Mục lục

Chương 1: Xuyên Qua
Chương 2: Ta Vì Mỹ Nam Người Ở Rể
Chương 3: Hào Môn, Hắc Hắc
Chương 4: Cái Này Kim Thủ Chỉ Có ChúT Xấu Hổ A
Chương 5: Cao Cấp Hơn Cơm Chùa Đại Nghiệp
Chương 6: Cái Này Không Phù Hợp Sáo Lộ
Chương 7: Lau Mắt Mà Nhìn
Chương 8: Kinh Diễm Biểu Hiện
Chương 9: Kiếm Tiền! Bắt Đầu Ngươi Biểu Diễn
Chương 10: Phát Tài!
Chương 11: Bức Ta Đánh Ngươi Mặt? Tốt!
Chương 12: Ta Muốn Không Phải Thắng, Là Nghiền Ép!
Chương 13: Ba Ba Đánh Mặt Vợ Trước, Chịu Nhận Lỗi!
Chương 14: Thẩm Lãng Cùng Bá Tước Không Kim Duyên Phận Phần
Chương 15: Kim Mộc Lan Nhặt Được Một Cái Thẩm Lãng Về Nhà
Chương 16: Mộc Lan Nữ Thần Hôn Nhân Đại Sự
Chương 17: Nữ Thần Là Ta Thẩm Lãng!
Chương 18: Thẩm Lãng Cầu Hôn, Mộc Lan Chọn Rể
Chương 19: Thẩm Lãng Trổ Hết Tài Năng, Đoạt Giải
Chương 20: Đám Người Chấn Kinh, Kết Cục Đã Định
Chương 21: Huyền Vũ Thành Sôi Trào! Điền Mười Ba Run Rẩy
Chương 22: Điền Hoành Từ Gia Chủ Luống Cuống, Từ Thiên Thiên Đi Dự Đám Cưới
Chương 23: Thẩm Lãng Bái Đường Thành Thân
Chương 24: Trong Hôn Lễ Vui Sướng Trang Bức Đánh Mặt
Chương 25: Đại Nhân Vật Nhất Mặt Lên Đánh, Kinh Diễm Toàn Trường
Chương 26: Chấn Kinh 4 Tòa! Tốt Nàng Dâu Mộc Lan
Chương 27: Động Phòng, Thẩm Lãng Cặn Bã Ra Cảnh Giới Mới
Chương 28: Trả Thù Điền Hoành, Không Biết Xấu Hổ Tiểu Bạch Kiểm
Chương 29: Vô Cùng Hối Hận Không Kịp A, Trời Đánh
Chương 30: Áo Gấm Về Quê, Không Bằng Cầm Thú
Chương 31: Tức Sùi Bọt Mép, Đẹp Nhất Mộc Lan
Chương 32: Ồ! Lại Có Thể Trang Bức
Chương 33: Cùng Nhạc Phụ Đấu Kỳ Nhạc Vô Tận, Vội Vàng Không Kịp Chuẩn Bị
Chương 34: Hoa Lệ Biểu Diễn, Nhạc Phụ Mẫu Đều Chấn Kinh
Chương 35: Vào Thành Làm Điền Hoành, Thủ Đoạn Đơn Giản Thô Bạo
Chương 36: Thẩm Lãng Đại Sát 4 Phương, Hồn Phi Phách Tán
Chương 37: Thẩm Lãng Huyết Tẩy Sòng Bạc, Điền Hoành Kinh Hãi!
Chương 38: Thẩm Lãng Cuồng Đánh Mặt, Điền Hoành Sắp Điên
Chương 39: Liền Để Ngươi Cùng Đường Mạt Lộ
Chương 40: Trước Mặt Mọi Người Đánh Gãy Hai Tay Hai Chân, Chung Thân Sỉ Nhục
Chương 41: Điền Hoành Thổ Huyết, Trang Bức Độ Cao Mới
Chương 42: Thành Chủ CũNg Nhất Lên Đánh, Đại Hoạch Toàn Thắng Trở Về Nhà

Chương 43: Hiền Tế A, Ngươi Thật Đúng Là Tài Năng Xuất Chúng!
Chương 44: Phu Quân, Không Muốn! Nương Tử, Ta Sai!
Chương 45: Nhân Gian Bi Kịch Kim Thế Tử! Quá Bất Công
Chương 46: Làm Ra Vẻ Cái Cao Cấp Bức! Cô Gia Thật Sự Là Trí Tuệ Tuyệt Đỉnh
Chương 47: Thiên Tài Luôn Luôn Như Vậy Chú Mục, Như Vậy Tao!
Chương 48: Tránh Hết Ra, Mỹ Nam Tử Muốn Đánh Mặt
Chương 49: Thiên Tài Nghiền Ép Ngươi Thành Cặn Bã! Hứa Văn Chiêu Ngốc
Chương 50: Hung Tàn Đánh Mặt, Hứa Văn Chiêu Vô Cùng Nhục Nhã A
Chương 51: Thật Có Lỗi A! Bản Mỹ Nam Muốn Chơi Chết Ngươi
Chương 52: Đến! Cảm Thụ Một Chút Thiên Tài Uy Lực Đi!
Chương 53: Lãng Gia Thần! Nhìn Thấy Mà Giật Mình, Tới Cửa Muốn Chết
Chương 54: Bá Tước Chấn Kinh! Đừng Nhảy, Ngươi Chết Chắc
Chương 55: Thật Là Ngút Trời Kỳ Tài! Tuyệt Vọng Đi!
Chương 56: Thẩm Lãng Giết Người! Hiền Tế Chính Là Bá Phủ Ân Nhân
Chương 57: Hứa Văn Chiêu Chết Thảm! Nam Nữ Vấn Đề Tác Phong
Chương 58: Mộc Lan Tim Đập Thình Thịch! Lang Quân Nha
Chương 59: Mỹ Nhân Tâm Sát Thủ Thẩm Lãng! Nhẹ Nhàng 1 Hôn
Chương 60: Xấu Hổ Mở Ra Thế Giới Mới Đại Môn! Nhất Lưu Chiến Thuật
Chương 61: Không Từ Thủ Đoạn Vô Sỉ Đến Cực Hạn! Dọa Nước Tiểu
Chương 62: Khủng Bố Như Vậy! Thật Sự Là Thảm Liệt Tới Vô Cùng
Chương 63: Tuyệt Đối Ngưu Xoa! Trò Hay Đến!
Chương 64: Thật Đáng Sợ! Kinh Người Nghịch Chuyển
Chương 65: Bi Kịch Nha Điền Hoành! Lau Mắt Mà Nhìn
Chương 66: Điền Hoành, Ta Muốn Chơi Chết Ngươi Nha!
Chương 67: Miểu Sát Cứu 13! Rửa Sạch Sẽ Cổ Chờ Chết Đi
Chương 68 + 13 Quỳ Sát Hiệu Trung! Kiêu Hùng Mạt Lộ
Chương 69: Công Khai Thẩm Phán! Thảm Liệt Mà Chết
Chương 70: Thẩm Mỹ Nam Thông Minh Lừa Dối Vô Song! Sẽ Chỉ Chết Thảm Hại Hơn!
Chương 71: Cực Kỳ Bi Thảm Điền Hoành! 18 Tầng Địa Ngục
Chương 72: Điền Hoành Chết Thảm! Ăn Cướp Liễu Thành Chủ
Chương 73: Thành Chủ Muốn Thổ Huyết! Thẩm Lãng Mộc Lan Yêu Như Nước Thủy Triều
Chương 74: Thẩm Lãng Sát Chiêu! Từ Thiên Thiên Muốn Bi Kịch
Chương 75: Đây Là Có Một Không Hai Danh Tiếng! Phải Đại Hỏa A
Chương 76: Thẩm Lãng, Ngươi Thật Sự Là 1 Một Thiên Tài!
Chương 77: Ý Trời À! Giẫm Mặt Thượng Vị!
Chương 78: Tuyệt Thế Sách Hay! Thẩm Công Tử Đúng Là Đại Sư Đấy!
Chương 79: Từ Thiên Thiên Ác Mộng! Văn Học Lựu Đạn Đưa Ra Thị Trường!
Chương 80: Sách Triệt Để Hỏa! Dẫn Bạo Toàn Thành!
Chương 81: Phá Kỷ Lục Nghiền Thành Cặn Bã! Chúc Văn Hoa Muốn Nổ
Chương 82: Vòng Phấn Đại Nhân Vật! Thẩm Lãng Lại Muốn Chơi Chết Người
Chương 83: Trí Kế Vô Song Thẩm Ân Công! 1 Kích Tuyệt Sát
Chương 84: Đuổi Tận Giết Tuyệt A! Quá Thảm!
Chương 85: Thẩm Đại Thánh Ngươi Quá Ngưu Bức! Thu Thần Thông Đi

Chương 86: Thẩm Lãng Vô Địch! Cực Kỳ Bi Thảm Chúc Văn Hoa!
Chương 87: Đại Bạo Huyền Vũ Thành! Hỏa Thiêu Từ Thiên Thiên! Ha Ha
Chương 88: Vô Cùng Thê Thảm Từ Thiên Thiên! Đánh Lão Bà
Chương 89: Chọc Vào Đao Giáo Chủ! Thẩm Lãng Ban Đêm Giết Người!
Chương 90: Chân Chính Ngưu Bức Tận Trời! Thật Là Khiếp Sợ!
Chương 91: Thẩm Lãng Đẹp Trai Mù Mắt Người! Tàn Nhẫn Dấu Chấm Than
Chương 92: Lãng Gia Quá Ưu Tú, Bắt Đầu Liền Chơi Chết Người
Chương 93: Thẩm Lãng Ko! Đẫm Máu 1 Màn! Thoải Mái
Chương 94: Bức Vương Chi Vương Thẩm Lãng! Từ Thiên Thiên Bị Đánh Choáng Váng
Chương 95: Thẩm Gia Tính Toán Hoàn Toàn Sách! Lần Này Chết Cái Đại Nhân Vật!
Chương 96: Mãnh Liệt Đâm 1 Đao! Đăng Phong Tạo Cực A
Chương 97: Thẩm Lãng Đáng Sợ Sát Chiêu! Thảm Nhất Vương Liên
Chương 98: Thẩm Ma Vương Nghiền Ép Toàn Trường! Cuối Cùng Tuyệt Sát!
Chương 99: Lôi Đình Sét Đánh! Muốn Một Tiếng Hót Vang Trời
Chương 100: Thẩm Lãng Trí Mạng Nhất Sát! Tắm Một Cái Chờ Chết Đi
Chương 101: Lý Văn Chính Phế! Đại Hoạch Toàn Thắng!
Chương 102: Vô Địch Nhiều Tịch Mịch Cùng Khai Tắc Lộ
Chương 103: Lãng Nhi Chính Là Ta Kiêu Ngạo! Thẩm Lãng Tàn Nhẫn Nhất Giết Người!
Chương 104: Trương Xung Rung Động Kinh Diễm! Siêu Ly Kỳ Quyết Định
Chương 105: Quyết Đấu Đỉnh Cao Đấu Quốc Quân! Trương Xuân Hoa Câu Dẫn Thẩm Lãng
Chương 106: Nghìn Dặm Đưa Thập Tam! Lãng Gia Muốn Vượt Quá Giới Hạn?
Chương 107: Lãng Gia Thiết Ngọc Thâu Hương! Quốc Quân Hạ Chỉ Thẩm Lãng
Chương 108: Sắc Phong Thẩm Lãng! Mộc Lan Đột Nhiên Tình Ý Tỏ Tình
Chương 109: Mộc Lan Bảo Bối Tương Thân Tương Ái! Tối Nay Chú Định Chảy Máu!
Chương 110: Ngoan Độc Thẩm Lang Quân! Lăng Trì Xử Tử!
Chương 111: Thông Minh Tuyệt Đỉnh! Diệt Ngươi Cả Nhà!
Chương 112: Thẩm Lãng Miểu Sát Đại Chiêu! Đại Độc!
Chương 113: Cực Kỳ Bi Thảm Lâm Chước! Trời Ạ Thật Đáng Sợ!
Chương 114: Thẩm Lãng Ngươi Là Ác Ma! Làm Thịt Từ Gia Ăn Tết!
Chương 115: Diệt Từ Gia Kinh Hãi Độc Kế! Quá Hung Tàn
Chương 116: Hừng Hực Liệt Hỏa! Từ Gia Hủy Diệt Tiếng Chuông
Chương 117: Cơ Nghiệp Toàn Xong! Từ Gia Chủ Phun Máu Đổ Xuống! Ngươi Thật Độc
Chương 118: Thịnh Yến Cùng Thi Thể! Từ Thiên Thiên Bái Kiến Thẩm Lãng!
Chương 119: Từ Thiên Thiên Quỳ Cầu Lãng Gia! Virus Nổ
Chương 120: Trương Tấn Huỷ Bỏ Hôn Ước? Không Có Cứu Chờ Chết Đi!
Chương 121: Kia 1 Kiếm Phong Tình! Tĩnh An Phủ Bá Tước Nổ!
Chương 122: Tuyệt Đỉnh Thiên Tài! Đại Khai Sát Giới! Lâm Chước Chết Thảm

Chương 123: Thẩm Đại Sư Phát Công! Từ Thiên Thiên Vận Mệnh!
Chương 124: Triều Thánh! Lãng Gia Muốn Nghịch Thiên Nha!
Chương 125: Từ Thiên Thiên Tận Thế! Tuyệt Đỉnh Thiên Tài A!
Chương 126: Trương Tấn Trở Mặt! Từ Gia Cái Chết! Bí Tịch
Chương 127: Trương Tấn Giết Vợ! Vua Hải Tặc
Chương 128: Thiên Thiên Nữ Quỷ! Dâng Ra 1 Dừng A! Đại Bảo Bối
Chương 129: Tình Cảm Vợ Chồng Ấm Lên! Kịch Biến! Nữ Quỷ Đêm Hiện
Chương 130: Quyết Chiến! Vận Mệnh 1 Khắc!
Chương 131: Từ Thiên Thiên Thuế Biến! Quá Nổ! Giết!
Chương 132: Thẩm Lãng Thiên Thiên Cầu Nam Nữ! Thắng Cục Đã Định Vô Địch Tịch Mịch
Chương 133: Hỏng Bét! Thẩm Cặn Bã Nam Trong Sạch Khó Giữ Được
Chương 134: Bội Tình Bạc Nghĩa Thẩm Cặn Bã Nam! Cầu Hôn!
Chương 135: Lãng Gia Kinh Thế Tài Hoa, Rung Động Toàn Trường!
Chương 136: Tới Một Phát! Quyết Đấu Đỉnh Cao! Đại Quyết Chiến
Chương 137: Thứ 1 Chiến! Mộc Lan Miểu Sát Đường Viêm!
Chương 138: Kinh Hãi Muốn Tuyệt! Mập Trạch Cũng Phải Nghịch Thiên
Chương 139: Bí Mật Đòn Sát Thủ! Phá Vỡ Tam Quan A
Chương 140: Dễ Như Trở Bàn Tay! Thứ 2 Chiến Kết Thúc!
Chương 141: Quá Ngưu Bức! Thứ Ba Chiến Kỳ Tích!
Chương 142: Thứ Ba Chiến Kết Thúc! Rung Động Tuyệt Luân!
Chương 143: Mập Trạch Miểu Sát Đường Doãn! Cuồng Đánh Mặt A!
Chương 144: Đường Doãn Sụp Đổ! Trương Xung Bị Bệnh! Lại Muốn Diệt Môn
Chương 145: Kim Sơn Đảo Chi Tranh Kết Thúc! Đại Sự Muốn Bạo
Chương 146: Kinh Thiên Sắp Vỡ! Hồng Thủy Ngập Trời!
Chương 147: Chúc Thị Gia Tộc Toàn Hủy! Lãng Gia Vương Giả Con Đường!
Chương 148: Chúc Lan Đình Phun Máu! Ta Muốn Đỉnh Phong!
Chương 149: Kế Hoạch Lớn Bá Nghiệp! Thiên Thiên Câu Thẩm Cặn Bã Nam!
Chương 150: Cố Nhân Cái Chết! Giết Vợ Chứng Đạo! Triều Dâng
Chương 151: Lãng Gia Chinh Phục Kiếm Vương! Nữ Ma Quỷ Đại Nghịch Chuyển
Chương 152: Chúc Lan Đình Chết Thảm! Đại Ngốc Kinh Người Thân Thế
Chương 153: Nghịch Thiên Cừu Yêu Nhi! Từ Hôn! Thiên Thiên Hiến Thân
Chương 154: Thanh Lâu Kỹ Nữ Thiên Thiên! Thẩm Lãng Đối Từ Hôn Tiết Lê
Chương 155: Thẩm Lãng Độc Chiêu! Thê Thảm Từ Hôn Nữ! Xuất Binh
Chương 156: Thiên Đại Sự Kiện! Động Phòng Hoa Chúc! Chứng Kiến Diệt Vong
Chương 157: Thẩm Lãng Độc Nhất Giết Người! Cực Kỳ Bi Thảm
Chương 158: Cả Nhà Chết Hết! Tới Một Cái Đại Minh Hữu
Chương 159: Số Mệnh Gặp Nhau! Trăm Vạn Kim Tệ A!
Chương 160: Chinh Phục Cừu Yêu Nhi Cơ Hội! Lãng Gia Kinh Người Kỳ Tích
Chương 161: Đại Công Cáo Thành! Quá Ngưu Bức!
Chương 162: Cừu Yêu Nhi Bị Chinh Phục! Rung Động Một Màn!
Chương 163: Chiến Lược Kết Minh! Kinh Thiên Vở Kịch Mở Màn

Chương 164: Điên Cuồng Đánh Mặt! Núi Vàng Mưa Vàng Mai Táng Ngươi!

Chương 165: Đánh Mặt Khắp Thiên Hạ! Cả Nước Chấn Kinh! Chuông Báo Tang

Chương 166: Tăng Cường Quân Bị! Mộc Lan Triệt Để Luân Hãm!

Chương 167: Đồ Đao Phía Dưới! Nữ Trang Đại Lão Lại Xuất Hiện Thế

Chương 168: Nhập Triều! Lãng Gia Xem Bệnh Cứu Cừu Yêu Nhi! Thạch

Chương 169: Thẩm Lãng Kỳ Tích Biểu Diễn! Cừu Yêu Nhi Sợ Hãi Thán Phục

Chương 170: Một Kiếm Ba Con Chim! Thần Hồ Kỳ Kỹ! Dễ Chịu

Chương 171: Tà Hỏa Thiêu Đốt! Kinh Thiên Một Trận Chiến!

Chương 172: Lãng Gia Bị Giày Xéo! SóNg LớN Vỗ Bờ

Chương 173: Bị Xanh Biếc Mộc Lan! Vô Cùng Thê Thảm Thẩm Cặn Bã Nam

Chương 174: Cừu Yêu Nhi Lựa Chọn! Thiên Thiên Tự Sát

Chương 175: Đỉnh Phong! Nương Tử, Ta Xuất Quỹ!

Chương 176: Mộc Lan Muốn Ăn Lãng Gia! Cừu Kiêu Tới Chịu Chết

Chương 177: Đột Nhiên Xuất Hiện! Cừu Kiêu Run Rẩy! Vỗ Béo Giết

Chương 178: Ác Độc Thẩm Lãng! Thiến Cừu Kiêu! Đáng Sợ A

Chương 179: Cừu Kiêu Khuất Nhục Chết Thảm! Vua HảI TặC Ngài Nén Bi Thương

Chương 180: Cừu Thiên Nguy Cuồng Đau Nhức Dục Huyết! Đại Cục Đã Định!

Chương 181: Đại Chiến Bắt Đầu! Nữ Ma Đầu Mang Thai?

Chương 182: Không Tầm Thường Cừu Yêu Nhi! Tiến Đánh Vọng Nhai Đảo

Chương 183: Kịch Chiến Vọng Nhai Đảo! Giết Giết Giết! Kinh Thiên Cạm Bẫy

Chương 184: Kinh Thiên Động Địa! Cừu Thiên Nguy Tận Thế!

Chương 185: Cừu Thiên Nguy Toàn Quân Bị Diệt! Chết Hết! Vẫn Lạc

Chương 186: Nộ Triều Thành Cục! Thẩm Lãng Đừng Giết Cừu Yêu Nhi

Chương 187: Mười Tám Tầng Địa Ngục! Trấn Áp Cừu Yêu Nhi

Chương 188: Huyền Vũ Phong Vân! Cừu Yêu Nhi Quyết Định!

Chương 189: Giết Cầm Thú! Quấn Lấy Cừu Yêu Nhi! Hại Trương Tấn

Chương 190: Máu Nhuộm Cả Đêm! Tô Kiếm Đình Bại!

Chương 191: Nộ Triều Thành Quyết Chiến Kết Thúc! Trương Tấn Đại Bại

Chương 192: Sách Mới Tháng Kết Thúc, Bùi Ngùi Mãi Thôi, Các Vị Tiến Đến Xem Xét

Chương 193: Trương Tấn Cái Chết! Trương Thị Thương! Thiên Phong

Chương 194: Cừu Yêu Nhi Ly Biệt! Từ Thiên Thiên Thuộc Về!

Chương 195: Trương Xung Thẩm Lãng Chấm Dứt! Bất Hủ Công Lao Sự Nghiệp

Chương 196: Quốc Quân Kinh Hãi! Thiên Hạ Lôi Đình!

Chương 197: Mộc Lan Ăn Lãng! Diệt Tộc! Trương Xung Kết Cục!

Chương 198: Lãng Gia Đại Sát Tứ Phương! Tấn Thăng Nộ Triều Thành Chủ

Chương 199: Ba Canh Một Vạn Tám Về Sau, Nghẹn Ngào Gào Một Chút!

Chương 200: Phủ Bá Tước Việc Vui! Thẩm Lãng Tiến Cung!

Chương 201: Quốc Quân Cùng Thẩm Lãng! Trò Chuyện Vui Vẻ

Chương 202: Lãng Gia Làm Cha! Kim Mộc Thông Phát Hỏa!

Chương 203: Chinh Phục Cọp CáI Công Chúa! Lãng Gia Lợi Hại!
Chương 204: Công Chúa Cúng Bái Lãng Gia! Kim Mộc Thông Thất Thân
Chương 205: Lãng Gia Lại Muốn Giết Cả Nhà! Ngũ Vương Tử Rung Động
Chương 206: Thẩm Lãng Ác Độc Phản Kích! Đi ChọC ThủNg TrờI!
Chương 207: Lãng Gia Thay Đổi Càn Khôn! Đại Sát Tứ Phương
Chương 208: Thẩm Lãng Thiên Đại Thủ Bút! Dẫn Bạo Quốc Đô!
Chương 209: Đế Quốc Đại Sứ! Giết Dư Phóng Chu Cả Nhà!
Chương 210: Bách Quan Chấn Động! Tô Nan Chấn Kinh! Thỉnh Tội
Chương 211: Thẩm Lãng Cuồng Đánh Mặt Tô Thị! Chiêu Chiêu Trí Mạng!
Chương 212: Quốc Quân Thẩm Lãng Liên Thủ! Đối Tô Thị Khai Đao Chích Máu
Chương 213: Lãng Gia Tài Hoa Tin Phục Quốc Quân! Đại Ngốc Tới
Chương 214: Thẩm Lãng Tàn Nhẫn Nhất Giết Người! Trâu Bò Đại Ngốc
Chương 215: Thiên Khiển! Đại Ngốc Nàng Dâu!
Chương 216: Thăng Quan! Ninh Diễm Công Chúa Câu Thẩm Lãng Vượt Quá Giới Hạn! Nhập Khương
Chương 217: Đại Ngốc Yêu Đương! Lãng Gia Quyết Đấu Khương Vương!
Chương 218: Lãng Gia Cao Minh Lại Hung Ác! Khương Vương Đội Nón Xanh
Chương 219: Lãng Gia Tại Khương Quốc Giết Vương Tử! Quá Ngưu Bức!
Chương 220: Địch Bạo Chết! Khương Vương Thảm RồI! Lãng Gia Sướng Rồi
Chương 221: Cầu Cứu Thẩm Lãng! Khương Vương Nhận Tội! Thoải Mái A
Chương 222: Lãng Gia Thần Kỹ! Khương Vương Cúng Bái! Mật Hội Tuyết Ẩn Thần Nữ
Chương 223: Cùng Thần Nữ Tuyết Ẩn Ở Chung! Tuyệt Thế Mỹ Diệu! Phá Vỡ
Chương 224: Thẩm Lãng Thần Nữ Tình Mê! Thời Khắc Cuối Cùng! Bộc Phát
Chương 225: Chúa Cứu Thế Thẩm Lãng! Đại Khai Sát Giới!
Chương 226: Trăm Vạn! Các Vị Tiến Đến Nhìn Qua, Rất Trọng Yếu
Chương 227: Cứu Sống Tuyết Ẩn! Thẩm Lãng Đồ Sát Nghìn Người! Thần Tích
Chương 228: Đại Hoạch Toàn Thắng! Chiến Thắng Trở Về Mất Trinh! Quốc Quân Đại Hỉ
Chương 229: Quốc Đô Chấn Động! Thẩm Lãng Đại Hỏa! Mộc Lan Bắt Gian Tại Giường
Chương 230: Mất Hồn! Thẩm Lãng Vào Triều! Quốc Quân Cuồng Khen
Chương 231: Lãng Gia Đồ Đao Hắc Hắc! Máu Nhuộm Triều Đình! Uy Phong
Chương 232: Đại Công Cáo Thành! Phong Huyền Vũ Hầu! Khương Ly Thái Tử
Chương 233: Tuyết Ẩn Khinh Nhờn Thẩm Lãng! Trương Xung Phải Chết!
Chương 234: Thẩm Lãng Cứu Trương Xung! Kỳ Tích! Từ Thiên Thiên Nam Nhân
Chương 235: Trương Xung Lựa Chọn! Lãng Gia Vượt Quá Giới Hạn Cọp CáI Công Chúa!
Chương 236: Ninh Diễm Cuồng Chà Đạp! Thẩm Lãng Tô Nan Quyết Chiến!

Chương 237: Hàn Băng Liệt Diễm! Thẩm Lãng Lại Giết Người Cả Nhà!
Chương 238: Tam Ti Hội Thẩm! Một Kích Trí Mạng! Sinh Tử Đoạn
Chương 239: Thẩm Lãng Tuyệt Chiêu Phản Sát! Thắng
Chương 240: Quốc Quân Vui! Lột Da! Tô Nan Kinh
Chương 241: Lão Tặc Tô Nan! Triều Đình Kịch Biến!
Chương 242: Khương Vương Chết Bất Đắc Kỳ Tử! Kinh Hãi Muốn Tuyệt! Bi Kịch
Chương 243: Quốc Quân Cuồng Hỉ! Bắt Tô Nan!
Chương 244: Tách Ra! Bệ Hạ Xử Tử Ta Đi!
Chương 245: Ta Chính Là Vương Giả! Thẩm Lãng Chặn Giết Tô Nan!
Chương 246: Tô Nan Đi Vị! Thẩm Lãng Thượng Vị!
Chương 247: Lãng Gia Nhập Trấn Viễn Thành! Giết! !
Chương 248: Lãng Gia Đại Khai Sát Giới! Toàn Bộ Thiến!
Chương 249: Lãng Gia Lớn Tàn Sát!
Chương 250: Thiên Biến!
Chương 251: Phản Sát! Lãng Gia Thiên Quân Vạn Mã! Thay Đổi Càn Khôn
Chương 252: Lãng Gia Đồ Không Toàn Thành! Tô Nan Kinh Hãi!
Chương 253: Lãng Gia Quét Sạch Tứ Phương! Thật Khổ Đầu Hoan Giáng Lâm!
Chương 254: Quyết Giết Huyết Dạ! Khổ Đầu Hoan Sợ Tè Ra Quần!
Chương 255: Thiên Sát Cô Tinh! Khương Ly Dư Nghiệt! Đại Đối Quyết!
Chương 256: Nội Ứng! Thẩm Lãng Âm Thiên Hạ! Tuyệt Đỉnh Ngoan Độc!
Chương 257: Bồi Phu Nhân Lại Gãy Binh! Tô Thị Nhỏ Máu!
Chương 258: Quốc Quân Bị Thẩm Lãng Hù Dọa! Tô Nan Kinh Tin Dữ
Chương 259: Thẩm Lãng Điên Rồi! Ngày Tận Thế Tới! Nữ Vương Mang Thai
Chương 260: Giang Sơn Như Họa! Đại Chiến Khương Vương A Lỗ Thái!
Chương 261: Khương Vương Muốn Phun Máu! Thiên Băng Địa Liệt! Thiên Hạ Biến
Chương 262: Điên Cuồng Đánh Cược! Giết Người Đầu Cút Cút!
Chương 263: Khương Vương A Lỗ Thái Toàn Quân Bị Diệt! Kinh Thiên Động Địa!
Chương 264: A Lỗ Thái Chết Thảm! Tô Kiếm Đình Hồn Bay! Đại Hoạch Toàn Thắng
Chương 265: Cắt Xén Tô Kiếm Đình! Tô Thị Ngày Tận Thế Tới!
Chương 266: Vương Giả! Tô Thị Binh Bại Như Núi Đổ!
Chương 267: Tô Thị Chủ Lực Toàn Quân Bị Diệt! Ngũ Xa Phanh Thây!
Chương 268: Tường Đổ Mọi Người Đẩy! Tô Nan Thổ Huyết!
Chương 269: Tô Nan Tuyệt Cảnh! Phá Cục! Kiến Công Lập Nghiệp
Chương 270: Ngô Quân Hủy Diệt! Thẩm Lãng Tô Nan Cuối Cùng Quyết Đấu!
Chương 271: Đại Bại! Kế Thành! Tô Nan Nhập Địa Ngục!
Chương 272: Đại Công! Tô Thị Diệt Tộc Nơi Này!
Chương 273: Tô Nan Chết Thảm! Thiên Đại Tin Chiến Thắng Truyền Quốc Quân!
Chương 274: Quốc Quân Mừng Như Điên! Ngô Vương Muốn Phun Máu
Chương 275: Lãng Gia Đồ Đao! Cả Nước Run Rẩy!
Chương 276: Quốc Quân Chiêu Lãng Gia Làm Con Rể? Sắc Phong Trấn Viễn Bá!

Chương 277: Vương Ân Cuồn Cuộn! Trịnh Đà Đại Nạn Bộc Phát!
Chương 278: Đại Hoạch Toàn Thắng! Trịnh Đà Thảm Nhất Hủy Diệt!
Chương 279: Kết Thúc! Thẩm Lãng Rung Động Tam Quốc Quân Vương!
Chương 280: Lãng Gia Cuồng Nhiệt! Cho Thái Tử Đội Nón Xanh?
Chương 281: Lãng Gia Khải Hoàn! Uy Chấn Quốc Đô!
Chương 282: Nhân Nghĩa Vô Song! Quốc Quân Hồi Đô!
Chương 283: Quốc Quân Đối Thẩm Lãng Ân Sủng Vô Song! Nhận Con Rể
Chương 284: Quốc Quân Dọa Bay! Ngũ Vương Tử Đoạt Chi Chính Bắt Đầu!
Chương 285: Vĩ Đại Một Khắc! Quốc Quân Chi Kiếp! Rong Huyết
Chương 286: Thẩm Lãng Cứu Sống Biện Phi! Tài Năng Như Thần!
Chương 287: Quốc Quân Cảm Kích! Biện Phi Báo Đáp Ân Cứu Mạng!
Chương 288: Thành Công Phong Tước Khai Phủ! Độc Chết Khổ Đầu Hoan!
Chương 289: Lãng Gia Phát Đạt! Quốc Quân Run Rẩy
Chương 290: Tuyệt Đỉnh Thiên Tài Nghiền Ép Hết Thảy! Cứu Khổ Đầu Hoan
Chương 291: Bộc Phát! Khởi Tử Hoàn Sinh Khổ Đầu Hoan!
Chương 292: Khổ Đầu Hoan Hiệu Trung! Vô Địch Thống Soái
Chương 293: Không Thành Công Thì Thành Nhân! Lại Sáng Tạo Kỳ Tích!
Chương 294: Niết Bàn Thuế Biến! Kinh Diễm Tuyệt Luân!
Chương 295: Bức Thoái Vị! Trấn Áp Vạn Người!
Chương 296: Ân Khoa Khảo Thí! Lan Tên Điên Đại Thành
Chương 297: Khảo Thí Kết Thúc! Thẩm Công Tử Thật Là Thần Nhân Vậy
Chương 298: Giám Khảo Chấn Tuyệt! Thứ Nhất Ổn!
Chương 299: Quốc Quân Rung Động Mừng Như Điên! Thẩm Lãng Chính Là Quả Nhân Tri Kỷ
Chương 300: Vũ Cử Khảo Thí Kết Thúc! Kinh Diễm Tứ Phương!
Chương 301: Ân Khoa Yết Bảng! Kinh Bạo Vạn Chúng!
Chương 302: Tàn Bạo Đánh Mặt! Quốc Đô Chấn Động! Chết Thảm
Chương 303: Đại Công Cáo Thành! Chung Cực Chân Tướng!
Chương 304: Thẩm Lãng Cùng Ninh Hàn! Cặn Bã CuồNg Hoan!
Chương 305: Tuyệt Sắc Thiếu Nữ Đẹp! Quốc Quân Đối Thẩm Lãng Ân Sủng Vô Biên
Chương 306: Lãng Gia Lại Muốn Nghịch Thiên! Từ Trước Tới Nay Đáng Sợ Nhất
Chương 307: Luận Võ Miểu Sát! Cuồng Loạn Chủng Sư Sư!
Chương 308: Quốc Quân Thiên Vị! Mộc Lan Bảo Bối Kinh Hỉ!
Chương 309: Mộc Lan Thiên Hạ Đệ Nhất Kế Hoạch! Trời Sập!
Chương 310: Cứu Vớt Quốc Quân! Cừu Yêu Nhi Tin!
Chương 311: Nghịch Thiên Cừu Yêu Nhi! Lãng Gia CũNg Vô Địch!
Chương 312: Điên Cuồng Quốc Quân! Lãng Gia Siêu Cấp Quân Đội!
Chương 313: Thẩm Lãng Thần Kỳ Quân Đội! Chúa Cứu Thế!
Chương 314: Làm Bẩn Chủng Sư Sư! Cải Tạo Số Không Huyết Mạch!
Chương 315: Phượng Hoàng Đại Niết Bàn! Mộc Lan Mang Thai!
Chương 316: Sao Trời Loá Mắt! Thẩm Lãng Vương Bài Quân Quật Khởi!
Chương 317: Đại Chiến Lại Lên! Vương Bài Quân Đại Thành!
Chương 318: Vở Kịch Mở Màn! Biên Cảnh Cùng Đi Săn Trận Đầu!
Chương 315: Hội Săn Quyết Chiến! Vương Bài Quân Nghiêng Về Một Phía Tàn Sát!

Chương 316: Biên Cảnh Hội Săn Kết Thúc! Hoàn Toàn Thắng Lợi!
Chương 317: Ninh Nguyên Hiến Đỉnh Cao! Sở Vương Thổ Huyết!
Chương 318: Khải Hoàn Hồi Đô! Thiên Hạ Chấn Kinh!
Chương 319: Ninh Chính Quật Khởi! Quốc Quân Ân Sủng Vô Biên! Cầu Hôn
Chương 320: Lãng Gia Vô Biên! Kim Mộc Thông Yêu Đương!
Chương 321: Mập Trạch Ra Mắt Kết Quả! Lãng Gia Lại Nghịch Thiên!
Chương 322: Lãng Gia Ngưu Bức! Long Huyết Ra Kỳ Tích!
Chương 323: Nữ Vương Sinh Con! Lãng Gia Phát Đại Tài!
Chương 324: Đại Công Cáo Thành! Núi Vàng Biển Bạc!
Chương 325: Quốc Quân Rung Động Mừng Như Điên! Kinh Người Khen Thưởng!
Chương 326: Lãng Gia Lại Sáng Tạo Kỳ Tích! Quá Kinh Diễm
Chương 327: Tế Thiên Kết Thúc Chấn Toàn Trường! Phong Vân Hóa Thành Rồng!
Chương 328: Lãng Gia Quốc Đô Đại Khai Sát Giới! Run Rẩy Đi!
Chương 329: Đế Vương Chi Tướng! Lãng Gia Giận Dữ Giết Toàn Tộc!
Chương 330: Lăng Trì Xử Tử! Quốc Quân Cảm Kích!
Chương 331: Sóng Ra Chân Trời! Ẩn Nguyên Hội Kinh Triều!
Chương 332: Hủy Diệt! Ẩn Nguyên Hội Tổng Bộ San Thành Bình Địa!
Chương 333: Ẩn Nguyên Hội Thổ Huyết! Quốc Quân Run Rẩy! Viêm Kinh Chấn Động
Chương 334: Quân Vương Móc Tim! Hết Thảy Đều Kết Thúc! Biện Tiêu Ủng Hộ
Chương 335: Đối Chúc Thị Khai Hỏa! Thái Tử Run Rẩy! Lãng Gia Đại Sự
Chương 336: Chúc Hoằng Chủ Từ Quan! Thẩm Lãng Trở Về Nhà!
Chương 337: Quốc Vận Chiến! 3900 Người Đại Niết Bàn!
Chương 338: Thứ Hai Niết Bàn Quân Quật Khởi! Mộc Lan Sinh Nở!
Chương 339: Nam Âu Quốc Chiến! Nghịch Thiên Tiểu Bảo Bảo!
Chương 340: Chỉ Có Huyết Mạch Niết Bàn! Trời Sập!
Chương 341: Gạo Sống Cơm Chín! Huyết Mạch Sôi Trào!
Chương 342: Thẩm Lãng Kinh Người Chi Huyết! Tẩy Tủy Tinh!
Chương 343: Kinh Diễm Chiến! Thượng Cổ Di Tích!
Chương 344: Đánh Mặt Ninh Hàn! Thượng Cổ Bảo Vật Tới Tay!
Chương 345: Gió Nổi Mây Phun! Mộc Lan Bảo Bối Thức Tỉnh!
Chương 346: Mộc Lan Niết Bàn Thuế Biến! Chiến Lược Thăng Cấp!
Chương 347: Mộc Lan Siêu Năng Lực! Đại Quyết Chiến Bộc Phát!
Chương 348: Nữ Vương Thống Khổ! Chiến Trường Tin Dữ!
Chương 349: Thiên Đại Tình Thế Hỗn Loạn! Chú Định Vạn Kiếp Bất Phục!
Chương 350: Quốc Tặc! Thái Tử Xuôi Nam! Ta Phượng Hoàng Niết Bàn!
Chương 351: Thái Tử Quyết Chiến Căng Quân! Run Rẩy Sụp Đổ!
Chương 352: Nghịch Thiên Căng Quân! Đại Luân Hãm! Thái Tử Tuyệt Vọng!
Chương 353: Sỉ Nhục Tuyệt Cảnh! Thái Tử Thổ Huyết!
Chương 354: Địa Ngục! Thái Tử Bị Bắt! Thảm A
Chương 355: Chặt Đứt Thái Tử! Đại Chiến Kết Thúc Toàn Quân Bị Diệt!
Chương 356: Thiên Đại Tin Chiến Thắng Tin Dữ! Chúc Hoằng Chủ Run Rẩy Ngã Xuống!
Chương 357: Đen Tối Thời Khắc! Thẩm Lãng Đứng Ra!

Chương 358: Vĩ Đại Một Khắc! Vương Giả Vinh Quang!
Chương 359: Trời Sập! Lãng Gia Chi Long Ngẩng Đầu!
Chương 360: Lộng Lẫy Kịch Chiến! Nghiêng Về Một Bên Đồ Sát!
Chương 361: Tuyệt Vọng Đại Bại! Tô Nan Quyết Chiến Thẩm Lãng!
Chương 362: Thiên Đại Thủ Bút! Tô Nan Bại Một Lần!
Chương 363: Trực Đảo Hoàng Long! Căng Quân Tin Dữ!
Chương 364: Lịch Sử Tính Thông Gia! Quyết Chiến Nam Âu Đô Thành!
Chương 365: Nghịch Thiên Mộc Lan! Lãng Gia Đỉnh Phong Thuật!
Chương 366: Sa Man Đô Thành Rơi Vào Tay Giặc! Linh Hồn Rung Động!
Chương 367: Lãng Gia Kỳ Tích! Căng Quân Nhận Thua!
Chương 368: Vương Giả Vô Địch! Thẩm Lãng Cùng Căng Quân!
Chương 369: Lãng Gia Kinh Thiên Hành Động! Tin Chiến Thắng Truyền Quốc Quân
Chương 370: Tin Chiến Thắng Thiên Hạ Chấn Kinh! Viễn Chinh Sở Vương Đô!
Chương 371: Lãng Gia Thế Giới Chi Đỉnh! Sở Vương Đô Run Rẩy!
Chương 372: Sở Vương Đô Rơi Vào Tay Giặc! Hoàn Toàn Thắng Lợi!
Chương 373: Chà Đạp Sở Quốc! Thiên Đại Sỉ Nhục!
Chương 374: Sở Vương Thổ Huyết! Hương Tiêu Ngọc Vẫn! Ngoan Tuyệt Thiên Hạ
Chương 375: Sở Vương Cái Chết! Ninh Kỳ Run Rẩy!
Chương 376: Địa Ngục Giãy Dụa Ninh Kỳ! Đại Chiến Kết Thúc
Chương 377: Thẩm Lãng Ác Độc! Đế Vương Ý Chí!
Chương 378: Thẩm Lãng Tin Chiến Thắng Dương Thiên Hạ! Trấn Phục Khâm Sai!
Chương 379: Ninh Kỳ Vận Mệnh Phán Quyết! Lãng Gia Thần Thuật!
Chương 380: Ly Kỳ Chân Tướng! Chết Thảm! Hết Thảy Đều Kết Thúc
Chương 381: Lãng Gia Lại Muốn Nghịch Thiên! Vương Giả Mưu!
Chương 382: Đại Chiến Hoàn Mỹ Kết Thúc! Hoàn Toàn Thắng Lợi!
Chương 383: Cuồng Đánh Mặt Ninh Kỳ! Quá Thoải Mái! Máu Tươi Triều Đình
Chương 384: Vạn Dân Kính Ngưỡng! Ta Mặt Trời! Đỉnh Phong Chiến
Chương 385: Vĩ Đại Khải Hoàn! Vạn Chúng Ủng Hộ!
Chương 386: Việt Quốc Nội Chiến! Đại Sắc Phong! Quân Vương Ý Chí
Chương 387: Trời Sập! Lãng Gia Vào Quốc Đô! Trời Đánh Ninh Hàn
Chương 388: Dốc Hết Tâm Huyết Cứu Quân Vương! Tuyển Vương Hội!
Chương 389: Lãng Gia Kỳ Tích! Vở Kịch! Quốc Quân Thức Tỉnh
Chương 390: Kết Cục Đã Định! Ninh Chính Đăng Vị! Bi Thảm Ninh Kỳ!
Chương 391: Ninh Khiết Cái Chết! Nội Chiến Bộc Phát!
Chương 392: Chủng Thị Thảm Bại! Tận Thế Đến!
Chương 393: Toàn Quân Bị Diệt! Chủng Nghiêu Tuyệt Vọng!
Chương 394: Đại Chiến Kết Thúc! Chủng Thị Quỳ Hàng!
Chương 395: Ninh Diễm Công Chúa Sinh Nở! Lãng Gia Lại Muốn Nghịch Thiên!
Chương 396: Trời Muốn Sập! Quyết Chiến Tiết Thị Hạm Đội!
Chương 397: Tiết Thị Liên Quân Toàn Quân Bị Diệt! Kinh Thiên Động Địa!
Chương 398: Lăng Trì Tiết Bàn! Tiết Triệt Kinh Thiên Tin Dữ!
Chương 399: Tiết Triệt Thổ Huyết! Muốn Liền Là Miểu Sát!
Chương 400: Nam Châu Thành Rơi Vào Tay Giặc! Trời Diệt Tiết Thị A!

Chương 401: Đồ Sát Tiết Thị Nhất Tộc! Cuối Cùng Tuyệt Sát
Chương 402: Tiết Triệt Cái Chết! Kết
Chương 403: Tiết Tuyết Cái Chết! Ninh Kỳ Kết Quả! Bụi Bặm Định
Chương 404: Thiên Băng Địa Liệt! Thẩm Lãng Thân Thế! (Quan Trọng)
Chương 405: Bảo Vệ Khương Bệ Hạ! Bảo Vệ Thiên Hạ Hi Vọng!
Chương 406: Tân Vương Đăng Cơ! Ta Là Thiên Hạ Chung Chủ?
Chương 407: Giao Long Xuất Hải! Điên Cuồng Vẫn Lạc!
Chương 408: Lãng Gia Trang Bức! Trong LúC NóI CườI Đồ Thành!
Chương 409: Thẩm Lãng Bệ Hạ Vạn Tuế! Cuồng Rút Cơ Tuyền Ninh Hàn!
Chương 410: Thẩm Lãng Thăng Thiên! Cự Long Thiên Uy!
Chương 411: Lãng Gia Phát Đại Tài! Cuột Sống Thần Tiên
Chương 412: Ma Nữ Đế Quốc! Lãng Gia Khuynh Thành!
Chương 413: Lãng Gia Đại Hôn! Một Bước Lên Trời!
Chương 414: Lãng Gia Thất Thân! Thần Chi Ý Chỉ!
Chương 415: Lãng Gia Kỳ Tích! Medusa!
Chương 416: : Thiên Cục! Nữ Vương Cung Cố Nhân Gặp Nhau! Run Rẩy
Chương 417: : Trương Xuân Hoa! Thẩm Lãng Bảo Bối! Ma Nữ Chân Tướng
Chương 418: : Lại Gặp Cừu Yêu Nhi! Mộng Ảo Medusa! Vận Mệnh
Chương 419: : Nữ Vương Thức Tỉnh! Vô Địch Kết! Từ Khi Chia Tay Đến Giờ Không Có Vấn Đề Gì Chứ
Chương 420: : Thẩm Lãng Cùng Medusa! Thổ Lộ Tâm Tình
Chương 421: : Medusa Sứ Mệnh! Lãng Gia Bá Nghiệp!
Chương 422: : Ngưu Bức TrùNg Thiên Lãng Gia! Thám Hiểm Ma Quỷ Tam Giác!
Chương 423: : Mới Đại Đế Quật Khởi! Mộc Lan Vận Mệnh!
Chương 424: : Đại Bác Hàng Thế! Lãng Gia Lại Muốn Nghịch Thiên
Chương 425: : Amazon Nữ Vương! Lãng Gia Biểu Diễn Kỳ Tích!
Chương 426: : Nữ Vương Sinh Sôi Đại Nghiệp! Đặc Thù Chinh Phục
Chương 427: : Thẩm Lãng Hủy Diệt Thần Tích! Kinh Thiên Động Địa!
Chương 428: : Cứu Vớt Amazon! Nữ Vương Sùng Bái!
Chương 429: : Vô Hạn Vinh Quang! Nữ Vương Câu Dẫn!
Chương 430: : Amazon Hiệu Trung! Cảm Thụ Hủy Diệt Đi!
Chương 431: : Sơn Băng Địa Liệt! Địa Ngục Cấp Đồ Sát!
Chương 432: : Quyết Chiến Mộc Lan Thành! Thẩm Lãng Trở Về! Triều Dâng
Chương 433: : Tồi Khô Lạp Hủ! Hoàn Toàn Thắng Lợi!
Chương 434: : Đại Chiến Kết Thúc! Toàn Quân Bị Diệt! Nhục Nhã Dibos
Chương 435: : Dibos Cực Kỳ Bi Thương! Xuân Hoa Hiến Thân!
Chương 436: : Cuồng Dã Công Chúa! Thế Giới Mới! Tiến Đánh Bích Kim Thành
Chương 437: : Bích Kim Thành Quyết Chiến! Lộng Lẫy Đồ Sát! Kỳ Tích
Chương 438: : Rung Động Tuyệt Luân! Dibos Công Tước Bị Bắt!
Chương 439: : Chà Đạp Dibos Công Tước! Lãng Gia Nghịch Thiên Máu!
Chương 440: : Dibos Quỳ Hàng Hiến Thân! Thân Tỷ Tỷ Tới
Chương 441: : Lãng Gia Vô Địch! Phu Thê Một Thể!
Chương 442: : Đại Công Cáo Thành! Tỷ Đệ Gặp Nhau!
Chương 443: : Vô Địch Khô Lâu Đảng Quân Đoàn! Nữ Vương Yêu!
Chương 444: : Lãng Gia Miểu Sát! Kinh Diễm Tuyệt Luân! Trí Mạng Chân Tướng

Chương 445: : Thẩm Lãng Chi Mẫu! Chân Tình Tỏ Tình! Thế Giới Mới!
Chương 446: : Thật Medusa Nữ Hoàng! Khô Lâu Đảng Vạn Tuế!
Chương 447: : Đoạt Khô Lâu Đảng Khôi! Ta Chính Là Thần!
Chương 448: : Mới Thủ Lĩnh Sinh Ra! Helen Công Chúa Trở Về!
Chương 449: Mới Thủ Lĩnh Sinh Ra! Helen Công Chúa Trở Về! (2)
Chương 450: Nghịch Thiên Helen! Douglas Bi Kịch!
Chương 451: Helen Tỷ Đệ Gặp Nhau! Vạn Chúng Sám Hối!
Chương 452: Lãng Gia Thần Tích! Khô Lâu Đảng Quật Khởi!
Chương 453: : Khô Lâu Đảng Quỳ Xuống Hiệu Trung! Dibos Mang Thai!
Chương 454: : Trở Về! Đồ Sát Huyết Tinh Nam Tước Hạm Đội!
Chương 455: Lăng Trì Huyết Tinh Nam Tước! Trở Lại Bích Kim Thành!
Chương 456: Dibos Niết Bàn! Helen Thay Đổi Càn Khôn!
Chương 457: Hoàn Mỹ Kết Quả! Adolf Ngươi Tận Thế Tới!
Chương 458: Cắt Xén Adolf! Bạch Ngọc Kinh Tiểu Tỷ Tỷ
Chương 459: : Nữ Vương Hiến Thân! Medusa Cuối Cùng Thời Gian!
Chương 460: Medusa Sauron Quyết Chiến Kết Thúc! Nhân Hoàng Đại Nghiệp (3 Càng)
Chương 461: Nhận Yêu Yêu Về Nhà! Trăm Phần Trăm Cừu Yêu Nhi!
Chương 462: Cừu Yêu Nhi Yêu! Phương Tây Thế Giới Kết Cục!
Chương 463: Thẩm Lãng Sauron Mối Thù! Rời Đi! Trở Về Phương Đông
Chương 464: Ninh Nguyên Hiến Vận Mệnh! Mộc Lan Ta Tới!
Chương 465: Lãng Gia Người Nhà Đoàn Tụ! Phương Đông Thế Giới Bình Minh
Chương 466: Mộc Lan Lại Niết Bàn! Giết Trở Lại Việt Quốc Đi!
Chương 467: Hải Quái Báo Ân! Thiên Na Thẩm Lãng Giết Trở Về!
Chương 468: Dũng Cảm Tâm! Thẩm Lãng Vương Giả Trở Về!
Chương 469: Đại Hải Chiến Nã Pháo! Thiên Về Một Bên Đồ Sát!
Chương 470: : Đại Hải Chiến Kết Thúc! Toàn Quân Bị Diệt!
Chương 471: : Hoàng Chi Ý Chí! Vận Mệnh Nộ Triều Thành!
Chương 472: : Thiên Địa Ban Ân! Thẩm Lãng Đồ Thành Mở Ra!
Chương 473: : Hoàn Toàn Thắng Lợi! Đoạt Lại Nộ Triều Thành!
Chương 474: : Lăng Trì Yến Nan Phi! Trác Chiêu Nhan Tận Thế!
Chương 475: : Trác Chiêu Nhan Vong Tộc Diệt Chủng! Đoạt Lại Cơ Nghiệp
Chương 476: : Trác Chiêu Nhan Chết Thảm! Uy Hiếp Quốc Đô!
Chương 477: : Thẩm Lãng Diệt Tuyệt Tính Công Kích! Đại Tạo Hóa!
Chương 478: : Một Kích Trí Mạng! Thẩm Lãng Vương Giả Chi Nộ!
Chương 479: : Diệt Tuyệt Đồ Thành! Việt Vương Ninh Thiệu Run Rẩy!
Chương 480: : Cuồng Rút Ninh Thiệu Chảy Máu! Quân Đoàn Vào Quốc Đô!
Chương 481: : Thiên Hạ Nhân Tâm Tại Khương! Siêu Cấp Đại Sát Khí!
Chương 482: : Lãng Gia Phát Đại Tài! Long Chi Hối Hận!
Chương 483: : Lãng Gia Thiên Mệnh Chi Chủ! Hoàn Mỹ Hủy Diệt!
Chương 484: : Lãng Gia Vương Đạo Vô Địch! Thắng Định!
Chương 485: : Thẩm Lãng Bệ Hạ Vạn Tuế! Viễn Chinh Thiên Việt Thành!
Chương 486: : Thiên Việt Trận Chiến Đầu Tiên Hoàn Mỹ Kết Thúc! Ngày Phù Hộ Bệ Hạ!
Chương 487: : Chủng Sư Sư Thân Thể! Vận Mệnh Đại Quyết Chiến!
Chương 488: : Đồ Sát Đồ Sát! Tuyệt Vọng Run Rẩy!
Chương 489: : Kinh Thiên Động Địa! Địch Toàn Quân Bại Diệt!

Chương 490: : To Lớn Thắng Lợi! Vạn Chúng Chấn Kinh Nhảy Nhót!
Chương 491: : Quyết Chiến Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn Quân! Tinh Thần Trụy Lạc!
Chương 492: : Đại Hoạch Toàn Thắng! Chúc Hồng Tuyết Toàn Quân Bị Diệt!
Chương 493: : Chúc Hồng Tuyết Số Mệnh! Chúc Nhung Phun Máu!
Chương 494: : Lãng Gia Thâu Thiên Hoán Nhật! Nhập Hoàng Cung!
Chương 495: : Thẩm Lãng Quân Lâm Hoàng Cung! Ôm Nhau Ninh Nguyên Hiến!
Chương 496: : Thời Đại Mới! Ninh Thiệu Lăng Trì Xử Tử!
Chương 497: : Thẩm Lãng Đế Vương Chi Nộ! Thiên Hạ Truyền Tin Chiến Thắng!
Chương 498: : Thiên Hạ Chấn! Khương Sóng Đế Chủ Khí Thôn Vạn Dặm!
Chương 499: : Chúc Nịnh Tuyệt Lộ! Ngô Vương Mừng Như Điên! Biến Thiên!
Chương 500: : Thiên Biến! Sở Vương Ngô Vương Hiệu Trung!
Chương 501: : Đại Càn Đế Quốc Quật Khởi! Thẩm Lãng Đại Hôn!
Chương 502: : Ninh Hàn Kịch Biến! Tiến Đánh Thiên Nhai Hải Các!
Chương 503: : Cấp Chiến Lược Đại Kế! Pháo Oanh Thiên Nhai Hải Các!
Chương 504: : Ninh Hàn Hủy Diệt Hạm Đội! Thẩm Lãng Muốn Phát Đại Tài!
Chương 505: : Long Chi Hối Bạo! Ninh Hàn Toàn Quân Bị Diệt!
Chương 506: : Ninh Hàn Tuyệt Vọng Hủy Diệt! Thiên Đại Thu Hoạch!
Chương 507: : Phung Phí Của Trời! San Bằng Thiên Nhai Hải Các!
Chương 508: : Thẩm Lãng Vạn Tuế! Tả Từ Các Chủ Dục Vọng Phun Máu!
Chương 509: : Thẩm Lãng Đối Tả Từ Các Chủ! Hoàn Mỹ Quật Khởi!
Chương 510: : Long Chi Thức Tỉnh! Thiên Hạ Chấn Động!
Chương 511: : Ức Vạn Người Kính Ngưỡng! Đại Viêm Hoàng Đế Chấn Kinh!
Chương 512: : Thẩm Lãng Thương Thiên Hòa Hủy Diệt Lớn Sách! Trăm Vạn Đại Quyết Chiến
Chương 513: : Ngăn Cơn Sóng Dữ! Tử Thần Thẩm Lãng Vạn Tuế!
Chương 514: : Kinh Thiên Va Chạm! Mấy Chục Vạn Đại Quân Triệt Để Xóa Đi!
Chương 515: : Toàn Quân Bị Diệt! Doanh Quảng Kinh Hãi! Viêm Kinh Run Rẩy!
Chương 516: : Thiên Hạ Ba Phần! Cải Biến Thế Giới Lịch Sử!
Chương 517: : Vũ Nội Đỉnh Phong! Chân Long Hàng Thế! (Trọng Yếu)
Chương 518: : Thẩm Lãng Diệt Tuyệt Độc Kế! Không Gì So Sánh Nổi
Chương 519: : Lại Gặp Khổ Đầu Hoan! Doanh Vô Minh Nón Xanh
Chương 520: : Kỳ Nhạc Vô Tận! Phù Đồ Sơn Công Chúa Tuyệt Sát!
Chương 521: : Thiên Hạ Kịch Biến! Phù Đồ Công Chúa Hiến Mình!
Chương 522: : Thẩm Lãng Chí Cao Vô Thượng! Doanh Quảng Lòng Đố Kị TrùNg Thiên!
Chương 523: : Thẩm Lãng Diệt Tuyệt Nhất Sát! Kinh Thiên Động Địa!
Chương 524: : Lãng Gia Kinh Thiên Kế Sách, Đại Công Cáo Thành!
Chương 525: : Doanh Quảng Kinh Hãi! Lãng Gia Lại Muốn Phóng Đại Chiêu
Chương 526: :Py Bạch Ngọc Kinh! Biểu Diễn Kỳ Tích Đi!
Chương 527: : Địa Ngục Thiên Đường! Lãng Gia Ve Sầu Thoát Xác?

Chương 528: : Cứu Vớt Phù Đồ Công Chúa! Kinh Thiên Chân Tướng!
Chương 529: : Phù Đồ Công Chúa Chi Tình! Đạt Được Ước Muốn!
Chương 530: : Thẩm Lãng Nhậm Doanh Doanh Cẩu Nam Nữ! Kinh Diễm Kỳ Tích!
Chương 531: : Đại Công Cáo Thành! Trùng Phùng Căng Quân!
Chương 532: : Vĩ Đại Một Khắc! Thiên Nhân Luy Tổ! Thượng Cổ Thần Miếu!
Chương 533: : Thiên Đại Thu Hoạch! Thượng Cổ Chí Bảo!
Chương 534: : Đế Quốc Thương Vong! Lãng Gia Lại Phát Đại Tài!
Chương 534: Lãng Gia Phi Thiên! Phát Đạt! Trở Về Nộ Triều!
Chương 535: Quá Ngưu Bức! Bắc Phạt! Hủy Diệt Cấp Lực Lượng!
Chương 536: Hủy Diệt Ngày Kế Hoạch! Nữ Oa Kế Hoạch! Kinh Thiên Hí Mở Màn
Chương 537: Long Chi Hối Cuồng Xạ! Địch Hôi Phi Yên Diệt!
Chương 538: Đại Triển Thần Uy! Phù Đồ Không Quân Hủy Diệt!
Chương 539: Đại Hoạch Toàn Thắng! Doanh Vô Khuyết Ngô Trưởng Lão Bị Bắt!
Chương 540: Lăng Trì Doanh Vô Khuyết! Doanh Quảng Run Rẩy!
Chương 541: Thẩm Lãng Doanh Quảng Quyết Đấu! Vương Giả Chi Uy!
Chương 542: Viêm Kinh Lớn Gian Tình! Siêu Viễn Trình Nổ Hạt Nhân!
Chương 543: Thượng Cổ Đến Bảo Long Chi Tâm! Thẩm Lãng Thuế Biến!
Chương 544: Thế Giới Chung Cực Chân Tướng? Viêm Kinh Thỏa Hiệp!
Chương 545: Lãng Gia Siêu Năng Lực Thức Tỉnh? Hủy Diệt Đả Kích Giáng Lâm!
Chương 546: Sử Thi Cấp Hủy Diệt! Doanh Quảng Thổ Huyết!
Chương 547: Chí Tôn Bảo Rương! Hoàng Đế Sợ Hãi Thán Phục!
Chương 548: Chân Chính Trứng Rồng? Cứu Ra Căng Quân!
Chương 549: Lãng Gia Hủy Diệt Thần Tích! Nhâm Tông Chủ Run Rẩy!
Chương 550: Đại Công Cáo Thành! Phù Đồ Sơn Thỏa Hiệp!
Chương 552: : Hủy Diệt Thổ Huyết! Long Chi Kiếm!
Chương 553: : Giai Nhân Trở Về! Âm Dương Lộ!
Chương 554: : Khương Ly Chung Cực Di Sản! TậP KíCh Hoàng Cung!
Chương 555: : Điên Cuồng Cực Hạn! Chiêu Cáo Thiên Hạ!
Chương 556: : Diệt Doanh Vô Minh Chi Pháp! Thượng Cổ Chi Quang!
Chương 557: : Đại Công Cáo Thành! Thẩm Lãng Vô Địch!
Chương 558: : Vượt Thời Đại Thành Quả! Doanh Vô Minh Ngươi Xong!
Chương 559: : Càn Kinh! Quyết Đấu Miểu Sát Doanh Vô Minh!
Chương 560: : Doanh Vô Minh Chết Thảm! Ghi Vào Sử Sách!
Chương 561: : Bức Doanh Quảng Thoái Vị! Đoạt Xá!
Chương 562: : Doanh Quảng Tuyệt Lộ! Thẩm Lãng Phù Đồ Công Chúa Đính Hôn!
Chương 563: : Doanh Quảng Thoái Vị! Thẩm Lãng Thượng Vị! San Thành Bình Địa
Chương 564: : Tân Đế Quốc Quật Khởi! Sáng Tạo Lịch Sử!
Chương 565: : Thiên Hạ Không Thù! Mộc Lan Bảo Bối!
Chương 566: : Mộc Lan Đuổi Long! Kỳ Tích Thời Khắc!
Chương 567: : Kinh Thiên Chân Tướng! Thẩm Lãng Đại Kiếp Minh Vương!
Chương 568: : Đại Công Cáo Thành! Niết Bàn Thuế Biến!
Chương 569: : Nghịch Thiên Pháo Đài Bay! Đại Thắng Doanh Quảng!

Chương 570: : Liêm Thân Vương Cái Chết! Thẩm Lãng Bắc Phạt!
Chương 571: : Khí Thôn Vạn Dặm! Đại Quyết Chiến! Tàn Sát Mở Ra!
Chương 572: : Thiên Về Một Bên Đồ Sát! Không Thương Vong!
Chương 573: : Cuối Cùng Đồ Sát! Binh Bại NúI Đổ!
Chương 574: : Địch Toàn Quân Bị Diệt! Đại Chiến Kết Thúc!
Chương 575: : Lăng Trì Xử Tử! Doanh Quảng Cuồng Thổ Máu!
Chương 575: Khốn Thú Doanh Quảng! Tuyệt Hậu Kế! Đến Thẳng Càn Kinh (Cầu Vé Tháng)
Chương 576: Phá Long Chi Hối? Quyết Chiến Càn Kinh!
Chương 577: Lãng Gia Cuồng Phệ! Đối Doanh Quảng Một Đòn Trí Mạng!
Chương 578: Doanh Quảng Cái Chết! Ly Kỳ Bi Thảm! (Cầu Vé Tháng)(Tu)
Chương 579: Doanh Thị Diệt Tộc! LàM Chủ Càn Kinh!
Chương 580: Đế Chủ Thẩm Lãng Vạn Tuế! Vĩ Đại Đế Nghiệp!
Chương 581: Phù Đồ Sơn Thần Phục? Hoàng Đế Sắc Phong Thẩm Lãng!
Chương 582: Thiên Hạ Không Thù Đường! Nhâm Tông Chủ Quỳ Xuống Hiệu Trung
Chương 583: Đăng Cơ Phù Đồ Sơn? Mưu Sát Nhâm Tông Chủ?
Chương 584: Hoạt Tử Nhân Kinh! Nhâm Tông Chủ Giờ ChếT!
Chương 585: Chân Tướng! Thần Thuật! Cứu Vớt Nhâm Doanh Doanh
Chương 586: Đại Công Cáo Thành! Nhâm Tông Chủ Xuống Địa Ngục!
Chương 587: Nhâm Tông Chủ Cái Chết! Lăng Trì!
Chương 588: Phù Đồ Sơn Triệt Để Hủy Diệt! Nghịch Thiên Nhâm Doanh Doanh
Chương 589: Tội Ngập Trời! Thẩm Lãng Chi Hắc Ám Nữ Hoàng!
Chương 590: Thượng Cổ Quân Đoàn! Lãng Gia Muốn Nghịch Thiên!
Chương 591: Sử Thi Một Khắc! Long Chi Ngữ!
Chương 592: Giao Thừa! Quyết Chiến Đại Viêm! Lãng Gia Thần Tích!
Chương 593: Đại Viêm Vương Bài Diệt! Cơ Tuyền Nhỏ Máu
Chương 594: Viêm Quân Toàn Quân Diệt! Đại Chiến Kết Thúc!
Chương 595: Viêm Kinh Run Rẩy! Chung Cực Sức Mạnh!
Chương 596: Thành Công! Chiến Tranh Chi Thần!
Chương 0: Báo Cáo Quyển Sách Tiến Độ! Còn Có Một Chút Phức Tạp Cảm Thụ!
Chương 597: Đại Công Cáo Thành! Chém Tận Giết Tuyệt!
Chương 598: Triệt Để Xóa Đi! Viêm Kinh Thổ Huyết!
Chương 599: Không Biết Xấu Hổ Thẩm Lãng! Đại Viêm Hoàng Đế Thỏa Hiệp!
Chương 600: Đoàn Tụ! Mộc Lan Bảo Bối Triệu Hoán!
Chương 601: Thượng Cổ Cự Long! Mộc Lan Ta Đến Rồi!
Chương 602: Lột Xác! Cự Long Xuất Thế! Đồ Thành
Chương 603: Nghịch Thiên Cự Long! Chân Long Thiên Tử Quyết Đấu!
Chương 604: Thẩm Lãng Cự Long Lần Thứ Nhất Tiếp Xúc Thân Mật
Chương 605: Lãng Gia Diễn Thần Tích! Vô Thượng Chí Bảo!
Chương 606: Thành Công Tới Tay! Long Châu!
Chương 607: Chinh Phục Cự Long, Ly Kỳ Vở Kịch Lớn!
Chương 608: Đại Công Cáo Thành! Cự Long Hiệu Trung!
Chương 609: Sauron Thổ Huyết! Làm Một Hồi Chấm Dứt!
Chương 610: Kinh Thiên Quyết Đấu! Sauron Chết Bất Đắc Kỳ Tử!
Chương 611: Thiên Thần Giáng Lâm! Helen Đăng Cơ Là Hoàng!
Chương 612: Thẩm Lãng Mộc Lan Đoàn Tụ! MạNh NhấT Niết Biến!

Chương 613: Thiên Đường Địa Ngục! Long Hồi Đông Phương!
Chương 614: Đồ Long Sát Khí! Hoàng Đế Xuất Quan! (Tu)
Chương 615: Kim Mộc Thông Đại Hôn! Viêm Long Xuất Kích!
Chương 616: Càn Kinh Kịch Biến! Cự Long Đột Kích!
Chương 617: Thẩm Lãng Vạn Tuế! Song Long Chi Chiến! Tuyệt Kích
Chương 618: Song Long Chiến Kết Thúc! Thượng Cổ Niết Bàn Mộ!
Chương 619: Thượng Cổ Chân Tướng! Điên Cuồng Niết Bàn Con Đường!
Chương 620: Thâm Nhập Nữ Hoàng Cảnh Giới! Thượng Cổ Long Trì!
Chương 621: Long Trì! Kinh Thiên Bức Xạ! Lột Xác!
Chương 622: Sử Thi Một Khắc! Cự Long Chi Niết Bàn!
Chương 623: Thẩm Lãng Long Nghịch Thiên Quật Khởi! Thế Chiến
Chương 624: Đại Càn Vạn Thắng! Đại Viêm Liên Tục Bại Lui!
Chương 625: Lãng Đế Trở Về! Đại Viêm Quân Biến Thành Tro Bụi!
Chương 626: Huy Hoàng Khương Thị! Thiên Hạ Chư Vương Quỳ Lạy!
Chương 627: Đại Viêm Long Chi Số Mệnh! Phạt Viêm Kinh!
Chương 628: Lãng Đế Nhập Viêm Kinh! Thiên Hạ Hữu Tuyết!
Chương 629: Thẩm Lãng Cùng Hoàng Đế! Quyết Chiến Kết Thúc! (Tu)
Chương 630: Hoàng Đế Cái Chết! Giết Khương Ly Hung Phạm! Quân Lâm Thiên Hạ
Chương 631: Thời Khắc Cuối Cùng! Bất Tử Bất Diệt!
Chương 632: Đổ Nát! Thẩm Lãng Thấy Mẫu! Bạch Kinh Nữ Hoàng!
Chương 633: Thế Giới Chung Cực Chân Tướng! Cuối Cùng Vận Mệnh
Chương 634: Thẩm Lãng Khương Ly Chi Quyết Đấu! Rồng!
Chương 635: Biến Thành Tro Bụi! Tân Thế Giới Sinh Ra!
Chương 636: Thẩm Lãng Cuối Cùng Vận Mệnh! Nhiều Năm Sau Đó!
Chương 637: Thiên Đường! Vạn Tuế! Quá Lâu Không Gặp Thê Tử
Chương 638: Vô Địch Đế Quốc! Khương Lãng Đại Đế!
Chương 639: Đại Khai Sát Giới! Cứu Vớt Từ Thiên Thiên!
Chương 0: Lục (Ntr), Tuyệt Đối Không Thể! Thật Không Nói Gì A
Chương 640: Khương Ly Tù Nhân! Thẩm Lãng Nghịch Thiên Thân Thể! (Trọng Yếu)
Chương 641: Chúc Hồng Tuyết Quỳ Trung! Thẩm Lãng Phụ Nữ Gặp Lại!
Chương 642: Ẩn Sát! Thẩm Lãng Lại Đối Khương Ly!
Chương 643: Thẩm Lãng Khương Ly Trí Tuệ Quyết Đấu! Đại Niết Diệt Chân Tướng
Chương 644: Địch Biến Thành Tro Bụi! Thẩm Lãng Lại Thấy Ninh Hàn!
Chương 645: Ninh Hàn Công Chúa Quỳ Trung! Thẩm Lãng Nhập Kinh!
Chương 646: Ngô Hoàng Thẩm Lãng Vạn Tuế! Ninh Hàn Cầu Hôn!
Chương 647: Thẩm Lãng Khương Ly Vương Chi Đánh Cờ!
Chương 648: Hoàn Toàn Thắng Lợi! Nắm Giữ Thần Lực Lượng Lượng
Chương 649: Thẩm Lãng Đăng Cơ Là Hoàng! Nghênh Thú Ninh Hàn!
Chương 650: Động Phòng! Thẩm Lãng Kịch Biến! Kẻ Ngụy Trang!
Chương 651: Khương Ly Bệ Hạ! Ta Thẩm Lãng Thắng!
Chương 652: Kết Liễu Ta Đi! Thẩm Lãng Khương Ly Khai Chiến!
Chương 653: Sơ Chiến Khương Ly! Ta Là Kim Mộc Lan!
Chương 654: Ta Tâm Vĩnh Hằng! Chân Trời!
Chương 655: Hiến Tế! Cấp Cao Long Chi Cảm Ngộ!
Chương 656: Ta Mộc Lan! Medusa Nữ Hoàng!
Chương 657: Chinh Phục Medusa Nữ Hoàng! Bụi Quy Bụi!
Chương 658: Đại Công Cáo Thành! Thẩm Lãng Chung Cực Niết Bàn!

Chương 659: Đế Giả Trở Về! Khương Ly Đại Quân Diệt!
Chương 660: Gặp Lại Yêu Yêu Bảo Bối! Khương Ly Thân Chinh?
Chương 661: Khương Ly Cố Nhân! Bom Khinh Khí!
Chương 662: Hạch Bạo Xuất Kích! Hủy Diệt Trùng Sinh!
Chương 663: Hoàn Toàn Thắng Lợi! Lăng Trì Khương Ly Ảnh Tử!
Chương 664: Huy Hoàng Chiến Công! Khương Ly Run Rẩy Đi!
Chương 665: Vĩ Đại Thành Tựu! Bắc Phạt Khương Đế Quốc!
Chương 666: Ta Đế Quốc! Thẩm Lãng Đại Đế Vạn Tuế!
Chương 667: Thẩm Lãng Nhập Viêm Kinh! Phụ Tử Đoàn Tụ?
Chương 0: Quyển Sách Cuối Cùng Mấy Chương, Cầu Nguyệt Phiếu!
Chương 668: Khương Ly Độc Cô Cầu Bại! Bom Khinh Khí Nổ Tung!
Chương 669: Chung Cực Boss! Chung Cực Chi Đạo!
Chương 670: Khương Ly Chi Mộ! Mộc Lan Bí Ẩn!
Chương 671: Thái Tổ Thẩm Lãng! Từ Thiên Thiên Hôn Lễ!
Chương 672: Cha Và Con! Bắc Cực! (Cầu Vé Tháng)
Chương 673: Thẩm Lãng Khương Ly Chung Cực Quyết Chiến! Số Mệnh
Chương 674: Sử Thi Đại Quyết Chiến! Hủy Diệt Vĩnh Sinh!
Chương 675: Khương Ly Cái Chết! Vận Mệnh Chung Cuộc!
Chương 676: Thẩm Lãng Gặp Lại Mẫu Thân! Xuyên Qua Chân Tướng
Chương 677: Đại Công Cáo Thành! Quân Lâm Thiên Hạ!
Chương 678: Tinh Thần Đại Hải! Thẩm Lãng Đại Đế Vạn Tuế!
Chương 679: Người Thân Đoàn Tụ! Ninh Nguyên Hiến! Thẩm Dã
Chương 680: Chủng Sư Sư Hôn Lễ! Hai Mươi Năm Sau!
Chương 681: Niềm Hạnh Phúc Gia Đình! Sáu Mươi Tám Năm Sau!
Chương 682: Đại Niết Diệt Bạo Phát! Hành Tinh Hủy Diệt!
Chương 683: Mỹ Hảo Đại Kết Cục!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 1: Xuyên Qua

Đây là một cái xem mặt thế giới, xấu xí người nếu như không có tiền, thậm chí ngay cả sinh sôi nảy nở hậu đại quyền lực đều không có.

Mà nếu như dáng dấp đặc biệt xấu người, cho dù có tiền cũng không có muội tử.

Mà Thẩm Lãng, chính là một cái xấu đến nỗi ngay cả sinh sôi nảy nở quyền đều không có nam nhân!

. . .

Đương nhiên, Thẩm Lãng xấu không phải trời sinh!

Đã từng hắn siêu cấp siêu cấp đẹp trai, từ tiểu học bắt đầu liền có nữ sinh thầm mến hắn, cuồng nhiệt truy cầu hắn. Mà chững chạc đàng hoàng hắn chỉ muốn phải học tập thật giỏi, ngạo kiều một lần lại một lần đem nữ sinh thư tình giao cho lão sư, đem nữ sinh tặng sô cô la phân cho phòng ngủ nam sinh ăn, đem nữ sinh vì hắn chồng 999 con thiên chỉ hạc ném vào thùng rác.

Có lẽ là từ nhỏ đến lớn thích Thẩm Lãng nữ hài tử nhiều lắm, khiến cho cha mẹ của hắn cũng biến thành thận trọng già mồm, một mà tiếp giáo dục hắn cách những nữ hài tử kia xa một chút, nhiệm vụ của ngươi bây giờ chính là học tập cho giỏi.

Loại tình hình này một mực duy trì đến18 tuổi, một năm kia hắn đọc đại nhất, ở trong nước tốt nhất đại học y khoa, hắn chẳng những thân xử nam vẫn còn, nụ hôn đầu tiên vẫn còn, thậm chí không có cùng nữ hài tử chân chính dắt qua tay.

Phảng phất bỗng nhiên một ngày nào đó, có lẽ là không cẩn thận thấy được bạn cùng phòng Laptop bên trên thuần yêu phim hành động, lại có lẽ là không cẩn thận nhìn thấy cái nào đó nữ lão sư mặc váy ngắn ngồi xổm xuống dáng vẻ. Hắn phát dục, cũng đã thức tỉnh, đối với người khác phái tràn ngập khát vọng, quyết định yêu đương.

Yêu đương đối với hắn mà nói, hẳn là một kiện lại nhẹ nhõm bất quá sự tình. Đẹp trai như vậy ưu tú như vậy hắn, chỉ cần chọn chọn một nhất nữ sinh xinh đẹp tiến lên nói làm bạn gái của ta đi là được rồi.

Không sai, lựa chọn xinh đẹp nhất cái kia.

Hắn mới mười tám tuổi mà thôi, còn rất khó phân biệt cái gì là thú vị linh hồn, cho nên khi nhưng chỉ có thể chọn lựa xinh đẹp nhất bề ngoài cùng nóng nhất cay dáng người.

Về phần có thể sẽ bị cự tuyệt? Không thể nào, Thẩm Lãng dáng dấp đẹp trai như vậy! Nam hài đẹp trai đến một loại nào đó nghịch thiên trình độ, nữ sinh là không thể nào cự tuyệt, nhỏ s có lão công nhìn thấy Kim Thành Vũ thời điểm còn cơ hồ muốn bài tiết không kiềm chế.

Nhưng mà vừa lúc này, đáng sợ ngoài ý muốn phát sinh.

Hắn tại làm thí nghiệm thời điểm cái bình nổ tung, nồng độ không thấp axit sunfuric phun ra hắn một mặt, còn có nửa cái lồng ngực.

Đẹp trai tuyệt đỉnh khuôn mặt bị hủy, hắn từ phía trên làm biến thành ma quỷ, xấu phải làm cho người không dám xem lần thứ hai, so « Paris thánh mẫu viện » Tạp Tây [Garci] mạc đa còn muốn xấu, kia là một trương để người cơ hồ muốn làm cơn ác mộng mặt.

Thẩm Lãng từ người gặp người thích, biến thành người gặp người sợ, cơ hồ không có nữ sinh dám trên mặt của hắn ánh mắt dừng lại vượt qua hai giây.

Thế là, hắn đã mất đi giao phối quyền!

. . .

Triệu lão sư « thế giới động vật » nhất trải qua thường xuất hiện một câu chính là: Mùa xuân tới, lại đến giao phối mùa. Nhìn cái tiết mục này cho người ta một loại cảm giác, phảng phất tất cả động vật phấn đấu cả đời chính là vì giao phối, khi còn bé Thẩm Lãng đối với cái này khịt mũi coi thường.

Nhưng sau khi lớn lên lại phát hiện, cái này nguyên lai là thiên nhiên chân lý. Không chỉ có động vật là như thế này, người cũng như thế!

Thẩm Lãng đã đã mất đi tuấn mỹ đẹp trai bề ngoài, vì trùng hoạch nữ nhân ưu ái, hắn liền lựa chọn thành làm một cái cao thượng linh hồn.

Nghiên cứu sinh sau khi tốt nghiệp hắn không có tiếp tục đọc tiến sĩ, cũng không có lựa chọn lưu tại đại học phụ thuộc bệnh viện, mà là đi gian khổ nhất biên cương.

Chi viện biên cương mười năm, hắn cứu vô số người, thu được vô số vinh dự, nhưng mà vẫn không có nữ nhân thích hắn.

Hắn cảm thấy mình làm tốt không đủ, còn chưa đủ tại quang mang bắn ra bốn phía.

Thế là, hắn quyết định để cho mình trở nên càng cao hơn còn, nhất thật là cao thượng đến để người quên mất sạch hắn xấu xí đáng sợ gương mặt. Hắn lựa chọn đi càng thêm nguy hiểm càng thêm gian khổ Châu Phi, chiến hỏa bay tán loạn quốc gia, mỗi ngày ở tại ngay cả phòng giải phẫu đều không có lều vải bệnh viện.

Tại chiến loạn Châu Phi nước nào đó, hắn trọn vẹn ngây người mười năm.

Hắn thu được càng nhiều vinh dự, mà lại là Liên hiệp quốc ban phát vinh dự. Hắn mỗi một ngày đều tại trị bệnh cứu người, mỗi một ngày đều tại động thủ thuật.

Hắn tên Dương Hải trong ngoài, trở thành cờ xí nhân vật, trở thành phấn đấu, hi sinh, kính dâng đại danh từ.

Hắn xấu xí trên gương mặt rất nhiều tạp chí, có rất nhiều nữ nhân kính ngưỡng hắn, nhưng vẫn không có một nữ nhân thích hắn, hơn bốn mươi tuổi hắn vẫn như cũ một thân một mình.

Đợi đến phụ mẫu rời đi thời điểm, hắn liền càng thêm cô độc.

Hắn vẫn như cũ mỗi ngày làm việc mười mấy tiếng, chăm sóc người bị thương trở thành quán tính.

Lãnh đạo phi thường quan tâm hắn, vì giải quyết hắn chung thân đại sự, tìm một cái nghèo khó địa khu mỹ lệ nữ y tá cùng hắn tìm người yêu, cái này nữ y tá rất thuần phác, mà lại cũng rất sùng bái Thẩm Lãng.

Ở niên đại này phòng ở đã đã tăng tới giá trên trời, chia phòng loại chuyện tốt này gần như không có khả năng phát sinh, nhưng tổ chức vẫn như cũ cho cái này nữ y tá trong nhà phân phòng ở, vì nàng quẫn bách người nhà tìm nhẹ nhõm an ổn làm việc.

Mục đích chỉ có một cái, để Thẩm Lãng thu hoạch được một phần tình yêu.

Cho nên bốn mươi lăm tuổi Thẩm Lãng rốt cục muốn kết hôn!

. . .

Trước khi kết hôn một tuần, cái này mỹ lệ nữ y tá đi vào Thẩm Lãng trước mặt, quỳ ở trước mặt của hắn khóc ròng ròng.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi, ta thật làm không được, ta thật làm không được, ta mỗi một ngày đều tại làm ác mộng!"

Thẩm Lãng nhìn xem nàng lê hoa đái vũ xinh đẹp khuôn mặt,, ánh mắt có chút co quắp một chút, gật đầu nói: "Ta đã biết."

Nữ y tá khóc đến càng thêm thương tâm, trừu khấp nói: "Thế nhưng là. . . Thế nhưng là. . ."

Thẩm Lãng nói: "Ta sẽ cùng lãnh đạo nói nguyên nhân là tự ta, ta không nguyện ý kết hôn, không liên quan gì đến ngươi."

Sau đó, nữ y tá thiên ân vạn tạ rời đi.

Sau đó chết lặng Thẩm Lãng, liên tục mổ 27 giờ, như là một cái người máy đồng dạng.

. . .

Ròng rã hai mươi mấy năm.

Hắn mỗi một ngày đều tại chăm sóc người bị thương, mỗi một ngày đều đang liều mạng kính dâng, cơ hồ không có nghỉ ngơi qua, phảng phất một cái thiết nhân.

Tại cái này hai thời gian mười mấy năm, hắn làm qua giải phẫu, đã cứu người, đại khái vượt qua cái khác bác sĩ hơn một trăm năm.

Sự thật chứng minh, một người chỉ độ cao trên là không chiếm được nữ nhân ưu ái, « Paris thánh mẫu viện » bên trong sự tình tại trong hiện thực khả năng không lớn phát sinh.

Hắn cũng không trách cái kia nữ y tá, ngay cả sư tử cái tử đều biết chọn chọn một anh vĩ hùng sư sinh sôi nảy nở hậu đại, huống chi là người đâu?

Khuôn mặt của hắn bị axit sunfuric ăn mòn được xấu như vậy lậu đáng sợ, liền không muốn đi ra dọa người . Còn muốn để nữ nhân yêu hắn cao thượng linh hồn mà không chú ý hắn đáng sợ gương mặt, thực sự quá làm khó.

Thẩm Lãng cẩn thận làm một cái nạn dân tiến hành chân gãy khâu lại giải phẫu, không có một chút điểm lười biếng cùng thô ráp, dù là hắn đã rã rời tới cực điểm.

"Hưu. . ."

Một trận tiếng rít từ xa đến gần, nương theo lấy là không khí run rẩy.

Thẩm Lãng biết rõ đây là bom thanh âm, mà lại hướng đỉnh đầu hắn bay tới, nhưng là hắn không có nửa điểm sợ hãi cùng tránh né, nội tâm ngược lại một trận dễ dàng cùng giải thoát.

"Mệt mỏi quá, bất quá nữ nhân đều không có ngủ qua liền chết thật là có chút tiếc nuối!"

"Nếu như sinh mệnh có thể một lần nữa, ta cam đoan muốn vượt qua thoải mái nhất cuộc sống nhàn nhã, áo đến thì đưa tay, cơm đến há miệng, cũng không tiếp tục muốn như thế lao lực."

"Nếu như thượng thiên còn có thể trả lại cho ta một trương khuôn mặt đẹp đẽ, ta cam đoan muốn dùng đến thông đồng nhất nữ nhân xinh đẹp!"

Thẩm Lãng trong lòng phát hạ thề độc.

"Oanh!"

Bom rơi vào lâm thời bệnh viện, tại Thẩm Lãng bên người bạo tạc.

Nháy mắt, thân thể của hắn trực tiếp thịt nát xương tan, còn có bên cạnh bộ kia X quang cơ, Laptop cũng bị nổ vỡ nát.

Sau đó trong không khí phảng phất xuất hiện một cái quang ảnh vòng xoáy, đem hết thảy tất cả đều cuốn vào.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 2: Ta Vì Mỹ Nam Người Ở Rể

Đây là nơi nào? Ta không phải đã bị tạc được tan xương nát thịt sao?

Khi Thẩm Lãng lại một lần nữa mở mắt thời điểm, người đã ở tại hoàn cảnh hoàn toàn xa lạ.

Hắn nằm tại một trương mềm mại khắc hoa trên giường lớn, hết thảy chung quanh đều là tráng lệ.

Tạo hình khảo cứu bàn gỗ tử đàn tử, tinh mỹ bằng bạc nến, mềm mại thảm lông dê, những chi tiết này không không biểu hiện đây là một cái hào phú nhà.

Mấu chốt nhất là, cái này cái mọi thứ trong phòng đều là cổ kính, không có một chút hiện đại Địa Cầu ở không phong cách.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua trên người mình quần áo, là thượng hạng tơ lụa, nhưng kiểu dáng tuyệt không thuộc về hiện đại Địa Cầu, càng giống là phim truyền hình bên trong cổ trang.

Bên trên giường có một mặt cái gương lớn, cũng không phải là phi thường rõ ràng, hẳn là một mặt gương đồng.

Thẩm Lãng cố gắng đứng dậy, nâng lên mười phần dũng khí hướng phía tấm gương nhìn lại.

Cái này không thể trách hắn, từ khi hủy dung về sau, mỗi một lần soi gương hắn đều như là làm ác mộng, chính mình cũng sẽ bị hù dọa.

Nhìn thấy trong gương khuôn mặt, Thẩm Lãng đầu tiên là kinh ngạc, sau đó lệ rơi đầy mặt.

Gương mặt này mặc dù tiều tụy tái nhợt, nhưng lại tuấn mỹ vô song, thậm chí cùng Thẩm Lãng hủy dung trước đó có tám chín phần tương tự.

Thẩm Lãng xác định một sự kiện.

Hắn xuyên việt rồi, linh hồn của hắn xuyên qua đến cái thế giới xa lạ này, xuyên qua đến cái này lạ lẫm mà quen thuộc nam tử trên thân.

Đã lâu không gặp, đẹp trai khuôn mặt anh tuấn.

Thẩm Lãng cơ hồ có chút tham lam nhìn qua trong gương khuôn mặt.

Thượng thiên vậy mà thật cho hắn tân sinh, vậy mà thật để hắn khôi phục tuấn mỹ khuôn mặt, cho dù là tại một cái thế giới hoàn toàn xa lạ.

Như vậy tốt quá, dù sao phụ mẫu rời đi về sau, hắn đối hiện đại Địa Cầu liền không có cái gì quyến luyến.

Có thể thu hoạch được tân sinh cảm giác khen!

Mà lại một xuyên qua tới, liền đã thỏa mãn Thẩm Lãng một nửa tâm nguyện, khôi phục tuấn mỹ chi gương mặt!

Dù là thân thể này thực sự có chút yếu đuối, mà lại có vẻ bệnh.

Còn lại một nửa kia tâm nguyện, liền là có thể vượt qua áo đến thì đưa tay, cơm đến há miệng, nữ đến nằm xuống cho hoa phú quý sinh sống.

Nhưng vào lúc này, một đoàn phức tạp tin tức tràn vào trong đầu của hắn, đây là thuộc về thân thể này nguyên chủ nhân ký ức.

. . .

Đây là một cái quen thuộc mà xa lạ thế giới.

Quen thuộc là bởi vì nơi này phi thường giống là Trung Quốc cổ đại, mà lại cũng có cùng loại văn hóa, dùng đồng dạng văn tự, tương tự nhân chủng.

Lạ lẫm là bởi vì nơi này không là Địa Cầu, bản đồ là không giống.

Thế giới này có Tứ thư Ngũ kinh, Trung Hoa thượng cổ tiên hiền những cái kia lấy làm, Trung Hoa văn minh căn cơ phảng phất đều có.

Nhưng là Trung Quốc triều đại một cái đều không có, không có Tần triều, không có Hán triều, không có triều Tấn vân vân. . .

Điểm này rất kỳ quái a, bản đồ không giống, triều đại không giống, lại có một dạng văn hóa khởi nguyên.

Thẩm Lãng lục soát trong đầu ký ức, thế giới này lịch sử đã từng xuất hiện Đại Niết diệt. Về sau văn minh lại một lần nữa trùng sinh, những sách vở này bị chỉnh tề đào móc ra, thành vì thế giới này văn minh phục hưng vĩ đại chìa khoá.

Cho nên, Tứ thư Ngũ kinh loại hình thư tịch ở cái thế giới này, thậm chí có được địa vị cao cả hơn.

Không chỉ có như thế, thế giới này là có võ công, cá nhân võ lực xa so với Trung Quốc cổ đại càng thêm phát đạt.

Lúc này, Thẩm Lãng vị trí triều đại được xưng là vương triều Đại Viêm.

Đây là một cái khổng lồ đế quốc, chuyển đổi về sau cương vực vượt qua 14 triệu cây số vuông, cơ hồ vượt qua Trung Quốc cổ đại bất kỳ một cái triều đại nào, bao quát Nguyên triều ở bên trong.

Cái này triều đại cũng cùng Trung Quốc cổ đại khác biệt, trừ một trong đó Ương đế quốc chi bên ngoài, xung quanh còn còn quấn rất nhiều các nước chư hầu.

Là các nước chư hầu, không phải phiên thuộc nước, cùng loại Chu thiên tử cùng thiên hạ chư hầu quan hệ, nhưng là cái này bên trong Ương đế nước lại so Chu thất cường thế rất nhiều, những này các nước chư hầu toàn bộ phụng Viêm Đế vì Chân Long Thiên Tử.

Mà lại đơn thuần văn minh trình độ mà nói, vương triều Đại Viêm hơn xa Trung Quốc Xuân Thu Chiến Quốc, đại khái cùng Đường Tống gần.

. . .

Thẩm Lãng hiện tại vị trí quốc gia,

Chính là phương nam một cái lớn các nước chư hầu, Việt quốc!

Việt quốc có được ba cái hành tỉnh, bốn mươi lăm quận, diện tích vượt qua 39 vạn cây số vuông, nhân khẩu hơn một nghìn vạn, thương nghiệp phát đạt, dân phong sắc bén, võ đạo hưng thịnh.

Ninh thị gia tộc, thống trị Việt quốc đã vượt qua bốn trăm năm lâu.

Thẩm Lãng vị trí chính là Việt quốc Thiên Nam hành tỉnh, Nộ Giang quận, Huyền Vũ thành.

Hắn xuyên qua thân thể này nguyên chủ nhân danh tự, vậy mà cũng gọi Thẩm Lãng.

Mấu chốt là hai người tướng mạo vậy mà giống nhau đến bảy tám phần, đây không giống như là một cái trùng hợp, đến tột cùng là bực nào phức tạp nguyên nhân, lúc này hoàn toàn không được biết.

Nhưng đọc cỗ thân thể này ký ức về sau, hắn chỉ cảm thấy cái này dị thế giới Thẩm Lãng, hoàn toàn là một cái từ đầu đến đuôi bi hài kịch.

. . .

Thẩm Lãng sinh ra ở Huyền Vũ thành, Hàn Thủy trấn, Phong Diệp thôn.

Nhà hắn là ngoại lai hộ, tại Thẩm Lãng hơn hai tuổi thời điểm mới đi đến Phong Diệp thôn.

Phụ mẫu là bình thường nhất trung nông, toàn bộ Nộ Giang quận núi nhiều nước nhiều ruộng ít, Thẩm Lãng một nhà một nhà bốn miệng cộng lại cũng chỉ có chỉ là hai mẫu ruộng địa, hai mẫu ruộng vùng núi. Phụ mẫu đều phi thường chăm chỉ, nhưng một năm chỗ sinh ngay cả ấm no đều miễn cưỡng.

Cứ việc xuất thân nông gia, mà lại hắn còn không phải con trai độc nhất trong nhà, nhưng từ nhỏ đến lớn phụ mẫu đối với hắn phi thường cưng chiều, không nỡ mắng không nỡ để hắn làm việc. Cứ việc trong nhà nghèo được đinh đương vang, nhưng phụ mẫu vẫn là đem hắn đưa đi đọc sách, cho nên từ một loại ý nghĩa nào đó hắn còn tính là một cái người đọc sách.

Bất quá hắn đọc sách là tương đương kém, niệm mười năm sách, cộng lại biết chữ không cao hơn một ngàn cái.

Không phải là bởi vì lười, hắn phản mà phi thường chăm chỉ, thành tích kém là bởi vì trí thông minh quá thấp, không đủ trình độ não tàn cấp bậc, đại khái cùng « A Cam chính truyện » bên trong A Cam đồng dạng, ngôn ngữ nguội, biểu lộ ngốc trệ, phản ứng trì độn.

Trừ tuấn mỹ khuôn mặt bên ngoài, hắn cơ hồ không còn gì khác, tại trong phạm vi mấy trăm dặm đều là phế vật đại danh từ.

Mà đệ đệ của hắn Thẩm Kiến là cái người sa cơ thất thế, tập võ mấy năm không thu hoạch được gì, hiện tại đã luân làm một cái triệt để lưu manh, đương nhiên làm lưu manh cũng có thể làm giàu, nhưng hắn cái này đệ đệ không làm được người xấu, mỗi ngày chính là ở bên ngoài mù hỗn, dù là tại lưu manh bên trong cũng là pháo hôi cấp.

Phụ mẫu dần dần lớn tuổi, trong nhà ngày càng sa sút, đã nghèo được đói, chân chính nhà chỉ có bốn bức tường.

Năm nay hắn đầy mười tám tuổi, tiến trấn học đọc sách đã ròng rã chín năm, nhưng học vấn vẫn như cũ rất dở. Cùng hắn cùng nhau đến trường đồng môn có thậm chí đã thi đậu công danh, mà hắn vẫn tại vỡ lòng ban, mỗi ngày đều cùng một đám mười tuổi hài tử đi học chung.

Cái này tương đương với người khác đều lên đại học, mà hắn ngay cả tiểu học đều không có tốt nghiệp.

Cái này hoàn toàn là Hàn Thủy trấn học đường sỉ nhục, dù là phụ mẫu đệ đệ liều mạng ở bên ngoài kiếm tiền cho hắn trả học phí, trấn lên học đường lão sư cũng không nguyện ý dạy hắn, bởi vì hắn thực sự là quá đần quá ngu, gỗ mục không điêu khắc được.

Thế là, hắn bị đuổi ra.

Bây giờ hắn đã trưởng thành, tốt xấu cũng coi là một cái sức lao động, như về đến trong nhà nghề nông cũng không phải sống không nổi. Nhưng từ nhỏ đến lớn phụ mẫu quá cưng chiều hắn, vai không thể chọn tay không thể nâng, gần như không trói gà chi lực, chặt liên tiếp củi cũng sẽ không chớ nói chi là làm việc nhà nông.

Thế là sau khi về đến nhà, hắn liền mỗi ngày cầm gậy gỗ ở ngoài cửa trên mặt đất bên trên tô tô vẽ vẽ, mỗi ngày ở nhà đi ăn chùa.

Phụ mẫu không có ghét bỏ hắn, vẫn như cũ đối với hắn hỏi han ân cần. Đệ đệ mặc dù là một cái lưu manh lưu manh, nhưng cũng đợi hắn vô cùng tốt, mỗi ngày ở bên ngoài mặt mũi bầm dập trở về kiếm mấy cái tiền đồng, nuôi hắn tên phế vật này ca ca cũng không có lời oán giận.

Khi những ký ức này hình tượng hiển hiện thời điểm, Thẩm Lãng thân thể cảm thấy từng đợt uất ức.

Thân thể này chủ nhân trí thông minh không tốt, cho nên rất nhiều chuyện không hiểu.

Bởi vì gạo trắng quý bắp ngô tiện, cho nên trong nhà thu hoạch cây lúa về sau liền đi bán đổi về bắp ngô, duy chỉ có lưu lại một mình hắn ăn gạo trắng.

Khi còn bé Thẩm Lãng mỗi bữa ăn cơm trắng, phụ mẫu cùng đệ đệ cũng chỉ có thể uống bắp ngô cháo. Phụ thân ngẫu nhiên ở trên núi săn một con thỏ hoang, sẽ cầm đi phố xá bán lấy tiền, nhưng mỗi lần đều sẽ lưu lại một con đùi thỏ, chỉ làm cho Thẩm Lãng một người ăn, đệ đệ Thẩm Kiến một bên chảy nước miếng một bên khô cằn đào lấy trong chén bắp ngô cơm.

Phụ mẫu thật rất bất công a, đem Thẩm Lãng cái này trẻ đần độn xem như bảo bối đồng dạng yêu thương, đệ đệ Thẩm Kiến liền như là cỏ dại.

Mà lại từ nhỏ đến lớn bởi vì Thẩm Lãng trí lực dưới mặt đất, cho nên thường xuyên có người khi dễ, đệ đệ Thẩm Kiến vì bảo hộ hắn, không biết cùng người khác đánh vài khung.

Thật sự là hạnh phúc ấm áp a.

Cho nên ký ức đến bây giờ cho đến trước mắt đều rất tốt đẹp, dù là trong nhà cực nghèo, nhưng thật rất hạnh phúc.

Bất quá, đã Thẩm Lãng nghèo thành cái dạng này, kia vì sao lúc này ở gian phòng như thế lộng lẫy đâu?

Bởi vì hắn cưới một người siêu cấp có tiền thê tử, nói cho đúng hắn ở rể đến một cái hào phú nhà.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 3: Hào Môn, Hắc Hắc

Huyền Vũ thành Từ gia, làm tơ lụa cùng vải vóc sinh ý, có được vạn mẫu ruộng dâu cùng bông ruộng, phú giáp một phương.

Từ gia thiên kim Từ Thiên Thiên, tại toàn bộ Huyền Vũ thành đều là đỉnh tiêm đại mỹ nhân, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, không chỉ tại Huyền Vũ thành, dù là tại toàn bộ Nộ Giang quận danh viện bên trong đều là siêu quần bạt tụy.

Hắn từ mười lăm tuổi lên thì giúp một tay phụ thân quản lý trong nhà sinh ý, thông minh tháo vát, hơn nữa còn kết giao rất nhiều quan to quý tộc thiên kim tiểu thư, để Từ gia từ thương nhân nhà thuận lợi dung nhập Nộ Châu quận thượng lưu xã hội.

Như thế một cái tập mỹ mạo tài hoa phú quý vào một thân thiên kim tiểu thư, là vô số thanh niên tuấn kiệt mong nhớ ngày đêm tình nhân trong mộng, cho dù là con rể tới nhà cũng vạn vạn không tới phiên ngu dốt không chịu nổi Thẩm Lãng. Mặc dù hắn dáng dấp phi thường tuấn mỹ, nhưng hắn cùng Từ Thiên Thiên ở giữa khác nhau một trời một vực, mãi mãi cũng không có khả năng cùng một chỗ, bình thường tình huống dưới Từ Thiên Thiên thậm chí nhìn cũng sẽ không liếc hắn một cái.

Nhưng không ai từng nghĩ tới, một năm trước Từ Thiên Thiên chợt phát bệnh nặng, Từ tài chủ tìm khắp cả chung quanh tất cả đại phu đều trị không hết, mắt thấy là phải hương tiêu ngọc tổn.

Lúc này, có một cái phương sĩ tìm tới Từ gia chủ, nói Từ Thiên

Thiên căn bản cũng không phải là nhiễm bệnh, mà là trúng tà. Muốn cứu nữ nhi của hắn chỉ có một cái biện pháp, đó chính là thành hôn xung hỉ, đem vận rủi cùng tà khí chuyển dời đến cái này con rể tới nhà trên thân.

Từ gia chủ đương nhiên không tin cái này, thế nhưng là Từ Thiên Thiên lập tức liền muốn không được, chỉ có thể còn nước còn tát, tại toàn bộ Nộ Giang quận công khai vì Từ Thiên Thiên chiêu con rể. Nếu như là trước đó, vô số thanh niên tuấn kiệt chỉ sợ muốn đánh vỡ đầu tranh đoạt phần này nhân duyên. Coi như Từ Thiên Thiên phải chết, dù là hướng về phía Từ gia bạc triệu gia tài, cũng có vô số người tranh làm cái này con rể tới nhà.

Giấy không thể gói được lửa, Từ gia chiêu con rể là vì cho Từ Thiên Thiên xung hỉ, là vì chuyển di tà khí chuyện này vẫn là lưu truyền ra.

Mỹ nhân cùng kim tệ ai cũng yêu, nhưng vẫn là mạng nhỏ trọng yếu. Chuyển di tà khí loại chuyện này đương nhiên khiến người sợ hãi, những cái kia đã từng đối Từ Thiên Thiên mong nhớ ngày đêm thanh niên tuấn kiệt nhóm từng cái chỉ sợ tránh không kịp, không ai nguyện ý lên cửa.

Mà dị thế giới Thẩm Lãng cái này trẻ đần độn, tại hai năm trước trong lúc vô tình gặp qua Từ Thiên Thiên một lần, từ đây mong nhớ ngày đêm.

Khác thanh niên tuấn kiệt có lẽ chỉ là ái mộ Từ Thiên Thiên, mà Thẩm Lãng thì hoàn toàn coi nàng là làm thần linh. Liền như là phim ảnh « A Cam chính truyện » bên trong A Cam đối Jenny đồng dạng si mê cuồng nhiệt.

Từ khi bị học đường đuổi sau khi về nhà, hắn mỗi ngày tại bùn thổ địa bên trên tô tô vẽ vẽ, đại đa số đều là tại họa Từ Thiên Thiên dung mạo.

Khi hắn nghe được Từ Thiên Thiên thân hoạn bệnh nặng, cần nam nhân kết hôn xung hỉ chuyển di tà khí về sau, không chút do dự vọt tới Từ gia, nói hắn nguyện ý cưới Từ Thiên Thiên thành hôn xung hỉ, mà lại hoàn toàn không có cùng phụ mẫu thương lượng.

Phụ mẫu cùng đệ đệ đương nhiên không nguyện ý, vọt thẳng đến Từ gia ngăn cản đây hết thảy, nhưng đã quá muộn, Thẩm Lãng đã cùng bất tỉnh thoi thóp Từ Thiên Thiên bái đường thành thân. Coi như như thế, phụ mẫu đệ đệ cũng muốn kiên trì đem Thẩm Lãng mang về nhà, kết quả bị Từ gia đánh ra.

Lúc ấy, Từ phủ quản gia cho phụ thân Thẩm Vạn Ngũ mười kim tệ, nhưng trực tiếp bị phụ thân ném đi trở về, hắn nói tuyệt đối sẽ không cầm cái này bán nhi tử tiền.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng trở thành Từ gia người ở rể.

Một người dáng dấp tuấn mỹ, trí thông minh dưới mặt đất nông thôn tiểu tử nghèo, tiến vào hào phú nhà.

Đương nhiên, Thẩm Lãng làm Từ gia con rể tới nhà, hoàn toàn không phải là vì vinh hoa phú quý, chỉ là vì chửng cứu trong mộng của mình tình nhân Từ Thiên Thiên, dù là thành hôn xung hỉ chuyển di tà khí nghe vào hoàn toàn là lời nói vô căn cứ.

Nhưng ly kỳ sự tình phát sinh, thành hôn về sau Từ Thiên Thiên vậy mà thật khôi phục khỏe mạnh, mà lại trở nên càng thêm mỹ lệ làm rung động lòng người.

Cái này khiến từ trên xuống dưới nhà họ Từ không dám tin, mừng rỡ.

Thẩm Lãng không có bất kỳ cái gì giành công ý tứ, mỗi ngày vẫn như cũ ở tại bên trong tiểu viện của mình đọc sách, tô tô vẽ vẽ.

Từ gia thái độ đối với hắn cũng biến thành có chút phức tạp, Từ Thiên Thiên có thể khỏi hẳn bọn hắn đương nhiên cao hứng, nhưng Thẩm Lãng dù sao cũng là một cái lại xuẩn vừa nát nông thôn tiểu tử nghèo, ngay cả Từ Thiên Thiên ngón tay đều không xứng với.

Tại là Từ gia nô bộc tỳ nữ nhóm nhàn thoại càng ngày càng nhiều, cái gì cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga,

Cái gì tiểu tử nghèo si tâm vọng tưởng loại hình thường xuyên tại vang lên bên tai, các nô tài nhìn về phía Thẩm Lãng xem thường ánh mắt cũng càng ngày càng rõ ràng.

Đưa tới cơm canh cũng càng ngày càng kém, ngay từ đầu là lạnh, về sau dứt khoát biến thành thiu, Thẩm Lãng mặc dù xuất thân bần hàn, nhưng từ nhỏ đến lớn phụ mẫu cưng chiều, tại cái này hào phú Từ gia ăn đến ngược lại không bằng tại nông thôn trong nhà.

Không chỉ có như thế, hắn còn bị người tiến đến kho củi ở lại, ngay cả một cái giường đều không có, trực tiếp chiếu trải trên mặt đất.

Thẩm Lãng trí lực rất thấp, làm người ngu dốt thuần lương, là sẽ không cáo trạng, thậm chí cũng sẽ không phàn nàn. Bị người khi dễ, liền chỉ biết yên lặng tiếp nhận.

Về sau Từ Thiên Thiên phát hiện, nổi trận lôi đình, hạ lệnh trách phạt khắt khe, khe khắt Thẩm Lãng bọn nô bộc, mỗi người đều bị quất mười vài roi tử. Đồng thời trước mặt mọi người tuyên bố, về sau như lại có người dám khi dễ Thẩm Lãng, liền trực tiếp trục xuất Từ gia.

Thế là Thẩm Lãng lại về tới hoa lệ viện lạc ở lại, mà lại mỗi ngày cơm nước đều vô cùng tốt, thậm chí cách mỗi một hai ngày Từ Thiên Thiên đều sẽ đến đây tại hắn nói chuyện, những ngày này đối với Thẩm Lãng đến bảo hoàn toàn như là giống như thần tiên.

Cứ việc thành hôn mấy tháng qua, đừng bảo là cùng giường chung gối, hắn liền ngay cả thê tử Từ Thiên Thiên một đầu ngón tay đều không có chạm qua. Nhưng chỉ cần có thể trải qua thường gặp được hắn, nghe được thanh âm của nàng, Thẩm Lãng liền đã vô cùng thỏa mãn hạnh phúc.

Nhưng ngay tại nửa tháng trước, Thẩm Lãng bỗng nhiên được bệnh nặng. Từ Thiên Thiên vì hắn tìm mấy cái danh y đều trị không hết, thậm chí không biết bị bệnh gì, hắn mỗi một ngày đều trở nên suy yếu, trở nên thoi thóp.

Cho đến hôm nay, hắn trực tiếp một mệnh ô hô, này mới khiến Địa Cầu Thẩm Lãng linh hồn xuyên qua chiếm cứ thân thể này.

Cho nên, hắn nhân sinh ngắn ngủi hoàn toàn là một cái từ đầu đến đuôi bi kịch, vẫn là một cái ngu xuẩn bi kịch!

. . .

Thẩm Lãng nội tâm thở dài một tiếng.

Ngay sau đó, hắn phát phát hiện mình trong đầu trừ hai người ký ức bên ngoài, lại còn có những vật khác.

Tràn ngập thần kỳ huyền diệu đồ vật, hắn không khỏi ngưng tụ tinh thần, muốn tại trong đầu tìm tòi hư thực.

Mà nhưng vào lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân.

"Tên phế vật này phải chết đi, hắn cũng thật có thể kháng, vậy mà chống nhiều như vậy ngày mới chết!"

"Chết mới tốt, miễn cho kéo dài làm hại chúng ta tiểu thư."

"Đúng vậy a, như thế cái không còn gì khác phế vật, vẫn là một cái nông thôn tiểu tử nghèo, còn mưu toan cưới nhà chúng ta thiên kim tiểu thư, liền hắn kia tiện mệnh như vậy thừa nhận được cái này phúc phận? Quả nhiên mệnh gãy."

"Bất quá coi như hắn chết cũng đáng, tiểu thư của chúng ta là trên trời nhân vật, mỗi ngày đều đối với hắn hỏi han ân cần, từng li từng tí."

"Tiểu thư của chúng ta chính là thiện tâm, giống như vậy đầu óc có bệnh người, vậy mà mỗi ngày có thể cùng hắn trò chuyện nửa canh giờ."

Từ Thiên Thiên đã từng hạ lệnh , bất kỳ người nào không được khi dễ Thẩm Lãng, nếu không trực tiếp trục xuất Từ gia. Cho nên trước đó những này nô bộc tỳ nữ cũng không dám như thế mỉa mai Thẩm Lãng, chỉ bất quá mấy ngày nay mắt thấy Thẩm Lãng liền phải chết cũng không nghe thấy, cho nên bọn hắn lá gan lại dần dần lớn lên.

Mấy cái này nô bộc tỳ nữ một bên giễu cợt, vừa mở cửa, cách mỗi nửa canh giờ, các nàng liền muốn tiến tới một lần, xem xét Thẩm Lãng thân thể.

"Đi xem hắn một chút tắt thở rồi không có!" Sau khi vào cửa, một cái tỳ nữ che cái mũi nói.

Ngay sau đó một giây sau, cái này tỳ nữ phát ra một tiếng kinh hô, không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Hơn nửa canh giờ trước hắn vừa tới nhìn qua, Thẩm Lãng rõ ràng đã hơi thở mong manh, mặt mũi tràn đầy tử khí, hiện tại chẳng những không có chết, phản mà ngồi thẳng trên giường, cứ việc thân thể suy yếu, nhưng lại có chút tinh thần sáng láng.

"Ngươi, ngươi không chết?" Tỳ nữ thốt ra.

"Đúng vậy a, ta không chết." Thẩm Lãng nói.

Mấy cái nô bộc kinh ngạc nhìn chằm chằm hắn mặt, trọn vẹn một hồi lâu cái kia cầm đầu tỳ nữ nói: "Nhanh đi nói cho lão gia, đi nói cho tiểu thư, Thẩm Lãng không chết."

Sau đó, mấy cái nô bộc tỳ nữ vội vàng đi ra ngoài.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 4: Cái Này Kim Thủ Chỉ Có ChúT Xấu Hổ A

Không sai biệt lắm một khắc đồng hồ về sau, tiến đến một cái đại phu, là Từ quản gia mang tới.

Hắn mở ra Thẩm Lãng con mắt, lại cho hắn bắt mạch, trọn vẹn sau một lúc lâu, kinh ngạc nói: "Thật sự là kỳ cũng lạ ư, nặng như vậy bệnh, mắt thấy là phải chết rồi, vậy mà không hiểu thấu tốt!"

Bên cạnh Biên quản gia nói: "Lý đại phu, Thẩm Lãng thân thể này xác định là xong chưa?"

"Tốt, không có nguy hiểm đến tính mạng." Lý đại phu nói.

Từ quản gia cũng cười nói: "Lý đại phu quả nhiên y thuật cao minh, diệu thủ hồi xuân."

Lý đại phu do dự một chút, nói: "Lão hủ đây cũng là trùng hợp."

Từ quản gia nói: "Thẩm Lãng, ngươi hảo hảo tĩnh dưỡng."

Sau đó, hắn mang theo lý đại phu rời khỏi phòng.

Thẩm Lãng từ trên giường xuống tới, đứng ở trước gương cẩn thận nhìn hoàn toàn mới chính mình.

Thật là phi thường tuấn mỹ a, cứ việc rất suy yếu, nhưng là tràn đầy tuổi trẻ khí tức.

Không chỉ có như thế, trước đó Thẩm Lãng mặc dù tuấn mỹ đẹp trai nhưng ánh mắt ngốc trệ, biểu lộ ngu dốt, nhìn qua cũng không có bao nhiêu mị lực, liền phảng phất một cái chất phác pho tượng đồng dạng.

Mà bây giờ Thẩm Lãng, hai con ngươi tràn đầy linh khí, trên mặt biểu lộ sinh động thâm thúy, cùng trước đó hoàn toàn là cách biệt một trời.

Sống lại thật tốt!

Ở trước gương nhìn nửa giờ, sau đó Thẩm Lãng ngồi tại phía trước bàn, cầm lấy một quyển sách tinh tế quan sát.

Đương nhiên, hắn lúc này là nhìn không đi vào sách, chỉ là bày làm ra vẻ.

Bởi vì, hắn đang suy nghĩ một vấn đề, trong đầu hắn đến tột cùng nhiều thứ gì?

Trừ hai cái Thẩm Lãng ký ức bên ngoài, còn có những vật khác, hắn không khỏi tại trong đầu tiến hành lục soát tìm kiếm.

Sau đó, hắn kinh ngạc phát hiện trong đầu vậy mà xuất hiện một cái win10 màn hình máy tính.

Cái này, cái này quá ngạc nhiên.

Màn này nhìn rất quen mắt, hoàn toàn là hắn bộ kia Dell người ngoài hành tinh Laptop a, bên trong tồn đầy các loại tư liệu, thư tịch, trò chơi, phim chờ chút.

Tại hiện đại Địa Cầu, Thẩm Lãng mỗi một ngày đều tại động thủ thuật, sinh hoạt phi thường buồn tẻ. Mà lại Châu Phi rất nhiều nơi dạng mạng lưới huống rất kém cỏi, Thẩm Lãng không thể không đem đại lượng thư tịch, tư liệu download ổ cứng bên trong, có thể nói máy vi tính này bồi bạn Thẩm Lãng tuyệt đại bộ phận thời gian nhàn hạ.

Tại trong đầu, Thẩm Lãng tùy tiện bật máy tính lên bên trong một quyển sách, một cái phim, một cái trò chơi, vậy mà hoàn toàn thông suốt.

Cái này quá thần kỳ a, cả đài người ngoài hành tinh Laptop đều chui vào ở trong đầu của hắn.

Không chỉ có như thế!

Thẩm Lãng còn có một loại phi thường cảm giác khác thường, không phải tại đầu óc, mà là tại trên ánh mắt.

Thế là, hắn cố gắng ngưng tụ tinh thần tại hai mắt, càng thêm ngạc nhiên sự tình phát sinh.

Thẩm Lãng trước mắt tất cả những gì chứng kiến hình tượng cũng thay đổi, không còn là người bình thường mắt thấy đến thế giới.

Hắn có thể nhìn thấy trong ngăn kéo cái kéo, có thể nhìn thấy trong bình hoa nước, có thể nhìn thấy bồn cây cảnh thổ hạ rễ cây.

Không sai, hắn có thể thấu thị!

Đương nhiên, đây không phải rất nhiều tiểu thuyết đô thị bên trong có thể xem thấu nữ nhân quần áo thấu thị, mà là X quang thấu thị.

Thật giống như trong bệnh viện X quang cơ, có thể xem thấu nhân thể gân mạch cùng ngũ tạng lục phủ, cũng như nhà ga kiểm an X quang cơ, có thể cách một tầng cái rương nhìn thấy bên trong vật.

Sau đó Thẩm Lãng nhớ tới, lúc ấy bom ở bên cạnh hắn lúc nổ, nổ nát vụn không chỉ là thân thể của hắn, còn có một đài X quang cơ cùng một đài Laptop.

Hiện tại, bọn chúng vậy mà đi theo Thẩm Lãng cùng một chỗ xuyên việt rồi, cái này, đây thật là quá thần kỳ a.

Bất quá, hẳn không có khác cổ quái kỳ lạ đồ vật cùng theo xuyên qua đi? !

Ngay lúc này, gian phòng cửa bị mở ra, một làn gió thơm đánh tới, sau đó một đạo ôn nhu mê thanh âm của người vang lên.

"Thẩm Lãng, ngươi thật khỏi hẳn, thiếp thân thực sự là thật cao hứng!"

Thẩm Lãng không khỏi quay đầu nhìn lại.

Đầu tiên, hắn nhìn thấy chính là một bộ mảnh khảnh khung xương, gân mạch, còn có ngũ tạng lục phủ,

Bởi vì hắn đang đứng ở X quang thấu thị tầm mắt.

Nháy nháy mắt, X quang thị giác thối lui, khôi phục bình thường thị giác.

Sau đó, Thẩm Lãng gặp được một cái uyển chuyển hàm xúc mỹ nhân.

Quả nhiên là ngàn dặm mới tìm được một a, cái này tinh xảo mặt trái xoan, thật phảng phất họa bên trong mỹ nhân. Cái này yểu điệu tư thái, tăng một điểm thì mập giảm một điểm thì gầy. Da thịt này như mỡ dê, thổi qua liền phá.

Khó trách toàn bộ Nộ Giang quận có vô số thanh niên tuấn kiệt vì đó si mê, nữ nhân này mỹ mạo, tư thái, khí chất không có chỗ nào mà không phải là tuyệt diệu.

Khó trách trước đó Thẩm Lãng nhìn thoáng qua liền vì đó si mê, thậm chí vì cứu vớt hắn tính mệnh nguyện ý hi sinh chính mình.

Hắn không chỉ có vạn người không được một mỹ mạo, lại khí chất ưu nhã, toàn thân trên dưới tràn ngập điềm tĩnh cùng thư quyển khí tức. Hoàn toàn không giống như là một cái thương nữ nhi của người ta, càng giống là một cái có được lịch sử nội tình quý tộc chi nữ.

Nữ tử này khi lại chính là Thẩm Lãng thê tử Từ Thiên Thiên.

Nhìn thấy Thẩm Lãng lần đầu tiên, Từ Thiên Thiên có chút kinh ngạc, hơi có chút kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện Thẩm Lãng cải biến, gương mặt vẫn như cũ là cái kia gương mặt, nhưng là tinh thần và khí chất phảng phất có chút khác biệt.

Hắn đi vào Thẩm Lãng trước mặt ngồi xuống, mông eo gãy ra đường cong mê người to lớn.

"Thẩm Lãng ngươi có thể tốt, thật sự là người hiền tự có thiên tướng." Từ Thiên Thiên nhu hòa nói.

"Ừm." Thẩm Lãng.

Từ Thiên Thiên trầm mặc chỉ chốc lát, lại nói: "Những ngày này cha mẹ ngươi tới qua trong nhà nhiều lần, bọn hắn phi thường tưởng niệm lo lắng ngươi. Mẫu thân ngươi thậm chí mấy lần quỳ trước mặt ta, thỉnh cầu đưa ngươi trả lại cho nàng, thật sự là đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ."

"Ừm." Thẩm Lãng nháy mắt nghe được lời thuyết minh, bất quá hắn bạn cũ giả bộ được phi thường chất phác, để Từ Thiên Thiên cảm thấy vừa rồi lần đầu tiên nhìn thấy Thẩm Lãng tình hình là một cái ảo giác.

Nhìn thấy Thẩm Lãng phản ứng trì độn như vậy, Từ Thiên Thiên không khỏi có chút khó khăn, nàng những lời này nếu như cùng người thông minh nói, đối phương đã sớm nghe rõ, nhưng trước mắt cái này Thẩm Lãng hoàn toàn là một cái ngu xuẩn năng lực kém lực, đối với mấy cái này lời nói không phản ứng chút nào, cái này khiến hắn lập tức cũng không biết như thế nào mở miệng.

"Ầm!"

Nhưng vào lúc này, gian phòng nhóm bị dùng sức mở ra, một cái oai hùng chi cực cẩm y nam tử thẳng tiếp đi đến, đi vào Từ Thiên Thiên sau lưng tại tóc nàng bên trên hôn một cái, cười khẩy nói: "Đây là một cái não tàn, ngươi nói với hắn được như thế uyển chuyển hắn làm sao có thể nghe hiểu?"

Sau đó, hắn ngạo mạn ánh mắt khinh thường nhìn về phía Thẩm Lãng, nói: "Ta gọi Trương Tấn, ngươi vậy mà không chết, cái này rất tốt, như vậy ngươi có thể xéo đi, về ngươi nông thôn cống rãnh đi."

Thẩm Lãng không khỏi hướng cái này oai hùng bất phàm Trương Tấn nhìn lại, trên mặt không có quá nhiều biểu lộ, thậm chí ánh mắt cũng không có bao nhiêu tình cảm sắc thái.

Trương Tấn nói: "Ngay cả lời này đều nghe không hiểu, vậy ta nói đến lại minh bạch một chút. Ngươi cái này người sa cơ thất thế ở rể Từ gia vốn là xung hỉ, hiện tại Thiên Thiên thân thể đã tốt, ngươi ngay cả nàng một đầu ngón tay đều không xứng với, cho nên ngươi bị trục xuất Từ gia, từ đó về sau Thiên Thiên cùng ngươi không có chút quan hệ nào, bởi vì hắn muốn gả cho ta, hiểu chưa?"

Thẩm Lãng không khỏi đem ánh mắt nhìn phía Từ Thiên Thiên, cái này trong trí nhớ vẫn luôn phi thường ôn nhu nữ nhân hoàn mỹ.

Từ Thiên Thiên ánh mắt hơi có chút ảo não, trước mắt loại tình hình này vi phạm nàng hoàn mỹ hình tượng, hắn vốn là muốn dùng một loại càng thêm an tĩnh phương pháp đoạn tuyệt cùng

Thẩm Lãng quan hệ vợ chồng, nhưng ai biết Trương Tấn trực tiếp xuyên phá giấy cửa sổ.

Thẩm Lãng con mắt từ đầu đến cuối chăm chú vào Từ Thiên Thiên mỹ lệ khuôn mặt bên trên, phảng phất muốn từ hắn nơi này đạt được một cái xác định đáp án.

Hít một hơi thật sâu, Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Thẩm Lãng, ngươi rất hiền lành, nhưng là phi thường thật có lỗi, giữa chúng ta không thích hợp."

Thẩm Lãng đối trương này thẻ người tốt không có phản ứng, ta dáng dấp đẹp trai như vậy, không cần thẻ người tốt.

Từ Thiên Thiên nói: "Cha mẹ của ngươi phi thường tưởng niệm ngươi, một mực khẩn cầu chúng ta đem nhi tử trả lại cho nàng, cho nên ngươi về nhà cùng phụ mẫu đoàn tụ cũng tốt."

Thẩm Lãng vẫn như cũ nhìn chằm chằm hắn, không có nói câu nào.

Từ Thiên Thiên trong lòng có chút nổi giận, trước mắt cái này Thẩm Lãng vậy mà như thế vu đần, nàng đều đã nói đến rõ ràng như vậy a.

"Hừ!" Bên cạnh vị này lộng lẫy Trương Tấn công tử hơi không kiên nhẫn, hừ lạnh một tiếng.

Từ Thiên Thiên có chút lấy lòng nhìn về phía hắn một chút, sau đó thanh âm thoáng lạnh một chút nói: "Thẩm Lãng, phi thường cảm kích ngươi đối tình cảm của ta. Nhưng chúng ta thật không thích hợp, cho nên ngươi vẫn là về nhà đi, từ nay về sau chúng ta cũng không tiếp tục là vợ chồng."

Thẩm Lãng nhìn xem Từ Thiên Thiên, lại liếc mắt nhìn Trương Tấn, nở nụ cười nói: "Tốt, ta về nhà."

Trương Tấn cười khẩy nói: "Ngươi cái này đồ đần đầu óc, thật sự là không cứu nổi."

Sau đó, hắn ôm Từ Thiên Thiên bờ eo thon ra khỏi phòng.

"Trong vòng nửa canh giờ, lăn ra Từ gia, nếu không tự gánh lấy hậu quả." Trương Tấn lạnh giọng nói, sau đó nghênh ngang rời đi

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 5: Cao Cấp Hơn Cơm Chùa Đại Nghiệp

Bên ngoài vẫn như cũ truyền đến Trương Tấn thanh âm.

Trương Tấn nói: "Chúng ta phải nắm chặt, Chúc thị gia tộc hướng Huyền Vũ phủ Bá tước cầu thân. Một khi để chúc Hồng Tuyết cùng Kim Mộc Lan trước thành hôn, hai người này thân phận quá quý giá, hôn lễ của chúng ta liền không có như vậy hiển hách."

"Huyền Vũ phủ Bá tước Kim Mộc Lan?" Từ Thiên Thiên khẩu khí có chút phức tạp.

"Đúng!" Trương Tấn nói: "Hắn có thể xưng được là là Huyền Vũ thành công chúa."

Khẩu khí của hắn càng thêm phức tạp.

Tiếp lấy Trương Tấn hỏi: "Ngươi nhưng thường xuyên gặp nàng? Đúng như trong truyền thuyết xinh đẹp như vậy, võ công cao cường như vậy, binh pháp lợi hại như vậy?"

Từ Thiên Thiên nói: "Vị này Huyền Vũ thành công chúa rất ngạo, không sẽ có ghế qua chúng ta tụ hội, Thái Thú nhà thiên kim mời hắn cũng không để ý."

"Người ta là mấy trăm năm hào môn quý tộc, đương nhiên ngạo." Trương Tấn nói: "Đúng rồi, chuyện này là cơ mật, ngươi không cần nói với bất kỳ ai."

Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Thiếp thân biết việc này sâu cạn."

. . .

Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên rời đi về sau, Thẩm Lãng lần nữa tới đến trước gương, khóe miệng lộ ra một đạo châm chọc tiếu dung.

Xuất hiện trước mắt cục diện này, Thẩm Lãng thật sự là nửa điểm cũng không ngoài ý liệu.

Đang đọc thân thể này ký ức thời điểm, Thẩm Lãng sớm liền phát hiện khắp nơi hơn hai tháng trước, Từ Thiên Thiên liền đối với hắn tiến hành các loại ám chỉ, tỉ như hữu duyên vô phận, lại tỉ như trong nhà phụ mẫu phi thường quải niệm Thẩm Lãng loại hình. Nhưng là trước kia cái kia Thẩm Lãng trí lực rất thấp, chỗ nào nghe hiểu được những này ám chỉ, cho nên hoàn toàn thờ ơ, vẫn như cũ hạnh phúc ở tại Từ gia.

Từ Thiên Thiên những này ám chỉ toàn bộ vô hiệu, cho nên một tháng trước, Thẩm Lãng bỗng nhiên liền mắc bệnh nặng, lý do đều là có sẵn, tà khí chuyển dời đến hắn Thẩm Lãng trên thân.

Đương nhiên, Thẩm Lãng không thể lập tức chết đi, cho nên Từ gia vì hắn tìm cái này đến cái khác đại phu. Kết quả đương nhiên là không cứu về được, cho nên tại hơn một canh giờ trước, thế giới này Thẩm Lãng chết rồi.

Thế nhưng là ai lại nghĩ tới, Địa Cầu Thẩm Lãng vậy mà xuyên qua đi qua, diễn ra mới ra khởi tử hoàn sinh.

Có lẽ là bởi vì kính sợ Thẩm Lãng loại này khởi tử hoàn sinh kỳ tích, lại hoặc là bởi vì vì nguyên nhân khác, Từ gia không có trực tiếp giết người.

Quyền quý công tử Trương Tấn trực tiếp xuyên phá giấy cửa sổ, để Từ Thiên Thiên cũng mở ra ngụy trang, trực tiếp mở miệng đem Thẩm Lãng đuổi ra Từ gia, đoạn tuyệt quan hệ vợ chồng.

Thật sự là vội vàng a, xuyên qua đến thế giới này về sau, hắn người ở rể kiếp sống chỉ duy trì hơn một canh giờ.

Từ gia chén này cơm chùa là ăn không thành, xem ra muốn tìm một cái khác chén cơm ăn.

Đương nhiên làm một gã bác sĩ tăng thêm lại có X quang thấu thị công năng, hắn nuôi sống mình cùng người nhà là rất đơn giản, mở một cái y quán là được rồi.

Nhưng là cả cuộc đời trước hắn mỗi ngày đều tại trị bệnh cứu người, thể xác tinh thần đều mệt. Đời này chỉ muốn hưởng thụ vinh hoa phú quý, vượt qua nhàn nhã sinh hoạt.

Thật vất vả xuyên việt rồi, lại còn làm thầy thuốc? Cũng không tránh khỏi quá không có tiền đồ.

Thật vất vả có như thế một trương khuôn mặt anh tuấn, cũng không thể lãng phí, nhất định phải tìm một cái càng ngưu bức nhà dưới.

Bất quá trước đó, hắn cần phải thật tốt kinh doanh một chút thanh danh của mình, mang theo một cái não tàn nhãn hiệu nhưng câu không đến những người có tiền kia có thế, lại mỹ lệ làm rung động lòng người quý tộc muội tử.

Trong phạm vi mấy trăm dặm nhất có tiền có thế, còn chưa có kết hôn muội tử là ai đâu?

Huyền Vũ phủ Bá tước thiên kim tiểu thư Kim Mộc Lan, không sai chính là nàng, vừa rồi Từ Thiên Thiên cũng đã nói, đây là trăm năm hào môn thiên kim, Huyền Vũ thành công chúa!

. . .

Thẩm Lãng không có bất kỳ vật gì nhưng thu thập, bởi vì Từ gia bên trong không có hắn bất luận cái gì tài vật, trực tiếp liền muốn ly khai.

Thời gian không chờ ta, hắn nhất định phải nhanh đi kinh doanh mình cơm chùa đại nghiệp.

"Ầm!"

Cửa phòng lại một lần nữa bị mở ra, chỉ bất quá lần này là ngang ngược phá tan.

Từ quản gia mang theo bốn cái tập võ gia đinh vọt vào, chỉ vào Thẩm Lãng nghiêm nghị nói: "Lớn mật Thẩm Lãng, ngươi một cái nông thôn tiểu tử nghèo ở rể ta Từ gia về sau, chẳng những ăn cắp phủ thượng tiền tài, hơn nữa còn phi lễ trong phủ nha hoàn, bực này tội ác vốn hẳn nên bị đánh chết tươi,

Nhưng ta Từ gia là lương thiện nhà, tạm thời tha cho ngươi một cái mạng chó. Lão gia có lệnh, giải trừ Thẩm Lãng cùng tiểu thư hôn nhân quan hệ, lập tức trục xuất Từ gia!"

Thẩm Lãng trong lòng lại cười một tiếng.

Lúc này mới đối, đuổi hắn đi Thẩm Lãng cũng là cần nguyên nhân, khẳng định phải đem bẩn nước giội ở trên người hắn.

Ở rể Từ gia mấy tháng này, hắn ngay cả nửa cái ngân tệ đều không có chạm qua, chớ nói chi là ăn cắp tiền tài, về phần phi lễ nha hoàn sự tình liền càng thêm hoang đường.

"Vì cái mạng nhỏ của ngươi, vì cha mẹ ngươi đệ đệ mệnh, sau khi ra ngoài ngươi hẳn phải biết nói thế nào đi." Từ quản gia lạnh giọng nói: "Kém chút quên ngươi là một cái não tàn, ngươi cho ta nhớ rõ ràng. Sau khi ra ngoài ngươi liền nói ngươi trộm Từ gia tiền tài, phi lễ Từ gia nha hoàn, cho nên mới bị đuổi đi ra. Nói sai nửa câu, cả nhà của ngươi đều sẽ gặp nạn, hiểu chưa?"

"Minh bạch." Thẩm Lãng nói.

"Cút đi." Từ quản gia nói.

"Ài, lúc này đi." Thẩm Lãng đi ra ngoài.

"Chậm đã!" Từ quản gia quát lạnh nói: "Lục soát hắn thân, dạng này hạ đẳng mặt hàng tay chân không sạch sẽ, đừng để hắn trộm đi trong nhà nửa cái ngân tệ."

Mấy cái gia đinh tiến lên soát người, Thẩm Lãng toàn thân cao thấp không có nửa điểm đồ vật.

"Liền ngươi quần áo trên người là tơ lụa, đều giá trị mấy cái ngân tệ, như ngươi loại này người sa cơ thất thế cả một đời đều không có cơ hội xuyên, tiện nghi ngươi." Từ quản gia phất phất tay nói: "Người tới, đem Thẩm Lãng đuổi ra ngoài."

Cứ như vậy, Thẩm Lãng bị mấy cái gia đinh đuổi ra khỏi Từ gia đại trạch.

Tại bị đuổi ra Từ gia thời điểm, trên đường đi bọn nha hoàn đối hắn chỉ trỏ.

"Tên phế vật này rốt cục bị đuổi ra ngoài."

"Hắn một cái nghèo hàng, tại Từ gia ăn uống chùa mấy tháng, đã là tiện nghi hắn."

"Tiểu thư là nhân vật bậc nào, vậy mà tại trên danh nghĩa làm hắn mấy tháng thê tử, thật sự là làm bẩn a."

"Bất quá, hắn dáng dấp thật rất đẹp trai a."

"Dáng dấp đẹp trai thì có ích lợi gì, so heo còn muốn xuẩn, hoàn toàn là không còn gì khác phế vật."

Từ gia rất lớn, mấy chục mẫu tòa nhà lớn, ròng rã đi mấy phút.

"Cút đi, chạy trở về ngươi nông thôn ổ chó đi." Một cái gia đinh dùng sức đem Thẩm Lãng đẩy về phía trước.

Thẩm Lãng một trận lảo đảo, ra Từ gia đại môn.

"Ầm!" Phía sau đại môn dùng sức đóng lại.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời, một vầng minh nguyệt giữa trời, đã là buổi tối.

Tại trong đầu nghĩ nghĩ, tìm được trong trí nhớ nhà phương hướng, Thẩm Lãng hướng phía phương hướng tây bắc đi đến.

Nơi này cách nhà hắn khoảng chừng bốn mươi mấy dặm, muốn đi thật dài một đoạn đường đâu, nhưng mà này còn là đêm hôm khuya khoắt.

Đi ra mấy trăm mét về sau, Thẩm Lãng nhịn không được hướng Từ gia đại viện quay đầu nhìn thoáng qua.

Hắn sẽ trả thù, mà lại rất nhanh, không cao hơn ba ngày!

Mà lại tiếp xuống, hắn trả thù sẽ liên tục không ngừng, quân tử báo thù, từ sáng sớm đến tối.

. . .

Từ Thiên Thiên đứng tại lầu các chỗ cao nhất, nhìn xem Thẩm Lãng rời đi bóng lưng.

"Tiểu tử này mạng lớn." Sau lưng truyền đến một người trung niên nam tử thanh âm, hắn chính là lập nên to như vậy cơ nghiệp gia chủ Từ Quang Doãn.

"Phụ thân, hôm nay chúng ta làm được quá rõ ràng." Từ Thiên Thiên cau mày nói: "Dạng này làm trái thanh danh của ta."

"Không có cách nào." Từ gia chủ đạo: "Trương Tấn công tử nhất định phải thấy cảnh này, chúng ta Từ gia phát triển cho tới hôm nay một màn này, cần một cái núi dựa lớn, Trương Tấn công tử là nhà chúng ta có thể với tới tốt nhất lương con rể, để hắn cao hứng trọng yếu nhất, đến tại chúng ta nhà thanh danh, không quan trọng."

"Ừm. " Từ Thiên Thiên đáp.

"Lại nói, Thẩm Lãng cái này trẻ đần độn thành thật đến đâu bất quá, sau khi trở về hắn sẽ không nói lung tung." Từ gia chủ đạo: "Đương nhiên hắn nếu là dám nói lung tung lời nói, nói không chừng cha mẹ của hắn người nhà liền tao tội."

Từ Thiên Thiên lại nhíu mày, hắn cảm thấy phụ thân loại lời này không nên nói ra miệng.

. . .

Bóng đêm yên tĩnh, ánh trăng sáng tỏ mà mông lung, Thẩm Lãng đi đường suốt đêm về nhà, một đường đều là côn trùng kêu to.

Đi ước chừng hơn mười dặm đường, bỗng nhiên mấy thân ảnh ngăn ở trước mặt hắn. Năm cái cầm đao võ sĩ vây quanh hắn, ba cái ở phía trước, hai cái ở phía sau.

Nơi này dã ngoại hoang vu, không thấy bóng người.

"Thẩm công tử, theo chúng ta đi một chuyến đi."

Một cây vải trực tiếp trói lại miệng của hắn, để hắn không cách nào lên tiếng, mặt khác một cây dây vải trói lại ánh mắt của hắn.

Sau đó, năm người mang theo Thẩm Lãng tại trong rừng rậm rẽ trái lượn phải, đi không sai biệt lắm một khắc đồng hồ.

Một lát sau, Thẩm Lãng được đưa tới một chỗ ngừng lại.

Có người giải khai Thẩm Lãng trên mắt vải che, đây là một mảnh loạn nghĩa địa.

Tổng cộng có tám người, đều cầm đao.

Có bốn người đang đào hầm, một cái rất dài rất sâu hố.

"Bang chủ, hố đào xong."

"Động thủ đi!" Một cái thanh âm khàn khàn vang lên nói: "Đem Thẩm công tử mời đến trong hầm đi, sau đó lấp bên trên thổ chôn xong. Sau đó nhớ kỹ muốn châm nến dâng hương, miễn cho Thẩm công tử đi được quá thê lương."

Cái này, là muốn đem Thẩm Lãng chôn sống a!

Mấy người đi lên, liền muốn đem hắn lừa giết!

Thẩm Lãng một cái mỹ nam tử chỗ nào địch nổi cái này chín cái giang hồ đại hán nha, mắt thấy hẳn phải chết không nghi ngờ!

"Chậm!" Thẩm Lãng quát lạnh nói: "Điền bang chủ, ngươi không còn sống lâu nữa!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 6: Cái Này Không Phù Hợp Sáo Lộ

Nhưng là Thẩm Lãng bởi vì miệng bên trong cột vải, cho nên hô không ra đến, chỉ có tiếng ô ô mà thôi. Đối phương căn bản nghe không ra hắn tại hô cái gì, hoàn toàn không thèm để ý.

Thế là, Thẩm Lãng liền trực câu câu nhìn chằm chằm kia người thủ lĩnh nam tử.

Nam tử này ước chừng ba mươi mấy tuổi, trên mặt có hai đạo vết sẹo, gương mặt lãnh khốc, ánh mắt tàn nhẫn, mặc trên người nhuyễn giáp.

Thẩm Lãng đối cái này hung tàn nam tử có ấn tượng, bởi vì hắn gặp qua nhiều lần.

Người này tên gọi Điền Hoành, là trong vòng phương viên trăm dặm nổi danh hắc đạo đầu lĩnh, thủ hạ có trên trăm kẻ liều mạng, kinh doanh chiếu bạc, kỹ quán, người môi giới, hung tàn tàn nhẫn, không biết giết bao nhiêu người.

Hắn còn có một cái khác quan phương thân phận, Huyền Vũ thành dân quân thủ lĩnh.

Những người kia đem Thẩm Lãng thúc đẩy trong hầm bắt đầu chôn thổ.

Người bình thường đã sớm thút thít tru lớn, cứt đái cùng ra, nhưng Thẩm Lãng từ đầu đến cuối rất yên tĩnh, ngay từ đầu nhìn chằm chằm Điền Hoành mặt nhìn, về sau nhìn chằm chằm toàn thân của hắn từ trên xuống dưới nhìn, ánh mắt lộ ra phi thường quái dị.

Hắn là dùng X quang thấu thị nhìn, loại ánh mắt này làm cho người ta không rét mà run.

Điền Hoành rốt cục không có thể chịu ở trong lòng hiếu kì, giơ tay lên. Lập tức, hắn bốn thủ hạ đình chỉ xẻng đất.

Điền Hoành đi vào Thẩm Lãng trước mặt, xé đứt trong miệng hắn vải, hỏi: "Ngươi đang nhìn cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Trong cơ thể ngươi có một cây châm, nếu như không lấy ra tới, sẽ nguy hiểm đến tính mạng."

Hắn không có nói láo, Điền Hoành thể nội xác thực có một cây châm, vô cùng vô cùng mảnh ngân châm, lúc này ngay tại phổi bên trong. Nếu không phải ánh mắt hắn có X quang thấu thị công năng, căn bản là nhìn không ra.

Nghe được Thẩm Lãng về sau, Điền Hoành không khỏi kinh ngạc.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Cây kia châm lúc này ở lá phổi của ngươi đại mạch bên trong, sẽ theo huyết dịch lưu động, nếu như không lấy ra đến, một khi tiến vào đầu óc của ngươi bên trong, ngươi liền sẽ chết."

Điền Hoành càng thêm kinh ngạc, không dám tin nói: "Làm sao ngươi biết?"

Đây là một cái bí mật, ngay cả Điền Hoành thê tử cũng không biết, trước mắt cái này não tàn tiểu bạch kiểm vậy mà biết, thật sự là quá kì quái.

Cái này quá tà dị a!

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể giúp ngươi lấy ra."

Điền Hoành nhìn xem Thẩm Lãng thật lâu, nói: "Đều nói ngươi là một cái kẻ ngu, không giống a."

Thẩm Lãng nói: "Căn này châm nhỏ nhất định phải lấy ra, nếu không ngươi nhất định sẽ chết, chỉ có ta có thể giúp ngươi lấy ra."

"Nhưng điều kiện là ta bỏ qua cho tính mệnh của ngươi, đúng không?" Điền Hoành nói: "Ngươi chính không muốn biết, là ai để ta giết ngươi sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Ta không cần hỏi cũng biết là ai."

Điền Hoành nheo mắt lại nói: "Ngươi tuyệt đối không ngốc!"

Đón lấy, hắn lắc đầu nói: "Nhưng là phi thường thật có lỗi, ta không thể đáp ứng ngươi."

Thẩm Lãng ánh mắt co rụt lại, hắn vốn cho rằng giao dịch này phi thường ổn thỏa, cho dù có người xuất tiền để Điền Hoành giết hắn, nhưng là tiền nào có mệnh trọng yếu. Thẩm Lãng có thể cứu Điền Hoành tính mệnh, hắn không có lý do không đáp ứng, không có lý do không thả Thẩm Lãng a.

Kể từ đó, cũng chỉ có một nguyên nhân.

Điền Hoành không thể lấy ra bên trong thân thể căn này ngân châm, bởi vì đem ngân châm trồng vào trong cơ thể hắn người này là hắn không cách nào kháng cự.

Trong này chính có chuyện xưa.

Bất quá cái này liền phiền toái, đối phương không thể lấy ra căn này châm, Thẩm Lãng cái này ngưu bức y thuật phái không công dụng, không làm được khoản giao dịch này.

Điền Hoành nói: "Đệ đệ của ngươi thiếu chúng ta một khoản tiền."

Đệ đệ nợ tiền? !

"Ba tháng trước, phụ thân của ngươi thụ thương, vì chính hắn, đệ đệ ngươi tại trong cửa hàng của ta mặt mượn mười cái kim tệ mời đại phu cứu chữa, hiện tại lãi mẹ đẻ lãi con, đã là một trăm kim tệ."

Cái này so vay nặng lãi ác hơn nhiều, vẻn vẹn ba tháng chính vốn và lãi cộng lại chính tăng gấp mười lần.

Nhưng Thẩm Lãng quan tâm không phải lợi tức, mà là phụ thân thụ thương!

Ba tháng trước, cũng chính là hắn ở rể Từ gia thời điểm. Phụ thân đã từng đến Từ gia náo, muốn đem Thẩm Lãng mang về nhà. Kết quả bị Từ gia gia đinh đuổi ra, khẳng định là bị đánh phải trọng thương. Ngay lúc đó Thẩm Lãng là một cái ngu dốt ngu xuẩn,

Đương nhiên không biết chuyện này.

Lúc đầu Thẩm Lãng thật sự là không thể cầu thuốc, thích Từ Thiên Thiên loại nữ nhân này, mà lại ngay cả phụ mẫu cũng không để ý. Bực này ngu xuẩn phế vật, căn bản không đáng phụ mẫu như thế sủng ái hắn.

"Bởi vì nhà ngươi không trả nổi số tiền kia, cho nên ta mới đưa ngươi chôn sống, cùng người khác hoàn toàn không liên quan, hiểu chưa?" Điền Hoành nói: "Đương nhiên vì rất thật, chúng ta sẽ đi hủy đi nhà ngươi phòng ở, mà lại đem đệ đệ ngươi, cha mẹ của ngươi cùng nhau xử lý."

Thẩm Lãng nghe hiểu câu nói này, sớm đã có người ra một khoản tiền để Điền Hoành làm những chuyện này, nhưng là lại muốn tìm một cái lý do chính đáng, cho nên nợ tiền đòi nợ, diệt người cả nhà lấy cớ này cũng không tệ.

"Ngươi ta không oán không cừu, mà lại ngươi không hề giống trong truyền thuyết ngu xuẩn như vậy." Điền Hoành nói: "Nhưng ta vẫn còn muốn giết, xin lỗi."

Đón lấy, hắn đứng lên nói: "Cho hắn một thống khoái đi, trước hết giết lại chôn."

"Vâng." Một cái võ sĩ tiến lên, rút đao ra hướng phía Thẩm Lãng cổ chém xuống, liền muốn xử lý xong tính mạng của hắn.

"Chậm!" Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Có người ra bao nhiêu tiền để ngươi giết ta? Ta cho ngươi gấp mười, ta cho ngươi một ngàn kim tệ."

Cái này vừa nói, cái kia võ sĩ đao nằm ngang ở Thẩm Lãng trên cổ phương ba tấc chỗ.

Điền Hoành không khỏi kinh ngạc, cái này Thẩm Lãng cỡ nào là không ngu ngốc, quả thực thông minh chi cực a. Từ vừa rồi đơn giản trong lúc nói chuyện với nhau, hắn vậy mà nghe được người khác cho hắn giá tiền là một trăm kim tệ.

"Ta phi thường tâm động." Điền Hoành nói: "Thật, phi thường tâm động. Nhưng là. . . Nhà ngươi nghèo được đói, phụ thân của ngươi đến nay như cũ nằm ở trên giường, đệ đệ của ngươi lại bị người đánh gãy hai chân, ngươi ngay cả một cái kim tệ đều không bỏ ra nổi đến, chớ nói chi là một ngàn kim tệ."

Đây hết thảy đều là trước Thẩm Lãng tạo nghiệt a, bởi vì hắn ngu xuẩn cùng Từ gia ngoan độc, khiến cho phụ thân cùng đệ đệ đều bị trọng thương, thậm chí nguy hiểm đến tính mạng.

Ở cái thế giới này, một ngàn cái kim tệ tương đương với bao nhiêu tiền?

Gia đình bình thường lao lực một năm, đều tích lũy không đến hai cái kim tệ. Dùng thô ráp nhất phương pháp tính toán, một ngàn cái kim tệ tương đương với hiện đại Địa Cầu năm triệu người dân tệ tả hữu.

"Đây là một khoản tiền lớn, ngươi không có khả năng cầm ra được." Điền Hoành tiếp tục nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là ngươi có thể cược một chút, vạn nhất ngươi cược thành công, liền có thể kiếm được một khoản tiền lớn. Coi như cược thất bại, ngươi cũng chẳng qua là trì hoãn mấy ngày lại giết ta mà thôi, cái này cũng không trì hoãn ngươi cầm tới Từ gia kia một trăm kim tệ."

Điền Hoành hơi hơi do dự, Thẩm Lãng muốn tại trong vòng mười ngày xuất ra một ngàn kim tệ, cái này nhìn qua hoàn toàn là không thể nào. Nhưng là vừa mới đối phương lại có thể nhìn ra trong cơ thể của hắn có một cây ngân châm, mà lại tại trong phổi, cái này liền có chút thần kỳ.

Thẩm Lãng nói: "Mười ngày, một ngàn cái kim tệ."

Điền Hoành nhìn chằm chằm Thẩm Lãng tuấn tiếu khuôn mặt, do dự một hồi lâu, rốt cục mở miệng nói: "Ba ngày, ta chỉ có thể cho ngươi ba ngày!"

Thẩm Lãng đã hiểu, Điền Hoành cùng đối phương ước định cẩn thận cũng là ba ngày, trong vòng ba ngày hắn giết chết Thẩm Lãng liền có thể đạt được một trăm kim tệ.

"Tốt, một lời đã định." Thẩm Lãng nói.

Điền Hoành nói: "Đem hắn móc ra."

Bốn cái võ sĩ động thủ, đem Thẩm Lãng từ trong hầm đào lên, chỉ bất quá những người này trên thân nhưng không có cái gì giấy bút.

Thẩm Lãng trực tiếp đem màu trắng tơ lụa nội y xé khối tiếp theo, cắn nát ngón tay của mình, dùng máu tươi viết một phần giấy nợ, thiếu Điền Hoành một ngàn kim tệ giấy nợ, sau đó ký vào tên của mình.

Một bên viết một bên trong lòng nhả rãnh, cái gì cẩu thí kim thủ chỉ a, căn bản không có tiền dùng tốt, cuối cùng vẫn là kim tệ cứu mạng.

Điền Hoành tiếp nhận phần này huyết thư giấy nợ, lại nhìn Thẩm Lãng một hồi.

Đây là trong truyền thuyết trí lực rất thấp Thẩm Lãng? Thật sự là quá hoang đường.

"Trong vòng ba ngày giao ra một ngàn kim tệ, nếu không giết cả nhà ngươi." Điền Hoành nói: "Mười ba, mười bốn hai người các ngươi hộ tống Thẩm Lãng công tử về nhà, trong ba ngày này đều đi theo hắn ở cùng một chỗ."

"Vâng!" Hai cái võ sĩ đạo.

Sau đó, Điền Hoành mang theo mặt khác ba cái võ sĩ trực tiếp rời đi.

"Thẩm Lãng ngươi ghi nhớ, trong vòng ba ngày, một ngàn kim tệ, nếu không giết cả nhà ngươi."

Thân ảnh của hắn đã nhìn không thấy, nhưng là thanh âm lãnh khốc vẫn như cũ theo gió chui vào Thẩm Lãng lỗ tai.

"Không có vấn đề." Thẩm Lãng đầu óc nhanh chóng chuyển động.

Rất nhanh hắn liền nghĩ ra một cái biện pháp, chẳng những có thể kiếm được một bút đồng tiền lớn, còn có thể bảo hộ người nhà, mấu chốt nhất là có thể trả thù Từ gia!

Một công ba việc!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 7: Lau Mắt Mà Nhìn

Kiếm tiền trả thù Từ gia trọng yếu, nhưng đầu tiên vẫn là phải về nhà trước, bởi vì phụ thân hắn bị thương nặng, đệ đệ chân gãy, hắn nhất định phải lập tức trở về cứu chữa.

Nhà người đã ba tháng không có nhìn thấy hắn, không biết lo lắng tưởng niệm thành hình dáng ra sao.

"Thẩm công tử, đi thôi!" Điền Hoành thủ hạ mười ba, mười bốn nghĩa tử nói: "Chẳng lẽ lại còn muốn chúng ta nhấc lên ngươi về đi không được?"

Hai người kia sẽ thời thời khắc khắc nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, sẽ không cho hắn cơ hội bỏ trốn.

Thẩm Lãng mở rộng một chút toàn thân gân cốt, sau đó tiếp tục hướng phía trong nhà đi đến.

. . .

Việt quốc tại Đại Viêm vùng đông nam, nơi này là đồi núi khu vực, núi không cao lắm, nhưng lại rất nhiều.

Tại loại này phức tạp mang, con đường giao thông vậy mà làm được rất không tệ, dù là nông thôn ở giữa con đường cũng đầy đủ có khoảng bốn mét, hơn nữa còn tương đối vuông vức, có thể để ba con ngựa song song mà qua, điểm này hẳn là hơn xa Trung Quốc cổ đại.

Hừng đông về sau, Thẩm Lãng gặp rất nhiều ra lao động nông dân, ăn mặc cùng Trung Quốc cổ đại tương tự, nhưng là tố chất thân thể phảng phất muốn hơi tốt một chút, thân cao một chút, cũng hùng tráng một chút.

Mà lại trên đường đi cơ hồ mỗi cái thôn đều có kiên cố tảng đá thành lũy, mặt trên còn có dân binh tuần tra, trên lưng vác lấy đao, thậm chí riêng lẻ vài người còn đeo cung tiễn, cái này để người ta phi thường ngoài ý muốn. Tại Trung Quốc cổ đại đại bộ phận triều đại, cung tiễn cùng đao đều là hàng cấm, lúc này công khai xuất hiện tại trong thôn xóm. Thế giới này thượng võ tinh thần, viễn siêu Trung Quốc cổ đại.

Đi thẳng đến ngày kế tiếp giữa trưa, Thẩm Lãng mới đuổi tới nhà mình chỗ Phong Diệp thôn.

Toàn bộ Phong Diệp thôn tại trong một cái sơn cốc, ước chừng có hơn sáu trăm nhân khẩu, trong thôn cũng có một cái tảng đá thành lũy, hai mươi mấy cái dân binh. Tuyệt đại bộ phận thôn dân đều ở cùng một chỗ, lít nha lít nhít trên trăm tòa nhà phòng ở chen tại dòng sông hai bên, chỉ có Thẩm Lãng nhà rời xa thôn xóm, lẻ loi trơ trọi đứng sừng sững ở giữa sườn núi bên trong.

Bởi vì Thẩm Lãng nhà là ngoại lai hộ, mười mấy năm trước mới từ nơi khác đem đến nơi này.

Loại này thôn xóm là phi thường bảo thủ bài ngoại, tăng thêm Thẩm Lãng phụ mẫu lại không cùng người trong thôn liên hệ, cho nên cho tới bây giờ đều không thể dung nhập.

Leo đến giữa sườn núi, Thẩm Lãng nhìn trước mắt toà này bùn đất phòng ở, cái này chính là mình nhà.

Thực sự là quá tàn tạ, thậm chí so ba tháng trước ký ức còn muốn tàn tạ.

Viện tử lúc đầu bị phụ thân làm cho phi thường bằng phẳng, lúc này cũng mọc đầy cỏ dại. Bùn đất xây thành vách tường, bởi vì dãi gió dầm mưa cũng xuất hiện mấy cái lỗ thủng, nóc phòng ngay cả mảnh ngói đều không có đều là cỏ tranh.

Dạng này bần hàn thật sự là nhìn thấy mà giật mình a, ngay cả che gió che mưa đều làm không được.

Còn không có đi tới cửa, Thẩm Lãng chính nghe được mẫu thân tiếng khóc, phụ thân kịch liệt tiếng ho khan, còn có đệ đệ tiếng gào đau đớn.

"Nhanh đi Từ gia, đem Đại Lang mang về nhà, đi đem Đại Lang mang về nhà. . ." Phụ thân khàn khàn đạo, một bên nói một bên ho khan, đây là thụ thương ở lâu không dứt mà thương tổn tới phổi, mà lại nghe hắn hô hấp phi thường khó khăn, chắc hẳn có tương đối nghiêm trọng chứng viêm, thậm chí trong phổi có sưng tấy.

"Cha, ngày mai ta liền đi đem ca ca mang về nhà." Đệ đệ nói.

Mẫu thân khóc ròng nói: "Lão đầu tử, ngươi một mực ho ra máu, đến bây giờ đều không xuống giường được. Nhị Lang gãy xương đùi một cây, làm sao đi a? Ngày mai ta đi Từ gia, bọn hắn như không thả Đại Lang, ta chính đập đầu chết tại Từ gia đại môn bên trên."

"Ta Đại Lang a, thành thật như vậy, như vậy lương thiện, tại Từ gia loại này hổ sài nhà bên trong, khẳng định không biết bị người khi dễ thành dạng gì, con của ta a. . ." Mẫu thân một bên nói một bên khóc: "Cũng không biết ăn có đủ no không, mặc có đủ ấm không."

"Con của ta a, từ nhỏ đã không có nhận qua khổ, từ nhỏ đều không hề rời đi qua bên người chúng ta, bây giờ không biết khổ thành dạng gì."

Đệ đệ nghe mẫu thân thút thít, trong lòng chịu không được nói: "Nương, một hồi ta liền đi đánh một đôi gậy chống, ngày mai liền đi Từ gia đem ca ca mang về nhà, cùng lắm thì đem mệnh liều mạng."

Nghe những lời này, Thẩm Lãng toàn thân từng đợt phát nhiệt, nội tâm từng đợt chua xót.

Hắn vọt thẳng vào trong cửa, quỳ gối phụ thân cùng mẫu thân trước mặt, run giọng nói: "Cha mẹ,

Nhi tử bất hiếu, nhi tử trở về."

Phụ mẫu cùng đệ đệ đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó vô cùng cuồng hỉ.

Ngay sau đó mẫu thân trực tiếp xông lên đến ôm chặt lấy Thẩm Lãng, khóc lớn tiếng nói: "Đại Lang, thật sự là ta Đại Lang, ngươi trở lại rồi, nương còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại ngươi, ta đây không phải đang nằm mơ chứ."

Phụ thân kích động đến muốn giãy dụa xuống giường, lại dẫn tới một trận kịch liệt ho khan, khóe miệng trực tiếp ra máu bọt.

Mà đệ đệ bỗng nhiên ngồi dậy, sau đó phát ra một trận kêu đau.

Thẩm Lãng nói: "Là ta, ta trở về."

Mẫu thân nói: "Con của ta, trở về chính tốt, chúng ta cũng không tiếp tục đi, người Từ gia ngoan độc, ngươi không cần lại đi có được hay không?"

Thẩm Lãng dùng sức gật đầu nói: "Vâng, nhi tử cũng không tiếp tục đi Từ gia."

"Tốt, tốt, cái này là được rồi, cái này là được rồi." Mẫu thân mừng đến dùng sức xóa đi nước mắt.

Phụ thân cũng vui vẻ nói: "Con ta thật sự là hiểu chuyện."

Đây đối với phụ mẫu thực sự quá cưng chiều Thẩm Lãng, chính nói một câu không đi Từ gia, chính bị cho rằng là hiểu chuyện.

Thẩm Lãng nhanh đi đem phụ thân đỡ tốt, ngưng tụ tinh thần lực tại hai mắt, điều tra phụ thân thương thế.

Quả nhiên là nội thương, phổi, dạ dày đều có tổn thương, nhất là phổi còn có đại lượng tụ huyết, xương sườn cũng có vết rách, chỉ bất quá trải qua ba tháng sinh trưởng, xương sườn đứt gãy chỗ đã mọc tốt, nhưng lại phi thường không bằng phẳng, có rất nhiều xương vô dụng.

Có thể thấy được ba tháng trước Từ gia gia đinh xuất thủ có bao nhiêu hung ác, phụ thân nội thương nặng như vậy, may mắn đệ đệ đi mượn mười cái kim tệ tìm đại phu trị thương, nếu không Thẩm Lãng sẽ không còn được gặp lại phụ thân rồi.

Mười cái kim tệ trị thương, đây đối với phổ thông nông gia hoàn toàn là thiên văn sổ tự. Nhưng coi như như thế, phụ thân nội thương cũng không có triệt để khỏi hẳn. Nếu như không chiếm được cứu chữa, phụ thân hắn vẫn như cũ tính mệnh khó đảm bảo.

Cơ hồ một nháy mắt, Thẩm Lãng liền đã chế định phương án trị liệu, tại phụ thân phổi mở một cái cực nhỏ lỗ hổng, đem bên trong sưng tấy dẫn chảy ra, sau đó dùng thảo dược giảm nhiệt, bổ dưỡng chi dược khôi phục nguyên khí, mấy tháng sau liền có thể khỏi hẳn.

"Cha, hài nhi bất hiếu, về sau sẽ không còn để Nhị lão lo lắng hãi hùng." Thẩm Lãng một bên nói, một bên đưa bàn tay đặt ở phụ thân trên trán.

Phát sốt, có thể thấy được có chứng viêm, nhất định phải lập tức giảm nhiệt, nếu không mấy ngày bên trong chính có nguy hiểm đến tính mạng.

Phụ thân hai mắt nhìn chằm chằm vào Thẩm Lãng khuôn mặt, liều mạng nhịn được ho khan, ánh mắt kia tràn đầy vô cùng yêu thương.

"Đại Lang, ngươi thay đổi thông minh."

Thương con như mạng phụ thân quả nhiên phi thường nhạy cảm, ngay lập tức phát hiện Thẩm Lãng biến hóa.

Phụ mẫu đều rất thương yêu Thẩm Lãng, nhưng đối con của mình vô cùng rõ ràng, đó chính là một cái. . . Trí lực rất thấp người, mặc dù không nguyện ý thừa nhận, nhưng ở sâu trong nội tâm lại biết, mình thương yêu trưởng tử là một cái phế vật. Mà lại ánh mắt ngốc trệ, thần sắc chất phác.

Không nghĩ tới lần này trở về, vậy mà trở nên thông minh.

Cái này là đủ rồi, phụ thân phi thường vui vẻ, dù là vẫn là một cái phế vật, nhìn qua tóm lại là cơ linh không ngốc, nói không chừng còn có thể cưới một cái lão bà về nhà, dù là quả phụ cũng không cần gấp a.

Mẫu thân tiến lên, bưng lấy Thẩm Lãng mặt cũng nhìn một lúc lâu, sau đó mừng lớn nói: "Không sai, không sai! Nhà ta Đại Lang thay đổi thông minh, đôi mắt này quá nhận người thích, quá linh khí. Ông trời phù hộ, ông trời phù hộ."

Thẩm Lãng vốn còn nghĩ giải thích như thế nào biến hóa của mình, nhưng là hoàn toàn không cần. Phụ mẫu như thế chi ái hắn, nhìn thấy hắn thay đổi thông minh về sau vô hạn vui vẻ, căn bản không cần Thẩm Lãng đi giải thích.

"Ca, là Từ gia đưa ngươi đuổi ra ngoài sao?" Đệ đệ hỏi.

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

"Đuổi ra tốt, đuổi ra tốt!" Mẫu thân nói: "Nương nhưng không nỡ con ta sống ở đó loại lòng dạ ác độc người trong nhà, trong nhà tuy nghèo, nhưng là cha mẹ cùng đệ đệ cố gắng luôn có thể nuôi sống ngươi, tổng sẽ không để cho nhà ta Đại Lang chịu khổ."

Cái này bất công thật sự là không biên giới, nhìn mẫu thân ý tứ, Thẩm Lãng về sau trong nhà vẫn như cũ không cần làm việc, mỗi ngày chỉ cần ăn không ngồi rồi chính là.

"Trước ngươi ở rể Từ gia chính là muốn nàng dâu đi, chờ cha ngươi cùng đệ đệ thân thể dưỡng hảo, liền đi kiếm tiền, cho ta Đại Lang cưới một cái nàng dâu trở về." Mẫu thân nói: "Trong thôn Lưu quả phụ thế nào, mặc dù lớn hơn ngươi ba tuổi, nhưng là dung mạo xinh đẹp mà lại thương người."

Không phải phụ mẫu xem thường Thẩm Lãng, mà là bọn hắn cái gia đình này điều kiện, còn có Thẩm Lãng thanh danh bất hảo, trí lực rất thấp, trừ dung mạo xinh đẹp bên ngoài ngay cả mưu sinh kỹ năng đều không có, có thể cưới một cái quả phụ đã rất tốt.

Thẩm Lãng cười cười, sau đó trở về đệ đệ trước giường, xốc lên ống quần của hắn, chỉ thấy bắp chân tím xanh sưng ra tốt một khối to, bên phải nhỏ gãy xương đùi.

"Ca, ta không sao, nằm cái mười ngày nửa tháng liền tốt, cùng lắm thì chính là chân què, dù sao trong nhà có đại ca kế thừa hương hỏa." Đệ đệ Thẩm Kiến nói: "Mà lại què vừa vặn, ta mỗi ngày đi Huyền Vũ thành người giả bị đụng đi kiếm tiền, nhìn thấy một chiếc xe ngựa ta chính vọt tới bánh xe dưới đáy đi lừa bịp tiền."

Đây chính là hắn đệ đệ, đối Thẩm Lãng rất tốt, nhưng tuyệt đối không đáng tin cậy.

Chính hắn cái này chân gãy, nếu như không cứu chữa, sẽ càng chóng chết.

"Chuyện khi nào?" Thẩm Lãng hỏi.

"Hôm trước." Đệ đệ nói: "Bởi vì gần một tháng đều không có nghe được tin tức của ngươi, ta liền đi Từ gia tìm hiểu, kết quả không có cửa đâu đi vào, khi về nhà bị người phục kích, đánh gãy đùi phải."

Thẩm Lãng bệnh nặng tin tức vẫn luôn bị Từ gia phong tỏa, cho nên trong nhà một mực không biết. Chỉ bất quá mẹ con đồng lòng, phụ mẫu thật lâu không có nghe được Thẩm Lãng tin tức tự nhiên không yên lòng, cho nên mới sẽ phái tiểu nhi tử đi tìm hiểu tin tức.

Từ Từ gia rời đi sau chính bị người đánh gãy chân, việc này khẳng định cùng Từ gia thoát không khỏi liên quan.

Thật độc ác người ta, Thẩm Lãng tuấn mỹ khuôn mặt như là bao phủ sương lạnh, khóe mắt co quắp một trận.

Thẩm Lãng nói: "Ta một sẽ giúp ngươi trị chân gãy, sẽ rất đau, ngươi muốn nhịn một chút."

Đệ đệ nói: "Ca, ngươi lúc nào sẽ trị đả thương?"

Thẩm Lãng trước đó thế nhưng là ngay cả mặc quần áo đều muốn mẫu thân hỗ trợ, chỗ nào lại sẽ trị chân gãy.

Tại hiện đại Địa Cầu Thẩm Lãng mỗi ngày đều tại trị bệnh cứu người, mặc dù chưa nói tới tuyệt đỉnh danh y, nhưng kinh nghiệm lâm sàng phong phú chi cực.

Phụ thân cùng đệ đệ điểm ấy ốm đau trong mắt hắn hoàn toàn không tính là gì, huống chi hắn còn có X quang mắt nhìn xuyên tường, dù là tại cái này chữa bệnh điều kiện không phát đạt dị thế giới, trị liệu hai người cũng là dễ như trở bàn tay.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 8: Kinh Diễm Biểu Hiện

Thẩm Lãng nói: "Cha mẹ, ta đi trên núi hái một chút thảo dược trở về."

"Đại Lang, nương cùng đi ngươi đi, trên núi có dã thú, mà lại ngươi cũng đừng lạc đường." Mẫu thân trực tiếp vọt ra.

Hắn hoàn toàn đem Thẩm Lãng xem như tiểu hài tử đồng dạng, ngay cả hắn độc thân lên núi đều không nỡ.

"Nương, ngươi trong nhà đốt một nồi nước sôi, tìm một cây tiểu đao mài sắc bén một chút, chuẩn bị một cây thô một chút lâu một chút châm, chuẩn bị một chút vải bông thả ở trong nước đốt đun." Thẩm Lãng ngữ tốc nhanh chóng, lại rõ ràng bình tĩnh phân phó nói.

Mẫu thân kinh ngạc, sau đó lại không có chất vấn, gật đầu nói: "Được."

Đối với hắn mà nói, nhi tử trở nên linh khí, hắn nói mỗi một câu đều phảng phất cùng thánh chỉ đồng dạng.

Thẩm Lãng cõng một cái giỏ trúc, một cái cái xẻng nhỏ, rời nhà lên núi, Điền Hoành thủ hạ mười ba, mười bốn nghĩa tử một tấc cũng không rời theo sau lưng.

Không lấy được tiền bọn hắn từ đầu đến cuối sẽ nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, chỉ cần thời gian vừa đến liền đem giết hắn.

. . .

Thẩm Lãng còn có chút bận tâm, thế giới này thực vật cùng Địa Cầu có thể hay không hoàn toàn không giống, kết quả hắn quá lo lắng, cứ việc nhiều hơn rất nhiều không quen biết thực vật, nhưng vẫn là có tương đương bộ phận thực vật là giống nhau như đúc.

Tiêu viêm trung thảo dược có rất nhiều, Thẩm Lãng nhà phía sau núi là xanh um tươi tốt rừng cây.

Vẻn vẹn hơn một giờ, hắn chính hái rất nhiều tía tô, cây kim ngân, bồ công anh đây đều là những này đều có thể dùng để tiêu viêm.

Đáng tiếc nơi này không phải khô ráo sa mạc biên giới, cũng không phải thảo nguyên, cho nên không có cam thảo. Nhưng là phi thường vui mừng ngoài ý muốn chính là, hắn đào được rễ bản lam.

Tại hiện đại Địa Cầu rễ bản lam đều được vinh dự là vạn năng thần dược, tiếp xuống Thẩm Lãng lại lục tục ngo ngoe đào mười mấy loại thuốc bắc, có cầm máu, có đi nóng các loại tràn đầy toàn bộ giỏ trúc. Đáng tiếc không có tìm được cà độc dược, cho nên không cách nào chế thành thuốc tê.

Chạng vạng tối Thẩm Lãng thắng lợi trở về, mẫu thân đã đem hết thảy đều chuẩn bị xong.

Thẩm Lãng dùng X quang mắt nhìn xuyên tường tinh tế kiểm tra đệ đệ chân gãy chỗ, vạn hạnh chính là gãy xương coi như vuông vức không sắc bén, cho nên không có đâm bị thương nặng muốn mạch máu.

Mẫu thân đã đem tiểu đao mài xong, mà lại dùng nước sôi đun qua.

Thẩm Lãng nhẹ nhàng tại đệ đệ gãy xương chỗ mở một cái lỗ hổng, vừa đến để tụ huyết chảy ra, thứ hai có thể chuẩn xác hơn nối xương.

Đáng tiếc điều kiện nơi này thực sự quá đơn sơ, đánh đinh thép là không thể nào. Đem gãy xương hoàn toàn đúng chuẩn về sau, Thẩm Lãng dùng đun qua kim khâu đem vết thương tiến hành khâu lại, đem đảo nát thuốc Đông y cỏ thoa lên miệng vết thương, sau đó dùng ba cây gọt xong gậy gỗ cùng nước đun qua vải một vòng một vòng cột chắc, đem gãy xương tiếp địa phương tốt hoàn toàn cố định trụ, bởi vì không có thạch cao cũng chỉ có thể dùng gậy gỗ.

"Tiếp xuống đầu này chân không thể xuống đất, tốt nhất đừng động đậy, hai tháng sau liền có thể dài tốt." Thẩm Lãng nói.

Cái này miễn cưỡng cũng coi là một cái tiểu phẫu, từ đầu tới đuôi chỉ dùng một giờ không đến. Đệ đệ cứ việc đau đến đầu đầy mồ hôi, nhưng là gắt gao cắn một cây côn gỗ, quả thực là không có la lên.

Toàn bộ quá trình phụ mẫu hoàn toàn ngừng thở, không dám tin nhìn qua một màn này, đừng bảo là mở miệng nói chuyện, thậm chí ngay cả miệng lớn hô hấp cũng không dám.

Cái này, đây thật là quá làm cho người ngạc nhiên a, Thẩm Lãng sau khi về nhà, chẳng những không ngu dốt, vậy mà trở nên lợi hại như thế.

Vừa rồi phụ thân thấy rất rõ ràng, Thẩm Lãng động tác nhanh chóng quả quyết, ánh mắt kiên nghị, cùng trước đó hoàn toàn bàng như hai người a.

Đệ đệ ném xuống miệng bên trong cắn gậy gỗ, kinh ngạc hướng Thẩm Lãng nói: "Ca, ngươi thật sự là thần a! Ta chân gãy chẳng những tiêu sưng lên, mà lại cũng không có đau như vậy. Ta gặp qua thật nhiều đại phu trị liệu chân gãy, không có một cái giống ngươi nhanh như vậy, lợi hại như vậy!"

Đệ đệ Thẩm Kiến mặc dù là lưu manh bên trong bia đỡ đạn, nhưng là tại gãy tay gãy chân phương diện này cũng coi là kiến thức rộng rãi, Thẩm Lãng lộ ra chiêu này quả thật làm cho người kinh diễm, mặc kệ là kỹ nghệ vẫn là thủ pháp, đều hơn xa những cái kia cho bang phái trị liệu đại phu.

Mấu chốt nhất là trước kia Thẩm Lãng hoàn toàn là một cái phế vật ngốc tử, làm sao bây giờ có biến hóa lớn như vậy, thủ đoạn lợi hại như vậy đều là nơi nào học được a?

Người nhà thật sự là vừa mừng vừa sợ.

Sau đó Thẩm Lãng cho phụ thân trị liệu, đầu tiên là đối trong phổi tích máu tiến hành dẫn lưu, nếu không thương thế sẽ càng ngày càng nghiêm trọng.

Loại này tích máu dẫn lưu khó khăn nhất chính là muốn biết những này sưng tấy ở nơi đó, đây chính là trong phổi, ở bên ngoài bằng vào mắt thường hoàn toàn không nhìn thấy, đối với thế giới này bác sĩ đến nói cơ hồ là vô giải.

Nhưng là đối với Thẩm Lãng đến bảo hoàn toàn không cần tốn nhiều sức, hắn X quang mắt nhìn xuyên tường có thể dễ dàng mà phán đoán tích máu cùng tích dịch vị trí chính xác.

Mẫu thân đã mài xong thô châm, thô địa phương đường kính ước chừng tại ba hào mét khoảng chừng, là chuyên môn dùng để khe hở da thú, đặt ở mở trong nước nấu xong trừ độc, Thẩm Lãng quả quyết chuẩn xác địa thứ nhập phổi đồng thời rút ra, sau đó dùng một loại quất tâm thực vật cán đâm vào vết thương.

Loại thực vật này cán cũng chính là hai ba li đường kính, quất tâm về sau là rỗng ruột, mà lại cũng đầy đủ cứng rắn, vừa dễ dàng vừa tích máu dẫn chảy ra.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng tại phụ thân phổi mở mấy cái lỗ nhỏ, sau đó từng chút từng chút đem bên trong sưng tấy hút ra tới.

Trọn vẹn hơn một giờ về sau, đem phụ thân phổi bên trong phần lớn sưng tấy cùng tích dịch rút ra, còn lại một số nhỏ rút ra không được cũng không cần gấp, bằng vào cơ năng của thân thể có thể dần dần hấp thu.

Trải qua Thẩm Lãng trị liệu về sau, hiệu quả hoàn toàn là hiệu quả nhanh chóng.

Phụ thân vẫn như cũ ho khan, nhưng là hô hấp lại thoải mái rất nhiều. Trước đó dù là đang cố gắng hô hấp đều cảm giác không khí không đủ dùng, mỗi một lần hô hấp phổi phảng phất muốn trướng rách ra kịch liệt đau nhức, cái loại cảm giác này thật là có chút sống không bằng chết.

Mà bây giờ, hô hấp đã không quá phí sức, ngực cũng không có ngăn chặn cảm giác, cái loại cảm giác này thật là thoải mái a.

Không nghĩ tới a, nhi tử thoáng thi triển thủ đoạn, lại có như thế kỳ hiệu, cái này y thuật cũng thật cao minh a.

Đều nói ba ngày không gặp phải lau mắt mà nhìn, bảo bối này nhi tử mới ba tháng không gặp, lại có bực này bản sự rồi?

"Vi phụ hiện tại nhẹ nhàng thoải mái hơn, con ta thật sự là lợi hại." Phụ thân trong lời nói tràn đầy vô cùng kiêu ngạo.

Mẫu thân càng là nhìn chằm chằm Thẩm Lãng nhìn, thật không thể tin được con của hắn trở nên thông minh như vậy, lợi hại như vậy.

"Ngươi đừng hỏi, ngươi Đại Lang trước đó chính không ngu ngốc, chỉ là đại trí nhược ngu mà thôi." Phụ thân trực tiếp ngăn cản mẫu thân hỏi thăm, nói: "Đại Lang trở nên như thế như thế, chúng ta cao hứng cũng không kịp, cần gì phải đánh vỡ nồi đất hỏi đến tột cùng?"

Mẫu thân dùng sức gật đầu nói: "Đúng, đúng, dù sao con ta trở về chính là lão thiên gia phù hộ. Đại Lang có loại này bản sự, chúng ta chính không cưới Lưu quả phụ, về sau mở y quán tích lũy đủ tiền, con gái của thôn trưởng đều có thể cưới."

Sau đó phụ mẫu cùng đệ đệ đối Thẩm Lãng biến hóa không nhắc tới một lời, cũng chỉ là cao hứng.

"Con ta khẳng định đói bụng, nương đi cho ngươi ăn cơm." Mẫu thân hứng thú bừng bừng đi tiến phòng bếp.

Mẫu thân hiền lành lại tay chân lanh lẹ, không đến nửa giờ đồ ăn liền đã bưng lên bàn, ba chén cháo, một chén lớn cơm, một bàn rau dại, một bàn rau xanh, một bàn thịt khô dưa xanh.

Bởi vì vì phụ thân cùng đệ đệ nằm ở trên giường dưỡng thương không tiện, cho nên bàn ăn chính bày ở hai tấm giường ở giữa.

Vẫn như cũ là Thẩm Lãng là cơm trắng, phụ thân, mẫu thân, đệ đệ uống bắp ngô cháo.

Thẩm Lãng muốn đem cơm phân cho phụ thân cùng đệ đệ, kết quả bị ba người quả quyết cự tuyệt.

"Con ta ngay tại lớn thân thể, ăn cơm trắng, bắp ngô cháo ngươi không nuốt trôi." Phụ thân chém đinh chặt sắt nói: "Cơm ngươi không ăn, ta cũng sẽ không ăn, đệ đệ ngươi cũng sẽ không ăn."

"Đúng, tuyệt đối không ăn." Đệ đệ Thẩm Kiến nằm ở một bên trên giường nói.

"Con ta ăn thịt. . ." Mẫu thân đem chỉ có vài miếng thịt khô một khối lại một khối kẹp đến Thẩm Lãng trong chén.

Thẩm Lãng đương nhiên muốn để phụ thân cùng đệ đệ ăn, nhưng là hắn biết bọn hắn là tuyệt đối sẽ không ăn. Mà lại bọn hắn nhìn thấy Thẩm Lãng ăn thịt, nội tâm ngược lại hạnh phúc hơn.

Ai! Thật sự là bất công không còn giới hạn a.

Dù là phụ thân cùng đệ đệ thụ thương dưỡng bệnh, dù là Thẩm Lãng thân thể hảo hảo, người một nhà cũng đem tốt nhất đồ ăn cho một mình hắn ăn.

Sau khi cơm nước xong, Thẩm Lãng sắc thuốc, sau đó phân biệt cho phụ thân cùng đệ đệ ăn vào.

Đệ đệ gãy xương, cần uống canh xương hầm, lại nằm cái hai tháng không sai biệt lắm liền tốt.

Phụ thân mặc dù trong phổi sưng tấy cùng tích dịch đã bị dẫn chảy ra, tạm thời không có nguy hiểm tính mạng, nhưng nhiều lắm là chỉ có thể coi là trị một nửa. Kế tiếp còn muốn tiếp tục tiêu viêm, còn muốn nhuận phổi, còn muốn bổ dưỡng thân thể, những dược vật này cũng không phải là trên núi đào đạt được, cần phải bỏ tiền mua.

"Đại Lang, rửa chân." Mẫu thân bưng nước ấm tiến lên, trực tiếp ngồi xổm xuống muốn cho Thẩm Lãng rửa chân, toàn bộ quá trình tự nhiên thuần thục, rất hiển nhiên quá khứ vài chục năm Thẩm Lãng đều là mẫu thân rửa chân.

"Ta tự mình tới, ta tự mình tới." Thẩm Lãng nhưng vạn vạn không dám để cho mẫu thân rửa chân, kia quá bất hiếu.

Nhưng mẫu thân ngược lại có chút khổ sở, nói: "Đại Lang, ngươi trước kia thích nhất nương rửa chân cho ngươi a, thế nào a?

Nương tay có thể sạch sẽ."

Hắn là lo lắng Thẩm Lãng tại Từ gia qua mấy tháng phú quý sinh hoạt sẽ ghét bỏ hắn.

Thẩm Lãng minh bạch, mỗi lần rửa chân cho hắn cũng là mẫu thân rất hạnh phúc một sự kiện, bởi vì đây là hắn sủng ái nhất hài tử.

Thế là, Thẩm Lãng toàn bộ thể xác tinh thần đều dập dờn trong hạnh phúc, nhìn xem mẫu thân thô ráp hai tay cho mình rửa chân. Cả trong cả quá trình, ánh mắt của nàng cùng biểu lộ vô hạn hạnh phúc thỏa mãn.

Thẩm Lãng kế thừa cỗ thân thể này cùng ký ức, cũng không hề hoàn toàn kế thừa tình cảm. Nhưng chỉ vẻn vẹn trong vòng mấy canh giờ, nội tâm của hắn chính luân hãm, luân hãm vào phụ mẫu đệ đệ yêu mến bên trong.

Từ đó về sau, các ngươi chính là cha mẹ ruột của ta, ta thân đệ đệ!

Hắn có trách nhiệm để phụ mẫu đệ đệ được sống cuộc sống tốt.

Lúc này, hắn bên tai truyền đến Điền Thập Tam thanh âm nhàn nhạt nói: "Thẩm Lãng, người nhà của ngươi thật sự là tương thân tương ái a. Bất quá ngươi chỉ có hai ngày thời gian, không bỏ ra nổi một ngàn kim tệ, cả nhà ngươi đều muốn đi theo tao ương.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 9: Kiếm Tiền! Bắt Đầu Ngươi Biểu Diễn

Nghe được Điền Thập Tam về sau, Thẩm Lãng cười nói: "Thập Tam huynh muốn cùng ta ngủ một giường sao?"

Điền Thập Tam nói: "Còn có hai ngày, không có một ngàn kim tệ, giết cả nhà ngươi."

Sau đó, hắn thẳng tiếp đi ra ngoài.

Thẩm Lãng thư thư phục phục nằm ở trên giường, trong nhà hắn rất phá, có nhiều chỗ nóc nhà đã lọt, cho nên phụ mẫu cùng đệ đệ ở tại một cái phòng, Thẩm Lãng một người một cái phòng.

Không chỉ có như thế, giường của hắn còn rất lớn rất mềm, thậm chí thật mỏng chăn bông đều là mới.

Trong nhà là rất nghèo, nhưng lại đem hết thảy tốt nhất đều cho mình.

Nông dân nhà nghèo, thật nhiều hài tử ăn tết đều chưa chắc có bộ đồ mới áo. Thẩm Lãng nhà càng nghèo, nhưng là hắn một năm có ba bộ bộ đồ mới áo, mặc kệ trong nhà tại khó khăn, phụ mẫu đều sẽ cho hắn đặt mua.

Mùa hè một bộ, mùa thu một bộ, ăn tết một bộ.

Mà đệ đệ Thẩm Kiến, chưa từng có bộ đồ mới áo, đều là xuyên Thẩm Lãng cũ quần áo.

Hắn thật không biết tại sao lại dạng này? Phụ mẫu sẽ như thế thiên vị hắn? Thậm chí đều không có đạo lý.

Đệ đệ Thẩm Kiến là không có tiền đồ, mỗi ngày ở bên ngoài mù hỗn, nhưng là so với trước đó Thẩm Lãng đã tốt hơn rất nhiều a, Thẩm Lãng trừ dáng dấp tuấn mỹ bên ngoài, hoàn toàn không còn gì khác, nếu như không là Địa Cầu Thẩm Lãng xuyên qua, chỉ bằng cái này trẻ đần độn, đừng bảo là cho phụ mẫu dưỡng lão, mình sinh hoạt cũng không thể quản lý, cần phụ mẫu một mực chiếu cố đến già, về sau lại từ đệ đệ nuôi sống chiếu cố.

"Phế vật Thẩm Lãng, trước đó ngươi thiếu cha mẹ cùng đệ đệ chính để ta tới trả, dùng cả một đời đến còn."

Thẩm Lãng trong lòng âm thầm lập thệ, nhất định phải làm cho phụ mẫu được sống cuộc sống tốt, nhất định phải làm cho đệ đệ cưới vợ, thành gia lập nghiệp có tiền đồ.

Mà việc cấp bách, chính là vượt qua trước mắt cái này nguy cơ!

Điền Hoành cho hắn ba ngày thời gian gom góp một ngàn kim tệ, bây giờ đã chỉ còn lại hai ngày.

Thời gian vừa đến, Thẩm Lãng như không bỏ ra nổi một ngàn kim tệ, sẽ xảy ra chuyện gì?

Điền Hoành sẽ giết cả nhà của hắn, hắn nhất quán làm được làm được.

Trong vòng hai ngày, kiếm đủ một ngàn kim tệ, khả năng sao?

. . .

Hôm sau trời vừa sáng, Thẩm Lãng sau khi rời giường cho phụ thân cùng đệ đệ sắc thuốc, sau khi rửa mặt ăn điểm tâm.

"Phanh phanh phanh. . ."

Bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, mẫu thân trên mặt bất an, liền muốn đi mở cửa.

"Ta đi mở." Thẩm Lãng nói.

Mở cửa về sau, quả nhiên là Điền Hoành thủ hạ Thập Tam, Thập Tứ nghĩa tử.

"Thời gian cấp bách, đi kiếm tiền đi." Điền Thập Tam nói thẳng, ngữ khí vẫn như cũ phong khinh vân đạm.

"Đại Lang, thế nào?" Mẫu thân hỏi.

"Nương, không có việc gì, là ta hai cái bằng hữu." Thẩm Lãng nói.

Mẫu thân nhiệt tình nói: "Là Đại Lang bằng hữu a, kia cùng đi húp cháo đi."

Điền Thập Tam cười nói: "Không cần, chúng ta ăn cơm xong, tạ ơn đại nương."

Nụ cười của hắn cũng rất nhiệt tình, hoàn toàn nhìn không ra là một sát thủ, hoàn toàn giống như là một cái bạn nhỏ.

Thẩm Lãng không chút hoang mang đem trong chén cháo gạo trắng uống xong, mẫu thân nhưng lại đưa qua đến một quả trứng gà, nói: "Mau ăn."

Hắn bản năng liền muốn đem trứng gà cho phụ thân.

"Ăn, lập tức ăn." Mẫu thân chém đinh chặt sắt nói, sau đó lại lột một quả trứng gà, cho phụ thân cùng đệ đệ một người phân nửa cái.

"Tốt, ta ăn." Thẩm Lãng nói.

Nhìn xem hắn ăn xong, mẫu thân mới mặt mày hớn hở.

"Nương, ta cùng bằng hữu cùng đi trong thành, hôm nay học đường tới một cái rất lợi hại tiên sinh." Thẩm Lãng nói.

Mẫu thân lập tức khẩn trương lên nói: "Đại Lang, vậy ngươi giữa trưa về nhà ăn cơm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Giữa trưa khẳng định không chạy trở lại, ban đêm tận lực về nhà ăn cơm."

Điền Thập Tam nhiệt tình nói: "Đại nương, nhà ta ngay tại trên trấn, sẽ không để cho Thẩm Lãng đói bụng."

Mẫu thân nói: "Kia làm phiền ngươi a, về sau tới nhà đại nương cho ngươi trứng gà luộc ăn."

"Được." Điền Thập Tam nụ cười trên mặt càng thêm chất phác.

Sau đó, Thẩm Lãng rời nhà đi kiếm tiền, Điền Thập Tam, Điền Thập Tứ theo ở phía sau một tấc cũng không rời.

Một ngàn kim tệ, đối với hắn nhà mà nói thiên văn sổ tự.

. . .

Sau bốn tiếng, Thẩm Lãng đi ra ba mươi mấy dặm, đã nhanh đến Huyền Vũ thành.

Lúc này phía trước trên đường có hai nam tử, tức hổn hển đi đường, vừa đi vừa hùng hùng hổ hổ, hẳn là hai cha con, phụ thân hơn bốn mươi tuổi, nhi tử hai mươi mấy tuổi.

Điền Thập Tam tiến lên một bước, nhiệt tình nói: "Lý thúc, Đại Lộ ca, đã lâu không gặp a!"

Đôi phụ tử kia đứng vững, thấy là Điền Thập Tam, biểu hiện trên mặt có chút xấu hổ, nhưng rất nhanh cũng thay đổi nụ cười nói: "A, là Thập Tam a, có mấy ngày này không thấy."

Điền Thập Tam nhiệt tình nói: "Thúc, làm sao cũng không đi trong nhà ngồi? Cha ta đều nhớ ngươi, hôm qua còn lẩm bẩm ngài cũng không đi trong nhà uống trà, ngài mặc dù thiếu nhà chúng ta một điểm tiền, nhưng cũng tuyệt đối không nên xa lạ, ngài cùng cha ta không phải huynh đệ hơn hẳn huynh đệ a."

Kia cái nam tử trung niên nói: "Ngày mai liền đi, ngày mai liền đi."

Điền Thập Tam tiến lên, ôm đôi phụ tử kia, hướng phía bên cạnh ruộng lúa chỗ sâu đi đến, lại đi vào rừng cây.

"Thúc, ngài tốt mấy ngày này cũng không đi nhà ta ăn cơm, cha ta chuyên môn đánh rượu ngon đều thiu, cái này không phân phó ta đưa khối thịt đến trong nhà ngài đi, không nghĩ tới hôm nay trùng hợp gặp được thúc!"

Điền Thập Tam ôm hai cha con tiến vào rừng cây về sau, ngữ khí càng thêm thân mật, phảng phất thân thúc cháu.

"Đúng rồi, thúc!" Điền Thập Tam hướng trung niên nam tử kia nói: "Cha ta nói, ngài thiếu nhà chúng ta tiền kia không cần trả lại."

Kia cái nam tử trung niên nói: "Vậy không tốt lắm ý tứ, nhiều không có ý tứ a. . ."

Điền Thập Tam nói: "Ngài cùng phụ thân ta vài chục năm giao tình, tình như huynh đệ chút tiền này tính là gì? Ta khi còn bé còn ba ngày hai đầu đến các ngài ăn cơm."

Trung niên nam tử kia nói: "Vậy, vậy ta ngày mai liền chặt một cái đầu heo, đi xem cha ngươi đi, cùng một chỗ uống rượu."

"Được rồi. . ." Điền Thập Tam nói.

Sau đó, hắn nhanh chóng rút ra đao nhọn.

"Phốc gai. . ."

Như chớp giật, đâm vào đôi phụ tử kia trái tim bên trong, động tác nhanh đến mức Thẩm Lãng cơ hồ thấy không rõ lắm.

Không có kêu thảm, không có kêu rên, đôi phụ tử kia trực tiếp chết đi, trọn vẹn một lát sau, máu tươi mới từ vết thương tiêu xạ mà ra.

"Thập Tứ, đi để các huynh đệ tới đem cái này hai bộ thi thể xử lý." Điền Thập Tam nói.

Điền Thập Tứ nói: "Vâng, ca!"

Điền Thập Tam dùng khăn lụa lau sạch sẽ đao nhọn, sau đó cẩn thận từng li từng tí ôm vào trong lòng, tỉ mỉ nhìn trên người mình cùng tay áo, xác định không có nhiễm vết máu, sau đó hướng phía Thẩm Lãng nói: "Thật có lỗi a, nhìn thấy hai người quen làm trễ nải một chút thời gian, chúng ta tiếp lấy đi đường đi."

"Được." Thẩm Lãng nói.

Từ đầu tới đuôi, Điền Thập Tam trên mặt biểu lộ đều không có thay đổi gì, đều là mang theo cười, bao quát lúc giết người.

Hai người tiếp tục đi đường, hướng phía Huyền Vũ thành phương hướng đi đến.

Thẩm Lãng đột nhiên hỏi: "Điền Thập Tam, vừa rồi người trung niên kia là ngươi thúc?"

Điền Thập Tam gật đầu nói: "Ừm, cùng phụ thân ta cùng một chỗ chạy nạn tới, vài chục năm giao tình, khi còn bé thường xuyên ôm ta."

Thẩm Lãng nói: "Hắn thiếu bao nhiêu tiền?"

"Ba cái kim tệ, bởi vì là người quen, lợi tức thấp một chút, lãi mẹ đẻ lãi con về sau 25 cái kim tệ." Điền Thập Tam nói: "Hắn không trả nổi, hôm qua hai cha con đi chiếu bạc, còn thiếu mấy cái kim tệ tiền nợ đánh bạc."

Bởi vì 25 cái kim tệ, Điền Thập Tam không chút do dự giết hai cha con này, vẫn là có vài chục năm giao tình phụ tử.

Mà Thẩm Lãng, trọn vẹn thiếu một ngàn kim tệ.

Điền Thập Tam nói: "Thẩm Lãng, ta biết ngươi chỉ là kéo dài thời gian mà thôi. Còn lại hai ngày muốn kiếm được một ngàn kim tệ hoàn toàn là người si nói mộng, cho nên hiện tại nói cho ta ngươi làm không được, ta cho ngươi một thống khoái, đừng lãng phí ta hai ngày thời gian, như thế nào?"

Sau đó, hắn lấy ra sắc bén tiểu đao lau một lần lại một lần, chỉ cần Thẩm Lãng điểm gật đầu một cái, hắn lập tức liền dùng tốc độ nhanh nhất đem giết chết.

Một ngàn kim tệ có thể là trên trăm gia đình mấy chục năm tích súc, hoàn toàn là một khoản tiền lớn, bằng vào Thẩm Lãng như thế một cái tiểu tử nghèo, hai ngày muốn kiếm một ngàn kim tệ, thật là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Thẩm Lãng nhìn qua Điền Thập Tam, chân thành nói: "Không cần hai ngày, hôm nay liền có thể!"

Điền Thập Tam kinh ngạc nói: "Quả thực?"

Thẩm Lãng nói: "Trong vòng ba canh giờ, ta chính kiếm được cái này một ngàn kim tệ."

Điền Thập Tam con mắt to trợn, cả kinh nói "Ba canh giờ?"

Cái này hoàn toàn để người không thể tin được a.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, trong vòng ba canh giờ."

. . .

Thẩm Lãng cùng Điền Thập Tam tiến vào Huyền Vũ thành nội.

Huyền Vũ thành là Nộ Giang quận tám thành một trong, địa bàn quản lý có 25 trấn, tổng nhân khẩu vượt qua 25 vạn, chỉ riêng thành nội nhân khẩu chính vượt qua ba vạn.

Thẩm Lãng chú ý tới Huyền Vũ tường thành vậy mà vượt qua cao mười hai mét, tuần dài gần mười dặm.

Tại Trung Quốc cổ đại rất nhiều hành tỉnh chủ thành cũng chưa chắc có cao mười hai mét tường thành, chuyện này chỉ có thể chứng minh một việc, thế giới này vũ lực trình độ viễn siêu Trung Quốc cổ đại, cho nên cần cao hơn nữa tường thành thủ hộ.

Trên tường thành binh sĩ phần lớn mặc giáp da, sĩ quan mặc áo giáp, vậy mà vượt qua số hơn trăm người.

Sau khi vào thành, đường đi rộn rộn ràng ràng, cửa hàng như mây, so với trong tưởng tượng càng thêm phồn hoa.

Thẩm Lãng tại một nhà ba tầng lầu các trước mặt ngừng lại, phía trên chiêu bài viết cẩm tú các.

Hắn chẳng những muốn ở chỗ này kiếm được một số tiền lớn, còn muốn hung hăng trả thù Từ gia.

Hít một hơi thật sâu, Thẩm Lãng đi vào toà này tráng lệ cẩm tú trong các.

Xin bắt đầu ta biểu diễn!

. . .

Chú thích: Các đại lão, bái phiếu đề cử!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 10: Phát Tài!

Cẩm Tú các là bán tơ lụa vải vóc, cùng Thẩm Lãng trước đó ở rể Từ gia là đồng hành, chỉ bất quá quy mô so Từ gia muốn nhỏ một chút.

Chủ nhân của nó Lâm gia mặc dù so ra kém Từ gia hào phú, nhưng là tại Huyền Vũ thành cũng là nổi danh nhà đại phú, ở chung quanh mười cái thành đều có phần trải.

Mấu chốt nhất, cái này Lâm gia là Từ gia đối thủ cạnh tranh.

Nhìn thấy Thẩm Lãng cùng Điền Thập Tam tiến đến, lập tức liền có tiểu nhị tiến lên chào hỏi.

"Khách quan ngài tốt, thế nhưng là đến xem vải vóc, chúng ta vừa mới lên thành phố mới vải bông, ngài sờ một cái xem vừa mịn vừa mềm." Cửa hàng tiểu nhị con mắt sắc bén, liếc mắt liền nhìn ra Thẩm Lãng không có tiền, cho nên chào hàng chính là vải bông mà không phải tơ lụa.

Thẩm Lãng trực tiếp đương đạo: "Nói cho chủ nhân nhà ngươi, ta muốn cùng Lâm gia làm một món làm ăn lớn, chí ít để hắn hàng năm nhiều kiếm năm ngàn kim tệ."

Cái này vừa nói, cái kia tiểu nhị ngẩn ngơ, trên mặt mặc dù mang theo cười, nhưng nội tâm vô cùng xem thường, chính ngươi cái này nghèo kiết hủ lậu bộ dáng, nếu là hàng năm có thể kiếm năm ngàn kim tệ ngươi còn sẽ chán nản như vậy?

"Khách quan, ngài cũng đừng trêu ghẹo tiểu nhân." Điếm tiểu nhị cười nói.

Điền Thập Tam ở bên cạnh nói: "Ta là Hắc Y bang Điền Thập Tam, mời Lâm gia chủ nhân đến nói chuyện làm ăn."

Cái này vừa nói, tiểu nhị liền không dám không xem ra gì.

Điền Hoành Hắc Y bang tại toàn bộ Huyền Vũ thành đều là tiếng tăm lừng lẫy, làm chiếu bạc, kỹ quán, cho vay tiền sinh ý, mặc dù bình thường cùng Lâm gia nước giếng không phạm nước sông, nhưng dạng này hắc bang thế lực có thể không đắc tội tận lực không đắc tội.

Hỏa kế này còn tưởng rằng Điền Thập Tam là đại biểu Hắc Y bang đến đe doạ.

"Thập Tam gia, đại giá quang lâm không có từ xa tiếp đón." Một cái mập mạp chưởng quỹ nhanh bước ra ngoài, lớn tiếng nói: "Dâng trà, thượng hạng trà."

Điếm tiểu nhị nhanh đi pha một bình trà thơm tới, cho Điền Thập Tam cùng Thẩm Lãng các rót một chén.

Chưởng quỹ nói: "Thập Tam gia, ngài có chuyện gì cùng ta nói là giống nhau, chủ nhân nhà ta sớm liền muốn cùng Điền Hoành bang chủ kết giao, cái này nhỏ tấm lòng nhỏ, không thành kính ý."

Sau đó hắn đẩy một cái hộp tới, bên trong có hai mươi kim tệ, cái này kỳ thật tính đại thủ bút.

Điền Thập Tam cười nói: "Lâm chưởng quỹ thật coi ta là thành làm tiền, là thật có sinh ý cùng nhà ngươi lão gia đàm, không phải lên cửa doạ dẫm."

Chưởng quỹ kinh ngạc, nói: "Thật có sinh ý?"

Điền Thập Tam nói: "Thật có sinh ý."

Chưởng quỹ nói: "Ta không làm chủ được?"

Điền Thập Tam nói: "Ngươi không làm chủ được."

Chưởng quỹ nói: "Hai vị kia chờ một chút, ta cái này đi mời lão gia tới. Tiểu nhị, cho hai vị gia để ý một chút."

. . .

Thẩm Lãng cùng Điền Thập Tam ăn điểm tâm uống trà, chờ lấy Cẩm Tú các lão bản Lâm Mặc đến.

Ước chừng nửa giờ sau, một cái cẩm y trung niên đi đến, hắn chính là Huyền Vũ thành phú hào, Cẩm Tú các chủ nhân Lâm Mặc.

"Hai vị có làm ăn lớn cùng ta đàm?" Lâm Mặc hỏi.

Hắn đối Điền Thập Tam là không có cái gì e ngại, sinh ý làm được hắn mức này, phía sau cũng là có chỗ dựa. Mà lại con của hắn tiến vào Thiên Nam võ học, thành tích rất tốt, vũ cử về sau liền sẽ đi làm quan võ, cho nên dù là đối Điền Hoành cũng không có cái gì e ngại, mọi người nước giếng không phạm nước sông là được.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, làm ăn lớn! Hàng năm có thể làm cho Lâm chưởng quỹ nhiều kiếm chí ít năm ngàn kim tệ."

Lâm Mặc nhíu mày, hắn không thích nhất chính là loại này xốc nổi thanh niên, mà lại một bức tiểu bạch kiểm dáng vẻ, nhìn xem liền không thể dựa vào.

"Nói." Lâm Mặc nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta có một cái phối phương muốn bán cho Lâm lão bản, hai ngàn kim tệ."

Cái này vừa nói, Lâm Mặc trực tiếp biến sắc, gương mặt phát lạnh nói: "Lâm mỗ thời gian quý giá, không có công phu cùng khách quý lãng phí, tiễn khách!"

Dứt lời, hắn trực tiếp nâng chung trà lên liền muốn đuổi người đi.

Chính ngay cả Điền Thập Tam cũng sợ ngây người, một ngàn kim tệ liền đã rất hoang đường, Thẩm Lãng vậy mà trực tiếp mở miệng hai ngàn kim tệ, cái này hoàn toàn phát rồ a, hắn thật sự là hối hận mang Thẩm Lãng đến Cẩm Tú các.

Lâm Mặc trực tiếp đứng dậy rời đi, nửa điểm cơ hội cũng không cho Thẩm Lãng.

Điền Thập Tam lạnh lùng trừng Thẩm Lãng một chút,

Lạnh giọng nói: "Ngươi muốn chết. . ."

Mắt thấy kim chủ muốn đi, Thẩm Lãng trực tiếp từ trong ngực móc ra một khối tơ lụa đặt ở Lâm Mặc trước mặt nói: "Lâm lão bản, ngươi nhìn khối này tơ lụa bên trên nhan sắc, có đáng giá hay không hai ngàn kim tệ?"

Lâm Mặc quay người, ánh mắt rơi vào Thẩm Lãng trong tay tơ lụa, vẻn vẹn chỉ có khăn tay lớn nhỏ.

Điền Thập Tam nhìn thoáng qua, cảm thấy Thẩm Lãng đây là bị điên, nhỏ như vậy một khối tơ lụa vậy mà muốn bán hai ngàn kim tệ?

Nhưng mà vị này Cẩm Tú các lão bản con mắt bỗng nhiên vừa mở, lộ ra không dám tin biểu lộ, bước nhanh tới, một tay lấy khối này tơ lụa cầm lấy thả ở trước mắt, run giọng nói: "Cái này, cái này sao có thể? Vậy mà là kim hoàng sắc, cái này sao có thể? !"

Điền Thập Tam kinh ngạc, lúc này mới chú ý tới Thẩm Lãng cho khối này tơ lụa là sáng loáng kim hoàng sắc.

Thẩm Lãng nói: "Từ gia dựa vào cái gì phát đạt? Cũng là bởi vì nhà hắn tơ lụa chuyên cung cấp quốc quân, cũng là bởi vì nhà hắn tơ lụa vàng được thấu triệt."

Tại Trung Quốc cổ đại, vàng nhan sắc là Hoàng tộc chuyên môn, chỉ có Hoàng đế, hoàng hậu, Hoàng quý phi đám người quần áo mới là màu vàng.

Ở cái thế giới này cũng kém không nhiều, tại toàn bộ Việt quốc chỉ có quốc quân một nhà mới có thể dùng màu vàng tơ lụa.

Nhưng là thế giới này tơ lụa vàng nhan sắc là dùng sơn chi nhuộm ra, vàng là đầy đủ thất bại, nhưng là nhan sắc đơn bạc, không đủ sáng.

Mà Thẩm Lãng xuất ra mảnh này tơ lụa, là dùng hoàn toàn mới phối phương nhuộm ra, hòe gạo chất lỏng phối hợp phèn chua (KAl(SO4)2) sau màu vàng phi thường sáng tỏ, cho người ta một loại kim hoàng cảm giác.

Tại Mãn Thanh vương triều Hoàng đế long bào, chính là dùng loại này thuốc nhuộm nhuộm ra, tại cố cung viện bảo tàng bên trong còn có thể nhìn thấy những này long bào, cỡ nào tôn quý hoa lệ?

Thẩm Lãng hôm qua đi ngắt lấy thảo dược thời điểm, thuận tiện hái rất nhiều hòe gạo . Còn phèn chua (KAl(SO4)2) là một loại thuốc Đông y, trong nhà còn thừa lại một chút.

Hắn hôm qua nấu chín thuốc Đông y thời điểm, thuận tiện đem cái này kim hoàng sắc nhiên liệu cũng chế thành nửa bát, sau đó đem trên thân không màu tơ lụa nội y giật xuống đến một khối bỏ vào nhuộm màu.

Nhuộm màu hoàn tất về sau, phơi một đêm, dùng lửa thoáng một nướng, khối này kim hoàng sắc tơ lụa không sai biệt lắm chính làm được.

Ngay sau đó, Lâm Mặc nhanh chóng lấy ra một khối khác màu vàng tơ lụa, đây là nhà hắn dùng sơn chi nhuộm ra.

Không có so sánh chính không có thương tổn, bên trái tơ lụa vàng quá tục khí, quá trực bạch. Bên phải Thẩm Lãng khối này, kim hoàng bức người, lập tức phân cao thấp.

Thẩm Lãng nói: "Mảnh này tơ lụa là ta hôm qua trong đêm nhuộm chế ra, hiệu quả kỳ thật không hài lòng. Nếu như thời gian đầy đủ, vật liệu đầy đủ, hoàn toàn có thể làm ra càng thêm sáng tỏ kim hoàng sắc, mà lại sợi tơ liền bắt đầu nhuộm màu, sau đó đang bện thành tơ lụa, hiệu quả sẽ tốt hơn."

Lâm Mặc kinh ngạc nói: "Vẻn vẹn một đêm đuổi chế ra, vậy mà liền có hiệu quả như thế?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, cho nên nếu như ngài đạt được phối phương về sau, nhuộm ra tơ lụa sẽ chỉ càng thêm kim hoàng lộng lẫy. Nếu như ngài đem cái này kim hoàng sắc tơ lụa đưa đến quốc quân Chức Tạo phủ trước mặt, sẽ chuyện gì phát sinh?"

Dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ đến, quốc quân Chức Tạo phủ sẽ lập tức vứt bỏ Từ gia tơ lụa, áp dụng Lâm gia.

Cho đến lúc đó, chuyên cung cấp quốc quân tơ lụa sinh ý chính rơi vào tay Lâm gia.

Cuộc làm ăn này kiếm bao nhiêu tiền là chuyện nhỏ, mấu chốt là thanh danh cùng chính trị tài nguyên.

Thẩm Lãng nói: "Lâm gia chủ, ta cuộc làm ăn này phải chăng có thể làm cho ngươi Lâm gia hàng năm nhiều kiếm năm ngàn kim tệ?"

Lâm Mặc lắc đầu nói: "Không chỉ. "

Thẩm Lãng nói: "Như vậy, ta cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương bán ngài hai ngàn kim tệ, quý không đắt?"

Lâm Mặc nói: "Không đắt, không có chút nào quý."

Bên cạnh Điền Thập Tam kinh ngạc nhìn về phía Thẩm Lãng.

Rất hiển nhiên, hôm trước trong đêm Thẩm Lãng đáp ứng cho Điền Hoành một ngàn kim tệ mua mệnh thời điểm, liền nghĩ đến kiếm tiền biện pháp, hoàn toàn là đã tính trước.

Nhưng không có nghĩ tới là, hắn lại muốn kiếm hai ngàn kim tệ!

Càng thêm không có nghĩ tới là, hắn kiếm tiền đồ vật còn muốn trả thù Từ gia.

Không sai, Thẩm Lãng chính là như thế có thù tất báo, chỉ riêng kiếm tiền còn không tính, còn muốn cho Từ gia thương cân động cốt.

Một khi Từ gia đã mất đi chuyên cung cấp quốc quân tơ lụa sinh ý sẽ là bực nào tổn thất? Hoàn toàn có thể nghĩ!

Từ gia tơ lụa sinh ý là sao hoành hành mấy cái hành tỉnh nhưng không có người phá hư cản trở? Còn không phải là bởi vì nhà hắn tơ lụa chuyên công quốc quân Chức Tạo phủ?

Lâm Mặc đối ánh nắng si mê nhìn xem mảnh này kim hoàng sắc tơ lụa, phảng phất làm sao cũng nhìn không đủ, trọn vẹn một hồi lâu, hắn mở miệng nói: "Ta như thế nào tin tưởng cái này thuốc nhuộm là ngươi chế tạo ra? Hoàn toàn có thể là ngươi nhặt đến khu này tơ lụa mà thôi."

Thẩm Lãng nói: "Ta đem vật liệu đều mang đến, cho ta một canh giờ, ta đem cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm cho ngài làm được, cam đoan so đêm qua càng tốt hơn."

Lâm Mặc nói: "Thật chứ?"

Thẩm Lãng nói: "Coi là thật."

Lâm Mặc nói: "Tốt, ta đem toàn bộ hậu viện cho quyền ngươi, muốn cái gì cứ việc phân phó. Chỉ cần ngươi đem cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm hiện trường chế ra, chính chứng minh cái này phối phương đúng là ngươi, cuộc làm ăn này liền thành."

Thẩm Lãng nói: "Hai ngàn kim tệ."

Lâm Mặc nói: "Tuyệt không trả giá."

Chương 11: Bức Ta Đánh Ngươi Mặt? Tốt!

Nghe được Thẩm Lãng cùng Lâm lão bản đối thoại, bên cạnh Điền Thập Tam nội tâm rung động sau khi cũng mười phần kinh hỉ, nghĩa phụ Điền Hoành mặc dù đáp ứng Thẩm Lãng, nhưng trong lòng hoàn toàn không ôm hi vọng, chỉ là cược tính lớn đánh cược một lần mà thôi, dù sao hắn đáp ứng Từ gia trong ba ngày giết Thẩm Lãng.

Nhưng không nghĩ tới Thẩm Lãng vậy mà thật làm được, nghĩa phụ vậy mà thật đạt được một ngàn kim tệ, kia phụ trách chuyện này Điền Thập Tam đương nhiên cũng có cực to đại công lao.

"Lợi hại, phục." Điền Thập Tam hướng phía Thẩm Lãng giơ ngón tay cái lên.

Thẩm Lãng đi vào hậu viện trong phòng bếp, đem cửa phòng quan bế, bắt đầu chế tạo thuốc nhuộm.

"Lâm lão bản chờ ta một canh giờ." Thẩm Lãng nói.

"Tốt, ta cái này đi chuẩn bị ngay kim tệ." Lâm Mặc nói.

...

Cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm chế tạo quá trình là vô cùng đơn giản, năm 2001 xuất bản « tơ lụa » bên trong có kỹ càng tự thuật, Hàng Châu tơ lụa nhà bảo tàng cũng có chuyên môn thể nghiệm chương trình học.

Đem hòe gạo thả ở trong nước nấu chín, đem màu vàng chất lỏng đun ra, bỏ đi bột phấn, màu vàng thuốc nhuộm chính ra.

Sau đó, gia nhập phèn chua (KAl(SO4)2) tiếp tục nấu chín, dạng này màu vàng chính biến thành hoa lệ cao quý màu vàng sáng, sáng trưng, vàng óng ánh.

Cho nên, vẻn vẹn không đến hai giờ, Thẩm Lãng chính chế được nửa bát kim hoàng sắc thuốc nhuộm.

Cuối cùng, Thẩm Lãng đem phèn chua (KAl(SO4)2) cùng dư thừa hòe gạo toàn bộ đặt ở trong lửa cháy hết sạch, không có để lại bất cứ dấu vết gì.

...

Thẩm Lãng đẩy cửa ra.

Cẩm Tú các lão bản Lâm Mặc, còn có Điền Thập Tam lập tức vọt lên, thần sắc tràn đầy kỳ cắt.

Thẩm Lãng trực tiếp đem cái này nửa bát kim hoàng sắc thuốc nhuộm đưa tới.

Lâm Mặc hai tay run nhè nhẹ, dưới ánh mặt trời nhìn kỹ cái này hoàn toàn mới thuốc nhuộm.

Hắn không phát không được run, cái này không chỉ có riêng là thuốc nhuộm, mà lại là hắn Lâm gia quật khởi mệnh căn tử.

"Loại này kim hoàng sắc thuốc nhuộm không chỉ có nhan sắc xuất chúng, mà lại tại tơ lụa bên trên ẩm ướt lao độ cũng cực kỳ xuất sắc, nhuộm màu về sau cơ hồ sẽ không phai màu." Thẩm Lãng nói: "Lâm lão bản hai ngàn kim tệ chuẩn bị xong chưa?"

Lâm Mặc hướng phía trên mặt bàn một chỉ, phía trên có một cái rương, mà lại cái nắp rộng mở, bên trong tràn đầy đều là kim tệ.

Mỗi cái kim tệ nửa lượng đa trọng, cái này một ngàn kim tệ có mấy chục cân.

Hai ngàn kim tệ, hoàn toàn là một khoản tiền lớn a, trừ đi cho Điền Hoành một ngàn kim tệ sau còn thừa lại một ngàn, đầy đủ để người một nhà được sống cuộc sống tốt.

Tại hiện đại Địa Cầu cả một đời, Thẩm Lãng đều không có kiếm qua nhiều tiền như vậy.

"Phối phương đâu?" Lâm Mặc hỏi.

Thẩm Lãng đem trong ngực viết xong bí phương đưa tới.

Lâm Mặc mở ra xem, phía trên chỉ có ngắn ngủi mười mấy cái chữ, không khỏi kinh ngạc nói: "Đơn giản như vậy?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, chỉ đơn giản như vậy."

Lâm Mặc nói: "Chi phí còn không cao."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, rất thấp. Thế giới này rất nhiều chuyện, điểm phá về sau chính đơn giản vô cùng. Lâm lão bản nên sẽ không cảm thấy dùng hai ngàn kim tệ mua cái này mười mấy cái chữ không đáng a?"

"Không, rất đáng rất đáng." Lâm Mặc cười nói.

Thẩm Lãng nói: "Lâm lão bản hiện tại liền có thể tự mình đi nghiệm chứng cái này phối phương, hơn nửa canh giờ ngài chính có thể tự mình chế tạo ra cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm, đợi ngài sau khi hoàn thành ta lại cầm kim tệ rời đi."

Lâm Mặc không có để hạ nhân đi làm, mình đi chuẩn bị vật liệu, mình về phía sau viện phòng bếp nghiệm chứng Thẩm Lãng cho phối phương.

Gần một giờ về sau, Lâm Mặc chính chế thành kim hoàng sắc thuốc nhuộm, thậm chí so Thẩm Lãng càng thêm xuất sắc.

"Việc này thành, ta Lâm gia muốn phát đạt." Lâm Mặc cười to.

Thẩm Lãng nói: "Vậy chúc mừng Lâm lão bản sớm ngày đánh bại Từ gia, thay vào đó, cáo từ!"

Hắn ôm hai ngàn kim tệ, trực tiếp muốn ly khai.

"Chậm đã!" Nhưng vào lúc này, bên ngoài vang lên thanh âm quen thuộc.

Sau đó, hai cái thân ảnh đi đến.

Một cái là hắn trước nhạc phụ Từ gia chủ, một cái khác là hắn đã từng thê tử Từ Thiên Thiên.

Lập tức, Thẩm Lãng rùng mình.

Từ gia chủ nhìn qua Thẩm Lãng,

Lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ta là đưa ngươi trục xuất khỏi gia môn, ngươi ghi hận trong lòng ta cũng không trách ngươi. Nhưng là ngươi không nên trộm đi chúng ta nghiên cứu ra tới mới thuốc nhuộm phối phương, đây chính là Từ gia vận mệnh, ngươi làm như vậy chẳng những phạm vào trộm cướp chi tội, còn đắc tội quốc quân, phải bị tội gì a?"

Cẩm Tú các lão bản Lâm Mặc kinh ngạc nói: "Từ gia chủ, cái này phối phương vậy mà là Thẩm Lãng trộm được?"

Từ gia chủ đạo: "Vị này Thẩm Lãng trước đó thanh danh Lâm huynh không phải là không có nghe qua, ngu như lợn hết ăn lại nằm, hoàn toàn là một phế vật. Chỉ bằng bản lãnh của hắn, còn có thể nghiên tạo kim hoàng sắc thuốc nhuộm? Cái này phối phương rõ ràng là ta Từ gia hao phí vô số tài lực vật lực nghiên cứu ra tới, kết quả cái này tặc tử vậy mà biển thủ. Ta vì sao muốn đem hắn trục xuất ta Từ gia, cũng là bởi vì hắn trộm đồ, còn đùa bỡn ta trong nhà nha hoàn thị nữ, như thế ti tiện nhân phẩm, chưa từng nhìn thấy, bây giờ lại dám gạt đến ngươi Lâm huynh đầu đi lên."

Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Như quả không ngoài dự liệu, hẳn là hắn lật ra ta ngăn kéo, thấy được cái này phối phương cho nên vụng trộm nhớ kỹ. Thẩm Lãng, ta biết ngươi hận ta Từ gia, nhưng là cũng không nên phạm phải bực này tội ác."

Cẩm Tú các lão bản Lâm Mặc khom người nói: "Xin lỗi Từ gia chủ, ta kém chút lên cái này tặc tử hợp lý! Ta lúc ấy còn trong lòng buồn bực, cái này Thẩm Lãng ngu xuẩn không chịu nổi, tại sao lại có bực này tuyệt diệu phối phương, nguyên lai là trộm được, cái này là được rồi, ta cái này báo quan, để người tới này đuổi bắt cái này tặc tử!"

Từ gia chủ ánh mắt băng lãnh, nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Ngươi ở đây cho ta nói thật, cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương có phải hay không là ngươi tại Từ gia trộm? Ngươi chỉ có một lần cơ hội mở miệng!"

Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Thẩm Lãng, nếu như ngươi nhận cái này tội, kia đọc lúc trước tình cảm bên trên, cái này ăn cắp nhà chúng ta chính không so đo, nếu như ngươi quả thực là không nhận, kia phụ thân chính phải tức giận."

Thẩm Lãng toàn thân lông tơ đều dựng lên, trọn vẹn tốt mấy giây sau lỗ chân lông mới trầm tĩnh lại.

Mặt đối trước mắt cục diện này, hắn không phải là không có đoán trước qua, nhưng là chân chính phát sinh thời điểm vẫn còn có chút để người kinh ngạc a.

Lâm gia một mực vừa đến đều là Từ gia đối thủ cạnh tranh, địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, chớ nói chi là Thẩm

Lãng cho Lâm gia mang tới mới phối phương đầy đủ trọng thương Từ gia.

Bây giờ lại lại biến thành hiện tại cái bộ dáng này?

Thẩm Lãng dùng tốc độ nhanh nhất bình tĩnh lại, hướng phía Lâm Mặc nói: "Lâm lão bản, có thể nói chuyện riêng một chút sao?"

Lâm Mặc gật đầu nói: "Không có vấn đề."

Sau đó, Lâm Mặc cùng Thẩm Lãng đi vào hậu viện.

Thẩm Lãng trực tiếp khi hỏi: "Từ gia chủ cùng Từ Thiên Thiên là ngươi gọi tới?"

"Đúng!" Lâm Mặc nói.

Thẩm Lãng nói: "Vì cái gì?"

Lâm Mặc nói: "Ta biết cái này phối mới có thể cho Từ gia sinh ý mang đến đả kich cực lớn, nhưng ta vẫn là đi thông tri Từ gia chủ quá đến, đối ngươi trả đũa."

Thẩm Lãng không tiếp tục hỏi vì cái gì, mà là chờ lấy câu trả lời của hắn.

Lâm Mặc thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, đối cho các ngươi người bình thường đến nói, có tiền như vậy đủ rồi. Nhưng đối với chúng ta mà nói tiền không là trọng yếu nhất, quyền thế cùng lực lượng mới là trọng yếu nhất. Không có có quyền thế cùng lực lượng, có lại nhiều tiền cũng không giữ được, chỉ là chờ đợi giết heo dê."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi Lâm gia như thành là quốc quân tơ lụa thương nghiệp cung ứng, tự nhiên cũng liền có quyền lực."

"Không, quyền lực này quá phiêu hốt." Lâm Mặc nói: "Con của ta tại Thiên Nam võ viện học tập, thành tích phi thường tốt, lập tức chính muốn tiến hành vũ cử. Hắn vũ cử thành tích, cùng đem tới đảm nhiệm cái gì chức quan, so ta Lâm gia kiếm bao nhiêu tiền trọng yếu hơn được nhiều. Từ Thiên Thiên mới vị hôn phu Trương Tấn, ngươi có biết hay không?"

Mới vị hôn phu? Nhanh như vậy!

Từ gia vừa mới đem Thẩm Lãng đuổi ra, chính để Từ Thiên Thiên cùng Trương Tấn đính hôn?

Lâm Mặc nói: "Trương gia chỗ dựa là Chúc thị gia tộc, ngươi phải hiểu Chúc thị tại trong nước phân lượng."

Chúc thị gia tộc, Việt quốc đỉnh cấp quyền quý, quốc quân phu nhân nhà mẹ đẻ, chúc nhung càng là Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc, quyền thế ngút trời.

Bất quá Trương Tấn cưới Từ Thiên Thiên một phú thương chi nữ, trừ nhìn trúng hắn mỹ mạo, chỉ sợ càng nhìn trúng Từ gia tiền tài đi.

Lâm Mặc lại nói: "Trương Tấn phụ thân vừa mới đảm nhiệm Nộ Giang quận thủ, Trương Tấn võ công cao cường, vừa mới nhậm chức Huyền Vũ thành vệ quân thủ tướng. Ta như nương tựa theo mới phối phương cướp đi Từ gia sinh ý, vậy liền đắc tội Trương thị gia tộc cái này mới quyền quý, con của ta làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi đại khái có thể không mua ta phối phương, khi làm sự tình gì đều không có phát sinh, vì sao còn muốn bán ta?"

Cẩm Tú các lão bản Lâm Mặc cười nói: "Ngươi chỉ là một tiểu nhân vật không quan trọng, nửa điểm giá trị đều không có. Duy nhất giá trị chính là Lâm Mặc cùng Từ gia đối sự thù hận của ngươi, ta bán ngươi đổi lấy Từ gia một cái nhân tình, cớ sao mà không làm. Mà lại hiện tại cái này mới phối phương chính nắm giữ trong tay ta, ta hoàn toàn có thể cùng Từ gia chia sẻ, sinh ý mọi người cùng nhau làm."

Thẩm Lãng nói: "Từ gia vốn là hoàn toàn không có đem ta để vào mắt, chính coi ta là một con kiến hôi, cừu hận giá trị là không đủ. Thế nhưng là ta đem mới phối phương bán cho ngươi mượn cơ hội phá đổ Từ gia sinh ý, cho nên cừu hận này giá trị lập tức liền đến."

"Đúng rồi." Lâm Mặc nói: "Cho nên, Từ gia thiếu ta ân tình càng lớn hơn, nhi tử ta tiền đồ chính càng có bảo đảm."

"Lâm lão bản đủ hung ác, ta hiểu được." Thẩm Lãng đạo, sau đó thẳng tiếp đi ra ngoài.

...

Một lần nữa về đến bên trong đại sảnh.

Lâm gia mấy cái võ sĩ, Từ gia mấy cái võ sĩ đem Thẩm Lãng xong toàn bao vây vào giữa.

Mà Điền Thập Tam đứng tại bên cạnh phảng phất ngủ thiếp đi, hai mắt nhắm.

Mà lại, Huyền Vũ thành mấy cái quan viên cũng tới.

Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Thẩm Lãng, ngươi nói cho mấy vị đại nhân, cái này mới thuốc nhuộm phối phương có phải hay không là ngươi trộm? Bởi vì ngươi không cam tâm bị ta vứt bỏ mới làm ra việc này, ngươi lúc này nhận tội chúng ta có thể không truy cứu, chỉ coi ngươi nhất thời hồ đồ, nếu ngươi minh ngoan bất linh, chính đừng trách ta Từ gia vô tình!"

Hắn cảm thấy Thẩm Lãng dạng này bất học vô thuật trẻ đần độn vô luận như thế nào cũng không có khả năng nghĩ ra cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương, định là từ đâu trộm được, về phần từ nơi nào trộm được, cái này không trọng yếu, dù sao một ngụm muốn nhất định là từ Từ gia trộm.

Cũng chính là chắc chắn Thẩm Lãng người kiểu này không có khả năng nghiên cứu ra ngưu bức như vậy mới phối phương, cho nên Từ gia mới yên lòng tìm tới mấy cái quan viên ở đây.

"Ha ha ha ha..." Thẩm Lãng lập tức cất tiếng cười to.

Hắn vốn là dự định trước âm thầm mưu hại Từ gia, không nghĩ tới hiện tại liền muốn trở mặt.

Có chút kế hoạch liền nên sớm tiến hành.

Mà bây giờ, chính ở trước mặt tất cả mọi người thống thống khoái khoái đánh mặt.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 12: Ta Muốn Không Phải Thắng, Là Nghiền Ép!

Thẩm Lãng không khỏi lại hướng Điền Thập Tam nhìn lại, bởi vì hắn đại biểu Hắc Y bang Điền Hoành ý chí.

Mà vừa rồi Thẩm Lãng tại làm thuốc nhuộm thời điểm, Cẩm Tú các Lâm Mặc bán hắn, phái người đi thông tri Từ gia đến đây, Điền Thập Tam rất hiển nhiên là nhìn ở trong mắt, nhưng hắn không có bất kỳ cái gì muốn ngăn cản ý tứ, càng không có nhắc nhở Thẩm Lãng.

Cho nên, lúc này Thẩm Lãng đối mặt chính là ba cái quái vật khổng lồ.

Từ gia, Lâm gia, Hắc Y bang Điền Hoành.

Như vậy hiện tại hắn thông minh nhất cách làm chính là thừa nhận cái này phối phương là trộm, sau đó lập tức đi chấp hành cơm chùa thăng cấp đại nghiệp, có quyền thế về sau lại điên cuồng trả thù.

Bởi vì Từ Thiên Thiên ngay trước Huyền Vũ thành quan viên đáp ứng, nếu như Thẩm Lãng nhận tội chính hết thảy chuyện cũ sẽ bỏ qua.

Hắn là yêu quý thanh danh người, như Thẩm Lãng nhận tội, hắn hôm nay khẳng định là sẽ không ở trước mặt nổi lên, sẽ chỉ làm dùng tiền để Điền Hoành bí mật xử lý hắn, như thế chí ít Thẩm Lãng hôm nay chính an toàn.

Thế nhưng là!

Muốn đem cái này bồn bẩn phân nước rơi ở Thẩm Lãng trên đầu, còn muốn cho hắn gắng chịu nhục?

Vạn vạn làm không được, Thẩm Lãng tuyệt đối sẽ không như vậy uất ức.

Thẩm Lãng nhìn qua Từ Thiên Thiên, hỏi: "Ngươi nói ta cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm mới phối phương là trộm, có chứng cứ gì?"

Từ gia chủ cười lạnh nói: "Ngươi Thẩm Lãng chỉ là một cái bất học vô thuật phế vật mà thôi, mà ta Từ gia làm mấy chục năm tơ lụa vải vóc sinh ý, đối thuốc nhuộm là nhất am hiểu nhất bất quá sự tình. Cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương là ta cùng Thiên Thiên dốc hết tâm huyết tự mình nghiên cứu, không biết hao phí bao nhiêu nhân lực vật lực tài lực, hao phí tới tận thời gian mấy năm, chúng ta đem bí mật này che giấu, chính là muốn quốc quân Chức Tạo phủ một kinh hỉ. Nhưng mà không nghĩ tới ngươi cái này chân ngoài dài hơn chân trong đồ vật, chẳng những ăn cắp nhà ta tài vật, đùa bỡn ta nhà thị nữ, ngay cả quan hệ đến nhà ta mệnh mạch thuốc nhuộm phối phương đều trộm."

Sau đó Từ gia chủ lạnh giọng nói: "Thiên Thiên, cái này mới phối phương cỡ nào trọng yếu sự tình, ngươi vì sao đặt ở trong ngăn kéo?"

Từ Thiên Thiên nói: "Có lỗi với phụ thân, trước đó ta đối Thẩm Lãng hoàn toàn tín nhiệm, căn bản không biết hắn sẽ làm ra chuyện như vậy."

Sau đó, hắn nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Tại Từ gia thời điểm, có người làm khi dễ ngươi, ta chính rút bọn hắn roi, hạ lệnh bất luận kẻ nào còn dám nói ngươi nửa câu nói xấu chính đuổi ra khỏi nhà. Ngươi tại Từ gia không người phản ứng, ta không chê ngươi trí lực rất thấp, chất phác ngu dốt, mỗi ngày đều đến nói chuyện cùng ngươi, ta đối với ngươi tốt như vậy, ngươi vì sao muốn làm ra chuyện như vậy? Coi như vì trả thù ta vứt bỏ ngươi, trả thù cá nhân ta chính là, vì sao muốn đoạn ta gia tộc vận mệnh? Lại nói ngươi như không làm ra những chuyện xấu kia, ta Từ gia như thế nào lại đuổi ngươi đi ra ngoài?"

Cái này vừa nói, ở đây quan viên sắc mặt hơi có chút quái dị.

Bất quá đối với từ gia chủ cùng Từ Thiên Thiên ngôn ngữ, có một nửa bọn hắn là tin tưởng.

Từ gia xác thực tinh thông tại tơ lụa thuốc nhuộm, bằng không bọn hắn tơ lụa cũng không thể chuyên cung cấp quốc quân Chức Tạo phủ. Mà Thẩm Lãng bất học vô thuật trẻ đần độn thanh danh bọn hắn cũng có nghe thấy, cho nên bọn hắn cũng kiên định nhận vì cái này mới phối phương là Từ gia nghiên cứu ra được, là Thẩm Lãng ăn cắp.

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Ngươi không có chứng cứ, ta cũng không có chứng cứ, nhưng ai cũng sẽ tin tưởng cái này mới phối phương là Từ gia ngươi nghiên cứu ra được, ta khó lòng giãi bày."

Từ gia chủ tâm bên trong cười thầm: "Ngươi biết chính tốt."

Chuyện này thật sự là thoải mái a, chẳng những bạch bạch được một cái tuyệt diệu kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương, mà lại thuận tiện còn danh chính ngôn thuận đem Thẩm Lãng đánh vào lao ngục.

Lập tức, Từ gia chủ lạnh giọng nói: "Sự tình đã chân tướng rõ ràng, bắt người đi! Tại cực hình phía dưới, ta không tin phế vật này không khai cung cấp."

"Từ gia chủ sao mà gấp ư?" Thẩm Lãng cười nói: "Mặc dù ta trăm miệng khó cãi, nhưng muốn chứng minh điểm này lại dễ như trở bàn tay!"

Đón lấy, Thẩm Lãng nhìn về phía Từ Thiên Thiên nói: "Thiên Thiên tiểu thư, ngươi tinh thông tại thuốc nhuộm, như vậy ta hỏi ngươi, loại nào nhan sắc khó khăn nhất?"

Từ Thiên Thiên nói: "Khó khăn nhất nhan sắc đương nhiên là tử sắc."

Không sai, tại cổ đại khó khăn nhất nhuộm ra nhan sắc là tử sắc, mà không phải màu vàng.

Dĩ nhiên không phải nhuộm không ra tử sắc, tại Trung Quốc cổ đại trước hữu dụng cỏ tím cây làm tử sắc thuốc nhuộm,

Nhưng là nhan sắc thấp kém. Về sau dùng tử loại này nhuộm màu ốc biển chế tạo tử sắc thuốc nhuộm, tử sắc mới tốt nhìn một chút.

Tề Hằng Công chính thích mặc quần áo màu tím, lúc ấy một thớt tử sắc vải sánh được năm thớt vải trắng, có thể thấy được đắt đỏ trân quý.

Tại phương tây dùng nhuộm màu hải bối chế tạo tử sắc thuốc nhuộm, cổ đại cùng Toller mật vương triều mạt đại nữ vương cũng siêu cấp thích loại này tử sắc, chẳng những quần áo, thậm chí buồm đều nhuộm thành tử sắc.

Nhưng mặc kệ là nhuộm màu ốc biển vẫn là nhuộm màu hải bối tinh luyện tử sắc thuốc nhuộm, hao phí chi phí đều là cực độ kinh người, vẻn vẹn một khắc thuốc nhuộm liền cần ba trăm con nhuộm màu hải bối.

Cho nên, ở Địa Cầu cổ đại tử sắc thuốc nhuộm là cực kỳ trân quý đắt đỏ.

Lúc này Thẩm Lãng vị trí thế giới, còn không có tìm được từ nhuộm màu hải bối, nhuộm màu ốc biển rút ra tử sắc biện pháp, như vậy thế giới này tử sắc thuốc nhuộm từ đâu mà đến? Trực tiếp chính là dùng màu lam thuốc nhuộm cùng màu đỏ thuốc nhuộm hỗn hợp mà thành.

Nhưng là nhuộm màu hiệu quả thực sự là không dám lấy lòng, bởi vì hai loại nhan sắc thuốc nhuộm bản thân chính không cao minh, hỗn cùng một chỗ mặc dù có tử sắc, nhưng hiệu quả chính càng tạp. Đầu tiên là nhuộm màu không đồng đều, nhan sắc khô khan vụng về, mấu chốt nhất là hai loại thuốc nhuộm ẩm ướt lao độ không giống, cho nên tử sắc tơ lụa thường thường dễ dàng phai màu.

Thẩm Lãng nói: "Tử sắc thuốc nhuộm so màu vàng thuốc nhuộm càng khó đúng không?"

Từ Thiên Thiên nói: "Kia là đương nhiên!"

Tử sắc thuốc nhuộm bị thế giới này vải vóc tơ lụa giới ca tụng là không thể đánh hạ nan đề.

Thẩm Lãng nói: "Muốn chứng minh cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm có phải là ta trộm vô cùng đơn giản, chúng ta cùng một chỗ đánh hạ tử sắc thuốc nhuộm. Từ gia ngươi vận dụng cả nhà chi lực chế tạo tử sắc thuốc nhuộm. Ta chỉ có một người, cũng không có tiền, ta dùng đơn giản nhất thấp nhất chi phí chế tạo tử sắc thuốc nhuộm, sau đó ngay ở đây mấy người mặt, xem ai chế tạo ra tử sắc nhất mỹ lệ làm rung động lòng người? Như thế nào?"

Cái này vừa nói, ở đây mấy cái quan viên, gật đầu tán đồng biện pháp này.

Từ Thiên Thiên cùng Từ gia chủ liếc nhau, cũng nhẹ gật đầu, biện pháp này đối Từ gia có lợi mà vô hại.

Bọn hắn tuyệt không tin Thẩm Lãng sẽ cái gì nhuộm màu, Từ gia mới là nhất chuyên nghiệp.

Thẩm Lãng nói: "Nếu ta nhẹ vốn chế tạo ra tử sắc thuốc nhuộm càng tốt hơn , kia chứng minh cái gì?"

Từ Thiên Thiên nói: "Kia chứng minh kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương không phải ngươi trộm, là chúng ta oan uổng ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Kia đến lúc đó các ngươi liền muốn thừa nhận nói xấu a, còn liền muốn hướng ta nhận lỗi gây nên."

Từ gia chủ lạnh giọng nói: "Chờ ngươi thắng rồi nói sau."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì tốt, chính lấy ba canh giờ làm hạn định! Sau ba canh giờ, phân cao thấp, chân tướng rõ ràng!"

"Có thể!" Ở đây một quan viên nói.

Từ gia chủ đạo: "Lập tức đi trong nhà, rút ra tốt nhất đại công, Thiên Thiên tự mình tọa trấn, vô cùng chế tạo ra tốt nhất tử sắc thuốc nhuộm."

"Vâng!" Từ Thiên Thiên nói.

Lần này, Từ gia muốn vận dụng cả nhà lực.

Mà Thẩm Lãng vẫn như cũ chỉ có một người, hướng phía Lâm Mặc nói: "Lâm lão bản, lại muốn mượn dùng ngươi bếp sau dùng một lát."

"Đương nhiên." Lâm Mặc nói.

. . .

Thẩm Lãng tiến vào bếp sau về sau, móc ra vũ khí bí mật của hắn.

Tử sắc thuốc nhuộm tốt nhất nơi phát ra, địa y cành địa y.

Đây là một loại cỏ xỉ rêu, khắp nơi đều là, căn bản chính không đáng tiền, nhưng dùng loại tài liệu này chế tạo ra tử sắc, là nhất sinh động, hoạt bát nhất, tịnh lệ nhất.

Tại thế kỷ mười tám nước Anh, Karl Bete trong lúc vô tình phát hiện một loại loài rêu có thể chế tạo tử sắc thuốc nhuộm, mà lại hiệu quả vô cùng chuyện tốt.

Từ đó về sau, loại này địa y cành địa y tinh luyện tử sắc thuốc nhuộm một mực thống trị thuốc nhuộm giới hơn một trăm năm, mãi cho đến công nghiệp hoá học đột nhiên tăng mạnh về sau, mới có chi phí càng rẻ tiền hơn nhân công hợp thành tử sắc thuốc nhuộm.

Như vậy Thẩm Lãng vì sao sớm dự bị địa y cành địa y đâu?

Bởi vì đây là hắn B cấp bậc, lo trước khỏi hoạ a.

Lâm Mặc bán hắn khả năng này mặc dù rất nhỏ, nhưng lúc trước hắn cũng không phải là không có làm qua dạng này chuẩn bị tư tưởng, cho nên âm thầm chuẩn bị đòn sát thủ, bây giờ quả nhiên dùng tới.

Thẩm Lãng đem đã xử lý địa y cành địa y nghiền nát, sau đó cùng tro than, nước tiểu cùng một chỗ nấu chín.

Rất nhanh liền cho ra thuần túy tử sắc.

Sau đó, lại dùng phèn chua ($KAl(SO_4)_2$) xách sáng.

Rất nhanh, chi phí rẻ tiền, nhưng là tịnh lệ mỹ diệu tử sắc thuốc nhuộm chính ra.

So với thế giới này tử sắc thuốc nhuộm không biết cao minh đi nơi nào.

Sau đó, Thẩm Lãng cầm lấy một mảnh không màu tơ lụa đặt ở thuốc nhuộm bên trong nhuộm màu, nhuộm màu hoàn tất về sau, lại đặt ở mặt trời dưới mặt đất phơi.

Rất nhanh, tử sắc tơ lụa xuất hiện.

Thật là tươi đẹp tử sắc, như thế xinh đẹp sinh động, cao quý nội hàm.

Hoàn toàn đem thế giới này tử sắc tơ lụa miểu sát.

Nhưng mà, Thẩm Lãng muốn làm không chỉ là tử sắc.

Chỉ riêng một loại tử sắc là có thể thắng Từ gia, nhưng đánh mặt cũng còn khó chịu.

Hắn nắm chặt hết thảy thời gian, trực tiếp lợi dụng Lâm Mặc nhà vật liệu, chế tạo ra bảy loại thuốc nhuộm, muốn nhuộm ra nhất hoa lệ nhất, nhất thần bí nhất, nhất thần kỳ nhất cầu vồng tơ lụa!

Cũng chính là đem đỏ cam vàng lục màu xanh tử trong đó nhan sắc, nhuộm tại cùng một khối tơ lụa bên trên. Dùng chia cắt phân đoạn phương pháp tiến hành nhuộm màu, nếu như tốc độ đầy đủ nhanh, động tác đầy đủ tinh chuẩn, chế tạo ra cầu vồng tơ lụa sẽ vô cùng kinh diễm, vô cùng phiêu dật.

Mặc dù hắn không phải chuyên nghiệp nhuộm công, nhưng xác thực thuốc nhuộm kẻ yêu thích fan, nhưng là tại tơ lụa nhà bảo tàng thời điểm, hắn liên tiếp đi chơi hơn nửa tháng, hoàn toàn coi như rất có ý tứ hứng thú khóa trầm mê thời gian rất dài.

Mà trước đó cái này Thẩm Lãng ở rể Từ gia thời điểm, mỗi ngày đều nhìn thấy công nhân tại nhuộm vải, lưu lại tương quan ký ức.

Mấu chốt nhất là Thẩm Lãng trong đầu người ngoài hành tinh

Laptop bên trong có tư liệu, đem mỗi một bước, mỗi một loại vật liệu đều viết rõ ràng.

Cho nên, hắn mặc dù làm không được nhất chuyên nghiệp tốt nhất, nhưng đã đầy đủ có thể.

Sau ba canh giờ, Thẩm Lãng tử sắc tơ lụa cùng cầu vồng tơ lụa toàn bộ nhuộm xong rồi.

Tử sắc tơ lụa cũng đã đầy đủ thắng Từ Thiên Thiên.

Mà cái này cầu vồng tơ lụa, thì hoàn toàn là đòn sát thủ.

Là thế giới này trước đây chưa từng gặp, cái này kinh diễm tuyệt luân hiệu quả, đầy đủ có thể đem Từ gia tơ lụa nghiền thành vì cặn bã!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 13: Ba Ba Đánh Mặt Vợ Trước, Chịu Nhận Lỗi!

Thẩm Lãng còn chưa hề đi ra, nhưng là Từ gia nhuộm ra tử sắc tơ lụa đã để lên bàn.

Lúc này, cả cái đại sảnh đốt lên mấy chục cây ngọn nến, sáng như ban ngày.

Tại vô số ánh nến làm nổi bật hạ cái này tử sắc tơ lụa lộ ra càng chói sáng.

Từ gia xuất sắc nhất nhuộm màu công tượng khom người nói: "Lão gia, tiểu thư, đây chính là chúng ta tử sắc mới thuốc nhuộm. Không còn là dùng màu lam cùng màu đỏ hỗn hợp mà thành, là từ một loại cỏ tím bên trong đề luyện ra, chúng ta đã tốt muốn tốt hơn cho nên không có tung ra đưa ra thị trường, nhưng nhuộm màu hiệu quả so với trước đó tốt hơn rất rất nhiều."

Từ gia chủ, Lâm Mặc bọn người nhao nhao đối ánh nến nhìn cái này tử sắc tơ lụa.

Quả nhiên sinh động rất nhiều a, cùng trước đó tử sắc thuốc nhuộm hoàn toàn có bay vọt về chất.

Chẳng những nhan sắc độ tinh khiết cao hơn rất nhiều, mà lại tiên diễm không chỉ một cấp bậc, thật sự là cực kỳ ưu tú tử sắc mới thuốc nhuộm a, Từ gia lại muốn đại phát một phen phát tài.

Vị kia tuổi trẻ hình ngục quan viên đem tơ lụa kia trong tay nhìn kỹ, cũng không thể không thừa nhận loại này hoàn toàn mới tử sắc xác thực phi thường ưu tú. Hắn mặc dù không phải quý tộc, nhưng cũng là xuất thân danh môn, nhất là thiên vị tử sắc gấm vóc, đối với phương diện này là phi thường có giám thưởng năng lực.

Từ Thiên Thiên nói: "Hứa công tượng, liên quan tới kim hoàng sắc mới thuốc nhuộm sự tình, ngươi cùng mấy vị đại nhân nói một câu."

Vị kia Từ gia xuất sắc nhất nhuộm màu công tượng nói: "Khởi bẩm chư vị đại nhân, nhỏ trong nhà người ta đời đời kiếp kiếp làm thuốc nhuộm công việc, tiểu nhân cũng từ Tiểu Ái nghiên cứu. Nhất là vàng nhan sắc là chuyên cung cấp quốc quân, cho nên tiểu nhân đem đại bộ phận tinh lực đều đầu nhập tại vàng nhan sắc cùng tử sắc bên trên, ta thí nghiệm qua trên trăm loại nguyên liệu, mà hòe gạo chính là một loại trong đó, nơi này có tiểu nhân nguyên thủy bản ghi chép làm chứng."

Dứt lời, hắn giao lên một cái sổ.

Vị này phụ trách Huyền Vũ thành hình ngục tuổi trẻ quan viên là phủ thành chủ mấy cái chủ bộ một trong.

Hắn nhận lấy lật nhìn một chút, bên trong quả nhiên lít nha lít nhít ghi chép các loại nếm thử phối phương, trong đó có hòe gạo. Hơn nữa nhìn nét chữ này đã đã nhiều ngày, không phải làm bộ.

"Cái này Thẩm Lãng trước kia là Từ gia cô gia, bất quá bởi vì trí lực rất thấp bị người xem thường, không biết ra tại nguyên nhân gì, hắn vậy mà đến ta nhuộm phòng tản bộ, ta dùng hòe gạo làm mới thuốc nhuộm thí nghiệm thời điểm, bị hắn nhìn thấy." Cái này nhuộm màu công tượng nói.

Hắn cũng không hề hoàn toàn nói dối, hắn xác thực dùng qua hòe gạo làm màu vàng thuốc nhuộm thí nghiệm, nhưng hắn không biết hướng bên trong gia nhập phèn chua ($KAl(SO4)2$) xách sáng, đây là một bước mấu chốt nhất, thiếu thốn sảng khoái nhưng không thành. Mà lại bởi vì trình tự làm việc nguyên nhân, khiến cho hắn dùng hòe gạo đề luyện ra nhan sắc cũng không phải là siêu quần bạt tụy, cho nên hắn hòe gạo phối phương xem như thất bại.

Trước đó Thẩm Lãng thường xuyên đi nhuộm phòng tản bộ, thích xem những này xanh xanh đỏ đỏ đồ vật cũng là thật.

Chính là căn cứ vào trở lên nguyên nhân, từ gia chủ cùng Từ Thiên Thiên mới có tuyệt đối tự tin, cái này kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương không phải chính Thẩm Lãng nghiên cứu ra.

Hai người này đối Thẩm Lãng năng lực thực sự là hiểu rất rõ, một cái trẻ đần độn, thật cái gì cũng không biết phế vật.

Từ gia chủ đạo: "Chư vị đại nhân, lúc này nhân chứng vật chứng đều tại, có thể bắt người đi."

Hắn mặc dù nói là chư vị đại nhân, nhưng là ánh mắt lại trực tiếp nhìn chằm chằm vị kia tuổi trẻ chủ bộ đại nhân, nếu như không phải cái này lăng đầu thanh nhiều chuyện, Thẩm Lãng sớm chính bắt lại.

Kia cái trẻ tuổi quan viên nhìn xem quyển sổ này, lại nhìn trong tay hoàn toàn mới tử sắc thuốc nhuộm tơ lụa, cũng không khỏi được nhẹ gật đầu.

"Xem ra xác thực như thế." Hắn thản nhiên nói.

"Người tới, đi đem bên trong Thẩm Lãng chộp tới." Từ gia chủ quát.

Sau đó không đợi quan sai xuất thủ, Từ gia võ sĩ bao biện làm thay trực tiếp vọt vào.

Mà ở thời điểm này, hậu viện cửa bị đẩy ra, Thẩm Lãng đi ra.

Từ gia chủ lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, hiện tại nhân chứng vật chứng đều tại, ngươi chờ tiến đại lao đi!"

Thẩm Lãng lập tức nhìn phía kia cái trẻ tuổi quan viên, đối mới thản nhiên nói: "Tất cả chứng cứ đều chỉ hướng ngươi ăn cắp."

Thẩm Lãng nhìn phía trên mặt bàn khối kia tử sắc tơ lụa, không khỏi kinh ngạc.

Đây chính là Từ gia mới tử sắc thuốc nhuộm sao? So với trước đó không biết cao minh đi nơi nào a?

Cái này màu sắc độ tinh khiết rất cao a,

Mà lại phi thường xinh đẹp!

Nhưng là. . .

So với Thẩm Lãng dùng địa y cành địa y tinh luyện tử sắc thuốc nhuộm vẫn là có chênh lệch không nhỏ.

Cỏ tím tinh luyện tử sắc thuốc nhuộm vẫn là quá đơn điệu, mà lại có một chút điểm thương trắng, không có linh khí.

Thẩm Lãng lập tức cười nói: "Từ Thiên Thiên, trước mắt khối này tơ lụa tử sắc, đúng là các ngươi Từ gia cao nhất tiêu chuẩn đi? Tuyệt đối không có tàng tư đi!"

"Không có." Từ Thiên Thiên nói: "Thẩm Lãng, trừ phi ngươi chế tạo tử sắc thuốc nhuộm so nhà ta cao minh hơn, nếu không ngươi vẫn như cũ là vô sỉ trộm cướp người, chẳng những trộm đi kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương, còn trộm đi tử sắc thuốc nhuộm mới phối phương, thật sự là cướp nhà khó phòng a!"

Thẩm Lãng không nói hai lời, lấy ra mình nhuộm ra tử sắc tơ lụa, bày ở trước mặt mọi người!

Nháy mắt, từ gia chủ cùng Lâm Mặc con mắt bỗng nhiên sáng rõ. Hai người đầu tiên là lộ ra không dám tin biểu lộ, sau đó là vô cùng ánh mắt tham lam.

Bất kỳ vật gì sợ nhất chính là tương đối.

Trước đó vẻn vẹn nhìn Từ gia tử sắc tơ lụa cảm thấy cũng không tệ lắm, nhưng lúc này cùng Thẩm Lãng nhuộm ra tử sắc tơ lụa so ra, chênh lệch hoàn toàn có thể thấy rõ ràng.

Từ gia nhuộm ra tơ lụa dù nhưng đã tử đắc phi thường thuần túy, nhưng quá đơn bạc, nhìn qua giá rẻ mà lại diễm tục.

Nhưng mà Thẩm Lãng mảnh này tơ lụa nhuộm ra tử sắc, thâm thúy linh động, hoàn toàn không tại một cái cấp bậc bên trên.

Căn bản không cần người phán định thắng thua, hoàn toàn một chút liền có thể lập phán cao thấp.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Từ gia chủ, Từ Thiên Thiên, ta cái này mới tử sắc thuốc nhuộm chẳng lẽ lại là trộm nhà các ngươi a?"

Từ gia chủ cùng Từ Thiên Thiên không khỏi liếc mắt nhìn nhau, nội tâm vô cùng kinh ngạc.

Này sao lại thế này?

Thẩm Lãng tại nhà nàng ở rể mấy tháng, hắn hiểu rõ nhất bất quá a, trí lực rất thấp, bất học vô thuật, hoàn toàn là một cái phế vật a, cái gì cũng đều không hiểu a.

Trước đó sở dĩ có thể xuất ra kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương, hoàn toàn là bởi vì thấy được Hứa công tượng vô số lần thí nghiệm mà thôi, tăng thêm cực kỳ ngẫu nhiên phát hiện loại này hòe gạo cùng phèn chua (KAl(SO4)2) hỗn cùng một chỗ, sẽ xuất hiện sáng tỏ màu vàng.

Loại chuyện này rất trùng hợp, nhưng cũng rất bình thường.

Qua đi mấy trăm năm thời gian bên trong, không biết có bao nhiêu hoàn toàn mới thuốc nhuộm phối phương đều là trong lúc vô tình phát hiện.

Cho nên, cuộc tỷ thí này hẳn là chắc thắng.

Nguyên bản Từ gia có thể trực tiếp vận dụng nhân mạch cùng võ sĩ đem Thẩm Lãng bắt vào đại lao, nhưng là cái này cái trẻ tuổi chủ bộ là một cái lăng đầu thanh, vậy mà ra miệng ngăn cản, cứng rắn muốn cho Thẩm Lãng tự biện cơ hội. Đương nhiên Từ gia là không sợ một cái chủ bộ, nhưng đối phương cũng coi như xuất thân danh môn, mà lại chủ quản hình ngục, chuyện hôm nay xem như vị này chủ bộ đại nhân sân nhà.

Cho nên Từ gia cũng không thể không nể tình, cái này mới cho Thẩm Lãng so tài cơ hội, mà lại Từ Thiên Thiên hiểu rất rõ Thẩm Lãng, biết hắn là tuyệt đối không thể lại thắng.

Từ Thiên Thiên ý nghĩ vốn là đúng, nhưng nàng hoàn toàn không nghĩ tới trước đó cái kia ngu xuẩn Thẩm Lãng đã chết, trước mắt cái này Thẩm Lãng là xuyên qua tới người Địa Cầu linh hồn.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Không phải là khối này tơ lụa nhan sắc thắng được còn chưa đủ rõ ràng? Vậy cái này một khối đâu?"

Ngay sau đó, hắn lấy ra đòn sát thủ, cầu vồng tơ lụa!

Tại sáng như ban ngày vô số ánh nến phía dưới, cái này cầu vồng tơ lụa lộng lẫy, kinh diễm tuyệt luân.

Tất cả mọi người hoàn toàn hít vào một hơi khí lạnh!

Cái này sao có thể?

Quá hoa mỹ, quá linh khí a.

Muôn màu muôn vẻ, lại không có chút nào diễm tục, mấu chốt nhan sắc quá độ đúng là tự nhiên như thế.

Nếu như nói trước đó Thẩm Lãng xuất ra tử sắc tơ lụa là đại thắng, vậy cái này hoàn toàn mới cầu vồng nhuộm màu tơ lụa, thì hoàn toàn là nghiền ép, đem Từ gia kia phiến tử sắc tơ lụa tôn lên tục không chịu được, khó coi.

Thẩm Lãng cười hỏi: "Từ gia chủ, Từ Thiên Thiên, ta cái này cầu vồng tơ lụa mới thuốc nhuộm phối phương, chẳng lẽ cũng là từ Từ gia trộm hay sao?"

Trong không khí phảng phất truyền đến ba ba ba đánh mặt âm thanh.

Từ gia chủ cùng Từ Thiên Thiên kinh ngạc nhìn qua Thẩm Lãng?

Đối với cái này người ở rể, chẳng lẽ các nàng bỏ qua cái gì sao?

Hắn vậy mà như thế tinh thông tại thuốc nhuộm kỹ nghệ, vì sao Từ Thiên Thiên hoàn toàn không biết?

Loại này thuốc nhuộm kỹ nghệ đối với nhà khác đến nói có lẽ tác dụng không lớn, nhưng đối với Từ gia đến nói chính quá hữu dụng, hoàn toàn có thể làm cho Từ gia sinh ý lại lên một tầng nữa a.

Tại cổ đại kỳ thật tơ lụa đều không khác mấy, mấu chốt ngay tại ở nhuộm màu.

Một khi nhan sắc kỹ nghệ hơn xa đối thủ cạnh tranh, liền có thể để tơ lụa cùng vải vóc sinh ý đứng ở thế bất bại a.

Vốn cho là Thẩm Lãng là một cái triệt để phế vật, không nghĩ tới lại có đặc biệt cao siêu kỹ nghệ.

Thật sự là vạn vạn không nghĩ tới a!

Thẩm Lãng hướng phía vị kia tuổi trẻ quan viên nói: "Chủ bộ đại nhân, xin ngài chủ trì công đạo."

Vị này tuổi trẻ chủ bộ nhìn về phía Từ gia chủ một cái nói: "Xin ngài xác nhận một chút, cái này tử sắc thuốc nhuộm cùng cầu vồng tơ lụa thuốc nhuộm có phải là Thẩm Lãng từ Từ gia trộm a?"

Lập tức, Từ gia chủ sắc mặt co quắp một trận.

Cái này cái trẻ tuổi chủ bộ thật sự là một cái lăng đầu thanh a, rời đi phủ thành chủ thời điểm, chẳng lẽ hắn thượng quan còn ám chỉ được không rõ ràng sao?

Từ Thiên Thiên vị hôn phu thế nhưng là quận trưởng đại nhân nhi tử, ngươi đắc tội Trương gia chẳng lẽ không cần tiền đồ sao?

Từ gia chủ tâm bên trong oán độc lườm vị này tuổi trẻ chủ bộ một chút, thật lên đem hắn đuổi đi bãi chức suy nghĩ.

Bất quá đó cũng là cần phía sau màn thao tác, chí ít cần quận trưởng đại nhân động thủ, mà lại mặt ngoài hắn một cái thương người không thể đối một cái chủ bộ vô lễ.

"Không phải!" Từ gia chủ lạnh giọng nói.

Tuổi trẻ chủ bộ nhìn về phía Từ Thiên Thiên nói: "Từ tiểu thư, ngươi cứ nói đi? Cái này tử sắc thuốc nhuộm cùng cầu vồng sắc thuốc nhuộm phối phương, có phải là Thẩm Lãng từ nhà ngươi trộm đâu?"

Từ Thiên Thiên đôi mắt đẹp co rụt lại, hắn đã nhìn ra, vị này tuổi trẻ chủ bộ không chỉ là lăng đầu thanh a, hắn tại nội tâm căm thù Từ gia a.

Từ gia chẳng lẽ cùng hắn có quan hệ gì? Lại hoặc là Trương Tấn cùng hắn có khúc mắc?

Vị này tuổi trẻ chủ bộ có cái gì lá gan dám cùng quận trưởng đại nhân quan hệ thông gia đối đầu?

"Không phải." Từ Thiên Thiên lạnh nhạt nói.

"Đã không phải, kia Thẩm Lãng chính là oan uổng." Tuổi trẻ chủ bộ lớn có người nói: "Từ gia chủ, Từ tiểu thư, hai vị cho Thẩm Lãng chịu nhận lỗi đi!"

Từ gia chủ lập tức muốn tức nổ tung, lạnh hừ một tiếng, bỗng nhiên phất ống tay áo một cái trực tiếp rời đi.

Từ Thiên Thiên sắc mặt biến đổi mấy lần về sau, hướng phía Thẩm Lãng có chút khẽ chào nói: "Xin lỗi, bởi vì lúc trước một chút hiểu lầm, cho nên oan uổng ngươi, cáo từ!"

Sau đó, hắn uyển chuyển duyên dáng dáng người cũng chậm rãi rời đi.

Hắn đã quyết định, sau khi trở về lập tức để Trương Tấn trả thù vị này tuổi trẻ chủ bộ, Huyền Vũ thành nội tuyệt đối không cho phép có căm thù Từ gia quan viên tồn tại.

Đợi Từ Thiên Thiên sau khi đi.

Thẩm Lãng hướng phía cái này cái trẻ tuổi chủ bộ chắp tay hành lễ nói: "Đa tạ chủ bộ đại nhân, đã lâu không gặp, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ! Huynh đài năm gần đây được chứ? Huyền Vũ phủ Bá tước Kim tiểu thư có mạnh khỏe?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 14: Thẩm Lãng Cùng Bá Tước Không Kim Duyên Phận Phần

Vị này Huyền Vũ thành tuổi trẻ chủ bộ đại nhân tên là Vương Liên, năm nay tại hai mươi mốt tuổi, trúng cử về sau đảm nhiệm Huyền Vũ thành chủ bộ.

Đương nhiên hắn cũng không hề từ bỏ khoa cử đại nghiệp, làm quan đồng thời vẫn tại đọc sách, chuẩn bị tiếp tục thi tiến sĩ. Cái này tại Trung Quốc cổ đại là không được, nhiều lắm là đi làm phụ tá sau đó một bên chuẩn bị kiểm tra, nhưng là ở cái thế giới này lại có thể.

Hắn cũng không phải là Huyền Vũ thành người, nhà tại Nam Viễn quận, nhưng là tài danh hiển hách, dù là tại Huyền Vũ thành cũng nghe tiếng xa gần.

Hắn còn có một cái thân phận, đó chính là Huyền Vũ phủ Bá tước họ hàng xa.

Như vậy, Thẩm Lãng nhận biết vị này chủ bộ đại nhân sao?

Thật đúng là nhận biết, tại ba năm trước đây hắn còn dạy qua Thẩm Lãng đọc sách, ước chừng giữ vững được gần nửa tháng tả hữu.

Mà lại đoạn chuyện cũ này còn dính đến một người, đó chính là trong phạm vi mấy trăm dặm đệ nhất mỹ nhân, tất cả thanh niên nam tử tình nhân trong mộng, Huyền Vũ phủ Bá tước thiên kim Kim Mộc Lan, được vinh dự Huyền Vũ thành công chúa.

Lúc ấy Kim Mộc Lan đem người đi săn, đi tới Thẩm Lãng nhà phía sau núi, gặp một đầu gấu đen lớn, nàng chiến mã chấn kinh, trực tiếp hoành lao ra.

Mà lúc đó Thẩm Lãng là một cái trí lực rất thấp con mọt sách, ngồi xổm ở giữa đường, cầm trong tay một bản vỡ lòng thư tịch tại gật gù đắc ý đọc.

Vì sao nhất định phải ngồi xổm ở giữa đường, bởi vì nơi này có một đám con kiến tại dọn nhà, hắn không phải đang đếm kiến, mà là lo lắng bọn này con kiến bị người giẫm chết, cho nên chính thủ tại chỗ này chờ con kiến dọn nhà hoàn tất rời đi, một khi có người đi qua nơi này, hắn liền sẽ nhắc nhở lách qua.

Kim Mộc Lan bị hoảng sợ chiến mã hướng thẳng đến Thẩm Lãng lao đến, đằng sau một đầu gấu đen to lớn điên cuồng truy kích, trên thân còn cắm mười mấy mũi tên.

Mắt thấy Thẩm Lãng liền bị chiến mã giẫm thành thịt nát.

Vị này Huyền Vũ phủ Bá tước tiểu thư nhanh chóng xuống ngựa, đứng trên mặt đất, dùng một cái tay sống sờ sờ đem một thớt bị hoảng sợ ngựa cao to túm tại nguyên chỗ, cứu được Thẩm Lãng một cái mạng nhỏ.

Không chỉ có như thế, sau lưng đầu kia gấu đen vẫn như cũ lao đến, to lớn gấu trảo hướng phía Kim Mộc Lan đầu vỗ tới.

Kim Mộc Lan một tay kéo lại chiến mã, tay kia bỗng nhiên rút kiếm vung trảm, đem đầu kia cự hùng đầu trực tiếp chém xuống, cái này vũ lực giá trị quả thực ngưu bức.

Mà lúc đó cái kia trẻ đần độn Thẩm Lãng, bị móng ngựa sát qua cái ót, trực tiếp đã bất tỉnh.

Muốn nói bị thương nặng bao nhiêu, cái kia ngược lại là không có, mấu chốt là bị dọa ngất.

Cho nên liên quan tới đoạn này ký ức khắc cốt minh tâm, nhưng lại tương đối mơ hồ. Hơn nữa lúc ấy Kim Mộc Lan tiểu thư toàn thân đều mặc áo giáp, mặt nạ cũng che mặt, cái kia trẻ đần độn Thẩm Lãng căn bản không biết đây là phủ Bá tước thiên kim.

Thẩm Lãng đọc đoạn này ký ức thời điểm, căn cứ nữ nhân này ngân giáp, còn có chi đội ngũ này cờ xí, tấm thuẫn huy chương, nhận ra hắn là Kim Mộc Lan.

Kim Mộc Lan xem như cứu được Thẩm Lãng một mạng, nhưng Thẩm Lãng dù sao cũng là bị nàng chiến mã trầy da, hắn sẽ phụ trách tới cùng.

Cho nên nàng từ phủ Bá tước phái đi một đại phu, một chút thuốc bổ, vì Thẩm Lãng trị liệu.

Thậm chí còn tự mình đi thăm viếng qua Thẩm Lãng một lần, chỉ bất quá khi đó Thẩm Lãng hôn mê bất tỉnh, không có nhìn thấy.

Kim Mộc Lan xem như Huyền Vũ thành công chúa, trên thân cao cao tại thượng, so với Từ Thiên Thiên không biết cao quý gấp bao nhiêu lần. Mà lúc đó Thẩm Lãng chỉ là sâu kiến nhân vật bình thường, nàng chiến mã đừng nói trầy da Thẩm Lãng, chính là đem hắn giẫm chết cũng là đáng đời.

Nhưng là vị này thiên kim quý tộc chẳng những phái người trị liệu, còn tự thân thăm viếng.

Cho nên, Huyền Vũ phủ Bá tước yêu dân như con là thật.

Ngay lúc đó Vương Liên vừa mới trúng cử, còn không có đảm nhiệm chủ bộ, bởi vì là phủ Bá tước họ hàng xa, cho nên mới phủ Bá tước làm khách.

Đương nhiên liền xem như họ hàng xa, hắn cũng rất ít có cùng Kim Mộc Lan tiểu thư cơ hội tiếp xúc. Mặc dù hắn là tân tấn cử nhân, nhưng thân phận cùng Kim Mộc Lan vẫn là chênh lệch quá xa.

Mà hắn đối Kim Mộc Lan phi thường ái mộ, nghe nói việc này về sau, biết Kim Mộc Lan vậy mà tới thăm qua Thẩm Lãng, cho nên chuyên môn đi vào Thẩm Lãng trong nhà thăm hỏi, biết được Thẩm Lãng còn tại trấn lên học đường đọc sách, liền tự mình giáo Thẩm Lãng đọc sách, vạn nhất Kim Mộc Lan tới thăm Thẩm Lãng nhìn thấy một màn này, tất nhiên đối Vương Liên khắc sâu ấn tượng.

Đương nhiên,

Ngay lúc đó Thẩm Lãng ngu xuẩn đến cùng đầu gỗ đồng dạng, căn bản là không dậy nổi, Vương Liên tài hoa hơn người, vẻn vẹn mười tám tuổi liền trúng cử, còn thật chưa từng gặp qua Thẩm Lãng như thế ngu như lợn người.

Hắn kiên trì suốt nửa tháng, nhưng Kim Mộc Lan từ đầu đến cuối cũng không tiếp tục đến Thẩm Lãng trong nhà, bởi vì hắn ra quân vụ đi.

Thế là Vương Liên từ bỏ, không tiếp tục đi Thẩm Lãng dạy kèm hắn đọc sách, giáo Thẩm Lãng loại này ngu xuẩn đọc sách quả thực chính là dày vò.

Nhưng hắn cùng Thẩm Lãng, xác thực miễn cưỡng là cố nhân quan hệ.

Lần này gặp lại, Vương Liên đã súc râu ngắn, mà lại mặc quan phục, tại tăng thêm Thẩm Lãng trong đầu ký ức chỉ có chỉ là mấy người khá là rõ ràng mà thôi, cho nên hắn dùng trong chốc lát thời gian mới nhớ lại người này.

Cũng chính là cái này duyên phận, cho nên Thẩm Lãng mới lớn mật yêu cầu cùng Từ gia so tài, đồng thời lấy ra tử sắc thuốc nhuộm cùng cầu vồng sắc thuốc nhuộm.

Bởi vì hắn biết vị này tuổi trẻ chủ bộ đại nhân cùng Trương Tấn có thù.

Lúc ấy đang dạy Thẩm Lãng lúc đi học, Vương Liên miệng bên trong không chỉ mười lần chửi mắng qua Trương Tấn.

Hết thảy đều tại kế hoạch bên trong.

. . .

Nghe được Thẩm Lãng hô một tiếng huynh đài.

Vị này chủ bộ đại nhân khẽ nhíu mày một cái, không có trả lời Thẩm Lãng, mà chỉ nói: "Ngươi hảo hảo sách không niệm, lại đi làm cái gì thuốc nhuộm, không phải tự cam đọa lạc sao?"

Đây cũng không phải thành kiến, ở cái thế giới này có hai loại kỹ nghệ cao quý nhất, một là đọc sách, hai là luyện võ, cơ hồ bất phân cao thấp.

Tại Trung Quốc cổ đại Tống triều về sau, văn nhân trên cơ bản đều áp chế quân nhân, văn quý vũ tiện.

Nhưng mà ở cái thế giới này, tại vương triều Đại Viêm, văn võ là đồng dạng cao quý, đều là tuyệt đối giai cấp thống trị.

Vũ cử giống như Văn Cử hiển hách tôn quý.

Mà làm thuốc nhuộm công tượng, thì hoàn toàn là tiện nghiệp.

Vừa rồi Từ gia cái kia thuốc nhuộm đại tượng, đã là cực kỳ xuất sắc, nhưng từ đầu tới đuôi đều không có có danh tự, đều chỉ là lấy Hứa công tượng xưng hô chi.

Đương nhiên, vị này chủ bộ đại nhân cũng chỉ là nói một chút mà thôi.

Lúc ấy vì lấy lòng Kim Mộc Lan tiểu thư, hắn dạy qua Thẩm Lãng nửa tháng đọc sách, đối Thẩm Lãng ngu như lợn thế nhưng là ký ức vẫn còn mới mẻ, dạng này người đọc một trăm năm cũng thi không đậu tú tài, đọc sách hoàn toàn chính là sóng tốn thời gian lãng phí sinh mệnh lãng phí tiền tài.

"Về phần phủ Bá tước Kim tiểu thư!" Tuổi trẻ chủ bộ đại nhân Vương Liên quay đầu lườm Thẩm Lãng một cái nói: "Hắn là trăm năm quý tộc nữ, vô cùng tôn quý, cho nên tên của nàng không phải ngươi một chỉ là dân quê có thể gọi thẳng."

Dứt lời, chủ bộ đại nhân Vương Liên trực tiếp quay người rời đi.

Xoay người sang chỗ khác thời điểm, trên mặt của hắn lộ ra khinh thường.

Vừa rồi hắn sở dĩ cùng Từ gia không qua được, hoàn toàn là bởi vì cùng Trương Tấn có khúc mắc, mượn cơ hội chèn ép một chút Từ gia, căn bản không phải xem ở Thẩm Lãng cùng giao tình của hắn bên trên.

Mặc dù hắn dạy qua Thẩm Lãng thời gian nửa tháng đọc sách, nhưng trong lòng hắn, nhưng không có nửa phần giao tình.

"Buồn cười hương dã thôn phu, lại còn muốn mượn cơ hội cùng ta nhờ vả chút quan hệ, thật sự là si tâm vọng tưởng, nông cạn vô tri!"

Tuổi trẻ chủ bộ Vương Liên trong lòng cười lạnh nói, sau đó trực tiếp cưỡi ngựa hồi phủ.

Thẩm Lãng ở phía sau thấy rất rõ ràng, vị này chủ bộ đại nhân căn bản chính chướng mắt hắn, không muốn trèo cái gì ngày xưa giao tình.

Đương nhiên, điểm ấy hắn không ngạc nhiên chút nào.

. . .

Chủ bộ đại nhân Vương Liên đi về sau.

Cẩm Tú các lão bản Lâm Mặc nói: "Thẩm Lãng, ngươi thắng, hung hăng đánh mặt Từ gia. Nhưng là, còn không bằng thua, hiện tại ngươi càng thảm hơn!"

Hắc Y bang Điền Thập Tam thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, ngươi xong!"

Lâm Mặc nói: "Chủ bộ đại nhân chỉ là căm thù Từ gia, cho nên mới có chèn ép tiến hành, căn bản không phải là vì bảo đảm ngươi. Cho nên ngươi tiếp xuống gặp được phiền toái gì cùng nguy hiểm, người ta căn bản không nguyện ý giúp đỡ cứu giúp, ngươi cao trèo không lên."

Những này, Thẩm Lãng đều biết!

Vị này chủ bộ Vương Liên trẻ tuổi nóng tính, xuất thân danh môn, đương nhiên sẽ không đem một cái nông thôn người sa cơ thất thế để vào mắt, căn cứ trí nhớ lúc trước, Thẩm Lãng đối với hắn là có đầy đủ hiểu rõ.

Nhưng hôm nay mượn hắn đè xuống Từ gia cũng đã đủ rồi, Thẩm Lãng cũng căn bản không có hi vọng xa vời cùng hắn trèo lên quan hệ thế nào.

Mà lại rất nhanh, Thẩm Lãng chính muốn trở thành vị này Vương Liên tình địch.

Cho nên, Thẩm Lãng cả nhà còn không có thoát khỏi nguy hiểm, thậm chí lâm vào càng tình cảnh nguy hiểm, Từ gia hiện tại càng muốn biết hơn chết hắn.

Hắn chỉ là đang tranh thủ thời gian mà thôi, vẻn vẹn chỉ cần một ngày thời gian thi triển hắn nghịch chuyển kế hoạch.

Một khi thành công, liền có thể triệt để thay đổi cục diện, thậm chí áp đảo đám người phía trên.

Cho đến lúc đó, Từ gia, Lâm gia, Điền Hoành đều đừng muốn làm bị thương hắn một cọng tóc gáy, còn kinh hoảng hơn Thẩm Lãng có thể hay không tới chèn ép bọn hắn.

Mà một ngày này thời gian, phải nhờ vào cầu vồng thuốc nhuộm giá trị, đây cũng là hắn vừa rồi nhuộm sáng chói cầu vồng tơ lụa nguyên nhân.

Cái này cầu vồng tơ lụa nhất định phải đầy đủ kinh diễm rung động, biểu hiện ra to lớn giá trị, nhất định phải làm cho Từ gia thèm nhỏ nước dãi.

Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, Từ Thiên Thiên rất nhanh liền trở về tìm hắn.

Sự tình hôm nay xác thực hung hiểm, nhưng trên cơ bản đều tại hắn tính toán bên trong.

. . .

Quả nhiên, Thẩm Lãng rời đi Lâm Mặc Cẩm Tú các không lâu, Từ Thiên Thiên chính xuất hiện, xe ngựa của nàng xuất hiện tại trước mặt.

"Thẩm Lãng, ta trước đó xem nhẹ ngươi." Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Không nghĩ tới ngươi vậy mà vì ta đi học tiêm nhiễm sắc, ngươi thật sự là có lòng, trước đó vì cái gì không nói a?"

Hắn nghĩ như vậy không thể bình thường hơn được, trước đó

Thẩm Lãng đối Từ Thiên Thiên xác thực phi thường si mê, nguyện ý vì hắn nỗ lực hết thảy.

Mà Từ gia là làm vải vóc tơ lụa sinh ý, kia theo Từ Thiên Thiên, Thẩm Lãng vì làm hắn vui lòng, vì làm một cái người hữu dụng, chuyên môn đi học tiêm nhiễm liệu cũng là chuyện đương nhiên.

Mà làm thuốc nhuộm cái môn này kỹ nghệ, người thông minh khả năng thật đúng là không được, cần toàn cơ bắp vụng về người, vô số lần thí nghiệm, cuối cùng phát hiện hoàn mỹ nhất phối phương.

"Nếu như ngươi sớm nói ra, ta cũng không cần đưa ngươi đuổi ra khỏi nhà a." Từ Thiên Thiên thanh âm càng ôn nhu, nói: "Hôn nhân của ta và ngươi vốn là giả, ta muốn gả cho Trương Tấn công tử. Nhưng là ngươi vẫn như cũ có thể trở lại Từ gia làm một cái cung phụng, thế nào?"

Thẩm Lãng không có lên tiếng.

Từ Thiên Thiên ánh mắt ôn nhu, dịu dàng nói: "Thẩm Lãng, ta mỗi tháng cho ngươi mười cái kim tệ, đầy đủ ngươi nuôi sống cả nhà. Chỉ cần ngươi đem tử sắc cùng cầu vồng sắc thuốc nhuộm phối phương giao ra, ta có thể vì chuẩn bị tốt nhất nhuộm phòng, để ngươi toàn tâm toàn ý vùi đầu vào nhuộm màu công nghệ bên trong, làm một cái xuất sắc nhất thợ thủ công. Ngươi không phải rất yêu ta sao? Ngươi không phải nguyện ý vì ta nỗ lực hết thảy sao? Dạng này ngươi chính có thể giúp được ta."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 15: Kim Mộc Lan Nhặt Được Một Cái Thẩm Lãng Về Nhà

Từ Thiên Thiên nữ nhân này thật đúng là bản thân cảm giác tốt đẹp a.

Ta có thể vứt bỏ chà đạp ngươi, nhưng ngươi lại muốn giống như ngày thường mê luyến ta. Ngươi Thẩm Lãng không có lúc hữu dụng đưa ngươi đuổi ra khỏi cửa, ngươi lúc hữu dụng liền tiến vào trong nhà của ta làm trâu làm ngựa.

Thẩm Lãng cũng không nói gì, trực tiếp quay người rời đi.

Từ Thiên Thiên nói: "Thẩm Lãng, coi như ngươi sẽ nhuộm màu kỹ nghệ, nhưng hoàn toàn không thay đổi được cái gì, ngươi còn là trước kia cái kia ngươi, tuyệt đối không nên cho là ngươi thuốc nhuộm thắng nhà chúng ta công tượng chính đến cỡ nào không tầm thường, nhà chúng ta có mười mấy cái nhuộm màu công tượng, toàn bộ ngay cả danh tự đều không có."

Lời này ngược lại là thật, cái gọi là nhuộm màu công tượng chẳng qua là một cái đê tiện nô bộc mà thôi, kỹ thuật là thứ nhất sức sản xuất ở cái thế giới này cũng không lớn lưu hành.

Cho nên coi như Thẩm Lãng sẽ chế tạo thuốc nhuộm, ở trong mắt Từ Thiên Thiên vẫn là một cái hương dã thôn phu mà thôi, cho dù là một người dáng dấp cực kỳ đẹp trai, cũng chỉ là kẻ ti tiện.

"Ngươi sẽ không đọc sách, sẽ không tập võ, ngươi cái gì cũng không biết, trừ tiến vào nhà ta nhuộm phòng ngươi căn bản tìm không thấy một miếng cơm ăn." Từ Thiên Thiên nói: "Mà lại ngươi không nên quên, ngươi còn thiếu Điền Hoành một ngàn kim tệ."

Lâm Mặc không mua Thẩm Lãng mới nhuộm màu phối phương, Từ gia muốn cưỡng đoạt, kia một ngàn kim tệ đương nhiên chính không có tin tức.

Lúc này, Điền Thập Tam giống như u linh xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng nói: "Ta vẫn là câu nói kia, buổi tối hôm nay trước đó lấy không được một ngàn kim tệ, giết cả nhà ngươi, ta Hắc Y bang nói được thì làm được."

Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Thẩm Lãng, ngươi đã cùng đường mạt lộ, vẻn vẹn chỉ có không đến thời gian một ngày, ngươi đi đâu đi kiếm cái này một ngàn kim tệ? Duy nhất sinh lộ chính là đầu nhập nhà ta, đồng thời đem hai cái nhuộm màu phối phương vô điều kiện dâng lên, dạng này ta có thể để Điền Hoành miễn ngươi món nợ này."

Điền Thập Tam nói: "Trời sắp sáng rồi, buổi tối hôm nay chúng ta liền đi nhà ngươi lấy tiền, thời gian của ngươi không nhiều lắm, còn có không đến bảy canh giờ."

Từ Thiên Thiên nói: "Thẩm Lãng ngươi sẽ không phải là đối chủ bộ đại nhân Vương Liên ôm lấy chờ mong a? Hắn không có khả năng lại tới cứu ngươi, huống hồ hôm nay hắn cũng không phải là vì cứu ngươi, chỉ là bởi vì cùng vị hôn phu ta Trương Tấn có ân oán cho nên tận lực chèn ép ta Từ gia mà thôi, hắn mới sẽ không quản sống chết của ngươi."

Từ Thiên Thiên lời này ngược lại là nói đúng.

Điền Thập Tam nói: "Thẩm Lãng ngươi yên tâm, chúng ta Hắc Y bang nhất định sẽ dùng quang minh chính đại tội danh bắt cả nhà ngươi, sau đó ở nửa đường bên trên tùy tiện tìm một cái cớ để các ngươi bốc hơi khỏi nhân gian, nhà ngươi là một cái ngoại lai hộ, thật như là lục bình không rễ."

Từ Thiên Thiên nói: "Hôm nay trước khi trời tối, Từ gia nếu là không gặp được tử sắc cùng cầu vồng sắc mới thuốc nhuộm phối phương, ta thật không dám hứa chắc sẽ phát sinh cái gì, Hắc Y bang làm việc nhất quán đến tâm ngoan thủ lạt, Thẩm Lãng đầu óc ngươi không dùng được, nhưng đối với việc này muốn thông minh một chút."

Sau đó, Từ Thiên Thiên trèo lên lên xe ngựa, trực tiếp rời đi.

Điền Thập Tam quay đầu lại nói: "Mặt trời xuống núi trước đó, chúng ta đi nhà ngươi đòi tiền."

Sau đó, hắn đem trên lưng đao vác lên vai, chậm ung dung đi.

Hắn lại cũng không cần đi theo Thẩm Lãng, bởi vì Thẩm Lãng cực kỳ hiếu thuận, chỉ cần nhìn chằm chằm cha mẹ của hắn đệ đệ, Thẩm Lãng chỗ nào đều không đi được.

Cả trong cả quá trình, Thẩm Lãng nửa câu đều chưa hề nói, chính an tĩnh nhìn xem đôi nam nữ này biểu diễn.

Đi ra mấy chục mét về sau, Từ Thiên Thiên ở trên xe ngựa vén rèm lên, nhìn đường đi trung ương lẻ loi trơ trọi Thẩm Lãng, bỗng nhiên phốc đâm cười một tiếng.

"Nhỏ yếu thật sự là nguyên tội, nhìn qua thật giống như một con chó."

"Thẩm Lãng, lấy thân phận của ngươi có thể tiến vào nhà ta làm nô bộc, cũng coi là ân tứ lớn lao, nếu không giống như ngươi bực này hạng người vô năng cũng chỉ có thể chết đói."

Những này lời trong lòng, Từ Thiên Thiên chỉ có tại lúc không có người mới sẽ nói ra, nếu không cũng quá tổn thương khí chất của nàng, sẽ có vẻ cay nghiệt.

. . .

Thẩm Lãng đứng ở trên đường phố ương.

Kiếm tiền đối tại hắn hiện tại mà nói, đã hoàn toàn không có ý nghĩa.

Coi như kiếm lại nhiều tiền, không có có quyền thế cùng lực lượng bảo hộ cũng chỉ sẽ mang đến tai hoạ, đây là một thế giới cá lớn nuốt cá bé.

Từ gia, Lâm gia, Điền Hoành Hắc Y bang.

Cái này ba cỗ thế lực bất luận cái gì một nhà đối với Thẩm Lãng đến nói, đều là quái vật khổng lồ.

Điền Hoành cùng Từ gia buổi tối hôm nay nhất định sẽ động thủ, sẽ dùng phụ mẫu cùng đệ đệ sinh mệnh bức bách Thẩm Lãng giao ra hai loại thuốc nhuộm phối phương.

Mà lại coi như Thẩm Lãng giao ra, trừ phi sau này cả một đời tại Từ gia làm nô bộc, không tách ra phát mới thuốc nhuộm làm trâu làm ngựa, nếu không người một nhà vẫn là không được an bình.

Nhất định phải một lần vất vả suốt đời nhàn nhã giải quyết cái vấn đề này.

Lúc đầu hắn chung thân cơm chùa kế hoạch còn muốn đợi đến lại thành thục một chút, cần muốn tiến hành nhất định làm nền cùng tạo thế.

Hiện tại xem ra, nhất định phải trước thời hạn.

Thẩm Lãng đem cái phương án này tại trong đầu diễn thử một lần lại một lần.

Lúc này, trời đã sắp tảng sáng.

Chênh lệch thời gian không nhiều đến, Thẩm Lãng phải nắm chặt thời gian ra khỏi thành, đi trong phạm vi mấy trăm dặm đỉnh cấp quyền quý chi địa.

Huyền Vũ phủ Bá tước!

Nhưng mà vừa lúc này, sau lưng bỗng nhiên truyền đến một trận kịch liệt tiếng vó ngựa, xé nát trước tờ mờ sáng yên tĩnh, thậm chí toàn bộ mặt đất đều run nhè nhẹ.

Thẩm Lãng xoay người nhìn lại, gặp được một chi đội kỵ binh ngũ.

Đây là một chi tinh nhuệ kỵ binh, khoảng chừng trên trăm kỵ nhiều, mỗi một cái kỵ sĩ đều thân mặc áo giáp, ngựa cao to, cầm trong tay đại kiếm, cõng đại thuẫn.

Thẩm Lãng cơ hồ một chút liền có thể nhìn ra chi kỵ binh này cần hao phí bao nhiêu tiền tài mới có thể chế tạo ra đến, dạng này kỵ binh mặc kệ là tại Trung Quốc cổ đại vẫn là tại phương tây thời Trung cổ, đều tính là tuyệt đối vương bài lực lượng.

Đến tột cùng là bực nào người ta, lại có thể có được dạng này tinh nhuệ kỵ binh, có được dạng này phô trương.

Rất nhanh Thẩm Lãng liền thấy chi kỵ binh này cờ xí, còn có trên tấm chắn huy chương.

Đây chính là Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh!

Huyền Vũ phủ Bá tước Kim thị, là chân chính trăm năm hào môn quý tộc.

Tại ba trăm năm trước Kim thị gia tộc chính trấn thủ Huyền

Vũ thành, thậm chí Huyền Vũ thành danh xưng liền đến từ Kim thị gia tộc xưng hào. Từ trình độ nào đó, Huyền Vũ bá tước chính là Huyền Vũ thành chủ nhân.

Chi kỵ binh này thủ lĩnh, người mặc ngân giáp, dáng người thon dài, bởi vì mang theo che mặt mũ giáp, chỉ lộ ra hai con mắt.

Nhưng cái này vẻn vẹn lộ ra hai con mắt, như là Thu Thủy Kiếm lạnh lẽo.

Đây là một nữ nhân, hơn nữa còn là con mắt cực kỳ mỹ lệ nữ nhân.

Cứ việc không có nhìn thấy mặt lỗ, nhưng nữ nhân này thân phận đã rõ rành rành.

Hắn. . . Chính là trong phạm vi mấy trăm dặm truyền thuyết cấp nữ thần, Huyền Vũ thành công chúa, vô số thanh niên tuấn kiệt tình nhân trong mộng, Huyền Vũ phủ Bá tước trụ cột Kim Mộc Lan.

Thẩm Lãng hơi có chút kinh ngạc, hắn vốn chính là muốn đi phủ Bá tước, lại không nghĩ tới vậy mà gặp gỡ ở nơi này.

"Tránh, tránh!"

"Nhường đường, nhường đường!"

"Dọn sạch đường phố, dọn sạch đường phố!"

Kỵ binh phía trước đội ngũ hai cái võ sĩ cầm trong tay cờ xí, cao giọng hô to, khu ra đứng ở trên đường phố ương Thẩm Lãng.

Chính Thẩm Lãng này tấm suy nhược thân thể, nếu như bị chi kỵ binh này đụng, cam đoan toàn thân gân cốt đứt gãy chết thảm!

Hắn cực nhanh thối lui đến đường đi bên cạnh đi, vì chi kỵ binh này tránh ra đường đi.

Nhưng mà, ngay tại Thẩm Lãng muốn rời khỏi đường đi thời điểm, bỗng nhiên cố ý dưới chân mất tự do một cái, chậm lại.

Bởi vì hắn lâm thời tăng lên một cái tiểu kế vạch.

"Phanh. . ."

Chi đội ngũ này biên giới một cái kỵ binh, trực tiếp từ Thẩm Lãng sượt qua người, to lớn lực đạo trực tiếp đem Thẩm Lãng thân thể đụng bay ra ngoài!

Hắn, đây là người giả bị đụng a!

"Nàng dâu, ba năm trước đây ngươi chính đụng qua ta một lần, không bằng lại đụng một lần, sau đó mang ta về nhà đi!"

Thẩm Lãng thầm nghĩ trong lòng, sau đó thân thể bay ra ngoài đến mấy mét về sau, ngã xuống đất.

Hắn không phải chuyên nghiệp người giả bị đụng, nhưng lần này lực đạo của hắn, góc độ cùng nắm giữ thời cơ được hoàn mỹ vô khuyết.

Sau khi rơi xuống đất bởi vì bị thương không nặng, hắn còn dùng lực cắn nát lợi, để máu tươi tràn ra khóe miệng, lúc này nhất định phải bán thảm.

Kim Mộc Lan ánh mắt co rụt lại, sau đó ngọc thủ giơ lên, lập tức hơn một trăm cưỡi tại khoảng cách rất ngắn bên trong trực tiếp ngừng lại.

Phía trước hai cái kỵ binh lập tức xuống ngựa, muốn lên trước xem xét Thẩm Lãng thương thế, không nghĩ tới Kim Mộc Lan càng nhanh, toàn bộ thân thể mềm mại trực tiếp từ trên ngựa vọt lên, tại không trung bắn bay mười mấy mét.

Thẩm Lãng trong lòng chấn kinh, thật là lợi hại a!

Kim Mộc Lan đi đến Thẩm Lãng trước mặt ngồi xuống, lấy xuống găng tay đem ngọc thủ đặt ở Thẩm Lãng lỗ mũi chỗ dò xét hô hấp.

"Nam tử trẻ tuổi này dáng dấp tốt tuấn mỹ a? Mà lại phảng phất khá quen!" Đây là nàng cảm giác đầu tiên.

Thẩm Lãng bị thương không nặng, hô hấp đương nhiên cũng bình ổn hữu lực.

Nhưng hắn là bác sĩ a, dễ như trở bàn tay giả ra thoi thóp, hơi thở mong manh dáng vẻ, lại thêm khóe miệng của hắn chảy máu, nhìn qua thật sự là rất thảm bộ dáng, để Kim Mộc Lan nhìn đôi mắt đẹp run lên.

Toàn bộ Huyền Vũ thành người đều là nhà hắn con dân, từ nhỏ phụ thân liền dạy bảo hắn yêu dân như con.

Cứ việc bình dân bách tính ngăn trở quân đội đường đi bị đụng chết hay sống nên, nhưng Kim Mộc Lan là tuyệt đối không cho phép một cái dân chúng vô tội chết ở trước mặt mình.

"Tướng quân, tiểu nhân đem hắn đưa đến phụ cận y quán cứu chữa đi." Bên cạnh người hầu nói.

"Tuyệt đối không nên." Thẩm Lãng thầm nghĩ trong lòng: "Nàng dâu, đem ta mang về nhà đi!"

Kim Mộc Lan lắc đầu nói: "Không được, phổ thông y quán không yên lòng, vẫn là phủ Bá tước đại phu càng cao minh hơn, đem hắn mang về trong phủ trị liệu, tuyệt không thể để bình dân vô tội chết tại chúng ta vó hạ."

Oa! Hắn thanh âm cũng dễ nghe, như là khối băng rơi vào nước hồ thanh thúy!

"Vâng!" Nàng người hầu nói, sau đó nhẹ nhàng đem Thẩm Lãng ôm, nhẹ nhàng giẫm mạnh bàn đạp trực tiếp lên ngựa.

Kim Mộc Lan người hầu cũng là một nữ tử, chỉ bất quá so bình thường nam tử còn muốn bưu hãn cường tráng, Thẩm Lãng bị hắn công chúa ôm vào trong ngực thật là có chút xấu hổ, còn muốn từ đầu đến cuối giả bộ hôn mê dáng vẻ.

"Hồi phủ!" Kim Mộc Lan ra lệnh một tiếng, suất lĩnh kỵ binh nhanh chóng chạy về Huyền Vũ phủ Bá tước.

Thụ thương mà lại xinh đẹp tiểu bạch kiểm Thẩm Lãng bị Huyền Vũ thành công chúa Kim Mộc Lan nhặt trở về nhà.

"Thẩm Nhật Thiên, quyết định ngươi nhân sinh vận mệnh thời khắc tiến đến." Thẩm Lãng liều mạng lại cho mình động viên.

"Lần này có thể hay không cứu vớt cả nhà, có thể hay không làm chết Từ gia, có thể hay không làm chết Điền Hoành, về sau có thể ăn được hay không hương uống say, vinh hoa phú quý, chính nhìn ngươi tiếp xuống biểu hiện!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 16: Mộc Lan Nữ Thần Hôn Nhân Đại Sự

Huyền Vũ phủ Bá tước không ở trong thành, mà là đơn độc có được một cái trang viên cùng tòa thành, khoảng cách Huyền Vũ thành hai mươi mấy dặm.

Trước đó Thẩm Lãng chỉ là xa xa nhìn qua mảnh này tòa thành, nội tâm bị nó to lớn to lớn rung động, nhưng là lấy thân phận của hắn là hoàn toàn không có tư cách tiến vào tòa thành bên trong.

Từ gia phú giáp một phương, tại Huyền Vũ thành cũng coi là một phương hào cường.

Nhưng Từ gia chủ một năm cũng đại khái chỉ có thể tiến vào cái này thành bảo hai ba lần mà thôi, mà lại nhiều nhất là quản gia tiếp đãi.

Từ gia trạch viện cũng đã đầy đủ lớn, đầy đủ phú quý, nhưng so với trước mắt cái này phủ Bá tước chính chẳng là cái thá gì.

Kim thị gia tộc cái này bá tước, nhưng là chân chính có đất phong, cùng những cái kia chỉ có tước vị quý tộc hoàn toàn khác biệt.

Qua đi mấy trăm năm trong lịch sử, Huyền Vũ bá tước đất phong lớn nhất thời điểm đã từng vượt qua năm ngàn cây số vuông. Về sau bởi vì cục diện chính trị rung chuyển, vương triều Đại Viêm cùng Việt quốc đều tiến hành một loạt chính trị cải cách, cho nên bây giờ Huyền Vũ bá tước đất phong đã nhỏ đi rất nhiều.

Nhưng coi như như thế, Huyền Vũ bá tước vẫn như cũ là Huyền Vũ thành người thống trị cao nhất.

Huyền Vũ phủ Bá tước trang viên vượt qua mấy ngàn mẫu, có mình ruộng đồng, trại chăn nuôi, vườn trái cây, tửu trang chờ chút.

Tòa thành đứng sừng sững ở hai ba trăm mét trên núi, diện tích vượt qua mười mấy vạn mét vuông, tường thành so Huyền Vũ thành còn muốn cao còn dầy hơn, quân coi giữ cũng vượt qua Huyền Vũ thành.

Cho nên một khi phát sinh chiến tranh, Huyền Vũ thành ném đi, mảnh này lãnh địa không tính luân hãm.

Mà Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành một khi mất đi, kia phiến khu vực này chính là thật luân hãm.

Mà lúc này, Thẩm Lãng lần thứ nhất tiến vào cái này có được vài trăm dặm lịch sử tòa thành, toàn bộ Nộ Giang quận cao quý nhất trong kiến trúc.

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước tiểu thư Kim Mộc Lan tháo xuống toàn thân ngân giáp, toàn thân cao thấp còn sót lại bó sát người da rắn trang phục, đưa nàng dáng người ma quỷ tôn lên càng thêm nóng nảy, cứng chắc sơn phong, tròn mép mông cơ hồ muốn nứt áo mà ra.

Hắn lâu dài luyện võ, thân cao vượt qua bình thường nam tử, một đôi đôi chân dài không ai bằng, tràn đầy tuyệt đối lực lượng cùng cảm giác đẹp đẽ. Dáng người thon dài mà khỏe đẹp cân đối, một thân đường cong ngạo nhân đến làm cho người ta không cách nào nhìn thẳng.

Bóc đi trên người da rắn trang phục, Mộc Lan nóng bỏng thân thể đi vào to lớn trong bồn tắm.

Mỗi một lần suất quân trở về, thoải mái nhất sự tình chính là ngâm một lần tắm nước nóng.

Tắm rửa hoàn tất, hắn mặc vào một thân nam tử trang phục, sau đó đi bái kiến phụ mẫu.

Một thân nam trang hắn, lộ ra càng thêm tư thế hiên ngang, tuyệt mỹ lãnh diễm.

"Bái kiến phụ thân, bái kiến mẫu thân!" Kim Mộc Lan hành lễ.

Phủ Bá tước thư phòng cũng không có như vậy tráng lệ, nhưng là bên trong mỗi một vật đều có trăm năm lịch sử, phi thường khảo cứu mà nội liễm.

Thậm chí nơi này phần lớn thư tịch, cũng đều vượt qua trăm năm.

Huyền Vũ bá tước kim trác năm nay năm mươi mấy tuổi, tướng mạo anh tuấn, khí chất bình thản, chỉ là ngẫu nhiên ánh mắt như kiếm phảng phất có thể xuyên thấu lòng người.

Hắn là một cái quân nhân, tu vi võ công rất cao, nhưng đại bộ phận thời điểm đều không có bội kiếm, ngược lại lâu dài tay cầm thư quyển.

Hắn quyền cao chức trọng, nhưng rất ít thân mặc cẩm y, đại bộ phận thời điểm hắn không phải mặc vải bông quần áo, chính là áo vải áo.

Hắn cũng rất ít đeo vàng đeo bạc, duy nhất lộ ra tôn quý, cũng chỉ có bên hông khối ngọc bội này.

"Mộc Lan trở về rồi? Lần này diễn võ như thế nào?" Huyền Vũ bá tước hỏi.

Kim Mộc Lan nói: "Không sai, không có làm mất mặt Kim thị mặt."

Huyền Vũ bá tước cười nói: "Ngươi nói không sai, đó chính là rất tốt."

Hắn nhìn về phía nữ nhi ánh mắt phi thường từ ái, cũng phi thường phức tạp, nhẹ nhàng thở dài một tiếng nói: "Đệ đệ ngươi nếu là có ngươi ba phần oai hùng, ta Huyền Vũ phủ Bá tước cũng không sợ không người nối nghiệp, đáng tiếc a. . ."

Kim Mộc Lan nói: "Phụ thân, cục diện thật không tốt sao?"

"Thật không tốt!" Huyền Vũ bá tước nói: "Toàn bộ vương triều Đại Viêm đều tại thi hành tân chính, ta Việt quốc cũng không ngoại lệ, quốc quân ý chí đã hết sức rõ ràng, mới thế lực cũ giao thế sẽ gia tốc, uy tín lâu năm quý tộc sẽ nhao nhao bị gọt đi đất phong binh quyền. Như thế mây gió rung chuyển thời kì,

Ta Huyền Vũ phủ Bá tước người thừa kế như thế vô năng, chỉ sợ là muốn bị mất ta Kim thị gia tộc mấy trăm năm cơ nghiệp, cái này khiến sau khi ta chết có mặt mũi nào đi gặp liệt tổ liệt tông?"

Nói lên con của mình, bá tước đại nhân thật là hận đến nghiến răng nghiến lợi, quá không có tiền đồ.

Kim Mộc Lan nói: "Có nữ nhi tại, ta Huyền Vũ phủ Bá tước chính không xập được."

Hắn câu nói này không có nói bốc nói phét, bây giờ hắn đúng là toàn bộ phủ Bá tước trụ cột, là phụ mẫu lớn nhất kiêu ngạo.

Thế nhưng là nữ tử luôn luôn phải lập gia đình a, Kim Mộc Lan đã hai mươi hai tuổi.

"Nữ nhi chung thân không gả, ở nhà bên trong phụ tá đệ đệ, bảo hộ ta Kim thị trăm năm cơ nghiệp." Kim Mộc Lan lạnh giọng nói: "Nếu ai để ta lấy chồng chính là muốn đoạn chúng ta phủ Bá tước sinh lộ, ai chính là chúng ta nhà tử địch!"

Sau đó ba người ở giữa bầu không khí phi thường ngưng trọng, nữ nhi vì gia tộc nỗ lực hy sinh lớn như vậy, để bá tước vợ chồng trong lòng khổ sở, thậm chí ngay cả an ủi ngôn ngữ đều không cách nào ra miệng.

Một hồi lâu, Huyền Vũ bá tước nói sang chuyện khác: "Hôm nay ngươi trở về thời điểm, kỵ binh của ngươi tại Huyền Vũ thành trên đường phố đụng bị thương một người?"

"Ừm." Kim Mộc Lan nói.

Huyền Vũ bá tước nói: "Tận tâm trị liệu, chữa khỏi về sau lại cho một khoản tiền đưa đi về nhà. Nhất là ở thời điểm này, gia tộc bọn ta cần một cái tốt thanh danh."

Mà nhưng vào lúc này, ngoài cửa vang lên bá tước người hầu thanh âm nói: "Chủ nhân, An đại phu cầu kiến."

"Để hắn tiến đến!" Huyền Vũ bá tước nói.

Một lát sau, vào một cái lớn tuổi lão giả, hắn chính là phủ Bá tước ba cái thầy thuốc một trong, Kim Mộc Lan đem Thẩm Lãng mang về phủ Bá tước về sau, chính là từ cái này An Tái Thế phụ trách trị liệu.

"Chủ nhân." Già thầy thuốc An Tái Thế tiến lên khom người nói: "Cái kia bị đụng vào người trẻ tuổi đã tỉnh lại, cũng không có quá đáng ngại."

Kim Mộc Lan kinh ngạc, thanh niên trẻ tuổi kia không phải bị đâm đến rất nghiêm trọng sao? !

"Vậy là tốt rồi." Huyền Vũ bá tước nói, nhưng trong lòng hơi có chút ngoài ý muốn, nhỏ như vậy sự tình có cần phải bẩm báo hắn cái này bá tước sao? Để quản gia đi xử lý chuyện này đều dư xài.

An Tái Thế nói: "Người trẻ tuổi kia sau khi tỉnh lại, muốn cầu kiến bá tước đại nhân."

"Thấy ta?" Huyền Vũ bá tước kinh ngạc, người trẻ tuổi này cũng quá không biết trời cao đất rộng đi, Huyền Vũ thành quan viên cũng không dám tùy tiện cầu kiến hắn, huống chi là một cái bình thường người trẻ tuổi.

Thầy thuốc An Tái Thế nói: "Hắn nói có chuyện rất trọng yếu muốn cùng bá tước đại nhân nói, quan hệ đến tiểu thư hôn nhân đại sự."

Cái này vừa nói, Huyền Vũ bá tước không khỏi trịnh trọng lên, lông mày cũng nhíu lại, gật đầu nói: "Nếu như thân thể của hắn không có quá đáng ngại, chính để hắn tới gặp ta."

. . .

Thẩm Lãng thân thể xác thực không có quá đáng ngại, chỉ bất quá gân trên người xương thụ thương, đi đường hơi có chút khó khăn, bởi vì sắc một đêm sắc mặt cũng hơi trắng bệch.

Đi vào Huyền Vũ bá tước thư phòng về sau, hắn khom mình hành lễ nói: "Học sinh Thẩm Lãng, bái kiến bá tước đại nhân."

Hắn là Huyền Vũ thành con dân, từ trình độ nào đó cũng là Huyền Vũ bá tước con dân, cho nên hẳn là quỳ xuống hành lễ, chỉ bất quá Thẩm Lãng đến từ hiện đại Địa Cầu, đương nhiên không nguyện ý trước bất kỳ ai quỳ xuống.

Huyền Vũ bá tước sắc mặt cũng không hòa ái, nhưng cũng không có ra vẻ uy nghiêm, ánh mắt rơi vào Thẩm Lãng trên mặt, đối với hắn tuấn mỹ rất có kinh ngạc.

Thật sự là một người phi thường xinh đẹp người trẻ tuổi, dạng này tướng mạo tại nông dân nhà rất hiếm thấy a!

"Học sinh?" Huyền Vũ bá tước nói: "Ngươi là cái gì công danh? Huyền Vũ thành nội văn võ tiến sĩ cử nhân ta cũng biết, lại chưa từng nghe qua Thẩm Lãng cái tên này."

Thẩm Lãng nói: "Học sinh là Hàn Thủy trấn học đường học sinh."

Lúc nói lời này, Thẩm Lãng nội tâm là có chút ngượng ngùng.

Hàn Thủy trấn học đường hoàn toàn là vỡ lòng giáo dục, không sai biệt lắm tương đương với hiện đại Địa Cầu tiểu học mà thôi, loại này trình độ nói ra thực sự có chút mất mặt, mấu chốt hắn ngay cả Hàn Thủy trấn học đường đều không có tốt nghiệp, trực tiếp bị đuổi ra ngoài.

Huyền Vũ bá tước cau mày nói: "Ngươi da mịn thịt mềm, chắc hẳn phụ mẫu phi thường sủng ái, để ngươi chuyên tâm đọc sách, nhưng đến ở độ tuổi này ngay cả Huyền Vũ thành học đường đều không có tiến vào, thực sự uổng làm người con, đại bất hiếu!"

Bá tước đại nhân lúc này nội tâm đối Thẩm Lãng quả thật có chút xem thường, con của hắn đã là bất học vô thuật phi thường không có tiền đồ, nhưng cũng so người trẻ tuổi trước mắt này tốt hơn rất nhiều.

Cái này vừa nói, Thẩm Lãng nội tâm đối vị này bá tước đại nhân có chút hảo cảm, có thể cảm giác được rõ ràng hắn đem Huyền Vũ thành tất cả mọi người nhìn thành con dân của mình, nghe được Thẩm Lãng học tập không tốt, lập tức thay cha mẫu tiến hành trách cứ.

"Ngươi bị ta phủ thượng kỵ binh đụng bị thương, thân thể nhưng có quá đáng ngại a?" Bá tước đại nhân hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Học sinh thân thể không sao, chỉ là gân cốt có chút đau nhức."

Bá tước đại có người nói: "Ngươi nói có chuyện trọng yếu nói cho ta, quan hệ ta hôn nhân của nữ nhi đại sự, nói một chút."

Thẩm Lãng nói: "Ta nghe nói Chúc thị gia tộc muốn hướng ngài cầu thân, Chúc Hồng Tuyết muốn cưới phủ Bá tước Kim Mộc Lan tiểu thư."

Đây là một cái bí văn, hiện tại cơ hồ còn không người nào biết.

Nhất thời, bá tước đại sắc mặt người bỗng nhiên kịch biến.

Chúc thị gia tộc? Việt quốc đỉnh cấp quyền quý, quốc quân thân gia, Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Hòa Bình Nam tướng quân đều xuất từ Chúc thị gia tộc.

Một khi Kim Mộc Lan gả ra ngoài, ai đến thủ hộ phủ Bá tước, ai đến thống soái Kim thị gia tộc tư quân?

Đây là có người muốn đào Huyền Vũ phủ Bá tước cây, muốn bẻ gãy nhà hắn trụ cột a.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 17: Nữ Thần Là Ta Thẩm Lãng!

Trọn vẹn một hồi lâu, Huyền Vũ bá tước mới tỉnh táo lại, nói: "Chúc thị gia tộc cầu thân chuyện này phi thường bí ẩn, ngay cả ta cũng không biết, ngươi tại sao lại biết? Từ ai miệng bên trong nghe được?"

Đúng vậy a, ở đây ánh mắt của mấy người nhìn phía Thẩm Lãng, lấy hắn hèn mọn thân phận như thế nào sẽ biết chuyện bí ẩn như vậy?

Thẩm Lãng nói: "Từ gia nữ nhi tân vị hôn phu, Trương Tấn!"

"Trương Tấn?" Huyền Vũ bá tước nói: "Huyền Vũ thành thủ quân tân thủ lĩnh?"

"Đúng, chính là hắn." Thẩm Lãng nói: "Ta trước đó ở rể Từ gia, bị Từ Thiên Thiên đuổi ra khỏi nhà thời điểm. Nàng tân vị hôn phu Trương Tấn nói phải nhanh một chút cử hành hôn lễ, bởi vì Chúc thị gia tộc muốn hướng các ngài cầu thân, Chúc Hồng Tuyết muốn cưới Kim Mộc Lan tiểu thư, hắn lúc ấy coi ta là thành đồ đần không có phòng bị mới nói lỡ miệng, mà lại sau đó cũng phân phó Từ Thiên Thiên nhất định không thể tiết lộ."

Lúc này, phủ Bá tước tâm phúc tiến đến bá tước đại nhân bên tai nói nhỏ một câu, hiển nhiên là đem Thẩm Lãng thân phận bối cảnh cáo tri.

Tại Huyền Vũ thành, Thẩm Lãng là một cái danh nhân.

Tại tất cả mọi người không dám vào vô dụng Từ gia thời điểm, hắn Thẩm Lãng đứng ra, lúc ấy ngay tại Huyền Vũ thành nội nổi danh.

Tất cả mọi người biết có một cái kẻ ngu phế vật làm Từ gia con rể tới nhà. Thẩm Lãng tất cả vốn liếng đều bị đào lên, bao quát hắn đọc sách mười năm gần đây, lại ngay cả vỡ lòng chương trình học đều không có hoàn thành, lại tỉ như đầu óc của hắn trí thông minh có phần có vấn đề chờ chút.

"Ngay tại hai ngày trước, Từ gia công bố ra ngoài, người ở rể Thẩm Lãng trộm cắp trong nhà tài vật, đùa giỡn thị nữ, cho nên bị trục xuất Từ gia." Bá tước tâm phúc cuối cùng nói, thanh âm hắn hơi hơi lớn một chút, chắc là cố ý để Thẩm Lãng nghe được.

Nghe đến mấy câu này, Huyền Vũ bá tước lập tức đại cau mày.

Thẩm Lãng có phải hay không trộm Từ gia tài phú, đùa giỡn Từ gia thị nữ, việc này khó mà nói, bá tước đại nhân thiên hướng về không tin.

Nhưng là, Thẩm Lãng đọc sách mười năm gần đây, ngay cả trấn lên học đường vỡ lòng giáo dục đều không có hoàn thành trực tiếp bị chạy về nhà, bất học vô thuật là thỏa thỏa, dạng này người trẻ tuổi thật là khiến người ta cực kỳ thất vọng.

Huống hồ trong con mắt của mọi người, Thẩm Lãng sở dĩ nguyện ý ở rể Từ gia hoàn toàn là vì tham mộ hư vinh. Bá tước đại nhân nhất không nhìn nổi người trẻ tuổi hết ăn lại nằm, tham mộ hư vinh, cho nên đối Thẩm Lãng cảm nhận phi thường không tốt.

Nếu như thả tại tầm thường thời điểm, hắn là nhất định phải giáo dục một phen, nhưng lúc này đã không lo được, bởi vì Thẩm Lãng cáo tri sự tình quá trọng yếu, trực tiếp liên quan đến phủ Bá tước vận mệnh.

Mà lại, hắn lập tức đoán được, Thẩm Lãng trên cơ bản chính là thật.

Trương gia là Việt quốc tân tấn quý tộc, mà chỗ dựa của bọn họ chính là Chúc thị gia tộc.

Trương Tấn phụ thân trương xung vừa mới đảm nhiệm Nộ Giang quận Thái Thú, hoàn toàn là bởi vì Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc chúc nhung tiến cử.

Cho nên Trương Tấn biết Chúc thị gia tộc bí mật, không có chút nào kỳ quái.

Đối với Trương Tấn, Huyền Vũ bá tước kim trác là hiểu rõ qua, thậm chí Huyền Vũ thành quyền quý cũng đều có chút kinh ngạc trương này nhà là cỡ nào thiếu tiền a, đường đường Thái Thú chi tử vậy mà cưới một cái phú thương nữ nhi, mà lại nữ nhi này còn đã từng chiêu qua người ở rể.

Kim Trác bá tước ngược lại là có thể lý giải, Trương thị gia tộc quật khởi được quá nhanh, căn cơ bất ổn, mà lại nghĩ muốn tiếp tục lớn mạnh, cần đại lượng tiền tài, nhưng là ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm Trương thị, cho nên bọn hắn là không tốt tham bạc, như vậy tìm một cái siêu cấp có tiền quan hệ thông gia chính phi thường có cần phải.

Cho nên Trương thị cùng Từ gia thông gia, chính là điển hình quyền tiền liên hợp.

"Lập tức phái mấy đội nhân mã, đi các đầu trên quan đạo điều tra, một khi phát hiện có Chúc thị gia tộc người, lập tức trở về đến bẩm báo." Bá tước đại nhân hạ lệnh: "Hiện tại mấu chốt phải biết, Chúc thị gia tộc cầu thân người đã tới nơi nào?"

"Vâng!" Một cái tâm phúc chạy ra ngoài, hắn sẽ đích thân dẫn người đi điều tra Chúc thị gia tộc người.

Sau đó, bá tước đại nhân đối Thẩm Lãng nói: "Tiểu hỏa tử, ta đối với ngươi cảm nhận không tốt. Nhưng là ngươi nói cho chuyện này phi thường trọng yếu, lập xuống to lớn công lao, ta nhất định sẽ cho trọng thưởng. Nói ngươi muốn cái gì, chỉ cần không trái với quốc gia luật pháp, chỉ cần không trái với đạo đức chuẩn tắc,

Ta toàn diện có thể đáp ứng."

Thẩm Lãng đối cái này bá tước đại nhân hảo cảm lập tức lại một lần nữa tăng lên.

Người ta cái này gọi sảng khoái, sự tình còn không có nghiệm chứng, trực tiếp chính cho trọng thưởng.

Bá tước đại nhân ý tứ này đã phi thường minh bạch, mặc kệ Thẩm Lãng muốn bao nhiêu tiền, bao nhiêu địa, đều chỉ muốn mở miệng nói một vài. Mà lại mặc kệ Thẩm Lãng có phiền toái gì, bá tước đại nhân đều nguyện ý làm giải quyết.

Nói cách khác, Từ gia, Lâm gia cùng Điền Hoành đối Thẩm Lãng nguy cơ có thể nháy mắt hóa giải.

Chỉ cần bá tước đại nhân phái người đi truyền một câu, cái này ba nhà cam đoan không còn dám động Thẩm Lãng nửa sợi tóc gáy.

Nhưng là, Thẩm Lãng muốn không chỉ có riêng là những thứ này.

Trọng yếu như vậy thẻ đánh bạc, vẻn vẹn đổi lấy giải trừ nguy cơ lần này, vẻn vẹn chỉ là dùng tới đối phó Từ gia cùng Điền Hoành cũng không tránh khỏi quá giá rẻ.

Hắn muốn là mượn cơ hội lưu tại phủ Bá tước, sau đó nghĩ biện pháp tiếp cận Kim Mộc Lan, không ngừng mà biểu hiện, không ngừng mà đùa nghịch tồn tại cảm, cuối cùng gả cho. . . Nữ thần.

Thẩm Lãng thề, lấy tài hoa của hắn hơn người, tăng thêm tuấn mỹ khuôn mặt, nhiều nhất nửa tháng liền có thể cho nữ thần lưu lại ấn tượng khắc sâu.

"Ta muốn lưu tại phủ Bá tước, lấy một phần việc phải làm." Thẩm Lãng khom người nói.

Hắn không có xách Từ gia cùng Điền Hoành muốn mưu hại hắn sự tình, bởi vì làm căn bản không cần xách, chỉ cần hắn lưu tại phủ Bá tước có một phần việc phải làm, hai nhà này tự nhiên là không dám động người nhà của hắn.

Phủ Bá tước sau khi nghe lập tức nhíu mày, trước đó hắn chính đối Thẩm Lãng ấn tượng thật không tốt, đường đường một người trẻ tuổi hết ăn lại nằm không đi học cho giỏi thì cũng thôi đi, mấu chốt còn đi làm Từ gia người ở rể, đây chính là tham mộ hư vinh, to lớn chi bất hiếu.

Mà lại hắn cảm thấy Thẩm Lãng muốn lưu tại phủ Bá tước hoàn toàn là rắp tâm không tốt, kỳ thật bá tước đại nhân ánh mắt vẫn là vô cùng sắc bén.

Nhưng là, hắn đã nói ra khỏi miệng, chính nhất định sẽ đáp ứng.

Mà lại Thẩm Lãng niên kỷ còn nhỏ, cho dù có cái gì thói hư tật xấu, tại phủ Bá tước nghiêm khắc quản giáo hạ cũng có thể về chính.

Bá tước đại có người nói: "Đã ngươi muốn tại phủ Bá tước bên trong mưu một phần việc phải làm, ta có thể đáp ứng ngươi, mà lại ngươi báo tin có công, ta cũng tuyệt đối sẽ không để ngươi làm nô bộc, nhưng là. . ."

Bá tước khẩu khí trở nên nghiêm nghị lại, nói: "Nhưng là, ngươi đến ta phủ Bá tước tuyệt đối không phải hưởng phúc, cũng sẽ không để ngươi hết ăn lại nằm, ngược lại sẽ phi thường nghiêm nghị quản giáo ngươi, ngươi có thể ăn được phần này khổ?"

Chịu khổ? !

Kia vẫn là thôi đi, Thẩm Lãng đời này không muốn nhất muốn chính là chịu khổ mệt nhọc.

Nhưng là vì nữ thần, tạm thời ăn mấy ngày khổ vẫn là có thể, đương nhiên vẻn vẹn mấy ngày, lại nhiều thì không chịu nổi.

"Vâng!" Thẩm Lãng đương nhiên một ngụm đáp ứng.

Đón lấy, bá tước đại nhân tiến lên nhéo nhéo Thẩm Lãng bả vai, lắc đầu nói: "Ngươi tố chất thân thể quá kém, luyện võ niên kỷ lại quá lớn, bực này niên kỷ vẫn là đi học cho giỏi mới có tiền đồ, từ nay về sau ngươi liền theo thế tử đọc sách đi, cha mẹ ngươi yêu chiều ngươi, ta phủ Bá tước cũng sẽ không, định phải thật tốt đưa ngươi rèn luyện thành tài."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, cái này không phải liền là « Đường Bá Hổ điểm Thu Hương » bên trong cao cấp thư đồng thư đồng rồi?

"Tốt, thân thể ngươi dù sao có tổn thương, đi nghỉ trước, ngày mai liền theo thế tử đọc sách, cha mẹ ngươi bên kia ta sẽ phái người đi cáo tri, sau đó đưa một bút kim tệ quá khứ." Bá tước đại có người nói: "Ngươi nếu có cái gì phiền phức, ta cũng sẽ cùng nhau giải quyết."

Nhìn một cái, đại nhân vật chính là như vậy đại khí.

"Vâng, bá tước đại nhân." Thẩm Lãng nói.

Bá tước phu có người nói: "Kim Trung, đi trong phủ may vá cho Thẩm Lãng đo thân thể, tân chế mấy món quần áo."

"Vâng." Người lão bộc kia nói.

Thẩm Lãng trong lòng lại là một trận ấm áp, bá tước đại nhân cùng phu nhân làm người thực là không tồi.

"Bá tước đại nhân, phu nhân, tiểu thư, tiểu nhân cáo lui trước." Thẩm Lãng khom mình hành lễ, nhưng sau lui ra ngoài.

Nhưng mà, còn không có đợi hắn đi tới cửa, một người vọt vào, chính là bá tước đại người tâm bụng, hắn vừa mới muốn suất lĩnh nhân mã đi quan đạo điều tra Chúc thị gia tộc người tới nơi nào, vẫn chưa tới một khắc đồng hồ chính vội vàng trở về.

"Chủ nhân, việc lớn không tốt!" Vị này tâm phúc quỳ xuống nói: "Chúng ta tại Nộ Giang quận thành thám tử vừa mới gửi tới dùng bồ câu đưa tin, Chúc thị gia tộc cái nào đó đại nhân vật hôm qua đêm đã đến Nộ Giang thành, mà lại phương hướng chính là chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước!"

"Cái gì?" Bá tước đại nhân kinh hô.

"Cái gì?" Thẩm Lãng trong lòng kinh hô.

Cái này liền muốn mệnh a!

Hắn đã thành công áp dụng bước đầu tiên, lưu tại phủ Bá tước.

Mấy ngày kế tiếp hắn liền muốn thi triển bước thứ hai, không ngừng mà biểu hiện, không ngừng mà đùa nghịch tồn tại cảm.

Sau đó mới là bước thứ ba, nghĩ biện pháp ở rể phủ Bá tước.

Không sai, là ở rể.

Bởi vì hiện trạng rất đơn giản, Kim Mộc Lan là tuyệt đối không có khả năng gả ra ngoài.

Thế nhưng là Chúc thị gia tộc đại nhân vật lại nhưng đã đến Nộ Giang thành, hắn buổi tối hôm nay liền sẽ đến Huyền Vũ phủ Bá tước hướng Kim Mộc Lan cầu thân, nói cách khác căn bản cũng không có thời gian.

Cái gì không ngừng biểu hiện, không ngừng đùa nghịch tồn tại cảm, thời gian căn bản không đủ.

Dựa vào, nửa tháng cũng không cho ta, ba ngày cũng không cho ta, thậm chí một ngày thời gian cũng không cho ta!

Nói cách khác, Kim Mộc Lan hôm nay liền muốn thành hôn, lưu cho Thẩm Lãng thời gian nhiều nhất chỉ có hai ba canh giờ!

Nếu không, nữ thần của hắn liền muốn về người khác, hắn vinh hoa phú quý cũng muốn bay.

Không, nữ thần là ta!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 18: Thẩm Lãng Cầu Hôn, Mộc Lan Chọn Rể

Thẩm Lãng đầu óc cực nhanh chuyển động, thoáng hiện vô số loại phương án.

Lúc này, phía trước đại môn trực tiếp quan bế, đem hắn cách tại bên ngoài.

Cái này rất bình thường, bởi vì bá tước đại nhân muốn thương nghị bí sự, Thẩm Lãng dù sao chỉ là một ngoại nhân mà thôi, không có khả năng để hắn tham dự.

. . .

"Chúc thị gia tộc người tới là ai?" Bá tước đại nhân hỏi.

"Tổng đốc Chúc Nhung đại nhân đệ đệ, bình nam đại tướng quân Chúc Lâm!" Cái kia tâm phúc nói, sau đó đưa lên từ Nộ Giang thành chim bồ câu truyền đến mật tín.

Bá tước đại nhân nhìn một lần, sắc mặt tái xanh.

Vậy mà là Chúc Lâm đại tướng quân, sự tình cực độ không ổn a?

Điều này đại biểu lấy Chúc thị gia tộc nhất định phải được!

Mà lại cầu thân loại chuyện này vốn có thể thoải mái đến, nhưng Chúc Lâm tướng quân lại ra roi thúc ngựa bí mật đến đây, có thể thấy được là muốn cho phủ Bá tước một trở tay không kịp, không muốn cho Kim thị bất luận cái gì cơ hội cự tuyệt.

Chúc Hồng Tuyết cầu hôn Kim Mộc Lan, tuyệt không phải phổ thông thông gia, mà là muốn chấp hành tân chính.

Muốn cướp đoạt Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong cùng binh quyền, trọng yếu nhất chính là cái gì? Để phủ Bá tước mất đi thống binh chi tướng, mà phủ Bá tước thế tử là một cái không có tiền đồ đồ đần, căn bản không có khả năng giữ vững gia nghiệp.

Một khi Kim Mộc Lan gả cho Chúc Hồng Tuyết, đó chính là phá hủy phủ Bá tước trụ cột, gián tiếp cướp đi phủ Bá tước binh quyền.

Bá tước phu nhân run giọng nói: "Phu quân, chúng ta có thể cự tuyệt sao?"

Bá tước đại nhân lắc đầu nói: "Không thể, Chúc thị gia tộc là quái vật khổng lồ, như công nhiên cự tuyệt tương đương trở mặt. Huống hồ cái này cầu hôn phía sau có lẽ còn có quốc quân ý tứ."

Kim Mộc Lan nói: "Nữ nhi tuyệt không gả ra ngoài, ta nhất định phải ở nhà bên trong phụ tá đệ đệ, muốn bảo vệ tốt Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp, ai muốn cướp đi, trừ phi từ ta trên thi thể bước qua đi."

Bá tước đại nhân thở gấp xuất khí, cau mày, ở trong phòng bất an dạo bước.

Kim Mộc Lan nói: "Phụ thân, nữ nhi có thể tự hủy dung mạo."

Sau đó, nàng trực tiếp rút ra chủy thủ, chỉ cần bá tước đại nhân ra lệnh một tiếng, nàng liền sẽ đem mình tuyệt mỹ dung nhan vạch cái nhão nhoẹt.

"Không!" Huyền Vũ bá tước quả quyết nói: "Ta là muốn thủ hộ gia tộc trăm năm cơ nghiệp không giả, nhưng đầu tiên ta muốn bảo hộ mình nữ nhi không bị thương tổn. Mà lại coi như ngươi hủy dung mạo, Chúc thị gia tộc vẫn như cũ sẽ hướng ngươi cầu hôn, trừ phi. . ."

Kim Mộc Lan nói: "Trừ phi nữ nhi hôm nay liền thành cưới, kén rể con rể nhập môn, đồng thời tại Chúc Lâm đại tướng quân đến trước khi đến bái đường thành thân, tạo thành sự thực đã định, để hắn biết khó mà lui, không cách nào hướng ta cầu hôn!"

Không sai, đây đã là biện pháp duy nhất, đính hôn đều không được, bởi vì chiêu con rể tới nhà là không có đính hôn nói chuyện.

Chúc Lâm đại tướng quân khoảng cách Huyền Vũ phủ Bá tước chỉ có chỉ là không đến hai trăm dặm buổi tối hôm nay liền có thể đuổi tới.

Nguyên bản liền xem như kén rể con rể, Huyền Vũ bá tước cũng dự định hảo hảo chọn lựa một phen.

Buổi tối hôm nay muốn thành cưới, nói cách khác trước giữa trưa liền phải đem thiệp cưới rộng phát ra ngoài. Tại hai canh giờ bên trong, chính nhất định phải đem người ở rể nhân tuyển định ra tới.

Nhìn xem mỹ lệ mà kiên cường nữ nhi, Huyền Vũ bá tước trong lòng mềm nhũn nói: "Mộc Lan, Chúc thị gia tộc như mặt trời ban trưa, kia Chúc Hồng Tuyết cũng tiền đồ như gấm, là tuyệt hảo chi lương con rể. Vi phụ không thể vì gia tộc lợi ích mà hi sinh hạnh phúc của ngươi, bằng không ngươi suy nghĩ thêm một chút?"

Phủ Bá tước tiểu thư Kim Mộc Lan nói: "Phụ thân, có thể vì gia tộc kính dâng mới là ta hạnh phúc lớn nhất, ngài trăm năm về sau đệ đệ khẳng định thủ không được tổ tông cơ nghiệp, ta tuyệt không xuất giá."

Bá tước đại người nhất thời vô cùng đau lòng cùng cảm động, sau đó trực tiếp cầm lấy bút mực, tại một tờ giấy trắng bên trên viết xuống năm cái danh tự.

Năm người này đều là phi thường kiệt xuất thanh niên, cũng là bá tước đại người suy nghĩ bên trong tốt nhất người ở rể nhân tuyển.

Bá tước đại nhân là rất thương nữ nhi, tại ba năm trước đây liền bắt đầu vì nàng tìm kiếm vị hôn phu. Chỉ bất quá dù sao cũng là nhận người ở rể rất khó mở miệng, mà lại càng quan trọng hơn là Kim Mộc Lan vẫn luôn tại cự tuyệt.

Mà bây giờ thời gian cấp bách, nhất định phải sớm làm quyết định.

Cái này năm cái vị hôn phu nhân tuyển bên trong tên thứ nhất,

Chính là Vương Liên.

Mười tám tuổi trúng cử tuổi trẻ tài tử, bây giờ Huyền Vũ thành chủ bộ, phủ Bá tước họ hàng xa.

Cái thứ hai tên gọi Mạc Dã, là Huyền Vũ thành một cái võ đạo thiên tài, mười sáu tuổi liền trúng phải vũ cử, mà lại ngay tại khắc khổ luyện võ, đang chuẩn bị thi võ tiến sĩ.

Hai người này đều là tiền đồ vô lượng người trẻ tuổi, còn lại ba người liền đều là phủ Bá tước bên trong thanh niên tuấn kiệt, có văn có võ, từ nhỏ bị Kim thị bồi dưỡng thành tài, đối phủ Bá tước trung thành là không thể nghi ngờ.

Năm người này đối Kim Mộc Lan đều vô cùng ngưỡng mộ, hướng nghĩ mộng tưởng.

Nói cho đúng trong phạm vi mấy trăm dặm tất cả người trẻ tuổi, đều đem Kim Mộc Lan coi là tình nhân trong mộng.

"Kim Trung, ngươi phái người dùng tốc độ nhanh nhất đem năm người này tìm tới trong phủ đến, để Mộc Lan chọn lựa." Bá tước đại nhân đem danh sách giao cho trung bộc.

Bá tước đã cảm thấy rất xin lỗi nữ nhi, cho nên hắn chỉ quyết định năm người tuyển, nhưng cuối cùng quyền quyết định vẫn là giao cho Mộc Lan.

"Vâng!" Kim Trung tiếp nhận danh sách về sau, đem phần danh sách này ôm vào trong lòng, đi ra cửa bên ngoài, điều động mười mấy tên kỵ sĩ đi tìm người.

Bá tước đại có người nói: "Mộc Lan, mặc dù thời gian cấp bách, nhưng vi phụ nhất định sẽ vì ngươi tìm tới thí sinh tốt nhất, nhất định phải để ngươi hạnh phúc cả đời. Cái này năm người trẻ tuổi đều phi thường ưu tú, ngươi hảo hảo chọn lựa một vị."

Mà nhưng vào lúc này, Thẩm Lãng đi đến nói: "Bá tước đại nhân, Mộc Lan tiểu thư, ta có thể gia nhập cạnh tranh sao? Ta cũng muốn cưới ngươi!"

Cái này vừa nói, ở đây mấy người toàn bộ ngây dại, lập tức vậy mà chưa kịp phản ứng, thật sự là vội vàng không kịp chuẩn bị a.

Sau đó, Huyền Vũ bá tước tốt như vậy tu dưỡng cũng không nhịn được, cả người cơ hồ muốn nổ tung.

Không chỉ là bá tước đại nhân, nhất là ở đây mấy người khác nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt đều có loại hận không thể đem hắn chém thành muôn mảnh cảm giác.

Chính, chỉ bằng ngươi? Cũng muốn cưới phủ Bá tước tiểu thư!

Tướng mạo là tuyệt đối đủ rồi, nhưng dung mạo ngươi đẹp trai như vậy, thích hợp đi làm vịt, mà không phải si tâm vọng tưởng.

Ngươi cái gì gia thế? Một cái nghèo được nhà tranh nông dân mà thôi.

Đương nhiên, một người không thể lựa chọn xuất thân, nếu như ngươi đầy đủ ưu tú, bá tước đại nhân cũng không phải là không thể cân nhắc, dù sao ở rể con rể còn muốn hào môn xuất thân chính khó khăn.

Thế nhưng là Thẩm Lãng ngươi soi mặt vào trong nước tiểu mà xem chính ngươi?

Đọc sách mười năm, ngay cả trấn lên học đường cũng không thể tốt nghiệp, trực tiếp bị đuổi ra.

Thả ở đời sau Địa Cầu đến nói, cái này tương đương với chuyên nghiệp đọc sách, mười tám tuổi còn không có tốt nghiệp tiểu học.

Xuất thân từ bần hàn nông gia, lại vai không thể chọn, tay không thể nâng, hết ăn lại nằm, một phế vật.

Toàn bộ Huyền Vũ thành người đều biết, ngươi Thẩm Lãng đầu óc có vấn đề, trí lực dưới đáy.

Cùng bá tước đại nhân liệt kia năm cái người ứng cử so ra, ngươi Thẩm Lãng thật sự là không đáng một đồng.

Kia năm cái trẻ tuổi tuấn kiệt hoặc là văn tài hơn người, hoặc là võ nghệ siêu quần, ngươi Thẩm Lãng hoàn toàn không còn gì khác a.

Khiến người ta khó chịu nhất chính là, ngươi Thẩm Lãng tham đồ phú quý vứt bỏ phụ mẫu đi ở rể Từ gia, bây giờ bị Từ gia đuổi ra về sau, bị Từ Thiên Thiên từ bỏ, ngươi lại còn muốn cưới ta phủ Bá tước thiên kim tiểu thư?

Ngươi đem ta phủ Bá tước xem như cái gì rồi?

Ta Huyền Vũ bá tước thiên kim cao hơn Từ Thiên Thiên đắt bao nhiêu bồi? Liền xem như kén rể con rể cũng phải ngàn chọn vạn tuyển, ngươi thật sự là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga a!

Bá tước phu nhân tiến lên dùng sức trấn an trượng phu phía sau lưng, ôn nhu nói: "Phu quân chớ có tức giận, đều nghe nói cái này Thẩm Lãng trí lực không kiện toàn, hơn nữa còn là một đứa bé, chúng ta chấp nhặt với hắn làm cái gì?"

Huyền Vũ bá tước dài thở phào một hơi.

Đúng vậy a, đây là một cái đầu óc có bệnh người, hơn nữa còn là một đứa bé, đường đường bá tước đại nhân cùng hắn so đo cái gì?

"Người tới, đem cái này phóng đãng mà trước đưa đi về nhà, mặt khác đưa lên mười cái kim tệ, ghi nhớ muốn giao cho hắn phụ mẫu, không cần cho hắn." Bá tước đại có người nói: "Ngày mai lại phái người đi tiếp đến trong phủ đọc sách, hảo hảo quản giáo."

"Vâng!" Hai cái võ sĩ tiến lên, bắt lấy Thẩm Lãng cánh tay cưỡng ép ra bên ngoài kéo đi.

Thẩm Lãng nói: "Mộc Lan tiểu thư, tin tưởng ta xa so với năm người kia càng thêm phù hợp, trở thành trượng phu của ngươi, chẳng lẽ ta ngay cả cạnh tranh tư cách cũng không có sao?"

Kim Mộc Lan nhìn về phía Thẩm Lãng, lại xem ra hắn trọn vẹn một hồi lâu nói: "Ta nhớ ra rồi, ba năm trước đây ta đi săn thú thời điểm, cũng không chú ý cưỡi ngựa đụng qua ngươi, ngươi là nhị ngốc. . ."

Uy! Nữ thần nói như ngươi vậy cũng quá ngay thẳng đả thương người a.

Không sai, Thẩm Lãng ở trong thôn không ai kêu tên, đều gọi nhị ngốc, bởi vì trong thôn còn có một cái đại ngốc, hắn nhưng là

Thẩm Lãng lúc ấy duy nhất ngạch bằng hữu.

Lúc ấy Kim Mộc Lan chiến mã không cẩn thận đụng bị thương Thẩm Lãng về sau, lập tức ôm hắn lên, tìm người trong thôn người này tên gọi là gì, nhà ở nơi đó, đối phương trả lời nói đây là nhị ngốc.

Nghe được nhị ngốc cái này hai chữ, bá tước đại nhân da mặt nhịn không được giật một cái.

Thẩm Lãng nói: "Mộc Lan tiểu thư, ta cũng muốn cưới ngươi, định sẽ không để cho ngươi thất vọng "

Kim Mộc Lan nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn đầy nhu hòa.

Thậm chí còn có chút ôn nhu.

Ba năm trước đây hắn nghe được Thẩm Lãng cố sự, biết hắn là một cái trí lực rất thấp người về sau, đối với hắn chính phi thường đồng tình, đi xem hắn mấy lần, phái thầy thuốc giỏi nhất cho hắn trị liệu.

Tóm lại, Kim Mộc Lan nhìn ánh mắt của hắn liền như là nhìn hài tử đồng dạng, mà lúc đó Thẩm Lãng trí thông minh dưới đáy nhưng không phải liền là tương đương với hài tử sao?

Mộc Lan đối thế giới người lớn ngươi lừa ta gạt rất thất vọng, đối hài tử đơn thuần lại rất thân mật.

Thế là, Kim Mộc Lan nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Tốt, ta đem ngươi cũng gia nhập danh sách liệt kê, ngươi cũng có thể công bằng cạnh tranh."

Người khác kỳ thị Thẩm Lãng, nàng không kỳ thị.

Bá tước đại nhân đang muốn mở miệng ngăn cản, Kim Mộc

Lan mỉm cười nói: "Phụ thân, ngươi đang lo lắng cái gì?"

Bá tước đại nhân một trận tự giễu, đúng vậy a, ta đang lo lắng cái gì.

Mộc Lan chỉ là thiện tâm đồng tình, lúc này mới đem Thẩm Lãng xếp vào hậu tuyển danh sách, lại căn bản không có khả năng tuyển hắn, cần gì phải buồn lo vô cớ, sinh phần này cơn giận không đâu.

"Người tới, đem Thẩm Lãng mang đến thứ sáu ở giữa thư phòng!" Bá tước đại nhân hạ lệnh.

. . .

Một canh giờ sau!

Mặt khác năm cái thanh niên tuấn kiệt được đưa tới Huyền Vũ phủ Bá tước, phân biệt đưa vào năm cái trong thư phòng, Thẩm Lãng tại thứ sáu ở giữa thư phòng.

Bọn hắn lẫn nhau không thấy mặt, lẫn nhau không biết đối phương là ai.

Từ Kim Mộc Lan tự mình chọn lựa, cách một trương bình phong tiến hành khảo sát.

Thời gian cấp bách, tại trước giữa trưa liền phải đem nhân tuyển định ra đến, ban đêm liền muốn thành thân, nhiều nhất chỉ có một canh giờ thời gian, muốn từ trong sáu người chọn lựa ra một vị trở thành Kim Mộc Lan vị hôn phu.

Mộc Lan đi vào trong thư phòng, phủ Bá tước chọn rể chính thức bắt đầu!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 19: Thẩm Lãng Trổ Hết Tài Năng, Đoạt Giải

Tại cái này sáu người trẻ tuổi bên trong, Thẩm Lãng sức cạnh tranh có thể nói là cực yếu, thậm chí không có sức cạnh tranh có thể nói.

Hạt giống tuyển thủ, không hề nghi ngờ chính là Vương Liên.

Vị này Huyền Vũ phủ Bá tước họ hàng xa, tuổi trẻ chủ bộ đại nhân ngồi trong thư phòng, khẩn trương, thấp thỏm, hưng phấn.

Hắn đương nhiên biết hôm nay là tới làm cái gì? Hắn chờ đợi một ngày này đã rất nhiều năm.

Hắn rõ ràng không phải Nộ Giang quận, mà lại vốn hẳn nên trong nhà chuyên chú đọc sách chuẩn bị thi tiến sĩ, nhưng là hắn hết lần này tới lần khác tới Huyền Vũ thành làm chưởng quản hình ngục chủ bộ, công việc này hắn không có chút nào thích, hắn mục đích làm như vậy vẻn vẹn chỉ có một cái, đó chính là nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng.

Hắn đương nhiên biết Kim Mộc Lan không có khả năng gả ra ngoài, sẽ chỉ kén rể con rể.

Nhưng là hắn không quan tâm, nhà của hắn không chỉ hắn một đứa con trai, mặt khác hai cái huynh trưởng, một cái vũ cử một cái văn cử.

Hắn từ nhỏ đã bị Mộc Lan mê hoặc, huống chi đây là trăm năm gia tộc quyền thế, dù là làm người ở rể cũng có hưởng không hết vinh hoa phú quý cùng to lớn chi quyền lực.

Phủ Bá tước thế tử vô năng, cho nên tương lai phủ Bá tước quyền lực nhất định sẽ nắm giữ tại Kim Mộc Lan trong tay. Làm như vậy trượng phu của hắn, không hề nghi ngờ sẽ chia sẻ toàn bộ phủ Bá tước tối cao quyền lực.

Đây chính là hơn ngàn cây số vuông đất phong, còn có hai ngàn tư quân, cộng thêm thiên văn sổ tự tài phú.

Cho nên, Vương Liên đối Kim Mộc Lan vị hôn phu vị trí này, nhất định phải được!

Trừ cái kia võ cử nhân Mạc Dã bên ngoài, không có sẽ đối với hắn tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Mà lại Kim Mộc Lan võ công cực cao, cho nên hắn cần chính là một cái văn nhân trượng phu, dạng này mới có thể bổ sung.

Vương Liên tin tưởng vững chắc, lần này cạnh tranh mình tất thắng!

Đương nhiên, không chỉ là hắn nghĩ như vậy, cơ hồ tất cả mọi người nghĩ như vậy, nhất là bá tước đại người tâm bụng Kim Trung, Vương Liên là hắn tự mình mang tới, tại trong suy nghĩ thậm chí đã đem hắn xem như phủ Bá tước tương lai cô gia.

. . .

Kim Mộc Lan đi vào thứ nhất ở giữa thư phòng, hắn cùng Vương Liên ở giữa cách một cái bình phong.

Cảm nhận được người ngọc đến, Vương Liên bản năng hô hấp dồn dập, khẩn trương đến không cách nào tự đè xuống.

Rất nhanh, hắn chính muốn trở thành Mộc Lan vị hôn phu, chẳng mấy chốc sẽ cỗ này tuyệt mỹ thân thể cùng giường chung gối.

Vài chục năm tâm nguyện rốt cục muốn đã được như nguyện.

"Vương Liên, tương lai ngươi có thể mang đến cho ta cái gì?" Kim Mộc Lan hỏi.

Vương Liên thoáng áp chế tâm tình kích động, nói: "Ngươi ta thành hôn về sau, ta sẽ đi thi tiến sĩ. Từ đó về sau, ngươi chủ võ, ta phần kết, ngươi ta bổ sung, nhất định sẽ đem Huyền Vũ phủ Bá tước quản lý được càng thêm phồn vinh, nhất định sẽ làm cho Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp phát dương quang đại, đời đời truyền thừa."

Vương Liên cảm thấy, đây chính là Kim Mộc Lan trong lòng muốn nhất.

Không sai, Huyền Vũ phủ Bá tước phồn vinh, tổ tông trăm năm cơ nghiệp truyền thừa đúng là Mộc Lan cả đời truy cầu.

"Đa tạ biểu ca." Kim Mộc Lan nói, sau đó nàng đi ra ngoài.

. . .

Kim Mộc Lan đến tiến vào cái thứ hai gian phòng, nơi này là võ cử nhân Mạc Dã.

Mạc Dã võ công rất cao, lộ ra càng tỉnh táo.

Kim Mộc Lan lúc tiến vào, hắn hô hấp không có thay đổi, chỉ là nhịp tim thoáng thêm nhanh hơn một chút điểm.

Hắn đối Kim Mộc Lan khát vọng, không có chút nào thua kém Vương Liên.

Hắn là võ cử nhân, nhưng cũng là người nhà bình thường xuất thân, võ công cực cao, nhưng lại phảng phất đến một cái bình cảnh kỳ.

Cho nên cần đại lượng tài nguyên, đại lượng thượng cổ võ đạo điển tịch, loại vật này dùng tiền cũng mua không được, mà Kim thị gia tộc làm trăm năm gia tộc quyền thế, ở phương diện này nội tình càng thâm hậu.

Mà lại Kim Mộc Lan mỹ mạo cùng dáng người , bất kỳ cái gì nam nhân đều không cách nào cự tuyệt.

"Mạc công tử, ngươi như ở rể phủ Bá tước, tương lai có thể mang đến cho ta cái gì?" Kim Mộc Lan hỏi giống nhau như đúc vấn đề.

Mạc Dã nói: "Ta sẽ thi võ tiến sĩ, thành vì thiên hạ cao thủ, suất lĩnh phủ Bá tước binh mã bốn phía chinh chiến, không ngừng thành lập công huân, để Kim thị gia tộc địa vị cùng quyền thế, lại lên một tầng nữa."

"Tạ ơn Mạc công tử." Kim Mộc Lan đứng dậy đi ra ngoài.

. . .

Sau đó, Kim Mộc Lan đi căn thứ ba, căn thứ tư, thứ năm ở giữa thư phòng.

Nàng đều là hỏi cùng một vấn đề, ngươi như ở rể phủ Bá tước, tương lai có thể mang đến cho ta cái gì?

Ba người này trả lời cơ hồ là giống nhau như đúc, đó chính là trung thành, nguyện ý vì Mộc Lan tiểu thư quên mình phục vụ, xông pha khói lửa không chối từ!

Bởi vì ba người này từ nhỏ bị phủ Bá tước bồi dưỡng thành tài, đây là bọn hắn duy nhất đáp án.

. . .

Kim Mộc Lan tiến vào cái cuối cùng gian phòng!

Cách một cái bình phong, Thẩm Lãng cảm thấy Kim Mộc Lan khí tức, là loại kia phi thường dễ ngửi, phi thường nồng đậm mùi thơm của nữ nhân.

Thẩm Lãng ngưng tụ tinh thần tại hai mắt, cách bình phong thấy được Kim Mộc Lan thân thể hình dáng.

Ánh mắt lại một lần nữa rơi vào trước ngực nàng không thể cho ai biết vị trí bên trên.

36E!

Lập tức, tim của hắn đập lại một lần nữa gia tốc.

"Thẩm Lãng, ngươi như ở rể phủ Bá tước, tương lai có thể mang đến cho ta cái gì?" Kim Mộc Lan hỏi.

"Cái gì?" Thẩm Lãng.

"Quả nhiên là nhị đồ đần." Kim Mộc Lan trong lòng cười nói, sau đó ngữ khí ôn hòa hỏi: "Chính là ngươi có thể cho ta quý báu nhất đồ vật là cái gì?"

"Ta đồng trinh!" Thẩm Lãng trong lòng bản năng nói.

Đương nhiên, lời này hắn chỉ có thể ở trong lòng nói một chút, nếu như dám nói ra cam đoan bị đánh chết.

Như vậy vấn đề này ứng nên trả lời thế nào đâu?

Thẩm Lãng đương nhiên có thể cho rất nhiều rất nhiều.

Tỉ như, ta là một cái rất tốt phụ khoa đại phu, Mộc Lan ngươi mỗi tháng mấy ngày nay nếu như rất đau, ta có thể giúp ngươi trị liệu.

Lại tỉ như, ta sẽ dã luyện sắt thép bí phương, có thể làm cho phủ Bá tước sắt thép lên cao một bậc thang, để Kim thị tư quân áo giáp càng kiên cố hơn, đao kiếm càng thêm sắc bén.

Lại tỉ như con mắt ta rất lợi hại, Mộc Lan ngươi luyện công nếu như gân mạch chỗ nào chắn trệ a, ta đều biết ở nơi đó khơi thông.

Thậm chí, hắn đều có thể nghĩ đến phía trước năm người là trả lời như thế nào.

Vương Liên khẳng định nói cùng Kim Mộc Lan văn võ bổ sung, đem phủ Bá tước quản lý được càng thêm phồn vinh, để Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp đời đời truyền thừa.

Mạc Dã khẳng định là nói võ công của mình muốn luyện đến rất ngưu bức, sau đó mang theo phủ Bá tước quân đội đại sát tứ phương, thành lập to lớn công huân, để Kim thị gia tộc cơ nghiệp lại lên một tầng nữa, thậm chí tấn thăng hầu tước loại hình.

Về phần ba người khác, đều là phủ Bá tước bồi dưỡng ra được, cho nên khẳng định nói nguyện ý kính dâng ra trung thành.

Kia Thẩm Lãng hẳn là thế nào trả lời đâu? Cái gì mới là Kim Mộc Lan nội tâm muốn nhất đâu?

Nghe được Thẩm Lãng lập tức không có trả lời, Kim Mộc Lan nói: "Không sao, ngươi từ từ suy nghĩ, chậm rãi trả lời, không nóng nảy."

Kim Mộc Lan đối đừng thanh âm của người đều rất lạnh lùng, đối Thẩm Lãng lại bản năng ôn nhu xuống tới.

Chỉ bất quá, nàng khẩu khí này thật giống đối đãi một cái trí thông minh trẻ đần độn, chỉ sợ hù đến hắn.

Thẩm Lãng suy nghĩ hai phút, sau đó tìm được một đáp án.

"Ta có thể cho ngươi quý báu nhất đồ vật là. . . Tự do, chỉ cần ngươi đừng đi trộm hán tử, làm gì đều có thể." Thẩm Lãng nói.

Cái này vừa nói, Kim Mộc Lan ngẩn ngơ, sau đó đôi mắt đẹp hung hăng cách bình phong trừng Thẩm Lãng một chút, hận không thể tiến lên đem hắn đánh một trận.

Cái gì gọi là trộm hán tử? Ta Kim Mộc Lan là như thế không có chút nào liêm sỉ nữ nhân sao?

Nhưng là trong lòng nàng cũng không có đến cỡ nào ảo não.

"Thật sự là một cái nhị đồ đần, không có một chút tâm tư."

Sau đó, Kim Mộc Lan đi ra ngoài.

Sau tấm bình phong Thẩm Lãng, lộ ra tươi cười đắc ý.

Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hắn đã thắng sáu xong rồi.

Kim Mộc Lan vì sao muốn hỏi cái này vấn đề? Nàng là tại khảo thí cái này sáu cái nam nhân có hay không dã tâm a?

Phủ Bá tước thế tử không có tiền đồ, cho nên tương lai Kim Trác bá tước sau khi qua đời, toàn bộ phủ Bá tước đại quyền sẽ rơi vào Kim Mộc Lan trong tay.

Nàng đương nhiên là sẽ toàn tâm toàn lực phụ tá đệ đệ a.

Nàng sợ nhất là cái gì? Trượng phu của mình sẽ có dã tâm, dòm ngó du phủ Bá tước quyền lực sao, thậm chí đi mưu hại đệ đệ của mình.

Như thế, nàng chính là Kim thị gia tộc tội nhân.

Nàng tương lai vị hôn phu, tài hoa đều là thứ yếu, trọng yếu nhất là tuyệt đối không thể có dã tâm, tránh hoạ từ trong nhà.

Mà ngươi Vương Liên cùng Mạc Dã, biểu hiện được như vậy ngưu bức bộ dáng, một bức muốn cùng Kim Mộc Lan cộng đồng quản lý phủ Bá tước tư thế, Kim Mộc Lan nội tâm không biết đến cỡ nào lo lắng.

Hai người các ngươi như vậy ngưu bức, đem bá tước chi vị để cho các ngươi không vậy?

Cho nên, Thẩm Lãng trả lời chính biểu hiện ra mình hào không dã tâm.

Đây mới là nhất đáp án chính xác, đây mới là Kim Mộc Lan trong lòng muốn nhất.

. . .

Kim Mộc Lan về tới phụ thân đại sảnh.

Lúc này, bá tước cùng phu nhân chính lo lắng chờ đợi, nhìn thấy nàng xuất hiện, không khỏi nói: "Nhanh như vậy?"

Đúng vậy a, vẻn vẹn chưa tới một khắc đồng hồ, Kim Mộc Lan chính chọn lựa hoàn tất.

"Nữ nhi, chọn lựa tốt vị hôn phu sao?" Bá tước đại có người nói: "Nếu ngươi chọn tốt, ta lập tức phái ra mười mấy đám người, rộng phát thiệp cưới, ban đêm liền thành hôn."

Kim Mộc Lan nói: "Chọn lựa tốt."

Bá tước phu nhân đứng dậy kích động hỏi: "Là ai? Vương Liên vẫn là Mạc Dã?"

Kim Mộc Lan nói: "Ta chọn lựa vị hôn phu là. . . Thẩm Lãng!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 20: Đám Người Chấn Kinh, Kết Cục Đã Định

"Cái gì? !"

Nghe được Kim Mộc Lan về sau, bá tước đại đầu người phát cơ hồ đều muốn dựng lên.

Bá tước phu nhân hoàn toàn cho là mình nghe lầm, bên cạnh bá tước đại nhân tâm bụng cùng phụ tá cũng triệt để kinh ngạc.

"Mộc Lan, ngươi điên rồi sao?" Bá tước đại có người nói: "Những người khác ưu tú như vậy ngươi không chọn, vậy mà tuyển Thẩm Lãng?"

Ở đây tất cả mọi người không dám tin nhìn qua Kim Mộc Lan.

Tại sáu người này bên trong, Thẩm Lãng là kém nhất một cái, đừng nói so ra kém Vương Liên cùng Mạc Dã, so ra kém phủ Bá tước kia năm cái xuất sắc nhân tài, hắn chính ngay cả người bình thường cũng không sánh nổi a.

Kia là một cái trí lực rất thấp nhị đồ đần a, đọc sách mười năm ngay cả hương trấn học đường đều không thể tốt nghiệp a, vai không thể chọn, tay không thể nâng, sinh hoạt cũng không thể tự gánh vác a.

"Mộc Lan, đây là vì cái gì?" Bá tước đại có người nói: "Vương Liên cùng Mạc Dã xuất sắc như thế, ngươi vì sao không chọn lựa một trong số đó?"

Kim Mộc Lan nói: "Phụ thân, hai người này là rất ưu tú. Ta hỏi bọn hắn, tương lai có thể mang đến cho ta cái gì thời điểm. Bọn hắn một cái trả lời nói muốn cùng ta văn võ bổ sung, quản lý phủ Bá tước. Một cái nói mình vũ lực siêu quần, muốn suất lĩnh phủ Bá tước quân đội, chinh chiến tứ phương, xây dựng công huân!"

Bá tước đại nhân nghe nói như thế, trầm ngâm không nói.

Người bên ngoài lại cảm thấy cái này không có trả lời vấn đề a, rất tốt.

Mộc Lan nói: "Như phụ thân khoẻ mạnh đương nhiên vấn đề gì đều không có, có một ngày ngài không có ở đây, đệ đệ kế thừa bá tước chi vị. Kia trượng phu của ta nếu như đối phủ Bá tước đại quyền lên dã tâm, ta phải làm gì? Đệ đệ làm sao bây giờ?"

Cái này vừa nói, bá tước đại nhân nhất thời trầm mặc, chung quanh mấy người cũng đều bừng tỉnh đại ngộ.

Không thể không nói, Mộc Lan nghĩ đến phi thường chu đáo, mà lại đối với gia tộc tuyệt đối chi trung thành.

Kim Mộc Lan nói: "Thẩm Lãng trả lời là cho ta tự do, chỉ cần ta không vụng trộm đàn ông, làm cái gì đều có thể!"

"Phóng đãng mà không che đậy miệng, đem ta phủ Bá tước nữ nhi xem như người nào?" Bá tước giận dữ, sau đó nói: "Mộc Lan, vi phụ biết tâm tư của ngươi. Nhưng. . . Ngươi cũng không cần thiết dạng này làm oan chính mình a. Coi như không chọn lựa Vương Liên cùng Mạc Dã, vậy chúng ta phủ Bá tước kia ba người trẻ tuổi ngươi cũng có thể chọn chọn một a?"

"Không, ta không thể làm trễ nải bọn hắn." Kim Mộc Lan nói: "Mà lại, bọn hắn đều đã từng là thuộc hạ của ta, quá quen."

Bá tước phu có người nói: "Thế nhưng là cái này Thẩm Lãng cũng quá kém, ngươi cũng không biết hắn tại Huyền Vũ trong thành thanh danh a."

Bá tước đại có người nói: "Hắn đã từng là Từ gia người ở rể, bị trục xuất khỏi gia môn về sau, lại lập tức ở rể ta phủ Bá tước, cái này. . . Cái này để chúng ta Kim thị gia tộc như thế nào ngẩng đầu a? Quan hệ này đến ngươi chung thân hạnh phúc, vi phụ tình nguyện ngươi gả cho Chúc Hồng Tuyết dạng này thiên chi kiêu tử, cũng không nguyện ý vì gia tộc mà hi sinh ngươi, đem ngươi đẩy vào hố lửa."

Kim Mộc Lan nói: "Thẩm Lãng thanh danh rất kém cỏi, cái này không vừa vặn để Chúc Lâm đại nhân hả giận sao? Ta như gả quá tốt, chỉ sợ Chúc thị gia tộc không muốn từ bỏ ý đồ. Ta như gả một cái có tiếng xấu người, Chúc thị gia tộc đối với chúng ta oán hận cũng thấp một chút, dù sao nhìn thấy địch nhân không may luôn luôn một kiện cao hứng sự tình."

Lời này rất có đạo lý, Mộc Lan là rất thông minh, am hiểu sâu lòng người.

Kim Mộc Lan lại nói: "Ta cảm thấy Thẩm Lãng rất tốt, kỳ thật ta đối tương lai vị hôn phu chỉ có một cái yêu cầu, đó chính là dáng dấp đẹp mắt. Trên một điểm này, Thẩm Lãng là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất!"

"Thế nhưng là, thế nhưng là. . ." Bá tước phu nhân tâm như là bị đao róc xương lóc thịt khó chịu, nhi tử không có tiền đồ, liền muốn đi hi sinh nữ nhi hạnh phúc, chiêu một phế vật như vậy điểm tâm làm con rể tới nhà, Huyền Vũ Kim thị là tạo cái gì nghiệt a.

Bá tước đại có người nói: "Mộc Lan, nếu không ngươi lại suy nghĩ một chút?"

"Không, quyết định như vậy đi." Kim Mộc Lan nói: "Thời gian cấp bách, phụ thân lập tức đi rộng rãi phát thiệp cưới. Lập tức liền chuẩn bị hôn sự, tận lực đem điển lễ làm được lớn hơn một chút, tốt nhất để Chúc Lâm đại nhân đến phủ Bá tước sau vừa vặn tham gia hôn lễ."

"Phụ thân mẫu thân, những ngày này ta mang binh bên ngoài bôn ba, có chút rã rời, cái này liền đi nghỉ ngơi."

Sau đó nàng khom mình hành lễ,

Lui ra ngoài.

Bá tước đại người nội tâm khó chịu, nhưng là lại phát tiết không ra. Không thể giận chó đánh mèo tại Thẩm Lãng trên đầu, cho nên chỉ có thể lấy chính mình thân nhi tử cho hả giận.

"Cái kia nghịch tử đâu?" Bá tước đại nhân giận dữ hét.

"Thế tử chính đang đi học." Phụ tá nói.

"Đọc cái gì đọc? Đọc vài chục năm vẫn như cũ là một cái phế vật, kéo lên ở bên ngoài quỳ."Bá tước đại nhân cả giận nói: "Thứ không có tiền đồ, nếu là hắn có tiến bộ, ta Mộc Lan làm sao đến mức làm ra như thế đại hi sinh?"

"Vâng!" Tâm phúc người hầu vội vàng đi.

"Không, chính ta đi." Bá tước đại có người nói: "Roi đâu? Ta hôm nay nhất định phải hung hăng quất hắn."

"Phu quân." Bá tước phu nhân nói.

"Phu nhân muốn ngăn cản ta sao?" Bá tước đại nhân nói.

"Ta cùng đi với ngươi quất!" Bá tước phu nhân nói.

Lúc này một cái khác trong thư phòng, một tên mập chính đang vùi đầu khổ đọc, trong lòng một bên âm thầm cảm động.

Ta làm phủ Bá tước thế tử cố gắng như vậy, ngày mới mới vừa sáng chính đi học, cha mẹ thấy được khẳng định đặc biệt vui mừng, nhất định sẽ khích lệ ta.

Lúc này, bá tước đại nhân cùng phu nhân bỗng nhiên vọt vào.

Mập mạp nói: "Cha mẹ, ngươi tới thăm đám các người, ta chẳng qua là cố ý dậy sớm một chút đọc sách mà thôi, ngài Nhị lão còn đặc biệt tới khích lệ, đây đều là nhi tử phải làm, làm Huyền Vũ phủ Bá tước thế tử nên như thế khắc khổ."

"Khích lệ?" Bá tước đại nhân bỗng nhiên móc ra roi.

Một lát sau, phủ Bá tước bên trong truyền ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

"Cha, mẹ, các ngươi làm gì đánh ta a? Ta hôm nay cái gì sai đều không có phạm a, trước kia chính đi học a!"

"Đánh ngươi còn cần lý do?" Bá tước đại nhân nói, tiếp tục rút roi ra.

Bá tước phu nhân cầm cây thước, nhắm ngay nhi tử cái mông cùng đùi ngoan quất, nói: "Đúng, đánh ngươi cái này thứ không có tiền đồ còn cần lý do?"

"A. . . A. . . A. . ." Phủ Bá tước thế tử kêu thảm nói: "Tỷ, cứu ta, cứu ta!"

. . .

Biết được kết quả về sau, Thẩm Lãng thở nhẹ nhõm một cái thật dài!

Rốt cục hắn thành công, từ một cái người ở rể, đi hướng một cái khác người ở rể.

Từ đó về sau, ăn ngon uống sướng, vinh hoa phú quý.

Trên thế giới này còn có cái gì so cơm chùa càng ăn ngon hơn a? Không có!

Hắn nguyên bản gặp phải là tuyệt cảnh, Từ gia, Lâm gia, Điền Hoành tam phương liên thủ tiễu sát hắn.

Hiện tại, tràng nguy cơ này trực tiếp hôi phi yên diệt.

Trở thành Huyền Vũ phủ Bá tước người ở rể về sau, mặc kệ là Từ gia, Lâm gia, vẫn là Điền Hoành, cho dù có lá gan lớn như trời cũng không dám tại đối với hắn và người nhà động thủ.

Các ngươi chờ đó cho ta, ta Thẩm Lãng sẽ để các ngươi biết cái gì là trả thù.

Điền Hoành, Lâm gia, Từ gia, ta một cái đều không buông tha, không để các ngươi cửa nát nhà tan ta chính không họ Thẩm.

. . .

Bá tước đại nhân tâm bụng Kim Trung đứng trước mặt Thẩm Lãng.

Sắc mặt hắn rất thúi, phảng phất người khác thiếu hắn một ngàn kim tệ.

Kim Trung sinh ra ngay tại Huyền Vũ phủ Bá tước, không chỉ là người hầu, cũng là người nhà, là Kim thị trung thành nhất người.

Mà lại hắn từ xem thường lấy Kim Mộc Lan tiểu thư lớn lên, bây giờ cái này Phượng Hoàng lại muốn bị ép gả cho trước mắt cái này phế phẩm hàng, để hắn làm sao không sinh khí.

Hắn dù sao cũng là trăm năm quý tộc trung bộc, cho nên dù là tức giận phi thường, dù là trong lòng lại xem thường Thẩm Lãng, vẫn như cũ sẽ không nói năng lỗ mãng, thái độ lãnh đạm lại không thiếu lễ phép.

"Thẩm thư sinh đi theo ta, ta dẫn ngươi đi khách phòng."

Sau đó, Thẩm Lãng đi theo phía sau hắn đi, đi ước chừng mười mấy phút mới tới khách phòng, trong lòng của hắn chỉ có một câu.

Cái này phủ Bá tước, thật. . . Mẹ hắn lớn.

Hiện đại Địa Cầu dù là lại hào phú người, cũng không có dạng này lớn hào trạch a.

"Đúng rồi, làm phiền ngươi phái người đi nhà ta một chuyến, để cha mẹ ta không cần lo lắng." Thẩm Lãng nói.

"Đã phái đi thông tri." Kim Trung lãnh đạm nói.

Thẩm Lãng lại nói: "Đêm nay hôn lễ, có thể hay không đem cha mẹ ta đệ đệ cũng cùng nhau nhận lấy."

"Ta sẽ đích thân dẫn người đi đem người nhà ngươi tiếp đến." Kim Trung nói, sau đó trực tiếp đóng cửa rời đi, đối với Thẩm Lãng gương mặt này hắn là nửa phút cũng không nguyện ý nhìn.

Thẩm Lãng nói: "Làm phiền ngươi mau một chút đi, bởi vì có người đang muốn mưu hại người nhà của ta."

Kim Trung ánh mắt phát lạnh, Thẩm Lãng lại không có tiền đồ cũng là phủ Bá tước cô gia, hiện tại Huyền Vũ thành nội lại có người muốn đối Thẩm Lãng người nhà bất lợi? Thật sự là ăn hùng tâm báo tử đảm sao?

"Biết, ta sẽ bảo đảm người nhà ngươi không việc gì. Thẩm thư sinh ngươi nghỉ ngơi thật tốt, chuẩn bị ban đêm bái đường thành thân."

. . .

Cùng lúc đó, Hắc Y bang bên trong!

Điền Hoành thản nhiên nói: "Thời gian không sai biệt lắm, Thập Tam, ngươi dẫn người đem Thẩm Lãng một nhà chộp tới đi. Như hắn giao ra thuốc nhuộm phối phương, chính thống khoái giết chết bọn hắn. Như không giao ra, chính thống khổ giết chết bọn hắn."

"Vâng!" Điền Thập Tam nói.

Sau đó, hắn mang theo mười cái võ sĩ xông ra Hắc Y bang, hướng phía Thẩm Lãng nhà phương hướng mà tới.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 21: Huyền Vũ Thành Sôi Trào! Điền Mười Ba Run Rẩy

Theo Bá tước đại nhân ra lệnh một tiếng, phủ Bá tước phái ra mấy chục đám người ngựa, đem Kim Mộc Lan thành thân tin tức trắng trợn thông cáo, đồng thời rộng phát thiệp cưới, mời Huyền Vũ thành danh lưu tham gia đêm nay hôn lễ.

Lập tức, toàn bộ Huyền Vũ thành đều sôi trào, vô số thanh niên tuấn kiệt đấm ngực dậm chân, sinh không thể luyến.

Đây chính là phủ Bá tước thiên kim tiểu thư a, thân phận cao quý, võ công cao cường, tướng mạo tuyệt mỹ, dáng người ma quỷ.

Đây mới thực sự là nữ thần cấp nhân vật a, thậm chí là toàn bộ Nộ Giang quận thứ nhất nữ thần, vô số trong lòng người ái mộ.

Hào phú xuất thân Từ Thiên Thiên yêu cầu khắp nơi xoát nổi tiếng, đem mình kinh doanh trở thành Nộ Giang quận danh viện.

Nhưng Kim Mộc Lan lại chưa có lộ diện, danh viện xưng hô thế này đối Từ Thiên Thiên đến nói là khen ngợi, nhưng đối Kim Mộc Lan đến nói xác thực nhục nhã.

Người ta là trăm năm quý tộc hào môn thiên kim, cái gì danh viện? Ngươi mới là danh viện, cả nhà ngươi đều là danh viện.

Từ Thiên Thiên có rất nhiều người truy cầu, Kim Mộc Lan so với nàng càng đẹp, dáng người càng nóng nảy, nhưng toàn bộ Huyền Vũ thành không có một người trẻ tuổi dám đi truy cầu.

Tự tiện tàm tục a!

Tất cả mọi người cảm thấy, giống như Kim Mộc Lan thân phận như vậy mỹ nhân tuyệt sắc, tối thiểu muốn gả nhập Hầu tước nhà.

Huyền Vũ thành tất cả nam tử đều đối nàng chỉ có thể nhìn mà thèm, chỉ có thể ở trong lòng YY một chút mà thôi.

Không nghĩ tới vị này Huyền Vũ thành công chúa lại muốn lập gia đình, thật sự là thiên đại tin tức xấu a.

Loại này nữ thần chúng ta không với cao nổi, nhưng là ngươi cũng không thể lấy chồng a, tốt nhất chung thân không gả.

Một ngày này Huyền Vũ thành vô số người trẻ tuổi uống say, rút kiếm chém lung tung.

"Là ai? Là nam nhân kia muốn cưới ta công chúa, ta chơi chết hắn, chơi chết hắn!"

"Nữ thần, ngươi tại sao có thể như thế? Ngươi tại sao có thể lấy chồng? Ngươi phản bội chúng ta!"

Mà Huyền Vũ thành thoáng có danh vọng quyền thế người lại ngửi được một cỗ kỳ quái hương vị.

Phủ Bá tước thiên kim Kim Mộc Lan đây là gả cho ai a? Thiệp cưới bên trên chưa hề nói tân lang danh tự, mà lại cho tới bây giờ đều chưa từng nghe qua phong thanh a.

Kỳ quái hơn là, vậy mà buổi tối hôm nay liền muốn cử hành hôn lễ, quá vội vàng.

Loại này trăm năm quý tộc hôn lễ đều là phi thường long trọng mà rườm rà, đầu tiên là điều động có phân lượng đại nhân vật suất đội đến đây cầu thân, song phương sau khi đồng ý lại tiến hành đính hôn.

Đính hôn về sau, song phương gia tộc đưa mấy lần lễ vật, tổ chức mấy lần đại yến biết, mấy lần đi săn, đây coi như là để tất cả giới quý tộc người biết, hai gia tộc này muốn tiến hành thông gia.

Sau đó, song phương lại chờ đợi quốc quân chúc phúc.

Dưới tình huống bình thường, quốc quân đều vui lòng dệt hoa trên gấm, chẳng những sẽ đưa tới chúc phúc, sẽ còn ban cho song phương lễ vật.

Đạt được quốc quân chúc phúc về sau, lại mời thuật sĩ cùng thiên văn sư tính một cái phù hợp song phương gia tộc lương thần cát nhật, cuối cùng lại cử hành hôn lễ đại điện.

Như thế trải qua giày vò xuống tới, tối thiểu một năm nửa năm sau lại tiến hành đại hôn.

Nào có cùng ngày tuyên bố, cùng ngày thành hôn đạo lý a, quá không giảng cứu.

. . .

Mà lúc này, toàn bộ phủ Bá tước từ trên xuống dưới, cũng tại vì buổi tối hôm nay hôn lễ làm chuẩn bị.

Vô số đồ ăn, trái cây, rượu ngon, toàn bộ trang viên cùng tòa thành đều giăng đèn kết hoa, tất cả nô bộc đều chiếm được tiền thưởng, đồng thời đạt được một thân bộ đồ mới áo, thậm chí tất cả con ngựa cùng chó săn đều có thêm đồ ăn.

Cứ việc vội vàng, mà lại là kén rể tế, nhưng toàn bộ hôn lễ nhất định phải long trọng, bởi vì đây là muốn biểu diễn cái Chúc thị gia tộc nhìn.

Mặc dù Thẩm Lãng là cuộc hôn lễ này nhân vật nam chính, nhưng phảng phất hết thảy đều không có quan hệ gì với hắn, ở hắn trong phòng khách hắn chính là ăn ngủ, ngủ rồi ăn.

. . .

Bởi vì thiệp cưới bên trong chưa hề nói tân lang danh tự, cho nên cuộc hôn lễ này cũng không có quan hệ gì với Điền Hoành.

Hắn mặc dù là hoành hành một phương hắc đạo đầu lĩnh, nhưng là Huyền Vũ phủ Bá tước cái này cấp bậc hắn còn với không tới, cũng trên cơ bản không có tham gia hôn lễ khả năng.

Đương nhiên, làm Huyền Vũ thành dân quân thủ lĩnh, hắn khẳng định sẽ đưa đi một phần hạ lễ, nhưng là phủ Bá tước có thể hay không thu vẫn là một chuyện.

Điền Hoành cũng không quan tâm điểm này,

Bởi vì sau lưng của hắn người cùng Huyền Vũ Bá tước không ở một phe cánh.

Hắn kỳ thật rất cảm kích Thẩm Lãng, nguyên bản Từ gia chỉ nguyện ý ra một trăm kim tệ cho hắn, nhưng Thẩm Lãng làm ra cái kia kim hoàng sắc thuốc nhuộm mới phối phương về sau, hết thảy đều không giống, hắn đạt được hơn một ngàn kim tệ.

Không chỉ có Từ gia bên này cho kim tệ, Cẩm Tú Các Lâm gia cũng cho hắn năm trăm kim tệ làm tạ ơn.

Bởi vì Lâm gia cùng Từ gia hợp tác, Lâm Mặc nhi tử vũ cử đại khảo, vẫn là vũ cử về sau thụ chức, đều sẽ đạt được chỗ tốt to lớn.

Cho nên, Lâm gia cũng phải cảm kích Điền Hoành.

Thẩm Lãng làm ra kim hoàng sắc thuốc nhuộm mới phối phương, đây là to lớn lợi ích, tam phương thế lực liên hợp chơi chết Thẩm Lãng, sau đó lại đại thực lợi.

Sau đó công việc bẩn thỉu, liền thuộc về Điền Hoành!

Phái ra Điền Thập Tam ra tay diệt Thẩm Lãng cả nhà về sau, Điền Hoành liền rốt cuộc không có làm một chuyện.

Thẩm Lãng chỉ là sâu kiến nhân vật bình thường, không đáng hắn treo nhớ.

Để tỏ lòng thái độ mình, áo đen giúp sát thủ Điền Thập Tam trọn vẹn mang theo mười mấy người đi tới lá phong thôn, đem Thẩm Lãng nhà tan phòng trước sau đều bao vây lại.

Điền Thập Tam nhìn qua cái này tổn hại bùn đất vách tường, trong lòng thở dài một tiếng nói: "Nhỏ yếu chính là nguyên tội a!"

Sau đó, tay hắn nhẹ nhàng vung lên nói: "Phụng thành chủ chi lệnh, thẩm vạn nhất nhà ẩn nấp ruộng đất, đào thoát thuế phú, lập tức tiến hành bắt, nhưng có người phản kháng, giết chết bất luận tội!"

"Động thủ!"

Theo Điền Thập Tam ra lệnh một tiếng, áo đen giúp các võ sĩ mặc dân quân phục áo, rút đao ra người, hướng phía Thẩm Lãng trong nhà xông vào.

Mặc dù là hắc bang thế lực, nhưng bọn hắn làm việc vẫn là rất giảng cứu, cũng sẽ không vọt thẳng nhập trong nhà đại khai sát giới, mà là sẽ dùng quan phương danh nghĩa đưa ngươi cả nhà bắt, cho đến lúc đó Thẩm Lãng muốn không giao ra tử sắc cùng cầu vồng sắc thuốc nhuộm phối phương cũng không được.

Đương nhiên, coi như Thẩm Lãng nguyện ý giao ra, cả nhà của hắn cũng khó thoát một kiếp.

Cái này hắc đạo đầu lĩnh thật có quan phương thân phận, dưới tay hắn những này võ sĩ đều có Huyền Vũ thành dân quân thân phận, Điền Thập Tam trong tay thật là có bắt công văn, đây hết thảy đều là hợp pháp.

"Phanh, phanh. . ."

Thẩm Lãng nhà đại môn là yếu ớt không chịu nổi, bay thẳng ra ngoài.

Nhưng là xông vào cửa về sau, nhìn thấy tình hình lại làm cho Điền Thập Tam có chút kinh ngạc.

Không có kinh hoàng, không có kêu thảm.

Thẩm Lãng phụ thân nằm ở trên giường, một bên ho khan, cầm trong tay một thanh đao bổ củi.

Thẩm Lãng mẫu thân đứng tại trước giường, cầm trong tay một thanh dao phay, mà Thẩm Lãng đệ đệ bỗng nhiên ngồi xuống, cầm trong tay vừa mới làm tốt gậy chống.

Ba người đều không có cầu xin tha thứ, chỉ là lạnh lùng nhìn chằm chằm áo đen giúp võ sĩ.

Thẩm Lãng không ở nhà, bọn hắn uy hiếp cũng liền không ở, ngược lại lộ ra không sợ hãi.

Điền Thập Tam thấy thế, không khỏi có chút kinh ngạc, cười nói: "Lão gia tử, ngài đây là làm gì đâu?"

Hắn vừa nói chuyện, một bên rút ra xích sắt, hướng phía Thẩm Lãng phụ thân đi đến, nụ cười trên mặt vẫn là thân thiết như vậy.

Thẩm Lãng không ở nhà, nhưng Điền Thập Tam cũng không thèm để ý, chỉ cần bắt được người một nhà này, Thẩm Lãng nhất định sẽ xuất hiện, chắp cánh cũng khó khăn bay.

Thẩm Lãng phụ thân nói: "Chúng ta đều là không dùng người, cũng không sao cả."

Điền Thập Tam nói: "Ngài đây là muốn cầm đao chống lệnh bắt đúng không? Cái này so như mưu phản, kia không có ý tứ, chất nhi chỉ có thể động thủ."

Dứt lời, hắn xích sắt hời hợt liền muốn hướng Thẩm Lãng phụ thân cánh tay chém tới.

Cái này nếu là đánh trúng, Thẩm Lãng phụ thân cam đoan cánh tay vỡ nát đứt gãy.

Cùng lúc đó, dưới tay hắn võ sĩ cũng hướng phía Thẩm Lãng mẫu thân cùng đệ đệ đánh tới.

Đúng vào lúc này, Điền Thập Tam đột nhiên cảm giác được phía sau lông tơ bỗng nhiên dựng lên, lập tức bỗng nhiên quay đầu, lại phát hiện một thân ảnh đứng ở Thẩm Lãng gia môn bên ngoài.

Một cái bình thường trung niên nhân, trong tay thậm chí không có lấy đao, nhưng là trên người hắn khí tức lại làm cho Điền Thập Tam đứng ngồi không yên.

Đây là một cao thủ.

"Phụng thành chủ chi lệnh, bắt ẩn nấp ruộng đất trốn thuế người, người không có phận sự lập tức rời đi." Điền Thập Tam hô.

Ở Thẩm Lãng gia môn bên ngoài chính là phủ Bá tước người hầu Kim Trung, kỳ thật hắn đã sớm tới, chỉ bất quá cố tình đợi đến Điền Thập Tam phá cửa mà hợp thời sau, hắn mới xuất hiện, đây chính là hắn làm việc cay độc chỗ.

Nghe được Điền Thập Tam lời nói về sau, Kim Trung nói: "A, phủ thành chủ làm việc chúng ta lẽ ra không nên quấy rầy, nhưng là chủ nhân nhà ta mời Thẩm tiên sinh một nhà đi tham gia hôn lễ, ta nếu không đem bọn hắn mời về đi, tại chủ nhân nơi đó liền giao không được xui xẻo, có thể hay không mời ngươi thông báo một chút. "

Lời này mới ra, Điền Thập Tam trong lòng tối cảm giác được không ổn, bởi vì đối phương rất có lễ phép, mà lại rất bình tĩnh.

Hắn gặp qua quá nhiều người, giết qua người cũng rất nhiều, thật sâu biết càng có lai lịch người càng nhạt định, ngược lại không có bối cảnh người thích nói dọa phô trương thanh thế.

Điền Thập Tam nói: "Xin hỏi tôn giá là?"

Nếu như đối phương thật địa vị lớn, vậy liền bàn bạc kỹ hơn, nhưng nếu như đối phương không có cái gì địa vị, cũng đừng trách hắn Điền Thập Tam lòng dạ độc ác, dù sao hắn là dùng quan phủ danh nghĩa làm việc.

"Kim Trung." Người trung niên kia nói.

Lời này mới ra, Điền Thập Tam biến sắc.

Hắn nghe qua cái tên này!

Đương nhiên Kim Trung không tính là một đại nhân vật, ở Huyền Vũ phủ Bá tước cũng không tính quá có bản sự người. Nhưng là ở Điền Hoành trong từ điển, đây là một cái tuyệt đối không thể làm cho người ta vật, bởi vì hắn là Bá tước đại nhân tâm phúc tôi tớ.

Mà càng khiến người ta trong lòng run sợ là sau lưng của hắn chủ nhân, chính là Huyền Vũ Bá tước Kim Trác.

Điền Thập Tam cảm giác được mình hô hấp đều thô trọng rất nhiều, phía sau lưng từng đợt mồ hôi lạnh toát ra, thậm chí tóc đều từng cây dựng thẳng lên.

Hắn miễn cưỡng để cho mình tỉnh táo lại, mở miệng hỏi: "Quý chủ nhân mời Thẩm Lãng phụ mẫu tham gia hôn lễ?"

"Đúng!" Kim Trung thản nhiên nói.

Điền Thập Tam lập tức nhớ tới Thẩm Lãng tấm kia xinh đẹp gương mặt, hôm qua rạng sáng chia tay về sau, Thẩm Lãng liền biến mất.

Không nghĩ tới đối phương vậy mà leo lên phủ Bá tước quan hệ, sự tình cực kì không ổn a.

Lâu dài liếm máu trên lưỡi đao Điền Thập Tam lập tức cảm thấy một cỗ khí tức nguy hiểm, hiện tại còn không xác định Thẩm Lãng cùng phủ Bá tước quan hệ đến loại nào cấp bậc?

Chỉ mong không nên quá mật thiết a, bằng không hắn liền có thiên đại phiền toái a.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 22: Điền Hoành Từ Gia Chủ Luống Cuống, Từ Thiên Thiên Đi Dự Đám Cưới

"Nếu là phủ Bá tước muốn người, tại hạ đương nhiên không dám ngăn cản, cái này trở về bẩm thành chủ đại nhân." Điền Thập Tam nói.

Kim Trung mặt không biểu tình, nhưng lại vẫn như cũ tràn ngập lễ phép nói: "Làm phiền."

"Người tới, đem Thẩm lão gia, Thẩm phu nhân, Thẩm nhị công tử đặt lên cỗ kiệu." Kim Trung hạ lệnh.

Sau đó, phía sau hắn mới trào ra mười cái võ sĩ, nhưng cũng không có giấu trong lòng đao, mà là cầm cáng cứu thương.

Bá tước đại nhân đối Thẩm Lãng rất khó chịu, nhưng là đối Thẩm Lãng phụ mẫu lại rất kính trọng, đây hết thảy đều là hắn phân phó.

Mười cái phủ Bá tước võ sĩ, cẩn thận từng li từng tí đem Thẩm Lãng phụ mẫu đệ đệ đặt lên cáng cứu thương, sau đó để vào to lớn trong kiệu.

Cái này cỗ kiệu to đến thậm chí có thể nằm người.

Sau đó, sáu cái võ sĩ nhấc lên ba đỉnh cỗ kiệu như giẫm trên đất bằng, trong tay phảng phất nhẹ như không có gì, một tiếng không phát rời đi.

"Cáo từ." Kim Trung nói.

"Đi thong thả." Điền Thập Tam khom người đưa tiễn.

Từ đầu tới đuôi Kim Trung đều không có mở miệng uy hiếp loại hình, bởi vì Điền Thập Tam người tới bắt theo thủ tục bên trên là hoàn toàn hợp pháp, ngay cả thành chủ phủ bắt công văn đều có.

Thẩm Lãng phụ thân xác thực mở ra núi hoang, cũng xác thực không có nộp thuế.

Nhưng là toàn bộ Huyền Vũ thành vô số nông dân như thế dám, cũng không có thấy phủ thành chủ truy cứu, cái gọi là quan bất lực dân không truy xét.

Mà lại, Kim Trung chỉ có bảo hộ Thẩm Lãng người nhà chức trách, Bá tước đại nhân còn lại không có bất kỳ cái gì mệnh lệnh.

. . .

Đợi đến Kim Trung cùng phủ Bá tước võ sĩ toàn bộ đi về sau, Điền Thập Tam một trận lảo đảo,

Bên cạnh một cái võ sĩ tiến lên, nói: "Thập Tam gia, đây là thế nào? Chúng ta cái này thả cái này một nhà ba người đi, bang chủ đại nhân chỉ sợ sẽ nổi trận lôi đình."

Điền Thập Tam nói: "Biết vừa rồi những cái kia là ai sao?"

Cái kia áo đen giúp võ sĩ lắc đầu nói: "Không biết."

"Huyền Vũ phủ Bá tước Kim Trung, Bá tước đại nhân tâm phúc người hầu." Điền Thập Tam nói.

Lập tức, chung quanh võ sĩ biến sắc.

"Thẩm Lãng cái kia tiểu bạch kiểm cấu kết lại phủ Bá tước người nào rồi?" Cái này võ sĩ hỏi.

Điền Thập Tam nói: "Chúng ta liền cầu nguyện Thẩm Lãng cùng phủ Bá tước quan hệ trèo lấy không sâu đi, tốt nhất là cấu kết lại phủ Bá tước cái kia nô bộc, cầm lông gà làm lệnh tiễn đi. Bằng không. . ."

"Bằng không như thế nào? Thập Tam gia. . ." Cái kia võ sĩ bất an nói.

Điền Thập Tam nói: "Bằng không đại gia hỏa tất cả về nhà, cùng phụ mẫu vợ con hảo hảo cáo biệt."

"Chúng ta sẽ bị bắt?" Cái kia võ sĩ hỏi.

"Sẽ chết!" Điền Thập Tam nói.

Trong đầu hắn không khỏi hiển hiện cùng Thẩm Lãng ngắn ngủi kết giao từng li từng tí, loại kia xinh đẹp gương mặt thủy chung là bình tĩnh bình tĩnh, thậm chí là tràn ngập mỉm cười.

Mà hiện theo Điền Thập Tam, cái này mỉm cười bên trong tràn đầy nguy hiểm.

"Đi, trở về bẩm báo nghĩa phụ, vạn nhất xảy ra đại sự, cũng phải chuẩn bị đường lui, chúng ta là giúp những người kia làm việc, bọn hắn cũng không thể thấy chết mà không cứu sao!" Điền Thập Tam nói.

Sau đó, hắn không nói hai lời trực tiếp trở mình lên ngựa, hướng phía áo đen giúp phi nước đại.

Muốn tự cứu, nhất định phải nhanh a, bằng không Thẩm Lãng thật leo lên phủ Bá tước quan hệ, đợi đến hắn động thủ kia hết thảy cũng không kịp.

Thẩm Lãng người này rất âm hiểm, ngắn ngủi tiếp xúc một ngày thời gian, hắn đã cảm nhận được.

Điền Thập Tam hoàn toàn không keo kiệt mã lực, điên cuồng rong ruổi, vẻn vẹn chưa tới một canh giờ, liền chạy tới áo đen giúp.

. . .

Áo đen giúp không ở Huyền Vũ thành nội, mà là tại ngoài thành hai mươi mấy dặm địa phương, cũng có một cái nhỏ thành lũy.

Đương nhiên, cái này thành lũy treo Huyền Vũ thành dân quân Thiên hộ doanh chỗ, bên trong có vài trăm người.

Bởi vì tân chính duyên phận cho nên, quan viên địa phương liều mạng lôi kéo hết thảy thế lực đối kháng truyền thống quý tộc thế lực. Cho nên Điền Hoành đen như vậy giúp vậy mà công khai phủ lên địa phương quân doanh cờ hiệu.

Điền Thập Tam nhanh chóng xông vào tòa thành bên trong.

Nếu như là thường ngày thời điểm, hắn nhất định sẽ cùng bên trong pháo đài các huynh đệ hàn huyên bắt chuyện, Điền Hoành dưới trướng nghĩa tử đông đảo,

Muốn trổ hết tài năng thu hoạch được lớn nhất quyền lực cũng không dễ dàng, không chỉ có muốn lấy lòng nghĩa phụ, còn phải ở phía dưới thu mua lòng người.

Nhưng bây giờ Điền Thập Tam không chút nào quản những này, nhanh chóng xông vào thành lũy, thậm chí cũng không có bẩm báo, vọt thẳng vào nghĩa phụ Điền Hoành trong phòng.

Lúc này vừa vặn gặp Điền Hoành bang chủ đang cùng một cái mỹ mạo nữ tử cẩu thả, nữ nhân quỳ gối dưới mặt bàn, hắn nhìn thấy dưới váy trắng bóng một mảnh.

Điền Hoành bản năng nắm chặt một cái cái chén trực tiếp muốn đập tới, nhìn thấy là mình coi trọng mười ba nghĩa tử, lập tức dừng tay, lạnh giọng nói: "Nếu không có đầy đủ lý do, ánh mắt ngươi móc xuống một con."

Điền Thập Tam trực tiếp quỳ xuống nói: "Nghĩa phụ thứ tội, nhi tử chuyện này làm hư hại, không thể diệt đi Thẩm Lãng cả nhà."

Điền Hoành ánh mắt phát lạnh, mình coi trọng nghĩa tử ngay cả chút chuyện nhỏ này đều làm không xong? Hắn nhưng là ngay cả tiền đều thu a, trọn vẹn một ngàn năm trăm kim tệ.

Điền Thập Tam nói: "Phủ Bá tước Kim Trung, mang theo mười mấy tên võ sĩ đem Thẩm Lãng phụ mẫu đệ đệ đón đi, đi nói tham gia phủ Bá tước hôn lễ, dùng ba đỉnh kiệu lớn khiêng đi."

Lập tức, Điền Hoành bỗng nhiên đứng lên, sắc mặt kịch biến!

Nữ nhân kia ngay tại phục thị Điền Hoành, hắn cái này bỗng nhiên đứng lên, lập tức hàm răng quét đến, đau đến một trận quất quất, sau đó đá mạnh một cước đi.

"A. . ." Nữ nhân kia một tiếng kêu thảm, khóe miệng trực tiếp tràn ra máu đến, thê thê lương bi ai cắt nói: "Lão gia."

"Lăn ra ngoài!" Điền Hoành hét lớn.

Lập tức, nữ nhân kia cuống quít lộn nhào chạy ra ngoài.

Nam nhân đều là đại móng heo a, bình thường thời điểm tốt tâm can bảo bối gọi, hiện tại trực tiếp đá một cái bay ra ngoài để người ta lăn ra ngoài.

Điền Thập Tam nói: "Nghĩa phụ, phủ Bá tước ai thành hôn? Là thế tử nạp thiếp sao? Thẩm Lãng sẽ không phải là leo lên thế tử quan hệ đi, nghe nói thế tử cũng là một cái phế vật điểm tâm, hai cái phế vật ngưu tầm ngưu, mã tầm mã."

Điền Hoành nói: "Ngươi cảm thấy Thẩm Lãng là phế vật sao?"

Điền Thập Tam nghĩ nghĩ, quả quyết lắc đầu.

Điền Hoành nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước đại hôn không phải thế tử nạp thiếp, mà là nhận con rể!"

Lời này mới ra Điền Thập Tam sắc mặt kịch biến, lắc đầu nói: "Không thể nào, tuyệt đối không có khả năng."

Điền Hoành nói: "Ta cũng cảm thấy không có khả năng."

Điền Thập Tam nói: "Thẩm Lãng là ai? Một cái nông thôn tiểu tử nghèo, ngay cả một cây cỏ dại cũng không bằng người. Kim tiểu thư là ai? Võ công, binh pháp, tướng mạo, dáng người không có chỗ nào mà không phải là tuyệt đỉnh, trăm năm gia tộc quyền thế thiên kim tiểu thư, Thẩm Lãng coi như tổ tông tích tám đời đức cũng không xứng với Kim Mộc Lan tiểu thư nửa cái ngón tay, ngay cả Từ gia bực này thương nhân hào phú gia đình đều chướng mắt Thẩm Lãng, huống chi là cao cao tại thượng Huyền Vũ phủ Bá tước?"

Điền Hoành cũng nhẹ gật đầu, dù là ở thiên mã hành không người cũng không có khả năng đem Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan tiểu thư liên hệ với nhau, hai người thực sự là khác nhau một trời một vực, dù là mặt trời rời khỏi phía tây hai người cũng sẽ không có nửa điểm quan hệ.

Nhưng là phủ Bá tước Kim Trung đi đón Thẩm Lãng một nhà tham gia hôn lễ, chuyện này thực sự lộ ra cổ quái a.

Điền Hoành đứng dậy đi tới đi lui, trong mắt lộ ra một chút bất an.

"Ta vào thành một chuyến, chuyện này muốn phòng ngừa chu đáo." Điền Hoành nói.

. . .

Hơn nửa canh giờ sau!

Từ gia chủ, Lâm gia chủ, Điền Hoành cái này ba cái Huyền Vũ thành tiểu cự đầu tụ tại trong mật thất.

Nghe được Điền Hoành lời nói về sau, hai cái này đại tài chủ trăm miệng một lời: "Không có khả năng, tuyệt không có khả năng!"

Nhất là Từ gia chủ khiếp sợ không thôi.

Điền Hoành nói: "Hôm qua Thẩm Lãng rời đi Cẩm Tú Các không lâu, liền bị phủ Bá tước kỵ binh đụng bị thương, sau đó bị mang đến phủ Bá tước. Hôm nay truyền đến phủ Bá tước tiểu thư hôn lễ tin tức, mà lại Kim Trung tự mình dẫn người đi đón Thẩm Lãng phụ mẫu đệ đệ đi phủ Bá tước xem lễ."

Từ chỉ riêng đồng ý nói: "Muốn nói Thẩm Lãng tên phế vật này bợ đỡ được phủ Bá tước thế tử cái này còn có thể, dù sao hai cái đều là phế vật. Nhưng Kim Mộc Lan tiểu thư cỡ nào nhân vật lợi hại, làm sao lại coi trọng Thẩm Lãng? Huống hồ ta vừa mới đem Thẩm Lãng đuổi ra khỏi nhà, một cái bị đuổi đi người ở rể, dù là nông thôn quả phụ cũng chưa chắc nguyện ý gả, huống chi là trăm năm gia tộc quyền thế thiên kim?"

Cẩm Tú Các lão bản Lâm Mặc nói: "Từ huynh, cái này Thẩm Lãng chưa chắc là phế vật a, nếu thật là phế vật, chỉ sợ cũng nghĩ không ra kim hoàng sắc thuốc nhuộm mới phối phương."

Từ chỉ riêng đồng ý nói: "Lâm lão đệ ngươi thật đúng là nghĩ lầm, loại này thuốc nhuộm mới phối phương thứ nhất là vận khí, thứ hai xác thực yêu cầu loại kia ngốc ngốc si ngốc người mới có thể phát minh sáng tạo."

Lâm Mặc nghĩ nghĩ, thật đúng là đạo lý này, chỉ bất quá hôm qua ngắn ngủi giao lưu bên trong, Thẩm Lãng tuyệt không giống như là một cái kẻ ngu a.

Từ chỉ riêng đồng ý nói: "Mấu chốt nhất là, Thẩm Lãng phế vật kia bị ta đuổi đi thời điểm, bị vu oan ăn cắp cùng đùa giỡn tội danh, thúi như vậy tên chiêu lấy người, chẳng lẽ phủ Bá tước không biết xấu hổ sao?"

Lời này mới ra, ba người xác thực yên tâm lại.

Ở Huyền Vũ thành rất nhiều người đều có thể không cần mặt, duy chỉ có Huyền Vũ phủ Bá tước yêu quý nhất thanh danh cùng mặt mũi.

Điền Hoành nói: "Từ gia chủ, Bá tước đại nhân hôm nay bỗng nhiên rộng phát thiệp cưới, nhưng có nói tân lang là ai chăng?"

Từ chỉ riêng đồng ý lắc đầu nói: "Cũng không có! Nhưng tuyệt đối không thể nào là Thẩm Lãng, dù là mặt trời mọc từ hướng tây cũng không thể nào là hắn."

Lâm Mặc nói: "Coi như không phải Thẩm Lãng, cũng tốt nhất biết rõ ràng, chúng ta phái ra một người đi tham gia phủ Bá tước buổi tối hôm nay hôn lễ như thế nào?"

Lập tức ba người hai mặt nhìn nhau, bởi vì ở đây không ai đạt được phủ Bá tước thiếp mời.

Huyền Vũ phủ Bá tước thiếp mời phát ra ngoài không ít, tỉ như Huyền Vũ thành sĩ quan, chính thức quan viên, có công danh thư sinh, địa phương danh lưu chờ chút.

Ở đây ba người mặc dù có quyền thế, nhưng hai cái là thương nhân, một cái là hắc đạo đầu lĩnh.

Điền Hoành bỗng nhiên nói: "Ta đi tham gia hôn lễ."

Không có đạt được thiệp cưới đi tham gia phủ Bá tước hôn lễ đương nhiên không đến mức bị đuổi ra ngoài, Huyền Vũ Bá tước còn không đến mức như thế cay nghiệt, nhưng chung quy là yêu cầu dũng khí.

Lâm Mặc nói: "Đa tạ Điền bang chủ, về phần hạ nghi lễ vật, liền từ ta đến xử lý."

Từ chỉ riêng đồng ý nói: "Huyền Vũ Bá tước dù sao xem như Huyền Vũ thành chủ người, coi như chúng ta không tham gia hôn lễ, cũng là muốn chuẩn bị bên trên một phần hậu lễ, ta Từ gia còn không thiếu chút này tiền tài."

Điền Hoành nói: "Vậy liền định như vậy, hai vị mau chóng đem lễ vật chuẩn bị kỹ càng, ta lập tức xuất phát đi phủ Bá tước."

Cẩm Tú Các Lâm Mặc nói: "Vậy ta đây đi chuẩn bị ngay."

Sau đó, hắn đi vào khố phòng chọn lựa trân quý đồ vật, trong đầu không ngừng hồi ức cùng Thẩm Lãng ở chung mỗi một màn, cái này không hồi ức còn tốt, một lần nhớ lại lạnh cả người.

Hắn chẳng những bán Thẩm Lãng, hơn nữa còn nói rất nhiều quyết tuyệt lời nói a.

Tỉ như ngươi Thẩm Lãng như thế sâu kiến, không có tự mình hiểu lấy, ngươi không chết ai sẽ chết loại lời nói?

Như thượng thiên đui mù, thật làm cho Thẩm Lãng trở thành phủ Bá tước con rể, kia. . . Kia thật là muốn mạng a.

Thật chỉ có thể cầu nguyện thượng thiên, chớ có để việc này trở thành sự thật.

Nhưng dùng đầu óc ngẫm lại, loại chuyện này tuyệt không có khả năng phát sinh, đường đường Huyền Vũ phủ Bá tước làm sao có thể nhận Thẩm Lãng như thế hèn mọn người vì con rể, huống hồ hắn còn vừa mới bị Từ gia như thế một cái thương nhân nhà vứt bỏ trục xuất khỏi gia môn.

Tuyệt đối là mình hù dọa mình a!

Vẻn vẹn hơn nửa canh giờ về sau, ba nhà thế lực liền chuẩn bị ba xe ngựa lễ vật.

Điền Hoành cưỡi một chiếc xe ngựa tiến về phủ Bá tước, không có thiệp cưới tình huống dưới mặt dạn mày dày đi tham gia tối nay Kim Mộc Lan hôn lễ.

Tuyệt đối không nên là Thẩm Lãng, tuyệt đối không nên là Thẩm Lãng!

Cùng lúc đó, Thẩm Lãng vợ trước Từ Thiên Thiên lại là quang minh chính đại đi phủ Bá tước tham gia hôn lễ, bởi vì nàng vị hôn phu Trương Tấn là Thái Thú con trai, hơn nữa còn là Huyền Vũ thành thủ tướng.

Từ Thiên Thiên nói: "Trương lang, phủ Bá tước làm cho thần thần bí bí, ngươi bảo hôm nay ban đêm tân lang đến tột cùng sẽ là ai a? Là cái nào quyền quý con trai hoặc là một phương đại tài, vậy mà có thể lấy được Kim Mộc Lan?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 23: Thẩm Lãng Bái Đường Thành Thân

Đừng bảo là người khác, liền ngay cả chính Thẩm Lãng đều thật sâu hoài nghi tối nay thành hôn tân lang có phải là mình.

Bởi vì cả ngày thời gian trừ đưa cơm bên ngoài, không có bất kỳ người nào đến để ý tới Thẩm Lãng, liền ngay cả đưa cơm cũng không cùng hắn nói nửa câu lời nói.

Bá tước đại nhân không có gặp hắn, phu nhân cũng không có gặp hắn, Kim Mộc Lan tiểu thư cũng không có gặp hắn, thậm chí ngay cả Kim Trung đều không có tới gặp hắn một lần, hắn phảng phất bị triệt để lãng quên ở cái này khách phòng.

Hắn thậm chí cũng hoài nghi phủ Bá tước có phải là tìm tới càng người tốt hơn tuyển, bởi vì từ một loại nào đó góc độ đi lên tướng, toàn bộ Huyền Vũ thành so với hắn người thích hợp nhiều lắm, không biết có bao nhiêu thanh niên nam nhi nguyện ý vì Kim Mộc Lan xông pha khói lửa.

Rốt cục, lúc chạng vạng tối!

Tiến đến hai người thị nữ, nói cho đúng là tiến đến hai cái đại thẩm, bưng lấy đỏ chót tú kim trường bào, tân lang mũ đai lưng giày chờ chút.

"Thẩm công tử tắm rửa thay quần áo đi, chuẩn bị đại hôn!"

. . .

Nạp người ở rể trình độ nào đó cùng cưới vợ là đồng dạng, yêu cầu nhà gái đến nhà trai đi nạp mời, hôn lễ đương nhiên cũng là ở nhà gái nhà tiến hành.

Đại bộ phận thời điểm, đều là tân nương mang theo khăn cô dâu, ngồi kiệu hoa ở bên ngoài du tẩu một vòng sau đó quay lại gia trang.

Ngẫu nhiên tương đối cực đoan thời điểm, thậm chí yêu cầu tân lang ngồi ở kiệu hoa, mang theo khăn cô dâu bị mang lên nhà gái nhà tiến hành bái đường.

Phi thường không ổn, Huyền Vũ thành là thuộc về tương đối cực đoan truyền thống địa khu, làm người ở rể yêu cầu làm kiệu hoa, đương nhiên khăn cô dâu không cần che đậy, nhưng lại muốn mang theo mặt nạ.

Coi như như thế, ở rất nhiều người xem ra đây cũng là đối nam nhân tôn nghiêm một loại chà đạp.

Cho nên ở Huyền Vũ thành có rất nhiều nam nhân tình nguyện cô độc, cũng không nguyện ý đi làm người ở rể.

Lúc này Thẩm Lãng liền mặc màu đỏ cẩm bào, mang theo một cái mặt nạ màu bạc ngồi ở trong kiệu.

Trước theo phủ Bá tước mang lên miếu thờ bên trong đi, sau đó lại nhấc trở về bái đường thành thân.

. . .

Toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước giăng đèn kết hoa, người hầu như mây.

Tân khách không phải rất nhiều, nhưng cũng có hơn một trăm người.

Có vượt qua hơn phân nửa là phủ Bá tước người một nhà, còn lại gần một nửa là Huyền Vũ thành danh lưu, có công danh người đọc sách, tại chức văn quan võ tướng, siêu quần bạt tụy võ giả chờ chút.

Huyền Vũ phủ Bá tước tiểu thư thành hôn, nguyên bản khách tới người sẽ rất nhiều, không chỉ là Nộ Giang quận, liền ngay cả phủ tổng đốc, thậm chí quốc quân đều sẽ phái người đến đây.

Chỉ bất quá hôm nay hôn lễ thực sự là mới gấp gáp, cho nên ngay cả Nộ Giang quận khách nhân đều không đuổi kịp tới.

Đây cũng là phủ Bá tước từ trước tới nay nhất keo kiệt hôn lễ.

To lớn trong đại sảnh các tân khách cứ việc ở lẫn nhau bắt chuyện, nhưng là tâm tư đều không đang nói lời nói bên trên, toàn bộ hướng phía cửa chính nhìn quanh.

Bởi vì trong mọi người tâm đều vô cùng hiếu kì chờ mong, buổi tối hôm nay tân lang sẽ là ai?

Kim Mộc Lan thế nhưng là Huyền Vũ thành công chúa, có thể cưới hắn đến tột cùng là thần thánh phương nào? Đến tột cùng ưu tú đến trình độ nào?

Cho dù là ở rể, cũng làm cho người đố kỵ đến lá gan đau a.

Nhất là những cái kia chưa lập gia đình thanh niên tuấn kiệt, sắc mặt tái xanh, ngừng thở, gắt gao nhìn chằm chằm cổng.

Đến tột cùng là ai? Có thể xứng với Kim Mộc Lan tiểu thư?

Cứ việc không có thu được thiếp mời, nhưng áo đen bang chủ Điền Hoành cũng mặt dạn mày dày tới, nội tâm của hắn vô cùng khẩn trương, chỉ sợ cái này tân lang sẽ là Thẩm Lãng, đó chính là tai hoạ rồi.

Bất quá, lúc này hắn ở bên cạnh nghe người khác nói đến Huyền Vũ phủ Bá tước cỡ nào cỡ nào hiển hách, Kim Mộc Lan tiểu thư cỡ nào ưu tú.

Mà lại đông đảo danh lưu cũng ở nhao nhao suy đoán cái này tân lang, bọn hắn nói ra danh tự bên trong không có chỗ nào mà không phải là tài hoa hơn người thanh niên tuấn tài, tối thiểu là cử nhân xuất thân, hoặc là Văn Cử người, hoặc là Cử nhân võ.

"Cử nhân? Đừng nói giỡn, tân lang tối thiểu là tiến sĩ."

"Đúng, Kim thị cũng không phải bình thường quý tộc, là có chân chính đại đất phong quý tộc. Có rất nhiều cái tiến sĩ mặc dù tài hoa hơn người, nhưng là không có chỗ dựa, ở rể Huyền Vũ phủ Bá tước lại như thế nào, trống rỗng liền phải vinh hoa phú quý có gì không tốt?"

Ở Minh triều có người ở rể không được tham gia khoa cử nói chuyện, nhưng Việt quốc là không có quy định này.

"Đúng, huống hồ Kim Mộc Lan tiểu thư như thế xinh đẹp, xuất sắc như thế, không biết có bao nhiêu người thèm nhỏ dãi."

"Đúng, không có tiến sĩ công danh, mơ tưởng cưới Kim Mộc Lan tiểu thư."

Về phần Thẩm Lãng, người ta căn bản đều không nhắc tới lên hơn phân nửa cái chữ, cái này sao có thể? Hoàn toàn là con cóc cùng thiên nga a.

Cho nên, Điền Hoành cũng thoáng yên tâm lại.

Lúc này Trương Tấn cũng nhìn chằm chằm cổng nhìn, nội tâm của hắn cũng ở đố kỵ đêm nay tân lang.

Kim Mộc Lan là ai a? Cơ hồ là trong phạm vi mấy trăm dặm tất cả thanh niên nam tử tình nhân trong mộng, cũng bao quát Trương

Tấn.

Trong lòng của hắn là biết cuộc hôn lễ này vì sao vội vàng như thế, bởi vì Huyền Vũ phủ Bá tước không nguyện ý đem nữ nhi gả ra ngoài, mà Chúc thị gia tộc cầu thân đội ngũ đã ở trên đường.

Trương Tấn không quan tâm những chuyện đó, trong lòng thậm chí có chút may mắn, Kim Mộc Lan như thế mỹ nhân tuyệt sắc cuối cùng không có tiện nghi Chúc Hồng Tuyết cái này thiên chi kiêu tử, dựa vào cái gì chuyện tốt đều cho ngươi a.

Từ Thiên Thiên nhìn thấy vị hôn phu cái ánh mắt này, trong lòng không khỏi ăn dấm, nhưng hoàn toàn không biểu hiện ra đến, ngược lại thản nhiên cười nói nói: "Thật sự là quá hiếu kỳ a, đến tột cùng nam nhân kia như thế may mắn, có thể cưới đến Kim Mộc Lan tiểu thư a."

Mà liền tại lúc này, toàn trường bỗng nhiên yên tĩnh trở lại.

Bởi vì Bá tước đại nhân cùng Bá tước phu nhân xuất hiện, ngồi ở vị trí cao nhất vị trí bên trên.

Bên cạnh còn đứng lấy một cái mập mạp người trẻ tuổi, chính mặt mũi tràn đầy khó chịu, hắn chính là phủ Bá tước thế tử.

Tất cả mọi người thần sắc chấn động, bởi vì lập tức liền muốn bái đường, tân lang là ai liền muốn công bố.

"Ba ba ba. . ."

Lúc này, bên ngoài vang lên pháo thanh âm.

Tân lang đến rồi!

Tất cả mọi người ong phun lên trước, muốn nhìn một chút cái này trời đánh may mắn.

Ở tất cả mọi người ánh mắt nhìn chăm chú bên trong, một đỉnh cỗ kiệu chậm rãi mang lên cổng, rèm xốc lên, tân lang cất bước đi đến.

Hắn mang theo mặt nạ màu bạc, cho nên thấy không rõ lắm gương mặt. Có chút gầy yếu, nhưng là dáng người thon dài, hai tay trắng nõn, hẳn là một cái văn nhân.

Đám người nhao nhao suy đoán, đến tột cùng là Việt quốc cái nào đại tài tử.

"Tân nương đến!"

Kim Mộc Lan cũng xuất hiện!

Tất cả nam nhân cơ hồ đều hô hấp cứng lại, tất cả nữ nhân đều con mắt to trợn, sau đó lộ ra vô cùng đố kỵ ánh mắt.

Bởi vì Kim Mộc Lan là kén rể con rể, cho nên không có mặc đỏ chót váy, mà là một thân ngân sắc váy.

Cái váy này có chút trung tính, mà lại rất bó sát thân, nhìn qua tư thế hiên ngang.

Đây là một cái mãnh liệt tín hiệu, nói cho tất cả mọi người Kim Mộc Lan là một cái nữ tướng, mà lại tương lai cả đời đều sẽ vì Huyền Vũ phủ Bá tước chinh chiến chém giết , bất kỳ người nào cũng đừng hòng để nàng gỡ giáp.

Cũng chính là cái này thân ngân sắc váy dài, đưa nàng dáng người ma quỷ tôn lên như thế lồi lõm nóng nảy.

Kia trước ngực kinh đứng thẳng, mê người hữu lực bờ eo thon, kia ngạo nghễ ưỡn lên chi cực mông, kia hai đầu siêu cấp đại trưởng / chân, quả thực làm cho nam nhân không thể thở nổi.

Cực kỳ xinh đẹp, tính / cảm giác tuyệt luân a.

Nhất thời, tất cả nam nhân đối cái kia mang theo mặt nạ tân lang càng thêm đố kỵ muốn điên.

Kim Mộc Lan biểu lộ vô hỉ vô bi, vì gia tộc nàng hoàn toàn nguyện ý hi sinh chính mình hạnh phúc, mà lại Thẩm Lãng như thế một cái phù du một dạng người vật làm người ở rể kỳ thật càng thêm phù hợp gia tộc lợi ích.

Nhưng là, Thẩm Lãng dù sao cũng là một cái có tiếng xấu người.

Trí thông minh thấp, sinh hoạt không thể trị lý, đọc sách mười năm cũng không thể theo học đường vỡ lòng ban tốt nghiệp chờ chút.

Cho nên liền xem như vì gia tộc hi sinh, nhưng gả cho người như vậy, Kim Mộc Lan muốn nói trong lòng không có bi thương là không thể nào.

. . .

"Giờ lành đến!"

Tất cả mọi người chỉnh tề đứng thẳng.

"Nhất bái thiên địa!"

"Nhị bái cao đường!"

"Phu thê giao bái!"

"Nghỉ, đưa vào động phòng!"

Bái đường nghi thức trang trọng mà ngắn ngủi.

Làm người ở rể muốn như là tân nương đồng dạng, mãi cho đến động phòng bên trong mới để lộ mặt nạ.

Đây quả thực muốn mạng người a!

Bỗng nhiên, có một thanh âm vang lên, chính là Huyền Vũ thành chủ Liễu Thành Nham.

"Bá tước đại nhân, mặc dù căn cứ truyền thống, cái này người ở rể muốn đi vào động phòng mới để lộ diện mục, nhưng chúng ta thực sự hiếu kì cỡ nào anh tài mới có thể xứng với Mộc Lan tiểu thư, có thể hay không thỏa mãn hạ quan lòng hiếu kỳ a?"

Liễu Thành Nham thành chủ quả thực nói ra tất cả mọi người tiếng lòng.

Mà như vậy lúc, bên ngoài vang lên một trận cười to, nhưng là tiếng cười kia có một ít lạnh.

"Ha ha ha ha! Ta đang muốn tới bái phỏng Bá tước đại nhân, không nghĩ tới vậy mà trùng hợp đuổi kịp nữ hiền chất hôn lễ."

Tiếng cười kia chui vào người lỗ tai, cơ hồ màng nhĩ đều muốn rách ra.

Người tới võ công rất cao!

Nương theo lấy tiếng cười, một cái cao lớn thân ảnh chậm rãi đi đến.

Huyền Vũ Bá tước tranh thủ thời gian đứng dậy tiến lên nghênh đón.

Ở đây tất cả mọi người khom người cong xuống!

"Bái kiến Chúc Lâm đại nhân!"

Người này chính là Thiên Nam Tổng đốc Chúc Nhung đệ đệ Chúc Lâm, quốc quân thê tử đệ đệ, Việt quốc bình nam đại tướng quân, Bạch Vân hành tỉnh bên trong đô đốc kiêm nhiệm bình nam quan thái thú, quyền thế hiển hách, uy chấn một phương.

Hắn vốn là đại biểu Chúc thị gia tộc đến đây hướng Huyền Vũ phủ Bá tước cầu thân, tốc độ của hắn đã cực nhanh, ngày đi hai ba trăm dặm, nhưng không có nghĩ đến vậy mà trực tiếp chạy tới Kim Mộc Lan hôn lễ.

Hôm nay tuyên bố, hôm nay thành hôn?

Cái này có ý tứ gì? Còn không phải rõ ràng sao?

Người ta không nguyện ý cùng Chúc thị gia tộc thông gia, lại không nguyện ý minh xác cự tuyệt, cho nên ở hắn đuổi tới trước đó đem Kim Mộc Lan cho gả, mà lại kén rể con rể.

"Huyền Vũ Bá tước không đủ nghĩa khí a, nữ hiền chất thành hôn vậy mà cũng không cho ta biết, nếu không phải ta đến Huyền Vũ thành giải quyết việc công, chẳng phải là muốn bỏ qua?" Chúc Lâm hai mắt băng lãnh, trên mặt mang cười nói: "Đến tột cùng là bực nào thanh niên tài tuấn xứng với ta Mộc Lan chất nữ, để lộ mặt nạ đến xem!"

"Đúng vậy a, để lộ đến xem!" Tất cả mọi người nhịn không được hô.

Kim Mộc Lan hướng phía Thẩm Lãng trông lại một chút, nhẹ gật đầu.

Thẩm Lãng trực tiếp xốc lên trên mặt cỗ!

Lập tức, ở đây có thật nhiều người phát ra một trận kinh ngạc thanh âm.

Điền Hoành con mắt bỗng nhiên trợn to, sau đó khắp cả người băng hàn.

Vậy mà. . . Thật sự là Thẩm Lãng? !

Lần này phiền phức lớn rồi!

Mà cực kỳ kinh hãi không quá Từ Thiên Thiên cùng Trương

Tấn.

Lúc này Từ Thiên Thiên cũng không khống chế mình được nữa, quên đi đoan trang thục nữ dáng vẻ, không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng tuấn mỹ gương mặt, phát ra một tràng thốt lên!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 24: Trong Hôn Lễ Vui Sướng Trang Bức Đánh Mặt

Từ Thiên Thiên thật sự là có nằm mơ cũng chẳng ngờ, buổi tối hôm nay tân lang là Thẩm Lãng.

Làm sao lại là hắn? Coi như mặt trời rời khỏi phía tây cũng không có khả năng a.

Kim Mộc Lan là ai? ! Cao cao tại thượng nữ thần.

Thẩm Lãng là ai? Một cái trí lực có vấn đề trẻ đần độn a, một cái liền y phục đều mặc không tốt phế vật a.

Mà lại, hôm trước nàng mới vừa vặn đem Thẩm Lãng trục xuất khỏi gia môn a, còn vu oan ăn cắp và đùa giỡn thị nữ tội danh.

Huyền Vũ phủ Bá tước cao như vậy dòng dõi, làm sao lại chọn lựa như thế một cái phóng đãng đứa trẻ làm người ở rể a?

Không, nàng hoàn toàn không tiếp thụ được như thế kết quả.

Thẩm Lãng ngươi đã bị nhà chúng ta đuổi ra khỏi nhà, vậy liền hẳn là hèn mọn đến bụi bặm đi, tốt nhất biến thành đất bên trên một bãi nát cứt chó, mặc người giẫm đạp.

Hiện tại ngươi vậy mà đã cưới một cái so ta càng thêm mỹ lệ, càng thêm cao quý nữ nhân?

Cái này sao có thể?

Lão thiên gia đây không phải đùa giỡn hay sao.

Bên cạnh Trương Tấn hoàn toàn muốn ghen ghét thổ huyết.

Dựa vào cái gì a?

Kim Mộc Lan cái này tuyệt sắc thiếu nữ đẹp ngay cả hắn Trương Tấn cũng không dám hi vọng xa vời a, vậy mà gả cho Thẩm Lãng tên phế vật này?

"Ha ha ha ha. . ."

Bỗng nhiên Trương Tấn cất tiếng cười to, tất cả mọi người không khỏi hướng hắn nhìn tới.

Trương Tấn nói: "Kim Mộc Lan tiểu thư, ngươi cuộc hôn lễ này là giả, căn bản chính là một cái âm mưu đi."

Kim Mộc Lan lạnh nhạt nói: "Cớ gì nói ra lời ấy?"

Trương Tấn chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Chư vị biết người này là ai? Hắn gọi Thẩm Lãng, đọc sách mười năm ngay cả một ngàn cái chữ đều không có học được, bị Hàn Thủy trấn học đường đuổi ra ngoài. Ở rể Từ gia về sau, bởi vì ăn cắp tài vật, đùa giỡn thị nữ mà bị khu trục ra. Một phế vật như vậy, phủ Bá tước thấy thế nào phải lên? Kim Mộc Lan tiểu thư thấy thế nào phải lên? Cho nên cuộc hôn lễ này căn bản chính là giả."

"Đúng, đúng!" Chung quanh những cái kia thanh niên tuấn tài nhóm nhịn không được hô to.

Bọn hắn cũng cảm thấy đây là giả, Kim Mộc Lan tiểu thư làm sao lại gả cho như thế đồ rác rưởi?

Trương Tấn mở một cái đầu về sau, liền hướng trong đám người làm đi một đạo ánh mắt.

Hắn dù sao cũng là Thái Thú con trai, tự mình kết quả và

Thẩm Lãng kéo bức cũng quá thô ráp cấp thấp.

Trong đám người, một cái tú tài đi ra.

Cất cao giọng nói: "Điểm này ta có thể nhất chứng minh, bởi vì ta và hắn cùng một chỗ từng tại Hàn Thủy trấn học đường đọc qua sách, Thẩm Lãng chính là một cái não tàn."

Thẩm Lãng nhận ra người này, tên là Nhan Hùng, đúng là hắn ở Hàn Thủy trấn học đường đồng môn.

Thời khắc mấu chốt chạy đến đâm ngươi, quả nhiên đều là người quen,

Vị này Nhan Hùng bần hàn gia đình xuất thân, nguyên bản không đủ tư cách tham gia buổi tối hôm nay hôn lễ. Nhưng là hắn thi đậu tú tài về sau, bái một cái hảo lão sư, chính là đã về hưu ở nhà trước Huyền Vũ thành chủ Trương Bá Ngôn, cho nên cùng theo tới.

Đương nhiên, hắn không chỉ có bợ đỡ được Trương Bá Ngôn, còn có Trương Tấn, cho nên miễn cưỡng đã leo lên Thái Thú Trương gia quan hệ.

Trước đó ở Hàn Thủy trấn học đường, Nhan Hùng là học bá, Thẩm Lãng là siêu cấp học cặn bã, hắn ngay cả con mắt cũng sẽ không liếc hắn một cái.

Nhưng mà không nghĩ tới lúc này Thẩm Lãng vậy mà ở rể Huyền Vũ phủ Bá tước, vậy mà cưới Huyền Vũ thành công chúa Kim Mộc Lan tiểu thư làm vợ, cái này khiến hắn như thế nào chịu được?

Cho nên trong lúc nhất thời quên đi nhã nhặn, tăng thêm Trương Tấn ánh mắt mệnh lệnh, hắn trực tiếp ngoi đầu lên ra.

Thẩm Lãng đứng ra, thản nhiên nói: "Nhan Hùng, ngươi nói ta là não tàn, nhưng có chứng cứ?"

"Ha ha." Tú tài Nhan Hùng nói: "Ngươi đọc sách mười năm ngay cả một ngàn cái chữ đều nhận không được đầy đủ, cái này chẳng lẽ không phải chứng cứ? Như thế, ta viết mấy chữ nếu như ngươi nhận ra, ta liền không nói ngươi là não tàn, nếu như ngươi không nhận ra, vậy ngươi chính là, như thế nào?"

Từ Thiên Thiên liền muốn lên tiếng ngăn cản, nhưng Thẩm Lãng lại sớm đáp: "Tốt!"

"Lấy bút mực giấy nghiên tới." Tú tài Nhan Hùng nói.

Ngay từ đầu hắn còn có chút lo sợ bất an, nơi này dù sao cũng là phủ Bá tước, không phải hắn như thế tú tài có thể làm càn, cho nên hai chân đều đang phát run.

Nhưng lúc này gặp đến đám người ủng hộ hắn, như là chúng tinh phủng nguyệt,

Nhan Hùng liền cái gì bất an cũng không có, chỉ muốn đại xuất danh tiếng, tốt nhất trực tiếp chia rẽ rơi Thẩm Lãng và Kim Mộc Lan hôn nhân.

Phủ Bá tước đương nhiên không nguyện ý cho bút mực giấy nghiên, nhưng là trước đó đăng ký lễ vật thời điểm liền có mấy phó bút mực, lập tức lập tức có người đi lấy tới.

Nhan Hùng cầm lấy bút lông, ở đỏ chót trên giấy viết xuống mấy chữ.

Đám người tiến lên góp nhìn, kết quả phía sau lưng có chút phát lạnh, trong lòng âm thầm hít một ngụm khí lạnh.

Bởi vì những chữ này nhìn quen mắt, nhưng cũng không nhận ra a.

Thực sự là quá ít thấy, đừng nói ở đây quân nhân không biết, có chút thậm chí ngay cả có công danh người đọc sách cũng không biết, vô duyên vô cớ ai đi nhận những chữ này a, lại hoàn toàn không dùng được.

Thậm chí có thể nói như vậy, mười cái tú tài bên trong, ngược lại là có tám cái nhận không được đầy đủ Nhan Hùng viết ba chữ này.

Thực sự quá khó.

"Liền cái này vô cùng đơn giản ba chữ, nếu như ngươi nhận ra, ngươi cũng không phải là não tàn, ngươi như nhận không ra, vậy liền thừa nhận ngươi là." Nhan Hùng đắc ý nói.

Kim Mộc Lan đôi mắt đẹp liếc qua, lập tức nhíu mày.

Những chữ này hắn đương nhiên nhận ra, nàng mặc dù tập võ, nhưng là sách cũng nhìn rất nhiều, nhưng những chữ này thực sự quá ít thấy, nếu như không phải trùng hợp ở mỗ vốn sách nhìn thấy, căn bản liền sẽ không nhận ra, bởi vì những chữ này cơ bản không cần.

Thẩm Lãng tiến lên xem xét, ba chữ này theo thứ tự là: Nga, 玊, 丨.

Quả nhiên rất khó a, hắn mặc dù là đại học y khoa thạc sĩ tốt nghiệp, nhưng là ba chữ này bên trong hắn chỉ nhận đến cái thứ nhất, đằng sau hai cái liền cũng không nhận ra.

"Ha ha. . . Không biết đi, ba chữ này ngươi có thể nhận ra một cái đều không nổi." Tú tài Nhan Hùng nói: "Thành thành thật thật nói ngươi không biết, thừa nhận mình là cái trẻ đần độn đi, đọc sách mười năm ngay cả cái này ba cái đơn giản lời không biết."

Ở đây rất nhiều người xấu hổ, bọn hắn cũng đọc sách vài chục năm trở lên, thậm chí cũng thi đậu tú tài, thậm chí có người thi đậu cử nhân, nhưng cũng không biết trong này cá biệt chữ a.

Thẩm Lãng mặc dù không biết, nhưng là đi theo hắn cùng xuyên qua tới còn có người ngoài hành tinh Laptop a, bên trong chữ gì điển đều có, dễ như trở bàn tay liền tra được.

Mà lại hiện tại người ngoài hành tinh này Laptop ở trong đầu hắn đã càng thêm trước vào, Thẩm Lãng chỉ cần dùng con mắt quét qua, cơ hồ lập tức liền có thể có được đáp án, hơn nữa còn là rất nhiều loại đáp án.

Lúc này tất cả mọi người nhìn qua Thẩm Lãng, chờ lấy hắn xấu mặt.

Thẩm Lãng nói: "Cái này chữ thứ nhất cùng nga cùng âm, là một loại thực vật, có thể làm thuốc, xuất từ « Kinh Thi Tiểu Nhã », câu thơ mây tươi tốt cái nga, ở kia bên trong a."

Lời này mới ra, Nhan Hùng có chút kinh ngạc, cái chữ này mặc dù là đơn giản nhất, nhưng Thẩm Lãng tên phế vật này cũng không nhận ra a.

Bất quá, hắn phi thường có tự tin, tiếp xuống hai chữ Thẩm Lãng không thể lại biết.

Nhưng mà, Thẩm Lãng không ngừng chút nào, tiếp tục mở miệng nói: "Cái này chữ thứ hai 玊 âm đọc niệm tô, một giải vì có tì vết ngọc, hai giải là vua thất gia tộc ý tứ."

Còn không có đợi đến Nhan Hùng kinh ngạc, Thẩm Lãng không ngừng chút nào, lại nói: "Cái này chữ thứ ba xác thực phi thường hiếm thấy, mà lại có rất nhiều loại âm đọc. Loại thứ nhất niệm dựng thẳng, chính là dựng thẳng ý tứ."

"Loại thứ hai niệm làm lăn, là trên dưới quán thông chi ý."

"Loại thứ ba niệm lui, chính là lui lại ý tứ."

"Loại thứ tư niệm làm một, là thượng cổ dòng họ, bắt nguồn từ thượng cổ Khương thị."

Thế giới này lịch sử đã từng hủy diệt qua, về sau đào bới ra rất nhiều Trung Hoa cổ đại thư tịch, liền coi nó là làm văn minh vỡ lòng.

Cho nên rất bao nhiêu cố đô theo những này đào móc thư tịch mà đến, không phải thế giới này lịch sử, lại ghi lại trong danh sách, cũng thay đổi thành lịch sử.

Sau khi nói xong, Thẩm Lãng hướng phía tú tài Nhan Hùng nói: "Ta có thể nói đúng sao?"

Nhan Hùng không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, cuối cùng cái chữ này hắn sẽ chỉ hai loại âm đọc a, chính là dựng thẳng và cùng âm. Còn lại hai loại hắn cũng không hiểu a.

Cái này Thẩm Lãng không phải trẻ đần độn sao? Trước đó đọc sách thời điểm kỳ xuẩn vô cùng a, ngay cả bình thường nhất lời sẽ không niệm, chớ nói chi là loại này cực kỳ ít thấy chữ.

Thẩm Lãng hướng phía Nhan Hùng lão sư, trước Huyền Vũ thành chủ nói: "Trương đại nhân, ngài tri thức uyên bác, văn võ toàn tài, ngài nói ta ba chữ này có đọc đúng sao?"

Cái kia râu tóc bạc trắng lão thành chủ hung hăng trừng mắt liếc đệ tử Nhan Hùng, cười nói: "Đều đúng rồi!"

Lời này mới ra, đám người kinh ngạc.

Nhất là Trương Tấn và Từ Thiên Thiên, Thẩm Lãng là mặt hàng gì, Từ Thiên Thiên rõ ràng nhất a.

Ba chữ này có bao nhiêu ít thấy nàng là hoàn toàn hiểu rõ, nhất là một chữ cuối cùng, Từ Thiên Thiên cũng không biết, mà Thẩm Lãng đọc sách mười năm vỡ lòng đều chẳng qua quan trẻ đần độn phế vật, vậy mà hiểu được?

Cái này, cái này sao có thể?

Thẩm Lãng nói tiếp: "Nhan Hùng, đã chơi biết chữ, vậy ta cũng viết mấy chữ để ngươi nhận nhận như thế nào?"

Tú tài Nhan Hùng cười lạnh nói: "Chỉ bằng ngươi? Lại có chữ gì ta không nhận ra? Buồn cười!"

Thẩm Lãng cầm lấy bút lông, chấm mực nước, trực tiếp ở phía trên viết xuống thật nhiều cái chữ.

靐 ta nãng át thô 爩.

灪 là 龘 nang 籱癵 thoán.

厵麷 ngốc 钃 độc 虋纞.

Ba ba 齽 sở bức 黸麢鸘.

Viết xong về sau, Thẩm Lãng hỏi: "Nhan Hùng, những chữ này ngươi cũng nhận ra nào a? Ngươi phải biết vượt qua bốn chữ, ta liền phục ngươi."

Tú tài Nhan Hùng nhìn xem cái này mười mấy cái chữ, lập tức con mắt đều phải tốn, cái này. . . Đây là cái quỷ gì chữ a.

Bất quá, bên trong có mấy cái rõ ràng là hắn nhận biết, không khỏi thốt ra thì thầm: "Ta là ngốc / bức!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 25: Đại Nhân Vật Nhất Mặt Lên Đánh, Kinh Diễm Toàn Trường

Tú tài Nhan Hùng bốn chữ này nhất niệm ra, rất nhiều người ầm vang cười to, ngay cả Kim Mộc Lan cũng không nhịn được mỉm cười, trong chốc lát phảng phất trăm hoa đua nở mỹ lệ làm rung động lòng người.

Nhưng Nhan Hùng lão sư sắc mặt lập tức biến đến vô cùng khó nhìn lên.

Mà Nhan Hùng ở sau khi đọc xong liền hiểu được, mình bị đùa nghịch. Nhưng nói ra lời nói như là giội ra ngoài nước, rốt cuộc thu không trở lại, lập tức tức giận đến toàn thân phát run, chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Ngươi, ngươi. . ."

"Đúng, ngươi là ngốc / bức!" Thẩm Lãng nói: "Nhan Hùng huynh, từ nhỏ đến lớn ngươi cũng là như vậy thành thật a!"

Nhan Hùng cơ hồ muốn tức nổ tung, còn phải tiến lên lý luận, tranh một cái thắng thua.

Lúc này, lão sư hắn trước Huyền Vũ thành chủ Trương Bá Ngôn lạnh nhạt nói: "Lui ra, còn ngại không đủ mất mặt sao?"

Tú tài Nhan Hùng thở phì phò lui xuống, cảm nhận được tất cả mọi người chế giễu ánh mắt, hắn lập tức hận không thể chui vào trong đất đi.

Hắn loại này người đọc sách yêu quý nhất chính là thanh danh, ta là ngốc / bức cái tên hiệu này tối thiểu muốn cùng hắn cả đời.

Thậm chí đi thi cử thời điểm, cũng sẽ nhận ảnh hưởng.

Lập tức, Nhan Hùng tức giận nói: "Bá tước đại nhân, đây chính là ngươi phủ Bá tước, Thẩm Lãng là ngươi con rể, chẳng lẽ ngươi liền để hắn như thế có nhục nhã nhặn, bại hoại Kim thị thanh danh sao?"

Huyền Vũ Bá tước cười cười, không nói gì.

Hắn là không thể nào mở miệng, chỉ là một cái tiểu tú tài, nếu như không phải là bởi vì lão sư hắn là Huyền Vũ thành Tiền thành chủ, liền tiến vào cái này đại thể đại sảnh tư cách đều không có, nếu như vậy một tiểu nhân vật tra hỏi hắn đều cần hồi đáp lời nói, chẳng phải là muốn mệt chết.

Lại nói Nhan Hùng một cái tiểu tú tài công nhưng đứng ra chất vấn phủ Bá tước hôn sự, không có bị truy cứu đã là hắn Huyền Vũ Bá tước khoan dung độ lượng.

Thẩm Lãng cười nói: "Nhan Hùng, kia bốn chữ thế nhưng là ngươi nói, ta nửa cái chữ thô tục đều chưa hề nói a."

Thẩm Lãng lại nói: "Về phần bại hoại Huyền Vũ Kim thị thanh danh, xin ngươi yên tâm. Ta Kim thị gia tộc rất cường đại, chỉ là chút chuyện nhỏ này còn bại hủy không được thanh danh. Ta Kim thị thanh danh ở chỗ dân tâm, ở chỗ lịch đại Huyền Vũ Bá tước đối với bách tính yêu quý, đối với quốc quân trung thành, mà không ở chỗ các ngươi những này không biết xấu hổ người đọc sách miệng trống không răng."

Cái này vừa nói, Huyền Vũ Bá tước có chút kinh ngạc, thật sự là nói đến trong lòng của hắn đi.

Trước đó Thẩm Lãng nói cưới Kim Mộc Lan thời điểm, hắn ngay cả giết người tâm đều có.

Mà bây giờ cảm thấy cái này Thẩm Lãng vì người cũng khá, mà lại rất hiểu tâm hắn.

Huyền Vũ Bá tước sở dĩ khoan dung độ lượng, là bởi vì đối với Huyền Vũ thành con dân xuất phát từ nội tâm bảo vệ. Nhưng hắn cũng tuyệt đối không phải loại kia loại người cổ hủ, trên thân mỗi một cây lông vũ đều vô cùng yêu quý, con rể hắn mắng chửi người lại đáng là gì, chỉ cần hữu lễ có tiết đánh người cũng không có vấn đề gì.

Mà Từ Thiên Thiên nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, không khỏi kinh ngạc?

Cái này miệng lưỡi dẻo quẹo người sẽ là Thẩm Lãng? Trước đó hắn cỡ nào chất phác a, ngay cả một câu hoàn chỉnh lời nói đều nói không nên lời.

Bị đuổi ra Từ gia về sau, hắn vậy mà phát sinh như thế biến hóa lớn?

"Không biết xấu hổ!" Trương Tấn lại nhịn không được thấp giọng nói.

Cái này mới vừa vặn bái đường, ngươi Thẩm Lãng liền luôn mồm chúng ta Kim thị, ngươi thật đúng là sẽ ôm đùi a, muốn chút mặt được không?

Bất quá, Thẩm Lãng lời này chọc tới một đại nhân vật.

Trước Huyền Vũ thành chủ Trương Bá Ngôn, hắn chẳng những là Nhan Hùng lão sư, hơn nữa còn là một cái điển hình người đọc sách.

Trước đó Thẩm Lãng làm nhục Nhan Hùng, hắn chỉ coi là người trẻ tuổi trò chơi.

Bây giờ Thẩm Lãng luôn mồm không biết xấu hổ người đọc sách, chính là đang đánh hắn mặt. Trương Bá Ngôn nhất định phải giáo huấn một chút tiểu tử này, miễn cho nhận ra mấy cái ít thấy chữ cũng không biết trời cao đất rộng.

"Thẩm học viên, xem ra ngươi tinh thông tại ít thấy văn tự?" Trương Bá Ngôn nói.

Thẩm Lãng nói: "Không dám nói tinh thông, chỉ là hiểu sơ."

"Ta chỗ này có một chữ, ta những học sinh này không nên thân, đều nhận không ra, không biết Thẩm học viên có bằng lòng hay không vì bọn họ giải hoặc a?" Trương Bá Ngôn nói.

Cái này vừa nói, tất cả mọi người lập tức tinh thần gấp trăm lần, học sinh bị đánh mặt, lão sư tự thân lên trận.

Cái này Trương Bá Ngôn là ai a,

Trước Huyền Vũ thành chủ a, đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, nhất là thích đi khảo sát di tích cổ. Về hưu về sau liền trong thành mở một cái học đường, rất nhiều tú tài đều bái hắn làm thầy, học vấn cỡ nào tới uyên bác?

Huyền Vũ Bá tước là toàn bộ Huyền Vũ thành chủ người, vì sao cái này trước thành chủ còn phải cùng phủ Bá tước đối nghịch?

Cái này muốn liên lụy tới tân chính, theo mười mấy năm trước bắt đầu, quốc quân liền bắt đầu theo những này uy tín lâu năm quý tộc trong tay thu hồi đất phong cùng quyền lực.

Trước đó Huyền Vũ chức thành chủ, một mực là phủ Bá tước bên trong phái người đảm nhiệm , bình thường đều là Huyền Vũ Bá tước đệ đệ.

Ước chừng ở mười một năm trước, Huyền Vũ phủ Bá tước nhường ra chức thành chủ, đổi do quốc quân phái người đảm nhiệm.

Từ đó về sau, mỗi một đời thành chủ đều có một cái sứ mệnh, đó chính là cùng Huyền Vũ Bá tước phân rõ giới hạn, âm thầm đấu tranh.

Thẩm Lãng cười nói: "Đã Trương đại nhân muốn thi ta, vậy ta liền thử nhìn một chút."

Lần này Huyền Vũ Bá tước cùng Kim Mộc Lan đều không có muốn ngăn cản ý tứ, Thẩm Lãng vừa rồi đã đem mặt mũi đòi lại, lúc này coi như bại bởi Trương Bá Ngôn cũng không có gì.

Trương Bá Ngôn nhân vật bậc nào? Nghe tiếng xa gần đại nho a.

Thẩm Lãng chỉ là ở trấn lên học đường đọc qua mấy năm sách mà thôi, thua bởi hắn không phải không thể bình thường hơn được sao?

Nhìn thấy ân sư vì chính mình ra mặt, tú tài Nhan Hùng lập tức đại hỉ, mau tới trước vì ân sư mài mực, mở ra đỏ chót giấy, sau đó cung cung kính kính đem sói tru bút lông hai tay đưa lên.

Trương Bá Ngôn sau khi nhận lấy, trên giấy viết một chữ.

Tất cả mọi người xông tới, Kim Mộc Lan cũng nhìn sang.

"Chữ tốt!"

"Phiêu dật thâm thúy, không có mấy chục năm bản lĩnh căn bản là không viết ra được tới."

Trương Bá Ngôn viết xong sau, đám người lớn tiếng khen hay.

Vị này Huyền Vũ trước thành chủ thư pháp tạo nghệ xác thực viết rất không tệ, nét chữ cứng cáp.

Chỉ bất quá, hắn viết chữ mọi người tại đây ai cũng không nhận ra.

"Trương đại nhân chữ, thực tình tốt, mỗi một bút mỗi một họa đều khiến người ta say mê."

"Đúng vậy a, không có mấy chục năm công phu căn bản là không viết ra được tới."

"Bất quá, đây là chữ gì a?"

"Không biết!"

"Không biết!"

Ở đây tất cả mọi người lắc đầu, không ai nhận ra được.

Mặc kệ là tú tài vẫn là cử nhân, bao quát Mộc Lan cùng Bá tước đại nhân, đều không nhận ra cái chữ này.

Có người nói: "Trương đại nhân thích đào móc nghiên cứu di tích cổ, đây nhất định là từ nơi nào đạt được thượng cổ văn bia, hiếm có tới cực, căn bản là trong sách vở không có, cho nên không ai nhận ra cái chữ này?"

Nghe đám người lời nói, Trương Bá Ngôn trong lòng hơi thoải mái.

Cái chữ này đúng là hắn đào móc di tích cổ thời điểm, theo một cái thượng cổ văn bia bên trong thác ấn xuống đến, hắn vẫn là liên hệ với đoạn dưới mới biết được đây là chữ gì, trong sách vở là căn bản không có.

Cho nên, trừ tự mình đọc qua cái kia văn bia người, căn bản không người hiểu cái chữ này.

Thẩm Lãng tiến lên nhìn thoáng qua, phát hiện vậy mà là một cái chữ tiểu triện.

Cái chữ này rất đơn giản, chính là dê chữ bỏ đi hai hoành, dùng chữ giản thể viết ra chính là $.

Hiện đại người Trung Quốc mỗi một cái đều rất quen thuộc, bởi vì cái này chữ chính là nhân dân tệ ký hiệu, ở hiện đại đọc làm nguyên.

Nhưng là ở cổ đại, đây tuyệt đối không phải nguyên ý tứ, cụ thể là có ý gì, làm như thế nào đọc, Thẩm Lãng thật không biết.

Ở vương triều Đại Viêm trừ số người cực ít đào móc di tích cổ sẽ nghiên cứu chữ tiểu triện bên ngoài, những người khác căn bản là không động vào, bởi vì thế giới này căn bản cũng không cần chữ tiểu triện làm văn tự công cụ, chỉ là một tiểu đoàn người yêu thích mà thôi.

Cho nên cái chữ này độ khó, thật là có chút nghịch thiên a.

Nếu như dựa vào chính Thẩm Lãng, lần này khẳng định liền thua.

Nhưng là trong cơ thể hắn mang theo một đài người ngoài hành tinh Laptop a, đã cùng đại não hòa làm một thể.

Ánh mắt hắn chỉ là nhìn thoáng qua, lập tức liền theo kho số liệu bên trong quét hình đến đáp án.

Huyền Vũ Bá tước nói: "Thẩm Lãng, cái chữ này vô cùng khó khăn, nếu như không phải trùng hợp tại thượng cổ văn bia bên trên nhìn thấy, không có người sẽ nhận biết, ngươi không biết cũng không có cái gì."

Sau đó hắn lại nói: "Cha mẹ ngươi quả thực là không chịu có mặt bái đường, ngươi cùng Mộc Lan đi bái kiến Nhị lão đi."

Đây là tại cho Thẩm Lãng tìm một cái thể diện nấc thang hạ.

Thẳng chỉ là một cái Thẩm Lãng, Trương Bá Ngôn là không quan tâm.

Nhưng là một chữ làm khó ở đây tất cả mọi người, vị này Huyền Vũ trước thành chủ trong lòng khó tránh khỏi đắc ý phi phàm, hai tay lưng ở phía sau, một bộ tịch mịch như tuyết bộ dáng.

Thẩm Lãng nói: "Trương đại nhân, nếu như ta không có đoán sai, ngươi cũng không biết cái chữ này làm sao đọc đúng không? Ngươi hẳn là căn cứ văn bia trên dưới văn biết được cái chữ này ý tứ, nhưng là âm đọc lại không được biết."

"Đúng, xác thực như thế." Trương Bá Ngôn nói: "Nhưng biết ý tứ so âm đọc quan trọng hơn, không phải sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thật sự là đúng dịp, ta vừa vặn biết cái chữ này làm sao đọc."

"Không có khả năng." Tú tài Nhan Hùng nói: "Lão sư ta đều nói, hắn cũng chỉ là căn cứ văn bia trên dưới văn mới biết được chữ này ý tứ, cho nên cái chữ này căn bản cũng không có người biết làm sao đọc."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta biết cái chữ này làm sao đọc, hơn nữa còn biết nó ý tứ, ngươi tự quất một bạt tai như thế nào? Bởi vì ngươi vừa rồi nói lung tung, mắng ta não tàn kia mà."

Nhan Hùng nói: "Nếu như ngươi không biết đâu? Hoặc là nhận lầm đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta liền tự tát bạt tai."

"Tốt, một lời đã định." Tú tài Nhan Hùng nói: "Ở đây tất cả mọi người làm chứng."

Trương Bá Ngôn đại nhân không có ngăn cản, bởi vì cùng phủ Bá tước đối đầu là chính trị chính xác, Thẩm Lãng buổi tối hôm nay quá phách lối, cũng nên hảo hảo giáo huấn một chút.

Thẩm Lãng nói: "Cái chữ này cùng nhẫn chữ cùng âm."

"Ha ha. . ." Tú tài Nhan Hùng nói: "Ngươi nói đọc nhẫn liền đọc nhẫn a? Ai có thể chứng minh a?"

Thẩm Lãng nói: "Mà cái chữ này ý tứ, hẳn là cùng đâm tương thông."

Cái này vừa nói, Huyền Vũ trước thành chủ Trương Bá Ngôn sắc mặt nháy mắt liền thay đổi, lộ ra hoàn toàn không thể tin ánh mắt.

Cái này, đây không có khả năng!

Gặp quỷ sao? Loại này không có xuất xứ chữ, Thẩm Lãng vậy mà cũng nhận ra? Hơn nữa còn biết nói sao đọc?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 26: Chấn Kinh 4 Tòa! Tốt Nàng Dâu Mộc Lan

Lúc này dùng ngôn ngữ thật sự là không cách nào hình dung Trương Bá Ngôn nội tâm chấn kinh a.

Cái này Thẩm Lãng mặc dù lúc trước hắn chưa từng gặp qua, nhưng xác thực nghe nói qua rất nhiều lần, hoàn toàn là một cái trí lực rất thấp trẻ đần độn a.

Hắn viết cái này chữ tiểu triện, ở trong sân người không có một cái nhận biết, Thẩm Lãng lại vẫn cứ nhận ra. Chẳng những biết là có ý gì, mà lại vậy mà biết âm đọc.

Cái này, cái này quá tà môn a.

Tú tài Nhan Hùng ở bên cạnh cười nói: "Sư phụ, hắn đây là nói bừa đúng hay không?"

Ở đây tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn phía Trương Bá Ngôn.

Hắn thật sự là cố tình trực tiếp phủ định Thẩm Lãng đáp án, rõ ràng đúng thành là sai.

Như thế dù ai cũng không cách nào làm sao hắn, cũng căn bản không có người có thể vì Thẩm Lãng đòi lại cái công đạo này.

Nhưng là, lúc ấy cùng một chỗ khai quật ra cái này văn bia không vẻn vẹn chỉ có hắn Trương Bá Ngôn, còn là hai người khác, đều là người đức cao vọng trọng, mà lại cái này ý tứ, cũng là mấy người thông qua nghiên cứu bản này văn bia nội dung, cộng đồng xác nhận này chữ hàm nghĩa.

Cho nên, nếu như hôm nay trước mắt bao người hắn phủ nhận Thẩm Lãng đáp án, ngày khác rất có thể sẽ bị đánh mặt a, cho đến lúc đó thanh danh liền triệt để hỏng.

Mấu chốt là vì chỉ là một cái Thẩm Lãng, hoàn toàn không đáng bốc lên như thế đại phong hiểm a.

Gặp được sư phụ biểu lộ về sau, tú tài Nhan Hùng trong lòng cảm thấy không ổn, tăng thêm khẩu khí nói: "Lão sư, Thẩm Lãng là nói bừa đúng hay không? Hắn căn bản cũng không hiểu được cái chữ này hàm nghĩa?"

Cái này vị đệ tử trong khẩu khí, đã là mãnh liệt dẫn đạo chi ý, muốn để lão sư đổi trắng thay đen.

Trương Bá Ngôn lạnh lùng trừng Nhan Hùng một chút, sau đó cười nói: "Thẩm công tử quả thật tinh thông văn tự a, ngay cả như thế ít thấy chữ triện đều có thể phân biệt, hơn nữa còn biết như thế nào âm đọc, thật sự là hậu sinh khả uý a!"

Cái này vừa nói, toàn trường người đều sợ ngây người!

Cái này Thẩm Lãng ngưu bức như vậy?

Trương Bá Ngôn cái chữ này toàn trường không người có thể biết a, Thẩm Lãng cái này truyền thuyết bên trong phế vật vậy mà biết, hơn nữa còn có thể đọc lên đến?

Hắn không phải bất học vô thuật phế vật sao?

Tại sao lại lợi hại như vậy?

Thẩm Lãng nhìn về phía Nhan Hùng nói: "Nhan huynh, vừa rồi ngươi thế nhưng là ngay trước mặt mọi người nói nếu như ta thẳng liền tự tát bạt tai, ngươi thế nhưng là đường đường tú tài, lúc ấy chúng ta Hàn Thủy trấn học đường nổi trội nhất nhân vật, nên không biết nói chuyện không tính toán đi!"

Thế là, ánh mắt mọi người lại nhìn phía Nhan Hùng, mặc dù mọi người rất muốn gặp đến Thẩm Lãng bị nhục, nhưng như pháp toại nguyện phía dưới, nhìn xem tú tài Nhan Hùng tự tát bạt tai cũng là rất có ý tứ một việc, ai nói người tính bản thiện kia mà.

Nếu như là tự mình, Nhan Hùng còn có thể đổi ý, nhưng lúc này tất cả mọi người ánh mắt đều ở trên mặt hắn, nhất là Huyền Vũ Bá tước, trên mặt tràn ngập tiếu dung đồng thời ánh mắt lại có chút lạnh.

"Thẩm Lãng, là ngươi, ta sẽ ghi nhớ hôm nay!" Nhan Hùng lạnh nhạt nói, sau đó hướng phía trên mặt mình hung hăng tát một cái.

"Ba!"

Một tiếng vang giòn!

Vị này tú tài Nhan Hùng thật sự là thành thật, đánh chính mình cũng như vậy dùng sức, có lẽ là thay vào đánh Thẩm Lãng cảm giác?

Thẩm Lãng nghe thật thích a.

"Cáo từ!" Nhan Hùng rốt cuộc không mặt mũi nào ở lại đây, trực tiếp phẫn hận rời đi.

Lúc này, Huyền Vũ Bá tước nói: "Thẩm Lãng, ngươi nên mang theo Mộc Lan đi bái kiến cha mẹ ngươi."

"Khai tiệc!"

Theo ra lệnh một tiếng, rượu ngon món ngon như là nước chảy đã bưng lên, đám người nhao nhao ngồi vào vị trí.

Đáng tiếc a, hôm nay một màn này còn là một người không có nhìn thấy.

Đó chính là Huyền Vũ thành chủ sổ ghi chép Vương Liên, Thẩm Lãng tình địch.

Hắn vốn là nhất được xem trọng nhân tuyển, cạnh tranh Mộc Lan vị hôn phu sau khi thất bại, hắn căn bản sẽ không tới tham gia đêm nay hôn lễ.

. . .

Thẩm Lãng mang theo Kim Mộc Lan, hướng phía hậu viện đi đến, bái thấy cha mẹ mình.

"Chậm đã!" Lúc này, bỗng nhiên Chúc Lâm đại nhân hô.

Đây chính là một vị chân chính đại nhân vật, nếu như hắn thật muốn làm khó Thẩm Lãng lời nói, Huyền Vũ Bá tước còn thật khó làm.

Chúc Lâm nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Tiểu tử,

Ngươi thật đúng là có chút ý tứ, ta cũng ghi nhớ ngươi."

Câu nói này, không phải uy hiếp lại rất giống như uy hiếp, bị Chúc thị gia tộc như thế quái vật khổng lồ để mắt tới, thật là có chút không được tốt thụ.

Thẩm Lãng phảng phất không có nghe hiểu, khom người nói: "Đa tạ Chúc đại nhân nâng đỡ."

"Ha ha ha. . ." Chúc Lâm cười to.

Huyền Vũ Bá tước nói: "Còn không đi bái kiến cha mẹ ngươi, đừng để trưởng giả sốt ruột chờ."

"Đúng, nhạc phụ đại nhân." Thẩm Lãng nói.

"Không muốn mặt!" Toàn trường chỗ có người tuổi trẻ cơ hồ trăm miệng một lời.

Ngươi Thẩm Lãng như thế không kịp chờ đợi hô nhạc phụ đại nhân, thực tình không biết xấu hổ!

. . .

Thẩm Lãng phụ mẫu cảm thấy mình gia cảnh bần hàn thân phận hèn mọn, cho nên làm sao cũng không nguyện ý xuất hiện ở đại đường phía dưới, Huyền Vũ phủ Bá tước đã chuẩn bị cho bọn họ gấm vóc quần áo, nhưng phụ mẫu vẫn như cũ không nguyện ý mặc, chỉ là mặc mình quần áo, đương nhiên là mấy năm trước ăn tết đặt mua, bình thường căn bản không nỡ mặc, vẫn còn tương đối mới.

Đệ đệ Thẩm Kiến ngược lại là muốn mặc phủ Bá tước cho tơ lụa quần áo, nhưng lại bị phụ thân quát bảo ngưng lại.

Phụ mẫu hai người đều câu nệ ngồi ở chỗ mình ngồi, phảng phất toàn thân đều không thoải mái, liền muốn tranh thủ thời gian trở lại nhà mình, cho dù là một cái bùn đất nhà tranh.

Phụ thân Thẩm Vạn phổi vẫn như cũ là chứng viêm, nhưng lại liều mạng nhịn xuống ho khan.

Thẩm Lãng mang theo Kim Mộc Lan tiến vào hậu viện bên trong, lập tức cong xuống nói: "Hài nhi bái kiến phụ mẫu, hài nhi bất hiếu!"

Mẫu thân mau tới trước muốn đem Thẩm Lãng đỡ dậy, lại không nghĩ tới Kim Mộc Lan cũng đi theo cong xuống nói: "Con dâu bái kiến cha mẹ chồng."

Nhất thời, Thẩm Lãng người một nhà đều sợ ngây người.

Cái này Kim Mộc Lan thế nhưng là Huyền Vũ thành công chúa a, trăm năm hào môn thiên kim quý tộc tiểu thư a, vậy mà đối với Thẩm Lãng phụ mẫu như thế một cái thân phận hèn mọn nông dân cong xuống, mà lại trên mặt không có chút nào không tình nguyện.

Nháy mắt, Thẩm Lãng đối tốt với hắn cảm giác bạo rạp.

"Không được, không được. . ." Thẩm Lãng mẫu thân lập tức muốn lên trước đỡ lên Kim Mộc Lan, nhưng nhìn nàng băng thanh ngọc khiết, lộng lẫy tuyệt mỹ bộ dáng, lại rút tay về.

Bởi vì nàng lâu dài làm việc nhà nông, hai tay lại thô lại đen, coi như tắm đến rất sạch sẽ nhìn qua cũng giống như là bùn đất, cho nên căn bản không dám đi đụng vào Kim Mộc Lan.

Sau đó, Kim Mộc Lan lại dựng lấy Thẩm Lãng mẫu thân hai tay đứng dậy, ôn nhu nói: "Tạ ơn bà bà."

Trong chốc lát, Thẩm Lãng phụ mẫu nhìn về phía Kim Mộc Lan ánh mắt đều tràn đầy nhu hòa.

Đây là một cô nương tốt, tối thiểu sẽ không khi dễ Thẩm Lãng.

"Đến, chúng ta cho công công bà bà mời rượu." Kim Mộc Lan nói: "Công công thân thể khó chịu, liền dùng ngọt rượu gạo thay thế được chứ?"

"Tốt, tốt. . ." Thẩm Lãng phụ thân nói liên tục.

Sau đó, Kim Mộc Lan cho Nhị lão đổ đầy rượu, sau đó cùng Thẩm Lãng hai người lại một lần nữa cong xuống, cho cha mẹ chồng mời rượu.

Rượu vừa mới cửa vào, Thẩm Lãng phụ mẫu đều cảm thấy có chút say.

Đệ đệ Thẩm Kiến không kịp chờ đợi uống xong một chén ngọt rượu gạo, nhìn thấy Kim Mộc Lan như thế ôn hòa, không khỏi nói: "Tẩu tử, ngươi thật là dễ nhìn."

Lập tức, Thẩm Lãng phụ thân cơ hồ một bạt tai muốn quất tới.

"Tạ ơn." Kim Mộc Lan ôn hòa nói, sau đó nàng hướng Thẩm Lãng trông lại nói: "Ngươi cùng công công bà bà khẳng định có một ít lời muốn nói, ta đi ra ngoài trước chào hỏi khách nhân."

"Được." Thẩm Lãng nói.

Đợi đến Kim Mộc Lan rời đi về sau, trong không khí phảng phất đều nhẹ nới lỏng, phụ mẫu cũng trầm tĩnh lại.

Nàng cứ việc đối phụ mẫu phi thường ôn nhu hòa khí, nhưng dù sao cũng là phủ Bá tước thiên kim, Thẩm Lãng phụ mẫu đối mặt nàng làm sao đều sẽ tự ti.

Thẩm Lãng nói: "Cha mẹ, thật xin lỗi, nhi tử để các ngươi thất vọng."

Phụ mẫu vẫn luôn không hi vọng Thẩm Lãng ở rể, mặc kệ là Từ gia, vẫn là phủ Bá tước cũng tốt.

Người ở rể địa vị quá thấp, cũng chính là so nô bộc cao một chút mà thôi, nếu như không thể được đến thê tử cha vợ thích, chỉ sợ ngay cả nô bộc địa vị cũng không bằng.

Mà lại, phụ mẫu còn vẫn muốn dựa vào Thẩm Lãng nối dõi tông đường đâu, cho dù là cưới trong thôn Lưu quả phụ, về sau sinh ra hài tử tối thiểu họ Thẩm, liền xem như trong nhà cỏ tranh phòng cũng tốt hơn cư người dưới rào.

Phụ thân Thẩm Vạn cất tiếng đau buồn nói: "Con ta không cần nói, ngươi là vì cứu chúng ta, vì cứu người cả nhà, đều là vì cha vô dụng, liên lụy ngươi!"

Thẩm Vạn mặc dù không biết cụ thể là chuyện gì xảy ra, nhưng là hôm nay buổi chiều Điền Thập Tam mang người tới nhà bắt người, cũng có thể để hắn nghĩ ra nguyên nhân trong đó.

Đang khi nói chuyện, Thẩm Vạn trong mắt hàm chứa lệ quang, trong lòng của hắn thật sự là là ngàn vạn không bỏ cùng áy náy, hắn cảm thấy nếu như không phải mình như vậy vô năng, mệnh căn tử Thẩm Lãng cũng không trở thành ở rể a.

Bên cạnh Thẩm Kiến lại thấp giọng nói: "Ta cảm thấy rất tốt, tẩu tử người cũng rất tốt, mấu chốt là dung mạo xinh đẹp a, trong phạm vi mấy trăm dặm tìm không thấy một cái so tẩu tử xinh đẹp, đúng ca, có thể hay không thương lượng với ngươi một việc?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói!"

Đệ đệ nói: "Ngươi cũng là tẩu tử xinh đẹp như vậy nàng dâu, kia trong thôn Lưu quả phụ có thể hay không nhường cho ta a?"

Lúc này, mẫu thân cũng nhịn không được nữa, trực tiếp hướng tiểu nhi tử cái ót tát qua một cái.

"Đẹp cho ngươi, vạn nhất ngươi ca ca ở phủ Bá tước không ở lại được còn muốn về nhà, Lưu quả phụ vẫn là phải cho ngươi ca ca giữ lại, huống hồ nàng trước đó liền nhìn lén nhiều lần đại lang kia mà, nhà ta đại lang chính là dung mạo xinh đẹp, mười dặm tám hương cũng không tìm tới một cái." Mẫu thân nói: "Ta vài ngày trước liền thăm dò qua ý tứ, Lưu quả phụ trong lòng chỉ sợ là nguyện ý."

Thẩm Kiến im lặng hỏi thương thiên, cha mẹ a, các ngươi có thể lại bất công một chút sao? Ta đứa con trai này không phải thân sinh, là các ngươi nhặt được đi!

Cùng phụ mẫu ăn trong chốc lát cơm.

"Tốt đại lang, nhìn thấy ngươi mạnh khỏe cha mẹ cũng yên lòng, cái này liền trở về." Phụ thân nói.

Thẩm Lãng nói: "Cha mẹ, buổi tối hôm nay không lưu lại đến ở một đêm sao? Sắc trời quá muộn a."

Phụ thân nói: "Nơi này chúng ta ngốc không quen."

Sau đó, Thẩm Lãng để Kim Trung chuẩn bị hai chiếc xe ngựa lớn, đưa Thẩm Lãng phụ mẫu về nhà.

Bá tước đại nhân cùng Mộc Lan cũng bỏ xuống bên kia yến hội, đặc biệt tới đưa tiễn.

"Ca, ngươi đừng tiễn nữa, đi động phòng đi, tẩu tử vẫn chờ ngươi." Đệ đệ nói: "Xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng!"

Thẩm Lãng vẫy vẫy tay, sau đó hướng phía động phòng đi đến.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 27: Động Phòng, Thẩm Lãng Cặn Bã Ra Cảnh Giới Mới

Đêm động phòng hoa chúc, Thẩm Lãng phòng không gối chiếc!

Không sai biệt lắm chờ đến sau nửa đêm, Kim Mộc Lan đều không có tiến vào động phòng bên trong.

Xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, cứ như vậy nằm ở trên giường đi ngủ hoang phế quá đáng tiếc, bằng không làm những gì?

Thành hôn một chuyến, trong lòng thật đúng là có chút khô nóng, ngủ không được a!

Ngay lúc này, Kim Mộc Lan đi đến.

Thẩm Lãng không khỏi vô cùng may mắn, may mắn hắn vừa rồi cũng không có làm gì, nếu bị nàng nhìn thấy nhiều xấu hổ?

Nhìn thấy Thẩm Lãng đứng lên, Kim Mộc Lan nói: "Ngươi ngồi xuống."

Thẩm Lãng ngồi xuống.

Kim Mộc Lan ở cái bàn ngồi đối diện xuống tới, kia bên hông uốn cong đường cong để Thẩm Lãng càng thêm khô nóng, thật muốn ngủ không được a.

"Hôm nay ta nghe qua ngươi rất nhiều nghe đồn, có người nói ngươi tham mộ hư vinh, có người nói ngươi bất học vô thuật, còn có người nói ngươi trí lực rất thấp." Kim Mộc Lan nói: "Nhưng là ngươi đêm nay biểu hiện để ta phi thường ngoài ý muốn, cũng làm cho phụ thân rất kinh hỉ."

"Quá khen." Thẩm Lãng nói.

Kim Mộc Lan nói: "Vậy có thể hay không nói cho ta, trước đó ngươi ở Từ gia ở rể thời điểm ngơ ngơ ngác ngác, vì sao đêm nay biến hóa to lớn như thế đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Ở Từ gia bệnh nặng một trận, cơ hồ tính chết một lát nữa, sau đó đầu óc cuối cùng khai khiếu một điểm, không có giống trước đó ngu xuẩn như vậy như heo."

Kim Mộc Lan nói: "Thẩm Lãng, có mấy lời ta muốn cùng ngươi nói rõ ràng."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói."

Kim Mộc Lan nói: "Đời ta là không có ý định lấy chồng, muốn đem tất cả mọi thứ đều hiến cho gia tộc. Nhưng bởi vì Chúc thị bức hôn, cho nên mới không thể không nhận người ở rể."

Thẩm Lãng đã biết đối phương muốn nói gì, nhưng hắn không cắt đứt.

Mộc Lan tiếp tục nói: "Chúng ta trên danh nghĩa là vợ chồng, cả đời này cũng sẽ không thay đổi, ta cũng tuyệt đối sẽ không khác gả người khác. Nhưng là vợ chồng nghĩa vụ, xin thứ cho ta không thể tạm thời thực hiện, phi thường thật có lỗi."

Chính là nói, không thể cùng Thẩm Lãng động phòng.

Thẩm Lãng muốn nở nụ cười, nói: "Ta có thể lý giải."

Mộc Lan nói: "Cái này tạm thời, có thể là cả một đời."

Thẩm Lãng nói: "Ta vẫn là lý giải."

Giống như Kim Mộc Lan như thế kiêu ngạo nữ nhân, làm sao có thể tùy tiện cùng nam nhân cùng phòng, dù là cái này cái nam nhân là nàng trên danh nghĩa trượng phu.

Loại này cấp bậc nữ nhân, muốn có được thân thể nàng, trước hết muốn chinh phục nàng tâm.

Theo trình độ nào đó, Thẩm Lãng ở rể phủ Bá tước cũng không phải là vì tình cảm, hoàn toàn là vì bảo hộ người nhà cùng mình an bình.

Cho nên, mọi người lẫn nhau không thiếu nợ nhau.

Đương nhiên, cuối cùng đến nói hắn vẫn là thiếu Kim Mộc Lan, dù sao nàng nhận Thẩm Lãng ở rể trực tiếp giải quyết Thẩm gia nguy cơ trí mạng.

"Từ nay về sau, ngươi có thể ở phủ Bá tước đi lại tự do, mỗi tháng đều có cung phụng, mà lại ta sẽ phụng dưỡng hiếu thuận cha mẹ ngươi, mặc kệ ở bất kỳ trường hợp nào ngươi đều có thể tuyên bố là trượng phu ta." Kim Mộc Lan nói: "Nhưng là chúng ta khả năng cả một đời cũng khác nhau phòng, ta sẽ cô độc sống quãng đời còn lại, ngươi đồng ý không?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ta đồng ý."

Kim Mộc Lan nói: "Vậy thì tốt, từ nay về sau chúng ta liền là vợ chồng. Ngươi chịu ủy khuất, phu quân!"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Còn tốt."

Hắn từ đầu đến cuối rất tỉnh táo, không có biểu hiện ra cái gì lòng đầy căm phẫn bộ dáng.

Kim Mộc Lan nói: "Đương nhiên, ta cũng không thể quá tự tư, ta mình có thể độc thân sống quãng đời còn lại, nhưng là ngươi lại muốn nối dõi tông đường. Buổi tối hôm nay là ngươi động phòng, ta không thể để cho ngươi lẻ loi trơ trọi phòng không gối chiếc, Tiểu Băng tiến đến!"

Kim Mộc Lan một tiếng triệu hoán.

Lập tức, một người mặc váy đỏ nữ hài tử đi đến, chỉ có mười tám mười chín tuổi, dáng dấp mười phần tú mỹ, mấu chốt dáng người phát dục đến phi thường thành thục, toàn thân cao thấp linh lung tinh tế, nở nang động lòng người, vừa nhìn liền biết sẽ xảy ra nuôi.

Mấu chốt khuôn mặt nàng lại rất thuần khiết, còn mang theo một điểm hài nhi mập, thật sự là một cái tuyệt diệu thiếu nữ đẹp.

"Tiểu Băng theo nhỏ đi theo ta cùng nhau lớn lên, tình như tỷ muội, ta liền đem nàng gả cho ngươi.

" Kim Mộc Lan nói: "Theo buổi tối hôm nay lên, nàng liền bồi ngươi cùng phòng, vì ngươi sinh con dưỡng cái."

Thẩm Lãng kinh ngạc, Kim Mộc Lan nữ thần như thế khoan dung độ lượng, nghĩ đến như thế chu đáo.

Một màn này, hắn thật sự là không nghĩ tới a.

"Tiểu Băng, tối nay là cô gia đêm động phòng hoa chúc, ngươi phải thật tốt hầu hạ." Kim Mộc Lan nói.

"Vâng." Tiểu Băng khuôn mặt đỏ bừng đáp ứng nói.

Thẩm Lãng nói: "Cái này, cái này không được đâu!"

Kim Mộc Lan nghiêm mặt nói: "Ta không thể quá tự tư, không thể làm trễ nải ngươi chung thân."

Thẩm Lãng nói: "Không, ta không có bất kỳ cái gì ủy khuất, ta là cam tâm tình nguyện."

Kim Mộc Lan lông mày có chút nhăn mày lên, chẳng lẽ cái này Thẩm Lãng đối với mình đã si tâm không thay đổi, cho nên không nguyện ý lại đụng biệt nữ người? Không muốn như vậy a, Kim Mộc Lan không muốn cùng Thẩm Lãng cùng phòng, nhưng là cũng không muốn làm trễ nãi hắn.

Nếu như Thẩm Lãng chuyên chú si tình nàng, sẽ chỉ làm trong lòng nàng càng thêm áy náy bất an.

"Thẩm Lãng, ngươi nghe ta nói." Kim Mộc Lan chân thành nói: "Ngươi thật đừng đối ta ôm lấy ảo tưởng, ta cả đời này mộng tưởng chính là dẫn binh tác chiến, vì gia tộc, là quốc quân khai cương thác thổ, ngươi thích ta, ta phi thường cảm kích. Nhưng là tuyệt đối không nên làm trễ nải ngươi hạnh phúc. Buổi tối hôm nay ngươi liền cùng Tiểu Băng động phòng, nhất nhanh sinh ra hài tử, đối với cha mẹ ngươi cũng có một cái công đạo."

Thẩm Lãng nhìn qua Mộc Lan một phút, sau đó nói: "Đã nương tử ưu ái như thế, kia vi phu liền từ chối thì bất kính."

Sau đó hắn nhìn về phía cái kia xinh xắn thị nữ nói: "Tiểu Băng, xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, đừng chậm trễ, giúp ta đem quần áo cởi ra đi."

A? !

Kim Mộc Lan lập tức ngây người.

Ta là phi thường lớn phương không giả, nhưng là. . . Thẩm Lãng ngươi không khỏi cũng quá trực tiếp đi, cứ như vậy tiếp nhận, cũng không chối từ che giấu một chút?

Sau đó, Mộc Lan trực tiếp liền rời đi.

Bởi vì nàng không đi nữa, Thẩm Lãng đều muốn thoát / quần.

. . .

Mộc Lan đi về sau, Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào Tiểu Băng trên thân.

Ghê gớm a, nhìn xem như thế nhỏ nhắn xinh xắn, tối thiểu 36D a, thật sự là người không thể xem bề ngoài.

Khuôn mặt đáng yêu như thế, lại như thế hung ác.

"Cô. . . Cô gia, ngươi thật muốn ta thị tẩm sao?" Tiểu Băng run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên!"

Hắn thật không có giả mạo, thành công ở rể phủ Bá tước về sau, tâm hắn nguyện liền đã đạt xong rồi.

Về phần Kim Mộc Lan có phải hay không muốn bồi hắn đi ngủ? Chuyện này không trọng yếu.

Đương nhiên hắn là rất yêu thích Kim Mộc Lan, nhất là khuôn mặt nàng cùng dáng người, còn có tính cách.

Nhưng là người ta đã nói đến rất rõ ràng, mọi người làm vợ chồng giả, tương kính như tân, chẳng lẽ Thẩm Lãng còn trông mong theo đuổi nàng, đi vì nàng thủ thân như ngọc sao?

Không có khả năng!

Hắn đều độc thân bốn mươi mấy năm, nào có thời gian mò mẫm chậm trễ a.

Đương nhiên Kim Mộc Lan vóc người lại đẹp, khuôn mặt siêu đẹp, mấu chốt hai cái đùi siêu cấp dài siêu cấp hữu lực, tư vị khẳng định là tuyệt diệu.

Nhưng là Tiểu Băng cũng không kém a.

Nữ nhân sau khi lên giường, đèn một quan khác biệt không là rất lớn, nhất là Tiểu Băng loại này tiểu mỹ nhân, tại sao có thể phung phí của trời.

"Băng nhi, sắc trời không còn sớm, chúng ta nghỉ ngơi đi!" Thẩm Lãng nói, hắn đã là giận kiếm mà lên.

Băng nhi nhìn qua Thẩm Lãng một chút, bỗng nhiên cắn răng một cái, sau đó đưa tay giải khai mình quần áo.

Thẩm Lãng lúc này là tinh kỳ phấp phới.

Thị nữ Tiểu Băng từng cái từng cái cởi xuống mình quần áo.

Thẩm Lãng nheo mắt lại.

Bảo vệ bốn mươi mấy năm đồng trinh a, rốt cục muốn giải phóng a!

Nhưng là, Tiểu Băng một bên thoát y áo, tròng mắt một viên một viên đến rơi xuống, cuối cùng là nước mắt như chú.

Đây, đây là ý gì?

Ngươi làm sao một bức dùng thân phệ hổ tư thế a? Phảng phất một người muốn đi tiến vào hố lửa phụ nữ đàng hoàng bộ dáng?

Ta Thẩm Lãng dáng dấp đẹp trai như vậy? Chỗ nào không xứng với ngươi rồi?

"Băng Băng, ngươi không nguyện ý?" Thẩm Lãng hỏi.

Tiểu Băng con mắt đỏ bừng, không nói lời nào, nước mắt chảy đến càng hung ác.

Thẩm Lãng im lặng, tiểu nương bì này chẳng lẽ chướng mắt mình?

Quên đi, mạnh quay tay dưa không ngọt, Thẩm Lãng tình nguyện lại đợi mười năm, cũng không nguyện ý ép buộc người khác.

"Được rồi, vậy ngươi đi căn phòng cách vách ngủ đi." Thẩm Lãng nói.

Lập tức, Tiểu Băng xinh xắn thân thể nhanh chóng chạy ra ngoài.

Thẩm Lãng cúi đầu nhìn mình lều vải một chút, rút kiếm tứ phương tâm mờ mịt, hỏi: "Tam đệ, Mộc Lan gian phòng cũng ở trong nhà này, ngay tại cách đó không xa, ngươi nói ta tiến lên chui vào hắn ổ chăn, kết quả sẽ như thế nào?"

"Ta sẽ chết, gà đoạn trứng bay!"

Thẩm Lãng ảo tưởng ra cảnh tượng đó, lập tức uể oải.

Hắn trực tiếp chui vào chăn, mười phút sau, nằm ngáy o o.

. . .

Ngày kế tiếp, Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan cùng một chỗ ăn điểm tâm, Tiểu Băng ở bên cạnh hầu hạ.

Mộc Lan nói."Phu quân, hôm nay thiếp thân vốn hẳn nên cùng ngươi cùng nhau về nhà bái kiến cha mẹ chồng, nhưng là quân ta vụ mang theo không có cách nào đi, một hồi ngươi giúp ta mang mấy món lễ vật về nhà."

"Được." Thẩm Lãng nói.

Một lát sau, Mộc Lan lại nói: "Phu quân, ngươi sau này có ý nghĩ gì cùng mục tiêu, có thể cùng thiếp thân nói một chút."

"Không có gì mục tiêu." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan lại nói: "Làm sao có thể không có mục tiêu đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta ngược lại là có một cái phi thường to lớn mục tiêu."

"Cái gì?" Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng nói: "Chơi chết Từ gia, để Từ Thiên Thiên quỳ ở trước mặt ta kêu rên cầu xin thương xót."

"A. . ." Mộc Lan kinh ngạc.

Nam nhân không đều là có xa đại lý tưởng sao, mặc kệ thật giả đều biểu hiện được khoan dung độ lượng a, phu quân ngươi trực tiếp như vậy có thù tất báo, thật tốt sao?

Mộc Lan nói: "Phu quân tâm tư ta có thể lý giải, nhưng là điểm này chỉ sợ không dễ dàng làm được."

Thẩm Lãng nói: "Dù là dùng phủ Bá tước quyền lực, cũng không cách nào chơi chết Từ gia sao?"

Mộc Lan nói: "Từ gia cùng Trương gia thông gia, Trương Tấn phụ thân Trương Xung là Nộ Giang thái thú, bọn hắn phía sau chỗ dựa là Chúc thị gia tộc, dùng phủ Bá tước lực lượng còn không động được."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta đi trước chơi chết Điền Hoành có thể chứ?"

Mộc Lan nói: "Chỉ sợ cũng không được, Điền Hoành là Huyền Vũ thành dân quân Thiên hộ, là về Huyền Vũ thành chủ quản, mà lại vừa mới đầu nhập Trương gia, chúng ta phủ Bá tước nếu là động hắn, chính là cùng phủ thành chủ trở mặt, xúc phạm tân chính, bởi vì quý tộc không được can thiệp địa phương chính vụ."

Thẩm Lãng nói: "Phủ Bá tước không phải rất ngưu bức sao?

Làm sao cái này cũng làm không được, kia cũng làm không được a?"

Mộc Lan nói: "Kia. . . Thật đúng là là có lỗi với ngài."

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, vậy ta dùng phủ Bá tước cô gia thân phận đi Hắc Y bang đánh Điền Hoành mặt có thể chứ? Đừng nói cho ta ngay cả điểm ấy đều không thể a? Ngay cả một cái hắc bang đầu lĩnh đều khi dễ không được, vậy chúng ta phủ Bá tước cũng không tránh khỏi quá uất ức đi."

Mộc Lan khó xử nhìn qua trượng phu, nàng lần thứ nhất hoài nghi chính mình có phải hay không chọn sai phu quân?

Nhìn xem Thẩm Lãng tràn ngập chờ mong ánh mắt, Mộc Lan ma xui quỷ khiến gật đầu nói: "Vậy, vậy ngược lại là có thể."

Thẩm Lãng cầm chén đẩy nói: "Ta ăn no rồi, nương tử từ từ ăn, vi phu cáo từ trước."

Mộc Lan nhìn xem Thẩm Lãng nhanh chóng rời đi bóng lưng, kinh ngạc không nói gì.

Phu quân ngươi trả thù tâm thật sự là quá mạnh a, ngay cả một khắc đồng hồ cũng chờ không vội sao?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 28: Trả Thù Điền Hoành, Không Biết Xấu Hổ Tiểu Bạch Kiểm

Thẩm Lãng đi ra ngoài về sau, Mộc Lan nhìn xem hắn rời đi bóng lưng ngẩn người hai giây, sau đó tiếp tục ăn điểm tâm.

Bên cạnh một cái thị nữ Tiểu Đình nói: "Tiểu thư, cô gia quá có thù tất báo, chỉ sợ sẽ tổn hại chúng ta phủ Bá tước thanh danh."

Dung mạo của nàng rất cao, có chút thon gầy.

Cái này vừa nói, Mộc Lan ngừng đũa, ánh mắt nhìn về phía thị nữ Tiểu Đình.

Nàng bình thường đối với bọn hạ nhân vô cùng tốt, cho nên những này bọn thị nữ cũng không phải phi thường e ngại.

Mà lại cái này Tiểu Đình làm việc mạnh mẽ lợi hại, đem Mộc Lan sinh hoạt chiếu cố thỏa thỏa thiếp thiếp, xem như đông đảo thị nữ bên trong đầu mục.

Cho tới nay, phủ Bá tước người nhìn thấy hắn đều lấy lòng hô một câu Tiểu Đình tỷ tỷ.

Nhìn thấy Mộc Lan ánh mắt nhìn lại, thị nữ Tiểu Đình nói: "Ta nói đến không có sai a, chúng ta phủ Bá tước yêu dân như con, thanh danh vô cùng tốt, cô gia như thế càn rỡ chỉ sợ không phải chuyện tốt, khác cho chúng ta phủ Bá tước rước lấy phiền phức."

Mộc Lan ánh mắt phát lạnh, quát lạnh nói: "Người tới, đưa nàng vả miệng mười lần."

Lập tức, một cái ma ma đi đến, hướng phía cái kia thon gầy người cao thị nữ Tiểu Đình trên mặt hung hăng vỗ qua.

"Ba ba ba ba. . ."

Tiểu Đình đầu tiên là không dám tin tưởng lỗ tai mình, tiểu thư vậy mà lại đánh mình?

Ngay sau đó khuôn mặt thụ đau nhức, không khỏi kêu thành tiếng.

Ròng rã quạt mười cái cái tát, trực tiếp đưa nàng xinh đẹp gương mặt đánh cho sưng đỏ không chịu nổi, máu mũi đều chảy ra.

Người bên cạnh thấy câm như hến.

Tiểu thư cho tới bây giờ đều chưa từng có như thế, một số thời khắc là nữ môn coi như bắt hắn mở vài câu trò đùa nàng cũng không phải là rất để ý.

Mộc Lan nói: "Các ngươi nhớ kỹ cho ta, cô gia liền xem như ở rể cũng là chủ nhân các ngươi, về sau còn dám phía sau thêu dệt chủ nhân, cũng không phải là vả miệng mười lần đơn giản như vậy."

Mà người thị nữ kia Tiểu Đình hoàn toàn ngây người, bình thường tiểu thư là bực nào sủng ái nàng a.

Mộc Lan nói: "Đưa nàng đuổi ra ta viện tử, đưa đi khuê phòng."

Cái này thon gầy người cao thị nữ lúc này mới hoàn toàn luống cuống, quỳ xuống dập đầu nói: "Tiểu thư ta sai rồi, ta về sau cũng không dám lại thêu dệt cô gia, ngài tha cho ta đi, tha cho ta đi. . ."

Bị đánh mười bàn tay, chỉ cần không có mặt mày hốc hác liền không có cái gì trở ngại, nhưng là bị tiến đến khuê phòng liền thảm rồi.

Ở phủ Bá tước nô bộc cũng là có trên dưới phân chia, ở tiểu thư bên người chính là người trên người, đi khuê phòng bên kia chính là hạ nhân người, có làm không hết công việc.

Nhưng mặc kệ nàng lại cầu xin tha thứ cũng là vô dụng, mấy cái ma ma trực tiếp đem hắn túm ra ngoài.

. . .

"Chủ nhân, cô gia Thẩm Lãng đến đây kính trà." Kim Trung nói.

Bá tước đại nhân tâm tình không tệ, đêm qua Thẩm Lãng biểu hiện xuất sắc, để hắn mặt mũi sáng sủa.

Đương nhiên, Vương Liên cùng Mạc Dã hai người này so với hắn vẫn như cũ muốn xuất sắc rất nhiều rất nhiều. Chỉ bất quá Thẩm Lãng trước đó truyền thuyết là một cái triệt để phế vật, nhưng ngày hôm qua a một biểu hiện, cảm giác cũng không có bết bát như vậy.

Cái này rất giống chiếm thiên đại tiện nghi.

Thẩm Lãng sau khi đi vào, cung cung kính kính cho nhạc phụ nhạc mẫu đại nhân kính trà.

Bá tước đại nhân nói: "Thẩm Lãng, ngươi hôm nay có thể có tính toán gì a?"

Thẩm Lãng nói: "Phụ mẫu ngậm đắng nuốt cay đem ta nuôi lớn, hôm nay ta ở rể phủ Bá tước xem như bất hiếu. Hôm nay ta muốn về nhà hảo hảo bồi bồi Nhị lão, ở bọn hắn đầu gối trước tận hiếu."

Bá tước đại nhân nói: "Trăm thiện hiếu làm đầu, đây là hẳn là, ngươi đi đi, cũng thay ta mang hai phần lễ vật cho cha mẹ ngươi."

"Vâng." Thẩm Lãng nói: "Đa tạ nhạc phụ đại nhân."

Nhạc mẫu đại nhân ung dung hoa quý, nhu hòa phóng khoáng nói: "Mộc Lan làm con dâu vốn hẳn nên theo ngươi cùng đi bái kiến phụ mẫu, nhưng nàng mỗi ngày đều có quân vụ mang theo, ở đây ta liền thay nàng xin lỗi ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Nhạc mẫu đại nhân nói quá lời, tiểu tế sợ hãi."

Hai người đều đối với đêm qua động phòng hoa chúc né tránh không nói, hiển nhưng đã có đoán trước.

Thẩm Lãng cáo biệt về sau, Bá tước phu nhân nói: "Ta nhìn cái này Thẩm Lãng rất không tệ, rất ổn trọng."

Sau nửa canh giờ, Thẩm Lãng rời đi phủ Bá tước.

Hắn lúc đầu nghĩ cưỡi ngựa, nhưng là quá cực khổ, cho nên ngồi xe ngựa, sau lưng còn có hai cái phủ Bá tước kỵ sĩ hộ tống.

Đây cũng là áo gấm về quê đi.

Cái này xe ngựa sang trọng không thua gì hiện đại Địa Cầu bôn trì, còn có hai cái vũ trang kỵ binh hộ tống.

Điệu bộ này ở Huyền Vũ thành, rất phong cách.

. . .

Bất quá, Thẩm Lãng chưa có về nhà, mà là trực tiếp xâm nhập Điền Hoành Hắc Y bang bên trong.

"Dừng lại, đây là dân quân Thiên Hộ Sở, ai dám xông vào?"

Hắc Y bang tổng bộ là một cái lâu đài nhỏ, treo dân quân Thiên Hộ Sở cờ xí, nhìn thấy Thẩm Lãng xe ngựa về sau, lập tức cung nỏ tương đối.

"Xông đi vào." Thẩm Lãng nói.

Phủ Bá tước kia hai cái vũ trang kỵ binh không nói hai lời, trực tiếp phóng ngựa gia tốc, bỗng nhiên vọt tới.

Hắc Y bang trại trên tường binh sĩ liền muốn dẫn khêu gợi bắn, người bên cạnh lập tức ngăn cản hắn.

"Ngươi điên rồi? Ngươi không muốn sống, ta còn muốn công việc đâu, đây chính là phủ Bá tước kỵ binh."

Cái kia cung thủ nhìn kỹ, có thể không phải liền là Huyền Vũ phủ Bá tước cờ xí sao? Lập tức hồn đều muốn dọa bay.

Bọn hắn tên là dân quân, kì thực hắc bang, nếu là dám đối với phủ Bá tước kỵ binh bắn tên, đó chính là tự tìm đường chết.

"Còn không mau đi bẩm báo bang chủ?" Trại trên tường cái kia tiểu đầu mục hạ lệnh.

Lập tức, một cái bang chúng nhanh chóng hướng bên trong chạy mà đi, bẩm báo Điền Hoành.

. . .

"Ha ha ha. . ."

Không thấy người, trước nghe âm thanh.

Điền Hoành cách thật xa liền giang hai cánh tay, cởi mở thân thiết nói: "Xin hỏi phủ Bá tước vị nào đại giá quang lâm, Điền mỗ không có từ xa tiếp đón, thứ tội thứ tội."

"Ngừng!"

Thẩm Lãng kêu dừng xa phu, từ trên xe ngựa đi xuống, lười biếng nói: "Điền bang chủ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!"

Điền Hoành trong lòng bất đắc dĩ, thật đúng là ngươi Thẩm Lãng a.

Thật không nghĩ tới a, ngươi đêm qua vừa mới ở rể phủ Bá tước, hôm nay liền không kịp chờ đợi đến đánh mặt.

Ngươi Thẩm Lãng tên tiểu nhân này sắc mặt cũng biến đổi quá nhanh a, hai ngày trước cỡ nào cung kính a, nhìn thấy ta Điền Hoành như là chuột thấy mèo, hôm nay lại lớn như thế đâm gai.

Bực này nhà giàu mới nổi bản tính, thật sự là không che giấu chút nào a.

Nhưng là bỗng nhiên áp chế trong lòng nộ khí, tiến lên chắp tay, nhiệt tình nói: "Thẩm công tử từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, có chuyện gì phái một cái hạ nhân đến không phải, còn làm phiền giá ngươi tự mình chạy tới một chuyến?"

Nhìn Điền Hoành bộ dạng này, hai người thật giống như cho tới bây giờ đều chưa từng có tiết, là bạn tốt.

Bất quá, lời này Thẩm Lãng nghe được liền không cao hứng.

Điền Hoành lại còn là xưng hô ngươi, mà không phải ngài?

Cái này ý gì? Không đem ta Thẩm Lãng để vào mắt?

Điền Hoành nói: "Mời, mời Thẩm công tử tiến vào dùng trà!"

. . .

Ở Điền Hoành trang hoàng hoa lệ trong phòng khách, Thẩm

Lãng chậm ung dung phẩm trà.

Điền Hoành khinh thường, ngươi Thẩm Lãng một cái người sa cơ thất thế, lâu bần chợt giàu, hiểu được thưởng thức trà sao?

Đương nhiên, trên mặt hắn là lại không chút nào biểu hiện ra ngoài.

Điền Hoành nói: "Thẩm công tử lần này tới, có gì chỉ giáo a?"

Thẩm Lãng nói: "Ta chính là vì kia một ngàn kim tệ nợ nần mà đến, chúng ta làm người chính là muốn có nợ phải đền, nợ tiền không trả kia là cháu trai."

Điền Hoành cười ha ha, từ trong ngực móc ra một trương giấy nợ.

Đây chính là lúc ấy Thẩm Lãng cắn nát ngón tay viết một ngàn kim tệ giấy nợ.

Điền Hoành nhẹ nhàng kéo một cái, liền đem cái này giấy nợ phá tan thành từng mảnh, sau đó ở ánh nến triệt để thiêu hủy.

"Cái gì một ngàn kim tệ nợ nần, ta căn bản không biết a, đã sớm quên." Điền Hoành khoát tay áo nói: "Không có có chuyện này a!"

Cái này Điền Hoành còn đủ hiểu chuyện.

Một ngàn kim tệ nợ nần, cứ như vậy xóa sạch.

Thẩm Lãng nhẹ khẽ nhấp một miếng trà, cau mày nói: "Điền bang chủ, là ngươi thiếu ta một ngàn kim tệ a, ngươi làm sao đem quên đi, còn đem giấy nợ hủy? Cái này có thể làm sao tốt, chứng cứ cũng mất, người ta còn tưởng rằng ta đến ngươi nơi này lừa bịp tiền đâu?"

Cái này vừa nói, Điền Hoành ngây người, trong miệng nước trà cơ hồ phun tới.

Trời ạ, ta Điền Hoành hành tẩu giang hồ nhiều năm như vậy, còn chưa từng gặp qua giống như ngươi người vô sỉ a.

Ngươi Thẩm Lãng cái này đổi trắng thay đen bản sự, nhưng so với ta mạnh hơn nhiều a!

"Làm sao? Điền bang chủ đây là không có ý định trả sao?" Thẩm Lãng nhàn nhạt hỏi.

"Ta trả lại ngươi đại gia." Điền Hoành trong lòng giận mắng, hận không thể quơ lấy một cây đao đem Thẩm Lãng chặt thành thịt nát.

Nhưng là. . . Hắn không thể a.

Hít một hơi thật sâu, Điền Hoành thay đổi tươi cười nói: "Làm sao lại thế? Người khác thiếu ta tiền có thể không trả, nhưng là ta thiếu người tiền, nhất định phải trả!"

"Người tới, đi lấy một ngàn kim tệ tới."

Một lát sau, có người ôm một cái rương nhỏ tới, trọn vẹn một ngàn kim tệ, năm nặng mười mấy cân.

"Thẩm công tử, ngươi điểm điểm." Điền Hoành nói.

Còn nói ngươi? Ngay cả cái ngài lời không nói?

Thẩm Lãng nói: "Ai, tất cả mọi người là người quen, lợi tức coi như xong a."

Điền Hoành trong lòng muốn tức nổ tung, ngươi cái này tên hỗn đản, đe doạ ta một ngàn kim tệ không nói, lại còn muốn lợi tức?

Nhưng rất nhanh Điền Hoành lại thay đổi khuôn mặt tươi cười, nói: "Thân huynh đệ minh tính sổ sách, lợi tức muốn cho, muốn cho."

Sau đó, lại lấy ra một trăm kim tệ coi như lợi tức.

"Thẩm công tử còn có cái gì phân phó sao?" Điền Hoành hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Điền Thập Tam đâu?"

Điền Hoành nói: "Thẩm công tử tìm hắn làm gì đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Hắn hôm qua đi bắt cha mẹ ta, lại luôn mồm muốn giết ta cả nhà, ta muốn đem hắn hai chân đánh gãy!"

Điền Hoành thật tròng mắt đều muốn nổ.

Khinh người quá đáng, khinh người quá đáng a!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 29: Vô Cùng Hối Hận Không Kịp A, Trời Đánh

Điền Hoành nắm đấm nắm thật chặt, thậm chí móng tay đều chạm vào lòng bàn tay.

Nội tâm của hắn thậm chí là bi phẫn.

Dựa vào cái gì a?

Ta Điền Hoành liều mạng luyện võ mấy chục năm, chém giết mấy chục năm, mới có thành tựu ngày hôm nay.

Mà trước mắt tên tiểu bạch kiểm này hai ngày trước còn như cùng một con giun dế, hắn tùy ý liền có thể nghiền chết.

Hiện tại, tên tiểu bạch kiểm này vậy mà có thể trực tiếp xông lên cửa đánh mặt.

Chỉ bằng hắn dáng dấp đẹp trai sao?

Cho nên, Điền Hoành nội tâm mỗi phút đều có một trăm lần xúc động muốn đem Thẩm Lãng mặt tươi sống đập nát.

Nhưng là, hắn không thể a!

Thế là, Điền Hoành dương cả giận nói: "Mười ba vậy mà đắc tội qua Thẩm công tử? Thật sự là đại nghịch bất đạo, đợi đến hắn trở về, ta nhất định đánh gãy hắn hai chân!"

Thẩm Lãng cau mày nói: "Hắn không ở?"

"Đúng, vừa vặn không ở." Điền Hoành cười nói: "Đêm qua lâm thời phái hắn đi Bạch Lăng thành, đại khái muốn một hai tháng mới có thể trở về."

"Ha ha!"

Nào có trùng hợp như vậy sự tình, Thẩm Lãng thật sự là một cái dấu chấm câu cũng không tin.

Chỉ bất quá đã Điền Hoành nói không ở, Thẩm Lãng cũng không thể đi lục soát a.

"Đã không ở quên đi, nhưng là đợi đến hắn lúc trở về ngươi nhất định phải nhớ kỹ cho ta biết." Thẩm Lãng nói: "Ta nhất định phải đánh gãy hắn hai chân, cơn giận này không ra, ta quyết không bỏ qua!"

"Nhất định, nhất định." Điền Hoành cười làm lành nói.

"Đi." Thẩm Lãng trực tiếp rời đi.

Phía sau hắn phủ Bá tước võ sĩ nhìn trên bàn kia rương kim tệ, không biết nên không nên lấy đi.

Thẩm Lãng nói: "Đem kim tệ lấy đi a, đây là Điền Hoành thiếu ta nợ, cùng phủ Bá tước không quan hệ."

Bá tước vũ vũ sĩ tiến lên, đem kia cái rương kim tệ ôm lấy, đi theo Thẩm Lãng đi ra ngoài.

Trước khi ra cửa thời điểm, hai cái phủ Bá tước võ sĩ liếc mắt nhìn nhau, bọn hắn ẩn ẩn cảm thấy, tiểu thư là không là tìm sai cô gia rồi?

Vô sỉ như vậy phong vận, hoàn toàn phá hủy phủ Bá tước gia phong a.

. . .

Nhìn thấy Thẩm Lãng đi về sau, Hắc Y bang chủ Điền Hoành cũng nhịn không được nữa, bỗng nhiên đem trên mặt bàn chén trà toàn bộ đạp nát, đem Thẩm Lãng dùng qua chén trà giẫm thành sứ bột phấn.

"Người tới, đem hắn ngồi qua cái ghế bổ thiêu hủy."

Lập tức, hai cái Hắc Y bang võ sĩ tiến đến, xuất ra đao đem Thẩm Lãng ngồi qua cái ghế chém thành củi khô, sau đó đưa đến bếp sau đi thiêu hủy.

"Nghĩa phụ không nên tức giận, Thẩm Lãng phế vật này như thế hoành hành ương ngạnh, Huyền Vũ Bá tước yêu dân như con, quý trọng thanh danh, chắc chắn hung hăng trừng phạt cái này rác rưởi, có lẽ không bao lâu chúng ta liền có thể nghe được Thẩm Lãng ở phủ Bá tước chết bất đắc kỳ tử tin tức."

Điền Thập Tam đi ra.

Hắn đương nhiên không có đi cái gì Bạch Lăng thành.

Điền Hoành nói: "Ta liền không cách nào tin, một cái đồ bỏ đi vật chuyển biến thành hoàn khố như thế làm sao nhanh, như vậy tự nhiên, vô sự tự thông a."

Hắn đương nhiên biết Thẩm Lãng không phải phế vật, nhưng nói như vậy giải hận a.

"Chẳng qua là một cái ngu xuẩn hạng người, lâu bần chợt giàu mà thôi, không thành được đại khí." Điền Thập Tam châm chọc nói: "Ngài xem hắn không biết xấu hổ sắc mặt, không có gì triển vọng lớn."

Điền Hoành nói: "Những ngày này ngươi liền đừng đi ra ngoài, liền ngốc trong bang làm việc đi, không cần xuất đầu lộ diện."

Điền Thập Tam nội tâm thống hận vô cùng, lại chỉ có thể gật đầu nói: "Phải."

Nhưng mà. . .

Ngay lúc này, đã rời đi Thẩm Lãng bỗng nhiên nhanh chóng xông trở lại, đi mà quay lại.

Điền Thập Tam giật mình, nhanh chóng liền phải ẩn trốn.

"Ngươi chớ núp, ta nhìn thấy ngươi." Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Điền Thập Tam tốc độ ngươi thật nhanh a, nháy mắt liền theo Bạch Lăng thành trở về, một giây ngàn dặm a."

Lúc này Điền Hoành thật muốn tức nổ tung, ngươi cái này tên hỗn đản Thẩm Lãng, không chỉ có không biết xấu hổ, còn gian trá a.

Rõ ràng đã đi, lại còn giết một cái hồi mã thương?

Thẩm Lãng nhìn qua Điền Thập Tam nói: "Ngươi mang theo mười mấy người đi nhà ta, phá cửa mà vào, muốn bắt đi cha mẹ ta cùng đệ đệ, nếu không phải Kim Trung đuổi tới,

Chỉ sợ bọn họ không biết cỡ nào bi thảm. Ta vẻn vẹn chỉ là đánh gãy ngươi hai chân, không quá phận đi!"

Điền Thập Tam gương mặt bỗng nhiên co quắp một trận, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng.

Đối mặt Thẩm Lãng như thế có thù tất báo người, cầu xin tha thứ đã hoàn toàn vô dụng, cho nên hắn hoàn toàn không che giấu mình oán độc.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Điền bang chủ ngươi đã nói, chỉ cần Điền Thập Tam vừa về đến, liền nhất định đánh gãy hắn hai chân cho ta xuất khí, hiện tại ngươi động thủ đi!"

Điền Hoành nhắm mắt lại.

Hắn không nguyện ý như thế.

Mà lại, đêm qua nhìn thấy Thẩm Lãng thật ở rể phủ Bá tước về sau, cảm giác nguy cơ mười phần Điền Hoành ngay lập tức có thể tự mình tìm một cái núi dựa lớn.

Thái Thú đại nhân Trương Xung.

Đương nhiên, hắn là tìm Trương Tấn nói.

Hắn trọn vẹn dùng năm nhà sòng bạc 35% ích lợi, đổi lấy Trương gia đối với hắn che chở.

Đáp ứng điều kiện này thời điểm, hắn bên trong lòng đang rỉ máu.

Bởi vì hàng năm vượt qua sáu mươi phần trăm ích lợi, toàn bộ đến tự quán đánh bạc.

Nhưng là, cái này khiến hắn tại đối mặt phủ Bá tước thời điểm, cũng có sức tự vệ cùng trở mặt dũng khí.

Hắn không nguyện ý cùng Thẩm Lãng triệt để vạch mặt.

Nhưng là, cái này nghiệt súc không biết tiến thối a.

. . .

Lập tức, Điền Hoành bỗng nhiên trở mặt, ánh mắt phát lạnh, sau đó bỗng nhiên một đấm đánh tới hướng cái bàn.

"Ầm!"

Nháy mắt, cái này kiên cố vô cùng bàn gỗ tử đàn người trực tiếp bị nện đến chia năm xẻ bảy.

Cùng lúc đó, phủ Bá tước hai tên võ sĩ bỗng nhiên rút ra đại kiếm, đứng tại Thẩm Lãng trước mặt.

Đừng để ý tới bọn hắn nội tâm thấy thế nào vị này cô gia, nhưng chỉ cần Thẩm Lãng gặp nguy hiểm, bọn hắn vẫn là sẽ gạch ngói cùng tan.

"Thẩm Lãng, ngươi đừng khinh người quá đáng!" Điền Hoành giận dữ hét.

Hắn đương nhiên không có khả năng động thủ đánh gãy Điền Thập Tam hai chân, không phải là bởi vì hắn đối với cái này nghĩa tử đến cỡ nào cảm giác sâu sắc cảm giác, mà là liên quan đến mình mặt mũi.

Điền Thập Tam là phụng hắn ra lệnh đi làm việc, đi bắt Thẩm Lãng một nhà.

Nếu như hắn bởi vì Thẩm Lãng áp lực mà đánh gãy Điền Thập Tam hai chân, vậy hắn uy nghiêm quét rác, về sau ai còn dám vì hắn bán mạng?

Hắn ở toàn bộ Huyền Vũ thành đều sẽ uy phong quét rác.

"Điền Hoành bang chủ, rõ ràng là ngươi chính miệng đáp ứng, sao lại trở thành ta khinh người quá đáng rồi?" Thẩm Lãng cười lạnh nói.

Điền Hoành nói: "Thẩm công tử, oan gia nên giải không nên kết, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng."

Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Kia lúc ấy ta nhỏ yếu không chịu nổi thời điểm, ngươi muốn giết ta, muốn giết ta cả nhà thời điểm, có thể có nghĩ qua tìm chỗ khoan dung mà độ lượng sao?"

Điền Hoành nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, gằn từng chữ: "Nhưng ngươi không phải thật sự cường đại, chỉ là ở cáo mượn oai hùm mà thôi!"

Đã đã không nể mặt mũi, Điền Hoành cũng không tiếp tục che

che lấp lấp, nói: "Không sai, ngươi là trở thành phủ Bá tước cô gia, ta là không dám động tới ngươi một cọng tóc gáy. Nhưng ngươi chỉ là phủ Bá tước một cái người ở rể mà thôi, địa vị cũng vẻn vẹn chỉ là so nô bộc cao một chút, ngươi không làm gì được ta."

Điền Thập Tam ở bên cạnh nói: "Mà lại Bá tước đại nhân yêu dân như con, ngươi vừa mới trở thành bá phủ người ở rể giống như này hoành hành ương ngạnh, Bá tước đại nhân không tha cho ngươi, vì chỉnh đốn gia phong, nói không chừng sẽ quân pháp bất vị thân, ngươi cũng đắc ý không được bao lâu."

Điền Hoành nói: "Bá tước đại nhân là một cái rất giảng người có quy củ, thế lực ta không ở phủ Bá tước phạm vi lãnh địa bên trong, ta là Huyền Vũ thành dân quân Thiên hộ, lệ thuộc vào phủ thành chủ, chỉ cần ta không mạo phạm Bá tước đại nhân, hắn là sẽ không làm gì ta. Thẩm Lãng ta không nguyện ý trêu chọc ngươi, cũng không có nghĩa là ta sợ ngươi!"

Theo trình độ nào đó, Điền Hoành lời nói được lại đối không có.

Bây giờ Việt quốc ngay tại thi hành tân chính, Huyền Vũ Bá tước làm việc liền càng phát ra điệu thấp quy củ, không phải mình quyền hạn phạm vi sự tình, trên cơ bản sẽ không nhúng tay, càng không sẽ đi can thiệp địa phương quân vụ cùng chính vụ, bằng không sẽ chỉ chuốc họa.

Thái Thủ phủ thậm chí Tổng Đốc phủ, đều có vô số con mắt nhìn chằm chằm, chờ lấy Huyền Vũ phủ Bá tước phạm sai lầm.

Điền Hoành nói: "Thẩm Lãng, ta nguyên vốn còn muốn cấp cho ngươi một bộ mặt, thậm chí mọi người còn có thể kết giao bằng hữu. Nhưng là ngươi được một tấc lại muốn tiến một thước, cho mặt không cần, cái kia cũng cũng đừng trách ta vạch mặt."

Thẩm Lãng cũng thu hồi nụ cười trên mặt, thản nhiên nói:

"Điền Hoành bang chủ, ta cuối cùng đang hỏi ngươi một câu, có nguyện ý hay không đánh gãy Điền Thập Tam hai chân?"

Điền Hoành cười lạnh nói: "Muốn động thủ, ngươi tự mình động thủ, hoặc là để phía sau ngươi bá phủ võ sĩ động thủ đi."

Thẩm Lãng động thủ?

Làm sao có thể? Hắn kia chút khí lực, làm sao có thể đánh thắng được Điền Thập Tam.

Để phủ Bá tước võ sĩ động thủ?

Càng thêm không thể nào!

Hai cái này võ sĩ sẽ dùng sinh mệnh bảo hộ Thẩm Lãng an toàn, nhưng tuyệt đối sẽ không nghe hắn ra lệnh động thủ đánh người.

Thẩm Lãng ánh mắt hướng hai người nhìn lại, vẻn vẹn chỉ là thăm dò một chút mà thôi.

Cái này hai tên phủ Bá tước võ sĩ trực tiếp dời ánh mắt, ý kia phi thường minh bạch, Thẩm Lãng căn bản là chỉ huy không động hắn nhóm.

"Thẩm Lãng, lúc đầu hòa hòa khí khí, cần gì phải náo thành như vậy chứ?" Điền Hoành cười lạnh nói: "Mặt người mặt, đều là mình ném."

Mộc Lan nói qua, Thẩm Lãng có thể đi đánh mặt Điền Hoành, đối phương sẽ không phản kháng, thậm chí sẽ bất đắc dĩ đem mặt đụng lên đi.

Nhưng là, đánh gãy Điền Thập Tam hai chân chẳng khác nào là đoạn Điền Hoành cánh tay, vượt qua hắn chịu đựng cực hạn.

Cho nên, Điền Hoành trở mặt!

Thẩm Lãng gương mặt căng cứng, sau đó bỗng nhiên lộ ra cười to mặt.

"Điền Hoành bang chủ!"

"Thẩm công tử!"

Thẩm Lãng nói: "Nay ngày hơi trễ, còn muốn đi thăm viếng phụ mẫu, nhưng là ta ở đây lập cái thề."

"Cái gì thề?" Điền Hoành cười nói.

Thẩm Lãng gằn từng chữ: "Ngày mai ta nhất định sẽ làm cho ngươi ngay trước mặt ta, đem Điền Thập Tam hai chân đánh gãy. Ngươi hôm nay nói chuyện, ngày mai ta sẽ để cho ngươi ngoan ngoãn nuốt trở về."

"Ha ha ha ha. . ." Điền Hoành cười to nói: "Thật sự là đại ngôn bất sàm, ngươi chỉ là phủ Bá tước một cái người ở rể mà thôi, cũng đừng có hồ xuy đại khí, cáo mượn oai hùm thật đem mình xem như người thế nào rồi? Muốn áp đảo ta? Mơ mộng hão huyền!"

Thẩm Lãng nói: "Dù sao ngày mai rất nhanh tới đến, đến lúc đó liền thấy rõ ràng."

Điền Hoành nói: "Vậy ta rửa mắt mà đợi!"

Thẩm Lãng nói: "Ngày mai, ta sẽ cho ngươi biết cái gì là tận xương thống khổ, ta sẽ để cho ngươi vô cùng hối hận đến thổ huyết!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 30: Áo Gấm Về Quê, Không Bằng Cầm Thú

Rời đi Điền Hoành Hắc Y bang về sau, Thẩm Lãng ngựa không dừng vó về tới phụ mẫu trong nhà.

Phụ mẫu cùng đệ đệ đã sớm trông mong chờ thôi, còn tại chân núi thời điểm, mẫu thân liền không kịp chờ đợi chào đón.

"Con ta, phủ Bá tước tiểu thư đối đãi ngươi như thế nào?" Mẫu thân không kịp chờ đợi nói.

Thẩm Lãng nói: "Nàng đối với ta rất tốt."

Mẫu thân nói: "Vậy mẹ an tâm."

Phủ Bá tước hai tên võ sĩ đem một rương một rương lễ vật hướng trong nhà chuyển, có vải vóc, hủ tiếu, loại thịt, còn có rất nhiều dược liệu.

Mộc Lan rất cẩn thận, biết Thẩm Lãng phụ thân cùng đệ đệ thụ thương, cho nên chuyên môn chuẩn bị rất nhiều thuốc trị thương cùng thuốc bổ.

Sau đó, Thẩm Lãng lấy ra ba trăm kim tệ, đưa đến trước mặt phụ thân nói: "Số tiền kia, cho nhà đóng một tòa phòng ở mới, dùng tới tốt gạch ngói."

Sắc mặt phụ thân thoáng biến đổi nói: "Đại lang, ngươi bây giờ dù sao cũng là phủ Bá tước người, chúng ta làm vì cha mẹ được nhờ ăn một điểm uống một chút không có vấn đề, nhưng tuyệt đối không thể cầm phủ Bá tước tiền, không thể để cho phủ Bá tước cảm thấy ngươi ở bên ngoài buôn bán, hỏng ngươi thanh danh."

Phụ thân lời nói được rất uyển chuyển, càng ngay thẳng nói, chính là lo lắng Thẩm Lãng sẽ đến một cái chân ngoài dài hơn chân trong thanh danh.

Thẩm Lãng cười nói: "Những này kim tệ không phải phủ Bá tước cho, là chính ta kiếm."

Phụ thân nói: "Con trai ta là như thế nào kiếm?"

Thẩm Lãng nói: "Nhi tử phát minh một loại mới thuốc nhuộm phối phương, bán cho trong thành một cái đại tơ lụa thương. Trước đó bởi vì ta không dám lấy ra dùng, bây giờ ta trở thành phủ Bá tước cô gia về sau, số tiền kia có thể yên tâm lớn mật dùng."

Thẩm Lãng đương nhiên không có khả năng cùng phụ mẫu nói số tiền kia là theo Điền Hoành nơi đó đe doạ đến, như thế phụ mẫu lại không dám dùng.

Coi như như thế, phụ thân vẫn là rất do dự, từ nhỏ đến lớn hắn đều cưng chiều Thẩm Lãng, thực sự không cách nào dùng tiền hắn a.

Thẩm Lãng nói: "Đóng một tòa căn phòng lớn, ta lúc trở về cũng tốt ở, vạn nhất Mộc Lan nếu là cùng ta đồng thời trở về, luôn không khả năng ở tại nơi này mao trong nhà tranh a?"

Lời này lập tức để phụ thân hạ quyết tâm, nhất định phải đóng phòng ở mới, căn phòng lớn.

Mặc dù hắn cảm thấy, phủ Bá tước thiên kim tiểu thư là tuyệt đối không có khả năng đến nhà hắn, nhưng vạn nhất muốn tới, cũng không thể để nàng dâu không có chỗ ở, để nhi tử không có mặt mũi.

"Đóng một tòa căn phòng lớn không tầm thường mười mấy kim tệ là đủ rồi, chỗ nào dùng đến ba trăm kim tệ?" Phụ thân nói.

Nói thật, hắn căn bản ngay cả kim tệ đều không có sờ qua, trước đó dùng đều là đồng tiền, không tầm thường chính là ngân tệ.

Ngươi nếu là đi phiên chợ bên trên mua đồ, dùng kim tệ lời nói người ta căn bản không có tiền lẻ tiền.

Mà ở nông thôn lợp nhà, cho dù là năm sáu gian gạch ngói căn phòng lớn, dùng tốt nhất gạch xanh, tốt nhất phiến đá. Thêm cái trước sân rộng, lại thêm tường vây, cũng không dùng đến một trăm kim tệ.

Thẩm Lãng nói: "Phòng ở muốn đắp lên lớn, khí phái, vách tường nhất định phải dày, tường vây cao hơn."

"Được." Phụ thân nói.

Mà đệ đệ Thẩm Kiến ở bên cạnh trông mong nhìn qua Thẩm Lãng, cho tới nay hắn đều là làm tầng dưới chót nhất lưu manh côn đồ, hiện tại đại ca trở thành phủ Bá tước cô gia, hắn đã sớm muốn rời đi cái này nhỏ nông thôn, đi bên ngoài thấy chút việc đời.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi an tâm dưỡng thương, chờ thân thể ngươi khôi phục tốt về sau, ca ca mang ngươi ra ngoài, nhất định khiến ngươi có tiền đồ."

"Ài!" Đệ đệ đại hỉ: "Chờ ta ngưu bức về sau, liền cưới Lưu quả phụ nhập môn."

Hắn lý nghĩ vẫn là xa như vậy lớn.

Sau đó, mẫu thân làm một trận phong phú cơm trưa, dù là lúc này đã là xế chiều.

Thẩm Lãng ngon lành là bồi tiếp người nhà ăn một bữa cơm.

Mẫu thân chào hỏi phủ Bá tước hai cái võ sĩ cùng đi ăn cơm, nhưng là bọn hắn cự tuyệt, chuyển xong đồ vật về sau, bọn hắn trực tiếp đi ra ngoài đứng ở bên ngoài, lấy ra hai chiếc bánh lớn coi như cơm trưa.

Đây coi như là một loại cung kính, nhưng trình độ nào đó càng là một loại xa lánh, không nguyện ý cùng Thẩm Lãng nhà áp sát quá gần.

Bọn hắn mặc dù nguyện ý liều mình bảo hộ Thẩm Lãng, nhưng nội tâm vẫn là xem thường hắn, Thẩm Lãng cũng càng thêm không cách nào ra lệnh cho bọn họ.

Đương nhiên, Thẩm Lãng cũng không có bất kỳ cái gì mặt lạnh dán cái mông ý tứ, các ngươi không nguyện ý tiến vào tới dùng cơm, nguyện ý ở bên ngoài gặm bánh nướng liền tùy các ngươi đi.

Thậm chí mẫu thân muốn cho bọn hắn pha trà, Thẩm Lãng đều nói miễn đi, cho mỗi người một bát nước sôi để nguội.

Thẩm Lãng trong lòng có một cái quyết định.

Hắn nhất định phải có mình tâm phúc, không cần nhiều, dù là một hai cái lợi hại liền có thể, thời khắc mấu chốt nghe được Thẩm Lãng mệnh lệnh về sau, có thể không chút do dự xông đi lên.

Mà lại Thẩm Lãng phải có chuyện gì cũng không cần mình đi, phái người đi là được rồi.

Chuyện gì đều muốn mình bên trên, lộ ra rất túng a.

Thủ hạ không tại nhiều, trung thành đắc lực trọng yếu nhất.

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng nấu chín dược vật cho phụ thân ăn vào, sau đó lại cho đệ đệ gãy xương phương đồ lau tân dược, lại dùng sạch sẽ vải một lần nữa băng bó cố định lại.

Phụ mẫu cơ hồ tham lam hưởng thụ lấy đây hết thảy ấm áp cùng hạnh phúc.

Bọn hắn thương yêu nhất đại nhi tử vậy mà trở nên như thế hiếu thuận, như thế hiểu chuyện, hết thảy thật sự là quá tốt đẹp.

Mặt trời dần dần ngả về tây, Thẩm Lãng chính thức cùng phụ mẫu cáo biệt, muốn trở về phủ Bá tước.

Mẫu thân hai mắt rưng rưng, nhưng lại tràn đầy tiếu dung, đưa mắt nhìn Thẩm Lãng rời đi.

"Đại lang, đại ngốc xảy ra chuyện, tình huống không tốt lắm, ngươi đi xem hắn một chút "

Lúc gần đi sau, mẫu thân vẫn là không nhịn được nói.

Đại ngốc là Thẩm Lãng trước đó duy nhất bằng hữu, từ nhỏ đã bảo hộ hắn.

Đệ đệ Thẩm Kiến vì bảo hộ Thẩm Lãng chính là cùng người ta đánh nhau, đại ngốc bảo hộ Thẩm Lãng chính là thay hắn bị đánh.

. . .

Thẩm Lãng đi đại ngốc nhà, đi ngang qua Phong Diệp thôn thời điểm, các thôn dân một đường chỉ trỏ, tránh ở sau cửa xem náo nhiệt.

Bọn hắn nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt thật sự là vô cùng phức tạp.

Không nghĩ tới a, Thẩm Lãng tên phế vật này vậy mà vừa bay lên trời, trở thành phủ Bá tước người ở rể.

Trước đó bị bọn hắn xem thường hai đồ đần, bây giờ vậy mà cao cao tại thượng, thành vì để cho các thôn dân không cách nào ngưỡng vọng nhân vật.

Ước ao ghen tị a!

Nhưng là, làm Thẩm Lãng ánh mắt nhìn về phía bọn hắn thời điểm, mỗi người trên mặt lại lộ ra nịnh nọt tiếu dung.

Bất quá, trong lòng bọn họ lại có chút ít ác ý phỏng đoán, trước đó Thẩm Lãng bị Từ gia chạy ra, nói không chừng rất nhanh lại sẽ bị phủ Bá tước đuổi ra, xám xịt trở lại mình trên núi nhà tranh đi.

Những thôn dân này thuần phác tính thuần phác, nhưng là cũng rất giảo hoạt.

Bọn hắn có đồng tình tâm, nhưng là lại không nguyện ý người khác trôi qua quá tốt.

Tốt nhất chính là ngươi qua so với ta xui xẻo, sau đó ngẫu nhiên ta có thể giúp ngươi một hai cái, để ta thiện tâm có thể có được thỏa mãn, thu hoạch được cảm giác thành tựu.

Thẩm Lãng cũng hoàn toàn là rêu rao khắp nơi, hoàn toàn không có một chút muốn dừng lại cùng những người này hỏi han ân cần ý tứ.

Cũng không phải làm đến Hoàng đế, yêu cầu giống như Hán Cao Tổ diễn kịch.

Thẩm Lãng một nhà là ngoại lai hộ, tăng thêm hắn lại dung mạo xinh đẹp, trước đó đầu óc lại có vấn đề, trí lực rất thấp.

Cho nên trước đó người trong thôn không chỉ là xem thường hắn, thậm chí đều đang khi dễ hắn, cô lập hắn.

Từ nhỏ đến lớn, trong thôn rất nhiều hài tử đều khi dễ Thẩm Lãng.

Mỗi khi lúc này, đại ngốc liền dùng hắn cường tráng thân thể vì Thẩm Lãng cản tảng đá, có một lần thậm chí là phân và nước tiểu.

Đại ngốc cùng trước đó Thẩm Lãng đồng dạng, trí thông minh đều tương đối thấp.

Hoặc là nói đại ngốc càng giống là « A Cam đang truyện » bên trong nhân vật nam chính, hắn càng thêm thuần phác, càng thêm toàn cơ bắp.

Hắn theo sinh ra liền không lớn bình thường, sinh nở thời điểm khoảng chừng mười hai cân.

Sinh hạ hắn về sau, đại ngốc mẫu thân liền khó sinh đã qua đời.

Sau khi chào đời, đại ngốc liền cái đầu tăng mạnh.

Coi như mỗi ngày ăn không no, đến mười tám tuổi vậy mà dài đến hai mét mốt, cùng cự nhân đồng dạng.

Không biết vì sao lại như thế, cha hắn nương đều là người bình thường, duy chỉ có hắn cùng thường nhân đều không giống.

Đại ngốc mỗi ngày ăn đến rất nhiều, bất quá hắn làm việc cũng ra sức, một người đỉnh ba bốn cái sức lao động, mà lại lực lớn vô cùng, .

Tóm lại, chính là thiên phú dị bẩm, không giống thường nhân.

Cứ việc dáng dấp rất cường tráng, khí lực siêu cấp lớn, nhưng đại ngốc một mực người vật vô hại, mặt mũi tràn đầy chất phác, ánh mắt thuần lương, xưa nay sẽ không đánh nhau.

Người khác đánh hắn thời điểm, hắn liền quay người lại, đem phía sau lưng lộ cho người khác đánh, sẽ không đánh trả một chút.

Thẩm Lãng bị người đánh thời điểm, hắn liền dùng đem Thẩm Lãng bảo hộ trong ngực, sau đó đem lưng xoay người sang chỗ khác để người đánh.

Đại ngốc qua không được, mẫu thân hắn sau khi qua đời ba năm, cha hắn lại cưới một người mẹ kế, lại sinh một cái đệ đệ.

Từ đó về sau, đại ngốc liền phảng phất nhặt được đồng dạng, nếu như không phải hắn có thể làm việc, chỉ sợ ngay cả cơm đều không có ăn.

Đương nhiên coi như hắn có thể làm việc, mỗi ngày cũng ăn không no, mẹ kế chỉ cấp hắn ăn bắp ngô cơm, mà lại quy định số lượng, tuyệt phần lớn thời gian hắn đều ở đói bụng.

. . .

Mẫu thân nói đại ngốc xảy ra chuyện, cho nên Thẩm Lãng vội vã đuổi tới đại ngốc trong nhà.

Thẩm Lãng đi vào đại ngốc nhà viện tử, nhà hắn điều kiện không sai, phụ thân là một cái nổi danh thợ săn, mà lại kiêm nhiệm Phong Diệp thôn dân quân thủ lĩnh, cho nên ở một cái tam đại ở giữa phòng gạch ngói, còn có tường viện.

"Đại ngốc đâu?"

Tiến vào nhà hắn về sau, Thẩm Lãng không có nhìn thấy đại ngốc, chỉ có hắn mẹ kế cùng đệ đệ.

Nhìn thấy Thẩm Lãng, đại ngốc mẹ kế sững sờ, nói: "Hai đồ đần, tại sao là ngươi?"

Ngay sau đó nàng tranh thủ thời gian che miệng lại, bởi vì

Thẩm Lãng quần áo phú quý, hơn nữa còn mang theo hai tên võ sĩ.

"Đại ngốc đi làm việc." Đại ngốc mẹ kế nói: "Thẩm Lãng ngươi có chuyện gì không?"

Đi làm việc rồi? Mẫu thân không phải nói hắn xảy ra chuyện sao?

"Ở nơi đó làm việc, ta đi tìm hắn." Thẩm Lãng nói: "Mặt khác ta cho nhà ngươi một khoản tiền, ngươi mỗi ngày muốn để hắn ăn cơm no, biết sao?"

Sau đó, hắn móc ra một túi tiền, khoảng chừng năm mươi cái tiền bạc.

Đợi đến Thẩm Lãng hoàn toàn đặt chân phủ Bá tước về sau, hắn sẽ đem đệ đệ Thẩm Kiến cùng đại ngốc cùng một chỗ mang đi. Nhưng bây giờ đại ngốc còn cần ở lại nhà một trận, chút tiền này dù là có một phần mười dùng tại đại ngốc trên thân cũng có thể để hắn ăn no rồi.

Đại ngốc mẹ kế con mắt to sáng, tranh thủ thời gian nhận lấy túi tiền, liều mạng gật đầu nói: "Thẩm Lãng ngươi yên tâm đi, ta nhất định mỗi ngày để đại tráng ăn cơm no, còn cho hắn ăn thịt, vẫn là đại lang ngươi có tiền đồ có lương tâm, phát đạt cũng không quên nhớ bằng hữu."

Bên cạnh đại ngốc cùng cha khác mẹ đệ đệ nhìn thấy Thẩm Lãng một thân phú quý, lập tức đố kỵ, cười lạnh nói: "Đại ngốc? Chỉ sợ sớm đã chết rồi, bị ném tới trong hốc núi đi."

Cái này vừa nói, Thẩm Lãng biến sắc, nhanh chóng xông ra đại ngốc nhà.

. . .

Một khắc đồng hồ về sau, ở một cái trong hốc núi, Thẩm Lãng gặp được bị vứt bỏ đại ngốc.

Hắn gầy đến da bọc xương, đã thoi thóp, toàn thân vết máu.

Hai mét mốt đại cao thủ, gầy đến chỉ còn lại bộ xương, ngực bộ vị sưng đến kinh người, mà lại rõ ràng nhìn thấy xương cốt đứt gãy vết tích.

Nhưng là cặp mắt kia, vẫn như cũ đơn thuần, nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, ánh mắt của hắn thậm chí lộ ra nét mừng, suy yếu hô: "Hai ngốc, ngươi đã đến? Ta rất nhớ ngươi a!"

"Ừm, ta tới." Thẩm Lãng con mắt phát nhiệt, nói: "Ngươi chuyện gì xảy ra a, làm sao làm đến thảm như vậy?"

Đại ngốc nói: "Đệ đệ tinh nghịch, ở trên núi trêu chọc con cọp, ta cứu hắn, bị con cọp đập mấy lần, xương cốt đoạn mất tận mấy cái, thổ huyết. Cha không có tiền trị, liền đem ta để ở chỗ này."

Cái này vừa nói, Thẩm Lãng nước mắt nhịn không được muốn chảy xuống.

Hỗn đản, súc sinh!

Thật sự là có hậu mẹ liền có hậu cha a.

Đại ngốc cái này đệ đệ không phải hàng tốt, mỗi ngày đều đang khi dễ hắn, cũng khi dễ Thẩm Lãng, hoặc là hướng đại ngốc trong cơm ném đất, hoặc là ở đại ngốc trong chăn đi tiểu, hoặc là trộm tiền vu oan đến đại ngốc trên đầu, nhìn lén / nữ nhân / tắm rửa vu oan đến đại ngốc trên đầu.

Coi như thế, đại ngốc còn là bảo vệ cái này đệ đệ.

Bây giờ vì cứu cái này tên hỗn đản đệ đệ bị lão hổ làm bị thương, phụ thân hắn lại đem hắn ném chờ chết ở đây.

Không bằng cầm thú a.

Ta. . . Chơi chết các ngươi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 31: Tức Sùi Bọt Mép, Đẹp Nhất Mộc Lan

Đại ngốc phụ thân gia đình điều kiện không sai, thật chẳng lẽ không có tiền chữa khỏi đại ngốc sao? Chỉ là dùng tiền tương đối nhiều, hắn không bỏ được a.

"Ngươi bị ném ở nơi này mấy ngày?" Thẩm Lãng hỏi.

Đại ngốc cố gắng muốn tách ra ngón tay tính toán, nhưng là liên thủ cũng không ngẩng lên được.

Trước đó hắn cỡ nào cường tráng a?

"Một cái tay không đủ dùng." Đại ngốc nói.

Nói cách khác, hắn bị ném ở trong hốc núi này trọn vẹn sáu ngày trở lên.

Không ăn không uống, liền mặc cho hắn chảy máu , mặc cho hắn xương cốt đoạn, tùy ý hắn chờ chết.

Thẩm Lãng đã từng điều tra đại ngốc thương thế, xương sườn đoạn năm cái, gan cùng dạ dày, phổi đều được nội thương.

Thương thế này rất nặng, nhưng là chỉ cần nguyện ý dùng tiền khẳng định là cứu lại được, phụ thân hắn chính là không bỏ được tiền mới đem hắn ném tới trong hốc núi chờ chết.

Nhưng phi thường may mắn, đứt gãy xương sườn không có đâm vào tạng khí.

Đại ngốc sở dĩ thoi thóp sắp chết, hoàn toàn là bởi vì bị ném ở trong hốc núi dãi gió dầm mưa, tăng thêm mấy ngày mấy đêm không có ăn uống gì, mới có thể sốt cao không lùi, cực kỳ suy yếu.

"Hai ngốc, ta muốn chết." Đại ngốc hướng phía Thẩm Lãng cười một tiếng: "Vốn là ta còn lo lắng cho ngươi sẽ bị người khi dễ, hiện tại tốt, ngươi trở nên lợi hại."

Sau đó, hắn có chút nhắm mắt lại, hô hấp dần dần suy yếu xuống dưới.

Đại ngốc đối với còn sống có quyến luyến, nhưng là cũng không phải là rất sợ chết, chỉ là trong lòng có chút khổ sở.

"Không, ngươi sẽ không chết, ngươi cũng không cho phép chết, ta cứu ngươi, ta mang ngươi đi." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, từ trong ngực móc ra nhân sâm cắt miếng, bỏ vào đại ngốc miệng bên trong hàm chứa.

Đại ngốc vẫn như cũ ánh mắt đờ đẫn, không có chút nào cầu sinh ý chí.

Bi thương tại tâm chết.

Bị phụ thân vứt bỏ một khắc kia trở đi, hắn liền đã không muốn sống.

Mặc dù từ nhỏ đến lớn hắn đều bị phụ mẫu ngược đãi, cũng ăn không no, phụ thân đối với hắn cũng rất lãnh đạm, nhưng đại ngốc một mực kiên định cho rằng phụ thân là yêu thương hắn, chỉ bất quá không am hiểu biểu đạt.

Mà lại, hắn thực sự là ăn đến quá nhiều.

Mặc dù hắn mỗi ngày đều đang nhẫn nhịn đói, mỗi bữa đều ăn không cao hơn hai bát bắp ngô cơm, mỗi ngày đều đang liều mạng làm việc.

Hắn chính là muốn để phụ thân biết, hắn là hữu dụng.

Nhưng là hắn vì cứu đệ đệ mà bị thương nặng, phụ thân không nguyện ý dùng tiền cứu chữa, đem hắn vứt bỏ tại trong hốc núi, hắn rốt cuộc minh bạch phụ thân cũng không yêu hắn.

Cho nên, hắn liền không e ngại tử vong.

Thẩm Lãng đập đại ngốc mặt, lớn tiếng nói: "Đại ngốc, ta bị người khi dễ, ngươi muốn giúp ta."

Đại ngốc phảng phất phản xạ có điều kiện, mở choàng mắt, còn phải giang hai cánh tay đem Thẩm Lãng bảo hộ ở trong ngực.

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc, ngươi không thể cứ như vậy chết, ngươi nhất định phải làm cho phụ thân ngươi nhìn thấy ngươi có bao nhiêu lợi hại, để hắn hối hận, đúng hay không?"

Lời nói này đến đại ngốc trong lòng, hắn ở một lúc, sau đó dụng lực gật đầu.

"Đúng, ta muốn để cha biết ta hữu dụng, hắn lão ta còn được nuôi hắn." Đại ngốc lẩm bẩm: "Ta không thể chết, ta còn phải nuôi cha ta, đệ đệ tinh nghịch, sau khi lớn lên khẳng định mặc kệ cha."

Đều lúc này, đại ngốc còn muốn lấy về sau nuôi hắn phụ thân, để Thẩm Lãng không lời nào để nói.

"Đem hắn đặt lên xe ngựa." Thẩm Lãng hạ lệnh.

Hai cái phủ Bá tước võ sĩ kinh ngạc, sau đó gật đầu nói: "Vâng!"

Hai người đem đại ngốc mang lên xe ngựa to bên trên.

. . .

Thẩm Lãng trực tiếp trở về tới đại ngốc trong nhà, gương mặt băng lãnh.

Đại ngốc mẹ kế ngượng ngùng cười nói: "Trong nhà thực sự không có tiền trị đại ngốc, mới bị bất đắc dĩ làm như vậy, mà lại người sống trên núi đều là như thế, lại không chỉ chúng ta một nhà."

"Hừ!" Đại ngốc cùng cha khác mẹ đệ đệ cười lạnh nói: "Ngu như vậy con, chết thì chết, lại có gì có thể tiếc? Ngươi cũng giống vậy."

Cái này ngốc / bức hài tử không có cứu.

Thẩm Lãng không nói hai lời, tiến lên bỗng nhiên hướng hắn một cước đá vào.

Đoạn tử tuyệt tôn chân!

"A. . ." Đại ngốc đệ đệ gào lên thê thảm,

Ngồi trên mặt đất liều mạng lăn lộn, đau đến con mắt trắng dã, miệng sùi bọt mép.

Đại ngốc mẹ kế rít lên một tiếng nói: "Thẩm Lãng ngươi làm gì? Đừng tưởng rằng ngươi trở thành Từ gia người ở rể ta liền sợ ngươi, ta muốn đi cáo ngươi, ta muốn đi cáo ngươi!"

Nàng ngược lại là còn không biết Thẩm Lãng đã trở thành phủ Bá tước cô gia.

"Ta không đánh nữ nhân." Thẩm Lãng nói.

Hắn cầm một cái chậu gỗ, ưu nhã đổ đầy nước.

" ngươi đừng sợ a, ta nói qua không đánh nữ nhân."Thẩm Lãng mỉm cười nói.

Sau đó, Thẩm Lãng đem đại ngốc mẹ kế đầu đè vào trong nước, để nàng ngạt thở.

"Ô, ô. . ." Cái này ngoan độc nữ nhân liều mạng giãy dụa, nhưng từ đầu đến cuối không cách nào tránh thoát.

Phủ Bá tước hai tên võ sĩ nhìn thấy một màn này, gương mặt khẽ run lên, nhưng không có nói cái gì.

Trọn vẹn hai phút.

Đại ngốc mẹ kế cảm thấy mình nhất định phải chết, hoàn toàn không cách nào hô hấp, trực tiếp dọa đến cứt đái cùng ra.

Thẩm Lãng bắt hắn lại tóc, đưa nàng đầu đưa ra mặt nước, nàng lúc này mới khôi phục hô hấp, liều mạng ho khan, lớn tiếng khóc nỉ non.

"Mấy ngày nay, đại ngốc chính là như vậy tuyệt vọng chờ đợi Tử thần đến, ta để ngươi thể hội một chút ở trong đó tư vị." Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Chờ ngươi trượng phu trở về về sau, nói cho hắn biết ta tại Huyền Vũ phủ Bá tước, hắn tùy thời có thể đi tìm ta."

Dứt lời, Thẩm Lãng nghênh ngang rời đi.

Mang theo đại ngốc, trở về Huyền Vũ phủ Bá tước.

. . .

Mặt trời xuống núi thời điểm, Thẩm Lãng chạy về phủ Bá tước.

Người bình thường là không thể tiến vào phủ Bá tước đỉnh núi tòa thành, nhưng Thẩm Lãng là cô gia, đương nhiên thông suốt.

Nhưng rất nhanh hắn bị người ngăn lại.

Một quan quân trẻ tuổi, suất lĩnh mấy chục tên võ sĩ ngay tại tuần tra, nhìn thấy Thẩm Lãng sau khi đi vào trực tiếp quát bảo ngưng lại.

"Dừng lại!"

Thẩm Lãng cũng không nhận ra người này.

Hắn gọi Kim Trình, là phủ Bá tước nội vệ thủ lĩnh, lĩnh phó Thiên hộ chức vụ và quân hàm, thực chức Bách hộ quan.

Đương nhiên hắn đã từng còn có một thân phận khác, đó chính là phủ Bá tước người ở rể năm cái người dự bị, hắn theo nhỏ tại phủ Bá tước lớn lên, võ công phi thường cao, dùng hắn trình độ hoàn toàn còn được thi đậu vũ cử, nhưng là hắn nói qua cả một đời cũng sẽ không rời đi phủ Bá tước.

Kim Trình nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt phi thường phức tạp.

Làm tại phủ Bá tước trưởng thành thanh niên anh tài, hắn đương nhiên đối với Kim Mộc Lan kính yêu như thần, theo linh hồn cùng thực chất ở bên trong mê luyến nàng.

Cho nên, hắn nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập phức tạp hàn ý.

Nếu như là bại bởi Vương Liên cùng Mạc Dã, hắn không lời nào để nói.

Như bại bởi kim sĩ anh lời nói, vậy hắn trong lòng chua xót đồng thời cũng chỉ có chúc phúc, bởi vì kia là hắn thần tượng, đại ca hắn, hắn tấm gương.

Có thể hết lần này tới lần khác bại bởi Thẩm Lãng.

Mộc Lan là nữ thần, là chủ tử, Kim Trình trong lòng không dám bất mãn.

Nhưng là đối với Thẩm Lãng, hắn thật sự là tràn ngập tuyệt đối xem thường cùng khinh thường.

Ngươi Thẩm Lãng xem như cái thứ gì a?

Bất học vô thuật, tay trói gà không chặt, vẫn là một cái nông thôn người sa cơ thất thế.

Những này đều không nói, mấu chốt ngươi Thẩm Lãng tham mộ hư vinh, vừa mới tại Từ gia ăn cắp tiền tài, đùa giỡn thị nữ bị đuổi ra ngoài, lúc này mới không đến ba ngày a, ngươi liền đến phủ Bá tước ở rể.

Thiên hạ còn có so ngươi càng thêm không biết xấu hổ hư vinh nam nhân sao?

Cho nên dù là Thẩm Lãng hiện tại trở thành phủ Bá tước cô gia, Kim Trình cũng vô pháp ức chế trong lòng địch ý cùng khinh bỉ.

Lúc này gặp đến Thẩm Lãng như không có người bên ngoài tiến vào phủ Bá tước, liền trực tiếp tiến lên ngăn cản.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là ai? Vì sao ngăn cản ta?"

Nhìn Thẩm Lãng một bức chủ tử bộ dáng, Kim Trình trong lòng càng thêm phẫn nộ, lạnh giọng nói: "Ngươi đương nhiên còn được tiến vào, nhưng ngươi trên xe ngựa là cái gì? Ta muốn kiểm tra!"

Đại ngốc quá nặng, Kim Trình liếc mắt liền nhìn ra xe ngựa này bên trong vận tải vật nặng.

Kim Trình tiến lên xốc lên xe ngựa rèm, nhìn thấy một cái thoi thóp, toàn thân máu tươi người.

"Thẩm Lãng, ngươi thật lớn mật a." Kim Trình lạnh giọng nói: "Ngươi ở rể phủ Bá tước không giả, nhưng ngươi có quyền lực gì tùy tiện đem người mang vào phủ Bá tước, coi nơi này là nhà ngươi hậu viện sao?"

Từ một loại nào đó trình độ bên trên, Kim Trình nói đến không có sai, người ở rể thân phận cũng chính là so nô bộc cao một chút, nhiều lắm là xem như gần phân nửa chủ tử.

Cho nên, Thẩm Lãng là tuyệt đối không có quyền lực đem ngoại nhân tùy tiện mang vào phủ Bá tước.

"Người tới, đem cái này không rõ lai lịch người ném ra, không cho phép vào vào." Kim Trình trực tiếp hạ lệnh.

Lập tức, dưới trướng hắn hai tên võ sĩ tiến lên, liền muốn đem thoi thóp đại ngốc ném ra.

Đại ngốc thoi thóp, hơi thở mong manh, yêu cầu lập tức đạt được cứu chữa, không thể bị dở dang, mà lại cũng không thể giày vò, bằng không tùy thời đều có thể khó giữ được tính mạng.

"Ai dám?" Thẩm Lãng bỗng nhiên rút đao ra, nói: "Ai dám động đến thương thế kia cái, ta trực tiếp đạp xuống đi."

Lập tức không ai dám động.

Sau đó Thẩm Lãng hạ lệnh sau lưng hai tên võ sĩ đạo: "Đem cái này người bị thương mang tới đi."

Đi theo Thẩm Lãng về nhà kia hai cái phủ Bá tước võ sĩ liếc nhau, không có nhúc nhích, không biết nên nghe ai, Kim Trình thế nhưng là bọn hắn trưởng quan.

Kim Trình lạnh nhạt nói: "Thẩm Lãng, ngươi còn không phải phủ Bá tước chủ tử, còn chưa tới phiên ngươi ra lệnh, phủ Bá tước tuần phòng do ta nói tính toán. Các ngươi vẫn chờ làm gì, còn không đem cái này không rõ lai lịch ngoại nhân ném ra?"

Thẩm Lãng nhìn qua Kim Trình, trọn vẹn một hồi lâu, hắn gật đầu nói: "Được, ta mang theo huynh đệ của ta đi Huyền Vũ thành trị thương."

Sau đó, hắn trực tiếp ngồi tại xa phu vị trí bên trên, quay đầu xe liền muốn trước khi ra cửa hướng Huyền Vũ thành.

Lúc này, Bá tước đại nhân cùng Kim Mộc Lan nhanh chóng đi tới.

Kim Trình tiến lên phía trước nói: "Chủ nhân, tiểu thư, cô gia muốn dẫn người xa lạ tiến vào phủ Bá tước bên trong, bị tiểu nhân ngăn lại, cái này không phù hợp quy củ."

Huyền Vũ Bá tước nhướng mày, nói: "Thẩm Lãng, chuyện gì xảy ra?"

Thẩm Lãng không có cáo trạng, như thế lộ ra phong cách quá thấp, nói thẳng: "Trên xe nằm là ta duy nhất hảo hữu, đã sinh mệnh hấp hối, nếu như hắn không thể tiến vào phủ Bá tước trị thương, vậy ta liền mang theo hắn đi vào trong thành chữa thương."

Muốn chữa khỏi đại ngốc cần đại lượng dược liệu, chỉ có phủ Bá tước bên trong nhất đầy đủ.

Nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, Bá tước đại nhân trực tiếp hạ lệnh: "Nhanh đi gọi An đại phu, cứu người quan trọng."

"Ta tới. . ." Mộc Lan tiến lên, tự mình nâng lên đại ngốc thân thể, hướng phía trong phủ tòa thành đi đến.

Lúc này, Thẩm Lãng thật cảm động, lúc này Mộc Lan đẹp nhất.

Mộc Lan đây là tại dùng hành động hướng Thẩm Lãng xin lỗi, hắn thậm chí còn được đọc lên Mộc Lan ánh mắt.

"Có lỗi với phu quân, để ngươi được ủy khuất."

Lúc này, Kim Trình ở bên cạnh nói: "Tiểu thư, hắn làm như vậy xác thực làm hư quy củ, tùy tiện mang ngoại nhân tiến vào phủ Bá tước tại sao có thể, sẽ đối với phủ Bá tước an toàn đến tai hoạ ngầm, mà lại xuất ra đao uy hiếp chúng ta, loại hành vi này rất ác liệt."

Mộc Lan nghe hắn lời nói về sau, liền đem đại ngốc buông ra.

Nàng cũng không nói gì, đi đến Kim Trình trước mặt, trực tiếp xuất ra roi, bỗng nhiên quất tới.

Tốt a, lúc này Mộc Lan hôn hôn cô vợ trẻ, càng đẹp!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 32: Ồ! Lại Có Thể Trang Bức

"Ba. . ."

Roi quất trên người Kim Trình, vậy mà trực tiếp đem hắn giáp da xé mở, tại thân thể lưu lại một đạo vết máu.

Kim Trình sắc mặt lập tức run lên, hoàn toàn không thể tin được.

Mộc Lan tiểu thư vẫn luôn là thương lính như con mình, đối với hắn càng là coi trọng, không nghĩ tới vì chỉ là một cái Thẩm Lãng, vậy mà quất roi hắn.

Thẩm Lãng chỉ là lâm thời tìm ở rể một cái hình người chiêu bài mà thôi, theo Kim Trình địa vị là xa xa so ra kém hắn cái này theo nhỏ tại phủ Bá tước lớn lên thanh niên tuấn kiệt.

Mộc Lan lạnh nhạt nói: "Ta đánh ngươi có hai nguyên nhân, thứ nhất bởi vì ngươi thấy chết không cứu, vi phạm ta Huyền Vũ phủ Bá tước đạo nghĩa."

"Thứ hai, Thẩm Lãng là phu quân ta, cũng chính là ngươi chủ nhân, ngươi thái độ không đủ cung kính!"

"Về sau phải đoan chính mình thái độ." Mộc Lan hỏi.

Kim Trình gương mặt khẽ run lên, cúi đầu nói: "Ti chức biết."

Sau đó, Mộc Lan tiếp tục cùng Thẩm Lãng cùng một chỗ nhấc lên trên cáng cứu thương đại ngốc, tiến vào phủ Bá tước chuyên môn trị liệu tổn thương bệnh viện con bên trong.

Lúc này, phủ Bá tước đại phu An Tái Thế đã ra đón.

Hắn nhanh chóng kiểm tra đại ngốc thân thể, nói: "Trọng yếu nhất là xương sườn đứt gãy, trong ngũ tạng lục phủ tổn thương, phổi, dạ dày đều có xuất huyết bên trong, lá gan bộ có lẽ cũng có chút ít rướm máu."

Thẩm Lãng sợ hãi thán phục, cái này An đại phu y thuật quả nhiên cao minh, hắn nhưng không có X quang mắt nhìn xuyên tường, hoàn toàn bằng vào kinh nghiệm cùng ngoại thương, đều có thể đánh giá ra cái bảy tám phần tới.

Thẩm Lãng y thuật cao minh, muốn cùng An đại phu cùng tiến lên đi trị liệu đại ngốc.

Hắn lo lắng nhất chính là An đại phu không cách nào đánh giá ra đại ngốc nội tạng chảy máu điểm cùng tụ huyết chỗ, lúc này hắn liền có thể tiến lên hỗ trợ, chuẩn xác vạch.

An đại phu cẩn thận kiểm tra ngoại thương, sau đó dùng bút lông tại đại ngốc trên thân thể làm tiêu chí.

"Đây là bị lão hổ gây thương tích, mà không phải bị võ đạo cao thủ, cho nên mặt ngoài cùng nội thương hiện ra nhất trí tính, cho nên xuất huyết bên trong điểm không khó phán đoán." An Tái Thế nói: "Tiếp xuống bước đầu tiên chính là dẫn lưu lấy máu, sau đó tại tiếp vỡ vụn xương sườn."

Thẩm Lãng phát hiện, gắn ở thế tiêu xuất đến đại ngốc thể nội chảy máu điểm cùng tụ huyết chỗ, cũng trên cơ bản chính xác.

Thật sự là cao nhân!

Đương nhiên, Thẩm Lãng y thuật vẫn là cao hơn hắn minh, nhất là mặt khác một chút nghi nan tạp chứng bên trên, tăng thêm có X quang thấu thị, có thể nói ở cái thế giới này y thuật muốn vượt qua Thẩm Lãng người, cơ hồ khả năng không lớn tìm tới.

Nhưng là tại trị liệu đại ngốc trong chuyện này, An đại phu là cực kỳ chuyên nghiệp.

Thậm chí tại hiện hữu dưới điều kiện, Thẩm Lãng cũng rất khó làm được so với hắn càng tốt hơn.

Mộc Lan nói: "An đại phu, có thể trị hết không?"

An đại phu nói: "Không có vấn đề, có thể trị. Chính là muốn tốn một chút thời gian, dùng xong rất nhiều quý báu dược liệu. Cái này ngốc đại cá tử tố chất thân thể thật mạnh, đổi người khác đã sớm chết."

Sau đó, hắn bắt đầu cẩn thận vì đại ngốc trị liệu.

Bên cạnh hắn trợ thủ, từng chút từng chút đem lên tốt canh sâm đút vào đại ngốc miệng bên trong.

Đại ngốc thân thể cũng thật sự là mạnh, một điểm canh sâm đút vào đi về sau, sắc mặt hiện ra một chút hồng nhuận, hô hấp cũng dần dần hữu lực một chút.

An đại phu kinh ngạc "Tiểu tử ngốc này thân thể, thật sự là ngàn dặm chọn một a, khó được thấy."

Hắn tinh chuẩn chuyên nghiệp đem đại ngốc thể nội tích máu dẫn lưu ra, đại ngốc sinh mệnh đặc thù càng ngày càng ổn định, hô hấp cũng càng ngày càng bình ổn.

"Phu quân, đại ca ngươi không có nguy hiểm." Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng nói: "Hắn là đại ngốc, ta không phải ta đại ca, nương tử ngươi như thế lớp da một chút thật vui vẻ đúng nha."

Lúc này, Bá tước đại nhân đi tới nói: "Thẩm Lãng, ngươi đi theo ta thư phòng."

Thẩm Lãng có chút không thôi nhìn xem đại ngốc.

Mộc Lan nói: "Phu quân ngươi yên tâm, không có vấn đề, phụ thân tìm ngươi có chuyện trọng yếu."

. . .

Trong thư phòng, Bá tước đại nhân mặt lạnh như sương.

"Thẩm Lãng, ngươi có biết sai?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Nhạc phụ đại nhân, tiểu tế không biết."

Lời này mới ra,

Bá tước đại nhân sắc mặt kinh ngạc, không khỏi có chút ngốc.

Bởi vì bình thường hắn chỉ cần sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, toàn bộ phủ Bá tước người đều không dám há mồm thở dốc.

Một khi hắn hỏi ra ngươi có biết sai câu nói này, đối phương cam đoan lập tức quỳ xuống.

Thẩm Lãng cứ như vậy lẽ thẳng khí hùng nói không biết nơi nào sai.

Bá tước đại nhân nghiêm túc nói: "Vậy ta ngược lại là muốn nghe một chút."

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc là ta duy nhất hảo hữu, từ nhỏ đến lớn vẫn luôn tại bảo vệ ta, nhìn thấy hắn thụ thương sắp chết, ta không thể thấy chết không cứu? Đem hắn mang vào trong phủ không hợp quy củ, nhưng trong phủ đại phu cao minh, mà lại dược liệu đầy đủ, mang vào phủ Bá tước hắn bị chữa khỏi khả năng cao hơn. Đương nhiên xấu phủ Bá tước quy củ điểm ấy, ta hướng ngài tạ lỗi."

"Không, chuyện này ngươi làm rất đúng." Bá tước đại nhân nói: "Vậy ngươi hôm nay còn ngồi qua mặt khác chuyện hoang đường sao?"

"Điền Hoành Hắc Y bang sự tình?" Thẩm Lãng nói.

Nhạc phụ đại nhân ngươi còn được a, nhanh như vậy liền nghe được phong thanh?

"Ngươi còn biết a?" Bá tước đại nhân nói: "Ngươi vừa mới rời đi Hắc Y bang không lâu, người ta liền đem cáo trạng tới cửa tới. Nói ngươi cáo mượn oai hùm đi đe doạ Điền Hoành một ngàn kim tệ, hơn nữa còn muốn đánh gãy hắn nghĩa tử hai chân, ngươi thật lớn uy phong a! Ngươi cũng đã biết Điền Thập Tam vẫn là phủ thành chủ dân quân Bách hộ quan a!"

Điền Hoành tới cửa cáo trạng?

Bá tước đại nhân nói: "Là Liễu Vô Nham thành chủ tự mình đến, thỉnh cầu ta hảo hảo ước thúc ngươi cái này vô pháp vô thiên người."

Thẩm Lãng kinh ngạc, vậy mà là thành chủ tự mình đến, vậy song phương mâu thuẫn đã kịch liệt đến trình độ nào?

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, Từ gia đem ta đuổi ra khỏi nhà thời điểm, hoa một trăm kim tệ để Điền Hoành giết ta. Vì cứu chính ta tính mệnh, ta hướng Điền Hoành viết xuống một trương chứng từ, thiếu hắn một ngàn kim tệ, trong vòng ba ngày nếu không giao ra cái này một ngàn kim tệ, hắn liền giết cả nhà của ta."

Bá tước đại nhân ánh mắt co rụt lại, nói: "Ngươi nói tiếp."

Thẩm Lãng nói: "Ta phát minh hoàn toàn mới kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương, định dùng hai ngàn kim tệ bán cho Cẩm Tú Các Lâm Mặc, ngay tại muốn thành giao thời điểm, Từ gia nói ta cái này thuốc nhuộm phối phương là theo nhà hắn trộm. . ."

Thẩm Lãng đem toàn bộ quá trình từ đầu chí cuối báo cho Bá tước đại nhân.

"Từ gia, Điền Hoành, Lâm gia ba nhóm thế lực muốn đưa ta vào chỗ chết." Thẩm Lãng nói: "Nhất là Điền Hoành, vì bức bách ta giao ra tử sắc cùng cầu vồng sắc vật liệu phối phương, điều động nghĩa tử Điền Thập Tam đi bắt cả nhà của ta, tình hình như thế phía dưới, ta trả thù Điền Hoành, chẳng lẽ có sai sao?"

Bá tước đại nhân trầm mặc một lát, nói: "Không có sai."

Bá tước đại nhân nói: "Điền Hoành phái người đi bắt ngươi phụ mẫu, tại chương trình bên trên hoàn toàn là hợp pháp, cha mẹ ngươi xác thực tự mình khai khẩn vùng núi mà lại không có giao nạp thuế má, bắt văn thư là phủ thành chủ phát ra ngoài, không có chút nào sơ hở."

Điểm ấy Thẩm Lãng đương nhiên biết.

Bá tước đại nhân nói: "Thẩm Lãng, ngay từ đầu ta đối với ngươi kỳ thật không thích lắm. Nhưng tất nhiên Mộc Lan lựa chọn ngươi, vậy ngươi chính là ta phủ Bá tước con rể, cũng chính là ta nửa đứa con trai. Ngươi được ủy khuất, ta sẽ thay ngươi lấy lại công đạo, không có người còn được khi dễ ta con rể sau như cũ tiêu dao vô sự."

Lời này mới ra, Thẩm Lãng không khỏi run lên.

Hắn lại một lần nữa bị cảm động.

"Nhưng là chúng ta phủ Bá tước làm việc phải giảng quy củ, bây giờ tân chính hừng hực khí thế, Điền Hoành là phủ thành chủ người, ta làm uy tín lâu năm đất phong quý tộc, quốc quân kiêng kỵ nhất chính là nhúng tay địa phương chính vụ." Bá tước đại nhân nói: "Hiện tại có vô số ánh mắt đang ngó chừng chúng ta, Nộ Giang quận Thái Thú Trương Xung, thậm chí cao cao tại thượng Tổng đốc đại nhân Chúc Nhung, đều đang đợi lấy chúng ta phạm sai lầm. Một khi có chỗ sơ hở, bọn hắn sẽ lập tức cắn xé đi lên."

Lời này nửa điểm không có khoa trương, thậm chí so đây càng thêm nghiêm trọng. Chỉ bất quá Bá tước đại nhân cách đối nhân xử thế, xác thực rất bảo thủ a.

"Thẩm Lãng, vi phụ nói muốn vì ngươi lấy lại công đạo, liền nhất định sẽ làm được." Bá tước đại nhân nói: "Nhưng là muốn chờ đợi thời cơ, không thể xúc phạm bất luận cái gì quốc pháp, không thể lưu cho người khác bất luận cái gì tay cầm, ngươi biết không?"

"Tiểu tế rõ ràng." Thẩm Lãng nói.

Bá tước đại nhân nói: "Ngươi cũng đã biết hôm nay còn có ai tới cửa cáo trạng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không biết."

Bá tước đại nhân nói: "Chẳng những thành chủ tự mình đến, còn có Huyền Vũ thành thủ quân tướng lĩnh Trương Tấn. Vì như thế chỉ là một chuyện nhỏ, Huyền Vũ thành hai cái này đại nhân vật tự mình đến ta phủ thượng cáo trạng, công khai là cáo ngươi hình, trên thực tế là đánh ta mặt."

Huyền Vũ thành đấu tranh hình thức so Thẩm Lãng trong tưởng tượng càng thêm phức tạp.

Bá tước đại nhân nói: "Ngươi tại Điền Hoành trước mặt ngay trước tất cả mọi người nói qua, ngày mai nhất định phải làm cho hắn tự tay đánh gãy Điền Thập Tam hai chân đúng không?"

"Đúng." Thẩm Lãng nói.

"Ngươi tính trẻ con, ta không trách ngươi." Bá tước đại nhân nói: "Nhưng là quên chuyện này đi, gần nhất mấy ngày này cũng đừng có đi ra ngoài."

Thẩm Lãng nói: "Nói ra lời nói, như là nước đổ khỏi bát! Ta nếu như ngày mai làm không được, hơn nữa còn co đầu rút cổ tại phủ Bá tước bên trong, chẳng phải là tôn nghiêm mất hết?"

Bá tước đại nhân nói: "Người trẻ tuổi người nào không có khẩu xuất cuồng ngôn qua? Tư lợi mà bội ước không mất mặt! Vi phụ đáp ứng vì ngươi lấy lại công đạo, liền nhất định sẽ làm được, ngươi chẳng lẽ không tin ta sao?"

"Ta tin." Thẩm Lãng khom người nói: "Nhạc phụ đại nhân, ngày mai ta vẫn còn muốn đi. Ta nói qua lời nói thì nhất định phải làm được, nói để Điền Hoành tự mình đánh gãy hắn nghĩa tử hai chân, thì nhất định phải làm được. Mà lại đây là chính ta thù, ta chỉ có thể mình báo."

"Hồ nháo. . ." Bá tước đại nhân thật sinh khí.

Thẩm Lãng thanh âm chân thành tha thiết nói: "Nhạc phụ đại nhân, xin ngài tin tưởng ta, nhất định sẽ tại hợp quốc pháp tình hình dưới hoàn thành, không có bất luận cái gì sơ hở, không có chút nào tay cầm. Nếu ta ngày mai không đi, mất mặt chẳng những là ta, vẫn là toàn bộ phủ Bá tước."

Tiếp lấy Thẩm Lãng thanh âm trở nên càng thêm chân thành tha thiết, nói: "Nhạc phụ, bọn hắn khi dễ ta còn được, nhưng là đánh phủ Bá tước mặt, đánh ngài mặt, chính là không được, ngày mai ta nhất định khiến Điền Hoành ngay trước mặt ta đánh gãy Điền Thập Tam hai chân!"

Bá tước đại nhân nghe nói như thế, trái tim cũng có chút phát nhiệt.

Hắn cảm thấy Thẩm Lãng đứa nhỏ này mặc dù hồ nháo, nhưng vẫn là rất tri kỷ.

Bất quá, hắn vẫn như cũ nghiêm túc nói: "Không được là không được, từ giờ trở đi ngươi bị cấm túc, liền ở tại phủ Bá tước bên trong chỗ nào đều không cần đi."

Người trẻ tuổi không hiểu chuyện, làm trưởng bối hắn liền muốn hảo hảo quản giáo. Thẩm Lãng phụ mẫu đem hài tử giao cho mình, hắn liền có trách nhiệm quản tốt.

"Kim Trung, ngươi mang theo bốn người ở ngoài cửa trông coi, cô gia liền ở tại trong thư phòng, chỗ nào đều không cho đi." Bá tước hạ lệnh.

Cái này cái kia được a?

Nói ra lời nói như là nước đổ khỏi bát, Thẩm Lãng nói qua muốn để Điền Hoành tự mình đánh gãy Điền Thập Tam chân, nếu là làm không được, thậm chí ở tại phủ Bá tước không đi ra, đây chẳng phải là bị người chê cười chết, trở thành rùa đen rút đầu một cái?

Kia Điền Hoành chẳng phải là muốn càng thêm đắc ý?

Nhưng là nhạc phụ là mình tốt, điểm ấy Thẩm Lãng là rõ ràng, tuyệt đối không thể không biết tốt xấu.

Mà lại đối mặt Bá tước đại nhân loại này truyền thống cố chấp trưởng bối, nhất định phải dùng nhuyễn thủ đoạn dỗ dành đến, tuyệt đối không thể cứng ngắc lấy làm.

Lập tức Thẩm Lãng cung kính nói: "Vâng, nhạc phụ đại nhân, ngài lời nói tiểu tế nhất định nghe."

"Trẻ nhỏ dễ dạy." Bá tước đại nhân biểu thị gật đầu hài lòng.

Thẩm Lãng nói: "Vậy xin hỏi nhạc phụ đại nhân, ta lệnh cấm túc phải tới lúc nào mới giải? Ta khi nào mới có thể tự do xuất nhập?"

Bá tước đại nhân nghĩ một lát, cũng không thể vô duyên vô cớ một mực đem Thẩm Lãng cấm túc trong thư phòng a?

Như thế liền lộ ra hắn cái này làm trưởng bối ngang ngược vô lý.

Rất nhanh, Bá tước đại nhân nghĩ đến một cái phương án, hắn theo trên giá sách rút ra một quyển sách nói: "Đây là « Kim thị gia huấn », là tổ tiên một mực lưu truyền tới nay, là chúng ta Kim thị gia tộc bảo vật gia truyền, chúng ta Kim thị gia tộc có thể mấy trăm năm mà không ngã, ở mức độ rất lớn cũng là bởi vì bản này « Kim thị gia huấn »."

"Ngươi chừng nào thì đọc xong bản này gia huấn, lúc nào liền có thể khôi phục tự do. Thuận tiện nói cho ngươi một tiếng, ta hoa ròng rã một tháng đọc xong!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 33: Cùng Nhạc Phụ Đấu Kỳ Nhạc Vô Tận, Vội Vàng Không Kịp Chuẩn Bị

Bá tước đại nhân lật ra bản này gia huấn, ánh mắt động tình nói: "Mặc dù bản này gia huấn ta thuộc làu, nhưng còn thường xuyên đọc qua, để tránh mình quên, từ đó mất phương hướng. Thẩm Lãng ngươi là ta con rể, bây giờ cũng là Kim thị người, ngươi có quyền lực cũng có nghĩa vụ học tập bản này gia huấn."

"Vâng!" Thẩm Lãng cung cung kính kính tiếp nhận quyển sách này.

Bá tước đại nhân nói: "Ta Kim thị con cháu, mỗi người đều muốn đối với bản này gia huấn thuộc làu. Ngươi chừng nào thì đọc xong quyển sách này, lệnh cấm túc liền có thể giải, ngươi muốn đi nơi nào thì đi nơi đó."

"A. . ." Thẩm Lãng kinh ngạc, nói: "Vậy, vậy bản này gia huấn có bao nhiêu chữ?"

"Không nhiều, mới năm vạn chữ mà thôi. Ta dùng một tháng, Mộc Lan thông minh, chỉ dùng hai mươi ba ngày liền đọc xong." Bá tước đại nhân nói: "Nhất định phải một chữ không sai đọc xuống tới, mới có thể rời đi căn này thư phòng, hiểu chưa?"

Ta thiên na?

Năm vạn chữ a, còn phải một chữ không sai đọc xuống tới?

985, 211 đại học ra chư vị đại thần? Các ngươi đọc năm vạn chữ muốn dài bao nhiêu thời gian?

Thẩm Lãng đã coi như là ký ức siêu quần, nhưng là thời cấp ba đọc một nghìn hơn một ngàn chữ văn chương, cũng chí ít yêu cầu hơn nửa ngày thời gian a.

Mà lại số lượng từ càng nhiều càng khó đọc, độ khó hiện lên cấp số nhân tăng lên a.

Đối với Kim thị gia tộc tử đệ đến nói, đọc thuộc lòng gia huấn là mỗi một thế hệ thống khổ ký ức.

Nhìn thấy Thẩm Lãng một mặt khổ bức bộ dáng, Bá tước đại nhân trong lòng thoải mái.

Ma cao một thước, đạo cao một trượng.

Bất kỳ một cái nào người trẻ tuổi ta đều có thể trị đến ngoan ngoãn, ngươi Thẩm Lãng cũng không ngoại lệ.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, ngài giữ lời nói? Ta đọc xong bản này « Kim thị gia huấn » về sau, liền thả ta tự do."

"Đương nhiên chắc chắn." Bá tước đại nhân nói: "Ngươi hảo hảo đọc đi, không có đọc xong trước đó, một bước đều không cho rời đi, mỗi ngày đều đưa cơm cho ngươi đồ ăn cùng thay giặt quần áo tới."

Sau đó Bá tước đại nhân trong lòng nói: "Chờ ngươi đọc xong, tối thiểu hơn một tháng về sau, ngày mai cũng đừng hòng ra ngoài hồ nháo."

"Kim Trung ngươi có nghe hay không, cô gia không có đọc xong trước đó, một bước đều không cho rời đi thư phòng." Bá tước đại nhân lại một lần nữa hạ lệnh.

"Vâng!" Kim Trung lớn tiếng nói.

Sau đó, Bá tước đại nhân trực tiếp rời đi.

Mà Thẩm Lãng, cầm bản này năm vạn chữ « Kim thị gia huấn » cực nhanh đọc qua.

. . .

Một lát sau!

Mộc Lan đi tới, bưng tới đồ ăn dọn xong.

Nàng là phủ Bá tước thiên kim, Thẩm Lãng là người ở rể, nhưng là nàng từ đầu tới đuôi đều không có tại Thẩm Lãng trước mặt bày bất luận cái gì giá đỡ.

Trừ không thể cùng phòng bên ngoài, nàng cẩn thận hoàn thành làm thê tử trách nhiệm.

"Phu quân, đại ca ngươi hắn đã thoát khỏi nguy hiểm, An đại phu nói hai ba ngày sau liền có thể tỉnh lại." Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, ta lại uốn nắn một chút, hắn là đại ngốc, không phải ta đại ca."

Mộc Lan nói: "Hắn là đại ngốc, ngươi là hai ngốc, không phải liền là huynh đệ sao?"

Thẩm Lãng im lặng.

Dung mạo ngươi đẹp, ngươi 36E, ngươi nói cái gì đều đúng!

Nhìn xem Thẩm Lãng ăn cơm, Mộc Lan hỏi: "Phu quân, đại ngốc làm sao thụ thương, mà lại vì sao kéo dài đến bây giờ cũng không trị, An đại phu nói chậm thêm một hai canh giờ, nói không chừng liền không cứu về được."

Thẩm Lãng đem đại ngốc tao ngộ nói cho Mộc Lan.

"Lẽ nào lại như vậy, lại có như thế làm cha người, không bằng cầm thú!" Mộc Lan rất tức giận, cả giận nói: "Phu quân yên tâm, chúng ta nhất định sẽ đem hết toàn lực chữa khỏi đại ngốc, về sau liền để hắn đi theo ngươi, sẽ không lại để hắn ăn không no."

Thẩm Lãng dừng lại đũa, ôn nhu nhìn qua nàng nói: "Tạ ơn nương tử."

Mộc Lan bị ánh mắt của hắn thấy có chút không được tự nhiên, không khỏi nói: "Phu quân, ngươi vừa rồi tại làm gì đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Ta bị nhạc phụ đại nhân cấm túc, muốn đọc xong « Kim thị gia huấn » mới có thể tự do."

Mộc Lan nói: "Đọc quyển sách này là mỗi một cái Kim thị con cháu ác mộng, ta lúc ấy trọn vẹn hoa hai mươi ba ngày mới đọc xong.

"

Đây cơ hồ là cái này mấy chục năm Kim thị gia tộc tốt nhất thành tích, Mộc Lan là mang theo kiêu ngạo khẩu khí nói.

Đón lấy, Mộc Lan nghiêm mặt nói: "Phu quân vội vã ra ngoài?"

Thẩm Lãng đương nhiên vội vã ra ngoài, ngày mai nếu không thể để Điền Hoành đánh gãy Điền Thập Tam hai chân, hắn Thẩm Lãng mặt mũi liền mất hết.

"Ta cái này đi hướng phụ thân cầu tình, để hắn giải ngươi lệnh cấm túc." Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng cười một tiếng, lắc đầu nói: "Không cần, như thế sẽ có tổn hại nhạc phụ đại nhân uy tín."

Vị nhạc phụ này đại nhân rất tốt, Thẩm Lãng muốn vì hắn suy nghĩ.

Mộc Lan nhìn Thẩm Lãng một hồi, nói: "Kia phu quân hảo hảo ở tại trong thư phòng học thuộc lòng, mỗi ngày đồ ăn cùng thay giặt quần áo, ta đều sẽ đưa tới . Còn Điền Hoành bên kia, mời phu quân thoải mái tinh thần, một khi tìm tới cơ hội, ta nhất định sẽ vì ngươi lấy lại công đạo."

Thẩm Lãng nói: "Tạ ơn nương tử."

Nhưng là Từ gia, Lâm gia cùng Điền Hoành thù, nhất định phải hắn tự mình đi báo.

Có thể dựa thế phủ Bá tước liền đã rất thỏa mãn, như báo thù còn phải phủ Bá tước xuất thủ, kia Thẩm Lãng thật sự quá không có tiền đồ.

. . .

Mộc Lan sau khi đi, Thẩm Lãng liền bắt đầu vất vả học thuộc lòng.

A, không đúng!

Nói cho đúng hắn là tại lật sách, mỗi một trang nhiều nhất chỉ nhìn nửa phút mà thôi.

Cho người ta cảm giác không phải học thuộc lòng, ngược lại đang quay chiếu cảm giác.

Không sai Thẩm Lãng xác thực giống như là đang quay chiếu.

Bộ kia người ngoài hành tinh Laptop tại thể nội biến thành trí não, đôi mắt kia giống như là camera một chút, nghiêm túc nhìn một chút về sau, là có thể đem tin tức hoàn chỉnh ghi lại ở trí não bên trong.

Bản này « Kim thị gia huấn » năm vạn chữ, hai trăm trang khoảng chừng.

Thẩm Lãng dùng vẻn vẹn hơn một giờ, liền toàn bộ đọc xong.

Nói cho đúng, là hoàn toàn ghi chép lại.

Một chữ không kém, nếu là có dấu chấm câu lời nói, hắn ngay cả một cái dấu ngắt câu cũng sẽ không sai.

Bá tước đại nhân dùng ròng rã ba mươi ba ngày, Mộc Lan dùng ròng rã hai mươi ba ngày.

Vị kia Bá tước thế tử, cho tới bây giờ đều không có đọc xong đâu, hắn đọc một ngàn chữ có thể quên ba trăm chữ, đại khái đời này đều đọc không hết.

Thẩm Lãng cái kỷ lục này tuyệt đối là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

Trong thư phòng có giường, Thẩm Lãng thư thư phục phục nằm trên đó.

Sau đó hắn do dự, là hiện tại đi tìm nhạc phụ trang bức, vẫn là sáng sớm ngày mai đâu?

Tính toán, vẫn là sáng sớm ngày mai đi.

Làm người phải có lương tâm, nhạc phụ người không sai, ngươi bây giờ đi đánh mặt quá ác.

Cùng nhạc phụ đấu kỳ nhạc vô tận a!

"Ai, lại là gối đầu một mình khó ngủ, ta cái này đồng tử chi thân cũng không biết lúc nào phá a?"

"Lúc nào ta mới có thể ôm một cái trần trùng trục, thơm ngào ngạt nữ nhân đi ngủ a?"

"Gối đầu một mình khó ngủ, gối đầu một mình khó ngủ, cái này khiến ta làm sao ngủ được a?"

Năm phút sau, Thẩm Lãng nằm ngáy o o.

Nghe được bên trong ngáy to âm thanh, bên ngoài giữ cửa ra vào Kim Trung trong lòng một trận xem thường.

Lúc này mới lúc nào a?

Mới vừa vặn đến giờ Hợi a (hơn chín giờ đêm), vị này Thẩm cô gia liền lên giường đi ngủ, cũng không tốt tốt học thuộc lòng, ngay cả thế tử đều biết đọc sách đến đêm khuya.

Như thế ngày tháng năm nào mới có thể đọc xong bản này « Kim thị gia huấn », liền đợi đến trong thư phòng cấm túc cái một năm nửa năm đi.

Không có tiền đồ chính là không có tiền đồ!

. . .

Bá tước đại nhân gian phòng bên trong.

"Ta cảm thấy Thẩm Lãng đứa nhỏ này không tệ." Bá tước phu nhân nói: "Đã không giống trong truyền thuyết như vậy bất học vô thuật, nhìn xem giống như là một cái xấu hài tử, thực tế lại là hảo hài tử, ta nhìn người chuẩn nhất."

"Tâm tính cũng không tệ lắm, chính là quá táo bạo ngả ngớn, yêu cầu hảo hảo quản giáo." Bá tước đại nhân nói: "Ta đem hắn cấm túc, bớt hắn đi ra ngoài hồ nháo."

"Cấm túc?" Bá tước phu nhân ôn nhu nói: "Hắn vừa mới ở rể trong phủ chúng ta, ngươi liền trừng phạt hắn, có thể hay không để tâm hắn sinh oán trách a?"

"Sẽ không." Bá tước đại nhân nói: "Ta để hắn đọc « Kim thị gia huấn », lúc nào đọc xong lúc nào khôi phục tự do. Chỉ có thành viên gia tộc mới có tư cách đọc thuộc lòng bản này gia huấn, ta cái này biểu thị không có đem hắn làm ngoại nhân."

"Phu quân, ngươi thật âm hiểm." Bá tước phu nhân nói.

"Ma cao một thước, đạo cao một trượng, ta cũng không tin hàng phục không cái này con khỉ." Bá tước đại nhân cười nói: "Ngươi chờ xem, không có năm mươi ngày hắn mơ tưởng đọc xong cái này năm vạn chữ, mơ tưởng từ trong thư phòng ra."

Bá tước phu nhân nói: "Vậy cũng không nhất định, người người đều nói hắn bất học vô thuật, ngày đó bái đường thành thân về sau, hắn biết chữ thế nhưng là ngay cả Trương Bá Ngôn đều thắng. Nói không chừng hắn một tháng không đến liền đọc xong, so ngươi còn lợi hại hơn."

"Không có khả năng." Bá tước đại nhân nói: "Ta trọn vẹn dùng ba mươi ba ngày thời gian, Thẩm Lãng ít nhất cũng phải nửa tháng, coi như hắn không có trong truyền thuyết cái kia vụng về, lại có thể thông minh qua được ta?"

"Cũng không thấy, ta cảm thấy hắn rất cơ linh, nói không chừng liền thắng ngươi, ta nhìn người rất chuẩn." Bá tước phu nhân đôi mắt đẹp một trận giảo hoạt, nói: "Bằng không đánh cược."

Bá tước phu nhân năm nay nhanh bốn mươi, ung dung nhĩ nhã đồng thời, vẫn như cũ mỹ lệ.

Lúc này con mắt hiện lên giảo hoạt vũ mị, vậy mà phảng phất hai mươi tuổi bộ dáng, để Bá tước đại nhân trong lòng yêu sát.

"Phu quân, như Thẩm Lãng thắng ngươi, về sau làm việc thời điểm, ta ở phía trên, ngươi ở phía dưới." Bá tước phu nhân nói.

Xe này mở vội vàng không kịp chuẩn bị, để Bá tước đại nhân sắc mặt đỏ bừng, cơ hồ phải lập tức che thê tử miệng nhỏ.

Đường đường Bá tước phu nhân, tại sao có thể nói ra làm càn như vậy lời nói đến, còn thể thống gì, còn thể thống gì.

"Nương tử danh môn khuê tú, như thế có thể nói ra làm càn như vậy lời nói tới." Bá tước đại nhân nói: "Có nhục văn nhã, có nhục văn nhã!"

"Hừ!" Bá tước phu nhân nói: "Giữa vợ chồng trong chăn có cái gì không thể nói được, liền ngươi cổ hủ không chịu nổi, có đáp ứng hay không a? Nữ nhân ở phía trên mới có thể nắm giữ chủ động, mới có thể vui vẻ hơn."

Bá tước đại nhân mặt đỏ tới mang tai nói: "Cái này, cái này chẳng phải là điên đảo âm dương đâu, hồ nháo, thật sự là hồ nháo!"

Bá tước phu nhân nói: "Dùng một tháng trong vòng hạn, như Thẩm Lãng một tháng đọc xong bản này « Kim thị gia huấn » thì chúng ta không phân thắng thua, hắn sớm một ngày đọc ra đến, ta liền muốn ở phía trên một lần. Sớm hai ngày, ta ngay tại phía trên hai lần."

"Hồ nháo, hồ nháo. . ." Bá tước đại nhân lão cổ bản.

Bá tước phu nhân nói: "Cứ như vậy định, nam chủ ngoại, nữ chủ nội, ta ngay cả chuyện nhỏ này đều làm không chủ, phu nhân này làm được còn có cái gì ý tứ?"

Bá tước đại nhân nói: "Phu nhân, nam chủ ngoại, nữ chủ nội không phải như vậy giải."

Phu nhân nói: "Phu quân, ngươi tại khoe khoang ngươi đọc sách nhiều không?"

"Vi phu không có." Bá tước nói.

Bá tước phu nhân trực tiếp từ trên giường, mặc quần áo ra khỏi phòng.

Bá tước thấy thê tử rời đi ổ chăn lập tức trống rỗng, không khỏi nói: "Ngươi làm gì đi?"

Hắn rất quyến luyến có thê tử ở trong chăn, ấm áp hạnh phúc.

Bá tước phu nhân nói: "Cô gia hiện tại khẳng định tại trong đêm khổ đọc, ta muốn nấu một bát hạch đào canh hạt sen, hảo hảo cho hắn bồi bổ đầu óc."

Trọn vẹn sau một tiếng, hạch đào canh hạt sen nấu xong, Bá tước phu nhân sắp xếp gọn hộp cơm, tự mình cho Thẩm Lãng đưa đi.

Vì tương lai hạnh phúc, nàng cũng là liều.

. . .

Đi vào bên ngoài thư phòng, nhìn thấy bên trong lửa đèn vẫn sáng.

Bá tước trong lòng phu nhân thầm nghĩ, quả nhiên là tốt hiền tế, đêm sâu như vậy còn tại khổ đọc.

Bên ngoài truyền ngôn Thẩm Lãng bất học vô thuật, hết ăn lại nằm thật sự là không có đạo lý.

"Bái kiến phu nhân." Kim Trung nhìn thấy Bá tước phu nhân, lập tức kinh ngạc cong xuống.

"Bên trong đèn vẫn sáng, cô gia ở bên trong khổ đọc đi." Bá tước phu nhân nói: "Hắn thật sự là vất vả, ta tới cấp cho hắn đưa một bát hạch đào canh hạt sen, để hắn giải giải đói mệt."

Thật sự là một cái tốt mẹ vợ.

Kim Trung lúng túng nói: "Cô gia, đã ngủ."

Ách!

Lập tức, mẹ vợ lúng túng hơn.

"Hắn lúc nào ngủ?" Bá tước phu nhân hỏi.

Kim Trung nói: "Không đến giờ Hợi."

Cái này, đây quả thực so với hắn nhi tử còn lười a, nàng cái kia béo nhi tử mỗi ngày còn đọc sách đến đêm khuya đâu.

"Hừ! Không có lương tâm vật nhỏ, truyền ngôn quả nhiên không giả, quả nhiên hết ăn lại nằm, bất học vô thuật." Bá tước phu nhân sinh khí, thầm nghĩ trong lòng, quay người rời đi.

Nàng cùng trượng phu đổ ước, chỉ sợ là muốn thua thảm.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 34: Hoa Lệ Biểu Diễn, Nhạc Phụ Mẫu Đều Chấn Kinh

Sau khi vào phòng, Bá tước đại nhân xốc lên ổ chăn nghênh đón thê tử tiến đến, nói: "Thẩm Lãng vẫn còn đang đi học? Để hắn nghỉ sớm một chút, cẩn thận tổn thương con mắt."

Phu nhân tức giận nói: "Hắn không đến giờ Hợi liền ngủ."

Không đến chín giờ liền đi ngủ, quả thật có chút quá phận a.

Bá tước đại nhân giận dữ nói: "Bất học vô thuật, hết ăn lại nằm bừa bãi, như thế hai tháng đều đọc không hết, ngày mai ta liền đi giáo huấn hắn."

Bất quá Bá tước đại nhân trong lòng nói: Phu nhân ngươi là muốn thua.

Cái này nam nữ ở giữa đạo âm dương là điên đảo không được.

. . .

Hừng đông không lâu, Thẩm Lãng mở to mắt, liền nhìn thấy Bá tước đại nhân một mặt sương lạnh đứng ở trước mặt hắn.

"Thẩm Lãng, ngươi đây là đối với ta bất mãn sao?" Bá tước đại nhân nói.

Thẩm Lãng đứng dậy, cẩn thận tỉ mỉ hướng Bá tước đại nhân hành lễ nói: "Không có a, tiểu tế đối với nhạc phụ đại nhân kính ngưỡng như là nước sông cuồn cuộn a."

Bá tước đại nhân nói: "Ta để ngươi đọc « Kim thị gia huấn » kia là đem ngươi trở thành người một nhà, ngươi không những không đọc, mà lại sớm liền nằm xuống đi ngủ, đây không phải biểu thị đối với ta bất mãn là cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân hiểu lầm, kia là tiểu tế đã đọc xong a."

Lập tức, Bá tước đại nhân tức giận đến toàn thân phát run nói: "Ăn nói linh tinh, ngươi là váng đầu. Ta dùng ròng rã một tháng mới đọc xong, Mộc Lan thiên tư thông minh tuyệt đỉnh cũng dùng ròng rã hai mươi ba ngày, ngươi mới đọc bao lâu, một đêm thời gian mà thôi. Ngươi vậy mà nói đọc xong, ngươi đây là tại nói chuyện hoang đường, vẫn là đem ta xem như ba tuổi tiểu nhi?"

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, tiểu tế thực đọc xong a, không tin ngài kiểm tra một chút."

Bá tước đại nhân tiếp nhận bản này năm vạn chữ gia huấn, hướng phía bên hông roi nhìn một chút.

Thẩm Lãng là con rể, làm nhạc phụ là không thể đánh, không tốt đánh, không giống như là con ruột, muốn đánh thì đánh.

Nhưng là như hắn thật như vậy không hiểu chuyện, tại hắn người nhạc phụ này trước mặt ăn nói lung tung miệng đầy mê sảng, vậy cũng đừng trách hắn dùng roi quản giáo.

Đọc không hết không sao, thậm chí lười biếng không đọc sách, cũng không phải cái gì quá lớn sự tình, dù sao người ở rể cũng không cần gánh chịu quá lớn trách nhiệm.

Nhưng là nói dối, vấn đề liền lớn.

"Thẩm Lãng, ngươi ở rể nhà ta, chính là ta con rể. Con ruột đánh, ngươi ta cũng đã có." Bá tước đại nhân lạnh lùng nói: "Ta kiểm tra thí điểm mấy chương, ngươi như đọc không ra, cũng đừng trách ta vận dụng gia pháp."

Lúc này, Bá tước phu nhân vội vàng chạy vào, nói: "Phu quân, đọc không ra liền đọc không ra, không nên động gia pháp. Thẩm Lãng da mịn thịt mềm, không giống như là Thông nhi theo từ nhỏ đánh quen, da dày thịt béo, ngươi như thật đem hắn đánh đau, như thế nào hướng cha mẹ của hắn bàn giao."

"Đọc không ra không có quan hệ, nhưng là tại trưởng bối trước mặt miệng đầy mê sảng, nên đánh." Bá tước đại nhân nói: "Hai vị thân gia đều là minh lý người, ta tin tưởng bọn họ nhất định sẽ lý giải."

Bá tước đại nhân đem roi từ bên hông cởi xuống, chỉ cần Thẩm Lãng đọc không ra, lập tức liền vận dụng gia pháp.

Bá tước phu nhân nói: "Lãng nhi, ngươi lập tức hướng nhạc phụ ngươi đại nhân nhận lầm."

Thẩm Lãng nói: "Nhạc mẫu yên tâm, tiểu tế sẽ không để cho ngài thất vọng."

"Ngươi xem một chút, ngươi xem một chút, hiện tại còn nói năng bậy bạ." Bá tước đại nhân tùy tiện lật ra một tờ, nói: "Ta « Kim thị gia huấn » Chương 05: Là cái gì nội dung, đọc ra tới. Ngươi như đọc không ra, hôm nay da thịt liền muốn chịu khổ."

Bá tước đại nhân trong tay roi ngo ngoe muốn động.

Lúc này, Mộc Lan xông tới, nói: "Phụ thân, ngài không nên tức giận, Thẩm Lãng là nữ nhi trượng phu, hắn có cái gì làm không đúng, nữ nhi thay hắn hướng ngài xin lỗi."

Thẩm Lãng mỗi chữ mỗi câu đọc thuộc lòng nói: "« Kim thị gia huấn » Chương 05: Tiết tháo thiên, « lễ » nói: "Thấy giống như mục đích cù, nghe tiếng tâm địch." Có cảm xúc, bên cạnh sảng tâm nhãn, như tại thong dong bình thường chi địa, hạnh cần thân tình mà thôi. Nhất định không tránh được, cũng làm nhẫn tới, giống như bá thúc, huynh đệ, khốc loại tổ tiên, nhưng phải chung thân đứt ruột tới tuyệt a? Lại "Lâm văn bộc trực, miếu bên trong bộc trực, quân chỗ vô tư húy" . Đóng nghe biết tên. . ."

(chú thích: Bài này xuất từ « nhan thị gia huấn »,

Chọn lựa không vi phạm lịch sử đoạn mượn dùng một chút.)

Thẩm Lãng mỗi chữ mỗi câu, đem gia huấn thiên thứ năm ròng rã hơn hai ngàn chữ, hoàn toàn đọc thuộc lòng xuống tới, không hề có một chữ sai lầm.

Mà lại mồm miệng rõ ràng, trầm bồng du dương.

Bá tước đại nhân, Bá tước phu nhân, còn có Mộc Lan lập tức đều kinh ngạc đến ngây người, cơ hồ không thể tin được mình lỗ tai.

Cái này như thế nào khả năng a?

Bá tước đại nhân không tin, cảm thấy Thẩm Lãng vận khí tốt, mình vừa lúc liền lật đến hắn đọc qua kia một thiên.

Thế là, hắn lại tùy tiện lật ra một tờ, nói: "Gia huấn Chương 16:, cho ta hoàn chỉnh đọc thuộc lòng ra."

Thẩm Lãng không có chút nào dừng lại, trực tiếp đọc thuộc lòng nói: "Nội ngoại hai giáo, vốn là một thể, dần dần tích vì dị, sâu cạn khác biệt. Bên trong điển sơ cửa, thiết năm loại cấm, bên ngoài điển nhân, nghĩa, lễ, trí, tin, đều tới phù. Người nhân, không giết tới cấm vậy; nghĩa người, không trộm tới cấm vậy; lễ người, không tà tới cấm vậy; trí giả, không rượu tới cấm vậy; tin người, không vọng tới cấm. . ."

Vẻn vẹn ba phút sau, Thẩm Lãng lại đọc xong.

Vẫn như cũ là một chữ không kém!

Sau đó, Bá tước đại nhân không tin tà, lại liên tiếp rút ra mấy chương, Thẩm Lãng đọc thuộc lòng hoàn toàn nước chảy mây trôi.

Về sau, Bá tước đại nhân dứt khoát không cho hắn cụ thể bị nào đó một chương, mà là bỗng nhiên đọc lên một đoạn, sau đó để Thẩm Lãng tiếp theo.

Đây là một chiêu đòn sát thủ a.

Trước đó Bá tước phụ thân cùng gia gia, liền vậy mà dùng chiêu này, cũng đều nhiều lần thấy hiệu quả, Bá tước tuổi trẻ nói thời điểm không biết cắm bao nhiêu lần.

Nhưng mà, Thẩm Lãng căn bản không có dừng lại, Bá tước nói tiếng ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, hắn hầu như không cần hồi ức suy nghĩ, trực tiếp liền tiếp xuống.

Cái loại cảm giác này không giống như là ở lưng tụng, phảng phất cả quyển sách đều là hắn viết ra.

Đọc đến cuối cùng, hắn còn hưng chỗ gây nên giải đọc trong đó nói hàm nghĩa, phát biểu nội tâm cảm tưởng.

Không có đọc sai một chữ, thậm chí ngay cả tiết tấu đều không có sai, thậm chí ngay cả chậm chạp cùng do dự đều không có.

Hoàn mỹ cấp biểu hiện!

Phủ Bá tước ba người chủ nhân, hoàn toàn chấn kinh đến con mắt đều không thể khép lại.

Cái này. . . Cái này quá không thể tưởng tượng a!

Nhưng là. . . Cái này không phù hợp lẽ thường a.

Bá tước đại nhân vẫn là phủ Bá tước thế tử thời điểm, mặc dù mỗi ngày muốn tập võ đọc sách, nhưng ít ra dùng hai ba canh giờ đến cõng tụng bản này gia huấn, trọn vẹn dùng một tháng nhiều một chút mới đọc xong a.

Mộc Lan thiên tư thông minh, cũng ròng rã dùng hai mươi ba ngày.

Ròng rã năm vạn chữ, Thẩm Lãng vậy mà chỉ dùng một đêm.

Cái này. . . Cái này quá làm cho người rung động a.

Mộc Lan trừng lớn đôi mắt đẹp, tỉ mỉ nhìn xem Thẩm Lãng mặt.

Cái này, đây thật là trượng phu ta sao? Trong truyền thuyết kém thông minh trẻ đần độn đâu?

Bá tước phu nhân là nữ nhân, cho nên rất nhanh liền chậm tới.

Bởi vì đây là một cái thiên đại tin tức tốt.

"Lãng nhi thật lợi hại, biểu hiện quá tốt, không có cho vi nương mất mặt." Bá tước phu nhân nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập yêu mến.

Đón lấy, nàng hướng Bá tước đại nhân nghiêm túc nói: "Phu quân, ta thắng, hai mươi chín lần!"

Cái gì hai mươi chín lần?

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan đều có chút nghi hoặc?

Chẳng lẽ lại nhạc phụ nhạc mẫu ở giữa, còn có cái gì không thể cho ai biết giao dịch?

Bá tước đại nhân sắc mặt có chút đỏ, phất phất tay nói: "Tốt, phu nhân ngươi mang theo Mộc Lan ra ngoài đi, ta có lời muốn cùng Thẩm Lãng nói."

Phu nhân thần sắc lại cao hứng, lại có chút giận dữ, trực tiếp đi ra phía ngoài.

Bá tước đại nhân nói: "Phu nhân ngươi làm gì đi?"

"Đánh nhi tử, ngu như lợn." Phu nhân nói.

Cái nào đó mập mạp cảm giác lỗ tai phát nhiệt, không khỏi co lại co lại thân thể.

Ta hôm nay cái gì sai cũng không có phạm, sẽ không bị tai bay vạ gió đi.

. . .

Bá tước đã từng có nghĩ qua, Thẩm Lãng có phải hay không trước đó liền đọc qua Kim thị gia huấn?

Nhưng là rất nhanh hắn liền bỏ ý niệm này đi, gia huấn này chỉ là gia tộc tử đệ mới có quyền đọc thuộc lòng, căn bản không có lưu truyền đến bên ngoài đi.

Lại nói cái này lại không phải võ công bí tịch gì, trừ Kim thị gia tộc mình, ngoại nhân sẽ không làm bảo.

"Lãng nhi, ngươi là thế nào làm được?" Bá tước đại nhân hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Năm nay cuối mùa hè một ngày nào đó, thời tiết nóng còn không có hoàn toàn rút đi, hòe gạo đã thu hoạch, thứ hai quý mạ cũng mới vừa mới cắm vào ruộng đất. . ."

Bá tước đại nhân nói: "Nói tiếng người."

Thẩm Lãng nói: "Bốn ngày trước, ta tại Từ gia bệnh nặng, cơ hồ sắp chết đi qua. Hoặc là nói đã chết rồi, lại một lần nữa sống quay tới thời điểm, phát hiện đầu óc trở nên rất linh quang, trí nhớ phi thường tốt, đã gặp qua là không quên được."

"Đưa vào chỗ chết sau sinh?" Bá tước đại nhân nói.

Thẩm Lãng nói: "Có thể nói như vậy."

Bá tước đại nhân trầm tư một hồi nói: "Đây chính là trong truyền thuyết khai khiếu, mặc dù phi thường hiếm thấy, nhưng cũng không phải không có. 180 năm trước ta Kim thị một vị nào đó tổ tiên, chính là lúc sắp chết lại sống quay tới khai khiếu, theo một cái phế vật biến thành võ đạo thiên tài, vì gia tộc lập xuống to lớn công huân, quốc quân muốn cho hắn thăng quan tiến tước, nhưng là hắn cự tuyệt, mà là đòi hỏi mới đất phong. Chính là trong tay hắn, ta Kim thị gia tộc đất phong đạt tới đỉnh phong, khoảng chừng năm ngàn cây số vuông, mà bây giờ ngay cả một phần ba đều không có còn lại."

Đón lấy, Bá tước đại nhân nghiêm túc nói: "Đây là ngươi phúc khí, nhưng là muốn càng thêm hiểu được kính sợ, không cần vì vậy mà đắc ý quên hình, hiểu chưa?"

"Vâng." Thẩm Lãng nói.

Bá tước đại nhân nói: "Trước ngươi mười năm đọc sách, ngay cả trên trấn học đường đều không có tốt nghiệp, có thể thấy được cực kỳ nát nhừ. Bây giờ đầu óc ngươi thay đổi linh quang, tuyệt đối không được hoang phế việc học, muốn đem những này công khóa đều nhặt lên."

"Vâng." Thẩm Lãng nói.

Đọc sách?

Đời trước Thẩm Lãng đọc vài chục năm, đã sớm phiền thấu.

Chỉ bất quá nhạc phụ đại nhân mặc kệ nói cái gì, hắn đều ngoan ngoãn đồng ý là xong.

Thật vất vả, Bá tước đại nhân giáo huấn hoàn tất.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, ngài trước đó đáp ứng, chỉ cần ta đọc xong « Kim thị gia huấn » liền giải trừ lệnh cấm túc, liền có thể khôi phục tự do, ngài nhìn. . ."

Nguyên lai ngươi chờ ở tại đây đâu?

Bá tước đại nhân hít một hơi thật sâu.

Hắn xem như nhìn ra, cái này con rể không bớt lo a.

Mặt ngoài đáp ứng mỹ mỹ, lại nghe lời nói không có, lập tức chuyển thân liền ném sau ót.

Lớp da cực kì.

Hắn thật sự là cố tình cự tuyệt, nhưng là hắn nói ra lời nói, là nhất định phải chắc chắn.

Tất nhiên đáp ứng giải trừ Thẩm Lãng lệnh cấm túc, tuyệt đối không thể lấy ăn nói.

"Tốt, ngươi lệnh cấm túc bị giải trừ." Bá tước đại nhân nói, trong lòng thật sự là không cam tâm.

Đây là hắn từ trước tới nay ngắn ngủi nhất lệnh cấm túc, vẻn vẹn một đêm thời gian mà thôi, liền để Thẩm Lãng tại thư phòng ngủ một giấc.

Bá tước đại nhân nói: "Ngươi vẫn như cũ muốn đi cùng Điền Hoành đấu?"

"Đúng, tiểu tế cái này đi." Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ta hôm qua nói qua, nhất định phải làm cho Điền Hoành trước mặt mọi người tự tay đánh gãy Điền Thập Tam hai chân, buộc hắn tự đoạn cánh tay uy nghiêm quét rác. Làm người nói đến nhất định phải làm đến, bằng không còn có cái gì uy tín có thể nói? Về sau cũng không còn cách nào ngẩng đầu làm người."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 35: Vào Thành Làm Điền Hoành, Thủ Đoạn Đơn Giản Thô Bạo

Bá tước đại nhân ánh mắt trở nên ôn hòa, ngữ trọng tâm trường nói: "Lãng nhi, ngươi làm không được. Thời đại đã thay đổi, tại tân chính phía dưới, chúng ta những này uy tín lâu năm quý tộc bấp bênh, chỉ sợ phạm sai lầm bị nắm chặt tay cầm. Liền trong ba năm này, đã có ba nhà quý tộc bị đoạt đất phong, thôi tước vị, thậm chí còn có một người mất mạng."

Nói đến đây, Bá tước đại nhân thần sắc bi thống.

Hắn vẻn vẹn chỉ là muốn giữ vững tổ tông cơ nghiệp, lại có lỗi gì?

Hắn tiếp tục nói: "Nếu như đặt ở trước đó, giống như Điền Hoành người kiểu này ta dễ như trở bàn tay liền xử lý. Nhưng là hiện tại đừng nói là ngươi, liền xem như ta cũng rất khó lập tức làm rơi hắn. Hắn dù sao treo triều đình chức quan, quý tộc không được can thiệp địa phương chính vụ a, một khi phạm quy, hậu quả khó mà lường được."

Lúc này Thẩm Lãng thật sâu cảm giác được Bá tước đại nhân trong lòng bất đắc dĩ.

Cái này tân chính đối với Việt quốc là tốt là xấu lại bất luận, nhưng ít ra hiện tại vi phạm Thẩm Lãng lợi ích, đó chính là xấu.

Bá tước đại nhân chân thành nói: "Lãng nhi, vi phụ đáp ứng ngươi, nhiều nhất thời gian nửa năm liền cầm xuống Điền Hoành, vì ngươi lấy lại công đạo!"

Dùng Bá tước đại nhân trong tay lực lượng, diệt đi Điền Hoành đương nhiên không khó.

Khó là làm sao hợp quốc pháp, làm sao không bị người bắt được cái chuôi, cái này muôn vàn khó khăn.

Nhưng Bá tước đại nhân vẫn là đáp ứng Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng biểu lộ nghiêm túc, ánh mắt chân thành tha thiết nói: "Nhạc phụ đại nhân, Điền Hoành, Từ gia, Lâm gia cùng ta có thù, ta nhất định phải tự mình báo thù này, bằng không đời ta đều không ngẩng đầu được lên. Ta ở rể phủ Bá tước, để cái này ba nhà căn bản không dám đả thương ta một cọng tóc gáy, liền đã chiếm thiên đại tiện nghi."

Thẩm Lãng dừng lại một chút một chút, sau đó tiếp tục nói: "Ta không có vì phủ Bá tước lập xuống bất kỳ công lao gì, liền không có tư cách lãng phí phủ Bá tước bất luận cái gì tài nguyên, nhất là chính trị tài nguyên. Nếu là ta thù đều muốn ngài đến vì ta báo, vậy ta cũng không xứng trở thành Mộc Lan vị hôn phu, liền ngoan ngoãn về nhà ăn phụ mẫu đi."

Nghe nói như thế, Bá tước đại nhân rất vui mừng.

Hắn cảm thấy Thẩm Lãng rốt cục lần thứ nhất cùng hắn chân chính thổ lộ tâm tình.

"Ngươi tâm tư ta rất thưởng thức." Bá tước đại nhân nói: "Nhưng là, ngươi thật đấu không lại họ. Hài tử, lúc này Huyền Vũ thành đã không phải là chúng ta địa bàn, là thuộc về triều đình địa bàn, thuộc về Liễu Vô Nham cùng Trương Tấn địa bàn, hai người này đều là Điền Hoành chỗ dựa, ngươi đấu không lại hắn."

Thẩm Lãng nói: "Vậy bọn hắn dám giết ta sao? Dám đánh ta

sao?"

"Ai dám?" Bá tước đại nhân lạnh giọng nói: "Bây giờ chúng ta không thể gây chuyện thị phi, nhưng chúng ta nhà còn có hai ba ngàn binh mã. Nếu là dám đả thương ta phủ Bá tước người, vậy thì chờ lấy bị nhà chúng ta quân đội san bằng giết tuyệt."

Thẩm Lãng khom mình hành lễ nói: "Nhạc phụ đại nhân, ta ở đây hướng ngài cam đoan, ta nhất định tại hợp pháp tình hình dưới để Điền Hoành tự đoạn cánh tay, uy phong quét rác, mà lại sẽ không lưu lại bất luận cái gì tay cầm, xin ngài tin tưởng ta."

Bá tước đại nhân nói: "Vậy ngươi có kế hoạch gì?"

"Không thể nói, khó mà nói." Thẩm Lãng nói: "Có một số việc, chỉ có thể làm, không thể nói."

Kỳ thật Thẩm Lãng là không dám nói, sợ hãi nhạc phụ đánh hắn.

Bá tước đại nhân nói: "Ngươi cũng đã biết, một khi ngươi thua sẽ có hậu quả gì?"

Thẩm Lãng nói: "Thanh danh của ta quét rác, sau này bước vào Huyền Vũ thành một bước đều muốn bị người chế nhạo."

Bá tước đại nhân do dự một hồi lâu sau, sau đó bỗng nhiên cắn răng nói: "Ngươi là một cái có tâm tư người, ngươi quả thực là muốn đi, vi phụ cũng ngăn không được ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ nhạc phụ đại nhân."

Bá tước đại nhân nói: "Ngươi nhất định ghi nhớ, tuyệt đối không được trái với quốc pháp, không nên để lại xuống tay cầm. Thắng thua không cần để ý, ngươi tuổi còn nhỏ thua một lần cũng không quan trọng, thanh danh xú xú, mất mặt cũng không sao."

Thẩm Lãng lại một lần nữa cong xuống nói: "Ta nhất định cẩn tuân nhạc phụ đại nhân dạy bảo, mặt khác. . . Ta nhất định sẽ thắng. Dù là Điền Hoành có phủ thành chủ cùng Thái Thủ phủ làm chỗ dựa, lần này ta cũng nhất định khiến hắn thua thất bại thảm hại, uy phong quét hết."

"Tiểu tế đi." Thẩm Lãng nói.

Mặt trời mọc thời điểm,

Hắn cưỡi xe ngựa rời đi phủ Bá tước, tiến về Huyền Vũ thành.

. . .

Đối phó Điền Hoành như thế người, muốn dùng biện pháp gì? Cái gì kế sách?

Nói thật, rất khó!

Bá tước đại nhân đều nói, muốn tại hợp quốc pháp, mà lại không lưu lại tay cầm tình huống dưới đánh bại Điền Hoành là rất khó.

Không sai, Điền Hoành tội ác từng đống, trên thân không biết có bao nhiêu cái nhân mạng, những này tội ác đầy đủ đem hắn đưa lên đoạn đầu đài.

Nhưng là, phủ Bá tước không thể can thiệp địa phương chính vụ.

Bắt Điền Hoành, thẩm phán Điền Hoành, đây đều là Huyền Vũ thành chủ quyền lực.

Trừ phi Điền Hoành tại Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong bên trong phạm tội, kia dễ như trở bàn tay liền có thể cầm xuống.

Nhưng là, người ta không có ngốc như vậy.

Cho nên Bá tước đại nhân nói Thẩm Lãng thắng không, đấu không lại Điền Hoành, bởi vì sau lưng của hắn có Huyền Vũ thành chủ cùng Trương Tấn.

Thẩm Lãng nghĩ rất nhiều biện pháp cùng mưu kế, huyễn hoặc khó hiểu, phức tạp tới cực, thậm chí có chút kế sách nhìn qua hoa lệ đến như là « Tam Quốc Diễn Nghĩa » bên trong Gia Cát Lượng đồng dạng, trí gần như yêu cảm giác.

Nhưng mà. . . Toàn bộ vô dụng.

Mưu kế càng phức tạp, thất bại tỉ lệ liền càng cao.

Cái dạng gì biện pháp dùng tốt nhất?

Đơn giản thô bạo dùng tốt nhất!

Mà Thẩm Lãng chuẩn bị đối phó Điền Hoành biện pháp, liền đầy đủ đơn giản thô bạo, thậm chí là không biết xấu hổ!

. . .

Điền Hoành kinh doanh rất sinh sản nhiều nghiệp, quán đánh bạc, kỹ quán, cho vay tiền vân vân.

Loại nào kiếm lợi nhiều nhất?

Đương nhiên là quán đánh bạc, hoàn toàn được xưng tụng ngày hôm đó tiến vào đấu kim, chiếm hắn thu nhập sáu thành trở lên.

Hắn xa hoa sinh hoạt, còn có thủ hạ mấy trăm tên huynh đệ, trình độ nào đó đều dựa vào quán đánh bạc ích lợi.

Tại toàn bộ Huyền Vũ thành, Điền Hoành mở năm nhà quán đánh bạc, hoàn toàn là thuộc về lũng đoạn tính.

Những người khác muốn đánh cược quán? Còn không có đợi đến Điền Hoành các huynh đệ tới cửa, phủ thành chủ người liền tới nhà niêm phong.

Phú Quý phường, chính là Điền Hoành quán đánh bạc danh hiệu.

Kia trang trí đến tráng lệ, ròng rã ba tầng, bên trong ăn, uống đến, chơi, cái gì đều có.

Thậm chí ngay cả hiệu cầm đồ cùng kỹ quán, đều mở tại sòng bạc bên trong.

Cho nên Thẩm Lãng đối phó Điền Hoành biện pháp rất đơn giản, chính là đi hắn quán đánh bạc thắng tiền, một mực thắng, một mực thắng, một mực thắng!

Thắng đến vượt xa Điền Hoành ranh giới cuối cùng, vượt qua sau lưng của hắn chỗ dựa sức thừa nhận.

Đối với Điền Hoành như thế người, cái gì trọng yếu nhất?

Nghĩa khí? !

Đừng nói giỡn, đương nhiên là tiền!

Chỉ có tiền mới có thể để cho hắn mua được phủ thành chủ, mua được quân coi giữ.

Có tiền liền có chỗ dựa, không có tiền liền không có chỗ dựa.

Thẩm Lãng dám đoán chắc, Huyền Vũ thành chủ, thậm chí Nộ Giang thái thú, đều tại Điền Hoành trong quán đánh bạc lấy tiền.

Một khi Thẩm Lãng thắng tiền vượt qua những đại nhân vật này tâm lý phòng tuyến, kia hết thảy đều không phải do chính Điền Hoành.

Đặt ở trước đó, Thẩm Lãng còn không có thắng một trăm cái kim tệ, sẽ bị đánh gãy tay chân ném xuống sông mặt chết đuối.

Mà bây giờ hắn có phủ Bá tước cô gia thân phận hộ thân, tại Huyền Vũ thành nội thắng bao nhiêu tiền đều không phải vấn đề.

Lo lắng duy nhất chính là có thể hay không bị nhạc phụ đại nhân đánh.

Đương nhiên, Thẩm Lãng muốn làm không chỉ là thắng tiền, thắng tiền về sau biểu diễn quan trọng hơn, muốn đem tất cả mọi người đặt vào.

. . .

Bá tước đại nhân trọn vẹn phái bốn cái võ sĩ bảo hộ Thẩm Lãng.

Hắn mặc hoa lệ cẩm y, băng cột đầu ngọc quan, ngồi xe ngựa hoa lệ, vừa mới vào thành liền trở thành đám người tới tiêu điểm.

Vô số người đều hướng phía hắn chỉ trỏ.

Thẩm Lãng tại Huyền Vũ thành, đã là một cái truyền kỳ tính nhân vật, dù là xú danh chiêu lấy cũng là truyền kỳ tính nhân vật.

Một cái bất học vô thuật phế vật, đầu tiên là làm Từ gia đại tài chủ người ở rể, bị người ta đuổi ra về sau, không có qua ba ngày liền trở thành phủ Bá tước ở rể?

Ngưu không ngưu?

Một bước lên trời a!

Cho nên nhìn thấy một thân phú quý bức người Thẩm Lãng, vô số trong lòng người đố kỵ thổ huyết, xoay người sang chỗ khác liền phi phi phi!

"Phế vật này thật sự là phách lối a, vừa mới trở thành phủ Bá tước ở rể, cứ như vậy rêu rao khắp nơi a."

"Đúng vậy a, đúng vậy a, xem hắn y phục trên người, đủ nhà ta ăn ba năm."

"Không biết xấu hổ tới cực, không biết xấu hổ đến cực điểm a. Không hảo hảo đọc sách, cũng không trồng điền, liền nghĩ ăn bám ôm đùi. Bá tước đại nhân thật sự là con mắt mò mẫm, chọn loại phế vật này làm đến cửa con rể."

"Các ngươi xem đi, nhiều nhất nửa tháng, hắn liền bị đuổi ra phủ Bá tước, quá phách lối!"

Nghe những lời này, Thẩm Lãng hoàn toàn thờ ơ, thậm chí đổi một cái càng thêm dễ chịu tư thế nằm trong xe ngựa.

. . .

Đi vào Phú Quý phường trước cổng chính, Thẩm Lãng xuống xe ngựa, đi vào đến quán đánh bạc bên trong.

Phía sau hắn bốn tên phủ Bá tước võ sĩ sắc mặt không khỏi biến đổi.

Cô gia lại muốn đi đánh bạc?

Cái này, này làm sao đến a?

Phủ Bá tước gia phong rất nghiêm, dù là thế tử như thế ăn chơi thiếu gia, cũng căn bản không dám bước vào sòng bạc nửa bước, nếu không sẽ bị Bá tước đại nhân đánh gãy hai chân.

Ai mới có thể tiến vào sòng bạc a?

Bại gia tử!

Mà Thẩm Lãng ngươi chỉ là phủ Bá tước ở rể mà thôi, vốn hắn nên cẩn thận chặt chẽ, quy củ làm người, kết quả ngươi mặc cẩm y rêu rao khắp nơi không nói, hơn nữa còn công nhiên tiến vào sòng bạc.

Nhưng là, bốn cái phủ Bá tước võ sĩ chỉ có bảo hộ Thẩm Lãng quyền lực, không có khuyên nhủ quyền lực.

Mấu chốt, bọn hắn cũng không muốn khuyên nhủ.

Thẩm Lãng như thế phế vật làm sao xứng với Mộc Lan tiểu thư?

Hắn tất nhiên muốn tìm chết, liền tùy vào hắn đi được!

Tốt nhất để hắn thua cái rối tinh rối mù, sau đó bị Bá tước đại nhân đánh gãy hai chân, đuổi ra cửa đi.

Tại những này võ sĩ trong suy nghĩ, chỉ có Kim Sĩ Anh đại nhân mới là Mộc Lan tiểu thư tốt nhất vị hôn phu.

Bởi vì Kim Sĩ Anh đại nhân là bọn hắn thần tượng, vẫn là Bá tước đại nhân nghĩa tử.

. . .

Lúc này, tại Phú Quý phường quán đánh bạc nhìn bãi là Điền Thập Cửu, Điền Hoành nghĩa tử một trong.

Nhìn thấy Thẩm Lãng tiến đến, Điền Thập Cửu đầu tiên là kinh ngạc, sau đó cuồng hỉ!

Quán đánh bạc là cái gì?

Ma quật a!

Thẩm Lãng vậy mà chủ động bước vào Hắc Y bang trong động ma, đây không phải muốn chết sao?

"Ôi, đây không phải phủ Bá tước Thẩm cô gia sao? Hoan nghênh, hoan nghênh!" Điền Thập Cửu nói: "Người tới, dâng trà, thượng hạng trà."

Rất nhanh, gã sai vặt liền lên một bình trà ngon nhất diệp.

Thẩm Lãng ngồi ngay ngắn xuống, chậm rãi thưởng thức trà.

"Thẩm cô gia, ngài đây là tới tham quan tham quan, vẫn là muốn chơi vài ván đâu?" Điền Thập Cửu nói.

Thẩm Lãng nói: "Tất nhiên đến, đương nhiên là muốn chơi mấy cái."

"Hoan nghênh hoan nghênh!" Điền Thập Cửu vô cùng hưng phấn.

Nghĩa phụ Điền Hoành cùng Thẩm Lãng đã kết thù, đang lo không có biện pháp chơi chết Thẩm Lãng đâu? Đối phương là phủ Bá tước con rể a, ai dám động đến?

Không nghĩ tới Thẩm Lãng tới cửa chủ động chịu chết!

Để hắn thua cái hơn vạn kim tệ, sau đó đem giấy nợ hướng phủ Bá tước bên trong một đưa, Thẩm Lãng liền triệt để xong, nhẹ thì bị đuổi ra phủ Bá tước, nặng thì bị đánh gãy hai chân lại đuổi ra phủ Bá tước.

Về phần Thẩm Lãng có thể sẽ thắng? !

Khả năng này Điền Thập Cửu căn bản liền không có nghĩ tới.

Đây là hắn quán đánh bạc, hắn địa bàn, coi như Thiên Vương lão tử đến đều muốn thua!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 36: Thẩm Lãng Đại Sát 4 Phương, Hồn Phi Phách Tán

Đây là thượng thiên muốn đem lần này đại công lao ban cho ta a!

Điền Hoành nghĩa tử, Phú Quý phường quán đánh bạc quản sự Điền Thập Cửu cảm thấy mình hảo vận giáng lâm.

Hắn làm một đạo ánh mắt, cái này sòng bạc chưởng quỹ lập tức chạy vội ra ngoài, đem cái này thiên đại tin tức tốt báo cho Điền Hoành.

Lúc này Điền Hoành ngay tại Huyền Vũ thành nội, đang cùng Từ gia chủ thương nghị sự tình đâu.

"Ta lâm thời khởi ý tới chơi mấy cái, trong tay không có mang tiền, có thể mượn sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Có thể, có thể. . ." Điền Thập Cửu càng thêm hưng phấn.

Liền sầu ngươi không mượn, tốt nhất mượn cái một vạn kim tệ, sau đó toàn bộ thua sạch.

Tiếp lấy Điền Hoành đi phủ Bá tước đòi nợ, Thẩm Lãng nên bị Bá tước đại nhân đánh chết tươi.

"Ta mượn trước cái một ngàn kim tệ?" Thẩm Lãng nói: "Bao nhiêu lợi tức a?"

"Ngài là thân phận nhất không được khách quý, năm lợi tức một thành, không lăn lợi." Điền Thập Cửu nói.

Cái này lợi tức đã rất thấp rất thấp, nhưng đừng nói một thành, coi như không có lợi tức, thậm chí lấy lại lợi tức, Điền Thập Cửu cũng nguyện ý mượn a.

Không phải, sao có thể đem Thẩm Lãng hố chết đâu?

Dù sao số tiền kia lại ra không cá cược quán, thịt đều nát trong nồi.

"Được, kia giấy vay nợ viết xong, đem lợi tức loại hình cũng viết rõ ràng." Thẩm Lãng nói.

"Được, hết thảy nghe ngài." Điền Thập Cửu nói.

Giấy vay nợ viết xong về sau, một ngàn kim tệ liền bày ở Thẩm Lãng trước mặt, hắn không nói hai lời toàn bộ đổi thành thẻ đánh bạc.

Điền Thập Cửu nịnh nọt nói: "Thẩm gia, ngài muốn chơi gì vậy?"

Thẩm Lãng nói: "Cái gì đơn giản nhất a?"

"Cược lớn nhỏ đơn giản nhất." Điền Thập Cửu nói.

"Được, vậy liền cược lớn nhỏ!" Thẩm Lãng nói.

Điền Thập Cửu lập tức mang theo Thẩm Lãng đi vào cược lớn nhỏ trên bàn.

Lúc này, hắn hưởng thụ hoàn toàn là minh tinh cấp đãi ngộ, rất nhiều đổ khách nhóm cũng không cá cược, nhao nhao đến đây vây xem.

"Đây chính là Thẩm Lãng a?"

"Trước làm Từ gia người ở rể, lại làm phủ Bá tước người ở rể."

"Quả nhiên dáng dấp đẹp trai a?"

"Ta dáng dấp đẹp trai a, vì sao không thể đi phủ Bá tước ở rể?"

"Nhận biết ngươi lâu như vậy, thế nào không có phát hiện ngươi người này như thế không thành thật đâu, đi tiểu thời điểm, bồn cầu không có nói cho ngươi lời nói thật sao?"

"Thẩm Lãng dám đến sòng bạc chơi, đây là muốn chết sao? Mặc kệ thắng thua, Bá tước đại nhân đều sẽ đem hắn hai chân đánh gãy đi!"

Thẩm Lãng vẫn như cũ không nhìn những lời này, hướng thẳng đến cược giữa đài sư phụ nói: "Bắt đầu đi!"

Điền Thập Cửu gật đầu.

Đối mặt Thẩm Lãng như thế phế vật, liên tác tệ đều khinh thường.

Cược sau đài mặt sư phụ bắt đầu đổ xúc xắc, ước chừng dao động nửa phút sau, hướng trên mặt bàn khẽ chụp.

"Mua lớn vẫn là mua nhỏ?"

Ba cái xúc xắc, chín điểm trở xuống là nhỏ, chín điểm trở lên là lớn.

Thẩm Lãng dùng X quang mắt nhìn xuyên tường xem xét, dễ như trở bàn tay đọc lên bên trong điểm số.

13 điểm!

"Mua lớn!" Thẩm Lãng đem một ngàn kim tệ thẻ đánh bạc toàn bộ đẩy đi ra.

Lập tức, tất cả mọi người hưng phấn lên.

Ngưu bức a, thanh thứ nhất liền chơi như thế lớn a?

Thẩm Lãng cái này một ngàn kim tệ thế nhưng là mượn tới a, vậy mà toàn ép.

Mặt khác đổ khách cũng không chơi, toàn bộ ngừng thở xem kịch.

Quá kích thích đã nghiền a.

"Mua định rời tay." Cái kia sư phụ nói.

"Mở, mở, mở. . ."

Cược đài sư phụ bỗng nhiên mở cái nắp.

Mười ba điểm!

Thẩm Lãng thắng!

"Vậy mà thật thắng."

"Cái này Thẩm Lãng thật sự là có vận khí cứt chó a, thanh thứ nhất liền thắng một ngàn kim tệ a."

Đứng ngoài quan sát đổ khách vô cùng hưng phấn.

Mà Điền Thập Cửu sắc mặt cũng không có thay đổi, vẫn như cũ mang theo cười.

Cái này hoàn toàn bằng vào là vận khí, căn bản tính toán không cái gì.

Nói thật ra, Điền Thập Cửu còn lo lắng Thẩm Lãng thanh thứ nhất sẽ thua, như thế hắn khả năng liền không lại chơi.

Chỉ có để hắn thắng cái mấy lần nếm trải ngon ngọt, Mới có thể một mực thắng được đi.

Thắng thanh thứ nhất, mới là dân cờ bạc cả đời bi kịch bắt đầu.

Thanh thứ hai bắt đầu, vẫn như cũ là cược lớn nhỏ.

Cược đài sư phụ bắt đầu đổ xúc xắc, sắc mặt hắn đã phi thường trịnh trọng, trọn vẹn dao động một phút, sau đó bỗng nhiên chụp tại trên mặt bàn.

Đương nhiên, đây chỉ là gia tăng nghi thức cảm giác mà thôi, để dân cờ bạc trong lòng rất cảm thấy áp lực.

Nhưng mà đối với Thẩm Lãng mà nói, ngươi coi như dao động một trăm phút kết quả cũng giống như vậy.

Thẩm Lãng lại một lần nữa vận dụng X quang mắt nhìn xuyên tường, vẫn như cũ là lớn, mười lăm điểm.

"Mua lớn!"

Thẩm Lãng đem hai ngàn kim tệ thẻ đánh bạc toàn bộ đẩy đi ra.

Cái này, toàn trường người cơ hồ đều hô hấp không khoái.

Vị này phủ Bá tước người ở rể là điên a? Vậy mà chơi đến như thế lớn?

Mà Điền Thập Cửu sắc mặt cũng có chút điểm thay đổi.

Nếu như Thẩm Lãng lần này lại thắng, đây chính là bốn ngàn kim tệ a.

Dù là đối với Điền Hoành đến nói, đây cũng là một bút rất toàn cục mục đích.

Căn này quán đánh bạc như thế tráng lệ, nhưng là một tháng lãi ròng nhuận cũng sẽ không vượt qua hai ngàn kim tệ.

Bốn ngàn kim tệ, tương đương với hiện đại người Địa Cầu dân tệ hơn một nghìn vạn khoảng chừng. (kim tệ giá trị, phía trước hơi chút sửa đổi)

Cái kia cược đài sư phụ tay, đều có chút phát run.

"Mở, mở, mở a. . ."

Cái kia cược đài sư phụ bỗng nhiên xốc lên cái nắp.

Mười lăm điểm, lớn!

Thẩm Lãng lại thắng!

Bốn ngàn kim tệ tới tay!

Tất cả người đứng xem đã triệt để hưng phấn lên.

Bốn ngàn kim tệ a, thiên văn sổ tự a.

Đầy đủ để bọn hắn không ăn không uống mấy đời.

Mà Điền Thập Cửu sắc mặt kịch biến.

Cái này Thẩm Lãng thật đúng là điên a, mặc kệ thắng bao nhiêu đều một thanh đẩy.

Mà lại vận khí này cũng thực là không tồi a, hai lần đều đụng đúng.

Đây đã là hai, ba năm qua, quán đánh bạc thua nhiều nhất một lần.

Bình thường đổ khách, thua cái bốn năm trăm kim tệ đều vô cùng hiếm thấy, đều là ngoại lai hào khách.

Không thể để cho Thẩm Lãng thắng được đi, Điền Thập Cửu muốn mình kết quả.

Mà hắn một khi kết quả, Thẩm Lãng tất thua không thể nghi ngờ!

Điền Thập Cửu lộ ra nụ cười nói: "Tới tới tới, Thẩm gia, ta tự mình cho ngài đổ xúc xắc."

Hắn là một cái đổ xúc xắc cao thủ, muốn lớn liền lớn, muốn nhỏ liền nhỏ.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Lợi hại nhất là, dao động xong xúc xắc chụp tại trên mặt bàn về sau, hắn còn có thể biến ảo điểm số.

Cái này tuyệt kỹ, toàn bộ Phú Quý phường sòng bạc chỉ có Điền Thập Cửu biết, cho nên hắn mới trở thành Điền Hoành nghĩa tử, quán đánh bạc quản sự.

. . .

Thẩm Lãng minh bạch, đối phương chuẩn bị gian lận.

"Không, không, không. . ." Thẩm Lãng cười nói: "Ta lại bỗng nhiên không muốn cược lớn nhỏ, toàn bằng vận khí, không có kỹ thuật hàm lượng, ta muốn đi chơi rút bài chín."

Điền Thập Cửu cười nói: "Được được được, ngài là gia, ngài muốn chơi cái gì liền chơi cái gì, chúng ta liền chơi bài chín."

Hắn làm sao có thể thả Thẩm Lãng rời đi?

Nếu để cho nghĩa phụ biết chẳng những không có đem Thẩm Lãng hố chết, ngược lại còn thắng đi bốn ngàn kim tệ, nhất định sẽ đào hắn lớp da.

Hắn đổ thuật là cực cao, bằng không cũng sẽ không trở thành Điền Hoành nghĩa tử, trở thành Phú Quý phường trấn trận cao thủ.

Tại Huyền Vũ thành nội, Điền Thập Cửu có thể nói đang đánh cược thuật bên trên không có địch thủ.

Nhất là tại bài chín loại này có nhất định kỹ thuật hàm lượng đánh cược bên trên, hắn nhắm mắt lại đều có thể để Thẩm Lãng thắng được đồ lót cũng làm rơi.

Cho nên, nhất định phải có thể a.

Cược lớn nhỏ lời nói, hoàn toàn bằng vận khí.

Mà đẩy bài chín, thì có nhất định kỹ thuật hàm lượng, chí ít phán đoán đối phương lớn nhỏ, phải chăng cùng chú, còn có tâm lý chiến thuật vân vân.

Tóm lại, Điền Thập Cửu có tuyệt đối nắm chắc, nhắm mắt lại đều có thể đem Thẩm Lãng thắng sạch.

Điền Thập Cửu có thể dễ như trở bàn tay theo bài mặt sau nhận ra điểm số, bởi vì mỗi một cái bài đều có ký hiệu, chỉ bất quá loại này ký hiệu phi thường mịt mờ.

Thẩm Lãng nói muốn đẩy bài chín, thì hoàn toàn là muốn chết.

Nhất định phải làm cho hắn thua sạch, sau đó lại vay tiền, thiếu cái một hai vạn kim tệ.

Cứ như vậy, phủ Bá tước vì không trả tiền lại, chỉ có thể đem Thẩm Lãng trục xuất khỏi gia môn, đoạn tuyệt quan hệ.

Đương nhiên, như thế cũng mang ý nghĩa Thẩm Lãng hẳn phải chết không nghi ngờ.

. . .

Ở cái thế giới này đẩy bài chín quy củ vô cùng đơn giản, xa so với Địa Cầu đơn giản hơn nhiều.

Chính là đem ba mươi hai lá bài chín ngã úp ở trên bàn.

Mỗi người riêng phần mình rút ra hai con bài, căn cứ mặt bài hàm nghĩa định lớn nhỏ thắng thua!

Không cần đổ xúc xắc rút bài, mình tùy ý rút ra hai tấm liền có thể, sau đó lại so lớn nhỏ.

Trong đó Chí Tôn Bảo lớn nhất, đinh ba xứng hai bốn, tương đương với 3 thêm 9, mặc dù riêng phần mình điểm số đều rất nhỏ, nhưng là tổ hợp lại lớn nhất.

Tiếp theo là hai tấm thiên bài tổ hợp lớn nhất, lại tiếp theo là hai tấm bài.

Quy củ liền không tỉ mỉ giảng, dù sao cũng không trọng yếu.

Ngay tại muốn lúc bắt đầu sau, Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Ta không tín nhiệm các ngươi bài, ngươi phái người đi mua một bộ mới bài tới, ta kiểm tra thông qua sau mới có thể tiếp tục cược!"

Lời này mới ra, Điền Thập Cửu hơi nhíu một chút lông mày.

Hiện tại dùng bài mỗi một trương đều có mịt mờ ám hiệu, hắn đều có thể theo mặt sau nhận ra.

"Không được lời nói, vậy ta liền đi a, phiền phức đem bốn ngàn kim tệ hối đoái ra đi." Thẩm Lãng đứng dậy liền đi.

"Đừng, đừng, đừng. . ." Điền Thập Cửu nói: "Mua, mua, mua mới bài."

Hắn chỗ nào bỏ được Thẩm Lãng hiện tại liền đi, như bị Thẩm Lãng đi, hắn liền xong.

Sau đó, Điền Thập Cửu sai sử một cái hỏa kế nói: "Ngươi đi mua mười bộ mới bài chín tới, ghi nhớ không cần tại chúng ta nhà mình cửa hàng mua."

Người kia không nói hai lời, chạy vội ra ngoài mua mười bộ mới bài chín.

Mua về về sau, Thẩm Lãng dùng hai mắt X quang thấu thị kiểm tra qua, trong đó có sáu bức mới bài đều là không có ám hiệu.

Hắn chọn lựa một bộ bình thường nhất bài chín, không có bất kỳ cái gì ám hiệu, nội bộ hoa văn cùng mật độ đều phi thường đều đều, tuyệt đối không thể gian lận.

"Liền bộ này bài đi." Thẩm Lãng tùy ý một chỉ.

"Được. "

Điền Thập Cửu không quan trọng, hắn nhưng là Huyền Vũ thành thứ nhất cao thủ cờ bạc, tung hoành vô địch thủ, coi như không dối trá cũng tất thắng không thể nghi ngờ!

Hai người đánh cược, chính thức bắt đầu!

"Nếu không, ngươi trước rút bài." Thẩm Lãng nói.

Điền Thập Cửu gật đầu, tại ba mươi hai lá bài bên trong rút ra hai tấm.

Thẩm Lãng thông qua X quang mắt nhìn xuyên tường, dễ như trở bàn tay nhìn ra hắn mặt bài.

Điền Thập Cửu vận khí không tệ, là hai trương mai hoa bài, xem như tất cả tổ hợp bên trong thứ sáu lớn.

"Một trăm kim tệ." Điền Thập Cửu đẩy ra thẻ đánh bạc.

Tất nhiên Điền Thập Cửu là thứ sáu đại tổ đóng, kia Thẩm Lãng liền rút ra tất cả tổ hợp bên trong thứ năm hàng hiệu, song hòa.

Mà lại, trực tiếp áp ở trên bàn, liền nhìn cũng không nhìn.

"Một ngàn kim tệ!" Thẩm Lãng đẩy ra thẻ đánh bạc.

Thật sự là rất có đổ thần phong thái.

Tất cả mọi người nhìn thấy Thẩm Lãng ngay cả mặt bài cũng không nhìn, trực tiếp đẩy ra thẻ đánh bạc, hơn nữa còn là một ngàn kim tệ, không khỏi một tràng thốt lên.

Thật sự là đánh cược a, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua cảnh tượng hoành tráng a.

Điền Thập Cửu hơi hơi do dự một trận, hắn mặt bài rất lớn, có thể liều mạng.

"Ta cùng một ngàn kim tệ!"

"Mở bài!"

Hai người xốc lên mặt bài, Thẩm Lãng thắng!

Điền Thập Cửu mồ hôi lạnh chảy xuống!

Nhưng mà. . .

Cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu mà thôi!

Sau đó mới là hắn ác mộng!

Xưa nay chưa từng có ác mộng.

Bởi vì mỗi một cục Thẩm Lãng cũng không nhìn bài, đều trực tiếp đẩy ra một ngàn kim tệ thẻ đánh bạc.

Sau đó. . .

Hắn một mực thắng, một mực thắng, một mực thắng!

Thắng đến Điền Thập Cửu toàn thân run rẩy, khắp cả người phát lạnh, choáng váng, hoài nghi đời người.

Trời ạ?

Đây tuyệt đối là gặp quỷ, gặp quỷ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 37: Thẩm Lãng Huyết Tẩy Sòng Bạc, Điền Hoành Kinh Hãi!

Điền Thập Cửu xác định, này tấm bài chín không có bất kỳ cái gì ký hiệu, tuyệt không có khả năng gian lận.

Nhưng Thẩm Lãng mỗi một lần đều thắng, cái này. . . Đây là cái gì vận khí a?

Hắn vừa mới ở rể phủ Bá tước, cứ như vậy khí thế trùng thiên sao?

Mấu chốt là, tên tiểu bạch kiểm này mỗi lần ngay cả bài cũng không nhìn, trực tiếp áp một ngàn kim tệ thẻ đánh bạc, ngẫu nhiên có đôi khi tùy hứng, trực tiếp áp hai ngàn.

Ai cho ngươi sao mà to gan như vậy a?

Ai cho ngươi mạnh như vậy dũng khí a?

Nơi này rõ ràng là ta Điền Thập Cửu sòng bạc, vì sao ngươi lại điểu giống về nhà đồng dạng, nhắm mắt lại lấy tiền a?

Thẩm Lãng đương nhiên sẽ thắng, bởi vì mỗi một lá bài hắn đều nhìn thấy rõ ràng a.

Thắng được không cần tốn nhiều sức.

Còn bên cạnh dân cờ bạc hoàn toàn thấy như si như say!

Ngưu bức a, từ trước tới nay chưa từng gặp qua đặc sắc như vậy tràng diện a.

Đương nhiên, thắng liền hầu như đem hắn nhóm là gặp qua, thậm chí thắng liền mười mấy thanh đều có.

Bởi vì sòng bạc bên trên sự tình gì đều có thể phát sinh.

Nhưng là giống như Thẩm Lãng như thế hời hợt thắng liền tám thanh, mà lại trọn vẹn thắng hơn một vạn kim tệ, chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Thật quá ngưu bức a!

Rốt cục, Thẩm Lãng thắng đến thanh thứ chín thời điểm, Điền Thập Cửu gần như sụp đổ, toàn thân mồ hôi lạnh tuôn ra, hai tay hoàn toàn cứng ngắc.

Tại sao có thể như vậy a? Ta rõ ràng là Huyền Vũ thành thứ nhất đổ thần a, ta làm sao lại thua?

"Ta chết chắc, ta chết chắc. . ."

Trong miệng hắn không tuyệt vọng nói, bởi vì Thẩm Lãng đã thắng một vạn ba ngàn kim tệ, tăng thêm trước đó thắng, khấu trừ mượn một ngàn kim tệ, Thẩm Lãng trọn vẹn thắng một vạn sáu.

Ngươi Thẩm Lãng khinh người quá đáng a!

Một cái đồng tệ đều không mang, còn thắng đi ta một vạn sáu!

Đây là cái thiên văn sổ tự, nghĩa phụ nhất định sẽ đem hắn lột da.

"Ta, ta bỗng nhiên đầu có chút choáng, cái này xin lỗi không tiếp được. . ." Điền Thập Cửu run giọng nói.

Hắn thật không thể lại thua.

Nguyên bản hắn là thua không nhiều như vậy, nhưng là không cam tâm a.

Thua một thanh muốn thắng, muốn gỡ vốn, muốn hố chết Thẩm Lãng.

Bất tri bất giác, liền thua một vạn sáu kim tệ, đây cơ hồ là nhà này quán đánh bạc một năm lãi ròng nhuận.

Lại thua xuống dưới, muốn chết người!

Điền Thập Cửu sau khi đứng dậy, một trận lảo đảo, cơ hồ muốn bất tỉnh đi. Sau đó hắn trực tiếp rời đi chiếu bạc, hướng phía Từ gia chạy như bay.

Hắn nhất định phải lập tức đi bẩm báo nghĩa phụ đại nhân.

Cục diện mất khống chế, sẽ xong đời!

Nhưng mà, Điền Thập Cửu vừa mới rời đi về sau, mới là sòng bạc tai nạn bắt đầu.

Sau đó, Thẩm Lãng quét ngang mỗi một trương chiếu bạc.

Đem Phú Quý phường mỗi một cái hỏa kế, chưởng quỹ, đại sư phó đều thắng được mặt như màu đất, toàn thân run rẩy.

Mà những này đổ khách thật muốn điên.

Từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế cảnh tượng hoành tráng a, quá điên cuồng kích thích!

Thẩm Lãng nhìn qua bọn họ nói: "Đều đứng ngốc ở đó làm gì? Đi theo ta áp a!"

Mấy trăm dân cờ bạc đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó triệt để điên.

Mấy trăm dân cờ bạc đều đi theo Thẩm Lãng cùng một chỗ áp.

Thẩm Lãng áp cái gì, bọn hắn cũng đi theo áp cái gì.

Phú Quý phường tận thế đến!

Mới vừa rồi là Thẩm Lãng một người thắng, hiện tại là toàn bộ sòng bạc khách nhân cùng một chỗ thắng.

Thua chỉ có Điền Hoành Phú Quý phường quán đánh bạc.

"A. . ."

Lại một cái chiếu bạc sư phụ tiếp nhận không áp lực này, che trái tim trực tiếp bất tỉnh đi, miệng sùi bọt mép, toàn thân rút rút.

"Đổ thần, đổ thần, đổ thần. . ."

"Thẩm gia vạn tuế, vạn tuế. . ."

Toàn bộ quán đánh bạc triệt để sôi trào, Thẩm Lãng trở thành mấy trăm tên dân cờ bạc anh hùng.

Nguyên bản mặc kệ là Điền Thập Cửu hay là quán đánh bạc chưởng quỹ tại, đều có thể trực tiếp bỏ dở tất cả đánh cược, thậm chí đem sòng bạc lâm thời đóng cửa.

Nhưng là Điền Thập Cửu đã sợ đến hồn phi phách tán, trực tiếp chạy tới cho Điền Hoành thông báo, không kịp đem sòng bạc đóng cửa.

Cho nên, Thẩm Lãng mang theo mấy trăm dân cờ bạc,

Huyết tẩy toàn bộ Phú Quý phường sòng bạc.

. . .

Từ gia trong trạch viện, Điền Hoành cất tiếng cười to.

"Ha ha ha. . ." Điền Hoành nói: "Các ngươi nhưng biết sao? Hôm qua Thẩm Lãng ngay trước mặt ta nói, muốn để ta tự đoạn cánh tay, đánh gãy mười ba hai chân, lại còn lập xuống lời thề, các ngươi nói buồn cười không buồn cười?"

Từ gia chủ nói: "Chỉ bằng hắn? Làm phủ Bá tước người ở rể về sau, cũng không biết trời cao đất rộng."

Điền Hoành nói: "Hắn trở thành bá phủ người ở rể sau ta xác thực không dám động đến hắn, thậm chí hắn đến doạ dẫm, ta cũng chỉ có thể cắt thịt. Nhưng là muốn để ta tự đoạn cánh tay, thật sự là mơ mộng hão huyền. Hiện tại cục diện cũng không phải không rõ ràng, quốc quân muốn đoạt uy tín lâu năm quý tộc quyền lực, Huyền Vũ Bá tước căn bản không thể nhúng tay địa phương chính vụ. Chỉ cần ta không tại phủ Bá tước trên lãnh địa phạm tội, lại có thể làm gì được ta?"

Hắn lời nói này phải có có chút lớn.

Nếu không có phủ thành chủ cùng Thái Thủ phủ làm chỗ dựa, hắn đã sớm chủ động đi hướng Thẩm Lãng thỉnh tội.

Thẩm Lãng ở rể phủ Bá tước ban đêm hôm ấy, Điền Hoành liền cho Trương Tấn nhường ra to lớn lợi ích, lúc này mới đạt được Trương gia che chở, mới trở nên không có sợ hãi.

"Nguyên bản hắn ở rể phủ Bá tước về sau, chúng ta coi như lại nghĩ chơi chết hắn cũng không dám động thủ, thậm chí không thể động đến hắn một cọng tóc gáy." Điền Hoành nói: "Nhưng không có nghĩ đến, tên phế vật này vậy mà chủ động tới cửa chịu chết, vậy mà chạy đến ta sòng bạc xong."

Từ gia chủ nói: "Đắc ý quên hình, tiểu nhân sắc mặt chứ sao."

Điền Hoành nói: "Ta sòng bạc kia là cái gì? Là ma quật a! Đừng nói Thẩm Lãng là cái phế vật, coi như hắn là cao thủ, cũng thua thất bại thảm hại, lần này không cho hắn thua trận cái một hai vạn kim tệ, tuyệt đối sẽ không bỏ qua hắn."

Từ gia chủ nói: "Một khi hắn thua trận hơn một vạn kim tệ, không cần chúng ta động thủ, Huyền Vũ Bá tước liền chủ động đem hắn trục xuất khỏi gia môn, đoạn tuyệt quan hệ."

Điền Hoành nói: "Có lẽ, tươi sống đem hắn đánh chết! Tóm lại mặc kệ như thế nào, Thẩm Lãng lần này là chết chắc, thật sự là tự tìm đường chết, không cần tốn nhiều sức a!"

Từ gia chủ nói: "Phế vật chính là phế vật, vĩnh viễn bên trên không mặt bàn! Chúng ta liền đợi đến Bá tước đại nhân quân pháp bất vị thân, đem cái này nghiệt súc đánh chết tươi đi!"

Mà vừa lúc này.

Phú Quý phường Điền Thập Cửu cực nhanh xông tới, toàn thân tái nhợt, không có chút huyết sắc nào.

Hắn bỗng nhiên quỳ gối Điền Hoành trước mặt, khàn giọng run rẩy nói: "Nghĩa phụ, nghĩa phụ, ra đại sự, ra đại sự!"

Nhưng là phát hiện hắn vậy mà hô không ra, toàn bộ cuống họng phảng phất đều ngăn chặn.

Điền Hoành đối với Điền Thập Cửu vẫn luôn không tính thích, bởi vì hắn võ công không cao, thủ đoạn không hận, còn kém rất rất xa Điền Thập Tam, đó mới là hắn yêu thích nhất nghĩa tử.

Chỉ bất quá Điền Thập Cửu am hiểu tại đổ thuật, phi thường hữu dụng, có thể vì Điền Hoành trấn thủ sòng bạc, lúc này mới trở thành hắn nghĩa tử một trong.

Lúc này gặp đến Điền Thập Cửu cái này một bộ thở hồng hộc bộ dáng, Điền Hoành giận không chỗ phát tiết, nghiêm nghị quát: "Nôn nôn nóng nóng, còn thể thống gì. Ngươi mỗi ngày liền biết chà đạp nữ nhân, thân thể nát đến mức nào? Chạy cái này vài dặm mà đem ngươi thở thành như thế, lời nói đều nói không rõ ràng, mất mặt!"

Điền Thập Cửu nghe tới, hướng thẳng đến Điền Hoành bỗng nhiên dập đầu.

Từ gia chủ cười nói: "Điền Hoành huynh, ngươi cái này nghĩa tử thật đúng là hiếu thuận a."

Điền Hoành nói: "Ở đây diễn cho ai nhìn a? Thẩm Lãng cái kia nghiệt súc đâu? Làm xong chưa, hắn thua nhiều thiếu? Nếu là ít hơn so với một vạn kim tệ, cẩn thận ta đào ngươi lớp da."

Điền Hoành tính qua, một vạn kim tệ đại khái là phủ Bá tước ranh giới cuối cùng.

Dù sao cũng là trăm năm gia tộc quyền thế, nội tình phi thường sâu.

Nhưng là phủ Bá tước cũng thiếu tiền, bởi vì bọn hắn đất phong đã so thời điểm hưng thịnh thiếu tám mươi phần trăm.

Bây giờ, Huyền Vũ phủ Bá tước cần dùng hai mươi phần trăm đất phong đi nuôi một chi gần ba ngàn người quân đội, áp lực có thể nghĩ.

Mà lại Huyền Vũ Bá tước yêu quý con dân, đối với lãnh địa bên trong cơ hồ không có cái gì nghiền ép.

Mặc dù phủ Bá tước kinh tế tình huống là một hạng tuyệt mật, nhưng căn cứ Từ gia chủ hòa Điền Hoành đoán chừng, bây giờ Huyền Vũ phủ Bá tước hàng năm phải ở vào thâm hụt trạng thái, đã đang ăn vốn ban đầu.

Một vạn kim tệ, đối với Huyền Vũ phủ Bá tước cũng là một bút không con số nhỏ chữ.

Thẩm Lãng thua trận số tiền kia, hoặc là bị phủ Bá tước trục xuất, hoặc là bị đánh chết tươi.

Nghe nghĩa phụ dương dương đắc ý lời nói, Điền Thập Cửu lúc này đã hoàn toàn bị sợ hãi bao phủ, càng thêm không dám nói ra lời nói tới.

Một khi nói Thẩm Lãng thắng một vạn sáu kim tệ, nghĩa phụ chỉ sợ sẽ một cước đá chết hắn.

Từ gia chủ nói: "Điền Hoành huynh, nếu là phủ Bá tước không nhận nợ làm sao bây giờ?"

Điền Hoành cười lạnh nói: "Thẩm Lãng là mượn ta nhà kim tệ đến cược, giấy nợ bên trên giấy trắng mực đen rõ ràng. Mà lại là Thẩm Lãng chủ động tới ta sòng bạc đánh bạc, cũng không phải ta buộc hắn tiến đến hoặc là dẫn dụ hắn tiến đến, rất nhiều người đều có thể làm chứng. Trận này kiện cáo coi như đánh tới Thái Thủ phủ, ta cũng có chuyện giảng."

Từ gia chủ nói: "Kể từ đó, ngươi xem như triệt để đắc tội phủ Bá tước."

Điền Hoành trong lòng thở dài một tiếng, hắn lại làm sao nguyện ý như thế a?

Hắn dù sao chỉ là một cái hắc bang đầu lĩnh, dù là treo Huyền Vũ thành dân quân Thiên hộ chức quan, cũng là hắc bang đầu lĩnh, trên thân không biết có bao nhiêu chỗ bẩn.

Cũng chính là hiện tại tân chính hoành hành, Huyền Vũ Bá tước loại này uy tín lâu năm quý tộc tiến hành chiến lược co vào, không dám nhúng tay địa phương chính vụ. Đặt ở trước kia, Điền Hoành nào dám đi vuốt phủ Bá tước râu hùm a.

Coi như hiện tại, Điền Hoành cũng vạn vạn không muốn trêu chọc Huyền Vũ phủ Bá tước.

Nhưng là không có cách nào a, Thẩm Lãng cái này hỗn đản được đà lấn tới, đắc thế không tha người a, đem hắn hướng tuyệt lộ bức a.

Hắn cũng không thể thật đi đánh gãy nghĩa tử Điền Thập Tam hai chân a? Như thế hắn còn mặt mũi nào mặt tại Huyền Vũ trong thành hỗn a?

Những tâm lý này hoạt động, Điền Hoành là tuyệt đối sẽ không nói ra miệng.

Hắn ngược lại phong khinh vân đạm nói: "Hiện tại sau lưng ta đứng phủ thành chủ, đứng Thái Thủ phủ, thậm chí còn đứng Tổng Đốc phủ."

"Toàn bộ quốc gia đều tại phổ biến tân chính, áp chế phủ Bá tước chính là vì phổ biến tân chính, đây là chiều hướng phát triển, đắc tội phủ Bá tước thì phải làm thế nào đây? Một khi mất đi đất phong cùng binh quyền, trăm năm quý tộc cũng là sụp đổ Phượng Hoàng không bằng gà."

Điền Hoành lời nói này đến nghĩa chính ngôn từ, một bộ hắc bang cũng ái quốc bộ dáng.

"Nói hay lắm." Từ gia chủ cười nói: "Chúng ta Huyền Vũ thành tân chính vì sao phổ biến không đi xuống? Không phải liền là có Huyền Vũ phủ Bá tước cái này chướng ngại vật sao? Vừa vặn chúng ta liền dùng Thẩm Lãng cái này nghiệt súc làm đột phá khẩu, nhận hắn ở rể, cũng coi là phủ Bá tước không may."

Điền Hoành đi theo cười một tiếng.

Nhưng mà chỉ có trong lòng của hắn mới biết được có bao nhiêu đau nhức.

Bởi vì cùng phủ Bá tước vạch mặt, Điền Hoành vì tự vệ tìm Thái Thú Trương Xung làm chỗ dựa, hàng năm nỗ lực năm chữ số kim tệ, vượt qua hắn thu nhập hơn phân nửa.

Năm cái quán đánh bạc, hàng năm 35% lãi ròng nhuận, đều muốn nộp lên cho Thái Thú Trương Xung.

Mà khoản này kim tệ qua tay người, chính là trước mắt từ chỉ riêng đồng ý.

Từ gia chủ nói: "Điền huynh xin yên tâm, Thái Thú Trương Xung đại nhân đối với việc này nhất định sẽ đứng tại ngươi bên này, ngươi yên tâm cầm Thẩm Lãng giấy nợ đi hướng phủ Bá tước đòi tiền là được!"

Điền Hoành đương nhiên biết mình trở thành Thái Thủ phủ cùng Huyền Vũ phủ Bá tước đấu tranh vũ khí, nhưng là hắn không có lựa chọn nào khác.

"Được!" Điền Hoành cười to nói: "Ta bản khác sự tình không có, lá gan vẫn là có, ta buổi chiều liền dẫn Thẩm Lãng giấy nợ đi phủ Bá tước đòi tiền, đến lúc đó nhìn Bá tước đại nhân sắc mặt đến cỡ nào đặc sắc, nhìn Thẩm Lãng cái này nghiệt súc chết được có bao nhiêu thảm."

"Ha ha ha. . ." Từ gia chủ cười to nói: "Tôm tép nhãi nhép, không đáng nhắc đến."

Điền Hoành nói: "Thập Cửu, thở hổn hển đều đều sao? Nói đi, Thẩm Lãng thua nhiều thiếu tiền? Thiếu bao nhiêu tiền?"

Dùng cái này mấy phút thời gian, Điền Thập Cửu rốt cục có thể thở dốc, cũng có thể nói chuyện, nghe được Điền Hoành tra hỏi, không khỏi trực tiếp hồi đáp: "Một vạn sáu ngàn kim tệ."

"Ha ha ha ha. . ." Điền Hoành cười to nói: "Làm tốt, làm tốt!"

Từ gia chủ cũng mừng rỡ vô cùng nói: "Một vạn sáu ngàn kim tệ a, thua nhiều như vậy, Thẩm Lãng chết chắc, chết chắc, Bá tước đại nhân thật đúng là có mắt không châu a, tìm như thế một cái bại gia tử làm con rể, đáng đời a!"

Điền Hoành đứng lên nói: "Đi, chúng ta cái này cầm giấy nợ hướng phủ Bá tước đòi tiền."

Từ gia chủ nói: "Ngươi yên tâm, phủ thành chủ nhất định sẽ phái ba tên quan viên cùng ngươi cùng nhau đi tới. Như phủ Bá tước đánh giết Thẩm Lãng cũng liền thôi, nếu không đánh giết, chúng ta tầng tầng tăng giá cả, để Trương Xung đại nhân phái người ra mặt áp chế, có lý đi khắp thiên hạ, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa."

Điền Hoành nói: "Thập Cửu, Thẩm Lãng giấy nợ đâu?"

Điền Thập Cửu da đầu từng đợt run lên, lúc này đưa đầu cũng là một đao, rụt đầu cũng là một đao.

Hắn bỗng nhiên đem cái trán hung hăng dập lên mặt đất bên trên, trực tiếp chảy ra máu.

"Nghĩa phụ, không phải Thẩm Lãng thua một vạn sáu ngàn kim tệ, là. . . là. . . Chúng ta thua một vạn sáu ngàn kim tệ."

Sau khi nói xong, Điền Thập Cửu cả người cơ hồ đều hư thoát.

Mà Điền Hoành trên mặt cười to vẫn như cũ treo, ánh mắt lại phảng phất ngốc trệ, cả người đều hóa đá.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 38: Thẩm Lãng Cuồng Đánh Mặt, Điền Hoành Sắp Điên

Quá vội vàng không kịp chuẩn bị.

Hắn, hắn đây là nghe lầm a?

Lỗ tai xuất hiện nghe nhầm?

Sau đó, Điền Hoành hướng phía Từ gia chủ nhìn lại.

Đối phương cũng là một mặt kinh ngạc bộ dáng.

"Ngươi nói cái gì?" Điền Hoành hỏi: "Thẩm Lãng đến cùng thắng hay thua a?"

Điền Thập Cửu nói: "Thẩm Lãng thắng, thắng một vạn sáu ngàn kim tệ!"

Cái này thực nện.

Nháy mắt!

Điền Hoành phảng phất bị sét đánh, cơ hồ lập tức mất đi tất cả phản ứng.

Một vạn sáu ngàn kim tệ?

Thiên văn sổ tự a!

Hắn Phú Quý phường quán đánh bạc một năm cộng lại, cũng chính là kiếm nhiều như vậy.

Mà lại, mặt khác bốn nhà quán đánh bạc cộng lại kiếm tiền, đều chưa hẳn có Phú Quý phường một nhà nhiều a.

Bây giờ lại toàn bộ bại bởi Thẩm Lãng?

Hiện tại không những hại không chết Thẩm Lãng, ngược lại muốn bị hắn lột một lớp da a.

Nhưng là. . . Cái này sao có thể a?

Điền Thập Cửu đổ thuật cỡ nào cao minh a, tại toàn bộ Huyền Vũ thành không có chút nào địch thủ a?

Hơn nữa còn là tại Phú Quý phường, hoàn toàn là Điền Thập Cửu sân nhà, nhắm mắt lại đều có thể thắng a.

Dù là đổ thần đích thân tới, cũng chỉ có thua sạch đồ lót kết quả a.

Tùy ý Điền Hoành lại có sức tưởng tượng cũng không biết Thẩm Lãng có X quang mắt nhìn xuyên tường, có thể xem thấu hết thảy mặt bài, đổ thần tính là cái gì chứ a.

"Ngươi là thế nào làm được a? Bại bởi một cái phế vật?" Điền Hoành bỗng nhiên bóp lấy Điền Thập Cửu cổ rống to.

Trực tiếp đem hắn cả người nhấc lên.

Điền Thập Cửu cơ hồ không thể thở nổi, nước mắt tuôn ra nói: "Ta không biết a! Hoàn toàn gặp quỷ đồng dạng, Thẩm Lãng mỗi một chiếc đều thắng a."

Điền Hoành nói: "Hắn gian lận? Chơi bẩn?"

"Không có, chính là như vậy mới gặp quỷ a." Điền Thập Cửu kêu khóc nói.

Điền Hoành bỗng nhiên hướng phía Từ gia chủ nhìn lại, run giọng nói: "Từ huynh, ngươi không phải nói cái này Thẩm Lãng là cái không còn gì khác phế vật sao? Tại sao lại nhận ra không ai hiểu ít thấy chữ, hiện tại ngay cả đánh bạc đều lợi hại như vậy a?"

Điền Hoành gương mặt từng đợt run rẩy.

"Cái này nghiệt súc, vì sao không chết đi a?" Từ gia chủ gào thét.

Lúc này, Từ Thiên Thiên đi tới nói: "Phụ thân, Điền bang chủ, các ngươi ở đây nổi giận cũng không có tác dụng gì, không bằng đi hiện trường nhìn đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Cũng tốt tùy cơ ứng biến."

Không sai, là đạo lý này.

Điền Hoành trực tiếp đứng dậy rời đi, tiến về mình Phú Quý phường quán đánh bạc, hắn một khắc đồng hồ đều không muốn chậm trễ.

Hắn Phú Quý phường đến cùng bị Thẩm Lãng chà đạp thành cái dạng gì?

Phía sau truyền đến Từ Thiên Thiên thanh âm.

"Điền bang chủ ngươi không nên quên, phủ thành chủ cùng Thái Thủ phủ là ngươi chỗ dựa!"

Điền Hoành nghe nói như thế về sau, trong lòng thoáng yên ổn.

Không sai, có hai cái này chỗ dựa tại, còn có gây sóng gió chỗ trống.

Hắn trực tiếp trở mình lên ngựa, hướng phía Phú Quý phường nhanh chóng hướng về đi.

Vẻn vẹn một khắc đồng hồ về sau, hắn tuấn mã liền đuổi tới tráng lệ Phú Quý phường trước cổng chính.

Lúc này, toàn bộ quán đánh bạc đã là người đông nghìn nghịt.

Nhìn thấy Điền Hoành đến, vô số dân cờ bạc cùng xem náo nhiệt đám người ong tuôn ra mà lên, nói: "Điền đông chủ đến, có thể làm chủ nhân đến, đưa tiền, đưa tiền!"

Tuấn mỹ vô song Thẩm Lãng đi tới, hướng phía Điền Hoành mỉm cười nói: "Điền bang chủ từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a, ngươi tới được vừa vặn a, ta theo nhà ngươi quán đánh bạc thắng một vạn chín ngàn kim tệ, cái này cho đổi tiền mặt đi."

"Đúng, cái này mấy trăm người cũng đi theo ta cùng một chỗ áp, cũng thắng bảy ngàn kim tệ, Điền bang chủ liền cùng một chỗ đổi tiền mặt đi."

Cái gì?

Không phải một vạn sáu ngàn kim tệ?

Lại biến thành một vạn chín ngàn kim tệ?

Còn có cái này mấy trăm dân cờ bạc cũng đi theo Thẩm Lãng thắng bảy ngàn kim tệ?

Cộng lại, chính là hai vạn sáu?

Nghe được tin dữ này, Điền Hoành mắt tối sầm lại, cơ hồ muốn bất tỉnh đi.

Hai vạn sáu ngàn kim tệ!

Nói thật, đã là Điền Hoành hơn phân nửa tích súc.

Không sai, hắn một ngày thu vào đấu kim.

Nhưng là tiền hắn cũng không phải một người kiếm, muốn cùng rất nhiều người phân.

Mà lại hắn còn phải nuôi sống mấy trăm người, chi tiêu rất lớn.

Hắn quán đánh bạc thua trận cái này hai vạn sáu ngàn kim tệ, nếu như muốn đổi tiền mặt lời nói, cũng không phải là thương cân động cốt, mà là. . . Cơ hồ phá sản.

Nhưng là không đổi tiền mặt lời nói, hắn sòng bạc liền danh dự sạch không, về sau ai còn sẽ đến đánh bạc a.

Trọn vẹn một hồi lâu, Điền Hoành mới chậm tới, thấy rõ ràng Thẩm Lãng trương này xinh đẹp lạ thường tiểu bạch kiểm.

Ngươi cái này nghiệt súc, làm sao ác như vậy độc a?

Hôm qua Thẩm Lãng uy hiếp hắn, Điền Hoành còn không thế nào coi là chuyện đáng kể.

Trong lòng còn muốn lấy Thẩm Lãng sẽ có chiêu thức gì đối phó hắn đâu? Điền Hoành nghĩ rất nhiều, đều là những cái kia nhìn rất cao thâm, huyễn hoặc khó hiểu kế sách chiêu số.

Không nghĩ tới a, Thẩm Lãng chiêu số vô sỉ như vậy, trực tiếp như vậy.

Nói hắn chơi bẩn? Trả đũa?

Nếu như đặt ở trước đó, Thẩm Lãng còn không có thắng một trăm cái kim tệ, liền bị đánh gãy hai chân ném ra.

Hiện tại hắn thế nhưng là phủ Bá tước cô gia a, Huyền Vũ thành nội ai dám động đến hắn một cọng tóc gáy?

Lúc này, không chỉ phủ Bá tước bốn cái võ sĩ đứng tại Thẩm Lãng phía sau nhìn chằm chằm, còn có mấy trăm dân cờ bạc cũng ủng hộ lấy hắn.

Hèn hạ Thẩm Lãng a?

Mình thắng còn không tính, còn phải lôi kéo mấy trăm dân cờ bạc cùng một chỗ thắng.

Hiện tại Thẩm Lãng trở thành bọn hắn anh hùng, cái này mấy trăm dân cờ bạc vì tự thân lợi ích, đều muốn cùng Thẩm Lãng cộng đồng tiến thối.

"Trả tiền đi." Thẩm Lãng nói: "Điền Hoành bang chủ, ngươi đại nhân vật như vậy, hẳn không phải là muốn quịt nợ a?"

Điền Hoành gương mặt từng đợt run rẩy, hắn thật muốn một chương vỗ tới, đem Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này phân đều đánh ra tới.

Nhưng là, hắn không dám a?

Cũng không thể a!

Đón lấy, Điền Hoành như là trở mặt, lại lộ ra nhiệt tình nụ cười nói: "Thẩm công tử, chúng ta tiến vào nói như thế nào?"

Thẩm Lãng nghĩ một lát, gật đầu nói: "Được."

Sau đó, Điền Hoành cùng Thẩm Lãng hướng phía Phú Quý phường bên trong đi đến.

Kia mấy trăm dân cờ bạc không làm, vạn nhất Thẩm Lãng cùng Điền Hoành đạt thành cái gì không thể cho ai biết giao dịch, chẳng phải là đem bọn hắn bán?

"Không thể đi, không thể đi, hối đoái thẻ đánh bạc đưa tiền lại đi." Vô số dân cờ bạc nhao nhao la hét nói.

Lúc bình thường, bọn hắn nhìn thấy Điền Hoành như là chuột thấy mèo đồng dạng, nhưng bây giờ người đông thế mạnh a, mà lại có Thẩm Lãng cái này phủ Bá tước cô gia làm chủ tâm cốt.

Huống hồ dân cờ bạc vì tiền ngay cả mệnh đều có thể không cần.

Dân cờ bạc thắng tiền thời điểm, căn bản không biết cái gì gọi là sợ hãi.

Thẩm Lãng nói: "Mời chư vị yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không bán mọi người lợi ích, nhất định sẽ cho các ngươi một cái hài lòng bàn giao."

"Đúng, mọi người tín nhiệm Thẩm gia."

"Thẩm gia thế nhưng là phủ Bá tước cô gia, làm sao lại lừa phỉnh chúng ta?"

"Thẩm gia, ta yêu ngươi!"

Dựa vào, nơi này trà trộn vào tới một cái cái gì?

Cứ như vậy, Thẩm Lãng cùng Điền Hoành tiến vào Phú Quý phường bên trong.

Bốn cái phủ Bá tước võ sĩ một tấc cũng không rời, cùng đi theo vào, sau đó Phú Quý phường đại môn đóng chặt!

. . .

Tiến vào Phú Quý phường về sau, Điền Hoành tiếu dung lập tức biến mất, mặt mũi tràn đầy băng hàn.

"Thẩm công tử, ngươi thủ đoạn thật đúng là ngoan độc a." Điền Hoành cười lạnh nói: "Vì bức bách ta tự đoạn cánh tay, vì để ta đánh gãy nghĩa tử Điền Thập Tam hai chân, vậy mà tự cam đọa lạc đến đánh bạc, ngươi phủ Bá tước thanh danh không cần sao?"

"Phủ Bá tước thanh danh tự nhiên là muốn." Thẩm Lãng chân thành nói: "Nhưng ta Thẩm Lãng thanh danh, lại có thể không muốn!"

"Đối với ta Thẩm Lãng như thế tên người âm thanh là cái gì? Chính là vướng víu a! Ta nếu là thanh danh tốt, làm một chuyện xấu liền thân bại danh liệt, ta nếu là thanh danh nát, làm một chuyện tốt, người khác liền cùng tán thưởng, không được a, Thẩm Lãng lãng tử hồi đầu."

Mấy câu nói đó, lập tức đem Điền Hoành nghẹn lại.

Tê liệt, thật sự là người ti tiện thì vô địch a.

Điền Hoành nói: "Ngươi không phải liền là muốn bức ta đánh gãy Điền Thập Tam hai chân sao?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng a."

Điền Hoành nói: "Ngươi liền dùng cái này một vạn chín ngàn kim tệ làm thẻ đánh bạc, bức bách ta tự đoạn cánh tay? Thật sự là buồn cười cực kỳ, ta Điền Hoành là ngắn như vậy nhìn tới người sao? Ta như đánh gãy Thập Tam hai chân, tổn thất kia liền không chỉ là hai cái đùi, còn có ta uy nghiêm."

Điền Hoành tung hoành Huyền Vũ thành giang hồ nhiều năm, đương nhiên không ngu ngốc, biết bên trong lợi hại.

"Một khi ta làm như vậy, tất cả mọi người sẽ biết ta Điền Hoành thua ngươi chỉ là một cái nhỏ người ở rể, ta sẽ thanh danh quét rác." Điền Hoành lạnh nhạt nói: "Giống ta dạng này nhân vật, một khi ném hung ác thanh danh, về sau còn có ai sẽ sợ ta? Tiền không có có thể kiếm lại, nhưng là thanh danh không có, liền xong."

Điền Hoành lúc này đã hoàn toàn tỉnh táo lại, hắn bưng lên nước trà uống một ngụm nói: "Cho nên Thẩm Lãng, ngươi muốn dùng một vạn chín ngàn kim tệ đem đổi lấy ta đánh gãy Điền Thập Tam hai chân? Vậy ngươi liền muốn nhiều, ta không có ngốc như vậy, ngươi cũng không cần mơ mộng hão huyền."

Nhìn thấy Điền Hoành uống trà xong, Thẩm Lãng lập tức rót đầy cho hắn, biểu lộ chân thành tha thiết, thanh âm thân thiết nói: "Điền bang chủ, ngươi oan uổng chết ta, ta nào có quyết định này a, không có chuyện này."

Điền Hoành một trận cười lạnh, hai tay vây quanh, liếc mắt lạnh lùng nhìn.

Ngược lại muốn xem xem ngươi Thẩm Lãng còn có cái gì mánh khóe? Liền nhìn xem ngươi biểu diễn, hắn phảng phất liếc thấy mặc Thẩm Lãng tính toán.

Cái này nghiệt súc thấy lợi quên nghĩa, thắng nhiều tiền như vậy về sau, cũng chỉ nghĩ đến muốn đổi tiền mặt, đã sớm đem đánh gãy Điền Thập Tam hai chân ném đến lên chín tầng mây đi.

Điền Hoành quyết định, Thẩm Lãng muốn lấy đi cái này một vạn chín ngàn kim tệ là không thể nào, một ngàn chín còn tạm được. Hơn nữa còn muốn Thẩm Lãng lối ra cầu khẩn, hắn mới có thể cho số tiền kia.

"Ta căn bản không có nghĩ qua dùng cái này một vạn chín ngàn kim tệ đến trao đổi Điền Thập Tam hai chân a!" Thẩm Lãng nói: "Ta ý là như thế, Điền bang chủ ngươi chẳng những muốn đem ta thắng một vạn chín ngàn kim tệ bồi đưa cho ta, mặt khác còn phải đánh gãy Điền Thập Tam hai chân!"

Móa! Ta chơi chết ngươi tên tiểu bạch kiểm này!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 39: Liền Để Ngươi Cùng Đường Mạt Lộ

Điền Hoành cơ hồ theo trong ghế nhảy dựng lên.

Thẩm Lãng phía sau bốn cái phủ Bá tước võ sĩ mặc dù chứa mắt điếc tai ngơ, nhưng cũng bị hắn lời nói kinh ngạc đến ngây người.

"Thẩm Lãng, ngươi điên sao? Nói cái gì chuyện hoang đường?" Điền Hoành quát ầm lên.

Không chỉ hắn cảm thấy như vậy, phủ Bá tước bốn cái võ sĩ cũng cảm thấy Thẩm Lãng đây là mơ mộng hão huyền, tự rước lấy nhục.

Người ta Điền Hoành làm sao cũng không thể đánh gãy Điền Thập Tam hai chân, ngươi cái này một vạn chín kim tệ người ta cũng không có tính toán cấp cho.

Hai cái điều kiện này có thể đáp ứng một cái đều tính toán không tầm thường, Thẩm Lãng lại còn nghĩ muốn hết?

Đây không phải não rút là cái gì?

"Ha ha ha. . ." Điền Hoành giận quá mà cười nói: "Nguyên lai ta cùng một người điên đang đánh quan hệ a?"

Thẩm Lãng thân thể nhẹ nhàng lắc lư một chút, sau đó nhếch lên chân bắt chéo.

Điền Hoành nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, nói: "Ta rõ ràng nói cho ngươi, Điền Thập Tam là muốn giết ngươi cả nhà, nhưng lại ta phái đi, nhưng ta tuyệt đối không có khả năng tổn thương hắn một cọng tóc gáy, đánh gãy hắn hai chân đến để ta uy phong quét rác? Nằm mơ! Mà lại ngươi thắng kia một vạn chín ngàn kim tệ, ta một cái cũng sẽ không cho ngươi."

Cũng đã vạch mặt, ai sợ ai a?

Điền Hoành tiếp tục nói: "Có bản lĩnh, để nhà ngươi đại nhân hướng ta đòi hỏi a? Nhìn hắn có thể hay không đánh gãy ngươi hai chân?"

Người khác không muốn mặt, Bá tước đại nhân là muốn mặt.

Để hắn vì Thẩm Lãng đòi hỏi một vạn chín ngàn kim tệ tiền nợ đánh bạc? Hoàn toàn không có khả năng, đánh gãy Thẩm Lãng hai chân còn tạm được.

Mấy trăm năm qua, phủ Bá tước gia quy rất nghiêm, liền không có một cái đệ tử dám đi sòng bạc.

Như Bá tước đại nhân vì Thẩm Lãng lấy tiền nợ đánh bạc, rất nhanh truyền ngôn sẽ xôn xao, nói Huyền Vũ phủ Bá tước kinh tế sụp đổ, còn phải người ở rể đi sòng bạc kiếm tiền vượt qua nguy cơ.

Cho nên, Điền Hoành trực tiếp tính toán chơi xấu.

"Ngươi muốn kéo lấy bên ngoài mấy trăm dân cờ bạc cùng một chỗ gây sự?" Điền Hoành cười to nói: "Nằm mơ đi, bọn hắn thắng chín ngàn kim tệ, ta một điểm không kém bồi đưa cho bọn hắn. Nhưng là ngươi thắng tiền, ta một cái đồng tệ cũng không cho, ngươi có thể làm gì được ta?"

Dứt lời, Điền Hoành trực tiếp mở cửa sổ ra, hướng phía phía dưới mấy trăm dân cờ bạc lớn tiếng nói: "Ta Điền Hoành tất nhiên lái nổi quán đánh bạc, cũng liền thua được tiền, các ngươi thắng tiền, toàn bộ bồi giao. Người tới, cho tất cả khách nhân hối đoái thẻ đánh bạc."

Lời này mới ra, phía dưới mấy trăm dân cờ bạc lập tức hưng phấn đến điên.

Sau đó, sòng bạc mười mấy cái hỏa kế cùng một chỗ khởi công, vì cái này mấy trăm dân cờ bạc hối đoái thẻ đánh bạc.

Ngắn ngủi nửa giờ sau, cái này mấy trăm dân cờ bạc thắng chín ngàn kim tệ toàn bộ hối đoái hoàn tất.

"Điền bang chủ vạn tuế!"

"Điền bang chủ nhân vật!"

"Điền bang chủ ngưu!"

"Điền bang chủ, ta yêu ngươi!"

Lại là người này, ngươi thật đúng là bác ái a.

Nghe những này reo hò, Điền Hoành cười lạnh nói: "Thẩm Lãng, ngươi nhìn thấy sao? Những người này là bực nào nịnh nọt? Ta đem tiền đều bồi đưa cho bọn hắn, ngươi cảm thấy bọn hắn sẽ còn đứng tại ngươi bên này, trợ giúp ngươi gây sự sao?"

Đương nhiên là sẽ không.

Những này dân cờ bạc đạt được kim tệ về sau, có người về nhà, có người tiếp tục cược, hoàn toàn là chim thú tán, chỗ nào vẫn để ý sẽ Thẩm Lãng a?

"Dân cờ bạc trong tay tiền căn bản cũng không phải là mình, chỉ là đang vì ta đảm bảo mà thôi." Điền Hoành nói: "Ngươi tin không? Không cao hơn nửa tháng, cái này chín ngàn kim tệ sẽ hoàn hoàn chỉnh chỉnh trở lại trong tay của ta, thậm chí nhiều hơn."

Thẩm Lãng đương nhiên tin tưởng, thậm chí không cần nửa tháng, bảy tám ngày là được rồi.

Dân cờ bạc tiền, vĩnh viễn là che không nóng.

Tẩy trắng là một cái dân cờ bạc vĩnh hằng kết cục, lên bờ là không thể nào lên bờ.

Thắng chỉ là quá trình, thua mới là kết quả, dân cờ bạc duy nhất khác nhau chính là thua nhiều cùng thua càng nhiều.

"Bọn hắn không nguyện ý đi theo ngươi gây sự, Bá tước đại nhân lại không thể vì ngươi hướng ta lấy tiền nợ đánh bạc." Điền Hoành cười lạnh nói: "Thẩm Lãng ngươi thắng cái này một vạn chín ngàn kim tệ có cái rắm dùng, ta một xu cũng không cho ngươi, ngươi có thể làm sao?"

"Còn muốn ta đánh gãy Điền Thập Tam hai chân,

Nằm mơ!"

"Ba ba ba ba. . ." Thẩm Lãng dùng sức vỗ tay nói: "Điền bang chủ không sai, ngươi cái này không biết xấu hổ sắc mặt rất có ta mấy phần phong vận, nhưng là. . ."

Thẩm Lãng hớp một cái trà.

"Vô dụng." Thẩm Lãng nói: "Ngươi cho rằng ngươi chơi xấu liền trốn được sơn sao?"

"Điền bang chủ ngươi lại giãy dụa cũng vô dụng, ổ có nhất định thắng thuật, ta có sòng bạc đồ long thuật. Ngươi cảm thấy ta sẽ quan tâm cái này một vạn chín ngàn kim tệ?"

"Ha ha ha. . ." Thẩm Lãng như là nhân vật phản diện đồng dạng cười the thé, nói: "Giúp đỡ chút, chỉ cần ngươi sòng bạc còn mở, ngươi tiền chính là ta , ta muốn thắng bao nhiêu liền thắng bao nhiêu? Ta không chỉ có mình thắng, ta còn mang theo tất cả dân cờ bạc cùng một chỗ thắng."

"Trừ phi ngươi sòng bạc đóng cửa, bằng không ta nhất định thắng được ngươi phá sản, liền xem như chuyện tốt rồi, ta một cái tiền đồng đều có thể không cần, liền để vô số dân cờ bạc thắng sạch ngươi tất cả gia sản."

"Ngươi chẳng lẽ không cho ta tiến vào sòng bạc? Ngươi còn dám phái người ngăn đón không cho ta tiến vào? Ngươi dám đả thương ta một cọng tóc gáy sao?"

Sau đó, Thẩm Lãng hướng phía phía dưới cửa sổ vô số dân cờ bạc nói: "Tất cả mọi người chớ đi a, ta mang theo các ngươi tiếp tục cược, tiếp tục thắng tiền a, chúng ta đem Điền Hoành bang chủ thắng phá sản!"

"Điền bang chủ, không nói. . ." Thẩm Lãng trực tiếp quay người rời đi.

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng trở lại phía dưới sòng bạc bên trong, tiếp tục đại sát tứ phương.

Như là châu chấu đồng dạng, dẫn theo mấy trăm dân cờ bạc, tiếp tục quét ngang sòng bạc.

Sự thật chứng minh Thẩm Lãng không có nói láo, hắn thật có sòng bạc đồ long thuật, bách chiến bách thắng!

Thế là, toàn bộ sòng bạc hỏa kế cùng chưởng quỹ, lại một lần nữa thua mặt như màu đất, thua hoài nghi đời người.

Thật hoàn toàn ngăn không được a!

Cái này mấy trăm dân cờ bạc triệt để điên cuồng, cái này so nhặt tiền còn dễ dàng a.

Chỉ cần đi theo Thẩm Lãng mua, nhất định nhất định thắng.

Rốt cục, Phú Quý phường tất cả hỏa kế, cược đài sư phụ, chưởng quỹ lại một lần nữa tiếp nhận không cái này áp lực thật lớn, lại một lần nữa miệng sùi bọt mép, hôn mê ngã xuống đất.

Chưởng quỹ không ngừng lên lầu, hướng Điền Hoành báo cáo.

"Chủ nhân, đã thua ba ngàn kim tệ."

"Chủ nhân, đã thua năm ngàn."

"Chủ nhân, đã thua bảy ngàn, Thẩm Lãng mỗi lần chỉ thắng một cái kim tệ, còn lại toàn bộ là những cái kia hỗn trướng dân cờ bạc thắng."

Điền Hoành sắc mặt trắng bệch, phát xanh, toàn thân cũng bắt đầu run rẩy.

Nghĩa tử điền mười bốn xông lại, hét lớn: "Nghĩa phụ, ta cái này đi đem Thẩm Lãng đuổi đi ra."

Dứt lời, điền mười bốn trực tiếp mang người vọt tới dưới lầu, muốn đem Thẩm Lãng đuổi ra ngoài, muốn trực tiếp động võ.

Thẩm Lãng lập tức che lấy cái trán nói: "Ngươi làm gì? Còn muốn đánh ta hay sao? Thân thể ta cũng không tốt a? Ngươi đụng một cái ta liền nằm xuống, ai dám đánh phủ Bá tước cô gia, nương tử của ta giết cả nhà của hắn."

Những lời này Điền Hoành trên lầu nghe được rõ ràng.

Hắn thực sự không cách nào tưởng tượng, vô sỉ như vậy lời nói Thẩm Lãng là thế nào nói ra miệng a.

Chẳng biết xấu hổ a!

Điền mười bốn dưới sự phẫn nộ, chỉ vào Thẩm Lãng đầu quát: "Ta động thủ lại như thế nào? Người tới, đem Thẩm Lãng cho ta đuổi đi ra."

Nhưng mà một giây sau!

Bốn cái phủ Bá tước võ sĩ đứng tại Thẩm Lãng bốn phía đem hắn bảo vệ, bỗng nhiên rút ra đại kiếm.

Hừ hừ, ngươi Hắc Y bang lưu manh muốn cùng phủ Bá tước võ sĩ động thủ sao? Muốn tổn thương phủ Bá tước cô gia sao?

Không sai, tại tân chính hoành hành thời điểm, ta phủ Bá tước là không thể can thiệp địa phương chính vụ, cũng không thể bắt ngươi Hắc Y bang người.

Nhưng là, ngươi nếu dám chủ động mạo phạm lời nói, kia giết cũng là giết phí công.

Cam đoan không cao hơn một phút thời gian, cái này bốn cái phủ Bá tước võ sĩ sẽ đại khai sát giới.

Coi như ngươi Hắc Y bang võ sĩ hợp nhau tấn công, mười mấy cái đánh một cái, cái này bốn cái phủ Bá tước võ sĩ đều bị ngươi đánh bại.

Kia. . . Làm phiền ngươi lớn hơn.

Sau đó, phủ Bá tước kỵ binh sẽ mãnh liệt mà tới, san bằng toàn bộ Phú Quý phường.

Ta Huyền Vũ phủ Bá tước không gây chuyện, nhưng tuyệt đối không sợ phiền phức.

Người không phạm ta, ta không phạm người.

Người nếu phạm ta, san bằng cả nhà ngươi.

Đây chính là Thẩm Lãng hộ thân phù.

Xông tới không chỉ có riêng là phủ Bá tước võ sĩ, còn có vô số dân cờ bạc cũng lộn xộn tuôn ra mà tới, đem Thẩm Lãng bảo hộ ở giữa.

"Các ngươi chơi cái gì?"

"Mở sòng bạc thua không nổi sao?"

"Muốn tổn thương ta Thẩm gia, trừ phi theo ngực ta bên trên dẫm lên, Khụ khụ khụ. . ."

Thật sự là nịnh nọt một đám người a, vừa rồi Điền Hoành cho bọn hắn đổi tiền mặt thẻ đánh bạc, bọn hắn liền hô Điền bang chủ vạn tuế.

Hiện tại Thẩm Lãng lại dẫn bọn hắn thắng tiền, lại hô Thẩm Lãng vạn tuế.

Làm sao bây giờ?

Đem tất cả dân cờ bạc đều đuổi đi ra sao?

Điền Hoành vẫn như cũ ngồi trên ghế không nhúc nhích, hắn thật chưa hề như vậy hận qua một người, thật muốn đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh a.

Hối hận không kịp, hối hận không kịp a!

Nếu như thời gian có thể lại đến, hắn cam đoan ngay lập tức liền đem Thẩm Lãng giết chết, băm cho chó ăn, tuyệt đối không nghe hắn nửa câu.

Thả hổ về rừng, nuôi hổ gây họa a.

Đáng tiếc a, thế giới này không có thuốc hối hận!

Trước mắt cục diện này làm sao bây giờ?

Điền Hoành nhắm mắt lại nói: "Đem Phú Quý phường tạm thời đóng cửa đi. "

"Vâng!" Điền mười bốn cùng chưởng quỹ nhịn đau đáp.

Sau đó, phía dưới truyền đến chưởng quỹ thanh âm.

"Nay Thiên Phú quý phường tạm dừng kinh doanh, mọi người thắng được tiền, ngày mai lại đến hối đoái."

Tiếp lấy Thẩm Lãng lập tức nói: "Điền bang chủ tại Huyền Vũ thành còn có bốn nhà quán đánh bạc, chúng ta một nhà một nhà đi thắng, có được hay không?"

"Được!" Mấy trăm dân cờ bạc hưng phấn ứng hòa.

Sau đó, Thẩm Lãng mang theo mấy trăm dân cờ bạc, lại một lần nữa như là châu chấu đồng dạng, đen nghịt hướng phía Điền Hoành kế tiếp quán đánh bạc phóng đi.

Điền Hoành thống khổ hai mắt nhắm lại.

Trọn vẹn một hồi lâu, hắn khàn khàn nói: "Đem tất cả quán đánh bạc, đều tạm dừng kinh doanh."

"Vâng!" Điền mười bốn nghiến răng nghiến lợi nói.

Ai biết Điền Hoành làm ra quyết định này thời điểm, trong lòng đến cỡ nào đau nhức.

Cái này năm nhà quán đánh bạc, chiếm hắn mỗi ngày thu nhập hơn sáu phần mười a, là chân chính ổ vàng con a.

Hiện tại toàn bộ đóng cửa, mỗi ngày tổn thất sẽ có bao nhiêu?

Chỉ có có trời mới biết a!

Nhưng là hắn tình nguyện tiếp nhận khổng lồ như vậy tổn thất, cũng tuyệt đối không nguyện ý hướng Thẩm Lãng thỏa hiệp.

Một khi công khai đánh gãy Điền Thập Tam hai chân, tên kia âm thanh liền xong, Hắc Y bang sĩ khí cũng rớt xuống ngàn trượng.

Sau này ai còn sẽ e ngại hắn?

"Thẩm Lãng, muốn ta tự đoạn cánh tay, nằm mơ!"

Nhưng mà, Điền Hoành phiền phức vẻn vẹn chỉ là vừa bắt đầu.

Bởi vì cái này mấy nhà quán đánh bạc không phải một mình hắn, có rất nhiều người ở bên trong kiếm tiền.

Vẻn vẹn sau nửa canh giờ, có người tìm tới hắn.

"Trương Tấn đại nhân cho ngươi đi một chuyến, có chuyện để ngươi làm!"

Điền Hoành trước mắt không khỏi tối đen, hắn cực kỳ lo lắng sự tình phát sinh.

Quả nhiên trí mạng nhất một đao, đều là người một nhà đâm a.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 40: Trước Mặt Mọi Người Đánh Gãy Hai Tay Hai Chân, Chung Thân Sỉ Nhục

Điền Hoành lại một lần nữa được mời đến Từ Quang Doãn trong nhà.

Nhìn thấy không phải Trương Tấn, mà là Từ gia chủ.

"Điền bang chủ, nghe nói ngươi đem mấy nhà quán đánh bạc đều đóng?" Từ gia chủ nói.

"Vâng." Điền Hoành nói.

Vừa rồi gọi ta Điền huynh, bây giờ gọi ta Điền bang chủ, thật sự là tốt hiện thực a.

Đương nhiên, Từ gia chủ lời này không phải mình hỏi, hắn lại không có tư cách theo trong quán đánh bạc kiếm tiền, là Trương Tấn hỏi.

Đắc tội phủ Bá tước về sau, Điền Hoành ngay lập tức cầm quán đánh bạc ba phần năm phần tử đầu nhập Trương Tấn, đầu nhập Thái Thủ phủ, như thế hắn mới có tại Bá tước đại nhân trước mặt tự vệ dũng khí.

Kết quả quán đánh bạc còn chưa có bắt đầu kiếm tiền, ngươi liền đóng cửa.

Vậy cái này bút tiền ta Trương gia liền ăn không được a?

Ngươi đóng cửa chính là không muốn cho ta tiền, làm sao? Ngươi đối ta Trương Tấn có ý kiến? Đối với Thái Thú đại nhân có ý kiến?

Trương Tấn là không thể nào ra mặt, bởi vì số tiền kia là do Từ gia chủ qua tay tẩy trắng, sau đó dùng đồ cưới danh nghĩa đưa tặng cho Trương gia.

"Hảo hảo quán đánh bạc, tại sao phải đóng cửa sao?" Từ gia chủ nói.

Điền Hoành nói: "Lại không đóng cửa, liền muốn thua sạch."

Từ gia chủ sắc mặt khó coi nói: "Thẩm Lãng đổ thuật liền. . . Lợi hại như vậy?"

"Đúng, phi thường lợi hại, không biết vì cái gì." Điền Hoành nói.

Từ gia chủ cũng trầm mặc xuống.

Thẩm Lãng lại phủ Bá tước kim thân, là giết không được, bằng không đã sớm phái người xử lý.

"Đây hết thảy đều là chính ngươi tác nghiệt." Từ gia chủ nói.

Lúc ấy, chính là Điền Hoành tự mình đem Thẩm Lãng thả đi, bằng không đã sớm chôn sống.

Điền Hoành ánh mắt phát lạnh nói: "Bằng không, âm thầm làm hắn."

Từ gia chủ thản nhiên nói: "Đáng giá sao? Dám sao?"

Đúng a!

Đáng giá sao?

Thẩm Lãng bên người thời thời khắc khắc đều có phủ Bá tước võ sĩ, cho nên nhất định phải phái cao thủ mới có thể đem hắn giết chết.

Mà một khi giết chết Thẩm Lãng, liền lập tức phải thừa nhận phủ Bá tước lửa giận.

Mặc kệ Thẩm Lãng là thế nào chết, mặc kệ hắn là bị ai giết, Bá tước đại nhân đều sẽ đem lửa giận trút xuống đến Điền Hoành cùng Từ gia trên đầu.

Con rể bị người không hiểu ra sao cả ám sát, phủ Bá tước là có quyền lực bão nổi.

Bá tước vừa nổi đóa, liền muốn đại khai sát giới.

"Thẩm Lãng muốn cái gì?" Từ Quang Doãn hỏi.

Điền Hoành nói: "Để ta đánh gãy Điền Thập Tam hai chân, trước mặt mọi người đánh gãy."

Từ gia chủ gương mặt run rẩy mấy lần, khàn khàn nói: "Vậy liền đáp ứng hắn, đánh gãy nha, dù sao ngươi nghĩa tử nhiều."

Lời nói này lối ra thời điểm, ngay cả Từ gia chủ chính mình cũng không thể tin được.

Điền Hoành tê thanh nói: "Thập Tam là ta xuất sắc nhất nghĩa tử một trong, ta đánh gãy hắn hai chân sẽ để cho dưới tay người thất vọng đau khổ, danh tiếng của ta quét rác."

Điền Hoành là một cái có cốt khí người.

Hắn thà rằng tổn thất tiền tài, cũng không nguyện ý tổn thất danh vọng, đây mới là hắn đặt chân gốc rễ.

Nhưng mà, theo sát vách truyền đến một thanh âm.

"Đáp ứng hắn."

Đây là Trương Tấn phát ra tới, hắn đại biểu cho Thái Thủ phủ, đại biểu cho Trương gia.

Hắn là Điền Hoành trực tiếp nhất chỗ dựa.

"Chớ trì hoãn." Trương Tấn nói: "Trì hoãn một ngày, tổn thất đều là tiền. Muộn đáp ứng, không bằng sớm đáp ứng."

Điền Hoành toàn thân run rẩy, hàm răng băng quá chặt, lại một lần nữa để giường toác ra máu, miệng đầy bọt máu.

Trương Tấn nói: "Ta đáp ứng ngươi, một ngày kia nhất định chơi chết Thẩm Lãng, đến lúc đó để ngươi cắt một đao."

Điền Hoành vẫn như cũ không lên tiếng.

Trương Tấn nói: "Thẩm Lãng là không có ý nghĩa tiểu nhân vật, chúng ta mục tiêu là phủ Bá tước. Một khi làm rơi phủ Bá tước, thành công thu hồi phủ Bá tước lãnh địa cùng binh quyền, ngươi liền lập xuống đại công, đến lúc đó Phó thành chủ chi vị chính là ngươi."

Điền Hoành đứng lên nói: "Tốt, tuân mệnh!"

. . .

Điền Hoành lại một lần nữa đi vào Thẩm Lãng nói trước mặt.

"Ta. . . Đáp ứng ngươi, trước mặt mọi người đánh gãy Điền Thập Tam hai chân, ngươi tán đi,

Không cần lại nháo." Điền Hoành thản nhiên nói.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không được, đây là vừa rồi bảng giá, hiện tại giá cả lại thay đổi. Ngươi một cái khác nghĩa tử Điền Thập Tứ, vừa rồi cũng dám rống ta, còn nói muốn đánh ta, quá phận nhất là vậy mà dùng tay chỉ đầu ta, đem hắn hai tay hai chân đều đánh gãy."

Thẩm Lãng, ta xxx ngươi nương ~!

Ngươi sao không đi chết đi?

Nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, Điền Hoành chỉ cảm thấy thể nội có một cỗ nhiệt huyết trực tiếp phun lên đại não.

"Ta giết ngươi, ta giết ngươi. . ."

Hắn ở trong lòng không ngừng mà lặp lại câu nói này.

Nhưng. . . Cũng chỉ có thể ở trong lòng nói một chút mà thôi.

"Không đáp ứng?" Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Vậy ta bảng giá lại phải biến đổi, ngươi không chỉ muốn đánh gãy Điền Thập Tam hai chân, Điền Thập Tứ hai chân hai tay, ngày đó ngươi phái đi nhà ta tất cả Hắc Y bang thành viên, toàn bộ muốn đánh gãy hai chân. . ."

Điền Hoành nhắm mắt lại, bởi vì ánh mắt hắn có chút sung huyết, mà lại đầu não từng đợt mắt hoa.

Hắn thật có lòng đem trước mắt cái này Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh, nhưng nói như vậy hắn liền xong, phấn đấu mấy chục năm cơ nghiệp cũng chơi.

Hắn vạn vạn không muốn thỏa hiệp, nhất là giống như Thẩm Lãng cái này nghiệt súc thỏa hiệp.

Nhưng là. . .

Không có cách nào, hắn không thỏa hiệp, Thẩm Lãng mỗi một ngày đều sẽ mang theo mấy trăm dân cờ bạc đến thắng tiền.

Trừ phi hắn quán đánh bạc một mực đóng cửa, mà một khi đóng cửa, Thái Thủ phủ là không thể nào bỏ qua hắn.

"Thẩm Lãng, ngươi chờ đó cho ta, chờ đó cho ta. . ." Điền Hoành trong lòng một lần lại một lần thầm nghĩ.

Lại một lần nữa mở to mắt, Điền Hoành gằn từng chữ: "Tốt, ta trước mặt mọi người đánh gãy Thập Tam hai chân, đánh gãy Điền Thập Tứ hai tay hai chân."

Thẩm Lãng nói: "Không chỉ có như thế, còn phải đem bọn hắn triệt để trục xuất Hắc Y bang, không thể thăm viếng bọn hắn hoặc là phái người thăm viếng bọn hắn, không thể phái đại phu cho bọn hắn trị liệu, không thể cho bọn hắn đưa tiền, tóm lại chính là muốn để bọn hắn tự sinh tự diệt. Một khi ta cảm thấy hai người kia không đủ thảm, vậy ta còn sẽ trở lại, lại tiến vào ngươi sòng bạc đại sát tứ phương."

"Đều đáp ứng ngươi, đều đáp ứng ngươi. . ."

. . .

Phú Quý phường cửa chính.

Điền Thập Tam, Điền Thập Tứ quỳ trên mặt đất, gương mặt tràn ngập bi phẫn.

Người chung quanh, một vòng vây quanh một vòng, đã vượt qua ngàn người, hơn nữa còn đang gia tăng.

Ra đại sự a.

Điền Thập Tam, Điền Thập Tứ là Điền Hoành xuất sắc nhất hai cái nghĩa tử a, hơn nữa còn là Huyền Vũ thành dân quân Bách hộ, bình thường diễu võ giương oai, rêu rao khắp nơi căn bản không ai dám trêu chọc.

Hiện tại hai người này vậy mà thẳng rất quỳ gối nơi này, đến cùng là đắc tội ai vậy?

Nhìn xem ô ương ương đám người, Điền Hoành thật hận không thể liệt địa mà vào.

Nhưng là không được, hắn còn phải tiếp tục diễn tiếp, bằng không Thẩm Lãng tên hỗn đản kia sẽ không từ bỏ ý đồ.

"Điền Thập Tam, Điền Thập Tứ, các ngươi là ta nghĩa tử, ta cỡ nào coi trọng?" Điền Hoành nghĩa chính ngôn từ nói: "Nhưng là ngươi bởi vì cùng Thẩm Lãng công tử có tư oán, vậy mà cõng ta mang tư trả thù, kém chút dẫn xuất đại họa."

Nhìn thấy một màn này, vô số đám người dùng để xem náo nhiệt, nhìn về phía Điền Hoành ánh mắt cũng biến thành quái dị.

Vậy mà là bởi vì Thẩm Lãng?

Điền Hoành cảm thấy mình da mặt thật sống sờ sờ bị kéo xuống đến một tầng.

Nhưng là hắn còn phải tiếp tục, được làm vua thua làm giặc, vốn cũng không có cái gì đạo lý tốt giảng.

"Thẩm Lãng công tử không chỉ là Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia, cũng là ta Điền Hoành hảo hữu chí giao, há lại các ngươi hai cái này nghịch tử có thể đắc tội?" Điền Hoành giận dữ hét: "Nếu không nghiêm trị, ta như thế nào chính giữa gia quy? Đến a, đem bổng tử lấy tới cho ta."

Lập tức, một cái khác nghĩa tử đưa lên một cây lại thô lại rắn con.

Điền Hoành miệng lớn thở dốc mấy lần, sau đó đi đến Điền Thập Tam trước mặt.

"Thập Tam, không cần trách cứ vi phụ." Điền Hoành thấp giọng nói.

Điền Thập Tam không có trả lời, thần sắc bình thản.

Cái này khiến Điền Hoành giận, đây là muốn cùng ta nội bộ lục đục, ngươi đây là trong lòng không phục?

Điền Hoành giơ lên bổng tử, hướng về phía hắn hai chân bỗng nhiên nện xuống

"Răng rắc!"

Điền Thập Tam hai chân bị đánh gãy.

"Ừm!"

Từ đầu tới đuôi, hắn chỉ là một tiếng hừ nhẹ, không có phát ra nửa điểm rú thảm.

Như là thụ thương dã thú, chỉ thấp giọng gào thét, lại không tru lên.

Mà Điền Thập Tứ liền không có như vậy có cốt khí, toàn thân bắt đầu run rẩy.

Hắn không phục a.

Hắn rõ ràng là làm nghĩa phụ mặt mũi, vì Hắc Y bang lợi ích mới có thể đắc tội Thẩm Lãng, hiện tại nghĩa phụ lại muốn đánh gãy hai tay của hắn hai chân?

Cái này. . . Trên thế giới này còn có công lý sao?

Rõ ràng là nghĩa phụ đắc tội Thẩm Lãng, rõ ràng là hắn bại bởi Thẩm Lãng, vì sao lại muốn hi sinh hắn cùng Thập Tam ca?

Nghĩa phụ, ngươi chính là như thế yêu thương ngươi nghĩa tử sao?

Ngươi luôn mồm nghĩa khí đâu?

Lập tức, Điền Thập Tứ hét lớn: "Ta không phục, ta không phục. . ."

Điền Hoành lập tức giận, Điền Thập Tứ kêu to trực tiếp đâm thủng hắn che đậy mặt nạ, lập tức hắn trực tiếp quơ lấy cây gậy, hướng phía Điền Thập Tứ hai chân bỗng nhiên đập tới.

"A. . ."

Một tiếng rú thảm, Điền Thập Tứ hai chân bị nện đoạn.

Ngay sau đó, Điền Hoành lại bỗng nhiên một côn nện xuống.

Nghĩa tử Điền Thập Tứ hai tay, sống sờ sờ bị nện đoạn, mà lại là bị vỡ nát gãy xương.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 41: Điền Hoành Thổ Huyết, Trang Bức Độ Cao Mới

"A. . ."

Điền Thập Tứ lại phát ra vô cùng kêu thê lương thảm thiết, để người rùng mình.

Sau đó, hắn trực tiếp bất tỉnh đi.

Lập tức, chung quanh tất cả mọi người gương mặt co quắp một trận.

Một màn này, bọn hắn nhìn người đều cảm thấy đau a, giống như đánh gãy là bọn hắn hai tay hai chân.

Nhất là Hắc Y bang những võ sĩ kia, Điền Hoành cái khác nghĩa tử nhóm, khắp cả người lạnh buốt.

Thỏ tử hồ bi a!

Trái tim băng giá a!

Thập Tam cùng Thập Tứ đối với nghĩa phụ cỡ nào trung thành tuyệt đối?

Kết quả xảy ra chuyện về sau, ngay lập tức bị lôi ra đến hi sinh gánh tội thay?

Không nghĩ tới, bình thường biểu hiện nghĩa bạc vân thiên bang chủ, vậy mà như thế lương bạc.

Hôm nay hắn không chút do dự hi sinh Thập Tam cùng Thập Tứ, kia ngày mai đâu?

Có thể hay không đến phiên chúng ta? Khẳng định là sẽ a!

Thập Tam cùng Thập Tứ đã là bang chủ coi trọng nhất nghĩa tử, bọn hắn những người này cùng so sánh, phân lượng chỉ sợ càng là nhẹ như lông hồng.

Lúc tất yếu, bang chủ khẳng định sẽ không chút do dự hi sinh bất cứ người nào.

Lập tức, Điền Hoành tại nghĩa tử nhóm trong suy nghĩ địa vị kịch liệt hạ xuống.

Nếu như những người này trên đầu có sùng bái giá trị lời nói, lúc này hoàn toàn là kèn kẹt rơi xuống.

Hôm nay một lần hành động, Điền Hoành tại Hắc Y bang dân tâm mất hết.

Dùng một câu nói, nhân tâm tán, đội ngũ liền không tốt mang.

Không chỉ có như thế, chung quanh còn có vô số đứng ngoài quan sát quần chúng.

Trước đó trong lòng bọn họ Điền Hoành là bực nào uy phong bá đạo, không nghĩ tới bị chỉ là một cái Thẩm Lãng bức bách đến đánh gãy mình lưỡng cái nghĩa tử đi đứng?

Quả thực là uy phong quét rác a!

Mà lại hôm nay chuyện này rất nhanh liền sẽ truyền khắp toàn bộ Huyền Vũ thành, đến lúc đó vô số người e ngại Điền Hoành đều sẽ giảm mạnh, Điền Hoành giang hồ địa vị cũng sẽ kịch liệt hạ xuống.

Hôm nay một màn sẽ trở thành một cái tai nạn, trở thành Điền

Hoành cả một đời sỉ nhục.

Điền Hoành nghiến răng nghiến lợi nói: "Thẩm Lãng, lần này ngươi có thể hài lòng không?"

Thẩm Lãng nói: "Không sai biệt lắm, Điền bang chủ hiện tại ngươi đối ta hôm qua nói chuyện qua, khẳng định ký ức phi thường khắc sâu đi, con người của ta thật sự là nói được thì làm được."

Đúng vậy a, đâu chỉ khắc sâu?

Quả thực khắc sâu tại hắn xương cốt cùng linh hồn mặt.

Sau này, hắn cần phải nỗ lực giá lớn bao nhiêu, mới có thể đền bù sẽ hôm nay tới tổn thất a?

Thật không nghĩ tới, hắn Điền Hoành tung hoành cả đời, sẽ tại Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này trên thân ngã thế này ngã nhào.

Ai có thể nghĩ tới, Thẩm Lãng thật có thể làm được a!

Nhưng là, hắn Điền Hoành còn có cơ hội.

Chỉ cần ôm chặt Thái Thủ phủ đùi, tương lai một khi trợ giúp Thái Thú cùng Tổng đốc diệt đi Huyền Vũ phủ Bá tước, vậy hắn chính là Phó thành chủ, hết thảy đều là đáng giá.

Chỉ cần có quyền lực, còn nói cái gì nghĩa khí giang hồ a.

Nhưng cái nhục ngày hôm nay nhục, liền muốn sống sờ sờ nuốt xuống.

Lại đợi về sau, lại đợi về sau!

Thẩm Lãng nói: "Điền bang chủ, sắc trời cũng không còn sớm, chúng ta sự tình còn kém một chút xíu liền kết thúc công việc."

Điền Hoành sắc mặt kịch biến.

Cái gì? Còn chưa kết thúc?

Ta cũng đã trước mặt mọi người đánh gãy lưỡng cái nghĩa tử đi đứng, còn chưa kết thúc?

"Thẩm Lãng, ngươi không nên ép ta!" Điền Hoành quát ầm lên.

Thẩm Lãng nói: "Điền bang chủ, ta không có bức."

Chỉ bất quá, Điền Hoành lúc này cũng nghe không ra Thẩm Lãng tại mở hoàng khang.

"Ta không phải tại ngươi quán đánh bạc thắng một vạn chín ngàn kim tệ sao?" Thẩm Lãng nói: "Cũng không thể không tính toán đi, ngươi cái này đem tiền cho ta đi, một hồi nương tử của ta nên gọi ta về nhà ăn cơm."

Lập tức, Điền Hoành máu xâu hai con ngươi, trực tiếp liền muốn bão nổi.

Số tiền kia hắn không có khả năng cho ra đến, mà lại cũng cho không ra.

Hôm nay hắn sòng bạc đã bồi ra hơn vạn kim tệ, Phú Quý phường kim khố đều cơ hồ hao hết, đi đâu tìm nhiều tiền như vậy?

Đưa tiền là tuyệt đối không có khả năng, trừ phi ngươi để Bá tước đại nhân tự mình đến đòi nợ.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên,

Con người của ta vẫn là rất giảng nghĩa khí, ngươi không bỏ ra nổi đến như vậy nhiều tiền làm sao bây giờ? Ta cũng không thể buộc ngươi bán lão bà đi, như thế ngươi trước trả ta hai ngàn kim tệ, còn lại một vạn bảy viết cái giấy nợ, như thế nào?"

Thẩm Lãng tính ra, đây đã là Phú Quý phường lúc này có thể cầm ra được lớn nhất số lượng.

Điền Hoành thật không biết, một người vậy mà lại được một tấc lại muốn tiến một thước đến nước này.

Thượng thiên a, như thế một cái hèn hạ người vô sỉ, vì sao không đem hắn thiên lôi đánh xuống a.

Thẩm Lãng nói: "Điền bang chủ, xuất ra hai ngàn kim tệ cho ta, cũng viết xuống giấy nợ, chuyện hôm nay tình liền xem như thế này kết thúc, bằng không ta thực sự sợ có một ngày không quản được mình hai tay cùng hai chân, lại không tự chủ được đi vào ngươi sòng bạc, cho đến lúc đó mọi người gặp mặt liền xấu hổ."

Sau đó, Thẩm Lãng nhìn xem ngày, nói: "Ngày thực sự cũng không còn sớm, nương tử của ta thật muốn sốt ruột chờ, đồ ăn lạnh liền không thể ăn."

Coi như hai ngàn kim tệ, Điền Hoành không nguyện ý cho, bởi vì đây là áp đảo hắn cuối cùng một cọng rơm.

Coi như trước mặt mọi người trở mặt, hắn cũng không nguyện ý.

Mà vừa lúc này, lỗ tai hắn bên trong chợt nghe một thanh âm.

"Cho hắn. . ."

Đây là Trương Tấn thanh âm, theo Phú Quý phường lầu hai truyền đến.

Vừa rồi hắn vẫn luôn trên lầu, thờ ơ lạnh nhạt một màn này.

Trương Tấn nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước gia phong nghiêm khắc, Bá tước truyền thống cứng nhắc, sòng bạc thắng đến tiền là hạ tiện nhất bẩn nhất, Thẩm Lãng mang về phủ Bá tước, sẽ chỉ làm Bá tước đối với hắn thất vọng vô cùng, thậm chí đem hắn đánh gần chết."

Lời này Trương Tấn nói đúng.

Thẩm Lãng nếu là tại sòng bạc thua tiền, đối với phủ Bá tước thanh danh là to lớn tổn thương.

Nhưng nếu hắn thắng tiền, hơn nữa còn mang về nhà đi, vậy đối phủ Bá tước thanh danh là càng lớn chà đạp.

Ngươi đường đường trăm năm quý tộc, vậy mà dựa vào loại này hạ lưu thủ đoạn kiếm tiền a.

Ngươi Kim thị gia tộc nên sa đọa đến mức nào a?

Điền Hoành tưởng tượng, lập tức liền biết rõ Trương Tấn nói rất có đạo lý, thế là lạnh giọng nói: "Tốt, ta cho!"

"Người tới, Thẩm Lãng công tử tại chúng ta sòng bạc thắng tiền, lập tức đi kim khố lấy hai ngàn kim tệ đưa cho hắn."

Một lát sau, hắn lưỡng cái nghĩa tử nhấc lên một chiếc rương tới, bên trong chứa đầy hai ngàn kim tệ.

"Giấy nợ đâu?" Thẩm Lãng nói.

"Ta viết." Điền Hoành nói.

Nhưng là ai cũng biết, trương này giấy nợ là không thể nào trả tiền.

Viết xong giấy nợ, Điền Hoành đưa cho Thẩm Lãng nói: "Thẩm công tử, hiện tại có thể hài lòng không?"

Thẩm Lãng tiếp nhận giấy nợ, tỉ mỉ nhìn một lần.

Sau đó, hắn mở ra cái rương nắm kim tệ, hưởng thụ loại kia trĩu nặng cảm giác tuyệt vời.

Cái này ánh vàng rực rỡ quang mang, cơ hồ chói mù chung quanh tất cả mọi người con mắt.

Điền Hoành trong lòng cười lạnh nói: "Cầm đi đi, cầm đi đi, ta chờ Huyền Vũ Bá tước đánh gãy ngươi hai chân."

Cầm số tiền kia, hiện tại Thẩm Lãng càng đắc ý, trở lại phủ Bá tước sau liền càng thảm.

Đây đối với phủ Bá tước danh vọng tổn thương là không thể nghịch, Điền Hoành cơ hồ có thể tưởng tượng, Bá tước đại nhân nhìn thấy khoản này kim tệ sẽ là cỡ nào tới phẫn nộ, cỡ nào thống khổ tâm thất vọng.

Nhưng mà, Thẩm Lãng mỉm cười rất khuynh thành, sau đó một khuôn mặt bỗng nhiên trở nên chính nghĩa.

Hắn nghĩa chính ngôn từ, dõng dạc nói: "Chỉ là hai ngàn kim tệ, ta làm sao có thể để vào mắt?"

"Điền Hoành, những năm gần đây có bao nhiêu người tại ngươi sòng bạc bên trong thua táng gia bại sản, thê ly tử tán, ngươi nỡ lòng nào a?"

"Ta Thẩm Lãng xem tiền tài như cặn bã, đến ngươi sòng bạc không phải vì thắng tiền, chỉ là giáo huấn ngươi làm giàu bất nhân, chỉ là ngàn vạn gia đình đòi lại một cái công đạo, là thực hiện chân chính hiệp nghĩa chi đạo."

"Nhạc phụ đại nhân một mực nói với ta, muốn yêu dân như con. Ta hôm nay giáo huấn Phú Quý phường, không phải vì chính ta, mà là là vô số Huyền Vũ thành con dân."

"Số tiền kia, ta một cái kim tệ cũng sẽ không cầm, toàn bộ lấy tới cho dân, hoàn lại cho dân!"

Thẩm Lãng bỗng nhiên nắm lên kim tệ, hướng phía vô số vây xem đám người vẩy tới.

"Chư vị phụ lão hương thân, số tiền kia là thuộc về các ngươi."

Thẩm Lãng liều mạng rơi lấy kim tệ.

Lập tức, tất cả mọi người bầy triệt để điên.

Hai ngàn kim tệ, một khoản tiền lớn a.

Thẩm Lãng cứ như vậy toàn bộ tán cho Huyền Vũ thành con dân.

Ở đây vài trăm người, hoàn toàn triệt để sôi trào.

Mười phút sau, cái này hai ngàn kim tệ Thẩm Lãng rơi đến sạch sẽ.

Cái này. . . Mới gọi là tiêu tiền như nước a?

Thật sự là quá thoải mái!

"Thẩm Lãng vạn tuế."

"Phủ Bá tước vạn tuế!"

Ở đây tất cả vây xem dân chúng, cùng kêu lên hô to.

Mà Điền Hoành nhìn xem một màn này, hoàn toàn không cách nào ngăn cản.

Cả người thật muốn nổ!

Ngươi chẳng những buộc ta đánh gãy lưỡng cái nghĩa tử hai chân, ngươi còn cầm ta tiền thu mua nhân tâm?

Ngươi chẳng những vũ nhục chúng ta cách, ngươi còn vũ nhục ta trí thông minh?

Điền Hoành vốn là kìm nén một cỗ ngột ngạt, lúc này rốt cuộc không chịu nổi, ngực bụng ở giữa kia cỗ khí mạnh mẽ đâm tới.

Một trận quặn đau.

Hắn thật cũng nhịn không được nữa, bỗng nhiên một ngụm máu tươi phun ra.

"Thẩm Lãng, ta Điền Hoành cùng ngươi không đội trời chung!"

"Thế. . . Bất. . . Lưỡng. . . Lập!"

Dứt lời, Điền Hoành một trận lảo đảo, cơ hồ ngửa ra sau đổ xuống.

Mà Phú Quý phường bên trong Trương Tấn cùng Liễu Vô Nham thành chủ thấy đến một màn này, thật hoàn toàn có chút ngốc.

"Trời ạ, còn có thể diễn đến nước này? ! Tên tiểu bạch kiểm này gian trá như vậy!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 42: Thành Chủ CũNg Nhất Lên Đánh, Đại Hoạch Toàn Thắng Trở Về Nhà

Trương Tấn cùng Liễu Vô Nham thành chủ hai người hai mặt nhìn nhau.

Phát sinh chuyện lớn như vậy tình, thành chủ đại nhân tự nhiên cũng là muốn tới.

Bởi vì. . . Cái này quán đánh bạc hắn cũng từ đó lấy tiền.

Nhưng là, dùng thân phận của hắn là tuyệt đối không tốt công khai lộ diện

Trương Tấn nhìn xem Thẩm Lãng tấm kia xinh đẹp gương mặt, đầu óc nhớ lại đem Thẩm Lãng đuổi đi một màn kia.

Rõ ràng ngay tại mấy ngày trước đó, lại có vẻ xa xưa như vậy.

Lúc ấy Thẩm Lãng rõ ràng là cái não tàn trẻ đần độn a.

Làm sao bây giờ trở nên thế này gian xảo như quỷ bộ dáng?

"Trương thành chủ, ngươi nói hiện tại thế này hỗn loạn, Thẩm Lãng có phải hay không đặc biệt dễ dàng vui quá hóa buồn a." Trương Tấn bỗng nhiên nói.

Liễu Vô Nham thành chủ gật đầu nói: "Đúng vậy a."

Hắn cùng phủ Bá tước là thiên nhiên địch nhân, như vậy cùng

Thẩm Lãng tự nhiên cũng thế.

Trương Tấn nói: "Hiện tại mấy ngàn người là vây quanh Thẩm Lãng nhặt tiền, phát sinh cái gì chà đạp sự kiện, hẳn là cũng cùng chúng ta hoàn toàn không có quan hệ đi."

Liễu Vô Nham thành chủ nói: "Đương nhiên không có."

Trương Tấn lại nói: "Vạn nhất không cẩn thận, Thẩm Lãng trứng bị giẫm nổ trở thành thái giám, cũng là bình thường sự tình đi."

Liễu Vô Nham thành chủ nói: "Bình thường."

Trước mắt tràng cảnh thế này loạn, thật muốn phát sinh giẫm đạp sự tình tổn thương Thẩm Lãng, cũng chỉ có thể trách Thẩm Lãng quá kiêu căng.

Bá tước đại nhân muốn hỏi tội, cũng không thể tìm ở đây mấy ngàn dân chúng hỏi tội đi, ngươi không phải yêu dân như con sao?

Mà lại ngươi cũng trách không đến Điền Hoành đám người trên đầu, hắn cũng đã bị ngươi khiến cho thảm như vậy, thổ huyết hôn mê.

Liễu Vô Nham bỗng nhiên nói: "Nếu là giẫm đạp sự kiện, khẳng định sẽ chết rất nhiều người, mấy chục hơn trăm người đều là bình thường. Đến lúc đó Thẩm Lãng cùng phủ Bá tước cũng khó khăn từ tội lỗi đi."

Lời này mới ra, Trương Tấn không khỏi ngẩn ngơ.

Vậy mà là muốn mượn đao giết người, đem mấy chục trên trăm đầu nhân mạng kiện cáo giội tại phủ Bá tước bên trên?

Trương Tấn nhìn qua Liễu thành chủ, ánh mắt tràn ngập kinh ngạc.

Hắn chỉ muốn thừa cơ chơi Thẩm Lãng một người, mà vị thành chủ này đại nhân lại muốn chơi chết hơn mười đầu nhân mạng mượn cơ hội vặn ngã Huyền Vũ phủ Bá tước.

Dựa vào, thật không hổ là quan văn, chính là so với chúng ta quan võ độc a!

Ngươi liền không sợ người lạ nhi tử không có py sao?

Sau đó, lưỡng cái đại nhân vật gật gật đầu.

Quyết định thừa dịp cái này ngàn năm một thuở cơ hội, chế tạo ra một trận sự kiện lớn, đem phủ Bá tước lôi xuống nước sự kiện lớn.

Giẫm Thẩm Lãng trứng, chỉ thuận tiện.

. . .

"Bá tước đại nhân vạn tuế."

"Thẩm gia vạn tuế!"

Bên ngoài hơn ngàn dân chúng vẫn tại reo hò.

Mười cái võ sĩ, mặc dân chúng bình thường quần áo, theo bốn phương tám hướng lẫn vào trong đám người.

Bọn hắn theo bốn phương tám hướng hướng phía trong đám người Thẩm Lãng chen tới.

Trước một hồi đoạt kim tệ làm lý do, tạo thành rối loạn.

Sau đó ngay lập tức gạt mở Thẩm Lãng bên người bốn cái võ sĩ, đem Thẩm Lãng giẫm đổ trên mặt đất, một cước nổ hắn trứng.

Cuối cùng, gây nên lớn rối loạn, lớn chà đạp.

Ủ thành một trận tai họa lớn, chí ít chết mấy chục người, đồng thời đem tất cả tội thì đưa tại phủ Bá tước bên trên.

Kế hoạch là thật ác độc!

Nhưng là, Thẩm Lãng ngay lập tức cảm giác được tồn tại nguy hiểm.

Hỗn loạn đám người, dễ dàng nhất gây nên chà đạp, ủ thành đại họa.

Mà lại, trong đám người có mười cái người sống, đang theo hắn chen đến.

Bởi vì có trí não, hắn có thể rõ ràng ghi nhớ rất nhiều người gương mặt.

Ánh mắt nhìn về phía Phú Quý phường.

Hôm nay sự tình huyên náo thế này lớn, Điền Hoành phía sau chỗ dựa không có xuất hiện, không bình thường a?

Mười mấy người này rất hiển nhiên không phải Điền Hoành người.

Bọn hắn là muốn chế tạo càng lớn náo động cùng tai nạn a.

"Yên tĩnh, tất cả mọi người đừng nhúc nhích." Thẩm Lãng một tiếng hô to.

Lúc này kim tệ đã phát xong, mà hắn lực hiệu triệu đang đứng ở tối cao thời khắc.

Nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, ở đây hơn ngàn dân chúng toàn bộ an tĩnh lại,

Đứng tại chỗ nhìn qua Thẩm Lãng.

Cho nên giả mạo dân chúng kia mười cái võ sĩ, liền lộ ra nhất là đột ngột, bởi vì bọn hắn còn chui vào bên trong.

Ngươi Thẩm Lãng lúc này muốn ngăn cản? Muộn!

Điền Hoành đã thổ huyết té xỉu, hiện tại chỉ có ngươi một đại nhân vật tại.

Một khi xuất hiện lớn chà đạp, đại quy mô tử vong sự kiện.

Phải chịu trách nhiệm đảm nhiệm cũng chỉ có ngươi Thẩm Lãng, còn có phủ Bá tước.

. . .

Thẩm Lãng móc ra Điền Hoành tấm kia giấy nợ, phía trên khoảng chừng một vạn bảy ngàn kim tệ.

Cứ việc mãi mãi cũng lấy không trở về món nợ này, nhưng một vạn bảy ngàn kim tệ vẫn là một cái phi thường rung động số lượng.

"Đây là Điền Hoành thiếu ta một vạn bảy ngàn kim tệ." Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Ta đồng dạng một cái tiền đồng cũng sẽ không lấy."

"Điền Hoành tiền là nơi nào đến? Phú Quý phường tiền là nơi nào đến?"

"Kia cũng là Huyền Vũ thành dân son dân cao, đều là các ngươi tiền mồ hôi nước mắt, cho nên cái này hơn một vạn kim tệ cũng là thuộc về các ngươi."

Thẩm Lãng cao cao đem giấy nợ giơ lên nói: "Số tiền kia Điền Hoành không phải thiếu, mà là thiếu toàn bộ Huyền Vũ thành con dân."

"Ta sẽ đem trương này giấy nợ đưa đến phủ thành chủ, để thành chủ đại nhân là Huyền Vũ thành con dân đòi lại món nợ này. Đòi lại tiền ta nửa cái kim tệ đều không cần, cũng không qua tay, toàn bộ dùng để cứu tế Huyền Vũ thành nghèo khổ gia đình."

"Các ngươi phải tin tưởng, Liễu Vô Nham thành chủ nhất định sẽ là dân làm chủ." Thẩm Lãng lớn tiếng nói.

Lời này mới ra, Phú Quý phường bên trong Liễu Vô Nham thành chủ sắc mặt một bên.

Đậu phộng!

Đám lửa này, vậy mà đốt tới trên đầu ta đến?

Kia mười cái võ sĩ, vẫn như cũ ăn mặc dân chúng bộ dáng, hướng phía Thẩm Lãng bên người chen tới.

Trước giẫm đổ Thẩm Lãng, lại chế tạo đại quy mô chà đạp thương vong sự kiện.

Nhưng mà. . .

Thẩm Lãng bỗng nhiên chạy tới.

Quả thực là thế sét đánh không kịp bưng tai, vọt thẳng đến Phú Quý phường, sau đó bỗng nhiên đẩy cửa ra.

Liễu Vô Nham thành chủ không nói hai lời, liền muốn từ cửa sau biến mất.

"Thành chủ đại nhân, ngài quả nhiên tại cái này a. . ."

Thẩm Lãng chỉ sợ người khác không biết, lập tức cao giọng hô, sau đó tiến lên một thanh nắm chặt hắn tay áo.

"Chư vị phụ lão hương thân, thành chủ đại nhân quả nhiên ở đây a."

Hắn còn hiệu triệu vô số dân chúng sang đây xem.

Lập tức, tiến lên dân chúng chen chúc đi lên, quả nhiên nhìn thấy Liễu Vô Nham thành chủ.

Vị thành chủ này đại nhân chính giữa mặt mũi tràn đầy kinh ngạc cùng xấu hổ.

Sau đó, hắn vọt thẳng tiến vào Phú Quý phường, bỗng nhiên đẩy cửa ra.

Huyền Vũ thành chủ Liễu Vô Nham liền đứng ở bên trong, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Dựa vào, gian trá như quỷ Thẩm Lãng, ngươi mới vừa rồi còn nói muốn đi phủ thành chủ tìm ta, bây giờ lại bỗng nhiên lập tức xông tới.

Mà liền tại trong chớp nhoáng này, bên ngoài mười mấy người nháy mắt đình chỉ hành động.

Nếu chỉ có Thẩm Lãng một người ở đây, kia phát sinh lớn chà đạp đại thương vong sự kiện, chính là Thẩm Lãng cùng phủ Bá tước trách nhiệm.

Nhưng nếu thành chủ đại nhân ở đây?

Kia không có ý tứ, ngươi là Huyền Vũ thành tối cao trưởng quan, khẳng định chính là ngươi trách nhiệm, Thẩm Lãng nhiều nhất chỉ phụ thêm trách nhiệm.

Cho nên, độc kế như vậy bỏ dở.

Phát sinh chuyện lớn như vậy tình, hắn đương nhiên muốn tới, bởi vì. . . Cái này quán đánh bạc hắn cũng từ đó lấy tiền.

Liễu Vô Nham thành chủ không nghĩ tới gian trá Thẩm Lãng vậy mà vọt thẳng tiến đến, để hắn bại lộ tại vạn dân trước đó.

Đón lấy, Thẩm Lãng cung cung kính kính đem trương này giấy nợ đặt ở thành chủ Liễu Vô Nham trong tay, vô cùng chân thành tha thiết nói: "Thành chủ đại nhân, trương này giấy nợ là Huyền Vũ thành vô số nghèo khổ chúng sinh hi vọng, ngài yêu dân như con, ta liền đem cái này trách nhiệm giao phó cho ngài."

Sau đó, ở đây vô số dân chúng ánh mắt nhìn qua thành chủ Liễu Vô Nham.

"Cái này một vạn bảy ngàn kim tệ, đều là Huyền Vũ thành dân son dân cao, quan hệ đến vô số nghèo khó gia đình hi vọng." Thẩm Lãng nói: "Chúng ta tiếng nói nhẹ, tự nhận lấy không trở về khoản này kim tệ. Nhưng thành chủ đại nhân là một thành chủ quan, như ngài ra mặt là vô số dân nghèo đòi nợ, kia Điền Hoành chắc hẳn không dám không trả."

Lời này mới ra.

Nguyên bản đã yếu ớt tỉnh lại Điền Hoành, thật muốn lại một lần nữa bất tỉnh đi.

Cái này một vạn bảy ngàn kim tệ giấy nợ, chỉ tùy tiện viết viết a.

Trả tiền là không thể nào trả tiền.

Trừ phi Bá tước đại nhân đến đòi nợ, nhưng coi như trời sập, Bá tước đại nhân cũng không thể lại đến đòi khoản này tiền nợ đánh bạc.

Cho nên, trương này giấy nợ chính là một tờ giấy lộn.

Mà bây giờ. . .

Vậy mà thật muốn trả tiền?

Trương Tấn cùng Liễu Vô Nham hai người cũng lá gan rung

động.

Cái này. . . Cái này quán đánh bạc mặt ngoài là Điền Hoành, nhưng là đại bộ phận tiền là tiến vào bọn hắn hầu bao a.

Tổn thất này, đều là chúng ta tiền a.

Vị thành chủ này đại nhân đôi mắt co quắp một trận, sau đó lộ ra một đạo nụ cười nói: "Ngươi yên tâm, ta chính xác sẽ không cô phụ ngươi phó thác."

"Ta đem cái này một vạn bảy ngàn kim tệ quyên cho Huyền Vũ thành nghèo khổ dân chúng, đồng thời đem lúc này chính thức ủy thác thành chủ đại nhân." Thẩm Lãng nói: "Ngài xác định sẽ vì vô số nghèo khổ dân chúng đòi lại món nợ này?"

Thành chủ đại nhân có thể làm sao?

Chẳng lẽ nói chuyện này ta mặc kệ sao?

Đây chính là vạn chúng nhìn trừng trừng a!

Thẩm Lãng cũng đã đem chuyện này tăng lên đến Huyền Vũ thành vô số bần hàn con dân cứu mạng tiền bên trên.

Như thành chủ đại nhân không tiếp thu, kia ngày mai liền sẽ có lời đồn đại truyền tới, thành chủ đại nhân cùng Điền Hoành quan hệ mật thiết, hắn chính là quán đánh bạc ô dù.

Không phải, ngươi thành chủ đại nhân vì sao muốn tránh trong Phú Quý phường a?

Cho đến lúc đó, thanh danh quét rác liền không chỉ là Điền Hoành.

Thành chủ đại nhân mang trên mặt tiếu dung, nhưng trong lòng như là có một vạn con dương đà giẫm qua.

Rắn cắn một ngụm, tận xương ba phần.

Thẩm Lãng, ngươi chính là một con rắn độc a!

Nhưng là bây giờ có vô số mắt người nhìn chằm chằm, thành chủ đại nhân chẳng những không thể phát tác, còn phải lộ ra thân thiết tiếu dung.

"Đương nhiên, Thẩm công tử yên tâm." Liễu Vô Nham thành chủ đôn hậu cười nói.

"Đa tạ thành chủ đại nhân."Thẩm Lãng khom người cong xuống nói: "Ngày không còn sớm, ta cái này cáo từ, thành chủ đại nhân gặp lại."

Tại vô số người ánh mắt sùng bái bên trong, tại mấy chục đạo nghiến răng nghiến lợi thống hận trong ánh mắt, Thẩm Lãng leo lên xe ngựa hoa lệ, nghênh ngang rời đi.

Hôm nay một trận chiến này, thật sự là thắng được nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly a.

Từ hôm nay về sau, toàn bộ Huyền Vũ thành đều sẽ lưu truyền hắn truyền thuyết.

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Bá tước đại nhân có chút bất an trong đại sảnh dạo bước, thỉnh thoảng lại hướng phía bên ngoài nhìn quanh.

"Kim Trung, Thẩm Lãng vẫn chưa về sao?"

Kim Trung nói: "Còn không có, chủ nhân."

Bá tước đại nhân lại nói: "Phái đi tìm hiểu tin tức người, cũng không trở về nữa sao?"

Kim Trung nói: "Cũng không có, chủ nhân."

Bá tước đại nhân nói: "Phái đi âm thầm bảo hộ Thẩm Lãng, đối phó khả năng đột phát nguy cơ người có đủ hay không?"

Kim Trung nói: "Trọn vẹn mười mấy người, hẳn là đủ."

Bá tước đại nhân ngẩng đầu nhìn một chút trên trời mặt trời, trong lòng nôn nóng càng sâu.

Nội tâm của hắn đã hối hận, mặc dù miệng bên trong cũng không nói ra miệng.

Hắn thật không nên thả Thẩm Lãng đi ra ngoài, kia tiểu tử không biết trời cao đất rộng, trực tiếp một người tiến lên đối đầu Điền Hoành, thua còn không có gì, chỉ sợ thực sẽ thiệt thòi lớn.

Kia Điền Hoành phía sau còn đứng lấy Trương Tấn cùng Liễu Vô Nham thành chủ.

Chỉ sợ Thẩm Lãng không chỉ sẽ thất bại thảm hại, đáng sợ nhất là có thể sẽ ủ thành đại họa a.

Muộn như vậy đều không trở về, thật chỉ sợ không chỉ là thua, mà là ủ thành đại họa.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 43: Hiền Tế A, Ngươi Thật Đúng Là Tài Năng Xuất Chúng!

Bá tước đại nhân thật có chút hối hận.

Hắn vẫn là quá quan tâm mình mặt mũi, nói ra miệng lời nói không muốn nuốt lời, cho nên mới sẽ thả Thẩm Lãng đi ra ngoài.

Nhưng là ai vừa muốn nói Thẩm Lãng trong vòng một đêm liền có thể đọc xong cả bản gia huấn đâu? Hắn cũng chỉ có thể giải trừ Thẩm Lãng lệnh cấm túc.

Bá tước phu nhân ở một bên an ủi: "Phu quân, người trẻ tuổi ăn thiệt thòi không có cái gì. Dù nói thế nào Điền Hoành cũng không dám tổn thương Lãng nhi đi, tổng không dám đánh hắn đi."

Bá tước đại nhân nói: "Điền Hoành phía sau là Liễu Vô Nham, là Trương Tấn, một cái cáo già, một cái tâm ngoan thủ lạt, Thẩm Lãng là một cái mới ra đời không biết trời cao đất rộng hỗn tiểu tử, hắn còn tưởng rằng đối mặt mình vẻn vẹn chỉ một cái hắc bang đầu lĩnh, ta không sợ hắn thiệt thòi lớn, liền sợ hắn rơi vào người khác cạm bẫy dẫn tới đại họa a."

Đương nhiên, Bá tước đại nhân còn có một câu không có nói ra.

Đó chính là Thẩm Lãng rơi vào Điền Hoành đám người cạm bẫy về sau, đem phủ Bá tước cũng lôi xuống nước.

Nhưng lời này hắn là tuyệt đối sẽ không nói ra miệng, Thẩm Lãng chỉ một đứa bé, còn đảm đương không nổi thế này tội lớn.

Bá tước phu nhân nói: "Người trẻ tuổi ra ngoài xông xáo, mới có thể biết rõ thế gian hiểm ác, như thế phu quân về sau quản cũng dễ dàng một chút. Lãng nhi là một cái có chủ ý người, mọi thứ muốn chính hắn nghĩ rõ ràng, không thể cứng rắn quản."

Bá tước đại nhân hừ lạnh nói: "Liền để hắn lần này chịu thiệt thòi lớn, về sau cũng học ngoan một chút."

Bá tước phu nhân nói: "Niên kỷ của hắn còn nhỏ, hi vọng Điền Hoành còn có chút ánh mắt, có một số việc không cần làm được quá mức, không cần ỷ vào trèo lên Thái Thủ phủ quan hệ liền có thể thật chọc giận chúng ta."

Tại Bá tước đại nhân xem ra, chỉ là Thẩm Lãng một người muốn tại Huyền Vũ thành đấu Điền Hoành sẽ chỉ đâm đến đầu rơi máu chảy.

Bởi vì hắn muốn đối mặt cũng không phải Điền Hoành một người, còn có Trương Tấn, Từ gia, thậm chí Liễu Vô Nham.

Duy nhất lo lắng, chính là hắn đến tột cùng sẽ bị thua thiệt nhiều.

Chắc hẳn Liễu Vô Nham vẫn tương đối thông minh, biết rõ nắm giữ phân tấc, sẽ không thật triệt để chọc giận phủ Bá tước đem sự tình làm tuyệt.

Lần này Thẩm Lãng thua sau khi về nhà, Bá tước đại nhân vừa vặn có thể mượn cơ hội hảo hảo quản giáo, miễn cho hắn không biết trời cao đất rộng, chỉ biết là mạnh mẽ đâm tới.

Mà vừa lúc này, một thân ảnh cực nhanh xông tới, một chân quỳ xuống nói: "Bái kiến chủ nhân, phu nhân."

Hắn là phủ Bá tước cao thủ Kim Hối, Bá tước hôm nay đặc biệt phái hắn âm thầm bảo hộ Thẩm Lãng, tổng cộng có mười mấy người nhiều, Kim Hối cầm đầu.

Bá tước đại nhân nói: "Như thế nào? Thẩm Lãng bị thua thiệt nhiều? Điền Hoành không dám động thủ tổn thương hắn a?"

Cao thủ Kim Hối sắc mặt có chút cổ quái, nói: "Chủ nhân, phu nhân, cô gia. . . Đại hoạch toàn thắng! Cơ hồ đem Điền Hoành làm cho phá sản, để hắn làm lấy tất cả mọi người mặt đánh gãy Điền Thập Tam hai chân, đánh gãy Điền Thập Tứ hai chân hai tay, hơn nữa còn để Điền Hoành trước mặt mọi người thổ huyết."

Lời này mới ra, ở đây mấy người triệt để ngốc.

Bá tước đại nhân cùng phu nhân đối mặt một hồi lâu, mới mở miệng nói: "Cái này. . . Cái này sao có thể?"

Đúng vậy a, cái này sao có thể?

Thẩm Lãng chỉ có chỉ là một người a, muốn đối mặt Điền Hoành cái này đại địa đầu rắn, còn có sau lưng của hắn mấy cỗ thế lực lớn.

Huyền Vũ thành bây giờ thế nhưng là bọn hắn địa bàn a.

"Trương Tấn cùng Liễu Vô Nham thành chủ không có để ý Điền Hoành?" Bá tước đại nhân hỏi.

Cao thủ Kim Hối nói: "Trương Tấn cùng Liễu Vô Nham tâm tư ác độc, muốn thừa dịp loạn tổn thương cô gia, đồng thời chế tạo một trận lớn chà đạp sự kiện, sau đó đem mấy chục trên trăm đầu vô tội sinh mệnh chở tại cô gia trên đầu, đưa tại chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước trên đầu."

Lời này mới ra, Bá tước đại nhân cùng phu nhân bỗng nhiên đứng lên.

Hai người này, đúng là điên cuồng như vậy sao?

Phủ Bá tước đã rất thu liễm a, hoàn toàn không có nhúng tay qua địa phương chính vụ a?

"Kết quả như thế nào?" Bá tước đại nhân lạnh giọng hỏi.

Hắn thực sự không cách nào tưởng tượng, Thẩm Lãng chỉ là một cái người ở rể, ứng đối ra sao lúc ấy hiểm ác như vậy tràng diện.

Kim Hối nói: "Chúng ta lúc ấy đã chuẩn bị xuất thủ đem cô gia cứu ra, nhưng không nghĩ tới cô gia trực tiếp lật tay thành mây trở tay thành mưa,

Chẳng những giải trừ nguy cơ, hơn nữa còn trước mặt mọi người âm thành chủ đại nhân, để hắn miễn cưỡng vui cười, cắn răng hướng trong bụng nuốt."

Lần này, Bá tước đại nhân càng thêm không dám tin, hỏi: "Chuyện gì xảy ra, ngươi tinh tế nói đến."

Sau đó, Kim Hối đem Thẩm Lãng tại sòng bạc đại phát thần uy quá trình nói ra.

"Cái gì?" Bá tước đại nhân giận, nói: "Hắn, hắn dám đi sòng bạc? Hơn nữa còn thắng rất nhiều tiền, hắn có hay không đem tiền cầm về? Hắn nếu là đem tiền cầm về, ta phủ Bá tước mấy trăm năm danh dự liền muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát."

Chỉ cần Thẩm Lãng đem sòng bạc thắng tiền cầm về, rất nhanh toàn bộ Việt quốc đều sẽ nhấc lên một trận lời đồn đại.

Huyền Vũ phủ Bá tước không được, đã quẫn bách khốn cùng, thậm chí cần phải con rể đi sòng bạc thắng tiền.

Lúc kia, đối với phủ Bá tước thanh danh đả kích là to lớn.

Kim Hối lắc đầu nói: "Không có, cô gia một cái kim tệ đều không có lấy trở về, đem tất cả tiền đều tán cho Huyền Vũ thành con dân. Mà lại nói hắn hôm nay xuất thủ không vì tiền, mà là là Huyền Vũ thành vô số dân chúng đòi lại một cái công đạo. Điền Hoành sòng bạc làm hại vô số người cửa nát nhà tan, hắn muốn đem số tiền kia lấy tới cho dân, hoàn lại cho dân."

"Hắn còn nói Bá tước đại nhân yêu dân như con, hắn chính là nhận ngài hun đúc, không đành lòng nhìn thấy Huyền Vũ thành con dân bị Điền Hoành hại, cho nên mới sẽ xuất thủ tương trợ, hoàn toàn là xuất phát từ hiệp nghĩa chi tâm."

"Tại chỗ có vô số người hô to Bá tước đại nhân vạn tuế, vô số con dân đem cô gia xem như anh hùng."

Ách!

Bá tước đại nhân im lặng.

Tiểu tử ngu ngốc này lại còn thừa cơ là phủ Bá tước xoát danh dự?

Mà Bá tước phu nhân đôi mắt đẹp dị sắc liên liên, nàng có thể tưởng tượng ra Thẩm Lãng lúc ấy sẽ là cỡ nào tiêu sái xuất chúng.

Con rể tốt!

Hảo hài tử!

Sau đó, Kim Hối đem Thẩm Lãng giải thích như thế nào trừ càng lớn nguy cơ, như thế nào âm Liễu Vô Nham thành chủ một chuyện tinh tế nói tới.

Kim Hối tiếp tục nói: "Cô gia còn buộc Điền Hoành viết một trương giấy nợ, khoảng chừng một vạn bảy ngàn kim tệ, sau đó hắn ngay trước tất cả mọi người mặt xông vào Phú Quý phường bên trong, đem tấm này giấy nợ cho thành chủ đại nhân, thỉnh cầu thành chủ đại nhân đòi hỏi món nợ này, đồng thời đạt được tiền toàn bộ giúp đỡ Huyền Vũ thành nhà nghèo khổ."

"Như thế, chẳng những hủy đi Liễu Vô Nham cùng Trương Tấn hai người muốn chế tạo lớn rối loạn lớn chà đạp âm mưu, hơn nữa còn trực tiếp cây đuốc đốt tới thành chủ trên đầu."

"Điền Hoành tại chỗ thổ huyết."

Bá tước đại nhân cùng phu nhân có thể tưởng tượng, lúc ấy Liễu Vô Nham thành chủ nội tâm sẽ là cỡ nào tức giận, nhưng lại hoàn toàn không thể làm gì.

Trọn vẹn một hồi lâu, Bá tước đại nhân nói: "Tiểu tử thúi này, thật sự là gian xảo tới vô cùng a."

Bá tước phu nhân nói: "Ác nhân còn phải ác nhân trị, ta cảm thấy Lãng nhi phẩm tính rất tốt, nhìn hắn đối với phụ mẫu nhiều hiếu thuận a."

Thật sự là không nghĩ tới a, Thẩm Lãng đơn thương độc mã phóng đi Huyền Vũ thành đối phó Điền Hoành.

Chẳng những không có ăn thiệt thòi không có thua, ngược lại đại hoạch toàn thắng.

Điền Hoành đường đường một chỗ cường hào ác bá, sống sờ sờ bị bức phải uy phong quét rác, trước mặt mọi người thổ huyết.

Liễu Vô Nham thành chủ cũng bị âm một thanh mà không thể làm gì.

Thật sự là vạn vạn không nghĩ tới a, con rể hắn lợi hại như vậy? !

Bá tước đại nhân trong lòng lại là đắc ý, lại là vui mừng, lại là tức giận.

"Hôm nay như thế cục diện, tiểu tử ngu ngốc này mặc dù thắng, nhưng là quá hiểm."

Bá tước đại nhân lòng có dư sợ.

"Mà lại, tiểu tử ngu ngốc này về sau chỉ sợ càng thêm cả gan làm loạn." Bá tước đại nhân nói: "Không được, ta muốn mượn chuyện này hảo hảo ép một chút hắn phách lối kiêu ngạo, phu nhân ngươi một hồi phải phối hợp ta, tuyệt đối không nên như xe bị tuột xích, bằng không hỗn tiểu tử này muốn thượng thiên."

Bá tước phu nhân cười tủm tỉm nói: "Phu quân yên tâm đi, ta nhất định phối hợp ngươi giáo huấn tiểu tử này."

. . .

Sắc trời nhanh đen thời điểm, Thẩm Lãng trở về.

Hắn hóp lưng lại như mèo tiến vào phủ Bá tước đại môn, sau đó muốn dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới mình trong sân.

Ngàn vạn không thể cùng nhạc phụ đại nhân chạm mặt.

Hôm nay hắn thắng, nhưng dù sao đi sòng bạc, dù sao cũng là cả gan làm loạn.

Mà lại, thời khắc mấu chốt đi hiểm chiêu, mặc dù đại hoạch toàn thắng, nhưng nhạc phụ đại nhân tính cách quá bảo thủ, không nhìn được nhất chính là mạo hiểm.

Cho nên, vị này cứng nhắc nhạc phụ khẳng định sẽ trừng phạt hắn, sẽ mượn cơ hội ép hắn một thanh.

Thẩm Lãng tuyệt đối không thể sờ cái này rủi ro, lặng lẽ tránh về mình tiểu viện, giả bệnh hai ba ngày tránh đầu sóng ngọn gió.

Nhưng mà. . .

Thẩm Lãng vừa mới đẩy cửa ra, liền gặp được nhạc phụ đại nhân tấm kia anh tuấn mà nghiêm khắc gương mặt xuất hiện ở sau cửa.

Thẩm Lãng im lặng.

Nhạc phụ đại nhân, ngươi đường đường Bá tước, vậy mà trốn ở phía sau cửa ngồi xổm ta?

Như thế có sai lầm thân phận ngài a!

"Nha, đổ thần trở về?" Bá tước đại nhân lạnh lùng nói, mặt không biểu tình.

Nhạc phụ, ngài thế này chính trực người lúc nào cũng học được âm dương quái khí nói chuyện?

Thẩm Lãng trong lòng bụng phì, trên mặt lại vô cùng nhu thuận.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp thẳng tắp nghiêm.

"Nhạc phụ đại nhân, ta sai!"

Bá tước lớn tiếng nói: "Thẩm Lãng, ngươi thật lớn mật a, ngươi nói ngươi có biện pháp thắng Điền Hoành, ta còn tưởng rằng là cái gì cao minh biện pháp, nguyên lai là đi sòng bạc đánh bạc a, ta phủ Bá tước mấy trăm năm lịch sử, còn chưa bao giờ có một cái đệ tử tiến vào loại này. . . ."

Bá tước đại nhân lời còn chưa nói hết.

Thẩm Lãng khom lưng nói: "Nhạc phụ đại nhân, ta về sau cũng không dám lại."

"Ngươi cũng đã biết, ngươi hành động hôm nay. . ." Bá tước đại nhân chỉ vào Thẩm Lãng tay run rẩy.

Thẩm Lãng đem áp sát tới, để Bá tước ngón tay chỉ tại hắn trên trán.

"Nhạc phụ đại nhân, tiểu tế về sau cũng không tiếp tục tiến vào sòng bạc." Thẩm Lãng chân thành tha thiết nói: "Ngàn sai vạn sai đều là ta sai, ngài tuyệt đối đừng khí xấu thân thể."

"Ngươi, ngươi. . ." Bá tước đại nhân tức giận đến toàn thân phát run.

Ngươi cái này hỗn đản, nếu biết sai, vì sao muốn nhiều lần đánh gãy ta giáo huấn ngươi a.

Miệng thảo luận thật tốt nghe, trong bụng đều là ý nghĩ xấu.

"Nhạc phụ đại nhân nói đúng, nhạc phụ đại nhân giáo huấn phải có đạo lý, tiểu tế về sau nhất định cẩn tuân ngài dạy bảo!" Thẩm Lãng nói.

Nhưng vào lúc này, nhạc mẫu đại nhân đi tới, trấn an Bá tước đại nhân, ngọc thủ không ngừng đập bộ ngực hắn nói: "Tốt, tốt, tức cái gì a. Lãng nhi còn trẻ, có lời gì không thể hảo hảo nói a. Huống hồ hắn điểm xuất phát là tốt, chỉ bất quá phương thức phương pháp có chút không đúng mà thôi, ngươi cũng đừng có lại một mực mắng hắn."

Bá tước im lặng, ta cũng còn không có bắt đầu giáo huấn, toàn bộ bị các ngươi cản trở về.

Ngươi vừa rồi nói thế nào? Phải phối hợp ta giáo huấn tiểu tử ngu ngốc này, miễn cho hắn về sau thượng thiên.

Nhạc mẫu nhớ tới vừa rồi đáp ứng sự tình, liền ra vẻ nghiêm túc hướng Thẩm Lãng nói: "Lãng nhi, về sau nhưng không cho tiến vào sòng bạc loại địa phương kia a, ngươi lại muốn đi, vi nương cần phải phạt ngươi, biết sao?"

"Vâng, nhạc mẫu đại nhân!" Thẩm Lãng thanh âm càng ngọt.

Nhạc mẫu nói: "Tốt, Lãng nhi bụng của ngươi cũng đói đi, ăn cơm."

"Ài!"Thẩm Lãng.

Nhạc phụ càng im lặng, ngươi cái này. . . Cái này giáo huấn xong việc? !

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 44: Phu Quân, Không Muốn! Nương Tử, Ta Sai!

Phu nhân, mẹ chiều con hư, mẹ chiều con hư a!

Chỉ bất quá, bình thường ngươi đối con ruột cũng rất ác độc a, nói đánh là đánh.

Làm sao tại con rể trước mặt liền mất đi lập trường đâu?

Chẳng lẽ cũng bởi vì hắn dung mạo xinh đẹp? Cũng bởi vì miệng hắn ngọt?

Nhìn thấy Thẩm Lãng đối với nhạc mẫu ánh mắt như là dê con ngoan, Bá tước đại nhân liền giận không chỗ phát tiết.

Ngươi tên tiểu tử hư hỏng này, ta chẳng lẽ liền đối với ngươi không có cách nào sao?

Bá tước đại nhân nói: "Thẩm Lãng từ hôm nay trở đi, ngươi lại bị cấm túc."

A?

Thẩm Lãng kinh ngạc, đây không phải vừa cấm túc kết thúc sao?

Bá tước đại nhân nói: "Ngươi có thể trong phủ hoạt động, nhưng không được rời đi phủ Bá tước một bước, có nghe hay không?"

Thẩm Lãng khiếp khiếp nói: "Nhạc phụ đại nhân, kia. . . Kia cấm túc tới khi nào?"

Bá tước đại nhân nói: "Cấm túc đến ta cho rằng có thể yên tâm ngươi thời điểm."

Điều kiện này quá mơ hồ a.

Thẩm Lãng nói: "Nếu không nhạc phụ đại nhân ngài nói ra một cái điều kiện, ta một khi ta hoàn thành liền giải trừ cấm túc, tỉ như. . ."

"Bất học thuộc lòng, không biết chữ, điều kiện gì đều không có. . ." Bá tước đại nhân tranh thủ thời gian lớn tiếng nói, trực tiếp đoạn Thẩm Lãng tưởng niệm.

Vừa nghe đến điều kiện hai chữ, nhạc phụ trong đầu liền bị câu lên một ít không thoải mái hồi ức.

Đón lấy, Bá tước nói: "Ngươi suy nghĩ gì nhận đều vô dụng, từ hôm nay trở đi ngươi liền hảo hảo ở tại trong phủ cho ta tu thân dưỡng tính, lúc nào ta cảm thấy ngươi đã sẽ không ra ngoài tai họa, ta liền lúc nào thả ngươi ra ngoài."

Nhạc phụ đại nhân ngươi thay đổi, ngươi trước kia rất ngay thẳng! Bây giờ lại cũng biến thành tâm cơ.

Bá tước đại nhân có thể bất ghi nhớ giáo huấn sao?

Hôm qua vừa hạ lệnh cấm túc, để hắn đọc « Kim thị gia huấn », vốn cho là có thể làm cho Thẩm Lãng thành thành thật thật ở lại nhà một hai tháng.

Ai biết trong vòng một đêm, hắn liền đọc xong, Bá tước đại nhân cắn răng khôi phục hắn tự do, bởi vì hắn không thể nuốt lời a.

Không nghĩ tới, Thẩm Lãng hôm nay vừa ra khỏi cửa, liền trêu ra chuyện lớn như vậy.

Mặc dù hắn là thắng, mà lại một trận chiến này đánh rất xinh đẹp.

Nhưng là. . .

Cái này nhiều nguy hiểm a!

Bá tước đại nhân vẫn luôn là bảo thủ, liền gặp không được binh đi hiểm chiêu.

Mà lại, hắn cũng thật lo lắng Điền Hoành sẽ hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, trực tiếp đối với Thẩm Lãng động thủ.

Chỉ bất quá loại quan tâm này, hắn là tuyệt đối sẽ không nói ra miệng.

Nếu để cho Thẩm Lãng cái này hỗn đản biết mình quan tâm hắn? Vậy hắn chẳng phải là muốn thượng thiên a?

"Tất cả mọi người nghe lệnh, từ hôm nay trở đi, cô gia không được rời đi phủ Bá tước nửa bước, mặc kệ ai nhìn thấy hắn muốn ra cửa, đều muốn cản trở về, có nghe hay không." Bá tước lớn tiếng nói: "Mãi cho đến ta chính thức giải trừ hắn lệnh cấm túc cho đến."

"Vâng!" Mọi người cùng âm thanh gào to.

Sau đó dùng quái dị ánh mắt nhìn qua Thẩm Lãng.

Cười trên nỗi đau của người khác, tuyệt đối là cười trên nỗi đau của người khác.

. . .

Thế tử Kim Mộc Thông đang nhìn binh thư.

Buổi sáng hôm nay hắn chịu mẫu thân đánh, thế tử cảm thấy mình hẳn là bởi vì nhìn « Kinh Thi » mà bị đánh.

Bởi vì Kinh Thi bên trong có rất nhiều nam nữ yêu đương câu thơ.

Cho nên, thế tử quyết định nhìn binh pháp.

Cái này tổng sẽ không sai đi.

"Cha mẹ khẳng định là hi vọng ta kế thừa tổ tông y bát, cho nên nhìn binh thư khẳng định có thể chiếm được bọn hắn niềm vui."

Quả nhiên chưa từng có một hồi, cha mẹ liền đi tới.

"Cha mẹ, hài nhi đang nhìn binh thư đâu, ta nhất định phải hảo hảo kế thừa tổ tiên di chí, học giỏi binh pháp." Thế tử lấy lòng nói.

"Đừng nhìn, nằm xuống đi!"Bá tước phu nhân nói.

Một lát sau, cái tên mập mạp này bị một đôi nam nữ thành thạo đặt tại ghế lớn bên trên.

Nam nhân dùng roi, nữ nhân dùng cây thước.

Ba ba ba mở đánh.

"A, vì cái gì a? Chẳng lẽ nhìn binh thư cũng sai sao? Cũng phải bị đánh sao?" Thế tử gào khóc nói.

Hắn thật chuyện gì đều không có phạm a,

Một mực rất ngoan xem binh thư a, mặc dù thật cái gì cũng không có nhìn thấy.

Vì sao buổi sáng đánh xong, ban đêm còn phải đánh?

"A, a, cha mẹ, vì cái gì lại đánh ta a!"

Bá tước cùng phu nhân không có trả lời, đánh xong sau trực tiếp liền đi.

Giữ lại thế tử im lặng ngưng nuốt.

Thật ra thì lần này Bá tước cùng phu nhân chạy tới đánh nhi tử hoàn toàn là tùy tâm chỗ đến, tâm hữu linh tê.

Bởi vì Thẩm Lãng biểu hiện cơ trí như vậy xuất sắc, liền càng có vẻ nhi tử vụng về.

Bá tước đại nhân vốn là muốn hảo hảo giáo huấn một chút Thẩm Lãng, kết quả còn chưa có bắt đầu giáo huấn, toàn bộ bị cản trở về, mà lại phu nhân cũng bất công giúp đỡ Thẩm Lãng, hắn khẩu khí này không ra không được.

Cho nên, con ruột liền xui xẻo.

. . .

Thẩm Lãng trở lại viện tử sau.

Mộc Lan một thân giáp trụ, đứng ở bên trong.

"Phu quân trở về, kia ăn cơm đi." Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, nói: "Mộc Lan, ngươi ở nhà còn mặc giáp trụ làm cái gì?"

Mộc Lan nói: "Vạn nhất phu quân ở trong thành xảy ra chuyện, ta mang binh vào thành cướp người."

Thẩm Lãng kinh ngạc, trong lòng ấm áp.

Cứ việc Mộc Lan ngữ khí rất bình thản, nhưng Thẩm Lãng nghe thật phi thường cảm động.

"Đến, vi phu thay ngươi cởi xuống giáp trụ, chúng ta ăn cơm." Thẩm Lãng ôn nhu nói.

Mộc Lan kinh ngạc, sau đó giang hai cánh tay, để Thẩm Lãng gỡ giáp.

"Cám ơn ngươi nương tử, một mực tại nhà chờ lấy ta, sợ ta xảy ra chuyện." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan nói: "Phải, phu quân hôm nay đại hoạch toàn thắng, để thiếp thân phi thường vui mừng ngoài ý muốn, cùng có vinh yên."

Vừa mới dỡ xuống giáp trụ, Thẩm Lãng hô hấp liền thô.

Bởi vì Mộc Lan bên trong mặc da rắn bó sát người trang phục, vóc người này quá nóng nảy a.

Nhất là rắn đồng dạng bờ eo thon, tràn ngập lực lượng tuyệt đối cùng cảm giác đẹp đẽ.

Còn có dưới lưng tròn trịa sau vểnh lên, đường cong vượt qua tang Bâgé vũ nữ múa cột, hình dạng lại muốn hoàn mỹ được nhiều, quả thực để người bạo tạc.

Còn có cái này hai đầu siêu cấp hữu lực đôi chân dài, kẹp một chút phải có thể vứt bỏ nửa cái mạng đi.

Mộc Lan nói: "Bất quá, phu quân về sau làm việc thời điểm vẫn là phải nghĩ lại mà làm sau, muốn lấy phụ thân, mẫu thân, còn có ta sẽ vì ngươi lo lắng."

"Ta biết." Thẩm Lãng trong lòng càng thêm cảm động, nhẹ nhàng dùng hai tay ôm Mộc Lan sau lưng.

Mộc Lan có chút kinh ngạc, dáng người ma quỷ thoáng cứng ngắc một chút, nhưng lại không có ngăn cản.

Bởi vì Thẩm Lãng biểu hiện rất cảm giác ấm áp động tác, tràn ngập thân tình cùng nhau ôm.

Bất quá, ba giây đồng hồ về sau, Thẩm Lãng tay từ hông bên trên tuột xuống, đặt ở không nên thả địa phương.

"Phu quân, tay ngươi để ở nơi đâu a?"

Thẩm Lãng nhanh lên đem để tay về tại chỗ, một mặt nghiêm túc nói: "Nương tử, cái này không thể trách ta, muốn trách chỉ đổ thừa ngươi da thịt quá trơn, để tay ta trực tiếp tuột xuống, ta hoàn toàn là vô tâm."

"Ừm, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa." Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng nghĩa chính ngôn từ nói: "Nương tử ta thề, như lại có lần tiếp theo, nương tử đem ta đôi tay này đập mạnh chính là."

Ba giây đồng hồ về sau, Thẩm Lãng tay lại tuột xuống.

Mộc Lan trực tiếp bắt lấy Thẩm Lãng đặt ở nàng trên mông hai tay, chân thành nói: "Phu quân, nam tử hán giữ lời nói, ngươi đôi tay này vẫn là chặt đi."

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, ta vừa rồi chỉ thuận miệng nói một chút mà thôi. Nam nhân lời nói sao có thể làm thật đâu? Thà rằng tin tưởng trăm tuổi lão ông vượt quá giới hạn, cũng đừng tin tưởng nam nhân cái miệng này a."

Mộc Lan bất đắc dĩ nhìn xem trượng phu trương này cực kỳ xinh đẹp gương mặt, rất khó tin tưởng trương này anh tuấn dưới gương mặt có thể chứa được dày như vậy da mặt?

"Ăn cơm!" Mộc Lan rời đi Thẩm Lãng ma trảo, đi vào trên mặt bàn ăn cơm.

Mộc Lan khẳng định, nếu không phải thấy Thẩm Lãng dáng dấp đẹp trai như vậy phân thượng, nàng đã động thủ mở đánh.

Sau khi ăn cơm xong, Mộc Lan đơn giản rửa mặt, đem răng ngọc thanh tẩy đến sạch sẽ, lại uống một ngụm hoa hồng lộ ngậm trong miệng.

Lập tức, miệng đầy hương thơm thoải mái, đáng tiếc không thể nếm.

Sau đó, nàng lại mặc vào giáp trụ.

"Nương tử, cái này đêm hôm khuya khoắt ngươi muốn đi đâu a?" Thẩm Lãng hỏi.

Mộc Lan nói: "Suất lĩnh kỵ binh tuần tra ban đêm, tuần tra đường ven biển."

Thẩm Lãng đau lòng.

Mộc Lan nói: "Phu quân ngươi ở lại nhà, đừng chọc họa nha."

. . .

Thế tử gian phòng bên trong, hắn đang tiếp thụ học bù.

Toán thuật khóa.

Khoa cử bất thi toán thuật, cho nên cứ việc toán thuật tại quân tử lục nghệ một trong, nhưng đại bộ phận thư sinh đều làm sao học tập.

Ngược lại quý tộc nhà lại đối với cái từ khóa này phi thường trọng thị, nhất là có đất phong uy tín lâu năm quý tộc, bởi vì xác thực phi thường thực dụng, cũng có thể để người trở nên thông minh.

Thế tử Kim Mộc Thông thở dài nói: "Hứa lão sư, ngươi nói ta thời gian làm sao lại khó như vậy a? Trước kia cha mẹ đánh ta còn có lý do, hiện tại ngay cả lý do đều không tìm."

Trong miệng hắn Hứa lão sư, tên là Hứa Văn Chiêu, là Huyền Vũ thành nổi danh nhất toán thuật đại sư.

Vị này Hứa Văn Chiêu tại phủ Bá tước phân lượng rất nặng, không chỉ là Kim Mộc Lan cùng Kim Mộc Thông toán thuật lão sư, hơn nữa còn phụ trách toàn bộ phủ Bá tước tiền tài vật tư kết toán, mậu dịch vãng lai vân vân.

Hắn xem như Bá tước đại nhân phụ tá một trong, cũng là phủ Bá tước thực quyền đại quản sự, phụ trách toàn bộ nhân viên thu chi hai mươi mấy năm.

"Hứa lão sư, ngươi nói ta có thể hay không không phải cha mẹ ta thân sinh a?" Thế tử hỏi.

Hứa Văn Chiêu ưu nhã cười một tiếng, tiếp tục cẩn thận tiến hành hắn làm việc.

Hắn làm việc rất trọng yếu, phủ Bá tước đất phong sản xuất cùng đối ngoại mới mua, tất cả tiền tài vãng lai đều muốn thông qua hắn làm sổ sách.

Cho nên tại phủ Bá tước, cũng coi như quyền cao chức trọng.

Hứa Văn Chiêu dừng lại bút, trong đầu hiển hiện Thẩm Lãng gương mặt, lập tức trong mắt lóe lên ý tứ vẻ lo lắng.

Người nào cản trở ta đường, chính là địch nhân!

Do dự một chút, Hứa Văn Chiêu nói: "Thế tử, Bá tước đại nhân đánh ngươi, là bởi vì Thẩm Lãng."

Thế tử kinh ngạc nói: "Vì cái gì?"

Hứa Văn Chiêu nói: "Thẩm Lãng thanh danh bất hảo, trộm Từ gia tiền tài, đùa giỡn Từ gia thị nữ bị đuổi ra ngoài, kết quả lại tới ở rể phủ Bá tước. Bởi vì là Mộc Lan tiểu thư tự mình chọn lựa, cho nên Bá tước đại nhân không cách nào cự tuyệt. Trong lòng của hắn phiền muộn, trách ngươi không có tiền đồ, mới có thể để Mộc Lan tiểu thư gả cho như thế một cái có tiếng xấu người, cho nên trước mấy ngày mới có thể đánh ngươi."

Thế tử Kim Mộc Thông bỗng nhiên làm, nói: "Thì ra là thế a!"

Hứa Văn Chiêu lại nói: "Bá tước đại nhân hôm nay lần nữa đánh ngươi, là bởi vì Thẩm Lãng tiến vào sòng bạc bại hoại phủ Bá tước thanh danh, nhưng là hắn lại thắng Điền Hoành, mà lại dù sao cũng là ở rể, Bá tước đại nhân không tốt đánh hắn, cho nên đem khí phát tiết tại thế con ngài trên đầu."

Thế tử giận dữ, bỗng nhiên đứng lên nói: "Tốt, ta có thể tìm được bị đánh kẻ cầm đầu a, nguyên lai là bởi vì cái này hỗn đản a."

Nhưng vào lúc này, Hứa Văn Chiêu bên cạnh thư đồng nói: "Đối với thế tử, ta hôm nay còn chứng kiến Băng nhi đang len lén khóc, hỏi nàng làm sao cũng không nói."

Thế tử càng thêm phẫn nộ nói: "Khẳng định là bởi vì Thẩm Lãng, lúc trước hắn liền đùa giỡn Từ gia thị nữ, hiện tại lại tới đùa bỡn ta nhà thị nữ? Ngươi chỉ là một cái nông thôn người sa cơ thất thế cũng dám khi dễ đến ta trên đầu đến, ta tuyệt không bỏ qua ngươi."

Sau đó, thế tử bỗng nhiên hướng ra phía ngoài lao ra.

"Thẩm Lãng, tiểu gia ta nhất định phải đưa ngươi đánh ị ra shit tới."

Đón lấy, thế tử hỏi: "Thẩm Lãng võ công thế nào?"

Hứa Văn Chiêu nói: "Không biết võ công, tay trói gà không chặt, đi mấy bước đường đều thở hồng hộc."

Thế tử dũng khí đại tráng, tức sùi bọt mép, quát: "Người tới, đi với ta làm việc, chơi hắn."

Sau đó, tức hổn hển thế tử Kim Mộc Thông mang theo mười mấy người, nổi giận đùng đùng hướng phía Thẩm Lãng viện tử vọt tới.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 45: Nhân Gian Bi Kịch Kim Thế Tử! Quá Bất Công

Mộc Lan đi, Thẩm Lãng chỉ có một người trong thư phòng ngẩn người.

Bị cấm túc không thể được a, hắn nhất định phải nghĩ biện pháp để nhạc phụ đại nhân khôi phục mình tự do a.

Bởi vì qua mấy ngày, hắn còn có một cái đại sự muốn làm a.

Nhưng là đối mặt nhạc phụ, tuyệt đối không thể dùng sức mạnh, muốn khai thác quanh co chiến thuật.

Nhưng vào lúc này, Tiểu Băng cực nhanh chạy vào nói: "Cô gia, không tốt, ngươi tranh thủ thời gian trốn đi, thế tử dẫn người tới đánh ngươi."

Thẩm Lãng kinh ngạc?

Kim Mộc Thông cái kia mập trạch?

Chạy tới đánh ta?

Tiểu Băng nói: "Cô gia ngươi nhanh đi tránh một chút, ta lập tức đi bẩm báo phu nhân."

Thẩm Lãng nói: "Không, ngươi đừng đi nói cho nhạc mẫu."

Tiểu Băng nói: "Cô gia, chúng ta thế tử là một cái tên đần, làm việc không quan tâm. Ngài bị hắn đánh liền ăn thiệt thòi, coi như ngày sau Bá tước đại nhân trừng phạt hắn cũng không làm nên chuyện gì a."

Thẩm Lãng nói: "Được, ta biết làm sao bây giờ, ngươi đi ra ngoài trước đi."

"Cô gia, ngươi khác phạm hồ đồ a!"

Nghe được Thẩm Lãng không đi ra tránh một chút, Tiểu Băng bỗng nhiên giậm chân một cái.

36D a!

Tăng thêm nàng dáng người vẫn còn tương đối nhỏ nhắn xinh xắn, một cái giậm này chân còn được.

Quả thực chính là núi non núi non trùng điệp, hương sóng loạn lắc a.

Nhìn thấy Thẩm Lãng ánh mắt, Tiểu Băng bản năng che ngực, còn muốn lại giậm chân một cái, nhưng sinh sinh nhịn xuống.

"Hừ, không biết nhân tâm tốt, không để ý tới ngươi."

Tiểu Băng trừng Thẩm Lãng một chút, sau đó nhanh chóng đi ra ngoài, nàng vẫn là quyết định đi nói cho phu nhân.

Thế tử đầu óc ngu si, hạ thủ không có nặng nhẹ, vạn nhất đem cô gia làm hỏng liền phiền phức.

Tiểu Băng rời đi về sau, Thẩm Lãng mới vừa rồi nhẹ nhàng cười một tiếng.

Nếu là hắn ngay cả một cái mập trạch đều đối phó không được, còn phải trốn đi lời nói, kia tại phủ Bá tước còn trộn lẫn cái rắm a.

Đối với Kim Mộc Thông, hắn mặc dù không có tiếp xúc qua, nhưng là cũng có đầy đủ hiểu.

Tứ chi không phát triển, đầu óc ngu si, còn thích phô trương thanh thế.

Đối phó loại người này, đơn giản nhất cực kỳ.

. . .

Thẩm Lãng cầm lấy bút lông, bắt đầu ở trống không trên vách tường viết xuống cái này đến cái khác danh tự.

Những người này danh tự, bị hắn viết rồng bay phượng múa, đằng đằng sát khí.

Sau một lát, bên ngoài liền truyền đến tiếng ồn ào.

Không thấy người, trước nghe âm thanh.

"Thẩm Lãng, ngươi cho ta ra, hôm nay không đem ngươi phân đánh ra đến, ta liền không họ Kim."

"Ngươi chỉ là người ở rể, thật sự là thật lớn mật a, dám khi dễ chúng ta phủ Bá tước thị nữ, Tiểu Băng ta là làm thành muội muội đồng dạng, ngươi dám lấn nàng? Muốn chết a!"

Thế tử Kim Mộc Thông gầm thét, hắn muốn đem hôm nay bị đánh đạt được lửa giận toàn bộ trút xuống đến Thẩm Lãng trên thân.

Đều tại ngươi cái này kẻ cầm đầu.

Rất nhanh, Thẩm Lãng nhìn thấy một tên mập nổi giận phừng phừng xông tới, trong tay cầm một cây côn sắt.

Mà hắn mười cái tùy tùng, giữ ở ngoài cửa.

Thế tử dám động thủ đánh cô gia, bọn hắn là không dám, nhưng là có thể giúp thế tử giữ vững mỗi một lối ra.

Sau khi đi vào, Kim Mộc Thông phát hiện Thẩm Lãng giẫm lên ghế ở trên vách tường viết chữ, viết một đống tên người chữ.

"Thẩm Lãng, ngươi làm gì đâu? Cho ta xuống tới!"

Thẩm Lãng vẫn như cũ giẫm tại cao cao trên ghế, hắn mới sẽ không xuống tới đâu, nếu là xuống tới thật làm cho Kim Mộc Thông cái này mập trạch đánh một gậy, vậy liền thiệt thòi lớn.

Thẩm Lãng nói: "Thế tử a, ta tại viết danh tự đâu."

Trên vách tường, quả nhiên viết thật nhiều tên người chữ.

Điền Thập Tam, Điền Thập Tứ, Điền Hoành, Lâm Mặc, Từ Thiên Thiên, Trương Tấn, Từ Quang Doãn. . .

Kim Mộc Thông lòng hiếu kỳ phát tác, hỏi: "Ngươi viết những tên này làm gì?"

Thẩm Lãng nói: "Đây đều là ta cừu nhân, ta sợ mình quên, cho nên đem những tên này viết ở trên vách tường, thúc giục mình thời thời khắc khắc đều muốn ghi nhớ những này cừu nhân, nhất định phải báo thù."

Đón lấy, Thẩm Lãng xuất ra dính lấy đỏ mực nước bút lông, tại Điền Thập Tam cùng Điền Thập Tứ hai người danh tự bên trên họa một cái to lớn xiên,

Như là máu tươi chói mắt.

"Vậy ngươi tại hai người kia danh tự bên trên họa xiên là có ý gì?" Thế tử hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Hai người kia ta đã giải quyết, đại thù đến báo."

Thế tử nghi hoặc, đến tột cùng bao lớn cừu hận a, vậy mà để Thẩm Lãng đem những tên này viết ở trên vách tường.

Thẩm Lãng nói: "Ta mỗi thời mỗi khắc đều nhắc nhở mình, muốn báo thù, muốn báo thù. Mỗi sáng sớm, muốn đọc những này cừu nhân danh tự ba lần, trước khi ngủ còn phải đọc ba lần."

Thế tử không khỏi khẽ run rẩy.

Cừu hận này khẳng định khắc cốt minh tâm, khẳng định là ngập trời huyết hải thâm cừu.

"Cái này Điền Thập Tam cùng ngươi cái gì thù?" Thế tử hỏi: "Là thù giết cha, vẫn là đoạt vợ mối hận?"

Cũng chỉ có thù hận lớn như vậy, mới có thể để Thẩm Lãng như thế khắc cốt minh tâm a.

Điền Thập Tam cùng Điền Thập Tứ, Kim Mộc Thông là nghe nói qua, rất lợi hại người, võ công rất cao.

Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Cái này Điền Thập Tam đã từng mở miệng uy hiếp qua ta, ta để Điền Hoành đánh gãy hắn hai chân, hắn kia hai cái đùi a, bị đánh thành năm sáu đoạn."

A? !

Thế tử giật mạnh nói: "Vậy, vậy Điền Thập Tứ đâu?"

Thẩm Lãng cả giận nói: "Hắn liền đáng hận hơn, ta cùng hắn thù sâu như biển. Ta chẳng những uy hiếp ta, còn dùng tay chỉ đầu ta, đời ta hận nhất người khác chỉ đầu ta. Cho nên hắn hai chân hai chân đều bị đánh gãy, toàn bộ đánh nát."

"A. . ." Kim Mộc Thông nhìn thấy mình côn sắt còn chỉ vào Thẩm Lãng, tranh thủ thời gian thu lại.

Hắn hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Liền, chỉ có ngần ấy cừu hận a.

Thẩm Lãng ngươi lại đem danh tự viết ở trên vách tường, hơn nữa còn mỗi ngày sớm tối tất cả đọc ba lần.

Ngươi Thẩm Lãng nên đến cỡ nào có thù tất báo, cỡ nào lòng dạ hẹp hòi a.

Ngươi, ngươi là ma quỷ sao?

Ta đã lớn như vậy, còn không có gặp qua ngươi như thế mang thù người a.

Nhìn thấy Thẩm Lãng ánh mắt u lãnh hướng lấy mình trên dưới tuần sát, mà lại cầm bút tay ngo ngoe muốn động.

Kim Mộc Thông không khỏi hỏi: "Ngươi, ngươi tường này trên vách làm sao còn trống đi thế này một khối to a, vì cái gì không đem những người này danh tự tràn ngập toàn bộ vách tường đâu?"

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Người đời này rất dài, ai biết lại sẽ thêm ra những cái kia cừu nhân đâu? Ta giữ lại mảnh này trống không, tốt đem thù mới tên người chữ thêm vào đi a."

Thế tử da đầu tê dại một hồi.

Điền Thập Tam cùng Điền Thập Tứ chỉ uy hiếp hắn, dùng ngón tay hắn, liền bị đánh gãy tay chân, ném ở trong nhà chờ chết.

Vậy ta nếu là đánh Thẩm Lãng, hắn chẳng phải là muốn đem ta chém thành muôn mảnh a?

Mà lại nhìn Thẩm Lãng điệu bộ này, giống như tùy thời có đem ta Kim Mộc Thông danh tự viết lên bộ dáng a.

Thẩm Lãng hỏi: "Thế tử, ngươi tìm ta có việc?"

"A, không có việc gì, không có việc gì. . ." Thế tử nhanh lên đem trong tay côn sắt ném, cười nói: "Ta ăn đến quá no bụng, cho nên tới đi bộ một chút."

Thẩm Lãng nói: "Ta vừa rồi giống như nghe được có người hô muốn đánh ta?"

"Không có a, ai hô? Dám đánh phủ Bá tước cô gia, không muốn sống a!" Thế tử nói: "Vậy, vậy Thẩm Lãng ngươi tiếp tục viết a, ta. . . Ta cái này trở về."

Sau đó, thế tử Kim Mộc Thông nhanh chóng chạy đi, động tác nhanh nhẹn phải cùng hắn hình thể hoàn toàn không thành có quan hệ trực tiếp.

Thẩm Lãng nhịn không được cười lên một tiếng, thật sự là một cái sợ hàng.

. . .

Thế tử Kim Mộc Thông vừa mới đi ra ngoài, đối diện liền đụng vào hắn sợ nhất Đại Ma Vương.

Mẫu thân hắn, Bá tước phu nhân.

"Tốt, ngươi cái này nghịch tử vậy mà thật đến đánh Thẩm Lãng?" Bá tước phu nhân cả giận nói, trực tiếp tiến lên nắm chặt thế tử lỗ tai bên ngoài túm đi: "Hôm nay ta đánh không chết ngươi, ngươi không phải ta sinh."

Thế tử đau đến hô lớn: "Nương, nương, ta không có đánh a, ta còn không có đánh a."

"Còn không có đánh, đó chính là nói có ý nghĩ này?" Bá tước phu nhân nói: "Xem ra hôm nay vẫn là không có đánh đau nhức ngươi, ngươi yên tâm Kim Mộc Thông, ta nhất định sẽ thỏa mãn ngươi. Tỷ phu ngươi hôm nay vừa mới cho chúng ta phủ Bá tước tranh một hơi, ngươi lại còn muốn đánh hắn? Ta không có bộ dạng ngươi như vậy con."

Thế tử nói: "Nương, làm sao ngươi tới đến nhanh như vậy, ngươi là thế nào biết rõ a."

Bá tước phu nhân nói: "Là Tiểu Băng chạy tới nói cho ta, ta lúc ấy còn không tin, nguyên lai ngươi thế này thế này gan to bằng trời a."

Thế tử thật khóc, nước mắt rưng rưng.

Tiểu Băng a, ta tới đánh Thẩm Lãng là ngươi xuất khí a.

Kết quả ngược lại tốt, ngươi trực tiếp đem ta bán.

Ta coi ngươi là muội muội, ngươi coi ta là cừu nhân a.

Thế tử Kim Mộc Thông buồn theo tâm đến, nước mắt chảy ngang.

Lão thiên gia a, ta đời trước đến tột cùng tạo cái gì nghiệt a, ngươi lại muốn như thế trừng phạt ta?

Hắn biết rõ lần này nhất định sẽ bị đánh nằm ở trên giường nửa tháng.

Biết mẫu chi bằng con, mình cái này mẫu thân dung mạo rất mỹ lệ ưu nhã, cao quý ôn nhu, nhưng chỉ có Kim Mộc Thông trong lòng mới rõ ràng, trong lòng nàng ở một cái cọp cái a, hết lần này tới lần khác võ công còn phải cao.

Nói muốn đem hắn đánh gần chết, liền nhất định sẽ đánh gần chết a.

Mà liền tại lúc này, Thẩm Lãng đi tới.

"Nhạc mẫu đại nhân."

Bá tước phu nhân phảng phất trở mặt, vừa rồi đối với thế tử như là mùa đông giá lạnh, mà đối với Thẩm Lãng như là mùa xuân ấm áp.

"Lãng nhi, ngươi yên tâm, vi nương nhất định sẽ vì ngươi ra khẩu khí này."

Thẩm Lãng nói: "Thế tử vừa rồi chỉ tìm ta nói chuyện phiếm à, chúng ta không có cãi nhau, càng không có đánh nhau, ngài liền bỏ qua cho hắn lần này đi."

"Thật?" Phu nhân ôn nhu nói.

"Thật." Thẩm Lãng nói.

"Ba!"

Bá tước phu nhân bỗng nhiên một bàn tay hướng phía thế tử Kim Mộc Thông cái ót vỗ tới, kém chút đem hắn đập choáng đi qua.

Thẩm Lãng có chút hoài nghi, này xui xẻo hài tử nói không chừng là từ nhỏ bị mẹ vợ đập ngốc.

"Nhìn một cái, tỷ phu ngươi đối với ngươi tốt bao nhiêu, còn vì ngươi cầu tình, ngươi cái này đồ hỗn trướng." Bá tước phu nhân nói: "Bất quá, Lãng nhi ngươi không cần vì cái này ngu xuẩn cầu tình, hôm nay nhất định phải một lần đem hắn đánh cái ngoan, về sau mới biết được kính trọng ngươi."

Dứt lời, Bá tước phu nhân mở đánh.

Kia ngọc chưởng thật sự là một chưởng một chưởng vỗ xuống dưới, mặc dù là hướng thịt nhiều địa phương đánh.

Thế tử Kim Mộc Thông toàn thân đều đang run, cả người đều muốn bị đập dẹp.

Thấy Thẩm Lãng đều cảm thấy đau a.

"Nương, tha mạng a, tha mạng a!"

Thẩm Lãng mau tới trước ngăn lại nói: "Nhạc mẫu đại nhân, ngài tranh thủ thời gian dừng tay, tuyệt đối đừng khí xấu thân thể. Thế tử chất phác ngay thẳng, không bằng ta đến cùng hắn nói chuyện?"

Phu nhân nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt lại nháy mắt trở nên hiền lành ôn nhu.

"Vẫn là Lãng nhi nhất hiểu chuyện hiếu thuận, tha thứ đại lượng."

Sau đó nàng hướng Thẩm Lãng nói: "Lãng nhi, ngươi là tỷ phu hắn, hảo hảo thay ta quản giáo hắn. Nếu là hắn không nghe lời, ngươi liền trực tiếp động thủ đánh, vi nương đi ngủ a."

Bá tước phu nhân quay người rời đi.

Thế tử Kim Mộc Thông thật dài hô một hơi.

Lại sống sót, thật không dễ dàng a!

Ai ngờ. . .

Bá tước phu nhân lại bỗng nhiên xoay người lại, vặn lấy Kim Mộc Thông lỗ tai nói: "Ngươi còn dám thở dài? Ngươi có ý tứ gì? Ngươi không phục sao? Oán thầm ta sao?"

Cái này Thẩm Lãng đều muốn nhìn khóc, cái này em vợ có thể sống đến hôm nay, thật sự là không dễ dàng a.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 46: Làm Ra Vẻ Cái Cao Cấp Bức! Cô Gia Thật Sự Là Trí Tuệ Tuyệt Đỉnh

Mẹ vợ buông ra Kim Mộc Thông nói: "Xem ở Lãng nhi trên mặt mũi, hôm nay tha cho ngươi một lần, ngươi nếu dám đối với tỷ phu ngươi có nửa điểm bất kính, ta đào ngươi lớp da."

Lúc gần đi, trong lòng nàng thật cảm khái, như đứa con trai này có Thẩm Lãng một nửa cơ linh thông minh liền tốt.

. . .

"Tỷ phu, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ngươi hôm nay ân không giết, Kim Mộc Thông ghi ở trong lòng." Kim Mộc Thông vỗ mập mạp bộ ngực nói: "Về sau có chuyện gì cần phải hỗ trợ, cứ mở miệng, ta người này coi trọng nhất nghĩa khí."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi nói cho ta, là ai giật dây ngươi đến đánh ta?"

Kim Mộc Thông đầu co rụt lại, lắc đầu nói: "Không được, không được, ta tuyệt đối không làm phản đồ, đánh chết ta cũng sẽ không nói ra, làm người trọng yếu nhất chính là giảng nghĩa khí."

Thẩm Lãng nhìn qua cái này không may hài tử, rốt cuộc minh bạch nhạc phụ nhạc mẫu luôn luôn không nhịn được muốn đánh cái này con ruột.

Muốn mình sinh ra thế này xuẩn nhi tử, cũng sẽ nhịn không được mỗi ngày đánh cái hai ba lần giải hận.

Bất quá Thẩm Lãng cũng không tiếp tục hỏi.

Thế tử giảng nghĩa khí mặc dù rất ngu ngốc, nhưng cũng là một cái tốt đẹp phẩm đức.

Hiện tại hắn đối với người kia giảng nghĩa khí, ngày khác cũng sẽ đối với mình giảng nghĩa khí.

Đến lúc đó nếu có cái gì oan ức, liền vừa vặn đưa cho hắn đọc.

Cho nên ngàn vạn không thể đánh vỡ hắn cái này truyền thống mỹ đức.

Lập tức, Thẩm Lãng giơ ngón tay cái lên nói: "Thế tử quả nhiên nghĩa bạc vân thiên, Thẩm Lãng bội phục."

Thế tử lớn vỗ ngực nói: "Con người của ta ngươi kết giao qua liền biết, tuyệt đối bạn chí cốt."

Sau đó cái tên mập mạp này lại tại Thẩm Lãng thư phòng ngốc sau một lúc, lập tức ngáp không ngớt, liền trở về đi ngủ.

. . .

Mà Thẩm Lãng, thì đem tất cả cửa phòng quan bế.

Sau đó lấy ra một túi lúa mì đen con, hơn nữa còn là có chút mốc meo lúa mì đen con, đem phía trên hạt cựa nấm một chút xíu tróc xuống.

Nếu có người hiểu lời nói, nhất định sẽ dọa đến khẽ run rẩy, không biết Thẩm Lãng lại tính toán cầm cái đồ chơi này đi hại ai.

Vật này, Thẩm Lãng tại phòng ngừa chu đáo. Thời khắc mấu chốt, có thể thay đổi càn khôn.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng, Thẩm Lãng rời giường Mộc Lan vẫn không có trở về.

Nương tử quân vụ thật tại bận quá.

Vẫn như cũ là Tiểu Băng hầu hạ Thẩm Lãng rửa mặt.

"Băng Băng, ta hỏi ngươi một vấn đề a." Thẩm Lãng nói.

Tiểu Băng nói: "Cô gia ngài hỏi."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi biết Bạch Hổ vì cái gì hi hữu trân quý sao?"

Tiểu Băng mở to hai mắt, nghĩ một lát mới nói: "Bởi vì đại bộ phận lão hổ đều là màu vàng?"

Thẩm Lãng nói: "Không, bởi vì một tấc thời gian một tấc vàng, tấc kim khó mua thốn quang. . . Âm."

Băng Băng đôi mắt đẹp lâm vào nghi hoặc, thời gian cùng Bạch Hổ có quan hệ gì a?

Cô gia chỉ nói hươu nói vượn.

Nhìn thấy mình tiết mục ngắn không có thu được đùa giỡn hiệu quả, Thẩm Lãng trong lòng tịch mịch như tuyết.

Ai!

Nữ hài tử không học thức thật đáng sợ, bị người đùa giỡn cũng không biết.

Băng Băng nói: "Ta ban đêm hỏi một chút tiểu thư, đây là ý gì."

Thẩm Lãng không khỏi da đầu tê rần.

Bất quá Mộc Lan đơn thuần như vậy, hẳn là cũng sẽ không thạo a.

Cho nên, mình hẳn là sẽ không bị đánh đi.

Thẩm Lãng nghĩ tới một chuyện.

Hôm qua thế tử Kim Mộc Thông muốn đi qua đánh Thẩm Lãng thời điểm, hô hào Thẩm Lãng khi dễ Tiểu Băng, cho nên mới tới đánh hắn.

Thế là, hắn ăn mặc hững hờ hỏi: "Tiểu Băng, hôm qua ngươi khóc không có a?"

Tiểu Băng kinh ngạc nói: "Không có a, ta tại sao phải khóc?"

. . .

Ăn xong điểm tâm về sau, Bá tước đại nhân tâm phúc Kim Trung xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt.

Người này phảng phất vĩnh viễn sẽ không cười đồng dạng, không quá đối hướng Thẩm Lãng ánh mắt ngược lại là ôn hòa rất nhiều, không giống trước kia, phảng phất Thẩm Lãng thiếu hắn một ngàn kim tệ.

"Chủ nhân phân phó, để cô gia đi theo thiếu gia cùng một chỗ đọc sách, không cần hoang phế việc học."

Dứt lời,

Kim Trung liền đi.

Đọc sách?

Giúp đỡ chút tốt a?

Ta Thẩm Lãng đã học giàu năm xe, còn cần đọc sách?

Bất quá nhạc phụ đại nhân đang tại nổi nóng, vẫn là không cần sờ hắn rủi ro, tùy tiện đi cái hai ba ngày cài bộ dáng.

Mà lại vừa vặn qua đời con Kim Mộc Thông bên người tìm kiếm hư thực.

Đến cùng là người nào đối với mình tràn ngập địch ý, giật dây thế tử đánh mình?

. . .

Phủ Bá tước có một cái chuyên môn học đường, tổng cộng có hơn một trăm cái học sinh.

Bồi tiếp thế tử Kim Mộc Thông cùng nhau đến trường ban liền có mười mấy người, nhỏ nhất mười lăm tuổi lớn nhất hai mươi tuổi, cùng Thẩm Lãng Kim Mộc Thông đều xem như người đồng lứa.

Nhìn thấy Thẩm Lãng tiến đến, toàn bộ lớp học lập tức trở nên náo nhiệt.

Mười mấy ánh mắt đều nhìn chăm chú về phía Thẩm Lãng, mà lại không che giấu chút nào trong mắt địch ý cùng đố kỵ.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Thẩm Lãng cưới Kim Mộc Lan, đương nhiên ngươi muốn nói gả cũng được.

Mà Mộc Lan là tất cả nam hài tình nhân trong mộng, theo tám tuổi đến hai mươi tám tuổi.

Liếc mắt nhìn nhau về sau, cái này mười cái thanh thiếu niên liền muốn vây quanh.

Người trẻ tuổi ý nghĩ chính là đơn giản thô bạo a, đánh một trận!

"Làm gì đâu?" Thế tử Kim Mộc Thông đi vào Thẩm Lãng bên cạnh, ôm bả vai hắn nói: "Đây là tỷ phu của ta, về sau các ngươi cho ta thả tôn trọng một điểm, không phải ta đánh hắn."

Sau đó, hắn vung vẩy một chút mình béo tốt nắm đấm.

Xem ra Kim Mộc Thông tại trong học đường vẫn là có mấy phần dâm uy, dù sao cũng là phủ Bá tước thế tử, mười cái thanh thiếu niên đều lui tản mát, nhưng là nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt vẫn như cũ tràn ngập khiêu khích.

Vậy đại khái chính là dị thế bản sau khi tan học chớ đi.

"Thẩm Lãng, ta giảng nghĩa khí đi." Phủ Bá tước thế tử lại vỗ vỗ hắn đầy đặn ngực, nói: "Ngươi ngồi tại ta bên cạnh, cam đoan không người nào dám động tới ngươi."

Một lát sau, tiên sinh đến, là một cái lão phu tử, râu tóc bạch một nửa, phi thường gầy, cũng không vượt qua tám mươi cân.

Tất cả mọi người gọi hắn Lâm lão phu tử.

Hắn không chỉ là thế tử lão sư, mà lại cũng là Bá tước đại nhân tâm phúc phụ tá một trong, học vấn là phi thường tới uyên bác.

Cái này bài học nói là « dịch kinh ».

Đây là Trung Quốc cổ đại vĩ đại triết học lấy làm, trên trời dưới đất nhân văn, đều bao hàm.

Càng học tập « dịch kinh » liền càng phát ra phát hiện mình quá mức thô thiển.

Cho nên, Thẩm Lãng hoàn toàn nghe được lẳng lặng có vị, bất quá những người khác đã sớm hồn bay lên trời.

Rất hiển nhiên, dịch kinh đi học hỏi đối với bọn hắn đến nói quá mức buồn tẻ không thú vị.

Trọn vẹn nói hơn nửa canh giờ, cái kia lão phu tử bỗng nhiên nói: "Hôm nay vậy mà thêm một cái học viên mới?"

Thẩm Lãng im lặng, ngài mới phát hiện a.

"Dáng dấp như thế xinh đẹp, làm nam nhân đáng tiếc." Lão phu tử nói.

Thẩm Lãng càng im lặng, ngài tuổi rất cao, cũng không lớn đứng đắn a.

"Ngươi chính là cái kia tại Hàn Thủy trấn học đường đọc sách mười năm, cũng không có kết thúc vỡ lòng, ngược lại bị chạy về nhà Thẩm Lãng?" Lão phu tử nói: "Chúng ta mấy cái tiên sinh dạy học nói riêng một chút, ngươi đại khái chính là Huyền Vũ thành người đọc sách sỉ nhục."

Thẩm Lãng tròng mắt hơi híp, vị lão tiên sinh này là muốn tìm hấn hắn sao?

"Trước đó đọc qua « dịch kinh » sao?" Lão phu tử hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Hiểu sơ một hai."

Lão phu tử mang theo khảo cứu ánh mắt nói: "Thiên hành kiện, quân tử dùng không ngừng vươn lên, giải thích thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Thiên đạo vận hành vòng đi vòng lại, mãi mãi không ngừng, ai cũng không thể ngăn cản, quân tử ứng làm theo thiên đạo, tự lập tự cường, phấn đấu không thôi."

Lão phu tử lại hỏi: "Kháng long hữu hối, doanh không thể lâu vậy! Giải thích thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Long phi quá cao tất nhiên sẽ hối hận, bởi vì vật cực tất phản, người làm việc không thể quá truy cầu viên mãn, muốn lưu lại một gả tiếc nuối!"

Giải đọc đến mức hoàn toàn chính xác, không kém chút nào.

Lão phu tử hơi có chút kinh ngạc, đây chính là trong truyền thuyết cái kia bất học vô thuật trẻ đần độn sao?

Truyền ngôn thật sự là hoang đường a.

Bất quá chỉ riêng biết giải đọc còn không có cái gì, mấu chốt muốn lĩnh ngộ, đồng thời đem vận dụng cho trong hiện thực.

Đây mới thực sự là trí tuệ, chỉ riêng sẽ đọc sách chết vô dụng.

Như vậy liền hiện ra một đạo nan đề mục đích, cũng phải hảo hảo thi một chút cái này xinh đẹp người trẻ tuổi.

Lão phu tử hỏi: "Bây giờ tân chính hừng hực khí thế, cũ mới quyền lực giao thế, rất nhiều uy tín lâu năm quý tộc nhao nhao mất đi đất phong cùng binh quyền. Nếu để cho ngươi theo « dịch kinh » bên trong chọn lựa một câu trình bày đại sự này gốc rễ chất, đồng thời khuyên giải Bá tước đại nhân, ngươi chọn cái kia một câu đâu?"

Đạo này đề, cũng khó, cũng không khó.

« dịch kinh » thật sự là một bản thần kỳ sách, gần như có thể ở bên trong tìm tới như thế nào bất luận cái gì thời sự hiện trạng câu.

Mặc kệ là hai ngàn năm trước, vẫn là hai ngàn năm sau.

Nhưng là muốn phi thường chính xác, mà lại đánh trúng lần này tân chính bản chất, vậy liền khó.

Bình thường dùng câu, chính là kháng long hữu hối, doanh không thể lâu cũng câu này.

Bao quát Lâm lão phu tử, dùng để hình dung tân chính cũng thường xuyên là câu này.

Nhưng là, câu này đã nói qua.

Thẩm Lãng nghĩ một lát, rất nhanh liền nghĩ đến một câu.

Chỉ có câu này triết lý lời nói, mới có thể càng thâm nhập trình bày Việt quốc tân chính hiện trạng, mà lại đem trọng yếu nhất chân tướng cùng bản chất từng tầng từng tầng xé mở.

Lão phu tử nói: "Không nghĩ ra được cũng không có gì, đạo này đề vốn cũng quá gian nan cao thâm."

Thẩm Lãng mở miệng nói: "Không hướng không còn, thiên địa tế."

Lão phu tử đầu tiên là kinh ngạc, lộ ra không dám tới tin ánh mắt.

"Tốt, tốt!"

Sau đó, vị này lão phu tử bỗng nhiên vỗ bàn một cái.

Hắn lộ ra càng kích động, đi đến Thẩm Lãng trước mặt nói: "Truyền ngôn quá hoang đường, đây là trẻ đần độn? Đều là những cái kia hạng người bình thường ghen tỵ với hiền năng, Thẩm cô gia cỡ nào tới thông minh trí tuệ."

"Ngươi câu nói này sâu tích tận xương, để ta cơ hồ không thể tin được là theo một người trẻ tuổi miệng bên trong nói ra sao, thậm chí ta đều nghĩ không ra câu này khuyên giải Bá tước đại nhân." Lão phu tử tiếp tục nói: "Nhưng mà đã nghe ngươi nói về sau, ta biết liền rốt cuộc không có câu nói thứ hai càng thêm thích hợp hình dung phủ Bá tước hiện trạng, ta Việt quốc tới tân chính hiện trạng."

"Tốt, tốt. . ." Lão phu tử vỗ tay nói: "Như vậy thông minh hài tử, thật không nên xuất hiện tại cái này trên lớp học."

Lão phu tử cái này khen một cái thưởng, liền trọn vẹn mấy phút.

Trên lớp học cái khác mười mấy người hoàn toàn một mặt mộng bức, nhao nhao xì xào bàn tán.

"Bọn hắn đây là nói cái gì a? Ta làm sao một chữ đều nghe không hiểu a!"

"Không biết!"

"Thẩm Lãng nói câu nói kia là có ý gì a?"

"Thẩm Lãng nói câu nào?"

"Lão phu tử cho tới bây giờ đều không có thế này khích lệ qua người, chỉ sợ là điên đi."

"Khẳng định là điên, hơn nữa còn là một cái thích tiểu bạch kiểm tên điên."

Nhưng mà, lão phu tử thật không phải khoa trương.

Thẩm Lãng dùng « dịch kinh » bên trong câu nói này, hoàn toàn đâm trúng Việt quốc tân chính bản chất.

Không hướng không còn, thiên địa tế.

Câu nói này có ý tứ gì?

Thiên địa vạn tượng, có đi tất có về. Người có khúc có duỗi, có trương có co lại, sự tình chính phản, thường thường lẫn nhau biến ảo.

Đơn thuần theo chú giải bên trên, Thẩm Lãng nói ra câu nói này phảng phất cũng cái gì không tầm thường.

Nhưng mà, câu nói này nói không phải Bá tước đại nhân, mà là

Việt quốc quốc quân.

Quốc quân bệ hạ, ngươi chấp hành tân chính hừng hực khí thế, không ngừng mà tước đoạt uy tín lâu năm quý tộc đất phong cùng binh quyền, đem quyền sở hữu lực thu nạp đến trong tay mình.

Nhưng là sự tình là có chính phản mặt.

Đừng quên, ngươi Việt quốc mặc dù phi thường cường đại, cũng chỉ là vương triều Đại Viêm một cái các nước chư hầu.

Hôm nay ngươi tước đoạt trong nước uy tín lâu năm quý tộc đất phong cùng quyền lực, há không biết ngày khác Đại Viêm Hoàng đế có thể hay không tước đoạt các ngươi những này quốc quân quyền lực đâu?

Hôm nay tới thợ săn, chẳng lẽ ngày mai không trở thành con mồi. Ngươi làm như vậy, chẳng lẽ không phải mua dây buộc mình?

Cho nên, quốc quân ngươi cũng không cần đem chuyện làm tuyệt a!

Cho nên Thẩm Lãng câu nói này, thật sự là thẳng bên trong tân chính bản chất, cực kỳ ngoạn mục!

Cho nên lão phu tử mới có thể như thế tới tán thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 47: Thiên Tài Luôn Luôn Như Vậy Chú Mục, Như Vậy Tao!

Nhân tài, tuyệt đối nhân tài!

Lão phu tử là Bá tước đại nhân tâm phúc phụ tá một trong, ở trong mắt hắn có thể thi đậu khoa cử cũng không tính là cái gì đại tài.

Thông minh một chút, khắc khổ một chút, vận khí tốt một chút, liền có thể trúng cử.

Chân chính đại tài là phải có đại trí tuệ, có thể theo hỗn loạn sự tình bên trong một chút xem thấu bản chất, tựa như là Thẩm cô gia như thế.

Chỉ có như thế, mới sẽ không đi nhầm đường, cũng sẽ không để một cái gia tộc đi hướng vực sâu.

Không nghĩ tới thượng thiên cho hắn một trương xinh đẹp tuyệt đỉnh gương mặt, còn cho hắn một cái như thế thông minh đại não.

Lão phu tử quyết định, nhất định phải đem việc này báo cho Bá tước đại nhân, tuyệt đối không thể để vị này cô gia minh châu ám bụi.

Tan học thời gian đến, lão phu tử lưu luyến không rời.

Lúc trước hắn đều là không kịp chờ đợi tan học rời đi, bởi vì giáo một đám xuẩn tài, hoàn toàn là lãng phí thời gian a.

Nhưng là không có cách nào, thế tử tại a, cũng không thể tùy tiện tìm một người đến giáo.

Nhưng là thế tử nhất là xuẩn tài, truyền thụ hắn bực này cao minh trí tuệ hoàn toàn là đàn gảy tai trâu.

Chỉ có Thẩm Lãng như thế mỹ ngọc, mới có thể để cho mỗi một cái lão sư hưởng thụ dạy học trồng người thời gian tốt đẹp.

. . .

Sau khi tan học, thế tử Kim Mộc Thông có chút đố kỵ nhìn qua Thẩm Lãng, nói: "Thẩm Lãng, ngươi bình thường có bằng hữu sao?"

"Không có!" Thẩm Lãng nói.

Kim Mộc Thông nói: "Vậy ngươi cảm thấy ngươi vì cái gì không có bằng hữu?"

Thẩm Lãng nói: "Quá đẹp trai, người quá ưu tú, đem tất cả mọi người tôn lên ảm đạm không ánh sáng, người khác luôn luôn đố kỵ ta, làm sao lại có bằng hữu?"

Thế tử Kim Mộc Thông nhịn không được nắm chặt nắm đấm.

Không biết vì cái gì, ta cứ như vậy muốn đánh người đâu?

Bất quá nhớ tới hôm qua Thẩm Lãng viết ở trên vách tường những cái kia cừu nhân danh tự, thế tử lập tức sợ, sau đó tức giận nói: "Ta không cùng ngươi ngồi."

Kim Mộc Thông đi vào đằng sau chỗ ngồi xuống, để Thẩm Lãng lẻ loi trơ trọi một người ngồi ở phía trước.

Chung quanh một đám người trẻ tuổi lại tại chỉ trỏ, xì xào bàn tán.

"Hừ, khoe khoang cái gì nha? Hắn muốn thật lợi hại như vậy, làm gì mình không đi thi khoa cử a?"

"Chính là chính là, không có bản sự nhân tài tới làm ở rể."

"Ăn bám tiểu bạch kiểm mà thôi, lại có cái gì không được sao?"

Thẩm Lãng nghe những lời này, trong lòng nhịn không được bất đắc dĩ.

Xem ra ta khoan dung độ lượng thanh danh còn không có truyền tới a, vậy mà để bọn này danh tự đều không có lá xanh đối với ta không có tâm mang sợ hãi.

Như thế không được a!

. . .

Sau đó là toán thuật khóa.

Đây là khoa cử không thi, rất nhiều học đường đều không học cái môn này.

Nhưng là quý tộc nhà học đường thường thường tương đối vụ thật, sẽ một đời một đời bồi dưỡng chuyên nghiệp tính nhân tài.

Cho nên toán thuật tại Huyền Vũ phủ Bá tước học đường không những muốn học, còn phi thường trọng yếu.

Hứa Văn Chiêu làm Bá tước đại nhân phụ tá một trong, chưởng quản phủ Bá tước thuế ruộng vật tư ra vào, là một cái quyền lực phi thường lớn quản sự.

Bởi vì cầm quyền hồi lâu, cho nên tâm cao khí ngạo, không coi ai ra gì.

Mà lại bình thường tinh thông toán thuật người, đại đa số cũng không lớn biết làm người, tính cách đều rất quái đản.

Hứa Văn Chiêu cũng không ngoại lệ.

Làm Huyền Vũ thành nội xuất sắc nhất toán thuật học giả, hắn tự nhiên là trở thành phủ Bá tước bên trong toán thuật lão sư.

Đi vào lớp học về sau, hắn lần đầu tiên liền gặp được Thẩm Lãng.

Không có cách nào a, dáng dấp đẹp trai như vậy, ở đâu đều là hạc giữa bầy gà.

Sau đó, Hứa Văn Chiêu trong ánh mắt lóe lên một tia vẻ lo lắng.

Nhạy cảm Thẩm Lãng lập tức cảm thấy được, hắn là phi thường nhạy cảm, vị này Hứa Văn Chiêu có thù với hắn, mà lại là rất sâu địch ý.

Vì cái gì?

Bởi vì đố kỵ?

Không phải, vị này Hứa Văn Chiêu đều năm mươi mấy tuổi người, không có khả năng đối với Kim Mộc Lan có cái gì ảo tưởng. Giống như hắn loại này làm toán học, tại cái tuổi này có thể hay không cứng đều là cái vấn đề.

Mà lại Thẩm Lãng chưa hề cùng hắn từng có gặp nhau, cũng sẽ không có trực tiếp lợi ích mâu thuẫn.

Thẩm Lãng quyết định tiếp tục quan sát.

. . .

Hứa Văn Chiêu sau khi đi vào, chỉ nhìn về phía Thẩm Lãng lần đầu tiên tràn ngập mịt mờ địch ý, tiếp xuống cũng không có nói cái gì, cũng không có nhằm vào Thẩm Lãng làm ra bất kỳ cử động nào.

Hắn bắt đầu giảng bài.

Thẩm Lãng nghe được buồn ngủ, bởi vì Hứa Văn Chiêu nói nội dung thực sự là quá đơn giản, hoàn toàn là tiểu học ngũ niên cấp toán thuật tiêu chuẩn.

Hoàn toàn là liên quan tới phép nhân cùng phép chia nội dung.

Thế là Thẩm Lãng tự nhiên hồn bay lên trời.

"Thẩm Lãng, ngươi đứng lên cho ta!" Bỗng nhiên phía trên giảng bài Hứa Văn Chiêu bỗng nhiên một tiếng gào to.

Thanh âm này rất đột nhiên, rất vang rất chói tai.

Thẩm Lãng còn tốt, cái khác chính giữa buồn ngủ đồng học, trực tiếp bị bừng tỉnh, đặt mông ngồi dưới đất đi.

Thẩm Lãng theo vị trí bên trên đứng lên.

Hứa Văn Chiêu cầm thước, đi vào Thẩm Lãng trước mặt, lạnh nhạt nói: "Đưa tay ra, đánh mười thước."

Thẩm Lãng đoán được, cái này Hứa Văn Chiêu cũng không phải trăm phương ngàn kế muốn mưu hại mình, hoàn toàn chỉ là bởi vì trong lòng phẫn hận cùng địch ý.

Mà lại tại phủ Bá tước cầm quyền đã lâu, để hắn càng ngày càng tâm cao khí ngạo, làm việc trực tiếp, không giảng cứu uyển chuyển.

Nếu như không có đoán sai, hẳn là mình ngăn trở hắn đường?

Thẩm Lãng tiếp tục cực nhanh phân tích cùng suy đoán.

Như vậy có hay không loại khả năng này, Hứa Văn Chiêu là Vương Liên, Mạc Dã, Kim Sĩ Anh trong ba người một cái nào đó thân thích?

Thẩm Lãng theo năm người bên trong thắng được, trở thành phủ Bá tước ở rể, xấu hắn Hứa Văn Chiêu chuyện tốt, cho nên trở thành trong mắt của hắn tới đinh?

Hôm qua giật dây bá phủ thế tử Kim Mộc Thông đi đánh Thẩm Lãng, có thể hay không cũng là người trước mắt?

Nếu như là lời nói, vậy hắn trả thù thủ đoạn cũng quá đơn giản thô bạo.

Trên thực tế Hứa Văn Chiêu vẫn thật là là như thế này nhỏ hẹp người, hắn là đời trước Bá tước bồi dưỡng, tư cách phi thường già.

Lại thêm hắn toán thuật thiên phú bên trên quá cao, hai mươi mấy năm qua đem phủ Bá tước từng cái khoản làm được ngay ngắn rõ ràng, Bá tước cùng phu nhân đối với tiền tài khoản các loại không am hiểu, cho nên đối với hắn càng ngày càng nể trọng, đối với hắn quái đản tính cách cũng chỉ có thể bao dung.

Điều này cũng làm cho Hứa Văn Chiêu trở nên càng ngày càng kiêu hoành.

Đừng nói Thẩm Lãng, liền xem như thế tử Kim Mộc Thông, hắn cũng muốn tay chân tâm liền tay chân tâm.

"Làm gì ngẩn ra a? Đưa tay ra!" Hứa Văn Chiêu hướng Thẩm Lãng quát chói tai: "Thật sự là gỗ mục không điêu khắc được, đánh ngươi mười thước, cũng làm cho ngươi hảo hảo tỉnh táo."

Lời nói này đến ngược lại là nghĩa chính ngôn từ, mà lại lão sư đánh học sinh, thiên kinh địa nghĩa.

Thế nhưng là vừa rồi trên lớp học mười mấy người, cơ hồ không có một cái tại nghiêm túc nghe giảng a, thậm chí có một nửa người trực tiếp ngủ đi qua.

Ngươi không đánh bọn hắn, lại chuyên môn đến đánh ta, đây không phải mượn cơ hội trả thù sao?

Thẩm Lãng nói: "Tiên sinh, ta đã không có trên lớp học đi ngủ, cũng không có châu đầu ghé tai nhiễu loạn trật tự, vì sao đánh ta?"

Hứa Văn Chiêu nghiêm nghị nói: "Lên lớp không lắng nghe nói, hồn bay lên trời đào ngũ, chẳng lẽ không nên đánh sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là tiên sinh giáo đồ vật, ta cũng đã toàn biết, liền không cần nghiêm túc nghe đi!"

Lời này mới ra, Hứa Văn Chiêu cũng có chút ngốc.

Hắn tại phủ Bá tước giảng bài nhiều năm, coi như cái nào học sinh lại không nghiêm túc nghe giảng, nhưng đối với hắn thái độ vẫn là tất cung tất kính.

Hứa Văn Chiêu hoàn toàn là muốn đánh thì đánh, muốn chửi thì chửi.

Đừng nói học sinh bình thường, liền xem như thế tử Kim Mộc Thông, cũng không chỉ bị hắn đánh qua ba, năm lần.

Bá tước đại nhân biết rõ cũng chỉ có một câu, đánh thật hay, tiếp tục đánh!

Tôn sư trọng đạo, không chỉ là nói một chút mà thôi.

Hiện tại Thẩm Lãng chỉ là một cái người ở rể, cũng dám mạnh miệng?

"Ngươi còn dám mạnh miệng?" Hứa Văn Chiêu gương mặt đều có chút dữ tợn, lạnh giọng nói: "Cái này không chỉ là mười thước, đánh ba mươi thước, sau đó tại Khổng thánh nhân trước mặt quỳ ba canh giờ!"

Thẩm Lãng nói: "Tha thứ khó tòng mệnh!"

Lập tức, sau lưng nghênh đón hơn mười đạo sùng bái cùng phức tạp ánh mắt.

Hứa Văn Chiêu là hung nhất lão sư, không nghĩ tới Thẩm Lãng như vậy hổ, cũng dám mạnh miệng.

"Ha ha. . ." Hứa Văn Chiêu giận quá mà cười, cả giận nói: "Quả nhiên là ngu xuẩn mất khôn, bất học vô thuật ti tiện chi đồ, như thế cuồng vọng tới lớn, như thế tùy ý làm bậy, ta nhìn Bá tước đại nhân làm sao trừng trị ngươi, ngươi chờ đó cho ta!"

"Ba!"

Hứa Văn Chiêu cây thước hung hăng trên bàn một đập, trực tiếp đứt gãy thành hai nửa, sau đó hắn trực tiếp rời đi lớp học, đi hướng Bá tước đại nhân cáo trạng.

Thế tử Kim Mộc Thông sắc mặt có chút tái nhợt, tiến lên phía trước nói: "Thẩm Lãng, ngươi lần này hỏng bét, ngươi cái mông muốn bị mở ra hoa, tối thiểu ba mươi roi."

Thẩm Lãng nói: "Vị này Hứa Văn Chiêu lão sư, vẫn luôn là như thế người sao?"

Kim Mộc Thông bất đắc dĩ gật gật đầu, chính hắn đều bị Hứa Văn Chiêu đánh qua bảy tám lần.

"Hắn là chúng ta phủ Bá tước công việc sổ sách, rất nhiều tiền tài khoản đều tại trong đầu hắn, phụ thân đối với hắn phi thường nể trọng." Kim Mộc Thông nói: "Hắn tính tình phi thường vội vàng xao động, trong phủ rất nhiều người đều sợ hắn."

Điểm ấy không kỳ quái, tinh thông toán học người bình thường EQ đều không cao.

Thẩm Lãng nói: "Hôm qua giật dây ngươi đi đánh ta, có phải là hắn hay không?"

Kim Mộc Thông tranh thủ thời gian lắc đầu nói: "Ta không thể nói, nói liền không coi nghĩa khí ra gì."

Ba ngốc, ngươi không cần phải nói.

Thẩm Lãng hỏi: "Hắn cùng Vương Liên, Mạc Dã, Kim Sĩ Anh ba người này có quan hệ gì sao?"

Kim Mộc Thông nói: "Hắn là Vương Liên biểu ca cữu cữu, cũng coi là mẹ ta họ hàng xa."

Vương Liên, vị kia tuổi trẻ cử nhân, Huyền Vũ thành chủ quản hình Ngục Chủ sổ ghi chép.

Lần này chân tướng rõ ràng.

Quả nhiên là Thẩm Lãng ngăn trở Hứa Văn Chiêu đường, nguyên bản hắn cháu trai Vương Liên muốn trở thành phủ Bá tước cô gia, kết quả bị Thẩm Lãng cho đoạt, khó trách hắn đem Thẩm Lãng coi như trong thịt tới gai.

Thẩm Lãng nói: "Người này vậy mà là như thế lòng dạ hẹp hòi, có thù tất báo."

Lập tức, mập trạch Kim Mộc Thông liếc mắt nhìn nhìn về phía Thẩm Lãng.

Ngươi cũng có tư cách đem câu nói này? Hai ngươi ai lòng dạ càng chật hẹp, trong lòng ngươi liền không có một điểm số sao?

Bất quá, cái này béo trạch vẫn là rất giảng nghĩa khí, tranh thủ thời gian cho Thẩm Lãng nghĩ kế.

"Thẩm Lãng, ngươi nhanh đi hướng mẹ ta cầu tình, cha ta người này nhất cổ hủ, không nhìn được nhất không tôn sư trọng đạo người. Chỉ cần Hứa tiên sinh đi cáo ngươi hình, hắn nhất định sẽ quất ngươi roi, bằng không ngươi đi ra ngoài tránh một trận cũng được, liền trốn đến tỷ tỷ trong quân doanh." Kim Mộc Thông lòng có dư sợ nói: "Ba mươi roi a, đầy đủ để ngươi nằm trên giường nửa tháng."

Nói đùa, nhỏ như vậy sự tình còn cần đến đi cầu nhạc mẫu, sẽ để cho nàng xem thường.

Bị nhạc mẫu xem thường là chuyện nhỏ, bị thân thiết nàng dâu xem thường mới là đại sự. Như một nữ nhân xem thường ngươi, coi như ngươi có thể ngủ nàng, nàng cũng chỉ sẽ giả hừ hừ mà thôi.

Nếu như ngay cả một cái có tính cách thiếu hụt hoang dại người trông coi sổ sách đều giẫm không xong, ta Thẩm Lãng cũng không cần tại phủ Bá tước hỗn.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 48: Tránh Hết Ra, Mỹ Nam Tử Muốn Đánh Mặt

Huống hồ, Thẩm Lãng thật vất vả mới tại nhạc mẫu trong suy nghĩ kinh doanh ra một bộ tha thứ ta phóng đãng không bị trói buộc yêu tự do hình tượng, hiện tại vẻn vẹn bởi vì một cái Hứa Văn Chiêu liền muốn hướng nàng cầu tình, như thế ta Thẩm Lãng người thiết cũng liền hủy.

Vị này Hứa Văn Chiêu vẫn là nhạc mẫu đại nhân họ hàng xa, Thẩm Lãng nếu là hướng nàng cầu tình, chẳng phải là để nàng khó làm sao?

Tại sao có thể để lãnh đạo khó làm? Ngươi có còn muốn hay không hỗn?

Thế là Thẩm Lãng lại trầm ổn ngồi tại vị trí của mình, lẳng lặng chờ đợi Hứa Văn Chiêu mang nhạc phụ đại nhân đến tới.

"Ngươi còn không chạy?" Kim Mộc Thông nói: "Loại kia xuống bị đánh, nhưng không có người cứu được ngươi a."

Quả nhiên, chỉ một lát sau về sau, bên ngoài liền truyền đến gấp rút tiếng bước chân.

"Bá tước đại nhân, sách này ta là không có cách nào giáo, ta cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua thế này không có giáo dưỡng người."

Hứa Văn Chiêu thanh âm, cách rất xa đều truyền vào tất cả mọi người lỗ tai bên trong.

Ở đây mười cái học sinh, toàn bộ chỉnh chỉnh tề tề ngồi xuống, ánh mắt kích động, thần sắc chờ mong.

Bọn hắn đây là tại chờ lấy xem kịch a.

"Ta vương triều Đại Viêm coi trọng nhất chính là thiên địa quân thân sư phụ, mà Thẩm Lãng người này không kiêng nể gì cả, không biết lễ phép." Hứa Văn Chiêu nghiêm nghị nói: "Hắn như vậy hành vi, hướng tiểu thuyết chính là làm hư đồng học, hướng lớn nói chính là hủy hoại phủ Bá tước gia phong, tội không thể tha, mời Bá tước đại nhân trừng phạt, bằng không về sau người người học dạng, ta phủ Bá tước học đường phong cách học tập liền hủy hoại hầu như không còn."

Thẩm Lãng thật là có chút im lặng.

Ngươi Hứa Văn Chiêu nhìn ta không vừa mắt, sẽ không trước ẩn nhẫn, sau đó tìm một cái cơ hội âm ta sao? Để ta xông ra một cái đại họa, sau đó bị phủ Bá tước đuổi ra khỏi cửa.

Hôm nay coi như ta bị Bá tước đại nhân rút ba mươi roi, ngươi cũng nhiều nhất chỉ trút cơn giận mà thôi, hoàn toàn vu sự vô bổ a.

Bá tước đại nhân đi vào Thẩm Lãng trước mặt, lạnh nhạt nói: "Chuyện gì xảy ra? Ngươi ở bên ngoài làm càn cũng liền thôi, trong nhà vì sao cũng như thế tùy ý làm bậy?"

Dứt lời, trong tay hắn không khỏi ác liệt một chút roi.

Hắn người này bảo thủ mà cứng nhắc, một khi học sinh cùng lão sư ở giữa lên xung đột, vậy khẳng định là học sinh sai, trên cơ bản bất chấp tất cả đánh trước lại nói.

Trước đó Kim Mộc Thông cũng không biết bị đánh bao nhiêu lần, chỉ cần lão sư một cáo trạng, hắn nhất định bị đánh.

Cho nên, vị này béo trạch thế tử tại trước mặt lão sư ngoan sợ đến không được.

Bá tước đại nhân nói: "Thẩm Lãng, ngươi hôm nay nếu nói không ra cái nguyên cớ, liền đừng có trách ta hạ thủ tàn nhẫn."

Cái này ba mươi roi, nhìn qua giống như rất khó đào thoát.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, tiểu tế không có làm gì sai a?"

"Bá tước đại nhân, ngươi nhìn hắn đến bây giờ đều chết cũng không hối cải, thật sự là không có thuốc nào cứu được." Hứa Văn Chiêu cười lạnh nói.

Thẩm Lãng nói: "Xin hỏi Hứa tiên sinh, ta tại ngài trên lớp học nhưng có châu đầu ghé tai sao?"

"Hừ." Hứa Văn Chiêu.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta nhưng có nhìn cái khác tạp thư, lại hoặc là ghé vào trên mặt bàn đi ngủ sao?"

"Hừ." Hứa Văn Chiêu.

Thẩm Lãng nói: "Tất nhiên những chuyện này ta đều không có làm, làm sao nói không tôn sư trọng đạo đâu?"

Hứa Văn Chiêu nói: "Ta giảng bài thời điểm, ngươi hồn bay lên trời, đây chính là không tôn sư trọng đạo. Các tiên sinh dốc hết tâm huyết truyền thụ cho các ngươi học vấn, kết quả ngươi lại đào ngũ, cái này chẳng lẽ không phải làm bẩn phong cách học tập sao?"

"Khoa cử trong cuộc thi không có toán thuật, vì sao chúng ta phủ Bá tước lại phải trả trọng điểm học tập." Thẩm Lãng nói:

"Quân tử lục nghệ, lễ, nhạc, xạ, ngự, thư, số. Học tập toán thuật xuống có thể hiểu được kinh tế dân sinh, bên trên có thể hiểu được thiên địa vạn vật tới biến ảo. Chúng ta coi trọng toán thuật, hoàn toàn là Bá tước đại nhân nhìn xa trông rộng, mưu tính sâu xa."

Cái này một trận lắc lư, lập tức để Bá tước đại nhân sắc mặt hòa hoãn rất nhiều.

Ta cái này con rể mặc dù nghịch ngợm, nhưng vẫn là rất hiểu tâm ta.

Thẩm Lãng nói: "Hứa tiên sinh cho chúng ta truyền thụ toán thuật chi đạo, ta nội tâm là phi thường kính trọng, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì không tôn sư trọng đạo tới ý nghĩ."

Hứa Văn Chiêu nói: "Ta đang đi học,

Ngươi đang thất thần, lại còn nói tôn trọng ta? Chẳng biết xấu hổ, nói bậy nói bạ."

Thẩm Lãng nói: "Hứa tiên sinh, bởi vì ngài giáo đồ vật tương đối đơn giản, ta đều học xong a. Nếu như đang chứa nghiêm túc nghe giảng, chẳng phải là lãng phí thời gian, đó mới là đối với ngài lớn nhất không tôn trọng. Cho nên ta căn cứ ngài giảng bài nội dung, tại trong đầu tiến hành kéo dài, đi thăm dò càng sâu toán thuật chi đạo, đây mới là học tập mục đích, đây mới thực sự là tôn sư trọng đạo a."

Ta ngày.

Chung quanh mười cái học sinh có chút ngốc.

Ngươi Thẩm Lãng thật đúng là sẽ lắc lư a, bất quá vì cái gì ta biết rất rõ ràng ngươi là tại nói bậy, lại còn cảm thấy rất có đạo lý bộ dáng?

"Ha ha ha ha. . ." Hứa Văn Chiêu cười to nói: "Ta giáo toán thuật đơn giản?"

Thẩm Lãng chân thành nói: "Đúng a, quá đơn giản."

Hứa Văn Chiêu nói: "Ta giáo toán thuật, ngươi cũng biết?"

Thẩm Lãng càng chân thành nói: "Đâu chỉ đều biết, quả thực tùy tâm sở dục, vận dụng cho tâm."

Hứa Văn Chiêu lại một lần nữa cười to, nói: "Miệng còn hôi sữa tiểu nhi, ngươi tại Hàn Thủy trấn học đường đọc sách mười năm, ngay cả 《 Đại Học 》 đều không có niệm xong, chưa hề tiếp xúc qua toán thuật chi đạo, vậy mà nói ta dạy cho ngươi đều biết, thật sự là đại ngôn bất sàm, buồn cười cực kỳ."

Liên quan tới điểm này, Hứa Văn Chiêu thật là có tuyệt đối nắm chắc.

Toán thuật mặc dù được xưng là quân tử lục nghệ một trong, nhưng dù sao văn võ khoa cử đều không thi, cho nên học người thực tình không nhiều.

Mà Thẩm Lãng chỗ học đường, càng là ngay cả bọn hắn lão sư cũng không biết.

Toàn bộ Huyền Vũ thành tinh thông toán thuật người, dùng hai cánh tay đều đếm đi qua, mà hắn Hứa Văn Chiêu chính là ở trong nhất người nổi bật.

Những vật khác còn có thể tự học, toán thuật thứ này, nếu không có lão sư giáo ngay cả nhập môn đều không được.

Cho nên Thẩm Lãng tại hồ xuy đại khí nói cái gì hắn đều biết, thật đúng là thật quá ngu xuẩn.

Sau đó Hứa Văn Chiêu nói: "Ngươi tất nhiên nói ngươi đều biết, vậy ta cho ngươi ra mười đạo đề, ngươi như trả lời ba đạo, vậy liền chứng minh ta dạy cho ngươi xác thực đều biết, ta không cho trừng phạt."

"Nếu là đáp không đúng ba đề, quất roi ba mươi."

"Mà ngươi như một đạo đều đáp không đúng, vậy nói rõ ngươi căn bản không hiểu toán thuật, chỉ ăn nói bừa bãi, như thế tâm thuật bất chính, quất roi một trăm, như thế nào?"

Lời này mới ra, Bá tước đại nhân nhíu mày.

Hắn cảm thấy Hứa Văn Chiêu có chút qua, không khỏi nói: "Thẩm Lãng, ngươi cho Hứa tiên sinh chịu nhận lỗi, chuyện này cứ như vậy đi qua, về sau trên lớp học không cần đang thất thần."

Tốt a, nhạc phụ đại nhân vẫn là thương ta a.

Mà bên cạnh thế tử Kim Mộc Thông kinh ngạc, phụ thân ngươi nguyên lai không phải như vậy a, ngươi đối ta như vậy tâm ngoan thủ lạt, chỉ cần lão sư một cáo trạng ngươi liền quất ta.

Làm sao đến phiên Thẩm Lãng, chỉ cần chịu nhận lỗi liền có thể?

Bá tước đại nhân là rất bảo thủ cứng nhắc, nhưng hắn lại không mù.

Hắn đương nhiên biết rõ Hứa Văn Chiêu vì sao muốn nắm chặt Thẩm Lãng không thả, còn không phải bởi vì hắn cháu trai Vương Liên không có được tuyển chọn phủ Bá tước con rể sao?

Nhưng cái này Hứa Văn Chiêu dù sao cũng là phủ Bá tước lão nhân, mà lại cái này hai mươi mấy năm một mực là trong phủ quản sổ sách, lao khổ công cao, Bá tước đại nhân đối với hắn phi thường nể trọng, cho nên cấp cho hắn một bộ mặt.

Hứa Văn Chiêu lập tức gấp, chỉ riêng chịu nhận lỗi không thể được, hôm nay nhất định phải hảo hảo trừng phạt Thẩm Lãng, ra trong lòng của hắn cơn giận này.

Hôm qua về nhà thời điểm, hắn còn bị thê tử cùng muội muội tốt một trận trách cứ, nói hắn uổng là Bá tước đại nhân tâm phúc, vậy mà để Vương Liên thua với một cái phế vật.

Lập tức, Hứa Văn Chiêu nói: "Bá tước đại nhân, nếu chỉ là chịu nhận lỗi liền có thể vô sự, ngày ấy sau mỗi cái học sinh đều học theo, ta phủ Bá tước phong cách học tập chẳng phải là toàn hủy?"

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Chỉ cần trả lời ba đạo đề, ta liền có thể vô sự đúng không?"

"Đúng." Hứa Văn Chiêu nói: "Ngươi chỉ cần trả lời ba đạo, liền chứng minh ta tại trên lớp học nói nội dung ngươi xác thực đều biết."

Thẩm Lãng nói: "Vậy nếu như ta mười đạo đề toàn bộ đúng đâu?"

"Không có khả năng, người trẻ tuổi không cần mơ mộng hão huyền." Hứa Văn Chiêu nói: "Toán thuật một đạo bác đại tinh thâm, ngươi chỉ là một miệng còn hôi sữa tiểu nhi, chung thân cũng khó khăn thấy được con đường. Đừng nói trả lời mười đạo, coi như trả lời năm đạo, đã nói lên thật tinh thông đạo này không cần ta giáo, ta liền công khai xin lỗi ngươi."

"Một lời đã định." Thẩm Lãng khom người cong xuống nói: "Nhạc phụ đại nhân làm chứng, lão phu tử làm chứng, ở đây chư vị đồng học làm chứng."

Bá tước đại nhân đang muốn quở trách Thẩm Lãng hồ nháo.

Kết quả hắn sau lưng cái kia giáo « dịch kinh » lão phu tử cười không ngớt nói: "Tốt, lão phu làm chứng."

Vị này lão phu tử hơn bảy mươi tuổi, không chỉ có là Kim Mộc Thông lão sư, còn là hắn Bá tước đại nhân lão sư, tất nhiên hắn mở miệng, Bá tước đại nhân cũng vô pháp cự tuyệt.

"Hừ." Bá tước đại nhân trừng Thẩm Lãng một cái nói: "Như vậy không coi ai ra gì, chờ một lúc bị phạt đừng có trách ta hạ thủ nặng, đừng khóc ngày trách móc địa."

Hứa Văn Chiêu nói: "Nếu như ta là lão sư, liền không sai ta tự mình động thủ trách phạt đi."

Hắn lo lắng Bá tước đại nhân hạ thủ quá nhẹ, cho nên muốn mình tự mình động thủ, chí ít đem Thẩm Lãng đánh cái gần chết.

Bá tước đại nhân muốn mở miệng cự tuyệt.

Nhưng Thẩm Lãng lại khom người nói: "Hứa tiên sinh, mời ra đề."

"Hừ!" Bá tước đại nhân khó chịu trong lòng.

Ngươi Thẩm Lãng không biết tốt xấu muốn tìm chết cũng theo được ngươi.

Ta biết ngươi trí nhớ siêu quần, nhưng toán thuật chi đạo không có mấy năm thấm vào, căn bản học không đến cái gì.

Hứa Văn Chiêu đang tính thuật tạo nghệ bên trên sâu như thế, ngươi cùng hắn so đấu hoàn toàn là lấy trứng chọi đá.

. . .

Hứa Văn Chiêu trong lòng đắc ý, lập tức trở về đến mình trên bàn sách, bắt đầu minh tư khổ tưởng ra đề mục.

Hắn đương nhiên xảy ra vấn đề khó nhất mục đích, tốt nhất để Thẩm Lãng một cái đều làm không được.

Như thế liền có thể đem Thẩm Lãng quất roi một trăm cái, có thể đem hắn đánh cái gần chết.

Hứa Văn Chiêu đương nhiên biết rõ, thật ra thì Bá tước đại nhân trong lòng có ý thiên vị Thẩm Lãng, như hắn thật quất roi Thẩm Lãng một trăm cái, Bá tước trong lòng chỉ sợ sẽ không cao hứng.

Nhưng là, thì tính sao? Hắn Hứa Văn Chiêu đời này tiền đồ đã đến đầu, chỗ nào cần phải nén giận?

Huống hồ toàn bộ phủ Bá tước khoản đều tại hắn nắm giữ bên trong, là Bá tước đại nhân không thể rời đi hắn, mà không phải hắn Hứa Văn Chiêu không thể rời đi phủ Bá tước.

Cho nên, hắn mới có ỷ lại không sợ gì.

Ròng rã nửa canh giờ, Hứa Văn Chiêu hoàn toàn là vắt hết óc, dùng hết bình sinh sở học.

Rốt cục, ra mười đạo nan đề.

Một đạo so một đạo khó a!

Hứa Văn Chiêu có thể kết luận, ở đây tất cả học sinh ngay cả đạo thứ nhất đều làm không được.

Không chỉ là ở đây học sinh, toàn bộ Huyền Vũ thành nội có thể đối đầu đạo thứ nhất đề người đều không nhiều.

Nhưng mà, cái này vẻn vẹn chỉ dễ dàng nhất một đạo.

Đằng sau đề mục, quả thực khó được để người giận sôi.

Có mấy đạo đề mục hoàn toàn là hắn theo thượng cổ toán thuật trong điển tịch nhìn thấy, người bình thường đừng bảo là làm không được, căn bản liền nhìn đều nhìn không hiểu a.

Giống như Thẩm Lãng như thế bất học vô thuật đồ vật, có thể đối phó một đạo đề, cũng đã là lần đầu tiên.

Hứa Văn Chiêu cơ hồ có thể tưởng tượng, đợi chút nữa hắn quất roi Thẩm Lãng lúc tình hình.

Hắn trực tiếp đem cái này mười đạo đề mục đặt ở Thẩm Lãng trước mặt nói: "Ghi nhớ, trả lời ba đạo đề, ta liền không truy cứu, bằng không liền quất roi ba mươi; như một đạo đề đều làm không đúng, vậy liền quất roi một trăm!"

"Hôm nay nhất định phải dạy ngươi cái gì là tôn sư trọng đạo, cái gì là toán thuật chi đạo."

Hứa Văn Chiêu trong lòng oán thầm: "Người trẻ tuổi, đừng tưởng rằng dáng dấp đẹp trai liền có thể muốn làm gì thì làm, cùng ta đấu ngươi còn non một điểm, một hồi liền đánh ngươi gần chết."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 49: Thiên Tài Nghiền Ép Ngươi Thành Cặn Bã! Hứa Văn Chiêu Ngốc

Đương nhiên, Hứa Văn Chiêu còn chưa nói hết.

Như Thẩm Lãng trả lời năm đạo đề trở lên, vậy liền chứng minh là hắn Hứa Văn Chiêu sinh sự từ việc không đâu, muốn làm lấy tất cả mọi người mặt cho Thẩm Lãng chịu nhận lỗi.

Chỉ bất quá điều này có thể sao?

Mặt trời rời khỏi phía tây cũng không thể, cho nên cũng không cần nói.

"Ghi nhớ, trong vòng nửa canh giờ đáp xong, quá thời hạn không đợi!"

Sau đó, Hứa Văn Chiêu tự mình điểm lên một nén hương.

Hương đốt xong lúc vừa lúc là một giờ.

. . .

Nhìn thấy một màn này, Bá tước đại nhân cũng không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

Chờ một lúc Thẩm Lãng chỉ sợ là chịu lấy tội!

Cái này Hứa Văn Chiêu tại lúc tuổi còn trẻ cứ như vậy, không có chút nào dung người tới lượng, lòng háo thắng cực mạnh.

Nhưng làm một thành công chủ tử, trọng yếu nhất là muốn dùng người. Giữ cửa ải khóa nhân tài, đặt ở mấu chốt trên cương vị.

Toàn bộ là nhân tài, vật tận kỳ dụng. Trước đó Bá tước trên một điểm này xem như thành công, nhưng là hiện tại đối mặt cục diện này, hắn thật là có chút không thể làm gì.

Bên trái là con rể hắn, cứ việc rất nghịch ngợm, mà lại cùng hắn có nhất định khoảng cách thế hệ. Nhưng là từ ở sâu trong nội tâm, Bá tước đại nhân là thưởng thức, đồng thời thích cái này con rể.

Mà bên phải là hắn tâm phúc, mà lại chưởng quản bá phủ nhân viên thu chi hai mươi mấy năm, là hắn phi thường nể trọng người.

Cho nên một số thời khắc, coi như làm chủ tử cũng rất khó tùy tâm sở dục a.

Mà đối với ở đây mười cái thanh thiếu niên mà nói, thì hoàn toàn là một trận vở kịch đặc sắc.

Bọn hắn hưng phấn đến gần như không thể tự đè xuống, Thẩm Lãng vậy mà đỗi bên trên nhất cay nghiệt lợi hại Hứa Văn Chiêu lão sư, mười năm đều khó gặp một lần sự tình a.

Quả thực quá tò mò đợi.

Mặc dù bọn hắn nội tâm có một chút điểm đứng tại Thẩm Lãng bên này, nhưng càng thêm muốn xem đến Thẩm Lãng bị quất roi một trăm cái.

Ai bảo ngươi cưới nữ thần của chúng ta đâu?

Ngươi không gặp xui, đại gia hỏa làm sao vui vẻ a?

. . .

Thẩm Lãng cầm qua cái này mười đạo đề xem xét, trong lòng không khỏi hô nhỏ một tiếng.

Ai nha!

Ta làm ngươi Hứa Văn Chiêu vắt hết óc hơn một giờ ra đề bài sẽ là khó khăn như thế nào đâu?

Nguyên lai, đơn giản như vậy a!

Để ta đường đường thạc sĩ đến giải đáp ngươi cái này mười đạo toán thuật đề, quả thực là mổ heo dùng dao mổ trâu a!

Nhìn một cái cái này đạo thứ nhất đề.

Đệ nhất nhân cầm một hạt gạo, người thứ hai cầm hai hạt gạo, người thứ ba cầm ba hạt gạo, tổng cộng một trăm người.

Hỏi, cái này trăm người chung nắm giữ bao nhiêu hạt gạo?

Đây là tiểu học năm thứ tư? Vẫn là ngũ niên cấp đề toán?

Thẩm Lãng viết lên đáp án thời điểm, cũng cảm giác mình giống như thiểu năng, vậy mà đi giải đơn giản như vậy đề mục.

Đương nhiên, đề mục này đối với Thẩm Lãng đến nói đúng là đơn giản đến không cách nào nhìn thẳng tình trạng, nhưng đối với thế giới này người mà nói, đã đầy đủ khó.

Chí ít ở đây mười cái học sinh, có thể tại thời gian ngắn đối đầu đạo này đề người, trên cơ bản không tồn tại.

(đạo này đề thế nhưng là trải qua năm 1993 nào đó thành phố năm thứ tư toán học Olympic thi đua, mà lại người nào đó còn không có làm được, đừng hỏi ta là thế nào biết rõ.)

. . .

Tiếp lấy Thẩm Lãng nhìn đề thứ hai.

A?

Có chút ý tứ a!

Mặc dù đúng Thẩm Lãng đến nói vẫn là rất đơn giản, nhưng với cái thế giới này đã là phi thường khó.

Hiện có vật không biết số, tam tam số tới thừa hai, năm năm số tới thừa ba, cúng thất tuần số tới thừa hai, tổng số không hơn trăm, hỏi vật hình học?

Được a, đều dùng tới phương trình a.

Cơ hồ không đến ba giây đồng hồ, Thẩm Lãng liền muốn ra đáp án 23, ngay cả ngoại tinh nhân máy tính đều không cần.

Thứ ba đề càng có ý tứ.

Ba người đồng hành 70 tuổi, năm cây hoa mai 21 nhánh, thất tử đoàn viên chính giữa nửa tháng, trừ trăm lẻ năm khiến cho biết!

Ngươi cho rằng viết thành thơ, liền có thể che giấu hắn là một đạo đơn giản đề toán chân diện mục?

Thẩm Lãng vẫn như cũ không cần tốn nhiều sức giải đáp ra đáp án.

Sau đó đạo thứ tư, đạo thứ năm, đạo thứ sáu. . . Đạo thứ chín.

Thật,

Không có một đạo đề có thể làm cho Thẩm Lãng cảm giác được có như vậy một chút xíu độ khó.

Không có một đạo đề mục có thể làm cho hắn dùng vượt qua lưỡng phút thời gian.

Cho nên, hắn đem tất cả chờ mong đều đặt ở cuối cùng một đạo áp trục đề bên trên.

. . .

Cuối cùng này một đạo đề mục, vậy mà chiếm ròng rã một tờ, Thẩm Lãng nhìn một chút, không khỏi mở to hai mắt.

Đề thi này, có chút ý tứ, có chút khó khăn a!

Thậm chí là siêu cấp khó khăn!

Hết thảy hai mươi cái cây, mỗi đi loại bốn khỏa, nhiều nhất loại mấy hàng.

Đem loại pháp dùng bức hoạ ra, như ít hơn so với 14 đi, chủ đề giải đáp thất bại!

Đề thi này nhìn như đơn giản, song là trên Địa Cầu ngàn năm toán học nan đề.

Người bình thường luôn luôn nghĩ, tổng cộng 20 cái cây, một chuyến loại 4 khỏa, đó chính là 5 đi.

Đương nhiên hoàn toàn không phải như vậy, bởi vì có thể dựa theo bất quy tắc hình dạng trồng cây, như thế liền vượt xa 5 đi.

Tại thế kỷ XVI người La Mã hoàn thành 16 đi sắp xếp.

Thế kỷ mười tám trứ danh nhà số học Gauss hoàn thành 18 đi sắp xếp.

Mãi cho đến thế kỷ 20 mạt hai vị máy vi tính cao thủ lợi dụng máy tính, mới hoàn thành 20 đi sắp xếp.

Đây đã là sáng tạo ghi chép.

20 cái cây, mỗi đi 4 khỏa, vậy mà trồng ra 20 đi.

Nhưng mà đến thế kỷ hai mươi mốt, mới ghi chép sinh ra, có người hoàn thành 23 đi sắp xếp.

Đạo này đề cũng là Hứa Văn Chiêu cực kỳ đắc ý một đạo đề mục, hắn là theo thượng cổ một cái toán thuật trên điển tịch phát hiện.

Sau đó, hắn liền làm không biết mệt, ròng rã dùng thời gian mười mấy năm, rốt cục hoàn thành 14 đi sắp xếp.

Không chỉ có như thế, hắn còn thích cầm đạo này đề đi khó xử tất cả mọi người.

Bao quát tại phủ Bá tước đồng liêu, còn có Bá tước đại nhân, cùng những cái kia vừa mới thi đậu công danh thư sinh.

Bởi vì không ai toán học tạo nghệ có thể đến hắn tình trạng này.

Khi hắn vẽ ra 14 đi loại pháp thời điểm, đều có thể thu hoạch người khác chấn kinh mà kinh diễm biểu lộ.

Hiện tại hắn lại đem đạo này đề lấy ra thi Thẩm Lãng, làm áp trục tới đề.

Đương nhiên, hắn căn bản không có muốn Thẩm Lãng giải đáp ra, vẻn vẹn chỉ dùng để khoe khoang.

Để ngươi Thẩm Lãng tên nhà quê này nhìn xem, ta Hứa Văn Chiêu đến tột cùng là bực nào tới ngưu bức?

Tốt a, đối với Hứa Văn Chiêu đến nói, có thể giải đáp ra 14 đi sắp xếp xác thực đã rất ngưu bức.

Nhưng đối với Thẩm Lãng mà nói, cái này còn không có đạt tới thế kỷ XVI trình độ.

Mà hắn dễ như trở bàn tay liền có thể vẽ ra 23 đi sắp xếp, so Hứa Văn Chiêu đáp án tối thiểu dẫn trước hơn ngàn năm.

20 cái cây, mỗi đi 4 khỏa, vậy mà trồng ra 23 đi.

Quả thực là nghịch thiên a, đúng Hứa Văn Chiêu 14 tiến lên đi triệt để nghiền ép!

Chỉ sợ sẽ đem Hứa Văn Chiêu chấn động đến hồn phi phách tán đi!

. . .

Phía trước chín đạo đề, Thẩm Lãng vẻn vẹn chỉ dùng không đến mười phút liền hoàn thành.

Cuối cùng một đạo đề, hắn ròng rã dùng hơn nửa giờ khoảng chừng!

Đương nhiên, tại trong đầu hắn giải đáp là rất nhanh, nháy mắt liền có ngưu bức nhất đáp án, sáng tạo ghi chép đáp án.

Nhưng là, muốn hiện ra bên trên trên giấy lại là cần phải thời gian nhất định.

Đây là một cái phi thường tinh chuẩn hình học đồ án, sai một chút xíu đều không được.

Cho nên, Thẩm Lãng mới ròng rã dùng hơn nửa giờ.

Tại hắn bài thi quá trình bên trong, là không cho hắn tạo thành áp lực, Bá tước đại nhân cùng lão phu tử đều không có tại bên cạnh đứng ngoài quan sát.

Hứa Văn Chiêu ngồi ở phía trên nhìn xem Thẩm Lãng bài thi, trong lòng là phi thường đắc ý.

Hắn vẫn luôn tại chú ý Thẩm Lãng, phát hiện trước mặt hắn chín đạo hoa văn trang trí thời gian cực kỳ bé nhỏ, mà là đem phần lớn thời gian đều tiêu vào cuối cùng một đạo đề bên trên.

Đây là rất bình thường một loại hành vi.

Hắn thấy, phía trước chín đạo đề đều là cứng nhắc đề mục, sẽ chính là biết, không phải là sẽ không.

Mà Thẩm Lãng khẳng định là hoàn toàn sẽ không, đem đầu óc nghĩ nổ cũng không biết, cho nên vội vàng liếc nhìn qua những đề mục này về sau, lung tung viết một đáp án.

Mà cuối cùng một đạo đề mục, mặc dù là khó khăn nhất, nhưng lại là mềm tính đề.

20 cái cây, mỗi đi 4 khỏa, nhiều nhất loại mấy hàng?

Bất luận kẻ nào nhìn thấy đề thi này, trong lòng đều sẽ ôm lấy hi vọng, sau đó điên cuồng đầu nhập trong đó, không ngừng mà nếm thử các loại trái ngược án.

Kết quả phát hiện, coi như hao phí thời gian mấy tháng, cũng căn bản không có khả năng giải đáp được đi ra.

Hắn Hứa Văn Chiêu hoa trọn vẹn thời gian mười mấy năm, mới hoàn thành 14 đi sắp xếp.

Cho nên đã có thể kết luận, Thẩm Lãng nửa đường đề đều giải đáp không ra.

Quất roi một trăm, đã trở thành kết cục đã định.

Hứa Văn Chiêu vì sao như thế chắc chắn?

Bởi vì phía trước chín đạo đề Thẩm Lãng hoàn toàn không có bất kỳ cái gì diễn toán quá trình, không có mượn nhờ tính toán trù.

Liền xem như toán thuật mọi người, cũng phải tại bên cạnh diễn toán một thời gian thật dài.

Đầu năm nay nào có diễn toán không cần tính toán trù a, một khi vô dụng, cũng chỉ có thể chứng minh một việc, hắn cái gì cũng không biết, chỉ tại mò mẫm viết.

Không chỉ là Hứa Văn Chiêu nghĩ như vậy, Bá tước đại nhân cũng là ý tưởng như vậy.

Thẩm Lãng một lần tính toán trù cũng không hề dùng qua, chỉ sợ thật sự là một đạo đề đều giải đáp không ra.

Lần này phiền phức.

Thật chẳng lẽ trơ mắt nhìn xem hắn bị quất roi một trăm cái?

Tiểu tử này da mịn thịt mềm, tăng thêm Hứa Văn Chiêu khẳng định không biết nặng nhẹ, vạn nhất thật đả thương như thế nào cho phải?

Cho nên, Bá tước đại nhân nhanh chóng làm đi một đạo ánh mắt.

Lập tức, ngoài cửa một nô bộc cực nhanh chạy, tiến đến bẩm báo Bá tước phu nhân.

Sau đó Hứa Văn Chiêu muốn quất roi Thẩm Lãng, Bá tước đại nhân không tiện ngăn cản, nhưng phu nhân là nữ tử, là có thể ngăn cản.

Mười đạo đề toàn bộ giải đáp hoàn tất về sau, Thẩm Lãng rõ ràng có thể nộp bài thi, nhưng là hắn cố tình không giao, mà là nhìn xem những đề mục này đang ngẩn người.

Hứa Văn Chiêu trong lòng càng thêm thống khoái.

Miệng còn hôi sữa tiểu bạch kiểm, ta ra đề bài, ngươi coi như chăm chú nhìn mười năm cũng sẽ không.

Không biết trời cao đất rộng đồ vật, dám đến trêu chọc ta? Dám cản ta đường, dám cướp đi ta cháu trai chuyện tốt?

Đợi chút nữa ta đánh chết ngươi.

Bởi vì có gió, cho nên không đến một giờ, một nén hương liền đốt xong.

Hứa Văn Chiêu lạnh giọng nói: "Thời gian đến, nộp bài thi!"

Sau đó, hắn trực tiếp đi xuống, một thanh lấy đi Thẩm Lãng trên mặt bàn bài thi.

"Bất học vô thuật đồ vật, lên lớp không lắng nghe nói, dám khẩu xuất cuồng ngôn đều học xong, người không biết không sợ. . ." Hứa Văn Chiêu thản nhiên nói.

Sau đó, hắn cầm qua Thẩm Lãng bài thi xem xét.

Đạo thứ nhất đề.

Hứa Văn Chiêu chẳng thèm ngó tới nhìn một chút, sau đó liền muốn ánh mắt trượt đến đề thứ hai đi, bản năng liền muốn ở phía trên đánh một cái lớn xiên.

Nhưng là dừng lại một chút một giây đồng hồ, ánh mắt của hắn lại trở về đến đề thứ nhất.

Vậy mà. . . Trả lời?

Cái này sao có thể?

Cái này đề thứ nhất mặc dù là đơn giản nhất, nhưng cũng vượt xa hắn lúc này dạy nội dung a.

Không hiểu cao cấp toán thuật người, cũng chỉ có thể một thêm hai, thêm ba, thêm bốn như thế không ngừng thêm xuống dưới, các loại thêm đến một trăm thời gian, thời gian một nén nhang sớm đã dùng xong.

Nhưng mà, Thẩm Lãng cho ra cực kỳ tinh chuẩn giải đáp phương thức cùng đáp án.

Lại nhìn đề thứ hai, lại còn là đúng.

Thứ ba đề, vẫn như cũ đúng.

Hứa Văn Chiêu cảm thấy có chút không ổn a, sắc mặt nháy mắt liền thay đổi.

Thứ tư đề, thứ năm đề, vẫn như cũ chính xác.

Thậm chí chính xác đến không thể lại chính xác, Thẩm Lãng giải đề phương thức so với hắn Hứa Văn Chiêu còn cao minh hơn, còn phải tinh chuẩn.

Hứa Văn Chiêu phía sau lưng mồ hôi lạnh bắt đầu tuôn ra.

Hắn nhưng là chính miệng nói qua a, chỉ cần Thẩm Lãng trả lời năm đạo đề, hắn liền trước mặt mọi người hướng Thẩm Lãng xin lỗi.

Hiện tại Thẩm Lãng cái này năm đạo đề đều trả lời, nên làm thế nào cho phải a?

Sau đó, Hứa Văn Chiêu nhìn về phía thứ sáu đề, thứ bảy đề, thứ tám đề, thứ chín đề!

Hắn đã không phải là đổ mồ hôi lạnh, mà là triệt để bị chấn kinh.

Gặp quỷ, đây tuyệt đối là gặp quỷ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 50: Hung Tàn Đánh Mặt, Hứa Văn Chiêu Vô Cùng Nhục Nhã A

Hứa Văn Chiêu rõ ràng thấy rất rõ ràng.

Phía trước chín đạo đề Thẩm Lãng liền dùng thời gian qua một lát, không có bất kỳ cái gì diễn toán quá trình, cơ hồ nhìn một chút liền viết ra đáp án.

Hắn vốn cho là Thẩm Lãng là viết linh tinh một mạch.

Không nghĩ tới, toàn bộ chính xác.

Cái này quá hoang đường a.

Cái này chín đạo đề đã là phi thường cao thâm toán thuật nan đề, toàn bộ Huyền Vũ vùng ven vốn không có mấy người có thể làm được.

Coi như hắn Hứa Văn Chiêu, cũng cần dùng một đoạn thời gian, trải qua đại lượng diễn toán, mới có thể toàn bộ làm ra.

Thẩm Lãng vẻn vẹn chỉ dùng thời gian qua một lát.

Hắn, hắn làm sao làm được a?

Mấu chốt là, hắn căn bản vô dụng tính toán trù a, hắn là như thế nào tiến hành diễn toán a.

Thẩm Lãng phải chưa từng có tiếp xúc qua toán thuật thứ này a, chẳng lẽ là trời sinh mà sẽ tới?

Cái này cũng không khỏi quá khủng bố đi.

. . .

Hứa Văn Chiêu nhắm mắt lại, để cho mình tâm tình tỉnh táo lại, sau đó đi xem đề thứ mười.

Phía trước chín đạo đề Thẩm Lãng đều trả lời, Hứa Văn Chiêu chú định mất đi mặt mũi.

Mà cái này đạo thứ mười đề, thì là toán thuật vinh dự chi tranh, là đối hắn toán thuật trí tuệ chi tranh.

20 cái cây, mỗi đi loại 4 khỏa, tổng cộng loại mấy hàng.

Đạo này đề hắn là theo thượng cổ toán thuật điển tịch nhìn thấy, dùng thời gian mười mấy năm, mới nghĩ ra 14 đi sắp xếp.

Hứa Văn Chiêu tin tưởng vững chắc Thẩm Lãng nhất định không cách nào hoàn thành, bởi vì đây là chân chính toán thuật đại trí tuệ.

Nhưng mà. . .

Vẻn vẹn chỉ nhìn một chút.

Hứa Văn Chiêu cảm giác được tê cả da đầu, trên thân từng đợt rùng mình.

Mã, Thẩm Lãng. . . Ngươi điên sao?

Không, lão thiên gia ngươi điên sao?

Đây là hình học đồ án đề, một mắt không sai.

Hứa Văn Chiêu liếc mắt liền nhìn ra, Thẩm Lãng giải đáp vượt xa mười ba đi.

Sau đó, hắn bắt đầu đếm.

Mười lăm, mười sáu, mười bảy, mười tám. . . Hai mười ba!

Ròng rã hai mười ba đi!

Để người hoài nghi đời người, rùng mình a!

Đây, đây là làm sao làm được a?

20 cái cây, mỗi đi 4 khỏa, ngươi trồng ra 23 đi.

Ngươi là thế nào làm được a?

Ngươi là người hay quỷ a?

Ta Hứa Văn Chiêu ròng rã dùng thời gian mười mấy năm, mới trồng ra 14 được a.

Mấu chốt Thẩm Lãng mới dùng bao lâu?

Không đến nửa canh giờ a!

Có như vậy một nháy mắt, Hứa Văn Chiêu thật hoài nghi mình trí thông minh, thật có chút nản lòng thoái chí.

Hắn yêu quý toán thuật, mà lại có được rất cao tạo nghệ.

Mặc dù khoa cử bên trên không có thành tích, nhưng là đang tính thuật bên trên, hắn cảm thấy mình không có địch thủ.

Chính vì vậy, hắn mới chưởng quản toàn bộ phủ Bá tước khoản, tại phủ Bá tước đóng vai không thể thiếu trọng yếu vai trò.

Hắn vì vậy mà tự ngạo.

Nhưng mà, hắn phát hiện mình điểm này toán thuật thành tựu, trực tiếp bị nghiền thành là cặn bã.

Này làm sao có thể không cho hắn sụp đổ?

. . .

Phu nhân đang tại vẽ tranh.

Võ công của nàng rất cao, nhưng là bởi vì theo từ nhỏ buộc luyện, căn bản không thích.

Nàng liền thích vẽ tranh, bất quá trình độ sao?

Tóm lại a, phủ Bá tước trên dưới là không người nào dám khó mà nói.

Lúc này, Bá tước đại nhân bên người người hầu ở bên ngoài nhanh chóng hấp tấp nói: "Phu nhân, lão gia để ngài nhanh đi học đường một chuyến."

Phu nhân thản nhiên nói: "Làm sao? Kim Mộc Thông muốn bị đánh sao? Vậy liền để lão sư đánh đi."

Bá tước đại nhân người hầu nói: "Không phải thế tử bị đánh, là. . ."

Hắn vẫn chưa nói xong, Bá tước phu nhân nói: "Lão sư đánh học sinh thiên kinh địa nghĩa, người khác bị đánh cũng giống vậy."

Người hầu nói: "Là Thẩm Lãng cô gia, Hứa Văn Chiêu muốn đánh Thẩm Lãng cô gia một trăm roi."

"Bá. . ." Bút vẽ tại giấy tuyên bên trên xẹt qua thật dài một đạo.

Phu nhân bức họa này hủy.

"Hứa Văn Chiêu hắn phát cái gì thần kinh? Đầu óc nước vào sao?" Bá tước phu nhân giận dữ nói: "Lãng nhi thông minh như vậy,

Như vậy ngoan, hắn cũng phải đánh?"

Dứt lời, nàng bỗng nhiên cầm trong tay bút vẽ hất lên, hướng phía học đường bước nhanh tới.

Cái kia người hầu theo ở phía sau, truy đều đuổi không kịp, trong lòng của hắn không khỏi là thế tử khổ sở nửa khắc đồng hồ.

. . .

Hứa Văn Chiêu cầm Thẩm Lãng bài thi, hai tay phát run, sắc mặt trắng bệch.

Sau đó hắn phải làm gì?

Thật chẳng lẽ nhận thua, tại tất cả mọi người trước mặt hướng Thẩm Lãng cái này thằng nhãi ranh xin lỗi nhận lầm sao?

Vậy hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Người sống một đời, giảng cứu chính là một bộ mặt.

Không, tuyệt không!

Hứa Văn Chiêu quyết định chắc chắn, bỗng nhiên đem Thẩm Lãng bài thi xé nát, quở trách nói: "Ngươi viết cái gì loạn thất bát tao đồ vật, một đạo đề đều không đối!"

Dù sao xé nát về sau, liền không có chứng cứ.

Nhìn thấy một màn này, Thẩm Lãng thật có chút kinh ngạc.

Trước mắt cái này Hứa Văn Chiêu đã không phải là lòng dạ hẹp hòi đơn giản như vậy, quả thực là có nhân cách thiếu hụt.

Chẳng lẽ nhà số học đều là như thế EQ sao? Bá tước đại nhân là thế nào tha thứ đến bây giờ?

Bá tước đại nhân nhướng mày.

Coi như Thẩm Lãng một đề chưa đúng, ngươi cần gì phải đem hắn đáp án toàn bộ xé nát?

Hứa Văn Chiêu đem Thẩm Lãng bài thi triệt để xé nát về sau, lạnh giọng nói: "Toàn bộ làm sai, loạn thất bát tao, ngươi nói nên làm cái gì?"

Nhưng mà. . .

Thẩm Lãng không chút nào hoảng thong thả, lại lấy ra một phần giống nhau như đúc bài thi.

Hắn người này a, nhất quán đến chính là thích đem người nghĩ đến xấu nhất, cho nên chuẩn bị sớm.

"Thật sự là xảo a, vừa rồi thời gian dư dả, nhàn vô cùng nhàm chán cho nên ta viết hai phần đáp án."

Thẩm Lãng đưa cho giáo « dịch kinh » Lâm lão phu tử nói: "Ngài cũng tinh thông toán thuật, giúp ta nhìn xem, trả lời mấy đạo đề a?"

Lời này mới ra, Hứa Văn Chiêu lập tức ngốc.

Tốt ngươi cái Thẩm Lãng, vậy mà như vậy âm hiểm? !

Thân thể của hắn bỗng nhiên một trận lay động, cơ hồ muốn bất tỉnh đi.

Mà cái kia lão phu tử tiếp nhận Thẩm Lãng bài thi nói: "Nghiên cứu « dịch kinh » người, đều yêu thích toán thuật. Ta mặc dù toán thuật tạo nghệ không bằng Hứa tiên sinh, nhưng là đúng sai vẫn là nhìn ra được."

Sau đó, lão phu tử bắt đầu chấm bài thi.

Nhìn từ đầu tới đuôi về sau, lão phu tử triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Hắn đúng Thẩm Lãng là tràn ngập lòng tin, cảm thấy hắn chí ít có thể trả lời ba bốn đạo đề.

Nhưng mà không nghĩ tới, vậy mà là hoàn toàn đúng!

Phía trên này đề mục, có chút thật rất xảo trá a.

Cực kỳ kinh diễm vẫn là cuối cùng một đạo đề.

Hắn cũng nghiên cứu rất nhiều năm.

Hứa Văn Chiêu hoàn thành 14 đi sắp xếp, hắn hoàn thành 15 đi, chỉ bất quá chưa từng có biểu hiện ra ngoài mà thôi, nhưng trong lòng vẫn là đắc ý.

Không nghĩ tới, Thẩm Lãng vậy mà hoàn thành 23 đi?

Cái này. . . Đây cũng quá nghịch thiên đi!

Cái này. . . Đây quả thực là toán thuật thiên tài a!

Bá tước đại nhân tại bên cạnh hỏi: "Lâm tiên sinh, như thế nào?"

Dịch kinh lão phu tử Lâm tiên sinh hướng phía Bá tước đại nhân cong xuống nói: "Chúc mừng chủ nhân, thu hoạch được tính toán thuật thiên tài! Lão phu chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy!"

Bá tước đại nhân nói: "Hắn, hắn trả lời mấy đề?"

Lâm tiên sinh nói: "Toàn bộ trả lời, mà lại Thẩm Lãng toán thuật tạo nghệ, đã vượt xa cái này mười đạo đề cực hạn, lão phu mặc cảm."

Bá tước đại nhân lập tức không dám tin, vui mừng không thôi.

Hắn con rể này trước đó liền cho hắn mấy lần kinh hỉ, nhất là đưa qua mục đích không quên mất nhớ lại.

Nhưng là toán thuật thứ này là cần nhờ lão sư chỉ đạo a? Chẳng lẽ có người trời sinh sẽ?

"Lãng nhi, ngươi là như thế nào làm được?" Bá tước đại nhân nhịn không được hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, ta là tự học."

Bá tước đại nhân nói: "Thế nhưng là không có lão sư chỉ đạo, như thế nào tự học đến trình độ này?"

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, một số thời khắc thiên tài chính là như vậy ưu tú, rất để người tuyệt vọng. Toán học một đạo dựa vào là 99% thiên tài, còn có một phần trăm mồ hôi."

Lần này không chỉ Kim Mộc Thông không muốn để ý đến hắn, ngay cả Bá tước đại nhân đều không muốn lý, ngược lại muốn đánh hắn.

Khó trách ngươi Thẩm Lãng không có bằng hữu a!

Sau đó, Bá tước đại nhân muốn trực tiếp chất vấn Hứa Văn Chiêu, vì sao muốn xé Thẩm Lãng bài thi, nhưng nghĩ đến ở đây còn có mười cái học sinh, liền không có chất vấn ra khỏi miệng.

Trước mặt mọi người đánh mặt sự tình, Bá tước đại nhân còn làm không được.

Nhưng mà, việc này Thẩm Lãng lại thích nhất.

"Từ tiên sinh, ngài vừa rồi vì sao muốn xé ta bài thi a, hẳn là muốn tới một cái không có chứng cứ?" Thẩm Lãng hỏi.

Lập tức, Hứa Văn Chiêu sắc mặt đều lục, tức giận đến hàm răng phát run.

Thẩm Lãng nói: "Hứa tiên sinh, ngài nói qua, trả lời năm đạo đề liền cho ta chịu nhận lỗi. Bây giờ ta trả lời mười đạo, lại nên như thế nào a?"

"Đương nhiên, để lão sư ngài cho ta chịu nhận lỗi, học sinh là không dám cưỡng cầu a, dù sao ta cũng là tôn sư trọng đạo người. Nhưng là Hứa tiên sinh ngài làm gương sáng cho người khác, khẳng định là nói là làm đi."

Lời này mới ra, toàn trường mười cái học sinh đều hưng phấn.

Mấy chục năm khó gặp a.

Cay nghiệt bá đạo Hứa Văn Chiêu, lại muốn bị đánh mặt?

Lập tức, tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về phía Hứa Văn Chiêu.

Hứa Văn Chiêu toàn thân khô nóng, đây là hắn trước nay chưa từng có mất mặt thời khắc, thật hận không thể trên mặt đất xuất hiện một vết nứt, để hắn tốt chui vào.

Thật chẳng lẽ muốn hướng Thẩm Lãng cái này miệng còn hôi sữa tiểu bạch kiểm xin lỗi sao?

Vậy hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại?

"Hừ, không biết mùi vị, còn thể thống gì?"

Sau đó, Hứa Văn Chiêu liền trực tiếp muốn ly khai.

Hắn muốn chơi xấu.

Hắn đã quyết định, lớn không về sau không dạy sách, chuyên môn chưởng quản phủ Bá tước khoản, cũng không cần lại đối diện với mấy cái này học sinh.

Mà lúc này, Bá tước đại nhân lên tiếng.

"Hứa tiên sinh, làm người nhà giáo, trọng yếu nhất là tự thân dạy dỗ, làm gương tốt."

Đối với Bá tước đại nhân mà nói, câu nói này khẩu khí đã là tương đối nặng.

Hứa Văn Chiêu muốn phất tay áo mà ra, nhưng cuối cùng không dám, cái này dù sao cũng là hắn chủ tử.

Ngay sau đó, Bá tước phu nhân chậm rãi đi tới, thanh âm ôn nhu lại kiên định nói: "Làm sai sự tình, liền muốn gánh chịu. Nói chuyện qua, liền muốn chắc chắn."

Hứa Văn Chiêu là phu nhân họ hàng xa, cho nên Bá tước phu nhân coi là hắn chỗ dựa.

Lưỡng người chủ nhân đều lên tiếng, hắn cũng không dám lại quá mức làm càn.

Thế là, Hứa Văn Chiêu cắn chặt hàm răng, đi vào Thẩm Lãng trước mặt.

Tại rất nhiều người ánh mắt nhìn chăm chú, mỗi một bước đều nặng như ngàn cân.

Hướng về phía Thẩm Lãng chắp tay khom lưng nói: "Thật xin lỗi, Thẩm Lãng! Mới vừa rồi là ta quá mức càn rỡ, trách oan ngươi!"

Sỉ nhục a, chưa bao giờ có vô cùng nhục nhã a!

Đại địa a, ngươi vỡ ra một cái khe, để ta chui vào đi.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 51: Thật Có Lỗi A! Bản Mỹ Nam Muốn Chơi Chết Ngươi

"Ba ba ba. . ."

Hứa Văn Chiêu cảm giác được trên mặt của mình bị một bàn tay lại một bàn tay im lặng quật.

Người chung quanh ánh mắt mọi người đều là cười trên nỗi đau của người khác.

Hắn mặt đỏ tới mang tai, toàn thân lông tơ phảng phất đều muốn bốc cháy.

Toàn bộ da đầu đều muốn nhấc lên, toàn bộ tâm đều muốn nổ.

Hắn một khắc cũng không sống được, trực tiếp quay người rời đi.

"Thẩm Lãng, ngươi chờ đó cho ta, ngươi chờ đó cho ta."

"Từ nay về sau, ngươi ta không chết không thôi!"

. . .

Ở đây mười cái học sinh, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt thật sự là tràn ngập kính nể.

Ngưu a, vậy mà để Hứa Văn Chiêu cái này ác bá chịu nhận lỗi?

Mà lúc này, Bá tước đại nhân bỗng nhiên nói: "Thẩm Lãng, vươn tay ra."

Thẩm Lãng khiếp khiếp nói: "Nhạc phụ, vì sao a?"

"Vươn ra." Bá tước đại nhân nói.

Thẩm Lãng xòe bàn tay ra.

Bá tước đại nhân cầm lấy thước, tại Thẩm Lãng lòng bàn tay đánh một chút.

Thắng cũng phải đánh? Cứ việc không có chút nào đau.

"Không kiêu không ngạo, miễn cho ngươi quá mức đắc ý!" Bá tước đại nhân dạy dỗ.

Ngươi cái này lão cổ bản, ngươi cái này cổ hủ Xú lão đầu.

"Vâng, nhạc phụ đại nhân." Thẩm Lãng một mặt nhu thuận.

Đây chính là điển hình trên mặt cười hì hì, trong lòng mắng .

Hắn đương nhiên biết rõ, nhạc phụ đại nhân đây là hảo tâm, miễn cho ở đây học sinh trong lòng đố kỵ.

Mà lại, Bá tước xác thực không thể gặp Thẩm Lãng như vậy dương dương đắc ý dáng vẻ, luôn luôn không hiểu ra sao cả muốn giáo huấn một chút.

Ai!

Nhạc phụ cùng con rể, tóm lại là thiên địch a!

Cứ việc Bá tước đại nhân trong lòng là thích cái này con rể.

. . .

Hứa Văn Chiêu không có mặt mũi lại ở tại phủ Bá tước bên trong, trực tiếp về nhà, mượn rượu giải sầu.

Nhưng mà, hắn bị Thẩm Lãng đánh mặt tin tức, vẫn là rất nhanh truyền khắp toàn bộ phủ Bá tước, tiếp lấy lan tràn đến Huyền Vũ thành.

Đương nhiên, cũng không phải hắn Hứa Văn Chiêu có thế này đại danh khí a, mấu chốt là bởi vì Thẩm Lãng.

Lúc này Thẩm Lãng, đã là Huyền Vũ thành đại danh nhân.

Trước ở rể phủ Bá tước, tiếp theo tại Điền Hoành sòng bạc đại sát tứ phương, muốn không nổi danh cũng khó khăn a.

Hứa Văn Chiêu quyết định, mấy ngày kế tiếp đều không đi phủ Bá tước, ít nhất chờ đến cuộc phong ba này trôi qua về sau lại nói.

Mà liền tại hắn mượn rượu giải sầu thời điểm, trong nhà bỗng nhiên xuất hiện một người.

Điền Hoành!

Địch nhân của địch nhân, chính là bằng hữu?

Điền Hoành ngồi tại Hứa Văn Chiêu trước mặt, thản nhiên nói: "Hứa tiên sinh chỉ ném một chút mặt mũi mà thôi, ta mà thì là thương cân động cốt a, ta cùng Thẩm Lãng mới là sinh tử đại thù."

Hứa Văn Chiêu trong lòng quả nhiên dễ chịu một chút.

Làm ngươi xui xẻo thời điểm, như thế nào mới có thể để ngươi vui vẻ đâu? Đương nhiên là gặp được một cái xui xẻo hơn người.

Điền Hoành nói: "Hứa tiên sinh muốn diệt trừ Thẩm Lãng cái này nghiệt súc sao?"

"Diệt trừ?" Hứa Văn Chiêu kinh ngạc nói: "Ngươi nói diệt trừ, là có ý gì?"

"Đương nhiên là đem hắn chơi chết." Điền Hoành nói.

Hứa Văn Chiêu lắc đầu nói: "Không thể nào, Bá tước đại nhân rất thiên vị hắn, Huyền Vũ thành ai có thể động đến Thẩm Lãng?"

Điền Hoành nói: "Lời này của ngươi nói đến ý tưởng bên trên, có Bá tước đại nhân che chở, không ai có thể động đến Thẩm Lãng, trừ phi Bá tước đại nhân nguyện ý từ bỏ Thẩm Lãng!"

Hứa Văn Chiêu nói: "Cái này sao có thể? Thẩm Lãng không có theo như đồn đại rác rưởi như vậy, Bá tước đại nhân cao hứng cũng không kịp, làm sao lại từ bỏ hắn?"

"Làm như không có khả năng?" Điền Hoành nói: "Chính là bởi vì Thẩm Lãng quá mức xuất sắc, cho nên Bá tước đại nhân mới muốn từ bỏ hắn."

Hứa Văn Chiêu kinh ngạc.

Điền Hoành tiếp tục nói: "Bá tước đại nhân tâm bệnh là cái gì?"

Hứa Văn Chiêu nói: "Nhi tử quá mức vô năng."

Điền Hoành nói: "Đúng, thế tử vô năng, mà lại tân chính hừng hực khí thế. Đợi đến Bá tước đại nhân sau khi qua đời, Thẩm Lãng lại biểu hiện xuất sắc như thế, ngày khác thế tử như thế nào trấn được Thẩm Lãng? Tương lai chỉ sợ hoạ từ trong nhà,

Huyền Vũ phủ Bá tước họ Thẩm, mà không họ Kim."

Hứa Văn Chiêu hớp một cái rượu nói: "Có đạo lý."

Điền Hoành nói: "Ngày đó năm người cạnh tranh phủ Bá tước ở rể, còn lại bốn người như thế ưu tú, vì sao đơn độc Thẩm Lãng thắng được?"

Hứa Văn Chiêu nói: "Bởi vì hắn không có dã tâm, biểu hiện phi thường vô năng, thanh danh rất kém cỏi."

"Đúng." Điền Hoành nói: "Nhưng bây giờ hắn đây là vô năng dáng vẻ sao? Hắn biểu hiện xuất sắc như vậy, tài trí viễn siêu thế tử Kim Mộc Thông."

Hứa Văn Chiêu nói: "Nhưng Thẩm Lãng không có dã tâm a, nhìn hắn làm từng cọc từng cọc sự tình, đi trước đe doạ ngươi, lại đi ngươi sòng bạc thắng tiền, lại buộc ta chịu nhận lỗi, hoàn toàn là một bộ có thù tất báo, bừa bãi vô sỉ hoàn khố sắc mặt, ai nấy đều thấy được hắn không có dã tâm a."

Điền Hoành nói: "Hắn không có dã tâm, chúng ta có thể đem hắn tạo nên rất có dã tâm. Ta ở bên ngoài trắng trợn truyền bá lời đồn đại, nói Thẩm Lãng như thế nào tới xuất sắc, thế tử như thế nào tới vụng về, ngày khác Thẩm Lãng nhất định sẽ thay vào đó, mà ngươi thì phải tại Bá tước đại nhân cùng phu nhân trước mặt tiến vào sàm ngôn. Mười lần không được liền một trăm lần, một ngàn lần."

"Mười người thành hổ?" Hứa Văn Chiêu nói.

"Đúng." Điền Hoành nói: "Hoang ngôn lặp lại một ngàn lần, liền biến thành chân lý."

Hứa Văn Chiêu nói: "Coi như như thế, Bá tước đại nhân cũng nhiều lắm thì lên cảnh giác mà thôi, căn bản không đả thương được Thẩm Lãng mảy may."

Điền Hoành nói: "Chính là để Bá tước đại nhân lên cảnh giác, thời khắc mấu chốt không nguyện ý chết bảo đảm Thẩm Lãng. Mặc kệ là phía ngoài lời đồn đại, vẫn là ngươi sàm ngôn, đều vẻn vẹn chỉ cổ vũ mà thôi, chúng ta đối phó Thẩm Lãng có chân chính sát chiêu."

Hứa Văn Chiêu nói: "Cái gì sát chiêu?"

"Không thể nói." Điền Hoành nói: "Chỉ cần lời đồn đại đầy đủ mãnh liệt, ngươi sàm ngôn đầy đủ ác độc, đám lửa này liền bốc cháy, như thế chúng ta sát chiêu liền có thể một đao thấy máu, diệt đi Thẩm Lãng."

"Quả thật có thể?" Hứa Văn Chiêu nói.

Điền Hoành nói: "Đương nhiên có thể, cho nên Hứa tiên sinh muốn về đến phủ Bá tước, trợ giúp chúng ta đem đám lửa này bốc cháy."

Hứa Văn Chiêu thật không nguyện ý ở thời điểm này về phủ Bá tước, nhưng là nếu như có thể diệt đi Thẩm Lãng, kia bị người chỉ chỉ điểm điểm, chế giễu vài câu cũng không có cái gì.

"Ngươi yên tâm, ta ngày mai liền trở về phủ Bá tước, nhất định đem hỏa thiêu đến tăng thêm, đem Thẩm Lãng đốt sống chết tươi." Hứa Văn Chiêu nói: "Trước tiên ở Bá tước đại nhân bên kia đốt, sau đó tại Bá tước phu nhân bên người đốt, nhất định khiến hai vị chủ nhân đối với Thẩm Lãng tràn ngập cảnh giác."

Điền Hoành đưa tay nói: "Ngươi ta nội ứng ngoại hợp, tranh thủ tiếp xuống sát chiêu, nhất cử diệt đi Thẩm Lãng."

Lập tức, hai bàn tay đập vào cùng một chỗ.

. . .

Màn đêm buông xuống.

Hứa Văn Chiêu cải trang cách ăn mặc, toàn thân đều bao phủ tại màu đen áo choàng bên trong, trong ngực ôm một chiếc rương, từ cửa sau rời nhà.

Vừa mới đi ra ngoài không lâu, liền có hai tên võ sĩ một trước một sau đi theo hắn.

Một lát sau, hắn tiến vào một cái bí mật trong sân.

Nơi này là Từ gia biệt viện, chỉ bất quá người biết không nhiều.

Một cái võ sĩ mang theo Hứa Văn Chiêu tiến vào phòng bên trong.

Hứa Văn Chiêu không gặp được bên trong chủ nhân, chỉ có thể cách hình dáng nhìn thấy một hình bóng mà thôi.

"Đại nhân, đây là tiểu nhân nửa năm này hiếu kính."

Hứa Văn Chiêu đem một cái lớn hơn một chút cái rương để lên bàn, mở ra xem, bên trong vàng óng ánh đều là kim tệ.

Tối thiểu hơn ngàn!

"Có chút nhiều a." Bên trong truyền đến Trương Tấn thanh âm.

"Không nhiều, không có chút nào nhiều." Hứa Văn Chiêu lại lấy ra một cái cái hộp nhỏ, để lên bàn nói: "Đại nhân tân hôn sắp đến, tiểu nhân không thể tiến về, đây là cho ngài phu nhân lễ vật, toàn bộ đều là phủ Bá tước truyền thừa xuống châu báu đồ trang sức."

Rương nhỏ mở ra, bên trong quả nhiên phục trang đẹp đẽ.

Trương Tấn nói: "Còn có đây này? Ngươi biết chúng ta rất muốn nhất cái gì."

Hứa Văn Chiêu xuất ra một cái sổ nói: "Đây là tháng này ta tại phủ Bá tước đạt được một số bí mật tình báo."

Một cái võ sĩ đi tới, đem sổ cầm đi vào.

Trương Tấn đọc qua về sau nói: "Làm như vẫn là những này lông gà vỏ tỏi sự tình a? Chúng ta phải biết là phủ Bá tước chân chính tài chính tình huống, đến tột cùng có bao nhiêu kim tệ tồn kho, lấy trước mắt chi tiêu tình hình còn có thể chèo chống bao lâu, đây mới là chúng ta đánh bại phủ Bá tước chỗ mấu chốt. Cực kỳ mấu chốt tình báo chính là, phủ Bá tước bí mật kim khố đến tột cùng ở nơi đó."

Hứa Văn Chiêu nói: "Đại nhân, ngài nói những này phủ Bá tước hạch tâm cơ mật, mặc dù ta cũng coi như đại quyền trong tay, nhưng là bực này cơ mật cũng chỉ có Bá tước đại nhân tự mình biết. Bất quá xin ngài yên tâm, ta đã có chút đầu mối, ta cảm giác khoảng cách phủ Bá tước hạch tâm kim khố đã không xa."

"Ừm, việc này mới là trọng yếu nhất, so ngươi hiếu kính kim tệ trọng yếu được nhiều, ngươi phải tốn nhiều tâm." Trương Tấn nói: "Ngươi yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua có công tới thần."

Hứa Văn Chiêu nói: "Vậy ta nhi tử cái này một khoa vũ cử?"

"Tám thành!" Trương Tấn trực tiếp đương đạo.

Hứa Văn Chiêu lập tức đại hỉ, nói: "Đa tạ đại nhân."

Đón lấy, hắn nhịn không được mở miệng nói: "Thẩm Lãng tên cầm thú này còn có thể gây sóng gió bao lâu? Ta thực sự là một ngày đều nhẫn không đi xuống."

Trương Tấn cau mày nói: "Hắn chỉ một cái côn trùng, không có ý nghĩa, đánh bại phủ Bá tước mới là trọng yếu nhất."

Nhưng là bây giờ Hứa Văn Chiêu liền muốn chơi chết Thẩm Lãng, dùng giải tâm đầu chỉ hận.

Trương Tấn nói: "Điền Hoành không phải tính toán làm Thẩm Lãng sao? Ngươi tại phủ Bá tước bên trong phối hợp hắn là được."

Hứa Văn Chiêu nói: "Vâng, ta ngày mai liền tiến vào phủ Bá tước không ngừng tiến vào sàm ngôn, ta hận không thể lập tức đem cái này nghiệt súc giẫm chết."

. . .

Ban đêm, Thẩm Lãng trở lại viện tử của mình bên trong.

Hôm nay đại hoạch toàn thắng, hung hăng giết Hứa Văn Chiêu cái này tiểu nhân nhuệ khí.

Nhưng Thẩm Lãng cũng không có bất kỳ cái gì đắc ý.

Hắn hôm nay nghe ngóng rất nhiều, cũng điều tra không ít, cho nên có một cái quyết định.

Thẩm Lãng đời người cách ngôn có rất nhiều, hơn nữa còn già thay đổi, nhưng có vài câu là từ đầu đến cuối không đổi.

Tỉ như, luôn có điêu dân muốn hại trẫm.

Ngoài ra còn có một câu chính là, nhất định phải dùng lớn nhất ác ý phỏng đoán người khác.

Thẩm Lãng suy bụng ta ra bụng người, đứng tại Hứa Văn Chiêu góc độ bên trên suy nghĩ vấn đề.

Giống Hứa Văn Chiêu loại này giống như ta lòng dạ hẹp hòi người bị hung hăng đánh mặt sẽ làm thế nào?

Phi!

Giống Hứa Văn Chiêu bực này lòng dạ hẹp hòi hạng người, bị hung hăng đánh mặt về sau sẽ làm thế nào?

Hắn đương nhiên sẽ trả thù ta, mà lại là từ sáng sớm đến tối trả thù.

Nói không chừng còn phải cùng địch nhân cùng một chỗ liên thủ trả thù ta, tỉ như nói Điền Hoành.

Về phần Hứa Văn Chiêu sẽ làm như trả thù ta Thẩm Lãng?

Điểm này hoàn toàn không trọng yếu!

Bởi vì, Thẩm Lãng sẽ không để cho hắn có xuất thủ trả thù cơ hội.

Đối mặt một cái tràn ngập địch ý, thời thời khắc khắc muốn hại ngươi người, phải làm gì?

Đợi đến hắn xuất thủ hại ngươi thời điểm lại phản kích?

Đó chính là ngu ngốc! Sống không quá một trăm chương.

Biện pháp duy nhất chính là tiên hạ thủ vi cường, đem địch nhân tiêu diệt tại trong trứng nước!

Thật xin lỗi, ta cảm thấy ngươi có thể sẽ hại ta, cho nên ta trước hết động thủ.

Đương nhiên cũng có ngoại lệ tình huống, nhất định phải chờ địch nhân xuất thủ trước, mới có thể phát động một kích phản sát tới điều kiện. Cũng tỷ như Điền Hoành loại này, hắn cũng chờ vài ngày!

Tóm lại, thiên ngôn vạn ngữ hóa thành một câu: Hứa Văn Chiêu, ta chơi chết ngươi!

Ngày mai ta liền động thủ.

Không, không, thời gian là vàng bạc.

Đêm nay liền động thủ, hiện tại liền động thủ!

Tranh thủ ngày mai liền cạo chết ngươi!

Ai! Ta dáng dấp đẹp trai như vậy, thế này cơ trí, còn như thế ngoan độc, làm như đến nha!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 52: Đến! Cảm Thụ Một Chút Thiên Tài Uy Lực Đi!

Thẩm Lãng đi vào Bá tước đại nhân bên ngoài.

Bá tước cùng phu nhân cũng đã ngủ.

"Nhạc mẫu đại nhân, nhạc phụ đại nhân!" Thẩm Lãng dùng mỹ hảo thanh âm hô.

"Hừ!" Đây là nhạc phụ.

"Ài, Lãng nhi làm như?" Đây là nhạc mẫu, thanh âm ôn nhu cực kì.

Nhìn một cái, đây chính là đem nhạc mẫu đặt ở nhạc phụ trước mặt đại nhân kết quả.

Thẩm Lãng nói: "Hứa tiên sinh bị tức đi, mấy ngày nay đại khái cũng sẽ không xuất hiện. Nhưng là phủ Bá tước trương mục lại muốn như thường tiến hành, mấy ngày nay trong phủ đều có đại lượng vàng bạc cùng tài vật ra vào, như dùng trên trương mục chậm trễ mấy ngày, chỉ sợ tiếp xuống vàng bạc không tốt ra sổ sách, tiểu tế vừa vặn đang tính thuật trên có chỗ tạo nghệ, không bằng mấy ngày nay liền để tiểu tế trên đỉnh, chờ Hứa tiên sinh trở về về sau, lại giao cho hắn?"

Bá tước đại nhân nói: "Có chuyện gì không thể ngày mai nói sao?"

Dựa vào, ngươi đường đường Bá tước còn có rời giường khí?

Mấu chốt hiện tại mới khoảng chín giờ đêm a, ngươi sớm như vậy lên giường làm gì?

Phu nhân nói: "Lãng nhi cũng là một mảnh hảo tâm, ngươi liền không thể thật dễ nói chuyện sao?"

Đón lấy, bên trong truyền đến thanh âm của phu nhân.

"Lãng nhi, ngươi vào nói."

Thẩm Lãng vẫn tại bên ngoài ngừng một hồi, sau đó lại đi vào, để tránh thấy cái gì không nên nhìn hình tượng.

Bá tước đại nhân một mặt khó chịu, phu nhân lại cười không ngớt nhìn qua Thẩm Lãng.

"Nói thật, ngươi có cái quỷ gì tâm tư?" Bá tước đại nhân nói.

Đối mặt thân nhân trọng yếu nhất là cái gì?

Thổ lộ tâm tình!

Thông minh đồng thời, không cần coi người khác là thành đồ đần.

Thẩm Lãng nói: "Ta hoài nghi Hứa Văn Chiêu tiên sinh tham ô phủ Bá tước tiền tài, cho nên muốn tra một chút hắn trương mục."

"Hồ đồ. . ." Bá tước đại nhân bỗng nhiên vỗ bàn một cái.

Hắn chính là chướng mắt Thẩm Lãng có thù tất báo điểm này.

Hứa Văn Chiêu hôm nay là tìm ngươi phiền phức không giả, nhưng là đã hung hăng bị ngươi đỉnh trở về a, còn ném thật lớn mặt, kết quả vẫn còn chưa qua đêm, ngươi lại muốn chơi hắn?

Nhưng nhạc mẫu đại nhân lại phi thường thưởng thức điểm này.

Nàng cảm thấy mình phu quân quá mức tha thứ, Thẩm Lãng đứa bé này chính là điểm này tốt, có tâm tư gì đều không che giấu, nửa điểm không dối trá.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, Hứa Văn Chiêu hàng năm bổng lộc vẻn vẹn hai trăm kim tệ mà thôi, nhưng là hắn mấy con trai đều mặc kim mang ngân, tơ lụa, không chỉ cưới vợ, còn nạp thiếp mấy phòng. Tại Huyền Vũ thành thậm chí Nộ Giang quận, đều có thật nhiều bất động sản, mua đất vượt qua ngàn mẫu, cái này đã vượt xa hắn bổng lộc trình độ."

Bá tước đại nhân nhíu mày, gằn từng chữ: "Lãng nhi, nước quá trong ắt không có cá!"

Một câu nói kia liền nói minh Bá tước đại nhân là người biết chuyện, chỉ bất quá nhiều khi mở một con mắt nhắm một con mắt mà thôi.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân quá thiện tâm, đem người nghĩ đến quá tốt, có lẽ Hứa Văn Chiêu tham ô tiền tài vượt xa ngài nghĩ ra cùng sức thừa nhận đâu?"

Bá tước phu nhân ôn nhu đợi đến: "Lãng nhi, ngươi nói cho nương, vì sao muốn như thế nhằm vào Hứa Văn Chiêu?"

Thẩm Lãng nói: "Nhạc mẫu đại nhân, Hứa Văn Chiêu là lòng dạ hẹp hòi hạng người không giả, nhưng vì sao như thế nhằm vào ta, không kịp chờ đợi muốn trả thù đả kích ta? Chẳng lẽ vẻn vẹn chỉ là bởi vì hắn cùng Vương Liên người ngoại sinh này tình cảm thâm hậu sao? Có phải là còn có khác nguyên nhân, có phải là ta cản bọn hắn đường?"

Lời này tru tâm.

Hứa Văn Chiêu sàm ngôn còn không có tiến vào, Thẩm cô gia sàm ngôn ngược lại là lên trước.

Bá tước đại nhân cùng phu nhân lâm vào trầm ngâm.

Đón lấy, Thẩm Lãng xuất ra hai bản sổ sách nói: "Đây chính là Hứa Văn Chiêu sổ sách, mặc dù là hai bản phi thường không trọng yếu sổ sách, phía trên đều là liên quan tới phủ Bá tước yến hội rượu mua vào ghi chép, nhưng tiểu tế đã phát hiện nghiêm trọng tham nhũng."

"Quả thật?" Phu nhân hỏi.

Bá tước đại nhân nói: "Cái này hai bản sổ sách ngươi nơi nào đến?"

"Khụ khụ, điểm ấy không trọng yếu." Thẩm Lãng nói: "Ta, ta để thế tử đi nhân viên thu chi hỗ trợ mang tới."

Là lấy sao? Rõ ràng là trộm!

Bá tước gương mặt run rẩy một chút,

Hắn cái này nhi tử ngốc a!

Thẩm Lãng nói: "Lâm lão phu tử thật ra thì cũng am hiểu toán thuật, mà lại hắn làm người thanh cao mờ nhạt, xem tiền tài như cặn bã, tiểu tế muốn mời hắn cùng một chỗ kiểm tra thực hư phủ Bá tước trương mục."

Thẩm Lãng biểu đạt ý tứ phi thường rõ ràng, ta sẽ không làm việc thiên tư, cho nên để Lâm lão phu tử cái này chính trực người tại bên cạnh giám sát.

Bá tước phu nhân cầm qua Thẩm Lãng đưa tới hai bản sổ sách, cứ việc nàng nhìn không hiểu lắm, nhưng là hắn tin tưởng con rể lời nói.

Hắn nói vấn đề nghiêm trọng, hẳn là nghiêm trọng.

Phu nhân nói: "Phu quân, tra một chút cũng tốt."

"Thế nhưng là. . ." Bá tước đại nhân do dự.

Cái này Hứa Văn Chiêu dù sao cũng là phu nhân họ hàng xa a, trước đó hắn cũng là bởi vì điểm này đối với Hứa Văn Chiêu có nhiều tha thứ.

Bá tước phu nhân nói: "Ta đến Huyền Vũ thành Kim thị về sau, chính là Kim thị người, muốn dùng gia tộc lợi ích làm trọng. Nếu như điều tra ra Hứa Văn Chiêu không có tham ô đương nhiên được, coi như tham ô đến không nhiều, chúng ta cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt. Nhưng nếu như tham ô quá nhiều, vậy liền không thể nhân nhượng."

Bá tước đại nhân do dự thật lâu.

Hắn thật sự là không nguyện ý làm cái này ác nhân, Hứa Văn Chiêu mặc dù lòng dạ hẹp hòi, làm người tự ngạo, nhưng dù sao cùng mình mấy chục năm, không có công lao cũng cũng có khổ lao a.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, ta chỉ phụ trách kiểm toán, kiểm tra rõ ràng về sau, ta toàn bộ đưa đến ngài bên này, không phát biểu bất cứ ý kiến gì."

Bá tước đại nhân nhíu mày, sau đó nói: "Tốt a. . ."

Đón lấy, hắn lại nghiêm túc nói: "Bất quá ta cho ngươi biết Thẩm Lãng, Hứa Văn Chiêu là phủ Bá tước lão nhân, nhất định phải giữ lại mặt mũi. Ngươi kiểm toán sự tình không thể nói cho bất luận kẻ nào, mà lại một khi hắn trở về, mặc kệ ngươi có hay không tra được, đều muốn lập tức đình chỉ, không thể xé hắn mặt mũi."

Thẩm Lãng im lặng, vị nhạc phụ này đại nhân tâm địa thực sự quá mềm, làm người cũng quá mức tha thứ.

"Vâng." Thẩm Lãng khom người nói.

Lẽ ra Hứa Văn Chiêu ném khỏi đây bao lớn mặt mũi, không có cái bốn năm ngày khẳng định là không trở lại, cho nên Thẩm Lãng thời gian coi như dư dả.

Nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, nói không chừng hắn buổi sáng ngày mai liền trở lại đâu?

Thẩm Lãng sẽ nắm chặt mỗi một phút mỗi một giây.

"Vâng, nhạc phụ đại nhân!" Thẩm Lãng nói: "Tiểu tế cái này đi."

Thẩm Lãng sau khi rời đi, Bá tước đại nhân chỉ vào hắn biến mất phương hướng nói: "Ngươi nhìn ngươi nhìn, tiểu tử ngu ngốc này a, có thù tất báo a, thật không biết hắn nơi nào đến mạnh như vậy trả thù tâm a."

Phu nhân nói: "Ta lại cảm thấy rất tốt, tính tình thật cực kì, hắn đối với chúng ta cũng bằng phẳng không có ẩn tàng. Đại ngốc chỉ hắn trong thôn bạn chơi mà thôi, hắn đều đối với hắn tốt như vậy, Mộc Lan gả cho thế này một cái lang quân, ta ngược lại là rất yên tâm."

Bá tước đại nhân ăn dấm, nói: "Mộc Lan gả cho Thẩm Lãng là tốt, vậy ngươi gả cho ta chẳng lẽ liền không tốt sao?"

Phu nhân cười ha hả nói: "Tốt, tốt, phu quân ngươi cũng tốt, chính là rất bảo thủ mục nát."

Bá tước đại nhân nói: "Ta chính là không thể gặp hắn thế này không rộng lượng."

Phu nhân nói: "Cặp vợ chồng có một cái rộng lượng là được, Mộc Lan đã rất rộng lượng, Lãng nhi rộng lượng đến đâu lời nói, nhà chúng ta phải ăn thiệt thòi."

. . .

Phòng kế toán bên trong, Thẩm Lãng ngốc!

"Trời ạ, nhiều như vậy?"

Toàn bộ nhân viên thu chi bên trong, trọn vẹn chất đống mấy ngàn bản sổ sách.

Lâm lão phu tử nói: "Ròng rã hai mươi mấy năm sổ sách, có thể không nhiều sao? Toàn bộ xem hết đều cần thời gian mấy tháng, nếu như muốn đem trương mục điều tra rõ ràng, chí ít cần phải mấy chục người, tra một tháng thời gian đều chưa hẳn đủ."

Nhiều như vậy sổ sách, không có một hai tháng thời gian, căn bản tra không rõ ràng.

Cái kia Thẩm Lãng có bao nhiêu thời gian?

Không biết, lâu là bốn năm ngày, đoạn thì chỉ có một đêm.

"Cô gia, ngươi chỉ có một đêm thời gian." Lâm phu tử nói: "Vừa rồi cho chúng ta mở cửa cái kia hỏa kế, chính là Hứa Văn Chiêu tâm phúc đồ đệ, hắn nhìn thấy ngươi đến kiểm toán, trời chưa sáng sẽ đem tin tức thả ra, sáng sớm ngày mai Hứa Văn Chiêu sẽ trở về."

Mà Hứa Văn Chiêu vừa về đến, sẽ cướp đi nhân viên thu chi đại quyền.

Bá tước đại nhân mềm lòng tha thứ, nhất định sẽ không cự tuyệt.

Cho nên, Thẩm Lãng kiểm toán chỉ có thể không tới, về sau không còn có cơ hội.

Cho đến lúc đó, Thẩm Lãng chỉ uổng phí làm một lần tiểu nhân mà thôi, tốn công vô ích, còn ném mặt mũi.

. . .

Cái kia cho mở cửa nhân viên thu chi hỏa kế sau khi ra cửa, sắc mặt lập tức trở nên âm trầm xuống tới.

Sau đó, hắn lập tức đuổi tới nhân viên thu chi quản sự trong phòng, đem sự tình cáo tri.

"Tên tiểu bạch kiểm này cô gia vậy mà đến kiểm toán? Chúng ta nhất định phải phái người đi thông tri Hứa Văn Chiêu lão gia."

Phủ Bá tước đại môn một khi phong bế, ai cũng ra không được, nhất định phải chờ ngày mai tảng sáng mới có thể mở cửa.

"Muốn hay không phóng hỏa đốt nhân viên thu chi? Đem cái kia tiểu bạch kiểm cũng thiêu chết ở bên trong." Cái này hỏa kế lạnh giọng nói.

Trung niên quản sự không khỏi liếc nhìn hắn một cái.

Đậu phộng, không nhìn ra a, ngươi tuổi còn nhỏ vậy mà thế này hổ?

"Ngu xuẩn, không muốn sống, như thế tất cả mọi người muốn chết." Trung niên quản sự nói: "Ngày mai trời chưa sáng liền đi thông tri Hứa Văn Chiêu lão gia, liền trong vòng một đêm có thể tra ra cái rắm a."

Bên cạnh nhất quản sự cười lạnh nói: "Mấy ngàn bản sổ sách đâu, nhìn cũng phải nhìn một tháng, không có mấy chục người tra bên trên một hai tháng, căn bản tra không rõ ràng."

"Thằng ngốc hàng kia tiểu bạch kiểm ý nghĩ hão huyền, liền một đêm thời gian còn muốn kiểm toán, thật sự là đầu óc nước vào, thần tiên cũng không tra được, chờ lấy ngày mai bị Hứa lão gia đánh mặt đi."

"Bất quá tên tiểu bạch kiểm này trăm phương ngàn kế muốn tra chúng ta sổ sách, thực tình không thể lưu, ngày mai cùng Hứa gia thương nghị một chút, làm sao nghĩ biện pháp làm rơi hắn."

Tập đoàn lợi ích chính là sắc bén như vậy!

. . .

Nhân viên thu chi bên trong.

Lâm lão phu tử nói: "Cô gia, ngài có tâm tư này, phải sớm nói cho ta. Như thế ta cũng rất muốn một cái biện pháp, đem Hứa Văn Chiêu phân công ra ngoài mấy ngày."

Thẩm Lãng nói: "Lão phu tử, ngài cũng hoài nghi Hứa Văn Chiêu?"

"Không phải hoài nghi, là nhất định." Lâm lão phu tử nói: "Bá tước đại nhân quá khoan dung mềm lòng, đối với tình người tới ác đoán chừng không đủ. Ta cũng nhiều lần muốn điều tra rõ trương mục, nhìn xem cái này Hứa Văn Chiêu đến tột cùng trung gian kiếm lời túi tiền riêng bao nhiêu tiền. Thậm chí ta còn phái một cái học sinh đến hắn nhân viên thu chi nội ứng!"

Lời này mới ra, Thẩm Lãng kinh ngạc.

Không nghĩ tới, lại còn có một đoạn như vậy cố sự?

Lâm lão phu tử nói: "Đứa bé kia trọn vẹn nội ứng ba năm, mới thu hoạch được Hứa Văn Chiêu một chút tín nhiệm, rốt cục muốn tra được mang tính then chốt số liệu, kết quả bỗng nhiên sinh bệnh chết bất đắc kỳ tử."

"Chỉ sợ là bị độc chết đi." Thẩm Lãng nói.

Lâm lão phu tử nói: "Ta cũng nghĩ như vậy, cho nên mời An Tái Thế đại phu kiểm tra hắn thi thể, hắn điều tra ra là bệnh đau bụng khan, mà lại là tối ác tính cái kia một loại."

An Tái Thế y thuật Thẩm Lãng là được chứng kiến, xác thực phi thường cao minh.

Lâm lão phu tử nói: "Từ đó về sau, ta liền rốt cuộc không có cơ hội tra rõ ràng Hứa Văn Chiêu trương mục."

"Nhưng là ta tin tưởng vững chắc hắn nhất định tham ô rất nhiều, có lẽ là một cái phi thường khoa trương số lượng. Chỉ bất quá hắn đem nhân viên thu chi kinh doanh giọt nước không lọt, nơi này tất cả mọi người là hắn đồ tử đồ tôn, mà lại hắn đang tính thuật bên trên tạo nghệ xác thực rất cao, tất cả sổ sách đều làm được không có chút nào sơ hở."

Không có không có chút nào sơ hở sổ sách, chỉ mặt ngoài không có chút nào sơ hở mà thôi.

"Ai, cô gia, ngươi quá cấp thiết." Lâm phu tử vô cùng tiếc hận nói: "Toàn bộ nhân viên thu chi bị Hứa Văn Chiêu kinh doanh mấy chục năm, chúng ta tìm không thấy một người trợ giúp, chỉ bằng lấy hai người chúng ta, muốn điều tra rõ những này trương mục, tối thiểu cần phải một hai tháng trở lên."

"Mà sáng sớm ngày mai hắn sẽ trở về, vẻn vẹn trong vòng một đêm, nhiều như vậy sổ sách ngay cả đọc qua một lần thời gian đều không đủ, căn bản tra không ra bất kỳ đồ vật, sẽ chỉ đánh cỏ động rắn a."

Một đêm thời gian không đủ sao?

Nếu như vẻn vẹn bằng vào Thẩm Lãng cùng Lâm phu tử hai người xác thực không đủ, thậm chí một tháng đều chưa hẳn đủ.

Nhưng là căn bản không cần mỗi một bản sổ sách đều tra, chỉ tra mỗi một năm hạch tâm sổ sách liền có thể.

Đương nhiên, như thế cũng có chân có thật dày mấy chục lớn bản, cũng ít nhất phải mười ngày nửa tháng thời gian.

Nhưng là, Thẩm Lãng có trí não a, hơn nữa còn là tiến hóa trí não.

Là thời điểm để các ngươi cảm thụ một chút thiên tài uy lực!

Chúng ta không giống!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 53: Lãng Gia Thần! Nhìn Thấy Mà Giật Mình, Tới Cửa Muốn Chết

Thẩm Lãng nói: "Lão phu tử, một đêm thời gian mặc dù rất ngắn, nhưng chưa hẳn không đủ, chúng ta nắm chặt mỗi một khắc thời gian. Ngài đối với mấy cái này trương mục có nhất định hiểu, cho nên xin ngài đem mang tính then chốt sổ sách chọn lựa ra cho ta, ta dùng tốc độ nhanh nhất tiến hành hạch toán."

Nơi này có mấy ngàn bản sổ sách, Thẩm Lãng không có khả năng mỗi một bản đi thăm dò, chỉ có thể tìm tới mang tính then chốt sổ sách, tiến hành kiểm tra đối chiếu sự thật tính toán.

"Coi như mang tính then chốt sổ sách, cũng đầy đủ có mấy chục bản nhiều." Lâm lão phu tử nói: "Cô gia coi như ngươi đọc qua một lần, cũng cần mấy ngày mấy đêm thời gian, khoảng cách hừng đông vẻn vẹn không đến năm canh giờ. . ."

Ngụ ý, vẻn vẹn năm canh giờ, có mấy chục bản sổ sách, thần tiên cũng coi như không rõ ràng.

Thẩm Lãng cười nói: "Không thử một chút làm sao biết, khởi công đi!"

Lâm lão phu tử nói: "Ta thực sự không thể tin được ngươi có thể làm được, nhưng là lão phu nguyện ý bồi tiếp ngươi điên cuồng một thanh. Như cô gia thật có thể bắt được Hứa Văn Chiêu cái này lớn sâu mọt, liền không chỉ là đả kích đối lập đơn giản như vậy, mà là cho chúng ta phủ Bá tước lập xuống to lớn công lao, vì

Kim thị gia tộc vãn hồi to lớn tới tổn thất."

Sau đó, Lâm phu tử ngay tại như núi sổ sách bên trong, chọn lựa ra mang tính then chốt sổ sách.

Chính là loại kia dính đến một năm tròn, một cái quý tiền tài ra vào sổ sách.

Hắn dù sao tại phủ Bá tước ngốc mấy chục năm, thoáng đọc qua liền biết nào sổ sách là mấu chốt.

Đến đằng sau thậm chí không cần lật giấy, vẻn vẹn theo sổ sách danh tự, mục lục, thậm chí độ dày, trang giấy khác biệt đánh giá ra mang tính then chốt sổ sách.

Một bên làm việc, Lâm lão phu tử một bên thở dài.

"Đối với hạ nhân đến nói, Bá tước đại nhân là tốt nhất chủ nhân, nhưng hắn lại không phải một cái hùng chủ, quá khoan dung đại lượng, nhân từ nương tay."

"Nhất là tân chính hừng hực khí thế, Bá tước đại nhân cảm thấy nhân tâm an định đoàn kết trọng yếu nhất, cho nên coi như dưới đáy có người nào tay chân không sạch sẽ, hắn cũng mở một con mắt nhắm một con mắt."

"Đây là đúng, nhưng là cũng cho một số người trung gian kiếm lời túi tiền riêng không gian. Mọi thứ đều có một cái độ, mà Hứa Văn Chiêu liền vượt qua cái này độ. Ta theo nhỏ tại phủ Bá tước lớn lên, là già Bá tước đại nhân nghĩa tử, phủ Bá tước chính là ta nhà, ta tuyệt không cho phép có sâu mọt đào rỗng Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp."

Lâm lão phu tử những lời này là nửa điểm không giả.

Hứa Văn Chiêu ở bên ngoài mua đại lượng sản nghiệp cùng ruộng đất, mà Lâm lão phu tử lại ngay cả một mảnh ngói đều không có mua.

Người một nhà ăn ở đều tại phủ Bá tước bên trong.

Lâm lão phu tử vừa nói chuyện, một bên làm việc.

Rất nhanh, hắn liền đem một bản lại một bản mang tính then chốt sổ sách chọn lựa ra, đặt ở Thẩm Lãng trước mặt trên mặt bàn.

Thẩm Lãng mở ra sổ sách, cực nhanh đọc qua.

Hắn đã không chỉ là đang học, mà là tại chụp ảnh quét hình, sau đó tự động đem sổ sách bên trên số liệu lấy ra, xếp vào bảng biểu bên trong.

Trước đó đọc thuộc lòng « Kim thị gia huấn » thời điểm, Thẩm Lãng đối với trí não còn dùng đến không quá thuần thục, vẻn vẹn chỉ nửa phút một tờ.

Mà bây giờ, nhiều nhất mười giây đồng hồ liền lật qua một trang.

Lâm phu tử trong lúc vô tình nhìn thấy Thẩm Lãng nhanh như vậy tốc độ đọc qua sổ sách, lập tức hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Nhanh như vậy tốc độ, chỉ sợ nhìn không mấy chữ đi, chớ nói chi là đối với tương quan số liệu tiến hành ký ức cùng phân tích tính toán.

Kết quả là, hắn đối với tối nay kiểm toán, thật sự là không dám ôm lấy bất cứ hi vọng nào.

"Ai, ta vốn cũng không nên ôm cái gì hi vọng." Lâm phu tử thầm nghĩ trong lòng.

Mặc dù như thế, nhưng là hắn vẫn không có lười biếng, vẫn như cũ nghiêm túc đem một bản lại một bản mang tính then chốt sổ sách, theo một đống sổ sách bên trong chọn lựa ra, phóng tới Thẩm Lãng trước mặt.

Thẩm Lãng có thể làm được hay không hắn sự tình, Lâm phu tử quản không, nhưng là hắn nhất định phải làm tốt chính mình sự tình.

Chỉ bất quá, trong lòng của hắn đã không dám ôm lấy cái gì hi vọng.

Ròng rã hơn năm giờ sau.

Lâm lão phụ tử đem ba mươi lăm bản mang tính then chốt sổ sách đặt ở Thẩm Lãng trước mặt.

"Cô gia, ngươi muốn lão phu làm sự tình, ta đã làm xong." Lâm phu tử nói: "Mặc dù khả năng còn có một số bỏ sót,

Nhưng đại bộ phận mang tính then chốt sổ sách đều ở nơi này."

"Đa tạ lão phu tử." Thẩm Lãng nói: "Đã đêm khuya, ngài lớn tuổi, cái này đi nghỉ ngơi đi."

Lâm phu tử nói: "Cô gia còn có cái gì cần phải lão phu hỗ trợ?"

"Không có." Thẩm Lãng nói: "Ngài cái này đi nghỉ ngơi đi."

Lâm lão phu tử nhìn xem Thẩm Lãng nhanh chóng đọc qua sổ sách bộ dáng, thầm nghĩ muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng cũng không nói ra miệng.

Làm hết mình, nghe thiên mệnh đi!

Chỉ bất quá lần này không thể đem Hứa Văn Chiêu cái này lớn sâu mọt móc ra, Lâm phu tử thực sự không có cam lòng.

Bá tước đại nhân quá mềm lòng tha thứ, Lâm lão phu tử không phải là không có đề cập qua chuyện này, nhưng đều bị Bá tước đại nhân không.

"Đặc thù thời kì, nhân tâm đoàn kết lớn hơn thiên."

"Hứa Văn Chiêu người này là có không ít khuyết điểm, nhưng ta cảm thấy hắn đối với phủ Bá tước vẫn là trung thành."

Những này là Bá tước nguyên thoại, cái kia Lâm lão phu tử còn có thể nói cái gì, lại không có thật bằng chứng minh thực tế, hắn nói thêm nữa chính là đố kỵ đồng liêu phá hư đoàn kết.

Lâm lão phu tử đã quyết định, khi hắn qua đời thời điểm, sẽ lưu một phần huyết thư cho Bá tước.

Như thế phân lượng, phải đầy đủ Bá tước tỉnh táo cùng coi trọng đi.

"Vậy lão phu cáo từ." Lâm phu tử nói.

Đối với tối nay Thẩm Lãng tiến hành động, hắn là hoàn toàn không ôm hi vọng.

"Lão phu tử đi thong thả." Thẩm Lãng nói.

Hắn tiếp tục nhanh chóng đọc qua sổ sách, mà lại tốc độ càng lúc càng nhanh.

Bởi vì hắn đối với trí não vận dụng càng ngày càng thành thạo.

Lại qua hơn một giờ!

Thẩm Lãng rốt cục đem cái này mấy chục bản mang tính then chốt sổ sách toàn bộ đọc qua hoàn tất, đồng thời đem tất cả số liệu toàn bộ rút ra đến trí não bên trong, xếp kỹ càng bảng biểu.

Sau đó, chính là lợi dụng trí não nhanh chóng tính toán.

Tìm tới những này sổ sách bên trong sơ hở, đồng thời tra ra Hứa Văn Chiêu cái này sâu mọt, hai mươi năm qua đến tột cùng tham ô phủ Bá tước bao nhiêu kim tệ.

Hiện đại người trông coi sổ sách như vậy ngưu bức lợi hại, đều không thể làm ra không có chút nào sơ hở giả sổ sách.

Chớ nói chi là Hứa Văn Chiêu cái này hoang dại người trông coi sổ sách.

Chỉ bất quá nếu như bình thường tính toán lời nói, dù là có bàn tính, cũng chí ít cần phải một hai tháng thời gian.

Nhưng là đối với trí não mà nói, rất nhiều vô cùng phức tạp tính toán, vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

Thẩm Lãng một bên tại trong đầu cực nhanh tính toán, một bên dùng giấy bút họa ra một phần phần bảng biểu, đem tính toán ra tới đếm theo, rõ ràng liệt ra tại bảng biểu phía trên.

Như thế, dù là giống Bá tước đại nhân như thế ngoài nghề, cũng có thể một chút nhìn ra bên trong trương mục xuất nhập.

Cứ như vậy, một trương lại một trương bảng biểu, tại Thẩm Lãng dưới ngòi bút xuất hiện.

Hứa Văn Chiêu giả sổ sách, hoàn toàn không chỗ ẩn trốn.

Chỉ bất quá, làm một bút lại một bút số liệu rõ ràng sôi nổi mặt giấy thời điểm, Thẩm Lãng cũng có chút kinh ngạc đến ngây người.

Biết rõ Hứa Văn Chiêu sẽ tham ô rất nhiều, nhưng không nghĩ tới sẽ như vậy. . . Nhiều a!

. . .

Trời mới vừa tờ mờ sáng, phủ Bá tước đại môn mở ra, có mấy chục người hoặc là cưỡi ngựa hoặc là kéo xe ngựa ra phủ Bá tước.

Đây đều là người bình thường viên ra vào, hoàn toàn không cách nào khống chế.

Mà trong đó có một người, liền dùng tốc độ nhanh nhất tiến đến Hứa Văn Chiêu trong nhà.

"Hứa gia, việc lớn không tốt, Thẩm Lãng cùng Lâm lão phu tử đêm qua bỗng nhiên tiến vào nhân viên thu chi."

"Lâm phu tử ước chừng giờ Dần sơ rời đi nhân viên thu chi, mà Thẩm Lãng đến bây giờ đều chưa hề đi ra."

"Bọn hắn chỉ sợ là muốn kiểm toán, muốn trả thù ngài."

Cái này hỏa kế thở hồng hộc bẩm báo nói.

Hứa Văn Chiêu đầu tiên là kinh ngạc, sau đó ha ha cười nói: "Thật sự là người không biết không sợ a, có cái gì tốt sợ hãi?"

"Tra ta sổ sách?" Hứa Văn Chiêu nói: "Ta sổ sách làm được không có chút nào sơ hở, hai mươi mấy năm đều chưa từng xuất hiện vấn đề gì. Thẩm Lãng có thể dài bao nhiêu thời gian kiểm toán, coi như cho hắn mười ngày nửa tháng cũng tra cũng không được gì."

"Mấy ngàn bản sổ sách, chỉ một mình hắn, nhìn đều muốn nhìn một tháng. Dạ chi ở giữa muốn tra ra vấn đề gì đến, hoàn toàn là người si nói mộng." Hứa Văn Chiêu đắc ý nói: "Huống hồ hắn căn bản không có thời gian, hắn chẳng mấy chốc sẽ xong đời."

Hắn hiểu Điền Hoành, tuyệt đối sẽ không đánh rắm.

Hắn nói có sát chiêu để Thẩm Lãng một kích trí mạng, vậy liền nhất định sẽ có.

"Thẩm Lãng, ta nguyên bản liền muốn diệt ngươi, không nghĩ tới ngươi ngược lại còn chủ động tìm tới cửa?" Hứa Văn Chiêu trong lòng hung ác nói: "Như thế thuận tiện, ta ngay cả tiến vào sàm ngôn lý do đều có."

Hắn quá hiểu Bá tước đại nhân.

Mềm lòng mà lại khoan dung độ lượng, phi thường chiếu cố lão nhân mặt mũi.

Một khi hắn Hứa Văn Chiêu xuất hiện tại phủ Bá tước bên trong, xuất hiện tại nhân viên thu chi bên trong, Bá tước đại nhân nhất định sẽ làm cho Thẩm Lãng bỏ dở kiểm toán, để hắn rời đi nhân viên thu chi.

Lúc này Việt quốc tân chính tiến hành đến hừng hực khí thế, Bá tước đại nhân coi trọng nhất là cái gì, nhân tâm cùng đoàn kết.

Cho nên Thẩm Lãng lần này không những tra cũng không được gì, ngược lại sẽ đụng một mũi tro.

Như Hứa Văn Chiêu lại náo bên trên náo trò, vì trấn an nhân tâm, Bá tước đại nhân chỉ sợ sẽ rút Thẩm Lãng roi.

"Đi, về phủ Bá tước!"

Vừa vặn đem Thẩm Lãng cái mông dưới mặt đất cái này đoàn công việc đốt cháy rừng rực, cùng Điền Hoành nội ứng ngoại hợp, triệt để đánh Thẩm Lãng.

"Miệng còn hôi sữa tiểu nhi, dám trêu chọc lão phu ta? Muốn chết!"

. . .

Tiến vào phủ Bá tước sau.

Hứa Văn Chiêu hai mắt đỏ bừng, thẳng tắp quỳ gối Bá tước đại nhân trước mặt.

"Đại nhân, ngài không tin ta?" Hứa Văn Chiêu tiếng khóc hỏi.

Bá tước đại nhân bóc không tục chải tóc mặt, nói: "Không có chuyện a."

Hứa Văn Chiêu nói: "Cái kia vừa rồi ta trải qua nhân viên thu chi thời điểm, lại phát hiện Thẩm Lãng cô gia ở bên trong, ngài đây là không tín nhiệm ta, muốn tra ta sổ sách sao?"

Sau đó, Hứa Văn Chiêu miệng như là pháo đốt, một khắc không ngừng.

"Tiểu nhân có lẽ có như thế như thế khuyết điểm, nhưng đối với Bá tước đại nhân, đối với Kim thị gia tộc, lại là trung thành tuyệt đối a!"

"Hai mươi mấy năm qua, ta ngày đó không phải dốc hết tâm huyết, giãi bày tâm can a." Hứa Văn Chiêu dập đầu chảy máu nói: "Ta vẻn vẹn năm mươi mấy tuổi, cũng đã râu tóc trắng bệch, hao hết tâm huyết."

"Bây giờ, ngài vẻn vẹn bởi vì một cái hoàng khẩu tiểu nhi ăn nói bừa bãi, cũng không tin đảm nhiệm trung thành tuyệt đối vì ngài phục vụ hai mươi mấy năm lão hỏa kế, vậy ta còn sống còn có ý nghĩa gì?"

Dứt lời, Hứa Văn Chiêu trực tiếp bỗng nhiên một đầu muốn hướng trên vách tường đánh tới.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 54: Bá Tước Chấn Kinh! Đừng Nhảy, Ngươi Chết Chắc

Nhìn thấy Hứa Văn Chiêu một đầu hướng trên tường đánh tới.

"Tuyệt đối đừng như thế."

Bá tước đại nhân tranh thủ thời gian xông lên phía trước, ngăn trở Hứa Văn Chiêu.

Dù là hắn biết rõ Hứa Văn Chiêu đang diễn trò, cũng nhất định phải làm như vậy, bằng không sẽ lộ ra lương bạc.

Hứa Văn Chiêu mượn cơ hội ôm Bá tước đại nhân hai chân, nóng bỏng nói: "Chủ nhân a, ta mười mấy tuổi liền tiến vào phủ Bá tước, là tại lão chủ nhân trước mặt lớn lên a, toàn bộ phủ Bá tước trên dưới không ai giống ta dạng này trung thành tuyệt đối a."

"Chúa công a, nếu như có thể lời nói, ta hiện tại liền có thể đem trái tim mổ ra, để ngài nhìn xem là đỏ vẫn là trắng a!"

Hứa Văn Chiêu một bên nói, một bên đấm ngực dậm chân.

Nói gần nói xa ý tứ hết sức rõ ràng, ta Hứa Văn Chiêu như thế trung thành cảnh cảnh, lại muốn bị như thế đối đãi, chúa công ngài đây là muốn bức tử ta lão nhân này sao?

"Đứng dậy,. . ." Bá tước đại nhân ôn hòa nói: "Văn chiêu, ta đương nhiên là tin tưởng ngươi đối Huyền Vũ phủ Bá tước trung thành."

Hứa Văn Chiêu vẫn như cũ quỳ trên mặt đất gào khóc, không có nửa phần muốn đứng lên ý tứ.

Bá tước đại nhân đương nhiên biết rõ đối phương muốn cái gì.

"Người tới, đi nhân viên thu chi để cô gia ra, đừng làm." Bá tước đại nhân nói.

Hứa Văn Chiêu vẫn như cũ không nổi, ôm Bá tước hai chân lớn tiếng nói: "Chúa công a, ngài như hoài nghi ta có cái gì bất trung, như hoài nghi ta làm cái gì có lỗi với phủ Bá tước sự tình, vậy ngài liền phái người đi chép nhà ta đi, như thế liền rõ ràng."

Bá tước đại nhân nhíu mày.

Ngay cả xét nhà đều nói ra miệng, chẳng phải là làm cho cả phủ Bá tước trên dưới thất vọng đau khổ sao?

Lập tức, hắn càng thêm bất đắc dĩ nói: "Ngay lập tức đi, để cô gia lập tức đến chỗ của ta."

"Vâng!"

Đợt thứ hai người tranh thủ thời gian phóng đi nhân viên thu chi.

Hứa Văn Chiêu lần này mới hài lòng, từ dưới đất bò dậy.

Bá tước đại nhân khó chịu trong lòng, nhưng cũng chỉ có thể mở lời an ủi tới.

Hứa Văn Chiêu trên mặt cảm ân rơi nước mắt, nhưng trong lòng vạn phần đắc ý.

Thẩm Lãng ngươi cái này không biết tự lượng sức mình đồ vật, lại còn muốn cùng ta đấu?

Đối với Bá tước tính tình, Hứa Văn Chiêu thực sự là quá hiểu, thông minh nhưng là nhân từ nương tay, mặc kệ làm chuyện gì đều thích chầm chậm mưu toan, tràn ngập quý tộc ưu nhã cùng thong dong, vĩnh viễn bận tâm thuộc hạ mặt mũi.

Trước mặt mọi người trở mặt loại chuyện này, hắn thật làm không lớn ra.

. . .

"Ầm!"

Nhân viên thu chi cửa bị bỗng nhiên đẩy ra.

Một cái trung niên quản sự, mang theo bốn cái nô bộc xông tới, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt nhanh chóng lướt qua một tia địch ý cùng đắc ý.

"Hừ, đừng nhìn ngươi là phủ Bá tước cô gia, nhưng cũng chỉ là một giới người ở rể mà thôi, chỗ nào so ra mà vượt chúng ta Hứa gia phân lượng? Thật sự là tự rước lấy nhục." Trung niên quản sự thầm nghĩ trong lòng.

Bất quá, hắn mặt ngoài vẫn như cũ phi thường cung kính, khom người cong xuống nói: "Cô gia, Bá tước đại nhân để ngài đình chỉ trong tay hết thảy, đồng thời rời đi nhân viên thu chi."

Thẩm Lãng mở to mắt, sau đó nhìn sang ngoài cửa.

Hừng đông?

Thời gian trôi qua thật nhanh a, bất tri bất giác mặt trời đều thăng lên.

Trung niên quản sự nhìn thấy chuyện này hình, trong lòng càng là khinh thường.

Vị này cô gia thật sự là ý nghĩ hão huyền a, trong vòng một đêm chỉ sợ ngươi ngay cả một bản sổ sách đều không nhìn xong, còn muốn kiểm toán, thật sự là ngu xuẩn buồn cười.

Muốn kiểm toán, chí ít tìm mười mấy cái chuyên nghiệp người tra bên trên một hai tháng đi.

Ngay sau đó, đợt thứ hai người nhanh chóng xông tới, lớn tiếng nói: "Cô gia, Bá tước đại nhân có lệnh, để ngài lập tức đi đại sảnh hướng Hứa Văn Chiêu tiên sinh chịu nhận lỗi."

Lời này mới ra, ở đây mấy người càng thêm đắc ý.

Những người này đều là nhân viên thu chi bên trong quản sự cùng hỏa kế, bọn hắn cùng Hứa Văn Chiêu đã có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Biết rõ, cái này đi."

Sau đó, vậy sẽ một chồng thật dày giấy trắng ôm vào trong lòng, hướng phía đại sảnh đi đến.

Cái kia trung niên quản sự có tâm đem Thẩm Lãng trong ngực cái này chồng giấy trắng đoạt tới thấy rõ ràng,

Nhưng hắn cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, vạn vạn không có lá gan này.

Lại nói, vẻn vẹn một đêm thời gian Thẩm Lãng lại có thể tra ra cái rắm a, có cái gì tốt lo lắng.

. . .

Trên đại sảnh.

Bá tước đại nhân ngồi tại chủ vị, Hứa Văn Chiêu ngồi ở bên trái góc dưới.

Trong lòng của hắn đang nghĩ, Điền Hoành nói có sát chiêu đối phó Thẩm Lãng, tuyệt đối một chiêu thấy máu, nhưng lại không biết ra sao sát chiêu a?

Nguyên bản, Hứa Văn Chiêu phải đợi đến Thẩm Lãng hướng hắn chịu nhận lỗi về sau lại tiến vào sàm ngôn, nhưng là hắn chờ à không.

"Bá tước đại nhân, có một chuyện tiểu nhân không biết có nên nói hay không?" Hứa Văn Chiêu muốn nói lại thôi.

Bá tước nói: "Nói."

Hứa Văn Chiêu nói: "Ta tại Huyền Vũ trong thành nghe được một chút truyền ngôn, nói Thẩm Lãng giả heo ăn thịt hổ, rõ ràng rất thông minh, trước đó lại giả vờ lấy ngu dốt vô năng bộ dáng, chỉ sợ trong lòng có sơn xuyên chi hiểm."

Nghe nói như thế, Bá tước đại nhân liền không cao hứng, lập tức nhíu mày tới.

Đối với Thẩm Lãng cái này con rể, mặc dù hắn hơi một tí sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn để giáo huấn, nhưng nội tâm vẫn là rất yêu thích.

Loại này xinh đẹp, thông minh, nghịch ngợm, nói ngọt, yêu gặp rắc rối hài tử, nhất lấy đại nhân thích.

Bá tước đại nhân tâm tính cứng nhắc bảo thủ, nhưng là ở sâu trong nội tâm vẫn là hướng tới Thẩm Lãng loại này tùy tâm sở dục tính tình.

Hứa Văn Chiêu nhìn thấy Bá tước nhíu mày, còn tưởng rằng nói đến tâm hắn khảm bên trong đi, lập tức càng được cổ vũ, nói: "Trước đó Mộc Lan tiểu thư sở dĩ tuyển Thẩm Lãng vì con rể, hoàn toàn là bởi vì hắn nhìn vô năng nhất, không có nhất dã tâm, nhưng bây giờ xem ra, Thẩm Lãng cái này cô gia thế nhưng là biểu hiện dã tâm bừng bừng a."

Bá tước đại nhân càng không thích nghe.

Cái gì?

Ngươi nói Thẩm Lãng dã tâm bừng bừng?

Ta Kim Trác mặc dù thiện tâm tha thứ bên tai mềm, nhưng con mắt còn không có mù mất.

Liền Thẩm Lãng cái kia tiểu vô lại còn dã tâm bừng bừng?

Hắn lớn nhất lý tưởng chỉ sợ là trả thù Điền Hoành, trả thù Từ Thiên Thiên mà thôi, cái kia tiểu hỗn đản nếu là có dã tâm, ta Huyền Vũ Bá tước đều vọng tưởng làm hoàng đế.

"Bá tước đại nhân ngài tại thời điểm còn tốt, ngài trăm năm về sau, dựa vào thế tử thiên tư, làm sao có thể trấn được Thẩm Lãng a?" Hứa Văn Chiêu nói: "Đương nhiên còn có Mộc Lan tiểu thư, thế nhưng là nàng dù sao cũng là nữ tử, trượng phu là người thân nhất người, tăng thêm Thẩm Lãng dung mạo xinh đẹp, mà lại am hiểu dỗ ngon dỗ ngọt, đến lúc đó chỉ sợ hoạ từ trong nhà, Huyền Vũ phủ Bá tước đổi chủ người a."

Nói đến đây, Hứa Văn Chiêu thanh âm vô cùng chân thành tha thiết nói: "Chủ nhân a, mỗi khi nghĩ tới chỗ này, ta liền trằn trọc, đêm không thể say giấc, cho nên ta mới như thế nhằm vào Thẩm Lãng cô gia, những này đều là ta lời từ đáy lòng a."

Hứa Văn Chiêu là chỉ vì cái trước mắt người, hận không thể lập tức đem đám lửa này thiêu đến lớn vượng, nhưng mà lại quên loại chuyện này sao có thể một lần là xong?

Ngay lúc này, Thẩm Lãng đi tới.

"Bái kiến nhạc phụ đại nhân."

Lúc bình thường Thẩm Lãng đều là một mặt lười biếng, xinh đẹp gương mặt tràn ngập vô lại.

Mà lúc này hắn, đúng là khó được nghiêm túc.

Bá tước đại nhân không thích Hứa Văn Chiêu xúi giục, chỉ muốn tranh thủ thời gian kết thúc đây hết thảy, sau đó chậm rãi lấy đi trong tay hắn quyền lực.

Cho nên, hắn mở miệng nói: "Thẩm Lãng, ngươi ở đây hướng Hứa Văn Chiêu tiên sinh nói lời xin lỗi, ngươi dù sao cũng là học sinh, hôm qua ngươi thái độ không tốt."

Bá tước thái độ rất rõ ràng, để Thẩm Lãng vì hôm qua thái độ xin lỗi, mà không phải bởi vì kiểm toán mà xin lỗi.

Có thể thấy được trong lòng của hắn vẫn là là không an phận minh, cho rằng Thẩm Lãng kiểm toán một chuyện cũng không có sai.

Chỉ bất quá Hứa Văn Chiêu đắc ý phía dưới, nghe không ra ý tại ngôn ngoại, chỉ vào Thẩm Lãng đau lòng nhức óc nói: "Thẩm Lãng cô gia, ta địa phương nào đắc tội ngươi? Ngươi vậy mà như thế lòng dạ hẹp hòi, muốn tra ta sổ sách, chẳng lẽ ngươi cho rằng ta trung gian kiếm lời túi tiền riêng hay sao? Ta Hứa Văn Chiêu minh bạch rõ ràng, thiên địa chứng giám."

Thẩm Lãng không nói gì, chỉ an tĩnh nhìn xem hắn biểu diễn.

Hứa Văn Chiêu thanh âm cất cao mấy chuyến nói: "Thẩm cô gia ngươi như thế tư ẩn nhỏ hẹp, không kịp chờ đợi muốn đuổi ta đi, chẳng lẽ có cái gì không thể cho ai biết tới ý đồ hay sao?"

Đón lấy, hắn quay đầu nhìn về Bá tước đại nhân nói: "Chủ nhân, bây giờ tân chính hừng hực khí thế, các nơi uy tín lâu năm quý tộc lòng người bàng hoàng, ta Huyền Vũ phủ Bá tước càng là Tổng đốc đại nhân cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, Thẩm Lãng ở thời điểm này bốc lên phong ba, nhiễu loạn nhân tâm, châm ngòi ly gián, không thể không đề phòng, không thể không phạt a!"

Ngươi cuối cùng biểu diễn hoàn tất sao?

Giờ đến phiên ta!

Thẩm Lãng liếc nhìn hắn, thản nhiên nói: "Hứa Văn Chiêu, ta nghĩ tới ngươi sẽ tham ô, nhưng thật không nghĩ tới ngươi sẽ tham nhiều như vậy a."

"Ngươi tại phủ Bá tước chỉ là khu khu một cái nhân viên thu chi đầu mục, hai mươi năm qua vậy mà tham ô gần ba vạn kim tệ, thật sự là nhìn thấy mà giật mình, phát rồ a!"

Thẩm Lãng thanh âm cất cao vô cùng, nghiêm nghị quát: "Hứa Văn Chiêu, ngươi lương tâm đi đâu? Chẳng lẽ bị chó ăn sao?"

Ba vạn kim tệ!

Nghe được số liệu này, Hứa Văn Chiêu cơ hồ muốn nhảy dựng lên.

"Lãng nhi, ngươi nói là thật?" Bá tước đại nhân bỗng nhiên đứng lên.

Hắn không dám tin trừng to mắt, hắn biết rõ Hứa Văn Chiêu tay chân hoặc nhiều hoặc ít có chút không sạch sẽ, nhưng là những trong năm này no bụng túi tiền riêng cũng hẳn là sẽ không vượt qua hai ba ngàn kim tệ.

Không nghĩ tới, Thẩm Lãng mới mở miệng chính là ba vạn kim tệ, trọn vẹn lật gấp mười.

Cực kỳ kinh hãi, chính là Hứa Văn Chiêu.

Bởi vì tổng cộng tham ô bao nhiêu, nội tâm của hắn cực kỳ rõ ràng a.

Mỗi một bút trướng trong lòng của hắn đều như lòng bàn tay a.

Hai mươi năm qua, hắn tham ô kim tệ chính là tại chừng ba vạn.

Cho nên Thẩm Lãng nói ra ba vạn cái số này thời điểm, trái tim của hắn cơ hồ đều muốn ngưng đập.

Hai cái đùi run lên bần bật.

Sau đó, từng đợt ù tai.

Nhưng là rất nhanh, hắn ép buộc mình tỉnh táo lại.

Thẩm Lãng khẳng định là đoán mò, vẻn vẹn trong vòng một đêm, hắn lại có thể tra ra cái gì đến?

Liền nhìn xong một bản sổ sách đều quá sức, muốn triệt để thanh tra ngay cả thần tiên đều làm không được, không có mấy chục người một tháng thời gian, căn bản không có khả năng tra rõ ràng.

"Thẩm Lãng, ngươi thật đúng là đáng xấu hổ, buồn cười a!" Hứa Văn Chiêu nghiêm nghị nói: "Ăn không nói có, nói ta tham ô ba vạn kim tệ, chứng cứ đâu? Chứng cứ đâu?"

Đón lấy, Hứa Văn Chiêu bỗng nhiên quỳ gối Bá tước đại nhân trước mặt, lớn tiếng nói: "Bá tước đại nhân, ta Hứa Văn Chiêu cống hiến Bá tước phủ hai mươi năm, không có công lao cũng cũng có khổ lao a, hiện tại Thẩm Lãng vậy mà nói xấu ta tham ô ba vạn kim tệ, đây là muốn đem ta vào chỗ chết bức a. Hắn vẻn vẹn chỉ một cái nhỏ người ở rể liền như thế phách lối, ngày khác Bá tước đại nhân đi về sau, hắn chẳng phải là muốn tu hú chiếm tổ chim khách, Huyền Vũ thành Kim thị trăm năm cơ nghiệp liền muốn hủy ở trong tay hắn."

Thẩm Lãng khẽ cười nói: "Hứa Văn Chiêu, ta vốn cho rằng ngươi làm giả sổ sách sẽ cực kỳ hoàn mỹ, nhưng không nghĩ tới thật sự là trăm ngàn chỗ hở, đừng nhảy, ngươi chết chắc a."

Sau đó, hắn đem mình kiểm toán kết quả, sửa sang lại bảng biểu một trương một trương trải tại bàn lớn trên mặt, để cho Bá tước đại nhân thấy rất rõ ràng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 55: Thật Là Ngút Trời Kỳ Tài! Tuyệt Vọng Đi!

"Hứa Văn Chiêu, ngươi đem những này trương mục làm được sắc màu rực rỡ, ròng rã mấy ngàn sách sổ sách, các loại chi tiêu thu nhập các loại, mỗi một ngày càng là có mấy trăm đầu số liệu." Thẩm Lãng nói: "Ngươi muốn đem chân tướng che giấu tại những này phức tạp trương mục bên trong, thật sự là ý nghĩ hão huyền."

"Ngươi đem trương mục làm được lại loè loẹt cũng vô dụng, ta một mực bắt lấy hạch tâm số liệu phủ Bá tước hàng năm thu nhập cùng chi tiêu liền có thể."

"Huyền Vũ phủ Bá tước có tứ đại tiền thu, đất phong lương thực, tơ tằm, Vọng Nhai đảo sắt, muối!"

"Phủ Bá tước chi tiêu cũng chủ yếu có sáu hạng, nhân viên bổng lộc, nộp lên trên phong quân thuế phú, hai ngàn bảy trăm quân đội quân phí chi tiêu, các loại ngày lễ khánh điển cực kỳ chiêu đãi khách quý chi tiêu, sinh hoạt hàng ngày vật tư tới mua sắm, đất phong công trình kiến thiết."

"Ngươi tham ô trọng điểm ở chỗ, lặp lại tính nhân viên bổng lộc chi tiêu, đất phong công trình kiến thiết, sinh hoạt hàng ngày vật tư mua sắm."

"Đương nhiên, đây chỉ là ngươi lúc đầu tham ô thủ đoạn, đến hậu kỳ ngươi dã tâm càng lúc càng lớn, lại đem tham ô tay xâm nhập phủ Bá tước quân đội cùng muối sắt bên trong."

Thẩm Lãng nghiêm nghị nói: "Đồng dạng là hai ngàn bảy trăm khoảng chừng quân đội, bộ binh, kỵ binh cấu thành cũng không có bao nhiêu biến hóa, đem giá hàng biến hóa, võ sĩ bổng lộc biến hóa đều tính toán trong đó, vì sao chi quân đội này chi tiêu hàng năm đều đang gia tăng, mà lại gia tăng đến càng lúc càng nhanh?"

Hứa Văn Chiêu sắc mặt tái nhợt, nghe đến đó lớn tiếng nói: "Bá tước đại nhân, ta coi như lại phát rồ, nhưng ta căn bản không có quyền lực nhúng tay phủ Bá tước tư quân, nói ta tham ô quân phí, quả thực là buồn cười."

"Đúng, ngươi là không có quyền lực tham ô quân phí." Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Nhưng là, hàng năm quân đội chiến mã, áo giáp, các loại vũ khí các loại đều sẽ có hao tổn, đều sẽ thay đổi trang phục. Như vậy những này đào thải binh khí, áo giáp các loại đi đâu vậy?"

Hứa Văn Chiêu nói: "Đương nhiên là nấu lại một lần nữa rèn đúc a?"

Thẩm Lãng cười to nói: "Cái kia vì sao dã luyện tác phường sản lượng sắt, không có nhìn thấy khoản này tăng lượng a, hoặc là nói hàng năm tăng lượng càng ngày càng ít a."

Thẩm Lãng lại nói: "Còn có, Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong tài chính lớn nhất thu nhập nơi phát ra một trong, muối cùng sắt, vì sao hàng năm sản lượng đều ở ngoài sáng lộ ra hạ xuống đâu?"

Hứa Văn Chiêu nói: "Vậy ta làm sao biết a?"

Thẩm Lãng nói: "Đó là bởi vì mỗi lần giao tiếp muối sắt thời điểm, đều là do ngươi qua tay. Thông qua đủ loại thủ đoạn đem những này muối sản lượng sắt phiêu không, sau đó ngươi đem những này muối sắt chiếm thành của mình, tự mình đi mua bán."

"Ha ha ha." Hứa Văn Chiêu cười to nói: "Ngươi căn bản không có bất cứ chứng cớ gì, hoàn toàn là bản thân phỏng đoán."

"Chứng cứ?" Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Ngươi quá tham lam, những này bị ngươi phiêu không có muối sắt cũng cần dùng bao tải làm ra vẻ, cũng cần dùng giỏ trúc làm ra vẻ, cũng cần dùng xe ngựa, thuyền vận chuyển. Muối sản lượng sắt hạ xuống, bao tải cùng giỏ trúc mua sắm lượng cũng hẳn là hạ xuống mới đúng, nhưng là không có, ngược lại còn gia tăng, đây chính là chứng cứ, đây chính là ngươi lộ ra sơ hở."

Đón lấy, Thẩm Lãng đem bảng biểu bên trên số liệu đồng dạng đồng dạng chỉ cho Bá tước nhìn.

"Nhạc phụ, phía trên này các hạng số liệu, rành mạch." Thẩm Lãng nói: "Ngài chỉ nhìn một chút, liền có thể một mực không sai."

Bá tước đại nhân tiếp nhận Thẩm Lãng bảng báo cáo thời điểm, hai tay hơi hơi run rẩy.

Hắn mặc dù tính tình mềm, nhưng sẽ nhìn người.

Liếc mắt liền nhìn ra Thẩm Lãng đã tính trước, Hứa Văn Chiêu ngoài mạnh trong yếu.

Cho nên, còn không có nhìn phần này bảng báo cáo liền đã có thể phán đoán.

Nhưng là chân chính nhìn thấy phần này bảng báo cáo thời điểm, Bá tước đại nhân vẫn là rung động.

Thẩm Lãng lại có thể đem trương mục số liệu làm được như thế tới rõ ràng, các loại thu nhập, các loại chi tiêu, rành mạch, một mực không sai.

Dù là hắn như thế người ngoài nghề, cũng liếc thấy đến thông suốt.

Chỉ bằng mượn phần này bản sự, thực sự là không tầm thường a.

Mà lại càng thông minh là, hắn căn bản không để ý tới Hứa Văn Chiêu làm những cái kia giả sổ sách, căn bản không đi dây dưa tại chi tiết.

Mà là trực tiếp bắt lấy phủ Bá tước hàng năm thu nhập cùng chi tiêu hai thứ này căn bản số liệu , mặc cho Hứa Văn Chiêu đem trương mục làm được sắc màu rực rỡ cũng vô dụng.

Nhưng mà, Hứa Văn Chiêu trương mục bên trong lỗ thủng, vẫn là bị Thẩm Lãng cầm ra vô số chỗ.

Mỗi một dạng đều là chứng cứ rõ ràng, rõ ràng đến không thể lại rõ ràng.

Tỉ như năm trước tết xuân khánh điển, phủ Bá tước so những năm qua chọn thêm mua một ngàn bình rượu, nhưng sau đó lại căn bản không có uống xong, cái này một ngàn bình rượu lại bị cầm đi lui đi, nhưng mà chỉ lui về chiết khấu bảy mươi phần trăm tiền. Cái này một vào một ra, phủ Bá tước liền tổn thất mấy chục kim tệ.

Cái này Hứa Văn Chiêu kiếm tiền thủ pháp, thật sự là hoa văn chồng chất a, để Bá tước mở rộng tầm mắt.

Bá tước đại nhân toàn thân run rẩy lật xem Thẩm Lãng những này bảng báo cáo.

Nội tâm lại là phẫn nộ, lại là kinh diễm cùng mừng rỡ.

Phẫn nộ đương nhiên là bởi vì Hứa Văn Chiêu.

Mà kinh diễm cùng mừng rỡ, thì hoàn toàn là bởi vì Thẩm Lãng.

Không nghĩ tới a, cái này con rể vậy mà như thế thông minh, như thế hiểu, vẻn vẹn trong vòng một đêm liền đem những này trương mục tra được rành mạch.

Cái này. . . Đây là làm sao làm được a?

Bá tước đại nhân không tinh thông toán thuật, hoàn toàn không cách nào nghĩ ra.

Từ đó nhìn ra, Bá tước đại nhân cũng là một cái không tầm thường người.

Lúc này hắn vốn hẳn nên hoàn toàn đắm chìm trong phẫn nộ bên trong, bởi vì hắn lọt vào phản bội, phủ Bá tước vậy mà tổn thất to lớn như thế.

Nhưng là, hắn lại có dư thừa tâm tư bởi vì con rể xuất sắc mà cao hứng.

"Để Lâm tiên sinh tới." Bá tước đại nhân hạ lệnh.

Một lát sau, Lâm lão phu tử tới.

"Ngươi xem một chút, đây là Thẩm Lãng đêm qua làm ra trương mục." Bá tước đại nhân nói.

Lâm lão phu tử sau khi nhận lấy, tinh tế đọc qua.

Sau đó, hắn hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người!

Đầu tiên là đối với Hứa Văn Chiêu tham ô số lượng chấn kinh, nhưng hắn đối với cái này vẫn là có nhất định chuẩn bị tâm lý.

Sau đó là cuồng hỉ, Hứa Văn Chiêu cái này sâu mọt rốt cục xong đời, hết thảy rốt cục tra ra manh mối.

Nhất làm cho hắn kinh ngạc là phần này hoàn toàn mới trương mục.

Hắn trước ngẩng đầu nhìn Thẩm Lãng một chút, sau đó lại vùi đầu nhìn những này bảng báo cáo.

Cái này, cái này sao có thể a?

Vẻn vẹn trong vòng một đêm a, Thẩm Lãng vậy mà thật đem tất cả trương mục tra được rành mạch.

Cái này, này làm sao làm được a?

Hoàn toàn không thể tưởng tượng a!

Ngoài nghề nhìn, cũng còn không có cảm thấy quá không tầm thường, Lâm lão phu tử là người trong nghề.

Cho nên , bất kỳ cái gì ngôn ngữ đều khó mà hình dung nội tâm của hắn rung động.

"Như thế nào?" Bá tước đại nhân nói.

"Thiên tài, ngút trời kỳ tài." Lâm lão phu tử khom người nói: "Chúc mừng chúa công, thiên tướng anh tài tại ta Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong. Bực này toán thuật thiên phú, bực này tính sổ sách phương thức, lão hủ chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy."

Bá tước đại nhân mỉm cười, hướng Thẩm Lãng nói: "Không thể kiêu ngạo, biết sao?"

"Vâng." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Bá tước đại nhân ánh mắt nhìn về phía Hứa Văn Chiêu, lạnh giọng nói: "Ta hai mười mấy năm qua, ta đối với ngươi cùng cỡ nào nể trọng? Ta biết tay chân ngươi không sạch sẽ, nhưng nước quá trong ắt không có cá, ta cũng mở một con mắt nhắm một con mắt, không nghĩ tới ngươi vậy mà như thế phát rồ a!"

Bá tước đại nhân rất khó được nổi giận, mà lúc này hắn thật sự là nổi giận.

Hứa Văn Chiêu sắc mặt tái nhợt, run run rẩy rẩy.

Hắn cảm thấy mình quả thực không thể hô hấp!

Phía sau lưng mồ hôi lạnh không ngừng tuôn ra, toàn bộ thân thể không cảm giác được một tia nhiệt độ.

Bá tước đại nhân nghiêm nghị nói: "Chuyện cho tới bây giờ, Hứa Văn Chiêu ngươi còn có lời gì nói?"

Hứa Văn Chiêu liều mạng thở.

Lúc này tuyệt đối không thể nhận tội, nhận liền xong, nhất định phải ngoan cố chống lại đến cùng.

Hắn phải chờ tới phía sau những đại nhân vật kia cứu hắn.

Mà cái kia bút hắn giấu đi kim tệ, chính là bảo mệnh căn bản.

Hứa Văn Chiêu bỗng nhiên cắn răng nói: "Bá tước đại nhân, muốn gán tội cho người khác sợ gì không có lý do a? Phủ Bá tước tài chính thâm hụt, liền muốn theo trên đầu chúng ta hạ thủ? Trực tiếp cầm xuống ta chính là, vì sao còn phải tại trên đầu ta giội nước bẩn?"

Bá tước đại nhân tức giận đến toàn thân phát run, vỗ tay bên trong cái này mấy chục trang giấy nói: "Những này, chẳng lẽ còn không phải chứng cứ sao?"

Hứa Văn Chiêu nói: "Bắt trộm bắt bẩn, các ngươi luôn miệng nói ta tham ô ba vạn kim tệ? Những cái kia kim tệ ở nơi đó đâu? Chứng cứ đâu? Lấy ra a!"

"Bắt trộm bắt bẩn, nói ta tham ô, những cái kia kim tệ đâu? Ở nơi đó a? Ở nơi đó a?"

"Thẩm Lãng bất học vô thuật, tâm thuật bất chính, muốn cầm hắn viết linh tinh đồ vật định ta tội? Ta chết cũng không phục!"

"Bá tước đại nhân, ta chỉ bị ngươi thuê, ta cũng không phải phủ Bá tước nô bộc, phủ Bá tước là không có quyền lực tự mình xử lý ta, trên người ta là có Đại Việt Quốc công danh!"

Cái gì gọi là ngoan cố chống cự, cái gì gọi là muốn cho người diệt vong, trước phải khiến người điên cuồng?

Là cái này.

Hứa Văn Chiêu đem đây hết thảy xấu xí trên tấm hình diễn phát huy vô cùng tinh tế.

Bá tước đại nhân thật sự là tức giận đến toàn thân phát run.

Hắn không nghĩ tới, người một khi vạch mặt về sau vậy mà là như thế tới xấu xí.

Người vậy mà không biết xấu hổ đến nước này. Là hắn bình thường quá mức tha thứ, khiến cho tặc tử đối với hắn mất đi e ngại sao?

Hứa Văn Chiêu lớn tiếng hô to: "Tất cả mọi người đến xem a, Thẩm cô gia muốn tiễn trừ đối lập, có người muốn đối với chúng ta những này phủ Bá tước lão nhân động thủ."

Nhưng là, Hứa Văn Chiêu tham ô cái kia bút kim tệ hướng đi trọng yếu nhất.

Bá tước đại nhân nắm chặt chén trong tay con, uống một ngụm trà, đè xuống trong lòng hỏa khí, bình tĩnh nói: "Hứa Văn Chiêu, giao ra khoản này kim tệ, nể tình hai mươi mấy năm tình cảm bên trên, có thể tha cho ngươi khỏi chết."

Hiện tại phủ Bá tước đứng trước khủng hoảng tài chính, chỉ có Bá tước đại nhân trong lòng cực kỳ rõ ràng.

Nếu như có thể vãn hồi khoản này kim tệ, liền có thể thật to làm dịu.

Cái này Hứa Văn Chiêu trong lòng càng thêm chắc chắn, khoản này kim tệ mới là hắn bảo mệnh phù. Mạng hắn không đáng tiền, nhưng khoản này kim tệ đối với phủ Bá tước lại phi thường trọng yếu, đương nhiên đối với hắn phía sau những đại nhân vật kia cũng có to lớn tới lực hấp dẫn.

Hứa Văn Chiêu lớn tiếng nói: "Ta không có tham ô, như thế nào giao đạt được kim tệ? Đây hết thảy đều là Thẩm Lãng tại vu oan hãm hại, nhìn Bá tước đại nhân minh xét, miễn cho lạnh phủ Bá tước một đám lão nhân tâm a."

Hứa Văn Chiêu liều mạng suy nghĩ chuyện làm lớn chuyện, huyên náo lòng người bàng hoàng.

Phủ Bá tước hiện tại trọng yếu nhất chính là an định đoàn kết, hắn phải nghĩ biện pháp làm cho người người cảm thấy bất an, dù sao trung gian kiếm lời túi tiền riêng lại không chỉ hắn một người.

Thẩm Lãng tiến lên một bước, thản nhiên nói: "Hứa Văn Chiêu, ngươi vừa mới bị mất cuối cùng sinh lộ."

Hứa Văn Chiêu cười lạnh nói: "Dù sao ta không có tham ô, ngươi xuất ra chứng cứ a? Ngươi xuất ra ta tham ô kim tệ a?"

Người không muốn mặt thì vô địch.

"Ta sẽ để cho ngươi chết được nhắm mắt mà thảm liệt." Thẩm Lãng ngồi xổm xuống, nói: "Ngươi khoan hãy nói, ta thật biết ngươi bí mật giấu kim khố ở đâu?"

"Ngươi nằm mơ!" Hứa Văn Chiêu cười nói.

Hắn bí mật giấu kim khố cũng chỉ có hai người biết rõ, hắn cùng Trường Tử.

Ngay cả vợ hắn cũng không biết, Thẩm Lãng chết cũng không có khả năng biết rõ hắn giấu kim địa điểm.

Muốn đe doạ ta? Làm ta Hứa Văn Chiêu ba tuổi tiểu nhi sao?

Thẩm Lãng từ trong ngực móc ra tờ giấy này, đưa cho Bá tước nói: "Nhạc phụ đại nhân, chúng ta liền cùng đi nơi này, đi xem một chút Hứa Văn Chiêu tiên sinh bí mật kim khố đi."

Bá tước đại nhân tiếp nhận xem xét, kinh hỉ nói: "Lãng nhi, thật có thể truy hồi khoản này kim tệ?"

Nếu quả thật có thể truy hồi, kia thật là lập xuống đại công, thật to làm dịu phủ Bá tước tới khủng hoảng tài chính.

Thẩm Lãng nói: "99%!"

Bá tước đại nhân lớn tiếng nói: "Kim Trung, Kim Hối, các ngươi dẫn đầu một trăm kỵ binh, áp lấy Hứa Văn Chiêu đi đào móc hắn bí mật kim khố, hết thảy nghe theo cô gia điều khiển."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 56: Thẩm Lãng Giết Người! Hiền Tế Chính Là Bá Phủ Ân Nhân

Sau nửa canh giờ!

Thẩm Lãng, Kim Hối, Kim Trung ba người, suất lĩnh lấy phủ Bá tước một trăm kỵ binh, áp lấy Hứa Văn Chiêu hướng phía một nơi nào đó chạy như bay.

Sau đó, chỉ thấy được Hứa Văn Chiêu sắc mặt càng ngày càng trắng, toàn thân càng ngày càng run rẩy.

Cuối cùng, một đội kỵ binh tại một cái vắng vẻ trong sơn cốc dừng lại.

Nơi này cái gì cũng không có, cũng chỉ có một tảng đá trạm gác, mà lại đã nửa hoang phế.

"Xuống đây đi, Hứa Văn Chiêu tiên sinh." Thẩm Lãng thản nhiên nói.

Lúc này, Hứa Văn Chiêu đã hoàn toàn đi không được, hai chân như là nấu nát mì sợi giống nhau là xụi lơ.

Màn này có chút quen mắt a, dị thế « nhân dân danh nghĩa »?

Hai cái phủ Bá tước võ sĩ trực tiếp đem hắn nâng xuống tới.

"Nơi này ngươi phải phi thường nhìn quen mắt đi, đối với những người khác đến nói nơi này hoàn toàn không đáng giá nhắc tới, nhưng đối với ngươi mà nói xác thực trọng yếu nhất." Thẩm Lãng nói: "Ta nói không sai chứ, Hứa Văn Chiêu tiên sinh."

Hứa Văn Chiêu cơ hồ không thể thở nổi, nhưng như cũ mạnh miệng nói: "Ta. . . Ta không biết ngươi đang nói cái gì."

Sắp chết đến nơi còn mạnh miệng.

Một trăm kỵ binh lập tức ở chung quanh bố phòng, Kim Trung, Kim Hối, mang theo mười mấy tên võ sĩ cùng tiến vào cái này hoang phế trạm gác bên trong.

"Ầm!"

Bỗng nhiên đá văng ra môn, một cái bóng đen nhanh chóng xông tới, muốn chạy trốn.

Kim Hối là cao thủ, làm sao có thể để hắn chạy mất, dễ như trở bàn tay bắt hắn lại cổ, bỗng nhiên nhấc lên.

"Sưu!"

Cái bóng đen kia trong tay áo bỗng nhiên bắn ra một chi độc tiễn.

Kim Hối nhanh chóng dùng cánh tay chặn lại, phía trên có một khối tiểu thuẫn, trực tiếp đem chi này độc tiễn đụng bay ra ngoài.

Sau đó, hắn như chớp giật xuất thủ, dễ như trở bàn tay đem cái bóng đen này tay chân toàn bộ bẻ gãy.

"Răng rắc, răng rắc. . ."

"A. . ." Người áo đen này phát ra vô cùng thê lương rú thảm.

"Không. . ." Hứa Văn Chiêu cũng phát ra một trận thê hô.

Kim Hối tiến lên, bỗng nhiên giật xuống người áo đen này mặt nạ, lộ ra một trương sợ hãi mà tràn ngập hận ý gương mặt.

Nhìn rất quen mắt a, chính là Hứa Văn Chiêu nhi tử Hứa Điền, hắn chuyên môn ở đây trông coi bí mật kim khố.

"Cái này trạm gác đã hoang phế, ngươi ở đây làm cái gì?" Kim Trung hỏi.

"Ngươi quản ta?" Hứa Điền lạnh giọng nói: "Ta ở đây chơi, không được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đừng tìm hắn nói nhảm, nơi này dưới mặt đất có cửa ngầm, móc ra."

Mười mấy tên võ sĩ tiến lên động thủ, bọn hắn không biết cửa ngầm ở nơi đó, cũng không biết cơ quan ở nơi đó.

Nhưng là, trực tiếp đào sâu ba thước là được.

Hơn nửa canh giờ, cái này hoang phế trạm gác bên trong mặt đất bị đào đục hai thước nhiều.

Quả nhiên, một cái cửa ngầm xuất hiện trên mặt đất, phía trên treo một cái cự đại khóa sắt.

Kim Hối tiến lên, bỗng nhiên một đao chém xuống.

Kết quả cái kia khóa sắt không có việc gì, ngược lại đao trực tiếp gãy.

"Ổ khóa này là ô thiết chế tạo, dùng đao chém không đứt." Thẩm Lãng nói: "Nhất định phải dùng chìa khoá mở, nếu như ta không có đoán sai lời nói, cái chìa khóa này Hứa Văn Chiêu tiên sinh khẳng định là tùy thân mang."

Lập tức, Hứa Văn Chiêu bắt đầu liều mạng giãy dụa.

Kim Trung tiến lên, tìm khắp toàn thân cũng không tìm tới chi kia chìa khoá.

Bất quá, hắn đem Hứa Văn Chiêu trâm gài tóc rút ra, phát hiện nhất là trĩu nặng, bỗng nhiên kéo một cái.

Bên ngoài vỏ bọc bị kéo về sau, lộ ra chìa khoá hình dạng.

Cái này Hứa Văn Chiêu thật đúng là trăm phương ngàn kế a, lại đem kim khố chìa khoá cải tạo trở thành cây trâm.

Kim Trung cầm chìa khóa, quả nhiên mở ra cái này kiên cố vô cùng đen khóa, thối lui cái này phiến nặng nề tới vô cùng môn.

Cánh cửa này, vậy mà cũng là dùng sắt chế tạo mà thành.

Hứa Văn Chiêu thật đúng là dốc hết vốn liếng a.

Đẩy cửa ra về sau, xuất hiện một đạo nấc thang, kéo dài đến dưới mặt đất.

Nơi này quả nhiên có mật thất dưới đất.

Kim Trung, Kim Hối áp lấy Hứa Văn Chiêu đi xuống bậc thang, tiến vào mật thất dưới đất bên trong.

Nơi này tối như mực,

Cái gì đều nhìn không thấy.

Kim Trung dùng cây châm lửa trực tiếp điểm sáng bó đuốc.

Sau đó. . .

Ở đây mấy người toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người.

Ánh vàng rực rỡ, toàn bộ đều là kim tệ a!

Cái này nho nhỏ trong mật thất trên kệ, bày đầy đủ loại kiểu dáng cái rương, bên trong toàn bộ đều là kim tệ.

Không chỉ có như thế, còn có các thức châu báu, đồ cổ, tranh chữ vân vân.

Quả thực chính là một cái tàng bảo khố a.

Thật không nghĩ tới a, Hứa Văn Chiêu một cái phủ Bá tước quản sự, tại hai mươi mấy năm thời gian bên trong, vậy mà tham ô nhiều như vậy.

Kim Trung cùng Kim Hối thật tức giận.

Hứa Văn Chiêu a Hứa Văn Chiêu!

Năm đó nếu không phải lão Bá tước nhìn thấy ngươi là phu nhân họ hàng xa phân thượng thu lưu ngươi, ngươi chính là một cái nghèo rớt mùng tơi thư sinh nghèo a.

Nếu không phải lão Bá tước tạo điều kiện cho ngươi đọc sách, ngươi như thế nào thi được tú tài a?

Ngươi làm sao có thể tinh thông toán thuật a.

Ngươi một áo một ăn, ngươi phòng ở, thê tử ngươi nhi nữ, ngươi hết thảy đều là phủ Bá tước cho.

Ngươi chính là như thế báo đáp Huyền Vũ phủ Bá tước?

Lang tâm cẩu phế, không bằng cầm thú a!

Thẩm Lãng tại trên kệ tìm tới một bản sổ sách, cái này hoàn toàn là Hứa Văn Chiêu tham nhũng nhật ký a.

Lúc nào, tham ô bao nhiêu, hoàn toàn nhớ tinh tường.

Thẩm Lãng cười nói: "Hứa Văn Chiêu tiên sinh, hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực, bằng chứng như núi sao?"

"Ôi. . . Ôi. . ." Hứa Văn Chiêu liều mạng thở dốc, hoàn toàn nói không ra lời.

Hắn hoàn toàn đứng không vững, trực tiếp tê liệt trên mặt đất.

Nhưng là có một chút hắn không cam tâm, bí mật này giấu kim khố địa điểm là tuyệt mật, ngay cả hắn Hứa Văn Chiêu thê tử cũng không biết Thẩm Lãng làm sao có thể biết rõ?

Hứa Văn Chiêu tê thanh nói: "Thẩm Lãng, ta cái này giấu kim mật thất địa điểm không có nói cho bất luận kẻ nào, ngươi là thế nào biết rõ?"

Không chỉ là Hứa Văn Chiêu, ngay cả Kim Trung Kim Hối cũng trăm mối vẫn không có cách giải.

Cái này giấu kim mật thất hoàn toàn là tuyệt mật a, Thẩm Lãng tại sao lại biết rõ?

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Hứa Văn Chiêu, ngươi quá tham lam, ngay cả xây giấu kim khố cũng phải làm cho phủ Bá tước bỏ tiền. Chín năm trước sổ sách bên trong, ngươi phiêu không có hai vạn cân sắt, còn mua hai mươi lăm cân ô thiết, mà cái kia trong vài năm bị hoang phế trạm gác chỉ có cái này một cái, hết lần này tới lần khác cái này hoang phế trạm gác, còn động tới vượt qua một trăm ba mươi cá nhân lực, nói là đối với trạm gác trong ngoài tiến hành dỡ bỏ, ngươi làm tất cả người đều là kẻ ngu a."

"Ngươi thằng ngu này, ngay cả giấu kim khố địa điểm bí mật đều tại sổ sách bên trong nói cho ta."

Lời này mới ra, Kim Trung cùng Kim Hối từ đáy lòng bội phục.

Thẩm Lãng vậy mà theo những này dấu vết để lại, trực tiếp đánh giá ra Hứa Văn Chiêu giấu kim địa điểm, thật sự là thông minh tuyệt đỉnh a.

Hứa Văn Chiêu lập tức sắp điên, chỉ vào Thẩm Lãng tê thanh nói: "Ngươi là người hay quỷ, là người hay quỷ a?"

"Đem tất cả kim tệ, tài bảo toàn bộ chứa lên xe mang về phủ Bá tước, đem Hứa Văn Chiêu tên cặn bã này cũng mang về." Thẩm Lãng hạ lệnh.

"Vâng!" Kim Trung trực tiếp đem Hứa Văn Chiêu túm trở về.

Hứa Văn Chiêu Trường Tử Hứa Điền hai tay hai chân bị đánh gãy, co quắp trên mặt đất, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập oán độc.

Thẩm Lãng nói: "Người này giết, đầu cắt bỏ."

Hứa Điền giật mình, tê thanh nói: "Ngươi dám? Việt quốc tân chính, địa phương quý tộc không có quyền xử trí thuộc lại, càng không có quyền giết tới!"

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Ngu ngốc, ở đây giết ngươi, ai sẽ biết rõ? Thi thể đốt thành tro, vung đến trong biển, bốc hơi khỏi nhân gian."

Kim Hối tiến lên, liền muốn trực tiếp cắt lấy Hứa Điền đầu.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Nếu không, ta đi thử một chút?"

Hắn không muốn giết người, nhưng cần phải bản thân cảm thụ một chút thế giới này tàn khốc.

Kim Hối kinh ngạc, sau đó đem đao đưa cho Thẩm Lãng.

Đón lấy, Kim Hối cái này cao thủ dùng sức đem Hứa Điền đè lại, không cho hắn giãy dụa.

Thẩm Lãng cầm sắc bén đao, tại Hứa Điền trên cổ sờ sờ , ấn theo, sau đó nhẹ nhàng vạch một cái.

Kim Hối ánh mắt rút rút.

A? Cô gia cái này cắt người tư thế, thế nào cảm giác so ta còn quen thuộc đâu?

. . .

Toàn bộ đội xe thắng lợi trở về.

Làm Bá tước đại nhân nhìn thấy những này kim tệ, những này châu báu cùng đồ cổ thời điểm, đã tràn ngập mất mà được lại kinh hỉ, lại tràn ngập vô hạn đau lòng.

Hắn đang hoài nghi mình.

Chẳng lẽ ta thật làm sai sao?

Ta như vậy tha thứ đối xử mọi người, vậy mà nuôi ra thế này một cái kẻ vô ơn bạc nghĩa.

Ta chẳng lẽ chỉ một cái hoa mắt ù tai chi chủ sao?

Nếu không phải con rể Thẩm Lãng, Hứa Văn Chiêu cái này lớn sâu mọt không biết còn phải ung dung ngoài vòng pháp luật bao lâu, không biết còn phải theo phủ Bá tước vớt đi bao nhiêu mồ hôi nước mắt nhân dân.

Con rể tốt, con rể tốt a!

Nhờ có Thẩm Lãng, mới vì phủ Bá tước vãn hồi tổn thất lớn như vậy.

Nhờ có Thẩm Lãng, phủ Bá tước lúc này khủng hoảng tài chính mới có thể có chỗ làm dịu.

Bá tước đại nhân nhìn về phía Thẩm Lãng, có ngàn vạn ngôn ngữ đều không có nói ra.

Bởi vì là nhà mình thân nhân, nói lời cảm tạ cũng quá khách khí.

Sau đó, Bá tước đại nhân ánh mắt băng hàn nhìn về phía Hứa Văn Chiêu, gằn từng chữ: "Hứa Văn Chiêu, ngươi bây giờ có lời gì muốn nói?"

Hứa Văn Chiêu thân thể run lên, sau đó bỗng nhiên quỳ trên mặt đất, quỳ gối đi qua, ôm Bá tước đại nhân hai chân nói: "Chúa công a, đều tại ta mỡ heo che tâm a, ngàn sai vạn sai đều là ta sai, ngài tuyệt đối đừng tức giận hại sức khỏe a."

Bá tước đại nhân bỗng nhiên một cước đem hắn đá văng ra, nghiêm nghị nói: "Ngươi không cần lại diễn kịch, ta thật sự là mắt mù, dĩ nhiên thẳng đến tín nhiệm ngươi, trọng dụng ngươi, không nghĩ tới nhân tâm vậy mà có thể hiểm ác đến nước này."

Hứa Văn Chiêu lại quỳ bò qua đi, ôm Bá tước đại nhân hai chân, gào khóc nói: "Chúa công tha mạng a, cầu ngài xem ở lão chủ nhân phân thượng, cầu ngài xem ở phu nhân trên mặt mũi, cầu ngài xem ở ta hai mươi mấy năm trung thành tuyệt đối phân thượng, tha ta đầu cẩu mệnh này đi."

Bá tước đại nhân lại bỗng nhiên đem hắn đá một cái bay ra ngoài.

Hắn thật sự là triệt để bị đau thấu tim.

Hứa Văn Chiêu lại quỳ leo đến Thẩm Lãng trước mặt, liều mạng dập đầu, thút thít cầu khẩn nói: "Cô gia, đều tại ta Hứa Văn Chiêu mắt mù, có mắt không biết Thái Sơn đắc tội ngài. Ta xuẩn không thể thành, ta lang tâm cẩu phế, van cầu ngài xem ở ta cao tuổi phân thượng, bỏ qua cho ta một đầu tiện mệnh đi, van cầu ngươi, van cầu ngươi."

"Cô gia, chỉ cần ngài tha ta đầu cẩu mệnh này, từ nay về sau ta vì ngươi làm trâu làm ngựa, làm heo làm chó!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 57: Hứa Văn Chiêu Chết Thảm! Nam Nữ Vấn Đề Tác Phong

Mà Thẩm Lãng ở một bên yếu ớt nói ra: "Nhạc phụ đại nhân, cái này Hứa Văn Chiêu phải giết!"

Lời này mới ra, ở đây mấy người đều có chút kinh.

Chính giữa ôm Thẩm Lãng đùi Hứa Văn Chiêu bỗng nhiên cứng đờ.

Bá tước đại nhân thật rất ít giết người, nhất là giống Hứa Văn Chiêu như thế lão nhân.

Coi như hắn tham ô nhiều như vậy kim tệ, nhiều lắm là cũng chính là xét nhà, sau đó đuổi hắn đi hương dã ở giữa này cuối đời.

Mà Thẩm Lãng vậy mà trực tiếp mở miệng giết người.

Lâm lão phu tử nói: "Cô gia, cái này Hứa Văn Chiêu cũng không phải là ta phủ Bá tước nô bộc, chỉ thuê quan hệ, chúng ta phủ Bá tước không có quyền lực giết hắn, nhiều lắm thì đem hắn chuyển giao đến phủ thành chủ."

Đây cũng là Việt quốc tân chính một trong.

Bất luận cái gì quý tộc đều không có quyền can thiệp dân chính, trừ đối với ký văn tự bán mình nô bộc có xử trí khuyên, đối với chúc quan là không có tư cách thẩm phán, càng không có tư cách giết.

Thẩm Lãng nói: "Cái này Hứa Văn Chiêu không chỉ tham ô hải lượng kim tệ, hơn nữa còn cấu kết ngoại địch. Nếu là đem hắn giao đến phủ thành chủ, chỉ sợ vài ngày sau liền ung dung ngoài vòng pháp luật, đi một cái Huyền Vũ phủ Bá tước ngoài tầm tay với địa phương."

Hứa Văn Chiêu nghe nói như thế, lập tức lá gan rung động.

Tốt, tiểu bạch kiểm nghiệt súc, ta giống một con chó đồng dạng cầu ngươi, ngươi lại còn cắn ta không thả?

Hắn không khỏi tê thanh nói: "Thẩm Lãng, ngươi không nên ngậm máu phun người."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi tổng cộng tham ô gần ba vạn kim tệ, nhưng là ngươi giấu trong kim khố chỉ có 11 vạn, ngươi mua nhiều như vậy điền sản ruộng đất hào trạch, người nhà ngươi sinh hoạt xa hoa lãng phí tới vô cùng, nhưng những này cộng lại cũng chính là năm ngàn kim tệ không nổi. Lại thêm ngươi thu mua nhân viên thu chi những cái kia thủ hạ, nhiều lắm là hai ngàn kim tệ. Cái kia còn lại hơn một vạn kim tệ, đi đâu?"

Lời này mới ra, Bá tước đại nhân ánh mắt co rụt lại.

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, những này kim tệ ngươi cũng cho phủ thành chủ, Thái Thủ phủ đi, ngươi con thứ hai không tại Huyền Vũ thành đi nơi nào? Chỉ sợ là đi quốc đô, nếu như ta không có đoán sai lời nói, tiếp theo khoa võ cử nhân, hắn nổi danh liệt trong đó đi."

"Hứa Văn Chiêu ngươi không chỉ là tham ô phủ Bá tước tiền, hơn nữa còn chân ngoài dài hơn chân trong, cùng địch nhân cấu kết cùng một chỗ, tính toán nội ứng ngoại hợp đối phó ta Huyền Vũ phủ Bá tước." Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Cho nên, ngươi không chỉ là tham ô, mà lại là triệt để phản bội."

Hứa Văn Chiêu nghiêm nghị nói: "Ngươi không có bằng chứng, mơ tưởng hãm hại tại ta."

Thẩm Lãng bỗng nhiên đem giấu kim khố bí mật sổ sách ngã tại Hứa Văn Chiêu trên mặt, nghiêm nghị nói: "Ngươi mở to hai mắt nhìn xem, ngươi đút lót mỗi một bút kim tệ, chính ngươi đều ghi rành mạch, rõ ràng."

Bá tước đại nhân cầm qua sổ sách.

Quả nhiên, phía trên mỗi một bút đút lót đều ghi rành mạch.

Chỉ bất quá, không có chỉ mặt gọi tên, mà là dùng số một, số hai, số ba để thay thế.

Nhưng là dùng đầu ngón chân đều có thể đoán được, trong này số một, số hai, số ba là nào thế lực.

Bá tước đại nhân nhắm mắt lại, để cho mình bình tĩnh trở lại, chậm rãi hỏi: "Hứa Văn Chiêu, vì cái gì? Những năm này ta có những địa phương kia có lỗi với ngươi sao?"

Đối mặt bằng chứng như núi, Hứa Văn Chiêu biết mình không còn có nguỵ biện chỗ trống.

Hắn ngược lại nhiều mấy phần cốt khí, trực tiếp đứng thẳng người dậy, lạnh lùng nói: "Bá tước đại nhân bệnh hay quên thật là lớn a, ba năm trước đây ta muốn đem con thứ hai tiến cử đến phủ Bá tước tư quân bên trong làm một cái Bách hộ, ngài đều cự tuyệt, chẳng lẽ quên sao?"

Vậy mà là bởi vì cái này? Ngươi liền muốn bán ta?

Bá tước đại nhân nói: "Ta đã cho hắn cơ hội a, nhưng là hắn võ thí cũng không qua, văn thí cũng không qua, ta như thế nào để hắn đảm nhiệm cái này Bách hộ? Phủ Bá tước tư quân là ta Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp căn bản, ta tại sao có thể vứt bỏ công bằng công chính? Ta cháu ruột muốn đi vào tư quân, đều bị ta cự tuyệt."

Hứa Văn Chiêu cười lạnh nói: "Ta hiệu trung ngài hai mươi mấy năm, ngài ngay cả nhi tử ta tiền đồ đều không nỡ cho, đây không phải vô tình vô nghĩa lại là cái gì? Lại nói tân chính hừng hực khí thế, Huyền Vũ phủ Bá tước như là sắp đắm chìm thuyền lớn, ta dựa vào cái gì muốn đi theo cùng chết, ta chẳng lẽ sẽ không thay đường ra sao?"

Bá tước đại nhân nói: "Ngươi thay đường ra,

Chính là bán ta Kim thị sao?"

"Người thành đại sự, không câu nệ tiểu tiết." Hứa Văn Chiêu nói.

"Ta giết ngươi..." Bá tước đại nhân bỗng nhiên rút ra cự kiếm.

"Bá tước đại nhân, ngài không thể giết ta!" Hứa Văn Chiêu cười nói: "Ta đưa ra ngoài nhiều như vậy kim tệ, không chỉ là vì nhi tử ta tiền đồ, cũng là vì hôm nay. Ta chỉ ngươi thuê mà thôi, cũng không phải Kim thị gia tộc nô bộc, mặc kệ ta phạm tội gì, ngươi cũng không có quyền lực xử trí, càng không có quyền lực giết ta. Bằng không chính là can thiệp địa phương dân chính, chính là xúc phạm quốc pháp, huống hồ trên người ta còn có Việt quốc công danh."

Lâm lão phu tử tranh thủ thời gian ôm lấy Bá tước đại nhân.

"Chúa công, không thể giết a." Lâm lão phu tử nói: "Ngài như ở đây giết Hứa Văn Chiêu, vậy liền rơi xuống to lớn tay cầm, đừng quên Đông Hải Bá tước là thế nào chết trong tay Trương Xung a."

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, cái này tặc tử nên giết, nhưng bây giờ không thể giết, không thể ở đây giết."

Vừa rồi hắn tự mình giết Hứa Điền, nhưng thần không biết quỷ không hay, thi thể đều đốt thành tro ném bỏ vào biển cả.

Mà bây giờ Hứa Văn Chiêu ngay tại phủ Bá tước, vô số ánh mắt nhìn chằm chằm, nếu là Bá tước đại nhân giết hắn, chính là xúc phạm tân chính, chỉ sợ quốc quân trách cứ ý chỉ vài ngày sau liền hạ tới.

Nhìn thấy một màn này, Hứa Văn Chiêu lực lượng lại bỗng nhiên đủ, nói: "Bá tước đại nhân, ngài người này coi trọng nhất quy củ, cho nên ngài duy nhất có thể làm chính là đem ta chuyển giao đến phủ thành chủ, hoặc là Thái Thủ phủ, sau đó đem ta tham những chứng cứ đệ trình đi lên, để Thái Thủ phủ đến thẩm phán ta."

Một khi giao cho Thái Thủ phủ, vậy sẽ phát sinh sự tình gì dùng đầu ngón chân có thể nghĩ ra tới.

Tìm một cái khuôn mặt tương tự tội phạm giết, Hứa Văn Chiêu tiếp tục ung dung ngoài vòng pháp luật.

Hứa Văn Chiêu lớn tiếng nói: "Tại Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong, không có người có thể giết ta, bằng không chính là xúc phạm quốc pháp."

Thẩm Lãng lộ ra không nhận ra mỉm cười, nói: "Không, chúng ta có thể giết ngươi, mà lại hoàn toàn sẽ không xúc phạm quốc pháp."

"Nằm mơ." Hứa Văn Chiêu cười to nói: "Hiện tại Thái Thủ phủ thậm chí Tổng Đốc phủ, đều nhìn chằm chằm các ngươi, liền đợi đến các ngươi phạm sai lầm. Ta mà chết tại phủ Bá tước bên trong, trong vòng hai ngày Tổng Đốc phủ sẽ phái người xuống tới tra rõ."

Thẩm Lãng nói: "Hứa Văn Chiêu, ngươi người này làm như

như vậy chứ? Ta nói là thật nha, chúng ta thật có thể giết ngươi a."

"Làm ngươi ban ngày đại mộng." Hứa Văn Chiêu cười lạnh nói.

Thẩm Lãng nói: "Lão tộc trưởng, tiếp xuống nên ngài thanh lý môn hộ."

Sau đó, mấy thân ảnh đi tới.

Hứa Văn Chiêu thấy tới, nháy mắt mất đi tất cả huyết sắc, nước tiểu cơ hồ đều muốn ra.

Bởi vì tiến đến là Hứa thị gia tộc tộc trưởng, còn có ba cái tộc lão, còn mang theo mấy cái gia tộc tráng đinh.

Thẩm Lãng ngồi xổm xuống nói: "Hứa Văn Chiêu, phủ Bá tước là không thể giết ngươi. Nhưng là... Hứa thị gia tộc gia quy, lại có thể đưa ngươi đánh chết tươi!"

Hứa thị gia tộc lão tộc trưởng hướng phía Bá tước đại nhân cong xuống nói: "Ta Hứa thị gia tộc dựa vào phủ Bá tước nhiều năm như vậy, vậy mà ra thế này một cái chân ngoài dài hơn chân trong lang tâm cẩu phế, đều tại chúng ta quản giáo không nghiêm, hướng Bá tước đại nhân bồi tội."

Dứt lời, lão tộc trưởng trực tiếp quỳ xuống.

"Tuyệt đối không thể, tuyệt đối không thể!" Bá tước đại nhân nhanh lên đem Hứa thị lão tộc trưởng đỡ dậy.

Lão tộc trưởng lạnh giọng nói: "Người tới, đem Hứa Văn Chiêu cái này nghiệt súc mang về đến Hứa thị từ đường, đánh chết tươi!"

Hứa Văn Chiêu liều mạng giãy dụa, tê thanh nói: "Dựa vào cái gì? Ta coi như tại phủ Bá tước tham ô, cũng không có xúc phạm gia quy a, gia tộc từ đường cũng không có quyền lực giết ta."

Thẩm Lãng đi tới nói: "Hứa Văn Chiêu, giết ngươi tội danh không phải tham ô, mà là câu dẫn thẩm nương, thông / gian tới tội a!"

Lời này mới ra, Hứa Văn Chiêu triệt để ngốc.

Chuyện này rất bí ẩn a, Thẩm Lãng tại sao lại biết rõ a?

Nữ nhân này mặc dù là Hứa Văn Chiêu thẩm nương, nhưng kỳ thật mới ba mươi mấy tuổi mà thôi, phong vận vẫn còn.

"Hứa Văn Chiêu, ngươi người này chẳng những kinh tế có vấn đề, sinh hoạt tác phong cũng có vấn đề a, thật sự là cô phụ gia tộc và nhân dân đối với ngươi bồi dưỡng cùng chờ mong." Thẩm Lãng nói: "Bất quá ta còn thực sự là coi thường ngươi a, giống các ngươi làm toán học tại cái tuổi này đã sớm không cứng nổi đi, lại còn có thể thông đồng đến tuổi trẻ nữ nhân xinh đẹp."

Có cái gì thông đồng không đến? Có tiền có thể sai khiến quỷ thần.

Có tiền cũng có thể để nữ nhân dưới lưng khay ngọc mài sữa đậu nành.

Có tiền có thể làm cho nữ nhân phía dưới mở miệng, đương nhiên cũng có thể để nàng phía trên mở miệng, đem Hứa Văn Chiêu cho bán.

Mấu chốt là xem ai xuất tiền nhiều.

Đương nhiên chỉ một phần nhỏ nữ nhân như thế a, tương đối bộ phận nữ nhân vẫn là băng thanh ngọc khiết, thận trọng cao quý a.

Hứa Văn Chiêu đau lòng nhức óc, nghiêm nghị nói: "Tiện nhân kia dám bán ta, nàng liền không sợ mình bị diễu phố thị chúng, đánh chết tươi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Cho một khoản tiền, để nàng cùng cái kia phế trượng phu ly hôn, đồng thời cao chạy xa bay, nàng đương nhiên nguyện ý mở miệng."

"Đem cái này nghiệt súc kéo đi." Hứa thị lão tộc trưởng nói.

Hứa Văn Chiêu liều mạng kêu to: "Bá tước đại nhân tha mạng a, tha mạng a, ta nguyện ý liên quan vu cáo, ta nguyện ý bàn giao, ta hướng phủ thành chủ đút lót, ta hướng Thái Thủ phủ đút lót, ta còn hướng Tổng đốc đại nhân người bên cạnh đút lót!"

Bá tước đại nhân giật mình.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Vô dụng, thành chủ sẽ không đích thân thu tiền hắn, Trương Tấn cũng làm cho Từ gia thay mặt thu kim tệ, sau đó tại Từ gia rửa sạch sẽ, lại dùng đồ cưới danh nghĩa đưa đến Trương gia. Lại nói chúng ta cầm tới Hứa Văn Chiêu đút lót khẩu cung, hướng ai cáo trạng? Thái Thú sao? Tổng đốc sao?"

Cho đến lúc đó, sẽ xuất hiện một màn này.

Đường xuống người nào, vì sao cáo trạng bản quan? !

Ngươi đem khẩu cung này giao cho quốc quân?

Quốc quân lập tức sẽ nghĩ đến, ngươi Huyền Vũ bá thập sao ý tứ? Như vậy bức thiết vặn ngã ngươi trên phong địa chủ quan, đây là đối kháng hành chính, đây là đối với quả nhân bất mãn sao?

Tại lúc này hoàn cảnh này, vấn đề kinh tế là vịn không đến một cái Thái Thú, dù là một vị thành chủ.

Liền trước mắt Hứa Văn Chiêu cái này phủ Bá tước quản sự, rõ ràng là tội tham ô tên, lại muốn dùng nam nữ tác phong tội danh chơi chết hắn.

Thật sự là lớn lao tới châm chọc.

Bá tước đại nhân thở dài một tiếng, từ bỏ quyết định này.

Hứa Văn Chiêu toàn bộ thân thể bị lôi kéo ra ngoài, cơ hồ cứt đái cùng ra.

"Bá tước đại nhân, ta có thiên đại bí mật phải nói cho ngươi a."

"Thẩm Lãng cô gia, Thẩm Lãng gia gia, ta có tiền, ta còn có tiền a..."

"Thẩm Lãng gia, có người muốn hại ngươi, Điền Hoành muốn hại ngươi a!"

Mấy canh giờ sau!

Hứa thị gia tộc từ đường.

Hứa Văn Chiêu bị đào đến sạch sẽ, gầy còm rủ xuống thân thể trong gió phiêu linh.

Sau đó...

Ngay trước vài trăm người mặt, hắn bị đánh chết tươi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 58: Mộc Lan Tim Đập Thình Thịch! Lang Quân Nha

Hứa Văn Chiêu chết, chết được rất bất an tường.

Nghe nói phân đều bị đánh ra tới.

"Lãng nhi, lần này ngươi lập xuống to lớn công lao." Bá tước đại nhân nói: "Không chỉ có vì trong nhà truy hồi hơn một vạn kim tệ, hơn nữa còn đào ra Hứa Văn Chiêu cái này to lớn sâu mọt, ngươi muốn cái gì ban thưởng?"

Bá tước đại nhân tâm tình không tốt lắm, nhưng đối với Thẩm Lãng lại vẻ mặt ôn hoà.

"Ta muốn ngủ vợ ta." Thẩm Lãng trong lòng nói: "Nhạc phụ đại nhân ngươi hạ một đạo mệnh lệnh, để Mộc Lan cởi sạch ở trên giường chờ ta đi. Bằng không ngươi phái mấy cái nữ cao thủ đem Mộc Lan lột sạch, buộc chặt ở trên giường, thuận tiện ta làm việc."

Đương nhiên a, hắn chỉ dám ở trong lòng nói một chút.

Muốn thật nói ra miệng, đây chính là sẽ chết người.

"Đây đều là tiểu tế phải làm, nào dám muốn cái gì khen thưởng a." Thẩm Lãng nói.

Bá tước đại nhân nói: "Vi phụ đem toàn bộ nhân viên thu chi giao phó cho ngươi, từ nay về sau ngươi đến chưởng quản chúng ta phủ Bá tước trương mục như thế nào?"

"Tạm biệt.." Thẩm Lãng tranh thủ thời gian cự tuyệt.

Ta đến phủ Bá tước là ăn bám, là đến hưởng thụ vinh hoa phú quý, quản lý nhân viên thu chi loại này công văn cực khổ hình sự tình, ngài vẫn là giao cho những người khác đi.

Mà lại làm loại này toán thuật công nhân thường xuyên tăng ca thức đêm, chẳng những nhanh già, mà lại một nơi nào đó dễ dàng sớm già không cứng rắn.

Giống ta dạng này tuyệt đỉnh mỹ nam tử, làm sao có thể xử lí vừa mệt lại hao phí tâm thần làm việc.

"Ta cảm thấy Lâm lão phu tử trung thành tuyệt đối, làm người chính trực, mà lại tinh thông tại toán thuật, đem nhân viên thu chi giao cho hắn không có gì thích hợp bằng." Thẩm Lãng nói: "Tiểu tế có thể đem hoàn toàn mới làm sổ sách phương pháp truyền thụ cho nhân viên thu chi bọn tiểu nhị, cứ như vậy sau này tất cả trương mục đều rành mạch, rõ ràng, chẳng những làm ít công to, mà lại cũng có thể ở một mức độ rất lớn ngăn chặn sâu mọt trung gian kiếm lời túi tiền riêng."

Bá tước đại nhân im lặng.

Hứa Văn Chiêu còn nói Thẩm Lãng dã tâm bừng bừng, nhìn hắn bộ dáng này, nhưng có nửa điểm sự nghiệp tâm sao?

Như vậy vô lại bộ dáng, thật là khiến người ta sinh khí.

Bá tước đại nhân không biết vì cái gì, trong lòng rõ ràng rất thích cái này con rể, nhưng dù sao muốn đánh hắn.

Đương nhiên, đối với nhi tử Kim Mộc Thông hắn là lại không thích lại muốn đánh, hai cái này là có bản chất khác nhau.

"Có công không thể không thưởng, nói một chút ngươi muốn cái gì?" Bá tước đại nhân nói.

Thẩm Lãng nghĩ kỹ một hồi, thật tìm không thấy một kiện muốn đồ vật.

Hắn... Liền muốn ngủ nàng dâu.

Thế nhưng là, chuyện này nhạc phụ đại nhân quản không, còn phải xem chính hắn cua gái bản sự.

Đương nhiên, nhất thời bán hội ngủ không đến nàng dâu cũng không quan hệ, ngủ trước Tiểu Băng cũng là có thể.

Thẩm Lãng quyết định, các loại làm xong một đoạn này về sau, liền muốn đem cáo biệt xử nam cái này đại sự nghiệp đưa vào danh sách quan trọng.

Bất quá, rất nhanh Thẩm Lãng liền nghĩ đến mình muốn cái gì.

"Nhạc phụ đại nhân, ngài muốn thực sự muốn ban thưởng ta lời nói, liền giải trừ ta lệnh cấm túc đi." Thẩm Lãng nói.

Nhạc phụ đại nhân lập tức tràn ngập đề phòng nói: "Ngươi lại muốn làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta không muốn làm cái gì a, chính là muốn về nhà nhìn xem phụ mẫu song thân, ta mấy ngày nay ban đêm đều mơ tới bọn hắn. Không biết phụ thân ho khan tốt một chút không có, không biết đệ đệ trên đùi gãy xương khôi phục được như thế nào, không biết mẫu thân có phải là còn tại trong đêm may quần áo áo, mỗi khi nhớ tới những này, tiểu tế thật sự là lo lắng."

Nghe Thẩm Lãng tràn ngập tình cảm thanh âm, Bá tước đại nhân phi thường cảm động.

Nhưng là rất nhanh, hắn yếu ớt nói: "Thẩm Lãng, ngươi bốn ngày trước mới về nhà."

Thẩm Lãng lập tức lúng túng nói: "A, thật sao? Ta kém chút quên, những ngày này phát sinh quá nhiều chuyện, cảm giác phảng phất trôi qua rất lâu đồng dạng."

Bá tước đại nhân nói: "Tại ta phủ Bá tước, để ngươi một ngày bằng một năm sao?"

"Không có, không có..." Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân khoan dung độ lượng, nhạc mẫu đại nhân hiền lành có yêu, thế tử... , tóm lại ta ở đây phảng phất đang mật bình đồng dạng, hạnh phúc không được."

Bá tước đại nhân nói: "Tất nhiên như vậy hạnh phúc, liền ngoan ngoãn ở tại trong phủ, đừng đi ra ngoài gặp rắc rối.

"

A? !

Ta vừa rồi mông ngựa có phải là đập quá mức?

Bá tước nói: "Hứa Văn Chiêu nhi tử, Điền Hoành, thậm chí phủ thành chủ đối với ngươi cũng hận thấu xương, ngươi rời đi phủ Bá tước rất nguy hiểm, vi phụ không thể tùy ý ngươi làm ẩu."

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là, nhạc phụ đại nhân đáp ứng ban thưởng ta."

Bá tước đại nhân nói: "Ngươi lập xuống đại công, ta khen thưởng phụ thân ngươi ba trăm mẫu ruộng tốt, cứ như vậy định . Còn giải trừ lệnh cấm túc sự tình, cũng đừng có nhắc lại."

Dứt lời, Bá tước đại nhân nghênh ngang rời đi.

Giữ lại Thẩm Lãng ở phía sau tự lẩm bẩm.

"Ta, ta không muốn ba trăm mẫu điền a, ta... Ta liền muốn tự do."

...

Kim Mộc Lan trở về!

Nàng ở bên ngoài bôn ba ròng rã hai ngày hai đêm, dẫn theo kỵ binh tuần sát toàn bộ lãnh địa, khu trục mười mấy cái phi pháp kẻ xông vào.

Đang tắm thời điểm, Tiểu Băng không kịp chờ đợi, líu ríu đem một ngày một đêm qua chuyện phát sinh đều nói cho Mộc Lan.

"Cô gia thật sự là quá lợi hại, Hứa Văn Chiêu đại nhân vật như vậy, hắn trong vòng một đêm liền vặn ngã."

"Hiện tại bọn hạ nhân có thể sợ hãi cô gia, Hứa Văn Chiêu vẻn vẹn chỉ tại trên lớp học quát lớn cô gia vài câu, liền bị cô gia chơi chết."

"Mà lại cô gia vì phủ Bá tước lập xuống thật lớn công lao, truy hồi hơn một vạn kim tệ đâu."

Mộc Lan nghe được khuôn mặt đỏ bừng, con mắt có chút phát sáng.

Nàng vốn cho rằng gả cho một cái trí lực rất thấp hai đồ đần, nhưng vì gia tộc, nàng cũng nhận mệnh.

Nhưng là , bất kỳ cái gì một nữ nhân đều không muốn chồng mình là cái kẻ ngu a.

Không nghĩ tới mình cái này phu quân chẳng những không phải một cái hai đồ đần, còn như thế tới thông minh lợi hại.

Cực kỳ mấu chốt là, còn như thế thú vị.

Nhất nhất nhất mấu chốt là, dáng dấp còn đẹp trai như vậy, càng xem càng đẹp trai.

Lập tức, Mộc Lan tâm hồn thiếu nữ không khỏi nhấc lên một đạo nhỏ bé gợn sóng, toàn thân da thịt có chút ma ma ngứa.

Tiểu Băng nói: "Hiện tại trong phủ bọn hạ nhân đều đang đồn, cô gia lập xuống thế này đại công lao, lão gia phải làm như trọng thưởng hắn đâu."

Nghe đến đó, Mộc Lan bỗng nhiên cau mày nói: "Tiểu Băng, về sau không khen người trong phủ đàm luận cô gia chơi chết Hứa Văn Chiêu loại hình lời nói. Cũng không cho nói cô gia lập xuống bao lớn công lao sự tình."

Tiểu Băng kinh ngạc nói: "Vì cái gì a?"

Mộc Lan nói: "Hứa Văn Chiêu sở dĩ chết, là bởi vì hắn đáng chết, không phải cô gia hại chết, như thế sẽ có vẻ cô gia lòng dạ nhỏ mọn, có thù tất báo, sẽ để cho trong phủ người cảm thấy hắn phải sợ không dễ thân."

"Nha." Tiểu Băng nói: "Vậy tại sao cô gia công lao cũng không cho nói đâu?"

"Cô gia cùng ta là người một nhà, phủ Bá tước chính là nhà hắn, chỉ có thần tử mới lập công, nào có chủ nhân mình lập công?" Mộc Lan nói: "Nếu là luôn miệng nói cô gia lập xuống bao lớn công lao, sẽ có vẻ khách khí, chính hắn cũng sẽ không cao hứng."

"A..." Tiểu Băng nói: "Tiểu thư ngươi nghĩ đến thật nhiều, bất quá tốt có đạo lý bộ dáng."

Tiếp lấy Tiểu Băng nhớ tới một sự kiện, tràn đầy phấn khởi nói: "Đúng, cô gia hôm qua còn thi ta một vấn đề."

Mộc Lan nói: "Vấn đề gì a?"

Tiểu Băng nói: "Hắn hỏi vì cái gì Bạch Hổ trân quý nhất?"

Mộc Lan kinh ngạc nói: "Ngươi trả lời thế nào?"

Tiểu Băng nói: "Ta nói bởi vì lão hổ đều là màu vàng, màu trắng phi thường hi hữu."

Mộc Lan nói: "Cái này không sai a."

Tiểu Băng nói: "Cô gia lại nói Bạch Hổ sở dĩ hi hữu, là bởi vì một tấc quang âm một tấc vàng, tấc kim khó mua thốn quang âm. Cô gia hắn chính là nói hươu nói vượn, Bạch Hổ cùng quang âm có quan hệ gì, tiểu thư ngươi nói..."

Bỗng nhiên, Tiểu Băng dừng lại không nói, bởi vì nàng nhìn về phía trong nước Kim Mộc Lan giữa hai chân, lập tức khuôn mặt đỏ bừng.

Nàng rốt cuộc minh bạch, Bạch Hổ cùng quang âm có quan hệ gì?

Mà Mộc Lan càng là mặt đỏ tới mang tai, toàn thân đỏ hồng, bản năng dùng tay che dưới bụng.

Lúc này nàng, thật là đẹp đến kinh tâm động phách, diễm tuyệt nhân gian.

Cái này hỗn đản, cũng dám đùa bỡn ta?

Còn có, bí mật này hắn là thế nào biết rõ?

Hẳn là nhìn lén ta tắm rửa? Không có khả năng!

Đương nhiên, cái này phu quân sự tình gì đều làm ra được, là không có cái gì tiết tháo.

Mấu chốt là ta Kim Mộc Lan võ công cao như vậy, nếu là hắn nhìn lén ta nhất định sẽ phát hiện.

Nói không chừng là cái này đồ lưu manh tìm hiểu ta tư ẩn à.

"Cô gia ở đâu?" Mộc Lan hỏi.

Tiểu Băng nói: "Lão gia tìm hắn có việc, phải... Mau trở lại đi."

Mộc Lan trực tiếp đứng người lên, cái kia ngạo nhân thân thể mềm mại để người hoàn toàn mắt mở không ra, ma quỷ này đường cong ngay cả Tiểu Băng nhìn đều lá gan rung động.

"Cho ta thay quần áo." Mộc Lan nói.

Tiểu Băng khiếp khiếp nói: "Tiểu thư, ngươi, ngươi muốn làm gì a?"

"Trừng ác dương thiện!" Mộc Lan nghĩa chính ngôn từ nói: "Tiểu Băng ngươi nhớ kỹ cho ta, nam nhân nhất định phải quản. Ba ngày mặc kệ, nhảy lên đầu lật ngói."

Tiểu Băng nói: "Ngươi, ngươi muốn đánh cô gia sao?"

Mộc Lan nói: "Hừ, chúng ta Kim thị nữ nhân, xưa nay không đánh trượng phu."

...

Biết rõ nàng dâu trở về, Thẩm Lãng tranh thủ thời gian về viện tử.

Một ngày không gặp, như cách ba thu.

Cái này nàng dâu mặc dù chỉ bái đường, còn chưa ngủ qua cảm giác, nhưng Thẩm Lãng đã đối nàng khắc cốt minh tâm.

Mấy ngày nay ban đêm đều mơ tới, trong đầu thỉnh thoảng hiển hiện nàng... Dưới lưng nơi nào đó tròn vểnh lên bộ vị.

Hôm trước nửa đêm, Thẩm Lãng còn đổi quần lót à.

Đương nhiên, vì tiêu diệt chứng cứ phạm tội, hắn trực tiếp đem đầu kia quần đốt.

Bất quá, ngay tại Thẩm Lãng mới vừa tiến vào viện tử thời điểm, bước chân bản năng dừng lại.

Không đúng?

Có sát khí!

Ngay sau đó, Mộc Lan tấm kia diễm tuyệt nhân gian gương mặt xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt.

"Lang quân trở về á! Thiếp thân vừa vặn có việc muốn tìm ngươi đâu."

Cái này tiểu nương bì thanh âm vậy mà như thế nũng nịu, lần đầu tiên a.

Rất khác thường!

Trong này khẳng định có âm... Mao!(*)

A, là âm mưu!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 59: Mỹ Nhân Tâm Sát Thủ Thẩm Lãng! Nhẹ Nhàng 1 Hôn

"Nương tử trở về à nha? Hai ngày này ngươi ở bên ngoài bôn ba thật sự là vất vả, vi phu thật sự là đau lòng hỏng."

Thẩm Lãng mặt mũi tràn đầy chân thành tha thiết.

Sau đó, hắn chắp tay một cái nói: "Nương tử, ngươi cái này thuận tiện tốt nghỉ ngơi đi, vi phu còn có vài cuốn sách không có xem hết, cáo từ. . ."

Sau đó, Thẩm Lãng nhanh chóng hướng phía thư phòng đi đến.

"Sưu. . ."

Một trận làn gió thơm.

Mộc Lan nóng bỏng thân thể mềm mại nhẹ nhàng bắn ra, trực tiếp xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt.

Thiên, như thế co dãn, Thẩm Lãng thật lo lắng tương lai mình sẽ chống đỡ không được a.

Lại nhìn Mộc Lan hai đầu siêu cấp đôi chân dài.

Cái này bị kẹp một chút, chẳng những hồn phi phách tán, khả năng sẽ còn gãy a.

Ta hiện tại bắt đầu kiện thân, còn kịp sao?

Mộc Lan ôn nhu nói: "Phu quân chậm đã đi, khoảng cách cơm tối còn có đoạn thời gian, thiếp thân có một cái trò chơi muốn cùng phu quân luận bàn một chút."

"Trò chơi?" Thẩm Lãng trong đầu xuất hiện rất nhiều hình tượng.

Tỉ như hắn bị dây thừng buộc chặt, lại tỉ như ngọn nến dầu cái gì, lại tỉ như hắn bị quất roi loại hình.

Lại nhìn Mộc Lan mặc cái này một thân.

Da rắn quần áo bó sát người, thật phù hợp a.

"Cái gì trò chơi a? Nương tử." Thẩm Lãng động tâm hỏi.

Mộc Lan nói: "Chính là cùng loại với nguyên thủy động vật, thân thể có mãnh liệt va chạm một loại trò chơi."

Thẩm Lãng tim đập như trống chầu, hô hấp dồn dập.

Nhưng là, mãnh liệt cầu sinh dục để hắn cảm thấy nhất định phải lập tức rời đi.

Thẩm Lãng ánh mắt vô tội nói: "Nương tử, vẫn là không cần, lập tức liền muốn cơm nước xong xuôi, không thích hợp làm kịch liệt như vậy vận động."

Sau đó, hắn sau đó cúi đầu muốn đi.

Một giây sau.

Hắn đi không được, mà lại máu mũi đều nhanh muốn phun ra ngoài.

Bởi vì, Mộc Lan nóng nảy thân thể mềm mại ở trước mặt hắn làm một động tác.

Ngửa ra sau cầu hình vòm.

Nàng cái kia dáng người ma quỷ, còn mặc quần áo bó, làm ra như thế động tác.

Đối với bất luận cái gì nam nhân bình thường đến nói, quả thực nhìn một chút đều muốn nội tâm bạo tạc.

Trung thực nói, liền màn này, đầy đủ Thẩm Lãng kia cái gì một năm.

Liền xem như hố lửa, cũng biết nhảy đi vào a.

Thẩm Lãng trong lòng hô to: "Đi nhanh lên, đi nhanh lên, không phải một hồi không biết chết như thế nào."

Nhưng là trong miệng hắn lại nói: "Tất nhiên nương tử như thế thịnh tình mời, cái kia vi phu liền từ chối thì bất kính."

. . .

Ba phút sau.

"A. . . A. . ."

"Nha. . . Nha. . ."

"Nương tử, nhẹ một chút, nhẹ một chút, vi phu còn là lần đầu tiên."

"Muốn gãy, thật muốn gãy. . ."

Giờ khắc này, Thẩm Lãng thật biết vì sao kêu địa ngục.

Hắn chưa từng có giạng thẳng chân qua người, hai chân sống sờ sờ bị ép đến 180 độ, trứng trứng kề sát đất.

Loại kia đau đớn, quả thực vượt qua muội tử lần thứ nhất phá thân gấp trăm lần a.

Hắn chưa từng có ngồi qua bất luận cái gì vận động người, sống sờ sờ bị thân thể gãy đôi, đầu còn phải theo giữa hai chân nhô ra tới.

Giờ khắc này, hắn thật đau đến không muốn sống.

Hắn muốn trốn à, nhưng là có một đôi đẹp lệ hương phún phún ma trảo, bắt hắn lại bả vai, một bước đều trốn à không.

Hắn thật hối hận.

Ta thật hối hận a, ta không vào ở rể phủ Bá tước, liền sẽ không có hôm nay thống khổ.

Ta không xuyên qua, liền sẽ không ở rể phủ Bá tước.

Ta không đi Châu Phi, liền sẽ không bị tạc đạn nổ xuyên qua.

Ta đêm hôm đó không đi phòng thí nghiệm, liền sẽ không bị lưu toan hủy dung, liền sẽ không đi Châu Phi.

Ngủ chung phòng cái tên mập mạp kia nếu không phải mượn đi ta vừa mua đĩa phim Nhật, ta liền sẽ không đi phòng thí nghiệm.

Mập mạp chết bầm, đây hết thảy đều là ngươi sai, tại sao phải mượn đi ta đĩa phim Nhật.

Trách không được ta vừa thấy được Kim Mộc Thông, liền có loại nhìn thấy cừu nhân cảm giác.

"Nương. . . Nương tử, ngươi không phải nói chúng ta muốn tiến hành là nguyên thủy động vật ở giữa va chạm trò chơi sao?" Thẩm Lãng run rẩy nói.

Mộc Lan nói: "Đúng a, cái trò chơi này gọi lục cầm hí, chính là bắt chước nguyên thủy động vật a. Phu quân thân thể ngươi quá suy nhược, muốn bao nhiêu thêm rèn luyện a, vừa vặn thiếp thân có rảnh, liền trợ giúp phu quân hảo hảo rèn luyện một chút."

"Đa, đa tạ nương tử." Thẩm Lãng mồ hôi đầm đìa.

Mộc Lan nói: "Ngươi ta vợ chồng một khối, không cần đến khách khí như vậy, phu quân chúng ta lại đến mười lần. . ."

Mười lần?

Thẩm Lãng trong lòng kêu rên.

Nương tử ngươi thật đúng là tâm ngoan thủ lạt a, ngươi liền nhẫn tâm nhìn thấy ta thế này một cái mỹ nam tử bị tàn phá sao?

"Nương tử, ta sai, ta thật sai. . ."

Mộc Lan chân thành nói: "Phu quân chỗ nào sai a, ngươi lại không có làm gì sai, ta chỉ giúp ngươi rèn luyện thân thể mà thôi."

Thẩm Lãng nói: "Mặc kệ chuyện gì phát sinh, tóm lại ngàn sai vạn sai đều là ta sai. Nương tử vĩnh viễn là chính xác, chính nghĩa, vĩ đại. Nếu có bất luận cái gì nghĩa khác, xin làm theo bên trên một đầu."

Mộc Lan nói: "Ngươi thật biết sai?"

Thẩm Lãng nói: "Sai, ta sai đến rối tinh rối mù."

Đương nhiên, hắn thật không biết mình sai ở nơi nào, nhưng điểm này không chút nào trọng yếu, tóm lại nhận lầm chính là.

Mộc Lan khuôn mặt đỏ bừng nói: "Vậy ngươi nói cho ta, bí mật này ngươi là thế nào biết rõ?"

"Biết rõ cái gì a?" Thẩm Lãng nói: "Bí mật gì a?"

Ngay sau đó, hắn đầu óc nhanh chóng chuyển động.

Vẻn vẹn một giây đồng hồ, là hắn biết nàng dâu vì sao lại sinh khí?

Cũng là bởi vì hắn đùa giỡn Băng nhi câu nói kia, một tấc quang âm một tấc vàng.

Nhưng là, ngươi cũng đem Băng nhi gả cho ta, làm sao có thể bởi vì ta đùa giỡn nàng mà sinh chuyện lớn như vậy tình a?

Không đúng, trong này có ẩn tình, có bí mật.

Nàng dâu ngươi phản ứng thế này lớn?

Tại liên hệ Mộc Lan nói câu nói này, bí mật này là thế nào biết rõ?

Bí mật gì?

Thẩm Lãng giây hiểu.

Không thể nào?

Thượng thiên thế này chiếu cố ta?

Nương tử của ta người mang tên x?

Ánh mắt của hắn, không khỏi hướng phía Mộc Lan dưới bụng nhìn lại, cứ việc cái gì cũng nhìn không thấy, nhưng. . . Hắn sẽ não bổ a.

Sau đó, hắn cảm giác được mình máu mũi muốn phun ra ngoài.

Mà Mộc Lan nhìn thấy phu quân cái biểu tình này, lập tức hận không thể trên mặt đất vỡ ra một cái khe chui vào.

Nàng cũng minh bạch.

Tên lưu manh này phu quân căn bản không biết mình cái này vô cùng tư ẩn bí mật, hoàn toàn là đùa giỡn Băng nhi thời điểm đánh bậy đánh bạ nói.

Mình phản ứng thế này lớn, ngược lại tiết lộ bí mật này.

Thẩm Lãng ôn nhu mà nghiêm mặt nói: "Nương tử ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không bởi vì cái này mà kỳ thị ngươi."

Nói xong câu đó, hắn hối hận, lập tức che miệng mình.

Đắc ý quên hình, phiêu!

Sau đó, muốn thảm.

Quả nhiên, Mộc Lan thản nhiên nói: "Phu quân, lại đến hai mươi lượt."

Lập tức, trong sân truyền đến Thẩm Lãng mổ heo đồng dạng thanh âm.

Mập trạch Kim Mộc Thông muốn đến tìm hắn chơi, cách hai trăm mét liền dọa trở về.

. . .

Nửa giờ sau.

Hết thảy cuối cùng kết thúc.

Thẩm Lãng cảm thấy toàn bộ thân thể đều không phải mình, năm chi giống như tùy thời đều muốn vỡ ra, thoát ly mình thân thể.

Đau đến không có khí lực hô.

"Nương tử, ta đói, chúng ta ăn cơm có được hay không?"

Lúc ăn cơm sau, Thẩm Lãng hai tay hai chân đều là run.

"Phu quân, ngươi sẽ không trách ta chứ." Mộc Lan nói.

"Làm sao lại thế?" Thẩm Lãng nói: "Tại bất cứ lúc nào ta cũng không thể trách nương tử, mặc kệ xảy ra vấn đề gì, đều muốn theo ta tự thân tìm vấn đề, nương tử như là trên trời mặt trời, mãi mãi cũng là quang mang vạn trượng, vĩ đại chính nghĩa."

Mộc Lan thân thiết đem đồ ăn kẹp đến Thẩm Lãng trong chén, ôn nhu nói: "Phu quân thân thể có chút hư, hảo hảo bồi bổ a."

Không biết vì cái gì, có lẽ là ảo giác cái gì.

Thẩm Lãng nhìn thấy Mộc Lan trên đầu, giống như mọc ra một đôi ma giác.

Sau khi ăn cơm xong, Mộc Lan chuẩn bị cho Thẩm Lãng một thùng nước thuốc.

Thẩm Lãng cởi sạch đi vào, ngâm mình ở nước thuốc bên trong thời điểm, loại kia toan (a-xit) thoải mái cảm giác thoải mái cảm giác, quả thực muốn hô lên tiếng tới.

Ngâm qua nước thuốc về sau, Thẩm Lãng cảm thấy mình thân thể vậy mà nhẹ nhàng rất nhiều, cũng hữu lực rất nhiều.

Tay cũng không run, chân cũng không rung động.

Trên thế giới này đáng sợ nhất trừng phạt là cái gì?

Ta trừng phạt ngươi là ngươi được!

Hiện tại Thẩm Lãng chính là loại tình hình này, bị Mộc Lan cái yêu tinh này hảo hảo thu thập một trận về sau, hắn liên tâm bên trong trách cứ đều trách cứ không ra.

. . .

Trong đêm, Thẩm Lãng nằm ở trên giường đi ngủ.

Bản năng, thân thể của hắn co quắp tại cùng một chỗ.

Đây là hắn ở trên đời dưỡng thành quen thuộc, phảng phất chỉ có co ro, mới có thể cảm giác được cảm giác an toàn, mới có thể rời xa cô độc cùng bi thống.

Mộc Lan bay vào đến, nàng lo lắng cho mình sẽ thật làm đau phu quân.

Nhìn xem cuộn tại trên giường Thẩm Lãng, hắn tấm kia cực kỳ xinh đẹp gương mặt không còn ban ngày vô lại cùng sung sướng.

Chưa nói tới là cô độc vẫn là bi thương.

Mộc Lan trong lòng có chút co lại đau nhức.

Nàng nhẹ nhàng cúi xuống khuôn mặt, tại Thẩm Lãng trên tóc khẽ hôn một ngụm, động tác nhẹ để người hoàn toàn không cách nào phát giác.

Sau đó, nàng phiêu nhiên mà đi.

Thẩm Lãng mở hai mắt ra, thân thể giãn ra, tuấn mỹ tới vô cùng trên mặt lộ ra một đạo tiếu dung.

Luận cua gái? Luận đối với mỹ nhân ở sâu trong nội tâm tới hiểu? Luận diễn kỹ?

Có ai siêu qua được ta Thẩm Lãng a.

Kiệt kiệt kiệt kiệt!

. . .

Lúc nửa đêm, Mộc Lan đã ngủ, Tiểu Băng cũng ngủ.

Các nàng trăm phần trăm ngủ, các ngươi cũng đừng hỏi Thẩm Lãng là thế nào biết rõ.

Tóm lại, hắn còn chưa ngủ.

Lúc này Thẩm Lãng mang theo găng tay, mang theo khẩu trang, như lâm đại địch.

Ròng rã tốn hao vài đêm thời gian, dùng mấy trăm cân mốc meo lúa mì đen, cuối cùng đề luyện ra một tí tẹo như thế dược tề.

Cứ việc thế giới này điều kiện thực sự rất thô ráp, không có hợp cách nguyên chất, cũng không có hợp cách án nước.

Nhưng. . . Thẩm Lãng vẫn là thành công theo hạt cựa khuẩn bên trong đề luyện ra một loại nào đó hạt cựa toan (a-xit) hợp chất diễn sinh, cũng chính là hạt cựa toan (a-xit) nhị ất tiên án.

Đây là trên thế giới cực kỳ mãnh liệt gây nên huyễn tề, uy lực so với Đy-ê-te loại hình, quả thực là miểu sát cấp.

Trực tiếp tác dụng trong cơ thể con người trụ cột thần kinh, đối với thời gian cùng không gian sinh ra ảo giác, trực tiếp dẫn đến bản thân bẻ cong cùng phân liệt.

Thứ này cứ việc độ tinh khiết không cao, còn có thật nhiều tạp chất.

Nhưng là, hoàn toàn đầy đủ dùng!

Đây chính là Thẩm Lãng tiếp xuống một nước cờ đòn sát thủ.

Hứa Văn Chiêu sau khi chết, Điền Hoành cùng Liễu Vô Nham thành chủ phải phi thường không kịp chờ đợi muốn đối phó ta đi?

Mà lại trí mạng sát chiêu cũng đã chuẩn bị kỹ càng, muốn đối với ta Thẩm Lãng một chiêu phải giết đi.

Ta đã sớm chuẩn bị kỹ càng, liền đợi đến các ngươi tới.

Thậm chí bức bách Điền Hoành tự đoạn cánh tay trước đó, Thẩm Lãng cũng đã bắt đầu mưu đồ, bắt đầu làm việc.

Cẩn thận từng li từng tí đem thứ này bao bọc tốt, sau đó lấy xuống găng tay, Thẩm Lãng tuấn mỹ gương mặt lộ ra một tia cười tà.

Điền Hoành, ngươi cho rằng đánh qua ngươi mặt về sau, ta sẽ bỏ qua ngươi, sau đó chờ ngươi tìm cơ hội hại ta?

Đừng nói giỡn, làm sao có thể!

Một khi trở thành ta địch nhân, trừ phi đến chết, bằng không chúng ta đoạn này nghiệt duyên là không kết thúc.

Oan gia, ngươi có thể đi chết!

Ánh nến xuống, Thẩm Lãng nụ cười này thật giống là nhân vật phản diện a.

Bất quá, vẫn là như vậy tuấn mỹ vô song.

. . .

Huyền Vũ thành nội một cái mật thất bên trong.

"Hứa Văn Chiêu chết." Điền Hoành nói: "Bị cái kia tiểu bạch kiểm chơi chết."

Thành chủ tâm phúc nói: "Ta biết."

Điền Hoành nói: "Kế hoạch chúng ta nhất định phải lập tức tiến hành, chậm thì sinh biến, Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này quá ác độc, quá giảo hoạt."

Thành chủ tâm phúc nói: "Không được, lửa còn không có bốc cháy, thời cơ chưa tới."

"Lửa có hay không bốc cháy, râu ria, chúng ta tuyệt đối một chiêu phải giết." Điền Hoành nói: "Đêm dài lắm mộng a, Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này sớm một ngày chết, chúng ta cũng sớm một ngày giải hận, sớm một ngày an tâm."

Thành chủ tâm phúc nói: "Tổng đốc sứ giả đã trên đường, ngày mai liền đến Huyền Vũ thành, ngươi đêm mai liền có thể động thủ!"

"Vâng!" Điền Hoành nói.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 60: Xấu Hổ Mở Ra Thế Giới Mới Đại Môn! Nhất Lưu Chiến Thuật

Ngày kế tiếp, Mộc Lan rất sớm đã rời giường luyện võ.

Luyện sau nửa canh giờ, tắm rửa thay quần áo.

"Tiểu Băng, ta có một bộ màu lam váy vải, ngươi thấy sao?" Mộc Lan hỏi.

Mộc Lan không chỉ chỉ mặc tơ lụa, có đôi khi cũng mặc váy vải, bởi vì hắn là phủ Bá tước trưởng nữ, hàng năm cày bừa vụ xuân ngày mùa thu hoạch, đều muốn tượng trưng tham gia, lúc này liền thích hợp mặc váy vải.

"Không có a." Tiểu Băng nói: "Trước đó vài ngày ta rửa sạch về sau, đã thu lại a, không thấy sao?"

"Đúng a." Mộc Lan nói: "Thật sự là kỳ quái, rõ ràng đặt ở bên trong tủ nhưng không thấy."

Ngay sau đó, Mộc Lan tuyệt mỹ khuôn mặt bỗng nhiên đỏ lên, ám xì một ngụm.

Tiểu Băng nói: "Tiểu thư, bằng không ta trong sân hỏi một chút, tìm khắp nơi tìm?"

"Đừng tìm." Mộc Lan vội vàng nói: "Có thể là ta tiện tay đặt ở trong quân doanh."

. . .

Buổi sáng ăn xong điểm tâm sau!

Thẩm Lãng đi vào Mộc Lan trước mặt, ôn nhu chân thành tha thiết nói: "Nương tử, ngươi liên tục ở bên ngoài bôn ba hai ngày hai đêm, khẳng định mệt chết đi."

"Ừm." Mộc Lan đáp.

Sau đó nàng hơi có chút do dự, có mấy lời muốn hay không nói.

Tỉ như nói, phu quân ta trong váy áo loại hình, ngươi có thể hay không đừng làm bẩn a.

Coi như làm bẩn cũng không cần gấp, nhớ kỹ muốn giặt sạch sẽ thả lại chỗ cũ, ta còn phải mặc.

Còn có, phu quân thân thể làm trọng loại hình lời nói.

Bất quá, nàng phát hiện mình một câu đều nói không ra, dù sao không phải mỗi người cũng giống như nàng phu quân như thế có được đao thương không phá da mặt.

Thế là, nàng lựa chọn tiếp tục xem sách.

Đương nhiên, chuyện này nàng là oan uổng Thẩm Lãng.

Hắn lấy đi Mộc Lan váy, mới không phải vì làm một loại nào đó không thể cho ai biết sự tình.

Mà là vì làm một ít càng thêm không thể cho ai biết sự tình a.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, ngươi xương sống thắt lưng không đau xót, cổ có đau hay không, vi phu thật sự là đau lòng hỏng, bằng không ta cho ngươi xoa bóp xoa bóp, để nương tử tươi sống gân cốt vừa vặn rất tốt."

Mộc Lan nói: "Phu quân sẽ còn những này?"

"Đương nhiên, vi phu sẽ đồ vật có thể nhiều." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan nói: "Vậy làm phiền phu quân."

Mộc Lan ngồi thẳng thân thể mềm mại, lập tức cổ như là thiên nga, mông eo đường cong như là đại sư phác hoạ ra đường cong, gợi cảm mà mê người.

Vóc người này, quả thực để người như si như say a.

Nhưng mà, Thẩm Lãng hô hấp chỉ hỗn loạn ba giây đồng hồ.

Sắc tức thị không, sắc tức thị không.

Có chính sự, có chính sự.

Thẩm Lãng đợi đến mình tâm tình bình ổn về sau, tay phải đặt ở Mộc Lan nói trên cổ, hơi dùng lực một chút.

"Ừm. . ."

Mộc Lan phát ra vô cùng dễ chịu tiếng hừ.

Thật. . . Thật thoải mái a.

Liền trong nháy mắt đó, nàng thân thể mềm mại thật có loại phát run cảm giác.

Không có cách, Thẩm Lãng thủ pháp đúng là nhất chuyên nghiệp.

Cứ việc khả năng so ra kém sát vách Lăng Nhiên, nhưng tất cả mọi người là bác sĩ, thủ pháp hẳn là cũng không kém rất nhiều.

Thẩm Lãng mỗi một chỗ huyệt vị, đều tìm đến vô cùng tinh chuẩn.

Cường độ cũng tuyệt đối hoàn mỹ.

Cho nên, Mộc Lan cảm nhận được vô cùng đau xót thoải mái cảm giác, phảng phất gân mạch bị từng cây giật ra buông lỏng.

Đây thật là tuyệt hảo hưởng thụ a.

"Nương tử, ngươi thật chặt a!" Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan nhắm đôi mắt đẹp nói: "Phu quân, cứ việc ta nghe không hiểu, nhưng ta biết ngươi đang đùa lưu manh."

"Không có, không có, ta nói là ngươi da thịt thật chặt a." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan không khỏi kẹp chặt hai chân, lưu manh không giải thích còn tốt, cái này một giải thích, nàng liền hiểu.

"Phu quân, ngươi lại xoát lưu manh lời nói, ta lại muốn tìm ngươi rèn luyện thân thể." Mộc Lan nhàn nhạt uy hiếp nói.

Thẩm kỹ sư tranh thủ thời gian ngậm miệng không nói, tiếp tục dụng tâm phục vụ, miễn cho vui quá hóa buồn.

Tại hắn chuyên chú phục vụ xuống, Mộc Lan cảm giác được sảng khoái một trận đấu qua một trận,

Để người phải ngủ lấy đi qua, nhưng lại hoàn toàn không bỏ được ngủ.

"Nương tử a, về sau ngươi không cần thế này vất vả có được hay không? Vi phu thật sự là đau lòng đến không được a." Thẩm Lãng nóng bỏng nói.

Hắn một bên nói, một bên vô cùng nghiêm túc xoa bóp xoa bóp, thái độ chuyên chú tràn ngập lo lắng.

Mộc Lan sinh lòng cảm động, nhưng lập tức tỉnh ngộ tới, nói:

"Phu quân, ngươi có chuyện yêu cầu ta đi."

"Không có, không có. . ." Thẩm Lãng nói: "Vi phu là như thế này người sao? Phục vụ mình nương tử, đau lòng mình nương tử còn cần lý do sao?"

Mộc Lan nói: "Thật không có sự tình cầu ta?"

Thẩm Lãng nói: "Ngược lại là. . . Có một chuyện nhỏ, rất rất nhỏ sự tình."

Mộc Lan nói: "Phu quân ngươi nói, có thể làm ta nhất định xử lý, không thể làm ta cũng không có cách nào."

Đón lấy, nàng nói: "Tỉ như, phu quân ngươi nếu là muốn để ta đi tìm phụ thân giải trừ ngươi lệnh cấm túc, ta liền không có biện pháp, hôm qua ta vừa mới hồi phủ, phụ thân tìm ta nói chuyện, nói tuyệt đối không thể để ngươi đi ra ngoài, sẽ có nguy hiểm."

"Ây. . ."

Thẩm Lãng tay dừng lại.

"Nương tử, ngươi xem thật kỹ sách a, vi phu còn có một ít chuyện phải bận rộn, cái này cáo từ!"

Sau đó, hắn xoa bóp đến một nửa, liền trực tiếp rời đi.

Mộc Lan im lặng!

Nàng cái này phu quân không khỏi cũng quá hiện thực, người ta không vì ngươi làm việc, ngươi quả quyết liền trở mặt a.

Thật sự là chán ghét, đem người dán tại giữa không trung lại chạy.

. . .

Thẩm Lãng lại xuất hiện tại nhạc mẫu đại nhân sau lưng.

Hắn xoa bóp xoa bóp thủ pháp, càng thêm thành thạo.

Nhạc mẫu đại nhân hưởng thụ vô cùng, thoải mái lông tơ đều muốn dựng thẳng lên tới.

Không chỉ có như thế, trên mặt nàng còn dán một trương Thẩm Lãng tự chế mặt màng.

"Nhạc mẫu đại nhân, mặt này màng muốn mỗi ngày làm, mỗi lần không cần vượt qua một khắc đồng hồ."

"Nữ nhân làn da, trọng yếu nhất chính là bổ nước, phòng nắng."

"Cứ việc ngài nhìn đã rất trẻ trung, nhưng ta có trách nhiệm để ngài mười năm sau, hai mươi năm sau nhìn còn cùng hôm nay đồng dạng."

"Ta tổng cộng liền chế tác mười cái mặt màng, sáu tấm cho ngài."

Nhạc mẫu hỏi: "Cái kia còn lại bốn tờ cho Mộc Lan?"

"Không phải, lưu cho chính ta dùng." Thẩm Lãng nói, nam nhân càng đẹp trai liền càng cần phải bảo dưỡng.

Ách!

Giờ khắc này, dù là dùng nhạc mẫu đại nhân thông minh tài trí, cũng không biết câu nói này làm như thế nào tiếp.

Thẩm Lãng một bên ra sức xoa bóp, một bên chân thành vô cùng khích lệ nhạc mẫu đại nhân tuổi trẻ mỹ lệ.

"Hiện tại ngài thoạt nhìn như là Mộc Lan tỷ tỷ, mười năm sau chưa hẳn."

Nhạc mẫu đại nhân nói: "A, hẳn là ta mười năm sau sẽ nhanh già một chút sao?"

"Không phải, nói không chừng ngài đến lúc đó thoạt nhìn như là muội muội nàng." Thẩm Lãng nói: "Có một cái từ ngữ gọi là phản lớn lên, mặc dù là kỳ tích, nhưng cũng chưa chắc không thể phát sinh."

Ròng rã một khắc đồng hồ sau.

Thẩm Lãng xoa bóp hoàn tất, hỏi: "Nhạc mẫu đại nhân, cảm giác thế nào?"

"Thật thoải mái, toàn bộ gân cốt đều thông suốt, ta mấy đứa bé bên trong, liền ngươi nhất tri kỷ." Nhạc mẫu đại nhân nói: "Mộc Lan còn tốt, nhưng Mộc Thông ta nhìn một chút đều cảm thấy phiền."

Thẩm Lãng nói: "Ta lần đầu tiên nhìn thấy nhạc mẫu đại nhân, cũng cảm thấy đặc biệt có duyên phận, thật giống như nhìn thấy mẹ ruột đồng dạng."

Nhạc mẫu nói: "Ngươi cưới Mộc Lan, ta cũng không chính là ngươi mẹ ruột sao?"

Thẩm Lãng lập tức nói: "Mẹ!"

"Bé ngoan. . ." Nhạc mẫu đại nhân nói: "Lãng nhi, ngươi là có chuyện muốn tìm ta đi."

Thẩm Lãng nói: "Nhạc mẫu đại nhân thật sự là mắt sáng như đuốc."

Nhạc mẫu đại nhân nói: "Nói."

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn để nhạc phụ đại nhân giải trừ ta lệnh cấm túc, có chuyện muốn đi ra ngoài."

Nhạc mẫu biểu lộ nghiêm túc lên, nói: "Lãng nhi, thật không phải ra ngoài không thể sao? Nhạc phụ ngươi là ngươi an toàn, mới đưa ngươi cấm túc."

Thẩm Lãng chân thành nói: "Vâng, nhất định không phải ra ngoài không thể."

Nhạc mẫu đại nhân suy nghĩ một hồi nói: "Tốt, ta cái này cùng ngươi nhạc phụ nói."

Một khắc đồng hồ sau.

Thẩm Lãng lệnh cấm túc giải.

Cho nên a, thế giới này liền không có không làm được sự tình, mấu chốt nhìn ngươi có hay không tìm đúng người.

Bây giờ toàn bộ phủ Bá tước sinh thái liên đã hết sức quen thuộc.

Thẩm Lãng nghe Mộc Lan, Mộc Lan nghe Bá tước đại nhân, Bá tước đại nhân nghe phu nhân, phu nhân nghe Thẩm Lãng.

Nhìn, cỡ nào hoàn mỹ đóng vòng a.

Cái gì? Ngươi hỏi Kim Mộc Thông ở đâu cái vị trí?

Thật có lỗi, cao cấp như vậy sinh thái liên bên trên, làm sao lại có một cái mập trạch vị trí.

Có một câu lưu truyền thật lâu danh ngôn nói thế nào?

Ăn cơm đi ngủ đánh đậu đậu!

Đó mới là mập trạch Kim Mộc Thông vị trí.

. . .

Huyền Vũ trong phủ thành chủ.

Liễu Vô Nham tâm phúc cực nhanh xông vào trong thư phòng.

"Chủ nhân, Tổng đốc đại nhân sứ giả đã ra Nộ Giang thành, buổi tối hôm nay liền có thể đuổi tới Huyền Vũ phủ Bá tước, Thái Thú đại nhân tự mình cùng đi."

Liễu Vô Nham thành chủ lập tức đại hỉ.

Vạn sự sẵn sàng, chỉ còn chờ cơ hội.

Bây giờ, cái này gió đông đã tới!

"Thông tri Điền Hoành, lập tức bắt đầu chuẩn bị, đêm nay liền động thủ." Liễu Vô Nham nói.

"Vâng!" Tâm phúc chạy vội mà ra.

Liễu Vô Nham thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, ta cho tới bây giờ đều không phải nhằm vào ngươi, ta mục tiêu là Huyền Vũ phủ Bá tước. Nhưng là ngươi xông lên phía trước mặt, lần này tự nhiên là trở thành pháo hôi."

"Huyền Vũ Bá tước, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi như thế nào vượt qua cửa này?"

. . .

Rời đi phủ Bá tước trước đó, Thẩm Lãng tìm tới Kim Hối, hỏi mấy vấn đề.

Sau đó, hắn liền bí ẩn rời đi.

Rời đi phủ Bá tước về sau, Thẩm Lãng nhưng không có về nhà.

Mà là tại một mảnh rừng cây rậm rạp bên trong.

"Ai, làm người trọng yếu nhất là cái gì? Vượt qua mình xấu hổ chi tâm a."

"Vì thắng Điền Hoành cùng Liễu Vô Nham thành chủ, nhất định phải làm ra tiết tháo bên trên hi sinh a."

Thẩm Lãng một lần lại một lần an ủi mình.

Không phải liền là nữ nhân quần áo sao? Tư Mã Ý xuyên được, ta Thẩm Lãng liền mặc không được?

Vì giết Điền Hoành, điểm ấy nhỏ đại giới vẫn là phải nỗ lực nha.

Có chút cấm kỵ, luôn luôn muốn phá, có chút thế giới mới đại môn, luôn luôn muốn thoáng mở ra một chút.

Thẩm Lãng thay đổi Mộc Lan màu lam áo vải váy, biến thành một cái yểu điệu mỹ lệ. . . Nữ trang đại lão.

Sau đó hướng phía một chỗ đi đến.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 61: Không Từ Thủ Đoạn Vô Sỉ Đến Cực Hạn! Dọa Nước Tiểu

Đại ngốc phụ thân Tống Nghị không phải bình thường lão bách tính, hắn là một cái nổi danh thợ săn, vẫn là Phong Diệp thôn dân quân thủ lĩnh, thủ hạ có mấy chục tên huynh đệ.

Chí ít tại Phong Diệp thôn, cũng là tai to mặt lớn cường nhân.

Khi hắn về nhà thời điểm, phát hiện con trai mình trứng bị Thẩm Lãng đá nát, đương nhiên tức sùi bọt mép.

Hắn ngay lập tức muốn đi đem Thẩm Lãng một cước đá chết.

Bất quá cũng chỉ có thể ngẫm lại mà thôi, Thẩm Lãng tại Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong, hắn muốn xông tới hoàn toàn là muốn chết.

Hắn cái thứ hai suy nghĩ chính là trả thù Thẩm Lãng phụ mẫu cùng đệ đệ.

Nhưng là ý nghĩ này còn không có, liền lập tức bị thôn trưởng bác bỏ.

Thẩm Lãng tại làm như cũng là Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia, cha mẹ của hắn chính là Bá tước đại nhân thân gia, ngươi muốn đối bọn hắn động thủ cũng hoàn toàn là muốn chết a.

Cho nên giờ khắc này Tống Nghị gọi là thiên không đáp, gọi đất mất linh.

Thiên địa bất công a!

Đương nhiên, đối với hắn mình đem đại ngốc vứt bỏ một chuyện, hắn cảm thấy hoàn toàn không phải tội lỗi gì.

Nông dân đều làm như vậy, đến bệnh nặng không có tiền trị, đều ném tới trong núi chờ chết.

Lại nói cái này đại nhi tử đầu óc có vấn đề, không có tiền đồ.

Nhưng tiểu nhi tử liền không giống, từ nhỏ đã khôn khéo tàn nhẫn, hoàn toàn có thể kế thừa hắn y bát, là mệnh của hắn a.

Mà bây giờ cái này mệnh căn tử lại bị Thẩm Lãng một cước đá nát. . . Hai viên trứng.

Cái này hoàn toàn là hủy hắn hi vọng.

Thẩm Lãng, cho dù là ngươi phủ Bá tước người ở rể, ta cũng nhất định phải báo thù này!

Tống Nghị lập tức mang theo nhi tử đi Huyền Vũ thành cứu chữa, mặc kệ tốn hao lại lớn đại giới, cũng phải đem nhi tử mệnh căn tử bảo trụ.

Nhưng là. . .

Y quán đại phu minh xác biểu thị, con của hắn mệnh căn tử phải không gánh nổi, mà lại cần phải lập tức cắt đứt, nếu không sẽ gặp nguy hiểm.

Đại ngốc cái này đệ đệ phương diện nào đó còn không có thức tỉnh, biết mình muốn bị cắt mất trứng về sau, cũng không có quá mức bi thương, ngược lại nghiến răng nghiến lợi nói: "Cha, ta muốn vào cung, ta muốn trở thành đại thái giám, sau đó chơi chết Thẩm Lãng cái kia hai đồ đần, ta còn muốn giết sạch cả nhà của hắn."

Tống Nghị rưng rưng đáp ứng.

Đây cũng là một con đường a.

Sau đó, hắn liền đi tìm Điền Hoành.

Điền Hoành là Huyền Vũ thành dân quân Thiên hộ, xem như Tống Nghị lão đại lão đại.

Hai người bọn họ có được cộng đồng cừu nhân Thẩm Lãng, cho nên ăn nhịp với nhau.

Điền Hoành nói: "Thê tử ngươi xác thực ở trước mặt nhìn thấy Thẩm Lãng một cước đá bay con của ngươi Tống Sung?"

Tống Nghị nói: "Vâng."

Điền Hoành nói: "Ngươi xác định có mấy cái thôn dân nhìn thấy Thẩm Lãng xông vào trong nhà người, sau đó truyền đến gầm thét đùa giỡn thanh âm?"

Tống Nghị nói: "Vâng, bọn hắn có thể ra làm chứng. Nhưng Thẩm Lãng tên súc sinh này là phủ Bá tước cô gia, tiểu nhân chỉ sợ cáo không đổ hắn."

Điền Hoành cười lạnh.

Cáo không đổ?

Nếu như bình thường thời điểm xác thực như thế, nhưng buổi tối hôm nay sẽ có hai cái đại nhân vật quang lâm Huyền Vũ phủ Bá tước.

Đến lúc đó, liền không phải do Huyền Vũ Bá tước làm chủ. Cũng không phải vẻn vẹn cáo ngược lại Thẩm Lãng đơn giản như vậy, mà là muốn đem toàn bộ phủ Bá tước đều lôi xuống nước.

Điền Hoành thản nhiên nói: "Giết người thì đền mạng, vương tử phạm pháp còn giống như dân cùng tội, huống hồ chỉ là một cái phủ Bá tước người ở rể? Ngươi đem nhân chứng tìm xong, nhất định sẽ có người vì ngươi làm chủ, Bá tước đại nhân nếu dám che chở Thẩm Lãng cái này hung thủ giết người, chỉ sợ sẽ kích thích dân biến."

Tống Nghị kinh ngạc, Thẩm Lãng không có giết người a, chỉ đá tổn thương con của hắn, phế hắn tử tôn căn a.

Điền Hoành cười không nói.

Vẻn vẹn chỉ đá tổn thương? Cái tội danh này chỗ nào đủ a?

Nhất định phải chết người mới đủ.

Dù sao chỉ có giết người, mới có thể để cho Thẩm Lãng đền mạng a!

. . .

Đại ngốc mẹ kế, Tống Nghị thê tử vốn là một mực tại Huyền Vũ thành y quán bên trong chiếu cố nhi tử, nhưng đêm qua không biết vì sao được đưa về tới.

Có người phảng phất muốn cố tình đưa nàng đẩy ra.

Lúc này, Tống thị đang nằm ở trên giường cơm nước không vào.

Nhi tử như bị cắt mất trứng,

Trong nhà liền tuyệt hậu.

Cái này nên làm thế nào cho phải a?

Bất quá, sinh hoạt vẫn là phải tiếp tục.

Nhi tử tiến cung làm thái giám về sau, nói không chừng có thể lên như diều gặp gió đâu?

Nói không chừng về sau còn có thể để nàng vượt qua vinh hoa phú quý thời gian.

Về phần nối dõi tông đường, nàng còn trẻ, lớn không cùng trượng phu tái sinh một cái tốt.

Nghĩ thông suốt một chút về sau, Tống thị bưng lên bên giường mật ong nước, uống hết một nửa.

Không biết vì sao, cái này mật ong nước có chút là lạ.

Nhưng Tống thị vẫn như cũ uống một hơi hết.

Sau đó. . .

Thế giới mới đại môn mở ra.

Nàng cảm giác được trước nay chưa từng có trống rỗng, tịch mịch, hưng phấn.

Nàng toàn bộ đầu óc phảng phất vỡ ra hai nửa.

Nàng trở nên trước nay chưa từng có nhạy cảm.

Bên ngoài con kiến nhúc nhích âm thanh, chuồn chuồn đập cánh âm thanh, đều nghe được rành mạch.

Mà lại, chung quanh toàn bộ thế giới đều thay đổi, trở thành từng đạo quang ảnh.

Cả người, liền phảng phất thành tiên.

Thật không hổ là đệ nhất thế giới gây nên ảo giác dược tề, hiệu quả quá cường liệt, dù là Thẩm Lãng tinh luyện ra phi thường không thuần, nhưng uy lực cũng thực sự là kinh người.

May mắn Thẩm Lãng chỉ ở nàng mật ong trong nước thả một chút xíu, bằng không Tống thị chỉ sợ mạng nhỏ cũng khó khăn bảo đảm.

Nàng chỉ cảm thấy mình phiêu a phiêu a, sau đó ngất đi.

Bởi vì, Thẩm Lãng tại hắn mật ong trong nước còn thêm những vật khác.

. . .

Không biết qua bao lâu, Tống thị tỉnh táo lại, nhưng loại kia kỳ quái cảm giác vẫn tại.

Nhưng mà, chung quanh hết thảy, bỗng nhiên trở nên vô cùng kinh khủng.

Vẫn như cũ là nhà nàng, nhưng khắp nơi đều tung bay quỷ hỏa.

Còn có lệ quỷ tiếng ngâm xướng âm, dọa đến hắn rùng mình.

Hết thảy đều như cùng ở tại quỷ vực.

Một giây sau, một cái mỹ lệ nữ quỷ bay ra, mặc váy màu lam.

Tống thị tóc đều muốn dựng thẳng lên tới.

Thật sự là nữ quỷ, bởi vì không cần đi đường, trực tiếp thổi qua tới.

"Ngươi, ngươi là ai?" Tống thị run rẩy nói, nhưng phát hiện mình vậy mà không phát ra thanh âm nào.

Cái này. . . Đây thật là gặp quỷ, một điểm thanh âm đều không phát ra được.

Nữ quỷ nói: "Ngoan độc nữ nhân, ngươi vậy mà hại ta đại ngốc, ngươi đi chết đi!"

Tống thị minh bạch đây là ai.

Vậy mà là. . . Đại ngốc mẹ đẻ, cái kia đã chết hai mươi năm nữ nhân.

Nàng giật dây trượng phu đem đại ngốc ném tới khe suối đi chờ đợi chết, không nghĩ tới đại ngốc mẹ đẻ theo địa ngục đến báo thù.

Thẩm Lãng thật vì chính mình đau lòng ba giây đồng hồ, chẳng những muốn đóng vai nữ trang, còn phải đóng vai nữ quỷ.

"Ngươi đi chết đi. . ." Nữ quỷ trong lòng bàn tay trống rỗng xuất hiện một đóa quỷ hỏa, bỗng nhiên hướng Tống thị bay tới.

Cái kia quỷ hỏa rơi vào thân thể nàng bên trên, trực tiếp đưa nàng trắng nõn thân thể đốt cháy khét một mảng lớn, vô cùng mãnh liệt kịch liệt đau nhức, nhưng là nàng hoàn toàn không phát ra được bất luận cái gì kêu thảm.

Cầm lấy bên giường một bát nước rơi ở quỷ trên người lửa.

Nhưng cũng sợ là, quỷ hỏa vậy mà không có dập tắt, ngược lại vẫn tại thiêu đốt.

Quá. . . Thật đáng sợ.

Quả nhiên là quỷ hỏa, thậm chí ngay cả nước đều tưới không diệt.

Thật sự là quỷ a!

"Tỷ tỷ đừng giết ta, đừng giết ta. . ." Tống thị khóc lớn liều mạng cầu tình, nhưng là yết hầu khàn khàn hoàn toàn không phát ra được thanh âm nào.

"Đưa ngươi nhi tử vứt bỏ người là Tống Nghị, không phải ta a!" Tống thị không chút do dự bán chồng mình.

Nữ quỷ tiến lên, băng lãnh tay tại quỷ hỏa bên trên nhẹ nhàng vỗ.

Quỷ hỏa lập tức dập tắt.

Sau đó, nữ quỷ tái nhợt thon dài ngón tay tại Tống thị trên ngực một điểm, bất quá có chút nhịn không được, còn vò một chút.

Lập tức, Tống thị phát hiện mình không cách nào động đậy.

Có thể thấy được, nghe thấy, cảm nhận được hết thảy.

Chính là tứ chi không cách nào động đậy, phảng phất toàn bộ thân thể không phải mình đồng dạng.

Loại cảm giác này rất quen thuộc a, chính là quỷ áp sàng a.

"Trời có mắt rồi, nhi tử ta không có chết, bị thượng thiên phúc tinh cứu." Nữ quỷ nói: "Nhưng. . . Con của ngươi Tống Sung lại chết."

Tống thị giật mình, liều mạng lắc đầu nói: "Nhi tử ta không có chết, chỉ lập tức sẽ bị thiến mà thôi, ta về nhà chỉnh lý một vài thứ, lại lập tức phải vào thành chiếu cố hắn!"

"Không, hắn đã chết, nhưng vào lúc này chết, mà lại chết được cực kỳ thê thảm!" Nữ quỷ nói: " ngươi đoán sẽ là ai giết ngươi nhi tử đâu?"

Ngay sau đó, thanh âm hắn thay đổi, theo thanh âm nữ nhân biến thành một thiếu niên thanh âm.

"Nương, ta chết được thật thê thảm a, ta chết thật thật tốt thảm a!"

Thanh âm này thật ra thì cùng nàng nhi tử Tống Sung không quá giống, nhưng Tống thị đã bản năng thay vào, cảm thấy đây chính là nhi tử thanh âm.

"Không, không, nhi tử ta không có chết." Tống thị liều mạng nói, nhưng là vẫn như cũ không phát ra được thanh âm nào.

Nữ quỷ nói: "Con của ngươi chết hay không, ngươi rất nhanh liền biết rõ, Tống Nghị trở về sẽ nói cho ngươi biết. Mà lại sẽ nói là bị Thẩm Lãng điên cuồng đánh đập, đồng thời đá trúng hạ thể không trị mà chết, sau đó quan phủ sẽ mang theo ngươi đi phủ Bá tước xác nhận Thẩm Lãng giết người, nhưng chân chính giết ngươi nhi tử người là Điền Hoành cùng trượng phu ngươi."

"Không, không. . ." Tống thị khóc thút thít nói: "Nhi tử ta không có chết, mà lại ta ước gì Thẩm Lãng đi chết, ta nhất định sẽ xác nhận hắn."

"Lớn mật. . ." Nữ quỷ nghiêm nghị nói: "Ngươi muốn chết sao?"

Sau đó, nữ quỷ thật dài móng tay, bỗng nhiên xẹt qua vách tường.

Một đạo quỷ hỏa, trực tiếp theo nàng trên móng tay toát ra.

Quỷ hỏa ngay tại nàng trên móng tay thiêu đốt lên, tới gần Tống thị con mắt.

"Ngươi muốn chết sao?" Nữ quỷ nghiêm nghị nói: "Thẩm Lãng là khởi tử hoàn sinh trên trời phúc tinh, là nhi tử ta thần hộ mệnh, ngươi vậy mà muốn hại hắn? Tự tìm đường chết!"

Nữ quỷ nhọn rống, phía sau bỗng nhiên toát ra một đoàn kinh thiên quỷ hỏa, sau đó nháy mắt biến mất.

Tống thị trực tiếp dọa nước tiểu, hồn phi phách tán, liều mạng lắc đầu.

"Ta không muốn chết, ta không muốn chết, tỷ tỷ ngươi thả qua ta đi!" Tống thị nói không ra lời, nhưng vẫn như cũ liều mạng nói.

Nữ quỷ nói: "Nhi tử ta chính là nhận hắn che chở mới có thể sống, ngươi muốn hại Thẩm Lãng, chính là yếu hại nhi tử ta! Nói như vậy ta liền kéo ngươi xuống mười tám tầng Địa Ngục, đưa ngươi tháo thành tám khối, sống sờ sờ dầu chiên. "

Vừa mới tiểu xong Tống thị, lại nước tiểu.

"Ta không dám, ta không dám. . ."

Nữ quỷ nói: "Buổi tối hôm nay, Điền Hoành sẽ mang theo ngươi đi Huyền Vũ phủ Bá tước. Ngay trước mấy cái đại quan mặt, hắn sẽ để cho ngươi đi xác nhận Thẩm Lãng giết ngươi nhi tử, đến lúc đó ngươi biết ngươi nên nói như thế nào sao?"

Tống thị liều mạng gật đầu, ngay sau đó lại liều mạng lắc đầu, bởi vì nàng xác thực không biết nên nói thế nào mới phù hợp vị này nữ quỷ tỷ tỷ tâm ý.

Nữ quỷ nói: "Ngay từ đầu, Điền Hoành mặc kệ nói cái gì ngươi cũng đáp ứng. Nhưng đến phủ Bá tước, ngay trước tất cả đại nhân vật mặt, ngươi lập tức lật lọng nói ngươi nhi tử là bị trượng phu ngươi Tống Nghị đá tổn thương, bởi vì hắn nhìn lén ngươi tắm rửa."

"A. . ." Tống thị kinh ngạc.

Nữ quỷ tiếp tục nói: "Sau đó ngươi ngay trước tất cả mọi người mặt xác nhận Điền Hoành, nói là nàng bức bách ngươi vu cáo Thẩm Lãng, nói hắn giết ngươi nhi tử, để lớn nhất cái kia quan vì ngươi làm chủ."

Tống thị sợ hãi.

Điền Hoành là một cái đại hung nhân a, nàng nếu dám xác nhận Điền Hoành, sẽ bị đánh chết tươi.

Nữ quỷ nói: "Ngươi yên tâm, xác nhận Điền Hoành về sau, phủ Bá tước sẽ che chở ngươi, đợi đến Điền Hoành sau khi chết, ngươi liền có thể về nhà, mà lại ta sẽ ban thưởng ngươi ba trăm kim tệ, ngươi cầm số tiền kia tái giá, có thể vượt qua viễn siêu hiện tại gấp trăm lần giàu có sinh hoạt."

"Thật. . ." Tống thị kinh hỉ.

Nữ quỷ trên tay bỗng nhiên toát ra kim sắc ánh lửa, sau đó hướng phía Tống thị dưới giường quăng ra, nói: "Ta đã tại ngươi dưới giường chôn ba mươi kim tệ, chờ ngươi xác nhận Điền Hoành về sau, ngươi sẽ ở gầm giường xuống lại đào ra ba trăm kim tệ."

"Là muốn sống hay chết?"

"Là vinh hoa phú quý, vẫn là xuống mười tám tầng Địa Ngục, chính ngươi lựa chọn!"

Sau đó!

Một trận sương mù bốc lên.

Nữ quỷ thanh âm biến mất vô tung vô ảnh.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 62: Khủng Bố Như Vậy! Thật Sự Là Thảm Liệt Tới Vô Cùng

Không biết qua bao lâu, Tống thị mở to mắt tỉnh lại.

Chợt cảm thấy đầu đau muốn nứt.

Nhưng là, toàn thân có thể khôi phục động đậy.

Vừa rồi hết thảy là đang nằm mơ a?

Đúng, khẳng định là đang nằm mơ.

Nhưng là sờ một cái đũng quần, ướt sũng.

Lại xem xét nơi ngực, có một cái hỏa thiêu vết sẹo. Đây là quỷ hỏa đốt, nàng nhớ tinh tường, cái này quỷ hỏa ngay cả nước đều tưới không diệt.

Mà lại, cái kia nữ quỷ móng tay vạch một cái, quỷ hỏa liền xuất hiện.

Thật có quỷ, thật có quỷ.

Không phải đang nằm mơ a.

Nàng hồi ức vừa rồi hết thảy, mỗi một màn đều là vô cùng chân thực.

Hiện tại hắn trong nhà ánh mặt trời chiếu tiến đến, hết thảy đều là bình thường. Mà vừa rồi trong nhà hắn âm trầm khủng bố, khắp nơi đều bốc lên xanh mơn mởn quỷ hỏa.

Đúng, cái kia nữ quỷ trong lòng bàn tay toát ra một vệt kim quang ném ở dưới giường, nói cho nàng ba mươi kim tệ.

Tống thị vô cùng nhanh nhẹn đứng lên, cầm lấy một cái cái xẻng nhỏ, trực tiếp tiến vào dưới giường đào.

Sau đó. . .

Nàng kinh ngạc đến ngây người!

Thật có kim tệ, ròng rã mười mấy cái.

Cái này còn không phải kinh người nhất.

Càng không thể tưởng tượng là, cái này kim tệ lại bị băng phong. Nói cho đúng, là chứa ở một cái băng trong hộp.

Cái này băng hộp phía trên còn in chữ: Muốn chết vẫn là muốn sống?

Thật có quỷ a, bằng không đại hạ trời ạ đến băng hộp a.

Chỉ có địa ngục mới là lạnh buốt lạnh a, cái này kim tệ tuyệt đối là nữ quỷ cho.

Tống thị hướng về phía cái này băng hộp liều mạng dập đầu.

"Nữ quỷ tỷ tỷ, ta muốn sống, ta muốn sống. Ngươi yên tâm, muội muội biết phải làm sao."

"Đến lúc đó quan phủ để ta xác nhận Thẩm Lãng thời điểm, ta lập tức bị cắn ngược lại một cái nói là trượng phu ta Tống Nghị đá tổn thương nhi tử, ta nhất định ấn định Điền Hoành để ta vu cáo Thẩm Lãng."

Ngay tại Tống thị không ngừng dập đầu thời điểm, cái này băng hộp vậy mà dần dần hòa tan, bên trong trắng bóng kim tệ càng loá mắt.

"Đa tạ tỷ tỷ, đa tạ tỷ tỷ." Tống thị cảm thấy đây nhất định là nữ quỷ cho nàng đáp lại.

Nói nhảm, nóng như vậy thiên, cái này băng hộp mỏng như vậy, bị móc ra về sau, khẳng định rất nhanh hòa tan a.

Sau đó Tống thị nắm lên những này kim tệ, một lần lại một lần đếm lấy.

Vừa vặn ba mươi.

Sau đó còn có ba trăm kim tệ đâu.

. . .

Phong Diệp thôn phía sau núi cái nào đó vắng vẻ trong hốc núi.

Thẩm Lãng có chút lưu luyến không rời đem váy màu lam cởi ra, thay đổi nam nhân quần áo.

Mặc nữ trang, quả nhiên là một lần rất kì lạ thể nghiệm a.

Nhất là khi hắn mặc vào nữ trang so nữ nhân còn mỹ lệ hơn thời điểm.

Ta nếu là đi Thái Lan, liền không có những nhân yêu hoàng hậu chuyện gì.

Phi phi phi!

Thẩm Lãng nhanh lên đem những này hoang đường không bị trói buộc suy nghĩ dứt bỏ.

Sau đó, hắn càng thêm lưu luyến không rời đem bộ này váy màu lam cùng với khác đồ vật toàn bộ thiêu hủy.

Vừa rồi cái kia một màn kịch, tuyệt đối hoàn mỹ a.

Mặc kệ là lân trắng làm quỷ lửa, vẫn là diêm tiêu chế tạo ra băng hộp, lại hoặc là đâm vào Tống thị ngực ngân châm.

Đây hết thảy, cho dù có chút sơ hở, nhưng ăn vào trí huyễn tề Tống thị, cũng cảm giác là trăm phần trăm chân thực.

Đem hết thảy đều hủy thi diệt tích về sau, Thẩm Lãng chạy về phủ Bá tước.

Đi trên đường, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, nương tử chẳng lẽ phát hiện thiếu một bộ váy con a?

Hẳn là sẽ không đi, nàng quần áo nhiều như vậy.

Bất quá, vạn nhất nàng phát hiện đâu?

Phát hiện thì thế nào? Chẳng lẽ nàng biết rõ là ta trộm?

Vậy vạn nhất nàng cảm thấy là ta trộm đâu?

Tuyệt đối không thể nói là trộm được mặc, như thế nàng sẽ cảm thấy ta là biến thái, thân nam nhi lòng của nữ nhân, đến lúc đó cùng ta làm tỷ muội vậy liền xấu hổ.

Vậy ta làm như thế nào giải thích?

Cũng không thể nói, nương tử ta đối với ngươi kìm lòng không được, cho nên trộm được ngươi váy làm một ít không thể cho ai biết sự tình.

Đưa ngươi váy làm bẩn về sau, lại thiêu hủy hủy thi diệt tích.

Cứ như vậy, ta Thẩm Lãng hình tượng chẳng phải hủy sao?

. . .

Huyền Vũ thành nội.

Đại ngốc cùng cha khác mẹ đệ đệ, Tống Sung chết.

Hắn tiến cung làm đại lão mộng tưởng, im bặt mà dừng, thậm chí hắn đôi kia hoại tử trứng trứng cũng còn chưa kịp thiến rơi.

Đại ngốc phụ thân Tống Nghị toàn thân run rẩy, nhìn xem mình tiểu nhi tử thi thể, khàn giọng nói: "Vì cái gì a? Vì cái gì a?"

Điền Hoành ngữ khí bình thản nói: "Ngươi cảm thấy là đá tổn thương một cái vô tội thiếu niên tội danh càng lớn, vẫn là đá chết tội danh càng lớn?"

Tống Nghị đương nhiên hiểu.

Chỉ bất quá, hắn cảm thấy mình tiểu nhi tử đưa vào cung làm thái giám cũng vẫn có thể xem là một đầu đường ra a, đá tổn thương vô tội thiếu niên tội danh cũng đủ đem Thẩm Lãng bắt vào ngục giam a.

Nhưng mà, không nghĩ tới Điền Hoành đám người như thế tâm ngoan thủ lạt, trực tiếp đem hắn tiểu nhi tử chơi chết.

Bất quá, nội tâm của hắn nơi sâu xa thật không nghĩ tới sao? Đây là một cái phi thường ma quỷ vấn đề, không thể truy đến cùng.

Điền Hoành thản nhiên nói: "Giết người thì đền mạng, vương tử phạm pháp giống như thứ dân cùng tội."

Đương nhiên phía sau hắn nửa câu là nói nhảm, nhưng ít ra nói ra miệng thời điểm là chân lý.

Điền Hoành hỏi: "Tổng đốc đại nhân sứ giả đến sao?"

"Lập tức đến." Điền Thất nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước thế tử cùng Kim Mộc Lan, tự mình suất lĩnh kỵ binh nghênh đón hai mươi dặm."

Điền Hoành lại hỏi: "Thái Thú đại nhân tự mình cùng đi sao?"

Điền Thất nói: "Vâng."

Điền Hoành thở dài nói: "Vạn sự sẵn sàng, gió đông cũng đến, Thẩm Lãng chết chắc!"

Điền Thất nói: "Bản này chính là một con chó một dạng người vật, coi như trèo lên phủ Bá tước, cũng là một con chó."

"Đúng vậy a, nghiền chết đầu này chó hoang chỉ thuận tiện, vặn ngã phủ Bá tước mới là chủ yếu mục đích." Điền Hoành nói: "Thẩm Lãng một khi bị bắt bỏ vào ngục, liền lập tức đem hắn người nhà đeo lên xiềng chân, đâm xuyên xương tỳ bà, đưa đi quặng mỏ, trực tiếp lao dịch đến chết."

Điền Thất nói: "Vâng."

Đón lấy, Điền Hoành nói: "Tống Nghị, đi đem ngươi thê tử nhận lấy đi, mặc vào đồ tang, hoá trang thê thảm một điểm, mang đến phủ Bá tước xác nhận tội phạm giết người Thẩm Lãng, nàng là duy nhất người chứng kiến. Cái khác nhân chứng, cũng phải chuẩn bị thỏa đáng."

Tống Nghị ánh mắt rưng rưng nói: "Vâng."

Điền Hoành nói: "Chẳng phải một đứa con trai sao? Còn có thể đẻ thêm, chơi chết Thẩm Lãng về sau, ngươi tới làm Hàn Thủy trấn trạm trưởng."

Tống Nghị thân thể bỗng nhiên một trận kích rung động, cất tiếng đau buồn nói: "Vâng! Đa tạ đại nhân tài bồi."

. . .

Tống Nghị cưỡi ngựa, dùng tốc độ nhanh nhất chạy về nhà bên trong.

Phát hiện thê tử ở vào kỳ quái nào đó trạng thái bên trong, lộ ra phi thường chật vật, mà lại trên thân còn phải mùi khai, hai con mắt đỏ bừng, phảng phất muốn lên cơn đồng dạng.

Bất quá, hắn cũng không có hoài nghi, chẳng qua là cảm thấy thê tử thương tâm quá độ.

Mà lại vậy mà thương tâm đến bài tiết không kiềm chế, có thể thấy được nàng là cỡ nào yêu thương hài tử.

Tống Nghị bi thống nói: "Nương tử, Sung nhi trọng thương không trị, hắn. . . Hắn đi!"

Tống thị thân thể run lên bần bật, ngẩng đầu nhìn về phía trượng phu.

Cứ việc trong lòng có chút chuẩn bị, nhưng nghe đến tin dữ này thời điểm, nàng nước mắt vẫn là tuôn chảy ra.

Nàng là tham lam ái tài, tự tư hèn hạ, nhưng cái kia dù sao cũng là nàng thân sinh cốt nhục a.

Nếu là bị thiến đưa vào cung đi, nàng còn có một cái tưởng niệm.

Hiện tại, người không, nàng đương nhiên đau lòng như cắt.

"Nữ quỷ tỷ tỷ, ngươi quả nhiên không có gạt ta, ngươi quả nhiên không có gạt ta!"

"Điền Hoành, ngươi thật là ác độc a, vậy mà thật giết nhi tử ta, Tống Nghị ngươi tên cầm thú này không bằng đồ vật."

Tống thị gương mặt lập tức trở nên dữ tợn, hai mắt tràn ngập cừu hận.

"Thẩm Lãng tên súc sinh này giết chúng ta nhi tử, chúng ta muốn báo thù." Tống Nghị khàn giọng nói: "Nương tử, ngươi phải tỉnh lại, chỉ có chơi chết Thẩm Lãng vì nhi tử báo thù, hắn trên trời có linh thiêng mới có thể nhắm mắt."

Tống thị trong lòng cười lạnh: "Nếu không phải nữ quỷ tỷ tỷ, ta cũng bị ngươi tên cầm thú này chẳng hay biết gì."

Tống Nghị nói: "Nương tử ngươi yên tâm, phủ thành chủ, Thái Thủ phủ, thậm chí Tổng đốc đại nhân sứ giả đều sẽ cho chúng ta chỗ dựa. Ngươi là duy nhất người chứng kiến, ngươi muốn xác nhận Thẩm Lãng đá chết con của chúng ta, muốn hắn đền mạng, ngươi biết không?"

Tống thị sung huyết con mắt nhìn chằm chằm trượng phu, thanh âm khàn khàn nói: "Ta biết, ta đương nhiên biết rõ nên làm như thế nào."

Tống Nghị nói: "Đi, chúng ta mặc vào đồ tang, mang theo Sung nhi thi thể đi phủ Bá tước lấy lại công đạo, nhất định phải làm cho Thẩm Lãng đền mạng."

Đón lấy, Tống Nghị nhớ tới Điền Hoành lời nói, nhất định phải làm cho thê tử nhìn thảm một chút, dù sao vừa mới kinh lịch mất con thống khổ.

Bất quá rất nhanh hắn phát hiện, không cần trang phục, bởi vì hiện tại thê tử bộ dáng đã phi thường thảm.

Vì càng thêm chân thực hiệu quả, vì càng thêm bi thảm gây nên đồng tình, hắn thậm chí ngay cả quần đều không có để thê tử đổi đi, cứ như vậy một thân mùi khai.

Sau đó, Điền Hoành mang theo thê tử, điều khiển xe ngựa hướng phía Huyền Vũ thành phóng đi!

. . .

Đi vào Điền Hoành trước mặt.

Điền Hoành từ trên xuống dưới nhìn Tống thị một hồi lâu, sau đó che bịt mũi con.

Cái này Tống Nghị làm việc lão luyện tàn nhẫn, quá chân thực, quá thảm.

Cái này Tống thị tóc tai bù xù, hốc mắt hãm sâu sung huyết, ánh mắt đờ đẫn, biểu lộ dữ tợn.

Mà lại, trên thân còn có hỏa thiêu vết tích cùng vết thương.

Lại còn bài tiết không kiềm chế nước tiểu một quần.

Đối với mình thê tử xuống đến như thế ngoan thủ, như thế nhân tài tuyệt đối có thể hảo hảo bồi dưỡng.

Điền Hoành nói: "Lệnh lang chết, ta cũng phi thường đau lòng, còn xin Tống phu nhân nén bi thương. Bất quá ngươi yên tâm, làm trượng phu ngươi trưởng quan, chuyện này ta nhất định quản đến cùng, nhất định cho các ngươi vợ chồng đòi lại cái công đạo này!"

Sau đó, hắn bỗng nhiên rút ra đại kiếm, đem phía trước cái bàn chém thành hai khúc,

"Giết người thì đền mạng, dù là Thẩm Lãng là Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia cũng không ngoại lệ!"

"Đi, ta cái này mang theo các ngươi đi phủ Bá tước, đòi lại một cái công đạo!"

Đón lấy, Điền Hoành nhìn về phía Tống thị nói: "Đệ muội, ngươi biết phải nên làm như thế nào đi."

Tống thị nâng lên hai con ngươi, cái kia âm tàn cừu hận ánh mắt để Điền Hoành đều run rẩy một chút.

Tống thị gằn từng chữ: "Ta đương nhiên biết phải làm sao, kẻ giết người đền mạng."

Cái này mỗi một chữ đều tràn ngập khắc cốt cừu hận.

Điền Hoành đại hỉ.

Đúng, muốn chính là trạng thái này, chính là cừu hận này ngập trời bộ dáng.

"Đi, đi Huyền Vũ phủ Bá tước, để Thẩm Lãng đền mạng!"

Điền Hoành ra lệnh một tiếng.

Mấy cái Hắc Y bang võ sĩ nhấc lên Tống Sung xanh lét thi thể, mang theo Tống Nghị vợ chồng hướng phía Huyền Vũ phủ Bá tước đằng đằng sát khí mà đi.

Phía sau bọn họ, ròng rã vài trăm người đi theo, những người này đều là Huyền Vũ thành du côn côn đồ, toàn bộ đều là Điền Hoành đồ tử đồ tôn.

Trên đường đi, còn có thật nhiều xem náo nhiệt vô lại bọn họ cùng không có tri thức dân chúng nhao nhao gia nhập đội ngũ.

Vài trăm người, lập tức bành trướng đến một hai ngàn người.

Điền Hoành trong lòng càng thêm đắc ý, Bá tước đại nhân ngươi không phải yêu dân như con sao?

Hiện tại ta liền mang theo mấy ngàn người đi tìm ngươi đòi lại một cái công đạo, nhìn ngươi giao không giao ra Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng, ta nhìn ngươi chết như thế nào!

Vừa đi, Hắc Y bang chúng một bên miệng bên trong hô to.

"Giết người thì đền mạng, giao ra Thẩm Lãng. Giết người thì đền mạng, giao ra hung thủ!"

Chương 63: Tuyệt Đối Ngưu Xoa! Trò Hay Đến!

Tại Trung Quốc cổ đại, Tùy triều về sau phế quận vì châu phủ, liền không có Thái Thú chức quan.

Tổng đốc chức, càng là đến minh thanh hai đời mới có. Trước đó cùng loại đi quan lớn quan là Tuyên phủ sứ, tiết độ sứ, châu mục các loại.

Mà ở cái thế giới này, không thành chủ, quận Thái Thú cùng hành tỉnh Tổng đốc cấp ba chức quan cùng tồn tại, cùng Trung Quốc cổ đại quan chế có rất lớn khác biệt.

Chỉ có thể nói ta vương triều Đại Viêm tự có tình hình trong nước tại.

Bất quá Thẩm Lãng cũng đại khái có thể giải nguyên nhân trong đó.

Một, thế giới này vũ lực tiêu chuẩn viễn siêu Trung Quốc cổ đại, cho nên những cái kia xuất sắc nhất nhân tài thường thường văn võ song toàn, cho nên cũng tạo thành văn võ chức quan rất khó triệt để phân gia.

Hai, các nước đều tồn tại đại lượng đất phong quý tộc, làm địa phương trưởng quan muốn áp chế những này uy tín lâu năm quý tộc, trong tay không có binh quyền không được, cho nên quân chính cùng dân chính quyền lực cũng rất khó triệt để chia cắt.

. . .

Lúc chạng vạng tối, Huyền Vũ phủ Bá tước nghênh đón hai cái đại nhân vật.

Thiên Nam hành tỉnh Tổng Đốc phủ sứ giả, Tổng đốc Chúc Nhung đại nhân phụ tá Ngôn Vô Kỵ.

Thiên Nam hành tỉnh Nộ Giang quận Thái Thú, Trương Xung!

Cùng đi nhân viên có Huyền Vũ thành chủ Liễu Vô Nham, trước Huyền Vũ thành chủ Trương Bá Ngôn, Huyền Vũ thành thủ quân thủ lĩnh Trương Tấn.

Vi biểu bày ra đối với hai vị đại nhân vật đến thăm hoan nghênh, thế tử Kim Mộc Thông, phủ Bá tước tiểu thư Kim Mộc Lan, tự mình suất lĩnh hai trăm kỵ binh ra nghênh đón hai mươi dặm.

Sau đó Bá tước đại nhân dẫn đầu phu nhân, Thẩm Lãng các loại cả đám, tại phủ Bá tước cổng nghênh đón.

Đây cũng là Thẩm Lãng làm phủ Bá tước cô gia, lần thứ nhất xuất hiện tại bực này trọng yếu trường hợp.

Trước đó, Thẩm Lãng đối với Ngôn Vô Kỵ cùng Trương Xung hai cái nhân vật kia đều làm kỹ càng công khóa.

Ngôn Vô Kỵ, nam, năm mươi ba tuổi.

Việt quốc thi đình thám hoa!

Ngưu không ngưu? Điểu không điểu?

Việt quốc cũng là có kém không nhiều gần hai ngàn vạn nhân khẩu đại quốc, hắn có thể thi đậu cả nước thứ ba.

Ngưu như vậy người vốn hẳn nên tự mình làm đại quan, vì sao lại trở thành Chúc Nhung Tổng đốc phụ tá đâu?

Bởi vì gia tộc của hắn phạm tội, Ngôn Vô Kỵ bị liên luỵ trong đó, bị ép rời đi quan trường sau hắn xây dựng thư viện, dạy học mười năm, danh mãn toàn bộ Việt quốc.

Về sau, hắn bị Chúc Nhung đại nhân nhìn trúng, ba lần đến nhà, rốt cục trở thành Tổng Đốc phủ phụ tá.

Người này rất được Tổng đốc đại nhân tin cậy, bên ngoài mỗi tiếng nói cử động đều có thể đại biểu Chúc Nhung đại nhân ý chí.

Thậm chí rất nhiều người nói, thà rằng đắc tội Tổng đốc con trai, không thể đắc tội Ngôn Vô Kỵ.

Cũng tỷ như nói thà rằng đắc tội Mã Ứng Cửu, không thể đắc tội Kim Phổ Thông.

Còn có người nói Ngôn Vô Kỵ là Chúc Nhung đại nhân tay áo, đây là ý gì, Thẩm Lãng như thế thuần khiết mỹ nam tử là không hiểu.

. . .

Về phần vị này Thái Thú Trương Xung, cũng tuyệt đối là một cái ngưu nhân, siêu cấp ngưu nhân.

Phụ thân hắn là quan võ, chính hắn thì văn võ toàn tài, lên ngựa có thể dẫn binh đánh trận, xuống ngựa có thể quản lý một phương bách tính.

Trước đó hai mươi năm, hắn trằn trọc các nơi, đảm nhiệm năm nhiệm thành chủ.

Mỗi một đời bên trên hắn đều chiến tích hiển hách, nhưng một mực phí thời gian, quan vận không hề thuận lợi.

Không có cách nào, quả phụ đi ngủ, phía sau không ai đẩy a.

Mà ba năm trước đây một trận chiến, để hắn thanh danh chấn động toàn bộ Việt quốc, từ đây bị quốc quân cùng Chúc thị gia tộc nhìn trúng, nhất phi trùng thiên.

Lúc ấy hắn đảm nhiệm là Đông Giang quận Vọng Nhai thành chủ.

Tại quá khứ trăm năm năm tháng bên trong, nhấc lên Đông Giang quận Thái Thú là ai? Không ai biết rõ.

Nhưng nói lên Đông Giang phủ Bá tước, nghe tiếng xa gần, người người kính sợ.

Cơ hồ tất cả mọi người cho rằng, Đông Giang phủ Bá tước mới là Đông Giang quận thiên, mấy trăm năm thổ hoàng đế.

So với Huyền Vũ Bá tước, Đông Giang Bá tước thế nhưng là ương ngạnh lợi hại hơn nhiều, mà lại thủ đoạn cực đoan kịch liệt, hoàn toàn đem quận Thái Thú ép tới không thở nổi.

Đông Giang phủ Bá tước chỗ Vọng Nhai thành, tức thì bị ca tụng là quan trường tử vong khu vực.

Việt quốc tân chính tại Đông Giang quận hoàn toàn là nửa bước khó đi.

Vị này Trương Xung dùng thời gian năm năm, đem Đông Giang phủ Bá tước làm cho cùng đường mạt lộ, vị kia ương ngạnh Đông Giang Bá tước suất quân tiến đánh phủ thành chủ.

Trương Xung dùng ít địch nhiều, suất quân phá đi, đại hoạch toàn thắng.

Đến tận đây Đông Giang phủ Bá tước mất đi hết thảy binh quyền cùng đất phong, Đông Giang Bá tước tự sát thân vong.

Cuối cùng quốc quân khai ân, không có đại khai sát giới, thậm chí không có tước đoạt Hải thị gia tộc tước vị, nhưng Đông Giang phủ Bá tước triệt để trở thành một cái xác rỗng.

Trương Xung nhất chiến thành danh về sau, bị triệu hồi quốc đô, giấu tài ba năm.

Năm ngoái, hắn được phái đến Nộ Giang quận đảm nhiệm Thái Thú phổ biến hành chính.

Nộ Giang quận thổ hoàng đế là ai? Huyền Vũ phủ Bá tước.

Cho nên, vị này Trương Xung đại nhân kiếm chỉ phương nào, lại rõ ràng cực kỳ.

Năm đó hắn vẫn chỉ là một vị thành chủ thời điểm, liền diệt đi Đông Giang Bá tước, bây giờ đảm nhiệm Thái Thú, quân chính đại quyền trong tay, khó trách Huyền Vũ Bá tước như là đứng ngồi không yên, thời khắc cẩn thận chặt chẽ.

Bất quá vị này Trương Xung đại nhân đến nhận chức về sau, cũng không có như cùng đám người trong tưởng tượng như thế đại thiêu ba cây đuốc, cũng không có cùng Huyền Vũ phủ Bá tước đối chọi gay gắt, ngược lại lộ ra càng điệu thấp.

. . .

Nhìn thấy hai vị đại nhân này vật về sau, hình tượng ngược lại là cùng Thẩm Lãng trong tưởng tượng không sai biệt lắm.

Ngôn Vô Kỵ là một cái trung niên mỹ nam, nhìn như thân hòa, kì thực thanh cao ngạo mạn, mà lại quần áo vậy mà huân hương, còn họa một điểm lông mày, đừng tưởng rằng Thẩm Lãng không có phát hiện.

Quả nhiên, truyền ngôn cũng không phải là đều là không có lửa thì sao có khói a, mặc dù hắn không có huyệt.

Trương Xung màu da rất đen, gương mặt vốn là xem như anh tuấn, nhưng quá thon gầy, đao bổ búa chặt đồng dạng, lộ ra mười phần âm trầm.

Mà lại, người này nhất là trầm mặc ít nói, chỉ có một đôi ánh mắt, như là chim ưng sắc bén.

Ngôn Vô Kỵ người mặc phiêu dật hoa phục, mà Trương Xung thì một thân vải bào, trên thân không có bất kỳ cái gì quý giá trang sức.

Đơn thuần hoá trang bên trên nhìn lại, thật muốn tượng không ra vị này Thái Thú đại nhân đúng là văn tiến sĩ xuất thân.

Gặp mặt về sau, Ngôn Vô Kỵ cùng Huyền Vũ Bá tước một hồi lâu hàn huyên, lại cùng Bá tước phu nhân trò chuyện lên song phương truyền thống dòng họ hữu nghị.

Không sai, vị này Ngôn Vô Kỵ đại nhân cũng xuất thân quý tộc, chẳng qua là loại kia không có đất phong quý tộc.

Mà Trương Xung từ đầu tới đuôi cũng chỉ là cùng Bá tước đại nhân nói một câu: "Xung, bái kiến Huyền Vũ bá."

Về sau vị này văn võ song toàn, đại quyền trong tay Thái Thú, liền bên cạnh lập một bên, không tiếp tục nói một câu.

"Lãng nhi, tới bái kiến Ngôn tiên sinh cùng Trương thái thú." Bá tước đại nhân hô.

Thẩm Lãng tiến lên, làm sơ chắp tay hành lễ.

Hai người này là giai cấp địch nhân, nhạc phụ đại nhân cần phải chu đáo, mà hắn Thẩm Lãng lúc này vẫn là tiểu nhân vật, thái độ cái gì không trọng yếu, làm sơ qua loa là đủ.

Chẳng lẽ đối phương lại bởi vì ngươi thái độ tốt mà đối với ngươi tốt một chút? Không có khả năng!

Thẩm Lãng làm người ở rể, hai cái đại nhân vật là sẽ không chuyên môn chào hỏi ngươi.

Ngôn Vô Kỵ thận trọng cười cười, Trương Xung gật gật đầu, sau đó liền đem hắn Thẩm Lãng xem nhẹ.

Đây mới là bình thường thái độ.

Sau đó, Huyền Vũ Bá tước đem mấy vị đại nhân vật mời đến phủ Bá tước, xếp đặt yến hội.

Lúc này Thẩm Lãng cũng chỉ là vùi đầu ăn cái gì, nhiều lắm là uống một chút ngọt ngào rượu gạo.

Một bên ăn, một bên nhìn Mộc Lan mê người mông eo đường cong.

Bất tri bất giác ăn đến càng nhiều.

Mộc Lan đối với mình lưu manh phu quân không có cách nào, chỉ có thể làm làm cái gì sự tình đều không có phát sinh.

Cái gì?

Thẩm Lãng ra ngâm thi tác đối? Trang bức đánh mặt?

Hoàn toàn không tồn tại.

Người ta hai cái đại nhân vật, một cái thám hoa, một cái một giáp tiến sĩ, sẽ đặc biệt tới thi ngươi một cái người ở rể học vấn?

Nghĩ quá nhiều.

. . .

"Huyền Vũ bá, thời gian hai mươi năm lại đến." Ngôn Vô Kỵ

nói.

Lời này mới ra, tất cả mọi người để đũa xuống.

Bởi vì, muốn nói chính đề.

Ngôn Vô Kỵ nói: "Tổng đốc đại nhân lần này phái ta đến đây, chính là muốn để ta hỏi một chút, đối với Kim Sơn đảo tranh đầu, Huyền Vũ bá làm gì tính toán? Có thể hay không do Tổng Đốc phủ hòa bình điều giải?"

Đây mới là hai vị đại nhân đến thăm mục đích.

Kim Sơn đảo tới đất phong tranh chấp, cái này quan hệ đến rất nhiều năm trước một đời quốc quân âm mưu.

Trong đó lịch sử không cần nói tỉ mỉ, tóm lại phía bắc Tấn Hải Bá tước cho rằng cái này Kim Sơn đảo là thuộc về hắn, mà Huyền Vũ phủ Bá tước lại cho rằng Kim Sơn đảo là thuộc về Kim thị gia tộc.

Hai nhà vì thế cơ hồ đem não đều đánh ra đến, tranh hơn một trăm năm thời gian, cái này kiện cáo ai cũng đánh không rõ ràng.

Song phương gia tộc đều có thể liệt kê ra một trăm đầu chứng cứ có được Kim Sơn đảo không thể xâm phạm có được quyền.

Cuối cùng do đời trước quốc quân hạ chỉ, Kim Sơn đảo hai mươi năm một vòng kỳ, song phương tiến hành văn võ so tài, ai thắng cái này hai mươi năm đất phong quyền liền về ai.

Nếu như nói là bình thường hòn đảo, đây cũng là tính toán.

Mấu chốt là Kim Sơn đảo trên có hàm lượng nguyên tố trong quặng cực cao quặng sắt, còn kèm theo cái khác khoáng sản, ai đạt được hòn đảo này quyền khai phát, hàng năm kinh tế thu nhập tối thiểu đề cao ba thành.

Hai mươi năm trước, Huyền Vũ phủ Bá tước thua, tổn thất nhất đại tài nguyên, thật là có chút thương cân động cốt.

Bây giờ phủ Bá tước khủng hoảng tài chính, trừ bởi vì có Hứa Văn Chiêu như thế lớn sâu mọt bên ngoài, mất đi Kim Sơn đảo cũng là càng trực tiếp nguyên nhân.

Có thể nói, mất đi Kim Sơn đảo về sau, Huyền Vũ phủ Bá tước cột sống bị người ta đánh gãy một nửa.

Huyền Vũ Bá tước nói: "Cái kia Tổng đốc đại nhân ý như thế nào?"

Ngôn Vô Kỵ nói: "Tổng đốc đại nhân nói, mọi người dĩ hòa vi quý, đem Kim Sơn đảo một phân thành hai, phía bắc về Tấn Hải phủ Bá tước, phía nam về Huyền Vũ phủ Bá tước."

Lời này mới ra, Huyền Vũ Bá tước lập tức giận.

Làm ta người thành thật dễ khi dễ sao?

Ai cũng biết, toàn bộ Kim Sơn đảo chủ yếu khoáng sản đều tại bắc nửa bên, nam nửa bên chỉ có mảng lớn đất bị nhiễm mặn cùng bãi cát, mảng lớn rừng cây.

Bất quá cứ việc trong lòng phẫn nộ, nhưng Bá tước đại nhân sẽ không ở trước mặt cự tuyệt, chỉ bưng ly rượu lên nói: "Uống rượu, uống rượu."

Ngôn Vô Kỵ đương nhiên biết rõ là kết quả này, liền không lên tiếng nữa.

Hắn đại biểu Tổng đốc đại nhân biểu thị một chút thái độ, đại biểu ta đã đến điều giải qua liền có thể.

Còn lại ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước cùng Tấn Hải phủ Bá tước hai nhà muốn đánh ị ra shit đến ta đều không có ý kiến, mà lại đánh càng hung ác càng tốt.

Sau đó, yến hội liền tiến vào rác rưởi thời gian.

Mọi người cũng không phải rất quen, vẫn là giai cấp địch nhân, liền không cần giới trò chuyện.

Huyền Vũ Bá tước cũng không phải loại kia mạnh vì gạo, bạo vì tiền, khéo léo người. Bá tước phu nhân mặc dù thông minh, nhưng lại ghét ác như cừu, không thích ẩn tàng.

Về phần Kim Mộc Thông thế tử?

Nha? ! Thật có lỗi, không có phát hiện ngươi cũng tại a.

Thẩm Lãng mặc dù là người ở rể, địa vị thấp, nhưng tốt xấu dáng dấp đẹp trai a, người khác tổng nhịn không được phải nhìn nhiều vài lần, sau khi xem xong còn phải dư vị một chút, yên lặng ở trong lòng tiến hành mỹ nam tử xếp hạng, là thứ nhất vẫn là thứ hai đâu?

Thật sự là đẹp trai không thứ nhất, đẹp không thứ hai.

Về phần Kim Mộc Thông cái này mập trạch, hoàn toàn là bài trí tấm.

Ở đây tất cả mọi người không nói lời nào, toàn bộ yến hội lộ ra càng yên tĩnh.

Ngay tại bầu không khí này đặc biệt xấu hổ thời điểm.

Bên ngoài bỗng nhiên vang lên một trận ồn ào thanh âm.

Ẩn ẩn còn có thể nghe thấy vô số người tại hô to.

"Giao ra Thẩm Lãng, giết người thì đền mạng!"

"Giao ra Thẩm Lãng, giết người thì đền mạng!"

Thẩm Lãng không khỏi hô một hơi, cả người đều tinh thần.

Ai nha!

Trò hay rốt cục đến, ta mẹ nó đều muốn các loại ngủ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 64: Thật Đáng Sợ! Kinh Người Nghịch Chuyển

Thật không hổ là đại nhân vật a.

Ngôn Vô Kỵ cùng Trương Xung hai người rõ ràng nghe phía bên ngoài tiếng ồn ào, lại giả vờ lấy cái gì đều không nghe thấy.

Bá tước đại nhân nghe được, lập tức biến sắc, bản năng liền muốn đứng dậy.

Nhưng là, phu nhân nhanh chóng kéo một chút hắn tay áo.

"Ngươi ngốc a, rõ ràng là địch nhân âm mưu, ngươi còn phải chủ động đụng lên đi?"

Nữ nhân xinh đẹp con mắt biết nói chuyện, lời này thật sự là nửa điểm không giả, phu nhân căn bản cũng không cần mở miệng, chỉ cần một ánh mắt, liền có thể để trượng phu biết mình nói cái gì.

Thế là, Bá tước đại nhân cũng giả vờ nghe không được bên ngoài tiếng ồn ào, âm thầm uống rượu, nhưng là nội tâm lại vô cùng sốt ruột.

Cái này không ai dẫn đầu cũng không được a.

Thẩm Lãng đều có chút gấp, không được nữa chính ta dẫn đầu ra mặt a.

"Thẩm Lãng, bên ngoài giống như có người đang gọi ngươi."

Mập trạch Kim Mộc Thông bảo hôm nay ban đêm câu nói đầu tiên.

Sau đó, hắn liền cảm nhận được ba đạo giết người ánh mắt, chia tay đến từ cha hắn, mẹ hắn, tỷ tỷ của hắn.

Hắn không khỏi cổ co rụt lại, thật muốn đem đầu to nhét vào trong đũng quần đi cùng đầu nhỏ nhét chung một chỗ.

Lúc này nội tâm của hắn chỉ có một thanh âm!

Buổi tối hôm nay, ta chết chắc, ta nhất định sẽ bị đánh chết tươi!

Nhìn thấy Bá tước đại nhân đang giả ngu, Liễu Vô Nham thành chủ chỉ có thể mở miệng nói: "Bên ngoài vì sao như thế ồn ào, đi chất vấn một chút."

Hắn là tại phân phó phủ thành chủ võ sĩ, cứ việc có chút giọng khách át giọng chủ, nhưng cũng không gì không thể.

. . .

Một lát sau, hai cái sĩ quan nhanh chóng tiến vào đại sảnh.

Một cái là phủ thành chủ sĩ quan, một cái là phủ Bá tước Bách hộ Kim Trình.

"Chủ nhân, bên ngoài có hơn ngàn dân chúng vây công phủ Bá tước." Kim Trình lo lắng nói.

Cái này, Bá tước cùng phu nhân sắc mặt đều triệt để thay đổi.

Hơn nghìn người vây công? Đó chính là có đại âm mưu.

Mục tiêu tuyệt không vẻn vẹn muốn đưa Thẩm Lãng vào chỗ chết, thậm chí là muốn đem phủ Bá tước cũng lôi xuống nước.

Thành chủ Liễu Vô Nham cả giận nói: "Gan to bằng trời sao?

Vậy mà vây công phủ Bá tước, muốn tạo phản sao? Là ai dẫn đầu!"

Phủ thành chủ sĩ quan nói: "Là Phong Diệp thôn dân quân thủ lĩnh Tống Nghị, hắn tuyên bố con trai mình vô duyên vô cớ bị phủ Bá tước cô gia Thẩm Lãng đá chết, chính giữa nhấc lên nhi tử thi thể, muốn để phủ Bá tước giao ra Thẩm Lãng, đòi lại một cái công đạo."

Chuyện này Bá tước đại nhân là biết rõ.

Thậm chí hắn đều không có ra khỏi miệng trách cứ Thẩm Lãng, thực sự là Tống Nghị một nhà quá mức, vậy mà đem đại nhi tử ném ở khe suối chờ chết. Cái kia tiểu súc sinh bị đại ca của mình cứu một mạng về sau không những không cảm kích, ngược lại không kịp chờ đợi để đại ca đi chết.

Đại ngốc là Thẩm Lãng duy nhất bằng hữu, lúc ấy xúc động phẫn nộ phía dưới đá ra một cước, cứ việc có chút không lý trí, nhưng Bá tước đại nhân có thể lý giải.

Về sau hắn phái Kim Trung chuyên môn đi đi tìm Tống Nghị nói chuyện, hơn nữa còn đưa một khoản tiền.

Lúc ấy Tống Nghị rõ ràng biểu hiện cảm ân rơi nước mắt, căn bản không có mảy may truy cứu ý tứ, mà lại hắn cái kia tiểu nhi tử căn bản không có nguy hiểm đến tính mạng a, bây giờ vậy mà chết?

Bá tước đại nhân thật sâu cảm giác được đối phương ác độc.

Huyền Vũ thành chủ Liễu Vô Nham nghe về sau nói: "Thẩm Lãng cô gia là người đọc sách, làm sao lại có như thế hành vi?"

Đón lấy, hắn đứng lên nói: "Ngôn tiên sinh, Thái Thú đại nhân, Huyền Vũ bá, chuyện này quan hệ đến phủ Bá tước danh dự, không bằng gọi tiến đến tra cái tra ra manh mối như thế nào?"

Ngôn Vô Kỵ cùng Trương Xung đương nhiên sẽ không mở miệng, làm đại nhân vật bọn hắn ngồi ở chỗ này liền có thể, nếu như còn phải mở miệng lửa cháy thêm dầu, vậy liền mất thân phận.

Huyền Vũ Bá tước Kim Trác biết rõ, hôm nay đại phiền toái tới.

Đối phương dùng một cái mạng đại giới muốn chơi chết con rể hắn.

Sau đó sẽ phát sinh cái gì, hắn dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ ra được.

Hắn liền muốn đứng trước một lựa chọn: Hoặc là hi sinh từ bỏ Thẩm Lãng, hoặc là phủ Bá tước cũng bị lôi xuống nước.

Phu nhân lại tại bên cạnh giật nhẹ hắn tay áo.

Cặp kia biết nói chuyện con mắt, vẻn vẹn trừng một chút,

Liền để Bá tước minh bạch nàng muốn nói gì.

"Ngươi nếu dám từ bỏ Lãng nhi, ta tuyệt không tha cho ngươi."

Bá tước đại nhân đưa đi một đạo ánh mắt: "Ngươi yên tâm, vi phu là như thế này người sao? Ta tuyệt đối sẽ không hi sinh Lãng nhi!"

Bá tước phu nhân ánh mắt trở nên ôn nhu mà kiên định: "Có cái gì khó cửa ải, vợ chồng chúng ta cùng một chỗ vượt qua."

Bá tước đại nhân còn tại ôn nhu thần sắc ánh mắt: "Có vợ như thế, còn cầu mong gì?"

Thật không hổ là ân ái vợ chồng a, căn bản liền không cần dùng miệng giao lưu, trực tiếp dùng ánh mắt giao lưu.

Đây mới thực là bạn tri kỷ a!

Hít một hơi thật sâu, Bá tước đại nhân nhấc lên tất cả tinh thần, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

"Để bọn hắn vào!"

. . .

Một lát sau!

Điền Hoành, Tống Nghị hai người nhấc lên một thiếu niên thi thể đi tới.

Còn có một cái chật vật không chịu nổi phu nhân, tóc tai bù xù, con mắt sung huyết, trên thân mang thương, hình dung tiều tụy, trên thân thậm chí còn có nước tiểu mùi khai.

Nàng bực này bi phẫn, bực này mất con thống khổ xem xét cũng không phải là làm ra vẻ, thực sự không thể lại thật.

Sau khi đi vào, Tống Nghị trực tiếp quỳ xuống, chỉ vào Thẩm Lãng thê hô: "Tặc tử, ngươi trả cho ta nhi tử mệnh tới."

Bá tước đại nhân mặt không biểu tình.

Liễu Vô Nham thành chủ là chủ quan, bỗng nhiên vỗ bàn một cái nghiêm nghị nói: "Nơi này là địa phương nào? Há lại cho ngươi ồn ào?"

Tống Nghị không ngừng dập đầu nói: "Thành chủ đại nhân, Bá tước đại nhân, mời các ngươi vì tiểu dân làm chủ a!"

Hắn biết rất rõ ràng Tổng đốc đại nhân sứ giả tại, Thái Thú đại nhân cũng tại, lại giả vờ lấy hoàn toàn không biết.

Liễu Vô Nham thành chủ nói: "Phát sinh chuyện gì, ngươi tinh tế nói đến."

Tống Nghị nức nở nói: "Thẩm Lãng tại ở rể phủ Bá tước trước đó, đã từng là Phong Diệp thôn một phổ thông bách tính, hắn theo nhỏ làm người quái gở cùng tất cả mọi người quan hệ đều không tốt, cùng ta tiểu nhi Tống Sung càng là có vài thiếu niên đánh nhau vì thể diện, nhưng chỉ bất quá là mâu thuẫn nhỏ mà thôi, ai có thể nghĩ tới Thẩm Lãng tên tiểu nhân này con hệ vong ân bội nghĩa, đắc chí càng ngông cuồng hơn."

Nói đến đây, Liễu Vô Nham thành chủ một chút nhíu mày.

Cáo trạng ngươi liền hảo hảo cáo trạng, như thế từ nhi là ngươi nên nói sao?

Tống Nghị tiếp tục nói: "Thẩm Lãng tiểu nhân đắc chí, ở rể phủ Bá tước sau lập tức không kịp chờ đợi trở lại trong thôn diễu võ giương oai. Bởi vì con ta Tống Sung cùng hắn từng có mâu thuẫn, hắn vọt thẳng đến trong nhà của ta, ngay trước thê tử của ta đối mặt ta tiểu nhi tiến hành đánh đập, đồng thời một cước đá trúng con ta hạ thể, chờ ta đem nhi tử đưa đến Huyền Vũ thành cứu chữa lúc sau đã không kịp, hắn là sống công việc bị Thẩm Lãng tên súc sinh này đánh chết."

Sau đó, Tống Nghị gỡ ra hắn tiểu nhi tử Tống Sung y phục trên người.

Trên thân rất nhiều vết thương, nhìn thấy mà giật mình.

Nhất là hạ thể chỗ, sưng đến như là ấm trà đồng dạng, ấm trà miệng lộ ra nhất là nhỏ.

"Mấy vị đại nhân nhìn xem, Thẩm Lãng là bực nào ác độc a, vậy mà đối nhi tử ta hạ độc thủ như vậy, nhi tử ta cùng hắn vẻn vẹn chẳng qua là có vài câu tranh cãi mà thôi." Tống Nghị gào khóc: "Bây giờ ta người đầu bạc tiễn người đầu xanh, đã sớm không muốn sống, đánh bạc đầu này tính mệnh cũng phải lấy lại công đạo, mời mấy vị đại nhân vì ta làm chủ a."

Kim Mộc Lan bỗng nhiên nói: "Con của ngươi khi nào chết?"

Tống Nghị nói: "Bị Thẩm Lãng đánh đập về sau, ban đêm hôm ấy chết."

Thật ra thì Tống Sung là hôm qua mới bị Điền Hoành để người chơi chết, nhưng lúc này nhưng không có cái gì ngưu bức pháp y, có thể phán đoán chính xác tử vong thời gian.

Kim Mộc Lan nói: "Vậy ngươi lúc ấy vì sao không đến phủ Bá tước lấy lại công đạo, một mực kéo tới lúc này mới đến?"

Tống Nghị nói: "Bởi vì ta sợ hãi a, con ta Tống Sung sau khi chết, ta lập tức liền muốn đến phủ Bá tước lấy lại công đạo. Nhưng không nghĩ tới có một người tìm tới, hắn tự xưng là Bá tước đại nhân tâm phúc, cho ta một bút kim tệ, đồng thời uy hiếp ta không cần nhiều miệng, bằng không liền giết cả nhà của ta, về phần nhi tử không, còn có thể đẻ thêm."

Lập tức, Bá tước đại nhân sắc mặt tái xanh.

Chẳng lẽ những năm gần đây hắn bảo thủ cẩn thận, thật làm cho người cảm thấy Huyền Vũ phủ Bá tước đã không khiến người ta e ngại sao?

Huyền Vũ Bá tước nhìn Điền Hoành một chút, thản nhiên nói: "Điền Hoành, ngươi vì sao ở đây?"

Điền Hoành nói: "Khởi bẩm Huyền Vũ bá, cái này Tống Nghị là dân quân thập nhân trưởng, là ta thuộc hạ, ta thân là hắn trưởng quan, có trách nhiệm vì hắn lấy lại công đạo."

Thật ra thì, lúc này Điền Hoành không nên tới.

Hắn cùng Thẩm Lãng có thù cũ, cho nên căn bản không nên xuất hiện tại trường hợp này.

Nhưng hắn thực sự nhịn không được a, hắn cùng Thẩm Lãng thù sâu như biển, thật muốn tự mình đem tên tiểu bạch kiểm này súc sinh đưa vào chỗ chết.

Liễu Vô Nham thành chủ nói: "Tống Nghị, ngươi luôn miệng nói Thẩm Lãng đánh chết con của ngươi, nhưng có chứng cứ?"

Tống Nghị nói: "Ngày đó Thẩm Lãng xông vào nhà ta, rất nhiều người đều nhìn thấy, có thể vì ta làm chứng."

Liễu Vô Nham thành chủ nói: "Truyền nhân chứng."

Một lát sau, bốn cái Phong Diệp thôn dân đi tới, toàn bộ đều là thanh niên trai tráng dân quân.

"Tiểu nhân tận mắt nhìn đến Thẩm Lãng tiến vào Tống Nghị trong nhà, có thể làm chứng."

Bốn người đồng thời mở miệng làm chứng.

"Tiểu nhân còn nghe được Thẩm Lãng tiến vào Tống Nghị trong nhà về sau, bên trong truyền đến đùa giỡn thanh âm, tiểu nhân có thể làm chứng."

Liễu Vô Nham thành chủ nói: "Thẩm cô gia, ngươi có lời gì nói?"

Thẩm Lãng thậm chí đều không có đứng lên, vô tội nói: "Ta là từng tiến vào Tống Nghị trong nhà, nhưng ta không có đánh người, ta là đi đưa bạc. Đại ngốc là bạn thân ta, ta đưa bạc cho Tống thị, để nàng về sau mỗi ngày để đại ngốc ăn no."

Tống Nghị nghiêm nghị nói: "Ngươi nói láo, rõ ràng là ngươi một cước đá chết nhi tử ta Tống Sung, nương tử của ta tại bên cạnh tận mắt nhìn đến, Phong Diệp thôn dân cũng ở bên ngoài nghe được đùa giỡn thanh âm."

Liễu Vô Nham thành chủ nói: "Tống thị, ngươi xác định ngươi thấy?"

Tống thị hai mắt lập tức tràn ngập cừu hận, nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta xác định ta nhìn thấy."

Tống Nghị liều mạng dập đầu chảy máu nói: "Mấy vị đại nhân, xin vì tiểu dân đòi lại một cái công đạo."

Điền Hoành nói: "Căn cứ ta Việt quốc luật pháp, kẻ giết người đền mạng, vương tử phạm pháp còn giống như thứ dân cùng tội, huống chi Thẩm Lãng chỉ phủ Bá tước một người ở rể. Mời chư vị đại nhân cùng Bá tước đại nhân lo liệu công chính, vì ta thuộc hạ đòi lại một cái công đạo."

Liễu Vô Nham thành chủ khổ sở nói: "Huyền Vũ bá, căn cứ luật pháp, kẻ giết người xác thực muốn đền mạng. Không bằng. . . Để Thẩm Lãng cô gia đi theo chúng ta trở về, đem sự tình điều tra rõ ràng?"

Lúc này, phủ Bá tước bên ngoài Hắc Y bang chúng cùng kêu lên hô to: "Giết người thì đền mạng, giết người thì đền mạng."

Nhưng mà, nhưng vào lúc này.

Tống thị bỗng nhiên nghiến răng nghiến lợi nói: "Mấy vị đại nhân, ta tận mắt nhìn đến trượng phu ta Tống Nghị điên cuồng đánh đập nhi tử ta, đồng thời một cước đem hắn đá bay. Mà nhi tử vốn là bị thương không nặng, đưa đi Huyền Vũ thành cứu chữa mắt thấy là phải tốt, nhưng Điền Hoành đại nhân đến đây thăm viếng về sau, con ta vậy mà không hiểu ra sao cả liền chết."

Sau đó, Tống thị quỳ xuống dập đầu, thanh âm như là chim quyên đẫm máu và nước mắt.

"Nhất định là Điền Hoành giết chết nhi tử ta, mà lại hắn còn bức bách ta vu cáo Thẩm Lãng, bằng không liền muốn giết cả nhà của ta. Mời chư vị đại nhân vì dân nữ làm chủ, giết người thì đền mạng, nợ máu trả bằng máu."

Tống thị lời này mới ra, lập tức như là lôi đình sét đánh, đem tất cả mọi người chấn ngốc.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 65: Bi Kịch Nha Điền Hoành! Lau Mắt Mà Nhìn

Tống thị lời này mới ra, toàn trường nháy mắt ngưng kết, hoàn toàn là giống như chết yên tĩnh.

Chuyện gì phát sinh a? Xuất hiện ảo giác sao?

Cái này chuyển hướng quá lớn a, phản ứng không kịp a!

Buổi tối hôm nay không phải làm Thẩm Lãng sao? Làm như nghịch chuyển?

Mà phản ứng nhất nhanh chính là Điền Hoành, lúc này toàn thân hắn tóc gáy đều dựng lên đến, như là gặp được nguy hiểm dã thú.

Móa!

Có âm mưu, có đại âm mưu.

Hắn ngay lập tức hướng Thẩm Lãng nhìn lại, bởi vì hắn đã bị làm qua rất nhiều lần.

Quả nhiên, Thẩm Lãng tấm kia tuấn mỹ vô song gương mặt, vẫn như cũ là người vật vô hại mỉm cười.

Mãnh liệt cầu sinh dục để Điền Hoành muốn lập tức xoay người rời đi.

Nhưng là nhạy cảm trực giác lại nói cho hắn biết, không đi được!

Ngươi đã bị Thẩm Lãng cái này ngoan độc tiểu bạch kiểm để mắt tới. Cái này ác độc người, một khi cắn con mồi là tuyệt sẽ không nhả ra.

Mà lúc này đây, Trương Xung cùng Ngôn Vô Kỵ hai cái đại nhân vật mới lần thứ nhất, con mắt nhìn về phía Thẩm Lãng.

Liễu Vô Nham thành chủ cũng hoàn toàn kinh ngạc, lập tức cảm thấy có chút khát nước, uống xong một chén nước, khàn khàn nói: "Tống thị, ngươi có phải hay không bởi vì bi thương quá độ, cho nên miệng ra mê sảng a?"

Sau đó, hắn hung hăng trừng một chút Tống Nghị.

Điền Hoành ánh mắt càng là như dao, hướng phía Tống Nghị đâm tới.

Ngươi bà nương là thế nào quản giáo? Mau nhường nàng đổi lời nói, bằng không ngươi chết chắc!

Trong nhóm người này cực kỳ kinh hãi chính là Tống Nghị, hoàn toàn không dám tin nhìn lấy mình thê tử.

Cái này. . . Đây là cùng mình ngủ vài chục năm thê tử sao? Vì sao như thế lạ lẫm a?

Tống Nghị khàn giọng nói: "Nương tử, ngươi làm như? Thương tâm quá độ mà ăn nói linh tinh sao? Rõ ràng là Thẩm Lãng cái kia tặc tử đá chết con của chúng ta, ngươi tận mắt thấy, vì sao lúc này lại đổi lời nói a?"

Tống thị tràn ngập cừu hận mà nhìn chằm chằm vào trượng phu nói: "Rõ ràng là ngươi, ta nhìn tận mắt ngươi một cước đá trúng Sung nhi hạ thể. Thẩm Lãng là từng tới trong nhà của chúng ta, nhưng là đến đưa bạc, bởi vì hắn sợ hãi đại ngốc tại nhà chúng ta ăn không đủ no."

Thê tử không phải là đang nói mê sảng, nàng là cố ý nói như vậy.

Tống Nghị thật hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, toàn thân bắt đầu run rẩy. Vô biên vô hạn nguy hiểm, phun lên toàn thân.

"Ngươi, ngươi đến tột cùng nổi điên làm gì a?" Tống Nghị run rẩy nói: "Thẩm Lãng cho ngươi chỗ tốt gì? Hắn có phải hay không uy hiếp ngươi?"

Liễu Vô Nham thành chủ lạnh giọng nói: "Tống thị, có nhiều như vậy đại nhân ở đây, giả mạo chứng là có hậu quả nghiêm trọng. Lại nói Tống Sung là các ngươi thương yêu nhất nhi tử, làm phụ thân Tống Nghị vì sao muốn đá hắn, hơn nữa còn là đá xuống thể bộ vị?"

Tống thị run rẩy nói: "Trong này nguyên nhân, dân phụ khó mà mở miệng."

Điền Hoành nói: "Ngươi rõ ràng là đang nói láo, có cái gì khó dùng mở miệng? Ngươi thu Thẩm Lãng bao nhiêu chỗ tốt? Ngươi nhận hắn cái gì bức hiếp?"

Thẩm Lãng một câu đều không phản bác, một mặt ngây thơ nhìn xem đây hết thảy, thật giống như toàn bộ sự kiện không có quan hệ gì với hắn.

Tống thị bỗng nhiên cắn răng nói: "Bởi vì. . . Sung nhi lớn tuổi, đối với nữ nhân có chút hiếu kì, ngày đó chính giữa vụng trộm nhìn ta tắm rửa, Tống Nghị sau khi về nhà phát hiện, dưới cơn nóng giận liền hướng Sung nhi một cước đá vào. Sau đó lại phi thường hối hận, tranh thủ thời gian mang theo Sung nhi đi Huyền Vũ thành trị thương."

Lời này mới ra, toàn trường xôn xao.

Lại còn có bực này bí sự? !

Mộc Lan cùng Bá tước phu nhân mặt đỏ tới mang tai.

Ở đây có cực kì cá biệt nam nhân thậm chí bắt đầu hồi ức mình thiếu niên chuyện cũ.

Tống Nghị đầu lập tức muốn nổ tung.

Không nghĩ tới a, thê tử vậy mà như thế cắn ngược lại mình một ngụm?

Đây là người bên gối sao?

Cái này rõ ràng là rắn độc a!

Đều nói vợ chồng vốn là chim cùng rừng, đại nạn lâm đầu riêng phần mình bay.

Bây giờ còn chưa có đại nạn lâm đầu đâu, ngươi liền cắn ta một cái?

"Tiện nhân, ngươi nói bậy, ngươi điên, ngươi điên. . ." Tống Nghị giận chỉ thê tử.

Điền Hoành cả giận nói: "Tống thị, ngươi không cần sai lầm,

Làm ra cái gì người thân đau đớn, kẻ thù sung sướng sự tình. Nếu có người uy hiếp ngươi, ngươi lớn mật nói ra, Tổng đốc đại nhân sứ giả tại, Thái Thú đại nhân cũng tại, có người sẽ vì ngươi làm chủ."

Lời này mới ra, Ngôn Vô Kỵ cùng Trương Xung ánh mắt phát lạnh.

"Ngu dốt!" Trương Tấn trong lòng giận mắng.

Ngôn Vô Kỵ cùng Trương Xung đại nhân nhân vật bậc nào, há lại ngươi có thể mượn tới đè người?

Hai người bọn họ có thể ngồi ở chỗ này, cũng đã là lớn nhất phân lượng, chẳng lẽ lại ngươi còn muốn hai cái này đại nhân vật tự mình kết quả?

Ngươi đem chính trị đấu tranh xem như cái gì?

Ngươi đem ta đường đường Tổng đốc sứ giả cùng Thái Thú xem như cái gì?

Điền Hoành cái này không nói lời nào còn tốt, Tống thị vọt thẳng đến hai vị đại nhân trước mặt, dập đầu chảy máu nói: "Hai vị đại nhân, xin vì dân phụ làm chủ, xin vì dân phụ làm chủ."

Trương Xung cùng Ngôn Vô Kỵ có thể đối với Điền Hoành không chút nào để ý, bởi vì kia là quan, mà lại là giang hồ dân gian, trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau là chính xác thái độ.

Nhưng đối với Tống thị lại không thể như thế, ngược lại muốn phải sắc mặt vui mừng.

Bởi vì Tống thị là dân, mà lại là vừa mới kinh lịch mất con thống khổ người đáng thương.

Cái này như là những cái kia xuống tới thị sát đại quan, phía đối diện bên trên cùng đi quan viên có thể nghiêm túc lạnh lùng, nhưng đối với dân chúng bình thường lại muốn thái độ hòa ái, hỏi han ân cần, không quan tâm có thật lòng không.

Trương Xung khó được ôn hòa nói: "Ngươi có gì oan khuất, nhanh chóng nói tới."

Tống thị khóc thút thít nói: "Dân phụ nhi tử bị trượng phu đá tổn thương về sau, vốn sẽ không chết, đưa đến Huyền Vũ thành y quán vốn đã không có nguy hiểm tính mạng, nói lớn không chỉ là muốn cắt đi đôi trứng, về sau rốt cuộc khó mà nối dõi tông đường.

Mấy ngày nay dân phụ một mực tại bên giường chiếu cố nhi tử ta, hôm qua buổi chiều bọn hắn bỗng nhiên cưỡng ép đưa ta về nhà, buổi trưa hôm nay trượng phu ta bỗng nhiên về nhà nói với ta, Sung nhi đã chết."

Nói đến đây, Tống thị lại một lần nữa gào khóc.

Tiếng khóc này là thật không thể lại thật, dù sao cũng là nàng thương nhất nhi tử, không hiểu ra sao cả cứ như vậy chết, làm mẫu thân đương nhiên đau đến không muốn sống.

Tống thị tiếp tục nói: "Đón lấy, trượng phu ta một hai lần nói cho ta, nhất định phải ta liên quan vu cáo Thẩm Lãng, nói là hắn đá chết nhi tử ta. Đến Huyền Vũ thành về sau, Điền Hoành lại nhiều lần cảnh cáo ta, để ta cắn một cái Thẩm Lãng là hung thủ giết người. Nói lần này Thẩm Lãng hẳn phải chết không nghi ngờ, chỉ cần thành công chơi chết Thẩm Lãng, trượng phu ta sẽ trở thành Hàn Thủy trấn trạm trưởng."

Cái gì là ngưu bức hoang ngôn.

Bảy phần thật, ba phần giả!

Mà lúc này Tống thị nói đến, chính là nhất chân thực hoang ngôn.

Mấu chốt nàng cực kỳ bi thương là thật, nàng khắc cốt cừu hận cũng là thật.

"Nhất định là Điền Hoành giết chết nhi tử ta, mời đại nhân vì dân phụ làm chủ, mời đại nhân vì dân phụ làm chủ."

Tống thị không ngừng dập đầu, thanh âm vang vọng toàn bộ đại sảnh, để người không rét mà run.

Điền Hoành toàn thân run rẩy, chỉ vào Tống thị nói: "Ngươi, ngươi. . ."

Sau đó, hắn trực tiếp hướng Trương Xung quỳ xuống nói: "Đại nhân, cái này nhất định là Thẩm Lãng âm mưu, ngài không hiểu, cái này Thẩm Lãng âm hiểm cực kỳ ác độc, đây hết thảy đều là hắn âm mưu."

Thẩm Lãng trừng to mắt, như là vô tội bé thỏ trắng, bất đắc dĩ buông buông tay.

Ngươi tại sao có thể như thế oan uổng người nha?

Buổi tối hôm nay, ta một câu đều không có nói a, các ngươi vừa rồi vu oan ta giết người thời điểm, ta đều không có mở miệng cãi lại nha.

Làm người tại sao có thể thế này quá phận?

Trương Xung lạnh lùng chằm chằm Điền Hoành một chút.

Một trận này đã thua, những người này lại còn vọng tưởng lật về tới.

"Liễu Vô Nham, bắt người." Trương Xung thản nhiên nói.

Lời này mới ra, Thẩm Lãng trong lòng thở dài: "Lợi hại!"

Mặt ngoài nhìn, Trương Xung hạ lệnh thành chủ bắt người, thực tế lại là kịp thời dừng tổn hại, tóm chặt lấy quyền chủ động.

Bằng không Thẩm Lãng bước kế tiếp liền muốn hỏi trách Điền Hoành sai sử Tống thị vu cáo Thẩm Lãng, hãm hại phủ Bá tước tới tội danh.

Huyền Vũ thành chủ Liễu Vô Nham lòng tràn đầy đắng chát, trực tiếp vung tay lên nói: "Người tới, đem Điền Hoành, Tống Nghị cầm xuống! Đem Tống thị cũng cùng nhau mang về phủ thành chủ, nhất định phải thẩm ra một cái tra ra manh mối."

Lời này mới ra, Tống thị kinh hãi.

Nếu là đi phủ thành chủ, nàng nơi nào còn có mệnh tại a?

Nhưng là lúc này căn bản không cần Thẩm Lãng mở miệng, Bá tước phu nhân trực tiếp đi xuống, cũng không để ý Tống thị trên thân mùi khai, trực tiếp nắm tay nàng nói: "Thật sự là đáng thương nữ nhân, chỗ nào trải qua được các ngươi giày vò. Lại nói người chết vì lớn, người tới, đem thiếu niên này thi thể khiêng xuống đi, tìm một mảnh tốt mộ địa an táng."

Sau đó, Bá tước phu nhân hướng Tống thị nói: "Ngươi là Lãng nhi đồng hương, cũng coi là ta Huyền Vũ phủ Bá tước con dân, mấy ngày nay ngươi thuận tiện tốt ở tại ta trong phủ, miễn cho lại bị dọa dẫm phát sợ, thậm chí có nguy hiểm đến tính mạng."

"Ngài nói có đúng không? Thái Thú đại nhân." Bá tước phu nhân bỗng nhiên hướng Trương Xung hỏi.

Bá tước phu nhân cưỡng ép lưu lại Tống thị, trình độ nào đó là không hợp pháp.

Nhưng nàng là nữ nhân, cũng là một cái mẫu thân, làm như vậy không hợp pháp lại hợp lý.

Lúc này Thái Thú Trương Xung chẳng lẽ nói không được, ngươi nhất định phải đem Tống thị đưa đến phủ thành chủ đi?

Vậy hắn vị này Thái Thú đại nhân khuôn mặt nên cỡ nào dữ tợn?

Trương Xung để Liễu Vô Nham mang đi Điền Hoành, Bá tước phu nhân lưu lại Tống thị, cái này rất công bằng.

"Phu nhân nói rất có lý." Trương Xung nói.

Sau đó, Trương Xung hướng Ngôn Vô Kỵ nói: "Ngôn tiên sinh, lúc này cũng không còn sớm, không bằng chúng ta về thành bên trong nghỉ ngơi?"

Ngôn Vô Kỵ nói: "Được."

Sau đó, hai cái đại nhân vật cùng Huyền Vũ Bá tước nói lời tạm biệt.

"Liễu Vô Nham, vụ án này ngươi nhất định phải tra rõ ràng, cho tất cả mọi người một cái công đạo." Trương Xung nhàn nhạt phân phó nói.

"Vâng!" Liễu Vô Nham thành chủ cung kính nói.

Sau đó, hắn bỗng nhiên hét lớn một tiếng: "Người tới, đem Điền Hoành cùng Tống Nghị nhốt vào đại lao, ngày mai hậu thẩm."

Trương Xung hướng Bá tước đại nhân cáo biệt thời điểm, bỗng nhiên hướng Thẩm Lãng nhìn lại một chút, đối với Kim Trác nói: "Bá tước đại nhân, ngài cái này con rể thật đúng là để người lau mắt mà nhìn."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 66: Điền Hoành, Ta Muốn Chơi Chết Ngươi Nha!

Bá tước đại nhân tự mình đem Ngôn Vô Kỵ cùng Trương Xung hai người đưa ra phủ đi.

Thẩm Lãng cùng Liễu Vô Nham thành chủ rơi vào đằng sau.

Vị thành chủ này đại nhân rất không cao hứng, trên mặt lộ ra dối trá ưu nhã tiếu dung, bởi vì người đọc sách phải có phong độ, nhưng hắn ánh mắt hoàn toàn lạnh lẽo.

Điền Hoành bị hai vị thành chủ phủ võ sĩ áp lấy.

Lúc này, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, phảng phất muốn nuốt sống người ta!

Lần này hắn kế hoạch chu đáo, mà lại vừa lúc gặp được Tổng đốc sứ giả cùng Thái thú đại nhân tại phủ Bá tước, vốn cho rằng không có sơ hở nào.

Không ngờ Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này vậy mà như thế gian trá, không những tránh thoát một kích trí mạng này, hơn nữa còn ác độc cắn ngược một cái.

Thẩm Lãng tiến lên phía trước nói: "Điền bang chủ, ngươi làm gì muốn dùng như thế ánh mắt nhìn ta, quá dọa người."

"Thẩm Lãng, ngươi rất đắc ý đúng không?" Điền Hoành lạnh giọng nói.

"Không có, thật không có." Thẩm Lãng nói: "Ngươi không chết chúng ta nghiệt duyên liền không có kết thúc, ta làm sao lại đắc ý a? Ta là như thế nông cạn người sao?"

"Ta chết?" Điền Hoành cười to nói: "Làm ngươi mới xuân thu đại mộng, ai sẽ giết ta? Phủ thành chủ, Thái Thủ phủ?"

Điền Hoành lời này ngược lại là không có nói sai.

Liễu Vô Nham hạ lệnh đem hắn bắt bỏ vào đại lao, thật chỉ làm dáng một chút mà thôi.

Phủ thành chủ là Điền Hoành chỗ dựa, song phương hoàn toàn là quan hệ mật thiết.

Hắn tiến vào Huyền Vũ thành đại lao, vậy liền cùng về nhà đồng dạng.

Điền Hoành nói: "Thẩm Lãng, ta cam đoan với ngươi, trong vòng ba ngày ta liền có thể bình yên vô sự theo trong lao ra, mà lại không có nửa điểm tội ác."

Điểm ấy không chỉ có Điền Hoành tin tưởng, Thẩm Lãng cũng tin.

Điền Hoành trên thân là tội gì, Tống Sung cái chết hắn có hiềm nghi, nhưng dễ như trở bàn tay có thể thoát tội.

Về phần hắn bức bách Tống thị vu cáo Thẩm Lãng, phủ thành chủ hoàn toàn có thể xử vì thiếu giám sát, ta Điền Hoành không biết Tống Sung không phải ngươi Thẩm Lãng giết a, lòng đầy căm phẫn vì thuộc hạ lấy lại công đạo không phải rất bình thường sao?

Điền Hoành nghiến răng nghiến lợi nói: "Thẩm Lãng, ngươi biết ta vượt qua cửa này về sau, sẽ như thế nào làm sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không biết a."

Điền Hoành nói: "Ta sẽ đem sòng bạc tạm thời chuyển giao cho những người khác, như thế ta liền không có sơ hở. Sau đó ta dùng hết tất cả lực lượng, tất cả thời gian, tất cả thủ đoạn ngươi chơi chết ngươi. Ta mỗi ngày cũng chỉ làm một chuyện, nghĩ biện pháp chơi chết ngươi!"

Đây là Điền Hoành bất cẩn nhất chí.

Hiện tại sự nghiệp gì, lý tưởng gì, cái gì quyền thế, đều muốn vứt ở một bên, trước chơi chết trước mắt cái này nghiệt súc lại nói!

Hắn Điền Hoành theo bái nước đến Việt quốc, cho tới bây giờ chưa từng ăn qua thế này thiệt thòi lớn.

Hắn toàn bộ trong lòng tràn ngập chiến đấu khí tức, liền như là hắn cùng đệ đệ năm đó đào vong bái nước thời điểm như thế.

Thẩm Lãng nhìn qua Điền Hoành, ánh mắt kia phảng phất đang nhìn một người chết.

Thật sự là buồn cười, hai người chúng ta đều cùng nhau hận cùng nhau giết tới tình trạng này, ngươi cho rằng ta sẽ còn để ngươi sống trên thế giới này? Hoành ca ngươi cũng là thật là thuần chân.

Đón lấy, Thẩm Lãng tràn ra cực kỳ tiêu chuẩn mỹ nam tử mỉm cười, có chút nhe răng.

"Điền Hoành, ngươi lập tức muốn chết!"

Điền Hoành kinh ngạc, sau đó cười nói: "Ha ha ha, tiểu súc sinh ngươi nằm mơ giữa ban ngày."

Bên cạnh Liễu Vô Nham thành chủ cũng liếc về phía Thẩm Lãng một chút, ánh mắt kia phảng phất nhìn thằng ngốc.

Điền Hoành chết?

Mở vì cái gì trò đùa a?

Điền Hoành là hắn cây rụng tiền, là hắn sắc bén nhất vũ khí một trong, làm sao lại chết?

Muốn để bọn hắn giết chết Điền Hoành? Thật sự là nằm mơ giữa ban ngày a.

Liễu Vô Nham thành chủ thản nhiên nói: "Thẩm Lãng cô gia, vụ án này còn không có như vậy kết thúc, lời nói đừng bảo là đến như vậy tuyệt đối, nói không chừng ngày mai ta liền gọi đến ngươi vào thành chủ phủ."

Sau đó, hắn nhìn thấy Huyền Vũ bá đã đem Ngôn Vô Kỵ cùng Trương Xung Thái thú đưa ra phủ, không khỏi tăng tốc mấy bước, đuổi về phía trước.

Thành chủ đại nhân chỉ nhịn không được nói một ngụm, bằng không liền Thẩm Lãng loại này người ở rể thân phận, hắn nếu là tới cãi nhau, thật sự là bôi nhọ thân phận.

. . .

Rời đi phủ Bá tước sau.

Liễu Vô Nham đám người khom người đi theo sau lưng Trương Xung.

Lúc này ngay cả diễn kịch đều không cần, Điền Hoành đều không cần áp lấy đi.

"Thái thú đại nhân, ngài nhìn vụ án này làm như thế nào xử?" Liễu Vô Nham thành chủ nói.

Thái thú Trương Xung không để ý đến, vẫn như cũ cùng Ngôn Vô Kỵ đi lên phía trước.

Liễu Vô Nham tăng tốc mấy bước nói: "Thái thú đại nhân, cứ như vậy dễ như trở bàn tay bỏ lỡ cơ hội lần này, không khỏi quá đáng tiếc."

Trương Xung cùng Ngôn Vô Kỵ vẫn không có nói chuyện.

Lúc này phủ Bá tước bên ngoài, đen nhánh ép một chút hơn nghìn người vẫn không có tán đi.

Lúc này, những người này vẫn như cũ hô to: "Giao ra Thẩm Lãng, giết người thì đền mạng."

"Giao ra Thẩm Lãng, giết người thì đền mạng."

Trương Xung nhíu mày nói: "Điền Hoành, đêm nay ai bảo ngươi xuất hiện?"

Điền Hoành trực tiếp quỳ xuống đến, nói: "Tiểu nhân biết tội."

Hắn cùng Thẩm Lãng có thù, cho nên tối nay hãm hại Thẩm Lãng hiện trường, Điền Hoành căn bản cũng không nên xuất hiện.

Nhưng hắn thật nhịn không được a.

Hắn Điền Hoành là giang hồ thảo mãng, cũng không phải thánh nhân.

Báo thù thích nhất là cái gì, đương nhiên là mắt mở trừng trừng nhìn xem cừu nhân bị làm chết a.

Lúc này bất luận cái gì ngôn ngữ đều khó mà hình dung Điền Hoành nội tâm tới không cam lòng, bày ra tình cảnh lớn như vậy, vốn cho rằng nhất định có thể đem Thẩm Lãng đưa vào chỗ chết.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng nửa sợi tóc gáy đều không có thương tổn đến, ngược lại hắn Điền Hoành gây một thân tao.

Bất quá, hắn đối với mình an nguy là nửa điểm không lo lắng.

Ngày mai hắn liền có thể bình yên vô sự đi ra phủ thành chủ đại lao.

Rất đơn giản a, đem hết thảy tội ác đều đẩy lên Tống Nghị trên thân liền có thể.

Nhưng Điền Hoành thật không cam lòng bị Thẩm Lãng trốn qua một kiếp này.

"Thái thú đại nhân, lần này thật sự là ngàn năm một thuở cơ hội, chẳng những có thể dùng đem Thẩm Lãng đưa vào chỗ chết, hơn nữa còn có thể đem phủ Bá tước lôi xuống nước." Điền Hoành nói: "Mấu chốt tại Tống thị nữ nhân này, phủ thành chủ cùng Thái Thủ phủ hoàn toàn có thể đem nàng xem như mấu chốt nhân chứng gọi đến tới."

Hắn cho rằng, chỉ cần Trương Xung mở miệng, Bá tước đại nhân căn bản là không có cách cự tuyệt giao ra Tống thị.

"Chỉ cần nữ nhân này đổi lời nói, Thẩm Lãng liền khó thoát khỏi cái chết." Điền Hoành nói.

Ngôn Vô Kỵ nghe không vô, trực tiếp leo lên xe ngựa.

Trương Xung quay đầu, nhìn qua Điền Hoành một hồi lâu nói: "Ngươi còn muốn lật về ván này?"

Đương nhiên, ở đây mấy người gật đầu.

Trương Xung thản nhiên nói: "Người ta đi một bước nhìn ba bước, các ngươi lại câu nệ ở trước mắt, ham chiến không bỏ. Ngươi cho rằng Thẩm Lãng liền muốn thắng ván này sao? Hắn muốn ngươi chết!"

Lời này mới ra, Điền Hoành không khỏi kinh ngạc.

Thẩm Lãng muốn hắn chết, điểm ấy Điền Hoành đương nhiên biết rõ.

Nhưng bằng mượn Tống thị cắn ngược một cái, liền muốn để hắn Điền Hoành chết? Thật sự là nằm mơ giữa ban ngày a!

Phủ thành chủ cùng ta quan hệ thế nào? Thái Thủ phủ cùng ta quan hệ thế nào?

Liền Tống Sung cái chết vụ án này, ta Điền Hoành dễ như trở bàn tay liền có thể thoát thân a.

Trương Xung trực tiếp leo lên xe ngựa, đóng cửa lại, nói: "Đi giết Điền Thập Tam, chỉ mong các ngươi còn kịp!"

"Đi."

Trương Xung ra lệnh một tiếng, xe ngựa hướng phía Nộ Giang quận phương hướng rong ruổi mà đi, hắn thậm chí đều không có tại Huyền Vũ thành dừng lại, đi suốt đêm về.

Hắn lời này mới ra, Liễu Vô Nham cùng Trương Tấn sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Nháy mắt hiểu được.

Không sai, Thẩm Lãng hoàn toàn là đi một bước nhìn ba bước.

Mà bọn hắn lại còn tại Tống Sung cái chết bản án bên trên ham chiến, như thế cách cục khó trách Trương Xung sẽ thất vọng.

Bây giờ Điền Hoành bị bỏ tù.

Nếu là lúc trước hắn ngồi qua đủ loại ngập trời tội ác toàn bộ được công bố tại chúng, hậu quả kia sẽ như thế nào?

Mà Điền Thập Tam là hắn nhất người tâm phúc, Điền Hoành cái gì bí mật hắn không biết?

Liền Điền Hoành trên thân nhân mạng, mất đầu mười lần đều không đủ.

"Nhanh, mau phái người đi giết Điền Thập Tam!"

Lập tức, Trương Tấn, Điền Hoành đám người phái ra ba đợt cao thủ, tại bóng đêm yểm hộ xuống, hướng phía Điền Thập Tam trong nhà nhanh chóng mà đi.

. . .

Phủ Bá tước bên trong.

"Nương tử, không kịp giải thích, mau lên ngựa." Thẩm Lãng nói: "Ngươi võ công như thế nào? Rất lợi hại phải không?"

Mộc Lan gật đầu nói: "Ừm."

Nàng dâu, ngươi cái này không khiêm tốn a.

Thẩm Lãng nói: "Đối mặt Liễu Vô Nham, Trương Tấn, Điền Hoành phái ra ba đợt cao thủ, ngươi đánh thắng được sao?"

Mộc Lan gật đầu nói: "Không có vấn đề."

Lợi hại như vậy? Có chút hoài nghi a!

Thẩm Lãng nói: "Vậy nhanh lên, mời nương tử lập tức mang theo cao thủ đi Điền Thập Tam trong nhà, cứu tính mạng hắn."

"Được." Mộc Lan không nói hai lời, trực tiếp hạ lệnh: "Kim Hối, Kim Trung, Kim Trình, cưỡi lên nhất khoái mã, theo ta cùng đi."

Thẩm Lãng do dự vài giây đồng hồ nói: "Ta cùng đi."

Mộc Lan nghĩ một lát, gật đầu đồng ý.

"Nương tử, ta không biết cưỡi ngựa, ta có thể cùng ngươi cùng cưỡi một con ngựa sao?" Thẩm Lãng nói: "Ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không động tay động chân."

Mộc Lan không nói hai lời, trực tiếp đem Thẩm Lãng ném đến trên lưng ngựa.

"Giá!"

Mộc Lan mang theo ba cái cao thủ cùng một cái củi mục, cưỡi tuấn mã nhanh chóng xông ra phủ Bá tước, hướng phía Điền Thập Tam trong nhà rong ruổi mà đi.

. . .

Thẩm Lãng thật không có động tay động chân.

Không phải hắn không muốn a, vốn là hắn mượn cơ hội muốn ôm nương tử bờ eo thon, lại hoặc là giả vờ không cẩn thận đỉnh Mộc Lan dưới lưng động lòng người nơi nào đó.

Nhưng là, hắn ngồi tại Mộc Lan phía trước.

Mà lại Mộc Lan cưỡi ngựa nhanh như vậy, Thẩm Lãng cơ hồ toàn bộ hành trình đều ôm ngựa cổ, chỉ sợ mình đến rơi xuống, ngay cả dùng phía sau lưng đi cọ Mộc Lan ngực trọng yếu như vậy sự tình đều quên.

So với cái kia tràn ngập lực đàn hồi mềm mại va chạm, vẫn là mạng nhỏ quan trọng hơn a.

Ở nửa đường bên trên, Kim Trung nhịn không được hỏi: "Cô gia, chúng ta rõ ràng trước đó liền có thể đi cứu Điền Thập Tam, vì sao hiện tại mới đi, đuổi kịp thế này vội vàng?"

Thẩm Lãng liếc Kim Trung một chút.

Ánh mắt kia ý tứ không thể minh bạch hơn được nữa, ở đây mấy người ngươi trí thông minh thấp nhất a.

Người khác cũng không hỏi, hết lần này tới lần khác ngươi hỏi.

Kim Trình nói: "Nếu là địch nhân không giết Điền Thập Tam, chúng ta cứu vớt liền không có ý nghĩa, liền không cách nào làm cho Điền Thập Tam cùng Điền Hoành trở mặt thành thù, liền không cách nào đem Điền Hoành đưa vào chỗ chết."

Thẩm Lãng tròng mắt hơi híp.

Kim Trình, ngươi rất yêu biểu hiện a, ở đây năm người ngươi trí thông minh thứ hai đếm ngược.

. . .

Điền Thập Tam nhà tại Huyền Vũ ngoài thành, nhà hắn chung quanh từ đầu đến cuối đều có mười mấy tên Hắc Y bang võ sĩ bí mật trấn giữ theo dõi.

Liễu Vô Nham, Trương Tấn, Điền Hoành phái ra bí mật cao thủ tốc độ rất nhanh.

Vẻn vẹn không đến nửa canh giờ, mười mấy người liền đến đến Điền Thập Tam nhà bên ngoài viện.

Điền Hoành phái ra là hai cái võ công cao thượng nhất con, Điền Đại Hòa Điền bảy.

Điền Đại nhìn qua trong cửa sổ thân ảnh, thản nhiên nói: "13, đừng trách nghĩa phụ lòng dạ ác độc. Ngươi biết quá nhiều, ngươi không chết lời nói, nghĩa phụ liền nguy hiểm."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 67: Miểu Sát Cứu 13! Rửa Sạch Sẽ Cổ Chờ Chết Đi

Điền Thập Tam nằm ở trên giường, ánh mắt đờ đẫn mà nhìn xem trần nhà.

Vẻn vẹn mấy ngày thời gian, hắn trọn vẹn gầy một vòng lớn, mặt mọc đầy râu cặn bã con, con mắt đều thật sâu lõm xuống dưới.

Cách hắn bị đánh gãy hai chân đi qua ba ngày.

Ba ngày này ba đêm, hắn đều không có chợp mắt qua.

Hắn thế giới, đã sụp đổ hơn phân nửa.

Tại Điền Hoành tất cả nghĩa tử bên trong, Điền Thập Tam là trung thành nhất, cũng là xuất sắc nhất.

Hắn thật coi Điền Hoành là thành phụ thân, xem như thần tượng, xem như chủ nhân.

Trên thực tế, Trương Tấn mời chào qua hắn, Liễu Vô Nham cũng mời chào qua hắn, hắn đều không có đáp ứng, vẫn như cũ đi theo nghĩa phụ bên người.

Hắn theo nhỏ đi theo phụ mẫu chạy nạn đến Huyền Vũ thành, là Điền Hoành cho hắn một bát cơm ăn, đồng thời dạy hắn tập võ.

Không có Điền Hoành, cũng không có ngày hôm nay tới Điền Thập Tam.

Nhưng mà, làm Điền Hoành vì sòng bạc lợi ích mà đánh gãy hắn hai chân.

Lúc kia, Điền Thập Tam trong lòng thần tượng phá diệt.

Đối với Thẩm Lãng, hắn lúc này nội tâm thật ra thì không có quá thống hận, hắn đi bắt Thẩm Lãng người nhà là phụng mệnh làm việc.

Thẩm Lãng muốn đánh gãy hắn hai chân, cũng là giết gà dọa khỉ mà thôi, chân chính mục tiêu là nghĩa phụ Điền Hoành, mà không phải hắn Điền Thập Tam.

Hắn Điền Thập Tam chỉ một con cờ mà thôi.

Ngày đó, Thẩm Lãng uy hiếp Điền Hoành không được cho Điền Thập Tam đưa tiền, không chiếm được thăm viếng, không cho phép phái đại phu vì Điền Thập Tam trị liệu.

Nhưng Điền Hoành không có làm như vậy, vào lúc ban đêm hắn liền tự mình đến Điền Thập Tam trong nhà, mặc dù trên miệng không có bất kỳ cái gì xin lỗi, nhưng lại tự thân vì hắn nối xương.

Mà lại, còn cho Điền Thập Tam phụ mẫu một trăm kim tệ.

Mời đến tốt nhất đại phu vì hắn trị thương, mà lại chuẩn bị tốt nhất thuốc trị thương.

Nhưng Điền Thập Tam không có bất kỳ cái gì phản ứng, nội tâm thần tượng phá diệt, liền rốt cuộc dán lại không nổi.

Ngày đó Điền Hoành rời đi thời điểm, ánh mắt tràn ngập áy náy, khàn khàn nói: "13, ngươi yên tâm, nghĩa phụ nhất định sẽ báo thù cho ngươi, sẽ đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh. Ngày sau kế thừa ta y bát, chỉ có ngươi Điền Thập Tam."

Một khắc này, Điền Thập Tam tâm thoáng ấm áp một chút xíu.

Mặc dù còn không có tha thứ nghĩa phụ, nhưng nội tâm vết thương cuối cùng khép lại một chút xíu.

Hắn không nói lời nào, nhưng là mình nội tâm lại phi thường rõ ràng.

Cứ việc nghĩa phụ đánh gãy hắn hai chân, nhưng là. . . Muốn để hắn Điền Thập Tam như vậy phản bội Điền Hoành?

Tuyệt không có khả năng!

Điền Thập Tam đoán trước, Thẩm Lãng sẽ xuất hiện ở trước mặt hắn, dùng tiền tài cùng địa vị thu mua hắn, để hắn cắn ngược lại nghĩa phụ Điền Hoành một ngụm.

Sau đó, hắn Điền Thập Tam sẽ một ngụm xì đi qua.

Tiểu bạch kiểm, làm ngươi ban ngày đại mộng, hung hăng đánh Thẩm Lãng mặt.

Mặc dù ta đối với nghĩa phụ Điền Hoành rất thất vọng, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không bị ngươi cái này không biết xấu hổ hạng người thu mua, ngươi gian kế mơ tưởng đạt được.

Sau đó, hắn một mực chờ lấy Thẩm Lãng đến thu mua hắn, ba ngày ba đêm không có nhắm mắt.

Bản núi lớn gia tiểu phẩm bên trong có một câu nói, đời ta liền chỉ vào cái chuyện cười này công việc.

Mà Điền Thập Tam lúc này trong lòng bi thương tại tâm chết, liền chỉ vào đánh mặt Thẩm Lãng cái này thoải mái điểm công việc.

Kết quả Thẩm Lãng căn bản liền không có xuất hiện.

Cái này ngược lại để Điền Thập Tam trong lòng đại hận, hỗn đản Thẩm Lãng ngươi còn không mua thu mua ta?

Ngươi muốn ta chờ ngươi tới khi nào a?

Ta chống đỡ cỗ này khí, chính là vì đánh ngươi mặt a.

Mà liền tại lúc này, bên ngoài vang lên tiếng bước chân.

Điền Thập Tam trong lòng hơi động.

Thẩm Lãng, ngươi rốt cục đến thu mua ta sao?

Thế là hắn nhắm mắt lại, ấp ủ tâm tình mình cùng biểu lộ.

Đợi chút nữa nhất định phải hung hăng đánh mặt.

Thẩm Lãng, ngươi muốn ta phản bội nghĩa phụ? Nằm mơ đi!

. . .

Nhưng mà. . .

Làm Điền Thập Tam khi mở mắt ra sau, nhìn thấy là sáu ánh mắt.

Sáu cái người áo đen, đem hắn giường vây quanh.

Cứ việc sáu người này che kín mặt, nhưng Điền Thập Tam vẫn là nhận ra ba cái.

Một cái là phủ thành chủ cao thủ, Liễu Thành Nhân.

Mặt khác hai cái là hắn nghĩa huynh, Điền Đại, Điền Thất.

Trong chớp nhoáng này!

Điền Thập Tam trong lòng toàn bộ thế giới, đều triệt để sụp đổ hủy diệt.

Chân chính hoàn toàn tâm chết!

Bi thương tại tâm chết!

"Đại ca, Thất ca, nghĩa phụ để các ngươi tới giết ta đúng không?" Điền Thập Tam khàn khàn nói.

Thanh âm kia, phảng phất bị giấy ráp mài qua.

Điền Hoành hai cái nghĩa tử, Điền Đại cùng Điền Thất một tiếng không nói.

Điền Thập Tam trong mắt nước mắt im lặng trượt xuống, khóe miệng máu tươi tràn ra.

Hắn không nói gì nữa, chỉ nhẹ nhàng xé toang mình quần áo một góc.

Im lặng quyết liệt! Xé bào đoạn nghĩa!

Từ nay về sau, hắn không còn là Điền Hoành nghĩa tử.

Cứ việc loại này quyết liệt, không có chút ý nghĩa nào.

"Điền Đại, Điền Thất, động thủ đi." Điền Thập Tam nói: "Nhưng là bỏ qua cha mẹ ta, bọn hắn cái gì cũng không biết."

Sau đó, Điền Thập Tam hai mắt nhắm lại chờ chết.

"Thật có lỗi, phải nhổ cỏ tận gốc." Điền Đại nói.

Điền Thập Tam bỗng nhiên nổi giận mà lên, khàn giọng quát: "Họa không bằng người nhà a!"

Miệng đầy huyết vụ, theo hắn gầm thét phun ra.

Một lát sau, Điền Thập Tam phụ mẫu bị bắt tới, ngay trước hắn mặt đè xuống té quỵ dưới đất, hai chi kiếm nằm ngang ở hai cái lão nhân trên cổ.

Hai lão nhân này run lẩy bẩy, khóc lớn lên tiếng.

Điền Thập Tam hốc mắt vỡ ra, chảy ra huyết lệ nói: "Vì sao a? Vì sao a?"

Điền Đại nói: "Ngươi biết quá nhiều, ngươi như còn sống sẽ uy hiếp được nghĩa phụ an toàn."

Điền Thập Tam nói: "Ta chưa hề nghĩ tới phản bội hắn a, ta tình nguyện chết cũng sẽ không phản bội hắn a, như Huyền Vũ phủ Bá tước người đến thu mua ta, ta sẽ chỉ hung hăng xì bọn hắn một mặt a."

"Ai biết?" Điền Đại yếu ớt nói: "Chúng ta không nguyện ý bốc lên như thế phong hiểm."

Lúc này, Điền Thập Tam trong lòng, toàn bộ giang hồ đều triệt để sụp đổ.

Nguyên lai, giảng nghĩa khí cũng chỉ có một mình ta a?

Ta còn tưởng rằng ta rất khốc, kết quả lại là một cái kẻ ngu.

"Động thủ đi, đưa 13 huynh một nhà lên đường." Trương Tấn dưới trướng cao thủ nói: "Người một nhà, liền muốn chỉnh chỉnh tề tề."

Bốn người, bốn chi kiếm bỗng nhiên đâm về Điền Thập Tam.

Hai người khác kiếm, hướng phía Điền Thập Tam phụ mẫu cổ vạch một cái.

"A. . ."

Không nghĩ tới, lúc này Điền Thập Tam bỗng nhiên bỗng nhiên bạo khởi, toàn bộ thân thể như là như đạn pháo, bỗng nhiên nhào về phía muốn giết hắn phụ mẫu hai tên sát thủ.

Cái kia hai cái sát thủ, vậy mà trực tiếp bị hắn ngã nhào xuống đất.

"Phốc đâm, phốc đâm, phốc gai. . ."

Điền Thập Tam trong tay áo kiếm gãy, thiểm điện xuất kích.

Nháy mắt, hai cái này sát thủ cổ trực tiếp bị chặt đứt, máu tươi bão táp mà ra, thân thể không ngừng run rẩy.

Không ai từng nghĩ tới, Điền Thập Tam hai chân gãy, lại còn có như thế sức chiến đấu, thật sự là sắc bén.

Nhưng là một giây sau.

"Phốc!" Điền Đại kiếm, bỗng nhiên đem Điền Thập Tam đóng ở trên mặt đất.

"13, có ý nghĩa sao?" Điền Đại hỏi.

Điền Thập Tam nói: "Ta biết cứu không phụ mẫu, nhưng làm nhi tử dù là đánh bạc tính mệnh cũng phải thử một lần, như thế mới có thể chết mà không tiếc."

Lúc này, Điền Thập Tam chân thể sẽ tới lúc ấy Thẩm Lãng muốn cứu tấm lòng của cha mẹ tình, cảm nhận được hắn vì sao dây vào sứ Kim Mộc Lan tâm tình.

"Ngươi nha!" Điền Đại thở dài nói, sau đó theo trong tay áo rút ra chủy thủ, hướng phía Điền Thập Tam cổ bỗng nhiên vạch tới.

"Không, đừng có giết ta nhi tử. . ." Điền Thập Tam phụ mẫu một tiếng thê hô, trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Điền Thất tiến lên, chủy thủ xẹt qua, muốn hời hợt mở ra đây đối với lão nhân cổ.

Nhưng mà. . .

Tiếp theo trong nháy mắt.

Một trận làn gió thơm.

Trong phòng, phảng phất bỗng nhiên sáng rõ.

Một đạo kiếm quang, một trương tuyệt mỹ thân ảnh đột nhiên xuất hiện.

Đinh đinh đang đang, một trận giòn vang.

Nhanh như thiểm điện.

Thế sét đánh không kịp bưng tai.

Bốn cái sát thủ kiếm trong tay, toàn bộ vỡ vụn.

Bốn cái sát thủ cổ tay, toàn bộ trúng kiếm.

Điền Đại chỉ cảm thấy cổ tay một băng, sau đó kinh hãi phát hiện, mình tay phải vậy mà rơi, vết cắt chỉnh chỉnh tề tề.

Không chỉ là Điền Đại, bốn cái sát thủ tay phải, toàn bộ rơi.

Sau đó, bọn hắn mới nhìn rõ ràng tới này cá nhân.

Huyền Vũ thành công chúa, đệ nhất mỹ nhân, Kim Mộc Lan.

Chân chính khủng bố như vậy a!

Điền Đại biết rõ Kim Mộc Lan võ công rất cao, nhưng cũng hoàn toàn không nghĩ tới sẽ cao đến nước này.

Nàng mới mấy tuổi a?

Dùng một đối bốn, vậy mà tuyệt đối miểu sát!

Như thế võ công, cũng chỉ có nghĩa phụ Điền Hoành, có thể tới địch nổi đi!

. . .

Thẩm Lãng đi tới thời điểm, chiến đấu đã sớm kết thúc.

Hắn ngơ ngác nhìn bốn cái tay gãy nam nhân, lại nhìn một chút mình nương tử.

Quá, quá nhanh đi.

Ta còn không có tiến đến, ta cái gì cũng không có thấy a, ngươi liền kết thúc.

"Nương tử, ta. . . Ta cái gì cũng không có thấy a, ngươi có thể lại biểu diễn một chút sao?" Thẩm Lãng nói.

Lập tức, bốn cái sát thủ nhanh chóng đem mình may mắn còn sống sót tay trái co lên tới.

Ta Thẩm Lãng thật sự là có mắt không biết Thái Sơn a, nương tử của ta lợi hại như vậy, thật sự là một điểm chuẩn bị tâm lý đều không có a.

Thẩm Lãng hỏi: "Nương tử ngươi lợi hại như vậy, một người đều có thể giải quyết, vì sao còn phải mang ba cái cao thủ đến a."

Mộc Lan nhàn nhạt nhìn mình tiểu bạch kiểm phu quân một chút.

Thẩm Lãng xem xét, phát hiện Kim Trung, Kim Hối, Kim Trình đứng là hình tam giác, đem hắn Thẩm Lãng bao ở giữa.

Hắn hiểu được.

Ba người này không phải đến đánh nhau, là đến bảo hộ hắn cái này mỹ nam tử.

"Nương tử, vạn nhất chúng ta cãi nhau, ngươi sẽ động thủ đánh ta sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Mộc Lan không nói lời nào.

Thẩm Lãng nói: "Nàng dâu, vạn nhất có một ngày ngươi điểm nộ khí muốn đầy thời điểm, xem ở vợ chồng tình cảm bên trên ngươi nhắc nhở một câu a, ta tốt sớm chạy trốn."

Kim Trung, Kim Hối hai người nhịn không được nghiêng mặt đi.

Như thế cô gia, thật là khiến người ta không đành lòng nhìn thẳng a.

Mộc Lan không thể nhịn được nữa, hung hăng trắng Thẩm Lãng một chút.

Đạo này bạch nhãn lực sát thương, so vừa rồi một kiếm kia còn muốn lợi hại hơn, kiều mị đến quả thực để nhân hồn đều muốn bay.

. . .

Thẩm Lãng đi đến Điền Đại các loại bốn cái sát thủ trước mặt.

Thẩm Lãng hỏi: "Nương tử, ta tại khoảng cách này nói chuyện cùng bọn họ, an toàn sao?"

Mộc Lan quay mặt đi, nghiến răng nghiến lợi nói: "An toàn."

Thẩm Lãng hướng về phía Điền Đại, thản nhiên nói: "Trở về nói cho Điền Hoành, rửa sạch sẽ cổ chờ chết đi!"

"Nói cho Liễu Vô Nham thành chủ cùng Trương Tấn, giết Điền Hoành thời điểm, nhớ kỹ mời ta đi xem lễ, ta đã lớn như vậy còn không có gặp qua mất đầu đâu."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 68 + 13 Quỳ Sát Hiệu Trung! Kiêu Hùng Mạt Lộ

Điền Đại nghe Thẩm Lãng lời nói về sau, nhịn không được gương mặt run rẩy một chút.

Điền Thập Tam biết rõ nghĩa phụ bí mật, thậm chí so với hắn Điền Đại còn nhiều hơn, có thật nhiều sự tình thậm chí liên lụy tới phủ thành chủ.

Một khi tuôn ra, chính là to lớn tới bê bối.

Cho nên, hiện tại Điền Hoành trở thành Liễu Vô Nham thành chủ một quả bom.

Hoặc là do chính hắn sớm diệt đi.

Nếu để cho Thẩm Lãng đến nổ, hậu quả kia không tưởng tượng nổi.

Thẩm Lãng lại nói: "Điền Thập Tam ta mang đi, các ngươi có ý kiến sao?"

Đối diện bốn tên sát thủ không có chút nào âm thanh.

Lợi hại như vậy Kim Mộc Lan tại bên cạnh, bọn hắn có thể có ý kiến gì không?

"Tốt, các ngươi trở về đi, nhớ kỹ giúp ta truyền lời a." Thẩm Lãng nói: "Mặt khác, các ngươi tay gãy địa phương tại ra máu, có thể tuyệt đối đừng trên đường chết a, muốn chết cũng đem lời đưa đến lại chết."

Điền Đại đám người gương mặt lại co quắp một trận.

"Tiểu bạch kiểm, mả mẹ nó mẹ ngươi, nếu không phải lão bà ngươi lợi hại, ta tứ chi toàn gãy đều có thể chơi chết ngươi." Đương nhiên Điền Đại chỉ có thể oán thầm, ở trong lòng mắng lấy qua đã nghiền.

Bất quá Thẩm Lãng để bọn hắn đi, bọn hắn cũng chưa đi, mà là nhìn về phía Kim Mộc Lan.

Mộc Lan không nói gì, chỉ đem ánh mắt rủ xuống.

Bốn cái sát thủ không nói hai lời, nhặt lên mình tay gãy, trực tiếp đi.

Lúc ra cửa sau, chỉ thấy được bên ngoài trong đêm tối, chỉnh chỉnh tề tề mười mấy cái phủ Bá tước kỵ binh, trong tay cường nỗ nhắm chuẩn Điền Đại bốn người.

Những kỵ binh này mặc dù chậm Mộc Lan một bước, nhưng cũng rất nhanh chạy đến, Bá tước đại nhân làm việc rất bảo thủ.

Mà canh giữ ở bên ngoài trạm gác ngầm mười mấy tên Hắc Y bang võ sĩ, toàn bộ chết.

Điền Đại các loại bốn tên sát thủ trở mình lên ngựa, cực nhanh hướng phía Huyền Vũ thành chạy như bay.

Bọn hắn biết rõ!

Thiên đại phiền phức tới.

Thiên đại tai họa tới.

. . .

Trong phòng.

Thẩm Lãng đi đến Điền Thập Tam trước mặt.

Hắn nhìn thấy một chi kiếm đem Điền Thập Tam đóng ở trên mặt đất, không khỏi duỗi ra một cái tay muốn đem nó rút ra, tư thái tiêu sái mà hời hợt.

"Ừm!"

Mẹ trứng, cắm vào sâu như vậy, rút ra không ra.

Qua hai giây, Thẩm Lãng duỗi ra hai cánh tay cùng một chỗ dùng sức.

Đem chi kia kiếm rút ra.

Sau đó, hắn nhìn xem Điền Thập Tam, không có bất kỳ cái gì mời chào thu mua ngôn ngữ.

Cái gì kim tệ? Địa vị gì? Cam kết gì?

Một cọng lông đều không có.

Điền Thập Tam nhìn xem sống sót sau tai nạn phụ mẫu, nhìn xem Nhị lão đầu bên trên tóc trắng.

Hắn cũng không nói gì, đi thẳng tới Thẩm Lãng trước mặt quỳ xuống, đem cái trán dán tại trên mặt đất, đem toàn bộ thân thể hoàn toàn nằm rạp trên mặt đất.

Người thông minh a!

Từ nay về sau, hắn chính là Thẩm Lãng chó săn.

Chính là loại kia cái gì công việc bẩn thỉu mệt nhọc đều muốn làm, không có bất kỳ cái gì phản kháng chỗ trống, không có bất kỳ cái gì cò kè mặc cả chỗ trống chó săn.

Không biết vì cái gì, hắn buồn theo tâm đến, nước mắt tuôn trào ra, toàn bộ thân thể đều tại run rẩy.

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Ngươi khóc đến thương tâm như vậy, xem ra không phải như vậy cam tâm tình nguyện a."

Điền Thập Tam lập tức thu hồi tất cả nước mắt.

Bày ra thế này một cái bụng dạ hẹp hòi chủ tử, ngày tháng sau đó chỉ sợ khổ sở a.

Thẩm Lãng nói: "Về sau, ngươi liền gọi Thẩm Thập Tam."

"Vâng, chủ nhân." Điền Thập Tam dập đầu nói.

A, không đúng.

Là Thẩm Thập Tam.

Thẩm Lãng nói: "Cha mẹ ngươi muốn vào ở phủ Bá tước, vạn nhất ngươi có cái gì làm loạn, vạn nhất ngươi không nghe lời, cha mẹ ngươi trong tay ta, chúng ta song phương đều yên tâm, ngươi nói đúng không?"

Mộc Lan đưa nàng tuyệt mỹ vô song đôi mắt nhìn về phía trần nhà.

Không biết vì sao, lúc này nàng có chút muốn cùng cái này phu quân phân rõ giới hạn.

Đem người ta phụ mẫu trừ làm con tin, ngươi còn nói đến thế này lẽ thẳng khí hùng.

"Vâng, chủ nhân." Thẩm Thập Tam lại một lần nữa dập đầu, đem cái trán dán tại Thẩm Lãng giày trên mặt.

Thẩm Lãng lập tức nhiệt tình đem hắn dìu dắt đứng lên nói: "Mau mau, Ngươi còn gãy lấy chân đâu, tại sao có thể quỳ trên mặt đất a? Đất này bên trên vừa ướt lại lạnh."

Diễn kỹ này, giả quá mức điểm.

. . .

Trong phủ thành chủ.

Liễu Vô Nham thành chủ nghe tâm phúc báo cáo, sắc mặt tái nhợt.

Lần này đi giết Điền Thập Tam, tổng cộng đi sáu cái sát thủ, Liễu Vô Nham cũng phái đi hai cái.

Kết quả hai cái đều chết.

Đương nhiên cái này không trọng yếu, mấu chốt là Điền Thập Tam không chết, bị Thẩm Lãng cứu.

Trời đánh Thẩm Lãng, trời đánh tiểu bạch kiểm a.

Vậy mà mọi chuyện đều nhanh bên trên một bước.

Hắn cùng Trương Tấn tốc độ đã thật nhanh, vừa ra phủ Bá tước đại môn liền phái sát thủ đi giết Điền Thập Tam.

Không nghĩ tới, vẫn là trễ một bước.

Tên tiểu bạch kiểm này thật sự là gian trá ngoan độc a!

Tâm phúc phụ tá nói: "Đại nhân, hiện tại phiền phức!"

Đúng vậy a, có đại phiền toái.

Điền Thập Tam là Điền Hoành tâm phúc, Hắc Y bang cái gì bí mật hắn cơ hồ đều biết.

Điền Hoành tội ác từng đống, trong tay có bao nhiêu cái nhân mạng?

Thậm chí, rất nhiều công việc bẩn thỉu đều là vì rất nhiều đại nhân vật làm.

Có thể nói, Điền Hoành những này tội ác một khi công khai, mất đầu mười lần đều không đủ.

Mà những này tội ác, Điền Thập Tam trong tay đều có chứng cứ, nhân chứng vật chứng đều có thể tìm ra.

Trước đó Điền Hoành là một thanh hảo đao, mà bây giờ thì trở thành khoai lang bỏng tay.

Đương nhiên dùng bom để hình dung thích hợp hơn, chỉ bất quá thế giới này còn không có cái đồ chơi này.

Hoặc là tìm một cái an toàn địa phương sớm dẫn bạo.

Hoặc là do Thẩm Lãng đến dẫn bạo, vậy liền thật đáng sợ, cục diện sẽ hoàn toàn sẽ mất đi khống chế.

Tâm phúc phụ tá nói: "Đại nhân, Điền Hoành không gánh nổi."

"Ầm!" Liễu Vô Nham bỗng nhiên một đập cái bàn.

Ai cũng biết, Điền Hoành là hắn Liễu Vô Nham thành chủ chó săn, vì hắn làm bao nhiêu công việc bẩn thỉu mệt nhọc?

Tại đầu nhập Trương Tấn trước đó, Liễu Vô Nham thành chủ là Điền Hoành thứ nhất chỗ dựa.

Điền Hoành hàng năm kiếm tiền, có hai thành tiến vào hắn Liễu Vô Nham trong túi eo.

Một khi giết Điền Hoành, cái này hàng năm tổn thất kinh tế đều chịu không à.

"Một khi ta thật giết chết Điền Hoành, chẳng phải là tự đoạn cánh tay, hơn nữa còn mặt mũi mất hết." Liễu Vô Nham nói: "Huyền Vũ bá còn không có xuất thủ, ta vậy mà tại hắn người ở rể trên tay thiệt thòi lớn, truyền đi không phải để người chế nhạo?"

Tâm phúc phụ tá muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng không có mở miệng.

"Trương Tấn đâu?" Liễu Vô Nham hỏi: "Hắn nhưng là Điền Hoành càng lớn chỗ dựa, trên danh nghĩa hàng năm kiếm tiền càng nhiều."

Tâm phúc phụ tá nói: "Biết được ám sát Điền Thập Tam tin tức thất bại về sau, hắn ra roi thúc ngựa tiến đến bẩm báo Thái thú đại nhân."

. . .

Đạt được Điền Thập Tam đã bị Thẩm Lãng cứu tin tức về sau, Trương Tấn ngay lập tức trở mình lên ngựa, dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo phụ thân xe ngựa.

Hơn một canh giờ về sau, Trương Tấn đuổi kịp.

"Phụ thân, chúng ta ám sát Điền Thập Tam thất bại, bây giờ người này đã rơi vào Thẩm Lãng trong tay."

Trương Xung nghe được tin tức này về sau, cũng không có bao nhiêu ngoài ý muốn.

"Vậy ngươi còn đuổi theo làm cái gì?" Trương Xung nói: "Làm ngươi nên làm việc a."

Hắn một câu nói toạc ra Trương Tấn tâm tư.

Nếu như Trương Tấn nguyện ý giết Điền Hoành, cái kia đã sớm động thủ. Hắn đuổi kịp Trương Xung xe ngựa, chính là muốn cứu Điền Hoành.

Trương Tấn nói: "Cái này Điền Hoành vừa mới đầu nhập nhà chúng ta, nếu để cho hắn cứ như vậy chết, đối với bên ta sĩ khí có hại. Mà lại. . ."

Trương Tấn còn chưa nói hết.

Điền Hoành đầu nhập Trương gia, dâng ra hàng năm 35% thu nhập.

Nhưng số tiền kia hiện tại Trương gia căn bản cũng không có cầm tới, nếu để Điền Hoành chết, chẳng phải là tổn thất to lớn?

Trương Xung nói: "Ngươi cảm thấy Huyền Vũ Bá tước cùng Đông Giang Bá tước so ra như thế nào?"

Trương Tấn nói: "Đông Giang Bá tước ương ngạnh phách lối, nhìn cường đại, kì thực sơ hở trăm chỗ. Huyền Vũ Bá tước bảo thủ, nhìn như mềm yếu, nhưng như là rùa đen đồng dạng, không chỗ hạ thủ."

Trương Xung nói: "Cho nên cùng Huyền Vũ bá đấu tranh không phải một sớm một chiều chi công, ngươi gấp cái gì?"

Trương Tấn nói: "Nhưng là. . ."

Trương Xung cả giận nói: "Làm thống soái trọng yếu nhất là cái gì?"

Trương Tấn nói: "Cách cục phải lớn, muốn xem thoả thích toàn cục. Không cần để ý một thành một chỗ chi thất, làm một chỗ chiến cuộc thất bại liền muốn lập tức dừng tổn hại, tuyệt đối không thể ham chiến, nhất là tránh liên tục không ngừng đầu nhập tài nguyên lâm vào vũng bùn bên trong."

Trương Xung nói: "Ngươi tất nhiên cái gì đều hiểu, vì sao còn đến hỏi ta?"

Thế giới này vốn chính là như thế, hiểu là một chuyện, nhưng có thể làm được hay không lại là một chuyện.

Như giết Điền Hoành, chẳng phải là để Thẩm Lãng cái kia tặc tử đắc ý sao?

"Đi, giết Điền Hoành." Trương Xung trực tiếp đương đạo.

Sau đó, hắn lại một lần nữa đóng cửa xe, hạ lệnh: "Đi."

Xe ngựa lại một lần nữa xuất phát, chạy về Nộ Giang quận thành.

Trương Tấn trong lòng không cam lòng giận dữ, bắt lấy trong tay roi, hung hăng quật mặt đất.

Hắn không khỏi nhớ tới trước đó Thẩm Lãng bức bách Điền Hoành đánh gãy Điền Thập Tam hai chân một màn kia.

Sao mà tương tự a?

Ngày đó Điền Hoành là bực nào sỉ nhục nhục?

Như hắn bị ép giết Điền Hoành, bực này sỉ nhục chẳng phải là cùng lúc ấy tới Điền Hoành giống nhau như đúc.

Hoàn toàn là ba ba ba đánh mặt a!

. . .

Hắc Y bang tòa thành bên trong!

Liễu Vô Nham cùng Điền Hoành đám người thật đúng là quá phận, ngay cả hí cũng không nguyện ý diễn, lúc này Điền Hoành vốn hẳn nên tại trong phòng giam.

"Nghĩa phụ, 13 bị Thẩm Lãng cứu." Điền Đại tay gãy đã băng bó lại, run giọng nói: "Mà lại, cái kia tiểu súc sinh chuyên môn chờ lấy, để chúng ta sắp giết 13 thời điểm, để vợ hắn Kim Mộc Lan xuất thủ cứu giúp."

Điền Hoành gương mặt bỗng nhiên co quắp một trận.

Lúc ấy hình tượng hắn đã có thể tưởng tượng.

Thật ác độc tiểu bạch kiểm a, sớm không xuất thủ, muộn không xuất thủ, hết lần này tới lần khác đợi đến Điền Thập Tam muốn khi chết sau lại ra tay.

Cái này Điền Thập Tam sẽ trở thành hắn Thẩm Lãng chó săn, mà lại đầy ngập cừu hận đều sẽ đối với Điền Hoành dâng lên mà ra.

Những năm này Điền Hoành giết bao nhiêu người, phạm bao nhiêu tội?

Cái này còn không phải mấu chốt nhất, mấu chốt nhất là hắn vì rất nhiều đại nhân vật đều làm qua công việc bẩn thỉu.

Một khi Điền Thập Tam tuôn ra tới.

Thiên hạ, không người có thể cứu hắn.

Điền Hoành phất phất tay, Điền Đại rời đi.

Điền Hoành ngửa đầu nhìn về phía nóc nhà, đầu óc nhớ lại năm đó ở Phái quốc Thiên Long tiêu cục thời gian.

Hai người ở dưới ánh tà dương chạy.

Hai người tại tuyết địa bên trong cuồng võ.

Kia thật là cảm xúc mạnh mẽ thiêu đốt năm tháng a, đó là chúng ta mất đi thanh xuân.

Hiện tại, rốt cục muốn tới cuối cùng sao?

Điền Hoành hai hàng trọc lệ trượt xuống.

Nếu như thời gian có thể đảo lưu, ngày đó ta nhất định đem Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này súc sinh rút gân lột da, chém thành muôn mảnh.

Chém thành muôn mảnh!

"A. . ."

Điền Hoành điên cuồng gào thét, như là thụ thương tới dã thú.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 69: Công Khai Thẩm Phán! Thảm Liệt Mà Chết

"Ầm!"

Bi phẫn tới cực điểm Điền Hoành, nhịn không được một chưởng vỗ hạ.

Lập tức, một trương kiên cố cái bàn nháy mắt chia năm xẻ bảy.

Thật dài hô một hơi.

Điền Hoành miệng bên trong thì thầm: "Hai ngốc, thật xin lỗi, thật xin lỗi."

Hắn đi vào gian phòng của mình, nơi này là Hắc Y bang cấm địa.

Đẩy ra một cái giá sách xuất hiện một cái vòng treo, đưa tay kéo một phát, lập tức xuất hiện một cái cửa ngầm.

Xuất ra chìa khoá, mở ra cái này đúc bằng sắt cửa ngầm, xuất hiện một đầu mật đạo, thâm nhập dưới đất.

Điền Hoành đi vào mật đạo cuối cùng, lại xuất hiện một cánh cửa.

Cách lấy cánh cửa, nghe được bên trong truyền đến thanh âm.

"Hai mươi tám vạn, bảy ngàn, ba trăm năm mươi hai."

"Hai mươi tám vạn, bảy ngàn, ba trăm năm mươi ba."

Giống như có người đang không ngừng đếm xem.

Điền Hoành lấy thêm ra một cái chìa khóa, mở ra cánh cửa này đẩy ra.

Bên trong lập tức truyền đến vô cùng tiếng vui mừng âm: "Ca, ta còn không có đếm tới ba mươi vạn, ngươi liền đến nhìn ta a."

"Đúng vậy a." Điền Hoành thay đổi ôn hòa khuôn mặt tươi cười, đi vào, đem hộp cơm để lên bàn.

Trong này là một gian mật thất, có hơn một trăm mét vuông khoảng chừng, tất cả địa phương đầy đủ mọi thứ, thậm chí còn có phòng luyện công.

Bên trong cái kia tráng hán tranh thủ thời gian xốc lên hộp cơm, ngoạm miếng thịt lớn, uống từng ngụm lớn nước ngọt.

"Ca, ngươi đối ta thật tốt." Tráng hán hướng Điền Hoành lộ ra cười ngây ngô.

Điền Hoành mặt có chút cứng ngắc, trên bàn tay còn có vết máu.

"Ca, làm sao?" Tráng hán cả kinh nói: "Có phải hay không chúng ta tại Phái quốc chuyện xảy ra, Thiên Long tiêu cục Lý lão đại giết tới?"

Điền Hoành rơi: "Ngươi yên tâm trốn ở chỗ này, hắn còn không có giết tới."

Tráng hán lúc này mới yên tâm tiếp tục ăn uống, nói: "Ca, Lý lão đại theo nhỏ thu dưỡng hai chúng ta, còn dạy chúng ta học võ công, ngươi thật không nên vì chiếm hữu chuyến kia tiêu tài bảo giết sạch tiêu cục các huynh đệ, còn buộc ta theo ngươi cùng một chỗ giết nhiều người như vậy, làm hại chúng ta đào vong đến nơi đây, thời thời khắc khắc lo lắng Lý lão đại giết tới, ta mỗi ngày đều muốn trốn ở cái này dưới đất."

Điền Hoành trong lòng thống khổ.

Ngốc đệ đệ, cái kia đã là hai mươi mấy năm trước sự tình, Lý lão đại vĩnh viễn sẽ không giết tới.

"Còn có ca, lúc ấy ngươi không nên đem Hứa tam muội ngủ, còn giết nàng." Tráng hán nói: "Ta, ta còn muốn cưới nàng làm vợ."

Điền Hoành nói: "Thật xin lỗi, ca biết rõ sai."

Cái này tráng hán tiếp tục ăn đồ vật.

Điền Hoành nói: "Hai ngốc, trước đó ca ca gặp được một người, hắn cũng có một cái ngoại hiệu gọi hai ngốc, cho nên. . . Ca ca lúc ấy đầu óc tiến nước, liền không có giết hắn, thật tốt hối hận a."

Tráng hán cười hắc hắc, tiếp tục ăn đồ vật.

Tráng hán rất mau ăn xong.

Điền Hoành nói: "Hai ngốc, ta tới nhìn ngươi một chút võ công như thế nào."

"Được rồi." Tráng hán đứng dậy, bỗng nhiên một quyền hướng bên cạnh vách tường đập tới.

Lập tức, đá vụn bay loạn.

Sau đó, hắn bắt đầu ở trong phòng luyện quyền, gây nên kình phong cơ hồ thổi đến người mắt mở không ra.

"Lợi hại đi." Tráng hán cười nói.

"Lợi hại." Điền Hoành nói.

Xác thực lợi hại, hắn cái này huynh đệ sinh đôi là cái võ si, đầu óc có chút vấn đề, nhưng lại là một cái luyện võ kỳ tài.

Tiếp lấy Điền Hoành nói: "Hai ngốc, ngươi cởi quần áo ra, nhìn ngươi hình thể có phải là cùng ca ca giống nhau như đúc?"

Cái kia tráng hán trực tiếp cởi áo.

Điền Hoành cũng cởi ra.

Nơi này không có tấm gương, nhưng lại phảng phất đang soi gương đồng dạng.

Hai người gương mặt giống nhau như đúc, thân hình cũng giống nhau như đúc, thậm chí trên thân vết sẹo đều trải qua gia công, giống nhau như đúc.

Bởi vì bọn họ là huynh đệ sinh đôi, Điền Hoành thông minh, đệ đệ trí thông minh có chút vấn đề.

Điền Hoành lại nói: "Hai ngốc, ngươi từ nhỏ đến lớn thích nhất bắt chước ca ca, ta nhìn ngươi bây giờ còn bắt chước giống hay không?"

Tráng hán lập tức thu hồi nụ cười trên mặt, lập tức theo một cái kẻ ngu biến thành một cái âm tàn giang hồ kiêu hùng.

Lông mày lắc một cái, con mắt co rụt lại, lạnh giọng nói: "Ngươi đây là muốn cùng ta Điền Hoành đối nghịch? Thật sự là tự tìm đường chết."

Thật rất giống, không chỉ có tướng mạo, giờ phút này ngay cả ánh mắt và khí chất đều giống nhau như đúc.

Giống, quả thực so Điền Hoành còn phải giống Điền Hoành.

Liền phảng phất Trác Biệt Lâm bắt chước tú bên trong, chính Trác Biệt Lâm chỉ có thể xếp thứ ba.

Cái này ngốc đệ đệ, từ nhỏ đến lớn đều thích bắt chước ca ca mỗi tiếng nói cử động.

"Hắc hắc. . ." Tráng hán cười nói: "Ca, ta học được giống hay không?"

Nháy mắt, hắn lại theo một cái giang hồ kiêu hùng, biến thành một cái kẻ ngu.

"Giống, rất giống." Điền Hoành nói: "Hai ngốc, hiện tại ca lại dạy ngươi mấy câu, ngươi nhất định phải học tốt, biết sao?"

Tráng hán nói: "Không có vấn đề."

Điền Hoành cười to ba tiếng, sau đó bi phẫn nói: "Ta Điền Hoành cho dù chết, cũng phải chết được oanh oanh liệt liệt, tuyệt đối sẽ không trở thành đao hạ chi quỷ."

"Cẩu quan, các ngươi cần phải ta thời điểm, liền coi ta là thành thượng khách. Không cần đến ta thời điểm, liền để ta trở thành tù nhân. Rõ ràng là các ngươi đấu không lại Thẩm Lãng, lại muốn ta đi chết!"

Cái kia tráng hán mở to hai mắt, nhìn xem ca ca nhất cử nhất động.

Sau đó, hắn cũng cười to ba tiếng, bi phẫn nghiêm nghị nói: "Ta Điền Hoành cho dù chết, cũng phải chết được oanh oanh liệt liệt, tuyệt đối sẽ không trở thành đao hạ chi quỷ."

"Cẩu quan, các ngươi cần phải ta thời điểm, liền coi ta là thành thượng khách. Không cần đến ta thời điểm, liền để ta trở thành tù nhân. Rõ ràng là các ngươi đấu không lại Thẩm Lãng, lại muốn ta đi chết!"

Quả nhiên giống nhau như đúc, theo ngữ khí, tinh thần, khí chất đều giống nhau như đúc, so Điền Hoành còn phải Điền Hoành.

. . .

Trở lại Huyền Vũ thành, nhìn thấy Từ Thiên Thiên, Trương Tấn lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng trước đó không phải một thằng ngu sao? Không phải một cái trí thông minh trẻ đần độn sao? Vì sao lúc này trở nên như thế gian trá, nhà ngươi lúc ấy vì sao không giết hắn?"

Từ Thiên Thiên không có phản bác.

Thậm chí nội tâm của nàng so Trương Tấn còn phải ngoài ý muốn không dám tin.

Trước đó cái kia Thẩm Lãng, hoàn toàn ngu như lợn a, mà bây giờ cái này Thẩm Lãng, dính bên trên lông so hầu tử còn tinh, lắp đặt răng nanh so rắn độc còn độc.

Nếu là biết rõ có hôm nay, dù là lại danh tiếng xấu, lúc ấy Từ gia cũng phải đem Thẩm Lãng cái này nghiệt súc giết, cũng miễn cho hôm nay đủ loại tới bị động.

"Công công nói thế nào?" Từ Thiên Thiên hỏi.

Trương Tấn nói: "Để ta giết Điền Hoành."

Từ Thiên Thiên nói: "Nhưng Điền Hoành là chúng ta tại Huyền Vũ thành một cánh tay đắc lực, mất đi hắn, rất nhiều chuyện đều không tiện làm, hàng năm tổn thất tiền cũng không biết bao nhiêu mà đếm."

Trương Tấn cả giận nói: "Điểm ấy chẳng lẽ ta sẽ không biết?"

Nhưng vào lúc này, bên ngoài truyền đến thanh âm.

"Công tử, Liễu Vô Nham thành chủ cầu kiến."

Trương Tấn cau mày nói: "Để hắn tiến đến."

Liễu Vô Nham đi tới, cau mày, dứt khoát liền nói: "Điền Hoành không thể giết."

Trương Tấn không nói gì.

Liễu Vô Nham nói: "Một, như giết hắn, còn mặt mũi nào mà tồn tại? Một trận chiến này liền thua ở Thẩm Lãng cái này nghiệt súc trong tay."

"Hai, như giết hắn, sau này nhiều như vậy công việc bẩn thỉu ai tới làm? Hàng năm tổn thất tiền chỗ nào tìm? Hắc Y bang còn có những cái kia quán đánh bạc, có người thứ hai có thể tiếp quản được sao?"

Trương Tấn lâm vào trầm ngâm. Phụ thân ý tứ phi thường minh bạch, quyết định thật nhanh trực tiếp giết Điền Hoành.

Nhưng làm như vậy lời nói, tổn thất quá lớn.

Thẩm Lãng cái kia ti tiện mặt hàng sẽ có đắc ý đến bầu trời.

Không được, tuyệt đối không thể giết Điền Hoành.

Phàm là để cho địch nhân thống khoái sự tình, kiên quyết không thể làm.

Nhưng là nếu không giết Điền Hoành, một khi hắn phạm phải những cái kia tội ác dẫn bạo ra, hậu quả hoàn toàn thiết tưởng không chịu nổi.

Căn bản cũng không phải là Liễu Vô Nham cùng Trương Tấn có thể tiếp nhận.

Mà liền tại lúc này, bên ngoài truyền đến tâm phúc thủ hạ thanh âm, nói: "Hai vị đại nhân, Điền Hoành bí mật cầu kiến."

. . .

Ngày kế tiếp!

Huyền Vũ phủ thành chủ bắt đầu công khai thẩm tra xử lí Điền Hoành giết Tống Sung một án, Tống Nghị vu cáo Huyền Vũ phủ Bá tước người ở rể Thẩm Lãng một án.

Vây xem dân chúng đạt tới mấy trăm người nhiều.

Thẩm Lãng không kịp đuổi tới, nhưng là một mực tại Huyền Vũ thành tìm hiểu tin tức Kim Hối, ngay tại hiện trường.

Bởi vì đây tuyệt đối là Huyền Vũ thành chi đại sự kiện, không ai bì nổi Điền Hoành trêu chọc phải Thẩm Lãng về sau liền tai họa không ngừng, bây giờ vậy mà trở thành dưới thềm tới tù.

Quỳ gối trên đại sảnh Điền Hoành, toàn thân vết thương chồng chất, máu thịt be bét.

Rất hiển nhiên bị động quá đại hình, toàn thân cơ hồ không có một khối là khô, toàn bộ bị máu tươi thẩm thấu.

Trên công đường, Điền Hoành đối với mình giết Tống Sung cùng kích động dân chúng vây công phủ Bá tước hai hạng tội ác đều thú nhận bộc trực.

Mặc kệ Liễu Vô Nham thành chủ xử tội gì, hắn đều một ngụm nhận.

Tống Nghị cứ việc vạn phần không cam lòng, nhưng cũng đối với mình vu cáo Thẩm Lãng một chuyện nhận tội.

Cuối cùng, Huyền Vũ thành chủ Liễu Vô Nham tuyên án, Điền Hoành tội ác tày trời, phán xử chém đầu, nộp lên Tổng Đốc phủ duyệt lại.

Nhưng mà!

Điền Hoành chợt cười to ba tiếng.

"Ta Điền Hoành cho dù chết, cũng phải chết được oanh oanh liệt liệt, tuyệt đối sẽ không trở thành đao hạ chi quỷ."

"Cẩu quan, các ngươi cần phải ta thời điểm, liền coi ta là thành thượng khách. Không cần đến ta thời điểm, liền để ta trở thành tù nhân."

"Rõ ràng là các ngươi đấu không lại Thẩm Lãng, lại muốn ta đi chết!"

Sau đó, Điền Hoành ngay trước vài trăm người mặt, hướng phía bên cạnh trên cây cột đánh tới.

Lập tức, toàn bộ đầu bỗng nhiên vỡ ra, triệt để chết đi!

Tất cả mọi người triệt để kinh ngạc, không dám tin nhìn qua trước mắt hết thảy.

Huyền Vũ thành hắc bang cự đầu, hô phong hoán vũ Điền Hoành, vậy mà liền chết như vậy.

Mà lại, chết được thảm liệt như vậy.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 70: Thẩm Mỹ Nam Thông Minh Lừa Dối Vô Song! Sẽ Chỉ Chết Thảm Hại Hơn!

Điền Hoành chết?

Đột nhiên như vậy? !

Thẩm Lãng nghe được tin tức này thời điểm, thật là có chút kinh ngạc.

"Ngươi xác định kia là Điền Hoành?" Thẩm Lãng hỏi.

Kim Hối nghĩ một lát, tiến hành cẩn thận hồi ức, sau đó gật gật đầu.

Thật sự là hắn, mặc kệ là khí chất, ngoại hình, thậm chí là bạo phát đi ra võ công khí tức, đều là Điền Hoành không thể nghi ngờ.

Thẩm Lãng trực tiếp tìm tới dưỡng thương Thẩm Thập Tam (Điền Thập Tam).

Hắn đang tại viết Điền Hoành tương quan tội trạng, từng cọc từng cọc, từng kiện, toàn bộ đều là án mạng.

Mỗi một kiện đều có chứng cứ, mỗi một bộ thi thể đều có thể đào được.

Đương nhiên, rất nhiều chuyện hắn Thẩm Thập Tam cũng có tham dự, nếu quả thật tra rõ lời nói, hắn cũng một con đường chết.

Nhưng là, Thẩm Thập Tam không quan trọng.

Chỉ cần có thể phụ mẫu bình an, hắn có chết hay không đều có thể.

"Không cần viết, Điền Hoành chết." Thẩm Lãng nói.

Lập tức Thẩm Thập Tam kinh ngạc, nói: "Liễu Vô Nham cùng Trương Tấn giết hắn?"

Thẩm Lãng lắc đầu, nói: "Ngươi đã từng là Điền Hoành người thân nhất tín nhiệm người, ngươi cũng đã biết hắn có cái gì thế thân sao?"

Thẩm Thập Tam nghĩ một lát, nói: "Chưa bao giờ thấy qua, chưa từng nghe nói."

Thế thân thứ này, hoàn toàn là chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Thẩm Lãng tin tưởng có chút siêu cấp đại nhân vật sẽ có thế thân, nhưng Điền Hoành còn không đủ trình độ cái kia cấp bậc.

Chí ít ngay cả nhạc phụ đại nhân loại này cấp bậc nhân vật, đều không có hoàn mỹ thế thân.

. . .

Sau đó Thẩm Lãng từ đầu đến cuối cau mày, đang nhớ lại cùng Điền Hoành ở chung mỗi một cái hình tượng.

Đi vào phủ Bá tước về sau Thẩm Lãng cơ hồ mỗi một ngày đều đang cười, hoặc là đang đùa lưu manh, hoặc là một mặt vô lại bộ dáng.

Đối mặt như thế Thẩm Lãng, Mộc Lan thật đúng là có chút không quen.

"Phu quân, làm sao?" Mộc Lan nói: "Điền Hoành chết, đối với ngươi mà nói hoàn toàn là một tin tức tốt a, ngươi trên vách tường cái tên kia, nên họa gạch đỏ."

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, ngươi tin tưởng trực giác sao?"

Mộc Lan trầm ngâm, bắt đầu lục soát tương quan trực giác ký ức, lập tức không có trả lời.

Thẩm Lãng nói: "Mà lại, dáng dấp càng xinh đẹp người, trực giác càng chuẩn."

Lập tức, Mộc Lan không muốn trả lời hắn.

Thẩm Lãng nói: "Đây là có khoa học căn cứ, dung mạo xinh đẹp người, sẽ nhận càng nhiều người ánh mắt chú ý, hắn sẽ phi thường nhạy cảm, tiến tới trực giác cũng rất linh mẫn. Tỉ như ta chính là như thế người, mỗi lần trên đường phố đi qua thời điểm, coi như ở sau lưng ta cũng có thể cảm nhận được người khác hướng về phía ta chỉ trỏ, tại cửa sổ đằng sau nói ta đẹp trai."

Mộc Lan càng không muốn trả lời hắn.

Nhưng là trong bất tri bất giác, nàng đã dần dần bị tẩy não, cũng cảm thấy thiên hạ đại khái không có so phu quân đẹp trai hơn nam nhân.

Thẩm Lãng nghiêm mặt nói: "Ta cảm thấy Điền Hoành không có chết, nhưng không có chứng cứ, vẻn vẹn chỉ trực giác."

Mộc Lan nói: "Phu quân, Kim Hối là một cái phi thường nghiêm cẩn người."

Xác thực, Kim Hối rất nghiêm cẩn, hắn nói mỗi một câu nói đều rất có trách nhiệm.

Thẩm Lãng nói: "Cho nên ta mới có thể nghi hoặc. Một cái phi thường chân thực thế thân chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, Điền Hoành cái này cấp bậc nhân vật còn không có năng lực tìm kiếm được cùng mình cực kỳ tương tự thế thân."

"Kim Hối nhìn tận mắt hắn quỳ gối đường xuống, nhìn tận mắt hắn vọt tới cây cột mà chết. Mà lại hắn đâm chết lúc trước một phen đối thoại, xác thực tràn ngập bi phẫn chi tình, Kim Hối nói loại tâm tình này rất khó làm bộ."

Mộc Lan nói: "Phu quân, ngươi cảm thấy Điền Hoành chết được không hợp lý sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta là Trương Tấn, nhất định sẽ quyết định thật nhanh đem Điền Hoành bí mật xử tử. Bởi vì Thẩm Thập Tam rơi vào trong tay chúng ta, Điền Hoành ngập trời tội ác cũng toàn bộ tại chúng ta trong lòng bàn tay, bên trong có chút tội ác quan hệ đến rất nhiều đại nhân vật, một khi nổ tung hậu quả căn bản là không có cách tiếp nhận."

"Mà chỉ cần Điền Hoành vừa chết, đây hết thảy đều một trăm." Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Cho nên, giết chết Điền Hoành là phải. Nhưng tuyệt đối không nên công khai thẩm phán, công khai xử tử,

Hoàn toàn có thể chế tạo Điền Hoành trong tù tự sát giả tượng."

Mộc Lan nói: "Phủ thành chủ là có thể phán xử một phạm nhân tử hình, nhưng lại muốn thông qua Tổng Đốc phủ xác minh, vừa đến một lần tối thiểu muốn mười ngày nửa tháng thời gian, cho nên muốn Điền Hoành chết nhanh, cũng chỉ có thể chính hắn tự sát."

Thẩm Lãng nói: "Điền Hoành có thể bị tự sát, nhưng là trước mắt bao người tự sát, phi thường không hợp lý, liền phảng phất chuyên môn chết cho. . . Chúng ta nhìn đồng dạng."

Ngay sau đó, Thẩm Lãng nói: "Nương tử, Điền Hoành thi thể vẫn còn chứ?"

Mộc Lan nói: "Ta dẫn ngươi đi xem."

Sau đó, Mộc Lan lại một lần nữa đem Thẩm Lãng nâng lên trên lưng ngựa, hướng phía Huyền Vũ thành chạy như bay.

. . .

Thẩm Lãng vẫn là trễ một bước.

Điền Hoành thi thể bị đốt, trở thành một bộ than cốc, hoàn toàn phân biệt không ra.

Thẩm Lãng ngưng tụ hai mắt, dùng X quang liếc nhìn cỗ này bị đốt cháy khét thân thể.

Nhất là quét hình hắn phổi vị trí.

Điền Hoành phổi là có một cây châm, trước đó Thẩm Lãng gặp qua.

Coi như thi thể bị đốt cháy khét, căn này châm cũng hẳn là tại thể nội, Thẩm Lãng X quang mắt có thể dễ như trở bàn tay quét hình đến.

Rất nhanh, Thẩm Lãng vậy mà thật quét hình đến một cây tinh tế ngân châm.

Ngưu bức a, vậy mà ngụy trang đến thế này nhỏ bé tình trạng!

Nhưng là chỉ sợ Điền Hoành cũng không biết, hắn phổi bên trong cây ngân châm kia bởi vì mạch máu áp bách, đã là cong.

Mà trước mắt cỗ thi thể này bên trong ngân châm, lại là thẳng.

Nóng bỏng muội tử có thể đem một chỗ ngoặt người uốn thẳng sao? Không thể!

Hỏa năng để một cây cong ngân châm uốn thẳng sao? Cũng không thể!

Cho nên cái này trên cơ bản chân tướng rõ ràng, Điền Hoành không có chết.

Trên thế giới này, muốn giấu diếm được Thẩm Lãng con mắt không dễ dàng, muốn giấu diếm được tâm hắn liền càng khó.

Lập tức, Thẩm Lãng lộ ra một tia cười lạnh nói: "Có ý tứ, có ý tứ! Bất quá như thế cũng tốt, tự tay chơi chết dù sao cũng so gián tiếp chơi chết càng thú vị "

Sau đó, hắn hướng Mộc Lan nói: "Nương tử, chúng ta chuẩn bị cẩn thận một cái đi, buổi tối hôm nay sẽ có một trận chân chính trò hay trình diễn."

"Cứ việc trò hay còn chưa có bắt đầu, nhưng ta đã nhìn thấy kết cục!"

"Ai, có đôi khi người quá ưu tú, cũng thật sự là một loại sai lầm."

Mộc Lan không thể nhịn được nữa, quay người đi.

Thẩm Lãng nhìn xem thê tử đi đường thời điểm, vặn vẹo mông eo đường cong, đôi mắt nhíu lại.

Khoảng chừng trái, khoảng chừng trái.

Đêm đen gió thổi giết người đêm, buổi tối hôm nay khẳng định đặc biệt có ý tứ.

"Nương tử chờ ta một chút, buổi tối hôm nay lại muốn vất vả ngươi. Sự tình xong sau, vi phu phía dưới cho ngươi ăn được sao?"

. . .

Huyền Vũ thành một gian bên trong mật thất dưới đất.

Từ Thiên Thiên trong tay cầm một trương đầu gỗ mặt nạ, mặt nạ mặt lõm thoa axit mạnh.

Từ gia tại thuốc nhuộm bên trên phi thường chuyên nghiệp, có rất nhiều địa phương đều cần dùng đến axit sunfuric.

Tại hơn một ngàn năm trước Trung Quốc cổ đại, rất nhiều đạo sĩ liền đã chế tạo ra nguyên thủy thô ráp axit sunfuric.

Hùng tráng Điền Hoành ngồi trên ghế, toàn bộ thân thể tại run nhè nhẹ, hai mắt tràn ngập khắc cốt cừu hận cùng sát khí.

Đệ đệ của hắn chết!

Điền Hoành từ nhỏ cùng đệ đệ sống nương tựa lẫn nhau, hai người tại Phái quốc một cái Thiên Long tiêu cục lớn lên, luyện võ.

Từ nhỏ đến lớn, đệ đệ đều đối với Điền Hoành nghe lời răm rắp, đem hắn xem như duy nhất dựa vào.

Hai người là chân chính như hình với bóng.

Ba mươi tuổi thời điểm, Điền Hoành liền một mình đảm đương một phía, trở thành tiêu cục một cái đầu mục, dẫn đội áp vận quan trọng tài vật.

Có một lần, áp vận đồ vật thực sự quá trân quý, Điền Hoành thật không cách nào ức chế cỗ này tham niệm, thế là hắn liền đem tất cả tiêu sư đều giết, mang theo khoản này tài vật trốn tới, trốn xa mấy ngàn dặm đi vào Việt quốc.

Từ đó về sau, huynh đệ hai người đổi tên đổi họ.

Không chỉ có như thế, Điền Hoành đệ đệ không còn có ở trước mặt bất kỳ người nào lộ diện, vĩnh viễn sinh hoạt tại Hắc Ám bên trong.

Bởi vì như vậy, liền sẽ có hai cái Điền Hoành.

Chẳng khác nào Điền Hoành có được hai cái mạng.

Mà bây giờ, đệ đệ của hắn chết.

Hắn hai cái mạng, vứt bỏ một đầu.

Cái này khiến Điền Hoành làm sao không thống hận, làm sao không đằng đằng sát khí.

"Sẽ có chút đau, nhưng có thể đưa ngươi khuôn mặt triệt để hủy đi." Từ Thiên Thiên nói.

Sau đó, nàng đem thoa khắp axit sunfuric mặt nạ, bỗng nhiên đặt tại Điền Hoành trên mặt.

Nháy mắt, tư tư rung động.

Nhưng mà, Điền Hoành chỉ có chút co lại súc.

Không có phát ra cái gì kêu thảm, thậm chí một điểm thanh âm đều không có phát ra tới.

Làm một người phẫn nộ cừu hận đến cực hạn, là không cảm giác được đau đớn, ngược lại sẽ có một loại tự ngược khoái cảm.

Từ Thiên Thiên nói: "Từ đó về sau, Điền Hoành người này theo trên thế giới hoàn toàn biến mất. Rất nhiều chuyện ngươi cũng thuận tiện đi làm, tỉ như. . ."

Từ Thiên Thiên còn chưa nói hết, bởi vì cũng không cần nói xong.

Sau đó, nàng trực tiếp quay người rời đi.

Liễu Vô Nham thành chủ ở bên cạnh nói: "Điền Hoành, ngươi bây giờ liền đi?"

Điền Hoành nghiến răng nghiến lợi nói: "Thẩm Lãng làm hại ta mất đi đệ đệ, hắn báo thù thời điểm từ sáng sớm đến tối một ngày đều không trì hoãn, ta vì sao muốn chờ?"

Hắn từ trên ghế bỗng nhiên đứng lên, nói: "Hắn không phải rất yêu hắn phụ mẫu cùng đệ đệ sao? Ta cũng làm cho hắn nếm thử mất đi thân nhân tư vị, làm sao báo thù mới nhất đã nghiền? Đương nhiên là giết cả nhà của hắn!"

"Ta một khắc đồng hồ cũng chờ không, buổi tối hôm nay liền động thủ." Điền Hoành nói: "Thành chủ đại nhân, dê thế tội chuẩn bị kỹ càng sao?"

Liễu Vô Nham nói: "Đã sớm chuẩn bị hoàn tất."

Điền Hoành nói: "Tống Nghị?"

Đương nhiên là Tống Nghị, hắn chính là hoàn mỹ nhất dê thế tội a.

Tống Nghị bởi vì vu cáo Thẩm Lãng, bị phán xử lưu vong quặng mỏ, chung thân khổ dịch.

Nhưng hắn là dân quân thủ lĩnh, là có võ công, nửa đường chạy trốn trở về giết Thẩm Lãng cả nhà, cái này rất hợp lý a.

Liễu Vô Nham nói: "Được, vậy ta ngay tại trong phủ hâm rượu chờ ngươi trở về uống."

Điền Hoành nói: "Dùng Thẩm Lãng người nhà máu tươi vào rượu, thống khoái thống khoái."

Hắn chắp tay nói: "Đại nhân, ta cái này đi giết người."

Sau đó, mang theo mặt nạ đã hủy dung Điền Hoành, mang theo đầy ngập cừu hận cùng sát khí, hướng phía Thẩm Lãng phụ mẫu nhà mà đi.

Tối nay, chú định máu tươi đầy trời!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 71: Cực Kỳ Bi Thảm Điền Hoành! 18 Tầng Địa Ngục

Màn đêm buông xuống!

Điền Hoành xuất hiện tại Thẩm Lãng quê quán, Phong Diệp thôn.

Toàn bộ người trong thôn, cũng đã rơi vào trạng thái ngủ say.

Điền Hoành không có mang một người.

Thẩm Lãng phụ mẫu cùng đệ đệ, hắn dùng một đầu ngón tay liền có thể nghiền chết, lại chỗ nào cần phải giúp đỡ?

Mà lại, Thẩm Lãng một nhà rời xa thôn xóm, lẻ loi trơ trọi ở vào giữa sườn núi, chính là giết người đất lành nhất phương.

Đi vào Thẩm Lãng nhà nhà tranh bên ngoài.

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất lục soát Thẩm Lãng nhà chung quanh, xác định không có bất kỳ cái gì mai phục.

Sau đó, nghe được bên trong có ba người hô hấp.

Trong đó có một người hô hấp không khoái, phổi có mao bệnh.

Không sai, đây chính là Thẩm Lãng phụ thân.

Điền Hoành nhẹ nhàng đẩy, chốt cửa im hơi lặng tiếng đứt gãy.

Bởi vì axit sunfuric ăn mòn hắn gương mặt, cái kia cỗ axit mạnh hơi nước, hun đến hắn nước mắt mãnh liệt mà ra, cái mũi cũng cơ hồ không cách nào thông khí.

Điền Hoành đi vào Thẩm Lãng trong nhà về sau, nhìn thấy trên giường ba người.

Hắn nhịn không được dùng khăn lụa lau bị khói xông chạy ra ngoài nước mắt, thấy rõ ràng trên thuyền cái này cao tuổi phụ nhân, thân hình có chút còng xuống, mà lại tóc phảng phất cũng trắng, không phải là Thẩm Lãng mẫu thân à.

"Thẩm Lãng, ngươi đời này đều sẽ hối hận cùng ta là địch."

Điền Hoành nghiến răng nghiến lợi nói, sau đó rút ra lưỡi dao, hướng phía trên giường Thẩm Lãng mẫu thân bỗng nhiên chém xuống.

Không có nửa phần do dự, tàn nhẫn quả quyết.

Nháy mắt máu tươi văng khắp nơi, đầu người tách rời.

Ngay sau đó, Điền Hoành lại hướng phía Thẩm Lãng phụ thân bỗng nhiên một đao chém xuống.

"Ngươi không phải phổi có mao bệnh sao? Ta trực tiếp đưa ngươi chém thành hai khúc, ngươi cũng không cần hô hấp ho khan đến khổ cực như vậy."

"Bạch!"

Nhất đao lưỡng đoạn!

Nháy mắt trên giường cái này ho khan lão đầu, trực tiếp bị đánh thành hai nửa.

Cuối cùng, Điền Hoành đi vào mặt khác trên một cái giường.

Phía trên nằm một cái tuổi trẻ nam tử, trên đùi còn cột gậy gỗ.

Đây chính là Thẩm Lãng đệ đệ Thẩm Kiến, một cái tiểu lưu manh.

Thẩm Kiến hai chân bị đánh gãy, còn là hắn Hắc Y bang người hạ thủ.

Lấy người tiền tài, giống như người tiêu tai.

Đương nhiên đánh gãy Thẩm Kiến hai chân chuyện này quá nhỏ, Điền Hoành trước đó là hoàn toàn không biết rõ tình hình, tùy tiện dưới tay hắn một cái a miêu a cẩu liền đem sự tình làm.

"Ngươi cái này tiểu lưu manh, nguyên bản ngay cả trở thành ta địch nhân tư cách đều không có, nhưng bởi vì Thẩm Lãng duyên cớ, cũng cho ta hạ mình tự mình hướng ngươi động thủ, để ta cái này đại hào tự mình động thủ đánh nát ngươi xương cốt, cũng là ngươi vinh hạnh."

Điền Hoành quơ lấy bên cạnh một cây gậy, hướng phía trên giường người trẻ tuổi hai chân bỗng nhiên nện xuống.

Lập tức, truyền đến tiếng xương vỡ vụn âm.

Thật thật bị vỡ nát gãy xương.

Mà cái kia trên giường người trẻ tuổi thân thể co quắp một trận, vậy mà không có phát ra tiếng kêu thảm.

Điền Hoành lạnh giọng nói: "Người một nhà liền muốn chỉnh chỉnh tề tề, ta giết các ngươi trước ba người, sau đó lại giết Thẩm Lãng, để các ngươi một nhà tại Địa Ngục đoàn tụ."

Sau đó hắn đao nhắm ngay người trẻ tuổi phía sau lưng bẩn bộ vị, bỗng nhiên đâm xuyên.

"Phốc đâm!"

Người trẻ tuổi kia, liền hô một tiếng kêu thảm đều không có phát ra, mình mất mạng.

Giết Thẩm Lãng một nhà ba người về sau, Điền Hoành cảm thấy thống khoái.

Trong lòng trầm tích một hơi này, rốt cục tràn ra đến hơn phân nửa.

Trong đầu hắn đã tại ảo tưởng, Thẩm Lãng nhìn thấy người nhà thi thể thời điểm sẽ là cỡ nào cực kỳ bi thương.

Làm người chính là muốn khoái ý ân cừu a.

Đã nghiền a!

Thoải mái a!

Lúc này đại thù đến báo Điền Hoành, mới vừa rồi cảm giác được trên mặt đau đớn.

Cái này axit sunfuric quá lợi hại, chẳng những ăn mòn hắn gương mặt, khí tức mãnh liệt kích thích hắn không khô nước mắt, trong bóng tối đều nhìn không rõ ràng lắm.

Hắn cởi xuống ấm nước, từng ngụm từng ngụm uống nước, yết hầu liền phảng phất muốn đốt.

Thẩm Lãng, coi như tại trong địa ngục, ngươi cũng sẽ hối hận đã từng đắc tội qua ta.

Ta Điền Hoành mặc dù hủy đi dung mạo,

Mất đi thân phận, nhưng lại càng tự do khoái hoạt.

Đây hết thảy, đều là bái ngươi ban tặng!

Tiểu súc sinh ngươi chờ đó cho ta, ta rất nhanh liền đi giết ngươi, ha ha ha!

Mà liền tại lúc này, chung quanh bỗng nhiên sáng lên!

Một cây bó đuốc, nháy mắt xé rách bóng tối.

Điền Hoành bỗng nhiên đứng lên.

Một thân ảnh xuất hiện ở ngoài cửa.

Ngọc thụ lâm phong, nổi bật trong đám đông.

Dù là bên ngoài một mảnh bóng tối, thấy không rõ lắm mặt, nhưng chỉ xem hình dáng và khí chất, đều đẹp trai đến để người đố kỵ.

Người này coi như hóa thành tro, Điền Hoành cũng có thể nhận ra được.

Thẩm Lãng!

"Ha ha ha. . ." Điền Hoành cười to nói: "Thẩm Lãng, ngươi tên tiểu súc sinh này, ta vốn là muốn đi tìm ngươi, ngươi lại mình tìm tới cửa, thật sự là Thiên Đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi xông tới a."

Trong lòng của hắn cuồng hỉ.

Lão thiên gia quá chiếu cố hắn, lại đem tên tiểu súc sinh này đưa đến trước mặt hắn.

Sau đó, hắn sẽ đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh, sẽ để cho hắn nếm khắp tất cả thống khổ về sau, lại đem hắn giết chết.

"Ngươi tới chậm, tiểu súc sinh." Điền Hoành cả giận nói: "Ta Tống Nghị sao lại dễ dàng như vậy bỏ qua ngươi? Ngươi dám đá chết nhi tử ta, ta liền giết sạch cả nhà ngươi."

Cái này Điền Hoành coi như ở thời điểm này, cũng không có quên che giấu thân phận của mình.

"Thẩm Lãng, ngươi tiến đến nhìn xem a, cha mẹ ngươi cùng đệ đệ đều chết, chỉ còn lại ngươi." Điền Hoành khàn khàn nói, thanh âm tràn ngập sát khí.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Điền Hoành, đừng giả bộ."

Điền Hoành không khỏi kinh ngạc, hắn tự tin không có bất kỳ cái gì sơ hở a.

Đệ đệ của hắn cùng hắn tướng mạo giống nhau như đúc, nói chuyện khẩu khí giống nhau như đúc, thậm chí võ công bá khí đều như thế.

Không chỉ có như thế, đệ đệ của hắn thi thể bị đốt cháy về sau, còn thả một cây tinh tế ngân châm ở bên trong, cùng Điền Hoành thể nội ngân châm hoàn toàn giống nhau như đúc.

Thẩm Lãng nói: "Như ngươi loại này cấp bậc nhân vật, còn tìm không thấy tướng mạo cực kỳ tương tự thế thân, cái kia đập đầu chết người là ngươi huynh đệ sinh đôi đi."

Điền Hoành co quắp một trận, không nói một lời.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi. . . Thật đúng là một cái súc sinh a, vì chính mình còn sống, vậy mà không chút do dự đi hi sinh thân đệ đệ tính mệnh."

Đổi thành Thẩm Lãng, hắn thật sự là làm không được. Dù là theo linh hồn góc độ mà nói, Thẩm Kiến cũng không tính là hắn thân đệ đệ.

Đến lúc này, Điền Hoành vẫn như cũ cười lạnh không nói, hắn tuyệt đối sẽ không cho Thẩm Lãng bất luận cái gì thừa dịp cơ hội.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi đã làm cực kỳ chân thực, thậm chí còn tại hắn đốt cháy khét trong thi thể thả một cây tinh tế ngân châm, cùng trong cơ thể ngươi căn này giống nhau như đúc. Nhưng là. . . Ngươi có lẽ không biết, trong cơ thể ngươi căn này ngân châm là cong, mà cỗ kia đốt cháy khét trong thi thể ngân châm lại là thẳng."

Điền Hoành không khỏi nội tâm vô cùng kinh ngạc.

Cứ như vậy một điểm nhỏ bé sơ hở sao? Ngươi Thẩm Lãng là thế nào biết rõ?

Bất quá, hắn vẫn không có lên tiếng, vạn nhất Thẩm Lãng là đe doạ hắn đâu?

"Ngươi còn muốn đóng vai thành Tống Nghị giết cả nhà của ta, sau đó chính ngươi ung dung ngoài vòng pháp luật?" Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Các ngươi thật sự là không dễ dàng a, đem Tống Nghị khuôn mặt cũng dùng axit sunfuric hủy dung, là ai động tác làm đâu? Từ Quang Doãn, vẫn là Từ Thiên Thiên?"

Dứt lời, Thẩm Lãng vung tay lên.

Một bóng người bị đẩy ra.

Chính là Tống Nghị, trên mặt hắn cũng bị axit sunfuric hủy dung, lộ ra càng đáng sợ.

"A, đau chết ta, đau chết ta, cho ta nước a. . ." Tống Nghị nhưng không có Điền Hoành cứng như vậy khí, lúc này phát ra từng đợt kêu thảm, thật muốn đau đến bất tỉnh đi.

Không nghĩ tới a, Tống Nghị còn không có chạy đi, liền bị Thẩm Lãng phái người bắt.

Tên tiểu bạch kiểm này, thật đúng là tính toán hoàn toàn sách a.

Lúc này, Điền Hoành biết rõ rốt cuộc ẩn tàng không.

Lập tức, hắn bỗng nhiên đứng thẳng người, bộc phát ra mãnh thú sát khí.

"Ha ha ha!" Cười to một tiếng, Điền Hoành khàn giọng nói: "Thì tính sao? Thẩm Lãng ngươi vẫn là tới chậm a, người nhà ngươi toàn bộ bị ta giết, ha ha ha ha ha!"

"Thẩm Lãng, khóc rống đi, tru lên đi!"

"Ngươi không phải yêu ngươi nhất người nhà sao? Hiện tại bọn hắn đều chết thảm ở trước mặt ngươi, ngươi hoàn toàn bất lực. Loại cảm giác này có phải là đau đến không muốn sống a."

Điền Hoành nói mỗi một chữ, đều cơ hồ đẫm máu.

Nhưng, Thẩm Lãng như là thiểu năng nhìn xem hắn, yếu ớt nói: "Điền Hoành, ngươi ánh mắt thật sự là không tốt, ngươi xem một chút ngươi giết người là ai a?"

Sau đó, một cây bó đuốc ném vào.

Điền Hoành nhặt lên bó đuốc, hướng phía bị hắn giết chết ba bộ thi thể vừa chiếu.

Lập tức, một cỗ khí lạnh bỗng nhiên theo cái rắm yan vọt tới đỉnh đầu, phảng phất muốn đem hắn xương sọ xốc lên.

Toàn thân lông tơ đều bỗng nhiên nổ lên.

Hắn toàn bộ thân thể, đều phảng phất bị định trụ.

Trọn vẹn sau một lúc lâu.

"A. . . A. . ."

Điền Hoành phát ra vô cùng thê lương tru lên.

Cái kia bị hắn giết chết nữ nhân chỗ nào là Thẩm Lãng mẫu thân, mà là Điền Hoành thê tử, một cái việc ác bất tận, bức lương làm kỹ nữ độc phụ.

Chỉ bất quá nàng lúc này thay đổi Thẩm Lãng mẫu thân quần áo, hơn nữa còn cố tình chơi tóc trắng.

Mà bị Điền Hoành giết chết lão hán, chính là Điền Hoành tâm phúc quản gia.

Về phần bị Điền Hoành giết chết người trẻ tuổi, thì là hắn. . . Nhi tử Điền Thắng, một cái tội ác chồng chất ăn chơi thiếu gia.

Thật sự là nhân gian thảm kịch, ai có thể có hắn thảm a? !

"Không, không, không. . ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 72: Điền Hoành Chết Thảm! Ăn Cướp Liễu Thành Chủ

Điền Hoành liều mạng gào thét.

Bi thương sao? Là có một chút.

Bất quá, vợ hắn là Huyền Vũ thành trước Hắc Y bang chủ nữ nhi, hắn cưới đối phương càng nhiều là lợi ích.

Đứa con trai này là hắn thân sinh cốt nhục, nhưng theo nhỏ bỏ bê quản giáo, đã xong dài lệch ra, một phế vật.

Cho nên đối với thê tử cùng nhi tử, hắn cũng không có quá sâu tình cảm, hắn chân chính yêu thương là một cái khác con riêng, một cái vẻn vẹn chỉ có bốn tuổi hài tử.

Mẹ đứa bé là một cái phi thường yếu đuối thiện lương nữ tử, bị Điền Hoành chà đạp về sau sinh hạ một đứa con trai, sau đó mẹ con bị bí mật nuôi.

Hắn tất cả yêu, đều trút xuống tại cái kia tiểu nhi tử trên thân.

Thậm chí vì hắn an toàn, Điền Hoành xưa nay không công khai đi tìm nữ nhân này, cũng cơ hồ không cho bất luận kẻ nào biết rõ cái này tiểu nhi tử tồn tại.

Cho nên, đối với tự tay giết chết thê tử cùng nhi tử Điền Hoành là có bi thương, nhưng càng nhiều là thất bại thống khổ, loại kia bị người đùa bỡn trong lòng bàn tay thống khổ.

Bao nhiêu lần?

Hắn gặp được Thẩm Lãng về sau, liền chưa từng có thắng nổi.

Một hai lần thua, một hai lần bị giẫm đạp a.

Loại thống khổ này quả thực muốn để người nổ.

Vừa rồi loại kia báo thù thống khoái có bao nhiêu đã nghiền, hiện tại liền có bao nhiêu thống khổ.

"Ta giết ngươi, ta đưa ngươi chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh. . ." Điền Hoành hướng phía Thẩm Lãng điên cuồng xông lại.

Hắn cái gì đều mặc kệ, chính là muốn giết Thẩm Lãng, dù là đồng quy vu tận.

Nhưng là một giây sau.

Hắn sống sờ sờ ngừng lại!

Bởi vì, hắn nhìn thấy một cái yếu đuối nữ nhân, ôm một cái bốn tuổi nhiều tiểu nam hài.

Đứa bé này lúc này còn đang ngủ.

Nữ nhân này, là bị hắn cường bạo, sau đó kim ốc tàng kiều nữ nhân.

Một cái yếu đuối thiện lương đến quá phận nữ nhân.

Đứa bé này, chính là hắn thương yêu nhất con riêng.

Không có đao búa gia thân, không có bất kỳ cái gì bức hiếp.

Nữ nhân này liền ôm nhi tử, sợ hãi đứng tại bên cạnh, nhìn qua Điền Hoành ánh mắt còn tràn ngập e ngại cùng hận ý.

Điền Hoành thống khổ đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Không biết là hẳn là tiến lên, vẫn là phải lui lại!

Mà Thẩm Lãng đằng sau, đứng Huyền Vũ phủ Bá tước mười cái cao thủ, Kim Mộc Lan liền đứng tại bên cạnh.

Điền Hoành tham lam ánh mắt rơi vào nhi tử trên mặt, mặc dù hắn còn đang ngủ.

Trọn vẹn một hồi lâu, Điền Hoành bỗng nhiên xé rách ngoảnh mặt phía trên cỗ, lộ ra bị axit sunfuric hủy dung gương mặt.

Hẳn là rất đau.

Nhưng là, hắn không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Lúc này hắn, cơ hồ chân chính mất đi cảm giác đau.

Sau đó, hắn bình tĩnh trở lại, hướng nữ tử kia phất phất tay nói: "Ngươi mang theo nhi tử đến bên cạnh đi."

Cái kia nữ tử yếu đuối nghe lời ôm hài tử trốn đến bên cạnh chỗ hắc ám, Điền Hoành nhìn không thấy nàng, hắn cũng nhìn không thấy Điền Hoành địa phương.

. . .

Điền Hoành an tĩnh lại.

Hắn nhìn qua Kim Mộc Lan nói: "Nghe nói Kim tiểu thư võ công siêu quần, Điền Hoành muốn lĩnh giáo một phen."

Kim Mộc Lan nói: "Mời!"

Điền Hoành lại một lần nữa giơ đao lên, toàn thân bá khí.

Lúc này hắn, mới giống như là một cái chân chính giang hồ thảo mãng, chúa tể một phương.

Lúc này hắn, không còn là quyền quý chó săn, mà là một cái võ lâm cao thủ.

"Giết!"

Điền Hoành bỗng nhiên một tiếng nổ rống.

Thân hình như chớp giật xông ra.

Tốc độ nhanh, uy mãnh tuyệt luân, như là sư hổ xuống núi.

Đây là hắn đỉnh phong một kích, ngưng tụ hắn một thân võ đạo tạo nghệ.

Kim Mộc Lan chân ngọc bắn ra, toàn bộ thân thể mềm mại như là chim én chép nước, nhanh chóng lướt qua.

"Đinh!"

Hai cái thân ảnh, nháy mắt giao thoa, về sau lập tức tách ra.

Kim Mộc Lan thân thể một cái mỹ diệu đến cực điểm lượn vòng, lại phiêu trở lại Thẩm Lãng bên người.

Sau đó, nàng nhẹ nhàng đem bảo kiếm cắm về vỏ kiếm, lưỡi kiếm vẫn như cũ như nước, không có nhiễm bất kỳ vết máu nào.

Mà Điền Hoành thân thể, lại bỗng nhiên xông ra mấy bước, tại Thẩm Lãng trước mặt ba mét địa phương dừng lại.

Hắn đầu tiên là cúi đầu nhìn mình đao.

"Răng rắc. . ." Hắn chiến đao trực tiếp đứt gãy ra.

Lại cúi đầu nhìn bộ ngực mình, một đạo nhỏ bé tới vô cùng vết rách.

Ngay sau đó, máu tươi từ cái này vết rách bên trong tuôn trào ra.

Điền Hoành dạ dày, gan, phổi bộ toàn bộ bị cắt mở.

Hắn vô cùng vất vả thở, một ngụm lại một ngụm máu tươi, theo miệng bên trong tuôn ra.

Không biết vì sao, hắn đầu óc bắt đầu hồi ức lúc tuổi còn trẻ ánh sáng.

Nhưng là hắn cùng đệ đệ bị lão tiêu đầu nhận nuôi cái kia đoạn thời gian.

Bởi vì luyện võ phạm sai lầm, mùa đông khắc nghiệt, hai người thân thể trần truồng quỳ gối tuyết địa bên trong.

Mười bảy tuổi, hắn trong lúc vô tình nhìn thấy tiêu cục đại tiểu thư lộ ra một đoạn thân eo, sau đó hắn bắt đầu thức tỉnh, vẻn vẹn đoạn này thân eo hình tượng để hắn lột nửa năm.

Tốt đẹp dường nào thời gian a.

Nếu như lúc trước không phải là bởi vì đối với áp vận cái kia một cái rương bảo vật lên tham niệm, liền sẽ không giết chết tiêu cục các huynh đệ, liền sẽ không cùng đệ đệ chạy trốn đến tận đẩu tận đâu.

Về sau hết thảy, liền cũng sẽ không phát sinh.

Có lẽ, lúc này hắn cùng đệ đệ vẫn tại trong tiêu cục, cưới một cái bản phận mạnh mẽ tiêu cục nữ tử sống hết đời.

Hối hận không?

Có lẽ còn nói không lên.

Chỉ thật rất thương cảm a.

. . .

Thẩm Lãng ở trước mặt hắn ngồi xổm xuống, nói: "Điền Hoành, ngươi muốn cho ta một chút cái gì đâu? Ta không thể cùng ngươi uổng phí là địch một trận, hao phí nhiều như vậy tâm huyết mới chơi chết ngươi, trước khi chết ngươi cũng nên cho ta một điểm gì đó a."

Lời này mới ra, vốn là sắp chết Điền Hoành cơ hồ muốn bị khí sống tới.

Mẹ, ta Điền Hoành mệnh cứ như vậy tiện sao?

Ngươi tên tiểu bạch kiểm này thắng, ta rõ ràng muốn chết, ngươi lại còn nói quá cực khổ, ngươi cơ hồ là nằm thắng a.

Ngươi liền không thể đối với ta cái này sắp chết đi kẻ thất bại có một chút điểm tôn trọng?

Thẩm Lãng nói: "Ta sở dĩ đem ngươi tiểu nhi tử tìm đến, cũng không phải muốn để ngươi trình diễn cái gì hoàn toàn tỉnh ngộ hoặc là trước khi chết vô cùng hối hận tiết mục. Ta. . . Chỉ muốn ngươi giao ra một chút cái gì."

Điền Hoành khàn khàn nói: "Ngươi, ngươi muốn dùng ta tiểu nhi tử tính mệnh uy hiếp ta?"

"Không, ta không giống ngươi, ta còn có nhân tính." Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Chỉ bất quá ngươi như đáp ứng ta, ta về sau sẽ chiếu cố hắn."

Điền Hoành khóc, nước mắt mãnh liệt mà ra.

"Thẩm Lãng, ta nhổ mẹ ngươi!" Điền Hoành trách mắng câu nói này thời điểm, tràn ngập bi thương.

"Nói đi, không cần giãy dụa." Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Nếu không nói, ngươi sẽ phải chết."

"Thẩm Lãng, ta xxx ngươi mẹ." Điền Hoành càng thêm chửi ầm lên, miệng bên trong không ngừng phun máu nói: "Bạch Tuyết sơn trang bên trái viện tử trong hầm ngầm, là Liễu Vô Nham bí mật giấu kim khố, ta mấy năm nay hối lộ hắn kim tệ, đại bộ phận đều để ở đó bên trong."

Thẩm Lãng nói: "Chỉ những thứ này? Chẳng lẽ liền không có khác đồ vật muốn nói cho ta? Tỉ như Liễu Vô Nham chứng cứ phạm tội loại hình?"

Điền Hoành mắng to: "Những này quan văn đều là gian tặc, đều giống như ngươi vương bát đản, dính lên lông so khỉ còn phải tinh, ngươi cảm thấy hắn sẽ có cái gì trí mạng tay cầm rơi vào trong tay của ta sao? Ngươi lại có nhược điểm gì trong tay ta a, một cái duy nhất tay cầm vẫn là cạm bẫy, đem ta hố chết. . ."

Thẩm Lãng ngẫm lại, gật đầu nói: "Có đạo lý, đã ngươi sẽ không có gì đồ vật muốn cho ta, vậy liền an tâm chết đi!"

"Ta. . . Mả mẹ nó. . ." Điền Hoành một tiếng giận mắng.

Sau đó, ngửa ra sau ngã xuống đất chết đi!

Hắn cho là mình có thể nhắm mắt, nhưng là. . . Thật làm không được.

Hắn liền muốn chết được oanh liệt một chút a, nhưng ngay cả cái này điểm tâm nguyện cũng không thể thỏa mãn.

Thẩm Lãng, ngươi tên vương bát đản này.

Thẩm Lãng nhìn xem Điền Hoành chết không nhắm mắt thi thể, trong lòng một trận cười lạnh.

Địch nhân trước khi chết, ngươi cùng hắn diễn dịch mới ra cùng chung chí hướng nở nụ cười quên hết thù oán tiết mục?

Đừng nói giỡn.

Tất nhiên lựa chọn là địch, vậy liền đối địch đến cùng, dù là địch nhân đã chết, cũng phải giẫm lên một cước!

Thẩm Lãng nói: "Đem đầu người cắt bỏ, dùng tốt nhất hộp chứa vào, đưa đi cho chúng ta Trương Tấn đại nhân cùng thành chủ đại nhân."

Kim Hối kinh ngạc, gật đầu nói: "Vâng!"

Thẩm Lãng nói: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức đi Bạch Tuyết sơn trang, đi phát một phen phát tài."

Sau đó, Thẩm Lãng không kịp chờ đợi mang theo phủ Bá tước mấy chục người, hướng phía Bạch Tuyết sơn trang chạy như bay, đào kim tệ loại chuyện này hắn thích nhất.

. . .

Bạch Tuyết sơn trang là Liễu Vô Nham thành chủ bí mật sản nghiệp, hắn điều động mười mấy võ sĩ thủ tại chỗ này.

Những thủ vệ này, dễ như trở bàn tay liền bị cầm xuống.

Thẩm Lãng mở ra sơn trang bí mật xuống kim khố, nhìn xem phía trước một rương lại một rương kim tệ, không khỏi phát ra cảm thán.

"Nương tử, lần này tham ô không được a."

Thẩm Lãng một bên đếm những này kim tệ, một bên nhổ nước bọt.

Liễu Vô Nham ngươi cái này thành chủ làm sao làm, ba năm a, mới để dành được thế này điểm kim tệ?

Tổng cộng liền hơn một vạn ba ngàn kim tệ.

Hại ta coi là muốn phát đại tài.

Không nên a, Điền Hoành hàng năm dâng lễ cho Hứa Văn Chiêu kim tệ liền có sáu bảy ngàn a.

Mộc Lan nói: "Liễu Vô Nham cũng cần dâng lễ, đầu to đều cầm đi hối lộ thượng quan, còn lại số tiền này đã là Liễu Vô Nham cơ hồ toàn bộ thân gia."

Có đạo lý.

Đối với một cái trăm năm quý tộc mà nói, số tiền kia là không nhiều.

Nhưng đối với một cái quan viên đến nói, số tiền kia đã coi như là món tiền khổng lồ.

Nói như vậy, coi như Liễu Vô Nham hiện tại về hưu, cầm số tiền kia cũng vẫn như cũ có thể vượt qua xa hoa lãng phí thời gian.

Chuyển đổi thành nhân dân tệ lời nói, cũng mấy ngàn vạn.

Cho nên hoàn toàn có thể tưởng tượng, Liễu Vô Nham một khi mất đi khoản này kim tệ, sẽ là cỡ nào thống khổ a?

Mộc Lan nói: "Tăng thêm Hứa Văn Chiêu chép đến cái kia bút kim tệ, đã thật to làm dịu phủ Bá tước khủng hoảng kinh tế."

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, chúng ta phủ Bá tước rất thiếu tiền sao?"

Mộc Lan gật đầu nói: "Rất thiếu, vô cùng thiếu."

Nào chỉ là thiếu?

Mất đi Kim Sơn đảo bốn mươi năm về sau, Huyền Vũ phủ Bá tước hàng năm đều tại thâm hụt, mấy chục năm tích luỹ lại đến thâm hụt hoàn toàn là con số trên trời.

Hứa Văn Chiêu không phải vẫn muốn biết rõ Huyền Vũ phủ Bá tước bí mật kim khố còn có bao nhiêu tiền sao?

Là số âm!

Bởi vì đời trước Huyền Vũ Bá tước quá hào sảng, thiếu kếch xù nợ nần.

Những năm này Kim Trác hàng năm đều tại trả lại nợ nần, phủ Bá tước tình trạng kinh tế thời khắc đều ở vào căng thẳng trạng thái.

Chỉ bất quá đây là tuyệt mật, trừ Mộc Lan cùng Bá tước đại nhân bên ngoài, không có ai biết.

Bây giờ Thẩm Lãng vì phủ Bá tước làm tới cái này hai bút kim tệ, thật sự là đại tiện khẩn cấp.

Đem Liễu Vô Nham bí mật kim khố cướp sạch không còn, muốn rời khỏi thời điểm, Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Chậm rãi, chúng ta cứ như vậy đem Liễu Vô Nham thành chủ kim khố toàn bộ cướp sạch, cái gì cũng không có lưu lại, cái này không thích hợp, cũng không đạo đức."

Mộc Lan kinh ngạc, phu quân đây cũng là muốn làm gì yêu a.

Thẩm Lãng lấy ra một tờ giấy, tìm một khối than củi, dùng tay trái tại trên tờ giấy trắng xiêu xiêu vẹo vẹo viết.

"Ăn cướp kim tệ người, không phải Thẩm Lãng!"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 73: Thành Chủ Muốn Thổ Huyết! Thẩm Lãng Mộc Lan Yêu Như Nước Thủy Triều

Trong phủ thành chủ.

Liễu Vô Nham thành chủ phi thường vui sướng.

Hắn là thật không nghĩ tới Điền Hoành lại còn có một người dáng dấp tương tự như vậy đệ đệ, tác phẩm của thần a.

Một cái mất đi thân phận Điền Hoành liền càng thêm dùng tốt, hoàn toàn là một chi dính độc chủy thủ, mà lại cũng càng thêm ỷ lại Liễu Vô Nham.

Lúc này, hắn hâm nóng lấy hoàng tửu chờ lấy Điền Hoành trở về.

Sau đó chính là tâm sự thời khắc, hảo hảo trấn an đầu này hủy dung đang lo lắng chó săn,

"Hẳn là giết sạch, nên trở về tới đi." Thành chủ hỏi.

Tâm phúc phụ tá nói: "Hẳn là, chỉ bất quá Điền Hoành trong lòng tràn ngập cừu hận cùng phẫn nộ, chỉ sợ còn muốn hảo hảo tra tấn một phen, chém thành muôn mảnh loại hình mới có thể trở về."

Chỉ tiếc a, chết không phải chính Thẩm Lãng.

Tâm phúc phụ tá phảng phất nhìn ra chủ nhân tâm tư, mỉm cười nói: "Đại nhân, một số thời khắc người sống, so chết còn phải thống khổ. Nhất là một cái có tình cảm người, thống khổ nhất sự tình không ai qua được thân nhân mình chết thảm tại trước mặt mà bất lực đi."

Liễu Vô Nham thành chủ muốn cất tiếng cười to, nhưng cảm giác được như thế quá mức lỗ mãng cùng càn rỡ, vi phạm người đọc sách phong độ.

Cho nên, hắn vẻn vẹn chỉ thận trọng cười một tiếng.

"Ta vậy mà đem Thẩm Lãng nhỏ như vậy mà coi là đại địch, thật sự là buồn cười thật đáng buồn." Thành chủ đại nhân nói: "Gần nhất khoảng thời gian này, thật sự là lạc đường tâm trí a, cho nên người muốn đọc sách, đọc sách mới có thể lòng yên tĩnh, tâm sáng!"

Tâm phúc phụ tá nói: "Đại nhân lời này nửa điểm không sai, Huyền Vũ bá mới đủ tư cách làm ngài địch nhân, Thẩm Lãng chỉ một con chó mà thôi, coi như cắn người lại đau, hắn cũng chỉ là một con chó, không có chủ nhân dễ như trở bàn tay liền có thể đánh chết, hầm thành một nồi thịt canh."

Thành chủ đại nhân nói: "Người đọc sách liền muốn ưu nhã phong độ, Thẩm Lãng lâu nghèo chợt giàu bên trên không mặt bàn, loại kia ngôn ngữ thô tục khó coi tư thái, thật sự là xấu hổ tại cùng hắn chung sống một phòng."

Sau đó hắn cầm sách lên, tinh tế đọc, đem Thẩm Lãng ném sau ót.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài vang lên nô bộc thanh âm.

"Đại nhân, có người đưa tới một cái hộp, nói là Điền bang chủ đưa tới, sự tình đã làm thỏa đáng."

Liễu Vô Nham thành chủ nói: "Lấy đi vào."

Cái kia võ sĩ đem hộp lấy tới, phía trên còn dán giấy niêm phong.

"Xé toang, mở ra!" Thành chủ đại nhân phân phó nói, tiếp lấy lui lại mấy bước.

Vạn nhất là cái gì độc tiễn loại hình đâu?

Giấy niêm phong xé toang, hộp mở ra.

Bên trong lộ ra một viên dữ tợn đầu người, máu me đầm đìa.

Chính là tại quen thuộc bất quá Điền Hoành! Nói cho đúng là hủy dung sau Điền Hoành.

Liễu Vô Nham thành chủ lập tức cảm thấy đầu một mê mẩn, toàn bộ tứ chi lạnh buốt.

Ngay sau đó, bên ngoài vang lên một trận gấp rút thanh âm.

Hắn tâm phúc nô bộc chạy vội mà vào, lớn tiếng nói: "Chủ nhân, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt, chúng ta tại Bạch Tuyết sơn trang tất cả kim tệ, toàn bộ bị cướp đi."

Lập tức, Liễu Vô Nham thân thể như là sét đánh, thật lâu không có phản ứng.

Cái kia. . . Kia là hắn đại bộ phận tiền a.

Số tiền này chẳng những muốn dùng đến dưỡng lão, còn phải dùng để hối lộ quan trên a.

Bao nhiêu năm, hắn làm quan nhiều năm như vậy, mới tham ô để dành được số tiền này.

Dễ dàng sao? Cái này. . . Đây là đào tâm ta a.

Ngay sau đó, cái kia tâm phúc tôi tớ đưa tới một tờ giấy nói:

"Bọn hắn cướp đi ngài bí mật kim khố, còn để lại một tờ giấy."

Liễu Vô Nham thành chủ nhận lấy xem xét, phía trên xiêu xiêu vẹo vẹo viết vài cái chữ to: Cướp kim tệ người không phải Thẩm Lãng!

Liễu Vô Nham thành chủ gương mặt run rẩy một chút.

Hai lần, ba lần!

Hắn bỗng nhiên quát: "Thẩm Lãng, ta nhổ mẹ ngươi. . ."

Sau đó, thành chủ đại nhân ngửa ra sau đổ xuống, bỗng nhiên phun ra một ngụm đàm, bên trong mang theo tơ máu.

. . .

"Nương tử, ngươi có thể giúp ta đỡ tốt, tuyệt đối đừng để ta ngã xuống."

Thẩm Lãng đang tiến hành một kiện thần thánh sự tình.

Hắn giẫm tại trên ghế, dùng đỏ tươi bút lông,

Tại Điền Hoành danh tự bên trên họa xiên.

Đương nhiên cái này ghế liền cao nửa thước, Mộc Lan ở phía dưới hai tay vịn, miễn cho hắn tên tiểu bạch kiểm này phu quân ngã xuống.

"Ta cừu nhân, lại thiếu một cái." Thẩm Lãng thở dài nói: "Thế nhưng là, ta ngay cả ba phần lực đều không có sử dụng ra a!"

"Đời người thật sự là tịch mịch như tuyết."

Mộc Lan tuyệt mỹ khuôn mặt có chút rung động một chút.

Thẩm Lãng nhìn qua trên vách tường còn thừa những tên này.

Từ Thiên Thiên, Từ Quang Doãn, Lâm Mặc, Trương Tấn.

Sau đó, hắn lại dùng màu đen bút lông đem Liễu Vô Nham danh tự cũng thêm vào đi.

Lần này ý đồ mưu hại Thẩm Lãng, Liễu Vô Nham đóng vai lấy một cái trọng yếu vai trò, cho nên không đem hắn thêm vào cừu nhân danh sách, thực sự nói là không đi qua a, bước không qua lương tâm mình.

"Hừ, Thiên Đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi hết lần này tới lần khác xông tới."

Sau khi nói xong, Thẩm Lãng cảm thấy lời này có chút quen thuộc.

Hồi tưởng về sau nhớ lại, đêm qua Điền Hoành vừa nói qua.

Có phải là có chút điềm xấu sao?

"Phi, phi. . ."

Thẩm Lãng xì hai cái.

Bất quá, xem ra nhân vật phản diện thường nói đều là giống nhau a.

Chỉ bất quá dáng dấp đẹp trai nhân vật phản diện gọi có mị lực có nội hàm, xấu xí nhân vật phản diện nhiều lời nửa chữ đều đáng chết.

Mộc Lan đã có chút không muốn đỡ, bởi vì nàng căn bản theo không kịp cái này phu quân tiết tấu, nội tâm hí kịch quá nhiều.

"Nương tử, ta muốn nhảy xuống, ngươi cần phải tiếp được ta a." Thẩm Lãng nói: "Cao như vậy, vạn nhất ngã thương cũng không đến."

Mộc Lan quay người đi.

Thẩm Lãng thật theo cao nửa thước trên ghế nhảy xuống, hơn nữa còn là nằm ngang xuống tới.

Mộc Lan thật sự là có tâm để cái này phu quân hảo hảo té một cái, nhưng cuối cùng đánh không lại mềm lòng, nhẹ nhàng tại hắn trên lưng phất một cái qua.

Lập tức, Thẩm Lãng đứng vững.

Trong tưởng tượng bị nương tử ôm vào trong ngực một màn không có phát sinh, Thẩm Lãng có chút thở dài.

. . .

Phụ mẫu lại ở tại Phong Diệp thôn đã không quá an toàn.

Mà lại mấu chốt là, cái chỗ kia Thẩm Lãng đã áo gấm về quê qua.

Loại kia nông thôn địa phương, trang bức lần một lần hai liền đủ, như thường xuyên đi áo gấm về quê vậy liền không có ý nghĩa.

Cho nên, Thẩm Lãng muốn khuyên phụ mẫu dọn nhà, đem đến phủ Bá tước phụ cận tới.

Đệ đệ Thẩm Kiến biểu thị vô cùng hưng phấn, nhưng trước sau như một đến đối với Thẩm Lãng nói gì nghe nấy phụ mẫu lại cự tuyệt.

Nhi tử cho người làm ở rể, ở tại trong nhà người khác là hẳn là, làm phụ mẫu tại sao có thể lại ở đi qua, đây chẳng phải là quá không biết liêm sỉ sao?

Mà lại đêm qua Điền Hoành đi giết người sự tình, Thẩm Lãng không có nói cho phụ mẫu, chỉ dùng một loại khác lý do đem phụ mẫu đệ đệ mang đi.

Cho nên mặc kệ Thẩm Lãng nói thế nào, phụ mẫu đều không đồng ý.

Thẩm Lãng cũng không thể nói, nhi tử ở bên ngoài cừu nhân phảng phất càng ngày càng nhiều, cho các ngươi an toàn, tranh thủ thời gian vào ở tới đi.

Bất đắc dĩ, Mộc Lan ra tay.

Nàng cũng không chê Thẩm Lãng trong nhà vừa bẩn vừa nát, ngồi xổm ở Thẩm Lãng mẫu thân trước mặt, nắm chặt tay nàng nói: "Bà bà, phu quân hiếu thuận, ba ngày hai đầu đều nghĩ trở về nhìn ngài, nhưng nơi này khoảng cách phủ Bá tước thực sự là quá xa. Phu quân vừa đến một lần, chính là hơn nửa ngày thời gian."

"Phu quân có tiền, ngài không ở tại trong phủ, ngay tại phủ Bá tước bên ngoài, lên một tràng phòng ở mới."

"Ta biết ngài thêu thùa cùng dệt đều rất lợi hại, phương diện này ta rất đần, mẹ ta so ta còn đần, ta nếu là muốn cho phu quân may quần áo, vẫn là phải thỉnh giáo ngài nha."

Mấy câu nói đó nói đến Thẩm Lãng tâm đều muốn hòa tan.

Bất quá, nương tử ngươi nhưng cho tới bây giờ không có cùng ta như vậy ôn nhu nói chuyện qua a.

Quả nhiên, Thẩm Lãng mẫu thân đánh không lại Mộc Lan ôn nhu đại pháp, mơ mơ hồ hồ liền bị khuyên đến dọn nhà.

Một nhà ba người dời xa Phong Diệp thôn, tại khoảng cách phủ Bá tước ước chừng ba dặm địa phương ở lại.

Nơi đó thuộc về phủ Bá tước đất phong, thậm chí tại trang viên phạm vi bên trong, có phủ Bá tước kỵ binh tuần tra, vô cùng an toàn.

Trước ở đâu phòng trống, sau đó phòng ở mới lập tức xây.

. . .

Dọn nhà về sau, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan lại tại nhà mới bồi tiếp phụ mẫu ăn một bữa cơm, lúc này mới trở về tới trong phủ.

Thẩm Lãng trong lòng yêu thương tràn lan.

Cái này nàng dâu quá đáng yêu, quá hiểu chuyện.

Thân phận cao quý mỹ lệ, võ công tuyệt đỉnh không nói, mấu chốt đối với hắn phụ mẫu như vậy ôn nhu dễ thân.

Cho nên, hắn luôn có chút nhịn không được muốn phải Mộc Lan phát sinh thứ gì.

Bất quá Mộc Lan hời hợt một câu, liền để hắn lập tức tỉnh táo lại, toàn thân tràn ngập đều chiến đấu muốn.

"Phu quân, ta có một bộ màu lam váy vải, tính cả nội y cũng không thấy, ngươi nhưng có nhìn thấy sao?"

Thẩm Lãng phần gáy bỗng nhiên dựng thẳng lên.

Có tình hình nguy hiểm, có tình hình nguy hiểm, tình hình chiến đấu sắp phát sinh.

Thẩm Lãng lập tức vứt bỏ trong lòng kiều diễm, tiến vào trạng thái chiến đấu.

A: Lựa chọn nói láo, nói ta không nhìn thấy a.

B: Thành thật trả lời, ta nhìn thấy, là ta trộm.

Cơ hồ một nháy mắt, Thẩm Lãng liền làm quyết định.

Nam nhân nên nói láo thời điểm nhất định phải nói láo, nhưng tuyệt đối không nên đem hoang ngôn mức tùy ý lãng phí ở lông gà vỏ tỏi việc nhỏ bên trên.

Thẩm Lãng cúi đầu nói: "Ta, ta nhìn thấy, là ta trộm."

Mộc Lan rất vui mừng, Thẩm Lãng không có nói láo.

"Phu quân cầm đi làm cái gì nha?" Mộc Lan nói: "Qua mấy ngày đất phong tằm cưng ăn nhiều, ta muốn mặc bộ này váy vải đi hái lá dâu."

Thẩm Lãng lại đứng trước một lựa chọn.

A: Trong lòng ta rất ưa thích ngươi, thực sự có chút nhịn không được, liền cầm lấy ngươi váy áo làm một chút chuyện xấu, đưa ngươi nội y váy làm bẩn, sau đó sợ bị ngươi phát hiện, cho nên thiêu hủy.

B: Ta cầm đi mặc.

Đời người có đôi khi nhìn qua có lựa chọn, nhưng trên thực tế không có lựa chọn.

Hai lựa chọn, cái thứ nhất sẽ chết rất thảm.

Cái thứ hai sẽ chết đến thảm hại hơn.

Thẩm Lãng quyết định lựa chọn chết được rất thảm cái kia, tuyệt đối không thể nói ra mình cầm đi mặc chân tướng, nếu không sẽ bị hiểu lầm thành nam đồng lừa hôn.

"Nương tử. . . Thật xin lỗi, có ngày trong đêm ta thực sự trằn trọc, trong đầu toàn bộ đều là thân ngươi ảnh, cho nên liền không nhịn được cầm ngươi váy áo đi làm một chút không thể cho ai biết chuyện xấu, sau đó phi thường hối hận lo lắng, liền. . . Một mồi lửa đưa ngươi váy thiêu hủy."

Sau khi nói xong, nhắm mắt lại thầm nghĩ: "Ta chết chắc."

Thực sẽ chết được rất thảm đi, làm một cái nam nhân ném lão bà nội y làm loại sự tình này? Còn một mồi lửa đốt.

Mất mặt a, xấu hổ a!

Bất quá, làm nam nhân nhất định phải có cốt khí.

Thẩm Lãng mộng mở to mắt, ngoài mạnh trong yếu nói: "Kim Mộc Lan, dù sao chuyện xấu ta cũng đã làm, muốn chém giết muốn róc thịt tùy theo ngươi, ta nếu là một chút nhíu mày, ta liền không xứng làm trượng phu ngươi."

"Tới đi, Kim Mộc Lan ngươi có thủ đoạn gì tra tấn ta, sử hết ra!"

Mộc Lan có chút ngốc.

Phu quân, làm ra xấu như vậy sự tình về sau còn như thế lẽ thẳng khí hùng, ngươi là thế nào làm được nha?

Mộc Lan hung hăng trắng Thẩm Lãng một chút.

Sau đó nghiêm mặt nói: "Phu quân, ngươi tại sao phải thiêu hủy quần áo, rửa sạch sẽ liền có thể, ta về sau còn phải mặc, chúng ta phủ Bá tước tối kỵ lãng phí."

Đón lấy, nàng buông xuống một bình thuốc tại Thẩm Lãng trước mặt, trực tiếp đi.

Đi ra cửa thời điểm, nàng yếu ớt nói: "Bất quá phu quân, thân thể trọng yếu nhất, cần tiết chế."

Thẩm Lãng ngẩng đầu nhìn lên, vậy mà là An Tái Thế đại phu phối sáu vị địa hoàng hoàn.

Bổ thận dùng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 74: Thẩm Lãng Sát Chiêu! Từ Thiên Thiên Muốn Bi Kịch

Lập tức Thẩm Lãng ngốc.

Nương tử, ngươi đây là cái gì sáo lộ a?

Còn nói cái gì rửa sạch sẽ thả lại chỗ cũ ngươi muốn mặc, ngươi liền không sợ mang thai sao? Ta đẹp trai như vậy con cái sinh mệnh lực khẳng định rất ương ngạnh.

Ngươi không những không đánh ta, trả lại cho ta thuốc bổ?

Chỉ bất quá sáu vị địa hoàng hoàn là bổ âm hư, phu quân ta khả năng cần phải là một loại khác thuốc.

Thẩm Lãng tự xưng là hiểu được lòng của nữ nhân, nhưng trước mắt cái này tiểu nương bì có chút nhìn không thấu a.

Cái này nữ nhân không được a, tâm tư quá tung bay.

Trận này nam nữ chi chiến, ta. . . Ta có chút không có nắm chắc a!

Có chút ít bị chiếm đóng, sợ thua a!

. . .

Gần nhất thu tằm lập tức liền muốn lên núi làm kén, thật sự là tằm cưng ăn đến hung nhất thời điểm.

Bởi vì nuôi tằm ích lợi viễn siêu cây lúa, cho nên phủ Bá tước đất phong bên trong có rất lớn một bộ phận dùng để trồng thực cây dâu.

Tơ sống thu nhập chiếm phủ Bá tước rất lớn một bộ phận.

Cho nên gần nhất Mộc Lan đều mặc thanh. . . Sắc váy vải đi trong ruộng ngắt lấy lá dâu.

Nàng đường đường phủ Bá tước đại tiểu thư, đương nhiên là không cần đi làm những cực khổ này công việc, chỉ cho thấy mình cùng đất phong con dân cùng một chỗ lao động ý tứ mà thôi.

Nói trắng ra, chính là giả vờ giả vịt.

Nhưng không nghĩ tới phải làm tú nhiều ngày như vậy.

Cô nàng ngốc này, người ta Bá tước phu nhân tượng trưng đi một canh giờ liền trở lại, liền hái không đến mười mảnh lá dâu.

Mà ngươi Kim Mộc Lan một ngày có thể hái mấy ngàn cân lá dâu, thật sự là một cái gái ngốc a, làm người muốn nghiêm túc như vậy à.

Nương tử không ở nhà, Thẩm Lãng một lời tơ tình cùng miệng đầy lưu manh lời nói không cách nào trút xuống, thời gian thật sự là trôi qua có chút nhàm chán.

Vì những thứ khác lão sư sinh mệnh an toàn, vì những thứ khác học sinh yếu ớt tâm linh, hắn cũng không cần đi học công đường khóa.

Đại ngốc thân thể các hạng đặc thù phi thường bình ổn, khỏi hẳn tốc độ xa so với trong tưởng tượng nhanh rất nhiều.

Không chỉ là nội thương, liền ngay cả gãy xương khép lại tốc độ cũng viễn siêu thường nhân, để An Tái Thế đại phu tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Nhưng không biết vì cái gì, đại ngốc chính là không có tỉnh lại, để Thẩm Lãng phi thường không hiểu.

Cho nên, những ngày này Thẩm Lãng mỗi một ngày đều không có việc gì.

Có một ngày hắn thử đến hỏi nhạc phụ đại nhân, ta hẳn không có lệnh cấm túc đi.

Nhạc phụ đại nhân nói ngươi lại muốn làm cái gì?

Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Trong nhà nhàm chán như vậy, ta có thể đi Huyền Vũ thành chơi đùa sao?"

Nhạc phụ đại nhân nói: "Cái kia Thẩm công tử muốn chơi đến cái gì cấp bậc đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Tỉ như gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, lại tỉ như nhìn thấy có cái gì phụ nữ đàng hoàng bị khi phụ, hắn cũng tốt xuất thủ cứu giúp."

Sau đó, không biết vì cái gì, hắn lệnh cấm túc lại xuống tới.

Mà lại nhìn nhạc phụ bộ dạng này, còn giống như muốn dùng roi quất hắn bộ dáng.

Như thế thời gian thật không có ý tứ a, đường đường phủ Bá tước cô gia, cũng không thể ra ngoài khi nam phách nữ.

Dạng này quý tộc, có cái gì vào đầu a?

Kim thị gia tộc liệt tổ liệt tông khổ cực như vậy đánh xuống mảnh này cơ nghiệp, không phải liền là để các ngươi con cái có thể ỷ thế hiếp người sao?

Các ngươi ngược lại tốt, từng cái như thế biết thân biết phận.

Nhìn một cái ngươi Kim Mộc Thông, đường đường phủ Bá tước thế tử, ngay cả một chút xíu ăn chơi thiếu gia khí chất đều không có.

Thật là khiến người ta thất vọng a!

. . .

Rảnh rỗi như vậy vô cùng nhàm chán thời gian, bỗng nhiên kết thúc.

Thẩm Lãng nháy mắt tiến vào trạng thái chiến đấu.

Bởi vì Mộc Lan thu được một cái thiếp mời, nàng không tại Thẩm Lãng liền mở ra.

Là Từ gia đưa tới.

Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên đính hôn thiếp mời.

Đôi cẩu nam nữ này muốn đính hôn!

Nhìn thấy phần này thiệp cưới về sau, Thẩm Lãng không nói một lời, trở lại tràn ngập cừu nhân dưới vách tường.

"Ai!"

Thẩm Lãng thở dài một tiếng.

Diệt đi Điền Hoành về sau khoảng thời gian này, hắn cảm thấy mình thực sự là quá thư giãn, vậy mà quên mình còn có huyết hải thâm cừu.

Phần này thiếp mời,

Lập tức tỉnh lại Thẩm Lãng đi qua gặp sỉ nhục.

Hắn nhìn qua Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên hai người danh tự.

Từ Thiên Thiên, tiếp xuống ta trả thù có phải là giờ đến phiên các ngươi chó cha con a.

Lại còn muốn đính hôn?

Ta cùng Mộc Lan như thế vội vàng liền bái đường thành thân, ngươi Từ Thiên Thiên còn dám đính hôn?

Ta làm như thế nào trả thù Từ Thiên Thiên cùng cha hắn đâu?

Thẩm Lãng vắt hết óc, trong phòng khách đi tới đi lui.

Đối với Từ Thiên Thiên như thế nữ nhân, làm sao mới là độc ác nhất trả thù đâu?

Xông đi lên, đem nàng ngủ?

Đừng nói giỡn, ta Thẩm Lãng đẹp trai như vậy, nếu là đem Từ Thiên Thiên ngủ, chỗ nào là trả thù, rõ ràng là ban thưởng a.

Đương nhiên là muốn hủy đi nàng cực kỳ vật trân quý.

Đầu tiên là thanh danh!

Cái này thương nhân chi nữ, xuất thân không cao quý, cho nên nhất là yêu quý thanh danh, khắp nơi kết giao quý tộc danh viện, mỗi ngày viết cái gì thi từ ca phú, còn tại trong vòng nhỏ truyền một ít lời bản.

Rõ ràng là một cái thương nhân chi nữ, lại đem mình đóng vai giống tài nữ đồng dạng.

Kinh doanh nhiều năm như vậy, nàng cuối cùng đem mình đóng gói trở thành Nộ Giang quận xếp hạng trước ba tài nữ kiêm mỹ nhân.

Xếp hạng thứ nhất là Trương Xung nữ nhi Trương Xuân Hoa.

Chí vu thân thân nàng dâu Mộc Lan?

Thật có lỗi, chúng ta là tiên nữ trên trời, không xếp vào xếp hạng.

Cũng chính bởi vì xoát ra thứ ba mỹ nhân tài nữ thanh danh, Từ Thiên Thiên mới vào Trương Tấn pháp nhãn.

Đương nhiên là có người có lẽ sẽ nói, ngươi Từ Thiên Thiên trước đó đều nhận Thẩm Lãng tên phế vật này làm đến môn con rể, còn có cái gì thanh danh có thể nói.

Lời không thể như thế nói.

Từ gia nhận Thẩm Lãng làm người ở rể, hoàn toàn là bởi vì xung hỉ, đồng thời chuyển di vận rủi à.

Cái này phảng phất Ấn Độ một ít cao dòng giống hào môn con cháu, tại cưới tân nương trước đó, còn phải trước cùng một cái cây, hoặc là một đầu con lừa kết hôn.

Chẳng lẽ là bởi vì bọn hắn ti tiện sao? Không, trùng hợp là bởi vì bọn hắn mệnh cách quý khí, cho nên mới cần phải xung hỉ chuyển vận.

Mà Thẩm Lãng chính là gốc cây kia, con lừa kia.

Xoá tên âm thanh bên ngoài, mà Từ Thiên Thiên cực kỳ quan tâm đương nhiên chính là Từ gia sản nghiệp, tơ lụa vải vóc sinh ý.

Muốn trả thù nàng.

Đương nhiên là trước làm bẩn nàng thanh danh, lại hủy đi hắn sinh ý.

Như thế mới có thể để cho nàng đau đến không muốn sống a.

Như vậy, cần phải như thế nào mới có thể hủy đi Từ Thiên Thiên kinh doanh mấy năm qua tự không dễ thanh danh đâu?

Thẩm Lãng trong đầu nhanh chóng lướt qua mấy cái phương án.

Nhất định phải ngoan độc, mà lại truyền bá vô cùng sâu sắc, hơn nữa còn không thể trái ngược.

"Đinh!"

Thẩm Lãng đầu óc sáng lên, lập tức có chủ ý.

Mà liền tại lúc này, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân.

Nặng nề mà phù phiếm, không cần nhìn đều biết là Kim Mộc Thông cái này mập trạch.

"Thẩm Lãng, ta có đồ tốt cho ngươi xem. . ." Kim Mộc Thông như tên trộm nói, hắn mới vừa bắt đến một bản tranh khiêu dâm sách.

Dạng như vậy, quả thực cùng đại học phòng ngủ cái kia lần thứ nhất lôi kéo Thẩm Lãng đi xem màn ảnh nhỏ mập mạp giống nhau như đúc.

Kim Mộc Thông sau khi đi vào, phát hiện Thẩm Lãng ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm hắn, không khỏi cổ co rụt lại nói: "Tỷ phu, ngươi. . . Ngươi nhìn ta như vậy làm cái gì?"

Cái này mập trạch trong lòng sợ hãi thời điểm mới có thể hô tỷ phu, bình thường đều hô danh tự.

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp, có muội tử thích ngươi sao?"

Lời này mới ra, Kim Mộc Thông con mắt đều đỏ.

Hỗn đản a, ta coi ngươi là bằng hữu, có đồ tốt không kịp chờ đợi liền đến cùng ngươi chia sẻ.

Ngươi, ngươi lại đem đao hướng trong lòng ta đâm a.

Đánh người không đánh mặt, cắm đao không đâm tâm a.

"Ta đi, coi như ta Kim Mộc Thông xưa nay không nhận biết ngươi." Mập trạch bi phẫn muốn quay người rời đi.

Thẩm Lãng nói: "Em vợ, ngươi biết ngươi vì cái gì không có muội tử thích không?"

Kim Mộc Thông không trả lời.

"Đương nhiên, đầu tiên là bởi vì dung mạo ngươi xấu." Thẩm Lãng nói: "Giống ta loại người này đi qua một con đường, đều có thể câu đến bảy tám cái phụ nữ đàng hoàng tinh thần vượt quá giới hạn. Nếu không phải dáng dấp hại nước hại dân, lúc ấy ta mang một cái phế vật thanh danh, tỷ ngươi còn chọn trúng gả cho ta."

Kim Mộc Thông muốn khóc.

Ngươi, ngươi chẳng những muốn tru tâm, còn phải tiên thi tính sao a?

"Nhưng là giống ngươi như thế phổ thông xấu như vậy nam nhân, cũng có thể có nữ nhân thích, thậm chí sẽ xuất hiện vô số mỹ nhân nhào lên, khóc hô hào cầu ngươi sủng hạnh các nàng." Thẩm Lãng nói.

Lời này mới ra.

Kim Mộc Thông tất cả cừu hận biến mất vô tung vô ảnh, con mắt to sáng, nói: "Quả thật?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đương nhiên là thật, ta biết một người, hắn gọi Tô Đông Pha. Dáng dấp vừa già lại thấp, lại béo lại xấu, kết quả có mấy ngàn cái mỹ nữ thích hắn, ngay cả con dâu đều đối với hắn có chút kìm lòng không được."

Kim Mộc Thông con mắt đều lục, run rẩy nói: "Như thế cầm thú? Vì cái gì a?"

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì thanh danh, bởi vì tài hoa. Nữ nhân như dáng dấp không tốt, vậy liền không có. . ."

Nói đến đây, Thẩm Lãng im ngay, cơ bản cầu sinh dục vẫn là phải có.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nam nhân như xấu xí, chỉ cần tài hoa hơn người, danh khắp thiên hạ, hoàn toàn có thể để nữ nhân không chú ý hắn tướng mạo cùng ngắn nhỏ."

Kim Mộc Thông lui lại một bước, hai tay che, nói: "Ta, ta tuyệt không ngắn nhỏ, ngươi khác vu oan người."

Đón lấy, hắn uể oải nói: "Ta đương nhiên biết rõ chỉ cần tài hoa hơn người, liền có vô số muội tử thích. Thế nhưng là. . . Ta cảm thấy để ta tài hoa hơn người so để ta biến thành mỹ nam tử càng khó."

Thẩm Lãng thở dài nói: "Thế tử, ngươi người này mặc dù có rất nhiều khuyết điểm, nhưng thành thật lại là ngươi tốt đẹp phẩm chất."

"Ta thật đi. . ." Kim Mộc Thông bi phẫn nói.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian giữ chặt hắn nói: "Thế tử, dung nhan tuyệt thế thứ này ta có bao nhiêu, nhưng là không cách nào cho ngươi mượn. Nhưng là loá mắt tài hoa, ta hoàn toàn có thể cho ngươi mượn a."

"Thật?" Kim Mộc Thông nói: "Mượn thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta hợp tác viết một quyển sách, một bản chú định sẽ đỏ tía sách, chúng ta in lên một vạn bản, mấy vạn bản. Để Huyền Vũ thành coi trọng, để quyển sách này vang dội toàn bộ Nộ Giang quận, toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, danh mãn toàn bộ Việt quốc. Đến lúc đó làm quyển sách tác giả một trong, ngươi nói sẽ như thế nào?"

Kim Mộc Thông con mắt to sáng nói: "Vậy, vậy đến lúc đó ta liền hỏa a, ta liền trở thành danh khắp thiên hạ đại tài tử."

Thẩm Lãng nói: "Đúng a, ngươi nhìn tỷ phu vì ngươi chung thân đại sự thật sự là nhọc lòng a."

Kim Mộc Thông run rẩy nói: "Tỷ phu, chúng ta viết cái gì sách?"

Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống ta đọc, ngươi đến viết. Ta thoáng đem cái này cố sự nói một lần, ngươi nghe một chút."

Kim Mộc Thông chuyển đến ghế, vô cùng nghiêm túc nghe.

Thẩm Lãng nói: "Lúc trước có một đại thương nhân, làm tơ lụa vải vóc sinh ý, tên hắn gọi Tây Môn Khánh, chữ Quang Doãn, người ta đều gọi hắn Tây Môn đại quan nhân, hắn còn có một đứa con gái, tên gọi Tây Môn Thiên Thiên."

"Cái này Tây Môn đại quan nhân hèn hạ không biết xấu hổ, Hoang / dâm không đường, tai họa phụ nữ đàng hoàng vô số. Bởi vì cái gọi là rồng sinh rồng, phượng sinh phượng, ngân tặc nữ nhi bị đào hang. . ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 75: Đây Là Có Một Không Hai Danh Tiếng! Phải Đại Hỏa A

"A. . ." Kim Mộc Thông ngốc.

Thẩm Lãng nói: "Kim Mộc Thông ngươi cái biểu tình này là có ý gì? Ta cho ngươi trở thành đại thần cơ hội, chẳng lẽ ngươi không nắm chặt sao?"

Kim Mộc Thông lắc một cái, nói: "Tỷ phu, ngươi đây là tại lợi dụng ta đi bôi đen Từ Thiên Thiên thanh danh đúng không?"

"Đúng a, có vấn đề gì sao?" Thẩm Lãng lý trực khí tráng nói.

"Ây. . ." Kim Mộc Thông.

Thẩm Lãng vỗ đối phương to béo cái ót nói: "Mập mạp, cho người ta lợi dụng không sao, mấu chốt phải có giá trị lợi dụng. Nếu như người khác đều chẳng muốn lợi dụng ngươi, vậy thì không phải là mập trạch, mà là phế trạch."

"A. . ." Kim Mộc Thông.

Cứ việc ta biết ngươi tại nói hươu nói vượn, nhưng vì sao ta nghe lại cảm thấy rất có đạo lý đâu?

Thẩm Lãng nói: "Cơ hội này ngươi không cần a? Vậy được ngươi đi đi, ta tìm người khác, ta cảm thấy Kim Trung liền rất không tệ, ta tìm hắn hợp tác."

"Đừng, tạm biệt . ." Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, ta nguyện ý, ta nguyện ý! Ta chính là cảm thấy đi, ngài cái này mở đầu là rất hấp dẫn người, chính là hành văn không tốt lắm."

Thẩm Lãng nói: "Thái Bạch, không đủ ưu nhã đúng không?"

"Đúng." Kim Mộc Thông nói: "Đối với ta như vậy tài tử thanh danh tuyên dương bất lợi."

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, vậy ta chơi hành văn chuẩn bị cho tốt một điểm, ta đọc ngươi viết, bây giờ liền bắt đầu đi."

Kim Mộc Thông tranh thủ thời gian đoan chính, cầm lấy bút chuẩn bị viết chữ.

Thẩm Lãng thì thầm: "Thơ nói, hai tám giai nhân thân thể giống như xốp giòn, bên hông cầm kiếm trảm ngu phu. Mặc dù không gặp người đầu rơi, ngầm giáo quân cốt tủy khô."

Lời này mới ra, Kim Mộc Thông hưng phấn nói: "Tỷ phu, cái này hành văn tốt, cái này hành văn tốt."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi hiểu a?"

Kim Mộc Thông nói: "Chính là bởi vì ta không hiểu, mới lộ ra hành văn tốt, nếu là ta đều có thể xem hiểu, cái kia còn có cái gì hành văn có thể nói?"

Đây là Thẩm Lãng có thấy người chửi mình xuẩn nhất uyển chuyển một lần.

"Đơn nói trên đời người, doanh doanh trục trục, hấp tấp vội vàng, nhảy không ra thất tình lục dục trước mắt, không đánh tan được tửu sắc tài vận vòng tròn. Kết quả là đồng quy vu tận, lấy rất quan trọng! Tuy là nói như thế, chỉ rượu này sắc tài vận bốn kiện bên trong, duy có "Tài sắc" cả hai càng thêm lợi hại."

Thẩm Lãng tiếp tục đọc lên, Kim Mộc Thông không ngừng đem những này hình thành tại văn tự, viết tại mặt giấy phía trên.

Cái này mập trạch thật là làm cho Thẩm Lãng lau mắt mà nhìn a, một tay chữ viết đến còn không tệ, mấu chốt tốc độ này nhanh, cơ hồ đều nhanh gặp phải Thẩm Lãng ngữ tốc.

Thẩm Lãng không khỏi nói: "Thế tử, ngươi viết chữ tốc độ vì sao nhanh như vậy a? Thật sự là thiên phú dị bẩm, ngươi có viết chữ thành thần tiềm lực a."

Kim Mộc Thông yếu ớt nói: "Ngươi nếu là theo tám tuổi bắt đầu, mỗi ngày bị phạt chép sách mười lần, tốc độ ngươi cũng sẽ rất nhanh."

A, thật tốt bi thương chuyện cũ.

Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, chúng ta quyển sách này gọi tên gì a?"

Thẩm Lãng nói: "Tên sách liền gọi « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên »."

. . .

Sau đó Kim Mộc Thông hoàn toàn không Thẩm Lãng còn phải điên dại, hoàn toàn không biết mệt mỏi viết chữ, mỗi ngày khóa vừa lên xong lập tức chạy vội tới.

Một ngày viết chữ hơn hai vạn, ngươi dám tin tưởng sao? Dùng bút lông a!

Như vậy Thẩm Lãng là hoàn toàn trích dẫn « Kim Bình Mai » sao?

Chín thành là.

Còn lại một thành, vì tốt hơn gần sát thế giới này, kịch bản bài trí làm một chút cải biến.

Mặt khác, gia tăng Tây Môn Thiên Thiên thật nhiều kịch bản, để nàng phân lượng thẳng bức Phan Kim Liên.

Tại nguyên tác bên trong, Tây Môn Khánh nữ nhi Tây Môn đại tỷ mới mười hai mười ba tuổi, tại Thẩm Lãng trong quyển sách này nàng năm nay mười chín tuổi.

Từ Thiên Thiên cũng là mười chín tuổi, thật sự là thật là đúng dịp a.

Mặt khác, Thẩm Lãng bản này « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » bên trong, Tây Môn Thiên Thiên vẫn là một cái tài nữ, gả cho một cái đại quan nhi con, tên gọi Trương Kính tế, cũng thật là đúng dịp a.

Còn có Thẩm Lãng tại nguyên tác cơ sở bên trên, đôi nam nữ phương diện kia kịch bản thật to tăng cường, viết sinh động, làm cho tâm thần người chập chờn, hồn bay lên trời.

Nhất là liên quan tới Tây Môn Thiên Thiên bộ phận,

Hận không thể đưa nàng mỗi một cây ngón chân đều viết rành mạch.

Kim Mộc Thông tại sao chép thời điểm, hoàn toàn nhiệt huyết sôi trào, hô hấp dồn dập.

"Tỷ phu, tất cả mọi người là nam nhân, dựa vào cái gì ngươi ưu tú như vậy đâu?" Kim Mộc Thông nói: "Những này nhục hí thực sự viết quá tốt, ta cơ hồ đều có thể nhìn thấy hình tượng, ngươi là thế nào làm được a?"

Thẩm Lãng ngửa mặt nhìn lên bầu trời, im lặng ngưng nghẹn.

Đúng vậy a, vì cái gì Thẩm Lãng ưu tú như vậy, có thể viết ra tốt như vậy nhục văn đâu?

Bởi vì. . . Hắn là xử nam a!

Chỉ có xử nam mới có thể tràn ngập ảo tưởng, mới có thể đem đây hết thảy tưởng tượng được tốt đẹp như thế, mộng ảo, màu hồng phấn.

Mà những kinh nghiệm kia phong phú lão tài xế?

Hắn sẽ biết rõ, nấm mèo đại bộ phận đều là màu đậm, cái gì màu hồng đều là gạt người.

Về phần cỏ gì dâu đồng dạng vị ngọt, càng thêm là lừa gạt quỷ.

Thẩm Lãng nói: "Ta loại này trải qua hoàn mỹ người, mỗi một phương diện đương nhiên đều rất ưu tú, ta đều tập mãi thành thói quen, chỉ có như ngươi loại này người bình thường mới có thể hiếm thấy nhiều quá."

Răng rắc!

Kim Mộc Thông trong tay bút lông gãy.

Sau đó, hắn mặt không thay đổi đổi một cây.

Bốn ngày sau đó!

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông viết xong « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » sách thứ nhất, ròng rã mười hai vạn chữ.

Sau đó sự tình, Kim Mộc Thông lại không được, muốn Thẩm Lãng tự thân lên, đó chính là họa tranh minh hoạ.

Mà lại là tiêu chuẩn rất cao tranh minh hoạ, mọi người có thể đối chiếu Đường Bá Hổ tiên sinh những cái kia đặc thù tác phẩm.

Thẩm Lãng còn dùng phương tây chân dung thức hội họa thủ pháp, cho nên vẽ ra đến nữ nhân cực kỳ chân thực, nhất là thân eo cái kia đường cong, quả thực cào nhân tâm phổi, phảng phất muốn theo trên giấy mân mê đến để ngươi đánh đồng dạng.

Lập tức, Kim Mộc Thông thấy con mắt đều muốn nứt, run rẩy nói: "Tỷ phu, tất cả mọi người là nam nhân, vì cái gì ngươi ưu tú như vậy đâu?"

Thẩm Lãng hời hợt nói: "Giống ta dạng này nam nhân, những nữ nhân kia như là thiêu thân lao đầu vào lửa xông lên, cản cũng đỡ không nổi, cho nên ta đối với nữ nhân thân thể mới có thể rõ ràng như vậy, mới có thể họa đến giống như thật như thế."

Ai!

Thật ra thì, hoàn toàn là dựa vào màn ảnh nhỏ cùng não bổ.

Liên quan tới sống thân thể nữ nhân, Thẩm Lãng giống như Kim Mộc Thông, điểm kinh nghiệm là không.

Chỉ bất quá, hắn đương nhiên sẽ không thừa nhận cái này xấu hổ sự tình.

"Tỷ phu, vì sao nơi này mỗi một bức họa nữ nhân gương mặt, ta đều cảm thấy khá quen đâu?" Kim Mộc Thông nói.

"Có sao?" Thẩm Lãng nói.

Kim Mộc Thông bừng tỉnh đại ngộ: "Ta biết, mỗi cái không mặc quần áo nữ nhân gương mặt, đều rất giống Từ Thiên Thiên a."

Thẩm Lãng nói: "Trùng hợp, đều là trùng hợp."

Rất nhanh, mấy tấm tranh minh hoạ đều vẽ xong.

Kể từ đó, sách thứ nhất bản thảo toàn bộ hoàn tất, chỉ còn lại cầm đi cứng nhắc in ấn.

"Tốc độ phải nhanh, bất kể bất kỳ giá nào, nhất thiết phải tại trong vòng nửa tháng đem sách in ra." Thẩm Lãng nói.

Bởi vì khoảng cách Từ Thiên Thiên đính hôn lễ chỉ có hai mươi lăm ngày.

Đưa cho vợ trước đính hôn lễ vật, tại sao có thể muộn đâu?

In ấn hoàn tất về sau, còn phải vang dội toàn bộ chung quanh mấy quận mấy chục thành, như thế Từ Thiên Thiên thu được phần lễ vật này mới có thể kinh hỉ a, đúng hay không?

Thẩm Lãng tin tưởng rất nhiều nam nhân xem hết bản này « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » về sau, lại nhìn Từ Thiên Thiên , bất kỳ cái gì thời điểm đều phảng phất không có mặc quần áo đồng dạng.

Đây chính là trong truyền thuyết duyệt tận thiên hạ XX, trong lòng đã không che.

Lại phảng phất nhìn thấy sóng nhiều vị lão sư, sẽ có loại cảm thán một câu, lão sư ngài mặc quần áo, ta thật kém điểm không nhận ra được.

Kim Mộc Thông nói: "Nửa tháng đưa ra thị trường? Chỉ cần nguyện ý đầu nhập nhân lực vật lực, tuyệt đối không có vấn đề."

Sau đó, hắn hỏi: "Đối với tỷ phu, chúng ta lấy một cái gì bút danh nha?"

Thẩm Lãng nghĩ một lát mới nói: "Lãng Lăng tiếu tiếu sinh."

"Ây. . ." Kim Mộc Thông nói: "Tên rất hay."

Đón lấy, Kim Mộc Thông tràn ngập ngượng ngùng nói: "Tỷ phu a, sách này bản thảo là ngày mai cầm đi sắp chữ in ấn thật sao?"

Thẩm Lãng nheo mắt lại nói: "Ngươi muốn làm gì?"

Kim Mộc Thông nói: "Quyển sách này thực sự là quá tốt, ta mấy ngày nay chỉ riêng vội vã chép, còn không có nghiêm túc nhìn qua đâu? Buổi tối hôm nay có thể mượn ta kỹ càng nhìn xem sao?"

Thẩm Lãng nhìn xem mập mạp gương mặt này thật lâu, thẳng đến hắn xấu hổ muốn chết.

"Được, cầm đi xem đi, nhưng khác làm bẩn a." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn đem cái kia mấy tấm tranh minh hoạ rút ra.

Kim Mộc Thông sốt ruột mà thất vọng, nhưng cuối cùng không dám nói gì.

"Ta đây cũng là suy nghĩ cho ngươi, tránh ngươi đối những này tranh minh hoạ làm ra cái gì không thể cho ai biết sự tình." Thẩm Lãng nói.

Mập trạch không còn mặt mũi đối, nhanh chóng bỏ chạy.

. . .

Như vậy quyển sách này sẽ hỏa sao?

Cái này hoàn toàn là nói nhảm a!

Quyển sách này có thể đem cao nhã giới, thấp kém giới, siêu cấp thấp kém giới nam nhân một mẻ hốt gọn.

Thậm chí, có thể đem không biết chữ nam nhân cũng bỏ vào trong túi.

Nói câu đứng đắn, quyển sách này văn học nghệ thuật thành tựu là cực cao, tại Trung Quốc cổ đại bị liệt là tứ đại kỳ thư một trong, vĩ đại nhất chủ nghĩa hiện thực tác phẩm.

Không chỉ có như thế, tại rất nhiều cấp cao học thuật giới, cho rằng cuốn sách này văn học thành tựu gần với « Hồng Lâu Mộng », tuyệt đối ngàn năm lưu truyền bất thế danh tiếng.

Lỗ Tấn liền đánh giá qua quyển sách này, chư tình đời trong sách, « Kim Bình Mai » nổi danh nhất. Miêu tả tình đời, tận tình ngụy, đóng thành vô cùng hiểu thấu, phàm chỗ hình dung, hoặc lưu loát, hoặc khúc chiết, hoặc khắc lộ hết sạch cùng nhau, hoặc u nằm mà ngậm cơ, hoặc nhất thời cũng viết hai mặt, làm cho so sánh, biến ảo chi tình, theo tại cho thấy, đồng thời tác phẩm văn xuôi, không thể bên trên tới.

Bản triều Thái tổ càng là đánh giá, « Kim Bình Mai » là « Hồng Lâu Mộng » tổ tông, không có « Kim Bình Mai » liền không có « Hồng Lâu Mộng ».

Cho nên quyển sách này là chân chính sang hèn cùng hưởng, bất thế kinh điển.

Văn học tố dưỡng càng cao, địa vị càng cao người, liền càng phát ra có thể cảm nhận được quyển sách này chỗ bất phàm.

. . .

Trong đêm, Thẩm Lãng hướng về phía lửa đèn nhìn những này tranh minh hoạ?

Quả nhiên thực quá thật a.

Nhưng. . . Thẩm Lãng tuyệt đối sẽ không đối với cái này tranh minh hoạ làm những gì.

Bởi vì hắn có tốt hơn vật tham chiếu.

Trước đó đều nói qua, nàng dâu Kim Mộc Lan cái kia thân eo, đều đủ hắn ảo tưởng một năm.

Mà đúng lúc này sau, bên ngoài vang lên gấp rút tiếng đập cửa.

"Tỷ phu, tỷ phu, ngươi chạy mau, chạy mau. . ." Mập trạch

Kim Mộc Thông một bên kêu đau, một bên hô: "Cha ta giết tới?"

Thẩm Lãng kinh ngạc?

Nhạc phụ đại nhân giết tới?

Hắn tranh thủ thời gian rời giường đi mở cửa, lập tức nhìn thấy vết thương chồng chất Kim Mộc Thông.

Bị đánh thật thảm a.

"Tỷ phu, ta. . . Ta nhìn ngươi cái kia bản thảo đang nhập thần, cha ta tiến đến cũng không có phát hiện, sau đó. . . Sau đó hắn liền đem ta đánh cái gần chết, thoáng đọc qua vài trang bản thảo về sau, nổi giận đùng đùng đi, sách bản thảo cũng lấy đi, còn nói muốn đánh chết ngươi!" Kim Mộc Thông nói.

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp chết bầm, ngươi. . . Ngươi sẽ không phải là một bên nhìn bản thảo, một bên làm chuyện gì quá nhập thần, cho nên không có phát hiện cha ngươi vào đi."

Kim Mộc Thông càng càng xấu hổ muốn chết, dùng tay phải che mặt, thoáng ngạc nhiên một chút sau lại tranh thủ thời gian đổi tay trái.

"Ta đi, tỷ phu ngươi trốn đi, cha ta thực sẽ đưa ngươi đánh gần chết." Kim Mộc Thông vội vàng rời đi.

Ta trời ạ!

Thẩm Lãng thật sự là không cách nào tưởng tượng, lúc ấy hình tượng sẽ xấu hổ đến mức nào.

Đây, đây là muốn lên diễn « Việt quốc phái » sao?

Bất quá tiếp xuống, nên như thế nào đối phó sắp giết tới nổi giận đùng đùng nhạc phụ đại nhân đâu?

Thẩm Lãng dùng đầu ngón chân đều có thể tưởng tượng ra đến, nhạc phụ đại nhân sẽ là cỡ nào tức giận a.

Hắn như thế bảo thủ cứng nhắc người, phát hiện con rể cùng nhi tử đang tại hợp tác hoàng nhan sắc lớn độc thảo, giết nhân tâm đều sẽ có đi.

Thẩm Lãng không khỏi vắt hết óc, suy tư nên như thế nào đối phó tiếp xuống xấu hổ sát cục.

Nhưng là. . .

Thẩm Lãng chờ một giờ.

Hai giờ.

Ba giờ!

Nhạc phụ đều không có tới.

Cái này. . . Trong này phát sinh cái gì ta không biết sự tình sao?

Thực sự chờ không ngừng, Thẩm Lãng liền ngủ mất!

Sau đó!

Bỗng nhiên vừa mở mắt, nhạc phụ đại nhân đã đứng ở trước mặt hắn, cầm trong tay phần này sách bản thảo.

Hai con mắt, sâu kín nhìn chằm chằm Thẩm Lãng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 76: Thẩm Lãng, Ngươi Thật Sự Là 1 Một Thiên Tài!

Không biết vì sao, Thẩm Lãng cảm thấy trước mắt nhạc phụ đại nhân giống như có chút rã rời.

Tựa như là chuyển nhân thận bảo quảng cáo bên trong nhân vật nam chính loại kia rã rời.

Thân thể phảng phất bị lấy hết!

"Thẩm Lãng, đây là ngươi viết?" Nhạc phụ đại nhân hỏi.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Vâng."

Hắn ngược lại là muốn vu oan đến Kim Mộc Thông trên đầu, nhưng nói như vậy cũng quá nhục nhã nhạc phụ đại nhân trí thông minh.

"Vươn tay ra." Bá tước đại nhân nói.

Thẩm Lãng vươn tay.

"Ba ba ba. . ." Nhạc phụ đại nhân đánh ba thước.

Trung đẳng cường độ, có chút đau.

Nhưng Thẩm Lãng không dám chút nào lỗ mãng , chờ đợi lấy chân chính bão tố đến.

Chuyện này quá giới, sai lầm cũng thật sự là không nhỏ.

Hắn không những mình viết loại này hạ lưu nhan sắc thoại bản, còn mang theo phủ Bá tước thế tử cùng một chỗ viết, mấu chốt Kim Mộc Thông cái kia mập trạch hướng về phía bản thảo làm một chút không thể cho ai biết sự tình lúc còn bị nhạc phụ bắt đến.

Thẩm Lãng cảm thấy, lần này bị đánh gần chết đều là khả năng.

Cho nên hắn rụt lại đầu, đừng đề cập đến cỡ nào nhu thuận , chờ đợi lấy nhạc phụ đại nhân nổi trận lôi đình.

Nhạc phụ đại nhân nhìn qua Thẩm Lãng thật lâu, nói: "Sách, viết không tệ!"

"A?" Thẩm Lãng kinh ngạc.

"Không, là viết tốt vô cùng." Bá tước đại nhân trùng điệp cường điệu nói.

Lập tức Thẩm Lãng càng thêm kinh ngạc, sau đó giận.

Dựa vào, ta viết thật tốt ngươi còn đánh ta? !

Ngươi tử lão đầu này, nếu không xem ở ngươi là vợ ta cha hắn phân thượng, giống như ngươi ta lão đầu, ta một cái đánh. . . 0.1 cái.

Nhạc phụ đại nhân tiếp tục nói: "Văn tự tạo nghệ phi thường cao, mà lại đối với tình người vạch trần, xã hội bản chất vạch trần, khắc sâu tận xương, ăn vào gỗ sâu ba phân. Có thể nói là năm gần đây cực kỳ hiếm thấy một bộ kiệt xuất tác phẩm."

"A, a. . ." Thẩm Lãng kinh ngạc.

Thẩm Lãng biết rõ đây là một bản rất truyền thế danh tiếng, nhưng không nghĩ tới nhạc phụ đại nhân như thế truyền thống cứng nhắc người, đánh giá đều cao như thế.

Thật ra thì, Bá tước đại nhân ngay từ đầu xác thực tức giận phi thường, trước tiên đem Kim Mộc Thông đánh gần chết, sau đó liền muốn đến rút Thẩm Lãng.

Trước đó hắn không tốt động tay đánh Thẩm Lãng, bởi vì dù sao cũng là vừa mới ở rể con rể.

Mà bây giờ Thẩm Lãng lập xuống mấy cái đại công, đã trở thành phủ Bá tước quan trọng mấy người một trong, vậy liền có thể buông tay đánh.

Mẹ trứng, cái này lý luận giống như rất hoang đường a.

Trên thực tế không hoang đường.

Trước đó là nửa cái khách nhân, Bá tước đại nhân đương nhiên tiếp khách khách khí khí.

Mà bây giờ, trên cơ bản chính là nhi tử, cái kia còn khách khí cái gì a, động thủ đánh a.

Bất quá đang đánh trước đó, hắn bởi vì tò mò tâm, cho nên đọc Thẩm Lãng bản này « kim chi phong tháng vô biên ».

Vẻn vẹn đọc mấy vạn chữ, Bá tước đại nhân liền trầm mê trong đó.

Bởi vì. . . Thật rất xuất sắc a.

Bên trong mỗi một đoạn, mỗi một câu, đều thấm vào bất cần đời nhưng lại thâm thúy tàn nhẫn tài hoa.

Như thế đầu bút lông, như thế văn tự.

Thật là khiến người ta vỗ án tán dương!

Bá tước đại nhân bảo thủ cứng nhắc là không giả, mà lại cá nhân tài hoa bên trên cũng không tính đỉnh tiêm xuất sắc.

Nhưng là, làm trăm năm quý tộc hắn theo nhỏ đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, có được cực cao văn học giám thưởng năng lực.

Một chút liền có thể nhìn ra Thẩm Lãng quyển sách này văn học tạo nghệ là bực nào cao.

Sau đó, hắn một hơi đem mười hai vạn chữ toàn bộ xem hết.

Sau khi xem xong, hoàn toàn lưu luyến không rời, vẫn như cũ đắm chìm trong đó, nhịn không được lại cùng phu nhân chia sẻ.

Cái này một điểm hưởng không sao, liền ra đại sự.

Trước nay chưa từng có số lần a!

Bá tước đại nhân đều chừng năm mươi tuổi người, thân thể hoàn toàn bị lấy hết.

Cho nên, ròng rã chờ mấy giờ, hắn mới đến tìm Thẩm Lãng.

. . .

"Ta vốn là muốn đem phần này sách bản thảo xé nát." Bá tước đại nhân nói: "Nhưng may mắn không có xé, bằng không ta chính là tội nhân."

Nhạc phụ đại nhân đem sách bản thảo tinh tế lại đọc qua một lần,

Phảng phất lại đắm chìm trong nào đó một đoạn trong thơ.

"Ta là một cái truyền thống cứng nhắc người, nhưng là tại nghệ thuật và văn học bên trên, tâm ta ngực là rất khoáng đạt, tầm mắt cũng là rất rộng lớn." Bá tước đại nhân nói: "Cái gọi là diễm hí kịch chỉ văn học nghệ thuật công cụ mà thôi, không chỉ là ngươi, đương kim rất nhiều văn học đại sư, đều có tương quan phương diện tác phẩm."

Thật?

Thẩm Lãng kinh ngạc, thế giới này vậy mà như thế mở ra?

Trên thực tế điểm này đều không kỳ quái.

Trung Quốc cổ đại cũng từng có một đoạn thời gian, văn học bên trên tiêu chuẩn phi thường mở ra, rất nhiều siêu cấp văn hào đều có cẩu thả phóng túng tới vô cùng tác phẩm.

Nhìn nhạc phụ ý tứ này, viết loại màu sắc này tiểu thuyết vẫn là một loại phi thường cao nhã hành vi rồi?

Đương nhiên sự thật không phải như vậy.

Nếu như ngươi viết tốt, đó là đương nhiên là cao nhã, về phần bên trong nhục văn, đó là chúng ta người trí thức sự tình hoàn toàn là vì nghệ thuật cần phải.

Nếu như ngươi viết không tốt, đó chính là thấp kém, chính là lớn độc thảo.

Vậy đại khái liền tương đương với kho Brick « mở rộng tầm mắt » cùng Bernaldo Betto lỗ kỳ « hí kịch mộng Paris » là nghệ thuật, mà giếng / không lão sư màn ảnh nhỏ chính là thấp kém lớn độc thảo là một cái đạo lý.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia nhạc phụ đại nhân không phản đối ta ra quyển sách này."

"Không phản đối." Bá tước đại nhân nói: "Nhưng hảo hảo một bản kiệt xuất sáng tác, vì sao muốn chơi một chút loạn thất bát tao đồ vật ở bên trong."

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Những cái kia nhục văn hoàn toàn là vì nghệ thuật cần phải a."

"Nhục văn?" Bá tước đại nhân lại học được một cái danh từ mới, quả nhiên rất chuẩn xác a.

"Ta chỉ không phải cái này." Bá tước đại nhân nói: "Ta không phản đối ngươi ra quyển sách này, nhưng là muốn đem bên trong liên quan tới Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên nội dung sửa chữa rơi, "

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, ngài nhìn ra hướng?"

Bá tước đại nhân im lặng, đồ đần đều có thể nhìn ra tốt a, ngươi cơ hồ chỉ mặt gọi tên.

Bá tước đại nhân lập lại: "Một bản kiệt xuất sáng tác muốn thuần túy, ngươi kẹp theo nhiều như vậy hàng lậu làm gì? Hơn nữa còn là như thế thô thiển trả thù, cho ta sửa chữa rơi a."

"Vậy không được. . ." Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, ta viết quyển sách này hoàn toàn là vì trả thù Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên, chúng ta không thể bỏ gốc lấy ngọn a, vì truy cầu văn học nghệ thuật mà hi sinh báo thù rửa hận cái này mục tiêu chủ yếu a."

Nhạc phụ lập tức im lặng, như thế chẳng biết xấu hổ lời nói ngươi là thế nào nói ra a?

Lão thiên gia đem như thế tài hoa đặt ở ngươi Thẩm Lãng trên thân, có phải không công bình hay không a?

Nhạc phụ đại nhân nói: "Chẳng lẽ lưu danh bách thế thanh danh, vẫn còn so sánh không lên ngươi đùa ác trả thù một chút Từ gia cha con sao?"

Thẩm Lãng lý trực khí tráng nói: "Đương nhiên, làm người nếu không thể báo thù rửa hận, vậy còn không như một đầu cá ướp muối a."

Bá tước đại nhân tay lại ngứa, thật tốt muốn đánh người a.

Cho nên hắn lui lại một bước, cùng Thẩm Lãng bảo trì một cái khoảng cách an toàn, bằng không hắn thật sợ không quản được mình ngo ngoe muốn động tay a.

Sau đó, Bá tước đại nhân ngữ trọng tâm trường nói: "Thẩm Lãng, coi như ngươi muốn bôi xấu Từ Thiên Thiên cùng Từ Quang Doãn thanh danh, cũng không cần như vậy trực tiếp, thoáng đổi đến mịt mờ một chút biết sao? Ngươi xem một chút ngươi viết, Tây Môn Khánh, chữ Quang Doãn, ngươi đây là ám dụ sao?"

Đây quả thực là chỉ vào hòa thượng mắng con lừa trọc.

"Tốt a, ta có thể đổi đến mịt mờ một chút." Thẩm Lãng nói: "Nhưng là bất luận kẻ nào xem hết quyển sách này, nhất định phải liên tưởng đến Từ Thiên Thiên cùng Từ Quang Doãn."

Tốt nhất vẫn là không có mặc quần áo Từ Thiên Thiên.

Bá tước đại nhân nói: "Còn có một chuyện, sách này rõ ràng là một mình ngươi viết, vì sao còn phải kéo lên Kim Mộc Thông?"

Bá tước đại nhân gọi mình nhi tử đều ngay cả tên mang họ, có thể thấy được cái này mập trạch thật rất không làm hắn vui lòng a.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân là muốn nghe nói thật, vẫn là muốn nghe lời nói dối."

Lời này một chỗ, Bá tước đại nhân lông mày giương lên, Thẩm Lãng ngươi đây là tung bay sao? Cùng ta nói như vậy lời nói.

Thẩm Lãng vội vàng nói: "Lời nói dối chính là, quyển sách này là vì trả thù Từ Thiên Thiên mà viết, cho nên ta muốn tránh hiềm nghi, nếu không sẽ lộ ra con người của ta đặc biệt lòng dạ hẹp hòi."

Nhạc phụ đại nhân im lặng.

Trên thế giới này còn có so ngươi Thẩm Lãng càng lòng dạ hẹp hòi người sao?

A, thật là có một cái, bất quá bị ngươi chơi chết.

Bá tước đại nhân nói: "Vậy nói thật đâu?"

Thẩm Lãng nghiêm mặt nói: "Vì tiếp xuống quan trọng đại sự mà làm nền."

Bá tước đại nhân nói: "Cái đại sự gì?"

Thẩm Lãng nói: "Kim Sơn đảo chi tranh."

Bá tước đại nhân kinh ngạc, không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Trọn vẹn nghĩ nửa phút, hắn mới hiểu được Thẩm Lãng lời nói, hắn mới hiểu được giúp Kim Mộc Thông dương danh cùng Kim Sơn đảo chi tranh có gì liên hệ.

Lúc này, nhìn qua trước mắt cái này con rể, hắn thật có một loại cảm giác.

Thông minh gần như yêu a!

Thật sự là đi một bước, tính toán ba bước.

Lúc này Kim Sơn đảo chi tranh còn không có ảnh sự tình, hắn cũng đã bắt đầu mưu đồ mỗi một bước.

Thượng thiên đưa tới cho hắn như thế một con rể, thật có lẽ là thiên ý.

Bá tước đại nhân nội tâm khuấy động, nhưng lại không thích phiến tình, tại nội tâm hướng phía Thẩm Lãng chắp tay hành lễ gửi tới lời cảm ơn.

Nhưng là ở ngoài mặt, hắn là tuyệt đối không có khả năng làm như vậy.

Trước mắt cái này con rể hắn đã phi thường hiểu, hoàn toàn là đến tiến thêm trượng mặt hàng, ngươi nếu là dám cho hắn chắp tay hành lễ, hắn liền dám cùng ngươi đập bả vai xưng huynh gọi đệ.

Thẩm Lãng hỏi: "Nhạc phụ đại nhân, ngài cảm thấy chúng ta quyển sách này sẽ hỏa sao?"

"Hỏa? Đâu chỉ a!" Bá tước đại nhân nói: "Nó sẽ rung động toàn bộ giới văn học!"

Bá tước đại nhân thậm chí có thể tưởng tượng bất kỳ một cái nào có tương đối cao văn học tố dưỡng người, đều sẽ vì đó kinh diễm, vỗ án tán dương.

Tuyệt đối sẽ trở thành mấy chục năm khó gặp một lần làm kinh điển.

Thẩm Lãng mừng rỡ trong lòng.

Kể từ đó, Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên đây đối với chó cha con khẳng định nổi danh âm thanh quét rác, có tiếng xấu đi.

Ha ha ha ha. . .

Kiệt kiệt kiệt kiệt. . .

Bá tước đại nhân nhìn xem say mê trong tương lai trả thù trong khoái cảm con rể, hắn đầy ngập kích động nháy mắt bị áp chế lại.

Ai!

Thượng thiên thật không công bằng a, đem như thế tài hoa cho một người như vậy.

Hắn thở dài một tiếng, quay người rời đi.

Để cái này chẳng biết xấu hổ con rể tiếp tục say mê tại dung tục cảm xúc bên trong, không thể tự kềm chế.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng.

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông liền không kịp chờ đợi rời đi phủ Bá tước, đi làm đại sự!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 77: Ý Trời À! Giẫm Mặt Thượng Vị!

Cuối cùng tại nhạc phụ đại nhân bức bách hạ.

Thẩm Lãng đối với « Kim Bình Mai chi phong nguyệt truyền kỳ » tiến hành một chút sửa chữa.

Tỉ như Tây Môn Khánh chữ không còn là Quang Doãn, còn có Tây Môn Thiên Thiên danh tự cũng thay đổi thành Tây Môn Tiêm Tiêm.

Cái này cũng không biết các độc giả có thể hay không liên tưởng đến Thiên Thiên cái tên này, chỉ mong lần này độc giả có thể làm a.

Đúng, còn có những cái kia không thế nào mặc quần áo tranh minh hoạ vẫn là họa rất chân thực, ai xem xét mặt mũi này đều cảm thấy giống, lần này Thẩm Lãng yên tâm.

. . .

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông hai người ngồi xe ngựa tiến về hơn một trăm dặm bên ngoài Lan Sơn thành.

Vì sao muốn đến đó? Bởi vì nơi đó mới là văn hóa thịnh địa.

Lan Sơn thành không thuộc về Nộ Giang quận phạm vi quản hạt, mà là thuộc về Dương Vũ quận, nhưng theo địa lý khoảng cách bên trên, Lan Sơn thành cùng Huyền Vũ thành nhưng lại gần vô cùng.

Nó là một cái văn hóa danh thành, hắn ra thư tịch có thể phóng xạ đến chung quanh năm quận hai mươi mấy thành.

Thư tịch, đã trở thành Lan Sơn thành danh thiếp.

Huyền Vũ thành tơ lụa, Lan Sơn thành sách.

Muốn gây nên to lớn hiệu ứng, đi Lan Sơn thành ra sách mới là lựa chọn tốt nhất.

"Cha ta vậy mà không có đánh ngươi?" Kim Mộc Thông kinh ngạc nói.

Thẩm Lãng tròng mắt hơi híp nói: "Nhạc phụ đại nhân không có đánh ta, ngươi rất thất vọng đúng không?"

"Đúng a. . ." Kim Mộc Thông bản năng nói, sau đó liều mạng lắc đầu: "Không có, không có, con người của ta coi trọng nhất nghĩa khí, làm sao lại nghĩ như vậy."

Đón lấy, Kim Mộc Thông lại nói: "Cha ta vậy mà không có đem sách bản thảo xé toang?"

Thẩm Lãng lười nhác lại trả lời hắn ngây thơ như vậy vấn đề, đâu chỉ không có xé toang, còn phát sinh so ngươi càng thêm nóng nảy sự tình.

"Tỷ phu, xem ra chúng ta quyển sách này muốn hỏa a." Kim Mộc Thông nói: "Ngay cả cha ta như thế cứng nhắc người đều không nỡ xé toang, tuyệt đối phải hỏa a."

Đang đọc sách phương diện, Huyền Vũ Bá tước tuyệt đối là lão Bạch.

Đối với một quyển sách mà nói, thường xuyên có thể sẽ xuất hiện tiểu Bạch là tiên thảo lão Bạch là độc thảo loại tình huống này.

Nếu như sách để Bá tước đại nhân như thế lão Bạch đều vỗ án tán dương lời nói, chỉ sợ tại tiểu Bạch bên kia liền không có thị trường.

Nhưng mọi thứ đều sẽ có ngoại lệ, Thẩm Lãng quyển sách này tuyệt đối là lão Bạch tiểu Bạch cùng một chỗ thông sát.

Nhất định sẽ nóng nảy tam trọng thiên.

. . .

Ròng rã hơn bốn giờ về sau, Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông cưỡi xe ngựa đi vào Lan Sơn thành.

Nơi này cũng có một cái uy tín lâu năm quý tộc, Lan Sơn Tử tước phủ, Chúc thị.

Nhưng Chúc thị gia tộc quá giảo hoạt, Dương Vũ quận Thái thú còn không có đem tân chính đại đao rơi vào bọn hắn trên đầu, vị trí này tước đại nhân liền sớm đầu hàng.

Dâng ra mình đất phong cùng binh quyền, đổi lấy quốc quân một hồi lâu khích lệ, ca tụng là quốc chi người có tài.

Không chỉ có như thế, còn ban cho Lan Sơn Tử tước phủ tốt một nhóm tiền tài, đang lúc đỏ chót.

Nhưng là Lan Sơn Tử tước phủ cũng trở thành uy tín lâu năm quý tộc sỉ nhục.

Ngươi làm như vậy thống khoái, nhưng làm chúng ta hại thảm.

Huyền Vũ Bá tước cũng nhiều lần lên án mạnh mẽ Lan Sơn Tử tước là không biết xấu hổ, bực này hành vi hoàn toàn là đem mặt khác uy tín lâu năm quý tộc gác ở trên lửa nướng.

. . .

Luận có tiền, Lan Sơn thành khẳng định là không bằng Huyền Vũ thành.

Nhưng theo trên thị trường xem ra, nơi này ngược lại còn phải phồn hoa một chút, mà lại bầu không khí bên trên cũng nhẹ nhàng được nhiều.

Thật không hổ là văn danh thành, nơi này khắp nơi đều là tiệm sách quầy sách.

Trong không khí đều tràn ngập một cỗ mùi mực vị, chung quanh mấy chục thành thư tịch đều ở nơi này nhập hàng.

Trên đường đi trải qua rất nhiều tiệm sách thời điểm, Thẩm Lãng đều nhìn thấy to lớn chiêu bài.

"Khoảng cách « uyên ương mộng » xuống sách đưa ra thị trường còn có mười sáu ngày!"

Lại còn có đếm ngược?

Bản này « uyên ương mộng » là đến cỡ nào hỏa a?

Nào chỉ là hỏa a, quả thực là nổ!

« uyên ương mộng » bên trên sách lượng tiêu thụ, đã đánh vỡ Lan Sơn thành thoại bản loại tiêu thụ ghi chép.

Bây giờ hơn nửa năm thời gian trôi qua, vô số người đối với xuống sách trông mong mà đối đãi.

Cho nên, rất nhiều tiệm sách đều treo lên quyển sách này xuống sách đưa ra thị trường đếm ngược.

Mà quyển sách này tác giả, cũng trở thành danh mãn mấy chục quận đại tài tử, vô số khuê phòng thiếu nữ tình nhân trong mộng.

. . .

Cái này Lan Sơn thành có năm cái sách lớn phường.

Những sách này phường chẳng những bán sách, hơn nữa còn mình ấn sách, ở chung quanh mấy chục thành đều mở tiệm sách.

Dùng trên Địa Cầu lại nói, đây chính là cỡ lớn mắt xích tiệm sách.

Mà lớn nhất hai nhà hiệu sách, một nhà là mùi mực lâu, một nhà là như ngọc các.

Cái trước nghe xong liền phi thường cứng nhắc đứng đắn, sau xem xét liền rất thông tục diễm lệ, cho nên Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông không chút do dự đi như ngọc các.

Thẩm Lãng tiến vào như ngọc các về sau, ánh mắt lập tức khóa chặt một cái tuổi trẻ anh tuấn, cẩm y ngọc phục công tử.

Soái ca ở giữa đều là thiên địch a!

Một người chưởng quỹ lập tức tới nghênh đón, nói: "Hai vị công tử muốn cái gì sách, tiểu điếm gần nhất vừa mới lên một bản « uyên ương mộng », vậy chân chính là uyển chuyển triền miên, vô số công tử tiểu thư thấy như si như say, tất nhiên sẽ không để cho hai vị công tử thất vọng."

Lại là « uyên ương mộng », Thẩm Lãng con mắt cùng lỗ tai đều muốn ra kén.

Ngươi còn không bằng gọi mới uyên ương hồ điệp mộng đâu.

Thẩm Lãng khóe miệng khinh thường cười một tiếng, sách này tên vừa nhìn liền biết là cẩu huyết văn, lừa gạt không có tri thức thiếu nữ phương tâm cùng tiền tiêu vặt.

Hắn tiếng cười vừa mới mới ra, lập tức nhận một cỗ căm thù ánh mắt.

Cái kia anh tuấn công tử áo gấm ánh mắt bắn tới, lạnh giọng nói: "Làm sao? Vị huynh đài này cảm thấy rất buồn cười không?"

Hắn dung mạo cũng coi như được là phi thường anh tuấn, nhưng cùng Thẩm Lãng so ra vẫn là có khoảng cách. Chỉ bất quá bất quá cái này một thân cẩm phục khe hở kim thêu ngân, so Thẩm Lãng còn phải lộng lẫy.

Thẩm Lãng nói: "Các hạ là?"

"Lan Sơn Chúc Văn Hoa." Thanh niên công tử nói.

Chúc Văn Hoa?

Nguyên lai là ngươi a, uy tín lâu năm quý tộc sỉ nhục.

Cha ngươi thật sự là hỗn đản, chủ động đem đất phong cùng binh quyền đều dâng lên đi, đem ta Huyền Vũ phủ Bá tước đặt ở trên lửa nướng.

Mà vị này Chúc Văn Hoa, chính là Lan Sơn Tử tước phủ con thứ hai.

"« uyên ương mộng » chính là tác phẩm kém cỏi của ta, huynh đài có gì chỉ giáo?" Chúc Văn Hoa lại nói.

Nguyên lai đỏ thấu mấy chục thành đại tài tử, cũng là ngươi. Lừa gạt vô số thiếu nữ phương tâm, nước mắt, tiền tiêu vặt nhân vẫn là ngươi a.

Cái này Chúc Văn Hoa danh khí rất lớn, chẳng những là rất nhiều người đọc sách trong suy nghĩ thần tượng, càng là vô số muội tử khuê phòng người trong mộng.

Làm quý tộc con trai, hắn cũng không có ngồi ăn rồi chờ chết, ngược lại kiên quyết tiến thủ, tập văn học võ, vẻn vẹn mười sáu tuổi liền trúng cử người.

Bất quá người sáng mắt không làm ra vẻ ám bức, người khác nhìn không thấu người này, Thẩm Lãng còn không có nhìn thấy bản thân hắn, nghe thấy hắn sự tình liền đem người này nhìn thấu.

Lan Sơn Tử tước phủ tại mấy năm trước ngoan ngoãn giao ra đất phong cùng binh quyền.

Vị này Chúc Văn Hoa lại là Tử tước đại nhân con trai thứ hai, không cách nào kế thừa tước vị.

Như vậy phải làm gì đâu?

Đương nhiên là tìm khác đường ra, một bên thi khoa cử, một bên xoát danh vọng.

Mà lại Thẩm Lãng còn biết, vị này Chúc Văn Hoa xoát danh vọng một cái đại mục tiêu, chính là Nộ Giang quận Thái thú Trương Xung chi nữ Trương Xuân Hoa.

Vị này Trương Xuân Hoa được vinh dự Huyền Vũ thành đệ nhất mỹ nhân tài nữ.

Những này xếp hạng đều là xào ra, mấu chốt nữ nhân này cha ngưu bức a.

Ai cũng có thể nhìn ra, một khi Trương Xung giải quyết Huyền Vũ phủ Bá tước, chú định lên như diều gặp gió, ngày sau nhất định sẽ vào Việt quốc trung tâm, trở thành một đời quyền thần.

Cho nên, cái này Chúc Văn Hoa là một cái tâm cơ nam biểu a.

Thẩm Lãng nhìn thấy hắn lần đầu tiên nội tâm liền dâng lên địch ý, đây là gặp được đồng hành a.

Hắn cùng Thẩm Lãng hai người đều muốn ăn bám.

Chỉ bất quá Thẩm Lãng là rõ ràng ăn, mà cái này Chúc Văn Hoa lại muốn giả khang làm bộ ăn, như là một cái Khổng Tước, liều mạng khai bình, chính là muốn hấp dẫn Trương Xuân Hoa ánh mắt.

Đồng hành là oan gia không nói đến, mấu chốt ngươi Chúc Văn Hoa một lòng muốn làm Trương Xung con rể, đây không phải phản bội tự thân lập trường sao?

Ngươi là uy tín lâu năm quý tộc xuất thân, lại muốn đi đầu nhập tân chính phái!

Chúc Văn Hoa không biết Thẩm Lãng là liếc hắn một cái, liền có như thế nhiều nội tâm hí kịch.

Hắn thậm chí không biết Thẩm Lãng là ai, nhưng không biết vì sao, vừa thấy được đối phương nội tâm liền dâng lên địch ý mãnh liệt.

Hắn là danh dương mười mấy thành đại tài tử, vẫn là con em quý tộc, coi trời bằng vung mắt cao hơn hạng, lúc này Thẩm Lãng vậy mà nghe được hắn tên sách sau vậy mà chế nhạo?

Ngươi thì tính là cái gì?

"Vị huynh đài này, ngươi nghe được tại hạ viết sách về sau, phát ra khinh thường cười một tiếng, đây là vì sao?" Chúc Văn Hoa lạnh nhạt nói.

Thẩm Lãng đàng hoàng nói: "Không biết vì sao, nghe thấy đến cái này ngu dốt tên sách, ta liền có chút muốn cười."

Cái này. . . Là khiêu khích a!

Lời này mới ra, mọi người tại đây ánh mắt không khỏi nhao nhao nhìn sang.

Soái ca ở giữa quả nhiên là thiên địch a, lúc này mới vừa gặp mặt liền đỗi lên a.

Chúc Văn Hoa gương mặt phát lạnh nói: "Các hạ là ai?"

Ý kia chính là ngươi ôm vào danh hiệu đến, nếu như xuất thân tầm thường không quyền không thế lời nói, ta liền muốn chơi tàn ngươi.

Thẩm Lãng còn chưa mở lời , vừa bên trên Kim Mộc Thông liền mở miệng nói: "Ta là Huyền Vũ phủ Bá tước thế tử Kim Mộc Thông, đây là tỷ phu của ta Thẩm Lãng."

So thân phận? So tước vị? Ngươi Chúc Văn Hoa còn chưa đủ tư cách.

Không ngờ nghe được hai cái danh tự này về sau, Chúc Văn Hoa sắc mặt đầu tiên là biến đổi, sau đó một trận đại hỉ.

Tốt con mồi a!

Ta đang lo không biết nên làm sao lấy lòng Trương Xuân Hoa tiểu thư đâu.

Hai người các ngươi phế vật sẽ đưa lên cửa!

Trương Xung đại nhân địch nhân, lại là hai cái phế vật bột phấn, thật sự là tốt nhất con mồi.

Chúc Văn Hoa nói: "Nguyên lai là các ngươi hai cái này hào môn sỉ nhục a, Kim Mộc Thông ngươi xuất thân cao quý lại ngu như lợn, đến mức Kim Mộc Lan tiểu thư không cách nào gả ra ngoài, còn phải nhận một cái bất học vô thuật không biết xấu hổ nam nhân ở rể."

Đón lấy, ánh mắt của hắn hướng Thẩm Lãng nhìn sang nói: "Mà ngươi. . . Chính là cái kia tham mộ hư vinh, bất học vô thuật, không có chút nào nam nhi cốt khí không biết xấu hổ hạng người

Thẩm Lãng a?"

Ai nha!

Thẩm Lãng ngon lành là nhắm mắt lại.

Lão thiên gia đối với hắn quá tốt.

Hắn muốn đánh mặt thời điểm, lập tức liền có người đem mặt đụng lên tới.

Hắn muốn trang bức thời điểm, lập tức liền có người đem đầu đưa ra để hắn giẫm.

Ta quyển sách này như thế nào mới có thể nhanh chóng đại hỏa đâu?

Đương nhiên là giẫm lên hot nhất đại tài tử thượng vị a, huống hồ đây là một cái giai cấp địch nhân a.

Thẩm Lãng mở to mắt, nhìn qua trước mắt tràn ngập chiến đấu muốn Chúc Văn Hoa.

Trong lòng thở dài một tiếng.

"Người sống không tốt sao?"

"Ngươi Chúc Văn Hoa tuổi trẻ tươi đẹp tuổi tác, có ngủ không hết fan hâm mộ, vì sao như vậy vội vã đi tìm cái chết đâu?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 78: Tuyệt Thế Sách Hay! Thẩm Công Tử Đúng Là Đại Sư Đấy!

"Đúng a, ta chính là cái kia bất học vô thuật ăn bám tiểu bạch kiểm." Thẩm Lãng mỉm cười nói.

Lời này mới ra, Chúc Văn Hoa cũng có chút im lặng.

Mã, ngươi Thẩm Lãng còn có thể càng thêm chẳng biết xấu hổ một chút sao?

Lúc này hiệu sách bên trong còn có ba nữ tử, xem ra cũng đều là tiểu thư khuê các, nguyên bản bị Thẩm Lãng tuấn mỹ sở kinh quái lạ, lúc này nghe được trong miệng hắn nói ra lời như vậy, không khỏi ám xì mấy ngụm.

Chúc Văn Hoa nói: "Các ngươi hai vị không ở tại Huyền Vũ thành, đến ta Lan Sơn thành làm gì?"

Thẩm Lãng vẫn không trả lời, Kim Mộc Thông liền tràn ngập tự hào nói: "Ra sách."

"Ra sách?" Chúc Văn Hoa thản nhiên nói: "Lúc nào viết sách cũng biến thành thấp như vậy tiện?"

Ý kia rất rõ ràng, cái gì a miêu a cẩu đều có thể ra sách?

Kim Mộc Thông là trong phạm vi mấy trăm dặm nổi danh củi mục, điểm ấy là không thể nghi ngờ.

Mà Thẩm Lãng mặc dù tại Huyền Vũ thành nội rực rỡ hào quang, nhưng là tại Lan Sơn thành tất cả mọi người trong trí nhớ hắn vẫn như cũ là cái kia bất học vô thuật, tham mộ hư vinh phế vật.

Chúc Văn Hoa mỉm cười nói: "Nếu như ta không có nhớ lầm lời nói, Thẩm Lãng huynh tại một cái trên trấn học đường đọc mười năm gần đây sách, ngay cả vỡ lòng việc học đều không có hoàn thành đi."

Đám người nghe nói không khỏi cười một tiếng.

Như thế hai cái bất học vô thuật hạng người lại có thể viết ra cái gì sách đâu? Chỉ sợ ngay cả lời nhận không được đầy đủ đi.

Thẩm Lãng không để ý đến hắn, trực tiếp đem sách bản thảo đưa cho Như Ngọc Các chưởng quỹ.

Người này chẳng những là lão bản, mà lại cũng coi là duyệt sách vô số.

Đối với Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông thanh danh, hắn cũng đại khái là có chút nghe thấy.

Hai cái này bất học vô thuật đồ vật lại có thể viết ra vật gì tốt?

Nhưng Kim Mộc Thông dù sao cũng là phủ Bá tước thế tử, Như Ngọc Các lão bản cũng là không nguyện ý đắc tội, thái độ cung kính tiếp nhận sách bản thảo, mặt ngoài thái độ nghiêm túc, kì thực hững hờ lật xem.

Thậm chí trong lòng của hắn nghĩ sẵn trong đầu cũng đã đánh tốt, thế tử viết đến phi thường đặc biệt, thật không hổ là danh môn chi hậu, nhưng phi thường thật có lỗi, tiểu hào gần nhất không có muốn bước phát triển mới sách tính toán, ngài có thể đi khác hiệu sách hỏi một chút, tỉ như Mặc Hương Lâu.

Nhưng mà, vẻn vẹn nhìn vài đoạn về sau.

Vị này chưởng quỹ sắc mặt lập tức thay đổi.

Hắn giám thưởng tiêu chuẩn là xa xa không bằng Huyền Vũ Bá tước, nhưng vẫn là bị kinh diễm đến.

Trong này mỗi một đoạn văn tự, đều biểu hiện ra tác giả đối với tình người cùng thế tục khắc sâu phân tích.

Không chỉ có như thế, trong này thi từ cùng câu không hề hoa lệ, thậm chí có một ít bất cần đời, nhưng lại phi thường cay độc.

Tiếp lấy đọc tiếp bên dưới.

Cái này hiệu sách chưởng quỹ càng ngày càng kinh diễm, càng ngày càng rung động.

Bên trong rất nhiều chi tiết miêu tả, thật là khiến người ta vỗ án tán dương a.

Tài nghệ này thật sự là cực cao.

Nhưng là, tại vị này hiệu sách lão bản xem ra, quyển sách này cũng không phải không có khuyết điểm.

Một, quá lớn tục phong nhã, cần phải rất cao văn học tạo nghệ mới có thể đọc hiểu bên trong khắc sâu hàm nghĩa, đối với người bình thường mà nói, đây chính là một bản tục khí diễm tình thoại bản mà thôi.

Hai, Như Ngọc các chủ muốn khách hàng đều là nữ tử, bọn hắn thích đều là triền miên nam nữ tình yêu cố sự, nhất là hào môn con cháu yêu hận tình cừu.

Nhưng coi như như thế, hắn cũng là nguyện ý ra quyển sách này, dù là không kiếm được tiền, dù là có chút cao siêu quá ít người hiểu.

Mà liền tại lúc này, Chúc Văn Hoa cầm qua bản thảo, đọc nhanh như gió xem hai trang.

Sau đó

Hắn biểu lộ liền phảng phất đớp cứt, sắc mặt vô cùng khó chịu, phảng phất muốn buồn nôn.

Sau đó, hắn thở dài một tiếng nói: "Thật không nghĩ tới, trên thế giới này lại còn có như thế thấp kém không chịu nổi đồ vật, viết ra như thế văn tự người, quả thực là người đọc sách sỉ nhục."

Dứt lời, hắn đem sách bản thảo đưa cho bên cạnh một cái cẩm y nữ tử.

Nữ tử này là quan viên chi nữ, Chúc Văn Hoa cuồng nhiệt người ngưỡng mộ, nhất trầm mê tài tử giai nhân thoại bản.

Nàng văn học tạo nghệ rất bình thường, nhưng đọc sách quá nhiều, cơ hồ phê bình mỗi một sách lôi cuốn thoại bản,

Cho nên tại Lan Sơn thành cũng nghiễm nhiên có tài nữ chi danh.

Tiếp nhận Thẩm Lãng « Kim Bình Mai chi phong tháng truyền kỳ » sách bản thảo về sau, nàng nhìn vẻn vẹn một tờ, liền trái tim phanh phanh nhảy loạn, mặt đỏ tới mang tai.

Nàng bản năng kẹp chặt hai chân.

Thật tốt kích thích.

Thật xấu hổ a, giống như tiếp tục xem tiếp a.

Nhưng là vạn vạn không được, ta là tài nữ, ta là tiểu thư khuê các, ta là danh môn thục nữ, tại sao có thể thích loại này đại độc thảo?

Như thế tất cả mọi người sẽ cho rằng ta là một cái không biết liêm sỉ nữ nhân.

Vị nữ tử này trong lòng do dự ba giây đồng hồ, sau đó đem Thẩm Lãng sách bản thảo ném xuống đất sao, hung hăng giẫm một cước.

"Khó coi, dung tục tới vô cùng, Chúc công tử nói đến không có sai, viết ra bực này không chịu nổi văn tự người, thật sự là người đọc sách sỉ nhục."

Chúc Văn Hoa cười đắc ý, là hắn biết là kết quả này.

Sau đó, hắn hướng Như Ngọc Các chưởng quỹ nói: "Mạc chưởng quỹ, nếu như ngươi muốn ra quyển sách này lời nói, cái kia phi thường thật có lỗi, sau này ta sách liền không cách nào tại quý hào ra, bởi vì ta thực sự không cách nào cùng như thế ti tiện hạng người làm bạn."

Dứt lời, hắn hướng bên cạnh nữ tử kia nhìn lại một chút.

Mấy cái này nữ tử mặc dù nhìn thấy Thẩm Lãng như thế mỹ nam tử có chút tâm thần chập chờn, nhưng là dù sao cũng là Chúc Văn Hoa nhiều năm fan hâm mộ,, nhìn thấy Chúc công tử ánh mắt nhìn lại, những cô gái này lập tức bày ngay ngắn mình lập trường.

Cái kia quan viên chi nữ nói: "Mạc chưởng quỹ, quyển sách này bản thảo thực sự là hèn kém tới vô cùng, khó coi, nếu như ngươi muốn ra quyển sách này, vậy sau này chúng ta sẽ không còn bước vào ngươi hiệu sách nửa bước."

Lời này mới ra, chung quanh mười cái nữ tử nhao nhao đáp lời.

Cái này hiệu sách lão bản lập tức hoảng, đám nữ tử này mặc dù chỉ có mười mấy người, xác thực toàn bộ Lan Sơn thành danh viện vòng người dẫn lĩnh, nếu như các nàng chống lại Như Ngọc

Các lời nói, cái kia toàn bộ Lan Sơn thành danh viện vòng đều sẽ chống lại.

Kể từ đó, tổn thất liền to lớn.

Hắn nguyên bản còn muốn ra Thẩm Lãng quyển sách này, lúc này chỉ có thể coi như thôi.

Thế là, vị này hiệu sách chưởng quỹ đem sách bản thảo nhặt lên, cung cung kính kính đưa trả lại cho Kim Mộc Thông nói: "Thế tử quyển sách này phi thường đặc biệt, thật không hổ là danh môn chi hậu, nhưng phi thường thật có lỗi, tiểu hào gần nhất không có bước phát triển mới sách tính toán, ngài đi tìm sách khác phường hỏi một chút, tỉ như Mặc Hương Lâu?"

Kim Mộc Thông lập tức giận.

Ta quyển sách này tốt như vậy, ngươi vậy mà không ra? Không phải có mắt không tròng sao?

Thẩm Lãng giật nhẹ hắn, nói: "Đi."

Liền vừa rồi này nháy mắt công phu, Thẩm Lãng trong đầu đã có chu toàn kế hoạch.

Không chỉ là giẫm lên Chúc Văn Hoa thượng vị kế hoạch cấu tứ hoàn tất.

Thậm chí ngay cả như thế nào phế bỏ hắn kế hoạch, cũng đã hoàn chỉnh thành hình!

Thậm chí còn có ABC ba loại phương án.

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông đi ra Như Ngọc Các.

Một lát sau, Chúc Văn Hoa cản bọn họ lại đường đi.

Hắn lộ ra phong khinh vân đạm nụ cười nói: "Thẩm Lãng, đừng lãng phí thời gian. Có ta ở đây toàn bộ Lan Sơn thành không có một nhà hiệu sách sẽ vì ngươi ra sách, nơi này không phải Huyền Vũ thành, nơi này là ta Chúc thị Lan Sơn thành."

Phi!

Ngươi Chúc thị gia tộc hoàn toàn là uy tín lâu năm quý tộc sỉ nhục, Dương Vũ quận Thái thú còn không có xuất thủ, ngươi liền trực tiếp quỳ, ngoan ngoãn giao ra đất phong cùng binh quyền.

Ngươi còn có mặt mũi nói là ngươi Chúc thị Lan Sơn thành.

"Trở về đi, về ngươi Huyền Vũ thành đi." Chúc Văn Hoa nói: "Chỉ cần ta một tiếng hiệu triệu, toàn bộ Lan Sơn thành hiệu sách không người dám cho các ngươi ra sách."

Kim Mộc Thông lạnh giọng nói: "Chúc Văn Hoa, ngươi dựa vào cái gì muốn cùng chúng ta đối nghịch?"

Thẩm Lãng im lặng, ngươi cái này mập trạch, tại sao có thể nói ra ngây thơ như vậy ngớ ngẩn lời nói, không phải uổng phí cho đối phương trang bức cơ hội sao?

Quả nhiên, Chúc Văn Hoa trên mặt tràn ngập cảm giác ưu việt mỉm cười nói: "Ta Chúc Văn Hoa muốn chèn ép ai, còn cần lý do sao?"

Sau đó, Thẩm Lãng không tiếp tục bái phỏng Lan Sơn thành bất luận cái gì hiệu sách.

Nhưng Kim Mộc Thông không cam tâm, đi trước Mặc Hương Lâu, quả nhiên bị cự tuyệt.

Sau đó, hắn đi tìm nhà thứ hai, nhà thứ ba, thứ tư thư nhà phường.

Không ngoài dự tính, toàn bộ bị cự tuyệt.

Tại Chúc Văn Hoa cùng hắn fan hâm mộ bầy hiệu triệu xuống, quả nhiên toàn bộ Lan Sơn thành không có một nhà nguyện ý vì Thẩm Lãng ra sách.

Cái này không khỏi để Thẩm Lãng nghĩ đến một câu.

Đại thần chèn ép người mới, đại thần chèn ép phác nhai.

Phi! Không đúng!

Hẳn là uy tín lâu năm đại thần chèn ép tương lai bạch kim.

Sắc trời đã tối, Kim Mộc Thông uể oải nói: "Tỷ phu, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy xám xịt dẹp đường hồi phủ sao?"

Đón lấy, hắn cắn răng nói: "Không được, chúng ta quyển sách này tốt như vậy, ta không tin ra không, chúng ta đi sát vách Chính Dương thành."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không cần, ngươi đi theo ta!"

Sau nửa canh giờ!

Thẩm Lãng đi vào một nhà hiệu sách bên trong, nhìn thấy một cái đầu hoẵng mắt chuột trung niên nhân.

Hắn tiếp nhận sách bản thảo về sau, một mực trăm đi nhảy duyệt.

Rất nhanh, tìm tới giường hí kịch, lập tức tràn đầy phấn khởi đọc lấy tới.

"Tốt, tốt sách a, đặc sắc a "

"Trời ạ, lại còn có tranh minh hoạ, tranh này quá chân thực, quá tốt "

"Tuyệt thế sách hay a, tuyệt thế sách hay a "

Kim Mộc Thông mừng lớn nói: "Vậy ngươi nguyện ý ra chúng ta quyển sách này?"

"Nguyện ý, nguyện ý, quá nguyện ý." Cái kia trung niên chưởng quỹ nói.

Kim Mộc Thông nói: "Ngươi tùy tiện đọc qua vài đoạn, liền có thể phán đoán chúng ta đây là tuyệt thế sách hay?"

Hèn mọn trung niên: "Đó là đương nhiên, ta duyệt sách vô số, trong lòng đã sớm không hề bận tâm, nhưng các ngươi sách này một ít đoạn, ngay cả ta đều có thể nhìn cứng rắn, đương nhiên là tuyệt thế sách hay."

Ách!

Nguyên lai, hắn chuyên môn chọn nhục hí nhìn.

Kim Mộc Thông nói: "Vậy ngươi liền không sợ nhận Chúc Văn Hoa phong sát sao?"

Héo rút trung niên lưu luyến không rời đọc lấy một ít đoạn, cười hắc hắc nói: "Ta một cái bán xuân cung tập tranh, sẽ sợ hắn phong sát?"

"Bán xuân cung đồ?" Mập trạch Kim Mộc Thông nhịn không được lên tiếng kinh hô.

"Làm sao?" Thẩm Lãng cùng hèn mọn trung niên cùng một chỗ nhìn sang.

Đúng vậy a, bán xuân cung đồ làm sao? Tất cả mọi người là vì phong phú nhân dân quần chúng nghiệp dư văn hóa sinh hoạt à.

"Không, không có gì." Mập trạch lập tức sợ.

Thẩm Lãng trong lòng khinh thường, cái này mập trạch hiểu được cái gì a?

Đừng nhìn Mặc Hương Lâu cùng Như Ngọc Các hai cái này hiệu sách lộ ra cao lớn như vậy bên trên, nhưng là luận phát hành con đường, bọn hắn so với trước mắt cái này bán xuân cung đồ Đặng chưởng quỹ kém xa.

Cái này Đặng chưởng quỹ thế nhưng là có thể đem mỗi một sách xuân cung đồ đặt tới Lan Sơn thành mỗi một cái cửa hàng, thậm chí tiệm quan tài đều có.

Không chỉ có như thế, hắn sinh ý làm được có thể lớn, có thể đem hàng trải ra chung quanh bốn năm cái quận, hai mươi mấy cái thành.

"Chưởng quỹ xưng hô như thế nào?" Kim Mộc Thông hỏi.

"Tiểu nhân Đặng Tiên." Hèn mọn trung niên nói.

Hắn cực nhanh đem sách bản thảo bên trong có nhan sắc bộ phận toàn bộ xem hết, trong miệng tán thưởng không dứt.

Mà nhìn thấy Thẩm Lãng họa những này tranh minh hoạ thời điểm, càng là kinh ngạc đến ngây người.

Đại sư a!

Tuyệt đối đại sư a!

Cái này tiêu chuẩn này, nhân vật này, cái này phong vận, cái này chân thực độ, so với hắn xuân cung đồ vừa vặn rất tốt quá nhiều.

Không phải hắn nói mình nhà đồ vật không tốt, nhưng muốn thật làm cho hắn bình luận mình bán những này xuân cung đồ tập, chỉ có thể dùng một câu hình dung.

Không cứng nổi.

Phong cách thực sự là quá thoải mái.

Mà Thẩm Lãng những này tranh minh hoạ, tham chiếu phương tây phác hoạ chân dung, cho nên chân thực trình độ căn bản không phải thế giới này bức hoạ có thể so bì.

"Tuyệt đối bán chạy, nhất định bán chạy." Đặng Tiên nói: "Hai vị công tử, quyển sách này nếu không thể bán qua ba ngàn sách, ta đem đầu vặn xuống tới cho ngài hai vị làm cầu để đá."

"Ba ngàn sách? Nói đùa!" Thẩm Lãng nói: "Ta mục tiêu là đột phá tất cả ghi chép."

"Ta yêu cầu chỉ có một cái, cùng Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » xuống sách cùng tiến lên thị, sau đó đem hắn nghiền thành cặn bã!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 79: Từ Thiên Thiên Ác Mộng! Văn Học Lựu Đạn Đưa Ra Thị Trường!

Nghe được Thẩm Lãng nói sách mới lượng tiêu thụ muốn đem Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » nghiền thành cặn bã.

Hèn mọn trung niên chưởng quỹ Đặng Tiên không khỏi cổ co rụt lại, nói: "Công tử, cái này cái này chỗ khó."

Thẩm Lãng nói: "Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » bên trên sách bán bao nhiêu bản?"

Đặng Tiên nói: "Bốn ngàn sáu trăm bản, đây là Lan Sơn thành phát hành thư tịch, trừ Tứ thư Ngũ kinh bên ngoài lượng tiêu thụ tối cao."

Lan Sơn thành cỡ lớn con đường có thể bao dung ba bốn mươi thành, mấy triệu nhân khẩu.

Cho nên bốn ngàn sáu trăm bản, đúng là một cái phi thường cao lượng tiêu thụ.

Đặng Tiên nói: "Chúc Văn Hoa là quý tộc con trai, thiếu niên cử nhân, lại là đại tài tử, sách cũng viết đẹp mắt. Cho nên hắn sách mặc kệ là con gái rượu vẫn là danh môn khuê tú, tay người một bản. Rất nhiều kẻ có tiền tiểu thư đặc biệt mê luyến hắn, thường xuyên lập tức mua lấy trăm bản, cho nhà nô bộc mỹ nhân đều phát một bản."

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới cả cuộc đời trước trên Địa Cầu những cái kia nhỏ thịt tươi, mỗi một lần phim vừa lên chiếu, liền có điên cuồng nữ fan hâm mộ lập tức mua mấy trăm tấm phiếu, sau đó đứng tại rạp chiếu phim cổng, gặp người liền đưa một trương.

Chỉ bất quá làm như vậy, phong cách thực sự có chút thấp a.

Hắn như thế lớn lực ảnh hưởng, khó trách mở miệng phong sát Thẩm Lãng về sau, toàn bộ Lan Sơn thành tất cả hiệu sách cũng không dám cho Thẩm Lãng ra sách.

Thẩm Lãng nói: "Đặng chưởng quỹ, ngươi sách nhiều nhất bán qua bao nhiêu sách?"

Đặng Tiên nói: "Hai ngàn bảy trăm sách, bất quá quyển sách kia bảy thành đều là tranh, còn lại ba thành mới là văn tự, mà lại phi thường rõ ràng thấp kém, cùng ngài sách hoàn toàn không thể so sánh nổi."

Tiếp lấy Đặng Tiên hơi hơi do dự nói: "Nói câu thực sự, ngài sách trình độ có chút quá cao, ta sợ ta những khách nhân có chút thích ứng không. Sở dĩ dám dự đoán ba ngàn sách, là bởi vì ngài nhục hí viết quá tốt, ngài tranh minh hoạ càng tốt hơn."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cảm thấy Chu Văn Hoa « uyên ương mộng » xuống sách có thể mua bao nhiêu bản?"

Đặng Tiên nói: "Năm ngàn bản, thậm chí sáu ngàn bản."

Bởi vì « uyên ương mộng » bên trên sách bồi dưỡng quá nhiều độc giả, vô số người đều đang ngẩng đầu mà đối đãi.

Cho nên, xuống sách lượng tiêu thụ khẳng định phi thường khủng bố.

Đặng Tiên nói: "Ta như liều mạng đẩy, ngài sách có thể bán ba ngàn bản, nhưng là lại cao thật sự khó, muốn vượt qua Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » xuống sách, liền càng không khả năng."

Đón lấy, Đặng Tiên nghiêm mặt nói: "Nói thật, Thẩm công tử ngài sách so Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » phải tốt hơn nhiều, thậm chí hoàn toàn không cùng đẳng cấp bên trên, nhưng có lẽ ngài sách quá tốt, đại đa số dân chúng nhìn không hiểu lắm."

Thẩm Lãng kinh ngạc, ngươi chuyên chọn nhục hí nhìn, còn biết một quyển sách có được hay không?

Đặng Tiên im lặng nói: "Ta ta cũng đã từng là tác giả a, mình viết nát là không giả, nhìn người khác sách vẫn là rất chuẩn."

"Tóm lại, mùi rượu cũng sợ ngõ nhỏ sâu, muốn vượt qua Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » xuống sách, tiểu nhân thực sự làm không được."

Đặng Tiên đàng hoàng nói.

Thẩm Lãng cười nói: "Mùi rượu cũng sợ ngõ nhỏ sâu? Không phải liền là hấp dẫn ánh mắt sao? Không có vấn đề, ta cam đoan quyển sách này đưa ra thị trường thời điểm, tao khí a không, là hương khí trùng thiên."

Thẩm Lãng nói: "Đặng chưởng quỹ, ta cho ngươi túi cái đáy, ngươi liền dùng sức in ấn. Nếu không có bán được ba ngàn bản, ta bỏ tiền cho ngươi bổ. Nhưng nếu bán qua ba ngàn bản."

Đặng Tiên trực tiếp liền nói: "Mỗi một bản ngài rút hai thành."

A! Cái này nhuận bút thật cao a.

Vị này Đặng Tiên ngược lại là một nhân vật, trực tiếp hô lên tối cao chia.

Đương nhiên Thẩm Lãng không phải vì kiếm tiền, nhưng nếu như có thể chuyển tới một khoản tiền, vậy thì có cái gì không tốt?

"Được." Đặng Tiên nói: "Vậy ta liền cho ngài dùng tốt nhất tích chữ chì sắp chữ, dùng cuối cùng đại sư phó cho ngài tranh minh hoạ cứng nhắc, bất kể hết thảy nhân lực vật lực, nhất định khiến ngài « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » cùng Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » lên một lượt thị."

Thẩm Lãng nói: "Hắn là tại tiệm sách bán, chúng ta liền bày quầy bán hàng bán,

Bất luận cái gì một nhà bán « uyên ương mộng » tiệm sách, chúng ta đều tại bọn họ miệng bày quầy bán hàng."

Lưu manh như vậy? Đặng Tiên gật đầu nói: "Được, cứ làm như thế."

Thẩm Lãng nói: "Đặng chưởng quỹ, thân thể ngươi tấm chịu được sao?"

Đùa nghịch lưu manh cũng là muốn lực lượng cùng bản sự.

Đặng Tiên khinh thường cười nói: "Không có vấn đề, ta cái này lưu manh sợ qua ai vậy?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi chờ một chút, ta lại hướng trong sách tăng thêm một chút chương tiết nội dung, nhiều họa một bộ tranh minh hoạ."

Đón lấy, Thẩm Lãng cầm lấy bút lông, ngẫu hứng sáng tác, hướng bản thảo bên trong tăng thêm một chút nội dung.

Kim Mộc Thông đụng lên đi xem xét, lại một lần nữa ngốc.

Bởi vì Thẩm Lãng thêm một người mới vật đi vào.

Nhân vật này tên gọi Chúc Văn Sơn, xuất thân từ một cái qua thời quý tộc, là một cái con thứ, vì tiếp tục vượt qua vinh hoa phú quý sinh hoạt mà trở thành Tây Môn đại quan nhân nam sủng, bị nuôi dưỡng ở bên ngoài.

Kịch bản bên trong, Tây Môn đại quan nhân đi sủng qua hắn hai lần, một lần tại gian phòng, một lần tại nóc nhà.

Mà Thẩm Lãng mới họa tranh minh hoạ, chính là tại nóc nhà hình tượng.

Không chỉ có như thế, cái này Chúc Văn Sơn còn cùng Tây Môn Tiêm Tiêm tằng tịu, cũng chuyên môn họa có tranh minh hoạ.

Kim Mộc Thông cùng Đặng Tiên nhìn trên bức họa này nhân vật, lập tức cảm thấy tốt nhìn quen mắt a.

Kim Mộc Thông không khỏi vì Chúc Văn Hoa mặc niệm một khắc đồng hồ.

Nếu như quyển sách này hỏa, cái kia Chúc Văn Hoa thanh danh cũng coi là triệt để hủy.

Đương nhiên trong hiện thực hắn cũng không có trở thành một cái thương nhân nam sủng, nhưng là ai quan tâm sự thật a.

Mọi người yêu chính là lời đồn, sau đó lặp lại năm trăm lượt, đồng thời đem hắn xem như hiện thực.

Thẩm Lãng hướng Đặng Tiên hỏi: "Như thế không có vấn đề đi."

Đặng Tiên khinh thường cười nói: "Không có vấn đề, có thể có vấn đề gì a?"

Xem ra người này cũng là có chỗ dựa, cũng không có đem một cái Chúc Văn Hoa để vào mắt.

"Vậy ta rửa mắt mà đợi, chờ lấy chúng ta sách mới mặt thị một khắc này." Thẩm Lãng nói.

Đặng Tiên trịnh trọng thu hồi sách bản thảo, hướng phía Thẩm Lãng hành lễ nói: "Định không cho hai vị công tử thất vọng."

Đón lấy, hắn lại nói: "Thẩm công tử, hương rượu này cũng sợ ngõ nhỏ sâu "

Thẩm Lãng nói: "Ngươi yên tâm, ta cái này trở về, cam đoan chúng ta trên sách thị ngày ấy, nổ người nhãn cầu, câu hồn phách người."

Thẩm Lãng sau khi về đến nhà!

Lập tức hóa thân trở thành một nhà nghệ thuật gia.

Hắn muốn vẽ áp phích!

Cái này áp phích quá ngưu bức, quá dẫn lửa, mới xung kích ánh mắt, hơn nữa còn là thải sắc, cho nên in ấn không ra, chỉ có thể dựa vào hắn dùng tay họa.

Mỗi tấm áp phích dài hơn một mét, hơn nửa thước rộng.

Có dựng thẳng quyển, có hoành phi.

Mỗi một trương đều có phi thường chân thực phương tây chân dung phác hoạ biện pháp vẽ ra đến, hơn nữa còn là thải sắc.

Mặc dù không bằng ảnh chụp, nhưng cũng đạt tới ảnh chụp tám thành độ chân thật.

Về phần cái này áp phích tiêu chuẩn?

Cái kia không cần nói!

Nhân vật chủ yếu có ba cái, Tây Môn đại quan nhân, Chúc Văn Sơn, Tây Môn Tiêm Tiêm.

Động tác kia, cái kia hình thái, cái kia nóng nảy.

Tại cái này không có ảnh chụp thế giới bên trong, tại cái này thoải mái hội họa niên đại bên trong, lực trùng kích quả thực là bạo tạc tính chất.

Quá chân thực, quá hồn xiêu phách lạc.

Quả thực có thể so với một ít phim DVD trang bìa, hơn nữa còn là trên diện rộng áp phích.

Tăng thêm tiêu chuẩn nguyên nhân, lực sát thương so dự thi hoa hậu bikini áp phích còn phải lớn.

Như vậy, đem những này trên diện rộng thải sắc áp phích treo ở quầy sách bên trên, sẽ là kết quả gì?

Có thể hay không dẫn bạo ánh mắt? Quả thực sẽ trực tiếp nổ đi!

Tỉ như, Kim Mộc Thông không cẩn thận xông tới về sau, nhìn thấy trong bức họa Tây Môn Tiêm Tiêm quỳ tư thái.

Lập tức, hô hấp đều phun lửa.

Mặt đỏ tới mang tai, chăm chú nhìn ba phút.

"Tỷ phu, ta cáo từ."

Sau đó, hắn khom người đi, không biết làm gì đi.

Ngày kế tiếp, Kim Mộc Thông lại không cẩn thận xâm nhập Thẩm Lãng gian phòng.

Sắc mặt hắn có chút không tốt.

Lần này, nhìn thấy ngồi dưới đất hai chân mở ra Tây Môn Tiêm Tiêm.

Trời ạ

Hình tượng này lực sát thương.

Kim Mộc Thông bỗng nhiên che ở cái mũi, khom người nói: "Tỷ phu, ta lại cáo từ."

Ngày thứ ba!

Kim Mộc Thông con mắt biến thành màu đen xông vào Thẩm Lãng thư phòng.

Lập tức nhìn thấy to lớn trong bức họa hai nam nhân cùng một cái Tây Môn Tiêm Tiêm.

Quả thực bạo tạc tính chất hình tượng.

Kim Mộc Thông thống khổ ngồi xổm xuống, kêu đau nói: "Tỷ phu, ta, ta thật không được, đều rách da a."

Thẩm Lãng khinh thường nói: "Đây là nghệ thuật, nhìn ngươi cái kia dung tục bộ dáng."

Sau đó, trong đầu của hắn bắt đầu hồi ức nương tử tơ lụa quần, lần này hắn là giặt qua, mà lại phơi khô thả lại chỗ cũ.

Không biết rửa đến có sạch sẽ hay không, nương tử có thể hay không ngửi ra có mùi lạ a?

"Tỷ phu, nữ nhân này dáng dấp cùng Từ Thiên Thiên thật giống a." Kim Mộc Thông nói: "Ngươi như thế tương đương cho Trương Tấn mang một ngàn đỉnh nón xanh a."

"Đúng vậy a." Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống ba năm, Từ Thiên Thiên đều không cần ăn cơm, vô số sữa bò đều có thể uống no bụng."

Kim Mộc Thông kinh ngạc nói: "Tỷ phu, ngươi nói cái gì a "

Một lát sau, Kim Mộc Thông hô hấp lại có chút thô.

"Cái này không được, tỷ phu ta lại muốn cáo từ a "

Sau đó, hắn lại đi.

Ngày thứ tư!

Kim Mộc Thông hai mắt xanh lét, khập khiễng tiến vào Thẩm Lãng gian phòng.

Nhìn thấy Thẩm Lãng lại tại vẽ tranh.

Lần này là Tây Môn đại quan nhân, Chúc Văn Sơn cùng Tây Môn Tiêm Tiêm.

Bất quá, chủ lực là Tây Môn đại quan nhân cùng Chúc Văn Sơn, Tây Môn Tiêm Tiêm chỉ người đứng xem.

"Tỷ phu tha mạng, tha mạng a" Kim Mộc Thông thống khổ che eo nói: "Thực sẽ chết người."

Bất quá, hắn nhìn bức tranh một chút, lập tức nháy mắt uể oải.

"Ọe "

Bởi vì hình tượng gây nên mãnh liệt khó chịu, có thể thấy được Kim Mộc Thông lấy hướng phi thường bình thường.

Kim Mộc Thông cung kính nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Tỷ phu, làm nghệ thuật gia, thật không dễ dàng, thật không dễ dàng, cái này tương đương với từng ngụm phân hướng miệng bên trong nhét a."

Lời này quá ác tâm, Thẩm Lãng cũng không nhịn được, khô khốc một hồi ọe.

"Mập mạp chết bầm, có biết nói chuyện hay không a, ta xxx ngươi tỷ!" Thẩm Lãng mắng to.

Mà lúc này, Kim Mộc Lan đi tới.

Nhưng là thấy đến trước mắt cái này thảm liệt hình tượng, nàng lại vô thanh vô tức đi ra ngoài.

Nội tâm than thở một tiếng.

Phu quân có chút mặt tối, vẫn là không muốn phải nhìn cho thỏa đáng.

Có một ngày Thẩm Lãng đi lật Mộc Lan ngăn tủ.

Phát hiện hắn dùng qua sau đó giặt đi đầu kia tơ lụa tiểu khố mà không thấy.

Đây là Mộc Lan ném, vẫn là mặc a?

Sau một ngày, Thẩm Lãng tại sào phơi đồ bên trên phát hiện nó.

Lập tức trái tim của hắn như là đụng thỏ, nương tử thật đúng là mặc a.

Tiểu Băng ngươi cũng thật sự là, gấp như vậy giặt đi làm gì nha?

Thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa.

Không thể trang bức thời gian, nhanh chóng mà qua.

Mười ba ngày thời gian trôi qua.

Đặng Tiên dùng lớn nhất nhân lực, vật lực, tài lực, vẻn vẹn dùng mười ba ngày thời gian, liền hoàn thành bản khắc, in ấn, cắt may, chế sách.

Hắn tự mình đem thứ nhất bản « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » đưa đến Huyền Vũ phủ Bá tước bên trên.

Cái này trang bìa, ngay cả Thẩm Lãng nhìn xem đều cảm thấy tâm thần chập chờn a.

Cái này bìa có ba nhân vật.

Tây Môn đại quan nhân cùng Chúc Văn Sơn trong phòng, Tây Môn Tiêm Tiêm tại ngoài cửa sổ nhìn trộm.

Nàng mặc túi, phi thường mát mẻ, tấm lưng kia quả thực câu hồn phách người.

"Công tử, hiệu quả như thế nào?" Đặng Tiên hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Cực kỳ tốt."

Đặng Tiên nói: "Tiểu nhân có tuyệt đối tới lòng tin, nhất định đại hỏa! Ngày kia chính là Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » xuống sách đưa ra thị trường thời gian, chúng ta quyển sách này cùng hắn cùng một chỗ đem bán, mà lại hắn sách bày ở chỗ nào bán, chúng ta liền bày ở đối diện."

Đón lấy, Đặng Tiên nói: "Chỉ bất quá, mùi rượu cũng sợ ngõ nhỏ sâu, ta thực sự lo lắng bán không qua hắn "

Trời ạ, ngươi sẽ một câu nói kia đúng không.

Thẩm Lãng một tiếng không nói, bỗng nhiên kéo một cái trên vách tường màn sân khấu.

Lập tức, mười mấy tấm to lớn thải sắc áp phích bỗng nhiên chợt hiện.

Chân thực, nóng nảy, để người hồn phi phách tán a.

"A" Đặng Tiên kêu thảm một tiếng, bỗng nhiên ngồi xổm xuống.

Ngay sau đó tay kia nhanh chóng che cái mũi.

Đánh vào thị giác quá cường liệt a.

Quả thực là linh hồn lựu đạn a!

Thẩm Lãng nói: "Cái này có đủ hay không hương khí trùng thiên?"

Đặng Tiên run rẩy nói: "Thẩm công tử, chúng ta chơi hắn, đem Chúc Văn Hoa nghiền thành cặn bã!"

Lại một lần nữa thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa.

Hai ngày về sau.

Thẩm Lãng, Kim Mộc Thông hợp tác « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » cùng Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » xuống sách, lên một lượt thị.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 80: Sách Triệt Để Hỏa! Dẫn Bạo Toàn Thành!

Đối với Lan Sơn thành văn hóa giới, hôm nay là một cái lễ lớn.

Bởi vì hào môn quý tộc đại tài tử Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » xuống sách đưa ra thị trường.

Thành nội mấy nhà hiệu sách hoàn toàn nghênh đón trước nay chưa từng có rầm rộ.

Đây là nửa điểm đều không khoa trương. Bởi vì quyển sách này bên trên sách liền đã sáng tạo tiêu thụ ghi chép, tích lũy vô số độc giả, các nàng đã đợi hơn nửa năm, hoàn toàn là trông mòn con mắt.

Toàn thành khuê tú cơ hồ đều dốc toàn bộ lực lượng, tại mấy cái hiệu sách bên trong xếp hàng mua.

Quyển sách này mặc dù là Như Ngọc Các ấn, nhưng là sách khác phường cũng đều có bán, chỉ bất quá muốn theo Như Ngọc Các nhập hàng là được.

Sáng sớm hôm nay, mỗi một cái hiệu sách đều có người tại xếp hàng.

Nhất là Như Ngọc Các, xếp hàng nhân số vượt qua hai trăm nhiều.

Cái này đặt ở Trung Quốc thời kỳ cổ đại, cơ hồ là không dám tưởng tượng, nhất là Tống triều về sau tiểu thư khuê các, trên cơ bản đều là đại môn không ra, nhị môn không bước.

Đương nhiên, thế giới này đại bộ phận danh môn khuê tú cũng sẽ không đích thân đến xếp hàng mua sách, đều là điều động nha hoàn cùng nô bộc tới.

Nhưng có chút thường thường bậc trung nhà nữ hài tử, trong nhà không có nô bộc, chỉ có thể mình tự mình đến sắp xếp. Mà có chút tiểu thư khuê các đặc biệt mê luyến Chúc Văn Hoa, khát vọng tại hôm nay có thể nhìn thấy hắn, cũng xuất đầu lộ diện đến xếp hàng.

Cái khác tiểu than tiểu phiến thừa cơ tại bên cạnh chào hàng cây quạt, trong lúc nhất thời toàn bộ hiệu sách phía trước trên đường rộn rộn ràng ràng, chen vai thích cánh, thật sự là khó gặp tới kỳ cảnh.

Lan Sơn thành cái khác người đọc sách kiến tới, không khỏi ước ao ghen tị.

Dựa vào cái gì a?

Tất cả mọi người là người đọc sách, hết lần này tới lần khác ngươi ưu tú như vậy?

Nhiều như vậy muội tử, ta mỗi ngày một cái, một năm cũng dùng không hết a.

"Mở cửa!"

Tại mặt trời soi sáng đại môn một sát na, mấy nhà hiệu sách đồng thời mở cửa.

Sau đó mấy trăm người tràn vào đi, cầm trong tay ngân tệ, liều mạng đoạt sách.

Vẻn vẹn một canh giờ sau!

Nhà này hiệu sách bên trong hàng tồn toàn bộ bán sạch.

Cái này tiêu thụ tốc độ thật sự là kinh người a!

Nhà này tiệm sách lão bản âm thầm hối hận, vì sao không nhiều hàng dự bị a, tranh thủ thời gian phái hỏa kế đi Như Ngọc Các tiến vào sách.

Lúc này khẳng định sẽ bị làm thịt một đao, nhưng là quá bán chạy a.

Cái này « uyên ương mộng » không phải một quyển sách a, quả thực chính là hành tẩu tiền a.

Trong lúc nhất thời, không có mua được sách người nhao nhao phàn nàn.

Mà đã mua được sách người cũng không có rời đi, nấn ná tại hiệu sách bên trong, không kịp chờ đợi đọc.

Một bên đọc, một bên khen không dứt miệng.

"Chúc lang thật sự là kỳ tài tử a, cái này viết quá tốt."

"Đúng, mở miệng cái kia bài thơ, quả thực nói tận nhân gian chua xót khổ cay."

"Thật không hổ là Lan Sơn thành đệ nhất tài tử a."

"Hôm nay sách mới đưa ra thị trường, Chúc công tử làm sao cũng không tới a, ta còn kỳ vọng nhìn mặt hắn một lần đâu."

"Chúc công tử há lại loại kia nông cạn người, hắn mới tâm cao khí ngạo đâu, hắn một mực viết ra tốt nhất tác phẩm, căn bản không quan tâm lượng tiêu thụ, thậm chí không quan tâm có người hay không đọc."

"Đúng, chúng ta Chúc công tử chính là như thế thanh cao kiêu ngạo."

Chúc Văn Hoa tới sao?

Đương nhiên đến, hắn cải trang cách ăn mặc trở thành một người trung niên nam tử, chen trong đám người.

Nhìn xem vô số nữ tử vì hắn điên cuồng, nghe vô số người khích lệ hắn ngôn ngữ, trong lòng quả thực quá thoải mái.

Trong lòng của hắn một bên mừng thầm, một bên xem thường khinh thường.

Liền các ngươi bực này dong chi tục phấn cũng xứng nhớ thương ta?

Các ngươi cũng chính là cho ta dương danh một chút âm thanh, làm ta quang mang vạn trượng phía dưới một cái bài trí mà thôi.

Chỉ có Trương Xuân Hoa bực này tài mạo song toàn, xuất thân hiển hách nữ tử mới xứng với ta.

Chúc Văn Hoa thầm nghĩ trong lòng: "Xuân Hoa a? Ngươi thấy sao, ta là bực nào quang mang bắn ra bốn phía, có bao nhiêu nữ tử vì ta điên cuồng? Mà ta lại chỉ lưu luyến si mê ngươi một người."

Về phần Thẩm Lãng muốn tại Lan Sơn thành ra sách một chuyện, Chúc Văn Hoa đã sớm ném đến lên chín tầng mây.

Chỉ cần hắn một câu,

Ở chung quanh mấy quận không có một nhà hiệu sách dám ra Thẩm Lãng sách, cũng không có một nhà dám bán.

Nghe đủ đám người đối với hắn khích lệ về sau, Chúc Văn Hoa lưu luyến không rời rời đi.

Tất cả mọi người dự liệu được « uyên ương mộng » xuống sách sẽ bán chạy, nhưng không nghĩ tới vậy mà nóng nảy đến nước này.

Ước chừng giờ Tỵ, cũng chính là buổi sáng tám chín điểm thời điểm.

Lan Sơn thành tất cả sách lớn cửa tiệm đều xuất hiện một cái quầy hàng, tổng cộng 13 cái.

Mỗi một cái quầy hàng bên trên, lít nha lít nhít bày biện trên trăm quyển sách, chỉ lộ ra gáy sách, không có lộ trang bìa.

Toàn bộ đều là Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông hợp tác « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên ».

Người ta Chúc Văn Hoa sách tại cao đại thượng tiệm sách bên trong bán, ngươi sách lại bày quầy bán hàng bán, ngươi cái này bức cách có chút thấp a.

Cái này phảng phất một cái tại đức mây xã nói tướng thanh, một cái bày quầy bán hàng nói tướng thanh.

Lại hỏi một chút giá cả?

Khá lắm, sáu mươi đồng tệ một bản, so « uyên ương mộng » còn phải quý hai thành a.

Ngươi đây là nghĩ tiền nghĩ điên sao?

Tác giả là ai?

Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh, chưa từng có nghe qua, không biết nơi nào chui ra ngoài a miêu a cẩu.

Người ta Chúc Văn Hoa công tử lớn như vậy danh khí, một quyển sách mới bán năm mươi đồng tệ.

Ngươi một cái hào vô danh khí tiểu lâu lâu viết sách lại muốn bán sáu mươi?

Ngươi cái kia bút là khảm bảo thạch sao?

Cho nên, bán Thẩm Lãng sách những này quầy hàng bên trên, cơ hồ trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, không người hỏi thăm.

Rất nhiều người vẫn như cũ rộn rộn ràng ràng chen tại tiệm sách bên trong , chờ đợi lấy « uyên ương mộng » hàng mới lên khung.

Những người này một nửa là nữ, một nửa là nam.

Nam đến mua « uyên ương mộng » thật ra thì không nhiều, vậy bọn hắn vì sao mà đến, bởi vì muội tử nhiều a.

Chen chúc không chịu nổi xuống, ma ngực tiếp mông cũng là rất bình thường sự tình không phải sao?

Ai cũng đừng nghĩ nói ta đùa nghịch lưu manh.

Mà liền tại lúc này!

Bỗng nhiên

Có cái nam nhân một tiếng kinh hô!

"Nhìn bên ngoài!"

Lập tức, ở đây mấy chục trên trăm tên nam tử hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Ta thiên na!

Bên ngoài quầy sách bên trên, xuất hiện một trương thải sắc hình lớn.

Trước nay chưa từng có sắc thái xung kích!

Các poster lớn bên trên họa là mỹ nam Chúc Văn Sơn cùng Tây Môn Tiêm Tiêm.

Nữ tử mị thái liên tục xuất hiện, gợi cảm tuyệt luân, đặt ở thế giới này đối với nam nhân đánh vào thị giác lực, quả thực là bạo tạc tính chất.

Nhất là Thẩm Lãng dùng phương tây chân dung phương thức hội họa, vẫn là thải sắc.

So với thế giới này mỹ nhân đồ, không biết chân thực gấp bao nhiêu lần, mê người gấp bao nhiêu lần.

Phía trên kia nữ nhân, vậy mà như thế chân thực, quả thực thật giống như thật nữ nhân khắc ở trên giấy đồng dạng.

Không, không.

Cái này thật sự nữ nhân còn dễ nhìn hơn.

Cái kia thân eo, cái kia đường cong. Cái kia tư thái, cái kia tư thế.

Mặc dù mặc tơ lụa tiểu y, nhưng so không mặc còn phải kình bạo a, mấu chốt vẫn là trong suốt a.

Đâu chỉ hồn xiêu phách lạc, quả thực nháy mắt dẫn bạo nam nhân dơ bẩn tâm linh a.

Rất sống động a, mặc dù là trạng thái tĩnh, nhưng ở trận nam nhân hoàn toàn có thể não bổ động tác tràng diện.

Ta van ngươi, chúng ta xã hội xưa người, cho tới bây giờ đều không có tiếp thụ qua bất luận cái gì màn ảnh nhỏ hun đúc a.

Trong chớp nhoáng này đánh vào thị giác, hoàn toàn chịu không à.

Quả thực chính là thị giác lựu đạn.

Trong đám người nhiệt độ bỗng nhiên tăng lên.

"Ai, ai dùng cây gậy đỉnh ta?" Bỗng nhiên, có một nữ tử giận dữ mắng mỏ.

Lời này phảng phất một cái hòn đá nhỏ.

Nháy mắt, tiệm sách bên trong nam nhân mãnh liệt mà ra, đem bên ngoài quầy sách vây quanh.

Nho nhỏ quầy sách, bị vây đến ba tầng trong, ba tầng ngoài.

Những thư sinh kia vẫn là thận trọng, chỉ đang hỏi sách.

Mà những cái kia vô lại nam tử thì không cần giảng cứu cái gì thể diện, ghé vào trương này to lớn thải sắc dưới poster, một tấc một tấc nghiên cứu.

"Uy, ánh mắt ngươi đụng đến gần như vậy làm gì? Ngươi cho rằng như thế liền có thể xuyên qua quần áo khe hở nhìn thấy ngươi muốn đồ vật? Ta thử qua, vô dụng."

"Còn có ngươi, dùng cái mũi ngửi cái gì ngửi? Ngươi còn muốn ngửi ra mùi vị gì?"

"Cái kia hèn mọn thằng lùn, không cho phép vươn đầu lưỡi, liếm sờn muốn ngươi bồi a!"

Bán sách hỏa kế lớn tiếng hét lớn.

"« Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên », chân chính hào môn quý tộc viết truyền thế cự lấy a."

"Bên trong cố sự, toàn bộ bắt nguồn từ nhân vật thật a."

"Tùy tiện nhìn, không dễ nhìn không cần tiền a."

Ở đây mặc kệ là người đọc sách, vẫn là thương nhân, nhao nhao cầm lấy một quyển sách đọc qua.

Quả nhiên không được a!

Trang bìa cứ như vậy kích thích, như vậy chân thực.

Mà lại cái này tên sách nghe vào, liền rất có cố sự a.

Có gấp gáp lập tức mở sách, tìm bên trong cái khác tranh minh hoạ, sau đó chậc chậc lên tiếng.

Thật sự là kinh diễm a.

Mỗi một bức tranh minh hoạ đều không giống, có kiều mị, có ngây thơ, lại câu người, có dẫn lửa.

Những cô gái này không một không đẹp, không một không cảm động.

Loại này mê người vẽ lên mỹ nhân, căn bản là trước đó chưa từng thấy qua.

Ở trong sân người đọc sách, là nhất có học vấn cũng nhất bắt bẻ một đám người.

Bọn hắn một bên thèm nhỏ nước dãi, một bên nội tâm khinh thường lật ra tờ thứ nhất, tràn ngập bắt bẻ cùng cao cao tại thượng tâm lý tiến hành đọc.

Theo bọn hắn nghĩ loại sách này chính là tranh khiêu dâm sổ, cũng chỉ là bức hoạ mê người, văn tự nội dung nhất định là khó coi, thậm chí thô tục đến trăm ngàn chỗ hở.

Nhưng mà vẻn vẹn chỉ nhìn vài trang, những người đọc sách này liền có chút ngốc.

Cố sự có đẹp hay không lại khác nói, nhưng trong này văn tự tạo nghệ thực sự là cao a.

Đối người tình lõi đời tới nhìn rõ, quả thực sâu tịch tận xương.

Nơi này mỗi một đoạn văn tự, cơ hồ đều lộ ra tác giả giảo hoạt cùng trí tuệ.

Càng xem xuống dưới, càng là phát hiện quyển sách này quả thực tuyệt.

Nhìn mười mấy trang thời điểm, liền phán định quyển sách này phi thường xuất sắc.

Nhìn mấy chục trang thời điểm, liền phán định quyển sách này cực kỳ kiệt xuất.

Mà nhìn một nửa thời điểm, hoàn toàn vỗ án tán dương.

Sách hay, khó gặp sách hay, kỳ thư!

Giống bực này sách hay, nên mua về nhà tinh tế đọc, một lần lại một lần.

Như là lão tửu, như là trà ngon, cần phải chậm rãi phẩm vị.

Lập tức, những này có học vấn nam nhân nhao nhao khẳng khái mở hầu bao.

Diệu quá, diệu quá!

Không nghĩ tới tại ven đường, vậy mà phát hiện một bản như thế kinh điển, xuất sắc như thế sách.

Nên uống cạn một chén lớn a!

Mà những này không có học vấn, nhưng là biết chữ nam nhân.

Lật ra đoạn thứ nhất nhục văn, viết quá tốt. Cùng trước đó những cái kia sách hoàn toàn không thể so sánh nổi, quá nhỏ dính. Phảng phất mỗi một cái hình tượng đều tại trong đầu trình diễn.

Lật ra đoạn thứ hai nhục văn, viết quá, quá tốt.

Lật ra đoạn thứ ba nhục văn, không được không được, ta đến về nhà một chuyến.

Về phần những cái kia không có học vấn lại không biết chữ nam nhân.

Lật ra tờ thứ nhất tranh minh hoạ.

Muốn mạng a, trong nhà thiếu phụ hoàn toàn nhìn không được.

Quá đẹp mắt, quá chân thực a.

Này chỗ nào là tranh a, đây quả thực là nghệ thuật a.

Lật ra tấm thứ hai tranh minh hoạ.

Diệu a, diệu nha, về sau một người trong đêm không cần gối đầu một mình khó ngủ, có chuyện vui a.

Lật ra tấm thứ ba tranh minh hoạ.

Không được, không được, ta muốn đi một chuyến Lệ Xuân Viện.

Đừng quản là có học vấn người đọc sách, vẫn là không có học vấn thương nhân, lại hoặc là thấp kém tới vô cùng người tầm thường.

Nhao nhao bỏ tiền mua.

Thậm chí có chút không biết chữ, nhưng có tiền nam nhân cũng mua một bản về nhà.

Ta cũng không cần biết chữ, chỉ xem tranh là được.

Về sau mỗi lúc trời tối giao nộp thời điểm, xuất ra quyển sách này lật ra những bức họa này, lập tức liền tinh thần phấn chấn, ý chí chiến đấu sục sôi a, cũng không cần bị trong nhà nghèo hèn ghét bỏ nửa ngày dậy không nổi.

Tóm lại, mặc kệ có học vấn, không có học vấn, thậm chí không biết chữ nam nhân.

Chỉ cần có một ít tiền nam nhân, toàn bộ bị Thẩm Lãng quyển sách này một mẻ hốt gọn.

Đồng dạng tình hình tại Lan Sơn thành mười ba nơi quầy sách toàn bộ trình diễn!

Trước nay chưa từng có nóng nảy!

Thẩm Lãng quyển sách này thật triệt để bán điên!

Hoàn toàn đem Chúc Văn Hoa sách mới đem bán danh tiếng triệt để áp chế xuống.

Về phần đến tột cùng bán bao nhiêu bản?

Có trời mới biết a!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 81: Phá Kỷ Lục Nghiền Thành Cặn Bã! Chúc Văn Hoa Muốn Nổ

Đặng Tiên biết đại khái Thẩm Lãng quyển sách này sẽ hỏa.

Nhưng không nghĩ tới vậy mà lại như thế chi hỏa, mà lại hỏa đến nhanh như vậy.

Cái kia đoạt người tâm phách trên diện rộng thải sắc áp phích quả thực chính là đòn sát thủ, lập tức đem vô số người ánh mắt ngưng tụ tới.

Quyển sách này trang bìa, chính là nhìn lần thứ hai sát thủ, khiến cái này người cầm sách lên, mở sách.

Mà chân chính cường đại vẫn là trong sách nội dung, xuất sắc như thế văn tự, như thế đặc sắc cố sự, mới là để người nguyện ý vì đó dùng tiền căn bản.

"Chưởng quỹ, nhanh, nhanh cho ta bổ hàng, hoàn toàn đoạt điên."

"Bán xong, đều bán xong, chưởng quỹ nhanh cho ta một trăm bản, không, hai trăm bản, không ba trăm bản!"

Trước đó phái đi ra bán sách hỏa kế, nhao nhao chạy về đến báo tin thắng trận.

Trước đó Đặng Tiên cố tình đem quầy sách bày ở tất cả thư nhà phường cổng đối diện, chính là vì cọ Chúc Văn Hoa nhiệt độ, nhưng mà không nghĩ tới căn bản không cần a.

Nếu như nói hôm nay Chúc Văn Hoa sách mới đưa ra thị trường, liền như là một cái cự thạch nhập vào mặt hồ, gây nên to lớn gợn sóng.

Cái kia « Kim Bình Mai chi phong nguyệt truyền kỳ » gây nên oanh động, quả thực chính là tại hồ nước trung ương trực tiếp dẫn bạo, nhấc lên thao thiên cự lãng.

Bán được càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng. . . Hoàn toàn bán điên.

Nguyên bản Đặng Tiên dự đoán, toàn bộ Lan Sơn thành nhiều nhất chỉ có thể bán đi ba bốn trăm bản mà thôi.

Không nghĩ tới, trực tiếp lật gấp mười!

Vẻn vẹn một ngày thời gian, trực tiếp bán đi ba ngàn bản.

Đây, đây là sắp điên a!

Là ta không có thấy rõ? Vẫn là thế giới này biến hóa quá nhanh?

Chẳng lẽ ta Lan Sơn thành mỗi một cái nam nhân đều là tiềm ẩn ngân tặc?

Ba ngàn bản a!

Trước đó Đặng Tiên sách tại Lan Sơn thành lượng tiêu thụ tốt nhất cũng không có năm trăm bản a.

Dù là Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng » tại Lan Sơn thành cũng liền bán năm sáu trăm bản bộ dáng a.

Nhưng toàn bộ Lan Sơn thành bên trong mới ba, bốn vạn người mà thôi, biết chữ không cao hơn tám ngàn người.

Nói cách khác, bình quân ba cái biết chữ liền có một người mua Thẩm Lãng quyển sách này.

Đương nhiên, cái số này là có sai lệch, bởi vì rất nhiều không biết chữ cũng mua.

Thật sự là quá buồn cười, nguyên bản còn muốn đi cọ Chúc Văn Hoa nhiệt độ.

Kết quả, lượng tiêu thụ trọn vẹn là Chúc Văn Hoa gấp mấy lần.

Mà lại, này vẻn vẹn chỉ bắt đầu.

Bởi vì lúc chạng vạng tối điểm, đã có thật nhiều nữ tử vụng trộm đến đây mua.

Không chỉ có như thế, Đặng Tiên còn nghe nói.

Lệ Xuân Viện đã bắt đầu xếp hàng.

Di Hồng Lâu càng là để cho hào tiếp khách.

Quyển sách này hỏa đến nước này, hoàn toàn để người không thể tưởng tượng a.

Coi như sách tốt cũng không nên như thế a!

Hắn đương nhiên không rõ, đây là quần tụ hiệu ứng, ánh mắt hiệu ứng.

Hậu thế mạng lưới bên trong, mỗi tháng đều sẽ ra mấy kiểu không hiểu ra sao cả nổ kiểu, nổ nguyên chủ cũng hoài nghi đời người.

Ta là ai? Đây là nơi nào? Đến tột cùng phát sinh cái gì a?

Này còn vẻn vẹn chỉ tại Lan Sơn thành một nơi, về sau thanh danh truyền ra về sau, hắn sẽ trải hàng đến chung quanh bốn quận hai mươi mấy thành.

Quyển sách này cuối cùng có thể bán bao nhiêu bản?

Cái kia thật chỉ có có trời mới biết!

. . .

Chúc Văn Hoa tại biệt viện bên trong mỹ tư tư uống chút rượu.

Hôm nay sách bán chạy, hắn thanh danh lại muốn lên thăng một bậc thang.

Loại này văn hóa giới hô phong hoán vũ cảm giác quá thoải mái.

Bên cạnh bốn cái thư sinh, liều mạng thổi phồng.

Hắn danh khí rất lớn, cơ hồ là toàn bộ Lan Sơn thành thanh niên thư sinh lãnh tụ , bất kỳ cái gì thời điểm đều có người nịnh bợ.

Mà lại hắn xuất thân hiển hách, trong tay tiền bạc rất nhiều, một chút gia cảnh phổ thông người đọc sách cũng nhất là thích đi theo phía sau hắn ăn uống miễn phí.

Thế là, hắn chọn lựa tứ đại chó săn, cầm đầu chính là tú tài uông Thế Dân.

"Hôm nay chi thịnh tình huống, các ngươi thấy không? Quả thực là Lan Sơn coi trọng a!"

"Chúc công tử quyển sách này khẳng định sẽ bán đi một cái trước nay chưa từng có số lượng.

"

"Nhìn xem những cái kia danh môn khuê tú, bao nhiêu người vì Chúc huynh mà điên cuồng si mê a?"

"Các ngươi cũng chỉ nhìn thấy mặt ngoài, nhưng không có thấy rõ ràng bản chất. Mấu chốt vẫn là Chúc huynh quyển sách này thực sự viết quá tốt, để người đọc quả thực ba tháng không biết vị thịt a."

"Ta dám đánh cược, năm mươi năm bên trong, cái này tiêu thụ số lượng rốt cuộc không thể có người thứ hai vượt qua Chúc huynh."

"Trương Xuân Hoa tiểu thư nhìn thấy một màn này, chỉ sợ cũng sẽ tâm hồn thiếu nữ ám hứa đi."

"Ngươi đây không phải nói nhảm sao? Trong phạm vi mấy trăm dặm, ngươi tìm cho ta ra một cái tài hoa có thể cùng Chúc công tử đánh đồng người?"

"Một cái? Nói đùa? Ngươi có thể tìm được đi ra nửa cái, ta kê nhi chặt xuống cho ngươi nhắm rượu ăn."

"Coi như không hạ rượu, ta cũng nếm qua a."

Nghe đám người thổi phồng, Chúc Văn Hoa cũng không nói chuyện, cũng chỉ là uống rượu, nhưng trong lòng đắc ý.

Thiên xuyên vạn xuyên, nịnh nọt không xuôi.

Loại này thổi phồng lời nói, thật sự là mười năm đều nghe không ngán a.

Đương nhiên, người đọc sách thận trọng vẫn là phải có.

Nghe được bọn họ liên tục thổi phồng mấy chục câu về sau, Chúc Văn Hoa thản nhiên nói: "Qua, qua. . ."

Mà liền tại lúc này, bên ngoài vang lên tiếng đập cửa.

"Ai vậy?" Chúc Văn Hoa nói.

"Ta, Trịnh Xương Niên." Đây là Như Ngọc Các hiệu sách lão bản, khẩu khí có chút gấp.

Chúc Văn Hoa không khỏi nhướng mày, này Trịnh Xương Niên không hiểu lắm sự tình a, ngữ khí vậy mà như vậy không cung kính?

Bên cạnh một người thư sinh lập tức nói: "Lão Trịnh, ngươi tung bay a, vậy mà cùng Chúc công tử nói chuyện như vậy? Không sợ về sau Chúc công tử sách không tại nhà ngươi ra sao?"

Chúc Văn Hoa mỉm cười nói: "Không đến mức, mở cửa."

Lập tức liền có một cái gã sai vặt tiến lên mở cửa.

Như Ngọc Các hiệu sách chưởng quỹ Trịnh Xương Niên vội vàng đi tới, thần sắc có chút phức tạp, muốn nói lại thôi.

"Làm sao?" Chúc Văn Hoa thản nhiên nói: "Liên quan tới mỗi ngày hạn bán sự tình, không có thương lượng a. Trên thế giới này chỉ có càng hiếm có đồ vật càng trân quý, ngươi càng để các nàng mua không được, các nàng liền càng phát ra muốn mua được, điểm đạo lý này không cần ta nói đi."

"Đương nhiên, đương nhiên. . ." Trịnh Xương Niên nói.

Chúc Văn Hoa nói: "Hôm nay ngươi hiệu sách bán bao nhiêu bản? Dùng bao nhiêu thời gian?"

"260 bản, chỉ dùng chưa tới một canh giờ, so với bên trên sách thời gian ngắn ba lần không thôi." Trịnh Xương Niên nói: "Toàn bộ Lan Sơn thành cộng lại, hôm nay bán năm trăm ba mươi bản khoảng chừng."

"Trời ạ?" Một người thư sinh sợ hãi than nói: "Đây là tại hạn bán tình huống dưới, nếu như buông ra ra bán, có trời mới biết có thể bán bao nhiêu bản a, thật sự là khủng bố như vậy a."

Chúc Văn Hoa thận trọng nói: "Lão Trịnh, này lượng tiêu thụ không phải sớm tại trong dự liệu sao? Ngươi cần gì phải chuyên môn đi một chuyến đến nói cho ta biết chứ?"

Trịnh Xương Niên biểu lộ trở nên quỷ dị, sau đó yếu ớt nói: "Thế nhưng là. . . Hôm nay còn có một quyển sách, bán hơn ba ngàn bản."

Hơn ba ngàn bản? !

Nói ra lời này thời điểm, Trịnh Xương Niên thanh âm là run rẩy.

Lời này mới ra, toàn bộ người đều ngốc. Chúc Văn Hoa bỗng nhiên đứng lên, nói: "Đây không có khả năng!"

Thật sự là nói đùa a, toàn bộ Lan Sơn thành mới bao nhiêu cái biết chữ người a?

Trừ Tứ thư Ngũ kinh bên ngoài, thoại bản loại thư tịch tại Lan Sơn thành tối cao lượng tiêu thụ đều không có vượt qua tám trăm bản.

Hơn ba ngàn bản?

Mặt trời mọc từ hướng tây cũng không thể.

Nước biển chảy ngược cũng không có khả năng, này chịu vốn là không có khả năng đạt tới lượng tiêu thụ.

"Khẳng định có người tự xào tự bán a?" Bên cạnh có thư sinh nói.

Loại tình huống này cũng là có, có chút con em nhà giàu ra một quyển sách, vì chế tạo danh khí cùng nhiệt độ, mình bỏ tiền đi mướn người mua.

Trịnh Xương Niên lắc đầu nói: "Tuyệt đối không phải tự xào tự bán, mỗi một bản lượng tiêu thụ đều là thật, vô số người đi lên tranh đoạt. Chẳng những biết chữ người đi mua, thậm chí không biết chữ người cũng đi mua."

"Cái gì sách?" Chúc Văn Hoa lạnh giọng nói.

Trịnh Xương Niên đem một quyển sách để lên bàn.

Ở đây mấy cái thư sinh cơ hồ lần đầu tiên liền bị phong mặt hấp dẫn đi.

« Kim Bình Mai chi phong nguyệt truyền kỳ ».

Ta ngày!

Liền cái này trang bìa, liền cái này tên sách, ta nhìn thấy đều muốn mua a.

Mà Chúc Văn Hoa nhìn thấy quyển sách này trang bìa, sắc mặt lập tức kịch biến.

"Thẩm Lãng cái kia bất học vô thuật rác rưởi sách?"

"Đúng." Trịnh Xương Niên nói.

Lập tức, Chúc Văn Hoa sắc mặt đều muốn lục.

Thẩm Lãng quyển sách kia hắn là nhìn qua, nắm lấy văn nhân tương khinh lý niệm, hắn đọc nhanh như gió đọc qua, mà lại trước cho mình khoác lên gièm pha năm mươi phần trăm quang hoàn.

Coi như như thế, Chúc Văn Hoa trong lòng vẫn là rõ ràng, Thẩm Lãng quyển sách kia văn tự chất lượng là phi thường cao.

Nhưng thì tính sao?

Hiện tại mua thoại bản chủ lực chính là khuê phòng nữ tử, các nàng thích xem chính là hào môn yêu hận tình cừu, chính là tài tử giai nhân.

Thẩm Lãng quyển sách kia căn bản cũng không phù hợp những này đọc sách người khẩu vị a?

Làm sao có thể bán nhiều như vậy? Hơn ba ngàn bản a, hù chết người a!

Trong này khẳng định có lừa dối, khẳng định là Thẩm Lãng Hoa tiền thuê rất nhiều nhờ ra bán sách, chế tạo giả lượng tiêu thụ.

Trịnh Xương Niên nói: "Chúc công tử, ngươi bình tĩnh lại tâm đến, dùng bình thường tâm tính đọc quyển sách này."

Chúc Văn Hoa thoáng hô một hơi, sau đó bắt đầu đọc.

Trong lòng vẫn như cũ mang theo gièm pha năm mươi điểm tâm tính.

Đọc tờ thứ nhất, trang thứ hai, thứ mười trang. . . Thứ ba mươi trang.

Ròng rã một canh giờ.

Chúc Văn Hoa tương đối rất nhanh xem hết bản này « Kim Bình Mai chi phong nguyệt truyền kỳ » sách thứ nhất.

Hắn nhắm mắt lại, ngực không ngừng chập trùng.

Lại một lần nữa khi mở mắt ra sau, Chúc Văn Hoa bỗng nhiên đem quyển sách này ném xuống đất, lạnh giọng nói: "Sách quỷ gì a? Dung tục không chịu nổi, hoàn toàn là dùng xuống lưu văn tự cùng tranh minh hoạ hấp dẫn ánh mắt, thật sự là hạ lưu thủ đoạn."

Đón lấy, hắn có nhặt lên quyển sách này, tùy tiện lật ra một tờ, lấy ra nào đó đoạn diễm tình đoạn niệm đi ra.

"Thứ đồ gì a? Dùng loại này khó coi văn tự kích thích nhân tâm nhất ti tiện dung tục dục vọng, cả quyển sách căn bản cũng không có bất luận cái gì văn học giá trị, trình độ thấp kém phải làm cho người giận sôi."

"Cái này cũng coi như, mấu chốt viết sách nhân đạo đức vô cùng bại hoại. Viết ra dạng này sách không chỉ là có nhục văn nhã, càng là bại hoại tập tục, chà đạp nhân tính đạo đức, loại người này quả thực có thể tru. "

Mà liền tại lúc này.

Bỗng nhiên có một người thư sinh nói: "Các ngươi nhìn xem, quyển sách này bìa bị cưỡi nam nhân kia gương mặt có phải là có chút quen mắt a?"

"Đúng, là có chút nhìn quen mắt. Mà lại hắn cái mông còn vẽ lấy mấy cái điểm điểm, đó là cái gì a?"

"Vâng... Phân đi!"

"Gương mặt người này đặc biệt nhìn quen mắt, không biết ở nơi nào gặp qua, chính là nghĩ không ra."

Sau đó, ở đây mấy người ánh mắt không khỏi nhìn về phía Chúc Văn Hoa.

Nguyên lai. . . Ở đây a.

Chúc Văn Hoa sắc mặt lập tức triệt để thay đổi, vừa rồi hắn thật đúng là nhìn không ra a.

Bởi vì trong sách nhân vật này tên gọi Chúc Văn Sơn, là một cái qua thời quý tộc hậu đại.

Chúc Văn Hoa cảm thấy mình không có chút nào nghèo túng a, phong quang cực kì, cho nên hoàn toàn không có hướng phương diện kia nghĩ.

Mà lại, hắn hoàn toàn mang theo bắt bẻ ánh mắt đi đọc sách, chỉ lo chọn không tốt địa phương.

Lúc này bị người nhắc nhở về sau, hắn nhanh đi đọc qua trong sách nội dung cùng tranh minh hoạ.

Không được a!

Sách này bên trong Chúc Văn Sơn thật sự là ám chỉ hắn a.

Xuất thân quý tộc, bởi vì mất đi đất phong, gia cảnh xuống dốc.

Bình thường thích chơi chữ lừa gạt một chút không có tri thức thiếu nữ, chẳng những lừa gạt tiền, còn lừa gạt thân.

Cuối cùng, quá đáng bên trên vinh hoa phú quý thời gian bị Tây Môn đại quan nhân bao nuôi, ba ngày hai đầu hát hoa cúc tàn.

Mà lại, Thẩm Lãng trong sách còn dùng một cái siêu cấp buồn nôn từ ngữ.

Quấy phân!

Tây Môn đại quan nhân lại tìm đến Chúc Văn Sơn quấy phân.

Nháy mắt, Chúc Văn Hoa muốn nổ!

Khinh người quá đáng, khinh người quá đáng a!

Cái này. . . Đây là muốn hủy đi ta a!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 82: Vòng Phấn Đại Nhân Vật! Thẩm Lãng Lại Muốn Chơi Chết Người

Trên thế giới này lăn lộn trọng yếu nhất là cái gì?

Đương nhiên là người thiết a.

Thẩm Lãng ngươi đây là muốn hủy chúng ta thiết a!

Sinh tử đại thù a!

Chúc Văn Hoa nghiến răng nghiến lợi nói: "Chư vị nhân huynh, đem tất cả có thể để người đều gọi tới, chúng ta đi phủ thành chủ đòi lại một cái công đạo. Làm người đọc sách, chúng ta có nghĩa vụ quét dọn ô trọc, một thanh chính khí, còn chúng ta Lan Sơn thành người đọc sách một cái tươi sáng càn khôn."

Trịnh Xương Niên lập tức minh bạch, này Chúc Văn Hoa là muốn tụ chúng gây sự, bức bách thành chủ cấm bán Thẩm Lãng quyển sách này a.

Mấy cái thư sinh nghe xong, lập tức vui mừng nhướng mày.

Lại muốn phát tài!

Mỗi khi lúc này, Chúc Văn Hoa đều theo đầu người đưa tiền, có thể để người tới càng nhiều, hắn đưa tiền cũng càng nhiều.

Chúc Văn Hoa khác không có, chính là có tiền.

Ngắn ngủi hơn một canh giờ về sau, Chúc Văn Hoa sau lưng tụ tập bên trên một hai trăm cái thư sinh, trùng trùng điệp điệp hướng phía phủ thành chủ mà đi.

"Thẩm Lãng, ta nhất định khiến ngươi sách tại ta Lan Sơn thành, thậm chí toàn bộ Dương Vũ quận, Nộ Giang quận đều không có đất đặt chân."

"Ngươi sách bán được tốt lại như thế nào? Ta trực tiếp phong sát."

. . .

Lan Sơn thành chủ Lý Phương trước mặt bày biện hai bản sách.

Một quyển sách Chúc Văn Hoa « uyên ương mộng », một quyển là Thẩm Lãng « Kim Bình Mai chi phong tháng truyền kỳ ».

Hắn trước nhìn « uyên ương mộng » xuống sách.

Vốn là hắn là không nhìn, nhưng là nữ nhi của hắn nhìn, thê tử cũng nhìn.

Không chỉ có như thế, thê tử còn tại trong chăn cùng hắn trò chuyện bên trong cố sự, có thể dùng hắn không thể không nhìn.

Sau khi xem xong, Lý Phương thành chủ không khỏi tán thưởng.

Này Chúc Văn Hoa quả nhiên được a.

Trong sách mặc dù nói là tình yêu nam nữ, nhưng cũng dính đến gia quốc chính đấu, mặc kệ là văn tự tạo nghệ, vẫn là kịch bản tạo dựng, đều là nhân tuyển tốt nhất.

Thật không hổ là vang dội toàn thành đại tài tử a.

Khó trách một đám nữ tử thấy như si như say, điên cuồng.

Ngay sau đó, Lý Phương cầm lấy Thẩm Lãng bản này « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên ».

Vừa nhìn thấy trang bìa, hắn liền cau mày một cái.

Dung tục không chịu nổi.

Lại nhìn tên sách, ấn tượng càng kém mấy phần.

Lòe người, diễm mị cấp thấp.

Vị thành chủ này đại nhân mang theo ghét bỏ xem thường tâm lý, lật ra tờ thứ nhất.

Xem hết đoạn thứ nhất, hắn lông mày giãn ra.

Xem hết tờ thứ nhất, tinh thần hắn sáng láng.

Sau đó, hắn liền hoàn toàn muốn ngừng mà không được!

Được!

Sách hay!

Quá được!

Tinh diệu tuyệt luân a!

Bực này văn tự, bực này câu thơ, thật sự là phải có đại trí tuệ người, mới có thể viết ra.

Đáng tiếc, đáng tiếc a!

Dạng này kinh điển chi thư, vậy mà bán cho những cái kia dung tục không chịu nổi người.

Bọn họ cũng xứng nhìn bực này động thế chi văn chương?

Những này tiết mục cây nhà lá vườn nhìn hiểu sao?

Hảo hảo đi nhìn các ngươi tranh khiêu dâm được, vậy mà cũng chạy tới nhìn chúng ta « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên », thật sự là không có một chút tự mình hiểu lấy a.

Chỉ có chúng ta trải qua quyền thế trận tôi luyện tàn phá người, mới có thể cùng chung chí hướng, mới có thể hiểu được bên trong quyển sách này diệu dụng a.

Tuyệt đỉnh sách hay a!

Vốn là Chúc Văn Hoa bản này « uyên ương mộng » Lý Phương đại nhân còn thấy có chút ý tứ, cảm thấy rất không tệ.

Nhưng bây giờ, hắn cảm thấy đây chính là một đống phân.

Quá ngây thơ, quá tận lực, quá già mồm, quá cố làm ra vẻ.

Hắn thậm chí bắt đầu hoài nghi mình phẩm vị.

Chuyện gì xảy ra a?

Chẳng lẽ là bởi vì ta ở quan trường thấm vào quá lâu, bị hiện thực tàn phá quá hung ác, đối với văn chương vị giác thoái hóa?

Thậm chí ngay cả Chúc Văn Hoa bản này « uyên ương mộng » đều nhìn nổi đi?

Cái này phảng phất cái nào đó tuổi trẻ soái ca thực sự kìm nén đến rất, đầu óc phát sốt tiến vào ven đường mông lung ánh đèn trong tiểu điếm.

Sau đó tiến vào hiền giả thời gian, hồi tưởng lại cái kia bác gái trên mặt nếp may,

Trong lòng vô cùng hối hận không thôi, hơi có buồn nôn cảm giác.

Thật đáng sợ a!

Mấy năm không đọc sách, ta phẩm vị vậy mà thoái hóa đến tình trạng như thế.

Người a, nhất định phải đọc sách, nhiều đọc sách, đọc sách hay.

Thế là, Lý Phương đại nhân dùng hai đầu ngón tay kẹp lên Chúc Văn Hoa kia bản « uyên ương mộng » xuống sách, dùng sức vứt ở một bên, còn dùng tay áo lau lau tay.

Đón lấy, hắn lại một lần nữa lật ra Thẩm Lãng « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên », lại một lần nữa say sưa ngon lành đọc.

Thực sự là. . . Quá dễ chịu a.

Này văn tự, câu này tử, mới là chúng ta có địa vị cao nhã người cần phải đọc sách a, .

Bất quá nhìn một chút, Lý Phương đại nhân có chút xấu hổ.

Bởi vì. . . Vậy mà thấy dưới bụng mặt có chút phát nhiệt?

Bằng không trước hết nhìn đến đây, cái này đi cùng tiểu thiếp nghỉ ngơi?

Mà vừa lúc này, bên ngoài vang lên một trận tiếng ồn ào.

Thậm chí, có người bắt đầu gõ trống.

Lý Phương thành chủ lập tức giận dữ, đây là ai a? Đêm hôm khuya khoắt người xấu hào hứng.

Nhưng vào lúc này, hắn phụ tá nhanh chóng mà tiến nói: "Đại nhân không tốt, có mấy trăm thư sinh đến vây công phủ thành chủ."

Lý Phương thành chủ lông mày trên cổ lông tơ lập tức dựng thẳng lên.

Làm quan sợ nhất là cái gì a?

Quần thể sự kiện a.

Nhất là thư sinh gây sự, khiến người ta đau đầu nhất.

"Xảy ra chuyện gì?" Lý Phương thành chủ nói: "Là trong cuộc thi xuất hiện cái gì bất công, lại hoặc là cái nào ác bá đánh chết người?"

Ngay sau đó, hắn hỏi ra mang tính then chốt vấn đề.

"Người cầm đầu là ai?"

Phụ tá nói: "Đại tài tử Chúc Văn Hoa."

Lập tức, Lý Phương thành chủ tình trạng khẩn trương biến mất vô tung vô ảnh.

Trong lòng một trận cười lạnh.

"Để bọn họ tiến đến." Lý Phương thành chủ nói: "Không cần đều tiến đến, nhiều nhất năm người."

. . .

Một lát sau, Chúc Văn Hoa mang theo hỏa lực mạnh nhất bốn cái thư sinh tiến đến, toàn bộ đều có tú tài công danh, đương nhiên chính là hắn tứ đại chó săn.

Trung thực nói a, Chúc Văn Hoa tại Lý Phương thành chủ trước mặt là có cảm giác ưu việt.

Dù sao hắn là Lan Sơn Tử tước phủ công tử a, dù là tước vị không cao, nhưng cũng là đã từng có đất phong uy tín lâu năm quý tộc a.

Mặc dù hắn đang tại tích cực tới gần tân chính thế lực, nhưng là này không hề ảnh hưởng ta tổ tiên so ngươi rộng nhiều cảm giác tự hào.

Mà lại hắn đã là cử nhân, có thể gặp quan không bái.

"Bái kiến Lý đại nhân." Chúc Văn Hoa chắp tay một cái.

"Bái kiến Lý đại nhân." Phía sau hắn bốn tên tú tài xoay người hành lễ.

Lan Sơn thành chủ Lý Phương nói: "Chúc công tử, chuyện gì a?"

Chúc Văn Hoa nói: "Mời Lý đại nhân vì toàn thành bách tính làm chủ, vì Lan Sơn giới văn học đòi lại một cái công đạo, còn thánh nhân chi học một cái thanh minh."

Lý Phương lập tức nhíu mày.

Hắn phiền nhất loại này, động một chút lại ném mũ tới.

Mà lại một đỉnh so một đỉnh lớn, phảng phất ngươi thời thời khắc khắc đều nắm giữ chính nghĩa.

Mấu chốt là như ngươi loại này sự tình, ta Lý Phương hai mươi năm trước liền làm qua.

Mỗi người hồi tưởng hai mươi năm trước mình, đều sẽ có một cái cảm giác.

Ngu dốt a!

"Đến tột cùng chuyện gì?" Lý Phương thành chủ lạnh giọng nói.

Chúc Văn Hoa xuất ra Thẩm Lãng bản này « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên », nói: "Mời Lý đại nhân phong quyển sách này, đồng thời đem in ấn cuốn sách này người bắt quy án, đồng thời đem tất cả thư tịch toàn bộ đốt cháy, đem ấn hiệu sách kê biên tài sản."

Chúc Văn Hoa trong lời nói đều chỉ là cầm ấn sách giả thuyết sự tình, căn bản không có nói bắt Thẩm Lãng một chuyện.

Bởi vì ai đều biết, bởi vì viết một quyển sách mà đi bắt một cái Bá tước nhi tử cùng con rể, hoàn toàn là tự rước lấy nhục.

Lý Phương thành chủ trong lòng cười lạnh, quả nhiên là bởi vì chuyện này a.

Hắn lập tức vuốt vuốt sợi râu nói: "Ồ? Vì sao a?"

Chúc Văn Hoa nói: "Cuốn sách này thấp kém hạ lưu, khó coi, quả thực là làm bẩn thánh nhân chi học, chẳng những độc hại tâm linh người, mà lại bại hoại xã hội tập tục, nhất định phải triệt để phong sát chi."

"Nha?" Lý Phương cầm lấy quyển sách này lật vài trang, nói: "Quyển sách này nhưng có phủ định thánh nhân học thuyết sao?"

Chúc Văn Hoa nhíu mày, ai sẽ ngốc như vậy a, trong sách rõ ràng phủ định thánh nhân học thuyết a.

Lý Phương thành chủ lại hỏi: "Vậy cái này trong sách này nhưng có công kích triều chính a?"

Đương nhiên không có.

Lý Phương thành chủ nói: "Cái này cũng không có, cái kia cũng không có, ta dựa vào cái gì phong sát nó a?"

Chúc Văn Hoa lạnh giọng nói: "Thấp kém, hạ lưu còn chưa đủ à?"

Lý Phương thành chủ híp mắt nói: "So đây càng thêm hạ lưu thấp kém sách có là, ta Việt quốc không có cái kia một đầu luật pháp nói không cho phép ra nam nữ diễm tình chi văn a, ngay cả tranh khiêu dâm sổ đều có thể bán, chớ nói chi là quyển sách này."

Chúc Văn Hoa nói: "Vậy cái này quyển sách dám ám chỉ ta bản thân, hoàn toàn là đối với thanh danh của ta làm bẩn cùng chà đạp, chẳng lẽ này còn không xúc phạm luật pháp sao?"

"Ngươi là pháp sao?" Lý Phương thành chủ yếu ớt nói: "Lại nói, trong quyển sách này nào có ám chỉ ngươi a?"

Chúc Văn Hoa lật ra nào đó một tờ, bên trong là Tây Môn đại quan nhân sủng hạnh Chúc Văn Sơn đoạn.

Hắn chỉ vào một đoạn này nói: "Ngươi xem một chút, trong này Chúc Văn Sơn không phải liền là ám chỉ ta sao? Không phải liền là vu oan thanh danh của ta sao?"

Lý Phương thành chủ nói: "Nhân vật này rõ ràng gọi Chúc Văn Sơn a? Cùng ngươi lại có quan hệ gì a? Chúng ta chữ Hán nhiều như vậy, không cẩn thận trùng tên rất bình thường nha."

Chúc Văn Hoa ánh mắt phát lạnh.

Lý Phương thành chủ này thái độ rất không đúng, rõ ràng che chở Thẩm Lãng a.

"Lý thành chủ, ngươi đây là ý gì, rõ ràng muốn che chở Thẩm Lãng hay sao?" Chúc Văn Hoa lạnh giọng nói.

Lý Phương nói: "Chúc cử nhân, ta khuyên ngươi lòng dạ nới lỏng rộng một ít, không cần ghen tỵ với hiền năng. Cũng bởi vì người khác sách so ngươi viết tốt, liền muốn đi phong sát người khác, dựa vào cái gì a?"

Lời này, chính là trần trụi đánh mặt.

Chúc Văn Hoa sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi.

"Lý thành chủ, ngươi dựa vào cái gì nói như vậy?" Chúc Văn Hoa nói: "Luận câu thơ, luận văn chữ, Thẩm Lãng quyển sách này chỗ nào so ra mà vượt ta sách?"

Lý Phương thành chủ khinh thường cười lạnh nói: "Xác thực, Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh bản này « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » xác thực không cách nào cùng ngươi « uyên ương mộng » đem so sánh."

Lời này một chỗ, Chúc Văn Hoa lập tức lộ ra nụ cười đắc ý.

Lý Phương thành chủ tiếp lấy nói ra: "Nói như vậy, hoàn toàn là đối với Thẩm Lãng quyển sách này làm bẩn. Đây là một bản hiếm có kinh điển tác phẩm, há lại một chút tục vật có thể tới đánh đồng?"

Ba ba ba ba!

Trong không khí phảng phất truyền đến thanh thúy chi vô cùng đánh mặt âm thanh.

Chúc Văn Hoa lòng dạ lập tức muốn nổ.

Ngươi Lý Phương dựa vào cái gì nói như vậy a?

Ta hành văn tốt bao nhiêu, ta câu thơ tốt bao nhiêu, ta viết được nhiều tốt?

Ngươi vậy mà nói ta viết là tục vật?

Ngươi cái này cẩu quan, chỉ sợ là có mắt không tròng đi.

Lý Phương biểu lộ lộ ra một tia chân thành, nói: "Chúc công tử, ta khuyên ngươi ổn định lại tâm thần đọc một chút « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » quyển sách này, thực sự là. . . Để người vỗ án tán dương, ở trong đó bất cần đời, ở trong đó đối với tình đời chi thấy rõ, quả thực kinh diễm tuyệt luân. Ta có thể như thế nói cho ngươi, một khi ngươi đọc hiểu quyển sách này, đối với ngươi có không gì sánh nổi to lớn có ích."

"Phi!" Chúc Văn Hoa trong lòng khinh thường.

Ta đã tài hoa hơn người, học xâu năm xe, để ta đi đọc Thẩm Lãng bản này rác rưởi?

Nói đùa cái gì.

Bất quá trước mắt cái này Lý Phương thành chủ là muốn đối Thẩm Lãng che chở đến cùng.

Chúc Văn Hoa thản nhiên nói: "Thành chủ đại nhân như vậy hành vi, chỉ sợ sẽ để chúng ta Lan Sơn thành người đọc sách thất vọng đau khổ a."

Lời này, chính là trần trụi uy hiếp.

Nếu như Lý Phương thành chủ không cho hắn một cái công đạo lời nói, này mấy trăm thư sinh liền muốn gây sự.

Hoặc là vây công phủ thành chủ, hoặc là bãi khóa.

Tóm lại có tiền có thể sai khiến quỷ thần, sai sử mấy trăm thư sinh gây sự đơn giản nhất.

Cái này tuổi trẻ thư sinh ngu nhất, chỉ cần có người dẫn đầu, đớp cứt đều có người đụng lên đi.

"Chúc Văn Hoa, ngươi muốn làm gì?" Lý Phương thành chủ lạnh giọng hỏi.

"Ha ha. . ." Chúc Văn Hoa một trận cười to nói: "Tất nhiên Lý đại nhân không thể vì Lan Sơn thành người đọc sách làm chủ, cái kia chúng ta liền tự mình đi đòi lại cái công đạo này."

Lý Phương thành chủ cầm lấy bút lông, tại trên tờ giấy trắng họa một đạo tuyến.

"Không cho phép vây công phủ thành chủ, không cho phép vây công học đường!" Lý Phương thản nhiên nói: "Một khi vượt qua đường dây này, ta thấy một cái bắt một cái."

Lời này một chỗ, Chúc Văn Hoa phía sau bốn cái tú tài lập tức cổ co rụt lại.

Lấy tiền làm việc là một chuyện, nhưng so với tự thân an nguy cùng tiền đồ lại tính không được cái gì.

Chúc Văn Hoa nói: "Tại hạ như thế nào như vậy không hiểu cấp bậc lễ nghĩa người?"

Đón lấy, hắn lớn tiếng nói: "Ra bản này đại độc thảo kẻ cầm đầu chính là Đặng Tiên Xuân Sắc thư phường, vì giới văn học quang minh chính đại, vì Lan Sơn thành, mọi người đi theo ta cùng đi nện cái này hiệu sách, đem « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » quyển sách này toàn bộ đốt cháy."

Sau đó, Chúc Văn Hoa dẫn đầu ra ngoài.

Mấy trăm thư sinh tràn đầy phấn khởi cùng đi, hướng phía Đặng Tiên hiệu sách đánh tới.

"Đi, đi nện Xuân Sắc thư phường!"

"Đi đốt Thẩm Lãng viết bản này đại độc thảo!"

Chúc Văn Hoa rời đi về sau, phụ tá đi tới nói: "Đại nhân, ngài vì sao không ngăn cản Chúc Văn Hoa gây sự? Ngược lại lửa cháy thêm dầu?"

Lý Phương thành chủ nói: "Nghiệm một chút vị này Thẩm Lãng cô gia chất lượng, đây cũng là một cái diệu nhân, nếu như ngay cả điểm ấy sóng gió đều ngăn cản không nổi, đây chẳng phải là sẽ để cho ta thất vọng?"

. . .

Đặng Tiên Xuân Sắc thư phường bên trong!

"Thẩm công tử, Chúc Văn Hoa bọn họ sẽ đến không?" Đặng Tiên hưng phấn mà khẩn trương nói.

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Sẽ, nhất định sẽ!"

Hắn hơn mười ngày trước liền vì Chúc Văn Hoa thiết lập ABC phần món ăn.

Luôn có một cái thích hợp ngươi, luôn có một cái có thể hố chết ngươi!

Đón lấy, Thẩm Lãng hỏi: "Hết thảy đều an bài tốt sao?"

Đặng Tiên nói: "Căn cứ công tử phân phó, hết thảy đều bố trí tốt. Chúc Văn Hoa như đến, cam đoan tươi sống hố chết hắn."

Thẩm Lãng nói: "Triệt để chơi chết là không thể nào, nhưng gần chết lại có thể!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 83: Trí Kế Vô Song Thẩm Ân Công! 1 Kích Tuyệt Sát

Vị này tướng mạo hèn mọn tranh khiêu dâm đại lão cảm thấy có chút lương tâm băn khoăn, một câu nói thật dâng lên mà ra.

"Thẩm công tử, ngài thật đúng là âm hiểm. . ."

"Ừm?" Thẩm Lãng anh tuấn mà băng lãnh ánh mắt nhìn sang.

Đặng Tiên lập tức nói: "Không, không, Thẩm ân công ngài thật đúng là trí kế vô song a!"

. . .

Chúc Văn Hoa mang theo hai trăm tên thư sinh, trùng trùng điệp điệp vọt tới.

Hắn một bên trong lòng tính toán lần này tốn hao, mỗi người bình quân muốn ba cái ngân tệ, cộng lại không sai biệt lắm muốn ba mươi kim tệ.

Đổi thành người bình thường căn bản không chơi nổi như thế đại thủ bút.

Nhưng đối với hắn Chúc Văn Hoa mà nói, số tiền kia căn bản tính không được cái gì.

Mặc dù là ban đêm, nhưng đám người này thanh thế Thái Hạo lớn, Lan Sơn thành bình dân không khỏi kinh ngạc, sau đó có chút gan lớn chuyện tốt người nhao nhao cùng lên đến.

Ha ha, chúng ta không có tri thức dân chúng lại lên sân khấu nha.

Chờ vọt tới Xuân Sắc thư phường trước mặt thời điểm, đã khoảng chừng hơn nghìn người.

Không chỉ có như thế, Lý Phương thành chủ còn âm thầm điều động trên trăm tên binh sĩ đến đây giữ gìn trật tự.

Mà chính hắn thì tại trong phủ thành chủ chờ đợi trò hay trình diễn.

"Thẩm Lãng, ngươi tuyệt đối không nên khiến ta thất vọng a!"

Vị thành chủ này đại nhân nhìn Thẩm Lãng lời cuối sách, cũng coi là cùng hắn cách sách bạn tri kỷ.

Có một loại trong sách dòm người cảm giác.

Hắn thật sâu cảm thấy, Thẩm Lãng khẳng định là một cái phi thường bừa bãi âm người a.

. . .

Hai khắc đồng hồ phía sau!

Hơn nghìn người đem Đặng Tiên hiệu sách vây quanh được chật như nêm cối.

"Đặng Tiên, ra!"

Chúc Văn Hoa không có gọi hàng, mà là giấu ở trong đám người, thân phận quý giá, thận trọng cực kì.

Gọi hàng là dưới tay hắn số một chó săn, tú tài Uông Thế Minh.

Một lát sau, hiệu sách cửa mở ra, Đặng Tiên đi tới, sắc mặt hắn giống như đều dọa lục.

"Chư vị. . . Có, có chuyện gì a? Vậy mà như thế đại trận chiến?"

Số một chó săn Uông Thế Minh nói: "Đặng Tiên, ngươi biết ngươi phạm cỡ nào thiên đại sai lầm sao?"

Đặng Tiên nói: "Tiểu nhân không biết a."

Chúc Văn Hoa chó săn nói: "Phong nguyệt vô biên bực này hạ lưu sách ngươi cũng dám ra, đây không phải độc hại chúng ta người đọc sách tâm linh sao? Ngươi đây là tại cùng toàn bộ Lan Sơn thành người đọc sách là địch a."

"Phi!"

Đặng Tiên trong lòng ám xì một ngụm.

Nhất không muốn mặt chính là các ngươi những người đọc sách này, hôm nay cái kia hơn ba ngàn bản phong nguyệt vô biên, tối thiểu có một phần ba là các ngươi những người đọc sách này mua đi.

Mà lại mấy người mua xong sách sau đó không lâu, liền hướng phía kỹ quán đi đến.

Đừng hỏi Đặng Tiên là thế nào biết rõ, bởi vì trong thành mấy cái kỹ quán lão bản đều đưa tới lẵng hoa.

Lớn nhất kỹ quán Lý lão bản nói câu nào, nói thẳng sáng chân tướng.

"Nhà chúng ta tiểu Hồng ngay cả tắm mông thời gian đều không có."

Hiện tại luôn mồm độc hại các ngươi tâm linh?

Liền các ngươi như vậy dơ bẩn tâm linh, còn cần đến ta độc hại sao?

"Chớ cùng hắn nói nhảm, loại này thấy tiền sáng mắt đồ vật dung tục không chịu nổi, nói chuyện cùng hắn chỉ là phí lời."

Chúc Văn Hoa chó săn Uông Thế Minh nói: "Đặng Tiên, hiện tại chúng ta cho ngươi hạ tối hậu thông điệp, lập tức đem « Kim Bình Mai phong nguyệt vô biên » toàn bộ giao ra, ngay trước tất cả mọi người mặt thiêu hủy."

Đặng Tiên khổ sở nói: "Chư vị gia, nhà ta hiện tại thật không có quyển sách này a, thật không có a!"

Uông Thế Minh lạnh giọng nói: "Ngươi đây là coi chúng ta là thành đồ đần sao? Thật sự là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt a."

"Thẩm Lãng cái kia bỉ ổi đồ, vì sao không tại Huyền Vũ thành ra hắn kia bản rác rưởi đại độc thảo, chính là vì đến độc hại chúng ta Lan Sơn thành, chính là vì muốn hủy đi chúng ta Lan Sơn giới văn học."

"Đây là một cái âm mưu, Thẩm Lãng cái kia bất học vô thuật, hèn hạ không biết xấu hổ cẩu tặc âm mưu."

"Đến a, xông đi vào đem cái này bỉ ổi thương nhân hiệu sách nện, đem Thẩm Lãng kia bản đại độc thảo toàn bộ đốt.

"

Uông Thế Minh kêu khàn giọng kiệt lực.

Chó săn Uông Thế Minh vung tay hô to, sau đó một ngựa đi đầu xông đi vào.

Từ đầu tới đuôi, đều là cái này chó săn Uông Thế Minh đang làm việc.

Chúc Văn Hoa đường đường đại tài tử, trăm năm quý tộc công tử, đương nhiên muốn bận tâm chính hình tượng.

Mà cái này chó săn Uông Thế Minh thật vất vả thi đậu tú tài, muốn trúng cử lại là không dễ dàng. Hết lần này tới lần khác hắn gia cảnh lại bình thường, muốn ăn ngon uống sướng trở nên nổi bật làm sao bây giờ?

Đương nhiên là cho quyền quý làm chó săn.

Mà hắn có thể tiếp cận quyền quý, cũng chỉ có Chúc Văn Hoa, tự nhiên mà vậy hắn liền trở thành Chúc Văn Hoa trung khuyển, từ đây vượt qua cẩm y ngọc thực sinh hoạt.

Hôm nay cái này chó săn biểu hiện hoàn toàn như trước đây tốt, Chúc Văn Hoa rất hài lòng.

Thêm tiền, phải thêm tiền!

"Xông lên a!"

Tại chó săn Uông Thế Minh suất lĩnh dưới, một hai trăm tên thư sinh trực tiếp xông qua.

Đặng Tiên hô lớn: "Không thể, thật không thể a!"

Hắn liều mạng muốn ngăn trở những thư sinh này.

Nhưng là, hắn cùng mấy cái hỏa kế lại chỗ nào chống đỡ được này một hai trăm tên thư sinh a.

"Chư vị gia, nghe ta nói, nghe ta nói, các ngươi làm như vậy sẽ xông ra đại họa a!" Đặng Tiên hô lớn.

Lập tức Chúc Văn Hoa khinh thường cười một tiếng.

Xông ra đại họa?

Ta van ngươi, nơi này là Lan Sơn thành, không phải Huyền Vũ thành.

Liền xem như Huyền Vũ thành, hiện tại tân chính danh tiếng mạnh như vậy, Huyền Vũ Bá tước hận không thể đem đầu hoàn toàn rút vào xác rùa đen bên trong.

Thẩm Lãng chỉ là phủ Bá tước một cái người ở rể mà thôi, bên trên không mặt bàn ti tiện đồ vật.

Dạng này Nhân Thư, đốt cũng liền đốt.

Ngươi cho rằng kéo lên cái kia mập trạch thế tử Kim Mộc Thông liền lại dùng sao?

Thật sự là ngây thơ ngây thơ!

Đốt ngươi sách, đánh ngươi mặt, ngươi Thẩm Lãng nửa điểm biện pháp đều không có.

Rất nhanh, Xuân Sắc thư phường đại môn liền bị xông ngược lại.

Này một hai trăm tên thư sinh như lang như hổ xông đi vào.

"Đập cho ta!"

Theo Chúc Văn Hoa chó săn ra lệnh một tiếng.

Lập tức, hơn một trăm tên thư sinh bắt đầu cuồng nện.

Đem con mắt có thể nhìn thấy hết thảy toàn bộ nện hủy.

Loại này phá hư thực sự quá thoải mái a.

Đương nhiên, có mấy cái thư sinh một bên nện, một bên vịn eo.

Không có cách nào a, « Kim Bình Mai phong nguyệt vô biên » quá đẹp mắt, thấy bọn họ khí thế ngất trời, nhịn không được đi Lệ Xuân Viện tìm tiểu Hồng nhiều lần.

Hiện tại chân cũng còn có chút mềm, cái hông cũng có chút đau a.

"Kia bản đại độc thảo đâu?" Chó săn Uông Thế Minh nói: "Tìm ra thiêu hủy!"

Sau đó, này hơn một trăm người lại bắt đầu khắp nơi tìm kiếm.

Toàn bộ hiệu sách đều lật khắp, cũng không tìm tới « Kim Bình Mai phong nguyệt vô biên » hàng tồn.

"Không có khả năng, khẳng định có, coi như đào sâu ba thước cũng phải tìm ra." Chó săn Uông Thế Minh nói.

Tìm lượt tiền viện, lại đi tìm kiếm hậu viện.

Qua mấy phút, bỗng nhiên có người kinh hỉ nói: "Tìm tới, tìm tới!"

"Này đặng luận thật là giảo hoạt a, lại đem thư tàng dưới đất bí mật trong kho hàng." Cái này thư sinh hưng phấn nói.

Chó săn Uông Thế Minh đi qua, phát hiện một cái dưới đất cửa kho hàng đã mở ra, hắn không khỏi đi vào.

Bên trong khắp nơi đều là mới tinh sách, còn mang theo mùi mực vị.

Mỗi một trăm bản đâm thành một bó, dùng mỡ lợn bọc giấy tốt.

Giấy dầu bên trên rõ ràng viết vài cái chữ to, « Kim Bình Mai phong nguyệt vô biên ».

Ròng rã có mấy chục bó lớn, khoảng chừng hơn hai ngàn bản a.

Thứ nhất trói còn không có gói kỹ, xốc lên giấy dầu xem xét, bên trong quả nhiên là mới tinh « Kim Bình Mai phong nguyệt vô biên ».

Chó săn Uông Thế Minh đại hỉ.

Chúc Văn Hoa đáp ứng hắn, chỉ cần tìm được quyển sách này, thiêu hủy một trăm bản hắn liền có thể cầm tới hai cái ngân tệ.

Bây giờ này hơn hai ngàn bản, trọn vẹn có thể thu hoạch bốn mươi mấy ngân tệ, đầy đủ hắn tiêu xài hơn mấy tháng.

"Đây chính là gian tặc Thẩm Lãng viết đại độc thảo, toàn bộ dọn ra ngoài, công khai thiêu hủy!" Chó săn Uông Thế Minh ra lệnh một tiếng.

Lập tức, mấy cái trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng thư sinh tiến đến, đem một bó lại một bó sách dọn ra ngoài.

. . .

Một khắc đồng hồ phía sau!

Hai mươi mấy trói sách tại hiệu sách cửa trên đường cái xếp thành núi nhỏ.

Mà chung quanh đứng ngoài quan sát dân chúng, đã khoảng chừng hai, ba ngàn người nhiều.

Chó săn Uông Thế Minh lớn tiếng nói: "Mọi người thấy rõ ràng, trong này chính là độc hại tâm linh đại độc thảo, là hạ lưu dung tục rác rưởi sách, nó tồn tại sẽ chỉ hủy đi toàn bộ Lan Sơn thành thuần phác tập tục, sẽ chỉ làm bẩn thánh nhân học thuyết."

"Hiện tại, ta liền ngay trước tất cả mọi người mặt đem bọn nó toàn bộ đốt, còn Lan Sơn thành giới văn học một cái tươi sáng càn khôn."

"Cho viết ra loại này đại độc thảo không biết xấu hổ đồ một cái to lớn cái tát."

Chó săn Uông Thế Minh dứt lời, trực tiếp đem bó đuốc ném đến sách chồng bên trong.

Lập tức, dấy lên lửa lớn rừng rực.

Chúc Văn Hoa trong lòng lập tức vô cùng sảng khoái, phảng phất mỗi một cây lỗ chân lông đều đang hô hấp.

Thoải mái a!

Quá thoải mái a!

Thẩm Lãng, ngươi sách coi như viết tốt lại như thế nào? Coi như bán được cho dù tốt lại như thế nào?

Còn không phải bị chúng ta cháy hết sạch?

Ngươi tất cả cố gắng, ta nhẹ nhàng một đầu ngón tay liền toàn bộ hủy đi.

Người với người chênh lệch, thật là khiến người ta tuyệt vọng a.

Ta chỉ là lược thi tiểu kế mà thôi a.

Ta Chúc Văn Hoa thật sự là lật tay thành mây trở tay thành mưa a.

Ha ha ha ha. . .

Chúc Văn Hoa đã bắt đầu nghĩ ra, Thẩm Lãng một khi biết được hắn sách bị cháy hết sạch là bực nào tức giận, cỡ nào tuyệt vọng?

Nhưng là ngươi lại có thể làm khó dễ được ta?

Pháp không trách chúng biết sao?

Nếu như là một hai cái thư sinh đốt, khả năng này phiền phức lớn.

Nhưng. . . Một hai trăm cái thư sinh đốt, vậy liền nửa điểm sự tình không có.

Dùng náo vì lớn.

Mà lúc này, Xuân Sắc thư phường lão bản Đặng Tiên bỗng nhiên bỗng nhiên hướng sách chồng bổ nhào qua, la lớn: "Không thể đốt, thật không thể đốt a, nhanh cứu hỏa a. . ."

Sau đó, mấy cái hỏa kế liều mạng tiến lên hắt nước cứu hỏa.

Chó săn Uông Thế Minh dẫn người tiến lên, bỗng nhiên một tay lấy Đặng Tiên kéo ra.

"Đây là đại độc thảo, ai dám ngăn cản, người đó là Lan Sơn thành tội nhân."

Đặng Tiên lại nhào tới, hô lớn: "Ai nói đây là đại độc thảo, đây là quốc quân ban bố « tân chính chiếu thư » a, các ngươi vậy mà nói là đại độc thảo, hơn nữa còn toàn bộ đốt, đây là khi quân tội a. . ."

Lời này mới ra.

Chúc Văn Hoa khẽ run lên.

Uông Thế Minh biến sắc, cười to nói: "Gian thương a, đều lúc này, ngươi vậy mà ăn nói lung tung, còn dám trèo lên quốc quân, thật sự là muốn chết!"

Thật sự là nói đùa a.

Không sai, quốc quân là ban bố « tân chính chiếu thư », mà lại khoảng chừng mấy vạn chữ.

Nhưng đều là cưỡng ép phân chia xuống dưới a, căn bản bán không được.

Người bình thường ai quản tân chính a, này hoàn toàn là nhằm vào uy tín lâu năm quý tộc a.

Bình thường một cái thương nhân, ai sẽ đi ấn này bồi thường tiền đồ chơi a.

Đặng Tiên không muốn sống nhào tới, đem bên trong một bao sách cứu giúp xuống tới.

Không biết vì sao, này bao sách như vậy chịu lửa, làm sao đốt đều đốt không xong a.

Đặng Tiên đem bên ngoài mỡ lợn giấy mở ra, đem bên trong mấy chục quyển sách toàn bộ mở ra, khóc lớn nói: "Các ngươi tất cả xem một chút a, này rõ ràng là quốc quân « tân chính chiếu thư » a, các ngươi quả thực là muốn vu oan trở thành đại độc thảo, còn toàn bộ thiêu hủy. Ròng rã hơn hai ngàn bản a, toàn bộ bị thiêu hủy, chỉ còn lại này mấy chục bản."

"Quốc quân a, có người ức hiếp ngài a!"

"Người tới đây mau, có người tạo phản a, có người khi quân a!"

Lập tức, trong không khí giống như chết yên tĩnh.

Khủng bố cơn gió thổi qua, để người trực tiếp dọa đến có chút run rẩy.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 84: Đuổi Tận Giết Tuyệt A! Quá Thảm!

Ở đây một hai trăm tên thư sinh nháy mắt toàn bộ ngốc.

Này đêm hôm khuya khoắt, trời đã chẳng phải nóng, nhưng rất nhiều người mồ hôi lạnh vẫn là không ngừng tuôn ra.

Bên kia Đặng Tiên còn tại biểu diễn, đấm ngực dậm chân nói: "Vì tuyên dương quốc quân tân chính, ta Đặng Luân cơ hồ táng gia bại sản ấn mấy ngàn bản « tân chính chiếu thư », ta đây là ái quốc a."

"Không nghĩ tới một mồi lửa toàn bộ đốt a, ta muốn cáo trạng, ta muốn đi phủ thành chủ, Thái Thủ phủ, Tổng Đốc phủ cáo các ngươi."

Uông Thế Minh cảm giác được nguy hiểm trí mạng, sợ hãi phải làm cho người vô pháp hô hấp a.

Hắn toàn thân run rẩy nói: "Có âm mưu, trong này nhất định có âm mưu. Bị thiêu hủy những sách này, khẳng định không phải « tân chính chiếu thư »."

Hắn thật đúng là đoán đúng, chân chính tân chính chiếu thư cũng chỉ có một bao mà thôi, còn lại đều là một chút bán không được tồn kho rác rưởi sách mà thôi.

Nhưng là, còn lại sách cũng đã thiêu hủy a.

Này một bao « tân chính chiếu thư » cũng thiêu hủy một bộ phận.

Đặng Tiên nghiêm nghị nói: "Ở đây mấy ngàn người đều nhìn thấy rõ ràng a, các ngươi thiêu đến rõ ràng là « tân chính chiếu thư »."

Chó săn Uông Thế Minh nói: "Nói mò, chúng ta đốt cái kia mấy chục bao sách bên ngoài giấy dầu bên trên rõ ràng viết « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên »."

Đặng Tiên yếu ớt nói: "Ngươi trợn tròn mắt nói lời bịa đặt a."

Sau đó, hắn đem một tấm đóng gói mỡ lợn giấy đưa qua.

Phía trên rõ ràng viết tân chính chiếu thư bốn chữ, nơi nào có Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên a?

Uông Thế Minh lập tức ngốc.

Cái này. . . Này gặp quỷ sao?

Vừa rồi những cái kia đóng gói giấy dầu bên trên rõ ràng viết là Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên a, căn bản không có tân chính chiếu thư bốn chữ này a.

Đây, đây là chuyện gì xảy ra a?

Trong này nguyên nhân căn bản cũng không cần giải thích.

Có nhiều thứ bị hỏa một nướng, nhan sắc liền biến mất.

Mà dùng có nhiều thứ viết chữ vốn là nhìn không thấy, nhưng là bị hỏa một nướng liền hiển hiện ra.

Đối với Thẩm Lãng mà nói, hoàn toàn là trò mèo a.

Lúc này, một cái ngọc thụ lâm phong, nổi bật trong đám đông thân ảnh đi tới.

Chúc Văn Hoa ánh mắt co rụt lại.

Nguyên lai thao túng đây hết thảy âm mưu người là ngươi a, Thẩm Lãng!

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Các ngươi đốt cháy quốc quân « tân chính chiếu thư », đây là trong lòng còn có bất mãn, ý đồ mưu phản a!"

Chó săn Uông Thế Minh thân thể run lên bần bật.

Thẩm Lãng nói: "Chủ bộ đại nhân, công nhiên đối kháng quốc quân tân chính, này phải bị tội gì a?"

Bởi vì lo sự tình làm lớn chuyện, cho nên Lý Phương thành chủ phái hơn một trăm tên binh sĩ tới trấn thủ trật tự, dẫn đầu chính là chủ bộ Tống Mẫn.

Vị này chủ bộ đồng dạng phi thường trẻ tuổi, chỉ có ba mươi tuổi, cũng là cử nhân xuất thân.

Nhìn thấy Thẩm Lãng tra hỏi, hắn đi tới nói: "Tước đoạt hết thảy công danh, trượng trách ba mươi, lưu vong Nam Thiên đảo."

Lời này mới ra, đông đảo gây sự thư sinh cơ hồ muốn dọa nước tiểu.

Đương nhiên, bên trong đại đa số thư sinh đều không có cái gì công danh, cũng không thể tước đoạt, nhưng là trượng trách ba mươi thật đáng sợ, bọn họ da mịn thịt mềm thực sẽ bị đánh gần chết.

Mà lưu vong Nam Thiên đảo liền dọa người hơn.

Cái địa phương quỷ quái kia cô treo hải ngoại, hoàn toàn cùng văn minh xã hội ngăn cách, trừ dã nhân bên ngoài cơ hồ cái gì cũng không có, mà lại tràn ngập chướng khí cùng dã thú.

Lưu đày tới nơi đó, trên cơ bản cũng chính là một con đường chết, sống không quá ba năm năm.

Coi như không bị dã thú cắn chết, cũng sẽ bị những cái kia dã nhân. . . Làm chết a.

Trước đó gây sự hung ác như sói, hiện tại xảy ra chuyện sợ như chó.

Đây chính là bọn này thư sinh chân thực khắc hoạ.

Mỗi người dọa đến như là giống như chim cút.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Đều ở lại làm cái gì, loại chuyện này khẳng định tìm dẫn đầu a, tố giác có công a."

Lời này mới ra.

Gần hai trăm tên thư sinh trước ngốc một chút, sau đó nhanh chóng lui lại mấy bước, cùng Chúc Văn Hoa mấy cái chó săn phân rõ giới hạn.

Lập tức, dùng Uông Thế Minh cầm đầu tứ đại chó săn,

Lẻ loi trơ trọi nổi bật ra.

Không biết vì sao, Uông Thế Minh cảm thấy phi thường lạnh.

. . .

Thẩm Lãng tiến lên mấy bước, đi vào Uông Thế Minh trước mặt.

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

Thẩm Lãng nói: "Hảo hảo người không làm, tại sao phải làm chó đâu?"

"Ngươi lại có thể so với ta tốt đi nơi nào?" Uông Thế Minh run giọng nói: "Ngươi cũng là xuất thân bần hàn, dựa vào cái gì ngươi có thể đi nhà quyền quý ở rể, mà ta lại muốn ăn khang nuốt đồ ăn?"

"Chỉ bằng ta đẹp trai a." Thẩm Lãng nói: "Nếu như ngươi dáng dấp giống như ta đẹp trai lời nói, cũng có thể thư thư phục phục ăn bám, hưởng thụ vinh hoa phú quý. Nhưng là không có cách nào, ai bảo ngươi xấu xí đâu "

Khinh người quá đáng a.

Uông Thế Minh thậm chí quên sợ hãi, chỉ có tràn đầy căm uất.

Thẩm Lãng thấp giọng nói: "Thuận tiện nói cho ngươi một câu, hôm nay hết thảy đều là ta thiết kế, liền vì hãm hại các ngươi. Ngươi thật đúng là ngu xuẩn a, đớp cứt đều không có ngươi như vậy tích cực."

Lập tức, Uông Thế Minh càng thêm phẫn nộ.

Tràn đầy lửa giận đốt cháy hắn tâm linh cùng đại não, hắn lúc này chỉ có một cái ý niệm trong đầu.

Ta muốn chơi chết hắn, ta muốn chơi chết trước mắt cái này hỗn đản.

Thẩm Lãng nói: "Ta chính là hãm hại các ngươi, ta chính là muốn gãy các ngươi sinh lộ, làm sao? Ngươi có thể làm gì được ta a?"

Thanh âm hắn vẫn như cũ rất thấp, chỉ có Uông Thế Minh nghe thấy.

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Ta biết ngươi muốn đánh ta, nhưng là ngươi không dám, có bản lĩnh ngươi đánh ta a. Ngươi đánh ta a, hướng ta ngực đánh, hướng phía ta trái tim vị trí đánh."

Một bên nói, Thẩm Lãng một bên vỗ chính lồng ngực.

"Ngươi đánh ta nha? Đến đánh ta nha!"

Thẩm Lãng dáng vẻ đó, thật sự là muốn để người triệt để mất lý trí.

"Mẹ kiếp, ngươi lập tức liền bị lưu vong người, còn có cái gì có thể e ngại? Đương nhiên là có ân báo ân, có cừu báo cừu a."

"Ngươi ngay cả đánh ta một chút cũng không dám, thật sự là một đầu không có tiền đồ chó săn. Ta nếu là cha ngươi lời nói, khẳng định hối hận đưa ngươi bắn / ra."

Cái này, Uông Thế Minh thật nhịn không được, sợ hãi cùng phẫn nộ triệt để đoạt đi hắn lý trí.

Bỗng nhiên một quyền, hướng phía Thẩm Lãng ngực đánh đi.

"A. . ."

Ngay sau đó, truyền đến một tiếng mổ heo đồng dạng rú thảm.

Không phải Thẩm Lãng, mà là Uông Thế Minh.

Đau đớn một hồi, tay hắn phảng phất muốn gãy xương, máu me đầm đìa.

Thẩm Lãng, Ta xxx mẹ ngươi.

Ngươi chẳng những hướng ngực nhét tấm sắt, hơn nữa còn là mang gai nhọn tấm sắt.

Tay đứt ruột xót, Uông Thế Minh đau đến đều muốn run rẩy.

Mà Thẩm Lãng lúc này chọn biến sắc, lạnh giọng nói: "Lớn mật Uông Thế Minh, ngươi lại dám đánh ta? Tống chủ bộ ngươi thấy a, cái này Uông Thế Minh đánh ta."

"Ta đường đường Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia, vậy mà vô duyên vô cớ bị đánh."

"Ngươi đây là tại đánh ta sao? Ngươi đây là tại đánh Huyền Vũ phủ Bá tước mặt."

"Có ai không, người tới!"

Lập tức, Kim Hối cùng một tên khác phủ Bá tước cao thủ trên trước.

"Có thích khách, có thích khách. . ." Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Có người muốn lấy tính mạng của ta."

Kim Hối tiến lên, nắm lên Uông Thế Minh hai tay, cổ tay chặt bỗng nhiên chém xuống đi.

"Răng rắc. . ."

Đầu này Chúc Văn Hoa chó săn, hai tay gãy xương.

"A. . ."

Cái này, Uông Thế Minh truyền đến rú thảm, liền đã vô cùng thê lương, đau đến trực tiếp ngã lệch trên mặt đất, không ngừng run rẩy.

Thẩm Lãng ngồi xổm xuống, nhìn xem bi thảm Uông Thế Minh mặt không biểu tình.

Hắn thản nhiên nói: "Lưu vong kia là quan phương đối với ngươi trừng phạt, ta tư nhân trừng phạt cũng vẫn là phải có, chưa từng có một người trêu chọc ta về sau còn có thể bình yên vô sự."

Đón lấy, Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Tổng chủ bộ, ngươi thấy rõ ràng a, ta này hoàn toàn là bản thân phòng vệ a, hắn đánh ta trước đây."

Lúc này, Lan Sơn thành chủ bộ Tống Mẫn rốt cục nhịn không được.

Hắn hướng phía bên cạnh Huyền Vũ phủ Bá tước một võ sĩ đạo: "Nhà các ngươi cô gia, vẫn luôn là vô sỉ như vậy sao?"

Cái kia võ sĩ phảng phất không có nghe được.

Nói đùa, hắn dám gật đầu sao? Không sợ bị cô gia mang thù sao?

Nhưng thừa dịp Thẩm Lãng đưa lưng về phía hắn thời điểm, cái này võ sĩ nhanh chóng gật gật đầu.

Thẩm Lãng hướng phía Uông Thế Minh mấy cái chó săn nói: "Muốn lấy công chuộc tội sao? Muốn bị nhẹ xử sao? Chỉ cần tố giác vạch trần liền có thể, lớn tiếng nói cho tất cả mọi người, các ngươi là chịu ai sai sử mới đến đốt « tân chính chiếu thư » ? Là ai sai sử các ngươi đối kháng tân chính?"

Cái này, Chúc Văn Hoa không có cách nào tránh.

Rắn muốn một ngụm, tận xương ba phần.

Ngươi Thẩm Lãng đây là muốn ta chết a?

Phổ thông thư sinh đốt cháy « tân chính chiếu thư », nhiều lắm là chính là lưu vong, tuổi trẻ khinh cuồng không hiểu chuyện.

Mà ngươi Chúc Văn Hoa thế nhưng là Tử tước phủ công tử a?

Ngươi đối kháng tân chính, vậy coi như là dụng ý khó dò, ý đồ mưu phản a.

"Thẩm Lãng, ngươi không nên ngậm máu phun người." Chúc Văn Hoa nghiêm nghị nói: "Ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước đến bây giờ như cũ không giao ra đất phong cùng binh quyền, các ngươi mới là đối kháng tân chính. Mà ta Lan Sơn Tử tước phủ, đã sớm hưởng ứng quốc quân hiệu triệu, giao ra binh quyền cùng đất phong."

"Cho nên a. . ." Thẩm Lãng nói: "Ngươi mới bất mãn trong lòng, kích động những thư sinh này vây công phủ thành chủ, đốt cháy « tân chính chiếu thư ». Ngươi Lan Sơn Tử tước phủ thật đúng là dụng ý khó dò a, mặt ngoài một bộ, âm thầm một bộ, ý đồ mưu phản tâm tư rõ rành rành a."

Chúc Văn Hoa thật muốn bất tỉnh đi.

Thẩm Lãng, ngươi, ngươi cái này cẩu tặc làm sao ác độc như vậy đâu?

Ta chỉ là đến đốt ngươi sách mà thôi.

Ngươi chẳng những muốn làm cho ta vào chỗ chết, còn phải đem ta Chúc thị toàn tộc đều lôi xuống nước a.

Chỉ có ngần ấy ân oán cá nhân, ngươi lại muốn giết cả nhà của ta?

Mà lặng yên mà tới Lý Phương thành chủ, cũng choáng váng bị kinh ngạc đến ngây người.

Thẩm cô gia, ta chỉ là thăm dò một chút ngươi có mấy phần bản sự, ngươi. . . Ngươi chơi như thế hung ác? Như thế tuyệt?

Cái gì thù, cái gì oán a?

Thẩm Lãng mắt sắc, lập tức phát hiện vị này thành chủ đại nhân.

"Lý Phương thành chủ, đây chính là mưu phản đại án, nếu không xét xử, Lan Sơn thành nguy hiểm đấy!"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 85: Thẩm Đại Thánh Ngươi Quá Ngưu Bức! Thu Thần Thông Đi

Lý Phương thành chủ thật là có chút kinh ngạc đến ngây người!

Người trẻ tuổi, ta chỉ là không muốn ngươi khiến ta thất vọng mà thôi, nhưng. . . Không nghĩ tới ngươi ưu tú như vậy, như vậy hung mãnh a.

Ta làm quan nhiều năm như vậy, giống ngươi Thẩm Lãng dạng này ngoan độc thiếu niên, thật đúng là lần thứ nhất thấy a.

Vừa ra tay, chính là muốn đoạn con đường sống của người ta a.

Mà Thẩm Lãng hướng phía Uông Thế Minh đám người nói: "Các ngươi đều nhìn thấy sao? Đây là mưu phản đại án, các ngươi bọn này ngu xuẩn còn muốn lấy vì người khác mang tiếng oan sao? Các ngươi có lẽ còn muốn lấy lưu vong Nam Sơn đảo về sau, sẽ có người cho trong nhà các ngươi đưa tiền. Đừng ngây thơ. . ."

Thẩm Lãng cười nói: "Các ngươi còn chưa tới Nam Sơn đảo, sẽ bị giết người diệt khẩu."

"Các ngươi sau khi chết, cao tuổi phụ mẫu làm sao bây giờ?"

"Tuổi trẻ quyến rũ thê tử làm sao bây giờ? Thanh xuân mỹ lệ muội muội làm sao bây giờ?"

"Hôm nay Lệ Xuân Viện tiểu Hồng kết quả chẳng lẽ các ngươi không có thấy rõ ràng sao? Eo trở xuống đều bị chìm a!"

Chúc Văn Hoa thật muốn tức điên.

Thẩm Lãng, ta. . . Ta xxx mẹ ngươi a.

Ngươi ngậm máu phun người, cũng phải có cái hạn độ a.

Nhưng là Uông Thế Minh ba người cũng hiển nhiên bị Thẩm Lãng âm mưu luận dọa sợ.

Trong đó có một cái chó săn rốt cục nhịn không được, lớn tiếng nói: "Là Chúc Văn Hoa công tử, hắn dùng tiền thuê chúng ta tới đốt Xuân Sắc phường. Chúng ta thật không biết bên trong là « tân chính chiếu thư » a, hắn nói cho chúng ta, ở trong đó bao đều là Thẩm Lãng sách."

"Thẩm gia, ngươi sách ta hôm nay vừa mới đọc qua, viết quá tốt, ta là ngài Fans cuồng a, tuyệt đối đừng tổn thương người một nhà a."

"Đúng, đúng, Thẩm công tử, ngươi sách ta cũng mua, hơn nữa còn mua hai bản, bởi vì ta vừa cầm tới học đường liền phát hiện bên trong mấy tấm tranh minh hoạ bị người xé toang, không có cách nào ta lại đi mua một bản."

"Chính chúng ta người a, tuyệt đối đừng ngộ thương a."

Cái này Thẩm Lãng đều có chút ngốc.

Ta coi là liền ta vô sỉ như vậy, các ngươi những này não tàn thư sinh làm sao cũng có thể vô sỉ như vậy đâu?

Bất quá, chỉ cần nguyện ý xác nhận Chúc Văn Hoa liền tốt.

"Các ngươi xác định là Chúc Văn Hoa sai sử các ngươi tới đốt cháy quốc quân « tân chính chiếu thư »?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đúng, đúng." Cái nào đó chó săn nói: "Chính là Chúc Văn Hoa."

Thẩm Lãng nói: "Hắn bình thường có phải là đối với tân chính rất có bất mãn a? Dù sao nhà hắn vừa mới mất đi đất phong cùng binh quyền?"

Mấy cái chó săn kinh ngạc, không có nghe Chúc Văn Hoa nói qua a.

Thẩm Lãng ánh mắt phát lạnh.

Mấy cái chó săn liều mạng gật đầu nói: "Đúng, đúng, bình thường Chúc Văn Hoa liền đối với tân chính rất có bất mãn."

"Không biết xấu hổ, không biết xấu hổ tới vô cùng. . ." Chúc Văn Hoa chỉ vào mấy cái này chó săn, nội tâm vô cùng phẫn nộ.

Bình thường các ngươi ăn ta, uống ta, nhu thuận được như là cừu non đồng dạng.

Hiện tại, cũng dám vu oan ta? Cũng dám cắn ngược lại ta một ngụm?

Thẩm Lãng nói: "Thành chủ đại nhân, hiện tại nhân chứng vật chứng đều tại, có thể định án."

Lý Phương thành chủ lập tức im lặng, hướng phía Thẩm Lãng vẫy tay nói: "Thẩm cô gia, ngươi qua đây!"

Ta đi qua? Vậy không được.

Ta người này yêu mặt mũi, ta thế nhưng là Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia, ngươi để ta đi qua liền đi qua?

Thẩm Lãng đứng vững bất động.

Lý Phương thành chủ bất đắc dĩ cười một tiếng, sau đó hướng phía Thẩm Lãng đi tới.

"Thẩm Lãng cô gia, ngươi ta xem như bạn tri kỷ nửa ngày." Lý Phương thành chủ nói: "Ngươi bản này « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » thật là tuyệt, nó chắc chắn trở thành ta bên gối đồ vật, ta sẽ đọc bên trên mười lần, hai mươi lượt."

Thẩm Lãng nhìn một chút vị này thành chủ đại nhân, rất gầy a.

Đọc cái mười lần hai mươi lượt, thân thể ngươi nhận được sao?

Bất quá, hắn không có mở miệng.

Bởi vì hắn biết rõ tiếp xuống Lý Phương thành chủ muốn nói gì, nếu là hắn mở miệng trước, liền mất đi một điểm quyền chủ động.

Lý Phương thành chủ nói tiếp: "Này thứ hai sách lúc nào ra a? Ta thực sự là lòng ngứa ngáy khó nhịn a."

Thẩm Lãng lộ ra một cái không thể bắt bẻ nụ cười.

Lý Phương thành chủ càng im lặng, trước mắt tên tiểu bạch kiểm này thật so trong tưởng tượng càng thêm gian trá giảo hoạt a, thật không hổ là viết ra « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » người.

Lý Phương thành chủ nói: "Ở đây ta cần phải hướng Thẩm công tử xin lỗi, bởi vì ta xác thực có thể ngăn cản Chúc Văn Hoa đem người gây sự đến đốt ngươi sách. Nhưng là ta thật rất muốn biết rõ, một cái có thể viết ra dạng này kỳ thư người sẽ là cỡ nào bản sự? Nếu là liền này nho nhỏ nguy cơ đều không giải quyết được, vậy liền quá làm cho ta thất vọng."

"Nhưng trước mắt cục diện này, ta còn thực sự không nghĩ tới a." Lý Phương thành chủ sợ hãi than nói.

Hắn nói là nói thật.

Chúc Văn Hoa chỉ là muốn tới đốt Thẩm Lãng sách, kết quả Thẩm Lãng trở tay một bàn tay liền muốn đem hắn chụp chết, hơn nữa còn muốn liên luỵ hắn toàn cả gia tộc.

Cái này báo thù muốn, cái này báo thù lực, thực tình là có chút dọa người.

Thẩm Lãng nói: "Lý Phương thành chủ, ngài tính sai. Chúc Văn Hoa đốt không phải ta sách, hắn đốt là quốc quân « tân chính chiếu thư », hắn đây là mưu phản, ta chỉ là đi ngang qua đánh bôi trơn tinh dầu, nhìn vẫn là hoa hồng vị, việc này cùng ta hoàn toàn không có quan hệ a."

Thẩm Lãng chính là một mực chắc chắn, Chúc Văn Hoa kích động thư sinh đối kháng tân chính, ý đồ mưu phản.

Lý Phương thành chủ bất đắc dĩ nói: "Thẩm cô gia, ta biết. . . Ngươi muốn chơi chết cái này Chúc Văn Hoa, thậm chí muốn đem Chúc thị gia tộc lôi xuống nước. Nhưng là. . . Không được."

Thẩm Lãng không để ý đến.

Lý Phương thành chủ lập tức đem lời nói được hiểu thêm một chút nói: "Lan Sơn Tử tước Chúc Lan Đình vừa mới giao ra đất phong cùng binh quyền, bị quốc quân khen ngợi vì quý tộc tới mẫu mực, vừa mới qua đi bao lâu a. Nếu như náo ra Chúc Văn Hoa đối kháng tân chính một chuyện, đánh là quốc quân mặt a. Như quốc quân thật giáng tội Lan Sơn Tử tước phủ, ngươi biết sẽ có hậu quả gì sao?"

Hậu quả gì?

Đương nhiên là đông đảo uy tín lâu năm quý tộc một người làm quan cả họ được nhờ a.

Mọi người nhìn a, Lan Sơn Tử tước Chúc Lan Đình giao ra đất phong cùng binh quyền, vẫn là bị quốc quân chơi chết.

Cho nên, mọi người muốn đối kháng đến cùng a, ngàn vạn không thể giao ra binh quyền cùng đất phong.

Lý Phương thành chủ nói: "Cho nên đừng nói Chúc Văn Hoa là bị ngươi hãm hại, coi như hắn thực tình sinh oán hận, trong bóng tối đối kháng tân chính, tối đa cũng chính là để Lan Sơn Tử tước đem hắn giam lỏng, không có khả năng thật trừng phạt hắn."

Những này Thẩm Lãng đương nhiên biết rõ.

Làm Chúc Lan Đình giao ra đất phong cùng binh quyền, trở thành uy tín lâu năm quý tộc làm gương mẫu thời điểm, hắn liền có chính trị hộ thân phù.

Nói trắng ra, chỉ cần hắn không thật tạo phản, quốc quân là tuyệt đối không có khả năng trừng trị hắn.

Bởi vì, tân chính còn không có thành công, đông đảo uy tín lâu năm quý tộc trong tay binh quyền cùng đất phong còn không có giao ra.

Chúc Lan Đình chính là quốc quân một lá cờ.

Lý Phương nói: "Cho nên Thẩm công tử, ngươi muốn đem ý đồ mưu phản tội danh cắm đến Chúc Văn Hoa trên đầu là không được, ta cũng căn bản không dám nhận xuống chuyện này, càng không khả năng bắt Chúc Văn Hoa, nếu không sẽ để quốc quân khó làm, sẽ phạm xuống to lớn chính trị sai lầm."

"Cho nên, Thẩm công tử, ngươi thu thần thông đi! Ta thật không làm gì được Chúc Văn Hoa."

Thẩm Lãng nhếch miệng cười nói: "Ta đương nhiên biết rõ điểm này, cho nên đại nhân ngay tại bên cạnh xem kịch đi. Nếu như ngươi không muốn bị Chúc Lan Đình Tử tước ngăn chặn danh tiếng, tiếp xuống ngươi ta liền hảo hảo phối hợp."

Lý Phương thành chủ nói: "Rao giá trên trời, trả tiền ngay tại chỗ?"

Thẩm Lãng lộ ra không thể bắt bẻ tuấn mỹ nụ cười.

Lý Phương thành chủ run sợ.

Trên thế giới này có nam tử hồ ly tinh sao? Đại khái là có đi! Không phải ta vì sao có điểm tâm thần chập chờn đâu?

. . .

Lúc này, Chúc Văn Hoa cũng thoáng tỉnh táo lại.

Hắn cũng rất nhanh nghĩ rõ ràng, Thẩm Lãng muốn đem mưu phản tội danh cắm đến trên đầu của hắn là không thể nào thành công.

Từ khi Chúc thị gia tộc giao ra đất phong cùng binh quyền một khắc kia trở đi, cả nhà của hắn đều có chính trị miễn tử kim bài.

Chỉ cần không phải thật tìm đường chết, cũng sẽ không có việc.

"Thẩm Lãng, ngươi xác thực xảo trá như quỷ." Chúc Văn Hoa cười lạnh nói: "Nhưng ngươi dù sao xuất thân ti tiện, căn bản không hiểu được cao tầng chính trị, ngươi muốn đem đối kháng tân chính tội danh vu oan đến trên đầu ta, căn bản chính là nhất ngây thơ hành vi. Đừng nói ta là bị oan uổng, coi như ta thật làm ra cái gì, Lý Phương thành chủ cùng các đại nhân khác cũng sẽ liều mạng phủ định điểm này, thay ta che giấu tất cả chịu tội."

"Ngươi chỉ là Thẩm Lãng, căn bản là không làm gì được ta, tổn thương không ta một cọng tóc gáy."

"Bởi vì ta Chúc thị gia tộc đã triệt để đứng tại quốc quân bên này, làm sao lại có việc?"

"Thẩm Lãng ngươi này kẻ ti tiện, đối với lực lượng chính trị căn bản hoàn toàn không biết gì cả!"

Thẩm Lãng nhàn nhạt liếc Chúc Văn Hoa một chút, liền một chút xíu trả lời dục vọng đều không có.

Cái này như cùng ở tại đánh cờ, ngươi cũng nghĩ đến bước kế tiếp, thậm chí đằng sau hai bước, ba bước, mà đối phương còn đang vì lúc này một bước này mà dương dương đắc ý.

"Ngu ngốc, ngươi cái gì cũng đều không hiểu, ngươi căn bản không biết mình tiếp xuống sẽ phải gánh chịu cái gì." Thẩm Lãng im lặng nói.

Hắn nhìn về phía Chúc Văn Hoa ánh mắt, liền phảng phất một cái thiểu năng.

"Ta hơi mệt chút, chờ cha ngươi đến rồi nói sau." Thẩm Lãng ngoắc nói: "Người tới, cho ta một cái ghế nằm."

Lập tức, hai cái Huyền Vũ phủ Bá tước võ sĩ khiêng ra đến một cái ghế nằm, Thẩm Lãng thư thư phục phục nằm ở phía trên.

"Ha ha ha. . ." Chúc Văn Hoa cười to nói: "Còn muốn để cha ta tới gặp ngươi? Ngươi cho rằng ngươi là ai a? Ngươi chỉ là Huyền Vũ phủ Bá tước một cái nhỏ người ở rể mà thôi, so nô bộc địa vị cao một chút mà thôi. Đừng nói là ngươi, liền xem như Kim Mộc Thông thế tử đến, cũng không có tư cách để phụ thân ta tới gặp hắn."

Mà liền tại lúc này.

Trên đường phố vang lên một trận tiếng vó ngựa.

Một cái oai hùng trung niên nhân, mang theo mười mấy tên võ sĩ lao vùn vụt tới.

Chính là uy tín lâu năm quý tộc công địch, Lan Sơn Tử tước Chúc Lan Đình.

"Cha, ngươi, làm sao ngươi tới?" Chúc Văn Hoa kinh ngạc.

Lý Phương thành chủ tiến lên, xoay người chắp tay nói: "Bái kiến Tử tước đại nhân."

Chúc Lan Đình thoáng chắp tay một cái, thái độ tương đối kiêu căng.

Mặc dù hắn tước vị so Huyền Vũ Bá tước thấp nhất đẳng, nhưng đã đứng tại quốc quân bên người, xem như quý tộc một lá cờ.

Cho nên, lúc này đối với Lan Sơn thành chủ có chút xem thường, cũng là bình thường.

"Thẩm Lãng hiền chất?" Chúc Lan Đình Tử tước lộ ra nhiệt tình nụ cười nói: "Ngươi đại hôn thời điểm thực sự quá gấp gáp, ta lại cũng không kịp tiến đến tham gia ngươi hôn lễ, làm trăm năm hàng xóm, thực sự là thất lễ."

Sau đó Chúc Lan Đình Tử tước hướng phía Thẩm Lãng giang hai cánh tay, muốn tiến hành giữa quý tộc lễ nghi, lẫn nhau cầm tay, nửa ôm ôm trạng thái.

Nhưng mà.

Thẩm Lãng lười biếng nằm tại trên ghế nằm, quay lưng đi, thản nhiên nói: "Chúc Lan Đình Tử tước, ta và ngươi không quen, đừng giả bộ làm ra một bộ quan hệ rất tốt lắm a."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 86: Thẩm Lãng Vô Địch! Cực Kỳ Bi Thảm Chúc Văn Hoa!

Lời này mới ra.

Chúc Văn Hoa lập tức ngốc.

Này Thẩm Lãng là thằng điên sao? Vậy mà đối với cha hắn nói như vậy?

Coi như Huyền Vũ Bá tước tự mình đến, cũng không dám chậm như vậy đối đãi hắn phụ thân Chúc Lan Đình a.

Quý tộc thể diện còn muốn hay không?

Mà Chúc Lan Đình Tử tước cũng có chút kinh.

Làm sao gặp được một cái như thế không theo sáo lộ ra bài người?

Dạng này không cho mặt mũi, hội kết tử thù có biết hay không?

Giữa quý tộc, dù là có huyết hải thâm cừu, cũng là gặp mặt cười hì hì.

Về phần phía sau đâm đao, lại hoặc là đâm đối phương lão bà, lại là một chuyện khác.

Cho nên, Chúc Lan Đình Tử tước sắc mặt có chút khó coi.

Thẩm Lãng vẫn như cũ nằm tại trên ghế nằm, nói: "Chúc Lan Đình Tử tước, con người của ta rất thẳng, cong đồ vật ta chơi không đến, có lẽ ngươi tương đối am hiểu."

Ai, đáng tiếc cái này ngạnh, thế giới này không ai hiểu.

"Con người của ta cho tới bây giờ cũng sẽ không ở sau lưng đâm người đao." Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Bởi vì, ta đều là làm mặt đâm."

Chúc Lan Đình Tử tước sắc mặt có co quắp một trận.

Chúc Văn Hoa lập tức giận, lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi biết chính mình cùng ai đang nói chuyện sao? Đứng lên cho ta, đừng cho Huyền Vũ phủ Bá tước mất mặt."

Thẩm Lãng đem hắn xem như không khí, hướng Chúc Lan Đình nói: "Cho nên ta liền không quanh co lòng vòng a, trực tiếp ra điều kiện."

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Ngươi nói."

Thẩm Lãng nói: "Thứ nhất, con của ngươi trêu chọc đến ta, ngươi làm phụ thân, nuôi con không dạy là lỗi lầm a, cho nên ngươi liền ngay trước tất cả mọi người mặt, hung hăng phiến hắn hai cái bạt tai, đánh ra máu cái chủng loại kia."

Lời này mới ra, Chúc Văn Hoa lập tức đều muốn nổ, cơ hồ nhịn không được muốn rút đao ra kiếm.

Thẩm Lãng nói: "Thứ hai, Chúc Văn Hoa viết cái kia « uyên ương mộng » là thứ chó má gì a, cẩu huyết ngây thơ, liền chỉ biết lừa gạt một chút không có tri thức thiếu nữ tiền tiêu vặt, ngươi để hắn đem còn lại không có bán đi sách toàn bộ tìm đến, chồng chất tại nơi này, ở trước mặt tất cả mọi người tự tay đốt. Hắn không phải thích đốt sách sao? Liền để hắn đốt thống khoái tốt."

"Con người của ta rất khoan dung độ lượng, liền hai cái điều kiện này." Thẩm Lãng sau khi nói xong, lại nằm trở lại ghế nằm đi.

"Ha ha ha. . ." Chúc Văn Hoa nói: "Thẩm Lãng, ngươi đây là điên sao? Vậy mà đưa ra như thế hoang đường không có tri thức điều kiện, nằm mơ giữa ban ngày đi."

Chúc Lan Đình Tử tước thản nhiên nói: "Dựa vào cái gì?"

Đúng vậy a?

Dựa vào cái gì?

Mọi người lòng dạ biết rõ, ngươi Thẩm Lãng căn bản cũng không khả năng đem chống đối tân chính ý đồ mưu phản tội danh vu oan đến Lan Sơn Tử tước phủ trên đầu.

Thẩm Lãng nói: "Thứ nhất, ngươi giao ra đất phong cùng binh quyền, về sau tính toán đi hoạn lộ đi. Ngươi đại nhi tử làm quan võ, con thứ hai Chúc Văn Hoa đi khoa cử lộ tuyến làm quan văn, hơn nữa còn muốn cùng Trương Xung thông gia, đúng không?"

Chúc Lan Đình Tử tước không có trả lời.

Nhưng sự thật xác thực như thế.

Mất đi đất phong cùng binh quyền, cũng không thể miệng ăn núi lở đi, trăm năm gia tộc cũng không thể như vậy xuống dốc.

Cho nên, Chúc Lan Đình Tử tước quyết định thật nhanh đứng tại quốc quân một bên, dùng hết tất cả lực lượng đem hai đứa con trai đẩy đi ra.

Cứ việc Chúc Văn Hoa còn tại điên cuồng theo đuổi Trương Xung con gái, nhưng trên thực tế tại gia trưởng hai bên trong lòng, thông gia trên cơ bản đã thành kết cục đã định.

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Thẩm Lãng, ta xem qua ngươi quyển sách kia, ngươi vu oan Chúc Văn Hoa, cực điểm nói xấu hắn. Nhưng là ngươi muốn mượn này phá hư Chúc thị cùng Trương Xung Thái thú thông gia, vậy ngươi suy nghĩ nhiều."

Thẩm Lãng cười nói: "Ta đương nhiên biết rõ Trương Xung Thái thú là thế nào người, phi thường thiết thực, trong mắt chỉ có lợi ích, không quan tâm hư danh."

"Nhưng là. . ." Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Ngươi đại nhi tử Chúc Văn Đài là muốn cùng Bình Tây tướng quân phủ thông gia đi, mà vị này Bình Tây tướng quân Trịnh Đà đại nhân thế nhưng là yêu quý nhất thanh danh. Nếu như tại dưới mặt ta một quyển trong sách, nói xấu người kia không còn là Chúc Văn Hoa, mà là ngươi đại nhi tử Chúc Văn Đài đâu?"

Lời này mới ra, Chúc Lan Đình Tử tước sắc mặt nháy mắt thay đổi.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nếu như « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » thứ ba sách trong sách, đem ngài cũng viết vào, mà lại gia nhập đào tro kịch bản, ngài nói sẽ như thế nào đâu? Đến lúc đó người khác cũng mặc kệ chân tướng như thế nào, toàn bộ Việt quốc người đều hội điên truyền các ngài bất luân bí văn. Bình Tây tướng quân sẽ còn đem nữ nhi gả cho ngài đại nhi tử sao?"

"Miệng nhiều người xói chảy vàng, nhân ngôn đáng sợ a."

"Đến lúc đó, tất cả mọi người sẽ cảm thấy, Trương Xung Thái thú nữ nhi gả tới, không phải gả cho Chúc Văn Hoa một người, mà là gả cho các ngươi phụ tử ba người. Bình Tây tướng quân nữ nhi cũng không phải gả cho Chúc Văn Đài một người, cũng là gả cho các ngươi phụ tử ba người." Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Như thế kích thích kịch bản, khẳng định sẽ phi thường được hoan nghênh, ngài nói đúng không?"

Chúc Lan Đình Tử tước thân thể run không ngừng.

Hắn thật không nghĩ tới, người vậy mà có thể không biết xấu hổ đến nước này.

Tên tiểu bạch kiểm này, vậy mà công khai đe doạ, công khai uy hiếp hắn a.

Mà bên trên Lý Phương thành chủ cũng kinh ngạc đến ngây người.

Hắn đã phi thường đánh giá cao Thẩm Lãng sức chiến đấu, nhưng. . . Không nghĩ tới cái này tiểu hồ ly tinh vậy mà là như thế không có điểm mấu chốt a.

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Tử tước đại nhân, ngài cũng không biết ta bản này « Kim Bình Mai chi phong nguyệt vô biên » có bao nhiêu hỏa a, cả ngày hôm nay, chỉ cần một Lan Sơn thành liền bán hơn ba ngàn bản. Tiếp xuống hội hỏa đến mức nào? Hoàn toàn không cách nào nghĩ ra a."

"Quyển sách này hội mua bao nhiêu bản? Tại Việt quốc hội cỡ nào làn gió mị, thậm chí đi ra biên giới, vì nước làm vẻ vang cũng không nhất định a."

"Ta nếu là đem các ngươi một nhà phụ tử ba người đều viết vào, vậy các ngươi nhà không phải liền là đỏ chót à."

"Ngươi Lan Sơn Tử tước phủ, nói không chừng còn có cơ hội để tiếng xấu muôn đời đâu? Ha ha!"

Chúc Văn Hoa không thể nhịn được nữa, khàn giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi cho rằng liền ngươi có thể làm thế này sao? Ta cũng có thể đưa ngươi nhà, đem Huyền Vũ phủ Bá tước ghi vào trong sách, cực điểm nói xấu."

"Tùy tiện, tùy tiện viết!" Thẩm Lãng buông tay nói: "Ta không quan tâm, tùy ngươi viết như thế nào ta."

Tiếp tục Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Ta lại không thi khoa cử, lại không đi làm quan, ta chính là một người ăn bám tiểu bạch kiểm, còn muốn cái gì mặt mũi a, muốn cái gì thanh danh a."

"Ta là dựa vào mặt ăn cơm, nhưng không phải dựa vào mặt mũi ăn cơm, mời ngươi minh bạch trong này khác nhau."

"Mà lại, ngươi viết sách có ta hỏa sao?"

Lời này mới ra, ở đây tất cả mọi người nghiến răng nghiến lợi.

Ngươi này không biết xấu hổ thật là vô biên vô hạn a.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng ngươi Lan Sơn Tử tước phủ liền không giống a, giao ra đất phong cùng binh quyền, không có kề bên người đồ vật. Chuẩn bị đi võ tướng cùng quan văn con đường, lại muốn cùng người thông gia, khẳng định đặc biệt yêu quý thanh danh đi."

"Chúc Văn Hoa hôm nay xác thực đốt quốc quân « tân chính chiếu thư », quan viên địa phương chắc chắn sẽ không lấy cái này khó coi đem cái này nắp để lộ, sẽ chỉ giả vờ không nhìn thấy. Nhưng nếu như ta theo đuổi không bỏ đâu? Chúng ta nếu như đem cáo trạng đến Tổng Đốc phủ, bẩm báo quốc quân nơi đó đi, ngươi nói quốc quân dù là giả vờ giả vịt, phải làm sơ trừng trị đi."

"Mà quốc quân làm sơ trừng trị là cái gì đây? Có lẽ sẽ đánh gãy Chúc Văn Hoa khoa cử con đường đi."

Thẩm Lãng một câu lại một câu tru tâm ngôn ngữ, phát ra.

Chúc Lan Đình Tử tước gương mặt co lại, lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi thật muốn như vậy không chết không thôi sao? Ngươi cũng đã biết dạng này liền kết thành tử thù."

"Đúng vậy a! Ta chính là muốn cùng ngươi kết thành tử thù a? Ngươi có thể làm gì được ta?" Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Chẳng lẽ ngươi còn dám ở đây đánh ta hay sao? Giết ta hay sao?"

Ta, ta xxx ngươi tổ tông mười tám đời.

Thẩm Lãng nghiêm mặt nói: "Chúc Lan Đình, tại ngươi phản bội uy tín lâu năm quý tộc trận doanh một khắc kia trở đi, giữa chúng ta đã vạch mặt, liền không cần làm bộ làm tịch. Lại nói Chúc Văn Hoa đắc tội ta thời điểm, nhưng có nghĩ tới sẽ cùng ta kết thù sao?"

Chúc Lan Đình Tử tước tay phải run nhè nhẹ.

Bởi vì hắn có một cỗ mãnh liệt xúc động, trực tiếp rút đao ra đem Thẩm Lãng làm thịt.

Nhưng là, hắn biết rõ chỉ có thể là xúc động mà thôi.

Như hắn động thủ thật giết Thẩm Lãng, hậu quả kia. . . Hoàn toàn không cách nào nghĩ ra.

Kết quả duy nhất chính là đền mạng, bằng không Huyền Vũ phủ Bá tước mấy ngàn binh mã liền có thể trực tiếp giết tới.

Chẳng lẽ, liền mặc cho cái này hỗn đản đe doạ sao?

Thẩm Lãng theo trên ghế nằm đứng dậy, hướng phía phủ Bá tước vệ đội đi đến, nói: "Không đáp ứng không quan trọng, ta cái này trở về đưa bản thảo a. Kim Mộc Thông tốc độ thật rất nhanh, năm ngày liền có thể viết xong thứ hai sách, nhiều nhất không cao hơn hai mươi ngày, Chúc Lan Đình Tử tước cha con ba người các ngươi, liền muốn hỏa khắp toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, cuối cùng sẽ dương danh toàn bộ Việt quốc."

"Cho đến lúc đó, người khác sẽ cho ngươi lấy một cái gì ngoại hiệu đâu?"

"Đào tro Tử tước?"

"Loạn Bối Sơn Tử tước phủ?"

Thẩm Lãng đi đến trong vệ đội, nói: "Đi, về nhà viết chữ đi!"

"Một bên viết chữ, một bên viết cáo trạng sách, ta muốn đi quốc đô cáo các ngươi đi."

Sau đó, Thẩm Lãng liền thật đi.

Cần quyết đoán mà không quyết đoán là tối kỵ, Chúc Lan Đình Tử tước gương mặt băng hàn như sương.

Thẩm Lãng, ngươi tên tiểu súc sinh này chờ đó cho ta, ngươi đừng để ta tìm tới cơ hội.

Bằng không, ta nhất định đưa ngươi rút gân lột da, nghiền xương thành tro.

"Chậm đã." Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Ta đáp ứng."

Thẩm Lãng quay đầu, nói: "Tất nhiên đáp ứng, vậy liền động thủ a!"

Chúc Văn Hoa run giọng nói: "Phụ thân?"

Chúc Lan Đình nhìn về phía ánh mắt của con trai tràn ngập tức giận.

Ngươi là ai không trêu chọc, vậy mà đi trêu chọc Thẩm Lãng đầu này nhỏ rắn độc?

Nếu như không phải là bởi vì ngươi, ta Chúc thị gia tộc cần gì phải có cái nhục ngày hôm nay?

Chúc Lan Đình Tử tước giơ tay lên, hướng phía nhi tử Chúc Văn Hoa khuôn mặt anh tuấn, bỗng nhiên đập tới đi.

"Ba, ba, ba, ba. . ."

Tay năm tay mười, phiến cái này đến cái khác bạt tai.

Ai nha!

Này Chúc Lan Đình Tử tước thật là thành thật người a.

Ta rõ ràng tới để hắn đánh hai cái bạt tai, kết quả hiện tại mười cái bạt tai còn chưa hết.

Trực tiếp đem Chúc Văn Hoa khuôn mặt anh tuấn, quất thành một cái đầu heo.

Mặt mũi ra máu!

Quá thảm!

Quá thảm!

Thảm!

!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 87: Đại Bạo Huyền Vũ Thành! Hỏa Thiêu Từ Thiên Thiên! Ha Ha

Thẩm Lãng say mê nhắm mắt lại,

Sảng khoái a, quá thoải mái!

Đây chính là đánh mặt thanh âm a.

Thoải mái nhất là ngay cả mình động thủ đều không cần, trực tiếp để cho địch nhân làm thay.

Như thế thoải mái sự tình sẽ lên nghiện, về sau không mặt mũi đánh làm sao bây giờ?

Nói xong hai cái bạt tai.

Chúc Lan Đình Tử tước trọn vẹn đánh mười lăm cái mới dừng lại.

Bởi vì, hắn đem nhi tử xem như Thẩm Lãng lại đánh.

Tưởng tượng thấy này mỗi một cái bạt tai là quất vào Thẩm Lãng trên mặt, cho nên càng ngày càng dùng sức.

Trực tiếp đem nhi tử Chúc Văn Hoa đánh miệng mũi chảy máu, sưng như heo đầu.

Bên cạnh Lý Phương thành chủ toét miệng nhìn xem đây hết thảy, hắn đều cảm thấy đau a.

Mà Chúc Văn Hoa từ nhỏ đến lớn, chưa hề gặp như thế sỉ nhục.

Bị phụ thân tính toán không lên cái gì sỉ nhục, nhưng trước mắt bao người bị đánh, chính là một chuyện khác.

Mà lại hắn Chúc Văn Hoa từ nhỏ đến lớn liền phi thường ưu tú, dưỡng thành tâm cao khí ngạo tính cách.

Lúc này chịu nhục, nội tâm tức giận cơ hồ muốn đem đỉnh đầu đều xốc lên.

Thượng thiên không có mắt, thượng thiên không có mắt a!

Chúc Lan Đình Tử tước nhàn nhạt nói: "Thẩm công tử, ngươi có thể hài lòng?"

Thẩm Lãng nói: "Còn có điều kiện thứ hai a, đem tất cả tồn kho « Uyên Ương Mộng » sách toàn bộ đưa tới, để Chúc Văn Hoa tự tay thiêu hủy."

Ngươi Chúc Văn Hoa trước đó không phải là muốn thiêu hủy sách của ta sao?

Như vậy hiện tại, ngươi liền tự mình động thủ, thiêu hủy chính ngươi sách đi.

Phóng hỏa đốt người khác sách cố nhiên rất thoải mái, nhưng đốt chính mình sách có thể sẽ thoải mái hơn cũng khó nói nha.

"Không. . ."

Chúc Văn Hoa khàn giọng hô.

Mặc dù viết sách là xoát thanh danh, vì hấp dẫn Trương Xuân Hoa chú ý, nhưng đó cũng là hắn tân tân khổ khổ viết ra tâm huyết a.

Bất quá quyển sách này là tâm huyết của hắn, chưa hẳn là Chúc Lan Đình tâm huyết.

Có một câu nói làm cho tốt.

Phong thần phong thần, không phải ta phong thần. Tinh huyết tâm huyết, không phải tâm huyết của ta.

Chúc Lan Đình nhàn nhạt hạ lệnh: "Đi đem những này sách chở tới đây."

"Vâng!"

. . .

Ước chừng một canh giờ sau!

Chúc Văn Hoa « Uyên Ương Mộng » xuống sách, tổng cộng hơn bốn nghìn bản tồn kho sách, toàn bộ bị chở tới đây.

Ròng rã mấy xe ngựa a.

Này mấy ngàn quyển sách từ trên xe ngựa tháo xuống, chất đống tại trung ương đất trống, phảng phất một tòa núi nhỏ.

Bởi vì bên trên sách lượng tiêu thụ quá tốt, cho nên sách là chuẩn bị đánh vỡ ghi chép.

Chúc Văn Hoa cùng Trịnh Xương Niên thương nghị, hết thảy ấn sáu ngàn bản.

Hôm nay tổng cộng bán năm trăm bản khoảng chừng, còn thừa lại hơn năm ngàn bản.

Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Chúc Văn Hoa, ngươi động thủ đốt a, chẳng lẽ còn muốn ta vì ngươi châm lửa hay sao?"

Chúc Văn Hoa thật muốn liều, bỗng nhiên rút kiếm hướng phía

Thẩm Lãng đầu chém tới.

Vậy khẳng định đặc biệt đã nghiền, toàn bộ thế giới đều an tĩnh tốt đẹp.

Nhưng là, hắn không dám.

Bên cạnh người hầu nhóm lửa một chi bó đuốc, đem bó đuốc giao đến Chúc Văn Hoa trong tay, nhàn nhạt nói: "Ngươi cùng Trương Xuân Hoa tiểu thư hôn sự đại thể đã định, không cần viết những thứ đồ ngổn ngang này."

"Này, đây không phải đồ ngổn ngang a." Chúc Văn Hoa trong lòng tru lên.

Chúc Lan Đình cả giận nói: "Hoặc là chính ngươi đốt, hoặc là ta đến đốt."

Chúc Văn Hoa cắn răng chảy máu.

Tốt a, hắn không cần cắn răng cũng chảy máu, bị cha hắn đánh.

Giơ bó đuốc, đi vào chính mình này chồng sách trước mặt.

Thẩm Lãng vẫy tay một cái nói: "Đặng Tiên, hỗ trợ giội dầu."

Xuân Sắc hiệu sách lão bản Đặng Tiên thật là có chút do dự, hắn cảm thấy làm người vẫn là phải có chút ranh giới cuối cùng.

Chúc Văn Hoa cũng đã thảm như vậy, ngươi còn muốn lửa cháy đổ thêm dầu?

Bất quá, còn không có đợi đến Thẩm Lãng nhìn lại cái nhìn thứ hai, Đặng Tiên lập tức đem tới một thùng dầu, tưới vào Chúc Văn Hoa này hơn năm ngàn trên quyển sách.

Mẹ trứng, không biết vì sao, tại Thẩm Lãng trước mặt, Đặng

Tiên ngay cả cái rắm đều muốn cẩn thận từng li từng tí kẹp lấy thả.

Đem nửa giây thả thành một phút, dạng này mới có thể im hơi lặng tiếng.

"Xin lỗi a Chúc công tử." Đặng Tiên giội xong dầu sau xin lỗi.

Chúc Văn Hoa toàn thân đều đang run rẩy, hắn thậm chí đều không cảm giác được đau đớn trên mặt.

Bởi vì trong lòng đau nhức, vượt xa trên mặt.

"A. . . A. . ."

Bỗng nhiên, hắn bỗng nhiên phát ra một trận tiếng gào thét, đem bó đuốc nhét vào này chồng trong sách.

"Oanh!"

Tưới dầu sách, lập tức cháy hừng hực, nháy mắt dấy lên trùng thiên đại hỏa.

Như Ngọc Các lão bản Trịnh Xương Niên lòng đang rỉ máu.

Này, đây đều là tiền a!

Ta thật hối hận a, vì sao lúc trước muốn nghe Chúc Văn Hoa a?

Bằng không « Kim Bình Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » liền muốn tại hiệu sách của ta ra, đến lúc đó có thể kiếm bao nhiêu tiền a?

Hắn nhưng là nghe nói, Thẩm Lãng quyển sách này khoảng chừng năm sách a.

Hiện tại này thiên đại chỗ tốt, vậy mà tiện nghi cho Đặng Tiên tiện nhân này.

Ta thật hối hận, thật không cam lòng a!

"Ta không cam lòng a. . ." Chúc Văn Hoa hét lớn.

Hắn nhìn qua trước mắt lửa lớn rừng rực.

Toàn bộ gương mặt đều là vặn vẹo, toàn bộ thân thể đều đang run rẩy.

Hắn biết rõ hắn mất đi cái gì.

Mất đi vô số độc giả, mất đi một đám chó săn, mất đi Lan Sơn thành thanh niên lãnh tụ địa vị.

Mà lại, còn mất đi tôn nghiêm.

Tất cả mọi người sẽ nhớ kỹ, hắn hôm nay là như thế nào bị Thẩm Lãng chà đạp chà đạp kẻ đáng thương.

Làm một người thống khổ đến cực độ thời điểm, là không cảm giác được thống khổ.

Chết lặng bên trong mang theo vô cùng căm uất.

Chúc Văn Hoa trong lòng âm thầm thề, hắn ở trong lòng điên cuồng gào thét: Từ nay về sau, ta và ngươi Thẩm Lãng không chết không thôi.

Chỉ cần có một chút điểm cơ hội, ta nhất định phải làm cho Thẩm Lãng chết không toàn thây, nhất định phải đem hắn chém thành muôn mảnh, dùng báo mối thù ngày hôm nay.

Thẩm Lãng thở dài nói: "Không có âm thanh, cho dù tốt hí kịch cũng ra không được. Nếu không Chúc công tử, ngươi vẫn là kêu đi ra đi."

Rốt cục Chúc Văn Hoa hét lớn: "Thẩm Lãng, ta và ngươi không đội trời chung, không chết không thôi!"

Cái này đúng không.

Kêu đi ra, tuyệt đối đừng kìm nén.

Bất quá, vì sao câu nói này có chút quen tai đâu? Phảng phất trước đây không lâu vừa mới có người hô qua.

Người kia là ai a? Hắn đi nơi nào a?

Thẩm Lãng vỗ đầu một cái, vẫn là không có nghĩ ra được.

Này đầu óc thật muốn mệnh, vừa mới đem người chơi chết, ngay tại trong trí nhớ xóa bỏ.

Thẩm Lãng một bên đập đầu óc, một bên đi trở về nói: "Đi, về nhà."

Bỗng nhiên, Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Thẩm công tử, trời tối đường trơn trượt, cẩn thận đi đường a."

Thẩm Lãng nói: "Tất cả mọi người nghe được a, ta nếu là trên đường xảy ra chuyện, chính là Chúc Lan Đình làm."

Trời ạ, ta rõ ràng là ở trong tối châm biếm Huyền Vũ phủ Bá tước tiếp xuống tiền đồ không ổn, như đồng hành đi tại trong đêm tối.

Thẩm Lãng đương nhiên bình yên vô sự trở lại Huyền Vũ phủ Bá tước.

Bởi vì vợ Kim Mộc Lan tự mình dẫn đầu kỵ binh đón hắn về nhà.

Mà lại không biết vì sao, Chúc Lan Đình còn phái mười mấy người một đường bảo hộ hắn đến Huyền Vũ thành.

Người này thật là quá tốt.

. . .

Ngày kế tiếp!

Lan Sơn thành bên trong, « Kim Bình Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » quyển sách này tiêu thụ vẫn như cũ nóng nảy.

Bởi vì, hạn mua.

Đêm qua phát sinh cái gì chuyện đại sự.

Chúc Văn Hoa điên cuồng bị đánh mặt, bị buộc lấy thiêu hủy chính mình tất cả sách.

Thẩm Lãng thanh danh nháy mắt truyền khắp toàn bộ Lan Sơn thành.

Cho nên. . .

Những cái kia đã từng mua Chúc Văn Hoa « Uyên Ương Mộng » những cô gái kia cũng nhịn không được nữa, nhao nhao phái ra nô bộc tỳ nữ đi mua Thẩm Lãng bản này « Kim Bình Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên ».

Hừ!

Cũng dám đem chúng ta thần tượng bức bách đến nước này? Ta ngược lại muốn xem xem ngươi Thẩm Lãng viết đến thế nào?

Sau khi xem xong, ta nhất định mắng chết ngươi, đưa ngươi phun thương tích đầy mình.

Mua về xem xét!

Kết quả, các nàng phảng phất mở ra thế giới mới đại môn.

. . .

Hai ngày sau.

Đặng Tiên mười mấy cái hỏa kế, mang theo hơn ba ngàn bản « Kim Bình Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » đi vào Thẩm Lãng đại bản doanh, Huyền Vũ thành!

Rốt cục giết trở lại đến!

Viên này văn học lựu đạn, rốt cục tại Huyền Vũ thành dẫn bạo.

Rốt cục muốn đem Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên thanh danh nổ thịt nát xương tan.

Thanh này đại hỏa, rốt cục đốt tới Từ Thiên Thiên!

Đi qua hai ngày, liên quan tới quyển sách này nghe đồn liền không dứt bên tai, càng ngày càng nghiêm trọng.

Nhiều loại nghe đồn, lưu truyền tại mỗi một nơi hẻo lánh.

Nghe nói sao? Đại tài tử Chúc Văn Hoa tự thân thấy xấu hổ hèn hạ lại tầm thường, một mồi lửa đem chính mình « Uyên Ương Mộng » toàn bộ đốt a.

Ta còn nghe nói a, Lan Sơn thành có một đám nam nhân vốn là bất lực, hai ngày trước nhìn một quyển sách, bỗng nhiên liền hùng tráng bừng bừng phấn chấn.

Lan Sơn thành ba nhà kỹ viện, còn có mười mấy cái làm nửa đậy cánh cửa sinh ý nữ tử, mỗi ngày đều đông nghịt.

Nghe nói nổi tiếng nhất mấy cái kỹ nữ mà ba ngày qua này, quần liền không có mặc vào qua.

Nghe nói nào đó một nhà nào đó đại tiểu thư, vậy mà cùng trong nhà một nô bộc tầng tịu bị bắt.

Còn nghe nói Lan Sơn thành chủ Lý Phương vốn là đã không được, nhưng nhìn quyển sách này về sau, thậm chí ngay cả ngự tam nữ mà không biết mỏi mệt.

Mà hết thảy này, đều là bởi vì Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông « Kim Bình Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » a!

Đương nhiên, những này cái gọi là nghe đồn đều là Thẩm Lãng dùng tiền thuê thuỷ quân xào ra.

Nhưng là từ Lan Sơn thành tới người lời thề son sắt nói, những chuyện này đều là thật, nửa điểm không giả.

Hai ngày này thời gian, toàn bộ Lan Sơn thành bị quyển sách này xào xôn xao.

Tại tăng thêm Thẩm Lãng vốn là Huyền Vũ thành siêu cấp đại danh nhân.

Cho nên, toàn bộ Huyền Vũ thành đối với quyển sách này đưa ra thị trường đều trông mong mà đối đãi.

Kết quả, Đặng Tiên mười cái quầy sách vừa mới bày ra đến, lập tức liền lọt vào điên cuồng tranh mua.

Cái này hỏa bạo tình hình, lại còn muốn vượt qua Lan Sơn thành.

Những người này đoạt sách, phảng phất đại gia đại mụ đoạt không cần tiền trứng gà đồng dạng.

Mà lại ở giữa còn kèm theo rất nhiều hoàng ngưu, một mua chính là mấy chục bản.

Vẻn vẹn không đến hai canh giờ, Đặng Tiên chuẩn bị hơn ba ngàn quyển sách bán được sạch sẽ.

Kiếm tiền thời điểm, hắn cơ hồ đều muốn chuột rút.

. . .

Từ Thiên Thiên đang tại bận rộn chính mình chung thân đại sự.

Cứ việc chỉ là đính hôn, nhưng trình độ trọng yếu lại so thành thân còn trọng yếu hơn. .

Bởi vì, lần này lễ đính hôn là một trận chính trị hí kịch.

Trương Xung Thái Thú là đạo diễn, Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên là diễn viên.

Diễn chính là, bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước khúc nhạc dạo.

Chuyện này trọng yếu như vậy, Từ Thiên Thiên không dám bất luận cái gì lãnh đạm, hoàn toàn chuyên chú tại đại sự này bên trên.

Cho nên Thẩm Lãng bên kia ra một quyển sách, Từ Thiên Thiên thật đúng là không có làm sao chú ý.

Vốn là Chúc Lan Đình Tử tước là có thể đưa một quyển sách tới, để Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên thấy rõ ràng Thẩm Lãng sách là tại ám chỉ Từ gia.

Nhưng hắn sẽ không như vậy ngu xuẩn.

Ngươi muốn như vậy làm, Từ gia cùng Trương Tấn chẳng những sẽ không cảm kích ngươi, ngược lại sẽ giận lây sang ngươi.

Thuận theo tự nhiên, để chính các ngươi phát hiện không tốt sao?

"Lễ đính hôn, Kim Mộc Lan cùng Thẩm Lãng sẽ đến không?" Từ Quang Doãn hỏi.

Từ Thiên Thiên nói: "Tới hay không cũng không đáng kể, phủ tổng đốc lại phái sứ giả đến, quốc đô Chức Tạo phủ Ninh đại nhân sẽ đến, phía bắc Tấn Hải bá tước phủ thế tử sẽ đích thân đến, còn có mấy cái đại nhân vật cũng có thể sẽ phái người đến, Thẩm Lãng chỉ là một cái nhỏ người ở rể, còn lên không mặt bàn."

Từ Quang Doãn nói: "Tấn Hải bá Đường thị phải đầu nhập tân chính sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Đó cũng không phải, nhưng này không trở ngại Đường thị cùng tân chính liên thủ, trước hố chết Huyền Vũ phủ Bá tước."

Từ Quang Doãn nói: "Cảnh tượng hoành tráng a."

Từ Thiên Thiên nói: "Kim Sơn Đảo chi tranh sẽ triệt để thổi lên Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong kèn lệnh."

Từ Quang Doãn nói: "Trương Xung đại nhân như một lần hành động diệt đi hai cái đất phong Bá tước, chắc chắn nhất phi trùng thiên, không phải đảm nhiệm phủ tổng đốc trưởng sử, chính là tiến vào đô thành đảm nhiệm một nha chủ quan."

Từ Thiên Thiên do dự một chút, nói: "Có thể sẽ đi Diễm Châu đảm nhiệm xuống đô đốc."

Từ Quang Doãn tắc lưỡi, này thật đúng là nhất phi trùng thiên a!

Việt quốc cương vực có ba cái hành tỉnh, một cái Đặc Trị Châu.

Cái này Đặc Trị Châu diện tích cùng nhân khẩu cũng không sánh nổi một cái hành tỉnh, nhưng lại phi thường đặc thù, cho nên nó cấp bậc cao hơn nhiều phổ thông quận, gần so với hành tỉnh thấp nửa cấp.

Xem như này một châu tối cao trưởng quan, chức quan định là xuống đô đốc.

Từ Quang Doãn nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước thuyền lớn đem chìm, Thẩm Lãng cái này tôm tép nhãi nhép lại đến nhảy lên xuống nhảy cũng là không làm nên chuyện gì. Điền Hoành chết được đủ oan."

Từ Thiên Thiên nói: "Kim thị gia tộc diệt vong ngày, chính là Thẩm Lãng chết yểu thời điểm, Điền Hoành sai liền sai tại đem cái này tôm tép nhãi nhép xem như đối thủ, tiến vào đối phương tiết tấu, ngược lại bị Thẩm Lãng âm chết."

"Giống như Thẩm Lãng loại này con ruồi ngươi như tận lực đi đập, ngược lại đập không đến, đập không chết. Nhưng nếu nó ký túc thịt thối không, nó cũng liền chết."

Từ gia lúc này nên chuyên chú phối hợp Thái Thú Trương Xung đánh Huyền Vũ phủ Bá tước.

Về phần Thẩm Lãng như thế một cái nho nhỏ người ở rể, thật đúng là không xứng làm nàng cùng Trương Tấn phu quân địch nhân.

Mà liền tại lúc này.

Phía dưới vang lên tiếng bước chân dồn dập, ngay sau đó là gấp hơn gấp rút tiếng đập cửa.

"Chủ nhân, tiểu thư, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 88: Vô Cùng Thê Thảm Từ Thiên Thiên! Đánh Lão Bà

Nghe được những này xao động, Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên đồng thời nhíu mày.

Từ Quang Doãn nói: "Sự tình gì, làm sao đến mức như thế vội vàng hấp tấp? Còn thể thống gì."

Theo nữ nhi sắp gả cho Thái Thú con trai, Từ Quang Doãn địa vị phóng đại, giá đỡ cũng cao hơn nhiều.

Từ gia cũng là lập tức sẽ trở thành hào môn gia đình.

Các phương diện tố chất đều muốn tăng lên a, tại sao có thể dạng này nôn nôn nóng nóng.

Tâm phúc quản gia sau khi đi vào, run giọng nói: "Chủ nhân, tiểu thư, Thẩm Lãng cái kia tiểu súc sinh viết một quyển sách « Kim Bình Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên »."

Từ Quang Doãn nói: "Làm sao?"

Đối với Thẩm Lãng quyển sách này, Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên đều là biết đến.

Bởi vì đang bán sách trước đó, Thẩm Lãng dùng tiền thuê rất nhiều người tại lẫn lộn.

Cái gì khó coi nghe đồn đều đi ra, nhìn quyển sách này có thể trị nam nhân không chào cờ.

Hoàn toàn xào đến sôi sùng sục.

Toàn bộ Huyền Vũ thành muốn không biết quyển sách này cũng khó khăn.

Nhưng là thật một quyển sách đều không nhìn thấy, dù sao Lan Sơn thành cùng Huyền Vũ thành khoảng cách không sai biệt lắm có gần hai trăm dặm đâu.

Mà đối với Thẩm Lãng quyển sách này, Từ gia thái độ chính là khinh thường, xem thường, không để ý tới.

Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này lại lòe người.

Còn chuyên môn viết loại này hạ lưu đồ vật lừa gạt tiền, hoàn toàn là bại hoại Huyền Vũ phủ Bá tước thanh danh, mà lại quyển sách này còn công bố là Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông hợp tác.

Từ Quang Doãn còn kỳ quái, vì sao Huyền Vũ phủ Bá tước một điểm phản ứng đều không có, dựa theo kim trác Bá tước tính cách, chỉ sợ sẽ đem hai cái này tiểu súc sinh cùng một chỗ đánh chết đi.

Quản gia nói: "Vẻn vẹn chưa tới một canh giờ, hơn ba ngàn quyển sách bị một đoạt mà không."

Từ Quang Doãn khinh thường nói: "Thì tính sao? Ba ngàn quyển sách lại có thể kiếm bao nhiêu tiền? Loại này rác rưởi cặn bã bán được càng nhiều, đối với Huyền Vũ phủ Bá tước thanh danh tổn thương càng lớn."

Quản gia run rẩy nói: "Chủ nhân, tiểu thư, ngài vẫn là xem một chút đi!"

Sau đó, hắn đem bản này « Kim Bình Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » đưa cho Từ Quang Doãn.

Xem xét trang bìa.

Từ Quang Doãn không khỏi kinh ngạc, này trang bìa thật đúng là. . . Chân thực a, liền phảng phất nhân vật thật in vào đồng dạng.

Mà lại này trang bìa thật đúng là đủ vô sỉ, một nam một nữ trong phòng tằng tịu, một cái khác trung niên nhân ở bên ngoài nhìn trộm.

Khó trách sẽ bán chạy a, như vậy kích thích trang bìa, quả thật có thể hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

Bất quá ngay sau đó, Từ Quang Doãn phát hiện không đúng.

Bởi vì, này trang bìa bên trong nữ nhân tốt nhìn quen mắt a, phảng phất đang nơi nào thấy qua?

Chỉ bất quá nàng cơ hồ không có mặc, cho nên lập tức có chút không nhận ra.

Từ gia chủ không khỏi ngẩng đầu một cái.

Xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt.

Này bìa nữ tử, vậy mà cùng nữ nhi của hắn Từ Thiên Thiên như thế giống.

Ngay sau đó, hắn phát hiện một cái sự thực càng đáng sợ, trang bìa bên trong cái này theo dõi hèn mọn trung niên, vậy mà cùng mình dung mạo thật là giống a, mà lại ngay cả quần áo đều giống nhau như đúc.

Từ Quang Doãn không khỏi một trận lảo đảo, trước mắt một trận biến thành màu đen.

Từ Thiên Thiên đoạt lấy quyển sách này xem xét trang bìa.

Nhất thời, con mắt của nàng trực tiếp đỏ.

Khắp cả người băng hàn.

Thật ác độc Thẩm Lãng a!

Trời đánh Thẩm Lãng a.

Ông trời a, ngươi vì sao không đánh chết tên súc sinh này a.

Nàng lập tức liền muốn đính hôn a, mà lại mời nhiều như vậy đại nhân vật tới làm tân khách a.

Thẩm Lãng lựa chọn ở thời điểm này đem quyển sách này đưa ra thị trường.

Sau đó sẽ phát sinh cái gì? Dùng nàng NT cũng có thể nghĩ rõ ràng a.

Thẩm Lãng tên gian tặc này, là muốn triệt để hủy đi thanh danh của nàng a, muốn hủy đi toàn bộ Từ gia thanh danh a.

Từ Thiên Thiên nước mắt tuôn trào ra.

Tám năm a.

Vì cái này thanh danh, là trở thành Nộ Giang quận đại tài nữ, đại mỹ nhân, nàng trọn vẹn kinh doanh tám năm.

Nàng xài bao nhiêu tiền? Theo bao nhiêu khuôn mặt tươi cười? Viết bao nhiêu thứ a.

Mỗi một lần thi từ tiệc trà,

Thoại bản tiệc trà, nàng đều mời đến quyền quý con gái, mời đến rất nhiều thanh niên tài tử, cử nhân, tiến sĩ.

Này đều muốn tiền a.

Có thể nói trừ ngủ cùng bên ngoài, Từ gia cái gì đều làm qua a.

Theo ăn bồi uống theo chơi một con rồng.

Ròng rã thời gian tám, chín năm, mới đem Từ Thiên Thiên nâng đến Nộ Giang quận đại tài nữ, đại mỹ nhân vị trí bên trên.

Thanh danh kinh doanh rất chậm, nhưng hủy lại chỉ cần một nháy mắt.

Điểm này, mấy cái ngành giải trí lão sư cần phải đều tràn đầy cảm xúc.

Cũng chính là vào lúc này, Từ Thiên Thiên đột nhiên cảm giác được bên ngoài có chút huyên náo.

Không khỏi mở cửa sổ ra.

Lập tức, Từ gia trạch viện bên ngoài, vây thật nhiều người a.

Toàn bộ đều là nam nhân, ánh mắt tràn ngập thăm dò cùng hèn mọn.

Cửa sổ vừa mở ra, Từ Thiên Thiên mỹ lệ khuôn mặt lộ ra.

Bên ngoài rất nhiều nam nhân một trận reo hò.

"Đúng! Chính là người này, chính là gương mặt này!"

"Tây Môn Tiêm Tiêm, Tây Môn Tiêm Tiêm."

"Nàng coi như mặc quần áo, ta cũng nhận ra."

Vô cùng nhục nhã a!

Từ Thiên Thiên lần thứ nhất bị mấy trăm nam nhân dùng ánh mắt phi lễ.

Sau đó, khẳng định còn sẽ có càng thêm không chịu nổi sự tình.

Nàng bỗng nhiên đóng lại cửa sổ.

"Dựa vào cái gì a? Dựa vào cái gì a?" Từ Thiên Thiên khàn giọng nói: "Thẩm Lãng cẩu tặc, ta và ngươi có thâm cừu đại hận gì a? Ngươi vậy mà dạng này hủy ta?"

"Ta không phải liền là đưa ngươi đuổi ra khỏi nhà sao? Nhưng cái này chẳng lẽ không bình thường sao? Ai sẽ chân chính nhận một cái phế vật làm trượng phu?"

"Chí ít ngươi tại nhà ta cũng qua mấy tháng vinh hoa phú quý sinh hoạt a."

"Dựa vào cái gì ngươi liền có thể muốn làm gì thì làm a."

Từ Thiên Thiên nước mắt chảy ra mà ra.

Từ gia chủ bỗng nhiên một quyền nện ở trên mặt bàn, quát ầm lên: "Ta giết hắn, ta muốn giết hắn, mặc kệ tốn hao bất kỳ giá nào, ta đều muốn chơi chết hắn, chơi chết hắn. . ."

Vừa rồi đây đối với cha con còn giễu cợt Điền Hoành vậy mà coi Thẩm Lãng là thành đối thủ.

Mà bây giờ các nàng thật là minh bạch lúc ấy Điền Hoành tâm cảnh, loại kia ngập trời cừu hận thấu xương, thật có thể che hết hết thảy lý trí.

Bỗng nhiên, Từ Thiên Thiên nhớ tới một cái càng trọng yếu hơn vấn đề.

Bìa cùng nàng tằng tịu nam nhân là ai?

A, không phải cùng nàng, là cùng Tây Môn Tiêm Tiêm tằng tịu nam nhân là ai.

Cái này nam nhân cũng nhìn rất quen mắt.

Rất nhanh nàng nhớ tới, đây là Lan Sơn Tử tước phủ con thứ hai Chúc Văn Hoa, danh mãn phương viên vài trăm dặm đại tài tử, Thái Thú con gái Trương Xuân Hoa người theo đuổi.

Sau đó sẽ phát sinh cái gì?

Nàng dùng gót chân cũng có thể nghĩ ra.

Vô số người đều sẽ cho rằng nàng cùng Chúc Văn Hoa có một chân.

Bởi vì nàng thi từ thoại bản tiệc trà, cơ hồ mỗi một lần đều có Chúc Văn Hoa thân ảnh.

Một tới hai đi, cấu kết thông dâm rất bình thường.

Nhưng là trời có mắt rồi, nàng cùng Chúc Văn Hoa là trong sạch, song phương ai cũng chướng mắt đối phương.

Từ gia là có tiền, cần chính là quyền lực.

Chúc Văn Hoa có là thanh danh, cần cũng là quyền lực.

Cho nên hai nhà này đều để mắt tới Thái Thú Trương Xung, cái này tân tấn quyền quý không có gì tiền, cũng không có bao nhiêu nội tình, lại có được to lớn quyền lực.

Vị hôn phu Trương Tấn sẽ hoài nghi mình bị đội nón xanh, Từ Thiên Thiên cũng sẽ bị hoài nghi là một cái không sạch sẽ nữ nhân.

Mà lại tiếp xuống trong vòng mấy năm, mỗi ngày đều sẽ có vô số nam nhân hướng về phía Từ Thiên Thiên tranh minh hoạ làm một chút không thể cho ai biết sự tình.

Quản gia nói: "Chủ nhân, tiểu thư, ngài vẫn là nhìn một chút nội dung bên trong đi."

Từ Thiên Thiên thu thập tâm tình, lật ra quyển sách này, nhanh chóng mà cẩn thận đọc.

Tờ thứ nhất chỉ có vài cái chữ to.

Câu chuyện này đến từ hiện thực, nếu như tương đồng, không phải trùng hợp.

Lập tức, Từ Thiên Thiên tràn ngập dự cảm không tốt, da đầu từng đợt run lên.

Quả nhiên, lật ra tờ thứ nhất.

Hắn nhìn thấy mấy cái mấu chốt chữ.

Chu Tước thành đại thương nhân Tây Môn Khánh, làm tơ lụa vải vóc sinh ý, có một đứa con gái gọi Tây Môn Tiêm Tiêm, gả cho một cái gọi Trương Kính quan viên con trai.

Không biết xấu hổ a!

Này nào chỉ là ám chỉ a, quả thực chính là chỉ mặt gọi tên a.

Sau đó, Từ Thiên Thiên không ngừng mà đọc.

Dù là nàng vô cùng phẫn nộ cũng không thể không thừa nhận.

Quyển sách này viết. . . Vô cùng tốt.

Trong này hành văn, cay độc phải làm cho Từ Thiên Thiên không cách nào tưởng tượng.

Nàng nữ nhân tài ba này chi danh ở mức độ rất lớn là dùng tiền tích tụ ra tới, nhưng giám thưởng văn tự ánh mắt vẫn phải có.

Chúc Văn Hoa đã là một cái đại tài tử, nhưng hắn viết sách tại Thẩm Lãng quyển sách này trước mặt so ra, hoàn toàn như là ngây thơ hài đồng, buồn cười tại chơi chữ.

Thiếu niên không biết sầu tư vị, vì phú từ mới mạnh nói sầu.

Từ Thiên Thiên không biết bài thơ này, nhưng hai câu này thơ tốt nhất mà hình dung Chúc Văn Hoa thi từ cùng thoại bản.

Mà Thẩm Lãng quyển sách này phảng phất một cái nhìn thấu thế gian phồn hoa cùng chua xót trí giả, cơ hồ mỗi một đoạn văn tự đều để lộ ra thoát tục cùng trí tuệ.

Từ Thiên Thiên nháy mắt liền kết luận.

Thẩm Lãng quyển sách này chẳng những sẽ đỏ tía, hơn nữa còn sẽ trở thành mấy chục năm không gặp kinh điển.

Nhất là những cái kia có quyền thế đại lão hội nhất là tán thưởng.

Toàn bộ Việt quốc hơi có chút văn hóa tố dưỡng quan viên, đầu giường bên trên đều sẽ đặt vào quyển sách này.

Không phải trên bàn cùng trên bàn sách, mà là đầu giường bên trên.

Bởi vì trên bàn cùng trên bàn sách sách đều là bày cho người khác nhìn, chính mình xưa nay không đọc, chỉ có đặt ở đầu giường cùng nhà xí bên trong sách, mới là chính mình muốn nhìn.

Nhưng càng là như thế, cảnh giới của nàng tình huống càng thảm a.

Nàng Từ Thiên Thiên cùng Từ Quang Doãn thanh danh cơ hồ sẽ một thối ngàn dặm, nhảy vào Nộ giang cũng rửa không sạch.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài lại vang lên tiếng bước chân dồn dập.

Tràn ngập phẫn nộ cùng sát phạt chi khí.

"Ầm!"

Cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra, trực tiếp sập.

Trương Tấn xông tới, hai mắt đỏ bừng, biểu lộ phảng phất muốn nuốt sống người ta.

Hắn vọt thẳng đến Từ Thiên Thiên nói trước mặt, hướng phía nàng kiều mị mỹ lệ khuôn mặt, bỗng nhiên một bạt tai tát đi qua.

"Ba!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 89: Chọc Vào Đao Giáo Chủ! Thẩm Lãng Ban Đêm Giết Người!

Từ Thiên Thiên trực tiếp bị một bạt tai đánh hôn mê rồi.

Mà Từ Quang Doãn tại bên cạnh, không có ngăn cản, không có uống mắng, thật giống như không có trông thấy.

Đánh xong cái này bạt tai về sau, Trương Tấn trong lòng có điểm hối hận.

Không phải là bởi vì đánh Từ Thiên Thiên mà đau lòng hối hận.

Làm một cái nam nhân chủ động đánh nữ nhân thời điểm, cũng chính là chỗ hắn tại vô năng nhất thời điểm, chỉ có thể lấy chính mình nữ nhân cho hả giận.

Mà hắn Trương Tấn, là đường đường Thái Thú con trai, tại sao có thể lộ ra vô năng.

Từ Thiên Thiên không có bất kỳ cái gì giải thích.

Tỉ như ta cùng Chúc Văn Hoa là trong sạch loại hình, nàng chỉ là nhìn qua Trương Tấn, không có lên tiếng.

Bởi vì không cần giải thích, Trương Tấn đối với cái này vị hôn thê là đầy đủ hiểu rõ.

Không phải nàng đến cỡ nào băng thanh ngọc khiết, mà là bởi vì không lấy được đầy đủ lợi ích, nàng căn bản không bỏ được nỗ lực thân thể của mình bất luận cái gì một bộ phận, cho dù là một nụ hôn, huống chi là tầng kia màng trinh.

"Các ngươi lúc ấy vì cái gì không giết tên súc sinh kia? Vì cái gì không giết hắn?" Trương Tấn chỉ có thể tìm tới lý do này.

Cũng không thể nói các ngươi vì sao muốn đắc tội tên súc sinh kia, bởi vì đắc tội là không thể tránh được.

Từ Thiên Thiên âm thanh lạnh lùng nói: "Trương công tử, làm ngươi vị hôn thê bị thương tổn thời điểm, chẳng lẽ ngươi sẽ chỉ hướng về phía nàng cho hả giận sao? Sự tình khác cái gì cũng không làm được?"

Đây là Từ Thiên Thiên lần thứ nhất đối với Trương Tấn nói như vậy, bình thường bất cứ lúc nào nàng đều là ôn nhu, nhìn về phía Trương Tấn ánh mắt cũng tràn đầy ngưỡng mộ.

Trương Tấn bỗng nhiên một quyền.

Trực tiếp đem vách tường đập ra một cái hố.

"Thật hối hận, lúc ấy không có chơi chết tên súc sinh kia a." Trương Tấn nghiến răng nghiến lợi nói: "Lúc ấy vì cái gì không trực tiếp chơi chết a."

Từ Thiên Thiên không nói gì, chỉ là bưng tới một ly trà đưa cho Trương Tấn, sau đó dùng khăn lụa lau sạch nhè nhẹ Trương Tấn mu bàn tay.

Động tác này như là một sợi gió xuân, thổi qua Trương Tấn trái tim.

Trương Tấn nói: "Ta đi tìm phụ thân."

Ngụ ý phi thường minh bạch, vận dụng chính trị quyền lực phong sát Thẩm Lãng quyển sách này.

Sau đó, Trương Tấn dùng tốc độ nhanh nhất, cưỡi ngựa tiến về Nộ Giang quận thành.

. . .

Tại phủ Thái Thú trong thư phòng, Trương Tấn lại thấy được Thẩm Lãng bản này « Kim Bình Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên ».

"Viết thật tốt. . ." Trương Xung thở dài nói: "Thật là tài hoa hơn người a, hoàn toàn không giống một người trẻ tuổi viết ra, lợi hại a!"

Trương Tấn mới vừa tiến vào, tim liền sống sờ sờ bị thọc một đao.

Vị này Thái Thú phảng phất nửa điểm cũng không tức giận, đúng là thấy say sưa ngon lành.

Nhìn thấy nhi tử nổi giận đùng đùng tiến đến, Trương Xung cầm lấy bút lông bắt đầu viết chữ.

Trương Tấn vốn cho rằng phụ thân sẽ viết một cái yên tĩnh, nhưng không nghĩ tới viết là một cái giết.

Cái này giết rất nội liễm, phong mang đều ẩn giấu đi, nhưng là nét chữ cứng cáp, để người ẩn ẩn cảm giác được âm lãnh sát ý.

"Ngươi là để ta tới triệt để phong cấm quyển sách này?" Trương Xung nói.

"Vâng." Trương Tấn nói.

Trương Xung nói: "Muốn cấm bán quyển sách này không khó, đem cái kia tiệm sách Đặng Tiên bắt lại liền có thể."

Đặng Tiên nhưng thật ra là có bối cảnh, hắn là Dương Vũ quận

Thái Thú tiểu thiếp ca ca.

Nhưng Trương Xung thật muốn bắt người, đối phương cũng ngăn không được.

Trương Xung tiếp tục nói: "Không gần như chỉ ở Nộ Giang quận, coi như tại toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh phong sát Thẩm Lãng quyển sách này cũng có thể làm được."

Hắn xác thực có thể làm được, chỉ cần đi phủ tổng đốc Hoa Chúc Nhung đại nhân nói một câu liền có thể.

Bây giờ Trương Xung là Chúc hệ dưới trướng một viên Đại tướng, hơn nữa còn là quan tiên phong, hắn nói một câu nói, Chúc Nhung Đại đô đốc vẫn là phải nghiêm túc đối đãi.

"Nhưng là. . ." Trương Xung nói: "Ta sẽ không làm như vậy."

Trương Tấn nói: "Vì cái gì?"

Trương Xung nói: "Ngươi biết cái gì sách nóng nhất sao?"

Trương Tấn trong lòng biết rõ đáp án, nhưng thực sự bị phẫn nộ chiếm cứ đầu não.

"Cấm thư." Trương Xung nói: "Ngươi càng cấm, nó càng giận."

Vị này Thái Thú đại nhân nói ra chân lý.

"Muốn triệt để diệt đi quyển sách này phong trào, biện pháp duy nhất là Thẩm Lãng chết." Trương Xung nói: "Nhưng muốn Thẩm Lãng chết, liền trước hết diệt đi Huyền Vũ phủ Bá tước, cái này trở về đến hạch tâm vấn đề phía trên."

Trương Tấn nói: "Chẳng lẽ liền mặc cho tên súc sinh này như thế làm bẩn Từ Thiên Thiên thanh danh? Vậy chúng ta Trương gia chẳng phải là trở thành trò cười?"

Trương Xung nói: "Ngươi cưới chính là Từ Thiên Thiên, vẫn là Từ gia tiền?"

Đương nhiên là Từ gia tiền, nhưng Trương Tấn còn không cách nào thản nhiên trả lời ra vấn đề này.

"Chẳng lẽ chúng ta Trương gia không cần thanh danh sao?" Trương Tấn hỏi.

Trương Xung nói: "Ta là một cái ác quan, là quốc quân trong tay một cây đao. Ta lại không làm thiên cổ danh thần, lại không làm cái gì hiền thần, ta muốn tốt như vậy thanh danh làm cái gì?"

Quả nhiên lợi hại nhân vật đều là tương tự, Trương Xung đại nhân rất có Lãng gia tri kỷ hương vị a.

Lời này, lại thẳng trúng hạch tâm.

Rất nhiều người nói người đọc sách nắm giữ bút, liền nắm giữ lịch sử, liền để rất nhiều người để tiếng xấu muôn đời.

Tỉ như nói « Dương gia tướng » bên trong cái kia Bàng thái sư.

Gia đình Bàng Tịch mặc dù chưa nói tới là một đời hiền thần, nhưng dầu gì cũng là một đời danh thần, chỗ nào là cái gì đại gian thần rồi?

Nhưng là. . .

Gia đình Bàng Tịch quan tâm sao?

Để tiếng xấu muôn đời chia làm hai loại.

Loại thứ nhất là cơ hồ mãi mãi, cấp độ sâu, tỉ như Tần Cối cùng uông điềm báo minh.

Loại thứ hai là mặt ngoài tính, tỉ như Bàng thái sư.

"Đừng để phẫn nộ chiếm cứ đầu óc của ngươi, từ đó đã mất đi lý trí." Trương Xung nói: "Mục tiêu của chúng ta từ đầu đến cuối chỉ có một cái, như thế nào đánh bại Huyền Vũ phủ Bá tước, như thế nào để cái này trăm năm quý tộc hoàn toàn biến mất."

Lớp da nếu không còn lông đem chỗ nào che, đến lúc đó Thẩm Lãng cái này con ruồi tự nhiên là bị nghiền chết.

"Trở về đi, coi như làm cái gì đều không có phát sinh." Trương Xung nhàn nhạt nói: "Thẩm Lãng muốn đắc ý liền để hắn đắc ý, đối với Huyền Vũ phủ Bá tước trí mạng công kích liền muốn bắt đầu, cũng đúng lúc nghiệm chứng một chút Thẩm Lãng mặt hàng, nhìn hắn là tiểu thông minh vẫn là đại trí tuệ."

Trương Tấn đứng vững chỗ cũ bất động.

Trương Xung bỗng nhiên nói: "Ngươi đánh Từ Thiên Thiên rồi?"

Trương Tấn kinh ngạc, phụ thân ngay cả cái này đều có thể đoán được?

"Để người xem nhẹ ngươi." Trương Xung nói: "Trở về về sau, biểu hiện tốt một chút đi."

Bỗng nhiên, Trương Tấn hỏi: "Phụ thân, chúng ta đến tột cùng thiếu bao nhiêu tiền?"

Trương Xung nhàn nhạt nói: "Mười vạn kim tệ."

Trương Tấn nói: "Vận hành một cái Diễm Châu hạ đô đốc, lại muốn mười vạn kim tệ sao? Bằng phụ thân ngươi diệt Huyền Vũ phủ Bá tước về sau, công lao đã sớm đủ a, Chúc thị đền đáp cũng phải vì ngài làm tới vị trí này, vì sao còn muốn tiền đi mua?"

Trương Xung bỗng nhiên vỗ bàn một cái, nghiêm nghị nói: "Nói vớ nói vẩn cái gì?"

"Diễm Châu hạ đô đốc vị trí cỡ nào quan trọng? Là tiền tài có thể cân nhắc sao?" Trương Xung nói: "Chúng ta dùng này mười vạn kim tệ không phải đi vận hành cái này chức quan, càng thêm không phải mua quan, chỉ là dùng để ngăn chặn người phản đối miệng mà thôi, chỉ là để những người kia không muốn đi ra chuyện xấu mà thôi, chẳng lẽ số tiền kia phải để Chúc tổng đốc ra sao?"

Trương Tấn lập tức khom người cong xuống nói: "Hài nhi ngu dốt."

"Nhanh đi về." Trương Xung nói: "Ngươi cùng Từ Thiên Thiên đính hôn lễ ngay tại Huyền Vũ thành chúng ta nhà cũ cử hành."

"Vâng!" Trương Tấn nói.

Trương Xung nói: "Ngươi nhớ kỹ cho ta, ngươi lễ đính hôn chính là một trận chính trị hí kịch, là tân chính phái đối với Huyền Vũ phủ Bá tước tiến công khúc nhạc dạo cùng diễn thử."

Trương Tấn khom người nói: "Hài nhi biết rõ bên trong phân lượng."

Trương Xung nói: "Làm tốt lần này đính hôn lễ, nhất thiết phải tạo nên bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước không khí. Tầm mắt thả cao một chút, không cần cùng Thẩm Lãng người này dây dưa, vĩnh viễn nhớ kỹ ngươi mục tiêu, Huyền Vũ phủ Bá tước."

"Vâng!"

Bốn phương tám hướng vây công phủ Bá tước!

. . .

Thẩm Lãng trong sân.

Hắn lại đứng tại cao nửa thước trên ghế, ở trên vách tường viết xuống hai cái thù mới người danh tự.

Chúc Lan Đình, Chúc Văn Hoa.

"Nương tử, ta rõ ràng đã rất cố gắng, nhưng vì sao tường này trên vách cừu nhân danh tự không giảm trái lại còn tăng a." Thẩm Lãng u oán nói: "Thật vất vả trừ đi một cái Điền Hoành, hiện tại lại tăng thêm hai cái danh tự, này oan oan tương báo khi nào a?"

"Ta lúc nào mới có thể kết thúc này vĩnh viễn báo thù, vượt qua hạnh phúc vui vẻ thời gian a."

Lúc này, người thông minh nên nói.

Phu quân, vì sao cừu nhân danh tự càng ngày càng nhiều? Chẳng lẽ trong lòng ngươi liền không có cân nhắc sao?

Liền ngươi cái kia có thù tất báo tính cách, đời này đều báo không hết thù đi.

Ngươi nhìn cái gì? Nhìn ngươi sao thế? Kết thù!

Ngươi dám xem thường ta? Ngươi dám mắng ta? Kết thù.

Ngươi mặc dù miệng bên trong không có đang mắng ta, nhưng là ta cảm thấy trong lòng ngươi đang mắng ta. Kết thù.

Nhưng là Mộc Lan mê người cười nói: "Phu quân cừu nhân, chính là ta cừu nhân."

Thẩm Lãng một phát miệng.

Nương tử, ngươi đừng ưu tú như vậy a.

Trận này nam nữ tình yêu chi chiến, ta không muốn thua a.

Ta tuyệt đối không thể trước bị chiếm đóng.

Muốn bị chiếm đóng, cũng là ngươi trước.

Tình yêu là một trận chiến tranh, ai trước nói ra ta yêu ngươi, ai liền thua.

Viết xong thù mới người danh tự sau.

Thẩm Lãng theo trên ghế xuống tới, miệng bên trong dùng miệng kỹ vang lên một loại nào đó âm nhạc.

Một đoạn nhìn như nhẹ nhàng, kì thực xơ xác tiêu điều âm nhạc.

Đây chính là « quyền lực trò chơi » bên trong, Sắt Hi thái hậu dùng dã hỏa nổ nát đại giáo đường, đem Thất Thần giáo lớn nhỏ Ma Tước, tiểu Mân Côi Vương về sau, triều đình công tước, còn có vô số quyền quý toàn bộ nổ chết thời điểm phối nhạc.

Mộc Lan nghe đoạn này âm vui mừng mà nói: "Phu quân, này âm nhạc có loại mưa gió sắp đến cảm giác."

Thẩm Lãng cầm lấy một cái khăn lụa, lau sạch nhè nhẹ hai tay của mình.

"Nương tử, buổi tối hôm nay liền muốn có mặt Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên lễ đính hôn."

Mộc Lan: "Ừm."

"Cho nên, đêm nay ta muốn giết người."

Mộc Lan kinh ngạc, phu quân ngươi giết người? Dùng cái gì giết? Chẳng lẽ là đem địch nhân đẹp trai chết sao?

"Đúng, là giết người." Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Không phải muốn Chúc Văn Hoa cái chủng loại kia đánh mặt, mà là thật giết người, theo tinh thần cùng trên nhục thể triệt để tiêu diệt cái chủng loại kia."

Lúc này hắn khó được không có cười đùa tí tửng, tuấn mỹ vô song khuôn mặt mặc dù mang theo cười, nhưng trong mắt đúng vậy sát khí.

"Tối hôm nay lễ đính hôn không phải lễ đính hôn, mà là một trận chiến đấu diễn thử."

"Ta muốn nhìn ai dám nhảy ra, nhảy ra, sẽ chết!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 90: Chân Chính Ngưu Bức Tận Trời! Thật Là Khiếp Sợ!

Huyền Vũ Bá tước Kim Trác tâm tình rất uể oải sa sút.

Bởi vì, hắn vừa mới lấy được Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên đính hôn buổi lễ có mặt tân khách danh sách.

Cục diện tình thế phi thường không tốt.

Thái Thú Trương Xung rốt cục lộ ra hung ác răng nanh.

Đã ẩn ẩn có bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước tư thế.

Có mấy cái Bá tước đại nhân cảm thấy không nên có mặt tân khách, vậy mà cũng có mặt.

Cái thứ nhất, phía bắc Tấn Hải Bá tước phủ thế tử Đường Doãn.

Ngươi Tấn Hải bá cùng ta Huyền Vũ bá là có mâu thuẫn, nhưng đó cũng là chúng ta uy tín lâu năm giữa quý tộc mâu thuẫn a?

Ngươi bây giờ lại công nhiên cùng tân chính phái đứng ở một bên, ngươi đây là ý gì?

Cái thứ hai, Trấn Bắc hầu nhị công tử Nam Cung Bình.

Vị này Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao là Việt quốc một viên danh tướng, thống soái lấy phía bắc đại quân.

Hắn là một cái quý tộc, xen vào tân quý tộc cùng uy tín lâu năm giữa quý tộc.

Đầu tiên, hắn là có đất phong, nhưng lại không phải rất lớn, chỉ có tám trăm cây số vuông mà thôi.

Bởi vì hắn tổ tiên cũng vẻn vẹn chỉ là một cái tam đẳng Bá tước, Nam Cung Ngao đầu nhập trong quân về sau, nam chinh bắc chiến, lập xuống hiển hách công huân, quốc quân hạ chỉ đem hắn tước vị tấn thăng làm Hầu tước.

Cho tới nay, vị này Trấn Bắc hầu đều là trung lập phái.

Tại uy tín lâu năm quý tộc cùng tân chính phái ở giữa công bằng.

Mà bây giờ, hắn vậy mà phái chính mình con thứ hai tham gia Trương Tấn đính hôn lễ.

Đây là một cái phi thường không ổn tín hiệu, đại biểu cho Trấn Bắc hầu lập trường tại chếch đi.

Mà cái thứ ba tân khách là Huyền Vũ Bá tước cực kỳ không nguyện ý nhìn thấy.

Ẩn Nguyên Hội sứ giả.

Ẩn Nguyên Hội là làm cái gì?

Là toàn bộ vương triều Đại Viêm mấy đại tiền trang một trong, nắm giữ lấy con số trên trời tài phú, sinh ý trải rộng mười cái quốc gia.

Cái này mấy trăm năm qua, Ẩn Nguyên Hội cùng uy tín lâu năm các quý tộc quan hệ vô cùng tốt, lẫn nhau lợi ích lui tới vô cùng mật thiết.

Có thể nói như vậy, Ẩn Nguyên Hội là uy tín lâu năm các quý tộc kiên cố nhất hậu thuẫn.

Trước đó Ẩn Nguyên Hội cùng tân chính phái là phân rõ giới hạn, cơ hồ không có bất kỳ cái gì lợi ích vãng lai.

Mà bây giờ, Ẩn Nguyên Hội vậy mà điều động sứ giả tham gia Trương Tấn hôn lễ?

Đây là tín hiệu gì?

Chẳng lẽ Ẩn Nguyên Hội phải cải biến lập trường sao?

Đây đối với Huyền Vũ phủ Bá tước, đối với toàn bộ uy tín lâu năm quý tộc, đâu chỉ tại tai hoạ ngập đầu a.

Cực kỳ mấu chốt chính là!

Huyền Vũ phủ Bá tước nền tảng cũng đều tại Ẩn Nguyên Hội trong tay.

Đời trước Huyền Vũ Bá tước thiếu to lớn nợ nần, chủ nợ chính là Ẩn Nguyên Hội.

Không nói đến Ẩn Nguyên Hội trực tiếp tới cửa đòi nợ, coi như bọn chúng công khai Huyền Vũ phủ Bá tước tình trạng kinh tế, đó cũng là một trận tai họa thật lớn.

Do dự thật lâu, Bá tước đại nhân tìm tới Thẩm Lãng, dùng ít có ôn hòa khẩu khí nói: "Lãng nhi, Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên đính hôn lễ, ngươi không nên đi."

Nghe nói như thế, Thẩm Lãng lập tức cự tuyệt.

"Không đi sao được?" Thẩm Lãng nói: "Nàng dù sao cũng là ta vợ trước a, một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm."

Xem như nam nhân có một cái thoải mái điểm, đại khái là rất nhiều người không có trải nghiệm trôi qua.

Có mặt bạn gái trước hoặc là vợ trước hôn lễ, sau đó bên người còn mang theo một cái so với nàng càng thêm cao quý xinh đẹp thê tử.

Không chỉ có như thế, còn muốn so bạn gái trước tân lang đẹp trai hơn càng quang mang vạn trượng.

"Lãng nhi, ngươi thật dễ nói chuyện." Bá tước đại nhân nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, vì nàng đính hôn lễ, ta thật chuẩn bị rất lâu a. Chuyên môn vì nàng viết một quyển sách, còn chuyên môn vì hắn làm theo yêu cầu một bộ y phục, nếu như không đi, ta y phục này không phải làm không công sao? Quyển sách kia không phải phí công viết sao?"

Bá tước đại nhân nói: "Từ Thiên Thiên khóc một ngày, Từ Quang Doãn đem trong nhà toàn bộ đập nát, sách của ngươi chỗ nào phí công viết rồi?"

Đâu chỉ như thế a?

Còn có vô số nam nhân đối với Từ Thiên Thiên chân dung vạn tên cùng bắn.

Lúc này mới không đến một ngày, « Kim Bình Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » quyển sách này tranh minh hoạ bên trên đều kết một tầng trắng bẩn (tinh *).

Chỉ bất quá Bá tước đại nhân là người đứng đắn, không có bất luận cái gì tương quan liên tưởng.

Bá tước đại nhân thần sắc ngưng trọng, nói: "Lãng nhi, cục diện dưới mắt thật không tốt, Trương Xung bện một cái lưới lớn, theo bốn phương tám hướng hướng phía ta Huyền Vũ phủ Bá tước bao phủ mà đến, cái gọi là đính hôn lễ càng là một trận diễn thử, ngươi một khi đi sẽ mục tiêu công kích, gặp nhiều thua thiệt."

Thẩm Lãng chân thành nói: "Phía bắc cái kia oan gia Tấn Hải Bá tước phủ cũng phái người đến?"

Bá tước đại nhân gật đầu.

Thẩm Lãng lại nói: "Nhà chúng ta chủ nợ cũng tới?"

Lần này, Bá tước đại nhân thật là kinh ngạc.

"Không chỉ có như thế." Bá tước đại nhân nói: "Còn tới một đại nhân vật, hắn đến tại thanh thế bên trên cho chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước một kích trí mạng."

Đây mới là để Bá tước đại nhân mất mác nhất.

Thẩm Lãng tròng mắt hơi híp, một cái khác đại nhân vật? Sẽ để cho phủ Bá tước thanh thế lâm vào tuyệt đối bị động!

Vậy người này là ai?

Đây cũng là một cái cờ xí đại nhân vật, mà lần này thay đổi lập trường.

Hắn không khỏi trong đầu đem xung quanh đại nhân vật tìm tòi một lần.

"Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao, hắn phái người đến?" Thẩm Lãng nói: "Vậy khẳng định sẽ không là thế tử, chỉ có thể con thứ hai, hoặc là con thứ ba."

Lần này, Bá tước hoàn toàn không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Hắn nhưng vừa vặn thu được phần danh sách này, không có cho bất luận kẻ nào nhìn qua.

Trên thế giới này thật sự có như thế thông minh người sao?

Cái này có thể cùng một đêm đọc thuộc lòng « Kim thị gia huấn » hoàn toàn khác biệt, cái kia vẻn vẹn chỉ là siêu cường trí nhớ, mà đây chính là trí tuệ a.

Huyền Vũ bá đem danh sách đưa tới.

Sau đó, hắn nhìn qua trên vách tường bản đồ, thở dài nói: "Lãng nhi, ta thật là có chút tâm lực tiều tụy, trước mắt mơ mơ màng màng, có một loại lầu cao sắp đổ cảm giác."

Thẩm Lãng kinh ngạc, nhạc phụ chưa từng có như thế sa sút tinh thần qua a.

Cường đại nam nhân xưa nay sẽ không tại trước mặt người khác lộ ra suy yếu.

Cho tới nay Kim Trác mặc dù thiên tư không cao, nhưng lại vĩnh viễn đóng vai một cái kiên nghị cường đại Huyền Vũ Bá tước, để phủ Bá tước tất cả mọi người có thể bị che chở tại hắn cánh chim phía dưới.

Mà bây giờ gió thổi báo giông bão sắp đến, hắn thật là cảm thấy có chút lẻ loi lực lượng khó chống.

Vậy mà tại Thẩm Lãng trước mặt lộ ra suy yếu tư thái.

Thẩm Lãng thần sắc chấn động.

Cái này không thể được a, ta còn muốn ăn bám, ta còn muốn hưởng thụ vinh hoa phú quý a.

Mộc Lan ta còn chưa ngủ, Tiểu Băng cũng còn chưa ngủ.

Mà lại, ngày đó ta còn tại phủ Bá tước phát hiện một cái đẹp đặc biệt nữ tử, ước chừng mười bảy mười tám tuổi, con mắt đặc biệt lớn, ngũ quan đặc biệt tinh xảo.

Hắn đang nghĩ ngợi làm sao hướng Mộc Lan mở miệng đem nàng điều đến bên người đâu.

Những ngày an nhàn của ta mới qua hơn một tháng a, mà lại tốt hơn thoải mái hơn thời gian còn tại đằng sau a.

Huyền Vũ phủ Bá tước cũng không thể ngã, hơn nữa còn muốn càng ngày càng mạnh.

Không được, nhất định phải để nhạc phụ đại nhân lập tức tỉnh lại.

. . .

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, tiến vào Gia Cát Lượng trạng thái, mà lại là « Tam Quốc Diễn Nghĩa » bản, không phải « Tam quốc chí » bản.

Mở to mắt về sau, Thẩm Lãng lộ ra thận trọng bình tĩnh mỉm cười, phảng phất hết thảy đều tại nắm giữ bên trong.

"Nhạc phụ đại nhân, thật ra thì trước mắt rõ ràng rất rõ ràng a, không có chút nào mơ mơ màng màng a. Mặc dù có chút hiểm ác, nhưng chỉ cần biết người biết ta, chúng ta thắng tới không khó a, ngài vì sao muốn bi quan như vậy đâu?"

Bá tước đại nhân nói: "Khó khăn chính là biết người biết ta a, Trương Xung người này thủ đoạn vô cùng độc, mà lại thiên mã hành không, để người hoàn toàn không thể suy nghĩ. Lần trước tại Đông Giang quận, Đông Giang Bá tước còn không có hiểu rõ chuyện gì xảy ra liền bị hắn ép lên tuyệt lộ, sau đó một kích tuyệt sát, trở thành Trương Xung lên như diều gặp gió đá đặt chân."

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Không phải, Trương Xung tiếp xuống sát chiêu, nhìn như mơ mơ màng màng, kì thực rõ ràng đơn giản, tiểu tế một chút liền có thể khám phá, cái này liền vì nhạc phụ đại nhân phân tích một hai."

Bá tước đại nhân nói: "Thật?"

Gia Cát Lãng gật đầu nói: "Đương nhiên."

Bá tước đại nhân nói: "Tất cả mọi người thối lui, đem Lâm lão phu tử gọi tới."

Một lát sau, Bá tước đại nhân tín nhiệm nhất tâm phúc phụ tá Lâm phu tử tới.

Sau đó, hai người chờ lấy Thẩm Lãng phân tích.

A không, là biểu diễn!

. . .

"Nhạc phụ đại nhân, Lâm lão phu tử, chúng ta phủ Bá tước đối thủ chủ yếu là Trương Xung."

"Vì ta có thể an tâm ăn bám, hưởng thụ vinh hoa phú quý, ta liền thường xuyên đem chính mình thay vào Trương Xung vị trí, vắt hết óc nghĩ đến phải làm thế nào chơi chết Huyền Vũ phủ Bá tước."

"Khụ khụ. . ." Bá tước đại nhân nhắc nhở Thẩm Lãng nói chuyện chú ý điểm, đừng thay vào quá ác.

Thẩm Lãng nói: "Trong tay có cái gì quân cờ, mới có thể xuống cái gì cờ. Địch nhân sợ nhất cái gì, chúng ta nên làm cái gì."

"Chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước sợ nhất cái gì? Đệ nhất bị cô lập, mất đi che chở, phóng tầm mắt nhìn xung quanh, đưa mắt đều địch cảm giác."

"Lan Sơn Tử tước phủ đã giao ra đất phong cùng binh quyền, Tấn Hải Bá tước phủ cùng tân chính phái liên thủ muốn chơi chết chúng ta, toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh quý tộc phe phái phảng phất liền chỉ còn lại một cây kình thiên ngọc trụ, đó chính là Trấn

Bắc Hầu tước phủ."

"Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao là quân đội bá chủ, nắm giữ trong tay có gần mười vạn đại quân. Nhà của hắn cũng có tám trăm cây số vuông đất phong, có hai ngàn tư quân."

"Quốc quân tân chính như là ánh mặt trời chiếu sáng khắp nơi, Trấn Bắc Hầu tước phủ như là một cây đại thụ cho chúng ta ngăn trở cái này đốt người ánh mặt trời, chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước trình độ nào đó xuống là tại hắn bóng râm che chở cho."

"Cứ việc Trấn Bắc hầu trước đó vẫn luôn biểu thị trung lập, cơ hồ không cùng uy tín lâu năm quý tộc liên hệ, thậm chí ta kết hôn hắn đều không có phái người đến, nhưng cũng không có ảnh hưởng hắn vì nhà chúng ta che gió che mưa sự thật, bởi vì nhà hắn có đất phong cùng tư quân."

"Mà lần này, Trương Xung trực tiếp rút mất căn này kình thiên ngọc trụ, để Trấn Bắc hầu lập trường hướng tân chính phái chếch đi. Kể từ đó, toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước trở thành Thiên Nam hành tỉnh lớn nhất uy tín lâu năm quý tộc, chúng ta lẻ loi trơ trọi bạo chiếu tại quốc quân tân chính dưới ánh mặt trời."

Huyền Vũ Bá tước gật đầu, hắn chính là loại cảm giác này. Làm hắn biết rõ Trấn Bắc hầu phái con thứ hai tham gia Trương Tấn lễ đính hôn thời điểm, nội tâm của hắn thật là có một loại lo sợ không yên cảm giác.

Trấn Bắc hầu thoát ra mà đi, Huyền Vũ phủ Bá tước lẻ loi trơ trọi đứng sừng sững mưa to gió lớn bên trong.

Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Nhạc phụ đại nhân, người khác là không dựa vào được, duy nhất có thể dựa vào chính là mình. Chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước tại Thiên Nam hành tỉnh nhất định một mình phấn khởi chiến đấu."

"Trấn Bắc hầu là có tám trăm cây số vuông lãnh địa cùng hai ngàn tư quân, nhưng là cái này cùng mười vạn đại quân binh quyền so ra chẳng phải là cái gì, đây cũng là hắn lập trường chếch đi nguyên nhân."

"Nhưng mà, Trương Xung một chiêu này là hư chiêu." Thẩm Lãng nói: "Hắn muốn chúng ta phán đoán sai, muốn chúng ta đem chiến lược tài nguyên vùi đầu vào Trấn Bắc Hầu tước phủ bên trong, muốn chúng ta dùng hết toàn lực đi xoay chuyển Trấn Bắc hầu lập trường."

"Nhưng là, chúng ta không thể đầu nhập bất luận cái gì tài nguyên. Trấn Bắc hầu muốn cải biến lập trường, liền theo hắn đi!"

"Tiếp xuống, chúng ta nhất e ngại chuyện thứ hai, chính là bị đoạn mất quay vòng vốn." Thẩm Lãng nói: "Ta biết chúng ta phủ Bá tước chẳng những không có lợi nhuận cùng tích súc, ngược lại thiếu con số trên trời nợ nần. Một khi bị đoạn mất quay vòng vốn, hậu quả khó mà lường được."

"Hoàn thành phía trước hai bước bố cục về sau, nếu như ta là Trương Xung, tiếp xuống sẽ sử dụng ra trí mạng nhất một chiêu, triệt để chặt đứt Huyền Vũ phủ Bá tước cánh tay, đoạn tuyệt phủ Bá tước sinh cơ!"

"Mà cái này bước thứ ba sát chiêu chính là đảo Kim Sơn chi tranh, một lần là xong."

"Nếu như ta không có đoán sai, quốc quân chẳng mấy chốc sẽ hạ chỉ, muốn một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, triệt để xác định đảo Kim Sơn thuộc về."

"Mà Trương Xung cùng Chúc Nhung tại đảo Kim Sơn chi tranh bên trên đã chuẩn bị bố cục nửa năm trở lên, cho nên từ một loại nào đó trình độ bên trên, chúng ta triệt để mất đi đảo Kim Sơn giống như chú định trở thành sự thật."

"Một khi chúng ta triệt để mất đi đảo Kim Sơn, chúng ta chủ nợ cảm thấy chúng ta lại không trả lại nợ nần năng lực, sẽ quyết định công khai đòi lấy nợ nần, Huyền Vũ phủ Bá tước nợ nần nguy cơ bộc phát, cho đến lúc đó phải làm gì?"

"Không trả nợ là không thể nào, quốc quân đều sẽ mượn cơ hội tạo áp lực. Ta không biết chúng ta nợ nần có bao nhiêu, nếu như ta không có đoán sai, khẳng định là còn không ra."

"Mà lại, món nợ này thế chấp vật chính là đảo Vọng Nhai thật sao? Món nợ này khế ước cũng hẳn là sắp đến kỳ đúng không?"

Bá tước đại nhân á khẩu không trả lời được nhìn qua Thẩm Lãng.

Những bí mật này, hắn có thể cái gì một câu đều không có tiết lộ qua a.

Thật là. . . Thông minh gần như yêu a.

"Mượn một món khổng lồ nợ nần, nhất định phải có thế chấp vật. Đời trước Bá tước đại nhân không có khả năng cầm bản thổ đất phong làm thế chấp, chỉ có thể dùng đảo Vọng Nhai."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta phủ Bá tước tứ đại tiền thu nhập, đất phong lương thực, tơ tằm, đảo Vọng Nhai muối cùng sắt."

"Đảo Vọng Nhai bên trên muối cùng sắt hàng năm ích lợi, chiếm phủ Bá tước tổng ích lợi sáu thành trở lên. Đến lúc đó chúng ta chủ nợ sẽ mời quốc quân ra mặt làm chủ, đòi lấy đảo Vọng Nhai."

"Mà một khi mất đi đảo Vọng Nhai, đối với chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước mà nói, liền không chỉ là thương cân động cốt, mà là cánh tay cùng đùi đều bị chém đứt. Đã mất đi sáu thành tài nguyên, cho đến lúc đó chúng ta lựa chọn duy nhất, chính là xoá quân đội."

"Mà xem như một cái uy tín lâu năm quý tộc, nếu không có quân đội, liền như là đã mất đi tay chân sói, như là trên thớt thịt mặc người chém giết. Đã mất đi quân đội, chúng ta căn bản không gánh nổi chính mình đất phong, cho đến lúc đó Huyền Vũ phủ Bá tước liền xem như xong."

"Nếu như ta là Trương Xung, sẽ điểm cái này ba bước chơi chết Huyền Vũ phủ Bá tước."

"Mời nhạc phụ đại nhân chỉ giáo, mời Lâm phu tử chỉ giáo!"

Trang bức hoàn tất về sau, Thẩm Lãng có chút khom người xoay người.

Bá tước đại nhân thật hoàn toàn ngây người.

Thật rộng mở trong sáng a.

Bị Thẩm Lãng như thế vừa phân tích về sau, trước mắt một mảnh sương mù phảng phất nháy mắt bị đẩy ra.

Bá tước đại nhân cùng Lâm phu tử nhìn nhau một chút, trao đổi trong mắt đối phương khiếp sợ.

Thật sự có một cỗ khí tức theo lòng bàn chân dâng lên, phóng tới đại não.

Thật là không dám tin a!

Trên thế giới này, lại có như thế thông minh người?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 91: Thẩm Lãng Đẹp Trai Mù Mắt Người! Tàn Nhẫn Dấu Chấm Than

Lâm lão phu tử chính là một cái mưu sĩ.

Trong mắt hắn Thẩm Lãng có nhanh trí, có thể ra kỳ mưu.

Nhưng đây không phải trọng yếu nhất, xem như trí giả trọng yếu nhất chính là có thể xem thấu thế cuộc, có thể biết rõ địch nhân bước kế tiếp, hạ hạ bước đi như thế nào.

Như thế mới có thể đứng ở thế bất bại.

Mà loại này mưu sĩ trên cơ bản chỉ tồn tại ở sách vở bên trong, không nghĩ tới lúc này vậy mà gặp được.

Mặc dù còn không có bị nghiệm chứng, nhưng tối thiểu là nửa cái.

Thật. . . Rất ngưu bức a.

"Chúng ta cùng Trương Xung ở giữa, quyết định thắng bại tới mấu chốt, ngay tại ở đảo Kim Sơn tranh đoạt."

"Mất đi đảo Kim Sơn, liền mất đi đảo Vọng Nhai, liền mất đi quân đội, cuối cùng mất đi đất phong."

"Đoạt lại đảo Kim Sơn, hết thảy đều thắng, còn có thể tăng cường quân bị trở nên càng mạnh, chúng ta phủ Bá tước tư quân biên chế từ đầu đến cuối không có đủ quân số đâu."

Một khi Huyền Vũ phủ Bá tước triệt để đoạt lại đảo Kim Sơn, Ẩn Nguyên Hội cũng không dám công khai hướng phủ Bá tước đòi lấy món nợ này. Coi như bọn hắn đầu óc nước vào yêu cầu món nợ này, phủ Bá tước có thể thế chấp đảo Kim Sơn, hướng Thiên Đạo Hội vay mượn.

Dù sao nắm giữ kếch xù kim tiền tổ chức, thiên hạ có tới ba nhà.

Lâm lão phu tử nói: "Nhưng là ở đảo Kim Sơn tranh đoạt ván này, chúng ta đối mặt không chỉ là Tấn Hải Bá tước phủ, còn có Trương Xung, Chúc Nhung, thậm chí phía sau quốc quân đều như ẩn như hiện."

Trong con mắt của mọi người, Huyền Vũ phủ Bá tước muốn thắng ván này, quá khó, cơ hồ là không có khả năng hoàn thành.

Ngôn Vô Kỵ cùng Trương Xung tới bái phỏng phủ Thái Thú một khắc kia trở đi, Thẩm Lãng ngay tại cấu tứ như thế nào tại đảo Kim Sơn tranh đoạt phá cục.

Thẩm Lãng nói: "Đảo Kim Sơn tranh đoạt, ta còn có hai cái điểm không có đột phá. Một khi hai cái này điểm đột phá, liền có thể thắng."

Lâm lão phu tử cong xuống nói: "Tiếp xuống cô gia có bất kỳ phân công, Lâm mỗ đều tận tâm tận lực, nhất thiết phải phụ tá chủ nhân cùng cô gia thắng được cái này quyết định vận mệnh một ván."

Bá tước đại nhân nhớ lại Thẩm Lãng viết « Kim Bình Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » lúc, đem Kim Mộc Thông cùng một chỗ kéo vào được, trở thành tác giả một trong.

Hắn lúc ấy còn hỏi Thẩm Lãng vì cái gì.

Thẩm Lãng liền nói vì đảo Kim Sơn tranh đoạt làm nền.

Huyền Vũ Bá tước thở dài nói: "Lãng nhi, ngươi không nên tới nhà chúng ta, quá khuất tài, ngươi cần phải đi phụ tá quân vương."

Thẩm Lãng liếm môi một cái nói: "Mộc Lan chính là ta nữ vương, ta ở trên giường dưới giường đều. . ."

Nói đến đây, Thẩm Lãng tranh thủ thời gian im miệng.

Nhẹ nhàng, nhẹ nhàng.

Vừa mở xe liền hãm không được, trước mắt người này không phải ngươi túc xá bạn bè, mà là nhạc phụ của ngươi lão tử.

Bất quá nhạc phụ đại nhân còn ở vào trong rung động, trong lúc nhất thời còn không có quá kịp phản ứng.

. . .

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác: "Nhạc phụ đại nhân, gia gia năm đó vì cái gì mượn như vậy một số tiền lớn a?"

Gia gia?

Bá tước đại nhân kịp phản ứng, đây là tại nói cha hắn.

Bá tước đại nhân thở dài nói: "Phụ thân ta lúc ấy thuê một chi ba ngàn người quân đội, nguyên một chi hạm đội, toàn quân bị diệt. . ."

Ông trời ơi..!

Thẩm Lãng cũng bị rung động.

Đời trước Bá tước đại nhân đến tột cùng là hạng người gì a?

Thuê ba ngàn người lính đánh thuê, nguyên một chi hạm đội, hắn là muốn làm gì a?

Cái này hoàn toàn là một cái tiểu quốc gia mới có thể gồng gánh nổi a, ngươi một cái Bá tước thật đảm đương không nổi như thế phóng khoáng hành vi a.

Ba ngàn lính đánh thuê, nguyên một chi hạm đội đều toàn quân bị diệt.

Cái này. . . Cái này nên bồi thường bao nhiêu tiền a?

Khó trách Kim Trác Bá tước tiết kiệm hai mươi năm, cũng còn không hết món nợ này.

Thẩm Lãng vốn còn muốn muốn hỏi phủ Bá tước đến tột cùng thiếu bao nhiêu tiền, nhưng là không cần.

Bởi vì tiền đến nhất định số lượng, cũng chỉ là một con số mà thôi.

Dù sao thiếu lại nhiều tiền, cũng sẽ không chậm trễ Thẩm Lãng vinh hoa phú quý.

Ngươi thấy cái nào thiếu mấy trăm ức người ở không phải biệt thự, mở không phải Rolls-Royce, ngủ không phải minh tinh?

Chỉ cần tiếp xuống đảo Kim Sơn tranh đoạt thắng, vậy cái này món nợ chưa trả chính là cặn bã.

"Nhạc phụ đại nhân, ngươi biết một người thiếu thiên đại nợ nần thời điểm, phải làm nhất chính là cái gì sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Bá tước đại nhân nói: "Có chuyện nói thẳng."

Thẩm Lãng nói: "Càng thêm hào phóng dùng tiền, thời gian trôi qua càng này, tuyệt đối đừng nghĩ đến làm như thế nào đi trả tiền."

Bá tước đại nhân yếu ớt nói: "Ngươi Thẩm gia diễn xuất, chúng ta phàm phu tục tử là không học được."

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân ngươi cái gì cũng tốt, chính là đối với mình quá trách móc nặng nề, đối với người khác quá khoan dung. Làm nam nhân. . . Nên đối với mình tốt một chút."

Bá tước đại nhân thực sự còn không có làm tốt cùng con rể nói nhân sinh cảm ngộ dự định.

Hắn cảm thấy như thế nói tiếp, nói không chừng nuôi ngoại thất a, thu tiểu thiếp a loại hình, đều sẽ theo cái này con rể miệng bên trong nói ra.

Cho đến lúc đó, chính mình là nên đánh chết? Vẫn là đánh không chết hắn đâu?

Thẩm Lãng cảm khái, người nhạc phụ này đại nhân vẫn là quá chính phái, chính mình những người này người kinh nghiệm cũng không cách nào truyền thụ.

Bá tước đại nhân nghiêm mặt nói: "Lãng nhi, cho nên lần này lễ đính hôn, ta lo lắng ngươi đi về sau lại nhận vây công. Ngươi mặc dù rất lợi hại, nhưng là. . . Đại khái cũng rất khó địch nổi một phòng toàn người đi."

Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn sẽ đánh ta sao?"

Bá tước đại nhân mồ hôi lạnh, nói: "Cái kia ngược lại là sẽ không."

"Vậy ta an tâm." Thẩm Lãng nói.

Bá tước đại nhân nói: "Nhưng là, bọn hắn sẽ không từ thủ đoạn công kích ngươi, thậm chí không có ranh giới cuối cùng."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là, ta càng không có ranh giới cuối cùng a."

"Nhạc phụ đại nhân, ta ở đây cho ngươi lập một cái quân lệnh trạng đi. Chỉ cần đừng động thủ đánh nhau, mặc kệ có bao nhiêu địch nhân, mặc kệ vận dụng thủ đoạn gì, hôm nay ta nếu bị thua một trận, ta từ nay về sau đổi họ Kim, ta chính là tôn tử của ngài."

"Đồ hỗn trướng, bất hiếu tử tôn." Bá tước đại nhân giận dữ mắng mỏ: "Lời này để ngươi phụ mẫu nghe, nên cỡ nào thương tâm?"

Ai!

Nhạc phụ đại nhân ngươi quá không thú vị, một chút cũng mở không nổi trò đùa, thật không biết nhạc mẫu đại nhân là thế nào nhịn xuống.

Thẩm Lãng nghiêm mặt nói: "Tối nay lễ đính hôn ta nếu không thể đem bọn hắn từng cái đánh đầy bụi đất, người khác thực sẽ làm chúng ta Kim thị dễ bắt nạt. Mà lại không biết vì cái gì? Ta tốt hưng phấn a, tay của ta ở ngo ngoe muốn động."

Làm một trang bức cao thủ, Thẩm Lãng xưa nay không hỏi địch nhân có bao nhiêu, địch nhân là ai?

Cũng chỉ hỏi bọn hắn mặt ở nơi đó, như thế ta tốt một cái một cái đập tới đi.

Ha ha ha ha. . .

Kiệt kiệt kiệt kiệt. . .

Sau đó, Bá tước đại nhân lại không còn gì để nói mà nhìn xem cái này con rể, hắn phảng phất lâm vào một loại nào đó quái dị trong khoái cảm không thể tự kềm chế.

"Tốt, nhạc phụ đại nhân, đôi cẩu nam nữ kia lễ đính hôn lập tức liền muốn bắt đầu, ta cũng muốn đi tắm rửa thay quần áo, hảo hảo trang điểm một phen." Thẩm Lãng nói.

Liền câu nói này, để Bá tước đại nhân không cách nào nhìn thẳng.

Trang điểm một phen?

Nam nhân còn muốn trang điểm?

Nếu là câu nói này theo Kim Mộc Thông miệng bên trong nói ra, cam đoan không sống tới hôm nay.

Thẩm Lãng đi tới cửa bên ngoài lại nói: "Đúng rồi nhạc phụ, nhà chúng ta thiếu ai tiền à?"

Huyền Vũ Bá tước nói: "Ẩn Nguyên Hội."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngài hơi làm dự định, một hồi Ẩn Nguyên Hội người hẳn là sẽ tới bái phỏng ngươi, đại khái ba khắc đồng hồ bên trong. Hắn mặc kệ nói cái gì, ngươi một mực gật đầu nói phải, nhưng trong lòng coi hắn đánh rắm."

Dứt lời, Thẩm Lãng đi.

Đi tắm thay quần áo trang điểm đi, buổi tối hôm nay hắn nhất định phải trở thành đẹp trai nhất nam nhân kia.

Không có cái thứ hai!

Huyền Vũ Bá tước không khỏi trong lòng thầm nhủ nói: "Ngươi coi mình là thần sao? Cái này cũng có thể đoán trước đạt được? Còn tinh chuẩn đến khắc đồng hồ?"

Thẩm Lãng thật vì chính mình dự định một bộ cực kỳ hoa lệ cẩm bào, đai ngọc, kim quan.

Liền cái này áo liền quần, bỏ ra một trăm chín mươi cái kim tệ.

Chuyển đổi thành nhân dân tệ mấy chục vạn.

Đừng nhìn ta xuất thân nghèo, bại lập nghiệp đến tuyệt đối nghiêm túc.

Mà lại hắn đưa ra muốn làm cái này áo liền quần thời điểm, mặc kệ là nhạc mẫu đại nhân vẫn là Mộc Lan đều một lời đáp ứng, không có nửa điểm không vui.

Duy chỉ có Kim Mộc Thông lẩm bẩm một câu.

"Ta đã một năm rưỡi không có làm quần áo mới."

Nhạc mẫu đại nhân cau mày nói: "Ngươi chẳng lẽ không biết chúng ta phủ thượng kinh tế khẩn trương sao?"

Kim Mộc Thông im lặng, kinh tế khẩn trương ngươi còn tiêu một trăm chín mươi kim tệ cho Thẩm Lãng làm quần áo?

Đây cũng quá xa hoa lãng phí vô độ đi.

Ta theo sinh ra tới đến bây giờ tất cả quần áo cộng lại, tiêu tiền đều không có chín mươi kim tệ đi.

Kết quả nhạc mẫu đại nhân một câu, liền để Kim Mộc Thông rưng rưng chạy.

"Liền ngươi bộ dáng này, xinh đẹp quần áo xuyên tại trên người của ngươi hữu dụng không? Toàn bộ chà đạp!"

. . .

Hiện tại, Thẩm Lãng mặc cái này trước người chỗ không có tơ vàng cẩm bào, bạch ngọc nạm vàng đai lưng, phỉ thúy điêu kim ngọc quan.

Dùng một câu hình dung, đẹp trai mù mắt chó.

Đi tới chỗ nào đều kèm theo ánh sáng rực rỡ cái chủng loại kia đẹp trai.

Mộc Lan thấy đều có chút ngây người, ánh mắt có một chút mê ly, tim đập hơi nhanh lên.

Mà Tiểu Băng nhìn Thẩm Lãng một hồi lâu, bắt đầu vô cùng hối hận.

Đêm hôm đó ta tại sao phải cự tuyệt a?

Nếu như không phải ta làm yêu, hiện tại bụng đều nâng lên tới a.

Chẳng qua nếu như ta có con, là nam hài tốt vẫn là nữ hài tốt đâu?

Con của chúng ta phải gọi tên là gì đâu?

Mộc Lan nói: "Phu quân, ngươi hôm nay là muốn đem nam chủ nhân danh tiếng đè xuống sao?"

"Không." Thẩm Lãng nói: "Ta hôm nay muốn đem tất cả nam nhân danh tiếng đều đè xuống, ta muốn trở thành Từ Thiên Thiên vĩnh viễn cũng đụng vào không đến nam thần, ta muốn đem ta cùng nàng ở giữa nghiệt duyên vẽ lên một cái tàn nhẫn dấu chấm than!"

Lập tức, Mộc Lan không muốn hàn huyên.

Trước mắt cái này như băng như ngọc mỹ nam tử hình tượng, cũng triệt để bị phá hư.

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan liền như là trong truyền thuyết vương tử cùng công chúa đồng dạng, mặc hoa lệ quần áo, leo lên hoa lệ xe ngựa, lao tới Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên lễ đính hôn.

. . .

Huyền Vũ Bá tước vẫn còn có chút lo lắng.

Mặc dù hắn đối với Thẩm Lãng là có lòng tin, nhưng dù sao ban đêm tình hình quá mức hiểm ác.

Trước đó nói qua, lần này lễ đính hôn cơ hồ chính là đối với Huyền Vũ phủ Bá tước tiến công kèn lệnh cùng diễn thử.

Thẩm Lãng vừa tiến vào, cơ hồ đưa mắt đều địch a.

Hắn cho dù có ba đầu sáu tay, chỉ sợ cũng ngăn cản không nổi.

Mà liền tại lúc này, bên ngoài vang lên Kim Trung thanh âm.

"Chủ nhân, phương bắc quý khách tới chơi."

Huyền Vũ Bá tước không khỏi kinh ngạc.

Trong phủ, phương bắc quý khách liền tới đại biểu cho một loại thân phận.

Ẩn Nguyên Hội!

Thẩm Lãng vừa mới rời đi thời điểm còn chuyên môn nhắc nhở qua Bá tước đại nhân, nói Ẩn Nguyên Hội người sẽ đến bái phỏng.

Mà lại Thẩm Lãng nói là ở ba khắc đồng hồ bên trong.

Không nghĩ tới, vậy mà là ngay cả thời gian đều đoán chắc.

Đứa nhỏ này thật đúng là thông minh đến nước này.

Bất quá, Bá tước đại nhân cũng rất nhanh minh bạch!

Thẩm Lãng không phải suy đoán lung tung, mà là dùng Từ Thiên Thiên cùng Trương Tấn lễ đính hôn thời gian làm giới hạn.

Ẩn Nguyên Hội sứ giả sẽ đuổi tại cái này trước đó, nhưng sẽ không sớm quá nhiều.

"Thỉnh khách nhân tiến đến!" Bá tước đại nhân nói.

Một lát sau, một người mặc không màu tơ lụa nam tử đi đến, gương mặt bình thường, dáng người bình thường.

"Ẩn Nguyên Hội Mạc Hưu, bái kiến Huyền Vũ bá." Người tới cung cung kính kính thi lễ một cái.

Bá tước đại nhân nói: "Mạc tiên sinh tốt, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a, trước đó vài ngày ta đưa đi kim tệ, quý hội có thể nhận được a?"

Ẩn Nguyên Hội Mạc Hưu nói: "Đi hải vận, hơn mười ngày trước liền đã thu được nhập kho."

Bá tước đại nhân nói: "Cái kia Mạc tiên sinh chuyến này đến, cần làm chuyện gì?"

Mạc Hưu nói: "Bá tước đại nhân có lẽ đã biết được, tệ hội Thư Đình Ngọc đến đây Huyền Vũ thành, tham gia Trương Tấn lễ đính hôn."

Đổi thành quý tộc khác, khẳng định ra vẻ kinh ngạc nói, lại có việc này.

Nhưng Bá tước đại nhân không thích nhất diễn trò, nói thẳng: "Quý hội đây là tính toán cải biến lập trường sao?"

"Không có chút nào ý này." Mạc Hưu nói: "Toàn bộ vương triều Đại Viêm có mười mấy cái chư hầu, phân đất phong hầu uy tín lâu năm quý tộc mấy trăm nhiều. Giữa chúng ta lợi ích vãng lai đã xâm nhập nhân tâm, tuyệt không cải biến lập trường chi ý."

Huyền Vũ Bá tước nói: "Cái kia quý hội biểu hiện ra thái độ, lại làm cho người phi thường kinh ngạc a."

Mạc Hưu cười khổ nói: "Nơi nào có người, nơi đó liền có đấu tranh, chúng ta Ẩn Nguyên Hội cũng không ngoại lệ a. Bây giờ tân chính chí ít mặt ngoài xem ra hừng hực khí thế, cho nên tệ hội nội bộ cũng phát sinh dao động cùng khác nhau. Nhưng là mời Huyền Vũ bá nhất thiết phải tin tưởng, chúng ta đối với ngài ủng hộ không có chút nào dao động."

Huyền Vũ Bá tước vốn còn muốn muốn tiếp tục chất vấn.

Nhưng là thầm nghĩ lên Thẩm Lãng.

"Ngài nói với hắn bất luận cái gì lời nói một mực mặt ngoài gật đầu nói phải, trong lòng ngay trước đánh rắm."

Thế là, Bá tước đại nhân cứ việc không hề am hiểu, thực sự cũng nghe theo con rể ý kiến cùng trước mắt vị này Mạc Hưu giả vờ giả vịt.

. . .

Trương Tấn nhà cũ bên trong.

Khoảng cách lễ đính hôn bắt đầu, còn có hai khắc đồng hồ.

Từ Quang Doãn nói: "Đối phó Thẩm Lãng cái kia tiểu súc sinh chiến trận, đều chuẩn bị xong chưa?"

"Lão gia, đều chuẩn bị xong."

Trương Tấn trở về thời điểm đã từng hỏi Trương Xung, tối nay đối với Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan phải có ranh giới cuối cùng sao?

Trương Xung liền hỏi một câu, Thẩm Lãng đối phó ngươi thời điểm, nhưng có ranh giới cuối cùng sao? Tiểu hài tử hồ đồ, quá mức mới là bình thường.

Sau đó, Trương Tấn liền hiểu.

"Liên hợp giảo sát Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan, nhất định khiến Huyền Vũ phủ Bá tước có tiếng xấu, thất bại thảm hại."

Hôm nay, Từ gia nhất định phải rửa sạch nhục nhã.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 92: Lãng Gia Quá Ưu Tú, Bắt Đầu Liền Chơi Chết Người

Màn đêm buông xuống.

Một đội kỵ binh hộ tống Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan xe ngựa, mang theo đặc thù tiết tấu rong ruổi.

Chẳng mấy chốc sẽ đến Trương Tấn nhà nhà cũ.

"Nương tử, một hồi ngươi tuyệt đối không nên khẩn trương a." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan nói: "Được."

Thẩm Lãng nói: "Ta biết ta rất đẹp trai, sẽ cho ngươi tạo thành tương đối lớn áp lực, nhưng là ngươi yên tâm, đơn thuần theo nhan giá trị bên trên ngươi vẫn là xứng với ta, ngươi tuyệt đối đừng tự thấy xấu hổ lại tầm thường, nhất định phải xuất ra ngươi đệ nhất mỹ nhân tư thế ra."

Mộc Lan lập tức nghiêng mặt qua một bên đi.

"Ngươi muốn thường xuyên đều ghi nhớ, ngươi là Huyền Vũ thành đệ nhất mỹ nhân, Nộ Giang quận đệ nhất mỹ nhân, Thiên Nam hành tỉnh đệ nhất mỹ nhân." Thẩm Lãng nặng nề nói.

Mộc Lan nói: "Đúng, ngươi yên tâm phu quân, ta nhất định cho ngươi chống đỡ bãi, sẽ không để cho ngươi ném đi mặt mũi."

"Cái này đúng rồi." Thẩm Lãng nói: "Ta nhất định phải làm cho ở đây tất cả nam nhân đều đố kỵ đến ói máu, bên cạnh ta có một cái xinh đẹp như vậy cao quý thê tử, dáng người còn bốc lửa như vậy, võ công còn cao như vậy, cứ việc ta còn chưa ngủ đến, nhưng là người khác không biết a."

Mộc Lan không thể nhịn được nữa, tay ngọc đặt ở Thẩm Lãng trên lưng. Nàng không đánh phu quân, không có nghĩa là không thể bóp.

Thẩm Lãng không dám di động thân thể, nhưng lại có thể thẳng tắp cái eo, hít một hơi, lập tức để cho mình eo thịt rời đi ngọc nữ ma trảo hai centimét.

"Về phần ta, mời nương tử yên tâm, nhất định nghiền ép ở đây tất cả nam nhân, để tất cả nữ nhân đều đố kỵ ngươi đến ánh mắt hận không thể nổ tung." Thẩm Lãng vỗ ngực nói.

Mộc Lan không muốn để ý đến hắn.

Nàng đời này không thích nhất chính là ganh đua so sánh, cũng cho tới bây giờ đều không cần ganh đua so sánh.

Nhưng là không có cách nào, gả cho như thế một cái yêu ganh đua so sánh nam nhân.

Tốt hư vinh dáng vẻ.

Thẩm Lãng bên kia, lại tiến vào nhân sinh cảm thán.

"Ai, nhân sinh chính là một cái ganh đua so sánh quá trình a, ở bên trong thời điểm, muốn so cái khác côn trùng cường tráng bơi đến nhanh, như thế mới có cơ hội biến thành người, bằng không mãi mãi cũng chỉ là một cái nòng nọc."

"Sinh ra về sau, muốn so những hài tử khác thông minh xinh đẹp."

"Sau khi lớn lên lại muốn so với người khác đẹp trai, so người khác ưu tú."

"Sau trưởng thành, lại muốn so với ai trượng phu kiếm tiền nhiều, so với ai khác thê tử xinh đẹp nóng bỏng, so với ai khác hài tử thông minh lanh lợi."

"Cao tuổi về sau, lại muốn so với ai hài tử càng tiền đồ càng hiếu thuận."

"Con người khi còn sống đều ở ganh đua so sánh, đời đời con cháu, không thiếu thốn."

"Người nếu không có cảm giác ưu việt, là sống không đi xuống, cho nên người đều thích cùng so với mình lẫn vào chênh lệch người ngu cùng một chỗ."

Mộc Lan lúc này quay đầu nhìn về Thẩm Lãng nhìn lại.

Hắn cái này phu quân chính là như vậy, nhìn rõ tình đời, thô tục phong nhã.

Nàng không khỏi ôn nhu nói: "Phu quân, mọi thứ cũng không cần thấy quá lộ, hồ đồ một chút tương đối vui vẻ."

Thẩm Lãng xoay đầu lại nói: "Ta rất vui vẻ a! Bởi vì ta cùng người khác ganh đua so sánh liền không có thua qua, ta mãi mãi cũng ở thắng a, mặc kệ so cái gì ta đều thắng a, ta thích nhất ganh đua so sánh, ha ha ha ha!"

Mộc Lan nghiêng đầu đi, triệt để không để ý tới hắn.

Phía ngoài Kim Hối nhịn không được, nói: "Cô gia, luận võ công ngươi cũng thắng sao?"

"Thắng a, đương nhiên thắng." Thẩm Lãng nói: "Nương tử của ta lợi hại như vậy, vợ chồng chúng ta một khối, nương tử võ công chính là ta võ công a."

Lập tức, bên ngoài khống chế xe ngựa Kim Hối cảm thấy mình có chút không thể thở nổi.

Bởi vì trong không khí đều phảng phất tràn ngập vô biên rối loạn tức giận, hô hấp một cái đều sẽ đốt bị thương phổi a.

Thật ra Mộc Lan cùng Kim Hối lúc này nhưng trong lòng tràn đầy lòng tin.

Có dạng này cô gia, buổi tối hôm nay trận này ác chiến, nói không chừng hắn thật sự có thể nghiền ép toàn trường.

Thời khắc này Thẩm Lãng, thật toàn thân đều tràn đầy sức chiến đấu.

Nhưng là hắn hoàn toàn không có cả người vào hang hổ khẩn trương cảm giác, ngược lại tràn đầy chờ mong.

Có một loại cá mập bơi vào hồ nước, sắp đại khai sát giới cảm giác.

"Còn có ba phút tiến vào chiến trường.

"Ba phút"

"Hai phút."

"Một phút!"

Thẩm Lãng xa ngựa dừng lại.

Đến tổ chức tiệc cưới Trương gia nhà cũ.

Chiến trường đã đến!

. . .

Thẩm Lãng cơ hồ là tới trễ nhất một cái.

Cơ hồ a!

Bởi vì còn có ba người so với hắn càng thêm sẽ trang bức, muốn áp trục mới đến.

Nhưng lúc này trong sân, đã khách khứa như mây.

Nộ Giang quận, Dương Vũ quận cực kỳ xung quanh tất cả quyền quý gia quyến, cơ hồ một mẻ hốt gọn.

Liễu Vô Nham thành chủ, đều chỉ có thể phai mờ tại trong mọi người.

"Huyền Vũ phủ Bá tước tiểu thư Kim Mộc Lan, cô gia Thẩm Lãng đến!"

Xe ngựa vừa mới đến đại môn, lập tức liền có người hô.

Thẩm Lãng nháy mắt cảnh giác.

Trong này có âm mưu.

Bởi vì gọi tên người lại đem hắn Thẩm Lãng danh tự cũng gia nhập vào, cái này cực kỳ không bình thường.

Dựa theo đạo lý, Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên đều vô cùng căm thù Thẩm Lãng, nhất định sẽ liều mạng chà đạp hắn tôn nghiêm, cho nên gọi tên thời điểm hoặc là chỉ hô Kim Mộc Lan danh tự, coi như tăng thêm Thẩm Lãng, cũng nhất định sẽ cường điệu cường điệu người ở rể hai chữ.

Nhưng là, bọn hắn không có làm như vậy, như có như không nâng lên Thẩm Lãng thân phận, cái này nhất định có âm mưu.

Không thể không nói, Thẩm Lãng tâm thật là như là lông tóc tinh tế sắc bén a.

Vừa mới hô lên hắn cùng Kim Mộc Lan danh tự thời điểm, trong sân tất cả hàn huyên, tất cả bắt chuyện toàn bộ kết thúc.

Ánh mắt mọi người, đều hướng phía Thẩm Lãng hai người nhìn lại.

Dĩ nhiên không phải bởi vì hắn đẹp trai, mà là bởi vì hắn quá có tiếng.

Mà lại có mặt lễ đính hôn tân khách trong lòng đều rõ ràng, đây là vây công Huyền Vũ phủ Bá tước khúc nhạc dạo.

Thẩm Lãng nắm Mộc Lan tay, đi xuống lập tức xe, hưởng thụ vạn chúng chú mục cảm giác.

Mà liền tại lúc này!

Nhất đại sóng địch nhân nhanh chóng mà tới!

. . .

Một cái sóng cả mãnh liệt nữ nhân vọt thẳng tới, cản trước mặt Thẩm Lãng.

Nữ nhân này phi thường thấp kém diễm tục, phi thường giá rẻ dung mạo.

Theo trang phục của nàng, cử chỉ đều có thể để người rõ ràng phân biệt ra thân phận của nàng.

Kỹ nữ, vượt qua ba mươi tuổi.

Hơn nữa còn là loại kia rất cấp thấp cái chủng loại kia, bao đêm giá tiền nhiều nhất không cao hơn nửa cái ngân tệ.

"Lang quân, nô gia rốt cuộc tìm được ngươi a." Cái này kỹ nữ ngạc nhiên nhìn qua Thẩm Lãng, lớn tiếng nói: "Mấy ngày trước đây ở Lan Sơn thành, ngài cùng nô gia ân ái triền miên, song túc song phi, thật là làm cho nô gia cả một đời đều quên không được."

Câu nói này tin tức là, Thẩm Lãng ở Lan Sơn thành hiệp kỹ, hơn nữa còn là bực này thấp hèn mặt hàng.

Thẩm Lãng đứng tại chỗ, nhìn xem nàng biểu diễn.

Cái kia kỹ nữ nói: "Thẩm lang, ngươi còn nói ta ở trên giường so ngươi nương tử mạnh hơn nhiều, nói nàng chính là một khối cá chết đầu gỗ đồng dạng không có nửa điểm phản ứng, ta lại làm cho ngươi dục sinh dục tử. Còn nói ngươi cùng nương tử cùng giường nhưng nghĩ về người khác, trong nội tâm nàng không chừng có đàn ông khác, cho ngươi đeo nón xanh."

Thẩm Lãng con mắt co rụt lại, Mộc Lan trong mắt đẹp có một chút điểm lửa giận.

Cái kia kỹ nữ nói: "Thẩm lang ngươi đã đáp ứng ta, muốn đem ta tiếp vào Huyền Vũ thành, coi như ngoại thất nuôi, ngươi còn đem tín vật thiếp thân tặng cho ta."

Dứt lời, cái này kỹ nữ giơ lên một cái trường mệnh khóa, phía trên in một cái Lãng chữ.

Không sai, cái này thật đúng là Thẩm Lãng theo nhỏ thiếp thân đeo trường mệnh khóa, phụ thân tự tay cho hắn chế tạo.

Về sau cái này trường mệnh khóa cần phải rơi vào Từ gia.

"Thẩm lang, chúng ta nhiều ngày như vậy, ngươi làm sao cũng không sang tiếp ta a?" Kỹ nữ ai oán nói.

Thẩm Lãng nhíu mày.

"Thẩm lang, ngươi thật đúng là một cái đàn ông phụ lòng a." Kỹ nữ u nhiên muốn khóc nói: "Ngày đó ngươi thật không nên cùng Kim Mộc Thông cùng một chỗ chà đạp ta, làm hại ta ba ngày đều dậy không nổi a."

Cái này tương đối buồn nôn.

Ở đây tất cả mọi người, coi như biểu diễn, cũng phải diễn xuất một cỗ buồn nôn cảm giác chán ghét.

"Thẩm lang mặc dù ngươi như thế anh tuấn bất phàm, tài năng xuất chúng, nhưng là. . . Ngươi cũng phải trả nợ đêm hôm đó qua đêm phí a, chơi gái cuối cùng phải trả tiền a, ngươi đêm hôm đó chẳng những ăn ta một tô mì, còn giày xéo ta bảy lần, ngày thứ hai ta đến kinh nguyệt ngươi cũng không buông tha, đây là muốn thêm tiền."

Cái này càng buồn nôn hơn, cơ hồ khiến người buồn nôn.

Để người cảm thấy Thẩm Lãng hèn mọn thấp hèn, đi tìm như thế dung tục không chịu nổi thấp kém kỹ nữ, ngay cả nàng tới kinh nguyệt còn không buông tha, quả thực là một cái buồn nôn tới vô cùng cầm thú.

Càng hạ lưu chính là, hắn còn không trả tiền.

Từ Quang Doãn cho Thẩm Lãng lễ gặp mặt này, liền xem như buổi tối hôm nay vây công hắn khai vị phân?

Phi thường hạ lưu vô sỉ, mà lại quả nhiên không có điểm mấu chốt liêm sỉ a.

Chiêu này không thể gây tổn thương cho người, nhưng lại có thể làm người buồn nôn.

Liền phảng phất giẫm lên cứt chó, bỏ cũng không xong.

Mà lại cơ hồ là vô giải.

Thẩm Lãng bất kể thế nào đối phó, đều là sai, đều rửa không sạch sẽ.

Từ Quang Doãn đây cũng là lấy đạo của người trả lại cho người.

Trước đó Thẩm Lãng viết sách vu oan Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên thanh danh, không sai biệt lắm chính là cùng một cái chiêu số.

Chỉ bất quá Thẩm Lãng tương đối cao nhã một chút, dùng một bản tạo nghệ phi thường cao kinh điển danh tiếng đem loại này giội nước bẩn hành vi ngụy trang.

Đám người không khỏi tràn đầy phấn khởi, nhìn Thẩm Lãng ứng đối ra sao cái này buồn nôn tới vô cùng thấp hèn chiêu số.

Thật là cơ hồ khó giải a.

Thẩm Lãng hướng phía bên trên Kim Hối phân phó vài câu.

"Vâng." Kim Hối lập tức quay người rời đi.

Cái kia kỹ nữ nhìn thấy Thẩm Lãng quả nhiên không có biện pháp, trong lòng lập tức càng thêm đắc ý.

Số tiền kia xem như kiếm ổn thỏa.

Thế là, nàng biểu hiện càng thêm quá mức, trực tiếp liền muốn nhào tới ôm lấy Thẩm Lãng đùi.

"Lang quân a, ngươi chừng nào thì tiếp ta qua cửa a? Ngươi chừng nào thì đem đêm hôm đó qua đêm phí giao đi a?"

Thẩm Lãng không có nổi giận, ngược lại cùng sắc mặt vui mừng, thanh âm ôn nhu nói: "Vị tỷ tỷ này, ta đêm hôm đó thiếu ngươi bao nhiêu qua đêm phí a?"

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh ngạc.

Thẩm Lãng ngươi đây là cái gì sáo lộ a?

Ngươi ngược lại chính mình thừa nhận, đem cái này một thùng nước bẩn tưới vào trên đầu mình?

Cái kia kỹ nữ nói: "Ngươi cùng Kim Mộc Thông hai người, chơi ta mười ba lần, tăng thêm đến thời kỳ kinh nguyệt, tổng cộng năm cái ngân tệ."

"Năm cái ngân tệ đúng không?" Thẩm Lãng càng ôn nhu nói: "Vậy ta cho ngươi mười cái kim tệ, có được hay không?"

Sau đó, hắn móc ra mười cái kim tệ cho cái này kỹ nữ.

Kỹ nữ đại hỉ, nhận lấy số tiền kia.

Trong lòng nàng đối với Thẩm Lãng lập tức tràn đầy khinh thường cùng xem thường.

Vô dụng tiểu bạch kiểm, quả thật là cho rác rưởi. Ngươi cho rằng cho ta số tiền kia, ta sẽ đổi lời nói trả lại ngươi trong sạch?

Nằm mơ đi!

Bởi vì Từ gia sẽ cho ta càng nhiều tiền.

Thẩm Lãng nói: "Vị tỷ tỷ này, ngươi bình thường tiếp khách một lần giá tiền là bao nhiêu a?"

Kỹ nữ nói: "Nửa cái ngân tệ, nhưng là ngươi cùng Kim Mộc Thông là hai người, mà lại chơi đến ta thụ thương chảy máu, cho nên mới phải thêm tiền."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta cho ngươi mười cái kim tệ, tương đương với hai trăm cái ngân tệ, trừ đi thiếu ngươi năm cái ngân tệ, còn thừa lại một trăm chín mươi lăm, nói cách khác đầy đủ ngươi tiếp ba trăm chín mươi lần khách nhân đúng không?"

Thẩm Lãng thanh âm dần dần lạnh, ánh mắt cũng tràn ngập băng lãnh cười.

"Kim Hối, dẫn tới!" Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Lập tức, phủ Bá tước kỵ binh tướng hai mươi mấy cái tên ăn mày cùng kẻ lang thang dẫn vào.

Mỗi một lần yến hội, xung quanh chính là không bao giờ thiếu tên ăn mày cùng kẻ lang thang, bởi vì tiếp xuống sẽ có rất nhiều đồ ăn sẽ lãng phí, để tỏ lòng chủ nhân thiện tâm những thức ăn này đều sẽ bố thí ra ngoài.

Cho nên Thẩm Lãng một hồi quyết định đóng gói, không phải không nỡ đồ ăn, mà là sợ bảo bối nàng dâu nước bọt bị người khác ăn vào.

Những tên khất cái này kẻ lang thang toàn thân hôi thối, chí ít có mấy tháng không có tắm rửa, có còn mọc ra mụn lở loét.

Bọn hắn không dám nhìn ở đây đẹp như thiên tiên Kim Mộc Lan, nhưng là nhìn về phía cái kia kỹ nữ ánh mắt như là hỏa diễm mãnh liệt.

Thẩm Lãng hướng phía cái này hai mươi mấy cái tên ăn mày kẻ lang thang nói: "Chư vị đại ca, nữ nhân này các ngươi thích không?"

Những tên khất cái này cùng kẻ lang thang con mắt đều tái rồi.

Bọn hắn hiện tại đừng nói là nữ nhân, coi như nhìn thấy heo mẹ cũng cảm thấy là sáng con mắt a.

Huống chi trước mắt cái này kỹ nữ, quả thực chính là. . . Mỹ vị vô cùng lớn heo mập chân giò a.

"Thích, thích!"

"Tiểu nhân nằm mơ cũng không dám muốn nữ nhân như vậy."

Thẩm Lãng nói: "Hôm nay ta mời khách, mỗi người các ngươi có thể chơi mười lần!"

Lập tức, cái này hai mươi mấy cái kẻ lang thang cùng tên ăn mày hướng phía cái này kỹ nữ vọt tới.

Đưa nàng nở nang thân thể nâng lên, hướng phía bên ngoài đi đến.

Cái này kỹ nữ hồn phi phách tán.

Cái này. . . Đây là sẽ chết a.

Hai mươi mấy cái kẻ lang thang cùng tên ăn mày, thật sẽ đem nàng tươi sống chơi chết.

Nhất định sẽ chết, mà lại chết được rất thảm.

"Cứu mạng a, cứu mạng a. . ." Kỹ nữ thê lương thét lên.

Nhưng mà, Huyền Vũ phủ Bá tước võ sĩ xếp thành một bức tường người, ai cũng cứu không được nàng.

Thẩm Lãng nói: "Ta đã trả tiền, ngươi liền muốn tiếp khách a, thiên kinh địa nghĩa."

Cái này kỹ nữ dọa đến toàn thân run rẩy, cơ hồ cứt đái cùng ra.

"Từ quản gia, cứu mạng a, ta là vì ngươi làm việc mới đi vu oan Thẩm Lãng công tử, cứu mạng a. . ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 93: Thẩm Lãng Ko! Đẫm Máu 1 Màn! Thoải Mái

Từ Trạch quản gia là buổi tối hôm nay lễ đính hôn chủ lực.

Lễ đính hôn mặc dù là ở Trương Tấn gia lão trạch tiến hành, nhưng là một phần sức người sức của, toàn bộ là Từ gia cung cấp.

Cái này Từ quản gia lúc này vốn hẳn nên ở phía sau trù loay hoay đau chân gót, nhưng hắn thực sự nhịn không được muốn nhìn ra Thẩm Lãng không may.

Cho nên nguyên bản tiếp khách không có hắn sự tình gì, hắn cũng đi theo bên ngoài liếm láp mặt đón khách, mà lại chuyên môn chọn loại kia địa vị không cao khách nhân đón vào.

Sau đó, hắn khóe mắt từ đầu đến cuối liếc qua Thẩm Lãng bên này.

Hắn cùng Thẩm Lãng xem như không oán không cừu, mà lại cũng không phải bởi vì chủ nhục thần tử.

Chủ yếu là bởi vì Thẩm Lãng trước đó ở Từ gia ở rể thời điểm, hoàn toàn là một cái kẻ ngu thêm rác rưởi.

Từ gia mỗi ngày thị trường chính là ăn cơm, đi ngủ, giẫm Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng hoàn toàn ở vào xem thường liên cấp thấp nhất, Từ quản gia bình quân hai ba ngày không giẫm Thẩm Lãng một lần liền toàn thân khó chịu.

Hiện tại ngươi Thẩm Lãng vậy mà phát đạt, bay lên đầu cành thay đổi Phượng Hoàng.

Cái này, này làm sao có thể?

Ngươi phát đạt, ta về sau gặp mặt còn thế nào giẫm ngươi a.

Mà lại như ngươi loại này hầm cầu mặt hàng đều có thể phát đạt, rất khiêu chiến nhân sinh của ta xem a. Ngươi Thẩm Lãng loại này rác rưởi, vốn là cần phải ở hầm cầu bên trong bị người ta giẫm lên đi ị cả một đời, tại sao có thể bỗng nhiên phát đạt?

Đều nói mâu thuẫn là cừu hận căn nguyên, thật ra thì đố kỵ mới là!

Lúc này, nhìn thấy Thẩm Lãng bị cái này cấp thấp kỹ nữ vu oan giội nước bẩn, Từ quản gia thật là cao hứng, sảng khoái a.

Tâm lý hận không thể hô lớn: Việc này là ta làm, ta làm

Nhưng mà Thẩm Lãng một chiêu tác phẩm của thần, trực tiếp để tình hình nghịch chuyển, cái này kỹ nữ vậy mà cắn một cái trúng hắn Từ quản gia.

Lập tức, Từ quản gia biến sắc, nổi giận nói: "Từ đâu tới thấp hèn kỹ nữ, ăn nói linh tinh. Ngươi vu oan Thẩm Lãng, cùng ta không có bất cứ quan hệ nào. Ta đường đường Từ Trạch quản gia, làm sao có thể nhận biết ngươi bực này mặt hàng?"

"Ta nhổ vào!" Cái kia kỹ nữ nổi giận nói: "Nhị cẩu tử hai mươi năm trước ngươi cái gì mặt hàng, mọi người một cái làng ta có thể không biết sao? Năm đó ngươi nhìn lén ta đi nhà xí đi ị, quên sao?"

Thẩm Lãng vung tay lên, đặc sắc như vậy cố sự, muốn để nàng nói tiếp.

Mấy cái kia tên ăn mày cùng kẻ lang thang cứ việc không tình nguyện, nhưng vẫn là đứng vững, nhưng vẫn như cũ đem cái kia kỹ nữ nhấc ở trên không trung hạ tay.

Từ quản gia lạnh giọng nói: "Hôm nay ta chủ gia ngày đại hỉ, ta không cùng ngươi bực này hạ lưu nữ nhân tính toán."

Dứt lời, Từ quản gia muốn đi.

Cái kia kỹ nữ dọa sợ, thét to: "Nhị cẩu tử, ngươi không thể đi, ngươi không thể đi. Rõ ràng là ngươi dùng tiền thuê ta đến vu oan Thẩm Lãng a, ngươi cho ta mười lăm kim tệ, nói sau khi chuyện thành công trả lại cho ta một bộ nhà."

"Thẩm Lãng công tử, ta là bị buộc a, bị buộc a. . ."

"Đều là cái này nhị cẩu tử, hai mươi năm trước hắn trong thôn liền nhìn lén ta đi ngoài, về sau vào thành cửa hàng làm học đồ phát đạt. Mấy ngày trước đây chuyên môn tìm tới ta, để ta hướng trên người ngươi giội nước bẩn, còn mượn cơ hội ngủ ta năm lần, trước bốn lần dậy không nổi chỉ là tuỳ tiện cọ cọ."

Lời này mới ra, đám người không khỏi hướng Từ quản gia nhìn lại.

Ngươi tốt xấu cũng là người có mặt mũi, khẩu vị vậy mà như thế. . . Đặc biệt.

Đều là hồi nhỏ hồi ức hại chết người a, năm đó cái này kỹ nữ trong thôn thế nhưng là hoa một đóa a.

Bên trong giữ kín một khi phát đạt về sau, nội tâm đối với trong thôn đại tẩu Điền Quế Hoa còn có một tia thiếu niên mơ màng đâu.

Thẩm Lãng hướng phía kỹ nữ nói: "Nói như vậy, ta không có đi ngủ qua ngươi?"

"Không có, không có. . ." Cái kia kỹ nữ nói: "Ta cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua Thẩm công tử, là Từ quản gia dùng tiền thuê ta đến hại ngươi. Hắn vốn đang nói thêm tiền để ta thừa nhận chính mình có hoa mai, còn đem ngươi nhiễm lên, ta không có đáp ứng."

Trời ạ, cái này ác độc a.

Hoa mai chính là sùi mào gà, ở cái thế giới này thế nhưng là trị không được bệnh đường sinh dục.

Nói Thẩm Lãng khẩu vị nặng đi chơi loại này thấp hèn kỹ nữ, người khác chỉ là xem thường một phen, nói hắn thân nhiễm hoa mai, cái kia danh tiếng liền triệt để hủy,

Đi tới chỗ nào đều như là hình người kịch độc để người buồn nôn sợ hãi.

"Người tới, đem tiện nhân này cho ta đuổi đi ra." Từ quản gia quát lớn, sau đó hắn liền muốn hướng trong sân chạy.

"Dừng lại!" Thẩm Lãng nói.

Từ quản gia cười lạnh nói: "Thẩm cô gia, ngươi mặc dù là phủ Bá tước người ở rể, nhưng còn không quản được ta Từ gia trên đầu đi. Ngươi như vậy tư thái, cẩn thận người khác thấy được sẽ nói Huyền Vũ phủ Bá tước thật là ương ngạnh, không hổ là Huyền Vũ thành chủ nhân a."

Nhị cẩu tử ngươi có thể a, chỉ là một cái thương nhân quản sự, vậy mà đều học được chính trị công kích a.

Ngươi đây là nói ta Huyền Vũ phủ Bá tước chà đạp hành chính sao?

Dứt lời vị này Từ quản gia quay người rời đi.

Ngươi Thẩm Lãng ngươi phủ Bá tước cô gia lại như thế nào? Ta phái người vu oan ngươi, cho ngươi trên người giội nước bẩn lại như thế nào?

Ngươi có thể làm gì được ta sao?

Ngươi có thể thương ta một cọng tóc gáy sao?

Ăn cơm đi ngủ giẫm Thẩm Lãng, không nghĩ tới a, lúc này lại còn có thể chơi.

Ngươi Thẩm Lãng trở thành phủ Bá tước cô gia, vẫn là để ta không công giẫm.

Thẩm Lãng lại nói: "Dừng lại nha. . ."

Từ quản gia quay người, nhàn nhạt nói: "Thẩm cô gia, không nói đến đây là tiện nhân này ở nói vớ nói vẩn, lại nói loại án này là muốn do phủ thành chủ thẩm lý, ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước không có quyền chấp pháp."

"Nói đến lại ngay thẳng một cái, ngươi Thẩm Lãng cô gia không làm gì được ta, cáo từ!"

Cái này Từ quản gia còn nói đến thật không có sai.

Phủ Bá tước là không có quyền vị này Từ quản gia, cần phải phủ thành chủ thẩm án bắt người, nhưng Liễu Vô Nham cùng Từ gia hoàn toàn là quan hệ mật thiết.

Ở đây tất cả mọi người nhìn xem Thẩm Lãng.

Ngươi Thẩm Lãng nếu là ngay cả một cái Từ quản gia đều diệt không xong, vậy hôm nay ban đêm ngươi ngay cả một trận chiến tư cách cũng không có.

Trực tiếp chính là một cái ổ vô dụng.

Cái kia Từ quản gia thấy tới, trong lòng càng thêm đắc ý.

Biểu diễn của hắn muốn càng thêm tăng vọt, vốn là vội vã muốn chạy đi, nhưng bây giờ lại phảng phất động tác chậm, từng chút từng chút hướng trong sân chuyển lấy đi, vừa đi vừa quay đầu lại.

Chính là muốn làm cho tất cả mọi người nhìn thấy, Thẩm Lãng không làm gì được ta chỉ là một cái thương nhân quản gia.

Cẩu tặc Thẩm Lãng có thể làm gì được ta? Có thể làm gì được ta a?

Ta Từ quản gia chính là như thế trung thành, chính là như vậy liều mạng làm việc cho chủ nhân đánh Thẩm Lãng mặt.

Phủ Bá tước không có quyền chấp pháp, không có quyền chấp pháp.

Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên cũng không ra, trốn ở phía sau viện xem kịch.

Thẩm Lãng thở dài một tiếng nói: "Nương tử, nơi này thật nhiều người xấu, bọn hắn buổi tối hôm nay muốn hại ta, ta rất sợ hãi, chúng ta về nhà đi!"

Mộc Lan nói: "Tốt, chúng ta về nhà."

Sau đó, Thẩm Lãng nắm Mộc Lan tay xoay người rời đi.

Lập tức, Trương Tấn gấp.

Lúc này mới cái kia đến đó a.

Cái này chiêu thứ nhất giội nước bẩn chỉ là khai vị phân a, chỉ là ác tâm một phen Thẩm Lãng mà thôi.

Sau đó, còn có đối phó Thẩm Lãng trí mạng sát chiêu đâu, còn có đối với Huyền Vũ phủ Bá tước trí mạng sát chiêu đâu.

Thẩm Lãng hiện tại nếu là đi, cố nhiên lưu lại một cái uất ức thanh danh, nhưng là lông tóc không hư hại a.

Vây công Huyền Vũ phủ Bá tước diễn thử, tuyệt đối không thể như thế đầu voi đuôi chuột kết thúc a.

Phế đi như thế lớn tâm lực bố cục, tuyệt không thể phí công nhọc sức a.

Lập tức, Trương Tấn đi ra, cười to nói: "Kim tiểu thư, Thẩm công tử, yến hội còn chưa có bắt đầu, vì sao như vậy vội vã đi a?"

Thẩm Lãng nói: "Bên trong có người muốn hại ta, tốt xấu."

Trương Tấn nói: "Cái kia Thẩm công tử như thế nào mới có thể không đi đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đem hắn hai chân đánh gãy, ta liền không đi."

Thẩm Lãng một chỉ Từ quản gia.

"Nằm mơ." Từ quản gia trong lòng cười lạnh nói, ta là Từ gia chủ tâm phúc, muốn để Trương Tấn đại nhân đánh gãy hai chân của ta, làm sao có thể?

Nhưng mà, tiếp xuống hắn sợ hãi phát hiện, Trương Tấn vậy mà thật ở trầm ngâm do dự.

Từ gia chủ chạy vội mà ra, thấp giọng quát nói: "Còn ở lại đây làm cái gì, đi nhanh lên."

Từ quản gia hóp lưng lại như mèo, lập tức liền phải bay nhanh chạy đi.

Mà Thẩm Lãng càng nhanh, trực tiếp đi ra, leo lên xe ngựa sẽ phải về nhà.

Trương Tấn biến sắc, Thẩm Lãng tuyệt không thể đi, buổi tối hôm nay vây công Huyền Vũ phủ Bá tước diễn thử tuyệt không thể phí công nhọc sức.

Bằng không phụ thân sẽ cỡ nào thất vọng.

Vì cho Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ phủ Bá tước một kích trí mạng, đánh đổi một số thứ đều là đáng giá, huống chi chỉ là không quan trọng một cái Từ gia quản sự.

Trương Tấn lập tức biến sắc, lạnh giọng nói: "Từ quản gia, là ai đưa cho ngươi lá gan, vậy mà thu mua một cái kỹ nữ đi vu oan phủ Bá tước cô gia Thẩm công tử? Quả thực không biết sống chết, có ai không, đem hắn bắt lại cho ta."

Lập tức, hai cái võ sĩ tiến lên, bỗng nhiên bắt lấy Từ quản gia.

Từ Quang Doãn sắc mặt kịch biến, tiến lên phía trước nói: "Hiền tế. . ."

Trương Tấn vung tay lên, lạnh giọng nói: "Hôm nay là ta đính hôn lễ, lại có hạ nhân bởi vì tư oán mà làm ra không chịu được như thế sự tình, như không trừng trị, như thế nào dương gia phong? Như thế nào hướng ở đây tân khách bàn giao? Về sau ai còn đến dám ăn ta Trương Tấn rượu mừng?"

"Đem vị này Từ quản gia đè xuống đất, đánh gãy hai chân!"

Lập tức, vị này Từ quản gia bỗng nhiên bị đè xuống đất.

Quan niệm cuộc sống của hắn, nháy mắt hỏng mất.

Ta. . . Ta. . .

Trương Tấn đại nhân, ta là đang vì ngươi làm việc a.

Làm sao muốn đánh gãy chân của ta a?

Lại có người chủ nhân kia giết chính mình chó, lột da ăn thịt a.

Một cái võ sĩ giơ lên cao cao mộc trượng, liền phải đặt xuống đi.

"Chậm rãi. . ." Thẩm Lãng nói.

Trương Tấn nói: "Thẩm công tử, ngươi lại muốn như thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Không nhọc các ngươi phí sức, ta tự mình tới, chính mình tới. . ."

Đón lấy, thẩm lang lại nói: "Đem cái kia kỹ nữ cũng mang tới, cùng Từ quản gia bày ở cùng một chỗ, mọi người dù sao cùng thôn a."

Lập tức, cái kia kỹ nữ bị theo một trận kẻ lang thang cùng tên ăn mày trong tay cứu lại, bị đè xuống đất cùng Từ quản gia song song.

"Liễu Vô Nham thành chủ, một cái thấp hèn kỹ nữ liên quan vu cáo vu oan quý tộc , dựa theo Việt quốc luật pháp, cần phải làm gì trừng trị a?" Thẩm Lãng hỏi.

Liễu Vô Nham không nghĩ mở miệng, nhưng không mở miệng không được.

"Giao cho thụ hại quý tộc trừng trị."

Việt quốc pháp luật đối với bình dân vẫn tương đối bảo hộ, nhưng đối với thấp kém đặc thù đám người, trên cơ bản liền không có quá coi nhân mạng là thành một chuyện.

Thẩm Lãng ngồi xổm ở cái kia kỹ nữ trước mặt, nhàn nhạt nói: "Con người của ta đối với nữ nhân ít nhiều có chút tha thứ, cho nên ta cũng không thể nhìn xem ngươi bị mười mấy cái tên ăn mày cùng kẻ lang thang chà đạp đến chết."

Thẩm Lãng hạ lệnh Kim Hối nói: "Đánh! Đừng đánh chết, đánh cho tàn phế tứ chi của nàng liền có thể!"

"Vâng." Kim Hối nói.

Thế là, Thẩm Lãng giơ lên cao cao mộc trượng, nhìn qua Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên, còn có Liễu Vô Nham nói: "Là các ngươi để ta đánh a, ta đây không tính là trái với luật pháp đi?"

Trương Tấn gương mặt giật mạnh.

"Ta thật đánh nha. . ."

"Ta thật đánh nha. . ."

Bên trên người trên mặt co quắp một trận, con mẹ nó ngươi mau đánh đi, đừng nói nhảm.

Thẩm Lãng nhặt lên hai khối cục gạch, đệm ở Từ quản gia trên đùi, hình thành một cái điểm tựa.

"Ngoan, đừng nhúc nhích!"

Sau đó.

Thẩm Lãng bỗng nhiên một trượng xuống dưới, đã dùng hết hắn trong mộng ăn nàng dâu sữa khí lực.

"Răng rắc. . ."

Từ quản gia hai đầu xương đùi, sống sờ sờ bị đánh gãy!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 94: Bức Vương Chi Vương Thẩm Lãng! Từ Thiên Thiên Bị Đánh Choáng Váng

"A. . ."

Xương đùi đứt gãy Từ quản gia phát ra vô cùng thê lương bi thảm.

"A. . ."

Nhưng không nghĩ tới đánh người Thẩm Lãng cũng phát ra một trận kêu thảm.

Đám người không khỏi kinh ngạc.

Ngươi, ngươi lại muốn làm cái gì yêu a?

Thẩm Lãng mặt mũi đau đớn, vịn sau lưng nói: "Nương tử nhanh, mau tới đây."

"Ta dùng quá sức vọt đến eo, đau quá đau quá."

Thẩm Lãng thật không phải là đang giả vờ, mà là thật xoay eo, nước mắt đều đau ra.

Lập tức, mọi người tại đây không cách nào nhìn thẳng.

Nhất là trên đất Từ quản gia, trong lòng chỉ có vài cái chữ to.

Thẩm Lãng, Ta xxx chết ngươi!

Bắp đùi của ta đều bị đánh gãy a!

Mộc Lan tiến lên, nhẹ nhàng cho Thẩm Lãng phần eo xoa bóp.

Nương tử quả nhiên lợi hại.

Rất nhanh, Thẩm Lãng eo liền hết đau.

"Nương tử, ngươi thối lui đến bên cạnh xa một chút, cẩn thận bị một thân máu bắn tung tóe." Thẩm Lãng một bộ tàn nhẫn sát thủ giọng điệu.

Mộc Lan lui ra phía sau mấy bước.

Nàng có tâm chỉ điểm mình tiểu bạch kiểm phu quân cần phải ra sao dùng sức, như thế mới có thể tránh miễn lại đau cái eo.

Nhưng là ngẫm lại vẫn là không phá hư phu quân trang bức, bằng không hắn có thể cho ngươi bực bội ba ngày.

Cùng lắm thì, một hồi lại đến đi cho hắn xoa bóp tốt.

Sau đó, Thẩm Lãng lại giơ lên gậy gỗ, hướng phía Từ quản gia hai chân hung hăng đập xuống.

"Ba ba ba ba. . ."

Mỗi một cái, đều đã dùng hết tất cả khí lực.

Mỗi một lần, Từ quản gia đều phát ra vô cùng kêu thê lương thảm thiết.

Máu tươi bắn mạnh, nhuộm đỏ mặt đất.

Chỉ chốc lát sau, Thẩm Lãng liền thở hồng hộc, đầu đầy mồ hôi.

Bà nội, đây là ai a, đem cái này gậy gỗ làm được nặng như vậy

a.

Có thể mệt chết ta.

Mà Từ quản gia thì là trực tiếp cứt đái cùng ra.

Đừng nhìn Thẩm Lãng không có khí lực, nhưng là đánh người là thật hung ác, mà lại cực kỳ chuẩn.

Từ quản gia hai cái đùi xương, trực tiếp bị đánh gãy trở thành bốn năm đoạn, ở cái thế giới này trên cơ bản đã không có nối lại khả năng.

Từ Quang Doãn sắc mặt đã trắng bệch, phảng phất muốn ngưng kết thành băng, đây chính là hắn dùng vài chục năm tâm phúc a.

Thẩm Lãng thở hồng hộc ngồi xổm xuống, hỏi: "Nhị cẩu tử, rất đau phải không?"

Đương nhiên đau nhức, cơ hồ thân ở Địa Ngục, để người hối hận sống trên thế giới này.

Từ quản gia yết hầu đã khàn khàn, bởi vì gào thét quá lợi hại trực tiếp xé rách.

Con mắt đều đầy máu.

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Nhị cẩu tử ngươi yên tâm, rất nhanh liền không đau, rất nhanh liền không đau."

Thẩm Lãng lại một lần nữa đứng lên, vung lên gậy gỗ, hướng phía Từ quản gia thắt lưng bỗng nhiên nện xuống.

"Răng rắc. . ."

Chuyện kỳ diệu phát sinh.

Từ quản gia thật không đau, mà lại phần eo trở xuống vậy mà không có một chút điểm cảm giác.

Bởi vì, xương sống của hắn bị đánh gãy.

"A. . . A. . . A. . ." Hắn rất nhanh minh bạch xảy ra chuyện gì, lập tức phát ra trước nay chưa từng có kêu thảm.

Toàn trường mọi người sắc mặt trắng bệch, có chút một trận run rẩy.

Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này thật mẹ hắn lòng dạ ác độc a. Nhưng Thẩm Lãng cảm thấy mình đã đủ nhân từ, không cắt đứt Từ quản gia xương cổ, bằng không hắn liền có thể cổ trở xuống cắt.

"Tốt, trừng phạt đã kết thúc." Thẩm Lãng nói: "Từ gia chủ, tranh thủ thời gian, mau đem Từ quản gia mang đi."

Thẩm Lãng mặt mũi đồng tình nói: "Nhất định phải tìm tốt nhất đại phu trị thương cho hắn a, ta đánh hắn hoàn toàn là vì tốt cho hắn a, biết sai liền đổi vẫn là người tốt đúng không, ngươi nhất định phải tìm thầy thuốc chữa khỏi hắn a, bằng không ta sẽ không đành lòng."

Từ Quang Doãn toàn thân đều đang run rẩy, hai tay nắm đấm cơ hồ co giật.

Chữa khỏi? Còn chữa trị thật tốt sao?

Người này đã phế đi!

Trương Tấn nhíu mày, nói: "Người tới, đem Từ quản gia đưa đến Từ gia đi, tìm một cái đại phu hảo hảo cho hắn trị liệu."

Sau một lát,

Mấy cái võ sĩ tới, đem Từ quản gia cùng cái kia kỹ nữ kéo đi.

Đôi nam nữ này hiện tại thăng bằng, hai chân xương cốt đều bị đánh gãy mấy cắt.

"Người tới, đem đất này mặt rửa sạch sẽ." Trương Tấn nói.

Lập tức tới mấy cái nô bộc, dùng mấy thùng nước, đem toàn bộ vết máu trên mặt đất cùng cứt đái rửa đến sạch sẽ.

Ván đầu tiên giao thủ kết thúc.

Thẩm Lãng KO đối thủ toàn thắng.

. . .

Trương gia nhà cũ đính hôn lễ tiếp khách tiếp tục.

Hết thảy lại rực rỡ như mới.

Trương gia nhà cũ vẫn như cũ xa hoa truy lạc, đám người lại cười ý dạt dào, phảng phất vừa rồi hết thảy cái gì cũng không có phát sinh.

Oai hùng bất phàm Trương Tấn cùng diễm quang tứ xạ Từ Thiên Thiên đi ra.

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan dù sao đại biểu Huyền Vũ phủ Bá tước, chủ nhân đương nhiên muốn đích thân đến đây nghênh đón.

"Kim tiểu thư, Bá tước đại nhân có mạnh khỏe?" Từ Thiên Thiên ôn nhu hỏi.

Lúc này, trên mặt của nàng vậy mà không có bất kỳ cái gì địch ý, thật là thật thần kỳ a.

Nhưng mà thay trước kia, nàng ngay cả nói ra câu nói này tư cách đều không có, có thể thấy được tìm một cái ngưu bức lão công trọng yếu bao nhiêu?

"Phụ thân mạnh khỏe, đa tạ." Mộc Lan nói.

Bất quá hỏi sau thời điểm, Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên liền phảng phất đem Thẩm Lãng không để ý đến.

Thật giống như coi hắn là đứng tại Mộc Lan bên trên một đoàn không khí.

Thẩm Lãng cái này không vui, các ngươi đây là dùng p mắt thấy người, xem thường ta a.

Lập tức, Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Nương tử, ngươi mang tiền sao?"

Mộc Lan kinh ngạc, bảo bối này phu quân lại muốn làm cái gì yêu a?

Nhưng mà, Từ Thiên Thiên lại có một cỗ phi thường dự cảm không tốt.

"Không có." Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng từ trong ngực móc ra một túi kim tệ, đặt ở Từ Thiên Thiên trong tay, chân thành tha thiết ôn nhu nói: "Nam nhân tiền gì đều có thể thiếu, duy chỉ có gái không thể thiếu. Đây là ngươi ngủ cùng ta ba tháng qua đêm phí, ngươi đếm một chút!"

Thấy rõ ràng chưa?

Đây mới thật sự là lấy đạo của người trả lại cho người!

Lập tức!

Tất cả mọi người ngây người!

Mụ nội nó, tác phẩm của thần a!

Trước đó Từ gia giội nước bẩn một chiêu kia, ngươi không phải tìm một cái thấp hèn kỹ nữ vu khống ta Thẩm Lãng hiệp kỹ không trả tiền sao?

Hiện tại, ăn ý lên.

Nhưng mà vừa rồi cái kia một ván đã kết thúc a, cái kia kỹ nữ bị đánh cho tàn phế, Từ quản gia cũng đánh cho tàn phế.

Ván này ngươi Thẩm Lãng đã thắng a? Ngươi Thẩm Lãng cần phải hài lòng a.

Không nghĩ tới Thẩm gia cảm giác được mình bị lạnh nhạt, sinh lòng bất mãn.

Thế là, hắn lại tiện tay một bạt tai, hung hăng hướng phía Từ Thiên Thiên trên mặt quất tới.

Mấu chốt còn quất đến như thế tự nhiên, không có bất kỳ cái gì hương hỏa tức giận.

Từ gia ngươi trước đó phá nước bẩn chiêu số nhiều xấu hổ cứng nhắc a.

Ta Thẩm Lãng một đời bức vương, trang bức đánh mặt thật là hạ bút thành văn a!

Thẩm Lãng chân thành tha thiết nói: "Vừa rồi cái kia kỹ nữ một lần là nửa cái ngân tệ, Từ Thiên Thiên ngươi đẹp như vậy, giá cả tối thiểu lật gấp mười a. Chúng ta một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm, trước trước sau sau làm một trăm ngày vợ chồng, bình quân mỗi ngày hai lần, cộng lại 200 lần, chính là một ngàn cái ngân tệ, năm mươi kim tệ, ngươi đếm một chút nhìn có sai hay không?"

"Đúng rồi, một số thời khắc đụng phải ngươi ngày có kinh nguyệt, vẫn là phải thêm tiền đúng không? Phải thêm bao nhiêu tiền, ta viết một tấm phiếu nợ được không?"

Ngươi cái này tiểu nhân trả thù thật là không có chơi xong a, đây cũng không phải là từ sáng sớm đến tối, mà là từng giây từng phút.

Toàn trường tĩnh lặng, nhìn qua Thẩm Lãng đang điên cuồng đánh mặt.

Từ Thiên Thiên cảm giác chính mình thật giống như đi chân trần đứng tại nung đỏ than củi bên trên, cả người phảng phất đều muốn bị đốt cháy khét, muốn nhảy dựng lên.

Mà Trương Tấn cả người đều muốn tức nổ tung.

Nắm đấm nắm chặt, móng tay đâm vào trong lòng bàn tay chảy máu.

Hắn. . . Hắn thật sắp nhịn không được, muốn một quyền đem Thẩm Lãng đập chết.

Thẩm Lãng cực nhanh hướng Mộc Lan sau lưng vừa trốn.

Mặc dù hắn biết rõ, Trương Tấn không có khả năng đánh hắn, nhưng để phòng vạn nhất a.

Hắc, nương tử của ta võ công, chính là ta võ công.

Mộc Lan ngọc thủ nhẹ nhàng buông xuống, đặt ở đai lưng vị trí, nơi đó có một cây nhuyễn kiếm.

Nếu như Trương Tấn nếu là dám xuất thủ đánh Thẩm Lãng, nàng sẽ một kiếm cắt tới.

Bất quá. . .

Một giây sau, nàng một kiếm này muốn hướng phu quân của mình cắt qua đi.

Bởi vì cái này lưu manh vậy mà thừa cơ cọ mông của nàng, còn giả vờ một bộ vô tội không cẩn thận dáng vẻ.

Phu quân, ngươi đây là từ sáng sớm đến tối đều đang đùa lưu manh a.

Ban ngày hiện thực đùa nghịch lưu manh, ban đêm trong lúc ngủ mơ đùa nghịch lưu manh.

. . .

Trong chớp nhoáng này giao phong, phảng phất điện quang lôi hỏa.

Từ Thiên Thiên khuôn mặt nháy mắt đỏ bừng, ánh mắt tràn ngập lửa giận.

Trương Tấn toàn thân sát khí bắn ra, nắm đấm chảy máu.

Nhưng mà. . .

Vẻn vẹn ba giây đồng hồ về sau, hai người kia liền ép buộc chính mình bình tĩnh lại.

Bởi vì, hôm nay là bọn hắn lễ đính hôn.

Thẩm Lãng cái này hỗn đản có thể không chút kiêng kỵ vạch mặt, nhưng bọn hắn không thể.

"Hai vị mời đến." Từ Thiên Thiên nói.

Nàng còn muốn giả vờ như sự tình gì đều không có phát sinh đồng dạng, thậm chí Thẩm Lãng cho khoản này kim tệ cũng không thể trả lại.

Ngươi nếu là dám trả, Thẩm Lãng miệng bên trong còn không biết sẽ nói ra cỡ nào lời khó nghe.

Cái gì thổi tiêu đàn hát phải thêm tiền, cái gì nóc nhà kho củi phải thêm tiền.

"Một hồi đến cho Kim tiểu thư mời rượu." Từ Thiên Thiên nói, sau đó nhanh chóng đón lấy kế tiếp khách nhân, ở Thẩm Lãng trước mặt nàng một giây đồng hồ đều không muốn ở lâu.

Thẩm Lãng nắm Mộc Lan tay, hướng phía trong đại sảnh đi đến.

. . .

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan đến, phảng phất một cái tín hiệu, nói cho những đại nhân vật kia, các ngươi có thể ra sân.

Sau đó một cái ra trận, chính là quốc quân Chức Tạo phủ Ninh Bác Cừ đại nhân, đảm nhiệm Chức Tạo phủ cánh tay thứ ba.

Vị này chính là Từ gia áo cơm phụ mẫu a, chớ nhìn hắn chức quan mới Ngũ phẩm, nhưng ở Từ gia trong mắt lại cùng tổ tông đồng dạng.

Việt quốc quốc tính là Ninh, như vậy vị này Ninh Bác Cừ đại nhân cùng quốc quân có quan hệ hay không đâu?

Có một chút điểm, đại khái hai trăm năm trước là một nhà loại kia.

Vị này Ninh Bác Cừ đại nhân vừa đến, mọi người tại đây nhao nhao đứng dậy nghênh đón.

Mà Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan, đều ngồi không nhúc nhích.

Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên hai người, một trái một phải cung kính đem Ninh Bác Cừ đại nhân đưa đến thứ tư tôn quý vị trí bên trên.

Các ngươi hỏi Thẩm Lãng cùng Mộc Lan vị trí xếp hàng thứ mấy?

Thứ chín!

Coi như phía trước, nhưng tuyệt đối cùng Huyền Vũ phủ Bá tước địa vị không hợp.

Đây là tại công nhiên chèn ép chúng ta a, Thẩm Lãng cảm thấy mình không thể nhịn.

"Tấn Hải Bá tước phủ thế tử đến, phủ tổng đốc sứ giả đến."

Bên ngoài gọi tên người phảng phất điên cuồng, thanh âm trở nên càng ngừng ngắt sục sôi, phảng phất từ nội tâm phát ra vô hạn kính ngưỡng.

Lập tức, Trương Tấn, Từ Quang Doãn, Từ Thiên Thiên ba người chủ nhân đều trực tiếp đi đến cửa chính, đem hai cái quý khách đón vào.

Hai cái này quý khách sau khi đi vào, ở đây tất cả mọi người xoay người bái xuống dưới.

Phủ tổng đốc lần này phái tới sứ giả không phải Ngôn Vô Kỵ, mà là một người trẻ tuổi.

Người này tên gọi Chúc Vô Biên, Chúc Nhung đại nhân chất tử, Bình Nam đại tướng quân con trai, là một viên võ tướng, tiền đồ vô lượng.

Quả nhiên dáng dấp hùng tráng cao lớn, long hành hổ bộ.

Nhưng Thẩm Lãng chỉ nhìn hắn một chút, liền nhìn chằm chằm một người khác nhìn.

Người này, chính là trước mắt Huyền Vũ phủ Bá tước tử địch, Tấn Hải Bá tước phủ thế tử Đường Doãn.

Nhìn thấy hắn lần đầu tiên, Thẩm Lãng có một loại xúc động.

Muốn đánh chết Kim Mộc Thông.

Nhìn một cái, tất cả mọi người là phủ Bá tước thế tử, xem người ta bao nhiêu ngưu bức?

Ngươi Kim Mộc Thông nhiều phế vật?

Đường Doãn nào chỉ là ngưu bức a?

Vị này Tấn Hải Bá tước phủ thế tử ngạo khí, quả thực muốn đem vành nón đâm xuyên qua.

Hắn là dáng dấp rất đẹp trai, nhưng càng khiến người ta chú ý chính là hắn vênh váo hung hăng.

Hình dung như thế nào loại này ngạo khí?

Có một câu phi thường chuẩn xác.

Không có ý tứ, ta không phải nhằm vào ngươi. Ta nói là các vị đang ngồi đều là rác rưởi!

Mà vị này Đường Doãn thế tử trên mặt cùng trong mắt, thời thời khắc khắc đều đang viết một câu nói kia.

Ta ở xem thường tất cả mọi người!

Nhưng không biết vì sao, ngạo khí Trương Tấn, ở vênh váo hung hăng Đường Doãn trước mặt, biểu hiện phi thường khiêm tốn cung kính.

Chúc Vô Biên thân phận quá trâu đi.

Hắn bá phụ là Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc, phụ thân của hắn là Bình Nam đại tướng quân, nhưng là hắn vậy mà có chút rơi ở phía sau Đường Doãn nửa bước.

Mà tiến sĩ xuất thân Liễu Vô Nham thành chủ, vậy mà một bộ sùng bái ánh mắt nhìn qua cái này Đường Doãn.

Thẩm Lãng hỏi: "Nương tử, là ta đẹp trai, còn là hắn đẹp trai?"

Mộc Lan nói: "Ngươi đẹp trai."

Thẩm Lãng nói: "Vậy hắn dựa vào cái gì ngưu bức như vậy?"

Mộc Lan nói: "Hắn chẳng những là Tấn Hải Bá tước phủ thế tử, vẫn là văn võ song tiến sĩ, năm nay thi hội xếp hạng thứ ba, thi đình thứ tư."

Ngày!

Vậy thật đúng là ngưu bức ngất trời.

Khó trách một bộ chư vị đang ngồi đều là rác rưởi thần sắc.

Về phần Thẩm Lãng cái này nho nhỏ người ở rể ở trong mắt Đường Doãn, cũng chỉ là một cái tên cũng không xứng có người qua đường A.

Cái này để Thẩm Lãng rất khó chịu a.

Ngươi bày ra một bộ như thế điểu dáng vẻ, làm ta không tồn tại a? !

Huyền Vũ thành nội lại không thể có so ta Thẩm Lãng càng ngưu bức người.

Chương 95: Thẩm Gia Tính Toán Hoàn Toàn Sách! Lần Này Chết Cái Đại Nhân Vật!

Liễu Vô Nham thành chủ là tam giáp tiến sĩ, ở Đường Doãn trước mặt đương nhiên không thẳng lên được eo.

Cái này tương đương với XX sư phụ viện học sinh nhìn thấy Thanh Hoa sinh viên Bách Khoa đồng dạng, còn chưa có bắt đầu nói chuyện, thanh âm đều tranh thủ thời gian đặt ở trong cổ họng.

Ở đây có một phần ba người, nhao nhao tiến lên hướng Đường Doãn xoay người hành lễ.

Còn lại hai phần ba không phải là không muốn đi lên, mà là không có tư cách đi lên, chỉ có thể đứng tại nơi hẻo lánh, lộ ra nịnh nọt nụ cười.

"Niên huynh, quốc đô từ biệt đã mấy tháng, rất là tưởng niệm." Một người mặc áo vải thanh niên tài tuấn tiến lên, hướng phía Đường Doãn khom người cong xuống.

Đường Doãn lúc này mới chắp tay nói: "Lý huynh mạnh khỏe!"

Lại một đại nhân vật ra sân, kim khoa nhị giáp tiến sĩ, quan mới tiền nhiệm ngân y Tuần sát sứ.

Ngân y sứ giả cũng là Ngự Sử một loại, chẳng qua là thuộc về quốc quân một người đặc quyền Tuần sát cơ cấu. Về sau tân chính cải chế tổ chức này liền cùng Ngự Sử đài làm sát nhập, rất nhiều tuổi trẻ quan viên cũng tiến vào cái này uy danh hiển hách cơ cấu bên trong.

Thẩm Lãng nhận biết người này.

Huyền Vũ thành là chân chính học bá, Thẩm Lãng từ nhỏ đã nghe tên của hắn lớn lên, lỗ tai đều muốn mọc ra vết chai.

Lý Văn Chính!

Huyền Vũ thành kiêu ngạo, tất cả Huyền Vũ thành tuổi trẻ người đọc sách công địch.

Bởi vì lão sư đang đánh người thời điểm, bình thường sẽ nói một câu. Nhìn một cái Lý Văn Chính như thế nào thế nào? Các ngươi thật là gỗ mục không điêu khắc được.

Sau đó, ba ba ba ba! Thước liền đánh xuống tới.

Thẩm Lãng từ nhỏ đến lớn bị lão sư đánh qua tám trăm về trở lên, chín mươi phần trăm bị đánh trước đó, đều sẽ nghe được Lý Văn Chính ba chữ.

Cho nên trong ký ức của hắn, Lý Văn Chính chính là bị đánh tín hiệu.

Cứ việc Thẩm Lãng đã là Địa Cầu xuyên qua tới linh hồn, nhưng nhìn thấy người này về sau, thân thể của hắn vẫn là bản năng cảm giác được mãnh liệt khó chịu.

Vị này Lý Văn Chính, năm nay hai mươi tám tuổi, vừa bên trong nhị giáp tiến sĩ, cùng Đường Doãn là cùng một khoa.

Đừng vừa nghe đến hai mươi tám tuổi liền ghét bỏ người ta lớn tuổi.

Hai mươi tám tuổi đậu Tiến sĩ, đã rất đáng gờm rồi.

Luận Huyền Vũ thành nổi danh nhân vật, vị này Lý Văn Chính cùng Thẩm Lãng hoàn toàn là cùng một cái cấp bậc.

Chỉ bất quá Thẩm Lãng thanh danh phần lớn đều là mặt trái.

Não tàn trẻ đần độn, cơm chùa chi vương, đổ thần, bây giờ đại khái lại muốn tăng thêm một cái cấm thư đại lão.

Mà Lý Văn Chính ngoại hiệu chỉ có một cái.

Huyền Vũ thành kiêu ngạo!

Vĩ đại dường nào ánh sáng?

Hắn cùng Thẩm Lãng đều là xuất thân từ bình dân.

Thẩm Lãng tham mộ hư vinh, hết ăn lại nằm, chạy tới ăn bám.

Mà Lý Văn Chính thì chăm chỉ hiếu học, tự cường tự lập, cuối cùng thi đậu nhị giáp tiến sĩ, quả thực là nhân sinh mẫu mực.

Ngày đó Huyền Vũ Bá tước làm ở rể thời điểm, căn bản liền không dám nghĩ tới Lý Văn Chính.

Bởi vì hắn danh khí quá lớn, nhị giáp tiến sĩ, Kim Trác Bá tước không dám có ý nghĩ này.

Thi đình kết thúc về sau, vị này Lý Văn Chính áo gấm về quê, quả thực là muôn người đều đổ xô ra đường, người đông nghìn nghịt.

Bây giờ hắn có đảm nhiệm ngân y Tuần sát sứ, tuần sát thiên hạ chư quận, mặc dù chức quan không cao, nhưng quyền lực khác thường, liền ngay cả Thái Thú cũng phải kính tới ba phần.

Hôm nay Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên lễ đính hôn, vị này nhị giáp tiến sĩ an vị vị thứ ba quý vị đưa bên trên.

So Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan, trọn vẹn gần phía trước sáu cái vị trí.

. . .

"Trấn Bắc Hầu tước phủ nhị công tử Nam Cung Bình đến!"

Thanh âm này quả thực là dõng dạc, phấn chấn nhân tâm.

Cuối cùng áp trục siêu cấp nhân vật đến rồi!

Tấn Hải Bá tước phủ thế tử Đường Doãn, Bình Nam đại tướng quân con trai Chúc Vô Biên, Trương Xung Thái Thú con trai Trương Tấn, nhị giáp tiến sĩ Lý Văn Chính, Huyền Vũ thành chủ Liễu Vô Nham.

Năm người này ra khỏi hàng.

Bởi vì, chỉ có năm người này mới có tư cách đi nghênh đón vị này Trấn Bắc Hầu tước phủ công tử.

Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên làm chủ nhân, đều không có tư cách đi.

Lúc này, Đường Doãn ánh mắt hướng Kim Mộc Lan nhìn lại.

Bởi vì Mộc Lan là Huyền Vũ phủ Bá tước trưởng nữ, thân phận tôn quý.

Mộc Lan hướng Thẩm Lãng nhìn lại.

"Ta không đi." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan nói: "Vậy ta ra ngoài nghênh một cái."

Mộc Lan cũng là dụng tâm lương khổ, Trấn Bắc Hầu tước phủ là quân đội đại lão, cũng miễn cưỡng được cho uy tín lâu năm quý tộc, mặc dù bây giờ thái độ hướng tân chính phái chệch hướng, nhưng xem như uy tín lâu năm quý tộc đại biểu, Mộc Lan vẫn là hi vọng thoáng xoay chuyển một cái.

Sáu cái thân phận người cao quý nhất tiến đến nghênh đón.

Một lát sau, Trấn Bắc Hầu công tử Nam Cung Bình tiến vào bên trong đại sảnh.

Toàn trường tĩnh lặng!

Thẩm Lãng liếc nhìn hắn.

Vị này Trấn Bắc Hầu nhị công tử dáng dấp vẫn được, nhưng không Đường Doãn đẹp trai như vậy, cũng không như vậy vênh váo hung hăng, ngược lại vẻ mặt tươi cười, để người như gió xuân ấm áp.

Mà bên cạnh hắn còn có một người. Nếu như không có đoán sai, hẳn hẳn là Ẩn Nguyên Hội Thư Đình Ngọc.

Tên của người này nghe vào là một cái mỹ nam tử, nhưng mà trên thực tế vậy mà là một tên mập.

Một cái mặt so màn thầu còn muốn phí công, còn muốn bóng loáng mập mạp.

Xin chú ý, mập mạp cùng mập trạch là không giống.

Có một loại mập mạp phi thường âm hiểm, chính là trước mắt cái này Ẩn Nguyên Hội Thư Đình Ngọc, giả heo ăn thịt hổ chỉ chính là loại này heo.

Còn có một loại mập mạp chính là. . . Kim Mộc Thông.

Cái này Ẩn Nguyên Hội Thư Đình Ngọc thật ra thì không cười, nhưng trên mặt phảng phất thời thời khắc khắc đều đang cười.

Tất cả đại nhân vật đều đến đông đủ!

Trương Xung không ra sân , lên niên kỷ đại lão cũng đều không có tới, bọn hắn sẽ chỉ ở hôn lễ trình diện, lễ đính hôn tới hiển hách nhân vật cơ bản đều là thế hệ trẻ tuổi.

. . .

Lễ đính hôn, muốn bắt đầu.

Tứ phía tám vạn vây công Huyền Vũ phủ Bá tước dự diễn, cũng phải chính thức bắt đầu!

Đối phương là một đám người, địa vị một cái so một cái lớn.

Mà ứng chiến phương chỉ có Thẩm Lãng một người!

Mộc Lan thấp giọng nói: "Phu quân, như thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Có một câu không biết có nên nói hay không."

Mộc Lan nói: "Ta muốn nghe."

Thẩm Lãng nói: "Mọi người tại đây đều là rác rưởi, gà đất chó sành mà thôi!"

"Nương tử, ngươi biết một ván cờ nhất không thú vị chính là cái gì sao?" Thẩm Lãng nói.

Mỹ nữ vai phụ nói: "Là cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Còn chưa có bắt đầu đánh cờ, liền biết địch nhân tiếp xuống bước đầu tiên sẽ đi như thế nào, bước thứ hai sẽ đi như thế nào, bước thứ ba sẽ đi như thế nào, đương nhiên đây cũng là có ý tứ nhất địa phương."

"Từ gia bước đầu tiên, cái kia kỹ nữ đây chẳng qua là khai vị phân, dùng để làm người buồn nôn. Xem như một trận con rùa quyền, thật đúng là hoàn toàn không ngờ trước được."

"Nhưng là địch nhân bước thứ hai, bước thứ ba liền phi thường có dấu vết mà lần theo."

Mộc Lan nói: "Ta không tin."

Thẩm Lãng dùng ngón tay chấm rượu, trên bàn viết tên của một người.

Vương Liên!

Nhìn thấy Thẩm Lãng một bộ thần côn bộ dáng, Mộc Lan nói: "Ngươi cảm thấy cái thứ hai ra sân công kích chúng ta người sẽ là Vương Liên biểu ca?"

Thẩm Lãng gật đầu: "Chín thành!"

Mộc Lan nghi hoặc, nàng biết rõ phu quân rất thông minh, nhưng loại chuyện này tính ngẫu nhiên quá lớn, căn bản là không thể nào suy đoán, Thẩm Lãng lại này tấm chắc chắn dáng vẻ.

Trương Tấn giơ ly rượu lên, liền muốn hạ lệnh mở yến.

Mà liền tại lúc này!

Một thân ảnh xông vào.

Huyền Vũ thành chủ sổ ghi chép, Mộc Lan họ hàng xa biểu ca, cử nhân Vương Liên.

Hắn phảng phất uống một chút rượu, cứ như vậy vọt vào đại sảnh.

Trương Tấn nói: "Vương Liên huynh, ngươi đến chậm, chờ một lúc phạt rượu ba chén a."

Hai người kia là có khúc mắc, mà lúc này lại phi thường thân mật. Quả nhiên địch nhân của địch nhân, chính là bằng hữu a.

Vương Liên ngoảnh mặt làm ngơ, vọt thẳng đến Kim Mộc Lan trước mặt, ánh mắt tràn đầy mê luyến cùng cuồng nhiệt.

"Mộc Lan, vì cái gì? Vì cái gì a?"

"Ngươi tại sao phải gả cho tên súc sinh này? Chúng ta thề non hẹn biển chẳng lẽ ngươi quên sao?"

"Năm trước đêm Trung thu, dưới cây hoa quế, chúng ta ngay trước trên trời trăng sáng tư định chung thân, ngươi chẳng lẽ quên sao?"

"Ngày đó bên hoa dưới ánh trắng, mặt cọ sát nhau, ân ái triền miên, giao cái cổ mà ngủ, ước định đời đời kiếp kiếp đều vì vợ chồng, những này ngươi đều quên sao?"

"Ngươi vì sao muốn phụ ta? Vì sao muốn gả cho tên súc sinh này?"

"Vì ngươi, ta không có đi tham gia thi hội, ta đi vào Huyền Vũ thành làm một cái chủ bộ, ta từ bỏ tiền trình thật tốt, hết thảy cũng là vì ngươi."

"Kim Mộc Lan, ngươi cái này phụ lòng nữ tử, vì sao muốn đối với ta như vậy? Đêm hôm đó ân ái triền miên, đối với ngươi mà nói chẳng lẽ chỉ là một giấc mộng sao?"

Vương Liên thanh âm khàn giọng kiệt lực, chim quyên đẫm máu và nước mắt.

Nghe nói như thế, Mộc Lan lập tức sợ ngây người.

Thật không nghĩ tới, người vậy mà có thể không biết xấu hổ đến nước này.

Vương Liên đối nàng lưu luyến si mê, Mộc Lan đương nhiên biết rõ, cho nên liền tận lực cùng nàng phân rõ khoảng cách.

Hoa gì tháng trước xuống, cái gì ân ái triền miên?

Nàng cơ hồ đều không tự mình cùng Vương Liên nói chuyện qua.

Nhưng theo Vương Liên trong miệng, phảng phất Mộc Lan đã cùng hắn có một chân.

Trong miệng hắn tư định chung thân, không chỉ có riêng chỉ là ước định, mà là muốn nói cho tất cả mọi người, hắn ngủ qua Thẩm Lãng nàng dâu. . .

Lại là một thùng nước bẩn.

Mà lại là cơ hồ rửa không sạch nước bẩn.

Mộc Lan thật nổi giận, bỗng nhiên liền muốn đứng lên phản bác.

Nhưng là Thẩm Lãng cầm tay của hắn.

"Nương tử đừng nóng vội, hắn cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu ác tâm một phen chúng ta, tiếp xuống mới thật sự là đại chiêu, trong vòng nửa canh giờ trả lại ngươi trong sạch, mà lại hắn. . . Sẽ chết phải vô cùng tới thảm!" Thẩm Lãng nhàn nhạt nói.

Lúc này, mọi người tại đây nghị luận ầm ĩ.

"Không nghĩ tới a, nhìn băng thanh ngọc khiết Kim Mộc Lan, vậy mà cùng Vương Liên có một chân a."

"Cái này có cái gì không nghĩ tới, mặt ngoài càng là trong trắng liệt nữ, bí mật thì càng phóng đãng."

"Thật đáng thương Thẩm Lãng a, trên đầu xanh mơn mởn, sống sờ sờ đeo một đỉnh nón xanh a."

"Cái này có cái gì kỳ quái, Thẩm Lãng chỉ là một cái ti tiện nông gia tiểu tử, căn bản ngay cả Kim Mộc Lan bên giường đều không bò lên nổi, bọn hắn thành hôn hoàn toàn là giả, thành thân sau Kim Mộc Lan mặc kệ tìm cái gì nam nhân, Thẩm Lãng đều không có quyền can thiệp."

Thẩm Lãng xuất ra một cái vở, nhìn xem những này nói xấu nữ tử khuôn mặt, sau đó từng bước từng bước viết xuống tên của các nàng.

Hắn không quen biết, liền hỏi Mộc Lan.

Mộc Lan nói: "Phu quân, ngươi viết các nàng danh tự làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Để các nàng sống không bằng chết, hối hận sống trên thế giới này."

Lúc này, Vương Liên vẫn như cũ si ngốc nhìn qua Kim Mộc Lan, ánh mắt si tình triền miên, biểu lộ lâm vào hồi ức, phảng phất đang dư vị năm ngoái đêm Trung thu cái kia giả dối không có thật ân ái triền miên.

Trương Tấn tới đem Vương Liên kéo ra, khuyên trở lại trên vị trí của mình.

"Vương Liên huynh, yến hội còn chưa có bắt đầu, ngươi làm sao lại uống say a?"

Sau đó, Trương Tấn hướng phía Thẩm Lãng nhìn lại đắc ý một chút.

Ngươi Thẩm Lãng không muốn mặt, giội nước bẩn ngươi không sợ, nhưng thê tử ngươi Kim Mộc Lan luôn luôn yêu quý thanh danh a, chúng ta đem cái này thùng nước bẩn giội ở trên người nàng, ngươi có thể như thế nào?

Nhảy vào Nộ giang đều tẩy không sạch.

Thẩm Lãng tiếp tục dùng ngón tay uống rượu, ở Vương Liên danh tự bên trên đánh một cái xiên.

Bởi vì trong mắt hắn, Vương Liên đã là một người chết.

Đón lấy, hắn lại viết một cái tên.

Lý Văn Chính!

Mộc Lan thấp giọng nói: "Phu quân, địch nhân bước thứ ba, chính là bởi người này xuất thủ sao?"

Người này thế nhưng là ngân y Tuần sát sứ, phụng chỉ tuần sát thiên hạ chư quận, chức quan không cao, nhưng không ai dám trêu chọc.

Thậm chí một quận Thái Thú, đều muốn đối với hắn kính sợ ba phần, phi thường lợi hại.

"Đúng." Thẩm Lãng nói: "Mà lại, chính là hắn muốn cho ta một kích trí mệnh cuối cùng, làm cho ta vào chỗ chết!"

Đón lấy, Thẩm Lãng lại tại Lý Văn Chính danh tự bên trên đánh một cái xiên.

Bởi vì trong mắt hắn, vị này Huyền Vũ thành tới kiêu ngạo, cũng cách cái chết không xa.

Buổi tối hôm nay chú định sẽ rất tàn nhẫn a.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 96: Mãnh Liệt Đâm 1 Đao! Đăng Phong Tạo Cực A

Yến hội bắt đầu!

Đầu tiên là Trương Tấn phát biểu cảm kích tuyên ngôn.

Nhất là nặng nề cảm kích mấy vị đại nhân vật đến.

Tiếp theo là Huyền Vũ thành chủ Liễu Vô Nham phát biểu nói chuyện, khen ngợi Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên, xưng là trời đất tạo nên một đôi.

Sau đó là Chúc Vô Biên phát biểu nói chuyện, chúc mừng Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên giai ngẫu tự nhiên.

Nói một đống nói nhảm lướt qua không đề cập tới, tỉnh lược năm ngàn chữ.

Ở những người này nói chuyện quá trình bên trong.

Nhị giáp tiến sĩ, ngân y Tuần sát sứ Lý Văn Chính không nói, thận trọng vỗ tay, lộ ra nụ cười.

Nam Cung Bình không nói, không vỗ tay, nhưng lộ ra nụ cười.

Đường Doãn rất điểu, không nói, không vỗ tay, không lộ ra nụ cười.

Thẩm Lãng nhất điểu, không nói, không vỗ tay, không lộ ra nụ cười, còn tại nhìn tranh khiêu dâm sách. Ba lần giả vờ không cẩn thận đụng phải Mộc Lan đùi, sau đó bị nàng trong bóng tối nắm lấy cổ tay, cầu xin tha thứ sau được thả.

Sau đó, yến hội tiến vào chén đan xen, nâng ly rượu ngon, đau nhức ăn thức ăn ngon thời gian.

Nhưng tràng diện vẫn còn có chút lúng túng.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì có Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan ở.

Tối hôm nay nhiệm vụ, chính là vây công Thẩm Lãng.

Cho nên, để ở đây tất cả mọi người không thể hảo hảo nịnh hót.

Nguyên bản cỡ nào cơ hội tốt a, Trấn Bắc hầu nhị công tử ở, Tấn Hải bá thế tử Đường Doãn ở, ngân y Tuần sát sứ Lý Văn Chính ở, Bình Nam đại tướng quân công tử Chúc Vô Biên cũng ở.

Nhưng là không ai dám mở miệng, chỉ sợ loạn tiết tấu.

Trọn vẹn một hồi lâu, rốt cục có người bắt đầu.

Người này họ Thập tên ai không trọng yếu, mấu chốt là một cái cử nhân.

Dù là ở Huyền Vũ thành, cử nhân cũng tuyệt đối là thượng lưu xã hội, rất hiếm có.

Nhưng ở tối hôm nay trên yến hội, cử nhân thân phận cũng chính là một tấm vào bàn khoán.

"Gần nhất ra một bản kỳ thư, chư vị có biết hay không?"

Thẩm Lãng tinh thần chấn động, đến rồi!

"Chỉ sợ muốn không biết cũng khó khăn đi, quyển sách này hỏa khắp cả Dương Vũ quận cùng Nộ Giang quận, mà lại loại này đại hỏa xu thế đang nhanh chóng lan tràn toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh."

"Quyển sách này viết thật đúng là nhất lưu a, bên trong văn tự cực điểm cay độc, thể hiện tất cả nhân gian tình đời."

Nhìn xem, cái này đến cỡ nào không bình thường đi.

Những người này vậy mà như thế khích lệ Thẩm Lãng quyển sách này.

Vì cái gì?

Chính là trước đem quyển sách này nâng đến bầu trời, sau đó lại đập ầm ầm xuống tới ngã chết.

Cũng chính là ở cái này trên yến hội bọn hắn có thể đối với quyển sách này cao đàm khoát luận, bởi vì không ai sẽ nói các ngươi nhìn a quyển sách này trang bìa là Từ Thiên Thiên a.

Bởi vì cả tràng ngôn luận cũng có thể khống chế, đây chính là trong truyền thuyết cấm xuống không khỏi bên trên.

Nếu như đặt ở trên đường cái nếu là nói đến quyển sách này, cam đoan vô số nam nhân phun Từ Thiên Thiên khắp cả mặt mũi.

"Các ngươi còn không biết đi, quyển sách này tác giả Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh, liền ở chúng ta chư vị ngồi ở đây ở trong."

"Thật sao?"

"Không thể nào! Quá vui mừng a."

"Nhanh, mau nói cho chúng ta biết là ai?"

Những người này diễn kỹ quá xốc nổi, thật là khiến người ta có chút không đành lòng nhìn thẳng.

"Vị này Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh, chính là Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia Thẩm Lãng." Cái kia cử nhân hướng phía Thẩm Lãng ngón tay tới.

Lập tức, mọi ánh mắt đều nhìn phía Thẩm Lãng.

Sau đó, cơ hồ tất cả mọi người đang khích lệ Thẩm Lãng quyển sách này viết đến cỡ nào xuất sắc, cỡ nào siêu phàm thoát tục.

"Ta thích nhất chính là bên trong quyển sách này thơ, viết quá tốt rồi, quả thực lọt vào trong tầm mắt ba phần, mỗi lần đọc lấy, cũng nhịn không được trong lòng xúc động vạn phần."

"Đúng, đúng, đúng! Các ngươi thích nhất là bên trong cái kia một bài thơ?"

"Lần thứ nhất bên trong cái kia bài: Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo. Lưới trời lồng lộng, thưa mà khó lọt."

"Thơ hay, tuyệt đỉnh thơ hay."

"Ngắn ngủi hữu lực, như là một chi sắc bén chi kiếm."

Lúc này, ngay cả Đường Doãn cùng Nam Cung Bình, cùng nhị giáp tiến sĩ Lý Văn Chính cũng nhịn không được thảo luận bài thơ này tới.

Ở đây tất cả tân khách, toàn bộ gia nhập trận này thảo luận.

Toàn bộ yến hội, phảng phất biến thành một cái văn học salon, mà lại là thổi phồng Thẩm Lãng văn học salon.

Cơ hồ tất cả mọi người, đều đang khích lệ bài thơ này viết là bực nào tốt.

Mà liền tại lúc này!

Huyền Vũ thành chủ sổ ghi chép, cử nhân Vương Liên vỗ bàn một cái.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Tất cả mọi người an tĩnh lại, ánh mắt nhìn phía hắn.

Hết thảy đều phảng phất diễn tập qua tinh chuẩn.

Vương Liên bỗng nhiên đứng lên, chỉ vào Thẩm Lãng nghiêm nghị nói: "Ngươi đồ vô sỉ này, chẳng những đoạt nữ nhân của ta, còn trộm ta thơ."

"Thẩm Lãng, ngươi vì sao muốn đạo văn văn chương của ta, đạo văn ta thơ?"

"Ngươi chính là một cái vô sỉ văn học đạo tặc, bài thơ này rõ ràng là do ta viết, ngươi vì sao muốn đánh cắp?"

. . .

Buổi tối hôm nay đối với Thẩm Lãng bước thứ hai công kích, rốt cục chứng thực!

Trương Tấn hỏi qua Trương Xung, lễ đính hôn đối với Thẩm Lãng công kích, phải chăng phải có ranh giới cuối cùng.

Trương Xung nói: "Thẩm Lãng có điểm mấu chốt sao? Đến mà không trả lễ thì không hay!"

Trương Tấn hỏi: "Nếu như không có ranh giới cuối cùng, có phải là sẽ hàng chúng ta phong cách?"

Trương Xung nhàn nhạt nói: "Chính trị đấu tranh liền không có cách đấu, chỉ có dơ bẩn cùng càng dơ bẩn."

Cho nên, Trương Tấn đem phụ thân lời nói chứng thực phải rất không tệ.

Mà lại, từng bước một tiến dần lên.

Lực sát thương một chiêu so một chiêu càng mạnh.

Sau đó chiêu thứ ba, mới thật sự là một kích trí mạng.

Nhưng là Trương Tấn rất muốn biết rõ, trước mắt cái này chiêu thứ hai Thẩm Lãng có thể hay không giải?

. . .

Vương Liên lời này mới ra, toàn trường khiếp sợ!

"Không thể nào, Thẩm Lãng cô gia hẳn là sẽ không làm ra vô sỉ như vậy sự tình đi."

"Đạo văn câu thơ? Hoàn toàn là văn nhân sỉ nhục a!"

"Thẩm Lãng công tử, ngươi mau ra đây giải thích một chút a."

"Vương Liên đại nhân, ngươi có chứng cớ hay không a? Không chứng cớ, không thể nói mò."

Lúc này, một cái lớn tuổi trưởng giả đứng dậy.

Bởi vì hắn thực sự ngồi Thái hậu mặt, Thẩm Lãng lúc này mới thấy rõ ràng hắn.

Vậy mà là hàn thủy trấn học đường đại giáo tập, dùng Địa Cầu nói chính là trung học hiệu trưởng, năm nay đã bảy mươi tuổi.

Nhưng hắn chỉ là một cái tú tài mà thôi, có tư cách gì có mặt tối hôm nay yến hội, hoàn toàn là vì Thẩm Lãng mà đến a.

Hơn nửa năm trước, chính là hắn tự mình đem Thẩm Lãng đuổi ra học đường.

Thẩm Lãng trên người người đọc sách này sỉ nhục danh hiệu, cũng là từ trong miệng hắn truyền tới.

Lúc này, cái này lão hiệu trưởng run run rẩy rẩy đứng lên, nói: "Vương Liên đại nhân, cái này Thẩm Lãng là đệ tử của ta. Hắn mặc dù trước đó không nên thân, nhưng cũng còn gánh không được đạo văn thi từ tội danh như vậy, ngươi nếu không có chứng cứ, cũng đừng có mù giội nước bẩn a."

Vương Liên nói: "Đương nhiên là có chứng cứ."

Đón lấy, hắn từ trong ngực móc ra một phần văn chương nói: "Mọi người nhìn, đây là tám năm trước thi quận văn chương, không giả được a?"

Thi quận là thi tú tài cửa thứ nhất, thi quận thông qua người mới có thể tham gia thi viện, thi viện thông qua người mới thu hoạch được tú tài công danh, có thể tiến một bước tham gia thi Hương thi cử nhân.

Cho nên, thi quận mặc dù là cấp bậc không cao khoa cử khảo thí, nhưng cũng là quan phương quyền uy.

Vương Liên bắt đầu truyền đọc phần này bài thi, cuối cùng truyền đến Đường Doãn, Lý Văn Chính, Nam Cung Bình mấy người trong tay.

Liễu Vô Nham thành chủ tiến lên chỉ vào phần này bài thi nói: "Không sai, đây đúng là tám năm trước Nộ Giang quận thử bài thi. Mặt trên còn có lúc ấy phủ Thái Thú cùng Thiên Nam hành tỉnh học chính phủ đề đốc con dấu."

"Lại nhìn trang giấy này, lại nhìn nét chữ này, hoàn toàn không làm được giả."

"Mấy vị công tử, các ngươi nhìn xem, Vương Liên cái này bài thi bên trên ngay từ đầu liền viết là bài thơ này: Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo. Lưới trời lồng lộng, thưa mà khó lọt."

"Vương Liên ở tám năm trước thi quận bên trên liền viết qua bài thơ này, bây giờ Thẩm Lãng trong sách lại xuất hiện bài thơ này, không hề nghi ngờ là đạo văn."

"Bằng chứng như núi!"

Mọi người tại đây xôn xao.

"Không nghĩ tới a, vậy mà đúng là đạo văn a."

"May mà ta như thế thưởng thức trong này văn tự thi từ, không nghĩ tới vậy mà là đạo văn a."

"Quả thực là văn nhân sỉ nhục!"

Thẩm Lãng quyển sách này quá lửa nóng, căn bản chèn ép không đi xuống, cũng vô pháp phong sát.

Như vậy dứt khoát đưa nó nâng đến chỗ cao nhất, sau đó đem đạo văn tội danh vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu.

Như thế đến nay, danh tiếng liền triệt để thay đổi.

Trước đó tất cả mọi người đang đàm luận trong sách Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên chuyện xấu, rất nhanh liền sẽ chuyển biến đến đàm luận Thẩm Lãng đạo văn đạo văn bê bối bên trên.

Chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm.

Chỉ cần buổi tối hôm nay Thẩm Lãng không thể chứng minh trong sạch của mình, cái kia ngày mai cái này đạo văn tội danh, sẽ trở nên ván đã đóng thuyền.

Coi như về sau chân tướng nghịch chuyển cũng vô ích, không ai quan tâm.

Dân chúng phun ra nước bọt, liền như là nam nhân ban đêm sau khi kích tình phun trào đạn, là thu không trở về trong túi.

Cái kia lão hiệu trưởng nói: "Vương Liên đại nhân, học sinh của ta Thẩm Lãng cùng ngươi không hề có quen biết gì, hắn làm sao có thể chép đạt được ngươi thơ a?"

Vương Liên nói: "Lão tiên sinh, ngày đó Thẩm Lãng thụ thương về sau, ta thương tiếc hắn, đã từng đến nhà hắn giúp hắn ôn tập công khóa, dạy hắn đi học nửa tháng lâu. Không nghĩ tới kẻ này lòng lang dạ sói, vậy mà đạo văn do ta viết thơ."

Cái kia lão hiệu trưởng run rẩy chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Nhưng có việc này."

Thẩm Lãng không để ý đến hắn, mà là đưa tay nói: "Vương Liên bài thi, cho ta xem một chút."

Vương Liên cùng Liễu Vô Nham tiến lên, đem phần này bài thi mở ra, khoảng cách Thẩm Lãng khoảng hai thước, lại không giao cho trong tay của hắn.

Thẩm Lãng xem xét, lập tức đánh giá ra.

Đây đúng là tám năm trước thi quận bài thi, mặc kệ là trang giấy vẫn là chữ viết, đều tràn đầy dấu vết tháng năm.

Mà lại bài thi ngay từ đầu, quả nhiên có: Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo. Lưới trời lồng lộng, thưa mà khó lọt.

Mấu chốt nhất là, bài thơ này mỗi một chữ, đều là Vương Liên chữ viết, mà lại là hắn tám năm trước chữ viết.

Mỗi một chữ, cũng đều tràn đầy dấu vết tháng năm.

Dù là dùng X quang thêm trí não, cũng vẫn như cũ khẳng định đây là Vương Liên viết chữ, không phải ngụy tạo.

Bài thi là thật, phía trên mỗi một chữ đều là thật.

Ngưu bức a!

Quả thực để người nhìn mà than thở!

Xem ra, hoàn toàn là bằng chứng như núi.

Nhưng không hề nghi ngờ, Vương Liên căn bản liền không có viết qua bài thơ này.

Cái kia Vương Liên là thế nào làm đến đây này?

Thẩm Lãng trong khoảnh khắc, liền đoán được biện pháp.

Vương Liên là không viết qua bài thơ này, nhưng bài thơ này chỉ có mười sáu chữ, mỗi một chữ đều rất phổ thông, cơ hồ mỗi một cái người đọc sách đều viết qua.

Như vậy, Vương Liên liền đem trước đó viết qua những chữ này toàn bộ chia cắt xuống tới, ghép thành bài thơ này.

Sau đó tìm đến cao minh nhất thư hoạ bồi mọi người, đem cái này mười sáu chữ dán tại tám năm trước Vương Liên phần này bài thi bên trên, cuối cùng ở bài thi mặt ngoài bồi bên trên một tầng trong suốt tới vô cùng giấy.

Biết rõ ngưu bức nhất là cái gì không?

Cuối cùng tầng này trong suốt giấy đều là theo tám năm trước cái nào đó thư hoạ tác phẩm trống không khu vực bóc đến, như thế mới có thể tràn ngập dấu vết tháng năm.

Trên địa cầu, những cái kia thư hoạ làm giả người công lực liền đến trình độ đăng phong tạo cực.

Một bộ danh họa, có thể để lộ ba tầng ra bán, một thức ba phần.

Không chỉ như thế, còn có thể làm đến một nửa là thật, một nửa là giả, không có khe hở ghép lại.

Tóm lại, không phải tuyệt đối người trong nghề người, căn bản là nhìn không ra bất luận cái gì sơ hở.

Mà trước mắt Vương Liên phần này tám năm trước bài thi, cơ hồ liền làm được đăng phong tạo cực.

Chí ít Thẩm Lãng hoàn toàn nhìn không ra sơ hở.

Mỗi một chữ đều là thật, mỗi một phần trang giấy đều có tám năm năm tháng, mỗi một cái quan ấn cũng đều là thật.

Cái này đại biểu quyền uy, thực sự không thể lại thật.

Thẩm Lãng chỉ có thể nhìn mà than thở, hô to một tiếng ngưu bức.

Ngay cả quận cấp một quan phủ, đều trợ giúp Vương Liên làm bộ, muốn đem Thẩm Lãng đạo văn đạo văn tội danh cái quan kết luận.

Vương Liên chỉ vào Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Hiện tại bằng chứng như núi, ngươi đạo văn ta thơ, Thẩm Lãng ngươi còn có lời gì nói?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 97: Thẩm Lãng Đáng Sợ Sát Chiêu! Thảm Nhất Vương Liên

Thẩm Lãng cái kia trấn học lão hiệu trưởng nhìn qua phần này bài thi về sau, lộ ra tức giận phi thường.

Hắn run rẩy chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Súc sinh a! Trước ngươi ở Hàn Thủy trấn học đường liền dốt nát, như là gỗ mục, đi học chín năm đều không thể hoàn thành vỡ lòng, ta không thể nhịn được nữa mới đưa ngươi chạy về nhà đi. Nhưng lúc đó ngươi coi như thuần lương, bây giờ vậy mà học được đạo văn cùng đạo văn, quả thực là người đọc sách sỉ nhục, là ta sỉ nhục."

Không dễ dàng a, lớn tuổi như vậy, còn chạy đến vu oan hãm hại.

Kính già yêu trẻ là truyền thống mỹ đức.

Nhưng là. . . Đối với một chút già đi người xấu, liền hoàn toàn là một chuyện khác.

Vương Liên chỉ vào Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng ngươi còn có lời gì nói? Nói a!"

Đón lấy, bỗng nhiên có một nữ tử nói: "Thẩm công tử, ta không tin ngươi sẽ đạo văn. Bài thơ này cho nên cùng Vương Liên chủ bộ đồng dạng, thuần túy là trùng hợp đúng hay không? Ngươi làm ra mấy bài tốt hơn thơ ra, chứng minh cho mọi người nhìn ngươi là thật có tài hoa."

"Đúng, đúng!"

"Thẩm Lãng làm thơ, chứng minh tài hoa của ngươi."

"Đúng, Thẩm Lãng ngươi làm ra tốt hơn câu thơ đến, chứng minh ngươi không phải đạo văn đồ."

Mà lúc này, nhị giáp tiến sĩ Lý Văn Chính nói: "Ở đây người đọc sách đông đảo, thấp nhất cũng có cử nhân công danh. Thẩm Lãng cô gia ngươi như nguyện ý, có thể cùng bọn hắn so đấu thi từ tài hoa. Ta ra một đề, nếu như ngươi làm ra thơ có thể vượt qua bọn hắn, liền chứng minh ngươi ngực có cẩm tú, không hoàn toàn là đạo văn đồ."

"Đúng, mời Lý đại nhân ra đề mục, chúng ta ở đây tất cả cử nhân cùng Thẩm Lãng so đấu thi từ."

Từ Thiên Thiên lúc này trong lòng vô cùng khoái ý.

Hắn không khỏi hồi tưởng lại ngày đó, Từ gia vu oan Thẩm Lãng ăn cắp kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương.

Thẩm Lãng làm chứng minh bạch mình, xuất ra tốt hơn màu vàng thuốc nhuộm, còn có tử sắc thuốc nhuộm.

Bây giờ, xem như hiệu quả như nhau hay.

Chỉ bất quá lúc ấy có Vương Liên cái này kẻ lỗ mãng phá hư Từ gia chuyện tốt, hôm nay nhưng không có cái thứ hai Vương Liên.

Toàn trường đều là Thẩm Lãng địch nhân.

Để Thẩm Lãng làm thơ, hoàn toàn chính là trêu đùa thằng hề.

Cuối cùng mặc kệ Thẩm Lãng làm cái gì thơ, dù là tốt đến nghịch thiên tình trạng, đều sẽ thua.

Liền như là Hàn Nhật World Cup bên trong, các ngươi bị đá cho dù tốt có thế nào? Trọng tài đều bị chúng ta nước nào đó thu mua.

Hôm nay ban đêm thì không trọng tài, hoặc là nói trọng tài toàn bộ đều là địch nhân, toàn bộ là muốn đem Thẩm Lãng nghiền chết người.

Đây là vây công Huyền Vũ phủ Bá tước khúc nhạc dạo, tất cả mọi người là người trẻ tuổi, không cần ranh giới cuối cùng.

Lý Văn Chính nói: "Thẩm Lãng ngươi viết sách không phải « Kim Bình Mai Phong Nguyệt truyền kỳ sao », liền dùng phong nguyệt làm đề làm thơ như thế nào?"

"Tốt, liền dùng phong nguyệt làm đề."

"Thẩm Lãng làm thơ."

"Thẩm Lãng làm thơ!"

Ở đây mấy vị cử nhân nhao nhao giật dây.

Thẩm Lãng khinh thường cười nói: "Làm thơ? Ta dựa vào cái gì phải làm thơ? Các ngươi có tư cách gì để ta và các ngươi so đấu thi từ tài hoa a?"

Lập tức, những này cử nhân giận.

"Chúng ta là cử nhân, mà ngươi Thẩm Lãng không có bất kỳ cái gì công danh, nếu bàn về tư cách, cũng là ngươi không có tư cách cùng chúng ta đánh đồng."

"Chúng ta cho ngươi chứng minh trong sạch cơ hội, lại còn không trân quý?"

"Chờ chúng ta thi đậu Tiến sĩ về sau, liền có thể đảm nhiệm thành chủ, có thể trở thành quốc gia lương đống, ngươi nói chúng ta có hay không tư cách?"

"Ngươi Thẩm Lãng không có bất kỳ cái gì công danh, chỉ là một cái thấp hèn người ở rể, ngươi có tư cách gì cùng chúng ta so?"

Lập tức, những này cử nhân cảm giác ưu việt bạo rạp.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Trong các ngươi, năm người nhưng có một người có thể thi đậu Tiến sĩ sao?"

"Coi như các ngươi thi đậu Tiến sĩ lại như thế nào? Trước lăn lộn mấy năm quan văn, sau đó thật vất vả làm một nhiệm kỳ thành chủ, cuối cùng có thể làm đến Thái Thú chức xem như các ngươi mộ tổ nổ tung."

"Mà coi như năm mươi mấy tuổi thời gian để các ngươi làm đến quận trưởng chức thì tính sao? Có thể hưởng thụ được cái gì vinh hoa phú quý, có thể lấy được cái gì cấp bậc thê tử? Có thể ở dạng gì tòa nhà? Có thể có bao nhiêu cái người hầu?"

"So ra mà vượt ta sao?"

"Ta Thẩm Lãng ở vạn mẫu trang viên,

Ngàn mẫu hào trạch, bên người nô bộc thị nữ mấy chục người. Bên cạnh ta tùy tiện một cái thị nữ, đều là ngàn dặm chọn một mỹ nhân nhi."

"Trên người ta mặc cẩm y, giá trị mấy trăm kim tệ. Thê tử của ta là Bá tước nữ, toàn bộ Nộ Giang quận đệ nhất mỹ nhân. Mỹ mạo tuyệt đỉnh, dáng người tuyệt đỉnh, võ công tuyệt đỉnh!"

"Ta mỗi lần đi ra ngoài, đều có mười mấy cái kỵ binh hộ tống, cỡ nào phô trương?

"Các ngươi cả đời phấn đấu điểm cuối cùng, chẳng qua là khởi điểm của ta mà thôi."

"Các ngươi tha thiết ước mơ hết thảy, không, là các ngươi nằm mơ cũng không chiếm được đồ vật, ta dễ như trở bàn tay."

"Ngươi nói, các ngươi có tư cách gì so với ta? Các ngươi ở trước mặt ta có cẩu thí cảm giác ưu việt a!"

"Trong các ngươi cử nhân, thật không lên a. Nhưng lại cấp cho người khác làm chó, mới có tư cách bước vào tối hôm nay yến hội."

"Nhưng mà, buổi tối hôm nay trận này yến hội, cơ hồ chính là vì ta mà mở."

"Cho nên, các ngươi ở trước mặt ta, tính là cái gì chứ a!"

Những lời này mới ra.

Mấy cái kia cử nhân, toàn bộ tịt ngòi.

Thẩm Lãng ngươi không muốn mặt a!

Lại đem ăn bám nói đến như vậy lẽ thẳng khí hùng.

Ở loại tràng diện này vốn hẳn nên đem lời nói dối nói đến đường hoàng a, ngươi nói những này dung tục nói thật đến tru tâm, cái gì cẩu thí ý tứ a.

Nhưng là. . .

Không biết vì sao, những này cử nhân trong lòng tràn ngập bi ai.

Thẩm Lãng lời nói mặc dù thô tục, nhưng lại nói thẳng phá chân tướng.

Thế giới này chính là tàn nhẫn như vậy a.

Trên thế giới này bi ai nhất chính là cái này a.

Ngươi cả đời vì phấn đấu tối cao mục tiêu, chẳng qua là khởi điểm của người khác mà thôi.

Ngươi đem hết toàn lực, thậm chí cơ hồ phải bỏ ra sinh mệnh đại giới, cũng không chiếm được đồ vật, người ta nằm ở trên giường tùy tiện ngoắc ngoắc tay, cái gì cũng có.

Lúc này ngươi đi chỉ trích Thẩm Lãng dung tục? Đi nói ta đi học là tạo phúc vạn dân, là Việt quốc phồn vinh hưng thịnh?

Ở loại này cấp cao trường hợp, liền không có cần phải nói những này dối trá lời nói dối đi, ở đây có cái gì ngu dân.

Thật có lỗi thế giới này tạm thời còn không có dân tộc chủ nghĩa, không giống như là chúng ta hậu thế Trung Quốc, thật sự có vô số tinh anh hào kiệt vì quốc gia, vì dân tộc dâng ra chính mình hết thảy.

. . .

Đón lấy, Thẩm Lãng nhìn về phía Từ Thiên Thiên cười lạnh nói: "Muốn để ta làm ra tốt hơn thơ để chứng minh chính mình không đạo văn? Khỉ làm xiếc a!"

"Ngày đó ta Thẩm Lãng chỉ là một cái thảo dân, các ngươi Từ gia tùy thời đều có thể nghiền chết, ta mới cần dùng đem hết toàn lực chứng minh trong sạch của mình."

"Mà bây giờ, làm mẹ ngươi thơ a."

Vương Liên nghe Thẩm Lãng về sau, lập tức cười to nói: "Thẩm Lãng, ngươi đây là tại chơi xấu phải không? Ngươi đây chính là biến tướng thừa nhận ngươi đạo văn ta thơ đúng không?"

"Ngươi cái này văn nhân hổ thẹn."

"Ngươi chẳng những cướp ta nữ nhân, còn ăn cắp ta thi từ."

"Kim Mộc Lan, ngươi mắt mù, chọn lựa như thế một vị không biết liêm sỉ nam nhân."

Vương Liên ở đại sảnh bên trên, chỉ vào Thẩm Lãng cái mũi giận dữ mắng mỏ.

Từ Thiên Thiên nội tâm vô cùng thống khoái.

Ngươi Thẩm Lãng không làm thơ thì sao? Chơi xấu thì sao?

Vẫn là cải biến không một cái sự thật.

Chúng ta giội ngươi nước bẩn, ngươi vô kế khả thi, nhảy vào Nộ giang đều tẩy không sạch.

Coi như lại ương ngạnh vô lại, cũng cải biến không ngươi hết biện pháp sự thật.

Xác thực, đối mặt trước mắt loại cục diện này, cơ hồ là vô giải!

Bởi vì, không trọng tài.

Hoặc là nói, trọng tài cũng đã ra sân đánh nhau.

Bất luận cái gì giải thích đều là ngu xuẩn mà phí công.

Lúc này, Thẩm Lãng lại yên lặng xuất ra một vật.

Hallucinogens, mạnh nhất trên thế giới thuốc gây ảo giác.

Lần trước Thẩm Lãng theo mấy trăm cân mốc meo lúa mì đen bên trong lấy ra ngần ấy.

Trong đó một bộ phận rất nhỏ dùng tại đại ngốc mẹ kế Tống thị trên người, hiệu quả ly kỳ tốt, bây giờ còn thừa lại rất nhiều.

Loại này chất gây ảo ảnh đến cỡ nào ngưu?

Bất luận kẻ nào đều gánh không được, bao quát Thẩm Lãng.

Năm 1942, nước Mỹ trung ương tình báo cục bắt đầu nghiên cứu tư duy khống chế loại vũ khí hoá học. Sáu tên thần kinh sinh lý học lĩnh vực nhất lưu chuyên gia thành lập một cái nghiên cứu tiểu tổ, muốn phát minh một loại phạm nhân ăn sẽ không đánh đã khai "Thẩm vấn thuốc" .

Bọn hắn áp dụng rất nhiều trồng thuốc vật, có (lớn) tê dại chắt lọc vật, biển x bởi vì các loại, hiệu quả đều không tốt.

Cuối cùng, bọn hắn phát hiện Hallucinogens.

Kết quả cái đồ chơi này hoàn toàn là ngưu bức nhất thẩm vấn thuốc, CIA đưa nó thí nghiệm ở quân Mỹ một cái quan lớn trên người, kết quả hắn trực tiếp khai ra một cái cao cấp cơ mật, không có bất kỳ cái gì tinh thần chống cự.

Đương nhiên thứ này cũng là nói liều lượng.

Chút ít liều lượng, có thể làm cho người sinh ra ảo giác, phảng phất linh hồn phi thăng.

Mà lại lớn liều lượng, toàn bộ đại não đều sẽ bị người khống chế. Hoàn toàn là người khác hỏi cái gì, ngươi nói cái gì, phảng phất cả người hoàn toàn không tinh thần phòng ngự.

Sau mặc kệ là trung ương tình báo cục vẫn là CIA, đều đại lượng sử dụng loại vật này tiến hành thẩm vấn.

Có thứ này, Thẩm Lãng có thể đơn giản nhất thô bạo giải quyết hết Vương Liên, còn làm cái gì thơ chứng minh trong sạch của mình? Buồn cười!

Vương Liên chỉ vào Thẩm Lãng quát lớn: "Thẩm Lãng, nếu như ngươi vẫn là nam nhân, liền ngay trước thê tử ngươi trước mặt, liền ngay trước ở đây tất cả mọi người mặt thừa nhận đạo văn ta thơ."

Dứt lời, Vương Liên lại rót cho mình một ly rượu uống vào.

Hắn đương nhiên không say, chỉ là giả vờ uống say mà thôi.

Thẩm Lãng đem viên này ngưng kết mạnh nhất ảo giác thuốc lén lút đưa cho Mộc Lan, sau đó chẳng hề nói một câu.

Mộc Lan hơi hơi do dự một lát, tìm tới một cái cơ hội tốt nhất, ngón tay ngọc nhẹ nhàng bắn ra.

Lập tức, viên này mạnh nhất trên thế giới liệt thuốc gây ảo giác bay vào Vương Liên trong chén.

Cái này liều lượng, trọn vẹn là làm lúc cho Tống thị rất nhiều lần.

Toàn bộ quá trình im hơi lặng tiếng.

Đường Doãn, Nam Cung Bình, Chúc Vô Biên bọn người là võ đạo cao thủ, dạng này tiểu động tác vốn là không thể gạt được bọn hắn.

Nhưng là Vương Liên liền đứng tại Thẩm Lãng cùng Mộc Lan trước mặt, thân thể của hắn che kín mấy cao thủ này ánh mắt.

Mà Vương Liên là một người thư sinh, trên cơ bản không biết cái gì võ công, đương nhiên không có khả năng phát hiện.

Thậm chí không cần người khác mời rượu, hắn lại rót một ly, sau đó một cái uống vào.

Vương Liên lớn tiếng quở trách nói: "Thẩm Lãng, ngươi biết không? Ta xem thường ngươi, ta xem thường ngươi!"

"Dám làm không dám chịu a!"

"Huyền Vũ phủ Bá tước muốn xong, vậy mà tìm ngươi dạng này con rể."

"Ngươi bực này bỉ ổi đồ, ta xấu hổ tại cùng ngươi làm bạn a. . ."

Sau đó, Vương Liên trực tiếp liền muốn rời đi.

Dù sao hắn nhiệm vụ đã hoàn thành, cho Thẩm Lãng giội một thân nước bẩn sau liền định đi.

Thật là tốt qua nghiện, sảng khoái a.

Thẩm Lãng hoàn toàn không có bất kỳ cái gì phản bác chỗ trống.

Toàn bộ quá trình, đều bị hắn Vương Liên chỉ vào cái mũi mắng.

Ngươi Thẩm Lãng không phải là rất lợi hại sao? Làm sao không ngưu bức.

Ta chính là vu oan ngươi, ngươi lại có thể thế nào?

Ngay sau đó, Vương Liên cảm thấy mình giống như phiêu phiêu dục tiên.

Hết thảy chung quanh hình tượng bắt đầu xoay tròn, trở nên kỳ quái.

Tất cả mọi người gương mặt, phảng phất đều chỉ là một cái bóng.

Tim của mỗi người nhảy âm thanh, tiếng hít thở đều như thế rõ ràng.

Hắn tốt hưng phấn, thật vui vẻ a.

Ta uống say sao?

Nhanh như vậy liền uống say?

Uống say cảm giác tốt như vậy sao?

Thật giống như thành tiên đồng dạng a.

Loại cảm giác này thật là khéo, liền phảng phất hắn một lần nữa biến trở về một cái nòng nọc nhỏ, ở không trung phiêu bơi.

Ta. . . Ta giống như mở ra thế giới mới đại môn a.

Lúc này Vương Liên, tiến vào một loại phi thường kì lạ trạng thái.

Thật giống như uống say hiệu quả về sau quả lợi dụng tại gấp trăm lần.

Người nào uống say đều ăn nói linh tinh, đem trong lòng bí mật gì đều nói ra.

Mà bây giờ Vương Liên đại não, thì hoàn toàn không có bất kỳ cái gì phòng ngự.

Thẩm Lãng đột nhiên hỏi: "Vương Liên, ngươi đang ô miệt ta, vu oan ta đúng không?"

"Đúng a." Vương Liên âm thanh run rẩy nói: "Thẩm Lãng, ta chính là ở vu oan ngươi a."

Lời này mới ra, toàn trường khiếp sợ.

Thậm chí lập tức không cách nào kịp phản ứng.

Đương nhiên, cơ hồ tất cả mọi người biết rõ Vương Liên ở vu oan Thẩm Lãng, nhưng lại từ trong miệng hắn tự mình nói ra.

Thẩm Lãng hỏi tiếp: "Ta có hay không đạo văn ngươi thơ?"

"Không a." Vương Liên cười nói: "Ta căn bản cũng không có viết qua cái kia bài thơ a, không sợ nói cho tất cả mọi người lời nói thật. Cái kia bài thơ mặc dù rất ngắn chỉ có mười sáu chữ, nhưng là quá ngưu, căn bản cũng không phải là ta có thể viết ra."

Thẩm Lãng nói: "Đó là ai để ngươi vu oan ta, vu oan ta đâu?"

Lập tức, Trương Tấn bỗng nhiên đứng lên nói: "Vương Liên đại nhân, ngươi uống say."

"Người tới, đưa Vương Liên đại nhân đi nghỉ ngơi." Trương Tấn ra lệnh một tiếng.

Lập tức, hai cái võ sĩ tiến đến, liền muốn đem Vương Liên đỡ đi.

Mộc Lan không nói gì, trực tiếp từ hông mang rút ra một chi nhuyễn kiếm để lên bàn.

"Không có điểm mấu chốt, cũng là có điểm mấu chốt." Mộc Lan nhàn nhạt nói.

Các ngươi có thể không từ thủ đoạn vu oan phu quân ta, hướng về thân thể hắn giội nước bẩn, nhưng chúng ta cũng có thể phản kích.

Nếu là ngay cả phản kích đều không cho phép, vậy cũng đừng trách ta động thủ.

Ai dám đến mang đi Vương Liên, Mộc Lan kiếm liền dám chặt đứt ai cánh tay, dù sao võ sĩ tính mệnh không đáng tiền.

Thẩm Lãng nói: "Vương Liên, là ai để ngươi vu oan ta đâu?"

Vương Liên nói: "Là Liễu Vô Nham thành chủ."

Lời này mới ra, Liễu Vô Nham sắc mặt kịch biến, nghiêm nghị quát: "Vương Liên, ngươi không nên nói bậy nói bạ, ăn nói lung tung, ngươi đã uống say."

Vương Liên triệt để tiến vào thế giới mới, cả người tốt hưng phấn a.

Ta phải bay, ta phải bay.

Hắn vậy mà bắt đầu lột sạch quần áo của mình, sau đó hướng về phía Liễu Vô Nham thành chủ đỉnh hông.

"Chính là ngươi Liễu Vô Nham, chính là ngươi để ta vu oan Thẩm Lãng."

"Ngươi mỗi ngày đều đối với ta hô hô uống một chút, vênh mặt hất hàm sai khiến. Ngươi cũng đã biết? Ta cho ngươi đội nón xanh, ta ngủ qua tiểu thiếp của ngươi, tám lần, tám lần, ha ha ha!"

"Ngươi tiểu thiếp nói ngươi không được, mỗi lần rõ ràng chèo chống không ba hô hấp thời gian, lại còn muốn nàng ở rên rỉ mười năm phút đồng hồ, giả vờ ngươi rất lợi hại dáng vẻ."

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 98: Thẩm Ma Vương Nghiền Ép Toàn Trường! Cuối Cùng Tuyệt Sát!

Lời này mới ra, toàn trường sắc mặt của mọi người đều trở nên vô cùng đặc sắc.

Không nghĩ tới a, Liễu thành chủ ngươi như thế phong thần tuấn lãng người, vậy mà cũng chèo chống không ba giây đồng hồ a.

Liễu Vô Nham thành chủ tức giận đến toàn thân phát run, đời này của hắn cực kỳ mất mặt, nhưng vào lúc này.

Nam nhân không sợ nhất chính là người khác ánh mắt cừu hận, thậm chí khinh bỉ ánh mắt.

Sợ nhất là người khác đồng tình ánh mắt.

Ngươi là ba giây nam tử? Trên đầu ngươi xanh mơn mởn, thật đáng thương a!

Lập tức, Liễu Vô Nham thành chủ nghiêm nghị quát: "Vương Liên, ngươi đã uống say. Không nên nói bậy nói bạ, ăn nói lung tung."

"Có ai không, đem Vương Liên cho ta xiên ra ngoài." Liễu Vô Nham hạ lệnh.

Sau đó, phủ thành chủ hai tên võ sĩ liền muốn xông tới, đem Vương Liên kéo đi.

Nhưng là, Kim Hối mười mấy tên phủ Bá tước võ sĩ tiến lên, trực tiếp đem bọn hắn ngăn lại.

"Tránh ra." Phủ thành chủ võ sĩ đạo.

"Đừng a, mọi người đang nghe được đã nghiền đâu." Kim Hối đám người trực tiếp rút kiếm.

Nháy mắt khí thế giương cung bạt kiếm.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Vương Liên, ngươi là như thế nào ở phần này bài thi bên trên làm bộ đây này? Rõ ràng là tám năm trước thi quận bài thi, tại sao lại xuất hiện ta thơ đâu?"

"Ha ha ha. . ." Vương Liên cười to nói: "Ta tìm ra trước văn chương, phân biệt đem cái này bài thơ này mười sáu chữ tìm ra. Tìm đến ưu tú nhất làm giả đại sư, đem những chữ này bóc xuống dán tại bài thi bên trên, sau đó bài thi hoá trang phiếu một tầng nhất mỏng giấy. Các ngươi biết sao, phía trên nhất tầng này giấy cũng là theo tám năm trước một bức họa bên trên lột bỏ tới, sau khi hoàn thành ở khoảng cách ngọn lửa bên ngoài hai thước chỗ hơi nướng mấy canh giờ, hết thảy đều đại công cáo thành."

Vương Liên cái này vừa nhắc tới đến, hoàn toàn là thao thao bất tuyệt.

"Các ngươi biết sao? Lúc ấy ta nhìn thấy đều kinh ngạc đến ngây người, vậy mà có thể làm được như thế lấy giả tráo thật tình trạng a."

"Thẩm Lãng, ngươi muốn tươi sống bị ta hố chết, ha ha ha!"

Thẩm Lãng hỏi: "Ngươi tại sao phải làm như vậy đâu?"

Vương Liên nói: "Ta vốn là muốn ở rể Huyền Vũ phủ Bá tước, cùng ta cữu cữu Hứa Văn Chiêu liên thủ nắm giữ toàn bộ phủ Bá tước quyền kinh tế. Chờ Huyền Vũ bá sau khi chết, chúng ta lập tức mất quyền lực Kim Mộc Thông tên phế vật kia, vậy sau này con của ta chính là mới Huyền Vũ bá nha."

"Nhưng là không nghĩ tới bị Thẩm Lãng ngươi cái này cẩu tặc vượt lên trước một bước, hơn nữa còn hại chết ta cữu cữu Hứa Văn Chiêu. Ta đương nhiên muốn báo thù, mà lại bọn hắn đã đáp ứng ta, ta chỉ cần ta vu oan ngươi, liền tiếp nhận ta tiến vào tân chính phái. Thậm chí tiếp theo khoa thi hội, tân chính phái đều nguyện ý giúp ta."

Đón lấy, Vương Liên phảng phất không vừa lòng tại lời nói trút xuống.

Hắn bỗng nhiên bỗng nhiên xé mở cái kia phần bài thi, đem bên ngoài tầng kia giấy thật mỏng để lộ, sau đó dùng tay đi trừ bài thi bên ngoài.

Quả nhiên, trực tiếp đem thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo. Lưới trời lồng lộng, thưa mà khó lọt cái này mười sáu chữ giữ lại.

"Các ngươi nhìn, xuống tới, xuống tới. . ."

"Thẩm Lãng, Trương Tấn đã chuẩn bị trí mạng sát chiêu đối phó ngươi, ngươi lập tức liền muốn xong."

"Mộc Lan, ngươi gả cho ta a, gả cho ta a. . ."

Vương Liên tốt vui sướng a!

Mà mọi người tại đây, hoàn toàn không đành lòng nhìn thẳng.

Một màn này, thật là có thể so với tai nạn xe cộ hiện trường a.

Thẩm Lãng không có vấn đề.

Triệt để tiến vào mê huyễn trạng thái Vương Liên phảng phất đặc biệt tịch mịch.

Sau đó hắn thân thể trần truồng trong đại sảnh chạy vội.

Một cái Tiểu Tiểu Điểu, trong gió lắc lư, lộ ra càng bỏ túi.

Trêu đến ở đây nữ tử làm bộ thét lên liên tục.

Đây cũng là Vương Liên ở lỏa thể chạy, nếu như là Thẩm Lãng, những cô gái này đại khái sẽ nhịn không được một bên thét lên một bên kẹp chân một bên liếm đầu lưỡi đi.

Trương Tấn vốn là muốn phái người ngăn cản, nhưng hơi hơi do dự về sau, vậy mà tùy ý Vương Liên thả bản thân.

Bởi vì Vương Liên càng điên cuồng, hắn lời mới vừa nói liền càng không thể tin.

Một cái triệt để uống say tên điên, miệng đầy mê sảng, một cái dấu chấm câu đều không tin được.

Đương nhiên. . .

Hắn vu oan Thẩm Lãng một chuyện là ván đã đóng thuyền,

Bởi vì chính hắn đều đem cái kia mười sáu chữ giữ lại.

Nhưng là, hắn nói cái gì Liễu Vô Nham để hắn vu oan Thẩm Lãng, lại cái gì tân chính phái tính toán lần tiếp theo thi hội chiếu cố hắn?

Những lời này hết thảy có thể định nghĩa vì nói vớ nói vẩn.

Lúc này Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên, lại một lần nữa dâng lên vô hạn không cam lòng.

Thẩm Lãng đến tột cùng làm cái gì a?

Hắn là quỷ sao?

Vậy mà để Vương Liên nổi điên, phảng phất lập tức mất đi thần trí, đem trong đầu nói thật toàn bộ phun ra.

Thủ đoạn này thật là khiến người ta không rét mà run a.

Lúc này Trương Tấn lập tức hoài nghi, Thẩm Lãng là cho Vương Liên trong rượu hạ độc.

Nhưng coi như như thế, cũng đã xoay chuyển không cục diện.

Trương Tấn có chút thống khổ nhắm mắt lại, ép buộc chính mình trong thời gian ngắn nhất tỉnh táo lại.

Một chiêu này giội nước bẩn, cũng vốn là chỉ là bại hoại Thẩm Lãng thanh danh mà thôi, chủ ý là đem « Kim Bình Mai Phong Nguyệt vô biên » quyển sách này đánh xuống thần đàn, làm cho tất cả mọi người chú ý điểm nóng chuyển dời đến Thẩm Lãng đạo văn đạo văn một chuyện bên trên.

Bây giờ không có đạt hiệu quả, đương nhiên để người phẫn nộ không cam lòng.

Nhưng lại không thể ảnh hưởng đại cục.

Đừng quên chân chính sát chiêu còn tại đằng sau, cái kia mới có thể đối với Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ phủ Bá tước một kích trí mạng.

Phụ thân nhiều lần khuyên bảo qua hắn, không muốn ham chiến, phát hiện nào đó một nước cờ thất bại, lập tức từ bỏ, sau đó tiến vào ván kế tiếp.

. . .

"Thẩm Lãng cô gia, ngươi đối Vương Liên còn có cái gì muốn hỏi sao?" Trương Tấn nói.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không có."

Trương Tấn đau lòng nhức óc nói: "Thật là không nghĩ tới a, Vương Liên lại như thế phát rồ, vì trả thù ngươi, vậy mà như vậy không từ thủ đoạn, ý đồ đem đạo văn tội danh cắm đến trên đầu của ngươi. Hiện tại tốt, hết thảy chân tướng rõ ràng."

Thẩm Lãng không khỏi cảm thán, cái này Trương Tấn tiến bộ thật nhanh a.

Trở mặt thuật, càng ngày càng thành thạo, chỉ bất quá hắn lúc này đại khái cũng là đánh nát hàm răng hướng trong bụng nuốt đi.

Một cái cường đại đối thủ, mới là để người tiến bộ mấu chốt a.

Có Thẩm Lãng, Trương Tấn trình độ có thể nói là đột nhiên tăng mạnh.

Trương Tấn nói: "Thẩm Lãng, cái này Vương Liên như thế vu oan ngươi, hơn nữa còn ý đồ đưa ngươi viết thơ chiếm thành của mình. Liễu Vô Nham đại nhân , dựa theo Việt quốc luật pháp, phải làm thế nào xử trí Vương Liên?"

Liễu Vô Nham thành chủ nói: "Báo cáo hành tỉnh học chính Đô đốc, tước đoạt Vương Liên công danh, đồng thời phạt tiền hai mươi, giao cho người bị hại Thẩm Lãng."

Đón lấy, Trương Tấn nói: "Thẩm Lãng cô gia, xử trí như vậy ngươi còn hài lòng không?"

"Hài lòng, hài lòng." Thẩm Lãng nói.

Trương Tấn nói: "Vậy ta liền phái người trước đem Vương Liên đưa về nhà tỉnh rượu."

Thẩm Lãng nói: "Tốt!"

Lập tức, hai tên võ sĩ tiến lên, đem vẫn tại lưu điểu lỏa thể chạy Vương Liên kéo ra ngoài.

Bọn hắn đương nhiên sẽ không đem Vương Liên đưa về nhà, mà là mang đến cái nào đó bí mật chỗ.

Nhưng mà. . .

Vừa mới rời đi không đến ba dặm.

Mấy cái áo đen cao thủ giết ra, đem Vương Liên cướp đi.

Thẩm Lãng làm sao có thể dễ như trở bàn tay để hắn chết, nhất định phải cho hắn lựa chọn một loại nhất khuất nhục, tàn nhẫn nhất kiểu chết.

Ngươi vu oan ta đạo văn đạo văn loại không cần gấp gáp, ta đại khái sẽ chỉ đánh gãy tay chân của ngươi.

Nhưng ngươi vậy mà vu oan nương tử của ta trong sạch, vậy mà nói ta đội nón xanh?

Cái kia phi thường thật có lỗi, ngươi liền muốn nhận trên thế giới đáng sợ nhất, nhất độc đáo kiểu chết.

. . .

Yến hội trong đại sảnh.

Trương Tấn lớn tiếng nói: "Ta muốn hướng Thẩm Lãng xin lỗi, tối hôm nay yến hội vậy mà đem Vương Liên bực này hèn hạ đồ bỏ vào đến."

"Ở đây ta vì Thẩm Lãng chính danh, cái này bài mười sáu chữ thơ, đúng là Thẩm Lãng làm ra, thật là tuyên truyền giác ngộ, thơ hay, thơ hay a."

Thẩm Lãng mỉm cười nói: " Trương Tấn, nói như vậy, ta xác thực có mấy phần thi tài?"

Lập tức, Trương Tấn cảm giác được mơ hồ không ổn, nhưng hắn vẫn là cười nói: "Thẩm Lãng huynh đương nhiên là tài hoa hơn người, bài thơ này đã đầy đủ chứng minh."

Thẩm Lãng nói: "Lý Văn Chính các hạ, ngươi vừa rồi để ta dùng phong nguyệt làm đề làm một bài thơ, còn để ta cùng các Cử nhân so tài một phen, ta từ chối, bởi vì ta cảm thấy bọn hắn căn bản không xứng so với ta thơ. Bây giờ suy nghĩ một chút. . ."

Đám người kinh ngạc, ngươi Thẩm Lãng đây là trở nên biết làm người sao?

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ suy nghĩ một chút, bọn hắn vẫn là không xứng."

Đông đảo cử nhân trợn mắt, Thẩm Lãng ta xxx ngươi nương.

Nhưng là, toàn bộ giận mà không dám nói gì a.

Vừa rồi Thẩm Lãng đối với Vương Liên thủ đoạn thật đáng sợ, thần hồ kỳ kỹ a, hiện tại bọn hắn cũng không biết Thẩm Lãng là thế nào làm đến, liền làm sao để Vương Liên điên, đem cái gì chuyện xấu nói thật đều hướng bên ngoài nói.

Ai còn không có điểm chuyện xấu a?

Ở đây những này cử nhân liền càng thêm có nghĩ lại mà kinh chuyện cũ.

Tỉ như, một vị nào đó đã từng trộm qua tẩu tử, hắn ca ca còn không biết, vẫn như cũ móc tim móc phổi đối tốt với hắn.

Lại tỉ như, một vị nào đó cử nhân đã từng vì khoa cử khảo thí mà hiến qua cúc, không chỉ một lần, không chỉ một người.

Vân vân vân vân.

Những này chuyện xấu nếu như bị chính mình toàn bộ trút xuống, vậy kế tiếp nhân sinh thật không cần công việc.

Cho nên, những này cử nhân nhao nhao ngừng công kích, thực tình không dám trêu chọc Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng lại nói: "Nhưng là ta cảm thấy a, tất nhiên Lý Văn Chính đại nhân đều ra đề mục, ta không làm một bài thơ không thể nào nói nổi, cũng có lỗi với ta cái này tài danh a."

"Mọi người nghe rõ a, tiếp xuống ta phải làm thơ."

Tránh hết ra, ta muốn trang bức, tuyệt đối không nên bị ta kinh thiên tài hoa làm bị thương a.

Ta sợ hãi toàn bộ đại sảnh đều dung không được ta a!

Thẩm Lãng đứng lên, đi đến trong đại sảnh ương.

"Tiếp xuống, ta muốn bảy bước thành thơ."

"Dùng phong nguyệt làm đề."

Thẩm Lãng bưng chén rượu lên, ngưỡng vọng bên ngoài bầu trời, thật là một phái văn hào khí chất.

Đám người không khỏi sinh lòng chờ mong.

Cứ việc buổi tối hôm nay là muốn vây công Thẩm Lãng, nhưng nếu như nghe được một bài thơ hay cũng không phải chỗ xấu.

Đương nhiên, nghe qua coi như, muốn vì Thẩm Lãng dương danh đây là không thể nào.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, phảng phất tiến vào mỹ diệu thi từ cảnh giới bên trong.

Hắn bắt đầu cất bước.

Hắn bắt đầu làm thơ.

Thanh âm âm vang hữu lực, bao hàm tình cảm.

Thơ nói: Quan nhân không muốn

Nhật nguyệt vãng lai, chảy nhỏ giọt hồng thủy.

Chợt cạn chợt sâu, lại lơ lửng lại chìm.

Nhan như nửa cười, lông mày giống như ngậm gáy.

Yêu ta Thiên Thiên, phong nguyệt vô biên!

(thơ đoạn ngắn sửa chữa tại « thiên địa âm / dương / giao / hoan / mừng rỡ phú »)

. . .

Cái này thơ mới ra, toàn trường người cơ hồ không thể tin vào tai của mình.

Nhất là ở đây nữ tử, nháy mắt mặt đỏ tới mang tai đóa, toàn thân khô nóng.

Thẩm Lãng, ngươi thật choáng váng là một cái thấp hèn bại hoại a.

Làm ra thơ, vậy mà như thế hạ lưu.

Mà Từ Thiên Thiên cùng Trương Tấn sau khi nghe xong, cả người cơ hồ muốn nổ.

Cẩu tặc, ta giết ngươi, giết ngươi!

Bài thơ này viết cái gì?

Nói Từ Thiên Thiên tới kinh nguyệt, vẫn như cũ cùng Thẩm Lãng hồ thiên hồ địa.

Vừa rồi các ngươi không tính là tìm một cái thấp hèn kỹ nữ hướng trên đầu ta phá nước bẩn sao? Vu oan ta ngay cả nàng tới tháng đều không buông tha.

Hiện tại, ta ngay cả ngươi Từ Thiên Thiên tới tháng cũng không buông tha.

Không sai, chính là một bài siêu cấp lớn x thơ.

Làm xong bài thơ này về sau, Thẩm Lãng nói: "Tại sao không có tiếng vỗ tay a? Chẳng lẽ ta bài thơ này làm không tốt sao?"

Đón lấy, Thẩm Lãng ánh mắt nóng bỏng nhìn qua Từ Thiên Thiên nói: "Thiên Thiên, cứ việc chúng ta đã tách ra, nhưng ta vẫn còn muốn đem bài thơ này tặng cho ngươi."

"Ta không chỉ có thể vì ngươi làm thơ, ta còn có thể vì ngươi hát một bài."

Sau đó, Thẩm Lãng dùng tang thương mê người cuống họng biểu diễn.

"Thiên Thiên. . ."

"Ngươi là ta người cũ.

"Giống như hoa hồng đồng dạng nữ nhân."

"Dùng ngươi cái kia tím tím môi nhỏ."

"Để ta ở nửa đêm bên trong vô tận mất hồn!"

"Tới tới tới đến. . ."

"Ầm!"

Một một ly rượu bỗng nhiên nổ nát vụn trên mặt đất.

Dị thế thẩm Đao Lang hát phải ai oán triền miên, tang thương mê người, ở đây rất nhiều nữ tử thật đúng là nghe được có chút như si như say à, bỗng nhiên liền bị cái này đạp nát chén rượu gián đoạn.

Từ Thiên Thiên cắn môi chảy máu, nhìn qua Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập cừu hận thấu xương, hận không thể đem hắn rút gân lột da, nghiền xương thành tro.

Thẩm Lãng đình chỉ ca hát, ôn nhu nói: "Thiên Thiên, trên mặt của ngươi môi mà cũng chảy máu."

Lãng gia một khi tiến vào lưu manh trạng thái, thật như là huyễn bước không dừng được.

"Thế nào, ta hát không được sao?"

"Bằng không, ta đổi lại một bài?"

Toàn trường một mảnh tĩnh lặng, không người nào dám đáp lại a.

Tất cả mọi người nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt phi thường phức tạp.

Tốt qua nghiện, chưa từng có nhìn qua như vậy kích thích tiết mục.

Nhưng là, thật là khiến người ta e ngại a.

Nhất là ở đây nữ tử, từng đợt rùng mình.

Cái này Thẩm Lãng lực sát thương quả thực là bạo rạp.

Sống sờ sờ dùng một người, nghiền ép toàn trường.

Đúng là một cái Đại Ma Vương, quả thực là đem ở đây tất cả địch nhân đè xuống đất ma sát ma sát, để người run lẩy bẩy.

Hắn dùng chân thực diễn dịch câu kia kinh điển.

Ta không phải nhằm vào người nào đó, ta là nhằm vào các ngươi tất cả mọi người, ở đây đều là rác rưởi, đều là chiến năm cặn bã.

. . .

Thẩm Lãng hướng phía Mộc Lan ai oán nói: "Nương tử, giống như cũng không có cái gì người thích ta thơ, càng không có người thích ta ca hát, không bằng chúng ta về nhà đi!"

"Phu quân, ta thích ngươi ca hát. " Mộc Lan nói: "Tốt, chúng ta về nhà."

Thẩm Lãng nhìn về phía Trương Tấn nói: "Các ngươi nếu là có đòn sát thủ gì, tranh thủ thời gian xuất ra a, bằng không ta sẽ phải về nhà a."

Về nhà? !

Làm sao có thể để ngươi về nhà, chúng ta còn có một kích trí mệnh cuối cùng còn không có xuất ra đâu.

Trước mặt cái kia hai chiêu đều chỉ là làm nền.

Sau đó một chiêu này, mới là trí mạng tuyệt sát!

Là muốn ngươi Thẩm Lãng tính mệnh!

Chân chính không chết không thôi!

Lúc này, một người giơ ly rượu lên, nhàn nhạt nói: "Thẩm Lãng, ngươi không đi được."

Thẩm Lãng hướng phía kẻ nói chuyện nhìn lại, người này chính là Huyền Vũ thành kiêu ngạo, nhị giáp tiến sĩ Lý Văn Chính.

Quan mới tiền nhiệm ngân y Tuần sát sứ.

Một cái để thiên hạ quận trưởng đều sợ hãi chức quan.

Phẩm cấp mặc dù không cao, nhưng lại đại biểu cho quốc quân ý chí, có được trực tiếp thượng tấu quốc quân quyền lực.

Thật là khiến người ta nghe tiếng tán gan quan chức.

Mà bây giờ, hắn đồ đao chỉ hướng Thẩm Lãng.

Lý Văn Chính hướng phía bên trên Đường Doãn nói: "Đường huynh, người buồn cười nhất chính là cái gì? Một người sắp chết đến nơi còn không tự biết, phảng phất một cái tôm tép nhãi nhép, trên nhảy dưới tránh, trước mắt cái này Thẩm Lãng chính là như thế!"

"Thẩm Lãng, ngươi mưu phản chuyện xảy ra!"

Đón lấy, Lý Văn Chính nhàn nhạt nói: "Có ai không, đem Thẩm Lãng bắt lại cho ta, đeo lên xiềng xích, bắt trói vào kinh!"

Thẩm Lãng mừng rỡ trong lòng, thở phào một hơi, sau cùng cao trào tới.

Hắn chôn xuống lôi, rốt cục có người đến dẫn bạo.

Sau đó, hẳn là sẽ chết rất nhiều người đi!

. . .

Chú thích: Lại là bốn ngàn chữ đại chương, các huynh đệ cho ta phiếu phiếu a! Sau mười hai giờ lên khung, trước lại thêm một vạn chữ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 99: Lôi Đình Sét Đánh! Muốn Một Tiếng Hót Vang Trời

Theo Lý Văn Chính ra lệnh một tiếng, hai cái ngân y võ sĩ vọt thẳng tiến đến.

Liền muốn trực tiếp bắt người.

Thẩm Lãng cười thầm trong lòng.

Lý Văn Chính, ngươi rốt cục vẫn là nhảy ra a.

Ngươi đường đường nhị giáp tiến sĩ, ngân y Tuần sát sứ cuối cùng vẫn là biến thành trong tay người khác đao.

Hảo hảo tiền đồ không tốt, lại đi tìm cái chết!

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Lý đại nhân, ta cũng muốn biết rõ, ta như thế nào sắp chết đến nơi?"

Lý Văn Chính vuốt vuốt chén rượu trong tay, nhàn nhạt nói: "Ngươi chẳng những sắp chết đến nơi, hơn nữa còn sẽ tai họa Huyền Vũ phủ Bá tước. Mộc Lan tiểu thư, nhà ngươi đại khái sẽ bị liên luỵ, qua mấy ngày quốc quân sẽ phái tới ngân y sứ giả điều tra ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước."

Ánh mắt nhàn nhạt, thần sắc nhàn nhạt, động tác nhàn nhạt.

Thẩm Lãng ánh mắt co rụt lại,

Lão tử khó chịu nhất chính là như ngươi loại này nhàn nhạt trang bức bộ dáng.

Thẩm Lãng mỉm cười, sau đó ngồi trở lại đến trên ghế.

Hắn có một cái ưu điểm, đó chính là cho phép người khác trước khi chết đem bức gắn xong, tuyệt đối sẽ không đánh gãy.

"Lý đại nhân, tại bắt ta trước, không bằng đem tội danh của ta nói rõ được không?" Thẩm Lãng nói: "Miễn cho để người nói ngài không dạy mà tru."

Lý Văn Chính nói: "Thẩm Lãng, ngươi bản này « Kim Bình Mai Phong Nguyệt vô biên » trung thực nói, viết không sai, bên trong câu thơ cũng rất có tiêu chuẩn."

Sau đó, Thẩm Lãng phải nói quá khen quá khen loại.

Nhưng là hắn không có, mà chỉ nói: "Nguyên lai ngươi cũng cảm thấy ta viết thật tốt a, xem ra trình độ của ta đúng là quá cao."

Một câu nói kia thiếu chút nữa đem Lý Văn Chính nghẹn lại.

Nhưng là rất nhanh hắn liền thoải mái, đối mặt Thẩm Lãng như thế một cái cơ hồ sắp chết đến nơi nhỏ người ở rể, cũng không cần tính toán hắn thất lễ.

"Ngươi trong quyển sách này bên trong có thật nhiều xuất sắc câu thơ, tỉ như túc tận nhàn hoa vạn vạn ngàn, không bằng trở về nhà bạn vợ ngủ. Mặc dù trên gối tàn nhẫn thú, ngủ đến bình minh không cần tiền." Lý Văn Chính nói: "Mặc dù không thế nào cao nhã, nhưng lại cũng nói tận tình đời."

"Lại tỉ như từ xưa cảm ân cũng tích hận, vạn năm ngàn năm không sinh bụi, thật là tuyệt hảo câu a."

"Nhưng mà ta cực kỳ thích thuộc về cái này một bài."

"Xa hoa về phía sau người đi đường tuyệt, tiêu tranh không vang giọng hát ực. Hùng kiếm không uy quang màu chìm, bảo đàn thưa thớt kim tinh diệt. Bậc thềm ngọc tịch mịch rơi thu lộ, nguyệt chiếu lúc ấy ca múa chỗ. Lúc ấy ca múa người không trở về, hóa thành hôm nay Tây Lăng tro."

Lúc này Trương Tấn chen lời nói: "Ta ngược lại là cảm thấy mặt khác một bài tốt nhất, đạo tận nhân tính."

"Môi chước ân cần nói từ đầu đến cuối, mạnh cơ yêu gả phú gia ông. Hữu duyên thiên lý năng tương hội, vô duyên đối diện không gặp lại."

Thế là, Trương Tấn cùng Lý Văn Chính hai người có qua có lại, vậy mà bắt đầu thổi nâng lên Thẩm Lãng quyển sách này thi từ tới.

Bỗng nhiên. . .

Lý Văn Chính chén rượu bỗng nhiên hướng trên mặt bàn một trận, nghiêm nghị nói: "Nhưng mà, Thẩm Lãng ngươi quyển sách này giấu giếm phản ý a."

Thanh âm hắn bỗng nhiên cất cao, tất cả mọi người không khỏi vểnh tai.

Đất bằng chợt nổi lên sấm sét, đây là đại lão thích nhất thủ đoạn.

Ngay từ đầu ôn hòa mưa phùn, bỗng nhiên vang lên lôi đình, đem ngươi dọa nước tiểu.

"Nghe một chút bài thơ này." Lý Văn Chính cao giọng đọc lên: "Chúc Dung nam đến roi hỏa long, hỏa vân Diễm Diễm đốt bầu trời. Thiên luân giữa trưa ngưng không đi, vạn quốc như ở hồng trong lò. Ngũ Nhạc thúy vượt mây màu diệt, dương hầu đáy biển sầu sóng khát. Khi nào một buổi kim phong phát, vì ta quét dọn thiên hạ nóng."

Bài thơ này nghe được đám người chấn động.

Ở đây có rất nhiều người đều không nhìn qua Thẩm Lãng bản này « Kim Bình Mai Phong Nguyệt vô biên », trong lòng chỉ cho là đây là một bản viết rất tốt Đại Hoàng / sách mà thôi, không nghĩ tới lại có loại khí thế này bàng bạc thơ.

Thật là thơ hay a, nhưng mà bài thơ này giấu giếm phản ý?

Lý Văn Chính cười lạnh nói: "Quốc quân đã từng nói tân chính như là trên trời sáng rực liệt nhật, nhất định phải đem tất cả mục nát toàn bộ phơi không chỗ ẩn trốn, quét hết thiên hạ không sạch sẽ."

Không sai, quốc quân đúng là đã nói dạng này lời nói.

Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ phủ Bá tước cũng không chỉ một lần đem tân chính ví von trở thành đốt người ánh mặt trời.

Ở toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, trước còn có Trấn Bắc Hầu tước phủ cây to này cản trở. Mà bây giờ Trấn Bắc hầu thoát ra mà đi, có thể dùng Huyền Vũ phủ Bá tước lẻ loi trơ trọi chỗ tại liệt nhật bạo chiếu xuống.

Lý Văn Chính nói: "Thẩm Lãng ngươi bài thơ này lại đem trên trời mặt trời ví von trở thành ác liệt hỏa, công chúng đắt cỡ nào tộc thiêu đốt phải không sinh lộ. Nhất là cuối cùng câu này, khi nào một buổi kim phong phát, vì ta quét dọn thiên hạ nóng. Thẩm Lãng ngươi muốn làm gì a? Muốn mưu phản sao?"

"Quốc quân chính là chúng ta Việt quốc mặt trời, quang minh vĩ đại, ngươi Thẩm Lãng đây là muốn làm cái gì? Hậu Nghệ Xạ Nhật a?"

"Kim phong phát?" Lý Văn Chính lạnh giọng nói: "Ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước vừa vặn họ Kim, ngươi cái này kim phong một phát, quét dọn thiên hạ nóng. Đây là muốn hủy đi tân chính, lại hoặc là muốn tạo phản tự lập, lấy mà thay mặt a."

Ngưu bức!

Lúc này, Thẩm Lãng thực tình có chút phục.

Thật không hổ là học bá a, nghiền ngẫm từng chữ một lợi hại a. Một bài bình thường thơ, lại bị ngươi nói trở thành chống đối tân chính, ý đồ mưu phản.

Mấu chốt là liền liền Thẩm Lãng nghe, đều cảm thấy có chút đạo lý a.

Mặc dù có chút miễn cưỡng gán ghép, mặc dù có chút có lẽ có.

Nhưng là, xác thực giải thích được.

Bất quá, lúc này vương triều Đại Viêm còn không phải Mãn Thanh vương triều. Bởi vì nói hoạch tội sự tình là cực ít phát sinh, càng không có lợi hại gì văn tự / ngục.

Cái gì thanh phong không biết chữ, cớ gì xoay loạn sách là không tồn tại.

Cho nên Lý Văn Chính muốn dùng bài thơ này đến cho cho Thẩm Lãng chụp mũ là có thể, nhưng là muốn định tội lại là không thể nào.

Như như thế trái lương tâm, cái kia thiên hạ câu thơ mười phần năm sáu đều có thể giải đọc vì thơ phản.

Lý Văn Chính nói: "Ngươi có lẽ cảm thấy bài thơ này căn bản định không tội của ngươi phải không? Vậy kế tiếp bài thơ này, chính là ngươi Thẩm Lãng tự tìm đường chết."

Sau đó, Lý Văn Chính dùng tràn ngập sát khí thanh âm đọc lên phía dưới bài thơ này.

Sớm biết quân yêu nghỉ, bản từ không cho ghen;

Ai làm câm tình thâm, nay đến phản cùng nhau lầm.

Sầu ngủ tru trướng hiểu, khóc ngồi kim khuê mộ;

Độc hữu ngày bên trong hồn, còn nói ý như cũ.

Đám người nghe xong, bài thơ này phảng phất cũng không có cái gì a.

Viết vẫn như cũ rất tốt, nhưng tiêu chuẩn phảng phất không bằng phía trên cái kia một bài, mấu chốt không có bất kỳ cái gì mưu phản ý a, coi như miễn cưỡng gán ghép cũng không được a.

Lý Văn Chính xuất ra hai bản « Kim Bình Mai Phong Nguyệt vô biên », một quyển là ở Lan Sơn thành đem bán, mặt khác một quyển là ở Huyền Vũ thành đem bán.

"Bút mực giấy nghiên hầu hạ." Lý Văn Chính nghiêm nghị nói.

Rất nhanh, mấy cái người hầu mang lên bút mực giấy nghiên, mà lại là một tấm rất lớn giấy.

Lý Văn Chính đem bài thơ này chép lên giấy.

Thật là chữ tốt a, tú mỹ bên trong không thiếu kiếm khí, nét chữ cứng cáp.

Đem Thẩm Lãng bài thơ này chép ở lớn trên giấy, sau đó mấy cái nô bộc thật to mở ra, làm cho tất cả mọi người thấy rõ ràng.

"Chư vị, đây là một bài giấu đầu thơ a. Mọi người đem thứ nhất, ba, năm, bảy câu ở giữa cái chữ kia nối liền nhìn."

Đám người kinh ngạc, không khỏi nhìn kỹ.

Quân căng tru thiên!

Trái lại đọc chính là: Thiên tru Căng Quân!

Tất cả mọi người thần sắc không khỏi chấn động.

Giấu đầu thơ a, thật sự có mưu phản ý a.

Quả nhiên bằng chứng như núi, Thẩm Lãng lần này thật là chết chắc a.

Lý Văn Chính nói: "Có lẽ có người hoài nghi, đây có phải hay không là một cái ngẫu nhiên. Ta có thể nói cho chư vị, tuyệt đối không phải, hoàn toàn là Thẩm Lãng tận lực vì. Ta chỗ này có hai bản « Kim Bình Mai Phong Nguyệt vô biên » một quyển là Lan Sơn thành mua, một quyển là Huyền Vũ thành mua."

"Cái này hai bản có một cái khác nhau."

"Trước một quyển câu thơ này là sầu ngủ Chu trướng hiểu, khóc ngồi kim khuê mộ."

"Sau một bản thì là sầu ngủ tru trướng hiểu, khóc ngồi kim khuê mộ."

"Một cái là màu đỏ thẫm Chu, đằng sau là tru sát tru." Lý Văn Chính nói: "Chu trướng coi như nói còn nghe được, thiên hạ nào có cái gì tru trướng a? Cái này chứng minh cái gì? Thẩm Lãng viết ra cái này bài giấu đầu thơ về sau, nhìn thấy không có người nào phát hiện, thế là càng thêm phát rồ, đem Chu đổi thành tru."

Thiên tru câm quân!

"Câm quân là ai? Là quốc quân nghĩa tử, là quốc con rể, là Vương tộc thành viên. Ngươi muốn thiên tru hắn, ngươi đây là nguyền rủa Vương tộc!"

"Thẩm Lãng ngươi đây không phải mưu phản lại là cái gì? Ngươi đây không phải tự tìm đường chết, lại là cái gì?"

Cái này cơ hồ là thực nện!

Căng Quân là ai?

Hắn không sai biệt lắm xem như toàn bộ Việt quốc không thể nhất gây, không thể đen nhân vật.

Tên của hắn gọi Ninh Căng.

Hắn nguyên bản họ cát, là Nam Ẩu quốc thái tử.

Như vậy cái này Nam Ẩu quốc có là cái gì quốc gia đâu?

Nó là một cái tiểu quốc, ước chừng tương đương với ba cái quận lớn như vậy, hơn một trăm vạn nhân khẩu.

Nó là Việt quốc nước phụ thuộc.

Thế giới này chính trị quan hệ rất phức tạp, Việt quốc là vương triều Đại Viêm các nước chư hầu, mà Nam Ẩu quốc lại là Việt quốc nước phụ thuộc.

Nam Ẩu quốc vị trí địa lý phi thường mấu chốt, là Việt quốc cùng Sa Man tộc giảm xóc khu vực.

Hai mươi mấy năm trước Việt quốc cùng biên giới tây nam Sa Man tộc đại chiến, Nam Ẩu quốc chủ suất lĩnh cả nước tinh nhuệ xem như Việt quốc đại quân tiên phong, lập xuống chiến công hiển hách.

Mà liền tại cái kia một trận đại quyết chiến bên trong, Nam Ẩu quốc chủ chiến chết sa trường.

Việt Vương đau buồn vô cùng trước mặt mọi người ói máu, sau cả nước đau đớn tưởng niệm.

Ngay lúc đó Nam Ẩu quốc thái tử vẻn vẹn chỉ có chín tuổi, Việt Vương phái người đem hắn đưa đến quốc đô, thu dưỡng làm nghĩa tử, đồng thời ban cho Việt quốc quốc tính, đổi tên Ninh Căng.

Căng, ống tay áo ý tứ.

Điều này đại biểu lấy Việt quốc cùng Nam Ẩu quốc vĩnh viễn là tay chân tình.

Từ đó về sau, vị này Nam Ẩu quốc thái tử Ninh Căng hết thảy đãi ngộ cũng chờ cùng với Việt quốc Vương tộc.

Thậm chí một ít trình độ bên trên, hắn hưởng thụ danh dự còn muốn vượt qua quốc quân nhi tử.

Ở Việt quốc chính trị hoàn cảnh bên trong, ngươi có thể đen quốc quân đệ đệ, có thể đen quốc quân mấy con trai, thậm chí Việt quốc thái tử ngươi đều có thể đen.

Duy chỉ có vị này Nam Ẩu quốc thái tử Ninh Căng nhất định phải bạch bích không tì vết , bất kỳ người nào dám can đảm làm bẩn Ninh Căng thanh danh, quốc quân nhất định sẽ nghiêm trị.

Cái này trên địa cầu cũng không tươi gặp, nhưng mà nơi này đương nhiên không thể xâm nhập.

Cho nên, vị này Ninh Căng thái tử liền trở thành Việt quốc chính trị cấm kỵ.

Mà vị này Ninh Căng ở quốc đô mười lăm năm, cũng có được rất cao danh dự, hiền danh khắp thiên hạ.

Biết rõ liên quan tới Việt quốc tân chính phần thứ nhất tấu chương là sao?

Chính là vị này Nam Ẩu quốc thái tử Ninh Căng, năm đó hắn vẻn vẹn chỉ có mười tám tuổi.

Lúc ấy phần tấu chương này gây nên oanh động cực lớn, cũng nhấc lên Việt quốc oanh oanh liệt liệt tân chính văn chương.

Cũng chính là một năm kia, quốc quân đem nữ nhi Ninh La công chúa gả cho vị này Nam Ẩu quốc thái tử.

Ninh Căng khôi phục như cũ dòng họ, trở thành Sa Căng.

Ninh La công chúa hộ tống trượng phu trở về Nam Ẩu quốc, vị này Nam Ẩu quốc thái tử chính thức trở thành Nam Ẩu quốc tân quốc chủ, xưng là Căng Quân.

Cho nên vị này Nam Ẩu quốc chủ Sa Căng không chỉ là quốc quân nghĩa tử, quốc con rể, vẫn là Việt quốc ở Tây Nam bình chướng.

Hắn trở thành một cái càng thêm không thể làm bẩn tồn tại.

Vẫn như cũ là câu nói kia, ở Việt quốc ngươi thậm chí có thể đen thái tử, nhưng tuyệt đối không thể đen vị này Nam Ẩu quốc chủ Sa Căng.

Mà Thẩm Lãng lại tại « Kim Bình Mai Phong Nguyệt vô biên » một bài trong thơ giấu giếm thiên tru Căng Quân.

Lý Văn Chính phát hiện cái này bài giấu đầu thơ thời điểm, lập tức mừng rỡ như điên.

Hắn là quan mới tiền nhiệm a, thiếu nhất chính là chiến tích.

Hoặc là nói đến lại thêm ngay thẳng một chút, hắn thiếu nhất chính là đầu người.

Mà lại cái này đầu người muốn đầy đủ phân lượng, có thể đem hắn mũ quan nhuộm đỏ, có thể để hắn nhất chiến thành danh.

Mà lại hắn đây cũng là giữ gìn quốc quân tân chính, tuyệt đối chính trị chính xác.

Huyền Vũ phủ Bá tước, hoàn toàn là tốt nhất đối tượng.

Cho nên diệt đi một cái Thẩm Lãng căn bản cũng không phải là mục tiêu của hắn, mục tiêu của hắn là đem toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước lôi xuống nước.

Thẩm Lãng chỉ là một cái nhỏ người ở rể, nơi nào có tư cách trở thành hắn Lý Văn Chính đối thủ a.

. . .

Lý Văn Chính chỉ vào Thẩm Lãng nghiêm nghị nói: "Căng Quân không phải liền là ở mười năm trước viết một phần tấu chương mở ra tân chính văn chương sao? Cho nên ngươi Thẩm Lãng đem hắn coi là sinh tử đại địch, vậy mà tại trong thơ nguyền rủa hắn đi chết, thật là phát rồ a."

"Căng Quân không chỉ là quốc quân nghĩa tử, ta Việt quốc quốc con rể, càng thêm là nước ta ở Tây Nam bình chướng."

"Thẩm Lãng ngươi ở trong thơ nguyền rủa Căng Quân chết, đây không phải chống đối tân chính là cái gì? Đây không phải mưu phản lại là cái gì?"

"Ta thân là Tuần sát thiên hạ chư quận ngân y Tuần sát sứ, làm sao có thể tha thứ xảy ra chuyện như vậy?"

"Đây là một cọc có tổ chức có dự mưu đại án, ta nhất định phải tra rõ đến cùng, nhìn ngươi Thẩm Lãng phía sau đến tột cùng là ai? Dám cho ngươi lá gan lớn như vậy, trong sách nguyền rủa Vương tộc đi chết."

"Hiện tại ngươi biết chính mình chết ở nơi nào sao? Người tới, đem Thẩm Lãng bắt lại cho ta."

Lý Văn Chính một tiếng quát chói tai, trong lòng vô cùng sảng khoái.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 100: Thẩm Lãng Trí Mạng Nhất Sát! Tắm Một Cái Chờ Chết Đi

Ở đây tất cả mọi người cảm thấy, Thẩm Lãng xong.

Ai cũng cứu không.

Không nghĩ tới a, Thẩm Lãng vậy mà lại tìm đường chết đến nước này.

Lý Văn Chính ánh mắt nhàn nhạt liếc nhìn Trương Tấn.

Ý kia phi thường minh bạch, ngươi Trương Tấn nhìn xem ta Lý Văn Chính lực sát thương.

Lại nhìn một cái ngươi trước những chiêu thức kia, đều tính là cái gì đồ chơi a, tổn thương không Thẩm Lãng một cọng tóc gáy.

Ta Lý Văn Chính xuất thủ, trực tiếp một chiêu phải giết.

Trương Tấn không nói gì, chỉ là hướng phía Lý Văn Chính cười cười.

Lý Văn Chính ánh mắt nhìn về phía Kim Mộc Lan, nhàn nhạt nói: "Kim tiểu thư, ngươi bây giờ cùng Thẩm Lãng phân rõ giới hạn có lẽ đã tới không kịp, nhưng có thái độ dù sao cũng so không thái độ tốt, ngươi nói đúng không?"

Người này đối với Mộc Lan cũng có lòng lang dạ thú a.

Mặc dù hắn ẩn tàng rất sâu, nhưng Thẩm Lãng vẫn là một chút nhìn ra.

Nhưng mà cái này cũng bình thường, toàn bộ Huyền Vũ thành nam nhân đều đối với Mộc Lan ôm lấy ảo tưởng.

Huyền Vũ thành công chúa, Nộ giang đệ nhất mỹ nhân, cũng không chỉ nói là nói mà thôi, thật chính là mỗi một cái nam nhân tình nhân trong mộng.

Cái này Lý Văn Chính cũng không ngoại lệ.

Có lẽ từ nhỏ đến lớn, hắn đối với Mộc Lan nhất là cuồng nhiệt đi.

Dù sao, hắn cảm thấy mình vô cùng ưu tú, toàn bộ Huyền Vũ thành trừ hắn bên ngoài, đại khái không nam nhân khác có thể xứng với Mộc Lan.

Cho nên, làm Mộc Lan gả cho Thẩm Lãng thời điểm, nội tâm thống hận nhất có lẽ chính là hắn Lý Văn Chính?

Dù là hắn vĩnh viễn cũng không có khả năng trở thành người ở rể, thậm chí vĩnh viễn cũng không sẽ lấy Mộc Lan.

Bởi vì hắn là quốc quân người, nhất định phải đứng tại uy tín lâu năm quý tộc mặt đối lập.

Nhưng là, ta không lấy được nữ nhân bất kỳ nam nhân nào cũng đừng hòng đạt được, đại khái là bất kỳ nam nhân nào bình thường tâm lý?

Mộc Lan nhàn nhạt nói: "Ta cùng Thẩm Lãng vợ chồng một khối, cũng không nhọc đến Lý đại nhân hao tâm tổn trí."

Lý Văn Chính ánh mắt phát lạnh, không nghĩ tới Kim Mộc Lan cũng như thế nông cạn, bị Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này nông cạn tuấn mỹ hấp dẫn.

Nàng chẳng lẽ không biết, nam nhân mị lực ở chỗ bên trong sao?

"Vậy ngươi về sau khả năng cần phải đi quốc đô ngục giam thăm viếng Thẩm Lãng." Lý Văn Chính nói: "Còn đứng ì làm cái gì? Bắt Thẩm Lãng, đeo lên xiềng xích, áp giải tiến vào quốc đô."

Hai tên ngân y võ sĩ cầm trên còng tay trước, muốn bắt trói Thẩm Lãng.

Mộc Lan đứng dậy đứng lên, chân ngọc nhẹ nhàng điểm một cái, rơi ở Thẩm Lãng trước mặt, trong tay nhuyễn kiếm trong không khí run run.

Lập tức, hai vị ngân y võ sĩ không dám lên trước.

Lý Văn Chính lạnh giọng nói: "Kim Mộc Lan, ngươi đây là muốn mưu phản sao?"

Kim Mộc Lan nói: "Lý Văn Chính đại nhân, ngươi muốn bắt người trước, vì sao không nghe một chút phu quân ta nói thế nào?"

Lý Văn Chính nói: "Hắn còn có nói chỗ trống sao? Có lời gì đến trong đại lao nói đi."

Kim Mộc Lan nói: "Đối mặt ngân y Tuần sát sứ, chúng ta chẳng lẽ giải thích cơ hội cũng không thể có sao? Các ngươi ngân y phủ không khỏi cũng quá chuyên quyền bá đạo đi."

Lý Văn Chính cười lạnh nói: "Thẩm Lãng còn muốn nói gì nữa? Nói in ấn quyển sách này thời điểm, dùng chữ chì phạm sai lầm, cho nên mới để Chu biến thành tru?"

Như thế một lí do tốt a, mặc dù không thể nào nói nổi, nhưng là miễn cưỡng cũng coi là một cái lý do.

Nhưng mà Thẩm Lãng nói: "Cái này liền ba tuổi tiểu hài đều lừa gạt không à, ta chính là cố tình a, ta cái này bài giấu đầu thơ chính là cố tình muốn chơi bốn chữ này, thiên tru Căng Quân."

Lời này mới ra, tất cả mọi người ngốc.

Ngươi Thẩm Lãng thật đúng là triệt để điên a, tìm đường chết đến trình độ này, thật là thượng thiên cũng cứu không.

Lý Văn Chính cũng ngốc, nhịn không được ha ha cười nói: "Người không biết không sợ a, giống như ngươi Thẩm Lãng bực này cuồng vọng ngu muội người, ta còn thực sự là lần đầu tiên thấy. Đã ngươi đều thừa nhận, vậy liền trực tiếp bắt trói đi."

Thẩm Lãng bỗng nhiên yếu ớt nói: "Lý Văn Chính, ngươi cùng Căng Quân quan hệ rất tốt sao?"

Lý Văn Chính nói: "Năm ngoái ở quốc đô, Căng Quân đến đây là quốc quân chúc thọ. Ta may mắn bái phỏng hắn, trò chuyện vui vẻ. Nhận được Căng Quân thưởng thức, bắt chuyện mấy ngày, sau lẫn nhau đưa tặng thơ văn, bị Căng Quân rời xa làm hảo hữu."

Nói đến những chuyện này thời gian, Lý Văn Chính là kiêu ngạo, cái này cũng xác thực đối với hắn danh dự có to lớn thôi động tác dụng.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi cùng Căng Quân mật đàm mấy ngày, ai có thể chứng minh a?"

Lý Văn Chính nói: "Ta xuất nhập Căng Quân phủ đệ nhiều lần, rất nhiều người đều có thể chứng minh. Lại nói ta như thế nào mua danh chuộc tiếng bối phận, như thế chẳng phải là làm bẩn ta cùng Căng Quân quân tử giao sao?"

Thẩm Lãng nói: "A, vậy ta muốn hỏi vấn đề hỏi xong."

Lý Văn Chính nói: "Bây giờ ở trước mặt tất cả mọi người, ngươi Thẩm Lãng sớm nhận tội, vì sao muốn ở giấu đầu trong thơ viết xuống thiên tru Căng Quân? Vì sao muốn nguyền rủa ta Việt quốc bình phong? Vì sao muốn nguyền rủa ta Việt quốc Vương tộc?"

Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Ta cố tình a."

Lời này mới ra, Lý Văn Chính cơ hồ không thể tin vào tai của mình.

Toàn trường tất cả mọi người cũng đều không dám tin.

Trên thế giới này lại có người sẽ tìm đường chết đến nước này sao?

"Ha ha ha ha" Lý Văn Chính nói: "Thật là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy a? Thẩm Lãng, vậy ngươi viết cái này bài giấu đầu thơ thời điểm, Huyền Vũ bá nhưng biết a?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên biết rõ, nhạc phụ đại nhân là quyển sách cái thứ nhất chân chính độc giả. Ta còn chuyên môn vì cái này vấn đề hướng hắn xin phép qua, hắn cũng đồng ý ta viết xuống cái này bài giấu đầu thơ."

Toàn trường người triệt để kinh ngạc đến ngây người mộng bức.

Thẩm Lãng đây là bởi vì ngủ không được Kim Mộc Lan, cho nên trở mặt thành thù?

Đây là muốn đem toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước lôi xuống nước a.

Cái gì thù cái gì oán a?

Kỳ quái là, Kim Mộc Lan lúc này cần phải một kiếm hướng Thẩm Lãng đâm đi qua a?

Nhưng mà nàng cũng không có, vẫn như cũ cầm kiếm mà đứng, thủ hộ ở Thẩm Lãng trước mặt.

Lý Văn Chính sâu kín hướng Kim Mộc Lan nhìn lại một chút, ánh mắt kia vô cùng rõ ràng, ngươi Kim thị gia tộc xong.

"Đem Thẩm Lãng cầm xuống, nếu có bất luận kẻ nào ngăn cản, giết chết bất luận tội." Lý Văn Chính nghiêm nghị quát.

Lập tức, lại tràn vào đến bảy tám cái ngân y võ sĩ, đem Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan vây quanh.

Chiến đấu hết sức căng thẳng.

"Động thủ!" Lý Văn Chính ra lệnh một tiếng.

Tám cái ngân y võ sĩ bỗng nhiên rút kiếm, hướng phía Kim Mộc Lan đâm tới.

"Đinh!"

Mộc Lan một kiếm vạch ra.

Nháy mắt, tám tên ngân y võ sĩ lợi kiếm trong tay toàn bộ rời tay mà bay, cổ tay toàn bộ trật khớp gãy xương.

Lý Văn Chính giận dữ: "Kim Mộc Lan, ngươi đây là tại mưu phản!"

Đón lấy, Lý Văn Chính nghiêm nghị nói: "Liễu Vô Nham thành chủ, Trương Tấn tướng quân, các ngươi cũng là Việt quốc quan viên, có trách nhiệm vì nước trừ gian. Ta dùng ngân y Tuần sát sứ thân phận mệnh lệnh các ngươi, lập tức xuất động tất cả binh mã, bắt Thẩm Lãng cùng một đám mưu phản thành viên, có bất kỳ ngăn cản người, giết chết bất luận tội!"

Sau đó, Lý Văn Chính trực tiếp giơ lên trong tay lệnh bài.

Trương Tấn cùng Liễu Vô Nham thành chủ khom người thi lễ.

"Vâng." Liễu Vô Nham thành chủ nói.

Sau đó, hắn nhẹ nhàng vung tay lên.

Lập tức, bên ngoài mấy trăm tên mấy tên lính võ trang đầy đủ, như là bóng tối như thủy triều tràn vào tới.

Đem toàn bộ đại sảnh đoàn đoàn bao vây.

Liễu Vô Nham thành chủ trực tiếp đem phủ thành chủ binh phù hai tay dâng lên, giao cho Lý Văn Chính.

Điều này đại biểu lấy chi này vài trăm người quân đội quyền chỉ huy, toàn bộ ở Lý Văn Chính trong tay.

Lý Văn Chính nho nhã khuôn mặt, rốt cục lộ ra một chút dữ tợn.

Ngươi Kim Mộc Lan võ công là rất cao, ngươi có thể đánh bại tám người, thậm chí mười tám người, nhưng ngươi có thể đánh bại vài trăm người sao?

"Đem Kim Mộc Lan cùng Thẩm Lãng toàn bộ cầm xuống, nếu có chống cự, giết chết bất luận tội."

"Vâng!"

Mấy chục tên võ sĩ rút vũ khí ra, phóng tới Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan, đem hai người vây quanh trong đó.

Lý Văn Chính trong lòng vô cùng thoải mái.

Thoải mái a!

Đây chính là quyền lực hương vị sao? Quả thực so với hắn trung nhị giáp tiến sĩ còn muốn thoải mái a.

Từng có lúc, hắn là bực nào ngưỡng vọng Huyền Vũ phủ Bá tước? Nhìn thấy Kim Mộc Lan thời điểm, hắn là bực nào từ dần dần hình uế.

Mà bây giờ! Hắn vậy mà có thể quyết định Huyền Vũ phủ Bá tước vận mệnh.

Hắn vậy mà đem cao cao tại thượng Kim Mộc Lan sinh tử nắm giữ tại vỗ tay bên trong.

Loại cảm giác này thật là khéo.

Vụ án này làm được, Huyền Vũ phủ Bá tước coi như không xong đời, cũng sẽ thương cân động cốt.

Trương Xung a Trương Xung, ngươi mấy năm đều kết thúc không thành sự tình, ta Lý Văn Chính vừa đến đã làm được.

Ta Lý Văn Chính quả nhiên là Huyền Vũ thành kiêu ngạo, ngút trời mới a.

Sau trận chiến này, ta tất nhiên một tiếng hót lên làm kinh người. Lập xuống lớn như thế công, chỉ sợ lập tức quan thăng cấp một.

Ha ha ha ha!

Thoải mái! Đem vận mệnh của người khác giẫm ở dưới chân cảm giác, thật tốt a!

Thẩm Lãng, ngươi thật là tam sinh hữu hạnh a, vậy mà trở thành ta Lý Văn Chính hoạn lộ khối thứ nhất đá đặt chân.

Mà vừa lúc này.

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Lý Văn Chính, ngươi thật đúng là một cái ngu xuẩn a."

Lời này mới ra, Lý Văn Chính ngốc.

Ngươi Thẩm Lãng thế nhưng là đầu óc động kinh sao? Đều sắp chết đến nơi, còn nói ta như vậy?

Lý Văn Chính không tức giận ngược lại cười nói: "Thẩm Lãng, không có tri thức tìm đường chết đến ngươi mức này, thật là quá hiếm lạ."

Thẩm Lãng nói: "Là ngươi ở tìm đường chết a Lý Văn Chính. Ngươi cái ngốc bức này, ngươi cũng không nghĩ một chút, Lan Sơn thành phát hành Kim Bình Mai phong nguyệt vô biên cùng Huyền Vũ thành phát hành phiên bản, vẻn vẹn chỉ khoảng cách mấy ngày, ta vì sao muốn đem Chu đổi thành tru? Ta vì sao muốn ở trong thơ cất giấu thiên tru Căng Quân?"

"Không sai, ta là cố ý. Nhưng là ngươi cảm thấy ta là một cái kẻ ngu sao? Ta đầu óc là nước vào sao?"

"Lại hoặc là ngươi cảm thấy nhạc phụ ta, nương tử của ta đều là đồ đần?"

"Nam Ẩu quốc chủ Sa Căng mưu phản a!"

Thẩm Lãng câu nói này rất nhẹ.

Nhưng xác thực chân chính lôi đình sét đánh, đem ở đây tất cả mọi người chấn ngốc.

Phảng phất hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

Lý Văn Chính khàn giọng cười nói: "Thẩm Lãng, ngươi được mất tâm điên sao? Căng Quân trung thành tuyệt đối vì ta Việt quốc thủ hộ Tây Nam bình phong, hắn không chỉ có là quốc quân nghĩa tử, vẫn là Ninh La công chúa trượng phu, hắn làm sao có thể mưu phản?"

Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Hắn chính là độc chết Ninh La công chúa âm mưu hay sao, bị ép sớm mưu phản."

"Ta cố tình trong sách chôn xuống viên này lôi, liền xem ai sẽ giẫm vào đến bị tạc phải thịt nát xương tan."

"Không nghĩ tới, vậy mà là ngươi cái ngốc bức này như thế không kịp chờ đợi giẫm vào tới."

"Như vậy tích cực làm cái gì a? Còn sống không tốt sao? Vì sao vội vã như vậy không dằn nổi đến tìm cái chết đâu?"

"Cây cỏ xuất thân người chính trị nhạy cảm cảm giác chính là không được, tầm mắt chính là nhỏ hẹp a? Không giống chúng ta những quý tộc này, nhìn xa trông rộng."

Lời này mới ra, tất cả mọi người nhịn không được trong lòng phi một tiếng.

Ngươi Thẩm Lãng rõ ràng so cây cỏ còn cây cỏ, hiện tại liền không kịp chờ đợi luôn miệng nói chúng ta quý tộc?

Thẩm Lãng nói: "Ta mỗi ngày danh chính ngôn thuận ngủ quý tộc nữ nhân, không phải liền là quý tộc sao? Rất đơn giản đạo lý a."

Sau đó, hắn không hiểu ra sao cả nghe được có người cắn răng răng thanh âm.

Như thế thanh thúy, như thế dễ nghe, khẳng định là nương tử răng ngọc truyền đến.

Thẩm Lãng cổ co rụt lại, lập tức không dám ở nơi này đề tài bên trên xâm nhập.

Hắn tràn ngập cảm giác ưu việt ánh mắt nhìn về phía Lý Văn Chính, nhàn nhạt nói: "Ta vừa rồi liền cùng nương tử nói, trong mắt ta, các ngươi ở đây tất cả mọi người là cặn bã. Lý Văn Chính ngươi vừa rồi chính miệng nói qua, cùng Nam Ẩu quốc chủ tình đầu ý hợp, ngủ chung, mật đàm mấy ngày mấy đêm. Cho nên hắn mưu phản, ngươi cũng có tham dự đi, nói không chừng chính là trận này mưu phản quan trọng người vạch ra."

"Lý Văn Chính, ngươi cái này ngu dốt chết chắc, nhà nhìn xem lão nương, sau đó rửa sạch sẽ cổ chờ chết đi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 101: Lý Văn Chính Phế! Đại Hoạch Toàn Thắng!

Lý Văn Chính nhịn không được đầu óc một trận lay động.

Sau đó, hắn chỉ vào Thẩm Lãng khàn giọng nói: "Ngươi nói láo, ngươi nói láo!"

"Căng Quân làm sao lại mưu phản?"

"Coi như hắn mưu phản, vì sao không có tin tức gì? Ta xem như Tuần sát sứ cũng không biết, ngươi Thẩm Lãng dựa vào cái gì biết rõ?"

Đúng vậy a, Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân bình thường biểu hiện cỡ nào tài đức sáng suốt, đối với Việt quốc cỡ nào trung thành a?

Hắn làm sao lại mưu phản đâu?

Đơn thuần nhìn vị này Nam Ẩu quốc chủ cùng quốc quân tình cảm, tất cả mọi người sẽ cảm động, không phải cha con, rất giống như cha con a.

Lại nhìn hắn cùng Ninh La công chúa cảm giác?

Công tử cùng vương tử a, hoàn toàn truyện cổ tích tốt đẹp.

Nhưng mà, người trưởng thành bên trong không truyện cổ tích.

Truyện cổ tích đều là gạt người!

Quốc cùng trong nước, quyền lực chính đấu, càng thêm không truyện cổ tích.

Nam Ẩu quốc huyết thống cùng Sa Man tộc thêm gần, cùng Việt quốc huyết thống xa lánh.

Nhưng là Nam Ẩu quốc chủ vì ở Tây Nam khu vực nho nhỏ bá quyền, cho nên đầu nhập phụ thuộc Việt quốc.

Vài thập niên trước cái kia một trận đại chiến, Việt quốc mấy chục vạn đại quân ở thời khắc mấu chốt sống chết mặc bây, có thể dùng trước Nam Ẩu quốc chủ chiến chết sa trường.

Về sau, Việt quốc quân chủ đem Nam Ẩu quốc Thái tử tiếp vào quốc đô, xem như nhi tử nuôi.

Nghe vào rất tốt đẹp a?

Kì thực ở mười mấy năm qua thời gian bên trong, Việt quốc không ngừng quan tướng thành viên phái đi Nam Ẩu quốc, dần dần nắm giữ cái này nước phụ thuộc quân chính đại quyền.

Nam Ẩu quốc Thái tử Ninh Căng sau khi thành niên, quốc quân lại đem Ninh La công chúa gả cho hắn làm vợ.

Làm vị này Nam Ẩu quốc Thái tử đến trong nước, kế thừa quốc chủ vị đi sau hiện, toàn bộ quốc gia đại quyền trên cơ bản đều bị Việt quốc người cướp đi.

Toàn bộ Nam Ẩu quốc quan viên trọng yếu chỉ biết Ninh La công chúa, đem hắn vị này quốc chủ trở thành Nê Bồ Tát.

Nhưng mà, vị này Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân cũng là một cái ngưu bức người.

Vẻn vẹn thời gian mấy năm, hắn minh tranh ám đấu, vậy mà dần dần chiếm hơn phân nửa quyền lực.

Mà lúc này, thê tử của hắn Ninh La công chúa, liền trở thành lớn nhất chướng ngại vật.

Thế là, vị này Nam Ẩu quốc chủ Sa Căng dùng một loại phi thường bí ẩn thủ đoạn cho Ninh La công chúa hạ độc. Muốn dùng thần không biết quỷ không hay biện pháp, hạ độc chết Ninh La công chúa.

Đây mới là chân tướng của sự thật!

Cái gì vợ chồng ân ái, cái gì tình như cha con, toàn bộ đều là lừa gạt quỷ.

Như vậy, Căng Quân muốn độc chết thê tử Ninh La công chúa chuyện bí ẩn như vậy, Thẩm Lãng làm sao lại biết rõ đâu?

Lời này muốn theo gần một tháng trước nói đến.

Lúc ấy, Thẩm Lãng vừa mới viết xong Kim Bình Mai Phong Nguyệt vô biên, mỗi ngày đều trong nhà họa những cái kia tiêu chuẩn siêu cấp lớn thải sắc áp phích đâu?

Mà lúc kia, cũng chính là Kim Mộc Thông lột rách da thời điểm.

Cũng chính là lúc kia, Huyền Vũ phủ Bá tước tới một cái phi thường thần bí khách nhân.

Người này chính là Ninh La công chúa.

Đương nhiên, nàng cùng Kim Mộc Lan quan hệ không hề thân mật, cùng Huyền Vũ phủ Bá tước cũng không có cái gì giao tình.

Nàng là vì An Tại Thế đại phu tới.

Đừng nhìn An đại phu vẻn vẹn chỉ là Huyền Vũ phủ Bá tước thầy thuốc, nhưng là thanh danh lại phi thường lớn, bởi vì y thuật phi thường cao.

Ninh La công chúa là tìm hắn bí mật chữa trị.

Nhưng là, Ninh La công chúa triệu chứng quá kì quái, tựu liền An Tại Thế cũng nhìn không rõ đây là vì cái gì.

Sau bởi vì đối với Thẩm Lãng không hiểu ra sao cả lòng tin, Mộc Lan đem chuyện này báo cho Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng cơ hồ lập tức tựu đánh giá ra, Ninh La công chúa đây là chì trúng độc.

Bởi vì triệu chứng thực sự quá rõ ràng.

Đáy mắt động mạch co giật, phần bụng quặn đau, thiếu máu, buồn nôn, nôn mửa, phát sốt.

Có người tại dùng một loại thần không biết quỷ không hay thủ đoạn, muốn mưu sát nàng.

Ở cái thế giới này, đại khái cực ít xuất hiện chì trúng độc ghi chép.

Cho nên, cơ hồ tất cả thầy thuốc đều nhìn không ra đây là vì cái gì.

Ninh La công chúa cũng tìm khắp cả danh y, tất cả mọi người có như thế như thế phán đoán, nhưng không người cho rằng đây là trúng độc.

Bởi vì không phù hợp thông thường trúng độc triệu chứng, cho nên cũng căn bản trị không hết.

Ở cùng Ninh La công chúa trong lúc nói chuyện với nhau, Thẩm Lãng biết được đối phương hạ độc phương thức.

Ninh La công chúa tất cả chén, nồi, chung các loại, đều chứa đại lượng chì.

Loại này hạ độc phương thức, tuyệt đối thần không biết quỷ không hay.

Lại cấp độ sâu giao lưu bên trong, Thẩm Lãng cùng Ninh La công chúa đều đánh giá ra hạ độc người là trượng phu của nàng, Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân.

Mà lại, vị công chúa này trúng độc tương đối sâu, Thẩm Lãng cũng không có hoàn toàn nắm chắc đưa nàng triệt để chữa khỏi.

Chỉ có thể trước đình chỉ thu hút chì kim loại, sau đó phục dụng sữa bò cùng một chút dược vật phối hợp, dùng thời gian tương đối dài đem chì độc bài xuất bên ngoài cơ thể.

Thẩm Lãng tự mình cho nàng mở đơn thuốc.

Ninh La công chúa chỉ dừng lại hai ngày, tựu trở lại quốc đô, tiếp tục tiến về Nam Ẩu quốc.

Bởi vì đã chân tướng phơi bày, nàng nhất định phải lập tức động thủ.

Cùng lúc đó, Huyền Vũ phủ Bá tước vận dụng ở Nam Ẩu quốc ưu tú nhất mật thám, thám thính Nam Ẩu quốc nhất cử nhất động.

Ước chừng vài ngày trước, Huyền Vũ phủ Bá tước mật thám dùng dùng bồ câu đưa tin đưa tin.

Ninh La công chúa cùng Nam Ẩu quốc chủ chính thức không hoà thuận.

Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân khởi binh mưu phản đã thành kết cục đã định.

Nếu như là bình thường người biết bí mật này vậy thì thôi, nhưng là Thẩm Lãng lập tức ở bên trong ngửi được một cái cơ hội.

Cơ hội ngàn năm một thuở, một lần hành động đem địch nhân diệt cơ hội.

Nhưng là, chuyện này vẫn là có nhất định chính trị phong hiểm.

Dù là Căng Quân đã mưu phản, Thẩm Lãng trong sách cất giấu thiên tru Căng Quân cũng là có chút điểm phạm vào kỵ húy sự tình.

Ở loại này sự kiện chính trị bên trên, hắn tin tưởng nhạc phụ đại nhân phán đoán, Thẩm Lãng tuyệt đối sẽ không chuyên quyền.

Hắn cùng Huyền Vũ Bá tước trọn vẹn thương nghị mấy canh giờ, cuối cùng vẫn quyết định, bên trên.

Lúc ấy Thẩm Lãng cũng phát hiện nhạc phụ đại nhân một cái khác ưu điểm.

Thời khắc mấu chốt có thể quyết đoán, có đảm đương!

Cho nên Thẩm Lãng quyết định thật nhanh, đem ba ngàn quyển sách nào đó một tờ một lần nữa in ấn đóng sách.

Đem trong sách Chu, sửa tru.

Ở trong thơ cất giấu thiên tru Căng Quân bốn chữ.

Đây chính là hắn chôn xuống một viên lôi, liền đợi đến người khác tới giẫm, đi tìm cái chết.

Nguyên bản, hắn cùng Huyền Vũ bá là hi vọng Trương Tấn xông tới, tiến tới đem Trương Xung cái này tử địch lôi xuống nước.

Nhưng là không nghĩ tới, vậy mà là Lý Văn Chính cái này mới mẻ nóng bỏng ngân y Tuần sát sứ không kịp chờ đợi tiến đụng vào tới.

Nhưng mà tất nhiên tới, vậy thì chết đi!

"Không có khả năng, không có khả năng "

Ngân y Tuần sát sứ Lý Văn Chính bản năng cảm thấy lạnh cả người, trước mắt từng đợt biến thành màu đen.

Không biết vì cái gì, tứ chi luôn luôn nhịn không được phát run. Giữa hai chân đồ chơi kia, không ngừng hướng bên trong co lại.

Đương nhiên, đây chỉ là thân thể phản ứng mà thôi, hắn vẫn là vạn vạn không tin.

"Thẩm Lãng, ngươi đây là tại tung tin đồn nhảm đúng hay không?" Lý Văn Chính chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Ngươi đây là tại ngoan cố chống cự, ngươi có biết hay không, như thế sẽ chỉ làm kết quả của ngươi càng bi thảm hơn, sẽ chỉ làm Huyền Vũ phủ Bá tước lại thêm xong đời."

Tiếp tục Lý Văn Chính nghiêm nghị nói: "Đều thất thần làm cái gì, bắt người a!"

Trước Lý Văn Chính còn phong khinh vân đạm, một bộ trí tuệ vững vàng dáng vẻ.

Tư thế kia đừng đề cập có bao nhiêu điểu.

Mà bây giờ cả người hắn đều loạn, gương mặt không bình thường ửng hồng, hai mắt tràn đầy sợ hãi cùng phấn khởi.

"Động thủ bắt người, đem Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan hai người kia bắt lại cho ta."

"Đến hắc thủy đài nhà tù bên trong, ta không tin hắn không khai nhận."

Nhưng là ở đây mấy trăm tên binh sĩ cũng không phải đồ đần, chỉ dám vây quanh Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan, không dám động thủ.

Thẩm Lãng nói: "Lý Văn Chính, đừng nóng vội a, Nam Ẩu quốc Căng Quân là bốn ngày trước phản loạn, tin tức cũng đã đến quốc đô. Trễ nhất mai kia, quốc đô công báo sẽ truyền đến Huyền Vũ thành. Nói thật, ta vừa rồi thật lo lắng công báo sẽ sớm đến Huyền Vũ thành, như thế ta tựu hố không chết người."

Sau đó, Thẩm Lãng lại nắm Mộc Lan tay, đến trên vị trí của mình ngồi xuống.

"Tiếp xuống, chúng ta an vị ở chỗ này chờ, có được hay không?" Thẩm Lãng nói: "Quốc đô công báo lúc nào đến, chúng ta yến hội tựu lúc nào tán."

"Tới tới tới, mọi người này!"

"Chúng ta sống về đêm vừa mới bắt đầu!"

Nhưng mà, từ đầu tới đuôi cũng chỉ có Thẩm Lãng một người ở này.

Trương Tấn cùng Liễu Vô Nham thành chủ sắc mặt, cũng vô cùng khó coi.

Bọn hắn đương nhiên vô cùng hi vọng Thẩm Lãng đang nói láo, nhưng là qua lại thê thảm đau đớn giáo huấn nói cho bọn hắn, Thẩm Lãng tới một mức độ nào đó nhân phẩm là phi thường thành thật.

Nói muốn ngươi chết, tựu nhất định sẽ làm cho ngươi chết.

Nói muốn giết ngươi cả nhà, tựu nhất định sẽ giết ngươi cả nhà.

Liễu Vô Nham phất phất tay.

Lập tức, mấy trăm tên lính lui phải sạch sẽ.

Lý Văn Chính cũng đến trên vị trí của mình ngồi xuống.

Bất quá, hắn liền làm sao trợn nhìn a? Mới vừa rồi còn như vậy hồng đâu.

Sau đó, mọi người một mực chờ, một mực chờ.

Thẩm Lãng nhàm chán đến cực điểm.

Hắn đã đem nương tử khuôn mặt, bên cạnh thân thể, bờ mông đường cong, trong lòng bàn tay, mu bàn tay, đùi đường cong trọn vẹn nhìn mười lần.

Sau đó, nương tử thon thon tay ngọc lại xuất hiện ở eo của hắn trên thịt.

Thẩm Lãng lưu luyến không rời thu ánh mắt.

Sau đó, hắn bưng ly rượu lên nói: "Lý đại nhân, ta mời ngài một chén."

Lý Văn Chính bản năng giơ ly rượu lên, nhưng là thực sự chút bắt không được, hai tay không ngừng mà run.

Ngay sau đó hắn lập tức nghĩ tới, ta vì sao muốn bưng rượu chén, ngươi Thẩm Lãng mời rượu ta vì sao muốn ứng?

Sau đó, lại bỗng nhiên đem cái chén nện để lên bàn.

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Lý đại nhân, ngươi thế nhưng là Huyền Vũ thành kiêu ngạo, ta từ nhỏ đã nghe tên của ngươi bị đánh lớn lên. Lệnh tôn lệnh đường đem ngươi bồi dưỡng thành tài thật rất không dễ dàng đâu."

Toàn bộ đại sảnh cũng chỉ có Thẩm Lãng một thanh âm của người.

"Ngươi thật là bất hiếu a, vậy mà để bọn hắn người đầu bạc tiễn người đầu xanh."

Lý Văn Chính không thể nhịn được nữa, bỗng nhiên bóp nát chén rượu trong tay.

"Ngươi a ngươi, còn quá trẻ." Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Ngươi cho rằng ta quyển sách này giấu đầu thơ tựu ngươi phát hiện? Trương Xung đại nhân như vậy sắc bén con mắt làm sao có thể không có phát hiện, hắn vì cái gì không ra mặt? Hết lần này tới lần khác ngươi cái ngốc bức này xông tới?"

"Hảo hảo còn sống không tốt sao? Hiện tại chẳng những ngươi muốn chết, mà lại rất nhiều người đều sẽ chết. Đây chính là kinh thiên động địa mưu phản đại án a, không chết trăm tám mươi người, ngươi cho rằng có thể được rồi kết? Ngã gục đều không ngươi như vậy tích cực a!"

Lý Văn Chính trong lòng vừa sợ vừa giận, hét lớn: "Thẩm Lãng, ngươi đắc ý cái gì? Hết thảy chỉ là ngươi bản thân phán đoán mà thôi! Chúng ta ở chỗ này chờ, đợi đến ngày mai, đợi đến ngày kia!"

"Ta cho ngươi biết Thẩm Lãng, nếu như Căng Quân không mưu phản, tội danh của ngươi tựu lớn!"

"Ngươi Thẩm Lãng liền bị lăng trì xử tử, răn đe! Huyền Vũ phủ Bá tước, Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp cũng phải hủy hoại chỉ trong chốc lát!"

Nhưng vào đúng lúc này!

Bên ngoài vang lên một trận thanh âm, là Huyền Vũ phủ Bá tước Kim Trung.

"Cô gia, tiểu thư, quốc đô cấp báo, Nam Ẩu quốc chủ Sa Căng ý đồ mưu sát Ninh La công chúa, quy mô tàn sát Việt quốc quan viên."

"Căng Quân mưu phản!"

Lời này mới ra, Lý Văn Chính đầu tiên là run lên.

Cơ hồ dọa nước tiểu a.

Về sau, mới phát hiện gọi hàng chính là Huyền Vũ phủ Bá tước nô bộc.

Lập tức, hắn mặt đỏ tới mang tai nói: "Thẩm Lãng, ngươi không muốn lại đóng kịch, như thế chỉ có thể để ngươi tội thêm một bậc."

Vẻn vẹn vài giây đồng hồ sau!

Liễu Vô Nham thành chủ tâm phúc chạy như điên tới, la lớn: "Thành chủ, quốc đô cấp báo, nam ẩu nước phụ thuộc Căng Quân mưu phản, quy mô đồ sát Việt quốc quan viên."

Lại qua ba phút.

Bên ngoài lại vang lên một trận tiếng vó ngựa dồn dập.

Là Trương Xung Thái Thú tâm phúc.

Hắn vọt thẳng vào trong đại sảnh, đi vào Trương Tấn bên tai, liền muốn nói thì thầm.

Thẩm Lãng nói: "Mọi người đều biết, đừng thì thầm."

Trương Tấn cau mày nói: "Nói."

Trương Xung Thái Thú tâm phúc nói: "Khởi bẩm Nhị thiếu gia, quốc đô cấp báo, Nam Ẩu quốc Căng Quân mưu phản."

Toàn trường yên tĩnh như chết.

Như cứt vẻ mặt nhăn nhó.

Ánh mắt mọi người đều nhìn phía tân khoa tiến sĩ, ngân y Tuần sát sứ Lý Văn Chính.

Tràn đầy vô hạn đáng thương cùng đồng tình.

Triệt để thực nện cho!

Lại một người phải chết.

Lại một người chết ở Thẩm Lãng trong tay.

Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Lý Văn Chính, vừa rồi ngươi nói cùng Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân mưu đồ bí mật cấu kết một chuyện, ta đã toàn bộ nhớ kỹ. Ở đây rất nhiều người đều nghe thấy được, ta sẽ để cho nhạc phụ đại nhân chính thức hướng quốc quân thượng tấu chiết vạch trần, ngươi thật chờ chết đi!"

Lý Văn Chính toàn thân run rẩy, cả khuôn mặt đã không phải là tái nhợt, mà là phát xanh phát tím.

Vô biên không sợ sợ hãi cùng băng lãnh, bao phủ thân thể của hắn cùng linh hồn.

Tay phải hắn kịch liệt run rẩy, cố gắng muốn cầm chén rượu lên uống một ngụm.

Nhưng là, làm sao đều không cầm lên được.

Hai cánh tay cùng một chỗ dùng sức, đem chén rượu nâng lên, muốn uống một ngụm rượu ép một chút.

Nhưng là, còn không có hét tới miệng bên trong.

Cả người hắn liền bắt đầu run rẩy, sau đó trực tiếp ngã lệch trên mặt đất.

"A a a "

Thân thể của hắn không ngừng run rẩy, yết hầu sau đó phát ra thanh âm cổ quái.

Từng đoàn từng đoàn bọt mép, từ trong miệng hắn tuôn ra.

Liền phảng phất bị động kinh phát tác, hắn rút.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 102: Vô Địch Nhiều Tịch Mịch Cùng Khai Tắc Lộ

ko!

Ba trận chiến toàn thắng!

Nhìn xem ngã xuống đất co giật Lý Văn Chính.

Ở đây tất cả mọi người, đều thỏ tử hồ bi!

Thẩm Lãng đứng người lên, nhàn nhạt nói: "Còn có ai?"

Không người đáp lại.

"Còn có ai?" Thẩm Lãng quát lớn.

Toàn trường vẫn như cũ một mảnh tĩnh lặng.

Rút kiếm chung quanh tâm mờ mịt a!

Không đúng, dùng những lời này đến hình dung lúc này Thẩm Lãng tâm cảnh cũng không thích hợp.

Hẳn là bài hát này.

Vô địch là nhiều. . . Cỡ nào tịch mịch.

Vô địch là nhiều. . . Cỡ nào trống rỗng!

Toàn trường tất cả mọi người, đúng là bị Thẩm Lãng trấn trụ.

Cái này rõ ràng là bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước dự diễn a, cái này rõ ràng là muốn vây công Thẩm Lãng, đẩy hắn vào chỗ chết a.

Cỡ nào thanh thế a?

Cơ hồ tất cả mọi người cho rằng, Thẩm Lãng buổi tối hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ, thậm chí Huyền Vũ phủ Bá tước cũng sẽ bị lôi xuống nước.

Kết quả đây?

Thẩm Lãng ba trận chiến toàn thắng.

Mà lại, cơ hồ không uổng phí thổi bụi lực.

Hữu kinh vô hiểm đều chưa nói tới.

Tên tiểu bạch kiểm này trong tay không có kiếm, nhưng là trong lòng kiếm lại vô cùng sắc bén.

Buổi tối hôm nay, đầu người từng đống, máu tươi chảy đầm đìa a.

Mặc dù bây giờ chết người còn không nhiều, nhưng là Căng Quân tạo phản sẽ nhấc lên kinh người phong bạo, đến lúc đó không biết sẽ có bao nhiêu người bị cuốn đi vào.

Thật là sắc bén đến để người tắc lưỡi a!

. . .

Trên đất Lý Văn Chính còn tại run rẩy, mà lại miệng bên trong toát ra đã không chỉ là bọt mép, mà lại mang theo đỏ bừng vết máu.

Thẩm Lãng nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn.

Ai!

Không chỗ dựa người thật đáng thương.

Coi như thi đậu nhị giáp tiến sĩ thì thế nào?

Coi như làm đến ngân y Tuần sát sứ thì thế nào?

Còn không phải bị người mượn đao giết người?

Loài cỏ này cây xuất thân người, phạm một lần sai đều là trí mạng.

Không giống ta, dựa lưng vào Huyền Vũ phủ Bá tước cùng mấy ngàn quân đội, nhiều khi mạo hiểm một chút, làm tìm đường chết cũng không cần gấp.

Đã nói rồi, thiên hạ món ngon nhất không phải khoa cử cơm, mà là cơm chùa!

Thẩm Lãng đi vào Trương Tấn trước mặt, chân thành nói: "Trương Tấn huynh."

Trương Tấn da đầu tê dại một hồi.

Thẩm Lãng chân thành nói: "Buổi tối hôm nay phát sinh quá nhiều chuyện, ta còn không có chúc các ngươi đính hôn vui vẻ đâu."

Đón lấy, Thẩm Lãng ánh mắt chuyển hướng Từ Thiên Thiên, ôn nhu nói: "Thiên Thiên, mặc dù chúng ta đã tách ra, nhưng dù sao đã từng là vợ chồng, một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm a. Phần lễ vật này ta chính thức tặng cho các ngươi, chúc vợ chồng các ngươi sinh hoạt hài hòa."

Sau đó, Thẩm Lãng hai tay dâng lên lễ vật.

Một bản thải sắc bản số lượng có hạn « Kim Bình Mai Phong

Nguyệt vô biên », còn có một bình Thẩm Lãng đặc chế khai tắc lộ.

"Bình này đồ vật gọi là khai tắc lộ, chuyên môn cho Thiên Thiên dùng. Trước kia nàng sợ hãi mang thai, vợ chồng chúng ta sinh hoạt đều trôi qua tương đối đặc thù, từ xưa hậu môn không dễ cho vào đi, cho nên ta chuyên môn làm ra bình này đồ vật, dùng rất tốt."

"Hiện tại, ta đem bình này đồ vật cho Trương Tấn huynh, Thiên Thiên trên người có nhiều chỗ quyền sử dụng, ta cũng chính thức giao lại cho ngươi."

"Ngươi tuyệt đối không nên bởi vì Thiên Thiên là hàng secondhand mà kỳ thị nàng."

"Mặc dù nàng một ít địa phương đã không còn trinh, mặc dù nàng sinh hoạt cá nhân tương đối loạn, nhưng nàng vẫn là một cô gái tốt, ngươi muốn trân quý!"

Từ Thiên Thiên nước mắt nháy mắt mãnh liệt mà ra.

Nếu như bình thường thời gian, Thẩm Lãng loại hành vi này là phi thường cấp thấp.

Nhưng là hiện tại, hắn ôm theo ba trận chiến toàn thắng uy, để người không dám vuốt phong mang của hắn.

Như thế lưu manh theo Thẩm Lãng miệng bên trong nói ra, đều lộ ra như thế độc đáo.

Lúc này nàng tôn nghiêm đúng là bị Thẩm Lãng đè xuống đất, điên cuồng ma sát chà đạp.

Không thể giải thích!

Mà lại Thẩm Lãng tên vương bát đản này thật là bỉ ổi a, tựu hướng phía nàng xuống ba đường công kích.

Từ Thiên Thiên nhịn không được, nàng mặc kệ, nàng muốn bạo phát.

Nhưng là. . .

Trương Tấn đưa tay qua đến, nắm Từ Thiên Thiên tay, nhẹ nhàng vỗ.

Buổi tối hôm nay đã thua!

Trương Tấn hướng phía Thẩm Lãng cười nói: "Đa tạ Thẩm Lãng huynh lễ vật, đêm nay chiêu đãi không chu đáo, phi thường thật có lỗi."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia còn có gì cần ta làm sao? Tỉ như còn có ai muốn hại ta sao? Ta tựu đứng ở chỗ này chờ lấy các ngươi xuất thủ a."

Toàn trường không người mở miệng.

Hại ngươi? Không muốn sống sao?

"Xác định không người muốn hại ta? Không người muốn công kích ta rồi?" Thẩm Lãng nói: "Ta đi đây a."

Thẩm Lãng nắm Mộc Lan đi, hướng phía bên ngoài đi đến.

Đi đến cửa chính, hắn quay đầu lại nói: "Thật không có người muốn hại ta, ta đi đây a."

Đi ra khỏi cửa, hắn lại dừng lại, nói: "Ta đi thật a."

Ngươi đi nhanh đi!

Ngươi treo lên mặt người đến, vẫn chưa xong không có nha.

. . .

Chờ Thẩm Lãng triệt để đi ra tầm mắt mọi người sau.

Từ Quang Doãn cũng nhịn không được nữa, bỗng nhiên phát ra dã thú gào thét.

Vì cái gì?

Vì cái gì a?

Trước ta vì cái gì không giết tên tiểu súc sinh này a?

"A. . ."

"A. . ."

Nguyên bản Từ gia chủ khẳng định sẽ không làm như vậy, lúc này trong đại sảnh thế nhưng là có mấy cái đại nhân vật ở a.

Nhưng tất cả mọi người dùng phi thường lý giải ánh mắt nhìn hắn, nếu như chịu đả kích chính là bọn hắn, tin tưởng cũng không thể so với Từ gia chủ tốt bao nhiêu.

"Ầm!"

Từ Quang Doãn căm uất đến cực hạn, bỗng nhiên một quyền nện xuống, đem toàn bộ cái bàn nện đến nát nhừ.

Nhưng mà. . .

Lúc này Thẩm Lãng bỗng nhiên trở về, tấm kia tuấn mỹ vô cùng khuôn mặt lại xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt.

"Ách!"

Tất cả mọi người giật nảy mình.

Ngươi, ngươi lại muốn làm sao?

Chẳng lẽ ngươi mới vừa rồi còn không ngược đã nghiền sao?

Thẩm Lãng hướng phía Từ Quang Doãn nói: "Làm cho lớn tiếng như vậy làm gì? Ngươi đây là không bỏ được ta đi sao?"

Từ Quang Doãn rất muốn rút đao ra xông đi lên, đem Thẩm Lãng loạn đao chém chết.

Nhưng là, vẫn như cũ chỉ có thể là ngẫm lại mà thôi.

Thẩm Lãng nói: "Yên tâm, rất nhanh liền đến phiên ngươi nha."

Lời này như là đem nóng hổi khối sắt ném tới trong nước đá, nháy mắt tựu làm lạnh.

Từ Quang Doãn lập tức dục vọng toàn bộ tiêu tán, a không đúng, là tức giận toàn bộ tiêu tán.

Thẩm Lãng lời này thực sự là quá dọa người!

"Chư vị gặp lại, ta lần này là thật đi." Thẩm Lãng phất phất tay, sau đó lại một lần rời đi.

Sau đó, toàn bộ trong đại sảnh không có bất kỳ cái gì gào thét.

. . .

Mấy cái trọng yếu đại nhân vật, yên lặng rời sân, không nói một lời.

Trương Tấn đã không cảm giác được phẫn nộ, chỉ có lòng tràn đầy lạnh buốt cùng mỏi mệt.

Lúc này, hắn thật sự có chút hoài nghi mình.

Mà Từ Thiên Thiên thì đứng tại chỗ không nhúc nhích, liền phảng phất một ngồi pho tượng.

Đây là nàng đính hôn lễ a, là hắn nhân sinh bên trong trọng yếu nhất thời khắc a.

Kết quả đây?

Nếu như nói trước Thẩm Lãng viết kia bản « Kim Bình Mai Phong Nguyệt vô biên » để nàng có tiếng xấu, nhưng tốt xấu nàng còn không cần đối mặt vô số thất phu nhục nhã.

Liền như là Trương lão sư, cho dù có một trăm triệu cái nam nhân hướng về phía hình của nàng khinh nhờn cũng không có gì, dù sao cách thiên sơn vạn thủy cùng sợi quang học.

Để các ngươi bọn này điểu ti (*FA) YY một cái cũng không có gì.

Nhưng là buổi tối hôm nay, Từ Thiên Thiên liền như là bị Thẩm Lãng lột sạch quần áo , theo trên mặt đất ma sát ma sát một trăm lần.

Thật một chút xíu tôn nghiêm, một chút xíu mặt mũi đều không có để lại.

Từ gia còn tính toán mượn lần này lễ đính hôn cơ hội, tăng lên thành tân tấn hào môn đâu.

Mà bây giờ, đại khái sẽ triệt để trở thành hào môn trò cười đi.

Đừng nhìn đám người này buổi tối hôm nay đều đi qua giúp đỡ vây công Thẩm Lãng, nhưng là Từ gia sỉ nhục này, bọn hắn có thể truyền tụng mười năm.

Trọn vẹn một hồi lâu, Trương Tấn nói: "Phát sinh chuyện lớn như vậy, ta. . . Ta nhất định phải lập tức đi Nộ Giang quận bẩm báo phụ thân."

Lễ đính hôn trận này chính trị hí kịch xem như triệt để bại.

Toàn trường tất cả mọi người, đều bị Thẩm Lãng một người đè xuống đất ma sát.

Trương Tấn thật không biết phụ thân nghe được tin tức này về sau, sẽ làm phản ứng gì.

"Ngươi bảo trọng." Trương Tấn nói, sau đó hắn trực tiếp rời đi.

Toàn bộ trong đại sảnh, chỉ còn lại Từ Quang Doãn cha con, còn có một cái Huyền Vũ thành kiêu ngạo Lý Văn Chính.

Hắn. . . Còn tại rút lấy đâu.

"Ây. . . Ách. . ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 103: Lãng Nhi Chính Là Ta Kiêu Ngạo! Thẩm Lãng Tàn Nhẫn Nhất Giết Người!

Thẩm Lãng đến phủ Bá tước thời điểm, đã không sai biệt lắm là bốn giờ sáng.

Nhạc phụ nhạc mẫu còn chưa ngủ, hai người thần sắc sốt ruột, ánh mắt đều tràn đầy tơ máu.

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan cơ hồ mới vừa tiến vào phủ Bá tước đại môn, nhạc phụ nhạc mẫu tựu vọt ra.

Tối hôm nay kết quả, hai người đã biết rõ, bởi vì Kim Hối đã sớm phái người ra roi thúc ngựa đến bẩm báo, đồng thời đem toàn bộ quá trình tinh tế cáo.

Bá tước cùng phu nhân thật là bị khiếp sợ.

Bọn hắn biết rõ Thẩm Lãng sức chiến đấu rất mạnh, nhưng không nghĩ tới sẽ cường đại đến tình trạng này.

Bốn phương tám hướng vây công phủ Bá tước dự diễn a, hữu tâm tính vô tâm a.

Vây công Thẩm Lãng nhân vật một cái so một cái lớn, chiêu số một chiêu so một chiêu ngoan độc a.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng vậy mà là thắng được như thế không uổng phí thổi bụi lực a.

Quả thực toàn trường nghiền ép.

Con rể của ta ngưu bức đến nước này, thật là khiến người ta rung động mà vui mừng không thôi a.

Bá tước phu nhân tiến lên nắm Thẩm Lãng tay, đối với gương mặt này phảng phất làm sao cũng nhìn không đủ.

Quá kiêu ngạo a.

"Con ta thật là lợi hại, thật là không tầm thường."

"Vi nương thật là nghe được kinh hồn táng đảm lại đã nghiền vô cùng a, Mộc Lan có thể gả cho ngươi, thật là chúng ta phủ Bá tước lớn lao phúc khí a."

Nhạc mẫu đại nhân khích lệ, một câu so một câu nhiệt liệt.

Bên cạnh Kim Mộc Thông cũng vò đầu bứt tai, thật vất vả tìm tới một cái cơ hội nói: "Thẩm Lãng, a không, tỷ phu, cái kia cái kia!"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi muốn hỏi, hôm nay trên yến hội có người hay không nhấc lên Kim Bình Mai phong nguyệt vô biên quyển sách này một cái khác tác giả, có người hay không khích lệ ngươi có phải hay không?"

Kim Mộc Thông liều mạng gật đầu nói: "Đúng, đúng."

Hắn mở ra không lớn con mắt, tràn ngập chờ mong nhìn qua Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nhớ lại trong chốc lát nói: "Không có, hoàn toàn không."

Kim Mộc Thông trái tim phảng phất nặng nề bị nện cho một quyền.

Tại sao vậy?

Cả quyển sách đều là ta "Viết" a, tay ta đều nhanh muốn chép đoạn mất a, ta không công lao cũng cũng có khổ lao a.

Vì cái gì vẫn chưa có người nào khích lệ ta?

Vì cái gì còn không có muội tử thích ta, truy đuổi ta?

Tại dạng này xuống dưới, ta cũng sẽ không yêu a.

"Đều là gạt người, nói cái gì chỉ thích tài hoa không yêu tướng mạo, đều là gạt người, nữ nhân đều là nông cạn." Kim Mộc Thông thương tâm gần chết chạy.

Bá tước đại nhân nhìn qua Thẩm Lãng ánh mắt rất kích động, nhưng hắn lão nhân gia dù sao cũng là thận trọng.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, hôm nay không có thể đem Trương Xung kéo xuống nước, rất đáng tiếc."

Thẩm Lãng không tiếc mạo hiểm lớn như vậy, trong sách giấu giếm thiên tru Căng Quân, chính là muốn hấp dẫn Trương Tấn cùng Trương Xung xuất thủ.

Viên này lôi vốn là muốn nổ rớt hai cha con này.

Nhưng là Trương Xung quá cáo già, chính mình căn bản không xuất thủ, cũng không cho Trương Tấn xuất thủ, thậm chí không để cho mình dưới trướng quan viên xuất thủ.

Mà là đem Lý Văn Chính cái này ngu ngốc đẩy ra, mượn đao giết người.

Lý Văn Chính không phải Trương Xung người, hắn là quốc quân người.

Cứ việc Thẩm Lãng buổi tối hôm nay đại hoạch toàn thắng, nhưng nội tâm vẫn là đối với vị này Thái Thú đại nhân rất là kính nể.

Ngưu bức a!

Người này rõ ràng phong mang tất lộ, nhưng lại cơ hồ tìm không thấy lưỡi dao của hắn ở nơi đó.

Bá tước đại nhân nói: "Trương Xung người này lợi hại, ta là thấm sâu trong người. Muốn đem hắn kéo xuống, sao mà khó."

Đón lấy, nhạc phụ nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Lãng nhi, không sợ nói cho ngươi lời nói thật. Trước ta đối mặt Trương Xung thật là một chút lòng tin đều không có, mà bây giờ có ngươi, ta chỉ có thể nói ngươi cùng Trương Xung thật là kỳ phùng địch thủ."

Nhạc phụ đại nhân lời này thật là cực lớn khen thưởng.

Trương Xung là một cái đại quyền trong tay Thái Thú, mà Thẩm Lãng vẻn vẹn chỉ là một cái người ở rể.

Bá tước đại nhân nói: "Trương Tấn sẽ ngay lập tức đem tối hôm nay tình hình hồi báo cho Trương Xung, ta thật rất chờ mong Trương Xung phản ứng, giống như Lãng nhi dạng này thiên tài, tin tưởng hắn cũng chưa từng gặp qua mấy cái đi."

Thẩm Lãng nghiêm trang nói: "Nhạc phụ đại nhân, mời ngươi đem cái kia mấy đổi thành một."

Nhạc phụ đại nhân ngày này trò chuyện không nổi nữa.

Trước gặp phải tuổi trẻ tuấn kiệt, một cái so một cái khiêm tốn. Mà chính mình cái này con rể, hận không thể nói thiên hạ biết người, ta rất ngưu bức.

Cái này sắc mặt, để bảo thủ Bá tước đại nhân có chút khó chịu

a.

Thu thập tâm tình, Bá tước đại nhân nói: "Lãng nhi, chuyện kế tiếp tựu giao cho vi phụ."

Sau đó sự tình?

Thẩm Lãng tối hôm nay đại hoạch toàn thắng vẻn vẹn chỉ là bắt đầu, tiếp xuống mới chính thức tiến vào chính trị đánh cờ.

Tỉ như Bá tước đại nhân yêu cầu thoáng cùng quốc quân vịn một cái cổ tay nhỏ bé.

Căng Quân tạo phản như thế lớn phong bạo, sẽ liên luỵ rất nhiều người, sẽ chết rất nhiều người.

Bá tước đại nhân nếu là không thừa cơ quấy sự tình, vậy hắn cũng không xứng làm một cái thành thục nhân vật chính trị.

Nhưng mà, Kim Trác Bá tước có lẽ không phải thiên tài, nhưng tuyệt đối là một cái cay độc đại nhân vật.

Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá hành vi, mặt ngoài là có công.

Ta cứu được Ninh La công chúa, hơn nữa còn tiết lộ Căng Quân khuôn mặt a.

Nhưng là bên trong, Huyền Vũ bá cùng Thẩm Lãng xác thực đánh quốc quân mặt.

Cho nên tiếp xuống liền cần đánh cờ.

Bá tước đại nhân nói: "Lãng nhi, đêm nay ngươi vất vả, nghỉ ngơi thật tốt đi."

"Vâng." Thẩm Lãng khom người nói, sau đó hướng Mộc Lan nói: "Nương tử, chúng ta đi ngủ đi."

Ngày kế tiếp giữa trưa!

Huyền Vũ thành chủ bộ Vương Liên đại nhân, rốt cục tỉnh táo lại.

Đầu đau muốn nứt.

Tỉnh lại ngay lập tức, trong đầu của hắn hiện ra ba cái vấn đề.

Ta là ai?

Đây là nơi nào?

Ta vì sao lại ở chỗ này a?

Ngay sau đó, hắn có hiện ra vấn đề thứ tư.

Trên người ta vì sao đều không mặc gì a?

Mà lại chim nhỏ phảng phất thụ thương, như thiêu như đốt đau đớn.

Vương Liên lập tức bản năng sờ về phía cái mông.

Còn tốt, còn tốt, không đau cũng không cay, chuyện đáng sợ nhất không phát sinh.

Ngắm nhìn bốn phía, đây là một cái tráng lệ gian phòng, mà lại hết sức quen thuộc.

Không sai, đây chính là hắn một cái bí mật chỗ ở, là cữu cữu Hứa Văn Chiêu bất động sản, chuyên môn để Vương Liên ở.

Mỗi lần Vương Liên đều mang khác biệt nữ nhân tới nơi này chơi đùa.

Ta đêm qua uống đến như vậy say sao? Chuyện gì đều quên?

Nhưng mà cũng bình thường, thật cao hứng a.

Thẩm Lãng lập tức liền muốn xong đời, Huyền Vũ phủ Bá tước cũng phải bị dính líu.

Mấu chốt, hắn Vương Liên đem đạo văn đạo văn tội danh vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu, đối phương không có biện pháp nào, thật là quá sướng rồi a.

Không sai, Vương Liên đối với ký ức chỉ dừng lại ở hắn điên cuồng đánh mặt Thẩm Lãng một khắc này.

Sau đó, tân chính phái sẽ tiếp nhận hắn Vương Liên.

Cái này phá chủ bộ hắn cũng không làm, chuẩn bị xuống một lần thi hội, có tân chính phái chiếu cố, đậu Tiến sĩ khẳng định không có vấn đề. (thế giới này cử nhân làm quan về sau, chỉ cần từ quan vẫn như cũ có thể tham gia thi hội, cùng Trung Quốc cổ đại khác biệt.)

Đậu Tiến sĩ về sau, hắn Vương Liên muốn đi thượng nhân người đỉnh phong đi.

Đêm qua, Trương Tấn bọn hắn một kích cuối cùng quá trí mạng, Thẩm Lãng khẳng định không tránh khỏi.

Thẩm Lãng sắp xong rồi!

Huyền Vũ phủ Bá tước cũng phải xong.

Đến lúc đó, cao cao tại thượng Kim Mộc Lan liền muốn trở thành sụp đổ Phượng Hoàng, một cái mất đi thân phận quý tộc quả phụ.

Mà ta Vương Liên đậu Tiến sĩ, đi đến nhân sinh đỉnh phong.

Cho đến lúc đó, ta liền có thể nhìn xuống Kim Mộc Lan.

Cho đến lúc đó, ta Vương Liên dùng hết hết thảy biện pháp, cũng phải ngủ đến cái này tuyệt sắc vưu vật.

Tốt nhất đem hắn thu nhập trong phòng, xem như tư nhân đồ chơi cả một đời.

"Két!"

Cửa phòng bỗng nhiên được mở ra, một cái đẹp trai phải để người mắt mù nam nhân chậm rãi đi xuống.

Hắn đương nhiên chính là Thẩm Lãng.

Vương Liên lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi còn chưa có chết?"

Thẩm Lãng giả vờ một bộ thê thảm vô cùng dáng vẻ, run rẩy nói: "Vương Liên, ngươi thật độc a, . Ngươi vậy mà cùng Trương Tấn cấu kết cùng một chỗ, làm hại ta thật thê thảm a!"

"Ha ha ha" Vương Liên cười to nói: "Ngươi một cái ti tiện đồ vật, cũng không chiếu chiếu tấm gương, ngươi có tài đức gì a, vậy mà cưới Kim Mộc Lan. Đây chính là ngươi mầm tai hoạ a, ngươi như thế không có tri thức bối phận, ngươi không chết ai chết a?"

"Thẩm Lãng tựu ngươi thân phận này, còn muốn trở thành Huyền Vũ phủ Bá tước con rể, tự tìm đường chết biết sao?"

Đón lấy, Vương Liên nheo mắt lại, một bộ vương miệt thị bộ dáng, nhàn nhạt nói: "Ngươi đã sắp chết đến nơi, còn tới ta chỗ này làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta cho ngài mang đến bốn cái mỹ nhân, mời Vương Liên đại nhân hảo hảo hưởng thụ."

Vương Liên cười to nói: "Bây giờ mới biết lấy lòng ta? Muộn!"

Thẩm Lãng vỗ tay một cái, lập tức bốn cái mỹ nhân đi đến.

Quả nhiên rất dụ hoặc a.

Không phải xinh đẹp nhất, nhưng lại thành thục nở nang, như là cây đào mật câu người.

Cái này đây là Vương Liên yêu a.

"Vương Liên đại nhân, ngài chậm rãi hưởng dụng." Thẩm Lãng nói.

Vương Liên đắc ý cười nói: "Vô dụng Thẩm Lãng, ngươi bây giờ mới đến lấy lòng ta vô dụng, ngươi nhất định phải chết!"

Bốn cái mỹ nhân hướng phía Vương Liên nhào tới.

"Đừng, đừng như vậy."

"Ta là cử nhân, ta là người đứng đắn."

"Đừng, đừng như vậy."

"A "

Vương Liên luân hãm, lâm vào mỹ nhân ổ bên trong.

Năm phút sau!

Chớ giễu cợt người ta, tựu này thời gian đã tăng thêm tiền hí cùng dư vị.

Vương Liên lười biếng nằm ở mỹ nhân trong lồng ngực, nhàn nhạt nói: "Thẩm Lãng, người này a, liền muốn biết mình bao nhiêu cân lượng. Ngươi nói ngươi như thế một con kiến hôi đồ vật, dựa vào cái gì dám cưới Kim Mộc Lan a? Hiện tại chết chắc đi."

"Ai cũng cứu không được ngươi, nhưng là cha mẹ của ngươi cùng đệ đệ, có lẽ có thể sống sót, nếu ngươi đầy đủ hiểu chuyện lời nói." Vương Liên nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta muốn như thế nào mới tính hiểu chuyện đâu?"

Vương Liên nói: "Nghĩ biện pháp thành toàn ta cùng Mộc Lan chuyện tốt, để ta đã được như nguyện, coi như ngươi hiểu chuyện. Như thế ta lời nói, ta có thể cân nhắc xuất thủ cứu cha mẹ của ngươi cùng đệ đệ, bằng không bọn hắn chết chắc, mà lại sẽ chết phải vô cùng thảm."

Thẩm Lãng thu hồi nụ cười, nhàn nhạt nói: "Tốt, không chơi."

Đón lấy, Thẩm Lãng ánh mắt trở nên băng lãnh, nhàn nhạt nói: "Vương Liên, chưa từng có một người có thể chọc ta sau mới có thể hảo hảo còn sống. Ngươi vu oan ta đạo văn thi từ không có gì, nhưng ngươi vậy mà vu oan nương tử của ta trong sạch, ngươi còn nói muốn cho ta đội nón xanh."

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Cho nên, ta sẽ cho ngươi một cái cực kỳ thê thảm, cực kỳ độc đáo, cực kỳ sỉ nhục, cực kỳ thống khổ kiểu chết."

Vương Liên cười to nói: "Thẩm Lãng, ngươi đây là bị điên sao? Ngươi đã một con đường chết, còn nói như vậy?"

Thẩm Lãng phái vỗ tay.

Lập tức, bốn cái nở nang động lòng người nữ nhân xốc lên quần áo của mình, lộ ra các nàng đáng sợ thân thể.

Không sai, là đáng sợ.

Những nữ nhân này vừa rồi coi như cùng Vương Liên pha trộn thời điểm cũng là mặc quần áo.

Hiện tại cởi sau.

Cái này bốn cái mỹ nữ thân thể chỗ tư mật có mọc đầy nhọt độc, có mọc đầy bông cải, có mọc đầy mai chẩn.

Bốn nữ nhân trên thân, đều mang đáng sợ X bệnh, theo hoa mai đến nhọn, cái gì cần có đều có.

Mà các nàng vừa cùng Vương Liên bừa bãi qua, mấu chốt Vương Liên chim nhỏ vẫn là thụ thương rách da.

Đây chính là Thẩm Lãng thuật giết người!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 104: Trương Xung Rung Động Kinh Diễm! Siêu Ly Kỳ Quyết Định

Nghe được Thẩm Lãng, lại nhìn mấy cái kia thân thể nữ nhân nhọt độc, Vương Liên hoàn toàn ngây người.

Ánh mắt của hắn một hồi nhìn qua Thẩm Lãng, một hồi nhìn qua những nữ nhân kia, một hồi lại nhìn phía chính mình chim nhỏ.

Có thể nói như vậy.

Đối với những này x bệnh Vương Liên rõ như lòng bàn tay.

Bọn hắn những này cử nhân bí mật chơi đến rất mở, một số thời khắc còn chuyên môn tìm đến như thế nhiễm bệnh đáng thương nữ nhân tiến hành giám thưởng.

Mà lại hắn có chút bằng hữu cũng có không nhỏ trong lòng làm.

Lúc ấy người chung quanh mặt ngoài vô cùng đau buồn, khóc ròng ròng hô, niên huynh như thế nào như thế không cẩn thận a? Nhưng là nhưng trong lòng khoái hoạt phải ép một cái, ha ha ha, tiếp theo khoa khảo thử mất đi một cái đối thủ.

Mà bây giờ, chính Vương Liên trở thành trúng chiêu người.

Sau đó sẽ có cỡ nào bi thảm, hắn hoàn toàn có thể đoán trước đạt được.

Ở cổ đại không penicilin, cho nên sùi mào gà là không trị chứng, chỉ có thể chờ đợi chết.

"A a a "

Vương Liên thê lương gào thét, liều mạng đập đầu vào tường.

Hắn liều mạng nổi điên, liều mạng phát tiết chính mình nội tâm sợ hãi.

Đón lấy, hắn bỗng nhiên cúi đầu xuống nhìn chính mình chim nhỏ một chút.

Thẩm Lãng yên lặng đưa tới một cây đao, chậm rãi nói: "Hiện tại cắt, có lẽ còn kịp."

"Cắt đi, cắt đi" Thẩm Lãng nói: "Như thế trên đời lại không dục vọng, lại không phiền não rồi."

Vương Liên nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt, tràn đầy cừu hận thấu xương, nghiêm nghị nói: "Thẩm Lãng ngươi không muốn sống sao? Ngươi đã sắp chết đến nơi, vì sao còn muốn đến hại ta?"

Thẩm Lãng lui lại một bước.

Kim Hối ra khỏi hàng, đem đêm qua phát sinh tất cả mọi chuyện đều nói cho Vương Liên.

Sau đó, Vương Liên toàn toàn sững sờ!

Nội tâm dâng lên vô biên vô tận đau đớn.

Thẩm Lãng vậy mà thắng?

Ở loại cục diện này, hắn đều thắng?

Suy nghĩ lại một chút chính mình đêm qua làm qua hết thảy, Vương Liên khắp cả người băng hàn, lảo đảo ngồi ngay đó.

Hắn cử nhân công danh muốn bị tước đoạt.

Mà lại, hắn còn đắc tội Liễu Vô Nham.

Hắn xong, hắn xong!

"Vì cái gì, vì cái gì?" Vương Liên ngồi dưới đất gào khóc.

"Ngươi Thẩm Lãng rõ ràng chỉ là một cái ti tiện sâu kiến, vì cái gì liền có thể muốn làm gì thì làm a." Vương Liên nức nở nói: "Vì cái gì ngươi có thể cưới Kim Mộc Lan, vì cái gì ngươi có thể hưởng thụ vinh hoa phú quý, vì cái gì ngươi có thể thắng a?"

"Ta là cử nhân, ta là tài tử a, dựa vào cái gì ngươi có thể được đến những vật này, ta lại không chiếm được?"

Vương Liên liều mạng phát tiết nội tâm thống khổ.

Thẩm Lãng chân thành nói: "Vương Liên huynh, ngươi những vấn đề này ta cũng thường xuyên để tay lên ngực tự hỏi."

"Ta Thẩm Lãng thường xuyên hỏi thiên, vì cái gì ta sẽ như vậy đẹp trai? Vì cái gì ta sẽ như vậy ưu tú? Vì cái gì ta sẽ như vậy ngưu bức? Nhưng là ta hỏi nhiều lần, trời cao cũng không đáp ta, đến bây giờ ta cũng không tìm tới đáp án."

Vương Liên không khóc, bởi vì hắn bị nghẹn lời.

"Khụ khụ" bên cạnh Kim Hối đưa tới một trận mãnh liệt khó chịu.

"Làm sao?" Thẩm Lãng nhàn nhạt hỏi.

"Không có việc gì, cô gia nói đúng." Kim Hối nói, tiếp tục hắn nhìn xem cô gia ánh mắt cảm thấy có chút không yên lòng, lại sửa lời nói: "Chủ tử nói đúng."

"Ài, tựu ngươi sẽ nói chuyện phiếm, ta thích." Thẩm Lãng nói.

"Phốc đâm" bên cạnh bốn cái đáng thương mỹ nữ nhịn không được bị chọc phát cười.

Các nàng nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn đầy yêu thích, thật là đáng yêu nhỏ lang quân a, nhưng là các nàng rất nhanh ánh mắt trở nên vô cùng ảm đạm.

Bởi vì bên người cái này nhỏ lang quân cũng có thể yêu, tựu càng tôn lên các nàng cuộc sống càng bi kịch, các nàng bị bệnh đường sinh dục, không còn sống lâu nữa.

Thẩm Lãng nói: "Vương Liên huynh, cho nên cùng loại ta vì sao đẹp trai như vậy ưu tú như vậy thâm ảo vấn đề, ngươi cũng đừng có ở khảo vấn linh hồn. Chúng ta ngẫm lại chuyện trước mắt đi, tỉ như cắt mất?"

"Vương Liên huynh, bên cạnh ngươi bằng hữu cần phải có qua những bệnh này a, chết được đều rất thảm rất thảm đi."

"Ta cảm thấy ngươi bây giờ cắt mất còn kịp, thật." Thẩm Lãng biểu lộ vô cùng chân thành nói: "Hiện tại Huyết Độc còn không có tiến vào ngươi gân mạch, hiện tại cắt mất mệnh của ngươi còn có cứu, lại quá nửa khắc đồng hồ liền đến không kịp."

"Vương Liên huynh, nam nhân một số thời khắc liền muốn đối với mình hung ác một chút, lại nói nên hưởng thụ ngươi đều đã hưởng thụ qua a."

"Động thủ đi, vì tính mạng của ngươi, động thủ đi!"

"Chậm thêm liền đến không kịp, mạng nhỏ quan trọng a. Cắt mất về sau, nói không chừng có thể mở ra thế giới mới đại môn đâu? Ngươi hẳn phải biết nam nhân này phương thức không chỉ một loại a, không làm được 1, làm 0 cũng là có thể a."

"Đếm ngược bắt đầu."

"Ngươi lại không cắt mất, Huyết Độc liền muốn tiến vào gân mạch, rốt cuộc cứu không tới, ngươi sẽ chết định."

"Mười, chín, tám, bảy "

Vương Liên run rẩy, tiến hành cực kỳ thống khổ sinh tử lựa chọn.

Hắn mơ hồ cảm thấy, hiện tại cắt mất khả năng, có lẽ thật tới kịp.

Vẫn là tính mệnh quan trọng hơn a.

Cắt mất về sau, chính mình còn có thể tiến cung đáng thái giám, dựa vào tài hoa của mình khẳng định sẽ trở nên nổi bật đi.

Trở thành thái giám về sau, hắn lại bán đứng chính mình hết thảy, đổi lấy leo lên hoạn quan đỉnh phong.

Cho đến lúc đó, hắn lại đánh tới, đem Huyền Vũ phủ Bá tước diệt môn, đem Thẩm Lãng rút gân lột da.

Vì sao báo thù, hết thảy đều là đáng giá, hết thảy đều là đáng giá!

Thẩm Lãng, chờ ta trở thành hoạn quan đại lão đến về sau, nhất định giết ngươi cả nhà, giết ngươi cả nhà!

Đúng, đây đã là ta duy nhất báo thù cơ hội.

Cắt mất chính mình, tiến cung đáng thái giám, báo thù, báo thù!

"A "

Mang theo tràn đầy cừu hận, Vương Liên nhặt lên trên đất chủy thủ, hướng phía chính mình giữa háng bỗng nhiên vung xuống.

Chân chính cắt dùng vĩnh viễn chữa trị a!

Chân chính muốn luyện này công, trước phải tự cung a.

Ngưu bức a!

Thẩm Lãng thấy tê cả da đầu.

Thẩm Lãng chắp tay nói: "Vương Liên huynh, ngươi ngưu bức, ta Thẩm Lãng phục."

Vương Liên lớn tiếng quát ầm lên: "Thế nào? Thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Vương Liên huynh ngưu bức, ngươi vậy mà thật tự cung. Thiết huyết chân hán tử, tiểu đệ cúng bái sát đất."

"Nhưng là Vương Liên huynh ta quên nói cho ngươi biết, ở ngươi tỉnh lại trước, ta đã đem tất cả máu độc rót vào huyết mạch của ngươi, cho nên ngươi cắt mất cũng không có tác dụng gì."

"Những cái kia đáng sợ bệnh đường sinh dục, vẫn là sẽ ở trên thân thể ngươi bộc phát, ngươi vẫn như cũ sẽ chết đến vô cùng bi thảm."

"Có một câu nói làm cho tốt, ngươi bi thảm, chính là ta vui vẻ."

"Ta thỏa mãn, cáo từ!"

"Ngươi ngay ở chỗ này hư thối chờ chết đi, ta sẽ phái người đưa cơm cho ngươi."

"Đời sau, nhớ kỹ tuyệt đối không nên trêu chọc ta đẹp trai như vậy người, bởi vì đẹp trai người đều rất mẫn cảm."

Sau đó, Thẩm Lãng nghênh ngang rời đi.

Cửa phòng đóng chặt.

Một lát sau, tới hai cái đại phu võ trang đầy đủ, che lại toàn thân, bọn hắn mau tới cấp cho Vương Liên cầm máu, đồng thời khâu lại vết thương.

"A a a "

Lưu lại điên cuồng Vương Liên, sống không bằng chết!

"Đa tạ bốn vị tỷ tỷ." Thẩm Lãng hướng phía cái kia bốn cái đáng thương mỹ nữ khom mình hành lễ.

Cầm đầu mỹ nhân kia nói: "Không có gì, trước khi chết có thể đến giúp ngươi đẹp trai như vậy nam hài tử, cũng là một chuyện vui sướng tình."

Cái thứ hai mỹ nữ nghiến răng nghiến lợi, khóc thút thít nói: "Thẩm công tử, ngươi cũng đã biết trên người ta bệnh đường sinh dục là nơi nào tới sao? Chính là cái này Vương Liên mang tới người truyền cho ta, ngay lúc đó thi hội bên trên hắn thua, ta chỉ là không có nhịn cười một tiếng mà thôi, nàng cứ như vậy trả thù ta."

Khó trách mỹ nhân này vừa rồi một mực che mặt, chính là không cho Vương Liên nhận ra.

Thẩm Lãng sắc mặt bi thống nói: "Mấy vị tỷ tỷ, nếu như thay ở một thế giới khác, ta có lẽ có thể chữa khỏi các ngươi trên người bệnh. Nhưng là ở đây, ta trị không hết, thật xin lỗi!"

Thẩm Lãng các nàng nghe không hiểu, nhưng là các nàng lại có thể nghe được Thẩm Lãng trong lòng thương tiếc.

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Ta chuẩn bị một cái u tĩnh viện tử, trồng đầy hoa cỏ, mỗi ngày đều sẽ có người đưa đi đồ ăn cùng xinh đẹp quần áo, thậm chí son phấn bột nước cũng sẽ không thiếu, bốn vị tỷ tỷ những ngày tiếp theo tựu an tĩnh ở tại nơi này đi. Cha mẹ của các ngươi người nhà, ta sẽ đưa đi một khoản tiền, nhất thiết phải để bọn hắn có thể an hưởng tuổi già."

Cầm đầu cái kia đáng thương mỹ nhân nước mắt mê ly nói: "Đa tạ công tử."

Đón lấy, trên mặt nàng lộ ra quyến rũ cười nói: "Thẩm công tử, nếu có đời sau, mà lại ta thân thể sạch sẽ. Lại một lần nữa gặp được ngươi, ta sẽ để cho ngươi ba ngày ba đêm không xuống giường được, ngủ như chết ngươi."

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Tiểu tỷ tỷ, ngươi làm hại ta thạch lại thêm!"

Câu nói này hẳn là lớn nhất khen thưởng, cũng là không có nhất kỳ thị một câu.

Mấy cái đáng thương mỹ nhân buột miệng cười, nước mắt mãnh liệt mà ra.

Sau đó, các nàng lại lui về sau một bước, chỉ sợ hô hấp của mình sẽ dính đến Thẩm Lãng.

Thật là khiến người ta yêu sát lang quân a, thật là ghen tị Kim Mộc Lan a.

Có thể có xinh đẹp như vậy, thông minh như vậy, đáng yêu như thế, như thế hâm nóng quan tâm trượng phu a.

Đêm qua lễ đính hôn sẽ kết thúc về sau, Trương Tấn không ngủ không nghỉ cưỡi ngựa chạy tới Nộ Giang quận.

Trời chưa sáng thời điểm, hắn liền đã tiến vào phủ Thái Thú.

Phụ thân Trương Xung không có ngủ, mà là nhìn qua quốc đô cấp báo ngẩn người.

Căng Quân mưu phản!

Này lại cuốn lên cỡ nào khác thường phong bạo?

Sẽ có bao nhiêu người vì vậy mà chết?

Tân chính sẽ xuất hiện cái gì tình thế hỗn loạn?

Hết thảy đều mơ mơ màng màng a!

Trương Tấn xông tới về sau, trực tiếp quỳ gối phụ thân trước mặt.

"Phụ thân, lễ đính hôn vây công Huyền Vũ phủ Bá tước dự diễn thất bại." Trương Tấn nói: "Mời phụ thân thứ tội."

Trương Xung nhẹ gật đầu.

Kết quả này, hắn đã dự liệu được.

Thẩm Lãng bên trong giấu đầu thơ cái kia bốn chữ, thiên tru Căng Quân, hắn đã sớm phát hiện.

Hắn lập tức phát hiện, đây là chơi chết Thẩm Lãng cơ hội, là đem toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước lôi xuống nước cơ hội.

Nhưng là, hắn bản năng không phải cao hứng.

Mà là ngửi được một cỗ mãnh liệt âm mưu vị.

Cho nên, hắn ngay lập tức phái đi mấy đợt người, đợt thứ nhất đi phủ tổng đốc, đợt thứ hai đi qua đều, đợt thứ ba đi Nam Ẩu quốc.

Theo Thẩm Lãng cái này bài giấu đầu trong thơ hắn đánh giá ra một cái khả năng, Căng Quân khả năng mưu phản.

Căng Quân thanh danh vô cùng tốt, hắn cùng quốc quân không phải cha con hơn hẳn cha con, cùng Ninh La công chúa càng là tình đầu ý hợp.

Nhưng mà những vật này gạt được dân chúng bình thường, gạt được Lý Văn Chính loại này tân tiến sĩ, lại chỗ đó lừa qua Trương Xung loại này cáo già thực quyền đại nhân vật.

Nhưng là Trương Xung thật không thể tin được, Căng Quân sẽ chủ động mưu phản.

Cho nên, hắn không để Trương Tấn hướng Thẩm Lãng đâm một đao trí mạng này, mà là tìm tới Lý Văn Chính cái này ngu ngốc.

Người này cảm giác nguy cơ, chính trị nhạy cảm cảm giác thật là khác thường.

Nhưng là, khi sự tình chân chính phát sinh thời gian, Trương Xung vẫn là sợ ngây người.

Căng Quân vậy mà thật công nhiên mưu phản a!

Sau đó, trong nước chính / cục muốn thay đổi a.

Thẩm Lãng một cái nho nhỏ người ở rể, là như thế nào sớm biết rõ bí mật này a?

Cái này còn không phải mấu chốt nhất, mấu chốt nhất là hắn vậy mà quyết định thật nhanh, ở bên trong chôn xuống cái này trí mạng cạm bẫy, chờ lấy người khác giẫm vào đi.

Kém một chút, Trương Tấn tựu giẫm vào đi.

Một khi Trương Tấn giẫm vào đi, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi, liền hắn Trương Xung tiền đồ đều nguy hiểm.

Cái này nhỏ người ở rể, thật là ngưu bức a!

"Ngươi đem chuyện tối ngày hôm qua toàn bộ tinh tế nói tới." Trương Xung nói.

Trương Tấn quỳ trên mặt đất, đem đêm qua phát sinh sự tình một năm một mười nói tới.

"Nhi tử để phụ thân thất vọng, mời phụ thân giáng tội." Trương Tấn dập đầu.

"Không, ngươi không có sai." Trương Xung nói: "Ngươi trước phạm qua một chút sai lầm, nhưng đêm qua đối phó là chính xác."

Trương Tấn nói: "Nhưng nhi tử đêm qua thua thất bại thảm hại."

Trương Xung nói: "Cái kia chuyện không liên quan tới ngươi, là địch nhân của ngươi quá lợi hại."

Lời này tựu lại thêm tru tâm, để Trương Tấn càng thêm khó chịu.

"Lợi hại a, lợi hại a" Trương Xung nói: "Cực kỳ lâu chưa từng gặp qua lợi hại như vậy người trẻ tuổi, có tài hoa không tính là gì, mấu chốt có trí tuệ, có trí tuệ cũng không tính là gì, mấu chốt tâm ngoan thủ lạt."

"Thật là khiến người ta kinh diễm a, nhân vật như vậy ở Huyền Vũ phủ Bá tước thật là đáng tiếc, đáng tiếc!" Trương Xung vuốt ve trong tay Kim Bình Mai Phong Nguyệt vô biên, tán thưởng nói: "Tiểu tử này nếu như theo ta, vi phụ có nắm chắc trong vòng mười năm leo lên Tể tướng vị."

Trương Tấn nghiến răng nghiến lợi nói: "Vậy nhi tử nghĩ hết tất cả biện pháp, giết hắn?"

"Giết không được, đây chính là một cái hồ ly tinh, làm sao lại cho ngươi cơ hội?" Trương Xung nói: "Hắn cùng Kim Mộc Lan động phòng sao? Ngủ qua không?"

Trương Xung Thái Thú lời này thật là thiên mã hành không a.

Trương Tấn đều sợ ngây người, trọn vẹn một hồi lâu hắn nói: "Hẳn không có."

"Có vẫn là không có?" Trương Xung nói.

"Không." Trương Tấn nói.

Trương Xung nói: "Đi gọi muội muội của ngươi Xuân Hoa tới, để nàng nghĩ biện pháp tiếp cận Thẩm Lãng, ngủ hắn!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 105: Quyết Đấu Đỉnh Cao Đấu Quốc Quân! Trương Xuân Hoa Câu Dẫn Thẩm Lãng

Nghe được phụ thân lời nói về sau, Trương Tấn lập tức kinh dị.

Nhưng là trong nhà phụ thân chính là tuyệt đối quyền uy, coi như lại thiên mã hành không Trương Tấn cũng không thể công khai chất vấn.

Nhưng là, hắn vạn vạn không muốn Thẩm Lãng trở thành muội phu của hắn a.

"Cái kia Lan Sơn Tử tước phủ Chúc Văn Hoa đâu?" Trương Tấn nói.

Trương Xung nói: "Hắn cùng Xuân Hoa lại không có đính hôn? Nữ tử vốn là nên treo giá, có cái gì ly kỳ?"

Trương Tấn nói: "Như thế chúng ta chẳng phải là triệt để đắc tội Chúc Lan Đình Tử tước?"

"Bây giờ cái gì quý nhất? Nhân tài!" Trương Xung nói: "Nếu có thể đạt được Thẩm Lãng nhân tài như vậy, đắc tội Chúc Lan Đình Tử tước đây tính toán là cái gì?"

Tiếp tục Trương Xung khoát tay áo nói: "Tốt, việc này không nói."

Trương Tấn nói: "Phụ thân, vậy kế tiếp chúng ta vây công phủ

Bá tước sự tình đâu?"

"Tiếp tục, nhưng tạm hoãn." Trương Xung nói: "Nam Ẩu quốc Căng Quân có phản ý cái này không kỳ quái, cha hắn bị người hố chết, trăm năm cơ nghiệp cũng phải bị chiếm, đương nhiên muốn phản. Chỉ bất quá bị làm rối loạn tiết tấu, sớm phản, nhấc lên cái này to lớn phong bạo."

Đối với quốc quân ý đồ, Trương Xung là phi thường hiểu rõ.

Đem nữ nhi Ninh La công chúa gả cho Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân, sinh ra nhi tử về sau, tựu để cái này Căng Quân thần không biết quỷ không hay chết bệnh, sau đó lập Thái tử làm tân quốc chủ, Ninh La công chúa làm nhiếp chính.

Kể từ đó, Nam Ẩu quốc mới tính hoàn hoàn chỉnh chỉnh rơi vào Việt quốc trong tay.

Nhưng là Căng Quân sớm phản, tựu đem mặt mũi triệt để xé toang.

Đã từng truyện cổ tích, biến thành triệt để hoang ngôn.

Toàn bộ Việt quốc đều sẽ theo chấn động, cục diện chính trị cũng sẽ phát sinh kịch liệt biến hóa.

Trương Tấn lo lắng hỏi: "Năm đó tân chính đệ nhất tấu chương chính là vị này Căng Quân bên trên, bây giờ Căng Quân tạo phản, tân chính sẽ có hay không có lặp đi lặp lại?"

"Sẽ không lặp đi lặp lại." Trương Xung nói: "Tân chính là quốc quân ý chí, không có quan hệ gì với Căng Quân, dù là năm đó hắn bên trên cái kia đạo tấu chương cũng là rắp tâm hại người."

"Tân chính sẽ không lặp đi lặp lại, nhưng là tiết tấu khả năng có biến hóa." Trương Xung lại nói: "Huyền Vũ bá nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, sẽ lên tấu chương thỉnh cầu quốc quân ở trên danh nghĩa triệt để đánh bại Căng Quân. Bên ngoài đánh chính là Căng Quân, thực tế đánh chính là tân chính."

Trương Tấn nói: "Huyền Vũ bá như thế trung dung bảo thủ người, sẽ cùng quốc quân xoay cổ tay?"

Trương Xung nói: "Không nên xem thường Huyền Vũ bá, người này mặc dù không phải thiên phú tuyệt đỉnh, nhưng kiên nghị quả quyết, cũng rất đáng gờm."

Trương Tấn nói: "Nhưng là cái này trình độ nào đó, là đang đánh quốc quân mặt a?"

"Đúng vậy a, nhưng thì tính sao?" Trương Xung nói: "Quốc quân đao đều gác ở Huyền Vũ bá trên cổ, chẳng lẽ còn không cho phép người khác phản kích một cái? Căng Quân là quốc quân đứng lên một lá cờ, một mặt hào quang bắn ra bốn phía cờ xí, hiện tại cái này cờ xí đổ, người ta đương nhiên muốn thừa cơ giẫm lên mấy cước."

Trương Tấn vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Kia là quốc quân a?

Quân thần quan hệ lớn hơn thiên.

Trương Xung nói: "Quân thần quan hệ lớn hơn thiên, lời này hiện tại xem ra không giả. Nhưng là ở mấy trăm năm trước, Kim thị cùng Ninh thị thế nhưng là quan hệ hợp tác. Mảnh này cơ nghiệp là người ta chính mình lập nên, không phải Ninh thị ban cho. Hiện tại quốc quân muốn đoạt lại đi, người ta đương nhiên muốn liều mạng."

Trương Tấn kinh ngạc nhìn qua phụ thân, hắn vậy mà luôn mồm đứng tại Huyền Vũ bá góc độ đã nói lời nói.

"Làm chính giả liền muốn thoát ly yêu ghét cảm xúc." Trương

Xung nói: "Cái mông quyết định đầu, ta cứ việc lý giải Huyền Vũ bá. Nhưng ta là quốc quân đao trong tay, hắn để ta đâm ai ta tựu đâm ai, cũng sẽ không bởi vì lý giải mà đồng tình, ngược lại sẽ đâm phải ác hơn, làm chính giả trong mắt chỉ có một cái từ, lợi ích!"

"Đa tạ phụ thân dạy bảo." Trương Tấn nói: "Vậy ngài cảm thấy Huyền Vũ bá lần này cùng quốc quân đánh cờ sẽ như thế nào?"

Trương Xung nói: "Ta như đoán không lầm, Huyền Vũ bá hẳn là sẽ bên trên hai đạo tấu chương."

"Đạo thứ nhất tấu chương, thỉnh cầu quốc quân ở trên danh nghĩa triệt để đánh bại Căng Quân. Cái này cứ việc có chút đánh quốc quân mặt, nhưng không có gì bất ngờ xảy ra quốc quân sẽ đáp ứng, dù sao Căng Quân đã tạo phản, nếu không ở trên danh nghĩa đem hắn triệt để đánh bại, tiêu diệt Căng Quân tựu danh bất chính, ngôn bất thuận."

"Đạo thứ hai tấu chương, Huyền Vũ bá sẽ lên tấu quốc quân, nói Lý Văn Chính cấu kết Căng Quân, tham dự mưu phản một chuyện, sẽ mời quốc quân đem hắn xử phạt mức cao nhất theo pháp luật."

"Chính là cái này hai đạo tấu chương mới là mấu chốt nhất, bởi vì nó chính là tân chính phải chăng tạm hoãn tín hiệu, quan hệ đến toàn bộ Việt quốc cục diện chính trị."

Trương Tấn bất khả tư nghị nói: "Lý Văn Chính không như thế lớn phân lượng đi, hắn mặc dù là nhị giáp tiến sĩ, ngân y Tuần sát sứ, nhưng cuối cùng vẫn là một cái không có nền tảng tiểu nhân vật."

"Đây chính là chính trị mị lực, gặp gì biết nấy." Trương Xung nói: "Trực tiếp chống đối quá mức kịch liệt, mà lại không nhượng bộ chỗ trống. Cho nên liền lựa chọn ở một cái nhỏ bé nhân vật cùng sự kiện bên trên tiến hành thăm dò, dùng nhỏ thấy lớn."

Mỗi khi lúc này, Trương Tấn đều sẽ cảm thán chính mình có một người cha tốt, có thể ở trong chính trị đối với hắn tự thân dạy dỗ.

Cho nên, hắn Trương Tấn mặc dù nhiều lần ăn thiệt thòi, nhưng thời khắc mấu chốt lại sẽ không phạm phải không thể xoay chuyển sai lầm.

"Như quốc quân xử tử Lý Văn Chính, vậy liền đại biểu cho hắn làm ra một chút thỏa hiệp, tân chính tạm hoãn." Trương Xung nói: "Như quốc quân không xử tử Lý Văn Chính, thì đại biểu cho tân chính tiếp tục, thậm chí càng thêm kịch liệt?"

Trương Tấn nói: "Căng Quân tạo phản, chiến sự nổi lên, quốc quân cần phải hòa hoãn trong nước mâu thuẫn mới là, vì sao sẽ còn tăng lên tân chính bộ pháp?"

Trương Xung nói: "Ngươi nghĩ như vậy cũng quá mức tại giáo lý, chính trị không phải đã hình thành thì không thay đổi, hắn như là gió, như là thủy, thuận thế mà làm. Căng Quân tạo phản, nổi lên chiến sự là không giả, nhưng nếu như quốc quân đem chiến trường này xem như cối xay thịt đâu? Xem như uy tín lâu năm quý tộc lấy máu đâu?"

"Quốc hữu phản loạn, những này uy tín lâu năm quý tộc là có trách nhiệm xuất binh." Trương Xung nói: "Như quốc quân một tờ chiếu thư, hạ lệnh những này uy tín lâu năm quý tộc điều binh đi Nam Ẩu quốc bình định, sau đó đem những này tư quân triệt để tiêu hao đâu?"

Trương Tấn nói: "Thế nhưng là, làm như vậy rất nguy hiểm."

"Đúng, rất nguy hiểm." Trương Xung nói: "Nếu không phải cao minh kỳ thủ, tựu nắm giữ không đến bên trong phân tấc, rất có thể sẽ dẫn lửa thiêu thân."

Tùy Dương đế Dương Quảng lúc ấy vì tiêu hao sĩ tộc lực lượng, đem Cao Ly chiến trường trở thành bàn cờ, liều mạng khiến cái này sĩ tộc ở trên phiến chiến trường này lấy máu, tiêu hao con số trên trời tài nguyên.

Kết quả hắn chơi đập, không những mình chết yểu, Tùy triều cũng hai đời mà chết.

Trương Xung nói: "Cho nên chờ xem, nhìn quốc quân có nguyện ý hay không xử tử Lý Văn Chính? Đây là Việt quốc tiếp xuống cục diện chính trị mấu chốt nhất tín hiệu!"

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Bá tước đại nhân đã viết xong hai phần tấu chương.

Phần thứ nhất, thượng tấu quốc quân ở trên danh nghĩa triệt để đánh bại Căng Quân, định là loạn thần tặc tử.

Phần thứ hai, vạch trần ngân y Tuần sát sứ Lý Văn Chính tham dự Căng Quân mưu phản sự tình, mời quốc quân xử phạt mức cao nhất theo pháp luật, răn đe.

Bá tước đại nhân nói: "Lãng nhi, ngươi xem một chút vi phụ cái này hai phần tấu chương, nhưng có vấn đề sao?"

Thẩm Lãng nhận lấy nhìn một lần, hắn là ôm học tập thái độ nhìn.

Hắn rất thông minh, rất lợi hại, nhưng là ở loại này chính trị chi tiết, khẳng định vẫn là Bá tước đại nhân không tầm thường.

Nhìn qua về sau, Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, nếu không ra dự liệu lời nói, đạo thứ nhất tấu chương quốc quân sẽ đồng ý, dù là cái này có chút đánh mặt. Mấu chốt ngay tại ở cái này đạo thứ hai tấu chương, như quốc quân xử tử Lý Văn Chính, thì đại biểu vì hòa hoãn trong nước mâu thuẫn, chuyên chú bình loạn Nam Ẩu quốc, quốc quân sẽ đối với chúng ta tiến hành một chút thỏa hiệp, tân chính sẽ tạm hoãn."

Bá tước đại nhân gật đầu đồng ý.

Thẩm Lãng lại nói: "Như quốc quân không xử tử Lý Văn Chính, cái kia đại biểu tân chính tiếp tục, thậm chí sẽ tăng lên. Ngoài có phản loạn, quốc quân vì chấn nhiếp trong nước uy tín lâu năm quý tộc, ngược lại sẽ càng thêm hung ác, lộ ra sắc bén tay chân."

Cái này như là Sư Vương, bình thường còn uể oải, cao cao tại thượng xem thường ngươi.

Nhưng nếu gặp ngoại địch, hắn khả năng lựa chọn trấn an trong nhà tiểu đệ.

Nhưng cũng có khả năng chọn đem trong nhà không nghe lời tên kia trực tiếp chụp chết, giết gà dọa khỉ, làm cho tất cả mọi người không dám vọng động.

Cho nên lúc này tựu đến phiên Huyền Vũ bá quyền hành.

Cái này hai phần tấu chương không phát ra ngoài, vậy thì cái gì sự tình đều không có, nhưng là sẽ có vẻ Kim thị gia tộc mềm yếu dễ bắt nạt, hèn hạ kém tài.

Như cái này hai phần tấu chương phát ra ngoài, đó chính là cùng quốc quân đánh cờ, sẽ có nguy hiểm nhất định.

Đổi thành đại đa số người, khẳng định là sẽ không phát ra cái này hai phần tấu chương, chỉ sợ đưa tới quốc quân lôi đình giận.

Nhưng là. . .

Yếu thế tựu lại dùng sao?

Vô dụng, ngược lại chết được càng nhanh.

Ngươi gặp qua một cái con thỏ quỳ trên mặt đất đầu hàng, lão hổ sẽ không ăn hắn sao?

Đương nhiên không.

Lão hổ phải chăng ăn con thỏ, hoàn toàn quyết định bởi với hắn có đói bụng hay không.

"Phát!" Huyền Vũ bá bỗng nhiên đập bàn một cái nói: "Mảnh này cơ nghiệp là ta Kim thị tổ tiên đánh xuống, không phải Ninh thị gia tộc ban cho, hắn dựa vào cái gì muốn cầm đi liền lấy đi? Ta Kim Trác mặc dù không có gì lớn bản sự, nhưng tuyệt không uất ức."

Thẩm Lãng hướng phía nhạc phụ khom người cong xuống.

"Nhạc phụ đại nhân yên tâm, việc này ta còn có hậu thủ, mà lại là cực ác đánh đập mặt chuẩn bị ở sau."

Mười năm phút đồng hồ sau!

Một đội kỵ binh xông ra phủ Bá tước, mang theo Huyền Vũ Bá tước hai phần tấu chương, tiến về quốc đô.

Các ngươi nói là cái gì Huyền Vũ bá không tự mình đi quốc đô?

Thật có lỗi, không quốc quân ý chỉ, những này uy tín lâu năm quý tộc không được tự tiện tiến vào quốc đô.

. . .

Trương Xuân Hoa, là Nộ Giang quận đệ nhất mỹ nhân, đệ nhất tài nữ.

Đương nhiên, chúng ta Mộc Lan vẫn như cũ không xếp vào xếp hạng.

Cùng Mộc Lan dáng người ma quỷ không giống, Trương Xuân Hoa càng thêm là kiểu truyền thống mỹ nhân, thon dài như dương liễu, tiêm tiêm thướt tha người.

Chỉ có một tấm mặt trái xoan, tinh xảo tuyệt luân, câu hồn phách người.

Dùng một cái từ ngữ để hình dung, đó chính là hồ ly tinh.

Nàng thật sự dài lấy một tấm hồ ly tinh khuôn mặt, cho nên rất ăn thiệt thòi a.

Trương Xung Thái Thú nhìn qua nữ nhi này, thật sâu thở dài một hơi.

Nữ nhi này a, sai lầm chính là dáng dấp quá đẹp.

Đương nhiên, dáng dấp quá đẹp cũng không tính là gì, mấu chốt vẫn là hồ ly tinh cái chủng loại kia quyến rũ đẹp.

Cưới vợ ở hiền, nạp thiếp nạp sắc.

Giống như nữ nhi hồng như vậy nhan họa thủy tướng mạo, không cách nào gả cho quốc quân nhi tử, thậm chí cũng vô pháp gả cho Chúc Nhung Tổng đốc nhi tử.

Không có cách nào, những năm này Trương Xung chỉ có thể nghĩ hết biện pháp dùng thi từ ca phú tận lực tẩy đi trên người nàng hồ ly tinh khí tức.

Bỏ ra không biết bao nhiêu khí lực, rốt cục để nàng trở thành Nộ giang đệ nhất tài nữ, trở thành danh môn khuê tú thần tượng cùng điển hình.

Nhưng là. . . Kia là ở những người khác trước mặt.

Lúc này vị này đệ nhất tài nữ ở trước mặt phụ thân, lười biếng dựa vào trên ghế, còn vểnh lên chân bắt chéo.

Trời sinh hồ ly tinh a, tùy tiện một cái thái độ, liền có thể câu hồn phách người.

Trương Xung đại nhân thấy mí mắt nhảy lên, hắn thương nhất nữ nhi này, nhưng mỗi lần nhìn thấy nàng thời gian, tổng không nhịn được muốn quản giáo.

Hắn hai đứa con trai đều rất ổn trọng nghe lời, duy chỉ có bảo bối này nữ nhi.

Lại thông minh, lại xảo trá, lại nghịch ngợm.

"Quyển sách này ngươi xem qua sao?" Trương Xung chỉ vào trên bàn « Kim Bình Mai Phong Nguyệt vô biên ».

Trương Xuân Hoa lười biếng nói: "Mười lần, có thể đọc, phụ thân bằng không ta đọc một đoạn cho ngươi giải buồn!"

"Thề biển minh núi, đọ sức làm cho muôn vàn y ny; xấu hổ mây e sợ mưa, xoa nắn vạn loại xinh đẹp. Vừa vặn oanh âm thanh, không rời bên tai. Say sưa ngọt nhổ, cười le lưỡi nhọn. . ."

Nàng chẳng những đọc, hơn nữa còn đọc chính là hoàng / tiết mục ngắn.

Trương Xung mí mắt nhảy lên, cau mày nói: "Tốt, ngươi một cái nữ nhi gia như vậy phóng đãng hình hài, còn thể thống gì?"

Trương Xuân Hoa nói: "Người ta chỗ đó phóng đãng hình hài rồi? Ta liền nửa cái ngón tay đều không bị nam nhân chạm qua a, người ta ở trước mặt người ngoài là sách giáo khoa cấp danh môn khuê tú có được hay không? Người ta thục nữ hạng nhất đâu."

Trương Xung nói: "Ngươi cảm thấy sách này viết như thế nào."

"Tốt, vô cùng tốt, phi thường tốt." Trương Xuân Hoa nói: "Ta mấy ngày nay liền dựa vào lấy nó sống."

Trương Xung nói: "Quyển sách này tác giả Thẩm Lãng, ngươi nghe nói qua sao?"

Trương Xuân Hoa nói: "Bạn tri kỷ đã lâu, trong sách bạn tri kỷ, trong mộng bạn tri kỷ."

Trương Xung đại nhân lại một lần nữa mí mắt phát run.

Dạng này nữ nhi, hắn có thể nhịn đến bây giờ không có động thủ đánh qua, đã rất hiếm thấy.

Trương Xung nói: "Vi phụ muốn ngươi đến gần Thẩm Lãng, nếu có cơ hội, đem hắn lôi kéo đến vi phụ bên này. Hắn cùng Kim Mộc Lan còn không có động phòng, hơn nữa còn là một cái thân phận hèn mọn người ở rể."

Trương Xuân Hoa vui mừng nói: "Phụ thân, ta rốt cục không cần cùng Chúc Văn Hoa tên phế vật kia thành thân sao? Để ta đi câu dẫn Thẩm Lãng, ta đây lành nghề, lập tức liền đi."

Trương Xung lại một trận da đầu tê cả da đầu.

Trương Xung chân thành nói: "Đây là rất nghiêm túc một việc, nếu có cơ hội nhất định nhanh chóng bắt lấy ăn chết hắn, nhưng là cũng không cần không công dâng ra. . ."

"Ngừng!" Trương Xuân Hoa nói: "Phụ thân đại nhân, làm chính trị ngươi lành nghề, ta không bằng ngươi. Nhưng là câu dẫn nam nhân, ngươi không bằng ta, ta lành nghề!"

Tiếp tục nàng cảm thấy ngồi không thoải mái, toàn bộ thân thể mềm mại tựu lười biếng theo nằm ở ghế lớn bên trên, cái kia yểu điệu dáng người phối hợp tinh xảo tuyệt mỹ khuôn mặt, thật là khiến người ta tim đập rộn lên.

Hồ ly tinh, hồ ly tinh, hồ ly tinh!

"Trong đó hỏa hầu vi phụ tin tưởng ngươi có thể nắm giữ, nếu ngươi phán đoán Thẩm Lãng có thể phó thác, cái kia. . . Vậy liền quả quyết một chút, trực tiếp cầm xuống. . ." Trương Xung nói.

Trương Xuân Hoa lột ra một cái quýt, dịu dàng nói: "Cha, ngươi một cái nam nhân dạy ta một nữ nhân câu dẫn nam nhân, không phải liền là lúc nào hôn, lúc nào lên giường sao? Hỏa hầu ta có thể đem ác liệt!"

"Đến, cha, ăn quýt." Nàng thon dài tay ngọc đem quýt múi đưa đến Trương Xung bên miệng.

Cái này tay ngọc uyển chuyển vô biên.

"Không ăn." Trương Xung nghiêm mặt nói.

"Cha. . ." Trương Xuân Hoa một ỏn ẻn âm thanh, thân thể uốn éo động.

Trương Xung bất đắc dĩ, đành phải đưa nàng trong tay quýt ăn.

"Ai nha, kém chút quên đi, ta cái tay này vừa mới cho Vượng Tài nhặt qua cứt chó." Trương Xuân Hoa dịu dàng nói.

Trương Xung bất đắc dĩ, khua tay nói: "Đi đi đi!"

Trương Xuân Hoa vọt lên thân thể mềm mại, chân ngọc nhẹ nhàng điểm một cái, bay thẳng ra khỏi cửa sổ, vững vàng rơi vào viện tử bên trên.

"Câu dẫn người nam kia hồ ly tinh sao? Có ý tứ. "

"Củi khô gặp liệt hỏa a, chơi vui!"

Đón lấy, Trương Xuân Hoa thu hồi trên mặt tất cả quyến rũ, nháy mắt biến thành một cái danh môn khuê tú, thận trọng nội liễm, nhất cử nhất động, cười một tiếng một cái nhăn mày đều mang thục nữ ưu nhã.

Sau đó, nàng chậm rãi trở lại gian phòng của mình đi thu dọn đồ đạc.

Một canh giờ sau, một chiếc xe ngựa rời đi Nộ Giang thành, hướng phía Huyền Vũ thành mà tới.

Toàn bộ Huyền Vũ thành, thậm chí toàn bộ Nộ Giang quận, đều lâm vào ly kỳ yên tĩnh.

Huyền Vũ bá cùng Trương Xung hai cái đại nhân vật, đều an tĩnh ẩn núp xuống tới, liền như là một sói một báo, cúi người, co lên móng vuốt.

Chờ đợi quốc đô tín hiệu , chờ đợi lấy quốc quân ý chỉ.

Sau đó tùy thời chuẩn bị bỗng nhiên xông ra chém giết!

Vậy đại khái mới thật sự là tại im lặng chỗ nghe sấm sét?

Ở cái này khó được yên tĩnh thời gian bên trong, Thẩm Lãng cũng lập tức trở nên nhàn nhã xuống tới.

Ban ngày không có điểu sự tình.

Ban đêm điểu không có việc gì.

Nhưng là Thẩm Lãng mí mắt một mực nhảy, cảm giác muốn xảy ra chuyện nha!

Mí mắt trái nhảy tài, mí mắt phải nhảy tai.

Nhưng là khoảng chừng mí mắt cùng trứng vỏ trứng cùng một chỗ nhảy, đây là ý gì a?

Ta. . . Ta đây là có đào hoa kiếp sao?

Sau một ngày!

Kim Trung sắc mặt cổ quái tới bẩm báo.

"Cô gia, tiểu thư, Trương Xung Thái Thú nữ nhi Trương Xuân Hoa, đến đây bái phỏng cô gia!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm

dtv-ebook.com

Chương 106: Nghìn Dặm Đưa Thập Tam! Lãng Gia Muốn Vượt Quá Giới Hạn?

Lời này mới ra.

Ở đây mấy người toàn bộ ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng.

Nhất là Mộc Lan, mỹ lệ lỗ tai nhỏ dựng thẳng lên, gáy đáng yêu tiểu lông tơ cũng dựng thẳng lên.

Cái này phảng phất là một cái bị cướp ăn tiểu mẫu thú.

Thẩm Lãng vội vàng nói: "Nương tử, ta cho tới bây giờ cũng không nhận ra cái gì Trương Xuân Hoa, nàng cùng ta quan hệ thế nào đều không có a, giữa chúng ta trong sạch."

Mộc Lan nói: "Nàng là Trương Xung Thái Thú nữ nhi, Nộ Giang quận đệ nhất tài nữ, đệ nhất mỹ nhân."

"Xoát, đều là xoát." Thẩm Lãng nói: "Nương tử ta theo ngươi nói a, những này cái gì đệ nhất mỹ nữ đệ nhất tài nữ a, đều là xoát ra, đều là giả. Ngươi nhớ kỹ cho ta, chỉ có hai cái đầu tiên là thật."

Mộc Lan đôi mắt đẹp tràn đầy chờ mong, phu quân đại khái là muốn khen ta đi.

Thẩm Lãng nói: "Ta thế gian này đệ nhất mỹ nam tử là thật, đây tuyệt đối không phải xoát, là tạo vật chủ quyết định, chúng ta phàm nhân không có cách nào chống cự, điểm này ta cũng phi thường buồn rầu, ta còn trẻ như vậy liền muốn tiếp nhận áp lực lớn như vậy."

Lập tức, Mộc Lan cùng Tiểu Băng lại một lần nữa cảm giác được phi thường khó chịu.

Mặc dù đây coi như là sự thật, nhưng là phu quân. . . Ngươi khoe khoang quá trắng ra.

Mộc Lan nói: "Một cái khác đệ nhất đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi mông đệ nhất đẹp cũng là thật, ta duyệt vô số người, không có nhìn qua ba ngàn cũng có năm ngàn, cho nên ngươi mông đệ nhất đẹp cũng không phải xoát."

Mộc Lan khuôn mặt hồng thấu, đôi bàn tay trắng như phấn nắm lên.

Tiểu Băng không phục quật khởi miệng nhỏ, có chút xoay người mân mê, người ta cũng rất đẹp a.

Ngay tại Mộc Lan chuẩn bị bão nổi thời điểm, Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Nương tử, ngươi chỉ riêng này bờ eo thon liền đã để ta hồn phi phách tán, gần như dinh dưỡng không đầy đủ, cho nên ngươi còn có cái gì có thể lo lắng? Trong tim ta, trong mắt của ta, ta trong túi, từ đầu đến cuối chỉ có ngươi một người a. Khát nước ba ngày ta chỉ lấy một bầu uống, ngàn vạn hỏa lực đạn chỉ vì ngươi một người phát."

"Nương tử ta thề, dù là ở ta sâu nhất trong xuân mộng, ngươi cũng là duy nhất khuôn mặt. Ở ta tới gần run rẩy cái kia một tiếng nghẹn ngào, duy nhất la lên cũng là tên của ngươi."

Thẩm Lãng còn muốn nói tiếp, nhưng là rất nhanh bị Mộc Lan che miệng lại.

Nàng sắp không chịu nổi.

Những lời này rất uất ức, rất làm cho lòng người nhảy gia tốc.

Nhưng là. . . Ta vẫn là hoàng hoa khuê nữ a.

Mấu chốt là ta mặc dù thuần khiết không tì vết, nhưng là, ngươi nói mỗi một câu nói đều hiểu a.

Thẩm Lãng mượn cơ hội, hôn Mộc Lan trong lòng bàn tay một cái.

Mộc Lan tâm hồn thiếu nữ một ngứa, dừng lại nửa giây mới dời tay.

Đón lấy, nàng kéo Thẩm Lãng cổ tay, tràn ngập lực đàn hồi ma quỷ thân thể mềm mại tới gần hắn, ôn nhu nói: "Chúng ta cái này đi chiếu cố vị này Nộ giang đệ nhất mỹ nhân."

Thẩm Lãng nói: "Đi."

Hừ! Trương Xung ngươi chẳng lẽ muốn sử dụng mỹ nhân kế?

Nằm mơ giữa ban ngày.

Ta Thẩm Lãng duyệt nữ vô số, ngươi chỉ là một cái xoát ra đệ nhất mỹ nhân liền muốn để ta dao động?

Thật là buồn cười!

Ta Thẩm Lãng tuyệt đối là lang tâm như sắt!

. . .

Ở phủ Bá tước trong sảnh, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan gặp được Trương Xung Thái Thú nữ nhi.

Sau đó, Thẩm Lãng con mắt có chút bị đâm đến.

Móa!

Này nương môn không phải xoát a, dựa vào trên thực lực bảng a.

Đúng là. . . Rất đẹp a.

Nàng mỗi một cái động tác, mỗi một cái biểu lộ, đều phảng phất sách giáo khoa tiêu chuẩn.

Tuyệt đối danh môn khuê tú, tuyệt đối tài nữ phong phạm.

Nhưng là gương mặt này, ngươi nói là hồ ly tinh PS thành ta cũng tin a.

Như thế tinh xảo tuyệt luân mặt trái xoan, thật phảng phất là vẽ ra tới đồng dạng.

Đúng là quá xinh đẹp tinh sảo, trời sinh quyến rũ BUFF.

Thẩm Lãng nhìn thấy nàng lần đầu tiên cơ hồ liền nghĩ hô to một tiếng: "Yêu tinh, có gan bỏ đi mỹ nhan, bỏ đi lọc kính, bỏ đi mắt to, bỏ đi mặt gầy, trở ra gặp người."

Nhưng mà, những này hết thảy không có a.

Nàng trời sinh tựu trưởng thành như thế.

Khó trách a, Trương Xung như thế ham muốn quyền lực hun tâm gia hỏa không có thừa cơ đem nữ nhi gả cho quốc quân nhi tử, cũng không có gả cho Chúc Nhung Tổng đốc nhi tử.

Tựu ngươi cái này hồng nhan họa thủy bộ dáng, coi như đầy bụng thi thư cũng không che giấu được ngươi Đát Kỷ thuộc tính a.

Mà Trương Xuân Hoa nhìn thấy Thẩm Lãng lần đầu tiên, cũng có chút muốn mắt mù.

Mỹ nam tử thấy cũng nhiều, nhưng là. . . Xinh đẹp như vậy thật rất hiếm thấy a.

. . .

Sẽ khai bình Khổng Tước là hùng.

Nhưng là, lúc này trong sảnh có hai con mẫu Khổng Tước, đang liều mạng nở rộ.

Như là hai đóa hoa, đang liều mạng tranh diễm.

Như là hai viên minh châu, đang liều mạng nở rộ ánh sáng rực rỡ.

Mặc dù không có đao quang kiếm ảnh, nhưng là Thẩm Lãng thân ở trong đó, lại cảm giác được sát khí rất nặng.

Một cái là trực tiếp sát khí bức người.

Một cái là miên bên trong tàng đao.

"Tỷ tỷ, chúng ta đã có hơn một năm không có gặp mặt đi." Trương Xuân Hoa nhiệt tình nói: "Năm ngoái gặp một lần tỷ tỷ, thật là cảm thấy có chút từ dần dần hình uế, vậy mà nội tâm lên e ngại, cũng không lớn dám đến gặp ngươi."

Mộc Lan nói: "Vậy ngươi hôm nay vì sao mà đến?"

Trương Xuân Hoa nói: "Gần nhất muội muội được một bình đồ tốt, là băng sơn Tuyết Liên tinh luyện tinh dầu, đây là cực kỳ hiếm có sự vật, nhưng là cái này quý giá đồ vật cho ta sử dụng hết tất cả đều là chà đạp. Càng nghĩ, vậy mà cũng chỉ có tỷ tỷ xứng dùng, cho nên cho tỷ tỷ mang đến."

Cái này nói chuyện giọng điệu, phảng phất Lâm Đại Ngọc phụ thể.

Sau đó, Trương Xuân Hoa đưa qua một cái ngọc bình sứ, bên trong thật đúng là cực kỳ hiếm thấy trân quý Tuyết Liên Hoa tinh dầu.

Thứ này cùng Trương Xuân Hoa khí chất thật đúng là không ăn khớp, cho Mộc Lan lại là thích hợp nhất.

"Ngươi có lòng." Mộc Lan nói: "Ngươi không phải mới vừa nói đến cầu kiến phu quân ta Thẩm Lãng sao? Nhưng có sự tình sao?"

Ai!

Ta cái này thân nàng dâu quả nhiên là vũ lực giá trị tăng mạnh, cá tính cũng như vậy ngay thẳng.

Trương Xuân Hoa tinh xảo tuyệt luân khuôn mặt nhỏ lộ ra một tia kinh ngạc nói: "Không có a, Thẩm công tử chính là người có vợ, ta mặc dù xuất thân thô tục, nhưng làm sao lại như thế không biết liêm sỉ, cầu kiến với hắn?"

Mộc Lan nghi hoặc, Kim Trung sẽ không gạt người a.

Trương Xuân Hoa nói: "Quý bộc đại khái nghĩ lầm, ta mới vừa nói là cầu kiến Thẩm công tử vợ chồng. Đây là có nguyên nhân. Bởi vì ta cũng không thể đem tỷ tỷ danh tự xếp tại phía trước đi, như thế chẳng phải là lộ ra vô lễ, sẽ để cho nhiều người tâm cảm thấy ta gièm pha Thẩm công tử thân phận?"

Lý do này rất đủ đủ. Thẩm Lãng là người ở rể, đại khái nhất là để ý thân phận của mình địa vị đi.

Nhưng là không biết vì sao, Mộc Lan chính là không thích nữ nhân trước mắt này.

Trong lòng nàng tràn đầy cảm giác nguy cơ.

Sau đó, hai nữ nhân tiến vào nói chuyện phiếm hình thức.

Từ đầu tới đuôi, Trương Xuân Hoa không có cùng Thẩm Lãng nói câu nào, cũng không có hướng hắn nhìn qua một chút.

Cái này khiến Thẩm Lãng phi thường nghi hoặc, chẳng lẽ trước mắt cái này hồ ly tinh không phải ở dùng mỹ nhân kế?

Chẳng lẽ là ta Thẩm Lãng tự mình đa tình?

Mộc Lan thực sự là không thích ứng loại này danh viện ở giữa nói chuyện phiếm.

Nhìn như mỗi một câu nói đều rất hoa lệ tinh mỹ, phảng phất mỗi một chữ đều trước tiên ở trong cái miệng nhỏ nhắn tạo hình qua, sau đó huân hương, lại từng chuyện mà nói ra.

Ngược lại Trương Xuân Hoa không chút phí sức, nhiệt tình hào phóng, dịu dàng ưu nhã.

Sau đó, Thẩm Lãng không khỏi ở trong lòng âm thầm so sánh.

Luận tướng mạo, hai cái muội tử tương xứng, đều là tuyệt đỉnh mỹ lệ.

Luận dáng người đường cong, nương tử tuyệt đối nhất lưu nóng nảy, tuyệt đối ma quỷ, mỗi một lần Thẩm Lãng trong mộng đều sẽ nổ.

Luận khí chất, đều rất mê người.

Luận quyến rũ. . .

. . .

Trọn vẹn nói chuyện phiếm mười năm phút đồng hồ.

Rốt cục, Mộc Lan cái này ngay thẳng Băng Tuyết nữ thần chịu không được loại này hàn huyên.

"Trương tiểu thư, ngươi còn có việc sao?"

Cái này trực tiếp đuổi người đi.

Thẩm Lãng phát hiện chính mình cái này nương tử so với trong tưởng tượng còn muốn ngay thẳng a.

"Không có việc gì, chính là muốn tỷ tỷ cho nên đến đây thăm, cái kia muội muội liền cáo từ." Trương Xuân Hoa cẩn thận tỉ mỉ hành lễ.

Mỗi một chi tiết nhỏ, đều phù hợp đại gia khuê tú tiêu chuẩn.

Vẫn là câu nói kia, sách giáo khoa cấp thục nữ, sách giáo khoa cấp tài nữ, kinh điển danh môn khuê tú.

Đi tới cửa, Trương Xuân Hoa bỗng nhiên nói: "Đúng rồi, tỷ tỷ, muội muội trước đây không lâu vừa làm một bài thơ, ngươi giúp ta giám thưởng một hai, như viết kém cũng chớ có bị chê cười."

Mộc Lan nói: "Ta không hiểu thơ."

Mộc Lan đọc rất nhiều sách, chỉ là nàng không thích thơ.

Tốt a, nàng vẫn là có yêu mến. Tỉ như phu quân viết mỗi một bài, nàng đều rất thích.

Rất nhiều tri thức nàng nguyên bản không hiểu, đều là theo phu quân tiểu / hoàng / thơ đi học tới.

Trương Xuân Hoa nói: "Muội muội cũng là mù viết, cái này liền đọc cho tỷ tỷ nghe?"

Mộc Lan nói: "Ngươi nếu là tưởng niệm, ngươi tựu đọc đi."

Trương Xuân Hoa đọc lên bài thơ này.

Trèo lên mời Bắc Vọng mưa bụi sâu, trở lại khóc xấu chân trời tháng.

Cùng quân hình bóng phân Ngô Việt, ngọc chẩm trải qua lúc đối với ly biệt.

Hôm qua buồn bực đến kích cạnh cửa, lại đi vòng hành lang lại ngủ một mình.

Ngày xưa chỉ là không cùng nhau nhớ lại, hồn về mạc cầu phách về suối.

Niệm xong về sau, Trương Xuân Hoa tràn ngập chờ mong nhìn qua Mộc Lan nói: "Tỷ tỷ cảm thấy thế nào?"

Mộc Lan nói: "Ta không phải rất thích, nhưng cảm giác được không tệ."

"Đa tạ tỷ tỷ khích lệ, muội muội cái này tính nhẩm là kết thúc." Trương Xuân Hoa ôn nhu nói: "Muội muội cái này cáo từ, có lúc rảnh rỗi lại tới thăm tỷ tỷ."

Sau đó, Trương Xuân Hoa đi.

Thật không có cùng Thẩm Lãng nói một chữ, một ánh mắt giao lưu đều không có.

Nàng lần này đến, cũng phảng phất là đại biểu Trương Xung Thái Thú đến bày ra chậm.

. . .

Sau khi trở lại phòng của mình, Thẩm Lãng hơi nghi hoặc một chút.

Thật chẳng lẽ là ta nghĩ xấu?

Cái này Trương Xuân Hoa cũng chỉ là đến xem Kim Mộc Lan? Chỉ là đại biểu Trương Xung đến bày ra chậm?

Không phải đến câu dẫn ta Thẩm Lãng?

Không phải mỹ nhân kế?

Nàng thật không có biểu hiện ra đối với Thẩm Lãng có bất kỳ một chút xíu ý tứ a, liền một cái con mắt đều không có a.

Hắn từ đầu tới đuôi đều ở nói chuyện với Mộc Lan, mà lại nói mỗi một câu nói, đều phù hợp danh môn khuê tú thân phận.

Hoàn toàn là có tri thức hiểu lễ nghĩa đại tài nữ diễn xuất.

Nhưng Thẩm Lãng vẫn cảm thấy không đúng!

Lại lập tức nghĩ không ra không đúng chỗ nào.

Bỗng nhiên, hắn đầu óc sáng lên.

Lấy giấy bút, đem Trương Xuân Hoa trước khi rời đi đọc bài thơ này viết ra, hình thành tại văn tự.

Trèo lên mời Bắc Vọng mưa bụi sâu, trở lại khóc xấu chân trời tháng.

Cùng quân hình bóng phân Ngô Việt, ngọc chẩm trải qua lúc đối với ly biệt.

Hôm qua buồn bực đến kích cạnh cửa, lại đi vòng hành lang lại ngủ một mình.

Ngày xưa chỉ là không cùng nhau nhớ lại, hồn về mạc cầu phách về suối.

Nhìn xem bài thơ này, hắn máu mũi đều muốn phun ra ngoài.

Nghe thấy lấy nàng đọc, không hề cảm thấy cái gì.

Cái này một viết ra, tựu rõ ràng minh bạch.

Thẩm Lãng dùng giấu đầu thơ hố chết Lý Văn Chính, thắng ngày đó Trương Tấn lễ đính hôn tuyệt sát chi cục.

Mà Trương Xuân Hoa cũng tới một lần lấy đạo của người trả lại cho người, đây cũng là một bài giấu đầu thơ.

Số lẻ câu thứ hai chữ, số chẵn câu chữ thứ ba, cái này tám chữ đơn độc hàng sau khi đi ra, hợp thành một câu.

Mời quân ngày sau, giờ sửu lang kiều.

Cái này. . .

Đây là ngàn dặm đưa thập tam a!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 107: Lãng Gia Thiết Ngọc Thâu Hương! Quốc Quân Hạ Chỉ Thẩm Lãng

Đây là một cái nữ lái xe a, hơn nữa còn là một cái yêu đua xe siêu cấp nữ lái xe.

Thẩm Lãng đại hỉ!

Bởi vì trực giác của hắn là đúng.

Trương Xuân Hoa cái yêu tinh này quả nhiên là đến câu dẫn ta, quả nhiên là mỹ nhân kế a!

Ha ha ha ha!

Cái này chứng minh cái gì?

Chứng minh Thẩm Lãng mị lực vô địch a.

Người ta Nộ giang đệ nhất mỹ nhân nghe nói tài hoa của ta về sau, cũng nhịn không được thiêu thân lao đầu vào lửa.

Ai!

Dáng dấp đẹp trai như vậy, như thế có mị lực, thật là một loại sai lầm a.

Nhiều như vậy mỹ nhân thích ta, cho dù ta có ngàn vạn. . .

Ta mệt mỏi quá a!

. . .

Tiếp tục Thẩm Lãng nhịn không được hướng phía ngoài cửa sổ nhìn lại.

Giờ sửu, cũng chính là một giờ sáng đến ba giờ?

Ở lang kiều, khoảng cách không xa a, nhiều nhất mười dặm địa.

Đêm cao gió đen, không phải là cẩu nam nữ cấu kết thông dâm thời điểm tốt sao?

Phi phi phi!

Có như vậy một giây đồng hồ, Thẩm Lãng tại do dự chính mình muốn hay không đi.

Con hồ ly tinh kia thật là rất khiến người tâm động a.

Tuyệt đối ngàn dặm mới tìm được một vưu vật.

Cặn bã nam tử Thẩm Lãng không ngừng tìm cho mình lý do.

Thân thể nam nhân vượt quá giới hạn không tính thật vượt quá giới hạn, tinh thần vượt quá giới hạn mới tính.

Chỉ cần trong lòng ta yêu nương tử, ngẫu nhiên ra ngoài tầm hoan tác nhạc cũng là nhân chi thường tình a.

Hoa nở có thể gãy thẳng cần gãy, chớ cho kim cương đối không tháng.

Mặc dù ta cùng phía ngoài nữ nhân làm loạn, mặc dù ta sinh hoạt cá nhân rất hỗn loạn, nhưng ta vẫn là nam nhân tốt a.

Lại nói người ta một cái muội tử làm sao thịnh tình mời ngươi, ngươi không đi chẳng phải là quá hại người tâm.

Bất cận nhân tình a, quá không có phong độ thân sĩ.

Lại nói ta coi như đi, ta cũng chưa chắc muốn thật làm những gì a.

Coi như ôm vào cùng một chỗ, cũng không nhất định phải hôn a.

Coi như hôn cũng không nhất định phải cái kia a.

Coi như cái kia, cũng không cần phụ trách nhiệm a, mọi người ngươi tình ta nguyện.

Nhưng là, vẻn vẹn một giây đồng hồ.

Thẩm Lãng tựu đem những này khinh niệm toàn bộ bóp mất.

Bởi vì hắn biết rõ, nếu như hắn nửa đêm thật đi lang kiều, liền trở thành chê cười.

Không sai, con hồ ly tinh kia là ở trêu chọc câu dẫn hắn, nhưng tuyệt đối sẽ không nhanh như vậy trực tiếp như vậy.

Nàng đây là làm một cái đại chiêu, nháy mắt ở Thẩm Lãng trong suy nghĩ lưu lại một cái ấn tượng khắc sâu.

Bình thường yêu làm ra vẻ thận trọng thiên kim tiểu thư thấy cũng nhiều, bỗng nhiên tới như thế một cái tuyệt mỹ quyến rũ yêu diễm đồ đê tiện, thật đúng là làm cho tâm thần người chập chờn.

Đương nhiên, ở đây yêu diễm đồ đê tiện bốn chữ này là ca ngợi.

Có chút hồ ly tinh chính là như vậy, trêu chọc ngươi thời gian, quả thực lớn mật vô biên, Lãng phải vô biên vô hạn.

Nhưng là ngươi thật mắc câu thời điểm, sẽ phát hiện liền tay của người ta đầu ngón tay ngươi đều chịu không đến, nhiều lắm là chỉ có thể để ngươi nghe được hồ ly tinh mùi khai mà thôi.

Tiểu nương bì, cùng Lãng gia chơi loại trò chơi này? Ngươi còn quá non, chú ý dẫn lửa thiêu thân, tâm hồn thiếu nữ khó giữ được a.

Ngay sau đó, Thẩm Lãng bỗng nhiên da đầu tê dại một hồi.

Bản năng cảm giác được một cỗ mùi nguy hiểm.

Cầu sinh dục, cầu sinh dục.

Càng là lúc này, ngàn vạn không thể tung bay a.

Thế là, Thẩm Lãng cầm viết xong bài thơ này nhanh chóng vọt tới Mộc Lan gian phòng.

. . .

"Nương tử, ghê gớm, không được rồi."

"Trương Xuân Hoa cái này không muốn mặt hồ ly tinh vậy mà câu dẫn ta."

"Ngươi xem một chút, đây là giấu đầu thơ a, hắn đây là hẹn ta nửa đêm đi lang kiều hẹn hò a."

"Thật là không biết liêm sỉ a, ta nhìn nàng nhã nhặn, có tri thức hiểu lễ nghĩa, còn tưởng rằng là cái gì danh môn khuê tú, không nghĩ tới nàng vậy mà là loại người này a."

"Nương tử a, về sau loại nữ nhân này chúng ta muốn phân rõ giới hạn, ít qua lại."

Thẩm Lãng vỗ bộ ngực, nghĩa phẫn điền ưng nói: "Thật là quá mức, ta cầm nàng làm địch nhân, nàng vậy mà muốn ngủ ta, thật quá phận."

Sau đó, Thẩm Lãng vụng trộm liếc về Mộc Lan trên mặt bàn có một tấm giấy trắng, trên đó viết Trương Xuân Hoa cái kia bài thơ.

Mà lại núp ở bên trong cái kia tám chữ đã bị Mộc Lan dùng bút lông quây lại.

Mộc Lan là rất ngay thẳng, nhưng tuyệt đối là thông minh, đối thi từ cũng có rất cao tạo nghệ, chỉ là nàng không thích mà thôi.

Nàng đã sớm phát hiện trong này giấu đầu thơ, chỉ bất quá giương cung mà không phát, chờ lấy nhìn Thẩm Lãng biểu hiện.

Thẩm Lãng phía sau lưng một thân mồ hôi lạnh a.

May mắn ta phản ứng kịp thời a, nếu là chậm thêm nửa canh giờ, ta. . . Ta Thẩm Lãng tựu lành lạnh a.

Rốt cục còn sống, quá khó khăn.

Chỉ bất quá nương tử a, không nghĩ tới ngươi là loại người này a, ngươi ngay thẳng đâu?

"Nương tử, ngươi nhìn ta làm người chính đáng hay không phái? Một lòng không một lòng?" Thẩm Lãng một mặt chính nghĩa, như là phim truyền hình nhân vật nam chính.

Mộc Lan ôn nhu nói: "Phu quân ngươi nếu không suy nghĩ, làm sao lại đi đem bài thơ này viết trên giấy, làm sao lại phát hiện bên trong giấu đầu thơ đâu? Nói rõ ngươi vẫn là chú ý nàng a, ngươi vẫn là lòng có khinh niệm a."

Thẩm Lãng lập tức muốn khóc.

Đây là ngươi mặc dù không có mắng ta, nhưng là ta cảm thấy trong lòng ngươi đang mắng ta một cái khác phiên bản a.

Đây là chủ nghĩa duy tâm a, đây là tru tâm a.

"Phốc phốc!" Mộc Lan nhoẻn miệng cười, tuyệt mỹ khuôn mặt như là hoa tươi nở rộ.

"Được rồi, tính ngươi ngoan."

Mộc Lan ôn nhu nói, sau đó nhẹ nhàng ở hắn trên gương mặt hôn một cái.

. . .

Thời tiết đã không nóng, còn có chút lạnh, nhưng cũng ước chừng chỉ có mười mấy độ C mà thôi.

Trương gia nhà cũ bên trong.

Một cái tráng lệ gian phòng bên trong, đốt không khói than, có thể dùng nhiệt độ bảo trì ở hai mươi độ C khoảng chừng.

Trương Xuân Hoa đang đọc sách.

Nàng lười biếng nằm ở mềm mại ghế lớn bên trên đọc sách.

Trên người nàng cơ hồ cái gì đều không có mặc, tựu một kiện túi, dùng Cát Ưu co quắp tư thế co quắp ở ghế lớn bên trên đọc sách.

Thật là đẹp không thắng thu, mê người vô cùng.

Nhìn vẫn như cũ là Thẩm Lãng viết kia bản phong nguyệt vô biên, thứ mười một khắp cả.

Thân thể của nàng quá đẹp, đến mức thị nữ cũng không dám nhìn, một là bởi vì sẽ tự ti, mà là bởi vì sẽ tâm động.

"Tiểu thư, ngài, ngài không phải mời Thẩm Lãng công tử đi lang kiều sao? Làm sao còn không xuất phát?" Thị nữ hỏi.

"Hắn sẽ không đi." Trương Xuân Hoa nói: "Nếu như hắn thật đi, ngược lại muốn bị ta xem thường."

"A. . ." Thị nữ nói: "Vậy ngươi còn mời hắn?"

Trương Xuân Hoa nói: "Ta chỉ là trêu chọc một cái hắn, thử một chút hắn chất lượng mà thôi. Thuận tiện nói cho một cái Kim Mộc Lan, lão nương tính toán tới đoạt nàng hán tử."

Đón lấy, Trương Xuân Hoa lười biếng nói: "Thật hi vọng Kim Mộc Lan sẽ bão nổi a, hi vọng nàng là một cái chân chính ngay thẳng nữ nhân."

. . .

Đại ngốc tỉnh!

Thân thể của hắn phi thường đặc thù, trước đó bị thương nặng như vậy, vẻn vẹn không đến nửa tháng tựu không sai biệt lắm khỏi hẳn.

Mà lại người khác gãy mất xương cốt yêu cầu thật lâu mới có thể khép lại, hắn không đến một tháng, tựu hoàn toàn mọc tốt.

Cái này khiến An Tại Thế đại phu phi thường kinh ngạc.

Nhưng mà coi như khỏi hẳn, đại ngốc vẫn như cũ hôn mê bất tỉnh, để người phi thường không hiểu.

Sau đó bỗng nhiên một ngày, hắn tựu tỉnh lại, cái này đại tinh tinh nam nhân bỗng nhiên từ trên giường ngồi dậy.

Trong óc của hắn hiện ra kinh điển ba vấn đề.

Ta là đại ngốc ta biết.

Nhưng đây là nơi nào? Ta tại sao phải ở đây?

. . .

Thẩm Lãng cao hứng phi thường.

Nhưng là luôn có một loại người, ngươi phi thường quan tâm hắn, quan hệ phi thường thân mật.

Nhưng chính là cùng hắn không lời nói, không có cách nào nói chuyện phiếm.

Cũng tỷ như Thẩm Lãng cùng đại ngốc.

Đại ngốc tỉnh lại, Thẩm Lãng phi thường kích động, ngay lập tức tựu tiến lên nhìn hắn.

Sau đó, hai người yên tĩnh không nói.

Không lời nói a.

"Đại ngốc, ngươi được rồi." Thẩm Lãng.

Đại ngốc: "Đúng vậy a, ta tốt, hai ngốc."

Thẩm Lãng nói: "Về sau đừng gọi ta hai ngốc, ngươi phải gọi ta thiếu gia."

Đại ngốc: "Được rồi, hai ngốc."

Thẩm Lãng nói: "Gọi ta thiếu gia, không muốn gọi hai ngốc."

Đại ngốc nói: "Không có vấn đề, hai ngốc."

Mộc Lan ở bên cạnh bật cười cười nói: "Đại Tráng, về sau gọi Thẩm Lãng thiếu gia biết sao?"

Đại ngốc lập tức hô: "Đúng, thiếu gia."

Thẩm Lãng mím môi, tức giận nhìn chằm chằm đại ngốc, hắn hoài nghi cái này tinh tinh đang giả ngu, không phải thật sự ngốc.

Mộc Lan nói: "Đại ngốc, về sau ngươi liền ở lại đây biết sao?"

Đại ngốc nói: "Ta cha, ta nương, ta đệ đệ đâu?"

Mộc Lan nói: "Đệ đệ ngươi đi xa nhà, phụ thân ngươi thụ thương, ngay tại cách đó không xa, ngươi mẹ kế cũng trong nhà này."

Đại ngốc vẫn là trầm ngâm không nói.

Hắn có chút không muốn ở tại trong nhà người khác, nhưng lại lại không biết làm như thế nào biểu đạt.

Mộc Lan ôn nhu nói: "Đại Tráng, Thẩm Lãng yêu cầu ngươi, có rất nhiều người muốn khi dễ hắn, ngươi muốn bảo vệ hắn biết sao?"

Đại ngốc lập tức bỗng nhiên đứng lên nói: "Ai muốn khi dễ hai ngốc? Bọn hắn đánh ta có thể, chính là không thể đánh hai ngốc."

Thật ra thì, Thẩm Lãng đến bây giờ cũng không biết, đại ngốc vì cái gì theo nhỏ đối với hắn tốt như vậy.

Thật ra thì nguyên nhân rất đơn giản, vẻn vẹn chỉ là bởi vì lúc ấy trẻ đần độn Thẩm Lãng cho đại ngốc một cục đường.

Vẻn vẹn chỉ là một cục đường mà thôi.

Bởi vì từ nhỏ đến lớn, không có người đã cho đại ngốc đường ăn, không người nào nguyện ý cùng hắn chơi.

Đối với ở vào cô độc cùng rét lạnh người, một tia ý nghĩ ngọt ngào đầy đủ ghi khắc chung thân, nhất là đối với đầu óc có chút kẻ ngu.

Mộc Lan nói: "Vậy sau này hai huynh đệ các ngươi tựu ở chung một chỗ được không? Ngươi mẹ kế cũng ở, nếu như ngươi nguyện ý, chúng ta có thể đem phụ thân ngươi cũng nhận lấy."

. . .

Đại ngốc đáp ứng lưu lại.

Mộc Lan cùng Thẩm Lãng trở lại viện tử của mình.

"Phu quân, ngày mai chúng ta tính toán kiểm tra một chút đại ngốc gân mạch cùng xương cốt, chúng ta hoài nghi hắn có thể sẽ có rất cao luyện võ thiên phú." Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng cũng phi thường chờ mong.

Bởi vì đại ngốc thân thể quá đặc thù, phảng phất đột biến gien đồng dạng, dáng dấp cao to như vậy hùng tráng.

Mà lại, chịu thương nặng như vậy vậy mà nhanh như vậy liền khỏi hẳn.

Mấu chốt nhất là Thẩm Lãng vừa mới dùng X quang nhìn qua, lúc trước hắn gãy mất xương cốt, vậy mà không có một chút điểm vết thương.

Cái này thật bất khả tư nghị a, cái này rõ ràng là nhân vật chính đãi ngộ a.

Ta mới là nhân vật chính a, vì sao cái thiên phú này không cho ta đây?

Nhưng mà nói không chừng ta Thẩm Lãng có lại thêm ngưu bức thiên phú cũng nói không chừng đấy chứ?

Ngày mai ta cũng đi kiểm tra một chút.

Ta khẳng định là hiếm có, không đúng, là vạn năm không gặp luyện võ kỳ tài, nhất định là!

Mặc dù ta không có ý định luyện võ, nhưng là bằng cái gì không đem vạn năm không gặp luyện võ kỳ tài thiên phú cho ta?

Mộc Lan nhìn thấy phu quân giống như lại lâm vào một loại nào đó loạn thất bát tao trong huyễn tưởng, lập tức trong lòng bất đắc dĩ.

Nàng ôn nhu nói: "Phu quân, sắc trời không còn sớm, nên nghỉ tạm!"

Thẩm Lãng nói: "A, được!"

Sau đó, nàng đi lên chính mình Tú Lâu.

. . .

Thẩm Lãng về tới gian phòng của mình.

Ở bên trong phòng của mình, Thẩm Lãng lại một lần lăn lộn khó ngủ.

Thật là quá nhàm chán a.

Đã mấy ngày thời gian trôi qua, quốc quân bên kia ý chỉ còn không có xuống tới.

Hết thảy đều quá bình tĩnh.

Mà liền tại lúc này, Thẩm Lãng theo cửa sổ nhìn thấy Mộc Lan trên mặt tú lâu hơi nước lượn lờ, mà lại nàng cửa sổ giống như không có đóng.

Hẳn là, Mộc Lan đang tắm?

Thẩm Lãng lập tức lòng ngứa ngáy.

Trong đầu bắt đầu ảo tưởng cái kia vô cùng mỹ diệu hình tượng.

Muốn hay không đi nhìn trộm?

Được rồi, làm như vậy cũng quá không có phẩm a.

Ta Thẩm Lãng chính là đường đường nam nhi bảy thuớc, tại sao có thể làm ra như thế ác tha sự tình?

Nếu để cho Mộc Lan biết rõ, ta Thẩm Lãng còn mặt mũi nào làm người a?

Ta Thẩm gia phong lưu không hạ lưu, ta là muốn mặt người a.

. . .

Mười năm phút đồng hồ sau!

Thẩm Lãng mang theo một cái mặt nạ, che khuất mặt mình, cẩn thận từng li từng tí, dùng cả tay chân leo đến trên tường rào đi.

Tất nhiên sợ mất mặt, vậy liền che khuất mặt tốt.

Lại nói ta Thẩm Lãng leo đến trên tường rào, là vì dưới ánh trăng đọc sách a, tuyệt đối không phải là vì nhìn lén nương tử tắm rửa.

Coi như bị ngươi bắt được, ta cũng có lời nói.

Ai!

Nương tử Tú Lâu quá cao, cũng chỉ có ở trên tường rào mới nhìn nhìn thấy a, ta có chứng sợ độ cao a.

Nhưng là vì nhìn nương tử mộc. . . Không đúng, là vì dưới ánh trăng đọc sách, ta cũng chỉ có thể mạo hiểm.

Thật vất vả bò tới tường vây chỗ cao, Thẩm Lãng mở ra sách vở, sau đó ánh mắt hững hờ hướng phía Mộc Lan Tú Lâu nhìn lại.

Xuyên thấu qua cửa sổ hắn thấy được nương tử.

Quả nhiên. . . Nàng đang tắm, có đôi khi ngồi, có đôi khi đứng lên.

Hình ảnh kia, xinh đẹp như là mộng cảnh.

Thẩm Lãng nhịp tim như sấm, miệng đắng lưỡi khô.

Trong lúc nhất thời, cơ hồ quên hết tất cả.

Nương tử của ta. . . Quá đẹp.

Sau đó, Thẩm Lãng cứ như vậy say mê ở mỹ lệ cảnh sắc bên trong.

Mà liền tại lúc này, bỗng nhiên một đạo cấp bách chói tai thanh âm vang lên.

"Quốc quân có chỉ, Thẩm Lãng tiếp chỉ!"

"Quốc quân có chỉ, Thẩm Lãng tiếp chỉ!"

Đạo thân ảnh này nháy mắt đâm rách đêm tối tĩnh lặng.

Trên tường rào Thẩm Lãng bỗng nhiên khẽ run rẩy.

Trên mặt tú lâu, đang tại tắm rửa Mộc Lan cũng khẽ run lên, đôi mắt đẹp bỗng nhiên phóng tới.

Lập tức, nàng cùng trên tường rào rình coi Thẩm Lãng bốn mắt nhìn nhau!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 108: Sắc Phong Thẩm Lãng! Mộc Lan Đột Nhiên Tình Ý Tỏ Tình

Nhưng mà. . .

Mộc Lan tốt giống không thấy gì cả, giống như không có phát hiện Thẩm Lãng

Hai con mắt đối mặt, phảng phất là một đôi không.

Nàng bắn phá đi ra bên ngoài một mảnh đen như mực về sau, lại đem ánh mắt dời đi.

Thẩm Lãng ở trên tường ẩn giấu đi, may mắn ta mặc quần áo màu đen, mang theo mặt nạ màu đen.

Giấu ở cái này một mảnh trong đêm tối, là không dễ dàng bị phát hiện. . . Sao

Sau đó, Mộc Lan phảng phất lâm vào do dự.

Ước chừng bảy giây về sau, nàng vẫn là từ trong thùng tắm đi ra.

Nháy mắt, Thẩm Lãng máu mũi thật muốn ra.

Cả cái linh hồn đều bị trầm luân, kia là ta. . . Nương tử.

Rất nhanh, cảnh đẹp biến mất.

Bởi vì Mộc Lan tiến vào nội gian thay quần áo.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian dọc theo cái thang, dùng tốc độ nhanh nhất trở lại về đến phòng bên trong.

Trực tiếp cởi y phục dạ hành, lấy xuống trên mặt mặt nạ màu đen.

Hít thở một hơi thật sâu, sau đó khí định thần nhàn đi ra ngoài.

Tại sân phía ngoài bên trong, hắn gặp nương tử.

Không biết vì cái gì, nương tử giống như mặt có chút đỏ.

Bất quá cũng bình thường, vừa mới tẩy tắm nước nóng nha.

Nhìn xem ta Lãng gia, tại trên tường rào đọc sách nửa canh giờ cũng không đỏ mặt.

"Phu quân, nhanh đi tiếp chỉ." Mộc Lan trên nét mặt mang theo một chút lo lắng.

. . .

Tại phủ Bá tước trong đại sảnh.

Thẩm Lãng gặp được từ quốc đô tới thái giám.

Không biết cái này thái giám cái gì phẩm cấp, Thẩm Lãng cũng không có đi quan tâm.

Bởi vì cái này thái giám thái độ thối cực kì, cái cằm hướng lên trời, mặt mũi tràn đầy lạnh lùng bộ dáng.

Bị thiến còn như vậy điểu ngươi có đồ chơi kia sao

Cái kia thái giám lạnh lùng liếc qua, hắn truyền chỉ nhiều, cái kia một lần đối phương không phải nơm nớp lo sợ.

Duy chỉ có trước mắt tên tiểu bạch kiểm này chẳng những thái độ không tập trung, hơn nữa còn nhìn chằm chằm vào ta toàn thân nhìn, nhất là còn hướng hắn không có địa phương nhìn.

"Thẩm công tử, ngươi đây là diễn cái nào một màn quốc quân thánh chỉ còn chậm rãi, để chúng ta như thế hồi lâu, ngươi đây là xem thường tạp gia sao" thái giám lạnh lùng nói.

Thẩm Lãng mau tới trước, cho một túi tiền nhỏ, lấy lòng nói: "Công công bớt giận, chút tiền này ngài cầm đi dùng trà."

Cái kia thái giám tiếp nhận túi tiền, phát hiện trĩu nặng, bên trong tối thiểu có trên trăm kim tệ.

Huyền Vũ phủ Bá tước xuất thủ kinh người như vậy xa xỉ

Không nghĩ tới, vậy mà phát một bút ngoài ý muốn chi tài.

Cái này thái giám đại hỉ, nhưng trong lòng lại cười lạnh, thật sự là cái gì cũng đều không hiểu thổ báo tử.

Ngươi cho rằng cho tiền liền không đánh ngươi mặt sao ngây thơ, buồn cười!

Sau đó, vị này thái giám thái độ hơi hơi khá hơn một chút, liếc qua Thẩm Lãng nói: "Quốc quân có chỉ, quỳ!"

"Quốc quân chiếu viết, Thẩm Lãng tố giác Sa Căng mưu phản có công, ban cho thái học giám sinh xuất thân!"

Liền xong rồi ngắn như vậy nhỏ không có lực lượng, mà lại đằng sau cũng không có khâm thử

Thẩm Lãng biết, Trung Quốc cổ đại đế vương một chút thánh chỉ đằng sau cũng không có khâm thử hai chữ.

Kỳ thật, điều này đại biểu một loại nào đó thái độ, không quá hữu hảo thái độ.

Nhưng mà, nghe được cái này thánh chỉ về sau, sau phòng Bá Tước đại nhân gương mặt bỗng nhiên lạnh lẽo.

Mộc Lan sắc mặt cũng nháy mắt trở nên băng hàn.

Dựa vào cái gì phu quân ta tài hoa hơn người như vậy, quốc quân ngươi dựa vào cái gì làm như vậy tiện hắn

Phu quân ta viết sách đã vang dội toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, mà lại chẳng mấy chốc sẽ vang dội toàn bộ Việt quốc.

Tất cả mọi người vỗ án tán dương, ngươi vậy mà như thế nhục nhã với hắn

"Tiếp chỉ." Cái này thái giám lãnh đạm nói.

Thẩm Lãng tiến lên tiếp nhận quốc quân thánh chỉ.

Sau đó, cái kia thái giám đi, nói cho đúng là không kịp chờ đợi đi, bởi vì hắn muốn đi nhìn kỹ rõ ràng, Thẩm Lãng đến tột cùng cho hắn đưa bao nhiêu tiền.

Huyền Vũ bá đi ra, cầm qua quốc quân chiếu thư, sắc mặt càng phát ra khó coi.

Thái học giám sinh, hơn nữa còn là lệ giám.

Cái này có ý tứ gì

Không khác chỉ vào Thẩm Lãng cái mũi nói, rác rưởi!

Ưu tú nhất người đọc sách đương nhiên là thông qua khoa cử thi đậu cử nhân, thi đậu tiến sĩ làm quan.

Nhưng có ít người thi không đậu tiến sĩ hoặc là cử nhân, lại muốn công danh làm sao bây giờ đâu

Vậy liền tiến thái học đọc sách, lúc này thái học cũng không tệ lắm.

Bởi vì, ngay từ đầu thái học tuyển nhận đều là quý tộc quan lớn tử đệ.

Về sau một chút có tiền thương nhân cũng nhao nhao nhờ quan hệ đem con của mình đưa vào thái học mạ vàng.

Cái này thái học những quý tộc kia học sinh không đồng ý.

Các ngươi những này dân đen tính là gì có mấy cái tiền lại còn muốn cùng lão tử cùng một trường học

Nhưng là triều đình lại không nguyện ý mất đi khoản này tài nguyên, thế là lại mặt khác mở một cái quốc tử học, tất cả quý tộc cùng quan lớn tử đệ tiến vào nơi đó đi học.

Thế là thái học liền trở thành kẻ có tiền cho gia tộc tử đệ xoát văn bằng địa phương, bên trong đã hoàn toàn chướng khí mù mịt.

Cho nên không khách khí chút nào nói, thái học bên trong học sinh tám thành đều là không học vấn không nghề nghiệp rác rưởi.

Hiện tại ngay cả trên đường mắng chửi người đều sẽ có một câu như vậy, nhà ngươi là thái học, cả nhà các ngươi đều tại thái học đọc sách.

Mà lúc này, Thẩm Lãng liền trở thành bên trong một thành viên.

Mấu chốt là như vậy một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ, quốc quân vậy mà phái người chuyên môn đến truyền chỉ.

Cái tín hiệu này, phi thường không tốt.

Quốc quân cơ hồ là một bạt tai hung hăng phiến tại Huyền Vũ phủ Bá tước trên mặt.

Mấu chốt Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá lần này là thật sự có công lao, chẳng những cứu vãn Ninh La công chúa tính mệnh, mà lại sớm vạch trần Căng Quân âm mưu.

Cứ việc có chút đánh mặt, nhưng chung quy là có công.

Không nghĩ tới, vị này quốc quân trực tiếp một chưởng vỗ xuống tới.

Mà lại ngươi còn muốn tạ ơn, dù sao quốc quân đây chính là ban thưởng.

"Chúng ta vị này quốc quân, thật sự là cay nghiệt." Thẩm Lãng cười nói: "Nhạc phụ đại nhân, vứt bỏ ảo tưởng, chuẩn bị chiến đấu."

Huyền Vũ bá biểu lộ ngưng trọng gật gật đầu.

Thẩm Lãng cười nói: "Chúng ta đại khái còn có năm sáu ngày yên tĩnh thời gian."

"Hảo hảo hưởng thụ cái này năm sáu ngày yên tĩnh cùng nhàn nhã, tiếp xuống chúng ta lại muốn chiến đấu."

"Ta lại muốn đi hại người, lại muốn đi giết người, lại muốn đi đánh mặt."

"Ta như thế một người thiện lương, nhất không thích chính là trả thù cùng hại người, ta thích nhất cùng người sống chung hòa bình. Đều do thế đạo này, sống sờ sờ đem ta bức lương vì thiện."

Nhạc phụ đi, nương tử cũng đi.

Bọn hắn phi thường có ăn ý, mỗi khi Thẩm Lãng nói tao lời nói thời điểm, bọn hắn liền yên lặng rời đi.

Vẫn là nhạc mẫu đại nhân tốt nhất, cuối cùng sẽ nghênh hợp, phi thường hiểu được thương nghiệp khoe khoang.

Thẩm Lãng trở lại viện tử của mình, Mộc Lan cũng đi theo vào.

Thẩm Lãng nhìn qua trên vách tường cừu nhân danh sách ngẩn người, bút trong tay ngo ngoe muốn động.

"Phu quân, ngươi chớ làm loạn." Mộc Lan ôn nhu nói.

Biết phu chi bằng vợ, Mộc Lan biết Thẩm Lãng lúc này muốn đem quốc quân danh tự cũng viết ở chỗ này trên vách tường.

Thẩm Lãng nói: "Không, ta muốn đem quốc quân danh tự viết ở phía trên."

Mộc Lan vội la lên: "Phu quân, thật không thể, bị người nhìn thấy biết gây họa."

Thẩm Lãng nói: "Không, ta nhất định phải viết, ta từ nhỏ đến lớn còn không có nhận qua dạng này khi dễ. Bất kể là ai, chỉ nếu đắc tội ta, tên của hắn liền nhất định sẽ xuất hiện ở chỗ này trên vách tường."

Sau đó, Thẩm Lãng đằng đằng sát khí đem hai chữ viết ở trên vách tường.

Quách Tĩnh!

Vị diện bên ngoài Quách đại hiệp một mặt mộng bức, vì sao

. . .

Thẩm Lãng nói.

Sau đó năm ngày là khó được yên tĩnh cùng nhàn nhã.

Về sau, hắn lại muốn mở ra điên cuồng đánh mặt lịch trình.

Cho nên, khoảng thời gian này đương nhiên phải thật tốt happy một chút.

Ngày thứ hai trong đêm, Thẩm Lãng lại bò lên trên tường rào đi học.

Rất khéo, Mộc Lan lại tại trên Tú Lâu tắm rửa, cửa sổ vẫn như cũ là mở.

Chỉ bất quá lần này nàng một mực ngồi tại trong thùng tắm không có đứng dậy.

Chỉ có tắm rửa hoàn tất về sau, nàng đứng lên mê người thân thể mềm mại, đưa lưng về phía Thẩm Lãng ra thùng tắm.

Giờ khắc này.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhiệt huyết sôi trào.

Nương tử dáng người thực sự là. . . Quá phát hỏa.

Mặc quần áo nóng nảy.

Không mặc quần áo, liền phảng phất đổi một người giống như, như là Địa Ngục ma nữ, hấp thụ nam nhân dương hồn.

Vào lúc ban đêm, Thẩm Lãng không thể không rời giường ba lần.

. . .

Ngày thứ ba ban đêm, Mộc Lan lại lại tại khoảng mười một giờ đêm tắm rửa.

Thẩm Lãng dọc theo cái thang lại hướng lên bò tường rào thời điểm, hai chân đều có chút run rẩy.

Sau đó, hắn lại lại một lần thưởng thức được trên thế giới mê người nhất hình tượng.

Tối hôm đó, Thẩm Lãng rời giường hai lần.

Ngày thứ tư. . .

Thẩm Lãng vành mắt đều đen, cánh tay cùng eo cùng một chỗ đau nhức.

Trong lòng của hắn cơ hồ tại kêu rên, nương tử ngươi hôm nay còn muốn tắm rửa sao

Phu quân eo của ta có chút không chịu nổi, dinh dưỡng theo không kịp.

Nhưng là, Tú Lâu tối cao tầng kia đèn đuốc lại một lần nữa sáng lên, lại một lần nữa hơi nước lượn lờ.

Thẩm Lãng trong lòng ma quỷ lại ngo ngoe muốn động.

Nhìn trộm loại chuyện này là sẽ lên nghiện.

Thoáng vùng vẫy nửa giây, Thẩm Lãng lại một lần nữa vịn eo, dọc theo chân bò lên.

Hai chân đều là mềm.

Nhưng mà chờ bò lên trên tường rào về sau, xuyên thấu qua cửa sổ, lại một lần nữa thấy được tuyệt mỹ vô song Mộc Lan.

Cái kia cùng ban ngày mặc quần áo hoàn toàn không giống Mộc Lan.

Thẩm Lãng lại một lần nữa như si như say, hồn phi phách tán.

Mà vừa lúc này, một cái xinh đẹp thân ảnh mơ mơ màng màng mở cửa đi ra.

Là Tiểu Băng.

Buổi tối hôm nay Tiểu Băng cố ý xuyên được tương đối mỏng tại Thẩm Lãng trước mặt lắc, kết quả nàng phát hiện cô gia vậy mà không dùng lưu manh con mắt nhìn nàng.

Cái này khiến nàng thật đau lòng, thế là tức giận phía dưới, nước chè uống nhiều quá, ngủ đến nửa đêm đi tiểu.

Ai, thật không phải Thẩm Lãng không muốn xem nàng, thực sự là có lòng mà không có sức.

Tiểu Băng mơ mơ màng màng đi đến viện tử, muốn đi nhà xí, nhưng là còn muốn đi mấy chục mét, lập tức cảm thấy không có dũng khí.

Thế là do dự nửa giây, Tiểu Băng ngay tại ngồi xổm trong sân dưới đại thụ ngay tại chỗ giải quyết.

Sau đó, Tiểu Băng chợt phát hiện trên tường rào có người nhìn trộm.

Lập tức kinh hô một tiếng.

Nhưng rất nhanh, nàng nhận ra cái thân ảnh kia là Thẩm Lãng cô gia.

Cứ việc cô gia mang theo mặt nạ màu đen, mặc màu đen y phục dạ hành, nhưng coi như đốt thành tro nàng cũng nhận ra được.

Bởi vì vì thiên hạ ai còn có đẹp trai như vậy thân ảnh.

Ngay cả hèn mọn rình coi thời điểm đều mê người như vậy.

Thế là, vừa mới kinh hô Tiểu Băng lập tức bưng kín miệng nhỏ.

Nhưng là, nàng kinh hô một nửa thanh âm, vẫn là kinh ngạc rất nhiều người.

Thẩm Lãng bị giật nảy mình, dưới chân không còn, trực tiếp đạp vỡ mấy phiến ngói, phát ra một tràng tiếng vang chói tai.

Mộc Lan cũng bị sợ hãi, nhanh chóng hướng phía bên ngoài trông lại, bản năng bưng kín ngực.

Ngay sau đó, trong sân rất nhiều ánh nến sáng lên, mười cái thị nữ mở ra cửa sổ.

"Meo, meo. . ." Thẩm Lãng tại trên tường rào tranh thủ thời gian nằm sấp xuống tới trốn tránh, học vài tiếng mèo kêu.

Đừng đề cập có bao nhiêu vang lên, hơn nữa còn là không có bị phiến qua cái chủng loại kia mèo đực.

Cái này mười cái thị nữ hướng trên tường rào trông lại một chút.

"Nhìn cái gì vậy, một con mèo hoang làm ta giật cả mình mà thôi." Tiểu Băng thư uy đại tác.

Lập tức, mười cái thị nữ nhao nhao đóng lại cửa sổ, thổi tắt ánh nến.

Phảng phất cái gì cũng không có phát sinh, chúng ta cái gì cũng không có trông thấy.

Tiểu Băng hung hăng trừng Thẩm Lãng một chút, thấp giọng sẵng giọng: "Cô gia, ngươi thật sự là chán ghét chết, vậy mà nửa đêm ngồi xổm ở trộm xem người ta, người ta về sau cũng không để ý tới ngươi nữa."

Sau đó, nàng bụm mặt chạy.

Thẩm Lãng rất muốn nhắc nhở nàng, Tiểu Băng váy của ngươi còn không có kéo lên đi.

. . .

Ngày thứ năm ban đêm.

Thẩm Lãng che lấy sau lưng trên giường kêu rên, thật chua đau quá.

Nương tử van cầu ngươi không cần như vậy thích sạch sẽ, buổi tối hôm nay cũng đừng có tắm rửa.

Ngươi nếu là tắm rửa, cũng mời đóng lại cửa sổ có được hay không

Phu quân ta thật không chịu nổi.

Ta như vậy mỹ nam tử bình thường đều tương đối suy nhược, thể lực cùng tinh lực đều có hạn.

Còn tiếp tục như vậy, thật muốn triệt để bị móc rỗng, hôm qua ta cũng đã đi giống an đại phu muốn bổ thận hoàn.

Ta thề, buổi tối hôm nay ngủ sớm một chút.

Coi như nương tử lại tắm rửa, coi như cửa sổ mở rộng, ta tuyệt đối không lên tường rào đi học.

Ta Thẩm Lãng nếu là lại đến tường, kia ta chính là ngươi Kim Mộc Lan cháu trai.

Vì từ bỏ cái này nghiện, Thẩm Lãng sớm lên giường đi ngủ.

Nhưng là lật qua lật lại làm sao đều ngủ không được, thật giống như có một cái nhiệm vụ trọng yếu không có hoàn thành.

Đến ban đêm lúc mười một giờ.

Nương tử Tú Lâu tầng cao nhất đèn đuốc lại một lần nữa lạnh, cách thật xa Thẩm Lãng cơ hồ đều có thể nghe được tiếng nước.

Nương tử lại muốn tắm rửa

Trong lòng ma quỷ lại một lần nữa khôi phục, ngo ngoe muốn động.

Đây quả thực so cai thuốc còn khó hơn.

Thẩm Lãng không khỏi rời giường.

Ta khẳng định không nhìn lén, ta chính là đi ra ngoài đi bộ một chút.

Trong phòng quá khó chịu, ta cần muốn đi ra ngoài hô hấp một chút không khí mới mẻ.

Sau đó, Thẩm Lãng lại một lần nữa thay đổi quần áo màu đen, đeo lên mặt nạ màu đen.

Về phần tại sao ra ngoài hít thở mới mẻ không khí còn muốn mang mặt nạ điểm ấy không trọng yếu.

Hết thảy vũ trang hoàn tất, Thẩm Lãng đi ra ngoài phòng.

Ta chỉ là không cẩn thận đi vào tường rào hạ, sau đó không cẩn thận bò lên trên tường rào mà thôi.

Nhưng là. . .

Khi Thẩm Lãng lại một lần nữa bò lên trên tường rào thời điểm, lại phát hiện cái gì cũng không nhìn thấy.

Bởi vì, nương tử tắm rửa thời điểm, Tú Lâu tầng thứ hai cửa sổ vậy mà đóng.

Vậy mà đóng!

Lại đóng.

Đóng!

Thẩm Lãng lập tức liền nổi giận.

Kim Mộc Lan, ngươi có ý tứ gì

Vậy mà đóng cửa sổ nhà

Vào lúc ban đêm, Thẩm Lãng một đêm không ngủ, trong lồng ngực khô lửa tiêu tán không đi.

Kim Mộc Lan, ngươi tại sao có thể dạng này

Quá mức!

. . .

Ngày thứ hai ăn điểm tâm thời điểm.

Thẩm Lãng bình tĩnh gương mặt, phảng phất ai thiếu hắn một vạn kim tệ giống như.

Ăn cái gì thời điểm, quẳng đũa nện bát.

Tiểu Băng nhìn thấy cô gia bộ dáng này, đều là hơi nghi hoặc một chút.

"Hừ!"

Ăn vào nửa bát, Thẩm Lãng liền đem đũa trùng điệp để lên bàn, nổi giận nói: "Không ăn. "

Mộc Lan phất phất tay, để Tiểu Băng ra ngoài, sau đó ôn nhu nói: "Phu quân, thế nào "

Thẩm Lãng nhìn qua Mộc Lan, run giọng nói: "Ngươi có phải hay không bởi vì ta xuất thân ti tiện mà kỳ thị ta "

Mộc Lan kinh ngạc, lắc đầu nói: "Làm sao lại, không có."

Thẩm Lãng cất tiếng đau buồn nói: "Kia ngươi có phải hay không bởi vì ta tham mộ hư vinh đến nhà các ngươi ăn bám mà kỳ thị ta "

Mộc Lan gấp, thanh âm run nhè nhẹ nói: "Làm sao có thể phu quân ngươi đừng nghĩ lung tung."

Thẩm Lãng buồn bã nói: "Kia ngươi có phải hay không bởi vì ta tay trói gà không chặt, không biết võ công, không có có công danh, cũng không có cái gì tiền đồ mà kỳ thị ta "

Mộc Lan vành mắt đều đỏ, nước mắt doanh tròng, móc tim móc phổi vội vàng nói: "Phu quân, ngươi làm sao lại có ý nghĩ như vậy ta cho tới bây giờ đều không có nghĩ như vậy qua."

"Phu quân, ta. . . Ta thật rất thích ngươi, ngươi, ngươi không muốn như vậy. Là ta địa phương nào làm được không tốt, để ngươi hiểu lầm sao

Thẩm Lãng bi phẫn nói: "Đã ngươi không có kỳ thị ta, vậy ngươi tắm rửa thời điểm tại sao phải đóng cửa sổ nhà "

"Chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta sẽ đi nhìn trộm sao chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta là như thế này nhân phẩm ti tiện người sao "

"Kim Mộc Lan, vợ chồng chúng ta ở giữa còn có thể hay không có một chút tối thiểu tín nhiệm "

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 109: Mộc Lan Bảo Bối Tương Thân Tương Ái! Tối Nay Chú Định Chảy Máu!

Nếu như có thể thêm đặc hiệu, lúc này Mộc Lan sau lưng sẽ có một đám lửa bỗng nhiên nổi lên.

Sau đó, cả người đều cháy hừng hực.

Thẩm Lãng, ngươi quá mức.

Vừa rồi đều làm hại ta khóc.

Kim Mộc Lan đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt, đôi mắt đẹp phun lửa.

Thẩm Lãng thấy vừa mới tiến tiến lên, một tay lấy nàng bờ eo thon dùng sức ôm, dán phía sau của nàng ôm lấy.

Trời!

Cái này co dãn, muốn nổ.

Các loại, lúc này không cần lửa cháy đổ thêm dầu.

Thẩm Lãng mượn cơ hội hôn nương tử cái cổ, cầu xin tha thứ: "Nương tử, ta sai rồi, ta sai rồi!"

"Ta thật sai, ta sai e rằng lấy phục thêm, ta sai được long trời lở đất."

"Mộc Lan bảo bối, ngươi lòng dạ như vậy thẳng tắp, liền bỏ qua cho ta lần này có được hay không "

Mộc Lan lúc đầu nghe xong phu quân vô lại cầu xin tha thứ thanh âm liền muốn mềm lòng, nhưng là. . . Ngươi đây là cầu xin tha thứ nhận lầm sao

Ngươi nhận lầm thời điểm, chen cái gì chen cọ cái gì cọ đỉnh cái gì đỉnh

Mộc Lan liều mạng chịu đựng.

Miệng bên trong mặc niệm: "Kim thị gia huấn, nữ tử không đánh trượng phu, nữ tử không đánh trượng phu, nữ tử không đánh trượng phu!"

Mộc Lan đại mỹ nhân thật nhịn được thật vất vả.

Sau đó, nàng bỗng nhiên quay người, đem Thẩm Lãng đè xuống đất, ma sát ma sát!

". . ."

"Nương tử, không cần. . ."

"Gãy mất, thật muốn gãy mất."

"Chẳng những eo muốn đoạn, địa phương khác cũng phải gãy mất."

Cả viện đều truyền đến Thẩm Lãng tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Lập tức, trong sân tất cả thị nữ toàn bộ cửa phòng đóng chặt, sau đó lỗ tai dán tại trên cửa nghe.

Cô gia bi thảm thời điểm, ngươi tuyệt đối không nên không cần tại bên cạnh, nếu không sẽ rất thảm.

Đừng tưởng rằng ngươi là nữ nhân, cô gia liền không trả thù ngươi.

Tiểu Hoàn trên mông bây giờ còn có sâu róm bò qua vết tích.

Nhưng là, nghe cô gia tiếng kêu thảm thiết, thật sảng khoái.

Ròng rã ba giờ.

Thẩm Lãng ròng rã bị tàn phá ba giờ.

Dục sinh dục tử, cả người đều tại trong địa ngục trầm luân.

Từ nay về sau, hắn nghe được lục cầm hí đều sẽ bản năng lá gan rung động, hậu môn co lại.

Thật. . . Đau đến không muốn sống.

Cuối cùng, hắn bị Mộc Lan ôm tiến vào Tú Lâu phía trên nhất một tầng.

Đã chuẩn bị xong nước thuốc, Mộc Lan đem Thẩm Lãng bỏ vào.

"Phu quân không phải thích xem sao hiện tại chính ngươi tắm rửa, mình nhìn cái đủ." Mộc Lan nói.

Ô ô ô!

Nhưng mà, cái này tiểu nương bì ác hơn đều còn tại đằng sau.

Nàng vậy mà tại căn phòng cách vách tắm rửa, ở giữa liền cách một đạo rèm, không cao hơn năm mét.

Rầm rầm dòng nước đều có thể nghe thấy.

Nước ấm xẹt qua nàng tuyết trắng da thịt thanh âm đều có thể nghe thấy.

Liền cách một tầng rèm.

Nhưng là Thẩm Lãng đừng nói đi qua, ngay cả cánh tay nâng lên khí lực đều không có.

Duy nhất một điểm khí lực, chỉ có thể đem hơn nửa cân nặng đồ vật nâng lên.

"Hô, hô. . ." Thẩm Lãng dùng sức thổi cái kia đạo rèm, sau đó từ bỏ.

Sau đó, nội tâm của hắn liều mạng oán thầm.

Kim Mộc Lan, ngươi ngay thẳng đâu

Không nghĩ tới, ngươi vậy mà là như vậy một nữ nhân.

Vậy mà như thế âm hiểm xảo trá

Bên cạnh Mộc Lan nũng nịu ỏn ẻn tiếng nói: "Phu quân, người ta đây là theo ngươi học nha, gần son thì đỏ gần mực thì đen."

Cái gì !

Ngươi cái này tiểu nương bì lúc nào ngay cả Độc Tâm thuật đều sẽ

Vậy ta về sau ra ngoài lêu lổng thời điểm, chẳng phải là rất nguy hiểm

. . .

Có một chuyện bổ sung một chút.

Mộc Lan lão sư chuông chỗ khách, là một đời võ đạo tông sư.

Hai ngày trước, hắn ngàn dặm xa xôi tới một chuyến, đại ngốc gân cốt kết quả khảo nghiệm ra.

Luyện võ kỳ tài.

Vạn người không được một luyện võ kỳ tài.

Hiếm có luyện võ kỳ tài.

Đến tột cùng thiên phú đến cỡ nào cao không biết!

Nhưng tóm lại, so Mộc Lan thiên phú còn muốn cao.

Thế là, thế là Thẩm Lãng tràn đầy phấn khởi đi đến tông sư trước mặt, trông mong nói: "Đại tông sư, vậy ngài giúp ta nhìn xem, ta có phải là loại kia ngàn năm không gặp luyện võ kỳ tài "

Chuông chỗ khách tông sư nhìn Thẩm Lãng một chút, ánh mắt có chút cổ quái.

Lúc đầu một câu muốn thốt ra, nhưng lại nuốt trở vào.

"Thâm bất khả trắc, thâm bất khả trắc, liền ngay cả ta như vậy tông sư cũng nhìn không thấu."

Đây chính là đại tông sư lời bình.

Thẩm Lãng đại hỉ.

Ta luyện võ thiên phú quả nhiên rất ngưu bức, ngay cả đại tông sư đều nhìn không thấu.

Đương nhiên, hắn không nhìn thấy phía sau nương tử vừa rồi đối đại tông sư một bộ biểu tình cầu khẩn.

Đây thật là để đại tông sư làm khó.

Lão nhân gia ông ta chỗ nào nói láo.

Nhưng là không sao, người ta lão sư phó ngôn ngữ nghệ thuật vẫn là vô cùng cao minh.

Liền phảng phất trên Địa Cầu những cái kia giám bảo tiết mục, những chuyên gia kia nhìn thấy hàng giả xưa nay không nói thẳng, sẽ chỉ nói nhìn không cho phép, nhìn không cho phép.

. . .

Lại qua một ngày!

Tất cả mọi người chờ đợi quốc quân ý chỉ, đối Lý Văn Chính ý chỉ.

Như giết Lý Văn Chính, thì tân chính tạm hoãn.

Nếu không giết Lý Văn Chính, thì tân chính tiếp tục.

Chỉ cần quốc quân ý chí vừa hiện, Chúc Nhung, Trương Xung bọn người ngay lập tức sẽ hóa thân trở thành hung mãnh hổ lang, hướng phía Huyền Vũ phủ Bá tước liều mạng cắn xé mà tới.

Vừa mới qua đi mấy ngày bình tĩnh kỳ, liền sẽ nháy mắt hủy diệt.

Mấy ngày ẩn núp cùng chờ đợi, sẽ chỉ làm bọn hắn đem móng vuốt mài đến càng thêm sắc bén.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, chính là vào hôm nay!

. . .

Sáng sớm Mộc Lan lại tại diễn võ trường luyện võ.

Mà Thẩm Lãng đêm qua bị Mộc Lan thao luyện được dục sinh dục tử, toàn thân đều giống như muốn nứt mở.

Nhưng là ngâm một đêm nước thuốc, ngủ nữa sau một đêm, vậy mà sinh long hoạt hổ, đi đường sinh phong.

Thẩm Lãng không khỏi cảm thán, ta quả nhiên là ngay cả đại tông sư đều nhìn không thấu luyện võ kỳ tài.

Ăn xong điểm tâm về sau, Thẩm Lãng một thân đoản đả quần áo, hướng phía diễn võ trường đi đến.

Đi ngang qua đại ngốc tiểu viện.

Cái kia hiếm có luyện võ kỳ tài đại tinh tinh, chính ngồi xổm trên mặt đất nhìn con kiến dọn nhà.

Nhìn thấy Thẩm Lãng tới, đại ngốc tranh thủ thời gian nhiệt tình nói.

"Hai ngốc thiếu gia, mau tới đây nhìn con kiến dọn nhà, nhưng có ý tứ, ta đem vị trí tốt nhất tặng cho ngươi."

Thẩm Lãng khinh thường nói: "Ngươi cho rằng ta là ngươi, như thế không cầu phát triển, nhìn con kiến dọn nhà ngươi mấy tuổi, cái này tốt đẹp thời gian chính là ta nam nhi kiến công lập nghiệp cơ hội tốt, tại sao có thể dạng này hoang phế "

Đại ngốc lẩm bẩm: "Không nhìn liền không nhìn nha, tại sao phải mắng ta "

Sau đó, hắn lại tràn đầy phấn khởi xem con kiến dọn nhà.

Một bên cẩn thận từng li từng tí chuyển di phương vị, chỉ sợ ngăn cản con kiến quân đoàn tuyến đường hành quân.

Thẩm Lãng hùng dũng oai vệ đi.

. . .

Đi vào diễn võ trường.

"Nương tử , ta muốn luyện võ." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan kinh ngạc nói: "Phu quân vì sao có ý nghĩ như vậy "

Thẩm Lãng nói: "Nam nhi phải tự cường, nương tử ngươi quá ưu tú, ta cảm thấy ta có cần phải đuổi kịp bước tiến của ngươi, nếu không ta sợ có một chút hai ngay cả ngươi mê người mông cũng không nhìn thấy."

Mộc Lan chứa nghe không hiểu, nói: "Cái kia phu quân ngươi luyện võ mục đích là cái gì đây "

Thẩm Lãng nhớ tới đêm qua bị nương tử đè xuống đất ma sát ma sát, chà đạp ba giờ lục cầm hí hình tượng.

Đau đến không muốn sống! Chỉ riêng một chữ ngựa liền chín loại khác biệt tư thế, mỗi một loại đều cơ hồ để vỏ trứng xé rách ra.

Quá thảm rồi!

Loại kia gân mạch muốn xé rách ra đến, cơ bắp muốn bạo chết cảm giác, quá thống khổ.

Ta luyện võ mục đích, đương nhiên là vì báo thù, vì đem nàng dâu ngươi đè xuống đất ma sát ma sát, chà đạp một trăm lần, một trăm lần!

Thẩm Lãng nghĩa chính ngôn từ nói: "Ta luyện võ mục đích, đương nhiên là vì bảo hộ nương tử, bảo hộ nhạc phụ cùng nhạc mẫu đại nhân."

Mộc Lan nói: "Cái kia phu quân ngươi có cái gì tương đối cụ thể mục tiêu cùng yêu cầu đâu "

Thẩm Lãng nói: "Yêu cầu của ta rất đơn giản, mỗi ngày luyện nửa canh giờ, cũng không cần quá cực khổ, trong vòng một năm liền có thể đánh bại cái nào đó địch nhân cường đại."

Mộc Lan yếu ớt nói: "Phu quân, ngươi nói cái kia cường đại địch nhân sẽ không phải là ta "

Thẩm Lãng kinh dị.

Không được rồi, không được rồi, nương tử của ta thật tiến hóa, thực sẽ Độc Tâm thuật.

Thẩm Lãng vội vàng nói: "Làm sao lại làm sao tro đâu đừng nói ta đánh không lại nương tử, coi như ta đánh thắng được, ta cũng không nỡ tổn thương ngươi một cọng lông."

Mộc Lan lại giả nghe không hiểu.

Thẩm Lãng dừng lại chốc lát nói: "A, ta nói sai, ta thu hồi câu nói mới vừa rồi kia."

Nàng dâu không có đồ vật, ngươi làm sao tổn thương

Mộc Lan hít sâu một hơi, ta lại nhẫn, Kim gia nữ nhân không đánh trượng phu, không đánh trượng phu.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, có khả năng hay không có một loại võ công siêu cấp lợi hại. Ta một ngày luyện nửa canh giờ, trong vòng một năm liền giống như ngươi lợi hại."

Mộc Lan im lặng nói: "Phu quân, ngươi suy nghĩ nhiều."

Thẩm Lãng nói: "Nói không chừng ta là loại kia vạn năm không gặp luyện võ kỳ tài đâu đại tông sư đều nói ta thâm bất khả trắc, nhìn không thấu đâu."

Mộc Lan lườm hắn một cái.

Thẩm Lãng nói: "Ta biết loại kia ức vạn bên trong không một luyện võ kỳ tài, người khác là không nhìn ra. Ta nói không chừng chính là cái kia võ đạo thiên tài, ta thư thư phục phục luyện nửa canh giờ, chẳng khác nào người khác luyện ba năm."

Mộc Lan không phản bác, nói thẳng: "Tốt, phu quân ngươi liền theo ta luyện võ."

Sau đó, Thẩm Lãng hùng tâm đầy chí đi theo nàng dâu luyện võ.

. . .

Sau nửa canh giờ.

Hai tay hai chân đều muốn gãy mất.

Một ngày bằng một năm, thật là khó chịu, thật thống khổ.

Đâm nửa canh giờ trung bình tấn, hắn nghỉ ngơi mười ba lần.

Thế là, Thẩm Lãng quả quyết từ bỏ.

Hừ! Loại này vạn năm không gặp luyện võ kỳ tài, yêu ai ai, ta không có thèm.

Đánh không lại nương tử liền đánh không lại thôi, cùng lắm thì về sau đều để ngươi ở phía trên.

Thẩm Lãng nói: "Vậy, vậy cái gì, nương tử ta bỗng nhiên nhớ ra rồi, đại ngốc có chuyện rất trọng yếu tìm ta, ta lúc này đi, lần sau luyện thêm, lần sau luyện thêm."

Sau đó, hắn liền rời đi diễn võ trường.

Cho nên, các ngươi đừng nói nhân vật chính không luyện võ

Các ngươi căn bản cũng không biết, hắn có bao nhiêu cố gắng.

. . .

Đi ngang qua đại ngốc viện tử thời điểm, cái này đại tinh tinh còn tại ngồi xổm trên mặt đất nhìn con kiến dọn nhà.

Thẩm Lãng chuyển tới một con ghế, hướng đại ngốc nói: "Tránh ra điểm, tránh ra điểm."

Sau đó, hai huynh đệ tràn đầy phấn khởi cùng một chỗ nhìn con kiến dọn nhà.

Một lát sau, Kim Mộc Thông đi ngang qua thời điểm nói: "Các ngươi nhìn cái gì đấy "

Sau đó, ba cái kẻ ngu ngồi xổm cùng một chỗ nhìn.

"Con kiến dọn nhà thật là dễ nhìn!"

"Đúng, đúng, thật là đồ sộ."

Kim Mộc Thông nói: "Không biết vì cái gì, ta bỗng nhiên muốn đi nấu nước."

Mà liền tại lúc này!

"Oanh!"

Bỗng nhiên, trên trời đột nhiên vang lên một trận sấm sét.

Nguyên bản bầu trời trong trẻo, bỗng nhiên trở nên mây đen cuồn cuộn.

Tại im ắng chỗ nghe sấm sét!

. . .

Phủ Thái Thú bên trong!

Lý Văn Chính mang theo giấy gông xiềng, quỳ trên mặt đất.

Cách hắn bị Thẩm Lãng hãm hại, thời gian vẻn vẹn quá khứ mười ngày qua mà thôi, hắn mỗi một ngày đều một ngày bằng một năm.

Ròng rã gầy đi trông thấy, đều thoát hình.

Mỗi một ngày đều bị vô biên không sợ sợ hãi bao quanh.

Đêm hôm đó, hắn thật vẫn quất một mực rút đến hừng đông.

Cuối cùng vẫn là Trương Xung phái người đem hắn tiếp vào phủ Thái Thú.

Sau đó, hắn mỗi ngày đều bị vô biên không sợ sợ hãi chỗ bao quanh, mỗi ngày đều ăn không ngon, uống được hạ cháo.

Bây giờ, quốc quân ý chỉ rốt cuộc đã đến.

"Quốc quân chiếu viết, Lý Văn Chính phóng đãng hình hài, cử chỉ không hợp, phạt bổng một năm, răn đe, khâm thử!"

Cái này ý chỉ mới ra.

Lý Văn Chính không khỏi ngây người.

Cái này. . . Chỗ này phạt cũng quá nhẹ quá nhẹ.

Hắn lúc đầu cho là mình hẳn phải chết không nghi ngờ.

Không nghĩ tới không những không cần chết, ngay cả chức quan đều không có bị đoạt, thậm chí ngay cả công danh đều không có bị tước đoạt.

Cái này ngay cả phạt rượu ba chén cũng không bằng.

Chẳng lẽ ta Lý Văn Chính lại có như thế thân thuộc với vua sao

Nhất thời, tất cả sợ hãi biến mất vô ảnh vô tung.

Thay vào đó là vô biên vô tận đắc ý.

Ha ha ha ha!

Quốc quân vậy mà như thế coi trọng ta, ta ngay cả dạng này đều không chết.

Về sau còn có cái gì ngăn được ta

Ta Lý Văn Chính nhất định thịnh vượng phát đạt, ta nhất định quyền cao chức trọng.

Thẩm Lãng ngươi chờ đó cho ta.

Ta lần này không chết, ngươi liền chết chắc!

Huyền Vũ bá, Kim Mộc Lan, các ngươi chờ đó cho ta.

Ta sẽ để cho các ngươi thấy cái gì là quân tử trả thù.

Quân tử trả thù, cũng từ sáng sớm đến tối!

Bình phong về sau Trương Xung Thái Thú cũng có chút kinh ngạc.

Lý Văn Chính có chết hay không, là tiếp xuống trọng yếu nhất chính trị tín hiệu, đại biểu cho quốc quân ý chí.

Nhưng là không nghĩ tới quốc quân chẳng những không xử tử Lý Văn Chính, thậm chí chức quan cùng công danh đều bảo vệ.

Vẻn vẹn chỉ là phạt bổng một năm

Đây quả thực là một bạt tai hung hăng phiến tại Huyền Vũ bá trên mặt.

Cái tín hiệu này đã cực kỳ mãnh liệt.

Tân chính chẳng những muốn tiếp tục, hơn nữa còn phải thêm nhanh, tăng lên.

Như vậy, hắn Trương Xung thanh này lưỡi dao vừa mới ẩn núp mấy ngày, liền muốn lập tức ra khỏi vỏ.

Sau đó, lại là đao quang kiếm ảnh.

Chỉ bất quá, vị này quốc quân thật đúng là. . . Cay nghiệt thiếu tình cảm.

Lần này Căng Quân mưu phản bên trên, Huyền Vũ bá dù sao cũng là lập công lớn.

Tứ phía tám vạn vây công Huyền Vũ phủ Bá tước chẳng những muốn tiếp tục, mà lại muốn càng thêm mãnh liệt.

Lần này truyền chỉ thái giám cấp bậc không thấp, mặc màu đỏ thắm áo choàng.

"Chúc mừng Lý đại nhân." Thái giám hướng Lý Văn Chính cười nói: "Quốc quân thật đúng là coi trọng ngươi."

Lý Văn Chính trùng điệp dập đầu, cơ hồ đem cái trán đập phá, khóc thút thít nói: "Quốc quân thiên ân, thần thịt nát xương tan cũng vô pháp báo đáp một hai."

. . .

Thái giám đi về sau.

Trương Xung Thái Thú ra, hướng phía Lý Văn Chính khom người nói: "Lý đại nhân, chúc mừng chúc mừng. Từ nay về sau, ngươi thật sự là thân thuộc với vua nắm chắc, ngươi là quốc quân nhớ ở trong lòng người."

Lý Văn Chính khôi phục thận trọng, cứ việc quần áo không chỉnh tề, nhưng là cử chỉ lại trở nên cử trọng nhược khinh, mang theo nhàn nhạt ngạo khí.

"Trương Thái Thú quá khen."

Trương Xung nói: "Người tới, lập tức vì Lý đại nhân tắm rửa thay quần áo."

Lý Văn Chính chắp tay thi lễ một cái, sau đó đi ra ngoài, bộ pháp ở giữa, tràn đầy đằng đằng sát khí.

. . .

Ban đêm, Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Nhạc phụ bỗng nhiên một quyền nện ở trên mặt bàn.

"Ầm!"

Nháy mắt, cái này kiên cố bàn gỗ tử đàn tử bị nện mặc vào.

Huyền Vũ bá cho tới bây giờ không có tức giận như vậy, thất thố như vậy qua.

Lý Văn Chính chẳng những không có chết, mà lại ngay cả chức quan cùng công danh đều không có bị tước đoạt.

Phạt bổng một năm !

Ha ha ha!

Mặc dù tất cả mọi người biết, Căng Quân mưu phản một chuyện căn bản cùng Lý Văn Chính không có quan hệ.

Nhưng là, Lý Văn Chính dù sao cũng là công khai nói qua hắn cùng Căng Quân quan hệ cá nhân rất bí, mà làm mọi thuyết Căng Quân tài đức sáng suốt vô cùng.

Ngươi làm quốc quân, cứ như vậy không kịp chờ đợi muốn cướp ta Kim thị gia tộc cơ nghiệp sao

Làm quân chủ, bực này cay nghiệt thiếu tình cảm sao

Đây là ta tổ tiên cơ nghiệp, không phải ngươi Ninh thị ban cho.

Qua đi mấy trăm năm, ta Kim thị gia tộc vì ngươi Ninh thị lập xuống bao nhiêu công lao

Thật là khiến người ta trái tim băng giá.

Thẩm Lãng tiến lên, cầm lấy sạch sẽ tơ lụa, băng bó nhạc phụ đại nhân chảy máu tay.

"Nhạc phụ đại nhân an tâm chớ vội." Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Kỳ thật vài ngày trước quốc quân ban thưởng ta thái học giám sinh thời điểm, chúng ta liền ngờ tới là kết quả này không phải sao "

Kim trác run giọng nói: "Lãng nhi, ngươi nói là cha có thể thủ được tổ tông mảnh này cơ nghiệp sao "

Hắn thật là không có cái gì tự tin.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Có thể!"

Kim trác nói: "Nhưng cái này dù sao cũng là Việt quốc bên trong, một khi bị quốc quân để mắt tới. . ."

Thẩm Lãng nói: "Vậy chúng ta liền đem ánh mắt ném đến thế cuộc bên ngoài, có chút tru tâm lời nói ta không thể giảng. Nhưng là nhạc phụ đại nhân, chúng ta tuyệt sẽ không thua! Thoáng chuẩn bị một chút, Lý Văn Chính sẽ hóa thành một đầu chó dại đến cắn chúng ta! Buổi tối hôm nay, chúng ta liền triệt để chơi chết đầu này chó dại!"

Thẩm Lãng nhìn qua phía ngoài bầu trời đêm, trên mặt lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

"Lý Văn Chính, ngươi khẳng định phi thường đắc ý, khẳng định cảm thấy đi đến nhân sinh đỉnh phong ngươi sống không quá đêm nay! Nguyên bản ngươi trực tiếp chết còn tốt, hiện tại sẽ chỉ chết được càng thêm thảm liệt."

Nhưng vào lúc này!

Kim Trung nhanh chóng mà vào.

"Chủ nhân, cô gia, ngân y Tuần Sát Sứ Lý Văn Chính mang binh đến đây bắt người!"

Huyền Vũ bá sắc mặt phát lạnh nói: "Hắn mang binh đến đây ta phủ thượng bắt người bắt ai cô gia sao "

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành ngoài cửa lớn.

Gầy gò ngân y Tuần Sát Sứ Lý Văn Chính cưỡi ngựa cao to, nhìn qua phủ Bá tước ánh mắt tràn đầy khắc cốt oán độc cùng cừu hận.

Đại môn mở ra, Huyền Vũ bá tước thản nhiên nói: "Lý Văn Chính đại nhân, ngươi bực này khí thế hùng hổ, cần làm chuyện gì "

Lý Văn Chính thản nhiên nói: "Đến đây bắt người."

Huyền Vũ bá nói: "Bắt ai "

Lý Văn Chính nói: "Kim Mộc Lan!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 110: Ngoan Độc Thẩm Lang Quân! Lăng Trì Xử Tử!

Nghe nói như thế về sau, Huyền Vũ bá không khỏi gương mặt bỗng nhiên co lại.

Khinh người quá đáng!

Quốc quân một cái tín hiệu phát ra, bọn này chó dại vậy mà là như thế không để ý sắc mặt sao

Đám người này tướng ăn vậy mà như thế khó coi.

Kim Trác bá tước lạnh giọng nói: "Nữ nhi của ta đến tột cùng phạm vào tội gì lại muốn để Tuần Sát Sứ các hạ đại động can qua như vậy, mang binh tới cửa "

Đã có vượt qua trăm năm thời gian, không có người công nhiên mang binh bức bách đến phủ Bá tước đại môn phía dưới.

Trương Xung sẽ không như vậy làm, Chúc Nhung Tổng đốc cũng sẽ không làm như vậy.

Bởi vì bọn họ là đại nhân vật, một khi làm như vậy, liền không còn đường lui.

Nhưng Lý Văn Chính không giống, lần này trở về từ cõi chết, hắn đã triệt để hóa thành một đầu chó dại.

Hắn tự kiềm chế có quốc quân thân thuộc với vua, còn có cái gì không dám làm

Nghe được Huyền Vũ bá tra hỏi, Lý Văn Chính cười lạnh nói: "Tội danh gì quấy nhiễu dân tới chết!"

Lời này mới ra, toàn trường đám người biến sắc.

Ai cũng biết, Huyền Vũ bá nhất là yêu dân.

Mặc dù toàn bộ Huyền Vũ thành bách tính không phải là con dân của hắn, nhưng là tại nội tâm của hắn vẫn là đối với mấy cái này dân chúng tràn đầy thương tiếc.

Chớ đừng nói chi là tại trên phong địa những con dân này, Huyền Vũ bá thuế má là thấp nhất.

Đụng phải thiên tai thời điểm, phủ Bá tước không những không kiếm tiền, ngược lại còn muốn bỏ tiền ra nuôi sống trên phong địa con dân.

Chính là bởi vì như thế, phía ngoài cô nương đều trăm phương ngàn kế muốn gả cho Huyền Vũ phủ Bá tước trên phong địa nam tử, thậm chí có nhiều chỗ trực tiếp trốn nhà tiến vào Kim thị đất phong.

Lý Văn Chính lạnh giọng nói: "Kim Mộc Lan, ngươi dưới trướng dòng chính kỵ binh bất chấp vương pháp, bên đường phóng ngựa, đụng bị thương mười ba tên bình dân, đụng chết năm cái. Làm bọn hắn chủ quan, ngươi là có hay không phải chịu trách nhiệm ta làm ngân y Tuần Sát Sứ, thay thế quốc quân tuần sát thiên hạ, nhìn thấy như thế người người oán trách sự tình, đương nhiên muốn xen vào."

"Đem người bị thương cùng thi thể dẫn tới."

"Đem nhân chứng dẫn tới."

Theo Lý Văn Chính ra lệnh một tiếng.

Năm bộ thi thể được đưa lên tới.

Còn có tám cái gân cốt đứt gãy bình dân cũng bị giơ lên đi lên.

Mấy chục người chứng cũng dẫn tới.

Một màn này có phải là nhìn rất quen mắt

Đúng!

Trên đời này không có cái mới xuất hiện sự tình.

Câu chấp pháp! Người giả bị đụng chấp pháp.

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan bọn người dễ như trở bàn tay nghĩ đến cái từ này.

Chỉ bất quá Lý Văn Chính bọn người tâm ngoan thủ lạt, dùng chính là chân chính bình dân bách tính.

Diễn kịch diễn nguyên bộ!

Kim Mộc Lan đi ra liệt, nói: "Ta đội kỵ binh kia đâu "

Lý Văn Chính nói: "Bị Diêm Sơn Thiên hộ sở cầm xuống, ngay tại trong đại lao. Bực này ương ngạnh binh lính càn quấy, như thế phát rồ, bên đường chà đạp dân chúng vô tội, bản quan bẩm báo Thái Thú cùng Tổng đốc về sau, nhất định đem bọn hắn toàn bộ xử tử."

Làm sao có thể

Phủ Bá tước kỵ binh cẩn thận nhất.

Coi như mấy trăm kỵ binh hành quân thời điểm, cũng sẽ không chà đạp đụng người.

Một lần kia Thẩm Lãng cố ý dây vào sứ đều chỉ là bị một chút xíu vết thương nhẹ mà thôi, vẻn vẹn mười cái kỵ binh đội ngũ tuần tra, làm sao lại đâm chết đụng bị thương mười mấy người

Hiện tại Mộc Lan dưới trướng chi này tinh nhuệ kỵ binh lại bị người bắt, giam tại Diêm Sơn Thiên hộ sở trong đại lao.

Toàn bộ Huyền Vũ thành có ba cái Thiên hộ sở, Diêm Sơn Thiên hộ sở là một cái trong số đó.

Chỉ là một cái Huyền Vũ thành, lại có ba cái Thiên hộ sở, mà lại là đầy biên, trọn vẹn ba nghìn quân đội.

Nhằm vào chính là ai hoàn toàn có thể nghĩ.

Cái này Diêm Sơn Thiên hộ sở nhưng là chân chính tinh nhuệ quân đội, hoàn toàn không phải Điền Hoành loại kia dân quân Thiên hộ sở có thể đánh đồng.

"Huyền Vũ bá, hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực." Lý Văn Chính nói: "Kim Mộc Lan dưới trướng kỵ binh phóng ngựa chà đạp dân chúng vô tội tới chết, nàng là chủ quan có phải là có trách nhiệm "

"Kim Mộc Lan tướng quân, cái này mời ngươi đi theo ta đi phủ Thái Thú, đem chuyện này điều tra rõ ràng."

Lý Văn Chính thanh âm vang vọng toàn bộ bầu trời đêm, trong ánh mắt tràn đầy khoái ý.

Lo lắng hãi hùng mười mấy ngày nay, rốt cục có thể báo thù.

Quá sướng rồi!

Nội tâm của hắn khát vọng cái này một màn này.

Huyền Vũ bá tức sùi bọt mép, suất lĩnh kỵ binh trực tiếp đi Diêm Sơn Thiên hộ sở cướp người.

Như thế, Chúc Nhung Tổng đốc cùng Trương Xung Thái Thú, liền có thể danh chính ngôn thuận suất quân bình loạn.

Mấy năm trước Đông Giang bá tước chính là như vậy chết!

"Kim Mộc Lan tướng quân, ngươi dám làm không dám vì sao" Lý Văn Chính nói: "Ngươi nếu không đi nói rõ ràng, vậy cũng đừng trách Diêm Sơn Thiên hộ sở bên kia tra tấn ép hỏi, trong quân hán tử hạ thủ nặng, vạn nhất ngươi dưới trướng kỵ binh có cái gì không hay xảy ra. Coi như không chết người, nhưng là đoạn cánh tay tay gãy đó cũng là mọi người chúng ta cũng không nguyện ý nhìn thấy, dù sao bên trong đội trưởng kỵ binh thế nhưng là một nữ tử."

Cái kia đội trưởng kỵ binh Thẩm Lãng gặp qua, tên gọi Kim Kiếm Nương.

Nàng từ nhỏ tại phủ Bá tước lớn lên, là trung thành nhất gia tướng. Vị này Kim Kiếm Nương võ công phi thường cao, nhưng lại rất ngượng ngùng, mỗi lần nhìn thấy Thẩm Lãng đều sẽ đỏ mặt.

Một cái nữ tướng rơi vào trong tay địch nhân, nếu không kịp thời nghĩ cách cứu viện, hậu quả liền khó giảng.

Mộc Lan là chân chính thương lính như con mình, huống hồ Kiếm Nương là tâm phúc của hắn, như là tỷ tỷ.

Cho nên, nàng liền muốn đi ra ngoài. Đi phủ Thái Thú liền đi phủ Thái Thú, chí ít đem Kiếm Nương cùng phủ Bá tước cái kia mười cái kỵ binh cứu ra.

Nhưng là, Thẩm Lãng giữ nàng lại tay nhỏ.

Sau đó, thân ảnh của hắn tiến về phía trước một bước, ngăn ở Mộc Lan trước mặt.

Trong nháy mắt này, Mộc Lan trái tim thật muốn hòa tan.

Một cái nam nhân phải chăng cường đại, không phải nhìn võ công mạnh bao nhiêu, mà là tại thời điểm then chốt có nguyện ý hay không đứng ra.

. . .

Thẩm Lãng đi đến Lý Văn Chính trước mặt.

"Ai nha Lý huynh, làm sao trở nên gầy như vậy" Thẩm Lãng nói: "Vì sao như thế không thương tiếc thân thể của mình, ngươi còn trẻ như vậy, đừng để cha mẹ của ngươi người đầu bạc tiễn người đầu xanh."

Cút mẹ mày đi người đầu bạc tiễn người đầu xanh, ngươi đã nói qua một lần.

Lý Văn Chính cười lạnh nói: "Đừng nhảy Thẩm Lãng! Không cần giống một tên hề đồng dạng diễn kịch, vô dụng!"

Giờ khắc này, Lý Văn Chính là tràn đầy không sợ cùng cảm giác ưu việt.

Thậm chí đối Thẩm Lãng còn tràn đầy thương tiếc.

Ngươi Thẩm Lãng xác thực tài hoa hơn người, nhưng là không có cách nào, ngươi chỗ dựa không được, cho dù có tài hoa cũng vô dụng, vẫn là bị nghiền chết liệu.

Ta Lý Văn Chính phía sau là quốc quân, còn có so đây càng cứng rắn chỗ dựa sao

Lý Văn Chính đắc ý nói: "Thẩm Lãng có một câu không biết ngươi có nghe hay không qua "

Thẩm Lãng nói: "Châu chấu đá xe, vẫn là lấy trứng chọi đá "

Lý Văn Chính cười nói: "Hai câu này đều có thể! Cái gì quyền mưu, cái gì quỷ kế, cái gì trí gần như yêu không có ích lợi gì, tuyệt đối lực lượng có thể nghiền ép hết thảy âm mưu."

"Thẩm Lãng ngươi là rất lợi hại, vô cùng vô cùng thông minh, cơ hồ hãm ta tại tuyệt cảnh, nhưng vậy thì thế nào quốc quân tin cậy ta, ta có thân thuộc với vua, ta làm sao cũng sẽ không chết!"

"Ta Lý Văn Chính không chết, Thẩm Lãng ngươi liền xui xẻo, ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước liền xui xẻo."

"Tiếp xuống, ta liền lưu tại Huyền Vũ thành không đi, ta sẽ dùng tận tất cả thủ đoạn đối phó các ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước, đối phó ngươi Thẩm Lãng, thẳng đến nhà ngươi phá người vong cho đến!"

"Thẩm Lãng, ta muốn để ngươi biết, đắc tội ta Lý Văn Chính là ngươi cả đời này ác mộng, ta sẽ để cho ngươi đến Địa Ngục đều hối hận cùng ta là địch!"

Lý Văn Chính nói ra những lời này thời điểm, răng đều đổ máu.

Chân chính nghiến răng nghiến lợi.

Lần này Thẩm Lãng mang cho hắn thống khổ quá khắc cốt minh tâm, để hắn cũng đã trở thành quyền quý vòng trò cười, hình tượng triệt để hủy.

Từ đó về sau, hắn danh sĩ hiền thần người thiết là hủy đi.

Sau đó, chỉ có thể đi mặt khác một đầu người thiết, quốc quân chó dại hình thức.

Thẩm Lãng nhìn qua trước mắt người này, hốc mắt hãm sâu, gần như điên cuồng, nguyên bản tài tử phong phạm đã không thấy, cũng là một đầu âm tàn rắn độc.

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Lý

Văn Chính, ngươi chạy mau, bọn hắn lập tức liền muốn đến rồi!"

Nghe được Thẩm Lãng về sau, Lý Văn Chính không khỏi kinh ngạc, cười lạnh nói: "Thẩm Lãng, ngươi lại làm cái gì yêu "

Thẩm Lãng nói: "Ba canh giờ trước, bọn hắn tiến vào Nộ Giang quận thành, đi phủ Thái Thú tìm ngươi, kết quả vồ hụt. Hiện tại bọn hắn hướng Huyền Vũ thành tới, ngươi chạy mau!"

Lý Văn Chính khàn giọng nói: "Thẩm Lãng ngươi điên rồi sao ngươi đến tột cùng đang nói cái gì "

Thẩm Lãng nói: "Lý Văn Chính, ngươi phải chết, ngươi không gặp được ngày mai mặt trời."

Lý Văn Chính ngẩn ngơ, sau đó ha ha cười nói: "Thật sự là buồn cười cực kỳ, ai dám giết ta quốc quân chỉ là đem ta phạt bổng một năm mà thôi, ta còn có một cái bí mật không có nói cho ngươi biết, cái kia truyền chỉ thái giám chuyên môn đi qua trong nhà của ta, cho ta phụ mẫu đưa một khoản tiền, đúng lúc là ta ba năm bổng lộc, ngươi biết điều này có ý vị gì sao "

"Mang ý nghĩa quốc quân thưởng thức ta, mang ý nghĩa Thẩm Lãng ngươi cùng Huyền Vũ phủ Bá tước tận thế sắp đến."

"Hiện tại Thẩm Lãng ngươi vậy mà nói ta phải chết, thật sự là cỡ nào hoang đường ai tới giết ta ai tới giết ta "

"Là ngươi Thẩm Lãng sao là Huyền Vũ phủ Bá tước sao ta liền đứng ở chỗ này, các ngươi cũng không dám đụng đến ta một cọng tóc gáy."

"Ta là Việt quốc ngân y Tuần Sát Sứ, ta đại biểu cho quốc quân, các ngươi dám giết ta đó chính là mưu phản "

"Thẩm Lãng, ta liền đứng ở chỗ này, có đảm lượng có bản lĩnh, ngươi liền đến giết ta!"

"Ngươi không dám, các ngươi không dám!"

Mấy ngày mấy đêm không có ngủ Lý Văn Chính, đã tiến vào một loại cực kỳ phấn khởi trạng thái.

Thẩm Lãng nói: "Ta đương nhiên không thể giết ngươi, Huyền Vũ phủ Bá tước xác thực không dám giết ngươi. Bởi vì muốn giết ngươi người là quốc quân."

"Ha ha ha ha. . ." Lý Văn Chính cười to, chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Ngươi bị điên sao làm ngươi nằm mơ ban ngày, quốc quân vừa mới hạ chỉ, đừng nói giết ta, liền ngay cả chức quan cùng công danh cũng không có tước đoạt. Ngươi muốn quốc quân giết ta quả thực người si nói mộng, mặt trời rời khỏi phía tây cũng không thể!"

Lý Văn Chính nói đúng.

Hắn hiện tại đại biểu cho là một cái tín hiệu, quốc quân như là đã miễn xá hắn, làm sao có thể lại giết hắn

Đừng nói hắn không có làm gì sai, coi như hắn đã làm sai điều gì, quốc quân cũng không thể giết hắn.

Nếu không, chẳng phải là tự đánh mặt của mình mặt sao

Lý Văn Chính đắc ý cười: "Thẩm Lãng, ngươi có biết hay không, ta hiện tại liền đại biểu cho quốc quân ý chí, hắn làm sao lại giết ta ngươi thật sự là vô tri vô cùng ngu xuẩn."

"Đúng, để quốc quân lật đổ mình thánh chỉ, cái này sao có thể phàm nhân căn bản làm không được." Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Nhưng ta không phải là phàm nhân, đối với các ngươi bực này phàm phu tục tử đến nói, ta hoàn toàn giống thần nhân."

"Giống ta dạng này mỹ mạo cùng trí tuệ cùng tồn tại người, còn có chuyện gì là làm không được chớ nói chi là giết ngươi chỉ là một đầu chó dại."

Thẩm Lãng vuốt vuốt cái cằm không tồn tại sợi râu, phong khinh vân đạm nói: "Cứ việc ta khoảng cách quốc đô ngàn dặm, nhưng là nửa tháng trước ta lược thi tiểu kế, liền chú định ngươi tử cục!"

Lý Văn Chính cười to nói: "Khoe khoang khoác lác, ăn nói lung tung. Thẩm Lãng ngươi bực này cố làm ra vẻ, thật giống là một tên hề."

Đón lấy, hắn nghiêm nghị quát: "Kim Mộc Lan, đi với ta phủ Thái Thú một chuyến, đem chuyện này tra rõ ràng, nếu không thời gian liền đến đã không kịp! Người tới, mời Kim Mộc Lan tiểu thư theo chúng ta đi một chuyến!"

Mấy cái ngân y võ sĩ tiến lên.

Mà liền tại lúc này!

Mấy chục áo đen kỵ sĩ nhanh chóng mà tới.

Bọn hắn một thân đen, mỗi người đều mang mặt nạ, trên mặt nạ thêu lên một con quạ.

Hắc thủy đài cao thủ!

Đây là, quốc quân nanh vuốt, trực tiếp nghe lệnh của quốc quân, không lệ thuộc bất luận cái gì nha môn.

Bọn hắn chỉ chấp hành nhiệm vụ bí mật, nhiệm vụ trọng đại.

Ước chừng tương đương với Minh triều Đông xưởng cùng Cẩm Y Vệ cộng lại khủng bố.

Lý Văn Chính kinh ngạc, sự tình gì, lại muốn xuất động hắc thủy đài đại nội cao thủ

Cái này mười cái đại nội cao thủ vọt thẳng đến Lý Văn Chính trước mặt, cầm đầu một Thiên hộ ngồi trên lưng ngựa, thản nhiên nói: "Lý Văn Chính có đúng không "

Lý Văn Chính nói: "Bản quan chính là ngân y Tuần Sát Sứ Lý Văn Chính, chư vị hắc thủy đài đại nhân đến rất đúng lúc, hiệp trợ ta phá án. Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh ương ngạnh vô lễ, xem mạng người như cỏ rác, làm tướng lĩnh Kim Mộc Lan không thể đổ cho người khác, mời chư vị đại nhân đưa nàng cầm xuống."

Tiếp lấy Lý Văn Chính cười gằn nói: "Thẩm Lãng, hiện tại quốc quân đem hắc thủy đài đại nhân cũng phái tới. Ngươi là sắp chết đến nơi, Huyền Vũ phủ Bá tước nhưng có lá gan đối kháng quốc quân đại nội cao thủ sao cái này tương đương với mưu phản!"

Vị kia hắc thủy đài Thiên hộ nhìn Lý Văn Chính một chút, xuất ra chân dung so sánh một chút, nói: "Lý Văn Chính đại nhân, mời ngươi đem tất cả mọi người phân phát!"

Lý Văn Chính mừng lớn nói: "Được."

Hắc thủy đài đại nội cao thủ đều tới, hắn những này binh sĩ đều hoàn toàn không cần dùng.

Sau một lát, ở đây tất cả mọi người lui được sạch sẽ.

Chỉ còn lại Thẩm Lãng, Kim Mộc Lan, Huyền Vũ bá, Lý Văn Chính bọn người.

Hắc thủy đài cao thủ nói: "Huyền Vũ bá, tiếp xuống phát sinh hết thảy, ngươi coi như làm cái gì cũng không có nhìn thấy."

Sau đó, hắn nhàn nhạt hạ lệnh: "Đem Lý Văn Chính mang đi, lăng trì xử tử!"

Lời này mới ra.

Ở đây tất cả mọi người sợ ngây người.

Lý Văn Chính càng là phảng phất bị sét đánh, phảng phất hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

Có phải là tính sai

Các ngươi có phải hay không lầm, có phải là muốn đem Thẩm Lãng lăng trì xử tử, các ngươi nhìn lầm tên.

Lý Văn Chính muốn điên rồi, âm thanh gào thét.

"Hắc thủy đài chư vị đại nhân, các ngươi tính sai, quốc quân vừa mới cho ta hạ chỉ, phạt bổng ba năm."

"Quốc quân ý chỉ làm sao có thể thay đổi xoành xoạch "

Nhưng là không có ai để ý Lý Văn Chính.

Hắc thủy đài mấy người cao thủ, trực tiếp đem hắn kéo đi, đưa đến một cái xe ngựa trong mái hiên mặt. Thậm chí không kịp áp giải tiến quốc đô, trực tiếp liền muốn tại cái này xe ngựa bên trong tra tấn.

Lý Văn Chính hồn phi phách tán.

Lúc này, hắn nhìn thấy Thẩm Lãng khuôn mặt, thật sự như là nhìn thấy quỷ.

"Thẩm Lãng, ngươi đến rốt cuộc đã làm gì cái gì ngươi là người hay quỷ "

"Thẩm Lãng, ngươi đến tột cùng dùng cái gì quỷ kế vậy mà để quốc quân sửa lại ý chỉ "

Là, Thẩm Lãng đến tột cùng dùng cái gì thủ đoạn

Vậy mà như thế lật tay thành mây trở tay thành mưa, ở xa ở ngoài ngàn dặm vậy mà để quốc quân sửa lại mình ý chỉ, muốn đem Lý Văn Chính giết chết còn không tính, mà lại là tàn nhẫn nhất lăng trì xử tử.

"Thẩm Lãng, ngươi nói cho ta, nói cho ta, để ta chết được rõ ràng, chết cái nhắm mắt!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 111: Thông Minh Tuyệt Đỉnh! Diệt Ngươi Cả Nhà!

Thẩm Lãng muốn chơi chết Lý Văn Chính rất dễ dàng, không biết có bao nhiêu loại biện pháp.

Nhưng là muốn để quốc quân lật đổ mình ý chỉ diệt trừ Lý Văn Chính, thật liền vô cùng vô cùng khó khăn.

Cái này âm mưu, Thẩm Lãng không sai biệt lắm nửa tháng trước liền bắt đầu bố trí.

Bởi vì quốc quân không nguyện ý xử tử Lý Văn Chính, là một cái lớn xác suất sự kiện, cho nên Thẩm Lãng nhất định phải có hậu thủ.

Hơn nửa tháng, xem như rất dư dả, nhưng cũng phi thường đuổi.

Chư vị chẳng lẽ không có phát hiện, từ khi lễ đính hôn ngày thứ hai cũng liền Thẩm Lãng diệt Vương Liên về sau, Kim Hối đã không thấy tăm hơi sao

Hắn phụng mệnh tiến vào quốc đô làm việc.

Hắn không phải một người đi, mang theo mấy chục người, hơn nữa còn mang theo một bút số lượng khổng lồ kim tệ.

Thẩm Lãng hại người, cho tới bây giờ đều là thiên mã hành không, để người sờ vuốt không được phương hướng, càng là khó lòng phòng bị.

Như vậy, hắn là như thế nào để quốc quân đem Lý Văn Chính lăng trì đâu

Lời này muốn từ năm trước nói đến.

Lúc ấy Lý Văn Chính vừa mới trúng nhị giáp tiến sĩ, xuân phong đắc ý.

Mà quốc đô có một cái tên kỹ nữ nổi tiếng, tên gọi Hà Viên Viên.

Người này cầm kỳ thư họa đều phi thường tinh thông, tại toàn bộ quốc đô hoa khôi trong bảng có thể đứng vào trước mười.

Mà lại dáng dấp hoa dung nguyệt mạo, nhất là nổi danh là nàng bờ eo thon, để nhân thần hồn điên đảo.

Loại này hoa khôi khách nhân đều rất cao cấp , bình thường có tiền thương nhân thậm chí đều không tốt nhìn thấy nàng, quan lại quyền quý hòa thanh quý thư sinh mới là nàng khách quen.

Nàng thế nhưng là mãi nghệ không bán thân hoa khôi, giảng cứu chính là một cái bức cách.

Mỗi một khoa thi hội thi đình về sau, cao trung những cái kia thanh niên tài tuấn tốt nhất phương thức ăn mừng là cái gì

Đương nhiên là đi dạo thanh lâu nha.

Đương nhiên, nơi này thanh niên tài tuấn chỉ là hai mươi đến bốn mươi lăm tuổi ở giữa.

Vượt qua bốn mươi lăm tuổi nam nhân, có chút còn sinh long hoạt hổ, tỉ như nhìn quyển sách này chư vị ân công nhóm.

Nhưng có chút nam nhân, nhất là mỗi ngày gục ở chỗ này đọc sách, đến bốn mươi lăm tuổi về sau tài cao bên trong nam nhân, bình thường đã bất lực, đi dạo bất động thanh lâu.

Lý Văn Chính cao trúng tiến sĩ mới hai mươi tám tuổi, đương nhiên dương khí vẫn còn tương đối vượng, cho nên đối đi dạo thanh lâu loại này phong lưu danh sĩ hành vi chạy theo như vịt.

Hắn vừa thấy được hoa khôi một trong Hà Viên Viên, lập tức liền có chút hồn phi phách tán.

Tốt, hắn nhìn thấy Mộc Lan càng hồn phi phách tán.

Nam nhân đều là lớn móng heo, nhìn thấy mỹ nhân tuyệt sắc đều hồn phi phách tán, nhân chi thường tình.

Sát vách Ngô lão nhị còn thấy ai cũng run rẩy đâu.

Lúc ấy khoảng chừng mười cái tiến sĩ đến cầu kiến Hà Viên Viên.

Thế là đương nhiên là làm thơ lạc, do ai viết thơ tốt nhất, ai liền có thể trở thành Hà Viên Viên nhập lâu tân.

Không phải khách quý, càng không phải là nhập thể tân.

Ngày đó Lý Văn Chính thật là kìm nén đến quá độc ác, tao tính đại phát.

Vậy mà viết ra một bài cực kỳ tốt thơ, lập tức lực áp quần hùng, đem được đầu khôi.

Thơ nói:

Yên tĩnh như gốc thông mọc trong không cốc.

Diễm lệ như đám mây soi xuống mặt hồ.

Văn vẻ như rồng bơi trong hồ uốn khúc.

Thần thái như trăng chiếu xuống sông Ngân hà.

Không thể không nói, bài thơ này viết vô cùng tốt.

Có thể thấy được lúc ấy Lý Văn Chính đúng là bị Hà Viên Viên mọi người sở kinh diễm đến, cho nên mới thành tựu bản này kiệt tác.

Lý Văn Chính cái này bài « mỹ nhân thơ » lập tức nhận lấy Hà Viên Viên ưu ái, mời hắn lên lầu các, uống một bữa rượu, đồng thời vì hắn diễn tấu một khúc.

Chuyện này hắn đến nay đều vẫn lấy làm kiêu ngạo, thậm chí so trung nhị giáp tiến sĩ còn muốn kiêu ngạo.

Bởi vì đậu Tiến sĩ chỉ là đánh bại một đám cử nhân, đêm hôm đó hắn nhưng là đánh bại mười cái tiến sĩ.

Không chỉ có như thế, Hà Viên Viên mọi người còn đem cái này bài « mỹ nhân thơ » sao chép xuống dưới, treo ở khuê phòng của nàng bên trong.

Đương nhiên, đêm hôm đó Lý Văn Chính cùng Hà Viên Viên vẻn vẹn chỉ là uống rượu mà thôi, không có làm khác bất cứ chuyện gì, đừng nói âu yếm.

Người ta Hà Viên Viên mọi người tạm thời còn không nhìn trúng ngươi một cái nhị giáp tiến sĩ, ngươi Lý Văn Chính xuất thân lại không tốt, chờ ngươi hỗn đến vị trí cao quyền trọng lúc, người ta đều đã hoa tàn ít bướm.

Về sau Lý Văn Chính lại đi bái phỏng thời điểm, người ta Hà Viên Viên lần thứ nhất từ chối nói không quá dễ chịu, lần thứ hai từ chối nói thân thể không tiện lắm.

Cái này còn để Lý Văn Chính một hồi lâu uể oải, lần thứ nhất nhận rõ mình giai cấp địa vị.

Thế là càng thêm thề, nhất định phải trở nên nổi bật, quyền cao chức trọng.

Xếp hạng thứ chín hoa khôi Hà Viên Viên cùng Lý Văn Chính ở giữa cố sự, kỳ thật liền đến này kết thúc.

Đậu Tiến sĩ về sau, tiếp xuống chính là hầu quan.

Đây là rất khó nhịn, dù là ngươi Lý Văn Chính là nhị giáp tiến sĩ, nhưng không có chỗ dựa, xuất thân không tốt, ngưu bức vị trí đều không đến lượt ngươi.

Lý Văn Chính liền đợi chừng mấy tháng, cũng không có tốt chức quan.

Lúc này, hắn liền muốn nghĩ biện pháp xoát thanh danh.

Thế là, hắn quyết định ra sách « Lý Văn Chính thi tập ».

Chỉ bất quá Lý Văn Chính thi tập cùng Thẩm Lãng « kim X mai chi phong nguyệt vô biên » là không có cách nào đánh đồng, lượng tiêu thụ kém đến thật xa.

Hắn bỏ ra thật lớn một khoản tiền ra quyển sách này về sau, kết quả đương nhiên phác nhai.

Ai nhức cả trứng được mua một bản thi tập trở về đọc, những này thơ hẳn là từ những cái kia muội tử miệng bên trong niệm đi ra mới có hương vị.

Nhìn văn tự, có cái chim ý tứ.

Bán không được, Lý Văn Chính sẽ làm pháp đem quyển sách này đưa ra ngoài.

Người ta nhận lấy quyển sách này thời điểm, ngàn vạn khích lệ, nói nhất định được đọc đại tác, mà lại đọc sách trước đó còn muốn đốt hương tắm rửa.

Nhưng là quay người về sau, người ta liền đem quyển sách này đặt ở trên giá sách đem gác xó.

Lại không giống như là Thẩm Lãng bản này « kim X mai chi phong nguyệt vô biên », người ta đọc được đắc ý, ba năm lần đều nhìn không đủ.

Cho nên, hắn dựa vào bản này thi tập cũng không thành công xoát nổi danh âm thanh.

Về sau, hắn bán thân đầu nhập một vị đại lão, rốt cục làm tới ngân y Tuần Sát Sứ, cái này biểu qua không đề cập nữa.

Những này chính là Lý Văn Chính tại quốc đô cơ hồ tất cả tin tức trọng yếu.

Bình thường người nhìn thấy những tin tức này, chắc hẳn cũng tìm không thấy bất luận cái gì sơ hở, càng thêm không có khả năng đem hắn hại chết.

Nhưng là Thẩm Lãng, lập tức đào được một tia khe hở.

Lý Văn Chính viết qua một bài thơ cho Hà Viên Viên, quốc quân thích mỹ nhân, thích thi từ.

Sau đó, một cái âm mưu nháy mắt liền ra đời!

Cứ việc cái này âm mưu xác suất thành công kỳ thật chỉ có năm, sáu phần mười tả hữu, nhưng hắn vẫn là lập tức giao tại áp dụng.

Bước đầu tiên, Thẩm Lãng để người bán một bài thi từ cho Hà Viên Viên, siêu cấp siêu cấp ngưu bức thi từ, Tô Thức « Thủy Điều Ca Đầu minh nguyệt bao lâu có ».

Đương nhiên, nơi này ta liền không đem bài ca này chép ra.

Bởi vì nó thực sự bị quá nhiều tác giả chép qua, bao quát ta ở bên trong, lại chép ra ta sợ các ngươi sẽ nôn.

Bài ca này không hổ là thiên cổ tuyệt xướng, thực sự là đại kinh diễm, quá ngưu bức.

Hà Viên Viên hát ra bài ca này về sau, lập tức tại hoa khôi trên đại hội nháy mắt trổ hết tài năng, từ hạng chín tiêu thăng đến thứ nhất.

Mà ba hạng đầu hoa khôi, đều có thể tiến vào hoàng cung là Vương thái hậu thọ thần sinh nhật biểu diễn.

Bước thứ hai, Thẩm Lãng thiết kế một bộ siêu cấp gợi cảm, lại siêu cấp hoa lệ váy, để người cho Hà Viên Viên, để hắn trong cung biểu diễn thời điểm mặc.

Vương thái hậu thọ thần sinh nhật đêm hôm đó, Hà Viên Viên biểu diễn vô cùng thành công.

Nàng lại hát một bài từ, vẫn như cũ là Thẩm Lãng để người bán cho nàng, vẫn như cũ là một bài siêu cấp ngưu bức thiên cổ tuyệt xướng.

Nàng thi từ lại một lần nữa kinh diễm toàn trường.

Váy của nàng, nhất là nàng bờ eo thon, càng là kinh diễm tất cả mọi người, bao quát quốc quân.

Bước thứ ba, Thẩm Lãng để người dùng tiền mua được họa sĩ, thế là đêm hôm đó Vương thái hậu thọ thần sinh nhật đồ bên trong, Hà Viên Viên vô cùng loá mắt gợi cảm, che giấu quần phương, quả thực chính là gà đứng giữa bầy hạc.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến là cái gì người

Phong lưu, tự luyến, tự tin tài hoa hơn người.

Hà Viên Viên xinh đẹp như vậy, như thế gợi cảm, thi từ tài hoa lại như thế kinh người

Nhìn thấy bức họa này làm nên về sau, nội tâm của hắn càng thêm ngo ngoe muốn động.

Thế là, quốc quân hỏi thăm, nàng này còn trong sạch

Hạ nhân hồi phục nói Hà Viên Viên thân thể trong sạch, chưa bao giờ có khách quý.

Thế là, quốc quân bí mật để người đem Hà Viên Viên triệu tiến cung bên trong, ngủ!

Đương nhiên Hà Viên Viên dù sao cũng là một kỹ nữ nổi tiếng, khẳng định là sẽ không nạp làm phi tần, nhưng quốc quân cũng tuyệt đối coi là độc chiếm.

Nhưng là đêm hôm đó, Hà Viên Viên không có máu trinh!

Không thấy máu, vậy thì không phải là xử nữ.

Quốc quân phi thường phẫn nộ, cảm thấy mình nhận lấy lừa gạt.

Hà Viên Viên tiếng khóc như máu, hướng lên trời thề mình là trong sạch, thuần khiết không tì vết.

Về phần vì sao không có máu trinh, nàng thật không biết, có lẽ là bởi vì cưỡi ngựa

Mà vừa lúc này, Lý Văn Chính phác nhai thi tập không giải thích được phát hỏa.

Bởi vì Lý Văn Chính nổi danh, hắn tại Huyền Vũ thành bê bối truyền đến quốc đô.

Chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm nha, tiện thể lấy hắn thi tập cũng lửa nhỏ một thanh.

Có người báo cáo quốc quân, Lý Văn Chính thi tập bên trong có một bài thơ, vậy mà là ca tụng Hà Viên Viên, mà lại bài thơ này lúc này liền treo ở Hà Viên Viên trong khuê phòng.

Tiếp lấy có người nghe đồn, Lý Văn Chính cái kia bài « mỹ nhân thơ » đả động Hà Viên Viên, thế là trở thành hắn khách quý.

Hà Viên Viên lần thứ nhất, chính là giao cho Lý Văn Chính.

Quốc quân nổi giận!

Lập tức phái người đi điều tra Lý Văn Chính nơi ở.

Kết quả, tìm được một trương Hà Viên Viên mỹ nhân đồ, mặt trên còn có một chút không hiểu vết tích vệt, phảng phất vẽ bản đồ đồng dạng.

Nghe còn có một cỗ trứng thối hương vị.

Không chỉ có như thế, tại Lý Văn Chính nơi ở còn lục ra được một sợi tơ khăn, phía trên có một mảnh máu trinh, hiện ra màu đỏ sậm, hẳn là có chút năm tháng.

Mấu chốt cái này khăn lụa bên trên còn thêu lên một đóa rơi lệ hoa hồng, đây là Hà Viên Viên chuyên dụng khăn lụa.

Thực nện cho!

Bằng chứng như núi!

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung quốc quân phẫn nộ.

Nhưng là loại chuyện này, không thể cùng người khác nói.

Tốt ngươi cái Lý Văn Chính, quả nhân nữ nhân ngươi cũng dám ngủ

Đây là sớm cho quả nhân đeo nón xanh

Nhưng lúc này, hắn cho Lý Văn Chính ý chỉ đã phát ra tới.

Không giết, không tước đoạt chức quan, không tước đoạt công danh, vẻn vẹn chỉ là phạt bổng một năm.

Loại thời điểm này phải làm gì

Ngươi để quốc quân nhịn làm sao có thể

Thế là, hắn phái ra hắc thủy đài cao thủ, không có ý chỉ, không có tội tên, trực tiếp đem Lý Văn Chính ngay tại chỗ xử tử, lăng trì xử tử.

Về sau, liền trực tiếp nói Lý Văn Chính chết bất đắc kỳ tử.

Đây chính là Thẩm Lãng âm mưu toàn bộ quá trình!

Lý Văn Chính căn bản cũng không có cùng Hà Viên Viên ngủ qua, nửa cái ngón tay đều không có chạm qua.

Trong phòng của hắn có Hà Viên Viên chân dung là thật, nhưng trên bức họa vệt địa đồ chính là Thẩm Lãng để người ngụy tạo.

Còn có Hà Viên Viên khăn lụa bên trên máu trinh vết tích, đương nhiên cũng là Thẩm Lãng ngụy tạo.

Mấu chốt nhất Hà Viên Viên giữ tươi màng vì sao không thấy quốc quân sủng hạnh nàng thời điểm, vì sao không có máu trinh.

Cái này. . . Cũng là Thẩm Lãng phái Kim Hối gây nên.

Trong đó quá trình, liền không thể lắm lời.

Thẩm Lãng toàn bộ âm mưu vòng vòng đan xen, thiên mã hành không, ác độc vô cùng.

Mấu chốt là làm người trong cuộc Lý Văn Chính, căn bản là không có cách phòng ngự.

Đối mặt Thẩm Lãng loại người này, ngươi đừng nói có sơ hở, chính là có khe hở đều không được.

Dù là một tia khe hở, hắn đều có thể cho ngươi điên cuồng xé rách ra một cái cự đại vết thương, sau đó đem thuốc nổ vùi vào đi, đưa ngươi nổ thịt nát xương tan.

Mấu chốt ngươi trước khi chết cũng không biết mình là thế nào chết.

Đương nhiên, cái này âm mưu có thể thành công bảy thành ở chỗ trí tuệ, ba thành ở chỗ thời cơ cùng vận khí.

Còn có một cái điểm mấu chốt, đó chính là Lý Văn Chính mệnh không đáng tiền, là một cái sợi cỏ, tùy ý có thể nghiền chết.

Ngươi đổi thành Đường đồng ý dù là đổi thành Kim Mộc Thông cái này mập trạch, cũng không phải là muốn giết cứ giết.

. . .

"Thẩm Lãng, ngươi đến rốt cuộc đã làm gì cái gì ngươi đến tột cùng dùng cái gì quỷ kế, vậy mà để quốc quân giết ta "

"Thẩm Lãng ngươi nói cho ta, để ta chết được rõ ràng!"

Lý Văn Chính liều mạng gào thét, liều mạng giãy dụa.

Thẩm Lãng thật khó chịu.

Làm người trọng yếu nhất chính là cái gì

Trang bức!

Người sáng mắt không trang ám bức.

Hắn thật vất vả thiết kế một cái âm mưu, hoàn mỹ như vậy, như thế ngưu bức.

Nhưng là. . . Lại không thể nói ra.

Cái này cùng cẩm y dạ hành có cái gì khác nhau

Thật là khó chịu!

Ngày đó Thẩm Lãng thành công ở rể Huyền Vũ phủ Bá tước sau ngày thứ hai, liền không kịp chờ đợi mặc cẩm y, ngồi xe ngựa sẽ trong thôn trang bức khoe khoang.

Hiện tại hắn hoàn thành ngưu bức như vậy sự tình, vậy mà cũng không có chỗ kể rõ.

Thật sự là muốn nín chết người đấy.

Lý huynh, ta cũng rất muốn nói cho ngươi, nhưng là. . . Đây là bí mật không thể nói.

Bằng không ta viết trên giấy, về sau đốt cho ngươi

"Thẩm Lãng, ngươi nói cho ta, nếu không ta làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi." Lý Văn Chính yết hầu trực tiếp hô phá.

Thẩm Lãng một mặt vô tội nói: "Lý huynh, ta. . . Ta căn bản không biết ngươi đang nói cái gì nha lời của ngươi nói ta làm sao một câu đều nghe không hiểu, ta chỗ nào hại ngươi nha, khoảng thời gian này ta mỗi ngày đều ở lại nhà cùng nương tử lêu lổng, làm sao có thời giờ cùng tinh lực đi hại ngươi."

"Không tin ngươi nhìn ta vành mắt, không tin ngươi xem một chút eo, hoàn toàn là một bộ túng dục quá độ dáng vẻ."

Thẩm Lãng một bên nói, một bên chỉ mình mắt quầng thâm, gõ mình đau nhức eo.

Cái kia hắc thủy đài Thiên hộ nhịn không được hướng Thẩm Lãng trông lại một chút.

Thật đúng là như thế, vừa nhìn liền biết thân thể hư.

Thật sự là thiếu niên không biết XXX. . .

Lại nhìn Mộc Lan một chút, lập tức bình thường trở lại.

Có dạng này nương tử, ai cũng sẽ hư thành Thẩm Lãng dáng vẻ như vậy.

Lý Văn Chính trong lòng biết rõ, đây là Thẩm Lãng hại.

Hắn liều mạng hét lớn: "Hắc thủy đài mấy vị đại nhân, các ngươi nói cho quốc quân, đây hết thảy đều là Thẩm Lãng âm mưu, Thẩm Lãng âm mưu."

Hắc thủy đài Thiên hộ thản nhiên nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi cho rằng hắn là thần sao "

Lý Văn Chính khóc thét nói: "Thật là hắn hại ta, thật là hắn âm mưu."

". . ."

Đây chính là trong truyền thuyết la rách cổ họng cũng không có người tin tưởng.

Lý Văn Chính bị kéo vào xe ngựa to bên trong, bắt đầu lăng trì.

Quốc quân ý chỉ, xe ngựa một đường lao vụt, một đường lăng trì.

Nhất định phải làm cho Lý Văn Chính tiến vào quốc đô về sau, mới có thể triệt để chết đi.

Cho nên một bên lăng trì, một bên cho ăn canh sâm xâu mệnh.

Một lát sau, xe ngựa to bên trong truyền đến một trận tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Đã bắt đầu tra tấn.

Quốc quân hận ý, thật đúng là mãnh liệt.

Bất luận cái gì ngôn ngữ cũng vô pháp hình dung Lý Văn Chính tuyệt vọng.

Thiên ngôn vạn ngữ hóa thành một câu.

Thẩm Lãng, mả mẹ nó mẹ ngươi!

Thật sự là quá thê thảm.

. . .

Gian phòng bên trong, Thẩm Lãng lại tại ca hát.

"Vô địch là nhiều. . . Cỡ nào tịch mịch."

"Vô địch là nhiều. . . Cỡ nào trống rỗng "

Mộc Lan cắn răng, nhịn được thật vất vả.

Rốt cục Mộc Lan nói: "Phu quân, ngươi một ca khúc hát ba mươi chín lượt ta không có ý kiến, nhưng là có thể hay không đừng chỉ hát hai câu này."

Thẩm Lãng bất đắc dĩ nói: "Nương tử, ta liền sẽ hai câu này."

Mộc Lan rốt cục đại phát thư uy nói: "Vậy không cho phép ngươi hát, ngươi liền không thể lặng yên chờ lấy sao "

Làm một cái an tĩnh mỹ nam tử sao

Ta rất am hiểu.

Thế là Thẩm Lãng lặng yên ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, chờ lấy tin tức.

Lý Văn Chính bị lăng trì, tin tưởng cái kia Diêm Sơn Thiên hộ hẳn là sợ, hẳn là đem Mộc Lan thủ hạ Kim Kiếm Nương còn có mười mấy tên kỵ binh phóng thích trở về.

Hai canh giờ trước, Kim Trung liền dẫn người đi Diêm Sơn Thiên hộ sở muốn người.

Chỉ là một cái Thiên hộ sở, còn không dám cùng Huyền Vũ phủ Bá tước đối nghịch.

An tĩnh ước chừng hai phút, Thẩm Lãng cảm thấy quá mức rất lâu, hắn nhịn không được nói: "Nương tử."

"Thế nào" Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta ra một cái câu đố để ngươi đoán có được hay không "

"Không tốt." Mộc Lan nói.

Dùng mắt của nàng lông mi đều có thể nghĩ ra, vị này phu quân câu đố sẽ là cái gì loại hình.

Chắc chắn sẽ không thoát ly hạ ba đường, nếu là hào không ngừng phu quân mạch, nàng liền không làm bác sỹ thú y.

"Nha." Thẩm Lãng xoay người đi phụng phịu.

"Ai!" Mộc Lan thở dài một tiếng nói: "Tốt, cái gì câu đố, ngươi nói."

Mộc Lan thật rất bất đắc dĩ, rõ ràng hắn là phu quân, nhưng mỗi lần đều muốn ta đi hống hắn

Thẩm Lãng hưng phấn nói: "Ta lung tung suy nghĩ một bài loạn thất bát tao lệch ra thơ, bên trong ẩn chứa ta vô cùng chân thực tiếng lòng, ta mỗi ngày mỗi đêm đều ở trong lòng hò hét bốn chữ này, nương tử đoán xem nhìn."

Mộc Lan nói: "Được!"

Thẩm Lãng yếu ớt thì thầm: "Ngơ ngơ ngác ngác tìm đầu bạc, nương tử bố thí tâm lương thiện. Vốn ngày sinh lòng lại biến đổi, cảm mến tương đối dưới ánh trăng!"

Quả nhiên là một bài lệch ra thơ.

Mộc Lan bắt đầu vắt hết óc, bắt đầu đoán bí ẩn này ngữ.

Đây là bốn chữ câu đố.

Mộc Lan là rất thông minh, rất mau tìm đến phương pháp phá giải.

Đoán được trước ba cái chữ thời điểm, Mộc Lan biểu lộ vẫn là bình thường.

Cái này ba chữ theo thứ tự là: Ta, tốt, nghĩ.

Nhưng đoán được một chữ cuối cùng thời điểm, Mộc Lan sắc mặt đỏ thấu, lập tức nghiến răng nghiến lợi.

Đôi bàn tay trắng như phấn ngo ngoe muốn động.

Kim thị gia huấn, ta không thể đánh phu quân, ta không thể đánh phu quân.

Bởi vì, cuối cùng cái chữ kia đáp án là: Côn.

Mà liền tại lúc này, Kim Trung tiến đến.

"Cô gia, tiểu thư, Diêm Sơn Thiên hộ không tại, là phó Thiên hộ giam kỵ binh của chúng ta."

Mộc Lan nói: "Phó Thiên hộ chỉ là một cái phó Thiên hộ, dám tự mình giam kỵ binh của chúng ta không thả người "

Kim Trung nói: "Đúng, mà lại hắn kiên quyết không chịu thả người! Hắn nói muốn phải thả người có thể, để cô gia tự mình đi cầu hắn. "

Thẩm Lãng lập tức đem côn ném qua một bên, lạnh giọng nói: "Cái này phó Thiên hộ là ai hắn không muốn sống sao "

Kim Trung nói: "Hắn hai ngày trước vừa mới nhậm chức, nói đến ngài cũng nhận biết, chính là cái kia ngài đã từng bán thuốc nhuộm phối phương Cẩm Tú Các lão bản con trai của Lâm Mặc Lâm Chước. Hắn vừa mới trúng vũ cử không lâu, tiền nhiệm Diêm Sơn phó Thiên hộ."

Vậy mà là hắn thật sự là oan gia ngõ hẹp.

Cái kia Lâm Mặc đạt được Thẩm Lãng kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương về sau, lập tức đem Thẩm Lãng bán cho Từ Quang Doãn, kém chút đem hắn hại chết.

Cho nên, hắn cũng tại Thẩm Lãng cừu nhân trong danh sách.

Nhưng so với Điền Hoành cùng Từ Quang Doãn đến nói, Lâm Mặc phân lượng quá nhẹ, cho nên tên của hắn không có bên trên tường.

Vào lúc này Thẩm Lãng trong mắt, cái này Lâm Mặc càng là một tiểu nhân vật.

Mà lại ở sau đó để Từ Quang Doãn phá sản kế hoạch bên trong, Thẩm Lãng còn muốn lợi dụng đến tiểu nhân vật này.

Cho nên, Thẩm Lãng liền để hắn sống tạm đến bây giờ.

Nhưng mà không nghĩ tới, Thẩm Lãng không có đi trả thù Lâm

Mặc, đối phương ngược lại tìm lên hắn phiền toái.

Thẩm Lãng không tức giận ngược lại cười nói: "Hắn là điên rồi sao một cái thương nhân nhi tử, chỉ là một cái phó Thiên hộ, dám cùng ta đối nghịch hắn chính miệng cùng ngươi nói, để ta đi cầu hắn thả người sao "

Kim Trung nói: "Đúng! Hắn nói để cô gia tự mình đi thỉnh cầu hắn thả người, hắn mới cân nhắc một hai."

Thẩm Lãng nheo mắt lại, đi vào thế giới này về sau, Thẩm Lãng thật đúng là không có làm qua một việc.

Giết người cả nhà!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 112: Thẩm Lãng Miểu Sát Đại Chiêu! Đại Độc!

Chỉ là một cái phó Thiên hộ, đương nhiên là không dám cùng Huyền Vũ phủ Bá tước đối nghịch.

Sau lưng của hắn khẳng định là có chỗ dựa, mà lại là rất cứng chỗ dựa.

Mà lại một cái võ cử nhân coi như phong quan, cũng rất ít trực tiếp là thật chức phó Thiên hộ.

Lâm Mặc đem Thẩm Lãng bán, thừa cơ dựng vào cùng Từ Quang Doãn, Trương Tấn quan hệ.

Nhưng là tầng này quan hệ thực sự quá nông cạn, muốn để ngươi thông qua vũ cử có lẽ có thể, nhưng là muốn cho ngươi một cái thực chức chức quan béo bở, đó chính là nằm mơ.

Vị này Cẩm Tú Các lão bản con trai của Lâm Mặc Lâm Chước, hắn vì cái gì cứ như vậy ngưu bức đâu

Vì cái gì dám giữ lưu Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh đâu

Bởi vì hắn đi giống như Thẩm Lãng con đường.

Ăn bám.

Thẩm Lãng ăn chính là Huyền Vũ phủ Bá tước cơm chùa, Lâm Chước ăn chính là Tĩnh An phủ Bá tước cơm chùa.

Đương nhiên, hai cái này phủ Bá tước là không giống.

Huyền Vũ phủ Bá tước là có đất phong uy tín lâu năm quý tộc.

Mà Tĩnh An phủ Bá tước thì là quốc quân sắc phong tân quý, không có đất phong, không có tư quân.

Từ đây thì quyền thế bên trên, Tĩnh An phủ Bá tước càng ngưu bức một chút.

Nói thật, Huyền Vũ bá còn không nguyện ý trêu chọc Tấn Hải bá.

Tại Thiên Nam hành tỉnh, Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao là quân đội đệ nhất cự đầu, mà cái này Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng chính là thứ hai cự đầu, chưởng quản Việt quốc mấy vạn đại quân.

Vị này Tĩnh An bá có ba cái nữ nhi, hai cái nữ nhi đều xinh đẹp như hoa, lớn lên giống là mẹ của các nàng .

Duy chỉ có cái này tam nữ nhi, dáng dấp thực sự là có chút không cách nào nuốt xuống.

Nếu như dùng chấm điểm chế, vị này Tĩnh An phủ Bá tước Tam tiểu thư Ngũ U U nhiều nhất chỉ có thể có ba điểm.

Đương nhiên coi như chỉ có ba điểm, dù sao cũng là quân đội đại lão nữ nhi, vẫn sẽ có rất nhiều người chạy theo như vịt.

Nhưng nàng có ẩn tật, từ trong bụng mẹ mang tới ẩn tật, mà lại càng dài càng béo, bây giờ hai mươi ba tuổi, hơn 270 cân. Rất nhiều đại phu kết luận, vị này Tam tiểu thư về sau sinh không được dòng dõi.

Toàn bộ Tĩnh An phủ Bá tước nhưng vì hôn sự của nàng sầu chết.

Thoáng có chút xuất thân thiếu niên, cũng không nguyện ý cưới dạng này nữ tử về nhà.

Lúc này, Lâm Chước vừa mới thi đậu võ cử nhân, sau đó chính là dài dằng dặc chờ đợi phân phối quá trình.

Mắt thấy quan tốt vị trí từng bước từng bước bị người chiếm đi, Lâm Chước thật gấp.

Nhưng là hắn căn bản không có chỗ dựa, phụ thân cho tiền không biết đưa ra ngoài bao nhiêu, đều là bánh nhân đậu tử đánh chó. Thậm chí có tiền cũng không biết hướng chỗ nào đưa.

Mà lại đã có tiếng gió phóng xuất, hắn có thể sẽ bị điều đi phương nam thủ hải đảo, mặc cho Bách hộ.

Lâm Chước thật sự là dọa sợ.

Những cái kia trên hải đảo nhưng cái gì cũng không có, nước đều là mang mặn, tắm rửa đều rất khó khăn.

Mà lại nói là Bách hộ, thủ hạ sẽ không vượt qua hai mươi người.

Hai mươi mấy cái đại nam nhân giữ vững một cái lẻ loi trơ trọi hải đảo, phía trên ngay cả một nữ nhân đều không có, cái kia đến lúc đó chuyện gì phát sinh ai dám cam đoan

Mà lại phụ thân truyền đến thư, nói cừu nhân Thẩm Lãng ở rể Huyền Vũ phủ Bá tước, đã nhất phi trùng thiên, Lâm gia đại họa sắp đến.

Thế là Lâm Chước cắn răng một cái, giậm chân một cái, liền đi Tĩnh An phủ Bá tước tự đề cử mình.

Hắn dáng dấp oai hùng bất phàm, hơn nữa còn là võ cử nhân xuất thân.

Ngũ U U lập tức hài lòng, Tấn Hải bá cũng hài lòng.

Cứ như vậy, Lâm Chước một bước lên trời, trở thành Tĩnh An phủ Bá tước vị hôn phu tế, trực tiếp đảm nhiệm Diêm Sơn Thiên hộ sở phó Thiên hộ.

Vì tránh hắn phong mang Diêm Sơn Thiên hộ sở chủ quan đều chứa giải quyết việc công rời đi, đi tìm kiếm điều đi.

Bây giờ vị này Lâm Chước công tử trở về Huyền Vũ thành đảm nhiệm Thiên hộ, chưởng quân quá ngàn, có thể nói là áo gấm về quê.

Một người bỗng nhiên phát đạt, cái kia chuyện thứ nhất phải làm là cái gì đương nhiên là xử lý họp lớp, bằng hữu tụ hội.

Nếu là không thể khoe khoang trang bức, chẳng phải là cẩm y dạ hành.

Cái này như là thi đậu đại học danh tiếng muốn làm rượu, cũng là không sai biệt lắm đạo lý.

Khuya ngày hôm trước, Lâm Chước Thiên hộ đã làm qua.

Lâm Chước trước đó bạn cũ đồng học đại bộ phận đều tới, trọn vẹn mấy chục người.

Đám người nhao nhao đập Lâm Chước mông ngựa, thật sự là đem Lâm Chước cho thoải mái hỏng.

Nhân sinh đắc ý cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Nhưng cũng có một cái cự đại tiếc nuối.

Có một người không đến.

Đó chính là Vương Liên.

Dĩ nhiên không phải bởi vì Lâm Chước cùng Vương Liên quan hệ tốt

Vừa vặn tương phản.

Vương Liên thiếu niên trúng cử, tuổi nhỏ đắc chí, mỗi ngày đều tại Lâm Chước trước mặt khoe khoang.

Ai nha, ta Vương Liên mười sáu mười bảy tuổi mới trúng cử, Việt quốc còn có mười bốn tuổi trúng cử đây này, ta thật sự là kém đến quá xa.

Ai! Người ta làm quan điểm xuất phát đều tại quốc đô, mà ta vậy mà chỉ có thể làm một cái Huyền Vũ thành chủ bộ, xếp hạng mới thứ tư.

Mỗi khi Lâm Chước nghe được những này khoe khoang, thật sự là hận không thể đem Vương Liên bóp chết.

Nhưng là, hắn còn không phải không bồi lấy khuôn mặt tươi cười.

Bởi vì, nhà hắn là thương nhân, hắn còn không có thi đậu võ cử nhân, hắn chính là muốn ra vẻ đáng thương.

Vương huynh lợi hại, Vương huynh tài cao, Vương huynh ngưu bức.

Dạng này mông ngựa, từ Lâm Chước miệng bên trong không biết nói ra bao nhiêu.

Hiện tại ta Lâm Chước phát đạt, ngưu bức, áo gấm về quê.

Trước đó các ngươi thiếu mông ngựa của ta, hết thảy cho ta còn trở về.

Trước đó các ngươi ăn ta bao nhiêu quỳ liếm, cũng hết thảy cho ta phun ra.

Vương Liên huynh, ngươi cũng đã biết ta đến cỡ nào nghĩ ngươi.

Nếu không có ngươi, ta trang bức cùng khoe khoang là không hoàn chỉnh.

Lâm Chước đối Vương Liên thật sự là nhớ mãi không quên.

Thế là hắn nghĩ biện pháp nghe ngóng Vương Liên tin tức, đạt được thống nhất hồi phục.

Vương Liên bốc hơi khỏi nhân gian.

Hắn hãm hại Thẩm Lãng không thành bị đâm, bị tước đoạt công danh.

Mấu chốt nhất là hắn ngủ Liễu Vô Nham tiểu thiếp, cho thành chủ đeo một đỉnh nón xanh.

Tất cả mọi người phán đoán, Vương Liên đại khái đã bị Liễu Vô Nham vụng trộm diệt.

Bởi vì Liễu Vô Nham thành chủ cái kia tiểu thiếp, cũng rất giống bốc hơi khỏi nhân gian.

. . .

Đương nhiên tại Lâm Chước sách nhỏ bên trên, Vương Liên chỉ là xếp hạng thứ hai.

Xếp hạng thứ nhất cừu nhân là Thẩm Lãng.

Hai nguyên nhân, đệ nhất Thẩm Lãng cưới Lâm Chước tình nhân trong mộng Kim Mộc Lan.

Đoạt vợ mối hận!

Mặc dù Kim Mộc Lan cùng ta không có nói qua một câu, nhưng cái này cũng không trở ngại ta mơ mộng hão huyền, tại trong đầu ta đã ảo tưởng cưới hắn một trăm lần.

Lại là một cái mê luyến Kim Mộc Lan, không có cách nào, Thẩm Lãng tình địch khắp thiên hạ.

Nguyên nhân thứ hai, Thẩm Lãng cùng Lâm gia có thù.

Là Thẩm Lãng cùng Lâm gia có thù, không phải Lâm gia cùng Thẩm Lãng có thù.

Khi Điền Hoành chết đêm hôm đó, Cẩm Tú Các Lâm lão bản Lâm Mặc mấy ngày mấy đêm chưa ngủ, dọa đến hồn phi phách tán, cơ hồ ngay cả di thư đều viết xong.

Lâm Chước lúc ấy mặc dù trúng võ cử nhân, nhưng là chức quan không có phân phối xuống tới, truyền ngôn muốn đi thủ chim không thèm ị hải đảo.

Cho đến lúc đó, Thẩm Lãng nếu là phái người hãm hại hắn, lại nên làm cái gì

Cho nên không chỉ có Lâm Mặc, liền ngay cả Lâm Chước cũng cả ngày lo lắng hãi hùng, chỉ sợ nhận Thẩm Lãng trả thù.

Điều này cũng làm cho hắn hạ quyết tâm.

Ngươi Thẩm Lãng sẽ ăn bám, chẳng lẽ ta Lâm Chước liền sẽ không ăn sao

Thế là, hắn liền trở thành Tĩnh An bá Tam tiểu thư Ngũ U U vị hôn phu tế.

Sau đó, hắn cũng ngưu bức.

Ngày đó hắn bái kiến nhạc phụ đại nhân hỏi Huyền Vũ phủ Bá tước như thế nào, Tĩnh An bá nói một câu, mộ bên trong xương khô, không còn sống lâu nữa.

Hắn lại hỏi cái kia Thẩm Lãng đâu Tĩnh An bá nói tôm tép nhãi nhép, không đáng giá nhắc tới.

Thế là, Lâm Chước nắm chắc trong lòng.

Quốc quân tín hiệu vừa phát ra, Lâm Chước hùng dũng oai vệ giết trở lại Huyền Vũ thành.

Hắn cùng Lý Văn Chính ăn nhịp với nhau, chế tạo cùng một chỗ Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh bên đường đâm chết người thảm án.

Đồng thời, Lâm Chước trực tiếp đem mười mấy tên Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh giam xuống tới, nhốt vào trong đại lao.

Ta Lâm Chước chẳng những là đang trả thù địch nhân, cũng là là quốc quân phân ưu!

Nhưng vào lúc này, bên ngoài truyền đến thanh âm.

"Đại nhân, Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia Thẩm Lãng cầu kiến!"

. . .

Tại quân doanh trong sảnh, Lâm Chước tiếp kiến Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng còn là lần đầu tiên nhìn thấy vị này Huyền Vũ thành nổi danh thanh niên tuấn kiệt.

Sau đó đầu óc tưởng tượng lấy, hắn bị gần ba trăm cân Ngũ U U đè ở phía dưới là cái gì hình tượng.

Lập tức có chút không rét mà run.

Đều là ăn bám, Thẩm Lãng cái này một bát là thế gian hiếm có mỹ vị món ngon.

Mà Lâm Chước ăn chính là một chậu mỡ heo, nam nhân đói bụng ăn một miếng lạnh mỡ heo còn không có cái gì, ăn một chậu rửa mặt xuống dưới, kia thật là muốn chết người.

Vì vinh hoa phú quý, vị này thật sự là đủ liều.

Thẩm Lãng nói: "Lâm Chước công tử, thay ta hướng Tĩnh An bá vấn an."

Lâm Chước thản nhiên nói: "Thẩm Lãng cô gia lời này ta không tốt mang, dù sao ngươi chỉ là một cái người ở rể chủ động hướng nhạc phụ ta dạng này một cái triều đình trọng thần vấn an, không thích hợp. Nếu như là Kim Mộc Thông cùng Kim Mộc Lan nói ra lời như vậy, tương đối thỏa đáng."

Thật sự là không kịp chờ đợi, vừa lên đến liền trang bức đánh mặt.

Ta Lâm Chước đối mặt với ngươi Thẩm Lãng vẫn là có cảm giác ưu việt, ngươi chỉ là phủ Bá tước một cái nhỏ người ở rể, mà ta là chân chính con rể, đồng thời ta vẫn là một cái nắm giữ binh quyền quyền quý con rể, tiếp xuống tiền đồ như gấm.

Huống hồ, ta ở Tĩnh An phủ Bá tước cũng so ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước ngưu bức.

Thẩm Lãng nói: "Lý Văn Chính chết rồi."

Lâm Chước kinh ngạc, muốn nói lại thôi.

Lý Văn Chính tư thông Hà Viên Viên sự tình tại quốc đô truyền đi phí phí dương dương, nhưng là lời này hắn không thể nói ra miệng.

Thẩm Lãng nói: "Cái gọi là Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh va chạm dân chúng vô tội, chuyện này chân tướng không trọng yếu đúng không "

Lâm Chước gật đầu nói: "Đúng, chân tướng đều không trọng yếu."

Không phải mỗi một vụ án đều muốn làm cái tra ra manh mối.

Thẩm Lãng nói: "Mời Lâm đại nhân phóng thích ta Huyền Vũ phủ Bá tước những cái kia vô tội kỵ binh."

Lâm Chước lắc đầu nói: "Không được, bọn hắn phạm vào thiên đại tội ác, bên đường chà đạp bách tính tới chết, ta đương nhiên muốn hỏi ra chủ sử sau màn, sau đó đưa cho phủ Thái Thú, buổi tối hôm nay liền tra tấn thẩm vấn."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi Thiên hộ sở, không hề động hình quyền lực."

Lâm Chước nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh giẫm chết người cái kia một con đường, về ta Diêm Sơn Thiên hộ sở sĩ quan, mà lại giẫm chết mấy người bên trong có dưới trướng của ta tướng sĩ gia thuộc, ta hoài nghi đây là một tông mưu sát. Vì cho ta dưới trướng đòi lại một cái công đạo, đương nhiên muốn tra tấn thẩm vấn."

Thẩm Lãng không nói gì.

Lâm Chước nói: "Nghe nói chi kỵ binh này cầm đầu là một nữ tử, tên gọi Kim Kiếm Nương, dáng dấp còn rất mỹ lệ, ta thật sự là không đành lòng lạt thủ tồi hoa."

Thẩm Lãng nói: "Lâm Chước huynh, cái kia muốn thế nào, ngươi mới bằng lòng phóng thích ta Huyền Vũ phủ Bá tước chi kỵ binh này đâu "

Lâm Chước nói: "Hai con đường!"

Thẩm Lãng nói: "Xin lắng tai nghe!"

Lâm Chước nói: "Con đường thứ nhất, đương nhiên là Kim Mộc Lan suất lĩnh phủ Bá tước đại quân trực tiếp giết tới, đem người cướp đi. Đương nhiên đây chính là mưu phản, tin tưởng nhạc phụ ta cùng Trương Xung Thái Thú nằm mơ đều sẽ bật cười."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia thứ hai con đường "

Lâm Chước nói: "Ngươi muốn ta cầu tình thỉnh tội, hướng phụ thân của ta thỉnh tội. Không cần ngươi quỳ xuống dập đầu, chỉ cần trước mặt mọi người cúi đầu cong xuống là được rồi."

Thẩm Lãng nói: "Rõ ràng là phụ thân ngươi bán ta, ta chưa hề lại qua mạo phạm hắn địa phương."

Lâm Chước nói: "Chính là bởi vì như thế, mới khiến cho lão nhân gia ông ta lo lắng hãi hùng, Điền Hoành chết ngày ấy, lão nhân gia ông ta ngay cả di thư đều viết xong, còn để ta trốn ở quốc đô không nên quay lại. Ngươi cũng đã biết ta lúc ấy là bực nào sỉ nhục nhục "

"Có thù không báo không phải là quân tử." Lâm Chước thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, ngươi một cái người ở rể còn biết báo thù. Ta đường đường Tĩnh An phủ Bá tước con rể, lại như thế nào không hiểu được ngần ấy thế giới này, không phải gió đông thổi bạt gió tây, chính là gió tây áp đảo gió đông. Huyền Vũ thành nội, đại khái chỉ có thể dung hạ được một cái cường đại người trẻ tuổi. Hai người chúng ta bên trong, luôn có một người muốn cúi đầu, ngươi nói không phải sao "

Khó trách cái này Lâm Chước lòng tự tin mười phần.

Huyền Vũ phủ Bá tước là quốc quân cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt.

Mà Tĩnh An bá thì là quốc quân tâm đầu nhục, dòng chính tâm phúc.

Mặc dù không có đất phong, không có tư quân, nhưng nắm giữ lấy mấy vạn đại quân Tĩnh An bá ngũ điềm báo, quả thật có chút xem thường Huyền Vũ bá kim trác.

Trong mắt hắn, Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Song phương là giai cấp địch nhân, Tĩnh An bá là quốc quân tay chân, mà Lâm Chước thì là Tĩnh An bá tước tay chân.

Hắn xuống tay với Thẩm Lãng, chuyện đương nhiên.

Lâm Chước nói: "Thẩm Lãng, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt. Ngươi chỉ cần hướng ta cùng phụ thân khom người cong xuống chịu nhận lỗi, liền có thể mang đi Huyền Vũ phủ Bá tước mười mấy tên kỵ binh. Nếu không qua ngày mai, cái kia Kim Kiếm Nương cùng mười cái kỵ binh hạ tràng, liền không nói được rồi. Đến lúc đó tất cả mọi người sẽ nói, Huyền Vũ phủ Bá tước ngay cả mình binh sĩ đều không gánh nổi, mặt mũi mất hết."

Thẩm Lãng hướng phía Lâm Chước cười nói: "Ta trở về suy nghĩ một chút, ngày mai cho ngươi trả lời chắc chắn, như thế nào "

Lâm Chước nói: "Tốt, ta cũng đi chuẩn bị một chút giấy vàng, pháo. Tìm đến một chút tân khách, tốt chứng kiến ngươi ta nhất tiếu mẫn ân cừu quá trình."

Sau đó, Thẩm Lãng rời đi!

Nhìn thấy Thẩm Lãng ủ rũ cúi đầu bộ dáng, Lâm Chước thật sự là hảo thống khoái.

Ha ha ha ha!

Ngươi Thẩm Lãng cũng có hôm nay.

Có chỗ dựa thật là khó lường, chính là có thể muốn làm gì thì làm.

Thẩm Lãng ngươi chỗ dựa không bằng ta!

Mà cái này đắc ý thời điểm, Lâm Chước liền nhất là tưởng niệm Vương Liên.

Vương Liên huynh, ngươi đến tột cùng ở nơi đó.

Ta thật rất nhớ ngươi.

Năm đó ta đập ngươi bao nhiêu mông ngựa, ngươi ở trước mặt ta khoe khoang bao nhiêu lần.

Lúc này, Lâm Chước tâm phúc chạy như bay đến.

"Chủ nhân, thăm dò được một chút tin tức."

Lâm Chước nói: "Nói."

Cái kia tâm phúc nói: "Ngày đó Trương Tấn đại nhân lễ đính hôn, Vương Liên xấu mặt rời đi về sau, nửa đường bị người cướp đi. Mà yến hội tại chỗ, có người nhìn thấy Liễu Vô Nham thành chủ hướng tâm phúc võ sĩ sử một đạo nhan sắc, sau đó cái kia cao thủ liền vội vàng rời đi."

Lâm Chước nói: "Vương Liên quả nhiên là để Liễu Vô Nham chộp tới, thật hi vọng hắn đừng chết!"

. . .

Lâm Chước một kích này phi thường đột nhiên, để Huyền Vũ phủ Bá tước có chút trở tay không kịp.

Quốc quân tín hiệu vừa đưa ra, quả nhiên những người này nhao nhao nhào cắn lên đến, cơ hồ xem như vạch mặt.

Liền ngay cả Tĩnh An bá dạng này quân đội cự đầu cũng không nhịn được, tranh làm quốc quân đầy tớ.

Lúc này, Huyền Vũ bá tước chẳng lẽ suất lĩnh đại quân giết đi qua

Đó chính là mưu phản, Đông Giang bá tước vết xe đổ đang ở trước mắt, hắn còn thi cốt chưa lạnh đâu.

Lâm Chước một cái phó Thiên hộ sở dĩ không có sợ hãi, hoàn toàn là đứng sau lưng Tĩnh An bá.

Hơn nữa còn có một cái càng tín hiệu không tốt.

Tĩnh An Bá Hòa Trương Xung, ẩn ẩn có liên thủ khuynh hướng, lại thêm phía bắc Kim thị gia tộc thù truyền kiếp Tấn Hải bá tước phủ.

Đây là trình diễn thập diện mai phục sao

Bất quá đối với Thẩm Lãng, phá giải một chiêu này, thật sự là không cần tốn nhiều sức!

. . .

Bí mật kia gian phòng bên trong!

Bản thân cắt xén Vương Liên, đã hoàn toàn quên đi tự cung thống khổ.

Hắn căn bản là chướng mắt cái kia hai lạng thịt mang tới khoái hoạt, hắn thăng hoa.

Bởi vì, hắn cảm nhận được gấp mười, gấp trăm lần khoái hoạt.

Hắn mở ra thế giới mới đại môn.

Đương nhiên, cũng không phải là hắn trở thành O.

Mà là bởi vì, hắn đối Thẩm Lãng cho gây nên huyễn tề nghiện.

Cái đồ chơi này so bất luận cái gì du phẩm đều lợi hại.

Loại kia bồng bềnh phiêu dục tiên cảm giác, phảng phất thân ở trong vũ trụ, phảng phất linh hồn xuất khiếu.

Thật sự là đại sướng rồi.

So với tuyệt vời này tư vị, nam nữ điểm này sự tình có đáng là gì.

Ta Vương Liên đều muốn thành tiên.

Nửa tháng này, Vương Liên mỗi ngày đều muốn thành tiên một lần.

Sau đó, hết thảy tất cả đều trở nên không có chút ý nghĩa nào.

Mỗi ngày cũng chỉ có thành tiên một cái kia canh giờ là cực kỳ mỹ diệu.

Vì thành tiên một khắc này, vì Thẩm Lãng ban thưởng thần dược, hắn cái gì đều nguyện ý làm.

Chỉ cần có thần tiên thuốc, cho cái hoàng đế đều không đổi.

Có lẽ mỗi một cái kẻ nghiện, đều là dạng này.

Chỉ vì thành tiên, không cầu gì khác.

Thẩm Lãng đi tới Vương Liên trước mặt.

Cắt xén rơi về sau, hắn vậy mà làn da vậy mà trắng nõn tinh tế rất nhiều, gầy rất nhiều, còn nhiều thêm mấy phần giống cái khí tức.

Trong cơ thể hắn các loại virus, đã bắt đầu phát tác, cho nên mỗi một lần đi ngoài thời điểm có chút khó nhịn.

Nhưng mặt ngoài thân thể, còn giống như không có phát tác ra.

"Ân công, ân công. . ." Nhìn thấy Thẩm Lãng xuất hiện, Vương Liên nịnh nọt nói: "Ngài đây là cho ta đưa thần tiên thuốc tới rồi sao "

Thẩm Lãng nói: "Đúng, mà lại bắt đầu từ ngày mai, ta cho ngươi đạt được thần tiên muốn gia tăng ba thành."

Vương Liên vô hạn cuồng hỉ nói: "Đa tạ ân công, đa tạ ân công."

Thẩm Lãng nói: "Vương Liên, ta cần ngươi đi làm một sự kiện."

Vương Liên dập đầu nói: "Xông pha khói lửa, không chối từ."

Thẩm Lãng nói: "Lão bằng hữu của ngươi Lâm Chước trở về, hắn trở thành Tĩnh An phủ Bá tước con rể, phát đạt, hắn vô cùng vô cùng tưởng niệm ngươi."

Vương Liên đã hút hỏng đầu óc lập tức khôi phục một chút xíu thanh minh, nói: "Hắn đây là muốn ở trước mặt ta khoe khoang, trước đó hắn ở trước mặt ta như là chó đồng dạng quỳ liếm, bây giờ phát đạt, liền muốn ta đi quỳ liếm hắn."

Lúc này Vương Liên, hai mắt bên trong lộ ra một tia oán độc.

Trước đó quỳ liếm ta người, dựa vào cái gì có thể phát đạt, dựa vào cái gì lẫn vào so với ta tốt

Thẩm Lãng nói: "Hắn đã nghĩ như vậy muốn gặp ngươi, ngươi không bằng cho hắn một kinh hỉ, đi gặp hắn một chút. Sau đó ban đêm hây cái ít rượu, không cẩn thận uống rượu say mèm, thần trí hoàn toàn không có."

Thẩm Lãng dừng lại một lát, tiếp tục nói: "Sau đó ngươi thừa cơ để Lâm Chước đem ngươi ngủ, sáng ngày thứ hai ngươi muốn thét lên, làm cho tất cả mọi người đều thấy rõ ràng, Lâm Chước làm bẩn ngươi."

Nếu như lúc kia, Tĩnh An phủ Bá tước người vừa mới bắt gặp một màn này, hẳn là phi thường đã nghiền đặc sắc.

Lập tức, Vương Liên da đầu tê dại một hồi.

Dù là hắn đầu óc đã hút hỏng một nửa, cũng thật sâu cảm giác được, ân công vẫn là như vậy ác độc!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 113: Cực Kỳ Bi Thảm Lâm Chước! Trời Ạ Thật Đáng Sợ!

Sau đó Thẩm Lãng khống chế xong lượng, để Vương Liên hảo hảo sảng khoái một thanh.

Trong chốc lát.

Vương Liên lại một lần nữa mở ra thế giới mới đại môn.

Hết thảy đều là đáng giá.

Muốn thăng thiên, muốn thăng thiên.

Ta Vương Liên trước đó hai mươi năm đều sống vô dụng rồi.

Cái gì gặp quỷ khoa cử.

Cái gì gặp quỷ hoạn lộ.

Cái gì gặp quỷ nữ nhân.

Toàn bộ đều là không đáng một đồng.

Vương Liên càng ngày càng cảm thấy mình thật muốn thành tiên.

Chí ít tại cái này trong vòng một canh giờ, hắn cảm giác mình là không gì làm không được.

Hắn cảm giác là như thế nhạy cảm, hết thảy chung quanh hình tượng phảng phất cũng thay đổi.

Xuyên thấu qua cửa sổ nhìn qua bầu trời bên ngoài.

Vương Liên nện bước nhẹ nhàng bộ pháp, trong đầu hiện ra mấy vấn đề.

Ta Vương Liên là ai ta từ đâu tới đây ta muốn đi đâu

Cái này thời không khởi nguyên ở nơi đó

Cái này trên trời sao trời lại là cái gì ta Vương Liên chết về sau, có thể hay không hóa thành trên trời tinh tinh.

. . .

Một canh giờ sau!

Loại cảm giác này dần dần nhạt đi.

Vương Liên tâm tình từ vô biên vô tận phấn khởi, rơi vào vô biên vô tận uể oải.

Loại kia u ám cùng tuyệt vọng, hoàn toàn không cần biểu diễn.

Liền trạng thái này đi gặp Lâm Chước tốt nhất.

Thẩm Lãng đem một bọc nhỏ thuốc mạt đưa cho Vương Liên nói: "Ngươi chẳng lẽ trên đường đem cái này một phần cũng ăn "

Vương Liên nói: "Ân công, nếu như ngươi ngày mai giao cho ta, ta nhất định mình đem hắn dùng. Nhưng là ta hiện tại vừa mới này qua, nghiện còn không có đi lên."

Đón lấy, hắn yếu ớt nói: "Lại nói, ta so ngươi càng thêm muốn trả thù Lâm Chước."

Quá khứ lẫn vào kém như vậy, bây giờ lại là Tĩnh An phủ Bá tước con rể, mà lại lập tức chính là thực chức Thiên hộ, dựa vào cái gì

Ngươi trôi qua tốt, ta còn thế nào vui vẻ

Sau đó, Vương Liên tắm rửa thay quần áo, sau đó đổi thân một thân cũ tơ lụa áo choàng.

Hắn công danh đã bị tước đoạt, chức quan cũng không có, cho nên đã không có tư cách mặc quan phục.

Ngồi ở trước gương.

Vương Liên hơi do dự một chút, sau đó khống chế không nổi hai tay của mình, bắt đầu vẽ lông mày, bắt đầu bôi lên bờ môi.

Mà lại hướng phía trong gương mình, hắn còn lộ ra một chút tươi cười quái dị, vậy mà là vũ mị thuộc tính.

Tiếp lấy trong đầu hắn còn hiện ra Kim Mộc Lan.

Mấu chốt hiển hiện không phải khuôn mặt của nàng, mà là y phục của nàng.

Vương Liên nội tâm bắt đầu kinh hãi, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ trên người có biến hóa gì sao

Tiếp lấy hắn lại không khống chế được hai tay của mình, hướng toàn thân của mình bôi lên bên trên hoa hồng tinh dầu.

Hết thảy đều như vậy ma xui quỷ khiến.

Một canh giờ sau, một cái cùng bình thường không giống nhau lắm Vương Liên đi ra phòng ốc.

Phía trước có ba con ngựa để hắn chọn lựa.

Dựa theo trước đó, hắn hẳn là chọn lựa cái kia thớt cao lớn nhất hùng tráng.

Nhưng không biết vì cái gì, hắn lại ma xui quỷ khiến chọn lựa gầy nhất đích cái kia một thớt.

Cái kia thớt sấu mã lưng bên trên xương cốt đều lồi ra tới.

Thẩm Lãng trong đầu không khỏi hiện ra một câu tục ngữ.

Đại cô nương cưỡi con lừa gầy, kín kẽ.

Không được không được, ta được mau đem câu nói này đuổi ra đầu óc của ta.

Kim Trung tại Thẩm Lãng bên tai thấp giọng nói: "Cô gia, muốn hay không phái người giám thị hắn vạn nhất hắn thừa cơ chạy đâu "

Thẩm Lãng đang muốn giải thích.

Kết quả Vương Liên quay đầu lại nói: "Kim Trung, ta còn có thể sống bao lâu ta còn đi nơi nào "

Không được rồi, Vương Liên hiện tại giác quan đều tiến hóa, cách xa như vậy, nhỏ như vậy thanh âm đều có thể nghe được.

Nhưng hắn thực sự nói thật.

Vương Liên sống không lâu, hắn đã mất đi công danh, đã mất đi chức quan, thậm chí mệnh căn tử đều đã mất đi, hắn còn có thể đi nơi nào

Hiện tại hắn còn sống duy nhất động lực, chính là mỗi ngày thành tiên một cái kia canh giờ.

Trong hiện thực những cái kia kẻ nghiện, chỉ cần mỗi ngày có thể đã nghiền, đừng nói ở tại cừu nhân trong nhà, coi như ở tại trong nhà xí bọn hắn đều không thèm để ý.

. . .

Diêm Sơn Thiên hộ sở trong đại doanh.

Cẩm Tú Các lão bản Lâm Mặc đến xem con trai.

"Đốt, thật không có vấn đề sao" Lâm Mặc nói: "Mấy tháng nay, cùng Thẩm Lãng đối nghịch người, cơ hồ toàn bộ đều xong."

Lâm Chước nói: "Phụ thân, nhưng là bị Thẩm Lãng chơi chết người, đều là không có chỗ dựa."

Không cẩn thận, Lâm Chước nói ra Tây Du Ký chân lý.

Lâm Chước nói: "Trương Tấn có chuyện gì sao từ um tùm có chuyện gì sao Chúc Văn Hoa có chuyện gì sao không phải vẫn như cũ sống được thật tốt sao quốc quân tín hiệu vừa đến, những người này không đều mài đao xoèn xoẹt chờ lấy giết Thẩm Lãng sao "

Lâm Mặc nói: "Vi phụ có ý tứ là chúng ta không nên quá làm chim đầu đàn, để Trương Tấn đi làm Thẩm Lãng không tốt sao "

Lâm Chước khinh thường nói: "Phụ thân, sau lưng của ta là Tĩnh An phủ Bá tước. Nhạc phụ đại nhân của ta là phẳng Bắc tướng quân, thống soái lấy hơn ba vạn đại quân. Bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước, ta chính là một trong Tam tiên phong, đây là cỡ nào vinh quang ngài cảm thấy ta có lùi bước tất yếu sao lại nói Thẩm Lãng đã tới, hắn thỉnh cầu ta thả đi Huyền Vũ phủ Bá tước những kỵ binh kia, ta cho phủ định, hắn một cái rắm cũng không dám thả, loại người này chính là lấn yếu sợ mạnh."

Đón lấy, Lâm Chước cảm thấy mình tại trước mặt phụ thân thái độ có chút làm càn, liền cầm lên ấm trà cho Lâm Mặc rót một chén trà tiến hành đền bù.

"Phụ thân, bởi vì Thẩm Lãng ngài nhận lấy cỡ nào kinh hãi ngày đó ngài ngay cả di chúc đều viết xong, độc dược cũng lấy lòng, Cẩm Tú Các trực tiếp đóng cửa một tháng không dám làm sinh ý, Thẩm Lãng làm hại ngài như thế, chẳng lẽ không cần trả giá đắt sao" Lâm Chước lạnh giọng nói: "Ta Lâm gia mất đi mặt mũi, chẳng lẽ không cần kiếm về sao "

"Chúng ta Lâm gia như thế nào đoạt lại mặt mũi, như thế nào tại Huyền Vũ thành đặt chân, đương nhiên là giẫm lên Thẩm Lãng đầu." Lâm Chước nói: "Mặt mũi thứ này, từ nơi nào rớt mới có thể từ nơi nào nhặt lên. Ta Lâm gia về sau cũng là Huyền Vũ thành quyền quý, mặt mũi trọng yếu nhất."

Lời này Lâm Mặc đồng ý, hắn nhớ tới một chuyện tình nói: "Đúng rồi, hôm qua Từ Quang Doãn tới tìm ta, nói tiếp xuống để ta liên thủ với hắn đối phó Huyền Vũ phủ Bá tước, muốn để bọn hắn ngã ngã nhào một cái."

"Làm!" Lâm Chước nói: "Chỉ cần là công kích Huyền Vũ phủ Bá tước, hiện tại chính là chính trị chính xác, mặc kệ bao lớn đại giới đều làm. Từ Quang Doãn cuối cùng từ lễ đính hôn đêm hôm đó thất bại khôi phục lại sao quốc quân một tờ chiếu thư quả nhiên lợi hại, nháy mắt để người ý chí chiến đấu sục sôi."

Lâm Mặc nói: "Nghe nói Lý Văn Chính chết nghe nói hắn cùng Hà Viên Viên có một chân, mà bây giờ Hà Viên Viên trở thành quốc quân độc chiếm, cho nên hắn liền chết "

Lâm Chước hơi hơi do dự nói: "Không chỉ như thế, mấu chốt cái này thứ không biết chết sống liên lụy tiến vào nhị vương tử cùng Thái tử ở giữa tranh đấu, còn âm thầm dùng vu cổ nguyền rủa Thái tử. Bởi vì chuyện này, nhị vương tử tại quốc quân cung điện bên ngoài quỳ ba canh giờ. Lý Văn Chính cái ngốc bức này coi như quốc quân không giết hắn, nhị vương tử cũng sẽ đem hắn lột da, quốc quân giết hắn cũng là bất đắc dĩ, Thái tử cùng nhị vương tử còn muốn trình diễn huynh hữu đệ cung."

Tiếp lấy Lâm Chước vội vàng nói: "Phụ thân, chuyện này chính ngươi biết là được, hàng vạn hàng nghìn không cần ra bên ngoài truyền. Lý Văn Chính cái chết đối ngoại tuyên truyền là đêm hôm đó thụ đả kích quá lớn, trái tim phát bệnh chết bất đắc kỳ tử. Sau khi hắn chết quốc quân có lẽ còn muốn hạ chỉ thăng hắn chức quan."

Mặc kệ là âm thầm nguyền rủa Thái tử, vẫn là Hà Viên Viên cùng Lý Văn Chính có một chân sự tình, đều là không thể công khai tuyên dương.

Giết Lý Văn Chính là một chuyện, quốc quân phát ra ngoài chính trị tín hiệu nhất định không thể thay đổi.

"Tốt phụ thân, nhạc phụ phái tới thương nghị việc hôn nhân người có lẽ lập tức liền muốn về đến trong nhà, ngài phải nhanh về nhà, vạn nhất quý khách tới thời điểm ngài không ở nhà, liền thất lễ." Lâm Chước nói.

Lâm Mặc tranh thủ thời gian đứng lên, hướng phía bên ngoài đi đến, sau đó quay đầu lại nói: "Đốt, Tĩnh An phủ Bá tước bên kia đại khái lại phái ai đến cùng vi phụ thương nghị việc hôn nhân "

Lâm Chước nói: "Đại khái là cái nào đó tộc thúc."

. . .

Màn đêm buông xuống.

Một ngày huấn luyện kết thúc, Diêm Sơn Thiên hộ sở kết thúc một ngày ồn ào náo động.

Các binh sĩ về doanh.

Lâm Chước tại đắc ý tự uống tự rót.

Trở thành Tĩnh An phủ Bá tước vị hôn phu tế đã có một đoạn thời gian, nhưng hắn vẫn như cũ nhẹ nhàng phảng phất đang đám mây, thật sự là có một loại cảm giác không chân thật.

Vừa uống rượu, Lâm Chước đồng dạng tại trong lòng tự nói.

"Thẩm Lãng, còn có một ngày! Ngươi ngày mai nếu không phải không cho ta cúi đầu cong xuống bồi lễ nói xin lỗi lời nói, ta liền muốn đối Huyền Vũ phủ Bá tước những kỵ binh kia động thủ, ta liền muốn đối cái kia Kim Kiếm Nương động thủ, đến lúc đó đừng trách ta vô tình."

"Thẩm Lãng, đừng trách ta giẫm ngươi, thanh danh của ngươi lớn, ta chỉ có giẫm lên đầu của ngươi, mới có thể thanh danh vang dội."

Hắn lại nói ra một câu chân lý, muốn nhất gần thành tên đường tắt là cái gì đương nhiên là giẫm lên một cái khác danh nhân đầu thượng vị

Cho nên mặc kệ là ngành giải trí, vẫn là văn nghệ vòng, đều có nhiều như vậy mắng chiến.

Lâm Chước tiếp tục mỹ tư tư uống rượu.

Rất nhiều người cảm thấy hắn cưới một người nhanh ba trăm cân nương tử, khẳng định đặc biệt bi thảm, khẳng định cơ hồ muốn không cứng nổi.

Nhưng căn bản không phải dạng này.

Lâm Chước phát hiện, mỹ nhân tuyệt sắc đương nhiên được.

Nhưng là phổ thông nữ nhân xinh đẹp, hương vị thật đúng là không bằng hắn cái kia ba trăm cân nương tử.

Đều có phong vị, không thử nghiệm làm sao biết có ăn ngon hay không

Đương nhiên còn không có thành thân, cho nên hắn còn không có chân chính hưởng qua cái này ba trăm cân nương tử hương vị, nhưng là thấy qua tương lai nương tử về sau, hắn phát hiện mình đối nàng ba trăm cân thật có cảm giác.

Nhân loại quá nhỏ bé, đối với mình hiểu rõ cũng là rất nông cạn, căn bản không biết mình chân chính thích gì.

« quyền lực trò chơi » bên trong, người ta khủng bố bảo công tước già lột da còn cưới một người hai ba trăm cân nữ nhân, còn sinh một đứa con trai đâu.

Đúng vào lúc này, bên ngoài bỗng nhiên một trận ồn ào.

Lâm Chước lạnh giọng nói: "Chuyện gì người nào dám tại bên ngoài trại lính ồn ào, không muốn sống sao "

Thuộc hạ tiến đến nói: "Có một người nam tử tự xưng là ngài hảo hữu chí giao, quả thực là muốn vào đến, bị loạn côn đánh ra."

Ngay sau đó, bên ngoài có người hô lớn nói: "Lâm Chước huynh là ta, Vương Liên, Vương Liên!"

Vương Liên

Lâm Chước đại hỉ, trong lòng vô cùng kích động.

Vương Liên huynh, ngươi rốt cục xuất hiện sao

Ta áo gấm về quê rốt cục muốn viên mãn sao ta lần này trang bức rốt cục muốn viên mãn sao

Lâm Chước đại hỉ, lúc đầu nghĩ mình ra ngoài nghênh đón, nhưng là nghĩ nghĩ, lạnh nhạt khua tay nói: "Để hắn tiến đến."

. . .

Vương Liên sau khi đi vào, trực tiếp bái tại trên mặt đất khóc thút thít nói: "Lâm Chước huynh, cứu ta, cứu ta!"

Ai nha nha!

Thật sự là quá sướng rồi.

Trước đó mỗi ngày giẫm lên đầu ngươi trang bức người, bây giờ lại trực tiếp quỳ gối trước mặt của ngươi.

Trước đó tụ hội lúc, hắn những cái kia đồng môn hảo hữu mặc dù cũng thổi phồng hắn, nhưng còn mang theo thận trọng, vuốt mông ngựa cũng không bỏ xuống được tư thái, loại kia thoải mái cảm giác phảng phất cách giày gãi ngứa.

Mà bây giờ Vương Liên trực tiếp quỳ xuống.

Cái này. . . Đây là sự thực sướng rồi.

Lập tức, Lâm Chước tiến lên đem Vương Liên đỡ dậy nói: "Vương huynh vì sao như thế chúng ta là hảo hữu chí giao, tại sao có thể khách khí như thế. Ngươi đi này đại lễ, ta như thế nào nhận được lên "

Vương Liên dập đầu nói: "Lâm huynh cứu ta, cứu ta, tiểu đệ đã cùng đường mạt lộ."

Lâm Chước nói: "Làm sao là ai muốn hại Vương huynh "

Vương Liên khóc thút thít nói: "Đương nhiên là Liễu Vô Nham thành chủ, ta. . . Ta cùng tiểu thiếp của hắn tình đầu ý hợp, dưới sự kích động khó tránh khỏi làm một chút không nên làm sự tình, kết quả Liễu Vô Nham trực tiếp đem cái kia tiểu thiếp chìm sông."

Lâm Chước nói: "Cái kia. . . Cái kia Liễu Vô Nham liền không có trả thù Vương huynh "

Lâm Chước vẫn còn có chút cảnh giác.

Ngươi Vương Liên không phải đã bị Liễu Vô Nham diệt sao vì sao lại bỗng nhiên xuất hiện

Vương Liên đứng người lên, lộ ra vô cùng thống khổ, vô cùng sỉ nhục biểu lộ, run giọng nói: "Liễu Vô Nham phái người bắt ta, sau đó lại đem ta thả."

Lâm Chước nghi ngờ nói: "Hắn cứ như vậy dễ như trở bàn tay đem Vương huynh thả "

Cái này không hợp lý.

Vương Liên không nói hai lời, trực tiếp xốc lên áo choàng, cởi xuống quần.

Lâm Chước hoảng sợ nói: "Vương huynh, ngươi. . . Ngươi đây là làm gì "

Sau đó, hắn hoàn toàn sợ ngây người.

Bởi vì hắn nhìn thấy Vương Liên phía dưới rỗng tuếch, khâu lại vết thương vẫn là đỏ bừng.

Hắn, hắn lại bị thiến.

Lâm Chước không khỏi từng đợt tê cả da đầu, lúc ấy Vương Liên nên nhiều đau.

"Liễu Vô Nham thành chủ làm" Lâm Chước hỏi.

Vương Liên nghiến răng nghiến lợi nói: "Trừ hắn còn có ai "

Lần này hết thảy đều có thể giải thích thông được, khó trách Vương Liên sẽ bị phóng ra, bởi vì hắn đã tiếp nhận tàn nhẫn nhất trừng phạt.

Đón lấy, Vương Liên lại một lần nữa quỳ xuống, khóc thút thít nói: "Lâm đại nhân, tiểu nhân đã trải qua cùng đường mạt lộ, van cầu ngươi cứu ta một lần!"

"Lâm đại nhân, ta bị Thẩm Lãng làm hại, chức quan bị tước đoạt, công danh cũng bị lột thoát, hiện tại không chỗ có thể đi, thỉnh cầu đại nhân thu lưu, tiểu nhân coi như làm trâu làm ngựa, cũng sẽ báo đáp ngài ân đức." Vương Liên không ngừng dập đầu.

Hắn đây là dùng sinh mệnh đang diễn trò.

Hắn hôm nay, đã tiến vào một loại nào đó cực đoan.

Thậm chí không cần Thẩm Lãng ban thưởng, hắn đều sẽ dùng hết toàn lực đi hại Lâm Chước.

Lâm Chước khổ sở nói: "Thế nhưng là bên cạnh ta cũng không có thích hợp chức quan "

Vương Liên khóc thút thít nói: "Đều đến cái này hoàn cảnh, tiểu nhân nơi nào còn dám hi vọng xa vời cái gì chức quan. Chỉ cần có một miếng cơm ăn, có một mảnh mái hiên ở liền đã thỏa mãn."

Lâm Chước nói: "Vậy, vậy liền khó xử Vương huynh ở bên cạnh ta làm một cái nhỏ văn thư, là ta sửa sang một chút sách bản thảo "

"Đúng, chúa công." Vương Liên đại hỉ cong xuống.

Lâm Chước càng thêm mừng rỡ.

Đã từng cao cao tại thượng người, hiện tại trở thành ngươi nô tài, trên thế giới còn có so đây càng thoải mái sự tình sao

"Người tới, tiệc rượu bày đến, ta muốn vì Vương huynh tẩy trần." Lâm Chước hạ lệnh.

. . .

Sau đó, hai người vui vẻ uống rượu dùng bữa.

Vương Liên trăm ngàn lấy lòng vuốt mông ngựa.

Một câu kia câu, từng chữ, quả thực cực kỳ nịnh bợ, không có chút nào ranh giới cuối cùng.

Thật là khiến người ta nghe được lỗ chân lông đều thư giãn ra.

Lâm Chước vô cùng thỏa mãn.

Trước đó hắn phái đi ra mông ngựa, đưa ra ngoài quỳ liếm, bây giờ gấp mười còn trở về.

Ai nói nỗ lực liền không có hồi báo

Có thể thấy được người này, vẫn là phải nhận ngăn trở.

Nhìn một cái người ta Vương Liên huynh, lấy trước kia phó vênh váo tự đắc dáng vẻ, để người nhìn hận không thể đánh chết.

Hiện tại, cỡ nào ưu tú, cỡ nào để người dễ chịu.

Sau đó trong bất tri bất giác, Lâm Chước dần dần uống nhiều quá.

Không biết vì sao hắn vậy mà cảm thấy Vương Liên ánh mắt cùng thần thái có một chút vũ mị

Cái này. . . Cái này. . .

Mấu chốt là hắn vậy mà cảm thấy có chút ý tứ.

Nhân loại quả nhiên như vậy nhỏ bé sao đối với mình hiểu rõ như vậy nông cạn sao

Mỗi ngày đều có thế giới mới đại môn chờ đợi mở ra sao

"Vương Liên huynh, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ báo thù cho ngươi."

"Thẩm Lãng trong mắt ta, chính là một cái tôm tép nhãi nhép mà thôi, ngươi liền đợi đến nhìn ta giẫm lên đầu của hắn, để hắn mặt mũi mất hết."

"Huyền Vũ phủ Bá tước chỉ là mộ bên trong xương khô mà thôi."

"Còn có Kim Mộc Lan, ngươi đừng nhìn nàng hiện tại một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, tương lai Huyền Vũ phủ Bá tước bại vong về sau, nàng duy nhất chỗ chính là Giáo Phường ti. Đến lúc đó nàng bị phế võ công, chỉ có thể biến thành một cái ngàn người cưỡi vạn người vượt đồ đê tiện."

Lâm Chước càng uống càng nhiều, càng ngày càng hưng phấn.

Lúc này, Vương Liên lớn tiếng nói: "Tất cả mọi người nghe, trước hừng đông sáng không nên tới gần cái phòng này, đừng quấy rầy chúng ta uống rượu."

Lâm Chước kinh ngạc, sau đó gật đầu nói: "Có nghe hay không, không cho phép tới quấy rầy chúng ta uống rượu."

"Vâng." Bên ngoài tất cả binh sĩ nói.

Đón lấy, Vương Liên lặng lẽ đem Thẩm Lãng chuẩn bị bột màu trắng, mạnh nhất trên thế giới ma túy đá đổ vào bí ẩn đổ vào trong bầu rượu.

Sau đó, hắn cho hai người đều rót một chén rượu.

Hai người cộng ẩm, hai người cùng một chỗ này.

Vương Liên còn tốt, hắn đã từng có kinh nghiệm.

Mà Lâm Chước uống xong nạp liệu say rượu, hoàn toàn mở ra thế giới mới đại môn.

Rượu này kình lập tức vậy mà trở nên như thế lớn

Toàn bộ thế giới cũng thay đổi.

Hết thảy chung quanh, vậy mà trở nên tuyệt vời như vậy, kỳ quái cái bóng xoay tròn.

Cả người phảng phất đều muốn bay lên.

Lúc này, Vương Liên ánh mắt cùng biểu lộ trở nên càng thêm quyến rũ, đem rượu bưng đến Lâm Chước bên miệng.

"Đại Lang, uống thuốc đi."

Vương Liên miệng bên trong ma xui quỷ khiến nói ra câu nói này, Thẩm Lãng quyển sách kia hắn cũng nhìn qua rất nhiều lần.

Sau đó. . .

Để người không đành lòng nhìn thẳng một màn phát sinh.

Vương Liên dẫn đạo hết thảy, để Lâm Chước đem hắn ngủ!

Mà lại, phát ra rất lớn vang động.

Bên ngoài đứng gác binh sĩ trên mặt biểu lộ trở nên vô cùng quỷ dị.

Từng đợt rùng mình.

Có người nhịn không được lặng lẽ xốc lên khe cửa hướng bên trong nhìn lại một chút.

Thật kém chút mắt bị mù.

Đơn giản. . . Khó coi.

Không nghĩ tới, Lâm Chước đại nhân đường đường Tĩnh An phủ Bá tước cô gia, vậy mà yêu thích cái này một ngụm.

Đương nhiên, tốt cái này một ngụm đại nhân vật không ít.

Mấu chốt Lâm Chước đại nhân, ngươi dạng này công khai thật được không

Liền không sợ ngươi nhạc phụ đại nhân biết sao

Thế giới này thực sự là thật là đáng sợ!

. . .

Mấy canh giờ trôi qua!

Trời đã sáng!

Lâm Chước cảm giác được từng đợt say rượu, đầu đau muốn nứt.

Chuyện gì xảy ra

Bình thường uống say cũng sẽ không như thế đau đầu.

Đêm qua xảy ra chuyện gì cơ hồ hoàn toàn không có ký ức.

Thật giống như làm một giấc mộng.

Một cái phi thường đáng sợ mộng cảnh.

"Lâm lang, ngươi tỉnh rồi." Bên tai truyền đến một trận thanh âm quái dị.

Thanh âm rất nhọn, còn mang theo một chút xíu giả vờ vũ mị, lại là nam nhân phát ra, vậy mà mơ hồ là Vương Liên

Lâm Chước mở choàng mắt.

Sau đó, hắn gặp được khó coi một màn.

Gặp được hủy diệt tam quan một màn.

Hắn đầu tiên là hoàn toàn sợ ngây người.

Không, đây nhất định là đang nằm mơ, đây hết thảy đều không phải thật.

Lâm Chước hai mắt nhắm.

Lại một lần nữa mở to mắt, trước mắt một màn này vẫn như cũ đáng sợ như vậy, vẫn như cũ là Vương Liên ngoan độc mà vũ mị khuôn mặt.

Bởi vì liều lượng không lớn, đêm qua phát sinh hết thảy, một chút xíu hiện lên ở não hải.

Lâm Chước cơ hồ muốn nổ, cả người phảng phất bị lôi đình đánh trúng.

Da đầu từng đợt run lên, toàn thân đều tại run rẩy.

Nhìn thấy Vương Liên, liền phảng phất gặp được quỷ.

". . ."

Lâm Chước cơ hồ muốn điên rồi!

Phát ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

"Không, không, không!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 114: Thẩm Lãng Ngươi Là Ác Ma! Làm Thịt Từ Gia Ăn Tết!

Mặc dù là Lâm Chước cưới vợ, cũng không phải là ở rể, nhưng bái đường thành thân lại nhất định phải đi Tĩnh An phủ Bá tước tổ chức.

Đương nhiên, Lâm gia bên này cũng sẽ xử lý một cái điển lễ, nhưng quy mô lại nhỏ hơn rất nhiều.

Lần này Tĩnh An phủ Bá tước phái tới Lâm gia thương nghị việc hôn nhân chính là Ngũ U U một cái tộc bá, tên là Ngũ Triệu Ấn.

Người này địa vị không cao, nhưng là bối phận lại tương đối cao.

Hắn đi vào Huyền Vũ thành về sau, lập tức nhận cao quy cách tiếp đãi.

Lâm Mặc chẳng những tìm tới Từ Quang Doãn, hơn nữa còn đem Liễu Vô Nham thành chủ cũng mời tới.

Trương Tấn cùng Lâm Chước không ở tại chỗ, bởi vì bọn họ là tiểu bối, loại này thương nghị việc hôn nhân cũng chỉ có thể từ trưởng bối ở giữa tiến hành.

Đương nhiên cái gọi là thương nghị, hoàn toàn là đơn phương thông tri mà thôi.

Tiếp nhận thịnh tình khoản đãi sau vào lúc ban đêm, Ngũ Triệu Ấn tại Lâm gia ở lại.

Ngày kế tiếp, trời còn không sáng thời điểm, bỗng nhiên có một tên binh lính đi vào Lâm gia, nói Lâm Chước đại nhân có chuyện quan trọng tìm Ngũ Triệu Ấn thương nghị.

Ngũ Triệu Ấn lớn tuổi, giấc ngủ tương đối cạn, đêm qua uống rượu ngâm thơ phải có tương đối trễ, thật vất vả mới ngủ hai canh giờ không đến liền bị đánh thức, trong lòng đương nhiên không cao hứng.

Chỉ bất quá Lâm Chước nói có chuyện trọng yếu thương lượng, hắn cũng không có chậm trễ, sau khi đánh răng rửa mặt xong, một mặt không nhanh đón xe đi Diêm Sơn Thiên hộ sở.

Một đường bôn ba đến mục đích thời điểm, trời đều đã sáng lên.

"Đại nhân các ngươi đến tột cùng có cái gì chuyện trọng yếu, vậy mà trời chưa sáng liền đem ta gọi đến" Ngũ Triệu Ấn cả giận nói.

Nhưng là hắn lại phát hiện, cái kia đến đây báo tin binh sĩ đã sớm không thấy tăm hơi.

Thế là hắn liền càng thêm phẫn nộ, vọt thẳng vào Diêm Sơn Thiên hộ sở bên trong.

Sau đó, hắn liền gặp được trước mắt cái này vô cùng cay con mắt một màn.

Lâm Chước cùng Vương Liên lại còn quấn quýt lấy nhau, mà lại không chừa mảnh giáp.

Lập tức hắn hoàn toàn sợ ngây người, cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình.

Lâm Chước ngươi đây là điên rồi sao

Làm thỏ nhi gia điều này cũng không có gì ly kỳ, nhưng ngươi vậy mà tại trong quân doanh làm loạn

Ngươi còn có hay không đem Tĩnh An phủ Bá tước để vào mắt

Ngươi còn muốn hay không thanh danh có xấu hổ hay không mặt

Trong lúc nhất thời, Ngũ Triệu Ấn chỉ vào Lâm Chước, toàn thân run rẩy, vậy mà nói không ra lời.

"Ai nha, ta con mắt này muốn mù. Ta, ta vẫn là một đứa bé, tại sao phải để ta nhìn thấy một màn này "

Lúc này, bên cạnh truyền đến một đạo khoa trương thanh âm, nghe xong chính là Thẩm Lãng, bởi vì đặc biệt cố làm ra vẻ.

Thẩm Lãng mang theo Kim Trung mấy người cũng đến rồi!

Trước mắt một màn này, thật là có chút giống trong tân quán quét X hiện trường.

. . .

Lâm Chước đại não thật muốn nổ.

Lần thứ nhất mở to mắt, nhìn thấy Vương Liên âm tàn nụ cười, hắn liền đã ngây người.

Gặp lại Ngũ Triệu Ấn thời điểm, hắn thật hận không thể lập tức bất tỉnh đi.

Đây chính là vị hôn thê tộc bá, mặc dù tại Tĩnh An phủ Bá tước quyền thế không cao, nhưng là bối phận rất cao, mà lại làm người phi thường bảo thủ.

"Lâm Chước, ngươi làm chuyện tốt, ngươi còn muốn mặt mũi sao "

Rốt cục, Ngũ Triệu Ấn một tiếng này âm rống lên.

Lâm Chước chỉ cảm thấy lạnh cả người, phía sau lưng nhưng lại mồ hôi lạnh tuôn ra.

Lúc này, hắn đã không để ý tới xấu hổ.

Tiền đồ trọng yếu nhất, vận mệnh trọng yếu nhất.

Lập tức, hắn lập tức thoát khỏi Vương Liên dây dưa, hướng phía Ngũ Triệu Ấn quỳ xuống nói: "Tộc bá, ngươi nghe ta giải thích, ngươi nghe ta giải thích, ta là bị người hãm hại. . ."

"Vị đại nhân này, xin vì học sinh làm chủ." Không nghĩ tới bên trên Vương Liên càng nhanh, trực tiếp quỳ leo đến Ngũ Triệu Ấn trước mặt, ôm hai chân của hắn khóc thút thít nói: "Mấy ngày nay Lâm Chước một mực phái người tìm ta, ta cho là có chuyện quan trọng gì, cho nên hôm qua chạng vạng tối liền đến gặp hắn. Ai biết tên cầm thú này, vậy mà đem ta quá chén, sau đó phi lễ ta."

"Đại nhân, ta Vương Liên mặc dù bị tước đoạt công danh, nhưng ta cũng đã từng là cử nhân, ta cũng đã từng là Huyền Vũ thành chủ bộ."

"Lâm Chước, ta muốn đi cáo ngươi, ta muốn đi cáo ngươi!"

Lập tức, Lâm Chước hoàn toàn sợ ngây người.

Hắn còn chưa mở lời, Vương Liên vậy mà trước cắn hắn một cái

Thẩm Lãng nói: "Vương Liên, ta mặc dù cùng ngươi cừu nhân. Nhưng là con người của ta trời sinh chính nghĩa, thảm như vậy kịch ta cũng nhìn không được. Ta ủng hộ ngươi đi cáo hắn, đừng lo lắng có người sẽ giết người diệt khẩu. Ta để Huyền Vũ phủ Bá tước mang binh bảo hộ ngươi, ngươi đi phủ Thái Thú cùng cáo, ngươi đi phủ tổng đốc cáo, tóm lại nhất định phải cho ngươi một cái công đạo."

"Vương tử phạm pháp còn cùng thứ dân cùng tội, huống chi là một cái chỉ là phó Thiên hộ" Thẩm Lãng nghĩa chính ngôn từ nói: "Ta cũng không tin trên thế giới này không có công đạo, ta cũng không tin một cái cử nhân trong sạch tôn nghiêm vậy mà như thế bị tao đạp."

Lúc này, Lâm Chước kịp phản ứng.

Hắn lập tức tràn ngập oán độc hướng Thẩm Lãng trông lại, khàn giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi âm ta "

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Cái này cùng ta lại có quan hệ gì rõ ràng là ngươi hôm qua nói với ta, để ta hôm nay trước đó tới tìm ngươi, hướng ngươi chịu nhận lỗi, mới nguyện ý thả ta Huyền Vũ phủ Bá tước vô tội binh sĩ. Ta sáng sớm liền đến, không nghĩ tới vậy mà gặp được đáng sợ như vậy một màn."

Tiếp lấy Thẩm Lãng nói: "Người tới, đem Vương Liên cử nhân bảo vệ, hắn lại thế nào đắc tội qua ta cũng là Huyền Vũ phủ Bá tước họ hàng xa, không thể cứ như vậy để người không công chà đạp. Vương Liên, ta cái này mang theo ngươi đi phủ Thái Thú cáo trạng."

Sau đó, Thẩm Lãng vung tay lên.

Kim Trung bọn người cầm qua một cái áo choàng, đem Vương Liên bao vây lại, liền trực tiếp muốn đem hắn mang đi, đi phủ Thái Thú cáo trạng.

"Chậm đã!" Mở miệng ngăn cản vậy mà là Tĩnh An phủ Bá tước Ngũ Triệu Ấn.

Hắn lúc này đương nhiên cũng nhìn ra, Lâm Chước bị người hãm hại, đây hết thảy đều là Thẩm Lãng âm mưu.

Thẩm Lãng nói: "Trưởng giả có gì chỉ giáo "

Ngũ Triệu Ẩn đương nhiên không thể để cho Thẩm Lãng mang theo Vương Liên đi phủ Thái Thú cáo trạng, cứ việc còn không có thành hôn, nhưng Lâm Chước dù sao đã là Ngũ U U vị hôn phu.

Nếu là Thẩm Lãng mang theo Vương Liên đi cáo trạng, chuyện kia liền làm lớn chuyện, sẽ ủ ra kinh người bê bối, đối Tĩnh An phủ Bá tước thanh danh sẽ có to lớn tổn thương.

"Ngươi có yêu cầu gì" Ngũ Triệu Ẩn trực tiếp làm hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước mười mấy tên kỵ binh vô duyên vô cớ bị Lâm Chước Thiên hộ giam, ta đây là đến muốn người."

"Nằm mơ. . ." Lâm Chước bản năng liền muốn thốt ra.

Nhưng là Ngũ Triệu Ẩn nói thẳng: "Thả người."

Lâm Chước kinh ngạc, nhưng lại không dám mảy may chống lại, hạ lệnh đem Huyền Vũ phủ Bá tước mười mấy tên kỵ binh toàn bộ phóng thích.

Một lát sau, mười mấy người này xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt.

Những người này mặc dù khuôn mặt có chút tiều tụy, mà lại trên thân còn có tổn thương vết, nhưng ít ra không có tính mệnh chi uy.

Chủ yếu là Kim Kiếm Nương, quần áo của nàng vẫn là hoàn chỉnh, xem ra không có nhận cái gì nhục nhã.

Chỉ bất quá nàng vẫn là cùng trước đó đồng dạng, nhìn thấy

Thẩm Lãng về sau, lập tức khuôn mặt đỏ bừng, tay chân phảng phất đều không có chỗ thả, thật nhìn không ra nàng là một cái võ công cao cường kỵ sĩ.

Thật sự là tác nghiệt, dáng dấp đẹp trai như vậy thật sự là buồn rầu, bởi vì có đếm không hết nữ nhân sẽ thầm mến ngươi.

"Lâm Chước đại nhân, cáo từ." Thẩm Lãng nói: "Cái này Vương Liên quá đáng thương, ta lo lắng ngươi sẽ giết hắn diệt khẩu, cho nên ta cũng cùng nhau mang đi."

Sau đó, Thẩm Lãng đem phủ Bá tước mười cái kỵ binh cùng Vương Liên cùng nhau mang đi.

Cái này không phù hợp phong cách của hắn đối với hắn thế nhưng là cho tới bây giờ đều không ăn thua thiệt, hiện tại Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh bị giam, hơn nữa còn chịu roi, Thẩm Lãng vậy mà liền như thế đi, cũng không có càng hung ác trả thù

Đây là bởi vì Thẩm Lãng sợ phá hủy tiếp xuống càng đặc sắc cố sự.

Cùng Vương Liên một trận gió xuân về sau, Lâm Chước thể nội những cái kia đáng sợ virus còn cần thời gian phát tác, nói giết ngươi cả nhà thì nhất định phải làm được.

. . .

Thẩm Lãng mang theo Vương Liên bọn người đi về sau.

Toàn bộ trong đại sảnh tất cả mọi người lui được sạch sẽ.

Lâm Chước nhanh chóng tìm một bộ y phục mặc vào, sau đó quỳ gối Ngũ Triệu Ấn trước mặt.

"Tộc bá, ta là bị người hãm hại. . ."

Ngũ Triệu Ấn trực tiếp ngăn cản hắn biện bạch.

"Lâm Chước, bị người hãm hại so ngươi thật công khai triệu thỏ nhi gia càng thêm xấu hổ, ngươi hiểu không "

Một câu nói kia liền nói ra bình dân cùng giữa quý tộc tư duy khác biệt.

Tại quý tộc trong mắt, ngươi sinh hoạt cá nhân loạn một chút không sao, dù là chơi nam nhân cũng không cần gấp, chỉ cần đủ ngưu bức liền tốt.

Nhưng là bị người hãm hại đó chính là vô năng, mới là lớn nhất sai lầm.

"Ngươi vì sao lại bị người hãm hại bởi vì ngươi nhẹ nhàng, từ khi ngươi trở thành chúng ta Ngũ Thị gia tộc vị hôn phu về sau, ngươi liền phảng phất chỗ sâu đám mây, ngươi cảm thấy mình có núi dựa lớn liền có thể muốn làm gì thì làm. Nhìn xem ngươi trở lại Huyền Vũ thành sau đều đã làm gì ngay lập tức liền chiêu ngươi những cái kia hồ bằng cẩu hữu khoe khoang."

"Nếu không phải ngươi khoe khoang tâm nặng như vậy, làm sao lại bị Vương Liên đạt được "

Ngũ Triệu Ấn, có thể nói là từng từ đâm thẳng vào tim gan.

Để Lâm Chước hồi ức mấy ngày này tới sở tác sở vi, thật sự là xấu hổ khó có thể bình an.

Trước đó hắn là rất tinh minh một người, làm sao lập tức trở nên như thế sơ sót

"Người trẻ tuổi, con mắt muốn nhìn lấy dưới chân, mà không cần hướng lên trời nhìn, nếu không sẽ quẳng ngã nhào."

"Đương nhiên, người trẻ tuổi thụ một điểm ngăn trở không có gì. Hiện tại ngã cái này một phát chí ít có thể làm cho ngươi tỉnh táo, tại độ cao này ngã xuống chí ít còn sẽ không chết. Nếu là tương lai từ cao hơn địa phương ngã xuống, đó chính là tan xương nát thịt."

"Chơi thỏ nhi gia cũng không có cái gì, trong quý tộc còn nhiều. Mấu chốt là ngươi lần này biểu hiện ra vô năng, để chúng ta phi thường thất vọng, cái này khiến chúng ta như thế nào tin tưởng ngươi tương lai có thể đảm đương trách nhiệm cái này khiến chúng ta như thế nào tin tưởng ngươi có thể trở thành Tĩnh An phủ Bá tước tại Huyền Vũ thành, thậm chí tại Nộ Giang quận nhân vật đại biểu "

Lâm Chước lập tức một đầu đập xuống dưới nói: "Bá phụ, cầu ngài dạy ta."

Ngũ Triệu Ấn nói: "Phát sinh chuyện như vậy, nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ. Ngươi cùng U U hôn sự phải chăng tiếp tục, hoàn toàn quyết định bởi tại phụ thân của nàng. Ngươi cũng đã biết nhìn thấy hắn thời điểm phải nói như thế nào sao "

Lâm Chước lại một lần nữa dập đầu nói: "Bá phụ dạy ta."

Ngũ Triệu Ấn nói: "Ngươi nhìn thấy gia chủ về sau, đừng có bất luận cái gì giải thích, chớ đừng nói chi là mình bị người hãm hại. Ngươi chỉ cần lồi ra bốn chữ, biết hổ thẹn sau dũng! Ngươi liều mạng kiểm điểm chính ngươi đắc ý quên hình, mới khiến cho Thẩm Lãng thừa cơ hãm hại. Ngươi cần chính là kiểm điểm, đem khuyết điểm của mình phóng đại gấp mười, gấp trăm lần. Ngươi muốn biểu hiện được so bất luận kẻ nào đều đau lòng, đều thất vọng. Thậm chí chủ động giải trừ cùng U U hôn ước, dạng này còn có một chút hi vọng sống."

Lâm Chước lập tức nhìn mà than thở.

Tĩnh An phủ Bá tước quả nhiên ngưu bức, vị này tộc bá cũng không có đảm nhiệm chức vị trọng yếu, vậy mà cũng là một cái cao nhân.

Ngũ Triệu Ấn tiếp tục nói: "Nếu như vậy còn không thể để gia chủ đổi ý, vậy ngươi liền rút kiếm tự vẫn, nói tình nguyện chết cũng không nguyện ý làm bẩn Tĩnh An phủ Bá tước thanh danh. Lúc này ngươi tự vẫn nhất định phải quả quyết, hạ thủ nhất định phải hung ác, nhất định phải thật cắt cổ của mình, nhưng là ngàn vạn nhớ kỹ tránh đi động mạch chủ, ngươi muốn dùng kiếm gỗ diễn luyện mấy chục hơn trăm lần."

Lâm Chước nói: "Nhạc phụ đại nhân là quân đội cự đầu, duyệt vô số người, coi như ta biểu diễn được lại rất thật, cũng nhất định sẽ bị hắn xem thấu "

Ngũ Triệu Ấn cười lạnh nói: "Đương nhiên sẽ bị hắn xem thấu, làm sao lại thật tự vẫn chính là bởi vì sẽ bị hắn xem thấu, cho nên mới muốn biểu hiện."

Lâm Chước dập đầu nói: "Bá phụ chỉ giáo."

Ngũ Triệu Ấn nói: "Hắn có thể xem thấu ngươi tự vẫn là biểu diễn, nhưng là cái này cũng biểu hiện ngươi một cái khác đặc chất, đầy đủ vô sỉ, am hiểu diễn kịch. Làm chính trị nhiệm vụ trọng yếu nhất chính là cái gì chính là diễn kịch!"

"Còn có, ngươi tự vẫn diễn rất thật, trực tiếp cắt cổ của mình, cái này chứng minh cái gì ngươi đầy đủ hung ác, đối với mình đều ác như vậy, đối với địch nhân đương nhiên ác hơn. Ngươi lại biết diễn kịch, lại ác như vậy, gia chủ làm sao lại không đối với ngươi lau mắt mà nhìn hắn sẽ cảm thấy ngươi người này rất có bồi dưỡng giá trị, đến lúc đó ngươi cùng U U hôn sự cũng có thể tiếp tục."

Cao nhân, thật là cao nhân.

Lâm Chước bội phục đầu rạp xuống đất.

Không nghĩ tới, cái này thanh danh không hiển hách tộc bá vậy mà như thế cao thâm khó dò.

Chẳng lẽ quý tộc mỗi người đều như thế ngưu bức sao

Thẩm Lãng ngươi chờ đó cho ta, chờ ta chậm qua một hơi này, nhất định đem hôm nay sỉ nhục gấp mười hoàn trả.

Mà liền tại lúc này, Ngũ Triệu Ấn thản nhiên nói: "Ngươi chuẩn bị một chút đi Tĩnh An thành thấy gia chủ. Thuận tiện trở về nói cho phụ thân ngươi, thêm tiền cho ta, thêm ba lần!"

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, cái này Ngũ Triệu Ấn nhìn hình như rất ngưu bức."

Bá tước đại nhân phi thường nhỏ bé nhíu nhíu mày.

Đối với ngưu bức loại này từ ngữ, cá nhân hắn là cảm giác được phi thường khó chịu.

Nhưng là hắn hiện tại cũng minh bạch, trên thế giới này, chỉ có người khác đi thích ứng Thẩm Lãng, mà không phải để Thẩm Lãng đi thích ứng thế giới này.

Đối với cái này con rể ngưu bức, bá tước đại nhân đã có giác ngộ.

Ai!

Thật sự là đáng tiếc, hắn vì cái gì không phải nhi tử ta

Bất quá, cũng không có gì có thể tiếc.

Hắn chính là ta nhi tử.

Cuối cùng, đây là một cái hảo hài tử, mà lại là một cái rất tốt hài tử.

"Vị này Ngũ Triệu Ấn đương nhiên rất đáng gờm." Bá tước đại nhân giải thích nói: "Tại hai mươi mấy năm trước, hắn nhưng là cùng Tĩnh An bá tranh đoạt qua thế tử chi vị."

Lời này mới ra.

Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá không hẹn mà cùng hướng phía cách đó không xa Kim Mộc Thông nhìn lại.

Cái này mập trạch còn tại chép sách đâu.

Ai!

Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá đồng thời thở dài một tiếng.

Nếu là bá tước đại nhân có con trai thứ hai, liền không có cái này mập trạch chuyện gì.

Người ta Tĩnh An phủ Bá tước, hai cái xuất sắc nhi tử tại cái tuổi này đã là tranh đoạt thế tử chi vị đầu rơi máu chảy, ngươi lại còn tại chép

Mà ngươi Kim Mộc Thông cái này mập trạch, nhắm mắt lại liền làm đến thế tử, thế giới này thật đúng là không công bằng.

Cảm nhận được hai đạo ánh mắt, Kim Mộc Thông cổ co rụt lại, yếu ớt nói: "Nhìn ta làm gì "

Thẩm Lãng hỏi: "Cái kia Ngũ Triệu Ấn là thế nào thua "

Huyền Vũ bá nói: "Không sinh ra hài tử."

!

Thật thê thảm! Không sinh ra hài tử lại ưu tú cũng không làm chủ được quân.

Tiếp lấy Thẩm Lãng có chút lo lắng mình, khoảng thời gian này hắn ở trên tường đọc sách được chăm chỉ như vậy, có thể hay không tiêu hao thân thể, về sau cũng không sinh ra hài tử.

Phi phi phi!

Miệng quạ đen, miệng quạ đen!

Mà liền tại lúc này, bên ngoài bỗng nhiên vang lên một trận ồn ào thanh âm.

Tại sao lại là tiếng ồn ào

Một lát sau, Kim Trung tiến đến bẩm báo.

"Chủ nhân, cô gia, là trên phong địa bách tính hương lão cầu kiến."

Có nghe hay không, Kim Trung nói thẳng chính là chủ nhân, cô gia, không có thế tử.

Nhưng mà, Kim Mộc Thông hoàn toàn không thèm để ý.

Tại trọng đại sự vụ bên trên, hắn không đợi người khác đem hắn xem nhẹ, chính hắn trước tiên đem mình bỏ qua.

Ta mới mặc kệ chuyện của các ngươi đâu, thế giới của ta chỉ có chép.

. . .

Huyền Vũ bá tước cùng Thẩm Lãng hai người tới phủ Bá tước tòa thành bên ngoài.

Lập tức, phía trước mấy chục tên trưởng giả chỉnh tề quỳ xuống.

"Bái kiến bá tước đại nhân. . ."

Huyền Vũ bá mau tới trước đem nhiều tuổi nhất một cái hương lão đỡ dậy, nói: "Chư vị so ta lớn tuổi, như thế nào đi này đại lễ, tất cả đứng lên, tất cả đứng lên!"

Mấy chục tên hương lão đều đứng dậy.

Huyền Vũ bá nói: "Chư vị trưởng giả tới gặp ta, thế nhưng là có chuyện gì "

Trong đó một tên hương lão nói: "Thụ phủ Bá tước chiếu cố, năm nay lá dâu dáng dấp tốt, tằm cũng không có hại cái gì bệnh nặng, năm nay kén tằm thu hoạch lớn, so những năm qua nhiều gần hai thành."

Huyền Vũ bá nói: "Đây là chuyện tốt, bán kén tằm về sau, cuộc sống của mọi người cũng có thể trôi qua dư dả chút."

Hương lão nói: "Ai nói không phải đâu đại gia hỏa đều rất cao hứng, cảm thấy năm nay có thể được sống cuộc sống tốt, chính cảm tạ phủ Bá tước ân đức đâu ai biết chúng ta đem kén tằm đưa đi Huyền Vũ thành về sau, bọn hắn vậy mà không thu."

Không thu

Những năm qua kén tằm thu được hảo hảo, năm nay vậy mà nói không thu

Toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong mười vạn con dân, nhưng có bảy thành dựa vào nuôi tằm mà sống.

Hàng năm nuôi tằm thu nhập, xa so với trồng lúa nước cao hơn nhiều.

Trên phong địa nông dân cơ hồ đại bộ phận ruộng đồng, vùng núi đều dùng để trồng cây dâu nuôi tằm, bán kén tằm đổi lấy tiền, một bộ phận cho Huyền Vũ phủ Bá tước nộp thuế, một bộ phận dùng để mua lương thực, còn lại làm gia dụng.

Bởi vì phủ Bá tước thu thuế không cao, cho nên trên phong địa nông dân nuôi tằm thời gian trôi qua không tệ, so Huyền Vũ thành cái khác nông dân muốn tốt một chút.

Hai năm trước, trên phong địa rất nhiều nông dân bỏ ra giá tiền rất lớn, đổi tốt hơn cây dâu mầm, dạng này sản xuất lá cây càng nhiều.

Bây giờ những này kén tằm vậy mà không thu

Đây chính là xảy ra đại sự.

Này bằng với gần mười vạn đất phong nông dân gần nửa năm lao động uổng phí, mà lại không có tiền làm sao cho phủ Bá tước nộp thuế, làm sao mua lương thực, làm sao nuôi sống thê tử nhi nữ.

Người một nhà đều trông cậy vào bán kén tằm sinh hoạt đâu.

Phủ Bá tước hàng năm thu nhập bên trong, đến từ con tằm thuế chiếm một phần tư, một khi đoạn thu phủ Bá tước liền sẽ có nghiêm trọng khủng hoảng kinh tế.

Mà lại Huyền Vũ phủ Bá tước mỗi nửa năm đều muốn cho ẩn nguyên hội trả nợ, không có số tiền kia mắt xích tài chính liền sẽ trực tiếp gãy mất.

Mấu chốt nhất là mười vạn đất phong con dân không có tiền mua lương, nhưng là muốn ra nhiễu loạn lớn.

Bá tước đại nhân nói: "Từ Quang Doãn không thu, Cẩm Tú Các Lâm Mặc cũng không thu sao "

Hương lão nói: "Đúng, hai nhà này đều không thu chúng ta

Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong sản xuất kén tằm."

Bá tước đại nhân nói: "Những năm qua cũng có cái khác quận tơ lụa thương nhân đến thu kén tằm, hơn nữa còn giành trước đấu giá, bọn hắn năm nay cũng không tới sao "

Hương lão nói: "Không có tới, cái khác quận tơ lụa thương nhân, một cái cũng không có tới, chỉ có thể bán cho Từ gia hoặc là Lâm gia. Nhưng là hai nhà này tận lực nhằm vào chúng ta, công khai hạ lệnh nói không cho phép thu chúng ta kén tằm, mà lại hắn không chỉ có hai nhà bọn họ không thu, còn nói toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh không có một cái tơ lụa thương nhân sẽ thu chúng ta kén tằm."

Chuyện này liền nghiêm trọng.

Kén tằm bên trong thế nhưng là có côn trùng, tại thời gian nhất định bên trong không gia công, bên trong côn trùng thế nhưng là lại biến thành bươm bướm, cắn nát kén tằm bay ra ngoài, cho đến lúc đó, kén coi như hủy gần một nửa.

Đây là đối Huyền Vũ phủ Bá tước kinh tế công kích, Từ gia Lâm gia chỉ là người thao tác mà thôi, phía sau là Trương Xung cùng Chúc Nhung, nếu không sẽ không một cái nơi khác tơ lụa thương đô không đến.

Hương lão nói: "Từ gia chủ cùng nữ nhi của hắn còn công khai buông lời, muốn để bọn hắn thu chúng ta đất phong kén tằm, trừ phi để cô gia tự mình đi cùng nàng nói, nếu không liền để chúng ta kén tằm nát trong nhà, muốn để chúng ta chết đói."

Thẩm Lãng lập tức con mắt co rụt lại, lại tới đây một bộ

Lâm Chước vừa mới bị ta âm được gần chết, mà lại khoảng cách tử kỳ không xa. Ngươi Từ Quang Doãn, Từ Thiên Thiên còn chơi một bộ này

Bất quá đây cũng là trong kế hoạch sự tình.

Vừa vặn!

Mấy tháng sau liền muốn qua tết, Thẩm Lãng vừa vặn giết Từ gia cái này heo mập qua cái tốt năm.

Thẩm Lãng cười nói: "Tốt, ta cái này đi cùng Từ gia nói."

Lập tức, mấy chục tên hương lão hướng phía Thẩm Lãng quỳ xuống, nói: "Đa tạ cô gia ân cứu mạng."

. . .

Thẩm Lãng đi vào Từ gia cùng Từ Quang Doãn, Từ Thiên Thiên đàm phán.

Vị này vợ trước không có bất kỳ cái gì nói nhảm, trực tiếp làm mở ra điều kiện. Trải qua Thẩm Lãng một mà tiếp tàn phá, nàng phảng phất trở nên càng thêm lãnh nghị kiên cường.

"Thẩm Lãng, muốn để chúng ta thu Huyền Vũ phủ Bá tước trên phong địa nông dân kén tằm "

"Điều kiện rất đơn giản, ngươi không ràng buộc giao ra tử sắc cùng cầu vồng sắc thuốc nhuộm phối phương, dạng này chúng ta có thể cân nhắc hạ giá thu mua nhà ngươi đất phong sản xuất kén tằm, đúng là hạ giá."

"Nếu không liền để các ngươi mười vạn con dân kén tằm nát trong nhà, để bọn hắn tươi sống chết đói. Hoặc là ngươi nghĩ biện pháp đem những này kén tằm vận đến Việt quốc bên ngoài bán nhưng nhiều như vậy hàng hóa ngươi lại không có xuất quan công văn, cho nên vẫn là nát trong nhà."

"Thẩm Lãng, ngươi không kiêng nể gì cả đắc tội chúng ta thời điểm, nên nghĩ đến sẽ có hôm nay."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 115: Diệt Từ Gia Kinh Hãi Độc Kế! Quá Hung Tàn

Thẩm Lãng vô cùng bi phẫn nói: "Từ Thiên Thiên, các ngươi không nên quá phận, đây chính là quan hệ đến mười vạn người sinh kế."

Từ Thiên Thiên cười lạnh nói: "Đó cũng là các ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước sự tình, không liên quan gì đến chúng ta."

Thẩm Lãng nói: "Từ Quang Doãn, Từ Thiên Thiên, ta cho lúc trước các ngươi giáo huấn chẳng lẽ quên rồi sao vì sao lại muốn tới trêu chọc ta "

Từ Thiên Thiên khinh thường nói: "Không sai, chúng ta trước đó là một lần lại một lần cắm đến trong tay của ngươi, có tiếng xấu. Nhưng thì tính sao ngươi nhưng có làm bị thương chúng ta một cái lông tơ sao "

Thật đúng là không có.

Từ Thiên Thiên cười lạnh nói: "Cho nên thắng lợi của ngươi chỉ là tinh thần thắng lợi, hư giả phồn vinh. Ngươi cải biến Huyền Vũ phủ Bá tước khốn cảnh sao hoàn toàn không có, tứ phía tám vạn vây công Huyền Vũ phủ Bá tước, ngược lại càng thêm hung mãnh."

Từ Quang Doãn bưng lên một ly trà, nhẹ nhàng uống một hớp, nói: "Thẩm Lãng, trước đó ở lễ đính hôn ngươi xác thực đại hoạch toàn thắng. Nhưng là ngươi lại lấy được cái gì cũng chỉ là sảng khoái nhất thời mà thôi, trừ cái đó ra không thu hoạch được gì. Ta Từ gia là có tiếng xấu, nhưng là um tùm đã đem mình gả đi, ta cũng muốn mở, muốn tốt như vậy thanh danh làm cái gì ta là một đại thương nhân, kiếm tiền là được rồi."

"Thẩm Lãng, ngươi không phải hỏi chúng ta lại một lần nữa khiêu khích ngươi lực lượng là cái gì không" Từ Quang Doãn bỗng nhiên quát to: "Ngươi xem một chút, đó là cái gì "

Thẩm Lãng không khỏi hướng phía trên đại sảnh nhìn lại.

Nơi đó treo một cái bảng hiệu, vàng óng ánh bốn chữ lớn: Từ thêu Thiên Nam.

Xem xét lạc khoản, vậy mà là Thái tử tự mình ban thưởng chữ.

Khó trách cái này mỗi một chữ to đều là hoàng kim rèn đúc mà thành, Từ Quang Doãn riêng này bốn chữ, liền tiêu hết mấy trăm cân hoàng kim.

Đây là vô thượng vinh quang, đây là to lớn hộ thân phù.

So với Thái tử tự mình ban cho mặc bảo, Từ gia cha con thanh danh bại hoại lại coi là cái gì

"Đây chính là chúng ta lực lượng!" Từ Thiên Thiên đắc ý nói: "Cái này còn cần cảm tạ ngươi Thẩm Lãng, chúng ta chính là đạt được ngươi kim hoàng sắc mới thuốc nhuộm phối phương mới có hôm nay, ngươi cái kia mới phối phương nhiễm ra tơ lụa kim hoàng lộng lẫy, so trước kia xuất sắc nhiều lắm, Thái tử cùng với khác Vương tộc mặc lên người nhất là quý khí, vượt qua quốc gia khác Vương tộc, tại tinh khí thần bên trên vượt trên bọn hắn. Thái tử vui mừng phía dưới, liền ban cho mặc bảo."

"Có thể nói không có ngươi Thẩm Lãng, liền không có Thái tử ban thưởng. Thật sự là quá cảm kích, chỉ bất quá công lao này ngươi không lấy được, ngươi cái kia kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương chúng ta trực tiếp liền lấy đi, mà lại không cần giao một cái kim tệ." Từ Quang Doãn nói: "Đây mới thật sự là chỗ tốt, ngươi lại lấy được cái gì "

Thẩm Lãng phảng phất tức giận đến toàn thân phát run, đỏ bừng cả khuôn mặt.

Từ Thiên Thiên nói: "Thẩm Lãng, hiện tại chúng ta lại muốn bức ngươi giao ra tử sắc thuốc nhuộm phối phương, cầu vồng sắc thuốc nhuộm phối phương, nhưng vẫn như cũ nửa cái kim tệ cũng sẽ không cho ngươi, ngươi muốn không công hiến cho chúng ta."

Thẩm Lãng nổi giận nói: "Mơ mộng hão huyền!"

Từ Thiên Thiên nói: "Vậy ngươi liền đợi đến những cái kia bươm bướm phá kén mà ra, thời gian đã phi thường cấp bách, toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, thậm chí toàn bộ Việt quốc cũng sẽ không có người thu ngươi kén tằm. Trừ phi chính các ngươi bỏ tiền đem những này nông dân kén tằm thu lại, nhưng là ngươi có tác phường sao ngươi có thể kéo tơ sao ngươi có thể dệt tơ lụa sao "

Từ Quang Doãn nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong gần mười vạn con dân, đều là dựa vào tơ tằm ăn cơm. Nếu không có người thu kén tằm, ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước không có thu thuế gãy mất vòng quay chu chuyển tiền tệ là chuyện nhỏ, mấu chốt nhất là như thế nào nuôi sống cái này mười vạn người. Như nuôi không sống bọn hắn, cái này mười vạn tấm miệng liền sẽ đem các ngươi toàn bộ ăn hết, mười vạn người đói bụng, là sẽ kích thích dân biến."

Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong bên trong một khi kích thích dân biến, vậy quá thủ phủ cùng phủ tổng đốc liền sẽ lập tức tham gia, đến lúc đó thế cục sẽ nhanh chóng sụp đổ.

Từ Thiên Thiên nói: "Trừ phi ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước mình bỏ tiền mua lương thực, nuôi sống cái này mười vạn người. Nhưng là hiện tại lấy các ngươi kinh tế tình huống, nuôi được tốt hay sao hả "

"Thẩm Lãng ngươi phi thường thông minh, tin tưởng trong này hậu quả ngươi rõ ràng."

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Vì phong tỏa Huyền Vũ phủ Bá tước kinh tế, các ngươi tốt lớn thủ bút, Chúc Nhung Tổng đốc tự mình hạ lệnh."

Từ Thiên Thiên cười lạnh nói: "Tứ phía tám vạn vây quanh Huyền Vũ phủ Bá tước, ngươi cho rằng là đùa giỡn sao "

Đón lấy, Từ Thiên Thiên nói: "Thẩm Lãng, không cần vùng vẫy, giao ra tử sắc thuốc nhuộm phối phương, giao ra cầu vồng sắc thuốc nhuộm phối phương. Chúng ta nguyện ý dùng nửa giá thu mua các ngươi đất phong con dân kén tằm "

"Nửa giá" Thẩm Lãng phát ra một tiếng kinh hô nói: "Từ Thiên Thiên, các ngươi không nên quá phận, công phu sư tử ngoạm."

"Đúng, chính là nửa giá." Từ Thiên Thiên nói.

Một khi nửa giá thu mua kén tằm, cái kia nộp lên phủ Bá tước thu thuế khẳng định là không có, số tiền này cũng chính là đủ những này nông dân mua lương thực nhét đầy cái bao tử.

"Nằm mơ, các ngươi đây là tại nằm mơ." Thẩm Lãng hô lớn: "Ta cũng không tin, cũng chỉ có các ngươi một nhà thu mua kén tằm."

Sau đó, Thẩm Lãng đóng sập cửa mà ra, lộ ra tức hổn hển.

Từ Thiên Thiên thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, liền cho ngươi ba ngày thời gian cân nhắc."

. . .

Trở lại Huyền Vũ phủ Bá tước về sau, Thẩm Lãng lửa giận biến mất vô ảnh vô tung.

Thoải mái nhàn nhã cùng nương tử đánh cờ.

Hắn thắng một ván lại một ván.

"Nương tử, ta có một cái thú vị nghi đề, ngươi đoán xem nhìn." Thẩm Lãng nói.

"Không đoán, không nghe!" Mộc Lan sẽ không còn mắc lừa nói.

Thẩm Lãng nói: "Có một đám người đi bò sữa trận vắt sữa, những người khác gạt ra một thùng lớn, Tiểu Băng mới thốt ra non nửa bát, ngươi đoán đây là vì cái gì "

Mộc Lan khuôn mặt đỏ lên, không nói một lời.

Bên cạnh Tiểu Băng hỏi: "Cô gia, là ta chen đầu này bò sữa sinh sữa tương đối ít sao "

Thẩm Lãng nói: "Không phải, bởi vì ngươi chen sai, ngươi chen chính là một đầu trâu đực."

Tiểu Băng kinh ngạc nói: "Cô gia ngươi nói bậy, trâu đực không có sữa."

"Tốt, Tiểu Băng ngươi không cần để ý hắn." Mộc Lan nói.

Một hồi lâu, Tiểu Băng lúc này mới kịp phản ứng, bỗng nhiên giậm chân một cái nói: "Cô gia ngươi chán ghét chết rồi, ngươi chán ghét chết rồi, người ta về sau cũng không để ý tới ngươi nữa."

Sau đó, Tiểu Băng đôi bàn tay trắng như phấn bỗng nhiên hướng phía Thẩm Lãng đập tới, theo động tác của nàng, hai con

con thỏ dùng sức lay động.

Tuổi còn nhỏ, vậy mà hung ác như thế, thế nào được a

Mộc Lan không quen nhìn, trực tiếp xoay mặt đi.

"Cô gia chán ghét, đánh chết ngươi, đánh chết ngươi!" Tiểu Băng một bên đánh, một bên đôi mắt ngập nước.

Này tấm câu người dáng vẻ để người có chút luân hãm, Thẩm Lãng không quản được mình tay, thừa cơ tại Tiểu Băng trước ngực bóp một chút.

Tiểu Băng thân thể mềm mại run lên, không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, toàn bộ thân thể mềm mại đều đỏ thấu.

"Chán ghét!" Tiếp lấy nàng động tác càng nhanh, mân mê miệng nhỏ tại Thẩm Lãng trên mặt hôn một cái, sau đó nhanh chóng chạy.

Toàn bộ quá trình bên trong, Mộc Lan đều đưa lưng về phía các nàng.

Này mới khiến đôi cẩu nam nữ này lớn mật như thế.

Mộc Lan quay đầu thời điểm, Thẩm Lãng một mặt đứng đắn, nói: "Nương tử, ta chỉ là trêu chọc nàng mà thôi, chủ yếu là nhìn nàng đần."

Thật giống như hắn vừa rồi cũng không có làm gì.

Mộc Lan nói: "Phu quân, ta cảm thấy ngươi hôm nay lại muốn rèn luyện thân thể, chúng ta đi chơi lục cầm hí."

Thẩm Lãng như là sấm sét giữa trời quang, hoảng sợ nói: "Vì cái gì ta cũng không có làm gì, liền kể chuyện cười ngươi còn muốn trừng phạt ta, Kim Mộc Lan ngươi có phải hay không quá mức "

Kim Mộc Lan cũng không nói gì, tay ngọc hướng phía một nơi nào đó chỉ đi.

Nơi nào có một cái lưu ly khí, bóng loáng chứng giám, có thể soi sáng ra người cái bóng, liền như là một mặt biến hình giống như tấm gương.

Mặc dù là đưa lưng về phía, nhưng vừa rồi Thẩm Lãng cùng Tiểu Băng đôi cẩu nam nữ này động tác, Mộc Lan thấy rất rõ ràng.

". . ." Thẩm Lãng da đầu tê dại một hồi.

Cả ngày săn nhạn, hôm nay lại bị mổ vào mắt, thật oan!

Ăn dấm nữ nhân, đương nhiên là rất đáng sợ.

Sau đó, cả viện lại truyền tới Thẩm Lãng tiếng gào thảm như mổ heo.

". . . "

"Nương tử, nhẹ một chút, nhẹ một chút. . ."

"Nương tử, ta sai rồi, ta thật sai, ta về sau cũng không dám nữa!"

Lại là mười lần lục cầm hí, Thẩm Lãng lại một lần nữa bị chơi đùa dục sinh dục tử.

. . .

Ngày kế tiếp, một mặt bi phẫn Thẩm Lãng tìm đại ngốc tâm sự.

"Đại ngốc, nghe nói đại tông sư muốn dẫn ngươi đi trên núi luyện công" Thẩm Lãng hỏi.

Đại ngốc gật đầu nói: "Đúng, sư phó nói muốn thu ta làm quan môn đệ tử, cái gì là quan môn đệ tử "

Thẩm Lãng trong lòng đố kỵ, đây chính là đại tông sư, đại biểu hắn sẽ đem quãng đời còn lại đều dùng để bồi dưỡng đại ngốc.

Hắn nói: "Quan môn đệ tử chính là mỗi lúc trời tối sư phó lúc ngủ, ngươi phải chịu trách nhiệm đóng cửa."

Đại ngốc rất tán thành nói: "Nguyên lai đây là quan môn đệ tử, vẫn là hai ngốc ngươi thông minh."

Thẩm Lãng thở dài nói: "Đại ngốc, nam nhân không mạnh, trong nhà thật sự là không có đất vị trí, luôn luôn bị nữ nhân ức hiếp."

Đại ngốc nói: "Hai ngốc, ngươi lại bị Mộc Lan tiểu thư đè xuống đất khi dễ "

Cái gì việc này ngay cả ngươi đại ngốc đều biết

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Cho nên làm nam nhân nhất định phải mạnh, không thể để cho nữ nhân leo đến đỉnh đầu của chúng ta bên trên làm mưa làm gió. Làm nam nhân, chúng ta nhất định phải biết hổ thẹn sau đó dũng, nam nhi phải tự cường."

Đại ngốc rất vui mừng, hắn cũng cảm thấy mình người huynh đệ này thân thể quá yếu, bây giờ hắn muốn tự cường, làm huynh đệ hắn làm người thật cao hứng.

Thẩm Lãng cố gắng nhón chân lên, đập đại ngốc bả vai nói: "Cho nên đại ngốc ngươi phải thật tốt luyện võ, luyện đến có một ngày siêu cấp lợi hại, sau đó ngươi nghĩ biện pháp đem võ công truyền cho ta, dạng này ta liền có thể xoay người làm chủ nhân, không cần bị nương tử của ta khi dễ."

Đại ngốc ngây người.

Trọn vẹn một hồi lâu, hắn lộ ra càng nghiêm túc, dùng sức nói: "Được rồi, ta nhất định sẽ cố gắng luyện công, trở nên rất lợi hại, sau đó đem võ công truyền cho ngươi."

Lần này, Thẩm Lãng thật có chút ngây người!

Bởi vì đại ngốc một câu nói kia giống như là lập lời thề đồng dạng tràn ngập nghi thức cảm giác.

Bên cạnh đi tới Kim Mộc Thông bỗng nhiên nói: "Đại ngốc, vậy ngươi cũng đem võ công truyền cho ta một bộ phận thế nào "

Đại ngốc nghĩ một hồi nói: "Không được, ta không thể đem võ công truyền cho ngươi, ba ngốc."

Đối với xưng hô thế này, Kim Mộc Thông cũng không bài xích, hắn không cam lòng nói: "Vì cái gì chúng ta cũng là hảo bằng hữu."

Đại ngốc nói: "Bởi vì luôn có người muốn đánh hai ngốc."

Lập tức Thẩm Lãng cũng không cao hứng, ngươi. . . Ngươi nói mò cái gì lời nói thật

Ngươi đây không phải biến tướng nói ta yêu gây chuyện thị phi sao

Đại ngốc, ta hoài nghi ngươi là đang giả ngu.

. . .

Khoảng cách Từ Thiên Thiên cho ra ba ngày thời gian chỉ còn lại một ngày.

Huyền Vũ phủ Bá tước trên phong địa mười vạn con dân kén tằm vẫn không có người thu, những người này càng ngày càng lòng người bàng hoàng.

Mỗi ngày đều có mới lời đồn đại.

Nói Thẩm Lãng cô gia thấy chết không cứu.

Nói toàn bộ Việt quốc đều không có người sẽ thu bọn hắn kén tằm, chỉ có thể không công ngăn ở trong nhà.

Nói có người muốn đem Huyền Vũ phủ Bá tước trên phong địa mười vạn con dân đều chết đói.

Tình hình càng ngày càng khẩn trương.

Mỗi một ngày, Từ Thiên Thiên đều đắc ý nhìn qua Huyền Vũ phủ Bá tước tình hình chuyển biến xấu.

Tưởng tượng lấy Thẩm Lãng mỗi ngày đều ở vào thống khổ cùng cháy bỏng bên trong.

Lời này là không sai.

Bởi vì ngày thứ hai Tiểu Băng cái này tiểu đề tử lại trăm phương ngàn kế đến câu dẫn nàng, ngay từ đầu chỉ là vụng trộm thân hắn, về sau còn dùng ngực cọ hắn.

Nhưng Thẩm Lãng không dám quá có đáp lại.

Hắn hiện tại là nhìn ra được, đang ngủ Mộc Lan trước đó, tuyệt đối không thể ngủ Tiểu Băng.

Mà ngủ Mộc Lan, thì cần một cái bạo điểm, đem hai người đối lẫn nhau yêu thương cuồng nhiệt bộc phát đến cực hạn.

Nhưng là Tiểu Băng cái này phóng đãng nha đầu trăm phương ngàn kế thông đồng, để Thẩm Lãng thật vất vả, tốt cháy bỏng.

Trước đó nhìn không ra, Tiểu Băng ngươi vậy mà là như vậy nữ nhân.

Sớm làm gì đi

Ngày đầu tiên ban đêm ngươi đừng làm như vậy yêu, ngươi cô gia tay phải của ta làm sao đến mức lên vết chai sao

. . .

Mỗi ngày quỳ gối Huyền Vũ phủ Bá tước phía ngoài con dân càng ngày càng nhiều.

Hôm nay trước kia, quỳ gối phía ngoài đất phong con dân, khoảng chừng mấy ngàn người.

Nhưng là không có người nháo sự, thậm chí không có người kêu to, chính là quỳ gối bên ngoài.

Bá tước đại nhân đương nhiên sẽ không khu trục những người này, ngược lại đưa đi cơm canh cùng nước.

Huyền Vũ phủ Bá tước rất được lòng người, coi như tại như thế lòng người bàng hoàng tình hình hạ, cũng không có náo thành dân biến.

Nhưng người cũng là phi thường hiện thực.

Qua một đoạn thời gian nữa không có người thu kén tằm, những này nông dân không có tiền mua lương thực, vậy vẫn là sẽ ủ thành đại họa.

Mười vạn người đói bụng, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi.

Mười vạn người lửa giận, đầy đủ thôn phệ toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước.

Trừ phi Huyền Vũ bá xuất ra tất cả tiếp tục mua lương, nuôi sống cái này mười vạn người.

Thẩm Lãng nổi lên một hồi cảm xúc, lại một lần nữa đi ra phủ Bá tước đại môn.

Đi ra ngoài một nháy mắt, sắc mặt của hắn trở nên vô cùng bi phẫn thống khổ.

. . .

Thẩm Lãng không có đi Từ Quang Doãn nhà, mà là đi Cẩm Tú Các Lâm Mặc trong nhà.

"Lâm gia chủ, ta đến cùng ngươi làm một cái giao dịch như thế nào" Thẩm Lãng nói: "Ta đem tử sắc cùng cầu vồng sắc thuốc nhuộm phối phương không ràng buộc cho ngươi, đạt được hai cái này phối phương về sau, việc buôn bán của ngươi nhất định sẽ đại hồng đại tử, vượt qua Từ gia, trở thành Thiên Nam hành tỉnh tia thứ nhất lụa thương nhân."

Cẩm Tú Các chủ nhân Lâm Mặc trên mặt tràn đầy thận trọng cùng đắc ý.

Vài ngày trước Lâm Chước xảy ra chuyện thời điểm, hắn cũng là lòng nóng như lửa đốt, chỉ sợ nhi tử cùng Tĩnh An phủ Bá tước tiểu thư hôn ước sẽ bị giải trừ, như thế Lâm gia liền sẽ bị đánh về nguyên hình.

Theo Lâm Mặc, Lâm Chước làm ra dạng này chuyện xấu, Tĩnh An bá tước Ngũ Triệu Trọng khẳng định sẽ xé bỏ hôn thư.

Nhưng không nghĩ tới, Lâm Chước đi Tĩnh An phủ Bá tước quỳ hai canh giờ, tại Tĩnh An bá tước trước khóc lóc kể lể sau nửa canh giờ, nguy cơ vậy mà giải trừ.

Hôn ước tiếp tục.

Chỉ bất quá Lâm Chước trở về thời điểm, trên cổ nhiều một cái thật sâu vết thương, kém một chút liền cắt đến động mạch chủ.

Lâm Mặc cuồng hỉ sau khi có chút không hiểu, những đại nhân vật này đều là nghĩ như thế nào, xảy ra lớn như vậy chuyện xấu, vậy mà phảng phất cái gì cũng không xảy ra.

Nhưng là Lâm Chước không có việc gì, ngươi Thẩm Lãng cần phải có việc.

Lâm Mặc đương nhiên cũng biết được, ngày đó chính là Thẩm Lãng hãm hại nhi tử Lâm Chước.

Chỉ bất quá hắn cho tới nay đều là khẩu phật tâm xà người, mặt ngoài không thích quá mức dữ tợn.

Tứ phía tám vạn vây công Huyền Vũ phủ Bá tước, kinh tế phong tỏa Huyền Vũ phủ Bá tước, hắn Lâm gia mặc dù là vai phụ, nhưng cũng là có phần.

Nhìn thấy Thẩm Lãng không may, Lâm Mặc trong lòng thật sự là đã nghiền.

"Thẩm Lãng cô gia, cái kia hai cái phối phương thế nhưng là giá trị liên thành, ngươi muốn không ràng buộc cho ta" Lâm Mặc cười nói.

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Lâm Mặc nói: "Điều kiện đâu "

Thẩm Lãng nói: "Mời Lâm gia chủ dùng tiền thu mua nhà ta đất phong nông dân kén tằm."

Lâm Mặc nói: "Thẩm Lãng cô gia, ngươi đây là tại cầu ta sao "

Thẩm Lãng bi phẫn nói: "Đúng, ta đây là đang cầu ngài, đây chính là quan hệ đến mười vạn người sinh kế, thượng thiên có đức hiếu sinh, van cầu Lâm gia chủ khai ân."

Thẩm Lãng một bên cầu khẩn, một bên trong lòng tính toán.

Những virus kia thời kỳ ủ bệnh đồng dạng đều là hai tuần tả hữu, tiếp qua một chút thời gian, Lâm Chước thể nội những virus kia liền nên phát tác.

Một màn kia thật là khiến người ta chờ mong.

"Ha ha ha. . ." Lâm Mặc rốt cục nhịn không được, cười to nói: "Thẩm Lãng, ngươi cũng có hôm nay, ngươi cũng có hôm nay trước ngươi không phải không gì làm không được sao trước ngươi không phải rất ngông cuồng sao ngươi hại con trai của ta Lâm Chước thời điểm có thể nghĩ đến có hôm nay ngươi làm hại ta Cẩm Tú Các đóng cửa một tháng thời điểm, có thể nghĩ đến có hôm nay."

"Thượng thiên có mắt, rốt cục đến phiên ngươi Thẩm Lãng cùng đường mạt lộ!"

Thẩm Lãng bi phẫn nói: "Lâm gia chủ, chẳng lẽ ngươi muốn trơ mắt nhìn ta trên phong địa mười vạn con dân chết đói sao "

Lâm Mặc thản nhiên nói: "Thì tính sao cũng không phải ta đói chết ta phi thường chờ mong cái kia mười vạn cái dân đói sống sờ sờ đưa ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước nuốt chửng lấy."

Thẩm Lãng chỉ vào Lâm Mặc run rẩy nói: "Ngươi, ngươi thật là ác độc độc!"

Lâm Mặc thản nhiên nói: "Cũng vậy! Người tới, tiễn khách!"

Một mặt nghèo túng Thẩm Lãng bị Lâm Mặc chạy ra.

Một màn này rất nhanh hồi báo cho Từ gia.

Từ Thiên Thiên đắc ý cười nói: "Tiểu súc sinh này không chịu nổi, trễ nhất ngày mai, hắn liền muốn đến cầu khẩn chúng ta."

Từ Quang Doãn nói: "Chung quy là cái phế vật, tại thời khắc mấu chốt, vẫn là lộ ra chân tướng."

. . .

Ban đêm, Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Hí rốt cục diễn không sai biệt lắm, ngày mai sẽ phải kết thúc. Nương tử chuyện kế tiếp, ngươi muốn cùng ta cùng một chỗ hỗ trợ nha."

Mộc Lan gật đầu.

Sau đó, Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí dùng châm đem cái này đến cái khác kén tằm giật ra một cái hố lỗ, sau đó đem dính nước bột màu trắng rót vào những này kén tằm bên trong, lại đem kén tằm giật ra lỗ thủng di phẳng, nhìn qua không có chút nào vết tích, kén tằm vẫn như cũ hoàn chỉnh không thiếu sót.

Mộc Lan động tác nhanh hơn Thẩm Lãng, càng chú ý.

"Phu quân, rót vào kén tằm bên trong bột phấn là cái gì chưa bao giờ thấy qua!" Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Lân trắng!"

Không sai, lân trắng!

Vượt qua bốn mươi độ liền sẽ thiêu đốt lân trắng, cơ hồ không cần bất luận cái gì phát động điều kiện.

Một khi những này có giấu lân trắng kén tằm chở vào Từ gia tác phường bên trong sẽ phát sinh cái gì không cần nhiều, mấy trăm là đủ, xen lẫn trong vô số kén tằm bên trong.

Nhiệt độ cao phía dưới, bọn chúng sẽ bỗng nhiên thiêu đốt, căn bản là không có cách dập tắt.

Toàn bộ tác phường đều sẽ cho một mồi lửa, tính cả thiên văn sổ tự tơ lụa, tơ tằm đều sẽ thiêu hủy.

Bởi vì Từ Thiên Thiên gả cho Trương Tấn, lần này Từ gia điên cuồng khuếch trương, cơ hồ lũng đoạn toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh tất cả kén tằm.

Cơ hồ đại bộ phận gia sản đều đầu nhập trong đó.

Đến lúc đó, đại hỏa trùng thiên, sẽ là cỡ nào hoa lệ, cỡ nào hủy diệt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 116: Hừng Hực Liệt Hỏa! Từ Gia Hủy Diệt Tiếng Chuông

Chí ít ở cái thế giới này là không có lân trắng tồn tại.

Những này lân trắng đều là Thẩm Lãng đề luyện ra, lần trước đối Tống thị chơi quỷ hỏa trò xiếc, dùng chính là lân trắng.

Lúc này đã là cuối thu, trong đêm nhiệt độ nhiều nhất chỉ có mười độ trái phải, cho nên những này lân trắng không có thiêu đốt nguy hiểm.

Đương nhiên cái này trong mật thất khác loại nhiệt độ rất cao, bởi vì Thẩm Lãng rất nóng.

Vì sao rất nóng

Hắn cố ý đem cái bàn dựng được không cao, hơn nữa còn không có ghế, cho nên Mộc Lan nhất định phải có chút nằm xuống thân thể mềm mại, cẩn thận từng li từng tí hướng kén tằm bên trong rót lân trắng.

Để cho tiện động tác, Thẩm Lãng yêu cầu nàng xuyên bó sát người da giả.

Như thế một cái vóc người nóng nảy nữ nhân, xoay người gục ở chỗ này nghiêm túc làm việc, cái tư thế kia chính các ngươi tưởng tượng một chút.

Cái kia để người bắn nổ mặt sau đường cong, cái kia hai đầu siêu cấp đôi chân dài.

Liền hỏi ngươi sau khi xem nóng không nóng

A không a a không a

A a a a a. . .

Thẩm Lãng thở hồng hộc, cũng không dám hô hấp.

Bởi vì hắn sợ hãi há miệng phun ra ngoài chính là hỏa diễm, đem những này lân trắng cho đốt lên.

"Nương tử, ngươi làm được thật tốt, nhanh hơn ta nhiều, cũng so ta chuẩn xác nhiều." Thẩm Lãng khích lệ nói.

Hắn cái này thuần túy là nói hươu nói vượn, hắn mặc dù võ công rất dở, nhưng tốt xấu là sở trường thuật đao, loại này chi tiết cực công việc vẫn là làm được lại nhanh lại tốt.

Mộc Lan nói: "Tạ ơn phu quân khích lệ."

Thẩm Lãng nói: "Đã như vậy, người tài giỏi đúng là luôn có nhiều việc phải làm, tiếp xuống hơn một ngàn cái kén tằm đều giao cho ngươi."

Mộc Lan hé miệng, nghiến răng nghiến lợi.

Sau đó, Thẩm Lãng tên lưu manh này thật liền buông tay.

Hắn cầm lên một trương ghế, ngồi tại Mộc Lan phía sau cái mông, khoảng cách một thước địa phương, một bên đắc ý mà uống trà, một bên tham quan nương tử bóng lưng.

Ánh mắt kia, đừng đề cập có bao nhiêu lưu manh, hận không thể đem nương tử quần hòa tan.

Hận không thể tròng mắt bay ra ngoài, chui vào. . .

"Nương tử không phải ta lười biếng, bởi vì ta nhất định phải không ngừng uống nước, dạng này mới có thể giội tắt ta nội tâm hỏa diễm."

"Không có cách nào, nương tử ngươi thực sự quá đẹp, lộ ra gương mặt càng đẹp, che kín khuôn mặt càng đẹp."

"Mỗi khi ta nhìn thấy bóng lưng của ngươi, cả người phảng phất đều muốn bị bốc cháy."

"Bảo bối, ta làm sao lại yêu ngươi như vậy đâu mỗi lần vừa thấy được ngươi chính diện, trái tim giống như muốn nhảy ra lồng ngực. Nhìn thấy mặt sau, trái tim càng là trực tiếp muốn nổ tung đồng dạng."

Thẩm Lãng lời tâm tình nói đến Mộc Lan mặt đỏ tới mang tai lại nghiến răng nghiến lợi.

Có thể tùy tiện đem thích nói ra miệng nam nhân đều là cặn bã nam, sau lưng nàng cái này xinh đẹp nam nhân miệng bên trong mỗi một câu nói, mỗi một chữ cũng không thể tín nhiệm, một cái dấu chấm câu cũng không thể tin.

Nhưng. . . Mộc Lan vẫn là rất thích nghe.

Nhưng là chờ một lúc, nàng cảm thấy không được bình thường.

Khóe mắt nhất chuyển, cái kia lưu manh đã đem khuôn mặt dính sát.

Thoáng một ánh mắt, lộ ra một đạo sát khí.

Thẩm Lãng ngượng ngùng cười một tiếng, tranh thủ thời gian thu hồi mặt mình.

Nương tử ngươi nhìn ngươi, ta đây là muốn đem ta nóng gương mặt thiếp ngươi mông lạnh, ngươi còn không vui.

"Nương tử, ta vừa rồi nhìn thấy ngươi phía trên kia có một cái con muỗi, ta đang định đưa nó cắn chết đâu." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn một cái bàn tay vỗ tới.

Lập tức, cả người đều muốn say.

Cảm giác thật là quá mỹ diệu.

Mộc Lan không thể nhịn được nữa, bỗng nhiên đứng thẳng thân thể mềm mại, đôi mắt đẹp lạnh lùng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng.

Tiểu bạch kiểm, ngươi đây là được tiến thêm trượng.

"Nương tử cẩn thận cẩn thận, đây chính là lân trắng, vô cùng vô cùng nguy hiểm, thoáng va chạm đều sẽ thiêu đốt, không nên động, không nên động." Thẩm Lãng nghiêm trang nói: "Thứ này châm chỉ có bốn mươi độ, đây cũng không phải là nói đùa."

Mộc Lan vẫn như cũ không nhúc nhích.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử làm việc a, ngươi cũng không phải là muốn muốn đem cái này hơn một ngàn cái kén tằm đều giao cho ta đây chính là quan hệ đến mười vạn đất phong con dân chết sống, quan hệ đến chúng ta Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp."

Vô kế khả thi, Mộc Lan tức giận nằm trở về, tiếp tục chăm chỉ làm việc.

Thẩm Lãng tiến lên, ôm nàng bờ eo thon, dán khuôn mặt của nàng nhẹ nhàng cọ xát, hôn lấy vành tai của nàng, ôn nhu nói: "Được rồi, có lỗi với rồi, ta không nên trêu chọc ngươi, không nên tức giận rồi, bảo bối."

Mộc Lan thân thể mềm mại cứng đờ, nhưng là không có tránh thoát.

Thẩm Lãng lại tại khóe miệng của nàng hôn lấy một chút.

"Chán ghét. . ." Mộc Lan sẵng giọng.

"Nương tử ngươi thật tốt, vậy trong này sống toàn bộ giao cho ngươi, vi phu có chút buồn ngủ, liền trở về nghỉ ngơi." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn trực tiếp quay người đi.

Mộc Lan cắn răng lên tiếng.

Thật rất muốn đánh chết cái này nam nhân.

Thẩm Lãng nhanh chóng đi ra ngoài.

Nhưng vào lúc này, phía sau truyền đến Mộc Lan thanh âm.

"Phu quân, ngươi nghỉ ngơi về nghỉ ngơi, nếu như cùng Tiểu Băng lêu lổng cùng một chỗ, ngươi thử nhìn một chút."

Thẩm Lãng bước chân ngồi xổm một chút, trong lòng lập tức lạnh một nửa.

Thời gian này không có cách nào qua.

Nương tử Độc Tâm thuật càng ngày càng lô hỏa thuần thanh.

Nữ nhân thật sự là thiện biến, trước đó muốn đem Tiểu Băng cho ta ngủ là ngươi, hiện tại không cho phép ta ngủ Tiểu Băng cũng là ngươi.

Ngươi đến cùng muốn thế nào

Sau đó, Thẩm Lãng cái này cặn bã nam thật liền để Mộc Lan một người đem lân trắng rót vào hơn một ngàn cái kén tằm bên

trong.

Mộc Lan ròng rã bận rộn một đêm.

Sau đó, nàng tự mình đem cái này hơn một ngàn cái rót có lân trắng kén tằm chui vào đến mấy trăm giỏ kén tằm bên trong.

Mỗi một cái lớn giỏ bên trong nhiều nhất hai ba cái.

Kén tằm là phân phẩm cấp trang, chia làm thượng trung hạ ba cái cấp bậc.

Thẩm Lãng đem cái này ba cái cấp bậc toàn bộ một mẻ hốt gọn, mỗi một giỏ đều có.

. . .

Ngày kế tiếp!

Vây quanh ở Huyền Vũ phủ Bá tước phía ngoài bình dân đã bảy, tám ngàn.

Thẩm Lãng một mặt tiều tụy, hình thần tiều tụy đi ra.

Dù sao các ngươi cũng đừng hỏi, hắn này tấm trạng thái là thế nào làm ra, các ngươi mở ra một ít phim phát quyết tâm cũng có thể làm được.

Nhìn thấy Thẩm Lãng ra.

Bên ngoài bảy, tám ngàn con dân chỉnh chỉnh tề tề quỳ xuống.

"Cô gia, cứu lấy chúng ta."

"Kén tằm tại không bán ra đi, côn trùng thật phải bay ra."

"Trong nhà vẫn chờ tiền mua lương thực đâu, cũng nhanh muốn đoạn lương!"

Thẩm Lãng một mặt bi phẫn thống khổ nói: "Chư vị hương thân phụ lão, ta cái này đi cầu Từ gia, mặc kệ bọn hắn có điều kiện gì, mặc kệ bọn hắn như thế nào làm nhục ta, ta đều đáp ứng. Chỉ cần mọi người có cơm ăn, chỉ cần mọi người kiếm tiền."

Lập tức, bảy, tám ngàn con dân chỉnh chỉnh tề tề dập đầu, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt vô cùng cảm kích.

"Tạ ơn cô gia, ta sau khi về nhà cho ngài lập bài vị."

"Tạ ơn cô gia đại ân đại đức!"

Tòa thành bên trên Kim Mộc Thông nhìn thấy một màn này, không khỏi nói: "Phụ thân, tỷ phu đây không phải đang lợi dụng những dân chúng thiện lương này sao "

Huyền Vũ bá do dự một chút, nói: "Yêu dân như con là đúng, nhưng lòng người giống như nước, dân động như khói cũng là đúng, thượng vị giả muốn nắm giữ tốt bên trong phân tấc."

Kim Mộc Thông có chút mê mang, nghe không hiểu lắm.

Huyền Vũ bá trong lòng thở dài một tiếng, lại không tốt giải thích được quá tỉ mỉ.

Nếu như Thẩm Lãng ở đây, sẽ dùng một câu lời nói thật liền để Kim Mộc Thông nghe rõ.

Ngươi muốn yêu dân như con, nhưng cùng lúc cũng phải đem bọn hắn xem như ngốc bức.

Kim Mộc Thông yếu ớt nói: "Tỷ phu đối với mấy cái này dân chúng có phải là có chút vô tình "

Huyền Vũ bá nói: "Vô tình người mới có thể đa tình, đa tình người mới là thật vô tình."

Sau khi nói xong, Huyền Vũ bá nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

Trong này ảo diệu, hắn cái này nhi tử ngốc nhất định là sẽ không hiểu.

. . .

Thẩm Lãng một bộ vô cùng hình dáng thê thảm tiến vào Từ gia, phảng phất hồn phi phách tán.

Hai mắt vô thần, tứ chi run rẩy.

"Ta nhận thua." Thẩm Lãng đem ba tấm giấy đưa tới nói: "Đây là ba tấm thuốc nhuộm phối phương, phần thứ nhất là thăng cấp sau kim hoàng sắc thuốc nhuộm, phần thứ hai là tử sắc thuốc nhuộm, thứ ba phần là cầu vồng sắc."

Từ Thiên Thiên vươn ngọc thủ, đem cái này ba tấm giấy nhận lấy, tỉ mỉ nhìn một lần, sau đó ghi tạc trong lòng.

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại các ngươi hài lòng sao có thể thu mua chúng ta đất phong con dân kén tằm sao "

Từ Thiên Thiên trong lòng vô cùng khoái ý.

"Thẩm Lãng, sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế "

Thẩm Lãng cất tiếng đau buồn nói: "Ta đều đã nhận thua, các ngươi còn muốn thế nào phủ Bá tước bên ngoài đã vây quanh tám ngàn người, ta đều đem phối phương cho các ngươi, các ngươi còn muốn như thế nào nữa còn muốn như thế nào nữa "

Cuối cùng, thanh âm của hắn đều khàn giọng.

Từ Thiên Thiên nói: "Cái này. . . Còn chưa đủ."

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Từ Thiên Thiên, ngươi không cần được một tấc lại muốn tiến một thước."

Từ Thiên Thiên nói: "Thẩm Lãng, ta đây cũng là theo ngươi học."

Thẩm Lãng khóc tang nói: "Ta trừ cái này hơn một trăm cân, cái gì cũng không có, ngươi muốn mạng có một đầu, cái khác không có."

Từ Thiên Thiên nói: "Hướng chúng ta xin lỗi, bởi vì đi qua đối với chúng ta tạo thành tổn thương, hướng chúng ta xin lỗi!"

Thẩm Lãng khom người nói: "Thiên Thiên, ta sai rồi, ta thật sai! Van cầu ngươi nể tình chúng ta quá khứ tình cảm bên trên, bỏ qua cho ta lần này, bỏ qua ta!"

A

Lời này hình như có chút quen mắt!

Nhưng là, Từ Thiên Thiên là lần đầu tiên nghe được.

Thật sự là sảng khoái!

Thật là tươi đẹp cảm giác.

Trước đó như vậy ngưu bức Thẩm Lãng, bây giờ lại hướng hắn nhận lầm, như thế vô cùng đáng thương dáng vẻ.

Cái loại cảm giác này, thật liền phảng phất nhìn hắn viết kia bản « kim X mai chi phong nguyệt vô biên », tiến vào thế giới mới tư vị đồng dạng.

Ai! Nhân loại thật phức tạp, lại có như vậy thế giới mới.

Từ Thiên Thiên nói: "Thẩm Lãng, trước ngươi bức bách Chúc Văn Hoa thiêu hủy hắn viết « uyên ương mộng » có phải là rất thoải mái. Một lần thiêu hủy mấy ngàn quyển sách, thiêu hủy tâm huyết của mình, có phải là rất thoải mái "

Là, duy nhất một lần bóp chết mình vài ức đầu tâm huyết thoải mái hơn.

Thẩm Lãng run rẩy nói; "Từ Thiên Thiên, ngươi muốn làm gì "

Từ Thiên Thiên nói: "Ngươi không phải viết sách nói xấu ta sao bây giờ còn có bao nhiêu vốn « phong nguyệt vô biên », ngươi toàn bộ lấy ra xếp thành một ngọn núi, sau đó công khai thiêu hủy."

"Không, không!" Thẩm Lãng khàn giọng nói: "Đó là của ta tâm huyết, ta không thể thiêu hủy, ta không thể thiêu hủy!"

Từ Thiên Thiên nói: "Vậy ngươi liền trở về, các ngươi kén tằm ta không thu. Liền để cái kia mười vạn người chết đói, liền để bọn hắn vây công các ngươi phủ Bá tước."

Thẩm Lãng lảo đảo lui lại một bước.

Trọn vẹn một hồi lâu, hắn nghiến răng nghiến lợi, tuyệt vọng nói: "Ta có thể công khai thiêu hủy do ta viết « kim X mai chi phong nguyệt vô biên », nhưng là các ngươi thu kén tằm giá tiền muốn giá tổng cộng là thu."

"Không có khả năng." Từ Thiên Thiên nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy liền vạch mặt tốt, những này kén tằm chúng ta phủ Bá tước mình dùng tiền mua lại, mình dùng nước sôi nấu rơi, mình kéo tơ, mình tơ lụa tơ lụa."

Sau đó, Thẩm Lãng trực tiếp đi.

Sau lưng truyền đến Từ Thiên Thiên thanh âm cười lạnh nói: "Các ngươi có công nhân sao có tác phường sao các ngươi có tiền sao "

"Giá gốc sáu thành, thích bán hay không!"

Thẩm Lãng cơ hồ cắn răng chảy máu, nói: "Bán, bán, bán!"

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng đem mấy ngàn vốn « kim X mai chi phong nguyệt vô biên » chồng chất tại Từ gia trong đại viện, tự mình phóng hỏa đốt rụi.

Tại ngọn lửa này bên trong, Từ Thiên Thiên khuôn mặt hưng phấn đến gần như bóp méo.

Từ lúc chào đời tới nay, hôm nay vui sướng nhất.

Nguyên lai đánh mặt cảm giác như thế thoải mái, khó trách trước đó Thẩm Lãng sẽ như thế nghiện.

Xuyên thấu qua hỏa diễm nàng nhìn Thẩm Lãng thân ảnh, trong lòng không khỏi lại hiện ra một câu.

Hắn nhìn qua tựa như là một con chó!

Cho dù là giữa ban ngày, Từ Quang Doãn đắc ý mà uống rượu.

Trước đó mất mặt mặt, toàn bộ tìm trở về, toàn bộ tìm trở về.

Thẩm Lãng ngươi cũng có hôm nay!

Ha ha ha!

Mà lúc này Thẩm Lãng bỗng nhiên một tiếng quát ầm lên: "Huyền Vũ thành đất phong con dân các ngươi nhìn xem, ta là vì các ngươi, vì các ngươi!"

Sau đó, Thẩm Lãng trực tiếp ngửa ra sau bất tỉnh đi.

Không phải hắn cố ý diễn như thế quá mức, là bởi vì hắn hôn mê về sau, Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên cảnh giác bản năng sẽ thả lỏng rất nhiều.

Chỉ cần hắn trợn tròn mắt, đây đối với chó cha con liền sẽ bản năng cảnh giác.

. . .

Từ gia rốt cục bắt đầu thu mua Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong nông dân kén tằm.

Cứ việc chỉ là giá gốc sáu thành.

Nhưng là những này nông dân cũng chỉ có thể rưng rưng bán đi.

Nhưng mà, tại khẩn yếu quan đầu Từ Thiên Thiên vẫn là làm yêu.

Nàng bỗng nhiên hạ quyết định.

Chỉ lấy ba mươi vạn cân, còn lại sau này hãy nói.

Lời này mới ra tất cả mọi người lập tức luống cuống!

Chỉ lấy ba mươi vạn cân

Toàn bộ Huyền Vũ thành đất phong sản xuất kén tằm trọn vẹn hơn ba trăm vạn cân.

Thu ba mươi vạn cân chỉ là hạt cát trong sa mạc.

Từ Thiên Thiên nói: "Mọi người yên tâm, còn lại kén tằm chúng ta cũng sẽ thu, nhưng vẫn như cũ muốn cùng Thẩm Lãng cô gia tiến hành thương nghị."

Nàng ý tứ rất rõ ràng, còn muốn Thẩm Lãng tiến một bước thỏa hiệp, đáp ứng nàng càng thêm quá phận yêu cầu, nàng mới tiếp tục thu Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong kén tằm.

Thừa dịp ngươi bệnh, đòi mạng ngươi.

Cái này cơ hội ngàn năm một thuở, Từ Thiên Thiên đương nhiên phải thật tốt tra tấn một chút Thẩm Lãng, nhất định phải làm cho hắn sống không bằng chết mới là!

Giả bộ hôn mê bên trong Thẩm Lãng cười thầm trong lòng.

Ai!

Thật là đắc ý.

Tình hình này chẳng những muốn để Từ gia phá sản, còn muốn cho phủ Bá tước phát một phen phát tài.

Nếu là hào không ngừng ngươi Từ Thiên Thiên mạch, ta Thẩm Lãng cũng không viết lớn hoàng thúc.

. . .

Ba mươi vạn cân kén tằm thu mua hoàn tất.

60% giá cả tới tay.

Từ Quang Doãn thật sự là thoải mái bay.

Chẳng những hung hăng chà đạp Thẩm Lãng, hung hăng đánh Huyền Vũ phủ Bá tước mặt, còn kiếm một món hời.

Sau đó, Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong còn lại gần hơn ba trăm vạn cân kén tằm, Từ Quang Doãn định dùng 30% giảm giá giá cả mua lại.

Muốn phát đại tài, phát đại tài!

Sảng khoái!

Đi qua mất đi hết thảy, toàn bộ trở về, còn có kiếm!

Ha ha ha ha!

"Đều cẩn thận kiểm tra mỗi một giỏ kén tằm, Thẩm Lãng người này rất âm hiểm, cẩn thận có trá."

"Mỗi một giỏ bên trong ngẫu nhiên kiểm tra thí điểm mười cái kén, không thể bỏ qua bất luận cái gì dấu vết để lại, nhất là cẩn thận kén tằm mặt ngoài có hay không bôi độc dược."

Sau đó, trên trăm cái công nhân cẩn thận kiểm tra từ phủ Bá tước bên kia thu mua tới kén tằm.

Mỗi một giỏ bên trong có mấy ngàn cái kén tằm, chỉ có hai ba cái có lân trắng, bị rút trúng xác suất thực sự cực kỳ bé nhỏ.

Tốt.

Coi như ngẫu nhiên bị rút trúng, ngươi có thể phát hiện cái gì sao

Kén tằm hoàn chỉnh không thiếu sót, đừng nói không có độc dược, mặt ngoài cái gì cũng không có.

"Ngẫu nhiên lấy ra một trăm cái kén, xé ra kiểm tra."

Theo Từ Quang Doãn ra lệnh một tiếng.

Một trăm cái kén bị xé ra.

Bên trong vẫn như cũ bình thường rất, không có độc dược, cái gì cũng không có, chỉ có một đầu côn trùng.

Kia là sắp hóa bướm nhộng.

Đừng nói rót có lân trắng kén không có bị rút đến, coi như bị rút được, cũng vẫn là kiểm tra không ra.

Bởi vì Thẩm Lãng cùng Mộc Lan là đem lân trắng rót vào đến nhộng thể nội.

Từ Quang Doãn bọn người nghĩ đến độc dược loại hình, chưa hề biết có lân trắng thứ này, coi như thông minh tuyệt đỉnh cũng kiểm tra không ra bất kỳ tật xấu gì.

Căn bản không tra được, Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này làm việc rất cẩn thận.

"Chủ nhân, những này kén tằm không có bất cứ vấn đề gì." Đại tượng nói.

Từ Quang Doãn nói: "Toàn bộ vận đến ngoài thành đại tác phường đi , dựa theo kén tằm thượng trung hạ cấp bậc, phân tán phóng tới từng cái phòng chứa bên trong."

"Vâng!"

Sau đó mấy ngàn khung kén tằm toàn bộ bị vận đến Từ gia ở ngoài thành đại tác trong phường , dựa theo cấp bậc phân tán đến từng cái phòng chứa.

. . .

Từ gia cái này đại tác phường, chiếm diện tích vượt qua trăm mẫu.

Bên trong trữ hàng lấy mấy trăm vạn cân kén tằm, còn có vô số kể tơ tằm, vô số kể tơ lụa.

Hiện đại Địa Cầu một cân tươi kén giá cả ước chừng là mười bảy mười tám khối, cổ đại còn muốn đắt một chút.

Tóm lại, Từ gia cái này đại tác trong phường tất cả tơ sống, kén tằm, tơ lụa cộng lại tổng giá trị vượt qua mười vạn kim tệ.

Chuyển đổi thành Địa Cầu tiền tệ, vượt qua vài ức.

Đây cơ hồ là Từ gia hơn phân nửa gia sản, chớ nói chi là còn có cái này trên trăm mẫu đại tác phường.

Huyền Vũ phủ Bá tước cái này mấy ngàn giỏ kén tằm dựa theo phẩm cấp bị chất đống tại mấy chục ở giữa phòng chứa đồ bên trong.

Hơn một ngàn cái có giấu lân trắng kén tằm cũng lẳng lặng nằm ở trong đó, lúc này đừng đề cập có bao nhiêu ngoan.

Toàn bộ đại tác phường khí thế ngất trời.

Đại hỏa đốt.

Nồi lớn nước nấu lấy.

Mấy trăm công nhân ngày đêm không ngớt bận rộn.

Đây là hàng năm bận rộn nhất hai lần, mùa xuân một lần, mùa thu một lần.

Không thể không đẩy nhanh tốc độ.

Kỳ hạn công trình rất căng.

Muốn tại thời gian ngắn nhất đem những này kén tằm đun sôi, kéo tơ, dệt thành lụa, sau đó tiến hành nhuộm màu.

Không bao lâu, thế giới các phe thương nhân đều sẽ tụ tập Huyền Vũ thành mua tơ lụa.

Từ nam đến bắc, từ tây đến đông.

Ngoài vạn dặm Tây Vực thương nhân đều sẽ tới.

Thời gian là vàng bạc ở đây hiện ra được phát huy vô cùng tinh tế.

Toàn bộ tác phường hơi nước lượn lờ.

Mặc dù là cuối thu trong đêm, nhưng toàn bộ tác phường nơi này vẫn như cũ nóng đến như là lồng hấp đồng dạng.

Cơ hồ tất cả nhân công người đều là hai tay để trần.

Nhiệt độ của nơi này tối cao địa phương vượt qua 50 độ, đại bộ phận địa phương cũng vượt qua bốn mươi độ.

Những nhiệt độ này dần dần truyền tới phòng chứa.

Dần dần truyền tới mỗi một cái kén tằm bên trong.

Trong đó, liền bao quát bị Thẩm Lãng cùng Mộc Lan rót vào lân trắng kén.

Toàn bộ tác phường vẫn như cũ tiếng người huyên náo.

Nhưng là phòng chứa đồ một cái góc, phảng phất lộ ra càng yên tĩnh.

Liền phảng phất bom bạo tạc trước đó trong nháy mắt đó yên tĩnh.

Sau đó. . .

Không biết cái nào kén bên trong nhiệt độ, đầu tiên vượt qua bốn mươi độ.

Ẩm ướt hoàn cảnh, để lân trắng càng thêm dễ dàng thiêu đốt.

"Phốc. . ."

Cái nào đó kén bên trong, vượt qua châm lân trắng.

Bỗng nhiên bỗng nhiên nổi lên một đoàn lục hỏa.

Đáng sợ nhất quỷ hỏa!

"Oanh. . ."

Quỷ hỏa dấy lên!

Lân trắng bốc cháy lên sự đáng sợ, vượt xa xăng.

Nháy mắt, toàn bộ kén tằm thiêu đốt,

Ngay sau đó, một sọt kén tằm đều thiêu đốt.

Sau đó, toàn bộ phòng chứa mấy vạn cân kén tằm, toàn bộ thiêu đốt!

Hủy diệt, bắt đầu!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 117: Cơ Nghiệp Toàn Xong! Từ Gia Chủ Phun Máu Đổ Xuống! Ngươi Thật Độc

Kén tằm là vật dễ cháy.

Giỏ trúc cũng là vật dễ cháy.

Thậm chí trong khố phòng cây cột cùng mái hiên đều là vật dễ cháy.

Cho nên cái này hỏa thế lên cực kỳ hung mãnh.

Cơ hồ trong chốc lát, toàn bộ khố phòng liền cháy hừng hực.

"Hoả hoạn a, hoả hoạn nha. . ."

Cái thứ nhất phát hiện đại hỏa hỏa kế lập tức lớn tiếng la lên.

"Nhanh cứu hỏa, cứu hỏa. . ."

Cái này nhà xưởng khác đều thiếu, chính là không thiếu nước, khắp nơi đều là chum đựng nước.

Rất nhanh mười mấy cái công nhân, cầm thùng nước, cầm chậu nước liều mạng tưới nước dập lửa.

Những này khố phòng vách tường đều là bùn đất, lập tức là rất khó đốt xuyên.

Nếu như vậy đi xuống, thế lửa thật đúng là khả năng bị diệt mất.

Nhưng mà. . .

Tại mấy trăm mét bên ngoài một cái trong khố phòng.

Xuất hiện một cái phi thường quỷ dị hình tượng.

Hai cái hỏa kế ngay tại đem một giỏ kén tằm hướng bên trong nhấc.

Bỗng nhiên. . .

Một đoàn ngọn lửa màu xanh lục bỗng nhiên xông ra.

Quỷ hỏa!

Hai cái hỏa kế thề, đây là quỷ hỏa, cùng bọn hắn tại trong phần mộ nhìn thấy quỷ hỏa giống nhau như đúc.

Nói thì chậm, khi đó vẫn là trễ.

Bên cạnh một cái khác hỏa kế lập tức muốn bưng nước cứu hỏa, nhưng là vạc nước tại mấy chục mét bên ngoài.

Thế là hắn linh cơ khẽ động.

Một cái kinh điển hình tượng ra đời.

Đi tiểu cứu hỏa tiểu hỏa kế.

Cứ việc cái này hỏa kế đã mười tám tuổi, nhưng kích thước bên trên cùng trên Địa Cầu cái kia ghi chú rõ đi tiểu tiểu nam hài là không sai biệt lắm.

Hắn quá cơ trí.

Mọi người đều nói ngực to mà không có não, chim nhỏ thông minh, xem ra có nhất định đạo lý.

Phi phi phi! Xóa bỏ phía trên cái kia một đoạn.

Hắn tưởng tượng lấy giội tắt ngọn lửa này về sau, lập xuống đại công, có thể có được bao nhiêu thưởng ngân.

Nhưng mà, để người khiếp sợ một màn xuất hiện.

Như vậy nho nhỏ một đám lửa, như thế lớn ngâm nước.

Vậy mà không có giội tắt.

Cái kia quỷ hỏa, vậy mà tại trong nước lắc lư, tại bọt nước bên trong vũ đạo.

Trên thế giới này, lại còn có nước đều tưới bất diệt hỏa

Thật là quỷ hỏa!

Rất nhanh, toàn bộ sọt kén tằm đều bốc cháy lên.

Cái này phảng phất là một cái tín hiệu.

Sau đó, càng quỷ dị hơn, càng khủng bố hơn một màn xuất hiện.

Mấy trăm mẫu đại tác trong phường, mười mấy cái trong khố phòng.

Một đóa lại một đóa quỷ hỏa, bỗng nhiên phiêu đốt.

Không có bất kỳ cái gì báo hiệu, liền phảng phất lệ quỷ gây nên.

Đốt lên một giỏ lại một giỏ kén tằm.

Đốt lên cái này đến cái khác khố phòng.

Ngay từ đầu những người này còn tại liều mạng cứu hỏa.

Về sau hoàn toàn sợ ngây người!

Tất cả mọi người nhìn thấy một màn này, đều rùng mình.

". . . Có quỷ, có quỷ. . ."

Mấy cái khố phòng, mười cái khố phòng, mười mấy cái khố phòng, cũng bắt đầu cháy hừng hực.

Cái này hỏa, đã cứu không được.

Tất cả mọi người là kiếm tiền công, làm gì là đông gia bán mạng

"Có quỷ, có quỷ, mọi người chạy mau!"

"Chạy mau, nếu không chạy liền đến đã không kịp, không còn kịp rồi. . ."

Sau đó, mấy trăm công nhân chen chúc mà ra.

Xông ra đại tác phường.

Bên ngoài vẫn là an toàn.

Bởi vì có cao cao tường rào ngăn cản.

Những này tường rào vốn là vì phòng tiểu thâu, lúc này trở thành tốt nhất vành đai cách ly.

Mấy trăm công nhân đứng tại nhà xưởng bên ngoài.

Gió thu thổi qua.

Nhà xưởng bên trong thế lửa càng thêm hung mãnh.

Ngắn ngủi trong chốc lát, mấy trăm mẫu đại tác phường đều lâm vào biển lửa.

Trận này đại hỏa, ai cũng cứu không được.

Ở trong đó thế nhưng là có thiên văn sổ tự kén tằm, vô số kể tơ sống, còn có vô số tơ lụa.

Toàn bộ cho một mồi lửa.

Riêng này cái mấy trăm mẫu đại tác phường, liền đáng giá mấy vạn kim tệ cũng không chỉ.

Cái này mấy trăm công nhân trong lòng tràn đầy sợ hãi cùng khoái ý.

Từ lột da lần này nhưng thảm.

Nhưng là đại tác phường đốt rụi, bát ăn cơm của bọn họ cũng đập.

"Quỷ hỏa, tuyệt đối là quỷ hỏa."

"Nghe nói địa phương này nguyên lai là một cái vạn người hố."

"Lệ quỷ đến báo thù, ta tận mắt thấy quỷ hỏa bốc cháy."

Mấy trăm công nhân nhao nhao nghị luận, một ngụm kết luận đây là quỷ hỏa.

Mấy chục hơn trăm người đều thấy được, ngọn lửa màu xanh lục kia là trống rỗng bốc cháy.

Căn bản cũng không có người phóng hỏa.

Tại đầy trời trong hỏa hoạn, tiếng gió rít gào, phảng phất lệ quỷ khóc thét.

Mấy trăm công nhân càng là dọa đến phát run.

Bỗng nhiên, có một cái hỏa kế nói: "Thơm quá, đói bụng."

Đám người vừa nghe, quả nhiên thơm quá.

Cái này vô số kén tằm bên trong có bao nhiêu nhộng, bị đại hỏa một nướng đương nhiên thơm.

Những công nhân này không tim không phổi.

Nhưng là đại tác phường quản sự, thế nhưng là Từ Quang Doãn tâm phúc.

Nhìn thấy một màn này, hắn hai chân như nhũn ra, cả người cơ hồ đều muốn tè ra quần.

Xong, xong.

Hết thảy đều xong!

"Nhanh, tiến nhanh thành bẩm báo gia chủ!"

Sau đó, mười cái nhà xưởng hộ vệ cưỡi lên khoái mã, hướng phía Huyền Vũ thành Từ gia tòa nhà phóng đi.

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành chỗ cao nhất.

Thẩm Lãng ăn xong cơm tối liền ở chỗ này chờ lấy, còn sớm chiếm đoạt vị trí tốt nhất.

Pha tốt trà, chuẩn bị hạt dưa cùng điểm tâm.

Liền đợi đến xem kịch vui.

Cũng không có để hắn chờ thật lâu, vẻn vẹn hơn một canh giờ sau.

Phía tây bầu trời, bị ngọn lửa chiếu sáng.

Cái kia thế lửa thực sự quá lớn, mấy trăm mẫu nhà xưởng, toàn bộ bốc cháy lên.

Dù là cách hai mươi mấy dặm, cũng thấy rất rõ ràng.

Mộc Lan xuyên một thân váy, cũng đứng tại bên cạnh nhìn.

Thẩm Lãng lặng lẽ xẹt tới, trước hít hà.

Nương tử thơm quá.

Thẩm Lãng tay trên lầu Mộc Lan bờ eo thon.

Mộc Lan không có phản đối.

Thẩm Lãng tay một chút xíu đi xuống.

Mộc Lan vẫn không có phản đối.

Thẩm Lãng tay rơi vào to lớn nhất mỹ diệu địa phương.

Mộc Lan vẫn là không có phản đối.

Thật sự là khác thường.

Ngay sau đó, Thẩm Lãng nhìn thấy Mộc Lan trong mắt tràn đầy lệ quang.

Nàng không phải tại đồng tình Từ gia, mà là tại căm hận hủy diệt.

Bất kể là của ai thủ bút, kiến thiết đều không dễ, cứ như vậy một thanh đại hỏa đốt rụi, làm cho lòng người đau nhức.

Thẩm Lãng lại một chút xíu đem tay dời đi lên, ôm nương tử eo hơi dùng lực một chút.

Mộc Lan liền rúc vào trong ngực của hắn.

"Nương tử, chúng ta là vì sinh tồn." Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Trên thế giới này, không có cái gì so sinh tồn quan trọng hơn. Coi như trong lòng còn có thiện niệm, cũng phải trước chính mình sống sót."

"Ta biết." Mộc Lan nói: "Ta khổ sở, nhưng không hối hận."

Thẩm Lãng ôn nhu hôn Mộc Lan cái trán, nói: "Nương tử mãi mãi cũng là kiên cường, vi phu chưa từng thấy qua ngươi yếu ớt như vậy dáng vẻ."

Mộc Lan nói: "Về sau ngươi sẽ càng thấy càng nhiều."

Lời này kỳ thật đã là lớn nhất thổ lộ.

Một cái kiên cường người vì gì sẽ trở nên yếu ớt

Lý do rất đơn giản!

. . .

Từ Quang Doãn ngay tại xếp đặt yến hội.

Trước đó Từ Thiên Thiên cùng Trương Tấn lễ đính hôn quá cao cấp, Huyền Vũ thành thương nhân, thậm chí Từ gia một chút thân thích hảo hữu đều không có tư cách tham gia.

Vốn là dự định lễ đính hôn về sau một ngày, lại bổ sung một trận, đem những thương nhân này và thân thích toàn bộ mời đến.

Nhưng là đêm hôm đó lễ đính hôn, Thẩm Lãng đại hoạch toàn thắng, Từ gia thất bại thảm hại, mặt mũi mất hết, cho nên bổ yến tự nhiên cũng liền không giải quyết được gì.

Nhưng là hôm nay là ngày tháng tốt!

Thẩm Lãng tiểu tử này bại, Từ gia đại hoạch toàn thắng.

Cho nên Từ gia chủ liền đem trận này bổ yến làm, mời tới toàn trường phú thương.

Thẩm Lãng cái này nhỏ nghiệt súc, hôm nay rốt cục bị đánh gãy xương cốt, đánh gãy sống lưng.

"Hôm nay các ngươi nhìn thấy Thẩm Lãng cái kia tiểu súc sinh dáng vẻ không có chẳng những hướng Từ gia chủ cúc cung xin lỗi, còn thân hơn tay thiêu hủy mình mấy ngàn quyển sách, một màn này thực sự quá mức nghiện."

"Đúng, tên tiểu súc sinh này tại chỗ liền bất tỉnh, nghe nói nhấc về Huyền Vũ phủ Bá tước sau trực tiếp thổ huyết."

"Từ công lần này là kiếm bộn rồi, 60% mua ba mươi vạn cân kén tằm, thiên hạ nào có tốt như vậy sinh ý."

Từ Quang Doãn cười nói: "Cái này lại đáng là gì Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong sản xuất kén tằm, còn có hơn ba trăm vạn cân đâu ta định dùng 30% giảm giá giá tiền toàn bộ mua được."

Lời này mới ra, tất cả mọi người ước ao ghen tị.

Người ta cùng Thái Thú đại nhân thông gia thật là khó lường, vốn cho rằng sẽ là một cái động không đáy muốn liên tục không ngừng hướng bên trong ném tiền.

Không nghĩ tới còn có thể kiếm nhiều tiền.

Xem ra quyền lực cùng tiền tài kết hợp lại uy lực mới lớn nhất.

"Thẩm Lãng hắn có thể không bán sao hắn dám không bán sao nếu là lại không bán, những này kén tằm bên trong bươm bướm cần phải bay ra ngoài a, đến lúc đó cái kia mười vạn người gào khóc đòi ăn, sẽ đem hắn Thẩm Lãng ăn sống nuốt tươi, cái này mười vạn dân đói sẽ đem toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước đều đốt thành tro bụi."

"Huyền Vũ bá có thể làm sao mình bỏ tiền mua lương thực nuôi sống cái này mười vạn người hắn lấy tiền ở đâu, không sợ nói cho các ngươi biết, Huyền Vũ phủ Bá tước không những không có tiền, ngược lại mắc nợ từng đống, thiếu tiền mấy đời cũng còn không hết."

"Kim thị gia tộc, mộ bên trong xương khô mà thôi, nhanh xong!"

"Về phần Thẩm Lãng, đã thỏa hiệp lần thứ nhất, vậy liền không có chút nào lằn ranh." Từ Quang Doãn thản nhiên nói: "Hắn muốn ta thu mua hắn trên phong địa còn lại cái kia hơn ba trăm vạn cân kén tằm có thể, trước mặt mọi người hướng ta quỳ xuống, dập đầu bồi tội."

"Đúng, đúng, để Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này hướng từ công dập đầu bồi tội!"

Đám người nhao nhao lấy lòng.

Từ Thiên Thiên không có cùng bọn hắn uống rượu với nhau, mà là một người tại Tú Lâu gian phòng, tự uống tự rót.

Nàng muốn lặng yên chúc mừng lần này thắng lợi.

Liền như là những người kia nói, Thẩm Lãng cột sống đã bị đánh gãy.

Hôm nay hắn có thể trước mặt mọi người đốt sách, cái kia ngày mai liền có thể quỳ xuống dập đầu.

Người một khi đột phá tôn nghiêm của mình ranh giới cuối cùng, liền sẽ trở nên không có chút nào ranh giới cuối cùng.

Nhớ tới sau này Thẩm Lãng đạo bi thảm, Từ Thiên Thiên trong lòng lại là khoái hoạt, thậm chí còn có một chút đồng tình.

"Thẩm Lãng, ngươi lúc đó liền không nên đi Huyền Vũ phủ Bá tước làm người ở rể, ngươi nên tại nhà ta làm một nô bộc, dạng này ngược lại sẽ có tốt hơn hạ tràng."

Liếm chó nên làm cả đời liếm chó, vì sao muốn cải biến lập trường đâu

Tương lai Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong về sau ngươi Thẩm Lãng liền chết không có chỗ chôn.

Mà lại hiện tại xem ra, Thẩm Lãng còn chưa hẳn có thể chèo chống đến ngày đó.

Từ Thiên Thiên bưng chén rượu lên, mở cửa sổ ra, nhìn trên trời minh nguyệt, ngửi ngửi thứ ba quý mùi hoa quế.

Uống đến có hơi nhiều, hơi say rượu.

Không biết vì sao, lại có chút ẩm ướt ý.

Nâng chén mời minh nguyệt, đối ẩm thành ba người.

Ngưu bức như vậy câu thơ, Từ Thiên Thiên vẫn là không làm được. Mà lại nàng kỳ thật không thích làm thơ, càng không thích làm tài nữ.

Một chén kính minh nguyệt, một chén kính hủy diệt.

Thẩm Lãng, ngươi ngắn ngủi truyền kỳ kiếp sống kết thúc.

Từ Thiên Thiên uống một hơi cạn sạch.

Sau đó. . .

Nàng phảng phất thấy được một ánh lửa.

Nói cho đúng không phải ánh lửa, mà là phía tây bầu trời một đạo hồng quang thấp thoáng.

Nàng tâm can không khỏi run lên.

Cái kia phảng phất là nhà nàng đại tác phường phương hướng

Từ gia mặc dù có tiền, nhưng dù sao chỉ là thương nhân, không thể giống Huyền Vũ phủ Bá tước đồng dạng, xây ở trên núi.

Địa thế nơi này không đủ cao, cũng thấy không đủ rõ ràng.

Từ Thiên Thiên ngây ngốc một chút, sau đó hướng phía trong nhà chỗ cao nhất phi nước đại.

Tuyệt đối không nên, tuyệt đối không nên!

Từ Thiên Thiên một bên phi nước đại, trong lòng liều mạng cầu nguyện.

. . .

Từ Quang Doãn có chút uống nhiều.

Cá tính của hắn vốn là cuồng quyến, lúc này đắc chí vừa lòng, càng là có chút vong hình.

"Chư vị, nhà ta ngày mai còn muốn xếp đặt yến hội, xin mọi người tiếp tục đến đây, để mọi người nhìn một trận trò hay."

"Lần trước nữ nhi của ta ở lễ đính hôn, Thẩm Lãng không phải đại hoạch toàn thắng, uy phong lẫm liệt sao trời tối ngày mai, liền để hắn làm chúng quỳ xuống xin lỗi."

"Hắn nếu không quỳ, liền để Huyền Vũ phủ Bá tước trên phong địa mười vạn con dân chết đói!"

"Ha ha ha ha. . ."

Mà liền tại lúc này!

Bên ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập.

Từ gia đại tác phường quản sự, mang theo mười mấy tên hộ vệ nhanh chóng xông tới, những này trên mặt còn một mảnh đen như mực, trên thân còn rơi đầy tro tàn.

Nhìn thấy đám người này dáng vẻ chật vật, Từ Quang Doãn không nhanh nói: "Các ngươi còn thể thống gì ta chỗ này ngồi đầy khách và bạn, các ngươi chật vật như thế, chẳng phải là tổn hại ta mặt mũi "

Đại quản sự bỗng nhiên quỳ xuống dập đầu, khóc thét nói: "Chủ nhân, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt. Chúng ta nhà xưởng bốc cháy, hết thảy đều cháy hết sạch, vô số kể kén tằm, vô số tơ sống cùng tơ lụa, toàn bộ đều đốt đi, toàn xong, toàn xong. . ."

Lời này mới ra, Từ Quang Doãn lập tức thân thể nhoáng một cái.

Liền phảng phất xuất hiện nghe nhầm rồi, hắn thậm chí đào đào lỗ tai.

Mà toàn trường khách và bạn cũng bỗng nhiên lâm vào yên tĩnh.

Cơ hồ không thể tin vào tai của mình.

Từ gia đại tác phường đốt đi

Làm sao có thể

Ở trong đó khắp nơi đều là vạc nước, khắp nơi đều là hơi nước, làm sao lại đốt đâu

Sau một lúc lâu, Từ Quang Doãn bỗng nhiên tiến lên hướng phía cái kia đại quản sự một cước đá vào.

"Ta để ngươi ăn nói lung tung, ta để ngươi nói hươu nói vượn! Ngươi đây là chán sống, vẫn là mèo nước tiểu uống nhiều quá."

Cái kia đại quản sự liều mạng dập đầu nói: "Thật, thật, chủ nhân ngài đi xem một chút liền biết."

Mà lúc này, Từ Thiên Thiên một trận gió chạy tới.

"Phụ thân, việc lớn không tốt, phía tây phương hướng có tình hình hoả hoạn."

"Người tới, chuẩn bị ngựa xe, đi đại tác phường!"

Một lát sau, Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên cưỡi xe ngựa, hướng phía ngoài thành đại tác phường chạy như điên.

. . .

Chờ Từ Thiên Thiên cùng Từ Quang Doãn chạy đến thời điểm.

Toàn bộ đại tác phường đều đã bị mấy trăm tên lính bao vây.

Không phải là vì cứu hỏa, mà là vì phòng ngừa thế lửa lan tràn.

Bởi vì đại tác phường đã không cần cứu.

Đều nhanh đốt xong, rất nhiều vách tường cũng bắt đầu sụp đổ.

Áo thu mát mẻ, nhưng là khoảng cách đám cháy gần như vậy, như là thiêu đốt.

Nhưng Từ Quang Doãn lại khắp cả người lạnh buốt, không cảm giác được một tia nhiệt độ.

Nhìn xem cái này trùng thiên đại hỏa.

Hắn tất cả chếnh choáng biến mất vô tung vô ảnh.

Một cỗ khí lạnh từ lòng bàn chân vọt tới đỉnh đầu.

Mấy thập niên, cái này đại tác phường từ vài mẫu mở rộng đến mấy chục mẫu, cuối cùng đến mấy trăm mẫu, mới có trước mắt cái này quy mô.

Trọn vẹn hai đời người cơ nghiệp.

Chớ nói chi là ở trong đó còn có thiên văn sổ tự kén tằm, tơ sống cùng tơ lụa.

Bây giờ vậy mà một mồi lửa toàn đốt đi.

Tổn thất này lớn bao nhiêu

Chỉ có có trời mới biết!

Đây là phần lớn gia sản.

Cái này đại tác phường, là Từ gia căn cơ!

Hiện tại hủy sạch.

Ngay tại hơn một canh giờ trước, hắn còn dương dương đắc ý, cảm giác ở vào nhân sinh đỉnh phong.

Mà lúc này, vận mệnh phảng phất một cước đem hắn đạp đến mười tám tầng Địa Ngục.

Trời ạ

Trời ạ

Lão thiên gia ngươi vì sao muốn đối với ta như vậy

"Các ngươi vì cái gì không cứu hỏa, vì cái gì không cứu hỏa!" Từ Quang Doãn điên cuồng quát ầm lên.

Đại quản sự khóc thét nói: "Cứu không được, cứu không được. Mười mấy cái khố phòng, đồng thời bốc cháy, cái kia hỏa rất quỷ dị, dùng nước đều tưới bất diệt."

Toàn xong, toàn xong!

". . ."

Từ Quang Doãn như là dã thú bị thương cuồng hống.

Ngay sau đó, hắn cảm giác được ngực bụng bên trong có một cỗ khí lưu tại mạnh mẽ đâm tới.

Cái kia cỗ bị đè nén trực tiếp muốn để người nổ tung.

Ngay sau đó, trong bụng đau đớn một hồi.

Sau đó bỗng nhiên một ngụm máu tươi cuồng phún mà ra.

Lần này, là chân chính phun máu!

Mà lại là một ngụm tiếp lấy một ngụm dâng lên mà ra.

Sau đó, Từ Quang Doãn trong đầu hiện ra Thẩm Lãng khuôn mặt, phảng phất một đầu cười lạnh rắn độc.

"Thẩm Lãng, ngươi thật độc, ngươi thật độc. . ."

Sau đó, Từ Quang Doãn bỗng nhiên ngửa ra sau đổ xuống.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 118: Thịnh Yến Cùng Thi Thể! Từ Thiên Thiên Bái Kiến Thẩm Lãng!

Từ Quang Doãn hôn mê về sau.

"Lão gia, lão gia!"

Mấy cái người hầu xông lên phía trước, lại là ấn huyệt nhân trung, lại là xoa bóp ngực.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Từ Quang Doãn mới tỉnh lại.

Phun xong máu về sau, Từ Quang Doãn đầu óc ngược lại trở nên càng thêm rõ ràng một chút.

Nhất định là Thẩm Lãng âm mưu, nhất định là!

Tên tiểu súc sinh này bình thường phách lối như vậy, hôm nay vậy mà lại là cúi đầu lại là xin lỗi, hơn nữa còn tự mình đốt sách của mình.

Tên tiểu súc sinh này vốn là cùng rắn độc đồng dạng độc.

Hôm nay đám lửa này, khẳng định là hắn thả.

Hắn bán những này kén tằm, khẳng định có vấn đề.

Nhưng là. . .

Thẩm Lãng bán những cái kia kén tằm toàn bộ kiểm tra qua, không có vấn đề gì cả.

Mà lại, những này kén tằm đều cháy hết sạch, không có bất kỳ chứng cớ nào lưu lại.

Hoàn toàn không có bất kỳ cái gì sơ hở , bất kỳ cái gì vết tích a.

Nhưng Từ Quang Doãn dùng mông mắt ngẫm lại đều biết, đây nhất định là Thẩm Lãng làm.

Từ Quang Doãn quát ầm lên: "Người tới, đi với ta Huyền Vũ phủ Bá tước bắt Thẩm Lãng, đám lửa này nhất định là hắn đốt, nhất định là hắn."

"Liễu Vô Nham thành chủ, mang theo ngươi binh, đi theo ta đi Huyền Vũ phủ Bá tước bắt người."

Nhưng mà, trên lưng ngựa Liễu Vô Nham thành chủ không nhúc nhích.

Đầu hắn da cũng từng đợt run lên a.

Thật không nghĩ tới Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này sẽ như thế độc a.

Trực tiếp xuất thủ chính là hủy người cơ nghiệp a.

Mấu chốt, hắn Liễu Vô Nham cũng là Thẩm Lãng địch nhân a.

Liễu thành chủ còn biết, tên của hắn đã bên trên tường.

Bị Thẩm Lãng dạng này người ghi hận, thật đúng là đáng sợ sự tình a.

"Liễu Vô Nham thành chủ, ngươi mang lên binh đi theo ta đi Huyền Vũ phủ Bá tước bắt người a." Từ Quang Doãn cao giọng nói.

Liễu Vô Nham nói: "Làm sao bắt? Có chứng cứ sao? Ngươi cho rằng ta là Lâm Chước sao?"

. . .

Nhìn xem dần dần biến thành phế tích đại tác phường, Từ Thiên Thiên thân thể mềm mại hóa thành một tòa pho tượng.

Toàn bộ thân thể phảng phất không phải nàng đồng dạng, không có một chút điểm nhiệt độ.

Thậm chí cả người đều đã mất đi phản ứng.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, nước mắt mới từ khóe mắt trượt xuống.

Sau đó lại cũng dừng lại không được.

Toàn bộ thân thể từ băng lãnh trở nên lửa nóng, thậm chí nóng nảy.

Nàng một đôi mắt mỹ lệ sung huyết, đỏ bừng.

Tăng thêm nàng thế hệ này, đã là ba đời gia nghiệp a.

Bị hủy như vậy?

Hủy!

Loại cảm giác này thật sự là đau đến không muốn sống a.

Trước đó Thẩm Lãng đủ loại chà đạp làm nhục nàng, nàng còn cảm thấy thống khổ.

Nhưng so với trước mắt, những thống khổ kia lại coi là cái gì?

Ta hẳn là nghĩ đến đạt được, Thẩm Lãng như thế tiểu nhân hèn hạ, làm sao lại nhận thua?

Giống Thẩm Lãng nam nhân như vậy, hẳn là tình nguyện chết, tình nguyện đồng quy vu tận cũng không nguyện ý cong xuống nhận lầm, cũng không nguyện ý thiêu hủy sách của mình đánh mặt mình.

Một khi hắn làm như vậy, chính là muốn đem người khác đưa vào chỗ chết.

Bên kia Từ Quang Doãn phảng phất giống như điên, hét lớn: "Liễu Vô Nham, ngươi có phải hay không sợ? Ngươi sợ ta cũng không sợ, sau lưng ta là phủ Thái Thú, sau lưng ta là phủ tổng đốc, ta có Thái tử ban cho mặc bảo. Mang binh đi bắt Thẩm Lãng, bắt Thẩm Lãng. . ."

Từ Thiên Thiên trước mắt từng đợt biến thành màu đen, phảng phất muốn bất tỉnh đi.

Phụ thân đã gần như điên cuồng, lúc này nàng Từ Thiên Thiên nhất định không thể đổ xuống, nhất định phải tỉnh táo.

Thật sâu hút mấy cái khí.

Không biết vì cái gì, cái này không khí tiến vào phổi về sau phảng phất đao cắt đau nhức.

Từ Thiên Thiên tiến lên, nắm chặt phụ thân Từ Quang Doãn tay, Trịnh trọng nói: "Phụ thân, chúng ta Từ gia nguy hiểm nhất thời điểm đến."

Từ Quang Doãn quát: "Đi bắt Thẩm Lãng cái kia tiểu súc sinh, đi bắt hắn."

Từ Thiên Thiên nói: "Phụ thân, hiện tại trọng yếu nhất không phải muốn đi truy cứu ai đốt rụi chúng ta đại tác phường, mà là như thế nào đối mặt khốn cục trước mắt."

"Đừng quên, chúng ta đã thu Tây Vực thương nhân mấy vạn kim tệ tiền đặt cọc, tại ngày đến trước đó, chúng ta như không nộp ra tơ lụa, muốn gấp đôi bồi thường tiền."

"Chúng ta Từ gia đại tác phường là đốt rụi, nhưng đối với chúng ta tới nói cực kỳ trân quý không phải cái này tác phường, mà là từ thêu chiêu bài. Một khi đã mất đi thanh danh, đã mất đi tín dự, chúng ta chính là thật hủy."

Từ Thiên Thiên lời này liền nói được cực kỳ thông minh.

Coca Cola quý báu nhất không phải nhà máy, mà là nhãn hiệu cùng con đường, dù là nhà hắn nhà máy toàn bộ bị đốt rụi, toàn thế giới tất cả ngân hàng đều sẽ quơ chi phiếu thỉnh cầu Coca Cola cho bọn hắn mượn tiền, nhiều nhất mấy tháng liền có thể Đông Sơn tái khởi.

Từ gia tơ lụa thanh danh mặc dù so ra kém Coca Cola, nhưng cũng là nổi tiếng biển chữ vàng.

Nhất là gần nhất Thái tử còn ban cho từ thêu Thiên Nam mặc bảo.

Đây mới là Từ gia quý báu nhất tài sản.

Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Phụ thân, chúng ta còn có cơ hội, đại tác phường đốt rụi, chúng ta có thể xây dựng lại. Thẩm Lãng hủy đi chúng ta tác phường, chúng ta về sau có thể báo thù. Chúng ta dựa lưng vào phủ Thái Thú, dựa lưng vào phủ tổng đốc. Nhưng là. . . Một khi nhà chúng ta biển chữ vàng đổ, vậy liền triệt để xong."

Lúc này, Từ Quang Doãn chân chính thanh tỉnh lại.

Nữ nhi nói đến không có sai.

Nhất là loại thời điểm này, trận cước càng thêm không thể loạn.

Từ Thiên Thiên nói: "Thời gian đã phi thường cấp bách, giao hàng thời kì càng ngày càng gần. Chính chúng ta nhà tơ lụa cửa hàng có thể không bán, nhưng là những cái kia hướng chúng ta đặt hàng thương nhân, chúng ta nhất định phải đúng hạn giao hàng, nếu không nhà chúng ta liền thật hủy."

Từ Quang Doãn nói: "Nữ nhi, ngươi nói đúng, ngươi nói đúng. Ngươi nói tiếp xuống phải làm gì?"

Từ Thiên Thiên nói: "Hướng Lâm Mặc mượn tác phường, mặc dù quy mô ít đi một chút, nhưng cũng đầy đủ dùng, cùng chung mối thù phía dưới, hắn nhất định sẽ mượn."

Từ Quang Doãn nói: "Không có vấn đề, ta cái này tự mình đi thấy Lâm Mặc."

"Không cần." Lâm Mặc thanh âm từ phía sau lưng vang lên nói: "Ta mượn, ta đem tác phường vô điều kiện cấp cho Từ gia."

Từ Thiên Thiên tiến lên khom người nói: "Lâm Đông chủ, đại ân không lời nào cảm tạ hết được."

Lâm Mặc nói: "Chúng ta có được cùng chung địch nhân, lúc này liền càng hẳn là một lòng đoàn kết."

Từ Quang Doãn run rẩy nói "Chờ vượt qua cửa ải khó khăn này về sau, chúng ta liên thủ, chơi chết Thẩm Lãng tên súc sinh này, đem hắn rút gân lột da, giết cả nhà của hắn!"

Lâm Mặc gương mặt giật mạnh, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đúng, giết cả nhà của hắn, giết cái kia tiểu súc sinh cả nhà."

Vị này Lâm Đông chủ đối Thẩm Lãng hận ý hoàn toàn không thua gì Từ Quang Doãn.

Không chỉ là bởi vì Thẩm Lãng xuất thủ hãm hại con của hắn, kém một chút hủy nhi tử tiền đồ.

Cũng bởi vì sợ hãi, môi hở răng lạnh.

Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này như thế ác độc, vậy mà làm hại Từ Quang Doãn thảm hại như vậy, vậy kế tiếp có phải là muốn đến phiên mình rồi?

Cho nên hắn nhất định phải trợ giúp Từ Quang Doãn vượt qua cửa ải khó khăn này.

Hiện tại tác phường mượn đến, nhưng còn lại cực kỳ thứ then chốt.

Kén tằm!

Không có kén tằm, làm sao tạo ra tơ lụa? Làm sao đúng hạn giao hàng a?

Năm nay Từ gia khuếch trương đến kịch liệt, cơ hồ lũng đoạn toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh tất cả kén tằm, mà những này kén tằm toàn bộ bị đốt rụi.

Chẳng lẽ đi cái khác hành tỉnh mua?

Không nói đến có thể hay không mua được, mấu chốt không có thời gian a.

Phương nam quốc gia thương nhân, Tây Vực thương nhân đều muốn đến a, những người này đều là giao tiền đặt cọc.

Như Từ gia đến lúc đó không nộp ra tơ lụa, chẳng những vàng chiêu bài hủy đi, còn muốn bồi mấy lần khoản tiền lớn a.

Cho đến lúc đó, coi như đem Từ gia ruộng đồng, trạch viện toàn bộ bán mất, cũng không đủ thường a.

Bây giờ vẻn vẹn chỉ có một chỗ có kén tằm.

Kia. . . Chính là Huyền Vũ phủ Bá tước.

Trong tay bọn họ còn có ba trăm vạn cân kén tằm, số lượng này mặc dù không nhiều.

Nhưng là đem Từ gia từng cái tơ lụa cửa hàng hàng có sẵn triệu hồi đến, tăng thêm cái này ba trăm vạn cân kén tằm chức tạo ra tơ lụa, hẳn là đầy đủ giao hàng số lượng.

Hiện tại mấu chốt nhất không phải kiếm tiền, mà là bảo trụ Từ gia chiêu bài cùng tín dự.

Chỉ cần có thể đúng hạn giao hàng, cái gì đại giới đều có thể tiếp nhận.

Từ Quang Doãn cùng Thiên Thiên lại một lần nữa cảm thấy rùng mình.

Lại muốn đi thấy Thẩm Lãng.

Chỉ bất quá lần này, bọn hắn là đi cầu Thẩm Lãng đem còn lại ba trăm vạn cân kén tằm bán cho bọn hắn.

Báo ứng này cũng quá nhanh đi.

Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này sao mà ngoan độc?

Song phương là có sinh tử đại thù a, bây giờ lại muốn đi cầu hắn?

Kia cùng dê vào miệng cọp có cái gì khác nhau?

Nhưng lúc này, người là dao thớt ta là thịt cá.

Từ Quang Doãn nói: "Trương Tấn đâu?"

Từ Thiên Thiên nói: "Đi làm đại sự."

Trương Tấn xác thực đi làm đại sự, hộ tống phụ thân đi Trấn Bắc hầu tước phủ bái phỏng.

Bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước, Trương Xung hi vọng Trấn Bắc hầu tước phủ không chỉ chỉ là mặt ngoài ủng hộ, muốn bọn hắn làm ra tính thực chất cử động.

Từ Thiên Thiên run rẩy nói: "Phụ thân, ta đi cầu Thẩm Lãng, cầu hắn đem kia hơn ba trăm vạn cân kén tằm bán cho chúng ta."

Từ Quang Doãn thống khổ nhắm mắt lại.

Trên thế giới này thống khổ nhất là cái gì?

Biết rất rõ ràng là Thẩm Lãng đốt hắn tác phường, chẳng những không thể đi bắt hắn, còn muốn đi cầu hắn.

Trời ạ?

Trực tiếp còn có so tên tiểu súc sinh này độc hơn người sao?

. . .

So với Từ Thiên Thiên bi thảm, một người khác thế nhưng là xuân phong đắc ý.

Hắn đã thành công vượt qua nguy cơ lần này.

Dựa theo Ngũ Triệu Ấn dạy chiêu số, hắn chẳng những bảo vệ cùng Ngũ U U hôn ước, mà lại phảng phất còn nhận lấy nhạc phụ đại nhân thưởng thức.

Không chỉ có như thế, còn có mặt khác thu hoạch.

Hắn làm ra như thế hoang đường sự tình, công khai tại trong quân doanh ngủ thỏ nhi gia, tại Tĩnh An phủ Bá tước chẳng những không có người phỉ nhổ hắn, ngược lại đem hắn trở thành người trong đồng đạo.

Trước đó Tĩnh An phủ Bá tước mấy vị kia công tử đối với hắn đều là hờ hững lạnh lẽo, mắt cao hơn hạng.

Chuyện này về sau, bọn hắn vậy mà đối với hắn thân mật rất nhiều.

Nhất là Tam công tử, Ngũ công tử, vậy mà mời hắn đi tham gia cái nào đó siêu cấp tụ hội.

Dùng hiện đại nói, chính là siêu cấp lớn oanh nằm sấp.

Lại chuyên nghiệp một điểm, chính là biển trời đại yến.

Lâm Chước lại lại lại một lần nữa mở ra thế giới mới đại môn.

Thật. . . TM mở rộng tầm mắt a.

Bọn này quý tộc sinh hoạt thật sự là mục nát phải làm cho người giận sôi a.

Lâm Chước đi thời điểm còn lo sợ bất an nói nhạc phụ đại nhân có thể hay không trách tội a?

Kết quả Ngũ công tử cười lạnh nói: "Lâm Chước, tại chúng ta loại này quyền quý gia đình, chơi gái, chơi con thỏ căn bản ngay cả sai đều chưa nói tới a."

Sau đó, Lâm Chước vượt qua phóng đãng hình hài hai ngày hai đêm.

Chơi đến quả thực điên rồi, dù là hắn võ công rất cao, cũng cảm thấy eo đều muốn đoạn mất.

Trước khi đi, nhạc phụ đại nhân Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng lại một lần nữa tiếp kiến Lâm Chước.

"Trương Xung mang theo Trương Tấn đi Trấn Bắc hầu tước phủ, tiếp xuống bọn hắn sẽ đi bái phỏng Tấn Hải bá tước phủ." Ngũ Triệu Trọng nói: "Ngươi biết điều này có ý vị gì sao?"

Lâm Chước nói: "Mang ý nghĩa đối Huyền Vũ phủ Bá tước cuối cùng giảo sát liền muốn bắt đầu, liền mang ý nghĩa Kim thị gia tộc chẳng mấy chốc sẽ diệt vong."

Ngũ Triệu Trọng nói: "Lần này Lý Văn Chính chết được có chút oan, hắn dưới giường cái kia nguyền rủa Thái tử tiểu nhân, chưa chắc là hắn thả."

Lâm Chước nói: "Kia có phải hay không là Thẩm Lãng làm?"

Ngũ Triệu Trọng thản nhiên nói: "Ngươi cho rằng hắn là thần sao?"

Đón lấy, Ngũ Triệu Trọng nói: "Cái kia nguyền rủa Thái tử tiểu nhân là ai thả không trọng yếu, mấu chốt không thể liên lụy đến nhị vương tử, không thể gây nên đảng tranh, cho nên Lý Văn Chính chỉ có thể chết. Quốc quân vừa mới hạ chỉ miễn xá hắn, quay người lập tức lại đem hắn bí mật giết chết, có thể thấy được quốc quân sẽ là cỡ nào tức giận?"

Lâm Chước nói: "Cho nên để tỏ lòng tân chính quyết tâm, quốc quân thủ đoạn sẽ càng thêm kịch liệt. Chúc Nhung Tổng đốc cùng Trương Xung Thái Thú cảm nhận được quốc quân ý chí, cho nên gia tốc đối Huyền Vũ phủ Bá tước giảo sát, mà lại cường độ cũng gia tăng rất nhiều."

Ngũ Triệu Trọng nói: "Đây là một trận thịnh yến biết sao?"

Đương nhiên là một trận thịnh yến, diệt Huyền Vũ phủ Bá tước không chỉ là một trận to lớn công lao, còn mang ý nghĩa thiên văn sổ tự tài phú.

"Trận này thịnh yến ta Tĩnh An phủ Bá tước không phải nhân vật chính, nhưng là cũng phải chia ăn một miếng thịt." Ngũ Triệu Trọng nói: "Như vậy ngươi về Huyền Vũ thành về sau nhiệm vụ, ngươi rõ chưa?"

Lâm Chước nói: "Khía cạnh công kích Huyền Vũ phủ Bá tước, phối hợp Trương Xung, đối Huyền Vũ phủ Bá tước tiến hành vô biên vô tận quấy rối tập kích, để bọn hắn mệt mỏi."

"Đúng." Ngũ Triệu Trọng ánh mắt tràn đầy tán thưởng.

Cái này con rể quả nhiên không có để hắn thất vọng a.

Mà Lâm Chước lúc này trong lòng cảm thán, cái này tộc bá Ngũ Triệu Ấn thật đúng là lợi hại a, dạy hắn mỗi một câu nói đều có thể cào trong núi lớn cha đại nhân tâm a.

Ngũ Triệu Trọng nói: "Ngươi buông tay đi làm, đừng sợ làm qua giới, càng đừng sợ cướp cò. Nếu có thể gây nên một trận chiến đại chiến, kia tại trong tràng thịnh yến này, chúng ta ngược lại có thể đóng vai nhân vật chính."

"Vâng." Lâm Chước tràn đầy tự tin nói.

"Đây là một trận thịnh yến, thật vất vả có một cái uy tín lâu năm đại quý tộc đổ xuống, nếu là không thể từ Kim thị gia tộc trên thi thể kéo xuống một khối thịt lớn, liệt tổ liệt tông cũng sẽ không tha thứ chúng ta."

. . .

Lâm Chước trở về Huyền Vũ thành về sau, lập tức lại nhận được một tin tức tốt.

Diêm Sơn Thiên hộ sở Thiên hộ đại nhân đã chính thức điều đi, Thiên hộ vị trí trống chỗ xuống tới.

Lâm Chước trực tiếp trở thành đại diện Thiên hộ, nhiều nhất hai ba tháng, liền sẽ trực tiếp chính vị.

Thế giới này thật đúng là hoang đường a, ta rõ ràng phạm vào sai lầm lớn, lại còn có thể thăng quan.

"Thẩm Lãng, ta Lâm Chước bình yên vô sự trở về, ngược lại còn lên chức."

"Ngươi lần trước không có đem ta chơi chết, tiếp xuống liền đến phiên ta chơi chết ngươi."

Lâm Chước nghiến răng nghiến lợi.

Lần này trở về Huyền Vũ thành, nhạc phụ đại nhân lời nhắn nhủ nhiệm vụ phi thường rõ ràng.

Chính là dẫn binh không ngừng tập kích quấy rối Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong biên giới.

Bất luận cái gì biên giới đều là mơ hồ.

Huyền Vũ thành cùng Kim thị gia tộc đất phong đồng dạng là như thế.

Nào đó một cây cầu, nào đó một con đường, nào đó một ngọn núi đều là đường ranh giới.

Mà lại Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh đều là dọc theo biên giới tuyến tuần tra.

Sau đó Lâm Chước sẽ làm thế nào?

Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong con dân vượt biên đốn củi, bắt!

Huyền Vũ phủ Bá tước binh sĩ vượt biên tuần tra, bắt!

Mà lại coi như ngươi không có vượt biên, chúng ta cũng bắt, bởi vì biên giới tuyến mơ hồ, có hay không vi phạm, ta Lâm Chước định đoạt.

Ta nói ngươi tiến vào ta khu vực phòng thủ, vậy ngươi chính là vượt biên giới.

Tóm lại mỗi ngày đều bắt người, mỗi ngày đều điên cuồng quấy rối tập kích.

Ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước không thể nhịn được nữa? Song phương quân đội trực tiếp đánh?

Vậy liền quá tốt rồi.

Vậy liền ra tay đánh nhau, đem sự tình làm lớn chuyện.

Vài trăm người, mấy ngàn người chiến đấu, trực tiếp kinh động cả nước.

Ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước muốn làm gì? Cũng dám tập kích quốc quân quân đội? Ngươi đây là muốn mưu phản sao?

"Thẩm Lãng, ngươi chờ đó cho ta, ta Lâm Chước sẽ trở thành một đầu chó dại, điên cuồng cắn xé nhà ngươi, ta sẽ trở thành Huyền Vũ phủ Bá tước ác mộng!"

Trở lại quân doanh Lâm Chước, trên mặt đắc ý nhe răng cười.

Bất quá không biết vì cái gì, trong đũng quần có chút ngứa, còn có hậu mắt cũng rất ngứa.

Lâm Chước tiện tay cào một chút, cũng không có làm một chuyện.

Hắn đương nhiên không biết, rất nhiều loại đáng sợ virus ở trong cơ thể hắn điên cuồng lan tràn, điên cuồng sinh sôi.

Rất nhanh, liền muốn nứt thể mà ra.

Hắn căn bản không có thời gian.

. . .

Trở lại Từ gia dinh thự.

Từ Thiên Thiên để người chuẩn bị nước tắm.

Trong nước nóng ngâm một khắc đồng hồ về sau, thân thể phảng phất mới dần dần khôi phục một chút nhiệt độ.

Sau đó, nàng đem mình thân thể mềm mại mỗi một nơi hẻo lánh đều viết sạch sẽ.

Dùng tới hoa hồng tinh dầu, để thân thể thơm ngào ngạt.

Đón lấy, nàng lại uống một chén rượu nho, để cho mình có thể ngủ ngon.

Dạng này, nàng ngày mai mới có thể chói lọi, mới có đầy đủ tinh lực đi đối mặt Thẩm Lãng, đi nghênh đón trận này ác chiến.

Hôm sau trời vừa sáng!

Từ Thiên Thiên mặc vào xinh đẹp nhất quần áo, thậm chí còn không phải như vậy đoan trang, đưa nàng uyển chuyển dáng người hoàn toàn nổi bật ra.

Vẽ hơi có vẻ yêu mị lông mày.

Bôi son phấn.

Ấn bờ môi, đỏ tươi như lửa cháy.

Bất kỳ nam nhân nào đều là sắc quỷ, Thẩm Lãng cũng thế.

Không, Thẩm Lãng nhất là!

Mỹ mạo yêu mị nữ nhân, ở tại đàm phán luôn luôn có thể chiếm một chút lợi lộc.

Từ Thiên Thiên bộ dáng này, Thẩm Lãng nhìn nhất định sẽ có chút quen mắt.

Bởi vì. . .

Cái này cùng « kim x mai chi phong nguyệt vô biên » bên trong nào đó một trương thải sắc áp phích Tây Môn Tiêm Tiêm đồng dạng.

Tấm kia hoạ báo bên trong, Tây Môn Tiêm Tiêm khó được không có lộ ra cánh tay, lộ ra eo, lộ ra chân.

Nhưng là, nhưng cũng phi thường diêm dúa.

Từ Thiên Thiên vì sao dạng này cách ăn mặc?

Bởi vì, Thẩm Lãng sở dĩ vẽ ra dạng này Tây Môn Tiêm Tiêm, liền đại biểu cho này tấm hình tượng phù hợp nhất nội tâm của hắn đối Từ Thiên Thiên ảo tưởng.

Hít một hơi thật sâu, Từ Thiên Thiên leo lên lập tức xe.

Nhưng là một lát sau, nàng lại xuống xe ngựa.

Quay lại gia trang cầm lên một quyển sách, chính là Thẩm Lãng kia bản phong nguyệt vô biên.

"Đi, đi Huyền Vũ phủ Bá tước."

Trong xe ngựa, Từ Thiên Thiên nghiêm túc đọc lấy quyển sách này, hơn nữa còn xuất ra bút họa trọng điểm.

Đây là Thẩm Lãng đắc ý nhất tác phẩm.

Đây là ngươi Thẩm Lãng viết ra bôi đen ta Từ Thiên Thiên tác phẩm, ta mang theo quyển sách này tới cửa cùng ngươi nói dài nói dai.

Ta chẳng những đọc rất nhiều lần, còn làm đọc sách bút ký.

Cái này đầy đủ hèn mọn đi.

Ngươi Thẩm Lãng đầy đủ hài lòng đi.

Cái này tương đương với XX lão sư cầm XX cửa hình của mình nói với ngươi, ngài nhìn cái góc độ này đập đến còn tốt chứ? Ngài thấy còn hài lòng không? Bằng không ta hiện trường lại cho ngài bày một cái?

Đối với Từ gia đến nói, trọng yếu nhất chính là đạt được kia ba trăm vạn cân kén tằm, chính là đúng hạn giao hàng.

Nếu không, Từ gia liền triệt để diệt vong.

Tiến vào Huyền Vũ phủ Bá tước ngoài cửa, Từ Thiên Thiên xuống xe ngựa.

"Mời bẩm báo Thẩm Lãng cô gia, Từ Thiên Thiên cầu kiến!"

"Không, Từ Thiên Thiên bái kiến Thẩm Lãng cô gia!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 119: Từ Thiên Thiên Quỳ Cầu Lãng Gia! Virus Nổ

Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Mộc Lan quân vụ mang theo, không ở nhà.

Thế là, Thẩm cô gia liền triệt để thả bản thân.

Hắn ngay tại vẽ tranh.

Tiểu Băng là người mẫu, bên cạnh ngồi trên ghế, xuyên được vô cùng ít ỏi, hương diễm động lòng người.

"Cô gia, xong chưa a, người ta bày cái tư thế này mệt mỏi quá."

Mộc Lan không tại, nha đầu này cũng triệt để thả bản thân.

Dù sao coi như bị tiểu thư phát hiện cái gì, bị đánh cũng là cô gia, tiểu thư lại xưa nay đều không đánh ta.

Kia mị nhãn một cái tiếp theo một cái, kia tư thái hận không thể lõm thành một đóa hoa ra.

Hai con mắt to thời thời khắc khắc ngập nước, tấm kia hơi có hài nhi mập mỹ lệ khuôn mặt nhỏ hận không thể viết lên mấy chữ.

Cô gia đến nha!

"Tốt, không sai biệt lắm." Thẩm Lãng nói.

Tiểu Băng không kịp chờ đợi chạy tới, dịu dàng nói: "Ta xem một chút, ta xem một chút."

Sau đó, nàng chứa không cẩn thận, đem mình thân thể mềm mại chen trong ngực Thẩm Lãng.

Họa được thật sự là quá tốt, Tiểu Băng đều nhanh không phải nhận biết trong này mình, thật sự là quá. . . Câu người.

Tiếp lấy nàng giả bộ nghiêm túc nhìn họa dáng vẻ, đụng lên đi để cho mình khuôn mặt đụng Thẩm Lãng bờ môi.

"Ai nha, cô gia ngươi họa được thật không biết xấu hổ, người ta chỗ nào là cái dạng này a, ngươi rõ ràng để người ta vẽ thành một cái yêu tinh."

Tiểu nương bì một bên làm nũng, một bên níu lấy nhỏ thân thể, dưới lưng chứa không cẩn thận đi lề mề Thẩm Lãng.

Mẹ trứng, ngươi mới mười bảy tuổi a? Cứ như vậy sẽ câu người, làm sao được a? Còn nói mình không phải yêu tinh.

Thẩm Lãng cảm giác được mình chơi với lửa, tiếp tục như vậy rất nguy hiểm, nhưng lại không bỏ được đẩy ra.

Ngay lúc này, một cái khác thị nữ Tiểu Hoàn chạy vào, nhìn thấy một màn này, không khỏi kinh hô một tiếng.

"Ta cái gì cũng không có trông thấy!" Tiểu Hoàn tranh thủ thời gian che mắt.

Tiểu Băng lập tức nhanh chóng né tránh, bản năng bưng kín ngực, nhưng là rất nhanh có buông ra, còn rất kiêu ngạo mà hếch.

Tại trong nhà này, tiểu thư thứ nhất, ta Tiểu Băng thứ hai, cô gia tuyệt đối không thể bị các ngươi những này yêu diễm tiện hóa câu dẫn đi.

Thẩm Lãng đứng dậy, có chút về sau rụt rụt thân thể, nghĩa chính ngôn từ nói: "Tiểu Hoàn, ngươi biết làm người trọng yếu nhất chính là cái gì?"

Tiểu Hoàn nói: "Miệng quan trọng, lời gì nên nói, lời gì không nên nói, trong lòng muốn rõ ràng."

Thẩm Lãng nói: "Quả nhiên rất hiểu chuyện."

Tiểu Hoàn trong lòng nói, ta có thể không hiểu chuyện sao? Cô gia ngươi cũng hại ta bao nhiêu hồi rồi?

Ngay tại hôm qua, Tiểu Hoàn không cẩn thận nói lộ ra miệng.

Kết quả ban đêm nàng ngủ thời điểm, cô gia đưa nàng hai tay ngâm mình ở trong nước nóng.

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Hoàn phát hiện chăn của mình ướt cả.

Cái này cô gia quả thực quá xấu.

Tiểu Hoàn vội vàng tắm rửa, tẩy chăn mền, sau đó đầu óc tưởng tượng lấy cô gia đêm qua liền không có thừa cơ đối ta làm chút cái gì khác?

Sau đó nàng không khỏi chạy đến trước gương chiếu một cái, tâm tình không hiểu thấu thấp xuống.

Thẩm Lãng nói: "Tiểu Hoàn, ngươi vội vội vàng vàng như thế tới tìm ta? Chuyện gì a?"

Tiểu Hoàn nói: "Trung thúc có chuyện tìm ngài."

Trung thúc chính là Kim Trung, hắn nhưng là toàn bộ phủ Bá tước tất cả nô bộc nha hoàn đại thủ lĩnh kiêm thần tượng.

Bất quá Kim Trung hiện tại rất hiểu chuyện a, đều biết để nha hoàn trước tiến đến bẩm báo, mà không phải vọt thẳng tiến đến a.

Thẩm Lãng đi ra thời điểm, Kim Trung ánh mắt có chút cổ quái.

"Cô gia, Từ Thiên Thiên đến đây cầu kiến."

Nàng quả nhiên tới a!

Thẩm Lãng trên mặt không có bao nhiêu đắc ý biểu lộ, mà là có chút do dự.

. . .

Từ Thiên Thiên nội tâm có chút cháy bỏng chờ đợi.

Nàng đang nghĩ, Thẩm Lãng sẽ lấy loại nào diện mục tiếp đãi mình?

Đắc ý? Khinh cuồng? Lại hoặc là trực tiếp đùa giỡn, thậm chí càng thêm quá phận?

Thẩm Lãng đến rồi!

Từ Thiên Thiên trên mặt biểu lộ nháy mắt biến hóa, lộ ra nụ cười quyến rũ.

"Dân nữ bái kiến Thẩm cô gia."

Từ Thiên Thiên hướng phía Thẩm Lãng bên cạnh eo hành lễ, kia đường cong mê người vô cùng.

Nàng cho tới bây giờ đều chưa từng có dạng này lấy lòng tiếu dung, cũng chưa từng có như thế vũ mị ánh mắt.

Mà lại trên người nàng mặc quần áo, trên mặt trang dung vậy mà hòa phong nguyệt vô biên bên trong Tây Môn Tiêm Tiêm đồng dạng.

Đây chính là Thẩm Lãng nội tâm đối Từ Thiên Thiên chờ mong.

Trang cái gì tài nữ?

Xinh đẹp ngoan độc xà hạt mỹ nhân, mới là ngươi thuộc về a.

Trước đó mỗi một lần Thẩm Lãng nhìn thấy Từ Thiên Thiên, hoặc là mở miệng nhục nhã, hoặc là mở miệng đùa giỡn, sơ lược tiểu sử một đêm vợ chồng bách dạ ân, lại hoặc là mở nhét lộ loại hình.

Nhưng là lần này, Thẩm Lãng ngược lại phi thường nghiêm túc, trực tiếp đi tới trước mặt của nàng.

Từ Thiên Thiên cứ như vậy nửa khuất thân ở nơi đó.

Bởi vì Thẩm Lãng chưa hề nói loại hình.

Mà lại nàng cái tư thế này, lộ ra thân eo đường cong càng mê người.

"Thẩm Lãng cô gia, ngài quyển sách này ta từ đầu tới đuôi nhìn mười một lần, thật sự là viết vô cùng tốt." Từ Thiên Thiên lấy lòng nói: "Ta bây giờ không có nghĩ đến, ngài lại có như thế chi tài hoa, so với ngài quyển sách này, ta trước đó viết những lời kia bản thi từ thực sự xấu hổ tại gặp người. Mà lại Chúc Văn Hoa đem mình những cái kia sách toàn bộ thiêu hủy là đúng, bởi vì tại ngài quyển sách này trước mặt, hắn kia bản « uyên ương mộng » quả thực khó coi."

Thẩm Lãng vẫn không có để ý tới.

Từ Thiên Thiên lật ra Thẩm Lãng bản này « phong nguyệt vô biên » đọc lên một cái đoạn.

"Mây dày mê muộn tụ, ám vụ khóa trời cao. Quần tinh cùng hạo nguyệt tranh nhau phát sáng, nước biếc chung thanh thiên cùng bích. Tăng ném chùa cổ, thâm lâm bên trong ồn ào quạ bay; khách chạy thôn hoang vắng, đường làng bên trong uông uông chó sủa."

"Loại này duyên dáng đoạn chỗ nào cũng có, quả thực để người mê say. Không sợ ngài trò cười, liền ngài quyển sách này ta làm bút tích, có lẽ đều có mười mấy vạn chữ."

"Thứ hai sách lúc nào ra a, nô gia thật sự là trông mong mà đối đãi."

Từ Thiên Thiên thanh âm kiều mị mê người, phảng phất hoàn toàn hóa thân trở thành Thẩm Lãng fan cuồng, liền phảng phất Thẩm Lãng quyển sách này không có tại làm bẩn nàng một chút.

Phảng phất hôm qua buộc Thẩm Lãng đốt sách không phải nàng.

Nhưng Thẩm Lãng vẫn như cũ không nói một lời, lặng lẽ đối đãi.

Có chút khẽ cắn răng ngọc, Từ Thiên Thiên dịu dàng nói: "Thẩm công tử, một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm a. Nô gia đã biết sai, nô gia nhận thua, cầu công tử thu thần thông đi."

Thẩm Lãng nói: "Ngồi."

Từ Thiên Thiên lúc này mới đứng lên thân thể mềm mại, lượn lờ tại gấm đôn thượng tọa xuống tới.

Thẩm Lãng nói: "Từ Thiên Thiên, nhà ngươi tao ngộ kiếp nạn, vì sao không đi cầu Trương Xung? Vì sao không đi cầu phu quân của ngươi Trương Tấn a?"

Từ Thiên Thiên vũ mị cười nói: "Thẩm công tử nói giỡn."

Liền một câu nói kia, phảng phất có vô tận ý vị.

Từ Thiên Thiên nói: "Nô gia sự tình, tại sao có thể để phu quân xuất thủ tương trợ?"

Lời này nghe phảng phất đối Trương Tấn tràn đầy thâm tình, mơ hồ muốn câu lên Thẩm Lãng đố kỵ.

"Thẩm công tử, nô gia thật nhận thua, nô gia thật sai." Từ Thiên Thiên lại cùng nhau đứng dậy, hướng phía Thẩm Lãng bên cạnh eo ngồi xuống hành lễ, nói: "Nô gia hướng ngài xin lỗi, trước đó ngài tại Từ gia thời điểm, ta không có hảo hảo đợi ngươi, về sau lại nhiều lần mạo phạm ngài, xin ngài nể tình nô gia vô tri phân thượng, bỏ qua cho nô gia, bỏ qua cho Từ gia đi."

"Không." Thẩm Lãng nói: "Ngươi cảm thấy mình cũng không có sai, trong lòng ngươi thậm chí hoàn toàn không có hối hận. Ngươi đến nay như cũ cảm thấy đem ta đuổi ra khỏi nhà là đúng, gả cho Trương Tấn cũng là đúng. Thậm chí ở trong mắt ngươi, Huyền Vũ phủ Bá tước trong vòng ba tháng liền sẽ hủy diệt, đến lúc đó ta liền chết không có chỗ chôn."

Từ Thiên Thiên dịu dàng nói: "Làm sao lại thế? Thẩm công tử anh minh thần võ, làm sao lại có việc đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Trương Xung cùng Trương Tấn đi Trấn Bắc hầu tước phủ, sau đó phải đi chính là Tấn Hải bá tước phủ, giảo sát Huyền Vũ phủ Bá tước tiết tấu tăng nhanh, lực lượng chẳng những không có yếu bớt, ngược lại tăng cường, Tĩnh An phủ Bá tước cũng không kịp chờ đợi muốn kiếm một chén canh. Trong mắt thế nhân, Huyền Vũ phủ Bá tước đã là mộ bên trong xương khô, ta Thẩm Lãng cũng đã là một người chết, thắng Từ gia ngươi một tiểu đầy tớ căn bản không cải biến được đại cục."

Từ Thiên Thiên trên mặt vũ mị dần dần nhạt đi nói: "Thẩm công tử thật biết nói đùa."

Thẩm Lãng nói: "Mà đối Từ gia ngươi đến nói, hiện tại trọng yếu nhất không phải truy cứu đại tác phường là ai đốt. Mà là vượt qua cửa ải khó khăn này, bảo trụ từ thêu cái này vàng chiêu bài, dạng này nhà ngươi đối Trương Xung mới có giá trị. Nếu không còn không có đợi đến Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong, các ngươi trước hết xong đời."

Từ Thiên Thiên trên mặt giả vờ vũ mị cùng tiếu dung rốt cục thu lại.

"Thẩm công tử, chúng ta nguyện ý ra gấp rưỡi giá tiền, mua Huyền Vũ phủ Bá tước trên phong địa hơn ba trăm vạn cân kén tằm." Từ Thiên Thiên trực tiếp đương đạo.

Thẩm Lãng nói: "Ba lần!"

Lời này mới ra, Từ Thiên Thiên thân thể mềm mại run lên bần bật.

Nụ cười trên mặt cùng vũ mị biến mất vô tung vô ảnh.

Thật sự là công phu sư tử ngoạm a!

Ba lần giá tiền, đây là muốn đem Từ gia tiền còn lại toàn bộ ép khô a.

"Thẩm công tử, ngài ra giá cũng không tránh khỏi quá độc ác đi." Từ Thiên Thiên cắn răng nói: "Bằng không dạng này như thế nào? Ngài muốn đối ta làm cái gì mới có thể giải hận, cứ việc động thủ. Đương nhiên ta tuyệt đối không thể có lỗi với phu quân, cho nên muốn cho hắn đội nón xanh tuyệt đối không thể lấy."

"Muốn đánh có thể, muốn ngược đãi ta cũng được, cái gì đều có thể." Từ Thiên Thiên nhắm đôi mắt lại.

Thẩm Lãng nói: "Đừng vọng tưởng trả tiền ngay tại chỗ, liền ba lần giá tiền, muốn hay không, một cái kim tệ cũng không thể ít."

Từ Thiên Thiên mở ra đôi mắt đẹp, tuyệt mỹ khuôn mặt run rẩy, nói: "Thẩm công tử, ngươi đây là muốn ép khô nhà chúng ta sau cùng một giọt máu sao?"

"Đúng." Thẩm Lãng nói.

Từ Thiên Thiên nói: "Nhưng là ngài đừng quên, trừ nhà chúng ta, ai cũng không dám thu các ngươi kén tằm. Chúng ta là ma thân đánh sói hai đầu sợ, cho nên Thẩm cô gia chớ có quá mức. Ngươi kén tằm không bán cho chúng ta, ta Từ gia cố nhiên muốn xong đời, ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước cũng phải xong, mười vạn nông dân đều không có tiền mua lương, xảy ra nhiễu loạn lớn."

Thẩm Lãng nói: "Vậy chúng ta liền tự mình kéo tơ, mình dệt tơ lụa."

Từ Thiên Thiên nói: "Các ngươi có tác phường? Có công nhân sao?"

Nói đến đây, Từ Thiên Thiên biến sắc, nháy mắt trắng bệch, bởi vì nàng nghĩ đến một việc.

Quả nhiên, Thẩm Lãng cười nói: "Có công nhân, liền sẽ có tác phường. Nhà ngươi công nhân, không phải liền là chúng ta công nhân sao?"

Đúng a!

Từ gia đại tác phường đốt, những công nhân này muốn ăn cơm a.

Như phủ Bá tước mình muốn dệt tơ lụa chiêu mộ bọn hắn, chẳng lẽ bọn hắn còn có thể cùng Từ gia cùng chung mối thù mà không đến?

Từ Thiên Thiên cắn răng chảy máu, lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi thật một chút xíu đường lui cũng không lưu lại sao?"

Thẩm Lãng cười nói: "Thiên Thiên cái này đối sao? Ngươi vốn là rắn huyệt mỹ nhân, vì sao muốn giả hồ ly đâu? Ngươi vẫn là một bộ ngoan độc dáng vẻ ta quen thuộc hơn? Cái gì gọi là ta một chút xíu đường lui cũng không lưu lại? Ngươi còn muốn cho ta cái gì đường lui? Ta muốn đi đường lui của ngươi, ngươi để sao?"

Từ Thiên Thiên không còn cố làm ra vẻ, Thẩm Lãng cũng lộ ra lưu manh thật gương mặt.

Dạng này tự nhiên nhiều a, mọi người cẩu nam nữ, cũng vậy.

Từ Thiên Thiên nói: "Vây công Huyền Vũ phủ Bá tước quyết chiến đang ở trước mắt, chiếc thuyền lớn này lập tức liền muốn lật ra. Ngươi Thẩm cô gia đã ở này chiếc trên thuyền, hẳn phải chết không nghi ngờ. Nhưng là cha mẹ của ngươi cùng đệ đệ, lại có thể sống sót."

"Giá gốc một lần năm." Từ Thiên Thiên nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước xảy ra chuyện về sau, ta bảo đảm cha mẹ ngươi đệ đệ vô sự, ta có thể dùng tổ tiên của ta cùng tương lai nhi nữ thề."

Thẩm Lãng giơ lên chén trà nói: "Tiễn khách."

Kim Trung lập tức tiến đến, nói thẳng: "Từ Thiên Thiên tiểu thư, mời."

Từ Thiên Thiên cắn răng nói: "Hai lần giá tiền."

Thẩm Lãng nói: "Thiên Thiên, ngươi để ta rất thất vọng a. Cùng sinh tử tồn vong so ra, tiền tài lại coi là cái gì a? Ngươi không giống như là như thế nhỏ hẹp người a?"

"Chuẩn bị một chút, chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước mình muốn mở tác phường, đi chiêu mộ công nhân đi."

Sau đó, Thẩm Lãng trực tiếp đi, không có bất kỳ cái gì muốn quay đầu ý tứ.

Từ Thiên Thiên nội tâm đang rỉ máu.

Một cân mới mẻ kén tằm giá tiền là 20 cái đồng tệ, nói cách khác một cái kim tệ có thể mua một trăm cân tả hữu.

Dựa theo giá gốc mua xuống Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong cái này ba trăm vạn cân kén tằm, chỉ cần ba vạn kim tệ tả hữu.

Hiện tại Thẩm Lãng một ngụm trực tiếp lật đến chín vạn kim tệ.

Đây đã là Từ gia có thể cầm ra được mức cực hạn, thậm chí muốn thế chấp bất động sản cùng cửa hàng.

Thẩm Lãng đúng là muốn ép khô Từ gia một giọt máu cuối cùng.

Từ Thiên Thiên quát ầm lên: "Thẩm Lãng, Huyền Vũ phủ Bá tước lập tức liền muốn hủy diệt, muốn nhiều tiền như vậy làm cái gì? Hữu dụng không?"

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Số tiền này không phải cho ta, mà là cho Huyền Vũ thành đất phong con dân, chúng ta chỉ là thay thế bọn hắn bán kén tằm mà thôi, phủ Bá tước chỉ là thu thuế."

"Lại nói tiền thứ này, ai lại sẽ ngại nhiều đâu?" Thẩm Lãng nói: "Ta đếm ngược năm cái đếm."

"Năm, bốn, ba. . ."

"B!"

"Một!"

Từ Thiên Thiên bỗng nhiên đem trong tay bản này « phong nguyệt vô biên » xé thành mảnh nhỏ, nói: "Cho ngươi, cho ngươi, đều cho ngươi. Liền ba lần giá tiền, Thẩm Lãng ngươi mang theo khoản này kim tệ tiến quan tài đi."

"Vây công Huyền Vũ Kim thị quyết chiến chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu, Thẩm Lãng ta nhìn ngươi chết như thế nào, chết như thế nào!"

Từ Thiên Thiên cũng không khống chế mình được nữa, hoàn toàn không cách nào che giấu trong mắt oán độc.

Ngày kế tiếp!

Từ Thiên Thiên chính thức cùng Huyền Vũ bá tiến hành giao dịch.

Đây là nàng chuyên môn yêu cầu, nàng tuyệt đối không nguyện ý gặp lại Thẩm Lãng một chút.

Nàng nói qua, tương lai nàng gặp lại Thẩm Lãng thời điểm, hắn nhất định là một cỗ thi thể.

Ba trăm vạn cân kén tằm, vận dụng hơn nghìn người, dùng mấy ngày thời gian mới giao dịch xong.

"Huyền Vũ bá, ngài dùng Kim thị gia tộc danh dự đảm bảo, cái này ba trăm vạn cân kén tằm, tuyệt không vấn đề, tuyệt không mao bệnh." Từ Thiên Thiên nói.

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Ta thề, nhóm này kén không có vấn đề."

Từ Thiên Thiên tin!

Bởi vì Kim thị gia tộc danh dự, vượt xa cái này chín vạn kim tệ.

Từ gia không bỏ ra nổi nhiều tiền mặt như vậy, thế chấp mười mấy cửa hàng, thế chấp tòa nhà, cuối cùng từ ẩn nguyên hội vay ra sáu vạn kim tệ.

Tổng cộng chín vạn kim tệ, trọn vẹn mười mấy cái cái rương.

Đương nhiên, số tiền kia đại bộ phận là muốn cho Huyền Vũ phủ Bá tước mười vạn con dân.

Phủ Bá tước chỉ là đánh thuế, đạt được một vạn tám ngàn kim tệ.

Mấy ngàn đất phong trước đó quỳ gối phủ Bá tước bên ngoài, lệ rơi đầy mặt dập đầu.

"Đa tạ bá tước đại nhân ân tình sâu nặng chi ân."

"Đa tạ cô gia ân cứu mạng."

"Bá tước đại nhân công hầu muôn đời."

Toàn bộ trên phong địa con dân lâm vào cuồng hoan hải dương.

Nguyên bản còn lo lắng những này kén tằm bán không được, năm nay sẽ chịu đói.

Không nghĩ tới, thu nhập so với những năm qua tăng lên gấp đôi cũng không chỉ.

Từ Thiên Thiên móc rỗng hết thảy tài sản, dùng ba lần giá tiền mua đi những này kén tằm về sau, lập tức chuyển đến Lâm Mặc nhà tác phường bên trong.

Mấy trăm công nhân, ngày đêm không ngớt đẩy nhanh tốc độ.

Nhất định phải tại giao hàng kỳ hạn trước đó đem tơ lụa dệt ra, đồng thời nhuộm màu hoàn tất.

Nhóm này kén quả nhiên là không có vấn đề, hết thảy đều phi thường thuận lợi.

Tơ sống rút ra.

Đồng thời một nhóm một nhóm dệt thành tơ lụa.

Mà lại chất lượng phi thường tốt, Từ Thiên Thiên cùng Từ Quang Doãn không khỏi thở dài một hơi.

Mà lại Trương Tấn cùng Trương Xung bên kia cũng truyền tới tin tức tốt.

Cùng Trấn Bắc hầu tước phủ, Tấn Hải bá tước phủ đàm phán đều phi thường thuận lợi.

Đối Huyền Vũ phủ Bá tước sau cùng giảo sát, chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu.

Từ Thiên Thiên đều mệt mỏi gầy, nhưng là hắn không chút nào cảm thấy rã rời.

Ở trong đầu của nàng vĩnh viễn quanh quẩn cái này một thanh âm.

"Thẩm Lãng, ta nhìn ngươi chết như thế nào!"

"Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt thời khắc, ngươi Thẩm Lãng chú định chết không có chỗ chôn, ta nhất định sẽ đưa ngươi rút gân lột da, sau đó tại thi thể của ngươi bên trên hung hăng giẫm lên một vạn chân, đồng thời đưa ngươi nghiền xương thành tro."

. . .

Này mười ngày!

Lâm Chước hoàn toàn biến thành một đầu chó dại.

Hắn suất lĩnh lấy Diêm Sơn Thiên hộ sở kỵ binh, điên cuồng quấy rầy Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong biên giới.

Đã chế tạo một lần lại một lần ma sát cùng sự cố.

Mà lại hắn vậy mà công nhiên di động cột mốc biên giới, một lần một lần suất quân xâm phạm Huyền Vũ phủ Bá tước lãnh địa.

Hai quân ở giữa xung đột, bạo phát mấy chục lần.

Mỗi một lần, Mộc Lan đều cưỡng ép áp chế lại, nếu không xung đột nhỏ đã bộc phát đại chiến.

Nhìn thấy Mộc Lan cùng Huyền Vũ phủ Bá tước như thế mềm yếu, Lâm Chước càng thêm đắc ý, càng thêm không chút kiêng kỵ khiêu khích.

Hai ngày này, càng là lấy vi phạm danh nghĩa, trực tiếp hướng Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh bắn tên.

Mặc dù không có bắn người, nhưng là bắn chết phủ Bá tước tám con chiến mã.

Huyền Vũ phủ Bá tước vẫn không có phản kích, cái này khiến Lâm Chước càng thêm cảm thấy đối phương mềm yếu có thể bắt nạt.

"Huyền Vũ phủ Bá tước, đã là mộ bên trong xương khô, ha ha ha ha!"

Lâm Chước loại này đắc ý, đương nhiên muốn cùng người chia sẻ.

Hắn về đến trong nhà, cùng phụ thân uống một bữa rượu, sách lớn nội tâm thoải mái.

Ban đêm, hắn tìm đến trong nhà xinh đẹp nhất thị nữ thị tẩm, liều mạng chinh phạt.

"Thẩm Lãng, chờ Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt một khắc này, ta nhất định sẽ đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

"Kim Mộc Lan, ngươi không phải cao cao tại thượng sao?

Tương lai kết quả của ngươi nhất định là Giáo Phường ti, cho đến lúc đó ta nhất định sẽ không keo kiệt vào xem ngươi, ta sẽ còn mang theo Tĩnh An phủ Bá tước Tam công tử, Ngũ công tử cùng đi sủng hạnh ngươi."

Mà liền tại lúc này, dưới người hắn thị nữ bỗng nhiên rít lên một tiếng.

"A. . . A. . ."

"Cô gia, ngươi chảy máu."

Lâm Chước cúi đầu xem xét, phát hiện mình vận mệnh bên trên vậy mà lên một cái vết loét, mà lại đã phá, đang không ngừng chảy máu.

Mấu chốt là còn không thế nào đau nhức a, trước đó không có phát hiện a, hôm nay mới lên?

Đây, đây là cái gì?

Lâm Chước đầu tiên là kinh ngạc, sau đó nháy mắt tỉnh rượu, toàn bộ đầu óc cơ hồ bỗng nhiên nổ tung.

Khắp cả người băng hàn! Bị vô biên không sợ sợ hãi bao phủ.

Hắn lờ mờ nhận biết đây là vật gì?

Cái này. . . Cái này phảng phất là hoa mai a.

Đây là cực kỳ đáng sợ bệnh đường sinh dục a.

Cái này, cái đồ chơi này không chữa được a.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 120: Trương Tấn Huỷ Bỏ Hôn Ước? Không Có Cửu Chờ Chết Đi!

Ba ngày trước đó!

Quốc quân bỗng nhiên hạ chỉ, lên phục Trấn Viễn hầu Tô Nan vì trấn quân đại tướng quân, cũng sắc phong Thái tử thái bảo.

Tô Nan Hầu tước lĩnh chỉ tạ ơn, chạy tới quốc đô.

Vị này Trấn Viễn hầu tỏ thái độ, cho Huyền Vũ phủ Bá tước một kích trí mạng!

Tân chính phái, một người làm quan cả họ được nhờ!

. . .

Trấn Bắc hầu tước trong phủ.

Trương Xung Thái Thú cùng Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao mật đàm.

Nam Cung Ngao, Trấn Bắc đại tướng quân.

Việt phương ngũ đại cự đầu một trong, võ đạo tuyệt đỉnh cao thủ.

Hắn thân cao hơn một mét chín, hùng tráng như núi, thon dài thẳng tắp, ngồi thời điểm như là một viên lỏng, đứng thời điểm như là một cây thương.

Hai con lông mày nhíu lại thời điểm, như là ngọa tàm, bỗng nhiên giơ lên lúc lại như là hai chi lưỡi dao.

Một đôi mắt, sắc bén mà bá khí.

Toàn thân tràn đầy mãnh liệt khí tràng, để người nhịn không được muốn tránh đi ba thước.

"Tổng đốc đại nhân lo lắng, một khi Huyền Vũ bá cùng đường mạt lộ phía dưới sẽ suất quân bắc ném Ngô quốc." Trương Xung nói ". Kể từ đó, đem dẫn phát kịch liệt rung chuyển, vì để tránh cho cái này một kết cục phát sinh, Tổng đốc đại nhân sẽ lên tấu quốc quân, tại Ngô Việt hai nước biên cảnh chỗ gia tăng bố trí canh phòng."

Nam Cung Ngao nói ". Quốc quân ý chỉ một chút, Trấn Bắc đại tướng quân phủ làm theo."

Đón lấy, Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao nói ". Lần này bình Nam Ẩu quốc loạn, chủ soái là Bình Nam tướng quân Chúc Lâm?"

"Hẳn là hắn, dù sao Bình Nam tướng quân phủ khoảng cách Nam Ẩu quốc tương đối gần, không cần lao sư viễn chinh." Trương Xung nói ". Hầu gia, ngài thế tử năm nay hai mươi lăm tuổi đi."

"Ừm."

Trương Xung nói ". Ta đã sớm nghe nói, thế tử Nam Cung Hiệp có vạn phu bất đương dũng, so với ngài năm đó chỉ có hơn chứ không kém."

"Quá khen."

Tại Thiên Nam quý tộc thế hệ tuổi trẻ bên trong, có mấy đại cao thủ.

Luận kiếm thuật võ công, Tấn Hải bá tước phủ cái kia võ si

Đường Viêm thuộc về thứ nhất, thân là Nam Hải Kiếm Vương đệ tử đích truyền, hắn bình thường đều không ở trong nhà, mà là theo lão sư du lịch thiên hạ.

Luận công phu trên lưng ngựa, luận mang binh bản sự, Trấn Bắc hầu tước phủ thế tử Nam Cung Hiệp là làm không thẹn thứ nhất.

Trương Xung nói ". Thế tử như thế vũ dũng, mà lại dụng binh nhất lưu, Chúc Lâm đại tướng quân muốn để ngài bỏ những thứ yêu thích, để thế tử thống soái một chi quân đội tiến vào Nam Ẩu quốc bình loạn, đảm nhiệm tiên phong."

Bây giờ Việt quốc mặc dù tân chính càng ngày càng nghiêm trọng, nhưng tổng thể đến nói vẫn tương đối hòa bình, cho nên quân công càng ngày càng khó.

Chúc hệ đưa ra để Trấn Bắc hầu tước phủ thế tử Nam Cung Hiệp suất quân xuất chiến, đảm nhiệm tiên phong, rõ ràng là cho hắn xoát công lao.

Nhưng mà, Trấn Bắc hầu một chút liền nghe được nói bên ngoài thanh âm.

"Nhi tử ta suất quân xuất chiến, là dẫn đầu Bắc Quân, vẫn là ta gia tộc tư quân?" Nam Cung Ngao trực tiếp hỏi trúng vấn đề bản chất.

Như suất lĩnh Bắc Quân, kia là Việt quốc quân đội, cái này không có gì.

Nếu như là suất lĩnh tư quân, đó chính là mãnh liệt chính trị tín hiệu.

Trấn Bắc hầu dẫn đầu điều động gia tộc tư quân đi Nam Ẩu quốc bình loạn, các ngươi những này uy tín lâu năm quý tộc còn không bắt chước? Các ngươi nhưng còn có trung quân ái quốc tâm a?

Cho nên, nếu là Trấn Bắc hầu tước phủ thế tử suất lĩnh gia tộc tư quân xuất chiến, đó chính là kẻ đầu têu.

Sẽ bị vô số uy tín lâu năm quý tộc ghi hận.

Lần trước Trương Tấn cùng Từ Thiên Thiên đính hôn lễ, Trấn Bắc hầu liền điều động Nhị công tử Nam Cung Bình tiến về.

Đây chính là hắn lập trường hướng phía tân chính phái chếch đi tín hiệu.

Bây giờ tân chính phái lại muốn hắn tiến thêm một bước, triệt để đứng tại uy tín lâu năm quý tộc mặt đối lập đi.

Trấn Bắc hầu không nói.

Trương Xung Thái Thú nói ". Nhị công tử Nam Cung Bình đảm nhiệm trong điện Ngự Sử đã có hai năm đi."

"Ừm."

Trương Xung Thái Thú nói ". Dưới trướng của ta một chủ bộ cáo bệnh đã lâu, vị trí này trống chỗ đã có ba tháng, không biết Hầu gia có thể hay không lần nữa bỏ những thứ yêu thích a?"

Trong điện hầu Ngự Sử nghe vào là thanh quý, nhưng mà cũng không có cái gì thực quyền, vẻn vẹn chỉ là tòng thất phẩm mà thôi.

Đối với không có chỗ dựa bình dân đến nói, đây là đỉnh tiêm vị trí. Nhưng là đối với con em quyền quý, vị trí này chẳng qua là mạ vàng mà thôi.

Mà quận phủ Thái Thú chủ bộ tối cao Ngũ phẩm, thấp nhất cũng có lục phẩm.

Thoáng một cái tương đương thăng liền ba cấp nhiều.

Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao nhíu mày, trầm ngâm chỉ chốc lát, gật đầu nói "Ta sẽ để cho gia tộc tư quân chỉnh quân chờ phân phó, tùy thời chuẩn bị xuôi nam bình loạn."

Hắn không phải bị hai cái điều kiện này hấp dẫn.

Hắn sở dĩ đáp ứng, cũng là bởi vì ba ngày trước đó quốc quân cái kia đạo ý chỉ.

Trấn Viễn hầu tước Tô Nan lên phục, đảm nhiệm trấn quân đại tướng quân.

Cái này giống như là khối thứ nhất nhiều nặc quân bài đổ xuống, cứ việc Việt quốc không có cái từ này.

Đối với Huyền Vũ phủ Bá tước đến nói, đây coi như là một kích trí mạng.

Đối với Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao đến nói, đây càng là một cái nguy hiểm tín hiệu.

Việt quốc lớn nhất uy tín lâu năm quý tộc là ai?

Uy vũ phủ công tước, trấn tây Hầu tước phủ, Trấn Viễn hầu tước phủ.

Huyền Vũ phủ Bá tước chỉ có thể đứng vào trước năm.

Uy vũ phủ công tước đất phong tại diễm châu, cái chỗ kia quá phức tạp đi, không tốt thiện động.

Trấn tây Hầu tước phủ đất phong giáp giới phía tây Sở quốc, là chống cự Sở quốc lực lượng trung kiên, cũng không thể động.

Cho nên tân chính đứng mũi chịu sào vốn phải là Trấn Viễn hầu tước phủ.

Trấn Viễn hầu tước phủ đất phong ba ngàn cây số vuông, tư quân vượt qua năm ngàn, có thể nói là uy tín lâu năm quý tộc lãnh tụ.

Không chỉ có như thế, Thẩm Lãng nhạc mẫu đại nhân Tô Bội Bội, chính là Trấn Viễn hầu tước phủ đích nữ.

Tân chính làn gió nổi lên thời điểm, Trấn Viễn hầu Tô Nan thăm dò tính cáo bệnh từ quan, kết quả quốc quân thật đồng ý.

Thế là, quyền cao chức trọng Trấn Viễn hầu về đến trong nhà, cách xa trung tâm quyền lực, có vẻ hơi cô đơn.

Không chỉ có như thế, hắn còn lo lắng quốc quân đem tân chính đao thứ nhất trảm tại trên đầu của hắn, cho nên nhất là điệu thấp, chủ động đem tư quân từ bảy ngàn cắt may đến năm ngàn.

Nhưng không có nghĩ đến, quốc quân đao thứ nhất là Đông Giang phủ Bá tước.

Bây giờ cái này tân chính đao thứ hai chém về phía Huyền Vũ phủ Bá tước.

Bị sơ viễn bảy năm Trấn Viễn hầu lại một lần nữa bị lên phục, đảm nhiệm trấn quân đại tướng quân.

Đây là tại nói cho Trấn Viễn hầu Tô Nan, đừng nghĩ đến khứ thanh viện binh Huyền Vũ phủ Bá tước, nghe lời liền có chỗ tốt, mấy vạn đại quân binh quyền muốn hay không?

Mà lại đây đối với Trấn Bắc hầu cũng là một sự uy hiếp, ngươi Nam Cung Ngao nếu không nghe lời, lúc nào cũng có thể bị thay vào đó.

Lôi kéo một cái, đánh một cái, uy hiếp một cái.

Một cục đá hạ ba con chim, quốc quân loại thủ đoạn này chơi đến lô hỏa thuần thanh.

Chính thức ở trong hoàn cảnh này, Nam Cung Ngao mới đáp ứng Trương Xung yêu cầu.

"Ta sẽ chủ động hướng quốc quân mời tấu, điều động gia tộc tư quân, tiến về Nam Ẩu quốc bình loạn." Nam Cung Ngao nói ". Huyền Vũ bá bên kia, ta tin tưởng hắn là hiểu rõ đại nghĩa, sẽ không làm đối kháng quốc quân tiến hành. Nhưng vạn nhất hắn mất trí, ta đại quân tùy thời có thể xuôi nam, lắng lại hết thảy khả năng tồn tại tai hoạ ngầm cùng phản loạn."

Trương Xung lập tức đứng dậy cong xuống nói ". Hết thảy làm phiền Hầu gia, xung cảm kích không hiểu."

Trong lòng của hắn đại hỉ.

Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao nguyện ý làm quốc quân trong tay đao, như vậy cũng tốt làm.

Sau đó, quốc quân chộp lấy cây đao này có thể nói là đằng đằng sát khí.

Cái nào uy tín lâu năm quý tộc không nghe lời? Trực tiếp một đạo ý chỉ, để các ngươi gia tộc tư quân đi Nam Ẩu quốc bình loạn.

Mà những này tư quân một khi đi Nam Ẩu quốc, lại là tại Chúc Lâm dưới trướng, sẽ có kết cục gì chỉ có có trời mới biết, chiến trường này sẽ để cho các ngươi những này uy tín lâu năm quý tộc máu cạn.

Dù là phản loạn loại chuyện này, cũng có thể trở thành quân chủ trong tay chính trị công cụ.

Mà lại có Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao tỏ thái độ, cơ hồ liền đoạn tuyệt Huyền Vũ bá bất luận cái gì vũ trang phản kháng khả năng.

Ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước ba ngàn tư quân lợi hại hơn nữa, có thể lợi hại đến mức qua Trấn Bắc hầu mấy vạn đại quân?

Cho nên Trấn Bắc hầu tước phủ đàm phán thành công, liền đại biểu cho đại cục định một nửa.

. . .

Ngay sau đó, Nộ Giang quận Thái Thú Trương Xung cùng Ẩn Nguyên Hội Thư Đình Ngọc tiến hành gặp mặt.

"Kim Sơn đảo chi tranh về sau, Huyền Vũ phủ Bá tước triệt để mất đi Kim Sơn đảo, quý hội bảo đảm sẽ hướng Kim Trác bá tước đòi lấy tất cả nợ nần, đòi lấy Vọng Nhai đảo?" Trương Xung nói.

Ẩn Nguyên Hội sứ giả Thư Đình Ngọc nói ". Xác định."

Trương Xung do dự một chút nói ". Thư công tử, ta có thể hay không hỏi một chút, quý hội cùng Việt quốc uy tín lâu năm quý tộc hợp tác nhiều năm, vì sao bỗng nhiên cải biến lập trường?"

Thư Đình Ngọc mặt như cái bánh bao vẫn như cũ tràn đầy tiếu dung, nhưng là ánh mắt tất cả đều là châm chọc.

"Bùn nhão không dính lên tường được, những này uy tín lâu năm quý tộc từng cái liền biết bo bo giữ mình, môi hở răng lạnh đạo lý ai cũng biết, nhưng là Đông Giang phủ Bá tước diệt vong thời điểm, có ai ra tay giúp đỡ? Bây giờ Huyền Vũ phủ Bá tước đại nạn lâm đầu, lại có ai ra tay giúp đỡ?" Thư Đình Ngọc nói ". Trấn Viễn hầu là uy tín lâu năm quý tộc lãnh tụ, Huyền Vũ bá quan hệ thông gia, kết quả đây? Quốc quân một đạo lên phục ý chỉ, Tô Nam Hầu tước liền không kịp chờ đợi tiếp chỉ."

"Mặc dù Trấn Viễn hầu cùng Huyền Vũ bá có mâu thuẫn, nhưng làm uy tín lâu năm quý tộc lãnh tụ, ngày đó Kim Mộc Lan thành hôn thời điểm, làm quan hệ thông gia Trấn Viễn hầu tước phủ không có phái một người tới. Đương nhiên Kim Mộc Lan thành hôn rất vội vàng, nhưng sau đó trong vòng mấy tháng, Trấn

Viễn hầu nhưng có bất kỳ phản ứng nào, có đưa tới bất luận cái gì lễ vật sao?"

"Những này uy tín lâu năm quý tộc như là năm bè bảy mảng, chúng ta Ẩn Nguyên Hội nếu như lại đem thẻ đánh bạc đặt ở những người này trên thân, phải bồi thường chết."

Trương Xung mỉm cười.

Có thể nói uy tín lâu năm quý tộc như thế không chịu nổi một kích, Trấn Viễn hầu Tô Nan là kẻ cầm đầu.

Rắn không đầu không được, ngươi làm uy tín lâu năm quý tộc lãnh tụ lại trở thành rùa đen rút đầu, đương nhiên sẽ bị quốc quân tiêu diệt từng bộ phận.

Môi hở răng lạnh đạo lý ai cũng hiểu, nhưng làm lại là một chuyện.

Nếu là người người đều hiểu rõ đại nghĩa, thời kỳ chiến quốc Tần quốc cũng không diệt được cái khác sáu nước.

Thư Đình Ngọc hơi do dự một lát, bỗng nhiên nói "Thái Thú đại nhân, tân chính không chỉ có riêng chỉ là đối uy tín lâu năm quý tộc."

Lời này liền ý vị thâm trường.

Trương Xung hiểu ngay.

Một khi quốc quân thanh tẩy uy tín lâu năm quý tộc, tiếp xuống sẽ như thế nào?

Văn võ phân quyền.

Cho đến lúc đó, thành chủ cùng Thái Thú cũng sẽ không tiếp tục nắm giữ binh quyền.

Quận huyện chế nhân thể tại phải làm, trung ương tập quyền chưa từng có, càng nhiều quyền lực đều nắm giữ tại quốc quân trong tay.

Nhưng là Trương Xung lại giả vờ lấy nghe không hiểu dáng vẻ.

Bởi vì vậy ít nhất là mười mấy năm sau sự tình, lúc kia hắn đã sớm tiến vào trung tâm, coi như không có lên đài bái tướng, cũng tối thiểu là lục bộ chủ quan.

Câu nói kia nói hay lắm, sau khi ta chết đâu thèm hắn hồng thủy ngập trời.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, truyền đến Trương Tấn thanh âm.

"Phụ thân!"

Trương Xung cau mày nói "Tiến đến."

Trương Tấn tiến đến, ghé vào Trương Xung bên tai liền muốn nói nhỏ.

Ẩn Nguyên Hội sứ giả Thư Đình Ngọc tránh hiềm nghi, trực tiếp vừa muốn đi ra.

"Không cần, liền công khai nói." Trương Xung nói.

Trương Tấn nói ". Từ Quang Doãn đại tác phường, bị một mồi lửa toàn bộ đốt rụi."

Trương Xung gương mặt có chút co lại.

Hắn đường đường Thái Thú nhà, vì sao để nhị nhi tử Trương Tấn cưới một cái phú thương chi nữ?

Chính là muốn tiền a.

Diệt đi Huyền Vũ phủ Bá tước về sau, hắn mưu cầu diễm châu hạ đô đốc chức, tối thiểu muốn mười vạn kim tệ.

Số tiền này toàn bộ muốn Từ gia ra.

Bây giờ, Từ gia đại tác phường lại bị đốt?

Đây thật là một cái thiên đại tin tức xấu.

Lúc này, Ẩn Nguyên Hội sứ giả Thư Đình Ngọc bỗng nhiên nói "Trương Xung đại nhân, nhà ta có một người muội muội, năm nay mười tám tuổi, hoa dung nguyệt mạo."

Lời này ý tứ phi thường minh bạch.

Ngươi Trương Xung muốn mưu cầu diễm châu hạ đô đốc chức, chúng ta Ẩn Nguyên Hội là có thể giúp một tay, chúng ta là có tiền.

Nhưng là có chút tiền tốt cầm, có chút tiền không tốt cầm.

Trương Xung liền giả vờ hoàn toàn nghe không hiểu dáng vẻ.

"Cáo từ." Thư Đình Ngọc cũng không nhiều lời, trực tiếp cáo từ rời đi.

. . .

"Phụ thân, vừa rồi Thư Đình Ngọc ý tứ. . ." Trương Tấn nói.

Trương Xung khoát tay áo nói "Tiền của bọn hắn không tốt lắm cầm, nếu không phải bất đắc dĩ, không cần cầm."

Trương Tấn nói ". Huyền Vũ phủ Bá tước sắp bị diệt tới nơi, phụ thân kinh doanh diễm châu hạ đô đốc một chuyện cũng lập tức sẽ đưa vào danh sách quan trọng, Từ gia xảy ra chuyện, không bỏ ra nổi số tiền kia, sẽ chậm trễ phụ thân đại sự."

Trương Xung nói ". Ngươi thích Từ Thiên Thiên sao?"

Trương Tấn trầm mặc chỉ chốc lát, sau đó nhẹ gật đầu.

Trương Xung nói ". Đây là một cái lợi hại nữ nhân, mặc dù là thương nhân chi nữ, nhưng lại có thể trở thành ngươi hiền nội trợ."

Trương Tấn nói ". Nhưng phụ thân rất nhanh cần một số tiền lớn."

Trương Xung nói ". Muốn cho Từ gia một cơ hội, mặt ngoài nhìn Từ gia đại tác phường là bị đốt rụi, nhưng bọn hắn cực kỳ đáng tiền chính là từ thêu cái danh hiệu này, mấy chục năm kinh doanh lên con đường, nhân mạch, tín dự. Chỉ cần bọn hắn vượt qua nguy cơ lần này, vàng chiêu bài không ngã, thiêu hủy tác phường có thể xây dựng lại."

"Về phần vi phụ lập tức cần kim tệ, chỉ cần Từ gia chiêu bài không ngã, có thể để bọn hắn hướng Ẩn Nguyên Hội vay mượn." Trương Xung nói ". Huỷ bỏ hôn ước loại chuyện này không nên tùy tiện làm, quá tổn thương nhân phẩm."

Trương Tấn "Vâng!"

Trương Xung thở dài một tiếng nói "Nhưng là như Từ gia không cách nào vượt qua nguy cơ lần này triệt để đổ xuống, vậy bọn hắn cũng không có giá trị gì. Từ Thiên Thiên coi như lại ưu tú, cũng không làm được nhà chúng ta con dâu. Thật hi vọng đừng có một ngày như vậy, ta Trương Xung mặc dù là ác quan, nhưng cũng không phải rất thích thấy máu."

Trương Tấn nói ". Phụ thân, bằng không ta về Huyền Vũ thành một chuyến?"

Trương Xung nói ". Không, Từ gia chỉ là việc nhỏ, vây công Huyền Vũ phủ Bá tước mới là đại sự, tiếp xuống tiến về Tấn Hải bá tước phủ một nhóm can hệ trọng đại, ngươi không thể vắng mặt."

"Phải."

Trương Xung nói ". Ngươi cùng Kim Mộc Lan so ra, võ công ai cao?"

Trương Tấn nói ". Không biết, nhưng Điền Hoành bị ta một chiêu miểu sát, nhi tử tin tưởng không thua Kim Mộc Lan."

Trương Xung nói ". Ngươi đi Tấn Hải bá tước phủ cùng cái kia võ si tỷ võ thời điểm, nhất định phải dốc hết toàn lực, muốn xác định Đường Viêm võ công đến tột cùng cao bao nhiêu, việc này rất mấu chốt, nửa điểm không qua loa được."

"Vâng!" Trương Tấn.

Trương Xung nói ". Thu thập tâm tình, chuẩn bị toàn lực ứng phó luận võ. Không cần bởi vì Từ Thiên Thiên sự tình mà phân tâm, nếu có phúc khí, nàng tự nhiên sẽ trở thành thê tử của ngươi, nếu không có phúc khí, kia. . . Cũng là không có cách nào khác sự tình."

. . .

Được bệnh đường sinh dục phải làm gì?

Đi cột điện tìm già quân y?

Lâm Chước nội tâm kinh hoàng, nhưng lại mang theo một tia may mắn.

Có lẽ không phải hoa mai đâu?

Có lẽ chỉ là phát hỏa đây?

Lại hoặc là chỉ là cái khác bệnh đường sinh dục, cũng sẽ không người chết đâu?

Thế là Lâm Chước cải trang cách ăn mặc, hoàn toàn che khuất gương mặt, đi một nhà phi thường tư mật y quán.

Sau đó, hắn gặp được một cái già quân y.

Thật sự là già quân y a, trước đó vị này đại phu là trong quân, lớn tuổi về sau mới lui về tới mở một nhà y quán.

Vị này đại phu cẩn thận từng li từng tí kiểm tra Lâm Chước của quý.

Lâm Chước chờ đợi vận mệnh thẩm phán.

"Đại phu, đây là hoa mai sao?"

Lâm Chước thanh âm cơ hồ là run rẩy run sợ.

Hắn thực sự là quá sợ hãi, quả thực là hoảng sợ không chịu nổi một ngày a.

Đại phu lắc đầu.

Lâm Chước đại hỉ!

Thật sự là trời cao cứu ta a.

Đem hắn từ Địa Ngục kéo lại.

Ta Lâm Chước thề, về sau cũng không tiếp tục ra ngoài làm bừa, như vi phạm này thề, liền đem của quý cắt mất.

Đương nhiên, nam nhân thề phần lớn đều là đánh rắm.

Cái kia lão đại phu yếu ớt nói "Không chỉ hoa mai, còn có bông cải, còn có độc chẩn, chẳng những dương vật có, bên trong hậu môn cũng có, cho nên ngươi một số thời khắc hẳn là ngứa lạ khó nhịn."

Một cái lôi đình, hung hăng đập nện tại Lâm Chước đầu.

Thực nện cho sao?

Không thể nào!

Nói không chừng cái này đại phu nhìn không cho phép đâu?

Chắc chắn sẽ không.

Ta Lâm Chước còn có tốt đẹp tiền đồ, làm sao lại được loại này bệnh đường sinh dục?

Ta còn có thật nhiều sự tình không có hoàn thành a, tỉ như chơi chết Thẩm Lãng, tỉ như tại diệt Huyền Vũ phủ Bá tước một chuyện lập xuống đại công.

Tỉ như, nhìn xem cao cao tại thượng Huyền Vũ thành công chúa Kim Mộc Lan tiến vào Giáo Phường ti.

Những chuyện này đều không có hoàn thành, sao có thể chết a?

Khẳng định là cái này đại phu nhìn lầm, nhất định là!

Cái này đại phu nhìn như vậy đứng đắn, phương diện này y thuật khẳng định không cao.

Sau đó, Lâm Chước lại đi tìm ba tên đại phu.

Tướng mạo một cái so một cái hèn mọn.

Mà lại là chuyên trị bệnh hoa liễu.

Tất cả đại phu phán đoán đều như thế.

Mà lại bọn hắn còn phi thường chấn kinh?

"Tôn giá, ngươi đến cùng là làm cái gì a? Thỏ nhi gia sao? Ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua trên người một người, có thể nhiễm lên bảy tám loại bệnh đường sinh dục, thật sự là mở rộng tầm mắt a!"

Lâm Chước run rẩy nói "Xác định có hoa mai sao?"

Hắn sợ nhất chính là loại này, sẽ chết người đấy a.

"Xác định, trăm phần trăm xác định." Hèn mọn đại phu nói ". Ta là chuyên môn cho thanh lâu xem bệnh, hoa mai mặc dù hiếm có, nhưng ta đã thấy không có ba trăm cũng có hai trăm, tuyệt đối sẽ không có lỗi."

Lâm Chước thật tuyệt vọng, toàn thân run rẩy nói ". Vậy, vậy còn có trị sao?"

Hèn mọn đại phu nói ". Không chữa được."

Lâm Chước nói ". Cắt. . . Cắt mất cũng không được sao?"

Hèn mọn đại phu nói ". Độc phát công tâm, chỉ là trước phát tác tại dương vật trên, cắt mất không có ích lợi gì."

"Trở về về sau có thể ăn một chút, có thể uống uống, ngươi thời gian không nhiều lắm!"

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Thẩm Lãng ngay tại cho Mộc Lan vẽ tranh.

Bây giờ xem như gió thổi báo giông bão sắp đến, đối Huyền Vũ phủ Bá tước vây công càng ngày càng mãnh liệt, dây treo cổ càng ngày càng gần.

Khoảng cách quyết chiến Kim Sơn đảo chi tranh, đã rất gần.

Nhưng là, từ trên thân Thẩm Lãng không nhìn thấy nửa phần khẩn trương cảm giác.

Hắn vẫn như cũ thoải mái nhàn nhã.

Mỗi ngày phần lớn thời gian chính là đang ăn uống vui đùa.

Không chỉ mình sống phóng túng, còn lôi kéo người khác cùng một chỗ.

Cái gì là thiên tài?

Ta Thẩm Lãng chính là đem người khác công tác thời gian tiêu vào uống trà vui đùa bên trên.

Đương nhiên, lần này vẽ tranh không phải Thẩm Lãng chủ động, là Mộc Lan chủ động a.

Bởi vì nàng nhìn thấy Tiểu Băng bộ kia chân dung.

Nhưng là cái này nương tử quá bảo thủ, không nguyện ý thoát, cũng không nguyện ý làm điệu làm bộ.

Để Thẩm đại sư đã mất đi rất nhiều phát huy không gian a.

"Tâm can bảo bối, ngươi có thể đem cái mông lại sau này vểnh lên một vểnh lên sao?"

"Ngươi cái chỗ kia thiên hạ đệ nhất đẹp, nhất định phải lồi ra a, nhất định phải đường cong bạo tạc, bạo tạc hơi một tí?"

"Nương tử ngươi cái tên này lấy được không tốt, kêu cái gì Kim Mộc Lan a, nghe vào phảng phất một cái đầu gỗ đồng dạng, gọi Kim Cổ Lan tốt bao nhiêu?"

Ngay lúc này, bên ngoài nhớ tới Kim Trung thanh âm.

Hắn tại bên ngoài viện, tuyệt đối không dám vào tới.

Trước đó còn dám, bởi vì tiến đến sẽ không thấy cái gì không nên nhìn thấy đồ vật.

Nhưng là từ khi Thẩm cô gia vào ở đến về sau, trong nhà này đại đa số thời điểm đều là không nên nhìn thấy đồ vật.

"Tiểu thư, Trấn Viễn hầu tước phủ thế tử Tô Kiếm Đình cầu kiến, chủ nhân để ngài đi một chuyến."

Thẩm Lãng nhướng mày.

Bởi vì, lần này vậy mà Kim Trung trong miệng, vậy mà không có hắn Thẩm Lãng.

Điều này có ý vị gì?

Bá tước đại nhân không nguyện ý Thẩm Lãng cùng cái này Trấn Viễn hầu thế tử Tô Kiếm Đình gặp mặt.

Người này ai vậy?

Mà Mộc Lan lúc đầu bị Thẩm Lãng đùa giỡn được xấu hổ mà ngọt ngào.

Lúc này, nghe được Tô Kiếm Đình danh tự về sau, nàng lập tức sắc mặt kịch biến, tràn đầy hàn ý.

Tô Kiếm Đình cùng Trấn Viễn hầu tước phủ hai cái này danh từ, trong nhà này là cái cấm kỵ.

Vị này Tô Kiếm Đình chẳng những là Mộc Lan biểu ca.

Mà lại, hai người vẫn là chỉ phúc vi hôn quan hệ.

Nhưng là tám năm trước, ngay lúc đó Mộc Lan chỉ có mười ba tuổi.

Hai nhà xé bỏ hôn ước.

Từ đó về sau, hai nhà quan hệ triệt để làm lạnh, gần như quyết liệt.

Bây giờ vị này biểu ca, vậy mà lại một lần nữa đến nhà!

Kim đại sư nói cho chúng ta biết, phàm là nữ chính biểu ca, đều không phải đồ tốt.

Thẩm Lãng chỉ nhìn một chút Mộc Lan biểu lộ, sau đó hắn không nói hai lời, giẫm lên ghế ở trên tường viết xuống ba chữ.

Tô Tiện Đình!

Cừu nhân danh sách, cái thứ nhất!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 121: Kia 1 Kiếm Phong Tình! Tĩnh An Phủ Bá Tước Nổ!

Trên thế giới này có hai loại rùa đen.

Loại thứ nhất là Huyền Vũ, phòng ngự hình, nhưng cũng tràn đầy quật cường.

Còn có một loại, chính là ngàn năm con rùa vạn năm rùa.

Huyền Vũ bá thuộc về loại trước, Trấn Viễn hầu Tô Nan là thuộc về đằng sau một loại.

Chim đầu đàn chết trước, ra mặt xà trước nát.

Trấn Viễn hầu một mực đem cái này chân lý lo liệu đến cùng, thời thời khắc khắc đều thuận quốc quân ý chí.

Rõ ràng là uy tín lâu năm quý tộc lãnh tụ, lại giả vờ lấy một bộ không có quan hệ gì với ta dáng vẻ.

Cũng chính bởi vì vậy, quốc quân từ đầu đến cuối không có cầm Trấn Viễn hầu tước phủ khai đao.

Bởi vì quốc quân biết rõ, một khi lựa chọn hướng Trấn Viễn hầu khai đao, sẽ dẫn tới mãnh liệt phản kích.

Vì tự vệ, Trấn Viễn hầu sẽ nháy mắt từ rùa đen trạng thái biến thành lãnh tụ trạng thái, mười mấy cái uy tín lâu năm quý tộc sẽ lập tức lựa chọn hắn làm chủ tâm cốt cùng quốc quân đối kháng, năm bè bảy mảng uy tín lâu năm liên minh quý tộc lập tức sẽ bện thành một sợi dây thừng.

Cho đến lúc đó, đối với quốc quân đến nói chính là cục diện bết bát nhất.

Trước tiên đem lớn để ở một bên, đem nhỏ một chút uy tín lâu năm quý tộc từng cái trước xử lý, cuối cùng lại cử động cái này lớn.

Đến lúc đó, Trấn Viễn hầu muốn phản kích, bên người đã không có có thể triệu hoán tiểu đệ.

Trấn Viễn hầu Tô Nan đương nhiên cũng nhìn thấy điểm này.

Nhưng là hắn lại tin tưởng một cái khác danh ngôn, ta không cần so thợ săn chạy nhanh, ta chỉ cần so đồng bạn chạy nhanh là được rồi.

Về phần những đồng bạn kia toàn bộ chết sạch, đến phiên hắn phải làm gì?

Cái kia cũng ít nhất là mười mấy năm sau sự tình.

Mười mấy năm qua bên trong sẽ phát sinh cái gì?

Quốc quân năm nay hơn năm mươi, nói câu tru tâm lời nói, hắn còn có thể vị mấy năm?

Trong vòng mười năm, Việt quốc nhất định sẽ phát sinh tranh đoạt dòng chính chi chiến, Thái tử cùng nhị vương tử thế lực ngang nhau.

Việt quốc bên ngoài, Ngô quốc cùng Sở quốc ở giữa cũng sẽ phân ra thắng bại, đến lúc đó Việt quốc còn có dạng này yên ổn hoàn cảnh bên ngoài sao?

Cho đến lúc đó, trong ngoài nước thế cục đều vô cùng khẩn trương, chỗ nào còn nhớ được thu thập hắn Trấn Viễn hầu?

Thái tử cùng nhị vương tử vì tranh đoạt dòng chính, nịnh bợ hắn Trấn Viễn hầu cũng không kịp.

Người người đều cười Trấn Viễn hầu uất ức, nhưng là Tô Nan lại đem tất cả mọi người xem như đồ đần.

Thế giới này không có tuyệt đối chân lý.

Chim đầu đàn chết trước là chân lý, môi hở răng lạnh cũng là chân lý.

Tất cả chân lý, đều muốn nhìn lên cơ.

. . .

"Bái kiến cô cô, bái kiến cô phụ!"

Trấn Viễn hầu thế tử Tô Kiếm Đình cẩn thận hành lễ.

Huyền Vũ bá còn cho điểm biểu lộ, nhẹ gật đầu.

Mà phu nhân thì một mặt sương lạnh, đối mặt cái này cháu ruột không có một chút điểm sắc mặt tốt.

"Uống trà." Huyền Vũ bá nói.

"Vâng." Tô Kiếm Đình ngồi xuống, nâng chung trà lên, cũng không buồn.

Sau đó, bầu không khí triệt để lạnh xuống, lộ ra càng xấu hổ.

Một lát sau, Mộc Lan đi ra.

Tô Kiếm Đình đôi mắt chỗ sâu nhanh chóng lướt qua một tia sáng mang, một tia ánh mắt phức tạp.

Từng có lúc, cái này biểu muội vốn phải là vợ hắn.

Nàng khí chất như vậy cùng dung mạo, thật sự là thiên hạ khó tìm, bây giờ lại trở thành thê tử của người khác, thật là khiến người ta. . .

Ngay sau đó, hắn gặp được Mộc Lan bên người Thẩm Lãng.

Đối với cái này người ở rể, Tô Kiếm Đình đã nghe nói rất nhiều chuyện xưa.

Tô Kiếm Đình đứng dậy, chắp tay nói: "Muội phu, biểu muội."

"Biểu huynh." Mộc Lan.

Thẩm Lãng không có chào hỏi, bởi vì hắn cho tới bây giờ đều không giảng lễ phép.

Nhưng hắn trên cổ mỗi một cây lông tơ cơ hồ đều dựng thẳng lên tới.

Bởi vì trước mắt cái này Tô Kiếm Đình, vậy mà dáng dấp đẹp trai như vậy.

Thẩm Lãng nhìn nam nhân khác thời điểm, đều là tự động mang theo gièm pha ba thành buff, coi như như thế, hắn nhìn Tô Kiếm Đình thời điểm, vậy mà sắp cùng hắn Thẩm Lãng đồng dạng đẹp trai.

Bá tước phu nhân nhịn không được nói: "Tô Kiếm Đình, còn không có chúc mừng phụ thân ngươi a, đảm nhiệm trấn quân đại tướng quân, lần nữa tiến vào trung tâm. Ta nghe nói hắn tiếp vào ý chỉ về sau, không kịp chờ đợi liền chạy tới quốc đô, vẫn là trong đêm xuất phát."

Phu nhân mỗi một câu nói cũng nhịn không được mang theo châm chọc.

Tô Kiếm Đình nói: "Để cô mẫu chê cười."

Huyền Vũ bá nói: "Ngươi lần này vì sao mà đến?"

Tô Kiếm Đình nói: "Tổ mẫu đã lâu không gặp cô mẫu cùng biểu muội, trong lòng phi thường tưởng niệm, cho nên đặc biệt cử đi tiểu chất tới mời cô mẫu cùng biểu muội đi trong nhà ở một đoạn. Mà lại tổ mẫu cũng muốn nhìn một chút cái này em rể, nghe nói cực kỳ xuất sắc."

Tô Kiếm Đình hướng phía Thẩm Lãng trông lại, phát ra mời.

"Không cần. . ." Bá tước phu nhân nói: "Ta cho dù chết tại Huyền Vũ phủ Bá tước, cũng không nguyện ý đi ngươi Trấn Viễn hầu tước phủ tránh họa. Ta sinh là Kim thị gia tộc người, chết là Kim thị gia tộc quỷ."

Tô Kiếm Đình nói: "Tổ mẫu niên kỷ đã lớn, ngài là nàng thương yêu nhất nữ nhi, những ngày này nàng mỗi khi nhớ tới cô mẫu đều liên tiếp rơi lệ."

Bá tước phu nhân nói: "Năm đó các ngươi làm ra cái kia lựa chọn thời điểm, ta liền không làm mình là các ngươi Tô thị nữ nhi. Ngươi liền trở về nói cho ngươi tổ mẫu, nói Tô Bội Bội đã chết."

Tô Kiếm Đình nói: "Cô mẫu, năm đó gia tộc huỷ bỏ hôn ước thời điểm, ta xa ngoài vạn dặm. . ."

Bá tước phu nhân đánh gãy hắn, thản nhiên nói: "Tô Kiếm Đình, ngươi không cần bản thân cảm giác quá mức tốt đẹp, ngày đó là chúng ta Kim thị gia tộc trước xé bỏ hôn thư."

"Vâng!" Tô Kiếm Đình khom người nói.

Bá tước phu nhân nói: "Nếu như không có chuyện gì, ngươi liền đi đi thôi, nhà chúng ta không có chuẩn bị cơm tối."

Tô Kiếm Đình nói: "Còn có một chuyện."

Bá tước phu nhân nói: "Nói."

Tô Kiếm Đình nói: "Nghe nói biểu muội trên ngựa võ công mạnh, kiếm trong tay thuật càng mạnh, tiểu chất muốn lĩnh giáo một hai."

Mộc Lan muốn cự tuyệt.

Thẩm Lãng lại hướng nàng nhẹ gật đầu.

"Tốt, đi viện tử." Mộc Lan nói.

. . .

Trong sân!

Kim Mộc Lan cùng Tô Kiếm Đình khoảng cách một trượng.

"Mời!"

"Mời!"

Hai người đồng thời xuất kiếm.

Một kiếm kia phong tình, không cách nào kể ra.

Nhanh!

Chính là nhanh!

Nhanh đến lấy Thẩm Lãng con mắt, căn bản là thấy không rõ lắm.

Nhanh đến nhìn qua chỉ có một kiếm, nhưng trên thực tế lại đâm ra mười bảy kiếm.

Nhưng dù là lấy Thẩm Lãng người ngoài nghề này trong mắt, cũng có thể nhìn ra lúc này Mộc Lan, mới là nàng chân chính đỉnh phong.

So với giết Điền Hoành thời điểm, không biết lợi hại bao nhiêu.

Ngày đó nàng một kiếm miểu sát bốn cái sát thủ, nhiều nhất chỉ dùng năm thành công lực.

Ngày đó một chiêu miểu sát Điền Hoành, nhiều nhất chỉ dùng bảy thành.

Mà bây giờ Mộc Lan, dùng cơ hồ mười hai thành công lực, đang tiêu hao.

Hai chi kiếm nháy mắt đụng vào cùng một chỗ, sau đó phảng phất to lớn điện quang, nháy mắt đem hai người bỗng nhiên bắn ra.

Tô Kiếm Đình phảng phất một con ngỗng trời rơi xuống đất.

Mộc Lan phảng phất một con bướm rơi xuống đất.

Tô Kiếm Đình chắp tay nói: "Biểu muội, đã nhường!"

Mộc Lan không nói gì.

Tô Kiếm Đình nói: "Biểu muội, ta đã từng cùng Tấn Hải bá võ si Đường Viêm so qua kiếm, ta thua! Hắn một chiêu kia Thiên Ngoại Lưu Tinh, ta không tiếp nổi. Thử qua mười lần, mười lần đều không tiếp nổi."

Sau đó, hắn hướng phía Thẩm Lãng cùng Mộc Lan chắp tay nói: "Muội phu, biểu muội, cáo từ!"

Tô Kiếm Đình đi.

Mộc Lan một mặt băng sương, lộ ra nhất là không cam lòng.

Thẩm Lãng tiến lên, nhẹ nhàng đem hắn ôm vào trong ngực.

Mộc Lan nước mắt trượt xuống, ôm Thẩm Lãng nức nở nói:

"Phu quân, ta thua."

Thẩm Lãng cầm lấy tay ngọc của nàng, gan bàn tay đều chảy máu.

Mà lại khí tức của nàng phi thường hỗn loạn, rất hiển nhiên vừa rồi một kiếm kia thụ một điểm nội thương.

Thẩm Lãng hôn lấy Mộc Lan tay, vuốt ve mái tóc của nàng.

Mộc Lan nói: "Ta nguyên bản sẽ không thua, nhưng là ta lại muốn luyện kiếm thuật, lại muốn liên công phu trên lưng ngựa, cho nên mới sẽ thua bởi hắn."

Lúc này ở Thẩm Lãng trước mặt, Mộc Lan lộ ra phi thường tính trẻ con.

Nhưng nàng nói là sự thật.

Võ đạo chia làm hai loại, một loại là trên chiến trường, một loại là trong chốn võ lâm.

Trong chốn võ lâm võ đạo, thích hợp đơn đả độc đấu.

Trên chiến trường võ đạo thích hợp với tác chiến.

Bình thường đến nói chỉ có thể chuyên chú vào đồng dạng, tỉ như Trấn Bắc hầu thế tử Nam Cung Hiệp chuyên chú vào chiến trường võ đạo, Tấn Hải bá tước phủ võ si Đường Viêm thì chuyên chú vào người võ đạo.

Mộc Lan đem khuôn mặt dính sát Thẩm Lãng lồng ngực, yếu ớt nói: "Phu quân, ta ngay cả Tô Kiếm Đình đều đánh không lại, đánh như thế nào qua được cái kia võ si Đường Viêm? Nếu ta bại bởi Đường Viêm, ba trận chiến liền thua một trận chiến, có lẽ liền sẽ dẫn đến chúng ta vĩnh viễn mất đi Kim Sơn đảo. Vậy ta chính là gia tộc trăm năm tội nhân. Bây giờ ta xem như đã nhìn ra, cứ việc ta không có cùng Đường Viêm giao thủ qua, nhưng kiếm thuật của ta tối thiểu chênh lệch hắn hai cấp bậc."

Thẩm Lãng rất đau lòng, hôn vành tai của nàng, ôn nhu nói: "Bảo bối, ngươi tin tưởng ta sao?"

"Ta tin tưởng." Mộc Lan ôn nhu nói: "Phu quân, ngươi trong lòng ta là không gì làm không được."

Nàng nâng lên hai con ngươi, điểm sơn đôi mắt đẹp ngậm lấy lệ quang, như là vì sao trên trời mê người.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta cam đoan với ngươi, ngươi cùng Đường Viêm một trận chiến, nhất định có thể thắng! Kim Sơn đảo chi tranh, chúng ta cũng tất thắng!"

Đón lấy, Thẩm Lãng cười nói: "Nương tử, ta có một cái ý nghĩ từ đầu đến cuối không có tới kịp nói cho ngươi."

"Ừm?" Mộc Lan.

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn đem ngươi bồi dưỡng thành thiên hạ đệ nhất cao thủ, về sau nếu ai dám chọc ta, ngươi liền giúp ta đánh phân hắn."

"Được." Mộc Lan dùng sức gật đầu nói.

Đón lấy, Mộc Lan nói: "Bất quá, ta hoài nghi đến lúc đó đại ngốc sẽ là thiên hạ đệ nhất cao thủ, làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nói: "Vậy liền để hắn phế bỏ một nửa võ công."

"Ách!"

Thẩm Lãng thấp giọng cầu khẩn nói: "Nương tử, ban đêm tắm rửa ngươi còn đóng cửa sổ sao?"

Mộc Lan giả vờ không có nghe thấy.

Trầm mặc, chính là ngầm thừa nhận không liên quan.

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Nương tử, ta. . . Hiện tại liền thạch."

Mộc Lan mạnh mẽ dậm chân, quay đầu đi.

Ghét nhất phu quân dạng này.

Ngọt như vậy mật thời khắc, vốn là như vậy đùa nghịch lưu manh sát phong cảnh.

Người ta nam nữ yêu đương là hoa tiền nguyệt hạ, ngâm thi tác đối.

Phu quân ngươi cùng ta yêu đương, mỗi ngày đều tại bão tố đồi trụy tiết mục ngắn.

Hiện tại tốt, đã từng thuần khiết không tì vết cái gì cũng đều không hiểu Mộc Lan, hiện tại cái gì đều hiểu.

Lý luận tri thức so thực chiến hai mươi năm mẫu thân Tô Bội Bội còn muốn phong phú.

Thật sự là nghe vua nói một buổi, thắng được mười năm giường.

Mộc Lan đi về sau, Thẩm Lãng nhìn qua Tô Kiếm Đình rời đi phương hướng.

Cho đến bây giờ, Thẩm Lãng đối mặt qua rất nhiều địch nhân.

Trên cơ bản không có lực đánh một trận, toàn bộ đều bị Thẩm Lãng nghiền ép chơi chết.

Trước mắt cái này Tô Kiếm Đình, phảng phất là một cái có phân lượng địch nhân a.

Cứ việc hôm nay hắn biểu hiện được hoàn toàn không giống như là một địch nhân, chẳng những nho nhã lễ độ, hơn nữa còn chủ động cùng Mộc Lan ước chiến, chính là muốn nhắc nhở Mộc Lan, võ công của ngươi cùng võ si Đường Viêm kém đến rất xa, một trận chiến này ngươi không có chút nào hi vọng.

Nhưng hắn càng là nho nhã lễ độ, thì càng tràn ngập cảm giác ưu việt a, chính là loại kia ta nhìn tất cả mọi người là ngu xuẩn cái chủng loại kia cảm giác.

Vẫn là cái kia chân lý!

So ta Thẩm Lãng sẽ trang bức người, đều đáng chết!

. . .

Tĩnh An phủ Bá tước.

"Móa nó, đều là cháu trai a." Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng giận dữ.

Dù là làm quý tộc, Ngũ Triệu Trọng cũng là văng tục liên hồi.

"Trấn Viễn hầu Tô Nan chính là cái cháu trai, chính là cái tiểu nhân, chính là nên bầm thây vạn đoạn hỗn đản!"

"Lão tử cho tới bây giờ liền không có gặp qua dạng này uất ức Hầu tước, chó đều không có ngươi như vậy nghe lời a."

"Quốc quân vừa hạ chỉ, ngươi liền hấp tấp đi quốc đô phó chức, ba đẩy ba cự sẽ không sao? Chó vội vàng đớp cứt đều không có ngươi như vậy tích cực a!"

Liền như là trên thảo nguyên thi thể cùng kền kền.

Nguyên bản Huyền Vũ phủ Bá tước khối này thịt chỉ có ba nhà đang ăn, tân chính phái, Trấn Bắc hầu tước phủ, Tấn Hải bá tước phủ, Tĩnh An phủ Bá tước vẫn là mượn vị trí địa lý gần, cưỡng ép xông đi lên cắn xé một ngụm xuống tới.

Những nhà khác đều đang xem kịch, trong lòng ngo ngoe muốn động cũng không dám xông đi lên.

Hiện tại tốt, Trấn Viễn hầu Tô Nan tiếp chỉ tiến về quốc đô phó chức, kia đơn giản là nói thiên hạ biết người.

Mặc dù ta cùng Huyền Vũ phủ Bá tước là quan hệ thông gia, nhưng là giữa chúng ta không có quan hệ a, các ngươi cứ việc động thủ, không cần cho ta mặt mũi.

Mà những cái kia uy tín lâu năm quý tộc môi hở răng lạnh phía dưới, nguyên bản còn muốn đối Huyền Vũ phủ Bá tước thân xuất viện thủ.

Hiện tại tốt, Trấn Bắc hầu tước phủ tấu mời quốc quân, điều động gia tộc tư quân đi Nam Ẩu quốc bình loạn, này bằng với cây đao đưa cho quốc quân.

Trấn Viễn hầu tước phủ cũng sợ.

Các ngươi ai dám nhảy ra, ai nhảy ra quốc quân liền một đao chém xuống.

Ti tiện, không muốn mặt a!

Huyền Vũ phủ Bá tước còn không có đổ xuống, liền có vô số kền kền xoay quanh tại thiên không, chờ lấy chia ăn Kim thị gia tộc thi thể.

"Vọng Nhai đảo ruộng muối, ta Tĩnh An phủ Bá tước muốn một nửa." Tĩnh An bá tước lạnh giọng nói: "Khối này thịt ai dám giành giật với ta, ta liền với ai liều mạng. Chúc Lan Đình Tử tước là cái gì, a miêu a cẩu đồng dạng đồ vật, hắn cũng muốn đến đoạt thịt ăn? Bằng hắn cũng xứng?"

"Đi cho Lâm Chước hạ lệnh, càng thêm điên cuồng một chút, càng thêm ngoan độc một chút. Không phải sợ chết người, đừng sợ giết người, đừng sợ run rẩy. Không cần lại gãi không đúng chỗ ngứa quấy rối, có thể vượt biên, có thể công kích, dù là gây nên tiểu quy mô chiến sự cũng không cần gấp."

Tĩnh An phủ Bá tước thế tử Ngũ Nguyên Hóa cau mày nói: "Diêm Sơn Thiên hộ sở quân đội mặc dù coi như tinh nhuệ, nhưng là đối mặt Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh, sợ vẫn là phải ăn thiệt thòi."

Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng trầm ngâm một lát, sau đó một quyền nện ở trên mặt bàn nói: "Đem gia tộc bên trong cao thủ bí mật điều tới, tràn ngập đến Lâm Chước dưới trướng. Nói cho Lâm Chước nhất định phải lấy chúng địch quả, đụng phải tiểu quy mô Huyền Vũ phủ Bá tước tuần tra kỵ binh, toàn bộ ăn hết."

"Bắt người! Đem Huyền Vũ phủ Bá tước tư quân tóm đến càng nhiều càng tốt, sau đó toàn bộ treo lên thị chúng."

"Muốn để tất cả mọi người nhìn thấy, ta Tĩnh An phủ Bá tước mới là nhất ra sức một cái, tương lai phân thịt ta nhất định phải phân một khối lớn."

"Vâng!" Thế tử Ngũ Nguyên Hóa nói.

Hơn nửa canh giờ sau.

Một chi trăm người tinh nhuệ kỵ sĩ chạy vội mà ra, đi Huyền Vũ thành.

Đây là cơ hội ngàn năm một thuở a.

Một cái uy tín lâu năm quý tộc đổ xuống, sẽ có bao nhiêu lợi ích a.

Quốc quân ăn đầu to, chúng ta ăn đầu nhỏ, như bỏ qua cơ hội lần này, Tĩnh An bá là sẽ không tha thứ chính mình.

Lần trước Đông Giang phủ Bá tước đổ xuống, có bao nhiêu người ăn đến óc đầy bụng phệ a, lúc ấy Tĩnh An phủ Bá tước cách quá xa ăn không được.

Lần này Huyền Vũ phủ Bá tước ngay tại bên cạnh, nếu là không đoạt một ngụm thịt ăn, trời cao cũng sẽ không nhìn được.

Cho nên, tuyệt đối đừng trách ta Ngũ Triệu Trọng tướng ăn quá khó nhìn.

Cũng tuyệt đối đừng đỏ mắt a, ha ha ha ha ha!

Ngũ Triệu Trọng không quen nhìn những này uy tín lâu năm quý tộc đã rất lâu rồi, các ngươi trâu cái gì trâu?

Có đất phong, có tư quân cứ như vậy không tầm thường sao?

Bình thường lúc gặp mặt, những này uy tín lâu năm quý tộc từng cái trên mặt giả vờ cười hì hì, nhưng là trong mắt lại tràn đầy cảm giác ưu việt, đối với mấy cái này tân quý tộc trăm ngàn xem thường.

Hiện tại tốt, các ngươi cả đám đều phải xui xẻo, chết không có chỗ chôn.

Nếu là không thừa cơ hung hăng tại ngươi Kim thị gia tộc phía sau lưng đâm bên trên một đao, ta Ngũ Thị gia tộc cũng không xứng tại cái này trong bầy sói sinh tồn tiếp.

"Nguyên Hóa, Trương Xung lúc này hẳn là tại Tấn Hải bá tước phủ, ngươi đi một chuyến." Ngũ Triệu Trọng nói: "Gọn gàng dứt khoát nói cho hắn biết, chúng ta muốn Huyền Vũ phủ Bá tước ruộng muối một nửa, mặc kệ về sau còn có ai gia nhập cuộc thịnh yến này, khối này thịt ai cũng không thể đoạt, nếu không về sau hắn mưu cầu Diễm Châu hạ đô đốc một chuyện bên trên, đừng trách ta cho hắn chế tạo phiền phức."

Thế tử Ngũ Nguyên Hóa nói: "Muốn trực tiếp như vậy nói sao?"

Ngũ Triệu Trọng nói: "Lúc này chính là muốn trực tiếp, ngươi như quanh co lòng vòng, đến lúc đó Huyền Vũ phủ Bá tước đổ xuống mọi người phân thịt thời điểm, liền không có phần của chúng ta."

Trong quân quý tộc, coi như không thô lỗ bá đạo, cũng phải lắp lấy thô lỗ bá đạo.

"Vâng!" Ngũ Nguyên Hóa nói.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một tiếng tràn ngập sợ hãi cùng khiếp đảm tiếng hô hoán.

"Cha!"

Ngũ Triệu Trọng chau mày, là hắn tam nhi tử, Ngũ Nguyên Hùng.

Đứa con trai này hắn là yêu thích, bởi vì đọc sách học vấn phi thường tốt, cũng trúng cử nhân.

Nhưng là, sinh hoạt cá nhân thực sự quá loạn, quá phóng đãng hình hài.

Bất quá, đây đều là tiểu tiết, làm quý tộc chơi mấy nữ nhân tính là gì? Chơi mấy nam nhân lại coi là cái gì?

"Lại làm sao?" Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng nói: "Ngươi lại xông cái gì họa? Lại phi lễ cái nào cô gái đàng hoàng rồi? Đưa tiền đi qua bịt mồm, không được liền đưa đao."

Tam nhi tử Ngũ Nguyên Hùng đi đến, hình tiêu mảnh dẻ, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

Sau khi đi vào, hắn thẳng tắp quỳ xuống.

Ngũ Triệu Trọng lạnh giọng nói: "Đến tột cùng thế nào? Không cần như thế một bộ uất ức dáng vẻ, đùa chết người rồi? Cái kia cũng không đến mức bộ dáng này, người chết liền người chết."

Ngũ Nguyên Hùng không nói hai lời, trực tiếp tuột quần xuống.

Mạng hắn rễ bên trên mọc đầy đau nhức, có hoa mai, có bông cải.

"Cha, nhi tử xong! Nhi tử xong."

"Cha, ta còn trẻ, ta không muốn chết a, ta không muốn chết a. . ."

Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng lập tức sợ ngây người.

Như là một đạo kinh lôi tại trong đầu nổ lên.

Cả người, triệt để cứng ngắc, lạnh cả người.

"Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?" Ngũ Triệu Trọng quát ầm lên: "Các ngươi chơi đều là cô gái đàng hoàng a, mỗi lần chơi trước đó, đều để đại phu kiểm tra thân thể, sạch sẽ mới chơi a."

Tam nhi tử Ngũ Nguyên Hùng khóc lớn nói: "Ta cũng không biết a, chơi nhiều năm như vậy đều không có xảy ra chuyện, vì sao lần này liền xảy ra chuyện a. Không chỉ ta một cái a, Ngũ đệ cũng xảy ra chuyện, lúc ấy mười mấy người gặp chuyện không may."

Ngũ Triệu Trọng da đầu từng đợt run lên.

Đón lấy, hắn nhớ tới một kiện càng đáng sợ sự tình.

"Nhanh, đem trong phủ tất cả nam nhân cùng nữ nhân đều triệu tập lại, kiểm tra thân thể, nhìn xem có bao nhiêu người trúng?"

"Lão tam, đem lão Ngũ gọi tiến đến, các ngươi trung thực nói cho ta, trong phủ nữ nhân các ngươi đến tột cùng ngủ qua ai? Ngủ qua mấy người?"

Một canh giờ sau!

Kết quả ra!

Để người không rét mà run.

Để người hồn phi phách tán.

Toàn bộ Tĩnh An phủ Bá tước, đã phát hiện nhiễm bệnh, khoảng chừng mấy chục người

. . .

Trong phòng!

Một cái vũ mị cực kỳ xinh đẹp tuổi trẻ phụ nhân quỳ trên mặt đất thút thít, trong mắt tràn đầy kinh hoàng cùng tuyệt vọng.

Nàng chính là Ngũ Triệu Trọng sủng ái nhất tiểu thiếp, tuyệt đối độc chiếm.

Hiện tại nàng cũng nhiễm lên, Ngũ Triệu Trọng tận mắt, quả thực để người giận sôi.

Điều này đại biểu cái gì?

Đại biểu cho con của hắn cùng mình tiểu thiếp cấu kết a.

"A. . . A. . ."

Ngũ Triệu Trọng điên cuồng gào thét.

Vô cùng nổi giận!

Tiểu thiếp ôm bắp đùi của hắn khóc thút thít nói: "Phu quân, nhất định có thể trị hết, nhất định có thể trị hết a."

"Trị, trị ngươi nương x!"

Ngũ Triệu Trọng rút đao ra, bỗng nhiên chém xuống!

Giết, giết cho ta!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 122: Tuyệt Đỉnh Thiên Tài! Đại Khai Sát Giới! Lâm Chước Chết Thảm

Tấn Hải thành, khoảng cách Huyền Vũ thành hơn hai trăm dặm.

Kim thị gia tộc đã từng là Huyền Vũ thành chủ nhân.

Đồng dạng, Đường thị gia tộc cũng đã từng là Tấn Hải thành chủ nhân.

Kỳ thật thật lâu trước đó, hai nhà này quan hệ thật là tốt, thậm chí còn thông gia qua mấy chục năm.

Thậm chí trước đó Đường thị gia tộc tước vị còn cao hơn, lúc ấy thế nhưng là Tấn Hải hầu phủ, mà không phải Tấn Hải bá tước phủ.

Đây hết thảy đều tại 180 năm trước cải biến.

Tại 180 năm trước, Kim thị gia tộc một vị nào đó tổ tiên bỗng nhiên khởi tử hoàn sinh, từ một cái phế vật biến thành võ đạo thiên tài.

Vị này tổ tiên lúc đầu tên gọi Kim Trụ, về sau đổi tên là Kim Trụ.

Nhân sinh của hắn, quả thực chính là bật hack nhân sinh, rất nhiều tiểu thuyết cũng không dám như thế viết.

Từ phế vật đến đỉnh tiêm cao thủ, hắn chỉ dùng không đến thời gian năm năm.

Hắn suất lĩnh đại quân nam chinh bắc chiến, suất lĩnh Việt quốc đại quân đánh thắng Ngô quốc, lại đánh thắng Sở quốc.

Vẻn vẹn ba mươi chín tuổi, hắn liền làm đến Thái tử Thái Bảo, Phiêu Kỵ đại tướng quân.

Cũng chính là hắn đối tước vị không có hứng thú, nếu không hắn đã sớm phong hầu, thậm chí tiến hơn một bước.

Cũng chính là trong tay hắn, Kim thị gia tộc đất phong đã từng đạt tới nghịch thiên năm ngàn cây số vuông.

Bởi vì một đời kia Huyền Vũ bá Kim Trụ, quả thực đem Tấn Hải hầu chèn ép ảm đạm không ánh sáng a.

Kim Trụ đánh nhiều thắng nhiều, một đời kia Tấn Hải hầu khi thắng khi bại.

Kim thị gia tộc đất phong khuếch trương gấp mấy lần, mà Tấn Hải hầu tước phủ đất phong giảm bớt hơn phân nửa, tước vị cũng từ Hầu tước xuống làm bá tước.

Cũng chính là lúc kia, Tấn Hải hầu tước phủ cùng Huyền Vũ phủ Bá tước quan hệ tan vỡ, không tại thông gia, ở vào cả đời không qua lại với nhau cái chủng loại kia.

Mà Kim Sơn đảo chi tranh, cũng chính là thời kỳ đó hồ đồ kiện cáo.

Đầu tiên Kim Sơn đảo ngay từ đầu xác thực Tấn Hải hầu tước phủ lãnh địa, nhưng lại từ trong tay bọn họ mất đi, bị một đám ngưu bức hải tặc cướp đi.

Đám hải tặc này nhưng trâu lợi hại, không chỉ cướp đi Kim

Sơn đảo, còn cướp đi phụ cận rất nhiều hòn đảo, mà lại thành quần kết đội tập kích cướp bóc Việt quốc giải đất duyên hải.

Cũng chính là một đời kia Huyền Vũ bá Kim Trụ suất lĩnh đại quân, đem chi kia hải tặc đánh ra phân, đem duyên hải mười mấy cái hòn đảo cướp về, kết thúc Việt quốc dài đến vài chục năm biển loạn.

Vì khen ngợi Kim Trụ công lao, một đời kia quốc quân đem Kim Sơn đảo ban cho Kim thị gia tộc.

Từ đó về sau, Kim thị gia tộc và Đường thị gia tộc triệt để quyết liệt, trở mặt thành thù.

Chỉ bất quá ngay lúc đó Kim Trụ bá tước quá ngưu bức, Tấn Hải bá tước phủ hoàn toàn bất lực đoạt lại Kim Sơn đảo.

Nhưng là, Kim thị gia tộc vị này nghịch thiên cự phách tuổi gần bốn mươi ba tuổi liền chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Mà hắn hoành không xuất thế phảng phất đã dùng hết Kim thị gia tộc mấy trăm năm khí vận.

Về sau Kim thị gia tộc ra mấy đời hạng người bình thường, khiến cho gia tộc đất phong càng ngày càng ít, cuối cùng chỉ còn lại một phần ba.

Mà Tấn Hải bá tước phủ khí vận phảng phất dần dần khôi phục, một đời so một đời mạnh.

Này lên kia xuống, bọn hắn sẽ nguyện ý từ bỏ Kim Sơn đảo sao?

Đương nhiên sẽ không.

Cho nên, vì cái này Kim Sơn đảo, hai nhà không biết đánh bao nhiêu lần.

Cơ hồ muốn đem óc đánh tới.

Lịch đại quốc quân cũng là đáng ghét, đem cái này Kim Sơn đảo trở thành hai cái gia tộc đổ máu chi địa.

Bây giờ Tấn Hải bá tước phủ nắm giữ Kim Sơn đảo đã thời gian mấy chục năm.

Chính là hòn đảo này bên trên liên tục không ngừng sản xuất ưu tú quặng sắt, khiến cho Đường thị gia tộc mặc dù đất phong diện tích không bằng Huyền Vũ phủ Bá tước, nhưng là thực lực lại cường thịnh hơn, quân đội trang bị cũng càng thêm ưu tú.

Mà lại thế hệ này Đường thị gia tộc, nhân tài cũng vượt xa Kim thị gia tộc.

Luận văn, thế tử Đường Doãn là thi đình Thám Hoa.

Luận võ, võ si Đường Viêm là làm không thẹn Thiên Nam đệ nhất tuổi trẻ cao thủ.

Cho nên lúc này không triệt để đem Kim Sơn đảo chiếm thành của mình, lúc này bất diệt Kim thị gia tộc, chờ đến khi nào?

. . .

Tấn Hải bá tước trong phủ.

Võ si Đường Viêm rất không cao hứng, hắn tại Nam Hải ngẩn đến hảo hảo, kết quả quả thực là bị triệu hồi gia tộc.

Nhưng là chỉ cần có chiến đấu, hắn vẫn vui lòng.

Hắn cùng Đường Doãn kỳ thật không phải song bào thai, nhưng lại dáng dấp phi thường giống, ngoại nhân lập tức thậm chí không dễ phân biệt.

Cho nên, hắn ngay tại trên mặt mình vẽ hai đao.

Hắn lý do rất cường đại.

Thứ nhất, hắn không nguyện ý cùng Đường Doãn dáng dấp giống nhau, hắn chính là hắn, không giống khói lửa.

Thứ hai, nam nhân quá đẹp trai không phải chuyện tốt, dễ dàng phân tâm. Khỏi cần phải nói, mỗi ngày soi gương đều lãng phí bao nhiêu thời gian?

Cái gì là thiên tài, ta là đem người khác soi gương thời gian đều dùng để luyện võ.

Mà lại Đường Viêm luyện võ cùng người khác không giống, cực độ chuyên chú.

Mười ba tuổi về sau, hắn căn cơ liền đã vô cùng kiên cố.

Từ đó về sau, hắn cũng chỉ luyện một loại kiếm pháp.

Thiên Ngoại Lưu Tinh!

Mà lại bộ kiếm pháp kia, vẻn vẹn chỉ có một chiêu.

Cũng gọi Thiên Ngoại Lưu Tinh.

Trọn vẹn luyện mười bốn năm!

Một chiêu kiếm pháp, trọn vẹn luyện mười bốn năm?

Đáng sợ cỡ nào?

Cái này tương đương với một bộ màn ảnh nhỏ, trọn vẹn nhìn mười bốn năm.

Không, càng quá phận.

Cái này tương đương với đối một tấm hình, x mười bốn năm.

Cho nên, một chiêu này kiếm pháp là bực nào lô hỏa thuần thanh?

Nói như vậy!

Trẻ tuổi một đời, Đường Viêm một chiêu này kiếm pháp, còn không có gặp được đối thủ.

"Hôm nay muốn cùng ngươi tỷ võ người gọi Trương Tấn, cũng là Thiên Nam thế hệ tuổi trẻ đỉnh tiêm cao thủ, sáu năm trước ở giữa võ tiến sĩ, mà lại xếp hạng hàng đầu." Tấn Hải bá nói.

Đường Viêm hững hờ gật đầu.

Hắn xưa nay không quan tâm đối thủ là ai, cũng không quan tâm đối phương võ công đến cỡ nào ngưu bức.

Dù sao ngưu bức nữa, cũng không có ta ngưu bức.

"Ngươi muốn toàn lực ứng phó." Tấn Hải bá nói.

"Ừm!" Đường Viêm gật đầu, ánh mắt lại nhìn qua mười mét bên ngoài một con kiến ngẩn người.

Không đúng, cái này con kiến tốt ngưu bức a, so ta còn ngưu bức!

Bình thường đến nói, phổ thông con kiến chỉ có thể giơ lên tương đương với tự thân năm mươi lần vật nặng.

Cái này con kiến, hẳn là vượt qua gấp trăm lần.

Đường Viêm cảm thấy, mình có cần phải hảo hảo nghiên cứu cái này con kiến.

. . .

Sau nửa canh giờ!

Võ si Đường Viêm trong đầu còn muốn lấy con kia con kiến.

Cầm trong tay một chi không có khai phong trọng kiếm, chân chính Huyền Thiết Trọng Kiếm, là vẫn Thạch Thiết rèn đúc mà thành.

Lão sư của hắn vì rèn đúc chi này kiếm, cơ hồ chạy chân gãy.

"Xin chỉ giáo!" Trương Tấn nói.

Trương Tấn bỗng nhiên cong người lên.

Nháy mắt, hắn hình thái thay đổi.

Phảng phất nháy mắt hóa thành một con mãnh thú.

Trên người lực lượng không ngừng ngưng tụ, ngưng tụ.

Toàn thân cơ bắp cùng gân mạch, đều bỗng nhiên nâng lên.

Loại cảm giác này, liền phảng phất thân thể muốn bỗng nhiên nổ tung.

Trương Tấn rất mạnh rất mạnh!

Nếu không hắn cũng không có khả năng tại mười bảy tuổi liền trúng phải võ tiến sĩ, vẻn vẹn hai mươi mấy tuổi liền đảm nhiệm Huyền Vũ thành vệ quân thống lĩnh, lĩnh du kích đem quân quan ngậm.

Đến Huyền Vũ thành về sau, hắn ngay lập tức tìm đến Điền Hoành so chiêu.

Kết quả, hắn một chiêu đem Điền Hoành miểu sát!

"Ầm!"

Bỗng nhiên một tiếng nổ vang.

Trương Tấn thân thể, như là như đạn pháo bỗng nhiên bắn ra.

Trong tay trảm đao, như là sấm chớp, hướng phía Đường Viêm chém tới.

Đường Viêm kinh ngạc.

Sau đó, trong tay hắn Huyền Thiết Trọng Kiếm bản năng vung vẩy mà ra.

Thiên Ngoại Lưu Tinh!

Vẫn như cũ là một chiêu này.

Đã không biết là thứ mấy trăm vạn, hơn ngàn vạn lượt sử xuất.

Chân chính lô hỏa thuần thanh, tùy tâm sở dục.

"Oanh!"

Trương Tấn cường hoành thân thể, phảng phất bỗng nhiên đụng phải một cái cường đại khí tràng.

Liền phảng phất một cỗ cao tốc hành sử ô tô hung hăng đâm vào không khí trên tường.

Hắn sử xuất lực lượng lớn bao nhiêu, bắn ngược lực lượng liền lớn bấy nhiêu.

Chiến đấu kết thúc!

. . .

Gian phòng bên trong!

Trương Xung nói: "Như thế nào?"

"Phi thường lợi hại, nhưng càng quỷ dị, cực độ quỷ dị."

Trương Tấn nói: "Kỳ thật luận nội lực, Đường Viêm chưa hẳn so với ta mạnh hơn."

Trương Xung nói: "Là bởi vì một chiêu này kiếm pháp bản thân quỷ dị sao?"

Trương Tấn nói: "Đúng! Hắn sử xuất một kiếm này thời điểm, toàn bộ thân thể phảng phất xuất hiện một cỗ cường đại lực trường , bất kỳ cái gì lực lượng khổng lồ muốn tiến mạnh đi, đều sẽ sinh ra một cỗ to lớn lực bắn ngược. Lực lượng của ngươi càng lớn, bắn ngược lực lượng lại càng lớn."

Trương Xung nói: "Trấn Bắc hầu thế tử Tô Kiếm Đình nội lực cực mạnh, kiếm thuật càng là nhất lưu, nhưng vẫn như cũ thua ở Đường Viêm trong tay. Liên tục mười lần, đều không thể phá hắn một chiêu này Thiên Ngoại Lưu Tinh."

Trương Tấn nói: "Nhi tử đã từng cùng Tô Kiếm Đình so qua, hắn dù sao cũng là tu luyện người võ đạo, cho nên kiếm thuật tạo nghệ cao hơn ta một điểm. Nhưng là luận nội lực, hắn chưa hẳn so với ta mạnh hơn."

Trương Xung nói: "Một người, mười bốn năm chỉ luyện tập một chiêu này kiếm pháp, quả nhiên vô địch."

Trương Tấn nhẹ gật đầu.

Trương Xung nói: "Căn cứ cảm giác của ngươi, Đường Viêm một chiêu này nhưng có giải? Nhất là đối với Kim Mộc Lan mà nói?"

"Kim Mộc Lan là một thiên tài, nhưng là nội lực của nàng cũng không như ta." Trương Tấn nói: "Tô Kiếm Đình cùng ta đều không phá được Đường Viêm một kiếm này, Kim Mộc Lan càng thêm không có khả năng, nàng thua không nghi ngờ, không có chút nào cơ hội thắng."

Trương Xung nói: "Tốt, ngươi nhiệm vụ kết thúc, về Huyền Vũ thành đi."

Trương Tấn nói: "Vâng!"

Trương Xung nói: "Vạn nhất Từ gia không được, không độ được cửa ải khó khăn này, ngươi phải nhớ kỹ, chúng ta không thể từ hôn."

Trương Tấn gương mặt run lên nói: "Vâng!"

Hắn đương nhiên nghe được phụ thân mặt khác nửa câu không có nói ra lời nói.

Không thể từ hôn hỏng nhân phẩm, cũng không thể cưới Từ Thiên Thiên nhập môn?

Kia. . . Lại nên làm cái gì?

Đáp án này quá tàn nhẫn, không thể từ miệng bên trong nói ra.

. . .

Tĩnh An phủ Bá tước!

Ngũ Triệu Trọng trần trùng trục đứng ở nơi đó, tứ chi đại trương.

Bốn cái đại phu, tỉ mỉ kiểm tra trên người hắn mỗi một tấc.

Mỗi một cái đại phu trên thân đều mồ hôi lạnh lâm ly.

Bởi vì một khi kiểm tra ra vị này bá tước đại nhân có cái gì bệnh đường sinh dục, cái mạng nhỏ của bọn hắn đại khái cũng khó bảo toàn, chí ít không có tự do.

Còn có một chút!

Vị này Tĩnh An bá một nơi nào đó xâm lược tính quá mạnh, để bọn hắn dường như ti a.

"Tứ phu nhân đã lây nhiễm hoa mai, bá tước đại nhân gần đây nhưng có cùng nàng cùng phòng qua?" Một cái đại phu cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Bảy ngày trước đó." Tĩnh An bá nói.

Hắn có thê thiếp mười mấy người, coi như lại sủng ái cái kia tiểu thiếp, cũng không có khả năng mỗi ngày ngủ.

Mà lại đến hắn cái tuổi này, ở phương diện này vẫn tương đối khắc chế, hai ngày một lần tối đa.

Một cái đại phu thận trọng nói: "Vậy xin hỏi ngài sủng hạnh chính là nàng. . ."

Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng nói: "Đằng sau, ngày đó nàng có kinh nguyệt."

Đại phu nói: "Tối thiểu hiện tại, chúng ta tại người của ngài bên trên không có phát hiện hoa mai, cũng không có phát hiện bông cải, chí ít ngài hiện tại là an toàn. Nhưng là thứ này thời kỳ ủ bệnh không giống, có mười ngày nửa tháng, có một tháng."

"Biết!" Ngũ Triệu Trọng trực tiếp áo phục nói: "Trong nửa năm này, bốn vị đại phu cũng đừng có rời đi nhà ta."

. . .

"Cha, là Tứ Nương chủ động câu dẫn ta a." Tam nhi tử Ngũ Nguyên Hùng gào khóc.

Tĩnh An bá hùng tráng thân thể như là mãnh hổ, phảng phất muốn nhắm người mà phệ.

"Vì cái gì?" Ngũ Triệu Trọng nói: "Chẳng lẽ, ta còn không thỏa mãn được nàng sao?"

Ngũ Nguyên Hùng nói: "Cũng là bởi vì cha quá hung mãnh lợi hại, để nàng như là chịu hình khổ không thể tả, nhi tử tiền vốn không dày, cho nên tương đối ôn nhu, tương đối giảng cứu kỹ xảo. . ."

Đón lấy, tam nhi tử Ngũ Nguyên Hùng khóc ròng nói: "Cha, mau cứu ta a, ngài nhất định có biện pháp."

Ngũ Triệu Trọng nói: "Cái bệnh này đầu nguồn là ai?"

Tam nhi tử Ngũ Nguyên Hùng nghĩ một hồi, lắc đầu nói: "Nhi tử không biết a."

Hắn thực sự ngủ qua quá nhiều người, thật không nhớ nổi.

Con trai thứ năm Ngũ Nguyên Bao bỗng nhiên nói: "Có thể là Lâm Chước."

Ngũ Triệu Trọng nghiêm nghị nói: "Nói!"

Ngũ tử Ngũ Nguyên Bao nói: "Chúng ta cái kia tiểu đoàn thể đều là phi thường cố định, nếu có người nhiễm bệnh đã sớm phát tác, ngày đó liền Lâm Chước một cái mới tới ngoại nhân."

Ngũ Triệu Trọng ánh mắt phát lạnh nói: "Nguyên Bạo, tiến đến."

Một cái võ đạo cao thủ tiến vào, quỳ trên mặt đất, nói: "Bái kiến nhạc phụ."

Ngũ Triệu Trọng nói: "Ngươi đi Huyền Vũ thành kiểm tra Lâm Chước thân thể, nếu như phát hiện trên người hắn có bệnh đường sinh dục, mà lại phát tác được càng thêm lợi hại, lập tức giết chết hắn, cực điểm tàn nhẫn giết hắn."

"Vâng!" Nghĩa tử ngũ Nguyên Bạo đi ra.

Hai đứa con trai quỳ trên mặt đất liều mạng dập đầu nói: "Cha, chúng ta biết sai, chúng ta biết sai, về sau nhất định giữ mình trong sạch, ngài cứu lấy chúng ta đi."

Ngũ Triệu Trọng không nói gì, trực tiếp mang lên trên găng tay.

Đi vào hai đứa con trai đưa tay, một tay nắm vuốt một đứa con trai cổ.

"Cha, cha, không cần a!"

"Đừng a, tha mạng a!"

Ngũ Triệu Trọng thản nhiên nói: "Các ngươi là con của ta , lên ta thiếp hầu đương nhiên là đại nghịch bất đạo, nhưng cũng không phải cái gì quá lớn sai lầm. Nhưng là các ngươi đã là kẻ chắc chắn phải chết, giữ lại cũng vô pháp vì gia tộc xuất lực, sẽ chỉ mang đến tai hoạ ngầm, cho nên. . ."

Ngũ Triệu Trọng bỗng nhiên vừa dùng lực, lập tức đem hai cái thân nhi tử cổ vặn gãy.

Hai người này ngay cả kêu thảm đều không có phát ra, trực tiếp miệng mũi chảy máu, trực tiếp chết đi.

. . .

"Đi vào, đi vào. . ."

Tĩnh An phủ Bá tước mấy chục người kêu trời trách đất, những người này toàn bộ bị kiểm tra ra nhiễm bệnh.

Bị Tĩnh An phủ Bá tước binh sĩ khu trục đến một cái trong hầm ngầm.

"Đừng a, chúng ta còn có thể cứu a."

"Bá tước đại nhân, tha mạng a!"

"Ngũ Triệu Trọng ngươi chết không yên lành a, chết không yên lành a. . ."

"Ngũ Triệu Trọng, một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm a, ngươi đem ta cướp tới, bây giờ lại muốn giết ta sao?"

"Ngũ Triệu Trọng, ta là cho ngươi đội nón xanh, ngươi hai đứa con trai đều bị ta câu dẫn, ha ha. . ."

Tiến vào hầm về sau.

Bên trong đốt mười mấy bồn than củi, mà lại là có khói than củi, không hoàn toàn thiêu đốt than củi.

"Ầm!"

Hầm cửa sắt quan bế.

Một lát sau, bên trong truyền đến từng đợt ho khan.

Từng đợt kêu thê lương thảm thiết.

Lại một lát sau.

Không có tiếng động!

Mười mấy cái bị kiểm tra ra nhiễm bệnh, bị chết sạch.

Lầu các lên!

Ngũ Triệu Trọng huynh trưởng Ngũ Triệu Ấn, nhàn nhạt nhìn qua đây hết thảy, hắn văn nhã trên gương mặt lộ ra thần bí nụ cười tàn nhẫn.

Sau đó, hắn thấp giọng thì thầm nói: "Thẩm Lãng, không cần cám ơn."

Đương nhiên, hắn từ đầu tới đuôi đều không có cùng Thẩm Lãng cấu kết qua.

Chỉ bất quá đối với hắn loại này tuyệt đỉnh người thông minh, là sẽ không bỏ qua bất cứ cơ hội nào.

. . .

Lâm Chước gầy, nhưng là càng thêm đáng sợ.

Như là một con rắn độc.

Hắn suất lĩnh lấy mười mấy cái võ sĩ mai phục tại trong bụi cỏ.

Mục tiêu của hắn là Kim Kiếm Nương.

Huyền Vũ phủ Bá tước đội trưởng kỵ binh, Kim Mộc Lan nghĩa tỷ.

Chính là cái kia võ công cao cường, trên chiến trường tâm ngoan thủ lạt, nhưng là vừa thấy được Thẩm Lãng liền đỏ mặt đắc thủ đủ luống cuống nữ nhân.

Tại xác định được đáng sợ bệnh đường sinh dục về sau, Lâm Chước đầu tiên là tuyệt vọng, sợ hãi.

Sau đó là vô biên vô tận cừu hận.

Hắn muốn trả thù Thẩm Lãng, muốn trả thù thế giới.

Hắn thấy, cái này Kim Kiếm Nương khẳng định cùng Thẩm Lãng có một chân.

Cho nên hắn phải bắt được nữ nhân này, sau đó chà đạp mười lần, một trăm lần, đem tất cả bệnh đường sinh dục đều truyền đến trên người nàng.

Nàng có thể truyền cho Thẩm Lãng càng tốt hơn , nhưng không có truyền cũng không quan hệ.

Tóm lại tại trước khi chết, Lâm Chước nhất định phải kéo một cái đệm lưng.

Mang theo mục đích này, Lâm Chước ngược lại hạ lệnh đình chỉ tập kích cùng quấy rối, mai phục tại nơi này đã trọn vẹn ba ngày.

Rốt cục. . .

Kim Kiếm Nương xuất hiện.

Nữ nhân này mặc giáp da, cưỡi tại ngựa cao to bên trên, dáng người lộ ra nhất là thon dài dẫn lửa.

Nàng mang theo mấy chục tên kỵ binh.

Thật không tốt xử lý, nhưng là Lâm Chước cũng đã trên đường thiết trí to lớn đáng sợ cạm bẫy.

Kim Kiếm Nương suất lĩnh đội kỵ binh ngũ khoảng cách lớn cạm bẫy càng ngày càng gần.

Lâm Chước nội tâm càng ngày càng hưng phấn, càng ngày càng khẩn trương.

Nhanh, nhanh rơi vào cạm bẫy a!

Huyền Vũ phủ Bá tước tiện nhân, một khi ngươi rơi vào trong tay của ta, ta nhất định khiến ngươi biết cái gì là muốn sống không được, muốn chết không xong.

Lâm Chước quyết định, hắn không chỉ lôi kéo Kim Kiếm Nương cùng một chỗ xuống Địa ngục, còn muốn mang theo phía sau hắn tất cả võ sĩ cùng một chỗ xuống Địa ngục.

Kim Kiếm Nương nữ nhân như vậy, chắc hẳn những này Tĩnh An phủ Bá tước võ sĩ sẽ không cự tuyệt đi.

Nhưng là. . .

Khoảng cách lớn cạm bẫy còn có mười mấy thước thời điểm, Kim Kiếm Nương bỗng nhiên bỗng nhiên giơ tay lên, quát: "Dừng lại."

Con đường này mỗi một cái địa phương nàng đều nhớ rõ ràng, trước mắt sẽ không có những này lá rụng, sẽ không có những cành cây này.

Cho nên, gặp nguy hiểm, có cạm bẫy!

"Chuẩn bị chiến đấu!"

Kim Kiếm Nương ra lệnh một tiếng, bỗng nhiên rút ra loan đao.

Sau lưng nàng mấy chục tên kỵ sĩ toàn bộ rút ra chiến đao.

Lâm Chước giận dữ, không nghĩ tới Huyền Vũ phủ Bá tước nữ nhân này giảo hoạt như vậy.

"Bên trên, bắt lấy nữ nhân kia, chà đạp một trăm lần, một ngàn lần!"

Lâm Chước rống to một tiếng.

Sau đó, cả người bỗng nhiên từ trong bụi cỏ vọt lên.

Trọn vẹn vọt lên cao hơn hai mét, hướng phía Kim Kiếm Nương hung tàn đánh tới.

Sau đó, thân thể của hắn rơi xuống.

Bởi vì, hai chân của hắn bị tận gốc chặt đứt.

Bẩn thỉu máu tươi tiêu xạ mà ra!

Sau lưng một cao thủ chậm rãi đi ra.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 123: Thẩm Đại Sư Phát Công! Từ Thiên Thiên Vận Mệnh!

Lâm Chước đầu tiên là ngẩn ngơ.

Bỗng nhiên phát hiện thân thể của mình bỗng nhiên thấp một đoạn.

Hai cái đùi thậm chí ngay cả cây bị cắt đứt.

Nhất thời cảm thấy phi thường băng lãnh, cực độ trống rỗng.

"A. . . A. . . A!"

Loại này băng lãnh cảm giác, để hắn nhịn không được phát ra thê lương bi thảm.

Mặc dù hắn biết mình không còn sống lâu nữa, nhưng lúc này vẫn là cảm giác được vô cùng sợ hãi.

Điên cuồng kêu thảm.

Tĩnh An phủ Bá tước nghĩa tử Ngũ Nguyên Bạo chậm rãi đi tới, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Chước.

Hắn thực sự không cách nào tưởng tượng, vẻn vẹn trước mắt cái này Lâm Chước, vậy mà có thể để Tĩnh An phủ Bá tước chết mấy chục người.

Bá tước đại nhân tổng cộng chín con trai, lập tức chết ba cái.

Mười ba cái tiểu thiếp, chết bốn cái.

Lâm Chước cảm giác được thể nội sinh mệnh không ngừng mà trôi qua, hắn liều mạng thở dốc, nhưng vẫn là cảm giác được không khí không đủ, đại não vẫn là từng đợt mắt hoa.

Hoàn toàn có thể rõ ràng mà cảm giác được thân thể đang trở nên băng lãnh.

"Vì, vì cái gì?" Lâm Chước hỏi.

Đối với Tĩnh An phủ Bá tước phái người tới giết hắn, Lâm Chước đã sớm có chuẩn bị tâm lý.

Nhưng là vì sao hết lần này tới lần khác ở thời điểm này giết?

Hắn đang muốn tiến công Huyền Vũ phủ Bá tước Kim Kiếm Nương a, Ngũ Nguyên Bạo vì sao hết lần này tới lần khác ở thời điểm này ra tay giết hắn?

Vì sao không thể chờ đến hắn giày xéo Kim Kiếm Nương về sau lại giết?

Ngũ Nguyên Bạo đương nhiên không có trả lời hắn.

Như chớp giật tiến lên, lợi kiếm trong tay nhanh chóng vạch ra một cái thập tự.

Lập tức, đem Lâm Chước thân thể cắt thành bốn khối.

Chỉnh chỉnh tề tề bốn khối, tuyệt đối đối xứng.

Đây tuyệt đối là một xử nữ tòa.

Lần này Lâm Chước liền hô một tiếng kêu thảm đều không có phát ra, trực tiếp chết rồi.

Trước khi chết, cũng không thể cảm ngộ nhân sinh, thật sự là tốt tiếc nuối.

Một cái võ sĩ tiến lên, đưa cho Ngũ Nguyên Bạo một bình dầu.

Đem dầu giội tại Lâm Chước trên thi thể, sau đó một mồi lửa thiêu hủy.

Sau một lát, Lâm Chước thi thể triệt để hóa thành tro tàn.

Kim Kiếm Nương nhìn qua đây hết thảy, trong lòng phi thường kinh ngạc.

Nàng cũng giống như Lâm Chước, trong lòng tràn đầy nghi vấn.

Ngũ Nguyên Bạo vì sao muốn ở thời điểm này động thủ sao? Vì sao không đợi được Lâm Chước công kích nàng về sau lại động thủ đâu?

"Thẩm Lãng ngủ qua ngươi không có?" Ngũ Nguyên Bạo hỏi.

Kim Kiếm Nương khuôn mặt nháy mắt đỏ bừng, bản năng lắc đầu nói: "Không có!"

Ngũ Nguyên Bạo nói: "Vậy chờ đến Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt về sau, ngươi chính là của ta nữ nhân."

Sau đó, vị này Tĩnh An phủ Bá tước nghĩa tử trực tiếp quay người đi, lộ ra phi thường lãnh khốc.

Kim Kiếm Nương kinh ngạc, sau đó xinh đẹp khuôn mặt tái đi.

Phi, phi, phi!

Cả nhà ngươi đều chết sạch, Huyền Vũ phủ Bá tước cũng tuyệt đối sẽ không diệt vong.

Còn có. . .

Ta Kim Kiếm Nương tình nguyện thầm mến cô gia cả một đời, cũng tuyệt đối chướng mắt như ngươi loại này nam nhân xấu xí người.

Kỳ thật Ngũ Nguyên Bạo không xấu.

Nhưng là tại Thẩm Lãng trước mặt, đại đa số nam nhân đều là xấu.

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Thẩm Lãng mở ra thế giới mới đại môn.

Hắn X quang con mắt, chẳng những có thể lấy dùng để thấu thị trong cơ thể làm giải phẫu.

Mà lại, còn có thể nhìn thấy đan điền cùng nội lực.

Nhớ kỹ có một bộ liêu trai tiên sinh phim truyền hình, bên trong có một câu đặc biệt rõ ràng.

Đào xuống hai ta con mắt hạt châu đợi đến tiểu thư trong bồn cầu đi.

Mà bây giờ, Thẩm Lãng con mắt liền hoàn toàn dán chặt lấy nương tử dưới bụng phương.

Sau đó hắn dần dần đi lên di động, ở trái tim vị trí lại ngừng lại, cả khuôn mặt cơ hồ đều nằm tại Mộc Lan trên ngực.

Mộc Lan không thể nhịn được nữa, bưng lấy Thẩm Lãng mặt dời.

"Phu quân, ngươi đây là tại nhìn nội lực?" Mộc Lan nói tràn ngập nghi hoặc.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử ngươi gấp cái gì a. Người ta Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ luyện võ thời điểm, còn không mặc quần áo đâu, chúng ta cái này đã rất bảo thủ?"

Mộc Lan nói: "Phu quân, ngươi xác định đây là muốn đem ta bồi dưỡng thành thiên hạ đệ nhất cao thủ quá trình?"

"Đương nhiên." Thẩm đại sư gật đầu.

Thẩm Lãng mới vừa rồi còn thật không hoàn toàn là đang đùa lưu manh, hắn tại dùng X quang nhìn Mộc Lan chân khí trong cơ thể.

Đương nhiên, kỳ thật cách một hai xích cũng thấy rõ, nhưng là vì nhìn càng thêm rõ ràng, Thẩm Lãng quyết định dán nhìn.

Dùng X quang hắn thấy được Mộc Lan đan điền, gân mạch, toàn bộ thân thể nội lực lưu động.

"Nương tử, ngươi cánh tay phải, chân trái nhận qua tổn thương, còn có ngực trái. . ." Nói đến đây, Thẩm Lãng bỗng nhiên nổ: "Là ai? Là ai đả thương qua ngươi ngực trái, mà lại không phải dùng kiếm, là dùng chưởng. Ta giết hắn, ta giẫm hắn, chỗ kia chỉ có ta có thể đụng."

Mộc Lan đầu tiên là kinh ngạc, phu quân không phải đang đùa lưu manh, thật đúng là có thể nhìn ra a.

Bởi vì Thẩm Lãng thật nói đúng, cái này ba cái địa phương gân mạch đều thụ thương qua.

Hắn là thế nào nhìn ra được a?

Bởi vì mặt ngoài nhìn, những địa phương này đều đã khỏi hẳn a.

"Đả thương ngực ta chính là nữ nhân nha." Mộc Lan nói.

"A, vậy ta dễ chịu nhiều." Thẩm Lãng nói.

"Ừm?" Mộc Lan nhíu mày.

Thẩm Lãng lại sát khí bừng bừng nói: "Nàng là ai? Ta giẫm nàng."

Cái này bất quá lần này, biểu diễn vết tích cũng quá dày đặc.

"Trấn tây Hầu tước phủ Chủng Sư Sư!" Mộc Lan nói.

Trấn tây Hầu tước phủ?

Việt quốc xếp hạng thứ hai uy tín lâu năm quý tộc, so với Huyền Vũ phủ Bá tước hắn chính là chân chính đại quân phiệt.

Loại thị thống soái mười vạn tây quân, là chống cự Sở quốc lực lượng trung kiên, gia tộc này hoàn toàn được xưng tụng là tướng tinh như mây.

Việt quốc bên trong có hai cái gia tộc nhất là điểu, dù là quốc quân cũng phải để ba phần.

Một cái là Diễm Châu uy vũ phủ công tước, thứ hai chính là trấn tây Hầu tước phủ.

Thẩm Lãng nói: "Chủng Sư Sư tiện nhân này tại sao phải đả thương ngươi?"

Mộc Lan nói: "Luận bàn võ công!"

"Nương tử, ngươi thụ thương cái này ba cái địa phương mặt ngoài khỏi hẳn, nhưng là nội bộ gân mạch cũng đã bị hao tổn." Thẩm Lãng nói: "Cho nên nội lực trải qua những địa phương này thời điểm đều có chậm chạp tiêu hao, đối ngươi tu vi sẽ có ảnh hưởng."

Mộc Lan kinh ngạc, nói: "Xác thực như thế, phu quân ngươi ngay cả cái này cũng có thể nhìn ra?"

Thẩm Lãng nói: "Chờ ta chuẩn bị kỹ càng công cụ, ta sẽ đem ngươi những này gân mạch bị hao tổn lắng đọng chỗ toàn bộ thanh lý, để ngươi toàn thân gân mạch khôi phục thông suốt, đối ngươi như vậy sức chiến đấu chí ít có thể tăng lên nửa thành."

Tiếp lấy Thẩm Lãng lại nói: "Nương tử, nội lực của ngươi chân khí tại sao là tử sắc a?"

Mộc Lan thật sự là hoàn toàn kinh ngạc, không dám tin nói: "Phu quân, ngươi ngay cả cái này cũng nhìn ra được?"

"Đúng vậy a." Thẩm Lãng nói: "Cái này tử sắc nội lực chân khí là thế nào tới?"

Mộc Lan nói: "Trời sinh huyết mạch a, võ đạo thiên phú vốn là trời sinh, đương nhiên hậu thiên cố gắng cũng phi thường trọng yếu."

Thẩm Lãng nói: "Chân khí màu tím kia đại biểu cái gì? Rất ngưu bức sao?"

Mộc Lan nói: "Phẩm cấp rất cao, thích hợp kiêm tu kiếm thuật cùng chiến trường võ đạo, là phi thường hi hữu khó được huyết mạch."

Nương tử quả nhiên ngưu bức.

Mộc Lan nói: "Bất quá với tử sắc huyết mạch, mấy phẩm huyết mạch, mắt thường căn bản nhìn không thấy, cũng chỉ là một loại hình dung từ, phu quân vì sao có thể nhìn thấy?"

Đối với phu quân cái này tài năng, Mộc Lan thật sự là nhìn mà than thở, thậm chí hoàn toàn không cách nào lý giải.

Nhưng là. . . Phu quân có lẽ chính là có loại này kỳ kỳ quái

quái mới có thể đi.

Thẩm Lãng cũng thật bất ngờ.

Mình cái này X quang mắt vậy mà lợi hại như vậy, ngay cả huyết mạch cùng chân khí đều có thể nhìn thấy.

Thẩm Lãng nói: "Kia tối cao phẩm cấp, ngưu bức nhất huyết mạch là cái gì?

Mộc Lan nói: "Đương nhiên là kim hoàng sắc, đây là võ đạo thiên phú đỉnh phong."

Thẩm Lãng nói: "Người nào ngưu bức như vậy? Có kim hoàng sắc huyết mạch?"

Mộc Lan nói: "Cả thế gian hiếm có, lão sư của ta Chung Sở Khách cuối cùng cả đời, đều chưa bao giờ thấy qua kim hoàng sắc huyết mạch người."

Đại tông sư như vậy ngưu bức đều chưa từng gặp qua?

Hắn nhưng là đi khắp thiên hạ, cũng đả biến thiên hạ a.

Khả năng này thật sự là cả thế gian hiếm có.

Lần này Thẩm Lãng tâm lý dễ chịu một chút, mặc dù ta không có kim hoàng sắc huyết mạch, nhưng là người khác cũng đều không có a.

. . .

Đại tông sư Chung Sở Khách muốn dẫn lấy đại ngốc đi.

Huyền Vũ phủ Bá tước gặp phiền toái cực lớn, nhưng là không có quan hệ gì với hắn.

Hắn một cái đại tông sư xưa nay không trộn lẫn hồ chính trị.

Trên đường đi Thẩm Lãng còn muốn, cái này kim hoàng sắc huyết mạch nên cỡ nào ngưu bức?

Đại khái trăm năm khó gặp một lần đi.

Vậy nên ngưu bức đến mức nào a?

Chẳng phải là quát tháo thiên hạ?

Lúc này một bóng người đi tới, Thẩm Lãng ngẩng đầu.

Bản năng vận dụng X quang nhìn kỹ.

Móa!

Không phải nói kim hoàng sắc huyết mạch người cả thế gian hiếm có, hiếm có sao?

Vì sao ta đi ra ngoài liền gặp một cái?

Hắn thấy rất rõ ràng, người kia thể nội lưu động chân khí chính là kim hoàng sắc.

Nghịch thiên kim hoàng sắc huyết mạch.

Đại ngốc!

"Hắc hắc, hai ngốc, ta muốn đi theo sư phó lên núi."

Đại ngốc giang hai cánh tay ôm Thẩm Lãng chân thành nói: "Hai ngốc, ngươi phải cố gắng."

Thẩm Lãng vẫn còn trong rung động, chưa kịp phản ứng.

Cái này, cái này tình huống gì a?

Không phải nói đại ngốc võ đạo thiên phú rất cao sao?

Nhưng. . . Không có người nói cho ta, hắn võ đạo thiên phú sẽ cao đến nước này a?

Kim hoàng sắc võ đạo huyết mạch?

Muốn hay không điên cuồng như vậy? Muốn hay không khoa trương như vậy a?

Hắn cũng không phải nhân vật chính, dựa vào cái gì ngưu bức như vậy?

Khó trách Chung Sở Khách căn bản không muốn trộn lẫn hồ Huyền Vũ phủ Bá tước sự tình, vội vã muốn dẫn lấy đại ngốc lên núi.

Hắn là sợ đại ngốc bị cái thứ hai đại tông sư phát hiện a.

"Hai ngốc, ngươi phải cố gắng." Đại ngốc biểu lộ nghiêm túc.

Thẩm Lãng nói: "Nghiêm túc cái gì?"

Đại ngốc nói: "Sinh bé con."

"Ách!" Thẩm Lãng vỗ đại ngốc bả vai nói: "Ngươi lên núi về sau, nhất định phải hảo hảo luyện võ."

Đại ngốc dùng sức gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Biến lợi hại về sau, nhớ kỹ ngàn vạn muốn đem võ công tuyệt thế truyền cho ta a."

Đại ngốc càng nghiêm túc dùng sức gật đầu.

Kim Mộc Thông đi tới, nước mắt rưng rưng.

Hắn là nhất không nỡ đại ngốc rời đi.

Ăn cơm đi ngủ đánh đậu đậu là cái nhà này bên trong thường ngày, hắn chính là cái kia đậu đậu.

Nhưng là trong nhà có một người tốt, đó chính là đại ngốc, xưa nay không đánh đậu đậu.

Bây giờ người này muốn đi.

"Đại ngốc, ta không nỡ bỏ ngươi đi, ngươi có cái gì muốn nói cùng?" Kim Mộc Thông hỏi.

Đại ngốc nhìn qua Kim Mộc Thông, chân thành nói: "Ba ngốc, ngươi cũng phải nỗ lực."

Kim Mộc Thông nói: "Cố gắng cái gì?"

Đại ngốc nói: "Cố gắng cưới vợ, nghĩ tới chúng ta dáng dấp xấu như vậy người, bình thường đều không lấy được nàng dâu."

Kim Mộc Thông trái tim bị đâm trúng một đao, phẫn hận nói: "Ngươi, ngươi vẫn là đi đi."

. . .

Trước khi đi, đại tông sư Chung Sở Khách vẫn là nói ra.

"Mộc Lan, ngươi tuyệt đối không phải là đối thủ của Đường Viêm."

"Hoặc là nói thế hệ tuổi trẻ bên trong, căn bản không người là Đường Viêm đối thủ, có lẽ năm năm sau đại ngốc có thể."

"Võ si Đường Viêm mười bốn năm chỉ luyện tập một chiêu Thiên Ngoại Lưu Tinh, căn bản chính là vô giải."

Mộc Lan nói: "Lão sư, thật một chút xíu hi vọng đều không có sao?"

Chung Sở Khách nói: "Một chút xíu hi vọng đều không có, toàn bộ Việt quốc tất cả tuổi trẻ cao thủ đều đi khiêu chiến qua Đường Viêm, không ngoài dự tính toàn bộ đều thất bại."

Lời này để Mộc Lan trong lòng tràn đầy u ám.

Kim Sơn đảo chi tranh chia làm ba trận chiến.

Nàng cùng Đường Viêm một trận chiến nhất là trọng yếu, thậm chí trực tiếp quyết định thắng bại, quyết định Huyền Vũ phủ Bá tước sinh tử tồn vong.

Cái này Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp là Thiên Nhai Hải Các bảo vật trấn phái.

Nam Hải Kiếm Vương lý thiên thu đồng dạng là bằng vào một chiêu này Thiên Ngoại Lưu Tinh độc bộ thiên hạ, đứng hàng đại tông sư.

Đương nhiên lý thiên thu còn tu luyện cái khác kiếm pháp võ công, mà duy chỉ có Đường Viêm cuối cùng cả đời cũng chỉ luyện một chiêu này.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Đại tông sư, « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp là Thiên Nhai Hải Các bảo vật trấn phái, mấy chục năm bất bại. Nhưng chưa hẳn không có sơ hở, chưa hẳn không thể phá giải."

Đại tông sư hướng phía Thẩm Lãng trông lại một chút, không nói gì.

Bởi vì hắn một cái võ đạo đại tông sư cùng ngoài nghề bây giờ không có biện pháp giao lưu.

Thẩm Lãng ngay cả một chút xíu võ công cũng không biết, lại tại nơi đó nói toạc giải Thiên Ngoại Lưu Tinh, thực sự là có chút hoang đường.

Đây cũng không phải là để người tin tưởng tính chân thực, mà là sẽ để cho người hoài nghi hắn phải chăng điên rồi.

Ngươi Thẩm Lãng dù là lại là một thiên tài, đó cũng là mưu lược bên trên, ngươi đối võ đạo căn bản cũng không có một chút xíu giải.

Ngay cả da lông cũng đều không hiểu, nói thế nào phá giải?

Chẳng phải là mơ mộng hão huyền sao?

Đại tông sư Chung Sở Khách nói: "Mộc Lan, ta sơn môn vĩnh viễn là ngươi sau cùng đường lui."

Sau đó, hắn mang theo đại ngốc đi.

. . .

Mộc Lan áp lực rất lớn, cơ hồ có chút muốn hỏng mất.

Mỗi thời mỗi khắc đều đang điên cuồng luyện kiếm, một mực luyện đến tinh bì lực tẫn.

Lúc này Thẩm Lãng không có đùa giỡn nàng, mà là đã dùng hết tất cả ôn nhu đi an ủi hắn.

Khi nàng tinh bì lực tẫn thời điểm, Thẩm Lãng dùng nhất chuyên nghiệp thủ đoạn đấm bóp cho hắn xoa bóp.

Mà lại hai tay án lấy nàng háng thời điểm, cũng không có hướng ở giữa di động một tấc.

"Phu quân, ta. . . Ta thật không được, ta thật đánh không lại Đường Viêm, lão sư cho tới bây giờ đều không có bỏ qua.",

"Thiên Ngoại Lưu Tinh một chiêu này thật sự là vô giải, ta ngay cả Tô Kiếm Đình đều đánh không lại, huống chi là Đường Viêm đâu?"

"Cùng Tấn Hải bá tước phủ ba trận chiến bên trong, một trận chiến này cực kỳ mấu chốt, nếu là thua, Kim Sơn đảo chi tranh chúng ta liền triệt để bại."

"Ta như thua sẽ trở thành Kim thị gia tộc tội nhân. Chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước cũng trên cơ bản xong."

Không có bất kỳ người nào là vĩnh viễn kiên cường tự tin, đây chẳng qua là người ở bên ngoài biểu hiện ra mà thôi.

Bất luận kẻ nào đều có yếu ớt thời khắc, chỉ có tại người thân cận nhất trước mặt mới có thể biểu hiện ra ngoài.

Thẩm Lãng lặp lại hỏi: "Bảo bối, ngươi tin tưởng ta sao?"

Mộc Lan nói: "Ta tin tưởng ngươi phu quân, trong mắt ta ngươi là không gì làm không được."

Nhưng là, Thẩm Lãng đối với võ công nhất khiếu bất thông a, chính hắn đều tay trói gà không chặt đâu.

Nói một lời chân thật, hắn ngay cả Thiên Ngoại Lưu Tinh chiêu kiếm pháp này là cái gì cũng không biết đâu. Hắn ngay cả kiếm pháp cơ sở nhất tri thức cũng không biết, chớ nói chi là phá giải.

Một chiêu này kiếm pháp, ngay cả đại tông sư Chung Sở Khách đều phá giải không được. Bởi vì hắn cùng lý thiên thu từng có một trận chiến.

Võ đạo đại tông sư cũng không có cách nào phá giải một chiêu kiếm pháp, muốn nói Thẩm Lãng có biện pháp phá, kia thật là người điên hồ ngôn loạn ngữ.

Chân chính mơ mộng hão huyền.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, phá giải Thiên Ngoại Lưu Tinh, đêm nay có lẽ liền có kết quả!"

. . .

Từ gia.

Trương Tấn nói: "Phụ thân nói qua, mặc kệ xảy ra chuyện gì, ta Trương gia tuyệt không từ hôn."

Từ Thiên Thiên trong lòng cảm động, ôn nhu nói: "Phu quân, cám ơn ngươi! Có thể tìm được ngươi, là Thiên Thiên cả đời may mắn vận."

Trương Tấn nói: "Phụ thân cùng Trấn Bắc hầu, Tấn Hải bá, Ẩn Nguyên Hội tam phương đàm phán đều thành công kết thúc. Quốc quân ý chỉ chẳng mấy chốc sẽ xuống tới, Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt đã tiến vào đếm ngược. Chung quanh quyền quý thế lực đều nhìn chằm chằm, liền đợi đến Huyền Vũ phủ Bá tước đổ xuống, sau đó bỗng nhiên nhào lên cắn xé thi thể, cướp đi một miếng thịt ăn."

Từ Thiên Thiên nói: "Phu quân cùng công công khẳng định có thể phân đến lớn nhất một khối."

Trương Tấn nói: "Từ gia cũng không ngoại lệ, Huyền Vũ phủ Bá tước đổ xuống về sau, ba vạn mẫu ruộng dâu sẽ về các ngươi. Đương nhiên trên danh nghĩa nhà ngươi là phải bỏ tiền mua, nhưng là số tiền kia có thể hướng Ẩn Nguyên Hội vay mượn, liền dùng cái này ba vạn mẫu ruộng dâu thế chấp."

Huyền Vũ phủ Bá tước còn không có hủy diệt, nhưng là bánh gatô đều đã phân tốt.

Nghe nói như thế, Từ Thiên Thiên lập tức hô hấp một gấp rút, thân thể có chút phát nhiệt.

Nàng yêu nhất chính là tài phú.

Ba vạn mẫu ruộng dâu, hoàn toàn là một món khổng lồ tài phú, mà lại có thể liên tục không ngừng địa sản xuất sinh tia, cây rụng tiền.

"Đa tạ phu quân, nhiều tạ công công." Từ Thiên Thiên đôi mắt đẹp lửa nóng nhìn qua Trương Tấn.

Đón lấy, nàng hỏi: "Huyền Vũ phủ Bá tước sắp bị diệt tới nơi, công công mưu cầu Diễm Châu hạ đô đốc một chuyện, có phải là muốn bắt đầu? Vậy liền cần một khoản tiền lớn."

Trương Tấn nhẹ gật đầu.

Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Phu quân ngươi tin tưởng ta, mặc dù ta Từ gia đại tác phường bị đốt. Nhưng chỉ cần chúng ta lần này có thể đúng thời hạn giao hàng, chúng ta vàng chiêu bài liền bảo vệ, đây mới là chúng ta lớn nhất tài phú. Đến lúc đó ta liền dùng mấy chục cửa hàng tăng thêm từ thêu cái chiêu bài này hướng Ẩn Nguyên Hội vay mượn kim tệ, để công công đi mưu cầu cái này Diễm Châu hạ đô đốc chức vị."

Trương Tấn ôn nhu nói: "Ta tin tưởng ngươi."

. . .

Đối với Từ Thiên Thiên đến nói, thời gian thật rất khẩn cấp.

Giao hàng ngày càng ngày càng gần, đến từ các quốc gia các nơi thương nhân, đều lục tục ngo ngoe đến Huyền Vũ thành.

Nhất là những cái kia Tây Vực thương nhân.

Những người này đều gọi là tiền đặt cọc.

Nghe nói Từ gia đại tác phường bị đốt rụi, những thương nhân này không khỏi biến sắc, lo lắng Từ gia sẽ không nộp ra hàng.

Vì để cho những thương nhân này yên tâm, Từ Thiên Thiên mang theo bọn hắn đi tác phường tham quan.

Đồng thời lộ ra ngay đòn sát thủ!

Nàng trước phô bày tử sắc tơ lụa.

Chính là dùng Thẩm Lãng cho phối phương nhuộm thành!

Những thương nhân này hoàn toàn chấn kinh, không dám tin nhìn sang lấy Từ Thiên Thiên.

"Loại này tử sắc quá thuần khiết, quá mỹ diệu, để ta nghĩ đến quê quán Huân Y thảo điền (Lavender Farm)."

"So với bây giờ trên thị trường tử sắc tơ lụa, quả thực không biết mỹ lệ gấp bao nhiêu lần."

" đây quả thực là một trận phá vỡ, nhóm này tử sắc tơ lụa đưa ra thị trường về sau, cam đoan không khí hội nghị mị toàn bộ thế giới, cái khác tất cả tử sắc tơ lụa toàn bộ lại biến thành rác rưởi!"

"Từ tiểu thư, cái này tử sắc thuốc nhuộm phối phương là các ngươi nghiên cứu ra được sao?" Các thương nhân hỏi.

Từ Thiên Thiên nói: "Đương nhiên!"

Thương nhân nói: "Các ngươi Từ gia thật sự là thiên tài, cái này tử sắc phối phương hoàn toàn giá trị liên thành."

Từ Thiên Thiên nói: "Tử sắc tơ lụa vẻn vẹn chỉ là ta cho chư vị khách nhân cái thứ nhất kinh hỉ, còn có càng lớn đòn sát thủ."

Màn sân khấu bỗng nhiên kéo một cái.

Lập tức, cầu vồng sắc tơ lụa biểu diễn.

Ánh mặt trời chiếu ở phía trên, thật liền phảng phất cầu vồng treo ở không trung.

Những thương nhân này triệt để sợ ngây người, cơ hồ tắt tiếng, kinh diễm tới cực điểm.

"Thiên na? Loại màu sắc này hoàn toàn không thuộc về nhân gian."

"Từ Thiên Thiên tiểu thư, các ngươi là đem trên trời cầu vồng trộm được, nhất định là như vậy."

"Cái này cầu vồng sắc tơ lụa, nhất định sẽ làm cho vô số nữ tử điên cuồng. Dù là công chúa cùng vương hậu cũng đều vì si mê."

"Từ Thiên Thiên tiểu thư, các ngài đại tác phường đốt là phi thường bất hạnh. Nhưng là so với hai cái này phối phương mà nói, cái kia đại tác phường căn bản tính không được cái gì."

"Có hai loại nhan sắc tơ lụa, ngài tùy thời có thể xây thành càng lớn càng nhiều tác phường."

"Những này tơ lụa, mới là ngài lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn tài phú."

"Từ gia chẳng những sẽ không bạch bại, ngược lại sẽ càng thêm thịnh vượng phát đạt, ngài sẽ trở thành Việt quốc số một siêu cấp phú thương."

Nghe những lời này, Từ Thiên Thiên trong lòng vẻ lo lắng triệt để tán đi.

Nàng ôn nhu nói: "Những này mới thuốc nhuộm chi phí cực kỳ chi cao, cho nên cái này tử sắc tơ lụa, cầu vồng sắc tơ lụa giá cả sẽ rất cao, so bình thường cao hơn mấy lần."

Một cái Tây Vực thương nhân lộ ra mê người cười nói: "Từ tiểu thư, chúng ta không nói giá cả, ta chỉ hỏi ngài có thể cho chúng ta bao nhiêu hàng hóa."

Sau đó, những thương nhân này nhao nhao quơ tiền tài, tranh đoạt Từ gia những này tơ mới lụa số lượng.

Cứ việc những này tơ lụa còn không có hoàn toàn dệt ra, nhưng là ngắn ngủi một khắc đồng hồ, liền đã bị tranh đoạt hoàn tất.

Mà lại là so phổ thông tơ lụa cao hơn nhiều được nhiều giá cả.

Từ Thiên Thiên chỉ riêng tiền đặt cọc đã thu năm vạn kim tệ.

Từ Thiên Thiên nhìn về phía Huyền Vũ phủ Bá tước phương hướng, trong lòng vô cùng sung mãn hận ý.

"Thẩm Lãng, ngươi thấy được sao? Chúng ta Từ gia cửa ải khó khăn này chẳng mấy chốc sẽ trôi qua, chúng ta vàng chiêu bài chẳng những không có đổ xuống, ngược lại càng thêm đáng tiền."

"Ngược lại ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước, đã sắp bị diệt tới nơi!"

"Thẩm Lãng ta chờ Kim thị gia tộc hủy diệt ngày đó, ta nhất định sẽ tại thi thể của ngươi bên trên giẫm lên một vạn chân, sau đó phỉ nhổ phần mộ của ngươi!"

Cùng lúc đó!

Thẩm Lãng đứng tại Huyền Vũ phủ Bá tước chỗ cao nhất.

Mộc Lan nói: "Phu quân, ngươi đang nhìn cái gì?"

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Từ gia đại khái chẳng mấy chốc sẽ bị diệt môn."

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Nương tử, chúng ta đi thôi!"

Mộc Lan nói: "Đi làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Phá giải nghịch thiên vô địch Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp a!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 124: Triều Thánh! Lãng Gia Muốn Nghịch Thiên Nha!

Thẩm Lãng tuyệt đối không phải một cái tự đại người.

Đương nhiên, hắn có một ít có thể tự đại địa phương.

Nhưng là, chư vị nam ân công cũng có.

Tổng thể mà nói, sóng cũng đối với mình không hiểu đồ vật vẫn là biểu thị khiêm tốn.

Tỉ như võ công loại vật này.

Bởi vì thế giới này võ công cùng Địa Cầu hoàn toàn không giống, thế giới này võ công rất không khoa học, so với Địa Cầu không biết mạnh gấp bao nhiêu lần.

Đương nhiên thế giới này người không biết bay, cũng không thể một chưởng đánh nát cửa thành loại hình.

Đại thể võ đạo tiêu chuẩn, hẳn là tương đương với Kim đại sư tác phẩm.

Có đan điền, có nội lực, có chân khí.

Mà lại thế giới này cơ hồ tất cả bí tịch võ đạo toàn bộ đến từ thượng cổ.

Thượng cổ thế giới niết diệt về sau hơn mấy ngàn vạn năm, nhân loại văn minh lại một lần nữa sinh sôi, chẳng những đào bới ra Tứ thư Ngũ kinh các loại điển tịch, còn có nhiều loại bí tịch võ công.

Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong liền có rất nhiều bí tịch, mà lại phẩm cấp vẫn còn tương đối cao.

Thẩm Lãng nghiên cứu qua những bí tịch này, sau đó hoàn toàn nhìn mà than thở.

Những bí tịch này một bộ phận khắc sâu tại nhuyễn ngọc trên quyển trục, còn có một bộ phận vậy mà là. . . Cục gạch.

Dĩ nhiên không phải thật cục gạch, mà là một cái đặc thù khối ngọc, ước chừng dài 20 cm, mười centimet rộng, ba centimet dày.

Toàn bộ bí tịch văn tự, đồ hình, nguyên lý, vận hành chân khí lộ tuyến, toàn bộ khắc sâu tại khối ngọc nội bộ.

Một tầng chồng lên một tầng.

Vẻn vẹn một tấc dày khối ngọc, bên trong khả năng có hơn hai trăm tầng. Mỗi một tầng đều có mấy trăm văn tự, hai, ba tấm đồ hình.

Thẩm Lãng chấn kinh.

Cái này. . . Đây không phải dị thế giới bản ổ cứng sao?

Thượng cổ người là như thế nào đem những này bí tịch từng tầng từng tầng khắc họa đến những này khối ngọc nội bộ đi vào a.

Vậy ta chẳng phải là đem « kim X mai làn gió nguyệt vô biên » cũng khắc ghi vào đi, dạng này liền có thể lưu truyền vạn năm a.

Bất luận cái gì trang giấy, tơ lụa, tấm da dê, đầu gỗ các loại cũng không thể kinh lịch ngàn vạn năm tuế nguyệt tẩy lễ.

Mà những này đặc thù khối ngọc lại có thể.

Có thể thấy được thượng cổ nhân loại vì đem những này quý giá văn minh truyền thừa tiếp, đã hao hết cỡ nào gian khổ.

Hậu nhân đem cái này khối ngọc khai quật ra về sau, cần hao phí nhiều năm tuế nguyệt, mới có thể đem cái này khối ngọc nội bộ khắc họa nội dung từng tầng từng tầng chép ra, hình thành thật dày một bản bí tịch.

Dạng này, mới có thể cung cấp người học tập.

Nguyên thủy cục gạch khối ngọc bí tịch, trên cơ bản là không ai đọc hiểu.

Vì tìm kiếm phá giải « Thiên Ngoại Lưu Tinh » chiêu kiếm pháp này, Thẩm Lãng mấy ngày này hoàn toàn ngâm mình ở phủ Bá tước thư khố bên trong.

Nhìn hết tất cả điển tịch, lật xem tất cả bí tịch.

Thật là toàn bộ xem hết a, hai con mắt hoàn toàn trở thành camera, mỗi một trang sách chỉ đọc qua một giây, trực tiếp chụp ảnh chứa đựng đến trí não bên trong.

Vẻn vẹn hơn nửa tháng thời gian, hắn liền xem hết phủ Bá tước tất cả tàng thư.

Nhất là cái kia bật hack tổ tiên Kim Trụ trước tác.

Cho nên hiện tại Thẩm Lãng trong đầu tồn lấy mấy trăm quyển bí tịch võ công.

A?

Ta. . . Ta đây không phải trở thành Vương Ngữ Yên sao?

Hình người bí tịch kho?

Cái này có thể có a, chờ ta đọc khắp cả thiên hạ tất cả bí tịch võ công.

Về sau cùng nương tử cùng đi đánh nhau, địch nhân còn không có xuất thủ, ta liền biết đối phương muốn ra chiêu gì, hẳn là làm sao phá giải.

Bất quá bây giờ Thẩm Lãng trong đầu kho số liệu vẫn còn có chút thiếu thốn a.

Mà lại, hắn không có tìm được bất luận cái gì liên quan tới « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp phương pháp phá giải.

Tổ tiên Kim Trụ đã từng đề cập tới bộ kiếm pháp kia, mà lại cũng đi Thiên Nhai Hải Các bái phỏng, cũng từng được đọc qua « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp bí tịch.

Kim Trụ để lại một câu nói.

Bí tịch này rất hay, phân chính phản hai mặt. Một âm một dương, nhưng ta không cách nào giải đọc phân tích, thoảng qua lĩnh ngộ đi sau hiện không thích hợp ta học, dễ dàng dẫn đến không.

Thiên Nhai Hải Các là Việt quốc ngưu bức nhất võ đạo thư viện một trong.

« Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp là Thiên Nhai Hải Các trấn các chi bảo, chuyện này thiên hạ đều biết.

Nhưng lại từ xưa tới nay chưa từng có ai nhắc qua bộ này bí tịch còn có mặt sau, còn có cái gì một âm một dương.

Mà lại, Kim Trụ dạng này ngưu bức nhân vật, cũng không có cách nào đưa nó phân tích ra.

Ước chừng hơn một trăm năm trước, Thiên Nhai Hải Các ra một đôi tuyệt đỉnh thiên tài.

Đôi nam nữ này dùng trọn vẹn thời gian mười mấy năm, đem « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp bí tịch phân tích ra, hình thành tại mặt giấy.

Như thế, bộ này thượng cổ kiếm pháp mới chính thức hiện thế, trở thành có thể học tập bí tịch.

Sau đó, tên thiên tài này cầm quyển bí tịch này, rời đi Thiên Nhai Hải Các.

Mười năm sau, đời thứ nhất Nam Hải Kiếm Vương Khâu Cự đột nhiên xuất hiện, bằng vào chính là bộ này « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp.

Cùng hắn cùng một chỗ phân tích ra bộ này bí tịch nữ tử, thì trở thành hắn thê tử.

Nữ nhân này tướng mạo bình thường, cơ hồ không có tồn tại cảm.

Tại thế nhân trong ấn tượng, giống như cũng chỉ có một bộ « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp, chưa từng có cái gì chính phản hai mặt mà nói.

Bởi vì xuất thủ miểu sát địch nhân vĩnh viễn là nam nhân kia, cho nên cho người ta một loại ấn tượng, nam tử kia mới là Nam Hải Kiếm Vương.

Nhưng là tổ tiên Kim Trụ câu nói kia cho người ta vô tận ảo tưởng.

Thẩm Lãng lớn mật suy đoán, mỗi một thời đại Nam Hải Kiếm Vương nhưng thật ra là hai người, mà lại là quan hệ vợ chồng.

Nam nhân luyện tập bộ kiếm pháp kia dương diện, độc bộ thiên hạ.

Mà thê tử thì luyện kiếm pháp âm diện, duy chỉ có khắc trượng phu của mình.

Về sau phát sinh sự tình, phảng phất hoàn toàn ấn chứng Thẩm Lãng ý nghĩ.

Bởi vì mỗi một thời đại Nam Hải Kiếm Vương đều là người ở rể, thắng được đều là đời trước Nam Hải Kiếm Vương con gái.

Thế hệ này Nam Hải Kiếm Vương Lý Thiên Thu, cũng chính là Đường Nghiêm lão sư, hắn cũng không ngoại lệ.

Tại ba mươi năm trước hắn ở rể kiếm đảo, gả cho đời trước Nam Hải Kiếm Vương con gái Khâu Oanh Oanh.

Mười ba năm trước đây thê tử của hắn qua đời, Lý Thiên Thu trở thành mới kiếm đảo đảo chủ, một đời mới Nam Hải Kiếm Vương.

Thẩm Lãng dùng lớn nhất ác ý phỏng đoán.

Lý Thiên Thu không nguyện ý bị bất luận kẻ nào khắc, cho nên nghĩ biện pháp giết hắn thê tử.

Thế là, trên thế giới không còn có người có thể khắc kiếm pháp của hắn.

Nếu như Thẩm Lãng suy đoán không có sai lầm.

Trên thế giới này có hai cái địa phương, có thể tìm tới khắc chế « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp.

Cái thứ nhất, Lý Thiên Thu thê tử Khâu Oanh Oanh, nhưng là nàng đã chết.

Cái thứ hai, đó chính là Thiên Nhai Hải Các, nơi đó hẳn là còn có bộ này bí tịch nguyên bản khối ngọc tại.

Đối với người khác mà nói, phân tích những này khối ngọc cơ hồ là không thể nào.

Cái này thật như là phức tạp nhất mạch điện đồng dạng, tầng tầng lớp lớp khắc sâu tại trong khối ngọc, mấy trăm tầng nhiều.

Trừ chuyên môn thiên tài, người bình thường căn bản là không có cách phân tích ra.

Mà lại liền xem như thiên tài, cũng cần ròng rã thời gian mười mấy năm mới có thể phân tích ra một khối nguyên bản bí tịch.

Nhưng là Thẩm Lãng không giống.

Hắn có X quang cùng trí não, có thể quét hình cái này khối ngọc nội bộ, đem từng tầng từng tầng nội dung phân tích ra, sau đó chứa đựng tại trong đầu.

Thẩm Lãng phát hiện, hắn kim thủ chỉ là càng ngày càng ngưu bức a.

Màn đêm buông xuống!

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan hai người, cùng kỵ một thớt thiên lý mã xuôi nam, tiến về vài trăm dặm bên ngoài Thiên Nhai Hải Các.

Không có cách nào, Lãng gia đến bây giờ cũng còn không có học được cưỡi ngựa a.

Một khi tại trên lưng ngựa, chỉ có tại nương tử trong lồng ngực hắn mới có thể có đến cảm giác an toàn.

. . .

Từ gia!

Từ Thiên Thiên mỗi một ngày đều tại phấn khởi cùng cháy bỏng bên trong.

Nàng cơ hồ mỗi ngày đều ngốc tại tác phường bên trong, cơ hồ là tự mình nhìn chằm chằm hết thảy quá trình.

Từ Quang Doãn cũng giống như thế.

Khi Từ Thiên Thiên nhìn chằm chằm dệt, Từ Quang Doãn liền đi nhìn chằm chằm nhuộm màu.

"Xác định thuốc nhuộm không có vấn đề sao?"

"Xác định thuốc nhuộm không có vấn đề sao?

Vấn đề như vậy, Từ Quang Doãn cơ hồ muốn hỏi mười lần trở lên.

Bởi vì cái này phối phương là Thẩm Lãng cho.

Đối với tên tiểu súc sinh này, bất kể thế nào ác ý phỏng đoán đều không có vấn đề.

Nhưng mỗi lần đạt được đáp án đều là giống nhau.

Thuốc nhuộm không có vấn đề.

Nhiễm ra tơ lụa, mặc kệ là bạo chiếu, vẫn là nhiệt độ cao gột rửa, đều không có vấn đề.

Nhưng thời gian vẫn là quá gấp gáp.

Kỳ hạn công trình thực sự là quá đuổi đến.

. . .

Trương Xuân Hoa tới qua một lần.

"Từ Thiên Thiên, ngươi nhất định phải đem tất cả tơ lụa nhuộm thành tử sắc cùng cầu vồng sắc sao?"

Lợi ích động nhân tâm.

Từ gia vì cái này ba trăm vạn cân kén tằm tốn hao giá quá lớn, ròng rã ba lần giá cả a.

Ý vị này nếu như dệt thành bình thường tơ lụa, mặc kệ bán bao nhiêu đều là bồi thường tiền, bán được càng nhiều bồi càng nhiều.

Kim hoàng sắc là Vương tộc chuyên dụng, giá cả lại cao cũng vô dụng, không có khả năng đại quy mô bán.

Nhưng tử sắc tơ lụa lại là quý tộc yêu nhất, cầu vồng sắc thì là nữ tử yêu nhất.

Vật hiếm thì quý, tại Trung Quốc thời Xuân Thu, tử sắc vải vóc giá tiền là cái khác nhan sắc bốn lần, tại cổ Ai Cập tử sắc tơ lụa càng là bình thường tơ lụa gần mười lần.

Tại Từ Thiên Thiên trong tay, tử sắc tơ lụa bán ra phổ thông tơ lụa giá cả bốn lần, cầu vồng sắc thì là gấp bảy nhiều.

Nếu như toàn bộ nhuộm thành hai loại tơ lụa, chẳng những không bồi thường tiền, hơn nữa còn có thể kiếm một món hời.

"Xuân Hoa, ta biết ngươi lo lắng cái gì, Thẩm Lãng tên súc sinh này xác thực cái gì hèn hạ sự tình đều làm ra được." Từ Thiên Thiên nói: "Nhưng là chúng ta đã đã làm rất nhiều lần bạo lực thí nghiệm, dùng nóng hổi nước rửa, dùng dùng lửa đốt, dùng nước muối tẩy, những này tơ lụa đều không có phai màu."

Đón lấy, Từ Thiên Thiên nói: "Nghe nói quốc quân ý chỉ trên ngựa liền muốn xuống tới, Kim Sơn đảo chi tranh lập tức liền muốn bắt đầu, Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt tiếng chuông trên ngựa liền muốn gõ vang. Công công rất nhanh liền cần cái này một số tiền lớn đi vận hành Diễm Châu hạ đô đốc, cho nên ta nhất định phải trong thời gian ngắn nhất kiếm được đại lượng kim tệ."

Trương Xuân Hoa liền không có lại khuyên.

"Ta hiện tại mỗi giờ mỗi khắc đều đang đợi lấy ngày đó , chờ đợi lấy Huyền Vũ phủ Bá tước ngã xuống một khắc này, Thẩm Lãng chết không có chỗ chôn một khắc này."

Trương Xuân Hoa muốn nói lại thôi.

Hai ngày về sau!

Từ Thiên Thiên cùng những thương nhân kia ước định giao hàng đã đến giờ.

. . .

Hai ngày sau đó.

Trải qua vài trăm dặm bôn ba.

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan chạy tới, Thiên Nhai Hải Các.

Thiên Nhai Hải Các.

Toàn bộ vương triều Đại Viêm phương nam lớn nhất bí tịch võ công thư viện.

Toà này thư các là một cái vô cùng to lớn tòa thành, đứng sừng sững ở đại lục vùng cực nam.

Nước biển trực tiếp vuốt tòa thành góc tường.

Thật sự là rộng rãi a!

Hoàn toàn không thua gì trên Địa Cầu những cái kia cỡ lớn thư viện.

Mỗi một cái người tập võ lại tới đây, liền phảng phất triều thánh.

Đứng tại cái này phiến cửa lớn trước mặt , bất kỳ người nào đều sẽ cảm nhận được mình nhỏ bé.

Tòa thành cửa chính, ngay cả một cái người giữ cửa đều không có.

Nhưng là, toàn bộ Thiên Nhai Hải Các đều bao phủ một cỗ cường đại khí tràng, để người không thể xoay người.

Đại môn đóng chặt.

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan tiến lên, khom người nói: "Đại sư, chúng ta muốn đi vào Thiên Nhai Hải Các được đọc."

Một lát sau!

Đại môn mở ra, chạy ra một cái lão giả.

"Hai vị nhưng có nhận bản các mời?"

Mộc Lan lắc đầu nói: "Không có."

Lão giả nói: "Thật có lỗi, không có thu được mời, Thiên Nhai Hải Các không tiếp thụ bái phỏng."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 125: Từ Thiên Thiên Tận Thế! Tuyệt Đỉnh Thiên Tài A!

Cái này Thiên Nhai Hải Các lại còn là mời hội viên chế?

Tựa như là Địa Cầu bên trên một ít hội cao cấp chỗ?

Cả cuộc đời trước Thẩm Lãng mặc dù bị lưu toan hủy khuôn mặt, nhưng vẫn là một cái rất ngưu bức bác sĩ, đã cứu không ít quan lại quyền quý.

Trong đó cái nào đó có tiếng xấu đại hào nghe nói bác sĩ Thẩm bốn mươi tuổi còn không có nữ nhân, trong lòng một cảm kích, liền đưa tới một trương bạch kim kim thẻ hội viên.

Đồng thời thận trọng nói: Bác sĩ Thẩm, bên trong không chỉ có đại cô nương, tiểu tử cũng là có.

Thẩm Lãng trong lòng cảm kích, tại động thủ thuật thời điểm thuận tiện đem cái này nam nhân ống dẫn tinh đánh một cái kết, dù sao ngươi đã năm mươi mấy tuổi, cũng đừng có lại khắp thế giới lưu con tư sinh.

. . .

Trở lại chuyện chính.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, ngươi võ công cao như vậy, thân phận cao quý như vậy, khẳng định là cái này Thiên Nhai Hải Các hội viên đi."

Hội viên cái từ này người khác không hiểu, Mộc Lan là hiểu.

"Phu quân, ngươi coi trọng ta." Mộc Lan.

Thiên Nhai Hải Các bức cách là siêu cấp cao, phi thường siêu thoát thanh quý.

Có chút cùng loại với « quyền lực trò chơi » bên trong học thành, so « Lang Gia bảng » bên trong Lang Gia các còn muốn ngưu bức.

Muốn trở thành hắn hội viên?

Nhất định phải là các loại học thuật tông sư, tỉ như Mộc Lan lão sư Chung Sở Khách.

Tuyệt đại bộ phận người căn bản cũng không có tư cách.

Thẩm Lãng nhìn về phía phía trước lão đầu này nói: "Đại sư, mời chế cũng không có vấn đề a, ngươi có mời quyền sao?"

"Đương nhiên!" Lão đầu ngạo nghễ nói, làm Thiên Nhai Hải Các truyền thụ một trong, hắn đương nhiên là có mời quyền.

Thẩm Lãng đại ngôn bất sàm nói: "Vậy được, vậy ngài hiện tại liền mời ta đi."

Đại sư nhìn phía Mộc Lan, nói: "Vị tiểu thư này, đây là ngươi phu quân?"

Mộc Lan có chút ngượng ngùng gật đầu.

Cái này phu quân có đôi khi rất mặt dài, nhưng. . . Đại bộ phận là tương đối mất mặt.

Đại sư nói: "Tay trói gà không chặt có thể sống đến hiện tại, không dễ dàng."

Người khác tới ta Thiên Nhai Hải Các, đều tất cung tất kính, liền hô hấp cũng không dám lớn tiếng, liền phảng phất tới triều thánh.

Ngươi tên tiểu bạch kiểm này ngược lại tốt, thật giống như đi dạo kỹ viện đồng dạng nhẹ nhõm.

Thẩm Lãng nói: "Đại sư, nghe nói muốn trở thành Thiên Nhai Hải Các hội viên, nhất định phải là một đời tông sư?"

Đại sư nói: "Không phải hội viên, là khách tới thăm."

Thẩm Lãng nói: "Ta còn nghe nói, Thiên Nhai Hải Các tiếp nhận bất luận cái gì học thuật khiêu chiến, chỉ cần có thể giải đáp các ngươi bất luận cái gì một đạo chung cực nan đề, mặc kệ là cái kia một ngành học, cũng có thể trở thành Thiên Nhai Hải Các nhập các tân?"

Nhập các tân?

Ngươi, ngươi cái danh từ này còn không bằng hội viên đâu?

Đại sư là rất có hàm dưỡng, nhưng là hiện tại hắn cảm thấy mình cũng có chút muốn đánh người.

Hắn không khỏi lại một lần nữa nhìn về phía Mộc Lan, ngươi cái này phu quân là như thế nào sống đến bây giờ a? Ngươi cái này làm thê tử hẳn là rất vất vả đi.

Tên tiểu bạch kiểm này không xứng với ngươi a!

Trước khi tới Thẩm Lãng đúng là làm qua công khóa.

Cái này Thiên Nhai Hải Các trong mắt thế nhân, chính là một tòa võ học điện đường.

Nhưng người ta căn bản liền không chỉ chỉ có bí tịch võ đạo, còn có nhiều loại học thuật lấy làm.

Thiên văn địa lý, toán học âm nhạc các loại, đều bao quát.

Đây là một tòa chân chính học thuật điện đường.

Đại sư nói: "Không sai, chúng ta Thiên Nhai Hải Các mỗi cách một đoạn thời gian, liền sẽ hướng về thiên hạ thả ra một chút nan đề. Bất luận kẻ nào chỉ cần giải đáp một đạo, liền có thể nhận mời."

Cái này tương đương với trên Địa Cầu những cái kia siêu cấp ngưu bức học thuật tổ chức.

Ngươi luận văn không có trải qua « tự nhiên », « tế bào », « khoa học » tam đại tạp chí, căn bản ngay cả đến gõ cửa tư cách đều không có.

Nhưng là thế giới này thiên tài vẫn là rất nhiều.

Thiên Nhai Hải Các trước đó thả ra mười đạo đề, bây giờ đã bị giải ra bảy đạo, bây giờ chỉ còn lại ba đạo.

Đương nhiên cái này mười đạo đề toàn bộ giải đáp hoàn tất về sau, Thiên Nhai Hải Các lại sẽ thả ra mười đạo nan đề.

Mà những này nan đề bao dung các loại ngành học, thuộc về võ đạo chỉ có hai ba đề mà thôi.

Bức cách cao như vậy học thuật điện đường, thả ra nan đề, tự nhiên là thế giới chung cực nan đề.

Không phải tuyệt đỉnh thiên tài đừng bảo là giải đáp, căn bản liền nhìn đều nhìn không hiểu.

Còn nhớ rõ Hứa Văn chiêu sao?

Hắn tại Huyền Vũ thành xem như toán thuật thiên tài, nhưng là. . . Hắn liền nhìn những này nan đề tư cách đều không có.

Đại sư nói: "Công tử, ta Thiên Nhai Hải Các thập đại chung cực nan đề còn thừa lại ba đề, đã trọn vẹn ba năm không ai có thể giải đáp ra một đề, ngươi nhất định phải thử một lần?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên!"

"Thành huệ năm trăm kim tệ!" Đại sư nói.

Ngưu bức như vậy học thuật điện đường, để người trả lời vấn đề lại còn đòi tiền?

Không sai, đòi tiền.

Không phải vị đại sư này tham lam, mà là bởi vì giữ gìn toà này Thiên Nhai Hải Các chi phí thực sự rất cao.

Bọn này truyền thụ lại tuyệt đối không nguyện ý tiếp nhận bất luận cái gì quốc quân ban thưởng kim.

Không tiếp thụ bất kỳ quan viên nào , bất kỳ cái gì quý tộc quyên tặng.

Nhưng là, bọn hắn lại nguyện ý tiếp nhận người bình thường nhiều loại quyên tặng.

Thẩm Lãng vung tay lên, Mộc Lan đưa lên một cái rương kim tệ, vừa vặn năm trăm.

"Khách nhân xin mời đi theo ta!" Đại sư nói.

Sau đó, hắn dẫn đạo Thẩm Lãng cùng Mộc Lan đi tới tòa thành bên trên một cái bên trong căn phòng nhỏ.

Bên trong trống rỗng, cũng chỉ có ba tấm cái ghế, hai cái bàn tử.

Đại sư nói: "Khách nhân muốn giải đáp cái kia một ngành học chung cực nan đề? Bây giờ còn thừa lại võ học, thiên văn, triết học ba đề."

Võ học khẳng định không được, Lãng gia đọc qua võ học bí tịch vẫn là quá ít, kho số liệu không đủ phong phú.

Triết học cái đồ chơi này, quá huyền ảo mà huyền.

Như vậy, liền chỉ còn lại thiên văn một đề?

Nhưng là, nơi này không phải Địa Cầu a, nơi này vũ trụ là không giống.

Thẩm Lãng trí não bên trong thiên văn đề đại khái đều không phát huy được tác dụng.

"Thiên văn đề!"

Đại sư ánh mắt lộ ra vương miệt thị, sau đó đưa qua một trang giấy.

Đây chính là Thiên Nhai Hải Các còn lại tam đại chung cực nan đề một trong.

Đạo này đề vẻn vẹn chỉ có năm chữ.

Mặt trời lớn bao nhiêu?

Cái đề mục này có khó không?

Trâu không trâu?

Khó được để người giận sôi a.

Tuyệt đối biến thái cấp.

Không có cho ngươi bất luận cái gì số liệu, trực tiếp liền hỏi ngươi mặt trời lớn bao nhiêu, đường kính bao nhiêu.

Lại một lần nữa thanh minh, nơi này không phải Địa Cầu.

Cho nên thế giới này mặt trời, cùng chúng ta thế giới mặt trời đường kính rất có thể là không giống.

Chí ít Mộc Lan nhìn thấy cái đề mục này về sau, trực tiếp sợ ngây người.

Trước đó nàng vẫn cho là mình là phi thường thông minh, nhưng là hiện tại nàng lần thứ nhất hoài nghi mình trí thông minh.

Cơ hồ mỗi một cái nhìn thấy cái đề mục này người đều sẽ hoài nghi nhân sinh.

Đại sư thản nhiên nói: "Giải đáp không ra, cũng đừng có lãng phí thời gian, từ đâu tới đây đi nơi nào đi."

Dứt lời, hắn liền muốn đứng dậy đi.

Đạo này đề là rất khó, thậm chí nhìn qua hoàn toàn khó giải.

Nhưng đối với Thẩm Lãng đến nói, xác thực đơn giản cực, hắn thậm chí không cần dùng đến trí não.

"Đại sư, kết quả này tính toán ra đến nhất sắp ba ngày thời gian a."

Thẩm Lãng nói ra câu nói này thời điểm, cẩn thận nhìn chằm chằm đại sư mặt.

Nếu như không có đoán sai, vẻn vẹn nghe được Thẩm Lãng câu nói này, đại sư liền sẽ rung động.

Đại sư quả nhiên rung động.

Đây mới là đỉnh phong trí giả giao lưu a.

Chỉ cần Thẩm Lãng nói ra câu nói này, trên cơ bản liền đã mang ý nghĩa hắn giải đáp ra.

Nhưng mà bên trên Mộc Lan, tiếp tục không hiểu ra sao.

Nàng bắt đầu hoài nghi, chính mình. . . Có phải là cùng phu quân không xứng đôi a.

Vì cái gì trước mắt hai cái này nam nhân đối thoại cùng biểu lộ, nàng đều xem không hiểu nữa nha.

Nhưng là nàng nhìn phía mình trong gương, nháy mắt tự tin toàn mãn.

Đối với phu quân loại tên lưu manh này đến nói, đối lão bà yêu cầu có chừng mấy dạng này đi.

Mông, ngực, eo, khuôn mặt, có tiền. . .

Về phần trí thông minh có cao hay không, đại khái hắn cũng không phải rất để ý.

Nếu không, hắn làm sao lại cùng đại ngốc, Kim Mộc Thông chơi đến quên cả trời đất đâu?

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng tìm một cây rỗng ruột cây gậy trúc.

Đồng thời cầm qua Mộc Lan lợi kiếm.

Hắn dùng rỗng ruột cây gậy trúc nhìn về phía mặt trời, một bên nhìn, một bên dùng lợi kiếm nhìn chặt cây trúc.

Mãi cho đến tầm mắt bên trong mặt trời cái bóng toàn bộ chiếm hết cây trúc trống rỗng đường kính cho đến.

Lúc này cây trúc chiều dài trừ tại đường kính, cho ra số lượng là 85 lần.

Ý vị này mặt trời cùng thế giới này khoảng cách là mặt trời đường kính 85 lần.

Quả nhiên cùng trên Địa Cầu không giống a, ở Địa Cầu cái số này là 80.

Sau đó Thẩm Lãng đem cây trúc thẳng tắp cắm trên mặt đất, đợi đến tuyệt đối vào lúc giữa trưa, hắn đo đạc cây trúc dưới ánh mặt trời cái bóng chiều dài, cũng sẽ ghi chép lại.

Sau đó, Thẩm Lãng hướng phía lão đầu nói: "Đại sư, ngài còn cần ta tiếp tục sao?"

Nếu như muốn tiếp tục, Thẩm Lãng cần tìm tới một bộ chính xác địa đồ, sau đó đi thuyền Bắc thượng hai ngàn dặm, ba ngày sau vào lúc giữa trưa ở đây đem căn này cây gậy trúc cắm trên mặt đất, lại đo đạc cây trúc cái bóng chiều dài.

Khoảng cách hai ngàn dặm địa phương, đồng dạng là giữa trưa mặt trời bắn thẳng đến, đồng dạng 8. 5 thước dài độ cây trúc cái bóng chiều dài là không giống, sẽ có centimet cấp chênh lệch.

Hai cái địa phương cái bóng chiều dài chênh lệch, khoảng cách hai ngàn dặm, lại căn cứ Câu cổ định luật, liền có thể tính toán ra mặt trời cùng thế giới này khoảng cách.

Sau đó, khoảng cách này trừ tại 85, liền có thể tính toán ra thế giới này mặt trời đường kính.

Thẩm Lãng đem toàn bộ giải đáp quá trình viết ra.

Nhưng cuối cùng không có cho ra chuẩn xác đáp án.

Bởi vì hắn không có thời gian đi thuyền hai ngàn dặm Bắc thượng, nói cho đúng không phải hai ngàn dặm, bởi vì tinh cầu mặt ngoài là tròn, còn muốn đem độ cong cũng tính toán đi vào, cái này cần dùng đến số Pi.

Vẻn vẹn một khắc đồng hồ, Thẩm Lãng đem đáp án giao đi lên.

Cứ việc không có cho ra cuối cùng đáp án.

Nhưng là, đại sư sau khi xem xong vẫn là hơi phát run.

Bởi vì Thẩm Lãng đáp án là tuyệt đối chính xác, thậm chí so với bọn hắn càng thêm chuẩn xác.

Bởi vì Thẩm Lãng dùng số Pi càng thêm chính xác.

"Công tử, ngài không cách nào đi thuyền hai ngàn dặm Bắc thượng, nhưng là xin ngài dự đoán một chút, mặt trời đường kính là bao nhiêu?" Đại sư hỏi.

Thẩm Lãng thoáng tính toán một chút nói: "Hẳn là 289 vạn bên trong."

Hai thế giới mặt trời đường kính không giống, Thẩm Lãng căn cứ quen thuộc cái kia mặt trời đường kính, đại khái tính ra ra thế giới này mặt trời đường kính.

Đại sư không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Thực sự là quá kinh diễm, quá rung động a.

Trọn vẹn một hồi lâu, đại sư hỏi: "Công tử, ngài năm nay bao nhiêu tuổi?"

"Mười chín tuổi." Thẩm Lãng nói: "A không, mười tám tuổi."

Đại sư không rõ cái này ngạnh.

Hắn thở dài nói: "Thiên tài quả nhiên là trời sinh a!"

"Thiên tài a, tuyệt đỉnh thiên tài a!"

"Từ trước tới nay chưa từng gặp qua còn trẻ như vậy thiên tài a."

"Vị tiểu thư này, ngươi không xứng với hắn a."

Mộc Lan im lặng, đại sư không không phải mới vừa nói như vậy.

Thẩm Lãng nói: "Đại sư, hiện tại ta có thể tiến vào Thiên Nhai Hải Các sao?"

Đại sư cười nói: "Hoan nghênh công tử, trở thành chúng ta Thiên Nhai Hải Các khách quý."

Người ta học thuật đại sư cũng không phải không hiểu được hài hước, chỉ là nhìn đối với người nào mà thôi.

Tại đại sư dẫn đạo xuống, Thẩm Lãng tiến vào võ đạo cùng học thuật điện đường.

Tiến vào vô số bí tịch cùng làm hải dương.

"Ngọc nương, tiếp khách." Đại sư hô.

Một cái nở nang mỹ nhân nhi lượn lờ đi đến, ước chừng ba mươi mấy tuổi.

Học sĩ áo choàng xuyên tại trên người nàng, lộ ra càng bó sát người mê người.

Bất quá, dung mạo của nàng mặc dù rất đẹp, nhưng là tóc tai rối bời, vành mắt biến thành màu đen, hoàn toàn không có hình tượng có thể nói.

Vừa đi vừa hùng hùng hổ hổ.

"Lại tới một cái lão già? Thiên hạ thông minh người trẻ tuổi đều chết hết sao? Muốn mượn duyệt cái gì?" Vị này nữ học sĩ ác ngôn ác ngữ nói: "Nói nhanh một chút, lão nương không rảnh, cho ngươi một canh giờ mình đi tìm, lão nương tay không có tí sức lực nào."

Ngẩng đầu một cái, nàng mắt to xinh đẹp gặp được Thẩm Lãng.

Sau đó nàng sợ ngây người, đôi mắt đẹp nháy mắt sáng rõ.

Kinh hô một tiếng, nàng lại nhanh chóng chạy ra.

Thẩm Lãng kinh ngạc, đây là chuyện ra sao a?

Nhưng là một khắc đồng hồ về sau, nàng lại ra.

Phảng phất biến thành người khác, tóc trở nên nhu thuận, mắt quầng thâm cũng không thấy, trên mặt xóa đi son phấn, bờ môi cũng nhuộm đỏ.

Còn đổi một thân mê người hơn váy màu lam.

Nữ học sĩ vũ mị ỏn ẻn tiếng nói: "Vị công tử này, vừa rồi cái kia ô đầu mặt dơ bẩn nữ nhân tỷ tỷ của ta. Nàng cho tới bây giờ đều là dạng này thô lỗ vô lễ, hi vọng ngài bỏ qua cho a."

Tỷ tỷ?

Hai người các ngươi vòng mông đồng dạng, ngực đồng dạng, ngay cả bên đùi hàm số lượng giác đều như thế.

Bất quá, ngươi nói cái gì là làm cái đó.

Mỹ nhân học sĩ dịu dàng nói: "Xin hỏi ngài muốn mượn duyệt cái kia một quyển sách? Lại hoặc là cái kia một khối bí tịch đâu? Ngươi an vị ở đây nghỉ ngơi thật tốt, ta đi cấp ngươi cầm. Công tử ngươi có muốn hay không uống trà, có muốn ăn chút gì hay không tâm?"

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn mượn duyệt « Thiên Ngoại Lưu Tinh

» kiếm pháp."

Mỹ nhân học sĩ không khỏi kinh ngạc, sau đó điềm nhiên hỏi: "Có, tỷ tỷ cái này cho đi lấy."

. . .

Từ gia đại trạch viện bên trong!

Vô số tơ lụa, chồng chất như núi.

Sáu thành tử sắc tơ lụa, bốn thành cầu vồng sắc tơ lụa.

Mười mấy cái Tây Vực thương nhân con mắt mê ly mà nhìn chằm chằm vào những này tơ lụa.

Quá đẹp a!

Quả thực là trời cao kiệt tác a.

Cái này căn bản liền không phải tơ lụa, quả thực là thành núi kim tệ a.

Bọn hắn có thể tưởng tượng, những này tơ lụa một khi vận đến quốc gia của bọn hắn sẽ khiến như thế nào oanh động.

Vì cái gì toàn bộ là Tây Vực thương nhân?

Bởi vì Việt quốc bên này thị trường Từ gia muốn mình chiếm lĩnh.

Tây Vực những quốc gia kia Từ gia không có khả năng đi mở cửa hàng, cho nên chỉ có thể bán buôn cho những thương nhân này.

"Đưa ra!"

Từ Thiên Thiên ra lệnh một tiếng.

Lập tức mấy chục kiện tử sắc áo choàng, mấy chục kiện cầu vồng sắc váy đưa đi lên.

"Đây coi như là ta cho chư vị lễ gặp mặt." Từ Thiên Thiên nói.

Đây cũng là quy củ cũ, mỗi một lần giao dịch thời điểm, đều muốn đưa lên những này tơ lụa làm quần áo.

Những này Tây Vực thương nhân không chỉ là mình đến, còn mang theo tình nhân cùng đi, cho nên còn đưa có cầu vồng sắc váy.

Mười mấy cái Tây Vực thương nhân cùng bọn hắn tình nhân không kịp chờ đợi đi vào phòng bên trong, đem những này mới áo choàng cùng váy mặc vào.

Quả nhiên là hoa lệ uyển chuyển a.

Nhất là cầu vồng sắc váy, mặc lên người phảng phất tiên nữ.

Từ Thiên Thiên nói: "Chư vị còn hài lòng không?"

Mấy chục tên Tây Vực thương nhân khen không dứt miệng nói: "Hài lòng, vô cùng hài lòng."

Từ Thiên Thiên nói: "Vậy chúng ta cái này chính thức giao hàng? Chính thức giao nhận?"

Mấy chục tên Tây Vực thương nhân nhao nhao đồng ý.

Bọn hắn càng thêm vội vàng, muốn tốc độ nhanh nhất đem nhóm này tơ lụa vận đến quốc gia của mình cấp tốc mở ra thị trường, tóc một phen phát tài.

Sau đó, liền muốn chính thức giao nhận.

Ý vị này Từ gia đem lập tức có được mười mấy vạn kim tệ nhập trướng.

Cho dù là dùng ba lần giá cả thu kén tằm, nhưng cuộc làm ăn này vẫn là kiếm bộn rồi.

Xây dựng lại tác phường không vội, số tiền kia có thể hiến cho Trương Xung đi mưu cầu Diễm Châu hạ đô đốc chức.

Từ Thiên Thiên thở nhẹ nhõm một cái thật dài.

Phấn đấu nhiều ngày như vậy, cuối cùng thành công.

Từ gia rốt cục vượt qua lần này nan quan.

Từ thêu vàng chiêu bài chẳng những không có đập mất, ngược lại nâng cao một bước.

Những ngày này nàng ban đêm, nàng cơ hồ mỗi ngày đều tại làm ác mộng.

Mơ tới nội dung đều là giống nhau.

Tơ lụa bỗng nhiên phai màu.

Cho nên, tại giao hàng trước đó, nàng chọn lựa tơ lụa hàng mẫu để người làm vô số thí nghiệm.

Phơi gió phơi nắng, dùng lửa đốt, nước muối tẩy, bỏng nước sôi chờ chút.

Cơ hồ tất cả thủ đoạn đều dùng qua.

Tơ lụa không có phai màu.

Hiện tại rốt cục đại công cáo thành.

Từ Thiên Thiên hốc mắt ướt.

Quá khó, quá khó khăn.

Quay người thấy được vị hôn phu Trương Tấn, nàng lộ ra thân mật cười một tiếng.

Trương Tấn lộ ra thâm tình cười một tiếng, hắn cũng thở dài một hơi.

Từ gia thành công, đại biểu cho phụ thân có tiền đi mưu cầu Diễm Châu hạ đô đốc chức.

Mấu chốt nhất là, hắn có thể cưới Từ Thiên Thiên nhập môn, không cần làm ra đáng sợ sự tình.

Từ Thiên Thiên trong lòng đắc ý nói: "Thẩm Lãng a Thẩm Lãng, ngươi cái này có mắt không tròng ngu xuẩn a, lại đem hai phần giá trị liên thành nhuộm màu phối phương cho ta."

"Ngươi cho rằng thiêu hủy ta đại tác phường liền có thể triệt để hủy đi Từ gia?"

"Ngươi cái này vô tri đồ vật căn bản cũng không biết, cái này hai phần phối phương so một cái tác phường càng đáng tiền."

"Ngươi chẳng những không có đánh bại chúng ta Từ gia, ngược lại để chúng ta càng thêm cường đại, để ta Từ Thiên Thiên càng thêm cường đại."

"Ta Từ gia không có ngã xuống, tiếp xuống xui xẻo chính là ngươi Thẩm Lãng."

"Thẩm Lãng, ta chờ ngươi chết! Ta muốn nhìn, ngươi sẽ chết được cỡ nào thảm? Một ngày này chẳng mấy chốc sẽ đến, ngày tận thế của ngươi cũng nhanh đến."

Từ Thiên Thiên trong lòng khoái ý.

Ngay tại lúc lúc này!

Những này Tây Vực thương nhân bên trong, bỗng nhiên có người phát ra một tiếng kinh hô kêu thảm.

"A. . . A. . ."

Sau đó, Từ Thiên Thiên hoảng sợ phát hiện.

Lại có mấy cái Tây Vực thương nhân, còn có tình nhân của bọn hắn, trên thân lên thật nhiều cái bệnh sởi, bong bóng.

Có người gương mặt bắt đầu sưng đỏ biến hình.

Có riêng lẻ vài người thậm chí bắt đầu thở khò khè, hoàn toàn không cách nào hô hấp.

"A. . . A. . ."

"Cái này tơ lụa có độc, có độc. . ."

Cái này tơ lụa đương nhiên không có độc.

Chỉ bất quá, những này thuốc nhuộm phối phương bên trong Thẩm Lãng tăng thêm mấy loại dị ứng vật chất.

Mà lại là đặc biệt nhằm vào Tây Vực nhân chủng dị ứng thể chất.

Ta Lãng gia thủ đoạn, sao lại để ngươi Từ Thiên Thiên đoán được?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 126: Trương Tấn Trở Mặt! Từ Gia Cái Chết! Bí Tịch

Dị ứng là một loại khả khinh khả trọng đồ vật.

Kẻ nhẹ vẻn vẹn chỉ là mọc bệnh sởi, nghiêm trọng người khả năng liền sẽ mất mạng.

Trên địa cầu dị ứng nguyên có rất nhiều loại, thậm chí có thể nói nhiều vô số kể.

Kim loại dị ứng, phấn hoa dị ứng, quả xoài dị ứng, bụi mãn dị ứng.

Thậm chí còn có cao su dị ứng, dạng này người thật vất vả.

Tại nước Mỹ « y học nhật báo » bên trong liệt kê ra bốn loại nguy hiểm nhất dị ứng nguyên, trong đó có cồn, sò hến, đậu phộng chờ.

Nhưng tổng thể mà nói, dị ứng cũng là phân nhân chủng cùng khu vực tính.

Tỉ như thông thường mà nói duyên hải người đối hải sản dị ứng không nghiêm trọng.

Nhưng là rời xa bờ biển nội lục quốc gia, cũng không ăn đồ hải sản nhân chủng đối hải sản dị ứng xác suất sẽ tăng lớn.

Người phương Đông dễ dàng đối phấn hoa, bụi mãn loại hình dị ứng.

Người phương Tây đối đậu phộng dị ứng xác suất, xa cao hơn người phương Đông.

Cho nên tại phim Mỹ bên trong, thường xuyên sẽ xuất hiện đậu phộng dị ứng kịch bản, dù là đụng phải một chút xíu đậu phộng bột phấn hoặc là dầu phộng, toàn thân đều sẽ dài u cục, khuôn mặt sưng thành đầu heo.

Trong nước người xem nhìn cảm thấy quá khoa trương, nhưng mà trên thực tế xác thực như thế.

Trong hiện thực thậm chí xuất hiện cùng bạn trai hôn, gián tiếp đậu phộng dị ứng chí tử án lệ, chỉ là bởi vì hắn bạn trai nếm qua dầu phộng đồ ăn.

Còn có một loại nguy hiểm trí mạng dị ứng nguyên, chính là sò hến chất lỏng.

Mà lần này tìm đến Từ Thiên Thiên mua sắm Tây Vực thương nhân, toàn bộ đều là loại người da trắng, mà lại là nội lục quốc gia.

Đối đậu phộng, sò hến chờ thêm mẫn xác suất so với người phương Đông cao hơn ra rất nhiều.

Mà Thẩm Lãng hai loại thuốc nhuộm phối phương, nhất là cầu vồng sắc thuốc nhuộm phối phương, bên trong vật chất nhiều đến mấy chục loại nhiều.

Bên trong bị Thẩm Lãng gia nhập nhằm vào Tây Vực nhân chủng dị ứng nguyên, liền đạt tới chín loại.

Chỉ riêng sò hến chất lỏng, liền vượt qua ba loại.

Trung Quốc cổ đại mãi cho đến Minh triều mới xuất hiện đậu phộng, mà ở cái thế giới này, ước chừng hơn ba trăm năm trước liền xuất hiện đậu phộng.

Thế là, dầu phộng son cũng bị gia nhập vào phối phương bên trong.

Nếu như Từ Thiên Thiên thời gian đầy đủ, nàng có thể để trong nhà công tượng đối với mấy cái này phối phương tiến hành tinh tế phân biệt kiểm nghiệm, tỉ như khứ trừ rơi một ít vật chất, tỉ như phối phương tỉ lệ làm ra cải biến nhất định.

Nhưng là. . . Nàng thiếu thốn nhất chính là thời gian.

Từ khi đại tác phường bị thiêu hủy về sau, giao hàng ngày liền vô cùng gấp gáp, hoàn toàn là treo tại đỉnh đầu nàng lợi kiếm.

Nàng dùng nhiều tiền, thuê ba lần công nhân, ngày đêm không ngớt, rốt cục tại kỳ hạn bên trong đem tất cả tơ lụa chế tạo gấp gáp ra.

Nàng là lo lắng Thẩm Lãng sẽ âm nàng, nhưng là tất cả chú ý điểm đều tại phai màu bên trên.

Tất cả phòng bị, cũng đều tại tơ lụa có thể sẽ phai màu bên trên.

Thuốc nhuộm phai màu, vẫn luôn là trí mạng nhất thiếu hụt.

Cho nên, nàng để đại tượng lấy trăm phần hàng mẫu tiến hành bạo lực thí nghiệm.

Tất cả mục đích đúng là vì kiểm nghiệm sẽ hay không phai màu, kết quả hoàn toàn không phai màu.

Về phần dị ứng? Nàng thật đúng là không có cái này khái niệm.

Cổ đại xã hội người, lại có mấy cái hiểu dị ứng a?

Về phần những này nhuộm màu công tượng vì sao chưa từng có mẫn?

Ha ha. . .

Làm thuốc nhuộm nghề này, gặp qua mẫn công tượng, sớm đã bị đào thải.

Những người này đều là nhất ti tiện tầng dưới chót, trên thân dài cái bệnh sởi tính là cái gì chứ a.

Nói một câu rất thật đáng buồn, dị ứng cũng coi là một loại bệnh nhà giàu tới.

Quốc gia chúng ta tại mười mấy năm trước, trừ trí mạng dược vật dị ứng bên ngoài, ai quan tâm phổ thông dị ứng a.

Đối với những này tầng dưới chót công tượng đến nói, đừng nói dị ứng mọc bệnh sởi, coi như bị hỏa thiêu tổn thương, coi như bị bỏng rơi một lớp da cũng không tính là gì.

Cho nên dị ứng thứ này, tại tác phường bên trong là sẽ không bị phát hiện.

Coi như chợt có dị ứng ví dụ, cũng không có người coi là chuyện đáng kể.

Nhưng là, bọn chúng xuất hiện tại quý nhân trên thân, vậy liền không được rồi.

Tâm ngoan thủ lạt Thẩm Lãng tại phối phương bên trong, gia nhập tám chín loại nhằm vào Tây Vực loại người da trắng dị ứng nguyên.

Luôn có một cái thích hợp ngươi.

Ở đây mười mấy cái thương nhân tăng thêm bọn hắn mười mấy cái tình nhân, coi như chỉ có năm phần trăm trúng chiêu suất, cũng không thể.

Những này sống an nhàn sung sướng thương nhân, từng cái đều da mịn thịt mềm, làn da như là cao son.

Cái này thoáng qua một cái mẫn, vậy đơn giản quá thống khổ.

Bệnh sởi từng mảnh từng mảnh xuất hiện, loại kia ngứa ý, căn bản là không có cách ngăn cản.

Ngắn ngủi một lát, trực tiếp cào ra máu.

Cực kỳ trí mạng là một cái mũi ưng Tây Vực thương nhân.

Toàn thân của hắn đều sưng vù, đỏ bừng một mảnh, mà lại đã không thể thở nổi, ngay cả yết hầu cũng bệnh phù.

Bởi vì vừa rồi tại trong phòng, tình nhân của hắn mặc cầu vồng sắc tơ lụa váy thực sự quá mức mê người, hơi mờ trạng thái, muốn lộ trả che đậy, hắn lập tức cầm giữ không được, liền cách váy lại hôn lại cắn xé, dùng răng đem cầu vồng tơ lụa cắn nát ở trong miệng ăn liên tục, sau đó lại cắn nàng nữ nhân.

Người này là phi thường cuồng nhiệt, bị nàng chà đạp nữ nhân đếm không hết, phần lớn đau đến không muốn sống.

Cũng chính bởi vì hắn cuồng dã nhất, cho nên đưa tới hậu quả cũng trí mạng nhất.

"Ây. . . Ách. . ."

Mũi ưng Tây Vực thương nhân liều mạng che yết hầu, vô cùng thống khổ, tròng mắt sung huyết cơ hồ tuôn ra.

Bộ dáng này thật cùng trúng độc giống nhau như đúc.

"A. . . A. . ."

Ở đây mấy chục tên thương nhân kinh hô kêu to.

Đám người này hưởng thụ vinh hoa phú quý, là cực kỳ tiếc mệnh.

Dù là đại đa số người căn bản không có việc gì, cũng dọa đến hồn phi phách tán.

"Cái này tơ lụa trên có độc, có độc. . ."

Vừa rồi tất cả mọi người hảo hảo, đổi lại Từ Thiên Thiên tặng bộ đồ mới áo về sau, mới xảy ra chuyện như vậy kiện.

Cho nên ở đây tất cả mọi người kết luận, khẳng định là tơ lụa có độc.

Dù là dị ứng người không đủ mười người.

Nhưng là hậu quả. . . Đã trí mạng.

Rốt cục!

Cái kia mũi ưng Tây Vực thương nhân ngạt thở mà chết rồi.

Ở đây đại phu nghĩ hết tất cả biện pháp cứu viện, lại là ấn huyệt nhân trung, lại là rót canh sâm đều không thể cứu trở về.

"A. . . A. . . Người chết."

"Từ gia tơ lụa hại người chết."

Những này Tây Vực thương nhân cùng tình nhân, không lo được trước mắt bao người, đem trên người mình bộ đồ mới áo toàn bộ lột sạch.

Cùng mình tính mệnh so ra, liêm sỉ lại coi là cái gì.

"Trả lại tiền, trả lại tiền."

"Bồi thường ba lần tiền thế chấp."

"Bồi thường nhân mạng!"

Tất cả thương nhân, đem Từ Thiên Thiên vây quanh ở giữa, giống như điên cuồng.

Từ Quang Doãn nhìn thấy đây hết thảy, cả người lại một lần nữa lâm vào mộc hóa.

Lần trước đại hỏa đốt rụi đại tác phường, hắn liền đã thổ huyết.

Về sau, hắn ráng chống đỡ lấy thân thể kháng đi qua.

Bởi vì mượn dùng chính là Lâm Mặc tác phường, dựa vào nữ nhi Từ Thiên Thiên một người là không được, hắn cũng phải ở đây giám sát.

Những ngày này, hắn cũng hao hết tâm huyết, ăn đến ít, ngủ được ít.

Vì chính là để Từ gia vượt qua trận này nguy cơ trí mạng, bảo trụ vàng chiêu bài không ngã.

Mà bây giờ, hết thảy đều xong!

Triệt để toàn xong!

Trong đầu của hắn lại một lần nữa hiện ra Thẩm Lãng thân ảnh.

Nhất định lại là hắn!

Cứ việc lần này Từ Quang Doãn vẫn như cũ không biết Thẩm Lãng là như thế nào làm được.

Nhưng trăm phần trăm khẳng định, đây cũng là Thẩm Lãng độc kế.

"Thẩm Lãng, ta làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi!"

Từ Quang Doãn mắt tối sầm lại, triệt để bất tỉnh đi.

Mà lần này, coi như theo người bên trong cũng không tỉnh lại.

. . .

Từ Thiên Thiên nhìn qua trước mắt một màn này, trong đầu từng đợt oanh minh.

Toàn bộ thân thể lại một lần nữa đã mất đi tri giác, phảng phất cùng thế giới này triệt để cô lập.

Phảng phất phát sinh trước mắt hết thảy, đều cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào.

Khi một người thống khổ đến cực hạn, bị đả kích đến cực hạn thời điểm, thân thể liền sẽ phát động bản thân bảo hộ cơ chế.

Cả người liền phảng phất bao quát tại một tầng vỏ bọc bên trong, đối với ngoại giới hết thảy kích thích mất đi phản ứng.

Mấy ngày này, nàng bỏ ra bao nhiêu tâm huyết?

Nàng tiếp tục mỗi ngày đều ở tại Lâm gia tác phường bên trong.

Vì chính là để Từ gia vượt qua lần này nan quan, vì chính là từ thêu chiêu bài không ngã, vì chính là để vị hôn phu cùng công công không đối nàng thất vọng.

Hiện tại, hết thảy đều triệt để hủy.

Hết thảy đều triệt để hủy diệt.

Từ gia quá khứ huy hoàng, phảng phất một giấc mộng.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Từ Thiên Thiên cảm nhận được phía sau một cỗ ấm áp.

Có người đỡ phía sau lưng nàng, phi thường hữu lực hai tay.

Nàng không khỏi quay đầu đi qua, gặp được Trương Tấn tràn ngập thương tiếc hai con ngươi.

"Trương lang!"

Từ Thiên Thiên rốt cục nhịn không được, khóc ra thành tiếng.

Lúc này Từ gia đã đại loạn.

Phẫn nộ bọn hắn, dự định sắp thành núi tơ lụa toàn bộ thiêu hủy.

Vây quanh Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên đòi tiền, phải bồi thường.

Trương Tấn nhìn qua hết thảy trước mắt, da đầu từng đợt run lên.

Hắn cực kỳ không nguyện ý nhìn thấy một màn phát sinh.

Mắt thấy vị hôn thê Từ Thiên Thiên liền bị bọn này Tây Vực thương nhân bao phủ, hắn tranh thủ thời gian tiến lên, đem Từ Thiên Thiên cứu ra.

"Người tới, điều binh tới, trấn áp tràng diện."

. . .

Thiên Nhai Hải Các bên trong.

Thẩm Lãng cái này cặn bã nam vui đến quên cả trời đất.

Trong tay của hắn lúc này cầm, chính là « Thiên Ngoại Lưu Tinh » bí tịch.

Thật giống một cục gạch a, chẳng qua là ngọc chế.

Thẩm Lãng nhìn qua nhiều như vậy phim, nhìn qua nhiều như vậy tiểu thuyết, thật đúng là lần thứ nhất nhìn thấy cục gạch dạng bí tịch.

Cái này bí tịch phi thường trân quý, Nam Hải Kiếm Vương bởi vì hắn mà quật khởi, từ đó về sau bộ kiếm pháp kia liền được ca tụng là Thiên Nhai Hải Các trấn các chi bảo.

Nhưng là Thẩm Lãng lại phát hiện, Thiên Nhai Hải Các những này truyền thụ thái độ đối với nó vô cùng lạnh nhạt.

Thật giống như nó cùng cái khác bí tịch không có bao nhiêu khác nhau, cứ như vậy dễ như trở bàn tay đặt ở Thẩm Lãng trong tay.

Nữ học sĩ Ngọc Nương danh tự kỳ thật gọi Trương Ngọc Âm.

Thiên Nhai Hải Các một loại học sĩ bên trong, nàng xem như trẻ tuổi nhất xinh đẹp.

Cho nên, cũng là được hoan nghênh nhất.

Mọi người sở dĩ xưng nàng là Ngọc Nương, bởi vì nàng mỗi lần đều tự xưng lão nương.

Lúc này, Ngọc Nương sát bên Thẩm Lãng ngồi xuống, trên mặt bàn bày đầy nhiều loại điểm tâm, so Huyền Vũ phủ Bá tước còn tinh xảo hơn.

Ngay từ đầu Thẩm Lãng trả mình cầm ăn, về sau Trương Ngọc Âm liền dùng thon thon tay ngọc cho hắn ăn ăn.

"Đệ đệ, ngươi đoán xem tỷ tỷ lớn bao nhiêu?" Ngọc Nương hỏi.

Thẩm Lãng nhìn qua nàng nở nang gương mặt xinh đẹp, nghiêng đầu nghĩ một hồi nói: "Hai mươi ba điểm năm tuổi."

Chính xác đến số lẻ sau một vị, dạng này nói hươu nói vượn mới lộ ra chân thành a.

"Ha ha ha. . ." Ngọc Nương cười đến nhánh hoa run rẩy, dịu dàng nói: "Nói bậy, người ta mới mười tám tuổi."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

A? Tỷ tỷ cũng ngươi cũng hiểu cái này?

Bên cạnh mấy cái Thiên Nhai Hải Các truyền thụ nhìn xem đôi nam nữ này, trong lòng từng đợt thở dài.

Lòng người không cổ a.

Ngươi Trương Ngọc Âm mười tám năm trước liền nói mình mười tám tuổi.

Hiện tại vẫn là mười tám tuổi.

Ngươi bình thường đối với chúng ta thái độ gì?

Đến kêu đi hét, vênh mặt hất hàm sai khiến.

Ỷ vào mình là Thiên Nhai Hải Các các hoa, rõ ràng là cấp thấp nhất học sĩ, lại như là lão đại đồng dạng.

Vĩnh viễn ác thanh ác khí, không biết lễ phép là vật gì.

Hiện tại tới một cái thoáng có chút đẹp trai người trẻ tuổi, ngươi vậy mà như thế quỳ liếm.

Nhân cách của ngươi cùng tôn nghiêm đâu?

Nhưng này làm sao có thể trách Trương Ngọc Âm đâu?

Tại Thiên Nhai Hải Các bên trong, nàng mỗi ngày tiếp xúc đều là lão đầu, ròng rã vài chục năm a.

Dĩ nhiên không phải không có người trẻ tuổi, nhưng những cái kia đều là địa vị hạ học đồ, làm học sĩ đương nhiên cao hơn cao tại thượng.

Hiện tại tới một cái như thế đẹp trai như vậy người trẻ tuổi, nàng đương nhiên sẽ kìm lòng không được.

Đổi thành một cái nam nhân vài chục năm không gặp được cô gái trẻ tuổi, nhìn thấy heo mẹ đều sẽ động tình.

Người ta Trương Ngọc Âm đã rất khắc chế có được hay không?

Nàng thật một bộ mười tám tuổi dáng vẻ, tuyết trắng tay ngọc chống đỡ cái cằm, không chớp mắt nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, phảng phất hắn nói mỗi một chữ đều đặc biệt có thú, để nàng nghe được mê mẩn.

Bên cạnh một cái lão học sĩ thực sự không vừa mắt, không khỏi ho khan vài tiếng nhắc nhở, phải chú ý Thiên Nhai Hải Các thanh cao cùng thể diện.

"Hụ khụ khụ khụ. . ."

Trương Ngọc Âm chuyển qua xinh đẹp khuôn mặt, đằng đằng sát khí nói: "Ngươi được ho lao kéo? Một bên khục đi."

Tiếp lấy nàng quay đầu, đã vũ mị ngọt ngào, nũng nịu nói: "Đệ đệ ngươi giảng tốt thú vị a, nói tiếp đi, nói tiếp đi. . ."

Sau đó, nàng lại cầm lấy một khối bánh ngọt đưa vào Thẩm Lãng miệng bên trong, ngón tay ngọc lại một lần nữa không cẩn thận đụng vào nói Thẩm Lãng bờ môi.

"Đệ đệ, ngươi kỳ thật không nên mượn đọc « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp." Trương Ngọc Âm dịu dàng nói: "Nam Hải Kiếm Vương quật khởi về sau, những năm gần đây mượn đọc nó võ đạo tông sư rất nhiều, nhưng là không có một cái có thể giải đọc. Có một cái đại tông sư thậm chí ngồi xổm ở nơi này một năm rưỡi, cũng không có có thể đem hắn giải đọc ra tới."

Thẩm Lãng nói: "Cái này đại tông sư là ai a?"

Trương Ngọc Âm nói: "Chung Sở Khách, rất lợi hại một cái kiếm thuật mọi người, trước đây không lâu mới rời khỏi."

Ai nha, tốt xấu hổ.

Chưa từng có nghe đại tông sư nhắc qua a.

Khó trách hắn luôn miệng nói Mộc Lan tuyệt đối không phá được Đường Viêm « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp đâu.

Nữ học sĩ Trương Ngọc Âm nói: "Hơn một trăm năm trước, Khâu Cự đôi cẩu nam nữ kia dùng trọn vẹn thời gian mười mấy năm mới đưa « Thiên Ngoại Lưu Tinh » bí tịch phân tích ra, đáng tiếc lúc ấy không có để lại phó bản, nếu không tỷ tỷ liền lấy cho ngươi xem."

Thẩm Lãng tinh tế tường tận xem xét.

Liền phảng phất tùy ý nghiên cứu dáng vẻ.

Nhưng là hắn X quang hai mắt cùng trí não, hoàn toàn phát huy đến cực hạn.

Từng tầng từng tầng quét hình, đem bên trong tất cả văn tự, đồ án, vận khí lộ tuyến toàn bộ ghi lại ở trí não bên trong.

Hắn lại một lần nữa nhìn mà than thở, thật sự là tinh vi cực a.

Như thế một tấc dày khối ngọc, lại có hai trăm ba mươi tầng, nói cách khác mỗi một tầng văn tự cùng đồ án, vẻn vẹn không đến 0.15 li.

Hắn thực sự không cách nào tưởng tượng, năm đó đời thứ nhất Nam Hải Kiếm Vương Khâu Cự là như thế nào đưa nó từng tầng từng tầng phân tích ra.

Trước đó Thẩm Lãng nghe nói Khâu Cự vợ chồng dùng thời gian mười mấy năm, hắn trả cảm thấy quá dài, mà bây giờ hắn cảm thấy, vài chục năm có thể phân tích ra thực sự quá thần kỳ.

Khó trách trên thế giới này chuyên môn phụ trách phân tích bí tịch người, bình thường không thế nào biết võ công.

Bởi vì, cả một đời có thể phân tích ra hai ba cái bí tịch đều không nổi, làm sao có thời giờ luyện võ a.

Nhìn thấy Thẩm Lãng nhất là nghiêm túc, Trương Ngọc Âm cũng không nói nữa, chỉ là điềm tĩnh xem nàng.

Mỗi cái hai phút, liền đem một phần tinh mỹ điểm tâm ném đút tới trong miệng của hắn.

Đối với một màn này, Thẩm Lãng vẫn tương đối quen thuộc.

Cao trung thời điểm, ban hoa liền thường xuyên nhìn như vậy lấy hắn ngẩn người.

Ròng rã sau một canh giờ rưỡi.

Thẩm Lãng đem « Thiên Ngoại Lưu Tinh » bí tịch mỗi một tầng đều toàn bộ phân tích, cũng sẽ nhớ ghi chép tại trí não bên trong.

Suy đoán của hắn quả nhiên là đúng.

Bí tịch này thật chia làm chính phản hai mặt, một âm một dương, tương sinh tương khắc.

Sau đó, Thẩm Lãng bí tịch này nguyên bản vật quy nguyên chủ, thả lại chỗ cũ.

Tại Trương Ngọc Âm lưu luyến không rời trong ánh mắt, Thẩm Lãng cáo biệt rời đi.

Lập tức, ở đây mấy cái lão học sĩ thật dài hô một hơi.

Cái này đại soái bức cuối cùng đã đi.

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan, lại một lần nữa cưỡi ngựa Bắc thượng, trở về Huyền Vũ thành.

Hắn đương nhiên vẫn như cũ cùng nương tử cùng cưỡi, bị bảo hộ ở trong ngực.

Bỗng nhiên, Mộc Lan nói: "Phu quân, trên người ngươi có nữ nhân mùi thơm."

. . .

Phái mấy trăm tên lính bảo hộ Từ gia về sau, Trương Tấn ngựa không dừng vó chạy tới Tấn Hải thành.

Hắn đem Từ gia phát sinh mọi chuyện, nói cho phụ thân Trương Xung.

Trương Xung thật lâu không nói gì.

Sau một lát, Ẩn Nguyên Hội sứ giả Thư Đình Ngọc đến đây tiếp.

"Ta có một người muội muội, dáng dấp hoa dung nguyệt mạo, cùng Trương Tấn công tử quả thực là trời đất tạo nên một đôi."

"Thành hôn về sau, nhà ta của hồi môn mười vạn kim tệ, không có bất kỳ cái gì một chút xíu phụ thuộc điều kiện."

"Chúng ta Ẩn Nguyên Hội là rất điệu thấp, không cách nào can thiệp Việt quốc triều đình. Nhưng là tại Thái Thú đại nhân mưu cầu Diễm Châu hạ đô đốc chức bên trên, để một số người ngậm miệng, chúng ta còn có thể làm được."

Trương Xung phụ tử vẫn như cũ lẳng lặng không nói gì.

Thư Đình Ngọc thản nhiên nói: "Phải nắm chặt , dựa theo lẽ thường, người tự sát thời gian là sụp đổ hai mươi bốn canh giờ bên trong. Qua khoảng thời gian này, coi như lại tuyệt vọng cũng sẽ không muốn chết rồi."

Lời này liền tru tâm.

Thư Đình Ngọc nói: "Kỳ thật ta cô em gái kia là biểu muội, nhà hắn là làm hương liệu sinh ý, là Việt quốc phương bắc hương liệu cự đầu, cùng chúng ta Ẩn Nguyên Hội kỳ thật không có cái gì quan hệ. Trì Sơn lưỡi đao, trương Thái Thú hẳn là nghe qua."

Đương nhiên nghe qua, đây là một cái thực lực xa mạnh hơn Từ Quang Doãn được nhiều phú thương lớn giả.

Thư Đình Ngọc nói: "Trì gia tại Diễm Châu cũng có rất nhiều sinh ý vãng lai, căn cơ vẫn là rất sâu. Thái Thú đại nhân tương lai đi Diễm Châu đảm nhiệm hạ đô đốc cũng đúng lúc cần dùng đến. Diễm Châu không thể so Huyền Vũ thành, cần phải hiểm ác hơn nhiều."

Trương Xung nhắm mắt lại thật lâu.

Mở ra về sau thản nhiên nói: "Ta sẽ phái người đi Trì gia cầu hôn."

Sau đó, hắn hướng Trương Tấn nói: "Đi thôi, chúng ta Trương gia tuyệt không huỷ bỏ hôn ước, cũng tuyệt không từ hôn."

Trương Tấn gương mặt co quắp một trận, nói: "Phụ thân."

"Đi thôi." Trương Xung nói: "Vây công Huyền Vũ phủ Bá tước sắp đến, không cần làm trễ nải đại sự."

. . .

Nửa đêm, Huyền Vũ thành Từ gia.

Từ Thiên Thiên bị bệnh trên giường, gầy gò mà tái nhợt.

Trương Tấn ngồi tại đầu giường, lộ ra càng ôn nhu, ánh mắt tràn đầy trìu mến.

"Trương lang. . ." Từ Thiên Thiên nước mắt lại một lần nữa tuôn ra, khóc thút thít nói: "Đều tại ta quá sốt ruột, Xuân Hoa muội muội kỳ thật nhắc nhở qua ta, để ta nhất định cẩn thận. Nhưng là ta bị lợi ích hun tâm, ta không nên đem tất cả tơ lụa đều nhuộm thành tử sắc cùng cầu vồng sắc, nếu không cũng sẽ không bị Thẩm Lãng làm hại."

Trương Tấn ôn nhu nói: "Tốt, sự tình như là đã phát sinh, hối hận cũng vô dụng, không nên nghĩ quá nhiều, nghỉ ngơi thật tốt."

Từ Thiên Thiên trong mắt tràn đầy nhu tình nói: "Trương lang, nếu như ngươi muốn từ hôn, ta có thể lý giải, ta sẽ công khai tuyên bố hết thảy sai lầm tại ta."

Trương Tấn nói: "Đừng ngốc, ta làm sao có thể từ hôn đâu?"

Đón lấy, hắn đưa tay vuốt ve Từ Thiên Thiên tóc, nói: "Thiên Thiên, không nên suy nghĩ lung tung, chuyện lớn hơn nữa, ngủ một giấc liền không sao."

Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Tạ ơn trương lang, thời khắc mấu chốt ngươi đối ta không rời không bỏ. Ngươi yên tâm, về sau ta tuyệt đối sẽ không để ngươi thất vọng, ta nhất định sẽ trở thành trên thế giới tốt nhất thê tử."

Trương Tấn vỗ vỗ bờ vai của nàng, ôn nhu nói: "Hảo hảo ngủ một giấc, có chuyện gì lại nói, ta đi xem một chút nhạc phụ đại nhân."

. . .

Từ Quang Doãn cũng tỉnh.

Cả người hắn phảng phất lâm vào trong điên cuồng.

Nhìn xem trước mặt Trương Tấn, không giống như là nhìn thấy con rể, phảng phất thấy được cứu tinh.

"Tấn nhi, chúng ta còn không có thua, chúng ta còn không có đổ."

"Những cái kia Tây Vực thương nhân, đem tiền đặt cọc còn cho bọn hắn chính là, bồi thường cũng đừng có vọng tưởng, dù sao đây là địa bàn của chúng ta."

"Những cái kia tơ lụa còn có thể dùng, bán cho Vua Hải Tặc thù ngày nguy, người khác không cần nhóm này tơ lụa, hắn khẳng định là muốn."

Trương Tấn bưng một bát nước thuốc nói: "Nhạc phụ, trước không nên nghĩ nhiều như vậy, uống xong thuốc sau nghỉ ngơi thật tốt đi."

Từ Quang Doãn tê thanh nói: "Phụ thân ngươi mưu cầu Diễm Châu hạ đô đốc chức, không phải rất cần tiền sao? Huyền Vũ phủ Bá tước trên ngựa liền muốn xong đời, đến lúc đó phân cho chúng ta ba vạn mẫu ruộng dâu bán đi, đổi thành kim tệ cho ngươi phụ thân mưu cầu quan chức."

"Lần này khẳng định vẫn là Thẩm Lãng hại chúng ta, Huyền Vũ phủ Bá tước không phải rất nhanh liền xong đời sao? Hiền tế ngươi đến lúc đó nhất định phải đem Thẩm Lãng giao cho ta, ta nhất định phải đem hắn rút gân lột da, nghiền xương thành tro."

"Ta nhất định phải đem Thẩm Lãng cả nhà chém tận giết tuyệt!"

Từ Quang Doãn bỗng nhiên làm lên thân thể, ánh mắt tràn đầy vô tận oán độc cùng cừu hận.

Nếu như Thẩm Lãng tại trước mặt, hắn nhất định sẽ hóa thành một đạo dã thú xông đi lên Thẩm Lãng ăn, xé thành mảnh nhỏ.

Trương Tấn trong mắt lóe lên một tia châm chọc, sau đó đem nước thuốc bưng đến Từ Quang Doãn bên miệng nói: "Nhạc phụ đại nhân, trước tiên đem thuốc uống đi."

Từ Quang Doãn nói: "Hiền tế, ngươi nhất định phải đáp ứng ta a, Kim thị gia tộc diệt vong về sau, nhất định phải đem Thẩm Lãng giao cho ta, ta muốn làm lấy tất cả mọi người mặt đem hắn lột da."

"Được." Trương Tấn nói: "Trước tiên đem thuốc uống đi."

Từ Quang Doãn lúc này mới bưng lên chén thuốc, uống một hơi cạn sạch.

Sau đó, bỗng nhiên cầm chén quẳng xuống đất.

"Thẩm Lãng tiểu súc sinh, ta và ngươi không chết không thôi, ta đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

Từ Quang Doãn gào thét, thân thể run rẩy kịch liệt.

Ngay sau đó, hắn bỗng nhiên kinh ngạc.

Trong bụng một trận quặn đau.

"Phốc. . ."

Một ngụm máu tươi bỗng nhiên phun ra.

Tiếp lấy chiếc thứ hai, cái thứ ba.

Máu đen, từ cái mũi, lỗ tai, con mắt chảy ra.

Chân chính thất khiếu chảy máu.

Từ Quang Doãn không dám tin nhìn qua Trương Tấn, dùng hết sau cùng khí lực nói: "Thuốc, trong dược có độc?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 127: Trương Tấn Giết Vợ! Vua Hải Tặc

Tình yêu là một trận chiến tranh, luôn có một người muốn thua.

Hiện tại Thẩm Lãng lại thua.

Bởi vì nương tử không cùng hắn cưỡi một con ngựa.

Lặn lội đường xa vài trăm dặm, cho nên lần này Mộc Lan mang đến ba con ngựa.

Nghe ra Thẩm Lãng trên thân có nữ nhân mùi thơm về sau, Mộc Lan đầu tiên là ngạc nhiên.

Cặn bã nam, ngươi. . . Ngươi cái này ăn vụng hoàn toàn không phân trường hợp a.

Đi tới chỗ nào ngươi trộm được chỗ nào a.

Tại Thiên Nhai Hải Các loại này thần thánh địa phương ngươi cũng có thể tìm tới nhân tình?

Mộc Lan thật sự là nhìn mà than thở.

Ngươi, ngươi dạng này cặn bã nam, ta còn thế nào thủ được ngươi không ăn vụng a.

Thế là thân thể mềm mại của nàng nhẹ nhàng nhảy lên, rơi vào mặt khác một thớt tuấn mã bên trên, để Thẩm Lãng một người cưỡi.

"Ngươi đã lớn đến thế này rồi, hẳn là một người cưỡi ngựa."

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, không liên quan chuyện ta a! Là nữ nhân kia cứng rắn muốn hướng bên cạnh ta góp, nàng còn muốn ngồi tại trên đùi của ta, hoàn toàn là ta nghĩa chính ngôn từ quát bảo ngưng lại nàng, con người của ta tại sinh hoạt vấn đề tác phong bên trên, còn có thể cầm giữ được."

"Ha ha!" Mộc Lan.

Thẩm Lãng nói: "Ta lúc ấy liền nghiêm túc nói, ta là một cái có nương tử nam nhân, nương tử của ta dáng dấp lại đẹp vóc người lại đẹp, hi vọng Ngọc Nương học sĩ ngươi tự trọng, nhưng nàng vẫn là cứng rắn muốn sát bên ta ngồi, trên người mùi thơm hun đến ta thẳng nhảy mũi. Nhưng là người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, ta còn có việc cầu người nhà, ta cũng không dám phản kháng a."

Mộc Lan nói: "Ha ha, ngay cả nàng danh tự đều biết."

"Ây. . ." Thẩm Lãng vẻ mặt đưa đám nói: "Nương tử, ta một người cưỡi ngựa, sẽ rơi xuống."

Mộc Lan nói: "Sẽ không, ngươi chừng nào thì ngã xuống, ta sẽ cái gì thời điểm tiếp được."

"Thật?" Thẩm Lãng nói: "Ngươi xác định."

Mộc Lan nói: "Hừ!"

Ta võ công cao như vậy, tiếp được ngươi tên phế vật này điểm tâm còn không phải dễ như trở bàn tay.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta hiện tại liền ngã xuống."

Sau đó, tên lưu manh này thật thân thể nghiêng một cái, trực tiếp muốn từ trên lưng ngựa ngã xuống.

Mộc Lan nghiến răng nghiến lợi.

Thật muốn để hắn ngã cái đau nhức.

Nhưng là tiếp theo trong nháy mắt, thân thể mềm mại của nàng lại bỗng nhiên vọt lên, như là chim én rơi vào Thẩm Lãng trên ngựa, ôm hắn.

"Nương tử, ngươi thật tốt." Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Trong lòng ta, ngươi mãi mãi cũng là duy nhất, những nữ nhân khác trong mắt ta, hoàn toàn như cùng đường bên cạnh hoa dại, hái là không thể nào hái, nhiều lắm là đi ngang qua thời điểm không cẩn thận chạm thử, dính một điểm mùi thơm."

Đây là Mộc Lan lần đầu tiên nghe được nam nhân đem ăn vụng nói đến như thế thoát tục.

Cùng cái này phu quân cùng một chỗ, chẳng những trí thông minh nhận khiêu khích, tam quan đều sẽ nhận tẩy lễ.

Sau đó, Thẩm Lãng tay nhịn không được lại một lần nữa lên Mộc Lan eo.

Quá đẹp, thiên hạ đệ nhất đẹp eo.

Không chỉ là mảnh, mà lại tràn đầy tuyệt đối lực đàn hồi, lại trượt lại đạn, tràn ngập đường cong mỹ cảm.

Bất quá vừa rồi cái kia Trương Ngọc Âm eo cũng không tệ a, mặc dù có chút nở nang, nhưng là xúc cảm khẳng định đặc biệt mềm mại.

Đáng tiếc a, vừa rồi quá mức căng thẳng.

Không phải Ngọc Âm lão sư chắc chắn sẽ không cự tuyệt.

Nếu không có nam nhân khác nhìn chằm chằm, nàng khả năng thật liền không cẩn thận ngồi vào Thẩm Lãng trên đùi.

Dần dần không cẩn thận, Thẩm Lãng hai tay không tại Mộc Lan đều trên lưng, một tay hướng lên, một tay hướng phía dưới.

Mộc Lan cũng không có ngăn cản.

Dù sao ngăn cản cũng không hề dùng, ngươi coi như đánh rụng tay của hắn, không dùng đến nửa phút hắn lại sẽ tới.

Nhưng là Thẩm Lãng tay càng ngày càng quá phận.

"Thẩm Lãng, không sai biệt lắm có thể a." Mộc Lan cau mày nói.

Thẩm Lãng đột nhiên hỏi: "Nương tử, ngươi hôm nay tắm rửa qua không có."

Mộc Lan nói: "Hôm qua tắm rồi, hôm nay đi đường vội như vậy, nào có cơ hội a."

"Cũng đúng, cũng đúng." Thẩm Lãng không để lại dấu vết mà đưa tay rút trở về.

Trong chớp nhoáng này, Mộc Lan thật muốn đem cái này nam nhân đánh chết.

Thân thể ta để ngươi chiếm tiện nghi, kết quả ngươi còn ghét bỏ đi lên?

Ta, ta không phải liền là một ngày không có tắm rửa sao? Đây không phải điều kiện không cho phép sao?

Hai ngày trước đi đường, nàng cơ hồ một ngày tắm hai lần, tẩy ba lần răng.

Sau đó, Mộc Lan liền dùng cái mũi dùng sức ngửi.

Trong lòng tràn đầy không tự tin.

Chẳng lẽ thật sự có mùi mồ hôi đi.

Thế là, Mộc Lan tăng tốc tốc độ, rất nhanh tới một cái sơn cốc.

Nơi đó có một cái đầm nước.

Mộc Lan trực tiếp nhảy xuống ngựa đi, cầm trọn vẹn công cụ, xà bông thơm, thay giặt quần áo, tinh dầu dầu, dầu gội đầu dầu.

Đừng hỏi xà bông thơm từ đâu tới, cũng đừng hỏi dầu gội đầu dầu từ đâu tới.

"Nương tử, ngươi làm gì?" Thẩm Lãng hỏi.

Mộc Lan nghiến răng nghiến lợi nói: "Đi tắm rửa, miễn cho bị ngươi ghét bỏ, tổ tông."

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước, tới một chi kỳ quái đội ngũ.

Một nhóm mười mấy kỵ, rõ ràng là cuối thu thời gian, những người này lại hở ngực lộ cánh tay, từng cái trên thân hiện đầy hình xăm.

Một người cầm đầu kỵ sĩ trẻ tuổi, càng là trên mặt đều hiện đầy hình xăm.

Trên người hắn văn đều là nữ nhân, không được mảnh vải nữ nhân.

Vượt qua hơn trăm người.

Trên mặt của hắn hoa văn một người mặt thân rắn yêu quái.

Rõ ràng rất anh tuấn một người, toàn thân hình xăm để hắn lộ ra càng tà dị.

Đám người này mỗi một cái đều làn da ngăm đen, cơ bắp như khối thép.

Mà lại mỗi người răng đều tóc hoàng.

Duy chỉ có cầm đầu cái kia kỵ sĩ trẻ tuổi ngoại lệ, hàm răng của hắn rất trắng.

Trên lưng cất loan đao, chuôi đao là hoàng kim, mài dũa một nữ nhân thân thể.

Trên cổ treo hoàng kim dây chuyền, đem mười cái tiểu khô lâu đều nối liền nhau.

Đoàn người này như không có người bên ngoài phóng ngựa, đem trong trang viên người hầu dọa đến khắp nơi tán loạn, kinh hô liên tục.

Tuần tra kỵ binh giận dữ, Kim Kiếm Nương trực tiếp mang theo mấy chục cưỡi xông lại, ngăn cản người tới, giọng dịu dàng quát lên: "Phương nào nhân sĩ, cũng dám đến ta Huyền Vũ phủ Bá tước giương oai, cầm xuống!"

Ngay sau đó, lại một chi kỵ binh bỗng nhiên xông phủ Bá tước bên trong xông ra.

Là phủ Bá tước bên trong phó Thiên hộ Kim Trình.

Hắn bỗng nhiên gia tốc, trong tay đại kiếm bỗng nhiên chém giết mà ra.

Không phải muốn giết người, mà là muốn chém bay cái này tà dị trong tay nam tử loan đao.

"Đang!"

Lập tức!

Kim Trình cả người bay ra ngoài, một ngụm máu tươi phun ra.

Đại kiếm trong tay, cũng trực tiếp vỡ vụn.

Mà cái kia toàn thân đều hoa văn nữ nhân tà dị nam tử không nhúc nhích tí nào, trên mặt vẫn như cũ lộ ra nụ cười tà dị.

Song phương võ công chênh lệch quá xa.

Ánh mắt của hắn trước rơi vào Kim Kiếm Nương trên đùi, sau đó giữa hai chân, eo, ngực, cuối cùng mới nhìn hướng gương mặt.

Trong chớp nhoáng này, Kim Kiếm Nương toàn thân phảng phất bị gai độc ngủ đông qua khó chịu.

Huyền Vũ bá Kim Trác xuất hiện.

Bên cạnh hắn có một cái cao lớn oai hùng kỵ sĩ, hắn cưỡi chiến mã nhất là cao lớn, giẫm lên vận luật đặc biệt.

Cái này kỵ sĩ toàn thân trên dưới đều tràn đầy lực lượng cường đại cảm giác.

Hắn chính là bá tước đại nhân nghĩa tử, Kim Sĩ Anh.

Huyền Vũ phủ Bá tước quân đội đệ nhất cao thủ, thực chức Thiên hộ, phủ Bá tước tư quân phó thống lĩnh.

Lúc ấy phủ Bá tước kén rể tế, hắn đã từng là cực kỳ lôi cuốn nhân tuyển.

Mà lại, hắn vẫn là toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước người tuổi trẻ thần tượng.

"Cừu Kiêu bái kiến nhạc phụ đại nhân." Cái kia tà dị nam tử tại trên lưng ngựa hành lễ, sau đó ánh mắt của hắn khắp nơi tìm kiếm nói: "Vợ ta Mộc Lan đâu? Vì sao không gặp hắn tới đón ta a?"

Huyền Vũ bá nói: "Cừu Kiêu, thời gian chưa tới, ngươi tới làm cái gì?"

Cái này tà dị nam tử tên là Cừu Kiêu, Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy con trai.

Cừu Thiên Nguy, Việt quốc Đông Hải lớn nhất một cỗ hải tặc.

Việt quốc chủ yếu địch nhân là Ngô quốc cùng Sở quốc, cho nên lục quân rất mạnh, thuỷ quân lực lượng yếu kém.

Mà lại, quốc quân đối hải ngoại những hòn đảo này cũng không phải coi trọng như vậy.

Cho nên, trừ Kim Trụ bá tước đột nhiên xuất hiện những năm kia, còn lại đại bộ phận thời điểm, đông bộ hải vực bên ngoài những cái kia quần đảo, đều có hải tặc chiếm đảo là vua.

Bây giờ cái này Cừu Thiên Nguy chiếm cứ mười mấy cái hòn đảo, đồng thời tại lớn nhất hòn đảo bên trên xây thành, tự phong làm Nộ Triều thành chủ.

Nước của hắn quân thế lực cực mạnh, mà lại luận phạm vi lãnh địa, còn xa hơn siêu Huyền Vũ phủ Bá tước.

Những năm này Việt quốc tân chính hừng hực khí thế, cái này khiến Cừu Thiên Nguy càng là khí diễm ngút trời.

Nghe Huyền Vũ bá tra hỏi, Cừu Kiêu nói: "Căn cứ hai mươi mấy năm trước khế ước, ta đến đòi tiền a. Mười vạn kim tệ bồi thường, phân ba mươi năm trả lại, cả gốc lẫn lãi hàng năm chín ngàn kim tệ."

Cừu Kiêu quơ trong tay tấm da dê, đây là năm đó Huyền Vũ phủ Bá tước cùng Nộ Triều thành ngưng chiến điều ước.

Cừu Kiêu tiếp lấy cười nói: "Mặt khác, ta đến xem ta bà nương Mộc Lan a. Mấy năm trước nàng so với ta võ thua , dựa theo chúng ta trên biển quy củ, nàng nên làm ta bà nương."

Đón lấy, hắn vỗ ngực nói: "Nhìn xem ngực ta, Mộc Lan thân thể đều văn lên, liền chênh lệch khuôn mặt. Ta mặc dù ngủ qua mấy trăm hơn ngàn nữ nhân, nhưng còn không có một nữ nhân có thể chiếm cứ lồng ngực của ta vị trí a."

Cừu Kiêu trên người xăm lấy mấy trăm nữ nhân, toàn bộ là bị hắn ngủ qua xử nữ.

Không phải xử nữ, hắn cũng sẽ không văn đi lên.

Còn nhớ rõ đời trước Huyền Vũ bá thiếu thiên văn sổ tự nợ nần sao?

Hắn thuê ba ngàn quân đội cùng nguyên một chi hạm đội, chính là vì bắt chước tổ tiên Kim Trụ, quét dọn đông bộ trên mặt biển tất cả hải tặc, cướp đoạt quần đảo, khuếch trương gia tộc lãnh địa.

Mà lúc đó, đối thủ của hắn chính là Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy.

Nhưng là, kim vũ bá tước thua.

Ba ngàn lính đánh thuê và cả nhánh hạm đội đều toàn quân bị diệt.

Sau đó, toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước giải đất duyên hải, nhất là Vọng Nhai đảo, nhận lấy Cừu Thiên Nguy điên cuồng trả thù cùng càn quét.

Huyền Vũ phủ Bá tước ra biển bất luận cái gì thuyền, đều bị không chút lưu tình đánh chìm.

Rơi vào đường cùng, đời trước Huyền Vũ bá kim vũ cùng Cừu Thiên Nguy ký xuống « Nộ Triều thành ngưng chiến điều ước », bồi thường đối phương mười vạn kim tệ.

Khoản này bồi thường phân ba mươi năm trả hết, hàng năm cả vốn lẫn lãi chín ngàn kim tệ.

Bình thường đều là hàng năm tết xuân trước một tháng, Cừu Thiên Nguy phái người đến đòi tiền.

Nhưng là năm nay, bọn hắn lại sớm hơn hai tháng qua.

Về phần Cừu Kiêu luôn mồm xưng Mộc Lan vi nương tử, là bởi vì tại mấy năm trước hắn gặp qua Mộc Lan, kinh động như gặp thiên nhân, sau đó trực tiếp hướng Huyền Vũ bá cầu thân, đồng thời nói tất cả tiền nợ từ bỏ, còn nguyện ý xuất ra ba vạn kim tệ sính lễ.

Cái này bị Huyền Vũ phủ Bá tước coi là vô cùng nhục nhã.

Mộc Lan giận dữ.

Thế là, hai người một trận chiến.

Lúc ấy Mộc Lan mười bảy tuổi, Cừu Kiêu hai mươi lăm tuổi.

Mộc Lan thua.

Từ đó về sau, Cừu Kiêu liền luôn mồm xưng Mộc Lan vì hắn hải tặc bà nương.

Cho nên, mỗi một cái quý tộc nhìn đều rất ngăn nắp.

Nhưng là chân chính xâm nhập hiểu rõ về sau, cơ hồ mỗi một cái quý tộc đều có khuất nhục lịch sử.

Đương nhiên, từ đó càng thêm đó có thể thấy được Kim Trác bá tước là bực nào không dễ dàng.

Hàng năm hoàn lại Ẩn Nguyên Hội nợ khổng lồ, hoàn lại Nộ Triều thành Cừu Thiên Nguy bồi thường, hơn nữa còn không nghiền ép con dân, còn muốn duy trì ba ngàn tư quân.

Cứ như vậy, hắn trọn vẹn chống hai mươi năm.

Gia tộc chẳng những không có loạn, chí ít mặt ngoài còn duy trì lấy phồn vinh.

Nếu không phải trăm năm quý tộc nội tình, Kim thị gia tộc tại hai mươi mấy năm trước liền hôi phi yên diệt.

Cho nên giới quý tộc đều lưu truyền một câu.

Gia tộc người thừa kế đừng sợ vô năng, cũng không cần sợ bình thường, thậm chí không sợ xuất hiện bại gia tử.

Sợ sẽ nhất là người thừa kế hùng tâm bừng bừng.

Phổ thông bại gia tử coi như cả một đời, cũng bại không xong trăm năm cơ nghiệp.

Nhưng là một cái hùng tâm bừng bừng Chủ Quân, rất có thể duy nhất một lần liền đem tổ tông vốn liếng toàn bộ bại xong.

Hiện đại Địa Cầu cũng có tương tự như vậy thuyết pháp.

Một cái hào phú nhà, không sợ nhi tử ăn uống bầu, thậm chí không sợ ngươi đi hút thứ gì.

Sợ nhất là cái gì?

Sợ ngươi nhất đi lập nghiệp, sợ ngươi nhất muốn đem gia tộc sản nghiệp khuếch trương, leo lên mới huy hoàng.

Như thế ngược lại có thể sẽ táng gia bại sản.

Đời trước Huyền Vũ bá kim vũ chính là người như vậy.

Hắn một lòng muốn khôi phục tổ tiên Kim Trụ vinh quang, kết quả làm ra viễn siêu năng lực chính mình quyết sách, cơ hồ đem Kim thị gia tộc đưa vào chỗ vạn kiếp bất phục.

Năm đó ký kết Nộ Triều thành ngưng chiến điều ước không lâu sau, bi phẫn đan xen kim vũ liền chết.

Kim Trác kế thừa Huyền Vũ bá tước chi vị.

Bởi vì tiếp nhận phụ thân giáo huấn, Kim Trác làm việc trở nên nhất là bảo thủ, thậm chí là cứng nhắc.

Nhưng cũng chính là như thế, mới khiến cho Huyền Vũ phủ Bá tước vượt qua hai mươi năm trước một lần kia nguy cơ trí mạng.

Trải qua hai mươi năm kinh doanh, chí ít Huyền Vũ phủ Bá tước căn cơ lại một lần nữa cứng như bàn thạch.

Nếu không phải bởi vì tân chính nguyên nhân, Huyền Vũ phủ Bá tước trăm năm cơ nghiệp đã triệt để ổn.

Huyền Vũ bá nói: "Cừu Kiêu, khoảng cách hàng năm trả khoản thời gian còn có hơn hai tháng, ngươi đến sớm."

Cừu Kiêu nói: "Ai cũng biết, Huyền Vũ phủ Bá tước sắp bị diệt tới nơi! Ta như hơn hai tháng sau lại đến, Huyền Vũ phủ Bá tước đại khái chỉ còn lại một cỗ thi thể đi."

Kim thị gia tộc gần như tận thế.

Không chỉ chung quanh quý tộc cho rằng như vậy, liền ngay cả Vua Hải Tặc cũng nhận định như thế.

Cừu Kiêu nói: "Mà lại ta còn muốn đem ta bà nương Mộc Lan mang đi đâu, ta nhưng không nỡ nàng đi theo các ngươi cùng chết, càng không nỡ nàng bị Việt quốc quốc quân đánh vào Giáo Phường ti."

Huyền Vũ bá gương mặt phát lạnh nói: "Sĩ anh, động thủ."

Kim Sĩ Anh rút ra đại kiếm, chiến mã gia tốc, hướng phía Cừu Kiêu nhanh như điện chớp mà đi.

Cừu Kiêu vẫn như cũ cưỡi chiến mã bất động, anh tuấn tà dị khuôn mặt vẫn tại cười, ánh mắt mang theo khinh thường.

Hai người nháy mắt giao thoa.

Kim Sĩ Anh đại kiếm bỗng nhiên chém xuống.

Cừu Kiêu loan đao thiểm điện vạch ra.

"Đang!"

Một tiếng vang thật lớn.

Tia lửa tung tóe.

Kim Sĩ Anh đại kiếm bỗng nhiên đứt gãy bay ra ngoài, trước ngực áo giáp xuất hiện một cái vết nứt, một vòng vết máu.

Mà Cừu Kiêu dưới hông chiến mã một tiếng rên rỉ, miệng mũi tràn ra máu tươi, một đôi móng trước trực tiếp quỳ xuống.

. . .

Từ gia bên trong!

Từ gia chủ thất khiếu chảy máu, không dám tin nhìn qua con rể Trương Tấn.

Hắn đã dùng hết tất cả khí lực, khàn giọng hỏi: "Vì, vì cái gì? Ngươi có thể từ hôn, tại sao phải giết ta?"

Trương Tấn thản nhiên nói: "Nhạc phụ đại nhân, ta có thể goá, nhưng. . . Không thể huỷ bỏ hôn ước, nhà ta là muốn nhân phẩm."

Từ Quang Doãn lại bỗng nhiên phun máu.

Mà lại lúc này phun ra ngoài máu đã toàn bộ là màu đen.

"Trương Tấn, ngươi so Thẩm Lãng còn độc hơn, các ngươi so Thẩm Lãng còn độc hơn a."

Thẩm Lãng mặc dù độc, nhưng là cho tới nay đều là đối với địch nhân hung ác.

Mà Trương Tấn đối với mình người cũng hung ác như vậy độc.

Từ Quang Doãn tràn ngập không cam lòng gào thét.

Cuối cùng trong miệng máu đen phun tung toé một giường, chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Thuốc này kịch độc, vẻn vẹn không đến nửa khắc đồng hồ.

Trước khi chết, Từ Quang Doãn thật hối hận.

Mình không nên như thế dã tâm bừng bừng, cùng quyền lực cấu kết cùng một chỗ có thể, nhưng là. . . Cấu kết quá chặt chẽ.

Cái này hoàn toàn là bảo hổ lột da.

Hắn Từ Quang Doãn sở dĩ có hôm nay, cũng không phải là bởi vì đắc tội Thẩm Lãng địch nhân như vậy.

Mà là bởi vì hắn được Lũng trông Thục, lựa chọn cùng Trương Xung dạng này ác lang kết thân.

Trương Tấn nhìn xem Từ Quang Doãn thảm liệt tử trạng, trên mặt không có cái gì biểu lộ.

Từ trong ngực móc ra một phần di thư.

Phía trên hoàn toàn là Từ Quang Doãn bút tích.

Di thư bên trên viết đến: Thẩm Lãng hại ta cửa nát nhà tan, hiền tế vì ta báo thù, vì ta báo thù!

. . .

Giết Từ Quang Doãn về sau.

Trương Tấn lại một lần nữa đi tới Từ Thiên Thiên Tú Lâu.

Thiên Thiên mềm mại uyển chuyển thân thể nằm trong chăn, vẫn như cũ có thể nhìn ra mê người đường cong.

Đầy phòng đều là hương thơm.

Đây thật là một cái vạn người không được một đại mỹ nhân.

Đầy đủ thông minh, đầy đủ tàn nhẫn.

Mà lại đối quyền lực đầy đủ sùng bái.

Thật sự là một cái lương phối a.

Trương Tấn trong đầu, không khỏi hiện ra Từ Thiên Thiên cười một tiếng một cái nhăn mày.

Thật sự là rất đẹp a.

Dáng người như là dương liễu, nhưng lại có mấy phần nở nang động lòng người.

Da thịt như tuyết.

Trứng ngỗng gương mặt, thổi qua liền phá, kiều diễm động lòng người.

Đáng tiếc a. . .

Ta Trương Tấn không có lựa chọn khác.

Hắn đi vào bên trên giường ngồi xuống, nhẹ nhàng vuốt Từ Thiên Thiên vai.

Vào tay trơn nhẵn, như là mỡ dê, hương thơm mê người.

"Thiên Thiên!"

Từ Thiên Thiên phảng phất đã ngủ, nhưng vẫn là bản năng đáp: "Ừm, lang quân."

Thanh âm rất ngọt ngào, rất yếu đuối, tràn đầy ỷ lại cảm giác.

Thanh âm này, thật là khiến người ta mê say, làm cho đau lòng người.

Trương Tấn ôn nhu nói: "Thiên Thiên, ta là thật thích ngươi."

Từ Thiên Thiên bản năng muốn dùng khuôn mặt lề mề Trương Tấn tay, nhưng trong lúc ngủ mơ khí lực không đủ.

"Thiên Thiên ngươi ngủ đi, ngủ về sau cái gì làm phiền cũng không có."

Trương Tấn ôn nhu nói.

Sau đó, hắn đứng dậy rời đi.

Từ Thiên Thiên mắt vẫn nhắm như cũ ngủ say, nhưng là nước mắt không ngừng từ đôi mắt trượt xuống.

Trương Tấn sau khi đi ra khỏi phòng.

Lập tức xuất hiện mấy cái bóng đen, tại Từ Thiên Thiên trên mặt tú lâu giội dầu.

Sau đó, đem tất cả cửa phòng đều khóa chặt.

Trương Tấn dùng đá lửa đốt lên một mảnh tơ lụa, cách cửa phòng thản nhiên nói: "Thiên Thiên, đừng trách ta, ta không có lựa chọn."

Sau đó, hắn đem lửa cháy tơ lụa ném đi xuống dưới.

Nháy mắt, hỏa diễm dấy lên.

Toàn bộ Tú Lâu đều bị giội cho dầu.

Sau một lát, Từ Thiên Thiên toàn bộ Tú Lâu cháy hừng hực.

"A. . . A. . ."

Bên trong, Tú Lâu bên trong truyền đến một tràng thốt lên.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 128: Thiên Thiên Nữ Quỷ! Dâng Ra 1 Dừng A! Đại Bảo Bối

"Trương lang, ngươi vì sao muốn như thế? Vì sao muốn như thế a?"

Bên trong truyền đến Từ Thiên Thiên vô cùng thê tuyệt thanh âm.

Trương Tấn đứng tại viện tử, mặt không biểu tình.

"Trương Tấn, ngươi không phải đã đáp ứng ta bên nhau hạnh phúc đến già sao?"

"Ngươi rõ ràng có thể từ hôn, vì sao muốn như thế, vì sao muốn như thế?"

Bên trong truyền đến Từ Thiên Thiên liều mạng gõ khung cửa thanh âm.

Trương Tấn thản nhiên nói: "Đừng để nàng ra."

"Vâng!" Mười mấy tên võ sĩ bỗng nhiên rút đao ra.

Một khi bên trong Từ Thiên Thiên trốn tới, liền lập tức đưa nàng một lần nữa ném trở lại đám cháy bên trong đi.

Trương Tấn nói: "Thiên Thiên, trong nhân thế quá mức khổ sở, ngươi có thể không tiếp tục chịu khổ cũng là một loại may mắn khí, từ bỏ đi! Hảo hảo ngủ một giấc, thống khổ gì cũng không có."

"Trương Tấn, ngươi thật độc, ngươi so Thẩm Lãng còn độc hơn!"

"Ta thật sự là mắt bị mù, mắt bị mù!"

Từ Thiên Thiên thanh âm, như là chim quyên khấp huyết.

Ngay sau đó, nàng truyền đến một trận kịch liệt tiếng ho khan.

Lại là liều mạng gõ khung cửa thanh âm.

Thế lửa rất lớn.

Trong nháy mắt, toàn bộ tinh mỹ Tú Lâu đều bị thôn phệ.

Bên trong không còn có bất luận cái gì giãy dụa âm thanh, cũng không có tiếng kêu thảm thiết.

Trương Tấn vô thanh vô tức rời đi.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Từ gia nô bộc mới lao đến, hoảng sợ nói: "Hoả hoạn, hoả hoạn."

Sau đó, những này nô bộc luống cuống tay chân cứu hỏa.

. . .

Huyền Vũ bá tước bên trong!

Nhỏ Vua Hải Tặc Cừu Kiêu thừa dịp chiến mã còn không có đổ xuống, nhanh chóng nhảy về tới trên mặt đất.

"Kim Sĩ Anh, quả nhiên lực lớn vô cùng, cương mãnh vô cùng."

Kim Sĩ Anh nói: "Cừu công tử quả nhiên đao thế ác độc."

Cừu Kiêu nói: "Ngươi cũng cảm thấy ta đao thế ác độc sao? Vậy ngươi cảm thấy ta thanh này loan đao, có thể đem Thẩm Lãng cái kia tiểu bạch kiểm cắt xén lột da sao? Kim Mộc Lan vậy mà lập gia đình, vì cưới nàng, ta chỉ có thể đưa nàng biến thành quả phụ."

Kim Sĩ Anh không nói gì.

Cừu Kiêu nói: "Huyền Vũ bá, ta bà nương đã không tại, vậy ngươi tranh thủ thời gian đưa tiền đi."

Huyền Vũ bá Kim Trác nhìn qua trước mắt cái này ngang ngược càn rỡ cực hải tặc, thầm nghĩ lên Thẩm Lãng.

Nhạc phụ đại nhân, cái này Cừu Kiêu là một cái bảo bối.

Là chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước nhất cử đánh bại Trương Xung bảo bối, là chúng ta phủ Bá tước triệt để thoát khốn tân chính nhất lao vĩnh dật bảo bối.

Nhất định phải lưu lại hắn.

Nhưng là lại không thể sớm giết chết.

Nhất định phải tại thích hợp thời gian giết chết.

Bá tước đại nhân gần như có thể nhìn thấy Thẩm Lãng thèm nhỏ nước dãi dáng vẻ.

Bảo bối, đại bảo bối a!

"Cừu Kiêu, khoảng cách hàng năm bồi thường thời gian còn chưa tới, chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước lập tức không cách nào kiếm ra nhiều tiền như vậy." Huyền Vũ bá nói: "Chúng ta trước cho ngươi ba ngàn kim tệ, còn lại sáu ngàn, kỳ hạn vừa đến lập tức liền cho."

Sau đó, Huyền Vũ bá vung tay lên.

Kim Hối ôm một chiếc rương tới, trong này giả vờ ba ngàn kim tệ.

Cừu Kiêu dùng mũi đao vẩy một cái, lườm bên trong kim tệ một chút.

Hắn căn bản không phải đến đòi tiền, mà là đến xem trò vui, cũng là đến phân bẩn.

Huyền Vũ phủ Bá tước sắp bị diệt tới nơi, cỗ thi thể này thịt mỡ những quý tộc kia đại quan ăn đến? Chẳng lẽ chúng ta hải tặc liền ăn không được sao?

Đừng quên, Kim thị gia tộc còn thiếu chúng ta tiền đâu.

Khác không đề cập tới, Huyền Vũ phủ Bá tước Vọng Nhai đảo ruộng muối, chúng ta thù thị ít nhất phải một nửa.

"Đem kim tệ mang lên."

Lập tức, một hải tặc tiến lên, đem ba ngàn kim tệ vây ở một con ngựa bên trên.

Cừu Kiêu nhẹ nhàng nhảy lên , lên một cái nữ hải tặc sau lưng, đại thủ trực tiếp tiến vào nàng lưng quần bên trong.

Sau đó, hắn dùng loan đao chỉ vào Kim Kiếm Nương nói: "Nữ nhân, đừng chết, chờ Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt ngày đó, ta sẽ dẫn lấy ngươi cùng Kim Mộc Lan cùng một chỗ về Nộ Triều thành, sẽ không để cho ngươi tiến Giáo Phường ti."

"Đi!"

Cừu Kiêu cả đám nghênh ngang rời đi, phóng ngựa phi nước đại.

"Huyền Vũ bá, ta ngay tại trong thành nhìn xem nhà ngươi hủy diệt a."

. . .

Từ gia đại hỏa, toàn thành chấn kinh.

Liễu Vô Nham thành chủ tự mình suất lĩnh mấy trăm tên lính cứu hỏa.

Cứ việc ngăn cản thế lửa lan tràn, nhưng Từ gia hào trạch hơn phân nửa đốt thành đất trống.

Trương Tấn mấy lần xông vào biển lửa, ý đồ cứu ra vị hôn thê Từ Thiên Thiên.

Toàn thân lửa cháy, tóc đốt cháy khét, toàn thân nhiều chỗ bỏng.

Nhưng là hắn thất bại.

Trơ mắt nhìn xem vị hôn thê táng thân tại biển lửa.

Lập tức, Trương Tấn khóc thét.

Ở trước mặt tất cả mọi người, thổ huyết hôn mê.

Ngay sau đó, những người khác phát hiện Từ Quang Doãn gia chủ thi thể, còn có hắn di thư.

"Thẩm Lãng hại ta cửa nát nhà tan, hiền tế vì ta báo thù, vì ta báo thù!"

Liễu Vô Nham kiểm tra trước hết nhất bốc cháy Từ Thiên Thiên Tú Lâu.

Phát hiện phụ cận có tưới dầu vết tích.

Thế là kết luận, Từ Thiên Thiên là mình phóng hỏa đốt Tú Lâu.

Nàng chịu không được đả kich cực lớn, lựa chọn phóng hỏa tự sát.

Từ gia chủ, Từ Thiên Thiên, Từ gia tam tử, hoặc là tự sát, hoặc là bị đại hỏa thiêu chết.

Toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Từ chỉ còn lại Từ Quang Doãn mẹ già, còn có một cái thiếp sinh con út, vẻn vẹn năm tuổi mà thôi.

To như vậy Từ gia, cơ hồ toàn bộ chết hết.

Tin tức này quá khốc liệt, đến mức Huyền Vũ thành con dân đều rung động thở dài.

Nguyên bản thù giàu bọn hắn, cũng không đoái hoài tới cười trên nỗi đau của người khác, chỉ cảm thấy từng đợt phát lạnh.

Nộ Giang quận Thái Thú Trương Xung tại thời gian ngắn nhất chạy về, tự mình đi thăm hỏi Từ gia quả phụ.

. . .

Sau ba canh giờ!

Hai cái đại nhân vật lại một lần nữa đến thăm Huyền Vũ phủ Bá tước.

Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc sứ giả Ngôn Vô Kỵ, giận sông Thái Thú Trương Xung.

Thái Thú Trương Xung thần sắc mang theo buồn sắc, phảng phất bị Từ gia thảm kịch lây nhiễm.

Nhưng là thân là Thái Thú, hắn không thể lấy tư phế công, vẫn như cũ cẩn thận tỉ mỉ chấp hành chính vụ.

"Huyền Vũ bá, chúng ta lần này đến, chủ yếu là muốn cuối cùng điều giải một chút ngài cùng Tấn Hải bá ở giữa đất phong tranh chấp."

"Các ngươi hai nhà, chẳng lẽ liền thật không có hòa bình giải quyết chỗ trống, nhất định phải phó chư vu vũ lực sao?"

"Xung cảm thấy một phân thành hai, vẫn có thể xem là thượng sách."

"Ngài cùng Tấn Hải bá đều là quốc chi trung kiên, là quốc quân thủ hộ Đông Hải, dĩ hòa vi quý."

Đây chính là chính trị.

Kim Sơn đảo chi tranh, rõ ràng chính là Trương Xung giảo sát Huyền Vũ phủ Bá tước lợi khí, lại muốn hết lần này tới lần khác làm ra một bộ giả mù sa mưa dáng vẻ đến điều giải.

Trương Xung kỳ thật không có chút nào thích diễn kịch.

Nhưng là không có cách nào, quá trình vẫn là phải đi.

Huyền Vũ bá thản nhiên nói: "Quốc quân truyền chỉ khâm sứ đã đến Thiên Nam hành tỉnh phủ tổng đốc đi?"

Lời này mới ra, Trương Xung cùng Ngôn Vô Kỵ lập tức không nói.

Tất cả mọi người mang theo mặt nạ diễn kịch, ngươi Huyền Vũ bá hết lần này tới lần khác không diễn, giả vờ như một bộ dáng vẻ ngây thơ.

Cái này. . . Liền không có ý tứ a.

Hí muốn mọi người cùng một chỗ diễn mới rất thật a, có một người không phối hợp, liền lộ ra đặc biệt giả.

Nhìn xem thật nhiều nữ nhân, rõ ràng không có cao trào, lại diễn xuất một bộ sóng lớn vỗ bờ dáng vẻ, để trên người nàng nam nhân cảm thấy mình hùng phong vô cùng.

Gọi cũng không nguyện ý gọi, còn làm cái gì biểu tử?

Hí cũng không nguyện ý diễn, còn làm cái gì quý tộc a?

"Cáo từ!"

Trương Xung cùng Ngôn Vô Kỵ lại một lần nữa cáo biệt.

Cái này mang ôm một lần cuối cùng điều giải thất bại, Nộ Giang quận cùng Thiên Nam hành tỉnh đã tận lực.

Sau đó!

Liền chính thức thổi lên đối Huyền Vũ phủ Bá tước cuối cùng giảo sát kèn lệnh.

. . .

Từ gia.

Nô bộc cùng bọn hạ nhân đã bắt đầu chạy trốn, mà lại mang theo Từ gia tài vật chạy trốn.

Chủ nhân xong đời, người hầu lập tức liền biến thành hung tàn chó.

Ngay từ đầu còn lén lén lút lút chạy, về sau dứt khoát quang minh chính đại, ngay trước Từ Quang Doãn lão mẫu mặt cướp đoạt tài vật.

Ngắn ngủi không đến hai ngày thời gian.

Từ gia còn lại tài vật, đã bị những người hầu này cướp sạch trống không.

Chỉ còn lại một chút cao tuổi người hầu, chỉ còn lại một cái gần như mắt mù phụ nhân, một cái không đủ năm tuổi hài tử.

Thê lương cực, để người không rét mà run.

. . .

Từ gia tang lễ phi thường hùng vĩ, bởi vì là Trương Tấn chủ sự.

Trương Xung, Liễu Vô Nham đều tự mình trình diện.

Toàn bộ Nộ Giang quận tất cả quan viên đều tới.

Trương Xung cầm Từ Quang Doãn mẹ già tay, nước mắt tung hoành.

"Ta cùng Quang Doãn, tình như thủ túc, bây giờ hắn đi trước một bước, ta đau lòng ư!"

"Lão phu nhân yên tâm, Quang Doãn mẫu thân, chính là ta mẫu thân."

"Thiên Thiên mặc dù còn không có chính thức gả vào ta Trương gia, nhưng ở trong lòng ta, đã là con dâu ta."

"Nàng di thể mặc dù táng tại Từ gia mộ tổ, nhưng nàng bài vị, lại muốn tại ta Trương gia mộ tổ."

Sau đó, Trương Xung hướng phía Từ Quang Doãn mẹ già hai đầu gối quỳ xuống.

"Xung, bái kiến nghĩa mẫu!"

Lập tức, toàn trường tất cả mọi người động dung rung động.

Thái Thú đại nhân, thật sự là có tình có nghĩa a.

Từ Quang Doãn con út tuổi quá nhỏ, chống đỡ không nổi.

Trương Tấn liền đứng ra, làm hiếu tử quỳ gối linh đường.

Mỗi khi tới một cái khách nhân.

Hắn liền quỳ xuống hành lễ.

"Có khách tới!"

"Hành lễ."

"Khom người chào, hai cúi đầu, cúi đầu ba cái!"

"Hiếu tử đáp lễ!"

"Trương công tử nén bi thương!"

. . .

Đặt linh cữu sau ba ngày.

Từ gia chính thức đưa tang.

Vẫn như cũ là Trương Tấn đốt giấy để tang.

Thật sự là thật là lớn tràng diện, đưa tang đội Ngũ Siêu quá ngàn người.

Huyền Vũ thành binh sĩ mở đường.

Trương Tấn một đường la lên, một đường khóc lớn.

"Từ công, trở về này!"

"Thiên Thiên ta vợ, trở về này!"

Hắn hình dung tiều tụy, hai mắt xích hồng, thanh âm khàn khàn gần như vỡ vụn.

Cái này cực kỳ bi thương, làm cho tất cả mọi người động dung.

Mỗi một lần la lên tiếng khóc, phảng phất chim quyên khấp huyết.

Để người nghe ngóng rơi lệ.

"Trương công tử thật sự là có tình có nghĩa a."

"Như thế hào kiệt, vậy mà như thế động tình, thật sự là vô tình chưa hẳn chân hào kiệt a."

"Cái này Từ Thiên Thiên mặc dù chết yểu, nhưng có thể gả cho Trương công tử dạng này có tình có nghĩa hào kiệt, coi như dưới suối vàng có biết cũng có thể nhắm mắt."

"Từ Quang Doãn mặc dù chết được thảm rồi một chút, cũng coi như cực độ lễ tang trọng thể."

"Trương Thái Thú một nhà thật sự là hết lòng quan tâm giúp đỡ, đối Trương gia không có chút nào thua thiệt."

. . .

Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên thi thể, tiến vào mồ.

Trương Tấn lại một lần nữa thút thít được hôn mê ngã xuống đất.

Đương nhiên, Từ Quang Doãn thi thể coi như hoàn chỉnh, mà Từ Thiên Thiên thi thể, cơ hồ chính là một đoàn tro bụi.

Ngược lại Từ Quang Doãn lão mẫu, không có cái gì nước mắt.

Hoặc là, nước mắt của nàng đã sớm cạn.

Trong miệng của nàng từ đầu đến cuối đọc lấy hai câu nói.

Tài cũng lớn, sinh cũng lớn, về sau tử tôn họa cũng lớn.

Giàu đại quý đại họa càng lớn!

Tang lễ kết thúc về sau.

Từ gia mẹ già từ xuất ra hôn thư đưa cho Trương Xung nói: "Thái Thú đại nhân, Thiên Thiên chết yểu, nàng cùng lệnh công tử cũng không có chính thức thành hôn. Đoạn này hôn sự như vậy coi như thôi, sau khi về nhà, ta liền đem sính lễ trả lại."

Trương Xung không cho phép.

Trương Tấn yếu ớt tỉnh lại nghe nói như thế, cơ hồ dập đầu chảy máu.

"Tổ mẫu a, chớ có như thế nhẫn tâm a."

"Thiên Thiên một ngày là vợ ta, cả đời là vợ ta."

"Ngài chớ có huỷ bỏ hôn ước a, dạng này ta còn có cái tưởng niệm, ngài như huỷ bỏ hôn ước, ta chính là ngay cả tưởng niệm cũng không có a."

Từ gia lão mẫu muốn trước mặt mọi người xé bỏ hôn thư, còn Trương Tấn chưa lập gia đình chi thân.

Trương Tấn đoạt lấy hôn thư, như là trân bảo cất vào trong ngực.

Sau đó, hắn vọt tới Từ Thiên Thiên mộ bia trước mặt.

"Nhất bái thiên địa."

"Nhị bái cao đường."

"Phu thê giao bái!"

Sau đó, Trương Tấn ở trước mặt tất cả mọi người lớn tiếng la lên: "Từ nay về sau, Thiên Thiên không còn là ta vị hôn thê, mà là ta chính thức qua cửa thê tử, cả một đời như thế, đời đời kiếp kiếp như thế."

Lập tức, toàn trường tất cả mọi người, triệt để rung động!

Như thế thâm tình tình nghĩa thắm thiết, thật sự là cảm thiên động địa!

. . .

Màn đêm buông xuống!

Tham gia tang lễ người đã sớm tán đi.

Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên hào phóng mục đích bên trên, không có một ai.

Ban ngày ồn ào náo động, đã sớm tán đi.

Liền ngay cả một cái thủ mộ người đều không có.

Lúc nửa đêm!

Hai bóng người lặng lẽ đi tới mộ địa.

Đào mộ trộm bảo.

Theo bọn hắn nghĩ, Từ gia phú giáp một phương, mà lại cái này phần mộ tạo được như thế xa hoa, trong quan tài khẳng định chôn cùng rất nhiều bảo bối.

Lần này khẳng định có thể đại phát một phen phát tài!

Thở hồng hộc, thật vất vả bận rộn một canh giờ, mở ra mồ, mở ra quan tài.

Kết quả phát hiện trong quan tài, cái gì chôn cùng bảo vật đều không có.

"Phi!"

"Thật sự là xúi quẩy."

"Cái này Từ gia vậy mà như thế nghèo kiết hủ lậu."

Cái này trộm mộ nhịn không được giơ lên cái xẻng cuồng nện cho hả giận.

Sau đó, hai người không quan tâm rời đi.

Còn lại hai cái bừa bộn bi thảm mồ, bị người đào ra đặt ở chỗ đó, bạo thi đất trống.

Lại không biết qua bao lâu.

Một cái thanh lệ nữ tử phiêu nhiên mà tới, đi vào phần mộ trước mặt.

Toàn thân mặc tuyết trắng đồ tang, lộ ra càng thêm xinh đẹp vô song.

Nếu như kia hai cái trộm mộ ở đây, nhất định sẽ kinh hô gặp quỷ a!

Nước mắt của nàng đã chảy khô.

Ngẩn người một hồi lâu, nàng một chút xíu đem Từ Quang Doãn thi thể thả lại trong quan mộc, sau đó hai tay nâng thổ, đem Từ Quang Doãn lại một lần nữa mai táng.

Một cái khác quan tài cùng mồ, nàng liền không có để ý tới.

Một lần nữa chôn xong Từ Quang Doãn về sau.

Nàng quỳ trên mặt đất, lạnh lùng nói: "Phụ thân, nữ nhi vì sẽ ngài báo thù."

"Vì báo thù, nữ nhi nguyện ý nỗ lực hết thảy!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 129: Tình Cảm Vợ Chồng Ấm Lên! Kịch Biến! Nữ Quỷ Đêm Hiện

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan trên đường về nhà.

Mộc Lan cảm giác được vô cùng ngọt ngào, bởi vì đây là hai người lần thứ nhất thời gian dài ở bên ngoài một mình.

Có một loại yêu đương cảm giác.

Tại Thẩm Lãng lưu manh xuống, hai người tình cảm nhanh chóng lên men ấm lên.

Nam nhân không xấu, nữ nhân không yêu.

Nam nhân không lưu manh, nữ nhân trương chân khó.

Tỉ như lúc này, trên trời minh nguyệt như bàn, sao trời dày đặc.

Bầu trời phảng phất mỹ lệ màn sân khấu, bao phủ mặt đất.

Mép nước hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có chim gọi côn trùng kêu vang.

Chợt có con cá nhảy ra mặt nước, xẹt qua gợn sóng.

Thẩm Lãng nằm tại Mộc Lan trên đùi, ngửi ngửi nàng mê người mùi, cho nàng giảng Hằng Nga bôn nguyệt cố sự.

Loại này đặc thù hương vị chưa nói tới hương, nhưng lại để người mê say.

Kể xong Hằng Nga, thỏ ngọc cùng Ngô Cương cố sự sau.

Thẩm Lãng đột nhiên hỏi: "Nương tử, trên mặt trăng liền Ngô Cương cùng Hằng Nga hai cái người sống sờ sờ. Ngô Cương như vậy mê luyến Hằng Nga, mà lại lợi hại như vậy, vì cái gì Hằng Nga trinh tiết còn có thể bảo trụ đâu?"

Mộc Lan nói: "Bởi vì Ngô Cương từ nội tâm yêu Hằng Nga, đương nhiên sẽ không đi cưỡng ép làm bẩn nàng."

Thẩm Lãng nói: "Không, bởi vì hắn gọi không cương, không cứng nổi."

Mộc Lan không nói, nàng liền biết là cái này đáp án.

Thẩm Lãng lại hỏi: "Nương tử, ngươi biết vì cái gì Hằng Nga mãi mãi cũng nuôi một con con thỏ sao?"

Mộc Lan biết Thẩm Lãng lại muốn nói câu đùa tục, nhưng nàng vẫn là hiếu kỳ nói: "Vì cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì Hằng Nga mỗi ngày đều muốn dùng cà rốt, sau khi dùng xong cho con thỏ ăn, không phải liền lãng phí."

Lập tức, Mộc Lan trong lòng lãng mạn bầu không khí toàn bộ bị phá hư.

Nàng vặn lấy Thẩm Lãng lỗ tai nói: "Phu quân, ngươi mỗi ngày trong đầu đều là loại vật này sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng a, gần son thì đỏ, gần cá muối người ăn mặn, ngươi cũng không nhìn một chút ta tại nằm ở nơi đó."

Vẻn vẹn nháy mắt, Mộc Lan liền nghe hiểu, khuôn mặt đỏ thấu, một tay lấy Thẩm Lãng đẩy ra.

Thẩm Lãng thật hối hận, đều do mình miệng tiện, hảo hảo phúc lợi không có.

Bất quá mấy phút về sau, Thẩm Lãng quấn quít chặt lấy lại một lần nữa quấn đi lên, lại một lần nữa nằm tại Mộc Lan trên đùi.

Hai người lại một lần nữa lâm vào yên tĩnh.

Không phải Lãng gia không giảng tiết mục ngắn, mà là trong không khí hương vị càng thêm nồng đậm.

Hắn muốn chuyên chú.

Mộc Lan tay ngọc đặt ở Thẩm Lãng trên huyệt thái dương, nhẹ nhàng xoa bóp.

Động tác ôn nhu hữu lực.

"Nương tử, Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp thực ngưu bức." Thẩm Lãng bỗng nhiên nói.

Nghe được phu quân rốt cục nói chính sự, Mộc Lan thở dài một hơi.

Nhưng là, ở sâu trong nội tâm lại thoáng có chút tiếc hận.

Bị phu quân đùa giỡn được trái tim nhảy loạn mặt đỏ tới mang tai cảm giác tốt kích thích.

Thẩm Lãng nói: "Chiêu kiếm pháp này đến nay khó giải, cơ hồ tất cả tuổi trẻ cao thủ đều đi khiêu chiến qua Đường Viêm, nhưng không ngoài dự tính đều thất bại, toàn bộ bị miểu sát, ngươi biết chiêu kiếm pháp này nguyên lý sao?"

Mộc Lan nói: "Xin chỉ giáo."

Bắc thượng trên đường về nhà, Thẩm Lãng trừ đùa giỡn Mộc

Lan bên ngoài, cơ hồ tất cả thời gian đều đến nghiên cứu « Thiên Ngoại Lưu Tinh » bí tịch.

Cái này mấy trăm trang bí tịch, toàn bộ đều chứa đựng tại đầu óc của hắn bên trong.

Nghiên cứu qua về sau, Thẩm Lãng nhìn mà than thở, cảm thấy vô cùng kinh diễm.

Nghiên cứu ra bộ kiếm pháp kia người, thực sự là. . . Quá ngưu xoa.

Sau đó, Thẩm Lãng êm tai nói.

Thẩm Lãng nói: "Luyện tập bộ kiếm pháp kia người, mỗi ngày đều muốn phục dụng một loại đặc thù kim loại bột phấn, loại kim loại này đến từ thiên ngoại vẫn thạch. Kể từ đó máu của hắn cùng thể nội liền đại lượng đặc thù kim loại, toàn bộ thân thể liền sẽ hình thành một loại từ trường. Khi hắn phóng thích nội lực cùng chân khí thời điểm, cũng mang theo thiên nhiên từ lực."

Mộc Lan kinh ngạc, khó trách Kim Trụ tổ tiên tại bút tích bên trong nói luyện tập bộ kiếm pháp kia, dễ dàng dẫn đến không mang thai, thật đúng là không phải nói đùa.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, dù là trong cơ thể hắn đặc thù kim loại vượt chỉ tiêu, chân khí bên trong từ lực cũng là yếu ớt."

Mộc Lan nói: "Đã từ lực yếu ớt, lại như thế nào vô địch?"

Thẩm Lãng nói: "Nương tử biết vòi rồng sao?"

Mộc Lan nói: "Ừm."

Thẩm Lãng nói: "Gió kỳ thật chính là lưu động không khí, bình thường không khí lực lượng cũng rất yếu ớt. Nhưng là một khi nó tốc độ di động tăng tốc, liền sẽ hình thành gió lốc, vòi rồng, đầy đủ phá hủy hết thảy."

Mộc Lan nói: "Vừa nói như vậy, ta thoáng hiểu."

Thẩm Lãng nói: "Đường Viêm dùng kiếm cũng là dùng thiên ngoại vẫn thạch rèn đúc, cùng trong cơ thể hắn đặc thù kim loại từ lực phối hợp với nhau, lẫn nhau tác dụng, khi thi triển ra Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm chiêu thời điểm, nháy mắt quấy lên từ lực đảo ngược lốc xoáy bão táp."

Mộc Lan nghe được mê mẩn.

Thẩm Lãng nói: "Vòi rồng uy lực vô tận, bởi vì nó có được vô cùng cường đại lực hướng tâm, đầy đủ đem bất kỳ vật gì nhổ tận gốc. Mà Thiên Ngoại Lưu Tinh bộ kiếm pháp kia, cung cấp là cường đại lực ly tâm. Bất luận kẻ nào một khi tiến vào phạm vi, liền sẽ lập tức bị đẩy lùi ra ngoài. Ngươi xông đi vào lực lượng càng lớn, nó vãi ra lực ly tâm lại càng lớn, cho nên căn bản khó giải."

Tiếp lấy Thẩm Lãng cầm lấy mũ nhanh chóng xoay tròn, sau đó ném đi qua một hòn đá tử, lập tức viên này hòn sỏi trực tiếp bị ngã bay ra ngoài.

Cái này thí nghiệm rất đơn giản sáng tỏ, một chút liền có thể thấy rõ.

Thẩm Lãng tiếp tục am hiểu nói ra: "Đại đa số võ giả am hiểu chỉ có nội lực cùng chân khí, đối với từ lực loại vật này, hoàn toàn không biết. Bọn hắn chỉ biết là dùng man lực, dùng cường đại nhất nội lực đi phá giải Đường Viêm kiếm chiêu. Nhưng mà lại không biết, thân thể bọn họ chất lượng không thay đổi, xông đi vào nội lực càng mạnh, tốc độ càng nhanh, sẽ chỉ bị đẩy lùi ra ngoài được càng hung ác. Đây chính là bất luận cái gì cao thủ trẻ tuổi, dù là nội lực mạnh hơn Đường Viêm, cũng toàn bộ bị một chiêu miểu sát nguyên nhân."

Mộc Lan nói: "Chiêu kiếm pháp này, quả nhiên tinh diệu vô song. Kia phu quân có phương pháp phá giải sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có!"

Mộc Lan nói: "Kim Sơn đảo chi tranh chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu, ta cùng Đường Viêm một trận chiến cũng trên ngựa liền muốn tiến hành, ta hiện tại tu luyện còn kịp sao?"

Mộc Lan lo lắng là có đạo lý.

Bất luận cái gì thần bí cường đại kiếm thuật, đều cần dùng thời gian rất dài học tập.

Liền một chiêu này Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp, Đường Viêm liền trọn vẹn luyện mười bốn năm.

Cho Mộc Lan thời gian, thực sự là phi thường ngắn ngủi.

Nhưng mà, Thẩm Lãng nói: "Tới kịp, coi như ngày mai đánh, cũng được."

Mộc Lan kinh ngạc, nói: "Đường Viêm luyện tập một chiêu này dùng vài chục năm, phương pháp phá giải bắt đầu luyện vậy mà như thế nhanh chóng?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng vậy a, kiến thiết rất khó, phá hư dễ dàng. Cái này kiếm chiêu càng là vô địch, chỉ khi nào tìm tới sơ hở, cơ hồ nháy mắt tan rã sụp đổ."

Mộc Lan nói: "Phu quân dạy ta."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi đầu lưỡi để ta ăn một chút."

Mộc Lan nhướng mày sao, xinh đẹp cái mũi nhíu một cái.

Thẩm Lãng nói: "Nói đùa, nói đùa, ta lại thế nào bỏ được ngươi khổ sở đâu."

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Vòi rồng vô cùng cường đại, nhưng là nó phong nhãn lại là an toàn nhất. Thiên Ngoại Lưu Tinh chiêu kiếm pháp này cũng giống như thế, nó chế tạo lực ly tâm phong bạo cũng có một cái phong nhãn, chỉ cần tìm được cái này phong nhãn, liền nháy mắt phá đi. Đương nhiên, nó phong nhãn là ngẫu nhiên biến hóa, như là mò kim đáy biển, trong thời gian ngắn căn bản là không có cách tìm tới."

Mộc Lan nói: "Cái này « Thiên Ngoại Lưu Tinh » bí tịch chia làm chính phản âm dương, chính diện là Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp, mặt trái là phương pháp phá giải. Vậy như thế nào tìm tới phong nhãn, ngay tại cái này mặt trái trong sách quý đúng không?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, mà lại chính diện bí tịch có hai trăm ba mươi trang, mặt trái chỉ có ba trang. Ta một hồi liền giáo nương tử, cam đoan hai canh giờ liền biết. Đương nhiên còn có quan hệ khóa một điểm, cùng Đường Nghiêm quyết đấu, nhất định phải dùng kiếm gỗ, không thể dùng bất luận cái gì kim loại kiếm."

Đường Viêm Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp chẳng những có được cường đại lực ly tâm, còn có từ lực, kim loại kiếm rất dễ dàng bị cỗ lực lượng này bắt được.

Mộc Lan nói: "Khó trách thế hệ này Kiếm Vương Lý Thiên Thu muốn giết chết thê tử, bởi vì cái này phương pháp phá giải một khi bại lộ, Nam Hải kiếm đảo bá nghiệp nháy mắt tan rã."

Vì vĩnh viễn bảo đảm vô địch, Lý Thiên Thu chỉ có thể giết vợ.

Thẩm Lãng áo não nói: "Cứ việc tìm tới phương pháp phá giải, nhưng ta không có chút nào vui vẻ."

Mộc Lan nói: "Tại sao vậy?"

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta thêm động não, hẳn là mình có thể nghĩ tới, cũng không cần đến Nam Hải các tìm bí tịch, dạng này lộ ra ta thật vô năng a."

Thẩm Lãng lời này là nói thật, nhưng càng nhiều là già mồm.

Tựa như là một ít học bá thành tích cuộc thi sau khi xuống tới, thở dài nói: Ai, lần thi này được thật kém, đành phải chín mươi chín phân.

Bên cạnh học cặn bã nhìn xem mình ba mươi điểm bài thi, rất muốn đem cái này học bá kéo vào trong nhà vệ sinh cho ăn phân.

Nhưng Mộc Lan lại ôn nhu dụ dỗ nói: "Phu quân ta lợi hại nhất, là thiên hạ ghê gớm nhất người. Coi như không tìm bí tịch, hai ba ngày sau cũng liền nghĩ đến, bất quá chúng ta coi như đi ra ngoài chơi một chuyến không tốt sao?"

Đón lấy, Mộc Lan bỗng nhiên duỗi ra đầu lưỡi tại Thẩm Lãng bờ môi liếm một chút.

"Tốt, lợi hại phu quân dạy ta đi."

. . .

Chờ Thẩm Lãng cùng Mộc Lan khi về đến nhà.

Thiên Ngoại Lưu Tinh phương pháp phá giải liền đã học xong.

Mộc Lan vui vẻ ngọt ngào yêu đương lữ trình cũng tạm thời đã qua một đoạn thời gian.

Tổng thể mà nói, mấy ngày nay thời gian phi thường để người say mê, trừ một ngày muốn tẩy ba lần tắm bên ngoài.

Bởi vì phu quân cái này biến thái, vượt qua ba canh giờ không có tắm rửa, tay của hắn liền không nguyện ý đụng nàng.

Cứ việc mỗi một lần Thẩm Lãng động tác quá mức, Mộc Lan đều sẽ đem hắn móng vuốt đập rơi.

Lo lắng tay ngươi không đến, lại lo lắng tay ngươi làm loạn.

Nữ nhi gia tâm tư, thật sự là tốt. . . Phức tạp a.

Khó trách nam nhân ngay thẳng, nữ nhân lại khúc kính thông u.

Đương nhiên, có chút nữ nhi tâm nam nhân càng thêm khúc kính thông u.

Sau khi về nhà, Thẩm Lãng biết được Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên tin chết.

"Trương Xung quả nhiên không có khiến ta thất vọng." Thẩm Lãng nói.

Bực này tâm ngoan thủ lạt, mà lại như thế biết diễn kịch, thật sự là ngưu bức a.

Mộc Lan nói: "Trương Xung người này, như sài giống như hổ, đối với mình người đều ác độc như vậy, huống chi là đối với địch nhân. Đụng phải đối thủ như vậy, thật là khiến người ta không rét mà run."

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Nương tử, đụng phải ta như vậy đối thủ, mới khiến cho người không chứa mà đứng."

Đáng tiếc ở đây không ai nghe hiểu, Lãng gia tịch mịch như tuyết.

. . .

Ngay tại Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên đưa tang kết thúc sau vào lúc ban đêm!

Nguyên bản minh nguyệt trong sáng.

Bỗng nhiên một đoàn mây đen, che khuất mặt trăng.

Toàn bộ Huyền Vũ thành bầu trời, nháy mắt hắc ám kiềm chế, như là cự thú bao phủ.

Mưa gió sắp đến!

Trời còn chưa có tối thời điểm, toàn bộ Huyền Vũ thành chính thức cấm đi lại ban đêm.

Bất luận kẻ nào đợi không được đi ra ngoài, không được xuất hiện tại bất luận cái gì trên đường, chống lại người giết chết bất luận tội.

"Cấm đi lại ban đêm!"

"Cấm đi lại ban đêm!"

Huyền Vũ phủ thành chủ vệ đội, Diêm Sơn Thiên hộ sở, Huyền Vũ Thiên Hộ Sở, Nam Sơn Thiên Hộ Sở binh sĩ cơ hồ dốc toàn bộ lực lượng.

Toàn bộ Huyền Vũ thành mỗi một cái quan khẩu, mỗi một tòa cửa thành, mỗi một con đường toàn bộ giới nghiêm.

Từng đội từng đội kỵ binh, rong ruổi mà qua.

Toàn bộ Huyền Vũ thành không khí, túc sát ngưng trọng.

Không hề nghi ngờ, có đại nhân vật muốn tới.

Có đại sự muốn phát sinh!

. . .

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Một trận dồn dập gót sắt âm thanh xé rách hắc ám yên tĩnh.

Toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Một chi tinh nhuệ màu đen kỵ binh, giống như thủy triều, hướng phía Huyền Vũ phủ Bá tước mãnh liệt mà tới.

Những nơi đi qua, toàn bộ mặt đất cơ hồ đều đang run rẩy.

Chi kỵ binh này trung ương, một cỗ to lớn xe ngựa màu đen, phía trên treo Việt quốc vương kỳ.

Cả chi đại quân trực tiếp xuyên thành mà qua.

Vô số gót sắt, xao động được toàn bộ Huyền Vũ thành đều tại run rẩy.

Vô số dân chúng trốn ở trong phòng run lẩy bẩy, thậm chí không dám ghé vào cổng nhìn quanh.

Một canh giờ sau!

Chi này màu đen kỵ binh vọt thẳng đến Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành phía dưới.

Sau đó bắt đầu xếp hàng!

Chỉnh chỉnh tề tề, sát khí bức người.

Kỷ luật nghiêm minh, tinh nhuệ cực.

Một cái hoạn quan xuống ngựa, lớn tiếng nói: "Quốc quân khâm sứ giá lâm, Huyền Vũ bá Kim Trác quỳ nghênh."

Huyền Vũ phủ Bá tước trong thành bảo cửa mở rộng.

Huyền Vũ bá Kim Trác, phu nhân Tô Bội Bội, thế tử Kim Mộc Thông, tiểu thư Kim Mộc Lan đi ra.

Mấy người mặc phù hợp Việt quốc quý tộc lễ chế phục thị, cẩn thận tỉ mỉ, đi ra đại môn, quỳ xuống đất nghênh đón.

"Thần Kim Trác, bái kiến điện hạ!"

To lớn xe ngựa mở ra một cánh cửa, một cái hoạn quan quỳ trên mặt đất coi như bậc thang.

Một cái tuổi trẻ nam tử, mặc áo bào vàng, giẫm lên hoạn quan cõng đi xuống tới.

Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Chúc Nhung, có chút khom người, xuất hiện ở phía sau hắn.

Người trẻ tuổi này, chính là quốc quân thứ tư tử, thắng quốc công thà chân.

Huyền Vũ bá phi thường chấn kinh, không nghĩ tới khâm sứ cấp bậc cao như thế.

Quốc quân ý chí, vậy mà như thế mãnh liệt.

Vây công Huyền Vũ phủ Bá tước quyết chiến tiếng chuông, vậy mà từ vương tử tự mình gõ vang sao?

Tứ vương tử thà chân nhìn Huyền Vũ bá một chút, lại nhìn Kim Mộc Lan một chút, phất phất tay nói: "Lên đi."

Sau đó, hắn một người đi đầu, đi vào phủ Bá tước tòa thành.

Mấy trăm tên võ sĩ nhanh chóng xông vào phủ Bá tước bên trong, tiếp quản mỗi một chỗ phòng ngự.

Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Chúc Nhung Huyền Vũ bá Kim Trác bọn người xoay người theo sát phía sau.

Tiến vào phủ Bá tước đại sảnh về sau.

Tứ vương tử thà chân xuất ra hoàng trục triển khai nói: "Bệ hạ có chỉ, Huyền Vũ bá quỳ tiếp!"

. . .

Từ Quang Doãn mộ địa.

Từ Thiên Thiên dập đầu ba lần.

Đúng vậy, vì báo thù, nàng cái gì đều nguyện ý làm!

Vô cùng vô tận thống khổ đã qua.

Hiện tại còn lại chính là cừu hận thấu xương.

Cỗ này cừu hận như là liệt diễm, đốt cháy tâm linh của nàng, đốt cháy linh hồn của hắn.

Đối với đi qua chuyện làm, nàng không có hối hận.

Bởi vì, linh hồn của nàng đều dung không được hối hận hai chữ.

Nàng tất cả tình cảm, tất cả lực lượng, toàn bộ đều dùng để cừu hận.

Nàng cả người, liền như là một đám lửa.

Chẳng những đốt cháy mình, càng phải hủy diệt địch nhân.

Duy nhất chèo chống nàng sống tiếp tín niệm chính là báo thù.

Vì báo thù, nàng tình nguyện cùng ma quỷ cùng múa.

Địch nhân của địch nhân, chính là bằng hữu.

Mà cái này ma quỷ, chính là Thẩm Lãng!

Từ Thiên Thiên cuối cùng nhìn một cái phụ thân Từ Quang Doãn mộ bia, nói: "Phụ thân, chờ ta!"

"Chờ ta giết Trương Tấn về sau, liền tới dưới mặt đất bồi ngài."

Dứt lời, Từ Thiên Thiên hướng phía Huyền Vũ phủ Bá tước phương hướng, chạy như bay.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 130: Quyết Chiến! Vận Mệnh 1 Khắc!

"Quốc quân có chỉ!"

Huyền Vũ bá, bá tước phu nhân, Kim Mộc Thông, Kim Mộc Lan lại một lần nữa quỳ xuống.

Kỳ thật ở đây có người phát hiện Thẩm Lãng không tại, nhưng người nào cũng không nhiều miệng đi xách.

Mà lại một cái nhỏ người ở rể từ một loại nào đó trình độ bên trên là không có tư cách tiếp dạng này ý chỉ, chỉ bất quá quốc quân đã từng đã cho Thẩm Lãng một đạo ý chỉ, ban cho hắn thái học giám sinh xuất thân.

Cho nên lẽ ra Thẩm Lãng lần này vẫn như cũ muốn ngay tại chỗ.

Cái này phảng phất cái nào đó đại lãnh đạo đến phía dưới thị sát, lần thứ nhất tiếp kiến trong thôn Ngô lão nhị.

Như vậy thoáng thấp một cấp đại lãnh đạo lại đến thị sát thời điểm, Ngô lão nhị đồng dạng đều là muốn ở hiện trường.

Nhưng là Thẩm Lãng người này mình trang bức có thể, đã thấy không được người khác trang bức, hắn liền không tới.

Trong nhà cũng sủng Thẩm Lãng, ngươi không muốn quỳ, không thích nhìn người khác trang bức, vậy ngươi cũng không cần tới.

"Hai vị ái khanh bởi vì Kim Sơn đảo chi tranh, có nhiều ma sát, cô đêm không thể say giấc, đặc biệt cử đi tứ tử Ninh Chân đến đây điều giải, khâm thử!"

Đây chính là quốc quân ý chỉ.

Đương nhiên, vẻn vẹn chỉ là đạo thứ nhất ý chỉ.

Đây cũng là Thẩm Lãng không nguyện ý tới nguyên nhân, các ngươi đám người này quá yêu đóng kịch.

Rõ ràng là muốn cầm đao đau chết ta a, lại vẫn cứ còn muốn tạo nên một bộ ta khát vọng được đâm chết dư luận.

Thật sự là gõ ngươi sao.

Tứ vương tử Ninh Chân thản nhiên nói: "Phụ quân phái ta đến đây, là muốn tiến hành cố gắng cuối cùng điều tiết Huyền Vũ Bá Hòa Tấn Hải bá đất phong tranh chấp, dù sao vẫn là muốn dĩ hòa vi quý, song phương ngồi xuống đàm luận cho thỏa đáng, các ngươi nói sao."

Bên ngoài hơn ngàn kỵ binh đằng đằng sát khí, uy áp nặng bức, ngươi còn muốn chứa cái gì vẻ mặt ôn hoà.

"Vâng!" Huyền Vũ bá nói.

Tứ vương tử Ninh Chân nói: "Để Tấn Hải bá đến đây đi, ta làm chủ, ngay tại Huyền Vũ phủ Bá tước đàm luận, ta tự mình ở bên cạnh nhìn."

. . .

Một canh giờ sau!

Tấn Hải bá cùng Huyền Vũ bá liền Kim Sơn đảo đất phong chi tranh, tiến hành sau cùng đàm phán.

Một trương bàn dài, Huyền Vũ bá tước một đoàn người ngồi ở bên trái, Tấn Hải bá một đoàn người ngồi ở bên phải.

Trương Xung Thái Thú ngồi ở giữa chủ trì.

Đàm phán đại sảnh vị trí cao nhất, đặt vào hai cái ghế, tứ vương tử Ninh Chân cùng Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc tọa trấn.

Bầu không khí phi thường nghiêm túc trang trọng.

Liền phảng phất tiến hành là một trận chân chính đàm phán.

Ninh Chân cười nói: "Ta cùng Chúc tổng đốc lần này chỉ đem lấy lỗ tai, không mang miệng, các ngươi cái gì đều có thể giảng."

Dứt lời, ánh mắt của hắn bốn phía chuyển động, muốn tìm kiếm Thẩm Lãng thân ảnh.

Vị này Thẩm Lãng hẳn là Huyền Vũ bá túi khôn, vì sao bực này đàm phán hắn đều không ở tại chỗ.

Nô tài đều là chủ tử trong bụng giun đũa, nhìn thấy tứ vương tử biểu lộ, một cái hoạn quan lập tức nghiêm khắc nói: "Huyền Vũ bá, vì sao không gặp nhà ngươi người ở rể Thẩm Lãng a?"

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Thẩm Lãng thân thể của hắn có chút không thoải mái, đem bệnh khí trùng đụng điện hạ."

Ngay thẳng bá tước đại nhân trực tiếp liền cho một cái mềm cái đinh.

Lập tức, tứ vương tử Ninh Chân ánh mắt hơi đổi, đây chính là hoàn toàn không nể mặt hắn a.

Sau đó cái gọi là đàm phán, càng là chưa từng xuất hiện cái gì đánh võ mồm.

Tấn Hải bá một nhà vẫn là biểu hiện được phi thường kịch liệt, dõng dạc ca tụng quốc quân công đức, sau đó nói lên Đường thị gia tộc thống trị Kim Sơn đảo mấy trăm năm lịch sử.

Cuối cùng, giao cho vượt qua mấy trăm trang chứng cứ, thật dày một lớn chồng.

"Như sắt thép sự thật chứng minh, Kim Sơn đảo từ xưa đến nay đều thuộc về ta Đường thị gia tộc."

Cái này mấy trăm trang chứng cứ, ở đây nhân vật trọng yếu, cơ hồ mỗi người một phần.

Tứ vương tử Ninh Chân phi thường hài lòng, đây mới là thần tử bản phận nha.

Biết rất rõ ràng là diễn kịch, cũng phải diễn rất thật.

Sau đó, giờ đến phiên Huyền Vũ bá.

"Chúng ta phản đối!"

Nói xong câu này về sau, liền rốt cuộc không có.

Toàn trường kinh ngạc.

Bầu không khí ngưng trọng, xấu hổ.

Vừa rồi Tấn Hải bá một nhà, dõng dạc, lưu loát hơn vạn chữ.

Mà đến phiên ngươi Huyền Vũ bá trần thuật, liền một câu chúng ta phản đối?

Ngươi, ngươi đây là ý gì?

Ngươi đây là lòng có oán hận sao?

Ngươi đây là công nhiên đánh mặt sao?

Ngươi đây là công nhiên xem thường quốc quân quyền uy sao?

Tứ vương tử Ninh Chân cùng Chúc Nhung Tổng đốc đều ở đây, ngươi Huyền Vũ bá vậy mà như thế không cho mặt mũi?

Cái này, Ninh Chân mặt mũi thực sự có chút nhịn không được rồi, mỉm cười nói: "Đại đô đốc, xem ra mặt mũi của chúng ta còn chưa đủ a."

Kim Mộc Lan lạnh giọng nói: "Đồ tể mổ heo, còn muốn heo trước khi chết hảo hảo biểu diễn, xin thứ cho chúng ta làm không được."

Huyền Vũ bá nói: "Dựa theo Việt quốc luật pháp, làm phong thần, gia tộc bọn ta là có độc lập phòng ngự quyền. Dù là phong quân tới, cũng không có quyền tiếp quản phủ Bá tước phòng ngự. Nhưng là mấy trăm năm trôi qua, tổ tông luật pháp cũng giống như không dùng được."

Lời này mới ra.

Tứ vương tử Ninh Chân sắc mặt tái xanh.

Huyền Vũ bá một nhà đây là tự tìm đường chết sao? Vẫn là ngoan cố chống cự?

Vậy mà như thế công nhiên xé mặt.

Dựa theo tổ tông luật pháp, còn không nên có tân chính đâu.

Đón lấy, Huyền Vũ bá đứng dậy, hướng phía Tấn Hải bá khom người cong xuống nói: "Đường huynh, có thể tiến vào thư phòng nói chuyện."

Ý tứ này rất rõ ràng, muốn bỏ qua một bên ở đây tất cả mọi người đơn độc cùng Tấn Hải bá mật đàm.

Lúc này, Tứ điện hạ Ninh Chân ngược lại ung dung cười một tiếng, nói: "Tấn Hải bá, Huyền Vũ bá mời ngươi đi, vậy ngươi liền đi nha."

. . .

Huyền Vũ bá Kim Trác tiến vào trong thư phòng.

Tấn Hải bá mang theo thế tử Đường Doãn đi theo tiến vào trong thư phòng.

Trong thư phòng, Thẩm Lãng đã đợi chờ ở nơi đó, đứng tại một bộ địa đồ trước mặt.

Tấn Hải bá Đường luân không khỏi có chút kinh ngạc.

Huyền Vũ bá Kim Trác vậy mà ai cũng không mang, chỉ làm cho Thẩm Lãng ở bên người.

Tiến vào thư phòng về sau, song phương lâm vào ngắn ngủi trầm mặc.

Thẩm Lãng nói: "Tấn Hải bá, hơn một trăm năm trước cướp biển lên đất liền, quét ngang nhà ngươi đất phong, các ngươi ngay cả gia tộc tòa thành đều mất đi, là ta Kim thị tổ tiên Kim Trụ đại nhân dẫn binh giúp các ngươi đoạt lại đất phong, đoạt lại cơ nghiệp a."

Tấn Hải bá nhướng mày.

Hắn không nguyện ý nhất nghe được chính là đoạn này sỉ nhục chuyện cũ.

Thẩm Lãng nói: "Năm đó, Tấn Hải hầu tự mình đến nhà chúng ta, quỳ xuống cầu khẩn Kim Trụ tổ tiên xuất binh vì hắn đoạt lại lãnh địa, đồng thời đáp ứng sau khi chuyện thành công, đem Kim Sơn đảo tặng cùng Kim thị gia tộc, hơn nữa còn ký kết khế ước. Kim Trụ tổ tiên suất quân đại sát tứ phương, giúp ngươi nhà đoạt lại tất cả đất phong, đồng thời tiêu diệt tất cả cướp biển, còn Việt quốc ngàn dặm phòng thủ trên biển lấy hòa bình. Lúc ấy tại quốc quân chứng kiến xuống, các ngươi gia tộc tự tay đem Kim Sơn đảo chuyển giao cho ta Kim thị gia tộc."

"Gia tộc bọn ta đối các ngươi ân cứu mạng lại không nói, vì sao lúc ấy đáp ứng rồi sự tình, về sau lại muốn đổi ý?"

Thẩm Lãng nói những chuyện này đều là thật.

Nếu không thuộc về Đường thị gia tộc Kim Sơn đảo như thế nào lại đến Kim thị gia tộc trong tay?

Nhưng việc này đối với Tấn Hải bá tước phủ đến nói, là cực kỳ sỉ nhục sự tình, cho tới bây giờ đều không nhắc.

"Ha ha. . ." Tấn Hải bá tước phủ thế tử Đường Doãn nói: "Thẩm Lãng, ngươi nói đây đều là giả dối không có thật sự tình. Ngươi nói hơn một trăm năm trước nhà ta đem Kim Sơn đảo chuyển giao cho Kim thị gia tộc, nhưng có khế ước, nhưng có bằng chứng?"

Đây chính là buồn nôn chỗ.

Kim Trụ tổ tiên chết bất đắc kỳ tử về sau, phần này khế ước bằng chứng cũng không thấy bóng dáng.

Nhưng là phần này khế ước tổng cộng có ba phần, Tấn Hải bá tước phủ có một phần, quốc quân nơi đó cũng có một phần.

Kia hai phần đến nay như cũ bình yên vô sự. Hảo hảo ở tại trong tay bọn họ.

Cho nên, Đường Doãn hoàn toàn là ăn nói bừa bãi.

Ngươi cái này vô sỉ bộ dáng, không tệ!

"Được." Thẩm Lãng chân thành tha thiết nói: "Những này chuyện cũ năm xưa liền tạm thời không đề cập nữa, bây giờ tân chính hừng hực khí thế. Các ngươi Đường thị gia tộc và chúng ta Kim thị đồng dạng, đều là uy tín lâu năm quý tộc, vốn hẳn nên có cộng đồng lợi ích. Vì tự vệ, lúc này hai nhà chúng ta hẳn là một lòng đoàn kết, sao có thể lẫn nhau chém giết? Vốn là đồng căn sinh, lẫn nhau sắc gì quá gấp a."

Thẩm Lãng lời nói này cũng là chân lý.

Tấn Hải bá tước phủ, Huyền Vũ phủ Bá tước, đều là Việt quốc xếp hạng trước mấy vị uy tín lâu năm quý tộc.

Thẩm Lãng lại nói: "Cùng là uy tín lâu năm quý tộc, các ngươi Đường thị vậy mà đứng tại tân chính phái một bên, đối với chúng ta Kim thị gia tộc tiến hành giảo sát. Đây không phải để thân người hung ác kẻ thù sung sướng sao?"

"Lại nói, môi hở răng lạnh a. Chờ chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong, há biết tân chính tiếp theo cây đuốc có thể hay không đốt tới các ngươi trên đầu đâu?"

Thẩm Lãng câu câu chân lý.

Nhưng là Tấn Hải bá phủ thế tử Đường Doãn trong lòng khinh thường.

Dạng này đại đạo lý ai cũng sẽ giảng, như tất cả mọi người như thế tuyên bố đại nghĩa, ngay từ đầu cũng liền không có gì tân chính.

Ngươi Thẩm Lãng thật đúng là ngây thơ vô tri a, quả nhiên là sợi cỏ dân đen xuất sinh, kiến thức chính là như thế nông cạn.

Lập tức, Đường Doãn thản nhiên nói: "Tử đạo hữu, bất tử bần đạo."

Thế giới này, cũng có câu nói này?

Bất quá lời này lại ác độc không có.

Cho dù có sự tình gì, cũng chờ ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước chết lại nói.

Cái này cùng thời kỳ kháng chiến, những cái kia Hán gian trong lòng là giống nhau như đúc.

Thái quân tới? Vậy chúng ta liền cho ngài làm nô tài, giết sạch những cái kia dám can đảm phản kháng thái quân điêu dân.

Vậy kế tiếp, thái quân hẳn là sẽ không xuống tay với chúng ta đi.

Chúng ta Tấn Hải bá tước phủ chính là muốn phản bội mình lập trường, chính là muốn trở thành quốc quân một đầu ác khuyển, chính là muốn cắn ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước, chính là muốn cắn đồng loại? Ngươi có thể như thế nào?

Thẩm Lãng cầu khẩn nói: "Tấn Hải bá, giữa chúng ta nhất định phải như thế tự giết lẫn nhau sao?"

Tấn Hải bá thản nhiên nói: "Ta Đường luân nhất quán tới là trung quân ái quốc, trơ trẽn cùng các ngươi làm bạn."

Đường Doãn nói: "Thẩm Lãng, ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước muốn cầu sinh, ta rất lý giải."

Hắn còn có hạ nửa câu không có nói ra, các ngươi Kim thị gia tộc không cần vùng vẫy, cũng không cần nhảy lên nhảy xuống, không có ích lợi gì.

Thẩm Lãng cất tiếng đau buồn nói: "Không phải liền là Kim Sơn đảo sao? Chúng ta có thể đàm luận a, dạng này như thế nào? Hàng năm Kim Sơn đảo sản xuất sắt hai phần ba về các ngươi, một phần ba về ta Kim thị gia tộc?"

"Ha ha!" Đường Doãn khinh thường cười một tiếng.

Thẩm Lãng thê lương nói: "Các ngươi ba phần tư, nhà ta một phần tư, cũng là có thể a."

"Ha ha. . ." Đường Doãn càng thêm khinh thường.

Lần này bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước, là các phe ý chí.

Quốc quân, tân chính phái, quan lại, chung quanh quý tộc, thậm chí ngay cả Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy đều muốn đi lên cắn xé một ngụm.

Những này kền kền đã sớm ở trên trời xoay quanh, đã sớm chờ lấy ăn ngươi Kim thị gia tộc thi thể.

Ngươi Thẩm Lãng lại còn coi là, ta Tấn Hải bá tước phủ vẻn vẹn chỉ cần một cái Kim Sơn đảo?

Thực sự là quá ngây thơ ấu trĩ.

Chúng ta là muốn các ngươi chết a! Mà lại cũng phải tại thi thể của các ngươi bên trên cắn xuống một khối thịt lớn, Vọng Nhai đảo quặng sắt, sau đó cũng nên về chúng ta.

Đường Doãn nói: "Sắp qua tết, tất cả mọi người muốn mổ heo qua một cái tốt năm."

Hắn trực tiếp dùng ánh mắt nói cho Thẩm Lãng, tôm tép nhãi nhép đừng nhảy, ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước cũng đừng nhảy.

Dù sao giãy dụa cũng là một đao, yên tĩnh cũng là một đao, dù sao một con đường chết.

Yên tĩnh không nên phản kháng, chết được còn thoải mái hơn một chút.

Tấn Hải bá khom người nói: "Cáo từ."

Sau đó, hắn mang theo Đường Doãn đi ra.

Huyền Vũ bá nhìn xem con rể, nhịn không được nói: "Vẫn là ngươi hội diễn."

. . .

Tấn Hải bá sau khi ra ngoài, không khỏi nói: "Không phải nói cái này Thẩm Lãng trí kế vô song sao? Làm sao không chịu được như thế?"

Đường Doãn nói: "Ti tiện xuất thân, có tiểu thông minh, không có đại trí tuệ, tôm tép nhãi nhép mà thôi!"

Hắn là rất tức giận.

Ngươi Thẩm Lãng tính là thứ gì? Một cái nho nhỏ người ở rể mà thôi, thấp hèn sợi cỏ.

Ta Đường Doãn là thi đình Thám Hoa, phủ Bá tước thế tử.

Hai người chúng ta một cái trên trời, một cái dưới đất.

Ngươi Thẩm Lãng dựa vào cái gì giả vờ giả vịt cùng ta đàm phán, ngươi căn bản ngay cả nói chuyện với ta tư cách đều không có.

Bằng ngươi cũng xứng?

Bất quá đối với người sắp chết, Đường Doãn cảm thấy mình vẫn là phải bao dung một điểm.

Dù sao người không biết không sợ.

. . .

Tấn Hải bá cùng Đường Doãn sau khi ra ngoài.

Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá cũng ra.

Trương Xung Thái Thú nói: "Song phương mật đàm như thế nào?"

Tấn Hải bá nói: "Không có đạt thành chung nhận thức!"

Tứ vương tử Ninh Chân nhìn Thẩm Lãng một chút, nhớ kỹ khuôn mặt này.

Ngươi không phải ngã bệnh sao? Ngươi không phải sợ bệnh khí trùng đụng ta sao?

Ninh Chân cười nói: "Xem ra, ta chuyến này là đi không a, điều giải thất bại."

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Huyền Vũ bá, ý kiến của chúng ta phi thường minh xác, đem Kim Sơn đảo một phân thành hai, phía bắc về Tấn Hải bá tước phủ, phía nam về Huyền Vũ phủ Bá tước, các ngươi thật không đồng ý?"

Lại tới.

Kim Sơn đảo tất cả quặng sắt đều tại phía bắc, phía nam chỉ có rừng cây cùng hạt cát, có cái rắm dùng.

"Không đồng ý." Huyền Vũ bá Kim Trác nói.

Tứ vương tử Ninh Chân nói: "Kia. . . Cứ dựa theo năm trước lệ cũ đến?"

Huyền Vũ bá nói: "Tốt!"

Tấn Hải bá nói: "Tốt!"

Tứ vương tử sắc mặt phát lạnh, lại lấy ra một phần hoàng lụa quyển trục, triển khai nói: "Quốc quân có khẩu dụ, Huyền Vũ bá, Tấn Hải bá quỳ nghe."

Hai cái bá tước lại một lần quỳ xuống.

Tứ vương tử truyền đạt quốc quân khẩu dụ khẩu khí phi thường nghiêm khắc.

"Các ngươi hai nhà vì một Kim Sơn đảo, mỗi năm tranh, ngày ngày tranh. Các ngươi không phiền, cô cũng phiền."

Đây chính là khẩu dụ, không phải vẻ nho nhã.

"Đã không tiếp thụ điều giải, vậy liền dựa theo những năm qua quý tộc lệ cũ, luận võ ba trận chiến phân thắng thua!"

"Cô một ngày trăm công ngàn việc, không có công phu mỗi ngày chú ý các ngươi điểm ấy phá sự, lần này nhất cử định càn khôn. Người thắng vĩnh viễn thu hoạch được Kim Sơn đảo quyền sở hữu, người thua vĩnh viễn từ bỏ, hai vị có gì dị nghị không?"

Đây chính là khẩu dụ chỗ tốt, quốc quân cũng thống khoái, cũng không cần hình thành tại văn tự.

Tứ vương tử nghiêm nghị nói: "Phụ quân đang hỏi các ngươi đâu? Tấn Hải bá, ngươi có gì dị nghị không a?"

Tấn Hải bá cong xuống nói: "Thần không dị nghị."

Tứ vương tử âm thanh lạnh lùng nói: "Huyền Vũ bá, ngươi đây?"

Huyền Vũ bá bi phẫn nói: "Không dị nghị!"

Tứ vương tử Ninh Chân nói: "Vậy liền định như vậy , dựa theo trăm năm lệ cũ, ba trận chiến phân thắng thua. Chỉ bất quá lần này, nhất cử định càn khôn. Phe thua, vĩnh viễn từ bỏ Kim Sơn đảo có được quyền."

. . .

Đón lấy, tứ vương tử lấy ra một phần khế ước, đây là Việt quốc Thượng thư đài định ra.

Thượng thư đài, là quốc gia cao nhất chính lệnh cơ cấu, tương đương với hậu thế nội các.

Phần này khế ước bên trên viết rõ ràng.

Kim Sơn đảo chi tranh , dựa theo Việt quốc quý tộc trăm năm quy củ, luận võ phân thắng thua.

Phân ba trận chiến, văn chiến, võ chiến, quân chiến.

Văn chiến, khai thác khoa cử khảo thí phương thức, từ quốc quân tự mình ra đề mục.

Võ chiến, chính là giữa hai người luận võ quyết đấu.

Quân chiến, chính là song phương quân đội tác chiến , dựa theo lệ cũ, song phương gia tộc riêng phần mình ra một trăm người, lẫn nhau chém giết, đi thẳng đến một phương triệt để bại vong hoặc là đầu hàng cho đến, quá trình phi thường huyết tinh.

Văn chiến cùng võ chiến, đều muốn từ song phương gia tộc con cái tự mình hoàn thành, bất kỳ người nào khác không được thay thế, con rể cũng không ngoại lệ.

Nói cách khác, Kim Mộc Lan cùng Đường Viêm luận võ.

Kim Mộc Thông cùng Đường Doãn so văn, Thẩm Lãng là không có tư cách ra sân.

Bất luận kẻ nào dùng đầu ngón chân ngẫm lại, Huyền Vũ phủ Bá tước đều tất thua không thể nghi ngờ a.

Đường Viêm Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp là vô địch, là vô giải, tất cả thế hệ tuổi trẻ cao thủ đều bị hắn miểu sát.

Ngay cả Trấn Viễn hầu thế tử Tô Kiếm Đình đều thua, huống chi là Kim Mộc Lan đâu? Kiếm thuật của nàng thế nhưng là không bằng Tô Kiếm Đình a.

Kim Mộc Lan kiếm thuật, tối thiểu chênh lệch Đường Viêm hai cấp bậc.

Về phần Kim Mộc Thông cùng Đường Doãn so văn?

Cái này xác định đây không phải đùa giỡn hay sao?

Kim Mộc Thông là cái gì? Đến bây giờ mỗi ngày đều còn tại chép làm việc lớn mập trạch a.

Mà Đường Doãn năm ngoái liền trúng phải thi đình Thám Hoa.

Cái này hoàn toàn là một trong đó học sinh cùng Harvard đại học tiến sĩ ở giữa đối kháng a.

Như thế ba trận chiến, Huyền Vũ phủ Bá tước ngay cả một chút xíu thắng khả năng đều không có.

Kim Sơn đảo chi tranh, Huyền Vũ phủ Bá tước chết chắc.

Trăm phần trăm phải chết định!

. . .

"Song phương nếu như không có dị nghị, ngay tại phần này khế ước bên trên ký tên đi."

Tứ vương tử Ninh Chân nói.

Tấn Hải bá Đường luân tiến lên, ký đại danh của mình, phủ xuống Tấn Hải bá tước phủ con dấu.

Huyền Vũ bá Kim Trác tiến lên, ký xuống đại danh của mình, phủ xuống con dấu.

Sau đó làm người chứng kiến, Trương Xung cùng Chúc Nhung Đại đô đốc phân biệt đều ở phía trên ký tên, đồng thời đắp lên đại ấn.

Lập tức, phần này khế ước có được chí cao uy lực vô thượng.

Tất cả mọi người thở nhẹ nhõm một cái thật dài.

Tất cả đi ngang qua sân khấu rốt cục đi đến, quá khó khăn a.

Ở đây tất cả mọi người, cơ hồ đều dùng đồng tình ánh mắt nhìn Huyền Vũ bá tước cả đám.

Loại ánh mắt này, liền phảng phất thấy được từng cỗ thi thể.

Tất cả mọi người gần như có thể nhìn thấy, mất đi Kim Sơn đảo về sau, Kim thị gia tộc cục diện liền như là nhiều nặc quân bài đổ xuống.

Sau đó mất đi Vọng Nhai đảo, sau đó mất đi quân đội, tiếp xuống mất đi đất phong, cuối cùng mất đi. . . Hết thảy!

Tứ vương tử Ninh Chân nói: "Như thế, hai nhà chuẩn bị sẵn sàng! Sau năm ngày, các ngươi hai nhà, khai chiến!"

Ba trận chiến phân thắng thua.

Người thắng ăn sạch, người thua xong đời.

Bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước quyết chiến kèn lệnh!

Chính là thổi lên!

Căn bản sẽ không có thời gian chuẩn bị.

Sau năm ngày, quyết định Huyền Vũ phủ Bá tước vận mệnh ba trận chiến, chính thức bắt đầu!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 131: Từ Thiên Thiên Thuế Biến! Quá Nổ! Giết!

Thừa dịp bóng đêm.

Từ Thiên Thiên vẫn như cũ hướng phía Huyền Vũ phủ Bá tước phương hướng phi nước đại.

Tại trận kia trong hỏa hoạn, nàng là thế nào sống sót?

Nàng Tú Lâu bên trong không có cái gì mật đạo, cũng không có người cứu nàng.

Chỉ bất quá, nàng Tú Lâu phía dưới có một cái dưới đất mật thất, phụ thân hắn trong sân cũng có.

Những này trong mật thất không phải thả tiền, mà là cất giữ các loại bí mật biên lai tư liệu, còn có sổ sách loại hình.

Cái này mật thất, nàng đương nhiên là sẽ không nói cho Trương Tấn.

Thẩm Lãng cho nàng tử sắc cùng cầu vồng sắc thuốc nhuộm phối phương cũng bị nàng đặt ở trong mật thất.

Từ Thiên Thiên nhìn qua những này phối phương sau liền trên cơ bản ghi tạc trong lòng, mà lại tự mình sao chép một lần, Thẩm Lãng cho nguyên thủy phối phương nàng cũng không tiếp tục đi chú ý, bởi vì nàng quá hận Thẩm Lãng, một chút xíu đều không muốn nhìn thấy hắn bất kỳ vật gì.

Tơ mới lụa xảy ra chuyện, những cái kia Tây Vực thương nhân bỗng nhiên trúng độc.

Đương nhiên đây không phải trúng độc, nhưng là Từ Thiên Thiên không hiểu được dị ứng một từ a, cũng tưởng rằng trúng độc.

Xảy ra chuyện về sau, nàng liền đã bất tỉnh.

Sau khi tỉnh lại ngay lập tức, nàng lập tức nghĩ đến đây nhất định là Thẩm Lãng phối phương có vấn đề.

Thế là hắn nhanh đi mật thất dưới đất, mở ra cái rương, xuất ra Thẩm Lãng nguyên thủy phối phương.

Kết quả tại những này phối phương mặt sau, Từ Thiên Thiên thấy được như ẩn như hiện mấy chữ.

Trương Tấn sẽ giết ngươi!

Nhìn thấy mấy chữ này, Từ Thiên Thiên rùng mình. Trước đó rõ ràng không có mấy chữ này, hiện tại lấy ra vậy mà hiện lên những chữ này.

Nàng là một cái phi thường nữ tử thông minh.

Nhưng là, nàng cũng có to lớn tính hạn chế.

Sùng bái quyền lực.

Tiến tới dẫn đến sùng bái có quyền lực người.

Loại này tư duy tại thương nhân bên trong là rất thường gặp, cho nên nàng tình nguyện lấy lại hết thảy cũng phải gả cho Trương Tấn.

Đúng, cái này đã không tính là nữ tử yêu, mà là quyền lực sùng bái!

Nhìn thấy những chữ này, Từ Thiên Thiên là không tin Trương Tấn sẽ giết mình. Bởi vì khi những này Tây Vực thương nhân nhào tới thời điểm, Trương Tấn còn tới bảo vệ nàng.

Nàng rất thông minh, cũng có nữ tử mù quáng.

Nàng cảm thấy đây cũng là Thẩm Lãng kế ly gián mà thôi.

Thẩm Lãng hèn hạ như vậy người còn có chuyện gì làm không được?

Nhưng là, nàng vẫn là đem câu nói này ghi tạc trong lòng.

Sau đó, nàng làm một chút phòng bị, tỉ như không ăn lung tung đồ vật, không uống lung tung đồ vật.

Mà lại dưới đất trong mật thất, chuẩn bị mấy thùng nước, chuẩn bị rất nhiều đồ ăn.

Ngày đó Trương Tấn từ phụ thân hắn nơi đó trở về về sau, đến nói chuyện với Từ Thiên Thiên, hoàn toàn là chưa bao giờ có ôn nhu.

Mà lại lặp lại một câu mấy lần.

Ngủ một giấc, thống khổ gì cũng không có.

Lúc ấy Từ Thiên Thiên tim như bị đao cắt.

Nàng mơ hồ biết Thẩm Lãng nhắc nhở là đúng.

Nhưng là không nghĩ tới Trương Tấn xuất thủ lại nhanh như vậy, ác độc như vậy, như thế quả quyết.

Tại nàng cảm nhận được sát ý sau không đến một khắc đồng hồ liền trực tiếp động thủ.

Từ Thiên Thiên cơ hồ không làm được bất luận cái gì tự cứu, cũng cứu không được phụ thân Từ Quang Doãn.

Đại hỏa đốt cháy Tú Lâu đều thời điểm.

Từ Thiên Thiên thê hô, giãy dụa, đập đại môn đều là thật.

Nhưng là nàng biết lúc này nhất định không thể lao ra, nếu không hẳn phải chết không nghi ngờ.

Cho nên về sau kêu thảm chính là giả, giãy dụa sau vô thanh vô tức cũng là giả.

Nàng tiến vào Tú Lâu mật thất dưới đất bên trong.

Dạng này hỏa là đốt không được.

Cứ việc mật thất lối vào tại dưới giường, mà lại dùng một tầng cục gạch, một tầng phiến đá, một tầng tấm sắt.

Nhưng vẫn là có khe hở, khói đặc vẫn là chui vào mật thất.

Đại hỏa thời điểm, trí mạng nhất chính là những này khói đặc.

Lúc này, là nàng sớm chuẩn bị mấy thùng nước cứu sống tính mạng của nàng.

Nguyên bản những này nước nàng là dự định uống, còn có rất nhiều đồ ăn.

Nàng bỏ đi quần áo của mình, ngâm ở trong nước, phủ kín ở mật thất cửa vào khe hở.

Đại hỏa đốt hai canh giờ.

Kia là tràn ngập sợ hãi cùng tuyệt vọng hai canh giờ.

Cơ hồ cách mỗi nửa khắc đồng hồ, nàng liền muốn đem những này quần áo một lần nữa ngâm nước ngăn chặn khe hở.

Mà lại, trong mật thất không khí là có hạn.

Ngay lúc đó nàng thật sự là một ngày bằng một năm.

Không khí càng ngày càng mỏng manh, không biết có bao nhiêu lần, nàng đều cảm thấy mình chết chắc.

Đại hỏa dập tắt.

Bởi vì nên đốt đồ vật đều đốt rụi.

Nàng vẫn như cũ không dám ra đến, mãi cho đến nửa đêm, nàng phế lấy hết sức chín trâu hai hổ, cuối cùng từ mật thất ra.

Sau đó biết được, phụ thân Từ Quang Doãn bị tự sát, cả nhà đều bị giết sạch.

Chỉ còn lại tổ mẫu cùng một cái không đến năm tuổi đệ đệ.

Từ Thiên Thiên rất nhanh liền có thể nghĩ đến, tổ mẫu cùng đệ đệ vì cái gì có thể sống sót?

Bởi vì còn cần có người đi tiếp nhận Trương Xung phụ tử biểu diễn a, còn cần có người đi nỗ lực cảm kích a, đi thu hoạch đồng tình, đi thu hoạch đối Thẩm Lãng cừu hận a.

Khởi tử hoàn sinh Từ Thiên Thiên, đầu óc đã triệt để tỉnh táo lại.

Nàng thống hận mình trước đó ngu xuẩn.

Từ gia đã vô dụng, đối Trương Xung đến nói đã là một cái vướng víu, như thế còn giữ làm cái gì.

Từ hôn?

Như thế Trương Tấn thanh danh liền hỏng.

Trương Xung có chút thanh danh không quan tâm, tỉ như làm ác quan thanh danh.

Nhưng là có chút thanh danh vẫn là phải quan tâm, bởi vì Từ gia không có tiền liền huỷ bỏ hôn ước, dạng này sẽ có vẻ phi thường không có phẩm.

Cho nên, nàng Từ gia chết rồi.

Hiện tại Từ Thiên Thiên còn hận Thẩm Lãng sao?

Có lẽ vậy!

Nhưng là nàng thống hận nhất người là Trương Xung, Trương Tấn, cái thứ ba là chính nàng.

Thẩm Lãng rõ ràng đã nhắc nhở nàng, kết quả nàng còn ôm lấy ảo tưởng, hại chết phụ thân cùng người nhà.

Nếu như nhìn thấy Thẩm Lãng nhắc nhở sau ngay lập tức lập tức hành động, như thế có lẽ còn có một chút hi vọng sống, có lẽ phụ thân cùng người nhà cũng sẽ không chết rồi.

Nàng vĩnh viễn cũng sẽ không tha thứ chính mình.

Cho nên một khi báo thù rửa hận về sau, nàng liền sẽ đi theo phụ thân cùng người nhà ở dưới đất.

Mà nàng là một cái cô gái yếu đuối, bằng vào một mình nàng báo thù là không được.

Trên thế giới này còn có ai có thể giúp nàng báo thù?

Đương nhiên là Thẩm Lãng!

Không có ngựa, hoàn toàn dựa vào hai chân của mình đi đường.

Khoảng cách Huyền Vũ phủ Bá tước trọn vẹn mấy chục dặm.

Sống an nhàn sung sướng Từ Thiên Thiên hai chân rất nhanh mài hỏng đổ máu.

Nhưng là, nàng phảng phất không cảm giác được mảy may đau đớn cùng mỏi mệt, ngược lại có một loại bản thân tra tấn khoái cảm.

Ta Từ Thiên Thiên hại chết phụ thân, hại chết người nhà, ta nên đạt được thống khổ trừng phạt, ta căn bản cũng không xứng dễ chịu.

Thật sự là kỳ quái!

Ban đêm vậy mà như thế yên tĩnh?

Trên đường không có bất kỳ ai.

Mà lại đi ngang qua tất cả thôn trang, ngay cả một tia ánh nến cũng không thấy.

Nàng đương nhiên không biết buổi tối hôm nay có đại sự phát sinh, toàn bộ Huyền Vũ thành tất cả khu vực, bao quát phía dưới trấn, làng toàn bộ cấm đi lại ban đêm.

Nhưng là cái này cũng thuận tiện nàng hành động.

Ròng rã đi hơn một canh giờ.

Rốt cục tiến vào Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong, khoảng cách phủ Bá tước chỉ có hơn mười dặm đường.

Từ Thiên Thiên thoáng an tâm lại.

Ai cũng biết, Huyền Vũ phủ Bá tước trên phong địa thôn trang thị trấn là an toàn nhất.

Nhưng không biết vì sao, những này thôn trang dân binh, còn có tuần tra kỵ binh đều không thấy.

Nàng cũng không biết, bởi vì Tổng đốc cùng tứ vương tử đến, khiến cho phủ Bá tước đóng giữ áp lực rất lớn, đem đại bộ phận binh lực đều điều đến phủ Bá tước chung quanh, dẫn đến phía dưới đất phong phòng ngự yếu bớt.

Nàng tiếp tục hướng phía phủ Bá tước tòa thành chạy tới.

Nhưng mà, đi ngang qua một thôn trang bên ngoài thời điểm, chợt nghe tiếng người!

Lúc này mây đen tán đi, mặt trăng lộ ra.

Mượn ánh trăng, Từ Thiên Thiên nhìn thấy có một đám hung tàn hải tặc, ngay tại hướng nước giếng bên trong đầu độc.

Không, không phải đầu độc.

Mà là một loại xanh lét thi thể.

Bọn hắn. . . Đây là muốn chế tạo ôn dịch.

Đây là một loại diệt tuyệt nhân tính hành vi!

Phải biết, cổ đại không có nước máy, hoàn toàn dựa vào ăn nước giếng.

Thậm chí người của một thôn, đều ăn cái này một ngụm lớn giếng nước.

Một khi bộc phát ôn dịch, rất có thể xuất hiện toàn bộ làng, toàn bộ thị trấn người toàn bộ chết hết.

Đây là có người muốn đối phủ Bá tước tiến hành trí mạng giết hại, muốn đồ sát con dân của hắn.

Từ Thiên Thiên sở dĩ nhận ra những người này là hải tặc, bởi vì bọn hắn trên người hình xăm, còn có quần áo của bọn hắn.

Lúc này là cuối thu, bọn hắn vẫn như cũ mặc hở hang giáp da, cánh tay đều lộ ở bên ngoài.

Mà lại mỗi một cái hải tặc trên người loan đao cùng trên mặt đất không giống.

Những người này là Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy dưới trướng võ sĩ, Từ gia cùng bọn hắn làm qua sinh ý.

Toàn bộ Việt quốc đông bộ người đều biết, có bất kỳ tang vật , bất kỳ cái gì không tiện đồ đã bán đi, đều có thể cùng Cừu Thiên Nguy giao dịch.

Những hải tặc này loan đao còn có vết máu, rất hiển nhiên là giết phủ Bá tước tuần tra võ sĩ.

"Nhanh lên, nhanh lên, còn thừa lại năm thanh giếng."

"Cái này Huyền Vũ phủ Bá tước muốn chết bao nhiêu người a, hơn mấy ngàn vạn người còn chưa hết đi."

"Thiếu chủ thật đúng là ngoan độc a."

"Ai bảo Huyền Vũ phủ Bá tước đem Kim Mộc Lan gả cho Thẩm Lãng cái kia tiểu bạch kiểm đâu.

Từ Thiên Thiên cũng cảm thấy da đầu run lên, nàng mặc dù cùng Thẩm Lãng là địch qua, vây công Huyền Vũ phủ Bá tước thế lực cũng có nhà hắn.

Nhưng là, nàng chung cực vẫn còn có chút ranh giới cuối cùng.

Trước mắt những hải tặc này, thực sự là. . . Không bằng cầm thú.

Từ Thiên Thiên tranh thủ thời gian mai phục xuống tới, chỉ sợ bị những hải tặc này phát hiện.

Đây là một đám cầm thú, mà nàng là một cái mỹ mạo độc thân nữ tử.

Một khi rơi vào những hải tặc này trong tay, sẽ có hậu quả gì, hoàn toàn có thể nghĩ, sẽ bị chà đạp được muốn sống không được, muốn chết không xong.

Từ Thiên Thiên có võ công sao?

Có như vậy một chút điểm.

Nàng có thể đánh thắng người, đại khái chỉ có. . . Thẩm Lãng.

Nhưng là tại cái này mười cái hải tặc võ sĩ trước mặt, nàng có thể được xưng là tay trói gà không chặt.

Nhưng mà, nàng cái này một ngồi xổm xuống.

Dưới chân thoáng dùng sức, lập tức đạp gãy một cây củi khô.

"Ai?"

Mười cái hải tặc nháy mắt phát hiện, bỗng nhiên rút ra loan đao, như chớp giật hướng phía Từ Thiên Thiên vọt tới.

Một giây sau!

Bốn chi loan đao nằm ngang ở nàng trên cổ.

Một đám lửa sáng lên, chiếu sáng gò má xinh đẹp của nàng, còn có yểu điệu động lòng người tư thái.

Mười cái hung tàn hải tặc con mắt to sáng, lập tức không thể thở nổi.

Hải thần phù hộ a.

Cái này hơn nửa đêm, vậy mà đưa tới một cái nữ nhân mỹ lệ như thế.

Đám hải tặc này là cầm thú, gấp ngay cả heo mẹ đều có thể bên trên.

Huống chi là Từ Thiên Thiên dạng này tuyệt sắc đại mỹ nhân?

Không nói hai lời.

Cầm đầu tên hải tặc kia thủ lĩnh trực tiếp đào quần của mình, nói: "Các ngươi đè lại tay chân của nàng, ta lên trước, sau đó đến phiên các ngươi."

Mười cái hải tặc bốc lên xanh mơn mởn quang mang, tiến lên liền muốn đè lại Từ Thiên Thiên hai chân hai chân.

"Lão đại, tuyệt đối đừng quá mạnh a, không cần lập tức hại chết, như thế chúng ta liền không chơi được."

Tên hải tặc kia thủ lĩnh hắc hắc cười không ngừng.

Hắn cho tới bây giờ không có ngủ qua đẹp như vậy nương môn đâu.

Bình thường Nộ Triều thành, có chút tư sắc đều bị Thiếu chủ Cừu Kiêu ngủ.

Giống trước mắt Từ Thiên Thiên loại này tuyệt sắc, bọn hắn ngay cả nửa cái ngón tay đều không đụng tới.

Thiếu chủ Cừu Kiêu độc chiếm dục là phi thường mạnh, mà lại cũng phi thường hung tàn.

Từ Thiên Thiên nhìn thấy những hải tặc này khuôn mặt dữ tợn, tóc tóc vàng đen răng, toàn thân hôi thối.

Thật muốn để người buồn nôn.

Nếu để cho bọn này cầm thú chà đạp, vậy thật là không bằng bị đốt sống chết tươi a.

Nàng bây giờ, thật sự là muốn sống không được, muốn chết không xong a.

"Ta vẫn là xử nữ." Từ Thiên Thiên bỗng nhiên nói.

Tên hải tặc kia đầu lĩnh cười gằn nói: "Cái này tốt hơn a, xử nữ nhất bổ, huống chi là như vậy tuyệt sắc."

Từ Thiên Thiên nói: "Nếu để cho các ngươi Thiếu chủ biết, các ngươi gặp ta như vậy tuyệt sắc xử nữ, nhưng không có hiến cho hắn, mà là mình chà đạp ta, ngươi nói hắn sẽ đem các ngươi thế nào?"

Lời này mới ra, hải tặc đầu lĩnh không khỏi run lên.

Hải tặc cấp bậc là phi thường sâm nghiêm, mà lại cực kỳ tàn nhẫn.

Hải tặc tìm tới bảo bối, đều muốn lên trước giao, sau đó có phía trên tiến hành phân phối.

Tìm tới mỹ nữ, cũng tương tự muốn dâng lên đi. Chờ Thiếu chủ ngủ qua về sau, lại ban thưởng cho các huynh đệ.

Nếu không, Cừu Kiêu làm sao có thể chà đạp nhiều như vậy mỹ lệ xử nữ? Trên người hắn thế nhưng là trọn vẹn văn trên trăm nữ tử chân dung.

Lần trước có một cái chủ thuyền cướp được một cái mỹ nhân, mình nhịn không được lên, không có trước hiến cho Thiếu chủ.

Kết quả, sống sờ sờ bị lột da.

Hiện tại người chủ thuyền kia da còn treo tại cột buồm bên trên tung bay đâu.

Ngẫm lại một màn kia liền không rét mà run.

Hải tặc đầu lĩnh tê thanh nói: "Chúng ta có thể không nói cho Thiếu chủ, chúng ta đưa ngươi ngủ về sau liền giết chết."

Từ Thiên Thiên nói: "Mười lăm cái hải tặc bên trong, có ba cái là nữ nhân, chẳng lẽ các nàng cũng phải ngủ ta sao? Các nàng cũng nguyện ý cùng các ngươi gánh chịu phong hiểm sao?"

Ba cái kia nữ hải tặc lui lại một bước.

Bởi vì đố kỵ, các nàng không ngại nhìn xem đồng bạn chà đạp trước mắt cái này mỹ nhân tuyệt sắc.

Nhưng là gánh chịu làm tức giận Thiếu chủ phong hiểm? Quên đi.

Thiếu chủ đối mỹ nhân tuyệt sắc là có cất giữ đam mê, nếu để cho hắn biết đã từng có dạng này tuyệt sắc không lên giao.

Ở đây tất cả mọi người da đều sẽ bị lột.

Ở đây mười cái nam hải tặc hai mặt nhìn nhau.

Tiểu mỹ nhân ai cũng yêu, nhưng. . . Nếu vì này ném đi mạng nhỏ liền không đáng giá.

Lại nói, nữ nhân đóng lại đèn đều như thế.

Trong thanh lâu những cô nương kia còn càng biết giải quyết, càng để cho người hồn bay lên trời đâu.

"Còn, còn là hiến cho Thiếu chủ đi."

"Đúng vậy a, chúng ta nơi này có mười mấy người đâu, vạn nhất có một người đi mật báo Thiếu chủ, chúng ta liền đều xong."

Càng ngày càng nhiều nam hải tặc khiếp đảm.

Tên hải tặc kia đầu lĩnh tràn ngập không cam lòng một lần nữa nhấc lên quần, hướng phía bên cạnh hung hăng nhổ một ngụm nước bọt.

"Thảo, sớm biết không cần gặp gỡ đẹp như vậy nương môn."

"Đi, lưu lại mười người tiếp tục cho nước giếng hạ độc thi, ta mang theo bốn người đem cái này nương môn đưa đến Huyền Vũ thành, đi đưa cho Thiếu chủ."

Một lát sau!

Hải tặc chia làm hai nhóm.

Một nhóm người tiếp tục lưu lại cho mỗi một cái giếng hạ độc, chế tạo ôn dịch.

Thiếu chủ Cừu Kiêu nói, muốn để Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong chết một vạn người.

Mặt khác năm cái hải tặc áp tải Từ Thiên Thiên hướng phía Huyền Vũ thành đi đến, muốn đem cái này tuyệt sắc đại mỹ nhân đưa cho Cừu Kiêu.

. . .

Trên nửa đường, tên hải tặc kia đầu lĩnh nhìn xem Từ Thiên Thiên uyển chuyển mê người thân ảnh thực sự nhịn không được, trực tiếp đem bên cạnh một cái nữ hải tặc kéo tới ven đường, trực tiếp đè xuống đất làm.

Cái kia nữ hải tặc cũng không nóng giận, cũng đi theo hồ thiên hồ địa.

Còn lại hai cái nữ hải tặc ở bên cạnh nhìn ăn một chút cười, hướng phía Từ Thiên Thiên nói.

"Vị tiểu thư này, chờ ngươi thời điểm nhà chúng ta Thiếu chủ về sau, liền biết cái gì là thiên hạ đẹp nhất mùi vị."

"Thiếu chủ là thiên hạ lợi hại nhất nam nhân, giống như ngươi mảnh mai tiểu thư, chỉ sợ sẽ ném đi nửa cái mạng."

Cừu Kiêu người này, Từ Thiên Thiên đương nhiên biết.

Cũng là một cầm thú.

Nàng dạng này một cái mảnh mai nữ tử rơi vào trong tay của hắn, thật sẽ vứt bỏ nửa cái tính mệnh. Nữ nhân càng đẹp, Cừu Kiêu chà đạp được càng hung ác.

Nàng nhất định phải tự cứu.

Bằng không đợi đợi nàng, chính là cực độ vận mệnh bi thảm.

Thế nhưng là, nàng bị năm cái hải tặc vây quanh ở giữa, mà nàng lại cơ hồ tay trói gà không chặt, muốn chạy đi khó như lên trời.

Từ Thiên Thiên, khảo nghiệm ngươi thời điểm đến.

Nếu như ngay cả tối nay khốn cảnh đều không thể đào thoát, cái kia còn làm sao hướng Trương Xung báo thù?

Ngẫm lại Thẩm Lãng, hắn là bực nào thông minh tuyệt đỉnh, rất nhanh nàng liền có chủ ý.

. . .

Tên hải tặc kia đầu lĩnh phát tiết hoàn tất về sau, đám người lại tiếp tục lên đường.

Bỗng nhiên, Từ Thiên Thiên dưới chân cố ý một trận lảo đảo.

Lập tức, một túi tiền nhỏ rớt xuống, đổ đầy đất kim tệ.

Khoảng chừng mười mấy cái nhiều.

Mấy hải tặc lập tức hoa mắt.

Tên hải tặc kia đầu lĩnh trực tiếp tiến lên, đem kim tệ cho đoạt.

"Ngươi là ai? Trên thân làm sao lại có nhiều như vậy kim tệ?" Hải tặc đầu lĩnh khàn giọng hỏi, ánh mắt tràn đầy tham lam.

Hải tặc yêu mỹ nhân, nhưng yêu nhất tiền tài.

Có tiền, kỹ viện bên trong cái gì mỹ nhân không có a.

Từ Thiên Thiên ra vẻ kinh hoàng nói: "Ta, ta chỉ là một người bình thường nhà nữ tử a, phổ thông tài chủ nhà."

Hải tặc đầu lĩnh cười lạnh nói: "Thật sự là buồn cười, người bình thường nữ tử sẽ mang nhiều tiền như vậy? Sẽ nửa đêm một người chạy loạn? Ngươi cũng đã biết buổi tối hôm nay khắp nơi cấm đi lại ban đêm sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Ta thật sự là người bình thường nữ tử a."

Hải tặc đầu lĩnh rút ra loan đao, trực tiếp nằm ngang ở Từ Thiên Thiên trên cổ, lạnh giọng nói: "Nếu không nói lời nói thật, lỗ tai liền bị cắt bỏ."

Từ Thiên Thiên sợ hãi được toàn thân phát run: "Ta. . . Ta là Từ gia tiểu thư, Từ Thiên Thiên."

Hải tặc đầu lĩnh nói: "Nói mò, Từ Thiên Thiên đã bị thiêu chết, mọi người đều biết."

Bỗng nhiên bên cạnh một cái nữ hải tặc cẩn thận chu đáo, nói: "Nàng thật đúng là Từ Thiên Thiên, ta gặp qua nàng, nàng cùng đại tiểu thư giao dịch qua rất nhiều lần."

Hải tặc đầu lĩnh lập tức hưng phấn.

Nữ nhân này vậy mà là Từ Thiên Thiên, gia tài bạc triệu Từ Thiên Thiên?

Nàng vậy mà không chết?

"Từ Thiên Thiên, cái này hơn nửa đêm, ngươi muốn đi địa phương nào?" Hải tặc đầu lĩnh mắt sáng lên, trong đầu hắn toàn bộ là tàng bảo khố loại hình từ mắt.

Hắn thấy, cái này đêm hôm khuya khoắt Từ Thiên Thiên chạy đến là cái gì?

Khẳng định là làm việc không thể lộ ra ngoài a.

"Nói!" Hải tặc đầu lĩnh loan đao nhẹ nhàng một cắt, đem Từ Thiên Thiên nói cổ cắt một đạo tinh tế miệng nhỏ.

Từ Thiên Thiên dọa đến run rẩy, trực tiếp ngồi dưới đất.

"Ta. . . Ta. . . Ta. . ."

"Nói, không phải giết ngươi, giết ngươi!"

Từ Thiên Thiên nói: "Ta, nhà của ta bị Trương Tấn chiếm đoạt, hắn còn muốn đem ta thiêu chết, ta, ta đi lấy một khoản tiền, sau đó chạy ra Việt quốc đi."

Hải tặc đầu lĩnh hô hấp thô trọng.

Quả nhiên không có đoán sai a, quả nhiên có bí mật kim khố a.

Giống Từ gia dạng này hào phú nhà, làm sao có thể không có bí mật giấu kim khố đâu?

"Bí mật kim khố ở đâu? Có bao nhiêu tiền?" Hải tặc đầu lĩnh quát.

"Ước chừng, ước chừng hơn ba vạn, ta cũng không nhớ rõ!"Từ Thiên Thiên run rẩy nói.

Hơn ba vạn kim tệ?

Hải tặc đầu lĩnh thật muốn hít thở không thông.

Nhìn nhau một chút.

Có cái này ba vạn kim tệ, bọn hắn làm gì còn muốn đi hầu hạ Cừu Kiêu dạng này hỉ nộ vô thường tàn nhẫn Thiếu chủ a, cầm số tiền kia cao chạy xa bay, chạy trốn tới quốc gia khác đi, cả một đời cũng xài không hết a.

Ba vạn kim tệ, dù là năm người phân cũng là một khoản tiền lớn.

Ăn hết uống vui đùa, cả một đời thật xài không hết.

Mấy hải tặc rất nhanh liền thống nhất ý kiến, lẫn nhau nhẹ gật đầu.

"Từ Thiên Thiên, mang theo chúng ta đi bí mật kim khố, nếu không chúng ta liền giết ngươi, giết ngươi. . ."

Hải tặc đầu lĩnh gào thét a.

Có số tiền kia, hắn đối Từ Thiên Thiên sắc đẹp đều tạm thời quên đi.

Từ Thiên Thiên run rẩy đứng lên, run rẩy nói: "Ta, ta mang theo các ngươi đi, các ngươi sẽ bỏ qua ta sao?"

Hải tặc đầu lĩnh ha ha cười nói: "Đương nhiên biết, chỉ cần cầm tới tiền, nhất định bỏ qua ngươi."

Làm sao có thể bỏ qua ngươi, một khi cầm tới tiền, liền đem ngươi chà đạp một trăm lần, sau đó giết chết!

Sau đó, hải tặc đầu lĩnh loan đao nằm ngang ở Từ Thiên Thiên trên cổ, buộc nàng đi kim khố.

"Đi đường đến ngày tháng năm nào, cưỡi ngựa đi."

Hải tặc đầu lĩnh đem Từ Thiên Thiên ném lên chiến mã, sau đó liền muốn cưỡi sau lưng nàng.

"Không, để cái kia nữ hải tặc cưỡi sau lưng ta, không phải ta tình nguyện chết, cũng không mang theo các ngươi đi bí mật kim khố." Từ Thiên Thiên thét to.

Hải tặc đầu lĩnh giận dữ.

Xú nương môn, đợi chút nữa cầm tới tiền về sau, nhất định đưa ngươi trước X sau giết.

Một cái nữ hải tặc cưỡi lên ngựa, trực tiếp ôm Từ Thiên Thiên eo nói: "Dẫn đường đi."

Từ Thiên Thiên run run dây cương, hướng phía Từ gia một cái bí mật nhà kho rong ruổi mà đi.

Nữ hải tặc loan đao nắm trong tay, lạnh giọng nói: "Nhân tình, không cần làm xiếc a, nếu không ta liền một đao xé ra bụng của ngươi, nhìn xem các ngươi tiểu mỹ nhân ruột có phải là sẽ cùng chúng ta không giống."

. . .

Vẫn là cưỡi ngựa nhanh.

Sau nửa canh giờ, Từ Thiên Thiên liền mang theo cái này năm cái hải tặc đi tới bí mật này dưới mặt đất nhà kho.

"Ta, ta chìa khoá mất." Từ Thiên Thiên run rẩy nói.

Hải tặc đầu lĩnh không nói hai lời, trực tiếp tiến lên bỗng nhiên một đao đánh xuống.

Ròng rã chặt đứt hai thanh đao, mới đưa ổ khóa này chặt đứt.

Bỗng nhiên vừa đẩy cửa ra, tiến vào cái này bí mật dưới lòng đất trong kho hàng.

Đám hải tặc này vọt thẳng đi vào.

Quả nhiên, bên trong có mấy miệng rương.

Mở ra về sau, bên trong quả nhiên là vàng óng kim tệ.

Khoảng chừng mấy trăm.

Đem cái này mấy trăm kim tệ thu hết về sau, hải tặc đầu lĩnh hướng phía Từ Thiên Thiên nói: "Cái khác kim tệ đâu? Ngươi không phải nói có hơn ba vạn sao?"

Từ Thiên Thiên run rẩy chỉ hướng bí mật trong kho hàng lớn nhất ngăn tủ nói: "Đều ở trong đó."

Hải tặc đầu lĩnh đi vào cái kia đại quỹ tử trước mặt, dùng sức gõ.

Cái này ngăn tủ rất dày, rất rắn chắc a.

Mà lại cũng không có cái khoá móc, hoàn toàn mở không ra a.

Hải tặc đầu lĩnh quơ lấy loan đao, điên cuồng chém vào.

Lại chặt đứt hai thanh đao, đều không thể đem thanh này khóa lớn chặt đứt.

"Lão đại, chặt ngăn tủ." Một cái nữ hải tặc nói.

Hải tặc đầu lĩnh bừng tỉnh đại ngộ, sau đó giơ lên loan đao chém mạnh.

"Các ngươi còn đứng ì làm cái gì a? Cùng đi hỗ trợ a? Cái này xú nương môn chẳng lẽ còn có thể tại chúng ta ngay dưới mắt chạy mất?" Hải tặc đầu lĩnh quát.

Xác thực chạy không thoát.

Sau đó, năm cái hải tặc đối ngăn tủ điên cuồng chém vào.

Từ Thiên Thiên lẳng lặng đứng ở nơi đó bất động, hai tay lưng đến đằng sau, cầm lấy trên tường bó đuốc.

Trên mặt nàng biểu lộ tràn đầy sợ hãi, nhưng là nội tâm lại tràn đầy tàn nhẫn.

Nội tâm của nàng cảm thấy một cỗ mãnh liệt xúc động.

Ở trong đầu của nàng nghĩ đến Thẩm Lãng.

Có lẽ, Thẩm Lãng trả thù người khác thành công thời điểm, chính là vui sướng như vậy đã nghiền. Nhanh, cũng nhanh muốn thành công. Từ Thiên Thiên vô cùng khẩn trương, vô cùng hưng phấn.

"Phanh, phanh, phanh. . ."

Năm cái hải tặc tiếp tục đối với ngăn tủ cuồng chặt.

Từ Thiên Thiên từng chút từng chút, xê dịch tới cửa.

Rốt cục!

Thật dày ngăn tủ bị chém tan.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn!

Sau đó, từ trong tủ chén bỗng nhiên tiêu xạ ra một đoàn quỷ dị chất lỏng.

Là axit sunfuric!

Đáng sợ axit mạnh.

Đó căn bản không phải cái gì bí mật giấu kim khố, mà là Từ gia giấu axit sunfuric địa phương, bởi vì quá nguy hiểm, mà lại sẽ bay hơi có độc khí vị, cho nên bình thường axit sunfuric nhà kho đều xây ở dưới mặt đất.

Làm in nhuộm, là không thể rời đi axit sunfuric. Trung Quốc cổ đại hơn một ngàn năm trước liền có axit sunfuric, thế giới này cũng có.

Trong này thế nhưng là có trọn vẹn hơn hai ngàn cân axit sunfuric, mà lại trải qua thời gian dài phản ứng, đã có chỗ bành trướng.

Cho nên, sức chịu nén là phi thường lớn.

Những hải tặc này đem ngăn tủ bổ ra một cái lỗ hổng về sau, bên trong axit sunfuric lập tức điên cuồng phun ra.

"A. . . A. . ."

Mấy hải tặc cứ việc nhanh chóng tránh né, nhưng vẫn là bị phun tung toé đến, mà lại là con mắt.

Trực tiếp liền mù.

Cái này còn không phải đáng sợ nhất.

Đáng sợ nhất là, axit sunfuric sẽ sinh ra đại lượng khí hydro.

Mà khí hydro là dễ nhất đốt dễ nổ.

Hải tặc đầu lĩnh cứ việc bị ăn mòn mắt bị mù, nhưng như cũ hướng phía Từ Thiên Thiên vọt tới.

"Xú nương môn, cũng dám hại chúng ta, ta muốn đem ngươi trước X sau giết, trước X sau giết!"

Từ Thiên Thiên trên mặt lộ ra nụ cười gằn.

Bỗng nhiên quơ lấy cây đuốc trên vách tường ném đi qua.

Đón lấy, nàng cực nhanh quay người chạy trốn.

Một lát sau!

"Oanh!"

Axit sunfuric tràn ra khí hydro nháy mắt bị ngọn lửa nhóm lửa, nổ tung!

Đón lấy, toàn bộ ngăn tủ đều bị tạc nát.

Bên trong hai ngàn cân axit sunfuric, điên cuồng nổ ra.

Năm cái hải tặc lại nhanh cũng không chạy nổi bạo tạc.

Toàn bộ thân thể nháy mắt bị xé nát, bị ăn mòn.

Cơ hồ không phát ra được cái gì kêu thảm, năm cái tội ác chồng chất hải tặc trực tiếp thê lương chết đi!

. . .

"Oanh!"

Bên trong liên tiếp truyền đến nhiều lần bạo tạc.

Mãnh liệt bạo tạc, trực tiếp đem mặt đất đều xốc lên.

Từ Thiên Thiên thân thể mềm mại trực tiếp bị xung kích sóng nổ bay ra ngoài, hung hăng rơi trên mặt đất.

Nàng khó khăn đứng lên, ọe ra một ngụm máu.

Nhưng là trong lòng nàng vô cùng khoái ý.

Nàng giết người!

Nàng dựa vào chính mình trí lực thoát khốn, mà lại giết chết năm cái hải tặc.

Nàng thật sâu cảm giác được, mình thuế biến!

Nàng khó khăn tháo dây cương, xoay người lên bị hoảng sợ chiến mã, hướng phía Huyền Vũ phủ Bá tước chạy như điên.

Một canh giờ sau!

Từ Thiên Thiên cưỡi ngựa vọt tới Huyền Vũ phủ Bá tước trang viên.

Lúc này, Chúc Nhung Tổng đốc, tứ vương tử cùng màu đen kỵ binh đã sớm rút lui.

Từ Thiên Thiên rất nhanh bị Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh bao vây.

"Ta là Từ Thiên Thiên, mau dẫn lấy ta đi gặp Thẩm Lãng, nhanh, sắp không còn kịp rồi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 132: Thẩm Lãng Thiên Thiên Cẩu Nam Nữ! Thắng Cục Đã Định Vô Địch Tịch Mịch

Thẩm Lãng vì Kim Sơn đảo chi tranh chuẩn bị bao lâu?

Ròng rã mấy tháng.

Lâm thời ôm chân phật, trên cơ bản là không thể nào.

Hắn viết « Kim X Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » thời điểm, nhạc phụ liền đã từng hỏi hắn, chính rõ ràng viết là được rồi, vì sao muốn kéo lên Kim Mộc Thông?

Thẩm Lãng lúc ấy liền trả lời, vì Kim Sơn đảo chi tranh.

Từ khi hợp viết kia bản phong nguyệt vô biên về sau, vì sao Kim Mộc Thông thời thời khắc khắc đều tại chép sách chép làm việc?

Vẫn là vì Kim Sơn đảo chi tranh.

Luận võ ba trận chiến bên trong trận chiến đầu tiên, Mộc Lan cùng Đường Viêm luận võ.

Liên quan tới như thế nào phá giải « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp miêu tả nhiều nhất.

Nhưng mà, chuẩn bị lại là trễ nhất.

Bây giờ một trận chiến này, đã là tất thắng không thể nghi ngờ.

Đương nhiên, Trương Xung cùng Tấn Hải bá Đường Luân cũng cho là như vậy.

Dù sao Đường Viêm là bất bại, đối mặt bất luận cái gì cao thủ trẻ tuổi đều là miểu sát, huống chi là đối Mộc Lan?

Nhưng người nào lại biết, cái này vô địch kiếm pháp một khi bị tìm tới sơ hở, liền sẽ nháy mắt tan rã đâu!

. . .

Thứ hai chiến, Đường Doãn cùng Kim Mộc Thông văn thơ.

Thi nội dung cũng là mấy chục năm lệ cũ, một thiên sách luận, một bài thi từ.

Một trận chiến này cơ hồ là không có bất ngờ.

Kim Mộc Thông tất thua.

Đường Doãn thi đình Thám Hoa nhưng không có cái gì trình độ, là năm ngoái kia một khoa chân chính thứ ba.

Kim Mộc Thông cùng hắn khác biệt, thật chính là ta nhà phía sau núi cùng Everest chênh lệch, là Phượng tỷ cùng rừng linh chênh lệch.

Nhưng là Thẩm Lãng cảm thấy, cái này mập trạch còn có thể cứu vớt một chút.

Không phải là bởi vì Kim Mộc Thông đầu óc thông minh a, hắn thậm chí đến bây giờ ngay cả « Kim thị gia huấn » đều không có đọc xong.

Nhưng là trí nhớ tốt không bằng nát đầu bút a.

Kim Mộc Thông có một chút đặc biệt ngưu bức, đó chính là chép sách rất nghiêm túc rất nhanh.

Mà lại ngươi để hắn đọc, hắn nhớ không xuống.

Nhưng ngươi nếu để cho hắn sao chép, chép cái mấy lần, hắn vẫn thật là hoàn chỉnh không lọt nhớ kỹ.

Cho nên cái này hơn một tháng thời gian, hắn vẫn luôn tại chép sách.

Lần này văn thí đề mục là từ quốc quân tự mình ra, mà lại chứa vào đến trong rương, dùng sáp dâng lên.

Nhất định phải đến văn thí ngày đó, mới có thể chân chính mở ra.

Ở trước đó trừ quốc quân bên ngoài, ai cũng không biết đề mục.

Thế là, Thẩm Lãng liền lật xem quốc quân tất cả trước tác phẩm cùng chiếu thư, nhất là « tân chính chiếu thư ».

Hắn phán đoán lần này đề mục, rất có thể là liên quan tới tân chính.

Sau đó lại căn cứ quốc quân tính cách, Thẩm Lãng dùng trí não tiến hành sớm áp đề. Liền như là hoàng cương trung học, lông thản nhà máy trung học bao năm qua đối thi đại học áp đề đồng dạng.

Sách luận, hắn tổng cộng áp mười chín đề.

Sau đó căn cứ cái này mười chín cái đề mục, tại trí não kho số liệu bên trong tìm kiếm Trung Quốc trong lịch sử những cái kia siêu cấp đại thần viết sách luận.

Toàn bộ là Vương Dương Minh, Âu Dương Tu, Vương An

Thạch, Tô Thức, Tô Triệt dạng này siêu cấp đại lão.

Mỗi một thiên văn chương lấy ra, đều là hiếm có truyền thế danh thiên, làm sơ sửa chữa liền có thể trực tiếp tới dùng.

Liên quan tới thi từ, Thẩm Lãng áp một trăm ba mươi đạo đề.

Sau đó căn cứ những đề mục này tại kho số liệu bên trong tìm kiếm những cái kia thi nhân từ nhân tác phẩm.

Cái này đội hình liền càng thêm hào hoa.

Thi tiên, thi thánh, sư quỷ, thơ ma, toàn bộ cho ta chép bên trên.

Cuối cùng Thẩm Lãng sửa sang lại mười chín thiên siêu cấp kinh điển sách luận, một trăm ba mươi thủ Bất hủ thi từ hoa chương.

Kim Mộc Thông, ngươi liền cho ta lưng!

Chết sống cũng phải đem những này văn chương hoạ theo từ toàn bộ học thuộc.

Thế là, đáng thương mập trạch mỗi ngày mười bốn tiếng đều tại chép sách.

Như vậy Thẩm Lãng loại biện pháp này đáng tin cậy sao?

Nói thật, không quá đáng tin cậy.

Mặc dù là trí não áp đề, nhưng là xác suất vẫn là quá thấp, hoàn toàn là mèo mù gặp được chuột chết.

Áp trúng xác suất hẳn là sẽ không vượt qua mười phần trăm.

Nhưng coi như thế, cũng không thể từ bỏ trị liệu a.

Mập trạch Kim Mộc Thông có một cái cự đại ưu điểm, đó chính là nghe lời.

Tựa như là trong trường học những cái kia uất ức nhất học sinh đồng dạng, lão sư bảo làm gì thì làm cái đó, ban trưởng bảo làm gì thì làm cái đó, thậm chí tổ trưởng bảo làm gì thì làm cái đó.

Cho nên Thẩm Lãng để hắn chép cái gì hắn liền chép cái gì, để hắn lưng cái gì liền lưng cái gì.

Dù là có thể là vô dụng công.

Nhưng Thẩm Lãng đối một trận chiến này thái độ chính là, ôm hi vọng, không trông cậy vào.

Huống hồ liên quan tới văn thí, tiếp xuống Thẩm Lãng thật đúng là một cơ hội, một khi bị hắn bắt lấy, thật đúng là có thể thắng.

Nếu như tại văn trong thơ mập trạch Kim Mộc Thông nếu như thắng kim khoa Thám Hoa lang, chuyện kia liền thú vị, cũng quá có ý tứ.

Quả thực chính là triệt để phá vỡ.

. . .

Thứ ba chiến, quân chiến!

Huyền Vũ phủ Bá tước xuất động một trăm tinh nhuệ, Tấn Hải bá tước xuất động một trăm tinh nhuệ.

Không cho phép dùng kỵ binh.

Bởi vì chiến mã quá đắt, chết không dậy nổi.

Hai chi tinh nhuệ ngay tại trên đất trống, khoảng cách một dặm địa.

Sau đó trực tiếp đối xông, chém giết!

Thẳng đến một bên chết xong, hoặc là đầu hàng cho đến.

Quý tộc ở giữa quyết đấu, chính là hung tàn như vậy.

Huyền Vũ phủ Bá tước cùng Tấn Hải bá tước phủ sinh tử đại thù, chính là như thế lần lượt chui ngay ra đây.

Một trận chiến này, cái này khảo nghiệm là quân trận cùng binh sĩ tố chất.

Nhưng mà, còn có càng trọng yếu hơn nhân tố, đó chính là vũ khí cùng áo giáp.

Kim Mộc Thông tham dự thứ hai chiến thua khả năng quá lớn, cho nên cái này thứ ba chiến liền trở nên rất là trọng yếu.

Nhưng mà, quân chiến luận võ Huyền Vũ phủ Bá tước đã thua liền bốn mươi năm.

Không phải là bởi vì tài nghệ không bằng người, cũng không phải bởi vì Kim thị gia tộc võ sĩ không đủ dũng cảm.

Mà là bởi vì, vũ khí trang bị không bằng người ta a.

Kim Sơn đảo quặng sắt phẩm vị nhất là cao, vượt qua Vọng Nhai đảo, cái sau quặng sắt ngậm lưu huỳnh lượng tương đối cao, cho nên rèn đúc ra sắt tương đối giòn.

Mà lại, Tấn Hải bá tước phủ kỹ thuật luyện sắt vượt qua Huyền Vũ phủ Bá tước.

Ngươi rèn đúc ra đao kiếm không có người khác như vậy sắc bén, áo giáp không có người khác như vậy kiên cố.

Cho nên đánh nhau, tự nhiên là sẽ thua.

Song phương binh sĩ thực lực sai biệt trên thực tế là không lớn, thậm chí bởi vì trang bị có thế yếu, cho nên Huyền Vũ phủ Bá tước binh sĩ còn muốn càng dũng cảm không sợ một chút.

Nhưng là Thẩm Lãng sau khi đến.

Hết thảy liền đều cải biến!

Hắn trí não bên trong cái gì không có a.

Liên quan tới dã luyện thuật tư liệu, liền vượt qua mấy chục vạn chữ.

Cái gì tại dã luyện bên trong quặng sắt đi lưu huỳnh? Dễ như trở bàn tay.

Ngưu bức nhất, đương nhiên chính là luyện thép thuật.

Đối với thế giới này mà nói, Thẩm Lãng cung cấp luyện thép thuật hoàn toàn là vượt thời đại.

Thép cũng là sắt, sắt cũng là sắt.

Nhưng song phương là hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Liền như là tất cả mọi người là cứng rắn, có ít người ngay cả quần đều đỉnh không nổi, mà có ít người thì có thể tại kê nhi treo ngược bên trên mười cân lớn quả cân.

. . .

"Cô gia, căn cứ ngài tư liệu cùng bản vẽ, chúng ta đã hoàn thành một trăm cỗ khôi giáp rèn đúc, ba trăm chi chiến đao. Nhưng là nhóm vật tư này không có cấp cho, vẫn như cũ ở vào giữ bí mật trạng thái!"

Kim Hối báo cáo.

Sau đó, hắn đưa tới một thanh chiến đao.

Huyền Vũ bá tiếp nhận chiến đao, lập tức phát hiện rõ ràng khác biệt.

Đầu tiên trên đao lại có đặc thù hoa văn.

Tiếp theo, lưỡi đao lại còn hiện ra lam quang.

Kim Hối lấy tới một thanh chiến đao, nói: "Chủ nhân, đây là Tấn Hải bá tước phủ chiến đao, ngài thử nhìn một chút."

Huyền Vũ bá bỗng nhiên một đao chém tới.

"Đang!"

Lập tức, Tấn Hải bá tước phủ chiến đao trực tiếp thiếu một cái lỗ hổng lớn.

Mà Huyền Vũ phủ Bá tước kiểu mới chiến đao, vẻn vẹn chỉ là cuốn lưỡi đao.

"Hảo đao, lợi hại." Huyền Vũ bá sợ hãi thán phục.

Cái này kiểu mới chiến đao, so với trước đó Huyền Vũ phủ Bá tước chiến đao, không biết tốt bao nhiêu.

So sánh Tấn Hải bá tước phủ chiến đao, cũng là cường hãn quá nhiều.

Kim Hối tiếp lấy chuyển tới một bộ áo giáp, xuyên tại mộc nhân trên thân.

"Đây là tấn phủ Bá tước áo giáp, xa so với chúng ta trước đó áo giáp muốn kiên cố rất nhiều."

Huyền Vũ bá không có quá nhiều dùng sức, mà là như là phổ thông binh lính tinh nhuệ, một đao chém tới.

"Răng rắc. . ."

Cái này hiệu quả, thật sự là kinh người.

Tấn Hải bá tước phủ áo giáp, trực tiếp bị đánh mở.

Mặc dù chưa nói tới như là bổ giấy đồng dạng, nhưng xác thực không tính phí sức.

Huyền Vũ bá không khỏi chấn kinh!

Cái này kiểu mới chiến đao, vậy mà như thế sắc bén kiên cố, thật là khiến người ta không dám tin.

Đây là đương nhiên!

Thép cùng sắt, mặc kệ là độ cứng, vẫn là độ mềm và dai, vốn cũng không phải là một cái cấp bậc.

Mà lại tôi vào nước lạnh có thể gia tăng thép độ cứng, tôi lại có thể gia tăng thép độ mềm và dai.

Sau đó!

Kim Hối lấy ra Thẩm Lãng thiết kế hoàn toàn mới sắt thép khôi giáp.

Đem cái này kiểu mới khôi giáp xuyên tại mộc nhân trên thân.

Huyền Vũ bá cầm lấy địch nhân Tấn Hải bá tước phủ chiến đao, bỗng nhiên hướng phía mộc nhân trên người kiểu mới khôi giáp chém tới.

"Đang!"

Tia lửa tung tóe!

Thẩm Lãng thiết kế kiểu mới khôi giáp trên thân, chỉ để lại một đạo ấn ký, căn bản không có bị trảm phá, ngay cả vết rách đều không có.

Mà Tấn Hải bá tước phủ chiến đao, trực tiếp cuốn lưỡi đao.

Quá kinh diễm!

Quá cường hãn!

Thẩm Lãng thiết kế sắt thép chiến đao cùng sắt thép áo giáp, đều vượt xa đối thủ.

Huyền Vũ bá bất khả tư nghị nhìn qua Thẩm Lãng.

Cái này con rể thật sự là cao minh a, hắn làm sao cái gì đều hiểu a.

Hiểu thuốc nhuộm không nói đến, vậy mà dã luyện chuyên nghiệp như vậy đồ vật cũng như thế tinh thâm.

Chẳng lẽ chính là thiên nhân trao tặng sao?

Có kiểu mới áo giáp cùng kiểu mới chiến đao, như vậy cái này thứ ba chiến, liền không chút huyền niệm.

Ba trận chiến hai thắng!

Huyền Vũ phủ Bá tước tất thắng.

Khi tất cả người đều cảm thấy Huyền Vũ phủ Bá tước tất bại thời điểm, kỳ thật kết cục đã sớm chú định.

. . .

Thẩm Lãng đi vào mặt đất đồ trước mặt.

"Kim Sơn đảo chi tranh, chúng ta tất thắng!"

"Nhưng một cái cao minh kỳ thủ, không thể chỉ nhìn thấy trước mắt thắng lợi, mà là muốn nhìn thấy bước thứ hai, bước thứ ba, bước thứ tư!"

"Chúng ta không có khả năng vĩnh viễn bị động phòng thủ, Trương Xung ra chiêu gì, chúng ta liền phòng cái chiêu gì, dạng này vĩnh viễn không thắng được."

"Kim Sơn đảo chi tranh tất cả mọi người cho là chúng ta tất bại, đây chính là ưu thế thật lớn. Điều này đại biểu lấy địch nhân đối với kế tiếp trình tự không có kế hoạch. Như vậy chúng ta liền có thể thu hoạch được quyền chủ động, chuyển thủ làm công, để cho địch nhân tiến vào chúng ta tiết tấu!"

"Cho nên, chúng ta muốn không chỉ là Kim Sơn đảo chi tranh thắng lợi, mà là muốn bố trí tiếp xuống thế cuộc, nhất cử đánh bại Trương Xung, đồng thời một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, giải quyết triệt để Huyền Vũ phủ Bá tước tân chính nguy cơ."

"Tiếp xuống, chúng ta tất cả tài nguyên, tất cả trọng tâm, đều muốn đặt ở Kim Sơn đảo chi tranh sau thắng lợi thứ hai, ba, bốn bước!"

"Cái này bước thứ hai, ta xưng là Vọng Nhai đảo chiến lược. Một bước này, chúng ta phải đối mặt là Ẩn Nguyên Hội. Cái này bước thứ hai, mặt ngoài nhìn là kiếm tiền, trên thực tế là vì đem Vọng Nhai đảo tạo nên một tầng Kim Thân, giải quyết triệt để chúng ta nợ nần nguy cơ."

"Bước thứ ba, ta xưng là mổ heo chiến lược, tại thời khắc mấu chốt, đem Vọng Nhai đảo biến thành một cái cự đại mồi nhử cùng cạm bẫy! Đem chúng ta địch nhân hấp dẫn tới, rơi vào nơi đây!"

"Bước thứ tư, ta xưng là sóng to gió lớn chiến lược, cũng xưng là cách biển là vua chiến lược."

"Một khi bước thứ tư thành công, chúng ta chẳng những có thể triệt để đánh bại Trương Xung, mà lại có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, giải quyết triệt để chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước gặp phải tân chính nguy cơ, từ đó về sau rốt cuộc không cần lo lắng quốc quân tân chính đồ đao sẽ rơi vào trên đầu của chúng ta, chuyển bị động làm chủ động!"

Cứ việc mọi người còn nghe được có chút như lọt vào trong sương mù.

Nhưng Huyền Vũ bá lại là có chút minh bạch Thẩm Lãng tiếp xuống chiến lược trình tự.

Bởi vì một chút chi tiết trình tự, Thẩm Lãng đã dùng văn tự báo cáo nhanh cho nhạc phụ đại nhân nhìn qua.

Độ hoàn thành phi thường cao.

Nhưng áp dụng tính cũng cực cao.

Sau đó. . .

Hắn kinh diễm tuyệt luân, nhìn mà than thở.

Chiến lược thế cuộc, trước người khác một bước, đã là cực độ không tầm thường.

Hiện tại Thẩm Lãng là đi một bước, mưu đồ bốn bước.

Khi người khác còn đang vì Kim Sơn đảo chi tranh mà mưu đồ thời điểm, hắn đã vì Trương Xung đào xong chính trị phần mộ.

Đã vì Huyền Vũ phủ Bá tước mưu đồ một đầu tiền đồ tươi sáng.

Huyền Vũ Bá Hòa Lâm lão phu tử lúc này trong lòng thật chỉ có một câu, trí gần như yêu!

Thẩm Lãng nói: "Thiên hạ không có vạn toàn kế sách, tiếp xuống có thể hay không đại công cáo thành, liền muốn xem chúng ta thực tiễn. Căn cứ cái này bốn cái chiến lược tiết tấu, nhưng cùng lúc lại muốn bảo trì tùy cơ ứng biến, thực tiễn mới là kiểm nghiệm chân lý duy nhất tiêu chuẩn."

Huyền Vũ bá nói: "Lãng nhi, tiếp xuống ngươi có thể điều phối phủ Bá tước hết thảy tài nguyên, một số người sự tình, bao quát ta ở bên trong."

"Vâng!" Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống chúng ta nhiệm vụ trọng yếu nhất vẫn là Kim Sơn đảo chi tranh, luận võ ba trận chiến!"

"Cứ việc chúng ta cơ hồ đã tất thắng, nhưng vẫn như cũ muốn toàn lực ứng phó!"

"Bởi vì Kim Sơn đảo chi tranh, hoàn toàn quyết định chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước tiếp xuống vận mệnh."

"Nếu như bước đầu tiên này thua, kia phía sau ba bước cũng không có chút ý nghĩa nào, Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp cũng sẽ triệt để chôn vùi."

"Chỉ có thắng được Kim Sơn đảo chi tranh, mới có thể cho chúng ta địch nhân hung hăng một kế cái tát, tại trái tim của bọn hắn hung hăng chen vào một đao."

"Để bọn hắn triệt để mất phân tấc, lâm vào chúng ta tiết tấu."

Nhưng vào lúc này!

Bên ngoài vang lên tiếng bước chân dồn dập.

Kim Trung bẩm báo nói: "Cô gia, Từ Thiên Thiên cầu kiến, nói cấp tốc!"

Huyền Vũ Bá Hòa những người khác không khỏi kinh ngạc.

Từ Thiên Thiên không phải đã chết sao?

Mà Thẩm Lãng trong lòng âm thầm thở dài một hơi.

Nữ nhân này, quả nhiên không có chết a!

Hắn là tại phối phương bên trên dùng đặc thù thủ pháp nhắc nhở Từ Thiên Thiên, nhưng chỉ là vô tâm trồng liễu mà thôi.

Từ Thiên Thiên đến tột cùng có thể hay không chết? Trong lòng của hắn cũng không chắc.

. . .

Mấy phút sau!

Thẩm Lãng gặp được Từ Thiên Thiên.

Thật phảng phất bàng như hai người a.

Nàng thật gầy rất nhiều, trước kia là tương đối nở nang, bây giờ lại lộ ra nhất là mảnh mai, như là dương liễu.

Nhưng là, nàng cũng không tiều tụy, ngược lại lộ ra phấn khởi, yêu diễm.

Cả người liền phảng phất một đóa thiêu đốt hỏa diễm, tràn đầy điên dại.

"Thẩm Lãng, nhỏ Vua Hải Tặc Cừu Kiêu phái người tại nhà các ngươi đất phong trong giếng đầu độc thi, muốn tạo ra ôn dịch. Hai canh giờ trước, bọn hắn tại xuân nha trang, tổng cộng muốn đầu độc tám cái giếng. Mà lại bọn hắn đã nhìn thấy ta, cũng biết ta là ai."

Thẩm Lãng nghe xong, lập tức rùng mình.

Cừu Kiêu bực này hành vi, quả thực diệt tuyệt nhân tính a!

Hắn lập tức hạ lệnh: "Kim Hối, ngươi lập tức dẫn đầu cao thủ đi đem đám hải tặc này cướp giết, nhất thiết phải không cần bỏ qua bất kỳ người nào. Hỏi rõ ràng đến tột cùng những cái kia giếng nước bị hạ độc thi, trước dùng đầu nhập đại lượng vôi đem nước giếng đốt lăn, sau đó triệt để phong rơi những này giếng. Thông qua chuyên khoản, đào móc mới giếng."

"Vâng!" Kim Hối tuân lệnh mà đi.

Mộc Lan đi ra nói: "Phu quân, ta cũng cùng nhau đi."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

Mộc Lan cũng theo đó mà đi.

Từ đầu tới đuôi, nàng đều không có nhìn Từ Thiên Thiên một chút.

Lập tức bên trong cả gian phòng, cũng chỉ có Thẩm Lãng cùng Từ Thiên Thiên hai cái cô nam quả nữ.

Chồng trước vợ trước cẩu nam nữ!

. . .

Lúc này Từ Thiên Thiên lộ ra càng kiêu ngạo, cố gắng thẳng tắp cái eo, duỗi thẳng cổ, như là tùy thời chuẩn bị chiến đấu nhỏ gà mái đồng dạng.

Nàng muốn cùng ai chiến đấu?

Đương nhiên là cùng Thẩm Lãng!

Lúc này trong lòng nàng từ ai tự oán, nhưng lại tràn đầy mãnh liệt lòng tự trọng.

Mà lại, còn có một chút điểm chủ động quyền tại cảm giác của nàng.

Dù sao, nàng báo tin cứu vãn Huyền Vũ phủ Bá tước trên phong địa rất nhiều người.

Mà lại, vừa mới bằng vào sức một mình, giết chết năm cái hải tặc.

Nàng cảm thấy Thẩm Lãng là rất thông minh, nhưng là thuế biến sau khi thức tỉnh mình cũng không kém.

Thẩm Lãng lạnh nhạt nói: "Từ Thiên Thiên, ngươi vừa giết người đi."

Lời này mới ra, Từ Thiên Thiên giật mình.

Cái này. . . Cái này cũng nhìn ra được? Thẩm Lãng thông minh đến nước này?

Thẩm Lãng nói: "Ngươi ánh mắt phấn khởi điên dại, mà lại khóe miệng còn có máu tươi, là mới tổn thương."

Từ Thiên Thiên cố gắng để cho mình bình tĩnh lại, sau đó dùng cố gắng nhất bình thản khẩu khí nói: "Ta muốn báo thù."

Thẩm Lãng nói: "Tốt!"

Từ Thiên Thiên nói: "Ta muốn hủy đi Trương Xung cùng Trương Tấn phụ tử, để bọn hắn chết không có chỗ chôn."

Thẩm Lãng nói: "Được."

Từ Thiên Thiên nói: "Ngươi có thể làm được sao?"

"Có thể." Thẩm Lãng nói: "Nhưng là ngươi nguyện ý vì thế trả giá đắt sao?

Từ Thiên Thiên nói: "Bất kỳ giá nào đều có thể."

Thẩm Lãng nhìn về phía nàng, quái dị nói: "Thật bất kỳ giá nào đều có thể?"

Từ Thiên Thiên trực tiếp đứng dậy, trực tiếp giải khai váy của mình, lộ ra quần lót cùng cái yếm nhỏ, còn có da thịt tuyết trắng.

"Ta nói , bất kỳ cái gì đại giới đều có thể. Thẩm Lãng cô gia nếu như bây giờ muốn thân thể ta, ở đây ta liền có thể vì ngươi mở ra hai chân." Từ Thiên Thiên gằn từng chữ.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, ngươi không phải thành tâm."

Từ Thiên Thiên nói: "Chẳng lẽ còn muốn ta chủ động cưỡi lên thân thể của ngươi, mới xem như thành tâm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi có mấy ngày không có tắm rửa?"

Từ Thiên Thiên kinh ngạc nói: "Hai ngày rưỡi, thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Nữ nhân hai ngày rưỡi không có tắm rửa chỗ ấy đều thiu, để người như thế nào hạ miệng? Ngươi còn nói mình là thành tâm? Nếu là ngươi hữu tâm muốn câu dẫn ta, muốn hiến thân tại ta, sớm đã đem tự mình rửa bạch bạch, thơm ngào ngạt."

Lời này mới ra, Từ Thiên Thiên nội tâm phẫn hận: Thẩm Lãng, ta xxx ngươi nương.

Sau đó, nàng trực tiếp đi ra phía ngoài nói: "Thùng tắm ở nơi đó, ta đi rửa sạch sẽ."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, ta không cần ngươi tắm rửa, cũng không cần ngươi hiến thân cho ta. Ta cần ngươi đi một chỗ, làm một chuyện, câu dẫn một người."

Từ Thiên Thiên da đầu từng đợt run lên.

Trước mắt cái này gặp mặt và nói chuyện, cùng nàng trong tưởng tượng hoàn toàn không giống.

Nàng vốn cho rằng Thẩm Lãng sẽ đem nàng giữ ở bên người làm nô làm tỳ, lại hoặc là cho hắn kiếm tiền, không nghĩ tới hoàn toàn không phải.

Thẩm Lãng tư duy, căn bản chính là thiên mã hành không.

"Đi nơi nào, câu dẫn ai?" Từ Thiên Thiên nói.

Thẩm Lãng nói: "Đi Nộ Triều thành, câu dẫn Vua Hải Tặc đại nữ nhi, Nộ Triều thành đại tiểu thư, Cừu Yêu Nhi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 133: Hỏng Bét! Thẩm Cặn Bã Nam Trong Sạch Khó Giữ Được

Nộ Triều thành đại tiểu thư Cừu Yêu Nhi.

Đây cũng là Việt quốc phía đông trên mặt biển đại nhân vật.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy bây giờ tự phong Nộ Triều thành chủ, đã an hưởng giàu sang.

Trên mặt biển sự tình đều giao cho mình một đôi nhi nữ.

Cừu Kiêu cùng Cừu Yêu Nhi.

Đây đối với hải tặc tỷ đệ tung hoành ngàn dặm mặt biển, để người nghe tiếng tán gan.

Bình thường nữ nhân tình nguyện chết cũng không nguyện ý rơi vào Cừu Kiêu trong tay, bởi vì hắn tra tấn nữ nhân thủ đoạn thường xuyên để nhân sinh không bằng chết.

Bình thường nam nhân tình nguyện chết cũng không nguyện ý rơi vào Cừu Yêu Nhi trong tay, bởi vì nàng tra tấn nam nhân thủ đoạn, để người hận không thể hạ mười tám tầng Địa Ngục, hận không thể cho tới bây giờ liền không có sống trên thế giới này, bởi vì thực sự là quá thống khổ.

Nữ nhân này quả thực chính là một cái sát thần.

Nhìn thấy soái ca, không vừa mắt, giết.

Nhìn thấy nam nhân xấu xí, không vừa mắt, giết.

Nhìn thấy phổ thông nam nhân, vẫn là không vừa mắt, giết.

Không sai, nàng từ thực chất ở bên trong cừu hận nam nhân.

Chỉ có hai loại nam nhân ngoại lệ.

Một cái là cha nàng, một cái là bọn thủ hạ của nàng.

Dưới tay nàng có nam có nữ, nhưng nàng đều đối xử như nhau, đem thuộc hạ xem như tay chân.

Cho nên nàng mặc dù là nữ nhân, nhưng là võ công cao thủ đoạn hung ác, tại Nộ Triều thành bên trong có rất cao danh vọng, hoàn toàn cùng Thiếu chủ Cừu Kiêu tương xứng, hai người đấu tranh cũng hừng hực khí thế, đều muốn trở thành Nộ Triều thành người thừa kế.

Trên lục địa quốc gia, nữ tử là không thể kế thừa gia nghiệp.

Nhưng là hải tặc, nhưng không có lớn như vậy quy củ, ai ngưu bức liền ai làm thủ lĩnh.

Vị này Cừu Yêu Nhi là nữ sát thần, nam nhân ác mộng, nhưng là nàng có một cái ưu điểm.

Đó chính là đối với nữ nhân rất tốt, đặc biệt tốt.

Nhất là mỹ lệ nhu nhược nữ tử, đều có thể đạt được nàng bảo hộ.

Cho nên rất nhiều người đều hoài nghi nàng lấy hướng có vấn đề, nếu không cũng không trở thành đến hai mươi chín tuổi còn không có lấy chồng.

"Ngươi lại muốn làm cái gì?" Từ Thiên Thiên nói: "Ngươi muốn để ta trở thành một cái nữ ở giữa?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nghĩ như vậy cũng có thể."

Hắn cử động lần này đương nhiên cũng là vô tâm trồng liễu, cũng không chờ mong nhất định sẽ có thu hoạch.

Từ Thiên Thiên nói: "Ngươi liền không sợ ta đến lúc đó sẽ phản bội ngươi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không quan trọng, ngươi lại không có hiệu trung ta, nói thế nào phản bội? Chúng ta chỉ là người hợp tác mà thôi!"

Từ Thiên Thiên nghĩ một hồi nói: "Ta không đi."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không phải nói là báo thù cái gì đều bộ dáng làm sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Nhưng muốn báo thù, cũng phải trước giữ lại tính mệnh tại. Ta có thể bán mình cho ngươi, nhưng không thể bán mệnh."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi cảm thấy ngươi đi Nộ Triều thành sẽ chết?"

Từ Thiên Thiên nói: "Lần này vây công Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong, Nộ Triều thành cũng là một phương thế lực, Cừu Thiên Nguy cùng Trương Xung ở giữa là có cấu kết. Ta nếu là đi Nộ Triều thành, chẳng phải là tự chui đầu vào lưới sao?"

Nàng nghĩ như vậy cũng là có đạo lý.

Từ Thiên Thiên đảo khách thành chủ nói: "Thẩm Lãng, ngươi muốn nghe một chút ý kiến của ta sao?"

Thẩm Lãng nói: "Mời nói."

Từ Thiên Thiên nói: "Vì tiêu diệt Huyền Vũ phủ Bá tước, Trương Xung đã kết thành một cái lưới lớn, Trấn Bắc hầu phủ, Tấn Hải bá tước phủ, tân chính phái, Nộ Triều thành, Tĩnh An phủ Bá tước, Lan Sơn Tử tước phủ các loại đều tham dự trong đó, thiên hạ vây công. Ngươi mặc dù rất thông minh, nhưng là một số thời khắc lực lượng cá nhân là có hạn. Ngươi cứu không được Huyền Vũ phủ Bá tước, lần này Kim thị gia tộc hủy diệt đã trở thành kết cục đã định."

Thẩm Lãng sờ lên cái mũi nói: "Ngươi nói tiếp."

Từ Thiên Thiên nhìn hắn động tác, trong lòng không khỏi thầm mắng, trang cái gì đẹp trai.

Đã từng có một cái thoại bản « đông cách ký », vang dội toàn bộ thế giới, lượng tiêu thụ đạt tới kinh người trăm vạn bản, lực ảnh hưởng vượt qua Thẩm Lãng « kim X mai phong nguyệt vô biên » vô số lần.

Ở trong đó nhân vật nam chính chính là Đại Càn Vương Quốc trước đây đế chủ khương cách, hắn được vinh dự thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử, mà hắn một cái kinh điển động tác chính là thích sờ cái mũi.

Bản này « đông cách ký » vang dội thế giới về sau, có vô số nam nhân đều thích học tập động tác này.

Đương nhiên, quyển sách này hiện tại đã trở thành cấm thư, chí cao vô thượng Đại Viêm đế quốc Hoàng đế tự mình phong cấm.

Từ Thiên Thiên tiếp tục nói: "Thẩm Lãng ngươi trí tuệ tuyệt đỉnh, không nên vây ở Huyền Vũ phủ Bá tước như thế một cái địa phương nhỏ, ngươi hẳn là đi phụ tá quyền lực càng lớn người."

Thẩm Lãng ánh mắt tán thưởng, Từ Thiên Thiên quả nhiên thuế biến, vậy mà trái lại muốn thuyết phục Thẩm Lãng, bất quá nhịn không được lại sờ lên cái mũi.

Từ Thiên Thiên ghét nhất động tác này, hơi nhíu nhíu mày, tiếp tục nói: "Chúc Nhung cùng Trương Xung là Thái tử nhất hệ người, chúng ta liền đi đầu nhập Tam vương tử. Ngươi như bỏ được, ta liền đi bán ta nhan sắc trở thành hắn cơ thiếp, ngươi nói ta không bỏ được, ta liền bán nhan sắc trở thành ngươi cơ thiếp."

Ách!

Lời này không hiểu quen tai, phảng phất nào đó một bộ phim bên trong nhân vật nữ sắc nói, ta ở bên ngoài là bị người khác cưỡng X, về đến nhà bị ngươi cưỡng X, có cái gì khác nhau?

"Thẩm Lãng, trên thế giới này chỉ có một người có thể trợ giúp chúng ta tiêu diệt Trương Xung, đó chính là Tam vương tử." Từ Thiên Thiên nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt đã trở thành kết cục đã định, bởi vì chân chính muốn diệt Kim thị gia tộc là quốc quân, Trương Xung chỉ là đao, ngươi coi như tại thông minh, cũng chỉ là lấy trứng chọi đá, châu chấu đá xe."

"Thẩm Lãng ngươi thông minh như vậy, nhất định sẽ trở thành Tam vương tử túi khôn, mà ta am hiểu nhất là kiếm tiền, ta có thể làm Tam vương tử túi tiền." Từ Thiên Thiên nói: "Hai người chúng ta liên thủ, nhất định có thể trở thành Tam vương tử tâm phúc, ngày sau vinh hoa phú quý, quyền thế bức người."

Tam vương tử, duy nhất có thể cùng Thái tử chống lại Thiếu Quân, quốc quân sủng ái nhất nhi tử, quyền thế trong tay lớn nhất vương tử.

"Thẩm Lãng, ngươi có thể hay không đừng sờ lỗ mũi? Ngươi biết bắt chước bừa cái này thành ngữ sao? Trên thế giới chỉ có một cái tuyệt thế mỹ nam, đó chính là khương cách đế chủ, ngươi không cần học hắn." Từ Thiên Thiên không thể nhịn được nữa.

Thẩm Lãng vô tội nói: "Thiên Thiên, ngươi có thể hay không mặc lên quần áo kết hợp khép lại hai chân nói chuyện, hương vị thực sự có chút xông, giống như là cá chết sau mùi tanh, ta. . . Ta thực sự không chịu nổi, lại không thể bịt mũi tử, như thế không lễ phép, cho nên liền không nhịn được muốn sờ cái mũi, thoáng đuổi đi một chút mùi."

Lập tức. . .

Từ Thiên Thiên muốn nổ.

Nàng tranh thủ thời gian khép lại hai chân, mặc quần áo.

Nàng thề, nàng Từ Thiên Thiên còn là lần đầu tiên bị người như thế ghét bỏ.

Đây chính là một cái hẳn là bị đáng giết ngàn đao nam nhân.

Đây chính là một cái hẳn là bị rút gân lột da nam nhân.

Từ Thiên Thiên một lần nữa mặc quần áo về sau, trong đầu nghĩ đã toàn bộ là tắm rửa tắm rửa, nàng nhất định phải đem trên người một lớp da tẩy xuống tới, miễn cho còn như vậy bị người ghét bỏ.

"Ngươi suy tính được thế nào?" Từ Thiên Thiên nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước lập tức liền muốn hủy diệt, chúng ta bây giờ rời đi còn kịp, chờ Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong lại chạy, ngươi liền chết không nơi táng thân."

Thẩm Lãng lắc đầu.

Từ Thiên Thiên nói: "Là bởi vì Kim Mộc Lan sao? Nàng mặc dù dáng dấp đẹp, nhưng chỉ cần có quyền thế, dạng gì nữ nhân không có? Ta coi như không có nàng đẹp như vậy, cũng không phải chênh lệch rất nhiều đi, chúng ta cùng đi đầu nhập Tam vương tử, ta làm cho ngươi nữ nhân, hơn nữa còn không ngăn cản ngươi cưới vợ nạp thiếp, chẳng lẽ không tốt sao?"

Thẩm Lãng chân thành nói: "Ta rất yêu ta nương tử, ta cũng rất yêu nhạc phụ, nhạc mẫu, còn có Kim Mộc Thông cái kia mập trạch, bọn hắn đều là người nhà của ta. Ta làm hết thảy, chính là vì bảo vệ bọn hắn, bảo hộ cha mẹ của ta cùng đệ đệ."

Từ Thiên Thiên bất khả tư nghị nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Người giống như ngươi, còn sẽ có tình cảm."

"Nói nhảm." Thẩm Lãng nói: "Liền không nói người khác, liền vẻn vẹn ta và ngươi, một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm, ta đối với ngươi còn có tình cảm đâu."

Từ Thiên Thiên không thể nhịn được nữa, cả giận nói: "Thẩm Lãng ngươi lại nói một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm câu nói này, ta liền giết ngươi. Ngươi nếu là đối ta có một chút xíu tình cảm, ngươi sẽ đem ta làm hại thảm như vậy? Ngươi sẽ để cho ta cửa nát nhà tan?"

Nhìn thấy bạo tạc Từ Thiên Thiên, Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Nữ nhân chính là thích lôi chuyện cũ, cho nên ta xưa nay không cùng nữ nhân cãi nhau."

Từ Thiên Thiên trực tiếp đứng lên nói: "Lời không hợp ý không hơn nửa câu, ngươi Thẩm Lãng đã muốn lưu tại Huyền Vũ phủ Bá tước chờ chết, vậy chúng ta liền đại đạo chỉ lên trời các đi nửa bên đi, sang năm thanh minh ta sẽ cho ngươi dâng hương, dù sao một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm."

Dựa vào, không cho người ta nói câu nói này, chính ngươi lại muốn nói.

Sau đó, Từ Thiên Thiên liền muốn rời khỏi, đi trong kinh đầu nhập Tam vương tử.

Nàng duy nhất có chính là mỹ mạo, còn có kiếm tiền bản lĩnh, nàng cũng không tin không cách nào tại Tam vương tử nơi đó đặt chân.

"Thiên Thiên. . ." Thẩm Lãng ở sau lưng hô.

Từ Thiên Thiên nói: "Thế nào, ngươi muốn tạm giam ta sao? Đừng quên, ngươi thiếu ta một ơn huệ lớn bằng trời, nếu không nhà ngươi lãnh địa sẽ phát sinh đáng sợ ôn dịch, tử thương vô số."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi một cái cô gái yếu đuối đi Tam vương tử nơi đó là dê vào miệng cọp, ta không bỏ được."

"Phi!" Từ Thiên Thiên: "Ngươi sẽ để ý ta chết sống? Tất cả mọi người là người vô tình, cũng đừng có giả vờ lưu luyến không rời."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi cảm thấy Kim Sơn đảo chi tranh, chúng ta thua không nghi ngờ?"

Từ Thiên Thiên nói: "Đương nhiên, các ngươi ba trận chiến đều tất bại, thần tiên cũng vô pháp vãn hồi."

Cái này thật đúng là thiên hạ chung nhận thức, Kim Mộc Lan đánh không lại Đường Viêm, Kim Mộc Thông không sánh bằng Đường Doãn, Huyền Vũ phủ Bá tước binh khí áo giáp không sánh bằng Tấn Hải bá tước phủ.

Ba trận chiến toàn bại, không có chút nào hi vọng.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi liền đợi thêm mấy ngày, nếu như Kim Sơn đảo chi tranh chúng ta thắng, ngươi liền nghe ta, đi Nộ Triều thành câu dẫn Cừu Yêu Nhi. Nếu như chúng ta thua, ta liền nghe ngươi, đầu nhập Tam vương tử đi."

Từ Thiên Thiên không nói lời nào.

Thẩm Lãng nói: "Từ Thiên Thiên, mọi người vợ chồng một trận, ngươi không phải là đối ta ngay cả điểm ấy tín nhiệm đều không có đi."

Đối với nhân phẩm của người đàn ông này, Từ Thiên Thiên ngay cả một cọng lông đều không tin đảm nhiệm.

Trên người hắn mỗi một cây lông đều là âm, đều là có độc.

Nhưng là đối bản lãnh của người đàn ông này, Từ Thiên Thiên là tín nhiệm.

Nhìn nàng một cái mình có bao nhiêu thảm? Chính là tốt nhất ví dụ chứng minh.

. . .

Mộc Lan trở về, đi trước tắm rửa, thơm ngào ngạt sau lại đến thấy Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, đều giải quyết sao?"

Mộc Lan gật đầu nói: "Tất cả hải tặc đều giết, tất cả độc thi đều đốt, tất cả bị ô nhiễm nước giếng đều dùng vôi đốt lăn, sau đó phong mất."

Đón lấy, Mộc Lan nói: "Ngươi cái kia nũng nịu vợ trước đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Đi."

Mộc Lan nói: "Đi rồi? Ngươi đối với người ta làm cái gì?"

Thẩm Lãng cả giận nói: "Kim Mộc Lan, ngươi đối ta còn có thể có chút tín nhiệm sao? Ta là hạng người như vậy sao? Lại nói nàng hai ngày rưỡi không có tắm rửa, thiu thành như thế, ta còn có thể hạ phải đi sao?"

Mộc Lan nhìn chằm chằm Thẩm Lãng gương mặt một hồi lâu, qua loa tính hôn một cái nói: "Tốt, tính ngươi ngoan."

Thẩm Lãng cái này không cao hứng.

Ở ta nơi này dạng mỹ nam tử trước mặt, ngươi vậy mà không yên lòng, ngươi Kim Mộc Lan muốn làm gì?

"Phu quân, ta muốn giết Cừu Kiêu." Mộc Lan nói: "Người này không có chút nào nhân tính, nếu như lần này bị hắn đạt được, chúng ta trên phong địa con dân không biết sẽ chết bao nhiêu người. Mà lại không biết có bao nhiêu đáng thương nữ tử bị hắn chà đạp mà chết không nhắm mắt."

Thẩm Lãng ôm Mộc Lan bờ eo thon ôn nhu nói: "Nhanh, nhanh. Người này là cái bảo bối, hiện tại còn không thể giết. Nhưng là ta thề, rất nhanh chúng ta liền làm thịt hắn, mà lại để hắn thống khổ nhất phương thức chết đi."

Đột nhiên cảm giác được cái mũi có chút ngứa,

Thẩm Lãng không khỏi đưa tay hướng cái mũi mà đi.

Mộc Lan nói: "Không cần sờ cái mũi, không cần học khương cách đế chủ, phu quân chính là phu quân, ngươi chính là thiên hạ xuất sắc nhất nam nhân, không cho phép học người khác."

Thẩm Lãng bất đắc dĩ nói: "Ta, ta chỉ là muốn đào lỗ mũi, có chút ngứa mà thôi."

Mộc Lan duỗi ra đầu ngón út, nhẹ nhàng tại Thẩm Lãng cái mũi bên ngoài cào một chút.

Đón lấy, nàng lại duỗi ra đầu lưỡi, tại hắn trên chóp mũi hôn một cái.

"Phu quân, hiện tại còn ngứa sao?"

Thẩm Lãng đứng lên nói: "Không biết vì sao, cảm thấy trứng có chút ngứa."

Một giây sau!

Thẩm cặn bã nam bị Mộc Lan dùng cầm nã thủ lắc lắc cánh tay đặt tại trên ghế.

Hắn dùng một cái tay khác đập cái ghế, buồn bã nói: "Đau nhức đau nhức đau nhức, cầu xin tha thứ, cầu xin tha thứ. Nương tử ta sai rồi, ta thật sai."

. . .

Lúc chạng vạng tối!

Nộ Giang Thái thú Trương Xung đưa tới một phần thiệp mời, mời Thẩm Lãng đi phủ thành chủ tham gia nghênh đón tứ vương tử yến hội.

Mà lại, chỉ mời Thẩm Lãng một người, không có mời Mộc Lan.

Thẩm Lãng vuốt trong tay thiệp mời, cười nói: "Có ý tứ, có ý tứ."

Sau đó, hắn lại một thân cẩm phục kim quan, ngồi hoa lệ xe ngựa, tiến về phủ thành chủ dự tiệc.

Quần áo mới a.

Bộ này một bộ bỏ ra hai trăm ba mươi kim tệ.

Bên trên một bộ bỏ ra một trăm chín mươi kim tệ, nhưng là đã xuyên qua a.

Lãng gia lần này liền càng xa hoa hơn, lập tức làm năm bộ quần áo, từ cây trâm đến giày đến đai lưng, không phải bảo ngọc chính là hoàng kim, ngay cả bạch ngân đều khinh thường dùng.

Một mình hắn quần áo, so nhạc phụ, nhạc mẫu, nương tử, em vợ bốn người cộng lại còn muốn quý.

Từ trên người hắn, là căn bản nhìn không ra Huyền Vũ phủ Bá tước có cái gì khủng hoảng tài chính.

. . .

Trương gia lão trạch bên trong!

Trương Xung nói: "Buổi tối hôm nay yến hội, Trì gia tiểu thư cũng tới, ngươi có thể mượn cơ hội nhìn xem."

Trì gia tiểu thư, chính là Thư Đình Ngọc biểu muội, nhà nàng là Việt quốc hương liệu đại vương, phú khả địch quốc.

Nếu như không có ngoài ý muốn, cái này ao tiểu thư sẽ trở thành Trương Tấn mới vị hôn thê.

"Vâng." Trương Tấn nói: "Phụ thân, vì sao muốn mời Thẩm Lãng?"

Trương Xung nói: "Thăm dò một chút hư thực."

Trương Tấn nói: "Còn có cần phải thăm dò sao? Lần này Kim Sơn đảo chi tranh, Huyền Vũ phủ Bá tước thua không nghi ngờ, thần tiên khó cứu được. Ba trận chiến đều thua, không có một chút điểm thắng khả năng."

Trương Xung lạnh giọng nói: "Trên thế giới này liền không có vạn vô nhất thất sự tình, ngươi nhớ kỹ cho ta, chiến lược bên trên xem thường địch nhân, chiến thuật bên trên coi trọng. Cho dù là một cái sắp chết địch nhân, cũng tuyệt đối không thể phớt lờ."

"Vâng!" Trương Tấn nói.

Trương Xung nói: "Ngươi để Xuân Hoa tiến đến."

Một lát sau, Trương Xuân Hoa lượn lờ đi đến.

Đêm nay nàng, thật sự là diễm tuyệt nhân gian, đoạt người tâm phách.

Trương Xung nói: "Buổi tối hôm nay liền cầm xuống Thẩm Lãng, có thể làm được sao?"

Trương Xuân Hoa không nói hai lời, trực tiếp vén váy lên, duỗi ra thon dài mê người đùi phải một thanh giẫm tại trên ghế.

Cái tư thế này, bá khí mà vô cùng nóng nảy.

Trương Xung tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, cay như vậy con mắt một màn, hắn thực sự là nhìn không được.

. . .

Một cỗ hoa lệ xe ngựa to bên trên.

Đến đây dự tiệc chính là Thẩm Lãng một cái khác cừu nhân, Lan Sơn Tử tước Chúc Lan Đình, còn có cuộc sống của hắn Chúc Văn Hoa.

Đã từng Chúc Văn Hoa bị Thẩm Lãng làm cho đốt rụi mình « uyên ương mộng », coi là vô cùng nhục nhã.

"Buổi tối hôm nay, chúng ta liền hướng Trương Xung Thái thú cầu hôn, đem ngươi cùng Trương Xuân Hoa hôn sự định ra tới." Chúc Lan Đình Tử tước nói.

Chúc Văn Hoa trong lòng cuồng hỉ, nhưng là lại tràn ngập thấp thỏm, nói: "Đa tạ phụ thân, chỉ sợ Trương Thái thú có khác ý tứ."

Chúc Lan Đình nói: "Sẽ không, bởi vì đêm nay có người sẽ thay chúng ta làm mai mối, một cái Trương Xung Thái thú không cách nào cự tuyệt người."

Chúc Văn Hoa nói: "Ai?"

Chúc Lan Đình nói: "Chúc Nhung Tổng đốc."

Chúc Văn Hoa đại hỉ.

Chúc Nhung Đại đô đốc là Trương Xung ân chủ, từ hắn làm mai mối, Trương Xung Thái thú nhất định không dám cự tuyệt.

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Chú ý, tuyệt đối không nên tiết lộ chân ngựa, Chúc Nhung Tổng đốc làm mai mối một chuyện là bí mật, ngay cả Trương Thái thú cũng không biết. Nhất định phải cho hắn một trở tay không kịp, đem gạo nấu thành cơm."

Chúc Văn Hoa kích động đến không kềm chế được.

Chúc Lan Đình nói: "Còn có, trong mắt ngươi không cần chỉ có mỹ nhân. Để ngươi cùng Trương Xuân Hoa thành hôn, hoàn toàn là vì gia tộc lợi ích. Lần này Huyền Vũ phủ Bá tước chú định hủy diệt, Kim thị gia tộc thi thể có rất nhiều người cướp. Trương Xung Thái thú là người chủ trì, một khi chúng ta cùng hắn thông gia, liền có thể từ Kim thị gia tộc trên thi thể cắn xuống một miếng thịt to."

"Vâng." Chúc Văn Hoa run rẩy nói: "Kia đến lúc đó Thẩm Lãng, có thể hay không giao cho ta đến xử trí, ta nhất định phải đem hắn chém thành muôn mảnh, rút gân lột da."

Chúc Lan Đình lắc đầu nói: "Muốn đem hắn rút gân lột da quá nhiều người, đại khái còn chưa tới phiên nhà chúng ta, nhưng là để ngươi cắt hơn mấy đao, có lẽ còn là có thể."

Chúc Văn Hoa dữ tợn nói: "Vậy ta liền thiến hắn."

Chúc Lan Đình lắc đầu nói: "Một đao kia, đoán chừng cũng không tới phiên ngươi."

Chúc Văn Hoa kinh ngạc, Thẩm Lãng súc sinh này nên có bao nhiêu nhận người hận a.

. . .

Thẩm Lãng cưỡi xe ngựa to, rất nhanh liền tiến Huyền Vũ thành nội, khoảng cách phủ thành chủ đã rất gần.

Thẩm Lãng khuyên bảo chính mình.

Buổi tối hôm nay nhất định phải cẩn thận, tuyệt đối không thể lộ ra chân ngựa, để Trương Xung nhô ra hư thực.

Lão hồ ly kia, thực sự quá xảo trá.

Mà liền tại lúc này.

Bỗng nhiên cái mũi một trận hương thơm.

Sau đó, một cái tuyệt mỹ mê người thân ảnh chui vào trong xe ngựa của hắn mặt.

Một nữ nhân trực tiếp cưỡi tại hắn trên đùi, giống như rắn cánh tay ngọc ôm Thẩm Lãng cổ,

Là Trương Xuân Hoa con hồ ly tinh này.

"Thẩm Lãng, ngươi mau cứu ta, mau cứu ta!"

"Buổi tối hôm nay có người muốn hủy ta chung thân hạnh phúc, ngươi mang theo ta bỏ trốn đi, chúng ta đem gạo nấu thành cơm đi."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 134: Bội Tình Bạc Nghĩa Thẩm Cặn Bã Nam! Cầu Hôn!

Trương Xuân Hoa một bên phóng đãng hình hài, một bên chăm chú nhìn Thẩm Lãng tất cả phản ứng.

Nếu như lúc này Thẩm Lãng cảm xúc tăng vọt, sóng được so với hắn còn muốn lợi hại hơn, mà lại đắc chí vừa lòng, đã nói lên hắn đối Kim Sơn đảo chi tranh có lòng tin.

Như vậy, phụ thân liền không thể không phòng.

Mà nếu như Thẩm Lãng lúc này ngồi nghiêm chỉnh, nghiêm trang cự tuyệt hắn lời nói, đã nói lên hắn tại che giấu ngụy trang.

Như vậy, cũng không thể không ngại.

Cái này hồ ly tinh chính là muốn giết Thẩm Lãng một trở tay không kịp.

Mà Thẩm Lãng phản ứng là.

Trước có chút kinh ngạc, hai con mắt nhìn qua Trương Xuân Hoa khuôn mặt, từ mê ly dần dần biến thành điên cuồng lửa nóng.

Ứng đối hoàn mỹ!

Có chút kinh ngạc, đại biểu lúc trước hắn chính mất hồn mất vía, hai mắt mê ly chứng minh tâm tình của hắn u ám.

Dần dần biến thành lửa nóng, đại biểu cho hắn bị sắc đẹp hấp dẫn.

Đây là hai con hồ ly tinh đấu pháp, không thể có một điểm sai lầm.

Lúc này cực kỳ lúng túng, chính là Kim Hối.

Dao của hắn nằm ngang ở Trương Xuân Hoa trên cổ, nhưng là giống như không có người để ý đao của hắn.

Trương Xuân Hoa xông tới ngay lập tức, dao của hắn liền gác ở cổ đối phương lên, bởi vì bảo hộ cô gia là thứ nhất sự việc cần giải quyết.

Nhưng là hiện tại hắn phải làm gì a? Là trước nhắm mắt lại, vẫn là trước rút về đao a?

"Cô gia. . ." Kim Hối hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Tiếp tục đánh xe."

"Vâng." Kim Hối nói.

Thẩm Lãng nói: "Trương tiểu thư, ngươi vừa rồi tại nói cái gì?"

Trương Xuân Hoa nói: "Thẩm Lãng, mau cứu ta, mau cứu ta."

Thẩm Lãng nói: "Câu tiếp theo."

Trương Xuân Hoa nói: "Có người muốn hủy ta chung thân hạnh phúc."

Thẩm Lãng nói: "Lại xuống một câu."

Trương Xuân Hoa nói: "Gạo nấu thành cơm."

"Tốt, tới đi!" Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn một đầu vùi vào Trương Xuân Hoa ở ngực loạn củng, hai tay trực tiếp muốn xốc lên váy của nàng.

"Nhanh, nhanh lên!" Thẩm Lãng run rẩy nói: "Khoảng cách phủ thành chủ còn không có hai dặm địa, ta bản sự không lớn, thời gian cũng không còn nhiều lắm đủ. Quần áo là không kịp thoát, liền trực tiếp làm việc đi. Làm phiền ngươi nhấc một chút, ta đem quần lôi đến đầu gối bên trên."

Ách!

Trương Xuân Hoa ngây người.

Ngươi, ngươi Thẩm Lãng như thế cặn bã?

Huyền Vũ bá tâm phúc Kim Hối ngay tại bên ngoài, ngươi ngay trước mặt của hắn cùng những nữ nhân khác cẩu thả?

Ngươi không sợ bị Huyền Vũ bá cùng Kim Mộc Lan đánh chết sao?

Ngay sau đó, nàng phát hiện Thẩm Lãng cái này cặn bã nam thật tại túm quần nàng.

Thế là, nàng tranh thủ thời gian ngăn chặn Thẩm Lãng hai tay.

"Thẩm Lãng, Kim Hối còn ở bên ngoài." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng nói: "Không sao, miệng hắn rất kín. Kim Hối ngươi cái gì cũng không có trông thấy, đúng không?"

Kim Hối tê cả da đầu nói: "Phải."

Trương Xuân Hoa nói: "Thế nhưng là, đây là tại lớn trên đường cái a."

Thẩm Lãng nói: "Lớn trên đường cái không tốt sao? Không khí lại tốt, nghe bên ngoài dòng người nhốn nháo rộn ràng, rất có cảm giác a."

Sau đó, hắn trực tiếp liền muốn hôn lên Trương Xuân Hoa đôi môi.

"Đừng, đừng như vậy." Trương Xuân Hoa tranh thủ thời gian che Thẩm Lãng bờ môi.

Thẩm Lãng nói: "Trương tiểu thư ngươi không phải một mực thầm mến ta sao? Lần trước ngươi còn chuyên môn viết một bài thơ tình cho ta, mời ta đi lang kiều hẹn hò. Lúc ấy ta muốn đi ra ngoài bị nương tử ngăn cản, còn đánh ta một trận."

Trương Xuân Hoa nói: "Kim Mộc Lan đối ngươi đúng là như thế hung ác?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng vậy a, đối ta động một tí đánh chửi, liền mới vừa rồi còn kém chút vặn gãy cánh tay của ta, vẻn vẹn chỉ là ta không cẩn thận nói sai một câu mà thôi."

Trương Xuân Hoa u nhiên muốn khóc nói: "Thẩm lang vậy mà trôi qua thê thảm như thế?"

Thẩm Lãng nói: "Người ở rể cái nào không phải như thế, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a, ta xuất thân thấp hèn muốn trở nên nổi bật, chỉ có thể chịu đựng cái này dưới hông chi nhục."

Trương Xuân Hoa nói: "Thẩm lang, vậy ngươi thích ta sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thích."

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy ngươi muốn cùng ta song túc song phi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta hiện tại liền muốn."

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy ngươi rời đi Huyền Vũ phủ Bá tước, trở thành nhà ta con rể như thế nào? Không phải người ở rể, là con rể. Mà lại phụ thân ta sẽ cho ngươi tìm một cái cực tốt tiền đồ, định không cô phụ tài hoa của ngươi."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không được."

Trương Xuân Hoa nói: "Vì cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta không thể tại nguy hiểm nhất thời điểm lập tức Huyền Vũ phủ Bá tước, như thế ta chẳng phải là lang tâm cẩu phế, chẳng phải là trở thành một thứ cặn bã nam sao? Ta không thể có lỗi với ta nương tử!"

Lúc này, Trương Xuân Hoa đều nhịn không được.

Ngươi ôm những nữ nhân khác, còn luôn miệng nói ngươi không thể có lỗi với nương tử?

"Ta rất yêu ta nương tử." Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Cho nên, ta không thể có lỗi với nàng."

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy ngươi bây giờ ngay tại làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta yêu nương tử, nhưng là ta cũng thích ngươi a. Bằng không dạng này như thế nào, vạn nhất tương lai có một ngày Huyền Vũ phủ Bá tước xuất hiện lớn biến cố, ta lại đến cưới ngươi?"

Trương Xuân Hoa nghe rõ.

Thẩm Lãng có ý tứ là hiện tại Huyền Vũ phủ Bá tước còn không có diệt vong, cho nên hắn không muốn rời đi. Nhưng là vạn nhất có một ngày Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong, Thẩm Lãng lại đến cưới nàng Trương Xuân Hoa.

Mặt dày vô sỉ nam nhân ta thấy cũng nhiều, nhưng vô sỉ đến ngươi tình trạng này, ta còn thực sự là lần đầu tiên thấy a.

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Xuân Hoa, ngươi nhưng có nghe qua một câu sao?"

Trương Xuân Hoa nói: "Cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Không quan tâm thiên trường địa cửu, chỉ để ý đã từng có được. Hết thảy đều là quá khứ mây khói, cho nên chúng ta phải kịp thời hành lạc. Hữu tình nếu là lâu dài lúc, lại há tại sớm sớm chiều chiều. Kim phong ngọc lộ nhất tương phùng, liền thắng nhân gian vô số."

Những này duyên dáng câu thơ, tổng kết lại đều chỉ có một cái ý tứ.

Đừng tức tức oai oai, nã pháo đi.

Đừng quản về sau có chuyện gì, trước sướng rồi lại nói.

Trương Xuân Hoa da đầu lại tê dại một hồi, cặn bã nam đã thấy nhiều, nhưng là như thế tài hoa hơn người cặn bã nam, còn là lần đầu tiên thấy.

Như thế duyên dáng câu thơ, vốn hẳn nên lưu truyền tứ phương, văn hương trăm năm, kết quả ngươi lại dùng để lừa gạt pháo.

Trương Xuân Hoa ai oán nói: "Thẩm lang, chẳng lẽ ngươi cũng chỉ muốn lấy được ta thân thể sao?"

Thẩm Lãng đưa tay đè lại trái tim của nàng vị trí, nói: "Ta cũng muốn đạt được ngươi tâm a. Xuân Hoa chỉ cần chúng ta hữu tình, cần gì phải để ý một tờ hôn thư đâu? Kia cũng là dung tục người tìm kiếm nghi thức cảm giác mà thôi, tình yêu chân chính là không có bất kỳ cái gì trói buộc."

Trương Xuân Hoa nói: "Nếu là ta cùng Kim Mộc Lan trước đó, ngươi chỉ có thể lựa chọn một cái đâu?"

Thẩm Lãng thống khổ nói: "Kia, chúng ta chỉ có thể hữu duyên vô phận."

Trương Xuân Hoa nói: "Vì cái gì a? Nàng mỗi ngày đều ngược đãi ngươi, đối ngươi không tốt."

Thẩm Lãng nói: "Nương tử ngược ta trăm ngàn lần, ta đối nàng như là mối tình đầu. Xuân Hoa, ta cũng thích ngươi, nhưng là cực kỳ xin lỗi, nàng so ngươi tới trước. Nhưng người nào nói tình yêu là duy nhất đây này, ngươi thấy cái nào ấm trà chỉ có một cái chén trà đâu?"

"Ba!" Trương Xuân Hoa không thể nhịn được nữa, một bạt tai quất vào Thẩm Lãng trên mặt.

"Thẩm Lãng, ngươi thật sự là bạc tình bạc nghĩa, không nghĩ tới ngươi là như vậy nam nhân, ta thật sự là mắt bị mù."

Tiếp lấy Trương Xuân Hoa nhảy ra xe ngựa.

Không thể không đi a, nếu ngươi không đi thật nguy hiểm, tên lưu manh này thật nắm tay tiến vào váy nàng.

Thẩm Lãng nhìn xem hai tay của mình, sau đó tiến đến trước mũi ngửi một cái.

Thật là thơm!

Bên ngoài Kim Hối vội vàng nói: "Cô gia, ta thề ta thật cái gì cũng không có trông thấy, ta sau khi về nhà sẽ không nói lung tung."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi sao có thể nói không nhìn thấy đâu? Vừa rồi rõ ràng là Trương Xuân Hoa đến câu dẫn ta, bị ta nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt, vì thế ta còn bị nàng đánh một bạt tai, ngươi trông thấy không có."

Kim Hối kinh ngạc, gật đầu nói: "Thấy được, thấy được, cô gia nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt nàng, còn bị hắn đánh một bạt tai."

Thẩm Lãng thở dài nói: "Người đẹp trai liền không có biện pháp, mỗi ngày đều muốn đả thương khác biệt lòng của phụ nữ, ta cũng thật vất vả."

. . .

Trương Xuân Hoa trở lại Trương Xung thư phòng thời điểm, có chút chật vật.

"Như thế nào?" Trương Xung hỏi.

"Cặn bã, hỗn đản, biến thái, nên bầm thây vạn đoạn sắc quỷ." Trương Xuân Hoa tức giận ngồi trên ghế, trực tiếp cầm ấm trà uống nước.

Ngay sau đó nhìn thấy ấm trà bên cạnh quả nhiên có bốn cái chén trà.

Dưới cơn nóng giận, nàng đem ba cái chén trà toàn bộ ngã.

Hai chân một bàn ngồi tại ghế lớn bên trên, Trương Xuân Hoa nói: "Thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt, đây chính là thiên hạ đệ nhất đẳng hạ lưu mặt hàng."

Trương Xung nói: "Bị thua thiệt?"

Trương Xuân Hoa không nói.

Trương Xung nói: "Nhưng dò ra hắn hư thực rồi?"

Trương Xuân Hoa cẩn thận hồi ức Thẩm Lãng nhất cử nhất động, mỗi tiếng nói cử động, sau đó lắc đầu.

Trương Xung nói: "Ngươi nếu không thích hắn, vi phụ cũng không miễn cưỡng."

"Không, ai nói ta không thích hắn." Trương Xuân Hoa nói: "Hắn là một kẻ cặn bã, nhưng. . . Cũng là một cái mê người cặn bã."

Sau đó, nàng từ trên ghế nhảy xuống, đi.

Trương Xung nói: "Yến hội lập tức bắt đầu, ngươi đi nơi nào?"

Trương Xuân Hoa nói: "Tắm rửa!"

Tắm rửa?

Không phải vừa mới tẩy qua không lâu sao?

. . .

Thẩm Lãng tiến vào phủ thành chủ thời điểm, lại gặp được Trương Xuân Hoa.

Nàng đổi một thân quần áo.

Trước đó vũ mị, yên thị mị hành toàn bộ biến mất không thấy.

Thay vào đó hoàn toàn là một cái sách giáo khoa cấp thục nữ, mỗi tiếng nói cử động, một cái nhăn mày một nụ cười, đều có thể làm tấm gương.

Tuyệt đối tài nữ phong phạm, danh môn khuê tú.

"Tiểu nữ tử bái kiến Thẩm công tử." Lại là cẩn thận tỉ mỉ hành lễ, hơn nữa còn tránh đi tại ven đường, lộ ra phi thường có lễ phép.

Thẩm Lãng càng thêm cẩn thận tỉ mỉ hành lễ nói: "Bái kiến Trương tiểu thư."

Hoàn toàn nhìn không chớp mắt.

Ai!

Thiên hạ cẩu nam nữ, thật sự là đồng dạng đồng dạng.

Nhưng là Thẩm Lãng trải qua thời điểm, bỗng nhiên trong tay nhiều một tờ giấy, Trương Xuân Hoa đưa tới.

Đi đến địa phương không người mở ra xem.

"Thẩm công tử cứu ta, Chúc Văn Hoa ủy thác Chúc tổng đốc hướng ta cầu hôn, lần này là nghiêm túc."

Sau khi xem xong, Thẩm Lãng đem tờ giấy xé nát ném đi.

Sau đó, đi vào Huyền Vũ phủ thành chủ đại sảnh.

Lúc này bên trong cũng chỉ có hai người.

Trương Tấn cùng không nhận ra cái nào người trẻ tuổi.

Trương Tấn nói: "Giới thiệu một chút, vị này là Tĩnh An phủ Bá tước thế tử Ngũ Nguyên Hóa, vị này là Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia Thẩm Lãng."

Ngũ Nguyên Hóa lông mày run lên.

Trước đó Lâm Chước bên trong bệnh đường sinh dục, lây bệnh Tĩnh An phủ Bá tước mấy chục người, đầu nguồn đã tra rõ.

Chính là cái này Thẩm Lãng gây nên, tên tiểu bạch kiểm này ngoan độc thật là khiến người ta giận sôi a.

Từ đó về sau, Thẩm Lãng chính là Tĩnh An phủ Bá tước tử địch.

Không chết không thôi địch nhân.

Ngũ Nguyên Hóa hướng phía Thẩm Lãng nhẹ gật đầu, lại không bất kỳ bày tỏ gì.

. . .

Người đến đông đủ, yến hội chính là bắt đầu.

Tứ vương tử Ninh Chân nhìn thấy Thẩm Lãng, không khỏi có chút kinh ngạc, sau đó đem hắn không để mắt đến.

Mặc dù hắn chán ghét Thẩm Lãng, nhưng cũng sẽ không cùng một kẻ hấp hối sắp chết so đo.

Hôm nay người ở chỗ này không nhiều.

Chúc Nhung Tổng đốc, Tĩnh An bá phụ tử, Chúc Lan Đình Tử tước phụ tử, Trương Xung Thái thú phụ tử, Ẩn Nguyên Hội sứ giả Thư Đình Ngọc.

Tấn Hải bá cùng Đường Doãn không tại, bởi vì muốn tránh hiềm nghi, không thể để cho người cảm thấy Vương tộc thiên hướng về Tấn Hải bá tước phủ.

Chính là như thế bịt tai trộm chuông.

Còn có hai nữ tử, một cái là Trương Xuân Hoa, một cái là Thẩm Lãng không quen biết nữ tử.

Thẩm Lãng còn là lần đầu tiên nhìn thấy thư quyển khí tức nồng như vậy liệt nữ tử.

Đúng như cùng Lâm Đại Ngọc, ôn nhu như nước, hiển nhiên là từ trong sách đi ra Nhan Như Ngọc.

Vừa giới thiệu, vậy mà là hương liệu đại vương Trì Sơn lưỡi đao nữ nhi, ao cho.

Toàn bộ quá trình, nàng đều lộ ra nhất là yên tĩnh, cơ hồ xưa nay không chủ động mở miệng nói chuyện.

Nhưng là tại Thẩm Lãng trong lòng.

Không phải xuất thân từ thư hương môn đệ nữ tử, lại biểu hiện được so bất luận kẻ nào đều thư quyển khí.

Như vậy chín mươi phần trăm đều là tâm cơ biểu.

. . .

Yến hội đều là nhàm chán nhàm chán.

Nhất là hôm nay yến hội, mọi người thuần một sắc đập tứ vương tử Ninh Chân mông ngựa.

Luôn mồm quốc quân như thế nào như thế nào vĩ đại, làm sao làm sao vĩ ngạn chỉ riêng chính.

Thẩm Lãng xếp tại cái cuối cùng vị trí bên trên, hoàn toàn không người để ý tới, liền như là một người đi đường giáp.

Bỗng nhiên, Chúc Văn Hoa nói: "Thẩm Lãng, nghe nói các ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước thiếu Ẩn Nguyên Hội rất nhiều tiền a, đời này cũng còn không hết."

Thẩm Lãng nói: "Thật sao? Ta làm sao không biết?"

Chúc Văn Hoa nói: "Nếu là Huyền Vũ phủ Bá tước đổ xuống, Thẩm Lãng huynh ngươi đi con đường nào a?"

Thẩm Lãng bi phẫn không cam lòng nói: "Hươu chết vào tay ai, còn chưa thể biết được, Chúc huynh lời nói này được không khỏi quá sớm."

Nhưng là lời này nghe phi thường không có lực lượng, phảng phất còn mang theo một tia sợ hãi.

Diễn kỹ rất cao, mà lại hoàn toàn không có hợp với mặt ngoài.

"Ha ha ha ha. . ." Chúc Văn Hoa nói: "Dù sao Thẩm Lãng huynh là người ở rể, đi nơi nào ăn cơm đều là giống nhau."

Chúc Lan Đình Tử tước nhíu mày.

Hắn biết nhi tử Chúc Văn Hoa thống hận Thẩm Lãng, nhưng là buổi tối hôm nay hắn quá không thể chờ đợi, cũng không nhìn một chút là trường hợp nào.

Thẩm Lãng một kẻ hấp hối sắp chết ngươi cùng hắn so đo làm cái gì? Tối hôm nay nhiệm vụ thiết yếu, chính là hướng Trương Xung Thái thú cầu thân.

Huyền Vũ phủ Bá tước mắt thấy là phải diệt vong.

Trên trời một đám kền kền tại xoay quanh, chờ lấy chia ăn Kim thị gia tộc thi thể, Lan Sơn Tử tước phủ lực lượng nhỏ yếu, rất khó cướp được khối thịt lớn.

Chỉ khi nào cùng Trương Xung thông gia, chẳng những Chúc Văn Hoa đi đến quyền thế xe tốc hành nói, mà lại có thể tại Huyền Vũ phủ Bá tước thi thể chia cắt bên trên thu hoạch được càng nhiều lợi ích.

Cho nên, hắn phi thường mịt mờ trừng Chúc Văn Hoa một chút.

Nhất định phải nhanh lên đem tràng hôn sự này hết thảy đều kết thúc, Trương Xung tâm tư đã nhẹ nhàng, không tình nguyện lắm cùng Lan Sơn Tử tước phủ kết thân.

Chúc Lan Đình bưng chén rượu lên, hướng tứ vương tử cùng Chúc Nhung Tổng đốc mời rượu, đồng thời làm đi một đạo cầu khẩn thần sắc.

Ý kia phi thường rõ ràng, Tổng đốc đại nhân, ngài nên làm mai mối.

Chúc Lan Đình cùng Chúc Nhung đều họ Chúc, xem như phi thường xa thân tộc.

Đương nhiên, Chúc Nhung Tổng đốc sở dĩ nguyện ý làm môi, không phải xem ở họ hàng xa phân thượng.

Mà là bởi vì Trương Xuân Hoa nữ tử này quá xinh đẹp vũ mị, quá hồng nhan họa thủy.

Tứ vương tử Ninh Chân tới Huyền Vũ thành về sau, liền nhìn nhiều nàng vài lần.

Chúc Nhung nhất định phải đề phòng tại chưa xảy ra.

Trương Xung mặc dù là hắn được lợi trợ thủ, nhưng Trương gia tốt nhất đừng cùng Vương tộc thông gia, nếu không tương lai không tốt lắm khống chế.

Cho nên, nhanh lên đem Trương Xuân Hoa gả cho Chúc Văn Hoa xong việc.

Về phần Chúc Văn Hoa có phải hay không tiền đồ, Chúc Nhung Tổng đốc cũng không lớn quan tâm.

Chúc Nhung Tổng đốc gặp Chúc Lan Đình Tử tước ánh mắt về sau, hiểu rõ tại tâm, lập tức cười nói: "Chúc Văn Hoa, nghe nói ngươi có tài danh, mượn cơ hội này, không bằng vì mọi người ngâm thơ trợ hứng?"

Chúc Văn Hoa vui mừng, đứng lên nói: "Vâng, bá phụ."

Không muốn mặt, các ngươi hai nhà quan hệ rất xa, cái này bá phụ ngươi cũng làm cho lối ra.

Chúc Văn Hoa bưng chén rượu lên, nhìn qua Trương Xuân Hoa, hai mắt si mê nói: "Ta có một câu thơ, ban cho Trương tiểu thư."

Trương Xuân Hoa cười một tiếng, trong lòng lo lắng vạn phần.

Nàng hướng Thẩm Lãng cầu cứu tờ giấy là thật.

Một khi Chúc Nhung Tổng đốc làm mai mối, vậy cái này đoạn hôn sự phụ thân Trương Xung căn bản cự tuyệt không được.

Chúc Văn Hoa thì thầm:

Biểu khuynh thành diễm sắc, kỳ có đức tại nghe đồn.

Đeo Minh Ngọc lấy so khiết, đủ u lan mà tranh phân.

Bài thơ này vô cùng tốt.

Mấu chốt không tùy tiện, không phóng đãng.

Dù là tại trường hợp này niệm đi ra có chuyện nhờ yêu chi ý, nhưng cũng không nhảy thoát.

"Thơ hay."

Cái thứ nhất mở miệng, vậy mà là Lâm Đại Ngọc, a không, là hương liệu đại vương nữ nhi ao cho.

Nàng nhìn qua bên người Trương Xuân Hoa nói: "Xuân Hoa tỷ tỷ, cái này thơ thật sự là cực đẹp, đúng không? Hoàn toàn ở khích lệ ngươi phẩm đức."

Trương Xung nhắm mắt nói: "Chúc Văn Hoa công tử quả nhiên tài hoa hơn người!"

Trương Xuân Hoa trên mặt lộ ra tiếu dung, nhưng trong lòng thì sốt ruột ra phát hỏa.

Thẩm Lãng ngươi cái này hỗn đản, còn không ra cứu ta?

Khỏi cần phải nói, liền nể tình ta mới vừa rồi bị ngươi chiếm tiện nghi phân thượng, ngươi cũng phải cứu ta a.

Sờ nữ nhân không cần đưa tiền sao?

Chúc Nhung Tổng đốc cười một tiếng, liền muốn mở miệng làm mai mối.

Ở trong sân người, không ai có thể ngăn cản.

Ngay cả tứ vương tử cũng không thể, chẳng lẽ ngươi làm vương tử chi tôn, công việc quan trọng nhưng cướp người thê tử hay sao?

Nhưng là Thẩm Lãng có thể.

Bởi vì hắn là địch nhân.

Mà lại tại trong mắt mọi người, hắn là người sắp chết.

Ai sẽ đi cùng một kẻ hấp hối sắp chết so đo a, ngược lại sẽ để Kim Sơn đảo chi tranh phức tạp.

Nhìn a, bọn hắn không kịp chờ đợi muốn chèn ép Thẩm Lãng, muốn hại chết Thẩm Lãng, chính là sợ Huyền Vũ phủ Bá tước sẽ thắng a.

Cho nên hiện tại Thẩm Lãng hôm nay bất kể thế nào làm càn, cũng sẽ không có việc.

Huống chi, tứ vương tử trong lòng đại khái cũng không nguyện ý nhìn thấy Trương Xuân Hoa gả cho Chúc Văn Hoa.

Chúc Nhung đang muốn mở miệng thời điểm, Thẩm Lãng mở miệng, thản nhiên nói: "Chúc Văn Hoa, ngươi dạng này thổi phồng Trương Thái thú nhà nữ nhi, có ý tứ sao? Đeo Minh Ngọc lấy so khiết, đủ u lan mà tranh phân, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được quá khoa trương sao?"

Lời này mới ra, tất cả mọi người biến sắc.

Chúc Văn Hoa lập tức nổi giận, lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi đây là ý gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta liền không quen nhìn như ngươi loại này khoa trương làm thơ, chính là không quen nhìn như ngươi loại này thổi phồng."

Chúc Văn Hoa lạnh giọng nói: "Cái này có mắc mớ gì đến chuyện của ngươi?"

Thẩm Lãng tiến tới, thấp giọng nói: "Tất cả mọi người là nam nhân, ngươi dạng này quỳ liếm nữ nhân, đem nữ nhân bưng lấy quên hết tất cả. Ngươi đây là lên ào ào X giá a, khi tất cả nam nhân đều ngủ không dậy nổi nữ nhân thời điểm, không có một đầu liếm chó là vô tội."

Thanh âm của hắn rất nhỏ.

Nhưng là ở đây người võ công cao, đều nghe thấy được.

Tất cả đại nhân vật, chỉ có thể làm làm không có nghe thấy.

Mà Chúc Văn Hoa cùng Trương Xuân Hoa nghe được về sau, cả người đều muốn nổ.

Nhất là Trương Xuân Hoa.

Thẩm Lãng ngươi tên cặn bã này, ác ôn, hỗn đản.

Ta để ngươi cứu ta, ngươi ngược lại là cứu ta.

Nhưng là, ngươi đây là trước đem ta đẩy vào hố phân, sau đó lại xuất thủ kéo ta.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 135: Lãng Gia Kinh Thế Tài Hoa, Rung Động Toàn Trường!

"Lên ào ào xá giá?" Tứ vương tử Ninh Chân nói: "Thẩm Lãng ngươi biết lời này mới ra, thiên hạ nữ tử đều đem xem ngươi là cừu địch a. Tài hoa của ngươi chẳng lẽ chính là làm ra bực này thấp hèn ti tiện ngữ điệu sao? Liền vẻn vẹn một câu nói kia, ta liền nên vả miệng của ngươi."

Lời này xác thực thấp kém cực kỳ.

Xá là cái gì?

Chính là nữ tử không thể nhất nói rõ bộ vị.

Đây mới thực là hạ ba đường a.

Thẩm Lãng cười một tiếng, không tiếp tục trả lời.

Chúc Văn Hoa trong lòng cười trên nỗi đau của người khác, nhìn ngươi Thẩm Lãng còn đắc ý, Tứ điện hạ đều tự mình đến giáo huấn ngươi.

Thẩm Lãng thấy, thầm mắng một tiếng ngu ngốc,

Tứ vương tử Ninh Chân cái này rõ ràng là lửa cháy thêm dầu, cường điệu điểm ra Thẩm Lãng nói bốn chữ này thấp kém cực, nhưng là sẽ lưu truyền ra tới.

Từ địa phương cũng sẽ trở thành điển cố.

Cổ đại có thật nhiều thành ngữ, chính là trong lúc lơ đãng nói ra, sau đó lưu truyền rộng rãi, trở thành điển cố, làm thành ngữ.

Thẩm Lãng nói bốn chữ này, quá thấp kém, nhất định sẽ nhận chợ búa người truyền tụng.

Kể từ đó, Chúc Văn Hoa sẽ trở thành liếm chó đại danh từ, Trương Xuân Hoa sẽ trở thành xá giá đại danh từ.

Cho nên, Trương Xuân Hoa mới có thể tức giận như vậy.

Thử hỏi lúc này, Chúc Nhung Tổng đốc làm sao lại đến trộn lẫn cái này bày vũng nước đục?

Chẳng lẽ, hắn cũng muốn trở thành cái này ác tục điển cố bên trong một nhân vật sao?

Hắn Chúc tổng đốc nhưng là muốn làm một đời danh thần, làm sao lại đi nhiễm loại này thối sự tình.

Hắn nếu để cho Chúc Văn Hoa làm mai mối, chẳng phải là cũng đã trở thành lên ào ào xá giá nhân chi một?

Huống hồ, tứ vương tử đã mở miệng lửa cháy thêm dầu, cho nên làm mai mối sự tình, như vậy coi như thôi.

Chúc Văn Hoa còn không tự giác, hướng phía Thẩm Lãng nói: "Ngươi cảm thấy ta làm được thơ không tốt, ở đây có chư vị mọi người, như vậy xin ngươi cũng vì Trương Xuân Hoa tiểu thư làm một bài thơ, ta ngược lại muốn xem xem là bực nào xuất sắc, cỡ nào không kiêu ngạo không tự ti?"

Thật sự là thật thấp cấp thủ đoạn a.

Chúc Văn Hoa vẫn là điển hình liếm chó tư duy.

Thẩm Lãng bài thơ này nếu là khắp nơi trên đất Trương Xuân Hoa, lộ ra ta Chúc Văn Hoa đối Trương tiểu thư đặc biệt tốt?

Ngươi xem một chút, Thẩm Lãng vậy mà làm thơ mắng ngươi.

Như Thẩm Lãng bài thơ này nâng lên Trương Xuân Hoa, vậy ngươi Thẩm Lãng cũng là một cái liếm chó.

Thẩm Lãng cười nói: "Nói đến ta chỗ này thật là có một bài thơ."

Trương Xuân Hoa lỗ tai dựng thẳng lên.

Đối Chúc Văn Hoa thơ, nàng là không quan tâm, không quan tâm, nghe phạm buồn nôn.

Mà đối Thẩm Lãng thơ, nàng thật sự là tràn đầy chờ mong, cho dù là hạ lưu thơ, nàng cũng nghe được kích thích.

Bởi vì, đây là một cái tài hoa hơn người cặn bã.

Thẩm Lãng nói: "Bất quá bài thơ này không phải làm cho Trương Xuân Hoa tiểu thư, mà là làm cho Trì Dư tiểu thư."

Lời này mới ra, Trương Xuân Hoa trực tiếp đem đũa bẻ gãy, Thẩm Lãng ta một ngày nào đó sẽ chơi chết ngươi.

Lâm Đại Ngọc Trì Dư không khỏi kinh ngạc, nói: "Thế nhưng là, ta cùng Thẩm công tử cũng không quen biết a."

Nàng là thương nhân con gái, đối Thẩm Lãng dạng này nam tử cũng không thưởng thức, nàng thưởng thức chính là Trương Tấn dạng này có thể kiến công lập nghiệp nam tử, cho nên khi nhưng muốn rũ sạch bất luận cái gì khả năng gây nên hiểu lầm quan hệ.

Thẩm Lãng nói: "Trì tiểu thư mặc dù không biết ta, nhưng ta đối với ngươi đã bạn tri kỷ đã lâu."

Lại một cái bạn tri kỷ đã lâu.

Trì Dư trên mặt vẫn như cũ mang theo tiếu dung, nhưng trong lòng đã tràn ngập lãnh ý.

Bởi vì Thẩm Lãng đang đùa giỡn nàng.

Ngươi Thẩm Lãng dạng này có chút ít mới ti tiện con em bình dân, ta Trì Dư còn không nhìn trúng.

Điểm ấy thật đúng là thương nhân nhà điểm giống nhau, đều thích truy đuổi quyền lực.

Ngược lại Kim Mộc Lan dạng này quyền quý thiên kim, càng thêm chú trọng nam nhân tướng mạo cùng tài hoa.

Thật sự là thiếu cái gì liền bổ cái gì, tỉ như Kim Mộc Thông danh tự.

Trương Xuân Hoa nói: "Thẩm công tử thơ, ta ngược lại là muốn nghe một chút, Trì tỷ tỷ vừa xinh đẹp lại thông minh, phảng phất trên trời rơi xuống người, làm sao khen đều là không quá đáng."

Thẩm Lãng nói: "Bài thơ này tên gọi « tặng Trì Dư »."

Tất cả mọi người lỗ tai dựng thẳng lên, trong lòng xem thường.

Đây không phải Tần lâu sở quán , bất kỳ cái gì cho nữ nhân làm thơ, mặc kệ là ca tụng vẫn là gièm pha, đều là bất nhập lưu.

Chúc Văn Hoa càng là khinh thường, ngươi Thẩm Lãng quỳ liếm Trì Dư thì có ích lợi gì? Người ta là muốn gả cho Trương Tấn, mới không nhìn trúng ngươi bực này bình dân mặt hàng.

Lâm Đại Ngọc Trì Dư cúi đầu xuống, không làm lắng nghe, cũng không làm kháng cự, lộ ra phong khinh vân đạm.

Thẩm Lãng thì thầm:

Từ giả cầu quý thăm nhà quyền thế

Trương quân có tài lại không thành

Đáng thương nửa đêm kinh diễm lên

Không gặp Thiên Thiên gặp quỷ hồn

Bài thơ này mới ra, Trương Tấn lập tức đổi sắc mặt.

Bài thơ này công khai là đưa cho Trì Dư, trên thực tế là tại châm chọc Trương Tấn phóng hỏa giết vợ.

Nói Từ Quang Doãn vì phú quý tìm tới Trương Xung cái này gia đình quyền quý thông gia, nhưng là Trương Tấn người này có tài vô đức, Từ Quang Doãn cử động lần này chẳng những không có cho gia tộc mang đến phú quý, ngược lại rước lấy họa diệt môn.

Cái này thơ viết thật sự là vô cùng tốt.

Nhất là một câu cuối cùng, không gặp Thiên Thiên gặp quỷ thần, nói Từ Thiên Thiên hương tiêu ngọc tổn, đã biến thành vong hồn.

Ngươi Trì Dư không phải muốn gả cho Trương Tấn sao? Nhìn xem ngươi đời trước Từ Thiên Thiên thảm kịch đi.

Chúc Nhung Tổng đốc lần thứ nhất mắt nhìn thẳng Thẩm Lãng.

Hắn cũng biết có « phong nguyệt vô biên » quyển sách này, cũng biết Thẩm Lãng có nhanh trí.

Chân chính gặp mặt phía dưới, phát hiện thơ văn tài hoa, xác thực cao minh a.

Mấu chốt Thẩm Lãng đây không phải làm thơ khoe khoang, mà là coi như vũ khí đến dùng.

Toàn trường tĩnh lặng, không người thảo luận.

Mà Trì Dư sắc mặt, rốt cục không phải như vậy phong khinh vân đạm, mà là lộ ra một chút quạnh quẽ.

. . .

Sau đó, trọn vẹn một hồi lâu, yến hội bầu không khí mới có chỗ khôi phục.

Chúc Văn Hoa nhìn thấy Tổng đốc đại nhân thật lâu không có ra mặt làm mai mối, trong lòng mới biết, hôm nay cầu hôn là không giải quyết được gì, lập tức đối Thẩm Lãng càng thêm tràn ngập hận ý.

Mà Chúc Lan Đình Tử tước càng là mặt giận dữ.

Người xấu chuyện tốt như là giết người phụ mẫu a.

Con ta Chúc Văn Hoa cưới Trương Xuân Hoa quan ngươi Thẩm Lãng chuyện gì? Ngươi vì sao muốn ra mặt cản trở?

Nguyên bản ta Chúc Lan Đình còn không muốn dùng kịch liệt như vậy thủ đoạn, nhưng bây giờ là ngươi Thẩm Lãng bức ta.

Bỗng nhiên cắn răng một cái, hơi do dự một lát, Chúc Lan Đình Tử tước đứng lên nói: "Tứ điện hạ, thần có một chuyện lẫn nhau bẩm."

Tứ vương tử Ninh Chân kinh ngạc, nói: "Lan Sơn thỉnh giảng."

Xưng hô tước tên, cũng coi là một loại thân cận.

Chúc Lan Đình nói: "Thẩm Lãng đã từng viết qua một quyển sách « Kim X Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên »."

Việc này mọi người đều biết, mà lại đều nhìn qua.

Thì tính sao?

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Tại trong quyển sách này, Tây Môn Khánh có một cái tiểu thiếp tên gọi Lý Bình Nhi, mà ta vừa vặn biết được Tứ điện hạ ngài cũng có một cái tiểu thiếp, tại nhà mẹ đẻ nhũ danh liền gọi Bình nhi. Thẩm Lãng cuốn sách này là tại làm bẩn điện hạ ngài, là tại làm bẩn ngài thiếp hầu. Tại « phong nguyệt vô biên » trong quyển sách này hoa thái giám dùng miễn linh ngược đãi Lý Bình Nhi, khiến nàng mắc phải phụ khoa băng để lọt chứng, đây là cỡ nào đại bất kính? Mời điện hạ giáng tội."

Lời này mới ra, Thẩm Lãng trong lòng chửi ầm lên,

Thật sự là ngày mẹ ngươi a, Chúc Lan Đình.

Trời mới biết Ninh Chân tiểu thiếp hồi nhỏ nhũ danh là Bình nhi a.

Nếu là dạng này đều có tội, cái kia thiên hạ viết sách người đừng sống.

Tứ vương tử Ninh Chân không khỏi nhíu mày không vui.

Ngay sau đó Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Đồng dạng có tội còn có cái kia in ấn quyển sách này thương nhân Đặng Tiên, ta đã đem người này bắt được."

Cái này Đặng Tiên là Dương Vũ quận Thái thú tiểu thiếp huynh đệ, cũng là có chỗ dựa người, không phải Chúc Lan Đình muốn bắt liền bắt.

Nhưng là hiện tại Chúc Lan Đình trực tiếp đem tứ vương tử kéo lên, Dương Vũ quận Thái thú cũng liền không dám ngăn trở, hắn mặc dù cùng Trương Xung bất hòa, nhưng cũng là thuộc về Thái tử nhất hệ, tứ vương tử là Thái tử phụ tá đắc lực, hắn đương nhiên không thể đắc tội.

Cho nên, tranh khiêu dâm đại lão Đặng Tiên họa trời giáng, bị bắt tới, thật sự là tai bay vạ gió.

Rất nhanh hèn mọn Đặng Tiên bị dẫn vào, hai tay bị dây thừng buộc chặt, toàn thân mang thương, hiển nhiên bị đánh qua, càng thê thảm.

Sau khi đi vào, Chúc Văn Hoa tiến lên một đá, để Đặng Tiên quỳ xuống.

Đặng Tiên nhìn thấy Thẩm Lãng, lập tức như là nhìn thấy cứu tinh, lớn tiếng cầu khẩn: "Thẩm công tử, cứu ta a!"

Tứ vương tử Ninh Chân trong lòng cũng phi thường không vui.

Ngươi Chúc Lan Đình tìm cái gì sự tình a? Gây phiền toái gì a.

« kim x mai làn gió nguyệt vô biên » quyển sách này chẳng lẽ ta không có nhìn qua sao?

Ta chẳng lẽ không biết bên trong Tây Môn Khánh có một cái tiểu thiếp gọi Lý Bình Nhi sao?

Ta đều ra vẻ không biết, ngươi chọn cái gì đâm a?

Đây tuyệt đối không phải tứ vương tử Ninh Chân tha thứ rộng lượng, mà là Việt quốc cơ hồ rất ít bởi vì nói hoạch tội, bởi vì văn hoạch tội.

Bắt lấy địch nhân văn chương bên trong một ít chữ mắt vào chỗ chết công kích, dạng này là sẽ dẫn đến văn / chữ / ngục giam, sẽ để cho tất cả người đọc sách thần hồn nát thần tính.

Hắn Ninh Chân còn đảm đương không nổi trách nhiệm như vậy.

Mấu chốt là cái này tiểu thiếp, hắn là một tháng trước mới nạp vào cửa, Thẩm Lãng cũng không phải thần tiên, sẽ biết nhũ danh của nàng gọi Bình nhi.

Trước đó Thẩm Lãng trong sách giấu thiên tru Căng Quân bốn chữ, Lý Văn Chính bị hại được còn chưa đủ thẩm sao?

Nhưng là bây giờ bị Chúc Lan Đình Tử tước đâm thủng chuyện này, lại không thể mặc kệ, không thể không trừng phạt.

Phủ nhận lại có người sẽ cảm thấy Ninh Chân mềm yếu có thể bắt nạt, tiểu thiếp của mình bị người khác nhục nhã cũng thờ ơ.

Chúc Lan Đình cũng không phải không biết điểm này, cho nên ngay từ đầu hắn không có tính toán xuất ra việc này công kích Thẩm Lãng, như thế ngược lại sẽ gây nên tứ vương tử không vui.

Nhưng là hiện tại, hắn thực sự nhịn không được.

Ngươi Thẩm Lãng xấu ta chuyện tốt trước đây, cũng đừng trách ta xuất thủ hèn hạ.

Bất quá, Chúc Lan Đình cũng biết, chỉ bằng vào chuyện này không thể làm sao Thẩm Lãng.

Tại Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt trước đó, Thẩm Lãng bất kể thế nào làm yêu cũng sẽ không có việc.

Tất cả mọi người chờ lấy Kim thị gia tộc diệt vong đâu, cũng đừng có phức tạp. Ngươi như chơi chết Thẩm Lãng, Huyền Vũ bá mượn cơ hội phát tác nói Kim Sơn đảo chi tranh chúng ta không thể so sánh làm sao bây giờ.

Cho nên Thẩm Lãng nhất định phải chết, nhưng không thể hiện tại chết!

Nhưng là nếu có thể chơi chết Đặng Tiên, cũng coi là tại Thẩm Lãng trên mặt hung hăng đánh một bạt tai.

Đặng Tiên vì ngươi Thẩm Lãng ra sách, mà bây giờ lại bởi vì ngươi mà chết, ngươi Thẩm Lãng sai lầm không sai lầm a? Ngay cả mình chó săn đều không gánh nổi a.

Tứ vương tử Ninh Chân là thật không muốn tiếp cái này một gốc rạ, nhưng coi như vì mặt mũi cũng phải trừng phạt một chút Đặng Tiên thằng xui xẻo này.

Hắn quyết định, tùy tiện đánh cái hai ba mươi cây gậy được rồi.

Vừa đến cũng hơi chút trừng phạt, thứ hai cũng không lộ vẻ hắn cay nghiệt nhỏ hẹp.

Thế là, hắn cái này muốn hạ lệnh trượng trách Đặng Tiên.

Lúc này Trương Xung bỗng nhiên cười nói: "Tứ điện hạ, việc này nói là có lỗi cũng được, nói không sai cũng được, ta ngược lại là có một ý kiến."

Ninh Chân nói: "Trương Thái thú mời nói."

Trương Xung nói: "Thẩm Lãng ngươi không phải tài hoa hơn người am hiểu làm thơ sao? Hạn ngươi tại Đặng Tiên bị kéo ra ngoài trước đó làm một bài thơ vì hắn giải thích, chỉ cần thơ làm tốt, làm phấn khích, cái này Đặng Tiên liền vô tội, như thế nào?"

Tứ vương tử Ninh Chân không hiểu, vì sao Trương Xung muốn như thế?

Trương Xung nói tiếp: "Đương nhiên bài thơ này chẳng những muốn vì Đặng Tiên giải thích, hơn nữa còn muốn biểu đạt ngươi đối Huyền Vũ phủ Bá tước tình trạng cảm xúc, dù sao Kim Sơn đảo chi tranh đang ở trước mắt, quyết định Kim thị gia tộc vận mệnh thời khắc sắp đến, ngươi hẳn là có chỗ xúc động đi."

Thẩm Lãng lập tức cảnh giác.

Trương Xung đây là tại thăm dò hư thực a.

Tất cả mọi người cảm thấy Kim Sơn đảo chi tranh, Huyền Vũ phủ Bá tước tất bại.

Trương Xung cũng cho rằng như vậy.

Nhưng là biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng.

Thơ tùy tâm sinh, có thể phản ứng ra một người cảm xúc.

Nhất là tại như thế trong lúc cấp thiết, càng khó tinh tế tạo hình, chỉ có thể phát ra từ phế phủ.

Cho nên, Trương Xung muốn thông qua thi từ đi thăm dò Thẩm Lãng nội tâm ý tưởng chân thật.

Ninh Chân lập tức minh bạch Trương Xung ý nghĩ, gật đầu nói: "Được, liền biện pháp này, mà lại cũng là một kiện nhã sự không phải? Nhưng là chuyện xấu nói trước, Thẩm Lãng ngươi bài thơ này nếu là làm được không tốt, kia Đặng Tiên liền tội thêm một bậc, trượng trách năm mươi."

Năm mươi trượng đánh xuống, là sẽ chết người đấy.

Đặng Tiên nếu là vì Thẩm Lãng ra sách mà bị đánh chết, vậy hắn nỡ lòng nào a?

Cho nên, bài thơ này nhất định phải làm được vô cùng tốt, có thể kinh diễm đám người.

Mà bất luận cái gì thơ hay, đều không phải dựa vào điêu khắc, mà là phát ra từ nội tâm tình cảm.

Cho nên bài thơ này lại nhất định phải khắc hoạ ra Thẩm Lãng đối Huyền Vũ phủ Bá tước yêu quý cùng bi quan.

Dạng này mới có thể để Trương Xung bọn người càng thêm kiên định phán đoán, Kim Sơn đảo chi tranh Huyền Vũ phủ Bá tước tất bại.

Bởi vì ngay cả Thẩm Lãng dạng này phủ Bá tước hạch tâm thành viên cũng tuyệt vọng như vậy bất lực.

Trương Xung lạnh giọng nói: "Đem Đặng Tiên kéo ra ngoài, trượng trách năm mươi, đánh chết bất luận."

Mấy cái võ sĩ tiến đến, trực tiếp đem Đặng Tiên ra bên ngoài kéo đi.

Đặng Tiên sợ hãi hô to: "Thẩm công tử cứu ta, cứu ta a. . ."

Một khi Đặng Tiên bị lôi ra cánh cửa, Thẩm Lãng không có làm ra cái này thủ cầu tình thơ hay, vậy coi như làm thua, Đặng Tiên liền bị đánh chết.

Thời gian vô cùng gấp gáp.

Căn bản không thể nào cân nhắc.

Vẻn vẹn chỉ có vài giây đồng hồ thời gian mà thôi, Đặng Tiên chẳng mấy chốc sẽ bị lôi ra cánh cửa đánh chết.

"Thẩm công tử cứu ta a, cứu ta!"

Thẩm Lãng bỗng nhiên đứng lên nói: "Chậm!"

Trương Xung nói: "Thế nhưng là trong lòng có thơ rồi? Vậy liền đọc ra, làm tốt Đặng Tiên liền vô tội phóng thích, làm không tốt Đặng Tiên liền muốn chịu tội."

Thẩm Lãng cảm xúc bi thương.

Nhìn một cái bên trong đại sảnh đèn đuốc, lúc này lúc chạng vạng tối, trời còn chưa có triệt để đêm đen, cho nên ánh nến lộ ra không quá sáng tỏ.

Bên ngoài mặt trời chiều ngã về tây, cảnh sắc vô cùng mỹ lệ, đáng tiếc chẳng mấy chốc sẽ màn đêm buông xuống.

Hắn thơ có, cất tiếng đau buồn thì thầm:

Nửa đêm đèn không sáng

Độc thân hiện hồng yến

Trời chiều đẹp vô hạn

Chỉ là rơi hoàng hôn.

Bài thơ này niệm xong về sau, toàn trường tĩnh lặng!

Trương Xuân Hoa cơ hồ đều lá gan rung động, nam nhân như vậy thật là khiến người ta. . . Mê say.

Trương Xung cùng Chúc Nhung Tổng đốc, Ninh Chân vương tử liếc nhau.

Thẩm Lãng cái này thi từ tài hoa, thực sự là. . . Để người kinh diễm cực a.

Thậm chí có chút không cách nào tưởng tượng.

Bài thơ này, thật sự là kinh điển a.

Chí ít mọi người tại đây, không có người nào có thể làm ra.

Đầu tiên, trong thơ muốn vì Đặng Tiên thoát tội.

Bài thơ này bên trong mỗi một câu chữ thứ ba theo thứ tự là: Đèn, hiện, không, rơi.

Đây là hài âm, Đặng Tiên vô tội!

Đem bốn chữ này giấu vào trong thơ không khó, mấu chốt muốn phù hợp ý cảnh a.

Nhìn xem tình cảnh này.

Bởi vì lúc chạng vạng tối, sắc trời tối xuống, cho nên yếu điểm bên trên ánh nến.

Nhưng là không đến muộn bên trên đêm tối, ánh nến liền lộ ra không sáng.

Cho nên cái này câu đầu tiên, nửa đêm đèn không sáng, lộ ra càng chuẩn xác.

Câu thứ hai, độc thân hiện hồng yến.

Mọi người tại đây đều là Thẩm Lãng địch nhân, xưng là Hồng Môn Yến không quá đáng.

Trước hai câu còn không tính cái gì, cuối cùng hai câu thực sự là kinh diễm a.

Trời chiều đẹp vô hạn, chỉ là rơi hoàng hôn.

Cái này biểu đạt Thẩm Lãng đối Huyền Vũ phủ Bá tước vô hạn yêu quý, nhưng là đối Kim thị gia tộc tương lai biểu thị bi quan cùng tuyệt vọng.

Mặt trời lặn, ai cũng không cứu vớt được.

Cái này như là Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt là chiều hướng phát triển, dù ai cũng không cách nào vãn hồi, Thẩm Lãng chi tài cũng bất lực.

Mấu chốt lúc này sắc trời bên ngoài, chính là mặt trời chiều ngã về tây a.

Tình cảnh này, này tâm này cảm giác, cả bài thơ đều tràn đầy bi quan cùng thê lương.

Dạng này câu, hiếm có a. Thật sự là văn chương hôm nay thành, diệu thủ ngẫu nhiên đạt được.

Thật là khiến người ta thở dài, để người rung động.

Thẩm Lãng biết, muốn gặp tốt liền thu, miễn cho quá mức.

Hôm nay yến hội nhiệm vụ hoàn thành, không cần tiết lộ bất luận cái gì hư thực, tiếp tục để cho địch nhân cảm thấy Huyền Vũ phủ Bá tước tất bại.

Dạng này Kim Sơn đảo chi tranh thắng lợi thời điểm, mới có thể cho địch nhân một kích trí mạng.

Thế là Thẩm Lãng mặt mũi tràn đầy bi thương, thê tiếng nói.

"Sóng ngẫu cảm giác khó chịu, cái này liền cáo từ, sau bốn ngày luận võ trên chiến trường thấy."

"Đến lúc đó ta Huyền Vũ phủ Bá tước chính là sống hay chết, nhưng bằng thiên ý, nhưng là thiên đạo sao mà bất công a!"

Sau đó, hắn đứng dậy lảo đảo rời đi, cô đơn chiếc bóng, suy bại cô đơn, phảng phất báo hiệu lấy Huyền Vũ phủ Bá tước tận thế hàng lâm.

Nhưng là Thẩm Lãng trong lòng cũng chỉ có một câu: Bốn ngày sau đó, nhìn ta làm sao làm tàn các ngươi.

Chúc Lan Đình Chúc Văn Hoa coi như các ngươi mạng lớn, hôm nay không chết được. Kim Sơn đảo chi tranh về sau, ta không chơi chết các ngươi, ta chính là xxx mẹ ngươi.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 136: Tới Một Phát! Quyết Đấu Đỉnh Cao! Đại Quyết Chiến

Thẩm Lãng đi về sau, yến hội tiếp tục.

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Cái này Thẩm Lãng mặc dù ỷ lại mới phóng khoáng, nhưng quả thật có chút tài hoa."

Cũng không có người nào đáp lại hắn.

Duy chỉ có Trương Xuân Hoa hơi nhíu cau mày, nàng đã nghe được lời thuyết minh, cái này Chúc Lan Đình là muốn phong kín Thẩm Lãng đường lui.

Quả nhiên, Chúc Lan Đình Tử tước tiếp lấy nói ra: "Huyền Vũ phủ Bá tước sắp bị diệt tới nơi, đến lúc đó cái này Thẩm Lãng liền như là mất đi sào huyệt quạ đen, Tứ điện hạ có thể lấy đem hắn thu nhập dưới trướng điều giáo a."

Tứ vương tử Ninh Chân nói: "Đều nói là quạ đen còn thế nào thu nhập dưới trướng? Điềm xấu! Lại nói phụ quân không thích người này đầu cơ trục lợi lỗ mãng vô dáng, ai lại dám dùng?"

Lời này mới ra, Chúc Lan Đình Tử tước cuồng hỉ.

Thẩm Lãng chết chắc!

Nguyên bản hắn còn lo lắng có người nhìn trúng Thẩm Lãng tài hoa, coi như Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt, tên tiểu súc sinh này vẫn là không chết được, ngược lại đầu nhập vào cái nào đó đại nhân vật sổ sách xuống, như thế liền phiền toái.

Tỉ như Trương Xung, thậm chí là Chúc Nhung Tổng đốc, bọn hắn đều cần nhân tài.

Nhưng là tứ vương tử Ninh Chân lời này mới ra, hẳn không có người dám thu Thẩm Lãng đi.

Quốc quân không thích Thẩm Lãng.

Đây là mãnh liệt đến đâu bất quá chính trị tín hiệu.

Nhất là Trương Xung loại này dã tâm bừng bừng quan viên, là tuyệt đối không có khả năng làm trái quốc quân bất luận cái gì ý chí.

Quả nhiên, nghe được tứ vương tử về sau, Trương Xung tay có chút dừng lại.

Mà Trương Xuân Hoa trực tiếp biến sắc, nhưng Trương Tấn nhưng trong lòng mừng rỡ, hắn cấp tốc cắt nhìn thấy Thẩm Lãng chết.

Tổng đốc Chúc Nhung nhìn Chúc Lan Đình Tử tước một chút.

Thật sự là rất muốn một ngụm, ăn vào gỗ sâu ba phân.

Chúc Lan Đình nhẹ nhàng tiểu thủ đoạn, liền cơ hồ đoạn tuyệt Thẩm Lãng sinh lộ.

. . .

Yến hội kết thúc về sau, Trương gia lão trạch bên trong.

Trương Xuân Hoa lại một lần nữa ngồi chồm hổm ở trên ghế, hai tay ôm chân, đem cái cằm đặt tại trên đầu gối.

"Chúc Lan Đình phụ tử đều đáng chết." Trương Xuân Hoa nói:

"Phụ thân ngươi lúc đó con mắt mù, lại còn muốn để ta gả cho Chúc Văn Hoa."

Trương Xung đối với nhi tử phi thường nghiêm khắc, nhưng đối nữ nhi lại rất khoan dung, đối Trương Xuân Hoa vô lễ như vậy cũng không có để ý.

Hắn lúc ấy muốn đem Trương Xuân Hoa gả cho Chúc Văn Hoa, cũng hoàn toàn là vì nghênh hợp quốc quân ý chí.

Chúc Lan Đình dâng ra đất phong cùng binh quyền thời điểm, thật là rất đỏ, hoàn toàn là quốc quân trong tay một lá cờ.

Hơn nữa lúc ấy tân chính không có dưới mắt thuận lợi như vậy, tân chính phái trong lòng cũng không phải rất có lực lượng.

Dù sao uy tín lâu năm quý tộc thế lực vẫn là vô cùng cường đại.

Hơn nữa lúc ấy Chúc Văn Hoa tài danh là phi thường hiển hách, vang dội toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, nhìn qua cũng tiền đồ vô lượng.

Cho nên hắn canh chừng muốn đem nữ nhi gả cho Chúc Văn Hoa, hoàn toàn là một loại chính trị tỏ thái độ, ta Trương Xung sẽ vĩnh viễn cùng quốc quân bảo trì nhất trí.

Bây giờ thời gian hai năm trôi qua.

Thế cục đã nổi lên biến hóa cực lớn.

Tân chính phái hoàn toàn được xưng tụng là tồi khô lạp hủ.

Nhất là theo Trấn Bắc hầu, Trấn Viễn hầu hai đại cự đầu thỏa hiệp, khiến cho toàn bộ uy tín lâu năm quý tộc phe phái rắn mất đầu, như là năm bè bảy mảng.

Bây giờ Huyền Vũ phủ Bá tước có sắp bị diệt tới nơi.

Chúc Lan Đình Tử tước lá cờ này nhan sắc cũng không có như vậy ngăn nắp.

Thế là, Trương Xung đối tràng hôn sự này tâm cũng phai nhạt.

"Nữ nhi, trên đời nam nhi tốt còn nhiều, tìm một người khác thích đi." Trương Xung thở dài nói.

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi cho rằng lòng của phụ nữ là nhà xí sao? Tùy ý nam nhân ra ra vào vào sao? Ta là không bị trói buộc, nhưng không phải phóng đãng."

Trương Xung nhíu mày, nhưng cũng không đi chỉ trích nữ nhi.

Trương Xuân Hoa nói: "Phụ thân, Thẩm Lãng thật hẳn phải chết không nghi ngờ sao?"

Trương Xung nói: "Trừ phi quốc quân đối với hắn cái nhìn cải biến, nếu không không người nào dám dùng hắn, vi phụ liền càng thêm không dám dùng, dù sao vi phụ là quốc quân trung thành nhất ưng khuyển. Ngươi yên tâm, vi phụ nhất định sẽ vì ngươi tìm tới một cái tốt hơn nam tử."

Trương Xuân Hoa nói: "So Thẩm Lãng ưu tú không có hắn thú vị. Ngươi để ta trêu chọc hắn, hiện tại hậu quả tới. Ta sợ tương lai coi như lập gia đình, vẫn là không nhịn được sẽ tìm hắn vượt quá giới hạn."

Trương Xung mí mắt cuồng loạn.

Nếu như là nhi tử nói ra lời như vậy, sớm đã bị hắn đánh chết tám trăm trở về.

Trương Xuân Hoa không phải là không có đọc qua cùng loại nữ huấn loại hình thư tịch, nhưng chính là bởi vì nàng đọc quá tốt, xem thấu viết sách người phía sau tâm tư, cho nên mới biểu hiện được như thế không bị trói buộc.

Trương Xung từ đầu đến cuối cau mày không có buông ra.

Trương Xuân Hoa thấy, không khỏi hỏi: "Phụ thân, ngươi có như vậy quan tâm Thẩm Lãng chết sống sao?"

Trương Xung lắc đầu, hắn mặc dù ái tài, nhưng còn chưa tới cái kia phân thượng.

"Thẩm Lãng tối hôm nay biểu hiện có vấn đề." Trương Xung nói.

Trương Xuân Hoa kinh ngạc nói: "Hắn biểu hiện không có vấn đề, hắn sau cùng kia một bài thơ là phát ra từ nội tâm tuyệt vọng cùng thê lương a."

Trương Xung nói: "Bài thơ này không có vấn đề, mà là một cái khác chi tiết, phản ứng nội tâm cũng không tuyệt vọng."

Trương Xuân Hoa nghĩ một hồi, nói: "Đặng Tiên?"

Trương Xung nói: "Đúng, Thẩm Lãng xuất thủ cứu Đặng Tiên quá tích cực. Thử hỏi cả người chỗ tuyệt cảnh kẻ chắc chắn phải chết, sẽ có tâm tình đi cứu người khác sao?"

Trương Xuân Hoa nói: "Có phải hay không là Thẩm Lãng nhất là nhiệt tình vì lợi ích chung?"

Trương Xung lắc đầu nói: "Ngươi cảm thấy Thẩm Lãng là như vậy người sao?"

Trương Xuân Hoa lại nghĩ đến một hồi, lắc đầu nói: "Không phải, hắn chính là một người cặn bã."

Trương Xung nói: "Cái này Đặng Tiên vẻn vẹn chỉ là một cái vì hắn đi ra sách người, có giao tình không có tình cảm. Làm Đặng Tiên gặp được nguy cơ thời điểm, Thẩm Lãng bản năng xuất thủ cứu giúp, còn biểu hiện được cực kỳ nhạy cảm quả quyết. Làm một người thân ở tuyệt cảnh thời điểm, nội tâm là u ám, cảm giác là chết lặng, đây là nhân tính bản năng, là tinh thần bản thân bảo hộ, là không quan tâm râu ria nhân vật chết sống, cho nên Thẩm Lãng biểu hiện được không bình thường."

Trương Xung lời nói này được lại đối không có.

Trương Xuân Hoa thích Thẩm Lãng, nhưng nếu là hiện tại phụ thân nàng Trương Xung thân ở tuyệt cảnh hẳn phải chết không nghi ngờ, nàng còn có tâm tình cùng Thẩm Lãng câu kết làm bậy sao?

Không hề nghi ngờ, sẽ không.

Trương Xuân Hoa nói: "Kim Sơn đảo chi tranh đã không có lo lắng, luận võ ba trận chiến, Kim thị tất bại, điểm ấy không thể nghi ngờ đi."

Trương Xung nhẹ gật đầu.

Có một số việc tuyệt đối không phải dựa vào tài hoa có thể thay đổi.

Tỉ như Kim thị cùng Đường thị luận võ ba trận chiến.

Coi như mặt trời rời khỏi phía tây, Kim thị gia tộc cũng thua không nghi ngờ.

Trương Xuân Hoa nói: "Có lẽ là Thẩm Lãng đã nghĩ đến đường lui, Huyền Vũ phủ Bá tước bại vong về sau đường lui."

Cũng có khả năng này.

Trương Xuân Hoa nói: "Nếu như cho đến lúc đó, phụ thân sẽ thả hắn một con đường sống sao?"

Trương Xung lắc đầu nói: "Đến lúc đó lại nói, ta chỉ là quốc quân ưng khuyển, quốc quân để ta giết ta liền giết."

. . .

Về đến trong nhà về sau, Thẩm Lãng chau mày.

Mộc Lan nói: "Thẩm Lãng, nếu như ngươi là vì che giấu cùng Trương Xuân Hoa lêu lổng sự tình, thì không cần."

Ách?

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian ngẩng đầu, kinh ngạc nói: "Kim Mộc Lan ngươi theo dõi ta?"

Bất quá nửa giây về sau, hắn lập tức đổi giọng: "Nương tử, ngươi không yên lòng an nguy của ta, cho nên một mực âm thầm bảo hộ ta, ngươi. . . Ngươi đối ta thật tốt, ta quá cảm động."

Nhìn xem, đồng dạng ý tứ, lại có thể nói ra hoàn toàn khác biệt hai câu nói.

Một con đường sống, một đầu tử lộ.

Mộc Lan đi vào Thẩm Lãng trước mặt, ngồi tại trên đùi của hắn, hai tay ôm Thẩm Lãng cái cổ.

Màn này rất kiều diễm hương / diễm a?

Mộc Lan chưa từng có như vậy chủ động qua đây.

Nhất là thân hình của nàng bốc lửa như vậy, lần ngồi xuống này đi lên xúc cảm, hoàn toàn là bạo tạc cấp.

Nhưng là Thẩm Lãng toàn thân tóc gáy đều dựng lên.

Màn này quen thuộc chưa quen thuộc, giống như mấy canh giờ trước vừa mới phát sinh qua.

Trương Xuân Hoa lúc ấy chính là như vậy ngồi tại trên đùi hắn.

Cho nên hiện tại Thẩm Lãng thật sự là một cử động cũng không dám.

"Phu quân, nam nhân ngẫu nhiên ra ngoài gặp dịp thì chơi ta cũng là có thể lý giải, chỉ cần lòng đang trong nhà, chỉ cần tinh thần không trệch đường không coi là vượt quá giới hạn." Mộc Lan dịu dàng nói.

Những lời này đều là Thẩm Lãng trước đó nói.

Nguy cơ trước mắt là vô giải, mặc kệ Thẩm Lãng nói cái gì đều là sai.

Cho nên, lúc này liền nhất định phải dùng tới di hồn phân tâm chuyển di đại pháp.

"Nương tử, hôm nay ta phạm vào một sai lầm." Thẩm Lãng nghiêm túc nói.

"Cái gì?" Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng nói: "Trương Xung vẫn luôn đang thử thăm dò ta hư thực, ngay từ đầu phái Trương Xuân Hoa đến, về sau lại để cho ta làm thơ, ta ứng đối đều không có bất kỳ cái gì sai lầm, duy chỉ có ra một điểm sơ hở, để Trương Xung nhìn ra một chút sơ hở."

Câu nói này đã hời hợt giải thích cùng Trương Xuân Hoa lêu lổng nỗi khổ tâm trong lòng, lại đem chủ đề dời đi.

Mộc Lan là một cái sẽ không nhân tư phế công người, lập tức chân thành nói: "Sơ hở gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta xuất thủ cứu Đặng Tiên quá tích cực, thử hỏi cả người chỗ tuyệt cảnh người, còn sẽ có nhàn hạ thoải mái đi cứu một cái không muốn làm người sao? Bản tính của con người đều là trước bảo vệ mình lại cứu người khác, Nê Bồ Tát qua sông tự thân cũng khó khăn bảo đảm, lại nơi nào sẽ đi quản người khác chết sống."

Mộc Lan nhíu mày, bỗng nhiên nói: "Ta nếu là tự thân khó đảm bảo, cũng sẽ trước cứu ngươi."

Thẩm Lãng một tay lấy Mộc Lan ôm lấy, hôn lên môi của nàng ôn nhu nói: "Ta cũng vậy, bởi vì tại trong lòng chúng ta đối phương đều so với mình quan trọng hơn , bất kỳ người nào đều không thể thay thế ngươi trong lòng ta vị trí."

Mộc Lan yếu ớt nói: "Nhưng là, một cái ấm trà không chỉ xứng một cái chén trà đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Lời lẽ sai trái, lời lẽ sai trái."

Sau đó, hắn đem trên mặt bàn ba cái chén trà đều quét vào trên mặt đất đánh nát, còn lại một cái duy nhất.

"Nương tử, thân thể ta suy yếu, trên giường bản sự khẳng định không mạnh, ứng phó ngươi như thế một cái yêu tinh đều đã dốc hết toàn lực, nào có tinh lực dây vào những nữ nhân khác a." Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Nương tử thật sự là đa tâm, đa tâm."

Nhìn thấy nhà mình phu quân vì cầu sinh, đem chính hắn đen đến trình độ này, Mộc Lan nhịn không được cười lên một tiếng.

Bình thường nam nhân đều là nói khoác trên giường mình bản sự cỡ nào lợi hại được, chỉ có phu quân của nàng luôn miệng nói bản sự của mình không được.

"Chán ghét. . ." Mộc Lan vặn vẹo uốn éo bờ eo thon, mài đến Thẩm Lãng hồn đều muốn bay.

Đón lấy, Mộc Lan chân thành nói: "Phu quân, bị Trương Xung nhìn ra một chút sơ hở, quan trọng sao?"

"Gấp, quá gấp, ép tới quá gấp. . ." Thẩm Lãng run rẩy nói.

Mộc Lan đưa tay nắm chặt Thẩm Lãng hai con lỗ tai nói: "Nói chính sự."

Thẩm Lãng nói: "Không sao, nhưng là. . . Vì để phòng vạn nhất, vẫn là phải làm ra tương quan an bài, thật sự là hi vọng có người không nên bị ta tru tâm a."

. . .

Thời gian như nước, tuế nguyệt như thoi đưa.

Không thể trang bức thời gian, cực nhanh mà qua.

Bốn ngày thời gian trôi qua.

Ngày mai, Kim Sơn đảo chi tranh chính là bắt đầu.

Huyền Vũ phủ Bá tước cùng Tấn Hải bá tước phủ luận võ ba trận chiến chính thức bắt đầu!

Vì tuyệt đối công bằng, luận võ tại phe thứ ba địa điểm tiến hành.

Nộ Giang bãi săn!

. . .

Trương gia lão trạch bên trong.

Một đám người tranh đến mặt đỏ tới mang tai, vỗ bàn nện cái chén.

Trên mặt bàn bày biện một tấm bản đồ, là Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong cùng Vọng Nhai đảo.

Trên bản đồ quặng mỏ, dã luyện nhà máy, ruộng muối, chuồng ngựa, ruộng dâu, lớn nhỏ thành lũy, trang viên... Các loại, đều bị rõ ràng tiêu chú ra.

Từ này tấm trên bản đồ có thể thấy được, một cái trăm năm quý tộc nội tình là bực nào dày?

Cái này phảng phất một ít xí nghiệp hao tổn, bán một tòa cao ốc, lập tức dần dần có lãi, mà dạng này cao ốc bọn chúng còn có mấy chục tòa.

Nhưng là hiện tại những này tài sản, đều trở thành quyền quý trong mâm bữa ăn.

Ẩn Nguyên Hội, Tấn Hải bá, Tĩnh An bá, tân chính phái, Lan Sơn Tử tước phủ, Trấn Bắc hầu tước phủ, thậm chí Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy đều đến chia của.

Huyền Vũ phủ Bá tước còn không có đổ xuống, nhưng ở trong mắt mọi người cũng đã là một cỗ thi thể , mặc cho làm thịt.

"Huyền Vũ phủ Bá tước thiếu chúng ta Ẩn Nguyên Hội thiên văn sổ tự nợ nần, mà lại dùng Vọng Nhai đảo làm thế chấp. Cho nên ta mặc kệ Vọng Nhai đảo ruộng muối cùng quặng mỏ cuối cùng thuộc về ai, nhưng là trong đó một nửa ích lợi, muốn cho Ẩn Nguyên Hội."

"Mặt khác, Huyền Vũ phủ Bá tước những cái kia đồ cổ tranh chữ, ta Ẩn Nguyên Hội cũng có quyền tiến hành đấu giá."

"Lần này diệt sát Huyền Vũ phủ Bá tước, ta Đường thị gia tộc là chủ lực, lẽ ra phân đến lớn nhất một phần, Huyền Vũ phủ Bá tước tất cả quặng mỏ ai dám cùng ta tranh, ta liền cùng ai trở mặt."

"Kim thị gia tộc còn thiếu chúng ta Nộ Triều thành tiền, Vọng Nhai đảo ruộng muối, ta Cừu thị gia tộc muốn một nửa, nếu không tiếp xuống ai thuyền cũng đừng hòng bình an ra biển."

"Ta Tĩnh An phủ Bá tước vì tiêu diệt Huyền Vũ phủ Bá tước, tử thương hơn trăm người, con rể Lâm Chước cũng trên chiến trường mất mạng. Nếu là có người muốn để ta cái gì cũng không chiếm được, ta sẽ ghi nhớ các ngươi."

"Ta Lam Sơn Tử tước phủ cái gì khác đều không cần, chỉ cần Kim thị gia tộc một vạn mẫu ruộng dâu, ta Chúc Lan Đình không có chút nào lòng tham, các ngươi chẳng lẽ giành với ta cái này khu khu một vạn mẫu ruộng đồng đi."

Trước mắt một màn này, thật sự là quần ma loạn vũ.

Mà lại phi thường nhìn quen mắt.

Liền như là đầu thế kỷ hai mươi Trung Quốc, những cái kia cường quốc tham lam chia cắt lấy thuộc về dân tộc chúng ta cùng ích lợi của quốc gia.

Rõ ràng lúc kia, Trung Quốc cũng là có chính phủ cùng chủ quyền.

Mà lúc này rõ ràng Huyền Vũ phủ Bá tước còn không có diệt vong đâu, nhưng ở trong mắt mọi người đã là mộ bên trong xương khô.

Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong về sau, thu lợi lớn nhất đương nhiên là quốc quân.

Hơn một ngàn cây số vuông đất phong, trực tiếp quy về quốc quân tất cả.

Nhưng là quốc quân ăn thịt, phía dưới người cũng phải đi theo ăn canh a, nếu không về sau ai còn đi theo ngươi liều mạng a.

Tại trận này chia của thịnh yến bên trong, biểu hiện được nhất vô dục vô cầu chính là Trương Xung.

Hắn cái gì cũng không cần.

Mà lại, hắn cũng cái gì cũng không thể muốn.

Bởi vì, hắn là người chủ trì.

Hắn chỉ cần tiền đồ, chỉ cần Diễm Châu hạ đô đốc chức.

Trương Tấn cùng Trì Dư thông gia đã trở thành định cục, chỉ chờ đến thích hợp thời cơ tuyên bố.

Trì gia tiền, cũng tùy thời có thể đúng chỗ.

Ẩn Nguyên Hội chính trị lái buôn cũng bắt đầu xuất động du thuyết.

Không thể không nói, một khi cùng Ẩn Nguyên Hội thông gia về sau, mọi chuyện đều trở nên đơn giản rất nhiều.

Rất nhiều nguyên bản sẽ cản trở Trương Xung thượng vị người, cũng nhao nhao hành quân lặng lẽ.

Nguyên bản kế hoạch mười vạn kim tệ cũng hoa không đến một nửa.

Chỉ cần Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt, hắn Trương Xung liền cưỡi ngựa nhậm chức Diễm Châu hạ đô đốc, đi đến nhân sinh mới đỉnh phong.

. . .

Ban đêm!

Ngày mai, quyết chiến liền muốn bắt đầu.

Cứ việc trong lòng tất thắng, nhưng Mộc Lan vẫn cảm thấy có chút khẩn trương.

Trước đó nội tâm của nàng rất cường đại.

Nhưng là từ khi gả cho Thẩm Lãng về sau, nàng cảm thấy mình càng thêm cường đại, nhưng cũng càng thêm yếu đuối.

Một người nỗ lực yêu càng nhiều, liền càng cường đại bởi vì muốn bảo vệ người khác.

Nhưng cùng lúc đó, cũng càng yếu ớt, bởi vì sẽ lo lắng.

Mộc Lan vô cùng gấp gáp sợ hãi.

Kim Mộc Thông càng căng thẳng hơn sợ hãi, hắn vẫn tại liều mạng chép bài tập.

Cứ việc mười chín thiên sách luận, một trăm năm mươi bài thơ hắn đã đọc thuộc làu làu, không sai lại thêm hai mươi thủ.

Hai tháng này, hắn ròng rã dò xét mấy chục khắp cả.

Nhưng hắn vẫn là sợ hãi mình quên, vẫn như cũ liều mạng sao chép.

Hắn đều không khác mấy có hơn một tháng, không có cái kia qua.

"Mập mạp, đi ngủ đi." Thẩm Lãng nói, sau đó đưa tới mấy trương thải sắc hình ảnh, mỗi một trương đều phi thường nóng nảy kích thích.

Áp lực quá lớn, liền cần phát tiết một chút, như thế mới có thể ngủ được càng hương.

Kim Mộc Thông tiếp nhận đi, run rẩy nói: "Tỷ phu, ta sợ hãi."

Thẩm Lãng nói: "Sợ cái gì?"

Kim Mộc Thông nói: "Ta sợ hãi bại bởi Đường Doãn, hủy gia tộc vận mệnh."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi thua là bình thường, thắng mới là gặp quỷ, ta đối với ngươi không có ôm cái gì hi vọng. Chỉ bất quá ngươi nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi. . ."

"Ây. . ." Kim Mộc Thông huyệt Thái Dương nâng lên.

Thẩm Lãng nói: "Mình này đi, này xong sau, đi ngủ sớm một chút."

. . .

Mộc Lan càng căng thẳng hơn, liền hô hấp cũng không thoải mái.

Bởi vì ngày mai trận chiến đầu tiên chính là nàng ra sân cùng Đường Viêm quyết đấu.

"Phu quân, ngươi nói vạn nhất Đường Viêm sử dụng ra khác kiếm pháp thì làm sao đây?"

"Vạn nhất Đường Viêm Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp cùng chúng ta trong tưởng tượng không giống làm sao bây giờ?"

"Vạn nhất ta quyết đấu bên trong không hiểu thấu phạm sai lầm, bại bởi Đường Viêm làm sao bây giờ?"

"Ta nếu bị thua, Kim Sơn đảo chi tranh liền triệt để bại, nhà chúng ta liền xong rồi."

Thẩm Lãng đem nàng dâu ôm vào trong ngực, ngửi ngửi trên người nàng mê người mùi thơm.

Tại Thẩm Lãng ôm ấp xuống, Mộc Lan dần dần yên tĩnh trở lại.

Nhưng là rất nhanh lại một lần nữa hô hấp dồn dập.

"Phu quân, nếu không ngươi buông ra chút, cấn được hoảng."

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, ngươi quá khẩn trương, ta có một chiêu có thể giải quyết ngươi tất cả khẩn trương?"

"Cái gì?" Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhất pháo giải thiên sầu."

Mộc Lan buông ra Thẩm Lãng.

"Không cần, tuyệt đối không được ngay tại lúc này."

"Phu quân, hết thảy đều tại ngươi trong lòng bàn tay đúng hay không?"

"Mặc kệ chuyện gì phát sinh, ngươi cũng có biện pháp, cho nên chúng ta nhà tất thắng, đúng hay không?"

Nữ nhân a, tên của ngươi gọi mềm yếu.

Thẩm Lãng trọng trọng gật đầu nói: "Đúng! Trên trời dưới đất, tứ hải Bát Hoang, duy ta bất bại! Ngày mai chúng ta liền đi chơi hắn nhóm."

Mộc Lan nói: "Diệt bọn hắn!"

Mộc Lan cảm thấy, làm cái chữ này không thể mù dùng, tại sao lại như vậy văn tự bên trên làm bẩn nàng thuần khiết không tì vết.

Cái chữ này, chỉ có thể dùng tại phu quân trên thân.

Hoặc là, phu quân dùng ở trên người nàng cũng có thể.

. . .

Ngày kế tiếp!

Huyền Vũ phủ Bá tước hai trăm kỵ binh hộ tống Thẩm Lãng, Kim Trác, Mộc Lan, Kim Mộc Thông trùng trùng điệp điệp ra phủ Bá tước.

Tiến về Nộ Giang bãi săn.

Kim Sơn đảo chi tranh, chính thức bắt đầu!

Quyết định Huyền Vũ phủ Bá tước vận mệnh luận võ ba trận chiến, chính thức bắt đầu!

Màn lớn vạch trần!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 137: Thứ 1 Chiến! Mộc Lan Miểu Sát Đường Viêm!

Nộ Giang bãi săn.

Trên danh nghĩa là bãi săn, trên thực tế lại là một cái cự đại binh doanh.

Bất quá cái này binh doanh phần lớn thời gian đều tương đối rảnh rỗi.

Ngày hôm nay toàn bộ bãi săn tinh kỳ phấp phới, người đông nghìn nghịt.

Ba bước một tốp, năm bước một trạm, đề phòng sâm nghiêm.

Kim Sơn đảo chi tranh đối với Huyền Vũ phủ Bá tước đến nói là Sinh Tử kiếp, nhưng là đối với có ít người đến nói lại là lò sát sinh.

Đương nhiên, có tư cách phân thịt gia tộc và thế lực là không nhiều.

Đối với tuyệt đại bộ phận đến nói, đây chính là một góc đấu trường, bọn hắn là đến xem trò vui.

Sinh tử vở kịch.

Người thắng ăn sạch, mà một khi thua, khả năng mang ý nghĩa toàn cả gia tộc trăm năm cơ nghiệp tan biến tại trong dòng sông lịch sử.

Cho nên, vở kịch cảnh tượng hoành tráng a.

Toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh cơ hồ tất cả nhà quyền quý, toàn bộ đều tới.

Không chỉ có như thế, toàn bộ Việt quốc phần lớn uy tín lâu năm quý tộc đều phái người đến quan chiến.

Đây coi như là có từng điểm từng điểm thỏ tử hồ bi đi.

Ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước cũng không dễ dàng, xem như vì mọi người băng bị chém đỉnh lôi a.

Cho nên, cho nên chúng ta mọi người trên tinh thần ủng hộ ngươi.

Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là có thể trên tinh thần ủng hộ a, khác liền không có a.

Ai bảo lão đại của chúng ta Trấn Viễn hầu Tô Nan đều làm phản trận doanh a.

Nói đến Trấn Viễn hầu tước phủ, nhà hắn thế tử Tô Kiếm Đình cũng tới, mà lại bài vị phi thường cao.

Liền ngay cả Nộ Triều thành Cừu Kiêu cũng tới.

Huyền Vũ bá Kim Trác dẫn đầu kỵ binh tiến vào chiếm giữ Nộ Giang bãi săn thời điểm, đưa tới một trận không nhỏ oanh động.

Rất nhiều người nhao nhao tiến lên thăm hỏi, đồng thời ôm lấy đồng tình ánh mắt.

Trong lòng bọn họ, dù sao người chết vì lớn.

Có thể chứng kiến một cái gia tộc tiêu vong đương nhiên là kích động, nhưng là mặt ngoài đồng tình cùng ai điếu vẫn là phải đúng chỗ.

Cái này khiến Thẩm Lãng buồn nôn được không được.

Việt quốc người cũng thích cược, cơ hồ bất luận cái gì luận võ đều có thể mở sòng bạc.

Dựa theo dưới tình huống bình thường, Kim Sơn đảo chi tranh loại đại sự này hoàn toàn có thể mở một cái thiên đại đánh cược.

Thẩm Lãng còn muốn lấy mượn cơ hội tóc một phen phát tài.

Nhưng là không nghĩ tới, vậy mà không có người mở cái này đánh cược.

Bởi vì tất cả mọi người cảm thấy kết quả đã chú định.

Huyền Vũ phủ Bá tước tất bại.

Thật sự là quá mức a.

Năm 2002 World Cup, ngay cả Trung Quốc đội đối chiến Brazil đội đều có đánh cược a?

. . .

Tại Huyền Vũ phủ Bá tước một phương trình diện không lâu về sau.

Tấn Hải bá tước phủ một phương nhân mã, cũng tiến vào chiếm giữ Nộ Giang bãi săn.

Lại là một trận ồn ào náo động.

Vừa rồi dùng đồng tình ai điếu ánh mắt nghênh đón Huyền Vũ bá đám người lại nghênh đón tiếp lấy.

Chỉ bất quá, lần này ánh mắt của bọn hắn là nhiệt liệt đố kỵ.

Tấn Hải bá tước phủ mười phần vô sỉ, vậy mà phản bội mình trận doanh, trở thành quốc quân đồ đao trong tay giết chết mình đồng loại.

Nhưng là cái này không có quan hệ gì với bọn họ a.

Bọn hắn chỉ để ý một điểm, Tấn Hải bá tước phủ đây là muốn phát đạt a.

Hai gia tộc này trăm năm ân oán tình cừu, rốt cục muốn làm một cái triệt để chấm dứt.

Thật sự là trăm năm Hà Đông, trăm năm Hà Tây a.

Hơn một trăm năm trước, Kim Trụ bá tước đột nhiên xuất hiện thời điểm, Kim thị gia tộc là bực nào như mặt trời ban trưa a. Tấn Hải hầu tước phủ là bực nào thê lương a, ngay cả mình tòa thành đều bị hải tặc cướp đi.

Mà bây giờ, Huyền Vũ phủ Bá tước mắt thấy là phải diệt vong.

Tấn Hải bá tước phủ lại muốn quật khởi.

Thật sự là tạo hóa trêu ngươi a.

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước, Tấn Hải bá tước phủ hai nhà đều trình diện về sau.

Chân chính phán quyết đội ngũ tới.

Chân chính đại nhân vật vào sân.

Kim Sơn đảo chi tranh là đại sự, Chúc Nhung Tổng đốc không làm được trọng tài.

Tứ vương tử Ninh Chân là tuyên đọc quốc quân ý chỉ, hắn cũng không làm trọng tài.

Có thể làm trọng tài, nhất định phải phù hợp mấy cái đặc điểm.

Đức cao vọng trọng, đỉnh cấp quý tộc, địa vị siêu thoát.

Không chỉ là lần này Kim Sơn đảo chi tranh như thế, hai mươi năm trước cũng là như thế.

Lần này ba cái đại tài quyết người, theo thứ tự là quốc quân thúc thúc, Việt quốc nhất đẳng công tước, Ninh Khải.

Trước Thái tử thái phó, trước Thượng thư đài tả thừa tướng, Việt quốc nhất đẳng Hầu tước, Sách Huyền.

Việt quốc quân đội thứ nhất cự đầu, Thái tử Thái Bảo, Uy Vũ Công tước, đỉnh tiêm võ đạo cao thủ, Biện Tiêu.

Cái này ba cái siêu cấp đại nhân vật vừa đến trận, tất cả mọi người khom người cong xuống.

Nơi này mỗi người dậm chân một cái, Việt quốc mặt đất đều sẽ run rẩy mấy lần.

Tuyệt đối siêu hào hoa đội hình.

Việt quốc Vương thúc Ninh Khải nói: "Huyền Vũ, Tấn Hải, lần này liền có lão phu ba người lai tài quyết Kim Sơn đảo chi tranh công chính, các ngươi có bằng lòng hay không?"

Tấn Hải bá Đường Luân cong xuống nói: "Ta đức hạnh sợ không xứng ba vị tiền bối tự mình giá lâm, mang ơn."

Huyền Vũ bá liền không có như vậy biết nói chuyện, trực tiếp khom người nói: "Nguyện ý."

Vương thúc Ninh Khải nói: "Ba người chúng ta cộng lại, hơn hai trăm tuổi. Uy vũ công còn tại vị, ta cùng Sách Huyền đại nhân đã sớm rời khỏi chính sự nhiều năm, vốn là ở nhà bảo dưỡng tuổi thọ. Nhưng quốc quân đã để chúng ta đến, chúng ta liền đến. Chúng ta cao tuổi rồi, cách cái chết không xa. Cái gì khác đều nghĩ thoáng, duy chỉ có quan tâm chính là điểm này thanh danh, tuyệt đối không muốn chết về sau cho tổ tông hổ thẹn, để tử tôn mất mặt. Cho nên lần này phán quyết, công bằng công chính mời hai vị yên tâm."

Tấn Hải bá lại một lần nữa cong xuống nói: "Luân sợ hãi."

Huyền Vũ bá nói: "Trác đương nhiên tin tưởng ba vị đại nhân công bằng công chính, tuyệt không nửa điểm lo nghĩ."

Như vậy cái này ba cái đại nhân vật, thật sẽ công bằng công chính sao?

Thật đúng là sẽ!

Liền như là Vương thúc Ninh Khải nói như vậy, bọn hắn cao tuổi, người sắp chết, yêu quý nhất chính là thanh danh.

Quốc quân sở dĩ phái bọn hắn đến, một là bởi vì ba người này đức cao vọng trọng, mà là bởi vì cảm thấy Kim Sơn đảo chi tranh, Huyền Vũ phủ Bá tước tất bại, căn bản không có cần thiết tại công chính bên trên làm trò gì, như thế ngược lại tổn hại quân uy.

Uy Vũ Công tước là Việt quốc lớn nhất uy tín lâu năm quý tộc, có được lớn nhất đất phong, nhiều nhất tư quân.

Nhưng hắn là siêu thoát, tân chính sẽ không đốt tới trên đầu của hắn.

Vì sao?

Bởi vì hắn đã từng là phía bắc Ngô quốc biên quân Đại tướng, tại hai mươi mấy năm trước Ngô Việt đại chiến bên trong, hắn tại thời khắc mấu chốt, suất quân nam ném Việt quốc, cho Ngô quốc một kích trí mạng, trực tiếp dẫn đến trận đại chiến kia Ngô quốc đại bại, cắt nhường chín cái quận.

Hơn nữa lúc ấy Biện Tiêu không chỉ suất quân nam ném, còn mang đến ba cái quận lãnh thổ.

Quốc quân tự mình lôi kéo tay của hắn nói, lần này ta Ninh thị đời đời kiếp kiếp ân nhân.

Ninh thị vì Vương tộc , bình thường không phải Ninh thị tử đệ là không phong công tước, nhưng lại đối Biện Tiêu phá lệ, phong Uy Vũ Công tước.

Bây giờ, hắn thống soái mười lăm vạn đại quân trấn thủ Diễm Châu cùng thiên Bắc hành tỉnh, đang đối kháng với Ngô quốc đại quân tuyến đầu.

Vị này Uy Vũ Công tước là Việt quốc tuyệt đối kình thiên ngọc trụ, tân chính chi hỏa lại thế nào khả năng đốt tới trên đầu của hắn?

Địa vị hắn siêu thoát, viễn siêu bất luận kẻ nào.

Mà lại vị này Uy Vũ Công tước cũng là cực kỳ ngạo mạn người, cho tới bây giờ đều khinh thường cùng Việt quốc bên trong uy tín lâu năm quý tộc liên hệ.

Trong mắt hắn cũng chỉ có quốc quân một người mà thôi.

Dạng này siêu cấp đại Boss, ngươi để hắn tại Kim Sơn đảo chi tranh phán quyết bên trong làm việc thiên tư?

Hoàn toàn không có khả năng.

Nhưng là ngươi muốn hắn thiên vị Huyền Vũ phủ Bá tước? Cũng không có khả năng.

Vị gia này xem thường anh hùng thiên hạ, trong mắt còn không có Huyền Vũ bá nhân vật này.

Vương thúc Ninh Khải lấy ra một phần giấy sinh tử.

"Mặc kệ là võ chiến, vẫn là quân chiến, đao kiếm không có mắt, khó tránh khỏi sẽ có thương vong, như không có dị nghị, song phương liền ký cái này phong giấy sinh tử đi."

Tấn Hải bá tiến lên, ký tên của mình, đồng thời đắp lên Tấn Hải bá đại ấn.

Tiếp theo là Huyền Vũ bá Kim Trác kí tên đóng con dấu.

Mỗi một lần Kim Sơn đảo chi tranh đều là dạng này, thương vong thảm trọng.

Đừng nói là song phương quân đội chém giết chiến đấu, liền xem như trận chiến đầu tiên luận võ, cũng người chết nhiều lần.

Huyền Vũ phủ Bá tước có hai đời người thừa kế, đều chết bởi luận võ.

Tấn Hải bá tước phủ càng là chết ba đời Thiếu chủ, từ đó về sau Đường thị gia tộc cũng đã có kinh nghiệm, trong gia tộc chuyên môn chọn lựa một người luyện võ, nhưng người này lại không thể là gia tộc người thừa kế.

Thế là, Đường Viêm cái này võ si liền xuất hiện.

Có thể nói, hắn hoàn toàn là vì Kim Sơn đảo chi tranh mà tồn tại.

Chí ít ngay từ đầu là như thế này.

Đương nhiên hiện tại Đường Viêm, sẽ trở thành đời kế tiếp Nam Hải Kiếm Vương, Việt quốc một đời tông sư.

Kim Sơn đảo chi tranh trận luận võ này, đã hoàn toàn không trong mắt hắn.

Ký xong giấy sinh tử!

Vương thúc Ninh Khải lại bưng ra một cái hộp.

Cái này hộp là gỗ lim chế, phía trên thêu lên Kim Long, đóng kín có sáp ấn, hơn nữa còn dán kim hoàng sắc giấy niêm phong.

Một khi phá hư, lại khó hoàn nguyên.

Ninh Khải nói: "Trong này chính là văn thơ đề mục, từ quốc quân tự mình ra đề mục, trừ quốc quân bên ngoài, không có bất kỳ người nào biết là đề mục gì."

Sau đó, Ninh Khải đem cái hộp này để lên bàn, nói: "Huyền Vũ, Tấn Hải, hai người các ngươi tiến lên kiểm tra hộp sáp ấn cùng giấy niêm phong."

Hai người tiến lên, kiểm tra hoàn tất.

Ninh Khải nói: "Xác nhận không sai?"

Huyền Vũ bá cùng Tấn Hải bá đều xác định không sai.

Ninh Khải nói: "Tiếp xuống, cái hộp này sẽ từ ta, Sách Huyền đại nhân, Uy Vũ Công tước ba người cộng đồng đảm bảo. Mãi cho đến văn chiến ngày đó, lại chính thức mở ra."

"Vâng!"

Tấn Hải bá Đường Luân trong lòng thậm chí cảm thấy phải có chút hoang đường.

Liền Kim Mộc Thông tên phế vật kia, xứng với cao như vậy quy cách sao?

Con ta Đường Doãn, nhắm mắt lại đều có thể thắng tên phế vật kia đi, đề mục gì căn bản cũng không trọng yếu.

Ai nói đề mục gì đều không trọng yếu?

Lúc này đứng tại phía dưới Thẩm Lãng, đã cảm thấy rất trọng yếu.

Hắn dùng X quang chi nhãn, xem thấu cái hộp này.

Bên trong nằm một trang giấy, phía trên liền viết lần này văn chiến đề mục, Thẩm Lãng thấy rất rõ ràng.

Một thiên sách luận, một bài thơ.

Quốc quân quả nhiên rất âm hiểm a.

Thẩm Lãng áp mười chín đạo đề, đều không có áp trúng.

Kim Mộc Thông cái này mập trạch thật đáng thương, không sai biệt lắm hai tháng uổng phí, bạch bạch cõng mười chín thiên sách luận, một trăm năm mươi bài thơ.

Sau đó, Thẩm Lãng liền sẽ căn cứ cái này hai đạo đề mục, chép ra một thiên chấn động cổ kim sách luận, sau đó lại chép ra một bài kinh thiên địa khiếp quỷ thần ngàn năm danh thi.

Sau đó, Kim Mộc Thông lại muốn thức đêm cuồng chép, cuồng cõng.

Hiện tại, luận võ ba trận chiến đều triệt để ổn.

Ngẫm lại xem, Kim Mộc Thông tại văn tranh tài có thể thắng Thám Hoa lang Đường Doãn, hẳn là sẽ kinh bạo tất cả mọi người ánh mắt đi.

Thế giới này quá điên cuồng, thật là khiến người ta chờ mong a!

Vương thúc Ninh Khải nói: "Đã hết thảy đều không có dị nghị, các ngươi song phương làm sơ chuẩn bị, một canh giờ sau, liền bắt đầu luận võ trận chiến đầu tiên!"

Đây không phải thế vận hội Olympic, còn muốn phân vài ngày tiến hành.

Mọi người thời gian đều rất quý giá, cái này luận võ ba trận chiến cần trong thời gian ngắn nhất hoàn thành.

Hai ngày thời gian!

Kim Sơn đảo chi tranh, hoàn toàn kết.

. . .

Trận chiến đầu tiên, Kim Mộc Lan đối chiến Đường Viêm.

Sẽ tại Nộ Giang bãi săn đại sảnh cử hành, không phải có cấp bậc quyền quý, căn bản ngay cả quan sát tư cách đều không có.

Khoảng cách ra sân thời gian, còn có một khắc đồng hồ!

Võ si Đường Viêm buồn bực ngán ngẩm.

Nhìn cách đó không xa một con muỗi ngẩn người.

Cái này con muỗi rất lợi hại a.

Đều đã là cuối thu, lập tức liền muốn bắt đầu mùa đông, nó lại còn bay mạnh mẽ như vậy nhẹ nhàng.

Không được, một hồi ta cần hảo hảo nghiên cứu một chút, nhìn có thể hay không ngộ ra một chút cái gì tới.

Đối với Đường Viêm đến nói, vạn vật đều có thể vi sư, đều có thể để người lĩnh ngộ võ đạo.

Hôm nay luận võ phi thường mấu chốt, quyết định Tấn Hải bá tước phủ vận mệnh.

Nhưng là. . .

Đường Viêm hoàn toàn không quan tâm.

Hắn thậm chí ngay cả nơi này là nơi nào cũng không biết, hắn cũng căn bản không quan tâm đối thủ là ai.

Mặc kệ ai cũng là giống nhau.

Dù sao các ngươi tại ngưu bức cũng không bằng ta ngưu bức.

Ta xưa nay không hỏi đối thủ là ai, chỉ hỏi hắn ở đâu.

Ta Đường Viêm vĩnh viễn là một chiêu miểu sát, không có loại thứ hai khả năng.

Cái gì?

Nhân sinh tịch mịch như tuyết?

Chẳng lẽ còn có ai nhân sinh không phải tịch mịch sao?

Nữ nhân có gì vui, tiền có gì vui, quyền lực có gì vui.

Vẫn là kiếm chơi tốt nhất.

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Viêm Nhi, ngươi đối thủ lần này là Kim Mộc Lan, ngươi nhất định phải toàn lực ứng phó. . ."

Nói đến đây, Đường Luân ngừng lại.

Nói cái gì toàn lực ứng phó a? Đối với Đường Viêm đến nói, toàn lực ứng phó cùng tùy tiện hoàn toàn là một cái ý tứ.

"Viêm Nhi, ngươi nhớ kỹ cho ta, miểu sát nàng, nhưng là đừng giết nàng, biết sao?" Tấn Hải bá nói.

Đường Viêm nhẹ gật đầu, nói: "Tốt, không giết."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Nhưng là, lại muốn phế rơi võ công của nàng. Dạng này làm một ít đại nhân vật muốn chiếm hữu nàng thời điểm, nàng không thể phản kháng."

"A, phế bỏ võ công của nàng." Đường Viêm nói.

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Phế bỏ võ công của nàng đồng thời, tuyệt đối không thể hủy hoại dung mạo của nàng. Thân thể của nàng có thể có miệng vết thương, nhưng là nhất định phải mảnh, không thể lớn diện tích phá hư da thịt của hắn."

Đại nhân vật muốn là một cái hoàn chỉnh người ngọc Kim Mộc Lan, nếu như trên thân xuất hiện một cái đại thương sẹo, sẽ thương tổn hào hứng.

Không sai, những người này chẳng những đem Huyền Vũ phủ Bá tước tất cả gia sản đều phân phối, ngay cả Kim Mộc Lan cái này tuyệt sắc đại mỹ nhân cũng làm quý giá tài sản một bộ phận, chuẩn bị hiến cho một vị nào đó siêu cấp đại nhân vật.

Đường Nghiêm nhíu mày, không nhịn được nói: "Cọng tóc lớn như vậy vết thương có thể chứ?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Có thể."

"Biết, thật sự là dông dài." Đường Viêm nói.

Sau đó, tiếp tục xem con muỗi, lần này chủ yếu nhìn nó cánh, đồng thời đếm rõ được rõ ràng sở, cái này con muỗi cánh không có trong nháy mắt vỗ bao nhiêu hạ.

Lại có hơn năm trăm lần?

Đường Viêm chấn kinh, cảm thấy con muỗi thật là lợi hại.

"Đã đến giờ, Đường Viêm công tử, ngươi nên ra sân."

"Nha!" Đường Viêm tiện tay cầm lấy mình Huyền Thiết Kiếm, hướng phía bên ngoài đi đến.

Trong đầu, vẫn như cũ đều là con muỗi vỗ cánh.

. . .

Bên trong đại sảnh.

Mấy trăm người chỉnh chỉnh tề tề ngồi.

Vương thúc Ninh Khải, Thái tử thái phó Sách Huyền, uy vũ công Biện Tiêu, ba người cao cao tại thượng, ngồi tại phán quyết tịch trung ương.

Huyền Vũ bá một nhà ngồi ở bên phải, sau lưng ngồi người xem lác đác không có mấy, thoáng nổi danh vẻn vẹn chỉ có Trấn Viễn hầu con trai Tô Kiếm Đình.

Đương nhiên hắn sở dĩ ngồi ở bên cạnh, hoàn toàn là vì diễn kịch, trong lòng hắn Kim Mộc Lan đã là thua không nghi ngờ, nhưng dù sao hắn là Kim thị gia tộc quan hệ thông gia.

Tấn Hải bá một nhà ngồi ở bên trái, sau lưng lít nha lít nhít.

Không chỉ là tân tấn quyền quý gia tộc, còn có uy tín lâu năm các quý tộc cũng nhao nhao ngồi tại Đường thị gia tộc một phương.

Không phải là vì lấy lòng Đường thị gia tộc a, mà là vì cho thấy lập trường.

Quốc quân, chúng ta không có đối kháng tân chính a, tiếp theo đem đao tuyệt đối đừng rơi vào trên đầu ta a.

Đối với xui xẻo Huyền Vũ phủ Bá tước, bọn hắn chỉ có thể tại nội tâm bên trên, trên tinh thần ủng hộ.

Trương Xung, Chúc Nhung Tổng đốc, Trấn Bắc hầu tước phủ bọn người, thì ngồi tại phe thứ ba, biểu thị mình trung lập cùng công chính.

Trương Tấn cùng Trì Dư ngồi tại một loạt, ở giữa cách Trương Xuân Hoa.

"Một trận chiến này không chút huyền niệm, Kim Mộc Lan tại kiếm thuật tạo nghệ bên trên, kém Đường Viêm hai cái cấp bậc không ngừng, kết quả duy nhất chính là miểu sát." Trương Tấn nói.

Hắn nói là cho Trì Dư nghe.

Trì Dư gật đầu nói: "Ta gặp qua Đường Viêm kiếm thuật, Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp xác thực khó giải."

Ánh mắt mọi người, đều chăm chú vào giữa sân Kim Mộc Lan trên thân.

Thật đẹp a.

Dáng người thật sự là nóng nảy a.

Thật sự là đáng tiếc a.

Nàng lập tức liền muốn thua, cùng một chỗ thua trận còn có Huyền Vũ phủ Bá tước vận mệnh, còn có nàng tương lai tự do.

Dáng dấp đẹp như vậy, bản thân liền là một loại sai lầm.

Làm Huyền Vũ phủ Bá tước cường đại thời điểm, còn có thể bảo hộ loại xinh đẹp này.

Một khi Kim thị gia tộc hủy diệt, loại xinh đẹp này chính là mang ngọc có tội.

. . .

"Đang!"

Tiếng chuông gõ vang.

Kim Sơn đảo chi tranh, luận võ ba trận chiến trận chiến đầu tiên, chính là bắt đầu!

Tất cả mọi người mở to hai mắt, chỉ sợ bỏ lỡ mỗi một cái nháy mắt.

Bởi vì toàn bộ quá trình sẽ phi thường nhanh.

Là tuyệt đối miểu sát.

Bởi vì lúc trước vô số cao thủ trẻ tuổi khiêu chiến Đường Viêm, đều là nháy mắt bị miểu sát.

Kim Mộc Lan võ công tạo nghệ, còn không bằng Tô Kiếm Đình bọn người, tự nhiên không có loại thứ hai kết quả.

Cho nên dù là một cái chớp mắt, rất có thể luận võ liền kết thúc.

Đường Viêm là xưa nay không nhìn đối thủ.

Nhưng là hiện tại hắn nhìn thoáng qua, có chút kinh ngạc.

Cái này. . . Đây chính là nữ nhân?

Đẹp như thế sao?

Vậy được, ta một hồi liền phế bỏ võ công của ngươi, tranh thủ đem ngươi vết thương đâm đến nhỏ nhất, so cọng tóc còn muốn nhỏ.

Đường Viêm lại một lần nữa tùy tâm sở dục giơ lên của mình kiếm.

Bỗng nhiên thi triển!

Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp!

Mười bốn năm, liền luyện một kiếm này.

Mấy trăm vạn lần, mấy ngàn vạn lần.

Mỗi một lần xuất kiếm, đều là đỉnh phong!

Bộ kiếm pháp kia, chính là vô địch, vô giải!

Mộc Lan xuất kiếm!

Kiếm pháp của nàng càng đơn giản, trước nay chưa từng có đơn giản.

Hơn nữa còn là một chi kiếm gỗ.

Không có bất kỳ cái gì xinh đẹp, liền hướng phía cái nào đó điểm, trực tiếp đâm tới!

Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp phong nhãn.

Sơ hở duy nhất, cực kỳ yếu ớt địa phương!

"Đang!"

Tiếp theo trong nháy mắt!

Mộc Lan kiếm, xuyên qua Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp đáng sợ lực trường.

Trực tiếp đâm trúng Đường Viêm ở ngực.

Bỗng nhiên phun một cái nội lực.

"Sưu!"

Đường Viêm thân thể, bay thẳng ra ngoài, phun ra một ngụm máu tươi.

Miểu sát!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 138: Kinh Hãi Muốn Tuyệt! Mập Trạch Cũng Phải Nghịch Thiên

Thiên!

Chuyện gì xảy ra?

Ta có phải là nằm mơ hay không rồi?

Đây cơ hồ là ở đây tất cả mọi người cộng đồng phản ứng.

Hết thảy phát sinh quá nhanh a, để người vội vàng không kịp chuẩn bị a!

Ta đoán trúng mở đầu, đoán trúng quá trình, nhưng chính là không có đoán đúng kết cục a.

Miểu sát là không giả.

Nhưng, bị miểu sát vậy mà là. . . Đường Viêm.

Đây, đây là gặp quỷ sao?

Ở đây tất cả mọi người trong lòng đều có một cái bản năng nhận biết.

Đường Viêm tại trẻ tuổi một đời bên trong vô địch, Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp khó giải.

Hiện tại Kim Mộc Lan, vậy mà một kiếm miểu sát Đường Viêm.

Hơn nữa, còn là dùng một chi kiếm gỗ.

Đây, đây là trời cao mở một trò đùa sao?

. . .

Đường Viêm bị Mộc Lan một kiếm đâm trúng ở ngực, trực tiếp đánh bay ra ngoài mấy mét.

Sau khi hạ xuống, liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi.

Lúc này Mộc Lan vốn có thể trực tiếp xông lên tiến đến, đem hắn giết.

Nhưng là. . .

Nhìn thấy Đường Viêm ánh mắt về sau, Mộc Lan từ bỏ.

Bởi vì ánh mắt của hắn thật là có chút quen thuộc, tỉ như giống đại ngốc, lại tỉ như giống hồn bay lên trời thời điểm Kim Mộc Thông.

Dạng này người, Mộc Lan không hạ thủ được, hắn về sau chưa chắc sẽ là địch nhân.

Mà lại thắng về sau, chính nàng trong lòng cũng tràn đầy chấn kinh.

Bởi vì hết thảy đều là Thẩm Lãng an bài.

Giải đọc « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp, tìm tới phương pháp phá giải, đồng thời dạy cho Mộc Lan.

Hết thảy không phải chính nàng lĩnh ngộ!

Nói thật, cho tới nay Mộc Lan trong lòng đều không chắc.

Bởi vì nàng chưa từng có cùng Đường Viêm đối chiến qua, cũng chưa từng có chân chính đối mặt qua Thiên Ngoại Lưu Tinh một chiêu này kiếm pháp.

Nàng nghe được chỉ có Đường Viêm bất bại thần thoại.

Luận võ công tu vi, luận nội lực, vượt qua Đường Viêm tuổi trẻ cao thủ có không ít.

Nhưng là không có người nào có thể phá giải Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp.

Lúc này, lại bị mình dễ như trở bàn tay phá giải.

Loại cảm giác này liền phảng phất mưa hạ lão sư 18 tuổi lần thứ nhất điện ảnh « dương quang xán lạn thời gian », không cẩn thận cầm thế giới tam đại phim tiết một trong Venice vua màn ảnh.

Lúc ấy trong lòng của hắn đại khái hiển hiện một câu: Trời ạ, đây là tình huống gì?

Mộc Lan thậm chí không khỏi nhìn một chút mình tay, còn có chi kia kiếm gỗ, trong lòng kinh ngạc nói: "Ta, ta có lợi hại như vậy sao?"

Sau đó, nàng không khỏi hướng phu quân nhìn lại.

Bởi vì, hắn mới là cái này kỳ tích người sáng lập.

Hiện tại Mộc Lan thật sâu cảm thấy, có lẽ mình cùng phu quân hoàn toàn là một thể.

Phu quân là đại não, Mộc Lan là thân thể.

Đại não chỉ huy thân thể!

Bất quá cứ như vậy, có thể hay không lộ ra ta Kim Mộc Lan rất não tàn a? Ta vốn là một cái rất thông minh nữ nhân a?

Bất quá như thế cũng không có cái gì, rất hạnh phúc ngọt ngào a.

Hai người thật giống như một người, đây đại khái là tình yêu đẹp nhất cảnh giới đi.

Bất quá, làm Mộc Lan nhìn thấy Thẩm Lãng thời điểm, gặp được một cái để người tức điên tràng cảnh.

Phu quân của mình, vậy mà cùng Trương Xuân Hoa cái này lãng hóa tại mắt đi mày lại.

Ngươi, ngươi tại thời khắc mấu chốt này, còn tại câu dẫn nữ nhân? Còn tại ăn vụng?

Uổng cho ta còn nói cùng ngươi kết làm một thể, tốt giống như một người đâu.

Cặn bã, ngươi cái này nên bầm thây vạn đoạn cặn bã.

. . .

Thẩm Lãng thật không phải cố ý.

Hắn liền xem như cặn bã nam, cũng không trở thành cặn bã đến nước này.

Hiện tại là nương tử cùng Đường Viêm quyết đấu thời khắc mấu chốt, hắn đương nhiên là vô cùng quan tâm.

Nhưng là ai có thể nghĩ đến, hắn đang theo dõi nương tử nhìn, chợt phát hiện có mỹ nhân con mắt chăm chú nhìn chằm chằm hắn.

Trước đó nói qua a, mỹ nam tử trực giác đều rất nhạy cảm.

Hôm nay toàn bộ trong đại sảnh, mặc dù có rất nhiều mỹ nữ đều nhìn chằm chằm Thẩm Lãng nhìn, hơn nữa nhìn nhìn xem các nàng còn bỗng nhiên đỏ mặt.

Đối với điểm ấy, Thẩm Lãng là không thèm để ý chút nào, cũng không cho bất kỳ đáp lại nào.

Nhiều như vậy nữ nhân nhìn hắn chằm chằm, nếu là hắn từng cái đều đáp lại chẳng phải là muốn mệt chết?

Luận võ tiếng chuông vang lên thời điểm, tất cả mọi người nhìn chằm chằm Mộc Lan cùng Đường Viêm.

Dù sao, trận luận võ này mới là mấu chốt nhất.

Nhưng là, vẫn như cũ có một đôi mắt nhìn chằm chằm Thẩm Lãng nhìn.

Thẩm Lãng không khỏi về nhìn thoáng qua, phát hiện là Trương Xuân Hoa, cái này tiểu lãng đề tử vậy mà mân mê cánh hoa đồng dạng bờ môi, cách không hôn hắn một chút.

Động tác này phi thường mịt mờ, nhưng vẫn là bị Thẩm Lãng bắt được.

Nữ nhân này như thế sóng, trước mặt mọi người thông đồng ta? Cái này khiến Thẩm Lãng không khỏi một trận phân thần.

Mà cứ như vậy vừa phân thần.

Nương tử bên kia chiến đấu đã kết thúc, miểu sát Đường Viêm.

Cho nên khi Mộc Lan hướng hắn trông lại thời điểm, thẩm cặn bã nam còn tại cùng Trương Xuân Hoa mắt đi mày lại.

Cảm nhận được nương tử tràn ngập sát khí ánh mắt.

Thẩm Lãng cổ lông tơ dựng lên, khắp cả người phát lạnh.

Ta, ta xong!

Vì bổ cứu, Thẩm Lãng tranh thủ thời gian đứng lên vỗ tay, la lớn: "Tốt! Nương tử lợi hại!"

. . .

Mà Thẩm Lãng như thế hét lớn một tiếng vỗ tay, giống như đem tất cả mọi người kích hoạt lên.

Đám người lúc này mới kịp phản ứng.

Cực kỳ không dám tin người đương nhiên là Tấn Hải bá Đường Luân, thế tử Đường Doãn.

Bọn hắn là tự mình chứng kiến qua Đường Viêm vô địch.

Những năm này đến đây khiêu chiến Đường Viêm người không có hai trăm rưỡi cũng có hai trăm.

Những người này toàn bộ bị Đường Viêm miểu sát a, thấy Đường Luân cùng Đường Doãn đều chết lặng a.

Ở trong đó có ít người võ công vượt qua Kim Mộc Lan a.

Hiện tại Đường Viêm vậy mà bại? Mà lại bị Kim Mộc Lan miểu sát.

Cái này, cái này sao có thể?

Mặt trời mọc từ hướng tây sao?

Tấn Hải bá Đường Luân chỉ cảm thấy đầu từng đợt oanh minh, giống như bị sét đánh.

Hắn đầu tiên cảm giác được là hoang đường cùng không chân thực.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, hắn mới chính thức cảm giác được một trận chiến này thua trận hậu quả.

Đây là Kim Sơn đảo chi tranh a, tất thắng trận chiến đầu tiên vậy mà thua!

Đến tột cùng chuyện gì xảy ra a?

Ánh mắt của hắn hướng phía nhi tử Đường Viêm nhìn lại?

Chẳng lẽ là nhi tử thấy sắc nảy lòng tham? Cho nên đối Kim Mộc Lan thủ hạ lưu tình?

Không có khả năng a, ở trong mắt Đường Viêm, cơ hồ là không có nữ nhân cái danh từ này a.

Chẳng lẽ là nhi tử phát huy thất thường?

Một chiêu này kiếm pháp, Đường Viêm đã sử dụng ra mấy trăm vạn lần trở lên a.

Mà lại, Đường Luân vừa rồi cũng đã nhìn ra, Đường Viêm sử xuất « Thiên Ngoại Lưu Tinh » không có vấn đề, vẫn như cũ là trạng thái đỉnh phong.

"Phụ thân, ba trận chiến hai thắng, chúng ta còn có nắm chắc tất thắng." Đường Doãn ở bên cạnh nói: "Thua cái này trận chiến đầu tiên, cũng không tính là cái gì."

Tấn Hải bá gật đầu nói: "Đúng, đúng, chúng ta còn có nắm chắc tất thắng, nhưng là. . . Cái này vì cái gì a?"

. . .

Cảm giác thứ hai đến khắp cả người băng hàn, da đầu tê dại người là Trương Xung.

Muốn nói ai quan tâm nhất Kim Sơn đảo chi tranh kết quả, không hề nghi ngờ là làm sự tình người tam phương.

Huyền Vũ bá, Tấn Hải bá, Trương Xung.

Bởi vì hoàn toàn quan hệ đến ba người vận mệnh.

Trên thực tế, Trương Xung ngay từ đầu đã cảm thấy không ổn, trong lòng ẩn ẩn có dự cảm bất tường.

Đầu tiên là bốn ngày trước đó, nghênh đón tứ vương tử Ninh Chân trên yến hội, Thẩm Lãng lộ ra sơ hở, để Trương Xung phát hiện một chút mánh khóe.

Sau đó là hôm nay, Thẩm Lãng vậy mà cùng nữ nhi Trương Xuân Hoa mắt đi mày lại, hắn nhìn qua không có chút nào bi quan dáng vẻ tuyệt vọng.

Trương Xung trong lòng dự cảm bất tường liền càng thêm nồng đậm.

Hiện tại, sự thật chứng minh hắn không rõ dự cảm là chính xác.

"Cái này, cái này sao có thể a?" Trương Tấn run rẩy nói: "Kim Mộc Lan kiếm pháp kém xa Tô Kiếm Đình a, làm sao có thể chiến thắng? Làm sao có thể có thể phá giải Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp a, cái này căn bản liền không có khả năng phát sinh sự tình a."

Bên trên Trương Xuân Hoa cũng sợ ngây người, lập tức không lo được cùng Thẩm Lãng mắt đi mày lại, tuyệt mỹ khuôn mặt lập tức bình tĩnh lại, hướng phía Kim Mộc Lan nhìn lại.

Bởi vì, quan hệ này đến phụ thân nàng vận mệnh, quan hệ đến Trương gia vận mệnh.

So với phụ thân cùng gia tộc, giữa nam nữ tình tình yêu yêu lại coi là cái gì?

Trọn vẹn một hồi lâu, Trương Xung nói: "Xảy ra chuyện, xảy ra đại sự."

. . .

Ở đây còn có một người, hắn là quần chúng bên trong nhất kinh ngạc.

Đó chính là Trấn Viễn hầu con trai Tô Kiếm Đình.

Bởi vì, hắn cơ hồ là duy nhất cùng Đường Viêm Kim Mộc Lan đều luận võ qua người.

Trung thực giảng, nội lực của hắn cùng tu vi võ công vượt qua Đường Viêm, nhưng vẫn là bại.

Mà hắn cùng Mộc Lan tỷ võ thời điểm, hoàn toàn dễ như trở bàn tay chiến thắng.

Bây giờ lại xuất hiện dạng này có tính đột phá kết cục, hắn hoàn toàn không tiếp thụ được.

Mặc dù hắn là Kim Mộc Lan biểu ca, Huyền Vũ phủ Bá tước quan hệ thông gia, nhưng hắn cực kỳ không hi vọng Kim Mộc Lan thắng a.

Mặc dù hắn cùng Mộc Lan hôn ước đã giải trừ.

Nhưng là trong lòng hắn, phàm là cùng ta có liên hệ mỹ nữ, đều không nên thích người khác, đều hẳn là thích ta.

Ngươi Kim Mộc Lan tại sao có thể gả cho người khác? Hơn nữa còn là Thẩm Lãng dạng này ti tiện bình dân?

Đừng trách Tô Kiếm Đình có ý nghĩ như vậy.

Bởi vì. . . Thẩm Lãng cũng nghĩ như vậy.

Phàm là cùng ta có liên quan mỹ nữ, tốt nhất đều không cần bị bất kỳ nam nhân nào đắc thủ.

Thiên hạ cặn bã nam là một nhà!

Tại Tô Kiếm Đình trong lòng, ngươi Kim Mộc Lan nếu như không ngã vào bụi bặm bên trong, ta còn thế nào cứu ngươi a?

Ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước không hủy diệt, ta còn thế nào lấy chúa cứu thế thân phận xuất hiện tại ngươi Kim Mộc Lan trước mặt a?

Kim Mộc Lan vậy mà thắng? Này làm sao có thể?

Sau đó, Huyền Vũ phủ Bá tước vô luận như thế nào cũng không thể thắng!

. . .

Đối mặt kết quả này, nhất hẳn là mừng như điên người là Huyền Vũ bá.

Hắn là thật cao hứng.

Nhưng là không biết vì cái gì, hắn vậy mà không có đặc biệt kích động cùng hưng phấn.

Thật giống như đây hết thảy là chuyện đương nhiên.

Bởi vì hắn bị con rể tẩy não.

Cái này con rể cho tới bây giờ cũng không biết khiêm tốn là vật gì, Kim Sơn đảo chi tranh tất thắng như vậy, Thẩm Lãng tối thiểu nói năm trăm lượt.

Miểu sát Đường Viêm như vậy, cũng tối thiểu nói ba trăm lượt.

Cho nên, làm những chuyện này chân chính phát sinh thời điểm, Huyền Vũ bá phản ứng vậy mà là: A, quả nhiên dạng này a!

Mà Kim Mộc Thông?

Thật có lỗi, hắn thật không có thấy rõ ràng.

Hắn thậm chí còn nhắm mắt lại, không ngừng mà đọc thuộc lòng sách luận, đọc thuộc lòng thi từ.

Cứ việc Thẩm Lãng nói qua đối với hắn hoàn toàn không ôm hi vọng.

Nhưng là Kim Mộc Thông cảm thấy mình còn có thể cứu vớt một chút.

Vạn nhất thật chó ngáp phải ruồi, văn chiến đề mục thật bị Thẩm Lãng áp trúng đây?

Vậy ta chẳng phải là thắng sao?

Vậy ta Bàn gia chẳng phải là cũng nghịch thiên sao?

Cho nên, Kim Mộc Thông thời thời khắc khắc đều tại đọc thuộc lòng, không có chút nào dám phân tâm a, chỉ sợ nháy mắt một cái, cõng qua đồ vật quên.

Đây là hắn không có mang giấy bút a, nếu không hắn hận không thể hiện tại liền gõ chữ.

Trí nhớ tốt không bằng nát đầu bút.

Ta Kim Mộc Thông liền cái này chép sách điểm ấy thiên phú, cũng không thể mai một a.

. . .

Đường Viêm sau khi rơi xuống đất một hồi lâu.

Mới tỉnh hồn lại, hướng phía Kim Mộc Lan hỏi: "Ta, ta thua sao?"

Đám người kinh ngạc.

Đến bây giờ ngươi còn không biết ngươi đã thua?

Chỉ sợ là cái kẻ ngu đi!

Cái này một thua trận, đám người nhìn về phía Đường Viêm ánh mắt lập tức đã mất đi kính sợ.

Cảm thấy hắn cũng bất quá như thế, trước đó vô địch thanh danh hoàn toàn là nói khoác ra.

Mộc Lan lại nghiêm túc gật đầu nói: "Đúng, ngươi thua."

Đường Viêm nói: "Ta vậy mà thua?"

Hắn vươn tay nhìn về phía mình tay, nhìn về phía Huyền Thiết Trọng Kiếm.

Ròng rã mười bốn năm, luyện tập Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp ròng rã mười bốn năm.

Những năm này hắn cho tới bây giờ đều chưa từng bại, mãi mãi cũng tại miểu sát đối thủ.

Bây giờ lại thua.

Được không chân thực a.

Không, có lẽ đây mới là chân thực.

Trước đó thắng lợi mới là không chân thực, mới là hư ảo.

Đường Viêm đã từng hỏi lão sư, hắn luyện tập Thiên Ngoại

Lưu Tinh kiếm pháp đã mười bốn năm, lúc nào có thể luyện tập khác kiếm pháp a.

Lão sư Lý Thiên Thu nói, chờ ngươi bại về sau, suy nghĩ thêm học tập khác kiếm pháp đi.

Hiện tại, hắn rốt cục bại sao?

"Ha ha ha. . ." Đường Viêm chợt cười to.

"Ta thua rồi, ta vậy mà bại."

"Bại tốt, bại tốt. . ."

Sau đó, Đường Viêm đứng dậy, nhặt lên Huyền Thiết Trọng Kiếm hướng thẳng đến bên ngoài đi đến.

"Sư phó, ta thua rồi, ta thua rồi. . ."

"Ha ha, sư phó, ta thua rồi a!"

Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, ngay từ đầu thanh âm còn có mấy phần thê lương, đến đằng sau vậy mà trở nên cao hứng bừng bừng.

Sau đó, Đường Viêm cứ thế mà đi.

Đem tất cả mọi người ném ở đại sảnh, đi.

Có lẽ, từ đầu tới đuôi trong mắt của hắn liền không có qua những người này.

Hắn mãi mãi cũng sống ở thế giới của mình bên trong, liền đối thủ đều không có nghiêm túc nhìn qua, huống chi là người xem đâu?

Mọi người tại đây nhao nhao nghị luận.

"Đây chính là một cái kẻ ngu a."

"Đây chính là một người điên a, trước đó vô địch thanh danh khẳng định là nói khoác ra, khẳng định là những người kia thổi phồng ra."

"Bị hắn đánh bại người, có lẽ đều là kẻ lừa gạt đi."

"Dạng này người làm sao lại vô địch?"

Nghe những người này châm chọc, Thẩm Lãng lại nghiêm túc nhìn xem Đường Viêm rời đi bóng lưng.

Hắn rõ ràng thấy được, một đời tông sư quật khởi.

Hôm nay cái này bại một lần về sau, Đường Viêm mới có thể chân chính trở nên mạnh mẽ.

Trước đó chỉ là Thiên Ngoại Lưu Tinh chiêu kiếm pháp này cường đại, mà không phải bản thân hắn vô địch.

Hôm nay về sau, có lẽ vô địch chính là bản thân hắn.

Mộc Lan nhìn về phía Đường Viêm bóng lưng biến mất, trong lòng thậm chí có chút ghen tị.

Mấy người này mới là chân chính võ đạo thiên tài a.

Tỉ như Đường Viêm, tỉ như đại ngốc.

Đường Viêm trong mắt chỉ có võ đạo.

Mà đại ngốc trong mắt, cơ hồ cái gì cũng không có, hắn thậm chí hoàn toàn không có phát hiện mình là thiên tài.

Đây mới thực sự là vô địch!

Nàng Kim Mộc Lan không phải loại thiên tài này.

Bất quá, nàng vẫn như cũ có thể trở thành tuyệt đỉnh cao thủ.

Bởi vì, nàng đứng tại một cái cự nhân trên bờ vai.

Phi!

Là bởi vì nàng cưỡi tại một thứ cặn bã nam trên bờ vai.

. . .

Sau đó, là ba cái chí cao vô thượng tài quyết giả phân trần.

Vương thúc Ninh Khải nói: "Nhìn mà than thở, nhìn mà than thở, Sách Huyền đại nhân ngươi cảm thấy thế nào?"

Sách Huyền nói: "Ta không biết võ công, ta nhìn thấy chính là một bài thơ."

Vương thúc Ninh Khải nói: "Uy vũ công ngươi là đại tông sư, võ đạo đỉnh tiêm cao thủ, ngươi cảm thấy thế nào?"

"Nói thật?" Biện Tiêu hỏi.

Ninh Khải nói: "Đương nhiên là nói thật, trên thế giới này còn có ai có thể làm cho ngươi Uy Vũ Công tước nói láo đâu?"

Uy vũ công Biện Tiêu nói: "Ta cho tới bây giờ liền chướng mắt cái gì « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp, giả thần giả quỷ, có hoa không quả."

Người này thật đúng là kiêu ngạo a.

Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao con mắt sinh trưởng ở trên đỉnh đầu, vị này uy vũ công con mắt dài đến bầu trời.

"Nhưng là!" Biện Tiêu nói: "Tương lai thiên hạ võ đạo đại tông sư, tất có Đường Viêm một tịch."

Vương thúc Ninh Khải nhẹ gật đầu.

Sau đó, hắn nghiêm túc nói: "Kim Sơn đảo chi tranh, trận chiến đầu tiên kết thúc, Huyền Vũ phủ Bá tước chiến thắng!"

"Huyền Vũ phủ Bá tước, Tấn Hải bá tước phủ chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai tiến hành thứ hai chiến, thứ ba chiến!"

. . .

"Nương tử, ta sai rồi, ta thật sai!"

"Đừng vặn tay của ta a, ta một hồi còn muốn viết văn nha."

"Bằng không đừng ở chỗ này đánh a, về nhà lại đánh có được hay không?"

Trở lại chỗ ở về sau, Thẩm Lãng quyết định thật nhanh trước cầu xin tha thứ.

Hôm nay phạm sai lầm thực sự quá lớn a.

Nương tử đang cùng Đường Viêm sinh tử quyết đấu đâu, hắn vậy mà cùng những nữ nhân khác mắt đi mày lại.

Mộc Lan nhìn chằm chằm Thẩm Lãng thật lâu.

"Ta không đánh ngươi, Kim thị gia huấn, nữ tử không nỡ đánh trượng phu của mình."

Thẩm Lãng thở dài một hơi, rốt cục lại sống sót một lần.

Nhưng là tiếp xuống.

Mộc Lan mở ra thơm ngào ngạt miệng nhỏ, lộ ra trắng bóc răng ngọc, tại Thẩm Lãng trên gương mặt hung hăng cắn.

"A. . ." Thẩm Lãng kêu đau.

Mộc Lan cắn được phi thường tinh chuẩn.

Chính là loại kia khai ra thật sâu dấu vết, nhưng lại có sẽ không lưu lại vết sẹo cái chủng loại kia, cũng hà tiện cái chủng loại kia.

Vậy đại khái chính là tương đương với con dấu.

Nói cho tất cả nữ nhân, cái này nam nhân có chủ rồi, mà lại vợ hắn còn rất hung, các ngươi những này hồ ly lẳng lơ tuyệt đối không nên loạn đả ý định gì.

Ta hôm nay có thể cắn cặn bã nam phu quân, ngày mai ta liền có thể đánh chết các ngươi những này không muốn mặt tiểu tam.

"A. . . A. . . A. . ."

Thẩm Lãng đau đến nước mắt đều muốn ra.

Đón lấy, Mộc Lan hôn lên môi của hắn, trực tiếp đem đầu lưỡi chui đi vào.

Vô cùng mãnh liệt.

Trực tiếp hôn đến Thẩm Lãng trong miệng đều đổ máu.

"Cặn bã phu quân, ngươi phải ngoan, biết sao?"

Thẩm Lãng liều mạng gật đầu.

. . .

Sau đó, thẩm cặn bã nam lục soát trí não, căn cứ hắn dùng X quang thấu thị nhìn thấy đề mục, tại đông đảo văn hào bên trong chọn lựa một thiên sách luận đạo văn.

Đinh tai nhức óc, đại sư tiêu chuẩn, tuyệt đối kinh diễm vô cùng.

Sau đó lại căn cứ đề mục, dò xét một bài thơ.

Thiên cổ danh thiên, tuyệt đối truyền thế chi tác.

Viết xong về sau, Thẩm Lãng tranh thủ thời gian cầm đi cho Kim Mộc Thông, để hắn trong đêm sao chép, trong đêm học thuộc.

Đi ngang qua đại sảnh thời điểm.

Nhạc phụ đại nhân ngay tại phát biểu, chuẩn bị ngày mai buổi chiều quân chiến.

Huyền Vũ phủ Bá tước đệ nhất cao thủ Kim Sĩ Anh chính quỳ một chân trên đất, hướng Huyền Vũ bá lập thệ, ngày mai chiến nhất định sẽ toàn lực ứng phó, dù là đánh đổi mạng sống.

Mà liền tại lúc này, Thẩm Lãng rêu rao mà qua.

Kim Hối, nhạc phụ đại nhân, Kim Sĩ Anh đều thấy được Thẩm Lãng trên mặt cái này đỏ tươi dấu răng.

Rất rõ ràng là nữ nhân khai ra tới.

Nhìn cái gì? Có gì đáng xem?

Thẩm Lãng khắp không quan tâm, ngược lại nghiêng mặt qua để ở đây ba người thấy rõ ràng.

Bá tước đại nhân lúc đầu muốn hỏi chuyện gì xảy ra, nhưng phi thường sáng suốt ngậm miệng.

Vợ chồng trẻ sự tình, hắn cũng đừng có trộn lẫn hồ.

Bất quá Thẩm Lãng ngươi bị nữ nhân cắn rất quang vinh sao? Còn dạng này không chút nào che chắn rêu rao khắp nơi, lắc đầu vẫy đuôi?

. . .

Thẩm Lãng đi vào Kim Mộc Thông gian phòng.

Mập trạch còn tại múa bút thành văn.

Trước mặt của hắn, đã viết trọc một chi bút lông.

Thẩm Lãng lúc này thực tình cảm thấy, cái này em vợ có trở thành một đời văn hào tiềm chất.

Mỗi ngày đều gõ chữ hơn vạn a.

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp, đừng chép lúc đầu, chép mới văn chương cùng thơ mới từ đi."

Thẩm Lãng đem hắn vừa mới viết ra sách luận hoạ theo đặt ở Kim Mộc Thông trước mặt, nói: "Đây chính là ngày mai muốn thi."

"Thật?" Kim Mộc Thông kinh ngạc.

Sau đó, hắn ngẩng đầu thấy được Thẩm Lãng trên mặt dấu răng, không khỏi kinh ngạc, chỉ vào Thẩm Lãng mặt nói: "Tỷ phu, mặt của ngươi. . ."

Thẩm Lãng cùng có vinh yên nói: "Bị tỷ ngươi cắn, thế nào?"

Kim Mộc Thông yếu ớt nói: "Chuyện này, hẳn là kiêu ngạo sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, nữ nhân vì cái gì cắn ngươi? Bởi vì nàng yêu ngươi. Yêu càng sâu, liền cắn được càng sâu, nhưng lại hết lần này tới lần khác không bỏ được thật cắn bị thương, càng không bỏ được lưu lại vết sẹo, cho nên ta hiện tại trên mặt cái này dấu răng là hoàn mỹ, đại biểu tình yêu cảnh giới tối cao, đưa ngươi tỷ tỷ đối ta yêu thương thuyết minh đến cực hạn."

Kim Mộc Thông ngẩn ngơ.

Ta biết rất rõ ràng ngươi tại nói hươu nói vượn, nhưng vì cái gì lại cảm thấy tốt có đạo lý dáng vẻ.

Thẩm Lãng vỗ vỗ mập trạch bả vai nói; "Ai, loại chuyện này ngươi là sẽ không hiểu. Ngươi dạng này mập trạch, trừ chó con đủ sẽ cắn, là không có nữ nhân sẽ cắn ngươi."

Lập tức, Kim Mộc Thông ánh mắt rưng rưng, vô cùng bi phẫn ngồi xuống.

Thẩm Lãng, ngươi vậy mà như thế tru tâm.

Ngươi chờ đó cho ta, ngươi chờ đó cho ta.

Ta Kim Mộc Thông về sau, lại. . . Cũng không gọi ngươi tỷ phu.

Sau đó, mập trạch múa bút thành văn, liều mạng sao chép lấy Thẩm Lãng mới sách luận, thơ mới từ.

Ta muốn hóa đau thương thành sức mạnh.

Ta muốn chép bài tập, ta muốn lưng bài tập.

Đường Doãn, ngươi chờ đó cho ta, ngươi không phải liền là Thám Hoa lang sao? Không phải liền là thi đình thứ ba sao?

Ngày mai văn chiến, ta nhất định phải đánh bại ngươi.

Ta nhất định sẽ làm cho các ngươi biết, mập trạch cũng không phải dễ khi dễ.

Mập trạch cũng sẽ nghịch thiên.

Chẳng lẽ các ngươi mỹ nam tử liền có thể muốn làm gì thì làm sao?

Có lẽ có ít người là có thể, nhưng tuyệt đối không bao gồm ngươi Đường Doãn!

Ta Kim Mộc Thông không thể trêu vào tỷ phu, chẳng lẽ ta còn không thể trêu vào ngươi sao?

Phi!

Nói qua không hô tỷ phu, lần này không tính!

Tóm lại, ngày mai ta Kim Mộc Thông muốn một tiếng hót vang trời!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 139: Bí Mật Đòn Sát Thủ! Phá Vỡ Tam Quan A

Nộ Giang bãi săn, một bên khác trụ sở bên trong, Tấn Hải bá trụ sở.

Không khí ngột ngạt, một mảnh nặng nề.

Hôm nay trận chiến đầu tiên, Kim Mộc Lan thắng lợi có thể nói cho bọn hắn cảnh tỉnh, có chút đánh ngất xỉu đầu não.

"Tiếp xuống không phải còn có hai trận sao? Đường Doãn công tử đối Kim Mộc Thông tên phế vật kia, khẳng định là tất thắng."

Đám người gật đầu, nếu như trận này lại không thắng, kia toàn bộ thế giới liền triệt để lật đổ.

Thám Hoa lang giao đấu phế vật a, dùng đầu ngón chân đều có thể thắng đi.

"Cho nên mấu chốt là ngày mai quân chiến."

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Tấn Hải bá, quân chiến ngươi có chắc chắn hay không?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Có, bởi vì chúng ta quặng sắt phẩm vị cao hơn, rèn đúc ra sắt càng tinh khiết hơn cứng cỏi, cho nên mặc kệ là áo giáp vẫn là vũ khí, đều hơn xa Huyền Vũ phủ Bá tước."

Có người nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước mình sắt không tốt, có thể đi mua bên ngoài tốt nhất sắt, dùng để rèn đúc áo giáp cùng vũ khí."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Nhà ta Kim Sơn đảo sắt chính là tốt nhất."

Lời này không giả.

Tấn Hải bá tước phủ sản xuất sắt có rất lớn bộ phận đều là chuyên cung cấp Việt quốc quân đội.

Toàn bộ Việt quốc quân đội vũ khí cùng áo giáp, có một phần năm xuất từ Tấn Hải bá tước phủ sắt phường.

Cho nên, Tấn Hải bá tước phủ cứ việc đất phong càng nhỏ hơn, nhưng cũng nuôi ba ngàn tư quân, mà lại gia thế càng thêm thịnh vượng phát đạt.

Tấn Hải bá Đường Luân có một câu không có nói ra.

Nhà hắn sắt phường tốt nhất sắt đều là lưu cho mình dùng.

Không chỉ có như thế, nhà hắn tại năm ngoái liền nghiên cứu ra được mới phối phương, có thể đem sắt trình độ bền bỉ đề cao chừng một thành.

Dạng này rèn đúc ra binh khí càng thêm sắc bén, áo giáp càng kiên cố hơn.

Vũ khí của bọn hắn trang bị vốn là so Huyền Vũ phủ Bá tước cao hai cái cấp bậc, bây giờ ròng rã cao ba cấp bậc.

Cho nên, một trận chiến này muốn không thắng cũng khó khăn.

"Quân chiến luận võ, nhà ta tất thắng." Tấn Hải bá nói: "Cho nên mời Tổng đốc cùng chư vị đại nhân không cần lo lắng."

Đây đều là người trên một cái thuyền, nếu là hắn Tấn Hải bá tước phủ thua, đều sẽ tổn thất nặng nề.

Trương Xung lắc đầu nói: "Không, không có đơn giản như vậy."

Tấn Hải bá Đường Luân hơi hơi do dự về sau, hướng Trương Xung nói: "Thái thú đại nhân, xin mời đi theo ta."

. . .

Sau đó.

Tấn Hải bá Đường Luân mang theo Trương Xung đi tới một cái khố phòng.

Nơi này khoảng chừng mấy trăm Tấn Hải bá tước phủ võ sĩ thủ vệ.

Trong khố phòng, lít nha lít nhít bày đầy hơn một trăm con cái rương.

Tấn Hải bá Đường Luân mở ra một cái rương, xuất ra một thanh chiến đao, mặt trên còn có vết dầu.

"Thái thú đại nhân nhìn cây đao này." Đường Luân nói.

Trương Xung sau khi nhận lấy, tinh tế quan sát.

Dùng nhẹ tay quơ nhẹ qua lưỡi đao, tinh tế cảm thụ.

"Đao này so với trước đó nhà ngươi càng tốt hơn , thậm chí so Việt quốc tinh nhuệ nhất trong quân đội chiến đao đều tốt hơn." Trương Xung nói: "Hảo đao, tuyệt đối hảo đao!"

Đường Luân nói: "Đây là nhà ta dùng mới phối phương rèn đúc ra mới sắt, so với trước đó tốt nhất sắt, trình độ bền bỉ còn muốn vượt qua chừng một thành."

"Mang lên."

Một lát sau, một cái gia tộc võ sĩ đã lấy tới một thanh chiến đao.

"Đây là Huyền Vũ phủ Bá tước chiến đao, Thái thú đại nhân mời xem." Tấn Hải bá nói: "Đây đã là bọn hắn tốt nhất đao."

Trương Xung tiếp nhận xem xét, trực tiếp phát hiện hai chi chiến đao chênh lệch.

Huyền Vũ phủ Bá tước chiến đao bằng sắt không thuần, nhan sắc đều không giống.

Trương Xung để hai chi chiến đao lẫn nhau trảm.

"Đang!"

Bởi vì hắn không có lưu lực khí.

Huyền Vũ phủ Bá tước chiến đao, trực tiếp đứt gãy thành hai đoạn.

Mà Tấn Hải bá tước phủ chiến đao, vẻn vẹn chỉ là thiếu một cái miệng mà thôi.

Quả nhiên chênh lệch phi thường lớn a.

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Trương Thái thú mời dùng nhà ta đao, trảm Huyền Vũ phủ Bá tước áo giáp."

Trương Xung quơ lấy trảm đao, hướng phía mộc nhân trên người cỗ kia áo giáp chém tới.

"Răng rắc. . ."

Trực tiếp liền bổ ra một vết nứt.

Kia áo giáp gang phẩm vị cũng, chẳng những bị đánh mở, hơn nữa còn có vẻ hơi giòn.

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Hai nhà chúng ta tinh nhuệ võ sĩ tương xứng, nhưng nhà ta vũ khí trang bị xa xa thắng, cho nên trận chiến này tất thắng không thể nghi ngờ."

Trung thực giảng, Tấn Hải bá tước phủ rèn đúc ra mới sắt, trình độ đã khá cao.

Nhưng là so với Thẩm Lãng mới phối phương rèn đúc ra thép, vẫn như cũ có chênh lệch rõ ràng. Huống chi Thẩm Lãng thiết kế vũ khí mới trải qua tôi vào nước lạnh cùng tôi lại hai cái quá trình, sắc bén cùng trình độ bền bỉ đều tăng lên rất nhiều.

Cho nên, song phương vũ khí trang bị, vẫn như cũ không thể so sánh nổi.

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Thái thú đại nhân, hiện tại ngươi có thể yên tâm sao?"

Lẽ ra là có thể yên tâm.

Nhưng Trương Xung nhớ tới Thẩm Lãng khuôn mặt, nhất là hắn cùng nữ nhi mắt đi mày lại bộ kia chó bộ dạng.

Đây là một cái tuyệt vọng người hẳn là có sao?

Không, rất rõ ràng là đã tính trước a.

Thẩm Lãng tiểu tử này xảo trá cực, chính là một con hồ ly, tuyệt đối không thể phớt lờ.

"Tấn Hải bá xác thực đã chuẩn bị được phi thường đầy đủ." Trương Xung nói.

Đường Luân nói: "Trước đó Kim Sơn đảo chi tranh, tại người luận võ khâu bên trên nhà ta có thua có thắng, nhưng là tại quân chiến cái này khâu bên trên chưa hề thua qua."

Trương Xung nói: "Đường Viêm trước đó cũng chưa từng bại."

Tấn Hải bá nói: "Kiếm pháp dù sao cũng là một đối một quyết đấu, nháy mắt định thắng thua, vẫn là có nhất định tính ngẫu nhiên. Mà quân chiến là thực lực tổng hợp, áo giáp cùng vũ khí nghiền ép là thật sự, cho nên ngày mai quân chiến tất thắng không thể nghi ngờ, Thái thú không cần lo lắng."

Trương Xung lắc đầu nói: "Không, tuyệt đối không thể phớt lờ, nhất định phải tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn!"

Tiếp lấy Trương Xung trầm ngâm chốc lát nói: "Ngươi đi tìm Tĩnh An bá, còn có Trấn Viễn hầu Nhị công tử, hướng bọn hắn mượn người, mượn cao thủ lẫn vào đến quân đội của ngươi bên trong, tham gia ngày mai quân chiến."

Đường Luân kinh ngạc nói: "Lúc này mượn người? Trả ra đại giới sẽ rất lớn."

Trương Xung nói: "Có thể lớn bao nhiêu? So với Kim Sơn đảo thắng thua, một chút đền bù lại coi là cái gì?"

Tấn Hải bá tước phủ, Huyền Vũ phủ Bá tước tư quân mặc dù tinh nhuệ, cũng không thiếu cao thủ.

Nhưng là cơ số dù sao quá nhỏ, Trấn Viễn hầu thống soái gần mười vạn đại quân, Tĩnh An bá thống soái mấy vạn đại quân.

Cho nên bên trong cao thủ số lượng cũng vượt xa hai nhà tư quân.

Tấn Hải bá Đường Luân có chút do dự, hắn thấy trận chiến này tất thắng, mà lâm thời mượn cao thủ tốn hao đại giới thực sự quá lớn.

Khoản này thiên văn sổ tự lợi ích, rất có thể chính là lãng phí một cách vô ích.

Hắn có chút không bỏ.

Trương Xung nổi giận nói: "Tấn Hải bá, ngươi không cần sai lầm. Đem Nam Cung Bình công tử cùng Tĩnh An bá mời đến, ta đến cùng bọn hắn mở miệng lẫn nhau mượn."

Tấn Hải bá lại do dự một hồi, gật đầu nói: "Liền theo Thái thú đại nhân."

Trương Xung nói: "Ta cần phải đi đem chuyện này bẩm báo Ninh Khải Vương thúc."

Tấn Hải bá nói: "Có cần thiết này sao?"

. . .

Nộ Giang bãi săn có một cái tòa thành ở trên đỉnh núi, đương nhiên về ba vị thân phận tôn quý nhất tài quyết giả ở lại.

Tòa thành bên trong.

Vương thúc Ninh Khải nghe Trương Xung báo cáo, không khỏi nhíu mày.

"Trương Nộ Giang, chuyện này ngươi không nên nói cho ta biết."

Trương Xung nói: "Xung không dám giấu diếm."

Ninh Khải nói: "Ta năm nay bảy mươi tám, ta không muốn khí tiết tuổi già khó giữ được."

Trương Xung nói: "Cử động lần này mặc dù ám muội, nhưng cũng không tính gian lận, trước đó Kim Sơn đảo chi tranh là có lệ cũ. Bốn mươi năm trước Huyền Vũ phủ Bá tước liền đã từng hướng quý tộc khác mượn qua võ sĩ tham gia quân chiến, chỉ bất quá bởi vì vũ khí trang bị cách xa, vẫn như cũ thua."

Ninh Khải nghĩ một hồi nói: "Ngươi chờ một hồi."

Trương Xung: "Phải."

. . .

Ninh Khải Vương thúc đi tìm Sách Huyền cùng Uy Vũ Công tước Biện Tiêu.

Sách Huyền trầm mặc.

Biện Tiêu nhíu mày.

Hai người đều không nói một lời.

Một lát sau, Ninh Khải Vương thúc lại một lần nữa tìm tới Trương Xung.

"Trương Nộ Giang."

"Phải."

Ninh Khải Vương thúc nói: "Công bằng công chính vẫn là nên, đã Tấn Hải bá tước có thể mượn người, kia Huyền Vũ bá cũng có thể mượn người."

"Vâng!" Trương Xung nói.

Ninh Khải Vương thúc nói: "Quốc quân ý chí đương nhiên muốn kiên trì, nhưng là công bằng công chính là tuyệt đối tiền đề, nếu không liền xem như thắng, cũng sẽ có tổn hại quân uy. Một chính là một, hai chính là hai, tuyệt đối không được vọng tưởng chúng ta sẽ tại phán quyết quá trình bên trong làm việc thiên tư."

Trương Xung cong xuống nói: "Xung không dám."

Ninh Khải nói: "Nhất là văn chiến, phán định thắng thua càng là tràn đầy chủ quan tính. Cho nên ngươi tuyệt đối không được vọng tưởng chúng ta sẽ có bất luận cái gì một chút xíu thiên vị, cái này hai thiên văn chương là muốn công nhiên bày tỏ thiên hạ, chúng ta không thể khí tiết tuổi già khó giữ được."

Trương Xung lại một lần nữa cong xuống nói: "Xung không dám. Đến lúc đó Đường Doãn cùng Kim Mộc Thông viết văn hoàn tất về sau, sẽ ngẫu nhiên chọn lựa hai người vây lại viết hai người văn chương thi từ, sau đó triệt để che lại tính danh, nhất định không có khả năng gian lận."

"Vậy là tốt rồi!"

Trong con mắt của mọi người, Đường Doãn cùng Kim Mộc Thông văn chiến nhắm mắt lại đều có thể thắng, Thám Hoa lang dùng đầu ngón chân viết ra văn chương đều có thể miểu sát Kim Mộc Thông, nơi nào còn có một chút xíu gian lận cần thiết?

"Đi thôi." Ninh Khải Vương thúc phất phất tay.

. . .

Sau đó, tại Trương Xung chủ trì hạ.

Tấn Hải bá tước phủ dùng ba đầu thuyền biển đại giới, hướng Trấn Viễn hầu mượn hai mươi cái trong quân đỉnh tiêm cao thủ.

Dùng ba ngàn mẫu đất đại giới, hướng Tĩnh An phủ Bá tước mượn mười cái trong quân đỉnh tiêm cao thủ.

Tuyệt đối công phu sư tử ngoạm!

Nhưng những ích lợi này đều không phải chính Đường Luân cho, mà là sau này từ Huyền Vũ phủ Bá tước tài sản bên trong giao nhận.

Kim thị gia tộc còn không có diệt vong đâu.

Này bằng với Trương Xung cùng Đường Luân dùng Huyền Vũ bá tài sản đi thu mua cao thủ diệt Huyền Vũ bá chính mình.

Thế giới này chính là như thế tràn đầy huyền huyễn.

Bất quá càng huyền huyễn còn tại đằng sau.

Tấn Hải bá cùng Trương Xung nghênh đón một cái thần bí khách không mời mà đến.

"Ta cái này có mười cái trong quân tân tú, muốn đi vào Tấn Hải bá tước phủ trong quân lịch luyện một chút."

Là Trấn Viễn hầu thế tử Tô Kiếm Đình.

Người ta là đòi lấy thiên văn sổ tự lợi ích, lại đem cao thủ cấp cho Tấn Hải bá.

Mà hắn Trấn Viễn hầu Tô Kiếm Đình lại chủ động đem cao thủ cho mượn đến, mà lại không đòi lấy bất kỳ giá nào.

Thế giới này người tốt có nhiều như vậy sao?

Ngay cả Tấn Hải bá đều có chút ngây người.

Trương Xung cũng ngây người.

Thế giới này có như vậy hoang đường sao?

Ngươi Trấn Viễn hầu tước phủ là uy tín lâu năm quý tộc lãnh tụ a, hơn nữa còn là Huyền Vũ bá quan hệ thông gia a.

Thời khắc mấu chốt ngươi không xuất thủ hỗ trợ, không chỉ có bỏ đá xuống giếng, còn muốn cho một kích trí mạng?

Ngươi không đem cao thủ cấp cho Huyền Vũ phủ Bá tước, ngược lại cấp cho địch nhân của hắn?

Người vô sỉ Trương Xung thấy cũng nhiều, nhưng giống Trấn Viễn hầu tước phủ vô sỉ đến nước này?

Thật đúng là đổi mới hắn đối với tình người nhận biết.

Trương Xung rất muốn hỏi một câu, vì cái gì a?

Bất quá, hắn là cáo già chính khách, đương nhiên không sẽ hỏi ra, ngược lại khom người nói: "Trấn Viễn hầu đối tân chính cống hiến, xung suốt đời khó quên, ngày khác nhất định chi tiết bẩm báo quốc quân."

Tô Kiếm Đình cười một tiếng, sau đó rời đi.

Ta Tô thị gia tộc làm việc thiên mã hành không, cần gì phải trước bất kỳ ai giải thích?

Lúc rạng sáng!

Mười mấy cái trong quân cao thủ, lặng yên không một tiếng động tiến vào Nộ Giang bãi săn.

Bọn hắn đổi lại Tấn Hải bá tước phủ nguyên bộ áo giáp, chỉ lộ ra một đôi mắt.

Dễ như trở bàn tay liền biến thành Tấn Hải bá tước phủ võ sĩ.

Tĩnh An phủ Bá tước phái ra cao thủ thủ lĩnh, vẫn như cũ là nghĩa tử Ngũ Nguyên Bạo.

. . .

Người này trước kia.

Thời tiết không tốt lắm, ánh bình minh đầy trời.

Ánh bình minh không ra khỏi cửa, ráng chiều đi ngàn dặm.

Điều này đại biểu lấy hôm nay có thể sẽ trời mưa a.

Vương thúc Ninh Khải tìm tới Kim Sơn đảo chi tranh song phương.

"Huyền Vũ, tấn biển, hôm nay thời tiết không tốt lắm, buổi chiều sợ rằng sẽ trời mưa. Văn chiến ở trong phòng tiến hành, không bằng chuyển đến xế chiều. Quân chiến tại bên ngoài tiến hành, chuyển đến buổi sáng, như thế nào?"

Trời mưa xuống cũng không chậm trễ hai quân chém giết.

Nhưng là, lại chậm trễ quan sát a.

Nhất là mỗi một cái người xem đều không phú thì quý, nếu là bị gặp mưa liền không lớn diệu.

Huyền Vũ bá cùng Tấn Hải bá đều khom người cong xuống nói: "Nhưng bằng Vương thúc phân phó."

Ninh Khải nói: "Vậy liền định như vậy, buổi sáng quân chiến, buổi chiều văn chiến, hai vị cái này liền đi chuẩn bị đi."

Loại chuyện này cũng không kỳ quái, trước đó liền đã từng lại qua lệ cũ.

Huyền Vũ bá muốn rời khỏi thời điểm, Ninh Khải Vương thúc bỗng nhiên nói: "Huyền Vũ, tại cái này bãi săn bên trong, ngươi nhưng có cái gì quen biết phải tốt bằng hữu a?"

Hỏi xong về sau, không đợi Huyền Vũ bá trả lời, Ninh Khải Vương thúc liền đi.

Trở lại chỗ ở về sau, Huyền Vũ bá đem Ninh Khải Vương thúc câu nói này thuật lại cho Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nháy mắt hiểu.

"Ninh Khải Vương thúc có ý tứ là để ngài đi những nhà khác quý tộc mượn cao thủ."

Huyền Vũ bá nhíu nhíu mày, sau đó nói: "Ta đi thử xem."

. . .

Mộc Lan ngay tại thay quần áo, trên thân liền mặc nhỏ váy lụa, còn có túi.

Thẩm Lãng liền trực tiếp vọt vào.

Sau đó, hắn thấy có chút ngây người.

Cái này nương tử không mặc quần áo thời điểm rất đẹp, mặc quần áo thời điểm càng đẹp, xuyên được ít thời điểm, quả thực muốn đem người khác hồn phách đều câu đi.

Cái gì Trương Xuân Hoa, cái gì Trì Dư, cái gì Từ Thiên Thiên, nào có nương tử của ta đẹp a.

Vóc người này.

Rõ ràng rộng rãi túi, bị ngươi xuyên thành bó sát người bikini.

"Chán ghét. . ."

Mộc Lan giận một tiếng, bản năng bưng kín ở ngực.

Thẩm Lãng tiến lên, ôm nương tử bờ eo thon, tại nàng trên lưng trắng hôn một cái.

"Đáng ghét, đừng chậm trễ người ta thay quần áo." Mộc Lan nói.

Bên cạnh đặt vào một thân hoa lệ váy, thần bí lộng lẫy tử sắc, là Thẩm Lãng hoàn toàn mới phối phương nhiễm ra.

Phía trên thêu lên tơ bạc.

Mộc Lan mới không giống Thẩm Lãng như vậy xốc nổi, thích dùng tơ vàng.

Nàng cảm thấy tơ bạc càng thêm điệu thấp thần bí.

"Bảo bối, đừng đổi." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan kỳ thật không thích mặc loại này hoa lệ váy.

Nhưng là nàng hiện tại cảm thấy có cần phải mặc vào, bởi vì nàng hôm nay cũng là người xem, hơn nữa còn muốn đứng tại phu quân bên người.

Nàng nhất định phải diễm đóng quần phương, đem tất cả yêu diễm tiện hóa toàn bộ làm hạ thấp đi.

Để tên cặn bã này phu quân có thể so với so sánh được rõ ràng, nhìn xem ai càng đẹp?

Ngươi tên cặn bã này, trông coi đẹp như vậy nương tử, còn muốn đi ra bên ngoài ăn vụng, ngươi như thế mù con mắt, cẩn thận ta. . . Ta nhổ trọc ngươi lông mi.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đại khái muốn đổi bên trên áo giáp, tham gia quân chiến."

Mộc Lan nói: "Phu quân , dựa theo quy củ ta không thể lên, bởi vì ta đã tham gia qua trận chiến đầu tiên tỷ võ."

Thẩm Lãng nói: "Cái quy củ này, bị người hỏng, không cần trông."

Mộc Lan rất khó chịu.

Nàng rất khó được có mặt như thế lớn trường hợp, trong lòng thật rất muốn mặc mỹ lệ váy ngồi tại phu quân bên cạnh.

Làm cho tất cả mọi người đều nhìn thấy, đây mới là trời đất tạo nên một đôi bích nhân.

"Vậy ngươi hôm nay không cho phép nhìn những nữ nhân khác, càng thêm không cho phép cùng Trương Xuân Hoa cái này hồ ly lẳng lơ mắt đi mày lại." Mộc Lan nói.

"Sẽ không." Thẩm Lãng ôn nhu nói, nhẹ nhàng cắn nương tử phấn nộn phần gáy.

Mà lại hôm nay Trương Xuân Hoa cũng sẽ không cùng hắn mắt đi mày lại.

Hai người lập trường không giống.

Nhưng Thẩm Lãng muốn thua thời điểm, Trương Xuân Hoa sẽ dùng tất cả vốn liếng đến câu dẫn hắn.

Nhưng Thẩm Lãng muốn thắng thời điểm, hết thảy liền sẽ cải biến.

"Vậy ngươi ra ngoài đi, ta muốn đổi quần áo."

Mộc Lan thời điểm chiến đấu, đều là mặc bó sát người da trang.

Không phải là vì đẹp mắt a, càng không phải là vì hiện thân tài, mà là vì đem sức chiến đấu phát huy đến cực hạn.

Loại này bó sát người da giả tràn đầy cảm giác áp bách, có thể đem lực lượng bức ra.

Cái này giống như thế kỷ mới bơi lội trên trận hoàn toàn mới chiến y, mỗi một cái trên thuyền mới áo tắm tuyển thủ, thành tích đều có rõ ràng lên cao.

Mặc vào bó sát người da rắn chiến giả về sau, bên ngoài lại phủ lấy một thân áo giáp, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ lộ hàng khả năng.

Nhưng là, cái này bó sát người da rắn chiến giả rất khó xuyên, mà lại bên trong không thể có bất luận cái gì quần áo.

Mỗi một lần cởi ra, cũng có loại rắn lột da cảm giác.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, ta tới giúp ngươi xuyên đi."

Mộc Lan nói: "Không được."

Thẩm Lãng cái này không cao hứng nói: "Vì cái gì?"

Mộc Lan nói: "Ta như hai chân như nhũn ra, một hồi còn thế nào chiến đấu?"

Đáp án này để Thẩm Lãng hài lòng đi.

Mộc Lan phát hiện, mình đã dần dần nắm giữ phu quân mạch đập.

Trừ bạo lực bên ngoài, nàng thuần phu so đo cũng dần dần tăng lên.

. . .

Một lát sau.

Huyền Vũ bá một mặt lửa giận trở về.

Không có mượn đến một cao thủ.

Những cái kia uy tín lâu năm quý tộc nhao nhao biểu thị lực bất tòng tâm.

Có nói mình không có mang bất luận cái gì cao thủ đến đây, có nói mình tâm phúc võ sĩ không quen khí hậu ngã bệnh.

Ý kia phi thường rõ ràng.

Huyền Vũ bá, mọi người chúng ta thật rất đồng tình ngươi, lòng của chúng ta cùng ngươi là cùng một chỗ.

Nhưng là. . .

Ngài cũng đừng có kéo chúng ta xuống nước a.

Hôm nay ai dám đem cao thủ cho ngươi mượn, ngày mai liền sẽ thượng quốc quân sổ đen, tân chính tiếp theo cây đao chỉ sợ liền sẽ chém tới trên đầu chúng ta.

"Môi hở răng lạnh, đạo lý đơn giản như vậy, bọn hắn chẳng lẽ liền không hiểu sao?" Huyền Vũ bá nổi giận phừng phừng.

Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn đương nhiên hiểu, bọn hắn không phải không thông minh, mà là. . . Quá thông minh."

"Các nhà tự quét tuyết trước cửa, người chỉ có thể dựa vào mình. Nhạc phụ đại nhân, chờ chúng ta đại hoạch toàn thắng về sau, tân chính chi hỏa liền sẽ đốt tới bọn hắn trên đầu."

"Cho đến lúc đó, ta cũng nhất định sẽ bỏ đá xuống giếng, thuận tiện từ trên người bọn họ cắt lấy mấy khối dưới thịt tới."

"Nhạc phụ đại nhân ngươi chờ xem, không bao lâu, những người này liền sẽ quỳ trước mặt ngài đau khổ cầu khẩn, hô to môi hở răng lạnh."

"Cho đến lúc đó, ngài nhất định không nên quên, hung hăng tại bọn hắn trên đầu giẫm mấy cước."

Cái gì tuyên bố đại nghĩa, cái gì một lòng đoàn kết, cái gì cùng nhau trông coi?

Không tồn tại!

Trấn Viễn hầu cái này kẻ cầm đầu chủ mưu làm phản, khiến cho toàn bộ uy tín lâu năm liên minh quý tộc triệt để tan rã.

. . .

Một canh giờ sau!

Kim Sơn đảo chi tranh thứ hai chiến, quân chiến, chính thức bắt đầu!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 140: Dễ Như Trở Bàn Tay! Thứ 2 Chiến Kết Thúc!

Nguyên bản Kim Sơn đảo chi tranh quân chiến bên trong là kỵ binh đối xông.

Vậy thì càng thêm huyết tinh, trên cơ bản chính là hài cốt không còn, binh lính chết trận rất nhiều trực tiếp bị giẫm thành thịt nát.

Mỗi một lần quân chiến, tối thiểu hao tổn hơn một trăm con chiến mã.

Cuối cùng quốc quân đều không thể nhịn được nữa, hạ chỉ quân chiến chỉ có thể bộ binh đối xông, không cho phép dùng kỵ binh.

Cứ như vậy, quân chiến khí thế liền không có hùng tráng như vậy sục sôi.

Nhưng là tàn nhẫn trình độ, lại là chỉ có hơn chứ không kém.

Bình thường là chảy hết một giọt máu cuối cùng.

. . .

Huyền Vũ bá tước một trăm tên võ sĩ, chỉnh chỉnh tề tề xếp hàng, một tiếng không tóc.

Trang nghiêm oanh liệt.

Bởi vì trong lòng bọn họ, một trận chiến này là có đi không về.

Vì giữ bí mật, Thẩm Lãng cho tới bây giờ cũng không có đem kiểu mới áo giáp cùng chiến đao phát cho bọn hắn.

Dù sao trọng lượng đồng dạng, hình dạng cũng giống vậy, hoàn toàn không cần lên trước tay diễn luyện, quơ lấy đao trực tiếp chặt chính là.

Hai mươi năm một giới Kim Sơn đảo chi tranh, mặc dù ở đây binh sĩ đều không có tham gia qua, nhưng là bọn hắn biết đi qua lịch sử.

Mỗi một lần quân chiến, Huyền Vũ phủ Bá tước đều thua.

Không phải là bởi vì tài nghệ không bằng người, mà là bởi vì vũ khí cùng trang bị không bằng người.

Nhưng dù là cho dù chết, bọn hắn cũng không thối lui chút nào.

Bởi vì, bọn hắn là toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước tinh nhuệ nhất một đám người.

Bọn hắn từ nhỏ đã là bị kim tệ, thiết huyết cùng vinh dự tưới tiêu lên.

Bọn hắn có lẽ cũng có e ngại, nhưng là tuyệt không sợ chết không tiến.

Nguyên bản suất lĩnh chi đội ngũ này người là Kim Sĩ Anh, bây giờ biến thành Kim Mộc Lan, hắn trở thành phụ tá.

Một con lại một cái rương lớn bị giơ lên tới.

Mở ra về sau.

Tất cả võ sĩ nhãn tình sáng lên, hô nhỏ một tiếng.

Thật xinh đẹp chiến đao.

Cứ việc ngoại hình cùng trước đó chiến đao giống nhau như đúc, nhưng là đao này lưỡi đao nhan sắc, hoa văn này quả thực để người mê muội.

Vũ khí là binh sĩ sinh mạng thứ hai.

Có lẽ bọn hắn cũng không hiểu được luyện sắt, nhưng là một cây đao tốt xấu, bọn hắn một chút liền có thể nhìn ra.

Còn có khôi giáp.

Trước đó khôi giáp nhan sắc là u ám bên trong mang theo tái nhợt.

Mà bây giờ, mỗi một mảnh giáp đều sáng từ từ.

Nhất là trước ngực hộ tâm giáp, quả thực đều có thể xem như tấm gương dùng.

Những này kiểu mới chiến đao, kiểu mới áo giáp cùng trước đó hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Thật xinh đẹp, quá kinh diễm.

Kim Sĩ Anh nhìn thấy những này hoàn toàn mới chiến đao cùng áo giáp, không khỏi có chút kinh ngạc.

Ngay cả hắn trước đó cũng không biết a.

"Thay đổi trang phục!"

Kim Mộc Lan ra lệnh một tiếng.

Những này võ sĩ không kịp chờ đợi mặc vào hoàn toàn mới áo giáp.

Binh sĩ hai hai ở giữa, giúp lẫn nhau đối phương xuyên giáp.

Vẻn vẹn không đến năm phút, tất cả binh sĩ toàn bộ thay đổi trang phục hoàn tất.

Tiếp lấy bọn hắn phát hiện kinh hỉ còn không chỉ như thế.

Hoàn toàn mới tấm thuẫn!

Vậy mà so với trước đó càng nhẹ, không biết một hồi đón đỡ hiệu quả như thế nào?

Thẩm Lãng tự mình cho Mộc Lan đeo lên khôi giáp.

Dùng cái mũi đỉnh lấy Mộc Lan cái mũi, thân mật mài cọ lấy.

Mộc Lan có chút đỏ mặt, bởi vì tại trước mặt mọi người đâu.

"Bảo bối, ngươi muốn nhớ lấy một việc." Thẩm Lãng nói.

"Ừm."

Thẩm Lãng nói: "Vô luận như thế nào, không cần thụ thương, đừng có một điểm vết thương."

Mộc Lan nói: "Không bị thương, là tối cao mục tiêu sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Đổi thành trước kia, Mộc Lan khẳng định trực tiếp lắc đầu, thà chết không lùi.

Mà bây giờ nàng lại khéo léo gật đầu nói: "Ta đã biết."

"Đi thôi." Thẩm Lãng vỗ vỗ cái mông của nàng.

Động tác này quá phận a.

Vạn chúng nhìn trừng trừng a.

Nữ thần cái mông a.

Bất quá, Thẩm Lãng cái gì cũng không có cảm giác được, chỉ có thể não bổ.

Dù sao đây là sắt thép áo giáp a.

. . .

Tấn Hải bá tước phủ bên kia.

Lần này suất quân xuất chiến chính là Tấn Hải bá đại nhi tử, Đường Tung.

Hắn là đại nhi tử, nhưng lại không phải thế tử.

Bởi vì. . . Hắn là con thứ.

Bất quá cái này cũng không có gì, hắn nắm giữ lấy Tấn Hải bá tước phủ tư quân hơn phân nửa binh quyền.

Đường thị gia tộc xác thực nhân tài đông đúc a.

Võ có Đường Viêm, văn có Đường Doãn, trong quân có Đường Tung.

Mặt khác, Đường Luân còn có mười cái nhi tử.

Không giống như là Huyền Vũ bá Kim Trác, liền một đứa con trai một đứa con gái.

Xem ra cặn bã nam cũng là có chỗ tốt a, Đường Luân nạp thiếp mười cái, liền sinh một đống hài tử, luôn có mấy cái xuất sắc.

Huyền Vũ bá cả đời chỉ cưới Tô Bội Bội một người, mà lại tại sinh Kim Mộc Thông thời điểm còn xuất hiện tình hình nguy hiểm, về sau liền rốt cuộc không có mang thai hài tử.

Cái này Đường Tung chiến trường võ công mặc dù so ra kém Trấn Bắc hầu tước phủ thế tử Nam Cung Hiệp, nhưng cũng tuyệt đối là thế hệ tuổi trẻ bên trong đỉnh tiêm cao thủ.

"Thay đổi trang phục!"

Ra lệnh một tiếng.

Tấn Hải bá tước phủ một trăm tên võ sĩ thay đổi hoàn toàn mới áo giáp, chiến đao, tấm thuẫn.

Đương nhiên, trong này khoảng chừng bốn mươi người là mượn tới tinh anh cao thủ, mỗi một cái trong quân đội đều là trong trăm có một.

Trấn Bắc hầu tước phủ hai mươi tên, Tĩnh An phủ Bá tước mười tên, Trấn Viễn hầu tước phủ mười tên.

Tấn Hải bá nhìn qua cái này một trăm tên võ sĩ, cảm xúc bành trướng, nắm chắc thắng lợi trong tay, phát biểu trước khi chiến đấu nói chuyện.

"Các ngươi là ta kiêu ngạo!"

"Trước đó quân chiến, ta Tấn Hải bá tước phủ thắng mấy chục trên trăm năm."

"Hôm nay cũng không ngoại lệ."

"Thắng lợi đã sớm chú định!"

"Nhưng ta đối với các ngươi có cao hơn yêu cầu!"

"Thời gian một nén nhang, giải quyết chiến đấu, nếu không đối với chúng ta mà nói chính là thất bại."

"Kế thừa Đường thị gia tộc chiến vô bất thắng truyền thống."

"Đi nghiền ép đối thủ của các ngươi, để bọn hắn tử vong, thút thít!"

Đường Luân rống to.

Lập tức, trên trăm tên võ sĩ dùng chiến đao gõ lấy tấm thuẫn, rống to: "Tử vong, thút thít!"

"Tử vong, thút thít!"

"Nghiền ép, nghiền ép!"

Hơn một trăm người lên tiếng rống to, sĩ khí trùng thiên!

Cho dù là mời tới bốn mươi tên cao thủ cũng nhiệt huyết sôi trào, bởi vì bọn hắn đều là trong quân trong trăm có một tinh anh, trên thân tràn đầy khát máu xúc động.

Chiến trường là nhà ta.

Giết chóc để chúng ta phấn chấn.

Sát khí ngút trời!

Trái lại Huyền Vũ phủ Bá tước bên này, yên lặng yên tĩnh.

Song phương sĩ khí, giống như lập tức phân cao thấp.

. . .

Song phương trăm người tinh nhuệ ra trận.

Chỉnh chỉnh tề tề, trăm người bộ pháp như là một người.

Đi vào võ đài hai bên, khoảng cách hai dặm.

Gặp được Huyền Vũ phủ Bá tước bên này mới áo giáp, mới chiến đao, mới tấm thuẫn, Trương Xung Thái thú sắc mặt hơi đổi.

Mà Đường Luân trong lòng cũng kinh hãi.

Hắn là người trong nghề, tự nhiên một chút liền có thể nhìn ra cái mánh khóe.

Huyền Vũ phủ Bá tước đổi chuyển, mà lại trang bị cùng vũ khí phi thường xuất sắc.

"Tĩnh An bá yên tâm, Huyền Vũ phủ Bá tước trang bị mới chuẩn bị cố nhiên có tiến bộ, nhưng cùng nhà ta khẳng định còn có rất lớn chênh lệch."

"Một trận chiến này, vẫn như cũ là đại thắng, vẫn như cũ là nghiền ép."

Đây là Tấn Hải bá trong lòng nói.

Đây là từ xưa tới nay ở vào dẫn trước ưu thế tâm lý tự phụ.

Cái này một trăm năm đến, ta Đường thị gia tộc vũ khí trang bị đều so ngươi Kim thị gia tộc xa xa dẫn trước, nào có khả năng bỗng nhiên ở giữa ngươi liền đuổi theo tới.

Ngươi vũ khí mới mặc dù không tệ, nhưng khoảng cách nhà ta tiêu chuẩn vẫn như cũ xa không thể chạm.

Nhất định là như thế!

Huống hồ, ta còn mượn tới bốn mươi tên cao thủ.

Lúc này Tấn Hải bá Đường Luân trong lòng đối Trương Xung Thái thú thật sự là nhìn mà than thở.

Lợi hại a!

Gặp gì biết nấy a.

Từ Thẩm Lãng một chút xíu biểu lộ sơ hở bên trong, liền có thể tìm được hư thực.

Khó trách hắn sẽ trở thành uy tín lâu năm các quý tộc ác mộng a.

"Đang!"

Tiếng chuông gõ vang!

"Khai chiến!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Hai chi võ trang đầy đủ bách nhân đội, bắt đầu điên cuồng đối xông.

"Giết!"

"Giết!"

. . .

Dù là chỉ có hai trăm người quy mô.

Nhưng tràng diện này, cũng là để người nội tâm run rẩy.

Bởi vì cái này hai trăm người hoàn toàn vũ trang đến tận răng, như là dòng lũ sắt thép.

Thậm chí bọn hắn công kích thời điểm, có thể cảm giác được võ đài trên mặt đất cũng hơi run rẩy.

Hai dặm, chính là một ngàn mét.

Song phương phi nước đại, cực nhanh tiếp cận.

Ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng!

Tại loại này đối xông phía dưới, ai trước khiếp đảm, ai liền thua.

"Xông!"

"Xông!"

"Giết!"

"Giết!"

Không có bất kỳ cái gì chiến pháp, cũng không lay động cái gì trận thế.

Trực tiếp đỗi!

Song phương càng ngày càng gần, càng ngày càng gần!

Năm mươi mét, ba mươi mét, mười mét!

Mỗi người bão táp.

Càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Một ngàn mét khoảng cách, song phương vẻn vẹn một phút liền chạy xong.

Sau đó. . .

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn!

Hai chi sắt thép đội ngũ hung hăng đánh nhau.

Liền như là hai chiếc đầu tàu, bỗng nhiên chạm vào nhau.

Kia bạo lực mỹ cảm, để người rùng mình, tê cả da đầu.

Ở đây tất cả quyền quý, cơ hồ con mắt run lên bần bật.

Mà Thẩm Lãng nội tâm, thì hoàn toàn treo lên.

Ánh mắt của hắn chăm chú nhìn nương tử thân ảnh.

Mặc dù có Kim Hối, Kim Trung các gia tộc tất cả cao thủ bảo hộ, nhưng Thẩm Lãng vẫn là lo lắng nàng thụ thương.

Giết, giết, giết!

Hung mãnh đụng vào nhau hai nhánh quân đội, điên cuồng quơ mình chiến đao, hướng phía địch nhân chém tới.

Mục tiêu vô cùng rõ ràng.

Song phương khôi giáp bên trên, trên tấm chắn đều có gia tộc huy chương.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt. . ."

Giơ tay chém xuống, giơ tay chém xuống!

Tấn Hải bá toàn thân lông tơ bỗng nhiên nổ lên, con mắt trừng lớn đến cực hạn.

Hắn đang chờ một kết quả.

Dễ như trở bàn tay!

Chờ đợi nhà hắn chiến đao, dễ như trở bàn tay đem đối thủ chiến đao chặt đứt, đem đối phương áo giáp bổ ra.

Nhưng mà. . .

Để người kinh hãi một màn phát sinh.

Xác thực có chiến đao đứt gãy.

Nhưng. . . Không phải Huyền Vũ phủ Bá tước chiến đao, mà là Tấn Hải bá tước phủ.

Là có áo giáp bị đánh mở.

Nhưng cũng là Tấn Hải bá tước phủ kiểu mới áo giáp.

Đánh giáp lá cà hạ đao thứ nhất là cực kỳ hung mãnh.

Cứ việc đại bộ phận đều bị tấm thuẫn đón đỡ.

Nhưng một số nhỏ người bị chặt trúng.

Song phương vũ khí trang bị, lập tức phân cao thấp.

Tấn Hải bá tước phủ binh sĩ áo giáp trực tiếp bị đánh mở một cái cự đại vết nứt, máu tươi bắn ra.

Mà Huyền Vũ phủ Bá tước binh sĩ áo giáp bị chặt trúng về sau, thì chỉ để lại một đạo ấn ngấn mà thôi.

Song phương binh sĩ cũng không khỏi được ngẩn ngơ!

Cái này sao có thể?

Ta Huyền Vũ phủ Bá tước mới chiến đao vậy mà như thế sắc bén? Áo giáp vậy mà như thế kiên cố?

Ta Tấn Hải bá tước phủ áo giáp vậy mà như thế yếu ớt?

Thoáng kinh ngạc về sau, chính là càng hung mãnh chém giết.

Song phương binh sĩ, điên cuồng chém giết.

Trên giáo trường tiếng giết rung trời, máu tươi tiêu xạ.

Chiến cuộc phi thường quỷ dị!

Hai cái thiên về một bên!

Một phương diện, Huyền Vũ phủ Bá tước võ sĩ thiên về một bên chém giết địch nhân.

Song phương vũ khí trang bị, hoàn toàn không tại một cái cấp bậc bên trên.

Kim thị gia tộc áo giáp bị liên trảm ba đao, đều chưa chắc vỡ ra.

Mà Đường thị gia tộc áo giáp bị trảm một đao, trực tiếp liền xé mở một cái vết nứt.

Làm hai chi chiến đao điên cuồng đối chặt thời điểm, Tấn Hải bá tước phủ chiến đao rất nhanh liền băng miệng quyển lưỡi đao, thậm chí trực tiếp đứt gãy.

Đúng là trong tưởng tượng dễ như trở bàn tay.

Nhưng hủ một phương lại là Tấn Hải bá tước phủ.

. . .

Nhìn thấy một màn này, Tấn Hải bá Đường Luân trên thân từng đợt run rẩy run rẩy.

Cái này. . . Cái này sao có thể?

Ta Tấn Hải bá tước phủ dã luyện công nghệ là tân tiến nhất, nhà ta vũ khí trang bị là tốt nhất.

Tại sao lại xuất hiện trước mắt một màn này?

Kim thị gia tộc đến tột cùng dùng cái gì yêu pháp?

Nhà bọn hắn vũ khí trang bị, vậy mà như thế đột nhiên tăng mạnh?

Cái này hoàn toàn không hợp lý a.

Luyện sắt là rất phức tạp, tiến bộ là chậm rãi, sẽ chỉ hậu tích bạc phát, căn bản không có khả năng một lần là xong.

Tấn Hải bá Đường Luân trong chớp nhoáng này, thậm chí quên đi thắng bại.

Bởi vì luyện sắt công nghệ là nhà hắn kiêu ngạo, hiện tại loại này kiêu ngạo lại bị người đánh nát.

. . .

Trương Xung Thái thú thân thể có chút phát run.

Mặc dù hắn tưởng tượng qua cái tràng diện này, nhưng chân chính phát sinh thời điểm, hắn vẫn là cảm giác được chấn kinh.

Không hề nghi ngờ, đây cũng là Thẩm Lãng thủ bút.

Cái này hỗn đản thật cái gì cũng biết a.

Sẽ làm thơ, sẽ viết sách, sẽ thuốc nhuộm, sẽ câu nữ người, lại còn sẽ luyện sắt?

Còn có cái gì là ngươi sẽ không?

Trời cao sao mà bất công a?

Trương Xung không khỏi hướng nữ nhi nhìn lại.

Lúc này Trương Xuân Hoa chỉ là lườm Thẩm Lãng một chút, sau đó lập tức chuyên chú vào chiến cuộc.

Trái tim căng cứng, tuyệt mỹ khuôn mặt như là sương lạnh, hoàn toàn không có trước đó phóng đãng hình hài.

Ở gia tộc vận mệnh trước đó, nhi nữ tình trường chẳng phải là cái gì.

Nàng chỉ muốn muốn một kết quả: Huyền Vũ phủ Bá tước đại bại!

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước trang bị cùng vũ khí ưu thế, càng ngày càng rõ ràng.

Chiến cuộc càng ngày càng thiên về một bên.

Tấn Hải bá tước phủ võ sĩ, một cái tiếp theo một cái đổ xuống.

Cơ hồ gặp phải đồ sát!

Nhưng là. . .

Chiến cuộc một phương diện khác, cũng vô cùng hiểm ác!

Chính là Trương Xung mượn tới kia bốn mươi cao thủ.

Bọn hắn không hổ là trong trăm có một tinh nhuệ, sức chiến đấu cực độ kinh người.

Nhất là bốn cái đỉnh tiêm cao thủ.

Trấn Bắc hầu tước phủ nghĩa tử Nam Cung Xuyết, Tấn Hải bá tước phủ trưởng tử Đường Tung, Trấn Viễn hầu tước phủ tâm phúc cao thủ Tô Thiên Ân, Tĩnh An phủ Bá tước nghĩa tử Ngũ Nguyên Bạo.

Cái này bốn cao thủ, tăng thêm Tấn Hải bá tước phủ mười mấy tinh nhuệ, mượn tới mấy chục tên cao thủ, cơ hồ nghiền ép thức thúc đẩy.

Huyền Vũ phủ Bá tước võ sĩ, căn bản không phải một hiệp chi địch.

Trang bị ưu thế chỉ có tại thế lực ngang nhau thời điểm mới có hiệu, làm song phương thực lực sai biệt quá lớn thời điểm, trang bị mang tới ưu thế liền cực kỳ bé nhỏ.

Huyền Vũ phủ Bá tước bên này có năm cao thủ.

Kim Mộc Lan, Kim Sĩ Anh, Kim Hối, Kim Trung, Kim Trình.

Năm người này nhìn thấy bên trái chiến cuộc cơ hồ muốn sụp đổ, lập tức xông tới giết.

Năm người ngăn cản mười mấy tên cao thủ, chiếm cứ lấy trang bị ưu thế, nỗ lực chèo chống.

Cho nên toàn bộ trên giáo trường, chiến cuộc lâm vào trạng thái quỷ dị, lưỡng cực phân hoá.

Bên trái, Huyền Vũ phủ Bá tước đại bại.

Bên phải, Tấn Hải bá tước phủ đâu chỉ đại bại, quả thực tao ngộ đồ sát.

. . .

Mộc Lan võ công rất cao.

Nhưng là hắn muốn đối mặt địch nhân hai người cao thủ, Trấn Bắc hầu tước phủ Tô Thiên Ân, Tấn Hải bá tước phủ Đường Tung.

Rơi vào tuyệt đối hạ phong!

Kim Sĩ Anh, Kim Hối, Kim Trung, Kim Trình, cơ hồ mỗi người đều muốn đối mặt hai tên đối thủ.

Mộc Lan cục diện còn tốt một chút.

Bởi vì hắn chẳng những tu luyện chiến trường võ công, còn tu luyện người võ đạo, thích hợp đơn đả độc đấu.

Kim Sĩ Anh cục diện cũng còn có thể.

Hắn lực lớn vô cùng, đại khai đại hợp, coi như rơi xuống hạ phong, cũng vẫn như cũ uy phong không ngã.

Kim Hối thân pháp quỷ dị, xuất kiếm cực nhanh, lấy một địch hai, cũng có thể miễn cưỡng chèo chống.

Nhưng Kim Trung cùng Kim Trình, liền đã không chịu nổi, tùy thời lung lay sắp đổ.

"Tô Thiên Ân."

Kim Mộc Lan bỗng nhiên hô.

Lập tức, Trấn Viễn hầu nghĩa tử Tô Thiên Ân giật mình, dừng một chút.

"Bá. . ."

Lập tức, khuôn mặt của hắn phát lạnh.

Mộc Lan một kiếm, trực tiếp đánh bay hắn mặt nạ.

Nhất thời, Huyền Vũ bá cùng Mộc Lan đều muốn tức nổ tung.

Toàn trường cũng một trận xôn xao.

Ánh mắt mọi người, không khỏi hướng Tô Kiếm Đình nhìn lại.

Hắn lúc này vẫn ngồi ở Huyền Vũ phủ Bá tước trận doanh một phương đâu.

Không nghĩ tới a, người vậy mà có thể ngoan độc đến nước này, nhìn mà than thở a.

Ngươi Trấn Viễn hầu tước phủ là uy tín lâu năm quý tộc lãnh tụ a, là Kim thị gia tộc quan hệ thông gia a.

Kim thị gia tộc gặp thời điểm, ngươi không những không xuất thủ hỗ trợ, ngược lại âm thầm đi trợ giúp đối thủ, muốn đem

Huyền Vũ phủ Bá tước đưa vào chỗ chết.

Không chỉ như vậy, ngươi vẫn ngồi ở Huyền Vũ phủ Bá tước trong trận doanh, một bộ ta ủng hộ ngươi bộ dáng.

Ngay từ đầu, Tô Kiếm Đình biến sắc.

Nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường, giống như cái gì cũng không có phát sinh bộ dáng.

Huyền Vũ bá không am hiểu ngụy trang, xoay người nói: "Tô Kiếm Đình, ngươi vẫn là không cần ngồi ở bên cạnh."

Tô Kiếm Đình phong độ nhẹ nhàng nói: "Cô phụ, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, việc này ta nhất định sẽ nghiêm trị không tha."

. . .

Rốt cục!

Hai bên trái phải chiến cuộc, đồng thời hỏng mất.

Bên phải, Tấn Hải bá tước phủ mấy chục tên võ sĩ, cơ hồ tử thương hầu như không còn.

Bên trái, Kim Trình cùng Kim Trung chống đỡ không nổi, thụ thương ngã xuống đất.

Ngay sau đó, Mộc Lan nhận ba người vây công, hiểm tượng hoàn sinh.

May mắn địch nhân đỉnh đầu có một đầu thiết luật.

Không cho phép giết Kim Mộc Lan, thậm chí không cho phép cho nàng trên thân lưu lại lớn vết thương.

Bởi vì, nàng là Huyền Vũ phủ Bá tước quý báu nhất tài sản một trong, nàng làm một mỹ nhân tuyệt sắc, phải làm làm một cái hoàn chỉnh lễ vật hiến cho cái nào đó đại nhân vật.

Nhưng coi như như thế!

Ba người vây công Mộc Lan kiếm, vẫn như cũ càng ngày càng kén ăn độc.

Đưa nàng trên người áo giáp, từng mảnh từng mảnh đánh bay.

Lộ ra nàng yếu ớt thân eo, bên trong cũng chỉ có một tầng da rắn chiến giả, dễ như trở bàn tay liền có thể đâm xuyên.

Lúc này, Tấn Hải bá tước phủ mượn tới bốn mươi tên tinh nhuệ, chết được chỉ còn lại hai mươi tên.

Huyền Vũ phủ Bá tước bên này một trăm tên võ sĩ, chết trận ba mươi mấy tên.

Chiến cuộc lâm vào quỷ dị cân bằng.

Địch nhân hai mươi tên cao thủ bao vây Mộc Lan năm người.

Huyền Vũ phủ Bá tước hơn sáu mươi tên võ sĩ bao vây địch nhân hai mươi tên cao thủ.

Vây quanh cùng bị vây quanh.

. . .

Huyền Vũ bá lập tức đứng người lên.

"Ninh Khải công tước, Biện Tiêu công tước, Sách Huyền công tước, ta xin ngưng chiến thế hoà."

Huyền Vũ phủ Bá tước chết trận ba mươi tên tinh nhuệ đã để tâm hắn đau nhức vạn phần, nếu như Mộc Lan cùng Kim Sĩ Anh bọn người lại có bất luận cái gì sai lầm, hắn vạn vạn không thể nào tiếp thu được.

Đương nhiên, Thẩm Lãng đã nói với hắn, Mộc Lan không có việc gì.

Địch nhân không dám thật tổn thương Mộc Lan tính mệnh.

Nhưng là Kim Sĩ Anh là nghĩa tử của hắn, Kim Hối cùng Kim Trung là tâm phúc của hắn, thậm chí Kim Trình cũng là hắn từ xem thường lấy lớn lên.

Những người này dù là hao tổn một cái, hắn đều không nỡ.

Cho nên hắn quyết định thật nhanh hô ngừng chiến!

Tấn Hải bá ánh mắt dữ tợn nói: "Ta dựa vào cái gì phải tiếp nhận thế hoà? Các ngươi lập tức liền muốn thua."

Mặc dù hắn mình không có ra sân, nhưng một giết đỏ cả mắt.

Như là đã nỗ lực to lớn đại giới mượn tới những cao thủ này, liền muốn lợi dụng đến cực hạn, nhất định phải đem Huyền Vũ phủ Bá tước những người còn lại chém tận giết tuyệt.

Về phần những cái kia mượn tới cao thủ chết hết, hắn đều không thèm để ý.

Thậm chí, hắn trưởng tử Đường Tung chết rồi, hắn cũng có thể tiếp nhận.

Hắn chỉ cần thắng lợi!

Huyền Vũ bá nói: "Ta phải thua? Chưa hẳn đi! Chúng ta còn có hơn bảy mươi người, các ngươi còn có hai mươi người mà thôi. Thật muốn chiến đấu đến cuối cùng, thắng bại còn khó nói, có rất lớn xác suất là nhà ta thắng, chỉ là ta không đành lòng lại có thương vong mà thôi."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Vậy liền chiến a, chiến đến cuối cùng a!"

Huyền Vũ bá nói: "Vậy ngươi để kia hai mươi người xốc lên mặt nạ, lại có mấy người là ngươi Tấn Hải bá tước phủ? Tô Thiên Ân là Trấn Viễn hầu tước phủ, hắn cùng ngươi Đường thị gia tộc lại có quan hệ gì?"

"Lại nói, ngươi Đường Luân muốn chiến đấu đến cuối cùng, chảy hết một giọt máu cuối cùng, nhưng là ngươi mượn tới những cao thủ kia nguyện ý sao? Bọn hắn nguyện ý vì ngươi Đường thị gia tộc mà chết sao?"

Tấn Hải bá trong lòng gầm thét, kia lại đâu có chuyện gì liên quan tới ta, bọn hắn chết hết đều tốt, chỉ cần ta có thể thắng.

Ta đã nỗ lực to lớn đại giới đem bọn hắn mượn tới.

Nhưng là, sự thật chính là sự thật.

Những này mượn tới cao thủ, vì ngươi giết người có thể, nhưng vì ngươi bỏ mệnh, kia thật chưa hẳn nguyện ý.

Vừa rồi nhất cổ tác khí có thể chém giết đến cuối cùng.

Nhưng là hiện tại chiến cuộc tạm dừng, trong lòng kia cỗ khí cũng liền tiết.

Lập tức, Tấn Hải bá tước phủ mượn tới những cao thủ này nhao nhao giơ lên trong tay kiếm.

Thế hoà, bọn hắn có thể tiếp nhận!

Vương thúc Ninh Khải cùng Biện Tiêu công tước, Sách Huyền Hầu tước thương nghị một lát.

"Ta cảm thấy một trận chiến này, có thể định là thế hoà. Huyền Vũ, Tấn Hải các ngươi ý như thế nào?"

Đường Doãn ở bên cạnh nói: "Phụ thân, không cần cùng Ninh Khải công tước đối kháng, những này mượn tới cao thủ đã không nguyện ý chiến đấu."

"Mà lại tiếp xuống ta cùng Kim Mộc Thông văn chiến tất thắng."

"Dạng này sẽ xuất hiện thế hoà, kia cuối cùng thêm chiến một ván, chính là ngài cùng Huyền Vũ bá luận võ quyết đấu, ngài võ công xa xa thắng hắn."

"Cho nên, nhà chúng ta vẫn như cũ tất thắng không thể nghi ngờ. Huyền Vũ phủ Bá tước vẫn như cũ chú định diệt vong!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 141: Quá Ngưu Bức! Thứ Ba Chiến Kỳ Tích!

Thứ hai chiến kết thúc!

Cuối cùng Tấn Hải bá vẫn như cũ đồng ý thế hoà.

Tỉnh táo lại về sau, hắn cũng biết đây đại khái là kết cục tốt nhất.

Hắn phương này còn thừa lại hai mươi người, nhưng đều là trong trăm có một cao thủ.

Huyền Vũ bá bên kia còn thừa lại hơn bảy mươi người, chỉ có năm cao thủ.

Thực lực của hai bên có thể nói là tương xứng, nếu quả như thật muốn chiến đấu đến một khắc cuối cùng, kết quả kia thật sự là khó nói.

Lẽ ra Tấn Hải bá tước phủ phần thắng lớn hơn một chút, cái này hai mươi cái cao thủ thực lực cuối cùng là phải hơn một chút.

Nhưng luận sĩ khí lời nói, khẳng định là Huyền Vũ phủ Bá tước bên kia cao hơn.

Cho nên nếu là kiên trì chiến đấu tiếp, hươu chết vào tay ai, còn chưa thể biết được.

Mà lại thế hoà đối với Tấn Hải bá tước phủ nhất là có lợi.

"Huyền Vũ, Tấn Hải, hai người các ngươi có đồng ý hay không thế hoà a?" Vương thúc Ninh Khải lại một lần nữa hỏi.

Huyền Vũ bá ra khỏi hàng khom người nói: "Đồng ý."

Tấn Hải bá cũng ra khỏi hàng, khom người nói: "Đồng ý!"

. . .

Tấn Hải bá tước phủ trụ sở bên trong.

Một đám quyền quý đã tại một người làm quan cả họ được nhờ, đương nhiên cũng rất có sống sót sau tai nạn hương vị.

Cái này thứ hai chiến cứ việc cùng trong dự đoán chênh lệch rất lớn.

Nhưng ít ra không có thua không phải sao?

Ngay từ đầu thời điểm, thật sự là đem tất cả mọi người dọa đến hồn phi phách tán a.

Ai lại nghĩ tới Huyền Vũ phủ Bá tước mới áo giáp cùng binh khí sắc bén như thế, quả thực là dễ như trở bàn tay đồ sát a.

May mắn Trương Xung Thái thú có dự kiến trước, sớm để Tấn Hải bá nỗ lực ích lợi thật lớn hướng các nhà mượn cao thủ.

Nếu không hiện tại đã triệt để thua, thứ ba chiến văn chiến cũng không cần so, trực tiếp dẹp đường hồi phủ.

Như vậy, tổn thất lợi ích đem không cách nào tính toán a.

Thế tử Đường Doãn trong lòng thậm chí còn có một chút may mắn, bởi vì cứ như vậy hắn mới là cứu vớt gia tộc, ngăn cơn sóng dữ người kia.

Cứ việc hiện tại Tấn Hải bá tước phủ là nhất yên ổn thua, nhưng ở rất nhiều mắt người bên trong, thắng lợi đang ở trước mắt.

Buổi chiều văn chiến, Đường Doãn miểu sát Kim Mộc Thông tên phế vật kia còn có bất kỳ lo lắng sao?

Không có!

Thật coi như mặt trời rời khỏi phía tây, cũng vô pháp cải biến kết cục này.

Thứ ba chiến Đường Doãn đại thắng về sau, buổi tối hôm nay trực tiếp thêm chiến, nhất cử phân thắng thua.

Huyền Vũ bá đối chiến Tấn Hải bá.

Một trận chiến này đồng dạng là không có bất ngờ.

Huyền Vũ bá người này nói như thế nào đây?

Dùng dễ nghe lại nói, chính là chính trực, kiên nghị, bao dung.

Dùng lời khó nghe nói chính là cứng nhắc, bình thường.

Các phương diện đều bình thường.

Mặc kệ là văn tài vẫn là võ công, đều là trung thượng chi tư.

Đặt ở người bình thường bên trong đương nhiên là rất không tệ, nhưng là tại trong giới quý tộc thật liền có chút phai mờ tại đám người.

Cho nên rất nhiều người đều cười xưng, Huyền Vũ là rùa đen, mà Kim Trác là nhất giống rùa đen một đời Huyền Vũ bá.

Thậm chí có người nói đùa đến quá mức, nói Kim Mộc Thông rất có Kim Trác bá tước thần vận.

Ý tứ này chính là nói, Kim Mộc Thông là thấp xứng bản Huyền Vũ bá Kim Trác.

Bằng lương tâm nói, Huyền Vũ bá võ công là rất cao.

Mặc dù hắn thiên phú, nhưng là hắn đầy đủ chăm chỉ cùng kiên trì a.

Nhưng cũng tiếc hắn không có Quách Tĩnh đại hiệp kỳ ngộ, cho nên võ công của hắn cùng Tấn Hải bá so ra chênh lệch thật liền tương đối lớn.

Tấn Hải bá người này cực đoan, cá tính cường ngạnh, góc cạnh rõ ràng, cùng Huyền Vũ bá bốn bề yên tĩnh hoàn toàn tương phản.

Nếu không hắn cũng sẽ không coi trời bằng vung, phản bội mình lập trường trở thành quốc quân trong tay đao.

Cứ việc Đường Luân thích nghiền ngẫm từng chữ một, nhưng hắn văn tài kỳ thật vô cùng bình thường, võ đạo thiên phú ngược lại rất cao.

Một khi phát triển đến Huyền Vũ bá cùng Tấn Hải bá luận võ quyết định thắng bại, kia Đường thị gia tộc xác thực tất thắng không thể nghi ngờ.

Cho nên, bọn này chờ lấy chia ăn Kim thị gia tộc thi thể các quyền quý mới có thể một người làm quan cả họ được nhờ.

Mặc dù thứ hai chiến là thế hoà, nhưng cuối cùng sẽ không cải biến thắng lợi kết quả.

Tấn Hải bá Đường Luân đi vào Trương Xung Thái thú trước mặt, khom người cong xuống nói: "Đường Luân bái tạ Thái thú đại ân."

Hắn xác thực nghĩ mà sợ a.

Nếu không có Trương Xung, hiện tại Tấn Hải bá tước phủ đã xong a.

Thế là đám người nhao nhao tán thưởng Trương Xung, nói hắn thật không hổ là quốc chi lương tài, mắt sáng như đuốc.

Vị này Thái thú đại nhân, thật sự là đại gia hỏa cứu tinh a.

Nhưng mà Trương Xung trên mặt nhưng không có mảy may tiếu dung.

Trong lòng của hắn dự cảm bất tường chẳng những không có tiêu tan, ngược lại càng thêm mãnh liệt.

Nhìn thấy bọn này minh hữu đã sớm chúc mừng thắng lợi, hắn vốn định khuyên nhủ hai câu, nhưng ngẫm lại vẫn là coi như thôi.

Cả thế gian đều say ta độc tỉnh sự tình vẫn là bớt làm, sẽ triệt để không có bằng hữu.

"Chư quân, xung cáo lui trước!"

Trương Xung rời đi.

. . .

Sau khi trở lại phòng của mình, Trương Xung Thái thú một lần lại một lần châm trà, nhưng lại lại không uống.

Hắn tại trong đầu chỉnh lý mỗi một chi tiết nhỏ.

Nhìn mình rốt cuộc sơ hở thứ gì?

Trương Tấn tiến đến, nhìn thấy phụ thân cau mày, không khỏi nói: "Phụ thân, cái này thứ hai chiến bình cục mặc dù không phải tốt nhất, nhưng vẫn như cũ là kết quả tốt, bây giờ đại cục đã định a."

Trương Xung nói: "Ngươi vì sao nói như vậy? Ngươi cảm thấy Thẩm Lãng kế tận nơi này?"

Trương Tấn nói: "Dựa theo Thẩm Lãng kế hoạch ba trận chiến hai thắng, võ chiến cùng quân chiến thắng, văn chiến bại. Hắn đúng là một cái quỷ tài, kém một chút liền thành công."

"Nếu không phải phụ thân nhạy cảm, Thẩm Lãng lúc này đã thắng. Ai cũng không cách nào nghĩ đến hắn vậy mà có thể tìm được phá giải Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm chiêu phương pháp, không ai từng nghĩ tới hắn lại có thể tạo ra kinh người như thế áo giáp cùng binh khí."

"Nhưng Thẩm Lãng kỳ tích cũng dừng ở đây rồi, hắn hết biện pháp."

Trương Tấn lời này phi thường có đạo lý.

Đây cũng là những quyền quý kia sớm chúc mừng thắng lợi nguyên nhân.

Trương Tấn nói: "Người người đều nói gỗ mục không điêu khắc được, chẳng lẽ phụ thân cảm thấy giống Kim Mộc Thông loại rác rưởi kia còn có điều giáo khả năng sao? Coi như hắn lại chăm chỉ, coi như lại có danh sư, Kim Mộc Thông cả đời này lớn nhất thành tựu đại khái là là thi đậu một cái tú tài."

Lời này thật đúng là nửa điểm không giả.

"Mà Đường Doãn giống như trên trời Văn Khúc tinh, năm ngoái thi đình Thám Hoa lang, thực sự văn tài trác tuyệt, coi như sông núi lật úp, nước biển đảo lưu, cũng không có khả năng cải biến Kim Mộc Thông bị Đường Doãn nghiền ép kết cục."

"Mà lại, lần này văn chiến đề thi chỉ có quốc quân một người biết, triệt để phong tại trong rương, Thẩm Lãng coi như muốn giúp Kim Mộc Thông gian lận cũng không có khả năng."

Trương Xung bỗng nhiên lông mày run lên, trong đầu phảng phất có đầu mối.

"Ngươi đã từng nói, Thẩm Lãng tại Điền Hoành trong quán đánh bạc đại sát tứ phương, thắng liền mười ba cục?"

Trương Tấn kinh ngạc nói: "Xác thực có chuyện này?"

Trương Xung trong đầu lập tức có một loại phi thường hoang đường ý nghĩ.

Nhưng là rất nhanh hắn chỉ lắc đầu đem ý nghĩ này văng ra ngoài.

Bởi vì thực sự là quá hoang đường, cái này lang lãng càn khôn làm sao lại có loại này chuyện lạ, chẳng phải là gặp quỷ thần sao?

Trương Xung hỏi: "Ngươi nói Thẩm Lãng có khả năng hay không sớm biết văn chiến đề mục, đồng thời vì Kim Mộc Thông viết xong sách luận hoạ theo từ?"

Trương Tấn kinh hãi nói: "Cái này, cái này sao có thể? Hoàn toàn không có khả năng a."

Trương Xung nói: "Liệu địch tại rộng, lớn mật tưởng tượng, cẩn thận chứng thực."

Đón lấy, hắn lại nói: "Ngươi đi để Xuân Hoa tiến đến."

Một lát sau, Trương Xuân Hoa đi đến.

Lúc này hắn tin tưởng trực giác của nữ nhân càng thêm nhạy cảm, nhất là hắn nữ nhi này nhất quán ngày nữa Mã Hành Không, không vì thế tục câu thúc.

Càng mấu chốt là nàng thích Thẩm Lãng.

"Xuân Hoa, buổi sáng quân chiến lúc kết thúc, ngươi nhưng có chú ý Thẩm Lãng thần sắc sao?"

Trương Xuân Hoa đương nhiên chú ý.

Nàng hồi ức nói: "Huyền Vũ bá đưa ra thế hoà ngưng chiến thời điểm, Thẩm Lãng giống như thở dài một hơi, nhưng lại cau mày."

"Không đúng!" Trương Xung nói: "Có một chi tiết không đúng!"

Trương Xuân Hoa nói: "Cái nào chi tiết?"

Trương Xung nói: "Kim Mộc Lan là người sợ chết sao?"

Trương Xuân Hoa nói: "Cái kia nữ nhân ngu xuẩn không sợ chết, dũng cảm cực kì, mấy tháng trước chiến sự diễn luyện, hắn vì Huyền Vũ phủ Bá tước thanh danh cũng dám liều mạng."

"Nhưng là hôm nay nàng lại chiến đấu phi thường bảo thủ, một chút cũng không có đánh bạc tính mệnh tương bính ý tứ" Trương Xung nói: "Điểm này phi thường không bình thường , ấn nói trận này quân chiến quan hệ đến Huyền Vũ phủ Bá tước sinh tử tồn vong, nàng hẳn là sẽ đem sinh tử không để ý, thậm chí sẽ dùng đồng quy vu tận đấu pháp. Nhưng là nàng không có, ngược lại chiến đấu cẩn thận từng li từng tí."

Lời này mới ra, Trương Tấn cùng Trương Xuân Hoa lập tức cảm thấy điểm này phi thường khả nghi.

Tìm được!

Trương Xung rốt cuộc tìm được là lạ ở chỗ nào.

"Bây giờ Kim Mộc Lan nhất nghe ai, đương nhiên là Thẩm Lãng." Trương Xung nói: "Nàng vì sao không liều mạng? Bởi vì

Thẩm Lãng để nàng không nên liều mạng, coi như thua cũng không có cái gì. Thẩm Lãng vì sao có tự tin như vậy? Bởi vì hắn cảm thấy văn chiến tất thắng!"

Trương Tấn nói: "Có lẽ là bởi vì Thẩm Lãng đặc biệt yêu thương Kim Mộc Lan, không bỏ được nàng thụ thương đâu?"

Trương Xung nói: "Nếu không phải Thẩm Lãng đã tính trước, Kim Mộc Lan như thế nào lại nghe hắn mà cẩn thận tác chiến, trên thân ngay cả một điểm vết thương đều không có để lại, đây chính là quan hệ đến gia tộc của nàng tồn vong. Tất nhiên là Thẩm Lãng đã phân phó nàng, trận thứ ba văn chiến tất thắng không thể nghi ngờ, để nàng tuyệt đối không nên liều mạng, tuyệt đối không được thụ thương."

Trương Xuân Hoa lại cảm thấy phụ thân lời nói phi thường có đạo lý.

"Thẩm Lãng vì sao đối văn chiến đã tính trước? Kim Mộc Thông là không thể nào thắng Đường Doãn." Trương Xung nói: "Khả năng duy nhất tính chính là, hắn sớm biết khảo đề, đồng thời sớm làm xong văn chương hoạ theo từ để Kim Mộc Thông dưới lưng."

Trương Tấn cả kinh nói: "Cái này sao có thể a? Đề mục này là quốc quân tự mình ra a, mà lại trực tiếp phong đến trong hộp, căn bản không có tiết lộ khả năng a."

"Ta cũng nghĩ không ra Thẩm Lãng như thế nào sớm biết khảo đề." Trương Xung nói: "Nhưng là, làm ngươi bài trừ rơi tất cả sai lầm đáp án về sau, cuối cùng còn lại một cái kia đáp án, dù là lại hoang đường, cũng là chân tướng!"

Trương Xuân Hoa nói: "Phụ thân, ta đồng ý phán đoán của ngươi."

Trương Xung nói: "Khoảng cách buổi chiều văn chiến còn có hơn một canh giờ, thời gian rất gấp bách, nhưng còn kịp vãn hồi cục diện."

Dứt lời, Trương Xung rời đi, cầu kiến Vương thúc Ninh Khải.

. . .

Sơn Đỉnh thành bảo bên trong.

Quốc quân thúc phụ Ninh Khải nghe Trương Xung về sau, lập tức cảm thấy vô cùng hoang đường.

"Trương Xung, ngươi đây là không tín nhiệm ta nhóm sao?"

Đón lấy, hắn chỉ vào công đường con kia hộp nói: "Buổi chiều văn chiến khảo đề hảo hảo nằm tại trong hộp, ai cũng không có nhìn qua, bao quát ba người chúng ta ở bên trong, Thẩm Lãng liền xem như thần tiên cũng không có khả năng sớm biết."

Trương Xung trực tiếp quỳ xuống nói: "Xung sợ hãi."

Ninh Khải nói: "Ngươi xem cho rõ, cái này trên cái hộp sáp ấn có hay không động đậy? Giấy niêm phong có hay không động đậy?"

Trương Xung nhìn kỹ, cũng không có động qua.

Ninh Khải nói: "Trương Nộ Giang, ngươi là một cái năng thần, cũng là một cái làm thần, có thể có ngươi dạng này thần tử, là chúng ta Ninh thị may mắn. Nhưng một số thời khắc, ngươi có lẽ quá đa nghi."

Trương Xung lại một lần nữa dập đầu nói: "Xung sợ hãi."

Ninh Khải nói: "Ngươi đi đi, chuyện này quá lớn, chúng ta không có khả năng bởi vì suy đoán của ngươi liền lâm tràng đổi đề."

Trương Xung dập đầu nói: "Xung cáo lui."

Hắn là phi thường kiên nghị không nhổ, tuyệt không có khả năng bởi vì một điểm ngăn trở mà từ bỏ.

Rời đi Sơn Đỉnh thành bảo về sau, Trương Xung dùng tốc độ nhanh nhất đi gặp Chúc Nhung Tổng đốc.

Dù sao cũng là mình ân chủ, Trương Xung nói chuyện liền rất trực tiếp.

"Để bảo đảm tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn, văn chiến khảo đề nhất định phải đổi, mời Tổng đốc đại nhân ra mặt."

Đối với Trương Xung, Chúc Nhung Tổng đốc là phi thường tin cậy nể trọng.

"Ngươi cảm thấy thật có cần thiết này?" Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Ngươi dám khẳng định Thẩm Lãng sẽ sớm biết khảo đề, cái này rất hoang đường a!"

"Ta không dám khẳng định." Trương Xung nói: "Nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất! Vạn nhất ta lo lắng là thật, kia Huyền Vũ phủ Bá tước liền sẽ thắng được Kim Sơn đảo chi tranh, đến lúc đó chúng ta đem phí công nhọc sức, trước đó tất cả cố gắng, tất cả tiêu hao tài nguyên, cũng toàn bộ trôi theo nước chảy, có chuẩn bị mới có thể không ưu sầu."

Vì kiến tạo bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước thế cuộc, Trương Xung có thể nói là dốc hết tâm huyết.

Trấn Bắc hầu tước phủ, Ẩn Nguyên Hội, Tấn Hải bá tước phủ triệt để đứng đội, đều là hắn một tay thúc đẩy.

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Thẩm Lãng cho dù có mấy phần văn tài, nhưng không sánh bằng Đường Doãn đi."

Trương Xung nói: "Cho dù có vạn nhất khả năng, chúng ta đảm đương không nổi cái này phong hiểm."

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Ninh Khải Vương thúc già đời, ta là rất khó thuyết phục hắn."

Trương Xung nói: "Đại đô đốc, lần này văn chiến, quốc quân nhất định chuẩn bị dự bị đề mục, mà lại cũng dùng giống nhau như đúc rương phong tồn. Nếu như ta không có đoán sai, cái này dự bị đề mục rương liền từ Sách Huyền cùng Uy Vũ Công tước đảm bảo. Chỉ bất quá không có hướng mọi người công khai mà thôi."

Chúc Nhung Tổng đốc nhẹ gật đầu.

Sự thật xác thực như thế.

Mặc kệ là khoa cử khảo thí, vẫn là giữa quý tộc văn chiến, nhất định đều có chuẩn bị tuyển đề mục.

Vạn nhất đề mục tiết lộ, có thể ngay lập tức thay thế bên trên.

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Coi như như thế, ta cũng rất khó để Ninh Khải Vương thúc đổi đề."

Trương Xung nói: "Không phải để ngài thuyết phục hắn, mà là lấy kiểm tra văn chiến đề thi danh nghĩa, không cẩn thận tổn hại trên cái rương sáp ấn cùng giấy niêm phong. Kể từ đó liền xem như vì công bằng công chính, Ninh Khải công tước cũng nhất định phải đổi đề."

Chúc Nhung Tổng đốc không khỏi lại một lần nữa nhìn về phía Trương Xung.

Cái này tâm phúc thủ hạ làm việc thực sự là thiên mã hành không, không bám vào một khuôn mẫu a.

Biện pháp này rất mạnh mẽ, nhưng đúng là tốt nhất biện pháp.

Làm vương hậu huynh trưởng, Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc, hắn coi như không cẩn thận phá hủy đề thi hộp sáp ấn, Ninh Khải công tước cũng chỉ là quát lớn hai câu mà thôi, không có khả năng trách tội.

Quốc quân liền càng sẽ không trách tội tới hắn.

Phong tồn khảo đề hộp một khi sáp ấn bị phá hư, coi như đề thi không có tiết lộ cũng không thể dùng, đây là quy củ.

Bởi vì ai có thể bảo chứng ngươi không có mở ra nhìn qua a?

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Trương Xung, ngươi nhất định phải như thế?"

Trương Xung nói: "Vâng, muốn bảo đảm tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn!"

Chúc Nhung Tổng đốc gật đầu nói: "Tốt, theo ngươi!"

. . .

Hai khắc đồng hồ sau!

Chúc Nhung Tổng đốc mượn kiểm tra khảo đề giấy niêm phong cùng sáp ấn danh nghĩa, không cẩn thận đem rương rơi xuống trên mặt đất.

Ninh Khải Vương thúc nhìn thấy quẳng xuống đất hộp, phía trên sáp ấn toàn bộ đánh rách tả tơi, giấy niêm phong cũng xé đứt.

"Chúc Nhung, ngươi làm cái gì?" Ninh Khải công tước cả giận nói.

Trương Xung tranh thủ thời gian cúi người chào nói: "Vương thúc, thật xin lỗi, thật xin lỗi, ta nhất thời thất thủ."

Sau đó hắn nhanh lên đem trên mặt đất hộp nhặt lên, hoảng sợ nói: "Ai nha, cái này sáp ấn cũng hủy, giấy niêm phong cũng đoạn mất."

Ninh Khải Vương thúc run rẩy nói: "Chúc Nhung, ngươi là cố ý, ngươi chính là cố ý, nhất định là Trương Xung sai sử ngươi làm như vậy, hắn thật to gan a."

Chúc Nhung Tổng đốc liên tục cúi người chào nói: "Có lỗi với Vương thúc, đều là ta không tốt, đều là ta không tốt. Ngài tha cho ta đi, bằng không ngài đánh ta một chầu?"

Chúc Nhung Tổng đốc ở những người khác trước mặt đều là vô cùng uy nghiêm, nhưng ở Ninh Khải Vương thúc trước mặt, nhưng như cũ như là vài thập niên trước vô lại.

Hắn là vương hậu huynh trưởng, cũng là Ninh Khải Vương thúc vãn bối, mấy chục năm giao tình.

"Hồi quốc đô về sau, chính ngươi hướng quốc quân thỉnh tội đi." Ninh Khải Vương thúc thở phì phò nói.

Hiện tại cũng không có biện pháp, chủ đề thi phong tồn hộp hủy hoại, cũng chỉ có thể bắt đầu dùng dự bị đề thi.

"Uy vũ công, Sách Huyền Hầu tước, đem dự bị đề thi lấy ra đi."

Một lát sau, Sách Huyền Hầu tước trong tay bưng lấy một cái hộp, cùng vừa rồi rơi trên mặt đất cái này giống nhau như đúc.

Mặc kệ là nhan sắc, hoa văn, thậm chí ngay cả phía trên sáp ấn giấy niêm phong đều như thế.

"Lần này ngươi hài lòng? Trương Xung cũng mãn ý rồi?" Ninh Khải Vương thúc cả giận nói: "Cút đi."

Chúc Nhung Tổng đốc nhanh đi ra ngoài.

. . .

Đi vào bên ngoài viện, nhìn thấy Trương Xung thẳng tắp quỳ ở nơi đó.

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Ta về quốc đô đem quốc quân thỉnh tội cũng được, ngươi không cần quỳ gối nơi này, Vương thúc cũng là nhất thời khí."

Trương Xung nói: "Đa tạ chủ thượng quan tâm."

Nhưng là hắn chưa thức dậy.

Chúc Nhung cùng Ninh Khải Vương thúc là người một nhà, cho nên sẽ không trách tội.

Mà hắn Trương Xung lần này xem như đem Ninh Khải Vương thúc đắc tội thảm rồi.

Mặc dù vị này lão Vương thúc đã không có đảm nhiệm chức vị gì, thậm chí cũng chưa chắc sẽ thật đi trừng phạt Trương Xung.

Nhưng là nhiều lễ thì không bị trách, Lão ngoan đồng Lão ngoan đồng, tuổi càng lớn liền càng cần hống.

Hắn quỳ gối nơi này một ngày một đêm, chung quy là không sai.

Một lát sau, Ninh Khải Vương thúc, Uy Vũ Công tước, Sách Huyền Hầu tước đi ra, trong tay bưng lấy dự bị khảo đề rương.

Nhìn thấy Trương Xung thẳng tắp quỳ gối trong viện, Ninh Khải Vương thúc nói: "Trương Nộ Giang, ngươi thật sâu tâm cơ a."

Trương Xung một đầu đập xuống dưới nói: "Xung có tội."

Hắn không có nói khoa trương mình tội đáng chết vạn lần loại hình.

"Đứng lên đi, ta là quá khí người, hủy không được ngươi tiền đồ." Ninh Khải Vương thúc nói.

Trương Xung lại một lần nữa dập đầu, lần này đem cái trán dán tại trên mặt đất, nói: "Xung có tội!"

Nhìn thấy hắn thái độ như thế thành khẩn, Ninh Khải Vương thúc tức giận trong lòng thoáng thấp một chút.

"Ngươi nguyện ý quỳ, cứ như vậy quỳ đi, một hồi nên trời mưa." Ninh Khải Vương thúc nói: "Để người cho ngươi đưa một thanh dù che mưa."

Trương Xung không dám đáp lời, vẫn như cũ cái trán kề sát đất.

"Ầm ầm. . ."

Cuối thu, lại còn sét đánh.

Mây đen cuồn cuộn, bắt đầu chồng chất.

Quả nhiên là trời muốn mưa, buổi sáng ánh bình minh quả nhiên là có báo hiệu a.

Mấy cái võ sĩ tranh thủ thời gian mở ra to lớn dù đóng, nâng tại Ninh Khải Vương thúc trên đỉnh đầu.

Ninh Khải Vương thúc rời đi, bởi vì khoảng cách buổi chiều văn chiến so tài lập tức liền muốn bắt đầu.

Uy Vũ Công tước Biện Tiêu trải qua Trương Xung bên người thời điểm dừng bước lại, nói: "Trương Xung, ngươi không sai!"

Trương Xung ngẩng đầu, sau đó cong xuống nói: "Xung sợ hãi."

Uy Vũ Công tước rời đi.

Người này cực độ ngạo mạn, xem thường thiên hạ các quan lại, coi trời bằng vung, có thể có được hắn một câu không sai khen ngợi, thật sự là lần đầu tiên.

Tại Diễm Châu hạ đô đốc chức bên trên, Uy Vũ Công tước quyền lên tiếng là phi thường nặng.

Đạt được hắn khen ngợi, là tin tức vô cùng tốt.

"Ầm ầm. . ."

Trên trời tiếng sấm một trận thi đấu một trận mãnh liệt.

Rốt cục, mây đen chồng chất đến cực hạn.

Mưa to như trút xuống.

Trương Xung vẫn như cũ quỳ gối trong sân không nhúc nhích, màn mưa đem hắn thân ảnh khô gầy triệt để bao phủ.

Một lát sau, trên người hắn toàn bộ ướt đẫm, trên mặt đất một mảnh vũng bùn, lộ ra nhất là chật vật.

Trương Tấn cùng Trương Xuân Hoa chạy tới, đánh một cây dù tại Trương Xung đỉnh đầu.

"Lấy ra." Trương Xung nói.

Trương Tấn nói: "Phụ thân, ngài làm như vậy cũng là vì tân chính, vì Ninh thị Vương tộc a, thậm chí là vì Ninh Khải Vương thúc lợi ích a. Vì sao muốn như thế làm tiện mình?"

"Ngây thơ!" Trương Xung nói: "Ngươi như cùng Chủ Quân giảng đạo lý nói đúng sai, mãi mãi xa cũng vô pháp ra mặt."

Trương Tấn phẫn hận nói: "Kim Sơn đảo chi tranh, Tấn Hải bá tước phủ, Tĩnh An phủ Bá tước, Lan Sơn Tử tước phủ bọn hắn mới là được lợi người, vì sao bọn hắn ở nơi đó một người làm quan cả họ được nhờ, ngài lại muốn ở chỗ này chịu tội?"

"Đồng bạn không vô năng, làm sao lộ ra ngươi lợi hại?" Trương Xung nói.

"Lập tức đi, đừng lề mề chậm chạp, xối một ngày một đêm mưa còn chưa chết người."

. . .

Bên ngoài, mưa rào xối xả!

Nộ Giang bãi săn trong thư phòng.

Kim Sơn đảo chi tranh thứ ba chiến đang tiến hành.

Bất quá lần này liền không có người xem, vì để cho Đường Doãn cùng Kim Mộc Thông phát huy tốt, trừ ba cái giám thị người, không còn gì khác bất kỳ kẻ nào.

Ninh Khải đem phong tồn khảo đề rương để lên bàn.

"Huyền Vũ, Tấn Hải, hai người các ngươi kiểm tra một chút, khảo đề rương sáp ấn cùng giấy niêm phong nhưng có tổn hại vết tích?"

Nếu như là Thẩm Lãng ở đây, nhất định sẽ phát hiện khảo đề đã đổi qua, nhưng là hắn không có tư cách tiến vào trường thi.

Nhưng Huyền Vũ bá cùng Tấn Hải bá là không nhìn ra, bởi vì hai cái rương hoàn toàn giống nhau như đúc.

"Không có bất kỳ cái gì tổn hại."

"Không có bất kỳ cái gì tổn hại."

Ninh Khải Vương thúc nói: "Đã như vậy, vậy ta liền xé toang giấy niêm phong, mở ra cái rương."

"Vâng!"

Sau đó, Ninh Khải Vương thúc phi thường chậm rãi xé toang giấy niêm phong, nướng hòa tan mất sáp ấn, sau đó đem mở rương ra.

Lấy ra bên trong một trang giấy, sau đó triển khai, để Đường Doãn cùng Kim Mộc Thông thấy rõ ràng.

Đây chính là hôm nay văn chiến khảo đề, quốc quân dự bị khảo đề.

Đề thứ nhất, sách luận đề.

Đề mục là: Hình thưởng trung hậu cực kỳ luận.

Đạo này đề xuất từ « Thượng thư. Đại Vũ mô »

Đề thứ hai liền phi thường ranh mãnh.

Mời lấy Huyền Vũ làm đề, làm một bài thơ.

. . .

Đường Doãn nhìn thấy cái này hai đạo đề, lập tức vui mừng, đầy đắc ý.

Cái này hai đạo đề hắn đều phi thường am hiểu a, coi như tham gia thi đình cũng đầy đủ lấy thêm một lần Thám Hoa, thậm chí Bảng Nhãn.

Miểu sát Kim Mộc Thông loại rác rưởi kia?

Quả thực cấp quá thấp, quả thực ném đi hắn Đường Doãn thân phận.

Hắn tùy tiện rút ra một cọng lông, liền đầy đủ đem Kim Mộc Thông miểu sát một trăm lần.

Kim Mộc Thông vẫn luôn phi thường tin cậy Thẩm Lãng.

Đêm qua Thẩm Lãng nói cho hắn biết hôm nay muốn thi đề mục gì, đồng thời làm một thiên sách luận cùng một bài thơ để hắn lưng.

Kim Mộc Thông lập tức liền tin.

Sau đó, hắn dùng ròng rã mấy canh giờ, sao chép mấy chục lượt.

Hoàn toàn một chữ không lọt đọc xuống dưới.

Bởi vì hắn quá tín nhiệm, mà lại cũng không hỏi vì cái gì.

Tỷ phu nói sẽ thi cái gì, liền nhất định sẽ thi cái gì.

Cho nên hắn cảm thấy, hôm nay khảo đề nhất định sẽ là đêm qua Thẩm Lãng nói cho hắn biết kia hai đạo.

Thậm chí vào sân thời điểm, hắn đều một mực tại yên lặng đọc thuộc lòng.

Thậm chí một bên đọc thuộc lòng, nhất định nghiến răng nghiến lợi nhìn qua Đường Doãn bóng lưng.

Ta Bàn gia cũng phải nghịch thiên.

Đường Doãn, ngươi liền đợi đến ta đưa ngươi nghiền thành cặn bã đi.

Hiện tại hắn thấy được đề mục này, lập tức hoàn toàn sợ ngây người.

Không đúng!

Thiên, cái này không đúng!

Đây không phải hôm qua tỷ phu nói cho ta biết kia hai đạo đề a.

Chuyện gì xảy ra a?

Đến tột cùng chỗ nào xảy ra bất trắc a?

Tỷ phu là không thể nào sẽ sai a.

Hắn nói sẽ kia hai đạo đề sẽ thi, liền nhất định sẽ thi a.

Hôm nay vì cái gì liền không thi a?

Xong, xong!

Lần này ta còn thế nào nghịch thiên a? Ta còn thế nào diệt Đường Doãn a?

Ta chắc là phải bị hắn nghiền thành cặn bã.

Luận chân thực tài hoa, Đường Doãn rút ra một cọng lông đều có thể miểu sát ta a.

Kim Sơn đảo chi tranh phải thua.

Gia tộc vận mệnh muốn hủy ở ta Kim Mộc Thông trong tay.

Mập trạch Kim Mộc Thông cơ hồ muốn khóc, toàn thân run rẩy.

Ngay sau đó, hắn giống như cảm thấy có cái gì không đúng?

Sau đó hắn tranh thủ thời gian hồi ức!

Cái này hai đạo đề mục ta có vẻ giống như rất có ấn tượng a.

Ngay sau đó, mập trạch nhớ lại.

Không sai, tỷ phu Thẩm Lãng trước đó áp đề.

Áp mười chín đạo sách luận đề, một trăm năm mươi đạo thi từ đề.

Nghe nói là hoàn toàn căn cứ quốc quân yêu thích tập tính, còn có hắn thích nhất đọc sách mà áp đề mục.

Trước mắt cái này hai đạo đề mục, tỷ phu đều áp trúng.

Mà lại căn cứ cái này hai đạo đề, tỷ phu cũng chuẩn bị sách luận văn chương hoạ theo từ

Không chỉ có như thế, nghe tỷ phu nói bản này sách luận là ngưu bức nhất bất thế danh thiên, kia bài rùa đen thơ càng là ngàn năm tuyệt xướng.

Lúc ấy Kim Mộc Thông liều mạng chép, liều mạng lưng, đều học thuộc.

Đúng, đúng!

Thiên kia sách luận cùng kia bài thơ, nháy mắt hiện lên ở mập trạch trong óc.

Trí nhớ tốt không bằng nát đầu bút a!

Mập trạch cảm thấy toàn thân quần áo đều ướt đẫm.

Vừa rồi thật kém một chút, hắn liền muốn sợ tè ra quần a.

Tỷ phu ngươi quá đáng ghét, lại tới đùa nghịch ta, kém chút đem ta hù chết a.

Ha ha ha ha!

Ta Kim Mộc Thông muốn nghịch thiên.

Đường Doãn ngươi chờ đó cho ta, Bàn gia muốn đem ngươi nghiền thành cặn bã.

Ha ha ha ha ha!

Kiệt kiệt kiệt khặc khặc!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 142: Thứ Ba Chiến Kết Thúc! Rung Động Tuyệt Luân!

Vì áp đề, Thẩm Lãng hướng trí não bên trong thâu nhập vô số số liệu.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thích xem cái gì sách, thích nói gì vậy.

Mấu chốt là tính cách của hắn cùng tập tính.

Vị này chí cao vô thượng quốc quân là tính cách gì đâu?

Thông minh, cực đoan, cay nghiệt thiếu tình cảm.

Trong lịch sử quân chủ, càng là cay nghiệt thiếu tình cảm, càng là muốn hướng về thiên hạ chứng minh hắn là cỡ nào nhân hậu.

Tỉ như Gia Tĩnh Hoàng đế, rõ ràng xa hoa lãng phí vô độ, mà lại lòng dạ hẹp hòi.

Nhưng hết lần này tới lần khác làm ra một bộ ta thành đạo quân, phong khinh vân đạm, không tranh quyền thế dáng vẻ.

Kéo lại Mãn Thanh vương triều xu hướng suy tàn Ung Chính Hoàng đế, bị thiên hạ văn nhân công kích cay nghiệt thiếu tình cảm, hại huynh hại đệ, mưu cha hại mẫu, tru trung gian nịnh đế, trong lòng không cam lòng, viết ra một bản « đại nghĩa cảm giác mê lục » tự biện.

Mà bây giờ quốc quân, đại lực phổ biến tân chính, quy mô diệt đi uy tín lâu năm quý tộc, tước đoạt đất phong, thu hồi binh quyền, để một chút trăm năm quý tộc phá người vong.

Khẳng định cũng có người oán thầm hắn cay nghiệt thiếu tình cảm tâm ngoan thủ lạt, quốc khố trống rỗng, liền giết những này uy tín lâu năm quý tộc ăn tết.

Cho nên vị này quốc quân liền muốn hướng về thiên hạ chứng minh, hắn rõ ràng là nhân hậu người a.

Phổ biến tân chính cũng hoàn toàn là vì nước vì dân, vì Việt quốc vạn thế cơ nghiệp.

Hình thưởng trung hậu cực kỳ luận!

Nói chính là trung hậu cùng thưởng phạt ở giữa biện chứng quan hệ.

Ý ở trong lời, hoàn toàn phù hợp quốc quân bản thân giải thích khuynh thuật muốn.

Cho nên Thẩm Lãng áp mười chín đạo sách luận đề bên trong, nó liền xếp ở vị trí thứ hai.

Về phần đề thi thứ hai, lấy Huyền Vũ làm thơ.

Kia thật sự là ranh mãnh.

Mấy trăm năm trước thiên hạ đại loạn, tứ phương tranh giành, Kim thị gia tộc tổ tông tan hết gia tài, chiêu mộ võ sĩ, không vì tranh bá, chỉ vì bảo đảm an dân.

Chém giết hai mươi mấy năm.

Thiên hạ vô số nhà tộc hưng suy thành bại, liên tiếp, như là sang sông lý.

Duy chỉ có Kim thị gia tộc suất lĩnh mấy ngàn võ sĩ thủ hộ lấy Huyền Vũ thành phương viên vài trăm dặm thổ địa, không khuếch trương, cũng không lùi bước.

Ta không đi trêu chọc người khác, các ngươi cũng đừng đến trêu chọc ta.

Đúng như cùng một con rùa đen đồng dạng.

Người khác không phải là không có đến đánh qua Huyền Vũ thành, nhưng thật không hạ được đến a.

Bởi vì những người này vì bảo đảm nhà an dân, thật sự là liều ra tính mệnh.

Dần dà, mọi người cũng không nguyện ý đến đánh, dù sao gia hỏa này chỉ núp ở trong ổ không động đậy, sẽ không tới đoạt mọi người địa bàn.

Sau đó, Kim thị gia tộc liền nổi danh.

Tất cả mọi người xưng là rùa đen gia tộc.

Bất quá, rùa đen từ đầu đến cuối không dễ nghe a, tăng thêm Kim thị gia tộc bảo đảm an dân là nghĩa cử.

Mọi người liền cười xưng đây là Huyền Vũ a.

Về sau thiên hạ dần dần bình định, Đại Viêm đế quốc đoạt được thiên hạ đỉnh, phương nam cương vực bị Ninh thị gia tộc sở đoạt, thành lập Việt quốc.

Đời thứ nhất Việt quốc quốc quân là cái quân nhân, bá vương nhân vật.

Hắn đánh xuống phía nam đại bộ phận thổ địa về sau, phái người đến hỏi Kim thị gia tộc, có nguyện ý hay không cùng ta cùng một chỗ bình định thiên hạ a.

Kim thị gia tộc hồi phục nói xong, từ đây Kim thị trở thành Ninh thị phong thần.

Việt quốc đời thứ nhất quốc quân đại hỉ, nghe nói Kim thị gia tộc là Huyền Vũ rùa lớn, thế là bút lớn vung lên một cái, trực tiếp sắc phong làm Huyền Vũ bá, trụ sở mệnh danh là Huyền Vũ thành.

Đây chính là Huyền Vũ phủ Bá tước tồn tại.

Nhưng là đời thứ nhất quốc quân không học thức, hơn nữa còn không thích nghe văn nhân mù lải nhải.

Về sau quốc quân liền có văn hóa a.

Huyền Vũ chính là thiên chi tứ linh, thượng cổ Thần thú một trong, tại sao có thể làm một quý tộc phong hào đâu?

Nếu không làm sao cũng không thấy Thanh Long hầu, Chu Tước hầu đâu?

Cho nên mỗi một thời đại quốc quân đều muốn đem cái này phong hào cho sửa lại.

Mấu chốt là quốc đô còn có Huyền Vũ môn đâu, cái này mỗi lần trải qua thời điểm, đều có một loại trải qua Kim thị gia tộc đại môn cảm giác.

Cho nên về sau quốc quân liền thăm dò qua một hai lần, đều bị cự tuyệt.

Nhất là Kim Trụ bá tước tại vị thời điểm, vì đổi tên còn náo động lên rất lớn phong ba.

Từ đó về sau, đổi tên một chuyện liền không giải quyết được gì, dù sao Việt quốc còn không phải quân lâm thiên hạ thiên tử chi quốc.

Phía dưới phong thần không nguyện ý, ngươi còn không tốt ép buộc.

Lúc ấy còn không có tân chính, trung ương tập quyền cũng không có bắt đầu.

Thế hệ này quốc quân cay nghiệt thiếu tình cảm, trong lòng đối với cái này tự nhiên cũng canh cánh trong lòng.

Cho nên ra đề mục thời điểm, bản năng liền ra Huyền Vũ một đề.

Quốc quân tại ra đề mục thời điểm, đương nhiên cũng cân nhắc đến áp đề, hắn tuyệt đối không thể bị người bắt giữ lấy đề mục.

Cho nên, phần thứ nhất đề mục tự nhiên là phi thường xảo trá vắng vẻ, để người căn bản không thể nào áp đề.

Mà dự bị đề phần lớn là không dùng được, liền tùy tâm chỗ đến, ý ở trong lời.

Như vậy, liền xuất hiện hai đạo đề đều bị Thẩm Lãng áp trúng.

Thậm chí đề thi thứ hai lấy Huyền Vũ làm đề làm thơ, muốn không áp trúng cũng khó khăn a.

. . .

"Đường thế tử, Kim thế tử, hai vị nhưng nhìn rõ ràng đề mục sao?" Ninh Khải hỏi.

"Đã thấy rõ, đa tạ Vương thúc." Đường Doãn nói.

Mà mập trạch Kim Mộc Thông.

Hắn đã không kịp chờ đợi, vùi đầu múa bút thành văn.

Cái này đứa nhỏ ngốc, ngươi hẳn là giả vờ trước cấu tứ nửa canh giờ, sau đó lại viết a.

Vừa nhìn thấy đề mục, ngươi liền hạ bút như có thần?

Ninh Khải Vương thúc nhìn đến cười một tiếng, cũng không thèm để ý.

Đối với Kim Mộc Thông thanh danh, hắn cũng là nghe qua.

Trung thực nói, hắn không ghét hài tử như vậy, thậm chí còn rất thích, trung hậu trung thực, làm phong thần tốt nhất rồi.

Nhưng là tân chính hừng hực khí thế, dạng này trung hậu trung thực đối với gia tộc đến nói chính là một loại sai lầm.

Cho nên, Ninh Khải Vương thúc trong lòng lại thêm một phần đồng tình.

Tấn Hải bá nhìn Kim Mộc Thông một chút, trong lòng càng thêm khinh thường.

Vừa thấy rõ ràng đề mục ngươi liền bắt đầu viết, ngươi đây là cỡ nào phế vật a.

Hoàn toàn không có cấu tứ quá trình, điều này đại biểu cái gì?

Cái này phảng phất đang khảo thí thời điểm, khác học bá đều là trước tiên đem đề thi từ đầu tới đuôi nhìn một lần, trong lòng hiểu rõ lại bắt đầu bài thi.

Học cặn bã là không cần nhìn.

Mà lại cũng không cần cấu tứ.

Bởi vì cấu không cấu tứ đều như thế, dù sao cũng sẽ không làm.

Cầm lấy thẳng tắp tiếp viết linh tinh chính là.

Có chút thiên tài thậm chí xuất hiện múa bút thành văn một giờ, một trương bài thi số học viết tràn đầy, cuối cùng dũng được không điểm hành động vĩ đại.

Mười đạo lựa chọn một đạo không có đụng đúng.

Mà trong lòng tất cả mọi người, Kim Mộc Thông đại khái chính là loại này siêu cấp học cặn bã.

Huyền Vũ bá cùng Tấn Hải bá đi ra.

Đường Doãn tiếp tục cấu tứ.

Kim Mộc Thông tiếp tục hạ bút như bay.

Nguyên lai đây chính là văn chiến khảo thí a, ta thế nào cảm giác cùng bình thường chép bài tập là đồng dạng đồng dạng.

Mà lại tốc độ còn nhanh một chút.

Ba vị giám thị đại nhân, lặng yên ngồi ở phía trên.

Xuống tới nhìn hai người bài thi văn chương?

Đây là không thể nào, muốn tránh hiềm nghi.

Một khắc đồng hồ sau!

Mập mạp viết xong!

« hình thưởng trung hậu cực kỳ luận » bản này sách luận, hắn là viết như vậy.

A không đúng, hắn là như thế này chép.

Nghiêu, Thuấn, Vũ, canh, văn, võ, thành, Khang thời khắc, sao mà yêu dân sâu, ưu dân cắt, mà đợi thiên hạ lấy quân tử trưởng giả chi đạo vậy! Có một thiện, từ đó thưởng, lại do đó vịnh ca than thở, cho nên vui bắt đầu mà miễn cuối cùng. Có một bất thiện, từ đó phạt, lại do đó xót thương trừng phạt sáng tạo, cho nên vứt bỏ cũ mà mở mới. Cho nên ô du thanh âm, hoan đừng thảm thích, thấy ở ngu hạ Thương Chu chi thư. Thành, Khang đã không, mục vương lập mà tuần nói bắt đầu suy, nhưng còn mệnh thần Lữ hầu, mà báo cho lấy tường hình. nói lo mà không thương tổn, uy mà không giận, từ ái mà có thể đoạn, rầu rĩ có xót thương vô tội tâm, cho nên Khổng Tử vẫn còn lấy chỗ này.

Đương nhiên đằng sau còn có mấy đoạn a, nhưng sợ bị mắng lừa gạt số lượng từ, liền không viết ra.

Mảnh này văn chương là đây này?

Trung Quốc mấy ngàn năm đại văn hào bên trong, có thể xếp vào ba vị trí đầu Tô Thức đại thần.

Mà thiên văn chương này có bao nhiêu trâu?

Nó tiêu diệt mấy cái này đại thần, trình hạo, Tằng Củng, từng vải, Lữ Huệ Khanh, chương đôn!

Mà mấy cái này đại thần bên trong ra Trạng Nguyên, chỉ riêng Tể tướng liền có mấy cái. Tùy tiện lấy ra một cái, đều chí ít có thể siêu Đường Doãn hai con đường.

Bất quá, Tô Thức một lần kia khoa khảo không có đoạt thứ nhất.

Bởi vì chủ khảo đại nhân là siêu cấp đại thần Âu Dương Tu, hắn nhìn thấy thiên văn chương này thời điểm chấn kinh.

Ngưu như vậy? Viết tốt như vậy?

Sẽ không phải là học sinh của ta Tằng Củng a?

Không được không được, ta muốn tránh hiềm nghi, thiên văn chương này không thể liệt thứ nhất, chỉ có thể sắp xếp thứ hai.

Thế là, Tô Thức đại thần bi kịch.

Thẩm Lãng lấy ra thiên văn chương này, không nói giây Đường Doãn mười đầu đường phố, tám đầu luôn luôn có a.

. . .

Lấy Huyền Vũ vì thơ.

Thẩm Lãng chọn đương nhiên là Tào Tháo đại thần « Quy Tuy Thọ ».

Thần quy tuy thọ, nhưng cũng đến lúc tử vong.

Đằng xà tuy có thể cưỡi mây lướt gió, nhưng cũng có ngày trở thành tro bụi.

Ngựa kí tuy nằm trong chuồng, nhưng chí lưu ngàn dặm.

Người có hoài bão to lớn tuy đã già, nhưng hùng tâm tráng chí không suy giảm.

Thọ mạng dài ngắn, không chỉ do trời;

Biết dụng tâm điều dưỡng mới có thể kéo dài tuổi thọ.

May mắn thay, viết bài ca này để vịnh chí.

Bài thơ này mặc dù không bằng « Đoản Ca Hành », nhưng cũng là kinh diễm tuyệt luân, hiếm có Bất hủ danh thiên.

Lại nói coi như ra đề mục có thể chép « Đoản Ca Hành » Thẩm Lãng cũng không dám chép a.

Như thế bá khí tuyệt luân? Ngươi muốn tạo phản a?

Bá khí lộ ra ngoài, muốn chết!

. . .

Văn chiến khảo thí thời gian quy định ba canh giờ, cũng chính là sáu giờ.

Nhưng là, mập trạch Kim Mộc Thông tốc độ gõ chữ thực sự quá nhanh, một khắc đồng hồ liền chép xong.

Mà lại chỉnh chỉnh tề tề, chữ viết thật tốt cực kỳ.

Thiên!

Sau đó còn có hơn năm giờ, hẳn là làm sao sống a?

Mập trạch Kim Mộc Thông vò đầu bứt tai.

Chẳng lẽ ta. . . Ta cái này nộp bài thi?

Không được, không được, tỷ phu sẽ đánh chết ta.

Bằng không, ta tiếp tục chép sách đi.

Sau đó, mập trạch Kim Mộc Thông tiếp tục chép sách.

Lần này, hắn liều mạng áp chế tốc độ của mình, từng chữ từng chữ tạo hình.

Cơ hồ mỗi một chữ đều muốn điêu khắc ra hoa tới.

Sau đó, lại một lần nữa say mê mà không thể tự kềm chế.

Ai!

Nhân sinh không thú vị, vẫn là chép sách có ý tứ nhất.

Căn này trong thư phòng, đại văn hào không có sinh ra.

Nhưng là một cái nhà thư pháp, lại muốn từ từ bay lên.

Ta mập trạch Kim Mộc Thông thiên phú không cao, nhưng là. . . Ta một tháng viết chữ, liền đủ các ngươi viết cả đời.

Ta một tháng dò xét năm mươi vạn chữ.

Thử hỏi ai có thể ta cùng đánh một trận?

Còn có ai?

. . .

Trọn vẹn cấu tư một canh giờ sau!

Đường Doãn trí tuệ vững vàng, phong khinh vân đạm cười một tiếng.

Sau đó tiêu sái cực địa mài mực, nhẹ nhàng chọn đi trên bút lông thoáng tạp nhạp bút lông sói.

Dùng tính nghệ thuật thủ pháp, đem bút lông chấm đã no đầy đủ mực nước, lại chen tới ba phần.

Sau đó. . .

Hạ bút như có thần!

Rất trang bức đúng không?

Ta Đường Doãn đến trăm năm quý tộc thế tử, Việt quốc thi đình Thám Hoa.

Con người của ta sinh ra liền chú định quang mang vạn trượng.

Nhất cử nhất động của ta, đều giống như tản ra quang mang.

Các ngươi cảm thấy ta đang trang bức, nhưng. . . Đây chẳng qua là ta bình thường nhất sinh hoạt đoạn ngắn mà thôi.

Ưu tú cùng cao nhã, ngạo mạn cùng thành kiến, đã sớm khắc sâu tại huyết mạch của ta cùng thực chất ở bên trong.

Không sai, chính là thành kiến!

Ta Đường Doãn xem thường các ngươi bất cứ người nào.

Thiên hạ so ta có văn tài, dáng dấp không có ta đẹp trai.

Lớn lên so ta đẹp trai, không có một cái có ta có tài hoa, không có một cái giống ta gia thế hiển hách.

Trong mắt ta, đang ngồi đều là rác rưởi, bao quát ngươi Thẩm Lãng ở bên trong.

Về phần Kim Mộc Thông?

Thật có lỗi, ngươi ngay cả rác rưởi đều không phải, ngươi chỉ là dựa vào ăn rác rưởi mà sống giòi bọ mà thôi.

Ngươi phụ thuộc lấy Thẩm Lãng, viết cái gì « phong nguyệt vô biên », không phải liền là ăn rác rưởi con ruồi sao?

Đường Doãn càng viết, càng là cảm thấy mình văn chương tuyệt không thể tả.

Thật là khéo.

Quá tốt rồi.

Dạng này duyên dáng văn tự, tốt như vậy văn chương, sâu như vậy lập ý, ta là thế nào nghĩ ra được a.

Quá trâu rồi a.

Ta đều bội phục chính ta a.

Ta đều sợ hãi thán phục chính ta a.

Đường Doãn a, tài hoa của ngươi đến tột cùng chỗ nào là cực hạn a? Vì sao ta liều mạng đào móc, vẫn như cũ sâu không thấy đáy đâu?

Càng viết, Đường Doãn cảm thấy mình toàn thân đều nhẹ nhàng.

Phảng phất muốn bay lên.

Ta viết quá tốt a.

Ta muốn thành đại thần a!

Thi đình thời điểm ta nếu là có cái này trạng thái, có cái này văn chương, nào chỉ là Thám Hoa a?

Trạng Nguyên đều dễ như trở bàn tay a!

Ngày đó ta thật sự là sai lầm a, phát huy thất thường a.

Nhưng bản này sách luận viết xong thời điểm.

Đường Doãn cảm giác tuyệt vời đến cực hạn.

Cấu tứ như suối tuôn, thi tài như đái tháo.

Dừng đều ngăn không được a.

Một bài tinh diệu tuyệt luân thơ, sôi nổi trên giấy.

Thật sự là viết quá tốt rồi a.

Chính ta đọc, đều ba tháng không biết vị thịt a.

Đáng tiếc a đáng tiếc,

Dạng này tinh diệu tuyệt luân văn chương thi từ, vậy mà dùng để Kim Sơn đảo chi tranh dạng này văn chiến.

Vậy mà cùng Kim Mộc Thông dạng này một con giòi bọ phân cao thấp.

Sỉ nhục a!

Dạng này văn chương, nên xuất hiện tại Đại Viêm đế quốc Viêm Long trong đại điện a.

Việt quốc đã chứa không nổi ta.

Chỉ có vương triều Đại Viêm, mới có thể chứa được xuống ta cái này tuyệt đỉnh chi tài.

Viết xong về sau, Đường Doãn lại đọc văn chương của mình ba lần.

Càng xem càng tốt.

Một chữ cũng không thể đổi, một chữ đều đổi bất động.

Đã hoàn mỹ.

Đi qua Đường Doãn, về sau Đường Doãn, có lẽ đều không viết ra được tới này dạng hoàn mỹ văn chương.

Sau đó, Đường Doãn đứng dậy, hướng phía ba vị chí cao vô thượng trọng tài người khom mình hành lễ, phiêu nhiên mà đi.

Từ đầu tới đuôi, hắn đều không có nhìn Kim Mộc Thông đồng dạng.

Hắn cảm thấy một người coi như đi nhà xí, cũng sẽ không nhìn chằm chằm một đầu giòi bọ nhìn.

Đi đường một mình muốn giẫm chết con kiến thời điểm, chẳng lẽ còn sẽ giơ chân lên nhìn con kiến thi thể sao?

Đương nhiên sẽ không, tùy tiện giẫm chết, sau đó lơ đãng đem đế giày con kiến thi thể cọ tới đất bên trên cũng được.

Nhiều nhất lại cảm thán một câu.

Kim Mộc Thông con kiến, ngươi có thể chết tại ta Đường Doãn trên lòng bàn chân, thật là ngươi lớn lao vinh hạnh a.

. . .

Mà mập trạch Kim Mộc Thông vẫn tại từng chữ từng chữ khắc hoa.

Ai nha.

Ta giống như lại phát hiện thế giới mới đại môn a.

Dạng này từng bước từng bước chữ tạo hình, mỗi một câu, mỗi một vạch đều trút xuống tất cả tinh thần, thật sự là tốt có ý tứ a.

Chơi thật vui a!

Chơi vui đến ta đều kém chút quên tại khảo thí, quên mất ta tại chép sách.

Ninh Khải Vương thúc ngẩng đầu nhìn một chút.

Phát hiện Kim Mộc Thông còn tại nhất bút nhất hoạ viết.

Tốc độ kia chậm đến cực hạn.

Đây không phải tay què, đây là não què, cho nên mới chậm a.

Thế là, Ninh Khải Vương thúc đồng tình thở dài một tiếng.

Tiếp tục cúi đầu đọc sách.

Lại qua một canh giờ.

Khoảng cách khảo thí kết thúc chỉ có nửa canh giờ.

Rốt cục, Kim Mộc Thông điêu khắc xong một chữ cuối cùng.

Thật là sảng khoái.

Tốt qua nghiện.

Mệt mỏi quá a.

Loại kia hư nhược cảm giác, liền phảng phất đêm hôm đó lần thứ nhất nhìn thấy tỷ phu họa những nữ nhân kia đồng dạng.

Điêu khắc xong một chữ cuối cùng về sau, Kim Mộc Thông ngẩng đầu nhìn lên.

A?

Đường Doãn cái kia trang bức phạm vậy mà đi rồi?

Lúc nào đi a?

Vậy ta cũng đi thôi!

Kim Mộc Thông đứng dậy, hướng phía ba vị đại nhiệm vụ khom người thi lễ một cái.

Dưới chân một trận lảo đảo.

Đau lưng, tốt hư a.

Sau đó, Kim Mộc Thông mập mạp thân thể lảo đảo rời đi, nhìn lộ ra nhất là bi thương.

Ninh Khải Vương thúc nói: "Văn chiến kết thúc, vào đi!"

Huyền Vũ bá, Tấn Hải bá tiến đến.

Cùng nhau tiến đến còn có mấy cái hoạn quan, cả đám đều mi thanh mục tú, mang theo thư quyển khí.

Bọn hắn là nội đình chuyên môn phụ trách sao chép thái giám.

Ninh Khải Vương thúc nói: "Tấn Hải, Huyền Vũ, hai người các ngươi chỉ định một cái sao chép thái giám, đi đem hai vị thế tử văn chương thi từ sao chép một lần, sau đó che lại danh tự, cuối cùng giao cho chúng ta chấm bài thi."

"Vâng!"

Huyền Vũ bá cùng Tấn Hải bá chỉ định một cái sao chép thái giám.

Cái này nhất mi thanh mục tú thái giám đi lên, trước chép Đường Doãn văn chương cùng thi từ.

Mặt không biểu tình.

Sau đó, hắn lại đi chép Kim Mộc Thông văn chương cùng thi từ.

Sắc mặt thoáng thay đổi một chút.

Sau đó, tiếp tục mặt không biểu tình sao chép.

Chi tiết này bị mọi người thấy, ngươi thấy Kim Mộc Thông văn chương thời điểm biểu hiện trên mặt vậy mà đều thay đổi.

Đây là viết đến cỡ nào nát a, hoàn toàn khó coi a.

Thật sự là khó khăn cho ngươi.

Nát như vậy văn chương ngươi cũng phải kiên trì vồ xuống đi, liền như là dính liệng hắc ám xử lý, nhắm mắt lại cũng phải ăn hết.

Hai phần bài thi đều sao chép hoàn tất, che lại danh tự.

Về phần Kim Mộc Thông cùng Đường Doãn nguyên bản bài thi, bị tạm thời phong tồn.

Chờ chấm bài thi hoàn tất về sau, mới có thể hủy đi phong tiến hành so sánh, xác nhận không sai.

Cho nên, văn chiến công bằng công chính thật sự là không có vấn đề.

Sao chép phong bế danh tự sau bài thi, sẽ đặt tại rương ngầm bên trong xáo trộn trình tự.

Cuối cùng, lấy thêm ra đến chấm bài thi.

. . .

Chấm bài thi chủ yếu là từ Ninh Khải Vương thúc cùng Sách Huyền Hầu tước hoàn thành.

Uy Vũ Công tước là võ tướng, đối với phương diện này không có hứng thú.

Sách Huyền Hầu tước đọc hẳn là Đường Doãn sách luận cùng thi từ.

"Tốt!"

"Viết quá tốt rồi."

"Đoạn đề, văn tự, lập ý, không một không tốt."

"Bản này sách luận đừng nói đặt ở hôm nay văn chiến, coi như đặt ở khoa cử thi đình bên trong cũng dư xài."

"Không tầm thường a, thiếu niên đáng sợ a."

"Tuổi còn trẻ lại có thể viết ra dạng này văn chương, thật là khiến người ta vỗ án tán dương a."

"Bài thơ này cũng tốt, lợi hại, lợi hại a!"

Mặc dù không có hô lên danh tự, nhưng Sách Huyền Hầu tước trong lòng vẫn cảm thấy, đây nhất định là Đường Doãn văn chương.

Trước Thượng Thư Lệnh đại nhân Sách Huyền cảm thấy, thắng bại căn bản không có mảy may huyền niệm.

Hoặc là nói, thắng bại đã sớm chú định.

Duy nhất lo lắng chính là Đường Doãn sẽ viết ra như thế nào văn chương?

Bây giờ, thật sự là không có để hắn thất vọng a, quá xuất sắc.

Về phần Kim Mộc Thông?

Loại rác rưởi kia văn chương, cũng chỉ có thể để người buồn nôn đi.

Không nhìn cũng được, không nhìn cũng được.

. . .

Mà một bên Vương thúc Ninh Khải, rút đến chính là Kim Mộc Thông bài thi.

Hắn thì hoàn toàn sợ ngây người!

Ngay từ đầu, hắn là muốn vỗ án tán dương.

Nhưng là tay còn không có vỗ xuống, liền ngừng.

Bởi vì như vậy quá dở hơi.

Có chút văn chương để người tán thưởng không dứt.

Mà có chút văn chương, thì để người rung động, để ngươi mặc cảm.

Trước mắt bản này sách luận chính là như thế.

Khó có nhất chính là, bản này sách luận không có bất kỳ cái gì hoa lệ từ ngữ trau chuốt.

Nhưng lập ý khắc sâu, hoàn toàn không có cái khác văn chương loại kia nơm nớp lo sợ nịnh nọt lấy lòng chi tướng.

Thật sự là phong thanh xanh nhạt, linh nghĩ chợt đến đoạt được văn.

Chỉ là sáu trăm nói, đọc lấy đến có thanh đồng tiếng leng keng.

Xem hết bản này sách luận.

Ninh Khải Vương thúc không kịp chờ đợi nhìn tiếp xuống bài thơ này « Quy Tuy Thọ »

Nhìn một chút, hắn vậy mà không tự chủ được nói ra.

"Ngựa kí tuy nằm trong chuồng, nhưng chí lưu ngàn dặm. Người có hoài bão to lớn tuy đã già, nhưng hùng tâm tráng chí không suy giảm."

Rất có từng đợt rùng mình ý tứ.

Trên thân đều nổi da gà.

Viết quá tốt rồi a.

Đại khí bàng bạc, nhưng lại làm cho người suy nghĩ sâu xa.

Nhất là Ninh Khải Vương thúc bảy mươi tám, càng là cảm đồng thân thụ.

Liền vẻn vẹn bài thơ này, để hắn sâu lên tri âm cảm giác.

Không tầm thường a, không tầm thường a!

Cái này đã không thể dùng viết tốt để hình dung, quả thực để người cúng bái, hận không thể đốt hương sau khi tắm lại đến được đọc.

Đường Doãn lại có như thế chi tài?

Thật không giống a!

Ninh Khải Vương thúc bản năng cảm thấy đây nhất định là Đường Doãn tác phẩm, dù sao Kim Mộc Thông chỉ là một cái phế vật.

Nhưng là, Đường Doãn văn chương Ninh Khải Vương thúc là nhìn qua.

Không phải loại phong cách này.

Hắn ý chí cẩm tú, lại quá chói lọi, hiểu được thả lại không hiểu được thu.

Là đỉnh tiêm văn chương, nhưng lại không cách nào vấn đỉnh tông sư.

Nhưng vào lúc này, bên cạnh Sách Huyền Hầu tước nói: "Ninh Khải Vương thúc, ngươi mau nhìn xem trong tay của ta thiên văn chương này, viết quá tốt rồi, quá kinh diễm."

Sau đó, hai người trao đổi bài thi.

Ninh Khải Vương thúc mở ra Đường Doãn sách luận, nhìn thoáng qua.

Lập tức nhíu mày.

Nếu như bình thường thời điểm, hắn sẽ còn kinh diễm một chút.

Mà vừa rồi nhìn qua Kim Mộc Thông bài thi về sau, lại nhìn Đường Doãn văn chương, lập tức cảm thấy có chút khó coi.

Sẽ chỉ ra vẻ kinh người ngữ điệu, lòe người, dung tục hạ phẩm.

Thứ đồ gì a?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 143: Mập Trạch Miểu Sát Đường Doãn! Cuồng Đánh Mặt A!

Trung thực nói, Đường Doãn văn chương là thật không sai.

Nhất là dùng từ hoa lệ, quả thật làm cho người kinh diễm.

Nếu như đơn độc nhìn thiên văn chương này cùng thi từ, thực tình để người thư sướng, vỗ án tán dương.

Nhưng nhìn Tô Thức đại thần sách luận cùng Tào Tháo đại thần thi từ về sau.

Hết thảy cũng thay đổi, đã cảm thấy Đường Doãn văn chương thi từ không đáng giá nhắc tới.

Hình dung như thế nào đâu?

Liền phảng phất ngươi vừa mới ngủ một cái Audrey Hepburn cấp bậc quốc sắc đại mỹ nhân, đang đứng ở mỹ diệu vô cùng trong dư vận.

Lúc này, hội sở bên trong cái nào đó nùng trang diễm mạt nữ lang tới trêu chọc ngươi, ngươi đại khái sẽ chỉ cảm thấy dính nhau buồn nôn, căn bản thạch càng không nổi.

Bình thường thời điểm, ngươi đã sớm hỏa diễm trùng thiên, trực tiếp xông lên đi đem cái hội sở này nữ lang bổ nhào.

Nhưng là hiện tại ngươi đã tiến vào hiền giả thời gian a, ở vào tinh thần thăng hoa kỳ a.

Vương thúc Ninh Khải, liền ở vào loại này giai đoạn.

Cho nên Đường Doãn văn chương trong mắt hắn liền trở nên dung tục không chịu nổi.

Mà đổi thành bên ngoài một bên trước Thượng Thư Lệnh Sách Huyền đại nhân, ngay tại duyệt Kim Mộc Thông bài thi.

Hắn vừa mới tiếp nhận hội cao cấp chỗ nữ lang hầu hạ.

A không!

Là vừa vặn nhận qua Đường Doãn hoa lệ văn chương tẩy lễ.

Lúc này lại nhìn thấy Kim Mộc Thông bài thi, đọc Tô Thức đại thần cùng Tào Tháo đại thần sách luận thi từ.

Hắn lập tức lâm vào một loại quái dị trạng thái.

Cái này lại có so sánh.

Ta, ta vừa rồi ngủ một cái chỉnh dung sau người mẫu trẻ? Hơn nữa còn coi nàng là thành nữ thần?

Hiện tại chân chính nữ thần xuất hiện tại trước mặt của ta.

Ta xác thực còn có thể cứng rắn, nhưng. . . Nhưng là tốt xấu hổ a.

Ta phẩm vị lúc nào hạ thấp tình trạng này rồi?

Ta như vậy phẩm vị, có phải là không có tư cách ngủ tiếp nữ thần a.

Hai phần sách luận, lập tức phân cao thấp a.

Hai phần thi từ, càng là chênh lệch quá lớn.

Đường Doãn triệt để bị miểu sát, không có để lại một chút xíu chỗ trống, ngay cả một chút xíu chất vấn không gian đều không có.

Đều thuyết văn không thứ nhất, võ vô đệ nhị.

Đây chẳng qua là tình huống bình thường.

Khi thật sự kinh điển xuất hiện thời điểm, dù là một cái không có văn hóa người đọc về sau cũng sẽ cảm thấy oa, quá ngưu bức!

Tỉ như!

Đối rượu làm ca, nhân sinh bao nhiêu! Thí dụ như sương mai, đi ngày khổ nhiều.

Loại này cấp bậc câu, dù là ngươi không biết nó là thiên cổ danh thiên, dù là ngươi không biết hắn là Tào Tháo viết, sau khi xem cũng sẽ cảm thấy nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, run lên trong lòng.

Đây chính là văn tự lực lượng, đây chính là kinh điển lực lượng.

Thông sát!

Đối người tinh thần thông sát.

Thiên cổ danh thiên sở dĩ lưu truyền tới nay, tuyệt không phải bởi vì lẫn lộn.

Sóng lớn đãi cát, có thể lưu truyền thiên cổ đều là vàng.

… … . . .

"Chân chính thiên cổ danh thiên, Bất hủ kinh điển a!"

Ninh Khải Vương thúc thở dài nói.

Đường Doãn văn chương hắn không có mở xong, qua loa nhìn lướt qua, liền để ở một bên.

Bởi vì hắn sợ hãi phá hủy tâm cảnh của mình.

Sách Huyền đại nhân cũng nhẹ gật đầu.

"Ồ?" Uy vũ công Biện Tiêu vốn là không có hứng thú, lúc này nghe được hai vị đại nhân như thế khích lệ, cũng không khỏi được tiếp nhận đi xem xét.

Đối với sách luận, hắn đọc nhanh như gió đảo qua, không có hứng thú.

Nhưng nhìn đến « Quy Tuy Thọ » bài thơ này, hắn tỉ mỉ xem.

Cái này không đến một trăm chữ thơ, hắn trọn vẹn nhìn nhiều lần.

"Thật viết tốt, vô cùng tốt."

Ngay cả Uy Vũ Công tước dạng này quân nhân nhìn đều biết tốt.

Cho nên khi cái này hai phần bài thi công kỳ đi ra thời điểm, đại gia hỏa trong lòng lập tức liền sẽ có đáp án.

Mặc dù còn không có hủy đi phong, nhưng Ninh Khải cùng Sách Huyền đều biết, phần này bài thi là Kim Mộc Thông.

"Bản này sách luận cùng thi từ, không phải Kim Mộc Thông bản thân viết." Sách Huyền nói.

Ninh Khải Vương thúc nhẹ gật đầu.

Sách Huyền nói: "Là Thẩm Lãng viết?"

Ninh Khải Vương thúc nói: "Chỉ sợ là."

Sách Huyền nói: "Người này thật sự là kinh diễm tài năng a."

"Cũng không phải sao?" Ninh Khải Vương thúc nói: "Một bản « kim x mai làn gió nguyệt vô biên » cũng đã đầy đủ kinh diễm, hiện tại lại làm ra dạng này sách luận cùng thi từ, nhân tài như vậy đặt ở Huyền Vũ phủ Bá tước, thật thật lãng phí."

Sách Huyền nói: "Thẩm Lãng, đây là sớm áp đề áp trúng rồi?"

Ninh Khải Vương thúc nhẹ gật đầu.

Chỉ có lời giải thích này, khó trách Kim Mộc Thông nhìn thấy đề mục về sau, liền lập tức vùi đầu viết văn, một điểm cấu tứ thời gian đều không có, hắn đây là cuồng hỉ phía dưới sợ hãi quên mất chỗ đọc thuộc lòng nội dung a.

Như vậy đây coi là gian lận sao?

Không tính!

Người ta sớm áp đề trúng, chuẩn bị xong văn chương lại học thuộc tính là gì gian lận a?

Coi như khoa cử khảo thí xuất hiện tình huống như vậy, cũng chỉ có thể trúng tuyển.

Cũng không phải ở trên trường thi chép tài liệu, cũng không phải Thẩm Lãng tại trên nửa đường đem văn chương tiến dần lên tới.

"Oan uổng Trương Xung." Ninh Khải Vương thúc nói.

Sách Huyền gật đầu nói: "Cái này Trương Xung xác thực lợi hại, nhưng cũng tiếc, người tính không bằng trời tính a."

Sách Huyền công tước nói: "Làm sao bây giờ?"

Đúng vậy a?

Làm sao bây giờ?

Kim Mộc Thông tại văn chiến thắng Đường Doãn, vậy đại khái sẽ rung động toàn bộ Việt quốc đi.

Mấu chốt là cứ như vậy, Kim Sơn đảo chi tranh Huyền Vũ phủ Bá tước liền thắng a.

Dạng này sẽ vi phạm quốc quân ý chí a.

Như vậy, vi phạm lương tâm để Kim Mộc Thông thua? Để Đường Doãn thắng?

Đổi thành một cái tại vị quan lớn, bọn hắn sẽ làm như vậy, vì tiền đồ cõng điểm bêu danh tính là gì?

Nhưng là Ninh Khải Vương thúc bảy mươi tám, Sách Huyền cũng bảy mươi lăm.

Hai vị còn có thể sống bao nhiêu năm a?

Cái gì vinh hoa phú quý, cái gì vinh nhục, bọn hắn đều trải qua.

Duy nhất để ý cũng chính là sau lưng danh tiếng, còn có con cháu tiền đồ.

Ninh Khải là Vương thúc, dứt khoát ngay cả con cháu tiền đồ cũng không cần để ý.

Con cháu của hắn vinh hoa phú quý là nhất định, lại cao liền không thể, không có dã tâm còn có thể sống được lâu một chút.

Cái này hai phần bài thi là muốn công nhiên bày tỏ.

Thiên hạ này người thông minh rất nhiều, lòng của bọn hắn có lẽ là đen, nhưng ánh mắt lại là sáng.

Cái này hai phần văn chương thi từ cao thấp, dễ như trở bàn tay liền nhìn ra.

Chênh lệch thực sự là quá lớn a, căn bản cũng không phải là che giấu lương tâm có thể bù đắp.

Như vậy?

Tuyên bố trận này văn chiến vô hiệu, một lần nữa ra đề mục thi lại một lần?

Cái này cũng không có khả năng.

Dự bị đề đều đã dùng hết, nhưng không có phần thứ hai chuẩn bị đề.

Cũng không thể hắn Ninh Khải cùng Sách Huyền ra đề mục a?

Càng không khả năng tiến về quốc đô, mời quốc quân tái xuất đề đi.

Như thế có thể ra đại sửu, đối quốc quân uy danh là to lớn tổn hại.

Được không bù mất!

Huống hồ, Ninh Khải Vương thúc đối tân chính không phải nóng lòng như vậy.

Bởi vì hắn cũng có đất phong a, mặc dù không có chút nào lớn.

Mà lại hắn là Vương tộc thành viên, giống như căn bản không tại tân chính cắt may phạm vi bên trong.

Nhưng là hôm nay quốc quân có thể đối uy tín lâu năm quý tộc hạ thủ, ngày khác quốc khố càng thêm khô kiệt thời điểm, có phải là cũng sẽ cắt may Vương tộc cung phụng đâu?

Thượng Thư Lệnh Sách Huyền Hầu tước nói: "Hết thảy từ Vương thúc làm chủ."

"Được, ta làm chủ liền ta làm chủ." Ninh Khải nói: "Dù sao ta cũng chính là một cái quá khí người rảnh rỗi, một cái sống được lâu một chút lão già mà thôi, lần này liền cậy già lên mặt một lần, cũng không cần sợ đắc tội với người."

"Hủy đi phong bài thi đi."

Mở ra về sau, phát hiện cái này ngưu bức cực bài thi quả nhiên là Kim Mộc Thông.

Lấy thêm ra nguyên bản bài thi, từng cái so sánh, một chữ không kém.

Ninh Khải Vương thúc kinh ngạc phát hiện, cái này Kim Mộc Thông chữ rất tốt, thậm chí là vô cùng vô cùng tốt.

Hắn cũng không phải trong truyền thuyết như vậy không còn gì khác a.

"Chữ này không sai, mười mấy hai mươi năm sau, thậm chí là một thư pháp đại gia." Ninh Khải nói.

Sách Huyền tiếp nhận đi xem xét, nói: "Xác thực hỏa hầu đã thành, mặc dù phong mang không đủ, linh khí không đủ, nhưng là "đại xảo nhược chuyết", cái này đâu ra đấy chữ viết đến cực hạn, cũng thành mọi người."

Ninh Khải nói: "Cái này Kim Mộc Thông mặc dù ngu dốt một chút, nhưng là kiên nghị không thể tính tình ngược lại là cùng Kim Trác có chút giống."

Hít một hơi thật sâu, nói: "Như vậy cái này văn chiến kết quả, quyết định như vậy đi."

"Định!"

… … . . .

Bên ngoài mưa rào xối xả.

Sắc trời đã tối xuống.

Nhưng là vẫn như cũ rộn rộn ràng ràng, mấy chục hơn trăm người vây quanh ở nơi này , chờ đợi lấy kết quả.

Tấn Hải bá tước phủ một nhà, Huyền Vũ phủ Bá tước một nhà.

Còn có một đám quyền quý, nhất là chờ lấy chia ăn Huyền Vũ phủ Bá tước thi thể một đám quyền quý.

Nhưng Thẩm Lãng không tại, Đường Doãn cũng không tại.

Thẩm Lãng cảm thấy dạng này đứng ở bên ngoài chờ kết quả rất ngu ngốc, rất low.

Đường Doãn cảm thấy mình tất thắng, đã không có cần thiết nghe kết quả.

Thậm chí nghe được người khác tuyên bố mình chiến thắng Kim Mộc Thông đều là một đám sỉ nhục.

Lúc nào Kim Mộc Thông có tư cách so với ta rồi?

Nhưng là Tấn Hải bá Đường Luân lại phi thường chờ mong kết quả này a, thậm chí hắn đã một thân nhung trang, ngay cả vũ khí đều phối tốt.

Bởi vì chỉ cần thứ ba chiến kết quả vừa ra tới, Đường Doãn thắng Kim Mộc Thông về sau, sẽ lập tức thêm thi đấu một trận chiến.

Tấn Hải bá cùng Huyền Vũ bá, hai cái gia tộc chủ nhân luận võ, một ván phân thắng thua.

Nhìn thấy Huyền Vũ bá vẫn như cũ là một thân bào phục, Tấn Hải bá Đường Luân cười nói: "Kim Trác huynh, làm sao cũng không đi thay quần áo a? Cái này tay áo nhẹ nhàng không thích hợp chiến đấu đi."

Huyền Vũ bá chắp tay, không nói gì, hắn xưa nay không thích tranh đua miệng lưỡi.

Tấn Hải bá ha ha cười nói: "Kim Trác huynh thật đúng là có tự mình hiểu lấy a, biết rõ mình không phải là đối thủ của ta, dứt khoát liên y áo cũng không đổi, mấy chục năm qua, giữa chúng ta luận võ không chỉ ba lần đi, mỗi một lần ngươi cũng thua ở dưới kiếm của ta, không có chút nào sức phản kháng a."

Huyền Vũ bá tiếp tục chắp tay, không nói gì. Tấn Hải bá chính là như vậy ương ngạnh người, hắn cũng không ngoài ý muốn.

Mà lại đây là sự thật, hắn không cần thiết phản bác. Tài nghệ không bằng người, cũng không có cái gì mất mặt.

Người bên cạnh nhao nhao khuyên nói ra: "Tấn Hải bá ngài trở về đi, văn chiến kết quả đã trở thành định cục, không cần tại chỗ này chờ đợi."

"Đúng vậy a, Đường Doãn thế tử là Thám Hoa lang, Kim Mộc Thông ngu dốt béo ụt ịt, liền xem như mặt trời rời khỏi phía tây, cũng không thể nào là Đường thế tử đối thủ, trận này văn chiến đã sớm không có bất ngờ."

"Kỳ thật căn bản không cần Đường Doãn thế tử xuất thủ, Tấn Hải bá tước phủ tùy tiện tìm ra một cái mười tuổi tiểu nhi đều có thể thắng Kim Mộc Thông đi. Trên thế giới này người đọc sách, muốn bại bởi Kim Mộc Thông, chỉ sợ là không dễ đi."

"Ha ha ha ha. . ."

Đám người ầm vang cười to.

Kim Mộc Thông đều muốn tức nổ tung.

Nhưng là, ta chịu đựng, ta chịu đựng.

Một hồi kết quả lúc đi ra, ta muốn đem mặt của các ngươi đều triệt để đánh sưng.

Ta Kim Mộc Thông là không được.

Nhưng là tỷ phu của ta lợi hại a.

Tỷ phu của ta chính là ta tỷ tỷ, tỷ tỷ của ta chính là ta cha, cha ta chính là ta.

Cho nên, tỷ phu của ta đồ vật, chính là ta Kim Mộc Thông đồ vật.

Ta mảy may đều không cảm thấy xấu hổ.

Chép người nhà mình văn chương, có thể tính chép sao?

Nghe được lời của mọi người về sau, Tấn Hải bá Đường Luân đại hỉ, cười nói: "Ta cũng biết kết quả đã định, nhưng ta ở chỗ này chờ cùng Kim Trác huynh một trận chiến a. Sắc trời không còn sớm, lại trời mưa to, sớm đi đánh xong, Kim Sơn đảo chi tranh cũng sớm đi kết thúc, mọi người sớm đi trở về nhà."

"Đúng vậy a, đều ở nơi này hao hai ngày, trò hay cũng nhìn đủ."

"Ở đây trước chúc mừng Tấn Hải bá vĩnh viễn thu hoạch được Kim Sơn đảo có được quyền."

"Từ nay về sau, Đường thị gia tộc càng thêm thịnh vượng phát đạt."

Bỗng nhiên có người nói: "Huyền Vũ bá ngươi cũng không cần nhụt chí, coi như vĩnh viễn đã mất đi Kim Sơn đảo cũng không có cái gì, dù sao cái này mấy chục năm Kim Sơn đảo đều không trong tay các ngươi."

Đây là an ủi sao? Đây là cười trên nỗi đau của người khác a.

Người này xem xét cũng không phải là quý tộc, quá nhẹ nhẹ nhàng.

"Mất đi Kim Sơn đảo, Ẩn Nguyên Hội liền sẽ công khai tác trả nợ vụ, Huyền Vũ bá không bỏ ra nổi đến, cũng chỉ có thể dùng Vọng Nhai đảo gán nợ. Vọng Nhai đảo muối sắt ích lợi chiếm sáu bảy thành, đã mất đi Vọng Nhai đảo, Huyền Vũ phủ Bá tước liền đoạn mất vòng quay chu chuyển tiền tệ, vòng quay chu chuyển tiền tệ vừa đứt, liền muốn cắt may quân đội, không có quân đội. . ."

Tại người hữu tâm tuyên truyền xuống, Huyền Vũ phủ Bá tước thiếu thiên văn sổ tự nợ nần đã mọi người đều biết, thậm chí còn biết thế chấp vật là Vọng Nhai đảo.

Đều nói tường đổ mọi người đẩy.

Lời này từ một loại nào đó trình độ bên trên cũng không đúng.

Hẳn là tường muốn đổ, mọi người đẩy.

Hiện tại Huyền Vũ phủ Bá tước còn không có diệt vong, liền có rất nhiều người không kịp chờ đợi đến giẫm lên một cước.

"Tới, tới. . ."

Đám người lập tức huyên náo.

Bởi vì, Ninh Khải Vương thúc, Uy Vũ Công tước, Sách Huyền

Hầu tước đi ra.

Kết quả công việc quan trọng bày.

Toàn trường tĩnh lặng, trông mong mà đối đãi.

Mập trạch Kim Mộc Thông ngừng thở, nhắm mắt lại , chờ đợi hô lên mình danh tự một khắc này.

Tấn Hải bá Đường Luân giả vờ như hững hờ, lỗ tai lại dựng thẳng lên.

Huyền Vũ bá vẫn như cũ lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhưng là trái tim lại nhấc lên.

Ninh Khải Vương thúc không có nhử, trực tiếp đương đạo: "Kim Sơn đảo chi tranh thứ ba chiến, văn chiến người thắng trận, Huyền Vũ phủ Bá tước Kim Mộc Thông!"

Lời này mới ra.

Toàn trường yên tĩnh như chết.

Chỉ có ào ào tiếng mưa rào.

Đám người không khỏi liếc mắt nhìn nhau.

Có phải là ta nghe lầm a? Là ta xuất hiện nghe nhầm rồi sao?

Ta có vẻ giống như nghe được là Kim Mộc Thông thắng?

Thật phản ứng không kịp a.

Tin tức này quá kinh dị đột nhiên a.

Mà lúc này, bỗng nhiên vang lên Kim Mộc Thông rít lên một tiếng.

"Ha ha ha ha. . ."

"Ta thắng, ta thắng!"

"Đường Doãn ngươi ở đâu? Ngươi ở đâu? Ta đã sớm nói, ta muốn nghiền ép ngươi, ta muốn miểu sát ngươi, hiện tại ta làm được, ha ha ha!"

"Đường Doãn, ngươi ở đâu? Ngươi đi ra a! Ta muốn đánh ngươi mặt, ta đánh ngươi mặt."

"Tỷ phu, tỷ tỷ, nương, ta thắng, ha ha ha."

"Ta thật là cao hứng a, ta. . . Ta rất sợ hãi a!"

Kim Mộc Thông phen này biểu diễn giống như đem tất cả mọi người bừng tỉnh.

Đám người ầm vang!

Không phải nghe nhầm, không phải nghe lầm.

Người thắng trận thật là Kim Mộc Thông.

Cái này, cái này sao có thể?

Tấn Hải bá Đường Luân vọt thẳng ra ngoài, kinh ngạc nói: "Ninh Khải Vương thúc, ngươi có phải hay không niệm sai a."

Dưới tình thế cấp bách, hắn thậm chí dùng ngươi, mà không phải ngài.

Ý kia phi thường rõ ràng, Ninh Khải Vương thúc ngươi lão mắt mờ, lại đem danh tự đều niệm sai.

Hiện tại ngươi một lần nữa niệm một lần đi.

Đối với một màn này, Ninh Khải Vương thúc thật sự là sớm có đoán trước.

Cho nên, hắn không có nổi giận, mà là lật ra sổ nói: "Vậy ta lại công bố một lần!"

"Trận thứ ba văn chiến, Kim Mộc Thông chiến thắng, Đường Doãn bại!"

"Tất cả mọi người nghe rõ ràng sao?"

Cái này, tất cả mọi người muốn nổi điên.

Cái này. . . Cái này sao có thể?

Đây là gặp quỷ sao?

Mặt trời mọc từ hướng tây cũng không có khả năng a.

Đường Doãn cùng Kim Mộc Thông văn tài trình độ, quả thực ngày đêm khác biệt.

Ngươi bây giờ nói cho ta Kim Mộc Thông thắng?

Cái này. . . Đây quả thực so người đời sau nghe nói Trung Quốc bóng đá nam được cúp vô địch thế giới còn muốn hoang đường a.

Ninh Khải Vương thúc thật là hoa mắt ù tai đi.

Nhưng là, bên cạnh hắn Sách Huyền Hầu tước, Uy Vũ Công tước cũng không có bất kỳ cái gì phản bác a.

Uy Vũ Công tước Biện Tiêu khí tràng quá lớn, không người nào dám hỏi.

Thế là có người hỏi: "Sách Huyền đại nhân, cái này. . . Đây là sự thực sao?"

Sách Huyền nói: "Đương nhiên là thật, chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng chúng ta đều mắt mờ sao?"

Tấn Hải bá tước đầu não từng đợt ngất đi, thật là có chút lung lay sắp đổ.

Nhưng là rất nhanh, một cỗ nộ khí xông lên đỉnh đầu.

Để hắn lập tức đã mất đi lý trí.

Bất quá lúc này lại muốn cái gì lý trí a, đều đã tính mệnh du quan, hoàn toàn quan hệ đến Tấn Hải bá tước phủ vận mệnh.

Đường thị gia tộc sở dĩ thịnh vượng phát đạt, hoàn toàn là bởi vì Kim Sơn đảo quặng sắt.

Một khi mất đi Kim Sơn đảo, dựa vào mấy trăm cây số vuông đất phong có thể nuôi sống ba ngàn tư quân? Nằm mơ đi!

Mất đi Kim Sơn đảo, liền mất đi hết thảy.

"Văn chiến bất công, trong này có trá, trong này khẳng định có gian lận!"

Tấn Hải bá trực tiếp xông lên tiến đến, rống to: "Ninh Khải Vương thúc, con ta Đường Doãn văn tài ai cũng biết, Việt quốc thi đình Thám Hoa lang. Mà Kim Mộc Thông là mặt hàng gì? Tất cả mọi người rõ ràng, nói hắn thắng nhi tử ta Đường Doãn, đây quả thực là thiên hạ buồn cười lớn nhất."

Lời này mới ra, đông đảo quyền quý nhao nhao lên tiếng ủng hộ.

Kim Sơn đảo chi tranh bây giờ cũng không khẩn cấp ngươi quan hệ đến Kim thị gia tộc và Đường thị gia tộc.

Còn có một đám người chờ lấy Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong, bọn hắn chờ lấy đến chia cắt Kim thị gia tộc thi thể, ăn miếng thịt bự đâu.

Thậm chí hiện tại cũng đã phân phối xong, liền đợi đến Huyền

Vũ phủ Bá tước ầm vang ngã xuống đất.

Hiện tại ngươi lại nói với ta, Kim thị gia tộc bất tử.

Cái này phim « tai to mặt lớn » bên trong, Cát lão sư cùng anh lão sư đã sớm đem lớn đạo diễn Taylor lễ truy điệu quảng cáo bán xong, tiền đặt cọc đều thu, ngươi Taylor chợt nói bất tử, như vậy sao được?

"Tấm màn đen, tấm màn đen!"

"Có gian lận, trong này có gian lận!"

"Thiên đạo bất công, thiên đạo bất công!"

Đông đảo quyền quý trốn ở trong đám người, lớn tiếng la lên.

Mắt thấy tới tay lợi ích lại muốn đã mất đi, này làm sao có thể?

Tất cả mọi người ngóng trông ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước chết, ngươi vậy mà bất tử rồi?

"Tìm đường chết sao?"

Uy vũ công Biện Tiêu một tiếng giận dữ mắng mỏ.

Thanh âm hắn rõ ràng không lớn, lại giống như tiếng sét đánh, để thân thể người bỗng nhiên một trận run rẩy.

Sát khí nghiêm nghị a.

Sau đó, thấy lạnh cả người từ đũng quần dâng lên.

Toàn trường tĩnh lặng, không dám lên tiếng.

Ninh Khải Vương thúc nói: "Người tới, đem Kim Mộc Thông cùng Đường Doãn hai người văn chương đều dán đi lên, làm cho tất cả mọi người tất cả xem một chút, trận này văn chiến phải chăng có bất kỳ bất công?"

Tất cả mọi người cùng nhau tiến lên, đi xem Kim Mộc Thông cùng Đường Doãn văn chương.

Tấn Hải bá vẫn như cũ hét lớn: "Trong này khẳng định có tấm màn đen, khẳng định có gian lận, chúng ta không phục."

Ninh Khải Vương thúc lạnh giọng nói: "Không phục? Có thể!"

Hắn bỗng nhiên đem tay áo cuốn lại, trừng mắt, râu ria nhếch lên.

"Trên tường văn chương đều dán, rõ ràng, rõ ràng. Huyền Vũ phủ Bá tước văn chương, tại lập ý bên trên, quy cách bên trên, phẩm hạnh bên trên, vượt xa Tấn Hải bá tước phủ Đường Doãn, thế nhân một chút liền có thể nhìn ra!"

"Đối ta phán quyết có người không phục, có thể vào kinh hướng quốc quân cáo trạng, có thể đi trình bày chi tiết."

"Nhưng là hiện tại, nếu có người dám nháo sự, cũng đừng trách dao của ta quá mức sắc bén, ta Ninh Khải mặc dù là một cái quá khí người rảnh rỗi, nhưng cũng không phải không hiểu được giết người!"

"Người tới, nếu có người dám ồn ào nháo sự, lập tức bắt lại cho ta!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 144: Đường Doãn Sụp Đổ! Trương Xung Bị Bệnh! Lại Muốn Diệt Môn

Ngạo kiều Đường Doãn tham gia xong văn chiến về sau, liền trở lại gian phòng của mình, cầm lấy một quyển sách say sưa ngon lành nhìn.

Một khắc đồng hồ trôi qua, hắn còn tại nhìn một trang này.

Nửa canh giờ trôi qua, hắn còn tại nhìn một trang này.

Một nửa thời thần trôi qua, hắn vẫn tại nhìn một trang này.

Hắn đang làm cái gì?

Tại dư vị cùng ảo tưởng.

Dư vị mình viết sách luận hoạ thơ, dùng nửa canh giờ.

Sau đó ảo tưởng Ninh Khải Vương thúc cùng Sách Huyền Hầu tước đọc mình sách luận thi từ lúc, như thế nào kinh diễm, dùng nửa canh giờ.

Cuối cùng ảo tưởng công bố thành tích, tất cả mọi người giành trước thổi phồng hắn thời điểm, đọc đến hắn thi từ văn chương kinh thán không thôi, lại dùng nửa canh giờ.

Một bên ảo tưởng, một bên chờ đợi.

Chờ đợi tin tức tốt đến.

Mặc dù hắn đối chiến thắng Kim Mộc Thông loại này mập trạch không có chút nào hứng thú, nhưng thắng lợi loại vật này ai lại sẽ ngại nhiều đâu?

Mấu chốt nhất là hắn thay đổi càn khôn, cứu vãn gia tộc vận mệnh a.

Đường Viêm cơ hồ thua mất gia tộc tương lai, là hắn Đường Doãn ngăn cơn sóng dữ a.

Chờ lấy chờ lấy, hắn không khỏi có chút tâm tiêu.

Làm sao tin tức còn chưa tới a?

Mặc dù ta thắng là không có bất cứ cái gì lo lắng, mặc dù ta không có đi hiện trường, nhưng ta vẫn là quan tâm kết quả a.

Các ngươi tại sao có thể không ngay lập tức đến cho ta biết đâu?

Mà vừa lúc này, một nô bộc chạy vội mà vào.

"Thế tử, thế tử. . ."

Đường Doãn bưng lên quyển sách trên tay, rốt cục lật ra một tờ, thản nhiên nói: "Kêu cái gì? Chỉ là một cái văn chiến, chiến thắng Kim Mộc Thông bực này phế vật lại có cái gì tốt vui vẻ?"

Cái kia nô bộc xông tới về sau, run rẩy nói: "Thế tử, ngài. . . Ngài thua."

Đường Doãn kinh ngạc, con mắt có chút nheo lại.

Ngươi điên rồi sao? Cùng ta đùa kiểu này?

Cái kia nô bộc nói: "Thế tử, đây là sự thực, ngài thua."

Đường Doãn nói: "Ta bại bởi Kim Mộc Thông? Hoang đường, sai lầm nghiêm trọng."

Nô bộc nói: "Là thật a thế tử, hiện trường đều nổ, ngài mau qua tới xem một chút đi."

Đường Doãn bỗng nhiên đứng lên, hướng phía bên ngoài đi đến.

Lúc này, bên ngoài vẫn như cũ mưa như trút nước.

. . .

Chờ Đường Doãn đuổi tới Nộ Giang bãi săn bên ngoài học đường lúc, đã không có một ai.

Bởi vì vừa rồi Ninh Khải Vương thúc trực tiếp bão nổi, Uy Vũ Công tước vẻn vẹn nhướng mày, liền cơ hồ khiến người hồn phi phách tán.

Những người này nhao nhao chim thú tán, đi tìm bọn họ chủ tâm cốt Trương Xung đại nhân.

Dưới mắt Ninh Khải Vương thúc đã trước mặt mọi người tuyên bố Huyền Vũ phủ Bá tước chiến thắng, muốn cải biến kết quả này cơ hồ đã không thể nào.

Hiện tại liền nhìn Trương Xung đại nhân có biện pháp gì, có thể hay không ngăn cơn sóng dữ.

Đường Doãn lẳng lặng một người, đứng tại dưới vách tường.

Mặc dù đã là ban đêm, nhưng dưới vách tường còn treo khí tử phong đăng.

Mưa cứ việc xuống rất lớn, nhưng là bên ngoài học đường tường vây có rất rộng mái hiên, dán thiếp ở bên ngoài văn chương mặc dù có chút ướt, nhưng vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng.

Đường Doãn ngay lập tức vọt tới mình bài thi trước mặt.

Tràn ngập âm mưu luận hắn lập tức nghĩ đến, có phải hay không là có người cho mình bài thi đánh tráo, lại hoặc là cố ý phá hư?

Hắn suy nghĩ nhiều.

Hắn văn chương cùng thi từ, hoàn hoàn chỉnh chỉnh, một chữ không lọt dán tại phía trên.

Tiếp lấy hắn tranh thủ thời gian nhìn Kim Mộc Thông sách luận hoạ thơ.

Trước qua loa nhìn một lần.

Sau đó, trái tim của hắn bỗng nhiên co lại.

Hắn dù sao cũng là Thám Hoa lang, là có thực học.

Dứt bỏ thành kiến, hắn liếc mắt liền nhìn ra, Kim Mộc Thông bản này sách luận rất cao minh.

Lập ý phải sâu xa được nhiều.

Không giống hắn Đường Doãn sách luận, nhìn như trương dương sắc bén, kì thực có chút bất lực.

Một ít địa phương thậm chí miễn cưỡng gán ghép.

Một phương diện hắn thích dùng hoa lệ từ ngữ trau chuốt, thứ hai hắn muốn mượn cơ hội đập quốc quân mông ngựa.

Cho nên liền đơn thuần sách luận bên trên, hai thiên văn chương ròng rã kém không chỉ một cấp bậc.

Hắn Đường Doãn sách luận đơn độc liệt đi ra còn tốt, nhưng hai thiên bày ở cùng một chỗ, liền bị chèn ép dung tục ảm đạm.

Lại nhìn Kim Mộc Thông bài thi bên trên thơ.

Ngắn ngủi mười mấy cái chữ, một lát liền xem hết.

Nhưng là, đinh tai nhức óc.

Cái này thủ « Quy Tuy Thọ », dù là ở trong lòng mặc niệm thời điểm, giống như bên tai cũng có hồi tưởng.

Viết thật sự quá tốt rồi!

So với hắn Đường Doãn hoa lệ từ ngữ trau chuốt rườm rà, quả thực không thể so sánh nổi.

Miểu sát!

Chân chính miểu sát!

Thua!

Thật thua.

Không phải ảo giác, hắn thật thua văn chiến.

Còn không chỉ có như thế, toàn bộ Đường thị gia tộc đều thua mất Kim Sơn đảo chi tranh.

Nhưng là đối với Kim Sơn đảo chi tranh thất bại, Đường Doãn lập tức còn khó có thể cảm động lây.

Hắn hiện tại duy nhất để ý cũng chỉ có một việc.

Hắn vậy mà bại bởi Kim Mộc Thông tên phế vật này.

Sau đó, chuyện này sẽ truyền khắp toàn bộ Việt quốc.

Hắn sẽ biến thành trò cười.

Trước đó hắn là Thám Hoa lang, đến cỡ nào huy hoàng, vậy sau này liền sẽ có cỡ nào buồn cười.

Kim Mộc Thông ài!

Mập trạch a!

Phế vật ài!

Ngươi đường đường Thám Hoa lang vậy mà bại bởi hắn?

Nên cỡ nào sỉ nhục a?

Đường Doãn khắp cả người băng hàn, cây dù trong tay đã sớm bay xuống.

Lạnh lùng băng vũ ở trên mặt loạn xạ đập.

Không, đây không phải Kim Mộc Thông viết, nhất định không phải Kim Mộc Thông.

Khẳng định là Thẩm Lãng!

Đúng, nhất định là Thẩm Lãng!

"A. . . A. . . A. . ."

"Thẩm Lãng, ta và ngươi thế bất lưỡng lập, ta nhất định đưa ngươi chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh!"

Đường Doãn điên cuồng rống to, tràn ngập vô hạn không cam lòng cùng thống khổ.

. . .

Thẩm Lãng cũng không có đi chờ kết quả, hắn cũng đang đọc sách.

« âm dương thập tam kinh »

Hơn nữa còn có bức hoạ, cứ việc không có hắn họa thật tốt, nhưng là có chút ít còn hơn không a.

Chỉ bất quá hắn cũng đang trang bức.

Một khắc đồng hồ trôi qua, hắn nhìn chằm chằm một trang này không có lật qua.

Nửa canh giờ trôi qua, hắn một trang này vẫn không có lật qua.

Một nửa thời thần trôi qua, hắn một đêm này vẫn là không có lật qua.

Mà liền tại lúc này, bên ngoài vang lên điên cuồng tiếng bước chân, liền phảng phất một con lợn tại chạy.

Dùng thả ra cái rắm nghĩ, cũng biết đây là Kim Mộc Thông.

"Tỷ phu, ta thắng, ta thắng!"

"Ta nghiền ép Đường Doãn, ha ha ha ha ha!"

Kim Mộc Thông điên cuồng xông lên tiến đến.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Gấp cái gì? Thắng liền thắng, có cái gì kích động?"

Không biết vì cái gì, một màn này phảng phất có điểm nhìn quen mắt a.

Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, ngươi lại đùa nghịch ta a. Hôm nay văn chiến thi hai đạo đề, căn bản không phải ngươi đêm qua cho ta kia hai đạo. Sách luận đề là hình thưởng trung hậu cực kỳ luận, thi từ đề là Huyền Vũ. Ta lúc ấy nhìn thấy cái này hai đạo đề, cơ hồ đều muốn sợ tè ra quần a."

"Cái gì?" Thẩm Lãng bỗng nhiên một trận run rẩy, quyển sách trên tay cơ hồ muốn đến rơi xuống.

Kim Mộc Thông nói: "Thế nào tỷ phu?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi bảo hôm nay đề mục là cái gì?"

Kim Mộc Thông nói: "Sách luận đề là hình thưởng trung hậu cực kỳ luận, thi từ đề là Huyền Vũ a."

Cái này, Thẩm Lãng cơ hồ bị dọa tè ra quần.

Tại sao có thể như vậy a?

Ta hôm qua rõ ràng dùng X quang mắt nhìn xuyên tường thấy rất rõ ràng, là mặt khác hai đạo đề a.

Làm sao lâm tràng lại thay đổi a?

Thẩm Lãng đầu óc cực nhanh chuyển động.

Sau đó, hắn lập tức minh bạch.

Hôm qua, hắn lại lộ ra sơ hở.

Tại quân chiến bên trong Mộc Lan đánh cho cẩn thận từng li từng tí, căn bản cũng không có liều mạng, điểm ấy rất không bình thường.

Nếu như quan hệ đến gia tộc vận mệnh, Mộc Lan khẳng định sẽ bỏ mệnh đi chiến đấu, thậm chí đồng quy vu tận.

Nàng vì sao không có làm như vậy?

Bởi vì đối văn chiến thắng lợi đã tính trước.

Cái này sơ hở khẳng định bị Trương Xung bắt đến, sau đó hắn nghĩ biện pháp để Ninh Khải Vương thúc đổi đề mục.

Mặc kệ là khoa cử khảo thí, vẫn là loại này văn chiến thi đấu, đều sẽ có dự bị đề.

Thẩm Lãng không khỏi từng đợt rùng mình.

Trương Xung, ngươi là người hay quỷ a?

Vậy mà ngưu bức như vậy?

Tại trận thứ hai quân chiến bên trong, Huyền Vũ phủ Bá tước vốn là tất thắng không thể nghi ngờ, là Trương Xung cảm thấy được không thích hợp, quyết định thật nhanh để Tấn Hải bá đi hướng mấy cái gia tộc mượn cao thủ, lúc này mới có thế hoà.

Trận thứ ba văn chiến, Trương Xung vậy mà đi để Ninh Khải đổi khảo đề.

Kém một chút a, liền để Trương Xung lật bàn.

Huyền Vũ phủ Bá tước kém một chút liền muốn thua a.

Cuối cùng này một trận chiến Thẩm Lãng có thể thắng, thật sự là ba phần dựa vào thực lực, bảy phần dựa vào vận khí a.

Lão thiên gia cũng đang giúp hắn a.

Đương nhiên, Thẩm Lãng sở dĩ có thể áp trúng đề mục, đây cũng là hắn chuẩn bị được đầy đủ đầy đủ.

Thật sự là hữu tâm trồng hoa hoa không tốc, vô tâm cắm liễu liễu xanh um a.

Tuyệt đối không thể khinh thường anh hùng thiên hạ a.

Kim Mộc Thông nhìn thấy Thẩm Lãng ngẩn người, không khỏi nói: "Tỷ phu, ngươi thế nào?"

"A, không có gì?" Thẩm Lãng cười ha ha nói: "Ta đương nhiên là đùa nghịch ngươi a, ha ha ha. . ."

Không biết vì cái gì, Kim Mộc Thông cảm thấy tỷ phu cười đến có chút lúng túng.

Thẩm Lãng trên mặt đang cười, nhưng là tiếng lòng nhưng lại một lần nữa nhấc lên.

Tuyệt đối không thể phớt lờ, Kim Sơn đảo chi tranh thắng lợi, vẻn vẹn chỉ là bắt đầu.

Sau đó mới là cao trào, mới là màn kịch quan trọng a.

"Mập mạp, ngươi không phải muốn đánh mặt Đường Doãn sao? Làm sao nhanh như vậy liền trở lại rồi?" Thẩm Lãng nói.

Kim Mộc Thông nói: "Ta muốn ngay lập tức đem tin tức tốt nói cho ngươi a."

Thẩm Lãng lại nói: "Ngươi đã nói cho ta biết, hiện tại có thể đi đánh mặt Đường Doãn, hung hăng đánh mặt, đi thôi!"

Kim Mộc Thông yếu ớt nói: "Ta, ta không dám, ta sợ đánh không lại hắn."

Sợ hàng!

. . .

Trương Xung vẫn luôn quỳ gối Sơn Đỉnh thành bảo trong sân.

Mưa rào xối xả, hạ ròng rã mấy canh giờ.

Hắn thân thể khô gầy, liền thẳng tắp quỳ, không nhúc nhích.

Mưa to nện ở trên thân thể của hắn, liền phảng phất nện ở nham thạch bên trên.

Trương Tấn cùng Trương Xuân Hoa không khuyên nổi phụ thân, liền bồi cùng một chỗ quỳ gối bên cạnh.

Trương Xung nói: "Trương Tấn có thể quỳ, Xuân Hoa ngươi trở về."

Trương Xuân Hoa nói: "Không, ta đi theo phụ thân cùng một chỗ quỳ, ta cũng là Trương gia người, phụ thân tại chịu tội, ta sao có thể an hưởng?"

Trương Xung nói: "Ngươi một cái nữ nhi gia, xuyên được cũng không dày, bị mưa gặp một chút, còn thể thống gì?"

Đúng a!

Váy dán tại trên thân, dáng người đường cong đều hiển lộ không bỏ sót a, mà lại tơ lụa rất thấu.

Trương Xuân Hoa đi.

Một lát sau, nàng lại trở về, mặc trên người áo tơi, sau đó quỳ gối phụ thân bên phải.

Trương thị một nhà ba người, quỳ gối nơi này, thỉnh cầu Vương thúc Ninh Khải tha thứ.

Trương Xung trong lòng cảm thấy vui mừng.

Hắn đôi này nữ, cứ việc có dạng này như thế mao bệnh, nhưng tối thiểu là hiếu thuận, tâm cũng đủ.

Một cái gia tộc, tâm đủ trọng yếu nhất.

Trời tối không lâu sau, Vương thúc Ninh Khải, uy vũ chung Biện Tiêu, Sách Huyền Hầu tước đều tới.

Nhìn thấy Trương thị một nhà ba người, chỉnh chỉnh tề tề quỳ gối trong sân, Vương thúc Ninh Khải ánh mắt khẽ run lên.

Nhất là Trương Xuân Hoa một cái nữ nhi gia, cũng quỳ gối nơi này.

Đây chính là cuối thu, nước mưa rất lạnh buốt, vẫn là như vậy mưa to nện ở trên thân, quỳ mấy canh giờ thật là không dễ chịu.

Vương thúc Ninh Khải tiến lên phía trước nói: "Trương Nộ Giang, trở về đi, ta không tức giận."

Trương Xung nói: "Xung quỳ gối nơi này, không phải là vì để ngài nguôi giận, mà là phạm sai lầm nên trừng phạt."

Vương thúc Ninh Khải nói: "Trương Xung, suy đoán của ngươi là đúng. Thẩm Lãng khả năng. . . Thật sớm biết khảo đề, ngươi xác thực tính hoàn toàn sách."

Trương Xung trong lòng buông lỏng.

Vương thúc Ninh Khải nói: "Nhưng. . . Người tính không bằng trời tính, chúng ta dự bị đề vẫn là bị hắn áp trúng, Kim Mộc Thông thắng, Huyền Vũ phủ Bá tước ba trận chiến hai thắng, thắng!"

Trương Xung như là sét đánh.

Khô gầy khuôn mặt bỗng nhiên co quắp một trận.

Há mồm muốn nói ra cái gì, nhưng cũng không nói gì đi ra, mắt tối sầm lại, bỗng nhiên một đầu nện ở trên mặt đất.

"Phụ thân, phụ thân. . ."

Trương Tấn cùng Trương Xuân Hoa tiến lên, đem phụ thân nâng đỡ.

Vương thúc Ninh Khải trong lòng không đành lòng nói: "Nhanh lên đem phụ thân các ngươi dìu vào tòa thành bên trong, uống một ngụm nóng canh gừng a, nhanh, nhanh. . ."

Nhưng là rất nhanh chính Trương Xung tỉnh lại, bờ môi phát tím.

Đẩy ra Trương Tấn cùng Trương Xuân Hoa, hướng phía Vương thúc Ninh Khải cong xuống nói: "Đa tạ Vương thúc cáo tri, xung biết."

Chỉ một lát sau thời gian, hắn liền khôi phục yên tĩnh.

Sau đó, hắn tiếp tục thẳng tắp quỳ ở nơi đó bất động.

Vương thúc Ninh Khải, Uy Vũ Công tước Biện Tiêu hoàn toàn biến sắc.

Trên thế giới lại còn có như thế kiên nghị người?

Nhận đả kích như vậy, vẻn vẹn nháy mắt liền khôi phục lại, mà lại một lần nữa tràn ngập đấu chí?

Vương thúc Ninh Khải lớn tiếng nói: "Trương Xung đại nhân, ta cầu ngươi không cần quỳ. Sai người không phải ngươi, là ta!"

"Người tới, đem Trương đại nhân nhấc đi về nghỉ, tìm tốt nhất đại phu xem bệnh cho hắn."

"Vâng!"

Mấy cái võ sĩ tiến lên, cưỡng ép đem Trương Xung khiêng đi, trở lại trong phòng của hắn.

. . .

Dù là mưa rào xối xả, toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước trụ sở vẫn như cũ lâm vào sung sướng hải dương.

Không có làm giá trị võ sĩ, cầm lên rượu ngon, uống.

Không nghĩ tới a, vậy mà đại hoạch toàn thắng a.

Từ đó về sau, Kim Sơn đảo chính là thuộc về Huyền Vũ phủ Bá tước a.

Ai cũng cảm thấy tất bại a.

Không nghĩ tới chẳng những thắng, mà lại vậy mà là Kim Mộc Thông thế tử ngăn cơn sóng dữ.

Thế giới này thật sự là quá. . . Có ý tứ.

Mà Huyền Vũ bá trong thư phòng, ngay tại tổ chức hội nghị bí mật.

Chỉ có bốn người tham gia.

Huyền Vũ bá, Kim Mộc Lan, Thẩm Lãng, Kim Mộc Thông.

Ngươi nói vì sao để Kim Mộc Thông tham gia?

Hắn dù sao cũng là thế tử a.

Mà lại hắn có một cái cự đại ưu điểm, đó chính là thủ khẩu như bình, không nên nói tuyệt đối sẽ không nói.

Lúc ấy hắn ngay cả Hứa Văn Chiêu người cặn bã như vậy cũng không chịu bán, có thể thấy được mập trạch nhân phẩm giá trị cao biết bao nhiêu.

Cho nên căn bản không sợ hắn sẽ đem hội nghị bên trong thảo luận cơ mật tiết lộ ra ngoài.

Nhưng là, mập trạch không có một chút điểm tham gia hạch tâm hội nghị hưng phấn, ngược lại buồn ngủ, hồn bay lên trời.

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp, ngươi làm gì đâu?"

Mập trạch giật mình, lắc đầu nói: "Tỷ phu, ta thực sự nghe được không có ý nghĩa, ta. . . Ta có thể hay không nơi này chép sách a?"

Mẹ trứng, thật sự là bùn nhão không dính lên tường được.

Ngươi cũng là miểu sát Thám Hoa lang Đường Doãn người, lại còn thời thời khắc khắc nghĩ đến viết chữ.

Viết chữ có gì tốt?

Ngươi lại không thể có điểm cao truy cầu sao?

"Đi thôi, đi thôi." Thẩm Lãng khua tay nói: "Thích làm gì làm cái đó đi."

"Ài!" Mập trạch vui mừng hớn hở đi ra.

Huyền Vũ bá nội tâm một tiếng bất đắc dĩ thở dài.

"Ai!"

Ngay sau đó, nàng dâu Mộc Lan cũng không nhịn được thở dài một tiếng.

. . .

Kim Mộc Thông đi về sau, trong phòng bầu không khí lập tức trở nên nghiêm túc lên.

Tổ ba người quyết sách tầng lớp cũng không tệ a.

Trong lịch sử có rất nhiều trứ danh tối cao tổ ba người, tỉ như xxx, xx, xx.

Thẩm Lãng gương mặt nghiêm một chút, Trịnh trọng nói.

"Nhạc phụ đại nhân, nương tử! Luận võ ba trận chiến kết thúc, chúng ta đại hoạch toàn thắng."

"Nhưng là, trò hay vừa mới bắt đầu!"

"Tiếp xuống mới thật sự là cao trào, mới là ngươi chết ta sống chiến đấu."

"Nhưng là, chúng ta cuối cùng thu được bước đầu tiên thắng lợi, đã đổi bị động làm chủ động, biến phòng thủ làm công kích."

"Bước thứ hai, Vọng Nhai đảo chiến lược muốn chính thức mở ra!"

"Kim Sơn đảo chi tranh chúng ta thắng, có lẽ có rất nhiều người đều hi vọng chúng ta sẽ đối hòn đảo này đầu nhập liên tục không ngừng chiến lược tài nguyên."

"Nhưng là, tuyệt không!"

"Cầm lại có được quyền về sau, chúng ta một không khai phá, hai không trú quân."

"Ta muốn đem Kim Sơn đảo biến thành một cái xay thịt trận, hi vọng có thể ép khô máu của địch nhân."

"Đương nhiên, việc cấp bách chúng ta muốn làm chính là trả thù!"

"Trước đó nhảy dồn dập thằng hề, lần này cần chụp chết!"

"Nhất là Chúc Lan Đình, Chúc Văn Hoa phụ tử! Lần trước tại trên yến hội dám âm ta, vì Kim Sơn đảo chi tranh đại cục ta nhịn, để bọn hắn nhiều nhảy nhót vài ngày."

"Lần này, ta nhất định phải làm cho nhà hắn hủy người vong!"

Thẩm Lãng đi đến ngoài cửa sổ, nhìn xem phía ngoài mưa rào tầm tã.

Từ giữa trưa một mực xuống đến hiện tại cũng không có ngừng qua.

Mưa to vốn phải là tại mùa hè mới có, cuối thu xuống loại này mưa to, thật là muốn chết.

Nộ Giang mực nước khẳng định tăng vọt đi, chứa nước hồ khẳng định đều nhanh mãn rồi.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, nếu như ta là Kim thị gia tộc địch nhân, liền sẽ nghĩ ra một cái độc kế. Đào ra chúng ta trên phong địa du lịch đê đập, để chứa nước hồ ngập trời hồng thủy rót vào, để chúng ta gia tộc đất phong biến thành đại dương mênh mông, đem vô số phòng ốc, con dân bao phủ hoàn toàn, cho chúng ta hủy diệt tính đả kích."

Lời này mới ra, Huyền Vũ bá lập tức biến sắc, bỗng nhiên đứng lên.

Thẩm Lãng lo lắng một khi trở thành sự thật lời nói, hậu quả kia hoàn toàn thiết tưởng không chịu nổi.

Đến lúc đó sẽ chết bao nhiêu người?

Toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước tất cả tài nguyên đều sẽ đầu nhập cứu tế an dân.

Sẽ tiêu hao thiên văn sổ tự tiền tài, nhân lực, vật lực, mà lại toàn bộ tiết tấu đều sẽ bị xáo trộn.

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta lần này đi ra, mang đi tám trăm binh sĩ. Lưu thủ trong nhà chỉ có hai ngàn tư quân, cái này còn không phải mấu chốt nhất, mấu chốt là Kim Hối, Kim Trung, Kim Sĩ Anh, Kim Trình, Mộc Lan chờ tất cả thủ lĩnh đều tới, trong nhà chỉ còn lại phu nhân, Lâm lão phu tử, Kim Kiếm Nương, chư quân không đầu."

Huyền Vũ bá nói: "Lập tức để Mộc Lan cùng Kim Hối, Kim Sĩ Anh trở về."

Thẩm Lãng nghĩ một hồi, lắc đầu.

"Ngày mai liền muốn tuyên bố Kim Sơn đảo chi tranh kết quả, mà lại hai nhà muốn chính thức ký kết khế ước, đem Kim Sơn đảo có được quyền chuyển dời đến chúng ta Kim thị gia tộc, Mộc Lan không thể trở về đi."

Mà lại mấu chốt nhất là, bị động phòng thủ là không được, muốn chủ động tiến công.

Thẩm Lãng mở ra địa đồ, hết thảy thấy rất rõ ràng.

Nộ Giang ngay tại Huyền Vũ thành bắc một bên, chảy xiết vào biển.

Vì chứa nước tưới tiêu, tại mấy trăm năm trước ngay tại Nộ Giang phía nam xây dựng mấy cái đê đập, tạo thành một cái thiên nhiên chứa nước hồ.

Toàn bộ đập lớn chia làm rất nhiều đoạn, đều tu kiến tại sơn cốc ở giữa, sau đó lợi dụng thiên nhiên dãy núi đem nước sông chất chứa.

Thiên hạn thời điểm, liền nhường tưới tiêu đồng ruộng.

Toàn bộ chứa nước hồ vượt ngang Nộ Giang quận, Dương Vũ quận.

Tại Nộ Giang quận liền có ngũ đoạn đê đập, tại Dương Vũ quận có ba đoạn đê đập.

Trong đó Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong phía trên, liền có ba đoạn đê đập, có thể nói khó lòng phòng bị.

Bây giờ Huyền Vũ phủ Bá tước tư quân tinh nhuệ chủ lực toàn bộ tại Nộ Giang bãi săn, hồi viên là không còn kịp rồi.

Biện pháp duy nhất chính là, chủ động xuất kích!

Thẩm Lãng ánh mắt rơi xuống đất đồ bên trên một cái góc.

"Nhạc phụ đại nhân, nơi này hẳn là Lan Sơn Tử tước phủ đi." Thẩm Lãng nói.

Huyền Vũ bá nhẹ gật đầu.

Toàn bộ Lan Sơn Tử tước phủ vị trí chỗ một cái sơn cốc bên trong, mặc dù nhà hắn đất phong không có, nhưng là mấy vạn mẫu trang viên vẫn còn ở đó.

Trước đó Chúc thị gia tộc vì mình tư lợi, liền chuyên môn tại trang viên phía bắc xây dựng đê đập, sau đó đem Nộ Giang chứa nước hồ nước dẫn tới.

Cho nên dù là khô hạn mùa, Chúc thị gia tộc trang viên đều có thu hoạch lớn.

Thẩm Lãng nói: "Bên trong thung lũng này đều là Lan Sơn Tử tước phủ trang viên sao?"

Huyền Vũ bá gật đầu nói: "Đều là."

Thẩm Lãng nói: "Có cái khác bình dân ruộng đồng cùng phòng ở sao?"

Huyền Vũ bá nói: "Nguyên lai có mấy cái làng, nhưng là Chúc Lan Đình đem đất phong cùng binh quyền đều giao ra về sau, quốc quân liền đem bản này sơn cốc tất cả ruộng đồng, vùng núi đều ban cho Chúc Lan Đình, xem như đối với hắn đền bù, cho nên lúc này Chúc Lan Đình trang viên so với chúng ta còn muốn lớn. Có mấy vạn mẫu ruộng đồng cùng trồng vườn, không có cái khác bình dân thôn trấn."

Thẩm Lãng nói: "Kim Hối ngươi tiến đến!"

Một lát sau, Kim Hối tiến đến.

Thẩm Lãng chỉ vào địa đồ nói: "Ngươi dùng thời gian nhanh nhất chạy về nhà bên trong, kêu lên Điền Thập Tam. Ngươi đi hủy đi Lan Sơn Tử tước phủ trang viên phía trên đê đập, để hồng thủy rót vào nhà hắn tòa thành cùng trang viên, bao phủ hết thảy!"

Lời này mới ra, ở đây tất cả mọi người rùng mình.

Vị này cô gia, thật đúng là tâm ngoan thủ lạt a.

Thẩm Lãng nói: "Để Điền Thập Tam đi phía đông ruộng nước, đem nơi đó đê đập mở một cái lỗ hổng lớn, đem đại bộ phận hồng thủy đều dẫn lưu đến ruộng nước đi, chỗ đó đã là một mảnh đất bị nhiễm mặn, không có người sinh sống."

"Chỉ có dạng này, chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong mới có thể triệt để an toàn, không có dìm nước họa."

Hồng thủy từ một nơi khác tiết ra đi, mực nước liền giảm xuống, Huyền Vũ bá tước đất phong cũng sẽ không nguy như lũy trứng.

"Ghi nhớ, không cần triệt để hủy đi cái này nước đắng đê đập, mở một cái lỗ hổng lớn vỡ đê là được rồi."

"Lan Sơn Tử tước phủ trang viên phía bắc đê đập, lỗ hổng cũng không cần mở quá lớn, bảo đảm hủy đi Chúc Lan Đình trang viên, bao phủ nhà hắn tòa thành, nhưng là thủy thế không nên quá hung mãnh, muốn để trong sơn cốc người có đầy đủ thời gian đào mệnh."

"Ta muốn giết là Chúc Lan Đình cả nhà, tận lực không cần tai họa những người vô tội khác."

Kim Hối nói: "Cô gia, những này đê đập đều là có tảng đá dựng thành, muốn mở một cái lỗ hổng rất khó, cần vận dụng rất nhiều nhân lực, chúng ta suất quân chạy tới chỉ sợ không còn kịp rồi, đào móc cần thời gian rất lâu. Mà Chúc Lan Đình trang viên phía bắc đê đập khẳng định có người phòng thủ, cho nên rất khó thành công."

Thẩm Lãng nói: "Còn nhớ rõ ta số ba mật thất dưới đất sao?"

Kim Hối biết, Thẩm Lãng có thật nhiều vật ly kỳ cổ quái, đều đặt ở tòa thành bên ngoài trong mật thất dưới đất.

"Đi tìm Tiểu Băng muốn chìa khoá, sau đó đi số ba mật thất dưới đất, đem bên trong rương lấy ra, chỉ cần tại đê đập bên trong mở một cái lỗ hổng nhỏ, đem rương nhét vào, nhóm lửa kíp nổ, sau đó các ngươi lập tức rời đi."

"Tiếp xuống, đê đập liền sẽ bị tạc mở một cái lỗ hổng."

"Ghi nhớ, trong rương đồ vật ngươi không nên mở ra nhìn, càng đừng để người khác nhìn thấy."

"Nổ tung đê đập thời điểm, cũng phải tạo thành là tự nhiên sụp đổ giả tượng. Trong rương đồ vật hiện tại là không thể hiện thế, nếu không sẽ có họa diệt môn."

"Mặt khác, giam Điền Thập Tam phụ mẫu, không nên rời đi tòa thành một bước."

"Đi làm việc đi!"

Kim Hối khom người nói: "Vâng!"

Sau đó, hắn đội mưa rời đi Nộ Giang bãi săn, nhanh chóng cưỡi ngựa trở về Huyền Vũ phủ Bá tước, đi thực hiện Thẩm Lãng đạo mệnh lệnh.

. . .

Trương Xung ngã bệnh.

Tấn Hải bá một đoàn người đi cầu kiến, kết quả bị Trương Tấn cản lại.

"Trương Xung đại nhân, văn chiến khẳng định là Thẩm Lãng gian lận a, không thể cứ tính như vậy a."

"Ngươi nhất định phải nghĩ một chút biện pháp vãn hồi cục diện a, sáng sớm ngày mai Ninh Khải Vương thúc sẽ phải tuyên bố Kim Sơn đảo chi tranh kết quả cuối cùng."

"Một khi tuyên bố Huyền Vũ phủ Bá tước chiến thắng, liền muốn làm chúng ký kết Kim Sơn đảo có được quyền chuyển nhượng khế ước a."

"Cho đến lúc đó, hết thảy cũng không kịp."

Một lát sau, Trương Xung để Trương Xuân Hoa đi ra truyền một câu.

"Ván này thua, không cần ham chiến, lập tức tiến vào ván kế tiếp. Tuyệt đối không nên có bất kỳ hành động thiếu suy nghĩ, chờ ta suy nghĩ thành thục, lại bố trí bước kế tiếp hành động."

Trương Xuân Hoa lặp lại hai lần, để Tấn Hải bá bọn người tuyệt đối không nên hành động thiếu suy nghĩ, nếu không sẽ cho Thẩm Lãng thừa dịp cơ hội.

Sau đó, Trương Tấn đem Tấn Hải bá một đoàn người cưỡng ép đuổi ra, muốn để phụ thân Trương Xung an tâm dưỡng bệnh.

. . .

Trở lại trụ sở về sau.

Tấn Hải bá Đường Luân bọn người nổi giận đùng đùng.

"Hừ, cái này Trương Xung cũng chỉ bất quá là cố làm ra vẻ mà thôi!"

"Trước đó rất lợi hại, thời khắc mấu chốt liền không được việc."

"Còn nói cái gì tuyệt đối không nên hành động thiếu suy nghĩ, chẳng lẽ chờ lấy Thẩm Lãng đem đao gác ở trên cổ của chúng ta sao? Hắn chỉ là một cái Thái thú, có quyền lực gì sai sử chúng ta bọn này quý tộc?"

"Đúng, đúng! Không thể chờ, nhất định phải hành động, nhất định phải trả thù!"

Mà liền tại lúc này, Lan Sơn Tử tước Chúc Lan Đình yếu ớt nói: "Ta có một cái độc kế, có thể hủy đi toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong."

Đám người giật mình nói: "Cái gì độc kế?"

Chúc Lan Đình nói: "Bây giờ cái này mưa rào xối xả, đê đập sụp đổ cũng là bình thường sự tình. Huyền Vũ phủ Bá tước phía bắc đê đập nếu là sụp đổ, kia ngập trời hồng thủy liền tràn vào Kim thị gia tộc trang viên, còn có hắn đất phong."

"Đến lúc đó Kim thị gia tộc vô số ruộng tốt, thôn trấn, tòa thành đều sẽ bị hồng thủy bao phủ, tử thương vô số."

"Vậy đối Huyền Vũ phủ Bá tước, chính là cỡ nào hủy diệt tính đả kích a?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 145: Kim Sơn Đảo Chi Tranh Kết Thúc! Đại Sự Muốn Bạo

Có người yếu ớt nói một tiếng nói: "Dạng này sẽ có hay không có thương thiên hòa a?"

Lập tức tất cả mọi người hướng hắn nhìn lại.

Trong chúng ta trà trộn vào tới một cái ngu xuẩn?

Ngươi ngây thơ như vậy, sống thế nào đến bây giờ, đồng thời hỗn đến chúng ta cái vòng này tới.

Đấu tranh chính là muốn không từ thủ đoạn biết a?

"Huyền Vũ phủ Bá tước phía bắc chứa nước hồ là tưới tiêu toàn bộ đất phong đồng ruộng dùng, một khi vỡ đê, đừng nói Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong sẽ bị chìm, liền ngay cả Huyền Vũ thành rất nhiều thôn trấn cũng sẽ bị chìm, đến lúc đó sẽ chết rất nhiều người."

Người kia chân thành nói.

Tấn Hải bá nói: "Chết người bên trong, có cha mẹ của ngươi người nhà?"

Người kia nói: "Không có."

Tấn Hải bá lại nói: "Có tình nhân của ngươi con riêng?"

Người kia nói: "Cũng không có."

Tấn Hải bá nói: "Vậy ngươi quan tâm chết bao nhiêu người làm gì?"

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Mà lại chìm đại bộ phận đều là Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong, tiếp xuống liền bị dãy núi che chắn, chờ đến Huyền Vũ thành bên này đã không có dư lực. Lại nói đây là cuối thu, xuống như thế lớn mưa to, mấy chục năm đều không gặp được một lần, chứa nước hồ vỡ đê không phải chuyện rất bình thường sao?"

Bên cạnh nói: "Chỉ sợ Huyền Vũ phủ Bá tước người sẽ phái người đi thủ hộ đê đập."

Đây là nhất định, hàng năm xuống mưa to thời điểm, đều sẽ phái người chuyên môn thủ đê đập.

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước tinh nhuệ nhất chủ lực đều tại Nộ Giang bãi săn, đất phong bên kia rắn mất đầu, làm sao chống đỡ được chúng ta hổ lang sĩ?"

Tấn Hải bá bỗng nhiên vỗ một cái xuống bàn, lạnh giọng nói: "Chuyện này làm đi!"

Tĩnh An bá gõ bàn một cái, mặc dù không có mở miệng, nhưng ý tứ cũng rất rõ ràng.

Việc này làm.

Hắn cùng Thẩm Lãng cũng là sinh tử đại thù.

Trước đó Thẩm Lãng để Lâm Chước nhiễm lên đáng sợ virus, sau đó lan tràn toàn bộ Tĩnh An phủ Bá tước, toàn cả gia tộc lục tục ngo ngoe chết gần trăm người.

Đương nhiên những người khác chết được lại nhiều cũng không có quan hệ.

Mấu chốt là hắn con thứ ba cùng con thứ năm, Ngũ Triệu Trọng bị ép tự tay giết chết bọn hắn.

Dạng này thâm cừu đại hận, hắn muốn gấp mười, gấp trăm lần đòi lại.

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về phía Trấn Bắc hầu Nhị công tử Nam Cung Bình.

Vị này Nhị công tử trong lòng hơi có chút hối hận, hắn thật không nên trộn lẫn đến cái này sự tình thối nát tới.

Mà lại nhà hắn cũng căn bản không cần từ Huyền Vũ phủ Bá tước được cái gì chỗ tốt.

Nhưng là phụ thân vì bảo trụ binh quyền, vì mình cùng huynh trưởng Nam Cung Hiệp tiền đồ, mới gia nhập trận này đối Huyền Vũ phủ Bá tước giảo sát.

Bây giờ những người này thương lượng sự tình rất hiển nhiên là vô cùng nguy hiểm đáng sợ.

Thế là Nam Cung Bình hồn bay lên trời, giống như chứa cái gì đều không có nghe thấy.

Tấn Hải bá nói: "Chuyện này đã quyết định làm, kia tất cả mọi người muốn gánh chịu trách nhiệm, mỗi một nhà đều muốn phái ra cao thủ."

Cái này tương đương với nhập đội.

Chuyện xấu mọi người cùng nhau làm, nếu không vạn nhất có một người mật báo làm như vậy?

Chuyện này quá lớn, vạn nhất bị tuôn ra đến, sẽ dẫn phát thiên đại hậu quả.

"Nếu ai không tham gia, hôm nay liền không cần đi ra cánh cửa này." Tĩnh An bá lạnh giọng nói: "Chúc Lan Đình Tử tước, cái chủ ý này nếu là ngươi nói ra, vậy ngươi liền dẫn đầu đi làm."

Chúc Lan Đình kinh ngạc, sau đó nói: "Ta cũng không thể không công làm a?"

Tấn Hải bá lạnh giọng nói: "Chúc Lan Đình, lần trước đang nghênh tiếp tứ vương tử trên yến hội, ngươi xuất thủ hại Thẩm Lãng, hiện tại Kim Sơn đảo chi tranh kết thúc, ngươi cảm thấy hắn sẽ bỏ qua ngươi sao?"

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Hắn có thể làm gì được ta?"

Đón lấy, hắn mở miệng nói: "Để ta làm việc có thể, nhưng không thể không công làm."

Tấn Hải bá nói: "Cho ngươi hai chiếc thuyền biển số lượng, thuyền chính ngươi mua, nhưng có thể gia nhập chúng ta đường thuỷ cùng chư quốc mậu dịch."

Chúc Lan Đình lập tức đại hỉ.

Tại bọn hắn mậu dịch bên trong, cái gọi là mấy chiếc thuyền biển, thuyền bản thân cũng không phải là đáng giá nhất.

Đáng tiền chính là đường thuỷ quyền mua bán.

Mà cái này quyền mua bán liền phi thường phức tạp, một bộ phận nắm giữ tại duyên hải quý tộc cùng quan lại trong tay, mà đổi thành bên ngoài một bộ phận lớn nắm giữ tại Nộ Triều thành trong tay.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy là toàn bộ Việt quốc Đông Hải đường thuỷ trật tự chưởng khống giả.

Cho nên Cừu Kiêu làm một hải tặc con trai, mới có thể đường hoàng xuất nhập quý tộc phủ đệ.

Đương nhiên Huyền Vũ phủ Bá tước cũng trong tay nắm giữ bộ phận quyền mua bán, nhà hắn muối có một phần là thông qua trên biển mậu dịch bán đi.

Quốc quân tân chính, trong đó một cái ý đồ chính là muốn muối sắt chuyên bán, đem cái này hai bút lớn tài nguyên từ những quý tộc này trong tay cầm về.

"Được, chuyện này ta dẫn đầu làm." Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Cừu Kiêu Thiếu chủ, chuyện này chỉ sợ lại muốn mượn dùng nhà ngươi danh nghĩa."

Cừu Kiêu toét miệng nói: "Có thể! Thẩm Lãng đoạt nữ nhân của ta, hơn nữa còn giết ta người, ta muốn giết sạch bọn hắn một ngàn người, một vạn người."

Tấn Hải bá nói: "Tốc độ phải nhanh, cái này mưa to không biết lúc nào ngừng, chờ mực nước hạ xuống, hồng thủy lực sát thương liền yếu, liền không thể đem Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong bao phủ hoàn toàn."

Sau đó ở đây tất cả quyền quý, trừ Trấn Bắc hầu gia tộc bên ngoài, mỗi nhà đều phái ra mấy chục tên tinh nhuệ võ sĩ.

Từ Chúc Lan Đình Tử tước, nhỏ Vua Hải Tặc Cừu Kiêu suất lĩnh hai trăm tên tinh nhuệ võ sĩ, bốc lên mưa to, thừa dịp lúc ban đêm khoái mã lao tới Huyền Vũ thành làm đại sự.

Đào đê hủy đi toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong, chết đuối Kim thị gia tộc vô số con dân, ngẫm lại đều để người nhiệt huyết sôi trào a.

. . .

Lúc nửa đêm!

Ngoài cửa sổ mưa to vẫn như cũ như trút nước mà xuống.

Ngươi cuối thu xuống mưa lớn như thế này, thật sự là tà tính.

Thời tiết như vậy, thật sự là cổ vũ người tà tâm a.

Mộc Lan mặc tơ lụa áo ngủ, đứng tại trước giường, nhẹ nhàng rúc vào Thẩm Lãng trong ngực.

Cái này tơ lụa áo ngủ rõ ràng là rộng rãi, nhưng xuyên tại trên người nàng, vậy mà có vẻ hơi chặt chẽ.

Không có cách, dáng người thực sự quá bốc lửa.

"Phu quân, ngươi nói tiếp xuống đấu tranh sẽ càng thêm kịch liệt?" Mộc Lan hỏi.

Thẩm Lãng để tay tại nương tử trên eo nhỏ, thoáng dừng một chút, liền tiến vào tơ lụa trong áo ngủ.

Mộc Lan không có ngăn cản.

Thẩm Lãng ngón tay một tấc một tấc cảm thụ Mộc Lan bờ eo thon.

Thật sự là như là như đồ sứ trơn nhẵn, tràn đầy lực lượng kinh người cùng co dãn.

"Người trên thân có ba khu địa phương thần kinh mẫn cảm nhất, ngươi biết là nơi nào sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Mộc Lan nói: "Ta biết, nhưng là ta không nói."

Thẩm Lãng nói: "Bờ môi, tay, còn có nơi đó. Cho nên ngươi nói cái này nhân sinh xuống tới, có phải là liền vì nam vui nữ thích?"

"Ừm, đúng!" Mộc Lan nói.

A? Bình thường ngươi không phải như vậy trả lời a.

Thẩm Lãng nhẹ nhàng hôn nương tử óng ánh sáng long lanh vành tai, nói: "Tiếp xuống đấu tranh là sẽ phi thường thảm liệt, đại khái sẽ chết rất nhiều rất nhiều người. Nhưng là. . . Chết đều là địch nhân của chúng ta."

Mộc Lan dùng khuôn mặt mài cọ lấy Thẩm Lãng gương mặt, có chút dùng cái mũi hô hấp, dùng cái mũi phát ra tiếng.

"Phu quân, ngươi nói Đường Luân sẽ thuận lợi đem Kim Sơn đảo giao ra sao?" Mộc Lan hỏi.

"Sẽ không." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan dịu dàng nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng hôn lấy nương tử cái cổ, Mộc Lan có chút ngửa ra sau, để cho mình thiên nga cái cổ trắng ngọc hoàn toàn bày ra.

Thẩm Lãng nói: "Có thể làm sao? Đương nhiên là chảy máu, chiến đấu!"

Mộc Lan nói: "Chẳng lẽ liền không có dừng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có dừng, chờ chúng ta hoàn thành bước thứ tư chiến lược, liền có thể bức lui quốc quân ý chí, nhà chúng ta liền có thể an bình."

Mộc Lan cùng Thẩm Lãng giao cái cổ, nhịn không được mân mê bờ môi, nhẹ nhàng hôn Thẩm Lãng vành tai.

. . .

Mấy canh giờ sau!

Kim Hối chạy tới Huyền Vũ phủ Bá tước.

Toàn bộ phủ Bá tước cơ hồ đều không ngủ.

Căn bản không có khả năng ngủ được a.

Bởi vì Kim Sơn đảo chi tranh chẳng mấy chốc sẽ có kết quả rồi, cái này hoàn toàn quan hệ đến gia tộc vận mệnh.

Về phần trên trời rơi xuống mưa to, phu nhân Tô Bội Bội là không lo lắng.

Dù sao Thiên can hạn lâu như vậy, chứa nước hồ mực nước đã hạ xuống rất nhiều, lần này mưa to mặc dù sẽ để Nộ Giang rót vào chứa nước hồ dẫn đến mực nước dâng lên, nhưng đây là chuyện tốt, không có cái gì phong hiểm.

Phu nhân mặc dù tính cách mạnh mẽ, nhưng đáy lòng thiện lương, không nghĩ tới người sẽ ác độc đến nước này, căn bản không có nghĩ đến sẽ có người tới hủy đi đê đập, dìm nước phủ Bá tước đất phong.

Nhìn thấy Kim Hối xông tới.

Phu nhân bỗng nhiên đứng lên nói: "Kim Hối, Kim Sơn đảo chi tranh luận võ ba trận chiến kết quả như thế nào? Chúng ta thắng sao?"

Kim Hối nói: "Đã thắng!"

Phu nhân mừng lớn nói: "Tổ tông phù hộ, tổ tông phù hộ! Ta Lãng nhi thật lợi hại, đợi đến hắn sau khi về nhà, ta nhất định hảo hảo ban thưởng hắn."

Kim Hối không có đem tiếp xuống hủy đê bí sự cáo tri phu nhân.

Mà là trực tiếp tìm đến Kim Kiếm Nương.

Kim Hối, Kim Trung, Kim Sĩ Anh, Kim Trình đều không tại, Kim Kiếm Nương liền trở thành tư quân thủ lĩnh một trong.

Lúc này Kim Kiếm Nương một thân nhung trang, tư thế hiên ngang, mặt không biểu tình.

Dù sao chỉ cần không tại Thẩm Lãng trước mặt, mặt của nàng thủy chung là băng băng.

Nàng kỳ thật có một cái bí mật không có nói cho Thẩm Lãng.

Đêm hôm đó đem hắn đụng bay kỵ sĩ, chính là nàng Kim Kiếm Nương, chỉ bất quá lúc ấy nàng toàn thân đều bao phủ tại khôi giáp bên trong, cũng nhìn không ra tới.

"Kiếm Nương ngươi hạ lệnh, phái ra ba chi bách nhân đội, tiến về phía bắc ba cái đê đập, tuần tra thủ hộ." Kim Hối nói.

Kim Kiếm Nương lông mày giương lên nói: "Ca, có người muốn hủy đi đập lớn, dìm nước chúng ta?"

Kim Hối gật đầu.

Kiếm Nương nói: "Thế nhưng là, chúng ta cũng không đủ chiến mã, tốc độ không đủ, vạn nhất xảy ra chuyện không kịp lẫn nhau phối hợp tác chiến."

Kim Hối nói: "Nếu như gặp phải địch nhân, nhớ lấy giám thị liền có thể, không phải vạn bất đắc dĩ, không cần tác chiến. Chúng ta tinh nhuệ đều tại Nộ Giang bãi săn bên kia, vạn nhất động thủ, các ngươi ăn thiệt thòi."

Kiếm Nương nói: "Chẳng lẽ chúng ta liền mặc cho bọn hắn hủy đi đê đập? Hủy đi chúng ta nhà?"

Kim Hối cùng Kim Kiếm Nương đều là chiến tranh cô nhi, từ nhỏ đã bị Huyền Vũ phủ Bá tước nhận nuôi, hoàn toàn đem nơi này trở thành nhà, đem mảnh đất này trở thành cố hương.

Kim Hối nói: "Yên tâm, cô gia đã sớm chuẩn bị."

Nghe thấy đến cô gia hai chữ, Kiếm Nương khuôn mặt nháy mắt đỏ lên, rất có cảm giác có tật giật mình.

Kim Hối trong lòng im lặng, cuối cùng nhịn không được nói: "Kiếm Nương, cô gia là rất ưu tú, nhưng. . . Nhưng. . ."

Lập tức Kim Kiếm Nương cũng không biết phải hình dung như thế nào cô gia.

Khó mà nói a? Không bỏ được, cũng không dám.

Nói hắn tốt a, thật sự là không cam tâm a.

Vị này cô gia có bao nhiêu cặn bã, không có người so Kim Hối hiểu rõ hơn, rất nhiều chuyện đều là ở ngay trước mặt hắn phát sinh a.

"Ca, không cho phép ngươi nói cô gia nói xấu, nếu không ba ngày không để ý tới ngươi." Kim Kiếm Nương cổ đều đỏ thấu, trực tiếp ra ngoài làm việc.

Kim Hối nhịn không được nói: "Nghiệp chướng a. . ."

. . .

Kim Hối tìm tới Thẩm Thập Tam (Điền Thập Tam) thời điểm, hắn đang ngồi ở trong bóng tối ngẩn người.

Hắn tiến vào Huyền Vũ phủ Bá tước, đã mấy tháng.

Ta mười ba cũng là một nhân tài a?

Ngươi Thẩm cô gia mời chào tới về sau, không nói đến trọng dụng, không nói đến lấy lễ để tiếp đón.

Trực tiếp chính là quên được sạch sẽ.

Thật là quên đi a.

Mấy tháng nay, Thẩm Thập Tam ăn mặc không lo.

Phụ mẫu cũng sống rất tốt, nhất là mẫu thân, vậy mà cùng Thẩm Lãng mẫu thân, đại ngốc mẹ kế Tống thị kết thành hảo hữu.

Mỗi ngày đều cùng theo thêu thùa dệt tơ lụa.

Hắn căn bản cũng không biết, ba người nữ nhân này làm sao lại chơi cùng một chỗ.

Nhưng là Thẩm Thập Tam liền bị quên tại cái này thành bảo nơi hẻo lánh, chân chính ban ngày không có điểu sự tình, ban đêm điểu không có việc gì.

Đáng sợ nhất là, mẫu thân hắn vậy mà ngay tại cho hắn tìm nàng dâu.

Đại ngốc mẹ kế Tống thị khắp nơi nghe ngóng dự định làm mai mối.

Khả năng mấy ngày sau, hắn Thẩm Thập Tam liền muốn đi ra mắt.

Ta con mẹ nó vẫn là giang hồ sát thủ sao?

Hắn chân gãy đã lành lặn, mỗi ngày không có việc gì cũng chỉ có thể liều mạng luyện kiếm, luyện kiếm, luyện kiếm.

Làm Kim Hối xuất hiện ở trước mặt hắn thời điểm, Thẩm Thập Tam đang nhìn phía ngoài mưa to ngẩn người.

Rốt cục có người tới tìm ta a, ta còn tưởng rằng tổ chức sớm đã đem ta quên nữa nha.

Làm sao lại thế? Liền xem như một trương giấy nháp, một cây vểnh lên phân côn cũng có tác dụng của nó a.

Kim Hối nói: "Đi, có nhiệm vụ."

Thẩm Thập Tam tốt hưng phấn, bỗng nhiên đứng lên, cầm lấy kiếm liền hướng bên ngoài đi.

Thân thể của hắn, đều nhanh rỉ sét a.

Về phần nhiệm vụ gì?

Hắn không muốn hỏi, tóm lại có chuyện làm liền tốt.

Tại dạng này không có việc gì xuống dưới, hắn đều muốn điên rồi.

. . .

Đi vào Thẩm Lãng cùng Mộc Lan ở tiểu viện tử.

Kim Hối ở bên ngoài hô: "Tiểu Băng cô nương, ta phụng cô gia chi mệnh đến đây tìm ngươi."

Một lát sau.

Trong sân thật nhiều cửa sổ đều thắp sáng đèn dầu.

Ngay sau đó đại bộ phận đều dập tắt, chỉ còn lại một cái cửa sổ lóe lên.

Nửa khắc đồng hồ về sau, Tiểu Băng đi ra, đôi mắt còn buồn ngủ,

"Chuyện gì?" Tiểu Băng nói.

Kim Hối nói: "Cô gia để cho ta tới hướng cô nương muốn số ba mật thất dưới đất chìa khoá."

Tiểu Băng vỗ vỗ đầu của mình.

Số ba mật thất, số ba mật thất.

Cô gia rất chán ghét, tổng cộng mười cái mật thất, mà lại trước khi đi cái chìa khóa giao cho nàng đảm bảo.

Nhớ ra rồi, số ba mật thất chìa khoá.

Tiểu Băng xuất ra chìa khoá, mở ra cô gia gian phòng, lại cầm lấy mới chìa khoá, mở ra cô gia mật thất, lại cầm lấy mới chìa khoá, mở ra cô gia ngăn tủ, tại cái thứ ba ngăn chứa bên trong lấy ra chìa khoá.

Mọi chuyện đều tốt thuần thục a.

Có thể không thuần thục sao?

Tiểu Băng thường xuyên nửa đêm canh ba lặng lẽ sờ qua đến trộm người.

Kim Hối đưa tới Thẩm Lãng tự tay viết thư, Tiểu Băng sau khi xem xong, đem chìa khoá đưa tới.

Sau đó phát ra một tiếng thấp giọng hô.

Bởi vì, nàng mặc tơ lụa áo ngủ, cái này khẽ vươn tay, lộ ra phấn nộn cánh tay.

Nàng nhanh lên đem tay áo kéo một cái, che khuất cánh tay của mình, nói: "Các ngươi nhắm mắt lại, không cho phép nhìn ta cánh tay, ta là cô gia nữ nhân."

Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam im lặng.

Tiếp nhận chìa khoá không nói hai lời liền đi.

"Nghiệp chướng a. . ."

Kim Hối nhịn không được nói: "Mười ba, ngươi có nghĩ qua cưới vợ sao?"

Thẩm Thập Tam nghĩ một hồi, nhẹ gật đầu.

Kim Hối nói: "Đi bên ngoài tìm đi, có cô gia tại, chúng ta trong phủ tìm không thấy nàng dâu."

Thẩm Thập Tam rất tán thành.

Kim Hối đi số ba mật thất dưới đất, lấy ra hai cái rương lớn, dùng vải dầu tầng tầng bao vây lại.

Cô gia nói qua, không thể mở ra nhìn, không thể hỏi đây là vật gì.

Hắn đem bên trong một ngụm rương lớn đưa cho Thẩm Thập Tam nói: "Rương tuyệt đối không nên bị xối, không nên mở ra nhìn, ngươi đi nước đắng đê đập, tại cao hai trượng địa phương đào xuyên một cái cửa hang, sau đó đem cái rương này nhét vào, nhóm lửa kíp nổ, sau đó lập tức rời xa đến hai ngàn thước phạm vi bên ngoài. Chờ đê đập bị tạc mở một cái lỗ hổng lớn, hồng thủy trút xuống đến nước đắng về sau, ngươi nhiệm vụ coi như hoàn thành."

Thẩm Thập Tam kết quả rương nói: "Phải."

Kim Hối nói: "Nếu có người chặn đường."

Thẩm Thập Tam nói: "Giết chết không cần hỏi tội."

Kim Hối nói: "Nếu như đánh không lại, liền liều mạng trốn. Nếu quả như thật trốn không thoát, liền nhóm lửa kíp nổ đồng quy vu tận, trong tay ngươi rương nhất định không thể rơi vào bất luận kẻ nào trong tay, hiểu chưa?"

"Vâng." Thẩm Thập Tam nói.

Sau đó, hai người cưỡi lên khoái mã, mỗi người đi một ngả,

Một cái đi nổ Lan Sơn Tử tước phủ phía bắc đê đập, trình diễn hồng thủy bao phủ Chúc thị gia tộc vở kịch.

Một cái tiến về phía đông nước đắng đê đập, nổ đập vỡ đê.

Mà lúc này đây, Chúc Lan Đình Tử tước mới suất lĩnh lấy trên trăm tên tinh nhuệ võ sĩ xông ra Nộ Giang bãi săn đi Huyền Vũ thành.

Chênh lệch thời gian, rất trọng yếu!

. . .

Hôm sau trời vừa sáng!

Mưa to lại còn tại hạ.

Thời tiết này, thực tình là yêu!

Hôm nay liền muốn chính là tuyên bố Kim Sơn đảo chi tranh kết thúc.

Phán định Kim Sơn đảo thuộc về.

Mộc Lan chuẩn bị kia một thân hoa lệ váy dài rốt cục có cơ hội mặc vào, ngon lành là đứng tại Thẩm Lãng bên cạnh, che giấu quần phương.

Ở đây mấy trăm người, chỉ riêng nữ tử liền có trăm người.

Toàn bộ đều là quyền quý thiên kim phu nhân, mỹ nhân vô số.

Nhưng Mộc Lan là làm không thẹn thứ nhất, Thẩm Lãng tốt kiêu ngạo, lòng hư vinh đạt được to lớn thỏa mãn.

Bất quá, hắn đương nhiên cũng phát hiện.

Chúc Lan Đình Tử tước không thấy, Nộ Triều thành Thiếu chủ Cừu Kiêu cũng không thấy.

Địch nhân quả nhiên như cùng hắn trong tưởng tượng như thế không có chút nào ranh giới cuối cùng a.

Đối mặt vô sỉ như vậy hạng người, liền muốn lấy răng trả răng, lấy máu trả máu a.

Không biết Chúc Lan Đình biết được mình mấy vạn mẫu trang viên ruộng đồng, còn có mấy trăm mẫu tòa thành, mấy trăm năm gia tộc cơ nghiệp bị lũ lụt triệt để xông hủy bao phủ, sẽ là cỡ nào biểu lộ đâu?

"Yên lặng!"

Một tiếng gào to, toàn trường tĩnh lặng, vài trăm người chỉnh chỉnh tề tề ngồi.

Ninh Khải Vương thúc cất cao giọng nói: "Ta tuyên bố, Kim Sơn đảo chi tranh luận võ ba trận chiến, chính thức kết thúc!"

"Luận võ quá trình, công bằng công chính."

"Luận võ kết quả, công chính hữu hiệu."

"Kim Sơn đảo chi tranh cuối cùng người thắng trận là Huyền Vũ phủ Bá tước, Kim thị gia tộc."

"Kể từ hôm nay, Kim Sơn đảo có được quyền, vĩnh cửu quy về Kim thị gia tộc tất cả."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 146: Kinh Thiên Sắp Vỡ! Hồng Thủy Ngập Trời!

Tại toàn bộ trong đại sảnh, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan thật sự là một đôi trời đất tạo nên bích nhân.

Nhất là Thẩm Lãng trên thân lại đổi một bộ quần áo.

Quý nhất gấm vóc, phía trên thêu lên không chỉ là tơ vàng, còn có một loại khác càng thêm đắt đỏ vật liệu.

Một loại gân thú.

Loại này gân thú phi thường cứng cỏi, thích hợp dùng để làm dây cung.

Nhưng là nó còn có một loại đặc biệt xuất sắc địa phương, đó chính là tại chiếu sáng hoàn cảnh xuống, nó có thể không ngừng biến ảo nhan sắc, lộ ra đặc biệt lộng lẫy thần bí.

Cho nên loại này gân thú giá cả, là ngang nhau trọng lượng hoàng kim hơn gấp mười lần.

Thẩm Lãng cái này mới áo choàng phía trên, liền dùng mấy chục mét dạng này gân thú, cho nên cái này thân mới cẩm bào đừng đề cập đến cỡ nào hoa lệ.

Cái này bựa, đến Nộ Giang bãi săn không đến ba ngày, hắn liền đổi bốn bộ quần áo.

Hôm nay một bộ này là quý nhất.

Không biết hắn người nhìn thấy hắn bộ quần áo này sẽ còn giật mình, người này ai vậy?

Không phải là vị kia Hầu tước phủ thế tử, vị nào phủ công tước công tử?

Thật tình không biết vẻn vẹn chỉ là Huyền Vũ phủ Bá tước người ở rể, vẫn là một cái nông thôn bình dân tử đệ.

Ai!

Không có cách nào a.

Không có thân phận người, mới cần xuyên bảng tên a.

Mã A Lý, Lý Cảng Thành xưa nay không xuyên bảng tên, cũng không thích mang đồng hồ nổi tiếng.

Rất nhiều người liền nói nhìn một cái người ta, như vậy trâu thân phận đều mang Casio đồng hồ điện tử, cái gì Rolex, Patek Philippe đều là đồ đần mới có thể đi mua.

Nhưng mà chân tướng chính là, điệu thấp là một loại rất đắt đỏ đồ vật.

Người bình thường điệu thấp, kỳ thật chính là không có tiếng tăm gì a.

Bất quá có một chút phá hủy Thẩm Lãng tuyệt thế mỹ nam phong phạm, trên mặt hắn cái kia dấu răng.

Chẳng những không có tiêu, hơn nữa còn trở nên càng lộ vẻ mắt, bởi vì đã tím xanh.

Nhưng kỳ quái là, ở đây đông đảo mỹ nữ còn liền nhìn chằm chằm hắn trên mặt cái này dấu răng nhìn.

Ai nha, thật hâm mộ Kim Mộc Lan a, có tuấn mỹ như vậy vô song khuôn mặt có thể cắn.

Đổi thành ta, đừng nói là cắn mặt, coi như muốn địa phương khác ta cũng nguyện ý a.

. . .

Sau đó, chính là ký kết khế ước.

Tấn Hải bá Đường Luân cứ việc có ngàn vạn không cam lòng, nhưng vạn chúng nhìn trừng trừng, mà lại tại ba vị siêu cấp đại lão ánh mắt nhìn chăm chú, không thể không ký tên, đồng thời đóng xuống đại ấn.

Trong chớp nhoáng này, thân thể của hắn đều rung động.

Hốc mắt có một ít phát nhiệt.

Kim Sơn đảo a, gia tộc của hắn của quý a, đã kinh doanh mấy chục năm a.

Bây giờ, lại muốn rơi vào trong tay của địch nhân a.

Thật là khiến người ta không cam lòng a.

Cho nên cho dù là bút lông, Đường Luân ký tên cũng cơ hồ muốn vạch phá khế ước tấm da dê.

Đón lấy, Huyền Vũ bá Kim Trác ký tên đóng ấn.

Một thức ba phần.

Trong đó thứ ba phần, muốn đưa nhập quốc đô cho quốc quân đóng xuống đại ấn, sau đó phong tồn đệ đơn.

Thái thú Trương Xung cũng tới.

Vẻn vẹn trong vòng một đêm, hắn giống như gầy không ít.

Lúc đầu đao bổ búa chặt khuôn mặt, càng thêm nhọn.

Trên mặt của hắn không có cái gì biểu lộ, càng thêm không nhìn thấy một chút xíu thất bại uể oải.

Thẩm Lãng vẫn là không có nhịn xuống, hướng phía Trương Xuân Hoa nhìn lại một chút.

Hôm nay từ buổi sáng đến bây giờ, cái này hồ ly tinh vậy mà đều không có nhìn Thẩm Lãng một chút.

Ai!

Nữ nhân thật sự là thua không nổi a.

Trước đó nhà ngươi muốn thắng thời điểm, mỗi ngày đến thông đồng ta, liền kém đưa tay đến móc ta đũng quần.

Hiện tại ta Thẩm Lãng chỉ bất quá tiểu thắng một trận, ngươi vậy mà liền đối ta không chút nào phản ứng.

Mấu chốt hôm nay Trương Xuân Hoa cũng xuyên được rất đẹp.

Cùng nàng trước đó điệu thấp tài nữ cách ăn mặc khác biệt, một thân đỏ chót váy, tăng thêm vũ mị hồ ly tinh gương mặt, thật sự là muốn sáng mù mắt người.

Thẩm Lãng nhìn nàng một cái, Trương Xuân Hoa không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Thẩm Lãng xem lần thứ hai, Trương Xuân Hoa mặt không biểu tình, không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Thẩm Lãng nhìn thứ tam nhãn.

Ai nha!

Phần eo vị trí, một trận đau đớn.

Mộc Lan ngón tay vặn lấy hắn một chút xíu eo thịt, liền muốn một trăm tám mươi độ xoay tròn.

Thẩm Lãng nháy mắt đau đến nước mắt đều muốn xuống tới.

Mộc Lan tuyệt mỹ khuôn mặt vẫn như cũ mang theo tiếu dung, như là Khổng Tước khai bình, liều mạng nở rộ mình mỹ lệ, phảng phất muốn đem Trương Xuân Hoa nghiền áp xuống.

Thẩm Lãng ôm lên nương tử eo, tiến tới tại miệng nàng trên môi hôn một cái.

Vạn chúng nhìn trừng trừng a.

Tất cả mọi người có chút sợ ngây người.

Tất cả nam nhân đố kỵ được trong lòng thổ huyết, âm thầm chửi ầm lên: Tiểu bạch kiểm, vô sỉ tiểu bạch kiểm.

Tất cả lòng của nữ nhân bẩn lắc một cái: Thật là dũng cảm tiểu lang quân a, nếu như hắn dạng này vạn chúng nhìn trừng trừng hôn ta, ta chỉ sợ muốn ẩm ướt a!

Mộc Lan khuôn mặt đỏ lên, liền buông lỏng tay ra.

Ngọt ngào đồng thời, cũng hận không thể mặt đất rạn ra vết nứt chui vào.

Phu quân không muốn mặt, nàng vẫn là muốn.

Ninh Khải Vương thúc cũng nhìn thấy, chỉ có thể giả vờ như không nhìn thấy.

Nghiêm túc như vậy trường hợp, tam phương ngay tại ký kết thần thánh như vậy khế ước.

Cái này hoàn toàn quan hệ đến Kim thị gia tộc vận mệnh a.

Ngươi vậy mà tại thời khắc thế này cợt nhả thê tử của ngươi, thế phong nhật hạ a.

Loại người như ngươi là thế nào sống đến ở rể Huyền Vũ phủ Bá tước trước đó a , ấn nói đã sớm hẳn là bị đánh chết a.

. . .

Khế ước ký kết hoàn tất sau.

Tấn Hải bá hướng phía Ninh Khải Vương thúc ba người chắp tay thi lễ một cái, trực tiếp nghênh ngang rời đi.

Nói dọa loại chuyện này là không tồn tại, có một số việc có thể làm không thể nói.

Trương Xung Thái thú tiến lên, hướng phía Huyền Vũ bá chắp tay.

Huyền Vũ bá đáp lễ.

Nói đến kỳ quái, Trương Xung cùng Huyền Vũ bá phương này rõ ràng là địch nhân lớn nhất, ngươi chết ta sống đối thủ.

Hết thảy vây công Kim thị gia tộc, đều là người này gây nên.

Nhưng hết lần này tới lần khác song phương chưa hề mặt đối mặt đối chọi gay gắt, thủy chung là nho nhã lễ độ.

Trương Xung lại hướng phía ba vị đại nhân vật cong xuống, nói: "Xung, cáo từ!"

Ninh Khải Vương thúc vậy mà đáp lễ lại nói: "Trương Nộ Giang bảo trọng."

Sau đó, Trương Xung mang theo một đôi nhi nữ đi.

Ninh Khải Vương thúc nói: "Huyền Vũ, ta cái này muốn về kinh, đem chuyện nơi đây bẩm báo quốc quân. Nhưng có một câu không biết có nên nói hay không."

Huyền Vũ bá nói: "Vương thúc thỉnh giảng."

Ninh Khải nói: "Chiều hướng phát triển, Thuận Xương nghịch vong. Nhà ngươi mặc dù thắng một trận, nhưng sợ cũng không cải biến được đại cục. Hiện tại xoay người còn kịp, còn có thể bảo trụ người nhà. Thật đợi đến ngươi chết ta sống, vạch mặt ngày đó, chỉ sợ thật sự là đại họa giáng lâm."

Ninh Khải Vương thúc cái này thật không phải uy hiếp, mà là hảo ngôn khuyên bảo.

Hắn là hi vọng Huyền Vũ bá Kim Trác bắt chước Chúc Lan Đình, đem gia tộc đất phong giao ra, binh quyền cũng giao ra, vẻn vẹn lưu lại vạn mẫu trang viên, như thế mặc dù đã mất đi quyền thế, lại còn có thể bảo trụ phú quý.

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Gia tộc cơ nghiệp là tổ tiên truyền thừa, không thể hủy ở trong tay của ta, thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành."

Ninh Khải Vương thúc liền không nói gì thêm.

Vị này Huyền Vũ bá a, vẫn là cái kia cương chính cứng nhắc, ngay cả nói chuyện cũng không biết uyển chuyển, thật như là xác rùa đen đồng dạng vừa thúi vừa cứng.

"Bảo trọng." Ninh Khải Vương thúc nói.

Sau đó, ba vị này siêu cấp đại lão cũng đi.

Từ đầu tới đuôi, Uy Vũ Công tước cùng Sách Huyền đều không có cùng Huyền Vũ bá đánh qua bất luận cái gì chào hỏi.

Sách Huyền Hầu tước là lập trường không giống.

Mà Uy Vũ công Biện Tiêu thì hoàn toàn là bởi vì ngạo mạn, Huyền Vũ bá Kim Trác bực này nhân vật, còn không có thả trong mắt hắn.

. . .

Thời gian trở lại mấy canh giờ trước đó.

Bôn ba hai trăm dặm về sau, Chúc Lan Đình Tử tước cùng Cừu Kiêu rốt cục suất lĩnh hơn hai trăm tên tinh nhuệ võ sĩ, chạy tới Huyền Vũ thành.

Bất quá, bọn hắn vẫn không có tiến đến phía bắc đê đập.

Mà là một lần nữa tụ tập nhân mã.

Cừu Kiêu sốt ruột mấy chục tên hải tặc cao thủ, Chúc Lan Đình triệu tập mình lưu tại Huyền Vũ phủ thành chủ bộ phận vệ đội.

Hai người tập kết năm trăm tên tinh nhuệ, mượn sau cùng bóng đêm, hướng phía Huyền Vũ phủ Bá tước phía bắc đê đập chạy như điên.

Lúc này, trời đã sắp tảng sáng.

Nhưng vẫn như cũ mưa rào xối xả, trên đường ngay cả nửa cái bóng người đều không có.

Chúc Lan Đình Tử tước suất lĩnh hơn năm trăm người, toàn bộ đổi lại hải tặc trang phục.

Không có nhiều như vậy hải tặc phục làm sao bây giờ? Tùy tiện chuẩn bị một bộ da giáp, dùng miếng vải đen che mặt, con mắt cái mũi bộ vị đào ba cái lỗ cũng được.

Tiếp lấy sau cùng bóng đêm, hơn năm trăm người phi nước đại mấy chục dặm.

Rốt cục chạy tới Huyền Vũ phủ Bá tước phía bắc ba mươi dặm chỗ đê đập.

Đây là toàn bộ Nộ Giang chứa nước hồ lớn nhất dài nhất đê đập, vượt ngang qua hai cái sơn cốc ở giữa, khoảng chừng dài ba mươi trượng, cao hơn năm trượng.

Đoạn này đê đập, Kim thị gia tộc trọn vẹn dùng thời gian hơn ba năm mới xây thành, vận dụng nhân lực vượt qua mấy vạn lần.

Bây giờ đã có hơn hai trăm năm lịch sử, đê đập bên trên thậm chí mọc đầy cây cối, nhưng vẫn như cũ kiên cố vô cùng, như là cự nhân cánh tay ngăn trở tung hoành trăm dặm mặt nước.

Cũng chính thức bởi vì những này đê đập tu kiến thành công, khiến cho Nộ Giang, dương võ hai quận vô số ruộng đồng không lo không có nước tưới tiêu, hàng năm đều có thể bội thu.

Mà đoạn này đê đập, danh tự liền gọi kim tự đập lớn.

Bởi vì năm đó chủ trì tu kiến cái này đập lớn, chính là hơn hai trăm năm trước một đời kia Huyền Vũ bá kim tự.

Lúc này, đập lớn bên trên còn có hai cái trạm gác.

Cơ hồ bất cứ lúc nào, đều có một đội võ sĩ ở đây trông coi,

Nhiều thời điểm hai mươi người, ít chính là có cũng có bảy tám người.

Chúc Lan Đình Tử tước nhìn xem đoạn này hùng vĩ đập lớn, trong lòng rất có đố kỵ tâm.

Ngươi Kim thị gia tộc dựa vào cái gì liền so ta xa hoa nhiều như vậy?

Bất quá kiến thiết được càng hùng vĩ hơn, một hồi phá hủy thời điểm liền càng rung động.

Mưa to đã xuống ròng rã nửa ngày cả đêm, chứa nước dán mực nước đã đủ đã tăng tới một cái rất cao vị trí đi.

Tại to lớn thủy áp phía dưới, ta chỉ cần tại đê đập bên trên đào ra một cái miệng lớn, ngập trời hồng thủy liền sẽ đem toàn bộ đê đập triệt để phá hủy, dễ như trở bàn tay.

Ngàn dặm con đê, bại tại tổ kiến.

Huống chi là một cái lỗ hổng lớn đâu?

Năm đó ngươi Kim thị gia tộc hao phí vô số nhân lực vật lực, dùng ròng rã thời gian mấy năm mới tu kiến đập lớn, bị ta Chúc Lan Đình dễ như trở bàn tay liền hủy đi.

Sau đó. . .

Cái kia hình tượng cũng đừng xách có bao nhiêu rung động.

Huyền Vũ phủ Bá tước hơn một ngàn cây số vuông đất phong, mười cái trấn, hơn một trăm cái thôn trang đều sẽ trở thành đại dương mênh mông.

Tất cả phòng ốc, ruộng đồng đều sẽ bị phá hủy.

Cho đến lúc đó sẽ chết bao nhiêu người?

Mấy ngàn người?

Hơn vạn người?

Chỉ có có trời mới biết a!

Kim thị gia tộc sẽ tổn thất bao nhiêu tiền?

Cũng chỉ có có trời mới biết a.

Nhưng đầy đủ đem bọn hắn đoạt lại Kim Sơn đảo thắng lợi triệt tiêu được sạch sẽ.

Đầy đủ cho Kim thị gia tộc hủy diệt tính đả kích.

Thật sự là trời cao giúp ta a! Lần này nửa ngày một đêm mưa to vẫn không có dừng lại, chính là trời cao ban thưởng ta hủy diệt Kim thị gia tộc cơ hội tốt a.

Các ngươi những này sắp chết đi dân đen, tuyệt đối không nên trách ta Chúc Lan Đình tâm ngoan thủ lạt.

Trách thì trách các ngươi đầu thai sai rồi, vậy mà trở thành Kim thị gia tộc con dân.

Vô độc bất trượng phu.

Người thành đại sự, không câu nệ tiểu tiết.

"Tất cả công cụ đều chuẩn bị xong chưa?" Chúc Lan Đình hỏi.

"Toàn bộ chuẩn bị hoàn tất."

Chúc Lan Đình nói: "Phái ra ba trăm võ sĩ, trải lưới tuần tra, gặp được bất luận kẻ nào, giết chết không cần hỏi tội."

"Phái ra năm mươi người chui vào đê đập bên trên hai cái trạm gác, đem Kim thị gia tộc quân coi giữ tiểu đội giết sạch."

"Còn lại một trăm năm mươi người, đem hết toàn lực, đào đê!"

"Hủy đi Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp. Để vô số Huyền Vũ phủ Bá tước con dân tuyệt vọng tử vong!"

"Để Kim thị gia tộc và Thẩm Lãng nghiệt súc, hối hận cùng chúng ta là địch qua!"

. . .

Lan Sơn Tử tước phủ phía bắc hai mươi dặm đê đập, quy mô liền muốn nhỏ rất nhiều.

Vẻn vẹn chỉ có dài mười trượng, cao ba trượng mà thôi.

Cái này đê đập cũng là Chúc thị gia tộc tài sản riêng, được xưng là Lan Sơn đập.

Phía trên đập chứa nước mặc dù ngay cả tiếp lấy Nộ Giang chứa nước hồ, nhưng chỉ vẻn vẹn là một cái chi hệ.

Năm đó Kim thị gia tộc hao phí vô số nhân lực vật lực, xây dựng kim tự đập lớn, là vì mười vạn con dân giành phúc lợi.

Mà Chúc thị gia tộc đê đập cùng đập chứa nước, liền vẻn vẹn chỉ là vì hắn một nhà phục vụ.

Nơi này toàn bộ sơn cốc đều là Chúc Lan Đình ruộng đồng, vùng núi, trồng vườn, chuồng ngựa.

Lúc này coi như trong mưa to, cũng có thể nhìn thấy Chúc thị gia tộc hào hoa xa xỉ.

Tòa thành mặc dù kém xa Kim thị gia tộc lớn như vậy, nhưng lại đại lượng dùng cẩm thạch thạch.

Mà lại điêu khắc lâu ngọc xây, cầu nhỏ nước chảy.

Kim thị gia tộc tòa thành, hoàn toàn là một cái quân sự thành lũy.

Chúc thị gia tộc tòa thành, mới tràn đầy quý tộc hưởng lạc khí tức.

To to nhỏ nhỏ vườn hoa, liền có mười mấy cái.

Nhưng quốc quân chính là thích loại này ham hưởng thụ quý tộc, không có chút nào thích Kim thị gia tộc loại này cẩn thận, yêu dân như con quý tộc.

Huyền Vũ phủ Bá tước trăm năm cơ nghiệp là toàn bộ đất phong, Vọng Nhai đảo, còn có mấy ngàn tư quân.

Mà Lan Sơn Tử tước phủ trăm năm cơ nghiệp, liền đều tại trong sơn cốc này.

Vô số ruộng tốt, vườn hoa, hào hoa xa xỉ dinh thự.

. . .

Kim Hối trong đêm phi nước đại, vẻn vẹn khoảng cách hai trăm dặm, liền đổi năm thớt ngựa.

Rốt cục tại thiên sắp sáng thời điểm, chạy tới Chúc thị gia tộc đập chứa nước, đi tới Lan Sơn đê đập phía dưới.

Hắn hoàn toàn là như lâm đại địch, chuẩn bị chém giết chiến đấu một trận.

Nhưng đã đến đập lớn về sau, phát hiện ngay cả một cái quỷ ảnh đều không có.

Lan Sơn Tử tước phủ đập chứa nước đê đập bên trên cũng có một cái trạm gác.

Nhưng Kim Hối chạy đến thời điểm, trạm gác bên trong năm tên lính ngay tại nằm ngáy o o.

Nhất là cay con mắt chính là lại có hai nam nhân ngủ ở trong một cái chăn mặt, mà lại trên thân trần trùng trục.

Một cái nam nhân mọc ra râu quai nón, hiển nhiên là sĩ quan.

Còn có một người đàn ông tuổi trẻ có chút tuấn tiếu, khóe mắt còn mang theo nước mắt, nhưng là biểu lộ nhưng lại có mấy phần mất hồn.

Kim Hối không chịu nổi truy đến cùng bên trong nguyên nhân.

Trực tiếp rút ra chủy thủ, nhẹ nhàng vạch một cái.

Lập tức, trong chăn vậy đối hùng uyên ương, trực tiếp mất mạng.

Ngay sau đó, hắn lại dễ như trở bàn tay mang đi mặt khác ba cái Chúc thị gia tộc võ sĩ tính mệnh.

Sau đó, hắn liền muốn đi làm việc.

Bỗng nhiên, sau lưng một trận vang động.

Kim Hối như chớp giật xông ra, một kiếm nằm ngang ở cổ đối phương bên trên, bỗng nhiên liền muốn cắt xuống đầu của đối phương.

Nhưng. . . Hắn rất nhanh liền ngừng.

Bởi vì, đây là một nữ tử, quần áo không chỉnh tề, hai tay hai chân bị trói, khắp cả người xâm phạm tổn thương.

Dùng đầu ngón chân đều có thể tưởng tượng, nàng vừa mới kinh lịch cái gì.

Những này cầm thú bắt tới nữ tử này, cầm tù tại cái này trạm gác bên trong.

Làm sao bây giờ?

Giết người diệt khẩu sao?

Kim Hối dùng sức thật nhiều lần, nhưng cuối cùng không có hạ thủ.

Nhẹ nhàng vẩy một cái, cắt mất cột vào trong miệng nàng vải.

Nữ nhân này, dáng dấp rất đẹp.

Bờ môi hơi vểnh, con mắt không lớn, nhưng lại phi thường động lòng người.

Mặc trên người cũng là tơ lụa quần áo, có thể thấy được xuất thân không kém.

"Không nên nghĩ chạy, một hồi ta mang ngươi ra ngoài." Kim Hối nói, sau đó cắt mất trói lại nàng hai tay dây thừng.

"Tiếp xuống ta làm bất cứ chuyện gì, ngươi cũng không có trông thấy." Kim Hối nói: "Sự tình hoàn tất về sau, ta sẽ dẫn ngươi đi một chỗ. Sống chết của ngươi, liền có hắn đến quyết định."

Mà liền tại lúc này, nữ tử này giống như như là lên cơn điên, hướng phía mấy cái kia trạm gác binh sĩ bò qua đi.

Từ dưới đất bưng lên một khối đá, hung hăng đem ba cái kia Chúc thị gia tộc võ sĩ đầu đập cho nát bét.

Cuối cùng, nàng đem trong tay tảng đá bỗng nhiên đánh tới hướng đầu của mình, liền muốn tìm chết.

Thật sự là cương liệt.

Giờ khắc này, Kim Hối trái tim lắc một cái.

Không biết vì sao, toàn thân có chút cảm giác tê dại.

Một giây sau, hắn một cước đá bay nữ tử này trong tay tảng đá, ngay sau đó một tay trảm tại nàng phần gáy.

Lập tức, nữ nhân này đã bất tỉnh.

Kim Hối sợ nàng lại tìm chết, dùng tốc độ nhanh nhất, đưa nàng một lần nữa trói lại, ngay cả miệng đều trói chặt, miễn cho nàng tỉnh lại về sau nói láo tự sát.

. . .

Thượng bất chính hạ tắc loạn!

Cái này Chúc thị gia tộc trên dưới không có một cái tốt.

Ta Kim Hối làm như vậy vì dân trừ hại.

Kim Hối toàn thân nhiệt huyết sôi trào, trong đầu không ngừng hiển hiện cái kia khắp cả người xâm phạm tổn thương mỹ lệ nữ tử, nhớ tới nàng muốn tạp toái đầu mình quyết tuyệt.

Những súc sinh này, súc sinh!

Hắn dùng hết toàn lực, tại Chúc thị đập chứa nước đê đập bên trên đào móc ra một cái lớn lỗ.

Cũng đủ lớn, cũng đầy đủ sâu.

Sau đó, Kim Hối đem con kia to lớn rương nhét đi vào.

Vải dầu vẫn không có mở ra.

Tìm tới bên trong kíp nổ, trực tiếp điểm đốt.

Tiếp lấy Kim Hối nhanh chóng phi nước đại, trở về trạm gác bên trong.

Sau đó, hắn bỗng nhiên đem nữ tử kia gánh tại trên vai, đem khinh công vận dụng đến cực hạn.

Chạy mau!

Chạy mau!

Vẻn vẹn hơn một phút đồng hồ thời gian, Kim Hối liền chạy ra khỏi hai dặm địa.

Sau đó trở mình lên ngựa, hướng phía bên trên trên núi chạy như điên.

Mặc dù hắn không biết trong rương là vật gì.

Nhưng là hắn biết, cô gia làm ra đồ vật, đều không phải đồ tốt.

Đều là đáng sợ, tràn ngập hủy diệt tính đồ vật.

Rất nhanh, thật dài kíp nổ đốt tới cuối cùng.

Lúc này!

Trên trời mưa to vậy mà ngừng.

Giữa cả thiên địa, giống như lâm vào yên tĩnh.

Sau đó!

"Oanh. . ."

Một tiếng vang thật lớn!

Toàn bộ mặt đất cũng hơi run rẩy.

Chúc thị gia tộc đập chứa nước đê đập, giống như bị cự nhân bỗng nhiên xé mở.

Vô số tảng đá bay lên không trung.

Toàn bộ đê đập, bị tạc mở một cái cự đại vết nứt.

Xuống một đêm nửa ngày mưa to mà góp nhặt hồng thủy như là cự long, mãnh liệt mà ra.

Hướng phía Chúc thị gia tộc trang viên, thiên địa, tòa thành, lầu các điên cuồng càn quét mà đi.

Tràn đầy sức mạnh mang tính hủy diệt.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 147: Chúc Thị Gia Tộc Toàn Hủy! Lãng Gia Vương Giả Con Đường!

Kim Hối hoàn toàn sợ ngây người!

Hắn biết cô gia làm ra vũ khí bí mật uy lực sẽ rất lớn.

Nhưng, không nghĩ tới sẽ như thế lớn.

Quả thực để người run rẩy a!

Đây chính là dùng tảng đá lũy thành đập lớn, kiên cố vô cùng, dùng cái mấy trăm hơn ngàn năm đều không có vấn đề.

Dựa vào nhân lực đào căn bản cũng không hiện thực.

Trừ phi lập tức vận dụng mấy trăm tên võ sĩ, hơn nữa còn phải có đại lực sĩ, dùng nguyên bộ công cụ, tiêu tốn mấy canh giờ thời gian mới có thể đào ra một cái lỗ hổng.

Mà bây giờ dựa vào cô gia vũ khí bí mật, vậy mà một nháy mắt liền xé mở một cái cự đại vết nứt, thật là khiến người ta không thể tưởng tượng a.

Cô gia thật chẳng lẽ là không gì làm không được sao?

Sau đó, càng thêm rung động một màn xuất hiện.

Ngập trời nước lũ, như là vạn mã bôn đằng, càn quét mà đi.

Ngươi cỗ lực lượng kia hoàn toàn là dễ như trở bàn tay!

Toàn bộ mặt đất đều tại kịch liệt run rẩy, Kim Hối dưới hông chiến mã, đã tại run lẩy bẩy, trực tiếp quỳ trên mặt đất không chịu động đậy.

Kim Hối xuống ngựa, ôm nữ nhân kia hướng phía trên núi lao nhanh.

Có lẽ là bởi vì xóc nảy quá lợi hại, cái này mỹ lệ nữ nhân vậy mà tỉnh lại.

. . .

Cuồn cuộn nước lũ, dọc theo sơn cốc một mực lao nhanh, dưới đường đi sườn núi.

Tình thế càng ngày càng kinh người, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Màn này để người thấy, sẽ chỉ cảm giác được nhân lực nhỏ bé.

Mà lúc này đã trời đã sáng.

Chúc thị gia tộc các chủ nhân còn tại trên giường ngủ say, nhưng là nô bộc người đã sớm rời giường làm việc.

Trong toàn bộ trang viên, nô bộc thị nữ tá điền các loại cộng lại, khoảng chừng gần ngàn người nhiều.

Bọn hắn cơ hồ là ngay lập tức nghe được tiếng vang, sau đó nhanh chóng lao ra, lập tức gặp được cái này vô cùng đáng sợ một màn.

Cuồn cuộn nước lũ, từ sơn cốc tuôn ra mà tới.

"Phát lũ lụt, phát lũ lụt!"

"Mau đào mạng a, đào mệnh a. . ."

Vô số người hầu, tá điền nhao nhao ném trong tay hết thảy, hướng phía trên núi phóng đi.

Nếu như là phổ thông nông dân dân trấn, sẽ còn đi đoạt trong nhà tài sản.

Nhưng bọn hắn đều là nô bộc, có thể nói cơ hồ là không có gì cả, cũng không có cái gì có thể thu thập.

Cho dù có, cũng chỉ là giấu đi một ít tiền mà thôi.

Toàn bộ trong trang viên người hầu chim thú tán, hướng phía hai bên trên núi lao nhanh.

Thời gian vẫn là tới kịp.

Bởi vì đại hồng thủy khoảng cách còn có vài dặm địa.

Chúc Lan Đình Tử tước nhi tử Chu Văn Đài ôm thị thiếp nằm ngáy o o.

Đột nhiên cảm giác được mặt đất mãnh liệt chấn động.

Động đất?

Hắn bỗng nhiên từ trên giường bò lên, mở ra cửa sổ.

Sau đó, hắn gặp được chung thân khó quên một màn.

Ngập trời nước lũ từ sơn cốc khuynh thiên phủ dày đất mà tới.

Trên đường đi, hoàn toàn là dễ như trở bàn tay.

Chúc thị gia tộc cất rượu trồng vườn, chuồng ngựa, còn có các loại tác phường toàn bộ bị nước lũ càn quét mà qua.

Tất cả phòng ốc, toàn bộ vỡ nát.

Sau đó, hắn quần áo cũng không kịp mặc, hướng phía trên núi lao nhanh,

"Ầm ầm. . ."

"Ầm ầm. . ."

Rốt cục, kinh người nước lũ tới.

Mang theo vô số bùn đất, mang theo vô số phế tích, bỗng nhiên càn quét qua Chúc thị gia tộc mỹ luân mỹ hoán vườn Lâm phủ để.

Kia điêu lan ngọc thế, triệt để hủy.

Cái cầu nhỏ kia nước chảy, cũng triệt để hủy.

Kia đình đài các tạ, nháy mắt biến thành phế tích.

Tất cả vườn hoa, tất cả nhà kho, tất cả phòng ở.

Nháy mắt bị nước lũ càn quét.

Bởi vì cái này lao xuống không chỉ có riêng là Chúc thị gia tộc cái kia đập chứa nước, còn có chứa nước hồ thiên văn sổ tự nước đọng cũng điên cuồng tuôn ra, thậm chí Nộ Giang chi thủy giống như cũng tìm được trút xuống miệng.

Cho nên hồng thủy này lực lượng là cực độ kinh người, quả thực vượt qua sông Tiền Đường sóng dữ.

Thế tử Chu Văn Đài, Tử tước phu nhân, đứng tại trên núi chỗ cao, nhìn qua một màn này, toàn thân run rẩy, run lẩy bẩy.

Toàn bộ xong!

Toàn bộ xong a!

Chúc thị gia tộc giao ra đất phong về sau, chỉ còn lại trước mắt trang viên này.

Hiện tại, đây hết thảy đều bị hủy.

Trăm năm cơ nghiệp a.

Toàn bộ táng thân tại nước lũ bên trong.

Chúc Lan Đình thê tử đầu tiên là từng đợt ngẩn người, sau đó gào khóc.

"Trời ạ!"

"Lão thiên gia a, ngươi vì sao muốn đối với chúng ta như vậy Chúc thị a."

. . .

Thẩm Thập Tam một đường đổi sáu con ngựa, rốt cục chạy tới nước đắng địa.

Mảnh này lục địa tới gần bờ biển.

Vô số năm trước bởi vì mặt biển lên cao, cho nên nước biển chảy ngược, đem bản này thổ địa toàn bộ che.

Về sau nước biển rút đi, mảnh đất này liền trở thành đất bị nhiễm mặn.

Loại cái gì đều không sống nổi, cho nên cũng không có người sinh sống.

Bởi vì nơi này nước đều là đắng, cho nên được xưng là nước đắng địa.

Dọc theo con đường này, Thẩm Thập Tam như lâm đại địch, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Mặc dù hắn không hỏi qua cụ thể muốn làm gì sự tình, nhưng trong lòng biết việc này quan hệ trọng đại, thậm chí liên quan đến

Huyền Vũ phủ Bá tước sinh tử tồn vong.

Không vì người khác, liền xem như vì phụ mẫu an hưởng tuổi già, hắn cũng sẽ liều mạng.

Thẩm Lãng, ta sẽ để cho ngươi thấy ta Thẩm Thập Tam là bực nào cao minh?

Ta nhất định phải làm cho ngươi bởi vì đem ta để đó không dùng ở một bên mà hối hận.

Dọc theo con đường này, hắn hội ngộ Thần sát thần, gặp Phật giết Phật.

Nhưng hiện thực cùng lý tưởng là có khoảng cách!

Thẩm Thập Tam ngay cả một cái quỷ đều không có gặp được, thuận lợi vô cùng đạt tới mục đích, để hắn một hồi lâu thất lạc.

Đi tới nước đắng đập lớn về sau, hắn đo đạc tốt vị trí.

Sau đó bắt đầu dùng hết toàn lực tiến hành đào móc.

Đào ra một cái thật sâu hang động, sau đó đem con kia rương lớn nhét đi vào.

Dùng đá lửa đốt lên thật dài kíp nổ.

Đón lấy, lao nhanh rời đi.

Không sai biệt lắm hai phút sau!

"Oanh!"

Nổ vang.

Nước đắng đập lớn bỗng nhiên bị xé mở một cái cự đại vết nứt.

Nộ Giang chứa nước hồ nước lũ tìm được một cái chân chính to lớn chỗ tháo nước, tuôn trào ra.

Mưa càng lớn thêm đã ngừng.

Cho nên, Nộ Giang chứa nước hồ mực nước không ngừng mà hạ xuống.

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước phía bắc Ninh Tự đập lớn.

Mưa vậy mà ngừng.

Năm trăm tên tinh nhuệ võ sĩ phân tán ra, một bộ phận đi tuần tra, quét dọn khả năng hết thảy tồn tại địch nhân.

Một bộ phận đi đập lớn bên trên trạm gác, đi tiễu sát Huyền Vũ phủ Bá tước thủ vệ tiểu đội.

Cuối cùng hơn một trăm người đi đào móc đập lớn.

Nhưng mà, chung quanh không có một ai.

Liền ngay cả đập lớn trạm gác cũng là trống không.

Cái này không đúng, trạm gác nội ứng nên thời thời khắc khắc đều có người a.

Nhất là cái này trên trời rơi xuống mưa to, làm sao có thể không có người phòng thủ.

Giải thích duy nhất chính là Huyền Vũ phủ Bá tước người phát hiện đội ngũ của bọn hắn, cho nên trạm gác bên trong người sớm chạy trốn.

"Chúng ta bị người phát hiện, tranh thủ thời gian động thủ đào móc."

Chúc Lan Đình hạ lệnh.

Sau đó, hơn một trăm người cầm nhiều loại công cụ, bắt đầu cuồng đào.

Chúc Lan Đình dã tâm quá lớn.

Hắn muốn trực tiếp đào ra một cái rộng hai, ba trượng to lớn vết nứt.

Cho nên, để hai trăm người phân tán ra đến đào móc.

Loại này tảng đá đập lớn, ngươi muốn đào ra một cái hố nhét vào thuốc nổ coi như dễ dàng.

Nhưng ngươi muốn dựa vào nhân lực đào ra một cái mấy trượng rộng vết nứt liền khó khăn.

Bởi vì cái này đập lớn là phi thường dày, trọn vẹn mười mấy mét dày.

"Nhanh, nhanh, nhanh. . ."

Chúc Lan Đình rống to.

Hơn hai trăm người, liều mạng đào móc.

Dùng hết hết thảy lực lượng.

Đập lớn bên trên tảng đá, từng khối từng khối bị nhếch lên, sau đó ném tới chứa nước trong hồ.

Chúc Lan Đình Tử tước đại hỉ , dựa theo dạng này tốc độ xuống đi, nhiều nhất không đến hai canh giờ, liền có thể đào ra một cái cự đại vết nứt.

Ngay tại lúc lúc này.

Toàn bộ chứa nước hồ mặt nước bỗng nhiên bỗng nhiên lắc một cái.

Đón lấy, có người nói: "Có phải là mắt của ta bỏ ra a, làm sao ta phát hiện mực nước đang hạ xuống a."

Kỳ thật mực nước hạ xuống được phi thường chậm chạp, cơ hồ mắt thường không thể gặp.

Nhưng là trải qua mấy phút thời gian về sau, rõ ràng nhìn thấy mực nước đã giảm xuống một chút.

Không lâu sau đó.

Mặt nước lại là bỗng nhiên một trận run rẩy.

Là Thẩm Thập Tam nổ tung nước đắng đập lớn vỡ đê.

Cái này, mực nước hạ xuống được đã tương đối rõ ràng.

Bởi vì xuất hiện hai cái to lớn vỡ đê miệng.

Cái này hai trăm người vẫn tại cuồng đào đập lớn.

Nhưng mà, mực nước hạ xuống được càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng vậy mà so đào móc tốc độ nhanh hơn.

Chúc Lan Đình Tử tước kinh hô: "Đây, đây là vì cái gì a? Vì cái gì a?"

Mặc dù mưa tạnh, nhưng mực nước cũng không nên hạ xuống được nhanh như vậy a?

Bên cạnh có người nói: "Trừ phi, có người tại cái khác địa phương vỡ đê."

Nghe nói như thế, Chúc Lan Đình Tử tước không khỏi rùng mình, trái tim bỗng nhiên co lại.

Bởi vì hắn liên tưởng đến một cái vô cùng kinh khủng khả năng.

Sau đó, da đầu từng đợt run lên.

"Đi, đi, đi. . ."

Chúc Lan Đình Tử tước cuồng hô.

Nộ Triều thành Thiếu chủ Cừu Kiêu nói: "Vì sao muốn đi? Coi như mực nước hạ xuống, chúng ta cũng vẫn như cũ có thể mở đập lớn, coi như nước lũ không mãnh liệt, cũng vẫn như cũ có thể bao phủ Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong a."

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Không thể nào, không thể nào. Có người tại thấp nhất địa phương đào mở đập lớn vỡ đê, tiếp xuống mực nước sẽ hạ xuống đến so đập lớn còn thấp hơn, chỉ dựa vào sơn cốc liền có thể ngăn cản, vô dụng, chìm không được Huyền Vũ phủ Bá tước."

Mà lại, hiện tại Chúc Lan Đình Tử tước căn bản không để ý tới dìm nước Huyền Vũ phủ Bá tước.

Hủy đi địch nhân cơ nghiệp mặc dù thống khoái, nhưng càng quan trọng hơn là bảo trụ cơ nghiệp của mình a.

Hắn không nói hai lời, cưỡi lên chiến mã, mang lên đội ngũ hướng phía trong nhà chạy như điên.

"Tuyệt đối không nên a, tuyệt đối không nên a!"

Một bên lao nhanh, Chúc Lan Đình Tử tước một bên cầu nguyện.

Tuyệt đối không nên xuất hiện đáng sợ nhất cục diện a.

Nhất định là nước đắng đập lớn sụp đổ, nhất định là như vậy, bởi vì nơi đó địa thế thấp nhất, nơi đó thủy áp lớn nhất.

Thẩm Lãng cũng không phải Thần, hắn làm sao có thể biết ta sẽ đến đào ra Ninh Tự đập lớn chuẩn bị dìm nước Huyền Vũ phủ Bá tước?

Mà lại, hắn lúc này hẳn là còn tại Nộ Giang bãi săn đâu, phân thân thiếu phương pháp, căn bản không có khả năng đến hại hắn.

Ta nhất định là mình dọa chính mình.

Ta gia tộc trăm năm cơ nghiệp nhất định không có chuyện gì, nhất định!

Chúc Lan Đình Tử tước không ngừng an ủi mình, một bên điên cuồng giục ngựa lao nhanh.

Nhanh, nhanh, nhanh!

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước đội ngũ trùng trùng điệp điệp rời đi Nộ Giang bãi săn, trở về Huyền Vũ thành.

Thẩm Lãng, Kim Trác bá, Mộc Lan đều tại một cỗ xe ngựa to bên trong,

Mập trạch Kim Mộc Thông tại trên một chiếc xe ngựa khác, bởi vì hắn trọng tải quá nặng đi.

Lãng gia lại bắt đầu biểu diễn của hắn, mà lại là trọng yếu nhất biểu diễn.

Bởi vì, hắn muốn bố trí Kim thị gia tộc một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, trường trị cửu an kế sách.

Nhạc phụ đại nhân nói: "Tấn Hải bá sẽ đem Kim Sơn đảo thuận lợi cho chúng ta sao?"

"Sẽ không." Thẩm Lãng nói: "Ta đặc biệt khát vọng hắn không cần cho chúng ta."

Nhạc phụ đại nhân nói: "Vì cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Kim Sơn đảo chi tranh đối với chúng ta trọng yếu nhất chính là Kim Sơn đảo có được quyền, điểm này chúng ta đã thành công. Nhưng coi như cầm lại hòn đảo này, muốn để hắn sinh ra lợi ích, ít nhất là một hai năm về sau sự tình."

Kim Trác đồng ý.

Bởi vì sau đó phải khai phát Kim Sơn đảo khoáng sản, muốn kiến tạo mới dã luyện trận, đều cần thời gian, nhân lực, tài lực.

Đường thị gia tộc không có khả năng đem những này đều giao cho ngươi.

Thẩm Lãng nói: "Trương Xung Thái thú là một cái vô cùng không tầm thường người, hắn người này ưu điểm lớn nhất chính là kiên nghị quả quyết. Một khi thế cuộc thất bại, hắn liền sẽ lập tức từ bỏ một bước này, lập tức tiến vào bước kế tiếp. Hắn thà rằng hi sinh trước mắt lợi ích, cũng nhất định phải nắm giữ quyền chủ động."

Kim Trác bá tước cảm thấy.

Buổi sáng hôm nay nhìn thấy Trương Xung, giống như hoàn toàn không có nhận thất bại đả kích, lại một lần nữa như là một chi hàn quang bức người, nhưng lại nội liễm thâm tàng lưỡi dao.

Lần này Kim Sơn đảo chi tranh, Thẩm Lãng cùng Trương Xung thật miễn cưỡng chỉ có thể coi là đánh một cái ngang tay.

Bởi vì vận khí đứng tại Thẩm Lãng một phương này, Trương

Xung mới thua.

Nếu không, hươu chết vào tay ai thật sự là khó nói.

Vị này Thái thú đại nhân ánh mắt, thủ đoạn, quyết tâm, lòng dạ đồng dạng không thiếu.

Mấu chốt hắn nhìn về phía Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá ánh mắt, không có bất kỳ cái gì một chút xíu địch ý.

Là thật không có địch ý.

Không giống như là Tấn Hải bá, Tĩnh An bá bọn người, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt quả thực cừu hận ngập trời.

Đối ngươi không có địch ý địch nhân, mới là đáng sợ nhất.

Cừu nhân để đầu người não ngất đi, tỉnh táo địch nhân mới có thể thời thời khắc khắc ngươi tìm kiếm sơ hở, sau đó tại thời khắc mấu chốt hướng ngươi chọc ra trí mạng một đao.

Thẩm Lãng nói: "Cứ việc Kim Sơn đảo chi tranh chúng ta thắng, nhưng ta nếu là Trương Xung đại nhân, hẳn là sẽ như thế nào chơi chết Huyền Vũ phủ Bá tước đâu?"

Thẩm Lãng lại bắt đầu thay vào pháp.

"Bước đầu tiên, ta nhất định sẽ thuyết phục Tấn Hải bá, lập tức đem Kim Sơn đảo chuyển giao cho chúng ta Kim thị gia tộc, mảy may đều không kéo dài."

Huyền Vũ bá kinh ngạc nói: "Ồ? Đây là vì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Để Kim Sơn đảo trở thành một cái xay thịt trận, để chúng ta chảy hết một giọt máu cuối cùng."

Huyền Vũ bá nói: "Lãng nhi, ngươi tinh tế nói đến."

Thẩm Lãng nói: "Một khi Đường thị gia tộc đem Kim Sơn đảo hoàn hoàn chỉnh chỉnh giao cho chúng ta, thậm chí những cái kia luyện sắt trận, quặng mỏ không chút nào phá hư, hoàn chỉnh không thiếu sót giao cho chúng ta, chỉ cần chúng ta phái người tới liền lập tức có thể khai thác, lập tức tiến hành dã luyện. Vậy chúng ta nhà sẽ làm phản ứng gì?"

Huyền Vũ bá tước nói: "Khẳng định là mừng rỡ như điên, đem Vọng Nhai đảo đại lượng thợ mỏ cùng dã luyện công nhân đưa đến Kim Sơn đảo, thời gian nhanh nhất khôi phục Kim Sơn đảo quặng sắt sản xuất. Không chỉ có như thế, còn muốn điều động một bộ phận quân đội đi giữ vững Kim Sơn đảo quặng mỏ."

"Đúng." Thẩm Lãng nói: "Nhà chúng ta sẽ làm như vậy, dạng này vừa vặn rơi vào Trương Xung độc kế."

Huyền Vũ bá nói: "Xin lắng tai nghe."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta là Trương Xung, nhất định sẽ làm cho Tấn Hải bá đem Kim Sơn đảo đưa cho hai nhà, một bên đưa cho chúng ta, một bên đưa cho Nộ Triều thành chủ Cừu Thiên Nguy, ngài nói Cừu Thiên Nguy sẽ bỏ qua cục thịt béo này sao?"

Huyền Vũ bá nói: "Sẽ không, Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy là thiên hạ tham lam nhất người, mà lại hắn không thiếu tiền, thiếu nhất chính là sắt cùng vũ khí, bởi vì Lôi Châu quần đảo không có quặng sắt, vũ khí của hắn cùng sắt chủ yếu là dựa vào cùng Đường thị gia tộc mậu dịch."

Thẩm Lãng nói: "Đến lúc đó, Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy liền sẽ phái ra đại lượng quân đội cùng chúng ta tranh đoạt Kim Sơn đảo, chúng ta cùng Cừu Thiên Nguy liền sẽ tại Kim Sơn đảo điên cuồng chém giết. Ngài nói đến thời điểm, quốc quân sẽ phái ra quân đội giúp chúng ta tiêu diệt hải tặc sao?"

Đương nhiên sẽ không, quốc quân ước gì mượn Vua Hải Tặc

Cừu Thiên Nguy chi thủ diệt Huyền Vũ phủ Bá tước.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ, Cừu Thiên Nguy luôn có bao nhiêu quân đội?"

"Chừng hai vạn." Huyền Vũ bá nói.

Nếu như tăng thêm dưới trướng hắn những hải tặc kia, khả năng còn muốn không chỉ một chút.

Phải biết đời trước Huyền Vũ bá thuê ba ngàn quân đội, nguyên một chi hạm đội, tăng thêm Huyền Vũ phủ Bá tước tư quân đi tiến đánh Cừu Thiên Nguy hải tặc đại quân, kết quả thất bại, gần như toàn quân bị diệt.

Mà bây giờ, Cừu Thiên Nguy đã phát triển hai mươi mấy năm.

Hắn còn chiếm theo đông bộ trên mặt biển mười mấy cái quần đảo, chỉ riêng Nộ Triều thành chỗ Lôi Châu đảo diện tích liền vượt qua năm ngàn cây số vuông, hơn nữa còn ở phía trên kiến tạo kiên cố to lớn tòa thành, tăng thêm chung quanh quần đảo, chỉ sợ diện tích có hơn vạn cây số vuông.

Cho nên, Cừu Thiên Nguy mặc dù là hải tặc, nhưng thực lực đã vượt xa Huyền Vũ phủ Bá tước, nếu không hắn cũng không thể chưởng khống Việt quốc đông bộ trên mặt biển đường thuỷ quyền mua bán.

Thẩm Lãng hỏi: "Kim Sơn đảo không phải chúng ta sân nhà, hắn bị Đường thị gia tộc kinh doanh mấy chục năm, đến lúc đó Đường thị gia tộc liên thủ với Cừu Thiên Nguy, như vậy Kim Sơn đảo bên trên bộc phát chiến tranh chúng ta sẽ thắng sao?"

Huyền Vũ bá lắc đầu nói: "Sẽ không."

Thẩm Lãng nói: "Cho nên, một khi chúng ta tiếp quản Kim Sơn đảo, vậy chúng ta gia tộc sẽ tại phía trên chảy hết một giọt máu cuối cùng. Cuối cùng sẽ còn ném đi Kim Sơn đảo, mà tới lúc kia, Ẩn Nguyên Hội lại hướng chúng ta đòi nợ, chúng ta vẫn như cũ còn không ra món nợ này. Mà chúng ta tất cả tài nguyên cùng lực lượng đều đầu nhập vào Kim Sơn đảo bên trong, đến lúc đó quốc quân phán quyết đem Vọng Nhai đảo giao cho Ẩn Nguyên Hội, vậy chúng ta đem không có gì cả."

Huyền Vũ bá nghĩ đến cái kia kết cục, lập tức không rét mà run.

Đến lúc đó Huyền Vũ phủ Bá tước đại lượng tư quân chết tại Kim Sơn đảo, lại mất đi Vọng Nhai đảo, kia Kim thị gia tộc đem triệt để diệt vong, mà lại là gia tốc diệt vong.

Mộc Lan nói: "Phu quân, kể từ đó, chúng ta thắng Kim Sơn đảo chẳng những không có dùng, ngược lại trở thành vướng víu?"

"Không, đương nhiên hữu dụng!" Thẩm Lãng phấn chấn nói: "Đầu tiên Kim Sơn đảo vĩnh cửu có được quyền đã thuộc về chúng ta, đây là trọng yếu nhất, đây là trăm năm cơ nghiệp."

"Tiếp theo, ta chính là muốn dùng Kim Sơn đảo hấp dẫn Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, để hắn đem đại lượng binh lực đóng tại Kim Sơn đảo."

"Tiếp xuống, chúng ta Vọng Nhai đảo chiến lược sẽ bộc phát ra kinh người thành quả, sẽ khiếp sợ thiên hạ!"

"Tại Vọng Nhai đảo, chúng ta sẽ kiếm lấy thiên văn sổ tự kim tệ, chẳng những hoàn lại Ẩn Nguyên Hội nợ nần, còn có thể liên tục không ngừng sinh ra to lớn lợi ích, mà lại để Vọng Nhai đảo danh dương thiên hạ, trở thành một cái chảy hoàng kim hòn đảo, kinh bạo tất cả mọi người ánh mắt."

"Làm Vọng Nhai đảo danh dương thiên hạ, trở thành hoàng kim đảo, để thiên hạ vô số người thèm nhỏ dãi thời điểm. Chúng ta dùng tàn nhẫn nhất thủ đoạn giết Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nhi tử Cừu Kiêu, ngài nói đến thời điểm sẽ phát sinh cái gì?"

Huyền Vũ bá nói: "Cừu Thiên Nguy sẽ trả thù, sẽ suất lĩnh đại quân đến tiến đánh chúng ta. Nhưng là hắn hải tặc quân đội không dám xâm nhập lục địa, cho nên sẽ tiến đánh chúng ta Vọng Nhai đảo, cướp đoạt cái này chảy hoàng kim hòn đảo."

"Đúng!" Thẩm Lãng nói: "Lúc trước hắn đã chia binh một bộ phận đến Kim Sơn đảo, lần này lại đến tiến đánh Vọng Nhai đảo, sẽ mấy lần tại chúng ta lực lượng. Mà ở lúc này, chúng ta triệt để bỏ qua toàn bộ Vọng Nhai đảo, đưa nó biến thành một cái có độc mồi nhử."

"Vọng Nhai đảo chiến lược, sẽ cho chúng ta kiếm lấy mấy chục hơn trăm vạn kim tệ, sẽ để cho người trong thiên hạ chấn kinh. Chúng ta muốn để người trong thiên hạ cảm thấy, Vọng Nhai đảo là chúng ta cực kỳ hạch tâm cơ nghiệp, chúng ta thà rằng bỏ qua đất phong, cũng không thể bỏ qua Vọng Nhai đảo."

"Chúng ta muốn làm làm ra một bộ giả tượng, làm bộ tất cả binh lực đều sẽ tụ tập tại Vọng Nhai đảo, bảo hộ cái này hạch tâm yếu địa."

"Nhưng khi Cừu Thiên Nguy suất lĩnh mấy lần đại quân đến tiến đánh Vọng Nhai đảo thời điểm, chúng ta sẽ triệt để vứt bỏ hòn đảo này, dù là nó có thể kiếm lấy mấy chục hơn trăm vạn kim tệ, chúng ta cũng trực tiếp vứt bỏ. Đồng thời trước đó đem toàn bộ Vọng Nhai đảo biến thành một cái độc địa, để Cừu Thiên Nguy đại quân chết hết độc địa."

"Mà lúc kia, Nộ Triều thành đã trống không, chúng ta minh tu sạn đạo ám độ trần thương."

"Mà chúng ta mục tiêu cuối cùng nhất, là cướp đoạt Nộ Triều thành, cướp đoạt Lôi Châu đảo!"

"Cách biển là vua a!"

"Việt quốc có đại quy mô thuỷ quân sao? Không có!"

"Việt quốc có thể phái ra quân đội vượt ngang vài trăm dặm hải dương đi tiến đánh Nộ Triều thành sao? Không thể!"

"Mà lại, Lôi Châu quần đảo khoảng cách Ngô quốc cũng rất gần."

"Một khi chúng ta cướp đoạt Lôi Châu đảo, phía bắc Ngô quốc liền sẽ liều mạng đối với chúng ta lấy lòng, sẽ điên cuồng lôi kéo chúng ta, thậm chí nguyện ý mở ra Hầu tước chi vị, bắt chước năm đó Việt quốc lôi kéo Biện Tiêu công tước đồng dạng."

"Cho đến lúc đó, nhạc phụ đại nhân dâng tấu chương quốc quân, Kim thị gia tộc thành công quét dọn hải tặc, vì Việt quốc cướp đoạt Lôi Châu đảo, vì Việt quốc khai cương thác thổ."

"Đến lúc đó quốc quân sẽ làm sao?"

Huyền Vũ bá nói: "Sắc phong ta vì Hầu tước, sau đó tiêu tan hiềm khích lúc trước, tân chính chi hỏa rốt cuộc đốt không đến trên đầu của chúng ta, ta Kim thị gia tộc đỉnh đầu chi kiếm triệt để rời đi, vĩnh viễn bảo đảm trăm năm cơ nghiệp, càng thêm thịnh vượng phát đạt."

"Đúng!" Thẩm Lãng nói: "Đây chính là ta hoàn chỉnh kế sách, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, giải quyết gia tộc nguy cơ."

"Cái gì Kim Sơn đảo, cái gì Vọng Nhai đảo, bọn hắn quá nhỏ, không cách nào đại quy mô xây thành, không thể làm ruộng phát triển, mà lại khoảng cách lục địa cũng quá gần."

"Hai cái này đảo coi như có thể kiếm lại nhiều tiền cũng vô dụng, chỉ cần không giải quyết tân chính nguy cơ, tiền lại nhiều cũng chỉ là đợi làm thịt giết heo dê. Cho nên mặc kệ Kim Sơn đảo vẫn là Vọng Nhai đảo, chúng ta trước toàn bộ ném ra bên ngoài làm có độc mồi nhử."

"Mà lại một khi chúng ta cách biển là vua chiến lược thành công, Vọng Nhai đảo cùng Kim Sơn đảo, hay là chúng ta!"

Huyền Vũ bá cùng Mộc Lan lập tức hoàn toàn rung động sợ ngây người.

Thẩm Lãng vậy mà như thế lớn thủ bút.

Hắn giải quyết gia tộc tân chính nguy cơ, vậy mà như thế thiên mã hành không? Đây cũng không phải là sớm một bước hai bước gặp kì ngộ, mà là ba bước bốn bước!

Vọng Nhai đảo là Kim thị gia tộc hạch tâm tài sản, Kim Sơn đảo càng là quan trọng nhất.

Nhưng là hiện tại Thẩm Lãng vậy mà đem bọn hắn đều ném ra ngoài đi, trở thành mồi nhử, mục tiêu là vì treo đến Cừu Thiên Nguy Lôi Châu quần đảo.

Dùng hai cái hòn đảo, đổi lấy Lôi Châu quần đảo trên vạn cây số vuông thổ địa.

Thật sự là thật là lớn khí phách, thiên đại thủ bút a.

Cách biển là vua chiến lược!

Thật là khiến người ta thể xác tinh thần run rẩy a.

Huyền Vũ Bá Quang ngẫm lại, đã cảm thấy toàn thân nóng lên, nhiệt huyết sôi trào a.

Cái này chiến lược một khi thành công, hắn Kim Trác phong công vĩ nghiệp chẳng phải là vượt qua tổ tiên Kim Trụ, trở thành vĩ đại nhất một đời Huyền Vũ bá rồi?

"Cách biển là vua chiến lược, chẳng những một lần vất vả suốt đời nhàn nhã giải quyết gia tộc nguy cơ, mà lại sẽ đem tất cả địch nhân toàn bộ chôn vùi!" Thẩm Lãng nói: "Cho nên chúng ta tiếp xuống tất cả bố trí, tất cả tài nguyên, đều chỉ vì cái này một mục tiêu, cướp đoạt Nộ Triều thành, cướp đoạt Lôi Châu quần đảo."

"Binh lực của chúng ta xa xa ít hơn so với Cừu Thiên Nguy, nhưng chúng ta ưu thế ngay tại ở thấy xa, có thể sớm bố trí hết thảy, từng bước một dẫn Cừu Thiên Nguy vào cuộc."

Kim Mộc Lan nói: "Phu quân, ngươi chính là vì cướp đoạt Nộ Triều thành, cho nên mới để Từ Thiên Thiên ẩn núp đến Cừu Yêu Nhi bên người sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đối Từ Thiên Thiên ta ôm lấy to lớn hi vọng, nàng có thể là kế hoạch chúng ta bên trong một cái vô cùng trọng yếu quân cờ, nhưng lại không thể hoàn toàn trông cậy vào nàng!"

Hữu tâm trồng hoa hoa không phát, vô tâm cắm liễu liễu xanh um. Loại chuyện này Thẩm Lãng đã không chỉ gặp một lần hai lần.

Bây giờ Kim Sơn đảo chi tranh đại hoạch toàn thắng , dựa theo trước đó ước định, Từ Thiên Thiên hẳn là nghe theo Thẩm Lãng, đi đầu quân Nộ Triều thành đại tiểu thư Cừu Yêu Nhi.

Hi vọng nàng có thể nói lời giữ lời.

Nếu như nàng không giữ lời, chẳng lẽ muốn ta Lãng gia ngủ phục nàng?

Thiên Thiên vợ trước, ngươi nhưng tuyệt đối không nên để ta cái này trước phu quân thất vọng a!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 148: Chúc Lan Đình Phun Máu! Ta Muốn Đỉnh Phong!

Nộ Giang quận Thái thú Trương Xung cũng không có lập tức trở về quận thành, mà là tại Nộ Giang bên cạnh tìm một cái viện ở lại.

Sau đó hắn liền đứng ở cửa sổ nhìn chằm chằm cái này nước sông cuồn cuộn, không nhúc nhích.

Hắn ở quan trường phí thời gian nhiều năm, bởi vì không có chỗ dựa, tăng thêm tính cách kiên cường, không tốt a dua nịnh hót, cho nên ở quan trường trước mười mấy năm có thể xưng là nghèo túng.

Hắn năm đó cũng là nhị giáp tiến sĩ, có thể nói là xuân phong đắc ý.

Nhưng là trước tiên ở Ngự Sử đài rèn luyện mấy năm, lại tại Trung Thư tỉnh làm việc vặt nhiều năm.

Nghe đơn vị giống như rất ngưu bức đúng vậy a, lại là Ngự Sử đài, lại là Trung Thư tỉnh.

Nhưng là cẩu thí quyền lực đều không có, mỗi ngày chính là viết viết chép chép, ai cũng có thể hô tới quát lui loại kia.

Đối với hào môn tử đệ đến nói, những này vị trí đều là mạ vàng, mà đối với người bình thường đến nói, thì hoàn toàn là rèn luyện góc cạnh dùng.

Trung Thư tỉnh a, Tể tướng cơ cấu a.

Kết quả Trương Xung đi vào năm thứ ba, Trung Thư tỉnh cùng đưa thư tỉnh toàn bộ xoá, ba tỉnh sát nhập vì Thượng thư đài.

Đại quy mô làm việc vặt quan viên bị dọn dẹp đi ra, Trương Xung rời đi quốc đô, bắt đầu ở một cái vắng vẻ thành nhỏ đảm nhiệm thành chủ.

Mấy đời thành chủ một làm liền là vài chục năm.

Mãi cho đến mấy năm trước, diệt đi Đông Giang bá tước kia chiến dịch, khiến cho hắn tiến vào quốc quân cùng Chúc Nhung Tổng đốc trong mắt.

Lập tức nhất phi trùng thiên, tại quốc đô ngắn ngủi mạ vàng về sau, lập tức tấn thăng làm Thái thú.

Đây đã là phong cương đại lại, không sai biệt lắm là quan viên địa phương đỉnh phong.

Phía trên đương nhiên còn có hành tỉnh Đại đô đốc, nhưng không thấy phải là thường trực.

Lần này như thành công diệt đi Huyền Vũ phủ Bá tước, hắn thăng nhiệm Diễm Châu xuống đô đốc đã thành kết cục đã định.

Đây mới là hắn vượt long môn cơ hội.

Diễm Châu xuống đô đốc cái này chức vị, không phải đi phổ biến tân chính, cũng không phải làm ác quan.

Mà là khảo nghiệm Trương Xung tại quân sự, chính trị, ngoại giao thượng đẳng tràn ngập cái nhìn đại cục năng lực.

Bởi vì Diễm Châu vốn thuộc về Ngô quốc, Uy Vũ công Biện Tiêu nam ném Việt quốc, đem mảnh này lãnh thổ cũng mang đến.

Hai mươi mấy năm trôi qua, phiến khu vực này dân tâm như cũ không có triệt quy thuận.

Ngô quốc, Sở quốc, thậm chí Đại Viêm đế quốc thương nhân, gián điệp, lái buôn đều ở nơi này hoạt động, ngư long hỗn tạp.

Ở nơi này đảm nhiệm xuống đô đốc, đối năng lực là cực lớn khảo nghiệm.

Nhưng một khi làm xong, vậy liền mang ý nghĩa bước kế tiếp trực tiếp tiến vào quốc đô quyền lực hạch tâm đảm nhiệm lục bộ Thị lang, tiếp theo là lục bộ Thượng thư, cuối cùng đứng hàng Thượng thư đài mấy vị Tể tướng một trong.

Đó mới là nhân sinh đỉnh phong.

Quốc quân là đem hắn Trương Xung xem như ác quan, xem như một cây đao.

Nhưng lại không có để hắn đem cái này ác quan làm đến cùng, là muốn chân chính bồi dưỡng hắn trở thành trụ cột nước nhà.

Trước đó bởi vì phí thời gian tại quan trường, chí khí khó thù thời điểm, Trương Xung liền thường xuyên tại Nộ Giang bên cạnh ở lại, nhìn xem lao nhanh nước sông.

Hắn tâm rất nhanh liền sẽ một lần nữa bốc cháy lên.

Một lần nữa oai hùng anh phát, ý chí chiến đấu sục sôi.

Chính trào lại mãnh liệt, lại có thể hơn được trước mắt cái này nước sông cuồn cuộn sao?

Huống hồ!

Ta Trương Xung mới là cái này Nộ Giang thủy triều, Huyền Vũ phủ Bá tước vẻn vẹn chỉ là cái này trong nước sông một khối ngoan thạch mà thôi.

Coi như tại cứng rắn ngoan thạch, cũng ngăn không được kinh thiên thủy triều, cuối cùng sẽ có một ngày sẽ vỡ toang tan rã, hóa thành đất cát, cuồn cuộn mà đi.

Trương Xuân Hoa bưng nước thuốc tới, ôn nhu nói: "Phụ thân, bờ sông gió lớn, thân thể của ngài còn chưa có khỏi hẳn."

Trương Xung một thanh bưng qua chén thuốc, uống một hơi cạn sạch.

"Xuân Hoa, vi phụ có lỗi với ngươi, để ngươi muốn sống sinh sinh bóp chết tình cảm của mình."

Trương Xuân Hoa lắc đầu nói: "Nam nữ hoan ái cũng chỉ là rảnh rỗi tiêu khiển, so với vận mệnh nó có đáng là gì? Lại nói cái gì là tình cảm, chẳng qua là một loại sinh sôi xúc động mà thôi, chung quy là vì trong nháy mắt đó run rẩy."

Ngày này lại trò chuyện không nổi nữa.

Trương Xuân Hoa nói: "Phụ thân, Thẩm Lãng thắng Kim Sơn đảo chi tranh, đối với chúng ta cục diện rất ác liệt sao?"

Trương Xung nói: "Là kịch liệt! Nguyên bản ta có thể ưu nhã trình diễn một chỗ thập diện mai phục, dùng tương đối thủ đoạn ôn hòa kết thúc Huyền Vũ phủ Bá tước vận mệnh. Không cần dùng quá mức kịch liệt thủ đoạn, càng không cần đại quy mô chảy máu chiến đấu. Dạng này mới là một cái thành công chính trị gia, nếu như giết đến đầu người cuồn cuộn, để Kim Trác bá tước gia phá người vong, vậy liền lộ ra năng lực ta rơi vào tầm thường."

"Như có lựa chọn, ta là thật không muốn cùng Cừu Thiên Nguy cầm thú như vậy hợp tác, này sẽ là tương lai của ta một cái chính trị chỗ bẩn."

"Nhưng là hiện tại Kim thị gia tộc thắng được Kim Sơn đảo chi tranh, cục diện nháy mắt liền từ chính trị đấu tranh biến thành quân sự đấu tranh, tiếp xuống liền có lưu không hết máu. Mà ta Trương Xung thanh danh, lại muốn càng hỏng rồi hơn."

Trương Xuân Hoa nói: "Mặc dù thắng được Kim Sơn đảo chi tranh, nhưng Huyền Vũ phủ Bá tước gặp phải khốn cảnh cũng không có thay đổi, ngược lại càng thêm hung hiểm kịch liệt đúng không?"

Trương Xung nói: "Chỉ cần quốc quân tân chính quyết tâm không thay đổi, Kim thị gia tộc nguy cơ liền vĩnh viễn không thể giải trừ. Làm ngươi một cái quái vật khổng lồ đấu tranh thời điểm, ăn trộm nhưng thật ra là kết cục tốt nhất, kết quả thắng, hậu quả kia sẽ càng thêm thảm liệt."

Lời này là thể hiện tất cả chân lý.

Liền như là trên Địa Cầu, cái nào đó siêu cường quốc bởi vì lãnh thổ ma sát đi giáo huấn cái nào đó tiểu quốc.

Nếu như đại quốc thắng, kia tất cả đều vui vẻ.

Nếu như đại quốc thua, kia vì cứu danh dự, vì củng cố mình quốc tế địa vị, hắn liền sẽ thẹn quá hoá giận, đem chiến tranh thăng cấp trở thành diệt quốc chiến.

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy chờ Huyền Vũ phủ Bá tước triệt để hủy diệt một khắc này, ta lại đi trêu chọc Thẩm Lãng, lại đi ngủ hắn cũng không muộn."

Trương Xung hận không thể che lỗ tai, nhưng thở dài một tiếng nói: "Không có khả năng này, trước đó mặc kệ thắng thua cũng còn có thể bảo trì một chút thể diện. Nhưng kế tiếp là ngươi chết ta sống, xác chết khắp nơi."

. . .

Một canh giờ sau, Trương Xung kéo lấy bệnh thân, cưỡi xe ngựa tiến về Tấn Hải bá tước phủ.

Lúc này, toàn bộ Tấn Hải bá tước trong phủ một mảnh hỗn độn.

Đường Luân ngay tại điên cuồng phát tiết lửa giận trong lòng.

Lộng lẫy giả sơn, trực tiếp bị hắn dùng trọng kiếm đập vỡ.

Đắt đỏ tên hầm lò đồ sứ, bị hắn nện thành mảnh vỡ.

Trên tường thư hoạ, cũng bị cho một mồi lửa.

Trong phủ hạ nhân bởi vì không tránh kịp, bị Đường Luân giết bốn năm cái, phơi thây tại chỗ, không người dám đi nhặt xác.

Trương Xung đi vào thư phòng thời điểm.

Tấn Hải bá Đường Luân quơ đại kiếm liền lao đến, nghiêm nghị quát: "Muốn chết sao? Ta không phải nói bất luận kẻ nào đều không được đi vào sao?"

Một giây sau.

Hắn phát hiện là Trương Xung, lập tức hậm hực đem đại kiếm buông xuống.

"Là Trương Thái thú a, có chuyện gì sao?"

Trương Xung nói: "Ta đến hỏi một chút Tấn Hải bá, ngài tiếp xuống có tính toán gì?"

Đường Luân lạnh nhạt nói: "Còn có thể có tính toán gì? Đương nhiên là kéo lấy không cho, khế ước ta là ký, nhưng là muốn ta giao ra Kim Sơn đảo, hoàn toàn là nói chuyện viển vông."

Trương Xung nói: "Coi như thế, ngươi lại có thể kéo bao lâu. Làm quốc quân ý chỉ xuống tới thời điểm, chẳng lẽ ngươi cũng không giao đảo sao?"

Đường Luân cười lạnh nói: "Chờ quốc quân ý chỉ xuống tới? Ngày tháng năm nào đi, quốc quân hận không thể Huyền Vũ phủ Bá tước đi chết đâu."

Trương Xung nói: "Tấn Hải bá có thể nghe ta một lời?"

Đường Luân nói: "Nói."

Trương Xung nói: "Lập tức giao ra Kim Sơn đảo, lập tức tiến hành giao tiếp, không cần phá hư bên trong luyện sắt tác phường, cũng không cần phá hư đường hầm, hoàn hoàn chỉnh chỉnh giao cho Huyền Vũ phủ Bá tước."

Lời này mới ra, Tấn Hải bá Đường Luân nghiêm nghị nói: "Trương Thái thú, ngươi điên rồi sao?"

Trương Xung nói: "Dạng này Huyền Vũ phủ Bá tước liền sẽ mừng rỡ như điên, điều động đại lượng nhân mã đi Kim Sơn đảo. Vọng Nhai đảo quặng sắt phẩm vị quá thấp, Kim thị gia tộc thiếu vay nợ, nhất định sẽ trong thời gian ngắn nhất khôi phục Kim Sơn đảo sản xuất, sẽ đầu nhập đại lượng nhân lực, vật lực, tài lực, quân lực trên Kim Sơn đảo."

Đường Luân nói: "Ta đem Kim Sơn đảo hoàn chỉnh giao cho hắn, chẳng phải là thuận hắn ý tứ? Trương Thái thú, ngươi thật là biết vì Kim Trác dự định a."

Trương Xung nói: "Tấn Hải bá, Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy quân đội dưới quyền tất cả sắt thép vũ khí, đều là ngươi Kim Sơn đảo cung cấp a?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Trương Thái thú, loại chuyện này cũng không thể nói loạn, không có sự tình."

Thật sự là có ý tứ, đến bây giờ thời khắc này, lại còn chơi bịt tai trộm chuông?

Ai không biết Tấn Hải bá tước phủ cùng cừu nhân nguy tốt quan hệ mật thiết, thậm chí Đường Luân đều xem như Cừu Thiên Nguy tại Việt quốc bạch / găng tay một trong.

Trương Xung nói: "Ngươi đem Kim Sơn đảo giao cho Kim Trác bá tước về sau, lại cùng Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy ký bí mật khế ước, đem Kim Sơn đảo bảy thành đưa cho hắn. Nhưng cần hắn phái binh tới đoạt Kim Sơn đảo, ngươi nói Cừu Thiên Nguy có thể hay không tới?"

"Đương nhiên biết?" Đường Luân nói: "Cừu Thiên Nguy chính là một đầu hung tàn tham lam cá mập lớn, ta nếu là đem Kim Sơn đảo đưa cho hắn, hắn sao lại từ bỏ khối này lớn thịt mỡ?"

Kỳ thật, Đường Luân có một cái bí mật không có nói.

Kim Sơn đảo hàng năm ba thành sắt đều thuộc về Cừu Thiên Nguy tất cả, đây coi như là một loại phí bảo hộ.

Trương Xung nói: "Cừu Thiên Nguy liền sẽ suất lĩnh đại quân, thẳng hướng Kim Sơn đảo cùng Huyền Vũ phủ Bá tước đại chiến. Đến lúc đó quốc quân sẽ hạ chỉ xuất binh, trợ giúp Kim Trác bá tước tiêu diệt hải tặc sao?"

Đường Luân nói: "Đương nhiên sẽ không, quốc quân hận không thể Kim Trác đi chết. Cừu Thiên Nguy binh lực là Kim Trác mấy lần, cho nên hắn tất thắng."

Trương Xung nói: "Mà khi đó, Huyền Vũ phủ Bá tước đã đem đại lượng nhân lực, quân lực, tài lực đầu nhập trên Kim Sơn đảo. Một khi cùng Cừu Thiên Nguy đại chiến, sẽ chết bao nhiêu người? Sẽ tổn thất bao nhiêu tài lực? Kim Sơn đảo đối với Kim Trác bá tước đến nói, không những không phải một tảng mỡ dày, ngược lại là một cái xay thịt trận, sẽ để cho Kim thị gia tộc chảy hết một giọt máu cuối cùng."

Đường Luân nói: "Ngay sau đó, Ẩn Nguyên Hội lại hướng Kim thị gia tộc đòi lấy kếch xù nợ nần, yêu cầu thế chấp Vọng Nhai đảo, Kim thị gia tộc liền xong rồi. Kiểu nói này, Kim thị gia tộc đoạt lại Kim Sơn đảo, chẳng những không có tác dụng, ngược lại gia tốc tử vong?"

Nói thì nói thế.

Nhưng trả ra đại giới chính là đưa tới Cừu Thiên Nguy đầu này tham lam cá mập lớn vào cuộc.

Mà lại cái này Vua Hải Tặc, là không thể khống nhân tố.

Có thể nói nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Trương Xung thật sự là không muốn đi đến một bước này.

Trương Xung nói: "Cho nên Tấn Hải bá, mời ngươi đem Kim Sơn đảo triệt để giao ra, hoàn hoàn chỉnh chỉnh giao cho Kim thị gia tộc."

Tấn Hải bá Đường Luân nhíu mày, lạnh giọng nói: "Ta tại sao phải giao ra? Diệt đi Kim thị gia tộc đối ta lại có chỗ tốt gì? Ta kéo lấy không giao, kéo lên cái một hai năm, Kim thị gia tộc liền diệt vong, Kim Sơn đảo như cũ trong tay ta."

Đây chính là muốn hủy đài.

Diệt Huyền Vũ phủ Bá tước ta không có ý kiến, nhưng là muốn để ta nỗ lực Kim Sơn đảo đại giới, vậy liền không bàn nữa.

Dù sao tân chính cũng không liên quan chuyện ta, diệt Huyền Vũ phủ Bá tước là ngươi Trương Xung nghĩa vụ.

Trương Xung nhíu mày.

Vị này Tấn Hải bá cùng Huyền Vũ bá, nhân phẩm thật sự là một cái trên trời, một cái dưới đất a.

Một cái chính trực cương nghị, phẩm hạnh cao khiết.

Một cái ngoan độc giỏi thay đổi, tham lam tự tư.

Trương Xung thản nhiên nói: "Tấn Hải bá, ngươi nhất định phải hoàn chỉnh không thiếu sót giao ra Kim Sơn đảo, mà lại cần trong thời gian ngắn nhất tiến hành giao tiếp."

Tấn Hải bá nghe ngóng cười to nói: "Ồ? Ta ngược lại là muốn biết, ta vì sao muốn nghe theo mệnh lệnh của ngài đâu? Ngài cái này Nộ Giang Thái thú nhưng không quản được ta Tấn Hải bá tước phủ a?"

Trương Xung nói: "Bởi vì ta sẽ lên tấu quốc quân, bức bách ngươi giao ra. Ngươi nếu không giao, vậy ta cũng không cần đánh Huyền Vũ phủ Bá tước, ta tân chính nắm đấm, trực tiếp đánh ngươi tốt, trước diệt ngươi Đường thị tốt, dù sao ngươi cũng là uy tín lâu năm quý tộc."

Lời này mới ra, Tấn Hải bá sắc mặt kịch biến, nghiêm nghị nói: "Trương Xung, ngươi dám?"

Trương Xung nói: "Tấu chương ta đã đưa vào quốc đô, quốc quân ý chỉ rất nhanh liền xuống tới. Ngươi nếu có gan kháng chỉ có thể không giao đảo thử nhìn một chút. Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có hay không Kim Trác bá tước xương cứng?"

Đường Luân xương cốt đương nhiên không có Kim Trác rắn như vậy, nếu không cũng sẽ không không kịp chờ đợi phản bội uy tín lâu năm quý tộc trận doanh, đầu nhập quốc quân trận doanh.

"Trương Xung, ngươi thật là ác độc a. . ." Đường Luân chỉ vào Trương Xung run giọng nói.

Trương Xung nói: "Trước tiểu nhân sau quân tử, vẫn là đem lời nói rõ tương đối tốt. Đường Luân bá tước, nếu như ta là ngươi, nhất định sẽ không chờ đến quốc quân ý chỉ xuống tới, nhất định sẽ sớm đem Kim Sơn đảo giao ra, dạng này mới lộ ra trung thành phối hợp."

Tấn Hải bá Đường Luân điên cuồng giận dữ hét: "Ta giao, ta giao, ta giao. . ."

Trương Xung, ta xxx mẹ ngươi!

. . .

Lan Sơn Tử tước phủ Chúc Lan Đình giục ngựa lao nhanh.

Ngắn ngủi hơn một trăm dặm khoảng cách, hắn trọn vẹn đổi mấy thớt ngựa.

Càng là tiếp cận trong nhà, trái tim của hắn nhảy càng nhanh, thậm chí toàn bộ lồng ngực đều đau nhức.

Không chỉ có như thế, khoảng cách nhà càng gần, Chúc Lan Đình cảm giác được một trận ngạt thở, thở dốc đều rất khó khăn.

Bởi vì hắn quá lo lắng.

Kim thị gia tộc còn có đất phong, có Vọng Nhai đảo, có trang viên, có tòa thành.

Mà hắn Chúc Lan Đình cũng chỉ có một gia tộc trang viên a!

Đây chính là mấy vạn mẫu ruộng đồng cùng trồng vườn, kia lộng lẫy lâm viên, vô số kể tác phường.

Đây chính là hắn Chúc thị gia tộc duy nhất sản nghiệp a.

Góp nhặt mấy trăm năm gia nghiệp a.

Nếu như xảy ra chuyện, nhà hắn liền xong rồi a.

Nhất định không có việc gì, nhất định sẽ không.

Ta chỉ là mình đang hù dọa chính mình.

Vòng qua phía trước ngọn núi này, chính là Chúc thị trang viên chỗ sơn cốc.

Nhưng Chúc Lan Đình đã đợi đã không kịp, trực tiếp từ bỏ chiến mã, dùng khinh công vũ lực leo núi.

Võ công của hắn đã rất nhiều năm chưa từng dùng qua, bây giờ lại dùng để leo núi.

Nhanh, nhanh, nhanh. . .

Đã dùng hết sức chín trâu hai hổ, coi như trên chiến trường, Chúc Lan Đình Tử tước cũng không có khổ cực như vậy liều mạng qua.

Rốt cục, bò lên trên toà này núi cao.

Bỗng nhiên nhìn xuống dưới.

Trong sơn cốc, một vùng biển mênh mông.

Hắn Chúc thị gia tộc trang viên, tòa thành, tác phường, ruộng đồng, trồng vườn toàn bộ lũ lụt thôn phệ.

Gia tộc trong thành bảo cao nhất tháp lâu, bây giờ chỉ có một cái nhọn lộ ở trên mặt nước.

Nước lũ lúc này đã lắng lại, ở vào ngâm giai đoạn. Trên mặt nước, nổi lơ lửng nhiều loại phế tích.

Xong!

Hết thảy đều xong!

Chúc thị gia tộc chỉ có sản nghiệp, toàn bộ hủy.

Trăm năm gia nghiệp a.

Ta Chúc thị nhất tộc vinh hoa phú quý a, toàn bộ xong!

Toàn bộ hủy a!

"A. . . A. . . A. . ."

Chúc Lan Đình Tử tước phát ra từng đợt rú thảm.

Như là thụ thương. . . Chó hoang đồng dạng.

Trước nay chưa từng có bi thảm, trước nay chưa từng có thê lương.

"Thẩm Lãng, ta xxx mẹ ngươi!"

"Thẩm Lãng, ta nhất định phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh. . ."

Lập tức, Chúc Lan Đình Tử tước rốt cuộc không chịu nổi đả kich cực lớn, tăng thêm một tiếng này gào thét đã dùng hết chân khí, liều mạng xé rách lồng ngực.

Đau đớn một hồi.

Một ngụm máu tươi cuồng phún mà ra.

Chúc Lan Đình Tử tước thân thể, hung hăng mới ngã xuống, dọc theo dốc núi lăn xuống.

. . .

Ròng rã một ngày sau đó!

Thẩm Lãng một đoàn người lúc này mới quay trở về Huyền Vũ phủ Bá tước.

Nhạc mẫu đại nhân đã sớm trông mong chờ thôi, dẫn một đám người chờ ở tòa thành cửa chính.

Vừa mới nhìn thấy Thẩm Lãng một đoàn người thân ảnh, nàng liền lập tức vọt ra.

Kim Trác bá tước nội tâm kích động vui sướng, khó được phá vỡ nội tâm thận trọng, muốn đem tin tức tốt báo cho thân mật nhất người yêu.

Kim Mộc Thông cũng tăng tốc bước chân xông đi lên, hắn kiêu ngạo hơn nói cho mẫu thân, lần này là hắn ngăn cơn sóng dữ, thắng được Kim Sơn đảo chi tranh, mà lại hắn còn triệt để nghiền ép Đường Doãn.

Nương, ta muốn để ngài biết, nhi tử không phải phế vật, nhi tử vì gia tộc làm ra cống hiến.

Nhưng mà. . .

Kim Trác bá tước vồ hụt.

Kim Mộc Thông càng là lúng túng giang hai cánh tay, ôm không khí.

Nhạc mẫu đại nhân vọt thẳng đến Thẩm Lãng trước mặt, ôm bờ vai của hắn nói: "Ôi! Nương hảo nhi tử a, nương tốt Lãng nhi a!"

"Con ta thật sự là quá thần kỳ."

"Con ta thật sự là quá lợi hại."

"Lần này Kim Sơn đảo chi tranh, nhà chúng ta sở dĩ đại hoạch toàn thắng, toàn bộ đều là con ta Thẩm Lãng công lao."

"May mắn có con ta, nếu không dựa vào nhạc phụ của ngươi cùng Kim Mộc Thông, chỉ sợ không biết thua thành hình dáng ra sao."

"Để nương xem thật kỹ một chút." Nhạc mẫu nhìn chằm chằm Thẩm Lãng mặt nhìn, phát hiện một cái dấu răng, đang muốn kinh hô quan tâm, nhưng lập tức nuốt xuống, đau lòng nói: "Lúc này mới hai ngày thời gian, con ta đều chịu gầy."

Cái này dấu răng nói không chừng là vợ chồng trẻ tình thú đâu?

Hoặc Hứa Mộc lan trên thân cũng có, chỉ bất quá bên ngoài không nhìn thấy mà thôi.

Loại chuyện này, ta làm nhạc mẫu cũng đừng có xuyên phá.

Bên cạnh Kim Trác bá tước im lặng.

Kim Mộc Thông thật muốn khóc.

Rõ ràng ta cũng có công lao a.

Rõ ràng ta mới là cần nhất khích lệ người kia a?

Tỷ phu hắn thiếu khích lệ sao? Nàng thiếu chú ý sao?

Hắn liền kém tại Nộ Giang bãi săn cùng những nữ nhân khác câu đáp thành gian.

Đi qua hơn một tháng ta liều mạng chép sách học thuộc lòng, ta dễ dàng sao ta?

Nhìn thấy mập trạch thảm như vậy, ngay cả Kim Trác bá tước dạng này ý chí sắt đá cũng buông xuống thận trọng, tiến lên vỗ vỗ Kim Mộc Thông phía sau lưng nói: "Ngươi cũng vất vả."

Lập tức, mập trạch nước mắt mãnh liệt mà ra.

"Cha, tại mười năm trước liền nói ta có cái nàng dâu, hiện tại vợ ta đâu? Ở nơi đó a?"

. . .

Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam đều đã trở về.

Lẳng lặng quỳ trên mặt đất.

"Cô gia, may mắn không làm nhục mệnh, ta cùng mười ba đều đã hoàn thành nhiệm vụ."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

Trước mắt có một số việc không đúng!

Bởi vì Kim Hối bên người nhiều một nữ nhân, một cái mỹ lệ nữ nhân.

Nữ nhân này khắp cả người xâm phạm tổn thương, dung nhan tú lệ, một đôi mắt quật cường vô cùng, không chút nào yếu thế cùng Thẩm Lãng đối mặt.

Mấu chốt nàng hai tay hai chân còn bị buộc, miệng cũng nhét lấy vải.

Thẩm Lãng nói: "Kim Hối, ngươi không lấy được nàng dâu, cho nên mượn cơ hội đi đoạt một cái trở về?"

Chương 149: Kế Hoạch Lớn Bá Nghiệp! Thiên Thiên Câu Thẩm Cặn Bã Nam!

Lời này mới ra, Kim Hối trên trán một viên mồ hôi lạnh trượt xuống.

Cô gia, ngươi cho rằng ta là ngươi sao? Có lớn như vậy năng lực đoạt nàng dâu?

Sau đó, Kim Hối hoàn hoàn chỉnh chỉnh đem trải qua báo cho Thẩm Lãng.

Nghe qua về sau, Thẩm Lãng nhướng mày.

Thật sự là thượng bất chính hạ tắc loạn a.

Nếu như Huyền Vũ phủ Bá tước tư quân bên trong xuất hiện loại chuyện này, không đợi người khác động thủ, Kim Trác bá tước đầu tiên liền đem những người này đầu nhìn xem tới.

Chà đạp phụ nữ đàng hoàng, cái này tại Kim thị trong gia tộc là tuyệt đối cấm kỵ.

Ai đụng ai chết!

Mà Chúc thị gia tộc binh sĩ vậy mà công nhiên đem nữ tử bắt nhập trạm gác bên trong chà đạp.

Mà lại rất hiển nhiên, một khi chà đạp dính về sau, nữ tử này khẳng định sẽ bị giết chết.

"Kim Hối, hắn nhìn thấy ngươi làm tất cả mọi chuyện rồi?"

Kim Hối gật đầu nói: "Đúng vậy, cô gia."

Việc này phiền toái.

Thuốc nổ loại vật này, hiện tại là tuyệt đối tuyệt đối không thể lộ diện, nếu không sẽ mang đến tai hoạ ngập đầu.

Nổ nát đê đập loại chuyện này, cũng tuyệt không có khả năng bại lộ, nếu không chính là thiên đại sai lầm.

Hủy đê phát lũ lụt chìm người ta nghiệp, loại chuyện này một khi bại lộ, thật sự là muốn mất đầu.

Thẩm Lãng làm bộ nói: "Đã nàng nhìn thấy, như vậy không có cách nào, chỉ có thể giết người diệt khẩu."

Lập tức, Kim Hối run lên, trực tiếp quỳ xuống.

Mà nữ tử kia ngược lại ngẩng cổ lên, con mắt trừng mắt Thẩm Lãng, không chút nào sợ chết dáng vẻ.

Nàng tự nhiên là không sợ chết, nếu không cũng không sẽ tìm chết rồi, mà lại trực tiếp muốn dùng tảng đá đập vỡ đầu của mình.

"Cô gia, cầu. . . Cầu ngài khai ân."

Kim Hối cái trán dán tại trên mặt đất, dùng hết tất cả khí lực cầu khẩn.

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta làm sự tình không thể để cho bất luận kẻ nào nhìn thấy a, nếu không sẽ cho toàn cả gia tộc mang đến trí mạng nguy hiểm."

Kim Hối run giọng nói: "Nàng, nàng sẽ không nói a, nàng hẳn là phi thường thống hận Lan Sơn Tử tước phủ."

Đón lấy, Kim Hối hướng phía nữ nhân kia nói: "Ngươi nhanh thề, ngươi nhanh thề, ngươi tuyệt đối sẽ không nói ra."

Nữ nhân kia vẫn như cũ kiêu căng khó thuần, duỗi cổ chờ Thẩm Lãng đến giết, miệng bị trói chặt, nhưng ánh mắt cũng không có nửa phần cầu xin tha thứ.

Thẩm Lãng nhìn chằm chằm khuôn mặt của nàng, nhất là chú ý làn da của nàng, tóc, móng tay.

Đây là một cái xuất thân phi thường ưu việt nữ nhân, nội tâm tràn đầy cảm giác ưu việt.

Mà lại tính cách cực kỳ quyết liệt.

Nhưng là, nhưng lại không có một chút võ công, nếu không cũng sẽ không bị Chúc Lan Đình thủ hạ mấy tên rác rưởi võ sĩ bắt đi.

Mấu chốt là một cái xuất thân phú quý nữ tử, vì sao lẻ loi một mình đi ra ngoài đâu? Vì sao từ Lan Sơn Tử tước phủ phụ cận trải qua đâu?

Nàng đến tột cùng là thân phận gì đâu?

Thẩm Lãng áp sát tới, tới gần ngực nàng vị trí, nhắm mắt lại lắng nghe.

Cặn bã!

Nữ nhân này trong đôi mắt, lập tức hiện ra hai cái này từ.

Nhưng Kim Hối lại biết, cô gia không phải cố ý muốn đùa giỡn nữ nhân này.

Cái này mặc dù là một thứ cặn bã nam, nhưng. . . Cũng là một cái kiêu ngạo cặn bã nam.

Hắn sẽ chỉ chờ lấy những nữ nhân khác thiêu thân lao đầu vào lửa đưa lên mang đi, muốn để hắn chủ động đi thông đồng những nữ nhân khác, lại là rất khó.

Nữ nhân này nhịp tim không đủ, trái tim không tốt lắm, có chút mao bệnh.

Lại nhìn miệng nàng môi, quả nhiên lộ ra màu tím sậm, nhìn qua rất yêu diễm, nhưng cũng không phải là khỏe mạnh nhan sắc.

Cái này cũng chứng minh nàng vì sao không thể luyện võ.

"Kim Hối, giết chết hắn!" Thẩm Lãng nói, sau đó đi ra ngoài.

Kim Hối ngẩn ngơ, sau đó lệ rơi đầy mặt, liều mạng dập đầu, trực tiếp đem cái trán đập phá xuất máu.

"Cô gia, cô gia khai ân a!"

"Ta Kim Hối từ nhỏ tại phủ Bá tước lớn lên, nơi này là nhà của ta, nhưng ta chưa từng có cầu qua bất luận kẻ nào, ngay cả bá tước đại nhân ta đều không có cầu qua."

"Hiện tại, mời cô gia khai ân a, Kim Hối coi như làm trâu làm ngựa, cũng sẽ báo đáp ân tình của ngài."

Một lát sau, Kim Hối cái trán máu thịt be bét.

Bên cạnh Thẩm Thập Tam thấy không đành lòng, cũng quỳ đi xuống nói: "Chủ nhân khai ân."

Mà nữ tử kia nguyên bản kiêu căng khó thuần, nhưng nhìn thấy Kim Hối cái dạng này, ánh mắt lập tức ôn nhu xuống tới, lộ ra một chút yếu ớt.

Thẩm Lãng nói: "Kim Hối, ngươi thích nữ nhân này?"

Kim Hối đương nhiên thích.

Người là một loại động vật rất kỳ quái.

Vừa thấy đã yêu là rất khó phát sinh ở Thẩm Lãng loại cặn bã này trên người.

Bởi vì hắn thấy qua mỹ nhân nhiều lắm, thích hắn nữ nhân cũng quá là nhiều, hắn ước gì mỗi ngày đều cùng người vừa thấy đã yêu.

Mà có một loại người sống ở nội tâm thế giới, hành vi quái gở, liền hướng hướng dễ dàng vừa thấy đã yêu.

Làm nữ nhân này quyết tuyệt muốn dùng tảng đá tạp toái đầu mình tự sát thời điểm, Kim Hối liền cảm giác được nội tâm của mình run lên.

Chính là loại kia kiêu ngạo, yếu ớt, quyết tuyệt, mỹ lệ đả động hắn nội tâm.

"Ta, ta không có!" Kim Hối run rẩy nói, toàn thân đều đỏ thấu, ngượng ngùng được giống như bị nấu đỏ tôm bự.

Thẩm Lãng nói: "Cho ngươi hai con đường, hoặc là giết nàng, hoặc là cưới nàng."

Kim Hối nói: "Cái này, này làm sao có thể? Đây không phải nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của sao? Lại nói ta chỉ là một cái hạ nhân, không xứng với vị tiểu thư này, không xứng với. . ."

"Vậy liền giết!" Thẩm Lãng nói.

Lập tức Kim Hối thật thống khổ, vô cùng cháy bỏng.

"Cô gia, tiểu nhân nguyện ý dùng tính mệnh vì vị tiểu thư này bảo đảm, nếu như nàng tiết lộ bí mật của chúng ta, ta nguyện tự sát chuộc tội."

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Nếu nàng thật nói ra chúng ta nổ đê bí mật, coi như đưa ngươi mất đầu mười lần cũng không đủ."

Đón lấy, hắn lại nói: "Cái phiền toái này là ngươi tìm trở về, liền từ ngươi đến giải quyết, ngươi đem hắn mang về đến nhà ngươi, cho ta gắt gao dán mắt vào nàng, nếu để cho nàng chạy, chính ngươi gặp trở ngại đi."

"Vâng!" Kim Hối nói.

Sau đó, hắn đi vào nữ tử kia trước mặt, khom người nói: "Tiểu thư, ta giải khai ngươi trên hai chân dây thừng, mang ngươi về nhà ta. Ngươi yên tâm, trong nhà của ta còn có một người muội muội, ngươi đơn độc ở một cái phòng. Ta. . . Ta tuyệt đối sẽ không bước vào nửa bước."

Nữ tử kia hai chân được giải phóng về sau, vẫn như cũ quật cường đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Thẩm Lãng nổi giận mắng: "Kim Hối, ngươi tên phế vật này, ngay cả một nữ nhân đều không giải quyết được, còn có cái gì tác dụng."

Nghe được Kim Hối bị mắng, nữ nhân kia lông mày giương lên, liền muốn phản bác, nhưng là miệng bên trong lại nói không ra lời nói.

Nhưng lại không đành lòng nhìn thấy Kim Hối lại nhận quở trách, hung hăng trừng Thẩm Lãng một chút về sau, hướng phía bên ngoài đi ra ngoài.

Kim Hối tranh thủ thời gian đi theo.

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía Thẩm Thập Tam nói: "Ngươi, cũng vất vả."

"Vâng." Thẩm Thập Tam cong xuống.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi cũng đi nghỉ ngơi đi, về sau có rảnh rỗi thời điểm, ta chỉ điểm ngươi võ công."

Thẩm Thập Tam hai chân lắc một cái.

Chủ nhân ta có thể không thổi ngưu bức sao? Toàn bộ phủ Bá tước bên trong, ngươi nói ngươi đánh thắng được ai?

Ngươi ngay cả mập trạch thế tử đều đánh không lại, ngươi ngay cả Tiểu Băng đều đánh không lại a, lại còn muốn chỉ điểm võ công của ta.

Nhưng là chủ nhân khoác lác thời điểm ngươi có thể phản bác sao? Đương nhiên không thể!

Thế là, Thẩm Thập Tam càng cung kính cong xuống nói: "Vâng!"

Tư thế kia, liền phảng phất gặp đại tông sư Chung Sở Khách đồng dạng.

Đi, ngươi Thẩm Thập Tam có tiền đồ!

Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam rời đi về sau, nhạc phụ đại nhân mới đi ra.

"Lãng nhi, nếu như ta không có đoán sai, nữ tử này có thể là. . ."

Thẩm Lãng nói: "Tám thành là nàng, xuất thân tướng môn gia tộc, nhưng là trời sinh trái tim không tốt, cho nên không thể luyện võ, tính cách lại mạnh mẽ quật cường, Chúc Lan Đình người thật đúng là sẽ tìm đường chết a!"

Huyền Vũ bá nói: "Nàng thân phận như vậy, coi như bị làm bẩn qua, Kim Hối có thể cưới nàng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Làm sao không thể? Cô nàng này bởi vì từ trái tim nhỏ có vấn đề, cho nên tính cách cực đoan, cho nên ý nghĩ cùng thường nhân hoàn toàn không giống. Giống ta dạng này anh tuấn vô song phong độ nhẹ nhàng mỹ nam tử, nàng mắt cũng không nhìn thẳng một chút, nàng liền thích Kim Hối dạng này muộn hồ lô, mà lại ta khi dễ Kim Hối càng lợi hại, nàng liền càng đau lòng, đồng bệnh tương liên!"

Huyền Vũ bá không nói gì.

Con rể, ngươi nói chuyện liền hảo hảo nói chuyện, có thể hay không đừng mượn cơ hội dùng nguyên một câu nói khoe khoang chính mình.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ, mập mạp năm nay cũng mười tám, vì sao hôn sự của hắn còn không có tin đâu?"

Kim Mộc Thông lại thế nào cũng là Huyền Vũ phủ Bá tước thế tử, trăm năm gia tộc quyền thế người thừa kế,

Đừng nhìn Thẩm Lãng luôn luôn khi dễ hắn, luôn miệng nói hắn không có muội tử thích.

Đương nhiên, hắn đúng là không có muội tử thích.

Nhưng là, muốn cưới một cái nàng dâu là dễ như trở bàn tay, thậm chí thật đẹp nàng dâu đều có thể cưới được.

Chỉ cần Huyền Vũ bá thả ra lời nói đi, không biết có bao nhiêu đại thương nhân muốn đem nữ nhi gả cho Kim Mộc Thông, muốn bao nhiêu đẹp liền có bao nhiêu đẹp.

Thương nhân mặc dù có tiền, nhưng là thân phận không cao, một khi cùng trăm năm quý tộc thông gia, nháy mắt bức cách tăng vọt a.

Đương nhiên, bây giờ quốc quân muốn bắt Huyền Vũ phủ Bá tước khai đao, thật đúng là không có cái gì đại thương nhân dám đem nữ nhi gả cho Kim Mộc Thông.

Huyền Vũ bá nói: "Kỳ thật, Thông nhi là có hôn ước."

Trước đó hắn mỗi lần đều hô Kim Mộc Thông, bây giờ lại hô Thông nhi, đại biểu cho Huyền Vũ bá nội tâm biến hóa.

Đứa con trai này mặc dù đần, nhưng là đáy lòng thiện lương, bao dung tâm cũng không tệ, mà lại ý chí cũng tương đối kiên nghị.

Mấu chốt là hắn tất cả không đủ đều bị Thẩm Lãng đền bù.

Như vậy cái này thế tử, có lẽ chính là tốt nhất thế tử.

Về phần Thẩm Lãng có dã tâm, sẽ cướp đoạt Huyền Vũ thành cơ nghiệp? Sẽ hoạ từ trong nhà?

Đừng nói giỡn!

Thẩm Lãng đối với địch nhân tâm ngoan thủ lạt, nhưng đối với mình người lại vô cùng dịu dàng.

Hắn đoạt Kim thị gia tộc cơ nghiệp, kia trước muốn giết chết Kim Mộc Thông.

Thẩm Lãng bỏ được giết chết cái này em vợ?

Khỏi cần phải nói, chỉ riêng một cái Tiểu Băng, liền đầy đủ để Thẩm Lãng nhấc tay đầu hàng.

Người này đối tiền tài cùng quyền thế nửa điểm không có để vào mắt, hắn chỉ quan tâm người bên cạnh.

Còn có, hắn chỉ thích chơi!

Cái gì ngươi chết ta sống đấu tranh, cái gì quyền thế chiến.

Đối với Trương Xung mà nói, có lẽ là lý tưởng, có lẽ là cả đời chính trị khát vọng.

Nhưng đối Thẩm Lãng đến nói, cũng chỉ là một cái trò chơi.

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp vị hôn thê, là nhà nào?"

Huyền Vũ bá nói: "Vũ An phủ Bá tước, Tiết thị gia tộc nữ nhi, Tiết Lê!"

Vũ An phủ Bá tước, đồng dạng là Việt quốc uy tín lâu năm quý tộc, mà lại xếp hạng cùng Huyền Vũ phủ Bá tước tương xứng, thậm chí càng gần phía trước một chút xíu.

Huyền Vũ phủ Bá tước hơn một ngàn ba trăm cây số vuông đất phong, Vũ An phủ Bá tước tại nam bộ ven biển, tăng thêm to to nhỏ nhỏ hòn đảo, khả năng còn muốn vượt qua cái này diện tích.

Bất quá hắn nhà phi thường điệu thấp, công bố ra ngoài tư quân chỉ có hai ngàn.

Nhưng là. . . Nhà hắn có một cái ngưu bức địa phương.

Nam Hải kiếm phái!

Mặc dù mặt ngoài, Nam Hải kiếm phái cùng Vũ An phủ Bá tước không có một chút quan hệ, nhưng ai cũng biết đây là Tiết thị gia tộc chỗ xử lý.

Nam Hải kiếm phái chưởng môn Yến Nan Phi, võ đạo đại tông sư, mặt ngoài họ Yến, nhưng kì thực Tiết thị gia tộc người.

Vũ An phủ Bá tước mặc dù chỉ có hai ngàn tư quân, nhưng là Nam Hải kiếm phái khoảng chừng hơn hai ngàn tên đệ tử.

Mà lại Nam Hải kiếm phái chăm sóc huấn luyện rất nhiều tên thích khách, gián điệp, không biết làm bao nhiêu công việc bẩn thỉu.

Cho nên mặc dù Vũ An phủ Bá tước thế lực càng lớn, nhưng tân chính đám lửa này nhưng không có đốt tới trên đầu của hắn.

Mà lại gia tộc này cho tới nay đều phi thường điệu thấp, trong nước sự tình gì hắn đều không trộn lẫn, cho người ta cảm giác giống như không có tiếng tăm gì.

Huyền Vũ bá nói: "Tại hơn một trăm năm trước, Kim Trụ tổ tiên đối Tiết thị gia tộc có ân tình sâu nặng chi ân, hơn nữa lúc ấy Vũ An bá Tiết Thiên Triệt là Kim Trụ tổ tiên đệ tử. Từ đó về sau, hai nhà chúng ta liền giao hảo trăm năm, tương hỗ là viện trợ."

"Trăm năm minh hữu?" Thẩm Lãng nói.

"Đúng, trăm năm minh hữu." Huyền Vũ bá nói: "Mà lại Mộc Lan lúc nhỏ, chính là tại Nam Hải kiếm phái tập võ. Nhưng là mấy năm trước, hai nhà quan hệ không hiểu vắng lạnh xuống tới. Tiết Lê cùng Thông nhi hôn sự cũng không đề cập nữa, đã dứt khoát cưới, cũng không thành hôn, một mực kéo tới hiện tại."

Thẩm Lãng nhướng mày.

Loại người này buồn nôn nhất.

Từ hôn ngươi lại không thoái hôn, cứ như vậy xử lý lạnh kéo ở nơi đó.

Huyền Vũ bá nói: "Nửa tháng trước ta đã phái ra sứ giả, để Tiết thị gia tộc cho chúng ta một câu trả lời hợp lý, đến cùng là kết thúc hôn ước, vẫn là tiếp tục hôn ước? Không thể còn như vậy không có chút nào kỳ hạn mang xuống, Thông nhi lớn tuổi, là nên lấy vợ sinh con."

Đây thật là đại nạn lâm đầu riêng phần mình bay, tường đổ mọi người đẩy.

Quốc quân ý tứ vừa mới toát ra đến, Trấn Viễn hầu tước phủ bên kia liền không kịp chờ đợi huỷ bỏ hôn ước.

Quốc quân đao vừa mới rơi xuống, Vũ An phủ Bá tước bên kia liền lập tức quạnh quẽ xuống tới, cùng Kim thị gia tộc phân rõ giới hạn.

Cái gì minh hữu quan hệ thông gia, thời khắc mấu chốt đều dựa vào không ngừng.

Nhưng vào lúc này, Kim Trung ở phía ngoài nói: "Cô gia, Từ Thiên Thiên tiểu thư bí mật tới chơi, cầu kiến ngài."

Huyền Vũ bá nghe, lập tức rời đi.

Bởi vì cái này con rể không phải quá nắm chắc tuyến.

Có một số việc vẫn còn không biết rõ cho thỏa đáng, có mấy lời còn không nghe đến cho thỏa đáng.

. . .

Nộ Giang bên trên trong phòng!

Thái thú Trương Xung không có đang nhìn nước sông cuồn cuộn, mà là nhìn qua trên vách tường này tấm địa đồ.

Ánh mắt của hắn trước rơi vào Kim Sơn đảo, cuối cùng rơi vào Nộ Triều thành, Lôi Châu quần đảo.

Toàn bộ Lôi Châu quần đảo diện tích cộng lại, cơ hồ muốn cùng Nộ Giang quận lớn nhỏ.

Đây là một mảnh ngoài vòng pháp luật chi địa, chiếm cứ mấy vạn hải tặc.

Nhất là Nộ Triều thành!

Trương Xung chưa từng đi, nhưng lại phái rất nhiều thám tử.

Trải qua hai mươi mấy năm kiến thiết về sau, tăng thêm đây là Việt quốc đông bộ trên mặt biển mậu dịch trung tâm, hoàn toàn được xưng tụng là thành tường cao dày, cơ hồ là một tòa không thể phá vỡ thành lũy.

Cơ hồ tất cả thám tử đều vừa đi vừa về báo, Nộ Triều thành so Nộ Giang quận thành còn muốn phồn hoa, mà lại là một tòa giấy mê tiền say chi thành.

Cừu Thiên Nguy chính là tòa thành thị này chí cao vô thượng chủ nhân.

Toàn bộ Lôi Châu quần đảo, chỉ biết là có Cừu Thiên Nguy, không nhận bất luận cái gì quốc quân.

Đây là một đầu hoàn toàn không bị khống chế cá mập a.

Trước đó Trương Xung thực tình không muốn để cho đầu này cá mập vào cuộc.

Nhưng là hiện tại đã không có lựa chọn nào khác.

Đã không có lựa chọn nào khác, vậy không bằng. . . Chơi đến lớn hơn chút nữa.

Lập nên càng thêm kinh người kế hoạch lớn sự nghiệp vĩ đại.

Hơn một trăm năm trước, Kim Trụ bá tước có thể làm được sự tình, ta Trương Xung. . . Chưa hẳn không thể làm được.

Một khi hoàn thành sự nghiệp vĩ đại này.

Vậy ta Trương Xung liền xác định vững chắc nhập Thượng thư đài, trở thành Việt quốc thiên cổ danh thần.

Thậm chí phong hầu bái tướng, đều là ở trong tầm tay.

Chỉ bất quá, đây chính là một cái càng lớn cục.

Một cái càng nguy hiểm cái bẫy.

Hơi không cẩn thận, liền sẽ thịt nát xương tan.

Cái này trong ván cờ, không chỉ có Cừu Thiên Nguy cái này hung tàn đáng sợ cá mập.

Càng có Thẩm Lãng dạng này trí gần như yêu kỳ thủ.

Ta Trương Xung cho tới bây giờ không có xuống nguy hiểm như vậy, khổng lồ như vậy thế cuộc.

Ta có thể thắng sao?

Ta không biết có thể hay không thắng.

Nhưng là ta Trương Xung một khi quyết định phương hướng, liền thẳng tiến không lùi, dù là thịt nát xương tan, cũng ở đây không tiếc.

Một khi thành công!

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, Huyền Vũ phủ Bá tước, Tấn Hải bá tước phủ, còn có vô số người đều sẽ trở thành dưới chân của ta xương khô.

Làm nền ta đỉnh phong sự nghiệp vĩ đại.

Một khi thất bại!

Kia. . . Tự nhiên bụi về với bụi, đất về với đất!

Nhìn về phía bên trên nữ nhi Trương Xuân Hoa, Trương Xung trong lòng một trận không bỏ.

Nộ Triều thành, kia là tuyệt đối hổ lang chi địa.

"Xuân Hoa, vi phụ có một chuyện cho ngươi đi làm."

Trương Xuân Hoa lúc đầu uể oải Cát Ưu co quắp, nghe được phụ thân lời nói về sau, lập tức ngồi thẳng thân thể mềm mại, ngẩng đầu ưỡn ngực.

"Cái gì?"

Trương Xung nói: "Vi phụ muốn ngươi đi một chuyến Nộ Triều thành!"

Trương Xuân Hoa run lên nói: "Cha, ngươi sẽ không phải là muốn đem ta đưa cho Cừu Thiên Nguy tên cầm thú kia ngủ đi."

Trương Xung lập tức tức giận đến râu ria đều muốn đốt.

"Ta Trương Xung là có dã tâm, nhưng không phải súc sinh, vì mình tiền đồ đem nữ nhi thúc đẩy hố lửa." Trương Xung nói: "Ngươi biết Cừu Yêu Nhi sao?"

"Nộ Triều thành đại tiểu thư?" Trương Xuân Hoa nói: "Trong truyền thuyết kia thích nữ nhân nữ hải tặc? Cái kia đè ép Cừu Kiêu một đầu trên biển nữ bá vương?"

Trương Xung gật đầu nói.

"Để ta đi câu dẫn nàng?" Trương Xuân Hoa nói: "Câu dẫn nam nhân ta lành nghề, nhưng câu dẫn nữ nhân ta chưa thử qua."

"Không phải câu dẫn." Trương Xung nói: "Chỉ là nghĩ biện pháp trở thành nàng không thể thiếu nhân vật, mà lại ngươi có thể đại diện toàn quyền ta."

"Được, đây là ta có thể làm." Trương Xuân Hoa nói: "Ta hồ ly tinh khí tức, tại Thẩm Lãng bên này đã sử dụng hết, dùng đả thương, cho nên câu dẫn người đã không có khí lực, nhưng làm khác khí lực còn nhiều!"

"Việc này không nên chậm trễ, ta làm sơ chuẩn bị, ngày mai ngươi trước kia ngươi liền xuất phát, tiến về Nộ Triều thành!"

"Vâng!"

. . .

Từ Thiên Thiên một lần nữa xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt thời điểm, trên thân thơm ngào ngạt.

Vừa mới tắm rửa xong, hơn nữa còn phun ra hoa hồng tinh dầu.

"Thiên Thiên, ngươi làm sao còn như vậy gầy a, thấy ta hảo tâm đau." Thẩm Lãng nói.

Từ Thiên Thiên trợn nhìn Thẩm Lãng một chút, nói: "Mong nhớ ngày đêm, đêm không thể say giấc, cho nên béo không nổi."

Thẩm Lãng nói: "Ước định của chúng ta lúc trước, còn giữ lời sao?"

Kim Sơn đảo chi tranh như Thẩm Lãng thua, hắn cùng Từ Thiên Thiên liền đi đầu nhập Tam vương tử.

Như Thẩm Lãng thắng, thì Từ Thiên Thiên muốn đi Nộ Triều thành đi câu dẫn trên biển nữ bá vương, Nộ Triều thành đại tiểu thư Cừu Yêu Nhi.

"Đương nhiên chắc chắn." Từ Thiên Thiên nói: "Ta này tấm thân thể cùng nó bị nam nhân chà đạp, còn không bằng cho nữ nhân ngủ, ta ngày mai là có thể xuất phát đi Nộ Triều thành, tiềm phục tại Cừu Yêu Nhi bên người."

Tiếp lấy Từ Thiên Thiên nói: "Bất quá Thẩm Lãng, ngươi làm sao lại cảm thấy ta sẽ không phản bội ngươi đây? Ta trở thành Cừu Yêu Nhi tuyệt đối tâm phúc về sau, dựa vào cái gì còn muốn nghe ngươi mệnh lệnh đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng a, ngươi nói có đạo lý a."

Từ Thiên Thiên nói: "Vậy ngươi muốn hay không tại ta trước khi đi đem ta ngủ, thừa cơ làm lớn bụng của ta đâu?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 150: Cố Nhân Cái Chết! Giết Vợ Chứng Đạo! Triều Dâng

Thẩm Lãng nghe xong Từ Thiên Thiên về sau, lập tức nhắm mắt lại.

Sau đó, hắn nhắm mắt lại bắt đầu tách ra ngón tay tính toán.

A?

Hai ngày này thật đúng là Từ Thiên Thiên thời kỳ rụng trứng?

Đương nhiên, ngươi cũng đừng hỏi Thẩm Lãng làm sao biết đến.

Thế là, Thẩm Lãng nghiêm túc gật đầu nói: "Cái này có thể có, mà lại ngươi lấy phụ nữ mang thai thân phận, có thể thu hoạch được Cừu Yêu Nhi đồng tình."

Sau đó, cặn bã nam trực tiếp nằm ở trên giường, nói: "Đến nha, ngồi lên đến, chính ngươi động."

Từ Thiên Thiên tiến lên, nhắm ngay Thẩm Lãng eo hung hăng đá một cước.

"Ừm. . ."

Thẩm Lãng đau đến co lại, lập tức như là bị tôm luộc đồng dạng.

Này nương môn xuống chân quá độc, trực tiếp hướng về phía hắn thận.

"Ta đi, buổi tối hôm nay liền ra biển." Từ Thiên Thiên nói.

Mèo có mèo đạo, chuột có chuột đạo, đi thuyền ra biển tiến về Nộ Triều thành loại chuyện này, Từ Thiên Thiên dễ như trở bàn tay liền có thể làm, không cần đến cực khổ phòng Thẩm Lãng.

Sau đó, nàng liền đi.

Đi tới cửa thời điểm, Từ Thiên Thiên bước chân không khỏi dừng lại một chút chỉ chốc lát.

Vẻn vẹn chỉ có không đến nửa giây dáng vẻ.

Bởi vì dựa theo ý tưởng bên trong, Thẩm Lãng phải gọi ở nàng, sau đó nói một câu.

Một câu nói kia hẳn là rất mấu chốt.

Hoặc là dạy nàng làm sao tại Cừu Yêu Nhi bên người đứng vững gót chân, lại hoặc là thông qua câu nói này tại Từ Thiên Thiên trong suy nghĩ lưu lại khắc sâu ấn tượng.

Dù sao nàng cùng Thẩm Lãng nhưng vẫn là cừu địch quan hệ.

Thẩm Lãng trong tay nhưng không có nàng bất luận cái gì tay cầm, càng không có bất luận cái gì ràng buộc, làm sao có thể cam đoan Từ Thiên Thiên sẽ vì hắn phục vụ? Như thế nào cam đoan Từ Thiên Thiên sẽ không phản bội hắn?

Nhưng là Thẩm Lãng chẳng hề nói một câu, liền mặc cho Từ Thiên Thiên đi.

Mà Từ Thiên Thiên, cũng đi thật.

Cải trang cách ăn mặc, rời đi Huyền Vũ phủ Bá tước tiến về bờ biển, đi thuyền ra biển, tiến về Nộ Triều thành.

. . .

Hẳn là xưng hô như thế nào cái này bị Kim Hối cứu trở về nữ tử đâu?

Kiêu căng khó thuần nữ? Tự sát nữ?

Cái này ngạo kiều mỹ nhân tiến vào Kim Hối tiểu viện.

Cùng trong tưởng tượng nam nhân viện tử hoàn toàn không giống, mặc dù chưa nói tới xa hoa, nhưng lại sạch sẽ để người phát cuồng.

Bên trong bất kỳ vật gì bày ra đều là chỉnh chỉnh tề tề, hơn nữa còn là đối xứng.

Không chỉ có như thế, trong sân còn trồng đầy tiểu hoa.

Càng không chỉ có như thế, trong sân còn nuôi chín con mèo, không, là mười con.

Bởi vì còn có một con quá tối, còn nhắm mắt lại, kém chút nhìn không thấy nó.

Than đen là ngươi sao?

Hào môn ngạo kiều nữ tâm cơ hồ lập tức liền hóa.

Không nghĩ tới cái này tâm ngoan thủ lạt nam nhân, lại còn có ôn nhu như vậy một mặt.

Đưa nữ nhân này đến viện tử về sau, Kim Hối liền đứng tại cổng không dám vào tới, thậm chí giống như không dám tới gần nơi này nữ nhân bên người ba mét bên trong.

Cho người ta cảm giác rất kỳ quái.

Nữ nhân này bởi vì chính mình bị chà đạp, cho nên lâm vào một loại trong điên cuồng.

Cảm giác mình đã không sạch sẽ, thân thể bị nhơ bẩn.

Nhưng là lại bởi vì xuất thân cao quý, tăng thêm tính cách cực đoan, sinh ra cực độ tự tôn.

Ta coi như bị chà đạp lại cái dạng gì, không có bất kỳ người nào có thể xem thường ta, ta thà rằng chết cũng phải chứng minh trong sạch.

Nhưng lúc này Kim Hối thái độ đối với nàng, liền phảng phất đối nữ vương đồng dạng.

Một lát sau, Kim Kiếm Nương tới.

"Muội muội, ngươi chiếu cố thật tốt vị tiểu thư này, ta đi làm một chút đồ ăn tới." Kim Hối tranh thủ thời gian chạy.

Tại cái này ngạo kiều nữ trước mặt áp lực quá lớn.

Đều nói làm liếm chó không có kết cục tốt, nhưng có người chính là như thế kìm lòng không được a.

Đợi đến Kim Hối cầm đồ ăn trở về thời điểm.

Trong sân đã truyền đến từng đợt khóc nỉ non âm thanh.

Không chỉ là cái này ngạo kiều nữ đang khóc, Kim Kiếm Nương khóc đến lợi hại hơn.

"Hồng Tuyến tỷ tỷ, ta ngày mai liền đi tìm cô gia, để hắn đem Chúc thị gia tộc giết đến sạch sẽ."

"Chúc Lan Đình, Chúc Văn Đài, Chúc Văn Hoa đều là súc sinh, toàn bộ giết sạch!"

. . .

Gian phòng bên trong, Thẩm Lãng nằm lỳ ở trên giường, một bộ bị vén lên, lộ ra eo.

"Nương tử, ta thận không có sao chứ." Thẩm Lãng khóc lóc thảm thiết nói.

Mộc Lan ngay tại lấy thuốc rượu cho Thẩm Lãng nắn eo, phía trên một khối màu tím sậm.

"Không có việc gì, chỉ là làm bị thương cơ bắp, bên trong không có việc gì."

Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.

Thận nhưng ngàn vạn không thể thụ thương a, ta Lãng gia phương diện kia năng lực vốn cũng không phải là siêu cường, cái này một khi thụ thương còn được a.

Mộc Lan nói: "Đúng rồi phu quân, ngươi là thế nào thương tổn tới a."

Thẩm Lãng nói: "Từ Thiên Thiên cái kia không muốn mặt nữ nhân câu dẫn ta, ta đương nhiên cự tuyệt. Ta nói ta cái đôi này thận đã sớm không phải chính mình, mà là nương tử của ta, ta cả đời này chỉ vì nương tử máu tận người vong, kết quả nàng câu dẫn ta không thành, vậy mà thẹn quá hoá giận, tại ta trên lưng hung hăng đá một cước."

"Ồ?"

Thẩm Lãng nói: "Cũng không phải sao? Ta cũng cảm thấy nữ nhân này thật không biết xấu hổ. Một chút xíu cũng đều không hiểu được phụ nghĩa liêm sỉ, cứ việc ta cùng nàng là từng có quan hệ vợ chồng, nhưng đã sớm kết thúc, ta người này tuyệt đối không phải dây dưa không rõ nam nhân."

"Nha!"

"Nương tử, nghe ngươi một hơi này, giống như không tin ta a?"

"Ừm!"

Ngươi cái này cặn bã nam, làm ta không nhìn thấy sao?

Ngươi hướng trên giường nằm một cái, để Từ Thiên Thiên ngồi lên đến, đồng thời mình động, ta từng chữ đều nghe được rõ ràng.

Nếu không phải ta như vậy thích ngươi, ngươi cho dù có mười cái cũng bị ta thiến.

Thẩm Lãng bỗng nhiên yếu ớt nói: "Nương tử, ngươi tại ta trên lưng viết cặn bã nam hai chữ, đừng cho là ta không biết."

. . .

Ngày kế tiếp!

Kim Hối tìm được Thẩm Lãng nói: "Cô gia, Vương Liên chết rồi."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Nhanh như vậy?

Lẽ ra hắn còn có thể sống mấy tháng a?

"Chết như thế nào?" Thẩm Lãng hỏi.

Kim Hối nói: "Phóng hỏa đốt rụi gian phòng của mình, đồng thời đem mình thiêu thành tro tàn."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Vương Liên người này là tham sống sợ chết, lại chết được quyết tuyệt như vậy thảm liệt?

Kim Hối nói: "Kỳ thật khoảng thời gian này hắn biến hóa phi thường lớn, thích mặc xinh đẹp quần áo, thích bôi lên son phấn, hắn nói hắn không thể nào tiếp thu được mình xấu xí chết đi, mà là muốn dùng rực rỡ nhất phương thức cáo biệt cuộc đời của mình."

Đón lấy, Kim Hối móc ra một khối gốm phiến nói: "Đây là hắn vật lưu lại."

Nhận lấy xem xét.

Đây là một cái phi thường thô ráp gốm phiến, chính là phổ thông bùn đất bóp thành, sau đó trải qua đại hỏa nướng mà thành.

Phía trên cách một chữ.

Một cái Thẩm Lãng hoàn toàn không quen biết chữ.

Dù là dùng trí não, cũng lục soát không đến cái chữ này tồn tại.

Hướng chữ bên trái, tăng thêm một cái để chữ.

Mặc kệ ở nơi nào, Thẩm Lãng đều chưa từng gặp qua cái chữ này.

Cái này Vương Liên thật sự là này nhiều, mới có thể viết ra như thế một cái loạn thất bát tao chữ.

"Đem hắn tro cốt thu thập một chút, tính cả cái này gốm phiến cùng một chỗ chôn đi, cái này dù sao cũng là hắn di vật cuối cùng."

Kim Hối nói: "Vâng!"

Vương Liên chết rồi, đối Thẩm Lãng có như vậy tí xíu xúc

động.

Nhưng chỉ này mà thôi!

. . .

Từ Thiên Thiên cưỡi chính là một chiếc lại so với bình thường còn bình thường hơn thuyền hàng.

Giống như vậy thuyền hàng có rất nhiều, đều là vãng lai Nộ Triều thành.

Nơi đó hiện tại đã trở thành phồn hoa mậu dịch trung tâm, mỗi ngày đều có đại lượng buôn lậu súng người xuất nhập.

Mặc kệ cái gì phi pháp vật tư, mặc kệ cái gì tang vật, tại Nộ Triều thành đều có thể giao dịch.

Tòa thành thị này bất tuân theo bất kỳ quốc gia nào pháp luật.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, chính là pháp!

"Nghe nói không? Nộ Triều thành đại tiểu thư Cừu Yêu Nhi lại tiêu diệt một cỗ không thuận theo hải tặc, chi kia đội tàu trên dưới mấy trăm nam nhân, toàn bộ bị lột da dệt thành cánh buồm."

"Dưới tay nàng phải có một trăm đầu thuyền, gần vạn người đi! Còn tiếp tục như vậy, Nộ Triều thành chủ người thừa kế thật không tốt nói, Cừu Kiêu Thiếu chủ mặc dù là nam nhân, nhưng luận thực lực chỉ sợ còn muốn bại bởi Đại tiểu thư này một bậc a."

"Không có cách nào biện pháp a, ai bảo Đại tiểu thư này quá mạnh a. Không ngừng run rẩy, không ngừng hợp nhất cái khác hải tặc, thế lực càng lúc càng lớn, liền ngay cả phụ thân nàng cũng chưa chắc đè ép được a."

"Nghe nói võ công của nàng cao đến dọa người, bây giờ không đến ba mươi tuổi, nghe nói cũng nhanh muốn đột phá cảnh giới tông sư rồi?"

"Nghe nói đã là tông sư a."

"Ngươi liền sẽ nói bậy, chúng ta toàn bộ Việt quốc bao nhiêu tông sư a."

"Các ngươi ai từng thấy vị này Cừu Yêu Nhi đại tiểu thư sao?"

Ở đây tất cả mọi người lắc đầu.

"Vị đại tiểu thư này chỉ phụ trách đánh trận, giết người, mặc kệ mậu dịch sự tình. Nhìn thấy hắn nam nhân, hoặc là bị hợp nhất trở thành thủ hạ của nàng, hoặc là bị lột da treo ở cột buồm bên trên, ta thế nhưng là nửa điểm đều không muốn nhìn thấy cái này nữ ma đầu."

Vừa mới đến trên mặt biển, liền phảng phất tiến vào một thế giới khác.

Trên đất bằng, mọi người đàm luận đều là quốc quân, Thái tử, lại hoặc là cái nào lợi hại quý tộc đại quan.

Nhưng đã đến trên mặt biển, đàm luận liền đều là Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, sau đó liền đại tiểu thư Cừu Yêu Nhi.

Bởi vì bọn hắn mới là mảnh này trên mặt biển chúa tể.

Nhất là Cừu Yêu Nhi đại tiểu thư, tràn đầy rất có truyền kỳ tính.

Từ Thiên Thiên lỗ tai cơ hồ nghe ra kén.

Từ miệng của những người này bên trong, nàng giống như nghe được nữ ma vương, nữ sát thần.

Ngắn ngủi mười năm qua, chết tại trong tay nàng hải tặc đã vô số kể.

Đến mức toàn bộ Việt quốc đông bộ trên mặt biển, chẳng mấy chốc sẽ chỉ còn lại Cừu thị một cỗ Đại Hải Tặc.

Bất quá cho đến lúc đó, Cừu thị gia tộc liền rốt cuộc không phải hải tặc, mà là hải quân, là toàn bộ đông bộ hải dương mậu dịch trật tự chúa tể.

Càng là nghe Cừu Yêu Nhi truyền thuyết, Từ Thiên Thiên trong lòng càng là hiếu kì.

Đồng thời kết nối xuống tới Nộ Triều thành hành trình, tràn đầy vô cùng sợ hãi, còn có chờ mong!

Khoảng cách gia tộc bị diệt môn đã qua một đoạn thời gian.

Cừu hận của nàng đã lắng đọng xuống, vẫn như cũ phi thường nồng đậm, đồng thời thật sâu khắc họa đến nàng thực chất ở bên trong.

Nhưng đã không còn là như là một đám lửa hừng hực đốt cháy thể xác và tinh thần của nàng cùng linh hồn.

Loại kia cô độc một thân không an toàn cảm giác, một lần nữa bao phủ tâm linh của nàng.

Mà lại phi thường quỷ dị kỳ quái là, Thẩm Lãng thật giống như trở thành nội tâm của nàng chỗ dựa nào đó.

Rời đi lục địa đi vào trên mặt biển thời điểm, liền phảng phất có một sợi dây dính líu nàng cùng Thẩm Lãng.

Đường này rất phức tạp.

Mang theo cừu hận, lại dẫn quỷ dị ỷ lại, hợp tác, còn có một tia phức tạp cảm xúc.

Trải qua một đêm nửa ngày đi thuyền.

Giữa trưa!

Người trên thuyền bỗng nhiên một trận reo hò.

"Nộ Triều thành đến! Nộ Triều thành đến!"

Từ Thiên Thiên không khỏi đi ra boong tàu, nhìn qua phía trước phồn hoa bến cảng.

Còn có khoảng cách mặt biển không xa tòa thành thị kia.

"Nộ Triều thành, ta tới."

"Cừu Yêu Nhi, ta tới, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi đến tột cùng là dạng gì nữ ma đầu, dạng gì nữ sát thần."

. . .

Vì tiếp xuống Vọng Nhai đảo chiến lược thiên văn sổ tự kim tệ, Thẩm Lãng đi một chuyến trên núi bí mật hang động.

Thuận tiện vẫn là đi một chuyến Vương Liên phần mộ.

Người này đáng chết về đáng chết.

Nhưng cuối cùng trợ giúp qua hắn trừ đi Lâm Chước, cơ hồ cho Tĩnh An phủ Bá tước một kích trí mạng, bên trong gãy mất Diêm Sơn Thiên hộ sở đối Huyền Vũ phủ Bá tước không dừng tận tập kích cùng quấy rối.

Công quy công, tội quy tội.

Thẩm Lãng chưa hề nói khác, chính là tại Vương Liên phần mộ bên trên đổ một chén rượu.

Sau đó tại Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam bảo vệ dưới, trở về Huyền Vũ phủ Bá tước.

Nhưng là, tại trên đường trở về.

Một người ngăn cản đường đi.

Một cái nhìn xem liền biết vô cùng ngưu bức nhân vật.

Một cái đứng tại nơi đó, liền cảm giác được lá rụng bay múa, gió lớn nổi lên này nhân vật.

Một cái đứng tại nơi đó, ngay cả côn trùng cũng không dám kêu to nhân vật.

Chí ít nhìn Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam phản ứng liền biết.

Hai người kia đầu tiên là bỗng nhiên rút kiếm.

Sau đó, lại đem kiếm đâm trở về.

Bởi vì ở đây mặt người trước, rút kiếm đã trở nên không có chút ý nghĩa nào, thực lực của đối phương đã vượt qua bọn hắn rất rất nhiều.

Đây là một cái trung niên mỹ nam.

Toàn thân trên dưới đều tản ra một cỗ khí chất.

Vô địch thật tịch mịch, nhân sinh tịch mịch như tuyết!

"Phía trước thế nhưng là Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia Thẩm Lãng các hạ?"

Người này mở miệng.

Thanh âm rõ ràng không có chút nào lớn, nhưng lại phảng phất đang Thẩm Lãng trong lỗ tai vang lên.

Thẩm Lãng nói: "Là ta!"

"Chính là ngươi phá giải ta Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp?"

Thẩm Lãng thân thể run lên.

Hắn biết người này là ai.

Nghịch thiên cường giả, giết vợ chứng đạo Nam Hải Kiếm Vương Lý Thiên Thu!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 151: Lãng Gia Chinh Phục Kiếm Vương! Nữ Ma Quỷ Đại Nghịch Chuyển

Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị.

Đừng nói thiên hạ đệ nhất, liền vẻn vẹn Việt quốc đệ nhất cao thủ là ai? Đều không ai có thể cho ra đáp án.

Bởi vì đỉnh tiêm cao thủ bình thường đều không dễ dàng xuất thủ, càng sẽ không giống như thế vận hội Olympic nhất định phải tranh ra một cái quan á quân tới.

Mà lại thiên hạ võ đạo, tương sinh tương khắc.

Ai thua thắng thua rất khó nói.

Nếu như cứng rắn muốn tìm một cái thiên hạ đệ nhất cường giả, đó chính là trước đây Đại Càn đế chủ đi.

Nhưng là tại Việt quốc, bất kể thế nào xếp hạng, Nam Hải Kiếm Vương đều là võ đạo đỉnh cao Kim Tự Tháp tồn tại.

Chung Sở Khách, Yến Nan Phi, Lý Thiên Thu, Biện Tiêu đều là đại tông sư.

Chung Sở Khách cùng Lý Thiên Thu chiến đấu qua, muốn phá giải hắn Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp, nhưng là thất bại.

Yến Nam Phi là Nam Hải kiếm phái chưởng môn, Lý Thiên Thu là Nam Hải kiếm đảo chi chủ, tịnh xưng vì Nam Hải Kiếm Vương.

Hai người kia tên tuổi xung đột a.

Cho nên hai người này là đánh qua.

Nhưng là lén lén lút lút đánh, không có ai biết kết quả.

Người thắng không có chạy đến nói ta thắng nha.

Người thua cũng giả bộ hồ đồ, không có chạy đến nói mẹ trứng, lão tử thua.

Nhưng tất cả mọi người suy đoán, hẳn là Yến Nam Phi thua.

Bởi vì Yến Nam Phi là ương ngạnh trương dương người, một khi thắng ước gì lập tức tuyên cáo thiên hạ.

Mà Lý Thiên Thu tại trong mắt mọi người, chính là một cái thâm bất khả trắc người.

Người này ngay cả lão bà đều có thể giết, thực sự quá độc ác a.

Phải biết hắn xuất thân bần hàn, nếu không phải hắn nhạc phụ đem hắn nhặt đi bồi dưỡng, hắn nơi nào có cơ hội trở thành một đời tông sư a, đã sớm trở thành ven đường tiểu ăn mày.

Mà thê tử của hắn thế nhưng là lúc ấy danh dương thiên hạ đại mỹ nhân, không biết là bao nhiêu thanh niên tuấn kiệt tình nhân trong mộng.

Lý Thiên Thu ngưu xoa chỗ còn không chỉ như thế.

Trước đó mỗi một thời đại Kiếm Vương đều chỉ dựa vào một chiêu kia Thiên Ngoại Lưu Tinh.

Mà Nam Hải Kiếm Vương vậy mà tại mười năm trước liền vứt bỏ chiêu kiếm pháp này không cần, lại luyện một chiêu Tinh Thần Vẫn Lạc.

Đến mức một chiêu này có phải là ngưu bức cũng không biết.

Bởi vì ai cũng không dám tới cửa đi khiêu chiến, đồng thời thử một lần chiêu này Tinh Thần Vẫn Lạc chất lượng a.

Cho nên Việt quốc tông sư bên trong, Chung Sở Khách có thể gây, thậm chí Yến Nan Phi cũng có thể gây, duy chỉ có Nam Hải Kiếm Vương Lý Thiên Thu không thể gây.

Mà bây giờ Thẩm Lãng liền chọc cái này siêu cấp đại Boss.

"Là ngươi phá giải ta Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp?" Lý Thiên Thu một lần nữa nói.

Hắn ngôn ngữ giống như không có một chút đốt thuốc hỏa khí hơi thở, thậm chí nghe không được một chút xíu phẫn nộ.

Thẩm Lãng nói: "Vâng!"

Lý Thiên Thu nói: "Kia đi thôi."

Đi thôi?

Đi nơi nào?

Đưa đến Nam Hải kiếm đảo, sau đó giết chết?

Cũng không đến mức đi.

Trên thế giới này mặc dù có võ đạo tông sư tồn tại, nhưng bọn hắn vẫn là thế tục vương quyền trói buộc.

Ngươi nếu là giết một người bình thường, cái kia còn đi.

Muốn công nhiên giết một cái phủ Bá tước con rể, đó chính là đối toàn bộ Việt quốc vương quyền khiêu khích.

Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam biết mình căn bản không thể nào là Lý Thiên Thu đối thủ, nhưng vẫn là kiên trì đứng ở Thẩm Lãng trước mặt.

"Đi thôi, ta đã cùng Huyền Vũ bá nói qua." Lý Thiên Thu nói.

Lần này Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Lý Thiên Thu dạng này siêu cấp đại Boss là căn bản không có khả năng tại loại chuyện nhỏ nhặt này bên trên nói láo, hắn nói mình cùng nhạc phụ đại nhân nói qua, hắn khẳng định chính là nói qua.

Sau đó, hắn hướng thẳng đến phía trước đi đến.

Kim Hối nhanh chóng lao nhanh hướng phủ Bá tước chứng thực.

Thẩm Thập Tam nói: "Chủ nhân."

Thẩm Lãng nói: "Không sao, vậy ta liền đi một chuyến."

Sau đó, Thẩm Lãng lên một chiếc xe ngựa.

Lý Thiên Thu leo lên xe ngựa về sau, đem một thân vải thô áo choàng mặc lên người, lập tức thiên hạ tông sư khí chất biến mất vô tung vô ảnh, giống như hóa thành một cái bình thường xa phu, thậm chí ngay cả gương mặt đều giống như thay đổi.

Một trương tuấn mỹ khuôn mặt, vậy mà trở nên dãi dầu sương gió.

Sau đó vị này Nam Hải Kiếm Vương tự mình lái xe, mang theo Thẩm Lãng xuôi nam.

. . .

Triệt để hôn mê về sau, được cứu tỉnh lại Chúc Lan Đình, lâm vào một loại điên dại trạng thái!

Hốc mắt hãm sâu, gương mặt dữ tợn.

Hai cái ánh mắt hoàn toàn là huyết hồng sắc.

Trăm năm cơ nghiệp, ròng rã trăm năm cơ nghiệp a.

Toàn bộ đều hủy a!

Nhất định là Thẩm Lãng làm!

Nhưng hắn là thế nào làm được a?

Chúc Văn Hoa tại bên cạnh quát: "Phụ thân, đi cáo hắn, đi phủ tổng đốc cáo hắn, nhất định là Thẩm Lãng làm, để hắn mất đầu, mất đầu!"

Đi phủ tổng đốc cáo Thẩm Lãng?

Có chứng cứ sao?

Hơn nữa lúc ấy đê đập vở thời điểm, Thẩm Lãng còn tại bên ngoài mấy trăm dặm Nộ Giang bãi săn a.

Chúc Lan Đình Tử tước khàn giọng nói: "Ta đã không có gì cả, Thẩm Lãng ngươi vậy mà đem ta dồn đến tuyệt cảnh, vậy cũng đừng trách ta đạp phá lằn ranh, đi tìm Thu Phong Lâu, bất kể bất cứ giá nào, ám sát Thẩm Lãng!"

"Người tới, thời thời khắc khắc nhìn chằm chằm Huyền Vũ bá tước động tĩnh, một khi Thẩm Lãng lạc đàn, lập tức nói cho ta!"

Thu Phong Lâu, Việt quốc mạnh nhất tổ chức sát thủ. Sau lưng của nó, chính là Nam Hải kiếm phái.

. . .

Lần trước Thẩm Lãng đi theo Mộc Lan xuôi nam, vậy thời gian là bực nào mỹ diệu hạnh phúc.

Thậm chí là mỹ lệ.

Mà lần này xuôi nam, quả thực buồn tẻ đến bạo a.

Lý Thiên Thu đại tông sư căn bản không giống như là một nhân loại.

Hắn thời thời khắc khắc đều tại minh tưởng.

Đánh xe thời điểm tại minh tưởng, đi đường thời điểm tại minh tưởng, nấu cơm thời điểm cũng tại minh tưởng.

Mấu chốt làm xong sau bữa ăn, chính hắn là không ăn.

Hắn liền càng phải thành tiên đồng dạng, hai ba ngày không ăn một trận, mà căn bản không ngủ được.

Cùng Thẩm Lãng càng là một câu đều không có.

Đối mặt những người khác, Thẩm Lãng có thể từ trong lời nói trong dấu vết phân tích ra hắn mục đích cuối cùng nhất.

Nhưng là đối mặt vị này Kiếm Vương.

Thẩm Lãng thật như là thấy được một cái máy móc đồng dạng.

Ngươi căn bản không biết hắn một giây sau sẽ làm ra cái gì tới.

Hai ngày một đêm sau.

Đi tới lục địa cuối cùng, hai người đi thuyền ra biển.

Lại đi thuyền một ngày một đêm.

Rốt cục đi tới một cái hòn đảo.

Đây chính là danh dương thiên hạ Nam Hải kiếm đảo?

Mộc mạc như vậy?

Ở trên đảo liền chỉ là mấy tòa nhà phòng ốc, có tảng đá, có đầu gỗ.

Cách đó không xa trên vách đá, có một cái kẻ ngu cầm một chi kiếm đang ngẩn người.

Nhìn kỹ, kẻ ngu này là Đường Viêm.

Hắn cứ như vậy vẫn đứng ngẩn người, ngẩn người.

Ngay tại Thẩm Lãng cảm thấy hắn có lẽ muốn sử xuất nghịch thiên kiếm pháp tới thời điểm, hắn bỗng nhiên một đầu đâm xuống tới, trực tiếp chìm vào đến nước biển bên trong.

Đây là cái quỷ gì?

Nhưng là Kiếm Vương Lý Thiên Thu giống như cái gì cũng không có trông thấy, tiếp tục mang theo Thẩm Lãng đi lên phía trước.

Xuyên qua vô số loạn thạch, đi tới một cái sơn động.

"Tiến đến." Lý Thiên Thu nói.

Thẩm Lãng trong lòng càng thêm tò mò, Kiếm Vương đây là vì cái gì a?

Dẫn hắn tới này sơn động làm cái gì?

Thật sự là hoàn toàn nhìn không thấu a.

Nhưng là cái này nam nhân quá ngưu bức, Thẩm Lãng chỉ có thể đi theo hắn đi vào bên trong.

Cái huyệt động này quá sâu.

Đi đến đằng sau, đã không thấy bất luận cái gì tia sáng.

Rất đi mau đến cuối sơn động.

Thẩm Lãng ngửi thấy một cỗ hôi thối, còn có một cỗ thô trọng tiếng hít thở.

"Nương tử. . ."

Cái này. . . Đây là Lý Thiên Thu thanh âm?

Thẩm Lãng trên thân lập tức từng đợt nổi da gà bốc lên tới.

Quá buồn nôn đi?

Cái này âm thanh nương tử quả thực so Thẩm Lãng làm cho còn muốn buồn nôn a, tràn đầy vô hạn thâm tình, vô hạn cưng chiều.

Cùng trước đó Lý Thiên Thu lãnh khốc vô song, hoàn toàn hoàn toàn tương phản a.

"Nương tử, vi phu tới." Lý Thiên Thu ôn nhu vô hạn nói: "Ta còn mang đến một người."

"Lăn, lăn, lăn. . ."

Bên trong truyền đến vô cùng thanh âm khàn khàn, như là con cóc đồng dạng, như là từng bị lửa thiêu yết hầu đồng dạng.

"Nương tử, ngươi không cần bế quan, theo ta ra ngoài sinh hoạt được không?" Lý Thiên Thu run giọng nói.

Cái kia thanh âm khàn khàn nói: "Cút! Ta nhất định sẽ nhớ lại, ta nhất định sẽ đem « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm phổ hoàn chỉnh viết ra, chính diện mặt trái đều muốn viết ra, đây là nhà ta tộc duy nhất bảo bối, không thể trong tay ta đoạn tuyệt."

Lý Thiên Thu kích động nói: "Bảo bối của chúng ta không phải « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp, bảo bối của ta là ngươi. Mười năm trước ta liền vứt bỏ Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp, ta không luyện, không có bộ kiếm pháp kia, chúng ta căn bản cũng không hiếm có."

Cái kia thanh âm khàn khàn tràn đầy vô hạn hận ý nói: "Tiện nhân kia, tiện nhân kia chẳng những trộm đi kiếm pháp của ta, trả lại cho ta hạ độc, để ta đầu óc hư mất, nàng thật độc ác lòng người a, nàng đây là muốn đoạn tuyệt ta Nam Hải kiếm đảo đồi thị gia tộc trăm năm truyền thừa. Ngươi lăn, ngươi cút ra ngoài cho ta, tiện nhân kia là ngươi cứu trở về, hết thảy đều là lỗi của ngươi."

Lý Thiên Thu cầu khẩn nói: "Đúng, hết thảy đều là lỗi của ta, ta mắt bị mù, luôn có một ngày ta sẽ đích thân đưa nàng rút gân lột da, chém thành muôn mảnh."

"Nương tử, ngươi không cần bế quan, không cần tra tấn mình, ta mang đến một người, hắn đã hoàn toàn giải độc « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp, chính diện mặt trái đều giải đọc, nương tử của hắn vừa mới phá giải Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp, nhà chúng ta kiếm pháp sẽ không đoạn tuyệt."

Mà bên cạnh Thẩm Lãng lập tức hoàn toàn sợ ngây người.

Nói xong giết vợ chứng đạo đâu?

Đã nói xong âm hiểm cuồng ma đâu?

Cái này hoàn toàn là một cái sủng thê cuồng ma a.

Thẩm Lãng nghe rõ.

Nữ nhân này chính là Lý Thiên Thu nương tử, đời trước Nam Hải Kiếm Vương nữ nhi.

Nguyên bản hai người trôi qua các loại hòa thuận hòa thuận, kết quả Lý Thiên Thu cứu tới một nữ nhân.

Nữ nhân này có được siêu cường diễn kỹ, lừa gạt Lý Thiên Thu vợ chồng tín nhiệm. Kết quả nàng đánh cắp « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm phổ, hơn nữa còn cho Lý Thiên Thu thê tử hạ độc, hủy thân thể cùng đại não.

Lý Thiên Thu thê tử cơ hồ điên dại, vì không cho gia tộc kiếm pháp đoạn tuyệt, nàng tự giam mình ở sâu nhất trong sơn động, ý đồ đem « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm phổ nhớ lại, sau đó hoàn chỉnh ghi xuống.

Lý Thiên Thu vì an ủi thê tử, liền từ bỏ Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp, bắt đầu luyện một bộ khác siêu cấp cường hãn kiếm pháp, Tinh Thần Vẫn Lạc.

Biểu thị coi như không có Thiên Ngoại Lưu Tinh, hắn vẫn như cũ có thể chống đỡ lấy Nam Hải Kiếm Vương uy danh.

Nhưng là vợ hắn vẫn là không thể tiêu tan, vẫn như cũ tránh né tại trong sơn động đi ra, mỗi ngày đều tại tra tấn mình, liều mạng muốn đem kiếm phổ lặng yên viết ra tới.

Kia có người có lẽ sẽ hỏi.

Chính Lý Thiên Thu rõ ràng sẽ « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp, vì sao mình không lặng yên viết ra tới.

Nam Hải kiếm đảo có một quy củ, mỗi một thời đại đều là kén rể tế.

Trượng phu học tập « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp dương diện, nữ nhân học tập âm diện.

Âm chuyên môn khắc dương.

Mà lại, toàn bộ đều là nữ giáo nam.

Nam nhân là không thể tiếp xúc kiếm phổ.

Không chỉ có như thế, tu luyện bộ kiếm pháp kia, còn cần phục dụng đặc thù kim loại, để bọn chúng tiến vào huyết mạch bên trong, dạng này mới có thể để cho chân khí mang theo đặc thù từ lực, phóng xuất ra lực ly tâm phong bạo kiếm chiêu.

Mà loại này đặc thù kim loại cũng là một loại tuyệt mật phối phương, chỉ có nữ tử nắm giữ.

Nam nhân chỉ phụ trách hướng xuống uống chính là.

Cho nên chân chính « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp bí tịch, chỉ có nữ tử nắm giữ.

Lý Thiên Thu đối với « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm phổ chính diện nội dung có lẽ có thể nắm giữ, nhưng đối với mặt sau bí tịch liền hoàn toàn không biết.

Như vậy, cái kia đánh cắp kiếm phổ đồng thời cho Lý Thiên Thu thê tử hạ độc nữ nhân là ai đâu?

Lúc ấy, Kiếm Vương Lý Thiên Thu cùng thê tử đã không sinh ra hài tử.

Trời xui đất khiến phía dưới, Lý Thiên Thu nhặt được một nữ hài, hai người phi thường yêu thích, liền thu làm nữ nhi.

Hết lần này tới lần khác cô gái này thiên phú phi thường cao, cho nên hai người dự định để nàng kế thừa y bát, đồng thời đem nàng gả cho Đường Viêm làm vợ.

Đương nhiên, cô gái này so Đường Viêm lớn năm tuổi.

Bất quá, Nữ đại tam ôm gạch vàng. Nữ lớn năm, mãnh như hổ.

Cũng không có cái gì không tốt.

Cứ như vậy, nữ hài kia tại Lý Thiên Thu vợ chồng bên người ngây người mười năm.

Hoàn toàn như là con gái ruột, coi là mình ra.

Nhưng mà cô gái này lại là một con rắn độc, thu được Lý Thiên Thu vợ chồng tín nhiệm, thành công đạt được bí tịch về sau, thừa dịp Lý Thiên Thu mang Đường Viêm ra ngoài du lịch thiên hạ, vậy mà cho nghĩa mẫu hạ độc.

Lý Thiên Thu trở về thời điểm, thê tử thân thể cùng dung mạo đã hủy sạch, đầu óc cũng hỏng.

Cái kia nghĩa nữ không biết tung tích.

Lập tức Lý Thiên Thu cơ hồ muốn nổ, tìm khắp thiên hạ, muốn đem cô gái này chém thành muôn mảnh.

Nhưng từ đầu đến cuối không có tìm tới!

Mà cái này thê tử, mỗi ngày đều đang điên cuồng tự trách, đều đang trách cứ trượng phu Lý Thiên Thu không nên nhặt một con rắn độc trở về.

Nghe được Lý Thiên Thu về sau, nữ nhân kia lập tức bỗng nhiên nhào tới, gào thét rơi: "Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng. Người trong thiên hạ không ai có thể phá giải « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp, ngươi dám nói láo ta liền giết ngươi, giết ngươi. . ."

Bên trong hang núi này không có bất kỳ cái gì quang mang, chỉ có trên vách động khảm nạm lấy mấy khỏa dạ minh châu.

Lúc này, Thẩm Lãng thấy được nữ nhân này tướng mạo cùng thân thể.

Thật là khiến người ta buồn nôn.

Biết con cóc sao?

Nữ nhân này trên người mỗi một tấc làn da, liền như là con cóc đồng dạng.

Cái kia nghĩa nữ vậy mà như thế ngoan độc, cấp dưỡng mẫu xuống dạng này kịch độc.

Lý Thiên Thu nói: "Nương tử, nếu là thiếu niên này có thể đem « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp toàn bộ lặng yên viết ra đến, ngươi liền theo ta ra ngoài được không?"

"Ta không tin, ta không tin. . ."

Lý Thiên Thu hướng phía Thẩm Lãng nói: "Thẩm công tử, nhờ ngươi."

Thẩm Lãng hướng phía hắn khom người cong xuống, nói: "Nghĩa bất dung từ!"

Sau đó, Thẩm Lãng rời đi sơn động, bắt đầu múa bút thành văn, đem trong đầu « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm phổ từng tờ từng tờ trở lại như cũ đến trên giấy.

Ròng rã hơn hai trăm trang a.

Thẩm Lãng trọn vẹn dùng hai ngày hai đêm thời gian, mới đưa trọn bộ kiếm pháp toàn bộ trở lại như cũ.

Lý Thiên Thu cái kia quá khứ về sau, vậy mà không có bao nhiêu mừng rỡ.

Thẩm Lãng có thể lý giải, chính là bộ kiếm pháp kia để hắn không sinh ra hài tử, cũng là bộ kiếm pháp kia để thê tử bị vận rủi, cho nên Lý Thiên Thu đối bộ kiếm pháp kia phi thường chán ghét mà vứt bỏ, thậm chí tại mười năm trước liền vứt bỏ không cần.

Lý Thiên Thu cầm hoàn toàn mới sao chép đi ra bí tịch, nhanh chóng hướng phía sơn động phóng đi.

Tại dạ minh châu hào quang nhỏ yếu xuống, vợ hắn lại có thể thấy rõ ràng.

Nàng nhanh chóng đọc qua, nhất là đọc qua đến cuối cùng vài đêm.

« Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm pháp mặt sau, cũng chính là tương khắc một chiêu kia kiếm pháp bí tịch.

Cái này con cóc nữ nhân kích động đến toàn thân phát run, khóc không thành tiếng nói: "Kiếm phổ của ta, Kiếm phổ của ta lại trở về, lại trở về, tổ tông kiếm pháp không có trong tay ta cái đoạn tuyệt."

Nàng giống như triệt để giải thoát kích động, cuồng hỉ!

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Nương tử, kia. . . Vậy chúng ta ra ngoài đi. Không cần ở trong sơn động này ở, đối thân thể không tốt."

"Không, ta không đi ra." Kiếm Vương thê tử quát ầm lên: "Ta xấu như vậy dáng vẻ, chính ta gặp được đều sẽ sợ hãi, người khác nhìn còn không bằng cùng nhìn thấy quỷ đồng dạng a, ta không đi ra, ta không đi ra. . ."

Lý Thiên Thu dụ dỗ nói: "Chúng ta trên kiếm đảo không ai a, trừ ta liền Viêm Nhi cùng mù lòa, Viêm Nhi là một cái kẻ ngu lại hiểu được cái gì a?"

"Đều do tiện nhân kia, đem Hà thúc con mắt cho độc mù, ngươi nhất định phải tìm tới nàng, đưa nàng rút gân lột da, rút gân lột da!"

Lý Thiên Thu hống an ủi nói: "Tốt, tốt ta nhất định tìm tới nàng, giết nàng! Nương tử, van cầu ngươi đi theo ta ra ngoài có được hay không? Ngươi nếu là không đi, ta liền theo ngươi ở cùng nhau ở trong sơn động này."

"Không cần, này sơn động âm khí nặng như vậy, ngươi huyết mạch vốn là đã thụ thương, không thể ở bên trong."

Lý Thiên Thu nói: "Vậy ngươi theo ta ra ngoài."

Kiếm Vương thê tử nói: "Không, ta tuyệt không ra ngoài, ta không thể lộ ra ánh sáng."

Lý Thiên Thu nói: "Vậy chúng ta ban đêm ra ngoài, được không? Nương tử ngươi đã ở chỗ này vài chục năm, chúng ta cũng ở riêng vài chục năm, ngươi nỡ lòng nào a?"

Kiếm Vương thê tử nói: "Sau này hãy nói, sau này hãy nói, ta không đi ra. Ta không kiên nhẫn được nữa, ngươi cút đi, cút đi. . ."

Lý Thiên Thu nói: "Tốt, tốt, ta lăn, nhưng là một hồi Hà thúc đưa tới đồ vật, ngươi nhất định phải ăn a."

"Biết, dông dài! Đi nhanh lên, đi nhanh lên, không cho phép xem ta xấu bộ dáng!"

. . .

Thu Phong Lâu, Việt quốc một cái thần bí tổ chức sát thủ.

Một khi bọn hắn đón lấy tờ đơn, liền không có giết không được mục tiêu.

Mà cái này Thu Phong Lâu phía sau chính là Nam Hải kiếm phái, cũng chính là Tiết thị gia tộc, thậm chí là. . . Việt quốc Tam vương tử!

Chúc Lan Đình Tử tước gặp được Thu Phong Lâu một người chưởng quỹ.

"Giết Thẩm Lãng, bao nhiêu tiền?"

Thu Phong Lâu cái kia chưởng quỹ nghĩ một hồi, lắc đầu nói: "Không tiếp!"

Chúc Lan Đình khàn giọng nói: "Hắn vẻn vẹn chỉ là phủ Bá tước một cái người ở rể mà thôi, Huyền Vũ phủ Bá tước đều sắp bị diệt tới nơi, hắn một cái nhỏ người ở rể có cái gì không thể giết?"

Thu Phong Lâu cái kia chưởng quỹ nói: "Không phải là bởi vì hắn giết không được, mà là bởi vì hắn cơ hồ thời thời khắc khắc đều tại phủ Bá tước bên trong. Bên người đồng thời có một đội võ sĩ, ba cái cao thủ tại bảo vệ, xuất thủ đại giới quá cao, thất bại xác suất quá lớn."

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Không, Thẩm Lãng lúc này không tại Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong, mà là ở xa bên ngoài mấy trăm dặm, lẻ loi một mình không có bất kỳ cái gì cao thủ bảo hộ, bên người cũng chỉ có một lão đầu xa phu."

Thu Phong Lâu chưởng quỹ nói: "Quả thật?"

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Đương nhiên, ta người thấy rất rõ ràng, mà lại dọc theo đường một mực phái người nhìn chằm chằm, hắn là sinh tử của ta đại địch, ta làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua hắn. Các ngươi Thu Phong Lâu, sẽ không phải là không dám giết người này a?"

Thu Phong Lâu chưởng quỹ nói: "Chúng ta xác thực có không dám giết người, nhưng chỉ là một cái Thẩm Lãng nhỏ người ở rể, còn không tại danh sách bên trong."

Chúc Lan Đình Tử tước lấy ra một tờ địa đồ nói: "Đây là Thẩm Lãng xuôi nam con đường, Bắc thượng cũng hẳn là cái này đường đi, các ngươi có thể giữa đường phục sát, để bảo đảm tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn, nhất định phải phái ra đủ nhiều cao thủ."

Thu Phong Lâu chưởng quỹ nói: "Cái này không nhọc phí tâm, chúng ta Thu Phong Lâu một khi xuất thủ, còn không có giết không được người."

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Bao nhiêu tiền?"

Thu Phong Lâu chưởng quỹ nói: "Một vạn kim tệ."

Chúc Lan Đình Tử tước kinh hô: "Đắt như thế? Các ngươi điên rồi sao?"

Thu Phong Lâu chưởng quỹ nói: "Ngươi có thể không cho."

Chúc Lan Đình nghiến răng nghiến lợi nói: "Cho, một vạn kim tệ ta cho! Nhưng là các ngươi muốn đem thi thể của hắn cho ta, ta nhất định phải đem hắn thôi da rút gân, nghiền xương thành tro, sau đó đem hắn thịt cho chó ăn, mới có thể am hiểu mối hận trong lòng ta."

Thu Phong Lâu chưởng quỹ nói: "Như ngươi mong muốn."

. . .

Lý Thiên Thu đưa Thẩm Lãng Bắc thượng về nhà.

Hắn vẫn như cũ lãnh khốc như vậy, một câu đều không nói, mỗi ngày đều tại minh tưởng.

Cái này siêu cấp mỹ nam tử, vẫn như cũ không thế nào ăn cơm, không cần tắm rửa, nhưng là một điểm mồ hôi đều không có.

Nhưng là Thẩm Lãng gặp lại hắn thời điểm, đã không có bất luận cái gì e ngại.

Chỉ có thật sâu kính nể.

Giang hồ truyền ngôn hại người a.

Đều nói hắn giết vợ chứng đạo, đều nói hắn là độc ác nhất người.

Kết quả, vậy mà là một cái sủng thê cuồng ma, thâm tình đến cực điểm nam nhân.

Không sai!

Không có cho chúng ta người ở rể mất mặt.

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, ngài năm đó thu dưỡng cái kia nghĩa nữ, đã tìm được chưa?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nghĩ một hồi, nhẹ gật đầu.

Thẩm Lãng kinh ngạc, Lý Thiên Thu võ công cao như vậy, vì sao không trực tiếp giết nàng báo thù?

"Chỉ có nàng có giải dược, nương tử của ta cách mỗi một năm đều muốn phục dụng giải dược một lần, nếu không sẽ chết."

Thẩm Lãng im lặng.

Thẩm Lãng nói: "Vậy nàng là ai?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Yến Nan Phi nữ nhi, Tiết Tuyết!"

Hết thảy đều hiểu.

Một núi dung không được hai hổ.

Một cái là Nam Hải kiếm phái chưởng môn, một cái là Nam Hải Kiếm Vương.

Yến Nam Phi đã từng đi tìm Lý Thiên Thu luận võ, nhưng là hắn bại.

Thế là, chỗ hắn tâm tích lự, để cho mình một cái chưa hề lộ diện nữ nhi đóng vai thành một đứa cô nhi, ẩn núp đến Kiếm Vương vợ chồng bên người, trở thành bọn hắn dưỡng nữ.

Đạt được bí tịch về sau, lập tức cho Kiếm Vương thê tử hạ độc, sau đó cao chạy xa bay.

Thế là, Yến Nam Phi liền phá giải Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp.

Cũng chính là như thế, Lý Thiên Thu từ bỏ bộ kiếm pháp kia, lại tu luyện từ đầu một bộ khác kiếm pháp, Tinh Thần Vẫn Lạc.

Tiết thị gia tộc bực này hành vi, thật sự là tâm như xà hạt a!

Lý Thiên Thu lại nói: "Nữ nhân này, lập tức liền muốn trở thành Tam vương tử Nhị phu nhân."

Thẩm Lãng càng kinh ngạc.

Cái này Tiết thị gia tộc vậy mà ngưu như vậy?

Cái này Huyền Vũ phủ Bá tước trăm năm minh hữu, vậy mà tại quyền thế trên đường đi được xa như vậy, khó trách chướng mắt Huyền Vũ phủ Bá tước, triệt để phân rõ giới hạn a.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Thẩm công tử, ta thiếu ngươi một cái nhân tình, về sau ngươi có gì cần trợ giúp, một phong thư đưa đến Nam Hải kiếm đảo, mặc kệ nhiều khó khăn ta đều sẽ vì ngươi làm được."

Đây là một cái thiên đại hứa hẹn.

Giá trị liên thành!

"Thẩm công tử, chúng ta bị người để mắt tới!"

. . .

Phía trước mấy chục dặm chỗ!

Chúc thị gia tộc võ sĩ nói: "Chủ nhân, nhìn thấy Thẩm Lãng, nhìn thấy Thẩm Lãng!"

Chúc Lan Đình Tử tước cuồng hỉ nói: "Bên cạnh hắn nhưng có cao thủ?"

Võ sĩ nói: "Không có cao thủ gì, vẫn như cũ chỉ có cái kia lái xe lão già, bất cứ lúc nào cũng sẽ chết bộ dáng."

Bên cạnh Thu Phong Lâu sát thủ nói: "Ta xác định thấy rõ ràng, cái kia người đánh xe tướng mạo không phù hợp bất luận cái gì cao thủ gương mặt."

Chúc Lan Đình Tử tước cuồng hỉ nói: "Trời cao có đường ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi hết lần này tới lần khác xông tới. Thẩm Lãng ta lần này nhất định phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh, băm cho chó ăn, để ngươi coi như xuống Địa ngục cũng hối hận đã từng đắc tội qua ta."

Sau đó, hắn nhìn về phía Thu Phong Lâu cái kia chưởng quỹ nói: "Các ngươi nhưng chuẩn bị xong?"

Cái kia chưởng quỹ thản nhiên nói: "Còn không có chúng ta Thu Phong Lâu giết không được người, sau một canh giờ, đem thi thể cho ngươi."

Hắn đương nhiên biết, Thẩm Lãng phía sau là Kim thị gia tộc, hơn nữa còn là chủ nhân Tiết thị gia tộc trăm năm minh hữu.

Nhưng là hiện tại. . . Huyền Vũ phủ Bá tước tính là cái gì chứ a.

Cái này dã ngoại hoang vu, liền như là giết một con chó, ai sẽ biết.

Vị này tổ chức sát thủ chưởng quỹ vung tay lên.

Lập tức, mấy chục tên sát thủ hướng phía Thẩm Lãng phương hướng chạy như điên.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 152: Chúc Lan Đình Chết Thảm! Đại Ngốc Kinh Người Thân Thế

Thu Phong Lâu sát thủ lao ra về sau, Chúc Lan Đình Tử tước cũng trở mình lên ngựa, cùng một chỗ rong ruổi mà đi.

Tên kia chưởng quỹ chau mày, nói: "Ngươi đi, không tiện a?"

Bình thường đến nói, Thu Phong Lâu giết người, cố chủ là không thể ở đây.

Nhưng là loại tình huống này, Chúc Lan Đình Tử tước làm sao có thể nhịn được a?

Hắn cùng Thẩm Lãng hoàn toàn là sinh tử đại thù a, thật vất vả đụng phải hắn lạc đàn thời điểm, hắn đương nhiên muốn tận mắt nhìn xem Thẩm Lãng chết.

Nếu như có thể lời nói, hắn muốn mình tự tay cắt lấy Thẩm Lãng đầu người.

Trên thế giới này còn có chuyện gì là so tự tay giết chết cừu nhân thoải mái hơn đây này?

"Ta có thể thêm tiền, thêm một ngàn kim tệ." Chúc Lan Đình Tử tước nói.

Thu Phong Lâu chưởng quỹ nghĩ một hồi, gật gật đầu đồng ý.

Trước đó Chúc Lan Đình Tử tước kỳ thật rất keo kiệt, mà bây giờ hắn cơ hồ táng gia bại sản, lại ngược lại hào phóng.

Bởi vì hiện tại báo thù, đã trở thành hắn duy nhất tín niệm. Dù sao đã không có cái gì gia sản, như vậy tiêu hết sau cùng kim tệ cũng không có cái gì vừa ý đau.

Hai người cưỡi ngựa xuôi nam, đi theo tại mấy chục tên sát thủ về sau.

Càng là tiếp cận thành công, Chúc Lan Đình Tử tước trong lòng càng là lo sợ bất an.

"Tiết chưởng quỹ, lần này ám sát sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn đi, Thẩm Lãng là một cái nhất là gian xảo người, tính toán không sót lại gì sách lược."

Liên quan tới điểm này, Chúc Lan Đình Tử tước thực sự là ăn thiệt thòi nhiều lắm.

Vị này Tiết chưởng quỹ đồng dạng đến từ Vũ An phủ Bá tước Tiết thị gia tộc, chẳng qua là một cái địa vị tương đối cao người hầu.

Thu Phong Lâu là một sát thủ tổ chức, như vậy mặt ngoài nó là làm cái gì sinh ý đây này?

Bán bánh ngọt!

Nhà hắn bánh ngọt siêu cấp nổi danh, làm tinh tế ăn ngon cực kỳ, là nghe tiếng toàn bộ Việt quốc quà vặt.

Mà vị này Tiết Phong chưởng quỹ, chính là Nộ Giang quận Thu Phong Lâu chưởng quỹ, phụ trách một phần ba Thiên Nam hành tỉnh sinh ý.

Mặt ngoài nhìn hắn cùng tổ chức sát thủ hoàn toàn là không có quan hệ, thậm chí cùng Tiết thị gia tộc cũng không có một chút quan hệ. Hắn chính là một cái bán bánh ngọt béo chưởng quỹ, mà lại mình đã từng chính là một xuất sắc điểm tâm sư phó.

Không phải cao tầng người, căn bản cũng không biết cái này Thu Phong Lâu là Việt quốc mạnh nhất tổ chức sát thủ.

Nghe được Chúc Lan Đình về sau, Tiết Phong chưởng quỹ khinh thường cười một tiếng, nói: "Chỉ cần tiếp nhận tờ đơn, còn không có chúng ta Thu Phong Lâu giết không chết người."

Dứt lời, hắn đưa qua một tấm chân dung.

"Người này chính là cho Thẩm Lãng đánh xe người." Tiết Phong chưởng quỹ nói: "Chúng ta Thu Phong Lâu nắm giữ thiên hạ này cao thủ danh sách, mỗi người chân dung đều có, người này ngay cả nửa cái cao thủ cũng không bằng. Mà lại huyệt Thái Dương lõm, màu da tiều tụy, gân mạch khô cạn, căn bản cũng không phải là võ công cao cường người."

Chúc Lan Đình lập tức bội phục, nhưng vẫn như cũ gánh thầm nghĩ: "Thẩm Lãng cái này tặc tử thật sự là phi thường âm hiểm xảo trá, chúng ta vẫn là cẩn thận là hơn, vạn nhất bên cạnh hắn có cái gì mai phục đâu?"

Tiết Phong chưởng quỹ nói: "Trinh sát qua, trong phạm vi mấy chục dặm không có bất kỳ cái gì mai phục. Ta đã đem Nộ Giang phân đà phái ra một phần ba, đừng nói một cái Thẩm Lãng, coi như mười cái Thẩm Lãng cũng dư xài. Hoặc là ta nói đến lại trực tiếp một chút, lúc này coi như Kim Mộc Lan tại bên cạnh, Thẩm Lãng cũng hẳn phải chết không nghi ngờ."

Lập tức, Chúc Lan Đình yên tâm.

Thẩm Lãng bên người không có khả năng xuất hiện võ công cao hơn Kim Mộc Lan người, cho nên hắn lần này là triệt để chết chắc.

"Đã hắn như vậy dễ dàng giết, vì sao còn muốn thu ta một vạn kim tệ?" Chúc Lan Đình nói.

Tiết Phong chưởng quỹ nói: "Chúc Lan Đình Tử tước, ngươi muốn giết là một cái phủ Bá tước con rể. Ta có thể nói cho ngươi, nếu như không phải phía trên đại nhân vật thấy không quen Thẩm Lãng còn sống, ngươi coi như lại nhiều tiền chúng ta cũng sẽ không nhận."

Phía trên đại nhân vật?

Tiết thị gia tộc chủ nhân? Lại hoặc là Tam vương tử?

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Kia chờ một lúc, có thể hay không để ta tự mình giết Thẩm Lãng đâu? Ta có thể thêm tiền!"

. . .

Kiếm Vương Lý Thiên Thu tiếp tục đi đường.

Thẩm Lãng nhớ tới trước đó Chung Sở Khách đại tông sư đối với mình võ đạo thiên phú đánh giá.

Trước mắt cũng là một cái đại tông sư, mà lại là một cái siêu cấp ngưu bức đại tông sư, Thẩm Lãng không khỏi hỏi: "Kiếm Vương tiền bối, ngài có thể hay không giúp ta nhìn xem, ta gân mạch thiên phú như thế nào? Có thích hợp hay không luyện võ?"

"Không thích hợp."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Kiếm Vương tiền bối, ngươi. . . Ngươi như thế ngay thẳng.

Nhìn xem người ta Chung Sở Khách đại tông sư, cỡ nào biết nói chuyện a.

Lý Thiên Thu nói: "Thê tử ngươi võ đạo thiên phú liền rất cao, đương nhiên lại cao cũng không sánh bằng đại ngốc, ta chưa từng gặp qua như thế nghịch thiên gân mạch."

Thẩm Lãng kinh ngạc: "Ngài biết đại ngốc?"

Lý Thiên Thu nói: "Chung Sở Khách mang theo hắn tới bái kiến ta."

Thẩm Lãng minh bạch, Chung Sở Khách đại tông sư là mang theo đại ngốc đi khoe khoang.

Xem ra, hai cái này đại tông sư là bạn tốt. Bất quá càng là hảo bằng hữu, liền càng cần ở trước mặt đối phương trang bức a.

Trước đó ngươi có Đường Viêm cái này đệ tử xuất sắc, hiện tại ta đại ngốc so ngươi Đường Viêm ngưu bức nhiều.

"Thiên phú lại cao thì sao? Luyện võ không có gì tốt." Lý Thiên Thu nói: "Ta võ công cao lại có thể thế nào? Biết rất rõ ràng cừu nhân ở nơi nào, còn không phải bất lực?"

Thanh âm của hắn tràn đầy bất đắc dĩ.

"Quyền thế mới là thế giới này lực lượng mạnh nhất, võ đạo tại quyền thế trước mặt, chẳng phải là cái gì!"

"Khương Ly bệ hạ được công nhận thiên hạ đệ nhất, mà Đại Viêm đế quốc Hoàng đế bệ hạ không biết võ công, nhưng kết quả đây? Đại Viêm đế quốc nhất thống thiên hạ, thiên hạ chư quốc cúi đầu nghe theo!"

"Chúng ta đại tông sư võ công lại cao lại có thể thế nào? Có thể đánh thắng được một trăm người, chẳng lẽ có thể đánh được một ngàn người, một vạn người sao?"

Kiếm Vương thanh âm tràn đầy đìu hiu cảm giác.

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, ngài thê tử trên người kịch độc ta tạm thời khó giải, nhưng là. . . Ta sẽ nghĩ biện pháp, hi vọng một ngày kia, có thể làm cho nàng khôi phục như cũ bộ dáng."

Kiếm Vương kinh ngạc, sau đó gật đầu nói: "Kia đa tạ ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Tiền bối, đệ tử của ngài Đường Viêm võ đạo thiên phú kinh người, hẳn là gần với đại ngốc a?"

Kiếm Vương lắc đầu nói: "Không, còn có một người, võ đạo thiên phú cao hơn Đường Viêm, gần với đại ngốc?"

"Ai?" Thẩm Lãng hỏi.

Kiếm Vương nói: "Cừu Yêu Nhi!"

"Nàng?" Thẩm Lãng không khỏi giật mình: "Cừu Thiên Nguy sinh ra huyết mạch ngưu như vậy nữ nhi?"

Kiếm Vương nói: "Ta cũng kỳ quái!"

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc phụ thân gọi Tống Nghị, cũng chỉ là một cái dân quân tiểu thủ lĩnh, võ công vô cùng bình thường, cái này. . . Khả năng sao?"

Kiếm Vương nghĩ một hồi nói: "Có huyết mạch đột biến khả năng, nhưng. . . Xác suất cực thấp . Bình thường đến nói, võ đạo thiên phú cũng là di truyền."

Ta xxx?

Thẩm Lãng cảm thấy bên trong khả năng tồn tại phi thường kinh người cố sự a?

Đại ngốc mẫu thân rất đẹp, thậm chí là phi thường đẹp.

Nàng một đường chạy nạn đến Huyền Vũ thành lá phong thôn, gả cho ngay lúc đó Tống Nghị, bảy tháng về sau sinh hạ đại ngốc.

Rất nhiều người đều cảm thấy đại ngốc sở dĩ ngốc, là bởi vì sinh non.

Nhưng là. . . Sinh non còn có lớn như vậy thể lượng?

Sinh hạ đại ngốc về sau, hắn thân mẫu liền tắt thở rồi.

Về sau Tống Nghị đối đại ngốc thái độ, phi thường băng lãnh tuyệt tình a, sau khi bị thương trực tiếp ném ở trong hốc núi chờ chết.

Bây giờ xem ra không phải Tống Nghị hổ dữ ăn tử, mà là có khác cố sự a.

Thẩm Lãng nói: "Cừu Yêu Nhi, lợi hại đến mức nào?"

Kiếm Vương nghĩ một hồi nói: "Mấy năm về sau, nàng liền sẽ vượt qua chúng ta."

Không thể nào? Như vậy trâu?

Cái này nữ hải tặc mạnh như vậy? Hoàn toàn không nghĩ tới a.

Hai người có rơi vào trầm mặc.

Kiếm Vương tiền bối xác thực không am hiểu tại nói chuyện phiếm.

Bỗng nhiên, Kiếm Vương lại nói: "Thẩm Lãng, Huyền Vũ phủ Bá tước như lâm vực sâu, nếu có hướng một ngày đại nạn lâm đầu, ngươi có thể tới ta kiếm đảo. Chúng ta không tranh quyền thế, ta người này không có bản sự, nhưng bảo đảm ngươi một cái mạng có lẽ còn có thể làm được."

Thẩm Lãng trong lòng vô cùng cảm động.

Vị này Kiếm Vương, chân chính là mặt lạnh tim nóng người a.

Bất quá nghĩ đến cũng bình thường, hắn có thể dạy dỗ Đường Viêm dạng này võ si, bản thân cũng hẳn là không sai biệt lắm nhân vật.

Mà liền tại lúc này!

Một trận tiếng vó ngựa vang.

Thẩm Lãng xe ngựa bị bao vây!

Mười mấy cái Thu Phong Lâu sát thủ, mười mấy tên Chúc thị gia tộc võ sĩ, đem Thẩm Lãng cùng Kiếm Vương đoàn đoàn bao vây.

"Ha ha ha ha. . ."

Một trận tiếng cuồng tiếu.

Không thấy người, trước nghe âm thanh.

Chúc Lan Đình Tử tước tách mọi người đi ra, hắn nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt vô cùng oán độc.

"Thẩm Lãng, không nghĩ tới đi, chúng ta lại gặp mặt."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Chúc Lan Đình Tử tước từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a? Ông trời của ta, ngài gần nhất trong nhà chuyện gì xảy ra a? Vậy mà tiều tụy đến nước này?"

Không đề cập tới còn tốt, cái này nhấc lên Chúc Lan Đình Tử tước cơ hồ muốn nổ, lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng ngươi làm chuyện tốt, ngươi đào ra nhà ta đập chứa nước đê đập, đem ta gia tộc trăm năm cơ nghiệp toàn bộ bao phủ hủy đi, ngươi thật là ác độc a!"

Thẩm Lãng cổ co rụt lại nói: "Chúc Lan Đình Tử tước, ngươi tuyệt đối không nên oan uổng người a? Ta ngay cả nhà ngươi ở nơi nào cũng không biết a, lại nói ngày đó chúng ta tại bên ngoài mấy trăm dặm Nộ Giang bãi săn, là buổi sáng phát sinh sự tình sao? Lúc ấy ta ngay tại cho nương tử mặc váy, ta còn bị đánh một bàn tay, ngươi nhìn ngươi nhìn, ta má phải chính là chứng cứ, dấu bàn tay thấy được không?"

Chúc Lan Đình giận dữ hét: "Thẩm Lãng ngươi cái này tôm tép nhãi nhép, đến bực này thời điểm còn muốn diễn kịch, thật sự là đáng xấu hổ buồn cười!"

Thẩm Lãng nói: "Chúc Lan Đình Tử tước, ngài mang theo làm sao nhiều người đi làm gì nha? Muốn đi công chuyện sao?"

Chúc Lan Đình Tử tước cười gằn nói: "Chúng ta tài giỏi sao? Đương nhiên là lấy mạng chó của ngươi á!"

Thẩm Lãng giật mình nói: "Cái này dưới ban ngày ban mặt, các ngươi lại muốn giết một cái phủ Bá tước con rể? Các ngươi lá gan cũng không tránh khỏi quá lớn đi."

"Thiên Đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi lệch xông tới." Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Ngươi chính Thẩm Lãng muốn chết, lại có thể trách được ai đâu? Ngươi hảo hảo xác rùa đen không ngốc, hết lần này tới lần khác muốn chui ra đầu đến, ngươi không chết ai chết a! Cái này dã ngoại hoang vu, giết ngươi như là làm thịt một đầu chó hoang, ai lại sẽ biết?"

Lúc này, Kiếm Vương Lý Thiên Thu bỗng nhiên nói: "Thu Phong Lâu, các ngài thậm chí ngay cả cái này tờ đơn đều tiếp, giết phủ Bá tước con rể, làm hư quy củ a."

Nộ Giang phân đà Tiết Phong chưởng quỹ nói: "Thẩm Lãng, nho nhỏ người ở rể, chỉ là một sâu kiến mà thôi, lại có cái gì không thể giết!"

Thẩm Lãng ánh mắt co rụt lại.

Thu Phong Lâu?

Nam Hải kiếm phái Yến Nan Phi?

Huyền Vũ phủ Bá tước quan hệ thông gia Tiết thị gia tộc?

Thẩm Lãng nói: "Sau lưng ngươi chủ tử muốn giết ta?"

Tiết Phong chưởng quỹ nói: "Cái kia ngược lại là không có, ngươi như thế một tiểu nhân vật, chủ tử của chúng ta còn không đến mức tự mình hạ lệnh giết ngươi. Chỉ bất quá chúng ta chủ tử rất chán ghét ngươi, tiểu nhân vật một khi bị chán ghét, đó không phải là một con đường chết mà!"

Như vậy người chủ tử này là Tiết thị gia chủ? Vẫn là Tam vương tử đâu?

Thẩm Lãng cùng Tam vương tử có cái gì thù cái gì oán sao?

Có chừng một chút xíu đi!

Tỉ như Tam vương tử chó săn Lý Văn Chính là Thẩm Lãng hại chết.

Mà lại, chôn tiểu nhân nguyền rủa Thái tử một chuyện, cũng kém một chút đốt tới Tam vương tử trên đầu.

Vị này Tam vương tử thế nhưng là tương đương ngưu xoa, là duy nhất có thể cùng Thái tử địa vị ngang nhau người.

Thậm chí tại quân đội ủng hộ lực bên trên, còn muốn vượt qua Thái tử.

Chúc Lan Đình Tử tước nói: "Tốt Thẩm Lãng, chớ có đang trì hoãn thời gian, tại cái này dã ngoại hoang vu ai cũng cứu không được ngươi, ngươi chú định một con đường chết!"

"Tiếp xuống, ta sẽ đích thân chém xuống đầu, ta sẽ đem ngươi rút gân lột da, đưa ngươi thi thể cho chó ăn."

"Coi như tại mười tám tầng Địa Ngục, ngươi cũng sẽ hối hận đã từng đắc tội qua ta!"

Sau đó, Chúc Lan Đình Tử tước bỗng nhiên rút kiếm, quát: "Lên!"

Kiếm Vương nhẹ nhàng thở dài một tiếng, sau đó xuống xe ngựa, rút kiếm ra.

Kiếm của hắn rất đặc thù, chính là một nhánh đầu gỗ kiếm.

Không phải cố làm ra vẻ a, cũng không phải vì chuyên môn khắc Thiên Ngoại Lưu Tinh, những năm này hắn dùng đến chính là một nhánh kiếm gỗ.

Mà lại không phải cái gì ngưu bức đầu gỗ, chính là phổ thông đầu gỗ chẻ thành kiếm, còn phi thường thô ráp, giống như tiểu hài tử đồ chơi.

Nhìn thấy chi này kiếm gỗ, Thu Phong Lâu Tiết Phong chưởng quỹ lập tức run lên bần bật nói: "Xin hỏi các hạ là. . ."

Kiếm Vương nói: "Chính là ngươi giống người kia."

Sau đó, hắn nhẹ nhàng lắc một cái.

Trên người vải thô áo bào xám rơi xuống, lộ ra một thân thanh bào.

Cái kia dãi dầu sương gió xa phu không thấy, thay vào đó là một cái tuyệt đỉnh trung niên mỹ nam, một đời tông sư.

Vẻn vẹn đứng ở nơi đó, liền như là uyên đình núi cao sừng sững.

Thu Phong Lâu Tiết Phong chưởng quỹ bỗng nhiên khẽ run rẩy, run rẩy nói: "Lý, Lý tiên sinh, hôm nay coi như làm chưa từng gặp qua chúng ta, được không?"

"Không được." Kiếm Vương nói.

Tiết Phong chưởng quỹ nói: "Lý Thiên Thu, sau lưng của ta là Yến Nan Phi đại tông sư, là Vũ An phủ Bá tước, là Tam vương tử điện hạ, ngươi chẳng lẽ dám giết ta?"

Kiếm Vương nói: "Cái này dã ngoại hoang vu, cũng không có cái gì người biết."

Tiết Phong chưởng quỹ bỗng nhiên cắn răng một cái, thê lương nói: "Kia. . . Liền liều. . ."

Hắn còn chưa nói hết, đầu liền không có.

Sau đó, Thu Phong Lâu sát thủ, như là thiêu thân lao đầu vào lửa, điên cuồng hướng lấy Lý Thiên Thu phóng đi.

Thật sự là dũng cảm không sợ a.

Sau đó, Thẩm Lãng gặp được vô cùng ly kỳ một màn.

Kiếm Vương đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Một kiếm một cái, một kiếm một cái.

Ngắn ngủi hai phút, liền đem Thu Phong Lâu mười mấy cái sát thủ giết đến sạch sẽ.

Cái này kiếm pháp nhìn không có chút nào ngưu bức a, không có chút nào tinh diệu tuyệt luân.

Chính là đưa tay giết người, đưa tay giết người.

Thậm chí ngay cả đâm đều không cần đâm.

Nhìn qua liền phảng phất từng cái sát thủ đi lên đụng, sau đó liền chết.

Cái này. . . Đây là ôm cây đợi thỏ kiếm pháp?

Thẩm Lãng ngây người, không khỏi nói: "Tiền bối, đây chính là ngài Tinh Thần Vẫn Lạc kiếm pháp sao?"

Kiếm Vương nói: "Cái này kiếm pháp gì đều không phải."

Tinh Thần Vẫn Lạc kiếm pháp?

Chỉ bằng mượn những người này, còn chưa xứng Kiếm Vương xuất ra.

Giết đám người này, còn muốn kiếm pháp gì a?

Thẩm Lãng thấy thật hâm mộ.

"Tiền bối, ta bỗng nhiên rất muốn luyện kiếm."

Kiếm Vương thản nhiên nói: "Không cần lãng phí thời gian."

Dựa vào, ngươi quá không biết tán gẫu!

Thẩm Lãng nói: "Tiền bối, tương lai nương tử của ta sẽ như vậy lợi hại sao?"

Kiếm Vương nói: "Nguyên bản không có khả năng, nhưng là bởi vì có ngươi, cho nên nàng tương lai cũng sẽ lợi hại như vậy, thậm chí lợi hại hơn một chút. Tại bí tịch võ đạo giải đọc bên trên, ngươi là ta gặp qua thiên tài nhất người."

Thẩm Lãng mừng rỡ trong lòng, Kiếm Vương tiền bối, ngươi quá sẽ tán gẫu.

Đón lấy, Kiếm Vương đi ra ngoài.

Một kiếm một cái, một kiếm một cái, đem Chúc Lan Đình bên người võ sĩ toàn bộ giết sạch.

Mẹ trứng, thật sự là thật nhàm chán kiếm pháp a.

Căn bản không có gặp ngươi dùng chiêu thứ hai a, tay đều chẳng muốn nâng lên, nửa đóa kiếm hoa đều không có.

Cái loại cảm giác này liền phảng phất truyền kỳ trong trò chơi, 50 cấp chiến sĩ cầm Đồ Long Đao đi Tân Thủ thôn địa đồ giết gà đồng dạng.

Đợi đến Chúc Lan Đình Tử tước kịp phản ứng thời điểm, bên người đã không có một người sống.

Toàn bộ chết sạch, chỉ còn lại chính hắn.

Chuyện gì xảy ra?

Trước mắt người này ai vậy?

Kiếm Vương nói: "Thẩm Lãng, người này ta không thể giết."

Hắn kiếm gỗ nhẹ nhàng đặt ở Chúc Lan Đình trên cổ.

Rõ ràng là một nhánh nhẹ nhàng kiếm gỗ, nhưng phảng phất có ngàn cân chi trọng, để Chúc Lan Đình trực tiếp thuộc về xuống tới, hoàn toàn không thể động đậy.

Thẩm Lãng nói: "Vì cái gì a?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Ta xuất thân ti tiện, mỗi lần nhìn thấy quý tộc đều trong lòng tự ti. Vừa nghĩ tới giết quý tộc, trong lòng của ta liền hơi có chút sợ hãi, cảm giác cùng toàn bộ quốc gia vương quyền đối nghịch, cho nên không dám giết."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Kiếm Vương tiền bối, là mỗi cái đại tông sư đều như thế sợ, vẫn là chỉ có một mình ngươi dạng này a?

Ngươi không dám giết, ta lại là dám giết.

Đừng nói chỉ là một cái tử tước, coi như lại cao quý tộc, chỉ cần thần không biết quỷ không hay, ta đều có thể giết chết.

Thẩm Lãng ngồi xổm ở Chúc Lan Đình Tử tước trước mặt.

"Thẩm Lãng, ngươi, ngươi muốn làm gì? Ta thế nhưng là đường đường Tử tước, ta thế nhưng là quốc quân dựng đứng tân chính cờ xí a, ngươi không thể giết ta, ngươi không thể giết ta. . ."

Thẩm Lãng lấy ra một con bình sứ, tại Chúc Lan Đình trước mặt lung lay.

Chúc Lan Đình dọa đến toàn thân run rẩy, nội tâm cừu hận cùng lửa giận giống như biến mất vô tung vô ảnh, thay vào đó là vô biên vô tận cầu sinh dục.

"Thẩm Lãng, Thẩm công tử, van cầu ngươi đừng giết ta! Ta cam đoan về sau cũng không tiếp tục cùng ngươi là địch, cũng không tiếp tục cùng ngươi đối nghịch."

"Thẩm công tử, trước kia đều tại ta mắt bị mù đắc tội ngươi, ta sai rồi, ta thật sai. . ."

"Thẩm gia, ta sống cho tới hôm nay không dễ dàng a, không dễ dàng a. . . Từ nay về sau, ta làm trâu làm ngựa cho ngươi a. . ."

Nhìn thấy Chúc Lan Đình Tử tước khóc đến ào ào, Thẩm Lãng trong lòng một trận dính nhau.

Vẫn là Điền Hoành có cốt khí a, trước khi chết vẫn như cũ chửi ầm lên.

Thẩm Lãng nói: "Đại Lang chớ sợ, uống thuốc!"

Sau đó, hắn gỡ ra nắp bình tử, nặn ra Chúc Lan Đình Tử tước miệng, đem trong bình axit sunfuric ngã xuống.

Một lát sau!

Chúc Lan Đình miệng bên trong toát ra từng đợt khói đặc.

"A. . . A. . . A. . ."

Vị trí này tước đại nhân, phát ra trước nay chưa từng có thê lương rú thảm!

Giống như thân ở mười tám tầng Địa Ngục.

Trọn vẹn kêu rên một khắc đồng hồ, hắn mới hoàn toàn chết đi!

. . .

Cùng lúc đó!

Huyền Vũ phủ Bá tước rốt cục nghênh đón chờ đã lâu khách nhân!

Vũ An phủ Bá tước đích nữ, mập trạch Kim Mộc Thông vị hôn thê, Tiết Lê.

Kim Trác bá tước thật không nghĩ tới, nàng vậy mà lại tự mình đến.

. . .

Đồng dạng!

Tại Nộ Triều thành đợi ròng rã bốn ngày Từ Thiên Thiên, rốt cục gặp được trong truyền thuyết nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 153: Nghịch Thiên Cửu Yêu Nhi! Từ Hôn! Thiên Thiên Hiến Thân

"Ai!"

Nhìn xem Chúc Lan Đình Tử tước thi thể, Thẩm Lãng toét miệng.

Bộ dáng này chỉ nhìn đều cảm thấy rất thống khổ a.

Cả người cơ hồ là vặn vẹo, nguyên bản một mét tám lớn người cao, ngạnh sinh sinh cuộn thành một đoàn.

"Kiếm Vương tiền bối, thế giới này thật đúng là tạo hóa trêu ngươi a, một số thời khắc thật sự là người tính không bằng trời tính a." Thẩm Lãng nói: "Ta lúc đầu nghĩ đến có một ngày nhàn rỗi, liền đi chơi chết người này, không nghĩ tới hắn không giải thích được chết rồi."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu lập tức không biết trả lời như thế nào.

Lúc đầu hắn còn cảm thấy lần này Huyền Vũ phủ Bá tước đại họa lâm đầu, tránh không khỏi.

Bây giờ suy nghĩ một chút, có lẽ hắn lo lắng quá nhiều.

Đón lấy, Thẩm Lãng bắt đầu đem trên mặt đất thi thể di chuyển.

Chế tạo Lan Sơn Tử tước phủ cùng Thu Phong Lâu lẫn nhau ẩu đả mà chết giả tượng.

"Ngươi dạng này không thể gạt được người." Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói.

Thẩm Lãng nói: "Đây là không đầu đại án, cũng nên cho người ta một cái công đạo a? Cho nên có cái giả đáp án cũng so không có đáp án tốt, bằng không chẳng phải là để quan viên địa phương khó làm a."

Cái này giống như ngươi khảo thí thời điểm, phát hiện một đạo đề cũng không biết, lúc này ngươi dù là viết linh tinh cũng phải đem bài thi điền được tràn đầy.

Nếu như một chữ đều không viết, đó chính là xem thường giáo dục, xem thường đi quyền uy a.

Sau đó Thẩm Lãng ngồi lên xe ngựa, Kiếm Vương Lý Thiên Thu một lần nữa biến thành một trọn vẹn trải qua gian nan vất vả xa phu, tiếp tục Bắc thượng.

"Tiền bối, trước đó mỗi một thời đại Kiếm Vương đều sinh nữ nhi, ngài. . ." Thẩm Lãng do dự một chút sau vẫn là nói ra.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Từng có hài tử, nhưng. . . Không có giữ được."

"Thật xin lỗi." Thẩm Lãng nói, hắn cũng rất khó chịu.

Lý Thiên Thu nói: "Thống khổ hai mươi năm, cũng có thể tiếp nhận."

Bởi vì cái này chủ đề, hai người trầm mặc hơn một canh giờ.

Đi ngang qua một mảnh hồ nước.

Nhìn thấy này tấm cảnh đẹp, tâm cảnh mới có hơi sáng sủa.

Thẩm Lãng dùng nhẹ nhàng ngữ khí hỏi: "Kiếm Vương tiền bối, hải tặc nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi dáng dấp đẹp không?"

Lý Thiên Thu do dự một lát, nói: "Không biết nên nói thế nào."

Hẳn là không đẹp a, nếu không nàng cũng sẽ không thích nữ nhân.

Thẩm Lãng nói: "Nghe nói nàng thích nữ nhân, có chuyện này sao?"

Lý Thiên Thu lại do dự một hồi nói: "Ta. . . Vẫn còn không biết rõ nên nói như thế nào."

Kiếm Vương thực sự không quá am hiểu đối với người khác nói này nói kia a.

Nhưng hết lần này tới lần khác Thẩm Lãng lại là cái bát quái tinh.

Cho nên dọc theo con đường này, Thẩm Lãng lời nói càng ngày càng nhiều, Kiếm Vương càng ngày càng ít.

Cuối cùng bất đắc dĩ, Kiếm Vương chỉ có thể một bên minh tưởng một bên đánh xe.

Ai!

Khó trách ta sẽ tìm Đường Viêm làm đệ tử, bởi vì hắn cũng không thích nói chuyện a.

. . .

Vũ An phủ Bá tước trưởng nữ Tiết Yên Nhiên, a không đúng, là Tiết Lê đi vào Huyền Vũ phủ Bá tước.

Bình thường loại này trăm năm gia tộc quyền thế nhà nữ nhân là càng ngày càng đẹp, bởi vì gen không ngừng ưu hóa nguyên nhân.

Đương nhiên, giống chúng ta sát vách đảo quốc công chúa dáng dấp như thế xấu xí cũng có, bất quá xem như số ít.

Tiết Lê tự nhiên cũng rất đẹp.

Hơn nữa còn là loại kia kiêu ngạo không thuần vẻ đẹp, tràn ngập cảm giác ưu việt, cao cao tại thượng vẻ đẹp.

Trực tiếp một điểm, chính là đẹp để cho người ta chán ghét.

Tiết Lê nhìn qua Huyền Vũ phủ Bá tước ánh mắt mang theo thiên nhiên cảm giác ưu việt.

Thật sự là một trăm năm Hà Đông, một trăm năm Hà Tây a.

Năm đó Tiết thị gia tộc lọt vào hải tặc tập kích, cũng cơ hồ bị tai hoạ ngập đầu, toàn cả gia tộc người cơ hồ đều chết hết.

Nếu không phải Kim Trụ bá tước cứu giúp, Tiết thị gia tộc đã diệt tộc.

Năm đó Tiết thị gia tộc dòng độc đinh Tiết Phàm bái Kim Trụ bá tước vi sư, bốn mươi tuổi trở thành một đời tông sư.

Từ đó về sau, Tiết thị gia tộc liền phân làm hai cỗ thế lực.

Vũ An phủ Bá tước cùng Nam Hải kiếm phái.

Tiết gia thực sự là bị giết sợ a, cảm giác nắm giữ cao cấp vũ lực mới có cảm giác an toàn.

Mà hơn một trăm năm trôi qua, Vũ An phủ Bá tước cùng Nam Hải kiếm phái đều trở thành quái vật khổng lồ.

Toàn bộ Tiết thị gia tộc nhân tài đông đúc.

Mà trái lại Huyền Vũ phủ Bá tước, lại đã sớm nhân tài tàn lụi, vậy mà đến phiên một cái ti tiện người ở rể gây sóng gió.

Thật sự là đáng thương thật đáng buồn a!

Kim Sơn đảo chi tranh, Kim thị gia tộc thắng.

Nhưng là thắng ngược lại so thua thảm hại hơn.

Cái kia nhỏ người ở rể có thể cải biến Kim thị gia tộc hủy diệt vận mệnh sao?

Đương nhiên không thể!

Cho nên Tiết Lê làm sao có thể ức chế nội tâm ưu việt đâu?

Ta Tiết thị gia tộc như mặt trời ban trưa, mà ngươi Kim thị gia tộc lại gần như diệt vong.

Vũ An phủ Bá tước cùng Nam Hải kiếm phái sở dĩ có hôm nay, hoàn toàn là năm đó Kim Trụ bá tước ban ân.

Như vậy Tiết Lê cảm kích Kim Trụ bá tước sao?

Đương nhiên cảm kích!

Nhưng là còn có một câu, gọi là ân đại thành thù.

Loại này ân tình sâu nặng chi ân, ngươi để người báo đáp thế nào đâu? Không có cách nào báo đáp a!

Ta Tiết thị gia tộc cho tới bây giờ mới cùng ngươi phân rõ giới hạn, đã coi như là phi thường có quý tộc hàm dưỡng.

Ngược lại ngươi Kim thị gia tộc không có tự mình hiểu lấy a, hai nhà hôn ước kéo nhiều năm như vậy, nhà chúng ta ý tứ chẳng lẽ ngươi còn không có nhìn ra được sao? Còn cần chúng ta tới làm rõ sao?

Giữ lại một điểm mặt mũi không tốt sao?

Hết lần này tới lần khác muốn vạch mặt?

. . .

Kim Trác bá tước một nhà bốn miệng, toàn bộ tới đón tiếp Tiết Lê.

"Nữ hiền chất đến đây, không biết có chuyện gì?" Kim Trác bá tước nói.

Tiết Lê nói: "Ta đến từ hôn!"

Cái gì?

Trực tiếp như vậy?

Người ta Nạp Lan Yên Nhiên còn hiểu được uyển chuyển một chút.

Kim Trác bá tước lập tức sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Giữa quý tộc chí ít ở ngoài mặt đều muốn biểu thị được nho nhã lễ độ.

Ngươi Tiết thị muốn hủy hôn? Cũng muốn làm rất nhiều công tác chuẩn bị.

Tỉ như ta Tiết gia nữ nhi Tiết Lê bệnh trầm trọng không dậy nổi, chỉ sợ làm trễ nải lệnh công tử, cho nên không thể không nhịn đau nhức gián đoạn hôn ước.

Mà Tiết Lê cũng xác thực muốn giả bệnh chí ít một năm.

Lại hoặc là nhà ta nữ nhi Tiết Lê trầm mê ở Phật học, cũng định làm một cái cư sĩ, chung thân không cưới, cho nên nhịn đau kết thúc hôn ước.

Sau đó, Tiết Lê thật muốn đi học tập Phật pháp một năm nửa năm.

Về sau muốn lấy chồng thời điểm, cùng lắm thì nói thêm câu nữa, ta lại phát hiện cùng phật gia vô duyên, cho nên hoàn tục.

Người ta Trương Xung Thái thú làm một ác quan đều biết không thoái hôn, chỉ goá.

Ngươi Tiết thị gia tộc vậy mà mạnh như vậy, trực tiếp làm từ hôn, đây là vào chỗ chết đắc tội với người a.

Tiết Lê nói: "Cha mẹ của ta mỗi ngày đều vì hôn sự của ta sốt ruột không thôi, muốn từ hôn nhưng lại đau khổ tìm không thấy lý do, thế là một năm kéo một năm, ta nhìn không được, cho nên trực tiếp đến từ hôn."

Ngươi thật là có cá tính a.

Có cá tính là chuyện tốt, nhưng là đem cá tính xây dựng ở chà đạp người khác tôn nghiêm bên trên?

Vậy liền buồn nôn.

"Ta vì chuyện này chuyên môn từ quốc đô mà đến, cha mẹ ta còn không biết." Tiết Lê nói: "Vì hai nhà mặt mũi không đến mức quá khó nhìn, ta hướng mời Huyền Vũ bá chủ động đi nhà ta giải trừ hôn ước, như thế hai nhà tất cả đều vui vẻ."

Huyền Vũ bá toàn thân run rẩy, sắc mặt xanh xám.

Mà phu nhân Tô Bội Bội ngược lại phi thường tỉnh táo, nhưng là móng tay cơ hồ đâm rách trong lòng bàn tay.

Kim Mộc Thông đỏ bừng cả khuôn mặt, hai mắt sung huyết, đây là hắn trước nay chưa từng có sỉ nhục.

Tiết Lê liếc qua Kim Mộc Thông.

Liền ngươi đầu này phế vật heo mập, còn muốn cưới ta qua cửa? Làm ngươi xuân thu đại mộng đi, thật sự là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga a.

Ta Tiết Lê thế nhưng là Chủng phi nghĩa nữ, hơn nữa còn là thiên phú trác tuyệt hào môn thiên tài quý nữ.

Mà lại ta đã sớm có người trong lòng, ta Chủng lang so với ngươi đến không biết đẹp trai gấp bao nhiêu lần, ưu tú gấp bao nhiêu lần. Hắn chẳng những là Hầu tước con trai, hơn nữa còn là Võ Trạng Nguyên, tùy tiện một sợi tóc đều so ngươi Kim Mộc Thông cao quý.

Chủng thị gia tộc.

Việt quốc xếp hạng thứ hai uy tín lâu năm quý tộc, quân đội thứ hai cự đầu, chân chính đại quân phiệt.

Việt quốc giao đấu Sở quốc Trấn Tây biên quân, cơ hồ toàn bộ đến từ Trấn Tây Đại đô đốc phủ. Mà Trấn Tây Đại đô đốc phủ cơ hồ giống như là Trấn Tây Hầu tước phủ.

Ngưu bức như vậy gia tộc, quốc quân tân chính ngọn lửa một chút xíu đều đốt không đến bọn hắn trên đầu.

Mà Chủng phi chính là đến từ Trấn Tây Hầu tước phủ, mặt khác nàng vẫn là Tam vương tử mẫu thân.

Đúng là có Chủng thị gia tộc chèo chống, Tam vương tử mới có lực lượng cùng Thái tử địa vị ngang nhau.

Mà Tiết Lê bởi vì từ nhỏ làm bạn Chủng Sư Sư lớn lên, bị Chủng phi thu làm nghĩa nữ, từ nhỏ thường thấy Chủng thị gia tộc uy phong, đương nhiên không coi ai ra gì.

Cảm nhận được mãnh liệt này sỉ nhục, Kim Mộc Thông trọn vẹn một hồi lâu, mới miễn cưỡng có thể phát ra âm thanh nói ra lời.

"Tiết Lê, ta hi vọng ngươi ghi nhớ một câu." Kim Mộc Thông gằn từng chữ.

Tiết Lê nhàn nhạt liếc qua mặt đất, nói: "Cái gì?"

"Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo!" Kim Mộc Thông nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta. . . Tỷ phu của ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi."

Sau đó mập trạch nước mắt bão tố đi ra, trực tiếp quay người chạy.

Thật sự là sợ a!

Tiết Lê nhìn qua mập trạch chạy bóng lưng, nội tâm càng là khinh thường.

"Lời nói ta đã dẫn tới, cáo từ! Ta còn muốn chạy về quốc đô!"

Sau đó, nàng trực tiếp đi.

Mộc Lan cũng tức giận đến toàn thân phát run, giống như vậy không có giáo dưỡng quý tộc con gái, nàng xem như lần thứ hai nhìn thấy.

Cái thứ nhất chính là Chủng thị gia tộc trưởng nữ Chủng Sư Sư.

Năm đó cơ hồ vừa thấy mặt, Mộc Lan liền bị nàng đả thương ở ngực.

Vết thương mặc dù đã khỏi hẳn, nhưng trước đây không lâu phu quân vẫn là tra ra nàng bị khen thưởng địa phương gân mạch có chút bị hao tổn ngưng kết.

Cái này Tiết Lê lâu dài đi theo Chủng Sư Sư, đem bực này ương ngạnh ngang ngược tập tính toàn bộ học được.

Mà hết lần này tới lần khác Huyền Vũ bá còn không thể cùng loại này ngang ngược ngạo mạn nữ tử chấp nhặt.

Đáng tiếc phu quân không tại a, không phải nhất định có thể hảo hảo giáo huấn cái này không coi ai ra gì Tiết Lê.

Phu quân thương nhất cái này em vợ.

Hắn khi dễ Kim Mộc Thông có thể, người trong nhà khi dễ mập trạch cũng có thể.

Nhưng, người khác khi dễ chính là không được.

. . .

Nộ Triều thành lớn trên bến tàu.

Thế giới này chỉ có lấy sai danh tự, không có lấy sai ngoại hiệu.

Lời này là nửa điểm không giả a.

Cừu Yêu Nhi có rất nhiều ngoại hiệu, nữ ma đầu, nữ sát thần, hải tặc nữ vương.

Nhưng là lưu truyền độ rộng nhất vẫn là Huyết La Sát.

Từ Thiên Thiên đi vào Nộ Triều thành vài ngày, liên quan tới Cừu Yêu Nhi nghe đồn, lỗ tai thật sự là muốn mài ra kén tới.

Nhưng lại từ đầu đến cuối không có nhìn thấy nàng.

Bởi vì, Cừu Yêu Nhi lại đi ra ngoài đánh trận.

Chỉ cần nghe được trên mặt biển chỗ đó lại xuất hiện cướp bóc sự tình, Cừu Yêu Nhi nhất định sẽ suất lĩnh hạm đội giết đi

qua.

Sau đó nhất định bách chiến bách thắng.

Tất cả chiến thuyền toàn bộ thu được, tất cả tù binh hải tặc hai chọn một.

Một nửa thu làm thủ hạ, một nửa toàn bộ giết chết.

Mà lại loại này hai chọn một hoàn toàn là ngẫu nhiên tính.

Con mẹ nó mới khủng bố được không?

Cho nên mọi người thái độ đối với Cừu Yêu Nhi là cực độ lưỡng cực phân hoá.

Thương nhân đối nàng mang ơn, nhưng lại kính sợ vô cùng, nếu không phải nàng hung tàn tiêu diệt hải tặc, mảnh này trên biển mậu dịch nào có như thế phồn vinh a.

Mà đám hải tặc thì đối nàng hận thấu xương.

Xin nhờ đại tiểu thư a, ngươi cũng là hải tặc a.

Phụ thân ngươi là Vua Hải Tặc a, chẳng qua là tự phong Nộ Triều thành chủ, ngươi thật đúng là đem mình làm quan quân a?

Nhưng hận thấu xương cũng không hề dùng a.

Vị này Huyết La Sát võ công thực sự quá cao, thủ hạ đám kia hải tặc cũng thực sự quá hung mãnh.

Mấu chốt mỗi một lần tác chiến, vị này Cừu Yêu Nhi nhất định xung phong đi đầu, vọt thẳng đến địch nhân trên thuyền đại khai sát giới.

Nàng làm song đao.

Nghe được song đao, có phải là cảm thấy loại kia phi thường nhẹ nhàng linh hoạt linh động song đao?

Không!

Là quỷ đầu song đao, mỗi một chi đều một mét sáu, so có chút nam nhân còn muốn cao.

Mỗi một chi Quỷ Đầu đao gần trăm cân.

Người bình thường dùng nặng như vậy đao vung vẩy đều tốn sức, mà cái này hai chi Quỷ Đầu đao tại trong tay nàng, lại như là Liễu Diệp đao phiêu dật linh động.

Cái đôi này Quỷ Đầu đao một cuồng vũ ra ngoài.

Lập tức đánh đâu thắng đó , bất kỳ cái gì hải tặc dù là võ công lại cao cũng tuyệt đối bị một chiêu miểu sát.

Dưới đao của nàng, cho tới bây giờ đều không có toàn thây.

Chết tại dưới đao của hắn hải tặc, không có năm ngàn cũng có ba ngàn.

Mỗi một lần nàng đi đến Nộ Triều thành trên đường thời điểm, chung quanh trong vòng mười thước, không có một ai.

Sát khí quá nặng đi!

Cách mười mét, đều bị chấn động đến không thở nổi.

Từ Thiên Thiên lần thứ nhất nhìn thấy nàng thời điểm, Cừu Yêu Nhi suất quân chiến thắng trở về, đứng tại boong tàu bên trên.

Dưới chân của nàng, chất đống lấy mấy trăm cái đầu người.

Một màn này, thật cho Từ Thiên Thiên không gì so sánh nổi lực trùng kích.

Nàng đầu tiên cảm nhận được vậy mà không phải e ngại, mà là sùng bái!

Vô địch mãnh tướng!

Bốn chữ này bản năng hiện lên ở trong đầu của nàng bên trong.

Kim Mộc Lan rất lợi hại, thậm chí nàng trước vị hôn phu cũng rất lợi hại.

Đương nhiên là Trương Tấn a.

Không phải chồng trước Thẩm Lãng, kia là một thứ cặn bã, ngay cả nàng Từ Thiên Thiên đều đánh không lại.

Trương Tấn là Võ tiến sĩ, một khi ra chiến trường cũng một cái là một viên mãnh tướng.

Nhưng là cùng cái này Cừu Yêu Nhi so ra, hoàn toàn lập tức phân cao thấp.

Cái này Cừu Yêu Nhi, địch nhân chỉ xem một chút đại khái liền có một loại sợ tè ra quần cảm giác.

Sát khí quá nặng a.

Khó trách Kiếm Vương Lý Thiên Thu đối Cừu Yêu Nhi đánh giá cao như thế.

Nàng một nữ tử, vẫn chưa tới ba mươi tuổi, qua không được mấy năm liền có thể cùng tông sư đặt song song a.

Quả thực nghịch thiên.

Như vậy cái này vô địch mãnh tướng nữ có phải là loại kia thiết huyết nữ hán tử đâu?

Có phải là thân cao tám thước, vòng eo cũng là tám thước cái chủng loại kia đâu?

Không, hoàn toàn không phải!

Từ Thiên Thiên từ trước tới nay chưa từng gặp qua một nữ nhân dáng người có thể bạo liệt đến nước này.

Loại kia lồi lõm đường cong, hoàn toàn không cách nào dùng bất luận cái gì ngôn ngữ mà hình dung được.

Tràn đầy tuyệt đối khỏe đẹp cân đối cảm giác, lực lượng cảm giác.

Không phải loại kia cơ bắp nữ, hoàn toàn tràn đầy thon dài trôi chảy mỹ cảm.

Kim Mộc Lan dáng người đường cong là Từ Thiên Thiên gặp qua tốt nhất, cũng là nàng nhất đố kỵ.

Đương nhiên, hiện tại vẫn như cũ là.

Nhưng cái này Cừu Yêu Nhi dáng người so Kim Mộc Lan còn muốn càng thêm tràn ngập lực lượng cảm giác, loại kia lồi vểnh lên đường cong càng thêm kinh người.

Chẳng qua là. . .

Nàng quá cao!

So Thẩm Lãng còn cao gần nửa cái đầu.

Nếu như dùng trên Địa Cầu tính toán đơn vị, nàng không sai biệt lắm tầm 1m9.

Đại khái cùng Diệp Ly, Triệu Nhị Nhị cao không sai biệt cho lắm.

Khó trách không có bất kỳ cái gì nam nhân dám thích nàng.

Bởi vì coi như nhếch lên đến, cũng với không tới a.

Như vậy khuôn mặt của nàng dáng dấp như thế nào đây?

Dùng Từ Thiên Thiên ánh mắt nhìn là cực đẹp, siêu cấp siêu cấp đẹp.

Dùng Thẩm Lãng ánh mắt đến xem, quả thực là đẹp đến bạo tạc.

Đặt ở hiện đại Địa Cầu, tuyệt đối là miểu sát một đám trang bìa nữ lang cái chủng loại kia.

Da thịt của nàng nhẵn bóng như là gấm, không có chút nào tì vết.

Chí ít Từ Thiên Thiên cảm thấy, Cừu Yêu Nhi làn da so với nàng càng tốt hơn , tràn đầy lực đàn hồi cùng khỏe mạnh.

Nhưng là đặt ở thế giới này nam nhân thẩm mỹ quan, lại hoàn toàn không tiếp thụ được Cừu Yêu Nhi nữ nhân như vậy.

Dáng dấp quá cao liền đã rất muốn mạng, nhưng nằm xuống về sau còn tốt. Nữ nhân bằng phẳng, càng cao càng tốt.

Mấu chốt nàng một đầu tóc ngắn cũng quá trí mạng.

Toàn bộ thế giới nữ tử đều là tóc dài phất phới, đương nhiên nam tử cũng thế.

Ngươi một nữ nhân, lại giữ lại ba tấc tóc ngắn.

Còn có chính là da thịt màu sắc, bởi vì lâu dài ở trên biển, cho nên Cừu Yêu Nhi làn da là màu lúa mì.

Tại hiện đại Địa Cầu, cái này hoàn toàn là nhất tính / cảm giác màu da.

Nhưng là ở cái thế giới này, lấy bạch vì đẹp, tái đi che trăm xấu.

Đặt ở hiện đại Địa Cầu.

Cái này Cửu Yêu Nhi tuyệt đối miểu sát tất cả siêu mẫu nóng bỏng nữ lang.

Nếu như Thẩm Lãng thấy được cũng tuyệt đối thèm nhỏ nước dãi, kinh hô một tiếng, tuyệt thế vưu vật a.

Từ Thiên Thiên dùng nữ nhân ánh mắt đến xem, cái này Cửu Yêu Nhi tướng mạo hoàn toàn không thua gì Kim Mộc Lan.

Mà Kim Mộc Lan là nàng gặp qua nữ nhân đẹp nhất.

Nhưng là ở cái thế giới này trong mắt nam nhân, Cửu Yêu Nhi chính là một cái đáng sợ Huyết La Sát.

Từ Thiên Thiên dùng nách cũng có thể nghĩ ra được, Thẩm Lãng cái này cặn bã nam một khi nhìn thấy Cửu Yêu Nhi, khẳng định sẽ bản năng nói một câu.

Ta thạch!

Hiện tại nàng rốt cục nhìn thấy Cửu Yêu Nhi, cùng trong tưởng tượng cùng không giống, thậm chí so với trong tưởng tượng lực trùng kích càng cường liệt.

Từ Thiên Thiên trong đầu không khỏi hiển hiện một nan đề.

Sau đó, nàng hẳn là làm sao ẩn núp đến Cửu Yêu Nhi bên người đi đâu?

Như thế nào mới có thể trở thành nàng nhất không thể hoặc thiếu người đâu?

. . .

Trương Xuân Hoa cũng rốt cục gặp được cái này Cừu Yêu Nhi.

Nàng đầu tiên dâng lên cũng thế. . . Đố kỵ!

Thiên hạ lại còn có dạng này nữ tử, như vậy mỹ lệ lại như vậy bá khí.

Không thể không nói nữ nhân thẩm mỹ quan cùng nam nhân còn là không giống nhau.

Ở cái thế giới này tuyệt đại bộ phận nam nhân thẩm mỹ quan đều đuổi không kịp Cừu Yêu Nhi tướng mạo cùng dáng người.

Nhưng Trương Xuân Hoa cùng Từ Thiên Thiên, đều đã có thể tiếp nhận loại xinh đẹp này, thậm chí đố kỵ, thậm chí. . . Còn có một chút điểm bị sùng bái cùng hấp dẫn.

Trương Xuân Hoa thậm chí cảm thấy được, Thẩm Lãng hẳn là đi làm nữ nhân, mà cái này Cừu Yêu Nhi đi làm nam nhân.

Không, dạng này cũng không đúng.

Cừu Yêu Nhi bản thân liền rất nữ nhân, tràn đầy không gì so sánh nổi nữ nhân vị.

Chỉ bất quá loại nữ nhân này vị, thế giới này tuyệt đại bộ phận nam nhân đều còn không cách nào thưởng thức.

Cùng lúc đó, Trương Xuân Hoa cũng đối mục đích của chuyến này tràn đầy lòng tin.

Cái này Cừu Yêu Nhi giết đến đầu người cuồn cuộn, như thế bá khí tuyệt luân, khẳng định là dã tâm bừng bừng hạng người.

Làm một mưu sĩ sợ nhất chính là người khác không có dã tâm.

Như thế làm sao có thể mê hoặc đâu?

Một khi ngươi có dã tâm, liền có những này mưu sĩ phát huy không gian.

Thế là, Trương Xuân Hoa trực tiếp tiến về Cừu Yêu Nhi tòa thành, đưa ra bái thiếp cầu kiến.

Bái thiếp bên trên viết rõ ràng, Nộ Giang Thái thú Trương Xung con gái.

. . .

Vẻn vẹn hai khắc đồng hồ sau!

Trương Xuân Hoa liền gặp được cái này Huyết La Sát Cừu Yêu Nhi.

Sau đó, một lần nữa bị nàng khí thế chấn nhiếp.

Cừu Yêu Nhi vừa mới tắm rửa, mặc trên người màu trắng tơ lụa áo ngủ.

Cái này áo ngủ xuyên tại những nữ nhân khác trên thân tuyệt đối lỏng lỏng lẻo lẻo.

Nhưng là mặc trên người Cừu Yêu Nhi, có nhiều chỗ cơ hồ muốn băng liệt mở, tuyệt đối kinh tâm động phách.

Trương Xuân Hoa trước đó đối với mình dáng người là rất kiêu ngạo, cũng rất có lòng tin.

Nhưng là hiện tại, bản năng cúi đầu quan sát lồng ngực của mình, cảm thấy có chút tự ti.

Cái này Huyết La Sát khí thế quá bức người.

Không chỉ là sát khí, còn có thành tựu nữ nhân khí tràng, quá nghiền ép.

Nhưng ta hiện tại cũng không phải cùng ngươi so dáng người, ta chỉ là muốn thuyết phục ngươi mà thôi.

Trí tuệ mới là ta cường hạng.

Làm Trương Xung con gái, nàng kế thừa phụ thân mưu lược cùng trí tuệ.

Đối mặt cái này Cừu Yêu Nhi khí thế kinh người, Trương Xuân Hoa càng thêm đã tính trước.

"Cừu Yêu Nhi tiểu thư, ngươi muốn đánh bại ngươi đệ đệ Cừu Kiêu sao?"

"Ngươi muốn trở thành mới Nộ Triều thành chủ sao?"

"Ta có thể giúp ngươi làm được, có ta phụ tá, ngươi trong vòng nửa năm liền có thể trở thành Nộ Triều thành Thiếu chủ!"

"Trong vòng hai năm, ngươi leo lên Nộ Triều thành chủ bảo tọa."

"Trong vòng ba năm, ta có thể giúp ngươi nhất thống đông bộ hải vực."

"Trong vòng năm năm, ta có thể để ngươi lấy nữ tử chi thân phong hầu!"

Làm mưu sĩ, trọng yếu nhất chính là đi thẳng vào vấn đề, lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi.

Trước tiên đem đối phương trấn trụ, nói trúng trong các nàng tâm cực kỳ muốn, tiếp xuống liền tốt nói chuyện.

Sau khi nói xong.

Trương Xuân Hoa tiêu sái ngồi xuống, chờ lấy Huyết La Sát Cừu Yêu Nhi phản ứng.

"Không muốn, tiễn khách!"

Cừu Yêu Nhi gọn gàng dứt khoát nói.

Sau đó. . .

Trương Xuân Hoa bị hai cái nữ võ sĩ đưa đi ra.

Không phải đưa ra gian phòng, mà là trực tiếp đưa ra tòa thành.

Trương Xuân Hoa nhìn qua phía trước cửa lớn đóng chặt có chút ngây người.

Trọn vẹn một hồi lâu.

Nàng mới lẩm bẩm: "Sao. . . Chuyện gì xảy ra?"

. . .

Sau nửa canh giờ, Từ Thiên Thiên xuất hiện tại Huyết La Sát Cừu Yêu Nhi trước mặt.

Muốn xinh đẹp, một thân hiếu.

Nàng một thân tuyết trắng đồ tang, lộ ra nhất là nhỏ yếu mỹ lệ, điềm đạm đáng yêu.

Thiên Thiên ánh mắt rưng rưng, hướng phía Cừu Yêu Nhi lượn lờ quỳ xuống.

Cái này tiểu bộ dạng đừng đề cập nhiều quyến rũ động lòng người.

Nàng thanh âm thê thảm mà kiều mị, khóc thút thít nói: "Ta chính là Từ Quang Doãn con gái, Thẩm Lãng làm hại của ta gia nghiệp toàn bộ hủy, vị hôn phu ta Trương Tấn giết cả nhà của ta. Ta một cái cô gái yếu đuối đã đến bước đường cùng, đứng trước tuyệt cảnh, mời Cừu tướng quân cứu mạng a!"

"Nô gia gặp một lần tướng quân, tinh thần hướng tới, thể xác tinh thần đều hãm."

"Từ nay về sau, nô gia nguyện ý vì tướng quân trải giường chiếu xếp chăn, tự tiến cử cái chiếu!"

"Nhìn tướng quân thương tiếc a!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 154: Thanh Lâu Kỹ Nữ Thiên Thiên! Thẩm Lãng Đối Từ Hôn Tiết Lê

Lúc này Từ Thiên Thiên, hoàn toàn sử dụng ra tất cả vốn liếng.

Cái kia mảnh mai, cái kia vũ mị, toàn thân cao thấp giống như không có xương cốt, ngập nước mắt to phảng phất muốn chảy ra nước tới.

Coi như đối mặt Trương Tấn thời điểm, nàng cũng không có như vậy ra sức qua a.

Nhất là bái xuống về sau, mông của nàng là nhô thật cao, tăng thêm tinh tế cực eo, cái kia hình tượng ngươi tưởng tượng một chút.

Đổi thành cặn bã nam Thẩm Lãng, chỉ sợ sớm đã xuất ra cái kéo từ giữa đó mở cắt, vén cũng không kịp.

Nhưng mà. . .

Ma La Sát Cừu Yêu Nhi lại mặt không biểu tình, một mặt lãnh khốc.

"Ta, không thích nữ nhân."

Từ Thiên Thiên kinh ngạc.

Thật hay giả?

Bên ngoài không đều đang đồn ngươi thích nữ nhân sao?

Ngươi không thích nữ nhân? Kia. . . Vậy ta nên làm cái gì a?

"Bất quá chuyện của ngươi ta nghe nói qua." Cửu Yêu Nhi nói: "Không nghĩ tới ngươi còn sống."

Từ Thiên Thiên lập tức quỳ đi tiến lên, ôm Cửu Yêu Nhi chân nói: "Tướng quân, ta thật sự là đến bước đường cùng, thiên hạ phần lớn không có ta chỗ dung thân, van cầu ngài cứu ta a."

Cái này hai cái đùi thật dài a, thật thẳng a, chân hình thật là hoàn mỹ a, xúc cảm thật tốt a.

Không nghĩ tới nữ nhân chân có thể có được dạng này lực đàn hồi, thật hâm mộ tốt đố kỵ a.

Ma La Sát Cửu Yêu Nhi nói: "Ta có thể thu lưu ngươi, ngươi có thể cùng cái khác đáng thương nữ tử cùng một chỗ."

Nàng không biết cứu được bao nhiêu thiếu nữ.

Mỗi một lần đi tiêu diệt hải tặc, đều sẽ cứu ra số lớn đáng thương nữ nhân.

Bây giờ những nữ nhân này đều tại tiếp nhận nàng che chở, hoặc là quản sổ sách, hoặc là nấu cơm, hoặc là thêu thùa, hoặc là quét dọn.

Mà lại nàng tại mấy năm trước liền chọn lựa ra một nhóm lớn tuổi trẻ nữ hài luyện võ, bây giờ có một nhóm nữ hài đã trưởng thành, trở thành nàng thiếp thân nữ vệ.

"Thế nhưng là. . . Ta muốn ở tại tướng quân bên người, dạng này mới có cảm giác an toàn." Từ Thiên Thiên mềm mại nói.

Bộ dáng này, thật sự là điển hình thanh lâu kỹ nữ a.

Bất quá cái này cũng phân người, trước mắt Từ Thiên Thiên này tấm thanh lâu kỹ nữ dáng vẻ liền không làm cho người ghét.

Cừu Yêu Nhi là cực độ cường thế, đối mặt bất luận cái gì hung hãn người, nàng đều sẽ nghiền áp xuống.

Cho nên vừa rồi Trương Xuân Hoa loại kia tràn ngập cảm giác ưu việt mưu sĩ phong phạm, nàng liền không có chút nào thích.

Nhưng là đối mặt Từ Thiên Thiên loại này vô cùng đáng thương mảnh mai, nàng ngược lại không nghiền ép.

"Ngươi biết cái gì?" Cừu Yêu Nhi nói: "Sẽ giặt quần áo nấu cơm sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Ta có thể học."

Đó chính là sẽ không.

Ma La Sát Cừu Yêu Nhi nói: "Vậy ngươi sẽ thêu thùa may quần áo sao?"

Từ Thiên Thiên yếu ớt nói: "Ta. . . Ta cũng có thể học."

Vậy vẫn là sẽ không.

Ma La Sát cau mày nói: "Kia bưng trà đổ nước, dù sao cũng nên biết a."

Từ Thiên Thiên xấu hổ không thôi, thanh âm cơ hồ nhỏ khó thể nghe: "Ta. . . Ta có thể học được."

Hợp lấy ngươi mới vừa nói những cái kia trải giường chiếu xếp chăn, giặt quần áo nấu cơm đều là giả, chỉ có một cái tự tiến cử giường chiếu mới là thật a.

Ma La Sát Cừu Yêu Nhi lạnh nhạt nói: "Vậy ngươi đến tột cùng biết cái gì?"

Từ Thiên Thiên nói: "Ta sẽ quản sổ sách."

Cửu Yêu Nhi nói: "Ta một mực giết cùng đoạt, không có sổ sách có thể quản."

A?

Thủ hạ ngươi nhiều người như vậy, mỗi lần giành được đồ vật đều là thiên văn sổ tự, vậy mà không có sổ sách quản?

Thật đúng là không có!

Cửu Yêu Nhi mỗi lần cướp bóc tới đồ vật, gọn gàng dứt khoát giao cho phụ thân hắn.

Nàng đối bất luận cái gì tài vật đều không có hứng thú.

Nàng chỉ đối đánh trận, giết người, võ công cảm thấy hứng thú.

Từ Thiên Thiên nói: "Vậy ta sẽ thi từ ca phú."

"Không có hứng thú."

Từ Thiên Thiên tê cả da đầu, nàng phát hiện mình trở thành phế vật.

"Cái này cũng sẽ không, cái kia cũng sẽ không, ngươi lưu tại bên cạnh ta làm cái gì?" Ma La Sát Cửu Yêu Nhi nói: "Quét rác đi."

Sau đó, nàng vung tay lên.

Hai cái nữ võ sĩ tiến lên, đem Từ Thiên Thiên một thanh kéo ra ngoài.

Căn bản cũng không có bất luận cái gì kháng cự chỗ trống a.

Cửu Yêu Nhi hoàn toàn khó chơi , bất kỳ cái gì trả lời đều không hề bị lay động.

Từ Thiên Thiên được đưa tới một cái phòng, lột quần áo, đổi lại nhẹ nhàng áo vải.

Đón lấy, hai tay của nàng bị lấp một nhánh cái chổi.

Cứ như vậy không giải thích được, nàng trở thành Cừu Yêu Nhi tòa thành bên trong một quang vinh quét rác nữ.

Cái này cùng trong tưởng tượng có rất lớn chênh lệch a!

Ta, ta là tới làm hồ ly tinh, không phải quét rác tinh a.

Ngẩng đầu nhìn lên.

Không đến một trăm mét vuông trong sân nhỏ, ròng rã có mười cái nữ nhân ở quét rác.

Mỗi một cái đều là thướt tha mỹ lệ.

Lúc này Từ Thiên Thiên phát hiện, nguyên lai Cừu Yêu Nhi mới là thiên hạ xa xỉ nhất người a.

Nàng thành bảo bên trong, chỉ riêng quét rác đại mỹ nữ liền có mấy chục trên trăm cái.

Gần như có thể cùng quốc quân muốn ngang hàng.

Bất quá, cái này Ma La Sát thật sự là khó hầu hạ a.

Muốn trở thành tâm phúc của nàng, trở thành bên người nàng không thể thiếu người, nhưng quá khó a.

Từ Thiên Thiên huy động cây chổi quét rác.

Nhưng là. . .

Đất này mặt sạch sẽ giống như bị liếm qua, nào có cái gì đồ vật có thể quét?

Từ Thiên Thiên khóc không ra nước mắt.

. . .

Nộ Triều thành chủ phủ!

Đây mới gọi là xác rùa đen a!

Tòa thành lớn này bảo quả thực so Huyền Vũ phủ Bá tước còn kiên cố hơn.

Cả tòa tòa thành cơ hồ không có bất kỳ cái gì mỹ cảm, toàn bộ là dùng kiên cố hắc thạch xây thành.

Không có bất kỳ cái gì đình đài các tạ, không có bất kỳ cái gì điêu lan ngọc thế.

Chỉ có tường cao hàng rào, lầu canh đứng vững.

Tòa thành vách tường khoảng chừng ba bốn mét dày, cao mười mấy mét.

Cổng tò vò chỗ, càng là có sâu bảy tám thước.

Tòa pháo đài này, tuyệt đối dễ thủ khó công.

Chỉ cần có một ngàn người phòng thủ, coi như đến một vạn người cũng rất khó công phá.

Cừu Thiên Nguy dùng thời gian mười một năm, mới xây thành này tòa kiên cố vô cùng tòa thành, vận dụng nhân lực vượt qua mấy vạn.

Vì xây dựng tòa pháo đài này, cũng không biết chết bao nhiêu nô lệ.

Không sai, là nô lệ.

Vương triều Đại Viêm đã sớm hạ chỉ , bất kỳ cái gì các nước chư hầu đều không được tiến hành nô lệ mậu dịch.

Nhưng là tại Nộ Triều thành, cái gì đều có thể mua được.

Trong đó một cái đại tông giao dịch chính là nô lệ.

Cừu Thiên Nguy cũng rất cao, hơn một mét chín.

Dáng dấp cực độ anh tuấn!

Hoàn toàn không giống như là một hải tặc.

Nhưng là hắn loại này anh tuấn cũng không phải là rất hấp dẫn nữ nhân, bởi vì cái mũi của hắn quá dài.

Có người nói cái mũi mọc tốt a, cái mũi của ta liền dài a.

Nhưng là bất luận cái gì chiều dài đều là có hạn độ, qua cái này độ sẽ không tốt, tỉ như để ngươi rủ xuống tới đầu gối, chỉ sợ cũng không kiếm được vợ.

Mà Cừu Thiên Nguy cái mũi liền vượt qua cái này độ, hơn nữa còn đặc biệt uốn lượn.

Cho nên khiến cho hắn trương này khuôn mặt anh tuấn lộ ra phi thường quái dị, để người nhìn một chút đã cảm thấy sợ hãi.

Còn có ánh mắt của hắn!

Đặc biệt hẹp dài, còn có chút hất lên.

Nếu như là nữ nhân con mắt, liền đặc biệt đẹp đẽ.

Nhưng là loại này con mắt sinh trưởng ở trên thân nam nhân, liền lộ ra phi thường mâu thuẫn đột ngột.

Tóm lại, đây là một cái cực độ anh tuấn người, nhưng bất kỳ người nhìn đều ở trong lòng nổi lên e ngại, căn bản không dám đến gần.

Trời sinh dị tướng, chỉ vào chính là loại người này.

Hắn lúc này ngay tại tiếp đãi một người khách nhân, Tấn Hải bá tước Đường Luân.

Dù là đã đánh qua rất nhiều lần quan hệ, Đường Luân đối mặt Cừu Thiên Nguy thời điểm vẫn là bản năng kháng cự.

Trước mắt gương mặt này để người nhìn xem thực sự không thoải mái.

"Ngươi muốn cùng ta thông gia?" Cừu Thiên Nguy nói: "Ngươi đường đường một cái quý tộc, lại muốn cùng ta một hải tặc thông gia?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Ngài đã không phải là một hải tặc, ngài là Nộ Triều thành chủ, trên biển trật tự chúa tể. Tam vương tử, thái tử điện hạ đều tại lôi kéo ngài, chỉ cần ngài nguyện ý, ngài chính là tương lai Nộ Triều hầu."

Đây đúng là Thái tử cùng Tam vương tử điều kiện.

Chỉ cần Cừu Thiên Nguy nguyện ý đầu nhập bọn hắn, tương lai sau khi lên ngôi, liền sắc phong Cừu Thiên Nguy vì Nộ Triều hầu.

Bây giờ các nước tước vị chia làm hai loại.

Một loại là uy tín lâu năm quý tộc, truyền thừa mấy trăm năm.

Loại này tước vị liền cực kỳ trân quý, một cái củ cải một cái hố, trên cơ bản là trăm năm đều không động được.

Còn có một loại quý tộc chính là kiểu mới quý tộc, loại này tước vị liền tương đối có lượng nước.

Tỉ như Trương Xung lần này nếu quả như thật đại công cáo thành, như vậy cũng sẽ được sắc phong làm bá tước.

Tương lai hắn tiến vào Thượng thư đài làm Tể tướng, tước vị còn có thể đề nửa cấp, chờ về hưu thời điểm, quốc quân sẽ còn sắc phong một cái Hầu tước chi vị.

Liền như là trước Thượng Thư Lệnh Sách Huyền đại nhân, chính là Hầu tước.

Bất quá loại này tước vị cũng chỉ là một cái danh dự khen thưởng mà thôi, không có đất phong, chỉ có tượng trưng bổng lộc, mà lại trục thay mặt giảm dần.

Cho nên cho tới bây giờ cho đến, Vũ An bá, Huyền Vũ bá, Tấn Hải bá, Đông Giang bá những này uy tín lâu năm quý tộc mặc dù chỉ là bá tước, nhưng là tại nội tâm bên trên lại là phi thường xem thường tân quý tộc.

Cái này như là một cái tập đoàn công ty bên trong, cổ đông cùng kẻ làm thuê quan hệ.

Ngươi coi như làm được, vẫn chỉ là một cái người làm công mà thôi.

Cừu Thiên Nguy nói: "Ngươi muốn nhi tử ta cưới con gái của ngươi?"

Tấn Hải bá nói: "Không, là để con của ta cưới ngài nữ nhi."

Cừu Thiên Nguy nói: "Nếu như là nhà ngươi nữ nhi gả cho ta nhi tử, vậy ta còn có thể quyết định. Nhưng nữ nhi của ta hôn nhân, ta quyết định không được."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Nộ Triều hầu thật sự là nói giỡn, nữ tử hôn nhân đại sự cái nào không phải phụ mẫu làm chủ?"

Thật sự là không muốn mặt a, hiện tại Nộ Triều hầu liền gọi lên.

Cừu Thiên Nguy nói: "Nữ nhi của ta cùng tất cả nữ tử đều không giống."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Ta nguyện ý dùng năm thành Kim Sơn đảo làm sính lễ."

Cừu Thiên Nguy nói: "Thế nhưng là ngươi Kim Sơn đảo đã bại bởi Kim thị gia tộc."

Đường Luân cười lạnh nói: "Kia là mặt giấy khế ước mà thôi, ta nếu không giao đảo, Kim Trác lại có thể thế nào?"

Cừu Thiên Nguy nói: "Ngươi đây là muốn để ta vì ngươi lấy hạt dẻ trong lò lửa."

Đường Luân nói: "Nộ Triều hầu, đây đối với ngươi đến nói cũng là cơ hội ngàn năm một thuở không phải sao? Ngài binh nhiều tướng mạnh, trên mặt biển tung hoành vô địch, nhưng lại không thể nhúng chàm lục địa mảy may."

Đây là sự thực.

Việt quốc, Ngô quốc cùng Cừu Thiên Nguy đều có ăn ý.

Ngươi Cừu Thiên Nguy trên mặt biển xưng vương xưng bá ta mặc kệ, nhưng là tuyệt đối không thể nhúng chàm lục địa.

Nếu không coi như chúng ta không đánh ngươi, cũng sẽ triệt để phong sát ngươi.

Cái gì sinh ý đều không cùng ngươi làm, ngươi Nộ Triều thành cũng liền mù.

Cừu Thiên Nguy cũng một mực lo liệu đường dây này.

Kim Sơn đảo để người thèm nhỏ nước dãi, Vọng Nhai đảo cũng làm cho người thèm nhỏ nước dãi.

Cừu Thiên Nguy hạm đội sắc bén, ủng binh hai ba vạn chi cự, dễ như trở bàn tay liền có thể cướp đoạt hai đảo.

Nhưng hắn từ đầu tới cuối duy trì khắc chế, chỉ là đòi lấy phí bảo hộ, không dám đoạt đảo.

Đường Luân bá tước nói: "Mà bây giờ ngài lại có thể danh chính ngôn thuận lên đất liền, đương nhiên Kim Sơn đảo vẫn như cũ không phải lục địa, nhưng đã là lục địa kéo dài. Quốc quân nhất định sẽ ngầm thừa nhận, bởi vì hắn đại khái tình nguyện Kim Sơn đảo rơi vào trong tay của ngài, cũng không nguyện ý rơi vào Kim thị gia tộc trong tay."

Cừu Thiên Nguy vẫn như cũ không nói.

Đường Luân bá tước nói: "Hôm nay ngài lấy Kim Sơn đảo, ngày mai cũng liền có thể lấy Vọng Nhai đảo."

Cừu Thiên Nguy vẫn như cũ không nói.

Đường Luân bá tước nói: "Nộ Triều thành tuy tốt, nhưng dù sao cũng là hải ngoại cô địa a, lục địa mới là chúng ta cây. Chỉ có cắm rễ lục địa, Cừu thị gia tộc mới có thể trở thành chân chính trăm năm quý tộc, ngàn năm quý tộc."

Cừu Thiên Nguy đại hỉ, nói: "Ta cần điều động bao nhiêu binh mã đóng quân Kim Sơn đảo?"

Rốt cục, Vua Hải Tặc ý động, xem ra hắn vốn là mười phần động tâm, thậm chí là nhất định phải được a.

Đường Luân bá tước nói: "Năm ngàn, dạng này mới có thể chống cự Kim Trác bá tước quân đội."

Cừu Thiên Nguy nói: "Kia quặng mỏ bên trong bỏ bê công việc, dã luyện công nhân đâu?"

Đường Luân nói: "Vẫn như cũ từ nhà ta bỏ ra, tất cả khai thác cùng sản xuất, cũng toàn bộ giao cho ta nhà."

Tấn Hải bá Đường Luân bàn tính đánh cho thật tốt a.

Kim Sơn đảo vẫn như cũ khai thác, mặt ngoài cũng nguyện ý giao cho Kim thị gia tộc, nhưng lại với bên ngoài kinh hô.

Không tốt rồi, Kim Sơn đảo bị Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy cướp đi nha.

Sau đó, Cừu thị cùng Đường thị hai nhà chia ăn Kim Sơn đảo lợi.

Bất quá, cái này cùng Trương Xung Thái thú chỉ thị không phù hợp a.

Trương Xung Thái thú là để Đường Luân trước tiên đem Kim Sơn đảo hoàn chỉnh giao cho Kim thị gia tộc, đợi đến Kim thị gia tộc tại Kim Sơn đảo đầu nhập đại lượng nhân lực vật lực về sau, lại để cho Cừu Thiên Nguy phái binh đoạt, dạng này có thể làm cho Kim thị gia tộc chảy hết máu tươi.

Nhưng là Đường Luân không bỏ được a.

Dạng này đánh tới đánh lui, Kim Sơn đảo khai thác muốn chậm trễ bao lâu thời gian a, tối thiểu một năm nửa năm a, vậy đối với ta Đường thị gia tộc tổn thất nên lớn bao nhiêu a.

Cho nên, hắn trước người khác một bước cùng Cừu Thiên Nguy đàm phán.

Như Trương Xung biết, chỉ sợ sẽ giận dữ mắng mỏ một tiếng ngu xuẩn!

Nhưng Đường Luân thật không phải xuẩn, chỉ là tham mà thôi.

"Ta muốn bảy thành." Cừu Thiên Nguy gọn gàng dứt khoát nói.

Đường Luân bá tước mặt liền biến sắc nói: "Nộ Triều hầu, cái này thợ mỏ cùng dã luyện công tượng, đều là nhà ta ra a. Ngươi chỉ là phái binh giữ vững Kim Sơn đảo, ăn không ngồi rồi lợi mà thôi a."

Cừu Thiên Nguy nói: "Ta muốn bảy thành!"

Đường Luân bá tước nói: "Nộ Triều hầu, dạng này liền không có cách nào hợp tác a."

Cừu Thiên Nguy thản nhiên nói: "Không sao, dù sao ngươi chẳng mấy chốc sẽ đem Kim Sơn đảo giao cho Kim thị gia tộc, cùng lắm thì về sau ta lại phái binh đi đoạt, dạng này ta liền có thể cầm tới toàn bộ. Như trực tiếp hợp tác với ngươi, liền giảm bớt đánh một trận chiến này, cho nên mới cho ngươi ba thành . Còn bỏ bê công việc, ta Nộ Triều thành nô lệ còn nhiều. Dã luyện công tượng, nhà ngươi còn nhiều, đến lúc đó ta dùng tiền thuê chính là."

Tấn Hải bá Đường Luân lòng đang rỉ máu.

Nhưng là hiện tại người là dao thớt ta là thịt cá, thì có biện pháp gì.

"Tốt, bảy thành liền bảy thành, ký khế ước đi." Đường Luân nghiến răng nghiến lợi nói.

Cừu Thiên Nguy nói: "Ký cái gì khế ước? Đồ chơi kia có làm được cái gì?"

Ách!

Thật đúng là.

Nếu có thực lực, miệng hứa hẹn cũng như vàng đồng dạng.

Nếu không có thực lực, ký xong khế ước chùi đít đều ngại cứng rắn.

Đường Luân bá tước nói: "Vậy chúng ta hai nhà thông gia?"

Cừu Thiên Nguy nói: "Ta tận lực! Ngươi dự định để cái nào nhi tử cưới nữ nhi của ta?"

Đường Luân bá tước nói: "Đương nhiên là thế tử Đường Doãn."

Cừu Thiên Nguy nói: "Hắn không phải có hôn ước sao?"

Đường Luân nói: "Có thể không có."

Cừu Thiên Nguy nói: "Thế giới thật sự là sa đọa, ngay cả các ngươi những này uy tín lâu năm quý tộc cũng không tuân theo quy củ."

Đường Luân trong lòng: Ta xxx mẹ ngươi.

Cừu Thiên Nguy nói: "Người tới, tập kết năm ngàn quân đội, chuẩn bị trèo lên Kim Sơn đảo, đồng thời ở phía trên xây dựng thành lũy."

Đường Luân giật mình, nhanh như vậy? Như thế lôi lệ phong hành?

Cừu Thiên Nguy nói: "Đến mức hai nhà chúng ta thông gia, ta chỉ có thể nói tận lực, ta nữ nhi này cùng thiên hạ nữ tử đều không giống."

. . .

Kiếm Vương Lý Thiên Thu hộ tống Thẩm Lãng, đã tiến vào Nộ Giang quận cảnh nội, ngày mai liền có thể đến Huyền Vũ thành.

Thẩm Lãng quen sống trong nhung lụa rồi, thực sự không nguyện ý tại màn trời chiếu đất.

Cho nên, hắn trực tiếp tiến vào Nộ Giang quan dịch trạm.

"Ta, Thẩm Lãng, Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia, đem tốt nhất gian phòng cho ta, ta ở tòa nhà này không thể có bất luận kẻ nào."

Hướng về phía quan dịch trạm bên trong quan lại, Thẩm Lãng chỉ cao khí dương nói.

Cũng chính là Kiếm Vương Lý Thiên Thu tại bên cạnh, nếu không Thẩm Lãng tuyệt bút không dám phách lối như vậy, lại không dám báo ra mình danh tự.

Vạn nhất có người nghe được Thẩm Lãng danh tự liền đến giết ta, đến hại ta làm sao bây giờ?

Nhưng là có Kiếm Vương tại, quả thực không nên quá an toàn a.

Kiếm Vương giết gà kiếm pháp thực sự quá ngưu bức.

Lý Thiên Thu: Căn bản không có bộ kiếm pháp kia.

Lấy Thẩm Lãng thân phận, là căn bản không có tư cách vào ở quan dịch trạm, càng không có tư cách đơn độc một người ở tốt nhất viện tử.

Nhưng là cái kia dịch thừa vội vàng đáp ứng.

Đừng nhìn ta chỉ là một cái cửu phẩm tiểu quan lại, nhưng là chúng ta rõ ràng đây, cái này ai có thể đắc tội ai không thể đắc tội, ta rõ ràng.

Thế là, Thẩm Lãng đã vào ở Nộ Giang quan dịch trạm tốt nhất viện tử.

Bất quá, không có người đến nịnh bợ.

Chúng ta đắc tội không nổi ngươi Thẩm Lãng, nhưng là ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước lập tức liền muốn xong đời, mà lại ngươi hay là chúng ta Trương Xung Thái thú tử địch, chúng ta đương nhiên không thể tới nịnh bợ ngươi.

Mẹ trứng, quan trường khắp nơi đều là nhân tinh a!

Thẩm Lãng tiến vào hào hoa xa xỉ trong đại viện.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu lại không nguyện ý vào ở đi, hắn nói phải ngủ ở trên xe ngựa.

Thẩm Lãng hỏi: "Vì sao a? Cái này quan dịch trạm phòng ở đây nhiều dễ chịu a?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Quan khí quá nặng, vào ở đi chột dạ, ngủ không yên."

Ách!

Thẩm Lãng đối luyện võ tâm tư lập tức nhạt đến cực hạn.

Vẫn là cơm chùa ăn ngon a, dựa vào một cái đại quý tộc liền có thể vinh hoa phú quý, cáo mượn oai hùm.

Luyện võ coi như luyện đến Đại Tông Sư thì thế nào?

. . .

Thẩm Lãng thư thư phục phục nằm tại trên giường lớn.

Cái này Nộ Giang quan dịch trạm đừng nhìn chỉ là một cái quận dịch trạm, nhưng xa hoa nhất phòng xép vẫn là rất ngưu, hoàn toàn không thua gì khách sạn năm sao.

Giường là tốt nhất, chăn mền là tốt nhất, ngay cả ghế đều là gỗ lim.

Thậm chí so Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong còn muốn hào hoa xa xỉ một chút.

Dù sao bộ này phòng là chuyên môn tìm đến lui tới quyền thần đại quan, ngay cả Chúc Nhung Tổng đốc đều ở qua.

Cũng chính là hôm nay không có đại quan, nếu không Thẩm Lãng thật không có khả năng vào ở tới.

Bên ngoài có Kiếm Vương làm bảo tiêu, Thẩm Lãng ngủ được đừng đề cập tốt bao nhiêu.

. . .

Nhưng mà!

Thẩm Lãng vừa mới ngủ say chưa tới một canh giờ, liền bị kêu lên.

Sau đó, có người lại muốn đem hắn đuổi ra.

Không sai!

Là muốn đuổi đi ra.

Vô cùng nhục nhã a!

Một đám tiên y nộ mã hào môn quý tộc tiến vào Nộ Giang quan dịch trạm.

Đưa bảng hiệu có hai cái, Chủng thị gia tộc và Tam vương tử điện hạ.

"Cái gì a miêu a cẩu, cũng vào ở quan dịch trạm? Trương Xung là làm ăn gì?"

"Tốt nhất viện tử để ai ở?"

Thẩm Lãng nghe được thanh âm của một nữ tử.

Cái kia vênh mặt hất hàm sai khiến, cái kia ương ngạnh phách lối, quả thực trước đây chưa từng gặp.

"Cái gì? Thẩm Lãng một cái nho nhỏ người ở rể dám ở quan dịch trạm tốt nhất phòng?"

"Ta Tiết Lê ngay cả Huyền Vũ phủ Bá tước đều không có để vào mắt, huống chi là một cái nho nhỏ người ở rể? A miêu a cẩu đồng dạng đồ vật mà thôi, ti tiện hương dã dân đen, làm Kim thị gia tộc người ở rể sau thật đúng là đem mình làm chủ tử, chó đồng dạng đồ vật!"

Không sai, nữ tử này chính là vừa mới đi Huyền Vũ phủ Bá tước lui thành hôn Tiết Lê.

Nàng mặc dù là một người tiến Huyền Vũ phủ Bá tước, nhưng khoảng chừng trên trăm kỵ bảo hộ nàng, xuất hành đội hình nhưng so sánh Thẩm Lãng hào hoa xa xỉ khí phái nhiều.

Đón lấy, bên ngoài lại vang lên Tiết Lê thanh âm.

"Người tới, đi vào đem Thẩm Lãng cho ta đuổi ra. Không, đi bắt hắn cho ta ném ra."

Thật sự là oan gia ngõ hẹp a!

Thẩm Lãng khóe miệng lộ ra một chút nhe răng cười.

Hôm nay ta không cho ngươi Tiết Lê một cái chung thân dạy dỗ khó quên, ta chính là cháu ngươi.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 155: Thẩm Lãng Độc Chiêu! Thê Thảm Từ Hôn Nữ! Xuất Binh

Trả thù Tiết Lê nữ nhân như vậy, hắn là như thế nào nắm chắc độ?

Đầu tiên xxx rơi là không thể nào, hậu quả quá nghiêm trọng.

Giết chết liền càng thêm không thể nào.

Để nàng nhiễm lên bệnh đường sinh dục?

Cũng không được!

Quá hung hãn tàn bạo.

Đừng nhìn nàng khí thế rào rạt đến từ hôn, nhưng ít ra bản thân nàng cùng Huyền Vũ phủ Bá tước còn không phải ngươi chết ta sống quan hệ.

Cô gái này, tội không đáng chết.

Mấu chốt nàng dù sao cũng là Chủng phi nghĩa nữ, nếu để cho nàng chết rồi, Huyền Vũ phủ Bá tước đảm đương không nổi trách nhiệm như vậy.

Cần như thế một loại trả thù.

Để nàng phi thường bi thảm, thậm chí có một đoạn thời gian sống không bằng chết.

Nhưng lại có hoàn toàn không có nguy hiểm đến tính mạng.

Mà lại, còn tràn đầy bí mật khó nói, căn bản không dám đối ngoại công khai, thậm chí không dám để cho bất kỳ người nào khác biết.

Rất nhanh, Thẩm Lãng liền có chủ ý.

Hắn không khỏi để tay lên ngực tự hỏi, có thể hay không quá độc a?

Lúc này Tiết Lê đi vào viện tử, liếc qua Thẩm Lãng.

Liền cái nhìn này, để Thẩm Lãng tức giận phi thường.

Bởi vì, nàng thật như là nhìn con kiến, nhìn không khí đồng dạng ánh mắt.

Móa!

Ta Thẩm Lãng dáng dấp đẹp trai như vậy, ngươi vậy mà dùng loại ánh mắt này nhìn ta?

Quý tộc khác nữ nhân, dù là không nhìn trúng ta người ở rể thân phận, nhưng là thấy đến ta cũng dị sắc liên tục, nhịp tim như thỏ, mặt đỏ tới mang tai.

Từ đó có thể thấy được, nữ nhân này thật sự là có người trong lòng, mà lại là loại kia thích tới cực điểm người yêu.

Loại này yêu thương để nàng đối Thẩm Lãng dạng này mỹ nam tử cũng nhắm mắt làm ngơ.

"Ngươi chính là Thẩm Lãng?" Tiết Lê nói.

Thẩm Lãng khom người nói: "Bái kiến Tiết tiểu thư."

"Đừng như vậy." Tiết Lê nói: "Ngươi chỉ là một cái nhỏ người ở rể, địa vị cũng liền so nô bộc cao một chút, không có tư cách hướng ta như vậy hành lễ."

Đón lấy, Tiết Lê cầm lấy khăn lụa ngăn trở một nửa của mình gương mặt.

"Rủ xuống con mắt của ngươi, ngươi người thân phận như vậy, là không có tư cách xem ta."

Cái này Thẩm Lãng thật là có chút kinh ngạc.

Phách lối như vậy ương ngạnh nữ nhân?

Thật sự là khó gặp a.

"Nhiều lần nghe qua tên của ngươi, còn tưởng rằng cỡ nào không tầm thường, bây giờ gặp một lần thật sự là thất vọng." Tiết Lê khinh thường nói: "Chính là một cái không nhìn được cũng không còn dùng được tiểu bạch kiểm, nhìn khí sắc này, nghe hô hấp, chỉ sợ là cái phế vật, Kim Mộc Lan thật sự là sa đọa a. Coi như nàng tìm không thấy Chủng lang dạng này thiên hạ kỳ nam nhi, cũng không trở thành chọn trúng ngươi phế vật như vậy a."

Dựa vào, này nương môn miệng thật độc a, so Thẩm Lãng đều độc a.

Xem ra, nàng tại Huyền Vũ phủ Bá tước đã coi như là rất có lễ phép.

Thẩm Lãng là gặp qua thà la công chúa, cũng coi như được là tự nhiên hào phóng, nho nhã lễ độ.

Cái này Tiết Lê chỉ là một cái bá tước con gái, phách lối thành dạng này, Chủng thị gia tộc và Chủng phi phải đem nàng nuông chiều thành dạng gì a.

"Ra ngoài, ra ngoài. . ." Tiết Lê phất phất tay, như là đuổi ruồi đồng dạng nói: "Mang theo chó của ngươi, cùng đi ra."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu ngẩng đầu một cái.

Trong miệng ngươi chó, là ta sao?

Trong ánh mắt của hắn nhanh chóng lướt qua một chút sát ý.

Không phải là bởi vì bị chửi thành chó.

Mà là bởi vì trước mắt cô gái này có chút quen mắt, cùng Tiết Tuyết có điểm giống.

Đương nhiên giống, bởi vì đây là đường tỷ muội a.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu bây giờ là đại tông sư, kỳ thật cũng không quá để ý người khác nhục nhã.

Nhưng là Tiết Tuyết cho thê tử hạ độc cừu hận, hắn mãi mãi cũng không cách nào tiêu tan.

Cái kia vô tình nữ hài chà đạp hắn cùng thê tử tình cảm, hắn vĩnh viễn không cách nào tha thứ.

Bọn hắn hoàn toàn là đem nữ hài kia xem như con gái ruột, coi như trân bảo a.

Kết quả nàng lại ác độc như vậy, chẳng những trộm đi kiếm phổ, mà lại độc hại thê tử.

Cái này khảm, Lý Thiên Thu vĩnh viễn không qua được.

Thẩm Lãng nói: "Mã phu, chúng ta đi."

"Vâng." Kiếm Vương phi thường phối hợp, khom người đi theo Thẩm Lãng phía sau đi, phảng phất như là một cái chân chính mã phu đồng dạng.

Kia thái độ muốn bao nhiêu khiêm tốn đến cỡ nào khiêm tốn.

Trước khi đi, Thẩm Lãng dùng X quang nhanh chóng lườm Tiết Lê dưới lưng một chút.

Không phải đùa nghịch lưu manh a.

Hắn là X quang, không phải mắt nhìn xuyên tường, cái gì cũng không nhìn thấy.

Hắn chỉ là xác định một chút thiếp thân quần mà kiểu dáng.

Tiến vào viện về sau, Tiết Lê che cái mũi, giống như Thẩm Lãng hô hấp qua không khí đều có độc đồng dạng.

"Cái kia ti tiện người ở rể ở là kia một gian? Cho ta phong."

"Đem bên trong tất cả mọi thứ đều cho ta đổi đi, chăn mền, ga giường, màn toàn bộ đổi đi."

"Thay đổi vùng đất mới thảm, ta chỉ quen thuộc giẫm Chủng lang nhà đà mao địa thảm."

"Tất cả cái ghế, toàn bộ trải lên tơ lụa, lại trải lên lông lạc đà cái đệm."

"Tất cả thùng tắm, chậu rửa mặt hết thảy đổi đi, vốn có đều ném hết."

Nguyên bản cái này quan dịch trạm quan lại còn muốn vuốt mông ngựa, cái này dù sao cũng là Chủng phi nghĩa nữ a.

Nhưng là nghe được cái này, hắn lại tranh thủ thời gian lui ra ngoài.

Được rồi!

Dạng này mắt cao hơn hạng nữ nhân, ngươi muốn đập nàng mông ngựa nàng ngược lại không cao hứng, bởi vì cảm thấy ngươi quá ti tiện, không có tư cách đập nàng mông ngựa.

Thậm chí, ngươi cùng nàng hô hấp cùng một cái viện tử không khí đều là sai.

Dạng này hào hoa xa xỉ diễn xuất, thật sự là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy a!

Liền ngay cả Tổng đốc đại nhân, cũng không có xa xỉ như vậy a.

. . .

Thẩm Lãng xám xịt tìm một cái khách sạn ở.

Bất quá Kiếm Vương Lý Thiên Thu ngược lại thư thản, rốt cục có thể thư thư phục phục trên giường ngủ một giấc.

Vẫn là loại này gian khổ mộc mạc gian phòng, mới có thể để cho người an ổn.

Lúc này một căn phòng khác Thẩm Lãng từ trong bao lấy ra mười mấy cái cái bình.

Cầm lấy một cái, buông xuống.

Cầm lấy một cái, lại buông xuống.

Lãng gia mỗi một lần đi ra ngoài đều chuẩn bị được phi thường đầy đủ hết, kim tệ, quần áo, mặt màng, xà bông thơm các loại đều là cần thiết.

Nhưng trọng yếu nhất, còn là hắn kia mấy chục bình bảo bối.

Bên trong có mạnh nhất trí huyễn tề, axit sunfuric, virus các loại.

Không có cách nào a, tâm phòng bị người không thể không, ý muốn hại người không thể không a. Cho nên Thẩm Lãng mỗi một lần đi ra ngoài, những vật này đều muốn mang theo, vạn nhất có một ngày liền dùng tới đây? Nhân sinh đời này nói không chừng liền gặp được cái gì địch nhân.

Bất quá trong cái chai này đồ vật đều quá ác độc.

Tiết Lê muội tử này, tội không đáng chết.

Chọn lựa rất lâu, Thẩm Lãng rốt cục lấy ra một bình đồ vật.

Thứ này tốt, thứ này tốt!

Đây là Thẩm Lãng từ một loại không biết tên thực vật bên trong đề luyện ra.

Loại thực vật này rễ cây cùng lá cây mọc đầy lít nha lít nhít u cục, như là con cóc đồng dạng.

Mà lại cái này lá cây là có độc, dù là đụng vào một chút xíu liền rất đáng sợ.

Chạm đến địa phương sẽ mọc ra vô số bọt nước nhỏ, một gốc rạ tiếp lấy một gốc rạ dài.

Ngứa lạ vô cùng.

Hận không thể đem tầng kia thịt đều vạch trần.

Mà lại cũng cơ hồ khó dùng thuốc, nhất định phải chờ đến độc này chu kỳ kết thúc.

Ròng rã mười ngày.

Mà nó kết thúc cũng là có chút để người rùng mình.

Tầng kia da đều sẽ kết vảy, cuối cùng nguyên một lớp da bóc đến, bên trong là hoàn toàn mới mọc tốt non da.

Sẽ không lưu lại bất kỳ vết sẹo gì, cũng sẽ không có bất luận cái gì nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng là quá trình kia, thật sự là vô cùng thống khổ.

Thẩm Lãng không biết cái này thực vật tên gọi là gì.

Tốt a, nhưng thật ra là ta không biết loại thực vật này gọi cái gì tên, ta biết hắn thổ ngữ kêu cái gì, không biết tên khoa học.

Nhưng là uy lực của nó là thật, đừng hỏi ta vì cái gì biết, khi còn bé ta nhiễm qua hai lần.

Đón lấy, Thẩm Lãng xuất ra bút, căn cứ vừa rồi ký ức, đem cái quần lót tơ lụa kiểu dáng vẽ ra.

Cùng Tiết Lê kiểu dáng giống nhau như đúc.

Ngay cả tơ lụa bên trên uyên ương đồ án, cũng họa không kém chút nào.

Cái gì là quần lót, chính là cổ đại quần lót, thiếp thân mặc.

Sau đó, Thẩm Lãng liền đi ra cửa, đi tới lớn nhất tơ lụa trải.

Tìm được đồng dạng tơ lụa, sau đó cho một số tiền lớn, để tơ lụa trải bên trong đại nhân chế tạo gấp gáp cái quần lót tơ lụa.

Vẻn vẹn không đến sau nửa canh giờ liền làm xong, cùng Tiết Lê đầu kia cơ hồ giống nhau như đúc.

Trở lại khách sạn về sau, Thẩm Lãng đem loại kia không biết thực vật độc bôi lên tại cái này tơ lụa quần lót hạ bộ vị trí.

Toàn bộ quá trình hắn đều là mang theo găng tay.

Vạn nhất bị dính vào coi như phiền toái, đầy tay dài độc chẩn bong bóng, tối thiểu muốn mười ngày mới có thể rút đi.

Bôi lên xong về sau, Thẩm Lãng lại dùng nước sạch rửa đi.

Đương nhiên, chỉ là mặt ngoài tẩy sạch, loại thực vật này chất lỏng độc chỉ cần một chút xíu liền rất lợi hại.

Tiếp lấy đến Thẩm Lãng dùng cây quạt đem cái này quần lót mà làm khô.

Lấy sau cùng ra hoa hồng tinh dầu, đều đều vẩy vào cái này tơ lụa quần lót bên trên.

Đây hết thảy sau khi làm xong, Thẩm Lãng gõ Kiếm Vương Lý Thiên Thu cửa.

"Kiếm Vương tiền bối, ngài nói nợ ta một món nợ ân tình thật sao? Bằng không, ngài hiện tại liền trả đi!"

. . .

Nghe được Thẩm Lãng yêu cầu về sau, Kiếm Vương Lý Thiên Thu không khỏi ngây người.

Ta Kiếm Vương ân tình cứ như vậy không đáng tiền sao?

Đây là lời hứa đáng ngàn vàng a.

Ngươi dù là để ta viễn phó vạn dặm giết người, cứu người, ta đều sẽ đáp ứng a.

Lời hứa của ta thời khắc mấu chốt thậm chí có thể cứu ngươi một mạng a.

Mà ngươi bây giờ, lại muốn dùng ta ân tình đi đổi một đầu nữ nhân tơ lụa quần lót đây?

Mà lại ta đường đường Kiếm Vương a, vậy mà đi làm loại chuyện này?

Thẩm Lãng nói: "Thật sự là thật xin lỗi a, ta thực sự là không biết võ công a, bằng không ta liền tự mình đi. Mấu chốt cái này Tiết Lê bên người cao thủ nhiều như mây, trọn vẹn hơn một trăm tên võ sĩ a, muốn làm được đại sự này mà thần không biết quỷ không hay, nhất định phải ngài vị này đại tông sư tự thân xuất mã mới có thể hoàn thành?"

Lý Thiên Thu kinh ngạc, chẳng lẽ đại tông sư cứ như vậy không đáng tiền sao?

Lại muốn đi đem một nữ nhân quần lót trộm đổi đi?

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên ngài không đáp ứng cũng không có việc gì, ta theo ngài ngàn dặm xuôi nam hoàn toàn là cam tâm tình nguyện, ngài không cần cảm thấy thua thiệt ta ân tình a. Về sau ngài phu nhân, ta cũng nhất định sẽ hết sức cứu giúp, ngài tuyệt đối không nên có bất kỳ gánh nặng trong lòng."

Lý Thiên Thu càng thêm im lặng.

Ngươi cũng nói như vậy, ta có thể không có gánh nặng trong lòng sao?

Người ta Thẩm Lãng vì giúp ngươi, không nói hai lời ngàn dặm xa xôi xuôi nam.

Hơn nữa còn đáp ứng tương lai hỗ trợ nương tử giải độc.

Nguyên bản Lý Thiên Thu đối Thẩm Lãng giải độc một chuyện là không ôm hi vọng, nhưng là hiện tại hắn cảm thấy rất có hi vọng.

Bởi vì độc như vậy độc, đại khái chỉ có Thẩm Lãng độc như vậy người mới có hi vọng am hiểu đi.

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, cái này Tiết Lê là Tiết Tuyết muội muội, nàng hẳn là mới vừa từ nhà ta đi ra, hướng ta em vợ từ hôn, hắn nhục nhã ta cũng không quan trọng, nhưng mấu chốt hắn đem nhạc phụ ta cả nhà tôn nghiêm đều giẫm trên mặt đất."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu vẫn không có nói chuyện.

Thẩm Lãng nói: "Ta biết, ngài đường đường đại tông sư, làm loại chuyện này xác thực sẽ giảm xuống phong cách, nhưng. . . Dù sao cũng không ai biết không phải là?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Giống ta dạng này xuất thân ti tiện người, nào có cái gì phong cách."

Thẩm Lãng nói: "Tiết thị gia tộc nữ nhân đều phi thường ngoan độc, cần nhận giáo huấn."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu là tận mắt nhìn đến Thẩm Lãng hướng Chúc Lan Đình Tử tước miệng bên trong rót vào axit sunfuric, không khỏi hỏi: "Tiết Lê cô gái này, tội không đáng chết."

"Sẽ không chết, thậm chí không có nguy hiểm đến tính mạng." Thẩm Lãng nói: "Chỉ là để nàng nhận một cái giáo huấn nho nhỏ mà thôi, để nàng từ nay về sau không dám như thế không coi ai ra gì."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu vẫn không có đáp ứng.

Thẩm Lãng thở dài một tiếng nói: "Được rồi, ta cũng không làm khó, vẫn là chính ta đi thôi!"

Sau đó, Thẩm Lãng hướng phía bên ngoài đi đến.

Chính ngươi đi?

Còn không có đi vào cửa, liền bị người đánh chết.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu thở dài một tiếng.

Một thanh cầm qua Thẩm Lãng bao tay đeo lên, sau đó cầm đầu này tơ lụa quần lót, dưới chân một điểm, cả người như là chim én đồng dạng tung bay ra ngoài, một lát sau liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thẩm Lãng thấy, hảo hảo ghen tị a!

Ai?

Luyện võ vẫn là có chỗ tốt a, có dạng này khinh công, còn có cái gì nữ nhân ta cửa sổ ta vào không được a?

Còn có cái gì nữ nhân ta trộm không được a?

Vẻn vẹn không đến nửa canh giờ, Kiếm Vương Lý Thiên Thu liền trở lại.

Chuyện này hắn hoàn thành được dễ như trở bàn tay.

Bởi vì Tiết Lê vừa mới tắm rửa hoàn tất, vừa vặn quần áo ở bên ngoài phơi nắng, tự nhiên bao quát đầu kia tơ lụa quần lót.

Kiếm Vương vô thanh vô tức thay thế thành thực vật độc quần lót.

Trở về về sau, Kiếm Vương trực tiếp đem một đầu tơ lụa quần mà nhét vào Thẩm Lãng trong tay, đây đương nhiên là Tiết Lê vừa thay giặt.

Kiếm Vương không nói hai lời trở lại chính hắn gian phòng đi.

Hắn đã quyết định.

Ngày mai đem Thẩm Lãng đưa đến Huyền Vũ phủ Bá tước sau liền lập tức rời đi, một khắc đồng hồ cũng không ngừng lại.

Về sau vẫn là ít liên hệ đi.

Nếu không ngày sau, hắn Lý Thiên Thu sẽ mỗi ngày ngủ không được.

Trên thực tế, vào lúc ban đêm Kiếm Vương Lý Thiên Thu liền không có ngủ.

Bởi vì đầu óc của hắn không ngừng hiển hiện một cái hình tượng, bị ác mộng bừng tỉnh.

Hắn mơ tới nương tử hung hăng một bạt tai tát tới.

"Lý Thiên Thu, ngươi cái này thấp hèn bại hoại, dạng này chuyện xấu đều làm ra được, ta muốn cùng ngươi ly hôn!"

Trong mộng, Kiếm Vương tiền bối dọa đến hồn phi phách tán.

Thẩm Lãng dùng hỏa hong khô đầu này tẩy sau ướt sũng tơ lụa quần, sau đó cẩn thận từng li từng tí xếp xong.

Hắn dự định đưa cho Kim Mộc Thông làm lễ vật.

. . .

Vào lúc ban đêm!

Một nhánh hạm đội rời đi Nộ Triều thành bến tàu, hướng phía Kim Sơn đảo mà đi.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy tự mình suất lĩnh năm ngàn đại quân, đoạt Kim Sơn đảo!

Thẩm Lãng chiến lược bước thứ hai cờ, mấu chốt lạc tử kết thúc.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng!

Từ Thiên Thiên bị sớm đánh thức.

Sau đó tập thể rửa mặt, ăn xong điểm tâm về sau, trở lại công việc của mình trên cương vị.

Quét dọn viện tử!

Làm một mảnh lá rụng rơi xuống thời điểm.

Lập tức có mười cái mỹ mạo nữ nhân xông đi lên, cầm cây chổi cướp đoạt.

Từ Thiên Thiên đau lưng, hắn còn chưa ngủ quá lớn giường chung a, còn không có che lại cứng như vậy chăn mền.

Ta đến Nộ Triều thành là làm nữ gián điệp a, là muốn tiềm phục tại Cửu Yêu Nhi bên người trở thành tâm phúc a.

Cũng không phải đến quét rác.

Thậm chí quét liên tục đều quét không lên.

Thế nhưng là, nàng hoàn toàn tìm không thấy cơ hội a.

Từ khi sung quân đến quét rác về sau, nàng ngay cả Cừu Yêu Nhi mặt cũng không thấy.

Nàng khoảng cách Cừu Yêu Nhi, khoảng chừng ba đẳng cấp.

Phụ trách cái viện này thị nữ thủ lĩnh, phụ trách tòa thành thị nữ thủ lĩnh, Cừu Yêu Nhi thiếp thân thị nữ.

Bình thường nàng ngay cả Cừu Yêu Nhi thiếp thân thị nữ mặt đều nịnh bợ không lên, chớ nói chi là Cừu Yêu Nhi bản thân.

Giai cấp chênh lệch quá xa.

Nếu để cho Thẩm Lãng biết, hắn chẳng phải là muốn chết cười a.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng!

Kiếm Vương Lý Thiên Thu lái xe đưa Thẩm Lãng rời đi Nộ Giang quận thành, trở về Huyền Vũ thành.

Đi tại trên quan đạo.

Bỗng nhiên, phía sau truyền đến một trận quyết liệt tiếng vó ngựa.

Hơn một trăm tên tinh nhuệ kỵ sĩ rong ruổi mà đến, khí thế kinh người, toàn bộ mặt đất đều tại run nhè nhẹ.

Vẫn như cũ là hộ tống Tiết Lê chi kia kỵ sĩ.

"Chó ngoan không cản đường, lăn đi!"

Thanh âm một nữ nhân vang lên, không phải chính Tiết Lê, mà là bên người nàng nữ thị vệ.

Thẩm Lãng kinh ngạc, con đường này là đi Huyền Vũ thành a.

Tiết Lê không phải cũng đã đi qua sao?

Mà lại đầu này quan đạo cũng rất rộng a, ta một chiếc xe ngựa cũng cản không được nói a.

Còn không có đợi đến Thẩm Lãng nói chuyện, Kiếm Vương Lý Thiên Thu lập tức đem xe ngựa đuổi tới quan đạo bên cạnh, có chút khom người.

Tiết Lê cưỡi một thớt thiên lý mã, mang theo trên trăm tên kỵ sĩ vênh váo tự đắc, nhanh chóng đi.

Để Thẩm Lãng ăn một cái mũi xám xịt.

Phi, phi, phi!

Trong lòng của hắn hiếu kì, cái này Tiết Lê thật chẳng lẽ đi Huyền Vũ thành?

Kiếm Vương Lý Thiên Thu lại lái xe lên đường.

Nhưng là chẳng được bao lâu, Tiết Lê chi kia kỵ sĩ đội ngũ lại đối diện vọt tới.

"Chó ngoan không cản đường, lăn đi!"

Tiết Lê thiếp thân nữ vệ một lần nữa quát chói tai.

Con mẹ nó ngươi có bị bệnh không.

Vừa mới qua đi, hiện tại lại trở về?

Thẩm Lãng minh bạch!

Cái này Tiết Lê xác thực đã sớm đi qua Huyền Vũ phủ Bá tước, mà lại nàng về quốc đô căn bản không đi con đường này.

Nàng sở dĩ chạy tới chạy lui hai chuyến, chính là chuyên môn đến làm nhục Thẩm Lãng.

Chính là vì nói kia hai câu chó ngoan không cản đường, chính là vì để Thẩm Lãng xe ngựa hèn mọn để tại ven đường.

Nhìn mà than thở a!

Như thế ương ngạnh nữ nhân, là thế nào sống đến bây giờ a?

Kiếm Vương Lý Thiên Thu dạng này người đều có chút nhịn không được, đối đêm qua hành vi cũng tiêu tan thật nhiều.

Ác nhân còn cần ác nhân ma.

Hắn một lần nữa đem xe ngựa lui qua ven đường bên trên.

Tiết Lê một lần nữa suất lĩnh hơn một trăm kỵ binh nghênh ngang rời đi.

"Thấp hèn người ở rể, coi như ngươi có chút ánh mắt, liền tạm thời bỏ qua cho ngươi."

Lần này Tiết Lê là thật đi, suất lĩnh kỵ binh từ trên ngã ba đi quốc đô.

. . .

Thẩm Lãng trở lại Huyền Vũ phủ Bá tước, Kiếm Vương Lý Thiên Thu quả nhiên một ly trà đều không có uống, lập tức rời đi xuôi nam.

Mà lại, bước chân lộ ra phi thường cấp bách.

Cái này khiến Thẩm Lãng tốt áy náy a.

Trở lại phủ Bá tước Thẩm Lãng, lập tức nghe được một cái tin tức kinh người.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy xuất binh năm ngàn, tiến về Kim Sơn đảo.

Thẩm Lãng đại hỉ!

Bước then chốt cờ, rốt cục rơi xuống!

"Nhạc phụ đại nhân, ngài tranh thủ thời gian suất lĩnh hai ngàn binh sĩ tiến về Kim Sơn đảo."

"Ghi nhớ, muốn giả làm ra một bộ đoạt đảo dáng vẻ, nhưng là tuyệt đối không nên thật đánh."

Sau đó, Vọng Nhai đảo chiến lược hẳn là khởi động!

Không biết Từ Thiên Thiên bên kia tiến độ như thế nào a?

Bây giờ chiến lược cục diện có mang tính then chốt tiến triển, Từ Thiên Thiên bên kia hẳn là nắm chặt a.

Tác dụng của nàng tương đương mấu chốt a.

Hoàn toàn am hiểu Cừu Yêu Nhi về sau, Thẩm Lãng kết luận nếu không thể cầm xuống Cừu Yêu Nhi, Nộ Triều thành chiến lược sẽ rất khó thành công.

Từ Thiên Thiên, ngươi tuyệt đối không nên khiến ta thất vọng a!

Nếu là ngươi thất bại, kia có lẽ liền muốn ta tự thân lên trận a, tuyệt đối không nên a, ta còn không có sống đủ, còn không muốn mạo hiểm a.

. . .

Tiết Lê đi đường trở về quốc đô.

Mỗi lúc trời tối, đều muốn ở quan dịch trạm tốt nhất gian phòng, mà lại đem trong sân những người khác toàn bộ đuổi đi ra.

Y phục của nàng rất nhiều, cho nên Thẩm Lãng chuẩn bị cho hắn đầu kia đặc thù quần lót từ đầu đến cuối không có mặc vào.

Mãi cho đến ngày thứ ba!

Nàng tắm rửa về sau, rốt cục đổi lại đầu này.

Sau đó, ngon lành là lên giường đi ngủ!

Ban đêm!

Nàng làm một giấc mộng, một cái rất cảm thấy khó xử mộng.

"Chủng lang ngươi chán ghét, không cần a, không cần a. . ."

Sau đó, nàng liền tỉnh.

Phát hiện không phải nằm mơ, thật sự là ngứa lạ khó nhịn.

Không khỏi vén chăn lên xem xét.

Lập tức, nàng phát ra một trận thê lương tiếng nói.

Bởi vì, nàng yếu ớt nhất địa phương, mọc đầy lít nha lít nhít bong bóng độc chẩn.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 156: Thiên Đại Sự Kiện! Động Phòng Hoa Chúc! Chứng Kiến Diệt Vong

"Tiểu thư, thế nào?"

Phía ngoài nữ thị vệ vội vàng hỏi, mà lại rút kiếm ra khỏi vỏ tùy thời liền muốn xông tới.

Tiết Lê tranh thủ thời gian che miệng nói: "Không, không có gì, làm một cái ác mộng."

Nàng hai mắt nhắm lại, thật hi vọng đây là một cái ác mộng a.

Nhưng là một lần nữa mở to mắt, độc kia chẩn cùng bong bóng như cũ tại.

Kia giống như con kiến tại đầu khớp xương mặt bò ngứa lạ càng ngày càng nghiêm trọng.

Nàng mặc dù ương ngạnh, nhưng cũng không vô tri.

Nàng biết nhất định không thể để cho bất luận kẻ nào biết, nếu không nhất định sẽ gây nên sóng to gió lớn.

Nàng rõ ràng là thuần khiết không tì vết, nhưng khẳng định sẽ bị người truyền là được bệnh đường sinh dục, dạng này nàng cùng Chủng lang tương lai liền xong rồi.

Trời ạ?

Cuối cùng là chuyện gì xảy ra a?

Ta đến cùng đã làm sai điều gì?

Lão thiên gia vì sao muốn dạng này trừng phạt ta?

Ta rõ ràng là nhất giữ mình trong sạch a, ta rõ ràng là yêu nhất sạch sẽ a.

Tại sao lại nhiễm lên đáng sợ như vậy bệnh hiểm nghèo a.

Sau đó!

Tiết Lê một đêm không ngủ, vô cùng thống khổ cùng dày vò.

Ngày kế tiếp!

Nàng trực tiếp thay đổi mệnh lệnh, không về quốc đô, mà là xuôi nam tiến về Vũ An thành.

Nàng muốn về nhà.

Lúc này chỉ có gia tộc mới là có thể tín nhiệm, chỉ có gia tộc nữ y mới có thể vì nàng xem bệnh.

Mà lại, nàng không dám cưỡi ngựa, như thế sẽ chết người đấy.

Nhưng coi như ngồi xe ngựa, cũng hoàn toàn đau đến không muốn sống.

Giống như mỗi một đoạn lộ trình đều là dày vò.

Ban ngày cùng ban đêm đều căn bản ngủ không được.

Ngắn ngủi mấy ngày về sau, cả người trở nên tiều tụy không chịu nổi, trọn vẹn gầy mười mấy cân.

Cả người liền phảng phất thân ở Địa Ngục.

Chân chính đau đến không muốn sống.

. . .

Thẩm Lãng một lần nữa nhìn thấy Kim Mộc Thông thời điểm, cảm giác cái này mập trạch giống như thành thục rất nhiều.

"Ầy, đưa cho ngươi." Thẩm Lãng đem một đầu quần lót đưa tới.

"Tạ ơn tỷ phu. . ." Mập trạch bản năng tiếp nhận xem xét, kinh ngạc một chút nói: "Bất quá, ta đã giới."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi giới bao lâu?"

Kim Mộc Thông nói: "Mười bảy cái canh giờ."

Vậy mà chính xác đến canh giờ, ngươi hiển nhiên giới không được.

Đừng nói là ngươi, liền ngay cả tỷ phu ngươi ta ý chí như thế kiên định người còn giới không được đâu.

Thẩm Lãng nói: "Đây là Tiết Lê."

Kim Mộc Thông giật mình, tranh thủ thời gian nhặt lên, tỉ mỉ xem nói: "Thật?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên."

Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, ngươi. . . Ngươi cái kia không phải xanh biếc ta đi."

Mẹ trứng, Thẩm Lãng lập tức muốn đánh chết cái này mập trạch.

"Nói đùa, nói đùa. . ." Kim Mộc Thông ngượng ngùng cười nói, sau đó một thanh nhét vào trong túi.

Thẩm Lãng lập tức cũng không biết lễ vật này là chữa khỏi hắn, vẫn là hại hắn.

Bất quá, cái này mập trạch nhìn thân thể rất chắc nịch, dinh dưỡng hẳn là rất đủ đi.

Đón lấy, mập trạch lại một lần múa bút thành văn.

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp, ngươi làm gì đâu?"

Mập trạch nói: "Chép sách a."

Thẩm Lãng nói: "Chép cái gì a?"

Mập trạch nói: "Chính là ngươi dạy ta kia mười chín thiên sách luận, một trăm năm mươi bài thơ a."

Thẩm Lãng nói: "Kim Sơn đảo chi tranh đã qua a, cái đồ chơi này vô dụng a."

Người ta thi đại học về sau còn biết đốt sách đâu, ngươi bây giờ lại còn tại chép, ngươi quả nhiên có nghiện a.

Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, ta lại muốn không cố gắng, về sau liền lấy không đến nàng dâu."

Thẩm Lãng nói: "Cho nên?"

Kim Mộc Thông nói: "Cho nên, ta định thi khoa cử, ta muốn giống như Đường Doãn đậu Tiến sĩ."

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp ngươi đừng dọa ta a, ngươi về sau là phải thừa kế phủ Bá tước, có hưởng không hết vinh hoa phú quý. Cần gì phải cùng những này khổ bức người đọc sách cùng một chỗ tranh qua đầu này cầu độc mộc đâu?"

Kim Mộc Thông nói: "Ta một khi thi đậu khoa cử, đậu Tiến sĩ, người ta nữ hài xem xét ta có tài, liền sẽ thích ta."

Người ta thi khoa cử là vì làm quan, ngươi là vì muội tử?

Kim Mộc Thông nói: "Cho nên tỷ phu, ngươi tranh thủ thời gian chuẩn bị nhiều hơn một chút văn chương cho ta a. Tốt nhất làm cái bảy tám trăm thiên sách luận, mấy ngàn bài thơ. Cái này một khoa không được ta liền đi thi tiếp theo khoa, ta cũng không tin ta đụng không lên một lần."

Thẩm Lãng lập tức bị mập mạp nghị lực sợ ngây người.

"Mập mạp, ngươi có dạng này nghị lực, vì cái gì không mình hảo hảo làm văn chương đâu?"

Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, ngươi thông minh như vậy người làm sao cũng nói mê sảng đâu? Ta người ngu xuẩn như vậy làm thế nào được đi ra văn chương đâu?"

Thẩm Lãng kinh ngạc, xem ra mập trạch là thật thành thục.

. . .

Ngày kế tiếp!

Tấn Hải bá thế tử Đường Luân tự mình đến đây Huyền Vũ phủ Bá tước.

"Huyền Vũ bá, nhà ta đã dựa theo khế ước, chính thức đem Kim Sơn đảo giao lại cho Kim thị gia tộc, mời Huyền Vũ bá tiến về tiếp thu!"

Thẩm Lãng mừng lớn nói: "Tấn Hải bá thật là người đáng tin."

Sau đó, Huyền Vũ bá hào hứng hừng hực, suất lĩnh hai ngàn tư quân, hai trăm dã luyện công tượng, tám trăm thợ mỏ, ngồi mấy chục chiếc thuyền lớn, trùng trùng điệp điệp tiến đến tiếp thu Kim Sơn đảo.

Tấn Hải bá tước phủ thế tử Đường Doãn tự mình cùng đi tiến về.

Trên đường đi Thẩm Lãng đối Đường Doãn thế tử phi thường nhiệt tình, hoàn toàn là thành thật với nhau.

"Đường Doãn thế tử, ta thật sự là không nghĩ tới , lệnh tôn vậy mà như thế quả quyết anh minh, xem ra ta trước đó thật sự là khinh thường anh hùng thiên hạ a."

"Hơn một trăm năm trước, chúng ta Kim thị gia tộc và Đường thị gia tộc thời đại giao hảo, về sau xác thực xuất hiện một chút hiểu lầm, nhưng cái này hiểu lầm hiện tại đã giải khai, hai nhà chúng ta cũng hẳn là tiêu tan hiềm khích lúc trước."

Nghe được Thẩm Lãng, Đường Doãn trong lòng khinh thường cười lạnh, trên mặt lại gật đầu nói phải.

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ tân chính hừng hực khí thế, hai nhà chúng ta đều là uy tín lâu năm quý tộc, càng hẳn là dắt tay tiến lên, một lòng đoàn kết. Từ nay về sau, hai nhà chúng ta người lần nữa giao hảo, kết thành huynh đệ gia tộc như thế nào?"

Đường Doãn nói: "Thẩm huynh nói rất có lý."

Thẩm Lãng nói: "Ta nghe nói Đường huynh có một người muội muội, tuổi vừa mới mười sáu, có tri thức hiểu lễ nghĩa, mỹ lệ hào phóng. Mà nhà ta thế tử Kim Mộc Thông vừa vặn không có hôn phối, không bằng hai nhà chúng ta ở đây ký kết lương duyên, kéo dài hơn một trăm năm trước hữu nghị, há không diệu ư?"

Đường Doãn nói: "Kim Mộc Thông không phải có hôn ước sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đã giải trừ."

Đường Doãn trong lòng càng thêm đắc ý, Vũ An phủ Bá tước rốt cục giải trừ cùng ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước hôn ước a.

Ngươi Kim thị gia tộc đây cũng không phải là tường đổ mọi người đẩy, mà là người ngược lại đám người đạp.

"Chuyện này quá lớn, ta không thể làm chủ, nhưng là ta sẽ trở về bẩm báo phụ thân." Đường Doãn nói: "Bất quá ta tin tưởng phụ thân nhất định sẽ trịnh trọng cân nhắc."

Thẩm Lãng nói: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, ta chờ mong một ngày kia, hai nhà chúng ta có thể lần nữa thông gia."

Mà liền tại lúc này, phía ngoài Kim Hối nói: "Cô gia, Kim Sơn đảo đã đến."

Phía trước chính là Kim Sơn đảo bến tàu, lúc bình thường đều là dùng để vận chuyển quặng sắt.

Huyền Vũ phủ Bá tước đội tàu bắt đầu xếp hàng, chuẩn bị lên đất liền Kim Sơn đảo.

"Tất cả công tượng, tất cả thợ mỏ chuẩn bị lên đất liền, chính thức tiếp thu Kim Sơn đảo quặng mỏ cùng dã luyện công trường." Bá tước đại nhân hạ lệnh.

Sau đó, mấy chiếc thuyền lớn dẫn đầu dựa vào bến tàu.

Mấy trăm tên võ sĩ dẫn đầu lên đảo thành lập giản dị phòng ngự trận địa.

Sau đó mấy trăm tên bỏ bê công việc, một trăm tên công tượng bắt đầu lên đảo, chuẩn bị trước tiếp thu bến tàu phụ cận dã luyện công trường.

Tấn Hải bá tước phủ Đường Doãn cũng mượn cơ hội trước đạp lên Kim Sơn đảo.

Mà vừa lúc này, bỗng nhiên tiếng trống bỗng nhiên vang lên.

Từ Kim Sơn đảo dã luyện công trường bên trong đã tuôn ra vô số hải tặc võ sĩ.

Ròng rã mấy ngàn người!

Trong khoảng thời gian ngắn, đem Huyền Vũ phủ Bá tước lên đảo mấy trăm tên võ sĩ, mấy trăm tên thợ mỏ, hơn một trăm tên công tượng toàn bộ vây quanh.

Sau đó cầm đầu một viên Đại tướng thúc ngựa vọt ra.

Chỉ thấy được hắn con ngựa dưới thân, hùng tráng như núi, trong tay cầm một thanh đại đao, bỗng nhiên vọt tới Huyền Vũ phủ Bá tước võ sĩ quân trận trước mặt, một đao chém xuống.

Nháy mắt, hai tên võ sĩ toàn bộ bị 1 đao chẻ đôi.

Dù là những này võ sĩ nhưng thật ra là mấy tháng trước thuê tới, nhưng Huyền Vũ bá vẫn là gương mặt co lại.

Cái này kẻ giết người, chính là Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nghĩa tử, Nộ Triều thành nhân vật số bốn, Cừu Hào.

Trên thuyền Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá giống như hoàn toàn bị trước mắt một màn này sợ ngây người.

"Đường Doãn huynh đây là vì sao a?" Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Nhà các ngươi không phải đem Kim Sơn đảo hoàn chỉnh chuyển giao cho ta Huyền Vũ phủ Bá tước sao? Tại sao lại có Nộ Triều thành hải tặc?"

Đã lên đảo Đường Doãn vô tội nói: "Ta cũng không biết a, vì phối hợp giao đảo, chúng ta ba thiên chi trước liền toàn bộ từ Kim Sơn đảo rút ra a. Ta cũng không nghĩ tới, Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy vậy mà như thế hèn hạ, thừa cơ đánh lén chiếm lĩnh hòn đảo."

Đón lấy, Đường Doãn thế tử lớn tiếng nói: "Nộ Triều thành hải tặc, các ngươi nghe cho ta, tòa hòn đảo này ta Đường thị gia tộc đã giao lại cho Kim thị gia tộc, bây giờ đã là Kim thị gia tộc cơ nghiệp, các ngươi nhanh chóng rời đi."

"Ha ha ha ha ha. . ." Vua Hải Tặc nghĩa tử Cừu Hào bước cười to nói: "Thật sự là buồn cười a, rơi vào chúng ta Cừu thị gia tộc đồ vật, cho tới bây giờ không có phun ra qua!"

Huyền Vũ bá Kim Trác run rẩy nói: "Để Cừu Thiên Nguy đi ra nói chuyện."

Cừu Hào nói: "Huyền Vũ bá tước, hai mươi mấy năm trước phụ thân ngươi kim vũ bá tước chính là ta nghĩa phụ thủ hạ bại tướng, cho nên ngươi căn bản không có tư cách để hắn đến nói chuyện cùng ngươi, có ta cùng ngươi đàm luận đã là cất nhắc các ngươi đám phế vật này."

Thẩm Lãng nói: "Lớn mật, nhạc phụ ta chính là trăm năm quý tộc về sau, Việt quốc Huyền Vũ bá."

"Phi!" Vua Hải Tặc nghĩa tử Cừu Hào cất tiếng cười to nói: "Hai mươi năm trước, các ngươi Kim thị gia tộc liền để chúng ta đánh cho toàn quân bị diệt, dạng này vô năng phế vật, còn muốn đạt được tôn trọng của chúng ta? Ngươi gọi Thẩm Lãng đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Phải thì như thế nào?"

Cừu Hào vỗ vỗ bắp đùi của mình, cười to nói: "Ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước đã một con đường chết, Thẩm Lãng dung mạo ngươi như thế trắng nõn xinh đẹp, hiện tại từ ta giữa háng chui qua, tương lai ta cho ngươi một đầu sinh lộ, để ngươi trở thành ta tiểu tướng công, như thế nào a?"

Thẩm Lãng giả vờ ngoài mạnh trong yếu nói: "Cừu Hào, các ngươi thế nhưng là hải tặc, các ngươi công khai cướp đoạt Kim

Sơn đảo, ngươi đây là cùng Việt quốc đối nghịch, các ngươi liền không sợ quốc quân tức giận sao?"

"Ha ha ha ha. . ." Cừu Hào nói: "Các ngươi quốc quân ước gì các ngươi đi chết a."

Đón lấy, hắn cất tiếng cười to nói: "Huyền Vũ bá, muốn Kim Sơn đảo? Có thể a, dẫn binh đến đánh a, đánh thắng chúng ta, Kim Sơn đảo chính là ngươi Kim thị gia tộc."

Huyền Vũ bá cùng Thẩm Lãng nhìn thấy ở trên đảo lít nha lít nhít hải tặc quân địch, ròng rã hơn năm ngàn người, là bên mình gấp hai ba lần.

Mà lại, còn đã bố trí xong phòng ngự.

Huyền Vũ bá khàn giọng nói: "Cừu Hào, ta hôm nay tạm không chấp nhặt với ngươi. Ngươi lập tức đem nhà ta mấy trăm tên võ sĩ, mấy trăm tên thợ mỏ, một trăm tên công tượng đổi lại."

"Ha ha ha ha ha. . ." Cừu Hào nói: "Mơ mộng hão huyền, ngươi Kim thị gia tộc cái này mấy trăm tên võ sĩ, mấy trăm tên thợ mỏ, một trăm tên công tượng ta liền thu nhận a, đa tạ Huyền Vũ bá."

Huyền Vũ bá chỉ vào hắn, run rẩy nói: "Ngươi, ngươi vô sỉ!"

Mà liền tại lúc này!

Trên mặt biển vang lên một trận dồn dập tiếng trống.

Một nhánh hạm đội trên mặt biển xuất hiện.

Ròng rã trên trăm chiếc chiến thuyền, hướng phía Huyền Vũ phủ Bá tước đội tàu khí thế hùng hổ mà tới.

Thẩm Lãng hoảng sợ nói: "Là hạm đội hải tặc, đây là một cái mai phục, đây là một cái bẫy."

"Chạy mau, chạy mau. . ."

Sau đó, Huyền Vũ phủ Bá tước đội tàu bỏ trốn mất dạng.

Thế nhưng là tốc độ còn chưa đủ nhanh, hạm đội hải tặc chẳng mấy chốc sẽ đuổi kịp.

Thẩm Lãng hô lớn: "Đem đồ vô dụng toàn bộ ném xuống biển."

Lập tức, vô số lương thực, vô số vật tư, vô số đồ sắt nhao nhao bị ném tới trong biển rộng.

Như thế, Huyền Vũ phủ Bá tước đội tàu đang tăng nhanh tốc độ, đào thoát Nộ Triều thành hải tặc vây giết.

Huyền Vũ bá đứng tại trên bến tàu, chỉ vào Kim Sơn đảo tức giận quát: "Ta thật hận, ta thật hận a! Cừu Thiên Nguy cho ngươi ta chờ, ngươi chờ đó cho ta, ta nhất định sẽ thượng tấu quốc quân, để hắn phái đại quân đến đây thảo phạt ngươi. . ."

Mà lúc này, Kim Sơn đảo bên trên Huyền Vũ phủ Bá tước mấy trăm tên võ sĩ, mấy trăm tên công tượng, một trăm tên thợ rèn toàn bộ bị tước vũ khí, ngồi xổm trên mặt đất trở thành tù binh.

"Chúng ta công tượng cùng thợ rèn vừa vặn không đủ, đa tạ Huyền Vũ bá cho chúng ta đưa tới quý giá nhân lực a." Cừu Hào cười to.

Huyền Vũ bá cũng nhịn không được nữa, bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, ngửa ra sau đổ xuống, triệt để bất tỉnh đi.

Từ đầu tới đuôi, Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy đều chưa từng xuất hiện.

Nghĩa tử của hắn Cừu Hào đi vào ở trên đảo hoa lệ nhất phòng ở, lập tức liền có mấy tên xinh đẹp nam nhân tiến lên hầu hạ.

Sau đó một thân ảnh mỹ lệ đi ra, chính là Trương Xuân Hoa.

Cừu Hào nói: "Trương tiểu thư như thế nào? Cái này Huyền Vũ phủ Bá tước hoàn toàn không chịu nổi một kích a!"

. . .

Khoang tàu bên trong!

Huyền Vũ bá ngay tại súc miệng.

Vì trình diễn thổ huyết trò hay, hắn vừa rồi thật đúng là cắn nát giường, mà không phải dùng cái gì máu heo áp huyết thay thế.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân tốt diễn kỹ."

Huyền Vũ bá bất đắc dĩ lắc đầu, hắn không thích nhất chính là đóng kịch.

"Lãng nhi, chúng ta cái này diễn kịch chi phí có phải là hơi lớn a, ròng rã ba trăm tên võ sĩ, bảy trăm tên thợ mỏ, một trăm tên công tượng a, hiện tại toàn bộ trở thành Nộ Triều thành bắt làm tù binh."

Thẩm Lãng nói: "Vì dẫn sói mắc câu, luôn luôn phải trả giá thật lớn a. Lại nói chúng ta Kim thị gia tộc nếu không đủ thảm, lại thế nào lộ ra rất thật, tiếp xuống chiến lược còn thế nào tiến hành tiếp đâu? Vì Nộ Triều thành, điểm ấy đại giới đáng là gì?"

Mà lại những người này chỉ là bị bắt làm tù binh mà thôi, cùng lắm là bị áp đi làm khổ lực hơn một tháng, không có nguy hiểm đến tính mạng.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, ngài dù sao cũng là thổ huyết, kế tiếp còn muốn tiếp tục giả bệnh, không ngừng thượng thư quốc quân, mời hắn xuất binh thảo phạt Nộ Triều thành hải tặc a."

Kim Trác bá tước nói: "Chuyện này chân tướng, chúng ta thật ngay cả phủ Bá tước tâm phúc tướng lĩnh cũng không nói cho sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên không được, can hệ trọng đại, thêm một người biết liền nhiều một phần tiết lộ bí mật nguy hiểm."

Thẩm Lãng bước thứ hai chiến lược, đại công cáo thành.

Đem Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy một phần tư binh lực, kiềm chế đến Kim Sơn đảo.

Trọng yếu nhất chính là, trực tiếp thôi động xuống mặt thế cuộc.

. . .

Chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy xuất binh Kim Sơn đảo, đem Huyền Vũ phủ Bá tước tư quân đánh cho đánh tơi bời, tù binh hơn ngàn.

Huyền Vũ bá Kim Trác trước mặt mọi người thổ huyết.

Những tin tức này như là mọc ra cánh, ngắn ngủi mấy ngày bên trong, liền truyền khắp Việt quốc.

Vô số người bóp cổ tay.

Vô số người một người làm quan cả họ được nhờ.

Kim thị gia tộc mới đắc ý mấy ngày a?

Kim Sơn đảo chi tranh mới thắng không đến một tháng, cái này triệt để ném đi.

Thật sự là vui quá hóa buồn a.

Hiện tại chẳng những ném đi Kim Sơn đảo, hơn nữa còn bị bắt làm tù binh một ngàn người.

Thật sự là thương cân động cốt.

Cái này Kim thị gia tộc chẳng những không có ăn vào thịt, ngược lại còn bị xoắn nát mấy khỏa răng, thật là khiến người ta thống khoái, thống khoái a!

Huyền Vũ bá Kim Trác sau khi về nhà, trực tiếp ngã bệnh.

Tại trên giường bệnh, hắn viết liền nhau mấy phần tấu chương cho quốc quân.

Một phần so một phần thê lương, một phần so một phần thật đáng buồn.

Mỗi một phần tấu chương đều như là chim quyên khấp huyết, thỉnh cầu quốc quân xuất binh tiêu diệt hải tặc, đoạt lại Kim Sơn đảo.

Quốc quân tức giận, hạ chỉ quở trách Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, mệnh lệnh hắn lập tức rời khỏi Kim Sơn đảo, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Nhưng là Cừu Thiên Nguy đối quốc quân ý chỉ bỏ mặc.

Quốc quân nhiều lần hạ chỉ thăm hỏi Huyền Vũ bá Kim Trác, đồng thời phái tới ngự y cùng vô số thuốc bổ, bực này hỏi han ân cần là trước nay chưa từng có.

Nhưng là liên quan tới xuất binh tiêu diệt hải tặc Cừu Thiên Nguy một chuyện, quốc quân biểu thị Nam Ẩu quốc đại chiến đang tiến hành bên trong, quốc khố bất lực chèo chống đồng thời mở ra hai cái chiến trường.

Nhưng mời Huyền Vũ bá yên tâm, đợi đến Nam Ẩu quốc chiến sự vừa kết thúc, hắn liền lập tức xuất binh tiến đánh Cừu Thiên Nguy, đoạt lại Kim Sơn đảo.

Huyền Vũ bá lại liên tiếp lên mấy đạo tấu chương, cuối cùng lên huyết thư, thỉnh cầu quốc quân xuất binh.

Nhưng, quốc quân không còn có đáp lại.

Thế là, Huyền Vũ phủ Bá tước trở thành toàn bộ Việt quốc cực kỳ thê lương quý tộc.

Hoàn toàn bấp bênh, như là trong gió ngọn nến, tùy thời đều có thể dập tắt.

Tại trong mắt mọi người, Kim thị gia tộc diệt vong đang ở trước mắt.

Kim Sơn đảo chi tranh thắng lợi chẳng những không có thắng được sinh cơ, ngược lại gia tốc Kim thị diệt vong.

. . .

Cũng chính là ở thời điểm này, Ẩn Nguyên Hội sứ giả Thư Đình Ngọc đến đây bái phỏng Huyền Vũ phủ Bá tước.

Hắn chính thức đòi lấy hai mươi năm trước kia bút thiên văn sổ tự nợ nần.

Nguyên bản nợ nần một trăm vạn kim tệ, tăng thêm hai mươi năm lợi tức, tổng cộng một trăm bảy mươi vạn kim tệ.

Nhưng là cái này thời gian hai mươi năm, Kim Trác bá tước lục tục ngo ngoe còn mất một trăm vạn kim tệ, bây giờ còn thừa lại bảy mươi vạn.

Kim Trác bá tước đã triệt để triền miên tại giường bệnh, cơ hồ thoi thóp.

Bây giờ Huyền Vũ phủ Bá tước chủ sự chính là Kim Mộc Lan cùng Thẩm Lãng.

Mộc Lan cất tiếng đau buồn nói: "Thư sứ giả, đi qua hai mươi năm chúng ta trả một trăm vạn kim tệ, đã là dốc hết toàn lực. Bây giờ cả nhà của ta trên dưới cộng lại kim tệ, không cao hơn hai vạn, cái này bảy mươi vạn kim tệ vô luận như thế nào cũng là không lấy ra được."

Lời này là thật, hiện tại Huyền Vũ phủ Bá tước móc sạch tất cả nhà kho, cũng góp không ra hai vạn kim tệ, thậm chí một vạn cũng góp không ra ngoài.

Bởi vì đại bộ phận kim tệ, đều bị Thẩm Lãng tiêu hết.

Thẩm Lãng nói: "Ẩn Nguyên Hội cùng nhà ta trăm năm giao hảo, liền không thể xem ở quá khứ tình cảm bên trên thư thả một thời gian sao? Dù là một năm đâu?"

Thẩm Lãng khom người cong xuống nói: "Thư sứ giả, mời Ẩn Nguyên Hội thư thả nhà ta một năm, ta Thẩm Lãng đa tạ đại ân đại đức của ngươi, van cầu ngươi, van cầu ngươi a!"

Thư Đình Ngọc nói: "Phi thường thật có lỗi, đối với quý phủ tao ngộ, ta cũng phi thường đồng tình, nhưng là lực bất tòng tâm a."

Kim Mộc Lan cất tiếng đau buồn nói: "Thư Đình Ngọc, ngươi chẳng lẽ muốn tươi sống bức tử chúng ta sao? Chẳng lẽ ngươi muốn trơ mắt nhìn ta Kim thị toàn tộc toàn bộ treo ngược sao?"

Thư Đình Ngọc mặt không chút thay đổi nói: "Trong một tháng , dựa theo khế ước còn rơi bảy mươi vạn kim tệ. Nếu không chúng ta Ẩn Nguyên Hội cũng chỉ có thể dựa theo khế ước, thu hồi các ngươi thế chấp Vọng Nhai đảo."

Kim Mộc Lan cả giận nói: "Chúng ta đã vứt bỏ Kim Sơn đảo, hiện tại ngươi lại muốn bắt đi chúng ta Vọng Nhai đảo, ta thà rằng chết cũng sẽ không giao ra Vọng Nhai đảo, trừ phi các ngươi từ ta trên thi thể dẫm lên."

Thư Đình Ngọc nói: "Năm đó khế ước, giấy trắng mực đen, rõ ràng. Một tháng sau, như còn không ra bảy mươi vạn kim tệ, ta chỉ có thể hướng quốc quân trình bày chi tiết, mời quốc quân chủ trì công đạo, đem các ngươi nhà Vọng Nhai đảo lấy đi."

Sau đó, Thư Đình Ngọc nói: "Thẩm Lãng cô gia, bản lãnh của ngươi vẫn luôn rất lớn, không bằng liền đi trù tiền đi, trong một tháng có lẽ có thể gom góp đến bảy mươi vạn kim tệ cũng khó nói."

Bảy mươi vạn kim tệ là bao nhiêu đâu?

Huyền Vũ phủ Bá tước tất cả thu nhập cộng lại, bao quát thu thuế, muối sắt, tơ lụa thu nhập, một năm chỉ có bảy vạn không đến.

Muốn góp đủ bảy mươi vạn kim tệ, Huyền Vũ bá tước không ăn không uống, cần ròng rã chừng mười năm.

Từ Quang Doãn phú giáp một phương, nhưng là hắn toàn bộ gia sản cộng lại, cũng vẻn vẹn chỉ có hai mươi mấy vạn kim tệ mà thôi.

Đây là một món khổng lồ.

Toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh một năm thuế má cũng không đến bảy mươi vạn kim tệ.

Muốn trong vòng một tháng gom góp đến nhiều như vậy kim tệ, hoàn toàn là nói chuyện viển vông.

Cho nên tại trong mắt mọi người, Huyền Vũ phủ Bá tước mất đi Vọng Nhai đảo đã trở thành kết cục đã định.

Một khi mất đi Vọng Nhai đảo, Kim thị gia tộc liền triệt để đã mất đi bảy thành tài nguyên, cái kia chỉ có xoá tư quân.

Mà không có tư quân, lại dựa vào cái gì bảo hộ gia tộc đất phong?

Cho nên mất đi Vọng Nhai đảo về sau, Kim thị gia tộc liền xem như diệt vong.

Thư Đình Ngọc đi về sau, Mộc Lan thật dài hô một hơi.

Nàng rõ ràng không hội diễn hí, nhưng phu quân hết lần này tới lần khác bức bách hắn diễn kịch.

Vừa rồi diễn mỗi một giây đối với nàng mà nói đều là dày vò a.

Thẩm Lãng nhịn không được hôn nàng một ngụm nói: "Nương tử, diễn thật tốt!"

Mộc Lan nói: "Phu quân, mặc dù chúng ta thực sự diễn kịch, nhưng bọn hắn hết thảy đều là thật. Trong một tháng kiếm được bảy mươi vạn kim tệ, ta vô luận như thế nào cũng tưởng tượng không đến a, thật sự có thể làm được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, chẳng lẽ ngươi không tin bản lãnh của ta sao?"

Mộc Lan nói: "Ta đương nhiên tin tưởng, nhưng là. . . Cái này quá không thể tưởng tượng nổi, trong thiên hạ có thể lập tức xuất ra bảy mươi vạn kim tệ đều không có mấy nhà. Toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh thuế má cộng lại đều không có bảy mươi vạn kim tệ, đây quả thực so với lên trời còn khó hơn a!"

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, chúng ta cược một cái hẹn như thế nào?"

Mộc Lan nói: "Ngươi nói."

Thẩm Lãng nói: "Như trong một tháng, ta có thể kiếm được bảy mươi vạn trở lên kim tệ, ngươi liền. . . Chủ động. . . Ngủ ta!"

. . .

Kim Hối mặt mũi tràn đầy buồn sắc, trở lại viện tử của mình.

Hắn cứu tới cái kia hào môn ngạo kiều nữ, đã tại Huyền Vũ phủ Bá tước ở hơn một tháng.

Nàng cơ hồ tận mắt thấy một cái gia tộc tiêu vong quá trình, đồng thời cảm động lây.

Cái này trong vòng hơn một tháng, Kim Hối đối nàng vô cùng ái mộ, nhưng lại kính như nữ thần.

Đem tốt nhất hết thảy đều cho nàng, nhưng xưa nay không dám tới gần, chỉ dám xa xa nhìn qua nàng.

Trong truyền thuyết chỉ cần thấy được ngươi, ta liền hạnh phúc, chính là Kim Hối khắc hoạ.

Một cái liếm chó đủ khả năng làm được cực hạn, hắn đều làm.

Chính là tại Kim Hối huynh muội chiếu cố xuống, cái này tiên thiên tính trái tim tật ngạo kiều nữ dần dần vuốt lên nội tâm thương tích.

Nàng cảm thấy tại khu nhà nhỏ này bên trong rất hạnh phúc.

Mà bây giờ loại hạnh phúc này phảng phất muốn kết thúc, Kim thị gia tộc lập tức liền muốn diệt vong.

Kim Hối tiến lên phía trước nói: "Hồng Tuyến tiểu thư, ta. . . Ta đưa ngươi về nhà."

Hào môn ngạo kiều nữ cả kinh nói: "Cái gì? Tiễn ta về nhà?"

Kim Hối nói: "Cô gia nói, Kim thị gia tộc lập tức liền muốn đại họa lâm đầu, chúng ta không thể liên lụy ngươi. Ngươi nói cho ta nhà ngươi ở nơi nào, ta đưa ngươi trở về, ngươi là một cái người vô tội, không có lý do đi theo chúng ta cùng một chỗ chôn cùng."

Hào môn ngạo kiều nữ vành mắt lập tức đỏ lên.

Nàng kinh ngạc nhìn qua Kim Hối, bỗng nhiên nói: "Kim Hối, ngươi thích ta sao?"

Kim Hối lập tức mặt đỏ tới mang tai, một câu đều nói không nên lời.

Ngạo kiều nữ lại nói: "Ngươi ghét bỏ ta bị người chà đạp qua sao?"

Kim Hối liều mạng lắc đầu nói: "Không, không, vậy sẽ chỉ để ta càng thêm kính trọng ngươi, cảm thấy ngươi càng thêm thuần khiết hoàn mỹ."

Ngạo kiều nữ nói: "Kia từ hôm nay trở đi, ta chính là vợ của ngươi, gian phòng này chính là chúng ta động phòng."

Kim Hối giống như nháy mắt bị to lớn hạnh phúc kích mộng, sau đó tranh thủ thời gian lắc đầu nói: "Ta, ta không xứng với ngươi, cô gia nói ngươi xuất thân hào môn, ta không xứng với. . ."

Kim Hối vẫn chưa nói xong, miệng liền bị cái này ngạo kiều nữ che lại.

Sau đó, cái này ngạo kiều nữ trực tiếp đem Kim Hối té nhào vào trên giường, đem hắn ngủ!

Kim Hối ngưu bức, vậy mà so Thẩm Lãng sớm động phòng hoa chúc.

. . .

Mộc Lan chạy, lưu lại Thẩm Lãng một người tại thư phòng.

Bất quá đang chạy thời điểm, nàng không để lại dấu vết gật gật đầu.

Thẩm Lãng tim đập loạn, một hồi lâu mới tỉnh táo lại.

Đón lấy, hắn nhìn về phía phía đông phương hướng.

Thế cuộc một khi vận chuyển lại, thật sự là nhanh chóng a.

Hết thảy đều dựa theo kế hoạch tiến hành.

Hiện tại trong kế hoạch duy nhất không xác định một vòng, ngay tại Nộ Triều thành Từ Thiên Thiên.

Mấu chốt, nàng nhân vật phi thường trọng yếu a, thậm chí là thành bại mấu chốt.

Nàng còn không có bất cứ tin tức gì truyền đến, không biết kế hoạch của nàng tiến hành được thế nào.

Không biết nàng phải chăng đã trở thành Cừu Yêu Nhi tâm phúc.

Chẳng lẽ lại thật đúng là muốn ta Lãng gia tự thân xuất mã?

Ta thật sợ bị cái kia nữ ma đầu một chân kẹp chết, không, là đá chết a.

Cái này Cừu Yêu Nhi nghe nói thế nhưng là cực độ căm thù nam nhân, nhất là mỹ nam tử.

Nhưng vào lúc này, Kim Trung vọt vào, gấp giọng nói: "Cô gia, có người tới cửa đòi nợ."

Thẩm Lãng ngạc nhiên nói: "Ẩn Nguyên Hội Thư Đình Ngọc không phải vừa đi sao?"

Kim Trung nói: "Là Cẩm Tú Các Lâm Mặc, nói ngài thiếu hắn một ngàn kim tệ, bây giờ mấy tháng trôi qua, cả vốn lẫn lãi hết thảy một ngàn ba trăm kim tệ, xin ngài lập tức trả lại."

Thẩm Lãng thật sự là ngây người.

Trước đó hắn hại chết Lâm Chước thời điểm, Lâm Mặc vào lúc ban đêm liền chạy.

Như thế một tiểu nhân vật, Thẩm Lãng cũng không có chuyên môn đi tìm.

Không nghĩ tới, chỉ như vậy một cái tiểu nhân vật, bây giờ mới vừa lên cửa đánh mặt rồi?

Hắn điên rồi sao?

Tường đổ mọi người đẩy cũng không trở thành dạng này a?

Thẩm Lãng lại lúc nào thiếu qua hắn một ngàn kim tệ?

Đều nói hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, nhưng là bây giờ Huyền Vũ phủ Bá tước còn không có triệt để diệt vong đâu, ngươi một cái tiểu thương nhân cũng dám lấn tới cửa đến, đây không phải muốn chết sao?

Trước hết nhất mấy cái cừu nhân bên trong, Điền Hoành, Từ Quang Doãn, Chúc Lan Đình Tử tước đều so Lâm Mặc ngưu bức.

Hiện tại bọn hắn đều chết hết, ngươi Lâm Mặc chẳng những không có chết, ngược lại còn có thể nhảy ra.

Tiểu Cường a!

Ngưu bức, ngưu bức!

Liền hướng về phía ngươi này tấm dẻo dai, ta nhất định cho ngươi một cái siêu cấp bậc gây nên kiểu chết.

. . .

Tại bên trong phòng tiếp khách!

Thẩm Lãng một lần nữa gặp được Lâm Mặc.

Cái này Cẩm Tú Các lão bản, cái này sớm nhất bán qua hắn người.

Bất quá, hắn không phải một người tới, bên người còn đi theo một cái quan viên, nhìn qua chức quan không nhỏ.

Nhìn thấy Thẩm Lãng, Lâm Mặc không chút nào che giấu nội tâm cừu hận, con của hắn Lâm Chước chính là Thẩm Lãng hại chết.

"Thẩm Lãng, lúc trước ngươi bán kim hoàng sắc thuốc nhuộm phối phương cho ta, thu ta một ngàn kim tệ. Nhưng cái này phối phương lại là ngươi từ Từ gia trộm, bây giờ cái này một ngàn kim tệ nên trả ta đi, đừng tưởng rằng ngươi là Huyền Vũ phủ Bá tước người ở rể, liền có thể lại nợ!"

Cái gì? Ngay cả ngươi tiểu nhân vật như vậy đều có thể chơi chỉ hươu bảo ngựa a.

Ta lúc nào bắt ngươi kia một ngàn kim tệ?

Cũng chính là vào lúc này.

Một cái khác cừu nhân Chúc Văn Hoa vọt vào, đi theo phía sau Liễu Vô Nham thành chủ, còn có hai vị xa lạ quan viên.

"Thẩm Lãng, chuyện của ngươi lộ rồi, ngươi dính líu mưu sát phụ thân ta Chúc Lan Đình Tử tước, đi theo chúng ta đi phủ Thái Thú đi một chuyến đi!"

Thẩm Lãng cười thầm trong lòng!

Có ý tứ, càng ngày càng có ý tứ.

Tuồng vui này, vậy mà đặc sắc như vậy a!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 157: Thẩm Lãng Độc Nhất Giết Người! Cực Kỳ Bi Thảm

Thẩm Lãng thật sự là hiếu kì, Cẩm Tú Các Lâm Mặc cái này Tiểu Cường là dựa vào cái gì sống đến bây giờ.

Mà lại giống như còn có chút muốn ra mặt ý tứ.

Phía sau hắn đi theo cái này quan viên là ai đâu? Phảng phất có chút nhìn quen mắt a.

Là Việt quốc Chức Tạo phủ quan viên.

Nguyên bản Chức Tạo phủ hợp tác đại thương nhân là Từ Quang Doãn, hiện tại hắn chết rồi, Lâm Mặc có lẽ tiếp cái này?

Thẩm Lãng nói: "Lâm Đông chủ, hẳn là ngài tiếp Từ Quang Doãn sinh ý?"

Lâm Mặc nói: "Chỉ là bất tài, nhận được Chức Tạo phủ chư vị đại nhân quá yêu, thay Từ Quang Doãn đông chủ vị trí."

Thẩm Lãng nói: "Chúc mừng chúc mừng, Từ đông chủ đi về cõi tiên thật là khiến người ta bóp cổ tay. Ta Huyền Vũ phủ Bá tước cũng là nuôi tằm nhà giàu, tương lai còn muốn dựa vào Lâm Đông chủ giúp đỡ thêm."

Ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước đã không có tương lai.

Lâm Mặc ngoài cười nhưng trong không cười.

Lúc trước hắn là phi thường cẩn thận chặt chẽ người, nhưng là con của hắn Lâm Chước chết về sau, hắn liền đã mất đi loại này dối trá biểu diễn muốn.

Như vậy hắn là dựa vào cái gì tiếp nhận Từ Quang Doãn, trở thành Chức Tạo phủ hợp tác thương nhân đâu?

Tĩnh An phủ Bá tước.

Ngũ Triệu Trọng phái người giết Lâm Chước, nguyên bản hắn giết chết Lâm Mặc cũng như nghiền chết một con kiến, nhưng là hắn cũng không có làm như vậy.

Bởi vì hắn thấy được cất giấu to lớn lợi ích.

Từ Quang Doãn chết rồi, Từ gia đổ,

Nhưng là Chức Tạo phủ sinh ý cũng nên có người tiếp đi, Thiên Nam hành tỉnh cái này vô số người nuôi tằm cũng nên có đường ra đi.

Từ gia ầm vang đổ xuống, lưu lại thị trường khổng lồ số định mức, trực tiếp lấp không lên chính là.

Cho nên, Lâm Mặc Cẩm Tú Các hoàn toàn đầu cơ kiếm lợi a.

Cho nên Tĩnh An phủ Bá tước cùng Lâm Mặc ăn nhịp với nhau, từ đó về sau Lâm Mặc trở thành Ngũ Thị gia tộc bao tay trắng.

Mà Tĩnh An bá cũng vì Lâm Mặc cầm xuống vương thương tư cách, cùng Chức Tạo phủ tiến hành hợp tác.

Cho nên, Cẩm Tú Các vị này đông chủ Lâm Mặc lúc này mới một lần nữa run lên.

Không phải sao, trực tiếp tới cửa đánh mặt Thẩm Lãng tới, hơn nữa còn mang theo Chức Tạo phủ quan viên chỗ dựa.

Huyền Vũ bá đúng là toàn cả gia tộc kình thiên ngọc trụ a, hắn cái này một bị bệnh, cái gì a miêu a cẩu đều nhảy ra ngoài.

Đương nhiên, Lâm Mặc cũng không phải chuyên môn chạy tới đánh mặt.

Hắn đây là thay người sau lưng tới thăm dò.

Nhìn Huyền Vũ phủ Bá tước là có hay không đến tuyệt cảnh, bây giờ Huyền Vũ phủ Bá tước tiếp nhận ranh giới cuối cùng ở nơi nào!

Lại nhìn Chúc Văn Hoa!

Trên người hắn vậy mà mặc quan phục, Huyền Vũ thành chủ sổ ghi chép, chủ quản hình ngục.

Không sai, chính là trước đó Vương Liên vị trí kia.

Hắn cũng là một cử nhân, làm vị trí này là dư xài.

Lúc này đi theo Chúc Văn Hoa tới, không chỉ có Liễu Vô Nham thành chủ, còn có phủ Thái Thú, thậm chí phủ tổng đốc nha môn quan viên.

Không chỉ có như thế, lại còn có một cái quốc đô tới quan viên.

"Hạ quan Đại Lý Tự thừa Vương Khải Khoa, nghe nói Thẩm Lãng công tử trước đó vài ngày đã từng xuôi nam, đường đi cùng Chúc Lan Đình Tử tước cái chết khu vực có chỗ trùng điệp, cho nên chuyên tới để điều tra."

Đại Lý Tự, thế nhưng là toàn bộ Việt quốc cao nhất hình ngục cơ cấu a. Trước đó xưng là Đình Úy phủ, sau cải chế vì Đại Lý Tự, chuyên môn phụ trách đại án.

Bây giờ ngay cả cái này cơ cấu đều xuất động, thủ bút phi thường lớn a.

Vẻn vẹn bằng vào Chúc Văn Hoa là không thể nào sai sử được Đại Lý Tự, phía sau còn có đại nhân vật.

Như vậy là ai sai sử vị này Đại Lý Tự thừa tìm đến Thẩm Lãng phiền phức đâu?

Chủng phi?

Lại tỉ như nói cái nào đó vương tử loại hình.

Chắc chắn sẽ không là quốc quân.

Huyền Vũ bá đã ngã bệnh, Huyền Vũ phủ Bá tước mắt thấy sắp bị diệt tới nơi.

Ở thời điểm này, quốc quân sẽ chỉ không ngừng thi ân, biểu hiện mình nhân từ.

Một bên chơi chết ngươi, một bên không ngừng phái ngự y đến cho Huyền Vũ bá xem bệnh.

Tường đổ mọi người đẩy kia là phía dưới người sự tình, quốc quân lại là không thể làm.

Lại hoặc là Chúc Nhung Tổng đốc?

Không, sẽ không là Chúc tổng đốc, hắn bây giờ cũng phải thi ân tại Huyền Vũ phủ Bá tước.

Bởi vì diệt vong Huyền Vũ phủ Bá tước hắn là chủ yếu đẩy tay một trong, trong mắt của hắn chỉ có đại cục, tuyệt đối không thể là vì Chúc Lan Đình Tử tước chết mà làm to chuyện.

Không phải quốc quân, không phải Chúc Nhung Tổng đốc, vậy liền không có lực sát thương gì.

Cơ hồ trong chốc lát, Thẩm Lãng trong đầu đem đây hết thảy nghĩ đến rõ ràng.

Sau đó, hắn hướng phía Cẩm Tú Các Lâm Mặc nói: "Lâm Đông chủ, thật sự là không nghĩ tới chuyện gì đều đuổi tới cùng nhau đi a."

Lâm Mặc cười lạnh.

Tường đổ mọi người đẩy nha.

Người ngã đám người giẫm.

Đây là rất bình thường, mà lại đây chỉ là vừa mới bắt đầu đâu.

Huyền Vũ phủ Bá tước mắt thấy liền muốn xong đời, tiếp xuống có cừu báo cừu, không biết sẽ có bao nhiêu người sẽ đến thừa cơ giẫm một cước đâu.

Bởi vì lại không đến giẫm liền không có cơ hội.

Thẩm Lãng ôn hòa nói: "Lâm Đông chủ, ta là thiếu ngài một ngàn kim tệ đúng không?"

Lâm Mặc nói: "Tính cả lợi tức, đã một ngàn ba trăm kim tệ."

Thẩm Lãng nói: "Xin lỗi, xin lỗi, món nợ này ta đều suýt nữa quên mất. Người tới đi lấy một ngàn ba trăm kim tệ."

Kim Trung kinh ngạc nói: "Cô gia, trong nhà thật không có bao nhiêu tiền."

Thẩm Lãng nói: "Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, đi lấy tiền."

"Vâng." Kim Trung nói.

Một lát sau, hắn ôm một chiếc rương tới, bên trong ròng rã có một ngàn ba trăm kim tệ.

Tính cả rương không sai biệt lắm chừng một trăm cân.

Thẩm Lãng nói: "Lâm Đông chủ, ngài điểm một điểm."

Lâm Mặc dùng tơ lụa đệm tay đánh mở rương, sau đó dùng tơ lụa che cái mũi, nhìn thoáng qua trong rương kim tệ.

Thường xuyên cùng tiền liên hệ hắn, liếc mắt liền nhìn ra trong này có bao nhiêu tiền.

Bất quá số tiền kia hắn là sẽ không đụng.

Thẩm Lãng quá độc, ai biết cái này kim tệ bên trong sẽ làm cái gì tay chân a, hắn liền hô hấp đều ngừng lại.

Thẩm Lãng nói: "Lâm Đông chủ, vậy chúng ta liền thanh toán xong đi, ta cũng không tiếp tục thiếu ngài nợ nần đi."

Lâm Mặc lạnh nhạt nói: "Ngươi thiếu ta nợ nần đã trả hết, nhưng là Huyền Vũ phủ Bá tước thiếu ta nợ nần, lại còn không có trả hết."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Ta Huyền Vũ phủ Bá tước lúc nào thiếu ngươi nợ nần rồi?"

Lâm Mặc nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong con dân nuôi tằm, chỗ thu kén tằm đều là bán cho ta cùng Từ Quang Doãn hai nhà, đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, có chuyện này, trong đó bảy thành bán cho Từ Quang Doãn, ba thành bán cho ngươi Cẩm Tú Các."

Lâm Mặc nói: "Chính thức bởi vì như thế, cho nên hàng năm các ngươi tằm loại đều là chúng ta cung cấp. Năm nay thu tằm, ta tổng cộng vì Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong cung cấp năm vạn tấm tằm loại. Nhưng là năm nay thu tằm các ngươi kén tằm nhưng không có bán cho nhà ta, cho nên cái này năm vạn tấm tằm loại tiền các ngươi có phải hay không nên trả lại cho ta."

Mỗi một trương tằm loại có chừng ba vạn khỏa trứng, giá trị một ngân tệ, cho nên năm vạn tấm tằm loại liền tương đương với hai ngàn năm trăm kim tệ.

"Hai ngàn năm trăm kim tệ, tăng thêm bốn tháng lợi tức, tổng cộng ba ngàn ba trăm kim tệ."

Thẩm Lãng lập tức vui vẻ.

Lúc trước Huyền Vũ phủ Bá tước thế nhưng là chủ động muốn đem kén tằm bán cho ngươi Lâm Mặc, là ngươi vì liên hợp Từ Quang Doãn phong sát Huyền Vũ phủ Bá tước kinh tế, cho nên kiên quyết không thu.

Bây giờ lại lấy kén tằm không có bán cho nhà ngươi làm danh nghĩa, đến đây đòi lấy tằm loại tiền.

Ngươi đây là tại vì ngươi chủ tử không ngừng thăm dò ta Huyền Vũ phủ Bá tước ranh giới cuối cùng sao?

Thăm dò chúng ta đến tột cùng có bao nhiêu thảm sao?

Thẩm Lãng khổ sở nói: "Ta Huyền Vũ phủ Bá tước gần nhất tại Kim Sơn đảo chiến tổn mất quá lớn, cần chỗ tiêu tiền nhiều lắm, nhất thời quay vòng mất linh, Lâm Đông chủ năng không thể chậm mấy ngày?"

Lâm Mặc nói: "Kia đến tột cùng chậm mấy ngày a?"

Thẩm Lãng nói: "Liền ba ngày, chậm ba ngày."

Lâm Mặc nói: "Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, ta không muốn chậm ba ngày này, ta hiện tại liền muốn tìm về món nợ này."

Cho dù là vì phía sau chủ nhân không ngừng thăm dò Huyền Vũ phủ Bá tước ranh giới cuối cùng, Lâm Mặc cũng không dám lớn lối như thế.

Nhưng là bởi vì hắc thủy đài Thiên hộ ngay tại bên cạnh, cho nên hắn mới dám làm càn như vậy.

Bởi vì tiếp xuống, Thẩm Lãng đại khái liền bị hắc thủy đài nha môn chộp tới tra hỏi.

Mà tiến vào hắc thủy đài đại lao người, mặc kệ có tội hay không, trước ném nửa cái mạng.

Thẩm Lãng nói: "Không bằng dạng này, Lâm Đông chủ chậm ta ba ngày, ba ngày sau ta còn ngài ba ngàn năm trăm kim tệ, ta có thể viết xuống giấy nợ, như thế nào?"

Lâm Mặc nghĩ một hồi nói: "Xem ở Huyền Vũ bá phân thượng, ta đáp ứng."

Đón lấy, Thẩm Lãng viết xuống một phần giấy nợ.

Thiếu Cẩm Tú Các Lâm Mặc ba ngàn năm trăm kim tệ, trong vòng ba ngày trả lại.

Như không trả về, Lâm Mặc có quyền lực lấy đi Huyền Vũ phủ Bá tước năm trăm mẫu ruộng tốt.

"Cáo từ!" Cẩm Tú Các Lâm Mặc.

Sau đó, hắn trực tiếp đi ra ngoài.

Đi tới cửa thời điểm, Lâm Mặc nhịn không được nói: "Thẩm Lãng, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây! Trước ngươi ngang ngược càn rỡ, hoàn toàn không có ranh giới cuối cùng, hôm nay bi thảm như vậy, trong lòng nhưng có hối hận a?"

Sau đó, Lâm Mặc nghênh ngang rời đi.

Tân nhiệm Huyền Vũ thành chủ sổ ghi chép Chúc Văn Hoa nói:

"Thẩm Lãng, ngươi bên kia nợ nần trả hết, hiện tại giờ đến phiên chúng ta bên này đi, theo chúng ta đi một chuyến đi, đem ngươi như thế nào giết phụ thân ta một chuyện tỉ mỉ nói tới."

Vừa rồi Lâm Mặc chỉ hươu bảo ngựa, đổi trắng thay đen hướng Thẩm Lãng đòi lấy nợ nần.

Kết quả Thẩm Lãng không ngừng thỏa hiệp , mặc cho đối phương doạ dẫm.

Như thế mềm yếu, quả thực buồn cười cực kỳ.

Trước đó Thẩm Lãng ngươi là bực nào phách lối a?

Bây giờ Huyền Vũ phủ Bá tước đứng trước tuyệt cảnh, ngươi Thẩm Lãng cũng đã trở thành một cái ổ vô dụng.

Ngay cả một cái nho nhỏ thương nhân, đều có thể đến giẫm ngươi a!

Kia huống chi ta lần này mang tới đội hình càng lớn đâu, ngay cả Đại Lý Tự thừa cũng tìm tới.

Người bình thường vừa nghe đến Đại Lý Tự danh hiệu, cơ hồ đều muốn sợ tè ra quần.

Tiến vào Đại Lý Tự người, không chết cũng muốn lột một tầng da.

Đại Lý Tự bên trong mỗi một cái chủ quan, cơ hồ đều là siêu cấp ác quan, giết người không chớp mắt ác quan.

Thẩm Lãng khom người nói: "Chư vị đại nhân, chẳng biết tại sao, ta lại có chút mồ hôi đầm đìa, vì không thất lễ, ta đi đổi hai kiện quần áo, tại đến cùng chư vị đại nhân nói chuyện."

Chúc Văn Hoa cười to nói: "Thu đông thời gian, rét lạnh như thế, Thẩm Lãng cô gia vậy mà nóng đến chảy mồ hôi, ngươi đến tột cùng là sợ hãi, vẫn là chột dạ đâu?"

"Chê cười, chê cười." Thẩm Lãng khom người nói.

Sau đó, hắn thối lui đến gian sau đi thay quần áo.

Thẩm Thập Tam quỳ ở trước mặt của hắn, không nhúc nhích.

"Đi giết Lâm Mặc." Thẩm Lãng ra lệnh.

"Vâng!" Thẩm Thập Tam nói, sau đó trực tiếp liền muốn ra ngoài làm việc.

Thẩm Lãng nói: "Nôn nôn nóng nóng, ngươi biết giết thế nào sao?"

Thẩm Thập Tam lại đắt xuống tới nói: "Xin chủ nhân chỉ thị."

Thẩm Lãng nói: "Vị này Cẩm Tú Các đông chủ thật sự là không tầm thường a, Điền Hoành chết rồi, Từ Quang Doãn chết rồi, Chúc Lan Đình chết rồi, vị này Lâm Mặc còn chưa có chết, lại còn chạy đến đánh mặt ta, không tầm thường, không tầm thường."

Thẩm Thập Tam quỳ trên mặt đất không dám động.

Thẩm Lãng nói: "Hắn ngưu bức như vậy, liền để hắn chết được độc đáo một chút! Nhất định phải thảm nhất, nhất thối, ly kỳ nhất, nhưng hết lần này tới lần khác cùng chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước không thể có bất kỳ quan hệ gì."

Thẩm Thập Tam nói: "Mười ba ngu dốt, xin chủ nhân chỉ thị."

Thẩm Lãng nói: "Lâm Mặc nhà còn có những người khác sao?

Thẩm Thập Tam nói: "Trước đó Lâm Chước thời điểm chết, nhà hắn người hầu tiểu thiếp đều chạy, còn lại một cái thê tử, hai đứa con trai."

Thẩm Lãng nói: "Toàn bộ chơi chết, còn có cái kia Chức Tạo phủ quan viên, nếu như cũng ở tại Lâm Mặc trong nhà, cũng cùng một chỗ chơi chết!"

Thẩm Thập Tam run lên.

Cái kia Chức Tạo phủ quan viên mặc dù chỉ có tòng thất phẩm, nhưng dù sao cũng là Chức Tạo phủ quan viên a.

Cùng một chỗ chơi chết, hậu quả sẽ phi thường kinh người a!

Thẩm Lãng nhắm mắt lại nghĩ, nghĩ một cái đem Lâm Mặc cả nhà chơi chết, nhưng lại không có bất luận cái gì hiềm nghi biện pháp.

Vẻn vẹn nửa phút sau, liền có biện pháp.

Thẩm Lãng nói: "Lâm Mặc trước đó đào vong, cho nên Lâm gia tòa nhà hoang phế đã lâu, bách phế đãi hưng, người hầu khuyết thiếu, không có người chùi bồn cầu, khẳng định đặc biệt bẩn. Ngươi nghĩ biện pháp chui vào Lâm gia, cho dù có bồn cầu cũng làm đến vô cùng buồn nôn, để người không có cách nào dùng."

Thẩm Thập Tam gương mặt run lên nói: "Vâng!"

Thẩm Lãng nói: "Sau đó, ngươi cho bọn hắn trong đồ ăn tiếp theo điểm điểm thuốc xổ, để bọn hắn tiêu chảy."

Thẩm Thập Tam nói: "Vâng!"

Thẩm Lãng nói: "Dạng này bồn cầu không thể dùng, như vậy cũng chỉ có thể đi trong nhà nhà xí, mà trong nhà xí thật lâu không có thanh lý, góp nhặt vô số sống sót, khẳng định sinh rất nhiều khí mê-tan, ngươi lại mang một thùng nhỏ axit sunfuric đi, đổ vào trong nhà xí, dạng này liền có thể bay hơi ra đại lượng khí hydro. Khí hydro cùng khí mê-tan xen lẫn trong cùng một chỗ, làm những người này đi đi nhà xí thời điểm, ngươi nhóm lửa nhóm lửa nhà xí bên trong khí mê-tan, làm cho cả nhà xí bạo tạc."

"Đúng, cách chết này đủ độc đáo!"

"Rơi vào hầm cầu bị cứt đái chết đuối, bị tạc chết."

Sau đó, Thẩm Lãng kỹ càng đem mỗi một bước đều nói cho Thẩm Thập Tam, để hắn căn cứ biện pháp này thao tác.

"Tốt, đi làm việc đi, ta trong nhà chờ đợi ngươi chiến thắng trở về."

Thẩm Thập Tam quỳ rạp trên đất, nói: "Vâng!"

Hắn thật tê cả da đầu a.

Cái chủ nhân này tuyệt đối là một cái ma quỷ, giết người vậy thì thôi, còn dùng tàn nhẫn như vậy đáng sợ biện pháp.

Quả thực để người rùng mình a.

Thẩm Lãng không khỏi nói: "Mười ba, ngươi run cái gì a?"

Thẩm Thập Tam nội tâm run rẩy nói: "Chủ nhân, ngươi nói ta đang run cái gì a?"

May mắn chủ nhân ngươi không có muốn chơi chết ta, nếu là ta đã biết, ta khẳng định sớm tự sát.

Ngươi cái này trong đầu hại người thủ đoạn quả thực tầng tầng lớp lớp.

Liền ngươi ác độc như vậy người, Huyền Vũ phủ Bá tước sẽ diệt vong?

Thiến ta, ta đều không tin a.

. . .

Tiểu Băng cho Thẩm Lãng thay quần áo.

Thẩm Lãng một bên thưởng thức, một bên vắt hết óc.

Tiểu Băng toàn thân đều run lên.

Bởi vì cô gia thất thần về sau, động tác quá mức phát hỏa.

Nàng một cái tiểu cô nương, chỗ đó chịu được a.

Sau đó, làm như thế nào làm Chúc Văn Hoa, Liễu Vô Nham, còn có cái kia Đại Lý Tự thừa đâu?

Toàn bộ chơi chết?

Không được, không được!

Chơi chết Lâm Mặc một nhà, cộng thêm một cái Chức Tạo phủ quan viên liền không sai biệt lắm.

Đại Lý Tự thừa dù sao cũng là quốc đô tới quan viên, chơi chết trách nhiệm cũng quá lớn.

Mà lại, bọn hắn thế nhưng là còn tại phủ Bá tước bên trong, vạn nhất xảy ra nhân mạng lời nói, hậu quả quá nghiêm trọng.

Như vậy hẳn là làm sao hại bọn hắn đâu?

Mà liền tại lúc này, Tiểu Băng bỗng nhiên run rẩy duyên dáng gọi to nói: "Cô gia, người ta không chịu nổi."

Thẩm Lãng kinh ngạc, không khỏi đem tay rút ra.

Khó trách ta đầu óc hơi chút chậm chạp, nguyên lai ngươi là cái này tiểu nương bì tại bên cạnh kéo xuống trí thông minh của ta.

Đều nói XX lên não, ngươi bộ dáng này tại bên cạnh câu dẫn ta, ta có thể thông minh sao?

Nhưng vào lúc này, Kim Trung ở phía ngoài nói: "Cô gia, Chúc Văn Hoa bọn hắn không đợi được kiên nhẫn, để ngài nhanh đi ra ngoài, nếu không hắn liền tiến đến bắt người."

...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 158: Cả Nhà Chết Hết! Tới Một Cái Đại Minh Hữu

Thẩm Lãng nói: "Ngươi để mấy vị đại nhân chờ một lát nữa, ta lập tức liền đến."

"Vâng." Kim Trung lại đi ra ngoài ngăn lại Chúc Văn Hoa bọn người.

Thẩm Lãng nói: "Băng nhi, ngươi đi đem rương công cụ của ta lấy tới."

"Ừm."

Tiểu Băng chạy tới cầm.

Bất quá ngươi nha đầu này chạy liền chạy, làm gì còn che lấy a?

Qua không sai biệt lắm mười phút, Tiểu Băng cõng một cái rương lớn đi ra.

Bất quá nha đầu này ngay cả váy đều đổi, thời gian ngắn như vậy ngươi làm như thế nào a?

Mà lại ngươi một tiểu nha đầu, vậy mà nhiều như vậy váy, Mộc Lan thật sự là đem ngươi làm hư.

"Cô gia, thùng dụng cụ tới." Tiểu Băng cẩn thận từng li từng tí đem rương để lên bàn.

Nàng nhưng biết, trong này đều là cô gia tai họa người đồ vật.

Thẩm Lãng mở ra hắn bách bảo rương, bên trong có trên trăm cái bình sứ, mấy chục loại độc dược, mấy chục loại đặc thù dược vật các loại, cái gì cần có đều có.

Thẩm Lãng lấy ra trong đó một bình mở ra về sau, dùng ngoáy tai dính một chút dược vật, cẩn thận từng li từng tí bôi lên tại cánh tay của mình cùng trên cổ.

Bôi quét đến phi thường tỉ mỉ, thậm chí bôi lên hình dạng đều tỉ mỉ.

Sau một lát!

Tiểu Băng một tiếng kinh hô.

Bởi vì Thẩm Lãng trên cổ, trên cánh tay xuất hiện rất nhiều đỏ chẩn, như là cánh hoa đồng dạng tiên diễm.

"Cô gia, ngươi. . ."

Thẩm Lãng nói: "Băng nhi, ngươi có sợ hay không?"

Thẩm Lãng lúc này trên người đỏ chẩn, nhìn qua rất như là một loại đáng sợ mãnh liệt bệnh truyền nhiễm, bệnh đậu mùa!

Đương nhiên cái này dĩ nhiên không phải bệnh đậu mùa, chỉ là một loại đỏ chẩn, nhìn cùng bệnh đậu mùa cực kỳ tương tự, Thẩm Lãng hoàn toàn dựa theo bệnh đậu mùa đỏ chẩn hình dạng bôi lên đi ra.

Mà Thẩm Lãng bôi loại nước thuốc này, là một loại sâu róm bài tiết đi ra chất lỏng, có rất nhỏ độc tính.

"Không sợ, mà lại cô gia ngươi cái này hỗn đản, còn tại trên cái mông ta bôi qua một lần, làm ta sợ muốn chết. . ." Tiểu Băng ôm Thẩm Lãng cổ nũng nịu, tiếp lấy nàng đau lòng nói: "Cô gia, cái này rất đau, ngươi tại sao phải làm như vậy giẫm đạp mình a."

Thẩm Lãng nói: "Thời khắc mấu chốt, người ta đang thử thăm dò chúng ta, ta nhất định phải biểu hiện được đầy đủ thảm a. Mà lại muốn hại người trước đó, trước chịu một chút xíu tội cũng là nên."

"Thế nhưng là người ta đau lòng muốn chết. . ." Sau đó, tiểu nha đầu này duỗi ra cái lưỡi nhọn, liếm láp Thẩm Lãng trên cổ đỏ chẩn, nị thanh nói: "Hiện tại tốt một điểm không có?"

"Không được!" Thẩm Lãng nói: "Ngươi đem ta làm đi lên."

Tiểu Băng ngượng ngập nói: "Vậy nhân gia lại đem nó làm xuống dưới."

Không được, không được, tiểu nha đầu này càng ngày càng không biết xấu hổ.

Thẩm Lãng mỗi một lần đùa giỡn, đều bị nàng đùa giỡn trở về.

Mà lại nàng câu dẫn càng ngày càng không chút kiêng kỵ, ngay cả Lãng gia loại này cặn bã nam đều có chút không chịu đựng nổi.

. . .

Thẩm Lãng một lần nữa xuất hiện tại phòng tiếp khách thời điểm, đã hoàn toàn đổi một bộ quần áo.

Đương nhiên, cổ cùng cánh tay đều che lại.

Nhưng là mặt có chút đỏ, giống như phát sốt dáng vẻ.

Chúc Văn Hoa nói: "Thẩm Lãng, phụ thân ta Chúc Lan Đình bị giết ngày đó, ngươi ở đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Hẳn là tại Nam Hoa quận bên trong."

Đại Lý Tự thừa Vương Khải trạch nói: "Kia đúng dịp, Chúc Lan Đình bá tước cũng là chết tại Nam Hoa quận cảnh nội."

Chúc Văn Hoa lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, hiện tại ngươi có lời gì nói?"

Thẩm Lãng nói: "Chúc Lan Đình chết không có quan hệ gì với ta."

Chúc Văn Hoa nói: "Xuất ra chứng cứ, chứng minh ngươi cùng ta cái chết của phụ thân không quan hệ. Lại nói ngươi một cái Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia, đi Nam Hoa quận làm cái gì?"

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Ta Thẩm Bắc Huyền làm việc xưa nay không cần trước bất kỳ ai giải thích."

Thẩm Bắc Huyền?

Ngươi chừng nào thì lại thêm như thế một cái tên a? Chữ của ngươi gọi Bắc Huyền sao?

Chúc Văn Hoa nói: "Đã như vậy, ngươi theo chúng ta đi một chuyến đi, trước tiên ở Huyền Vũ thành nhà tù ngốc một đêm, sau đó áp giải tiến quốc đô, tại Đại Lý Tự đại lao bên trong, nghiêm hình tra tấn phía dưới, không tin ngươi không khai cung cấp."

Thẩm Lãng nói: "Đã như vậy, ta liền cùng ngươi các ngươi đi một chuyến, ta cũng không tin thiên hạ này liền không có trong sạch."

Trong sạch? Buồn cười a!

Ngươi Thẩm Lãng ba tuổi tiểu hài sao? Vậy mà tin tưởng trên thế giới này còn có trong sạch?

Có lẽ là có, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không đáp xuống ngươi Thẩm Lãng trên thân.

Sau đó, Thẩm Lãng muốn thúc thủ chịu trói.

Mà lúc này, Kim Mộc Lan vọt ra, bỗng nhiên rút kiếm, lạnh giọng nói: "Các ngươi đừng khinh người quá đáng, ai dám đụng phu quân ta một chút, ta chém xuống hai tay của hắn."

Cái kia Đại Lý Tự thừa lạnh giọng nói: "Kim tiểu thư, đây là Đại Lý Tự phá án, ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước chẳng lẽ cũng phải ngăn cản sao?"

Đại Lý Tự, đại biểu cho Việt quốc tối cao hình ngục cơ cấu, xác thực không phải một cái phủ Bá tước ngăn cản.

Chúc Văn Hoa lạnh giọng nói: "Kim Mộc Lan tiểu thư, chúng ta không có mang một binh một tốt tiến đến, đã là đối ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước lớn nhất tôn trọng, hi vọng ngươi không cần không biết tiến thối."

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Nương tử, không có chuyện gì, ta cùng bọn hắn đi một chuyến. Ai cũng biết tay ta không trói gà lực lượng, làm sao có thể giết Chúc Lan Đình Tử tước, Đại Lý Tự nhất định có thể trả ta một cái trong sạch."

Sau đó, hắn giơ hai tay lên nói: "Đi thôi, đem ta mang đi, tiến Huyền Vũ thành ngục giam cũng tốt, Đại Lý Tự ngục giam cũng tốt, ta đều cùng các ngươi đi."

Chúc Văn Hoa kinh ngạc.

Thẩm Lãng lại biết điều như vậy?

Trong này có phải là lại có âm mưu gì a?

Bất quá lại có âm mưu lại như thế nào?

Huyền Vũ phủ Bá tước đã sắp bị diệt tới nơi, Thẩm Lãng như thế một cái yếu gà, một khi tiến vào Huyền Vũ thành đại lao, còn không phải tùy ý hắn tra tấn?

Có thể nói, một khi tiến vào nhà tù bên trong, liền đầy đủ để Thẩm Lãng muốn sống không được muốn chết không xong.

Trong phòng giam thế nhưng là có rất nhiều biến thái, mà Thẩm Lãng lại lớn lên tuấn mỹ như vậy.

Cái kia hình tượng, tưởng tượng đều để người không rét mà run.

Sau đó, Chúc Văn Hoa tiến lên một phát bắt được Thẩm Lãng cánh tay.

Vị kia Đại Lý Tự thừa lấy ra giấy gông xiềng.

Đây cũng là ưu đãi, không có cho ngươi mang thật gông xiềng, mà chỉ là giấy gông xiềng.

Thẩm Lãng ngoan ngoãn giơ hai tay lên , mặc cho đối phương cho mình đeo lên giấy gông xiềng.

Mà vừa lúc này Thẩm Lãng tay áo trượt xuống, lộ ra cánh tay bên trên cá tính tươi sáng đỏ bệnh sởi.

Loại này bệnh sởi hình dạng, hoàn toàn để người nhìn thấy mà giật mình a.

Tốt nhìn quen mắt a.

Cái kia Đại Lý Tự thừa sắc mặt kịch biến.

Cái này. . . Đây là bệnh đậu mùa!

Hắn gặp qua bệnh đậu mùa, mấy năm trước hắn còn tự thân dẫn binh phong tỏa một cái làng.

Bởi vì, trong thôn kia có người lây nhiễm bệnh đậu mùa.

Đây chính là mãnh liệt bệnh truyền nhiễm a.

Lúc ấy những cái kia lây nhiễm bệnh đậu mùa người bệnh trên người bệnh sởi cùng Thẩm Lãng cơ hồ giống nhau như đúc.

Khó trách Thẩm Lãng gương mặt đỏ bừng, một bộ phát sốt dáng vẻ.

Cái này cũng bệnh đậu mùa triệu chứng a.

Thẩm Lãng thê lương nói: "Các ngươi không phải hỏi ta đi Nam Hoa quận làm cái gì sao? Ta đi cầu y, nghe nói Phong Hoa cốc Trương thần y đã từng chữa trị qua bệnh đậu mùa."

Lời này mới ra, Chúc Văn Hoa, Liễu Vô Nham, còn có cái kia Đại Lý Tự thừa nếu như gặp quỷ, cực nhanh lui lại.

Cái này. . . Đây chính là sẽ truyền nhiễm a.

Mà lại truyền nhiễm tính cực mạnh , bất kỳ người nào một khi được bệnh đậu mùa, liền nhất định phải triệt để cách ly, không thể tiếp xúc bất luận kẻ nào.

Nhất là cái kia Đại Lý Tự thừa Vương Khải Liệt, hắn cơ hồ muốn điên rồi.

Hắn chỉ là đạt được cái nào đó đại nhân vật thụ ý đến bắt Thẩm Lãng, đồng thời thăm dò Huyền Vũ phủ Bá tước ranh giới cuối cùng.

Hắn là lập công sốt ruột, nhưng là không có muốn đưa mệnh ý tứ a.

Bệnh đậu mùa cái đồ chơi này, tỉ lệ tử vong một phần tư a.

Bọn hắn nhượng bộ lui binh, Thẩm Lãng ngược lại đuổi theo.

"Dẫn ta đi a!"

"Mau tới bắt ta a, bắt ta tiến Huyền Vũ thành đại lao, bắt ta tiến Đại Lý Tự ngục giam a!"

"Nhanh a. . . Nhanh a. . ."

Dựa vào, ngục giam loại địa phương này kín không kẽ hở, mà lại nhiều như vậy phạm nhân, dễ dàng nhất lây bệnh.

Ai mẹ hắn dám bắt ngươi a?

Đến lúc đó toàn bộ ngục giam người toàn bộ bị truyền nhiễm chết hết, chuyện kia liền lớn.

Vị này Đại Lý Tự thừa xoay người chạy.

Đón lấy, Liễu Vô Nham, phủ tổng đốc, phủ Thái Thú quan viên cũng nhao nhao chạy trốn.

Chúc Văn Hoa trong lòng hiểu rõ nhất Thẩm Lãng, người này nhất là gian trá vô cùng, hắn thật không tin Thẩm Lãng được cái gì bệnh đậu mùa.

Tai họa sống ngàn năm.

Giống Thẩm Lãng dạng này mối họa lớn nào có dễ dàng như vậy liền phải bệnh đậu mùa a?

Nhưng là trong lòng nghĩ như thế nào là một chuyện, sợ hãi lại là một chuyện.

Những người khác chạy, ta Chúc Văn Hoa không chạy, chẳng phải là muốn bị Thẩm Lãng hại chết?

Lâm Chước là thế nào chết? Hoàn toàn để người không rét mà run a.

Cứ việc không có cam lòng, nhưng Chúc Văn Hoa cũng chỉ có thể đi theo chạy.

Đại Lý Tự thừa đều chạy, dựa vào hắn một cái chỉ là Huyền Vũ thành chủ sổ ghi chép, còn bắt không được Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng một phát bắt được Chúc Văn Hoa tay nói: "Chớ đi a, các ngươi chớ đi a, nhanh bắt ta a, bắt ta a. . ."

Chúc Văn Hoa lá gan rung động, liều mạng hất ra Thẩm Lãng.

"Ngươi đừng đụng ta, đừng đụng ta. . ."

Chúc Văn Hoa thét chói tai vang lên, bỏ trốn mất dạng.

"Chớ đi a, chớ đi a, bắt ta a, bắt ta a. . ." Thẩm Lãng hô to.

Bỗng nhiên, Mộc Lan từ phía sau lưng ôm Thẩm Lãng nói eo, đem khuôn mặt dán tại phía sau lưng của hắn.

Rất nhanh, Thẩm Lãng cảm thấy phía sau lưng ướt.

Bởi vì Mộc Lan đang khóc.

Cứ việc Thẩm Lãng kinh sợ thối lui Chúc Văn Hoa, Vương Khải Liệt bọn người, nhưng là Mộc Lan lại phi thường đau lòng.

Phu quân bình thường sống an nhàn sung sướng, một chút xíu đau nhức đều không chịu được, bây giờ trên thân như thiêu như đốt, nên sẽ là cỡ nào đau đớn a.

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Vì cướp đoạt Nộ Triều thành, vì gia tộc bọn ta vĩnh viễn bình an, chúng ta chúng ta Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp nâng cao một bước, đây hết thảy đều là đáng giá. Nhạc phụ đại nhân hiện tại cũng còn nằm ở trên giường, mỗi ngày dựa vào ăn ta phối thuốc, trọn vẹn gầy mười mấy cân, so với lão nhân gia ông ta ta lại coi là cái gì a?"

Liễu Vô Nham, Chúc Văn Hoa, thậm chí Vương Khải Liệt, ở trong mắt Thẩm Lãng đều tính không được cái gì.

Nhất là Chúc Văn Hoa, Thẩm Lãng tùy thời đều có thể chơi chết hắn.

Nhưng là vì cướp đoạt Nộ Triều thành, trước hết để hắn sống lâu mấy ngày.

"Hôm nay cũng coi là một cái làm nền, ngày khác cái kia Đại Lý Tự Vương Khải Liệt nếu là được bệnh đậu mùa chết mất, mọi người cũng không nên quá mức kinh ngạc."

"Một khi chúng ta thành công cướp đoạt Nộ Triều thành, ta cam đoan đem Chúc Văn Hoa cả nhà giết sạch, hôm nay đến nhà chúng ta tìm phiền toái người, hết thảy đều phải chết, dù là một câu chưa hề nói, cũng phải chết!"

Hết thảy, đều vì cướp đoạt Nộ Triều thành!

Nộ Triều thành, Lôi Châu quần đảo! Ròng rã một vạn cây số vuông thổ địa a, một khi lấy xuống, Kim thị gia tộc triệt để chuyển nguy thành an, mà lại thế lực trực tiếp leo tới gia tộc lịch sử đỉnh phong.

Từ Thiên Thiên a, ngươi bên kia đến tột cùng tiến triển như thế nào a?

Thế cuộc một khi vận chuyển lại, liền không dừng được.

Từ Thiên Thiên bên kia nếu là tạm ngừng, toàn bộ kế hoạch sẽ xuất hiện trí mạng thiếu hụt.

Cừu Yêu Nhi cái này nữ ma đầu, cứ như vậy khó giải quyết sao?

Đáng tiếc nàng không thích nam nhân, nếu không Lãng gia xuất mã, cam đoan vài phút X tận người vong.

. . .

Lâm Mặc trong nhà!

Chạy trốn hơn hai tháng, cái này mấy chục mẫu tòa nhà lớn vậy mà cỏ dài.

Mấy chục tên nô bộc cùng nha hoàn, cũng trốn sạch.

Toàn bộ trong nhà chỉ còn lại Lâm Mặc, hai đứa con trai, còn có thê tử của hắn, cùng Chức Tạo phủ Lâm đại nhân.

Trước đó Lâm thị gia tộc là bực nào phồn hoa náo nhiệt a

Lâm Chước trở thành Tĩnh An phủ Bá tước cô gia, mà lại làm đến Diêm Sơn Thiên hộ sở Thiên hộ.

Mắt thấy Lâm gia liền muốn phát đạt, trở thành nhà quyền quý a.

Đáng tiếc, thất bại trong gang tấc.

Đây hết thảy đều là Thẩm Lãng hại, đều là tên súc sinh này hại.

Lâm Chước tin chết vừa mới truyền đến, cẩn thận chặt chẽ Lâm Mặc liền mang theo người nhà chạy trốn.

Hơn hai tháng này lo lắng hãi hùng, quả thực không phải người qua thời gian.

Hiện tại cuối cùng tốt!

Lâm gia chậm đến đây, tại Tĩnh An phủ Bá tước trợ giúp xuống, Cẩm Tú Các trở thành vương thương, thành công hợp tác với Chức Tạo phủ.

Thịnh vượng phát đạt, ở trong tầm tay.

Mà Huyền Vũ phủ Bá tước, lại phải xong đời.

Thẩm Lãng, cũng chú định chết không có chỗ chôn.

Thật sự là trời cao có mắt a.

Hơn hai tháng này, Lâm Mặc một nhà bốn miệng, không biết nguyền rủa Thẩm Lãng bao nhiêu lần.

Họa Thẩm Lãng ảnh hình người, sau đó mỗi ngày chà đạp, giội máu đen.

Đâm Thẩm Lãng tiểu nhân.

Mỗi ngày nguyền rủa Thẩm Lãng mấy trăm lần.

Hiện tại Thẩm Lãng rốt cục phải xong đời a.

Trong nhà không có thị nữ, Lâm Mặc thê tử liền tự mình xuống bếp nấu cơm, chiêu đãi trượng phu cùng Chức Tạo phủ Lâm đại nhân.

Rượu ngon món ngon, số lượng mặc dù không nhiều, nhưng là hương vị rất tốt.

"Hôm nay đã nghiền, thực sự đã nghiền a. . ." Uống rượu về sau Lâm Mặc thiếu đi mấy phần cẩn thận chặt chẽ, trương dương nói: "Trước đó Thẩm Lãng là bực nào ngang ngược càn rỡ, bây giờ lại so một con chó còn muốn nhu thuận, ta rõ ràng là chỉ hươu bảo ngựa, đe doạ tiền của hắn, kết quả hắn vậy mà xì mặt từ làm, vậy mà thật trả ta một ngàn ba trăm kim tệ."

"Không chỉ có như thế, ta ăn không răng trắng tạo ra hơn ba ngàn kim tệ nợ nần, hắn vậy mà cũng nhận."

"Đây hết thảy, đều là nhờ Lâm đại nhân uy nghiêm, chúng ta cả nhà kính Lâm đại nhân một chén!"

Lâm gia bốn người, hướng Chức Tạo phủ Lâm đại nhân mời rượu.

Song phương đều họ Lâm, cho nên Lâm Mặc mới mượn cơ hội bợ đỡ đi lên.

Lâm đại nhân rất có vài phần thận trọng, cười nhạt nói: "Cái này Thẩm Lãng dù sao xuất thân ti tiện, dù là trở thành phủ Bá tước người ở rể, cũng không thể cải biến hắn sợi cỏ sâu kiến tính cách. Trước đó đắc ý tùy tiện, bây giờ Huyền Vũ phủ Bá tước ngày tận thế tới, lúc trước hắn sợi cỏ tính cách liền hiển lộ không bỏ sót, dù sao cũng là người vô dụng a."

Lâm Mặc thê tử nói: "Nghe nói Huyền Vũ bá đã bệnh nguy kịch, chẳng mấy chốc sẽ chết rồi."

Lâm đại nhân nói: "Ngự y đúng là dạng này nói."

Lâm Mặc thê tử nói: "Ta nhìn Thẩm Lãng chính là một cái tai tinh, Huyền Vũ phủ Bá tước chiêu hắn làm người ở rể về sau, mới có thể diệt vong, người này chính là thiên đại tai tinh."

Lâm Mặc hai đứa con trai nói: "Đúng, hắn chính là tai tinh. Trước đó là cái ngu như lợn phế vật, hiện tại trở thành tai tinh."

Lâm Mặc nói: "Đại nhân, cái này Huyền Vũ phủ Bá tước đại khái lúc nào sẽ triệt để đổ xuống?"

Chức Tạo phủ Lâm đại nhân nói: "Một tháng sau! Ẩn Nguyên Hội đã chính thức hướng Kim thị gia tộc đòi lấy nợ nần, ròng rã bảy mươi vạn kim tệ a, Kim Trác bá tước đi đâu trù số tiền kia? Đừng bảo là bảy mươi vạn kim tệ, hiện tại coi như bảy vạn kim tệ, hắn cũng mượn không được."

Lâm Mặc nói: "Còn không phải sao, vừa rồi Thẩm Lãng cho ta một ngàn ba trăm kim tệ về sau, đằng sau kia bút hơn ba ngàn kim tệ liền lấy không ra ngoài mưu hại đánh giấy vay nợ."

Chức Tạo phủ Lâm đại nhân nói: "Kim thị gia tộc còn không ra cái này bảy mươi vạn kim tệ, quốc quân liền sẽ ra mặt làm chủ, đem Vọng Nhai đảo phán cho Ẩn Nguyên Hội. Mà lúc kia, chính là Huyền Vũ phủ Bá tước triệt để diệt vong thời điểm, rất nhanh rất nhanh."

Lâm Mặc men say tràn đầy nói: "Mắt thấy hắn lâu lên, mắt thấy hắn lâu sập, thật sự là hảo thống khoái, hảo thống khoái a. . ."

Lâm Mặc nhi tử nói: "Lâm đại nhân, kia đến lúc đó Kim Mộc Lan sẽ như thế nào? Sẽ bị đưa vào Giáo Phường ti sao? Nếu quả như thật là như thế, vậy coi như hoa lại nhiều tiền, ta cũng muốn đi ngủ nàng một lần."

"Nằm mơ." Chức Tạo phủ Lâm đại nhân nói: "Kim Mộc Lan mỹ nhân tuyệt sắc, đã sớm có thiên đại nhân vật để mắt tới. Một khi Huyền Vũ phủ Bá tước đổ xuống, Kim Mộc Lan vì cứu mẹ cứu đệ, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn hiến thân. Cho đến lúc đó, Thẩm Lãng sẽ chết được nhiều thảm, cũng chỉ có có trời mới biết."

"Thống khoái, thống khoái. . ." Lâm Mặc cười to nói: "Vậy chúng ta liền ở chỗ này chờ lấy xem kịch vui, nhìn Kim thị diệt tộc trò hay, nhìn Thẩm Lãng thịt nát xương tan trò hay.",

Mà liền tại lúc này, Lâm Mặc đột nhiên cảm giác được bụng đau xót.

Sau đó, Lâm đại nhân cũng chau mày, bưng kín bụng.

"Phu nhân, ngươi hôm nay thịt có phải là không có rửa sạch sẽ a." Lâm Mặc nói.

Lâm Mặc thê tử nói: "Không thể nào."

Đón lấy, nàng cũng che ở bụng nói: "Chỉ sợ là thật có chút không sạch sẽ, quá lâu không có nấu cơm."

Lâm Mặc hai đứa con trai vốn đang tốt, bây giờ nghe bọn hắn về sau, không khỏi cũng cảm thấy đau bụng.

Cái này thuốc xổ sức mạnh mãnh liệt.

Mắc đi cầu muốn tới, dừng đều không cầm được.

Ngay từ đầu còn tốt, về sau quả thực muốn dâng lên mà ra.

Thế là, mấy người nhao nhao che bụng đi tìm bồn cầu.

Kết quả phát hiện trong phòng những cái kia thùng phân quả thực không ra hình dạng gì, căn bản không ngồi được đi.

Mấy người có liều mạng kéo quần lên, đi tìm nhà xí.

Lâm gia nguyên bản có mấy chục tên nô bộc, cho nên nhà xí rất lớn, khoảng chừng bảy tám cái hố, hơn nữa còn phân nam nữ.

Một nhóm năm người vọt vào nhà xí sau.

Hương vị thật sự là quá vọt lên a.

Trọn vẹn hai tháng không có người dọn dẹp, ở trong đó lên men mùi quả thực.

Nhưng cũng không đoái hoài tới rất nhiều.

Lâm Mặc tìm tới một cái hố vị, cởi quần xuống, ngồi xổm đi lên.

"Răng rắc. . ."

Bàn đạp đứt gãy.

"A. . ."

Lâm Mặc rít lên một tiếng.

Cả người tiến vào hầm cầu bên trong.

Ở trong đó đồ vật, trọn vẹn cất hơn một năm.

Lập tức, đem hắn cả người đều chôn a.

Hắn liều mạng thét lên, nhưng là. . . Miệng bị ngăn chặn.

Chức Tạo phủ Lâm đại nhân không có việc gì, bởi vì thân thể của hắn nhẹ.

Lâm phu nhân và Lâm Mặc hai đứa con trai cũng không có việc gì, bởi vì bởi vì bọn hắn cũng không nặng.

Chỉ bất quá trong này mùi quá khó ngửi, quả thực muốn để người ngạt thở, từng đợt mắt hoa.

Có thể không ngạt thở sao?

Trong này mê-tan nồng độ, khí hydro nồng độ đã phi thường cao.

"Cứu mạng. . ."

"Cứu mạng. . ."

Lâm Mặc liều mạng tại trong hầm phân giãy dụa.

Một lát sau.

Bỗng nhiên, một nhánh bó đuốc từ phía bên ngoài cửa sổ ném đi tiến đến.

"Oanh. . ."

Toàn bộ nhà xí, mãnh liệt bạo tạc!

"A. . . A. . ."

Hầm cầu bàn đạp dễ như trở bàn tay bị tạc nát.

Lâm Mặc thê tử, hai đứa con trai, còn có Chức Tạo phủ Lâm đại nhân, toàn bộ rơi vào hầm cầu.

Vô số hỏa diễm, đem bọn hắn thôn phệ.

Toàn thân nghiêm trọng bỏng đốt cháy khét.

Sau đó, cả người **X bao phủ.

. . .

Mà vừa lúc này.

Huyền Vũ phủ Bá tước tới một cái khách không mời mà đến.

Vậy mà là minh hữu!

Hơn nữa, còn là địa vị phi thường to lớn minh hữu.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 159: Số Mệnh Gặp Nhau! Trăm Vạn Kim Tệ A!

"Bái, bái. . . Bái kiến dì!"

Một thanh niên hướng phía nhạc mẫu Tô Bội Bội cong xuống, hắn có chút đặc thù.

Người này tướng mạo kỳ thật rất anh tuấn, nhưng là màu da đặc biệt đen, là loại kia không quá bình thường được đen, mà lại cái cằm còn có một cái rõ ràng bớt, giống như ngôi sao.

Cho nên nhìn qua khuôn mặt này, hơi có chút quái dị.

Hắn vóc dáng không cao, ước chừng hơn một mét sáu.

Mà lại, còn có cà lăm.

Thân phận của hắn chính là Quốc quân con thứ năm, Ninh Chính.

Đơn thuần về mặt thân phận, cũng coi là một đại nhân vật.

Hắn cùng Huyền Vũ phủ Bá tước là không có cái gì quan hệ, nhưng là cùng nhạc mẫu Tô Bội Bội lại là thân thích.

Mẹ của hắn Tô Phi, xuất thân từ Trấn Viễn hầu tước phủ, Tô Nan Hầu tước trưởng nữ.

Quốc quân loại này thông gia rất bình thường.

Vương hậu là Chúc thị gia tộc trưởng nữ, Chúc thị xem như toàn bộ vương triều Đại Viêm danh môn vọng tộc, thế lực không chỉ tại Việt quốc.

Trừ vương hậu bên ngoài, Quốc quân còn có bốn cái phi tử.

Trong đó ba cái đều đến từ uy tín lâu năm đại quý tộc, biện phi là Uy Vũ công Biện Tiêu muội, Chủng phi xuất thân từ Trấn Tây Hầu tước phủ Chủng thị, Tô Phi xuất thân từ Trấn Viễn hầu tước phủ Tô thị.

Biện phi không con, cho nên không cách nào tham dự tranh đoạt dòng chính.

Thái tử Ninh Dực, là vương hậu con trai trưởng, nhận tuyệt đại bộ phận văn thần ủng hộ, trong đó Chúc thị gia tộc càng là Thái tử lớn nhất chỗ dựa.

Nhị vương tử Ninh Thiệu, mẫu đã qua đời.

Tam vương tử Ninh Kỳ là Chủng thị cháu trai, có cường đại quân đội bối cảnh, duy nhất có thể cùng Thái tử địa vị ngang nhau.

Tứ vương tử Ninh Chân, cung nữ sinh ra. Mặc dù chiếm được Quốc quân thích, mà lại văn võ toàn tài, nhưng mẫu tộc dù sao hèn mọn, không có tranh đoạt dòng chính lực lượng, cho nên đầu nhập Thái tử dưới trướng, là Thái tử nhất hệ bên trong trợ thủ đắc lực nhất một trong, coi là phụ tá đắc lực.

Ngũ vương tử Ninh Chính, Tô Phi sinh ra.

Nhưng vừa mới lúc mới sinh ra, hắn liền bị coi là quái thai, bởi vì toàn thân phát tóc vàng đen, cái cằm mang theo ngôi sao bớt.

Mà trùng hợp lúc ấy một viên sao băng rơi xuống, nhập vào quốc đô góc hướng tây, đạp nát nhà dân, dẫn tới hỏa tai, chết trăm

người.

Ngự y nói kẻ này tướng mạo kỳ quái, tại trong vương tộc trước đây chưa từng gặp.

Quốc sư nói kẻ này chỉ có không rõ.

Thế là Quốc quân hạ lệnh bỏ đi, mẹ đẻ Tô Phi cứ việc khóc rống nhưng không có ngăn cản.

Mà lúc đó Tô Bội Bội tại quốc đô hỗ trợ tỷ tỷ Tô Phi đỡ đẻ.

Nàng xem như cái thứ nhất ôm lấy Ninh Chính người, gặp hắn bực này quái dị bộ dáng, trong lòng trìu mến không đành lòng.

Nghe được đứa bé này muốn bị bỏ đi, nàng ôm lấy Ninh Chính không thả, quỳ mời Quốc quân lưu tình, trả lời nói đến rất nặng.

Hổ dữ không ăn thịt con.

Chính là bởi vì câu nói này, vừa mới ra đời Ninh Chính sống tiếp được.

Mà Tô Bội Bội bị Quốc quân chán ghét, không lâu sau đó liền rời đi quốc đô, từ đó về sau Vương tộc mặc kệ có bất kỳ đại sự, đều không có mời qua Tô Bội Bội.

Mà Tô Phi mặc dù là Tô Bội Bội thân tỷ, nhưng Quốc quân không thích Tô Bội Bội, nàng liền cũng cùng muội muội cắt đứt qua lại.

Ninh Chính là đã sống xuống tới, mà lại mệnh phi thường cứng rắn.

Nhưng là, tại tất cả Quốc quân nhi tử bên trong, hắn là nhất không lấy vui một cái.

Quốc quân ghét, thậm chí mẹ đẻ Tô Phi cũng ghét.

Về sau Tô Phi lại sinh một đứa con trai, đối cái này Ninh Chính càng là ghét bỏ, dứt khoát tính cả mẫu thân đệ đệ đều xem thường hắn.

Bây giờ Ninh Chính đã mười chín tuổi, đã sớm trưởng thành, mấy vị huynh trưởng đều đã được phong tước vị, tứ vương tử Ninh Chân là cung nữ sinh ra đều phong công tước, duy chỉ có hắn cái gì tước vị đều không có.

Ra hoàng cung về sau, Quốc quân cũng vẻn vẹn chỉ là cho hắn một cái vẻn vẹn chỉ có mười mấy mẫu tòa nhà.

Cái khác vương tử cưới vợ, đều là danh môn gia tộc quyền thế con gái, duy chỉ có Ninh Chính cưới một người thương nhân con gái.

Mà hắn cà lăm, có người nói là thiếu niên thời điểm bị dụng ý khó dò hoạn quan dẫn dắt, cũng có nói là khi còn bé nhận mãnh liệt kích thích dẫn đến.

Nhưng hắn vốn cũng không chịu Quốc quân thích, tăng thêm có cà lăm, liền càng thêm bị ghét bỏ.

Quanh năm suốt tháng, Quốc quân cũng khó khăn nhìn thấy này nhi tử một lần.

Không chỉ có như thế, liền ngay cả Trấn Viễn hầu tước phủ cũng đối cái này thân ngoại sinh không chào đón.

Nhưng bất kể như thế nào?

Hắn dù sao cũng là Quốc quân nhi tử, thân phận quý giá.

Lúc này tường đổ mọi người đẩy, người người tất cả lên muốn giẫm Huyền Vũ phủ Bá tước một cước.

Vị này ngũ vương tử, lại đến Huyền Vũ phủ Bá tước đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Không chỉ có bản thân tới, còn đưa một vạn bảy ngàn kim tệ.

Ẩn Nguyên Hội hướng Kim thị gia tộc đòi lấy nợ nần đã thiên hạ đều biết, ai cũng biết Huyền Vũ phủ Bá tước tao ngộ to lớn khủng hoảng tài chính.

Mà cái này một vạn bảy ngàn kim tệ, là ngũ vương tử Ninh Chính tất cả.

Một người tại thời khắc mấu chốt, nguyện ý móc ra tất cả tiền tới cứu ngươi, đây là cỡ nào tình nghĩa?

Kỳ thật, vị này ngũ vương tử trừ xuất sinh về sau bị Tô Bội Bội cứu, từ đó về sau liền rốt cuộc không có cái gì liên hệ.

Tại quốc đô bên trong hắn càng là như là người tàng hình đồng dạng.

Không nói người khác, liền ngay cả Huyền Vũ phủ Bá tước đều quên mình còn có cái môn này thân thích.

Nhưng không có nghĩ đến tại cái này "Tuyệt vọng" thời khắc, cái khác nhận qua Huyền Vũ phủ Bá tước ân tình người đều không kịp chờ đợi phân rõ giới hạn, thậm chí bỏ đá xuống giếng.

Duy chỉ có vị này Ngũ điện hạ đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, nghiêng tất cả.

Việc này thật là làm cho Thẩm Lãng cùng nhạc mẫu có chút kinh ngạc, hoàn toàn không tưởng được.

"Ngũ điện hạ, mời ngồi!" Tô Bội Bội nói.

Ngũ vương tử Ninh Chính hướng phía Thẩm Lãng thi lễ một cái.

Thẩm Lãng rất thất lễ a, đối phương dù sao cũng là Quốc quân nhi tử, lại còn muốn để đối phương chủ động cho hắn hành lễ.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian hoàn lễ.

Ninh Chính biểu lộ có chút mất tự nhiên, hắn trời sinh có chút tự ti, nhất là nhìn thấy Thẩm Lãng loại này thẳng tắp mỹ nam tử.

Ngồi xuống về sau, ngũ vương tử Ninh Chính cũng không biết nói cái gì.

Bầu không khí có chút xấu hổ.

Nhạc mẫu Tô Bội Bội nói: "Ngũ điện hạ, phu quân ta thân thể không tốt, sợ đem bệnh khí truyền cho ngươi, cho nên không thể tới gặp ngươi, xin lỗi."

Ninh Chính nói: "Một hồi. . ., ta. . . Ta đi bái kiến di phụ."

Nhạc mẫu Tô Bội Bội nói: "Ngũ điện hạ, nhà chúng ta là thiếu tiền, nhưng là cũng không cần tiền của ngươi, những này kim tệ ngươi vẫn là mang về đi."

Ninh Chính sắc mặt đỏ bừng lên, cà lăm được nghiêm trọng hơn: "Dì. . . Ngươi, ngươi đối ta có. . . Có ân cứu mạng, chính không thể không. . . Báo."

Cái này vừa căng thẳng, Ninh Chính cà lăm trở nên càng phát ra nghiêm trọng.

Tô Bội Bội ngược lại không đành lòng kích thích hắn nói chuyện.

Thẩm Lãng không nói gì, cũng chỉ là lộ ra nụ cười ấm áp, dạng này có thể làm cho đối phương bình tĩnh trở lại.

Thoáng bình tĩnh sau Ninh Chính, nói chuyện hơi lưu loát một chút, ngữ tốc rất chậm: "Ta hướng phụ quân cầu ý chỉ, để Kim

Mộc Thông thế tử tiến Quốc Tử Giám đọc sách."

Ninh Chính đây là hảo ý.

Ai cũng biết Huyền Vũ phủ Bá tước đại nạn lâm đầu, nếu là lưu tại Huyền Vũ thành chỉ sợ có nguy hiểm đến tính mạng.

Mặt ngoài là tiến Quốc Tử Giám đọc sách, nhưng trên thực tế là tiến ngũ vương tử phủ tránh họa, chí ít có thể giữ được một cái mạng.

Chuyện này Ninh Chính nói đến đơn giản, kỳ thật hắn tại Quốc quân phía ngoài cung điện quỳ một ngày một đêm mới cầu tới.

Năm đó Tô Bội Bội cứu hắn một mạng, bây giờ hắn cảm thấy có nghĩa vụ cứu Kim Mộc Thông một, chí ít để Kim thị gia tộc không cần tuyệt tự.

"Không lâu sau đó, phụ quân liền sẽ có chỉ ý tới."

Thẩm Lãng cùng Tô Bội Bội thật sự là cảm động.

Mặc dù Huyền Vũ phủ Bá tước thê lương tuyệt vọng là đang diễn trò, nhưng là khoảng thời gian này Kim thị gia tộc đụng phải thập diện mai phục là thật, cả nhà trên dưới tất cả mọi người thật sự là nhận hết thói đời nóng lạnh, nhân gian ấm lạnh.

Nhưng không có nghĩ đến vị này ngũ vương tử vậy mà tại thời khắc mấu chốt đứng ra tương trợ Kim thị gia tộc.

Bực này thâm tình tình nghĩa thắm thiết, làm sao có thể để người không cảm động?

Sau đó, ngũ vương tử Ninh Chính đi gặp giường bệnh phía trên Huyền Vũ bá Kim Trác.

Hắn không có bất kỳ cái gì hoa ngôn xảo ngữ, cũng chỉ là cong xuống thi lễ một cái, vãn bối chi lễ.

Người này không tốt ngôn từ, càng sẽ không nói dễ nghe.

Tại Huyền Vũ phủ Bá tước ăn một bữa cơm, hắn liền rời đi, trở về quốc đô.

Cái này một vạn bảy ngàn kim tệ, bị hắn ý chí mãnh liệt lưu lại, quả thực là muốn tặng cho Huyền Vũ phủ Bá tước vượt qua nguy cơ.

Trước khi đi, Ninh Chính cùng Thẩm Lãng nói một câu nói.

"Như chuyện không thể làm, Thẩm công tử nhưng mang Mộc Lan biểu tỷ rời đi Việt quốc, Thái tử huynh trưởng để mắt tới biểu tỷ, nhất định phải được!"

Liền một câu nói kia, để Thẩm Lãng nội tâm tràn đầy sát cơ.

Thái tử Ninh Dực, cũng dám đối ta thê tử nhất định phải được? Từ đó về sau, chúng ta chính là sinh tử đại thù, không chết không thôi.

Đồng thời, hắn đối cái này Ngũ điện hạ hảo cảm thật sự là đến cực hạn.

Người này có chút quái gở, có chút tự ti đồng thời, lòng tự trọng lại mạnh phi thường, không tốt ngôn từ.

Nhưng là có ơn tất báo, phẩm hạnh cao khiết, chính trực quả cảm, thậm chí còn mang theo một chút hiệp khí ngây thơ.

Tại trong mắt mọi người, Huyền Vũ phủ Bá tước đều tất vong không thể nghi ngờ.

Lúc này xuất thủ tương trợ, trừ làm tức giận Quốc quân, để Ninh Chính hoàn cảnh đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương bên ngoài, là không chiếm được bất luận cái gì hồi báo.

Thẩm Lãng lập tức đối ngũ vương tử Ninh Chính khom người cong xuống.

Ninh Chính có chút co quắp, chắp tay hoàn lễ, sau đó lên xe rời đi.

. . .

Theo thời gian trôi qua.

Huyền Vũ phủ Bá tước tiền nợ phong bạo càng ngày càng nghiêm trọng.

Không chỉ là thiên hạ quan viên cùng quý tộc đều biết, liền ngay cả tất cả lão bách tính đều nhất thanh nhị sở.

Kim thị gia tộc thiếu bảy mươi vạn kim tệ, mà lại dự định lại nợ không trả.

Tất cả gia tộc, tất cả quan viên, cơ hồ nhao nhao phát ra tiếng.

Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa.

Huyền Vũ phủ Bá tước lại nợ không trả, có sai lầm trăm năm quý tộc phong phạm.

Đón lấy, lại có dư luận truyền bá thiên hạ.

Huyền Vũ phủ Bá tước cô gia Thẩm Lãng, sinh hoạt cực độ xa hoa lãng phí, áo gấm, có thể so với vương hầu.

Khoảng chừng Kim Sơn đảo chi tranh kia ba ngày thời gian, liền đổi bốn bộ quần áo.

Mỗi một bộ quần áo chi phí không dưới hai trăm kim tệ.

Tiếp lấy lại nghe đồn, người ở rể Thẩm Lãng ăn một bữa cơm, muốn dùng rơi một trăm đầu cá, bởi vì hắn chỉ ăn môi cá nhám.

Còn nói hắn thích ăn thịt lừa, nhưng mỗi ăn một bữa thịt lừa, muốn giết chết mười đầu con lừa.

Bởi vì, hắn chỉ ăn con lừa xâu nhất giòn kia một bộ phận.

Cái này thiên hạ bách tính liền không vui.

Mẹ trứng, ngươi chỉ là một cái nhỏ người ở rể, vậy mà trôi qua xa xỉ như vậy?

Thiên hạ còn có nhiều người như vậy ăn không no đâu, ngươi vậy mà như vậy lãng phí xa hoa?

Nên đánh, nên giết a!

Đón lấy, lại có truyền ngôn nói Thẩm Lãng ỷ vào Huyền Vũ phủ Bá tước thế lực, bốn phía đe doạ.

Trước bức tử dân quân Thiên hộ Điền Hoành, cướp đi hắn tất cả tài sản.

Tiếp lấy lại đe doạ Cẩm Tú Các đông chủ Lâm Mặc năm ngàn kim tệ, quỵt nợ không trả.

Thậm chí, hắn từ Từ Quang Doãn trong nhà đe doạ mấy vạn kim tệ, đem Từ Quang Doãn một nhà bức tử.

Mà số tiền này, toàn bộ bị Thẩm Lãng tiêu xài trống không.

Bây giờ thiếu Ẩn Nguyên Hội khoản này nợ khổng lồ, Huyền Vũ phủ Bá tước chẳng những không có trả tiền lại ý tứ, ngược lại phái binh đem Thư Đình Ngọc một trận loạn côn trục xuất.

Tại những này dư luận bên trong.

Huyền Vũ phủ Bá tước quả thực là vô sỉ sắc mặt, cùng hậu thế những cái kia thiếu nợ không trả nhưng lại hoa thiên tửu địa lão vô lại giống nhau như đúc.

Mà Thẩm Lãng càng là khuôn mặt đáng ghét.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Việt quốc người người đều kêu đánh kêu giết.

Vô số Ngự Sử nhao nhao thượng tấu, khẩn cầu Quốc quân giáng tội trừng phạt.

Quốc quân hạ chỉ, đốc xúc Kim Trác bá tước trả nợ, không thể làm bẩn Việt quốc quý tộc danh tiếng âm thanh.

Lại có Ngự Sử thượng tấu, năm đó Kim Vũ bá tước hướng Ẩn Nguyên Hội vay mượn trăm vạn kim tệ, dùng Vọng Nhai đảo thế chấp.

Bây giờ hai mươi năm kỳ hạn đã đến, Ẩn Nguyên Hội có quyền thu hồi Vọng Nhai đảo.

Ẩn Nguyên Hội phái ra sứ giả hướng Việt quốc Thượng thư đài phát ra công văn, Ẩn Nguyên Hội chỉ lấy về Vọng Nhai đảo ruộng muối cùng quặng mỏ kinh doanh quyền lực, nguyện ý đem toàn bộ hòn đảo thổ địa quyền không ràng buộc hiến cho Việt quốc.

Cuối cùng Quốc quân hạ chỉ!

Như tại kỳ hạn chót bên trong, Huyền Vũ phủ Bá tước như cũ không thể trả hết bảy mươi vạn kim tệ nợ nần, liền đem thế chấp Vọng Nhai đảo giao cho Ẩn Nguyên Hội.

Rốt cục!

Sau cùng con kia giày rơi xuống đất.

Chọc ra trí mạng một đao.

Quốc quân tự mình ra mặt, đối Kim thị gia tộc và Ẩn Nguyên Hội nợ nần làm ra phán quyết.

Lúc này khoảng cách trả nợ kỳ hạn chót, vẻn vẹn chỉ có mười ba ngày mà thôi.

Liền xem như thần tiên cũng không bỏ ra nổi cái này bảy mươi vạn kim tệ.

Kim thị gia tộc mất đi Vọng Nhai đảo đã thành kết cục đã định.

Một khi mất đi Vọng Nhai đảo căn này kinh tế trụ cột, Kim thị gia tộc chỉ sợ nháy mắt sụp đổ tan rã.

Mười ba ngày, bảy mươi vạn kim tệ.

Muốn gom góp đến số tiền kia, thật sự là mơ mộng hão huyền.

Huyền Vũ bá đã ngã bệnh.

Phu nhân Tô Bội Bội tự mình đi hướng từng cái gia tộc thương hội vay tiền, nói lấy hết lời hữu ích, đủ kiểu cầu khẩn.

Nhưng là, toàn bộ không thu được gì.

Ròng rã hơn mười ngày, cầu chín cái gia tộc, toàn bộ là uy tín lâu năm quý tộc.

Môi hở răng lạnh nói một trăm lần.

Nhưng tổng cộng chỉ mượn tới một ngàn kim tệ.

Không sai, chín cái gia tộc cộng lại, một ngàn kim tệ.

Thật là khiến người ta trái tim băng giá cực.

Lần này vay tiền tiến hành, ngược lại để thiên hạ quý tộc đều nhìn Kim thị gia tộc trò cười.

Càng thêm xác định Huyền Vũ phủ Bá tước tuyệt cảnh.

Cứ việc sau cùng kỳ hạn còn chưa tới đến, nhưng là tại trong mắt mọi người.

Kim thị gia tộc đã chết.

Chỉ bất quá lại muốn qua hơn mười ngày, mới có thể chính thức tuyên bố Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong!

. . .

Nửa tháng, kiếm bảy mươi vạn kim tệ!

Đối với những người khác đến nói, quả thực là thiên phương dạ đàm, nói chuyện viển vông.

Dù sao toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh thuế má cộng lại, cũng không có nhiều như vậy.

Nhưng là đối với Thẩm Lãng đến nói, lại là dễ như trở bàn tay.

Vì một ngày này, hắn đã chuẩn bị mấy tháng.

Mà lại hắn muốn kiếm căn bản cũng không phải là bảy mươi vạn kim tệ.

Mà là tám mươi vạn, chín mươi vạn, thậm chí nhiều hơn!

Bước thứ ba mấu chốt chiến lược, chính là đem Vọng Nhai đảo chế tạo trở thành hoàng kim đảo.

Nửa tháng sau kỳ hạn vừa đến, Kim thị gia tộc trực tiếp trả hết Ẩn Nguyên Hội bảy mươi vạn kim tệ nợ nần.

Lúc kia, sẽ nháy mắt dẫn bạo thiên hạ.

Thiên hạ tất cả quý tộc bình dân, đều sẽ bị triệt để rung động.

Hôm nay thiên hạ dư luận đều tại công kích Thẩm Lãng cùng

Kim thị gia tộc, mà lại càng ngày càng nghiêm trọng.

Đây đương nhiên là Ẩn Nguyên Hội cùng tân chính phái tại lẫn lộn.

Nhưng Thẩm Lãng phi thường cảm kích cỗ này dư luận a, để Kim thị gia tộc nổi tiếng thiên hạ, để trận này thiếu nợ phong ba mọi người đều biết.

Bây giờ lẫn lộn được bao nhiêu quyết liệt, ngày khác Thẩm Lãng bỗng nhiên đem bảy mươi vạn kim tệ ném ra đi hiệu quả liền đến cỡ nào rung động.

Thẩm Lãng hoàng kim đảo chiến lược, liền sẽ thu hoạch được chưa từng có thành công.

Mà tới lúc kia!

Cướp đoạt Nộ Triều thành, cách biển là vua chiến lược, coi như thành công hơn phân nửa.

Loại này lớn thế cuộc cảm giác, thật sự là thoải mái a!

Loại này thao túng thiên hạ cảm giác, thật sự là thoải mái a!

Chỉ bất quá, lúc này Thẩm Lãng trong lòng vẫn là có mấy phần lòng nóng như lửa đốt.

Bởi vì Nộ Triều thành bên kia Từ Thiên Thiên, vẫn không có bất cứ tin tức gì truyền đến.

Thời gian phi thường cấp bách a.

Cừu Yêu Nhi phân lượng đã càng ngày càng mấu chốt, trở thành cướp đoạt Nộ Triều thành không thể thiếu một bộ phận.

Hoàng kim Vọng Nhai đảo chiến lược lập tức liền muốn dẫn nổ.

Như Từ Thiên Thiên lấy thêm không hạ Cừu Yêu Nhi, Thẩm Lãng thật muốn đích thân ra tay.

Bắt không được Cừu Yêu Nhi, toàn bộ chiến lược cuối cùng khâu sẽ thất bại trong gang tấc.

Từ Thiên Thiên trước ngươi không phải đĩnh ngưu sao?

Thời khắc mấu chốt, không cần như xe bị tuột xích a!

Nhưng vào lúc này, Kim Hối tiến đến, biểu lộ có chút cổ quái nói: "Cô gia, Hồng Tuyến cầu kiến."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Vợ ngươi?"

Kim Hối khuôn mặt đỏ bừng, cho tới bây giờ cho đến, hắn đều phảng phất đang trong mộng đẹp.

Cái kia xinh đẹp kiêu ngạo tiểu thư, thật trở thành vợ hắn rồi?

Dù là đã ngủ vài chục lần, hắn giống như vẫn như cũ không thể tin được đây là sự thật.

Hơn nửa tháng trước, cái kia ngạo kiều nữ chính động ngủ Kim Hối.

Huyền Vũ phủ Bá tước dù là ở vào "Tuyệt cảnh", nhưng vẫn là vì Kim Hối cử hành một trận đơn giản mà long trọng bái đường nghi thức, đem cái kia ngạo kiều nữ cưới về.

Huyền Vũ bá cùng phu nhân làm nhà trai gia trưởng, mà Thẩm Lãng phụ mẫu, vậy mà không hiểu thấu trở thành nhà gái gia trưởng.

Bây giờ cái này ngạo kiều nữ, vậy mà chủ động cầu kiến Thẩm Lãng?

Cho tới nay, nàng đều không thích Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này, lúc ấy Thẩm Lãng mắng Kim Hối, nàng còn ghi hận trong lòng đâu.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi để cho nàng đi vào!"

Một lát sau, cái kia ngạo kiều nữ tiến đến.

Thành hôn về sau, nàng tiên thiên tính bệnh tim đương nhiên vẫn tại, chỉ bất quá sắc mặt hồng nhuận rất nhiều, bờ môi cũng không có như vậy tím xanh.

Sau khi đi vào, nàng trực tiếp ngồi tại đối diện trên ghế, không giống Kim Hối như vậy cung kính.

Trong lúc nhất thời Kim Hối không biết làm sao.

Cô gia hắn đắc tội không nổi.

Nàng dâu, hắn. . . Cũng đắc tội không nổi a.

Cô gia mông ngựa muốn đập, nhưng nàng dâu càng cần hơn quỳ liếm a.

Thật là khiến người ta hảo hảo khó xử a.

"Kim Hối, ngươi đi ra ngoài trước, ta có lời muốn cùng Thẩm cô gia nói." Ngạo kiều nữ nói.

Kim Hối ba mong chờ hướng Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng phất phất tay, Kim Hối như được đại xá, tranh thủ thời gian lui ra ngoài.

"Ta lúc đầu dự định đời này đều không có ý định về nhà, nhưng là Huyền Vũ phủ Bá tước bây giờ tao ngộ tuyệt cảnh, ta. . . Ta nguyện ý về nhà một chuyến, thỉnh cầu cha mẹ ta tương trợ, nhưng là có thể lớn bao nhiêu tác dụng, ta không dám hứa chắc."

Nàng này tên là Trịnh Hồng Tuyến.

Phụ thân là Việt quốc quân đội thứ năm cự đầu, Bình Tây đại tướng quân, Tây Sơn bá tước Trịnh Đà.

Việt quốc tây quân, toàn bộ nắm giữ tại Chủng thị gia tộc trong tay.

Mà vị này Trịnh Đà đại tướng quân, chính là tây quân người đứng thứ hai, là Quốc quân phái đi chế hành Chủng thị gia tộc người.

Hắn là kiểu mới quý tộc, không có đất phong, nhưng lại nắm giữ binh quyền, xem như Quốc quân dòng chính.

Tiền văn bên trong nâng lên, Chúc Lan Đình Tử tước con trai trưởng Chúc Văn Đài trúng Võ tiến sĩ, dự định dấn thân vào trong quân.

Lấy Chúc thị gia tộc cửa nhà, vốn là trèo cao không lên Trịnh Đà đại tướng quân.

Nhưng là, ai bảo Trịnh Hồng Tuyến trời sinh trái tim tật bệnh đâu? Đại phu nói rất khó sinh dục, cho nên quý tộc cũng không nguyện ý cưới nữ tử này.

Chúc Lan Đình Tử tước liền thừa cơ bợ đỡ được, cũng là vì cho nhi tử Chu Văn Đài trải đường.

Trịnh Đà đại tướng quân không nhìn trúng Chúc Lan Đình Tử tước, nhưng Chúc thị gia tộc dù sao cũng là trăm năm quý tộc, mà lại cái này Chúc Văn Đài trúng Võ tiến sĩ, cũng coi như xuất sắc, mấu chốt là không chê nữ nhi của hắn có tiên thiên tật bệnh, thế là đáp ứng tràng hôn sự này.

Mà Trịnh Hồng Tuyến bởi vì có tiên thiên bệnh tim, cho nên tính cách càng mẫn cảm cực đoan, luôn cảm thấy phụ mẫu ghét bỏ hắn, bây giờ lại muốn cho hắn gả cho một cái hoàn toàn xa lạ nam tử.

Cá tính mãnh liệt hắn, vậy mà rời nhà trốn đi, ngàn dặm xa xôi tiến về Dương Vũ quận, nàng chính là vì tự mình khảo sát vị hôn phu của mình Chúc Văn Đài.

Nhưng mà. . .

Không nghĩ tới mới vừa tiến vào Chúc thị gia tộc phạm vi thế lực, liền lập tức bị Chúc thị gia tộc võ sĩ đánh ngất xỉu, tao ngộ trước nay chưa từng có vận rủi.

Nàng nguyên bản định cái chết, kết quả bị Kim Hối cứu.

Nhưng ở nhất tuyệt cảnh thời điểm, gặp Kim Hối dạng này si tình nam tử, đưa nàng kính vì nữ thần.

Đổi thành quý tộc khác thiên kim, căn bản chướng mắt Kim Hối.

Nhưng là Trịnh Hồng Tuyến từ có chút bệnh, tâm tính mẫn cảm, nhất là hiểu được thói đời nóng lạnh, cho nên ngược lại biết mình muốn cái gì.

Đối với Kim Hối dạng này có ép buộc chứng, hướng nội mẫn cảm, thiện lương si tình nam tử, ngược lại đặc biệt thích.

Huống chi tại nàng thân ở Địa Ngục thời điểm, là Kim Hối cứu được nàng.

Thế là hai người liền chu toàn chuyện tốt.

Nguyên bản nàng dự định cả một đời cũng sẽ không tiếp tục cùng gia tộc liên hệ, nhưng bây giờ nhìn thấy Huyền Vũ phủ Bá tước đứng trước tuyệt cảnh, nàng cảm thấy có nghĩa vụ xuất thủ tương trợ.

Cứ việc, nàng cảm thấy mình căn bản không giúp đỡ được.

Nhưng là có thể hay không là một chuyện, có làm hay không lại là một chuyện khác.

Cho nên nàng chủ động hướng Thẩm Lãng đưa ra, nguyện ý về Tây Sơn phủ Bá tước, hướng phụ thân xin giúp đỡ.

Thẩm Lãng trong lòng thở dài.

Lại là một cái đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Mặc dù là có lòng mà không có sức.

Nhưng là, hữu tâm liền so cái gì đều mạnh!

Thẩm Lãng lập tức đứng dậy, chắp tay nói: "Trịnh tiểu thư, ngươi là một cái không tầm thường cô nương, mặc dù có chút lỗ mãng cực đoan. Nhưng vẫn là rất đáng gờm, Kim Hối có thể cưới được ngươi là phúc khí của hắn. Bất quá Huyền Vũ phủ Bá tước sự tình ngươi không cần phải lo lắng, ngươi liền thanh thản ổn định đợi trong phủ cùng Kim Hối sinh hoạt đi."

Trịnh Hồng Tuyến nhìn chằm chằm Thẩm Lãng thật lâu nói: "Thật không cần ta hỗ trợ?"

"Không cần." Thẩm Lãng nói.

Trịnh Hồng Tuyến đi ra.

Kim Hối tranh thủ thời gian theo ở phía sau, đưa nàng dâu về viện tử.

"Hồng Tuyến ngươi khát hay không?" Nói xong Kim Hối liền cho rót một chén trà, còn thử một chút nhiệt độ.

Ấm áp, là Hồng Tuyến thích nhất nhiệt độ.

"Kim Hối, ngươi có chuyện giấu diếm ta." Ngạo kiều nữ Trịnh Hồng Tuyến nói.

Kim Hối sắc mặt run lên, nghiêm xoay người nhận lầm.

"Có lỗi với Hồng Tuyến, có một số việc ta thực sự không thể nói, đối với bất kỳ người nào cũng không thể nói."

Trịnh Hồng Tuyến nhìn xem trượng phu thật lâu, nói: "Được rồi, trung thành vốn là một cái tốt nhất phẩm chất."

Kim Hối mừng lớn nói: "Đa tạ Hồng Tuyến khoan dung độ lượng."

Trịnh Hồng Tuyến nói: "Ta hiện tại ngược lại là tò mò, Thẩm Lãng đến tột cùng như thế nào ngăn cơn sóng dữ, nhìn chúng ta như thế nào nhà đều là thần tiên khó cứu a."

Kim Hối vẫn như cũ ngậm miệng, không nói một lời.

Trịnh Hồng Tuyến khua tay nói: "Đi thôi, ngươi chủ tử chính cần ngươi đây."

"Ài!" Kim Hối nói, sau đó nhịn không được cho nàng dâu bóp mấy cái cổ cùng bả vai, sau đó đem nhất ngoan con kia mèo đen đặt ở nàng dâu bên cạnh, tránh khỏi nàng nhàm chán.

Sau đó, hắn mới đi ra ngoài chờ đợi Thẩm Lãng phân công.

Trịnh Hồng Tuyến nhìn thấy trượng phu đi ra ngoài bóng lưng đều là nhẹ nhàng, trong lòng không khỏi cảm thấy ôn nhu hạnh phúc.

Dưới cái nhìn của nàng, nữ tử người nhà cái gì dòng dõi đều là hư.

Một cái biết ấm lạnh, còn có bản lĩnh nam nhân, vẫn là tốt nhất lương phối.

Liền như là mang giày.

Có người cảm thấy đẹp mắt trọng yếu nhất, có người cảm thấy dễ chịu trọng yếu nhất.

Đương nhiên, chúng ta Lãng gia cái này giày lại đẹp mắt, lại dễ chịu, lại hoa lệ, cho nên mới có nhiều nữ nhân như vậy tranh nhau chen lấn muốn tới mặc.

Nhưng tuyệt đối đừng đem ta thẩm mỹ nam xuyên thành một đôi phá hài a!

. . .

Thật sự là tuyệt cảnh mới biết được nhân tâm a!

Thẩm Lãng không khỏi cảm khái vạn phần.

Tại trận này trong tuyệt cảnh, để Thẩm Lãng gặp được hai phần chân thành tâm.

Như vậy Từ Thiên Thiên ngươi đây?

Sẽ để cho ta thất vọng sao?

Mà vừa lúc này, Kim Hối cùng Kim Trung đồng thời chạy vội mà vào.

"Cô gia, Từ Thiên Thiên tiểu thư tới mật tín."

"Cô gia, Thiên Đạo hội người đến!"

Thẩm Lãng đại hỉ.

Hảo sự thành song sao?

Hai cái này trọng yếu tin tức, vậy mà đồng thời đến!

Thiên Đạo hội!

Một cái có thể cùng Ẩn Nguyên Hội địa vị ngang nhau siêu cấp tổ chức.

Có thể hay không trong nháy mắt kiếm được tám chín mươi vạn, thậm chí nhiều hơn kim tệ, liền nhìn tiếp xuống Thẩm Lãng biểu diễn!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 160: Chinh Phục Cừu Yêu Nhi Cơ Hội! Lãng Gia Kinh Người Kỳ Tích

Thẩm Lãng mở ra trước Từ Thiên Thiên mật tín, lập tức một cỗ u oán khí tức đập vào mặt.

"Ta đã quét một tháng địa, ngươi có thể tưởng tượng vẻn vẹn một cái tiểu viện tử đều có mười cái mỹ nữ tại quét rác sao? Vì một mảnh lá rụng đều có thể lục đục với nhau thời gian sao? Cừu Yêu Nhi chính là một cái ma quỷ, khó chơi ma quỷ."

Thẩm Lãng không khỏi cười một tiếng, có thể làm cho Từ Thiên Thiên loại này giảo hoạt tàn nhẫn nữ nhân kinh ngạc, xem ra cái này Cừu Yêu Nhi xác thực không phải tầm thường a.

Bất quá bây giờ Thẩm Lãng xem như đã nhìn ra, phàm là võ đạo thiên phú rất cao người, hoặc nhiều hoặc ít đều có chút cổ quái, cùng thường nhân đều tương đối khác biệt.

Hắn tiếp lấy nhìn tin.

"Ta đến Nộ Triều thành đã nhanh hai tháng, ngay từ đầu ta mỹ nhân kế thất bại, nàng căn bản không thích nữ nhân. Bất quá ngươi cũng không cần mừng thầm, ta cũng nhìn không ra nàng thích nam nhân, nàng tự tay giết chết nam nhân không có ba ngàn cũng có năm ngàn."

Thẩm Lãng không khỏi cổ khẽ run rẩy.

"Cừu Yêu Nhi thành bảo bên trong có mấy trăm mỹ nữ, toàn bộ là bị nàng cứu được đáng thương nữ nhân, các nàng đều có bi thảm chuyện cũ! Nhưng là đáng thương người tất có chỗ đáng hận, đây đều là tiện nhân, bao quát ta ở bên trong."

Thư này thật sự là oán khí trùng thiên a.

"Ngươi căn bản là không có cách tưởng tượng đến, cái này thành bảo bên trong lục đục với nhau là bực nào nghiêm trọng , đẳng cấp là bực nào sâm nghiêm. Ta tới hai tháng, căn bản không có tư cách, cũng không có cách nào tiếp xúc đến Cừu Yêu Nhi, ta cách hắn đẳng cấp vượt qua bốn tầng."

"Trên đầu ta có quét sân tiểu thủ lĩnh, chưởng quản toàn bộ tòa thành quét rác nữ thủ lĩnh, chưởng quản toàn bộ tòa thành tất cả thị nữ Đại tổng quản, cuối cùng mới là Cừu Yêu Nhi thiếp thân thị nữ."

"Cứ việc ta không biết ngươi để ta ẩn núp đến Cừu Yêu Nhi bên người là làm cái gì, nhưng kia mang ý nghĩa ta ít nhất phải trở thành Cừu Yêu Nhi thiếp thân thị nữ, ta cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua, ta đường đường Nộ Giang quận thứ ba tài nữ, thứ ba mỹ nữ, lại muốn làm một cái thiếp thân thị nữ địa vị mà phấn đấu, nhân sinh thay đổi rất nhanh thực sự là quá kích thích."

"Cừu Yêu Nhi thiếp thân thị nữ tên gọi lục gợn, là một cái tâm cơ rất sâu tiện nhân, cáo mượn oai hùm, vênh mặt hất hàm sai khiến, bởi vì ta câu dẫn qua Cừu Yêu Nhi, cho nên nàng khắp nơi nhằm vào ta, chà đạp ta, ta phải nghĩ biện pháp chơi chết nàng, sau đó thay vào đó, nhưng là thời cơ chưa tới."

"Thông qua gần hai tháng thám thính, ta đối Cừu Yêu Nhi tính cách có trở xuống am hiểu. Đây là một cái bá khí nữ nhân, võ công siêu cấp cao nữ nhân, đối quyền thế tài phú không có bất kỳ cái gì hứng thú, nàng theo đuổi chỉ có lực lượng cùng giết chóc. Thậm chí cũng chưa hẳn là giết chóc, trong lòng nàng phảng phất có một cỗ nghịch thiên hiệp khí, phảng phất muốn tận diệt thế gian bất bình."

"Đây là một cái hung tàn cực nữ ma đầu, nhưng lại là một cái ngây thơ nữ nhân. Ta không biết ngươi rất đẹp trai, mà lại đối với nữ nhân có thủ đoạn, nhưng là nữ nhân này, ngươi không giải quyết được, ta cũng không biết có nam nhân nào có thể xứng với nàng."

Đây đã là triệt để ngưỡng mộ cùng sùng bái, ngay cả Từ Thiên Thiên loại nữ nhân này đều có thần tượng?

"Hiện tại, ta có một cái cơ hội có thể tới gần Cừu Yêu Nhi, nữ nhân này kiệm lời ít nói, lạnh lùng như băng, thô bạo tàn nhẫn. Cơ hồ không có bất kỳ cái gì yêu thích, cho nên tại tòa thành bên trong thời gian phi thường nhàm chán không thú vị, mà lại cũng không nguyện ý đọc sách. Nàng duy nhất hứng thú yêu thích, chính là nghe người ta kể chuyện xưa."

Nghe cố sự?

Cái này nữ ma đầu thích nghe cố sự?

Bất quá cái này cũng rất bình thường, nàng không yêu châu báu, không yêu thanh danh, không thích tơ lụa, càng không thích ganh đua so sánh, còn không thích đọc sách.

Cũng không chính là nhàm chán cực nha.

Mấu chốt nàng lại không muốn đại ngốc cùng Đường Viêm ngốc như vậy, nhìn con kiến dọn nhà đều có thể nhìn mấy canh giờ không ngán.

Thẩm Lãng tiếp tục xem tin.

"Ta nguyên bản chuẩn bị mấy cái cố sự, dự định nhất cử từ quét rác nữ tấn thăng làm nàng thiếp thân thị nữ. Nhưng là những cái kia kỹ nữ chuẩn bị so với ta còn muốn đầy đủ, cái gì cố sự đều kể xong, tất cả thoại bản đều nói qua, ngay cả « uyên ương mộng » cùng ngươi « phong nguyệt vô biên » đều có người nói qua. Thuận tiện nói một chút, cái kia nói « phong nguyệt vô biên » nữ nhân, đã bị đuổi đi quét nhà xí."

Có mắt không tròng nữ nhân a, ta « phong nguyệt vô biên » viết tốt bao nhiêu a, có thể thấy được là như ngươi loại này ngực to mà không có não nữ nhân xem không hiểu, cũng không đủ phẩm vị thưởng thức, tuyệt đối không thể trách ta viết không được.

"Cái này Cừu Yêu Nhi là một cái có mới nới cũ biến thái, có thể nói tốt chuyện xưa nữ nhân cố nhiên có thể ở tại bên người nàng, nhưng cũng chỉ có thể ở vài ngày, bởi vì một khi người thị nữ này cố sự nàng chán nghe rồi, liền lập tức bị đuổi đi xa xa, đây là một cái có đại ái người, nàng cứu vớt tất cả nữ nhân rất đáng thương, nhưng nàng lại là một cái người vô tình, nàng tuyệt đối sẽ không thương tiếc một cái đơn độc nữ nhân."

Có đại ái người, thích một quần thể, lại không yêu đơn độc cá thể.

Nhìn như vô tình, lại nhất có tình.

Đây là lãnh tụ phong phạm a.

"Cơ hội chỉ có một lần, cho nên ta không dám tùy tiện xuất thủ, vẫn như cũ ở vào ẩn núp bên trong. Ngươi tranh thủ thời gian cho ta viết một chút cố sự đến, nhất định phải phóng khoáng, kích thích, trọng yếu nhất chính là tràn ngập tự do, miểu thiên miểu địa miểu không khí, tốt nhất viết lâu một chút, có thể làm cho ta tại Cừu Yêu Nhi bên người nói một năm trước nửa năm, dạng này địa vị của ta liền ổn."

"Ghi nhớ, ngươi cố sự này đã muốn viết tốt. Cái này hoàn toàn quan hệ đến ta có thể hay không trở thành người tâm phúc của nàng."

"Ta người cạnh tranh rất nhiều, mỗi ngày đều có mười mấy cái tiện nhân chuẩn bị thật nhiều đặc sắc cố sự đi Cừu Yêu Nhi bên người biểu hiện. Chuyện xưa của ngươi nhất định phải triệt để nghiền ép những tiện nhân kia, ngươi nhất định phải làm cho ta trổ hết tài năng."

"Cố sự nhất định phải tràn ngập sức tưởng tượng, thể hiện ra một cái hoàn toàn không giống thế giới, nhất định phải không bị cản trở, giết chóc, tuyệt đối không nên tình tình yêu thích, đem ngươi « phong nguyệt vô biên » ném tới nhà xí đi. Ta có thể thành công hay không, liền nhìn ngươi viết chuyện xưa."

Nhìn đến đây thời điểm, Thẩm Lãng không khỏi ngây người.

Đầu tiên, phong mật thư này cũng quá dài đi.

Cái này chứng minh Từ Thiên Thiên tự do không có bất cứ vấn đề gì, mà lại nàng phi thường nhàn cực nhàm chán, có thể cùng Thẩm Lãng phái đi Nộ Triều thành nội ứng tuỳ tiện chắp đầu.

Bất quá thật sự là đại thiên thế giới không thiếu cái lạ a.

Ai có thể nghĩ tới, Từ Thiên Thiên dạng này ngoan độc xảo trá nữ nhân, lại muốn luân lạc tới kể chuyện xưa mới có thể ẩn núp đến Cừu Yêu Nhi bên người.

Giết chóc, không bị cản trở, phóng khoáng, miểu thiên miểu địa miểu không khí.

Ta đây là nên viết « Đấu Phá Thương Khung » hay là nên viết « Tây Du Ký » đâu?

Cái trước càng dài một chút, mỗi ngày một vạn chữ đều đủ nói hơn một năm.

Bất quá « Tây Du Ký » hẳn là ly kỳ hơn, càng phù hợp Cừu Yêu Nhi chủ nghĩa anh hùng ảo tưởng đi, mà lại cũng thoáng khắc sâu một chút.

Có lẽ có người cảm thấy hẳn là chép « Ngộ Không truyện »?

Không được, quá ngắn, mà lại bên trong sắc bén chính là văn tự, không có bao nhiêu trong chuyện xưa cho.

Vậy được, liền chép « Tây Du Ký ».

Không nghĩ tới a, ta lại có hướng một ngày luân lạc tới cho đơn độc một người nào đó chép sách tình trạng.

Ngô Thừa Ân đại thần, ủy khuất ngươi a.

Thổ Đậu đại thần, tạm thời liền không ngã ngươi tấm bảng a.

Sau đó, thần gõ chữ Kim Mộc Thông lại nên ra sân!

Từ Thiên Thiên mật tín xem hết!

Nhưng là, mật tín cuối cùng lại còn có mấy cái điểm điểm điểm, đây là im lặng tuyệt đối?

Thế giới này là có dấu chấm câu.

Ai phát minh?

Chính là kẻ hèn này, cũng chính là Thẩm Lãng.

Hắn « Kim X Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » ấn một nhóm đặc thù bản, bên trong tăng thêm dấu chấm câu.

Thật bất ngờ không có gây nên bất luận cái gì oanh động.

Mua đi cái này đặc thù bản người, cứ việc chưa từng có tiếp xúc qua dấu chấm câu, nhưng phi thường tự nhiên là tiếp nhận, quen thuộc về sau đọc không chướng ngại chút nào.

Có một ít người phê phán Thẩm Lãng loại hành vi này, nhưng thanh âm phi thường yếu ớt.

Xin nhờ, đây là một bản hoàng sách a, ngươi còn muốn thế nào? Liền như là ngươi đi mua một bước đặc thù phim hành động, ngươi chẳng lẽ còn sẽ muốn cầu nhân vật nữ chính diễn kỹ sao? Rất thật là được a.

Từ Thiên Thiên vậy mà tại mật tín bên trong cuối cùng nhà im lặng tuyệt đối, đây là rõ ràng ám chỉ a.

Thế là, Thẩm Lãng cầm lấy mật tín tại ngọn lửa bên trên nhẹ nhàng một nướng.

Quả nhiên đằng sau lại có chữ viết dấu vết xuất hiện.

Đây mới thật sự là mật tín nội dung:

Cừu Yêu Nhi thân thể có rất nhiều đặc thù triệu chứng, miệng mũi bỗng nhiên chảy máu, đầu não thường xuyên mắt hoa, con mắt bóng chồng, nghiêm trọng lúc lại hôn mê, ta lật khắp tất cả sách thuốc cũng không tìm tới nguyên do. Nàng cũng tìm khắp cả các loại đại phu, cũng không tìm tới nguyên nhân bệnh.

Từ Thiên Thiên tâm cơ thật đúng là sâu, nàng ngay cả Thẩm Lãng phái đi nội ứng đều không tín nhiệm, đem mật tín dùng loại phương thức này viết ra.

Thật đúng là hoạt học hoạt dụng a.

Chỉ xem nàng miêu tả Cừu Yêu Nhi triệu chứng, rất như là một loại mãn tính trúng độc.

Trước đó Thẩm Lãng liền trải qua một cái chì trúng độc, chính là Ninh La công chúa.

Nhưng là Cừu Yêu Nhi cái này phức tạp hơn, không giống như là chì trúng độc.

Mà lại Từ Thiên Thiên dù sao cũng là ngoài nghề, nàng cũng miêu tả không rõ ràng, Thẩm Lãng cần mặt xem bệnh mới có thể biết Cừu Yêu Nhi đến tột cùng là cái gì trúng độc.

Nếu như là trúng độc?

Như vậy là ai cho nàng hạ độc?

Ai được lợi, người đó là hạ độc người.

Đó chính là Cừu Kiêu, lại hoặc là Cừu Hào?

Bất quá từ một loại ý nghĩa nào đó, cái đôi này Thẩm Lãng là một tin tức tốt a.

Chí ít để hắn có một cái chỗ đột phá.

Ai!

Không làm bác sĩ rất lâu, đều kém chút quên còn có cái thân phận này.

Kim Hối nói: "Cô gia, ở nơi nào tiếp đãi Thiên Đạo hội khách nhân?"

Thẩm Lãng nói: "Dưới mặt đất mật thất!"

. . .

Thiên Đạo hội, thiên hạ đệ nhị đại thương hội tổ chức.

Huyền Vũ phủ Bá tước mật thất dưới đất là rất lớn, trọn vẹn hơn hai, ba trăm mét vuông, hơn nữa còn phi thường thoải mái dễ chịu.

Thậm chí nơi này còn có mấy ngàn sách tàng thư, nhưng mà cái này vẻn vẹn chỉ là phủ Bá tước một cái tầng hầm mà thôi.

Toàn bộ bên trong mật thất dưới đất, đốt lên mấy trăm cây ngọn nến, sáng như ban ngày.

Thiên Đạo hội tới hai người, một cái người da vàng, một cái người da trắng.

Người da vàng mặc vải bố, người da trắng mặc tơ lụa.

Người da trắng ngồi, người da vàng đứng.

"Bên ngoài truyền ngôn Huyền Vũ phủ Bá tước tài chính gần như sụp đổ, mà lại thiếu thiên đại nợ nần, nhưng là Thẩm Lãng cô gia thời gian như cũ trôi qua xa hoa lãng phí vô cùng, hiện tại xem ra quả nhiên không giả."

Người da trắng này Hán ngữ nói đến so Thẩm Lãng còn muốn rõ ràng.

Lời này cũng không giả, Thẩm Lãng hiện tại lại là một thân quần áo mới, phí tổn vượt qua 270 kim tệ.

Bởi vì, hắn vừa tìm được một loại phi thường đắt đỏ tài liệu, một loại đặc thù vẫn thạch.

Loại này vẫn thạch có thể lôi kéo ra rất nhỏ tia, phi thường cứng cỏi, thế là Thẩm Lãng đem cái này tinh tế vẫn thạch tia thêu tại cẩm bào phía trên, lại có thể trang bức, hơn nữa còn có thể phòng thân.

Cái này áo choàng, vẫn là mẫu thân tự tay thêu.

"Thiếu nợ về thiếu nợ, thời gian vẫn là phải qua a." Thẩm Lãng cười nói, sau đó ngồi tại chủ vị.

"Hai vị mời ngồi, dâng trà!"

Thiên Đạo hội hai cái sứ giả ngồi xuống, Kim Hối bưng trà đi lên.

Kia hai cái sứ giả nhìn chung quanh, nói: "Huyền Vũ bá đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Là ta cùng hai vị nói."

Sứ giả kinh ngạc, nói: "Thẩm cô gia không nên nói đùa, loại đại sự này chúng ta chỉ có thể cùng chủ nhân nói đi."

Ý kia rất rõ ràng, ngươi một cái nho nhỏ người ở rể có thể làm chủ sao?

Thẩm Lãng nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước hết thảy, ta đều có thể làm chủ."

Thiên Đạo hội sứ giả nói: "Bao quát bán thành tiền toàn bộ phủ Bá tước tòa thành sao?"

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Ai nói ta muốn bán tòa thành rồi?"

Thiên Đạo hội sứ giả nói: "Bá tước đại nhân tự mình cho chúng ta tin, muốn cùng chúng ta làm một bút mấy chục vạn kim tệ sinh ý. Bây giờ Kim thị gia tộc đã muốn ném đi Vọng Nhai đảo, duy nhất đáng tiền cũng chính là cái này thành bảo, còn có ba vạn mẫu ruộng tốt đi."

Thẩm Lãng không khỏi cười to trong lòng.

Những người này thực có can đảm nghĩ a.

Vẻn vẹn ném một cái Vọng Nhai đảo, tất cả mọi người cảm thấy Kim thị gia tộc xong.

Nếu như ngay cả gia tộc tòa thành cùng mấy vạn mẫu ruộng tốt đều muốn bán thành tiền, kia Huyền Vũ phủ Bá tước không phải xong đời, mà là chết hẳn.

"Kim thị gia tộc ba vạn mẫu ruộng tốt, chúng ta nguyện ý ra giá chín vạn kim tệ . Còn gia tộc này tòa thành, chúng ta nguyện ý ra hai mươi vạn kim tệ." Thiên Đạo hội sứ giả nói: "Cộng lại tổng cộng hai mươi chín vạn kim tệ, mặc dù không đủ trả nợ, nhưng lại đầy đủ các ngươi Kim thị gia tộc tại cái khác quốc gia Đông Sơn tái khởi, tiếp tục vượt qua vinh hoa phú quý sinh hoạt."

Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành trải qua mấy đời xây dựng thêm, bây giờ đã mấy trăm mẫu lớn, mà lại vững như thành đồng.

Cái này mấy trăm năm qua, Kim thị gia tộc đầu nhập vô số nhân lực vật lực mới xây dựng lên tòa pháo đài này, bất luận lịch sử cùng giá trị quân sự, liền đơn thuần nhà giá trị, liền vượt qua hai mươi vạn kim tệ.

Bán đại lâu kia là Sony, không phải chúng ta.

Nếu là ngay cả gia tộc tòa thành đều bán đi, kia Kim thị gia tộc liền nửa điểm trông cậy vào cũng không có, triệt để biến thành chó nhà có tang, trực tiếp tìm sợi dây treo ngược được rồi.

Thẩm Lãng nói: "Nhà chúng ta không bán tòa thành, cũng không bán ruộng tốt."

Thiên Đạo hội sứ giả nói: "Vậy các ngươi tìm chúng ta tới làm cái gì? Thời gian của chúng ta là phi thường quý giá."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta bán là thứ này."

Thẩm Lãng phủi tay, Kim Hối tiến lên, đưa một cái hộp cho Thiên Đạo hội sứ giả.

Người sứ giả kia nhận lấy xem xét.

Trong thiên hạ bất kỳ vật gì bảo bối hắn đều gặp, cái gì trân châu mã não, cái gì bảo thạch vẫn thạch, trong mắt hắn đều giá trị không có bao nhiêu tiền, càng đừng nói là mấy chục vạn kim tệ làm ăn.

Mở hộp ra xem xét.

Cái này Thiên Đạo hội sứ giả không khỏi ngây người, sau đó bỗng nhiên giật nảy mình, trong tay hộp cơ hồ bay ra ngoài.

Nơi này là một chiếc gương, một mặt hoàn toàn tiếp cận với hiện đại pha lê kính.

Tấm gương cũng không thèm khát, thế giới này có rất nhiều tấm gương.

Thoáng hơi rẻ gương đồng, đắt một chút gương bạc, đắt đi nữa một chút thủy tinh tấm gương.

Nhưng là gương đồng dễ dàng rỉ sét, gương bạc dùng một đoạn thời gian liền biến thành màu đen, lau đều lau không sáng.

Mà lại những này tấm gương đều rất mơ hồ ảm đạm.

Thủy tinh tấm gương muốn rõ ràng được nhiều, nhưng hình dạng bất quy tắc, rất khó làm lớn, mấu chốt giá cả đắt đỏ cực.

Cái này Thiên Đạo hội thương nhân vốn cho rằng thủy tinh tấm gương chính là trên thế giới này rõ ràng nhất cái gương.

Nhưng mà, so với trước mắt cái gương này, liền chẳng phải là cái gì.

Quá rõ ràng a.

Quá kinh người a.

Nào chỉ là rõ ràng, quả thực là rõ ràng rành mạch a.

Quả thực là đem toàn bộ người đều cái bóng ở bên trong a.

Này chỗ nào là tấm gương a, đây quả thực là linh hồn cái bóng a!

Không chỉ có như thế, tấm gương này như thế nhẹ nhàng, như thế mỏng manh.

Vị này Thiên Đạo hội sứ giả lần thứ nhất nhìn thấy rõ ràng như thế mình a.

Cái gương này là vượt thời đại, nháy mắt đem tất cả tấm gương toàn bộ miểu sát.

Quá kinh diễm!

Trong này ẩn chứa thiên đại cơ hội buôn bán a!

Hai vị này Thiên Đạo hội thương nhân dễ như trở bàn tay có thể liên tưởng đến, một khi loại này tấm gương diện thế, vậy đơn giản là một trận cách mạng, một trận hoàng kim phong bạo.

Sẽ phá vỡ toàn bộ thương nghiệp thị trường.

Trên thực tế, hai cái này Thiên Đạo hội thương nhân còn đánh giá thấp.

Lúc ấy Venice vương quốc chính là bởi vì nắm giữ pha lê kính chế tạo công nghệ, khiến cho nó tại Châu Âu trở thành một cái siêu cấp hào phú chi quốc.

Thậm chí Venice vương quốc còn chế định một hạng pháp luật, nếu ai đem chế tạo pha lê kính công nghệ tiết lộ ra ngoài, trực tiếp liền sẽ bị xử tử.

Mãi cho đến thế kỷ mười bảy, mới có mấy cái Venice công tượng chạy trốn đến nước Pháp, đem pha lê kính chế tạo công nghệ tiết lộ ra ngoài, nước Pháp tại Normandy xây xong cái thứ nhất tấm gương nhà máy.

Nước Pháp vương hậu kết hôn thời điểm, Venice vương quốc tặng chính là một chiếc gương làm lễ vật, giá trị mười mấy vạn đồng frăng.

Người hiện đại là không thể nào hiểu được người cổ đại nhìn thấy lần đầu tiên pha lê kính rung động.

Thẩm Lãng nói: "Quý sứ trong tay cái gương này, ước chừng dài một thước, các ngươi cảm thấy hẳn là mua bao nhiêu tiền?"

Thiên Đạo hội sứ giả nói: "Là giá đấu giá, vẫn là giá bán lẻ?"

Nếu như vật hiếm thì quý, giá đấu giá đến bầu trời cũng có thể.

Nếu như là giá bán lẻ, liền đại biểu cho đại quy mô tiêu thụ, đây mới là ròng rã kiếm nhiều tiền.

Cái này như là Rolls-Royce xe mặc dù bán được giá trên trời, nhưng là nó lợi nhuận năng lực còn kém rất rất xa đại chúng, thậm chí có đoạn thời gian cơ hồ phá sản, cho nên cuối cùng bán cho bảo mã công ty, Bentley cũng bán cho đại chúng.

Thẩm Lãng nói: "Giá bán lẻ."

Dài một thước gương đồng giá tiền ước chừng tại nửa cái kim tệ tả hữu.

Mà gương bạc quý hơn một chút, cần hai cái kim tệ.

Thủy tinh tấm gương?

Không có lớn như vậy, bởi vì thủy tinh là thiên nhiên, căn bản là không có cách gọt ra như thế lớn mặt phẳng.

Nhưng là một mặt bốn tấc thủy tinh tấm gương cần bán được hai mươi kim tệ tả hữu.

Thiên Đạo hội sứ giả nói: "Như thế một chiếc gương, ngay từ đầu có thể bán một trăm cái kim tệ, tiếp xuống bán năm mươi cái kim tệ, thấp nhất cũng sẽ không thấp hơn hai mươi kim tệ."

Đây chính là coi như xa xỉ phẩm bán.

Trước tiên đem thiên hạ hào môn quý tộc thu hoạch một đợt, sau đó lại đem phú thương thu hoạch một đợt, cuối cùng đem tiểu Phú nhà thu hoạch một đợt.

Thiên Đạo hội sứ giả nói: "Nó chi phí bao nhiêu?"

Hỏi cái này lời nói thời điểm, Thiên Đạo hội sứ giả cảm thấy Thẩm Lãng chắc chắn sẽ không nói thật ra, bởi vì rất hiển nhiên hắn là muốn đem tấm gương này bán cho Thiên Đạo hội, lại từ Thiên Đạo hội phân tiêu thiên hạ.

Thẩm Lãng nói: "Một thước tấm gương, chi phí một ngân tệ."

"Cái gì?" Thiên Đạo hội thương nhân lập tức hoàn toàn sợ ngây người.

Tấm gương này rõ ràng như thế, quả thực có thể đem linh hồn người soi sáng ra đến, dựa theo bình thường tưởng tượng chi phí mười cái kim tệ đều là bình thường.

Không nghĩ tới, vẻn vẹn một ngân tệ chi phí?

Thẩm Lãng nói: "Theo đại quy mô chế tạo, cái này chi phí còn có thể hạ xuống một nửa trở lên."

Thiên Đạo hội thương nhân hoàn toàn bị rung động.

Sau đó, lâm vào vô cùng to lớn ảo tưởng.

Một ngân tệ chi phí, ngay từ đầu có thể bán một trăm kim tệ, đây, đây là gấp bao nhiêu lần lợi nhuận?

Hai ngàn lần lợi nhuận a.

Thế giới này, còn có cái gì sinh ý lý luận so cái này càng thêm kinh người a.

Thiên Đạo hội thương nhân nói: "Thẩm Lãng công tử, ngươi bây giờ có bao nhiêu mặt dạng này tấm gương? Chúng ta nguyện ý ra mười kim tệ một mặt, thu sạch mua cái này nhóm đầu tiên tấm gương."

Cái này bán buôn giá cả đã rất lương tâm, Huyền Vũ phủ Bá tước trước mắt tình trạng là không thể nào mình đi bán.

Cái này nhóm đầu tiên tấm gương, Thiên Đạo hội có thể bán một trăm kim tệ một mặt, hoàn toàn là một cái siêu cấp giá trên trời, tương đương với mấy vạn người dân tệ.

Nhưng là ngẫm lại hiện đại Địa Cầu những cái kia Chanel, túi xách LV bao còn muốn mấy vạn người dân tệ một con đâu.

Định giá một trăm kim tệ, hoàn toàn là vì lớn nhất lượng tiêu thụ, lớn nhất lợi nhuận hóa, nếu không còn có thể định giá cao hơn.

Xa xỉ phẩm nha.

Thẩm Lãng nói: "Chỉ có một ngàn cái gương."

Thẩm Lãng trong tay dù sao công tượng có hạn, thời gian mấy tháng cũng chỉ có thể tạo một ngàn cái gương.

Nơi này khó khăn nhất không phải tấm gương, mà là chế tạo cao độ tinh khiết pha lê, đến mức chế tạo tấm gương rất đơn giản, hướng pha lê bên trên độ một tầng thể lỏng ngân chính là, cái này so Venice vương quốc công nghệ còn tân tiến hơn, bọn hắn độ chính là thủy ngân, đây chính là có độc.

Thiên Đạo hội sứ giả nói: "Trải qua kiểm nghiệm về sau, nếu như mỗi một mặt tấm gương đều rõ ràng như thế sáng tỏ, vậy cái này một ngàn cái gương chúng ta đều muốn, mười kim tệ một mặt, tổng cộng một vạn kim tệ."

Một vạn kim tệ, hẳn là một món làm ăn lớn.

Nhưng đối với Huyền Vũ phủ Bá tước đến bảo hoàn toàn hạt cát trong sa mạc.

Chỉ riêng còn Ẩn Nguyên Hội nợ nần, liền trọn vẹn cần bảy mươi vạn kim tệ.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, ta muốn bán một trăm vạn kim tệ."

Lời này mới ra, Thiên Đạo hội sứ giả hoàn toàn sợ ngây người, giống như không thể tin vào tai của mình.

Một ngàn cái gương ngươi bán một trăm vạn kim tệ?

Ngươi đây là nghĩ tiền muốn điên rồi sao?

Chính ngươi đều nói, chi phí chỉ có một ngân tệ một chiếc gương, chúng ta cho ngươi mười kim tệ một mặt, đã hoàn toàn tràn đầy đại thương nhân ý chí.

Thẩm Lãng nói: "Ta bán không chỉ là tấm gương, còn có đem tấm gương chế tạo công nghệ cùng một chỗ bán cho các ngươi, chỉ bán cho các ngươi một nhà. Nói cách khác ta đem toàn bộ sản nghiệp đều bán cho các ngươi, kia một trăm vạn kim tệ không đắt đi."

"Đây là lũng đoạn sinh ý, có thể làm mấy chục trên trăm năm, có thể mang tới lợi nhuận vượt xa mấy trăm vạn kim tệ."

"Ta vẻn vẹn chỉ bán cho các ngươi một trăm vạn kim tệ, phi thường lương tâm. Đương nhiên yêu cầu duy nhất chính là, pha lê ngươi muốn từ nhà ta nhập hàng."

"Cái này sản nghiệp đối các ngươi đến nói không chỉ là cơ hội kiếm tiền, vẫn là đánh bại Ẩn Nguyên Hội, trở thành thiên hạ đệ nhất thương hội cơ hội."

"Nếu như các ngươi không nguyện ý, ta cũng chỉ có thể cầm cái này công nghệ đi tìm Ẩn Nguyên Hội, tin tưởng bọn họ nhất định phi thường vui lòng. Sau đó các ngươi đại khái lại muốn bị Ẩn Nguyên Hội áp chế mấy chục năm."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 161: Đại Công Cáo Thành! Quá Ngưu Bức!

Đây là một cao thủ a!

Thiên Đạo hội sứ giả lập tức cảm thấy Thẩm Lãng tru tâm chỗ.

Huyền Vũ phủ Bá tước không bán tấm gương, hoàn toàn để Thiên Đạo hội lũng đoạn.

Mà lại ngay cả tấm gương chế tạo công nghệ đều toàn bộ bán cho ngươi, nhưng là pha lê lại muốn từ Huyền Vũ phủ Bá tước nhập hàng.

Đây chính là bóp cổ a.

Người da trắng kia sứ giả nói: "Như vậy xin hỏi, ngươi pha lê định bán bao nhiêu tiền một mặt?"

Thẩm Lãng nói: "Dựa theo cầu thang giá cả, nhưng bình quân xuống tới hẳn là mỗi một mặt tấm gương giá bán năm phần trăm tả hữu."

Cái giá tiền này không tính không hợp thói thường, thậm chí phi thường lương tâm, mà lại cũng có thể cho Huyền Vũ phủ Bá tước mang đến lợi nhuận to lớn.

"Một trăm vạn kim tệ giá cả vẫn là quá không hợp thói thường." Người da trắng sứ giả nói: "Thẩm công tử chẳng lẽ không biết, cái này tương đương với hai cái Thiên Nam hành tỉnh thuế má."

Thẩm Lãng mỉm cười, hai tay vây quanh.

Người da trắng sứ giả nói: "Huống hồ chúng ta cũng không đủ quyền hạn, bốn mươi vạn kim tệ, ta vẫn là có thể làm chủ."

Bốn mươi vạn kim tệ?

Vị này Thiên Đạo hội sứ giả thật đúng là công phu sư tử ngoạm a.

Hắn ý tứ rất rõ ràng, bán đi tấm gương công nghệ, lại bán đi tòa thành cùng mấy vạn mẫu ruộng tốt, không sai biệt lắm vừa vặn góp đủ bảy mươi vạn kim tệ, liền có thể còn rơi Ẩn Nguyên Hội món nợ này.

Thẩm Lãng dứt khoát nhắm mắt lại.

Người da trắng sứ giả giống như bị Thẩm Lãng ngạo mạn thái độ tức giận đến, lập tức cười lạnh nói: "Thẩm công tử, khoảng cách trả nợ kỳ hạn chót chỉ có không đến nửa tháng, mà chúng ta là ngươi lựa chọn duy nhất, ngươi tìm không thấy cái thứ hai tổ chức có thể lập tức xuất ra bảy mươi vạn kim tệ."

Thẩm Lãng khinh thường cười nói: "Ngươi nhỏ mọn như vậy, lòng dạ như thế nhỏ hẹp, tầm mắt như thế chật hẹp, khó trách tại Thiên Đạo hội chỉ là một nhân vật nhỏ. Ngươi biết ngu xuẩn nhất chính là cái gì sao? Tại chiến lược cơ hội trước mặt nói giá tiền, tính toán chi li kia là tiểu thương nhân hành vi. Bất luận cái gì chiến lược cơ hội đều là vô giá, đừng bảo là có thể kiếm nhiều tiền, coi như bồi thường tiền cũng muốn làm."

Lời này, triệt để chọc giận người da trắng này sứ giả.

"Thẩm Lãng công tử, bây giờ chờ đợi tiền cứu mạng chính là bọn ngươi? Ngươi ngạo mạn không có một chút tác dụng nào, sẽ chỉ làm gia tộc của ngươi lâm vào tuyệt cảnh!"

Thẩm Lãng nói: "Tấm gương này sinh ý có thể cho các ngươi mang đến bao nhiêu lợi nhuận, có thể cho các ngươi tại toàn thế giới mậu dịch mang đến bao nhiêu lời ngữ quyền? Trong lòng các ngươi rõ ràng nhất. Ta kỳ thật có thể mở giá tiền cao hơn, nhưng ta không có! Vì cái gì? Bởi vì ta chỉ cần một trăm vạn kim tệ mà thôi, trong mắt của ta căn bản cũng không có tiền, chỉ có quyền lực, chỉ có chiến lược!"

Thẩm Lãng cầm lấy chén trà, hướng phía kia cái gương nhẹ nhàng một đập.

Lập tức, tấm gương vỡ vụn.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Mà đối với các ngươi mà nói, tấm gương này đồng dạng không phải tiền tài, mà là chiến lược quyền chủ động. Năm đó các ngươi Thiên Đạo hội rõ ràng cùng Ẩn Nguyên Hội tương xứng, tại sao lại lạc bại? Không phải liền là bởi vì đã mất đi chiến lược quyền chủ động sao? Tại thiên hạ tranh bá chiến bên trong, các ngươi thẻ đánh bạc đặt ở Khương Ly bệ hạ trên thân, kết quả hắn thua, cho nên các ngươi bị Ẩn Nguyên Hội áp chế mười mấy hai mươi năm."

"Bây giờ Ẩn Nguyên Hội phát triển tình thế quá hung mãnh, mà lại bắt đầu thẩm thấu đến các quốc gia cục diện chính trị bên trong, nghiễm nhiên trở thành quái vật khổng lồ, đuôi to khó vẫy, đưa tới các quốc gia Quốc quân cảnh giác, cho nên lúc này mới cho các ngươi Thiên Đạo hội cơ hội thở dốc. Các ngươi liền thiếu một cái cơ hội, một trận chiến dịch, mà cái gương này chính là tốt nhất vũ khí."

"Đối mặt loại này chiến lược cơ hội, ngươi vậy mà tại cùng ta nói giá tiền?"

"Ngươi dạng này đàm phán đối thủ quá mức cấp thấp, căn bản không xứng cùng ta đàm luận, hoàn toàn thấp xuống ta phong cách!"

"Kim Hối, tiễn khách!"

Thẩm Lãng trực tiếp hạ lệnh trục khách.

Người da trắng kia sứ giả bị Thẩm Lãng xem thường triệt để chọc giận, cười lớn một tiếng nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, trừ chúng ta ngươi còn có thể tìm ai, chẳng lẽ tìm Ẩn Nguyên Hội sao? Đây chính là địch nhân của ngươi, ta một khi đi ra cái cửa này, hối hận chính là ngươi."

Thẩm Lãng theo nằm trên ghế, nhắm mắt lại, không chút nào giữ lại.

Hắn không giữ lại thái độ là thật.

Thiên Đạo hội đàm luận không thành, hắn tìm Ẩn Nguyên Hội.

Bởi vì, Ẩn Nguyên Hội bên trong cũng chia phe phái.

Bất luận cái gì siêu cấp tổ chức lớn bên trong nội bộ đấu tranh đều là phi thường quyết liệt, nếu như thao tác thoả đáng, thậm chí có thể xuất hiện Ẩn Nguyên Hội một cái khác phe phái cho Thẩm Lãng một số tiền lớn mua đi tấm gương công nghệ nhưng lại hoàn toàn giữ bí mật, sau đó để Thẩm Lãng thời khắc mấu chốt cho Thư Đình Ngọc phe phái hung hăng một bạt tai.

Thiên Đạo hội đúng là tốt nhất người hợp tác, nhưng đàm luận không thành cũng không có quan hệ.

Người da trắng kia sứ giả đi đến cửa chính bước chân dừng lại một chút xuống tới, nhưng như cũ không có nghe được Thẩm Lãng giữ lại.

Mà liền tại lúc này!

Người da vàng kia sứ giả khom người nói: "Thẩm công tử, ta đáp ứng."

Thẩm Lãng vẫn không có mở to mắt.

Thiên Đạo hội trò hề này, không biết chơi qua bao nhiêu lần.

Mặt ngoài nhìn, người da trắng sứ giả mặc tơ lụa, ngồi trên ghế, giống như hắn là chủ nhân.

Mà người Mông Cổ sứ giả mặc áo vải áo, đứng tại bên cạnh một tiếng không phát, giống như hắn là người hầu.

Nhưng trên thực tế, cái này áo vải người da vàng mới là chủ nhân.

Loại này đàm phán chiến thuật chưa nói tới cao minh, lại rất có tác dụng.

Người da vàng sứ giả đưa tay ra nói: "Bỉ nhân Thiên Đạo hội Hoàng Đồng, đa tạ Thẩm công tử cho lần này chiến lược cơ hội tốt! Ngài nói đúng, tại chiến lược cơ hội trước mặt nói giá tiền là ngu xuẩn nhất hành vi, dù là bồi thường tiền cũng muốn làm, huống chi bên trong có thiên văn sổ tự lợi ích đâu."

Thẩm Lãng lúc này mới mở mắt.

Hoàng Đồng nói: "Vậy có thể hay không để chúng ta đi xem một chút kia một ngàn cái gương đâu? Tối thiểu để chúng ta xác định, nó là có thể đại quy mô sản xuất hàng loạt."

Thẩm Lãng nói: "Có thể!"

Sau đó, hắn trực tiếp đứng dậy, mở ra một cánh cửa.

Lập tức, hai cái Thiên Đạo hội sứ giả nhắm mắt lại.

Thật mạnh quang mang a, cơ hồ muốn sáng mù hai mắt.

Bởi vì một căn phòng khác bên trong, lít nha lít nhít bày đầy vô số tấm gương.

Thậm chí có hơn hai thước dài rộng siêu cấp cái gương lớn.

Mỗi một mặt đều sáng tỏ rõ ràng, kính chiếu yêu.

Mà lại bên trong đốt lên mấy chục ngọn ánh nến, đắp lên ngàn cái gương phản xạ, sáng hẳn như ban ngày a.

May mắn có rất nhiều ống trúc thông hướng mặt đất lấy hơi, nếu không dưỡng khí đều muốn bị đốt sạch.

Thẩm Lãng cười nói: "Muốn chứng minh tấm gương này chi phí rất thấp? Không cần mang theo các ngươi đi tác phường nhìn, ta lập tức liền có thể chứng minh cho các ngươi nhìn."

Thẩm Lãng cầm lên một cây côn sắt, hướng phía kia mặt lớn nhất tấm gương gõ đi qua.

Mặt thứ hai, thứ ba mặt, thứ tư mặt, thứ năm mặt. . .

"Đương đương đương đương. . ."

Lập tức, những này cái gương lớn toàn bộ bị Thẩm Lãng gõ trở thành mảnh vỡ.

Chân chính nát một chỗ.

"Đừng gõ, đừng gõ. . ."

Thiên Đạo hội hai cái sứ giả cơ hồ đều muốn khóc lên.

Những này cái gương lớn đều có thể cầm đi bán đấu giá a, mỗi một mặt đều có thể đánh ra kinh người giá tiền rất lớn.

Hiện tại Thẩm Lãng toàn bộ đập bể, này chỗ nào là đập vào trên gương, hoàn toàn là đập vào trong trái tim của bọn họ a.

Đập nát một mặt, tối thiểu hơn ngàn kim tệ không có a.

Cái này như là Hermes hạn lượng túi xách, bán mấy trăm vạn một con. Nếu như nhét vào trong lửa thiêu hủy, người bình thường nhìn sẽ chỉ trong lòng nhỏ máu, hận không thể xông đi vào cứu giúp đi ra, ngươi vẫn là đốt ta đi, đừng đốt tiền bao a, cái này đốt là mấy trăm vạn người dân tệ a.

Nhưng là đối với Hermes đến nói, thiêu hủy một cái hạn lượng túi xách cũng chính là đốt rụi một khối da cá sấu mà thôi, chi phí sẽ không vượt qua mấy trăm khối.

Thẩm Lãng nói: "Thời gian phải nhanh, trong vòng mười ngày, ta muốn nhìn thấy tiền đưa đến Huyền Vũ phủ Bá tước."

"Mười ngày?" Hoàng Đồng khẽ nhíu mày, này thời gian có một chút điểm đuổi a.

"Không có vấn đề!" Thiên Đạo hội sứ giả Hoàng Đồng nói: "Ngài còn có cái gì yêu cầu khác sao?"

Thẩm Lãng nói: "Trong đó bảy mươi vạn kim tệ, chính là dùng kim tệ thanh toán. Mặt khác ba mươi vạn kim tệ, liền dùng nguyên thủy kim khối, càng thô ráp càng tốt, tốt nhất tựa như là mới từ mỏ vàng bên trong dã luyện đi ra đồng dạng."

Hoàng Đồng không khỏi kinh ngạc, đây là vì sao a?

Bất quá, hắn đương nhiên là sẽ không lắm miệng.

"Không có vấn đề!" Hoàng Đồng nói: "Trong vòng mười ngày đem tiền đưa đến, bảy mươi vạn kim tệ, hai vạn một ngàn cân kim khối."

Thẩm Lãng nói: "Nhất định phải bí mật vận đến, không thể để cho bất luận kẻ nào biết, không thể lộ ra bất luận cái gì phong thanh."

Hoàng Đồng nói: "Không có vấn đề, Thiên Đạo hội trưởng lão cộng lại không cao hơn năm người, tuyệt đối sẽ không tiết lộ."

Thanh âm của hắn đều đang run rẩy.

Bởi vì, đây là hắn qua tay lớn nhất một cuộc làm ăn a.

Thậm chí đây là vượt qua hắn quyền hạn, lấy hắn tại Thiên Đạo hội cấp bậc, còn không cách nào đáp ứng Thẩm Lãng yêu cầu, là cần báo cáo trưởng lão hội.

Nhưng là Hoàng Đồng trong lòng rõ ràng.

Loại này chiến lược cơ hội, chớp mắt là qua, đợi đến tầng tầng báo cáo, món ăn cũng đã lạnh.

Làm người tại thời khắc mấu chốt, nhất định phải hiểu được mạo hiểm.

"Được, vài ngày sau thấy!" Thẩm Lãng nói.

Hoàng Đồng một lần nữa vươn tay.

Lần này Thẩm Lãng cũng đưa tay ra, lẫn nhau nắm chặt đối phương cánh tay, trùng điệp một nắm.

Đây là một loại mậu dịch nghi thức, đại biểu cho song phương đã thỏa đàm, lại không cải biến.

Thiên Đạo hội sứ giả Hoàng Đồng đi, tiếp xuống hắn muốn đi cả ngày lẫn đêm, ngựa không dừng vó chạy trở về.

Hắn mang đi một trăm cái gương hàng mẫu,

Thời gian thực sự quá đuổi đến.

Đương nhiên gom góp kim tệ không khó, hoàn toàn có thể tại Việt quốc nguyên địa gom góp, sau đó vận đến Huyền Vũ phủ Bá tước.

Hơi có chút khó khăn là tuyệt đối giữ bí mật, nhất định phải thần không biết quỷ không hay đem những này kim tệ vận tới.

Mà mấu chốt nhất là hắn muốn trong thời gian ngắn nhất chạy về tổng bộ, thuyết phục trưởng lão hội, có trưởng lão hội cho phép mới có thể phát tiền.

Bất quá hắn tin tưởng vững chắc trưởng lão hội trăm phần trăm sẽ thông qua, thậm chí là nháy mắt thông qua.

Bởi vì ai cũng nhìn ra được, đây là Thiên Đạo hội trăm năm khó gặp một lần chiến lược cơ hội.

. . .

Trong thư phòng!

Nhanh, nhanh, nhanh!

Lại đến ta Kim Mộc Thông thi thố tài năng cơ hội.

Ha ha ha ha ha!

Đưa tiễn Ẩn Nguyên Hội Hoàng Đồng về sau, Thẩm Lãng lập tức đọc, để Kim Mộc Thông viết chữ.

Thông đại thần tốc độ nhanh hơn.

Hắn đã không cần bút lông, mà là dùng Thẩm Lãng phát minh bút mực.

Cái này tốc độ viết chữ bão táp a.

Một giờ vậy mà đạt đến kinh người gần hai hơn sáu trăm chữ.

Mà lại không có sai lầm, mỗi một chữ đều vô cùng rõ ràng.

Lãng gia đều nhìn mà than thở.

Trên thế giới này luận chép sách, không ai hơn được Kim Mộc Thông.

May mắn có trí não a, nếu không Thẩm Lãng thực xui xẻo không xuống « Tây Du Ký ».

Thẩm Lãng đọc không ngừng, Kim Mộc Thông không ngừng chép.

Đương nhiên, bên trong có chút nội dung vẫn là phải sửa chữa một chút, tỉ như Đường Thái Tông loại hình.

Muốn đổi thành thế giới này lịch sử bối cảnh, bất quá điểm này đều không khó.

Mà lại, thế giới này trong truyền thuyết cũng có Ngọc Đế, thậm chí cũng có Phật Tổ, đều xem như Thượng Cổ thời đại thần nhân.

Bởi vì thế giới này khai quật ra điển tịch, đều là Địa Cầu trước công nguyên hơn hai trăm năm trước trước tác phẩm, không chỉ Tứ thư Ngũ kinh, cái khác cũng có.

Thậm chí có chút điển tịch, là một cái khác Địa Cầu cổ đại không có.

Tỉ như Thẩm Lãng đã nhìn rất nhiều thư tịch, bi văn, đều phi thường lạ lẫm.

Tóm lại thế giới này niết diệt trước đó văn minh thời thượng cổ, hoàn toàn là một cái bí ẩn.

Kim Mộc Thông càng chép, càng là nhiệt huyết sôi trào, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Quá dễ nhìn a!

Quyển sách này thật là dễ nhìn, so tỷ phu trước đó kia bản «

phong nguyệt vô biên » đẹp mắt nhiều.

Kia bản phong nguyệt vô biên, ta Kim Mộc Thông chỉ là chọn lựa đoạn nhìn, càng nhiều thời điểm là nhìn chằm chằm hình, mà lại run rẩy về sau liền tẻ nhạt vô vị.

Không giống bản này « Tây Du Ký » ngay cả ta đều nhìn hiểu.

Nóng quá máu, tốt ngưu bức!

Kim Mộc Thông cảm thấy mình hoàn toàn không dừng được a.

Ròng rã dò xét hai ngày một đêm, nửa đường ngủ mấy canh giờ.

Chép xong hồi 7, lò bát quái bên trong trốn đại thánh, Ngũ Hành Sơn hạ quyết định tâm viên.

Cũng chính là Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung, kết quả bị Phật Tổ đặt ở Ngũ Hành Sơn xuống, ròng rã hơn năm vạn chữ.

Đây là toàn thư cái thứ nhất đại cao trào kết thúc.

Lúc đầu Thẩm Lãng muốn chép đến đại náo Thiên Cung chỗ, bởi vì đây mới thực sự là thẻ cao trào a.

Nhưng là sợ hãi bị mắng đoạn chương chó, cho nên liền kẹt tại Ngũ Hành Sơn hạ.

Tại trên mạng viết sách làm đoạn chương chó sẽ bị mắng, nếu là ở đây làm đoạn chương chó, hắn sợ hãi Cừu Yêu Nhi vừa sẩy tay đem Từ Thiên Thiên chụp chết a.

Cái này hơn năm vạn chữ bản thảo, ròng rã một trăm trang.

Thẩm Lãng dùng giấy dầu gói kỹ, sau đó giao cho phủ Bá tước mật thám, để hắn đi thuyền dùng tốc độ nhanh nhất trở về Nộ Triều thành, đem bản thảo cho Từ Thiên Thiên.

"Nhất định phải bảo đảm đem bản thảo tự tay giao cho Từ Thiên Thiên, vô cùng trọng yếu."

Cái kia mật thám nói: "Cô gia yên tâm, bản thảo tại người tại, bản thảo vong người vong."

Lời này để cho người nghe yên tâm, nhưng cũng có chút kỳ quái.

Kim Mộc Thông viết ra đồ vật, lúc nào như thế đáng tiền rồi?

Kim Mộc Thông vẫn như cũ ở vào trong hưng phấn, run giọng nói: "Tỷ phu, bản này « Tây Du Ký » quá dễ nhìn, chúng ta lần này nhất định đại hỏa a, khẳng định so « phong nguyệt vô biên » còn muốn hỏa."

Cái kia chưa chắc.

Tây Du Ký là sẽ hỏa, nhưng lại cần thời gian.

Dù sao không giống « phong nguyệt vô biên » là hoàng sách, tràn ngập ánh mắt hiệu ứng, tăng thêm rất thật phối đồ, mới có thể nháy mắt đại bạo.

Thẩm Lãng nói: "Quyển sách này chúng ta là chuyên môn viết cho một người nhìn, cho nên hỏa không được nữa. Coi như hỏa, cũng chỉ có thể tại nàng trên người một người hỏa."

Kim Mộc Thông nói: "Người này ai vậy? Ngưu bức như vậy?"

Đúng vậy a, tốt ngưu bức!

Thẩm Lãng quyết định, mình vẫn là có cần phải đi một chuyến Nộ Triều thành.

Bởi vì Cừu Yêu Nhi cũng ở vào trong nguy cơ.

Người này võ công mặc dù cực cao, nhưng là tâm tư không tỉ mỉ dính, bá vương thức nữ nhân.

Dựa theo Từ Thiên Thiên mật tín bên trong miêu tả những bệnh trạng kia, Cừu Yêu Nhi rất có thể đã bị người hạ độc đã lâu, mà lại dùng độc thủ đoạn phi thường cao minh, gần như không thể phát giác.

Cho nên cần Thẩm Lãng tự mình đi chẩn trị.

Mà lại đối với Thẩm Lãng đến nói, đây cũng là một lần cơ hội tốt.

Dạng này cầm xuống Nộ Triều thành kế hoạch cũng càng có nắm chắc.

Bất quá, hiện tại là không thể đi.

Mấy ngày nay thời gian quá mấu chốt!

Rất nhanh, Thiên Đạo hội liền sẽ đem thiên văn sổ tự kim tệ cùng hoàng kim vận đến Huyền Vũ phủ Bá tước.

Cái này cần Thẩm Lãng tự mình giao tiếp.

Mà lại tiếp xuống mới thật sự là từ đầu vở kịch.

Tất cả mọi người cảm thấy Huyền Vũ phủ Bá tước khẳng định còn không ra cái này bảy mươi vạn kim tệ.

Mất đi Vọng Nhai đảo đã trở thành kết cục đã định, Huyền Vũ phủ Bá tước diệt vong cũng trở thành kết cục đã định.

Thẩm Lãng thậm chí có thể khẳng định, Ẩn Nguyên Hội tiếp quản Vọng Nhai đảo nhân mã đều đã chuẩn bị xong.

Mà những quyền quý kia nhóm cũng mài đao xoèn xoẹt, chỉ cần Huyền Vũ phủ Bá tước vừa ngã xuống, bọn hắn lập tức đi lên chia cắt thi thể đoạt thịt ăn.

Kỳ hạn vừa đến, tất cả mọi người chờ lấy Kim thị gia tộc xong đời.

Đến lúc đó, Thẩm Lãng trực tiếp đem bảy mươi vạn kim tệ hung hăng nện ở Ẩn Nguyên Hội trên đỉnh đầu.

Cái kia hình tượng nên cỡ nào hoa lệ? Cỡ nào rung động?

Quả thực là tại tất cả địch nhân trên mặt hung hăng quạt một đạo cái tát.

Cái loại cảm giác này, ngẫm lại đều cảm thấy thoải mái thấu a.

Kế tiếp Thẩm Lãng hoàng kim đảo chiến lược, càng thêm sẽ kinh diễm thế giới, càng thêm mấu chốt.

Đây hết thảy đều thuận lợi như vậy.

Những này đại thủ bút, kế hoạch lớn.

Chỉ là ngẫm lại, đều để người toàn thân phát run!

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Khoảng cách trả nợ thời gian càng ngày càng gần.

Khoảng cách Thiên Đạo hội vận đến trăm vạn kim tệ thời gian, càng là càng ngày càng gần.

. . .

Nộ Triều thành bên trong!

Từ Thiên Thiên trông mong mà đối đãi, rốt cục chờ đợi Huyền Vũ phủ Bá tước mật thám đưa tới sách bản thảo.

Như vậy hắn cùng mật thám gặp mặt có phải là phi thường khó khăn? Có phải là phi thường bí ẩn?

Bí ẩn là thật, nhưng là không có chút nào khó khăn.

Bởi vì, nàng là hoàn toàn tự do, Cừu Yêu Nhi tòa thành bên trong tất cả nữ nhân đều là tự do.

Cầm tới sách bản thảo về sau, chính Từ Thiên Thiên dẫn đầu đọc.

Thẩm Lãng ngươi nhưng tuyệt đối không nên khiến ta thất vọng a.

Tuyệt đối không nên lại viết cái gì tình tình yêu thích đồ vật a, cũng đừng cái gì hoàng nhan sắc đồ vật.

Ta thích nhìn, nhưng Cừu Yêu Nhi không thích a.

Dùng hơn nửa giờ, Từ Thiên Thiên liền đem Thẩm Lãng cái này « Tây Du Ký » phía trước bảy về hơn năm vạn chữ nội dung toàn bộ xem hết.

Sau khi xem xong, nàng chỉ có một cái cảm giác.

Quá dễ nhìn a, quá kích thích a!

Liền ngay cả nàng loại này văn thanh nữ đều thấy nhiệt huyết sôi trào, chớ nói chi là nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi.

Sách này thật sự là đốt, thật sự là thoải mái a, thật sự là tràn đầy tự do cùng chiến đấu.

Nhất là đại náo Thiên Cung kia một đoạn.

Thật sự là tràn đầy thiên mã hành không sức tưởng tượng a, quả thực chính là Cừu Yêu Nhi yêu nhất.

Thậm chí quyển sách này phảng phất như là vì Cừu Yêu Nhi đo thân mà làm.

Từ Thiên Thiên dám cam đoan, cái này « Tây Du Ký » cố sự, tuyệt đối có thể miểu sát cái khác tất cả tiện nhân nói cố sự.

Cái này cố sự tuyệt đối có thể chinh phục Cừu Yêu Nhi.

Nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi, ngươi chờ đó cho ta, ta cái này đến công hãm ngươi!

Ngươi thiếp thân thị nữ vị trí, ta Từ Thiên Thiên đoạt định!

Ai!

Bất quá cái này vậy mà trở thành tối cao mục tiêu, ta Từ Thiên Thiên thật sự là không có tiền đồ a!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 162: Cừu Yêu Nhi Bị Chinh Phục! Rung Động Một Màn!

Nộ Triều thành, Cừu Yêu Nhi tòa thành bên trong!

Không có chiến đấu thời gian luôn luôn như vậy buồn bực ngán ngẩm a.

Không giết người, không chiến đấu, không cứu vớt, cả người liền phảng phất đã mất đi mục tiêu.

Rất nhiều người đều cảm thấy nàng Cừu Yêu Nhi lập xuống nhiều như vậy công lao, thủ hạ có nhiều như vậy thuyền, nhiều như vậy hải tặc, khẳng định là dã tâm bừng bừng muốn cùng Cừu Kiêu tranh đoạt Nộ Triều thành chủ vị trí.

Thậm chí ngay cả chính Cừu Kiêu đều như vậy cho rằng.

Nhưng mà trên thực tế hoàn toàn không phải.

Nàng đối Nộ Triều thành chủ không có chút nào hứng thú.

Bất luận cái gì chính vụ , bất kỳ cái gì quản lý đều để đầu nàng đau nhức.

Thậm chí nàng không thích nhìn bất luận cái gì thư tịch , bất kỳ cái gì văn tự.

Nàng duy nhất cảm thấy hứng thú sự tình chính là chiến đấu!

Địch nhân ở đâu?

Nơi nào có người cần ta đi cứu vớt?

Trừ hai chuyện này bên ngoài, ai cũng đừng tới phiền ta.

Rất nhiều người kỳ thật rất kỳ quái, Ma La Sát Cừu Yêu Nhi mỗi ngày chính là chiến đấu giết chóc, thời gian còn lại hoặc là đang ngẩn người, hoặc là đang nghe cố sự, cũng không có thấy nàng tại tu luyện a.

Không chăm chỉ tu luyện, võ công của nàng vì sao mạnh đến như thế nghịch thiên tình trạng?

Có phải là nàng vụng trộm tại không có người thời điểm tu luyện?

Kỳ thật không phải như vậy.

Ngươi thấy nàng mặt ngoài phi thường nhàn nhã, không thế nào tu luyện.

Trên thực tế sau lưng nàng càng nhàn nhã, càng thêm không tu luyện.

Không có cách, không biết vì cái gì, hắn không thế nào tu luyện, chính là thường xuyên chiến đấu giết chóc, tu vi võ công đột nhiên tăng mạnh.

Loại này võ công phi tốc tăng trưởng trạng thái, ngay cả chính nàng đều kinh ngạc, ta cũng không có làm cái gì a.

Đến mức võ công của nàng cao biết bao nhiêu?

Thật có lỗi, ngay cả chính nàng cũng không biết a.

Nhưng là cùng nàng đánh qua người, trên cơ bản đều chết hết.

Đường Viêm đánh bại người khác dựa vào là Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp, trực tiếp đem người đánh bay đánh lui. Một khi chiêu kiếm pháp này bị người phá giải, hắn giống như liền hết biện pháp.

Mà Cửu Yêu Nhi chiến đấu, trên cơ bản là không có cái gì chiêu số.

Dựa vào chính là sức mạnh nghịch thiên cùng chân khí.

Hai chi trăm cân Quỷ Đầu đao vung vẩy ra ngoài, như là cuồng phong quỷ ảnh đồng dạng, còn muốn cái chiêu gì thuật a.

Căn bản không có một hiệp chi địch a.

Toàn bộ miểu sát, chết không toàn thây!

Cho nên tìm Đường Viêm tỷ võ rất nhiều người, bởi vì cùng lắm thì chính là bị đánh bay, thua mất mặt mà thôi.

Nhưng là cho tới nay không có người tìm Cửu Yêu Nhi luận võ, bởi vì nàng vừa ra tay liền giết người a.

Không có thời điểm chiến đấu, nàng không tu luyện, không thích ăn đồ vật, không thích chưng diện nữ, không thích chưng diện nam, không yêu vàng bạc châu báu, càng không yêu cầm kỳ thư họa.

Duy nhất tiêu khiển chính là nghe cố sự.

Bởi vì thú vị a!

Mà lại tốt nhất là không nên quá phức tạp cố sự, nàng không thích động não.

Nàng đương nhiên không có chút nào đần, tương phản đầu óc còn rất thông minh, nhưng chính là không yêu dùng.

Nghe cố sự thật là nàng nghiệp dư sinh hoạt toàn bộ.

Nghe cố sự đam mê này, bắt nguồn từ trẻ nhỏ lúc ký ức, ước chừng bốn năm tuổi thời điểm?

Liên quan tới hồi nhỏ ký ức, nàng đã toàn bộ cũng không có, ấn tượng duy nhất chính là có người ghé vào lỗ tai hắn kể chuyện xưa.

Mà lại thanh âm kia là trên thế giới ấm áp nhất, cường đại nhất, nhất có cảm giác an toàn thanh âm.

Lớn lên hiểu chuyện về sau, nàng vẫn muốn tìm kiếm chỗ này lúc ký ức thanh âm, nhưng từ đầu đến cuối không có tìm tới.

Kết quả lại đối nghe cố sự nghiện.

Đáng tiếc a, dễ nghe cố sự thực sự quá ít.

Tuyệt đại bộ phận cố sự đều là tình tình ái ái, hoặc là chính là chính đấu âm mưu, một chút cũng không có gì hay.

Nàng yêu nhất cố sự, chính là chém chém giết giết.

Trăm nghe không ngán a.

Nhưng là dạng này tốt cố sự quá ít, coi như nàng hạ thấp yêu cầu, bỏ qua rất nhiều độc điểm, những này cố sự cũng càng ngày càng khó nghe.

Trước mấy ngày lại còn có người cho nàng nói cái gì « phong nguyệt vô biên », nghe nói vẫn là một cái quý tộc người ở rể viết.

Viết cái gì rác rưởi đồ vật a?

Hơn nữa còn viết như thế không biết liêm sỉ, nàng tại chỗ liền đem cái kia đem chuyện xưa nữ nhân đuổi đi quét nhà cầu.

Cũng chính là người tác giả kia không tại, nếu không lúc ấy Cừu Yêu Nhi trực tiếp một cái bàn tay liền đập tới, dù sao là một cái nam nhân, chụp chết cũng không có gì.

"Chủ nhân, ngươi lại lưu máu mũi." Bên cạnh thị nữ Lục Y kinh hô.

Cửu Yêu Nhi cảm thấy con mắt có chút căng đau, đầu não cũng có chút mắt hoa, nàng không khỏi nhắm mắt lại, ngón tay xóa đi dưới mũi máu tươi, nhẹ nhàng bắn ra.

Lập tức tất cả máu tươi hóa thành vô số huyết vụ nổ tung, trên ngón tay một điểm vết tích đều không có để lại.

Màn này, thật sự là vô cùng kinh diễm a!

Đối với người khác mà nói, thường xuyên chảy máu là rất hoảng sợ sự tình.

Nhưng Cửu Yêu Nhi, cũng không có quá coi là chuyện đáng kể.

Sống có gì vui, chết có gì đáng sợ?

"Hôm nay có người nào tới nói cố sự?"

Thiếp thân thị nữ Lục Y nói: "Có bốn người."

Kể chuyện xưa là đại mỹ kém, cũng là tòa thành bên trong nhanh nhất tấn thăng thông đạo.

Nhưng cũng tiếc Cửu Yêu Nhi rất dễ dàng ngán, không sai biệt lắm cố sự trên cơ bản nghe cái bốn năm ngày liền chán ngấy, sau đó liền đem người đuổi đi.

Một chuyến này cạnh tranh phi thường quyết liệt, tỉ lệ đào thải cũng quá cao quá nhanh.

Trên cơ bản Cửu Yêu Nhi còn không có nghe một người kể chuyện xưa vượt qua mười ngày!

Dễ nghe cố sự càng ngày càng ít, thật sự là cố sự hoang a!

"Để các nàng đi lên!"

Rất nhanh, bốn cái kể chuyện xưa mỹ nữ tiến đến.

Rốt cục Từ Thiên Thiên một lần nữa gặp được Cửu Yêu Nhi, một lần nữa hãi hùng khiếp vía.

Cái này nữ ma đầu lười biếng dựa vào trên ghế, cái này bạo tạc tính chất dáng người đường cong, thật sự là đem tất cả nữ nhân đều chèn ép bằng phẳng không có gì lạ a.

Dù là Từ Thiên Thiên là nữ nhân, nhưng nhìn thấy Cửu Yêu Nhi dạng này dáng người cùng gương mặt, cũng không nhịn được cảm xúc bành trướng.

Nàng chợt phát hiện, toàn bộ tòa thành bên trong nữ nhân không chỉ là sùng bái Cửu Yêu Nhi, thậm chí còn có một ít ki luyến a.

Cửu Yêu Nhi không thích nữ nhân, nhưng là. . . Nữ nhân có thể sẽ thích nàng.

Nữ ma đầu không thích nói chuyện, thiếp thân thị nữ Lục Y tiến lên một bước, xem thường bốn cái mỹ nữ một chút.

Cái này Lục Y tư thái cao cao tại thượng, vênh mặt hất hàm sai khiến. Từ Thiên Thiên rất đẹp, nhưng là ở trong mắt nàng như là không khí.

Không có cách nào a, nàng là nữ ma đầu thiếp thân thị nữ, địa vị chính là cao nhất.

Mà lại nàng vẫn là Cửu Yêu Nhi cái thứ nhất cứu ra nữ hài, ở tại Cửu Yêu Nhi bên người đã mười ba năm, lúc ấy nàng bị Cửu Yêu Nhi cứu ra thời điểm, vẻn vẹn chỉ có tám tuổi, cha mẹ của nàng đều chết thảm tại chỗ, nàng cơ hồ là Cửu Yêu Nhi người thân cận nhất, dù là Cửu Yêu Nhi xưa nay sẽ không biểu hiện ra đối bất luận cái gì thân cận tư thái.

Tất cả mỹ nữ đều đối nàng ước ao ghen tị.

Từ Thiên Thiên chuyên môn nhìn Cửu Yêu Nhi một chút, nhưng mà không có đạt được bất luận cái gì ánh mắt đáp lại.

Nếu như không có đoán sai, Cửu Yêu Nhi đã quên có nàng người này.

Lập tức Từ Thiên Thiên tốt ưu thương a.

Bất quá cũng chính bởi vì nàng cái nhìn này, để Lục Y hung hăng trừng nàng một chút.

Ngươi cũng dám nhìn thẳng chủ nhân? Ngươi tính là gì thân phận, không muốn sống sao? Dung mạo ngươi xinh đẹp như vậy, vừa nhìn liền biết không phải đứng đắn nữ nhân.

Từ Thiên Thiên thầm nghĩ trong lòng: Lục kỹ nữ, đừng để ta tìm tới cơ hội, nếu không ta chơi chết ngươi, sau đó thay vào đó.

Lục Y lạnh nhạt nói: "Mỗi người các ngươi muốn giảng cái gì cố sự, trước nói chuyện xưa danh tự, sau đó lại làm một cái cố sự giới thiệu vắn tắt, không được vượt qua một trăm cái chữ. Người nào cố sự đề tài hấp dẫn người ta nhất, liền có thể lưu lại, bốn người chỉ có thể lưu lại một cái."

Cái này nghe vào cùng đọc tiểu thuyết không sai biệt lắm a, trước đọc sách tên, lại nhìn nội dung giới thiệu vắn tắt.

"Ta muốn giảng cố sự tên gọi « giết khấu truyện », nói đúng đúng một cái nữ anh hùng từ nhỏ phụ mẫu đều mất, bị một cái võ lâm cao thủ cứu giúp, sau khi lớn lên nàng trở thành tuyệt đỉnh cao thủ, giết chết địch nhân báo thù cho cha mẹ cố sự."

Đây là điển hình vuốt mông ngựa đề tài, hiện biên.

Dạng này cố sự, Cừu Yêu Nhi tối thiểu nghe qua một trăm cái cùng loại.

Cái thứ hai mỹ nữ nói: "Ta muốn giảng cố sự là « nhi nữ anh hùng truyện », nói chính là một nữ tử từ nhỏ thân hãm cường đạo bên trong, nhưng là ra nước bùn mà không nhiễm, cứu người vô số, tận diệt thiên hạ tà ma, cuối cùng trở thành đỉnh thiên lập địa nữ anh hùng cố sự."

Đồng dạng là vuốt mông ngựa cố sự đề tài, Cừu Yêu Nhi tối thiểu nghe qua năm mươi lần.

Cái thứ ba mỹ nữ nói: "Ta muốn đem cố sự là « nữ Trạng nguyên », nói chính là một cái gia tộc nhi tử không có tiền đồ, chỉ có một đứa con gái có rất cao võ công thiên phú, nàng nữ giả nam trang đi tham gia khoa cử chiếm Võ Trạng nguyên, cuối cùng kiến công lập nghiệp, phong hầu bái tướng cố sự."

Lập tức, Cừu Yêu Nhi con mắt có chút sáng lên, cố sự này có chút ý tứ a.

Lục Y nhìn thấy chủ nhân ánh mắt, lập tức liền minh bạch, trên cơ bản ở giữa định cái này cái thứ ba mỹ nữ.

Từ Thiên Thiên lập tức nội tâm khẩn trương.

Không nghĩ tới một cái kể chuyện xưa việc cần làm cạnh tranh cũng kịch liệt như vậy a.

Thẩm Lãng cố sự viết cực kỳ tốt, nhưng là tên sách a.

« Tây Du Ký » cái tên này quả thật không tệ, nhưng đối với Cừu Yêu Nhi đến nói, danh tự nhất định phải kình bạo, kích thích ánh mắt.

Thế là Từ Thiên Thiên nói: "Ta muốn giảng cố sự tên là « Phật Tổ nhất định phải diệt »!"

Lập tức, Cừu Yêu Nhi con mắt mở ra, thật là khí phách danh tự a.

Từ Thiên Thiên tiếp tục nói nói: "Thiên Phụ Địa Mẫu dựng dục ra một cái thạch thai, vô số năm sau vỡ tung ra một con thạch khỉ, hắn sau khi lớn lên học bảy mươi hai loại biến hóa, một cái bổ nhào cách xa vạn dặm, miểu thiên miểu địa miểu không khí, sát thần diệt Phật đánh Ngọc Đế."

Lập tức, nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi bỗng nhiên ngồi thẳng.

Tuyệt đối tốt cố sự a!

Quá mới lạ, quá bá đạo!

Cho tới bây giờ đều chưa từng nghe qua đề tài a.

Lục Y cảm giác được không ổn, lập tức nói: "Cái thứ ba lưu lại, còn lại toàn bộ ra ngoài đi."

Đây chính là muốn lợi dụng quyền lực trong tay chèn ép Từ Thiên Thiên a.

Ai ngờ Cừu Yêu Nhi nói: "Cái cuối cùng lưu lại, ta phải nghe theo cái này « Phật Tổ nhất định phải diệt »."

Thế là, cái khác ba mỹ nữ tràn ngập không cam lòng rời đi.

Thật là, người ta chuẩn bị rất lâu, vắt hết óc liền vì biểu hiện hôm nay a.

Ai biết thua ở tiện nhân này trong tay.

Bất quá, Từ tiện nhân ngươi cũng không cần đắc ý bao lâu, chủ nhân nhất là có mới nới cũ, ngươi cái này thạch khỉ cố sự cũng chính là tương đối mới mẻ mà thôi, nhiều nhất bốn năm ngày nàng liền không muốn nghe.

Cửu Yêu Nhi nghe chuyện xưa thời điểm, là không thích bất luận kẻ nào quấy rầy.

Mà lại, nàng nghe được hết sức chăm chú.

Thậm chí còn để người chuyên môn đốt lên đốt hương, chính là vì để nghe cố sự càng thêm có không khí.

. . .

Từ Thiên Thiên chính thức bắt đầu bài giảng.

Trước đó, nàng cố ý đem tên sách cùng nội dung giới thiệu vắn tắt cực điểm khoa trương, hiện tại ngược lại không vội, êm tai nói.

Thơ nói: Hỗn độn chưa phân thiên địa loạn, mênh mông mịt mờ không người thấy. Từ khi Bàn Cổ phá Hồng Mông, mở từ tư thanh trọc phân biệt.

Che chở bầy sinh ngửa đến nhân, phát minh vạn vật đều thành thiện. Muốn biết tạo hóa hội nguyên công, cần nhìn Tây Du thích ách truyện.

Có nghe thiên địa số lượng, có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tuổi vì một nguyên. Đem một nguyên chia làm mười hai hội, chính là Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tị, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi mười hai chi. Mỗi sẽ nên một vạn tám trăm tuổi.

Đây chính là « Tây Du Ký » mở đầu, xem như bối cảnh giới thiệu.

Vô cùng dồi dào đại khí, to lớn hùng vĩ.

Ước chừng phảng phất như là « Già Thiên » bên trong cửu long kéo quan tài.

Bất quá đoạn chữ viết này là có chút tối nghĩa, thậm chí còn có từng điểm từng điểm buồn tẻ.

Từ Thiên Thiên một bên nói, vừa có chút lo lắng nhìn qua Cừu Yêu Nhi.

Nàng sợ hãi Cừu Yêu Nhi không học thức, nghe không hiểu a.

Nhưng là nàng quá lo lắng, Cừu Yêu Nhi nghe được hết sức chăm chú, mà lại con ngươi có chút trợn to, rất hiển nhiên đã tại trong đầu nghĩ ra cái kia hư ảo bàng bạc vũ trụ hình tượng.

Cừu Yêu Nhi chỉ là không thích đọc sách, nhưng văn tự tạo nghệ vẫn còn rất cao. Có ít người là thiên tài, không có học thuật.

Từ Thiên Thiên gặp nàng sắc bén mê người đôi mắt như là ngôi sao.

Cho tới bây giờ không có nhìn qua đẹp như vậy con mắt a, bá khí thâm thúy, nhưng lại không thiếu nữ tử vẻ đẹp.

Liền đôi mắt này, liền sẽ để người trầm luân a.

Chỉ bất quá con mắt này phảng phất có dị dạng tơ máu, thật là khiến người ta đau lòng.

"Tiếp tục." Cừu Yêu Nhi nói.

"A, đúng!"

Thế là Từ Thiên Thiên tiếp tục nói tiếp.

Cái này Cừu Yêu Nhi con mắt càng mở mở càng lớn, nghe được càng ngày càng nghiêm túc, giống như mỗi một chữ cũng không nguyện ý bỏ lỡ.

Từ Thiên Thiên nói đến ở giữa thời điểm, Cừu Yêu Nhi còn chuyên môn cho nàng rót một chén trà nhuận hầu.

Đây là trước nay chưa từng có a.

Từ Thiên Thiên thụ sủng nhược kinh, sau đó tận lực chậm lại tốc độ nói.

Dĩ nhiên không phải vì để cho Cừu Yêu Nhi nghe được rõ ràng hơn, mà là vì kéo dài thời gian a.

Nàng tổng cộng mới năm vạn chữ tồn cảo, nếu là càng quá nhanh, chỉ sợ hai ba ngày liền không có, đây chẳng phải là không viết nữa rồi à.

Cho nên cái này lần thứ nhất bảy, tám ngàn chữ, trọn vẹn nói hai canh giờ.

Cừu Yêu Nhi quả thực nghe được như si như say, tâm thần hướng tới.

Kỳ thật cái này lần thứ nhất, vẻn vẹn chỉ là nói đến Tôn Ngộ Không đi Bồ Đề tổ sư học nghệ mà thôi, thậm chí bảy mươi hai biến cùng Cân Đẩu Vân còn chưa có bắt đầu học, càng nhiều là giới thiệu thế giới này.

Nhưng đã đầy đủ đặc sắc, nhất là đối với Cừu Yêu Nhi mà nói.

Trước đây chỗ không có cố sự bối cảnh rất có ý tứ.

Cái này nhân vật chính vậy mà là Thiên Phụ Địa Mẫu thạch khỉ, càng có ý tứ.

Cố sự này quả thực quá tốt, quá kinh diễm.

Nó tuyệt vời nhất địa phương, chính là tạo nên một cái thần kỳ mà hoàn chỉnh thế giới mới.

Đây mới là Cừu Yêu Nhi cực kỳ trong tưởng tượng thế giới a.

Như thế thần bí, thần kỳ, hùng vĩ, bàng bạc.

Thậm chí nằm mộng cũng nhớ muốn đi thế giới như vậy a.

Đây mới thật sự là thiên mã hành không a.

So với cố sự này, nàng trước đó nghe những cái kia cố sự đều dung tục không chịu nổi, vị như nhai sáp nến a.

Tốt cố sự liền như là rượu ngon, để người hơi say rượu.

Mà bây giờ Cừu Yêu Nhi, liền đã hơi say rượu.

Thực sự quá mỹ diệu.

Văn tự đẹp, chuyện xưa bên trong thế giới càng đẹp.

Từ Thiên Thiên kể xong cái này lần thứ nhất thời điểm, Cừu Yêu Nhi ngược lại chủ động nói: "Hôm nay liền đến nơi này."

Từ Thiên Thiên gánh thầm nghĩ: "Là. . . Là ta nói không tốt sao?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Không, là bởi vì quá tốt rồi."

Cũng là bởi vì cố sự quá tốt rồi, cố sự bên trong thế giới quá tốt rồi, cho nên Cừu Yêu Nhi cần dư vị.

Nàng cần đem cái này lần thứ nhất cố sự bên trong cái kia kỳ diệu thế giới, hoàn toàn ở trong đầu tưởng tượng ra được.

Mỗi một chi tiết nhỏ cũng không thể bỏ lỡ.

Rất nhiều người coi là Cừu Yêu Nhi liền đơn thuần thích nghe cố sự, thích kịch bản kích thích.

Nhưng mà, nàng cực kỳ khát vọng chính là thế giới hoàn toàn mới.

Bởi vì dạng này như thế nguyên nhân, nàng chỉ có thể ở tại Nộ

Triều thành, chỉ có thể nhìn đã hình thành thì không thay đổi tòa thành cùng biển cả.

Nhưng là tại sâu trong nội tâm của nàng, đối xa lạ thế giới mới tràn đầy vô hạn hướng tới a.

Cừu Yêu Nhi nói: "Cố sự này tổng cộng có bao nhiêu chương?"

Từ Thiên Thiên nói: "Một trăm chương!"

Cừu Yêu Nhi nói: "Vậy ngươi mỗi ngày cho ta nói hai chương, buổi sáng một lần, buổi chiều một lần. Coi như ta ra ngoài tác chiến, ngươi cũng ở tại bên cạnh ta kể chuyện xưa."

Từ Thiên Thiên mừng lớn nói: "Vâng!"

Rốt cục đạt tới mục tiêu, có thể lưu tại cái này nữ ma đầu bên người.

Mình dùng thân thể cùng mỹ sắc không có đạt tới mục đích, Thẩm Lãng dùng mấy ngàn chữ liền đạt đến.

Thật sự là người so với người làm người ta tức chết a!

Thẩm Lãng ngươi tên tiểu bạch kiểm này thật đúng là lợi hại.

Từ Thiên Thiên đi về sau, Cừu Yêu Nhi mở cửa sổ ra, ngắm nhìn xa xa mặt biển.

Đã hình thành thì không thay đổi thời gian, đã hình thành thì không thay đổi cảnh sắc, thực sự là quá nhàm chán.

Nàng là cỡ nào khát vọng xa lạ thế giới mới a.

Nhưng là nàng không thể đi.

Không chỉ là cái này một tòa thành bên trong mấy trăm đáng thương nữ nhân.

Đương nhiên đây cũng là nguyên nhân trong đó một trong, những nữ nhân này đều rất mỹ lệ, nếu không phải bởi vì nàng che chở, đã sớm biến thành vô số cầm thú đồ chơi của nam nhân sống không bằng chết.

Tại Nộ Triều thành cái gì đều có thể mua bán, nhất là mỹ lệ nữ nhân.

Mà nàng không thể nhất đi nguyên nhân là.

Bởi vì nàng phải ở lại chỗ này chờ một người.

Cứ việc nàng không biết người này lúc nào sẽ đến, càng thêm không biết người này là ai.

. . .

Sau đó mấy ngày nay, Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông vẫn như cũ điên cuồng viết chữ.

Mập trạch cái này biến thái, vậy mà tại tiếp xuống trong năm ngày lại viết ra mười vạn chữ.

Cái này hai trăm trang bản thảo, Kim Mộc Thông trước chính mình rất thoải mái nhìn hai lần, sau đó lưu luyến không rời giao cho nội ứng, lại từ nội ứng ra biển chuyển giao cho Từ Thiên Thiên.

Khoảng cách Thiên Đạo hội ước định mười ngày kỳ hạn càng ngày càng gần.

Thẩm Lãng nội tâm cũng không khỏi được hơi có chút sốt ruột.

Sự tình thường thường là như vậy, ngươi càng lo lắng sẽ phát sinh biến cố, giống như thường thường liền càng sẽ phát sinh biến cố.

Nhưng sự thật lại không phải dạng này.

Làm một việc tràn đầy lợi ích quán tính thời điểm, trên cơ bản biến cố liền sẽ rất ít.

Khoảng cách Thiên Đạo hội giao kim tệ kỳ hạn càng ngày càng gần, tự nhiên cũng khoảng cách Huyền Vũ phủ Bá tước trả tiền lại kỳ hạn cũng càng ngày càng gần.

Thiên hạ dư luận tự nhiên cũng càng thêm hừng hực khí thế.

Kim thị gia tộc, Thẩm Lãng hai cái danh tự này quả thực nóng nảy phải nổ.

Mà lại đều không phải thanh danh tốt.

Ẩn Nguyên hội cùng tân chính phái cơ hồ đã dùng hết hết thảy dư luận lực lượng đi thôi động đối Kim thị gia tộc và Thẩm Lãng danh dự công kích.

Tất cả dư luận chủ đề vẫn như cũ là thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa. Nếu như không trả, thì đạo đức không có.

Mà lại dư luận đã bắt đầu điên cuồng làm nền Kim thị gia tộc đã sớm tài nguyên khô kiệt, mà lại Thẩm Lãng còn muốn duy trì cực độ xa hoa lãng phí sinh hoạt, cho nên căn bản còn không ra số tiền kia.

Cho nên khi Ẩn Nguyên hội thu hồi Vọng Nhai đảo thời điểm, thiên hạ vạn dân tuyệt đối không nên kinh ngạc.

Cũng tuyệt đối không nên đối Kim thị gia tộc có bất kỳ một chút xíu đồng tình, bởi vì đây hết thảy đều là gieo gió gặt bão.

Làm Huyền Vũ phủ Bá tước ầm vang ngã xuống thời điểm, mọi người cũng tuyệt đối không nên chấn kinh, càng không cần đồng tình, bởi vì đây cũng là chuyện đương nhiên.

. . .

Không có phát sinh biến cố, cũng không có xảy ra bất trắc.

Năm cái Thiên Đạo hội trưởng lão bên trong có lẽ có người tham lam, có lẽ ti tiện, nhưng là mỗi người đều tuyệt đối khôn khéo cơ trí.

Hoàng Đồng cơ hồ không uổng phí bất luận cái gì miệng lưỡi, liền thu được toàn bộ trưởng lão hội đồng ý.

Khi hắn xuất ra những này pha lê tấm gương thời điểm, năm cái trưởng lão con mắt lập tức sáng lên.

Sau đó, thân thể của hắn bắt đầu run rẩy run rẩy.

Thậm chí, biểu hiện được so Hoàng Đồng còn kích động hơn.

Trong đó một trưởng lão hỏi: "Tấm gương này chi phí bao nhiêu?"

Hoàng Đồng nói: "Một ngân tệ."

Lập tức năm cái trưởng lão càng là hoàn toàn sợ ngây người, lâm vào phấn chấn cùng cuồng hỉ.

"Ta Thiên Đạo hội cơ hội ngàn năm một thuở rốt cuộc đã đến."

"Ta Thiên Đạo hội một lần nữa chiến thắng Ẩn Nguyên hội cơ hội rốt cuộc đã đến."

"Ta Thiên Đạo hội chiếm lĩnh toàn thế giới cơ hội, rốt cục một lần nữa tiến đến."

Lần trước Thiên Đạo hội là dựa vào cái gì chinh phục thế giới?

Đem phương tây thế giới hương liệu truyền đến phương đông thế giới, đem tơ lụa cùng đồ sứ truyền đến phương tây thế giới.

Cái này đặt vững bọn hắn giới kinh doanh bá nghiệp.

Nhưng là về sau làm tơ lụa, đồ sứ, hương liệu sinh ý người càng đến càng nhiều.

Mặc kệ là Thiên Đạo hội hay là Ẩn Nguyên hội, đều đã mất đi lũng đoạn quyền.

Cho nên bọn họ bắt đầu chuyển hình, từ mậu dịch thương chuyển hình trở thành tài chính thế lực.

Cũng chính là bắt đầu chơi tiền.

Đầu tư sản nghiệp, đầu tư quyền lực, đầu tư chiến tranh, đầu tư quốc gia.

Nhưng mà hai mươi năm trước kia một trận đánh cược, để Thiên Đạo hội cơ hồ đã mất đi hết thảy.

Khương Ly bệ hạ đại bại, Đại Viêm đế quốc đại hoạch toàn thắng, nhất thống toàn bộ phương đông thế giới, Viêm Đế rút kiếm tứ phương tung hoành vô địch, thiên hạ chư quốc đều cúi đầu nghe theo.

Cái này không chỉ là quân sự chiến tranh, cũng là tài chính chiến tranh.

Ẩn Nguyên hội ăn ý thành công, đại hoạch toàn thắng, trở thành phương đông thế giới thương nghiệp bá chủ.

Thiên Đạo hội từ đỉnh phong rơi xuống.

Nếu không phải cần nó cân nhắc Ẩn Nguyên hội, đã sớm bị đánh rớt bụi bặm.

Bây giờ, bọn hắn rốt cục một lần nữa chờ đến một lần trăm năm khó gặp một lần cơ hội.

Lũng đoạn cơ hội một lần nữa tới.

Trước đó là đồ sứ, tơ lụa, hương liệu, còn lần này là tấm gương.

Những vật phẩm này đều có một cái điểm đặc trưng chung, nó có thể là xa xỉ phẩm, cũng có thể là nhu yếu phẩm.

Cuộc làm ăn này có thể làm mấy chục trên trăm năm.

Cái này căn bản liền không phải tại kiếm tiền, mà là trùng hoạch chiến lược chủ động.

Hoàng Đồng nói: "Đối phương nguyện ý đem tấm gương chế tạo công nghệ toàn bộ cho chúng ta, chào giá một trăm vạn kim tệ."

"Cho, lại nhiều cũng cho!"

Hoàng Đồng nói: "Đối phương yêu cầu trong vòng mười ngày xuất ra khoản này kim tệ, bây giờ còn thừa lại bảy ngày."

Một vị Thiên Đạo hội đại trưởng lão nói: "Cho, trực tiếp ngay tại chỗ gom góp kim tệ."

Hoàng Đồng nói: "Tấm gương cần thiết pha lê, cần hướng Huyền Vũ phủ Bá tước mua sắm, mỗi một mặt pha lê giá cả không được vượt qua tấm gương giá bán năm phần trăm."

Điều kiện này lập tức để các trưởng lão nhíu mày.

Bọn hắn không phải không bỏ được số tiền kia, mà là không nguyện ý bị người bóp cổ.

"Đầu này cần, bất quá trước đưa tiền bàn lại, biểu hiện ra thành ý của chúng ta." Đại trưởng lão nói: "Liên quan tới pha lê công nghệ, tốt nhất cho một cái kỳ hạn, chúng ta có thể mua sắm nhà hắn pha lê, nhưng là ba năm hoặc là trong vòng năm năm, hắn muốn đem pha lê công nghệ cùng một chỗ chuyển giao cho chúng ta, chúng ta có thể dùng tiền mua, cũng có thể cho cổ phần, tóm lại không thể bị người bóp cổ."

Hoàng Đồng nói: "Vâng!"

"Đi thôi, đi trù tiền đi, càng nhanh càng tốt, đừng đợi đến cuối cùng kỳ hạn mới đem tiền đưa qua. Có thể sớm một ngày là một ngày, có thể sớm một canh giờ là một canh giờ."

"Vâng!"

. . .

Cứ như vậy!

Ngày thứ chín thời điểm, mấy trăm cỗ xe ngựa tiến vào Huyền Vũ phủ Bá tước, so ước định kỳ hạn còn trước thời hạn một ngày.

Vận chính là lương thực!

Tất cả mọi người thấy rất rõ ràng, toàn bộ đều là lương thực.

Dù là trông xe triệt ấn cũng là lương thực.

Thậm chí có người cố ý phái người đi va chạm trong đó một chiếc xe ngựa, lập tức lương thực vãi đầy mặt đất, bên trong không có giấu bất kỳ vật gì.

Huyền Vũ phủ Bá tước mua nhiều như vậy lương thực làm cái gì?

Lý do rất đơn giản a!

Bởi vì bọn hắn lập tức liền muốn mất đi Vọng Nhai đảo, lập tức liền muốn đứng trước hủy diệt kết cục.

Lúc này bọn hắn cần nhất là cái gì?

Lương thực!

Đầu tiên muốn bảo đảm ăn no bụng a.

Cho nên mua sắm những này lương thực, càng thêm chứng Minh Huyền Vũ bá tước phủ phải xong đời a.

Mà lại coi như mấy trăm xe lương thực cũng không có bao nhiêu tiền, nhiều nhất ba ngàn kim tệ cũng chưa tới.

Những này vận lương xe ngựa tiến vào Huyền Vũ phủ Bá tước về sau, tất cả lương thực đều bị dỡ xuống.

Trong xe xác thực không có giấu bất luận cái gì kim tệ.

Nhưng là. . .

Tất cả kim tệ đều giấu ở xe ngựa vách gỗ bên trong, gầm xe tấm bên trong.

Từ bên ngoài căn bản là không có khả năng nhìn ra được, coi như ngươi để xe ngựa lật ra, tất cả lương thực rải đầy một chỗ cũng không phát hiện được một viên kim tệ.

Vì không làm sâu thêm vết bánh xe ấn, cái này một trăm vạn kim tệ, tổng cộng hơn bảy vạn cân trọng lượng, phân tán tại hơn ba trăm cỗ xe ngựa vách gỗ cùng gầm xe bên trong.

Mỗi một cỗ xe ngựa phụ trọng thêm ra hai trăm cân mà thôi, căn bản sẽ không làm sâu thêm vết bánh xe.

Cho nên, Thiên Đạo hội lần này vận kim tệ đã là quang minh chính đại, lại là thần không biết quỷ không hay.

Thẩm Lãng thật sự là nhìn mà than thở.

Cái này Thiên Đạo hội thật sự là cường đại a, không hổ là thống trị phương đông thế giới mậu dịch mấy trăm năm siêu cấp tổ chức a.

Thời gian như thế cấp bách tình hình dưới, vậy mà làm được như thế thiên y vô phùng.

"Tổng cộng bảy mươi vạn kim tệ, cộng thêm hai vạn ba ngàn cân vàng khối."

Hoàng Đồng lấy ra một cái vàng khối, ước chừng nặng một cân, liền như là một cái hố cái hố oa hoàng kim tảng đá.

Đây chính là trong truyền thuyết vàng đầu, thiên nhiên trạng thái dưới cao độ tinh khiết mỏ vàng.

"Ba mươi vạn kim tệ vốn là hai vạn một ngàn cân hoàng kim, nhưng là bởi vì những này vàng không thuần, cho nên chuyển đổi thành hai mươi ba vạn cân, tuyệt không để Thẩm công tử ăn thiệt thòi!"

Nhìn xem cái này chồng chất như núi kim tệ, còn có vô số khối vàng.

Chân chính núi vàng biển vàng a!

Quá rung động, quá kinh diễm!

Thẩm Lãng trong lòng chấn động không gì sánh nổi, cũng vô cùng phóng khoáng!

Khoảng cách trả nợ thời gian còn có bốn ngày!

Đến lúc đó, hắn liền muốn đánh mặt Ẩn Nguyên hội, đánh mặt toàn thế giới.

. . .

Chương 163: Chiến Lược Kết Minh! Kinh Thiên Vở Kịch Mở Màn

Đây quả thật là kim tệ hải dương a.

Dù là Thẩm Lãng cũng chưa từng gặp qua màn này, cũng chỉ có tại trong phim ảnh gặp qua.

"Thẩm công tử ngài nhìn những này kim tệ."

Thẩm Lãng cầm qua những này kim tệ, hướng về phía đèn đuốc vừa chiếu, lập tức phát hiện không giống địa phương.

Đây là không có bất kỳ cái gì đồ án kim tệ, mà lại cọ sáng, phi thường mới, vừa mới rèn đúc đi ra không lâu.

Thiên Đạo hội sứ giả Hoàng Đồng nói: "Cứ việc chúng ta không biết ngài có kế hoạch gì, nhưng là ta cảm thấy ngài đại khái cần một nhóm hoàn toàn mới rèn đúc đi ra kim tệ, vì để tránh cho vẽ rắn thêm chân, chúng ta không có ở phía trên tăng thêm bất luận cái gì văn tự cùng đồ án."

Thẩm Lãng một lần nữa nhìn mà than thở.

Cái này Thiên Đạo hội nhìn rõ lòng người bản sự, thật đúng là mạnh a.

Nhóm này hoàn toàn mới rèn đúc, không có biển số kim tệ, mới có thể để cho Thẩm Lãng kế hoạch không có chút nào sơ hở.

Thế giới này có được tiền đúc quyền tổ chức rất nhiều, liền như là Trung Quốc cổ đại một đoạn thời gian rất dài, rất nhiều người đều có thể rèn đúc tiền, mãi cho đến trung hậu kỳ tiền đúc quyền mới từ quốc gia trung tâm lấy đi.

Như vậy tại Việt quốc, ai có thể tiền đúc đâu?

Đồng tệ quản được nhất nghiêm, chỉ có Việt quốc Hộ bộ có thể tiền đúc, tuyệt đối không thể tự mình rèn đúc, địa phương quan phủ đả kích đồng tệ nghiêm khắc nhất.

Bởi vì đồng tệ dễ dàng nhất giả dối, mà lại phân lượng không đủ.

Mấu chốt nhất là hắn đối mặt chính là phổ thông đại chúng, bọn hắn căn bản không có chống cự thấp kém đồng tệ năng lực. Một khi đồng tệ lên nhiễu loạn, kia toàn bộ quốc gia tài chính đều sẽ lên nhiễu loạn lớn.

Cho nên trước mắt có thể tại Việt quốc lưu thông đồng tệ chỉ có hai loại, Đại Viêm đồng tệ, lớn càng đồng tệ.

Phàm là mô phỏng người, toàn bộ trảm lập quyết. Mà mô phỏng Đại Viêm đồng tệ, trực tiếp tru diệt cửu tộc.

Mà ngân tệ ở trên thị trường lưu thông được đã không tính nhiều lắm, cho nên Việt quốc có thể rèn đúc ngân tệ, ước chừng có năm nhà.

Việt quốc Hộ bộ, Uy Vũ Công tước phủ, Trấn Tây Hầu tước phủ, Ẩn Nguyên hội, Thiên Đạo hội.

Nhưng là Ẩn Nguyên hội cùng Thiên Đạo hội là ủy thác tiền đúc phương, Uy Vũ Công tước phủ cùng Trấn Tây Hầu tước phủ tiền đúc, dùng để làm làm quân phí.

Cả nước ngân tệ muốn cách thức thống nhất, chỉ bất quá Uy

Vũ Công tước phủ ngân tệ bên trên sẽ thêm một cái nho nhỏ biện chữ, Trấn Tây Đại đô đốc phủ ngân tệ bên trên sẽ thêm một cái loại chữ, đây là lớn lao vinh quang.

Đến mức kim tệ!

Trừ một chút động tiêu tiền bên ngoài, trên thị trường căn bản là không gặp được lưu thông kim tệ, nó hoàn toàn dùng cho đại ngạch giao dịch.

Mà lại có thể lẫn nhau dùng kim tệ, không phú thì quý, đối kim tệ phân rõ thật giả năng lực đã rất mạnh.

Cho nên có thể đủ rèn đúc kim tệ tổ chức cũng rất nhiều rất nhiều.

Quốc quân có thể, Hộ bộ có thể, Ẩn Nguyên hội có thể, Thiên Đạo hội có thể, thậm chí tất cả uy tín lâu năm quý tộc cũng đều có thể.

Chỉ cần ngươi có mỏ vàng, thậm chí ngươi không có mỏ vàng cũng không cần gấp, đem cũ kim tệ hòa tan, mình rèn đúc đánh lên nhà ngươi gia huy đều có thể.

Cái gọi là kim tệ, kỳ thật chính là cùng cấp phân lượng hoàng kim, thuận tiện tính toán mà thôi.

Hoàng kim bản thân liền là tiền tệ.

Trước mắt một cái kim tệ ước chừng bảy lượng hoàng kim tả hữu, ước chừng 95% trở lên độ tinh khiết.

Song phương dùng kim tệ tiến hành giao dịch thời điểm, trước muốn tiến hành cân nặng, sau đó kiểm tra thí điểm kim tệ độ tinh khiết, rút ra mười mấy cái kim tệ mở ra nhìn bên trong, thậm chí dùng thoát nước pháp đo đạc hoàng kim mật độ, tiến tới đạt được độ tinh khiết.

Tóm lại, kim tệ là hào phú cùng quyền quý tổ chức ở giữa giao dịch, trên cơ bản là rất khó làm bộ.

Nhưng là vì để tránh cho kiểm nghiệm phiền phức, tất cả mọi người vẫn là càng thích dùng bốn loại kim tệ, Đại Viêm đế quốc kim tệ, Việt quốc kim tệ, Ẩn Nguyên hội kim tệ, Thiên Đạo hội kim tệ.

Tất cả kim tệ đều đã kiểm kê thừa trọng hoàn tất.

Một cái đều không có ít, mà lại độ tinh khiết phi thường cao, so quy định 95% còn muốn cao.

Sau đó, Kim Hối, Kim Trung bọn người sẽ đích thân suất lĩnh một chi quân đội, đem hai vạn cân khối vàng vận đến Vọng Nhai đảo đi.

Thiên Đạo hội sứ giả Hoàng Đồng muốn nói lại thôi.

Thẩm Lãng nói: "Quý hội muốn đối pha lê chuyện tiến hành đàm phán đúng không?"

Hoàng Đồng nói: "Thẩm công tử quả nhiên liệu sự như thần."

Thẩm Lãng nói: "Hoàng tiên sinh cái này đi theo ta, đi bí mật của ta tác phường."

. . .

Tại Mộc Lan bảo vệ dưới, Thẩm Lãng mang theo Hoàng Đồng đi tới Huyền Vũ phủ Bá tước trong núi một cái bí mật tác phường.

Để hắn tự mình nhìn chế tạo tấm gương công nghệ.

Sau đó, Hoàng Đồng triệt để kinh ngạc.

Vậy mà. . . Đơn giản như vậy?

Chính là tại pha lê bên trên độ một tầng thật mỏng ngân mà thôi a.

Nhưng là nhìn kỹ, có hay không đơn giản như vậy.

Bởi vì cái đôi này bạch ngân độ tinh khiết yêu cầu cực độ cao, nếu có tạp chất, tấm gương liền sẽ mấp mô không có như vậy rõ ràng sáng.

Mà lại mạ bạc quá trình bên trong, cũng cực độ giảng cứu.

Hoàng Đồng múc một muôi hòa tan ngân chất lỏng, tỉ mỉ nhìn một chút.

Độ tinh khiết cực độ kinh người a, nhìn qua lại có một loại nước cảm giác.

Cái này công nghệ rất khó a!

Thẩm Lãng đem một bản thật dày sổ đưa tới nói: "Đây chính là chế tạo pha lê tấm gương tất cả công nghệ, mỗi một cái quá trình đều viết rõ ràng, hơn nữa còn có thao tác hình sách. Bạc như thế nào xách sáng, đề cao độ tinh khiết, cũng toàn bộ viết rõ ràng."

Hoàng Đồng tiếp nhận quyển sổ này, ròng rã hơn hai trăm trang, chỉ riêng đồ giải liền có trên trăm trang, thật sự là tường tận cực kỳ.

Cứ như vậy một bản hơn hai trăm trang sổ, liền có thể kiếm một trăm vạn kim tệ.

Hoàng Đồng không khỏi cảm khái, tri thức chính là tài phú.

"Nhìn mà than thở, ta đối Thẩm công tử thật sự là kinh động như gặp thiên nhân." Hoàng Đồng nói.

Đổi thành những người khác trong lòng có lẽ sẽ không cam lòng, ngươi chính là tại pha lê bên trên độ một tầng ngân mà thôi, cũng dám muốn một trăm vạn kim tệ.

Liền như là một đài vô cùng chặt chẽ máy móc hỏng, rất nhiều người đều không sửa được, một cái lão sư phó tới, cầm chùy tại máy móc một nơi nào đó gõ một cái, máy móc lập tức liền tốt, thế là hắn đòi lấy năm ngàn thù lao, rất nhiều người không cam lòng, ngươi liền gõ như vậy một chút liền muốn năm ngàn khối, lừa bịp tiền nha.

Gõ kia một chút xác thực không đáng tiền, biết ở nơi nào gõ mới đáng tiền.

Hoàng Đồng nói: "Mặt khác có một tin tức tốt muốn nói cho Thẩm công tử, Hoàng mỗ dính ngươi ánh sáng, lần tiếp theo liền có thể tiến vào dự khuyết trưởng lão hội."

Thẩm Lãng nói: "Chúc mừng chúc mừng."

Hoàng Đồng lui lại một bước, khom người cong xuống, nghiêm mặt nói: "Từ nay về sau, ta nguyện ý cùng Thẩm công tử ký kết chiến lược đồng minh."

Đây là một cái trọng đại hứa hẹn a.

Đại biểu cho tại rất nhiều phương diện bên trên, Hoàng Đồng đều sẽ đại biểu Thiên Đạo hội cộng đồng tiến thối.

Đây là một cái chân chính đại minh hữu.

Thẩm Lãng nói: "Cầu còn không được."

Sau đó, hai người lại duỗi ra cánh tay đem nắm, điều này đại biểu cái này một cái khế ước.

Sau đó, Hoàng Đồng muốn nói lại thôi.

Thẩm Lãng nói: "Là liên quan tới pha lê cung ứng quyền đúng không?"

Hoàng Đồng nói: "Thông minh bất quá Thẩm công tử."

Thẩm Lãng nói: "Năm năm, Thiên Đạo hội hướng nhà ta mua sắm pha lê năm năm. Năm năm về sau ta đem pha lê chế tạo công nghệ, thậm chí tất cả tác phường đều chuyển nhượng cho Thiên Đạo hội. Nhưng là tiếp xuống sản xuất tiêu thụ mỗi một kiện pha lê chế phẩm, ta muốn rút thành giá bán ba phần trăm."

Một màn này rất quen thuộc a.

Cao Thông công ty cho điện thoại sản thương cung cấp soc phương án, trừ bán CPU tiền, còn muốn thu một bút phí độc quyền, cụ thể vì điện thoại giá cả ba phần trăm đến năm phần trăm.

Đương nhiên Địa Cầu có độc quyền pháp, thế giới này nhưng không có, hoàn toàn giảng cứu khế ước tinh thần.

Mà cái gọi là khế ước tinh thần, mấu chốt nhìn ngươi đủ mạnh hay không.

Ngươi Thẩm Lãng như đủ mạnh, kia cùng chúng ta Thiên Đạo hội đương nhiên chính là chiến lược tính hợp quần, chúng ta tuyệt đối thủ khế ước.

Hoàng Đồng trực tiếp điểm đầu nói: "Thành giao!"

. . .

Khoảng cách hoàn lại Ẩn Nguyên hội nợ nần, còn có ba ngày!

Thiên hạ dư luận ngược lại yên tĩnh trở lại.

Vô số Ngự Sử không còn có thượng tấu chiết công kích Huyền Vũ phủ Bá tước.

Cái này giống như là trước ánh bình minh hắc ám.

Không đúng, hẳn là giống như là bom dẫn bạo yên tĩnh như trước.

Tất cả dư luận công kích, cảm xúc làm nền đều đã đúng chỗ.

Hiện tại thiên hạ tất cả mọi người khẩu vị đều đã treo lên, đều trông mong mà đối đãi một màn kia.

Huyền Vũ phủ Bá tước ầm vang sụp đổ một màn kia.

Mắt thấy hắn lâu lên, mắt thấy hắn yến khách và bạn, mắt thấy hắn lâu sập.

Một cái trăm năm gia tộc hủy diệt a.

Chân chính là vở kịch.

Mấy chục trên trăm năm đều không nhìn thấy một lần.

Lần trước là Đông Giang phủ Bá tước, nhưng là vậy quá đột nhiên, trực tiếp một trận vũ trang xung đột liền kết thúc.

Mà lần này Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt mới là vở kịch, trọn vẹn làm nền hơn nửa năm.

Vậy nên đến cỡ nào đặc sắc a!

Huyền Vũ phủ Bá tước tựa như là một con sắp chết voi, chính lung lay sắp đổ, tùy thời đều có thể đổ xuống.

Mà trên trời lượn vòng lấy mấy chục con kền kền.

Chỉ còn chờ cái này voi vừa chết, lập tức lao xuống, điên cuồng xé rách voi thi thể, cướp đoạt thịt ăn.

Mấy ngày nay thời gian, Huyền Vũ thành nội tới rất nhiều hào môn quý tộc.

Mà lại càng ngày càng nhiều!

Tĩnh An Hầu tước phủ, Trấn Bắc hầu tước phủ, Trấn Viễn hầu tước phủ, Tấn Hải bá tước phủ, Vũ An phủ Bá tước, tân chính phái, Hương Liêu đại vương Trì gia công tử, Nộ Triều thành Thiếu chủ các loại, vô số kể.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Huyền Vũ thành tất cả khách sạn đều bị bao hết.

Giá thịt, đồ ăn giá, giá thịt nhao nhao dâng lên.

Nơi này không có viết sai a, hai cái giá thịt đều lên trướng.

Những này sài lang nhao nhao canh giữ ở gần nhất địa phương, bảo đảm mình có thể nhất nhanh tiến lên, cắn xé thịt mỡ.

. . .

Khoảng cách trả nợ còn có hai ngày!

Huyền Vũ phủ Bá tước nghênh đón một người khách nhân, Vũ An phủ Bá tước thế tử Tiết Bàn.

So với Tiết Lê ngang ngược càn rỡ, hoàn toàn là bàng như hai người.

Vị này Tiết Bàn lộ ra phi thường trầm ổn, gần như mặt không biểu tình, giống như trời sinh không biết cười, gương mặt giống như tảng đá đúc thành đồng dạng.

Đến không phải ra vẻ lãnh khốc, chính là không có biểu lộ.

"Xá muội bỗng nhiên thân nhiễm bí tật, không biết khi nào mới có thể khỏi hẳn, vì không chậm trễ Kim Mộc Thông thế tử chung thân, cho nên trước đó hôn ước, như vậy coi như thôi!"

Rốt cục chính thức từ hôn.

Cái gì bí tật? Không phải liền là kia nát sao, mà lại nhiều nhất mười ngày liền sẽ khỏi hẳn, đến lúc đó thoát một lớp da, mọc ra hoàn toàn mới non da, dùng còn không phải đắc ý.

Không biết vì cái gì, Thẩm Lãng cảm thấy vị này Tiết Bàn nói bí tật thời điểm, hướng phía Thẩm Lãng trông lại một chút.

Nhìn cái gì vậy? Mặc kệ chuyện ta a.

Phu nhân Tô Bội Bội xuất ra hôn thư, ngay trước mặt Tiết Bàn, châm lửa đốt.

Tiết Bàn cũng nhẹ nhàng xé toang ở trong tay hôn thư.

Tô Bội Bội nhịn không được nói: "Hi vọng một ngày kia, các ngươi Tô gia không nên hối hận."

"Ha ha." Tiết Bàn nói: "Phu nhân chê cười, nghe nói Huyền Vũ bá thân thể bất an, ta muốn thay thế phụ thân thăm viếng."

"Còn chưa chết." Tô Bội Bội nói: "Thăm viếng thì không cần, miễn cho phạm buồn nôn."

Nghe nói như thế, Tiết Bàn vẫn như cũ mặt không biểu tình.

Thẩm Lãng ở bên cạnh nói: "Nhạc mẫu, lúc ấy Kim Trụ tổ tiên thật sự là xen vào việc của người khác a, nên để Tiết thị cả nhà chết hết, miễn cho nuôi thành một đám Bạch Nhãn Lang, hôm nay ngược lại tới cắn chúng ta."

Tiết Bàn vẫn như cũ ngoảnh mặt làm ngơ, khom người rời khỏi.

. . .

Vũ An phủ Bá tước thế tử vừa mới rời đi, rất nhanh lại có người tới thăm!

Vậy mà là Trương Tấn mới vị hôn thê, bắc Phương Hương liệu đại vương, phú khả địch quốc Trì Sơn lưỡi đao con gái Trì Dư.

Nàng cẩn thận hướng Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan hành lễ, trên mặt nhìn không ra bất luận cái gì cười trên nỗi đau của người khác chi sắc.

"Lâm Mặc chết rồi. . ."

Thẩm Lãng nói: "Ta không liên quan chuyện ta a."

Làm sao hôm nay nói hết câu nói này a.

Trì Dư nói: "Hắn vốn là thay thế Từ Quang Doãn thương, bây giờ Từ gia cùng Lâm gia đều hủy diệt. Kể từ đó nửa cái Thiên Nam hành tỉnh người nuôi tằm đều tao ương, Huyền Vũ thành nông dân có một nửa dựa vào nuôi tằm mà sống. Nếu là lại không người thu kén tằm, kia thật sự là tai hoạ ngập đầu."

Thẩm Lãng nói: "Tiếp qua không đến một tháng liền qua tết, khoảng cách xuân tằm còn có hơn mấy tháng, không vội."

Trì Dư nói: "Ta Trì gia không đành lòng tận mắt chứng kiến mấy chục vạn người nuôi tằm thảm trạng, cho nên nguyện ý tiếp nhận từ thêu cùng Cẩm Tú Các tác phường, tất cả cửa hàng, cùng toàn bộ tơ lụa sản nghiệp."

Oa!

Thủ bút thật lớn a.

Thật sự chính là Từ gia cùng Lâm gia té ngã, Trì gia ăn no a.

Ngươi vốn là phương bắc Hương Liêu đại vương, bây giờ lại trực tiếp chiếm đoạt phương nam tơ lụa thị trường, đây là nam bắc ăn sạch a.

Thẩm Lãng nói: "Cái này tơ lụa sinh ý nhà ngươi tiếp đến cứu tiếp, không cần đến nói cho chúng ta biết cái gì, chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước bây giờ trăm sự tình quấn thân, còn không để ý tới ngươi bên kia, ngươi lần này đến cho ta biết, chớ không phải là muốn để ta đưa mấy cái giỏ hoa đi qua sao?"

Trì Dư nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước có mấy vạn mẫu thượng hạng ruộng dâu, nếu như quý gia nguyện ý xuất thủ, ta Trì thị nguyện ý ra giá tiền cao nhất, bởi vì đến lúc đó các ngài có thể sẽ phi thường rất cần tiền."

Đây cũng là đến ăn thịt a.

Nguyên lai là coi trọng nhà ta mấy vạn mẫu ruộng dâu a.

Nhà ta còn không có đổ xuống, cứ như vậy không kịp chờ đợi?

Bất quá trở thành Trương Tấn vị hôn thê chính là trâu a, như thế khối lớn thịt mỡ vậy mà đều có quyền lực đến phân.

Lúc đầu cuộc thịnh yến này căn bản không liên quan Trì thị gia tộc sự tình gì.

Bây giờ trận này thông gia về sau, vậy mà để Trì gia cầm xuống phương nam tơ lụa thị trường, bây giờ lại muốn đoạt đi mấy vạn mẫu ruộng dâu.

Trận này thông gia, Trì gia thật sự là kiếm lớn a.

. . .

Vừa mới đưa tiễn Trì Dư.

Rất nhanh lại nghênh đón một người khách nhân, lần này tới khách nhân đến đầu lớn hơn.

Quốc quân lục vương tử, Ninh Cảnh.

Hắn cũng là Tô Phi nhi tử, Ninh Chính cùng cha cùng mẫu bào đệ.

Hắn bây giờ mới mười bảy tuổi, dáng dấp là kinh người anh tuấn, nhưng cũng là ngả ngớn nhất một cái.

Cặp mắt kia đúng là cặp mắt đào hoa, tinh thần phấn chấn.

Trên người hắn quần áo, quả thực so Thẩm Lãng còn muốn xa hoa.

"Bái kiến Lục điện hạ!" Tô Bội Bội mang theo Kim Mộc Thông, Kim Mộc Lan cùng Thẩm Lãng, cung cung kính kính hướng lục vương tử Ninh Cảnh hành lễ.

"Bái kiến dì."

Lục vương tử Ninh Cảnh tùy ý chắp tay, nhưng ánh mắt lại hướng phía bên trên Kim Mộc Lan nghiêng mắt nhìn đi.

Quả nhiên rất đẹp a, mấu chốt dáng người quá bốc lửa.

Đáng tiếc a, nàng bị Thái tử Vương huynh để mắt tới, nếu không ta làm sao đều muốn đem tới tay.

Ăn ngon không qua sủi cảo, chơi vui bất quá tẩu tử, biểu tỷ cũng không tệ a.

"Biết được dượng bệnh nặng, cho nên Ninh Cảnh chuyên tới để thăm viếng." Vị này lục vương tử vừa nói chuyện, con mắt một bên nhìn khắp nơi.

Ánh mắt của hắn rơi trên người Thẩm Lãng, không khỏi ánh mắt lạnh lẽo.

Ngươi chỉ là một cái nho nhỏ người ở rể, như thế thấp hèn nhân vật, cũng dám xuyên được như thế xa hoa?

Xem ra truyền ngôn quả nhiên không giả a.

Ngươi xuất thân ti tiện, liền nên hảo hảo ăn khang nuốt đồ ăn, vậy mà yên tâm thoải mái hưởng lên phú quý tới.

Tô Bội Bội nói: "Lục điện hạ, nhưng có sự tình sao?"

Ninh Cảnh nói: "Nghe nói Huyền Vũ phủ Bá tước gần nhất tài chính khẩn trương, thiếu Ẩn Nguyên hội thiên văn sổ tự nợ nần, ngày kia liền muốn trả lại, ta thực sự lòng nóng như lửa đốt, cho nên chuyên môn đến cho dì đưa tiền."

Lời này mới ra, Tô Bội Bội không khỏi kinh ngạc.

Đối với cái này lục vương tử hắn là nghe nói qua, bởi vì tuổi còn nhỏ, cho nên nhận Quốc quân sủng ái, Trấn Viễn hầu tước Tô Nan càng đem đứa cháu ngoại này coi là trân bảo, hận không thể đem tất cả đồ tốt đều nịnh bợ cho hắn.

Cho nên, vị này lục vương tử từ nhỏ đã ương ngạnh tự tư, nhảy thoát trương dương, cho tới bây giờ đều là chỉ có vào chứ không có ra a.

Bây giờ hắn lại lốt như vậy tâm, chuyên môn đưa tiền tới? Quá kì quái a.

"Người tới, đem tiền mang tới tới."

Đón lấy, mười mấy cái võ sĩ nhấc lên mấy chục con rương tiến đến.

Tô Bội Bội càng là sợ ngây người.

Mấy chục con rương tiền, đó cũng không phải là một con số nhỏ a.

Nhưng là mở ra về sau.

Thẩm Lãng cùng Tô Bội Bội cơ hồ đều muốn tức nổ tung.

Cái này hơn mười rương tử, trừ có hai cái rương là ngân tệ, còn lại đều là đồng tệ.

Nói cách khác cái này hơn mười rương tử tiền, liền mấy ngàn ngân tệ, mấy chục vạn đồng tệ mà thôi.

Cộng lại không tới mấy trăm kim tệ, đây là đuổi tên ăn mày sao?

Lục vương tử Ninh Cảnh nói: "Số tiền kia ta đã nghiêng tất cả, còn xin dì vui vẻ nhận."

Thật sự là nói đùa, ai không biết ngươi lục vương tử tham lam vô cùng, mà lại không có chút nào tranh đoạt dòng chính ý tứ, cho nên tất cả mọi người sủng ngươi. Những năm này ngươi ở bên ngoài kiếm tiền vô số, vốn liếng không biết nhiều dày.

Bây giờ, ngươi nhấc tới này hơn mười rương tử ngân tệ, đồng tệ không phải làm người buồn nôn là cái gì?

Tô Bội Bội nói: "Vô công bất thụ lộc."

Lục vương tử Ninh Cảnh nói: "Ta cùng Huyền Vũ phủ Bá tước là thân thích, ngài là di mẫu của ta, Huyền Vũ thành khoảng cách bờ biển không xa, phong cảnh lại tốt, nơi này ta rất thích a. Mà lại Kim thị gia tộc tòa lâu đài này xây thật tốt, vị trí chỗ trên đỉnh núi, quan sát chúng sinh, ta càng thêm thích. Ta sau trưởng thành liền muốn phong đi ra, cái này thành bảo ta rất thích, ta muốn để phụ vương phong cho ta. Dì yên tâm, chúng ta là thân thích, ta nhất định sẽ vì muốn tốt cho ngươi tốt chiếu cố toà này trăm năm tòa thành."

Lời này mới ra, Tô Bội Bội cơ hồ muốn chọc giận nổ.

Ngươi lục vương tử mặc dù là Quốc quân nhi tử, giờ cũng không nên kiêu căng như thế.

Ta Huyền Vũ phủ Bá tước còn không có đổ xuống đâu, ngươi vậy mà liền để mắt tới nhà ta tòa thành rồi?

Ẩn Nguyên hội tối thiểu còn định dùng mấy chục vạn kim tệ mua đi cái này thành bảo, mà ngươi chỉ dùng hơn mười rương tử ngân tệ cùng đồng tệ liền muốn cướp đi nhà ta cái này trăm năm tòa thành.

Bực này ngang ngược càn rỡ, chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy a.

Thẩm Lãng nhìn qua cái này ương ngạnh cực thiếu niên, trong lòng bắt đầu tính toán.

Người này tương lai là một cái tốt a, nếu như lợi dụng hợp lý, sẽ hố chết rất nhiều người.

Phụ mẫu có một cái hùng hài tử đương nhiên đau đầu.

Nhưng làm địch nhân, liền sợ ngươi hài tử không gấu a, càng gấu càng hố cha hố mẹ.

"Dì, ta cái này cáo từ a, ngày kia ta lại đến."

Ngày kia chính là Huyền Vũ phủ Bá tước cuối cùng trả nợ ngày, vậy khẳng định có một trận trò hay nhìn, hắn Ninh Cảnh làm sao lại bỏ lỡ đâu?

. . .

Khoảng cách trả nợ ngày, còn có một ngày!

Hôm nay Huyền Vũ phủ Bá tước, nhất là yên tĩnh!

Không còn có người đến quấy rối.

Huyền Vũ thành đã kín người hết chỗ.

Tất cả tham lam kền kền, đều đang lẳng lặng chờ đợi.

Tham lam máu tanh ánh mắt, chăm chú nhìn Huyền Vũ phủ Bá tước.

Rất nhiều không có quyền lực chia cắt thịnh yến người, cũng lộn xộn tuôn ra mà tới.

Bọn hắn đến xem trò vui a.

Trận này trăm năm khó gặp một lần trò hay, nếu như bỏ lỡ thì thật là đáng tiếc.

Vô số ánh mắt nhìn chằm chằm Kim thị gia tộc tòa thành , chờ đợi lấy ngày mai đến.

Ngày mai, có vở kịch a!

. . .

Khoảng cách Huyền Vũ phủ Bá tước trả nợ kỳ hạn chót, rốt cuộc đã đến!

Hôm nay thời tiết âm trầm, không có mặt trời, cũng không có trời mưa.

Mây đen áp đỉnh.

Một đoàn người, trùng trùng điệp điệp tiến vào Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành.

Ẩn Nguyên hội một trưởng lão Thư bá đảo cầm đầu, ròng rã mấy chục tên Ẩn Nguyên hội thành viên.

Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Chúc Nhung.

Việt quốc Hộ bộ thượng thư, Việt quốc Ngự Sử đài ngự sử đại phu.

Những này cự đầu, phân lượng một cái so một cái nặng.

Cuối cùng, chủ trì trận này đại cục vẫn như cũ là Vương thúc Ninh Khải.

Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành đại môn từ từ mở ra!

Vở kịch, chính thức trình diễn!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 164: Điên Cuồng Đánh Mặt! Núi Vàng Mưa Vàng Mai Táng Ngươi!

Huyền Vũ bá Kim Trác, dẫn đầu thành viên gia tộc đến đây nghênh đón.

Đây là mấy tháng qua hắn lần thứ nhất lộ diện, cùng trước đó so sánh quả thực đổi một người.

Trọn vẹn gầy hai ba mươi cân không chỉ a.

Sắc mặt tái nhợt được không có bất kỳ cái gì huyết sắc, đi đường thời điểm đều đang run run rẩy.

Nguyên bản trơn bóng cái trán, lập tức nhiều hơn rất nhiều đầu nếp nhăn đi ra.

Nguyên bản tóc đen nhánh, vậy mà trợn nhìn một phần ba.

Không dễ dàng a, liền nhạc phụ đại nhân này tấm dáng dấp, tốn hao Thẩm Lãng thật dài thời gian đâu.

Nhưng là hiệu quả siêu cấp khen a, cùng trước đó Huyền Vũ bá so ra, chỉ sợ già đi mười tuổi cũng không chỉ.

Này tấm thảm trạng thật là khiến người ta nhìn thấy mà giật mình.

"Khụ, khụ, khục. . ."

Gió lạnh thoáng thổi, Huyền Vũ bá liền kịch liệt ho khan.

Phu nhân Tô Bội Bội vô cùng đau lòng, lại cho hắn tăng thêm một kiện áo khoác. Bất quá lúc này hắn thân thể khô gầy, giống như ngay cả một kiện quần áo đều muốn đem hắn áp đảo.

Trước đó còn có người hoài nghi Huyền Vũ bá Kim Trác là giả bệnh, bây giờ xem ra hoàn toàn không phải trang a.

Này tấm thê lương bộ dáng, lại chỗ đó là giả bộ đi ra.

Bất quá ngẫm lại cũng bình thường a, vừa mới thắng Kim Sơn đảo chi tranh, Kim thị gia tộc bản còn ý khí phấn phát, còn cảm thấy gia tộc nguy cơ nháy mắt am hiểu.

Nhưng không có nghĩ đến Tấn Hải bá Đường Luân hèn hạ vô sỉ, vậy mà đem Kim Sơn đảo giao cho Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy.

Kim Trác bá tước chẳng những không có đạt được Kim Sơn đảo, ngược lại tổn binh hao tướng, đánh tơi bời.

Kim Sơn đảo chi tranh thắng chẳng những không có đạt được chỗ tốt gì, ngược lại còn gia tốc diệt vong.

Mấu chốt cả nước trên dưới, không ai xuất thủ tương trợ. Trước đó Huyền Vũ bá mấy lần thượng tấu chiết mời Quốc quân xuất binh tiêu diệt hải tặc, kết quả không thu hoạch được gì.

Ngược lại là một loại người nhao nhao nhào cắn lên tới.

Chúc Văn Hoa ức hiếp tới cửa, lục vương tử ức hiếp tới cửa, Trì thị gia tộc ức hiếp tới cửa.

Trăm năm minh hữu Tiết thị gia tộc thời khắc mấu chốt lại tới từ hôn, hung hăng đâm bên trên một đao.

Thậm chí ngay cả Lâm Mặc một cái nho nhỏ thương nhân, đều có thể nhào lên cắn một cái.

Nhận khổng lồ như vậy đả kích , bất kỳ người nào đều chịu không được a.

Tại loại này trong tuyệt vọng, Huyền Vũ bá Kim Trác có thể thành chủ không có chết đi, đã phi thường không tầm thường.

"Trác, bái kiến Vương thúc, bái kiến Lục điện hạ, bái kiến chư vị đại nhân!"

Huyền Vũ bá dẫn đầu người cả nhà, xoay người hành lễ, kia run run rẩy rẩy dáng vẻ thật là khiến người ta lòng chua xót a.

Đón lấy, lại là một trận kịch liệt ho khan.

Ninh Khải Vương thúc nhìn về phía Kim Trác bá tước ánh mắt có chút phức tạp, thở dài nói: "Huyền Vũ a, mấy tháng không gặp, làm sao đến tận đây a?"

Huyền Vũ bá buồn bã cười một tiếng.

Ninh Khải vương thụ nói: "Ta ngày đó rõ ràng cùng ngươi đã nói, Kim Sơn đảo chi tranh nhà ngươi thắng không phải chuyện tốt, ngươi ứng thấy tốt thì lấy, kết quả ngươi lệch không, nếu không như thế nào lại luân lạc tới tình cảnh như thế a."

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành!"

Sau đó, hắn hướng bên cạnh một trạm nói: "Chư vị, mời đi! Hôm nay mặc kệ có cái gì đao muốn đâm hướng ta Kim thị gia tộc, cứ tới đi."

Lời này mới ra, ở đây tất cả mọi người biến sắc.

Ngươi Huyền Vũ bá vậy mà nói đến như thế trần trụi, kia một hồi liền chớ trách chúng ta vô tình.

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước trong đại sảnh, trưng bày một tấm to lớn cái bàn.

Bên trái ngồi Huyền Vũ bá Kim Trác, phu nhân Tô Bội Bội, Thẩm Lãng, Kim Mộc Lan, Kim Mộc Thông.

Người một nhà thật sự là chỉnh chỉnh tề tề.

Phi!

Người một nhà thật sự là hoàn hoàn chỉnh chỉnh.

Lần này Thẩm Lãng khó được không có mặc hắn xa hoa cực cẩm bào, mà chỉ là mặc một thân màu đen vải bào, giống như cảm nhận được Kim thị gia tộc ngày tận thế tới.

Bàn dài bên phải, ngồi Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư bá đảo, sứ giả Thư Đình Ngọc, còn có một loại Ẩn Nguyên hội thành viên.

Vương thúc Ninh Khải, lục vương tử Ninh Cảnh, Hộ bộ thượng thư, ngự sử đại phu, Thiên Nam hành tỉnh Đại đô đốc Chúc Nhung, cái này năm cái đại nhân vật làm người chứng kiến cùng tài quyết giả.

Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc nói: "Huyền Vũ bá , lệnh tôn Kim Vũ năm đó vì tiêu diệt hải tặc vong Cừu Thiên Nguy, hướng ta Ẩn Nguyên hội vay mượn một trăm vạn kim tệ, thuê ba ngàn võ sĩ cùng nguyên một chi hạm đội, nhưng có việc này?"

Nói xong, Thư Đình Ngọc lấy ra làm năm vay mượn khế ước.

Phía trên viết rõ ràng, hơn nữa còn có Kim Vũ bá tước kí tên cùng con dấu.

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Không sai!"

Thư Đình Ngọc nói: "Về sau bởi vì chiến thuật sai lầm , lệnh tôn Kim Vũ bá tước suất lĩnh quân đội toàn quân bị diệt, đương nhiên cái này lướt qua không đề cập tới, phần này vay mượn khế ước thời gian vì hai mươi năm, cả vốn lẫn lãi một trăm bảy mươi vạn kim tệ, có gì dị nghị không?"

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Không có dị nghị."

Thư Đình Ngọc tiếp lấy lại lấy ra một đống sổ sách, nói: "Đây đều là Kim Trác bá tước gần hai mươi năm qua tất cả trả khoản ghi chép, hết thảy trả lại một trăm vạn kim tệ, bây giờ còn thiếu bảy mươi vạn kim tệ, có gì dị nghị không?"

Huyền Vũ bá lắc đầu nói: "Không có dị nghị."

Thư Đình Ngọc nói: "Bây giờ hai mươi năm khế ước đã đến, Kim thị gia tộc cần duy nhất một lần còn rơi bảy mươi vạn kim tệ. Một tháng trước ta đã từng tới quý phủ, Thẩm Lãng cô gia nói trong nhà đã không có tiền, không cách nào trả lại, đúng không?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng!"

Thư Đình Ngọc nói: "Lời này, cần Huyền Vũ bá đến trả lời."

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Đúng."

Sau đó, hắn một lần nữa phát ra kịch liệt ho khan.

Phu nhân Tô Bội Bội mau tới trước, vỗ nhè nhẹ đánh trượng phu phía sau lưng, nước mắt trực tiếp bừng lên.

Huyền Vũ bá Kim Trác dùng tơ lụa khăn tay che miệng lại ho khan, trọn vẹn sau một lúc lâu, ho khan mới bình ổn lại, nhưng là cúi đầu xem xét, kia tuyết trắng tơ lụa khăn tay bên trên một mảnh đỏ bừng.

Thổ huyết!

Phu nhân Tô Bội Bội nước mắt như là đứt dây hạt châu.

Tất cả mọi người gặp đều trong lòng thở dài, cái này Huyền Vũ bá chỉ sợ không còn sống lâu nữa a, có lẽ hôm nay liền sẽ chết ngay tại chỗ.

Hắn nhưng là Kim thị gia tộc kình thiên ngọc trụ, như hắn chết, kia Kim thị gia tộc hủy diệt sụp đổ tốc độ liền nhanh hơn.

Thư Đình Ngọc nói: "Hai mươi năm trước, Kim Vũ bá tước ký kết phần này tiếp đãi khế ước thời điểm, là dùng Vọng Nhai đảo làm thế chấp. Bây giờ hai mươi năm kỳ hạn đã đến, quý phủ còn không ra số tiền kia, cho nên chúng ta có quyền thu hồi Vọng Nhai đảo. Mặc dù chúng ta cũng không đành lòng, nhưng là tại thương nói thương, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa."

Đón lấy, Thư Đình Ngọc hướng phía Vương thúc Ninh Khải nhìn lại nói: "Quốc quân cũng có chỉ ý, đúng không?"

Vương thúc Ninh Khải nói: "Quốc quân khẩu dụ, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, chớ có bôi nhọ ta Việt quốc quý tộc danh dự."

Thư Đình Ngọc đem thế chấp khế ước đẩy lên ở giữa nói: "Đây là hai mươi năm trước ký kết khế ước, giấy trắng mực đen, rõ ràng! Nếu như không có dị nghị, Huyền Vũ bá liền mời ký tên đi, sau đó ta Ẩn Nguyên hội lập tức phái người đi tiếp nhận Vọng Nhai đảo. Làm ơn tất tại trong vòng ba ngày, đem Vọng Nhai đảo bên trên tất cả binh sĩ, công tượng, muối hộ, thợ mỏ các loại toàn bộ rút khỏi, không cho phép hủy hoại trên đảo bất luận cái gì quặng mỏ, dã luyện nhà máy, muối chỗ!"

"Vì trợ giúp ta Ẩn Nguyên hội toàn diện tiếp quản Vọng Nhai đảo, Tổng đốc đại nhân lại phái phái quân đội cùng một chỗ lên đảo, duy trì giao tiếp trật tự, miễn cho đến lúc đó xuất hiện xung đột không cần thiết!"

Thật sự là buồn cười a!

Trước đó Tấn Hải bá tước Đường Luân giao tiếp Kim Sơn đảo thời điểm, ngươi làm sao không điều động quân đội duy trì trật tự, mà là tùy ý hải tặc Cừu Thiên Nguy đem Kim Sơn đảo cướp đi, thậm chí sau đó Huyền Vũ bá khẩu thỉnh Quốc quân xuất binh đoạt lại cũng bỏ mặc.

Bây giờ, ngươi làm sao có quân đội hỗ trợ Ẩn Nguyên hội đoạt lại Vọng Nhai đảo rồi?

Ngươi đây coi như là thà tặng nước bạn, không cho gia nô sao?

"Huyền Vũ bá, ký tên đi." Thư Đình Ngọc nói: "Chúng ta nắm chặt thời gian, tranh thủ tại trong vòng ba ngày liền giao tiếp hoàn tất."

Một khi ký tên, chính là đem Kim thị gia tộc mạch máu kinh tế Vọng Nhai đảo chắp tay giao ra.

Huyền Vũ bá toàn thân run rẩy, lại một trận kịch liệt ho khan, sau đó mắt tối sầm lại, trực tiếp bất tỉnh đi.

Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc lạnh giọng nói: "Coi như Huyền Vũ bá bất lực ký tên, nhưng là khế ước ở đây, Ninh Khải Vương thúc ở đây, Thượng Thư đại nhân ở đây, cũng là có thể cưỡng chế chấp hành."

Cái này tương đương với hiện đại Địa Cầu ngươi nợ tiền kiên quyết không trả, pháp viện liền có quyền lực niêm phong phòng sản của ngươi tiến hành gán nợ.

Phu nhân Tô Bội Bội ôm Huyền Vũ bá dùng sức lay động nói: "Phu quân, phu quân. . ."

Sau đó, nàng mặt đầy nước mắt, mặt mũi tràn đầy cừu hận, nhìn qua ở đây tất cả mọi người, bi phẫn nói: "Các ngươi đây là muốn ép chết người sao?"

Thư Đình Ngọc thản nhiên nói: "Phu nhân, chúng ta cũng không muốn dạng này. Nhưng quy củ chính là như thế."

Tô Bội Bội nói: "Thư Đình Ngọc, ngươi đừng cho là chúng ta không biết. Lúc ấy ta công công vay mượn một trăm vạn kim tệ, thuê ba ngàn võ sĩ, còn có nguyên một chi hạm đội đi tiến đánh Cừu Thiên Nguy, nhưng vì sao chúng ta bố trí quân sự toàn bộ bị Cừu Thiên Nguy biết? Còn không phải ngươi Ẩn Nguyên hội đem tình báo tiết lộ cho Cừu Thiên Nguy, lúc này mới dẫn đến chúng ta toàn quân bị diệt."

Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư bá đảo thản nhiên nói: "Tô phu nhân, không có chứng cớ không cần loạn nói, nói ra miệng là phải chịu trách nhiệm."

Tô Bội Bội kịch liệt nói: "Vậy các ngươi giết ta a, giết ta a. . ."

Thẩm Lãng nói: "Nhạc mẫu, ngài vội vàng đỡ nhạc phụ đi về nghỉ, nơi này hết thảy giao cho ta."

Tô Bội Bội đỡ lấy Huyền Vũ bá Kim Trác rời đi đại sảnh, trở về tới trong phòng, đồng thời đem một cái hộp lớn đẩy lên Thẩm Lãng trước mặt.

Nơi này chính là gần Huyền Vũ phủ Bá tước, Kim thị gia tộc đại ấn.

Thư Đình Ngọc nói: "Kim Mộc Thông thế tử, Kim Mộc Lan tiểu thư, các ngươi nhất định phải đem hết thảy quyền lực đều giao cho Thẩm Lãng?"

Kim Mộc Lan gật đầu nói: "Đúng."

Kim Mộc Thông hồn bay lên trời, nghe được Thư Đình Ngọc về sau, cũng gật đầu nói: "Đúng, hết thảy đều từ tỷ phu làm chủ."

Lời này mới ra, tất cả mọi người cười lạnh khinh thường.

Ngươi Kim thị gia tộc khó trách muốn hủy diệt a, lại muốn ỷ lại như thế một cái ti tiện nhỏ người ở rể.

. . .

Thẩm Lãng hướng phía sau nằm một cái, nói: "Ẩn Nguyên hội, tiếp xuống liền từ ta toàn quyền cùng các ngươi nói chuyện."

Thư Đình Ngọc nói: "Cũng không có cái gì nhưng nói chuyện, ngươi ký tên đi."

Thẩm Lãng nói: "Ký chữ gì a?"

Thư Đình Ngọc lạnh giọng nói: "Giả ngu là không có ích lợi gì, ngươi ký tên cũng tốt, không ký tên cũng tốt, hôm nay chúng ta là nhất định phải thu hồi Vọng Nhai đảo, nếu như ngươi ký tên, như vậy còn giữ lại một phần thể diện. Nếu như ngươi không ký tên, vậy liền cưỡng chế chấp hành, Chúc Nhung Tổng đốc quân đội liền sẽ cưỡng ép lên đảo, cưỡng ép đem Kim thị gia tộc tại Vọng Nhai đảo tất cả mọi người toàn bộ khu trục."

Thẩm Lãng nói: "Kia, ta vẫn là ký đi, cũng đừng cho thể diện mà không cần a."

Thẩm Lãng cầm qua khế ước, cầm lấy bút lông, liền muốn ở phía trên ký tên.

Ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm Thẩm Lãng ngòi bút, cái này một tiếp tục viết, chẳng khác nào gõ Kim thị gia tộc chuông báo tang.

Nhưng là, Thẩm Lãng khoản này chính là rơi không đi xuống.

Con mẹ nó ngươi ngược lại là ký a.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Đúng rồi, hôm nay đến đòi nợ khẳng định không chỉ Ẩn Nguyên hội một nhà đi. Các ngươi muốn cũng không chỉ là một cái Vọng Nhai đảo đi, còn có cái gì khế ước muốn ta ký, nếu không cùng một chỗ lấy ra?"

Toàn trường im ắng.

Thẩm Lãng nói: "Hôm nay khẳng định không chỉ cái này một món nợ a, còn có cái khác chủ nợ đâu? Đi ra a!"

Một lát sau!

Người đầu tiên chạy ra.

Tĩnh An phủ Bá tước thế tử Ngũ Nguyên Hóa, trong tay hắn cầm một tấm giấy nợ, vậy mà là Lâm Mặc kia một tấm.

Vào lúc ban đêm Lâm Mặc đe doạ Huyền Vũ phủ Bá tước ba ngàn ba trăm kim tệ, nói là mấy vạn tấm tằm loại tiền, bây giờ tăng thêm lợi tức đã ba ngàn năm trăm kim tệ.

Lâm Mặc cả nhà chết hết, hơn nữa còn chết được cực độ thảm.

Không nghĩ tới món nợ này, còn có người đến đòi muốn a.

Tĩnh An bá thế tử Ngũ Nguyên Hóa nói: "Món nợ này là Cẩm Tú Các Lâm Mặc gia chủ, nhưng là hắn đã không hiểu thấu chết thảm, người chết nợ không cần, ta làm Lâm thị gia tộc quan hệ thông gia, có quyền lợi vì hắn đòi lại món nợ này, xin hỏi Thẩm Lãng cô gia, món nợ này ngươi còn nhận sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên nhận! Không phải liền là ba ngàn năm trăm kim tệ sao? Nhận!"

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Còn có ai, còn có ai đến đòi nợ?"

Một lát sau, lại tiến đến một người.

Mặc giáp da, toàn thân đều là hình xăm, tà dị khuôn mặt anh tuấn bên trên cũng hiện đầy hình xăm.

Oan gia ngõ hẹp, chính là Vua Hải Tặc con trai Cừu Kiêu.

Huyền Vũ phủ Bá tước cùng hắn thật đúng là thù sâu như biển a.

Hai mươi năm trước, Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy để Kim thị gia tộc toàn quân bị diệt. Đoạn thời gian trước, Cừu Thiên Nguy lại phái quân cướp đi Kim Sơn đảo.

Trước đây không lâu, cái này Cừu Kiêu lại phái người cho Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong nước giếng hạ độc thi, chuẩn bị chế tạo ôn dịch, giết chết vạn người.

Mà lại hắn còn liên thủ Chúc Lan Đình Tử tước, muốn hủy đi Kim Tự đập lớn, dự định dìm nước Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong, dự định chết đuối vạn người.

Cái này Vua Hải Tặc con trai, có thể nói là không có chút nào nhân tính.

Mà trước mắt đại sảnh này bên trong, có Hộ bộ thượng thư, có Vương thúc Ninh Khải, có lục vương tử điện hạ.

Mà vị này Vua Hải Tặc con trai, vậy mà công khai tiến đến? Đám người lại như là làm như không thấy.

Chúc Nhung Tổng đốc, Cừu Thiên Nguy phái binh cướp đoạt Kim Sơn đảo, ngươi không phải hẳn là phái binh tiêu diệt sao? Vì sao lại đối trước mắt cái này tội ác tày trời hải tặc Cừu Kiêu nhắm mắt làm ngơ đâu?

Cừu Kiêu tiến đến, ánh mắt tham lam lên trước trên dưới nhìn xuống Kim Mộc Lan một hồi lâu, ánh mắt hận không thể đem Mộc Lan quần áo xé mở, xem thật kỹ cái rõ ràng.

Thật đẹp a, cơ hồ không có một nữ nhân so với nàng càng đẹp.

Đáng tiếc a, nữ nhân này bị thái tử điện hạ để mắt tới, không người nào dám đoạt.

Bất quá, cái kia Kim Kiếm Nương lại về ta Cừu Kiêu, ta làm nàng thời điểm nhắm mắt lại, coi như làm Kim Mộc Lan tốt.

Cừu Kiêu bỗng nhiên đem một tấm khế ước đập vào trên mặt bàn, lạnh giọng nói: "Hai mươi năm trước, Kim Vũ suất quân tiến đánh ta Cừu thị, kết quả toàn quân bị diệt, ký kết Nộ Triều thành ngưng chiến hiệp định, đáp ứng hàng năm bồi nhà ta chín ngàn kim tệ, năm nay tiền còn không có cho đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Khoảng cách ăn tết không phải còn có hơn nửa tháng sao?"

Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Nhưng nhà ngươi qua không được năm sẽ phải chết hết, cho nên trả tiền đi. Món nợ này, ngươi nhận vẫn là không nhận?"

Thẩm Lãng nói: "Chín ngàn kim tệ đúng không? Nhận, đương nhiên nhận!"

Thẩm Lãng lại nói: "Còn gì nữa không? Còn có ai muốn tới đòi nợ sao?"

Một lát sau, Vũ An phủ Bá tước thế tử Tiết Bàn đi đến.

"Hai mươi năm trước, Kim Tự bá tước tiến đánh Cừu Thiên Nguy toàn quân bị diệt, muốn trợ cấp quân đội nhưng không có tiền, ta Tiết thị gia tộc chủ động đưa tới ba vạn kim tệ, việc này không có khế ước, không biết Thẩm Lãng cô gia có phải là biết?"

Xác thực có chuyện như thế.

Nhưng lúc đó Tiết thị gia tộc nói rõ được rõ ràng sở, số tiền kia là cho, mà không phải mượn.

Mà lại số tiền kia căn bản là không có cách báo đáp Kim thị gia tộc đối Tiết thị gia tộc ân tình vạn nhất.

Nếu như cần phải trả lời nói, ngươi Vũ An phủ Bá tước cùng Nam Hải kiếm phái hết thảy, đều là Kim Trụ tổ tiên cho, ngươi trả lại như thế nào.

Hiện tại, ngươi lại luôn miệng nói là mượn, lại muốn đến đòi nợ.

"Hai mươi năm trước ba vạn kim tệ , dựa theo Ẩn Nguyên hội trường kỳ vay mượn lợi tức thấp nhất hơi thở, bây giờ cả gốc lẫn lãi hết thảy cần trả lại 51,000 kim tệ."

Một chốc lát này, Huyền Vũ phủ Bá tước liền có thêm ba món nợ vụ.

Cộng lại, trọn vẹn 603,500 kim tệ.

Mà liền tại lúc này, lại có một người đứng lên.

Vậy mà là Hộ bộ thị lang, Thượng Thư đại nhân ngồi ở nơi nào bất động, Thị lang mở miệng nói chuyện.

Hộ bộ thị lang nói: "Đã cuối năm, ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước muốn lên giao nộp quốc khố thuế má còn không có đưa trước, vốn là chín ngàn kim tệ, nhưng tăng thêm đi qua mười năm nợ góp, tổng cộng là 27,000 kim tệ."

Kim thị gia tộc năm nay thuế má xác thực không có giao, nhưng là nói qua đi mười năm nợ góp, kia hoàn toàn chính là nói nhảm.

Bởi vì cái này căn bản là một bút sổ sách lung tung.

So hiện nay năm Việt quốc muốn xây cái gì đại công trình, phía dưới kia uy tín lâu năm quý tộc đều cần ra lao dịch, nhưng lại không có khả năng mấy ngàn dặm xa xôi phái người tới làm việc đi, thế là tiền mặt.

Lại tỉ như Việt quốc nào đó năm muốn đánh nào đó một trận đại chiến, làm uy tín lâu năm quý tộc là có nghĩa phụ xuất động dân phu vận lương, cho nên một lần nữa tiền mặt đi.

Đây chính là cái gọi là nợ góp.

Nhưng là mấy chục năm qua, những này cái gọi là lao dịch, dân phu các loại căn bản cũng không có một cái định số, tuyệt đại bộ phận uy tín lâu năm quý tộc lựa chọn làm như không thấy, không có người giao.

Nói thật, có thể hàng năm đúng hạn nộp lên trên thuế má đều không nổi.

Ngươi hỏi một chút Tấn Hải bá tước phủ Đường thị gia tộc, hắn thiếu bao nhiêu năm thuế má rồi? Chí ít có bảy tám năm không có nộp hết đi.

Ngược lại Kim Trác bá tước tính cách cảnh trực, hàng năm thuế má đều giao được rõ ràng, đông đảo uy tín lâu năm trong gia tộc ta Kim thị gia tộc nộp thuế tích cực nhất.

Đây chính là mới thêm thứ tư món nợ vụ, mấy hạng cộng lại mười vạn kim tệ.

Rất hiển nhiên, đối phương không chỉ là muốn đoạt lại Vọng Nhai đảo.

Mà lại, là muốn ép bách Huyền Vũ phủ Bá tước đem mấy vạn mẫu ruộng tốt toàn bộ bán đi a.

Khó trách Trì Dư hôm trước đặc biệt tới nói, nếu như muốn bán ruộng, ngay lập tức đi tìm nàng, người ta đã sớm đem cái này mấy vạn mẫu ruộng tốt coi là độc chiếm.

Đã mất đi Vọng Nhai đảo, đã mất đi mấy vạn mẫu ruộng tốt.

Huyền Vũ phủ Bá tước còn có cái gì?

Dựa vào cái gì nuôi sống hai ba ngàn tư quân?

Người ta là muốn đào ngươi cây đâu!

Thẩm Lãng nói: "Được, đây chính là thứ năm món nợ vụ, còn gì nữa không?"

Không có người trả lời.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Còn có chủ nợ sao?"

Vẫn không có người trả lời.

Thư Đình Ngọc lạnh giọng nói: "Đừng nhảy, tranh thủ thời gian ký tên, tranh thủ thời gian giao tiếp giao tiếp Vọng Nhai đảo."

Cừu Kiêu nói: "Còn lại mười vạn kim tệ nhà ngươi cũng không lấy ra được, tranh thủ thời gian bán ruộng đi. Mấy vạn mẫu ruộng bán còn chưa đủ, liền bán phòng ở, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa."

Lúc này, ánh mắt mọi người tràn đầy tàn nhẫn đồng tình.

Giãy dụa vô dụng!

Ngươi Kim thị gia tộc chú định mất đi Vọng Nhai đảo, mất đi mấy vạn mẫu ruộng tốt.

Hôm nay nhất định không có gì cả.

Cái này cộng lại liền trọn vẹn tám mươi vạn kim tệ.

Ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước bây giờ chỉ sợ tám ngàn kim tệ đều không lấy ra được.

Tám mươi vạn kim tệ, cơ hồ hai cái Thiên Nam hành tỉnh thuế má, vẻn vẹn một tháng thời gian, liền xem như thần tiên cũng không lấy ra được.

Trước đó Tô Bội Bội đi mười cái gia tộc, cộng lại chỉ mượn một ngàn kim tệ mà thôi, như thế tuyệt cảnh mọi người thấy rất rõ ràng.

Huống chi ngươi Thẩm Lãng chỉ là một cái chỉ là tôm tép nhãi nhép!

"Ký tên đi!" Thư Đình Ngọc nói: "Chúng ta không có thời gian cùng ngươi chậm trễ."

Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Bán ruộng đi, sau đó nhà ngươi cái kia Kim Kiếm Nương nữ tử, có thể thế chấp năm trăm kim tệ, giá trên trời a! Cái này đều xem như hắn chỗ đó nạm vàng giá tiền."

Thẩm Lãng nhìn qua cái này Vua Hải Tặc con trai.

Bảo bối a! Để ngươi sống thêm mười ngày, sống thêm mười ngày a!

. . .

"Ha ha ha ha. . ."

Thẩm Lãng cầm lấy trên bàn khế ước, bỗng nhiên xé thành mảnh nhỏ.

Sau đó, hắn bỗng nhiên xé toang bên ngoài màu đen vải bào.

Lộ ra bên trong hoa lệ nhất cẩm bào.

Đây là trước nay chưa từng có hoa phục, cơ hồ muốn sáng mù tất cả mọi người con mắt, trọn vẹn dùng năm trăm kim tệ chế

thành.

Thư Đình Ngọc sắc mặt kịch biến, lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng ngươi điên rồi sao? Ngươi cho rằng xé khế ước liền hữu dụng không? Không trả nổi tiền, liền điều động quân đội cưỡng chế chấp hành!"

Thẩm Lãng cười nói: "Thư Đình Ngọc, ký mẹ ngươi xá!"

"Cừu Kiêu, bán mẹ ngươi mười ba!"

Lời này mới ra, ở đây tất cả mọi người biến sắc.

Thẩm Lãng cười to nói: "Chỉ là tám mươi vạn kim tệ mà thôi, liền muốn đem ta Kim thị gia tộc ép lên tuyệt lộ? Liền muốn chúng ta giao ra Vọng Nhai đảo, liền muốn chúng ta bán đi tổ tông lưu lại ruộng đất?"

"Làm các ngươi xuân thu đại mộng!"

"Không phải liền là tám mươi vạn kim tệ sao? Mưa bụi mà thôi a!"

Thẩm Lãng đem tay vươn vào quần, rút ra một cọng lông, ném ở trên mặt bàn, nói: "Ta Thẩm Lãng nhổ một cọng lông, đều so tám mươi vạn kim tệ càng nặng!"

"Thư bá đảo lão ngu ngốc, Thư Đình Ngọc ngu ngốc, Tiết Bàn ngu ngốc, Ngũ Nguyên Hóa ngu ngốc, Cừu Kiêu ngu ngốc, các ngươi những chủ nợ này đứng ngay ngắn cho ta a, đứng ngay ngắn a, không nên động, không nên động!"

"Ta trả tiền, tám mươi vạn kim tệ thật sao?"

"Trả tiền!" Thẩm Lãng bỗng nhiên rống to một tiếng!

"Các ngươi những này ngu ngốc không nên động a, hé miệng, tiếp được tiền của các ngươi, tuyệt đối không nên động a!"

"Không phải liền là đòi tiền sao? Ta liền dùng hoàng kim sống sờ sờ đem các ngươi chôn!"

"Ầm!" Một tiếng nứt vang.

Lập tức!

Đám người trên đỉnh đầu trần nhà bỗng nhiên đã nứt ra một cái cự đại lỗ hổng.

Đầy trời kim tệ!

Như là mưa to nện xuống đến!

Phô thiên cái địa, mưa như trút nước.

Hoàng kim chi vũ.

Trước nay chưa từng có một màn.

Không gì so sánh nổi rung động một màn.

Phá vỡ người tam quan một màn.

Ròng rã bảy mươi vạn kim tệ, còn có mười hai vạn lượng khối vàng, vàng tảng.

Như thủy triều tuôn trào ra.

Cơ hồ nháy mắt đem trong đại sảnh ở giữa bao phủ.

Đem ở đây mấy cái chủ nợ, toàn bộ bao phủ.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 165: Đánh Mặt Khắp Thiên Hạ! Cả Nước Chấn Kinh! Chuông Báo Tang

Ở đây tất cả mọi người sẽ không quên một màn này.

Thậm chí bao gồm Thẩm Lãng ở bên trong.

Thật sự là quá hoa lệ!

Rung động lòng người a!

Bảy mươi vạn kim tệ, mười hai vạn lượng đầu chó vàng.

Cứ như vậy trút xuống.

Thiên đại thủ bút a.

Ở đời sau trong phim ảnh thường xuyên nhìn thấy xa hoa Champagne mưa, lại hoặc là sô-cô-la tạo thành dòng lũ, lại hoặc là đầy trời tiền mặt mưa.

Nhưng so với trước mắt trận này hoàng kim mưa to đến nói, lại coi là cái gì.

Thẩm Lãng, Mộc Lan, Kim Mộc Thông đã sớm chuẩn bị, nhanh chóng thối lui đến một bên.

Mà ở đây mấy cái chủ nợ.

Ẩn Nguyên hội Thư Bá Đảo, Thư Đình Ngọc, Vũ An phủ Bá tước thế tử Tiết Bàn, Tĩnh An phủ Bá tước thế tử Ngũ Nguyên

Hóa, con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu cả người giống như bị định thân.

Bọn hắn đương nhiên là có thể bay nhanh chóng lui lại tránh đi cái này hoàng kim mưa.

Nhưng là bọn hắn không có.

Tùy ý cái này đầy trời kim tệ cùng đầu chó vàng trút xuống.

Mỗi một cái kim tệ bảy tiền nặng, bốn năm mét độ cao là nện không thương tổn người.

Nhưng là mỗi một cái vàng tảng thế nhưng là khoảng chừng mấy lượng nặng, cái này nếu là đập trúng đầu mặc dù sẽ không chết người, nhưng cũng sẽ đả thương người.

Thế nhưng là, ở đây mấy người đều là cao thủ.

Làm sao lại bị nện tổn thương.

Bọn hắn liền đứng không nhúc nhích , mặc cho trận này hoàng kim mưa to xuống xong.

Ròng rã nửa phút.

Trận này mưa to xuống xong.

Kiên cố cái bàn chịu không được khổng lồ như vậy trọng lượng, trực tiếp sập.

Ở đây mấy cái chủ nợ, chân trở xuống, cơ hồ đều bị kim tệ các loại vàng tảng chôn.

Cái này vô số kim tệ hoàn toàn chất thành một tòa kim sơn!

Tất cả kim tệ trút xuống xong, toàn trường một mảnh tĩnh lặng!

Thậm chí đến bây giờ, tất cả mọi người vẫn như cũ không thể tin được hết thảy trước mắt.

Thực sự quá mộng ảo.

Thật là đáng sợ.

Hoàn toàn không giống như là thật a!

Tám mươi vạn kim tệ a!

Hai cái Thiên Nam hành tỉnh thuế má a, vẻn vẹn không đến một tháng thời gian, Thẩm Lãng vậy mà lấy ra.

Cái này. . . Cái này sao có thể a?

Trước mắt một màn này, thật chẳng lẽ không phải là mộng cảnh sao?

Liền xem như mặt trời rời khỏi phía tây, nước biển lật úp, Thẩm Lãng cũng không thể nào làm được a.

Nhưng là trước mắt đây hết thảy, nhưng lại thật sự rõ ràng diễn ra.

Hắn, hắn là Thần sao?

Bởi vì thực sự là quá mức chấn kinh, đến mức toàn trường không có người phát ra một điểm thanh âm.

Toàn bộ thần kinh thậm chí hơi choáng, cần một hồi lâu thời gian mới có thể hấp thu sự thực trước mắt này.

"A. . ."

Bỗng nhiên, Kim Mộc Thông phát ra một trận kêu thảm.

Bởi vì, hắn bị một cái vàng tảng nện vào chân.

Nhưng là bị trước mắt bầu không khí chấn nhiếp, kinh hô chỉ có tranh thủ thời gian che miệng.

Tỷ phu thật vất vả chuẩn bị một trận siêu cấp trang bức vở kịch, nếu như bị hắn phá hủy tí xíu, vậy hắn coi như chết chắc.

Tỷ phu mặc dù sẽ không thật đối với hắn thế nào? Nhưng là hắn cũng sợ hãi nha.

. . .

Lúc này Thẩm Lãng chỉ có một cái cảm giác!

Thoải mái a!

Thật sự sảng khoái a!

Vẫn là thế giới này tốt, đặt ở Trung Quốc cổ đại, Thẩm Lãng chỗ nào có thể trình diễn như thế một trận hoa lệ vở kịch a.

Cho dù là tại Tây Hán năm bên trong, quốc khố của hoàng đế cũng chỉ có hai trăm tấn tả hữu hoàng kim, làm sao có thể lập tức cho hắn hai mươi mấy tấn dùng tới trang bức đâu?

Trận này trang bức, quả thực để hắn sảng đến mỗi một cây tóc gáy đều dựng lên.

Nhưng lúc này Thẩm Lãng cảnh giới, chân chính là nhìn tiền tài như là cặn bã.

Hắn nhẹ nhàng xem thường ở đây tất cả mọi người một chút, sau đó thản nhiên nói: "Thư Đình Ngọc, Tiết Bàn, Ngũ Nguyên Hóa, Cừu Kiêu, cái này chồng vàng khẳng định vượt qua tám mươi vạn kim tệ, chính các ngươi điểm điểm, sau đó mình chở đi a!"

Mấy người kia, gương mặt vẫn như cũ xanh xám, thậm chí vẫn như cũ đứng tại hoàng kim chồng bên trong không nhúc nhích.

Thẩm Lãng khinh thường nói: "Các ngươi những người này a, liền thích kiến tạo cái gì thập diện mai phục, cái gì bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước, xem ra giống như thiên đại thủ bút. Lại là xuất động vô số Ngự Sử, lại là thao túng thiên hạ dư luận. Nhìn thật là dọa người bộ dáng a, nhưng mà trên thực tế đều là trò vặt, trò vặt!"

"Không phải liền là bảy mươi vạn kim tệ sao? Chỉ là bảy mươi vạn kim tệ mà thôi a, liền huyên náo ta Huyền Vũ phủ Bá tước muốn chết muốn sống, thật sự là buồn cười cực kỳ a, các ngươi liền chút tiền đồ này sao?"

Cái gì chỉ là bảy mươi vạn kim tệ?

Ngươi biết đây là bao nhiêu tiền không? Ngươi biết số tiền kia có thể dùng đến làm bao nhiêu chuyện sao?

Đời trước Huyền Vũ bá tước dùng một trăm vạn kim tệ, thế nhưng là trọn vẹn thuê ba ngàn võ sĩ, tại trên phong địa chiêu mộ năm ngàn đại quân, hơn nữa còn thuê một nhánh mấy trăm chiếc chiến thuyền hạm đội.

Coi như thế, kia một trăm vạn kim tệ tại chỗ đều không có hoa xong, phần lớn tiền đều là toàn quân bị diệt về sau, nỗ lực tiền trợ cấp tiêu hết.

Nhưng là Thẩm Lãng hiện tại dùng tám mươi vạn kim tệ nện ở trên mặt của bọn hắn, hắn liền có tư cách trang bức, hắn liền có tư cách nói ra những lời này, để Thư Đình Ngọc bọn người không có một câu phản bác.

Thẩm Lãng khinh thường nói: "Mất mặt, mất mặt a!"

"Các ngươi Ngự Sử mỗi ngày công kích ta cái gì? Nói ta sinh hoạt xa hoa lãng phí, mặc một kiện quần áo liền muốn ba trăm kim tệ?"

"Nào có sự tình a? Các ngươi không cần oan uổng ta được không? Ta một bộ y phục rõ ràng là năm trăm kim tệ a, mà lại dạng này ta quần áo, ta một hơi lại làm tám cái, các ngươi vậy mà nói thành ba trăm kim tệ một kiện, các ngươi đây là xem thường cuộc sống của ta trình độ a."

"Chư vị có thể làm chứng a, về sau ta ở trước mặt các ngươi nếu là mặc tái diễn quần áo, ta chính là cháu các ngươi ."

"Các ngươi còn công kích ta một bữa cơm ăn hết một trăm đầu cá, hoang đường, đáng xấu hổ a! Ta rõ ràng một bữa cơm ăn hết hơn vài chục vạn con cá, bởi vì ta ăn trứng cá muối, một trận liền ăn hết hơn nửa cân."

"Các ngươi từng cái mí mắt quá nông cạn, chỉ là bảy mươi vạn kim tệ liền muốn ép chết ta Huyền Vũ phủ Bá tước?"

"Phi!"

"Ta Thẩm Lãng là có tiền, ta Huyền Vũ phủ Bá tước có tiền!"

"Đừng nói bảy mươi vạn, tám mươi vạn, chính là một trăm vạn, hai trăm vạn kim tệ ta đều có thể cầm ra được."

"Chư vị chủ nợ, tranh thủ thời gian cầm tiền của các ngươi xéo đi!"

. . .

Đón lấy, Thẩm Lãng đi vào mấy vị đại nhân vật trước mặt.

"Vương thúc các hạ, Thượng Thư đại nhân, Tổng đốc đại nhân, ngự sử đại phu, các ngươi ở đây chứng kiến, chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước thiếu Ẩn Nguyên hội bảy mươi vạn kim tệ có phải hay không trả sạch? Có phải là không còn có nợ nần tranh chấp?"

Hắn lời này cố ý đã bỏ sót lục vương tử Ninh Cảnh, đối phương ánh mắt lập tức phát lạnh.

Ngươi Thẩm Lãng một cái nho nhỏ người ở rể, vậy mà không đem ta lục vương tử để vào mắt?

Ninh Khải Vương thúc nheo mắt lại, lần thứ nhất vô cùng chính thức nhìn qua Thẩm Lãng.

Hắn thật là triệt để bị kinh trụ.

Lần trước Kim Sơn đảo chi tranh, Thẩm Lãng liền nghịch chuyển càn khôn, để tất thua cục diện đại hoạch toàn thắng.

Nhưng là có tài hoa, giống như còn không tính cái gì.

Vàng ròng bạc trắng mới là khó khăn nhất a.

Hắn hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, không đến một tháng thời gian bên trong, Thẩm Lãng là như thế nào làm tới cái này tám mươi vạn kim tệ.

Quả thực để người nhìn mà than thở a.

Nghe được Thẩm Lãng tra hỏi về sau, Ninh Khải Vương thúc gật đầu nói: "Đúng, Huyền Vũ phủ Bá tước cùng Ẩn Nguyên hội nợ nần chính thức thanh toán xong."

Thẩm Lãng nói: "Kia Ẩn Nguyên hội có phải hay không không còn có quyền lực thu hồi Vọng Nhai đảo, trong thiên hạ có phải là không còn có người có thể bức ra nhà ta giao ra Vọng Nhai đảo rồi?"

Ninh Khải Vương thúc gương mặt có chút co quắp một trận, gật đầu nói: "Đúng, Vọng Nhai đảo là nhà các ngươi."

Thẩm Lãng hướng phía Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc nói: "Đã nghe chưa? Thư Đình Ngọc, chúng ta nợ nần thanh toán xong, còn muốn đoạt ta Vọng Nhai đảo, thật sự là mơ mộng hão huyền sao?

Đây chính là hoàng kim đảo. . ."

Nói đến đây, Thẩm Lãng tranh thủ thời gian thu lại miệng.

"Tốt, ta bề bộn nhiều việc, liền không chiêu đãi mọi người!"

Sau đó, Thẩm Lãng nghênh ngang rời đi!

Kim Mộc Lan cùng Kim Mộc Thông cũng trực tiếp rời đi.

Lưu lại mọi người tại chỗ, hai mặt nhìn nhau.

Vương thúc Ninh Khải cùng Hộ bộ thượng thư, ngự sử đại phu liếc nhau một cái.

Sau đó, không nói hai lời trực tiếp rời đi.

Hôm nay, xem như triệt để bị đánh mặt, cho dù là bọn họ trực tiếp bị liên lụy.

Đón lấy, Chúc Nhung Tổng đốc cũng lui ra ngoài.

Lục vương tử Ninh Cảnh bỗng nhiên cười lạnh một tiếng nói: "Có ý tứ, có ý tứ, nho nhỏ người ở rể phách lối như vậy, không sợ kiếm tiền, mất mạng hoa sao?"

Sau đó, hắn cũng đã rời đi.

Mang theo đầy ngập địch ý rời đi.

Ở đây, liền lưu lại Ẩn Nguyên hội đám người, còn có mấy cái chủ nợ.

Thư Đình Ngọc nói: "Chư vị lấy đi mình kia phần vàng đi, ta liền muốn phái người chứa lên xe."

Tĩnh An phủ Bá tước thế tử Ngũ Nguyên Hóa nhìn thoáng qua đầy đất kim tệ, trực tiếp đi, hắn kia ba ngàn năm trăm kim tệ không có muốn.

Vũ An phủ Bá tước thế tử Tiết Bàn cũng trực tiếp rời đi, hắn ngay cả mấy vạn kim tệ đều không có muốn.

Bọn hắn căn bản cũng không phải là đến đòi tiền, mà là muốn mượn cơ hội đem Huyền Vũ phủ Bá tước đẩy vào tuyệt cảnh, bán đi tất cả ruộng đất.

Bây giờ bị Thẩm Lãng điên cuồng đánh mặt, nơi nào còn có tiền kia hào hứng.

Toàn bộ trong đại sảnh, chỉ còn lại Ẩn Nguyên hội cùng con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu.

"Thiếu thành chủ, lấy đi thuộc về ngươi chín ngàn kim tệ đi." Thư Đình Ngọc nói.

Con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu không nói gì, mà là nhặt lên trên đất một cái khối vàng, lại nắm lên một thanh kim tệ.

"Cái này kim tệ rất mới a, độ tinh khiết phi thường cao, nhưng là chế tạo rất thô ráp, không có bất kỳ cái gì đồ án văn tự, vừa mới rèn đúc đi ra?" Cừu Kiêu nói.

Thư Đình Ngọc nhẹ gật đầu.

Cừu Kiêu vừa cẩn thận nhìn xem trong tay khối vàng nói: "Khối này vàng vừa mới dã luyện đi ra không lâu đi, thậm chí còn không có cuối cùng chiết xuất."

Thư Đình Ngọc lại gật đầu một cái.

Con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu trong mắt lộ ra vô cùng ánh mắt tham lam.

"Hắc hắc hắc, tên tiểu bạch kiểm này chẳng lẽ cũng không biết mang ngọc có tội sao?" Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Nho nhỏ Huyền

Vũ phủ Bá tước, chỉ là hai ba ngàn tư quân, vậy mà nắm giữ như thế thiên đại tài phú, không sợ cả nhà chết hết sao?"

Hắn xác thực muốn hoàng kim, nhưng tuyệt đối không phải chỉ là chín ngàn kim tệ, hắn muốn là toàn bộ!

Tất cả kim tệ, đều thuộc về ta Vua Hải Tặc Cừu thị tất cả.

"Ha ha ha ha. . ."

"Cả nhà chết hết, có ý tứ, ha ha ha ha. . ."

Sau đó, con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu rời đi.

Thư Đình Ngọc cùng Thư Bá Đảo liếc nhau một cái, bỗng nhiên hắn thấp giọng nói một câu: "Muốn xảy ra chuyện, xảy ra đại sự."

Thư Bá Đảo nhẹ gật đầu.

"Người tới, kiểm kê ra bảy mươi vạn kim tệ chở đi!"

. . .

Huyền Vũ thành nội, có vô số quyền quý đang ngẩng đầu mà đối đãi.

Chờ đợi cái này kia một tiếng sét!

Chờ đợi Chúc Nhung Tổng đốc quân đội giết vào Vọng Nhai đảo, cưỡng ép thu hồi Huyền Vũ phủ Bá tước chi này mạch máu kinh tế.

Chờ đợi Kim thị gia tộc ầm vang đổ xuống!

Có một ít quyền quý là tại mài đao xoèn xoẹt , chờ đợi lấy chia cắt Kim thị gia tộc thi thể.

Mà càng nhiều người là đang nhìn náo nhiệt, nhìn một trận trăm năm vở kịch.

Một cái trăm năm quý tộc đổ xuống a, rất kích thích đặc sắc a!

Mà những này quyền quý căn cứ, ngay tại Huyền Vũ trong phủ thành chủ.

Tất cả có thể đoạt thịt ăn kền kền đều ở nơi này.

Bao quát Tấn Hải bá tước phủ sứ giả, Lan Sơn Tử tước phủ thế tử Chu Văn Đài, Huyền Vũ thành tân chủ sổ ghi chép Chúc Văn Hoa, Trì gia tiểu thư Trì Dư, Trấn Viễn hầu tước phủ sứ giả, Trấn Bắc hầu tước sứ giả vân vân vân vân.

Hiện tại Chúc Văn Hoa đương nhiên xác định, Thẩm Lãng tất cả bệnh đậu mùa căn bản chính là giả, đương nhiên hắn lúc ấy liền phán định là giả.

Thẩm Lãng ngươi coi như gặp lại diễn kịch cũng không hề dùng, vẫn như cũ không cải biến được Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt kết cục.

"Tin tức chẳng mấy chốc sẽ đến rồi!"

"Chúng ta lập tức liền muốn chứng kiến lịch sử, chứng kiến một cái trăm năm quý tộc đổ xuống, thật là khiến người ta kích động a."

"Lần này Huyền Vũ phủ Bá tước mất đi không chỉ là Vọng Nhai đảo, còn có mấy vạn mẫu ruộng đất, thậm chí gia tộc tòa thành cũng không giữ được."

"Mọi người cứ dựa theo trước đó chia cắt phương thức a, không thể thay đổi nữa."

"Kim thị gia tộc ruộng đất về Trì gia, tòa thành về lục vương tử, tất cả tác phường về Tĩnh An phủ Bá tước, Vọng Nhai đảo khoáng sản quyền khai thác về Tấn Hải bá tước phủ, ruộng muối quyền kinh doanh về. . ."

Dựa theo trước đó chia của hiệp nghị, Huyền Vũ phủ Bá tước mỗi một phần tài sản đều bị chia cắt.

Ẩn Nguyên hội là thu hồi Vọng Nhai đảo, nhưng là chính bọn hắn sẽ không đích thân đi khai hoang quặng sắt, cũng sẽ không mình phái người nấu muối, mà là đem những này quyền kinh doanh phân chia ra đi, sau đó hàng năm rút ra phần lớn lợi nhuận.

"Tới, tới, Ngũ Nguyên Hóa thế tử đến rồi!" Có người la lên.

Lập tức, ở đây tất cả quyền quý chen chúc mà ra.

Hôm nay đại đa số người đều không có tư cách tiến vào Huyền Vũ phủ Bá tước tự mình chứng kiến cái này hủy diệt một khắc, Tĩnh An phủ Bá tước thế tử Ngũ Nguyên Hóa mượn một tấm giấy vay nợ miễn cưỡng có thể tiến vào.

Mười mấy cái quyền quý đem Ngũ Nguyên Hóa bao vây.

"Ngũ thế tử như thế nào? Cùng chúng ta nói một chút a."

"Huyền Vũ bá Kim Trác còn sống sao?"

"Thẩm Lãng thổ huyết sao?"

"Bọn hắn là cam tâm tình nguyện giao ra Vọng Nhai đảo, vẫn là Tổng đốc cưỡng ép phái binh thu hồi?"

"Kim thị gia tộc kia mấy vạn mẫu ruộng tốt bán bao nhiêu tiền?"

"Kim Mộc Lan động võ sao? Thái tử điện hạ có phải là muốn phái người tới đón nàng tiến quốc đô rồi?"

Lời này mới ra, tất cả mọi người vô cùng cực kỳ hâm mộ.

Kim Mộc Lan a, tuyệt sắc đại mỹ nhân a, vóc người này chi hỏa bạo, chưa từng nhìn thấy a.

Đỉnh tiêm vưu vật a.

Cái này muốn biến thành Thái tử đồ chơi.

"Thẩm Lãng chết sao?"

"Hắn hẳn phải chết không nghi ngờ đi, Kim Mộc Lan vào kinh thời điểm, chính là Thẩm Lãng tử kỳ."

"Ngũ thế tử, chứng kiến một cái trăm năm lão quý tộc hủy diệt cảm xúc thế nào? Có phải là phi thường rung động?"

Tất cả mọi người vô cùng hưng phấn.

Bởi vì, bởi vì bọn hắn cũng là có thể phân đến thịt ăn.

Kim thị gia tộc cỗ thi thể này quá lớn, người khác ăn thịt, bọn hắn ăn canh đều có thể uống đến óc đầy bụng phệ a.

Mà lúc này, rốt cục có người phát hiện Ngũ Nguyên Hóa sắc mặt không tốt lắm.

"Ngũ thế tử, sắc mặt của ngươi phi thường khó coi a, có phải là đối phân phối phương án không hài lòng a? Nhà ngươi đã được đến không ít a, lần này Kim thị gia tộc hủy diệt, nhà ngươi cũng không có ra bao nhiêu lực a!"

Tĩnh An phủ Bá tước thế tử Ngũ Nguyên Hóa giơ tay lên, lập tức toàn trường yên tĩnh, nhìn chằm chằm hắn khuôn mặt.

Ngũ Nguyên Hóa nói: "Các ngươi đừng ảo tưởng, chúng ta thua, Thẩm Lãng thắng."

"Thẩm Lãng trả tiền, hắn không phải lấy ra bảy mươi vạn kim tệ, mà là tám mươi vạn! Hắn đem đầy trời kim tệ nện ở trên đầu của chúng ta, tám mươi vạn kim tệ đem chúng ta toàn bộ chôn!"

Lời này mới ra, toàn trường tĩnh lặng.

Cái này sao có thể?

Một tháng thời gian, Thẩm Lãng cũng không phải thần tiên, làm sao có thể xuất ra tám mươi vạn kim tệ?

Nằm mơ cũng không thể a.

"Ngũ Nguyên Hóa thế tử, ngươi thật sự là nói giỡn, loại chuyện này cũng không thể nói đùa a!"

"Đúng vậy a, đúng a! Thẩm Lãng chỉ là một cái tiểu bạch kiểm, làm sao có thể xuất ra số tiền kia, đây chính là hai cái Thiên Nam hành tỉnh thuế má."

Ngũ Nguyên Hóa thế tử thản nhiên nói: "Các ngươi cảm thấy ta còn có tâm tình nói đùa? Riêng phần mình đều trở về đi, xảy ra đại sự, ra thiên đại chuyện."

Sau đó, Ngũ Nguyên Hóa thế tử trực tiếp rời đi, trở mình lên ngựa, hướng phía Tĩnh An thành mà đi.

. . .

Huyền Vũ thành một chỗ lộng lẫy viện lạc bên trong!

Tấn Hải bá Đường Luân một chén tiếp lấy một chén uống rượu, toàn thân nhiệt huyết sôi trào.

"Ha ha ha ha, hôm nay thật sự là đã nghiền a, nên uống cạn một chén lớn!"

"Chúng ta trăm năm cừu gia, rốt cục phải xong đời a."

"Kim Trác phải chết, hắn không sống tới qua tết."

"Đã nghe chưa? Ta đã nghe được Kim thị gia tộc sụp đổ thanh âm."

"Kim Trụ đột nhiên xuất hiện, chấn kinh thiên hạ lại nên làm như thế nào? Ra một cái bại gia tử liền toàn bộ xong."

"Nếu như nhìn thấy hôm nay Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt, Kim Trụ tại trong phần mộ có thể hay không tức giận đến nhảy dựng lên a, ha ha ha ha!"

Thế tử Đường Doãn nói: "Phụ thân , dựa theo ước định, chúng ta thay mặt Ẩn Nguyên hội kinh doanh Vọng Nhai đảo quặng sắt, rút ra lãi ròng nhuận ba thành. Vọng Nhai đảo ruộng muối một nửa giao cho chúng ta kinh doanh, nhưng thu hoạch được lợi nhuận bảy thành nộp lên trên Ẩn Nguyên hội. Kim Sơn đảo bên kia, chúng ta cũng có ba thành ích lợi. Nhưng cái này một vào một ra, nhà chúng ta vẫn là thua lỗ a."

Tấn Hải bá cười to nói: "Nhà chúng ta là thua lỗ, nhưng là so với Huyền Vũ phủ Bá tước, chúng ta thế nhưng là kiếm bộn rồi, nhà hắn thế nhưng là trực tiếp hủy diệt. Nỗ lực dạng này đại giới hủy diệt Huyền Vũ phủ Bá tước, ta nguyện ý, ta vui lòng!"

"Kim Trụ, ngươi trong Địa Ngục mặt nghe cho ta. Hủy đi ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước đại nhân là ta, là ta Đường Luân!"

"Đường thị liệt tổ liệt tông, các ngươi trên trời có linh thiêng nhìn thấy không? Hôm nay Huyền Vũ phủ Bá tước hủy diệt, là ta Đường Luân tự mình đưa nó chôn vùi."

Đường Luân nói lời như vậy cũng có đạo lí riêng của nó, đúng là hắn đem Kim Sơn đảo đưa cho Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, hướng Kim thị gia tộc chọc ra trí mạng một đao.

Mà liền tại lúc này.

Con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu đi đến, lạnh lùng nói: "Đường Luân, ngươi không nên đắc ý."

"Huyền Vũ phủ Bá tước không có vong."

"Thẩm Lãng trả tiền, hắn xuất ra không phải bảy mươi vạn kim tệ, mà là tám mươi vạn kim tệ."

"Kim thị gia tộc mấy vạn mẫu ruộng tốt bảo vệ, Vọng Nhai đảo cũng bảo vệ."

"Nhà hắn còn có đếm không hết kim tệ, ngươi cao hứng quá sớm!

Nghe nói như thế, Tấn Hải bá như là sét đánh, hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

Cái này. . . Cái này sao có thể?

Bảy mươi vạn kim tệ a.

Thiên văn sổ tự a.

Hắn Đường thị gia tộc như thế hào phú đều không bỏ ra nổi đến, Thẩm Lãng dựa vào cái gì cầm ra được.

Đường thị gia tộc có Kim Sơn đảo, xa so với Kim thị gia tộc hào phú được nhiều, nhưng để hắn lập tức xuất ra bảy mươi vạn kim tệ căn bản không có khả năng, thậm chí ngay cả một nửa đều không bỏ ra nổi tới.

"Không có khả năng, đây không có khả năng. . ." Tấn Hải bá Đường Luân run rẩy nói: "Nếu như Thẩm Lãng có thể cầm được ra số tiền kia, Huyền Vũ bá vì sao bệnh nguy kịch? Tô Bội Bội vì sao lại trằn trọc ngàn dặm khắp nơi vay tiền, vẻn vẹn chỉ mượn một ngàn kim tệ, nhận hết người trong thiên hạ chế giễu?"

Con Vua Hải Tặc nói: "Đều là trang, đều là diễn, đây hết thảy đều là Thẩm Lãng âm mưu."

"Không có khả năng. . . Không có khả năng. . ."

Tấn Hải bá Đường Luân rống to.

Trong lỗ tai của hắn từng đợt oanh minh.

Uống nhiều rượu như vậy, vừa rồi chỉ là thoải mái hơi say rượu, mà bây giờ vậy mà biến thành đầu đau muốn nứt.

Muốn nôn mửa.

Vô cùng khó chịu.

Vì Huyền Vũ phủ Bá tước, hắn Đường thị gia tộc trả ra đại giới lớn nhất a.

Hắn nhưng là đem Kim Sơn đảo chắp tay nhường ra a, không công đưa cho Vua Hải Tặc Cừu Kiêu.

Không phải hắn có thể một mực mang xuống không giao đảo a.

Nỗ lực hy sinh lớn như vậy, chính là vì hủy diệt Kim thị gia tộc a.

Hiện tại. . .

Ngươi vậy mà nói cho ta nói, Kim thị gia tộc bình yên vô sự.

Ta Kim thị gia tộc bỏ ra như thế lớn đại giới, không những không thu được gì, hơn nữa còn biến thành trò cười.

"Không, không, không. . ."

Tấn Hải bá Đường Luân một trận gào thét.

Sau đó, trong miệng cuồng phún mà ra.

Hắn nôn mửa!

Phun ra không chỉ có rượu, còn có bọt máu.

. . .

Trương gia nhà cũ!

Thái thú Trương Xung đã biến mất trong tầm mắt mọi người rất lâu.

Hắn rõ ràng mới là hủy diệt Huyền Vũ phủ Bá tước tiên phong, hắn rõ ràng mới là Quốc quân đao.

Nhưng là mấy tháng gần đây thời gian, hắn một điểm thanh âm đều không có phát ra tới.

Khi tất cả người đều tại công kích Kim thị gia tộc thời điểm, khi tất cả người đều đang thúc giục gấp rút Kim thị gia tộc trả nợ thời điểm, hắn một tiếng không phát.

Thậm chí ngay cả một đạo tấu chương đều không có bên trên.

Ngay tại tất cả mọi người bức bách Kim thị gia tộc giao ra Vọng Nhai đảo thời điểm, hắn cũng không có bất kỳ cái gì tỏ thái độ.

Thật giống như hắn cái này Thái thú, lập tức trở thành người tàng hình.

Thậm chí không có ai biết hắn ở đâu, hắn chưa từng xuất hiện tại phủ Thái Thú đã rất lâu rồi.

Bởi vì hơn một tháng trước hắn lên một cái tấu chương, nói hắn bệnh nặng, cần dưỡng bệnh mấy tháng.

Quốc quân chuẩn.

Thế là, Trương Xung lặng yên không một tiếng động quay trở về nhà cũ.

Tại tất cả mọi người trong miệng, hắn Trương Xung từ một cái Việt quốc chính đàn minh tinh trực tiếp ngã xuống thần đàn.

Tất cả mọi người cảm thấy, ngươi Trương Xung cũng bất quá như thế mà thôi.

Kim Sơn đảo chi tranh thua về sau, ngươi liền không gượng dậy nổi.

Hơn nữa nhìn nhìn tình huống hiện tại, chúng ta tiêu diệt Huyền Vũ phủ Bá tước căn bản là không dùng được ngươi Trương Xung a.

Lặng lẽ Tấn Hải bá Đường Luân thần lai nhất bút, trực tiếp đem Kim Sơn đảo đưa cho Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy.

Cỡ nào khí phách, cỡ nào sắc bén, trực tiếp đem Kim thị gia tộc đưa vào chỗ chết a.

Ngươi Trương Xung chỗ đó mát mẻ chỗ đó ở lại đi.

Cũng không cần tại như vậy quay người giở trò, đóng vai cái gì trí gần như yêu.

Trì Dư đi đến, sắc mặt phi thường khó coi.

Nàng hướng phía Trương Xung cong xuống nói: "Trương bá phụ, chúng ta thua, Thẩm Lãng lấy ra bảy mươi vạn kim tệ, nói cho đúng là tám mươi vạn. Huyền Vũ phủ Bá tước Vọng Nhai đảo bảo vệ, mấy vạn mẫu ruộng tốt cũng bảo vệ."

Nghe nói như thế, Trương Xung bỗng nhiên từ trên giường bệnh ngồi dậy, kinh ngạc nói: "Cái này. . . Đây là sự thực? Không có khả năng a, hoàn toàn không có khả năng a!"

Sau đó, hắn che cái trán, giống như đầu não từng đợt mắt hoa.

"Bảy mươi vạn kim tệ a, vẻn vẹn hơn một tháng thời gian, Thẩm Lãng làm sao có thể cầm ra được?"

"Trong này đến tột cùng xảy ra chuyện gì a?"

Trì Dư nói: "Ta cũng không biết vì cái gì, tất cả mọi người không biết Thẩm Lãng là thế nào làm được."

Trương Xung run nhè nhẹ nói: "Thật sự là không nghĩ tới a, Thẩm Lãng lại lợi hại như thế a. Nữ hiền chất ta có lỗi với ngươi, cái này mấy vạn mẫu ruộng tốt ngươi không lấy được tay, ta muốn hướng phụ thân ngươi thỉnh tội."

Trì Dư tranh thủ thời gian cong xuống nói: "Vạn vạn không dám! Ta cần lập tức trở về gia tướng đây hết thảy hồi bẩm phụ thân, bá phụ còn xin an tâm dưỡng bệnh."

Trương Xung nói: "Ghi nhớ thay ta hướng phụ thân ngươi thỉnh tội, đều là Trương Xung vô năng."

"Vạn vạn không dám, Trì Dư cáo lui."

Trương Xung nói: "Trương Tấn, ngươi đi đưa tiễn Trì tiểu thư!"

. . .

Đưa tiễn Trì Dư về sau, Trương Tấn về đến phòng, lúc này hắn hoàn toàn không cách nào che giấu nội tâm chấn kinh.

"Phụ thân, tuyệt đối không ngờ rằng Thẩm Lãng thật làm được, đúng như cùng ngươi sở liệu a, Thẩm Lãng thật lấy ra bảy mươi vạn kim tệ, quá làm cho người chấn kinh, hắn là thế nào làm được a?"

Trương Xung từ trên giường, lại nơi nào có nửa phần bệnh trạng, lại nơi nào có nửa phần chấn kinh.

"Hắn làm sao xuất ra cái này bảy mươi vạn kim tệ cũng không trọng yếu. Mấu chốt là Thẩm Lãng tại Kim Sơn đảo chi tranh trước, liền đã mưu đồ tốt hôm nay, đem tất cả mọi người đùa bỡn trong lòng bàn tay!"

"Đi một bước, nhìn ba bước, bốn bước!"

"Lợi hại a, lợi hại! Cái này Thẩm Lãng thật sự là một thiên tài kỳ thủ a, có đối thủ như vậy cùng ta đánh cờ, thật sự là nhân sinh một vui thú lớn!"

"Tiếp xuống Thẩm Lãng phải kinh sợ thiên hạ, Vọng Nhai đảo phải kinh sợ thiên hạ!"

"Nếu ta đoán không sai, con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu phải chết, mà lại sẽ chết rất thảm! Cái này Cừu Kiêu không có chút nào nhân tính, ba phen mấy bận hãm hại Huyền Vũ phủ Bá tước, Thẩm Lãng lại không có chút nào trả thù, đây chính là lớn nhất không bình thường."

"Thẩm Lãng có thể làm cho tên súc sinh này sống đến bây giờ thật sự là không dễ dàng. Bây giờ thời cơ đã đến, Cừu Kiêu con lợn này vỗ béo nên giết!"

"Thận trọng từng bước, Thẩm Lãng chân chính là trí gần như yêu a!"

"Chờ xem, cái này vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng âm mưu bắt đầu, tiếp xuống hắn còn có một cái lưới lớn, chờ lấy vô số người chui vào. Không biết sẽ có bao nhiêu người táng thân với hắn lưới lớn bên trong, lần này không biết sẽ có mấy cái gia tộc diệt vong, không biết sẽ chết bao nhiêu người."

"Chết một vạn người là không ngừng được."

"Chân chính cao trào, muốn mở ra!"

"Ta đã nghe được tiếng trống trận, ta đã thấy được đầy trời máu tươi."

"Ta đã nhìn thấy Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy trên biển bá nghiệp diệt vong, ta đã nhìn thấy trăm năm gia tộc quyền thế Đường thị gia tộc diệt vong!"

"Trương Tấn chuẩn bị một chút, muốn khai chiến, đại chiến!"

"Thây phơi khắp nơi, máu chảy phiêu mái chèo!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 166: Tăng Cường Quân Bị! Mộc Lan Triệt Để Luân Hãm!

Trương Tấn nói: "Phụ thân, ngài hoàn toàn thấy rõ Thẩm Lãng âm mưu, vì sao không ngừng phá hắn, ngăn cản hắn?"

Trương Xung nói: "Ta vì sao muốn ngăn cản hắn? Tương phản ta còn phải phối hợp hắn, nhất cử đem mấy cái gia tộc triệt để diệt vong chôn vùi, vì tân chính triệt để quét dọn tất cả chướng ngại, thành lập trước nay chưa từng có công huân."

"Hắn không phải muốn giết sạch Cừu Thiên Nguy tập đoàn hải tặc sao? Không phải muốn giết sạch Tấn Hải bá tước phủ toàn tộc sao? Phối hợp hắn!"

"Thẩm Lãng lưới lớn muốn chôn vùi Vua Hải Tặc cùng Đường thị gia tộc. Mà ta lưới lớn, thì là muốn chôn vùi tất cả mọi người!"

Tiếp lấy Trương Xung nói: "Đúng rồi, thuận tiện nói cho ngươi một tiếng, Từ Thiên Thiên không có chết."

Lời này mới ra, Trương Tấn sắc mặt triệt để kịch biến, khàn giọng nói: "Nàng ở đâu?"

Trương Xung nói: "Xuân Hoa vừa mới truyền đến tình báo, Từ Thiên Thiên đã thành công ẩn núp đến Cừu Yêu Nhi bên người, đồng thời trở thành bên người nàng thân mật nhất người. Nếu như ta đoán không lầm, nàng cũng đã cùng Thẩm Lãng cấu kết ở cùng một chỗ."

Trương Tấn nói: "Tại sao có thể như vậy? Vào lúc ban đêm ta nghe được rõ ràng, nàng đã bị thiêu chết a."

Trương Xung nói: "Ta đã phái người đi Trương gia phế tích dò xét qua, Từ Thiên Thiên dưới mặt tú lâu mặt có một cái mật thất, bên trong còn có mấy cái thùng nước, đại hỏa thời điểm nàng đại khái chính là trốn ở mật thất dưới đất chạy trốn."

Trương Tấn nói: "Vậy nhi tử hiện tại liền nghĩ biện pháp giết nàng."

Trương Xung nói: "Nàng lúc này ở Cừu Yêu Nhi bên người ngươi giết thế nào? Ai lại đánh thắng được Cừu Yêu Nhi, ngươi là đi mời Chung Sở Khách động thủ, vẫn là Lý Thiên Thu, lại hoặc là Yến Nan Phi đâu?"

Trương Tấn nói: "Thẩm Lãng để Từ Thiên Thiên tiềm phục tại Cừu Yêu Nhi bên người khẳng định là có âm mưu, chúng ta nhất định phải phá đi, không thể để cho hắn đạt được."

Trương Xung nói: "Chính là muốn để hắn đạt được, nếu không có Cừu Yêu Nhi trấn thủ, Nộ Triều thành ai có thể bắt được đến a?"

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước trả tiền tám mươi vạn kim tệ.

Hoàng kim mưa to trút xuống tin tức rất nhanh liền truyền khắp thiên hạ.

Toàn bộ thiên hạ quyền quý đầu tiên là triệt để nghẹn ngào, không biết nên làm phản ứng gì.

Quốc đô bên kia cũng không có đối với cái này phát ra bất kỳ thanh âm.

Có mấy cái Ngự Sử thượng tấu chiết vạch tội Thẩm Lãng ương ngạnh vô dáng, mời Quốc quân giáng tội trách phạt, nhưng những tấu chương này đều như là đá chìm đáy biển.

Ngay sau đó, Lễ Bộ thị lang dính líu khoa cử gian lận án bạo phát ra.

Lập tức toàn bộ quốc đô tiếng người huyên náo, vô số người kêu đánh kêu giết, tất cả ánh mắt đều dời đi đi qua.

Nhưng là đối với thiên hạ vạn dân mà nói, một cái Lễ Bộ thị lang khoa cử gian lận án nào có Thẩm Lãng chuyện bên này kích thích a.

Trải qua ngắn ngủi yên tĩnh về sau, dư luận triệt để bạo phát.

Vô số người đều đang đàm luận chuyện này.

Vô số người đều tại miêu tả tám mươi vạn kim tệ trút xuống hình tượng.

Tất cả mọi người cực điểm khoa trương miêu tả cái tràng diện này, liền phảng phất bọn hắn tận mắt thấy.

Hoàng kim mưa to, hoàng kim triều dâng các loại danh từ vang vọng toàn bộ Việt quốc.

Thẩm Lãng thanh danh cũng nháy mắt nghịch chuyển.

Trước đó chỉ là một cái sẽ chỉ phá sản phế vật nhỏ người ở rể, mà bây giờ lại trở thành một cái hóa mục nát thành thần kỳ thần nhân.

Trở thành thiên hạ vô số người tuổi trẻ thần tượng.

Sửa đá thành vàng a, ngưu bức đi.

Trước đó hắn trở thành Huyền Vũ phủ Bá tước người ở rể, vạn người phỉ nhổ. Mà bây giờ, hắn diễn ra trận này hoàng kim kỳ tích, lại vạn người sùng bái.

Vẻn vẹn không đến một tháng liền kiếm lời bảy tám chục vạn kim tệ, đáng sợ đi.

Tiếp lấy vô số người liền bắt đầu thảo luận, Huyền Vũ phủ Bá tước đến tột cùng là như thế nào tại hơn một tháng thời điểm kiếm được cái này bảy tám chục vạn kim tệ đây này?

Đây cũng quá khó khăn a.

Thiên hạ bất luận cái gì sinh ý cũng không thể kiếm được nhiều tiền như vậy.

Từ Quang Doãn lũng đoạn hơn phân nửa Thiên Nam hành tỉnh tơ lụa, một năm chỗ kiếm lãi ròng nhuận cũng chính là mấy vạn kim tệ mà thôi.

Huyền Vũ phủ Bá tước có mười vạn con dân, lại có quặng mỏ cùng ruộng muối, một năm xuống tới cũng chỉ bất quá kiếm mấy vạn kim tệ a.

Một tháng kiếm bảy tám chục vạn kim tệ?

Chẳng lẽ là trên trời rơi xuống kim tệ sao?

Có người liền thần thần bí bí nói, không phải trên trời rơi xuống kim tệ, mà là tuôn ra kim tệ.

Các ngươi biết sao?

Huyền Vũ phủ Bá tước bảy mươi vạn kim tệ đều là vội vã rèn đúc đi ra, hoàng kim mới cực kì, cũng chỉ là một cái kim tệ khuôn mẫu mà thôi, phía trên ngay cả chữ cùng đồ án cũng không kịp in lên.

Thậm chí bên trong còn hỗn tạp rất nhiều khối vàng, thậm chí mang theo hạt cát đầu chó vàng đều có.

Cái này chứng minh cái gì?

Những này vàng mới vừa từ địa lý đãi đi ra không lâu a.

Huyền Vũ phủ Bá tước phát hiện một cái mỏ vàng.

Vọng Nhai đảo phát hiện mỏ vàng á!

Hơn nữa còn là một phẩm cấp phi thường cao mỏ vàng, bên trong không chỉ có cát vàng, còn có thật nhiều đầu chó vàng, có mấy lượng một khối, thậm chí còn có hơn một cân một khối, trực tiếp nhặt được liền có thể dùng.

Những này dư luận nháy mắt tạo thành một cái cự đại phong bạo, truyền khắp mỗi một nơi hẻo lánh.

Thậm chí Thẩm Lãng kia một trận trang bức đưa tới dư luận đều bị áp chế xuống dưới.

Tất cả mọi người đang đàm luận Vọng Nhai đảo khả năng tồn tại mỏ vàng.

Hoàng kim động nhân tâm a.

Trong thiên hạ còn có cái gì so khai thác mỏ vàng đến tiền càng nhanh đây này.

Khó trách Huyền Vũ phủ Bá tước có thể lập tức còn rơi bảy tám chục vạn kim tệ a.

Khó trách Kim thị gia tộc thà rằng không cần Kim Sơn đảo, cũng phải giữ được Vọng Nhai đảo a.

Thế là, vô số người nhao nhao đi thuyền tiến về Vọng Nhai đảo.

Nhưng là không ai có thể tới gần, bởi vì chung quanh hải vực toàn bộ bị Huyền Vũ phủ Bá tước phong tỏa.

Bất luận kẻ nào chờ dám can đảm tới gần Vọng Nhai đảo, giết chết không cần hỏi tội!

. . .

Triệt để trang bức về sau, Huyền Vũ phủ Bá tước lâm vào cực kỳ bận rộn thời khắc.

Ẩn Nguyên hội đám người vừa rời đi, Huyền Vũ bá cũng không giả bệnh, lập tức tinh thần dịch dịch xuất hiện tại tất cả mọi người trước mặt.

Trạng thái tinh thần rất tốt a, chỉ bất quá xác thực gầy rất nhiều a, coi như lúc giảm cân, bá tước phu nhân đối với cái này thật cao hứng.

Thậm chí, nàng còn chủ động đến hỏi Thẩm Lãng, những thuốc kia nàng có thể ăn được hay không, nàng cũng muốn giảm béo a.

Lập tức Thẩm Lãng lộ ra vô cùng biểu tình kinh hãi nói: "Nhạc mẫu đại nhân, ngươi. . . Ngươi vậy mà cũng muốn giảm béo? Ông trời của ta kia, trên thế giới còn có so ngươi tốt hơn dáng người sao? Hoàn toàn tăng một điểm thì mập, giảm một điểm thì gầy a, mỗi một tấc đều phảng phất là trời cao điêu khắc ra a, ngươi dạng này dáng người còn giảm béo, thiên hạ nữ nhân còn có sống hay không rồi?"

Lập tức nhạc mẫu đại nhân đại hỉ, cũng không đề cập tới nữa giảm béo sự tình.

Sau đó, hai người lại nói tới mỹ dung, nói tới Thẩm Lãng phát minh mắt sương, biển sâu diện sương vân vân.

Trò chuyện quên cả trời đất.

Cuối cùng Huyền Vũ bá rốt cục nhịn không được ho khan một tiếng nói: "Lạc đề, lạc đề."

Sau đó, lúc này mới trở lại chuyện chính.

Tô Bội Bội thật là có chút vẫn chưa thỏa mãn a.

Nữ nhân yêu nhất nói chuyện không phải liền là quần áo xinh đẹp, mỹ dung, son phấn loại hình sao?

Lúc đầu nàng là có thể cùng nữ nhi nói chuyện, nhưng là Kim Mộc Lan đối với cái này không có chút nào hứng thú, để nàng hảo hảo thất vọng a.

Nhưng là hiện tại tốt, con rể hoàn toàn điền vào cái này trống chỗ a, lời nói gặp tri kỷ ngàn câu ít a.

Mấu chốt cái này con rể đang bận đại sự thời điểm, khiến người tâm động nhỏ phát minh một cái tiếp theo một cái.

Cái gì xà bông thơm a, nước gội đầu a, nước hoa a, son môi a, mặt màng a, biển sâu con sò dầu các loại.

Dùng liền trở về không được a.

Tô Bội Bội càng ngày càng cảm thấy, cái này không chỉ là con rể của mình, hoàn toàn là hảo tỷ muội a.

. . .

Thẩm Lãng tiếp tục đàm luận đại sự.

"Nhạc phụ đại nhân, đại chiến đến, tiếp xuống chúng ta muốn trắng trợn chiêu binh, mở rộng hai ngàn."

Huyền Vũ bá nói: "Bên ngoài chiêu, vẫn là bên trong chiêu?"

Bên ngoài chiêu, những cái kia lang thang võ sĩ võ công cao hơn được nhiều, nhưng là độ trung thành không được.

Thẩm Lãng nói: "Ngay tại trên phong địa chiêu, chúng ta đất phong không phải cũng có dân quân tổ chức sao? Liền đem bên trong tinh nhuệ chọn lựa ra."

Huyền Vũ bá nói: "Như thế sức chiến đấu khả năng không mạnh."

Thẩm Lãng nói: "Không cần gấp gáp, mặc dù nói là đại chiến, mặc dù sẽ chết rất nhiều người. Nhưng chúng ta quân đội chỉ là lúc lắc bộ dáng, chân chính đánh giáp lá cà cơ hội không nhiều, càng nhiều hơn chính là âm mưu giết, độc chết, lừa giết!"

Huyền Vũ bá nói: "Tăng cường quân bị đến năm ngàn có thể hay không thanh thế quá lớn, làm tức giận Quốc quân a?"

Đón lấy, Huyền Vũ bá lại nói: "Làm ta không nói."

Huyền Vũ phủ Bá tước tư quân nhiều nhất thời điểm cũng có năm ngàn, mà lại cái số này là không vi phạm tổ chế.

Đến mức có thể hay không làm tức giận Quốc quân? Kia là nhất định sẽ.

Nhưng là đồ đao đều gác ở ngươi trên cổ, ngươi còn lo lắng có thể hay không làm tức giận đối phương?

Thẩm Lãng nói: "Tăng cường quân bị phải nhanh, trực tiếp trong vòng ba ngày hoàn thành, dù sao khôi giáp cùng võ sĩ đều là có sẵn."

Huyền Vũ bá nói: "Mộc Lan, trong ba ngày tăng cường quân bị hai ngàn, có vấn đề sao?"

Kim Mộc Lan nói: "Thời gian mặc dù rất đuổi, nhưng là không có vấn đề."

Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống, khẳng định sẽ có vô số người tiến về Vọng Nhai đảo tiến hành điều tra, cho nên chúng ta hí nhất định phải diễn rất thật, Vọng Nhai đảo cái này hoàng kim đảo, nhất định phải danh phù kỳ thực, nhất định phải làm cho người trong thiên hạ thèm nhỏ nước dãi, ta định dùng bốn mươi vạn kim tệ trang trí toà này hoàng kim đảo."

Bốn mươi vạn kim tệ?

Trả lại Ẩn Nguyên hội bảy mươi vạn kim tệ về sau, Huyền Vũ phủ Bá tước chỉ còn lại ba mươi hai vạn kim tệ không tới.

Nhưng là ngay tại hôm qua, Hoàng Đồng lại vận tới mười vạn lượng hoàng kim.

Nhóm này hoàng kim liền càng nguyên thủy, hoàn toàn là một bộ mới vừa từ mỏ vàng vừa móc ra, có một phần là ngậm lấy hạt cát khối vàng.

Mà càng nhiều liền dứt khoát là cát vàng.

Số tiền kia Thẩm Lãng nhưng cho tới bây giờ không có yêu cầu qua, hoàn toàn là Thiên Đạo hội chủ động đưa tới.

Mà lại Hoàng Đồng nói, đây là vô tức mượn tiền, trả lại ngày không hạn, có thể từ tương lai pha lê khoản tiền bên trong khấu trừ.

Rất hiển nhiên, Thiên Đạo hội trưởng lão cũng đã nhìn ra Thẩm Lãng kinh người chiến lược.

Cho nên lập tức toàn diện phối hợp chi viện, nhất thiết phải để tuồng vui này diễn càng thêm rất thật.

Hoàng Đồng cùng đại trưởng lão đều suy đoán ra đến, Thẩm

Lãng mục tiêu tại Nộ Triều thành.

Đây chính là Việt quốc đông bộ mặt biển mậu dịch trung tâm a, một khi lấy xuống, ý nghĩa phi phàm.

Đến lúc đó làm Thẩm Lãng chiến lược minh hữu, Thiên Đạo hội đương nhiên có thể lập tức ở Nộ Triều thành cắm rễ, ở trên biển mậu dịch bên trong chiếm cứ tuyệt đối chủ động địa vị.

Đây cũng là dùng tiền tài mua không được.

Hoàng Đồng nói cho Thẩm Lãng, Thiên Đạo hội tại Việt quốc có khả năng vận dụng kim tệ, cơ hồ đã toàn bộ điều, nhưng nếu như Thẩm Lãng cần, Thiên Đạo hội có thể từ quốc gia khác, thậm chí có thể từ tổng bộ gom góp.

Vẫn như cũ là vô tức mượn tiền, vẫn như cũ là không hạn trả lại ngày, thậm chí giấy vay nợ cùng khế ước đều không có.

To lớn như vậy thủ bút, để Thẩm Lãng cũng vì đó rung động a.

Thật không hổ là thống trị qua phương đông thế giới giới kinh doanh mấy trăm năm tổ chức a, dạng này quyết tâm cùng quyết đoán, hoàn toàn làm cho lòng người gãy.

Cái này cũng chân chính phù hợp câu nói kia.

Đỉnh cấp tổ chức buôn bán, căn bản không phải vì kiếm tiền, mà là vì quyền lực.

Loại này quyền lực mặc dù cùng chính trị / quyền lực không giống nhau lắm, nhưng cũng chênh lệch không xa.

Vọng Nhai đảo đương nhiên không có mỏ vàng, nhưng Thẩm Lãng muốn bốn mươi vạn kim tệ sống sờ sờ xếp thành một tòa mỏ vàng.

Tất cả quặng sắt trận đều đã tạm dừng, toàn bộ cải thành bãi đãi vàng.

Ở trong đó không chỉ có vừa mới rèn đúc tốt kim tệ, còn có khối vàng, còn có cát vàng.

Thậm chí, còn có vừa mới móc ra mỏ thổ.

Tuyệt đối sẽ không có bất kỳ sơ hở.

"Nhạc phụ đại nhân, tăng cường quân bị hoàn tất về sau, liền cần ngài tự thân xuất mã." Thẩm Lãng nói: "Ngài suất quân bốn ngàn tiến vào chiếm giữ Vọng Nhai đảo, đồng thời vận dụng một vạn dân phu, xây dựng tòa thành."

Lúc này xây dựng tòa thành, khẳng định là không còn kịp rồi.

Hết thảy đều là diễn kịch.

"Phải tất yếu để người trong thiên hạ thấy rõ ràng, gia tộc bọn ta tất cả chiến lược trọng tâm đều đặt ở Vọng Nhai đảo, đất phong chỉ lưu một ngàn binh sĩ, Vọng Nhai đảo lại trú quân bốn ngàn."

"Chúng ta muốn biểu lộ ra ý chí, thà rằng vứt bỏ đất phong cùng tòa thành, cũng không thể vứt bỏ Vọng Nhai đảo."

"Chúng ta muốn để người trong thiên hạ cảm giác được, Vọng Nhai đảo hoàng kim số lượng dự trữ là thiên văn sổ tự, có thể sẽ đạt tới mấy chục vạn cân chi cự."

Huyền Vũ bá gật đầu nói: "Tốt! Sau ba ngày tăng cường quân bị hoàn tất, ta lập tức suất lĩnh bốn ngàn đại quân tiến vào chiếm giữ Vọng Nhai đảo, đồng thời bắt đầu ở phía trên xây thành."

Đón lấy, Huyền Vũ bá nói: "Lãng nhi, tiếp xuống khẳng định sẽ có người điên cuồng điều tra Vọng Nhai đảo hư thực, vậy chúng ta là nghiêm phòng tử thủ, vẫn là cố ý rò rỉ ra một cái khe."

Thẩm Lãng nói: "Nghiêm phòng tử thủ, giết chết không cần hỏi tội , bất kỳ cái gì xâm nhập Vọng Nhai đảo địch nhân, mặc kệ phía sau là ai, mặc kệ địa vị lớn bao nhiêu, toàn bộ giết chết, muốn biểu hiện ra chúng ta không gì so sánh nổi quyết tâm. Trận này vở kịch, tuyệt đối không thể có một chút xíu sơ hở. Nhạc phụ đại nhân yên tâm, thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được, Vọng Nhai đảo mỏ vàng cảnh tượng hoành tráng nhất định sẽ tiết lộ ra ngoài."

Chiến lược lừa gạt là rất khó.

Không thể có một chút xíu sơ hở, nếu không địch nhân liền sẽ phát hiện.

Cho nên biện pháp duy nhất, chính là so thật còn muốn thật.

Chính là muốn dùng thiên văn sổ tự vàng, chính là muốn dùng mấy ngàn đại quân, chính là muốn dùng tới vạn dân phu đi diễn trận này hí.

Huyền Vũ bá nói: "Nếu không phải ta là trong cục người, ta cũng nhất định sẽ bị lừa gạt. Tin tưởng vững chắc Vọng Nhai đảo phát hiện Đại Kim mỏ. Bằng vào ta đối Cừu Thiên Nguy cùng Đường Luân hiểu rõ, bọn hắn nhất định sẽ vào cuộc, trận này thiên đại âm mưu thủ bút quá lớn, thiên hạ tất cả mọi người sẽ rơi vào đi."

Thẩm Lãng nói: "Không, có một người sẽ không, có lẽ hắn đã xem thấu."

Huyền Vũ bá nói: "Ai?"

Thẩm Lãng nói: "Trương Xung, hắn đã mấy tháng chưa từng xuất hiện, danh xưng ở nhà dưỡng bệnh, đây chính là lớn nhất khác thường."

Huyền Vũ bá nói: "Chúng ta trận này chiến lược đe doạ không có một chút sơ hở, hắn làm sao có thể nhìn thấu?"

Thẩm Lãng nói: "Chân chính cao minh kỳ thủ, căn bản không cần đi để ý tới ngươi chương nhãn pháp, hắn trực tiếp bắt lại ngươi bản tâm, xem thấu ngươi mục đích cuối cùng nhất, như thế cao minh đến đâu chương nhãn pháp đều không chỗ ẩn trốn. Chúng ta vị này Thái thú đại nhân thủ bút càng lớn càng kinh người a, hắn đây là muốn mượn cơ hội diệt trừ ba cỗ thế lực lớn a, hắn đây là muốn xây xuống trăm năm Bất hủ công lao sự nghiệp a. Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, hắn là muốn làm cái này cười đến cuối cùng ngư ông."

Đối với người khác mà nói, trận này thế cuộc nhào sở mê cách.

Nhưng đối với Trương Xung cùng Thẩm Lãng mà nói, cơ hồ là tại hạ minh cờ.

Mộc Lan lưu luyến không rời rời đi tòa thành, nàng còn băn khoăn cùng Thẩm Lãng cái kia đổ ước đâu.

Nhưng là loại chuyện này quá mỹ diệu, hơn nữa còn là nàng cùng Thẩm Lãng lần thứ nhất, nàng thực sự không muốn như thế vội vàng.

Huyền Vũ phủ Bá tước trả tiền về sau, nàng liền tại trong nhà qua đêm cơ hội cũng không có, mấy ngày kế tiếp đều sẽ vô cùng bận rộn.

Mấy ngày nay bây giờ không có thời gian đi hoàn thành tuyệt vời này lần thứ nhất.

Thế là không giải thích được, nàng lại tại Thẩm Lãng trước ngực cắn một cái, sau đó mặc vào áo giáp đi chiêu binh.

"Tiểu bạch kiểm, chờ ta trở lại hảo hảo thu thập ngươi, ta muốn sống sinh sinh đưa ngươi ăn."

Lời này lập tức để Thẩm Lãng triệt để sợ ngây người.

Cái này. . . Đây là từ Mộc Lan miệng bên trong nói ra?

Xác định không phải Tiểu Băng cái kia tao / nha đầu phụ thân?

Mộc Lan thế nhưng là thận trọng nữ thần, băng lãnh nữ thần a.

Nàng vậy mà cũng sẽ nói ra không biết xấu hổ như vậy?

Thẩm Lãng lần này sáng tạo kỳ tích thực sự quá lớn, ngay cả Mộc Lan dạng này nữ thần cũng bị rung động.

Tăng thêm chiến lược của hắn bố trí một cái so một cái kinh người, thủ bút thiên đại.

Lúc này cái này đại cục đã thành hình, liền đợi đến địch nhân lọt lưới.

Nữ nhân đều là cảm tính, Mộc Lan cũng không ngoại lệ.

Các nàng bản năng sẽ sùng bái cường giả, nam nhân càng mạnh, các nàng càng luân hãm.

Lần trước Kim Sơn đảo chi tranh, Mộc Lan liền luân hãm một nửa.

Mà lần này hoàng kim đảo chiến lược mắt thấy là phải thành công, liền muốn để Kim thị gia tộc thành lập trăm năm sự nghiệp vĩ đại.

Dạng này đại cục, thật là khiến người ta tâm thần mê say.

Tăng thêm vô số hoàng kim kích thích, cho nên Mộc Lan nữ thần liền triệt để luân hãm.

Một nữ nhân yêu sâu nhất ý, nhất định là sùng bái cũng hỗn hợp có mãnh liệt sinh sôi xúc động.

Cái gì tinh thần cộng minh?

Không thể nói không có, nhưng tuyệt đại bộ phận đều là giả.

Nhân loại không có như vậy thuần túy cùng cấp cao.

Ai!

Thật sự là không có cách nào, ta Lãng gia mị lực thực sự quá lớn, để một cái băng sương nữ thần đều trở thành sói nữ.

Bất quá Mộc Lan một câu nói kia, để Thẩm Lãng tâm thần chập chờn, thạch mấy canh giờ.

Thậm chí Tiểu Băng tới trêu chọc hắn thời điểm, Thẩm Lãng sợ hãi đến liên tục sau tránh, hắn thực sự sợ mình nhịn không được.

"Băng nhi ngươi đừng tới đây, ngươi đừng tới đây a! Ta thật cầm giữ không được, vạn nhất thật xảy ra chuyện gì ngươi là dễ chịu, ta nhưng là muốn bị nương tử đánh chết."

Mộc Lan hiện tại là triệt để động tình mẫu thú, thời khắc mấu chốt này Thẩm Lãng là thật không dám phạm sai lầm.

"Chán ghét, vậy các ngươi nhanh lên a." Tiểu Băng giậm chân một cái, con thỏ một trận lay động, để Thẩm Lãng cơ hồ ngồi xổm xuống.

Chịu mặc xác a.

"Tiểu thư thật sự là chán ghét, chiếm hầm cầu không gảy phân, cũng mặc kệ người khác sẽ nín chết."

Một câu nói kia, để Thẩm Lãng trong lòng ngọn lửa tắt một nửa. Ta xxx ngươi cái này tao băng, có biết nói chuyện hay không a?

Cái gì gọi là hầm cầu a? Ai là hầm cầu a?

Lại nói đẹp như vậy sự tình ngươi hình dung thành đi ị? Quả nhiên không học thức.

. . .

Sau đó mấy ngày, Mộc Lan ngựa không dừng vó, ngày đêm không ngủ, tiến về nhà mình đất phong mỗi một cái thị trấn cùng thôn trang.

Mỗi đến một chỗ liền lập tức đem tất cả dân quân triệu tập lại, chọn lựa trong đó tinh nhuệ nhất một cái, sắp xếp tư quân bên trong.

Tại chỗ cấp cho áo giáp cùng vũ khí, tại chỗ cấp cho an gia tiền, dự chi nửa năm quân lương.

Nhất thời, toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong sĩ khí trùng thiên.

Vô số tráng đinh nhao nhao tranh đoạt nhập ngũ.

Một màn này truyền ra ngoài, càng làm cho chung quanh quyền quý kinh hãi không thôi.

Huyền Vũ phủ Bá tước vậy mà tăng cường quân bị rồi?

Cái này hoàn toàn là coi trời bằng vung a, đây là đối Quốc quân khiêu khích a.

Tại cái này trong lúc mấu chốt tăng cường quân bị?

Bọn hắn muốn làm gì?

Tiếp lấy rất nhiều người phát hiện, Huyền Vũ phủ Bá tước đội tàu lần lượt không ngừng tiến về Vọng Nhai đảo.

Một nhánh lại một chi quân đội lên đất liền Vọng Nhai đảo.

Mấy ngàn mấy ngàn dân phu, không ngừng lên đất liền Vọng Nhai đảo.

Theo Huyền Vũ phủ Bá tước đại động tác.

Thế cục lập tức trở nên vô cùng kịch liệt như là lửa nóng.

Tất cả mọi người trong lòng đều phán đoán.

Muốn xảy ra chuyện, xảy ra đại sự!

. . .

Tất cả mọi người đang bận rộn.

Nhưng kẻ đầu têu Thẩm Lãng ngược lại một lần nữa nhàn nhã xuống tới.

Bố cục người phí sức.

Cao minh nhất bố cục người thậm chí ngay cả phí sức đều không cần.

Kế hoạch đã định hình.

Thiên la địa võng đã trải đi xuống, tiếp xuống liền đợi đến địch nhân nhập lưới là được.

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông lại tiến vào điên cuồng viết chữ tiết tấu.

Bây giờ đối với Thẩm Lãng đến nói, có thể nói là vạn sự sẵn sàng, chỉ còn chờ cơ hội.

Mà trận này gió đông, chính là nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi.

Nàng trở thành Thẩm Lãng phải chăng cướp đoạt Nộ Triều thành mấu chốt nhất nhân vật.

Kim Mộc Thông tốc độ thực sự quá nhanh.

Ngắn ngủi hơn mười ngày thời gian, hắn vậy mà đã chép xong nửa bản Tây Du Ký.

Mà lại hoàn toàn không biết rã rời.

Bởi vì đối với hắn mà nói, chép sách chỉ là một cái quá trình, chính hắn nghe cố sự, mình thoải mái mới là kết quả a.

Mấy ngày nay nhàn rỗi thời gian, Thẩm Lãng một bên chờ lấy địch nhân đụng vào hắn thiên la địa võng.

Một bên dùng hết toàn lực gián tiếp đi lấy lòng nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi.

Cả quyển sách đều vì một người mà viết a, Lãng gia còn không có dạng này lấy lòng qua một nữ nhân đâu.

Ngay tại lúc lúc này.

Thẩm Lãng phái đi Nộ Triều thành cái kia nội ứng trở về, mang đến Từ Thiên Thiên tin.

Thẩm Lãng mở ra tin xem xét, phía trên không có bất kỳ cái gì nội dung.

Dùng hỏa một nướng!

Phía trên Từ Thiên Thiên chữ viết hiển hiện ra.

Cừu Yêu Nhi bệnh tình nguy kịch, có nguy hiểm đến tính mạng, mau tới cứu giúp, cấp tốc, cấp tốc!

Lập tức Thẩm Lãng kinh hãi!

Cừu Yêu Nhi bệnh tình nguy kịch? Có nguy hiểm đến tính mạng?

Đây là trước đó mãn tính độc phát làm sao?

Nhưng bằng vào Từ Thiên Thiên văn tự, Thẩm Lãng căn bản không biết nàng bên trong là cái gì độc a?

Sau đó Thẩm Lãng đứng trước một cái chật vật lựa chọn?

Muốn hay không đi Nộ Triều thành?

Đi, có phải là có chút mạo hiểm?

Không đi?

Tùy ý Cừu Yêu Nhi chết mất?

Nàng hiện tại nhưng ngàn vạn không thể chết.

Đây là một lần mạo hiểm, nhưng cũng là một lần cơ hội tốt.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 167: Đồ Đao Phía Dưới! Nữ Trang Đại Lão Lại Xuất Hiện Thế

Vọng Nhai đảo bên trên xuất hiện mỏ vàng, nóng lòng nhất lửa cháy chính là ai?

Đương nhiên là Tấn Hải bá Đường Luân.

Nội tâm của hắn đố kỵ cơ hồ muốn triệt để nổ tung.

Ngươi Kim thị gia tộc rõ ràng cũng đã gần phải chết, tại sao lại bỗng nhiên không chết đây?

Ta đã mất đi Kim Sơn đảo, ngươi Vọng Nhai đảo vậy mà xuất hiện mỏ vàng rồi?

Này làm sao có thể?

Trời cao không có mắt a.

Cho nên Đường Luân ngay lập tức liền điều động rất nhiều thám tử bí mật tiến về Vọng Nhai đảo.

Nhưng là Huyền Vũ phủ Bá tước tại toàn bộ Vọng Nhai đảo chung quanh nghiêm phòng tử thủ, nhưng là tới gần Vọng Nhai đảo thuyền đều bị đánh chìm.

Mặc kệ là thuyền đánh cá vẫn là thương thuyền, toàn bộ đánh chìm.

Phái qua thám tử có bao nhiêu giết bao nhiêu.

Cái này để Đường Luân càng thêm tin tưởng, Vọng Nhai đảo bên trên khả năng thật là phát hiện mỏ vàng.

Hắn tìm tới rất nhiều công tượng, rất nhiều thuật sĩ, sau đó đem Huyền Vũ phủ Bá tước khối vàng đưa cho bọn hắn nhìn.

Những này khối vàng đương nhiên là hắn từ Ẩn Nguyên hội nơi đó lấy được.

Những này công tượng cùng thuật sĩ sau khi xem xong, nhao nhao biểu thị, đây tuyệt đối là đào được không lâu, vừa mới đề luyện ra hoàng kim.

Thậm chí có chút đầu chó vàng chính là thiên nhiên hình thành, không có bất kỳ cái gì gia công qua vết tích, đây là hoàn toàn không giả được.

Huyền Vũ phủ Bá tước coi như phải làm giả, cũng không có như thế năng lực, không lấy được nhiều như vậy đầu chó vàng, trừ phi là phát hiện một cái mỏ vàng lớn.

Đường Luân kinh ngạc nói: "Vọng Nhai đảo trước đó vì sao không có phát hiện mỏ vàng? Kim thị gia tộc quặng mỏ đã ở nơi nào khai thác trên trăm năm a."

Thuật sĩ nói: "Có chút mỏ vàng xác thực giấu tương đối sâu, trên thực tế trên thế giới này đại đa số mỏ vàng đều giấu rất sâu, tận lực đi tìm mỏ vàng là tìm không thấy, đều là ngẫu nhiên ở giữa chợt phát hiện."

Thật đúng là dạng này, nước Mỹ mỏ vàng lớn, Châu Úc mỏ vàng lớn, đều là trong lúc vô tình phát hiện, từ đó đã dẫn phát điên cuồng kiếm tiền triều.

Thế là Đường Luân càng thêm thèm nhỏ nước dãi.

Nhưng là hắn lại sợ đây là Thẩm Lãng âm mưu.

Hắn thực sự là bị cái kia tiểu súc sinh âm sợ a.

"Lại phái người đi điều tra, mỏ vàng là không giả được, khẳng định sẽ có đại lượng bãi đãi vàng, sẽ có đại lượng cát vàng." Đường Luân nói: "Đáng tiếc đây là biển cả, nếu không có thể tại nước sông hạ du đãi đất kiểm tra, lại phái thám tử, phải tất yếu xác định Vọng Nhai đảo có phải hay không thật sự có mỏ vàng."

Thế tử Đường Doãn nói: "Phụ thân, Kim thị gia tộc phòng thủ thực sự quá mức nghiêm mật, phái bao nhiêu thám tử đều là chết a. Kim thị gia tộc đang không ngừng tăng cường quân bị, mà lại đem chủ lực đều vận đến Vọng Nhai đảo."

Đường Luân nói: "Đường Viêm tên súc sinh kia đâu? Nhưng có hồi âm sao?"

Mấy ngày trước đó, Tấn Hải bá Đường Luân liền phái trưởng tử Đường Tung đi kiếm đảo tìm Đường Viêm, để hắn tự mình đi Vọng Nhai đảo điều tra đến tột cùng.

Đường Viêm dù sao cũng là đỉnh tiêm cao thủ, chui vào Vọng Nhai đảo cơ hội lớn.

"Đại ca vẫn chưa về, nhưng hẳn là cũng nhanh." Đường Doãn nói.

Hơn nửa canh giờ về sau, Đường Tung trở về.

"Đường Viêm đâu?" Tấn Hải bá chất vấn.

Đường Tung nói: "Hắn không đến, hắn nói hắn không rảnh."

"Không rảnh?" Đường Luân hoảng sợ nói: "Cái này nghịch tử a, gia tộc chuyện lớn như vậy để hắn ra tay giúp đỡ, hắn vậy mà nói không rảnh?"

Đường Tung nói: "Hắn còn nói, về sau tốt nhất ít đi tìm hắn, không cần chậm trễ hắn luyện tập mới kiếm pháp."

"Nghiệt súc, nghiệt súc. . ." Tấn Hải bá Đường Luân mắng to: "Đứa con trai này ta là phí công sinh, đi theo Lý Thiên Thu đầu đều luyện hỏng."

Đón lấy, Tấn Hải bá lớn tiếng nói: "Chuẩn bị xe, ta muốn đi Huyền Vũ thành!"

. . .

Tối hôm đó, Tấn Hải bá Đường Luân liền đi tới Trương gia nhà cũ, gặp được trên giường bệnh Trương Xung Thái thú.

Vị này Thái thú đại nhân vốn là gầy, lúc này liền gầy hơn.

Trong lòng của hắn không khỏi có chút xem thường, một cái Kim Sơn đảo chi tranh liền đem ngươi đả kích trở thành bộ dáng này, vậy mà một bệnh mấy tháng, mắt thấy còn tốt không nổi.

Huyền Vũ bá Kim Trác là đang giả bộ bệnh, ngươi Trương Xung chẳng lẽ cũng là giả bệnh a? Vậy liền không có ý nghĩa a.

"Thái thú đại nhân, đều đến thời khắc này, ngài còn có hào hứng bị bệnh liệt giường a."

Trương Xung bất đắc dĩ nói: "Việc đã đến nước này, xung đã hết biện pháp, lại có thể thế nào?"

Trong âm thanh của hắn giống như tràn đầy một chút oán trách.

Đường Luân nói: "Thẩm Lãng dạng này gây sóng gió, Kim thị gia tộc chẳng những không có chết, ngược lại càng thêm thịnh vượng phát đạt, Thái thú đại nhân chẳng lẽ liền không nóng nảy sao được?"

Trương Xung nói: "Ta sốt ruột hữu dụng không? Lần trước đối Huyền Vũ phủ Bá tước thập diện mai phục, đã hao hết ta tất cả tâm trí cùng năng lực, nhưng là thất bại, Quốc quân cũng hạ chỉ quát lớn ta, bây giờ ta liền đợi đến dời Nộ Giang quận."

Đường Luân cười lạnh nói: "Thẩm Lãng có thù tất báo, chỉ sợ Thái thú đại nhân chưa hẳn đi được a. Đợi đến hắn rảnh tay, chắc chắn trả thù Thái thú đại nhân."

"Sai." Trương Xung nói: "Ta cùng Thẩm Lãng không có bất kỳ cái gì tư oán, thậm chí ta đều không có trực tiếp nhằm vào qua Thẩm Lãng, một khi ta dời, giữa chúng ta ân ân oán oán lập tức tiêu mất, cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ chính là ý này."

Đường Luân nói: "Chẳng lẽ Thái thú đại nhân liền cam tâm tình nguyện thua với Thẩm Lãng sao?"

Trương Xung nói: "Ta người này chưa từng ham chiến, một ván cờ thua, lập tức bứt ra mà đi, tuyệt đối sẽ không thân hãm trong đó."

Lời này thật đúng là Trương Xung danh ngôn, lặp đi lặp lại nói qua rất nhiều lần.

Tiếp lấy Trương Xung cười khổ nói: "Không bột đố gột nên hồ, lần trước vây công Huyền Vũ phủ Bá tước, đông đảo quyền quý còn nghe theo chỉ huy của ta, bây giờ ta lại có thể sai sử được động ai? Ta lại nhúng tay, chẳng phải là tự chuốc nhục nhã?"

Kim Sơn đảo chi tranh sau khi thất bại, lấy Trương Xung cầm đầu liên minh xác thực chim thú giải tán.

Bởi vì Đường Luân tìm một cái càng cường đại càng hung mãnh minh hữu, Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy.

Lần trước Trương Xung để Đường Luân đem Kim Sơn đảo tặng cho Kim thị gia tộc, để Kim Trác điều động đại lượng nhân lực tiến vào chiếm giữ Kim Sơn đảo về sau, lại để cho Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy xuất binh.

Kết quả Đường Luân không bỏ được một năm rưỡi này chở sản xuất lợi nhuận, trực tiếp đem Kim Sơn đảo trước cho Cừu Thiên Nguy.

Bắt đầu từ lúc đó, Đường Luân cùng Trương Xung ở giữa liên minh liền xem như phá.

Tấn Hải bá Đường Luân cười lạnh nói: "Thái thú đại nhân nếu là có khác tâm tư, ta cũng không tốt nói cái gì. Nhưng là có một chuyện ta muốn thỉnh giáo Thái thú."

Trương Xung nói: "Mời nói."

Đường Luân nói: "Ngươi cảm thấy Vọng Nhai đảo trên có mỏ vàng, việc này là thật là giả?"

Trương Xung nhíu mày nghĩ một hồi nói: "Khó mà nói."

Đường Luân nói: "Khó mà nói là cái gì?"

Trương Xung nói: "Thực sự thật trùng hợp, Thẩm Lãng cho tới nay đều quỷ kế đa đoan, để người hoàn toàn sờ không tới mạch lạc."

Đường Luân nói: "Nếu không phải phát hiện đại quy mô mỏ vàng, Huyền Vũ phủ Bá tước như thế nào tại trong thời gian ngắn xuất ra bảy tám chục vạn kim tệ kim tệ? Cái này không hợp với lẽ thường."

Trương Xung nói: "Điểm ấy xác thực không cách nào giải thích, lại hoặc là Thẩm Lãng cùng người khác làm một bút thiên đại sinh ý, tỉ như nói cùng Thiên Đạo hội?"

Tấn Hải bá Đường Luân cười lạnh nói: "Cái gì sinh ý có thể lập tức kiếm tám mươi vạn kim tệ? Thái thú đại nhân dạy ta a?"

Trương Xung buông tay, biểu thị không biết cái gì sinh ý có thể lập tức kiếm nhiều tiền như vậy.

Đường Luân nói: "Trì gia là Hương Liêu đại vương, phú khả địch quốc, nhưng là một năm chỗ kiếm tiền cũng chỉ bất quá mười mấy kim tệ. Từ Quang Doãn cơ hồ lũng đoạn Thiên Nam hành tỉnh tơ lụa sinh ý, một năm chỗ kiếm cũng chỉ bất quá mấy vạn kim tệ. Ngươi trên thế giới này trừ giống Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy điên cuồng như vậy cướp bóc, nếu không căn bản không có cái gì sinh ý có thể kiếm được nhiều tiền như vậy."

Trương Xung nói: "Vọng Nhai đảo có phải hay không có mỏ vàng, phái người đi tìm tòi hư thực cũng được."

Đường Luân nói: "Huyền Vũ phủ Bá tước nghiêm phòng tử thủ , bất kỳ cái gì tới gần Vọng Nhai đảo toàn bộ bị giết, căn bản là không có cách tới gần. Mà lại Kim thị gia tộc ngay tại điên cuồng chiêu binh, tư quân chủ lực ngay tại liên tục không ngừng điều đi Vọng Nhai đảo, mà lại giá cao trưng dụng rất nhiều dân phu tiến về Vọng Nhai đảo, đây là muốn xây thành a."

Trương Xung nói: "Như Vọng Nhai đảo bên trên thật sự có mỏ vàng, kia lúc này chính là Kim thị gia tộc cực kỳ yếu ớt thời điểm, đợi đến hắn tăng cường quân bị hoàn thành, ở trên đảo xây thành hoàn tất về sau, muốn đánh hạ Vọng Nhai đảo liền khó khăn."

Đường Luân nói: "Chính là cái này lý a, cho nên chúng ta hoàn toàn là tại cùng thời gian thi chạy, cho nên ta mới lòng nóng như lửa đốt a."

Trương Xung nói: "Tấn Hải bá cẩn thận thấy lợi tối mắt a, rất có thể đây là Thẩm Lãng đạo âm mưu, nhất định phải trước xác định ở trên đảo có hay không mỏ vàng, Thẩm Lãng người này xảo trá vô cùng, khó lòng phòng bị."

Đường Luân nói: "Ta có thể không biết sao? Nhưng là ta đã nói rồi , bất kỳ người nào đều dựa vào không gần được Vọng Nhai đảo, một khi tới gần giết chết không cần hỏi tội, dò xét không đến hư thực a."

Trương Xung khắp không trải qua thầm nghĩ: "Vậy liền để một cái Huyền Vũ phủ Bá tước không dám giết người đi xông Vọng Nhai đảo a."

Đường Luân nói: "Người nào Huyền Vũ phủ Bá tước không dám giết? Cũng không thể để lục vương tử đi thôi, cũng không thể để Chúc Nhung Tổng đốc đi thôi? Như vậy đại nhân vật chúng ta lại như thế nào thúc đẩy được động, đừng nói bọn hắn, coi như Thái thú đại nhân chúng ta cũng thúc đẩy bất động a."

Trương Xung nhắm mắt lại không nói gì nữa.

Cái tên này không thể từ hắn nói ra, nếu không liền lộ ra dụng ý khó dò, nhất định phải làm cho chính Đường Luân nghĩ ra được.

Tấn Hải bá Đường Luân con mắt bỗng nhiên sáng lên, hắn lập tức nghĩ đến một người.

Người này có thể mạnh mẽ xông tới Vọng Nhai đảo, mà lại Kim Trác lại không dám giết.

Người này chính là con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu! Bởi vì sau lưng của hắn là Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, dưới trướng có hai ba vạn hải tặc.

"Cáo từ, Thái thú đại nhân hảo hảo dưỡng bệnh đi." Đường Luân có chút ít châm chọc nói.

Sau đó, hắn trực tiếp rời đi, nửa khắc cũng không ngừng lại.

Trương Xung một lần nữa nằm xuống, trong lòng mỉm cười nói: "Thẩm Lãng, ta thế nhưng là đem Cừu Kiêu đưa đến dưới đao của ngươi."

. . .

Theo « Tây Du Ký » chuyện xưa khẩn trương, Cừu Yêu Nhi nghe được càng thêm như si như say.

Nhất là Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung, tự phong làm Tề Thiên Đại Thánh, nghe được nàng nhiệt huyết sôi trào.

Đây mới là đại anh hùng, đây mới là đại hào kiệt a.

Dám quét hết thiên hạ chuyện bất bình.

Không sợ bất luận cái gì quyền uy , bất kỳ cái gì bá quyền.

Cái gì thần tiên, cái gì Ngọc Đế, toàn bộ cho ta tan thành mây khói.

Mà lại thế giới này dần dần triển khai, lộ ra càng thêm thần bí, nhưng là lại càng thêm tinh tế.

Nếu như ngay từ đầu thế giới này là đại khí bàng bạc, vậy kế tiếp Long cung, còn có Lăng Tiêu Bảo Điện, cũng làm người ta tâm thần chập chờn.

Quá có sức tưởng tượng.

Cừu Yêu Nhi toàn thân tâm vùi đầu vào cố sự này bên trong.

Thậm chí mất ăn mất ngủ.

Nàng đời này không có yêu thích khác, liền thích thăm dò không biết thần bí thế giới.

Bây giờ nàng bị vây ở Nộ Triều thành, chỗ đó đều không đi được, mà Từ Thiên Thiên cố sự cho hắn mở ra thế giới hoàn toàn mới.

Nghe tới Tôn Ngộ Không bị Phật Tổ đặt ở Ngũ Chỉ sơn xuống thời điểm, Cừu Yêu Nhi càng là cảm động lây.

"Ta cũng bị đặt ở Ngũ Hành Sơn xuống." Cừu Yêu Nhi thở dài nói.

Lúc ấy Từ Thiên Thiên không khỏi kinh ngạc, ngươi như vậy bá khí uy phong, ai có thể ép ngươi.

Bây giờ trừ mấy cái đại tông sư, ai lại là ngươi đối thủ?

Thậm chí tiếp qua mấy năm về sau, những cái kia đại tông sư đều không phải là đối thủ của ngươi.

Cừu Yêu Nhi nói: "Lòng ta ở phương xa, nhưng là thân thể của ta lại bị vây ở nơi này."

Từ Thiên Thiên phương tâm khẽ run lên.

Không phải là bởi vì Cừu Yêu Nhi câu nói này bản thân, mà là bởi vì nàng xưa nay không nghĩ bất luận kẻ nào thổ lộ tiếng lòng, thậm chí nàng suốt ngày đều không nói một câu.

Này mới khiến Lục Y tiện nhân kia có cáo mượn oai hùm quyền lực.

Bất quá bây giờ nàng Từ Thiên Thiên cũng có quyền lực này, bởi vì cố sự nói thật hay, nàng đã trở thành Cừu Yêu Nhi được sủng ái nhất thị nữ, gần với Lục Y.

Bây giờ đã không biết có bao nhiêu mỹ nữ một bên đố kỵ nàng, một bên liều mạng lấy lòng nàng.

Làm một cái cường đại vô cùng, lại kiêu ngạo vô cùng người hướng ngươi thổ lộ tiếng lòng thời điểm, bản thân cũng làm người ta chấn động.

Từ Thiên Thiên lập tức không tự chủ được nói: "Vậy ngươi vì cái gì không đi?"

Cừu Yêu Nhi lắc đầu, liền không nói gì thêm.

Từ Thiên Thiên tiếp tục kể chuyện xưa, nói đến Đường Tam Tạng xuất hiện, đem Tôn Ngộ Không cứu ra Ngũ Hành Sơn.

Bỗng nhiên, Cừu Yêu Nhi nói: "Quyển sách này danh tự không gọi « Phật Tổ nhất định phải diệt » đi."

Từ Thiên Thiên lúng túng nói: "Đúng, tên của nó gọi « Tây Du Ký »."

Cừu Yêu Nhi nói: "Vậy vẫn là đổi lại tới đi."

Tây Du Ký, Tây Du Ký!

Nàng không khỏi đứng dậy đi đến cửa sổ, nhìn qua chỗ cũ mặt biển.

Biển phía bên kia đến tột cùng là cái gì a?

Có phải là cũng giống Tây Du Ký bên trong thế giới như thế muôn màu muôn vẻ, như thế lạ lẫm thần bí đâu?

Không!

Hẳn là sẽ không như vậy ly kỳ, nhưng là nhất định sẽ càng thêm muôn màu muôn vẻ.

Thế giới chân thật là trong sách không cách nào so sánh, văn tự dù là viết cho dù tốt, cũng không sánh bằng thế giới hiện thực, bởi vì nhân loại sức tưởng tượng nhìn như vô tận, nhưng thật ra là có hạn.

Tôn Ngộ Không cùng Đường Tam Tạng hướng phía phía tây mà đi.

Nhưng ta muốn lái thuyền hướng phía phía đông mà đi, đi phần cuối của biển, đi thăm dò không biết thế giới.

Đáng tiếc, ta đi không được.

Ta bị vây ở chỗ này.

Cừu Yêu Nhi không khỏi hướng về phương xa biển cả, có chút giang hai cánh tay, phảng phất muốn tại trong tưởng tượng ôm phương xa không biết thế giới.

Nhìn qua bóng lưng của nàng, Từ Thiên Thiên có chút tâm thần mê say.

Rất xinh đẹp, quá / tính / cảm giác, quá cường đại! (cái này từ, Từ Thiên Thiên cũng từ Thẩm Lãng chỗ biết được)

Từ Thiên Thiên cơ hồ dám đoán chắc, thiên hạ nữ tử bóng lưng, lại không một người so Cừu Yêu Nhi càng thêm vô hạn mị lực.

Bởi vì không có một nữ nhân hai chân có dài như vậy, như vậy tràn ngập lực lượng.

Không có một nữ nhân đường cong có bốc lửa như vậy.

Mà liền tại lúc này!

Bỗng nhiên hai đạo máu tươi, trực tiếp từ Cừu Yêu Nhi lỗ mũi bắn mạnh mà ra.

Sau đó hai con mắt của nàng tơ máu phun lên.

Trước mắt bỗng nhiên tối đen, nàng gợi cảm tuyệt luân thẳng tắp thân thể, trực tiếp ngã xuống.

Từ Thiên Thiên tim mật muốn nứt, vọt thẳng đi lên, liều mạng muốn ôm chặt Cừu Yêu Nhi, nhưng lại bị nàng mang theo té ngã trên đất, đặt ở dưới thân.

Sau đó, Cừu Thiên Nguy tìm tới vô số cao minh đại phu vì Cừu Yêu Nhi xem bệnh.

Nhưng là, tất cả bác sĩ cũng không tìm tới nguyên nhân bệnh ở đâu.

Cừu Thiên Nguy giận dữ, liên tục giết mấy cái đại phu.

Cừu Yêu Nhi triệu chứng vốn là phi thường quỷ dị, những thầy thuốc này cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua. Huống chi Cừu Yêu Nhi không tiếp thụ bất luận cái gì khác phái đụng vào, càng thêm không cách nào chẩn trị.

Mà lại nàng sát khí quá nặng đi, những cái kia nam đại phu khoảng cách nàng không đến mười thước liền toàn thân phát run.

Lòng như lửa đốt phía dưới, Từ Thiên Thiên bất đắc dĩ viết mật tín hướng Thẩm Lãng cầu cứu.

. . .

Thẩm Lãng thu được Từ Thiên Thiên thư cầu cứu về sau, cái thứ nhất bản năng phản ứng chính là.

Cái này nương môn có phải là muốn hại ta? !

Không có cách, lại người thông minh càng đa nghi.

Từ Thiên Thiên thế nhưng là cùng hắn có thâm cừu đại hận, vạn nhất nàng cảm thấy mình tìm được Cừu Yêu Nhi cái này mới chỗ dựa, liền có thể đem Thẩm Lãng dứt bỏ đây?

Nhưng là tiếp xuống Thẩm Lãng tiếp tục phân tích, khả năng này không lớn.

Cừu Yêu Nhi người này quá khó tiếp xúc, Từ Thiên Thiên cố sự giảng được đặc sắc đi nữa cũng rất khó lập tức trở thành tâm phúc của nàng.

Tại Trương Xung phụ tử không có trước khi chết, Từ Thiên Thiên hẳn là sẽ không phản bội hắn.

Như vậy Thẩm Lãng muốn hay không đi Nộ Triều thành cứu chữa Cừu Yêu Nhi?

Đi, thực sự có chút mạo hiểm.

Nhưng không đi, nếu như Cừu Yêu Nhi chết rồi, kia Nộ Triều thành kế hoạch khả năng thật phí công nhọc sức.

Đi!

Thẩm Lãng lập tức hạ quyết tâm.

Nhưng là lại đứng trước một cái phiền toái, Thẩm Lãng quá nhược kê, đi Nộ Triều thành chỗ như vậy không có người bảo hộ không được.

Tối thiểu muốn Mộc Lan cao thủ như vậy thiếp thân bảo hộ.

Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam đều không được, thứ nhất là võ công còn chưa đủ cao, thứ hai bọn hắn đã bị người làm quen.

Thẩm Lãng lần này đi Nộ Triều thành, nhất định phải che giấu tai mắt người, không thể bị bất luận kẻ nào phát hiện.

Lại đi tìm Kiếm Vương Lý Thiên Thu làm bảo tiêu?

Làm sao có thể?

Người ta thế nhưng là Kiếm Vương a, một đời đại tông sư, làm sao có thể đến cấp ngươi làm bảo tiêu?

Người ta quỳ liếm thê tử cũng không kịp.

Lại nói kiếm đảo xa như vậy, đi mời Kiếm Vương Lý Thiên Thu thời gian cũng không kịp a.

Thế là, Thẩm Lãng một lần nữa tìm được Thiên Đạo hội Hoàng Đồng!

Vị này Thiên Đạo hội sứ giả, bây giờ chính ở tại Huyền Vũ phủ Bá tước tầng hầm, bởi vì song phương còn có rất nhiều chi tiết cần nghiên cứu thảo luận.

. . .

"Hoàng huynh , ta muốn mượn một cao thủ." Thẩm Lãng nói.

"Không có vấn đề." Hoàng Đồng nói: "Muốn bao nhiêu cao?"

Nhìn một cái người ta nhiều biết làm người, trước một lời đáp ứng, sau đó lại hỏi cần gì dạng cao thủ.

Thẩm Lãng nói: "Cùng ta nương tử không sai biệt lắm, tốt nhất là nữ nhân."

Hoàng Đồng bình thường phổ thông xấu khuôn mặt không khỏi khẽ run lên nói: "Không có vấn đề."

Đón lấy, hắn muốn nói lại thôi.

Thẩm Lãng nói: "Thế nào?"

Hoàng Đồng nói; "Dạng này cao thủ là có, mà lại ngay tại cách đó không xa, là chuyên môn bảo hộ ta. Chỉ bất quá, dung mạo của nàng khả năng khó coi."

Thẩm Lãng không khỏi im lặng, ngươi Hoàng Đồng có ý tứ gì a?

Hẳn là ngươi cảm thấy ta sẽ đối cái này nữ bảo tiêu làm ra cái gì cẩu thả sự tình sao?

Thẩm Lãng nói: "Liền muốn xấu, càng xấu càng tốt."

Hoàng Đồng lập tức thở dài một hơi, nhưng lại âm thầm cảnh giác, nghe nói rất nhiều nam nhân kinh dị lòng tham nặng, ngủ ngán đại mỹ nhân, liền thích chuyên môn tìm xấu gái ngủ, càng xấu càng tốt.

Nhất là rất nhiều đỉnh cấp mỹ nam tử, liền có dạng này ham mê.

Bất quá, hắn vẫn là phải tận lực thỏa mãn, dù sao cũng là cấp chiến lược minh hữu a.

Hơn trăm vạn kim tệ đều bỏ ra, huống chi một cái xấu gái đâu?

Một lát sau!

Một cái mang theo mặt nạ nữ nhân xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt.

Võ công xác thực rất cao.

Bởi vì Thẩm Lãng thông qua X quang mắt thấy qua huyết mạch của nàng nhan sắc, siêu cấp cao a.

Cũng chính là so ngớ ngẩn Đường Viêm thấp một chút điểm mà thôi.

"Phượng Nhi, ngươi tháo mặt nạ xuống." Hoàng Đồng nói.

Nữ nhân kia tháo xuống mặt nạ.

Thẩm Lãng con mắt run lên, quả nhiên. . . Rất xấu.

Mười phần chế, hẳn là có thể đánh hai phần.

Nhìn xem cái này nữ cao thủ con mắt, Thẩm Lãng không khỏi hiếu kì, có phải là tất cả võ si cao thủ đều như vậy, con mắt thời thời khắc khắc là phát tán, ánh mắt vĩnh viễn là thẳng?

"Xin hỏi vị tiểu thư này là?" Thẩm Lãng hỏi.

"Xá muội, Hoàng Phượng!" Hoàng Đồng nói.

Thẩm Lãng nói: "Thân muội muội?"

Hoàng Đồng gật đầu.

Thẩm Lãng kinh ngạc, Hoàng Đồng ngươi thật là rất a, ngay cả thân muội muội bỏ được lấy ra.

Đem một nữ nhân đặt ở ta như vậy tuyệt đỉnh mỹ nam bên người là một chuyện rất nguy hiểm a, mấu chốt muội tử ngươi mới hai phần tướng mạo, cùng ta vĩnh viễn là không có khả năng có gặp nhau, vạn nhất nàng điên cuồng mê luyến ta, chẳng phải là cả một đời thương tâm?

Bất quá, Thẩm Lãng phảng phất có điểm suy nghĩ nhiều.

Người ta nữ cao thủ Hoàng Phượng hoàn toàn đem hắn coi là không có gì.

Thẩm Lãng nói: "Đúng rồi Hoàng huynh, ngươi muội tử này nhưng có người nhận biết a?"

Hoàng Đồng nói: "Vừa ra sư môn, không người nhận biết, mà lại trước kia một mực mang mặt nạ, hiện tại không mang, liền càng thêm không ai quen biết."

Thẩm Lãng kinh ngạc, mặt nạ còn có cái này tác dụng.

Thẩm Lãng nói: "Hoàng Phượng tiểu thư, ngươi làm sơ chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức xuất phát."

Hoàng Phượng gật đầu, liền hô một tiếng là đều không nói.

Hoàng Đồng nói: "Phượng Nhi, tiếp xuống Thẩm công tử mặc kệ để ngươi làm cái gì, ngươi đều phải làm theo, đã nghe chưa?"

Hoàng Phượng vẫn như cũ gật đầu, nàng giống như mãi mãi cũng là như thế này thái độ lạnh nhạt.

Hoặc là nói, chất phác.

Không sai, nữ cao thủ Hoàng Phượng vĩnh viễn là xử sự không sợ hãi, nàng đi theo sư phụ tập võ thời điểm, lại kinh tâm động phách sự tình đều gặp, trên thế giới này không còn có sự tình gì có thể làm cho nàng động dung.

Nhưng là. . .

Sau nửa canh giờ!

Vĩnh viễn xử sự không sợ hãi nữ cao thủ Hoàng Phượng, dọa khẽ run rẩy.

Bởi vì, cái kia làm cho người ta chán ghét mỹ nam tử Thẩm Lãng không thấy.

Thay vào đó, đứng tại trước mặt nàng vậy mà là một nữ nhân, một cái tuyệt sắc mỹ nữ.

Hắn, hắn là thế nào làm được a?

Ngay cả hầu kết đều không thấy a!

Kỳ thật, Lãng gia giống đực kích thích tố không mạnh, hầu kết vốn cũng không lồi ra.

Bị xấu cao thủ Hoàng Phượng nhìn như vậy, Thẩm Lãng nói: "Thật sự là hiếm thấy nhiều quái, đi thôi!"

Thế là, nữ trang đại lão Thẩm Lãng mang theo xấu gái cao thủ Hoàng Phượng, trong đêm ra biển, tiến về Nộ Triều thành!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 168: Nhập Triều! Lãng Gia Xem Bệnh Cứu Cừu Yêu Nhi! Thạch

Xấu gái cao thủ Hoàng Phượng ở phía trước lái xe, Thẩm Lãng mang theo hắn hoàn chỉnh một bộ thùng dụng cụ, ngồi ở trong xe ngựa.

Khoảng cách bờ biển còn có vài trăm dặm, không sai biệt lắm cần hừng đông thời điểm mới có thể đến bờ biển bến tàu.

Từ nơi này mãi cho đến bờ biển kỳ thật có thể đi thẳng Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong, mà lại nơi đó có chuyên môn Kim thị bến tàu.

Đương nhiên cũng không phải là Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong có như vậy hẹp dài, mà là năm đó Kim thị gia tộc chuyên môn tại nơi hoang vu không người ở mở ra một con đường thông hướng bờ biển bến tàu.

Cái này đương nhiên lại là tổ tiên Kim Trụ thủ bút.

Năm đó hắn suất lĩnh đại quân quét ngang duyên hải tất cả hải tặc, nhưng là Kim thị gia tộc đất phong lại không hoàn toàn ven biển, thế là hắn nghĩ ra như thế một cái biện pháp, xây đường quyền.

Kim thị gia tộc tốn hao món tiền khổng lồ xây dựng đầu này hơn hai trăm dặm con đường thông hướng bờ biển, căn cứ khế ước con đường này thuộc về Huyền Vũ phủ Bá tước phạm vi thế

lực.

Đương nhiên đây không phải vĩnh cửu, Kim thị gia tộc chỉ có thể có được con đường này hai trăm năm thời gian.

Hai trăm năm về sau, con đường này đem về Quốc quân tất cả, nhưng là Kim thị gia tộc có được vĩnh cửu thông hành quyền lực.

Cũng chính bởi vì con đường này, mới khiến cho Kim thị gia tộc quân đội có thể tự do xuất nhập mặt biển tiến về Vọng Nhai đảo, mà không cần trải qua Dương Vũ quận.

Nhưng vì che giấu tai mắt người, Thẩm Lãng đi vẫn là Dương Vũ quận bến tàu phương hướng.

"Hoàng cô nương, ngươi biết Cừu Yêu Nhi sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Hoàng Phượng nói: "Biết."

Nào chỉ là biết a, Cừu Yêu Nhi quả thực chính là nàng thần tượng, nói cho đúng là tất cả luyện võ nữ tử thần tượng.

Thẩm Lãng lại nói: "Hoàng cô nương, ngươi huynh trưởng nói ngươi võ công phi thường cao, như vậy tại Việt quốc thế hệ tuổi trẻ trong cao thủ, ngươi có thể xếp hạng thứ mấy?"

Hoàng Phượng nói: "Chưa có xếp hạng."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc nói: "Thế nhưng là, ngươi huynh trưởng nói ngươi so vợ ta Mộc Lan lợi hại a."

Hoàng Phượng nói: "Ta là so với nàng lợi hại, nhưng vẫn là chưa có xếp hạng."

Ách!

Ta cảm thấy vợ ta đã rất lợi hại a.

Trên thực tế Thẩm Lãng nghĩ xấu, Mộc Lan xác thực rất lợi hại, nhưng là nàng một bên tu luyện người võ đạo, một bên lại tu luyện chiến trường võ đạo, mấu chốt nàng tuổi còn nhỏ như vậy, còn có rất lớn tiến bộ không gian.

Võ công chính là như vậy, càng luyện càng mạnh.

Thẩm Lãng lại nói: "Vậy ai là Việt quốc tuổi trẻ đệ nhất cao thủ."

"Không biết." Hoàng Phượng nói: "Những cái kia đỉnh tiêm cao thủ lại không biết mỗi ngày luận võ, nhất định phải làm ra một cái cao thấp, có ba bốn người đều có thể là tuổi trẻ đệ nhất cao thủ."

Thẩm Lãng nói: "Tỉ như đều có ai?"

Hoàng Phượng nói: "Chúc Hồng Tuyết."

Nghe được cái tên này, Thẩm Lãng ánh mắt bỗng nhiên co rụt lại.

Vậy mà một lần nữa nghe được cái tên này.

Vị này Chúc Hồng Tuyết mới thật sự là thiên chi kiêu tử, vương hậu chất, Chúc Nhung Tổng đốc con trai.

Nhưng là Chúc Lâm đại tướng quân, chính là vì Chúc Hồng Tuyết hướng Mộc Lan cầu hôn.

Thẩm Lãng không khỏi nói: "Chúc Hồng Tuyết không phải học văn sao?"

Hoàng Phượng nói: "Hắn văn võ toàn tài."

Thẩm Lãng nói: "Dựa vào cái gì nói hắn có thể là thế hệ tuổi trẻ đệ nhất cao thủ?"

Hoàng Phượng nói: "Bởi vì lão sư của hắn là Tả Từ!"

Cái tên này Thẩm Lãng nghe qua, nhưng là lập tức có chút muốn không nổi.

Là Chung Sở Khách đại tông sư nói qua?

Không phải!

Kia là Kiếm Vương Lý Thiên Thu tiền bối nói qua?

Cũng không phải!

Đúng, nhớ ra rồi.

Là nghe Thiên Nhai Hải Các mỹ nữ kia học sĩ Trương Ngọc Âm nói qua cái tên này.

Tả Từ, Thiên Nhai Hải Các danh dự Các chủ.

Thiên Nhai Hải Các đến cỡ nào ngưu bức cũng không cần nhiều lời, toàn bộ Đông Phương đại lục phương nam võ học Thánh Điện.

Đời thứ nhất Nam Hải Kiếm Vương Khâu Cự liền xuất thân từ Thiên Nhai Hải Các, mà lại vẻn vẹn chỉ là một dự khuyết học sĩ.

Mà Thiên Nhai Hải Các người sáng lập, chính là Tả thị gia tộc.

Vị này Tả Từ chính là Tả thị gia tộc người thừa kế, chỉ bất quá hắn lâu dài dạo chơi thiên hạ, mà lại đại bộ phận thời điểm đều ở trên biển đi thuyền, cho nên liền được xưng là danh dự Các chủ.

Thẩm Lãng nói: "Việt quốc có sáu đại tông sư, vì sao chưa từng nghe qua Tả Từ cái tên này a?"

Hoàng Phượng nói: "Việt quốc còn có ngũ đại quý tộc, vì sao không có Ninh thị gia tộc này đâu?"

Ách!

Lời này có đạo lý a, bởi vì Ninh thị là Vương tộc, khinh thường đưa vào xếp hạng.

Tả Từ cũng giống vậy, làm Thiên Nhai Hải Các danh dự chủ nhân, hắn cũng khinh thường đưa vào sáu đại tông sư xếp hạng.

Nhưng tóm lại người này rất ngưu bức chính là, bức cách quá cao.

Mà Chúc Hồng Tuyết vậy mà là đệ tử của hắn, thật sự là quá làm cho người đố kỵ.

Thẩm Lãng nói: "Kia Cừu Yêu Nhi lão sư là ai?"

Việc này Kiếm Vương Lý Thiên Thu không có đề cập qua, Thẩm Lãng cũng tuần tra rất nhiều tư liệu, không có tìm được Cừu Yêu Nhi sư phụ.

Hoàng Phượng nói: "Lão sư của nàng gọi Loa Tổ!"

Loa Tổ?

Kỳ quái như thế danh tự?

"Nàng là ai a?" Thẩm Lãng hỏi.

Hoàng Phượng nói: "Không biết, một cái nữ nhân thần bí, vĩnh viễn trên mặt biển, không đạp lên lục địa nữ nhân, trên thế giới xinh đẹp nhất nữ nhân."

"Ta không tin." Thẩm Lãng nói.

Hoàng Phượng nói: "Tả Từ chính là vì nàng từ bỏ Thiên Nhai Hải Các mà dạo chơi trên biển."

Vậy cái này nữ nhân có chút ngưu bức a.

Tả Từ người này bức cách siêu cao, vậy mà vì nàng mà từ bỏ

Thiên Nhai Hải Các?

Thẩm Lãng nói: "Kia Tả Từ cùng Loa Tổ ngủ qua không có?"

Lập tức Hoàng Phượng có chút bị nghẹn lời.

Hạ lưu như vậy vấn đề, nàng còn là lần đầu tiên nghe được.

Giống nàng loại này người tập võ, đối Tả Từ cùng Loa Tổ danh tự như vậy là tràn ngập vô hạn kính ngưỡng, như là thần chỉ không dám khinh nhờn.

Kết quả ngươi luôn mồm ngủ, ngươi cho rằng người người cũng giống như ngươi hạ lưu như vậy sao?

"Không có." Hoàng Phượng nói.

Thẩm Lãng nói: "Làm sao ngươi biết không ngủ qua, có lẽ ngủ qua không có với bên ngoài nói đâu?"

Hoàng Phượng không thể nhịn được nữa nói: "Tả Từ rất yêu Loa Tổ, nhưng Loa Tổ chỉ là đem Tả Từ trở thành tri kỷ, giữa bọn họ tình cảm rất thuần khiết, không có trong tưởng tượng của ngươi xấu xa như vậy."

"Ha ha!" Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Giữa nam nữ liền không có thuần khiết tình cảm, hoặc là ngủ không đến, hoặc là cứng rắn không dậy nổi."

Ngươi câm miệng cho ta!

Hoàng Phượng trong lòng gầm thét, nhưng là miệng bên trong lại không thể nói ra.

Bởi vì huynh trưởng nói qua, không thể làm trái Thẩm Lãng bất kỳ yêu cầu gì.

Trong lòng nàng không khỏi không cam lòng, luyện võ thật không có tiền đồ.

Luyện được cho dù tốt thì thế nào, còn không phải cho trước mắt tên cặn bã này tiểu bạch kiểm làm bảo tiêu?

Thậm chí, trước mắt tên cặn bã này ngay cả tiểu bạch kiểm cũng không tính.

Mặc vào váy so nữ nhân còn muốn đẹp, lão thiên gia làm sao không bổ nát mặt của ngươi a.

Thẩm Lãng lại hỏi: "Hoàng cô nương, vậy ngươi lão sư là ai a?"

Hoàng Phượng không nói một lời.

Thẩm Lãng lại nói: "Kia Đường Viêm võ công sắp xếp thứ mấy?"

Hoàng Phượng vẫn như cũ không nói một lời.

Thẩm Lãng nội tâm thở dài, người xấu tâm nhãn cũng nhỏ a.

Không phải liền là bố trí thần tượng của ngươi sao? Đến mức không để ý tới người?

. . .

Hôm sau trời vừa sáng!

Thẩm Lãng cuối cùng đã tới Dương Vũ quận bến tàu, từ nơi này ra biển tiến về Nộ Triều thành liền không như vậy chói mắt.

Đương nhiên vì để tránh cho quá chú mục, hắn vẫn là bịt kín mạng che mặt.

Nhưng. . . Vẫn là vô cùng chú mục.

Bị rất nhiều nam nhân chăm chú nhìn cảm giác, tốt phản cảm.

Lên thuyền biển về sau, Thẩm Lãng trực tiếp dùng nhiều tiền muốn một gian đơn độc khoang.

Hoàng Phượng giữ ở ngoài cửa, không phải là bởi vì thủ quy củ a, mà chính là đơn thuần không nguyện ý cùng Thẩm Lãng ở tại nhỏ hẹp khoang bên trong.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài tới một cái tuổi trẻ công tử, mặc cẩm y ngọc phục đi tới cửa cong xuống nói: "Tại hạ Bạch Ngọc Lang, xin hỏi tiểu thư quê quán ở đâu? Nộ Triều thành không tính thái bình, tại hạ biết chút võ công, nguyện ý chăm sóc một hai. . . A!"

Hắn vẫn chưa nói xong, lập tức phát ra một tiếng kêu thảm.

Bởi vì Hoàng Phượng trực tiếp một cước đem hắn đá bay ra ngoài xa mấy mét.

Thẩm Lãng cơ hồ nghe được trứng nát thanh âm.

Ngay sau đó, bên ngoài lại liên tiếp vang lên một trận tiếng kêu thảm.

Rất hiển nhiên, là cái kia Bạch Ngọc Lang thủ hạ nhao nhao tới báo thù, nhưng là Hoàng Phượng hoàn toàn không cần động thủ, một cước một cái, toàn bộ miểu sát.

Sau đó, Thẩm Lãng liền thanh tĩnh!

Trên thuyền những người khác giống như cũng không có quá coi là chuyện đáng kể, đi Nộ Triều thành chính là ngoài vòng pháp luật chi địa, trên thuyền đánh nhau không nên quá bình thường nha.

Sau đó, Thẩm Lãng mở ra rương, tìm ra mặt màng dán tại trên mặt, sau đó ngon lành là đi ngủ.

Hôm qua thức đêm đi đường, vừa vặn ban ngày đi ngủ, ngàn vạn cũng không nên chịu tiều tụy a.

Bất quá cái này vách gỗ có chút quá mỏng a.

Chung quanh thanh âm nghe được rõ ràng.

Bên trái khoang rất không muốn mặt a, một cái nam nhân, hai nữ nhân.

Thế phong nhật hạ a!

Bên phải khoang, bốn nam nhân, càng thêm đáng sợ.

Bất quá cẩn thận nghe xong, giống như không có phát sinh cái gì, chỉ là tại nói chuyện phiếm mà thôi.

Phía trên một tầng khoang liền đều là người nghèo, toàn bộ ngồi trên mặt đất, căn bản cũng không có giường ngủ.

Chung quanh tất cả thanh âm, hắn đều nghe được rõ ràng.

Lúc đầu hắn không muốn nghe, nhưng trong lúc lơ đãng nghe được Thẩm Lãng hai chữ này, sau đó liền vểnh tai nghe.

Cả trên chiếc thuyền này người đều đang thảo luận một sự kiện.

Vọng Nhai đảo ra mỏ vàng lớn, Kim thị gia tộc phát đạt.

Chuyện này, đã trở thành toàn bộ Việt quốc nhất vang dội nóng nảy chủ đề.

"Kỳ thật Vọng Nhai đảo phát hiện mỏ vàng không có chút nào kỳ quái?"

"Làm sao không kỳ quái?"

"Kim thị gia tộc họ gì? Họ Kim a, phát hiện mỏ vàng lại có cái gì kỳ quái?"

Đám người bái phục.

Thẩm Lãng bái phục, ngươi nói tốt có đạo lý a.

"Các ngươi biết Kim thị gia tộc tại sao lại chiêu Thẩm Lãng vì người ở rể, Kim Mộc Lan tại sao lại gả cho Thẩm Lãng sao?" Tên thiên tài này lại nói.

"Vì cái gì?"

Thẩm Lãng đều rất muốn biết đáp án.

"Kim Mộc Lan ba chữ, đã bao hàm kim, mộc, thổ, hỏa, Ngũ Hành thiếu Thủy a, mà Thẩm Lãng tất cả đều là nước, cho nên Kim thị gia tộc liền tiếp nhận hắn vì người ở rể."

Có người nghi ngờ nói: "Kim Mộc Lan ba chữ này, chỉ có kim cùng mộc a, từ đâu tới đất cùng hỏa a."

Vị thiên tài kia nói: "Hoa lan trồng tại trong đất, không phải liền là đất sao? Kim Toản mộc chẳng phải nhóm lửa sao? Cho nên cái tên này liền đã bao hàm kim, mộc, hỏa, thổ."

Đám người bái phục.

Thẩm Lãng càng thêm bái phục, thật sự là cao thủ tại dân gian a.

"Các ngươi nhưng biết, Cừu Yêu Nhi không còn sống lâu nữa sao?" Vị thiên tài này lại nói.

Đám người thấp giọng hỏi: "Lại đang làm gì vậy a?"

Thẩm Lãng cơ hồ có thể nhìn thấy bọn hắn hỏi cái này câu nói thời điểm cổ rụt.

Bởi vì Cừu Yêu Nhi cái này nữ ma đầu hung danh quá thịnh a, giết người vô số, đến mức nghe được tên của nàng những nam nhân này đều run rẩy.

Vị thiên tài kia nói: "Cừu Yêu Nhi danh tự phá giải về sau, chính là nữ nhân mà chín thiên, ý là nàng hai mươi chín tuổi liền có thể chết trẻ a, mà qua xong năm sau nàng chính là hai mươi chín tuổi."

Đám người không người dám đáp lại.

Sau đó có một người yếu ớt nói: "Ta nhìn ngươi là không còn sống lâu nữa, Cừu Yêu Nhi tiên nữ nhiều người tốt, ngươi cũng dám nguyền rủa chết."

Thế là, đám người nhao nhao cùng tên thiên tài này phân rõ giới hạn.

Thật giống như cách vài trăm dặm, Cừu Yêu Nhi đều có thể nghe đến đó, nhìn đến đây đồng dạng.

Cừu Yêu Nhi cái tên này giống như một cái cấm kỵ, nháy mắt làm cho cả khoang tàu yên tĩnh trở lại.

Thậm chí bên trái một nam hai nữ đều ngừng.

"Làm sao lại kết thúc a, người ta vẫn còn chưa qua nghiện đâu?" Nữ nhân oán giận nói.

Nam nhân run rẩy nói: "Nghe được cái tên kia liền. . . Xong, thật là đáng sợ."

Nữ nhân nói: "Cừu Yêu Nhi làm sao có thể sợ, ta cảm thấy nàng rất tốt, đối với chúng ta nữ nhân rất tốt."

Nam nhân nói: "Bởi vì các ngươi là ta mua được, nếu như bị hắn biết, ta muốn bị rút gân lột da."

Lúc này, Thẩm Lãng là thật thật minh bạch Cừu Yêu Nhi uy phong.

Nào chỉ là trẻ em ngừng khóc, quả thực làm cho nam nhân dừng cứng rắn, nháy mắt héo rơi a.

Không ai nói chuyện phiếm, Thẩm Lãng cũng nghe không đến bát quái, không khỏi nằm ngáy o o.

Lúc chạng vạng tối, bên ngoài truyền đến đinh đinh đương đương thanh âm.

"Nộ Triều thành đến a, Nộ Triều thành đến a!"

"Tất cả mọi người ghi nhớ, tuyệt đối không nên tại Nộ Triều thành đánh nữ nhân a, nếu không sẽ người chết a."

"Tất cả mọi người ghi nhớ, nam nhân không nên tới gần phía đông toà kia màu trắng tòa thành quá gần a, kia là Cừu đại tiểu thư tòa thành a, đi ngang qua nơi đó cũng có thể sẽ người chết a."

"Mấu chốt nhất là, trên đường đi đường che mặt nữ nhân tuyệt đối không nên gây a, bởi vì nàng có thể là Cừu đại tiểu thư tòa thành bên trong thị nữ, chọc sẽ chết người đấy a."

. . .

Tiến vào Nộ Triều thành!

Thẩm Lãng lập tức cảm giác được vô cùng phồn hoa.

So với Nộ Giang thành thật sự là muốn phồn hoa hơn nhiều, giống như khắp nơi đều đang chảy lấy kim tệ hương vị.

Quả thực chính là Bất Dạ thành a.

Vô số thương hội, tửu lâu, khách sạn.

Nhưng duy chỉ có không nhìn thấy thanh lâu.

Thật sự là quỷ dị a, tại toà này hải tặc chi thành vậy mà không có thanh lâu.

Bất quá thoáng tưởng tượng liền minh bạch là cái gì, ai dám tại Cừu Yêu Nhi mí mắt dưới mặt đất mở thanh lâu, hoàn toàn là muốn chết a.

Cho nên cơ hồ tất cả kẻ có tiền đến Nộ Triều thành, đều muốn tự mang bạn gái.

Bất quá rất nhanh Thẩm Lãng phát hiện Nộ Triều thành vẫn là có thanh lâu, chỉ bất quá bên trong đều là. . . Thỏ nhi gia.

Mấu chốt sinh ý còn rất tốt.

Ai, sinh hoạt tại Nộ Triều thành nam nhân thật sự là không dễ dàng a, hoàn toàn khuất phục tại Cừu Yêu Nhi thư uy phía dưới.

Thẩm Lãng nhất là chú ý tòa thành thị này phòng ngự.

Đây là một tòa không có tường thành thành thị.

Giống như hoàn toàn không đề phòng.

Nhưng trình độ nào đó, nó cũng không cần tường thành, bởi vì cái này thành thị cô treo hải ngoại.

Chỉ cần hải quân đủ cường đại, có thể giữ vững mặt biển, đại cổ quân địch sẽ rất khó lên đất liền.

Nhưng là rất nhanh Thẩm Lãng liền có chút hít thở không thông.

Bởi vì, hắn thấy được Cừu Thiên Nguy phủ thành chủ.

Cái này. . . Đây quả thực so xác rùa đen còn xác rùa đen a.

Đây quả thực là không cách nào công hãm thành lũy a.

Thật là đáng sợ a.

Thành chủ này phủ tòa thành vậy mà như thế cao, vách tường dầy như vậy.

Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành đã coi như là dễ thủ khó công, trước mắt cái này Vua Hải Tặc tòa thành quả thực để người tuyệt vọng a.

Thẩm Lãng thoáng đoán chừng một chút.

Tòa pháo đài này dù là chỉ có một hai ngàn người phòng thủ, coi như tới một vạn người cũng công không được.

Mà lại cả tòa tòa thành đều là cự thạch lũy thành, ngay cả phóng hỏa đều đốt không được.

Toàn bộ Nộ Triều thành tổng cộng có ba cái tòa thành, bên trái một cái tòa thành hẳn là Cừu Hào, bên phải một cái tòa thành hẳn là Cừu Yêu Nhi, ở giữa tòa thành lớn này bảo thuộc về Cừu Thiên Nguy phụ tử.

Ba cái tòa thành góc cạnh tương hỗ, lẫn nhau bảo vệ.

Chỉ cần cái này ba cái tòa thành chưa bắt lại, Nộ Triều thành liền lấy không xuống.

Bình thường thủ đoạn muốn cầm xuống cái này ba tòa tòa thành, hoàn toàn khó như lên trời a.

Hai mươi năm trước, thà vũ bá tước suất lĩnh lấy hơn vạn đại quân, nguyên một chi hạm đội đều không có đánh qua Cừu Thiên Nguy, toàn quân bị diệt.

Mà năm đó cái này Nộ Triều thành, còn không có cái này ba cái tòa thành a.

Bây giờ cầm xuống Nộ Triều thành độ khó so với hai mươi năm trước, không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần.

Cường công là không thể nào, chỉ có thể trí lấy.

Cho nên Thẩm Lãng mới muốn bố trí một cái kinh thiên cạm bẫy.

. . .

Đi vào Nộ Triều thành cái nào đó hương liệu cửa hàng.

Nơi này chính là Huyền Vũ phủ Bá tước mấy cái bàn bạc địa điểm một trong.

Kim thị gia tộc tại Nộ Triều thành bí mật cứ điểm không hạ mười cái, mỗi một cái đều kinh doanh vài chục năm, cơ hồ hoàn toàn không có sơ hở.

Mà lại cái này tầm mười năm thời gian, những bí mật này cứ điểm cơ hồ chưa hề khởi động qua, tiềm phục tại Nộ Triều thành gần hai trăm tên võ sĩ, cũng toàn bộ không có khởi động qua.

Từ đó có thể thấy được, nhạc phụ đại nhân mặc dù bảo thủ cứng nhắc, nhưng thủ đoạn vẫn là vô cùng lão luyện, tuyệt đối là một cái hợp cách thượng vị giả.

Dựa theo ước định, chạng vạng tối Từ Thiên Thiên sẽ đến trong tiệm này mua đốt hương.

Đương nhiên nghiêm ngặt trên ý nghĩa, đốt hương không thế nào thuộc về hương liệu, nhưng cái cửa hàng này bên trong còn bán hoa hồng tinh dầu đâu.

Thẩm Lãng tiến vào cái cửa hàng này mật thất dưới đất chờ đợi Từ Thiên Thiên đến đây bàn bạc!

Chung quanh mười mấy tên võ sĩ lập tức giám thị cửa hàng này chung quanh mỗi một con đường, bảo đảm tuyệt đối an toàn.

. . .

Cửu Yêu Nhi lại đuổi đi một nhóm đại phu.

Sau đó, nàng liền nằm tại trên giường, nhắm mắt lại.

Bởi vì một khi mở ra, cả người lập tức trời đất quay cuồng, ngay cả đứng đều đứng không vững.

Nàng đã nôn ba hồi máu.

Trong hai mắt hiện đầy tơ máu, bờ môi cũng biến thành tím xanh.

Mười mấy cái đại phu đều nhìn qua, hoàn toàn tìm không thấy bất luận cái gì nguyên nhân bệnh.

Mà vừa lúc này, nàng lại còn đang nghe Từ Thiên Thiên nói « Tây Du Ký ».

Đối với tử vong nàng có tiếc nuối, nhưng không sợ hãi chút nào.

Nàng thường xuyên nói một câu nói chính là sống lại vui gì, chết có gì đáng sợ?

Lần này Tây Du Ký lại kể xong, Cửu Yêu Nhi lại một lần nữa lâm vào dư vị bên trong.

Cái này cố sự quá đẹp, thế giới này quá đẹp.

Đến mức đều không nỡ kết thúc, dù là bây giờ chỉ nói đến hai mươi mấy về.

"Rạng sáng giờ sửu thời điểm đánh thức ta." Cửu Yêu Nhi nói.

Từ Thiên Thiên nói: "Đúng, tướng quân có chuyện gì không?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Quyết đấu với người ta."

Từ Thiên Thiên không khỏi kinh ngạc, ngươi cũng lúc này còn cùng người khác quyết đấu?

Ngươi đầu đau muốn nứt, thổ huyết mấy lần, mà lại vừa mở mắt liền đầu choáng váng hoa mắt, trời đất quay cuồng.

Liền bộ dạng như vậy, ngay cả đứng đều đứng không vững đi, ngươi làm sao cùng người quyết đấu?

Từ Thiên Thiên vô cùng đau lòng nói: "Ngài muốn cùng người nào quyết đấu?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Chúc Hồng Tuyết, mấy năm trước liền hẹn xong."

Vậy mà là hắn?

Từ Thiên Thiên đương nhiên nghe qua Chúc Hồng Tuyết danh tự, nhưng liền biết hắn là thiên chi kiêu tử, vương hậu cháu ruột, Chúc Nhung Đại đô đốc nhi tử.

Đến mức Chúc Hồng Tuyết là Tả Từ Các chủ đồ đệ, Việt quốc thế hệ tuổi trẻ người mạnh nhất, Từ Thiên Thiên lại là không biết.

Sau đó Từ Thiên Thiên lâm vào do dự.

Bởi vì có mấy lời không nên nàng nói ra, nàng tại Cừu Yêu Nhi bên người địa vị còn không có cao như vậy.

Bây giờ tại toàn bộ Nộ Triều thành, chỉ có Cừu Thiên Nguy có tư cách vì nữ nhi tìm đại phu, ngay cả Cừu Kiêu đều không có tư cách.

Đến mức Từ Thiên Thiên cái này thứ hai thị nữ, càng không có tư cách.

"Tướng quân." Từ Thiên Thiên vẫn là nói ra miệng.

"Ừm."

Từ Thiên Thiên nói: "Ta biết một người, vô cùng thông minh, hắn có lẽ có thể trị bệnh của ngài, chí ít hắn khả năng biết ngài tại sao lại xuất hiện những bệnh trạng này, ta có thể hay không để hắn đến xem ngài?"

Cừu Yêu Nhi lâm vào yên tĩnh.

Trọn vẹn một hồi lâu, nàng gật đầu nói: "Được!"

"Vâng!" Từ Thiên Thiên cao hứng chạy vội mà ra.

Cừu Yêu Nhi đương nhiên không có báo bất cứ hi vọng nào, phụ thân Cừu Thiên Nguy vì nàng tìm đại phu đã là tốt nhất, ngay cả bọn hắn đều nhìn không ra là bệnh gì chứng, Từ Thiên Thiên tìm người kia đương nhiên cũng nhìn không ra tới.

Chỉ bất quá nàng nghe được Từ Thiên Thiên thanh âm bên trong chân thực lo lắng, cho nên nàng đáp ứng.

. . .

Từ Thiên Thiên tiến vào Huyền Vũ phủ Bá tước bí mật bàn bạc địa điểm, cũng chính là nhà này hương liệu cửa hàng.

Kim thị gia tộc nội ứng nói: "Tiểu thư lại tới, ta cái này mang theo ngài đi xem hàng mới."

Sau đó, hắn đem Từ Thiên Thiên dẫn tới bên trong mật thất.

Trên thực tế Từ Thiên Thiên mới vừa tiến vào cái viện này thời điểm, liền đã bị mười mấy tên võ sĩ để mắt tới, xác định không có bất kỳ người nào theo dõi.

Tiến vào mật thất về sau, Từ Thiên Thiên bản năng nói: "Ngươi rốt cục tới rồi."

Trong mật thất một mảnh đen kịt, nàng hoàn toàn nhìn không thấy, nhưng là nàng ngửi được Thẩm Lãng đặc biệt mùi.

Muốn mạng a!

Nàng vậy mà nhớ kỹ Thẩm Lãng mùi.

Ánh nến sáng lên, Từ Thiên Thiên thấy được Thẩm Lãng.

Sau đó, nàng triệt để sợ ngây người.

Bởi vì, nàng nhìn thấy là một cái mỹ nhân tuyệt sắc.

Ta. . . Ông trời của ta kia!

Ta Từ Thiên Thiên con mắt muốn mù a.

Ta biết ngươi Thẩm Lãng không có điểm mấu chốt, nhưng không nghĩ tới vậy mà đến nước này?

Ngươi. . . Ngươi còn muốn mặt mũi sao?

Ngươi vậy mà đóng vai thành nữ nhân, mấu chốt còn xinh đẹp như vậy?

Ngươi về sau còn để ta làm sao đối mặt với ngươi a?

Thẩm Lãng nói: "Làm gì nhìn ta như vậy? Móc ra lớn đến hù chết ngươi."

Từ Thiên Thiên nói: "Ngươi ngậm miệng, không nên mở miệng nói chuyện."

Sau đó, nàng chung quanh nhìn Thẩm Lãng một hồi lâu, nói: "Thật không có sơ hở a, thật giống nữ nhân a. Dạng này ngược lại vừa vặn, Cừu Yêu Nhi không cho bất kỳ nam nhân nào đụng vào nàng, nữ nhân cũng đừng có gấp. Bất quá ngươi tuyệt đối không nên mở miệng nói chuyện, tốt nhất che kín mặt, ta sợ vạn nhất ngươi bị người nhận ra gương mặt này."

Thẩm Lãng thở dài nói: "Ai, mỹ nam tử đến ta mức này cũng thật sự là sầu người, đi tới chỗ nào đều sợ bị người nhận ra, bởi vì khuôn mặt này là độc nhất vô nhị."

Lời còn chưa nói hết, Từ Thiên Thiên trực tiếp bưng kín miệng của hắn: "Ngươi không cần nói, từ giờ trở đi ngươi chính là câm."

Thẩm Lãng ngậm miệng.

Từ Thiên Thiên nói: "Đi, đi với ta trị Cừu Yêu Nhi đại tiểu thư."

Đón lấy, nàng không thả thầm nghĩ: "Trước ngươi đã nói với ta ngươi biết trị bệnh là thật đi, không phải gạt ta a?"

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Ngươi đã quên ngươi đau nhức / đã là ai chữa cho ngươi tốt sao?"

"Ngươi câm miệng cho ta!"

Sau đó, Từ Thiên Thiên mang theo Thẩm Lãng tiến về Cừu Yêu Nhi tòa thành!

Đi vào thời điểm, không có gây nên bất luận cái gì hoài nghi.

Bởi vì, toàn bộ thành bảo bên trong đều là mỹ nhân, mà lại rất nhiều đều mang mạng che mặt.

. . .

Đi qua thời điểm, Thẩm Lãng trong lỗ tai thực sự nghe Cừu Yêu Nhi quá nhiều chuyện.

Quả thực là như sấm bên tai a.

Huống chi nàng là Nộ Triều thành kế hoạch mấu chốt nhất nhân vật, Thẩm Lãng vì lấy lòng nàng thậm chí dò xét nguyên một bản « Tây Du Ký ».

Tại vô số trong truyền thuyết.

Đây chính là một cái nữ ma đầu, giết người như ngóe, cùng hung cực ác.

Trong truyền thuyết nàng thân cao tám thước, vòng eo cũng là tám thước.

Trong truyền thuyết nàng hung thần ác sát, cơ hồ so Hoàng Phượng còn muốn khuôn mặt đáng ghét.

Mà mật tín bên trong Từ Thiên Thiên chưa từng có đề cập qua Cừu Yêu Nhi tướng mạo.

Cho nên Thẩm Lãng trước làm xong đầy đủ chuẩn bị tư tưởng.

Dù sao ta ngay cả Hoàng Phượng xấu như vậy nữ nhân đều nhìn nổi đi, ta cũng không tin còn có cái gì nữ nhân có thể cả kinh lấy ta.

Nhưng mà chờ Từ Thiên Thiên thúc đẩy cửa đi, nhìn thấy Cừu Yêu Nhi một nháy mắt.

Thẩm Lãng người này ngây dại.

Trong đầu hắn bản năng nhớ lại mình thanh xuân tuế nguyệt.

Trong đầu hiện ra mình đã từng thấy tất cả nữ nhân.

Bình thường trong phim ảnh, đặc thù trong phim ảnh, trong poster, tạp chí trang bìa bên trong, thế giới chân thật bên trong.

Giống như, lờ mờ không có cái nào nữ nhân, giống trước mắt Cừu Yêu Nhi dạng này giàu có đả kích cường liệt lực.

Vóc người này, cái này tướng mạo, quả thực nháy mắt muốn chùy bạo lòng của nam nhân bẩn a.

Cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua nữ nhân như vậy, tràn đầy vô địch bá khí đồng thời, thật có tràn đầy nữ nhân vô hạn dụ hoặc.

Thật tính / cảm giác tuyệt luân a.

Lúc này Thẩm Lãng trong lòng chỉ có một câu: Ta thạch, quả thực không có thuốc chữa.

Không được, không được!

Dạng này sẽ lộ ra sơ hở.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, trong đầu bắt đầu hồi ức Hoàng Phượng tướng mạo.

Trong lòng không tuyệt vọng nói, Hoàng Phượng phải ngủ ta, Hoàng Phượng phải ngủ ta!

Quả nhiên sau một lát, hắn ẩn núp đi xuống.

Quả nhiên hữu hiệu a!

Hoàng Phượng muội tử, ngươi thật sự là thần!

"Ngươi chính là Từ Thiên Thiên tìm đến đại phu?" Một cái mỹ nữ chanh chua nói.

Thẩm Lãng ngẩng đầu, vị này chắc hẳn chính là Từ Thiên Thiên trong thư cái kia lục kỹ nữ đi.

Nàng sẽ không phải là nhìn ra sơ hở gì đi?

Thẩm Lãng đa tâm, nữ nhân nhìn thấy nữ trang hắn lần đầu tiên chính là đố kỵ.

Mà một khi đố kỵ, liền sẽ không hoài nghi, bởi vì lý trí cũng không có a.

Lúc này, Cừu Yêu Nhi mở to mắt.

Ánh mắt kia giống như ngôi sao, lại giống như thiểm điện.

Dù là tràn đầy tơ máu, cũng vẫn như cũ không cách nào che giấu trong đó mị lực.

Nhìn thấy Thẩm Lãng, Cừu Yêu Nhi không khỏi kinh ngạc.

Vậy mà là một cái nữ đại phu?

Sau đó, nàng lại nhắm mắt lại, vươn tay cổ tay, nhưng lại không có ôm lấy bất cứ hi vọng nào.

Thiên hạ nổi danh mấy cái đại phu đều nhìn không ra đến nàng là bệnh gì chứng, trước mắt cái này nữ đại phu trẻ tuổi như vậy, tại sao lại nhìn ra được?

Cái này Cừu Yêu Nhi là đỉnh tiêm cao thủ, cho nên Thẩm Lãng thật là có chút lo lắng, nàng có thể hay không liếc mắt liền nhìn ra Thẩm Lãng là nam giả nữ trang.

Thẩm Lãng lại suy nghĩ nhiều.

Cừu Yêu Nhi cơ hồ khinh thường đi điều tra.

"Chúng ta chủ nhân bệnh, ngay cả thiên hạ nổi danh nhất đại phu đều nhìn không ra đến, huống chi là ngươi? Tranh thủ thời gian xem hết rời đi, không cần ý đồ ở đây giả danh lừa bịp." Lục Y lạnh giọng nói.

Thẩm Lãng tiến lên, trước vì Cừu Yêu Nhi bắt mạch.

Sau đó, lật ra con mắt của nàng xem xét con ngươi.

Nhắm mắt lại, một lần nữa mở ra, dùng X quang thấu thị quét hình Cừu Yêu Nhi toàn thân.

Lập tức trong lòng của hắn thật sự là vô cùng ngạc nhiên rung động a.

Cái này. . . Nữ ma đầu này là thế nào sống đến bây giờ a?

Đổi thành những người khác, đã sớm chết tám trăm trở về a.

Từ Thiên Thiên ở bên cạnh nói: "Đại phu, có thể trị không?"

"Có thể trị!" Thẩm Lãng nhẹ gật đầu, sau đó dùng hai tay khoa tay.

Từ Thiên Thiên không khỏi giật mình, Thẩm Lãng ngươi người này cặn bã muốn làm gì?

Bởi vì, Thẩm Lãng khoa tay ý tứ vậy mà là, để Cừu Yêu Nhi giải khai quần áo trên người.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 169: Thẩm Lãng Kỳ Tích Biểu Diễn! Cừu Yêu Nhi Sợ Hãi Thán Phục

Từ Thiên Thiên liền biết, Thẩm Lãng tên cặn bã này đối với nữ nhân thẩm mỹ quan tuyệt đối áp đảo thế giới này xú nam nhân phía trên.

Nhưng là ngươi muốn đùa nghịch lưu manh, cũng chia địa phương phân trường hợp có được hay không?

Cẩn thận Cừu Yêu Nhi một chưởng liền đem ngươi chụp chết a.

Nhưng mà, Thẩm Lãng biểu lộ lại hết sức chăm chú.

Hắn dĩ nhiên không phải vì đùa nghịch lưu manh chiếm tiện nghi, chí ít mục đích chủ yếu không phải cái này.

Hắn là muốn nhìn Cừu Yêu Nhi toàn thân làn da chảy máu điểm, tụ huyết điểm.

Từ Thiên Thiên nói: "Ngươi xác định?"

Cặn bã, ngươi muốn tự tìm cái chết đừng kéo lên ta a.

Thẩm Lãng trịnh trọng nhẹ gật đầu.

Từ Thiên Thiên run rẩy nói: "Tướng quân, đại phu nói cần cởi bỏ ngài quần áo."

Nói câu nói này thời điểm, nàng thật là lá gan rung động, chỉ sợ Cửu Yêu Nhi một bàn tay tới đem Thẩm Lãng đập thành thịt nát.

"Ừm." Cửu Yêu Nhi cái mũi phát âm.

Từ Thiên Thiên quá lo lắng, Cửu Yêu Nhi căn bản không thèm để ý điểm này, nhất là đây là một cái nữ đại phu.

Tiếp lấy Từ Thiên Thiên liền muốn tiến lên động thủ.

Nhưng Lục Y bỗng nhiên đưa nàng hướng bên cạnh đẩy, sau đó mình tiến lên nhẹ nhàng cởi bỏ Cửu Yêu Nhi váy ngủ.

Lập tức, trong không khí giống như tràn ngập một cỗ mê người mùi thơm.

Thẩm Lãng giống như cảm thấy một cỗ máu bỗng nhiên xông về phía mình đầu óc.

Ta. . . Ta không được.

Không được, muốn thạch, muốn thạch. . .

Chịu không được đâu, muốn nổ!

Trước nay chưa từng có dáng người đường cong, trước nay chưa từng có mật sáp màu da.

Đơn giản. . .

Miểu sát trên Địa Cầu tất cả trang bìa người mẫu a.

Thẩm Lãng có chút nhắm mắt lại, trong miệng mặc niệm.

Hoàng Phượng phải ngủ ta, Hoàng Phượng phải ngủ ta.

Dựa vào, vẫn chưa được?

Hoàng Phượng đang ngủ ta, Hoàng Phượng đang ngủ ta.

Ồ!

Thật sự là có hiệu quả a, vậy mà một lần nữa ẩn núp đi xuống.

Lại hít một hơi thật sâu.

Sắc tức là không, sắc tức là không.

Cặn bã cũng phải có ranh giới cuối cùng.

Một lần nữa mở mắt thời điểm, Thẩm Lãng ánh mắt đã phi thường chuyên nghiệp.

Hắn tỉ mỉ kiểm tra Cừu Yêu Nhi toàn thân làn da chảy máu điểm, nhất là mấy cái bộ vị mấu chốt.

Đương nhiên nơi này cái gọi là bộ vị mấu chốt là y học bộ vị a, không phải là các ngươi trong tưởng tượng bộ vị mấu chốt.

Thẩm Lãng kiểm tra rất tỉ mỉ.

Một số thời khắc, mặt của hắn cơ hồ đều dán đi lên kiểm tra.

Không phải đùa nghịch lưu manh a, mà là vì thực sự thấy rõ ràng.

Từ Thiên Thiên ở một bên thấy kinh hồn táng đảm, thậm chí hồn phi phách tán.

Hắn biết Thẩm Lãng tên cặn bã này gan lớn, nhưng không nghĩ tới gan lớn đến nước này a.

Ngươi, con mắt của ngươi có phải là hận không thể chui vào a?

Trọn vẹn hai khắc đồng hồ sau.

Thẩm Lãng rời đi Cừu Yêu Nhi thân thể, một lần nữa đứng dậy, nhắm mắt lại.

Lục Y nhanh lên đem Cừu Yêu Nhi váy ngủ khép lại.

Toàn bộ thế giới nháy mắt ảm đạm.

"Kiểm tra xong, xéo đi nhanh lên đi."

Sau đó cái này lục kỹ nữ bắt đầu khu trục người.

Thẩm Lãng lúc này là thật kinh ngạc.

Cừu Yêu Nhi là thế nào sống đến bây giờ a, đổi thành những người khác, cho dù là một cái thể chất siêu cường người, cũng đã triệt để chết hẳn a.

Thẩm Lãng cầm lấy bút, trên giấy viết một đoạn văn.

Từ Thiên Thiên thì thầm: "Tướng quân, ngài có phải hay không không dám mở to mắt, một khi mở mắt liền trời đất quay cuồng, mà lại sẽ điên cuồng nôn mửa."

Cừu Yêu Nhi kinh ngạc, sau đó nhẹ gật đầu.

Chỉ một điểm này, đối phương liền chẩn bệnh rất chuẩn, không có một cái đại phu đã nhìn ra.

Nàng là một cái nhất không phối hợp bệnh nhân, trên cơ bản sẽ không chủ động nói ra mình triệu chứng, cho nên mở mắt về sau trời đất quay cuồng, có mãnh liệt cảm giác nôn mửa, đều là chính nàng cảm giác, ngoại nhân là không nhìn ra.

Đương nhiên nàng thổ huyết qua mấy lần, nhưng nôn mửa, bị nàng mạnh mẽ dùng chân khí áp xuống tới.

Nàng cảm thấy một cường giả thổ huyết là có thể, nhưng tuyệt đối không thể nôn mửa, quá mất mặt.

Thẩm Lãng lại viết: "Tướng quân có phải là một số thời khắc cảm giác được trước mắt biến thành màu đen, đầu não căng đau, có một cỗ máu tươi cơ hồ muốn nháy mắt xông phá đại não mạch máu, máu tươi tuôn ra."

Từ Thiên Thiên thuật lại.

Cừu Yêu Nhi vừa lại kinh ngạc gật đầu.

Bí mật này càng là không có ai biết a.

Trước đó nàng đã từng bỗng nhiên bất tỉnh đi, đó chính là bởi vì nàng cảm giác được một cỗ mãnh liệt máu chảy muốn xé nát đại não mạch máu, tất cả máu tươi muốn xung kích nổ ra đến, sau đó nàng sống sờ sờ dùng chân khí áp chế xuống.

Không sai, nàng lúc đầu muốn chảy máu não trúng gió, sống sờ sờ dùng chân khí ép xuống, thật sự là nghịch thiên a.

Nhưng là, vẫn là có một chút máu xông phá đầu óc nhỏ bé mạch máu.

Lúc này Thẩm Lãng hiện đại y học quan điểm, cơ hồ muốn bị Cừu Yêu Nhi triệt để lật đổ.

Lẽ ra nàng hẳn là đã sớm chết.

Nhưng là, nàng không có chết!

Thẩm Lãng không có huyết áp dụng cụ, nhưng là có thể dùng tay không đo huyết áp pháp.

Hai tay cùng lúc theo môn cánh tay động mạch cùng động mạch cổ tay, tức đo đạc người dùng tay phải bốn ngón tay ép lên người bệnh cánh tay trung bộ, hai đầu cơ bắp bên trong câu cánh tay động mạch đập đều,nhịp nhàng,nhịp đập,rung động chỗ.

Mặc dù không cách nào chính xác, nhưng cũng có thể được ra đại khái số liệu.

Sau đó, Thẩm Lãng triệt để dọa bay.

Cái này huyết áp đã cao đến nghịch thiên a.

Đổi thành những người khác nào chỉ là chảy máu não, nào chỉ là trúng gió a, mạch máu đều đã nổ a.

Kết quả, Cừu Yêu Nhi vẫn như cũ không có việc gì.

Cỗ thân thể này chỗ đó giống như là người thân thể a, quả thực chính là kim cương phích lịch thiếu nữ đẹp a.

Thẩm Lãng đã từng chẩn trị qua Ninh La công chúa, hắn bị Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân hạ độc, mà lại là chì trúng độc.

Mà Cừu Yêu Nhi, quả nhiên là bị người hạ độc.

Nhưng. . . Không chỉ là chì trúng độc.

Mà lại là N dạng kim loại nặng trúng độc, chì, đồng, thủy ngân, bối, ngân.

Mà lại nàng trúng độc phân lượng là Ninh La công chúa rất nhiều lần.

Trúng độc thành dạng này, nàng chẳng những không có chết, ngược lại còn như thế kiều diễm vô song.

Thật sự là lật đổ Thẩm Lãng tam quan a.

Thật là đáng sợ.

Chẳng lẽ huyết mạch thiên phú cao, liền có thể dạng này muốn làm gì thì làm, liền có thể dạng này phi nhân loại sao?

Thẩm Lãng thuận tiện cũng trinh sát qua Cừu Yêu Nhi huyết mạch thiên phú.

Huyết mạch của nàng đã bị rất nhiều kim loại nặng mãnh liệt ô nhiễm, hiện ra quang trạch phi thường phức tạp.

Nhưng là, vẫn như cũ có thể nhìn ra màu vàng óng.

Ngưu bức a!

Thiên hạ đứng đầu nhất võ đạo huyết mạch a.

Tên yêu nghiệt này đến cùng là thế nào sinh ra a.

Thẩm Lãng trên giấy viết: "Tướng quân mời che đậy tả hữu."

Cái gọi là tả hữu, cũng chỉ có Lục Y một người, Từ Thiên Thiên còn muốn cho Thẩm Lãng làm giải thích.

Lục Y giận dữ, trực tiếp liền muốn bão nổi.

"Giả thần giả quỷ, người tới cho ta đưa nàng xiên ra ngoài."

Nhưng là Cừu Yêu Nhi một lần lên tay, sau đó phất phất tay.

Nàng là nửa chữ cũng không nguyện ý nhiều lời.

"Chủ nhân!" Lục Y làm nũng nói.

Cừu Yêu Nhi nhướng mày, lập tức giống như lôi đình phích lịch.

Lục Y nháy mắt không dám lỗ mãng, tràn đầy vô hạn không cam lòng lui ra ngoài, nhìn về phía Thẩm Lãng cùng Từ Thiên Thiên ánh mắt cũng tràn đầy địch ý.

"Ngươi cho ta cẩn thận một chút, nếu như dám can đảm mạo phạm chủ nhân, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi." Lục Y lạnh giọng nói.

. . .

Lục kỹ nữ rời khỏi về sau.

Thẩm Lãng trên giấy viết: "Tướng quân bị người hạ độc."

Từ Thiên Thiên đọc ra.

Cừu Yêu Nhi mắt vẫn nhắm như cũ nói: "Cái gì độc?"

Thẩm Lãng viết đi ra.

Từ Thiên Thiên truyền miệng nói: "Kim loại nặng độc, bình thường căn bản nhìn không ra cái gì, nhưng là tích lũy tháng ngày phía dưới, kim loại nặng tại trong huyết mạch tích lũy, đạt tới giết người mục đích. Nhưng là. . . Tướng quân thân thể quả thực không giống nhân loại, người bình thường trúng nhiều như vậy, cao như vậy phân lượng kim loại nặng, đã sớm chết một trăm lần, mà lại thân thể đã sớm hư thối không chịu nổi, nhưng là tướng quân thân thể lại có vẻ càng thêm kiều diễm vô song."

Đây không phải Thẩm Lãng đang quay mông ngựa.

Mà là thật như thế.

Người bình thường trúng những này độc, toàn thân làn da đều đã mục nát, mà Cừu Yêu Nhi da thịt ngược lại lộ ra càng thêm nhẵn bóng xinh đẹp.

Người bình thường đã sớm tóc rơi sạch, nhưng Cừu Yêu Nhi tóc vẫn như cũ tươi tốt, hơn nữa còn hiển lộ ra yêu diễm màu đỏ.

Người bình thường răng đã sớm biến thành màu đen rơi sạch, mà Cừu Yêu Nhi răng vẫn như cũ tuyết trắng như ngọc.

Cho nên, nàng quả thực lật đổ Thẩm Lãng tam quan.

Trước đó Ninh La công chúa sở dĩ trúng chì độc, là bởi vì nàng tất cả dùng dụng cụ, mặc kệ là giả đồ ăn, vẫn là uống trà, thậm chí đồ nấu ăn vật dụng cụ, toàn bộ đều ngậm chì.

Mà có người cho Cừu Yêu Nhi hạ độc, lại có mấy dạng kim loại nặng.

Đây là làm sao hạ độc a?

Cừu Yêu Nhi nói: "Làm sao hạ độc?"

Thẩm Lãng cũng có chút không thể tưởng tượng a.

Coi như thường ngày dụng cụ bên trong chứa kim loại nặng, cũng không có khả năng có nhiều như vậy loại a.

Mà lại Cừu Yêu Nhi thể nội kim loại nặng nồng độ cao đến như thế dọa người tình trạng, căn bản cũng không phải là bình thường dụng cụ có thể làm được, này bằng với mỗi ngày đều tại hướng trong miệng của nàng rót vào những này kim loại nặng a.

Cho nên, nhất định là đồ ăn.

Nhưng là thế giới này người đối kim loại nặng lại không có cái gì nhận biết, làm sao lại có như thế cao minh hạ độc phương án đâu?

Thẩm Lãng trăm mối vẫn không có cách giải a.

"Hẳn là đồ ăn hạ độc." Thẩm Lãng viết.

Từ Thiên Thiên lắc đầu nói: "Không có khả năng, tướng quân mỗi một ngày đồ ăn, ta cùng Lục Y đều chính miệng nếm qua, chúng ta làm sao không có việc gì?"

Thẩm Lãng viết: "Loại này kim loại nặng độc phi thường kỳ diệu, cần tích lũy tháng ngày mới có thể biểu hiện ra ngoài, bình thường ăn một chút xíu là không có chuyện gì."

Bất quá đối phương hạ độc phương án phi thường cao minh a.

Đến mức hiện tại Thẩm Lãng cũng không tìm tới sơ hở a.

Đối phương là thế nào hạ độc đây này?

Thế giới này người hẳn không có như vậy ngưu bức a, duy nhất một lần đem nhiều như vậy kim loại nặng để vào Cừu Yêu Nhi đồ ăn.

Huống hồ rất nhiều kim loại nặng căn bản chính là mặt khác hóa học trạng thái a.

Rất nhanh Thẩm Lãng con mắt bỗng nhiên sáng lên.

Hắn biết đối phương là thế nào hạ độc.

Muối!

Có một loại muối là có độc.

Được xưng là kim loại nặng muối.

Loại này muối là từ mỏ muối bên trong khai quật ra, trời sinh liền chứa hơn n kim loại nặng.

Cho nên không thể sử dụng, chỉ có thể làm công nghiệp muối.

Cái này đúng, thế giới này người căn bản liền không có cao như vậy hóa học tạo nghệ a, căn bản không thể nào làm được thần không biết quỷ không hay đem nhiều như vậy kim loại nặng xuống đến trong đồ ăn.

Trực tiếp dùng kim loại nặng muối liền một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

Thậm chí bọn hắn cũng không biết những này kim loại nặng muối có cái gì thành phần, chỉ là biết loại này muối trường kỳ ăn về sau sẽ chết người.

Thẩm Lãng viết: "Muối, nhất định là muối, nhanh đi phòng bếp, đem muối tìm cho ta tới."

Từ Thiên Thiên nói ra.

Cừu Yêu Nhi hạ lệnh: "Người tới, đi phòng bếp cầm muối!"

Mấy cái nữ võ sĩ chạy như bay.

Rất nhanh, các nàng lấy ra một bát muối.

Thẩm Lãng nếm thử một miếng.

Kỳ quái!

Đây là bình thường muối a, mà lại là phẩm chất cao muối, căn bản không phải kim loại nặng muối a.

Thẩm Lãng viết: "Đây đúng là cho tướng quân ăn muối sao?"

Cái kia nữ võ sĩ gật đầu nói: "Đúng, cái này muối là chuyên cung cấp chủ nhân."

Cái này. . . Liền kì quái a.

Cho Cừu Yêu Nhi ăn hẳn là kim loại nặng muối a?

Chỉ có kim loại nặng muối, mới có thể để Cừu Yêu Nhi trên thân xuất hiện nhiều như vậy triệu chứng a.

Thậm chí Thẩm Lãng đều đã có thể dùng X quang nhìn thấy Cừu Yêu Nhi trong máu những này kim loại nặng quang mang.

Cừu Yêu Nhi nói: "Lấy tới, ta nếm thử."

Nữ võ sĩ cầm tới.

Cừu Yêu Nhi dùng ngón tay dính một chút xíu muối, sau đó đầu lưỡi nhẹ nhàng cuốn qua.

Lập tức, Thẩm Lãng lại thạch một chút.

"Không, đây không phải ta bình thường ăn muối." Cừu Yêu Nhi nói: "Ta bình thường ăn muối so cái này ăn ngon, hương vị rất phức tạp, ta rất thích."

Thẩm Lãng im lặng, kim loại nặng muối hương vị ngươi cũng có thể lên nghiện.

Như vậy chân tướng liền cơ hồ hiển lộ ra, có người đang làm cơm thời điểm, chuyên môn cho Cừu Yêu Nhi xuống kim loại nặng muối, mà lại những này muối là nàng tự mình tài liệu thi.

"Đi bắt đầu bếp nữ!" Từ Thiên Thiên cơ hồ bản năng hô.

Nữ võ sĩ nhìn Cừu Yêu Nhi một chút, bay thẳng chạy mà ra, trong mắt tràn đầy sát khí.

Các ngươi dám hại chủ nhân?

Những này nữ võ sĩ đều là Cừu Yêu Nhi từ nhỏ giải cứu ra, tự mình dạy bảo luyện võ.

Tại các nàng trong suy nghĩ, Cừu Yêu Nhi hoàn toàn như là thần đồng dạng.

Mà tòa thành bên trong tất cả mọi người là bị Cừu Yêu Nhi giải cứu ra đáng thương nữ tử, bao quát nấu cơm đầu bếp nữ cũng thế.

Cái kia đầu bếp nữ lúc ấy bị hải tặc bắt đi, trượng phu bị giết, nhi tử cùng nữ nhi bị chứa ở trong rương, dự định làm làm nô lệ bán đi.

Là Cừu Yêu Nhi cứu các nàng một nhà ba người, đồng thời tại

Nộ Triều thành cho các nàng một bộ phòng ở.

Bây giờ cái này đầu bếp nữ nhi tử đã cưới vợ, nữ nhi đã lập gia đình.

Phòng ở, đồ cưới, toàn bộ là Cừu Yêu Nhi cho.

Cái này hoàn toàn là ân tình sâu nặng chi ân, mà nàng vậy mà cho Cừu Yêu Nhi hạ độc?

Quả thực là lang tâm cẩu phế, không bằng cầm thú a.

Những này nữ võ sĩ quyết định, nhất định phải đem cái này nữ cầm thú rút gân lột da.

Nhưng mà. . .

Sau một lát, mấy cái nữ võ sĩ trở về.

"Chủ nhân, nguyên lai cái kia đầu bếp nữ không thấy, đây là mới đổi đầu bếp nữ."

Cái kia mới đầu bếp nữ cũng là một cái tiểu mỹ nhân, lúc này run rẩy quỳ trên mặt đất.

"Ta không có, ta không có. . ."

"Ta tình nguyện mình chết, cũng sẽ không cho chủ nhân hạ độc."

"Ta. . . Ta như vậy thích chủ nhân."

"Ai cho chủ nhân hạ độc, ta làm quỷ cũng sẽ không vượt qua nàng."

"Chủ nhân, ta cái này chứng minh trong sạch của mình."

Sau đó mỹ nhân này đầu bếp nữ đầu bỗng nhiên hướng phía góc bàn đánh tới, trực tiếp liền muốn tự sát lấy chứng trong sạch.

Đây không phải diễn kịch.

Bởi vì Thẩm Lãng từ nàng trong lời nói nghe được vô cùng nhiệt liệt yêu thương, còn có kiên quyết muốn chết quyết tâm.

Nàng cái này va chạm phi thường đột nhiên, phi thường mãnh liệt.

"Sưu. . ."

Nàng không có đâm vào góc bàn, mà là đâm vào Cừu Yêu Nhi trên bàn tay.

Lập tức, cái này mới đầu bếp nữ ôm Cừu Yêu Nhi hai chân, gào khóc nói: "Chủ nhân, ta không có, ta thật không có."

Cừu Yêu Nhi nói: "Ta biết, ta còn kỳ quái gần nhất đồ ăn hương vị trở thành nhạt, ăn không ngon."

Ách! Câu nói này liền có chút để người thương tâm.

"Để Lục Y tiến đến."

Một lát sau, Cừu Yêu Nhi thiếp thân thị nữ Lục Y đi đến.

"Lúc đầu đầu bếp nữ đâu?" Từ Thiên Thiên hỏi.

Lục Y lạnh giọng nói: "Ngươi thì tính là cái gì? Ngươi có tư cách gì hỏi ta lời nói?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Trả lời."

Lục Y nói: "Ba ngày trước đó, lúc đầu đầu bếp nữ Thư Thục nói nàng nữ nhi sinh con, cho nên muốn đi chiếu cố, cho nên xin nghỉ."

Cừu Yêu Nhi nói: "Đi nhà nàng, đi nhà con gái nàng."

"Vâng!"

Mấy chục danh nữ võ sĩ chạy vội mà ra, đi lúc đầu đầu bếp nữ trong nhà.

Bây giờ cơ hồ có thể kết luận, nhất định là cái này đầu bếp nữ Thư Thục cho Cừu Yêu Nhi hạ độc.

Nhưng là, nàng chỉ là một cái người chấp hành, phía sau còn có chủ sử sau màn.

Người này sẽ là ai chứ?

Cừu Kiêu, vẫn là Cừu Hào?

Hai người kia cũng có thể.

Cừu Yêu Nhi thế lực quá lớn, Cừu Kiêu lo lắng nàng sẽ tranh đoạt Nộ Triều thành Thiếu chủ vị trí, cho nên nghĩ biện pháp diệt trừ Cừu Yêu Nhi không kỳ quái.

Cừu Hào là Cừu Thiên Nguy nghĩa tử, là Nộ Triều thành lớn thứ tư nhân vật, một khi Cừu Yêu Nhi chết rồi, kia dưới tay nàng chiến thuyền cùng hải tặc, có rất lớn một bộ phận đều sẽ về đến trong tay của hắn.

"Chủ nhân, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, cái này Thư Thục cũng đã chết rồi."

Cừu Yêu Nhi ngầm thừa nhận,

Nàng chính là ba ngày trước đó phát tác, bỗng nhiên bất tỉnh đi.

Mà lúc kia, đầu bếp nữ Thư Thục mất tích.

Bây giờ, người chủ sử sau màn khẳng định sẽ giết người diệt khẩu.

Thẩm Lãng nói: "Cái tên này, không giống như là đầu bếp nữ a."

Từ Thiên Thiên nói: "Cái này Thư Thục là cái tiểu thư khuê các, bởi vì ra biển gặp hải tặc, bị làm bẩn, cho nên cũng không trở về được trong nhà. Nàng học vấn rất tốt, nhưng là. . . Tại trong phủ tướng quân học vấn thật vô dụng, cho nên nàng còn lại am hiểu chính là trù nghệ, liền đi nấu ăn."

Thẩm Lãng nói: "Nàng năm nay mấy tuổi?"

"Ba mươi sáu tuổi." Từ Thiên Thiên nói.

Vẻn vẹn sau nửa canh giờ!

Kia mười cái võ sĩ trở về.

"Đầu bếp nữ Thư Thục nhà, con trai của nàng nhà, nữ nhi của hắn nhà, toàn bộ không ai."

"Mà lại nhà con gái nàng lửa cháy, đã đốt thành tro bụi."

Quả nhiên giết người diệt khẩu a.

Từ Thiên Thiên lạnh giọng nói: "Đến tột cùng là ai muốn mưu hại tướng quân?"

Có một cái nữ võ sĩ nhịn không được nói: "Khẳng định là Cừu Kiêu Thiếu chủ, hắn vẫn luôn đem chủ nhân xem như là lớn nhất đối thủ cạnh tranh."

"Đúng! Chuyện này không thể cứ tính như thế." Nữ võ sĩ nói: "Chúng ta cái này đi bái kiến thành chủ, nhất định phải tra cái tra ra manh mối, nhất định phải vì chủ nhân đòi lại một cái công đạo."

Sau đó, mấy cái này nữ võ sĩ nổi giận đùng đùng ra ngoài, liền muốn xoắn xuýt mấy trăm tên võ sĩ đi phủ thành chủ thấy Cừu Thiên Nguy.

Trên thế giới này, ai dám hại nữ thần của các nàng , đó chính là chung thân tử địch.

Cừu Yêu Nhi vung tay lên nói: "Được rồi, việc này đến đây là kết thúc."

Nữ võ sĩ không cam lòng nói: "Liền. . . Cứ như vậy buông tha?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Đến đây là kết thúc."

Đối với người khác, nàng còn có thể tâm ngoan thủ lạt, nhưng đối với Cừu Kiêu nàng như thế nào hạ thủ được?

Kia dù sao cũng là đệ đệ của nàng, dù là không phải thân đệ đệ, nhưng từ nhỏ cùng nhau lớn lên, và thân đệ đệ cũng không có gì khác nhau.

Cứ việc cái này đệ đệ là cặn bã, ác ôn, hỗn đản.

"Các ngươi đều lui ra đi." Cừu Yêu Nhi nói: "Đại phu cùng Thiên Thiên lưu lại."

Lục Y ánh mắt oán hận càng thêm mãnh liệt.

. . .

Tất cả mọi người rút đi sau.

Từ Thiên Thiên nhịn không được nói: "Chủ nhân, lần này như cứ tính như vậy, Cừu Kiêu hắn còn sẽ có lần tiếp theo hại ngươi, ngươi coi hắn là đệ đệ, hắn lại đem ngươi trở thành địch nhân."

"Đừng nói nữa." Cừu Yêu Nhi nói, sau đó nàng nhìn kỹ Thẩm Lãng một chút.

Nàng vốn là không báo hi vọng, nhưng không nghĩ tới cái này nữ đại phu vậy mà cho nàng mang đến như thế lớn kinh hỉ, thật sự là người không thể xem bề ngoài a.

Sau đó, nàng hướng Thẩm Lãng nói: "Đại phu, có chết hay không ta không quan tâm. Nhưng là mấy canh giờ sau, ta có một trận quyết đấu, ta không thể thất ước. Nhưng là hiện tại ta không chút nào có thể nhúc nhích, không thể động chân khí, nếu không mạch máu có thể sẽ nổ. Mà lại ta vừa mở mắt, cả người liền sẽ trời đất quay cuồng, mãnh liệt nôn mửa, căn bản là không có cách áp chế. Ngươi có hay không biện pháp để ta thoáng dễ chịu một chút, chỉ cần có thể đứng lên là được, ta liền có thể chiến đấu."

Thẩm Lãng lập tức tê cả da đầu.

Ngươi. . . Ngươi đây là muốn nghịch thiên a.

Thân thể đều đến nước này, ngươi lại còn muốn đi quyết đấu?

Ngươi có biết hay không, mạch máu của ngươi lúc nào cũng có thể sẽ nổ tung a.

Ngươi có biết hay không, đầu óc ngươi bên trong có sưng tấy a, trực tiếp đè lại ngươi bộ phận thần kinh, cho nên vừa mở mắt liền trời đất quay cuồng, vừa đứng lên đến liền triệt để mắt hoa.

Đứng đều đứng không vững, càng đi không được đường, ngươi còn muốn quyết đấu?

Thẩm Lãng không khỏi nói: "Ngươi cùng ai quyết đấu a?"

"Chúc Hồng Tuyết."

Thẩm Lãng run lên, lại nghe được cái tên này.

Thiên chi kiêu tử Chúc Hồng Tuyết.

Thiên Nhai Hải Các Các chủ Tả Từ đệ tử.

Việt quốc thế hệ tuổi trẻ cao thủ đứng đầu nhất.

"Là quyết đấu, vẫn là luận võ?" Thẩm Lãng hỏi.

"Quyết đấu." Cừu Yêu Nhi nói: "Đã phân cao thấp, cũng quyết sinh tử."

Nữ ma đầu, ngươi trạng thái này đi quyết đấu, hoàn toàn là tự tìm đường chết a.

Ngươi bây giờ công lực còn có thể còn lại mấy thành a?

Cừu Yêu Nhi nói: "Ta hiện tại không cách nào mở mắt, không cách nào đứng lên! Đại phu ngươi có thể hay không để ta đứng lên? Nếu như có thể, liền mời ngươi động thủ cứu chữa. Nếu như làm không được, như vậy mời ngươi rời đi, ta sẽ đưa ngươi một số tiền lớn."

Cừu Yêu Nhi hiện tại thân thể xác thực vô cùng nguy hiểm, phi thường đáng sợ.

Đầu tiên, huyết áp của nàng siêu cao, máu của nàng Quản Thừa chịu lực đã đến cực hạn, lúc nào cũng có thể vỡ tung.

Một khi vỡ tung, đó chính là kịch liệt nhất chảy máu não.

Trực tiếp liền sẽ chết.

Bởi vì, nàng chảy máu não là sẽ trực tiếp nổ tung.

Còn có đầu óc của nàng bên ngoài, cứng rắn màng phía dưới có sưng tấy, đè lại bộ phận não vực thần kinh, đây là hắn đứng không dậy nổi, trời đất quay cuồng kẻ cầm đầu.

"Có thể hay không trị? Nếu như có thể trị liền muốn nắm chặt, còn có hai canh giờ, ta liền muốn đi cùng Chúc Hồng Tuyết quyết đấu."

Thẩm Lãng bỗng nhiên gật đầu.

"Có thể trị!"

Lãng gia đại khái muốn làm một lần hắn từ trước tới nay điên cuồng nhất giải phẫu.

"Thiên Thiên, đi điểm lên mê hương, ta muốn lòng yên tĩnh!"

. . .

Mà liền tại lúc này!

Nộ Triều thành một nơi khác.

Con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu ngay tại điên cuồng chinh phạt một nữ nhân.

Nữ nhân này, chính là Cừu Yêu Nhi thiếp thân thị nữ Lục Y.

Nàng bị chà đạp tiếng kêu rên liên hồi.

Cừu Kiêu đập nữ nhân này phía sau lưng nói: "Tiểu tiện nhân, ta để ngươi làm sự tình ngươi làm không có?"

Lục Y run giọng nói: "Làm, làm, mê hương đã đổi."

Cừu Kiêu cười gằn nói: "Tính ngươi hiểu chuyện, kia mê hương là ta bỏ ra giá tiền rất lớn lấy được đồ tốt a, bên trong dược tính nhưng mãnh liệt. Chờ ta thành công ngủ Cừu Yêu Nhi, nhất định trùng điệp thưởng ngươi."

Lục Y run giọng nói: "Thiếu chủ nhân, vậy, vậy ngươi nạp ta làm thiếp sự tình, còn tính hay không vậy?"

"Chắc chắn, đương nhiên chắc chắn, ngươi cái này tiểu tiện nhân."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 170: Một Kiếm Ba Con Chim! Thần Hồ Kỳ Kỹ! Dễ Chịu

Trọn vẹn giày vò hơn nửa canh giờ.

Lục Y cơ hồ trở thành một đám bùn nhão.

Kỳ thật quá trình này không có chút nào đẹp, ngược lại đau đến không muốn sống.

Bởi vì cái này Cừu Kiêu quả thực chính là súc sinh.

Nhưng là. . . Lục Y dần dần nghiện.

Chính nàng cũng không biết vì cái gì?

Khi còn bé nàng tận mắt nhìn đến cha mẹ của mình chết thảm, nhất là mẫu thân của nàng tử trạng, tại nội tâm của nàng lưu lại khó mà ma diệt ấn ký.

Bắt đầu từ lúc đó, Lục Y nội tâm liền tràn đầy hắc ám.

Đương nhiên, Cừu Yêu Nhi xác thực cứu vớt qua tính mạng của nàng, cũng cơ hồ cứu vớt qua linh hồn của nàng.

Lục Y cố gắng qua.

Bởi vì Cừu Yêu Nhi đối với tất cả được cứu vớt nữ nhân mà nói, quả thực chính là phát sáng nữ thần.

Lục Y trở thành nàng thiếp thân thị nữ, nàng muốn bắt lấy

Cửu Yêu Nhi quang mang trèo lên trên, leo ra vực sâu hắc ám, muốn triệt để giành lấy cuộc sống mới.

Nàng muốn trở thành Cửu Yêu Nhi người nhà, trở thành thân muội muội của nàng.

Nhưng là. . .

Thật sâu tiếp xúc về sau, nàng mới phát hiện Cửu Yêu Nhi là như vậy xa không thể chạm.

Nàng thật liền phảng phất một cái nữ thần đồng dạng cao cao tại thượng, hào quang của nàng có thể chiếu rọi đến ngươi, thậm chí có thể xua tan bên cạnh ngươi hắc ám.

Nhưng là ngươi lại không thể tới gần nàng.

Đối với Lục Y đến nói, Cửu Yêu Nhi liền như là một cái kim quang lóng lánh tượng thần, phát ra quang mang như vậy quang minh ấm áp, rõ ràng nhìn xem rất gần, nhưng ngươi chân chính đến gần nàng thời điểm, lại phát hiện mãi mãi cũng đụng vào không đến.

Hào quang của nàng thật ấm áp, nhưng là thân thể của nàng lại là băng lãnh, tính cách của nàng cũng là băng lãnh.

Nàng bảo hộ tất cả nữ nhân rất đáng thương, nhưng lại sẽ không đối bất cứ người nào đầu nhập càng nhiều tình cảm cùng chú ý.

Bác ái người vô tình nhất.

Thật sâu cảm nhận được điểm này về sau, Lục Y cảm giác được có chút u ám thất vọng.

Nàng muốn không chỉ là những này a, nàng mới không cam tâm trở thành một cái thị nữ a, nàng muốn trở thành chủ nhân, nàng muốn trở thành Cừu Yêu Nhi muội muội.

Một vật nếu như truy cầu quá lâu lại không chiếm được, như vậy liền sẽ tâm thần oán hận.

Lục Y liền sinh ra oán hận.

Mà lúc này đây, Cừu Kiêu xuất hiện, dùng thô bạo nhất dáng dấp giày xéo nàng.

Để nàng làm lúc cơ hồ sống không bằng chết.

Nhưng là. . . Nàng lại nghiện.

Mà lại, nội tâm sinh ra vô cùng chờ mong.

Có lẽ, nàng còn có cơ hội trở thành Nộ Triều thành nữ chủ nhân một trong?

Tỉ như trở thành Cừu Kiêu tiểu thiếp?

Từ đó về sau, nàng triệt để biến thành Cừu Kiêu chó, một con tràn ngập ảo tưởng chó.

Nàng lười biếng nằm tại Cừu Kiêu trong ngực, nói: "Thiếu chủ, khẩu vị của ngươi làm sao nặng như vậy?"

Cừu Kiêu nói: "Hắc hắc, khẩu vị của ta ngươi cũng không phải lần thứ nhất biết."

Lục Y nói: "Thư Thục đã ba mươi sáu tuổi, hơn nữa còn sinh qua hai đứa bé, ngươi lại còn để ý, còn ngủ được xuống dưới?"

Cừu Kiêu kinh ngạc.

Nữ nhân này nàng không có ngủ qua a.

Đương nhiên, hắn đương nhiên là không cự tuyệt a, chỉ bất quá hắn mỹ nữ thực sự nhiều lắm, mà lại hắn đối xử nữ có thiên vị.

Cho nên, cái kia ba mươi sáu tuổi đẹp đầu bếp nữ tạm thời liền không có rơi vào hắn ma chưởng.

Lục Y trong lòng đương nhiên là không thoải mái, nhưng là nàng cảm thấy đầu bếp nữ Thư Thục sẽ không trở thành nàng đối thủ cạnh tranh, huống chi nàng lúc này đã bị giết người diệt khẩu.

"Không có việc gì, dù sao nàng đã bị Thiếu chủ giết." Lục Y nói.

Cừu Kiêu ngồi dậy nói: "Ta không có giết nàng a?"

Lục Y nói: "Thiếu chủ, ở trước mặt ta ngài liền không cần che giấu a?"

"Ba!"

Cừu Kiêu bỗng nhiên một bạt tai tát đi qua, trực tiếp đem Lục Y đập bay ra ngoài.

Lục Y khóe miệng chảy máu, từ dưới đất bò dậy, ôm lấy Cừu Kiêu đùi, cầu xin tha thứ nịnh nọt nói: "Nô nô sai, nô nô nói sai, chủ nhân tuyệt đối không nên sinh khí, tuyệt đối không nên sinh khí a."

Cừu Kiêu lại đá mạnh một cước đi qua đi, trực tiếp đem Lục Y đá bay.

Nàng lại một ngụm máu phun ra, sau đó lại bò qua để lấy lòng cầu xin.

"Tiện nhân ngươi nghe cho ta, không cần ở trước mặt ta diễn kịch, không cần ở trước mặt ta thăm dò." Cừu Kiêu cả giận nói: "Ta giết người ta liền dám nhận, ta không có làm qua sự tình, liền mơ tưởng vu oan đến trên đầu của ta."

"Nô nô sai, nô nô sai." Lục Y khuôn mặt dán Cừu Kiêu chân nói: "Đạt đạt đừng nóng giận, đừng nóng giận."

Cừu Kiêu nói: "Ngươi nói Thư Thục chết rồi, đến tột cùng chuyện gì xảy ra?"

Lục Y nói: "Có người dùng muối cho Cừu Yêu Nhi hạ độc, người hạ độc chính là đầu bếp nữ Thư Thục, nhưng là mấy ngày trước đó nàng liền biến mất, Cừu Yêu Nhi phái võ sĩ đi bắt nàng thời điểm, nhà nàng đã bị người đốt thành tro bụi."

Cừu Kiêu sắc mặt kinh hãi nói: "Có người cho Cừu Yêu Nhi hạ độc? Là ai? Là ai?"

Lục Y kinh ngạc, chẳng lẽ không phải Thiếu chủ Cừu Kiêu sao?

Hắn mới là nhất có động cơ người a.

Lục Y nói: "Thư Thục hạ độc đã rất lâu rồi, nhưng Cừu Yêu Nhi thân thể quá nghịch thiên, cho nên cho tới bây giờ mới phát tác."

Cừu Kiêu nổi giận: "Tiện nhân, tiện nhân này, vậy mà cho ta tỷ tỷ hạ độc, ta muốn đem nàng chém thành muôn mảnh, ta muốn đem nàng nghiền xương thành tro, ta muốn giết nàng cả nhà, giết nàng cả nhà."

Lục Y càng thêm nghi ngờ, trước mắt Cừu Kiêu Thiếu chủ đây là tại diễn kịch sao? Hắn đối Cừu Yêu Nhi như thế có tình cảm sao?

Cừu Kiêu vô cùng ân cần nói: "Tỷ tỷ của ta có chuyện gì sao? Thân thể của nàng nhưng hủy không có?"

Lục Y lắc đầu nói: "Thế thì không có, ngược lại trở nên càng thêm kiều diễm vô song."

Cừu Kiêu thở phào nhẹ nhõm nói: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, chỉ cần khuôn mặt không có việc gì, thân thể không có việc gì liền tốt, dạng này ta ngủ dậy đến mới có ý tứ, mới có hương vị a, ha ha ha ha!"

Lần này đến phiên Lục Y thở dài một hơi.

Thiếu chủ Cừu Kiêu vẫn là như vậy không bằng cầm thú, nàng an tâm.

Lục Y nói: "Thiếu chủ, ngài chẳng lẽ không bỏ được nàng chết sao?"

Cừu Kiêu lại bỗng nhiên một bạt tai quất tới, trực tiếp đưa nàng đánh cho lỗ mũi chảy máu.

"Tiện nhân, ta đã nói rồi, không cần thăm dò ta." Cừu Kiêu cả giận nói, sau đó lạnh giọng nói: "Cừu Yêu Nhi đương nhiên có thể chết, nhưng tối thiểu để ta ngủ qua một trăm lần về sau lại chết."

Lục Y đôi mắt chuyển một cái nói: "Vậy bây giờ còn thật sự là một cái cơ hội tốt."

Cừu Kiêu nói: "Ngươi xác định các nàng nhất định đốt lên ta chuẩn bị kia đặc thù mê hương?"

Lục Y nói: "Vậy ta không dám xác định, nhưng là mê hương ta đã thành công đổi, Cừu Yêu Nhi rất thích hương vị, mỗi ngày đều điểm."

Cừu Kiêu nói: "Võ công của nàng quá mạnh, nhất định phải chờ đến nàng triệt để phát tác ta mới dám đi qua ngủ nàng."

Lục Y đôi mắt chuyển một cái, thanh âm hơi có chút tàn nhẫn nói: "Cừu Yêu Nhi mặc dù không có chết, mà lại trở nên càng thêm yêu diễm. Nhưng là nàng hiện tại không thể mở to mắt, một khi mở to mắt liền trời đất quay cuồng, một khi đứng lên liền sẽ lập tức ngã sấp xuống, thậm chí nàng đều không thể động đậy, nếu không mạch máu khả năng liền sẽ bạo chết. Cho nên ngài nếu là muốn đối nàng làm chuyện gì, nàng là không cách nào phản kháng."

Cừu Kiêu nói: "Làm sao ngươi biết?"

Lục Y nói: "Cái kia đại phu nói."

"Đại phu? Cái gì đại phu?" Cừu Kiêu cả giận nói: "Cái kia đại phu đụng vào qua Cừu Yêu Nhi thân thể không có?"

Lục Y nói: "Chạm đến, hơn nữa còn xốc lên váy ngủ."

Cừu Kiêu nổi giận quát: "Hắn ở đâu, ta giết hắn, ta thiến hắn."

Lục Y nói: "Cái kia đại phu là nữ nhân a."

Cừu Kiêu vui mừng, sau đó lại trở tay một bạt tai quất tới: "Tiện nhân, không cần câu mồi ta! Cái kia nữ đại phu dáng dấp đẹp không?"

Lục Y nói: "Tuyệt mỹ!"

Cừu Kiêu nói: "Kia bên người nàng còn có ai tại?"

Lục Y nói: "Từ Thiên Thiên tiện nhân kia, đồng dạng tuyệt mỹ, nói cách khác nơi đó có ba cái mỹ nhân tuyệt sắc chờ lấy Thiếu chủ đi hưởng dụng."

Cừu Kiêu lập tức hai con ngươi phun lửa.

Lại có chuyện tốt như vậy, quá đẹp a, quá sướng rồi a.

Một mũi tên trúng ba con chim a, ha ha ha ha ha!

Lục Y nói: "Cái kia Từ Thiên Thiên là Trương Xung Thái thú con dâu, tốt nhất đừng tiết lộ ra ngoài, Thiếu chủ hưởng dụng xong không bằng giết."

Cừu Kiêu lại trở tay một bạt tai.

"Tiện nhân, ta sự tình còn chưa tới phiên ngươi làm chủ."

Sau đó, Cừu Kiêu vô cùng hưng phấn mà phủ thêm một kiện quần áo, hướng phía bên ngoài đi đến.

Có ba cái mỹ nhân tuyệt sắc chờ lấy hắn đi hưởng dụng a.

Chỉ riêng một cái Cừu Yêu Nhi cũng làm người ta sợ run, lại còn phải thêm bên trên Thái thú con dâu, còn có một cái mỹ nữ đại phu?

Quả thực quá sướng rồi a!

Mấu chốt vô cùng cường đại Cừu Yêu Nhi không có lực phản kháng chút nào.

Cơ hội ngàn năm một thuở a.

Cừu Kiêu không kịp chờ đợi hướng phía Cừu Yêu Nhi tòa thành chạy như điên.

Ngay tại lúc lúc này!

Một người xuất hiện trước mặt Cừu Kiêu, là Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy tâm phúc.

"Thiếu chủ, chủ nhân tìm ngươi."

Cừu Kiêu chính ngọn lửa trùng thiên, có ba cái mỹ nhân tuyệt sắc chờ lấy hắn hưởng dụng đâu.

"Ta một canh giờ lại đi thấy phụ thân, không, hai canh giờ."

Cừu Thiên Nguy tâm phúc nói: "Không, chủ nhân nói, để ngài hiện tại liền đi gặp hắn, có chuyện hết sức trọng yếu."

Cừu Kiêu nói: "Liền không thể chờ một hai canh giờ sao? Ta có rất vội sự tình a."

Cừu Thiên Nguy tâm phúc nói: "Không được, chủ nhân để hiện tại liền đi, lập tức lập tức!"

Cừu Kiêu không cam lòng, giận mắng một tiếng: "Thao!"

Sau đó, hắn hướng phía phủ thành chủ đi đến.

Nhìn về phía Cừu Yêu Nhi màu trắng tòa thành ánh mắt tràn đầy tiếc nuối.

"Ba vị mỹ nhân, ngươi chờ đó cho ta a, ta một hồi lại đến hưởng dụng các ngươi."

...

Cái này đốt hương đốt lên!

Quả nhiên rất thơm a, để người có một loại mê say cảm giác.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, sau đó bắt đầu cấu tứ phương án trị liệu.

Muốn cho Cừu Yêu Nhi giải độc, tạm thời là không thể nào, loại này phức tạp kim loại nặng độc căn vốn không phải nhất thời bán hội có thể giải, chỉ có thể trước đình chỉ thu hút, sau đó lại dần dần bài độc.

Mà lại nhìn Cừu Yêu Nhi cái này nghịch thiên kim cương phích lịch thiếu nữ đẹp thân thể, đoán chừng nhất thời bán hội cũng độc không chết .

Hiện tại trọng yếu nhất chính là muốn đem Cừu Yêu Nhi huyết áp hạ.

Làm sao hàng huyết áp nhất nhanh?

Thế giới này lại không có thuốc hạ huyết áp.

Bất quá còn có một cái biện pháp càng nhanh a.

Đó chính là chích máu liệu pháp.

Sớm nhất Tây y chữa bệnh không hai thủ đoạn a, có thể xưng thần thuật.

Không quản được bệnh gì, tới tới tới, trước chích máu.

Đặt vào đặt vào liền dễ chịu.

Đương nhiên cũng có đặt vào đặt vào, liền chích máu chết rồi.

Tỉ như rơi anh thần phủ Washington, bị thả toàn thân một phần ba máu sau chết rồi.

Cừu Yêu Nhi như vậy nghịch thiên thân thể, chích máu khẳng định là không chết được, mà lại huyết áp lập tức liền có thể hạ.

Đừng quản thế nào? Trước hạ lại nói, về sau lại từ từ tiêu độc.

Huyết áp hạ về sau liền không có mạch máu bạo liệt nguy hiểm.

Sau đó, chính là trị liệu nàng cứng rắn màng xuống sưng tấy.

Chỗ này sưng tấy không rút mất, liền sẽ từ đầu đến cuối ép lên nàng bộ phận não vực thần kinh, nàng liền đứng không dậy nổi, mà lại cũng không thể mở mắt.

Mà lại loại bệnh trạng này sẽ càng ngày càng nghiêm trọng.

May mắn là cứng rắn màng xuống sưng tấy a, nếu như là trong đầu sưng tấy, Thẩm Lãng thật không có biện pháp.

Ở cái thế giới này, loại này chữa bệnh hoàn cảnh xuống, muốn làm lớn não giải phẫu căn bản cũng không khả năng.

Nhưng là rõ ràng khoan dẫn lưu liền đơn giản nhiều.

Đổi thành người bình thường sẽ còn lo lắng nhiễm trùng, mà Cừu Yêu Nhi cái này nghịch thiên tố chất thân thể, căn bản không có khả năng nhiễm trùng a.

Nếu như là hiện đại y học, khả năng cần tại xương sọ bên trên chui một cái lỗ, sau đó mở ra cứng rắn màng, lại đem sưng tấy rút ra, thậm chí còn cần tiến hành cọ rửa.

Nhưng bây giờ không phải là không có điều kiện kia a.

Trực tiếp lấy một cái cương châm, bỗng nhiên đâm xuyên xương sọ, sau đó dùng cái ống đem sưng tấy dẫn lưu đi ra chính là.

Thậm chí ngay cả vết thương đều không cần băng bó, bởi vì da đầu đều không cần mở ra, miệng vết thương rất nhỏ.

Cái này giải phẫu lúc đầu khó khăn nhất địa phương chính là xác định sưng tấy vị trí.

Nhưng đây đối với Thẩm Lãng đến nói, hoàn toàn không cần tốn nhiều sức a, hắn X quang mắt đã càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng ngưu bức.

Phối hợp thêm trí não, so với phổ thông X quang cơ yếu rõ ràng hơn nhiều, thậm chí vượt qua máy CT.

Cho nên cái này giải phẫu, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì độ khó.

Duy nhất khó khăn chính là, nơi này có hay không máy khoan điện, Thẩm Lãng khí lực lại quá nhỏ, căn bản mặc không thấu xương sọ a.

Nhưng là không sao, Cừu Yêu Nhi khí lực lớn cực kì, để chính nàng đâm xuyên mình xương sọ liền có thể, chỉ cần Thẩm Lãng chỉ điểm nàng đâm vào chỗ đó, đâm vào bao sâu.

Hai cái phương án trị liệu đều định ra tới, vậy thì nhanh lên động thủ!

...

Từ Thiên Thiên thuật lại, đem Thẩm Lãng phương án trị liệu báo cho Cừu Yêu Nhi.

Cái này nữ ma đầu một lần nữa mở to mắt nhìn về phía Thẩm Lãng.

Cái này phương án trị liệu thật sự là thiên mã hành không a, căn bản chính là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Thế giới này người giảng cứu huyết khí trân quý, chảy máu là rất muốn mạng sự tình, nào có chủ động chích máu?

Chớ nói chi là dùng thô cương châm đâm xuyên đầu của mình.

Đổi thành người khác, đã sớm một bàn tay đem Thẩm Lãng đánh chết.

Ngươi đây là muốn chữa bệnh, vẫn là phải giết ta a?

Nhưng là Cừu Yêu Nhi lại cảm thấy rất có ý tứ, coi như không vì chữa bệnh, nàng đều kích động.

Nữ nhân này, thật sự là rất điên cuồng a.

"Được, cứ làm như thế, ngươi động thủ đi." Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi muốn làm sao chích máu, muốn mở ra chỗ đó, tùy tiện!"

Mẹ trứng, câu nói này thật sự là phóng khoáng vô biên.

Mà Từ Thiên Thiên thì tại bên cạnh nghe được tê cả da đầu.

Thẩm Lãng ngươi đến cùng dựa vào không đáng tin cậy a?

Nàng rõ ràng gặp được hai người điên a.

Thẩm Lãng lấy qua một cái bồn, sau đó cầm qua một cây thô châm, tìm đúng Cừu Yêu Nhi mạch máu bỗng nhiên đâm vào.

Đón lấy, tìm tới một cây trừ độc qua cái ống cắm vào mạch máu lỗ hổng, đem máu dẫn lưu đi ra.

Cái này Cừu Yêu Nhi huyết áp thật sự là kinh người a, kia máu tươi cơ hồ là trực tiếp bắn mạnh đi ra.

Trong nháy mắt, liền thả rất nhiều máu.

Từ Thiên Thiên tại bên cạnh thấy thân thể mềm mại phát run, bỗng nhiên đầu não một trận mắt hoa, trước mắt từng đợt biến thành màu đen, thân thể từng đợt như nhũn ra, dưới chân một trận lảo đảo, trực tiếp liền muốn té ngã trên đất.

Thẩm Lãng tiến lên đưa nàng đỡ lấy.

"Cặn bã, không được đụng ta." Từ Thiên Thiên khẩu hình nói.

Ngươi còn choáng máu a?

Bất quá ngươi thân thể này vì cái gì có chút nóng a.

Thẩm Lãng vịn Từ Thiên Thiên ngồi xuống, sau đó tiếp tục cho Cừu Yêu Nhi chích máu.

Nhưng ngàn vạn nên nắm chắc tốt HP, không thể thả nhiều, cũng đừng cùng Hoa tổng thống như thế a.

Theo huyết dịch xói mòn, Cửu Yêu Nhi phát ra một trận thoải mái tiếng thở dài.

Vậy mà thật sự hữu hiệu a.

Thoải mái nhiều.

Nguyên bản đầu nàng đau nhức muốn nứt, toàn bộ đầu giống như liền muốn nổ tung.

Nàng cơ hồ thời thời khắc khắc dùng chân khí ngăn chặn, nếu không thật muốn nổ tung.

Mà lúc này, cỗ này áp lực vậy mà dần dần tiêu tán.

Cả người buông lỏng xuống.

Cứ việc vẫn như cũ có chút căng đau, hơn nữa còn không dám mở mắt, càng thêm đứng không dậy nổi.

Nhưng là so với trước đó đã dễ chịu rất nhiều.

Cái này đại phu thật sự là lợi hại, thần hồ kỳ kỹ a.

Thẩm Lãng nhìn xem Cửu Yêu Nhi thả ra máu.

Thực sự là. . . Rất thần kỳ a.

Máu của nàng nhan sắc đều như vậy yêu diễm, nhìn qua là màu đỏ, nhưng là từ khác biệt góc độ, lại còn có thể chiết xạ ra khác biệt quang mang.

Nữ nhân này thân thể thật không phải là người loại a, huyết dịch đều thành dạng này, lại còn không chết.

Mấu chốt ngũ tạng lục phủ lại còn khỏe mạnh hữu lực.

Nếu không phải bởi vì huyết áp bão tố cao, nàng còn sẽ không phát tác.

Thả không sai biệt lắm một phần năm huyết dịch, Thẩm Lãng liền đem cái ống rút ra, sau đó đè lại vết thương, để huyết dịch dừng chảy.

"Dễ chịu, dễ chịu. . . Rất lâu không có thư thái như vậy."

Thẩm Lãng bưng đi cái này bàn máu.

Từ Thiên Thiên miễn cưỡng đứng lên, không biết vì cái gì hô hấp lại có chút gấp rút, mà lại tâm thần có chút không tập trung.

Cừu Kiêu chuẩn bị cái này mê hương là phi thường lợi hại.

Mùi thơm này hoàn toàn cùng bình thường đốt hương không có gì khác nhau, mà lại nó dược hiệu là theo gió chui vào đêm, nhuận vật mảnh im ắng cái chủng loại kia.

Ngửi được cỗ này mùi thơm thời điểm, căn bản sẽ không cảm thấy có phản ứng gì, cũng sẽ không có cái gì dị dạng.

Nhưng khi dược hiệu tiến vào huyết dịch về sau, lại dần dần tuần hoàn đến toàn bộ thân thể, cái này dược hiệu liền dần dần phát ra.

Ngay từ đầu không kịch liệt, nhưng lại vô cùng kéo dài, cuối cùng bộc phát thời điểm là phi thường mãnh liệt.

Cho nên người bình thường ngay từ đầu không phát hiện được, chờ phát hiện, trên cơ bản bên trong "Độc" đã sâu.

Sau đó, Thẩm Lãng tiến hành bước thứ hai trị liệu.

Hắn đem hết thảy viết trên giấy, phi thường kỹ càng.

Dùng to hơn châm, chuẩn bị to hơn cái ống, đâm vào xương sọ bao sâu, từ cái gì phương vị đâm xuống.

Cái này nhất định phải tuyệt đối tinh chuẩn, nếu như đâm vào quá nông cạn, xuyên thấu không được rõ ràng, đâm vào quá sâu, liền trực tiếp đâm vào đại não.

Thẩm Lãng dùng X quang con mắt đo đạc về sau, tỉ mỉ tính toán qua, xác định không sai.

Từ Thiên Thiên cầm giấy đọc cho Cừu Yêu Nhi nghe.

Thanh âm có chút quái dị a.

Hô hấp rất gấp gáp, thanh âm rất run rẩy.

Mà lại, tứ chi bắt đầu như nhũn ra.

Nhưng là, loại kia động tình hiệu quả lại còn không có đi ra, dược hiệu chỉ là vừa mới bắt đầu tác dụng mà thôi.

Từ Thiên Thiên cho là mình là choáng máu, mà lại tâm lý khẩn trương đưa đến.

Cừu Yêu Nhi cũng cảm thấy hô hấp có chút gấp rút, thân thể có chút nóng, tứ chi có chút mềm.

Nhưng là, nàng cảm thấy đây là trị liệu về sau kết quả.

Duy chỉ có Thẩm Lãng, hắn cảm giác được giống như có chút không ổn a.

Tứ chi như nhũn ra, nội tâm ngo ngoe muốn động a.

Bất quá, hắn ngo ngoe muốn động thời điểm thực sự nhiều lắm.

Có Mộc Lan dạng này nương tử, có Tiểu Băng dạng này không muốn mặt nha đầu, Thẩm Lãng mỗi ngày cũng như uống thuốc.

Từ Thiên Thiên ròng rã thuật lại ba lần, bởi vì cần Cừu Yêu

Nhi dùng thô cương châm đâm xuyên mình xương sọ.

"Không có vấn đề." Cừu Yêu Nhi nói: "Đâm chỗ đó?"

Thẩm Lãng dùng tay, chuẩn xác chỉ hướng Cừu Yêu Nhi phía bên phải cái ót vị trí.

Sau đó, hắn để Từ Thiên Thiên bắt đầu đếm ngược.

Nhất định phải đâm chuẩn a, lực đạo nhất định phải chuẩn xác a, không thể có một điểm sai lầm a.

Từ Thiên Thiên bắt đầu đếm ngược: "Năm, bốn. . ."

"Phốc đâm. . ."

Nàng còn chưa có bắt đầu đếm ngược, Cừu Yêu Nhi liền đâm xuống.

Thấy Thẩm Lãng cùng Từ Thiên Thiên run lên.

Cái này. . . Ngưu bức a!

Thật sự là sát phạt quả đoán a, dùng đao đâm người khác hung ác, dùng châm đâm mình cũng hung ác a.

Tiếp lấy Thẩm Lãng dùng X quang mắt nhìn xuyên tường quét hình.

Phát hiện, nàng còn đâm vào thật chuẩn, góc độ không có một chút điểm sai lầm, mà lại chiều sâu cũng không có một chút điểm sai lầm.

Cao thủ hàng đầu chính là cao thủ hàng đầu a.

Sau đó, Thẩm Lãng rút ra căn này thô cương châm, đem trừ độc sau cái ống cắm vào cái này lỗ.

Cừu Yêu Nhi nằm xuống.

Sưng tấy có chút ngưng kết, cho nên lập tức còn chảy không xuống, bình thường tình hình dưới, chỉ cần trước dùng nước muối cọ rửa pha loãng, tái dẫn chảy ra.

Nhưng Thẩm Lãng không dám làm như vậy.

"Từ Thiên Thiên, ngươi đi hút ra tới."

Thẩm Lãng im ắng nói.

Từ Thiên Thiên run lên nói: "Ta, ta hút ra đến? Tốt a!"

Cừu Yêu Nhi nói: "Không cần."

Sau đó, ánh mắt của nàng khép lại, bỗng nhiên vận ra một đạo chân khí.

Nháy mắt, nàng cứng rắn màng phía dưới sưng tấy dọc theo cái ống, trực tiếp bắn mạnh mà ra.

Trong chốc lát, trong này góp nhặt sưng tấy tiêu trừ được sạch sẽ.

Giải phẫu hoàn tất!

Bị chèn ép não vực thần kinh, nháy mắt đạt được làm dịu.

Thẩm Lãng lập tức đều nhìn ngây người.

Chân khí, còn có thể dạng này dùng?

Võ công mạnh chính là ngưu bức a.

Cừu Yêu Nhi một tay lấy cái ống rút ra, đưa tay như đúc, vết thương máu không nhiều, bởi vì miệng vết thương rất nhỏ.

Nàng mở to mắt.

Mặc dù còn có chút choáng váng, nhưng đã đã khá nhiều.

Nàng đứng lên.

Mặc dù vẫn còn có chút muốn ngã sấp xuống, nhưng so với trước đó quả thực tốt hơn rất nhiều.

Rất thư thái.

Cái này nữ đại phu thật sự là lợi hại a, thần hồ kỳ kỹ a!

Bực này trị liệu thủ đoạn, thật sự là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy a.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 171: Tà Hỏa Thiêu Đốt! Kinh Thiên Một Trận Chiến!

"Trị cho ngươi tốt ta, ngươi muốn cái gì?" Cừu Yêu Nhi hỏi.

Ta muốn Nộ Triều thành!

Đương nhiên lời này Thẩm Lãng chỉ có thể ở trong lòng nói một chút mà thôi, hắn cười lắc đầu.

Đây quả thực là tiêu chuẩn nhất đáp án.

Làm một cái không vô sỉ nhân vật ngưu bức hỏi ngươi muốn cái gì thời điểm, ngươi cái gì cũng không cần chính là câu trả lời tốt nhất.

Làm một cái vô sỉ nhân vật ngưu bức hỏi ngươi muốn cái gì thời điểm, ngươi ngay tại hắn trong phạm vi chịu đựng đưa ra tối cao yêu cầu.

Nhìn thấy Thẩm Lãng cái gì cũng không cần, Cừu Yêu Nhi ánh mắt lộ ra thưởng thức.

"Ta thiếu ngươi một cái nhân tình, sau này mặc kệ sự tình gì, chỉ cần ta có thể làm được, đều sẽ đáp ứng ngươi."

Câu nói này tốt quen tai a.

Đúng, Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng là nói như vậy.

Bất quá rất nhanh Thẩm Lãng liền để hắn trả ân tình này, để

Kiếm Vương đi làm đổi khinh nhờn quần sự tình.

Từ nay về sau, Kiếm Vương tiền bối liền không muốn gặp lại hắn, bất quá tại lúc chia tay Kiếm Vương tiền bối nói một câu, trước đó cái kia không tính.

Hắn nói đến không minh bạch, cũng không biết là cái gì không tính.

Đại khái là nói hắn đổi quần lót chuyện kia không tính trả nhân tình.

Ai!

Nhân phẩm cao khiết người thật sự là dễ khi dễ a, cho dù là tuyệt đỉnh cao thủ.

Đón lấy, Cừu Yêu Nhi liền đi vào trong phòng, bắt đầu lột bỏ váy ngủ trên người nàng.

Vậy mà không đóng cửa.

Mà lại không tị hiềm Thẩm Lãng cùng Từ Thiên Thiên.

Cái này nữ ma đầu không cho phép nam nhân đụng vào nàng một chút, nhưng là tại trước mặt nữ nhân thật sự là không e dè a, khó trách tất cả mọi người cảm thấy nàng thích nữ nhân.

Chỉ nhìn một chút, Thẩm Lãng trái tim lập tức nhận bạo kích.

Một mét chín lớn người cao a, cái này hai đầu chân dài thật vô địch.

Vóc người này đường cong, quả thực để tất cả nữ nhân đều tự ti không thôi a.

Thẩm Lãng lắc một cái, tranh thủ thời gian dời ánh mắt.

Không phải hắn không muốn xem a, mà là không dám nhìn a.

Vạn nhất dưới váy dữ tợn, bị Cừu Yêu Nhi khám phá thân nam nhi, chỉ sợ lập tức bị nàng bẻ gãy.

Bất quá gặp quỷ a, nàng coi như không thấy, hắn lại còn là khống chế không nổi.

Không được, không được, ta được tranh thủ thời gian ngồi xuống.

Hoàng Phượng ngủ ta, Hoàng Phượng ngủ ta.

Thẩm Lãng không ngừng mặc niệm.

Lại còn là vô dụng, vẫn là tiêu không đi xuống.

Cái này. . . Này sao lại thế này a?

Phảng phất có một cỗ ngọn lửa từ thể nội chỗ sâu trào ra.

Mặc dù phi thường nhỏ bé, nhưng siêu cấp kéo dài a.

Đón lấy, Thẩm Lãng não bổ không mặc quần áo Hoàng Phượng hướng phía hắn làm điệu làm bộ.

Kết quả chẳng những không có tiêu xuống dưới, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng.

Trời ạ?

Ta đây là muốn xong a, khẩu vị của ta vậy mà trở nên nặng như vậy sao?

Liền một hồi này công phu, Cừu Yêu Nhi đi ra.

Lúc này, nàng đã đổi lại một bộ hải tặc chiến giả.

Vừa rồi không mặc quần áo còn tốt, cái này vừa mặc vào quần áo, đường cong của vóc người càng thêm bạo tạc.

Thẩm Lãng càng thêm không dám đứng lên.

Lúc này hắn đừng nói não bổ Hoàng Phượng, coi như não bổ Phượng tỷ cũng vô ích.

Căn bản là ép không nổi nữa.

"Ngươi lưu tại nơi này chớ đi." Cừu Yêu Nhi nói: "Ta ra ngoài một hồi liền trở về, đương nhiên cũng có khả năng về không được."

Nàng thật đúng là muốn đi quyết đấu a.

Đây chính là một người điên a.

Ngươi thế nhưng là vừa làm xong giải phẫu a, vết thương đều không có băng bó a.

Mà lại, ngươi vừa mới thả xong hơn một ngàn cc máu a.

Đầu óc ngươi bên trong sưng tấy mặc dù dẫn lưu đi ra, nhưng là trước đó đối não vực thần kinh ép lên quán tính còn tại, cần mấy ngày thời gian mới có thể triệt để tiêu trừ.

Nói cách khác lúc này Cừu Yêu Nhi đầu vẫn là mắt hoa, hai chân vẫn là phù phiếm.

Lúc này võ công của nàng khẳng định giảm bớt đi nhiều a.

Lúc này đi quyết đấu, không phải muốn chết sao?

Ngươi cái này nào chỉ là vết thương nhẹ không hạ hỏa tuyến a, ngươi đây quả thực là từ trong quan tài nhảy ra chiến đấu a.

Từ Thiên Thiên ai thanh cầu đạo: "Tướng quân, cuộc quyết đấu này chẳng lẽ lại không thể trì hoãn sao?"

Thẩm Lãng không khỏi hướng nàng nhìn lại.

Từ Thiên Thiên thanh âm này rất tao a, trước ngươi không phải như vậy a, chẳng lẽ ngươi thật đối cái này nữ ma đầu luân hãm?

Vậy cũng không thật là khéo a.

"Ngây thơ." Cừu Yêu Nhi nói.

Sau đó, nàng nhặt lên hai chi Quỷ Đầu đao, hướng phía bên ngoài đi đến.

Thẩm Lãng thấy tê cả da đầu.

Bởi vì cái này hai chi Quỷ Đầu đao dài hơn một mét, mỗi một chi đại khái vượt qua một trăm cân đi, nàng nắm trong tay lại như là không có gì a.

Thật sự là quá ngưu bức.

Cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua dạng này vô địch mãnh tướng a.

Mấu chốt vẫn là nữ, khó trách vô số nữ nhân sẽ đối nàng luân hãm.

Thẩm Lãng cúng bái không thôi.

Nhưng là chính Cừu Yêu Nhi lại cảm thấy có chút không đúng.

Bởi vì hai chân hai tay có chút mềm, mà lại ở sâu trong nội tâm giống như đã tuôn ra một cỗ cảm giác khác thường.

Loại cảm giác này quá xa lạ, liền phảng phất có một đoàn ngọn lửa nhỏ đang thiêu đốt.

Nàng chưa từng có thích qua bất luận kẻ nào, mặc kệ là nam nhân vẫn là nữ nhân.

Mấu chốt là nàng cũng chưa từng có đem mình làm làm nữ nhân, cho nên đối loại cảm giác này quá xa lạ, căn bản không biết cái đồ chơi này gọi là dục niệm.

Nàng còn tưởng rằng là chích máu di chứng đâu.

"Ai, buổi tối hôm nay quyết đấu đại khái muốn thua, thậm chí muốn chết."

Cừu Yêu Nhi thầm nghĩ trong lòng.

Nhưng là nàng cũng không có quá coi là chuyện đáng kể, sống lại vui gì, chết có gì sợ a?

Sau đó, nàng tùy ý đem hai trăm cân Quỷ Đầu đao vác lên vai, trực tiếp liền đi ra ngoài.

Đi bờ biển, cùng Chúc Hồng Tuyết quyết đấu!

Đã phân cao thấp, cũng quyết sinh tử!

Bất quá hôm nay ban đêm thật sự là gặp quỷ, nàng càng hướng bờ biển đi đến, thân thể vậy mà càng ngày càng phát nhiệt.

Mà lại nội tâm kiều diễm càng ngày càng mãnh liệt, càng ngày càng quái dị.

Sâu trong nội tâm đoàn kia ngọn lửa nhỏ, càng đốt càng mạnh.

. . .

Trong phòng!

Thẩm Lãng thở nhẹ nhõm một cái thật dài, Cừu Yêu Nhi cuối cùng đã đi.

Hắn lập tức tê liệt xuống tới.

Lập tức một nơi nào đó đặc biệt thiếu lễ độ, váy bên trong giống như ẩn giấu một vật.

Từ Thiên Thiên liếc qua, lập tức toàn thân khô nóng.

"Không muốn mặt, biến thái. . ." Từ Thiên Thiên thấp giọng mắng.

Nàng mặc dù mắng lấy, nhưng là không biết vì cái gì, trong lòng cảm thấy vô cùng trống rỗng.

Đoàn kia liệt diễm càng đốt càng mạnh mẽ, quả thực không cách nào ức chế.

Da trên người càng ngày càng đỏ, càng ngày càng khô nóng.

Mà lại, trong đầu không ngừng hiện ra một chút quỷ dị hình tượng.

Chính là « phong nguyệt vô biên » bên trong văn tự cùng hình tượng.

Mà lại là nàng thay vào tiến vào ngay tại trình diễn không chịu nổi hình tượng, mà lại nam nhân kia vậy mà là Thẩm Lãng khuôn mặt.

Từ Thiên Thiên liều mạng lắc đầu.

Ta, ta đây là thế nào a?

Ta đây là gặp quỷ sao?

Bất quá mở to mắt nhìn thấy mặc váy Thẩm Lãng, trong lòng cỗ này ngọn lửa lập tức lại tiêu mất.

Trước mắt cái này Thẩm Lãng thật đáng ghét, nào có trước đó mặc nam trang thời điểm mê người a?

Phi! Phi! Phi!

Ta tại sao phải dùng mê người cái từ ngữ này?

Từ Thiên Thiên cảm thấy không thể ở tiếp nữa, nếu không sẽ gặp nguy hiểm, mà lại không hiểu thấu quá nóng.

"Ta đi xông cái lạnh!"

Từ Thiên Thiên nói, sau đó hướng phía phía sau gian phòng đi đến.

Bất quá không biết vì cái gì, dưới chân một cái lảo đảo, kém chút xụi xuống trên mặt đất.

"Ta cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi dám nhìn lén, ta liền đem ánh mắt ngươi móc ra, ta nói được thì làm được, ta võ công mặc dù rất dở, nhưng thu thập ngươi vẫn là dư sức có thừa."

Từ Thiên Thiên đi đến căn phòng cách vách bên trong, trực tiếp đem cửa phòng quan bế, bắt đầu tắm rửa.

Cái này trời đang rất lạnh, xông cái gì lạnh a.

Thẩm Lãng cảm thấy có chút không ổn.

Bởi vì cái này thời điểm, ngọn lửa càng ngày càng nghiêm trọng a, hoàn toàn tiêu không đi xuống a.

Cái này không bình thường a, Cừu Yêu Nhi cũng đi a, Từ Thiên Thiên cũng từ trước mắt biến mất.

Hắn cảm thấy khô nóng, không khỏi ngược lại lên nước trà trên bàn, không ngừng mà uống.

. . .

Nộ Triều thành chủ thành bảo bên trong!

Cừu Thiên Nguy nghênh đón một người khách nhân, Tấn Hải bá Đường Luân.

Cừu Thiên Nguy ánh mắt lóe ra tham lam quang mang, nói: "Ngươi xác nhận Vọng Nhai đảo trên có mỏ vàng?"

Đường Luân bản năng dời ánh mắt, dù là hắn thấy Cừu Thiên Nguy đã rất nhiều lần, nhưng là đối mặt hắn khuôn mặt này vẫn là vô cùng khó chịu.

Cái mũi thực sự quá dài, quá cong.

Thật không biết nữ nhân của hắn là thế nào thừa nhận được.

"Chín thành chín." Đường Luân nói: "Nếu không, Huyền Vũ phủ Bá tước làm sao có thể trong khoảng thời gian ngắn xuất ra tám mươi vạn kim tệ? Đây chính là một cái con số trên trời, nhà ta hào phú, nhưng lại ngay cả cái số này một nửa đều không bỏ ra nổi."

Cừu Thiên Nguy nói: "Có khả năng hay không là mượn tới? Lại hoặc là làm một vụ giao dịch?"

Đường Luân không có trả lời.

Trong thiên hạ có thể có giao dịch gì có thể lập tức kiếm được tám mươi vạn kim tệ?

Coi như Kim Trác bá tước đem tòa thành cùng mấy vạn mẫu ruộng tốt toàn bộ bán, cũng không kiếm được số tiền kia.

Đến mức mượn tới?

Vậy thì càng thêm hoang đường.

Kim Trác bá tước nếu là có thể mượn tới tám mươi vạn kim tệ, trước đó cũng sẽ không thê thảm như vậy.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nói: "Cái này có chút không đúng a, những thứ này mỏ vàng sớm không hiện thế, muộn không hiện thế, hết lần này tới lần khác ở thời điểm này hiện thế."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Có lẽ mỏ vàng đã sớm phát hiện, mà lại đã đào móc rất lâu, chỉ bất quá mãi cho đến trả nợ kỳ hạn chót, Thẩm Lãng mới đem tất cả kim tệ ném ra đến, hung hăng đánh tất cả mọi người mặt."

"Có cần thiết này sao?" Cừu Thiên Nguy nói: "Thẩm Lãng có lẽ là loại này lỗ mãng người, nhưng Huyền Vũ bá Kim Trác không phải, hắn chính là một con quật cường lão ô quy, loại này đánh mặt sẽ chỉ mang đến tai hoạ mà thôi."

Cừu Kiêu nói: "Phụ thân, còn có một loại khả năng. Kim thị gia tộc vẫn muốn giấu diếm Vọng Nhai đảo mỏ vàng sự tình, nhưng là thời gian quá cấp bách, bọn hắn nghĩ hết tất cả biện pháp cũng không thể từ địa phương khác trù tiền. Mà lại cho dù có mỏ vàng, bọn hắn muốn lập tức đề luyện ra tám mươi vạn kim tệ hoàng kim cũng rất không dễ dàng, cho nên một mực chờ đến cuối cùng một ngày."

Đường Luân nói: "Có đạo lý, Kim thị gia tộc cuối cùng còn ra kia bút hoàng kim bên trong, có vừa mới rèn đúc tốt thô ráp kim tệ, còn có một số không kịp chế tạo hoàng kim, có thể thấy được thời gian thật sự là phi thường gấp gáp, nhà hắn dốc hết toàn lực mới rốt cục tại thời khắc cuối cùng mới đề luyện ra khoản này kim tệ."

Cừu Kiêu nói: "Rất nhiều người đều thấy rất rõ ràng, Kim thị gia tộc trả tiền lại trước mấy ngày, có mấy trăm cỗ xe ngựa lương thực chở vào Huyền Vũ phủ Bá tước, hiện tại xem ra nhóm này hoàng kim chính là giấu ở những thứ này trong xe ngựa. Mà lại những thứ này xe ngựa là từ Kim thị gia tộc bến tàu lên đất liền, chỉ bất quá cố ý trước vận đến phía tây, sau đó lại chở về Huyền Vũ phủ Bá tước, cho người ta cảm giác thật giống như từ phía tây vận đến."

Kể từ đó, ngược lại là giải thích thông được.

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Nộ Hải hầu, chúng ta dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, đem Vọng Nhai đảo đoạt, đem người trên đảo giết đến sạch sẽ, vẫn như cũ dùng hải tặc danh nghĩa."

Cừu Thiên Nguy nói: "Quốc quân sẽ không tức giận? Sẽ không xuất binh? Vạn nhất chờ ta xuất binh chiếm Vọng Nhai đảo, Quốc quân điều động đại quân tiến đánh ta, đem Vọng Nhai đảo chiếm trở về, ta chẳng phải là phí công lục một trận, vì người khác làm áo cưới."

Tấn Hải bá tước Đường Luân nói: "Nộ Triều hầu xin yên tâm, ta đi đàm luận, đem bọn hắn cũng lôi xuống nước chính là."

Cừu Thiên Nguy nói: "Ngươi định tìm ai đàm luận?"

Đường Luân nói: "Thái tử điện hạ, sau đó hàng năm đem Vọng Nhai đảo hoàng kim phân hắn một bộ phận là được."

Cừu Thiên Nguy nói: "Phân bao nhiêu?"

Đường Luân nói: "Một phần tư, đổi lấy Quốc quân không xuất binh đoạt lại Vọng Nhai đảo."

Cừu Thiên Nguy ánh mắt lấp lóe nói: "Bây giờ Vọng Nhai đảo có bao nhiêu quân coi giữ?"

Đường Luân nói: "Ba ngàn, hơn nữa còn tại liên tục không ngừng tăng binh. Kim Trác quả thực điên rồi, vô số kim tệ nước đồng dạng giội ra ngoài, liều mạng tăng cường quân bị, chỉ là một cái Huyền Vũ phủ Bá tước vậy mà tăng cường quân bị năm ngàn, hơn nữa còn chiêu mộ ba ngàn dân quân, toàn bộ cấp cho khôi giáp cùng vũ khí."

"Kim Trác bá tước đây là điên rồi a, hắn liền không sợ làm tức giận Quốc quân sao?" Cừu Thiên Nguy không dám tin: "Một cái phủ Bá tước, vậy mà có được tám ngàn vũ trang."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Cái này càng chứng minh Vọng Nhai đảo có mỏ vàng a, mà lại là con số trên trời số lượng dự trữ, để Kim Trác dạng này bảo thủ đại nhân đều điên cuồng tăng cường quân bị, không tiếc đắc tội Quốc quân. Nộ Triều hầu, chúng ta tốc độ nhất định phải nhanh a, tại hoàng kim uy lực xuống Kim thị gia tộc lực lượng mỗi một ngày đều tại tăng vọt. Thời gian kéo dài một ngày, chúng ta tiến đánh Vọng Nhai đảo độ khó liền tăng thêm một phần a. Mà lại Kim Trác bá tước phát động hơn vạn dân phu tại Vọng Nhai đảo xây thành, một khi tòa thành dựng thành, vậy chúng ta muốn đánh xuống Vọng Nhai đảo liền khó khăn."

Cừu Kiêu nói: "Tấn Hải bá, ngươi cảm thấy cần xuất binh bao nhiêu mới có thể đánh hạ Vọng Nhai đảo?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Bây giờ Kim Trác bá tước mỗi một ngày đều tại tăng binh, một tháng sau Vọng Nhai đảo bên trên trú quân khả năng vượt qua bốn ngàn, lại thêm hai ba ngàn dân quân, hơn vạn dân phu, chúng ta ít nhất phải xuất động gấp hai ba lần binh mã, mới có thể cầm xuống."

Cừu Kiêu nói: "Ta hiện tại rốt cuộc biết, Huyền Vũ phủ Bá tước tại sao lại đột nhiên mua mấy trăm xe lương thực."

Đường Luân nói: "Không sai, nhóm này lương thực toàn bộ vận chuyển về Vọng Nhai đảo, trọn vẹn hơn trăm vạn cân. Hiện tại Huyền Vũ bá tước thái độ phi thường rõ ràng, thà rằng mất đi đất phong, cũng tuyệt không mất đi Vọng Nhai đảo, được ăn cả ngã về không đem tất cả lực lượng đều đầu nhập trong đó "

Cừu Thiên Nguy nói: "Nói cách khác, chúng ta ít nhất phải xuất binh hai vạn, mới có thể thuận lợi đoạt lấy Vọng Nhai đảo?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Đúng, nhà ta nguyện ý xuất binh ba ngàn. Tương lai đoạt lấy Vọng Nhai đảo, ta không cần nhiều, chỉ cần một thành rưỡi."

Cừu Thiên Nguy cười lạnh nói: "Một thành rưỡi, cũng là con số trên trời."

Đường Luân bá tước nói: "Nộ Triều hầu, hạ quyết tâm đi, chậm thì sinh biến a. Không nói đến Vọng Nhai đảo phòng ngự càng ngày càng mạnh, mấu chốt nhất là càng ngày càng nhiều ánh mắt dán mắt vào cục thịt béo này a. Hiện tại động thủ chia ăn chỉ có ngươi, ta, Thái tử ba nhà, tương lai liền không nhất định, có lẽ có càng ngày càng nhiều đại ngạc bơi vào đến, vậy liền cực kì không ổn."

Cừu Thiên Nguy hai mắt co rụt lại.

Xuất binh hai vạn?

Cái này thật sự là nhiều lắm, dưới trướng hắn quân đội cơ hồ muốn điều không còn.

Nguy hiểm quá lớn a.

Vạn nhất Vọng Nhai đảo bên trên không có mỏ vàng đâu? Vạn nhất đây hết thảy chỉ là Thẩm Lãng âm mưu đâu?

"Không được." Cừu Thiên Nguy nói: "Nhất định phải xác định Vọng Nhai đảo trên có không có mỏ vàng, vạn nhất nếu như không có, trả ra đại giới quá lớn."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Nhưng là bây giờ toàn bộ Vọng Nhai đảo nghiêm phòng tử thủ , bất kỳ cái gì tới gần người đều giết chết không cần hỏi tội a. Nhà ta phái đi mười mấy cái thám tử toàn bộ bị giết sạch."

Cừu Kiêu nói: "Ta đi, ta đi Vọng Nhai đảo tìm tòi hư thực. Sau lưng ta là phụ thân, là Nộ Triều thành, là mấy vạn hải tặc, Huyền Vũ bá tuyệt đối không dám giết ta, cho hắn một trăm cái lá gan cũng không dám làm tổn thương ta một cọng tóc gáy."

Cừu Thiên Nguy không nói.

Cừu Kiêu nói: "Thẩm Lãng có thù tất báo, phàm là đắc tội qua hắn người đều bị làm chết rồi. Duy chỉ có ta ngoại lệ! Ta nhục nhã vợ hắn Kim Mộc Lan thời điểm, hắn không dám làm phản ứng gì. Ta phái người đi nước giếng hạ độc thi, dự định chế tạo ôn dịch giết bọn hắn hơn vạn người thời điểm, Thẩm Lãng vẫn như cũ không dám làm phản ứng gì. Ta cùng Chúc Lan Đình đi đào móc Ninh Tự đập lớn, dự định dìm nước toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong, dự định hủy đi Kim thị gia tộc cơ nghiệp, chết đuối hơn vạn người. Chúc Lan Đình chết rồi, ta vẫn như cũ bình yên vô sự. Thẩm Lãng thậm chí ngay cả một chút xíu trả thù cũng không dám, cái này chứng minh cái gì?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Chứng minh Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này lấn yếu sợ mạnh, đối mặt cường giả chân chính hắn chỉ có thể gắng chịu nhục, căn bản không dám đả thương hại Cừu Kiêu Thiếu chủ một cái lông tơ."

Cừu Thiên Nguy nhắm mắt lại một hồi lâu.

Nhi tử Cừu Kiêu nói rất có đạo lý, hắn đối Huyền Vũ phủ Bá tước làm những chuyện kia đều là diệt tuyệt nhân tính, nhưng là Thẩm Lãng vẫn như cũ không dám có bất kỳ trả thù.

Cái này đã chứng minh hết thảy a.

Vua Hải Tặc mở mắt ra nói: "Được, vậy ngươi ngày mai liền đi một chuyến."

Cừu Kiêu nói: "Đúng, phụ thân! Ta nhất định sẽ không để rơi Cừu thị gia tộc uy phong, Kim thị gia tộc ai dám cản ta lên đảo, giết chết không cần hỏi tội."

"Hai mươi năm trước chúng ta còn rất nhỏ yếu thời điểm, Kim Vũ bá tước xuất động hơn một vạn đại quân đến tiến đánh chúng ta đều toàn quân bị diệt, huống chi là hôm nay? Chúng ta không biết mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần."

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy cười cười, không nói gì.

Hai mươi năm trước kia một trận đại thắng, hoàn toàn đặt vững hắn Nộ Triều thành cơ nghiệp.

Mà kia một trận đại thắng Cừu Thiên Nguy muốn cảm tạ hai người, Ẩn Nguyên hội Thư Bá Đảo, còn có chính là hiện nay Vũ An bá.

Lúc ấy Kim Vũ bá tước trọng yếu nhất hai cái minh hữu, một cái là Ẩn Nguyên hội, một cái là Tiết thị gia tộc.

Nhưng hai cái này thế lực đều đem hắn bán, nếu không Kim Vũ làm sao lại thua thảm hại như vậy a.

Cừu Kiêu nói: "Phụ thân nếu không có sự tình khác, ta trước hết cáo từ, ta muốn đi làm một chút chuẩn bị, sáng sớm ngày mai liền xuất phát tiến về Vọng Nhai đảo."

Cừu Thiên Nguy nhíu nhíu mày.

Biết con không khác ngoài cha, hắn đứa con trai này khẳng định lại muốn đi tai họa nữ nhân kia.

Lập tức, hắn phất phất tay.

Cừu Kiêu cuồng hỉ, nhanh chóng rời đi, hướng thẳng đến Cừu Yêu Nhi tòa thành chạy như bay.

Cừu Yêu Nhi tỷ tỷ tốt, ta đến rồi!

Ba cái tiểu mỹ nhân, ta đến rồi!

Các ngươi liền đợi đến dục sinh dục tử, muốn sống không được, muốn chết không xong đi!

. . .

Cừu Kiêu chuẩn bị thuốc này quá lợi hại.

Ngay từ đầu nhuận vật mảnh im ắng còn không thể phát giác, một khi tiến vào thân thể triệt để cùng huyết dịch phát sinh phản ứng sau.

Dâng lên dục niệm càng ngày càng mãnh liệt.

Ngọn lửa này một khi bốc cháy, hoàn toàn áp chế không nổi.

Cừu Yêu Nhi ngay từ đầu còn không hiểu được là chuyện gì xảy ra, về sau cảm thấy thân thể càng ngày càng nóng, thậm chí càng ngày càng mê ly, nhịp tim càng lúc càng nhanh.

Mấu chốt là nghe thanh âm của sóng biển, thân thể triều ý rất đậm.

Mà lại trong óc vậy mà không ngừng hiển hiện một chút quỷ dị hình tượng, trước nay chưa từng có kiều diễm hình tượng.

Lúc này, hắn dù là đôi nam nữ phương diện này lại không biết cũng biết là chuyện gì xảy ra.

Có người cho hắn hạ dược.

Nàng đầu óc cực nhanh chuyển động.

Là cái kia nữ đại phu sao?

Không, tuyệt đối không phải nàng.

Đúng rồi!

Là kia đốt hương!

Cừu Yêu Nhi võ công rất cao, cho nên thần thức cũng phi thường nhạy cảm.

Kia dâng hương hương vị cùng trước đó cơ hồ giống nhau như đúc, nhưng vẫn là có một chút điểm khác nhau.

Chỉ bất quá Cừu Yêu Nhi coi như phát hiện cũng không có làm một chuyện.

Về sau nàng lúc ra cửa, cảm thấy thân thể phát nhiệt như nhũn ra, nàng còn tưởng rằng là chích máu nguyên nhân.

Bây giờ xem ra, cũng là bởi vì cái này đốt hương a, bên trong bị người thả tình thuốc.

Cừu Yêu Nhi lập tức nổi giận.

Có người muốn mưu sát nàng, nàng cũng không phải là rất tức giận.

Nhưng. . . Có người muốn làm bẩn trong sạch của nàng, phải ngủ nàng, cái này rất nghiêm trọng.

Lúc này, nàng hận không thể lập tức giết trở về.

Nhưng như vậy, nàng liền thất ước a.

Cùng Chúc Hồng Tuyết ước định quyết đấu thời gian, lập tức tới ngay a.

Cái này không chỉ có riêng là hắn cùng Chúc Hồng Tuyết ước định, càng là song phương sư phụ ước định.

Nếu để cho người khác biết, còn tưởng rằng là nàng Cừu Yêu

Nhi sợ chết e sợ chiến đâu.

Không, nàng thà chết cũng sẽ thất ước.

"Người tới!"

Cửu Yêu Nhi ra lệnh một tiếng.

Lập tức, bốn tên nữ võ sĩ xuất hiện tại bên cạnh nàng.

"Các ngươi suất lĩnh mười mấy tên võ sĩ đi gian phòng của ta, bảo hộ Từ Thiên Thiên còn có cái kia đại phu, nhưng là giữ ở ngoài cửa không muốn đi vào, nếu có bất kỳ nam nhân nào dám can đảm xâm nhập, giết chết không cần hỏi tội." Cửu Yêu Nhi hạ lệnh.

"Vâng!"

Bốn tên nữ võ sĩ hướng phía tòa thành chạy như bay.

Cửu Yêu Nhi tiếp tục hướng phía bờ biển đi đến, phó ước quyết đấu.

Lúc này, lúc này trong cơ thể nàng ngọn lửa càng đốt càng vượng.

Hai chân đi đường đều có chút khó khăn.

Ngọn lửa kia là từ nội tâm đốt đi ra, căn bản là không có cách ức chế a.

Mấu chốt là tinh thần của nàng, đều đã bắt đầu dần dần mê ly.

Không được, dạng này còn thế nào quyết đấu a?

Cửu Yêu Nhi vận khí một cỗ chân khí, sống sờ sờ đem cái này dục niệm áp chế xuống.

Cảm giác vẫn chưa được.

Nàng rút đao ra tử, bỗng nhiên tại trên cổ tay của mình vạch một cái.

Lập tức máu tươi từ trong huyết mạch tuôn ra.

Dựa vào, hiện tại nàng đều học xong cho mình chích máu.

Một chiêu này quả nhiên hữu hiệu.

Thể nội kiều diễm ngọn lửa, lập tức bị nàng áp chế xuống.

Nàng tranh thủ thời gian hướng phía bờ biển chạy như điên.

Nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

. . .

Một khắc đồng hồ sau!

Cừu Yêu Nhi chạy tới Lôi Châu đảo phía đông bãi cát.

Nơi này hạt cát rất nhỏ, rất trắng, tại dưới ánh trăng, như là bạch ngân.

Thật là đẹp đến cực hạn.

Chúc Hồng Tuyết đã tới, chính xếp bằng ở trên bờ cát.

Dưới ánh trăng Chúc Hồng Tuyết.

Như là ngọc thạch tạo hình.

Nói một câu lương tâm lời nói a, vị này Chúc Hồng Tuyết so Thẩm Lãng còn muốn thoáng đẹp trai một điểm.

Thẩm Lãng quá xinh đẹp, nam nhân thiên hạ đều khó mà địch nổi.

Mà Chúc Hồng Tuyết thì là anh tư bừng bừng, toàn thân trên dưới tràn đầy mãnh liệt nam tử mị lực.

Hắn liền như là một nhánh kiếm, nháy mắt đâm rách lòng của phụ nữ phòng.

Cơ hồ bất kỳ nữ nhân nào nhìn thấy hắn, đều sẽ tim đập rộn lên.

Cừu Yêu Nhi vừa mới tới gần bãi cát, Chúc Hồng Tuyết liền mở hai mắt ra, đứng dậy.

Thật sự là thật cao a.

Vậy mà cùng Cừu Yêu Nhi tương xứng, trọn vẹn một mét chín tả hữu.

Thẩm Lãng một mét tám liền đã tính không thấp, cái này Chúc Hồng Tuyết so với hắn còn muốn cao non nửa đầu.

Ở cái thế giới này quan điểm thẩm mỹ bên trong, nữ nhân dài đến hơn một mét chín rất quái dị, không có nam nhân dám muốn.

Nhưng là nam nhân dài đến hơn một mét chín, vậy liền sẽ thu được tất cả lời ca tụng.

Cái gì thân thể như ngọc, cái gì uyên đình núi cao sừng sững vân vân.

Tóm lại Chúc Hồng Tuyết bộ dáng này, vừa đi ra khỏi đến liền chói mắt bức người, tại bất luận cái gì địa phương đều hạc giữa bầy gà.

"Tới?"

"Đến rồi!"

"Ngươi lão sư để ta hỏi ngươi, lúc nào có thể rời đi Nộ Triều thành, theo nàng đi biển một đầu khác mạo hiểm."

Cừu Yêu Nhi nói: "Ta không biết."

Chúc Hồng Tuyết nói: "Các ngươi người kia còn chưa tới sao?"

"Ừm." Cừu Yêu Nhi nói: "Ta thậm chí còn không biết hắn là ai, là nam hay là nữ, là người hay quỷ."

Từ khẩu khí này bên trong có thể nghe ra được, Cừu Yêu Nhi cùng Chúc Hồng Tuyết rất quen thuộc.

"Ninh Hàn đâu?" Cừu Yêu Nhi nói: "Nàng là sư tỷ của ngươi, vì sao không đến?"

Ninh Hàn, Việt quốc công chúa.

Ước chừng tại mười năm trước, liền được ca tụng là đệ nhất mỹ nhân.

Nhưng cũng chính là tại mười năm trước, nàng cơ hồ từ đám người tầm mắt bên trong biến mất.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Công chúa điện hạ tại Tả lão sư bên người, ngay tại hải ngoại cái nào đó hòn đảo đào móc thượng cổ bi văn."

Cừu Yêu Nhi nói: "Nàng vì sao không cùng ta quyết đấu, càng muốn để ngươi đến?"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Ninh Hàn công chúa võ công so với ta mạnh hơn, ta cùng ngươi quyết đấu nếu là thắng, nàng tự nhiên cũng thắng. Ta như thua, nàng lại ra tay cũng không muộn . Bất quá, công chúa điện hạ đại khái không thích đánh nhau."

Cừu Yêu Nhi nói: "Võ công cao đến nước này, nếu không thể chém chém giết giết, người còn sống có ý nghĩa gì?"

Lúc này, Cừu Yêu Nhi cảm thấy thể nội ngọn lửa kia lại bỗng nhiên xông lên.

Dù là chích máu cũng có chút ép không được, thần trí dần dần lại bắt đầu mê ly.

Dược hiệu kia không ngừng mãnh liệt mà ra, giống như thủy triều liều mạng đập thể xác và tinh thần của nàng.

"Tốt, bớt nói nhiều lời, động thủ đi!"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Ngươi nhịp tim rất nhanh, hô hấp dồn dập, mà lại đang chảy máu."

"Chuyện không liên quan ngươi, động thủ đi." Cừu Yêu Nhi bỗng nhiên rút ra hai chi Quỷ Đầu đao.

Chúc Hồng Tuyết nhướng mày, sau đó rút kiếm ra.

"Đã phân cao thấp, cũng quyết sinh tử!"

"Đã phân cao thấp, cũng quyết sinh tử!"

Cừu Yêu Nhi ngưng tụ tất cả nội lực, tất cả chân khí.

Một chiêu này, nàng dốc hết suốt đời sở học.

Lập tức toàn bộ thân thể nháy mắt hóa thành một đạo quang ảnh, bắn ra, nhanh đến mắt thường căn bản là không có cách xem nhẹ.

Mà Chúc Hồng Tuyết thân thể, cơ hồ tại nguyên chỗ biến mất, thuấn di, hướng phía Cừu Yêu Nhi bay đi.

Đây là đỉnh phong một trận chiến!

So với Kim Mộc Lan cùng Đường Viêm trận chiến kia, muốn kinh người được nhiều.

Dù là tại trong vòng mấy chục năm, một trận chiến này cũng có thể xếp vào lịch sử.

Trong nháy mắt đó, không vị giống như bị xé nứt, phát ra một trận bạo liệt vang.

Cừu Yêu Nhi cùng Chúc Hồng Tuyết hai người, như là hai ngôi sao chạm vào nhau.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Hai cỗ cường đại chân khí lực lượng, vô cùng hung mãnh va chạm.

Ánh lửa tóe hiện.

Toàn bộ bãi cát chịu không được như thế lớn chân khí va chạm, trực tiếp nổ tung một cái hố to.

Vô số hạt cát, như là đạn, sưu sưu sưu hướng phía tứ phương bắn tung tóe.

Nếu có người quan chiến, lúc này đã thủng trăm ngàn lỗ.

Ngoài trăm thước cây dừa bên trên, tất cả quả dừa nhao nhao rơi xuống.

Cách đó không xa lá cây, nháy mắt đứt gãy bay ra.

Hố to bên trong, Cừu Yêu Nhi cùng Chúc Hồng Tuyết lẳng lặng đứng thẳng, cách xa nhau ba thước.

Chúc Hồng Tuyết gan bàn tay vị trí chảy máu.

Cừu Yêu Nhi khóe miệng chảy máu, cái mũi chảy máu, cổ tay chảy máu.

"Ta thua."

"Ta thua."

Song phương cơ hồ trăm miệng một lời.

Cừu Yêu Nhi cả giận nói: "Ngậm miệng, ta thua, ngươi đi đi!"

"Không, là ta thua." Chúc Hồng Tuyết nói: "Thân thể ngươi thật không có việc gì? Nhịp tim cùng hô hấp đã nhanh đến mức độ kinh người."

"Đi." Cừu Yêu Nhi nói.

Chúc Hồng Tuyết lại sâu sắc nhìn nàng một cái.

"Bảo trọng!"

Dưới chân hắn bắn ra, nháy mắt nhảy ra cái hố to này, sau một lát liền biến mất vô tung vô ảnh.

"A. . ."

Lúc này, Cừu Yêu Nhi run rẩy hô nhỏ một tiếng.

Cả người cơ hồ tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Mới vừa rồi cùng Chúc Hồng Tuyết trận chiến kia, đã hao hết nàng tất cả lực lượng.

Bây giờ, nàng thật rốt cuộc áp chế không nổi thể nội kia cỗ tà hỏa.

Cỗ này ngọn lửa điên cuồng phản phệ, điên cuồng thiêu đốt lên thể xác và tinh thần của nàng.

Cừu Yêu Nhi cảm giác được mình thần trí cực nhanh bị thiêu đốt hầu như không còn.

Cỗ này tà hỏa phảng phất muốn đưa nàng thân thể cùng linh hồn đốt thành tro bụi.

Nhanh, mau trở về.

Nàng dùng hết toàn lực leo ra ngoài cái hố to này, sau đó bằng vào bản năng hướng phía trong nhà chạy mà đi.

Cái kia nữ đại phu cao minh như vậy, nàng nhất định có biện pháp, nhất định có biện pháp.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 172: Lãng Gia Bị Giày Xéo! SóNg LớN Võ Bờ

Gian phòng bên trong Thẩm Lãng, đã cơ hồ muốn nổ tung.

Hắn võ công yếu nhất.

Tốt a, trên thực tế là không có võ công.

Cho nên dược hiệu phát tác được nhất nhanh mạnh nhất, tăng thêm bản thân hắn chính là cặn bã nam thể chất.

Cho nên khi cỗ này liệt hỏa cháy hừng hực thời điểm, hắn căn bản không có một chút xíu sức chống cự.

Trực tiếp liền bị đốt phủ.

Toàn thân đỏ bừng được giống như bị nướng chín đại hiệp, cả người cũng bắt đầu giật giật lấy.

Lúc này hắn đương nhiên biết, đây là bị người hạ dược a.

"Thiên Thiên, chúng ta bị người hạ thuốc." Thẩm Lãng dùng hết tất cả khí lực nói.

"Ta. . . Ta biết." Trong phòng truyền đến Từ Thiên Thiên thanh âm.

Thanh âm kia đã run nghe không ra nguyên tiếng.

Từ Thiên Thiên đem toàn thân mình đều ngâm mình ở nước lạnh bên trong, nhưng vẫn là phát nhiệt, căn bản là ép không đi xuống.

Mà lại trong đầu thần trí, càng ngày càng mơ hồ.

Đoàn kia ngọn lửa chẳng những đốt cháy nội tâm, hơn nữa còn đốt cháy đại não.

"Khẳng định là đốt hương có vấn đề, ngươi. . . Ngươi đi đem nó diệt." Thẩm Lãng nói.

Từ Thiên Thiên run rẩy nói: "Ta. . . Ta không đi ra, ta ra ngoài sẽ bị ngươi ngủ mất, ngươi vì cái gì mình không đi diệt đi?"

Thẩm Lãng ngược lại là muốn đi a, nhưng là toàn thân đều phảng phất muốn đốt đồng dạng, căn bản không động được a.

Cái này dược hiệu quá mãnh liệt, mà lại là đặc biệt nhằm vào những cái kia võ công cao cường người. Đối với Thẩm Lãng đến nói, cổ dược lực này trừ để nàng toàn thân đều muốn cháy rồi bên ngoài, giống như đem hắn xương cốt cùng gân mạch đều đốt.

Toàn thân đều không thể động đậy.

"Cửa gian phòng ta đã. . . Khóa, ngươi chớ vào a, ngươi nếu là tiến đến đem ta ngủ, ta. . . Đời ta cũng sẽ không tha thứ ngươi." Từ Thiên Thiên nói.

Gặp ngươi quỷ đi.

Ta hiện tại lực lượng toàn thân đều tập trung ở một chỗ, một điểm như kim cương, tứ chi như mì sợi, ta còn thế nào đi qua.

Huống hồ trước ngươi luôn mồm muốn cho ta làm nô làm tỳ , mặc cho ta muốn làm gì thì làm, hiện tại còn nói ra dạng này lời nói.

"Tới ngươi. . ." Thẩm Lãng nói.

Sau đó dùng đem hết toàn lực xoay người tới, nằm rạp trên mặt đất quất quất.

Rốt cục, hắn đại não thần trí dần dần biến mất.

Cả người giống như bị thiêu đốt than củi, trừ thiêu đốt bên ngoài, không biết làm sao.

…

Nam nhân thấy nhiều mới có thể biết rộng, lâu ngày mới có thể sống con ngươi.

Khỏi cần phải nói, đơn thuần quan điểm thẩm mỹ mà nói, Cừu Kiêu tuyệt đối là nhất lưu.

Cừu Yêu Nhi tại cái khác trong mắt nam nhân là cái nữ quái thú, nhưng là ở trong mắt Cừu Kiêu, lại là thiên hạ nhất tràn ngập mị lực nữ nhân.

Hắn vẫn luôn nói qua, nam nhân không phải không thích Cừu Yêu Nhi nữ nhân như vậy, mà là thân thể bị nhơ bẩn.

Bởi vì nàng quá cao, quá cường đại.

Cừu Kiêu từ khi bắt đầu hiểu chuyện, nội tâm liền tạo một mục tiêu.

Hắn phải ngủ Cừu Yêu Nhi.

Theo thời gian trôi qua, Cừu Yêu Nhi trong mắt hắn lực hấp dẫn càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Dùng hiện đại đến nói, ngay từ đầu chỉ là lựu đạn, về sau trực tiếp biến thành đạn hạt nhân.

Nếu như không ngủ mất Cừu Yêu Nhi, vậy hắn nhân sinh chính là không hoàn chỉnh.

Dù sao cái này lại không phải chị ruột của hắn.

Ngủ đủ một trăm lần, giết chết!

Tại sao phải giết chết?

Cừu Yêu Nhi dạng này vô địch nữ bá vương, quả thực là mỗi một cái quân chủ yêu nhất.

Giết chết không đáng tiếc sao?

Cừu Kiêu nội tâm rõ ràng, mình mãi mãi cũng chinh phục không được Cừu Yêu Nhi.

Thậm chí, trên thế giới này hẳn là cũng không có nam nhân có thể chinh phục Cừu Yêu Nhi.

Ngươi dù là ngủ nàng một ngàn lần, một vạn lần, cũng đừng hòng lâu ngày sinh tình.

Vì mình mạng nhỏ nghĩ, ngủ đủ về sau, chỉ có thể giết chết.

Phụ thân biết về sau, có thể hay không nổi giận?

Sẽ!

Nhưng là ngủ xong sau, Cừu Kiêu trực tiếp liền chạy mất dạng đi Vọng Nhai đảo làm chính sự.

Phụ thân cũng không thể đến Vọng Nhai đảo đuổi giết hắn đi.

Lại nói hắn thủy chung là thân nhi tử, Cừu Yêu Nhi thủy chung là nhận nuôi.

Buổi tối hôm nay không chỉ có một cái Cừu Yêu Nhi, còn có một cái nữ đại phu, một cái Từ Thiên Thiên.

Nữ đại phu? Vẫn là một cái tuyệt sắc?

Loại này đặc thù nghề nghiệp nữ tử quá hiếm thấy.

Không biết y thuật thế nào, chắc là phi thường cao, nếu không cũng trị không hết Cừu Yêu Nhi.

Cho nên Cừu Kiêu quyết định ngủ về sau không giết, trực tiếp thu nhập trong phòng.

Từ Thiên Thiên đâu?

Đây chính là Trương Xung Thái thú con dâu a, nghe nói vẫn là một cái xử nữ.

Cái này càng diệu a.

Lục Y tiện nhân kia giật dây hắn giết chết Từ Thiên Thiên, hắn làm sao có thể bỏ được giết a?

Cho người khác đội nón xanh thích nhất a, hơn nữa còn là một đại nhân vật nón xanh.

Nghe nói cái này Từ Thiên Thiên vẫn là một một đứa con nít, quả thực không nên quá đẹp a.

Dạng này mỹ nhân tuyệt sắc bình thường một cái đều rất khó gặp được, bây giờ lập tức phải ngủ mất ba cái.

Hải thần đợi ta Cừu Kiêu cỡ nào dày ư?

Bất quá trong phòng mình lập tức muốn bao nhiêu ra hai cái người mới đi ra, phải nghĩ biện pháp diệt trừ hai cái a.

Lục Y tiện nhân kia, trước hết diệt trừ nàng đi.

Nữ nhân quá tiện, chơi không có ý nghĩa.

Cừu Kiêu mặc dù không có uống thuốc, nhưng là cũng cảm giác được toàn thân khô nóng, phảng phất muốn nổ tung.

Khoảng cách tỷ tỷ Cừu Yêu Nhi tòa thành đã rất gần.

Hơi hơi do dự một lát, hắn lấy ra một cái bình nhỏ, hướng miệng bên trong đổ mấy viên thuốc hoàn.

Mặc dù hắn rất mạnh, bình thường có thể lấy một địch năm, hơn nữa còn có thể đại hoạch toàn thắng, đem người làm cho chết đi sống lại.

Nhưng là Cừu Yêu Nhi thực sự quá mạnh quá mạnh.

Cừu Kiêu thật lo lắng mình gánh không được a.

Trước mắt chính là Cừu Yêu Nhi màu trắng tòa thành.

"Tỷ tỷ tốt, ta tới kéo!"

Cừu Kiêu bỗng nhiên vọt vào, thẳng đến Cừu Yêu Nhi gian phòng.

Cái này thành bảo bên trong đều là nữ nhân, nhưng đều đã đi ngủ, cho nên hắn xâm nhập cũng không có gây nên kinh động.

Vọt thẳng đến Cừu Yêu Nhi trước gian phòng.

"Dừng lại!"

Mười mấy tên võ sĩ rút kiếm, ngăn cản đường đi của hắn.

Cừu Kiêu không những không giận mà còn lấy làm mừng.

Cừu Yêu Nhi võ công nghịch thiên, bình thường gian phòng của nàng bên ngoài là căn bản không cần võ sĩ đứng gác.

Mà bây giờ lập tức mười cái võ sĩ thủ tại chỗ này, chứng minh cái gì?

Chứng minh bên trong xảy ra chuyện!

Chứng minh Cừu Yêu Nhi không khống chế nổi.

Trời cũng giúp ta a.

Cừu Kiêu không khỏi vểnh tai lắng nghe.

Sau đó hắn không khỏi cuồng hỉ, thanh âm bên trong rất quái dị, cũng rất quen thuộc a.

Kia tiếng hơi thở, kia run rẩy âm thanh, quả thực để người hồn phi phách tán a.

Ha ha ha ha!

Bên trong xảy ra chuyện.

Ta mất hồn mê hương tạo nên tác dụng, thật không hổ là ta bỏ ra hơn một trăm kim tệ mua được a.

Quả nhiên có hiệu quả a.

Cầm đầu nữ võ sĩ thủ lĩnh nói: "Cừu công tử, chủ nhân hạ lệnh , bất kỳ người nào các loại không thể tiến vào gian phòng của nàng, nếu không giết chết không cần hỏi tội."

Cừu Kiêu ánh mắt rơi vào cái này nữ võ sĩ trước ngực, tiếp lấy lại rơi vào bên hông, sau đó nhìn về phía hai chân, cuối cùng mới nhìn khuôn mặt của nàng.

Dáng dấp, mà lại bởi vì luyện võ nguyên nhân, quá mức hùng tráng.

Nhưng là. . . Có một phong vị khác a.

Đặt ở lúc khác, nữ nhân như vậy Cừu Kiêu cũng sẽ không bỏ qua, ăn đã quen tiệc, thuận tiện ăn một chút ven đường nướng bắp ngô bổng cũng không tệ, quý ở chân thực a, tự nhiên không ô nhiễm.

Nhưng là hiện tại hắn có tuyệt thế tiệc muốn ăn.

"Không có mắt sao?" Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Ta là ai? Ta là Nộ Triều thành Thiếu chủ, ngay cả tòa pháo đài này đều là ta."

Cái kia nữ võ sĩ thủ lĩnh nói: "Thật có lỗi, trong mắt của chúng ta chỉ có chủ nhân."

Câu nói này đau nhói Cừu Kiêu.

Hắn ghét nhất chính là điểm này, Cừu Yêu Nhi vĩnh viễn là không coi ai ra gì , liên đới lấy nàng dòng chính võ sĩ cũng là như thế.

Toàn bộ Nộ Triều thành là một hải tặc liên minh, nhiều phần hải tặc tụ tập cùng một chỗ, mọi người phụng Cừu Thiên Nguy làm chủ.

Bây giờ Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy đã rất ít tự mình suất quân xuất chiến, mà là trấn thủ Nộ Triều thành, thế là hắn đem dưới trướng hải tặc đại quân chia làm mấy bộ.

Thiếu chủ Cừu Kiêu, thống soái tám ngàn hải tặc. Nghĩa tử Cừu Hào, thống soái năm ngàn hải tặc. Cừu Yêu Nhi thống soái sáu.

Cừu Thiên Nguy nắm giữ nhất dòng chính hải tặc tinh nhuệ, ròng rã một vạn người.

Cho nên Cừu Thiên Nguy dưới trướng tất cả hải tặc đại quân cộng lại, ước chừng gần ba vạn người.

Nhưng là theo Cừu Yêu Nhi điên cuồng suất quân xuất chiến, nàng dưới trướng thế lực càng ngày càng bành trướng, bây giờ đã khoảng chừng một vạn hải tặc đại quân, cơ hồ cùng Cừu Thiên Nguy dòng chính tương xứng.

Đương nhiên nàng dưới trướng cái này một vạn hải tặc, chân chính dòng chính tinh nhuệ chỉ có hai ngàn, còn lại đều là đám ô hợp.

Nhưng là cái này hai ngàn tinh nhuệ, thậm chí ngay cả Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy cũng chỉ huy không nổi, các nàng trong mắt chỉ có Cừu Yêu Nhi, không có bất kỳ người nào khác.

Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Các ngươi thân ở cái này thành bảo là nhà ta, các ngươi dưới chân mảnh này lục địa cũng là nhà ta, thậm chí Cừu Yêu Nhi đều là nhà ta. Năm đó nếu không phải phụ thân ta xuất thủ tương trợ, đồng thời đưa nàng nuôi dưỡng lớn lên, nàng đã sớm chết rồi, đút cá."

"Tránh ra cho ta, nếu không giết chết không cần hỏi tội."

Cừu Kiêu bỗng nhiên gào to, rút ra chiến đao.

Mười mấy danh nữ võ sĩ cũng bỗng nhiên rút ra loan đao.

"Tránh ra, nếu không đừng trách ta xuất thủ vô tình."

"Mời Cừu Kiêu Thiếu chủ lập tức rời đi nơi đây, nếu không giết chết không cần hỏi tội."

Cừu Kiêu lập tức một trận nhe răng cười, nói: "Là các ngươi bức ta đó."

Sau đó, hắn chiến đao bỗng nhiên điên cuồng chém mà đi.

Mười mấy danh nữ võ sĩ, nháy mắt đem hắn vây quanh.

Chiến đấu kịch liệt!

Cừu Kiêu phi thường cường hãn, võ công của hắn so Kim Mộc Lan còn muốn cao.

Lần trước cùng Kim Sĩ Anh đối chiến một chiêu, chiếm thượng phong.

Cho nên dù là đối mặt mười cái nữ võ sĩ, vẫn như cũ chiếm cứ thượng phong.

Mà lại hắn dù sao cũng là Nộ Triều thành Thiếu chủ, những thứ này nữ võ sĩ dám ngăn trở hắn, cũng không dám thật giết hắn.

Các nàng thủ hạ lưu tình, nhưng Cừu Kiêu thế nhưng là ngoan độc vô tình.

"Bá bá bá. . ."

Hung tàn ba đao.

Máu tươi bắn mạnh, nhưng không có kêu thảm.

Ba cái nữ võ sĩ thân thể, bị cắt mở một cái cự đại lỗ hổng, ngã vào trong vũng máu, sinh tử chưa biết.

Cừu Kiêu cười gằn nói: "Còn dám ngăn cản ta sao?"

Nữ võ sĩ thủ lĩnh nhìn thấy đồng bạn thảm trạng, hốc mắt muốn nứt, quát ầm lên: "Không cần lưu tình, giết."

Sau đó, mười cái nữ võ sĩ như điên tiến công.

Mỗi một chiêu đều không lưu tình.

Nhưng Cừu Kiêu võ công quá mạnh, coi như liều mạng đấu pháp, cái này mười mấy danh nữ võ sĩ cũng vẫn như cũ rơi xuống hạ phong.

Ngược lại hắn lộ ra không chút phí sức.

"Bá bá bá. . ."

Lại là hung tàn mấy đao.

Ba cái nữ võ sĩ, một lần nữa ngã vào trong vũng máu.

"Ha ha ha ha. . . Đã nghiền, đã nghiền. . ."

Cừu Kiêu giết ra hào hứng, toàn thân nhiệt huyết sôi trào, ra chiêu càng thêm ngoan độc!

Nữ võ sĩ thủ lĩnh lòng nóng như lửa đốt.

Còn lại đã không đủ mười người, chỉ sợ ngăn không được tên súc sinh này.

Chủ nhân nói qua, tuyệt đối không thể để cho bất kỳ nam nhân nào tiến vào gian phòng của nàng.

Chủ nhân, chính là thánh chỉ.

"Liều mạng!"

Còn lại mười cái nữ võ sĩ, điên cuồng sử dụng đồng quy vu tận cuối cùng chiêu thức.

Chiêu chiêu liều mạng, thậm chí đem thân thể của mình xem như vũ khí, đi cản Cừu Kiêu chiến đao, vì đồng bạn thắng được cơ hội.

Giết, giết, giết!

Đồng quy vu tận, đồng quy vu tận.

"Bá. . ."

Cừu Kiêu phía sau đau xót, lại là bị rạch ra một đường vết rách.

"Tiện nhân, dám làm tổn thương ta?"

Hắn bỗng nhiên quay người lại, hung hăng một cước đề ra ngoài.

Lập tức đem cái kia nữ võ sĩ đá bay ra ngoài mười mấy mét, miệng phun máu tươi.

Sau đó, hắn chiến đao càng nhanh, thân pháp càng nhanh, rất kén ăn độc.

Cái này đến cái khác nữ võ sĩ đổ xuống.

"Bạch!"

Cừu Kiêu bỗng nhiên một đao, gác ở nữ võ sĩ thủ lĩnh trên cổ.

Lập tức, còn lại mấy cái nữ võ sĩ toàn bộ ngừng lại, không dám ở động thủ, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Cừu Kiêu.

"Chỉ cần ta một đao kia chém xuống đi, đầu của ngươi liền không có." Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Hiện tại, ngươi còn dám cản ta sao?"

Nữ võ sĩ đôi mắt sung huyết, trong lòng vô cùng sỉ nhục.

Chủ nhân để nàng giữ vững cửa phòng, ròng rã mười mấy người vẫn như cũ thủ không được.

Mình thật sự là quá vô năng, như vậy còn sống còn có cái gì ý tứ?

"A. . ."

"Ta chết cũng sẽ không bỏ qua đi qua, chết!" Nữ võ sĩ thủ lĩnh bỗng nhiên một tiếng bạo rống, điên cuồng hướng lấy Cừu Kiêu đánh tới.

"Ngươi muốn chết như vậy, ta liền thành toàn ngươi."

Cừu Kiêu bỗng nhiên một đao chém xuống.

Mắt thấy cái này nữ võ sĩ thủ lĩnh liền muốn đầu một nơi thân một nẻo.

"Đang!"

Bỗng nhiên, trong bóng tối giống như một đạo lưu tinh phóng tới.

Đây là một con kim tệ.

Bỗng nhiên bắn ra tại Cừu Kiêu chiến đao bên trên.

Lập tức. . .

Tia lửa tung tóe.

Một cỗ vô cùng cường đại lực lượng, trực tiếp để Cừu Kiêu trong tay chiến đao rời tay mà bay, rách gan bàn tay chảy máu.

Vẻn vẹn một con kim tệ coi như ám khí giống như này lợi hại, quả thực để người rùng mình.

Cừu Kiêu trong lòng một trận run rẩy, vươn tay nhìn mình đầy tay máu.

"Là ai? Là ai dám phá hỏng ta chuyện tốt?"

Sau đó, một cái cao lớn mà gợi cảm tuyệt luân thân thể, như ẩn như hiện trong bóng tối.

Riêng này thân ảnh, Cừu Kiêu liền biết nàng là ai.

Cừu Yêu Nhi!

Cừu Kiêu trong lòng một trận run rẩy, hai chân như nhũn ra.

Chuyện gì xảy ra?

Nàng không phải hẳn là trong phòng sao?

Nàng không phải cũng đã trúng ta mê hương, dược tính phát tác sao?

Làm sao lại ở bên ngoài xuất hiện?

"Ngươi, ngươi đi làm cái gì rồi?" Cừu Kiêu nói.

"Quyết đấu!" Cừu Yêu Nhi nói.

Quyết đấu?

Cừu Kiêu biết, hôm nay là nàng cùng Chúc Hồng Tuyết quyết đấu thời gian.

Bây giờ nàng bình yên vô sự trở về, chỉ sợ là thắng.

Chúc Hồng Tuyết mạnh như vậy người, Cừu Yêu Nhi đều có thể thắng?

Có thể thấy được nàng cũng không có trúng độc a.

Chi kia đốt hương vẫn là điểm đến muộn a, Từ Thiên Thiên cùng cái kia nữ đại phu trúng độc, nhưng Cừu Yêu Nhi giống như còn không có trúng độc.

Nếu không, nàng chạy thế nào đi quyết đấu, hơn nữa còn thắng đâu?

Một cái cường đại Cừu Yêu Nhi, hắn căn bản cũng không phải là đối thủ a.

"Chủ nhân, trong phòng đốt hương có độc, ta đã cách cửa sổ tiêu diệt." Nữ võ sĩ thủ lĩnh nói: "Thủ hạ vô năng, để tên súc sinh này đả thương bảy cái tỷ muội."

Cừu Yêu Nhi nói: "Lập tức đưa các nàng mang đến cứu chữa, bất kể bất cứ giá nào chữa khỏi."

"Vâng." Nữ võ sĩ thủ lĩnh nói.

Sau đó còn lại mấy tên nữ võ sĩ ôm lấy ngã trong vũng máu tỷ muội, rời đi hiện trường, đi tìm đại phu cứu chữa.

Cừu Kiêu càng là run lên trong lòng.

Cừu Yêu Nhi phân phát những thứ này nữ võ sĩ, cái này chứng minh cái gì a?

Chứng minh nàng một chút cũng không có đem hắn Cừu Kiêu để vào mắt a.

Cừu Kiêu muốn ngủ Cừu Yêu Nhi đã vài chục năm, nghĩ hết hết thảy biện pháp, cũng không dám đụng nàng.

Vì sao?

Cừu Yêu Nhi quá cường đại, quả thực trong lòng hắn lưu lại to lớn bóng ma. Mỗi một lần nhìn thấy Cừu Yêu Nhi giết người, Cừu Kiêu trái tim đều run rẩy, nhưng là nội tâm đối nàng khát vọng liền càng thêm mãnh liệt.

Nếu không phải cảm thấy Cừu Yêu Nhi đã trúng tình dược, hắn nào dám đến khinh nhờn a.

Bây giờ xem ra, cái này Cừu Yêu Nhi nửa điểm sự tình không có a.

Vừa rồi một con kia kim tệ cách không bắn ra, lực lượng đều kinh người như thế, chỗ đó giống như là trúng độc dáng vẻ a.

Đối mặt dạng này một cái Cừu Yêu Nhi, hắn nếu là vừa xông đi lên khinh nhờn, hoàn toàn là tự tìm cái chết a.

"Cừu Kiêu, ta xem ở ngươi là đệ đệ ta phân thượng, nhiều lần đối ngươi nhường nhịn, bây giờ ngươi dám làm tổn thương ta người, lần này liền tha không được ngươi." Trong bóng tối Cừu

Yêu Nhi thanh âm tràn ngập lửa giận, run nhè nhẹ.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn.

Hoả tinh vẩy ra.

Cừu Yêu Nhi Quỷ Đầu đao bỗng nhiên chém tới.

Lập tức, một con mấy trăm cân thạch sư từ đó vỡ ra, đầu sư tử mang theo một trận gió lốc, hướng phía Cừu Kiêu bay tới.

Cừu Kiêu kinh hãi!

Lập tức dục niệm toàn bộ tiêu tán, nhanh chóng lao nhanh.

Bảo mệnh quan trọng a, mà lại hắn bay thẳng chạy đi phụ thân tòa thành.

"Cừu Yêu Nhi ngươi chờ đó cho ta, Nộ Triều thành là thuộc về ta!"

"Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ để cho ngài tại dưới thân thể của ta kêu rên."

Trong nháy mắt, Cừu Kiêu liền chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

. . .

Mà lúc này, Cừu Yêu Nhi mới từ trong bóng tối đi tới.

Nàng. . . Giống như thay đổi hoàn toàn một người giống như.

Toàn thân đỏ hồng, như là hoa hồng in nhuộm.

Hai con ngươi như sóng, như nước dập dờn.

Bờ môi như nhuộm, phảng phất muốn phun ra lửa.

Nàng lúc này đã cơ hồ ngay cả đứng đều đứng không yên, còn cần dùng Quỷ Đầu đao trụ.

Toàn thân đổ mồ hôi lâm ly, cơ hồ đem quần áo đều ướt đẫm.

Hai con ngươi mê ly, đã đốt hết sau cùng thần trí.

Vừa rồi dọa đi Cừu Kiêu, đã đã dùng hết nàng lực lượng cuối cùng.

Cũng chính là Cừu Kiêu chạy, nếu không nàng Cừu Yêu Nhi đại khái chỉ có tự sát một đường, đáng sợ dược hiệu đã triệt để thiêu đốt toàn thân của nàng, căn bản vũ lực phản kháng.

Thậm chí, Cừu Yêu Nhi hai con ngươi đều đã thấy không rõ hết thảy trước mắt.

Cả người giống như liền muốn giống như điên.

"Nữ đại phu ở đâu? Nàng nhất định có thể cứu trị ta, nàng nhất định có thể cứu trị ta!"

Bằng vào sau cùng bản năng, Cừu Yêu Nhi lảo đảo vọt tới gian phòng của mình, bỗng nhiên đẩy cửa ra.

Sau đó, gặp được một bóng người trên mặt đất lăn lộn.

Người này. . . Là nữ đại phu?

Vì sao cùng nữ tử khác biệt a?

Nếu như là trước đó, Cừu Yêu Nhi đối khí tức nam nhân là bài xích chán ghét, mà lại hoàn toàn không mẫn cảm.

Nhưng lúc này. . .

Liền phảng phất tiết lộ gas gian phòng.

Chỉ cần một chút xíu ngọn lửa, liền có thể nháy mắt nhóm lửa toàn bộ phòng ở, nháy mắt bạo tạc.

Cho nên. . .

Cừu Yêu Nhi nổ tung.

Thẩm Lãng cái này đoàn ngọn lửa nhỏ, nháy mắt dẫn đốt nội tâm của nàng ngọn lửa.

Sau đó, bỗng nhiên cháy hừng hực.

Một chút xíu cuối cùng thần trí, triệt để tan rã.

Cừu Yêu Nhi bỗng nhiên chấn vỡ trên người hải tặc chiến giả.

Thật là chấn vỡ a.

Nháy mắt vỡ nát.

Lộ ra kinh tâm động phách thiên thân.

Sau đó, nàng hướng phía trên đất Thẩm Lãng điên cuồng đánh tới.

Đáng sợ sự tình phát sinh!

Cừu Yêu Nhi biến thành dã thú.

Một lát sau, gian phòng bên trong truyền đến Thẩm Lãng từng đợt tiếng kêu thảm thiết.

Lãng gia bốn mươi mấy năm quý giá đồ vật, khó giữ được.

. . .

"Rầm rầm rầm. . ."

Tòa thành không chỗ cũ trên mặt biển, nhấc lên sóng lớn sóng lớn.

Kinh người sóng biển, một lần lại một lần va đập vào đá ngầm, sau đó va chạm được thịt nát xương tan.

Gió biển từng đợt gào thét.

Từng đợt gào thét.

Thổi qua màu trắng tòa thành.

Nhưng là cái này cũng đè ép không ngừng càng thêm ly kỳ tiếng vang.

Nữ võ sĩ thủ lĩnh nghe được thanh âm về sau, lao nhanh mà tới.

Sau đó, gặp được hoàn toàn không dám tin một màn.

Lập tức, nàng hoàn toàn không biết là vui là buồn.

Như là sét đánh.

Cái này. . . Đây là chủ nhân của nàng sao?

Đây là nàng Thần sao?

Giống như hoàn toàn đổi một người giống như.

Liền phảng phất một tòa băng lãnh thạch ốc, lúc này triệt để lửa cháy, từ từ trùng thiên.

Trọn vẹn ngẩn người một hồi lâu.

Nữ võ sĩ thủ lĩnh lui ra ngoài, sau đó đóng cửa phòng lại.

Đón lấy, một đội lại một đội nữ võ sĩ tới.

Ròng rã mấy chục tên.

Canh giữ ở Cừu Yêu Nhi gian phòng bên ngoài.

Dùng bảo kiếm gõ mình khôi giáp.

Dạng này phát ra tiếng va đập, mới có thể che giấu hết thảy.

Một khắc đồng hồ.

Nửa canh giờ.

Một canh giờ!

Hai canh giờ!

Rốt cục, hết thảy khôi phục yên tĩnh!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 173: Bị Xanh Biếc Mộc Lan! Vô Cùng Thê Thảm Thẩm Cặn Bã Nam

Mộc Lan đã mấy ngày mấy đêm không có chợp mắt, nàng mỗi một ngày đều tại trưng binh.

Hết thảy đều muốn nàng tự thân đi làm, nhất định phải đem dân trong quân cực kỳ tinh nhuệ tráng đinh chọn lựa ra, sắp xếp tư quân bên trong.

Hơn nữa còn muốn tự tay đem an gia bạc giao đến mỗi một một tân binh người nhà trong tay.

Đây là Kim thị gia tộc truyền thống.

Nếu như vậy sự tình đều muốn người khác làm thay, kia mấy chục trên trăm năm về sau, người khác cũng không để ý làm thay ngươi làm chủ nhân quyền lực.

Đặt ở trước đó, Mộc Lan căn bản không quan tâm mấy ngày mấy đêm không ngủ được.

Nhưng là hiện tại nàng liền rất để ý, có phải là xuất ra tấm gương chiếu mặt mình.

Còn sẽ không làn da ảm đạm, chẳng lẽ mọc mụn đi.

Mà lại thừa dịp lúc không có người, nàng sẽ còn cho mình đắp lên một tấm mặt màng.

Nhất định phải mỹ lệ, nhất định phải mỹ lệ.

Nếu không sẽ bị phu quân ghét bỏ.

Không chỉ có như thế, coi như ở bên ngoài bôn ba, nàng cũng kiên trì mỗi ngày tắm hai lần.

Không có nước nóng liền tắm nước lạnh.

Cái này giữa mùa đông tắm rửa nước lạnh cũng không tính dễ chịu.

Nhưng là không có cách nào.

Không thể bị cặn bã nam ghét bỏ, cứ việc nàng khoảng cách cặn bã nam rất xa.

Nhưng vạn nhất cặn bã nam hào hứng cùng một chỗ chạy tới nhìn nàng đâu?

Trên thân cũng không thể có một chút điểm mùi mồ hôi, cũng không thể có một chút xíu mặt dơ bẩn a.

Thậm chí tóc đều muốn một ngày tẩy một lần.

Quần áo cũng phải một ngày đổi một lần, coi như không thể ngủ, nhưng là miệng nhỏ thường xuyên muốn uống mật ong, hơn nữa còn là tăng thêm hoa tươi tinh dầu mật ong, bảo đảm miệng nhỏ của nàng thời thời khắc khắc đều là ngọt lịm, thơm ngào ngạt.

Vạn nhất cặn bã nam phu quân chạy tới nhìn nàng muốn hôn miệng đâu? Tuyệt đối không thể có một chút xíu không đẹp địa phương.

Chung quanh nữ võ sĩ đều tấm tắc lấy làm kỳ lạ a.

Tiểu thư mấy ngày mấy đêm không ngủ được, vậy mà vẫn như cũ như thế thoải mái mỹ lệ, trên mặt có một chút điểm tiều tụy, nhưng là hoàn toàn không tổn hao gì mỹ lệ a, vẫn như cũ diễm tuyệt nhân gian a.

Mà lại, trên người nàng thời thời khắc khắc đều là thơm ngào ngạt.

Bên người nữ võ sĩ đương nhiên biết nguyên nhân, chỉ bất quá vẫn là kinh ngạc.

Chẳng lẽ sức mạnh của ái tình cứ như vậy lớn sao?

Kỳ thật không ngủ được đối với Mộc Lan đến nói cũng không có cái gì, duy nhất gian nan chính là tương tư.

Mấy tháng nay, nàng cơ hồ mỗi một ngày đều cùng cặn bã phu quân cùng một chỗ.

Cái này bỗng nhiên tách ra mấy ngày, thực sự là tâm lý khó chịu.

Một ngày không gặp như là ba năm, chính là như vậy ý tứ.

Có đến vài lần, Mộc Lan đều muốn về nhà một chuyến.

Dù là không làm gì, cũng chỉ là nhìn một chút, ôm một chút, hôn một cái liền tốt.

Sau đó, nàng lại bôn ba trăm dặm trở lại quân doanh.

Nàng thật kém một chút cứ như vậy làm, nhưng cuối cùng vẫn đại cục làm trọng.

Thời gian phi thường cấp bách.

Nhất định phải tại thời gian ngắn nhất trưng binh hoàn tất, sau đó đem phần lớn chủ lực điều đi Vọng Nhai đảo.

Hoàng kim đảo chiến lược đã mở ra, thế cục bước chân nhanh chóng, không có chút nào có thể trì hoãn.

Ròng rã bôn ba ba ngày ba đêm, Mộc Lan đi khắp trên phong địa mỗi một cái thôn trang, chiêu mộ hai ngàn tên tráng sĩ sắp xếp tư quân, lại từ mỗi một cái trong thôn trang chiêu mộ một nhóm tráng sĩ tiến vào dân quân.

Ba ngày này ba đêm, phân phát mấy ngàn bộ áo giáp cùng vũ khí, phân phát đi ra gần vạn kim tệ.

Bởi vì Kim thị gia tộc rèn đúc một nhóm mới áo giáp, cho nên lúc đầu cũ áo giáp cùng vũ khí liền đào thải xuống tới, cho nhóm này tân binh dùng.

Nhóm này áo giáp cùng vũ khí vẫn còn tương đối mới, mặc kệ chất lượng có phải là đủ tốt, nhưng ít ra mặc lên người đầy đủ uy vũ.

Cái này hai ngàn tên võ trang đầy đủ tân binh bắt đầu tập kết, sau đó tại Kim Sĩ Anh suất lĩnh dưới tiến về Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành bên trong.

Trong đó một ngàn người sẽ lưu thủ đất phong, mặt khác một ngàn tên tân binh sẽ tiến về Vọng Nhai đảo.

Lúc này Mộc Lan thực sự nhịn không được, một mình đơn kỵ nhanh chóng quay trở về trong nhà.

Nàng kỳ thật cái gì cũng không cần, cũng chỉ cần cặn bã phu quân một cái ôm, một cái hôn, liền hoàn toàn thỏa mãn.

Sau đó nàng tắm rửa thay quần áo, nằm tại phu quân trên giường ngon lành là ngủ một giấc, người tốt nhất cặn bã phu quân ở tại bên cạnh, có phải là đưa tay chiếm nàng tiện nghi, nhưng lại không thể chiếm được quá ác, nếu không sẽ ngủ không yên.

Không biết vì sao, càng đến gần trong nhà, Mộc Lan mí mắt không giải thích được nhảy.

Nàng thiên lý mã vừa mới xông vào tòa thành đại môn, nàng mạnh mẽ ma quỷ thân thể mềm mại trực tiếp nhảy xuống, hướng phía viện tử của mình chạy tới.

Nhưng mà, nàng vồ hụt, phu quân không tại.

"Băng nhi, cô gia đâu?"

Tiểu Băng đang ở trong sân mặt phơi đồ vật, đều là Thẩm Lãng một chút khí cụ, mỗi một dạng nàng cũng không nhận ra.

Nhưng những vật này đều thuộc về Tiểu Băng chỉnh lý, bảo dưỡng, rửa.

Tiểu Băng nhưng nghiêm túc, bởi vì đây chính là cô gia bàn giao nhiệm vụ của nàng a. Cô gia vì cái gì không giao người khác, hết lần này tới lần khác giao cho ta, có thể thấy được cô gia trong lòng hiểu rõ ta nhất.

"Cô gia đi ra, ta đã mấy ngày không có nhìn thấy nàng." Tiểu Băng rầu rĩ không vui, mấy ngày không gặp cái kia lưu manh đến đùa giỡn, Băng nhi trong lòng càng là vắng vẻ.

"Đi ra? Đi nơi nào?" Mộc Lan nói.

Tiểu Băng nói: "Không biết a, cô gia không có nói cho ta."

Đón lấy, Tiểu Băng chỉ vào Mộc Lan đỉnh đầu nói: "Tiểu thư, ngươi trên đỉnh đầu có chút lục sắc đồ vật, là cái gì nha?"

Mộc Lan tiện tay một nhóm, là một chiếc lá, vừa rồi đi quá gấp, lá cây rơi tại trên đầu đều không có phát hiện.

Bất quá cái này đều mùa đông, lá cây còn như thế xanh biếc.

Mộc Lan đi ra viện tử, vội vã đi phụ thân thư phòng.

Kết quả nhìn thấy Kim Mộc Thông lại tại chép sách.

"Ngươi đang làm gì?"

Kim Mộc Thông nói: "Chép sách a."

Mộc Lan xem xét, Kim Mộc Thông tại chép Tây Du Ký.

Cái này Tây Du Ký Mộc Lan là cái thứ hai độc giả, nàng cũng siêu cấp thích.

Lúc này Kim Mộc Thông chép kịch bản chính là Tôn Ngộ Không chui vào Thiết Phiến công chúa bên trong bụng, quấy đến long trời lở đất.

"Tỷ phu không tại, Tây Du Ký tiếp xuống cố sự liền không có, chúng ta được sốt ruột, liền chép trước đó đã nghiền." Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu còn nói Ngưu Ma Vương bị xanh biếc, ta tại sao không có nhìn ra a, Tôn Ngộ Không cùng Thiết Phiến công chúa cái gì cũng không có phát sinh a."

Mộc Lan không nhịn được nói: "Tỷ phu ngươi đâu? Đi nơi nào?"

Kim Mộc Thông nói: "Đi Nộ Triều thành."

Mộc Lan kinh ngạc nói: "Hắn đi Nộ Triều thành làm cái gì? Cỡ nào nguy hiểm a, có người hay không bảo hộ hắn?"

Kim Mộc Thông nói; "Có một nữ bảo hộ hắn, Thiên Đạo hội."

Mộc Lan nói: "Thiên Đạo hội nữ nhân, dáng dấp thế nào?"

Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu nói nàng lớn lên so ta còn xấu, ta ngược lại là cảm thấy rất tốt a."

Mộc Lan nhìn thoáng qua đệ đệ của mình, lập tức yên tâm.

"Tỷ phu ngươi đi Nộ Triều thành làm cái gì? Nhất định có chuyện quan trọng phát sinh, nếu không hắn như thế người sợ chết chắc chắn sẽ không đi mạo hiểm." Mộc Lan nói.

Kim Mộc Thông nói: "Từ Thiên Thiên đến mật tín, Cừu Yêu Nhi bỗng nhiên phát bệnh, sinh mệnh hấp hối, cho nên tỷ phu liền cứu nàng."

Đây là tuyệt đối cơ mật, chỉ có hai người biết kỹ càng, một cái là Huyền Vũ bá Kim Trác, một cái chính là Kim Mộc Thông, ngay cả nhạc mẫu đại nhân đều không biết, Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam cũng không biết.

Huyền Vũ bá cùng Thẩm Lãng đều đang cố gắng bồi dưỡng Kim Mộc Thông.

Mặc dù hắn mỗi ngày chỉ đối chép sách cảm thấy hứng thú, cũng không có tham gia cụ thể bất kỳ một chuyện gì, nhưng tất cả cơ mật hắn đều biết, chính là muốn bồi dưỡng hắn loại này tham gia cảm giác.

Làm tương lai Huyền Vũ bá, Kim Mộc Thông có thể đần, có thể không có làm việc bản lĩnh, nhưng là nhất định phải có ánh mắt.

Liền như là ngốc cô mỗi ngày đi theo Hoàng Dược Sư bên người, không hiểu thấu cũng thành cao thủ.

Đi cứu Cừu Yêu Nhi rồi?

Mộc Lan trái tim bỗng nhiên nhảy một cái, không khỏi tâm hoảng hoảng.

Yên tâm, yên tâm.

Ta không thể suy nghĩ lung tung.

Đối người cặn bã phu quân không có lòng tin, nhưng ta hẳn là đối Cừu Yêu Nhi nhân phẩm có lòng tin.

Lập tức, nàng có một cái ý niệm trong đầu, trực tiếp ra biển đi Nộ Triều thành tìm Thẩm Lãng.

Nhưng. . . Cuối cùng nàng vẫn là bỏ đi cái này không lý trí suy nghĩ.

Kim Mộc Thông bỗng nhiên nói: "Tỷ, ngươi đầu này mới váy thật là dễ nhìn."

Mộc Lan nói: "Thật sao?"

Đây là một đầu lục sắc tơ lụa váy, mang theo một chút xíu màu xanh.

Gần nhất Mộc Lan rất nhiều mới váy, đều là cái này nhan sắc.

Bởi vì, nàng đã từng mất tích qua một đầu màu xanh biếc váy, Thẩm Lãng thừa nhận cầm cái này váy đi làm một chút không thể cho ai biết sự tình sau đó hủy thi diệt tích.

Mộc Lan cảm thấy, Thẩm Lãng đại khái đối nàng lục sắc váy đặc biệt có hào hứng, cho nên liền làm rất nhiều đầu.

Vì hấp dẫn phu quân chú ý, nàng thật sự là nhọc lòng. Không có cách, phía ngoài yêu diễm tiện hóa nhiều lắm, mà hết lần này tới lần khác phu quân của nàng là đồ cặn bã.

Kim Mộc Thông nói: "Đúng vậy a, loại này lục sắc diễm lệ mà không ngả ngớn, đặc biệt đẹp đẽ."

Đương nhiên, đây là Thẩm Lãng nguyên thoại, Kim Mộc Thông là không có loại này quan điểm thẩm mỹ.

Trong mắt hắn cái gì cũng tốt nhìn. Chỉ cần là váy cũng đẹp, chỉ cần là nữ nhân đều đẹp mắt.

Ai, thật sự là tốt cảm giác bi thương a.

Mộc Lan không có tâm tình thảo luận những vật này, bản năng leo đến tòa thành chỗ cao nhất, hướng phía phía đông nhìn quanh.

Nhưng cái gì đều không nhìn thấy, ngay cả bờ biển đều không nhìn thấy.

Phu quân, ngươi tuyệt đối không nên có việc a.

Chỉ cần an toàn liền tốt, khác cũng không cần gấp.

Chỉ cần đừng thụ thương, coi như. . . Ngươi thông đồng những nữ nhân khác, ta. . . Ta cũng khẽ cắn môi nhịn.

Cùng lắm thì trở về về sau, hung hăng chà đạp ngươi một lần.

Tuyệt đối đừng thụ thương, tuyệt đối đừng gặp nguy hiểm.

. . .

Cừu Kiêu nổi giận đùng đùng trở về tới phủ thành chủ.

"Phụ thân, ngươi còn muốn tha thứ Cừu Yêu Nhi tới khi nào?" Cừu Kiêu cả giận nói: "Nàng dưới trướng đã có một vạn hải tặc, lại không quản liền đuôi to khó vẫy, nàng dù sao không phải ngươi con gái ruột."

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy đang nhìn trên tường địa đồ, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Vọng Nhai đảo vị trí.

Mà lại hòn đảo này đã bị hắn dùng kim hoàng sắc vàng phấn bôi lên lên, tại địa đồ lộ ra càng lồi ra.

Mới vừa rồi cùng Đường Luân nói đến Vọng Nhai đảo thời điểm, Đường Luân lộ ra phi thường cấp bách, Cừu Thiên Nguy giống như phi thường bình tĩnh.

Nhưng kỳ thật nội tâm của hắn tham lam còn muốn vượt qua Đường Luân.

Làm Vua Hải Tặc, hắn đối cướp bóc cùng hoàng kim từ đầu đến cuối ôm lấy điên cuồng nhất tham lam.

Cừu Kiêu nói: "Phụ thân, ngươi nghe được lời ta nói sao? Cừu Yêu Nhi dưới trướng kia hai ngàn tinh nhuệ ngay cả ngài đều chỉ huy không động, thế lực của nàng như thế lớn, chẳng lẽ ngài không lo lắng một ngày kia ta bị nàng giết chết, nàng thay vào đó trở thành mới Nộ Triều thành chủ sao?"

Cừu Thiên Nguy thản nhiên nói: "Sẽ không, Cừu Yêu Nhi tâm ở phương xa. Nàng cảm thấy hứng thú chỉ có giết chóc chiến đấu, giải cứu cả đời, còn có tiến về không biết thế giới mạo hiểm, nàng đối quyền lực một chút xíu đều không có hứng thú."

Cừu Kiêu nói: "Người dã tâm là có thể chậm rãi phát sinh, vì ta Cừu thị gia tộc tương lai, ta cảm thấy có cần phải diệt trừ nàng, chí ít nghĩ biện pháp phế bỏ võ công của nàng."

"Ngu xuẩn!" Cừu Thiên Nguy giận dữ hét: "Ngươi lại đi trêu chọc nàng? Đừng cho là ta không biết ngươi đang suy nghĩ gì, cẩn thận cái mạng nhỏ ngươi khó giữ được, nếu như không phải nể mặt ta, ngươi sớm đã bị nàng giết."

Cừu Thiên Nguy xoay người lại, nhìn thấy Cừu Kiêu phía sau lưng có một vết thương.

Lập tức, ánh mắt của hắn hiện lên một chút hàn mang, nói: "Nàng cắt?"

Cừu Kiêu nói: "Không phải, là dưới tay nàng những cái kia nữ võ sĩ, mười mấy người vây công ta một cái."

Cừu Thiên Nguy nói: "Ngươi lại đi làm cái gì rồi?"

Cừu Kiêu cười hắc hắc không trả lời thẳng, sau đó lạnh giọng nói: "Phụ thân, ngay cả dưới tay nàng võ sĩ đều như thế ương ngạnh, ta thế nhưng là Nộ Triều thành Thiếu chủ, cũng coi là chủ nhân của các nàng a, vậy mà hướng ta hạ tử thủ, có thể thấy được các nàng trong mắt chỉ có Cừu Yêu Nhi, căn bản không có ta, cũng không có ngài cái này Nộ Triều thành chủ a."

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy gương mặt lại co quắp một trận.

Cừu Kiêu lại nói: "Đúng rồi, có người muốn hạ độc chết nàng, dùng có độc muối biển nấu cơm cho nàng. Cấu kết bên người nàng đầu bếp nữ Thư Thục, bây giờ cái này đầu bếp nữ đã bị giết người diệt khẩu, ta đoán chừng là Cừu Hào."

Cừu Thiên Nguy ánh mắt co rụt lại, nói: "Tra ra nguyên nhân? Hiện tại Yêu nhi như thế nào?"

Cừu Kiêu nói: "Bị chữa khỏi, bị một cái tuyệt sắc nữ đại phu chữa khỏi."

Cừu Thiên Nguy kinh ngạc nói: "Cái kia nữ đại phu lại có bực này bản sự? Ta tìm khắp cả thiên hạ danh y đều trị không hết nàng, thậm chí ngay cả chứng bệnh cũng nhìn không ra, cái này nữ đại phu không chỉ có phát hiện nguyên nhân bệnh, hơn nữa còn chữa khỏi nàng?"

Cừu Kiêu nói: "Đúng vậy a, nghe nói vẫn là một cái tuyệt sắc, đây là một nhân tài a, phụ thân không bằng đặt vào trong phủ."

Cừu Thiên Nguy không có trả lời, mà chỉ nói: "Ngươi tranh thủ thời gian xuất phát đi Vọng Nhai đảo, nếu không Cừu Yêu Nhi thật muốn vọt tới trước mặt của ta, ta cũng không tốt che chở ngươi tên súc sinh này. Ghi nhớ khoảng thời gian này tuyệt đối không nên lại trêu chọc nàng?"

"Vì cái gì?" Cừu Kiêu nói: "Ai mới là Nộ Triều thành chủ nhân a?"

Cừu Thiên Nguy nói: "Cừu Hào trấn thủ Kim Sơn đảo, cái kia đối với chúng ta cũng là quan trọng nhất, chúng ta tất cả sắt, tất cả khôi giáp cùng vũ khí đều từ nơi đó tới. Tiếp xuống ta khả năng suất lĩnh đại quân tiến đánh Vọng Nhai đảo, kia Nộ Triều thành do ai đến thủ? Chỉ có Yêu nhi."

Cừu Kiêu trầm mặc.

Mặc dù hắn không ngừng tiến sàm ngôn hãm hại Cừu Yêu Nhi, nhưng là nội tâm của hắn cũng so với ai khác đều rõ ràng.

Cừu Yêu Nhi là vô địch mãnh tướng, nữ bá vương đồng dạng nhân vật, có nàng trấn thủ Nộ Triều thành tuyệt đối an toàn, địch nhân cho dù có thiên quân vạn mã cũng công không phá được.

Mà lại Cừu Thiên Nguy suất quân đi tiến đánh Vọng Nhai đảo sợ nhất là cái gì? Tuyệt đối không phải người khác tới tiến đánh Nộ Triều thành, mà là sợ hãi nội bộ mâu thuẫn.

Dù sao Lôi Châu quần đảo đám hải tặc này hoàn toàn là kiêu căng khó thuần, có ít người chỉ là miễn cưỡng phụng Cừu Thiên Nguy làm chủ, không biết có bao nhiêu hải tặc đầu lĩnh dã tâm bừng bừng.

Nhưng chỉ cần Cừu Yêu Nhi cái này vô địch mãnh tướng trấn thủ tại Nộ Triều thành, những hải tặc này đầu lĩnh liền tuyệt không dám động.

Mà lại Cừu Kiêu trong lòng cũng rõ ràng, Cừu Yêu Nhi thật không có bất kỳ cái gì dã tâm, nàng đối phụ thân là tuyệt đối trung thành tuyệt đối.

Hắn kỳ thật cũng không lo lắng Cừu Yêu Nhi cùng nàng cướp đoạt chức thành chủ, chẳng qua là đố kỵ uy phong của nàng vượt trên chính mình.

"Biết đi Vọng Nhai đảo, phải nên làm như thế nào sao?" Cừu Thiên Nguy nói.

Cừu Kiêu nói: "Biết, ương ngạnh đến cùng, ai dám cản ta, giết! Dù sao sau lưng của ta là mấy vạn hải tặc, Kim thị gia tộc tuyệt đối không dám đả thương ta một cọng tóc gáy."

Cừu Thiên Nguy nói: "Ghi nhớ, nếu như Kim thị gia tộc phản ứng phi thường kịch liệt, vậy ngươi liền mềm một chút. Nhưng nếu như thái độ của bọn hắn yếu dần, vậy ngươi liền muốn phi thường kịch liệt, cái gì quá phận làm cái gì, làm sao phách lối làm sao tới."

"Ta hiểu." Cừu Kiêu nói.

Cừu Thiên Nguy nói: "Nhất định phải tận mắt thấy mỏ vàng, tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật."

Cừu Kiêu nói: "Ta hiểu."

Cừu Thiên Nguy nói: "Một khi xác định có mỏ vàng, ngươi biết phải nên làm như thế nào sao?"

Cừu Kiêu nói: "Lập tức trở về đến nói cho phụ thân."

"Không." Cừu Thiên Nguy nói: "Ngươi cùng Kim Trác đàm phán, cùng Thẩm Lãng đàm phán, nếu như Kim thị gia tộc nguyện ý nhượng lại mỏ vàng một nửa, chúng ta liền không tiến đánh Vọng Nhai đảo, thậm chí có thể phái binh bảo hộ."

Cừu Kiêu chấn kinh, không dám tin nói: "Thật?"

Phụ thân làm như vậy , chẳng khác gì là âm Đường Luân a.

Cừu Thiên Nguy nói: "Chí ít ngay từ đầu là thật, sau đó nghĩ biện pháp chơi chết Thẩm Lãng, ngươi cưới Kim Mộc Lan, không dùng đến mấy năm liền đều là nhà chúng ta."

Cừu Kiêu nói: "Nhưng là Kim Mộc Lan đã bị Thái tử để mắt tới."

"Chẳng qua là một nữ nhân mà thôi." Cừu Thiên Nguy nói: "Phái binh tấn công xong Vọng Nhai đảo, nhà chúng ta tối đa cũng chính là phân sáu thành. Nếu như có thể không động một binh một tốt liền có thể phân đến năm thành, lại có cái gì không tốt?"

Cừu Kiêu cười hắc hắc nói: "Kim thị gia tộc hoặc là giao ra một nửa mỏ vàng, hoặc là cả nhà chết hết, tin tưởng bọn họ sẽ làm ra sáng suốt lựa chọn."

Cừu Thiên Nguy nói: "Đi thôi, thừa dịp Yêu nhi còn không có tới tìm ta, ngươi đi nhanh lên."

"Đúng, phụ thân." Cừu Kiêu nói, sau đó hắn lui ra ngoài.

Cừu Thiên Nguy nói: "Ghi nhớ, bọn hắn cứng rắn ngươi liền mềm, bọn hắn mềm ngươi liền cứng rắn! Tranh thủ đàm phán, có thể không đánh tan lượng không đánh."

Cừu Kiêu nói: "Yên tâm, ta hiểu."

Nhi tử đi về sau, Cừu Thiên Nguy hướng phía Cừu Yêu Nhi tòa thành đi đến.

Vừa đến hắn muốn nhìn một chút, là cái nào nữ đại phu vậy mà như thế thần kỳ, vậy mà chữa khỏi Cừu Yêu Nhi bệnh, thật sự là không thể tưởng tượng a.

Nếu quả thật có bản lãnh lớn như vậy, vậy nhi tử nói không sai, có thể thu nhập trong phủ.

Coi như nàng không đáp ứng, cũng có thể cưỡng ép lưu lại.

Trừ Cừu Yêu Nhi nữ nhân như vậy, cái khác bất kỳ cô gái nào cũng có thể bị khuất phục.

Thứ hai, hắn cũng đi an ủi một chút Cừu Yêu Nhi cái này dưỡng nữ, dù sao Cừu Kiêu vừa mới làm ra chuyện cầm thú.

Sau đó khả năng bộc phát đại chiến, Nộ Triều thành phòng ngự còn muốn dựa vào Cừu Yêu Nhi, không thể rét lạnh lòng của nàng.

Nhưng mà, khoảng cách Cừu Yêu Nhi màu trắng tòa thành còn có mấy trăm mét thời điểm.

Nghe được một trận chói tai thanh âm.

"Đương đương đương đương!"

Đây là rất nhiều người dùng bảo kiếm đánh khôi giáp thanh âm.

Tràn đầy sát khí.

Đây là Cừu Yêu Nhi đang phát tiết bất mãn a.

Không được, lúc này không thể đi, Cừu Kiêu còn không có đi xa.

Vạn nhất lúc này Cừu Yêu Nhi để hắn giao ra Cừu Kiêu tên súc sinh này, hắn không dễ nói chuyện.

Ngày mai lại đi tìm nàng.

. . .

Một đêm thời gian trôi qua!

Hôm sau trời vừa sáng, Thẩm Lãng tỉnh lại.

Sau đó, hắn cảm giác được toàn bộ thân thể đều không phải chính mình.

Xương cốt toàn thân đều muốn tan thành từng mảnh.

Sau lưng đã không phải là đau nhức, quả thực tựa như là có người dùng bó đuốc điên cuồng thiêu đốt.

Đến mức hai viên thận, đã không chỉ là bị móc rỗng, liền phảng phất. . . Bị cắt đi.

Không chỉ có như thế, toàn thân mỗi một chỗ đều đang đau.

Có chút mở to mắt, lập tức gặp được mình vết thương đầy người.

Khắp nơi đều là dấu răng, trên trăm cái dấu răng.

Ông trời của ta kia?

Cái này. . . Cái này muốn mạng a.

Nhưng là những thứ này cũng không tính là cái gì.

Thẩm Lãng cúi đầu xem xét, lập tức cơ hồ lên tiếng kinh hô.

Của quý thụ thương nặng nhất.

Thật liền phảng phất bị nước sôi nấu qua, lại đỏ vừa sưng.

Còn có chỗ thủng, còn có vết máu.

Ông trời của ta kia?

Đêm qua ta đến tột cùng kinh lịch cái gì a?

Ta. . . Ta là thế nào sống sót a?

Lúc này Lãng gia, thật giống như bị một trăm đại hán chà đạp qua.

Mà lại lúc này hắn không có nằm trên mặt đất, mà là nằm ở trên giường.

Trên thân còn che kín chăn mền, nhưng là bên người đã không có một ai.

"Có người sao?" Thẩm Lãng bản năng hô.

Nhưng là yết hầu hoàn toàn là khàn khàn, một điểm thanh âm đều không phát ra được.

Mà lại bờ môi như thiêu như đốt, tiến đến bên trên gương bạc xem xét, phát hiện bờ môi sưng đỏ không chịu nổi, không biết bao nhiêu mao mạch mạch máu phá.

Lãng gia một lần nữa trong lòng bi thiết.

Thiên na?

Đêm qua ta đến tột cùng kinh lịch cái gì a?

Sau đó hắn đưa tay muốn đập đầu của mình, kết quả phát hiện mặt trên còn có vết máu khô khốc.

Đưa tay vừa nghe, còn có một cỗ mùi lạ.

Dùng sức đập đầu.

Thẩm Lãng liều mạng hồi ức.

Hắn bên trong dù sao cũng là mê hương tình dược, mà không phải chính hắn tạo nên mãnh liệt gây nên huyễn tề.

Cho nên gõ mấy lần đầu về sau, vẫn là có ký ức.

Đêm qua kinh lịch hết thảy, toàn bộ từ trong đầu hiện ra tới.

Sau đó. . .

Hắn sợ run.

Sợ ngây người.

Ta. . . Ta bị giày xéo?

Ta bị Cừu Yêu Nhi giày xéo?

Hắn cẩn thận hồi ức đêm qua hình tượng.

Quả thực không dám tin.

Quá điên cuồng a.

Thật là đáng sợ a.

Quả thực so với hắn nhìn qua những cái kia phim còn muốn điên cuồng a.

Cái này Cừu Yêu Nhi chỗ đó là nữ thần a?

Đây rõ ràng chính là sư tử cái a.

Mà Thẩm Lãng chính là con thỏ.

Ta. . . Ta vậy mà còn sống.

Quá khó khăn a.

Bất quá, đêm qua Cừu Yêu Nhi thật. . . Đẹp.

Đẹp đến sâu trong linh hồn.

Đẹp đến vượt qua bất luận cái gì một bộ phim nhân vật nữ chính.

Đẹp đến giống như một quả bom, trực tiếp tại sâu trong linh hồn bạo tạc.

Bất quá bây giờ Cừu Yêu Nhi người đâu?

Làm sao không thấy?

Ngay sau đó Thẩm Lãng nhớ tới một cái vấn đề trí mạng.

Cừu Yêu Nhi sẽ giết hay không mình a?

Nàng thế nhưng là cực kỳ chán ghét nam nhân a.

Bị hắn tự tay giết chết nam nhân, không có năm ngàn cũng có ba ngàn a.

Huống hồ, mình nam giả nữ trang chính là lừa gạt a.

Dựa theo Cừu Yêu Nhi tính cách, khả năng không chỉ là giết hắn, mà là đem hắn chém thành muôn mảnh đi.

Kia nàng vì sao bây giờ còn chưa có giết ta?

Đúng, khẳng định là bởi vì ta còn tại trong mê ngủ, nàng giết không có gì hay.

Đợi đến ta tỉnh lại, nàng chắc chắn đem ta chém thành muôn mảnh, lấy giải tâm đầu mối hận.

Lãng gia cho tới bây giờ đều quen thuộc dùng lớn nhất ác ý đi phỏng đoán người khác.

Không được, ta được tranh thủ thời gian chạy!

Vì giữ được mạng nhỏ, ta được tranh thủ thời gian chạy.

Có người có lẽ sẽ nói, Lãng gia rõ ràng là bị chà đạp một phương a, hắn mới là người bị hại a, vì sao muốn chạy?

Đối mặt một cái cường đại nữ bá vương, ngươi cảm thấy có đạo lý có thể nói sao?

Nàng chán ghét nam nhân là tuyệt đối thật, không thấy được nàng ngay cả bị nam nhân chạm thử cũng không được sao? Tình nguyện bệnh mình chết cũng không cho những cái kia nam đại phu bắt mạch.

Huống hồ là Lãng gia nam giả nữ trang lừa gạt nàng trước đây.

Thẩm Lãng vô cùng khó khăn từ mặc vào đứng lên, càng thêm gian nan địa y phục, sau đó rón rén, dự định đào tẩu.

Từ Thiên Thiên cái này tiểu tiện nhân đâu?

Còn không qua đây giúp ta chạy trốn?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 174: Cừu Yêu Nhi Lựa Chọn! Thiên Thiên Tự Sát

Đang lúc Thẩm Lãng lén lén lút lút đi tới cửa thời điểm.

"Két!" Bỗng nhiên cửa mở.

Một nữ nhân đi đến, chính là Từ Thiên Thiên.

Ngươi làm sao biến thành bộ dáng này rồi?

Vành mắt biến thành màu đen, hai mắt sung huyết, mà lại một bộ rã rời muốn chết dáng vẻ.

Thẩm Lãng thấp giọng nói: "Chúng ta đêm qua chẳng lẽ xảy ra chuyện gì a?"

Từ Thiên Thiên thấp giọng cắn răng nói: "Ngươi nghĩ hay lắm."

Thẩm Lãng nói: "Dược hiệu kia mạnh như vậy, ngươi là thế nào đi qua a?"

"Ngáp, ngáp. . ." Từ Thiên Thiên liên tiếp đánh mấy cái hắt xì, sau đó bản năng lắc lắc tay.

Thẩm Lãng hướng phía tay phải của nàng nhìn lại, lại bị bong bóng được trắng bệch, lại nhìn tay trái, cũng đồng dạng bị nước ngâm được trắng bệch, đều xuất hiện nếp uốn.

Dựa vào, ngươi thực ngưu bức!

Thẩm Lãng không khỏi nói: "Ngươi vất vả."

Từ Thiên Thiên nghiến răng nghiến lợi, nói: "Ngươi nói thêm câu nữa, ta liền đánh chết ngươi."

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Ngươi cái này tiểu tiện nhân, trước đó tại ta Huyền Vũ phủ Bá tước thời điểm làm sao không phách lối a?

"Ai!" Thẩm Lãng thở dài nói: "May mắn chúng ta đêm qua không có phát sinh cái gì, nếu không ta thật sẽ áy náy."

Từ Thiên Thiên nói: "Ngươi cái này ác ôn sẽ áy náy?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên sẽ áy náy, chỉ bất quá không phải đối ngươi áy náy, mà là đối nương tử của ta áy náy."

"A. . ."

Cái này tiểu tiện nhân thật tiến lên một cái lên gối.

Thẩm Lãng chỗ đó đã thụ thương nặng như vậy, nàng cái này một lên gối, lập tức xé rách da đồng dạng đau nhức.

Kỳ thật, Từ Thiên Thiên khí lực dùng rất nhỏ, chẳng qua là Thẩm Lãng vậy quá yếu đuối mà thôi.

Nỗi lòng của nàng bây giờ mọi loại phức tạp, mà lại đem chuyện tối ngày hôm qua coi là vô cùng nhục nhã.

Đêm qua nàng tại trong thùng tắm làm sự tình, quả thực chính là ác mộng, nàng đời này cũng không nguyện ý nhấc lên, hận không thể trực tiếp từ trong đầu triệt để xóa bỏ.

Kết quả Thẩm Lãng còn muốn một mực nói, một mực nói.

Kết quả, liền đem nàng làm phát bực, trực tiếp trả thù.

Thẩm Lãng nói: "Nàng. . . Nàng đâu?"

Hiện tại Thẩm Lãng ngay cả Cừu Yêu Nhi danh tự cũng không dám kêu đi ra, thực sự là. . . Thật là đáng sợ a.

Ta biết ta cất bốn mươi mấy năm chỗ, ta biết ta phi thường khát vọng giờ khắc này.

Nhưng là cái này quá độc ác a.

Cái này tương đương với cái gì, một cái nghèo nửa đời người nam nhân, mỗi ngày đều là uống bát cháo ăn cải trắng, cho tới bây giờ chưa ăn qua thịt, cũng không có đã ăn nửa điểm thức ăn mặn.

Hắn thật rất muốn ăn thịt a.

Dù chỉ là thịt kho tàu cũng tốt.

Kết quả bưng lên đúng đúng siêu cấp xa xỉ xa hoa tiệc, mấy chục hơn trăm vạn một bàn.

Hơn vạn khối một cân đỉnh cấp bông tuyết bò bít tết.

Một cân một đầu siêu cấp bào ngư.

Bảy tám cân một con siêu cấp tôm hùm.

Một ngàn khối một cân tay chó xoắn ốc.

Còn có mười mấy vạn một bình Romanee-Conti.

Ăn ngon không?

Ăn ngon!

Mỗi một nam nhân đều muốn ăn.

Hoàn toàn là thiên hạ đỉnh cấp mỹ vị.

Nhưng là. . . Ngươi cũng không thể toàn bộ nhét vào miệng ta bên trong a.

Ta rõ ràng đã ăn không vô, còn muốn vây khốn ta hai tay, không ngừng hướng trong bụng ta nhét, kém chút người chết a.

"Tướng quân tại tiếp đãi một người." Từ Thiên Thiên nói.

"Ai?" Thẩm Lãng nói.

"Nộ Triều thành chủ Cừu Thiên Nguy." Từ Thiên Thiên: "Hắn coi trọng ngươi, dự định nạp ngươi nhập phủ, ngay tại hướng Cừu Yêu Nhi tướng quân muốn người đâu."

Thẩm Lãng bỗng nhiên khẽ run rẩy, không thể nào, thật là đáng sợ a.

Từ Thiên Thiên nói: "Không sai, chính là nạp thiếp cái kia nạp, ngươi tự cầu phúc đi."

Đừng nói đặt vào trong phủ, coi như để Cừu Thiên Nguy nhìn thấy hắn tướng mạo, Thẩm Lãng cũng cơ hồ hẳn phải chết không nghi ngờ.

Cừu Yêu Nhi không biết Thẩm Lãng, cũng không đại biểu Cừu Thiên Nguy không biết, hắn có lẽ là gặp qua Thẩm Lãng chân dung loại hình.

. . .

Bạch Sắc tòa thành trong đại sảnh.

Cừu Yêu Nhi đã hoàn toàn khôi phục, vẫn như cũ là trước kia phóng khoáng bá khí.

Ngày hôm qua ốm đau, giống như không có để lại một chút xíu vết tích. Đêm qua điên cuồng, cũng giống như không có để lại một điểm vết tích.

Cừu Thiên Nguy nói: "Yêu nhi ngươi yên tâm, chuyện này ta nhất định truy xét đến ngọn nguồn. Cái kia đầu bếp nữ Thư Thục nhất định sống phải thấy người chết phải thấy xác. Cái kia phía sau màn muốn hại ngươi người, mặc kệ địa vị lớn bao nhiêu, ta đều tuyệt không bỏ qua."

"Ừm!"

Cừu Yêu Nhi thuận miệng lên tiếng.

Cừu Thiên Nguy nói: "Yêu nhi, tiếp xuống có thể sẽ có đại sự phát sinh, ta sẽ suất quân xuất chiến, Nộ Triều thành cần giao cho ngươi trấn thủ."

"Ừm."

Dù là chuyện lớn như vậy, Cừu Yêu Nhi cũng chỉ là thuận miệng ứng một tiếng.

Bởi vì đối với nàng mà nói, trấn thủ một cái Nộ Triều thành hoàn toàn là dễ như trở bàn tay.

Phủ thành chủ tòa thành kiên cố như vậy, vạn người không thể khai thông, nếu là có nàng tọa trấn còn thủ không được, kia thật là buồn cười.

"Đúng rồi, Yêu nhi còn có một việc." Cừu Thiên Nguy nói.

"Ừm."

Cừu Thiên Nguy nói: "Nghe nói tới một cái nữ đại phu, y thuật phi thường cao minh, vậy mà chữa khỏi ngươi độc?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Nghĩa phụ, ngươi là như thế nào biết đến?"

Cừu Thiên Nguy hướng phía bên trên thị nữ Lục Y nhìn lại một chút.

Lục Y nói: "Tiểu thư, cái kia cho ngài hạ độc muối đầu bếp nữ Thư Thục không phải đã bị giết người diệt khẩu sao? Ta cảm thấy chuyện này nhất định phải bẩm báo cho thành chủ đại nhân, nhất định phải tra cái tra ra manh mối, cho nên ta liền đem nữ đại phu sự tình cũng đã nói."

"Nha." Cửu Yêu Nhi thản nhiên nói.

Lục Y vì sao muốn nói ra cái kia nữ đại phu sự tình?

Đương nhiên là vì trả thù.

Chính là muốn để Cừu Thiên Nguy muốn đi cái kia nữ đại phu.

Mà một khi rơi vào Cừu Thiên Nguy trong tay , bất kỳ cái gì nữ tử chỉ sợ đều cầu sống không được muốn chết không xong đi.

Cừu Kiêu bộ kia tra tấn tay nữ nhân pháp tượng ai học?

Còn không phải Cừu Thiên Nguy sao?

Chỉ bất quá cái này Vua Hải Tặc thu liễm rất nhiều, mà lại không có như vậy lộ liễu.

Nhưng cái kia nữ đại phu rơi vào Vua Hải Tặc trong tay, tuyệt đối sẽ vứt bỏ nửa cái mạng.

Cái này nữ đại phu cũng dám xen vào việc của người khác đến cho Cừu Yêu Nhi chữa bệnh? Vậy ngươi nên đi chết!

"Đúng rồi tiểu thư, nghe nói cái kia Từ Thiên Thiên vậy mà là Nộ Giang Thái thú Trương Xung con dâu a, mà lại nghe nói đã chết a." Lục Y lại nói: "Hiện tại tại sao lại sống lại, hơn nữa còn xuất hiện tại bên cạnh ngài, thật sự là quá xảo hợp a."

Lời này, lại là vô cùng âm hiểm.

Lục Y mục đích vẫn như cũ rất rõ ràng, muốn gây nên Cừu

Thiên Nguy chú ý, đem Từ Thiên Thiên cùng cái kia nữ đại phu cùng một chỗ chiếm lấy.

Cừu Thiên Nguy đối câu nói này giống như không có nghe được.

Đối với Từ Thiên Thiên nữ nhân này, hắn là hứng thú, nhưng là lợi dụng hứng thú.

Đối nàng nữ sắc?

Nói thật, Cừu Thiên Nguy cái gì đều chơi qua, trừ cực kì cá biệt nữ nhân hắn tràn đầy nhất định phải được, còn lại hắn cũng không có cái gì đặc biệt khát vọng.

Cừu Thiên Nguy nói: "Vi phụ ở trên biển tung hoành nhiều năm, phơi gió phơi nắng, tăng thêm nhiều lần đại chiến, hoặc nhiều hoặc ít đều có chút nội thương, cho nên cái này nữ đại phu có thể hay không bỏ những thứ yêu thích."

Cừu Yêu Nhi nói: "Kia nghĩa phụ bỏ những thứ yêu thích là có ý gì?"

Cừu Thiên Nguy nhướng mày, cái này Cừu Yêu Nhi chính là như thế ngay thẳng, hoàn toàn nghe không hiểu tiếng người.

Cừu Thiên Nguy nói: "Vi phụ muốn đưa nàng đưa vào phủ thành chủ, một cái cao minh đại phu phi thường hữu dụng, đương nhiên ngươi cần chữa bệnh thời điểm, ta tùy thời có thể phái nàng tới."

Cừu Yêu Nhi lắc đầu nói: "Không được."

Cừu Thiên Nguy không khỏi kinh ngạc.

Cự tuyệt được gọn gàng dứt khoát như vậy?

Ta thế nhưng là nghĩa phụ của ngươi a, thế nhưng là Nộ Triều thành chủ a, cũng coi là ngươi Chủ Quân a.

Hướng ngươi muốn một cái nữ đại phu, ngươi cũng không đáp ứng?

"Ồ? Vì sao a?" Cừu Thiên Nguy nói.

Cừu Yêu Nhi nói: "Bởi vì chúng ta ngủ qua."

Lập tức. . .

Trong đại sảnh một mảnh tĩnh lặng.

Cừu Yêu Nhi nói ra lời này thời điểm, một điểm nhăn nhó đều không có, thật giống như nói ta nếm qua đồng dạng.

Ngươi thế nhưng là nữ thần a, ngươi thế nhưng là nữ bá vương a, làm sao một điểm thận trọng cũng không có chứ.

Ngay cả Lục Y cũng sợ ngây người, nhịn không được nói: "Chủ nhân, nàng. . . Nàng thế nhưng là một nữ a."

"Ừm." Cừu Yêu Nhi.

Cừu Thiên Nguy ánh mắt lóe lên một cái, nói: "Đã như vậy, coi như làm ta không nói, ha ha ha!"

Sau đó, hắn mở miệng nói: "Ta không mang nàng vào thành chủ phủ, nhưng ngươi để nàng đi ra cho ta nhìn một chút luôn luôn có thể đi."

"Không được." Cừu Yêu Nhi lại gọn gàng dứt khoát nói.

Lập tức, Cừu Thiên Nguy sắc mặt đều có chút thay đổi.

Cái này nghĩa nữ hết lần này đến lần khác chống đối hắn.

Cứ việc nàng không phải tận lực hữu tâm, hoàn toàn ra ngoài bản năng, nhưng đây càng thêm nghiêm trọng a.

"Vì sao a?" Cừu Thiên Nguy lạnh giọng nói.

Cừu Yêu Nhi nói: "Bởi vì trải qua đêm qua điên cuồng về sau, cái này đại phu thân thể thụ thương, thân thể cùng gương mặt cũng không thể gặp người."

Trong đại sảnh lại là một mảnh tĩnh lặng.

Chơi đến như thế điên?

Ngươi Cừu Yêu Nhi võ công nghịch thiên, nàng. . . Sẽ không phải là bị ngươi chơi chết đi.

Đã nghĩa nữ đã mở miệng cự tuyệt, kia Cừu Thiên Nguy cũng không tốt lại kiên trì.

Đón lấy, Cừu Kiêu nói sang chuyện khác, an ủi Cừu Yêu Nhi.

Dù sao tiếp xuống đại chiến, còn cần nàng trấn thủ Nộ Triều thành.

"Hôm qua Cừu Kiêu làm sự tình ta đã biết, ta lại phái tốt nhất đại phu cho ngươi thụ thương những cái kia nữ võ sĩ trị liệu, nếu có cá biệt bất trị, ta cũng sẽ cho đủ tiền trợ cấp tử." Cừu Thiên Nguy nói: "Tối hôm qua ta biết tên súc sinh kia làm ra làm về sau, lập tức liền muốn nắm hắn, dự định ở ngay trước mặt ngươi đánh gãy tay chân. Nhưng là cái này nghiệt súc trốn được nhanh, đã ra biển."

Cừu Yêu Nhi nói: "Hắn dù sao cũng là đệ đệ ta, lần này coi như xong, nhưng nếu như lại có lần tiếp theo, liền đừng trách ta hạ thủ vô tình."

Cừu Thiên Nguy nói: "Lần tiếp theo? Kia không cần ngươi động thủ, chính ta liền đánh gãy tay chân của hắn."

Cừu Yêu Nhi nâng chung trà lên, uống một ngụm.

"Kia vi phụ liền cáo từ." Cừu Thiên Nguy nói, đứng dậy rời đi.

Cừu Yêu Nhi đưa mười bước.

Đi ra Bạch Sắc tòa thành về sau, Cừu Thiên Nguy sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Ánh mắt lóe ra cực kỳ phức tạp quang mang.

Hắn vì chuyên môn đến yêu cầu cái này nữ đại phu?

Dĩ nhiên không phải vì sắc đẹp của nàng, cũng không phải đối nàng sinh ra cái gì hoài nghi, thậm chí cũng không phải vì y thuật của nàng.

Mà là vì sự tình khác.

Mà những chuyện này, là tuyệt đối không thể nói ra miệng.

Cừu Thiên Nguy nhưng so sánh Cừu Kiêu tưởng tượng càng thêm phức tạp nguy hiểm.

. . .

Cừu Thiên Nguy đi về sau.

Lục Y nói: "Chủ nhân, đêm qua chuyện gì xảy ra a? Ta thật là đáng chết, hẳn là một mực ở tại chủ nhân bên người."

Cừu Yêu Nhi nói: "Lục Y, ngươi đi theo ta."

Sau đó, nàng mang theo Lục Y đi tới gian phòng của nàng.

Sau khi đi vào, nhìn thấy Thẩm Lãng lúc này chính che đũng quần thấp giọng kêu thảm.

Mà Thẩm Lãng nhìn thấy Cừu Yêu Nhi, một nơi nào đó bản năng một trận run rẩy, lại là một trận co rút đau đớn.

Sau đó, liên quan tới đêm qua vô số hồi ức toàn bộ xông lên đầu.

Hoàn toàn không nghĩ tới a, ngươi vậy mà là như vậy nữ dã thú.

Bây giờ Cừu Yêu Nhi nhìn, phong khinh vân đạm, bá khí phóng khoáng, liền phảng phất ngày hôm qua hết thảy đều không có phát sinh.

Nhưng là, khí sắc ngược lại đã khá nhiều.

Mặc tơ lụa áo choàng nàng, dáng người vẫn như cũ tốt đến để tất cả nữ nhân tuyệt vọng, kia miểu sát cấp đường cong, dù là bây giờ nhìn, Thẩm Lãng đều thạch một chút.

Sau đó lại một trận đau đớn.

Hắn thậm chí có một loại ảo giác.

Cái này trong váy thân thể, hắn đã từng hưởng dụng qua?

Thật sự là phi thường không chân thực a.

Cái này giống như ngươi xem cái nào đó siêu cấp nữ minh tinh phim, sau đó trong giấc mộng cùng nàng XX.

Sau khi tỉnh lại, một lần nữa thấy được nàng phim, một lần nữa thấy được nàng ngạo nhân dáng người, vẫn như cũ tràn đầy chờ mong cùng cảm giác thần bí.

Dù sao chỉ là trong mộng XX qua mà thôi, sẽ chỉ làm nội tâm càng thêm khát vọng.

Thế nhưng là đêm qua phát sinh hết thảy không phải là mộng a.

Chỉ có thể nói Cừu Yêu Nhi nữ bá vương quá cường đại.

Dù là đã ngủ qua, vẫn như cũ như là giống như mộng ảo không dám tin.

Mấu chốt là phát sinh đêm qua chuyện như vậy, ngươi không nên xấu hổ sao? Ngươi không nên cảm thấy không có ý tứ sao?

Nhưng là từ Cừu Yêu Nhi biểu hiện xem ra, một chút xíu dị dạng đều không có.

Liền phảng phất đêm qua nàng cũng không có làm gì.

Thế nhưng là Thẩm Lãng não hải trong trí nhớ, Cừu Yêu Nhi làm sự tình quả thực không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, so với cái kia đặc thù phim còn muốn đặc thù.

Nếu không Thẩm Lãng sẽ như vậy thảm?

Mà lúc này Lục Y, nhìn về phía Thẩm Lãng bỗng nhiên phát ra một tiếng kinh hô.

Nàng. . . Nàng không phải nữ nhân sao?

Vì sao bây giờ lại biến thành nam nhân?

Trong này đến tột cùng xảy ra chuyện gì a?

Cừu Yêu Nhi ngồi xuống.

Hôm nay nàng đã thoải mái nhiều, đầu cũng không căng đau, cũng không trời đất quay cuồng.

Cả người cảm giác phi thường mỹ hảo.

Đương nhiên, có nhiều chỗ có chút đau nhức, thậm chí như thiêu như đốt đau nhức.

Nhưng là chỉ là điểm ấy đau đớn đối với nàng mà nói, căn bản chẳng phải là cái gì.

"Ngày hôm qua đốt hương có vấn đề, bên trong hạ dược, có người cấu kết Cừu Kiêu." Cừu Yêu Nhi thản nhiên nói: "Chúng ta trong tòa thành này đều là đáng thương nữ nhân, nếu là có người phản bội, cấu kết ngoại nhân, vậy liền tội không thể tha thứ."

Lục Y kinh ngạc nói: "Lại có việc này?"

Sau đó, nàng tràn ngập ánh mắt oán độc hướng phía Từ Thiên Thiên trông lại, nghiêm nghị nói: "Ngươi tiện nhân này, còn không khai đến, ngươi chừng nào thì cùng Cừu Kiêu Thiếu chủ cấu kết? Ngươi vì sao muốn cho đại tiểu thư hạ độc?"

Từ Thiên Thiên kinh ngạc.

Lục Y nói: "Những thứ này đốt hương vốn là ngươi đi mua sắm, ta bây giờ hoài nghi cái kia bán dâng hương cửa hàng cũng có vấn đề. Tiểu thư, chuyện này muốn tra đến cùng, mặc kệ dính đến người nào, toàn bộ giết chết không cần hỏi tội, ngài là chúng ta thiên, có bất kỳ người muốn còn ngài, chính là chúng ta tử địch."

Cái này Lục kỹ nữ, kia hữu tình độc đốt hương rõ ràng là nàng đổi.

Bất quá nàng ngược lại là đánh bậy đánh bạ nói chân tướng, Từ Thiên Thiên đi nhà kia hương liệu cửa hàng xác thực có vấn đề.

Nhưng là Từ Thiên Thiên làm việc vô cùng cẩn thận, nàng vào xem qua rất nhiều hương liệu cửa hàng, hoàn toàn là một bộ hàng so ba nhà tư thế, căn bản không có sơ hở.

"Tiểu thư, cái này Từ Thiên Thiên thân phận quỷ dị, nàng ẩn núp đến ngài bên người mục đích tuyệt đối không thuần." Lục Y lạnh giọng nói: "Đưa nàng cầm xuống, dùng đại hình hầu hạ, ta không tin nàng không khai cung cấp."

Từ Thiên Thiên nói: "Lục Y, ngươi không nên ngậm máu phun người."

Lục Y nói: "Những thứ này đốt hương chẳng lẽ không phải ngươi mua sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Đúng là ta mua, nhưng là đã bị người đổi qua."

Lục Y nói: "Ngươi nói bị người đổi qua, ngươi có chứng cứ sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Mua đốt hương chuyện này, vốn là ngươi tự mình làm. Nhưng là mấy ngày trước đó ngươi lại đem việc này giao cho ta, vì cái gì? Ngươi bình thường vẫn luôn đang chèn ép ta, ngày đó tại sao lại tốt như vậy tâm, đem việc này cho ta? Mục đích đúng là muốn gắp lửa bỏ tay người."

"Chứng cứ, chứng cứ đâu?" Lục Y nói: "Từ Thiên Thiên ngươi vốn là Trương Xung Thái thú con dâu, bên ngoài đều truyền cho ngươi chết rồi, nhưng kết quả ngươi không có chết, kết quả lại ẩn núp đến tiểu thư bên người tới. Không chỉ có như thế, ngươi còn dùng tới có độc đốt hương, hơn nữa còn đem một cái nam nhân đưa đến tiểu thư bên người, đúng là nam giả nữ trang. Âm mưu của ngươi đã vô cùng rõ ràng sáng tỏ, ngươi cố ý cho tiểu thư xuống tình độc, mục đích đúng là để cái này nam nhân cướp đi tiểu thư trinh thao, ngươi tốt xấu độc tâm a, bây giờ bị ngươi đạt được."

"Tiểu thư cao quý cỡ nào nhân vật? Quả thực như là nữ thần, há lại bực này ti tiện nam nhân có khả năng nhúng chàm? Bây giờ tiểu thư thuần khiết thân thể bị hắn chỗ làm bẩn, Từ Thiên Thiên ngươi là kẻ cầm đầu."

Lục Y bỗng nhiên chỉ hướng Thẩm Lãng cùng Từ Thiên Thiên nói: "Tiểu thư, hiện tại người biết chuyện này còn không nhiều, đem hai người kia giết, sau đó coi như sự tình gì đều không có phát sinh."

Cái này Lục kỹ nữ thật sự là ngoan độc a.

Trực tiếp liền muốn chơi chết Thẩm Lãng cùng Từ Thiên Thiên.

Cừu Yêu Nhi vẫn như cũ ngồi trên ghế, không nói một lời.

Lục Y nói: "Tiểu thư, ngài ở chỗ này chờ, ta lập tức gọi võ sĩ tiến đến, đem đôi cẩu nam nữ này bắt, đại hình hầu hạ, nhất định sẽ cung khai bọn hắn không thể cho ai biết âm mưu."

Lập tức, Lục Y muốn đi ra ngoài.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Lục Y, cùng Cừu Kiêu cấu kết mưu hại Cừu Yêu Nhi tiểu thư người là ngươi."

"Ngươi cái này kẻ ti tiện, không muốn tin miệng thư hoàng." Lục Y nghiêm nghị nói: "Sắp chết đến nơi còn muốn liên quan vu cáo, hẳn là đem chúng ta chủ nhân xem như đồ đần sao? Ngươi nói ta cùng Cừu Kiêu Thiếu chủ cấu kết, có chứng cứ sao? Có chứng cứ sao?"

Thẩm Lãng đương nhiên là có chứng cứ.

Cái này Lục kỹ nữ lúc này trên thân khắp nơi đều là vết thương, là ai lưu lại, đương nhiên là Cừu Kiêu.

"Ngươi trên cổ vết thương, là nơi nào tới?" Thẩm Lãng nói.

Lục Y nói: "Đêm qua không biết lây dính cái gì, cảm thấy phi thường ngứa, liền dùng móng tay bắt toàn thân, chẳng lẽ cái này cũng không được sao? Dạng này cũng có thể làm thành ta cấu kết

Cừu Kiêu Thiếu chủ chứng cứ? Kia thật là hoang đường buồn cười."

Đón lấy, nàng nghiến răng nghiến lợi nói: "Từ Thiên Thiên, mê hương là ngươi mua, cái này nam nhân là ngươi mang tới, mà lại hắn làm bẩn chủ nhân trong sạch, đây hết thảy đều rõ ràng, chính là các ngươi âm mưu, các ngươi đáng chết, còn ý đồ liên quan vu cáo người khác, thật sự là buồn cười!"

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Vậy ngươi trên mông hai chữ, cũng là mình móng tay cầm ra tới sao?"

Lục Y run lên trong lòng, lạnh giọng nói: "Trên cái mông ta nào có chữ? Rõ ràng chính là ngươi nói hươu nói vượn, tiểu thư ta cái này đi gọi người đem đôi cẩu nam nữ này trói lại."

Sau đó, nàng trực tiếp đi ra ngoài.

"Chậm đã!" Cừu Yêu Nhi nói.

Lục Y run lên.

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi cởi xuống váy."

Lục Y thân thể cứng ngắc ở nơi đó.

"Lập tức!"

Lục Y toàn thân run rẩy, đứng không nhúc nhích.

Một lát sau, Cừu Yêu Nhi dưới trướng hai tên nữ võ sĩ vọt vào, trực tiếp sắp bắt được Lục Y cởi xuống váy.

Mà liền tại lúc này, Lục Y bỗng nhiên điên cuồng hướng phía bên ngoài phóng đi.

Nàng muốn dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới phủ thành chủ đi, đem đây hết thảy đều nói cho Cừu Thiên Nguy thành chủ.

Cứ việc nàng không biết cái này nam nhân là ai, nhưng khẳng định thân phận không đơn giản.

Nhưng là một giây sau, nàng liền bị bắt lại.

Không nói hai lời, trực tiếp bị xé mở váy, lộ ra vết thương chồng chất mông.

Phía trên giăng khắp nơi đều là dấu bàn tay.

Mà lại, còn khắc lấy mấy chữ.

Cừu Kiêu tiện nhân!

Không sai, không phải hình xăm, mà là dùng móng tay sống sờ sờ khắc đi ra.

Lúc ấy chảy máu như rót, có thể thấy được có bao nhiêu đau.

Mà lại những chữ viết này quá quen thuộc, rõ ràng chính là Cừu Kiêu thủ bút.

Từ Thiên Thiên lạnh giọng nói: "Tiện nhân, ngươi bây giờ có lời gì nói?"

Lục Y lập tức trực tiếp quỳ trên mặt đất, liều mạng dập đầu nói: "Chủ nhân, đều là Cừu Kiêu Thiếu chủ bức ta, đều là hắn bức ta a. Tên cầm thú này, nàng thừa dịp ngài không có ở đây thời điểm đem ta mạnh bạo, chỉ có lại dùng tính mệnh đến uy hiếp ta. Nhưng là ta thật cho tới bây giờ đều không có làm qua hại ngươi sự tình a."

Cừu Yêu Nhi vẫn như cũ một tiếng không phát.

Lục Y cầu khẩn nói: "Chủ nhân, tiểu thư, ta hầu hạ ngài nhiều năm như vậy, hoàn toàn đem ngài xem như thân tỷ tỷ a. Không có công lao cũng cũng có khổ lao a, ta là ngài cái thứ nhất cứu ra nữ hài a."

Cừu Yêu Nhi vẫn như cũ không hề bị lay động.

Mấy cái tâm phúc nữ võ sĩ trực tiếp liền muốn đem Lục Y kéo ra ngoài.

Lục Y bỗng nhiên trở nên điên cuồng lên, hô lớn: "Cừu Yêu Nhi, đây hết thảy đều là lỗi của ngươi, đều là lỗi của ngươi. Ta liều mạng lấy lòng ngươi, tới gần ngươi, chính là muốn trở thành muội muội của ngươi. Ngươi trước mặt mọi người nhận ta ngươi là nghĩa muội của ngươi có khó khăn như thế sao? Ta dựa vào cái gì muốn làm cả đời hạ nhân, ta dựa vào cái gì muốn làm cả đời nô tài? Ngươi cái này ngoan độc vô tình nữ nhân, lúc ấy đã cứu ta, vì sao không giúp ta ngã xuống đất?"

"Ta vẻn vẹn chỉ là muốn trở thành cái này thành bảo nữ chủ nhân một trong, lại có lỗi gì?"

"Không sai, ta là bị Cừu Kiêu giày xéo, ta là bị hắn lợi dụng. Nhưng là hắn chí ít đã đáp ứng ta, muốn cưới ta làm thiếp, như thế chí ít ta sẽ trở thành nửa cái nữ chủ nhân, không còn giống các nàng như thế, chỉ là một cái ti tiện nô bộc."

Cừu Yêu Nhi đứng lên, đi đến Lục Y trước mặt.

Lục Y trong mắt lập tức lại lộ ra hi vọng, cầu khẩn nói: "Chủ nhân, chỉ cần ngươi thu ta vi nghĩa muội, ta nhất định toàn tâm toàn ý hiệu trung với ngài ta nhất định sẽ đi thành chủ đại nhân trước mặt đem Cừu Kiêu Thiếu chủ tất cả âm mưu toàn bộ nói ra, nhất định cho hắn nghiêm trị."

"Chủ nhân, chỉ cần ngươi thu ta vi nghĩa muội, để ta trở thành cái này thành bảo bên trong nửa cái nữ chủ nhân, sau này cả đời ta đều là ngài trung thành nhất tùy tùng."

Cừu Yêu Nhi không nói gì, đưa tay nhẹ nhàng phất qua Lục Y mí mắt, để ánh mắt của nàng nhắm lại.

"Chủ nhân, ngài đáp ứng ta thật sao?" Lục Y run rẩy nói.

Cừu Yêu Nhi bàn tay nhẹ nhàng vỗ, giống như vô dụng bất luận khí lực gì.

Lập tức!

Lục Y mặt ngoài thân thể không có bất kỳ cái gì vết thương, nhưng là toàn bộ đại não nháy mắt trở thành một đám bùn nhão.

Không có kêu thảm, không có thống khổ, trực tiếp chết đi.

Rất nhiều người đều khó giải nàng Cừu Yêu Nhi.

Cho là nàng không giết nữ nhân.

Không sai, nàng xác thực cứu vớt vô số nữ nhân, hơn nữa còn chuyên môn kiến tạo một tòa thành bảo làm những nữ nhân này nơi ẩn núp.

Nhưng là, cái này cũng không đại biểu cho nàng sẽ đối một cái nữ nhân nào đó sinh ra bất luận cái gì tình cảm,

Người bên cạnh một khi phản bội, vậy liền giết chết.

Dù sao không có trong lòng nàng lưu lại cái gì cái bóng, tự nhiên cũng sẽ không khắc xuống ấn ký.

Cừu Yêu Nhi phất phất tay.

Hai cái nữ võ sĩ đem Lục Y kéo ra ngoài.

Gian phòng bên trong chỉ còn lại có Thẩm Lãng cùng Từ Thiên Thiên.

. . .

Sau đó tràng diện sẽ phi thường xấu hổ.

Bởi vì Thẩm Lãng nam giả nữ trang chuyện này, như thế nào cũng rửa không sạch.

Mà lại, hắn là Từ Thiên Thiên tìm đến.

Cho nên. . . Chuyện này Từ Thiên Thiên cũng thoát ly không được bất luận cái gì hiềm nghi.

"Không cần giải thích, ta cái gì đều không muốn nghe." Cừu Yêu Nhi giơ tay lên: "Ta mặc kệ các ngươi là ai? Mặc kệ các ngươi đi vào bên cạnh ta có mục đích gì? Ta hết thảy đều không có hứng thú."

Sau đó, nàng nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "« Tây Du Ký » cũng là ngươi viết?"

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

"Viết thật tốt." Cừu Yêu Nhi nói.

Sau đó nàng đứng dậy đi vào phòng bên trong, ôm ra một chiếc rương, thả trước mặt Thẩm Lãng.

Mở rương ra, bên trong là một đống kim tệ.

"Cầm những thứ này kim tệ, ngươi đi đi!"

Thẩm Lãng không khỏi nói ra: "Đây coi như là cho ta. . . Chơi gái phí tổn sao?"

Cừu Yêu Nhi kinh ngạc nói: "Đêm qua tư vị xác thực rất tốt, cơ hồ khiến người trầm luân, cho nên ngươi nói là chơi gái phí tổn cũng không sai."

Móa!

Đón lấy, Cừu Yêu Nhi hướng phía Từ Thiên Thiên nói: "Các ngươi nếu là cùng một bọn, vậy ngươi cũng đi thôi, trở về đi."

Từ Thiên Thiên lập tức sắc mặt kịch biến, thân thể mềm mại run rẩy.

Cừu Yêu Nhi: "Mặc kệ các ngươi có mục đích gì, âm mưu gì, cũng không thể đạt được. Rời đi bên cạnh ta, ta cũng không tiếp tục muốn gặp đến ngươi."

Này làm sao có thể?

Cầm xuống Nộ Triều thành, cái này Cừu Yêu Nhi thế nhưng là tuyệt đối mấu chốt a.

Thẩm Lãng có thể đi, nhưng Từ Thiên Thiên nhất định phải lưu lại.

Đúng, Từ Thiên Thiên nhất định phải lưu lại!

Nộ Triều thành chiến lược, Cừu Yêu Nhi là tuyệt đối không thể thiếu mấu chốt một vòng.

Bây giờ cục diện đã phát triển đến trình độ này, căn bản dừng lại không được.

Vọng Nhai đảo bên kia thiên la địa võng đã oanh oanh liệt liệt triển khai.

Nộ Triều thành chiến lược nếu không thành công, Huyền Vũ phủ Bá tước đem đứng trước tai hoạ ngập đầu.

Thẩm Lãng đầu óc nhanh chóng chuyển động, giải quyết trước mắt cái này trí mạng nan đề.

Mà liền tại lúc này, Từ Thiên Thiên trực tiếp quỳ xuống, khóc thút thít nói: "Chủ nhân không nên đuổi ta đi, ta muốn lưu lại, ta muốn lưu lại. Ta muốn vì phụ thân ta báo thù, vì người nhà của ta báo thù, vị hôn phu ta Trương Tấn giết ta cả nhà."

"Trước mắt ngươi cái này nam nhân gọi Thẩm Lãng, hắn cũng là một kẻ cặn bã ác ôn. Hắn nói có thể giúp ta báo thù, cho nên ta mới cùng hắn cấu kết."

"Nhưng hắn cũng là sinh tử của ta cừu nhân, chính là hắn để ta cửa nát nhà tan, mấy đời gia nghiệp toàn bộ hủy đi."

"Hắn dụng ý khó dò, để ta ẩn núp đến bên cạnh ngài, nàng coi là ngài thích nữ nhân, cho nên để ta câu dẫn ngài."

"Ta không có câu dẫn đến ngài, nhưng là. . . Chính ta lại luân hãm."

"Ngài là thần tượng của ta, là nữ thần của ta, vì ngài ta nguyện ý nỗ lực hết thảy, nguyện ý hi sinh hết thảy."

"Van cầu ngài không nên đuổi ta đi, Thẩm Lãng chính là một con rắn độc, chẳng lẽ ngài muốn để ta trở lại đầu này rắn độc bên người sao? Ta sẽ chết không nơi táng thân."

"Chủ nhân như đuổi ta đi, nếu để cho ta trở lại Thẩm Lãng bên người, ta lập tức tự sát. Chỉ có tại bên cạnh ngài, ta mới thu được tân sinh, muốn để ta trở lại quá khứ tối tăm không mặt trời thời gian, ta thà rằng chết!"

Sau đó, nàng vô cùng kiên quyết, bỗng nhiên hướng phía góc bàn đánh tới, trực tiếp liền muốn tự sát.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 175: Đỉnh Phong! Nương Tử, Ta Xuất Quỹ!

Từ Thiên Thiên đương nhiên không có tự sát thành công.

Lần này Cừu Yêu Nhi thậm chí không có xuất thủ ngăn cản, chỉ là cách không nhẹ nhàng vung lên.

Lập tức Từ Thiên Thiên liền phảng phất đâm vào không khí trên tường, bay thẳng ra ngoài.

"Tướng quân, cái này Thẩm Lãng là ta chồng trước, Trương Tấn là vị hôn phu. Nhưng chính là hai cái này nam nhân làm hại nhà ta cửa nát nhà tan, ba đời sản nghiệp triệt để hủy."

"Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, cho nên ta mới lựa chọn hợp tác với Thẩm Lãng, chính là vì báo thù!"

"Nhưng ta đối Thẩm Lãng cừu hận, gần với Trương Tấn."

"Trước đó Trương Xuân Hoa tới gặp tướng quân ngài, khẳng định là Trương Xung có ý đồ."

Cừu Yêu Nhi vẫn như cũ không nói một lời.

Từ Thiên Thiên quỳ xuống nói: "Bây giờ Thẩm Lãng liền trước mặt ta, hắn đã không thể giúp ta báo thù, không bằng như vậy. . . Đem hắn trừ."

Cừu Yêu Nhi nói: "Người tới!"

Mấy cái nữ võ sĩ tiến đến.

"Đem hắn cách ăn mặc một chút, hắn thích đóng vai thành nữ nhân, lại một lần nữa đóng vai thành nữ nhân đi, sau đó đem hắn đưa cách Nộ Triều thành, rời đi Lôi Châu đảo." Cừu Yêu Nhi hạ lệnh: "Từ nay về sau hắn không cho phép lại lên đảo một bước."

"Vâng!"

Mấy cái nữ võ sĩ tiến đến, bắt lấy Thẩm Lãng cánh tay.

"Chậm!" Thẩm Lãng nói: "Tối thiểu, để ta tắm trước."

Ngay sau đó, Thẩm Lãng nói: "Cừu Yêu Nhi đại tiểu thư, ngươi vì sao không đi sao? Ngươi vì sao không đi theo sư phụ của ngươi đi lưu lạc chân trời, đi biển một nơi khác, đi thế giới xa lạ đâu?"

Cừu Yêu Nhi không có trả lời.

Có thể thấy được Thẩm Lãng tại trong mắt của nàng vẫn là một cái triệt để ngoại nhân.

Những lời này hắn cùng Chúc Hồng Tuyết còn xâm nhập trò chuyện qua, thậm chí cùng Từ Thiên Thiên cũng tán gẫu qua một câu.

Nhưng là đối Thẩm Lãng, nửa câu cũng không nguyện ý đàm luận.

Có lời nói, thông hướng lòng của nữ nhân ngắn nhất khoảng cách là xx.

Nhưng cái này cũng phân người.

Tỉ như đối Cừu Yêu Nhi, liền hoàn toàn vô dụng.

Ngươi ngủ nàng một lần, vẫn là một trăm lần đều vô dụng.

Nàng mặc dù băng thanh ngọc khiết, cả ngón tay đầu đều không có bị nam nhân chạm qua.

Nhưng nàng cũng không phải là cố ý muốn thủ vững loại này trinh tiết, càng không phải là vì trượng phu tương lai mà thủ hộ, hoàn toàn chính là không thích nam nhân đụng vào mà thôi.

Cho nên, đêm qua nàng triệt để phóng túng một lần, mà lại là cáo biệt xử nữ hành trình.

Nhưng đối với nàng mà nói cũng chưa nói tới cái gì nghi thức cảm giác, nàng hoàn toàn không thèm để ý.

Phảng phất như là không cẩn thận uống say mà thôi, hưởng thụ chính là loại kia hơi say rượu cảm giác.

Nhưng ngươi muốn nói nàng đối chai rượu sinh ra tình cảm, đó là không có khả năng, mà lại lần sau sẽ không còn uống rượu.

"Ngươi nếu muốn ta đối với ngươi nhiều lời vài câu, vậy liền nhiều lời vài câu." Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi xuất thủ khám và chữa bệnh ta, phi thường cảm kích. Cho nên coi như ngươi nam giả nữ trang, đối ta có mưu đồ, ta cũng làm làm cái gì đều không có phát sinh."

Đương nhiên, nàng nói mưu đồ làm loạn, cũng không phải là đêm qua phát sinh những chuyện kia a.

"Tối hôm qua, ta đem ngươi ngủ, mà lại phi thường điên cuồng, mang cho ngươi tới tổn thương, ta phi thường thật có lỗi." Cừu Yêu Nhi tiếp tục nói.

Không cần thật có lỗi, mặc dù rất đau, nhưng là. . . Thoải mái hơn, thậm chí vượt qua hơn ngàn lần mình chơi đùa tổng cộng.

"Cái này rương kim tệ chỉ là đền bù thân thể của ngươi tổn thương, ngươi cứu chữa ta, nhân tình kia ta vẫn như cũ thiếu ngươi, lúc nào ngươi cần ta trả, phái người nói một chút là được."

"Đến mức cái khác ngươi có ý đồ gì, cũng đừng có vọng tưởng. Hai mươi năm trước ta trôi trên mặt biển mấy ngày mấy đêm, nếu không phải nghĩa phụ cứu ta, ta đã sớm chết, đã sớm táng thân bụng cá, cho nên ta vĩnh viễn không có khả năng phản bội nghĩa phụ."

"Ngươi đi đi, không cần lại đạp lên Nộ Triều thành nửa bước!"

Sau đó, Cừu Yêu Nhi trực tiếp đi, Từ Thiên Thiên cũng tranh thủ thời gian đi theo.

. . .

Thẩm Lãng nhe răng trợn mắt tiến vào trong thùng tắm tắm rửa.

Cái loại cảm giác này thực sự là. . . Chua thoải mái vô cùng a.

Đau đến giật giật a.

Hắn nhắm mắt nằm tại trong thùng tắm, dư vị mình được mất.

Lần này tới Nộ Triều thành kế hoạch thành công không có?

Không biết nên nói thế nào, hết thảy phát sinh biến hóa quá nhanh.

Đáng chết đốt hương, đáng chết Cừu Kiêu.

Nếu không có đêm qua điên cuồng, Thẩm Lãng thân phận cũng sẽ không bị vạch trần.

Bây giờ kế hoạch xuất hiện to lớn đường rẽ.

Nhưng là kế hoạch thất bại sao?

Cũng không có!

Chí ít Từ Thiên Thiên lưu lại.

Cái này tiểu tiện nhân, quả nhiên thành thục lợi hại.

Nhưng là. . . Nàng chín phần thật một phần giả .

Thế nhưng là đến tột cùng cái kia một phần là giả?

Sau đó Từ Thiên Thiên có thể trông cậy vào sao?

Thẩm Lãng không dám xác định.

Nội tâm của nàng hẳn là cũng rất sốt ruột.

Đầu tiên Cừu Yêu Nhi là vô tình vô tâm người, sẽ không chuyên môn vì nàng báo thù.

Nhưng là Thẩm Lãng có thể.

Tiếp theo, thông qua đêm qua sự tình, Từ Thiên Thiên đối Thẩm Lãng tình cảm có chút quỷ dị.

Nhưng là. . . Nàng đối Cừu Yêu Nhi tình cảm cũng rất quỷ dị, nàng đối Cừu Yêu Nhi quan tâm cùng sùng bái là thật.

Cừu Yêu Nhi liền như là quang mang vạn trượng nữ thần chiếu sáng Từ Thiên Thiên nội tâm vẻ lo lắng, để nàng biết một nữ nhân vậy mà có thể sống thành cái dạng này.

Như vậy một ngày kia, làm nàng nhất định phải tại Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi ở giữa làm một lựa chọn.

Nàng hẳn là sẽ rất khó lựa chọn, nàng chọn đứng tại Thẩm Lãng bên này sao?

Thật không tốt nói!

Nhưng là may mắn. . .

Thẩm Lãng lần này đến, bố trí một đòn sát thủ, hơn nữa còn trong lúc vô tình phát hiện một cái khác đòn sát thủ.

Thời khắc mấu chốt lấy ra, hẳn là có thể nhất kích tất sát.

Cho nên. . .

Lần này hắn đến Nộ Triều thành, trên đại thể là thành công.

Đối với tương lai cướp đoạt Nộ Triều thành, Thẩm Lãng ngược lại càng có lòng tin, càng thêm nhất định phải được.

Chuyến này có ngoài ý muốn, nhưng càng có thu hoạch!

Đương nhiên cái gọi là thu hoạch, cũng không phải là. . . Ngủ Cừu Yêu Nhi.

Cừu Yêu Nhi rất tốt!

Là thiên hạ đỉnh tiêm vưu vật.

Này chủng loại hình, khả năng thiên hạ phần độc nhất.

Dù là tại hiện đại Địa Cầu nhớ nàng loại này gợi cảm tuyệt luân nữ nhân cũng rất khó tìm.

Nhưng là. . .

Nương tử Mộc Lan càng tốt hơn.

Luận dáng người đường cong, Mộc Lan là duy nhất có thể cùng Cừu Yêu Nhi địch nổi.

Luận gương mặt tướng mạo, Mộc Lan càng thêm kiều diễm vô song, thậm chí không ai có thể so, nếu không tên cầm thú kia Thái tử cũng sẽ không nhớ mãi không quên.

Luận làn da, Mộc Lan lại trắng lại trơn bóng, mà lại tràn đầy lực đàn hồi.

Luận hai chân, luận lực lượng, Mộc Lan cũng có thể đem Thẩm Lãng kẹp chết dư xài.

Cừu Yêu Nhi quá đặc biệt.

Nhưng Mộc Lan mới là đẹp nhất.

Thẩm Lãng là cặn bã nam không giả, mà lại đi tới chỗ nào trêu chọc ở đâu, đi Thiên Nhai Hải Các cũng nhịn không được muốn sờ người khác nữ đạo sư chân.

Nhưng. . . Hắn thật là muốn đem hoàn chỉnh mình lần thứ nhất giao cho Mộc Lan.

Trong khoảng thời gian này, cho dù là mỹ nhân tuyệt sắc đưa đến trước mặt, hắn cũng sẽ không đụng vào, sẽ không ăn.

Bởi vì Mộc Lan đã ước định, muốn tìm một cái thời điểm, sống sờ sờ đem hắn Thẩm Lãng ăn.

Như vậy tiếp xuống Thẩm Lãng mấy ngày nay liền muốn tắm rửa đốt hương, đem tự mình rửa không công, sau đó đưa đến nương tử trên giường.

Cặn bã nam cũng là lần thứ nhất, đẹp nương tử cũng là lần thứ nhất.

Nhiều hoàn mỹ a!

Chẳng những Mộc Lan rất quý trọng, Thẩm Lãng nội tâm cũng rất xem trọng.

Mà bây giờ, giống như bị phá hư.

Mà lại là không thể đối kháng, Lãng gia lần thứ nhất bị người khác cướp đi.

Bất quá hắn cũng không có như vậy già mồm, cứ việc mình là bị cưỡng hiếp một phương.

Nhưng. . . Ta là nam a.

Ta coi như lại bị động, ta cũng là lồi.

Ngươi Cừu Yêu Nhi mạnh hơn cũng là lõm, ngươi tại trong cơ thể ta không để lại thứ gì.

Mà ta lại có thể đem DNA khắc sâu tại trong cơ thể ngươi, dù là ngươi tắm đến lại triệt để.

Ha ha ha ha ha!

Bất quá nghĩ đến Mộc Lan ngây thơ hoàn mỹ đôi mắt đẹp, Thẩm Lãng không cười được.

Mộc Lan rất ngây thơ.

Nhưng là. . . Cũng rất chân thành.

Nàng. . . Nàng chẳng lẽ thật đánh chết ta đi!

Nếu như bị nàng biết, có lẽ thật sẽ đánh chết ta.

Ngàn vạn không thể bị nàng biết.

. . .

Thẩm Lãng rời đi Nộ Triều thành.

Tại năm cái nữ võ sĩ giám thị xuống, leo lên một đầu rời đảo thuyền biển.

Đương nhiên vẫn như cũ là nữ trang.

Cái này bất quá lần này Thẩm Lãng liền không có trước đó đẹp như vậy, toàn thân vết thương chồng chất, đi lại tập tễnh.

Giống như bị một trăm đại hán chà đạp qua.

"Chủ nhân nói, từ nay về sau ngươi không thể lại lên đảo nửa bước."

Đằng sau chưa hề nói nếu không thì thế nào.

Nhưng là có mấy lời không nói ra, càng có lực chấn nhiếp.

Trở lại khoang bên trong, Thẩm Lãng nằm lại đến trên giường.

"Ôi, ôi. . ."

Thẩm Lãng thống khổ nằm xuống, lúc này toàn thân đều đã xóa đi dược cao.

Nhưng vẫn là như thiêu như đốt đau nhức.

Hoàng Phượng vẫn như cũ tấm lấy gương mặt, nhưng là hai con mắt tràn đầy cười trên nỗi đau của người khác.

"Lại cười, ta hấp diêm ngươi." Thẩm Lãng hung ác nói.

Đều tại ngươi, đều tại ngươi, còn chưa đủ xấu! Thời khắc mấu chốt không được việc, cũng không thể để ta mềm xuống.

Hoàng Phượng ngoảnh mặt làm ngơ.

Đặt ở trước đó, nàng đã sớm nổ.

Nhưng là hiện tại, Thẩm Lãng bị người khác hấp diêm, coi như lại nói năng lỗ mãng, nàng cũng không thèm để ý.

Bất quá nàng nếu là nghe được Thẩm Lãng tâm lý hoạt động, đại khái vẫn là phải nổ.

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới Cừu Yêu Nhi bên người mấy cái nữ võ sĩ.

Dáng dấp đều rất khó coi a, dạng này mới có thể chuyên tâm luyện võ. Nhất là cái kia nữ võ sĩ thủ lĩnh, dáng người hùng tráng rắn chắc, có một phong vị khác, nhưng là gương mặt, ước chừng là 0.8 cái Hoàng Phượng.

. . .

Lại đợi một ngày, hai ngày!

Mộc Lan thực sự đợi không được.

Cứ việc hai ngày này nàng đều trong nhà, nhưng là làm sao đều ngủ không được.

Vừa nằm xuống liền làm ác mộng.

Ác mộng có hai chủng loại hình.

Trong đó một chủng loại hình, Thẩm Lãng mặt mũi tràn đầy máu tươi, thê hô: Nương tử, ta chết được thật thê thảm a, ta chết được thật thê thảm a.

Loại thứ hai loại hình, thẩm cặn bã nam mặt mũi tràn đầy đắc ý, ôm một cái khác nữ tử vui đến quên cả trời đất, hướng về phía nàng nói: Mộc Lan, ta về sau cũng không tiếp tục về nhà a, ngươi tìm một người khác người ở rể đi, chúng ta cùng cách đi.

Đến đằng sau cơn ác mộng nội dung liền rất nhất trí, thuần một sắc đều là Thẩm Lãng mặt mũi tràn đầy máu tươi, chết được thật thê thảm.

Mộc Lan càng nghĩ càng lo lắng.

Cứ việc trong nhà còn có quân vụ, nhưng nàng nhịn không được, làm sơ cải trang cách ăn mặc về sau, trực tiếp cưỡi ngựa hướng phía Dương Vũ quận bến tàu mà tới.

Nàng muốn đi Nộ Triều thành.

Cứ việc dạng này phi thường không khôn ngoan, mà lại có thể sẽ phá hư phu quân kế hoạch.

Nhưng là, nàng thật nhịn không được.

Cả người đều lâm vào vô cùng nôn nóng, trong đầu toàn bộ là các loại đáng sợ hình tượng.

Hoặc là Thẩm Lãng bị treo lên đánh.

Hoặc là Thẩm Lãng bị các loại hình pháp, lại hoặc là Thẩm Lãng bị ném tới trong biển rộng cho cá ăn.

"Phu quân tuyệt đối không nên có việc."

"Phu quân, ngươi ngàn vạn không thể có sự tình."

Không ngủ không nghỉ Mộc Lan, liên tiếp đổi mấy con tuấn mã, đi suốt đêm đến Dương Vũ quận bến tàu.

Sau đó chờ đợi thuyền biển ra biển.

. . .

Huyền Vũ bá Kim Trác phi thường bận rộn.

Mỗi ngày đều muốn điều động đại lượng quân đội tiến về Vọng Nhai đảo, còn có càng nhiều dân phu.

Vô số kể vật liệu gỗ, vật liệu đá, lương thực, vải vóc, dược liệu, một thuyền một thuyền hướng phía Vọng Nhai đảo vận chuyển.

Chẳng những vận dụng Kim thị gia tộc tất cả thuyền biển, còn thuê mười mấy chiếc thuyền lớn.

Lúc này, liền hiện ra Thiên Đạo hội người minh hữu này chỗ cường đại.

Thậm chí Huyền Vũ bá không có chủ động mở miệng yêu cầu, Hoàng Đồng liền dốc hết toàn lực, chuẩn bị hết thảy vật tư, sau đó thần không biết quỷ không hay đưa đến Huyền Vũ phủ Bá tước.

Tất cả vật liệu đều là con số trên trời.

Lúc này đừng bảo là người khác, liền ngay cả Huyền Vũ bá tước Kim Trác đều cảm thấy mình là chân chính đang kiến thiết Vọng Nhai đảo.

Thà rằng mất đi đất phong, cũng không mất đi Vọng Nhai đảo.

Tuồng vui này đã rất thật đến nghịch thiên tình trạng.

Đã vào không được Vọng Nhai đảo, nhưng là có thể tại trên bến tàu, trên mặt biển điều tra.

Có người đếm qua.

Mấy ngày nay Kim thị gia tộc tiến về Vọng Nhai đảo quân đội đã vượt qua hơn ba ngàn người, dân phu vượt qua hơn năm ngàn.

Các loại vật tư càng là vượt qua trên trăm thuyền nhiều.

Thiên đại thủ bút a, cái này cần tốn hao bao nhiêu kim tệ a?

Con số trên trời.

Vọng Nhai đảo khẳng định là phát sinh mỏ vàng, hơn nữa còn là loại kia phẩm vị cao nhất, số lượng dự trữ kinh người nhất mỏ vàng.

Nếu không, Kim thị gia tộc làm sao lại vận dụng lực lượng lớn như vậy đi bảo vệ Vọng Nhai đảo.

Nếu không, Kim thị tại sao lại nhiều tiền như vậy, vận dụng nhiều người như vậy lực vật lực?

Bây giờ cuối cùng một chi quân đội muốn xuất phát, từ Kim Trác bá tước tự mình suất lĩnh một ngàn tinh nhuệ võ sĩ, tiến về Vọng Nhai đảo.

Sau đó thời gian, Kim Trác bá tước bản thân liền muốn một mực trấn thủ Vọng Nhai đảo, đem hoàng kim đảo vở kịch diễn dịch đến đỉnh phong.

"Phu quân, ngươi không đợi Lãng nhi cùng Mộc Lan trở về mới đi sao?" Tô Bội Bội nói.

Thẩm Lãng không tại, Mộc Lan đi chiêu nàng, Kim Trác bá tước lại vừa đi.

Toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước chỉ còn lại Tô Bội Bội cùng Kim Mộc Thông.

Tô Bội Bội mặc dù mạnh mẽ lợi hại, nhưng trượng phu vẫn là trụ cột, đi lần này, nàng thực sự có chút bận tâm.

Nhìn thấy thê tử trong mắt mê luyến, Kim Trác bá tước nhịn không được đưa nàng ôm vào trong ngực.

Thành hôn hai mươi mấy năm, nhưng là ở trong mắt Kim Trác, thê tử vẫn là mà vừa mới thành thân thời điểm đồng dạng, mỹ lệ thuần chân.

"Ngươi yên tâm, sẽ không đánh trận, ta cũng sẽ không có nguy hiểm." Kim Trác nói: "Lãng nhi đã bố trí xong hết thảy, chỉ cần địch nhân vừa đến, lập tức lâm vào thiên la địa võng, chết không có chỗ chôn."

Tô Bội Bội đem khuôn mặt dán tại trượng phu trên lồng ngực, vẫn là như vậy rắn chắc hữu lực.

"Lãng nhi đều đi đã mấy ngày, thật là khiến người ta nóng lòng, hắn sẽ không xảy ra chuyện gì chứ, hắn như vậy non người, còn không có độc thân rời nhà xa như vậy, coi như làm bị thương nơi đó cũng làm cho người đau lòng a." Tô Bội Bội nói.

Kim Trác nói: "Yên tâm đi, hắn rất thông minh, cho tới bây giờ chỉ có hắn hại người khác, có thể hại hắn người đại khái còn không có xuất sinh."

Tô Bội Bội đập trượng phu một chút nói: "Chán ghét, không cho phép ngươi nói như vậy Lãng nhi, hắn là nhất ngoan tốt nhất hài tử. Hắn căn bản không muốn hại người, đều là người khác trước trêu chọc hắn, hắn là bị ép buộc."

Kim Trác lập tức ngậm miệng.

Được được được, ngươi nói đều đúng, ngươi xinh đẹp ngươi có lý.

Tại thê tử lưu luyến không rời trong ánh mắt, Kim Trác bá tước một thân nhung trang, cưỡi lên một con ngựa cao lớn.

Suất lĩnh lấy sau cùng một ngàn tinh nhuệ, ba ngàn dân phu, trùng trùng điệp điệp hướng phía bờ biển bến tàu hành quân, đi thuyền tiến về Vọng Nhai đảo.

Lập tức, hoàng kim đảo vở kịch tới được đỉnh phong.

Thẩm Lãng thiên la địa võng, chính thức mở ra hoàn tất.

Sau đó, liền đợi đến vô số tham lam chi đồ nhao nhao rơi vào trương này lưới lớn bên trong, chết không có chỗ chôn.

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước chỉ còn sót Tô Bội Bội cùng Kim Mộc Thông.

Tô Bội Bội đi đổi một thân quần áo, đem cô nương thời điểm trang phục thay đổi.

Nàng lúc tuổi còn trẻ võ công rất cao.

Mộc Lan kế thừa chính là nàng võ đạo thiên phú.

Nhưng là. . . Nữ nhân một hạnh phúc, võ công liền hoang phế.

Gả tới về sau, đầu tiên là sinh con dưỡng cái.

Thật vất vả nữ nhi nhi tử đều đã lớn rồi, Thẩm Lãng lại tới.

Tô Bội Bội lại giống như mở ra thế giới mới đại môn, toàn bộ tâm tư đều tại mỹ dung, bảo dưỡng, mặt màng, nước hoa phía trên.

Nào có thời gian luyện võ a.

Mà lại nhớ tới lúc tuổi còn trẻ chí hướng, Tô Bội Bội đã cảm thấy buồn cười.

Nàng lúc còn trẻ đã từng phát qua một cái phi thường ngây thơ lời thề, ta tuyệt đối sẽ không bị tình yêu nam nữ sở khốn nhiễu, lý tưởng của ta là trở thành một đời võ đạo tông sư.

Gả cho Kim Trác về sau, nàng còn nghĩa chính ngôn từ nói lên cái này lời thề.

Đồng thời nói cho Kim Trác, ta mặc dù gả cho ngươi, nhưng ta là độc lập, ta có lý tưởng của ta.

Từ nay về sau, ta vẫn như cũ sẽ chuyên chú võ đạo, ngươi đừng muốn đối ta dây dưa quá nhiều, ngươi mơ tưởng ta đối cái gia đình này đầu nhập quá nhiều.

Ta Tô Bội Bội là muốn trở thành một đời tông sư, tuyệt đối không thể bị nhi nữ tình ràng buộc, sẽ không bị gia đình việc vặt ràng buộc.

Kim Trác bá tước nghiêm túc gật đầu đồng ý, mà lại thề nói nhất định sẽ không ngăn cản Tô Bội Bội lý tưởng. Một khi nàng thành tựu một đời tông sư, thậm chí có thể hàng năm rời nhà bên trong ba tháng, theo đuổi nàng võ đạo.

Tân hôn sau ba tháng.

Kim Trác bá tước thận trọng nói: "Nương tử, đã đến giờ, ngươi nên luyện kiếm."

Tô Bội Bội: "Đêm qua quá mệt mỏi, hôm nay ngủ nhiều một khắc đồng hồ."

Đầu tiên là nằm ỳ một khắc đồng hồ, sau đó hai khắc đồng hồ, sau đó nửa canh giờ.

Sau đó hai ngày luyện kiếm một lần, năm ngày luyện kiếm một lần, nửa tháng luyện một lần.

Cuối cùng có một ngày, Tô Bội Bội kinh hô, phu quân kiếm của ta không thấy, không tìm được.

Kim Trác bá tước tranh thủ thời gian khắp thế giới tìm, rốt cục tại dưới một thân cây tìm được nương tử kiếm, vui mừng hớn hở giao cho nương tử.

Vốn cho rằng nương tử sẽ rất cao hứng.

Ai biết nương tử hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó ba ngày không cho hắn tiến ổ chăn.

Từ nay về sau, Kim Trác bá tước cũng không đề cập tới nữa một đời tông sư mộng tưởng rồi.

Tô Bội Bội cũng thuận nước đẩy thuyền không luyện kiếm.

Luyện kiếm có ý gì? Luyện võ có ý gì?

Võ công lại cao cũng vô dụng, cả một đời cũng khó khăn được đánh một trận.

Trên thế giới tất cả nữ tông sư, đều là bởi vì hôn nhân bất hạnh mới có thể liều mạng tập võ.

Các nàng luyện không phải võ công, là tịch mịch.

Liền như là rất nhiều nữ nhân tịch mịch được không chịu nổi, liền đem một đống tiền vẩy vào trên mặt đất, sau đó từng bước từng bước kiếm về xuyên thành một chuỗi, sau đó mình chơi.

Ta như thế hạnh phúc, cũng đừng có luyện võ.

Tô Bội Bội cảm thấy mình nghĩ rất có đạo lý.

Mà bây giờ!

Tô Bội Bội rốt cục một lần nữa trên thuyền trang phục, sau đó từ cái nào đó xó xỉnh đào ra của mình kiếm, ròng rã tẩy nhiều lần.

Từng có lúc, chi này kiếm là nàng sinh mạng thứ hai a.

Mà bây giờ, nàng sinh mạng thứ hai là hài tử, trượng phu, còn có Lãng nhi.

Tô Bội Bội nhìn qua trong tay lợi kiếm, lẩm bẩm: "Tiếp xuống, liền muốn để ta tới bảo hộ gia tộc!"

Mà lúc này Kim Mộc Thông vẫn tại múa bút thành văn.

Hắn hiện tại nhưng ngưu bức.

Tỷ phu đi vài ngày, Tây Du Ký cố sự cũng không hướng xuống

nói.

Mập trạch thực sự đợi không được, liền bắt đầu mình hướng xuống viết.

Bắt đầu mình hướng xuống biên.

Đây là lần thứ nhất a.

Hắn dò xét vài chục năm, còn là lần đầu tiên mình bắt đầu viết.

Liền phảng phất mở ra thế giới mới đại môn, mà lại cái này một viết liền lên nghiện, hoàn toàn không dừng được.

Mà liền tại lúc này!

Một nhánh màu đen kỵ binh hướng phía Huyền Vũ phủ Bá tước chạy như bay đến.

Sau đó một cái đại hoạn quan xuống xe ngựa.

Đây là một phẩm cấp rất cao hoạn quan, cơ hồ xem như Quốc quân tâm phúc.

"Quốc quân có chỉ, Huyền Vũ phủ Bá tước, quỳ nghênh!"

. . .

Đại hải thuyền rốt cục tại Dương Vũ quận bến tàu cập bờ.

Thẩm Lãng ngủ say mấy canh giờ.

Sắc mặt rốt cục đã khá nhiều, cũng thoáng dễ chịu rất nhiều.

Chí ít!

Cảm giác hai viên thận lại trở lại trên thân thể mình.

Nhưng là eo thật là rất chua rất đau a.

Ròng rã bốn giờ a.

Lãng gia nào có bản sự này a, hoàn toàn là dựa vào dược lực điên cuồng tiêu hao a.

Lập tức sẽ phải về nhà.

Lập tức liền muốn nhìn thấy Mộc Lan.

Ta nhất định phải biểu hiện được bình thường, ta nhất định không thể để cho Mộc Lan nhìn ra sơ hở,

Còn tốt Cừu Yêu Nhi không có cắn ta mặt, nếu không liền không che nổi.

Thẩm Lãng lôi kéo quần áo.

Sau đó hít sâu mấy ngụm.

Lúc này, hắn liền như là một cái vượt quá giới hạn nam nhân, muốn về nhà đối mặt thê tử của mình.

Nhất định không thể bị nhìn ra sơ hở.

Nếu không, ta sẽ bị đánh chết, Mộc Lan nhất định sẽ đánh chết ta.

Nàng lúc này đang đứng ở đối Thẩm Lãng yêu thương đỉnh phong, mà lại đang nổi lên hai người lần thứ nhất.

Tràn ngập nghi thức cảm giác lần thứ nhất, cho tình cảm của hai người vẽ lên một cái hoàn mỹ dấu móc.

Lúc này nếu để cho Mộc Lan biết, Lãng gia lần thứ nhất đã không có.

Hắn cùng những nữ nhân khác ngủ qua.

Mộc Lan sẽ làm sao phản ứng?

Thẩm Lãng ngẫm lại liền không rét mà run.

Hít sâu, hít sâu.

Chớ khẩn trương, nhất định phải tự nhiên.

Thân thể không thể cứng ngắc.

Biểu lộ phải sâu tình, mang theo một chút xíu mỏi mệt cùng tưởng niệm.

Nhất định phải toát ra loại kia ta mệt mỏi quá, nhưng là ta rất nhớ ngươi a.

Đón lấy, Thẩm Lãng hướng về phía một mặt gương bạc ở nơi nào luyện biểu lộ.

Có người nói đây không phải lừa gạt nàng dâu sao?

Cái này. . . Này làm sao có thể nói lừa gạt đâu?

Ta chỉ là không đành lòng để nương tử thương tâm mà thôi.

"Hoàng Phượng, ngươi nhìn ta trên mặt biểu lộ bình thường sao?"

"Ngươi từ trong mắt của ta có nhìn thấy có tật giật mình sao?"

"Dựa vào nét mặt của ta bên trên, ngươi có thể nhìn ra ta vượt quá giới hạn sao?"

Thẩm Lãng hỏi Hoàng Phượng.

Hoàng Phượng cẩn thận nhìn Thẩm Lãng, sau đó trong lòng bội phục vạn phần.

Đây là cặn bã nam trời sinh bản sự sao?

Diễn kỹ vậy mà cao minh như vậy?

Thật một chút xíu sơ hở cũng nhìn không ra a.

Lúc này Thẩm Lãng diễn kỹ là hoàn mỹ.

Mỏi mệt, thụ thương, còn có vô tận tưởng niệm.

Nhưng chính là không có áy náy, cũng không có chột dạ.

Tại trên mặt hắn, ngươi căn bản là không nhìn thấy một chút xíu sơ hở, căn bản nhìn không ra hắn mới vừa cùng những nữ nhân khác ngủ qua.

Hoàng Phượng da đầu từng đợt run lên.

Đời ta cũng không tiếp tục lập gia đình, đời ta cũng không tiếp tục tin tưởng tình yêu.

"Hoàn mỹ!" Thẩm Lãng tự đắc nói.

Sau đó, bảo trì lại cái biểu tình này không cần băng.

Nhất định không thể lộ ra bất luận cái gì sơ hở, tuyệt đối sẽ không để Mộc Lan nhìn ra được.

Sau đó mượn cơ hội tu dưỡng mấy ngày, đợi đến trên người vết cắn biến mất, liền tiếp tục có thể cùng nương tử vượt qua hạnh phúc sinh sống.

Đến mức Nộ Triều thành phát sinh sự tình, liền để nó ném đến lên chín tầng mây đi thôi.

Thẩm Lãng vua màn ảnh thân trên, rời đi khoang, hướng phía trên bến tàu đi đến.

Ta là vua màn ảnh, ta là vua màn ảnh!

Ta tuyệt đối sẽ không để Mộc Lan nhìn ra bất luận cái gì sơ hở.

Ta đây không phải lừa gạt.

Thiện ý lừa gạt cũng là lừa gạt.

Thẩm Lãng ngẩng đầu một cái.

Lập tức tại trên bến tàu thấy được một đôi tràn ngập sốt ruột sợ hãi ánh mắt.

Là nương tử!

Là Mộc Lan.

Là bảo bối của hắn.

Nàng cặp mắt kia, tràn đầy lo lắng cùng sợ hãi, tràn đầy lo lắng.

Thẩm Lãng từ trước tới nay chưa từng gặp qua Mộc Lan ánh mắt như vậy.

Một giây sau.

Mộc Lan ánh mắt liền rơi trên người Thẩm Lãng.

Đầu tiên là một người.

Phu quân làm sao biến thành nữ nhân?

Nhưng là không quan trọng.

Hắn bình an liền tốt, hắn không có thụ thương liền tốt.

Mộc Lan chạy vội tới, chăm chú đem Thẩm Lãng ôm vào trong ngực.

Mà lập tức!

Thẩm Lãng tất cả biểu diễn toàn bộ tan rã, toàn bộ nội tâm triệt để hòa tan.

Tất cả diễn kỹ toàn bộ sụp đổ.

Nước mắt nhịn không được tuôn ra.

"Bảo bối, thật xin lỗi, thật xin lỗi."

"Ta. . . Ta cùng những nữ nhân khác ngủ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 176: Mộc Lan Muốn Ăn Lãng Gia! Cừu Kiêu Tới Chịu Chết

Huyền Vũ phủ Bá tước.

Cái kia đại hoạn quan ngạo mạn đứng ở bên ngoài chờ lấy.

Chờ lấy phủ Bá tước trong thành bảo cửa mở rộng, sau đó Huyền Vũ bá suất lĩnh người một nhà chỉnh chỉnh tề tề đến đây quỳ nghênh.

Nhưng mà trung môn là mở.

Nhưng là đi ra cũng chỉ có hai người,

Một cái là Huyền Vũ phủ Bá tước phu nhân Tô Bội Bội, mà lại nàng mặc đây là cái gì a?

Đánh nhau dùng trang phục?

Còn có một cái là thế tử Kim Mộc Thông, lúc này một bộ hồn bay lên trời dáng vẻ, bờ môi cùng trên tay đều là mực tàu.

Đã sớm nghe nói Huyền Vũ phủ Bá tước thế tử Kim Mộc Thông là phế vật, nhưng không phải người ngu a.

Nhưng trước mắt cái tên mập mạp này, rõ ràng chính là đầu óc có vấn đề đồ đần a.

Kim Mộc Thông đại thần viết chữ quá chuyên chú, cấu tứ thời điểm, liền bản năng liếm bút, kết quả liền miệng đầy mực.

Dùng tay lau liền đầy tay đen.

Đại hoạn quan lạnh giọng nói: "Huyền Vũ bá tước đây là tại xem thường ta sao? Đây chính là Quốc quân thánh chỉ, Huyền Vũ bá đâu? Vì sao không tới đón chỉ?"

Tô Bội Bội nói: "Phu quân ta không tại."

Nàng vốn hẳn nên nói nhà tôi, nhưng Tô Bội Bội chính là không thích loại này vẻ nho nhã từ.

Đại hoạn quan nói: "Đi nơi nào? Để hắn tới đón chỉ."

Tô Bội Bội nói: "Đi Vọng Nhai đảo."

Đại hoạn quan ánh mắt run lên, lóe lên một chút tham lam quang mang.

Không đơn giản a, ngay cả hắn đều nghe qua Vọng Nhai đảo.

Có thể thấy được Kim thị phát hiện siêu cấp mỏ vàng lớn một chuyện, đã truyền đi hừng hực khí thế, trong vương cung đều đã biết được.

Bất quá coi như biết cũng không có cách nào.

Đây là phong thần tài sản, làm Quốc quân cũng không thể xuất thủ cướp đoạt đi, kia tướng ăn cũng không tránh khỏi quá khó nhìn.

Huyền Vũ bá không tại, đại hoạn quan cũng liền không tiến vào tòa thành.

Cũng không phải bởi vì cô nam quả nữ nguyên nhân a, cái này Tô Bội Bội cực đẹp, nhưng hắn đều không có gia hỏa chuyện.

Mà là chủ nhân không tại, tiếp đãi quy cách liền không đủ, tiến vào tòa thành liền không có ý nghĩa.

"Quốc quân có chỉ, Huyền Vũ phủ Bá tước thế tử Kim Mộc Thông quỳ nghênh."

Mập trạch chính hồn bay lên trời, hắn chính cấu tứ kịch bản đâu? Ta nhưng là muốn trở thành đại văn hào người, những chuyện khác đều đừng quấy rầy ta.

Cái gì là thiên tài?

Ta Kim Mộc Thông là đem ăn cơm đi ị thời gian đều dùng tại cấu tứ bên trên. Từ khi viết tiểu thuyết về sau, ta ngay cả vui sướng nhất từ này thời gian đều giới a. Trên thế giới này chuyện vui sướng nhất chính là viết chữ.

"Thế tử Kim Mộc Thông tiếp chỉ." Đại hoạn quan giọng the thé nói: "Thế tử, ngươi là đối chúng ta bất mãn sao?"

Kim Mộc Thông lúc này mới hoảng hốt tới, ngẩng đầu lên nói: "A? Cái gì? Kết thúc rồi à?"

Đại hoạn quan vốn là muốn nổi giận, nhưng là thấy đến mập trạch này tấm thiểu năng dáng vẻ, lập tức cũng bất đắc dĩ.

Ta cùng một cái kẻ ngu phân cao thấp cái gì a, ngược lại ném đi mặt mũi.

"Thế tử Kim Mộc Thông tiếp chỉ."

Lần này Kim Mộc Thông ngây người, cơ hồ muốn đi tiểu.

Cho ta ý chỉ?

Ta Kim Mộc Thông không phải không khí sao?

Ta ở trước mặt cha mẹ đều là không khí a, tại Quốc quân trước mắt ta càng hẳn là không khí a.

Vì sao Quốc quân sẽ cho ta ý chỉ a? Ta rất sợ hãi a.

Sau đó, hắn khắp nơi nhìn quanh.

Tỷ phu đâu? Hắn ở đâu? Ta hiện tại phải làm gì a.

"Quỳ xuống." Bên cạnh Tô Bội Bội nói.

Kim Mộc Thông lập tức thẳng tắp quỳ xuống tới.

Đại hoạn quan nói: "Lệnh Huyền Vũ phủ Bá tước thế tử Kim Mộc Thông tiến Quốc Tử Giám đọc sách, trong vòng ba ngày đi, không được có bất luận cái gì kéo dài!"

Đồng dạng không có khâm thử.

Thế giới này thánh chỉ, kỳ thật chỉ có Đại Viêm đế quốc Hoàng đế mới có tư cách dùng khâm thử hai chữ.

Bất quá rất nhiều quốc gia Quốc quân cũng sẽ dùng, nhưng chỉ có tại trọng đại thánh chỉ mới có thể dùng, biểu hiện ra Quốc quân trịnh trọng.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cho Huyền Vũ phủ Bá tước mấy đạo trong thánh chỉ, đều không có khâm thử hai chữ, hoàn toàn biểu hiện ra thái độ của mình.

Nghe được cái này ý chỉ về sau, bá tước phu nhân Tô Bội Bội ngây người.

Kim Mộc Thông càng là không biết làm sao.

Quốc quân để ta tiến Quốc Tử Giám đọc sách? Mà lại ba ngày sau đó nhất định phải xuất phát.

Đây, đây là có ý tứ gì a?

Ta nên làm cái gì a?

Tỷ phu, ngươi ở đâu a?

"Tiếp chỉ đi." Đại hoạn quan thản nhiên nói.

Kim Mộc Thông tiến lên, đem ý chỉ đón lấy.

"Thế tử, chuẩn bị một chút, trong vòng ba ngày theo ta tiến quốc đô." Đại hoạn quan nói.

Kim Mộc Thông nói: "Cái gì? Cùng đi với ngươi?"

Đại hoạn quan nói: "Ta tự mình hộ tống thế tử tiến quốc đô, hẳn là thế tử còn có cái gì không hài lòng sao?"

"Không có, không có." Kim Mộc Thông lắc đầu nói.

Sau đó, đại hoạn quan trực tiếp đi.

"Chúng ta ngay tại Huyền Vũ phủ thành chủ chờ lấy."

Đại hoạn quan đi về sau, Kim Mộc Thông sợ hãi nói: "Nương, ta nên làm cái gì a? Ta không muốn đi a, ta không muốn rời nhà, ta không muốn rời đi cha mẹ cùng tỷ phu a."

Mập trạch từ nhỏ đến lớn đều không hề rời đi nhà.

Bá tước phu nhân Tô Bội Bội dùng khó được ôn nhu khẩu khí nói: "Yên tâm, tỷ phu ngươi cũng nhanh muốn trở về, hắn nhất định có biện pháp."

. . .

Dương Vũ quận bến tàu.

"Bảo bối, ta. . . Ta cùng những nữ nhân khác ngủ."

Mộc Lan nghe được Thẩm Lãng về sau, lập tức toàn bộ thân thể mềm mại cứng đờ, hoàn toàn ngây người.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian ôm ấp lấy nàng, ôn nhu nói: "Thật xin lỗi, thật xin lỗi, thật xin lỗi. . ."

Bình thường Thẩm Lãng miệng lưỡi dẻo quẹo, mà lúc này cũng chỉ có thể nói xin lỗi, cái khác một cái từ đều nói không nên lời.

Mà Mộc Lan thì một câu đều nói không nên lời.

Bên cạnh Hoàng Phượng nói: "Đi mau, nếu không muốn gây nên người hữu tâm chú ý."

Sau đó, Mộc Lan như là cái xác không hồn, rời đi bến tàu.

Nàng cưỡi không được ngựa.

Vẫn như cũ là Hoàng Phượng đánh xe ngựa, Mộc Lan cùng Thẩm Lãng đều trong xe ngựa.

Thẩm Lãng ôn nhu ôm thê tử, nhẹ nhàng vuốt ve phía sau lưng nàng, hôn lấy con mắt của nàng, cái mũi, lỗ tai, vuốt ve cổ của nàng.

"Bảo bối, thật xin lỗi, thật xin lỗi, thật xin lỗi!"

Trọn vẹn qua một hồi lâu.

Mộc Lan nước mắt trên mặt mới bừng lên.

Ngay sau đó nàng khóc lóc đau khổ lên tiếng.

Nghe được cái này tiếng khóc, phía ngoài Hoàng Phượng thoáng thở dài một hơi.

Khóc lên liền tốt.

Bất quá cái này tiếng khóc, đều để nàng cảm thấy tim đập

nhanh.

Nam nhân thiên hạ không có một cái tốt, ta về sau nhất định không thành hôn. Tuyệt đối không.

Mộc Lan nước mắt không ngừng được, khóc cũng không ngừng được.

Mộc Lan một mực khóc, một mực khóc.

Khóc đến thở không ra hơi, khóc đến hai con mắt đều hoàn toàn sưng đỏ.

Khóc đến Thẩm Lãng đều muốn tan nát cõi lòng.

Hắn thật hận không thể để nương tử hung hăng đánh cho hắn một trận, cũng không nguyện ý Mộc Lan dạng này khóc đến thương tâm.

"A. . . A. . ."

Rốt cục, Mộc Lan đôi bàn tay trắng như phấn tại Thẩm Lãng phía sau lưng gõ xuống đi.

Nhưng là lực đạo một chút so một chút càng nhỏ hơn, không có chút nào đau.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, ngươi đánh chết ta, đánh chết ta đi, ngươi nói chuyện đi, ngươi nói chuyện có được hay không?"

Mộc Lan ngẩng đầu, hai mắt đẫm lệ mông lung, khóc ròng nói: "Nữ nhân kia là ai? Không phải Từ Thiên Thiên a?"

Thẩm Lãng nói: "Là Cừu Yêu Nhi."

Mộc Lan nói: "Ngươi không phải chủ động, nhất định là nàng ép buộc ngươi đúng hay không?"

Thẩm Lãng kinh ngạc, cứ việc sự thực là dạng này, nhưng hắn không có mặt mũi gật đầu nói phải.

"Nhất định là như vậy, nhất định là như vậy." Kim Mộc Lan một bên khóc, một bên nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta muốn giết nàng, Cừu Yêu Nhi, ta nhất định phải giết nàng. Khẳng định là nàng ép buộc ngươi, ta tuyệt không tin tưởng ngươi sẽ thật làm ra có lỗi với ta sự tình."

Hiện tại Thẩm Lãng rốt cuộc biết, vì cái gì nam nhân vượt quá giới hạn, thê tử không đánh trượng phu, luôn luôn đi xé tiểu tam.

Đón lấy, Kim Mộc Lan bưng lấy Thẩm Lãng khuôn mặt, nhìn hắn chằm chằm một hồi lâu.

Nhìn chằm chặp ánh mắt của hắn.

Nàng tin tưởng vững chắc mình cùng phu quân là yêu nhau.

Nàng tin tưởng vững chắc phu quân là yêu nhất mình, nàng muốn từ trên con mắt nhìn thấy điểm này.

Nếu như không nhìn thấy, kia hết thảy đều đừng.

Nhưng là nàng nhìn thấy.

Thẩm Lãng ánh mắt tràn đầy thâm tình, áy náy, thậm chí còn có một ít thống khổ.

Đây không phải diễn kỹ, mà là thật, lúc này bất luận cái gì trả lời đều khó mà hình dung Thẩm Lãng cùng đối Mộc Lan tình ý.

Mộc Lan bỗng nhiên hôn lên,

Phi thường hung mãnh, gần như hít thở không thông loại kia hôn.

Sau đó đưa tay lột Thẩm Lãng quần áo, lột quần áo của mình.

Trực tiếp ngay tại trong xe ngựa, ngồi lên Thẩm Lãng thân thể.

Nàng hối hận!

Vô cùng hối hận!

Vì sao muốn truy cầu kia hư vô nghi thức cảm giác a.

Sớm một chút đem sự tình làm, cũng sẽ không có hôm nay a.

Hiện tại tốt.

Phu quân lần thứ nhất bị người cướp đi.

Nàng một khắc đồng hồ đều không bằng nhau.

Nàng lập tức liền muốn có được phu quân.

Phu quân bị người mạnh bạo không tính thất trinh, hắn lần thứ nhất vẫn còn ở đó.

Ta Kim Mộc Lan hiện tại liền muốn.

Thẩm Lãng phát hiện, nương tử của nàng cũng là một cái mẫu thú.

Cái này điên cuồng trình độ, cũng cùng Cừu Yêu Nhi không sai biệt lắm.

Chỉ bất quá Cừu Yêu Nhi, hoàn toàn là bởi vì dược lực.

Mà nương tử hoàn toàn bởi vì tình cảm.

"Ta muốn ăn ngươi, ta muốn đem ngươi ăn sống nuốt tươi."

Mộc Lan một bên khóc, một bên hôn, một bên hô.

Mà lúc này, bên ngoài đánh xe Hoàng Phượng da đầu từng đợt run lên.

Ca a, ngươi vì sao muốn đem cái này việc phải làm giao cho ta a?

Ta hiện tại rất muốn chết a.

Có một thứ cặn bã nam xuất quỹ, vợ hắn không những không đánh hắn, hơn nữa còn phải ngủ hắn.

Ta tam quan đều bị lật đổ.

Ta là hẳn là tin tưởng tình yêu, vẫn là không nên tin tưởng a.

Nàng thật sự là không nghĩ tới.

Huyền Vũ phủ Bá tước đại tiểu thư Kim Mộc Lan lá gan vậy mà như thế lớn, vậy mà cuồng dã như vậy.

Nơi này chính là lớn trên đường cái a. Nơi này chính là xe ngựa a.

Các ngươi cứ làm như thế chuyện?

. . .

Một lát sau, trong xe ngựa yên tĩnh trở lại.

Không phải Thẩm Lãng không còn dùng được, mà là Mộc Lan ngừng lại.

Dĩ nhiên không phải nàng không phải là bởi vì hối hận.

Mà là thấy được Thẩm Lãng thương thế trên người, vô cùng thê thảm.

Lập tức nàng đau lòng đến muốn mạng, cho nên ngừng lại, không có tiếp tục, nếu không phu quân sẽ thụ thương càng nặng.

Nhẹ nhàng ghé vào Thẩm Lãng trên thân, ôn nhu hôn lấy trên người hắn mỗi một đạo vết thương, mỗi một tấc đều không có bỏ qua.

"Đau không?" Mộc Lan ôn nhu nói.

Thẩm Lãng nói: "Bị hạ dược, lúc ấy cũng không có cảm thấy đau."

Mộc Lan một lần nữa nằm tại Thẩm Lãng trong ngực, hôn trái tim của hắn vị trí.

Cừu Yêu Nhi, ta nhất định phải giết ngươi.

Ta thề, ta nhất định phải giết ngươi.

Ta biết ta Kim Mộc Lan võ công không bằng ngươi, nhưng là từ hôm nay bắt đầu ta điên cuồng hơn luyện võ.

Luôn có một ngày, ta võ công vượt qua ngươi, sau đó đưa ngươi giết.

Ta muốn vì phu quân báo thù rửa hận, ngươi lại đem phu quân ta bị thương thành dạng này, ngươi còn cưỡng ép làm bẩn hắn.

"Phu quân, ngươi đem chuyện này quên đi, chúng ta đều đem chuyện này quên."

"Mà lại ngươi là nam nhân, nàng là nữ nhân, suy cho cùng vẫn là chúng ta chiếm tiện nghi."

"Về sau không cho phép có khúc mắc, không cho phép có khúc mắc."

"Những ngày an nhàn của chúng ta còn dài mà."

"Mà lại ngươi yên tâm, ta về sau sẽ rất ôn nhu, tuyệt đối sẽ không dạng này thô bạo, ngươi tuyệt đối không nên đối loại chuyện này có bóng ma tâm lý a. Loại chuyện này kỳ thật rất mỹ diệu, Cửu Yêu Nhi là cầm thú, cho nên nàng bên kia là làm không phải thật."

"Phu quân, ngươi vì cái gì khóc a?"

Mộc Lan nhịn không được đưa tay đi lau mất Thẩm Lãng nước mắt.

Nhưng là nàng càng lau, Thẩm Lãng rơi lệ phải càng lợi hại.

Thế là, Mộc Lan lại cùng khóc.

Nương tử, ngươi đừng như vậy a, ngươi dạng này liền lộ ra ta càng cặn bã.

Thẩm Lãng thật sự là chết cũng tưởng tượng không đến, sự tình sẽ phát triển đến nước này.

Mộc Lan vậy mà cảm thấy hắn nhận lấy thương tổn cực lớn, hơn nữa còn sợ hãi hắn có bóng ma tâm lý, ngược lại tới dỗ dành hắn.

Sau đó, vợ chồng trẻ khóc thành một đoàn.

Thẩm Lãng là bởi vì Mộc Lan tốt mà khóc, bởi vì áy náy mà khóc.

Mộc Lan thì là bởi vì phu quân đáng sợ tao ngộ mà khóc.

. . .

Mộc Lan cùng Thẩm Lãng không có trực tiếp về nhà.

Mà lại ở bên ngoài ở một đêm, dạng này Thẩm Lãng liền lộ ra chẳng phải chật vật, cũng sẽ không để mẫu thân lo lắng.

Đương nhiên nàng phái người sớm về nhà, nói cho mẫu thân cùng Kim Mộc Thông, Thẩm Lãng đã không sao.

Qua một ngày sau đó, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan mới trở lại phủ Bá tước.

Lúc này Thẩm Lãng, đã khôi phục trước đó tiêu sái trạng thái.

Giống như Nộ Triều thành hết thảy đều không có phát sinh, vết thương trên người cũng dùng quần áo che chắn đi lên.

Mộc Lan biểu lộ có một chút điểm mất tự nhiên, nhưng là đối Thẩm Lãng thái độ càng ôn nhu, càng dính.

Sau khi về nhà.

Thẩm Lãng lập tức nhận được một cái tin tức kinh người.

Quốc quân hạ chỉ, để Kim Mộc Thông gần Quốc Tử Giám đọc sách?

Thật sự là buồn cười a!

Trước đó Huyền Vũ phủ Bá tước sắp tao ngộ tai hoạ ngập đầu thời điểm, ngũ vương tử Ninh Chính quỳ gối bên ngoài một ngày một đêm, Quốc quân mới miễn cưỡng đáp ứng để Kim Mộc Thông gần Quốc Tử Giám đọc sách, xem như cho Kim thị gia tộc lưu một đầu cây.

Nhưng là đáp ứng về đáp ứng, từ đầu đến cuối không có chứng thực.

Hơn nửa tháng thời gian trôi qua, Quốc quân ý chỉ đều không có xuống tới.

Mà Huyền Vũ phủ Bá tước vừa mới trả sạch nợ nần, vừa mới tuôn ra phát hiện một cái mỏ vàng lớn, mắt thấy tình thế hừng hực khí thế, ngươi ý chỉ liền hạ tới.

Lúc này chiêu Kim Mộc Thông tiến vào Quốc Tử Giám đọc sách, đây không phải xem như con tin sao?

Nhưng Kim Mộc Thông nếu không đi.

Đó chính là kháng chỉ!

Hiện tại Huyền Vũ phủ Bá tước có kháng chỉ năng lực sao?

Không có!

Cách biển là vua chiến lược thành công trước đó, Kim thị gia tộc không có bất kỳ cái gì tư cách cùng Quốc quân cò kè mặc cả.

Cũng không có bất kỳ cái gì năng lực đối kháng Quốc quân.

Chỉ có thành công cướp đoạt Nộ Triều thành cùng Lôi Châu quần đảo về sau, Kim thị gia tộc mới có quyền chủ động.

Mà lại Kim Mộc Thông nếu không đi, ngược lại sẽ để Thẩm Lãng kế hoạch có chút sơ hở.

Huyền Vũ phủ Bá tước thế tử gần Quốc Tử Giám đọc sách là sách hay a, ngươi vì sao không đi? Hẳn là nhà ngươi có ý đồ khác sao?

Cái khác uy tín lâu năm quý tộc thế tử đều tại quốc đô đọc sách, cái này rõ ràng là vinh dự to lớn.

Thật đúng là dạng này, đại đa số uy tín lâu năm quý tộc thế tử đều có tại Quốc Tử Giám đọc sách kinh lịch.

Vì sao vẻn vẹn Kim Mộc Thông không có?

Bởi vì Quốc quân không thích Tô Bội Bội, từ khi nàng một câu kia hổ dữ không ăn thịt con về sau, phàm là Vương tộc có cái đại sự gì, Kim thị gia tộc trực tiếp phái người tặng quà đưa chúc biểu chính là, bản thân không cần tiến vào quốc đô.

Quốc quân cũng không mừng rỡ nhìn thấy các ngươi.

Hiện tại để Kim Mộc Thông đi Quốc Tử Giám, các ngươi còn không cảm ân rơi nước mắt?

Thẩm Lãng nheo mắt lại, bắt đầu nghĩ biện pháp.

Mà đúng lúc này đợi, Kim Mộc Thông bỗng nhiên nói: "Tỷ phu, ta muốn đi, ta đi quốc đô."

Nhạc mẫu Tô Bội Bội giật mình nói: "Không được, ngươi không thể đi. Ngươi thành thật như vậy, quốc đô phức tạp như vậy, đi về sau nhất định sẽ bị bắt nạt chết."

Mà lại hai ngày này mập trạch đều hoảng sợ không chịu nổi một ngày, luôn miệng nói không đi quốc đô, một mực chờ tỷ phu trở lại cứu hắn.

Mà lúc này, cái kia đại hoạn quan còn tại phủ thành chủ chờ lấy, ngày mai liền muốn tiến quốc đô.

Như Kim Mộc Thông không đi, đó chính là kháng chỉ.

Kim Mộc Thông nói: "Nương, từ nhỏ đến lớn ta vẫn luôn tại các ngươi dưới cánh chim lớn lên, các ngươi đem ta bảo vệ quá tốt. Còn có tỷ phu, trong nhà mặc kệ cái đại sự gì, cũng phải làm cho ta tại bên cạnh dự thính, chính là muốn để ta học tập. Ta là một cái người ngu, nhưng ta dù sao cũng là Huyền Vũ phủ Bá tước thế tử, ta cũng phải vì gia tộc làm cống hiến."

"Hiện tại là nhà chúng ta thời khắc mấu chốt, Vọng Nhai đảo chiến lược đã đến cao triều nhất, tỷ phu thiên la địa võng đã trải tốt, liền đợi đến địch nhân người trước ngã xuống, người sau kế tục đến tìm cái chết."

"Nộ Triều thành cách biển là vua chiến lược, cũng lập tức liền muốn mở ra, không thể có một chút xíu sơ hở."

"Chỉ có cầm xuống Nộ Triều thành cùng Lôi Châu quần đảo, gia tộc bọn ta mới có thể triệt để thoát khỏi tân chính nguy cơ, mới có thể chân chính trường trị cửu an. Vì mục đích này, tỷ phu đều có thể mạo hiểm đi Nộ Triều thành, ta vì cái gì không thể đi quốc đô."

"Ta là thế tử, ta không thể ngồi hưởng thành quả. Ta không có bản sự khác, nhưng lúc này ta đi Quốc Tử Giám chính là đối với gia tộc lớn nhất cống hiến."

"Cho nên, ta muốn đi!"

"Tỷ phu, chờ chúng ta Nộ Triều thành chiến lược sau khi hoàn thành, ngươi nhất định sẽ tiến quốc đô đem ta tiếp về nhà đúng không?"

. . .

Vọng Nhai đảo chung quanh hải vực.

Đã hiện đầy Kim thị gia tộc chiến thuyền , bất kỳ cái gì thuyền một khi tới gần Vọng Nhai đảo năm dặm bên trong, liền sẽ nhận cảnh cáo.

Như còn không rời đi, Kim thị chiến thuyền liền sẽ trực tiếp phát động công kích.

Lúc này!

Xuất hiện mười chiếc hải tặc thuyền lớn, trùng trùng điệp điệp hướng phía Vọng Nhai đảo đánh tới.

Kim Sĩ Anh suất lĩnh mấy chiếc chiến thuyền nghênh đón tiếp lấy, rống to: "Nơi này là ta Kim thị gia tộc hải vực , bất kỳ cái gì thuyền không được đến gần, nếu không giết chết không cần hỏi tội, lập tức thối lui, lập tức thối lui!"

Lập tức, Kim thị gia tộc trên chiến thuyền, mấy cái lớn nỏ mở

ra.

"Ha ha ha ha ha. . ."

Một trận cười lớn truyền đến.

Cừu Kiêu đi lên boong tàu.

Trực tiếp móc ra tiểu tử, hướng về phía biển cả đi tiểu.

"Các ngươi đây là cái gì thuyền a? Đây là chiến thuyền sao? Cái này rõ ràng là tiểu hài tử đồ chơi a?" Cừu Kiêu chỉ vào sau lưng nói: "Ta đây mới gọi là làm chiến thuyền, ngươi Kim thị gia tộc xem như xong đời, mấy chiếc rác rưởi đều kéo đi ra làm bảo bối."

Hắn lời này ngược lại là nói đến không có sai.

Huyền Vũ phủ Bá tước chiến thuyền cùng Vua Hải Tặc so ra, thật là chẳng đáng là gì.

Chẳng những thuyền không có Vua Hải Tặc nhiều như vậy, mà lại thì nhỏ hơn nhiều được nhiều.

Tóm lại mặt biển sức chiến đấu, Kim thị gia tộc và Cừu Thiên Nguy so ra hoàn toàn là cặn bã, thậm chí ngay cả một trận chiến tư cách đều không có.

Mặc dù bây giờ trên mặt biển, Huyền Vũ phủ Bá tước các chiếc thuyền vượt qua bốn năm mươi, mà Cừu Kiêu chỉ dẫn theo mười chiếc.

Nhưng nếu quả như thật đánh nhau.

Cừu Kiêu cái này mười chiếc chiến thuyền tất thắng không thể nghi ngờ, mà lại là nghiền ép cách thức đại thắng, không có một chút điểm lo lắng.

Không có cách, Nộ Triều thành chiến thuyền là chuyên môn vì hải chiến, vì cướp bóc mà thành, chẳng những trọng tải lớn, mà lại kiên cố được nhiều, tốc độ cũng nhanh hơn nhiều.

Mà Kim thị gia tộc chiến thuyền, căn bản chính là vì vận hàng, cần thời điểm chiến đấu mới lâm thời gắn thêm mấy cỗ lớn nỏ ở phía trên.

Bởi vì thuyền tiểu, cho nên nỏ cũng không lớn, tầm bắn gần, lực sát thương cũng nhỏ.

"Chuẩn bị chiến đấu!"

Cừu Kiêu rống to một tiếng.

Lập tức, mười chiếc hải tặc trên chiến thuyền cự nỏ mở ra, số lượng vượt xa Huyền Vũ phủ Bá tước một phương.

Mấy ngàn tên hải tặc bỗng nhiên giương cung cài tên, mà lại là hỏa tiễn.

Chỉ cần Cừu Kiêu ra lệnh một tiếng, liền có thể vạn tên cùng bắn, cho Kim thị gia tộc chiến thuyền mang đến tai hoạ ngập đầu.

"Ta Cừu Kiêu muốn lên đất liền Vọng Nhai đảo, ai dám ngăn trở, giết chết không cần hỏi tội!"

"Ta là Nộ Triều thành Thiếu chủ, ta là Vua Hải Tặc con trai, ai dám ngăn cản ta?"

"Kẻ ngăn ta chết!"

Quả nhiên, Huyền Vũ phủ Bá tước chiến thuyền không dám ngăn cản.

Cừu Kiêu mười chiếc hải tặc chiến thuyền nghênh ngang đi lái vào Nộ Triều thành bến tàu.

Con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu nhảy xuống, trực tiếp rơi vào trên bến tàu, nâng lên loan đao, hét lớn: "Bại tướng dưới tay ta ở đâu? Kim Trác bá tước ở đâu? Thẩm Lãng tiểu bạch kiểm ở đâu? Kim Mộc Lan tiểu nương tử ở đâu? Mau tới bái kiến con Vua Hải Tặc!"

"Kim Trác? Thẩm Lãng? Nghe nói Vọng Nhai đảo phát hiện một cái mỏ vàng lớn, là thật là giả? Tranh thủ thời gian mang ta đi nhìn! Hiện tại lập tức lập tức!"

Kim Trác bá tước xuất hiện.

Gặp được Cừu Kiêu thân ảnh, trong lòng của hắn thở dài một hơi.

Quả nhiên như là Lãng nhi đoán.

Cừu Kiêu tới.

Hắn quả nhiên đi tìm cái chết.

Không chỉ có chính hắn tới, hơn nữa còn đưa tới mấy ngàn tên hải tặc, mười mấy chiếc đại chiến thuyền.

Bất quá, thật muốn đem cái này hai ngàn cái hải tặc toàn bộ giết chết? Đem những này chiến thuyền toàn bộ giam sao?

Cuối cùng, đem mấy ngàn cái đầu người đưa đến Cừu Thiên Nguy trước mặt?

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 177: Đột Nhiên Xuất Hiện! Cừu Kiêu Run Rẩy! Vỗ Béo Giết

Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Nghe xong Kim Mộc Thông về sau, nhạc mẫu, Mộc Lan cùng Thẩm Lãng đều có chút ngây người.

Mập trạch mãi mãi cũng giống như là một đứa bé đồng dạng.

Mặc kệ tham gia bất luận cái gì cơ mật đại sự đều tại buồn ngủ, hồn bay lên trời.

Nhưng không có nghĩ đến hắn sẽ nói ra như thế một phen tới.

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp, ngươi có thể nghĩ xong chưa?"

Kim Mộc Thông dùng sức gật đầu nói: "Ta đã suy nghĩ hai ngày, cứ việc ngay từ đầu đều tràn ngập sợ hãi cùng sợ hãi, nhưng cuối cùng đều là quyết định này."

Tô Bội Bội có chút mắt đục đỏ ngầu.

Mặc dù nàng thường xuyên đánh chửi Kim Mộc Thông, mà lại các loại ghét bỏ.

Nhưng dù sao cũng là nàng con độc nhất, nàng làm sao có thể không thương không yêu.

Huống hồ Thẩm Lãng tiến vào Huyền Vũ phủ Bá tước về sau, cơ hồ điền vào Kim Mộc Thông tất cả khuyết điểm, hắn liền biến thành một cái rất tốt thế tử.

Đây là một cái rất ngoan hài tử, cho tới bây giờ đều không gặp rắc rối, lại như vậy nghe lời, cùng bên ngoài những cái kia chán ghét hài tử hoàn toàn không giống.

Bây giờ đứa con trai này liền muốn rời xa, tiến vào quốc đô cái kia không phải là vòng, để nàng làm sao không lo lắng không khó qua.

Đứa con trai này cho tới bây giờ không hề rời đi qua bên cạnh mình đâu.

Nhưng là nội tâm của nàng cũng biết, nam hài muốn đi ra ngoài lịch luyện mới có thể lớn lên, tiểu ưng muốn rời khỏi phụ mẫu bên người mới có thể bay lượn.

. . .

Trong thư phòng chỉ còn sót Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông.

"Tỷ phu, những ngày này ngươi không tại, ta thực sự là muốn biết « Tây Du Ký » phía sau kịch bản, cho nên ta liền tự mình viết mấy vạn chữ, ngươi hỗ trợ ta xem một chút."

Thẩm Lãng nhận lấy bản thảo.

Dùng ước chừng hơn nửa giờ nhìn một bên.

Thật bất ngờ, rất kinh hỉ.

Mập trạch viết sách cảm xúc phi thường ngưu bức, rõ ràng là đánh một cái yêu quái, vậy mà để hắn viết lửa giận ngút trời, cái kia yêu quái nếu là không chết quả thực có lỗi với thiên địa.

Cũng chính là phi thường am hiểu tại kéo cừu hận.

Mà lại, hắn viết sách còn hiểu được vòng vòng đan xen.

Tỉ như vừa đánh một cái tiểu yêu tinh, tiếp lấy tới một cái đại yêu tinh, đánh xong một cái đại yêu tinh, lập tức tới một cái thần tiên, vừa đánh xong cái này thần tiên, Ngọc Đế đều bị kinh động.

Một màn này quen thuộc chưa quen thuộc.

Rất như là hậu thế huyền huyễn tiểu thuyết a, địch nhân càng lúc càng lớn, càng ngày càng ngưu bức, âm mưu luận một cái tiếp một cái.

Bất quá cái này không thích hợp Tây Du Ký a.

Tây Du Ký là thấy tốt thì lấy, những cái kia yêu quái cho dù có chỗ dựa, đối trên trời thần tiên cũng liền điểm đến là dừng, sẽ không một mực đánh lên đi, đối âm mưu luận cũng là điểm đến là dừng.

Mà mập trạch lúc này mới mấy vạn chữ a, liền đem ngập trời tấm màn đen viết đến Ngọc Đế nơi đó.

Cực kì đẹp đẽ.

Nhưng là cũng đem chủ tuyến sai lệch.

Giống như hắn dạng này viết, tiếp xuống lại muốn đỗi Ngọc Đế, nói không chừng còn phải lại tới một lần đại náo Thiên Cung, còn lấy cái rắm trải qua a.

Dạng này mười vạn chữ về sau, Tôn Ngộ Không đều nên diệt Ngọc Đế hủy Thiên Cung.

Huống hồ Tây Du Ký cố sự, đợi đến bắt đầu thỉnh kinh thời điểm có điểm giống là hệ liệt kịch.

Không ngừng gặp được mới yêu quái, không ngừng gặp được mới khó khăn, nhưng rất nhanh liền chấm dứt.

Kết quả phi thường Kim Mộc Thông viết mấy vạn chữ, vẫn là tại viết từng kiện sự tình, mà lại càng náo càng lớn, đã sớm đem thỉnh kinh đầu này chủ tuyến méo sẹo.

"Thế nào? Tỷ phu?" Kim Mộc Thông vô cùng khẩn trương nói, liền phảng phất một cái tân tác viết về xong sách giao cho biên tập nhìn thời điểm đồng dạng.

"Tiến vào Quốc Tử Giám về sau, ta định dùng viết sách mở ra cục diện, liền dùng bản này « Tây Du Ký »." Kim Mộc Thông nói: "Ta nhất định phải danh dương toàn bộ Quốc Tử Giám, tỷ phu ngươi không ngại ta dùng Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh bút danh a?"

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp, ngươi viết rất tốt."

Mập trạch đại hỉ.

"Nhưng là. . ." Thẩm Lãng nói: "Ngươi không thích hợp viết « Tây Du Ký », ngươi hành văn quá kịch liệt, cừu hận kéo đến quá ác, tình cảm quá kịch liệt."

Kim Mộc Thông kinh ngạc nói: "Cái này. . . Cái này không tốt sao?"

"Tốt." Thẩm Lãng nói: "Ta giới thiệu mặt khác một quyển sách cho ngươi viết a, ta trước đọc sáu vạn chữ cho ngươi nghe, ngươi không thể so sao chép, nghe thấy là được rồi."

"Tốt, tốt a. . ." Kim Mộc Thông nói.

Thẩm Lãng bắt đầu thì thầm: Thứ nhất chương, vẫn lạc thiên tài.

"Đấu lực lượng, ba đoạn!"

Nhìn qua trắc nghiệm ma thạch bia phía trên lóe sáng phải thậm chí có chút chướng mắt năm chữ to, thiếu niên mặt không biểu tình, khóe môi có một vòng tự giễu, bàn tay nắm chắc, bởi vì đại lực, mà dẫn đến hơi bén nhọn móng tay thật sâu đâm vào trong lòng bàn tay, mang đến từng đợt toàn tâm đau đớn!

Không sai!

« Đấu Phá Thương Khung » đột nhiên xuất hiện.

Đương nhiên thế giới này chỉ có nội lực cùng chân khí, là không có đấu khí.

Mà lại thế giới này võ đạo xa xa không có đấu phá bên trong cao như vậy.

Nhưng cuối cùng cũng coi là một cái võ đạo thế giới a, rất nhiều thứ đều quen thuộc a, có đại nhập cảm a.

Thẩm Lãng mồm miệng rõ ràng, nhanh chóng đọc lấy.

Kim Mộc Thông nghe được đâu chỉ như si như say, quả thực như si như cuồng a.

Nhất là nghe được Nạp Lan Yên Nhiên đến từ hôn thời điểm, hắn đại nhập cảm quá cường liệt.

Toàn thân nhiệt huyết sôi trào, nắm chặt lấy nắm đấm, đem mình ảo tưởng trở thành Tiêu Viêm.

Nguyên lai ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo liền từ nơi này đi ra a?

Tỷ phu còn thường xuyên nói câu nói này.

Ròng rã mấy giờ, Thẩm Lãng rốt cục đem « Đấu Phá Thương Khung » Tập 1- sáu vạn chữ đọc xong.

Kim Mộc Thông con mắt đều tái rồi.

Trời ạ?

Cái này cố sự quá đặc sắc, quá dễ nhìn, quá kích thích.

Ta đều muốn khóc.

Trời cao tại sao phải để ta Kim Mộc Thông nghe được tốt như vậy cố sự a.

Luận văn học tạo nghệ « Tây Du Ký » đương nhiên vượt xa khỏi.

Nhưng là luận đại nhập cảm cùng kịch bản lực trùng kích, « Đấu Phá Thương Khung » siêu cấp mạnh a.

Liền như là « Thiên Long Bát Bộ » so « Tầm Tần ký » càng thêm kinh điển, thậm chí không thể so sánh nổi.

Nhưng là người viết đang nhìn « Tầm Tần ký » thời điểm, hoàn toàn như là mở ra thế giới mới đại môn, ngày đêm không ngủ, sợ hãi thán phục trên thế giới lại còn có đẹp mắt như vậy sách? Lúc ấy si mê trình độ, thậm chí càng vượt qua « Thiên Long Bát Bộ » cùng « Thần Điêu Hiệp Lữ ».

Bởi vì đối các loại dục vọng lực trùng kích, Tầm Tần ký vượt qua thiên long, cũng càng thoải mái.

« Đấu Phá Thương Khung » đương nhiên liền thoải mái lật ra.

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp, ngươi phải nghĩ kỹ a, ngươi xác định tiến Quốc Tử Giám muốn viết « Đấu Phá Thương Khung »?"

Kim Mộc Thông nói: "Nhất định phải viết, đời này ta coi như không làm gì khác, cũng phải đem quyển sách này viết ra."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi viết ra quyển sách này về sau, Quốc Tử Giám những bạn học kia có thể sẽ một bên điên cuồng truy đọc, một bên cuồng mắng ngươi viết phải nát, không có văn học giá trị, đều sẽ xem thường ngươi, thậm chí sẽ đem ngươi trở thành Quốc Tử Giám sỉ nhục."

"Có thể nổi danh sao?" Kim Mộc Thông hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Có thể, mà lại nhất định sẽ ra đại danh. Thậm chí sẽ vang dội Quốc Tử Giám cùng thái học, hai mươi mấy tuổi xuống thiếu niên đều sẽ bị một mẻ hốt gọn. Nhưng là ra thanh danh có thể sẽ không được tốt, người ta sẽ mắng ngươi viết một bản lớn độc thảo."

"Ha ha ha ha. . ." Kim Mộc Thông nói: "Có thể nổi danh liền tốt, có thể tìm tới một cái nàng dâu càng tốt hơn , cái kia có thể giao đến bằng hữu sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có thể, bất quá giao đến cũng đều là những cái kia bất học vô thuật học cặn bã, những cái kia có thể thi đậu Tiến sĩ học bá, hẳn là khinh thường cùng ngươi làm bạn."

"Vậy thì thật là tốt, ta cũng là học cặn bã." Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, ngươi mau đưa cố sự đại cương, còn có nhân vật giới thiệu vắn tắt cho ta viết ra, ta tại đi quốc đô trên đường cấu tứ, vừa đến Quốc Tử Giám ta liền lập tức viết."

Thế là, tiếp xuống Thẩm Lãng múa bút thành văn.

Căn cứ trí não tinh luyện, đem « Đấu Phá Thương Khung » phía trước một trăm vạn chữ kịch bản đại cương, còn có nhân vật đại cương toàn bộ viết ra.

Ròng rã hơn hai vạn chữ.

Kim Mộc Thông tiếp nhận những thứ này đại cương về sau, liền phảng phất đạt được « Cửu Âm Chân Kinh » loại này tuyệt thế bí tịch.

"Cám ơn ngươi tỷ phu, ngươi đối ta thật tốt."

"Ngươi chờ, ta nhất định sẽ không cho ngươi mất mặt, ta nhất định sẽ đại hỏa."

Tiếp lấy Kim Mộc Thông ngượng ngùng nói: "Tỷ phu, ta sách mới đưa ra thị trường thời điểm, có thể hay không đem tên sách đổi thành « Kim X Mai Chi Đấu Phá Thương Khung » a?"

Ta. . . Móa!

Thẩm Lãng da đầu đều muốn nổ, ngươi Kim Mộc Thông có như vậy tú sao?

Cọ nhiệt độ cũng không phải ngươi dạng này cọ a.

"Ngươi cứ nói đi?" Thẩm Lãng cả giận nói.

Kim Mộc Thông nói: "Vậy có thể hay không gọi Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi, ngươi sẽ không phải là giống như hướng bên trong thêm nhục hí a?"

Kim Mộc Thông dùng sức gật đầu nói: "Bên trong mỹ nữ rất nhiều, không thêm đáng tiếc."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi phải thêm có thể, nhưng là tuyệt đối không thể nhiều a, không thể phá hủy cả quyển sách cố sự thuộc tính."

Suốt cả đêm, Kim Mộc Thông đều tại cùng Thẩm Lãng thảo luận hắn sắp viết sách mới.

Càng ngày càng phấn khởi, càng ngày càng chờ mong, trong lòng của hắn cũng dần dần không sợ.

Ngược lại đối đi Quốc Tử Giám đọc sách tràn đầy chờ mong.

Ta Kim Mộc Thông muốn phát hỏa, ta nhất định dùng hồng biến toàn bộ quốc đô.

Cho đến lúc đó, còn sợ không có muội tử thích ta?

Bên trên một bản phong nguyệt vô biên ai cũng biết là tỷ phu của ta viết.

Nhưng quyển này sách, thế nhưng là ta Kim Mộc Thông đại thần tác phẩm.

Mập trạch tưởng tượng lấy sách của mình đại hồng đại tử, thắng được bạch phú mỹ, đi hướng nhân sinh đỉnh phong.

Lâm vào mộng đẹp không thể tự kiềm chế.

Nhạc mẫu Tô Bội Bội lúc đầu muốn khuyên mập trạch đi ngủ, miễn cho ngày mai đi đường không có tinh thần, nhưng là ở bên ngoài nghe được Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông thảo luận phải khí thế ngất trời, liền lui về gian phòng đi, vì Kim Mộc Thông chỉnh lý bọc hành lý.

Mập mạp này chính là cùng tỷ phu hắn thân.

Ngày kế tiếp trời chưa sáng.

Huyền Vũ phủ Bá tước tới một nhánh thần bí khách nhân.

Một cái lão hoạn quan, mười mấy tên võ sĩ.

"Bái kiến Huyền Vũ bá phu nhân." Cái kia lão hoạn quan hướng phía Tô Bội Bội hành lễ.

Cái kia lão hoạn quan đưa lên ngũ vương tử Ninh Chính bái thiếp, còn có hắn tự tay viết thư.

Đây là Ninh Chính vương tử tâm phúc thái giám.

"Điện hạ để ta dẫn người tới đón thế tử, tiến vào quốc đô về sau, thế tử cũng tại Ngũ điện hạ trong phủ ở lại, mỗi ngày điện hạ đều sẽ phái người bảo hộ thế tử học, mời phu nhân yên tâm." Lão hoạn quan nói.

Lập tức Tô Bội Bội trong lòng cảm động, mừng lớn nói: "Vậy liền đa tạ điện hạ, mời trưởng giả chờ một chút, ta cái này đi chuẩn bị một chút đất năng khiếu để ngươi mang về nước đều đi."

Lão hoạn quan nói: "Vạn vạn không được, vạn vạn không được, điện hạ sẽ không cao hứng."

Tô Bội Bội nói: "Đều là một chút thứ không đáng tiền, nhất định phải nhận lấy."

Sau đó, Tô Bội Bội chuẩn bị mấy rương lớn lễ vật.

Có chút lụa, có bảo kiếm, đương nhiên càng nhiều hơn chính là xà bông thơm, nước gội đầu, nước hoa, mặt màng, toàn bộ là cho Ninh Chính thê tử lễ vật.

Thẩm Lãng tiến lên phía trước nói: "A ông, Ngũ điện hạ gần nhất thời gian có phải là không tốt lắm?"

Đây là rất hiển nhiên.

Đoạn thời gian trước, Huyền Vũ phủ Bá tước đứng trước tuyệt cảnh, Tô Bội Bội bốn phía lại vay tiền chỉ mượn một ngàn kim tệ, trở thành quý tộc trò cười.

Ngũ vương tử Ninh Chính đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, nghiêng tất cả đưa tới một vạn bảy ngàn kim tệ.

Lúc ấy Quốc quân liền đã phi thường không thích, nhưng ngẫm lại cái này một vạn bảy ngàn kim tệ cũng không cải biến được đại cục, còn có thể vãn hồi một chút Vương tộc mặt mũi, cũng không có truy cứu.

Nhưng là sau đó, Thẩm Lãng một lần lấy ra tám mươi vạn kim tệ, hung hăng nện ở Ẩn Nguyên hội trên đầu, đánh mặt khắp thiên hạ.

Quốc quân đương nhiên sẽ tức giận.

Loại này phẫn nộ không tốt đối Huyền Vũ phủ Bá tước phát tiết, nhưng lại có thể đối Ninh Chính.

Xem ra ngươi Ninh Chính rất xảo trá a, đã sớm cùng Huyền Vũ phủ Bá tước có cấu kết đi.

Toàn bộ quốc đô người cũng nhao nhao nghị luận, thậm chí mở miệng châm chọc.

Đều nói ngũ vương tử Ninh Chính tính cách quái gở, thuần phác ngay thẳng, hiện tại xem ra cũng rất giảo hoạt, tâm cơ rất sâu a.

Biết Huyền Vũ phủ Bá tước muốn phát đạt, cho nên giả mù sa mưa đưa ra một vạn bảy ngàn kim tệ thu mua lòng người.

Toan tính không nhỏ a.

Cho nên, Ninh Chính xem như được Thẩm Lãng kéo xuống nước, gần nhất thời gian phi thường khổ sở.

Được người châm chọc khiêu khích vẫn là việc nhỏ, được Quốc quân nghi kỵ mới là đại sự.

Quốc quân đã gọi hắn đi quát lớn nhiều lần, mà lại phạt quỳ nhiều lần.

Thậm chí bởi vì một kiện giả dối không có thật việc nhỏ, xuống một đạo ý chỉ, mở ra Ninh Chính phủ thượng một cây trụ, lấy đó cảnh cáo.

Ngay tại lúc này, Ninh Chính hẳn là lập tức cùng Huyền Vũ phủ Bá tước phân rõ giới hạn, lấy đó trong sạch.

Nhưng là biết được Quốc quân hạ chỉ để Kim Mộc Thông tiến Quốc Tử Giám đọc sách, đây là có làm con tin ý tứ a.

Lúc này hắn rõ ràng không nên xuất thủ, nhưng vẫn là xuất thủ.

Bởi vì để Kim Mộc Thông tiến Quốc Tử Giám đọc sách là hắn nói đề nghị, lúc ấy là vì giữ được Kim thị gia tộc dòng độc đinh.

Cho nên, Ninh Chính cảm thấy mình phải chịu trách nhiệm đến cùng.

Đến mức tránh hiềm nghi? Không cần thiết.

Nghe được Thẩm Lãng về sau, lão hoạn quan nói: "Chúng ta chủ tử vô dục vô cầu, chịu một chút bạch nhãn cũng không quan trọng, quen thuộc."

Thẩm Lãng đáp lễ nói: "Đa tạ điện hạ, ngày khác Thẩm Lãng tiến vào quốc đô, nhất định đến nhà đáp lễ."

"Dễ nói, dễ nói." Lão hoạn quan nói.

Đón lấy, lão hoạn quan muốn nói lại thôi.

Thẩm Lãng nói: "A ông, có chuyện thỉnh giảng."

Lão hoạn quan nói: "Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, Vọng Nhai đảo gió to sóng lớn, còn xin Huyền Vũ bá cẩn thận a."

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là có người vào kinh thuyết phục?"

Lão hoạn quan nói: "Không chỉ một đợt, vô số thế lực đều đối ngươi Vọng Nhai đảo mỏ vàng thèm nhỏ dãi không thôi, đã mài đao xoèn xoẹt, ngo ngoe muốn động."

Thẩm Lãng khom người nói: "Đa tạ a ông cáo tri."

Hừng đông về sau!

Tại mọi người lưu luyến không rời trong ánh mắt, Kim Mộc Thông rời đi Huyền Vũ phủ Bá tước, tiến vào quốc đô.

Trừ ngũ vương tử phái tới mười mấy tên võ sĩ bảo hộ phía dưới, Huyền Vũ phủ Bá tước cũng phái hai mươi mấy người đi theo.

Cái kia truyền chỉ đại hoạn quan thấy, một trận cười lạnh, hướng phía ngũ vương tử tâm phúc thái giám nói: "Nhà các ngươi Ngũ điện hạ thật đúng là chân thực nhiệt tình a, chỉ bất quá đều nhanh muốn ăn cơm thời điểm, lúc này mới bắt đầu đốt lò có chút quá muộn đi."

Cái này châm chọc ý tứ, không che giấu chút nào, nói ngũ vương tử Ninh Chính cấu kết ngoại thần, ý đồ tranh đoạt dòng chính.

Thẩm Lãng tại bên cạnh yếu ớt nói: "Công công lời này của ngươi là có ý gì, nguyền rủa Quốc quân sao?"

Truyền chỉ đại hoạn quan giọng the thé nói: "Ngươi tính là gì thân phận? Một cái nho nhỏ người ở rể, có tư cách gì nói chuyện?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói cái gì mau ăn cơm thời điểm? Ai sắp ăn cơm a? Là Thái tử sao? Bây giờ Quốc quân thiên thu cường thịnh, sống lâu trăm tuổi cũng không chỉ, ngươi vậy mà nói nhanh đến lúc ăn cơm, đây rõ ràng chính là nguyền rủa Quốc quân a. A ông, lời này có cần phải truyền đi a."

Cái kia truyền chỉ đại hoạn quan sắc mặt lập tức tái rồi, giọng the thé nói: "Chúng ta không có ý tứ này, ngươi không muốn tin miệng thư hoàng a."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi có hay không ý tứ này, Quốc quân tự có phán đoán, dù sao ta cảm thấy có cần phải đem câu nói này để Quốc quân biết."

Truyền chỉ đại hoạn quan da đầu tê dại một hồi.

Lời này truyền đến Quốc quân trong tai, hắn đương nhiên tội không đáng chết, cũng sẽ không bị cách chức.

Nhưng là quỳ mấy canh giờ, từ tát mấy bạt tai là tránh không khỏi.

Mà lại có một câu như vậy sàm ngôn, tiếp xuống trong cung những cái kia đối thủ liền sẽ có gấp mười, gấp trăm lần sàm ngôn.

Thật sự là họa từ miệng mà ra a.

Nghe nói Thẩm Lãng tiểu súc sinh này là rắn độc, xem ra thật sự là không giả.

Nắm lấy cơ hội liền cắn người a.

Sau đó, cái này truyền chỉ đại hoạn quan cũng không dám dây dưa, trực tiếp suất đội đi.

Kim Mộc Thông ở trên xe ngựa la lớn: "Tỷ phu, đến Quốc Tử Giám ta nhất định sẽ không cho ngươi mất mặt, ngươi liền đợi đến ta danh dương quốc đô tin tức tốt đi!"

. . .

Kim Mộc Thông đi.

Mộc Lan rất khó chịu, nhạc mẫu Tô Bội Bội càng là có chút ngơ ngơ ngác ngác.

Một số thời khắc bản năng sẽ còn hô một tiếng mập mạp.

Sau đó, có cầm lấy thước, chổi lông gà , chờ một chút đánh Kim Mộc Thông công cụ ngẩn người, yên lặng rơi lệ.

Nhà này thường ngày.

Ăn cơm, đi ngủ, khi dễ đậu đậu.

Hiện tại đậu đậu đi.

Thật là khiến người ta khó chịu.

Thậm chí bao gồm Thẩm Lãng, mập trạch Kim Mộc Thông vừa đi không lâu, hắn liền đã nhớ hắn.

Thẩm Lãng nhìn xem mất hồn mất vía nhạc mẫu, liền an ủi: "Nhạc mẫu ngài yên tâm, không bao lâu, ta liền tự mình tiến vào quốc đô đem mập mạp tiếp về nhà."

. . .

Thẩm Lãng cũng không thể tại Huyền Vũ phủ Bá tước ngẩn đến quá lâu!

Mập trạch Kim Mộc Thông rời đi là một khúc nhạc đệm, tiếp xuống vở kịch còn muốn tiếp tục trình diễn.

Hoàng kim đảo chiến lược, lập tức liền muốn đến cao triều nhất.

Vọng Nhai đảo thiên la địa võng, còn cần hắn Thẩm Lãng đi cuối cùng thu lưới.

Đưa tiễn mập trạch về sau, Thẩm Lãng lại tại trong nhà bồi tiếp nương tử cùng nhạc mẫu một ngày.

Hôm sau trời vừa sáng, hắn rời nhà, tại Hoàng Phượng bảo vệ dưới tiến về Vọng Nhai đảo.

Mộc Lan thật sự là hận không thể một mực đi theo Thẩm Lãng bên người.

Nhưng là không được, nàng cần giữ nhà, cần bảo hộ Huyền Vũ phủ Bá tước cùng toàn bộ đất phong.

Lúc này bốn ngàn quân đội toàn bộ điều đi Vọng Nhai đảo, lưu tại Huyền Vũ phủ Bá tước cũng chỉ có một ngàn tinh nhuệ cùng hai ngàn dân quân, phòng thủ nhiệm vụ phi thường nặng.

Thẩm Lãng ôm nương tử, tại nàng cái trán, chóp mũi, bờ môi, trên cằm hôn một cái.

Sau đó quay người rời đi.

Do dự một chút sau lại trở về, tại nương tử dưới lưng mê người nhất địa phương cũng nhẹ nhàng hôn cắn một cái.

. . .

Cừu Kiêu cùng hắn hai ngàn hải tặc trên Vọng Nhai đảo, nhận lấy tổ tông đồng dạng tiếp đãi.

Huyền Vũ phủ Bá tước quả nhiên không dám đả thương hại hắn nửa cái lông tơ a.

Vọng Nhai đảo bên trên quân doanh vừa mới xây xong một nhóm, Kim thị gia tộc binh sĩ còn chưa kịp vào ở đi, liền được Cừu Kiêu hải tặc đoạt vào ở đi.

Cừu Kiêu rõ ràng mang đủ lương thực cùng thịt.

Kết quả lại phái người đi hướng Huyền Vũ phủ Bá tước đòi hỏi, không chỉ có đưa tay muốn, hơn nữa còn trực tiếp xuất thủ đoạt.

Hai ngày này không biết phát sinh bao nhiêu xung đột.

Nhưng Huyền Vũ bá mỗi một lần đều áp chế xuống tới, quả thực là từng bước nhượng bộ.

Cái này khiến Cừu Kiêu vô cùng đắc ý.

Ha ha ha ha!

Sau lưng ta có Nộ Triều thành, sau lưng ta là phụ thân Vua Hải Tặc, chính là trâu a.

Kim thị gia tộc không những không dám đả thương hại ta, hơn nữa còn muốn liều mạng nịnh bợ ta, thật sự là rất có ý tứ.

Ha ha ha ha ha!

Thế là, Cừu Kiêu được một tấc lại muốn tiến một thước, đưa ra yêu cầu càng ngày càng quá phận.

Tỉ như để Kim Mộc Lan đến Vọng Nhai đảo, không làm khác, chính là cùng hắn cùng uống vài chén rượu mà thôi.

Mà lại hắn hải tặc các huynh đệ không thể không có nữ nhân.

Để Huyền Vũ bá lập tức đi vận đến một nhóm nữ nhân, để hắn hải tặc các huynh đệ hưởng dụng.

Cực kỳ mấu chốt chính là, hắn Cừu Kiêu coi trọng Huyền Vũ bá tước một nữ nhân, Mộc Lan tâm phúc Kim Kiếm Nương.

Vì Huyền Vũ phủ Bá tước cùng Nộ Triều thành hữu nghị, các ngươi phi thường có cần phải coi Kim Kiếm Nương là thành lễ vật đưa cho ta Cừu Kiêu hưởng dụng.

Những ngày gần đây, Cừu Kiêu một bên làm mưa làm gió, nhưng cũng không có quên đi chính sự.

Khắp nơi tìm hiểu toàn bộ Vọng Nhai đảo hư thực.

Toàn bộ Vọng Nhai đảo đều tại khí thế ngất trời kiến thiết.

Ròng rã hơn vạn tên dân phu, không ngừng mà đốn củi, khai thác đá.

Chẳng những xây dựng thêm bến tàu, mà lại đã bắt đầu xây thành.

Nền tảng đều nhanh đánh xong.

Tòa pháo đài này quy mô rất lớn, khoảng chừng trên trăm mẫu khoảng cách.

Những ngày gần đây, vô số kể lương thực cùng các loại vật tư, liên tục không ngừng vận đến Vọng Nhai đảo.

Lúc này Cừu Kiêu hoàn toàn kết luận.

Trên đảo này nhất định có mỏ vàng, mà lại là siêu cấp mỏ vàng lớn.

Huyền Vũ phủ Bá tước đã tiến hành chiến lược dời đi, hận không thể đem toàn bộ phủ Bá tước đem đến Vọng Nhai đảo đi lên.

Mà lại mấy ngày nay, Huyền Vũ bá mặc dù nhiều lần nhường nhịn, nhưng lại kiên quyết không cho Cừu Kiêu đi khai thác quặng.

Vẫn luôn đang nói, quặng mỏ còn không có xây xong, vô cùng nguy hiểm, không có cái gì đẹp mắt.

Hôm nay!

Cừu Kiêu tới một cái ve sầu thoát xác, đem mình cách ăn mặc thành một cái bỏ bê công việc, sau đó vụng trộm chạy vào quặng mỏ bên trong.

Lập tức, hắn hoàn toàn sợ ngây người.

To lớn như vậy đường hầm?

Quá. . . Quá rung động a.

Cái này đường hầm đường kính khoảng chừng một hai trăm trượng đi, mà lại sâu không thấy đáy, tối thiểu vài chục trượng sâu.

Bất quá đường hầm dưới đáy, lít nha lít nhít xây dựng phòng ở.

Mà lại thủ vệ cực độ sâm nghiêm, cơ hồ mỗi một tòa phòng ở bên ngoài, đều có bốn tên binh sĩ.

Bất kỳ một cái nào bỏ bê công việc ra vào, đều cần bằng vào thẻ số.

Mà lại tại quặng mỏ thân ở , bất kỳ cái gì bỏ bê công việc đều không được lẫn nhau trò chuyện, chỉ có thể vùi đầu làm việc.

Trong này khẳng định có quỷ, nếu như là bình thường quặng sắt trận căn bản không có cần thiết dạng này.

Thế là Cừu Kiêu dần dần mai phục, tìm tới một cái cơ hội, đem một cái thợ mỏ đánh bại, thay đổi quần áo của hắn, mang tới hắn thẻ số, len lén lẻn vào đến đường hầm chỗ sâu.

Nội tâm của hắn tràn đầy chờ mong.

Vọng Nhai đảo đến tột cùng có hay không mỏ vàng?

Chân tướng chẳng mấy chốc sẽ tiết lộ.

Đẩy cửa ra, đi vào trong một căn phòng.

Sau đó. . .

Cừu Kiêu triệt để sợ ngây người.

Đều là vàng, trong cả căn phòng đều là vàng.

Hắn gặp được trước nay chưa từng có một màn.

Vô số cát vàng, giống như chất thành một ngọn núi.

Bên trong có một cái đại lô tử, ngay tại đem những thứ này cát vàng hòa tan, sau đó đúc thành từng cái từng cái vàng khối.

Thật là siêu cấp vàng lớn khối, trên trăm cân một khối.

Mà cái này trên trăm cân vàng lớn khối, ở bên cạnh trên mặt đất đã chất thành một tòa núi nhỏ.

Liền cái này một đống có bao nhiêu hoàng kim?

Tối thiểu hơn vạn cân đi.

Đón lấy, Cừu Kiêu thối lui ra khỏi căn phòng này, tiến vào mặt khác một gian phòng ốc.

Trong phòng này lại có một dòng sông, mấy chục tên thợ mỏ ngay tại kiếm tiền.

Cái gọi là kiếm tiền, chính là đem mỏ đất không ngừng rửa, một mực đem cát vàng tẩy đi ra.

Cừu Kiêu thấy rất rõ ràng.

Bên trái kia một đống là vừa vặn móc ra mỏ đất.

Cái này. . . Cái này hàm kim lượng cũng quá cao, đây là một cái siêu cấp mỏ giàu, trước nay chưa từng có mỏ giàu.

Bởi vì cái nhìn này nhìn lại, đều có thể rõ ràng nhìn thấy vàng óng ánh cát vàng.

Mà bên phải là vừa vặn giặt đi ra cát vàng, cũng chất thành một tòa núi nhỏ, tối thiểu có mấy trăm cân trở lên.

Cừu Kiêu nội tâm thật hoàn toàn sợ run.

Hắn cơ hồ không thể thở nổi.

Khó trách Huyền Vũ phủ Bá tước có thể lập tức còn ra tám mươi vạn kim tệ.

Bọn hắn vậy mà phát hiện như thế một tòa siêu cấp mỏ giàu!

Sau đó, hắn tiến vào mỗi một cái trong phòng, nhìn thấy toàn bộ đều là hoàng kim.

Cát vàng, vàng khối, vàng thỏi, kim tệ.

Liền quặng mỏ bên trên những thứ này vàng, khoảng chừng hết mấy vạn vàng, tương đương với mấy chục vạn kim tệ.

Như vậy toàn bộ quặng mỏ có bao nhiêu hoàng kim số lượng dự trữ?

Có trời mới biết a!

Loại này mỏ giàu, quả thực chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Ta Cừu thị muốn phát tài, phát đại tài a!

Cái này mỏ vàng là của ta, là ta Cừu thị gia tộc.

Sau đó hắn muốn truyền tin cho phụ thân, bất kể bất cứ giá nào đều muốn đoạt lấy Vọng Nhai đảo.

Cái đó năm thành?

Không, muốn toàn bộ cướp đi.

Dạng này siêu cấp mỏ vàng lớn, hắn làm sao bỏ được nhường ra một nửa.

Nộ Triều thành muốn nghiêng tất cả, mấy vạn đại quân cùng đi, đem Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt tuyệt. ,

. . .

Lúc chạng vạng tối, Thẩm Lãng leo lên Vọng Nhai đảo.

"Cừu Kiêu tới?"

Huyền Vũ bá nói: "Tới mấy ngày, làm mưa làm gió, người người oán trách."

Thẩm Lãng nói: "Hắn đi qua quặng mỏ sao?"

Huyền Vũ bá nói: "Đi qua, toàn bộ thấy được."

Thẩm Lãng đem tất cả vàng đều dùng để đóng kịch.

Cho nên, cái này quặng mỏ nhất định sẽ cho Cừu Kiêu trước nay chưa từng có rung động.

Cả người giống như đưa thân vào núi vàng bên trong.

"Hắn đã phái mười mấy tên võ sĩ tiến về Nộ Triều thành, cho là mình làm rất bí ẩn, khiến cái này hải tặc bơi ra Vọng Nhai đảo vài dặm về sau lại đến thuyền, không lâu sau đó, Cừu Thiên Nguy liền sẽ thu được nhi tử mật tín."

Thẩm Lãng mừng lớn nói: "Buổi tối hôm nay liền mời Cừu Kiêu uống rượu."

"Con lợn này rốt cục vỗ béo, liền nên giết."

Huyền Vũ bá nói: "Là giết hắn một cái, vẫn là. . ."

"Toàn bộ giết, hai ngàn cái hải tặc cùng một chỗ giết, chém tận giết tuyệt, hai ngàn cái đầu đưa cho Cừu Thiên Nguy, tuyệt đối rung động."

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 178: Ác Độc Thẩm Lãng! Thiến Cừu Kiêu! Đáng Sợ A

Vẻn vẹn một ngày thời gian.

Cừu Kiêu mật tín liền đến Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy trong tay, phía trên chỉ có đơn giản vài đoạn lời nói.

Vọng Nhai đảo có mỏ vàng thiên chân vạn xác, số lượng dự trữ con số trên trời, trước nay chưa từng có mỏ giàu, chỉ riêng quặng mỏ bên trong đã đề luyện ra hoàng kim liền vượt qua năm vạn cân. Mỏ trong đất lít nha lít nhít đều là cát vàng, quang mang lấp lóe, thành hình đầu chó vàng cũng không tươi thấy.

Nét chữ này, còn có đặc thù con dấu, thậm chí bên trong có chút chữ đặc thù sai lầm, đều chứng minh đây là Cừu Kiêu tự tay viết thư không thể nghi ngờ.

Như vậy Vọng Nhai đảo quặng mỏ bên trong có hay không năm vạn cân hoàng kim đâu?

Thực tình không có nhiều như vậy.

Thẩm Lãng vận dụng thiên đại thủ bút, đem bốn mươi vạn kim tệ toàn bộ lấy ra hòa tan, nhưng coi như thế cũng liền hai vạn tám ngàn cân hai bên.

Còn lại chính là đồng.

Những cái kia trên trăm cân siêu cấp vàng lớn gạch, kỳ thật bên trong đều là thỏi đồng.

Thấy được Cừu Kiêu phong mật thư này, Cừu Thiên Nguy cơ hồ không thể thở nổi.

Kia cỗ tham lam cơ hồ muốn đem hắn hoàn toàn thôn phệ.

Cái này mỏ vàng số lượng dự trữ đến cùng kinh người đến mức nào a?

Khỏi cần phải nói, liền vẻn vẹn quặng mỏ bên trong năm vạn cân hoàng kim cũng đáng được đánh một trận chiến này.

Hắn không giống như là Kim Vũ bá tước cần phải tốn con số trên trời giá tiền đi lính đánh thuê đội, thuê hạm đội.

Nộ Triều thành hải tặc đại quân cùng chiến thuyền đều là có sẵn, đánh xuống Vọng Nhai đảo đoạt lấy cái này năm vạn cân hoàng kim liền kiếm bộn rồi, chớ nói chi là còn có thể đoạt lấy cái này siêu cấp mỏ vàng.

Thậm chí hắn đã hối hận, vì sao muốn trao quyền Cừu Kiêu đi cùng Huyền Vũ bá đàm phán a, vì cái gì nói phân một nửa a.

Đây là con số trên trời tài phú a.

Bất quá, hắn vẫn là tìm tới luyện kim đạo sĩ.

"Đạo trưởng, tình hình này có chút không đúng a." Cừu Thiên Nguy nói.

Luyện kim đạo sĩ nói: "Làm sao không đúng?"

Cừu Thiên Nguy nói: "Ta gặp qua mấy cái mỏ vàng, mỏ trong đất là căn bản không nhìn thấy cát vàng, liền xem như mỏ giàu cũng không có khả năng cao đến nước này. Một cái mỏ vàng một năm có thể khai thác năm vạn cân hoàng kim đều đã xem như phi thường hiếm thấy, mà Kim thị gia tộc cũng đã khai thác hơn một trăm vạn kim tệ đi ra, chuyển đổi sau khoảng chừng mười vạn cân."

Lời này cũng không giả.

Hiện đại Địa Cầu khoa học kỹ thuật phát đạt như vậy, một cái mỏ vàng hàng năm tối đa cũng chính là khai thác ra mấy trăm tấn hoàng kim mà thôi.

Huyền Vũ phủ Bá tước bây giờ đã xuất ra một trăm mười vạn kim tệ đi ra, khoảng chừng tám vạn cân, cũng chính là bốn mươi tấn.

Cừu Thiên Nguy nói: "Còn có một cái mỏ vàng bên trong, thành hình đầu chó vàng là phi thường hiếm thấy, căn bản không có khả năng đại quy mô xuất hiện, trong này sẽ có hay không có lừa dối a."

Luyện kim đạo sĩ lắc đầu nói: "Vừa vặn tương phản, cái này ngược lại có thể chứng minh Vọng Nhai đảo bên trên mỏ vàng là thật."

Cừu Thiên Nguy nói: "Chỉ giáo cho?"

Luyện kim đạo sĩ nói: "Cái này mỏ vàng nó cũng không đơn thuần là một cái tự nhiên mỏ vàng, mà là thượng cổ kim mạch."

Cừu Thiên Nguy thân thể bỗng nhiên run rẩy, không dám tin nói: "Thượng cổ kim mạch?"

Cái gì là thượng cổ kim mạch?

Đơn giản đến nói chính là thượng cổ cái nào đó siêu cấp lăng mộ, lại hoặc là thượng cổ đế quốc cái nào đó kim khố.

Thế giới hủy diệt thời điểm, toàn bộ thế giới long trời lở đất.

Lục địa biến thành hải dương, hải dương biến thành núi cao.

Mặt đất điên cuồng xé rách cùng đè ép, sinh ra kinh người nhiệt độ cao.

Cái này nhiệt độ đầy đủ hòa tan hết thảy, đương nhiên cũng bao quát hoàng kim.

Cho nên những thứ này hoàng kim ngay tại dưới mặt đất tạo thành một đầu Kim Hà khắp nơi chảy xuôi, tản mát đến thổ nhưỡng ở giữa.

Chờ mặt đất nhiệt độ giảm xuống về sau, những thứ này hoàng kim một lần nữa ngưng kết, hoặc là lấy thành hình đầu chó vàng hình dạng, hoặc là lấy cát vàng hình dạng.

Cho nên, thượng cổ kim mạch số lượng dự trữ đồng dạng đều phi thường kinh người, mà lại mỏ trong đất hàm kim lượng so bình thường mỏ vàng cao hơn được nhiều được nhiều.

Một khi phát hiện thượng cổ kim mạch, kia cùng từ trong đất nhặt hoàng kim không hề khác gì nhau.

Cừu Thiên Nguy nói: "Thẩm Lãng kẻ này xảo trá ngoan độc, có thể hay không đây hết thảy chỉ là hắn đang diễn trò a?"

Luyện kim đạo sĩ nói: "Dùng hơn một trăm vạn kim tệ diễn kịch? Hắn từ đâu tới tiền? Thế giới này có thể xuất ra hơn một trăm vạn kim tệ thế lực, lại có mấy cái?"

Cừu Thiên Nguy nói: "Có phải hay không là Thiên Đạo hội?"

Luyện kim đạo sĩ nói: "Thiên Đạo hội điên rồi sao? Xuất ra hơn một trăm vạn kim tệ cho Thẩm Lãng diễn kịch? Vì cái gì a?"

Đúng vậy a, Thiên Đạo hội cũng không phải tên điên.

Ngươi nói đầu tư một cái vương quốc tương lai quân chủ, xuất ra mấy chục hơn trăm vạn kim tệ còn có thể.

Chỉ là một cái phủ Bá tước, đầu tư nhiều tiền như vậy, có trời mới biết bao nhiêu năm mới có thể thu hồi a.

Luyện kim đạo sĩ nói: "Huống hồ, Thiên Đạo hội cũng không bỏ ra nổi nhiều như vậy vàng, nó bao nhiêu đầu thương lộ đều được Ẩn Nguyên hội cướp đi, rất nhiều quốc gia tiền đúc quyền cũng ném đi."

Cừu Thiên Nguy nói: "Nói cách khác, Vọng Nhai đảo trên có mỏ vàng, xác nhận không thể nghi ngờ?"

Luyện kim đạo sĩ nói: "Là kim mạch, không phải mỏ vàng."

Cừu Thiên Nguy nói: "Cái kia căn cứ đạo trưởng đoán chừng, chỗ này khoáng mạch có bao nhiêu số lượng dự trữ?"

Luyện kim đạo sĩ: "Không biết, nhưng là bên trên một đầu thượng cổ kim mạch tại Đại Tấn vương quốc, đã khai thác vượt qua ba mươi năm. Hai mươi mấy năm trước Đại Viêm đế quốc cùng Đại Càn vương quốc kia một trận trăm năm đại chiến bên trong, Đại Tấn vương quốc xuất binh một trăm ba mươi vạn vượt biên tác chiến, giáp công Đại Càn vương quốc, từ đó có thể thấy được Đại Tấn vương quốc đã hào phú đến trình độ nào."

Cừu Thiên Nguy càng thêm không thể thở nổi.

Luyện kim đạo sĩ nói: "Chúa công, tay trái ngươi cầm Kim Sơn đảo, tay phải cầm thượng cổ khoáng mạch, đây là bá nghiệp sắp thành dấu hiệu a."

"Lại để cho ta ngẫm lại, lại để cho ta ngẫm lại." Cừu Thiên Nguy toàn thân phát nhiệt.

Đây là một cái cực độ tham lam, lại cực độ đa nghi người.

Chớ nhìn hắn liều mạng muốn tìm ra Vọng Nhai đảo mỏ vàng sơ hở, giống như ý đồ chứng minh mỏ vàng là giả đồng dạng.

Nhưng trên thực tế nội tâm của hắn đã sớm tin tưởng, nếu như ngươi nói với hắn căn bản không có cái gì mỏ vàng, hết thảy đều là giả, hắn lại muốn cùng ngươi liều mạng.

"Người tới!" Cừu Thiên Nguy nói.

Lập tức, một cái bóng đen nhanh chóng tiến đến.

Đây là tâm phúc của hắn cao thủ.

"Đi Vọng Nhai đảo nói cho Thiếu chủ, trước đó đàm phán điều kiện hủy bỏ, chia đôi không thể nào, chia làm 8:2."

"Huyền Vũ phủ Bá tước muốn sống, liền đem mỏ vàng hàng năm sản xuất tám thành giao ra. Mà lại ta Nộ Triều thành cũng phải trú quân Vọng Nhai đảo, đồng thời tham gia mỏ vàng khai thác."

"Nếu như cự tuyệt, vậy liền sử dụng bạo lực, ta sẽ suất lĩnh mấy vạn đại quân, đem Kim thị gia tộc từ trên thế giới này xóa đi."

"Vâng!" Cái kia tâm phúc cao thủ chạy vội rời đi.

. . .

Cừu Kiêu cùng hắn hai ngàn hải tặc, đã tại Vọng Nhai đảo ngây người bốn ngày.

Ngay từ đầu còn như lâm đại địch, tràn đầy đề phòng.

Mà bây giờ. . .

Quả thực không nên quá buông lỏng a.

Huyền Vũ phủ Bá tước quá sợ a.

Hải tặc đoạt Kim thị gia tộc lương thực, loại thịt, Huyền Vũ bá không dám lên tiếng.

Song phương lên ma sát, xung đột đánh nhau.

Huyền Vũ bá vẫn như cũ không dám truy cứu, sẽ chỉ đè xuống Kim thị gia tộc võ sĩ.

Còn không chỉ có như thế.

Cừu Kiêu hai ngàn hải tặc từng bước ép sát, không ngừng ăn mòn, không ngừng chiếm lĩnh Vọng Nhai đảo địa bàn.

Mà Huyền Vũ phủ Bá tước binh sĩ thì từng bước triệt thoái phía sau.

Vừa mới xây thành phòng tuyến, vừa mới xây thành binh doanh, toàn bộ được hai ngàn hải tặc cướp đi.

Kim thị gia tộc đại quân đều nhanh thối lui đến trên núi đi.

Mà lại những hải tặc này cũng không phải quân đội, vốn là không có cái gì tính kỷ luật.

Dạng này muốn làm gì thì làm bốn ngày sau đó, cái đó cảnh giác đều ném đến ngoài chín tầng mây, triệt để tản mạn xuống tới.

"Ha ha ha, Kim thị gia tộc toàn bộ đều là đồ bỏ đi a, không có một cái hữu dụng."

"Thật không hổ là chúng ta đại vương thủ hạ bại tướng a, một đời không bằng một đời a."

"Vừa mới xây xong phòng ở, bọn hắn còn đến không kịp ở, chúng ta liền ở lại."

"Vừa mới vận tới thịt, bọn hắn còn đến không kịp ăn, chúng ta liền ăn được. Vừa mới vận tới rượu gạo, bọn hắn còn đến không kịp uống một cái, chúng ta liền uống."

Bên ngoài thổi mạnh gió lạnh, đám hải tặc này ở tại vừa mới xây dựng trong doanh phòng, sưởi ấm, ăn thịt, uống rượu, đắc ý.

Lại nhìn bên ngoài cách đó không xa trên đất trống, Huyền Vũ phủ Bá tước võ sĩ bàn mà ngồi, nhẫn thụ lấy gió lạnh, khó khăn gặm bánh cao lương, uống vào nước lạnh.

Không có cách nào a, phòng ở bị cướp, thịt cũng bị đoạt, thậm chí nồi cùng củi đều bị cướp.

Nhìn, Huyền Vũ phủ Bá tước những thứ này võ sĩ thực sự là vô cùng thê thảm a, nhất là cùng những hải tặc này bắt đầu so sánh.

"Làm quý tộc làm được mức này, thật sự là cho tổ tông mất mặt a, đối diện các huynh đệ, dạng này binh nên được còn có cái gì ý tứ a, không bằng nhập bọn chúng ta làm hải tặc đi."

"Những quý tộc này ta xem như nhìn thấu, từng cái đều lấn yếu sợ mạnh, tham sống sợ chết. Đừng nói thịt bị cướp không dám lên tiếng, vì mình sống sót, bọn hắn ngay cả mình lão bà cùng lão nương cái mông có thể có thể bán a."

"Đâu chỉ lão nương cùng lão bà cái mông có thể bán, ngay cả chính bọn hắn cái mông cũng có thể bán a."

"Thẩm Lãng chính là một cái tiểu bạch kiểm, cái mông của hắn bán cho ngươi, ngươi muốn sao?"

"Muốn, muốn, muốn!"

"Huyền Vũ bá mời Thiếu chủ đi dự tiệc, nói không chừng liền phải đem Thẩm Lãng cái mông bán cho Thiếu chủ."

"Cái này không tệ a, Thiếu chủ của chúng ta mặc dù thích nữ nhân, nhưng đối với xinh đẹp nam nhân cũng không cự tuyệt."

"Chờ thiếu gia trở về về sau, chúng ta nhất định phải hỏi một chút, Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này tư vị như thế nào, so với nữ nhân tới như thế nào?"

. . .

Vọng Nhai đảo tốt nhất trong phòng đèn đuốc sáng trưng.

Huyền Vũ phủ Bá tước ngay tại thiết yến chiêu đãi Cừu Kiêu.

Mọi người đều nói ba ngày một tiểu yến, năm ngày một đại yến.

Cừu Kiêu đi vào Vọng Nhai đảo về sau, mỗi ngày đều có yến hội chiêu đãi.

Hôm nay Thẩm Lãng rốt cuộc đã đến.

Cái này Cừu Kiêu mặc dù phách lối, nhưng cũng rất đa nghi gian trá, mỗi một trận yến hội hắn đều tự mang đồ ăn cùng rượu, Kim thị gia tộc chuẩn bị cho hắn đồ vật, hắn đụng đều không động vào một chút.

Mà lại coi như lại đắc ý thời điểm, cũng khống chế tửu lượng, căn bản không uống say.

Cho nên coi như muốn hại hắn, cũng tìm không thấy cơ hội.

Người này võ công cực cao.

Huyền Vũ phủ Bá tước mấy người cao thủ liên thủ đánh bại hắn đương nhiên không có vấn đề, nhưng là muốn lưu hắn lại liền khó khăn.

Huống hồ, hắn mỗi một lần dự tiệc đều mang đến trên trăm tên tinh nhuệ võ sĩ.

Thật sự là cẩn thận tới cực điểm.

"Thẩm Lãng, ta đến Vọng Nhai đảo những khi này ngươi cũng không tại, đi nơi nào a? Không phải là xem thường ta sao?" Cừu Kiêu cười to nói.

Thẩm Lãng một trận cười khổ, không có trả lời.

"Ầm!"

Cừu Kiêu bỗng nhiên một quyền nện ở trên mặt bàn, nghiêm nghị nói: "Ngươi không trả lời ta lời nói, đây là tại xem thường ta sao?"

Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp giải khai quần áo trên người, lộ ra trên thân vô số vết thương cùng dấu răng.

"Được cọp cái chà đạp, dưỡng thương cho tới bây giờ." Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Kỳ thật ta hiện tại đi đường đều đau nhức, thực sự bất đắc dĩ mới tới Vọng Nhai đảo, nếu không hiện tại còn nằm ở trên giường đâu."

Cừu Kiêu nhướng mày nói: "Đây là Kim Mộc Lan thủ bút?"

Mặc dù Kim Mộc Lan đã được Thái tử dự định, nhưng Cừu Kiêu vẫn là không hi vọng nàng cùng Thẩm Lãng có quan hệ gì.

Kim Mộc Lan nữ thần ta mặc dù ngủ không tới, nhưng tuyệt đối không thể được ngươi Thẩm Lãng phế vật như vậy ngủ.

"Không phải." Thẩm Lãng nói: "Một cái khác nữ bạo long."

"Ha ha ha ha. . ." Cừu Kiêu lập tức cười trên nỗi đau của người khác cười lớn.

Từ đó hắn đạt được một cái tin tức, Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan hôn nhân tuyệt đối là tên tồn tử vong, nếu không Thẩm Lãng làm sao cần phải đi bên ngoài tìm nữ nhân, hơn nữa còn tìm một cái như thế hung tàn thô bỉ nữ tử.

Lúc trước Thẩm Lãng đều là miệng lưỡi lưu loát, phong lưu phóng khoáng.

Ngày hôm nay Thẩm Lãng, lại ngậm miệng không nói, lộ ra càng cô đơn.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, hắn rốt cục nhịn không được nói: "Tiểu hầu gia, chúng ta đối ngươi lấy lễ để tiếp đón, nhưng là ngươi có thể hay không quản giáo một chút ngươi dưới trướng những hải tặc kia, bọn hắn một chút hành vi thực sự là quá mức, chúng ta tha thứ cũng là có hạn độ."

Tiểu hầu gia, Cừu Kiêu được xưng hô thế này ngẩn ngơ.

Bất quá, hắn rất nhanh liền minh bạch ý tứ trong này.

Thái tử cùng Tam vương tử đều thu mua Cừu Thiên Nguy, đáp ứng sau khi lên ngôi sắc phong hắn làm Nộ Triều hầu, cho nên Cừu Kiêu cũng tự nhiên trở thành tiểu hầu gia.

Người người đều nói ngươi Thẩm Lãng thông minh tuyệt đỉnh, thủ đoạn tàn nhẫn, không nghĩ tới cũng là một cái nịnh hót a.

Tại tuyệt đối lực lượng trước mặt, âm mưu quỷ kế gì đều là giả.

Trong lòng sảng khoái về sau, Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Không thể nhịn được nữa, vậy liền không cần lại nhẫn a, các ngươi trực tiếp động thủ a, giết người a! Cùng lắm thì chúng ta lại đến một trận đại chiến, như là hai mươi năm trước đồng dạng."

Huyền Vũ bá khổ sở nói: "Chuyện đã qua, Cừu Kiêu Thiếu chủ cần gì phải nhắc lại."

Cừu Kiêu ha ha cười nói: "Hai mươi năm trước, ta Cừu thị gia tộc chính là thời khắc yếu đuối nhất. Mà phụ thân của ngươi Kim Vũ bá tước cỡ nào uy phong bát diện a, suất lĩnh hơn một vạn đại quân, mấy trăm đầu thuyền lớn, trùng trùng điệp điệp hướng phía Lôi Châu đảo giết tới. Kết quả đây? Toàn quân bị diệt. . ."

Lời này mới ra, lập tức Huyền Vũ bá cùng Thẩm Lãng trên mặt không ánh sáng.

Cừu Kiêu lại nói: "Huyền Vũ bá, không biết bây giờ Huyền Vũ phủ Bá tước binh lực so với hai mươi năm trước lại như thế nào a? Nhưng có một nửa a, vẫn là một phần ba a?"

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Dĩ hòa vi quý, dĩ hòa vi quý."

Cừu Kiêu nói: "Ngươi Kim thị gia tộc binh lực không đủ một phần ba, nhưng ta Cừu thị gia tộc lực lượng lại khuếch trương mấy lần không ngừng, hơn nữa còn có một cái cường đại Nộ Triều thành, còn có toàn bộ Lôi Châu quần đảo. Hôm nay ta Cừu thị gia tộc lực lượng là ngươi Kim thị gia tộc không chỉ gấp mười lần đi."

Thẩm Lãng gương mặt co quắp một trận, uống xong một chén rượu, không nói thêm gì nữa.

Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Ta Nộ Triều thành nếu như suất lĩnh ba vạn đại quân đến tiến đánh ngươi Vọng Nhai đảo, kết quả sẽ như thế nào a?"

Thẩm Lãng thanh âm khàn khàn nói: "Vọng Nhai đảo cố nhiên là ta Kim thị gia tộc đất phong, nhưng cũng là Việt quốc lãnh thổ. Các ngươi công nhiên tiến đánh, chẳng lẽ không sợ Quốc quân tức giận sao?"

Cừu Kiêu ha ha cười nói: "Ngày đó chúng ta dẫn binh cướp đoạt Kim Sơn đảo thời điểm, các ngươi Quốc quân nhưng tức giận rồi sao?"

Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá Kim Trác lập tức không lời nào để nói.

Cừu Kiêu nói: "Các ngươi vị này Quốc quân, đại khái ước gì chúng ta suất quân đưa ngươi Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt đi."

Thẩm Lãng sắc mặt tái nhợt nói: "Dĩ hòa vi quý, dĩ hòa vi quý."

Cừu Kiêu thản nhiên nói: "Dĩ hòa vi quý, cũng không phải không thể, thật sự muốn nhìn thành ý của các ngươi."

Thẩm Lãng cắn răng nói: "Để chứng minh thành ý của chúng ta, vì hai nhà chúng ta hữu nghị, chúng ta Kim thị gia tộc về sau hàng năm nguyện ý không ràng buộc hiến cho Cừu thị gia tộc hai vạn kim tệ."

Cừu Kiêu lập tức nổi giận, đem trong tay chén rượu bỗng nhiên hướng Thẩm Lãng đập tới.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian vừa trốn.

Đương nhiên, Cừu Kiêu là cố ý không có đập trúng, nếu không Thẩm Lãng không tránh được.

"Phanh. . ." Một tiếng vang thật lớn.

Cái kia ngân chén rượu trực tiếp nhập vào trong vách tường, lâm vào hai thốn sâu.

Tên cầm thú này võ công thật đúng là cao a.

Thẩm Lãng hướng phía nhạc phụ đại nhân nhìn lại một chút, Huyền Vũ bá rủ xuống ánh mắt.

Biểu thị bắt không được Cừu Kiêu.

Kim Hối, Thẩm Thập Tam, Kim Trác bá, Kim Sĩ Anh bốn người cùng tiến lên, đánh thắng Cừu Kiêu là có thể, nhưng là muốn ngăn cản hắn chạy trốn lại rất khó.

Mà lại Cừu Kiêu quá đa nghi.

Cái yến hội này chỉ có ba người, Kim Trác, Thẩm Lãng, Cừu Kiêu.

Kim Hối, Thẩm Thập Tam, Kim Sĩ Anh các cao thủ đều tại phòng ở bên ngoài.

Nhưng Cừu Kiêu mang tới trên trăm tên võ sĩ cũng vây quanh tại phòng ở bên ngoài.

Liền toà này phòng ở chung quanh mấy trăm bước bên trong, Cừu Kiêu thủ hạ cao thủ còn muốn càng nhiều hơn một chút.

Muốn hạ thủ giết Cừu Kiêu, thật sự là không có cơ hội.

Lúc này, Thẩm Lãng nhìn thấy Cừu Kiêu đập mất ở trong tay chén rượu lập tức mừng rỡ trong lòng.

"Người tới, cho tiểu hầu gia thay đổi một cái mới chén rượu."

Cừu Kiêu nói: "Không cần, ta mang theo mấy cái tới."

Sau đó, Cừu Kiêu lại lấy ra một cái mới chén rượu, sau đó lại rót cho mình một chén rượu, hơn nữa còn là không dễ dàng say lòng người rượu nho, đồng dạng là mình mang.

Thảo, người này thật sự là cẩn thận đa nghi tới cực điểm a, một chút xíu sơ hở đều không lộ ra tới.

Bất quá cũng bình thường, Cừu Kiêu cừu nhân vô số kể, nếu như không phải cẩn thận như vậy, hắn đã sớm chết đã không biết bao nhiêu lần.

Thẩm Lãng cười khổ nói: "Tiểu hầu gia sao mà đa nghi ư? Sau lưng ngươi là Nộ Triều thành, là Vua Hải Tặc, chúng ta lại thế nào dám gia hại ngươi?"

Cừu Kiêu nói: "Cẩn thận là hơn, ngươi Thẩm Lãng độc cực kì."

Sau đó, đồng dạng lại đồng dạng mỹ thực đã bưng lên.

Trên bầu trời bay, trên mặt đất chạy, trong biển du lịch, cái gì cần có đều có.

Quả thực mỹ vị vô song.

Thẩm Lãng liều mạng muốn câu lên Cừu Kiêu con sâu tham ăn, sau đó ăn Thẩm Lãng cung cấp đồ ăn.

Nhưng là Cừu Kiêu nhìn cũng không nhìn một chút, cũng chỉ ăn mình mang tới thịt, dùng tiểu đao từng mảnh từng mảnh gọt, sau đó nhét vào miệng bên trong.

Một bên ăn, còn một bên châm chọc nhìn qua Thẩm Lãng.

Ta biết ngươi không dám hại ta, không dám đả thương ta một cọng tóc gáy, nhưng ta vẫn như cũ sẽ không cho ngươi bất cứ cơ hội nào.

Lúc này, người hầu bưng tới ba phần trứng cá muối.

Thẩm Lãng nói: "Đây là trứng cá muối, vô cùng hiếm có, có giá trị không nhỏ, nhanh đi cho tiểu hầu gia đưa đi một phần."

Người hầu tiến lên, đem một bát trứng cá muối đặt ở Cừu Kiêu trên mặt bàn.

"Không cần, không ăn." Cừu Kiêu đẩy, trực tiếp đem trứng cá muối đùa xuống đất đi, vãi đầy mặt đất.

Người này thật sự là khó chơi a.

Muốn giết hắn, thật rất khó a.

"Thẩm Lãng, ngươi nói hàng năm cho ta Cừu thị gia tộc bày đồ cúng hai vạn kim tệ?" Cừu Kiêu cười lạnh nói.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, hàng năm đều có, đây đã là ta Kim thị gia tộc có thể cho ra lớn nhất số lượng."

Cừu Kiêu nổi giận nói: "Thẩm Lãng, ngươi đây là coi ta là thành đồ đần sao? Ngươi đây là đem ta Cừu thị gia tộc xem như này ăn mày sao? Ngươi cái này Vọng Nhai đảo trên có cỡ lớn mỏ vàng, làm ta không biết sao?"

Thẩm Lãng biến sắc, tranh thủ thời gian khoát tay nói: "Không có sự tình a, không có sự tình a, đây đều là bên ngoài nghe nhầm đồn bậy, nào có cái gì mỏ vàng a, chỉ là một cái quặng sắt mà thôi."

"Phanh. . ."

Cừu Kiêu nước bọt hướng thẳng đến Thẩm Lãng trên mặt nôn tới.

"Thẩm Lãng, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám." Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Trước đó hướng ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước trong giếng đầu độc thi, muốn tạo ra ôn dịch, người kia là ta."

Thẩm Lãng sắc mặt khó coi nói: "Tiểu hầu gia. . . Nói đùa."

Hắn giống như cảm thấy có chút lạnh, nói: "Thêm mấy cái chậu than, lạnh chết rồi."

Bọn người hầu mang tới tới mấy cái chậu than lớn.

Lập tức trong phòng nhiệt độ kịch liệt lên cao.

Thẩm Lãng là ấm áp, nhưng là Cừu Kiêu lại cảm thấy rất nóng.

Hắn thể lực tràn đầy, giữa mùa đông đều mình trần.

Trên người hắn có mấy trăm xử nữ hình xăm, cái này hoàn toàn là chiến tích của hắn a, thời thời khắc khắc đều muốn hiển lộ bên ngoài.

Lúc này mấy cái chậu than đốt, hắn mồ hôi không khỏi chảy xuống.

Cừu Kiêu tiếp tục nói: "Còn có cùng Chúc Lan Đình Tử tước liên thủ, muốn đào móc nhà ngươi đập lớn, bao phủ Kim thị gia tộc đất phong người, cũng là ta."

Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Ta chính là dạng này không có nhân tính, ta chính là lại nhiều lần hại ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước, ta mỗi lần nhìn thấy Kim Mộc Lan một lần, đều muốn mở miệng nhục nhã nàng một lần, ngươi năng lực ta gì?"

Thẩm Lãng ngậm miệng không nói.

Cừu Kiêu nói: "Ngươi Thẩm Lãng trong lòng đại khái hận ta tận xương, hận không thể đem ta thiên đao vạn quả đi. Nhưng là sau lưng ta là Nộ Triều thành, là mấy vạn hải tặc, cho nên ngươi không những không dám trả thù ta, thậm chí không dám đắc tội ta, còn muốn liều mạng lấy lòng ta. Ta hải tặc cưỡng ép leo lên Vọng Nhai đảo, cưỡng ép cướp đi các ngươi doanh địa cùng lương thực, các ngươi dám có nửa điểm phản kháng sao? Các ngươi không dám?"

"Vì sao, bởi vì các ngươi sợ hãi chúng ta Nộ Triều thành mấy vạn hải tặc đại quân, lực lượng mới là vương đạo."

"Thẩm Lãng, ta không sợ già thực nói cho ngươi, cũng chính là Kim Mộc Lan được các đại nhân khác vật để mắt tới, nếu không ta hôm nay ban đêm liền muốn nàng theo giúp ta uống rượu, thậm chí ngủ với ta, ngươi cũng không dám ngăn cản?"

"Cho nên tiếp xuống, ta không phải cùng các ngươi đàm phán, ta chỉ là thông tri các ngươi."

"Vọng Nhai đảo mỏ vàng, ta Cừu thị gia tộc muốn tám thành, mà lại chúng ta muốn trú quân, còn muốn tự mình lấy quặng."

Cừu Thiên Nguy sứ giả còn chưa tới, nhưng Cừu Kiêu lại cùng phụ thân hắn ý nghĩ không mưu mà hợp.

Thẩm Lãng run giọng nói: "Không nói đến chúng ta Vọng Nhai đảo bên trên không có mỏ vàng, liền xem như có mỏ vàng, ngươi cũng quá sư tử há mồm đi."

Cừu Kiêu nói: "Ta nói, ta đây là thông tri các ngươi, mệnh lệnh các ngươi. Ta không phải cùng các ngươi đàm phán, các ngươi chỉ có đáp ứng cùng không đáp ứng quyền lực. Hoặc là đáp ứng, hoặc là ta mấy vạn đại quân giết tới Vọng Nhai đảo, đưa ngươi Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt, đem Huyền Vũ phủ Bá tước từ trên mặt đất xóa đi."

Huyền Vũ bá thân thể run không ngừng.

Cừu Kiêu nói: "Còn có, ta hai ngàn tên hải tặc huynh đệ không có nữ nhân chơi không thể được, Huyền Vũ bá hạn ngươi tại trong vòng năm ngày đưa tới năm trăm nữ nhân, từ nhà ngươi đất phong bên trong chọn lựa, muốn trẻ tuổi xinh đẹp a."

Huyền Vũ bá tước bóp nát chén rượu trong tay.

Cừu Kiêu tiếp tục nói: "Còn có cái kia Kim Kiếm Nương, ta nhìn trúng nàng, ta muốn đem nàng xxx gần chết, còn muốn làm lấy ngươi Thẩm Lãng mặt xxx nàng. Trong vòng năm ngày, ta muốn nhìn thấy nàng xuất hiện tại trên giường của ta, nếu không tự gánh lấy hậu quả."

Cừu Kiêu thật sự là đem phách lối diễn dịch đến cực hạn.

Phụ thân hắn nói, nếu như Huyền Vũ phủ Bá tước cường ngạnh, vậy hắn có thể thoáng mềm yếu. Nhưng nếu như Huyền Vũ bá mềm yếu, như vậy hắn liền muốn cường ngạnh vô cùng, phách lối đến cực điểm.

"Tốt, hôm nay liền đến nơi này kết thúc, ta trở về." Cừu Kiêu nói: "Ngày mai trước đó ta như không chiếm được hồi phục liền lập tức rời đi, sau đó suất lĩnh mấy vạn hải tặc đại quân xông lên Vọng Nhai đảo đem các ngươi chém tận giết tuyệt."

Sau đó, hắn liền muốn đứng dậy rời đi.

Thẩm Lãng cầu khẩn nói: "Tiểu hầu gia chớ đi, nói lại, nói lại. Chia đôi như thế nào? Nếu như ngài đáp ứng, chúng ta nguyện ý lập tức đưa lên hai mươi vạn kim tệ."

Cừu Kiêu nhãn tình sáng lên.

Lập tức đưa lên hai mươi vạn kim tệ?

Sau đó, hắn lại lần nữa ngồi xuống, lạnh giọng nói: "7:3 thành! Chúng ta bảy, các ngươi ba! Mà lại các ngươi phải lập tức đưa lên năm mươi vạn kim tệ, không phải hai mươi vạn."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Cái này, cái này quá mức đi."

Cừu Kiêu nói: "Cho ngươi thời gian một nén nhang cân nhắc, nếu như không đáp ứng, ta lập tức rời đi, để phụ thân ta tập kết đại quân, chuẩn bị tiến đánh Vọng Nhai đảo."

Đón lấy, hắn cảm thấy hô hấp có chút gấp rút.

Trong đại sảnh này nhiệt độ quá cao, mà lại giống như còn có chút tâm thần chập chờn. Trong không khí có phải là có cái đó đặc thù mùi thơm a?

Hắn không gái không vui, đã có ba bốn ngày không có đụng nữ nhân a.

Mồ hôi trên người càng ngày càng nhiều.

Thẩm Lãng nói: "Để ta suy nghĩ cân nhắc."

Cừu Kiêu nói: "Liền một khắc đồng hồ, mà lại Kim Kiếm Nương cùng năm trăm nữ nhân, nhất định phải giao ra. Ta không có muốn Kim Mộc Lan, đã rất cho các ngươi mặt mũi."

Thẩm Lãng nhắm mắt lại suy nghĩ, bàn tay hắn bản năng sờ về phía bên cạnh cái kia nô bộc cái mông.

Động tác này được Cừu Kiêu phát hiện, lập tức run lên.

Thẩm Lãng, không nghĩ tới ngươi là như vậy người a, ngay cả nam nhân cái mông ngươi cũng sờ.

Ngay sau đó, Cừu Kiêu phát hiện.

Thẩm Lãng bên trên cái này nô bộc không phải nam nhân, mà là một nữ nhân, hơn nữa còn là một cái xinh đẹp nở nang nữ nhân, chỉ bất quá mặc nam trang mà thôi.

Tốt, tốt ngươi cái Thẩm Lãng.

Còn luôn miệng nói ở trên đảo không có nữ nhân, để ta nhẫn nhịn cái này vài ngày.

Lập tức, Cừu Kiêu cả giận nói: "Thẩm Lãng, đem ngươi bên người nữ nhân này cho ta, lập tức, lập tức."

Thẩm Lãng lập tức run lên.

Cừu Kiêu lạnh giọng nói: "Nữ nhân, ta để ngươi tới, ngươi có nghe hay không? Thẩm Lãng là cái phế vật, hắn dám cản ta?"

Lập tức, cái này cách ăn mặc thành nô bộc nữ nhân tràn ngập sợ hãi đi qua, đi vào Cừu Kiêu bên người.

Cừu Kiêu đại thủ trực tiếp luồn vào trước ngực của nàng, sau đó bỗng nhiên kéo một cái.

Bên trong quả nhiên rút ra một sợi tơ lụa túi.

Ngay sau đó, Cừu Kiêu đại thủ lại luồn vào quần của nàng, bỗng nhiên kéo một cái.

Nữ nhân một tiếng kêu đau, tơ lụa quần lót được tách rời ra.

Nữ nhân này là ai? Là Huyền Vũ phủ Bá tước thị nữ sao?

Không phải!

Là Thẩm Lãng dùng tiền từ trong thanh lâu thuê tới.

Cừu Kiêu tay trái cầm túi, tay phải cầm quần lót, đặt ở cái mũi dưới đáy ngửi ngửi, sau đó dùng nó lau mồ hôi trên người.

Cuối cùng, trực tiếp che tại trên mũi, dùng sức ngửi mấy miệng.

Tốt hương vị, tốt hương vị.

Ha ha ha ha!

Cừu Kiêu cười to.

Buổi tối hôm nay hắn có vui vẻ.

"Thẩm Lãng, chỉ có thời gian một nén nhang, ngươi nếu không đáp ứng, nhất định phải chết!" Cừu Kiêu lạnh giọng nói, sau đó đưa tay chà đạp bên người nữ tử này.

Thẩm Lãng trong lòng buông lỏng.

Cái này Cừu Kiêu, rốt cục phải chết.

Hắn coi như lại xảo trá, cũng vẫn là đánh không lại Thẩm Lãng a. Buổi tối hôm nay, Thẩm Lãng ròng rã suy nghĩ bảy tám bộ phương án đối phó Cừu Kiêu.

Một bộ này không được, liền kia một bộ.

Tóm lại, sẽ có một chiêu có hiệu quả. Bất quá không nghĩ tới, vậy mà là cái yếm cùng quần lót hạ lưu chiêu thuật có hiệu quả.

Cừu Kiêu tai họa nữ nhân vô số, cũng xứng đáng chết ở phía trên a.

Bởi vì nữ tử này túi mà cùng quần lót bên trên, đều xóa có một tầng hạt cựa chua hai Ất cơ tiên án, cũng chính là mạnh nhất trên thế giới gây nên huyễn tề, cái đồ chơi này thật sự là lần nào cũng đúng a.

Chỉ một lát sau về sau.

Cừu Kiêu liền cảm giác được một cỗ không ổn.

Cả người thần trí, cực nhanh phát tán.

Mà lại cả người đều giống như phiêu phiêu dục tiên.

Không chỉ có như thế, con mắt cũng bắt đầu bóng chồng.

Toàn bộ thân thể, toàn bộ đầu óc giống như đều không bị khống chế.

Nhưng là thật thật kỳ diệu a.

Liền phảng phất mở ra thế giới mới đại môn.

Cừu Kiêu vẫn như cũ mang theo bản năng nói: "Không, ta đổi chủ ý. Ta chẳng những muốn Kim Kiếm Nương, ta còn muốn Kim Mộc Lan, Thẩm Lãng ta muốn ở ngay trước mặt ngươi chà đạp các nàng, ta muốn để nương tử của ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong, ha ha ha ha!"

Lúc này, Huyền Vũ bá Kim Trác như chớp giật đánh ra.

"Ba. . ."

Trực tiếp đánh về phía Cừu Kiêu xương cổ.

Cừu Kiêu bản năng muốn phản kháng.

Nếu như lấy hắn bình thường võ công, hoàn toàn là có thể ngăn cản.

Nhưng là hiện tại, hắn toàn bộ thân thể đều phảng phất là phiêu, hoàn toàn không bị khống chế.

"Răng rắc. . ."

Lập tức, Huyền Vũ bá bàn tay bỗng nhiên đập vào hắn trên gáy.

Cừu Kiêu xương cổ hoàn toàn đứt gãy.

Cổ một chút, triệt để tê liệt, không có tri giác.

Thẩm Lãng tiến lên, xuất ra môt cây chủy thủ, nhắm ngay Cừu Kiêu giữa háng, bỗng nhiên chém xuống!

Từ đầu tới đuôi, tốc độ cực nhanh, không có cho Cừu Kiêu một chút xíu thời gian phản ứng.

"A. . ."

Cừu Kiêu trơ mắt nhìn xem mệnh căn của mình được thiến sạch, mặc dù không có cảm giác đau, nhưng vẫn như cũ phát ra vô cùng thê lương bi thảm.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 179: Cừu Kiêu Khuất Nhục Chết Thảm! Vua HảI TặC Ngài Nén Bi Thương

Kỳ thật, Cừu Kiêu không có chút nào đau nhức.

Mà lại hắn lúc này cảm giác là tương đối chết lặng, sở dĩ rú thảm hoàn toàn là bởi vì bản năng.

Đây là hắn chân chính của quý a.

Đây là hắn sinh mạng thứ hai a.

Thứ này mang đến cho hắn vô hạn khoái hoạt, cũng chinh phục tai họa vô số nữ nhân.

Lúc này thậm chí ngay cả gốc rễ đều bị cắt mất.

Kia cỗ sợ hãi cùng trống rỗng, căn bản là không có cách ức chế, cho nên lúc này mới kêu lên thảm thiết.

Bất quá Thẩm Lãng cúi đầu nhìn thoáng qua về sau, lông mày bỗng nhiên nhíu một cái.

Dựa vào, thật sự là một cái con lừa hàng a.

Chỉ bằng cái này, ngươi liền phải bị thiến sạch. Ngươi muốn làm gì, kéo cao nam nhân giá trị trung bình sao?

Cừu Kiêu một tiếng này kêu thảm giống như một cái tín hiệu.

Bên ngoài hắn mang tới hơn một trăm cái hải tặc tinh nhuệ bỗng nhiên rút kiếm, sau đó điên cuồng liền muốn xông tới.

Huyền Vũ bá không cần Thẩm Lãng phân phó, lập tức đem kiếm nằm ngang ở Cừu Kiêu trên cổ.

Thẩm Lãng nhanh chóng giật xuống bên cạnh nữ tử quần áo, sau đó bao quát tại Cừu Kiêu dưới lưng, ngăn trở hắn bị thiến vết thương.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Sau một lát, cửa phòng bị bỗng nhiên phá tan.

Cừu Kiêu dưới trướng hải tặc cao thủ bỗng nhiên tràn vào.

Cùng lúc đó, Huyền Vũ phủ Bá tước cao thủ cũng tràn vào tới.

Huyền Vũ bá nói: "Các ngươi Thiếu chủ trong tay ta, nếu là dám lên nửa bước, đầu của hắn rơi xuống đất."

Thẩm Lãng tại Cừu Kiêu bên tai nói: "Để người của ngươi lui ra."

Cừu Kiêu thể nội thuốc gây ảo giác đã hoàn toàn phát tác, cả người phảng phất đang lên chín tầng mây, ngay cả Thẩm Lãng đều nghe không ra rõ ràng.

Thẩm Lãng ghé vào lỗ tai hắn nói: "Lui ra."

Cừu Kiêu cũng hô lớn: "Lui ra!"

Thẩm Lãng nói: "Lui ra ngoài."

Cừu Kiêu cũng nói theo: "Lui ra ngoài."

Những hải tặc này cao thủ nhìn nhau vài lần, sau đó chậm rãi rời khỏi phòng ở, nhưng vẫn như cũ chăm chú bức bách.

Thiếu chủ võ công cao như vậy, làm sao lại biến thành con tin a?

Bất quá lúc này ngàn vạn không thể hành động thiếu suy nghĩ, nếu như Thiếu chủ chết tại Kim thị gia tộc trong tay, bọn hắn những hải tặc này cũng hẳn phải chết không nghi ngờ, Vua Hải Tặc sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

"Các ngươi lập tức thả Thiếu chủ, bằng không đợi đại vương hải tặc đại quân vừa đến, đem các ngươi chém tận giết tuyệt."

Trong đó một hải tặc phát hiện Cừu Kiêu trên đùi đang chảy máu, lập tức hoảng sợ nói: "Các ngươi đối Thiếu chủ làm cái đó?"

Đợi đến tất cả hải tặc cao thủ rời khỏi phòng ở sau.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Phòng ốc rộng cửa một lần nữa đóng lại.

Nhưng là Kim Sĩ Anh đã suất lĩnh một đám cao thủ, toàn bộ tràn vào bên trong đại sảnh, đem Thẩm Lãng cùng Kim Trác Bá tước toàn bộ ngăn ở phía sau bảo vệ.

"Bắn!"

Ra lệnh một tiếng.

Bên ngoài trong bóng tối.

Mấy ngàn danh cung tiễn thủ cuồng xạ.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Tiễn như mưa xuống.

Ba ngàn người hướng về phía hơn một trăm người bắn tên.

Mà lại không cần nhắm chuẩn, cũng không cần coi chừng bắn tới người một nhà.

Bởi vì Huyền Vũ phủ Bá tước cao thủ đều đã thối lui đến trong phòng.

"A. . . A. . . A. . ."

Cái này hơn một trăm tên hải tặc cao thủ phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Một phần trong đó người liều mạng phá cửa, muốn xông vào tới.

Một phần khác, điên cuồng muốn phá vây, hướng phía trong bóng tối giết đi qua.

Nhưng bọn hắn dù sao chỉ là cao thủ tinh nhuệ, không phải võ đạo tuyệt đỉnh cao thủ.

Hơn một trăm người làm sao có thể đánh thắng được ba ngàn người nhiều người.

Ngắn ngủi thời gian qua một lát, cái này hơn một trăm người bị giết đến sạch sẽ.

. . .

Dưới núi trong quân doanh.

Hơn hai ngàn tên hải tặc vẫn tại ngoạm miếng thịt lớn, uống từng ngụm lớn rượu, điên cuồng chế giễu Thẩm Lãng.

"Các ngươi nói hiện tại Thẩm Lãng có hay không đem mình cái mông bán đi a?"

"Thiếu chủ nói không chừng ngay tại hưởng dụng đâu."

"Các ngươi nghe, trên núi có tiếng chém giết."

Đông đảo hải tặc xông ra phòng ở xem xét.

Quả nhiên trên núi truyền đến tiếng chém giết.

"Không tốt, Thiếu chủ ở trên núi dự tiệc."

"Huyền Vũ bá điên rồi sao? Bọn hắn dám đối Thiếu chủ động võ?"

"Bọn hắn không sợ đại vương đem Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt sao?"

Thế là, hơn hai ngàn tên hải tặc nhao nhao chép xuất binh khí, hướng phía trên núi đánh tới.

"Cứu vớt Thiếu chủ, cứu vớt Thiếu chủ!"

"Giết, giết, đem Huyền Vũ phủ Bá tước chó săn chém tận giết tuyệt!"

Đám hải tặc này uống đến say khướt, không có bất kỳ cái gì chương pháp, cũng không có bất kỳ cái gì e ngại, cứ như vậy hướng phía trên núi phóng đi, rắn mất đầu.

Thẩm Lãng mời Cừu Kiêu dự tiệc phòng ở giữa sườn núi, mà lại thế núi vẫn còn tương đối dốc đứng.

Từ chân núi đi lên cũng chỉ có một con đường, mặc dù tương đối rộng rộng nhưng cũng dung không được hai ngàn người, lập tức những hải tặc này hoàn toàn chen chút chung một chỗ.

"Bày trận, bày trận!"

Hải tặc các thủ lĩnh la lớn.

Cái này hai ngàn tên hải tặc bắt đầu bày trận.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Lúc này, từ trên núi lăn xuống tới vô số gỗ lăn cùng đá tảng.

Trong lúc nhất thời, đông đảo hải tặc người ngã ngựa đổ.

"Tản ra, tản ra. . ."

"Riêng phần mình phân tán, bò lên trên đi lên, tại sườn núi tụ hợp."

Hải tặc các thủ lĩnh lập tức cải biến sách lược.

Không thể không nói, những thứ này thủ lĩnh vẫn là vô cùng lão luyện.

Mà lại những hải tặc này cũng phi thường dũng mãnh, bị đá lăn cùng gỗ lăn đập chết mấy chục hơn trăm người về sau, vậy mà cũng không sợ hãi chút nào.

Nghe được mệnh lệnh về sau, hơn hai ngàn người trực tiếp tản ra, không đi đại lộ, liền dọc theo ngọn núi leo lên.

Mặc dù bọn hắn không có tính kỷ luật, tự do tản mạn, nhưng là một cái hải tặc sức chiến đấu vẫn là vô cùng mạnh.

Cái này dù sao cũng là Cừu Kiêu dòng chính, chủ nhân cái dạng gì, thủ hạ liền cái dạng gì. Cừu Kiêu ương ngạnh vô dáng, không nói bất luận cái gì quy củ, dưới trướng hắn hải tặc cũng là như thế. Nếu như đổi thành Cừu Thiên Nguy dưới trướng tinh nhuệ, liền cùng quân chính quy không có gì khác nhau, thậm chí càng càng thêm dũng cảm một chút.

Nhưng là đám hải tặc này thật sự là mạnh a, như thế dốc đứng vách núi, bọn hắn leo lên đều như thế nhanh chóng, như giẫm trên đất bằng.

Nhìn thấy những hải tặc này bôi đen bò lên.

Kim Sĩ Anh suất lĩnh ba ngàn quân đội tác chiến.

"Đá lăn, đá lăn."

"Gỗ lăn!"

"Bắn tên!"

"Không thể để cho những hải tặc này xông lên, không thể đã quấy rầy Bá tước đại nhân."

Huyền Vũ phủ Bá tước võ sĩ lập tức tạo dựng phòng tuyến.

Trong buổi tối thấy không rõ lắm, liền đầy trời bắn tên.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mưa tên từng đợt rơi xuống.

Vô số đá lăn, gỗ lăn điên cuồng nện xuống.

Hắc ám bên trong, vô số hải tặc chết thảm.

Không gặp người, nghe thấy âm thanh.

Cái này đêm hôm khuya khoắt chiến đấu, thật không phải là người làm.

Thẩm Lãng vốn cho rằng một trận chiến này có thể dễ như trở bàn tay cầm xuống.

Dù sao những hải tặc này rắn mất đầu, mà lại uống rượu say mèm.

Huyền Vũ phủ Bá tước quân đội dĩ dật đãi lao, mà lại ở trên cao nhìn xuống.

Nhưng là không nghĩ tới đám hải tặc này vậy mà như thế bưu hãn, lại bị bọn hắn một đám một đám xông lên, mà lại là dọc theo vách núi bò lên, sau đó xông vào quân trận bên trong chiến đấu giết chóc.

Lực chiến đấu của bọn hắn, cũng thật sự là kinh người.

Một lát sau, Huyền Vũ phủ Bá tước quân đội vậy mà xuất hiện thương vong.

Bá tước đại nhân sắc mặt xanh xám, nhà mình quân đội cục diện không dễ nhìn a. Bình thường diễn võ thời điểm rõ ràng rất tinh nhuệ a, vì sao chân chính chiến đấu, lại xuất hiện như thế tình trạng đâu?

Gần ngàn tên hải tặc cùng ba ngàn tên Kim thị gia tộc quân đội chém giết cùng một chỗ, hừng hực khí thế.

"Ôi! Đau bụng, đau bụng!"

"A, muốn đi ị, muốn đi ị. . ."

Bỗng nhiên, đám hải tặc này nhao nhao kêu thảm, che bụng ngồi xổm xuống.

Rất hiển nhiên là Thẩm Lãng phái người tại trong rượu xuống thuốc xổ.

Thẩm Lãng là rất cẩn thận, phần lớn trong rượu đều không có thuốc xổ. Bởi vì đám người này cướp đi lương thực cùng rượu, đều muốn phái người trước ăn thử thử uống.

Nếu như hạ độc, ngược lại sẽ sớm lộ tẩy, hỏng kế hoạch.

Thẩm Lãng khống chế đám hải tặc này cướp đi rượu số lượng, buổi tối hôm nay bọn hắn uống đến thực sự quá này, tất cả giành được rượu đều uống xong lại hướng Huyền Vũ phủ Bá tước đòi hỏi.

Lúc này, Kim Hối bọn người mới đem có thuốc xổ rượu đưa

qua.

Để chứng minh rượu không độc, Kim Hối cùng mười mấy tên thủ hạ còn uống những rượu này, hiện tại ngay tại hầm cầu bên trong ngồi xổm đâu.

Đám hải tặc này uống có thuốc xổ say rượu, trọn vẹn qua một khắc đồng hồ mới phát tác.

Bất quá một khi thuốc xổ phát tác, đám hải tặc này sức chiến đấu liền triệt để xong.

Bụng kia quặn đau căn bản là không thể chịu đựng được, đánh lấy đánh lấy liền ngồi xổm xuống, hoặc là liền trực tiếp phun tới.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ chiến trường mùi thối trùng thiên.

Sau đó chính là thiên về một bên đồ sát!

Sau nửa canh giờ!

Cơ hồ tất cả hải tặc, toàn bộ bị giết đến sạch sẽ, mỗi một cái đầu đều bị bổ xuống!

Trong phòng, Thẩm Lãng dùng dính nước hoa tơ lụa khăn tay che cái mũi, cau mày nói: "Nhạc phụ đại nhân, đám hải tặc này phi thường dũng mãnh a."

Huyền Vũ bá nhẹ gật đầu.

Không phải gia tộc tư quân không tinh nhuệ, mà là bọn hắn chiến pháp quá quy củ, quá chủ nghĩa giáo điều.

Nhưng là đám hải tặc này sức chiến đấu, thật sự là viễn siêu tưởng tượng của hắn.

Đây vẫn chỉ là Cừu Kiêu dòng chính, Cừu Yêu Nhi cùng Cừu Thiên Nguy dòng chính liền càng thêm bưu hãn tinh nhuệ.

"May mắn, chúng ta không cần cùng bọn hắn chân chính tác chiến, nếu không chiến cuộc đáng lo." Thẩm Lãng nói.

Bất quá, Cừu Thiên Nguy hải tặc đại quân càng tinh nhuệ, giết liền càng thoải mái a.

Đến lúc đó long trời lở đất , mặc cho ngươi lại tinh nhuệ, cũng đánh không lại cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa.

. . .

Không biết qua bao lâu!

Cừu Kiêu thanh tỉnh lại, đầu đau muốn nứt.

Hắn liều mạng lắc đầu, nhưng là cái đó đều không nhớ gì cả, lại phảng phất có một chút xíu ấn tượng.

"Người tới, mỹ nhân ống nhổ hầu hạ."

"Ta muốn rửa mặt, ta muốn mặc áo."

Cừu Kiêu quát to.

Sau đó, bản năng hai tay khẽ chống, liền muốn ngồi xuống.

Nhưng là hắn kinh hãi phát hiện, mình không cảm giác được hai tay.

Nói cho đúng, cổ một chút hoàn toàn không có tri giác.

Nội tâm của hắn vô cùng kinh hãi, đến cùng xảy ra chuyện gì a?

Ta giống như đi tham gia Thẩm Lãng yến hội, sau đó uống quá nhiều?

Ngay sau đó, hắn thấy được mình giữa hai chân rỗng tuếch, chỉ để lại khâu lại đầu sợi.

Hắn đầu tiên là ngẩn ngơ.

Sau đó, một lần nữa phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Của quý a, mệnh căn của hắn không có a.

Nam nhân nếu như không có cái đồ chơi này, người còn sống có ý nghĩa gì a?

Đêm qua kêu thảm còn không phải như vậy rõ ràng, lần này là thật sự rõ ràng.

Thê lương e rằng lấy phục thêm.

Mà lúc này Thẩm Lãng đi đến.

"Cừu Mộc thiếu chủ, ngươi tốt, tỉnh lại? Bụng của ngươi có đói bụng không, ta để người nấu cơm cho ngươi ăn?"

Cừu Mộc?

Ta lại không gọi Cừu Mộc. (cảm tạ cái nào đó thư hữu não động)

Bất quá rất nhanh hắn hiểu được đến đây, mình không có chim, kiêu chẳng phải trở thành mộc sao.

"Thẩm Lãng, ngươi đối ta làm cái đó?" Cừu Kiêu thét to.

Sau đó, hắn bỗng nhiên giơ bàn tay lên muốn đem Thẩm Lãng đánh chết.

Nhưng là. . .

Tay của hắn đã không phải là tay của hắn, căn bản là nâng không nổi tới.

"Có ai không, có ai không!"

"Đem Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này giết cho ta, rút gân lột da, rút gân lột da!"

Cừu Kiêu liều mạng kêu to.

Thẩm Lãng nói: "Tiểu hầu gia, ngươi là đang gọi bọn hắn sao?"

Theo Thẩm Lãng tay một chỉ, cửa phòng mở ra.

Cừu Kiêu gặp được một đống đầu người.

Ròng rã hơn hai ngàn khỏa, chất thành kinh quan.

Mỗi một cái đầu người hắn đều biết, toàn bộ đều là hắn dòng chính hải tặc.

Cừu Kiêu lập tức tê cả da đầu, không dám tin nhìn qua một màn này.

Thẩm Lãng điên rồi sao?

Huyền Vũ bá điên rồi sao?

Cũng dám đại khai sát giới? Đem hắn mang tới hơn hai ngàn tên hải tặc toàn bộ giết sạch.

Hắn, hắn liền không sợ phụ thân điên cuồng trả thù sao?

"Thẩm Lãng, ngươi điên rồi, ngươi điên rồi." Cừu Kiêu thét to: "Ta Nộ Triều thành có ba vạn hải tặc, phụ thân ta sẽ điên cuồng trả thù, sẽ giết sạch Kim thị gia tộc mỗi người. Chúng ta sẽ đem các ngươi mỗi một cái nam nhân rút gân lột da, đem các ngươi mỗi một nữ nhân chà đạp đến chết."

"Thẩm Lãng ngươi xong, Kim thị gia tộc xong, Huyền Vũ phủ Bá tước xong, Kim Mộc Lan xong. Trên trời dưới đất, rốt cuộc không người nào có thể cứu ngươi."

"Thẩm Lãng ngươi chờ xem, chờ lấy phụ thân ta suất lĩnh đại quân, đem các ngươi chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt. . ."

Thẩm Lãng ngồi xổm xuống, nói: "Rống hết à? Phát tiết hết à? Dễ chịu sao? Yên tĩnh lại sao?"

Cừu Kiêu hai con ngươi vô cùng oán độc, nhưng cuối cùng yên tĩnh trở lại.

"Tiểu hầu gia a, ta muốn cùng ngươi nói sự tình nhiều lắm, ta cần chỉnh lý một chút a, nắm giữ tốt tiết tấu, dạng này mới có thể đối ngươi tâm linh tạo thành đả kích trí mạng, mới đầy đủ rung động." Thẩm Lãng nói: "Đầu tiên đâu, Vọng Nhai đảo bên trên căn bản không có mỏ vàng, tất cả vàng đều là Thiên Đạo hội cho."

Cừu Kiêu hoàn toàn sợ ngây người.

Thẩm Lãng nói câu nói đầu tiên quả nhiên liền rất rung động a.

"Không, không có khả năng, ta tận mắt nhìn đến những cái kia mỏ vàng, ta tận mắt nhìn đến những cái kia tinh luyện vàng, khoảng chừng mấy vạn cân." Cừu Kiêu thét to.

Thẩm Lãng nói: "Kia là ta dùng mấy chục vạn kim tệ hòa tan mất, một lần nữa biến thành cát vàng xen lẫn trong trong đất bùn, trăm phương ngàn kế đi."

Cừu Kiêu liều mạng lắc đầu nói: "Không có khả năng, ngươi lấy ở đâu nhiều như vậy kim tệ, Thiên Đạo hội làm sao lại cho ngươi nhiều tiền như vậy, ròng rã hơn một trăm vạn kim tệ, không có khả năng, không có khả năng. . ."

Thẩm Lãng không nói gì, trực tiếp lấy tới một chiếc gương, một thước vuông pha lê tấm gương, thả trước mặt Cừu Kiêu.

"Như thế một chiếc gương, chi phí không đến một ngân tệ, ngươi nói có đáng giá hay không một trăm vạn kim tệ?" Thẩm lang nói.

Cừu Kiêu lập tức ngây người.

Hắn là ngang ngược càn rỡ, nhưng là hắn không ngốc, tương phản hắn phi thường khôn khéo.

Nhìn thấy trong gương mình, trước nay chưa từng có rõ ràng sáng tỏ, viễn siêu tất cả gương đồng gương bạc cùng thủy tinh kính.

Hắn dễ như trở bàn tay liền có thể suy đoán ra, cái gương này giá trị viễn siêu một trăm vạn kim tệ.

Thì ra là thế, thì ra là thế a!

Thiên Đạo hội khó trách nguyện ý xuất ra hơn một trăm vạn kim tệ đi ra.

Thẩm Lãng nói: "Chuyện thứ hai, ngươi không hiếu kỳ trên người ta những thứ này dấu răng là ai cắn sao? Ngươi không hiếu kỳ tờ rim của ta vì cái gì như thế sưng đỏ sao? Ngươi biết ta bị ai giày xéo một đêm sao?"

"Là tỷ tỷ của ngươi Cừu Yêu Nhi! Nàng trọn vẹn xxx ta hai cái canh giờ, thật để ta đau đến không muốn sống, nhưng là cũng cho ta thoải mái lật trời."

"Mặt khác, cái kia chữa khỏi Cừu Yêu Nhi tuyệt sắc mỹ nữ đại phu, chính là bản thân."

Tin tức này càng thêm rung động, để Cừu Kiêu hoàn toàn không dám tin.

Cả người giống như bị sét đánh.

"Ta ưu không ưu tú? Ngươi nhanh khen ta a, nhanh khen ta a!" Thẩm Lãng nói.

"Cừu Kiêu, ngươi đối Cừu Yêu Nhi thèm nhỏ dãi vài chục năm, nhưng là ngay cả nửa cái ngón tay đều không có đụng phải, mà ta mới vừa cùng nàng gặp mặt một lần đi ngủ mười lần, ròng rã mười lần a, nghiệt duyên a!"

"Mặt khác Cừu Kiêu ngươi là có hay không biết, đêm hôm đó Cừu Yêu Nhi đã trúng tình độc, căn bản không có sức phản kháng, chỉ cần ngươi thoáng dũng cảm như vậy một chút ngươi liền có thể ngủ đến nàng, hơn nữa còn có thể ngủ đến Từ Thiên Thiên, đáng tiếc a, ngươi không đủ dũng cảm!"

"Đáng tiếc không phải ngươi, xxx nàng đến cuối cùng."

Cừu Kiêu thật muốn hỏng mất, muốn điên rồi!

"Thẩm Lãng, ta giết ngươi, ta giết ngươi!"

Cừu Yêu Nhi a, hắn mong nhớ ngày đêm Cừu Yêu Nhi a.

Lại bị Thẩm Lãng tên cặn bã này cho ngủ.

A. . . A. . . A!

Thẩm Lãng nói tiếp: "Chuyện thứ ba, ngươi chẳng lẽ không hiếu kỳ ta vì sao muốn đi cứu trị Cừu Yêu Nhi, ta vì sao muốn chế tạo như thế một trận thiên đại âm mưu? Mấu chốt nhất là ta vì sao giữ lại ngươi một mực không giết sao?"

"Trong thiên hạ chính diện đắc tội qua ta người, trên cơ bản đều chết sạch."

"Mà đắc tội ta người là thuộc ngươi Cừu Kiêu không có nhất nhân tính. Kết quả ta một mực không có giết ngươi, thậm chí không có tìm qua ngươi một lần phiền phức, càng đáng sợ chính là ta vậy mà đi lấy lòng ngươi."

"Cừu Kiêu Thiếu chủ a, ngươi tâm thật to lớn a, giống ta dạng này rắn độc đi lấy lòng một người, hẳn hẳn là cả đêm ngủ không yên, rõ ràng như vậy không bình thường, ngươi làm sao lại không phát hiện được đâu."

Cừu Kiêu lập tức kinh ngạc nói: "Thẩm Lãng, ngươi muốn làm gì? Ngươi muốn làm gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn trên Vọng Nhai đảo chế tạo một cái kinh thiên cạm bẫy, một cái thiên la địa võng, đem ngươi phụ thân hấp dẫn tới, để hắn mang theo mấy vạn hải tặc giết tới, sau đó. . . Toàn bộ chết hết."

"Ta muốn giết sạch ngươi Cừu thị cả nhà."

"Ta muốn đem Nộ Triều thành tất cả hải tặc chém tận giết tuyệt."

"Ta muốn vì hai mươi năm trước Kim thị gia tộc báo thù."

"Ta muốn đoạt đi Nộ Triều thành!"

Lời này mới ra.

Cừu Kiêu rùng mình, dù là cổ một chút không hề hay biết, dù là đã bị thiến, nhưng lông tờ rim vẫn là bỗng nhiên dựng thẳng lên.

Thủ bút lớn như vậy?

Như thế thiên đại âm mưu?

Chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy a.

"Phụ thân ta dưới trướng có mấy vạn hải tặc, ngươi làm sao có thể đánh thắng được, hẳn phải chết không nghi ngờ chính là bọn ngươi." Cừu Kiêu kêu gào nói.

Nhưng là hắn lại từng đợt chột dạ.

Trước mắt cái này Thẩm Lãng thật là đáng sợ, hắn có thể bố trí như thế thiên đại cạm bẫy.

Vậy hắn còn có chuyện gì làm không được?

Cừu Kiêu đầu óc bắt đầu vận chuyển.

Thẩm Lãng từ Kim Sơn đảo thời điểm liền bắt đầu bố cục rồi?

Không, không phải!

Tại hắn viết « phong nguyệt vô biên » thời điểm, cũng đã bắt đầu bố cục.

Trong thiên hạ còn có so đây càng kẻ đáng sợ sao?

Lập tức Cừu Kiêu thét to: "Thẩm Lãng, ngươi là người hay quỷ a!"

Thẩm Lãng nói: "Cừu Kiêu huynh, ngươi đối trắng có thể hay không có chút chiều sâu? Tạ ơn!"

"Ai!" Thẩm Lãng lại phát ra thở dài một tiếng nói: "Trang bức xong, lập tức cảm thấy tốt trống rỗng a."

Sau đó, tay của hắn liền muốn giơ lên.

Cừu Kiêu thấy, biết đây là tín hiệu, đây là Thẩm Lãng muốn giết người tín hiệu a.

Không, ta không thể chết.

Dù là bị thiến, còn sống cũng so chết tốt.

Ta muốn sống sót, ta muốn sống sót.

"Thẩm Lãng, ngươi đừng giết ta, đừng giết ta. . ."

"Lãng gia, van cầu ngươi đừng giết ta a."

"Ta hữu dụng, ta phi thường hữu dụng. Lãng gia, ta không biết ngươi làm sao diệt đi ta Nộ Triều thành mấy vạn hải tặc, ta cũng không biết ngươi làm sao cướp đi ta Nộ Triều thành, nhưng khi ngươi đại công cáo thành người, chẳng lẽ không cần có một cái người chứng kiến sao?"

"Để mắt của ta trợn trợn nhìn xem đây hết thảy phát sinh, chẳng lẽ khó chịu sao? Ta là địch nhân của ngươi a, ngươi hẳn là để ta sống xuống dưới, đây mới là đối ta lớn nhất trừng phạt a."

"Mà lại ta biết nhà chúng ta tàng bảo khố ở nơi nào a, ngươi đừng giết ta, đừng giết ta a!"

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Hắn phục!

Người cầu sinh dục vậy mà mạnh đến tình trạng này sao?

Bị thiến còn muốn sống? Mà lại cổ dưới mặt đất đều tê liệt, còn muốn sống sót?

Thẩm Lãng nói: "Cừu Kiêu huynh, ta cảm thấy ngươi nói rất có đạo lý. Dạng này ta cho ngươi một cái sống sót cơ hội, ngươi cần phải nắm chắc, được không?"

Cừu Kiêu liều mạng gật đầu nói: "Ta niềm tin chắc chắn ở, tạ ơn Lãng gia, từ nay về sau, ta làm cho ngươi heo làm chó, làm trâu làm ngựa."

Thẩm Lãng đốt lên một nén hương, cắm trên mặt đất.

Sau đó, hắn hướng phía bên ngoài chỉ vào nói: "Ngươi nhìn cái này một cánh cửa bên ngoài."

Bên trái cửa mở ra.

Ngoài cửa một trăm mét địa phương, đứng một nữ nhân, một cái tư thế hiên ngang mỹ nhân.

Thẩm Lãng nói: "Cừu Kiêu huynh, ngươi thấy mỹ nhân kia sao?"

Cừu Kiêu gật đầu nói: "Lãng gia, ta thấy được, thấy được."

Thẩm Lãng nói: "Nói cho ta, nàng là ai?"

Cừu Kiêu nói: "Kim Kiếm Nương."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, Kim Kiếm Nương, chính là ngươi mong nhớ ngày đêm Kim Kiếm Nương. Đêm qua ngươi còn nói với ta, ngươi phải ngủ nàng đúng hay không? Hiện tại ta liền đem nàng tìm tới cho ngươi, ngươi nói ta tốt với ngươi không hay lắm?"

"Tốt, tốt." Cừu Kiêu nói: "Tạ ơn Lãng gia, tạ ơn ân công."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi leo đến trước mặt của nàng, hôn đáy giày của nàng, chỉ cấp ngươi thời gian một nén hương. Nếu như ngươi thành công, ta liền không giết ngươi."

Cừu Kiêu liều mạng gật đầu nói: "Tạ ơn ân công, tạ ơn ân công."

Đón lấy, hắn bản năng liền muốn hướng phía Kim Kiếm Nương bò đi.

Chỉ là một trăm mét, thời gian một nén nhang, không nên quá nhẹ nhõm a.

Nhưng là ngay sau đó hắn đột nhiên phát hiện, mình hai tay hai chân cũng không thể động, làm sao bò a.

"Ân công, tay ta chân cũng không thể động, bò không được a."

Cừu Kiêu nói.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi còn không có răng sao? Dùng răng bò cũng là có thể."

Cừu Kiêu lập tức muốn nổ.

Dùng răng bò?

Ngươi bò cho ta xem một chút a?

Nhưng là, hắn không dám phát tác a.

Cái mạng nhỏ của hắn hoàn toàn nắm giữ tại Thẩm Lãng trong tay a.

Thẩm Lãng, ngươi chờ đó cho ta, ngươi chờ đó cho ta.

Sau đó.

Phá vỡ Thẩm Lãng tam quan một màn xuất hiện.

Cừu Kiêu vậy mà thật làm được.

Thật bất khả tư nghị.

Kỳ tích a!

Hắn vậy mà thật dùng răng hướng phía trước bò.

Trước dùng răng cắn một cái hòn đá mục tiêu, sau đó đem thân thể hướng phía trước kéo.

Thẩm Lãng thấy da đầu tê dại phiền, kính nể vạn phần.

Người cầu sinh dục mạnh đến mức đến nước này sao?

Cừu Kiêu, ngươi quá trâu rồi.

Quá lợi hại a!

Cứ như vậy, Cừu Kiêu dùng răng từng bước một hướng phía trước kéo.

Hắn cách Kim Kiếm Nương chỉ có một trăm mét mà thôi.

Nhưng mỗi một mét, đều chảy vô số huyết lệ.

Mỗi một mét đều như là Địa Ngục gian nan.

Mỗi một mét đều vô hạn khuất nhục.

Cừu Kiêu hoàn toàn nương tựa theo ý chí tại chiến đấu, dù là răng mất mấy khỏa, dù là mặt mũi tràn đầy máu tươi, hắn vẫn như cũ liều mạng hướng phía trước bò.

Thẩm Lãng ngươi chờ đó cho ta.

Lần này ngươi để ta sống xuống tới, ta nhất định giết ngươi cả nhà, giết ngươi cả nhà!

Một nén hương còn thừa lại một phần mười thời điểm.

Cừu Kiêu hoàn thành cái này sự nghiệp vĩ đại.

Hắn dùng răng leo xong một trăm mét, bò tới Kim Kiếm Nương dưới chân.

"Ân công, ta hoàn thành, ta hoàn thành, ta có thể sống sót." Cừu Kiêu khóc ròng ròng.

Hắn cảm thấy mình vừa mới hoàn thành một hạng ghê gớm nhất sự nghiệp.

Thẩm Lãng nhiệt liệt vỗ tay, sợ hãi than nói: "Không tầm thường, Cừu Kiêu huynh ngươi quá thần kỳ, ngươi sáng tạo ra một cái kỳ tích a."

Cừu Kiêu khóc thút thít nói: "Tạ ơn ân công, tạ ơn ân công."

Thẩm Lãng nói: "Không cần cám ơn, cái này kỳ tích là ngươi hoàn thành, ngươi sẽ trở thành lịch sử đệ nhất nhân, ta không giết ngươi, ta nói được thì làm được."

Cừu Kiêu khóc lớn nói: "Tạ ơn ân công tha mạng chi ân."

Thẩm Lãng nói: "Không khách khí, ta nói ta không giết ngươi, nhưng là ta không cách nào ngăn cản người khác giết ngươi a, thật sự là xin lỗi!"

Lời này mới ra.

Kim Kiếm Nương rút kiếm, bỗng nhiên đâm xuyên qua Cừu Kiêu trái tim.

Sau đó, kiếm thứ hai cắt đứt Cừu Kiêu đầu.

Con Vua Hải Tặc, chết không nhắm mắt.

Thẩm Lãng tiến lên, cầm lấy Cừu Kiêu đầu, đưa cho bên trên một người áo đen.

Người này, chính là Vua Hải Tặc Cừu Kiêu phái tới sứ giả. Hắn vốn là để Cừu Kiêu cải biến đàm phán phương án, cải thành chia làm 8:2 cái kia cao thủ.

Vừa rồi, hắn mắt thấy Cừu Kiêu bò qua tới hết thảy, như là chó đồng dạng.

Gặp được Cừu Kiêu nhất khuất nhục cái chết.

Thẩm Lãng đem Cừu Kiêu đầu người đặt ở Vua Hải Tặc sứ giả trên tay, Trịnh trọng nói: "Huynh đài, xin nén bi thương!"

"Mặt khác, làm phiền ngươi đem Cừu Kiêu huynh đầu người tự mình đưa đến Vua Hải Tặc trên tay, cũng mời hắn lão nhân gia bớt đau buồn đi."

"Thuận tiện cũng đem cái này hơn hai ngàn cái đầu cùng một chỗ đưa đi."

"Đúng rồi, không nên quên nói cho Vua Hải Tặc, hắn ái tử chết được rất không thanh thản!"

"Trân trọng, thuận buồm xuôi gió!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 180: Cừu Thiên Nguy Cuồng Đau Nhức Dục Huyết! Đại Cục Đã Định!

Cái này Vua Hải Tặc sứ giả đứng tại ngoài trăm thước.

Cho nên, hắn tận mắt thấy Cừu Kiêu từ miệng bò lên đi ra, tận mắt thấy Cừu Kiêu bị chém xuống đầu.

Chỉ bất quá trong phòng sự tình, hắn là nhìn không thấy, cũng nghe không đến.

Mà lại toàn bộ quá trình bên trong, Kim Hối, Thẩm Thập Tam, Kim Sĩ Anh ba đại cao thủ đều đứng tại hắn bên cạnh.

Chỉ cần thoáng khẽ động, hắn liền sẽ chết.

Thẩm Lãng đem Cừu Kiêu đầu người đặt ở trên tay của hắn, lập tức đầy tay đều là máu, vẫn là nóng.

Vua Hải Tặc sứ giả nhịn không được nói: "Vì, vì cái gì a?"

Hắn thực sự là không thể nào hiểu được, cái này Thẩm Lãng là thật điên rồi sao?

Không sợ Vua Hải Tặc tức giận sao? Không sợ Kim thị gia tộc bị diệt môn sao?

Thẩm Lãng không có trả lời, mà là trực tiếp hỏi: "Thuyền của ngươi đâu?"

Sứ giả hướng phía phía sau trên bến tàu xem xét.

Một chiếc thuyền nhỏ dừng ở nơi nào, bất quá dù sao cũng là có thể vượt biển thuyền, lại nhỏ lại có thể nhỏ đến đi đâu?

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Tất cả mọi người hỗ trợ, đem cái này hai ngàn cái đầu người cũng cùng nhau đem đến trên thuyền, để người huynh đệ này chở về đi."

Sau đó Huyền Vũ phủ Bá tước hơn ngàn một tân binh xuất hiện, đẩy xe cút kít, tràn đầy đầu người, hướng phía trên bến tàu thuyền hải tặc đẩy đi.

Ngắn ngủi trong chốc lát, hai ngàn cái đầu người toàn bộ vận chuyển lên thuyền.

Vua Hải Tặc sứ giả nhìn chằm chằm Thẩm Lãng một chút, sau đó quay người đi.

Hắn không có phát ra cái gì uy hiếp.

Bởi vì đã không có cần thiết, chiến tranh đã không thể tránh né.

Sau đó hắn đem nương theo lấy Vua Hải Tặc suất lĩnh mấy vạn đại quân leo lên Vọng Nhai đảo, đem trên đảo hết thảy chém tận giết tuyệt.

Tất cả mọi người đi.

Duy chỉ có Kim Kiếm Nương còn đứng ở tại chỗ.

Thẩm Lãng còn không có đi qua, khuôn mặt của nàng liền đã toàn bộ đỏ thấu.

Ánh mắt của hắn vừa mới trông đi qua, cái này tư thế hiên ngang muội tử chân tay luống cuống, giống như hai tay hai chân đều không có chỗ thả, hai cái đùi chăm chú cũng cùng một chỗ, khẩn trương đến tột đỉnh.

Muội tử ngươi đừng như vậy a.

Ngươi dạng này khoanh ở cùng một chỗ, sẽ có vẻ mông eo đường cong đặc biệt rõ ràng a, ta thật không nhịn được muốn đi lên nắm một cái.

Nhưng là ta tuyệt đối không thể làm như vậy.

Ta cũng không thể lại để cho nương tử thương tâm, ta có thể là mắc phải sai lầm người. Ta mặc dù là đồ cặn bã, nhưng ta cũng có điểm mấu chốt của mình.

Cho nên ngươi đi mau a, không phải ta lo lắng không khống chế được chính ta.

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ Kiếm Nương."

Kim Kiếm Nương lắc đầu nói: "Là ta đa tạ cô gia, để ta xuất này ngụm tức giận, tự tay giết cái này ác tặc."

Thẩm Lãng nói: "Muốn ăn qua cơm mới đi sao?"

"Không, không được." Kim Kiếm Nương nói: "Tiểu thư bên kia còn cần ta hỗ trợ, ta lưu lại cũng không có chuyện gì, ta lúc này đi."

Sau đó, Kim Kiếm Nương vội vã đi.

Cách đó không xa Kim Hối càng thêm chân tay luống cuống đứng ở chỗ này.

Kiếm Nương, ta. . . Ta là ca của ngươi a, ta như thế lớn người đứng ở chỗ này ngươi vậy mà không có phát hiện?

Ngươi cũng không nhìn ta một chút, cũng không nói một câu liền đi.

Ta còn muốn hỏi nương tử của ta ở nhà thế nào đâu?

Kim Hối nội tâm thở dài, nhớ tới đêm qua tại nhà xí ngồi xổm nửa đêm tình cảnh.

"Ai, tiểu bạch kiểm thật không phải đồ tốt a."

Tiếp lấy hắn tranh thủ thời gian che miệng, mặc dù hắn chỉ là ở trong lòng nói, nhưng vạn nhất cô gia sẽ Độc Tâm thuật nên làm cái gì?

. . .

Trên sườn núi phòng ở, liền chỉ còn lại Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá hai người.

Nhìn qua cách đó không xa cái kia to lớn đường hầm.

Khoảng chừng hơn vạn người tại trong hầm mỏ bận rộn.

Dĩ nhiên không phải đang đào mỏ, cũng không phải tại kiếm tiền, mà là đối kinh thiên cạm bẫy làm sau cùng kết thúc công việc.

Cái này Vọng Nhai đảo chiến lược chuẩn bị bao lâu rồi?

Từ đưa ra cái này chiến lược đến bây giờ đã nửa năm, từ bắt đầu áp dụng cũng đã có gần bốn tháng rồi.

Ít nhất thời điểm mấy ngàn người, nhiều nhất thời điểm hơn một vạn người.

Thật sự là thiên đại thủ bút a.

Mấy vạn người lần, dùng thời gian nửa năm, tạo dựng một cái thiên la địa võng, kinh thiên cạm bẫy.

Bây giờ, rốt cục muốn có hiệu quả.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, sắp bước sang năm mới rồi."

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Đúng vậy a, còn có ba ngày liền bước sang năm mới rồi."

Mùa xuân năm nay cùng dĩ vãng cũng khác nhau a.

Kim Trác Bá tước nói: "Trước đó mỗi một năm tết xuân, nhìn vô cùng náo nhiệt, nhà chúng ta cũng giăng đèn kết hoa dùng tiền nước chảy. Ta kỳ thật không có chút nào thích, thậm chí mỗi một lần đều sợ hãi tết xuân. Bởi vì kia mang ý nghĩa phô trương lãng phí, nhưng là ngươi không dạng này là không được. Quý tộc có quý tộc quy củ, rất nhiều thứ đừng quản có dùng hay không đều muốn có, nếu không cỗ khí thế này liền muốn tiêu tan, người ta liền sẽ nói nhìn xem Kim thị gia tộc, như thế đơn giản trừ trừ tác tác, khẳng định là gia cảnh xuống dốc."

Thẩm Lãng minh bạch điểm này.

Nhiều khi quốc gia giảng cứu chính là một cái sĩ khí, đại quý tộc cũng thế, bao quát xí nghiệp lớn cũng thế.

Mặt bài trọng yếu nhất.

Rất nhiều ngưu bức xí nghiệp, kỳ thật hoàn toàn là mắc nợ kinh doanh, nhưng chỉ cần mặt bài ngăn nắp, người ta vẫn như cũ cho là hắn như mặt trời ban trưa.

Lòng tin cùng sĩ khí là không thể thiếu.

Cho nên nhạc phụ đại nhân đi qua cái này hai mươi năm không dễ dàng a, từ đầu đến cuối duy trì gia tộc mặt bài không ngã.

Kim Trác Bá tước nói: "Bây giờ rốt cục không cần cưỡng ép chống đỡ mặt bài, cũng không cần trình diễn phô trương lãng phí hí."

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì chúng ta chuẩn bị một trận càng lớn, xa hoa hơn vở kịch."

Kim Trác nói: "Năm nay mùa xuân này, chúng ta người một nhà liền không có cách nào đoàn tụ. Bằng không ngươi về nhà một chuyến, bồi tiếp cha mẹ ngươi, Mộc Lan cùng nhạc mẫu ăn một bữa cơm tất niên?"

Thẩm Lãng lo nghĩ, vẫn là cự tuyệt cái này khiến người tâm động đề nghị.

"Không được." Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống cái này thiên la địa võng đại công trình liền muốn kết thúc, cũng là cực kỳ thời khắc mấu chốt, ngàn vạn không thể phớt lờ, không thể có bất kỳ sai lầm nào."

"Cái này năm chúng ta qua không được, địch nhân cũng không qua được."

"Chiến tranh lập tức liền muốn đến rồi!"

Huyền Vũ bá nói: "Đúng vậy a, chiến tranh lập tức liền muốn tới, gia gia lưu lại sỉ nhục, liền để ngươi cái này cháu rể thay hắn rửa nhục. Sau trận chiến này, ta Huyền Vũ phủ Bá tước đem một lần nữa quật khởi."

. . .

"Cái này năm, đúng là không có cách nào qua."

Nộ Giang thành nội hoa lệ nhất một tòa trong sân, một cái mỹ nhân tuyệt sắc phát ra thở dài.

Ngày này thật là lạnh a.

Vừa mới còn bay xuống vài miếng bông tuyết tới.

Bên ngoài gió lạnh gào thét, trong phòng lại ấm áp như xuân.

Mỹ nhân tuyệt sắc mặc áo lông chồn, lộ ra càng thêm mắt ngọc mày ngài.

Nàng giơ lên ngọc thủ của mình, xuyên thấu qua cửa sổ quang mang cẩn thận nhìn, phảng phất muốn nhìn mình tay còn kiều nộn phải chăng, có hay không bị đông cứng phải pha tạp.

Đương nhiên không có.

Vẫn như cũ như ngọc, như xanh nhạt.

Nàng lười biếng ngồi.

Bên cạnh có bốn thị nữ, mười cái hoạn quan phục dịch.

Tấn Hải bá Đường Luân liền ngồi địa phương đều không có, thậm chí đứng thời điểm, cũng phải xoay người khom người.

Nàng này tên là Chiêu Nhan.

Thái tử điện hạ tâm phúc kiêm ngoại thất.

Không có cưới nhập môn, nhưng là ở bên ngoài lại có thể đại biểu thái tử điện hạ ý chí.

Cho nên dù là biên giới Thái thú ở trước mặt nàng, cũng là không có chỗ ngồi.

"Được rồi, đều lui ra ngoài đi."

Tất cả thị nữ cùng thái giám đều lui ra ngoài, duy chỉ có lưu lại một cái lão thái giám, võ công rất cao lão thái giám.

"Thật có mỏ vàng?" Chiêu Nhan nói.

Đường Luân nói: "Thật có mỏ vàng, Nộ Triều thành Thiếu chủ

Cừu Kiêu thấy rất rõ ràng, đường hầm chỗ sâu có vô số cát vàng, còn có vừa mới đề luyện ra gạch vàng, trên trăm cân một khối, quặng mỏ bên trong hiện hữu tồn kho liền có năm vạn cân khoảng cách."

Chiêu Nhan mặt không đổi sắc, cầm lấy chén trà nhẹ nhàng uống một ngụm.

"Mỏ vàng không phải như vậy." Chiêu Nhan vẫy vẫy tay.

Tấn Hải bá Đường Luân lập tức tiến lên, đem trong tay tờ giấy bày ra.

Đây không phải Cừu Kiêu nguyên kiện, mà là một phần sao chép kiện, chính là cho Vua Hải Tặc kia phần.

Chiêu Nhan nói: "Mỏ vàng không phải như vậy, căn bản không có khả năng từ mỏ trong đất nhìn thấy đại lượng cát vàng, cũng sẽ không có nhiều như vậy đầu chó vàng, trừ phi là. . ."

"Thượng cổ kim mạch." Tấn Hải bá Đường Luân nói.

Chiêu Nhan lười biếng nằm nhập trong ghế, thản nhiên nói: "Các ngươi có ý tứ gì?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Ta muốn cùng Cừu Thiên Nguy liên quân, đánh xuống Vọng Nhai đảo."

"Ừm."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Cừu Thiên Nguy lo lắng Quốc quân tức giận, sinh lòng sợ hãi, cho nên. . ."

Chiêu Nhan nói: "Cho nên cái gì?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Thái tử điện hạ một ngày trăm công ngàn việc, vì nước vất vả, thần rất kính ngưỡng, nguyện dâng lên Vọng Nhai đảo mỏ vàng hai mươi lăm phần trăm, hàng năm dâng lễ."

Chiêu Nhan nói: "Phong thần lãnh địa bị hải tặc cướp đi, làm Quốc quân mất hết mặt mũi. Bây giờ có thể dùng Nam Ẩu quốc chiến sự làm lấy cớ, một khi bên kia bình định kết thúc, liền rốt cuộc không có lý do. Như Việt quốc lãnh thổ thời gian dài bị hải tặc chiếm cứ, chẳng phải là có sai lầm uy nghiêm?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Chiêu phi nói đúng."

Cái này vỗ mông ngựa, Chiêu Nhan căn bản cũng không phải là Thái Tử phi.

Tấn Hải bá nói tiếp: "Chờ chúng ta đánh hạ Vọng Nhai đảo, đem Huyền Vũ phủ Bá tước tất cả quân đội chém tận giết tuyệt, đem Kim Trác vợ chồng, Thẩm Lãng vợ chồng toàn bộ giết chết, lưu lại Kim Mộc Thông một cây dòng độc đinh, dù là hắn một người cũng có thể đại biểu Kim thị gia tộc."

Chiêu Nhan trầm ngâm không nói.

Tấn Hải bá nói: "Đến lúc đó, Kim Mộc Thông trở thành mới Huyền Vũ bá, cho hắn cưới một mối hôn sự. Sau đó chúng ta quang minh chính đại đem Kim Sơn đảo cùng Vọng Nhai đảo trả lại đến trong tay của hắn, cho nên trên danh nghĩa hai cái này hòn đảo vẫn như cũ thuộc về Huyền Vũ phủ Bá tước."

Chiêu Nhan nói: "Ngươi đây là muốn đem nữ nhi gả cho Kim Mộc Thông, để ngươi nhi tử cưới Cừu Yêu Nhi. Cứ như vậy, Kim Mộc Thông trở thành khôi lỗi, toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước đều trở thành các ngươi hai nhà tài sản riêng đúng không?"

Tấn Hải bá Đường Luân khom người nói: "Thần vĩnh viễn là Thái tử vây cánh, Cừu Thiên Nguy cũng đối Thái tử kính ngưỡng vạn phần. Tam vương tử có Trấn Tây hầu cùng Vũ An bá, đối với chúng ta những thứ này lão thần đều là hờ hững lạnh lẽo, thần không quen nhìn bọn hắn."

Đây chính là nhập đội.

Nếu là thái tử điện hạ có thể ôm lấy việc này, như vậy tại đoạt đại nghiệp bên trên, Cừu Thiên Nguy cùng Tấn Hải bá đều đem đứng tại Thái tử một phương.

Chiêu Nhan cau mày nói: "Các ngươi dự định xuất binh bao nhiêu?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Hẳn là chừng ba vạn, gần mười lần tại Huyền Vũ phủ Bá tước."

Chiêu Nhan nói: "Ngươi mới vừa nói Vọng Nhai đảo trên có bao nhiêu hoàng kim hàng tồn?"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Năm vạn cân."

Chiêu Nhan nói: "Sau đó vận ba vạn cân tới."

Đường Luân trong lòng kinh ngạc, nhưng trên mặt không dám có bất kỳ bộc lộ, khom người nói: "Vâng!"

Tiếp lấy Đường Luân nói: "Mặt khác, liên quan tới Kim Mộc Lan, muốn chết vẫn là phải sống?"

Chiêu Nhan nói: "Đương nhiên muốn sống, thái tử điện hạ muốn nữ nhân ta sẽ ngăn đón sao? Bất quá vì để tránh cho nàng làm bị thương thái tử điện hạ, liền đem nàng gân mạch đều phế đi, hai tay hai chân gân mạch đều đánh gãy sau đó tại nối liền, có thể đi đường, có thể quỳ, có thể nằm sấp, có thể vểnh lên, có thể kêu là được."

"Vâng." Đường Luân khom người nói.

Chuyện này cứ như vậy thỏa đàm.

Nhìn giống như dễ như trở bàn tay, không giống như là sự kiện trọng đại đàm phán.

Kỳ thật, làm Thái tử đáp ứng phái Chiêu Nhan đến đây thời điểm, trong lòng của hắn liền đã đáp ứng, chuyện này liền đã xong rồi.

Gặp mặt bàn lại, cũng chỉ là một cái đi ngang qua sân khấu.

Hiện đại Địa Cầu quốc gia ở giữa cũng giống như nhau, song phương đã sớm đem tất cả điều khoản đàm luận phải thỏa đáng, sau đó lại từ song phương lãnh tụ ra mặt ký tên.

Nếu không những chuyện lớn đó, làm sao có thể tại một hai ngày bên trong liền đàm luận thành.

"Kia thần liền cáo lui, đem cái này tin tức vô cùng tốt nói cho Cừu Thiên Nguy." Đường Luân nói.

Chiêu Nhan nói: "Quyết định về sau liền mau chóng động thủ, càng nhanh càng tốt."

Đường Luân nói: "Vâng! Thần cùng Cừu Thiên Nguy gặp mặt về sau, lập tức trở về nhà tập kết quân đội, chuẩn bị khai chiến."

Sau đó Đường Luân lui lại lấy rời đi, mãi cho đến Chiêu Nhan không thấy được địa phương mới quay người.

Chiêu Nhan lười biếng nói: "Người tới, cầm ta bái thiếp đi Huyền Vũ phủ Bá tước, để Kim Mộc Lan tới gặp ta."

"Vâng!"

Một cái hoạn quan tiếp nhận bái thiếp, vội vàng rời đi.

Chiêu Nhan tuyệt mỹ trên dung nhan hiện lên vẻ tươi cười.

Mộc Lan sư muội, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà

Tây, không phải sao?

Chúng ta cùng một chỗ đi theo Chung Sở Khách đại tông sư tập võ, kết quả gia tộc của ta gặp kịch biến, ta một cái quý tộc con gái ngã xuống phàm trần, mà ngươi vẫn như cũ cao cao tại thượng.

Bây giờ, ngươi Huyền Vũ phủ Bá tước lại muốn hủy diệt.

Mà ta Chiêu Nhan, nhưng lại một lần nữa quật khởi, thậm chí có thể nắm giữ ngươi Kim Mộc Lan vận mệnh.

Tạo hóa trêu ngươi, thật sự là có ý tứ a.

Chiêu Nhan duỗi tay ngọc, giống như nắm giữ Kim Mộc Lan, bỗng nhiên bóp.

. . .

Nộ Triều thành bên trong!

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy thời thời khắc khắc đều ở vào phấn khởi bên trong.

Bao nhiêu năm không có loại cảm giác này a.

Làm một người không ngừng thắng lợi thời điểm, như vậy đối thắng lợi liền sẽ triệt để chết lặng.

Phổ thông thắng lợi căn bản là không cách nào khuấy động hắn tâm hồ.

Lần trước kích động, vẫn là hai mươi năm trước, đại diệt Kim Vũ bá tước liên quân thời điểm.

Từ đó về sau, Cừu thị gia tộc liền triệt để bay lên, cũng đặt vững Nộ Triều thành cơ nghiệp.

Cái này trong vòng hai mươi năm, hắn Cừu Thiên Nguy trên mặt biển hoàn toàn tung hoành vô địch.

Loại này vô địch có đôi khi cũng là một loại tịch mịch a.

Nhất là mấy năm gần đây, Cừu Thiên Nguy căn bản ngay cả mình cơ hội xuất thủ cũng không có.

Hắn dưới trướng có ba viên đại tướng, nghĩa tử Cừu Hào, thân tử Cừu Kiêu, dưỡng nữ Cừu Yêu Nhi.

Mỗi một cái đều có thể một mình đảm đương một phía.

Nhất là Cừu Yêu Nhi, càng là nữ bá vương tồn tại, bách chiến bách thắng.

Việt quốc Thái tử cùng Tam vương tử đều đến mời chào hắn, đồng thời đáp ứng sau khi lên ngôi sắc phong hắn làm Nộ Triều hầu.

Cừu Thiên Nguy chỉ có một chút tâm động mà thôi.

Ta có được một tòa thành trì, còn có mười mấy cái hòn đảo, mấy vạn đại quân.

Chỉ là một cái Nộ Triều hầu lại coi là cái gì?'

Ta muốn là cao hơn bá nghiệp.

Ta muốn là đặt vững Cừu thị gia tộc trăm năm, ngàn năm cơ nghiệp.

Bây giờ cơ hội này rốt cuộc đã đến.

Liền như là luyện kim đạo sĩ lời nói, hắn bàn tay trái nắm lấy cổ đại kim mạch, bàn tay phải nắm Kim Sơn đảo quặng sắt, có tiền có vũ khí, lo gì bá nghiệp không thành a?

Đại Tấn vương quốc, không phải liền là bằng vào một cái thượng cổ kim mạch quật khởi sao?

Đương nhiên còn có tại thời khắc mấu chốt, thọc minh hữu Đại Càn vương quốc một đao.

Bây giờ Đại Tấn vương quốc, nghiễm nhiên đã là Đại Viêm đế quốc phía dưới, chư quốc mạnh nhất người.

Đại Càn vương quốc chia ra làm bốn. Đại Tấn vương quốc độc chiếm một phần tư, thật sự là Đại Càn té ngã, Đại Tấn ăn no.

Cừu Thiên Nguy đứng tại cửa sổ, ngắm nhìn Vọng Nhai đảo phía đông phương hướng.

Sắp bước sang năm mới rồi a.

Trước qua một cái tốt năm, sau đó tập kết đại quân đại khai sát giới đi.

Mà lúc này, Cừu Yêu Nhi tòa thành bên trong tràn đầy sắp ăn tết bầu không khí.

Đương nhiên cái này hoàn toàn là mấy trăm nữ nhân ở tự ngu tự nhạc, Cừu Yêu Nhi nửa điểm đều không thèm để ý ăn tết.

Đối với nàng mà nói, mỗi một ngày thời gian đều là giống nhau.

Lục Y chết rồi, Từ Thiên Thiên đi theo bên cạnh nàng, nhưng cũng không thể trở thành thiếp thân thị nữ.

Nàng tín nhiệm nhất một cái nữ võ sĩ, tự mình chăm sóc sinh hoạt cho nàng.

"Chủ nhân, ngài xác định « Tây Du Ký » không nghe sao?" Từ Thiên Thiên hỏi.

Cừu Yêu Nhi lắc đầu nói: "Không nghe!"

Biết được quyển sách này là Thẩm Lãng viết, nàng liền không nghe.

Nàng đứng ở cửa sổ, ngắm nhìn bờ biển.

Nàng là một cái không thích động não người, nhưng là cũng có thể ngửi được mùi vị âm mưu.

Cái này hoàn toàn là đến từ một loại trực giác.

Mà liền tại lúc này, trên bến tàu bỗng nhiên vang lên một trận dồn dập tiếng chuông.

Toàn thành chấn kinh.

Hải đăng tiếng chuông vang lên rất bình thường.

Nhưng vội vã như vậy gấp rút, như thế bén nhọn, liền hoàn toàn không bình thường.

Sau đó, một chiếc thuyền xuất hiện trên mặt biển.

Chiếc thuyền này không lớn, mà lại treo Vọng Nhai đảo cờ xí.

Boong tàu bên trên, lít nha lít nhít chất đầy đầu người.

Tất cả mọi người kinh ngạc, nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi đại tiểu thư lại xuất chiến, lại mở ra sát giới rồi?

Giống như không có đi!

Nàng gần nhất một mực tại Nộ Triều thành a, chung quanh tất cả phản kháng hải tặc đều bị nàng giết sạch a.

Chiếc thuyền kia dần dần tới gần.

Tất cả mọi người lúc này mới thấy rõ ràng, cái này boong tàu bên trên đầu người rất quen thuộc a.

Giống như. . . Giống như đều là Nộ Triều thành hải tặc a.

Lại nhìn người kia trên tay đầu người.

Lập tức kinh hãi!

Cái này, đây không phải con Vua Hải Tặc Cừu Kiêu đầu người sao?

Hắn, hắn chết như thế nào?

Cái tai hoạ này vậy mà cũng sẽ chết?

. . .

Cừu Thiên Nguy ngồi tại cửa sổ.

Ba cái nở nang mỹ nhân, không mảnh vải ôm vào bên cạnh hắn.

Một cái tuổi trẻ nữ tử, đồng dạng trần trùng trục quỳ trên mặt đất.

Cừu Thiên Nguy trong tay cầm đao khắc, tại nữ hài trên lưng vẽ.

Họa Vọng Nhai đảo địa đồ.

Máu me đầm đìa, nữ hài đau đến toàn thân run rẩy, cũng không dám phát ra bất kỳ thanh âm.

Nếu không sẽ chết được rất thảm.

Hình chạm khắc đến một nửa, Cừu Thiên Nguy không khỏi có chút mất hết cả hứng.

Những năm này mỹ nữ thấy quá nhiều, cũng ngủ được nhiều lắm.

Cho nên bình thường mỹ nhân thật sự là đề lên không nổi bất luận cái gì một chút xíu hào hứng.

Ở trong đầu của hắn không khỏi do dự một sự kiện.

Thật đều muốn đem Kim Mộc Lan đưa cho Thái tử sao?

Mình lưu lại? Không được sao?

Tưởng tượng một chút, trăm năm quý tộc Kim Mộc Lan, thiên hạ nổi danh tuyệt sắc, cứ như vậy quỳ trên mặt đất , mặc cho hắn ở lưng mông núi khắc chữ, há không diệu ư?

Dựa vào cái gì thiên hạ chuyện tốt đều muốn cho Ninh thị gia tộc.

Dựa vào cái gì thiên hạ mỹ nhân, đều muốn cho Ninh thị?

Kế hoạch lớn bá nghiệp, vừa vặn cần mỹ nhân tuyệt sắc trang trí.

Mà vừa lúc này, bên ngoài vang lên một trận tiếng bước chân dồn dập.

"Chủ nhân, việc lớn không tốt."

Cừu Thiên Nguy trong tay run lên, lập tức tại nữ hài trên lưng vạch ra một đạo thật dài miệng máu.

"Chuyện gì?" Cừu Thiên Nguy nói.

"Thẩm Lãng giết Thiếu chủ, giết hơn hai ngàn tên hải tặc, đồng thời đem tất cả mọi người đầu đều đưa tới."

Cừu Thiên Nguy nháy mắt như là sét đánh.

Giống như nghe được một cái nhất hoang đường sự tình, thật lâu không có nhúc nhích.

Cái này. . . Đây không có khả năng a.

Cái này không phù hợp logic a.

Coi như Thẩm Lãng điên rồi, Huyền Vũ bá cũng không có khả năng điên a.

"Răng rắc!"

Cừu Thiên Nguy hai tay bỗng nhiên dùng sức, trong tay đao khắc sống sờ sờ bị bẻ gãy.

Hắn quyết định, một hồi như thông báo lầm, liền đem cái này báo tin tâm phúc rút gân lột da.

. . .

Nộ Triều thành bến tàu, đã bị triệt để phong tỏa.

Mấy ngàn tên hải tặc võ sĩ, trấn giữ nơi này mỗi một chỗ.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy xuất hiện ở này chiếc trên thuyền.

Dưới chân của hắn, lít nha lít nhít đều là đầu, ròng rã hơn hai ngàn khỏa.

Trong tay của hắn, chính bưng lấy Cừu Kiêu đầu.

Không sai, đây chính là hắn nhi tử, con độc nhất.

Hai mươi mấy năm trước trận chiến kia, hắn thụ thương, mặc dù còn có thể ngủ nữ nhân, nhưng đã không sinh ra hài tử.

Cho nên, Cừu Kiêu là gia tộc của hắn người thừa kế duy nhất.

Mà bây giờ. . . Hắn chết.

Cừu Thiên Nguy cơ hồ không dám tưởng tượng, con trai mình trước khi chết kinh lịch cái gì.

Trên mặt vì sao như thế sợ hãi.

Hàm răng của hắn gãy mất mấy cái, máu me đầy mặt thịt mơ hồ.

Bên cạnh sứ giả, đem hắn nhìn thấy hết thảy rõ ràng cáo tri.

Cừu Kiêu bị thiến, xương cổ bị đánh gãy, dùng răng bò lên ba mươi trượng, vô cùng khuất nhục cầu xin tha thứ.

Cuối cùng, vẫn là bị Thẩm Lãng thủ hạ một nữ võ sĩ chém xuống đầu.

Không chỉ là chết thảm, mà lại là nhận hết tra tấn cùng khuất nhục mà chết.

Sứ giả nói: "Thẩm Lãng để ta chuyển cáo ngài, bớt đau buồn đi, Cừu Kiêu Thiếu chủ chết được rất không thanh thản."

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, nhắm mắt lại.

Trước mắt từng đợt biến thành màu đen, từng đợt mắt hoa.

Thân thể bỗng nhiên một trận lay động.

"Rống. . ."

"Ngô. . ."

Trong miệng của hắn, cổ họng của hắn bên trong, phát ra dã thú tiếng gào thét.

Bởi vì cắn răng quá mức dùng sức, cho nên miệng đầy bọt máu tuôn ra.

"Vì cái gì? Vì cái gì a?"

"Thẩm Lãng là tên điên, Kim Trác cũng là tên điên sao?"

"Vì cái gì a? Tại sao phải giết nhi tử ta a?"

Cừu Kiêu lửa giận dâng lên mà ra, mang theo miệng đầy bọt máu.

"Bất quá, đây hết thảy đều không trọng yếu, đều không trọng yếu."

"Hạ lệnh chung quanh quần đảo tất cả hải tặc, triệu tập chúng ta tất cả quân đội, tất cả minh hữu."

"Chuẩn bị khai chiến!"

"Ta muốn đem Vọng Nhai đảo bên trên người giết đến sạch sẽ, không lưu một người một ngọn cây cọng cỏ."

"Ta muốn đem Kim thị gia tộc mỗi một cái nam nhân rút gân lột da, lăng trì xử tử."

"Ta muốn đem Kim thị gia tộc mỗi một nữ nhân chà đạp đến chết, cắt thịt thiêu đốt."

"Ta muốn đem Thẩm Lãng thiên đao vạn quả, để hắn hối hận sống trên thế giới này."

"Ta muốn đem Kim thị gia tộc từ trên thế giới này triệt để xóa đi!"

"Triệu tập quân đội, chuẩn bị khai chiến, chuẩn bị khai chiến!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 181: Đại Chiến Bắt Đầu! Nữ Ma Đầu Mang Thai?

Mộc Lan nhận được một phần bái thiếp.

Vậy mà là nàng đã từng sư tỷ Chiêu Nhan, nàng không khỏi nhớ lại năm đó năm tháng tới.

Chiêu Nhan xuất thân cao quý, cũng là trăm năm quý tộc thiên kim tiểu thư.

An Đình phủ Bá tước Trác thị.

Trác thị tính nửa cái uy tín lâu năm quý tộc, là tích lũy quân công mới phong Bá tước, cho nên đất phong không tính lớn, tư quân cũng không nhiều.

Hai phương diện này, cũng không sánh nổi Huyền Vũ phủ Bá tước.

Nhưng luận chính trị lực ảnh hưởng xa xa rất.

Trác thị hai huynh đệ đều sinh động tại trên triều đình, quan đến bình nam đại tướng quân, chính là bây giờ Chúc Lâm vị trí.

Sở dĩ năm đó Chiêu Nhan tại Mộc Lan trước mặt là rất có cảm giác ưu việt.

Nhưng là mấy năm trước, gia tộc này trong vòng một đêm rơi đài.

An Đình bá Trác Quang Bặc tự sát, trác là gia tộc bị tước đoạt hết thảy tước vị, mất đi hết thảy đất phong.

Mặc dù không phải uy tín lâu năm quý tộc, nhưng cũng truyền thừa trăm năm, là chân chính danh môn quý tộc, vậy mà bỗng nhiên ở giữa hủy diệt.

Vì sao như thế?

Đến nay đều là một cái bí ẩn.

Có rất nhiều người nói, việc này liên lụy tới không phải Việt quốc, mà là vương triều Đại Viêm.

Toàn bộ Việt quốc cao tầng đối với cái này kiêng kị không sâu, không dám đàm luận nửa chữ.

Cũng chính là từ lúc kia bắt đầu, Chiêu Nhan từ danh môn quý nữ lập tức ngã vào bụi bặm.

Kỳ thật, trừ bỏ bị tước đoạt dòng họ bên ngoài, nàng cũng không có bị liên luỵ đến, vẫn như cũ có thể tại Chung Sở Khách đại tông sư môn hạ tập võ.

Nhưng là nàng này tâm cao khí ngạo, gia tộc xảy ra chuyện không lâu về sau, liền rời đi Chung Sở Khách đại tông sư môn hạ, không từ mà biệt, ròng rã biến mất nhiều năm.

Trác thị cũng đã trở thành toàn bộ Việt quốc cấm kỵ, gia tộc này người mặc dù chỉ chết mấy cái chủ tâm cốt, nhưng gia tộc tử đệ không còn có một người có thể ra làm quan.

Cái này Trác Chiêu Nhan, càng là giống như từ trên thế giới này biến mất đồng dạng.

Nhưng ngay tại ba năm trước đây.

Nàng lại xuất hiện, mà lại trực tiếp xuất hiện tại Thái tử bên người, trở thành hắn ngoại thất.

Không chỉ có như thế, Trác thị gia tộc lệnh cấm giống như cũng giải trừ, mặc dù không có khôi phục tước vị, nhưng là đã có hai cái Trác thị tử đệ thành công trúng cử.

Mộc Lan so người bình thường hiểu nhiều một ít.

Năm đó Trác thị hủy diệt, đúng là liên lụy đến Đại Viêm đế quốc.

Nhưng cụ thể chuyện gì xảy ra, cũng không phải Huyền Vũ bá cái này cấp bậc có thể hiểu.

Đối với người sư tỷ này, Mộc Lan cũng không thích.

Bởi vì dung mạo của nàng đẹp, thiên phú cao, cho nên vẫn luôn là một bộ cao cao tại thượng bộ dáng.

Đối với Mộc Lan uy tín lâu năm quý tộc xuất thân, có chút đố kỵ, lại có chút xem thường.

Nhưng mặt ngoài, nàng lại là một bộ tốt sư tỷ dáng vẻ.

Tóm lại, dùng phu quân đến nói, đây chính là một cái kỹ nữ tử.

Vị sư tỷ này trở thành Thái tử ngoại thất cũng không kỳ quái, nhưng kỳ quái là nàng vậy mà có thể đại biểu Thái tử lợi ích, đồng thời cùng phía dưới thần tử tiến hành tiếp xúc.

Nàng này phi thường sinh động, thậm chí có chút quá sinh động.

Cái này khiến Huyền Vũ bá cũng có chút không hiểu.

"Chủ nhân nhà chúng ta mời Kim Mộc Lan tiểu thư tiến về Nộ Giang thành một lần tình cũ." Cái kia hoạn quan giọng the thé nói.

Dù là hắn chỉ là một cái hoạn quan, nhưng là tại Huyền Vũ phủ Bá tước trước mặt cũng giống như mang theo một loại không hiểu cảm giác ưu việt.

Trong phủ thái tử người chính là như vậy, dù là một cái tiểu thái giám đi ra, cũng quen thuộc dùng sau mắt thấy người.

"Thật có lỗi, ta không có thời gian." Kim Mộc Lan nói.

Cái kia hoạn quan sắc mặt lạnh lẽo, nói: "Kim Mộc Lan tiểu thư, ngươi cũng đã biết chủ nhân nhà ta phần này bái thiếp đến cỡ nào trân quý sao? Bình thường một cái quận Thái thú, nằm mộng cũng nhớ đạt được cái này bái thiếp, lại cầu còn không được."

"Thật có lỗi, ta không rảnh." Kim Mộc Lan nói: "Tiễn khách."

Lúc này ở toàn bộ Việt quốc cao tầng, rất nhiều người đều biết Kim Mộc Lan trở thành Thái tử trong mâm bữa ăn.

Mộc Lan đối với cái này căm thù đến tận xương tuỷ, đối Thái tử chán ghét, không lời nào có thể diễn tả được.

Mà Chiêu Nhan làm Thái tử ngoại thất, nàng tự nhiên sẽ không cho cái gì tốt sắc mặt.

Cái kia hoạn quan âm thanh cười nói: "Hiếm lạ hiếm lạ thật hiếm lạ a, chỉ là một cái phủ Bá tước tiểu thư cũng dám cự tuyệt nhà ta chủ tử, cũng dám khu trục phủ thái tử người, ha ha ha. . . Thiên hạ lớn, không thiếu cái lạ a."

Sau đó, cái này hoạn quan cười to vài tiếng, trực tiếp đi.

"Kim thị gia tộc, làm hại không xa."

Đây chính là một cái phủ thái tử nhỏ hoạn quan.

. . .

Qua tết!

Thẩm Lãng vẫn tại Vọng Nhai đảo.

Lúc này toàn bộ Vọng Nhai đảo khắp nơi đều điểm đèn lồng, tất cả mọi người tại vừa mới xây xong trong doanh phòng, ăn đến khí thế ngất trời.

Huyền Vũ bá cần cùng dân cùng vui, cho nên tại Kim Sĩ Anh đám người chen chúc xuống, lần lượt đi mỗi một cái doanh trại thăm hỏi tân binh, thăm hỏi dân phu.

Cơm có đủ hay không ăn.

Mỗi ngày có hay không thịt ăn, xuyên được có đủ hay không ấm áp.

Tiền công cầm kịp thời trễ, có người hay không khi dễ vân vân.

Nhưng mà Thẩm Lãng là không có chút nào thích cùng dân cùng vui, cho nên hắn đơn độc tại tốt nhất trong phòng, uống vào rượu ngon, ăn món ngon, bên cạnh còn có Thẩm Thập Tam cùng đi.

"Nghe nói mẫu thân ngươi giới thiệu cho ngươi đối tượng?"

Thẩm Thập Tam nói: "Phải."

Thẩm Lãng nói: "Thế nào a?"

Thẩm Thập Tam nói: "Dáng dấp không tệ, nhưng ta không thích."

Thẩm Lãng nói: "Vì cái gì?"

Thẩm Thập Tam nói: "Bờ môi quá mỏng."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Môi mỏng không tốt sao, chỗ ấy cũng mỏng, nhiều tinh xảo?"

Thẩm Thập Tam lông mày nhảy một cái nói: "Ta để lão phu tử nhìn qua tướng mạo, nói nàng này cay nghiệt."

Thẩm Lãng nói: "Nữ nhân cay nghiệt cũng không có gì không tốt a, đối ngoại lợi hại, người đối diện bên trong liền tốt."

Thẩm Thập Tam nói: "Ta cũng đã là người cay nghiệt, như lại đến một cái, thời gian không có cách nào qua."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói có đạo lý, lần sau để mẫu thân của ta giới thiệu cho ngươi một cái bờ môi dày."

Nhất thời, Thẩm Thập Tam không biết nên làm sao tiếp.

Bởi vì, cái chủ nhân này không đến ba câu nói, liền sẽ hướng xuống ba đường mà đi.

"Vâng." Thẩm Thập Tam còn không dám không tiếp.

Thẩm Lãng nói: "Bất quá ngươi phải nhớ kỹ a, coi như tìm nữ nhân lại đẹp, cũng tuyệt đối không thể quỳ liếm, liếm chó không có tiền đồ. Ngươi nhìn một cái Kim Hối, ta thật nhìn không được, không có một chút nam nhân hình dáng a, tại nàng dâu trước mặt cái eo đều là mềm oặt."

Lúc này Kim Hối ở bên ngoài, đang muốn tới cho Thẩm Lãng mời rượu.

Dù sao qua tết a, hắn có thể quên cho Bá tước đại nhân mời rượu, lại không thể quên cho cô gia mời rượu a.

Nhưng nghe đến lời này, hắn tranh thủ thời gian lặng yên không một tiếng động rút lui.

Không phải là bởi vì sống Thẩm Lãng tức giận a.

Mà là sợ hãi Thẩm Lãng biết mình nghe được hắn nói mình nói xấu.

Lời này có chút quấn.

Nhưng tóm lại, coi như nghe được cô gia ở sau lưng bố trí mình, hắn chẳng những muốn giả lấy không nghe thấy, hơn nữa còn muốn để cô gia cảm thấy mình không nghe thấy.

Nếu không.

Kim Hối ngươi nghe được ta nói nói xấu ngươi, trong lòng ngươi khẳng định sẽ ghi hận ta,

Vậy ta Kim Hối chẳng phải hết à?

Thẩm Lãng lại nói: "Bất quá, nếu như ngươi nếu có thể tìm tới giống ta nàng dâu nữ nhân như vậy, quỳ liếm cũng là không có quan hệ. Đương nhiên, nữ nhân như vậy ngươi vĩnh viễn không có cơ hội."

Thẩm Thập Tam nói: "Phải."

Hắn thật không biết, trên thế giới lại có phức tạp như vậy người.

Một phương diện giống như tiên thông minh tuyệt đỉnh, một phương diện như là bà tám đồng dạng tục không chịu được.

Cái đó phía sau đừng bảo là người nói xấu, nếu không vi phạm quân tử phong độ.

Hắn cái chủ nhân này, thích nhất chính là ở sau lưng nói người nói xấu tới.

Trọn vẹn qua một hồi lâu, Kim Hối giả vờ vội vã tiến đến nói: "Cô gia, ta mời ngài một chén rượu."

Thẩm Lãng nói: "Kim Hối, ta mới vừa nói nói xấu ngươi, ngươi không có nghe thấy đi."

Kim Hối nói: "Cô gia làm sao lại nói xấu ta, ngài đối ta đem mỗi một câu nói, đều là nhân sinh quất roi. Ngài có thể nói ta, kia là quan tâm ta, bảo vệ ta."

Thẩm Lãng hướng phía Thẩm Thập Tam nói: "Vừa rồi nói xấu hắn nghe được, nếu không sẽ không nịnh nọt ta."

Kim Hối muốn khóc.

Chủ nhân, ngươi quá khó hầu hạ ngươi biết không.

Cho chúng ta hạ nhân một con đường sống đi.

Thẩm Lãng xuất ra một bình nước hoa, một khối xà bông thơm, một bình tăng thêm hoa hồng tinh dầu dầu gội.

"Ầy, cầm đi lấy lòng vợ ngươi đi."

Kim Hối kinh ngạc, sau đó trong lòng nóng lên, vô cùng vui vẻ nhận lấy.

Cái này đều là đồ tốt a.

Trong phủ chỉ có tiểu thư cùng phu nhân mới có thể dùng đến a, lại nhiều tiền cũng mua không được a.

Đưa cho Hồng Tuyến, nàng tuyệt đối cao hứng.

Thẩm Lãng nói: "Nhìn ngươi không có tiền đồ dáng vẻ, nam nhân sợ vợ không có tiền đồ biết sao? Ta tại vợ ta trước mặt, để nàng hướng đông nàng cũng không dám hướng tây, đừng nhìn võ công của nàng cao, ta đánh lên nàng hoàn toàn không dám hoàn thủ. Nữ nhân a, ba ngày không đánh lên phòng bóc ngói."

Nói đến đây, Thẩm Lãng bỗng nhiên ngừng.

Bởi vì, Thẩm Thập Tam cùng Kim Hối sắc mặt có chút quỷ dị.

Thẩm Lãng nói: "Đừng đến một bộ này, đừng tưởng rằng dạng này có thể dọa ta, đừng giả bộ lấy nương tử của ta ngay tại sau lưng bộ dáng."

Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam đứng lên nói: "Cáo từ."

Thẩm Lãng quay người lại, lập tức gặp được Mộc Lan.

Giật mình, kinh ngạc.

"Nương tử, ta rất nhớ ngươi a, chúng ta tách ra đã trọn vẹn bảy mươi bốn canh giờ."

"Nam nhân a, ba ngày không đánh lên phòng bóc ngói, hiện tại ngươi rốt cục rõ ràng đi."

"Nương tử, đánh ta đi."

Mộc Lan hung hăng lườm hắn một cái.

Sau đó trực tiếp dạng chân tại Thẩm Lãng trên đùi, ôm cổ của hắn, nhìn chằm chằm hắn mặt nhìn một lúc lâu.

Dán Thẩm Lãng khuôn mặt, thật sâu ngửi ngửi trên người hắn hương vị.

"Phu quân, ta rất nhớ ngươi."

Thẩm Lãng ôm Mộc Lan eo, run rẩy nói: "Nương tử, ta cũng rất muốn ngủ ngươi."

Mộc Lan lại bưng lấy Thẩm Lãng mặt, sau đó hôn lên.

Thẩm Lãng tên lưu manh này tay lại loạn tới.

"Ngươi vết thương lành sao?" Mộc Lan giọng dịu dàng hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Kết vảy."

Mộc Lan nói: "Vậy còn không đi, phải chờ tới kết vảy triệt để tróc ra mới có thể, nếu không ngươi lại quỷ kêu quỷ kêu."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia cũng muốn trách ngươi, đem cơ bắp luyện đến nơi đó đi."

"Chán ghét. . ." Mộc Lan lúc này đối Thẩm Lãng lưu manh lời đã triệt để miễn dịch.

"Gần nhất đất phong không phải rất thái bình, luôn luôn có không hiểu đạo tặc chui vào, nhiệm vụ của ta rất căng. Nhưng là tại quá muốn ngươi, đêm nay lại là ăn tết, cho nên thực sự nhịn không được liền chạy tới, ta nhiều nhất ngốc nửa canh giờ muốn đi." Mộc Lan dịu dàng nói.

Nàng cùng Thẩm Lãng mặt đối mặt dán, cái mũi đối cái mũi, miệng nhất miệng.

Cứ như vậy nói chuyện, thời thời khắc khắc đều có thể thân đến.

Sau đó, hai người đều không nói lời nào.

Sau nửa canh giờ, Mộc Lan lại phong trần mệt mỏi rời đi, trở về trong nhà.

Cái này đêm trừ tịch, liền xem như qua hết.

Bôn ba qua lại vài trăm dặm, suốt cả đêm thời gian, chính là vì dính cùng một chỗ nửa canh giờ.

. . .

Muốn khai chiến!

Toàn bộ Nộ Triều thành ngược lại trở nên bận rộn.

Tết xuân về sau, mấy đầu đường thuỷ lập tức trở nên vô cùng bận rộn.

Vô số kể đồ sắt, lương thực, quần áo liên tục không ngừng vận đến Nộ Triều thành.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy lệnh triệu tập không ngừng phát ra.

Lôi Châu quần đảo to to nhỏ nhỏ hải tặc có mấy chục cỗ, nghe được Vua Hải Tặc mệnh lệnh về sau, nhao nhao suất trước thuyền đến tập kết.

Đại quân không động, lương thảo đi đầu.

Tụ tập tại Nộ Triều thành hải tặc đại quân càng ngày càng nhiều.

Một vạn, hai vạn, hai vạn năm.

Hơn nữa còn tại liên tục không ngừng gia tăng.

Mỗi ngày tiêu hao vật tư đều là con số trên trời.

Cừu Thiên Nguy hướng tất cả hải tặc ban bố Cừu thị diệt sát lệnh.

Từ hôm nay trở đi, từ đây lúc bắt đầu, giết sạch Kim thị gia tộc một người một ngọn cây cọng cỏ.

Tết xuân thoáng qua một cái.

Chiến ý càng ngày càng đậm.

Theo hải tặc đại quân tụ tập, trên trời mây đen cũng giống như tại tầng tầng xếp.

Càng ép càng thấp, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ đổ sụp xuống tới, đem phía dưới thế giới triệt để nghiền ép.

. . .

Nộ Triều thành trong phủ thành chủ.

"Nghĩa phụ, hài nhi nguyện ý làm tiên phong, vì ngài một trận chiến." Nghĩa tử Cừu Hào nói: "Ta nhất định đem Thẩm Lãng thiên đao vạn quả, vì Thiếu chủ báo thù rửa hận."

Cừu Thiên Nguy lạnh giọng nói: "Ngươi tới làm cái gì? Trở về."

Cừu Hào nói: "Nghĩa phụ, hài nhi nghe được Thiếu chủ xảy ra chuyện hậu tâm gấp như lửa đốt, rốt cuộc không quản được như vậy rất nhiều, một trận chiến này ta nhất định phải đánh."

Cừu Thiên Nguy nói: "Còn chưa tới phiên ngươi đánh Vọng Nhai đảo, Kim Sơn đảo sản xuất sắt, là chúng ta quan trọng nhất, tuyệt đối không thể sai sót, ngươi với tư cách người chỉ huy tối cao tại sao có thể tự ý rời."

Cừu Hào nói: "Nhưng là trận này báo thù chiến, hài nhi nếu không thể tham gia chính là chung thân mối hận."

Cừu Thiên Nguy nói: "Ta nói một lần chót, trở về! Bảo vệ tốt ngươi Kim Sơn đảo, hiện tại liền trở về."

"Nghĩa phụ."

Cừu Thiên Nguy quay lưng đi.

Nghĩa tử Cừu Hào khóc lớn, quỳ lạy dập đầu, trực tiếp dập đầu chảy máu, sau đó tràn ngập không cam lòng rời đi, trở về Kim Sơn đảo.

. . .

Trở lại Kim Sơn đảo về sau, tại quân doanh trong mật thất, Cừu Hào tiếp kiến đã lâu Trương Xuân Hoa.

"Tướng quân, không cần lại do dự." Trương Xuân Hoa nói.

Cừu Hào nói: "Lúc này, ta như bước sai một bước, chính là thịt nát xương tan hiểu không? Nghĩa phụ mệnh lệnh rất rõ ràng, để ta trấn thủ Kim Sơn đảo. Ai cũng biết Kim thị gia tộc chủ lực đại quân toàn bộ tại Vọng Nhai đảo. Ngươi vậy mà nói Thẩm Lãng mục tiêu là Nộ Triều thành, cái này khiến ta như thế nào tin tưởng?"

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi tin hay không không quan trọng, tóm lại ta cơ hội cho ngươi. Việc này như thành, ngươi chính là tương lai Nộ Triều hầu, cái này không chỉ là phụ thân ta hứa hẹn, cũng là Chúc Nhung Tổng đốc hứa hẹn. Ngươi bây giờ không tin, như vậy chờ thế cục sáng tỏ lại tin tưởng cũng không muộn. Nhưng ta thuyết phục tướng quân một câu, chuẩn bị sớm luôn luôn không có sai."

. . .

Tháng giêng mười ba, đêm khuya.

Khoảng cách Huyền Vũ phủ Bá tước phía bắc hai trăm dặm, bờ biển một chỗ trong phòng.

Trương Xung Thái thú một thân nhung trang.

Phía sau hắn treo một tấm to lớn địa đồ, phía trên có Vọng Nhai đảo cùng Nộ Triều thành.

Trước mặt hắn, đứng năm danh tướng lĩnh.

"Lần này chiến trường chia làm hai cái địa phương, một chỗ tại Vọng Nhai đảo, một chỗ tại Nộ Triều thành."

"Vọng Nhai đảo là Thẩm Lãng âm mưu, là hắn bày ra cạm bẫy, lừa dối, dương đông kích tây, hắn mục tiêu chân chính tại Nộ Triều thành."

"Ta kết luận Kim thị gia tộc sẽ đem tất cả tinh nhuệ võ sĩ, toàn bộ vùi đầu vào Nộ Triều thành bên trong."

"Cừu Thiên Nguy hải tặc đại quân sẽ dốc toàn bộ lực lượng, đến lúc đó toàn bộ Nộ Triều thành quân coi giữ sẽ không vượt qua ba ngàn, thủ tướng là vô địch mãnh tướng Cừu Yêu Nhi."

"Đến lúc đó, Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi ở giữa sẽ có một trận kịch chiến."

"Từ mặt ngoài nhìn, Thẩm Lãng thua không nghi ngờ. Bởi vì Nộ Triều thành chủ thành bảo vững như thành đồng, coi như vạn người cũng vô pháp công phá. Mà lại Cừu Yêu Nhi dũng mãnh vô địch, căn bản không người có thể vuốt kỳ phong mang."

"Nhưng là ta tin tưởng, Thẩm Lãng đã sớm bắt lấy nàng nhược điểm, đã sớm bố trí xong hết thảy, chuẩn bị cho một kích trí mạng."

"Từ Thiên Thiên ẩn núp đến Cừu Yêu Nhi bên người, là đủ chứng minh hết thảy."

"Cho nên ta tin tưởng vững chắc, Nộ Triều thành một trận chiến này Cừu Yêu Nhi sẽ bại, thậm chí có thể sẽ chết bất đắc kỳ tử mà chết. Nếu chúng ta ngồi nhìn, Thẩm Lãng khả năng thật sự có thể cầm xuống Nộ Triều thành."

"Một khi Kim thị gia tộc cầm xuống Nộ Triều thành, kia tân chính tại Nộ Giang sẽ triệt để thất bại. Từ nay về sau, Kim thị gia tộc đem cao chính không lo, không những có thể vượt qua nguy cơ lần này, ngược lại sẽ một lần nữa quật khởi."

"Cho đến lúc đó, ta Trương Xung cố nhiên sẽ không may, chư quân làm ta dưới trướng tướng lĩnh, tổ chim bị phá trứng có an toàn!"

"Nhưng cùng lúc đây đối với chúng ta cũng là cơ hội ngàn năm một thuở."

"Bọ ngựa bắt ve, hoàng tước tại hậu!"

"Các ngươi mấy ngàn tinh nhuệ muốn chia thành tốp nhỏ, lúc trước hướng Kim Sơn đảo, ở nơi đó lấy hải tặc đại quân chi viện danh nghĩa, tiến về Nộ Triều thành, một trận chiến công thành!"

"Chúng ta muốn nhờ lần này cơ hội ngàn năm một thuở, một lần tiêu diệt Kim thị gia tộc và Cừu thị gia tộc, còn toàn bộ đông bộ hải vực một cái thái bình, vì Quốc quân đoạt lấy Lôi Châu quần đảo, thành lập sự nghiệp thiên thu."

"Mà đến lúc kia, chư quân đăng đài bái tướng, ở trong tầm tay!"

"Kiến công lập nghiệp, ngay tại hôm nay!"

Phía dưới mấy viên tướng lĩnh hét lớn: "Kiến công lập nghiệp, ngay tại hôm nay."

Trương Xung uống xong chén này tráng đi rượu, sau đó bỗng nhiên đem rượu bát đạp nát.

Ở đây tất cả tướng lĩnh uống xong tráng đi rượu, đem rượu bát đạp nát.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

"Mạt tướng cáo từ, Thái thú đại nhân chờ lấy chúng ta chiến thắng trở về."

Trương Tấn cầm đầu mấy tên tướng lĩnh đi ra phòng ở.

Bên ngoài Nộ Giang quận tất cả tinh nhuệ, ròng rã sáu ngàn đại quân, chỉnh chỉnh tề tề xếp hàng.

Trời đông giá rét, bọn hắn lại toàn bộ áo giáp, một tiếng không phát.

"Lên thuyền, xuất phát."

Ra lệnh một tiếng.

Cái này sáu ngàn đại quân tinh nhuệ chỉnh chỉnh tề tề hướng phía bến tàu đi đến, leo lên chiến thuyền.

Sau hai canh giờ, lên thuyền hoàn tất.

Hai mươi chiếc thuyền lớn, trùng trùng điệp điệp hướng phía Kim Sơn đảo phương hướng mà đi.

Bọn hắn nhất định phải tại Kim Sơn đảo thay đổi trang phục, sau đó lại lấy Cừu Hào đại quân danh nghĩa, tiến về Nộ Triều thành.

Lúc này, trên trời đã nổi lên bông tuyết.

Trương Xung Thái thú đứng ở cửa sổ vị trí, xòe bàn tay ra, tiếp nhận một mảnh bông tuyết.

Sau đó, lẳng lặng nhìn xem hắn hòa tan.

. . .

Trên mặt biển một chiếc hàng bình thường thuyền.

Chiếc thuyền này là cho Nộ Triều thành đưa lương thực, không chút nào thu hút.

Thẩm Lãng đứng tại boong tàu bên trên, nhìn lên bầu trời.

Tuyết rơi.

Hắn vươn tay, tiếp nhận một mảnh bông tuyết.

Bên cạnh hắn, tất cả Huyền Vũ phủ Bá tước cao thủ đều tại.

Toàn bộ Vọng Nhai đảo, liền lưu lại một người.

Đó chính là Kim Trác Bá tước bản thân.

Cái khác tất cả Kim thị gia tộc tinh nhuệ, toàn bộ tiến về Nộ Triều thành.

Trong đó hai ngàn tên tinh nhuệ, cái này hơn nửa tháng thời gian, đã lục tục ngo ngoe dùng thuyền hàng vận đến Nộ Triều thành, đồng thời tại từng cái điểm tụ họp ẩn núp xuống tới.

Kim Hối nói: "Cô gia, Bá tước đại nhân một người mang theo hai ngàn tân binh tại Vọng Nhai đảo, đối mặt Cừu Thiên Nguy ba vạn liên quân, thật không có việc gì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Lại không chính diện giao chiến, không có gì đáng ngại."

Kim Sĩ Anh nói: "Cô gia, không phải ta chất vấn ngài, Nộ Triều thành tòa thành vững như thành đồng, Cừu Yêu Nhi dũng mãnh vô địch, coi như một vạn người, hai vạn người cũng công không được Vua Hải Tặc tòa thành, chúng ta chỉ là hai ngàn người, một khi thất bại, Huyền Vũ phủ Bá tước liền sẽ hôi phi yên diệt."

Mà liền tại lúc này, đi một mình tới, thấp giọng nói: "Cô gia, đến rồi!"

Người này, vậy mà là phủ Bá tước danh nghĩa gắn ở thế.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi lui ra."

Kim Hối, Kim Sĩ Anh chờ tất cả phủ Bá tước tinh nhuệ toàn bộ lui ra.

Toàn bộ boong tàu chỉ có Thẩm Lãng cùng gắn ở thế hai người.

Một chiếc thuyền nhỏ dựa vào tới, một người nam tử mặc đấu bồng đen bò lên trên thuyền lớn, đi vào Thẩm Lãng trước mặt.

"Bái kiến cô gia."

Người này, chính là Cừu Thiên Nguy bên người cái kia luyện kim đạo sĩ.

Mà hắn thân phận thật, chính là An Tái Thế đại phu huynh trưởng, An Tái Thiên.

Bọn hắn đời đời kiếp kiếp đều là Kim thị gia tộc gia thần, phụ thân của bọn hắn liền chết tại hai mươi năm trước trận chiến kia.

Kim Vũ bá tước toàn quân bị diệt trận chiến kia.

Thẩm Lãng nói: "Điều tra rõ ràng sao? Dùng muối biển độc chết Cừu Yêu Nhi chủ sử sau màn là hắn sao?"

Luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên nói: "Thông minh tuyệt đỉnh không quá cô gia, chính là hắn."

Thẩm Lãng nói: "Để ngươi chuẩn bị đồ vật, chuẩn bị xong chưa?"

Luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên nói: "Đã chuẩn bị thỏa đáng, bất quá ta mặc dù tiềm phục tại Cừu Thiên Nguy bên người vài chục năm, nhưng là. . . Ta cũng không phải là tâm phúc của hắn, ta tại phủ thành chủ phân lượng rất nhẹ, chỉ sợ tại trận này đại chiến bên trong, chưa hẳn có thể đưa đến tác dụng quá lớn."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nếu có thể hoàn thành nhiệm vụ, đó chính là công thần lớn nhất."

"Vâng!" Luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên nói: "Lão hủ cáo lui, cô gia bảo trọng."

Sau đó hắn rời đi thuyền lớn, cưỡi thuyền nhỏ rời đi.

. . .

Nộ Triều thành tòa thành bên trong.

Cừu Yêu Nhi nhìn qua ngoài cửa sổ.

Tuyết rơi!

Nàng không khỏi vươn ngọc thủ, tiếp nhận một mảnh bông tuyết, sau đó tùy ý nó ở lòng bàn tay hòa tan.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nhìn về phía cái này nghĩa nữ bóng lưng, hơi có chút phức tạp.

"Yêu nhi, vi phụ ngày mai liền suất quân xuất chinh, Nộ Triều thành an nguy liền chính thức giao cho ngươi."

Cừu Yêu Nhi gật đầu nói: "Được."

Cừu Thiên Nguy nói: "Ngươi chỉ có ba ngàn quân coi giữ, có vấn đề sao?"

"Không có." Cừu Yêu Nhi nói: "Mặc kệ có hay không địch nhân đến, cho dù là một vạn, hai vạn, đều không có vấn đề."

Cừu Thiên Nguy nói: "Cẩn thận bên cạnh ngươi cái kia Từ Thiên Thiên, nàng chưa chắc đáng tin."

"Ừm." Cừu Yêu Nhi.

Cừu Yêu Nhi nhíu nhíu mày, đưa tay che bụng của mình.

Trong lòng có chút lo lắng.

Bởi vì, tháng này kinh nguyệt không có tới.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 182: Không Tầm Thường Cừu Yêu Nhi! Tiến Đánh Vọng Nhai Đảo

Tấn Hải bá tước phủ đất phong bờ biển.

Đường Luân cũng một thân nhung trang.

Đường thị gia tộc ba ngàn tư quân sắp xếp chỉnh tề, đứng tại trên bờ cát.

Bọn hắn mặc sáng loáng áo giáp, tay cầm tinh nhuệ chiến đao.

Đường thị gia tộc khác có lẽ thiếu, nhưng là tuyệt đối không thiếu sắt, hoàn toàn có thể đem gia tộc tư quân trang bị đến tận răng.

"Đổi cờ!"

Ra lệnh một tiếng.

Mấy chục mặt cờ xí lấy ra.

Trên đó viết "Cừu" chữ.

Đây đương nhiên là bịt tai trộm chuông, nhưng cũng phi thường trọng yếu.

Trong nước đất phong các quý tộc, coi như mâu thuẫn lại lớn, cũng không thể công nhiên khai chiến, nếu không toàn bộ Việt quốc liền khói lửa nổi lên bốn phía.

Cũng chính bởi vì dạng này nguyên nhân, dù là trước đó Đường thị cùng Kim thị gia tộc thù sâu như biển, cũng chỉ có thể thông qua luận võ ba trận chiến đến quyết định thắng bại.

Muốn chém giết, muốn chảy máu đúng không?

Có thể a!

Riêng phần mình phái một trăm người, tại trên đất trống đối xông, giết một cái thống khoái. Thậm chí cũng không cần giảng cứu trận pháp, liền trực tiếp mở làm.

Nhưng là trừ luận võ ba trận chiến bên ngoài, các ngươi không được lại có mặt ngoài vũ trang xung đột, nếu không chính là làm Quốc quân không tồn tại.

Cho nên, lần này Cừu thị gia tộc đi tiến đánh Vọng Nhai đảo, cũng vẫn như cũ muốn treo hải tặc cờ xí.

Kia có ít người muốn hỏi.

Đã như vậy, vì sao không trực tiếp giả trang trở thành hải tặc đi tiến đánh Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành đâu?

Đây cũng là Quốc quân lằn ranh.

Huyền Vũ phủ Bá tước cũng là Việt quốc lãnh thổ a, hải dương có thể thuộc về ngươi Vua Hải Tặc, nhưng là lục địa ngươi không thể nhúng chàm.

Cho nên Cừu Thiên Nguy trên mặt biển tung hoành mấy chục năm, nhưng không có lên đất liền Việt quốc lục địa.

Lần này cần tiến đánh Vọng Nhai đảo, còn cần nỗ lực hai mươi lăm phần trăm mỏ vàng cho Thái tử, để hắn từ đó quần nhau, tránh Quốc quân trực tiếp điều động đại quân đến đoạt lại Vọng Nhai đảo. Mà lại coi như chiếm Vọng Nhai đảo về sau, còn cần đem Kim Mộc Thông bồi dưỡng vì mới Huyền Vũ bá, coi hắn là thành khôi lỗi.

Dạng này trên mặt mũi mới không có trở ngại.

Chính trị tấm màn che rất vô sỉ, nhưng nếu như không có khối này tấm màn che, cũng mang ý nghĩa chính trị trật tự triệt để sụp đổ, đó chính là vong quốc dấu hiệu.

Đường Luân đứng tại trên đài cao, nhìn qua gia tộc ba ngàn tư quân nói: "Ta không muốn nói một trận chiến này là vì vinh dự, cũng không muốn nói một trận chiến này là vì sinh tồn, càng không muốn nói là vì cừu hận."

Bông tuyết lẳng lặng bay lả tả.

"Vọng Nhai đảo trên có mỏ vàng, không, là thượng cổ kim mạch."

"Nơi đó chứa đựng bao nhiêu kim tệ? Năm vạn cân, mười vạn cân? Vô số kể."

"Vọng Nhai đảo trên có bao nhiêu quân coi giữ? Vẻn vẹn bốn ngàn không đến, mà lại vượt qua hơn phân nửa là tân binh. Mà chúng ta có bao nhiêu quân đội, liên quân ba vạn."

"Một trận chiến này, dễ như trở bàn tay!"

"Một trận chiến này, đáng đời các ngươi phát tài."

"Đến Vọng Nhai đảo, đem Kim thị gia tộc quân coi giữ chém tận giết tuyệt về sau, mặc kệ cướp được bao nhiêu vàng, đều là các ngươi mình."

"Mà lại đại chiến chiến thắng về sau, mỗi người phân hai mươi kim tệ."

"Không chỉ có như thế, các ngươi mỗi giết một người mỗi đạt được một cái đầu người, ban thưởng mười lăm kim tệ. Chỉ cần là Vọng Nhai đảo bên trên người, chỉ cần là Kim thị gia tộc người, mặc kệ là võ sĩ vẫn là dân phu, chỉ cần giết một người, đều có thể hối đoái kim tệ."

Lời này mới ra, Đường thị tư quân nhiệt huyết sôi trào.

Một cái gia tộc quân đội thuộc tính cùng chủ nhân là phi thường ăn khớp.

Nếu như Chủ Quân giảng cứu chính là lợi ích, vậy cái này nhánh quân đội cũng giảng cứu lợi ích. Nếu như Chủ Quân quan tâm là vinh dự, vậy cái này nhánh quân đội cũng quan tâm vinh dự.

Ba ngàn tư quân nghe được Chủ Quân hứa hẹn, lập tức trong lòng cuồng hỉ.

Đây đúng là phát tài hành trình a.

Ba vạn liên quân tiến đánh Kim thị gia tộc bốn ngàn quân coi giữ, muốn không thắng cũng khó khăn a.

Duy nhất độ khó chính là như thế nào từ hai ba vạn hải tặc trong tay cướp được nhiều nhất đầu người.

Bất quá may mắn Chủ Quân cũng đã nói, mặc kệ là quân đội vẫn là dân phu đầu người, đều có thể hối đoái mười lăm kim tệ.

Đây chính là cổ vũ lạm sát kẻ vô tội rồi?

Cái này ba ngàn Đường thị gia tộc võ sĩ lập tức mài đao xoèn xoẹt, hận không thể chắp cánh bay đến Vọng Nhai đảo đi đại khai sát giới.

"Đem Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt."

"Không lưu Vọng Nhai đảo một người một ngọn cây cọng cỏ!"

"Xuất phát!"

Theo Tấn Hải bá Đường Luân ra lệnh một tiếng, ba ngàn Đường thị gia tộc tư quân leo lên chiến thuyền, phủ lên hải tặc cờ xí, hướng phía phía đông biển cả hành sử mà đi.

Ba ngàn quân đội từ trưởng tử Đường Tung suất lĩnh.

Bọn hắn không đi Nộ Triều thành, sẽ trên mặt biển cùng Cừu thị gia tộc hải tặc đại quân gặp nhau!

. . .

Nộ Triều thành bến tàu!

Nơi này mới là cảnh tượng hoành tráng!

Một hai trăm chiếc nhiều loại hải tặc chiến thuyền trải rộng ra trên mặt biển, hoàn toàn được xưng tụng là vô biên vô hạn.

Gần ba vạn hải tặc, toàn bộ tại riêng phần mình chiến thuyền boong tàu bên trên.

Mỗi một trên chiếc thuyền này đều treo Cừu chữ cờ xí.

Bất quá trong này chân chính thuộc về Cừu Thiên Nguy dòng chính hải tặc vẻn vẹn chỉ có một vạn năm hai bên, còn lại hơn một vạn hải tặc đều riêng phần mình có chủ.

Lôi Châu quần đảo có mười mấy cái hòn đảo, to to nhỏ nhỏ mười cái cỗ hải tặc.

Mỗi một người thủ lĩnh đều chiếm cứ một cái hòn đảo, Cừu Thiên Nguy làm Vua Hải Tặc, chiếm lĩnh toàn bộ Lôi Châu đảo, không sai biệt lắm bốn ngàn cây số vuông, hơn nữa còn nắm giữ lấy Nộ Triều thành.

Cho nên, hắn là Vua Hải Tặc.

Đông đảo hải tặc thủ lĩnh đều phụng hắn làm chủ.

Tất cả hải tặc đều là kiêu căng khó thuần, bọn hắn trung thành cũng như bãi cát tòa thành đồng dạng.

Nhưng là mười năm gần đây đến, tất cả không nghe lời hải tặc đầu lĩnh toàn bộ chết hết, bị Cừu Yêu Nhi giết sạch.

Vua Hải Tặc Cừu Kiêu đi đến bến tàu đài cao.

Nhìn xem trên mặt biển vô biên vô tận chiến thuyền, trong lòng vẫn như cũ dâng lên một trận phóng khoáng.

Cảnh tượng hoành tráng a.

Trước nay chưa từng có cảnh tượng hoành tráng a.

Hắn Cừu Thiên Nguy không phải là không có kinh lịch đại chiến, nhưng lớn nhất một lần ngay tại hai mươi năm trước, đối chiến Kim Vũ bá tước trận chiến kia.

Nhưng lúc kia, dưới trướng hắn chỉ có hơn năm ngàn hải tặc, mà Kim Vũ bá tước khoảng chừng hơn một vạn liên quân. Kết quả hắn đại hoạch toàn thắng, lúc này mới có hôm nay bá nghiệp.

Bây giờ! Hắn bá nghiệp liền muốn lại lên một tầng nữa.

Vọng Nhai đảo kim mạch a. Một khi cướp đoạt tới tay, hắn Cừu thị gia tộc có thể tuôn ra hai lần, ba lần quân đội.

Cho đến lúc đó, hắn Cừu thị liền muốn trở thành chân chính trăm năm, ngàn năm gia tộc quyền thế.

Trong lòng phóng khoáng đồng thời, cũng có chút ít thương cảm.

Bởi vì người thừa kế của hắn chết rồi, hắn xuất sắc nhi tử Cừu Kiêu chết rồi.

Cái này mặc dù để người bi thống, nhưng. . . Không sao.

Trải qua cái kia luyện kim đạo sĩ mười năm gần đây trị liệu, bệnh của hắn giống như đã điều dưỡng tốt, bởi vì nữ nhân của hắn bên trong đã có người mang thai.

Ta Cừu Thiên Nguy còn rất trẻ, ta còn có thể sinh ra rất nhiều nhi tử.

Lúc này, ánh mắt của hắn không khỏi nhìn phía cái kia ngạo nhân thân ảnh, hắn nghĩa nữ Cừu Yêu Nhi.

Đáng tiếc a!

Nữ nhân này quá kiêu ngạo không thuần, thiên hạ bất kỳ nam nhân nào đều không thể chinh phục.

Nếu không mình cùng nàng sinh ra hậu đại, khẳng định nhất là xuất sắc đi.

Thu thập tâm tình, Cừu Thiên Nguy hét lớn: "Mang lên."

Lập tức, trên trăm con rương bị giơ lên đi lên.

"Mở ra "

Mấy trăm con rương được mở ra.

Bên trong, ánh vàng rực rỡ đều là kim tệ!

"Nơi này là 35 vạn kim tệ!"

"Là các huynh đệ xuất phát phí!"

"Toàn bộ phân, hiện tại liền phân!"

Lời này mới ra, toàn bộ mặt biển triệt để sôi trào, sĩ khí trùng thiên.

Tất cả hải tặc thích nhất một màn này.

Đây cũng là tất cả hải tặc quy củ, đừng quản ngươi bao nhiêu địa vị, bao nhiêu mặt bài, muốn các huynh đệ xuất chiến, trước hết phát tiền.

Xuất phát phí!

Nhưng là, đám hải tặc không nghĩ tới vậy mà lại nhiều như vậy.

Trừ đi thủ lĩnh cầm, mỗi người vậy mà có thể phân đến mười cái kim tệ.

Chớ xem thường cái này mười cái kim tệ, chuyển đổi trưởng thành dân tệ trọn vẹn một hai vạn.

Trên thế giới này, mặc kệ là gia tộc tư quân, vẫn là các quốc gia quân đội, một sĩ binh một năm bổng lộc cũng sẽ không vượt qua sáu cái kim tệ.

Hải tặc có thể cướp bóc, cho nên thu nhập cao hơn được nhiều, nhưng là bình quân mỗi cái hải tặc một năm xuống tới thu nhập cũng sẽ không vượt qua hai mươi kim tệ.

Bọn này kẻ liều mạng là căn bản tồn không hạ tiền, nhưng lại vô cùng tham tài.

Cho nên chín mươi chín phần trăm hải tặc túi đều là trống không, mười cái kim tệ hoàn toàn là một khoản tiền lớn.

"Đại vương vạn tuế!"

"Đại vương phóng khoáng!"

Vô số hải tặc reo hò phấn chấn.

Sau đó, mỗi một cái kim tệ rương, đều trực tiếp được đưa đến các chiếc hải tặc trên chiến thuyền.

"Vọng Nhai đảo bên trên, còn có mười vạn cân hoàng kim, con ta Cừu Kiêu tận mắt nhìn thấy!"

Lập tức, tất cả hải tặc hô hấp đều dồn dập.

Mười vạn cân hoàng kim? Đó chính là hơn một trăm vạn kim tệ? Bình quân mỗi người có thể phân bốn năm mươi kim tệ?

Kia. . . Kia thật là phát đại tài a.

Dù là chỉ có thể phân một bộ phận, cũng phát tài a.

Cừu Thiên Nguy cùng Đường Luân cũng thật sự là sẽ thổi ngưu bức a, Cừu Kiêu rõ ràng nói là năm vạn cân hoàng kim, kết quả đến bọn hắn miệng bên trong liền biến thành mười vạn cân.

"Kim thị gia tộc là bại tướng dưới tay chúng ta, bọn hắn không xứng có nhiều như vậy hoàng kim."

"Đi đem tất cả hoàng kim cướp về."

"Đi giết sạch Kim thị gia tộc mỗi một cái nam nhân."

"Đi mạnh bạo Kim thị gia tộc mỗi một nữ nhân."

"Cái này trên mặt biển mỗi một cái hòn đảo, đều là chúng ta bãi săn. Bản này hải vực bên trên mỗi một nữ nhân gian phòng, đều là chúng ta kỹ viện."

"Giết sạch, đốt rụi, gian ánh sáng, cướp sạch!"

Toàn trường khí thế như hồng!

"Ngao. . . Ngao. . . Ngao. . ."

Mấy vạn hải tặc nhiệt huyết sôi trào, điên cuồng dùng loan đao đập bộ ngực của mình, chỉ lên trời gầm thét.

Có chút điên cuồng hải tặc, trực tiếp dùng đầu lưỡi liếm qua lưỡi đao, lập tức miệng đầy máu tươi.

Có chút hải tặc mình lột sạch toàn thân mình, hướng về phía không khí run run.

"Giết sạch, đốt rụi, gian ánh sáng, cướp sạch!"

Gần ba vạn hải tặc, cùng kêu lên hô to!

"Xuất phát!"

"Đi giết, đi đoạt, đi gian mất bất luận cái gì các ngươi nhìn thấy nữ nhân."

"Xuất phát!"

Theo Vua Hải Tặc ra lệnh một tiếng.

Hơn một trăm chiếc chiến thuyền, trùng trùng điệp điệp, hướng phía Vọng Nhai đảo phương hướng đánh tới.

Cừu Yêu Nhi phản cảm nhìn qua một màn này.

Đám hải tặc này chính là cặn bã.

Đáng tiếc, nàng một người giết không hết, người trên thế giới này cặn bã nhiều lắm.

Nghĩa phụ Cừu Thiên Nguy ân cứu mạng muốn báo đáp, dưỡng dục chi ân cũng phải báo đáp.

Nếu không, Cừu Yêu Nhi đã cao chạy xa bay, mang theo nàng hai ngàn tên dòng chính cao chạy xa bay.

Lên thuyền trước đó, Cừu Thiên Nguy nói: "Yêu nhi, Nộ Triều thành liền giao cho ngươi. Ba ngàn võ sĩ nhưng đủ chưa?"

"Nhiều." Cừu Yêu Nhi nói.

Cừu Thiên Nguy nói: "Ta tin tưởng ngươi, vô địch thiên hạ."

Cừu Yêu Nhi nói: "Nghĩa phụ, chờ ngươi chiến thắng trở về, ta liền muốn rời khỏi."

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy lông mày co lại, nói: "Chờ ta trở lại lại nói."

Sau đó, hắn leo lên lớn nhất kia chiếc hải tặc chiến hạm.

Chiếc chiến hạm này thậm chí có thể trang bị hơn nghìn người, đầu thuyền trên có mấy trăm khô lâu tạo thành một cái Cừu chữ.

"Xuất phát!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng, chiếc này kỳ hạm rời đi bến tàu, hướng phía Vọng Nhai đảo phương hướng mà đi.

Lúc này không thể quay đầu nhìn, nếu không liền sẽ điềm xấu, đây là hải tặc quy củ.

Nhưng không biết vì cái gì, Cừu Thiên Nguy vẫn là không nhịn được quay đầu nhìn thoáng qua.

Hắn tòa thành, cao cao tại thượng tòa thành, cơ nghiệp của ta a.

. . .

"Về đi!"

Cừu Yêu Nhi nói!

Sau đó, nàng trở mình lên ngựa.

Sau lưng mấy trăm danh nữ võ sĩ xếp hàng, đưa nàng bảo vệ ở giữa.

Hai bên đường phố tất cả mọi người, toàn bộ quỳ rạp trên đất, cái trán kề sát đất, run lẩy bẩy.

Chí ít từ hôm nay trở đi, toàn bộ Nộ Triều thành thuộc về Cừu Yêu Nhi.

Một canh giờ sau!

Cừu Yêu Nhi suất lĩnh mình hai ngàn tên dòng chính võ sĩ, tiến vào chiếm giữ Nộ Triều thành chủ phủ tòa thành.

"Đóng lại đại môn!"

"Ầm ầm!"

Phủ thành chủ tòa thành đại môn đóng chặt.

"Từ giờ trở đi, không có thủ lệnh của ta , bất kỳ người nào không được ra vào tòa thành nửa bước, chống lại người giết chết không cần hỏi tội."

Đối với Thẩm Lãng khả năng đột kích, Cừu Thiên Nguy không có đoán trước, nhưng Cừu Yêu Nhi lại có bản năng trực giác.

Nhưng là suy nghĩ của nàng rất đơn giản.

Trong tay hắn chỉ có ba ngàn võ sĩ, Nộ Triều thành lại không có tường thành, muốn giữ vững toàn bộ thành thị là không thể nào.

Nhưng là, giữ vững một cái phủ thành chủ lại dư xài.

Mà chỉ cần giữ vững chủ thành bảo, Nộ Triều thành liền sẽ không mất.

Coi như địch nhân đem Nộ Triều thành địa phương khác đều chiếm lĩnh cũng vô dụng, chỉ cần Cừu Thiên Nguy đại quân giết trở lại, những địch nhân này toàn bộ hẳn phải chết không nghi ngờ.

Mà lại trong phủ thành chủ có đầy đủ lương thực, rau quả trái cây, thậm chí ngay cả nước ngọt đều là mình đục giếng.

"Thẩm Lãng, ngươi tốt nhất đừng tới."

"Nhưng nếu như ngươi đã đến, cũng đừng có muốn đi, chết ở chỗ này đi."

Cừu Yêu Nhi mặc kệ Thẩm Lãng có thể hay không tới, mặc kệ tới có phải là chỉ có Thẩm Lãng một cỗ quân đội, nàng đều không sợ hãi chút nào.

Đừng nói mấy ngàn, liền xem như một vạn, hai vạn, nàng cũng có thể dễ như trở bàn tay đánh bại.

Đây không phải tự phụ, mà là tuyệt đối tự tin!

. . .

"Tuyết càng rơi xuống càng lớn, thật đẹp a." Từ Thiên Thiên nói.

Cừu Yêu Nhi không ra tiếng.

Từ Thiên Thiên nói: "Tướng quân, ngài thích hài tử sao?"

Cừu Yêu Nhi lắc đầu nói: "Không thích."

Từ Thiên Thiên kinh ngạc.

Cừu Yêu Nhi nói là nói thật, nàng thật không thích hài tử.

Nàng thích vô câu vô thúc, tự do tự tại, một khi có hài tử, liền có lo lắng.

"Ngươi thích Thẩm Lãng?" Cừu Yêu Nhi bỗng nhiên nói.

Từ Thiên Thiên kinh ngạc, sau đó lắc đầu.

Cừu Yêu Nhi nói: "Vậy ngươi vì cái gì hỏi ta có thích hay không hài tử, ngươi không phải vì hắn làm thuyết khách sao? Ngươi đây là tại yếu dần ta, ngươi quan sát qua ta chu kỳ, ngươi cũng biết ta kinh nguyệt còn chưa tới."

Từ Thiên Thiên nói: "Tướng quân, ta là phát hiện ngươi kinh nguyệt không có tới, cho nên ta mới có thể hỏi ngươi có thích hay không hài tử, ta chỉ là sợ ngươi sơ ý, cho nên chuyên môn nhắc nhở ngươi."

Cừu Yêu Nhi nói: "Khoảng cách đêm hôm đó đã không sai biệt lắm một tháng, ta kinh nguyệt một mực không có tới, ngươi cảm thấy có thể là mang thai sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Dựa theo Thẩm Lãng thuyết pháp, ngài thể nội có rất nhiều kim loại nặng , ấn nói là không cách nào mang thai. Mà lại lần trước chích máu trị liệu về sau, chính ngài lại thả hai lần máu, cho nên kinh nguyệt không đến vậy có thể là bình thường."

Không sai, đã qua một tháng, Cừu Yêu Nhi lại cho mình thả hai lần máu.

Bởi vì hắn huyết áp vẫn còn rất cao, mỗi một lần đầu một căng đau, nàng liền cho mình chích máu, sau đó liền thoải mái hơn.

Nữ nhân này chính là như thế dữ dội, chích máu đều có thể trở thành quen thuộc.

"Thẩm Lãng có thể sẽ đến, suất lĩnh Kim thị gia tộc võ sĩ đoạt Nộ Triều thành." Cừu Yêu Nhi nói.

Từ Thiên Thiên kinh ngạc nói: "Không thể nào, Kim thị gia tộc tinh nhuệ võ sĩ sẽ không vượt qua hai ngàn người a. Bằng vào hai ngàn người muốn đoạt Nộ Triều thành, không phải nằm mơ sao?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Hắn đem hi vọng ký thác ở trên thân thể ngươi a, hắn muốn giết ta, muốn giết chết tòa thành bên trong mỗi người, ta nghe nói hắn dùng độc dùng đến thần hồ kỳ kỹ."

Từ Thiên Thiên liều mạng lắc đầu.

Cừu Yêu Nhi nói: "Cái này nam nhân ngoan độc mà tuyệt tình, như giết chết ta có thể đoạt Nộ Triều thành, hắn không chút do dự sẽ làm như vậy. Đương nhiên cái này cũng không có gì, không có gì."

Từ Thiên Thiên tiếp tục dùng sức lắc đầu, nước mắt lưu lại.

Cừu Yêu Nhi nói: "Vì tránh hiềm nghi, vì ta không giết chết ngươi, từ giờ trở đi ngươi không nên rời đi gian phòng này, một khi bước ra một bước, giết chết không cần hỏi tội."

"Vâng!"

Phía ngoài bốn tên nữ võ sĩ nói.

Thế là, Từ Thiên Thiên bị giam lỏng.

Lúc này toàn bộ tòa thành đại môn phong bế, cho nên mấy ngụm nước giếng liền trở nên càng mấu chốt.

Một khi có người tại nước giếng hạ độc, hậu quả khó mà lường được.

Từ Thiên Thiên là một cái nguy hiểm đầu nguồn, chẳng những không thể để cho nàng tới gần giếng nước, mà lại đưa nàng triệt để giam lỏng.

Một mặt là không cho nàng có bất kỳ cơ hội làm ác, thứ hai cũng là vì bảo hộ nàng.

Cừu Yêu Nhi không muốn giết nàng, nhưng là cũng không quá quan tâm giết nàng.

Trở lại phủ thành chủ đại sảnh, Cừu Yêu Nhi ngồi tại cao cao tại thượng trên bảo tọa, nhưng trong lòng không có cảm giác chút nào.

Nàng đối quyền lực thật sự là vô dục vô cầu a.

"Đi đem phủ thành chủ đại phu tìm đến."

Một lát sau!

Luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên tới.

Bất quá, hắn ở đây cũng không gọi An Tái Thiên.

Cừu Yêu Nhi hướng trên cổ tay của mình đệm một trang giấy, nói: "Cho ta bắt mạch."

Luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên kinh ngạc, sau đó nói: "Phải."

Sau đó, An Tái Thiên cẩn thận từng li từng tí đem ngón tay khoác lên Cừu Yêu Nhi mạch đập bên trên.

Trọn vẹn một hồi lâu, An Tái Thiên nói: "Đại tiểu thư, ngài là muốn nhìn cái đó đâu?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Tra ta có hay không mang thai."

Lập tức, An Tái Thiên giật mình kêu lên.

Mang thai?

Cái từ này thật là khiến người ta chấn kinh a.

Ngươi Cừu Yêu Nhi vậy mà như thế thuận miệng nói ra?

Ngươi không phải ghét nhất nam nhân sao?

Ngươi muốn kiểm tra có hay không mang thai, cái này mang ý nghĩa ngươi bị nam nhân ngủ.

Ngươi cũng đã biết đây là cỡ nào rung động tin tức sao?

Nhưng là Cừu Yêu Nhi là thật không quan tâm, nàng không quan tâm người khác biết nàng bị nam nhân ngủ, cũng không quan tâm người khác có biết hay không nàng mang thai.

Trong lòng vô tư thiên địa rộng.

An Tái Thiên tỉ mỉ bắt mạch.

"Như thế nào?" Cừu Yêu Nhi hỏi.

Luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên nói: "Đại tiểu thư, ngài mạch tượng cực độ phức tạp, tiểu nhân đem không cho phép."

Đây là sự thực.

Cừu Yêu Nhi mạch tượng đã hoàn toàn loạn.

Đầu tiên là trong máu chứa đại lượng kim loại nặng, tiếp theo là nàng đặc thù nghịch thiên huyết mạch thiên phú, tăng thêm nàng hơi một tí cho mình chích máu trị liệu, hơn nữa còn thích dùng chân khí áp chế huyết khí.

Kể từ đó, mạch tượng của nàng có thể chuẩn mới có quỷ.

"Ừm, biết." Cừu Yêu Nhi nói.

"Người tới, đem cái này đại phu giam lỏng, không được ngược đãi, nhưng là cũng không cho phép hắn rời phòng nửa bước, nếu không giết chết không cần hỏi tội."

Mệnh lệnh này một chút.

Luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên trong lòng chấn kinh.

Chẳng lẽ. . . Ta bị phát hiện rồi?

Không có khả năng a, ta nội ứng vài chục năm không có bất kỳ cái gì sơ hở a.

Ta cũng chỉ cùng cô gia gặp qua một lần a, chưa từng có cùng bên ngoài giao tiếp qua a.

"Vì, vì cái gì a?" An Tái Thiên nói.

Cừu Yêu Nhi nói: "Một, bởi vì ngươi cùng nghĩa phụ nói lên cổ đại kim mạch, dùng giật dây hiềm nghi. Hai, ngươi lúc nhìn thấy ta phi thường sợ hãi."

An Tái Thiên nói: "Thượng cổ kim mạch sự tình, ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi a. Đại tiểu thư uy danh truyền xa, nam nhân thiên hạ đều e ngại ngài a."

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi cứu người vô số, cứu người vô số, ta cứu rất nhiều nữ nhân, liền từ trị cho ngươi tốt, ngươi tại sao lại sợ hãi ta? Ngươi biết rất rõ ràng ta đối với ngươi không có chút nào ác ý, trước đó nghĩa phụ phái ngươi đi vì ta chữa bệnh, ngươi thái độ vẫn còn tương đối thản nhiên, đối ta cũng không có bao nhiêu e ngại, bây giờ lại muốn e ngại ta, cái này đương nhiên không bình thường."

An Tái Thiên nói: "Oan uổng a, oan uổng a!"

Cừu Yêu Nhi nói: "Ta lại không giết ngươi, chỉ là giam lỏng ngươi mà thôi, lại có cái đó quan trọng?"

Sau đó, An Tái Thiên cũng bị giam lỏng.

Vẫn luôn nói qua, Cừu Yêu Nhi phi thường thông minh.

Chỉ là tuyệt đại bộ phận thời điểm, nàng căn bản không thích động não.

Một khi nàng bắt đầu động não, là phi thường nhạy cảm.

Kể từ đó, Thẩm Lãng tại bên người nàng chôn xuống hai cái cái đinh, toàn bộ bị giam lỏng.

Nữ nhân này, thật đúng là không tầm thường a.

. . .

Nộ Triều thành cùng Vọng Nhai đảo khoảng cách cũng không xa, chỉ có vài trăm dặm mà thôi.

Nửa ngày sau!

Cừu Thiên Nguy gần ba vạn hải tặc cùng Đường thị gia tộc ba ngàn tư quân trên mặt biển gặp nhau.

Không có bất kỳ cái gì hành lễ.

Song phương lẫn nhau trong lòng xem thường về sau, vẫn như cũ cách một khoảng cách, hướng phía Vọng Nhai đảo đánh tới.

Lại qua nửa ngày!

Vọng Nhai đảo đã ở trước mắt.

Nhưng lúc này đã trời tối!

Cừu Thiên Nguy hạ lệnh: "Cùng Vọng Nhai đảo giữ một khoảng cách, giám thị phương viên trăm dặm mặt biển, không cho phép bất luận cái gì thuyền ra vào."

"Vâng!"

Sau đó, hơn một trăm chiếc chiến thuyền phân tán ra tới.

Ẩn ẩn đem toàn bộ Vọng Nhai đảo vây quanh!

Lúc này Vọng Nhai đảo phía trên, có tinh hỏa điểm điểm.

Rất hiển nhiên, trên đảo quân coi giữ đã phát hiện địch nhân đến, ngay tại trong đêm điên cuồng cấu trúc phòng tuyến.

Đám hải tặc trong lòng khinh thường.

Nếu như các ngươi tòa thành xây xong, vậy chúng ta tiến đánh còn có chút tốn sức.

Bây giờ các ngươi mới bắt đầu tạo dựng phòng tuyến?

Không cảm thấy quá muộn sao?

Trên trời dưới đất, đã không người có thể cứu được các ngươi.

Kim thị gia tộc diệt vong, đã trở thành kết cục đã định!

Một đêm vô sự.

Nói cái gì trên biển dạ tập, hết thảy đều là không thể nào.

Như thế trời đông giá rét, hải tặc đại quân khoảng cách bến tàu xa như vậy, ngươi nếu muốn từ trong biển đi qua đánh lén, còn không có bơi tới liền chết rét.

Hôm sau trời vừa sáng!

Cừu Thiên Nguy ra lệnh một tiếng: "Đại quân lên đảo, đem ở trên đảo tất cả mọi người chém tận giết tuyệt!"

"Giết sạch, đốt rụi, cướp sạch!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 183: Kịch Chiến Vọng Nhai Đảo! Giết Giết Giết! Kinh Thiên Cạm Bẫy

Cái này tuyết rơi phải chính mãnh liệt, lưu loát.

Trên mặt đất đã trải lên một tầng.

Huyền Vũ bá Kim Trác, suất lĩnh hai ngàn quân đội, trấn thủ Vọng Nhai đảo bãi cát sau phòng tuyến.

Cái gọi là phòng tuyến, chính là dùng tảng đá cùng bùn đất lũy lên tường thấp mà thôi.

Vì cướp đoạt Nộ Triều thành, Thẩm Lãng đem tất cả tinh nhuệ võ sĩ đều mang đi, Huyền Vũ bá bên người cái này hai ngàn tên quân đội, đại bộ phận đều là tân binh, lão binh vẻn vẹn chỉ có không đủ năm trăm người mà thôi.

Bất quá từ tràng diện bên trên nhìn lại, khoảng chừng hơn bốn ngàn người, còn có hai ngàn người dứt khoát chính là thợ mỏ dân binh, chỉ bất quá mặc vào áo giáp về sau, nhìn qua cũng giống như quân chính quy đồng dạng.

Đương nhiên, những tân binh này sĩ khí vẫn là tăng cao.

Dù sao nhập ngũ về sau, mỗi ngày ăn ngon, xuyên được tốt, tiền cầm được càng nhiều.

Mà lại trong nhà đời đời kiếp kiếp đều là Kim thị gia tộc con dân, trung thành đã khắc họa đến tận xương tủy mặt.

Hơn bốn ngàn người nghe không nhiều, nhưng nhìn nhưng cũng lít nha lít nhít một mảng lớn.

Lúc này, trên mặt biển hải tặc chiến thuyền càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Những tân binh này không khỏi khẩn trương lên, cảm giác được có chút không thể thở nổi.

"Khẩn trương trái trứng trứng." Bên cạnh lão binh khinh thường nói, sau đó nắm lên một đoàn tuyết liền dồn vào trong miệng.

"Tân binh đản tử chính là không có tiền đồ, nhìn thật lớn vóc dáng, lá gan so trứng còn muốn nhỏ." Cái này lão binh một bên nhai lấy tuyết, một bên cười nhạo nói.

Nhai lấy nhai lấy, hắn cảm thấy không được bình thường.

Cái này tuyết làm sao còn mang mặn đầu a.

"Ta xxx, tên vương bát đản kia nước tiểu?" Cái này lão binh nhanh lên đem miệng bên trong tuyết phun ra.

Phi phi phi!

Ta nói cái này tuyết như thế còn mang màu vàng đâu.

Ha ha ha ha!

Lập tức, cả đám cười to, không khí khẩn trương làm dịu.

Huyền Vũ bá Kim Trác cũng cũng không khỏi phải mỉm cười.

"Đừng sợ, đừng hốt hoảng, nghe mệnh lệnh!"

"Trước đó dạy qua đồ đạc của các ngươi, cũng còn có nhớ không?"

Huyền Vũ bá thanh âm không lớn, lại đầy đủ để mỗi người nghe được rõ ràng.

"Nhớ kỹ!" Đám người hét lớn.

Huyền Vũ bá nói: "Những ngày này chúng ta đã diễn luyện rất nhiều lần rồi, thật là bình thường đồng dạng."

Hắn không có lời nói hùng hồn, giọng nói bình thản, nhưng dạng này ngược lại làm cho lòng người an xuống tới.

Không sai, hôm nay một trận chiến này đã diễn luyện qua mấy chục hơn trăm lần.

Mỗi một một tân binh đều có thể đọc ngược như chảy, mỗi một cái thợ mỏ dân binh càng là như vậy.

trên khán đài.

Người tiên phong la lớn: "Địch nhân khoảng cách, năm dặm!"

"Ba dặm!"

"Hai dặm!"

"Một dặm!"

. . .

"Đại quân lên đảo, giết sạch, đốt rụi, cướp sạch!"

Theo Cừu Thiên Nguy ra lệnh một tiếng, vô số hải tặc ngao ngao kêu to, bắt đầu điên cuồng lên đất liền.

Cái này hơn một trăm chiếc hải tặc chiến thuyền là không thể nào toàn bộ đỗ bến tàu, cho nên khoảng cách bãi biển còn có mấy trăm mét khoảng cách, đám hải tặc nhao nhao buông xuống nhỏ thuyền tam bản, hướng phía bãi cát cuồng vạch.

Mà có chút hung mãnh hải tặc ngay cả thuyền tam bản đều không cần, trực tiếp liền nhảy vào trong biển, miệng bên trong cắn đại đao, hướng thẳng đến bãi cát vẩy nước.

Thật sự là ngưu bức a.

Đây chính là giữa mùa đông a, trên trời trôi tuyết lớn, nước biển nhiệt độ sẽ không vượt qua ba năm độ C.

Nhưng là những hải tặc này không chút nào cảm thấy lạnh, ngược lại cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Hoàng kim a.

Ở trên đảo có mười vạn cân hoàng kim a.

Tới trước được trước, ai cướp được liền đa phần a.

"Giết, giết, giết. . ."

Lập tức toàn bộ mặt biển triệt để sôi trào.

Vô số hải tặc điên cuồng lên đất liền.

Cái kia hình tượng, thật giống như thuỷ triều xuống thời điểm, vô số cua biển dùng tới bãi cát.

Lít nha lít nhít, đen nhánh ép một chút, vô số kể.

Mà Đường thị gia tộc tư quân, mỗi cái đều mặc áo giáp, chỉ có thể vạch lên thuyền tam bản lên đất liền.

"Ngu xuẩn!"

"Nhược kê!"

Xỉ vả lẫn nhau một chút về sau, tiếp tục công kích.

Chỉ một lát sau về sau.

Phần lớn hải tặc đại quân, toàn bộ vọt tới trên bờ cát.

Đối mặt Huyền Vũ bá phòng tuyến, những hải tặc này không sợ hãi chút nào, vẫn như cũ điên cuồng công kích.

Năm trăm mét.

Ba trăm mét!

Hai trăm mét.

Sau phòng tuyến Kim thị gia tộc tân binh hai chân phát run, có chút bị kinh hãi đến.

Mặc dù diễn luyện rất nhiều lần, nhưng khi những thứ này hung thần ác sát hải tặc xông lên thời điểm, hình tượng vẫn là quá rung động.

Không nghĩ tới ba vạn người sẽ là nhiều như vậy.

Cơ hồ đem toàn bộ bãi cát toàn bộ bày khắp, vô biên vô hạn a.

"Bắn tên, bắn tên. . ."

Huyền Vũ bá ra lệnh một tiếng.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Hơn hai ngàn binh sĩ, hơn hai ngàn thợ mỏ dân binh giương cung cài tên, tiến hành ném bắn.

Tiễn như mưa xuống.

Như là châu chấu một chút xẹt qua chân trời, sau đó bỗng nhiên nện xuống.

"Phốc phốc phốc. . ."

Như là mưa rơi chuối tây, vô số mưa tên đâm vào trên bờ cát.

Tỉ lệ chính xác cơ hồ không có.

Bởi vì, cách hai trăm mét đâu.

Có thể bắn khoảng cách xa như vậy cung tiễn thủ, kia cũng là trong trăm có một.

Cho nên một vòng này mưa tên, cho đám hải tặc tạo thành thương vong là vị trí.

"Ha ha ha ha. . ."

"Bọn này nhược kê a, bắn tên còn không có lão tử nước tiểu phải xa a."

"Đừng nói không bằng lão tử nước tiểu phải xa, còn không có lão tử bắn ra xa."

Đông đảo hải tặc nhao nhao chế giễu.

Không thể không nói, Huyền Vũ phủ Bá tước những tân binh này cùng dân binh biểu hiện xác thực, đại bộ phận dân binh tên bắn ra chỉ có chỉ là mấy chục mét mà thôi.

"Xông đi lên, đem bọn hắn giết sạch, giết sạch!"

"Không cần toàn bộ giết sạch, lưu lại một chút mi thanh mục tú, ta muốn xxx!"

"Ta cũng phải xxx, ta cũng phải xxx!"

Những hải tặc này một bên công kích, một bên cười lớn.

Hoàn toàn không giống như là đang đánh chiến, mà giống như là tại cướp bóc.

"Bắn tên, bắn tên. . ."

Huyền Vũ bá ra lệnh một tiếng.

Phía sau hắn bốn ngàn người, một lần nữa bắn tên.

Một lần nữa tiễn như mưa xuống.

Cái này khoảng cách hải tặc chỉ có chừng một trăm mét, bốn ngàn mũi tên mưa mang tới thương vong rốt cục đột phá hai chữ số.

Nhưng là, những hải tặc này đã cách phải gần vô cùng.

Đã có thể thấy được bọn hắn khuôn mặt dữ tợn, phát hoàng răng.

"Chạy a, chạy a. . ."

Không biết ai bắt đầu trước.

Rống to một tiếng về sau, Huyền Vũ phủ Bá tước quân coi giữ nhao nhao quay người chạy trốn.

Ngay từ đầu là thợ mỏ dân binh chạy trốn, sau đó là tân binh chạy trốn, cuối cùng lão binh cũng bị lôi cuốn lấy chạy trốn.

Huyền Vũ bá giận dữ quát: "Không cho phép chạy, không cho phép chạy!"

"Người thối lui chém!"

Dứt lời, Huyền Vũ bá Kim Trác bỗng nhiên rút ra chiến đao, hướng phía bên cạnh hai người chém giết mà đi.

Lập tức, hai cái đầu lăn xuống. Đương nhiên hai người này không phải thật sự binh sĩ, mà là tử tù.

Đây hết thảy đều là diễn kịch, đương nhiên muốn tuyệt đối rất thật.

Coi như như thế, giống như cũng ngăn không được tan tác, Huyền Vũ phủ Bá tước bốn ngàn binh sĩ vẫn như cũ điên cuồng chạy trốn.

"Đi quặng mỏ, đi đường hầm!"

Có người rống to.

Huyền Vũ bá giận dữ, không cam lòng giận dữ hét: "Lui giữ đường hầm, lui giữ đường hầm."

"Đi bảo hộ hoàng kim a!"

Chiến cuộc mắt thấy là phải hỏng mất.

Huyền Vũ phủ Bá tước binh sĩ cơ hồ là dễ dàng sụp đổ.

Ba vạn đám hải tặc cuồng hỉ.

Bọn hắn biết Huyền Vũ phủ Bá tước quân đội rất yếu gà, nhưng không nghĩ tới yếu như vậy a.

. . .

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nhíu mày, hướng phía bên trên Đường Tung hỏi: "Huyền Vũ phủ Bá tước binh sĩ, có yếu như vậy sao?"

Đường Tung, Tấn Hải bá Đường Luân trưởng tử.

"Không có yếu như vậy!" Đường Tung nói: "Đơn thuần sức chiến đấu mà nói, Huyền Vũ phủ Bá tước binh sĩ so với chúng ta còn mạnh hơn một chút."

Cừu Thiên Nguy nói: "Kia vì sao dễ dàng sụp đổ? Hoàn toàn không chịu nổi một kích? Trong này có phải là có trá?"

Bất quá, rất nhanh Cừu Thiên Nguy liền cảm nhận được

Huyền Vũ phủ Bá tước tinh nhuệ lực lượng.

Hơn bốn nghìn tân binh cùng dân binh điên cuồng tháo chạy, hướng phía lớn đường hầm chạy tới.

Huyền Vũ bá bỗng nhiên rống to một tiếng: "Lưu lại năm trăm người, cùng ta đoạn hậu, yểm hộ chủ lực rút lui!"

Lập tức Kim thị gia tộc năm trăm tên tinh nhuệ bày trận, cấu thành một đạo phòng tuyến thép, mượn lâm thời dựng tường đá phòng tuyến tiến hành phòng thủ.

Cái này năm trăm tên võ sĩ, toàn bộ người mặc kiểu mới sắt thép áo giáp, tay cầm kiểu mới chiến đao, vũ trang đến tận răng.

"Bắn tên, bắn tên. . ."

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Năm trăm tên tinh nhuệ võ sĩ bắn tên, lần này không còn là ném bắn, mà là bắn thẳng đến.

"Phốc phốc phốc phốc. . ."

Lập tức, mấy chục tên hải tặc đổ xuống.

Năm trăm người bắn tên, so vừa rồi hơn bốn ngàn người uy lực còn muốn hung mãnh.

"Bắn tên!"

"Bắn tên!"

Mà lại cái này năm trăm tên tinh nhuệ võ sĩ bắn tên tốc độ cực nhanh, ba giây đồng hồ liền có thể hoàn thành một tiễn.

Ngắn ngủi nửa phút thời gian, liền bắn ra mười mũi tên.

Hải tặc xuất hiện lớn diện tích thương vong, đạt tới mấy trăm người nhiều.

Rốt cục!

Trước nhất hơn ngàn tên hải tặc vọt tới phòng tuyến trước mặt.

Huyền Vũ bá Kim Trác quát: "Rút đao."

Năm trăm tên tinh nhuệ võ sĩ chỉnh tề rút ra chiến đao, động tác chỉnh tề như một.

"Giết!"

"Giết!"

Phía trước nhất hơn một ngàn tên hải tặc, hướng phía năm trăm tên Kim thị gia tộc võ sĩ đánh tới.

Đánh giáp lá cà.

Lập tức, điên cuồng chém giết cùng một chỗ.

Kết quả, để người kinh ngạc.

Nhân số nhiều hai lần hải tặc tiên phong, trận đầu bị thiệt lớn.

Bởi vì bọn họ chiến đao trảm tại Kim thị gia tộc võ sĩ khôi giáp bên trên, chỉ có một đạo dấu vết mờ mờ.

Nhưng là, Kim thị gia tộc võ sĩ chiến đao, lại có thể dễ như trở bàn tay bổ ra giáp da của bọn họ, mở ra thân thể của bọn hắn.

Coi như chiến đao đón đỡ.

Hải tặc chiến đao thậm chí sẽ trực tiếp đứt gãy.

Kim thị gia tộc võ sĩ áo giáp cùng vũ khí, so với hải tặc đại quân, trước vào không chỉ một đời.

Máu tươi bắn mạnh, gãy chi bay tứ tung.

Tình hình chiến đấu, nháy mắt trở nên khốc liệt.

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

Năm trăm tên tinh nhuệ võ sĩ trấn thủ phòng tuyến.

Hải tặc đại quân không ngừng vọt tới, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng hơn một ngàn người, hơn hai ngàn người xông lên đoản binh dính liền.

Bởi vì, đoạn này phòng tuyến cứ như vậy chật hẹp, tối đa cũng chính là dung hạ được hơn hai ngàn người.

Hai ngàn hải tặc đối chiến năm trăm Kim thị gia tộc tinh nhuệ võ sĩ.

Vậy mà vẫn như cũ là tương xứng.

Huyền Vũ bá nhìn thấy một màn này, không khỏi thở dài một hơi.

Giết Cừu Kiêu đêm hôm đó, gia tộc tư quân biểu hiện xác thực phi thường không tốt.

Hơn ba ngàn người tại trên sườn núi ở trên cao nhìn xuống, lại còn bị hai ngàn hải tặc xông lên, hơn nữa còn xuất hiện thương vong.

Cái này khiến Kim Trác Bá tước cũng bắt đầu hoài nghi mình gia tộc võ sĩ có phải là không được?

Hôm nay chiến đấu biểu hiện, nhưng lại cực độ ưu dị.

Đương nhiên cũng không phải là bởi vì Kim thị gia tộc võ sĩ mạnh lên, bọn hắn vẫn như cũ là bọn hắn.

Những thứ này tinh nhuệ võ sĩ, nhận chính là nhất khắc nghiệt chính quy chiến đấu huấn luyện. Võ sĩ ở giữa phối hợp với nhau, tướng quân trận uy lực phát huy đến cực hạn.

Nhưng là đêm hôm đó con mắt đều nhìn không thấy, cũng chưa nói tới phối hợp với nhau.

Ngược lại hải tặc thường xuyên ở buổi tối cướp bóc, tương đối am hiểu đơn đả độc đấu, ban đêm đối bọn hắn ngược lại hữu lực.

Mà lại đêm hôm đó, một cái lão binh mang theo bốn tên tân binh, càng thêm khó mà thi triển.

Bây giờ là ban ngày, tăng thêm kiểu mới áo giáp cùng vũ khí quá trâu, mà lại toàn bộ đều là tinh nhuệ lão binh, cho nên chiến tích huy hoàng.

Năm trăm người đối chiến hơn hai ngàn người, vẫn như cũ bất bại.

"Xem ra tinh binh chiến lược mới là chính xác, nhiều người vô dụng." Huyền Vũ bá trong lòng nói.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nhìn thấy một màn này, trong lòng lập tức nới lỏng.

Bên trên Đường Tung nói: "Đây mới là Kim thị gia tộc võ sĩ thực lực, đáng tiếc dạng này tinh nhuệ quá ít. Huyền Vũ bá khuếch trương quá nhanh, chiêu mộ quá nhiều tân binh, trong chiến đấu không những vô dụng, ngược lại sẽ tháo chạy hỏng đại sự."

Huyền Vũ bá suất lĩnh năm trăm tinh nhuệ mặc dù lợi hại, nhưng là bọn hắn lực lượng là có hạn.

Mà xông tới hải tặc càng ngày càng nhiều, rất nhanh liền đem bọn hắn bao vây.

Mà trên mặt đất khắp nơi đều là máu tươi, mấy trăm bộ thi thể ngổn ngang lộn xộn chất đống.

Chênh lệch thời gian không nhiều lắm.

Huyền Vũ bá hét lớn: "Phá vây, phá vây, lui giữ đường hầm, bảo vệ hoàng kim!"

Lập tức hơn bốn trăm tên tinh nhuệ thay đổi trận, đem Huyền Vũ bá bảo hộ ở giữa, hình thành một cái đao nhọn trận hình bắt đầu phá vây.

Bỏ ra hơn mười đầu tính mệnh đại giới, Huyền Vũ bá thành công phá vây, hướng phía đường hầm rút lui.

Hơn ba ngàn tên hải tặc vòng vây, chỉ ngăn cản không đến một khắc đồng hồ liền bị phá vây.

Lúc này, Tấn Hải bá trưởng tử Đường Tung lộ ra ánh mắt đắc ý.

Những hải tặc này dũng mãnh vô cùng, không chút nào sợ chết, nhưng quá không có tính kỷ luật, cho nên chính diện trên chiến trường căn bản cũng không phải là quân chính quy đối thủ.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy cũng đang tỉnh lại.

Mình hơi có chút khinh địch, hai mươi năm trước trận chiến kia mình suất lĩnh năm ngàn hải tặc đem Kim Vũ bá tước hơn một vạn liên quân chém tận giết tuyệt, từ đây đã cảm thấy Kim thị gia tộc quân đội không chịu nổi một kích.

Bây giờ xem ra, Kim thị gia tộc quân đội không am hiểu hải chiến, lại rất am hiểu lục chiến.

Mà mình hải tặc đại quân vừa vặn tương phản.

Cừu Thiên Nguy cũng quyết định.

Một khi cầm xuống Vọng Nhai đảo về sau, hắn cũng phải đem dưới trướng dòng chính huấn luyện trở thành quân chính quy.

Cừu thị gia tộc muốn chính thức quật khởi, vẫn là phải leo lên lục địa.

Liền như là Cừu Yêu Nhi dòng chính võ sĩ như thế, không vì cướp bóc, không vì hoàng kim, chỉ vì chiến đấu mà sống.

"Một lần nữa bày trận, một lần nữa bày trận!"

Vua Hải Tặc hạ lệnh.

Lập tức ba vạn liên quân tại đại không trên mặt đất chính thức bày trận, không còn kêu loạn cuồng xông một mạch.

Ròng rã một canh giờ sau.

Ba vạn liên quân, rốt cục tập kết trở thành ba mươi trận liệt.

"Tiến quân, vây quanh đường hầm!"

Sau đó, ba vạn liên quân hướng phía lớn đường hầm hành quân.

Lúc này không thể gấp, cũng không cần sốt ruột.

Dù sao mảnh này mặt biển đã hải tặc chiến thuyền phong tỏa, Kim thị gia tộc mấy ngàn người mọc cánh khó thoát.

"Phanh phanh phanh phanh. . ." Vô số bước chân đánh mặt đất.

Mấy vạn hải tặc bày trận hoàn tất về sau, hướng phía lớn đường hầm xuất phát.

Cái này mặc dù là một hòn đảo nhỏ, nhưng là để cho tiện đem khối sắt cùng muối vận đến trên bến tàu, cho nên Kim thị gia tộc mở ra một đầu rộng lớn con đường, khoảng chừng rộng bốn, năm mét. Bây giờ ngược lại là thuận tiện mấy vạn hải tặc hành quân.

Ngắn ngủi năm dặm đường, cái này ba vạn hải tặc đã đi gần nửa canh giờ.

Rốt cục đạt tới lớn đường hầm.

. . .

Ở đây tất cả hải tặc mặc dù là gặp qua cảnh tượng hoành tráng, nhưng là thấy đến cái này to lớn đường hầm, vẫn là bị rung động.

Vậy mà như thế lớn, sâu như vậy!

Cái này to lớn đường hầm đường kính trọn vẹn hơn bốn trăm mét, ba bốn mươi mét sâu.

Không có cách nào.

Kim thị gia tộc tại Vọng Nhai đảo khai thác đã vượt qua hai ba trăm năm.

Mấy ngàn tên thợ mỏ quanh năm suốt tháng đào móc, ròng rã hai ba trăm năm, đào ra như thế một cái to lớn hố trời cũng không kỳ quái.

Hơn ba vạn tên hải tặc liên quân bao vây to lớn đường hầm, hướng phía phía dưới nhìn ra xa.

Có một đầu đại đạo xoay quanh mà xuống trực tiếp đạt đến đáy hố, cái này mở đi ra con đường bằng đá rất nhanh, trọn vẹn ba bốn mét, đầy đủ một chiếc xe ngựa trên dưới.

Lúc này, Cừu Thiên Nguy thấy rất rõ ràng, Huyền Vũ bá suất lĩnh hơn bốn nghìn quân đội ngay tại đường hầm cuối cùng trú đóng ở.

Nơi đó chẳng những có thật nhiều tảng đá lũy thành phòng ở, còn đào đục rất nhiều hang động.

Xác thực dễ thủ khó công.

"Nhìn thấy hoàng kim sao?"

"Nhìn thấy hoàng kim sao?"

Đông đảo hải tặc nhao nhao thăm viếng.

Căn bản không có nhìn thấy hoàng kim a.

Nhưng là cái này cũng không có để bọn hắn thất vọng, ngược lại càng thêm để bọn hắn tâm nóng không chịu nổi.

Hoàng kim khẳng định bị bọn hắn giấu ở trong hầm mỏ.

"Thấy được, thấy được."

"Chỗ đó, chỗ đó?"

"Gạch vàng không nhìn thấy, nhưng là những cái kia mỏ đất các ngươi nhìn."

Tất cả mọi người thấy được.

Đường hầm phía dưới chất đống vô số kể mỏ đất, giống như núi.

Đáng tiếc a, những thứ này mỏ đất đều bị tuyết lớn bao trùm.

Nhưng là bởi vì Huyền Vũ bá phủ bốn ngàn quân đội vừa mới dẫm đạp lên, cho nên có chút mỏ đất bên trên tuyết đọng bị giẫm không có.

Những thứ này mỏ đất dù là cách xa như vậy, đều có thể nhìn thấy vàng óng ánh nhan sắc.

Cừu Thiên Nguy võ công cao, nhãn lực cũng mạnh, hắn thấy rõ cái này mỏ trong đất có vô số cát vàng.

Đường Tung cũng nhìn thấy.

Mặc dù không có nhìn thấy gạch vàng, nhưng là Cừu Thiên Nguy nội tâm lại càng thêm phấn chấn.

Quả nhiên là thượng cổ kim mạch a.

Bình thường mỏ vàng nào có nhiều như vậy cát vàng a, thiên đại mỏ giàu cũng không có cao như thế hàm lượng a.

Quặng mỏ hoàng kim khả năng đã bị chở đi.

Nhưng là so với cả cổ đại kim mạch mà nói, chỉ là mấy vạn cân hoàng kim lại coi là cái đó.

Phía dưới những thứ này mỏ đất có bao nhiêu?

Chí ít mấy ngàn vạn cân đi.

Có thể tẩy đi ra bao nhiêu hoàng kim?

Chí ít hơn vạn cân trở lên, thậm chí nhiều hơn.

Cái này căn bản liền không phải mỏ vàng, đây chính là thượng cổ kim mạch.

Trời cao phù hộ ta Cừu thị gia tộc muốn quật khởi a.

Bên cạnh Đường Tung hô hấp cũng lửa nóng dồn dập lên.

Thật là thượng cổ kim mạch a.

Có trời mới biết nơi này có bao nhiêu hoàng kim a.

"Nộ Triều hầu, hiện tại phải làm gì?" Đường Tung nói: "Huyền Vũ bá tất cả quân coi giữ đều tại đường hầm cuối cùng, chúng ta muốn hay không thừa thế xông lên, vọt thẳng đến đường hầm xuống, đem bọn hắn chém tận giết tuyệt? Đem toàn bộ thượng cổ kim mạch cướp đi?"

Cừu Thiên Nguy nội tâm tràn đầy mãnh liệt xúc động.

Lao xuống đi, lao xuống đi!

Đem Kim thị gia tộc người giết đến sạch sẽ.

Đem tất cả hoàng kim cướp đi, đem thượng cổ kim mạch chiếm lấy.

Nhưng là. . .

Nhìn xem cái này to lớn đường hầm, Cừu Thiên Nguy bản năng cảm thấy nguy hiểm.

Cái này hố trời nhìn thực sự quá xúc mục kinh tâm, bản năng cho người ta một loại trí mạng cạm bẫy cảm giác.

Thẩm Lãng cái này nghiệt súc, ngoan độc xảo trá vô cùng.

Vạn nhất hắn tại cái này to lớn đường hầm xuống thiết trí kinh thiên cạm bẫy đâu?

"Không! Không đi xuống!"

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nói: "Thượng cổ kim mạch sẽ không chạy, Huyền Vũ bá mấy ngàn người cũng mọc cánh khó thoát, chúng ta chỉ vây không công."

Đường Tung nói: "Có cần thiết này sao?"

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nói: "Vạn nhất cái này trong hầm mỏ có cạm bẫy đâu?"

Cạm bẫy? Cái đó cạm bẫy?

Cái này đường hầm đều là đá rắn, cũng không phải rừng rậm, cũng không phải đầm lầy, từ đâu tới cạm bẫy a.

Bất quá, ngay cả phụ thân hắn Đường Luân tại Cừu Thiên Nguy trước mặt đều không có bao nhiêu nói chuyện chỗ trống, huống chi hắn Đường Tung?

"Đúng, hết thảy y theo Nộ Triều hầu ý chí!"

Thế là, đa nghi Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy ngay tại to lớn đường hầm phía trên xây dựng cơ sở tạm thời, đem toàn bộ đường hầm đoàn đoàn bao vây.

Chính là không chịu xuống tới một bước.

Huyền Vũ bá ngươi trốn ở đường hầm dưới đáy thì thế nào?

Ngươi lương thực đủ ăn sao? Nước ngọt đủ uống sao?

Ta vẫn vây quanh ngươi, đưa ngươi chết đói, chết khát.

Cho dù có cái đó cạm bẫy, cũng làm cho ngươi triệt để uổng công.

Cuối cùng ta tới một cái bắt rùa trong hũ.

. . .

To lớn đường hầm cuối cùng một tòa tảng đá trong phòng.

Kim Trung nhìn qua phía trên lít nha lít nhít hải tặc doanh trại, tràn ngập lo lắng nói: "Chủ nhân, Cừu Thiên Nguy đại quân chính là không xuống làm sao bây giờ? Chúng ta ròng rã dùng mấy tháng, mới tại cái này đường hầm thiết hạ thiên la địa võng, kinh thiên cạm bẫy, nhưng nếu là Cừu Thiên Nguy hải tặc đại quân không xuống, chúng ta cũng vô kế khả thi a."

Đúng a!

Ngươi thiết hạ cạm bẫy vô dụng, người ta không giẫm vào đến a.

Huyền Vũ bá thản nhiên nói: "Cái này gấp? Hắn nhất định sẽ giẫm vào tới , dựa theo Lãng nhi bố trí, từng bước một đến chính là. Lãng nhi đối nhân tâm suy nghĩ là rất đáng sợ."

So với tâm lý chiến, Thẩm Lãng còn không có thua ai.

Trừ phi ngươi không tham, không Cừu, không hận.

Nếu không, nhất định sẽ lâm vào Thẩm Lãng cạm bẫy, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Kim Trác Bá tước nói: "Chí ít cho đến bây giờ, Cừu Thiên Nguy hết thảy cử động hoàn toàn phù hợp Lãng nhi dự đoán."

...

Cừu Yêu Nhi đã cảnh cáo Thẩm Lãng, không được lại leo lên Nộ Triều thành một bước, nếu không giết chết không cần hỏi tội.

Thế là, Thẩm Lãng lại tới.

Cách hắn bị Cừu Yêu Nhi chà đạp, đã qua hơn một tháng.

Hắn một lần nữa leo lên toà này phồn hoa vô cùng thành thị.

Lần này đến, Nộ Triều thành vẫn như cũ vô cùng phồn vinh, nhưng lại trở nên hỗn loạn.

Bởi vì Cừu Thiên Nguy hải tặc đại quân đi, Cừu Yêu Nhi liền đem tất cả quân đội tập kết tại trong phủ thành chủ, đồng thời đại môn đóng chặt, với bên ngoài phát sinh hết thảy chẳng quan tâm.

Ngay từ đầu Nộ Triều thành bọn ác nhân còn thận trọng.

Nhưng là rất nhanh bọn hắn phát hiện thật không có người quản, thế là bắt đầu giết chóc, bắt đầu cướp bóc.

Thành phố này tội ác bắt đầu được phóng thích đi ra.

Càng ngày càng loạn.

Càng ngày càng nhiều gián điệp, võ sĩ lẫn vào tòa thành thị này loại hình.

Ngư long hỗn tạp.

Dọc theo con đường này, Thẩm Lãng chí ít thấy được ba trận cướp bóc, hai lần giết người.

Nhưng là, hai bên đường phố cửa hàng sinh ý làm theo.

Bởi vì mỗi một nhà cửa hàng bên ngoài, đều có mười mấy tên võ sĩ trấn thủ, bình thường tiểu lưu manh không dám trêu chọc.

Chân chính là hỗn loạn thành a.

Thẩm Lãng ở trên trăm tên tinh nhuệ võ sĩ hộ tống xuống, tiến vào một gian trong sân.

"Hạ lệnh, tất cả tiềm phục tại Nộ Triều thành võ sĩ bắt đầu tập kết!"

"Chuẩn bị tiến đánh Nộ Triều thành chủ phủ!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 184: Kinh Thiên Động Địa! Cừu Thiên Nguy Tận Thế!

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy là một cái phi thường phức tạp người.

Nhưng nếu như dùng ba cái từ để hình dung hắn, chính là tham lam, hung ác, đa nghi.

Nhìn lúc ấy Cừu Kiêu đến cỡ nào cẩn thận đa nghi liền biết một hai.

Tại Vọng Nhai đảo mấy ngày mấy đêm, Cừu Kiêu chính là chưa từng ăn qua trên đảo bất luận cái gì đồ ăn, không có uống trên đảo một ngụm nước, thậm chí ngay cả trên đảo bất luận cái gì dụng cụ đều không cần.

Mà Cừu Thiên Nguy so với hắn nhi tử còn muốn đa nghi.

Thần hồn nát thần tính, thảo mộc giai binh.

Vừa nghe đến Vọng Nhai đảo trên có thượng cổ kim mạch liền muốn đến cướp đoạt là hắn, để nhi tử đến đàm phán cũng là hắn.

Khí thế hùng hổ suất lĩnh mấy vạn đại quân giết tới là hắn, nhưng là mắt thấy thượng cổ kim mạch đang ở trước mắt nhưng lại do dự không tiến còn là hắn.

Hắn là thật cảm thấy lớn đường hầm dưới đáy có cạm bẫy sao?

Không, cũng không phải là.

Vẻn vẹn chỉ là bản năng đa nghi.

Liền như là binh pháp bên trên gặp rừng không vào, gặp cốc không vào bản năng.

Cứ như vậy, ba vạn hải tặc liên quân tại lớn đường hầm trên cùng xây dựng cơ sở tạm thời, đem Huyền Vũ bá quân đội đoàn đoàn bao vây.

Một ngày, hai ngày, ba ngày.

Nhưng là theo thời gian trôi qua, trong lòng nôn nóng bất an còn là hắn.

Mà càng thêm không thể nhịn được là Tấn Hải bá tước phủ trưởng tử Đường Tung, hắn ý khí phấn phát, thực sự chịu không được loại này uất ức đấu pháp.

Rốt cục, hắn một lần nữa đi vào Cừu Thiên Nguy trước mặt, vô cùng cung kính nói: "Nộ Triều hầu, ngài là binh pháp đại gia, xin hỏi ngài nhìn ra manh mối gì sao?"

Cừu Thiên Nguy uống rượu không nói.

Đường Tung nói: "Ta biết binh pháp có nói, gặp rừng không vào, gặp cốc không vào, bởi vì lo lắng gặp được mai phục. Mặc kệ là rừng cây vẫn là sơn cốc, tầm mắt đều không rõ rệt. Nhưng là chúng ta trước mắt cái này lớn đường hầm, hoàn toàn nhìn một cái không sót gì, căn bản là không có cách thiết hạ bất luận cái gì mai phục."

Cừu Thiên Nguy vẫn như cũ không nói.

Đường Tung nói: "Huyền Vũ bá lại có thể có bao nhiêu quân đội? Hắn tăng cường quân bị về sau tổng cộng năm ngàn tư quân, còn muốn lưu lại hơn một ngàn thủ vệ đất phong, hơn bốn ngàn người liền đều ở nơi này, chúng ta mỗi ngày thậm chí đều có thể nhìn thấy bọn hắn. Mà lại cư cao lâm hạ là chúng ta, không phải bọn hắn a."

Lời nói này phải không sai.

Thậm chí Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy cũng vô pháp tưởng tượng cái hố to này bên trong có thể có bất kỳ cạm bẫy.

Coi như hắn ba vạn đại quân xuống đến đáy hố lại sẽ như thế nào?

Huyền Vũ bá chỉ là bốn ngàn người, căn bản tổn thương không được bọn hắn.

Đường Tung nói: "Như Nộ Triều hầu không yên lòng, tiểu chất có thể suất lĩnh gia tộc tư quân trước hết giết xuống dưới, tìm tòi hư thực."

Lời này mới ra, Cừu Thiên Nguy lập tức nổi giận.

Ngươi Đường Tung có ý tứ gì?

Ngươi đây là ám phúng ta nhát như chuột sao?

Lại nói cái này lớn đường hầm dưới đáy ai biết có bao nhiêu hoàng kim? Ngươi đây là muốn dưới một người đi độc chiếm sao?

Đường Tung nói: "Đương nhiên, đại quân vây khốn, để Huyền Vũ bá lương thực cùng nước ngọt hao hết cuối cùng không chiến mà thắng cũng là một loại biện pháp. Nhưng là cái này tuyết lớn nhao nhao, nước ngọt là không cần buồn. Mà Huyền Vũ bá khẳng định đem tất cả lương thảo đều giấu ở hố to dưới đáy trong phòng, nói không chừng so với chúng ta lương thảo còn nhiều hơn. Chúng ta lương thảo đều dựa vào thuyền vận tới, ngược lại hao tổn bất quá bọn hắn."

Cừu Thiên Nguy nhíu mày.

Ngươi Đường Tung tính là thứ gì?

Phụ thân ngươi Đường Luân ở trước mặt ta cũng không dám nói chuyện lớn tiếng, ngươi chỉ là một cái thằng nhãi ranh, dám chất vấn ta?

Cừu Thiên Nguy thản nhiên nói: "Hiền chất nếu không hài lòng, nhưng suất quân rời đi."

Lời này mới ra, Đường Tung sắc mặt hơi đổi một chút.

Cái này đều lập tức sẽ cầm tới thượng cổ kim mạch, lập tức liền muốn đem Huyền Vũ phủ Bá tước chém tận giết tuyệt, ngươi vậy mà để ta đi?

Vậy ta trở về chẳng phải là muốn bị phụ thân ta đánh chết?

Chẳng phải là muốn bỏ lỡ Đường thị gia tộc quật khởi cơ hội?

Lập tức Đường Tung bất đắc dĩ nói: "Hết thảy tuân theo Nộ Triều hầu chỉ thị."

. . .

Về doanh về sau, Đường Tung không khỏi chửi ầm lên.

"Cái đó Vua Hải Tặc, nhát như chuột."

"Thật không biết hắn Nộ Triều thành là thế nào tới?"

"Hai mươi năm trước, Kim Vũ bá tước nên ngu xuẩn đến mức nào a, lại bị người kiểu này đánh bại, mà lại toàn quân bị diệt."

"Như thế một cái đường hầm lớn, khắp nơi đều trần trùng trục, một cái quỷ đều giấu không được, từ đâu tới mai phục a?"

"Người này thật sự là triệt để lạc hậu."

Đường thị gia tộc tư quân nhao nhao nghênh hợp, biểu thị đồng ý.

. . .

Không chỉ có Đường Tung bất mãn, ngay cả đông đảo hải tặc đầu lĩnh trong lòng cũng nhao nhao oán trách.

"Đại vương đây là thế nào a? Phía dưới chính là mỏ vàng, chồng chất như núi cát vàng, nói không chừng mười vạn cân hoàng kim ngay tại nhà kia bên trong, vì cái gì không giết xuống dưới?"

"Cũng không phải sao? Cái này giống như một cái đàn bà lột sạch, một điểm sức chống cự cũng không có, kết quả ngươi lại không lên."

"Còn không chỉ đâu, cái này rõ ràng là đã đến đỉnh điểm, kết quả chính là nắm ngươi trứng, không cho ngươi cuối cùng khẽ run rẩy."

Lời này mới ra, đông đảo hải tặc thủ lĩnh hướng người kia nhìn lại.

Vẫn là ngươi ví von nhất hình tượng, ngươi ưu tú nhất.

Cũng không chính là như vậy sao?

Hố to chính là lỗ lớn, đều đến cửa hang, còn không tiến?

Đây chính là muốn đem người sống nín chết a.

Bỗng nhiên, người kia lại yếu ớt nói: "Đại vương không phải có khác ý nghĩ đi."

"Ý tưởng gì?"

"Dưới đáy có thể là có vô số cát vàng, vô số hoàng kim a, đại vương cứng rắn không khiến người ta xuống dưới, có phải là sợ chúng ta đoạt nhiều hoàng kim a. Hắn chính là muốn đem Huyền Vũ bá quân đội chết đói, sau đó vụng trộm phái tâm phúc của mình cao thủ xuống dưới, đem tất cả hoàng kim đều cầm. Cuối cùng chờ chúng ta lao xuống đi xem xét, cái đó hoàng kim cũng không có, hắn lại nói hoàng kim sớm bị Huyền Vũ bá chở đi a."

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh ngạc.

Bởi vì rất có đạo lý a.

"Khó mà làm được a, chúng ta là làm gì tới? Phát tài tới."

"Đúng, đúng, đúng, đại vương mặc dù là chúng ta chung chủ, nhưng là cũng không thể ngăn trở mọi người tài lộ a."

"Nhiều như vậy hoàng kim, hắn cũng không thể một người độc chiếm a, hắn Cừu thị một nhà chiếm lấy Nộ Triều thành đã để người đỏ mắt, hiện tại còn muốn chiếm lấy tất cả hoàng kim?"

"Ngươi nói nhỏ thôi, bị đại vương nghe được, ngươi nhất định phải chết."

Lập tức lại có người yếu ớt nói: "Nữ ma đầu lại không tại, sợ cái gì a?"

Tất cả mọi người lại hướng hắn nhìn lại.

Huynh đệ, mọi người tại đây quả nhiên ngươi ưu tú nhất a, mỗi lần đều có thể nói trúng yếu hại a.

Đám người hồi tưởng lại.

Mọi người vì cái gì sợ hãi Cừu thị gia tộc?

Là bởi vì Cừu Yêu Nhi cái này vô địch mãnh tướng a.

Thật là đáng sợ a.

Thoáng không nghe lời, trực tiếp liền mang binh đến diệt ngươi, một điểm hải tặc nghĩa khí đều không nói.

Ngược lại Cừu Thiên Nguy, hoặc nhiều hoặc ít còn giảng cứu một chút hương hỏa tình.

Những năm này mọi người vì cái gì cúi đầu nghe theo a?

Đều là bị Cừu Yêu Nhi đánh ra tới a.

Cái này nữ ma đầu đi ra đánh trận, mang một vạn người có thể đánh thắng, mang ba ngàn người có thể đánh thắng, mang một ngàn người còn có thể đánh thắng.

Thậm chí một số thời khắc, thuận tiện mang theo vài trăm người giết tới, còn đánh thắng.

Kia hai chi Quỷ Đầu đao quét một cái, căn bản chính là vô địch.

Phàm là không nghe lời hải tặc, toàn bộ bị xoắn thành thịt nát.

"Nữ ma đầu không tại, nếu không chúng ta đi tìm đại vương nói một chút?"

"Đúng vậy a, Huyền Vũ phủ Bá tước liền bốn ngàn người, chúng ta khoảng chừng ba vạn người, cái này nếu là không dám đánh, không dám lao xuống đi, thực sự quá uất ức a."

Lập tức, người kia lại yếu ớt nói: "Không thể trực tiếp nói đại vương ngươi quá cẩn thận rồi, phải nói chúng ta lương thảo đều nhanh muốn hao hết, không kiên trì được mấy ngày, như lại không tiến đánh, chỉ sợ muốn trước tiên lui binh."

Mọi người tại nhìn về phía hắn.

Huynh đệ, ngươi xác thực rất ưu tú.

Thế là, một đám hải tặc đầu lĩnh đề cử cái này ưu tú thủ lĩnh đi cùng Cừu Thiên Nguy đàm luận.

"Huynh đệ, mọi người tại đây ngươi ưu tú nhất, ngươi đi đàm luận, chúng ta đi cho ngươi tăng thanh thế a!"

. . .

Mười mấy cái hải tặc thủ lĩnh đi vào Cừu Thiên Nguy đại trướng.

Cái kia ưu tú hải tặc thủ lĩnh quỳ xuống, nói: "Đại vương, ngày đó vì hưởng ứng ngài Cừu thị diệt sát lệnh, chúng ta xuất binh đều rất gấp, cho nên lương thảo mang phải không đủ nhiều. Như lại không tiến quân diệt đi Huyền Vũ bá quân coi giữ, chỉ sợ lại có mấy ngày, lương thảo liền muốn hao hết, đến lúc đó nói không chừng còn muốn lui binh trở về trong nhà vận lương cỏ."

Cừu Thiên Nguy không nói.

Cái kia ưu tú hải tặc thủ lĩnh nói: "Binh pháp có nói, một tiếng trống tăng khí thế, hai tiếng thì suy, ba tiếng thì kiệt! Huyền Vũ bá suất lĩnh bốn ngàn người đại bộ phận đều là tân binh, ta nhìn giống như gà đất chó sành. Mà đại vương quân đội sĩ khí trùng thiên, người người thấy chết không sờn, một lòng chỉ vì Thiếu chủ báo thù. Cho nên trong mắt của ta, đại vương có ba thắng, Huyền Vũ bá có ba bại."

Cừu Thiên Nguy nói: "A, nói một chút."

Ưu tú hải tặc thủ lĩnh nói: "Đại quân ta gấp mười lần so với Huyền Vũ bá, đây là một thắng. Đại vương anh minh thần võ, viễn siêu Huyền Vũ bá đây là hai thắng. Bên ta sĩ khí như hồng, Huyền Vũ bá uể oải không chịu nổi đây là ba thắng."

"Cho nên ta dám đoán chắc, chỉ cần đại vương ra lệnh một tiếng, không cần một canh giờ, liền có thể đem Huyền Vũ bá kia bốn ngàn heo chó chém tận giết tuyệt."

Cừu Thiên Nguy thản nhiên nói: "Trước đó không có phát hiện, quân ta bên trong còn có ngươi cái này nhân tài ưu tú."

Ưu tú hải tặc nói: "Đại vương quá khen rồi, đại vương tay trái cầm Kim Sơn đảo, tay phải cầm thượng cổ kim mạch, bá nghiệp sắp thành, thiên hạ lương tài đều nhao nhao tìm tới, tiểu nhân chỉ là ngưỡng mộ đại vương thần uy, tính không được cái gì nhân tài."

Cừu Thiên Nguy nói: "Ta để mọi người vây nhưng không đánh là có tư tâm, là muốn độc chiếm hoàng kim. Nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi lại không tại, cho nên mọi người đối ta cái này Vua Hải Tặc cũng không cần quá mức e ngại, lời này cũng là ngươi nói đi."

Lời này mới ra, ưu tú hải tặc run lên bần bật, bỗng nhiên quay đầu.

Ta xxx, là cái nào bán ta sao?

Hải tặc nghĩa khí đâu?

"Người tới, người này loạn ta quân tâm, đẩy đi ra chém!"

"Đại vương tha mạng, đại vương tha mạng, a. . ."

Một tiếng thật dài kêu thảm.

Ưu tú huynh đầu thân tách rời, đầu bị chém xuống tới.

Đông đảo hải tặc thủ lĩnh nhao nhao lui lại, biểu thị cùng người này phân rõ giới hạn.

"Ta cũng đã sớm nói, người này tư tưởng rất nguy hiểm a."

"Đúng, hắn dám chất vấn đại vương anh minh quyết định, ta đều nhìn không được, coi như đại vương không giết hắn, ta cũng gần như bất nhẫn không ở muốn giết."

Ưu tú huynh bị trảm thời điểm, trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu.

Nguyên lai, ta không ưu tú a, các ngươi mới ưu tú a.

Cừu Thiên Nguy đem đẫm máu đầu người nhấc trong tay, lạnh giọng nói: "Sau này ai dám chất vấn ta quân lệnh, hắn chính là hạ tràng."

Đông đảo hải tặc đầu cổ co rụt lại, câm như hến.

. . .

Cừu Thiên Nguy biết, mặc dù hắn tạm thời đè xuống những hải tặc này thủ lĩnh ý kiến, nhưng là tuyệt đối ép không hạ bọn hắn tham niệm.

Hoàng kim động nhân tâm.

Biết rất rõ ràng cái này hố to phía dưới có vô số hoàng kim, muốn khiến cái này hải tặc nhịn xuống, thật sự là không thể nào.

Sĩ khí nhưng trống không thể tiết.

Ngày kế tiếp, Cừu Thiên Nguy hạ lệnh hải tặc mắng chiến.

Dùng phép khích tướng.

Thế là, vô số hải tặc chỉ vào hố to dưới đáy Huyền Vũ bá giận mắng.

Những thứ này có thể là hải tặc a.

Cái đó lời nói ác độc mắng không ra a.

Cái đó ô ngôn uế ngữ mắng không ra a.

Quả thực khó nghe.

Huyền Vũ bá cả nhà bị nhục.

Thẩm Lãng cả nhà bị nhục.

Huyền Vũ bá thê tử Tô Bội Bội, Thẩm Lãng thê tử Kim Mộc Lan, càng là trở thành đông đảo hải tặc trong miệng nhục nhã phải nhiều nhất hai người.

Ba câu không rời xuống ba đường.

Đám hải tặc này quả thực dùng ngôn ngữ làm nhục hai nữ nhân này trên người từng tấc một.

Nếu như trả lời giống như cứt đái, lúc này toàn bộ lớn đường hầm đã bị chôn vùi không có.

Lớn đường hầm dưới đáy Kim thị gia tộc các võ sĩ cơ hồ muốn chọc giận nổ.

Bá tước phu nhân mọi người tiếp xúc phải không nhiều, nhưng là Kim Mộc Lan có thể là gia tộc tư quân thủ lĩnh, mọi người hoàn toàn kính như nữ thần a.

Trong quân nói đến nữ nhân tới, đều là miệng không che nói, liền ngay cả vương hậu cùng công chúa cũng dám nói đùa, Huyền Vũ phủ Bá tước tư quân cũng không ngoại lệ.

Nhưng là, gia tộc tư quân bên trong xưa nay sẽ không có người dám nói Kim Mộc Lan nửa chữ.

Nếu có người dám, vậy liền sẽ bị đánh chết tươi.

Tại tất cả mọi người Kim thị gia tộc võ sĩ trong lòng, Kim Mộc Lan là thuần khiết không tì vết nữ thần, là tuyệt đối không thể bị khinh nhờn.

Mặc dù Thẩm Lãng biểu hiện đã chinh phục mọi người, nhưng ở tất cả võ sĩ trong lòng, cô gia Thẩm Lãng vẫn là không xứng với Mộc Lan nữ thần.

Chỉ bất quá. . . Xem ở ngươi như vậy ác độc, mọi người chúng ta không chọc nổi phân thượng, liền miễn miễn cưỡng cưỡng cảm thấy ngươi xứng với đi.

Mà bây giờ những thứ này ti tiện hải tặc vậy mà như thế nhục nhã nữ thần.

Những thứ này Kim thị gia tộc võ sĩ hận không thể rút đao xông đi lên cùng những hải tặc này liều mạng.

Kim Trung nói: "Chủ nhân, để ta xông đi lên giết một trận, ta nhịn không được."

Huyền Vũ bá Kim Trác cũng lửa giận ngút trời.

Đời này của hắn, yêu nhất chính là thê tử.

Nương tử của hắn cỡ nào thuần chân vô hạ a, các ngươi những thứ này bẩn thỉu hải tặc vậy mà như thế khinh nhờn nàng, hận không thể đem các ngươi chém thành muôn mảnh.

Nhưng là, Huyền Vũ bá nhịn.

Nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu.

"Lãng nhi cái này tiểu hồ ly. . ." Kim Trác Bá tước phẫn hận nói.

Hắn cảm thấy Thẩm Lãng khẳng định là đoán được sẽ có một màn này, cho nên sớm liền đi.

Đám hải tặc nhìn thấy Huyền Vũ bá không hề bị lay động, cũng không xuất chiến, lập tức thất vọng.

Không chỉ đông đảo hải tặc thủ lĩnh trong lòng không cam lòng, liền ngay cả tất cả hải tặc binh sĩ trong lòng cũng có bất mãn.

Đại vương ngươi có ý tứ gì a?

Chỉ như vậy một cái hố to, đem ngươi dọa sợ?

Chỉ như vậy một cái hố to, chẳng lẽ còn có thể hố ở ba vạn người?

Huyền Vũ bá cứ như vậy chỉ là bốn ngàn người không đến, mà lại hơn phân nửa đều là tân binh, vô số kể hoàng kim ngay tại phía dưới, ngươi chính là không dám đánh?

Lúc này tuyết lớn đã ngừng, mặt trời mọc.

Phía dưới vô số mỏ đất bên trên tuyết đọng cũng hòa tan rất nhiều.

Bị mặt trời vừa chiếu, đầy mắt kim quang chói mắt a.

Đều là vàng a.

Chất thành một tòa lại một tòa núi nhỏ.

Liền chỉ là không đến một dặm địa, đại vương chính là không dám đi đánh.

Quá sợ a.

Dạng này người, còn có tư cách trở thành chúng ta chung chủ sao?

Cừu Thiên Nguy cảm nhận được vô số hải tặc phẫn hận trong lòng.

Thế là, hắn quyết định đem phép khích tướng càng tăng lên trên hơn một bước.

Coi như không thể chọc giận Huyền Vũ bá, cũng có thể phát tiết đám hải tặc phẫn nộ trong lòng, còn có thể đề chấn sĩ khí.

Nhưng tóm lại, hắn chính là không hạ hố.

Ta không biết Thẩm Lãng ngươi có hay không tại trong hố lớn thiết hạ cạm bẫy, nhưng ta chính là không đi xuống.

Ngươi mơ tưởng hại đến ta.

Mẹ trứng, như thế lớn một cái hố, nhìn xem liền điềm xấu.

Hố người hố người, đây không phải rõ ràng sao?

. . .

Cái gì là đám hải tặc yêu thích nhất, đương nhiên là xuống ba đường.

Lúc chiều, mặt trời chính kích mạnh.

Đám hải tặc kịch chiến pháp triệt để thăng cấp.

Huyền Vũ bá thấy, cả người cơ hồ đều muốn nổ.

Cừu Thiên Nguy tìm tới mấy người tướng mạo tuấn tú tướng công, mặc vào nữ nhân quần áo.

Trừ Cừu Yêu Nhi bên ngoài, hải tặc xuất chiến bình thường là không mang nữ nhân, cảm thấy điềm xấu. Nhưng là biển rộng mênh mông vô cùng tịch mịch, cho nên rất nhiều hải tặc thủ lĩnh sẽ mang một chút tuấn tú thỏ nhi gia.

Lúc này, những người này liền phát huy được tác dụng.

Một cái đóng vai Kim Mộc Lan, một cái đóng vai Bá tước phu nhân Tô Bội Bội.

Còn có một người, trực tiếp đóng vai Thẩm Lãng.

Sau đó, ba người này giống như chó, trên cổ phủ lấy dây thừng, trên mặt đất bò loạn.

"Ta là Tô Bội Bội, ta thật tịch mịch a, mọi người mau tới làm ta a!"

"Ta là Thẩm Lãng, ta yêu nhất nam nhân, mau tới làm ta a!"

Những thứ này tuấn tú hải tặc quỳ trên mặt đất, giống như chó làm điệu làm bộ, cực phẩm trò hề.

Tiếp lấy một đám hải tặc xông đi lên, xé mở quần áo của bọn hắn, trình diễn càng thêm xấu xí một màn.

"Huyền Vũ bá ngươi thấy được sao?"

"Thê tử ngươi Tô Bội Bội, ngay tại chúng ta thay phiên làm a."

"Thẩm Lãng tiểu bạch kiểm, mọi người chúng ta làm cho ngươi sướng hay không? A."

Cái này xấu xí một màn, để đông đảo hải tặc thấy như si như say.

Tạm thời đem trong lòng đối Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy bất mãn áp chế xuống.

Lớn đường hầm dưới mặt đất, Huyền Vũ bá rút ra đại kiếm, điên cuồng phách trảm.

Khinh người quá đáng, khinh người quá đáng.

Vậy mà như thế nhục nhã thê tử của ta, làm nhục ta như vậy nữ nhi, làm nhục ta như vậy con rể?

Hận không thể đem các ngươi chém thành muôn mảnh.

Cái này đó có thể thấy được Kim Trác Bá tước ngay thẳng, đổi thành Trương Xung cam đoan không có chút nào sinh khí, ngược lại sẽ khinh thường cười một tiếng.

Lại một ngày thời gian trôi qua.

Cừu Thiên Nguy quyết định ngày mai vẫn là không hạ hố.

Đến mức sĩ khí.

Đám hải tặc không phải thích xem những thứ này dơ bẩn vở kịch sao?

Vậy liền diễn càng quá mức một chút tốt.

Hôm nay trình diễn chính là quần đạo chà đạp Tô Bội Bội, Thẩm Lãng, Kim Mộc Lan vở kịch.

Kia ngày mai liền lên diễn đem Thẩm Lãng thiên đao vạn quả vở kịch.

Thật thiên đao vạn quả.

Dù sao một cái thỏ nhi gia mệnh lại không đáng tiền.

Thoáng cách ăn mặc một chút, để hắn tận lực giống như Thẩm Lãng, sau đó lột sạch quỳ trên mặt đất, từng đao từng đao cắt đi, lăng trì xử tử.

Cam đoan đông đảo hải tặc thấy qua nghiện, dù sao đừng để bọn hắn nhàm chán cũng được.

Một khi nhàm chán, liền sẽ sinh lòng oán trách.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng!

Cái kia dáng dấp xinh đẹp nhất thỏ nhi gia bị cách ăn mặc tốt, đừng nói cùng Thẩm Lãng còn có mấy phần tương tự.

Lúc này cái này giả trang Thẩm Lãng tướng công bị lột sạch, quỳ gối trên đất trống thê lương rú thảm.

"Huyền Vũ bá, nhạc phụ đại nhân, ta là Thẩm Lãng a, cứu mạng a. . . Cứu mạng a. . ."

"Mộc Lan nương tử, cứu ta a, tướng công của ngươi muốn bị giết a."

"Ta là Thẩm Lãng, ta đáng chết, ta thấp hèn, ta đáng chết thiên đao vạn quả a. . ."

Cái này thỏ nhi gia còn tưởng rằng chỉ là diễn kịch đâu.

Nhưng là tiếp xuống, đao thật cắt xuống.

"A. . . A. . ."

Hắn dọa đến cứt đái cùng ra, đau đến phát ra thê lương rú thảm.

Chung quanh hải tặc thấy vô cùng đã nghiền.

Cái này giống như thật cắt Thẩm Lãng thịt.

"Các ngươi chờ xem, Thẩm Lãng hạ tràng sẽ chỉ so cái này thảm hại hơn."

"Thái tử đã để mắt tới Kim Mộc Lan, Thẩm Lãng người này liền dư thừa, hắn là thật sẽ bị lăng trì xử tử."

"Bây giờ nhìn giả Thẩm Lãng bị lăng trì, về sau nhìn thật Thẩm Lãng bị thiên đao vạn quả, thoải mái a!"

"Trước thiến sạch, đem cái này Thẩm Lãng thiến."

Đông đảo hải tặc nhao nhao đánh trống reo hò.

"Huyền Vũ bá, ngươi mau đến xem a, con rể của ngươi Thẩm Lãng muốn bị thiến, ngươi còn chưa tới cứu hắn sao?"

"Kim Mộc Lan, phu quân của ngươi muốn bị thiến, mau tới cứu hắn a. Trời ạ, phu quân của ngươi đồ chơi kia thật nhỏ a, có thể thỏa mãn ngươi sao? Có muốn hay không chúng ta hỗ trợ a?"

Đông đảo hải tặc ô ngôn uế ngữ, một lần nữa đổ xuống mà ra.

Nhưng mà, bỗng nhiên có người hô: "Mọi người mau nhìn, hố to dưới đáy không ai."

Đám người giật mình.

Cừu Thiên Nguy bỗng nhiên đi ra, hướng phía hố to dưới đáy nhìn lại.

Quả nhiên!

Hố to dưới đáy rỗng tuếch.

Một bóng người cũng không có.

Mà lại, tất cả lâm thời dựng phòng ở đều bị phá hủy.

Cái này. . . Đây là gặp quỷ sao?

Huyền Vũ bá cái này hơn bốn ngàn người hôm qua rõ ràng còn tại, hôm nay làm sao lại biến mất đâu?

Toàn bộ hố to hoàn toàn bị vây quanh phải chật như nêm cối

a.

Bọn hắn chẳng lẽ là chắp cánh bay mất sao?

Không chỉ có như thế, hố to dưới đáy một mảnh hỗn độn.

Vô số mỏ đất đều lộ rõ đi ra, vô số kể cát vàng.

Cái này xem xét đi lên, giống như vàng hải dương đồng dạng.

Tất cả hải tặc cũng dám bắt người đầu đảm bảo, đây tuyệt đối là thượng cổ kim mạch.

Thiên hạ không có một cái mỏ vàng có cao như vậy hàm kim lượng.

Dưới đáy có bao nhiêu hoàng kim?

Có trời mới biết?

Trời mới biết a.

Đông đảo hải tặc cũng nhịn không được nữa.

Cái đó lăng trì vở kịch cũng không nhìn.

Đại vương thật sự là quá uất ức, trọn vẹn gấp mười lần so với địch nhân, chính là không dám đánh, kết quả bị người chạy sạch sẽ.

Mặc dù bọn hắn không biết Huyền Vũ bá dẫn đầu bốn ngàn người là thế nào chạy, nhưng tóm lại hắn chính là chạy.

Mà lại khẳng định mang đi không biết bao nhiêu hoàng kim.

Có hải tặc nhịn không được rống lên.

"Phía dưới ngay cả một cái địch nhân đều không có, chẳng lẽ chúng ta còn không dám xuống dưới sao?"

"Phía dưới khắp nơi đều là hoàng kim, chẳng lẽ chúng ta còn không dám đi lấy sao?"

"Chúng ta vẫn là hải tặc sao? Hoàn toàn cùng đàn bà đồng dạng a!"

Huyền Vũ bá bốn ngàn người không cánh mà bay, đám hải tặc đã mất đi địch nhân, cảm xúc nháy mắt nổi loạn.

"Có gan, cùng ta lao xuống đi đoạt hoàng kim."

"Đoạt hoàng kim đi!"

Mấy chục người, vài trăm người, mấy ngàn người nhao nhao hướng phía lớn đường hầm dưới đáy phóng đi.

Rốt cục!

Thế cục triệt để không kiểm soát.

Cừu Thiên Nguy nổi giận.

"Không có quân lệnh, không cho phép xuống dưới, không cho phép xuống dưới."

"Nếu không giết chết không cần hỏi tội, giết chết không cần hỏi tội."

Nhưng là, đã ép không được.

Đám người này là hải tặc, không phải quân chính quy.

Có thể áp chế bọn hắn vài ngày, đã là muôn vàn khó khăn.

Cừu Thiên Nguy cảm giác được từng đợt rùng mình.

Bản năng cảm thấy vô cùng nguy hiểm.

Huyền Vũ bá bốn ngàn người vậy mà không cánh mà bay rồi?

"Truyền lệnh xuống, không được xuống hố, không được xuống hố."

Hắn dù sao uy danh hiển hách.

Theo mệnh lệnh của hắn, thuộc về hắn hơn một vạn dòng chính ngạnh sinh sinh không dám động, vẫn như cũ thủ vững hố to phía trên doanh trại.

"Tướng quân, chúng ta xuống dưới sao?" Đường thị gia tộc võ sĩ hỏi.

Tấn Hải bá trưởng tử Đường Tung nói: "Chờ một lát , chờ một chút nhìn."

Rất nhanh, vọt tới phía trước nhất mấy trăm hải tặc đã dọc theo đại lộ vọt tới hố to cuối cùng.

Bỗng nhiên cởi quần áo của mình, liều mạng giả mỏ đất.

Cái này mỏ trong đất đều là hoàng kim a, nhìn một cái đều là cát vàng a.

Kỳ thật cái này thuần túy là thị giác hiệu quả.

Cứ việc cái này mỏ đất hàm kim lượng đã phi thường kinh người, nhưng một trăm cân trong đất, ngay cả nửa cân hoàng kim đều không có.

Chỉ bất quá toàn bộ đều là tinh tế cát vàng, cái này xem xét đi lên giống như đều là hoàng kim.

"Kim tệ, kim tệ. . ."

"Gạch vàng, gạch vàng. . ."

Có hải tặc phát hiện một cái kinh người kỳ tích.

Trên mặt đất ròng rã một tầng đều là hoàng kim.

Không sai, Thẩm Lãng để người đem hoàng kim tinh luyện về sau, lẫn vào đồng thau, hòa tan thành chất lỏng về sau, trực tiếp giội trên mặt đất.

Kỳ thật cũng không có bao nhiêu, chính là mấy ngàn cân hoàng kim, hai vạn cân đồng thau mà thôi.

Nhưng là thị giác hiệu quả cũng quá kinh người.

Đầy đất hoàng kim a.

Đông đảo hải tặc nhao nhao xuất ra đao cắt chém vàng.

Sự tình gì đều không có phát sinh a.

Không có một cái địch nhân, cái đó cạm bẫy đều không có.

Càng ngày càng nhiều hải tặc vọt tới hố to dưới mặt đất, liều mạng cướp đoạt hoàng kim.

Đường Tung cũng nhịn không được nữa, hét lớn: "Lao xuống đi, đoạt hoàng kim."

Thế là, Đường thị gia tộc ba ngàn tư quân điên cuồng lao xuống đi, bắt đầu cướp đoạt hoàng kim.

Cái này, Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy dòng chính cũng nhịn không được nữa.

Đại vương quá uất ức, quá cẩn thận rồi.

Cái này hố to dưới đáy căn bản cũng không có cái đó cạm bẫy, cũng không có cái gì mai phục.

Chỉ có khắp nơi trên đất hoàng kim a.

Nhìn qua căn bản không phải mười vạn cân, mà là mấy chục vạn cân a?

Nhưng là hiện tại những thứ này hoàng kim đều muốn bị người cướp sạch a, lại không xông đi lên, ngay cả canh đều uống không lên a.

Đại vương a, chúng ta là ngươi dòng chính a.

Hiện tại ngược lại chỗ tốt gì đều không có?

Chúng ta mặc dù là đại vương ngươi dòng chính, nhưng chúng ta cũng là hải tặc a.

"Đại vương, nhanh hạ lệnh đi, hoàng kim muốn bị đoạt xong a."

"Nơi nào có mai phục a? Nơi nào có cạm bẫy a!"

Rốt cục, Cừu Thiên Nguy dòng chính cũng bắt đầu tan rã.

Mấy trăm người thoát ly đội ngũ, mấy ngàn người thoát ly đội ngũ.

Cuối cùng, hơn một vạn dòng chính hải tặc cũng lao xuống hố to, bắt đầu cướp đoạt hoàng kim.

Huyền Vũ bá bốn ngàn người đã không thấy.

Không có địch nhân.

Như vậy trước đó chiến hữu liền biến thành địch nhân, ngươi giành được nhiều, ta liền giành được ít.

Càng ngày càng nhiều người vọt tới lớn đường hầm xuống.

Cuối cùng, hơn ba vạn hải tặc liên quân, toàn bộ vọt xuống dưới.

Toàn bộ lớn đường hầm cuối cùng, diện tích vượt qua mười mấy vạn mét vuông, lúc này đen nhánh ép một chút đều là hải tặc.

Giống như bẩn thỉu thủy triều, bao trùm toàn bộ lớn đường hầm cuối cùng, lít nha lít nhít, vô số kể.

Xác thực không có bất kỳ cái gì cạm bẫy, không có bất kỳ cái gì mai phục.

Nhưng là, những hải tặc này đã bắt đầu tàn sát lẫn nhau.

Tại hoàng kim trước mặt, còn nói cái gì huynh đệ nghĩa khí a.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy biết, mình lại không xuống dưới duy trì trật tự, lại không xuống dưới trấn áp, liền muốn ra nhiễu loạn lớn.

Sau khi trở về, muốn đại khai sát giới.

Cừu Thiên Nguy trong lòng phẫn nộ.

Sau đó, hắn cũng bỗng nhiên vọt xuống dưới, hét lớn: "Phủ thành chủ vệ đội, đứng ra duy trì trật tự."

"Tất cả mọi người cướp được hoàng kim, toàn bộ nộp lên trên , dựa theo tỉ lệ phân phối."

"Nếu có người xung đột với nhau, giết chết không cần hỏi tội!"

Lại Cừu Thiên Nguy tự mình suất lĩnh tinh nhuệ vệ đội trấn áp xuống, hơn ba vạn hải tặc rốt cục khôi phục trật tự.

Cừu Thiên Nguy đưa tay nắm một cái mỏ đất.

Quả nhiên lít nha lít nhít đều là cát vàng.

Lại nhìn mặt đất, quả nhiên rót một tầng hoàng kim, bất quá nhan sắc có một chút chút đỏ lên.

Nhưng là hắn cũng không có để ý.

Cả người hắn ở vào vô cùng phấn chấn bên trong.

Thượng cổ kim mạch a.

Chân chính thượng cổ kim mạch a.

Ta Cừu thị gia tộc muốn quật khởi.

Ta kế hoạch lớn bá nghiệp muốn thành.

Quả nhiên không có cái gì cạm bẫy, không có cái gì mai phục a.

Thẩm Lãng!

Ta xem trọng ngươi a.

Ngươi cũng bất quá như thế a.

Huyền Vũ bá, ta mặc kệ ngươi là thông qua đầu kia mật đạo chạy trốn.

Nhưng là, ngươi chung quy vây ở hòn đảo này bên trên, ngươi không ra được biển.

Ngươi vẫn như cũ mọc cánh khó thoát.

Ta vẫn như cũ có thể đem ngươi Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt.

Thẩm Lãng, ngươi dám giết con ta.

Ta nhất định đưa ngươi thiến thành mười tám đoạn, sau đó sống sờ sờ lăng trì xử tử, lăng trì xử tử!

Nhưng mà!

Ngay lúc này!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Từng đợt mãnh liệt bạo tạc.

Toàn bộ đường hầm xoay quanh mà lên con đường, bị tạc sập.

Xuất hiện bốn năm cái lỗ hổng, mỗi một cái lỗ hổng rộng hơn mười thước.

Đường lui bị đoạn mất.

Thế là, toàn bộ đường hầm trở thành to lớn sân vườn.

Mà lại là chín mươi độ vách đá, trọn vẹn năm sáu mươi mét sâu.

Một khi con đường bị tuyệt, những hải tặc này liền lên không đi, triệt để bị vây ở đường hầm dưới đáy.

Cừu Thiên Nguy trong lòng một trận run rẩy.

Không dám tin nhìn qua đây hết thảy.

Đây là vũ khí gì a?

Uy lực vậy mà kinh người như vậy, đây chính là thạch xây thành con đường a, vậy mà nháy mắt thịt nát xương tan.

Đương nhiên là thuốc nổ.

Thẩm Lãng không có phát hiện diêm tiêu mỏ, cho nên không cách nào đại quy mô chế tạo thuốc nổ, không đủ dùng đến chính quy đại chiến.

Nhưng là dùng để nổ đường, dùng để nổ cái hố, xác thực đầy đủ.

"Chuẩn bị tác chiến!"

Cừu Thiên Nguy rút ra chiến đao.

Mấy vạn hải tặc chấn kinh, bỗng nhiên rút ra chiến đao, chuẩn bị tác chiến.

Cừu Thiên Nguy nội tâm kinh nghi.

Coi như đem đường gãy rồi thì thế nào a? Coi như đem chúng ta vây ở cái này hố to dưới đáy lại có thể thế nào a?

Ngươi chỉ là bốn ngàn người, làm sao có thể đánh thắng được chúng ta hơn ba vạn người?

Mà vừa lúc này!

Cừu Thiên Nguy bỗng nhiên tê cả da đầu, cảm giác được một cỗ nguy hiểm trí mạng.

"Rầm rầm rầm. . ."

Một trận kinh thiên động địa bạo tạc.

So với trước đó bạo tạc, uy lực lớn gấp mấy lần.

To lớn đường hầm vách núi cheo leo bên trên, bỗng nhiên bị tạc ra một cái hang lớn, trọn vẹn tốt rộng vài chục thước hang lớn.

Toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Vô số tùy thời vẩy ra mà ra.

Nhưng là, thì tính sao?

Uy thế kinh người, lại giết không được người a.

"Oanh long long long. . ."

Ngay sau đó, ngập trời nước biển, từ cái này hang lớn bên trong tuôn ra, hướng phía lớn đường hầm trút xuống.

Cái này lớn đường hầm thâm nhập dưới đất mấy chục mét, khoảng cách bờ biển ước chừng hơn ba trăm mét.

Thẩm Lãng dùng phần lớn thuốc nổ, sống sờ sờ nổ tung một đầu đường giao thông lớn, làm cho cả đường hầm cùng biển cả tương liên.

Lưu lại tầng cuối cùng vách đá không nổ.

Đợi đến Cừu Thiên Nguy cùng tất cả hải tặc toàn bộ đến lớn đường hầm dưới đáy về sau, lại nổ tung tầng cuối cùng vách đá.

Lập tức, ngập trời nước biển tuôn trào ra.

Hải tặc, bị chết đuối trong nước biển, không phải rất có số mệnh cảm giác sao?

Cùng lúc đó!

Vang lên kinh thiên trống trận.

Huyền Vũ bá bốn ngàn binh sĩ, bỗng nhiên xuất hiện tại lớn đường hầm đỉnh chóp, xuất hiện tại những hải tặc kia doanh trại bên trong.

Kinh thiên nước biển trút xuống.

Điên cuồng bao phủ lấy to lớn đường hầm.

Vô số hải tặc liều mạng chạy trốn tứ phía, điên cuồng dọc theo vách núi cheo leo trèo lên trên.

Huyền Vũ bá hét lớn: "Cừu Thiên Nguy, ngươi xong, hôm nay chính là của ngươi tận thế!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 185: Cừu Thiên Nguy Toàn Quân Bị Diệt! Chết Hết! Vẫn Lạc

Hắc hỏa dược uy lực thực sự là quá bình thường.

Vì nổ đoạn những thứ này con đường, nhất là vì nổ xuyên cái này ba trăm mét đường hầm, trọn vẹn dùng hơn một vạn cân thuốc nổ.

Coi như thế, còn vận dụng mấy ngàn người đào đục mấy tháng.

Đây là một mảnh lớn quặng sắt, địa chất thực sự quá cứng rắn.

Nếu không phải Thẩm Lãng sớm gần nửa năm mưu đồ, căn bản không có khả năng thành công.

Mà cái này hơn một vạn cân thuốc nổ, cũng cơ hồ đem mấy tháng tồn lượng tiêu hao hầu như không còn.

Không có cách nào a, không có diêm tiêu mỏ, toàn bộ cần nhờ đi nhà xí phá tới tiêu, không biết bao nhiêu cứt đái mới làm ra những thứ này tiêu a.

Bây giờ rốt cục đại công cáo thành.

Mà Huyền Vũ bá suất lĩnh hơn bốn ngàn người sở dĩ biến mất, đương nhiên cũng là nửa đêm hôm qua thời điểm, lặng lẽ từ cái này đường hầm chạy trốn.

Cái này hơn ba trăm mét dáng dấp đường hầm khoảng cách đáy hố hai mươi mấy mét, cách xa mặt đất cũng là hai mươi mấy mét. Đường hầm hai đầu dùng tảng đá ngăn chặn, đợi đến Cừu Thiên Nguy hải tặc toàn bộ xuống hố về sau, hai bên đồng thời nổ tung.

Nước biển liền ngã rót vào.

Đường kính đến mấy mét lỗ hổng lớn, nước biển áp lực lại lớn, mỗi một giây tràn vào tới nước biển đều vượt qua mấy vạn cân không thôi.

Trong nháy mắt, toàn bộ lớn đường hầm cuối cùng trở thành một vùng biển mênh mông.

Cừu Thiên Nguy hốc mắt muốn nứt.

Thật độc ác Thẩm Lãng a, quả nhiên có âm mưu a.

Nhưng là. . .

Ngươi làm như thế nào a?

Nơi này khoảng cách bờ biển khoảng chừng gần một dặm a, mà lại đều là cứng rắn nham thạch, cái này đường hầm ngươi là thế nào móc ra a.

Vừa rồi kia một tiếng vang thật lớn, mãnh liệt bạo tạc, đến cùng là vũ khí gì a?

Không nói đến Cừu Thiên Nguy không biết.

Liền ngay cả Huyền Vũ phủ Bá tước những binh lính này cũng không biết.

Bởi vì tham gia thuốc nổ chế tạo, tham gia bạo tạc người chỉ có chỉ là không đến trăm người.

Nhưng là hiện tại trọng yếu nhất chính là leo ra đi.

Cừu Thiên Nguy hét lớn: "Leo ra đi, leo ra đi. . ."

Lập tức, vô số hải tặc dọc theo vách núi trèo lên trên.

Nhưng là càng nhiều hải tặc lại có chút hững hờ.

Thẩm Lãng?

Ngươi liền điểm ấy chiêu thuật sao?

Chúng ta là hải tặc a, trong thiên hạ còn có thuỷ tính so với chúng ta tốt hơn sao?

Ngươi vậy mà muốn dùng nước biển chết đuối chúng ta? Không cảm thấy quá buồn cười sao?

"Bò, bò, bò!"

Những hải tặc này đều rất ngưu, dù là vách núi cheo leo cũng có thể leo lên.

Nhưng là. . .

Cái này đường hầm vách đá khoảng chừng cao mấy chục mét a, chín mươi độ thẳng tắp.

Càng đáng sợ chính là, vừa mới tuyết rơi xuống, sau đó hòa tan, tiếp lấy lại ngưng kết thành băng.

Toàn bộ vách núi xảo trá tàn nhẫn, đám hải tặc lại không có leo lên xẻng, làm sao bò?

Thế là, những hải tặc này một bên nện băng, một bên trèo lên trên.

Trong đó bộ phận leo đến nửa đường, trực tiếp rơi xuống.

Mà có một ít đặc biệt ngưu xoa hải tặc, vậy mà thật leo lên trên.

Nhưng. . .

Vậy sẽ chỉ càng thêm bi kịch.

Thật vất vả sắp leo đến đỉnh.

Ngẩng đầu nhìn lên, lập tức nhìn thấy Huyền Vũ phủ Bá tước võ sĩ một khuôn mặt tươi cười.

"Nha, vậy mà thật bò lên, lợi hại a!"

Sau đó, phía trên một khối đá nện xuống tới.

Hoặc là, một mũi tên bắn xuống tới.

Phù phù!

Lại rơi xuống.

Đám hải tặc này từng cái từng cái trèo lên trên, lại từng cái rơi xuống.

Kêu thảm liên tục!

Thảm nhất chính là Đường thị gia tộc tư quân.

Trên người bọn họ đều mặc thiết giáp đâu, nước biển tràn vào đến về sau, bọn hắn rất nhanh liền chìm tới đáy.

"Đại công tử, đi mau, mau trốn. . ."

Tấn Hải bá tước phủ trưởng tử Đường Tung hoàn toàn sợ ngây người.

Vẫn là tâm phúc võ sĩ đem hắn trên người áo giáp lột ra, sau đó liều mạng đem hắn đẩy lên.

Đường Tung thật không nghĩ tới a.

Nguyên lai cái hố to này thật sự có kinh thiên cạm bẫy a.

Nguyên lai Cừu Thiên Nguy không phải thật sự hèn nhát, người ta cáo già, là thật gặp nguy hiểm trực giác a.

Thẩm Lãng, ngươi quá độc.

Quá độc a!

Đường Tung võ công cao cường, leo lên phi thường nhanh.

Nhưng xấu chính là ở chỗ nhanh lên.

Tất cả mọi người bò chậm như vậy, ngươi vậy mà nhanh như vậy, võ công rất cao a.

Vậy khẳng định là đại nhân vật a.

Thế là!

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mười mấy cái cung tiễn thủ, chuyên môn chào hỏi hắn một người.

Mười mấy cái dân binh tảng đá, chuyên môn nện hắn một người.

Cái này Đường Tung cũng thật lợi hại, giống như hầu tử, tại vách đá ở giữa nhảy vọt, điên cuồng tránh né lấy những thứ này tiễn cùng tảng đá.

Bò, bò, bò. . .

Trên thân trúng mấy tiễn, nhưng là không nguy hiểm đến tính mạng.

Cũng bị đập mấy tảng đá, trong đó có hai khối trọn vẹn mấy chục cân, trực tiếp đem hắn nện thổ huyết.

Nhưng là, cái kia cũng không nguy hiểm đến tính mạng!

Rốt cục!

Đường Tung leo đến đầu.

Cách xa mặt đất còn có hơn một thước thời điểm, bỗng nhiên đỉnh đầu đau đớn một hồi, cả người bị nắm lấy tóc trực tiếp xách đi lên.

Huyền Vũ bá Kim Trác tự mình xuất thủ.

Một giây sau, mấy chi chiến đao nằm ngang ở Đường Tung trên cổ.

Đường Tung lúc này mới phát hiện.

Ta. . . Ta bò lên làm cái gì a?

Phía trên này có mấy ngàn địch nhân a.

Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, Đường Tung trực tiếp quỳ xuống nói: "Huyền Vũ bá, ta nguyện đầu hàng! Xin ngài nể tình cùng là uy tín lâu năm quý tộc phân thượng, tha ta một mạng, phụ thân ta nhất định nguyện ý nỗ lực to lớn đại giới chuộc ta."

Huyền Vũ bá bàn tay tại Đường Tung phần gáy một trảm, trực tiếp để hắn bất tỉnh đi.

Kim Trung tiến lên, nhắm ngay Đường Tung hai tay hai chân gân mạch bỗng nhiên đâm xuống.

Dù là trong hôn mê, Đường Tung thân thể cũng bỗng nhiên co quắp một trận.

Lập tức, hắn tứ chi gân mạch toàn bộ bị quấy nát, võ công triệt để hủy đi.

Ngay sau đó, chủy thủ bỗng nhiên đâm vào trong miệng của hắn, dùng sức một quấy.

Đường Tung đầu lưỡi bị xoắn nát, vô số máu tươi tuôn ra.

Cái này, hôn mê Đường Tung sống sờ sờ tỉnh lại.

Lập tức phát ra vô cùng tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Kim Trung từ trong túi đào một nắm bùn đất, nhét vào Đường Tung miệng bên trong cầm máu.

Có thể ngừng lại liền ngừng lại, không thể ngừng lại máu chảy chỉ riêng chết cũng không quan trọng.

Dù sao tạm thời để Đường Tung còn sống cũng là lưu cho cô gia, vạn nhất hắn muốn lợi dụng Đường Tung thi triển âm mưu quỷ kế gì đâu?

Cho dù chết, cô gia cũng sẽ không trách cứ.

Bởi vì cô gia đối Đường Tung không có bất kỳ cái gì mệnh lệnh, Kim Trung sở dĩ lưu lại Đường Tung một mạng, hoàn toàn là phỏng đoán lên ý.

Làm hạ nhân không dễ dàng, nhất là làm Thẩm cô gia hạ nhân càng không dễ dàng a.

. . .

Dọc theo con đường hầm này, nước biển tiếp tục điên cuồng chảy ngược.

Mực nước càng ngày càng cao.

Đám hải tặc này còn chưa có chết, thậm chí đại bộ phận hải tặc cũng chưa chết, còn tại trong nước biển đạp nước.

Mà Đường thị gia tộc tư quân võ sĩ không sai biệt lắm đã nhanh chết xong.

Thật không hổ là hải tặc, trong nước sinh tồn năng lực quá mạnh.

Có một hải tặc đầu lĩnh hướng phía Cừu Thiên Nguy bơi tới nói: "Đại vương, Thẩm Lãng thật sự là ngu xuẩn không chịu nổi a, vậy mà muốn dùng nước biển đem chúng ta chết đuối, đây không phải chê cười sao? Chúng ta là ai a, chúng ta là hải tặc a!"

"Không sai, không sai! Ta nhìn Thẩm Lãng đầu óc mới là tiến nước biển a."

"Nào chỉ là nước biển, trong đầu hắn còn có lão tử nước tiểu a."

Đám hải tặc này thật đúng là ngưu bức, đều đến lúc này, còn mạnh miệng cực kì.

"Mọi người không nên gấp, không nên gấp a, mực nước không ngừng dâng đi lên, đến lúc đó coi như không có cùng mặt đất cân bằng cũng chênh lệch không xa, chúng ta đến lúc đó liền có thể nổi lên đi, dễ như trở bàn tay nhảy lên mặt đất, vẫn như cũ có thể đem Huyền Vũ phủ Bá tước những tạp chủng này toàn bộ giết chết."

"Đúng, chúng ta không cần bò vách đá, chờ mực nước dâng lên."

"Đem Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt, đem Thẩm Lãng rút gân lột da."

"Ta muốn xxx chết hắn, ta muốn đem Thẩm Lãng cái này cẩu tạp chủng chết đuối cứt đái bên trong."

"Đừng nhúc nhích, tiết kiệm thể lực, chờ mực nước dâng lên!"

Quả nhiên, mực nước một mực tăng lên không ngừng, rất nhanh tràn qua cửa đường hầm.

Cách xa mặt đất càng ngày càng gần.

Ba mươi mét, hai mươi lăm mét.

Mà vừa lúc này.

"Rầm rầm rầm!"

Lại một trận tiếng nổ.

Không biết từ nơi nào truyền đến.

Ngay sau đó, tất cả mọi người hoảng sợ phát hiện.

Mực nước không tăng.

Bởi vì lần này bạo tạc lại đem đường hầm chặn lại, nước biển chảy ngược không tiến vào.

Trọn vẹn một hồi lâu, đám hải tặc mới phát hiện mực nước không tăng.

"Thẩm Lãng, ta thao mẹ ngươi, ta thao mẹ ngươi. . ."

Mới vừa rồi là cái kia miệng quạ đen nói chờ mực nước dâng lên a, ngươi vừa nói liền không tăng.

Đông đảo hải tặc ở trên mặt nước đạp nước, hai mặt nhìn nhau.

"Đại vương, bây giờ nên làm gì a?"

Hiện tại thật sự là kêu trời không ứng, gọi đất chẳng linh.

Nơi này mặt nước cách xa mặt đất còn có hai mươi lăm mét đâu, chẳng lẽ còn muốn leo đi lên?

"Chúng ta là hải tặc, chúng ta sợ cái gì nước biển a? Chẳng lẽ sẽ chết đuối hay sao?"

Tất cả hải tặc hướng phía hắn nhìn lại.

"Xác thực sẽ không chết đuối, nhưng. . . Sẽ chết cóng."

"Chết cóng, thật sự là nói đùa, coi như giữa mùa đông, ta cũng có thể ở trong biển bơi một canh giờ."

"Một cái kia canh giờ về sau đâu? Hai canh giờ về sau đâu?"

Lập tức, tên hải tặc kia trầm mặc.

Trời đông giá rét a.

Liên hạ mấy ngày tuyết lớn, lúc này trong không khí nhiệt độ âm mấy độ, nước biển nhiệt độ cũng sẽ không vượt qua ba bốn độ.

Đông đảo hải tặc phát hiện, bọn hắn nguyên lai không có chính mình tưởng tượng bên trong như vậy trâu.

Lúc này mới ở trong nước biển ngâm không đến nửa canh giờ, liền đã sắp đông cứng.

Không thể tiếp tục như vậy.

Dạng này ngâm xuống dưới, tất cả mọi người sẽ tươi sống chết cóng.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy hét lớn: "Tất cả mọi người yểm hộ ta, yểm hộ ta, ta dẫn đầu cao thủ leo đi lên, giết ra một đường máu, tại mặt đất chiếm lĩnh một khối trận địa, sau đó các ngươi đều leo đi lên."

Đây đã là biện pháp duy nhất.

Lập tức, mấy trăm tên hải tặc cao thủ bơi tới Cừu Thiên Nguy bên người, bọn hắn nhao nhao trèo lên trên, vì Cừu Thiên Nguy mở đường.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, bò tới ở giữa nhất.

Đám người này quả nhiên sắc bén.

Cho dù là kết băng vách núi, bọn hắn cũng thật sống sờ sờ leo đi lên, mà lại tốc độ vô cùng nhanh chóng.

"Bắn tên, bắn tên. . ."

"Nện tảng đá, nện tảng đá. . ."

Lập tức, trên mặt đất tiễn như mưa xuống, vô số tảng đá nhao nhao nện xuống.

Những hải tặc này cao thủ bị đánh trúng về sau, nhao nhao rơi xuống.

Cái khác hải tặc cao thủ thấy, tranh thủ thời gian dự bị đi lên, tóm lại chính là muốn làm pháo hôi, bảo vệ được Cừu Thiên Nguy.

Đám người này số lượng không nhiều, nhưng là Cừu Thiên Nguy nhất tâm phúc võ sĩ.

Nhưng là đất này thế quá muốn mạng, hoàn toàn là bị động bị đánh.

Dự bị tốc độ, hoàn toàn theo không kịp rơi xuống tốc độ.

Cừu Thiên Nguy hét lớn: "Tất cả mọi người leo lên, có thể xông đi lên mấy cái liền xông mấy cái."

Lập tức, còn lại hai vạn hải tặc lít nha lít nhít, điên cuồng dọc theo vách núi trèo lên trên, đây coi như là phân tán Huyền Vũ phủ Bá tước quân đội lực công kích.

Một màn này, thật là khiến người ta rung động a.

Đám người này ý chí cầu sinh quá cường liệt.

Tuần mọc tốt mấy dặm vách núi, lít nha lít nhít đều là trèo lên trên hải tặc, quả thực giống như con kiến lên cây, lại như cùng vô số nhện.

Trên mặt đất Huyền Vũ phủ Bá tước hơn bốn ngàn người cảm nhận được một chút áp lực.

Bắn tên cũng không kịp, liền điên cuồng nện tảng đá đi.

"A. . . A. . . A. . ."

Vô số hải tặc liên tục kêu thảm.

Có trực tiếp bị nện phải thịt nát xương tan, có trực tiếp rơi xuống.

Quả thực chính là điên cuồng đồ sát.

Mỗi một giây đều có vô số hải tặc chết đi.

Mà áp lực lớn nhất, vẫn là Vua Hải Tặc bên này phòng ngự.

Cừu Thiên Nguy tâm phúc võ sĩ quá mạnh, leo lên tốc độ quá nhanh, coi như điên cuồng nện tảng đá, cũng ngăn không được bọn hắn.

Thế là, Huyền Vũ bá trực tiếp hạ lệnh: "Đổ axit sunfuric."

Nghe được ba chữ này.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy trong lòng giận mắng.

Ta xxx!

"Phanh, phanh, ầm!"

Một thùng lại một thùng axit sunfuric trực tiếp giội cho xuống tới, dọc theo vách núi đổ xuống.

"A. . . A. . . A. . ."

Nộ Triều thành tinh nhuệ nhất các võ sĩ cũng gánh không được axit sunfuric a.

Vì không chìm đến trong nước bọn hắn có thể là đem khôi giáp đều kéo a.

Cho nên, hiện tại những thứ này axit sunfuric trực tiếp giội trên người bọn hắn, nháy mắt vô số tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên.

Những hải tặc này mình đồng da sắt, nháy mắt bị ăn mòn.

Vô cùng thê thảm.

Mà lại vùng này trên vách đá, toàn bộ dính đầy axit sunfuric.

Còn thế nào bò?

Tay ngươi một trảo đi lên, toàn bộ ăn mòn nát.

Mà địa phương khác.

Vô số hải tặc con kiến trèo lên trên.

Nhưng, mười người nhiều nhất không cao hơn một người leo đi lên.

Nhưng mà, vừa mới leo đi lên.

Phía trên đạp nhanh một cái, trực tiếp rơi xuống.

Xxx mẹ ngươi a!

Không leo đi lên, ở phía dưới ngâm mình ở trong nước biển sẽ bị chết cóng.

Trăm phương ngàn kế leo đi lên.

Thảm hại hơn!

Ngươi leo đến nửa đường bị nện chết, hoặc là rơi xuống vẫn là may mắn.

Thảm nhất chính là dốc hết sức bình sinh leo đến đỉnh, sau đó bị người tuỳ tiện một cước đạp xuống dưới.

Những hải tặc này liều mạng.

Đã dùng hết tất cả cố gắng, đã dùng hết tất cả khí lực.

Sau đó. . .

Từ bỏ!

Cmn, liền xem như công thành chiến, cũng phải có thang công thành a.

Để chúng ta tay không bò!

Không sai biệt lắm trăm thước cao a.

Còn kết băng?

Chúng ta là hải tặc a, không phải thiên binh thiên tướng a!

Cố gắng hai lần, ba lần, năm lần!

Chết một lứa lại một lứa.

Tất cả hải tặc từ bỏ!

Ta thà rằng ngâm mình ở trong nước biển chết cóng, cũng không bò lên.

Không bò lên!

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy hét lớn: "Leo đi lên a, leo đi lên a!"

Nhưng là, đã không có hải tặc nguyện ý động.

Mà bên cạnh hắn tâm phúc võ sĩ, gần như sắp phải chết sạch.

Một mình hắn leo đi lên?

Sau đó một người đánh bốn ngàn người?

Ta là Vua Hải Tặc, ta cũng không phải hải thần.

. . .

Còn lại hơn một vạn hải tặc.

Liền triệt để ngâm mình ở trong nước biển, liều mạng đạp nước.

Một màn này, đồng dạng chấn động không gì sánh nổi.

Mười mấy vạn mét vuông mặt nước thật liền phảng phất sôi trào chảo dầu đồng dạng.

Cái này hơn một vạn hải tặc điên cuồng rống giận.

Điên cuồng mắng to.

"Thẩm Lãng, ta xxx mẹ ngươi!"

"Huyền Vũ bá, ta xxx mẹ ngươi a!"

"Thẩm Lãng, ngươi ác độc như vậy, cẩn thận sống nhi tử không có ham muốn* a!"

Hơn vạn người giận mắng.

Thanh âm chấn thiên a.

Cái này hơn một vạn hải tặc đã dùng hết tất cả từ ngữ đi nguyền rủa Thẩm Lãng, nguyền rủa Huyền Vũ bá Kim Trác.

Trên mặt đất, Huyền Vũ phủ Bá tước bốn ngàn người lẳng lặng nhìn qua một màn này, trong đó có chút dân binh trên mặt lộ ra vẻ không đành lòng.

Kim Trung thấy hét lớn: "Các huynh đệ, các ngươi đồng tình bọn hắn sao?"

Kim thị gia tộc còn tốt, nhưng là những thứ này thợ mỏ dân binh lại nhịn không được gật đầu.

Kim Trung nói: "Các ngươi đồng tình những hải tặc này, vậy ai đi đồng tình bị bọn hắn giết chết người? Ai đi đồng tình những cái kia bị bọn hắn chà đạp vô tội nữ tử?"

"Bọn này là hải tặc, bọn hắn đã không phải là người, bọn hắn là súc sinh."

"Bọn hắn xưa nay không sản xuất, bọn hắn dựa vào cướp bóc mà sống, bọn hắn giết người không chớp mắt, bọn hắn ngay cả hài tử đều không buông tha."

"Bọn hắn liền không xứng đáng đến đồng tình, bọn hắn chết chưa hết tội!"

Huyền Vũ bá lớn tiếng nói: "Giết chết đám người này, chính là thay trời hành đạo, chính là làm việc thiện tích đức. Hôm nay chết những hải tặc này, ngày mai liền có vô số gia đình khỏi bị tai hoạ!"

Kim Trung nói: "Ngay tại hôm qua, bọn này cầm thú là như thế nào nhục nhã chúng ta Kim thị gia tộc, các ngươi quên rồi sao?"

Dần dần, những thứ này thợ mỏ dân binh cũng cùng chung mối thù.

Trên mặt nước những hải tặc này tiếng mắng dần dần ngừng nghỉ xuống tới.

Cũng dần dần không đạp nước.

Bởi vì, quá lạnh!

Càng là mắng lợi hại, càng là đạp nước lợi hại, thể lực tiêu hao phải càng nhanh.

Nhưng là không động!

Nhưng lại rất nhanh bị đông cứng.

Sợ hãi tử vong dần dần dùng tới trong lòng.

Bọn này kẻ liều mạng, cho tới bây giờ mới hoàn toàn tuyệt vọng.

Có người bắt đầu khóc.

Ngay sau đó người thứ hai bắt đầu khóc.

Sau đó, vô số hải tặc khóc lớn.

Tại loan đao của bọn hắn phía dưới, đã từng có bao nhiêu dân chúng vô tội khóc thét, mà đổi lấy là bọn hắn nhe răng cười cùng giết chóc.

Mà bây giờ, rốt cục đến phiên bọn hắn khóc.

Dần dần, bọn hắn cũng không khóc.

Bởi vì, bị đông cứng.

Khóc không được!

Càng ngày càng nhiều hải tặc chết đi.

Sau đó, chìm vào đáy nước.

Toàn bộ mặt nước, đều tĩnh lặng im ắng.

Khí tức tử vong, bao phủ tại toàn bộ to lớn đường hầm mặt nước.

Mà vừa lúc này, Kim Trung lâm vào do dự, phảng phất đang giãy dụa.

Trọn vẹn một hồi lâu, hắn bỗng nhiên cắn răng một cái.

Giải khai dây lưng quần, móc ra tiểu tử, hướng phía đường hầm mặt nước đổ nước.

"Tất cả mọi người nghe, đám hải tặc này khi còn sống không phải người thể diện, mọi người nước tiểu ngâm đưa bọn hắn lên đường a."

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh ngạc.

Sau đó, cái khác Huyền Vũ phủ Bá tước võ sĩ đi theo.

Đón lấy, tất cả thợ mỏ dân binh đi theo.

Hơn bốn ngàn người, toàn bộ giải khai dây lưng quần, hướng về phía trên mặt nước những thứ này chết đi hải tặc đi tiểu đổ nước.

Huyền Vũ bá không khỏi nhướng mày, hướng phía Kim Trung nhìn lại.

Kim Trung?

Ngươi chừng nào thì trở nên như thế. . . Trương dương? Ưu tú như vậy rồi?

Kim Trung nỗi khổ trong lòng, chỉ có chính hắn biết a.

Ta Kim Trung nào có ưu tú như vậy a.

Đây chính là cô gia mệnh lệnh a, chính miệng mệnh lệnh a.

Ta ngược lại là có ý kháng mệnh, nhưng. . . Ta có lá gan này sao?

. . .

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nhìn thấy một màn này.

Da đầu từng đợt run lên.

Trước nay chưa từng có hắc ám cùng tuyệt vọng xông lên đầu.

Chung quanh hải tặc liên miên liên miên chết đi.

Mặc kệ bọn hắn khi còn sống đến cỡ nào hung tàn, mặc kệ bọn hắn đến cỡ nào hung mãnh, hiện tại cũng biến thành một bộ cứng ngắc thi thể, sau đó chìm xuống dưới.

Bất quá chờ đến bị nước ngâm phát về sau, lại sẽ nổi lên.

Đến lúc đó, hình tượng sẽ chỉ càng thêm kinh dị.

Nhưng tối thiểu hiện tại Cừu Thiên Nguy trơ mắt nhìn xem vô số hải tặc chìm vào đáy nước.

Sau đó, lại bị vô số nước tiểu xối đầu.

Trước nay chưa từng có sỉ nhục a!

Ta đường đường Vua Hải Tặc a.

Ta là đông bộ hải vực bá chủ a!

Rốt cục!

Chung quanh tất cả hải tặc toàn bộ chết sạch, ròng rã ba vạn liên quân, toàn bộ chết hết.

Lúc này, Cừu Thiên Nguy đầu óc trở lên rõ ràng.

Đây hết thảy đều là Thẩm Lãng âm mưu a!

Cừu Thiên Nguy nhịn không được hét lớn: "Huyền Vũ bá, Thẩm Lãng đâu? Thẩm Lãng đâu?"

Huyền Vũ bá nói: "Hắn suất lĩnh tinh nhuệ võ sĩ đi tiến đánh Nộ Triều thành."

Cừu Thiên Nguy cười to nói: "Nộ Triều thành từ ta nghĩa nữ Cừu Yêu Nhi trấn thủ, hắn không có khả năng đánh xuống, liền xem như thần tiên cũng không có khả năng đánh xuống, coi như mấy vạn đại quân cũng không hạ được tới."

Huyền Vũ bá trầm mặc không nói, hắn vốn cũng không phải là tranh đua miệng lưỡi người. Mà lại Nộ Triều thành một trận chiến, hắn xác thực rất lo lắng, Cừu Yêu Nhi quá mạnh.

Trọn vẹn một hồi lâu, Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nói: "Cái này Vọng Nhai đảo thượng cổ kim mạch, là thật hay giả?"

Huyền Vũ bá nói: "Giả, dùng 40 vạn kim tệ, tăng thêm mười vạn cân đồng thau hỗn hợp giả tạo đi ra."

Cừu Thiên Nguy da đầu lại tê dại một hồi.

Đây hết thảy đều là âm mưu a, đều là Thẩm Lãng âm mưu a.

Thẩm Lãng, ngươi thật đúng là bỏ được dốc hết vốn liếng a.

Cừu Thiên Nguy nói: "Các ngươi nơi nào đến nhiều như vậy kim tệ? Từ đâu tới a?"

Nếu như là Thẩm Lãng, khẳng định sẽ nhịn không được khoe khoang, nhưng Huyền Vũ bá lại im ngay không nói.

"Hết thảy đều là giả, hết thảy đều là âm mưu a."

"Thẩm Lãng, ngươi thật độc a, thật độc a!"

"Thủ bút thật lớn a!"

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy gần như hỏng mất.

Huyền Vũ bá bỗng nhiên nói: "Cừu Thiên Nguy, hai mươi năm trước phụ thân ta suất lĩnh hơn một vạn liên quân, còn có cả chi hạm đội đi tiến đánh ngươi, tại sao lại toàn quân bị diệt?"

Cừu Thiên Nguy ha ha cười nói: "Bởi vì Ẩn Nguyên hội sớm đã đem các ngươi bán a, minh hữu của ngươi Vũ An phủ Bá tước Tiết thị cũng đem các ngươi bán a, chẳng những đem tiến quân phương án hoàn toàn nói cho ta biết, hơn nữa còn tại phụ thân ngươi trong quân đội chôn xuống đại lượng nội gian, thời khắc mấu chốt hủy đi các ngươi chiến thuyền, còn đem phụ thân ngươi hạm đội dẫn tới ta bố trí trên biển cạm bẫy, hắn đương nhiên chỉ có toàn quân bị diệt một đường."

Ngay sau đó, hắn không cười được.

Hai mươi năm trước, có người đem Kim Vũ bá tước hơn một vạn liên quân dẫn tới trí mạng cạm bẫy.

Mà bây giờ, Thẩm Lãng lại thiết hạ một cái càng lớn cạm bẫy, đem hắn Cừu Thiên Nguy hố chết.

Ta Cừu thị gia tộc cơ nghiệp a.

Ròng rã mấy chục năm cơ nghiệp, ròng rã mấy vạn hải tặc a, toàn quân bị diệt.

Cái này. . . Đây là báo ứng xác đáng sao?

Ta không cam lòng, ta không cam lòng a!

Cừu Thiên Nguy bỗng nhiên bạo quát: "Huyền Vũ bá, nếu như ngươi vẫn là một cái anh hùng, liền cùng ta đơn đả độc đấu, võ công của ta thắng ngươi, dư xài!"

"Đến a, Kim Trác, cùng ta quyết nhất tử chiến a!"

Đón lấy, Cừu Thiên Nguy bỗng nhiên bộc phát ra lực lượng cường đại, điên cuồng hướng lấy vách núi leo lên đi.

Hắn muốn xông lên đi cùng Huyền Vũ bá đồng quy vu tận.

Đồng quy vu tận.

Nhưng là, hắn suy nghĩ nhiều!

"Phanh phanh phanh phanh phanh. . ."

Một thùng lại một thùng đồ vật ngã xuống.

Lại là axit sunfuric!

Ta, ta xxx mẹ ngươi.

Cừu Thiên Nguy liều mạng trốn tránh, nhưng lại làm sao có thể tránh được.

Lập tức vô số axit sunfuric giội ở trên người hắn, đem hắn trên người da thịt ăn mòn.

Coi như như thế, hắn vậy mà vẫn như cũ không từ bỏ, vẫn như cũ điên cuồng trèo lên trên.

Cả người đều đang bốc khói, còn trèo lên trên.

"A. . . A. . . A. . ."

Hắn điên cuồng gầm thét, điên cuồng leo lên.

Người này võ công, thật đúng là cường hãn a.

"Ầm!"

Ngay sau đó, lại có vô số chất lỏng giội ở trên người hắn.

Lần này là cá dầu.

Mấy trăm danh cung tiễn thủ nhóm lửa hỏa tiễn.

"Bắn tên!"

Ra lệnh một tiếng.

Mấy trăm chi hỏa tiễn, bỗng nhiên hướng Cừu Thiên Nguy vọt tới.

Nháy mắt!

Cừu Thiên Nguy cái này hải tặc bá chủ biến thành ngọn đuốc, cả người cháy hừng hực.

"A. . . A. . . A. . ."

Hắn vừa mới bò tới mặt đất đỉnh.

Sau đó lại bỗng nhiên rơi xuống, hóa thành một đoàn liệt diễm.

Đơn đả độc đấu?

Ta Kim Trác mặc dù cổ hủ, nhưng cũng không có ngốc như vậy.

Huyền Vũ bá ánh mắt nhìn về phía phía đông.

Bên ngoài mấy trăm dặm chính là Nộ Triều thành.

"Lãng nhi, ta bên này đã kết thúc, ngươi Nộ Triều thành chiến như thế nào?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 186: Nộ Triều Thành Cục! Thẩm Lãng Đừng Giết Cừu Yêu Nhi

(Có bạn đọc cảm thấy mỏ lộ thiên chứa không được ba vạn người, cũng có người cảm thấy Cừu Thiên Nguy có thể dùng hỏa công đất chôn hố to. Trong sách cái này ngoài trời lớn đường hầm đường kính chừng một dặm, bốn năm mươi mét sâu, đất chôn cùng hỏa công đều không thực tế nha. Trên Địa Cầu có so cái này lớn mười mấy lần mỏ lộ thiên, rất nhiều đều mấy trăm năm lịch sử)

. . .

Mấy ngày nay, Tấn Hải bá Đường Tung trong lòng tốt sốt ruột a.

Nhưng là vui vẻ sốt ruột.

Dù sao sắp chờ đợi chính là một cái mỹ hảo kết quả.

Hơn ba vạn liên quân, tiến đánh chỉ là một cái Vọng Nhai đảo, quả thực là dễ như trở bàn tay a.

Huống hồ cái này Cừu Thiên Nguy cũng tuyệt đối coi là một cái danh tướng, hai mươi năm trước trận chiến kia, hắn dùng năm ngàn người liền đem Kim Vũ bá tước hơn một vạn liên quân chém tận giết tuyệt.

Mỗi một lần nghĩ đến Huyền Vũ phủ Bá tước muốn toàn quân bị diệt, Đường Luân liền cảm giác được toàn thân từng đợt phát run.

Hơn một trăm năm địch nhân a, rốt cục triệt để diệt vong a.

Sau đó Kim thị gia tộc sẽ là cái gì kết cục?

Kim Mộc Lan dáng dấp quá đẹp, mang ngọc có tội, chỉ có thể phế bỏ võ công biến thành Thái tử đồ chơi.

Tô Bội Bội đại khái sẽ vì trượng phu tự tử đi.

Mà Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này, đại khái sẽ chết phải trước nay chưa từng có thảm, không biết bao nhiêu người muốn ăn thịt, ngủ da a.

Nhưng bất kể như thế nào, ta Đường Luân cuối cùng là phải cắt lên một đao.

Dù sao lần này diệt Kim thị gia tộc, ta cũng coi là chủ lực.

Hơn nữa còn có một kiện càng đẹp sự tình.

Mấy ngày nay lần lượt đều có người đến nhà bái phỏng, trong lời nói lộ ra càng thân thiết lấy lòng.

Tỉ như Tĩnh An phủ Bá tước thế tử Ngũ Nguyên Hóa.

Tĩnh An Bá tước Ngũ Triệu Trọng, nắm giữ trong tay mấy vạn binh mã, cho tới nay đối Tấn Hải bá là nhìn không lớn hơn mắt.

Mặc dù trước đó tại đối phó Kim thị gia tộc lên mọi người có hợp tác, nhưng Ngũ Thị gia tộc thái độ vẫn luôn rất kiêu căng.

Mà bây giờ vị này Ngũ Nguyên Hóa thế tử, liền lộ ra phi thường khiêm tốn.

Trong miệng ý tứ phi thường minh bạch.

Nghe nói Vọng Nhai đảo lên không phải mỏ vàng, mà là thượng cổ kim mạch?

Như vậy nể tình mọi người trước đó kề vai chiến đấu phân thượng, mức này cổ đại kim mạch có thể hay không cũng coi như ta một phần, dù cho một chút là được rồi a.

Sau đó Trấn Bắc hầu tước phủ mà công tử Nam Cung Bình, cũng mịt mờ vạch, trước đó mọi người chi viện ngươi Tấn Hải bá tước phủ còn không có thu được chỗ tốt đâu.

Cái này Vọng Nhai đảo kim mạch, ta Nam Cung thị gia tộc có phải là cũng nên chia một ít điểm rồi.

Thậm chí Chúc thị gia tộc thế tử Chúc Văn Đài cũng tới đau khổ cầu xin, ta Chúc thị gia tộc trước đó vì trợ chiến Tấn Hải bá tước phủ, ngay cả gia tộc trang viên đều bị Thẩm Lãng phóng đại dìm nước a, thê thảm vô cùng.

Không chỉ có như thế, ngay cả phụ thân Chúc Lan Đình Tử tước đều chết thảm ở Thẩm Lãng chi thủ.

Ai có thể có ta thảm a!

Bây giờ Chúc thị gia tộc bách phế đãi hưng, có thể hay không mời Tấn Hải bá nể tình quá khứ tình cảm bên trên, tương trợ một hai đâu?

Kéo huynh đệ gia tộc một cái đi!

Vọng Nhai đảo lên gân mạch, ta Chúc thị gia tộc hàng năm chỉ cần một phần trăm là được rồi a, thực sự không được, ngàn phần năm cũng là có thể a.

Đến đây nói tốt cho người người, hoàn toàn vô số kể.

Mỗi người đều tại thổi phồng Đường Luân, đây là đãi ngộ trước đó chưa từng có a.

Giống như hắn Tấn Hải bá lập tức liền trở thành chạm tay có thể bỏng nhân vật.

Không có cách nào a, hắn là Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy duy nhất minh hữu, muốn từ Vọng Nhai đảo mỏ vàng lên đạt được lợi ích, chỉ có thể thông qua hắn Đường Luân.

Bất quá nơi này phần lớn người đều suy nghĩ nhiều.

Đây chính là thượng cổ kim mạch a, há lại các ngươi có thể suy nghĩ lung tung? Há lại các ngươi có thể nhúng chàm.

Nếu như nói trước đó Tấn Hải bá còn lo lắng đám người này sẽ hỏng việc, bây giờ là lại nửa điểm không thèm để ý.

Bởi vì Vọng Nhai đảo gân mạch, có Thái tử 25% số lượng.

Thái tử điện hạ trấn thủ, ai có dám động?

Nhưng cái này cũng không trở ngại Đường Luân đắc ý a, cũng không trở ngại Đường Luân yên tâm thoải mái tiếp nhận cả đám lấy lòng.

Sau đó, Tấn Hải bá tước phủ lại tới một người khách nhân.

Trấn Viễn hầu tước phủ Tô Kiếm Đình.

Tấn Hải bá Đường Luân thật sự là nhìn mà than thở a.

Tất cả mọi người hèn hạ, nhưng là hèn hạ đến ngươi Trấn Viễn hầu tuyệt phủ tình trạng này, thật đúng là mẹ hắn hiếm thấy a.

Đây chính là ngươi quan hệ thông gia a, ngươi chẳng những không xuất thủ tương trợ, hơn nữa còn một lần một lần bỏ đá xuống giếng, thật sự là quá trâu rồi a.

Toàn bộ uy tín lâu năm quý tộc liền bọn hắn ngươi tô là nhất thao đản.

Nếu không phải ngươi Tô Nan Hầu tước sớm liền đầu hàng Quốc quân, uy tín lâu năm liên minh quý tộc đến mức năm bè bảy mảng , mặc cho Quốc quân xâm lược sao?

Cứ việc Đường Luân cũng phản bội uy tín lâu năm liên minh quý tộc, nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng hắn xem thường Tô thị gia tộc a.

Quá vô sỉ, quá hèn hạ, quả thực là quý tộc sỉ nhục.

"Thế nào, Tô Kiếm Đình thế tử cũng là đến muốn Vọng Nhai đảo kim mạch phần tử sao?" Đường Luân nói.

Tô Kiếm Đình nói: "Ta Tô thị gia tộc còn không có như vậy không có mắt."

Đường Luân nói: "Vậy ngươi có ý tứ gì?"

Tô Kiếm Đình nói: "Lần trước Kim Sơn đảo chi tranh, ta phái mười tên cao thủ gia nhập gia tộc của ngươi trong quân thí luyện, cảm thấy bọn hắn tiến rất xa a."

Tấn Hải bá Đường Luân không khỏi sợ ngây người.

Rõ ràng là lúc ấy quân chiến, vì triệt để tiêu diệt Huyền Vũ bá một trăm võ sĩ, ngươi Tô Kiếm Đình chủ động cho mượn cao thủ, mà lại không có bất kỳ cái gì chào giá. Lúc ấy trận chiến kia, nguyên bản Huyền Vũ bá vốn là muốn thắng, chính là bởi vì Đường Luân mượn tới cao thủ mới đánh thành thế hoà.

Trận chiến kia cũng kém một chút cải biến Kim Sơn đảo chi tranh kết cục. Ngươi Tô Kiếm Đình giành công rất vĩ a.

Bây giờ, ngươi lại muốn làm cái gì a?

Tô Kiếm Đình nói: "Bây giờ Huyền Vũ bá chủ lực đều tại Vọng Nhai đảo, đất phong khẳng định trống rỗng, bây giờ việc đời không yên ổn, liền sợ đạo phỉ liên tục xuất hiện a. Làm uy tín lâu năm quý tộc, ta cảm thấy ngài cần thiết đi nhắc nhở một chút Kim Mộc Lan tiểu thư, thân phận ta không tiện ra mặt."

Ta xxx!

Tấn Hải bá Đường Luân phục.

Mặt ngoài Tô Kiếm Đình là tại quan tâm Kim thị gia tộc, mà trên thực tế là đang nhắc nhở Tấn Hải bá Đường Luân, bây giờ Kim thị gia tộc đất phong rất trống rỗng a, ngươi có thể đi trắng trợn phá hủy.

Thật sự là cái gì Cừu cái gì oán a, để ngươi Tô thị gia tộc muốn đối Kim thị gia tộc xuống như vậy tử thủ?

Các ngươi có thể là quan hệ thông gia a.

Tô Bội Bội có thể là thân cô cô của ngươi a, Kim Mộc Lan nhưng đã từng cùng ngươi từng có hôn ước a.

Tô Kiếm Đình nói: "Lần này ta mang đến năm mươi danh gia tộc cao thủ, Tấn Hải bá ngài dụng binh như Thần , ta muốn để bọn hắn tại ngài dưới trướng lịch luyện mấy tháng, như thế nào?"

Đường Luân càng thêm chịu phục.

Ngươi chẳng những để ta giả trang đạo phỉ đi Kim thị gia tộc trên đất phong tàn sát bừa bãi, hơn nữa còn nguyện ý không ràng buộc chi viện ta năm mươi tên cao thủ?

Ngươi mưu đồ gì a?

Ngươi một điểm lợi ích đều không cần, chính là vì diệt Kim thị gia tộc?

Cái gì Cừu cái gì oán a?

Vì cái gì a? Ngươi Tô thị gia tộc vô sỉ, thật ngay cả ta Đường Luân đều có chút nhìn không được a.

"Ha ha ha, ta có thể suy tính một chút." Đường Luân nói: "Ngươi kia năm mươi cái cao thủ liền ở lại đây đi, ta nhất định hảo hảo lịch luyện bọn hắn."

Tô Kiếm Đình khom người nói: "Kia đa tạ Tấn Hải bá."

Sau đó, Tô thị gia tộc năm mươi tên cao thủ liền lưu tại Tấn Hải bá tước phủ.

Đường Luân nhìn cái này năm mươi tên cao thủ, phát hiện một cái kỳ quái đặc thù.

Những người này vậy mà đều là Tây Vực người, mà lại đều là trời sinh câm điếc, ánh mắt băng lãnh, giống như nhìn cái gì đều không có sinh mệnh.

Vừa nhìn liền biết, đám người này vì giết chóc mà sống.

Cỗ máy giết người a!

Trấn Viễn hầu đây là muốn làm cái gì?

Sau đó, Tấn Hải bá Đường Luân bắt đầu cân nhắc chuyện này khả thi.

Trực tiếp phái binh đi tiến đánh Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành? Cái này hoàn toàn là không thể nào, đây chính là tạo phản.

Mà lại nửa đường còn cách Quốc quân hai cái thành, ngươi làm sao vượt biên?

Nhưng là, giả mạo đạo tặc tại Kim thị gia tộc trên đất phong tàn sát bừa bãi phá hư, lại là có thể.

Bất quá cái này có ý nghĩa sao?

Kim Mộc Lan suất lĩnh trấn thủ Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành, dù là chỉ có mấy trăm một ngàn người, cũng tiến đánh không xuống a.

Huống chi hiện tại Đường thị gia tộc tư quân cũng đều tại Vọng Nhai đảo, Đường Luân có thể cầm được ra võ sĩ, chỉ có chỉ là vài trăm người.

Có ý nghĩa a!

Chỉ cần có thể để Kim thị gia tộc chuyện đau khổ, đều có ý nghĩa a. Chỉ cần có thể để cho địch nhân xui xẻo sự tình, đều có thể làm a.

Hại người không lợi mình nha.

"Lão tứ, lão Ngũ, lão Thất tới!"

Lập tức, hai đứa con trai, một cái nghĩa tử quỳ gối Đường Luân trước mặt.

Đường Luân khác không tính rất ngưu bức, nhưng sống nhi tử tuyệt đối trâu, ròng rã mười cái.

Thế tử Đường Doãn tập văn, trưởng tử Đường Tung mang binh, Đường Viêm luyện võ.

Cái này ba cái xuất sắc nhất.

Nhưng còn lại nhi tử bên trong, trên cơ bản đều luyện võ, mặc dù không có Đường Viêm như thế nghịch thiên, nhưng cũng rất cao minh.

"Ba người các ngươi, suất lĩnh hai trăm danh gia tộc võ sĩ, còn có Tô Kiếm Đình chi viện năm mươi tên cao thủ, giả trang trở thành đạo phỉ đau khổ hoan, đi Kim thị gia tộc trên đất phong trắng trợn phá hư, giết người phóng hỏa đều có thể làm!"

"Lúc này Kim thị gia tộc đất phong thực tế trống rỗng, không ai có thể ngăn cản các ngươi."

"Vâng!" Ngươi Đường thị gia tộc lão tứ, lão Ngũ, lão Thất ba người rời đi.

Một canh giờ sau, ba người này suất lĩnh hai trăm năm mươi tên võ sĩ, giả trang trở thành đạo phỉ đau khổ hoan đội ngũ, hướng phía Kim thị gia tộc đất phong tiềm hành mà đi.

Ra lệnh về sau, Đường Luân vẫn là lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Bây giờ đã vài ngày thời gian trôi qua a, Vọng Nhai đảo bên kia hẳn là đã sớm đại chiến kết thúc đi.

Sau đó hẳn là đám kia hải tặc cuồng hoan nhật.

Đám hải tặc này hoàn toàn lấy giết người tra tấn làm vui thú.

Huyền Vũ bá cùng hắn mấy ngàn người có thể là thảm thấu a.

Liền xem như nam nhân, dù là dáng dấp tuấn tú một chút, thậm chí làn da trắng nõn một chút, đều sẽ bị đám hải tặc này chà đạp.

Ngẫm lại đều vô cùng thê thảm a.

Huyền Vũ bá mặc dù là đại quý tộc, nhưng là tại đám hải tặc này trong mắt có thể là không có cao thấp tôn ti, căn bản sẽ không cho ngươi lưu nhiệm gì thể diện.

Mà lại càng là đại nhân vật, đám hải tặc này chà đạp phải càng hung ác.

Lúc này Huyền Vũ bá đại khái là muốn sống không được, muốn chết không xong đi.

Nghĩ tới đây, Đường Luân đã cảm thấy càng thoải mái.

Thật sự là lòng ngứa ngáy khó nhịn, không nhịn được muốn nhìn Huyền Vũ bá kết quả bi thảm a.

Đối cái kia thượng cổ kim mạch, càng là nhịn không được a.

Cứ việc có chút không lý trí, nhưng. . . Đường Luân thực sự đợi không được.

Hắn quyết định đi thuyền ra biển đi Vọng Nhai đảo, liền tận mắt xem xét, thượng cổ kim mạch là cái dạng gì.

Mấy con trai liều mạng ngăn cản.

"Phụ thân, quá mạo hiểm, vẫn là để chúng ta đi thôi."

"Có cái gì mạo hiểm? Trên mặt biển đều là Cừu Thiên Nguy thế lực, trên đường đi trải qua Kim Sơn đảo, kia là Cừu Hào thế lực, là chính chúng ta người. Vọng Nhai đảo bên kia, lại là chúng ta mấy vạn liên quân, có cái gì nguy hiểm?"

"Bây giờ Vọng Nhai đảo khẳng định đã cầm xuống, Cừu Thiên Nguy người này xảo trá, ta sợ Đường Tung ăn thiệt thòi, phân kim mạch thời điểm, ta đáp ứng muốn tại hiện trường!"

"Đây là vì Đường thị gia tộc!"

Sau đó, Đường Luân Bá tước cưỡi một chiếc thuyền lớn ra biển, bên cạnh hai chiếc thuyền hộ tống.

Hắn ra biển không lâu sau, đi ngang qua Kim Sơn đảo phụ cận thời điểm.

Lập tức nhìn thấy mấy chục chiếc hải tặc thuyền, hướng phía phía đông phương hướng đi thuyền mà đi.

Cừu Hào hạm đội hải tặc?

Hướng phía phía đông đi làm cái gì?

Hắn không phải hẳn là phòng thủ Kim Sơn đảo sao?

Bất quá đây là Cừu Thiên Nguy việc tư, Đường Luân là không quản được.

Bỗng nhiên, Đường Luân Bá tước cảm thấy thuyền hải tặc trên có một cái bóng lưng khá quen.

Khô gầy cương trực.

Phảng phất có chút giống Thái thú Trương Xung a?

Không có khả năng, không có khả năng!

Trương Xung làm sao lại ở đây?

Hắn đang ở nhà bên trong dưỡng bệnh đâu?

Đây chính là một cái chí lớn nhưng tài mọn hạng người, Kim Sơn đảo chi tranh bại về sau liền không gượng dậy nổi.

Cái gì cẩu thí danh thần?

Có tiếng không có miếng.

Lần này tiêu diệt Huyền Vũ phủ Bá tước, lớn nhất công thần là ta Đường Luân.

Ngươi cũng không nhìn một chút gần nhất có bao nhiêu quyền quý cầu đến ta trước cửa đến a.

Mà ngươi Trương Xung, đã sớm môn đình vắng vẻ yên ngựa hiếm.

Tiền đồ của ngươi, dừng ở đây rồi.

. . .

Cừu Hào hạm đội hải tặc, trên tàu chiến chỉ huy cái thân ảnh kia thật đúng là Trương Xung.

Chỉ bất quá, hắn vừa phát hiện Đường Luân thuyền về sau, lập tức tiến vào khoang bên trong.

"Cừu Thiên Nguy xong!" Trương Xung thở dài nói.

Trương Xuân Hoa nói: "Phụ thân ngài làm sao biết? Ngài lại không có phái người đi Vọng Nhai đảo."

Nàng tư thế ngồi lại yêu xinh đẹp nhiêu, giống như hồ ly tinh đồng dạng, đến mức Trương Xung còn muốn nghiêng đối nàng.

Trương Xung nói: "Nhiều ngày như vậy thời gian trôi qua, nếu như đã cầm xuống Vọng Nhai đảo, Cừu Thiên Nguy đã sớm không kịp chờ đợi từ Kim Sơn đảo điều bỏ bê công việc đi đào cái gọi là thượng cổ kim mạch, làm sao đến mức không hề có một chút tin tức nào sao? Hải tặc am hiểu cướp bóc, lại không am hiểu đào quáng."

Trương Xuân Hoa nói: "Cái này Đường Luân là chờ đã không kịp, không kịp chờ đợi đi Vọng Nhai đảo, muốn xem Huyền Vũ bá cái chết? Muốn nhìn một chút hắn thượng cổ kim mạch?"

Trương Xung nói: "Hắn đại khái còn lo lắng Đường Tung ăn thiệt thòi, muốn đi phân một chỗ tốt nhất kim mạch."

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy ta ngược lại là chờ mong hắn nhìn thấy Vọng Nhai đảo một màn lúc, sẽ là cỡ nào phản ứng a? Đừng nói hắn, liền ngay cả ta cũng rất muốn biết, Vọng Nhai đảo lên đến tột cùng xảy ra chuyện gì. Ba vạn hải tặc a, ta vắt hết óc cũng nghĩ không ra Thẩm Lãng có thể có biện pháp nào đánh bại tiêu diệt."

Trương Xung không nói gì, nội tâm của hắn cũng có chút sốt ruột.

Vọng Nhai đảo chiến cuộc, hắn không có chút nào quan tâm.

Hắn quan tâm là Nộ Triều thành.

Trương Tấn suất lĩnh sáu ngàn tinh nhuệ, đã là toàn bộ Nộ Giang quận có thể điều đi ra tất cả quan quân cực hạn.

Bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu!

Cái này hoàng tước, có thể hay không đại công cáo thành?

Hoàn toàn quyết định hắn Trương Xung cùng Huyền Vũ phủ Bá tước song phương vận mệnh.

Nộ Triều thành a, Nộ Triều thành!

Chẳng những ba cái gia tộc vận mệnh đều nắm giữ trong tay ngươi, thậm chí Việt quốc tương lai thế cục, tân chính thành bại mấu chốt, cũng tại Nộ Triều thành a.

"Phụ thân, ta vô dụng." Trương Xuân Hoa nói: "Ta không thể cầm xuống Cừu Yêu Nhi, không thể thuận lợi hoàn thành ngài Nộ Triều thành kế hoạch."

Trương Xung lắc đầu nói: "Đây vốn là không cách nào cưỡng cầu, ngươi chưa bắt lại Cừu Yêu Nhi, nhưng ngươi cầm xuống Cừu Hào, đã giành công rất vĩ. Xuân Hoa, ngươi không có ăn thiệt thòi đi."

Trương Xuân Hoa u nhiên muốn khóc nói: "Người ta cái mông, đã bán cho Cừu Hào."

Trương Xung nhướng mày nói: "Thật dễ nói chuyện."

Trương Xuân Hoa nói: "Cừu Hào chỉ thích nam nhân, ta coi như nghĩ bán, cái mông này còn bán không được đâu. Lại nói hắn cũng không phải Thẩm Lãng, ta làm sao lại đem cái mông bán cho hắn?"

Trương Xung nhắm mắt lại.

Một khi nữ nhi bắt đầu lời nói điên cuồng, hắn nhắm mắt lại không để ý tới chính là.

Rất nhanh một mình nàng khóc lóc om sòm cảm thấy không có ý nghĩa, liền sẽ ngừng.

Lúc này không thể mắng, không thể quở trách, nếu không nàng càng phát ra hăng hái.

Bất quá nữ nhi đã thật lâu không có đề cập qua Thẩm Lãng.

Lần trước Kim Sơn đảo chi tranh, Thẩm Lãng đại hoạch toàn thắng, Trương Xuân Hoa liền rốt cuộc không đề cập tới Thẩm Lãng nửa chữ.

Bây giờ một lần nữa nhấc lên hắn, chính là cảm thấy Trương gia lần này cần thắng.

Chỉ có Trương gia thắng thời điểm, Trương Xuân Hoa mới có thể đi thông đồng Thẩm Lãng.

"Phụ thân, chúng ta đây là đi làm cái gì?" Trương Xuân Hoa nói.

Trương Xung lần này mang theo hơn ba ngàn tên hải tặc, tăng thêm hắn điều ba ngàn tên hàng hai quân đội, tổng cộng sáu ngàn người trùng trùng điệp điệp hướng phía phương đông mà đi.

Lúc này, trừ Huyền Vũ thành bên ngoài cùng cái khác phủ thành chủ vệ đội, đều bị hắn điều không.

Nộ Giang quận tất cả binh lực, mặc kệ một tuyến vẫn là hàng hai, toàn bộ bị Trương Xung nghiền ép hết sạch.

Hắn mới là đại thủ bút a.

Vô thanh vô tức, là xong lôi đình sự tình.

"Làm cái gì?" Trương Xung thở dài nói: "Mưu kỳ thượng, đắc kỳ trung! Mưu kỳ trung, đắc kỳ hạ."

Trọn vẹn vài giây đồng hồ về sau, Trương Xuân Hoa nghe rõ.

"Nộ Triều thành chiến mấu chốt nhất, kết quả còn chưa có đi ra, cần thiết sao?"

Trương Xung nói: "Cần thiết!"

. . .

Nộ Triều thành!

Trước nay chưa từng có khắc nghiệt!

Nguyên bản toàn bộ thành thị đều ở vào hỗn loạn cùng phồn vinh bên trong.

Tất cả cửa hàng đều khai trương làm ăn.

Vô số lưu manh lao ra cướp bóc giết người.

Đường đi hỗn loạn, cửa hàng có thứ tự.

Lâm vào một cái quỷ dị trật tự bên trong.

Nhưng là. . .

Rất nhanh tất cả lưu manh đều biến mất.

Tất cả cửa hàng đều đóng cửa.

Bởi vì, tất cả mọi người ngửi được một cỗ nguy hiểm trí mạng khí tức.

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Tất cả tiến vào Nộ Triều thành Kim thị gia tộc tinh nhuệ bắt đầu tập kết, tăng thêm trước đó đã sớm tiềm phục tại Nộ Triều thành võ sĩ, ròng rã hai ngàn người.

Sau đó hắn lấy thế sét đánh không kịp bưng tai, cướp đoạt Bạch Sắc tòa thành.

Cũng chính là Cừu Yêu Nhi trước đó tòa thành.

Cũng chính là. . . Thẩm Lãng bị nữ ma đầu chà đạp cái kia chỗ cũ.

Ngay sau đó!

Trương Tấn xuất hiện, hắn suất lĩnh lấy sáu ngàn quan quân tinh nhuệ, lấy đồng dạng tốc độ nhanh, chiếm lĩnh phía tây màu đen tòa thành, cũng chính là trước đó Cừu Hào trấn thủ tòa thành.

Toàn bộ Nộ Triều thành, lâm vào tam giác giằng co trạng thái.

Quỷ dị cân bằng!

Đối với kết quả này, Thẩm Lãng sớm có đoán trước.

Nhưng. . . Chân chính phát sinh thời điểm, vẫn là không nhịn được nội tâm sợ hãi thán phục.

Trương Xung Thái thú ngưu bức.

Ngươi cáo ốm mấy tháng, vậy mà tại thời khắc mấu chốt, trực tiếp cây đao đè vào phía sau lưng của ta bên trên.

Nộ Triều thành chiến cuộc, lập tức liền trở nên quỷ dị phức tạp.

Cừu Yêu Nhi suất lĩnh ba ngàn võ sĩ, trấn thủ chủ tòa thành, không thể phá vỡ.

Trương Tấn suất lĩnh sáu ngàn quan quân, trấn thủ thành Tây bảo.

Thẩm Lãng suất lĩnh hai ngàn tinh nhuệ, trấn thủ đông thành bảo.

Ba cỗ thế lực, lẫn nhau là địch.

Thẩm Lãng, là ba cỗ thế lực bên trong nhỏ yếu nhất một cỗ.

Nhưng hắn cũng là đối Nộ Triều thành nhất nhất định phải được một cái.

Cừu Yêu Nhi chiến lược cũng rất đơn giản.

Ta liền trấn thủ chủ tòa thành, ai đến đánh, ta đánh ai.

Bằng không, Trương Tấn cùng Thẩm Lãng hai người các ngươi nhánh quân đội cùng tiến lên, ta cũng không quan trọng.

Mà Trương Tấn quyết tâm muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi.

Liền đợi đến Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi giết đến lưỡng bại câu thương.

Mà Thẩm Lãng, một khi xuất binh tiến đánh phủ thành chủ, lập tức Trương Tấn liền sẽ từ phía sau lưng giết tới.

Cho nên, cục này thế thật sự là ngày chó a.

Kim Sĩ Anh bọn người cứ việc không dám công khai chất vấn, nhưng là đối Nộ Triều thành một trận chiến cũng tuyệt đối bi quan, không ôm bất cứ hi vọng nào.

Liền chỉ là hai ngàn võ sĩ a.

Đối mặt có thể là Cừu Yêu Nhi cái này vô địch mãnh tướng.

Cừu Thiên Nguy cái này Nộ Triều thành làm sao tới?

Cái này Vua Hải Tặc chung chủ làm sao tới?

Trên cơ bản đều là Cừu Yêu Nhi giết ra tới a.

Quả thực không nên quá khủng bố a.

Kim Sĩ Anh cảm thấy mình đã đầy đủ mạnh, đối mặt Cừu Kiêu cũng không sợ, nhưng là đối mặt Cừu Yêu Nhi.

Hắn đại khái cảm thấy, cũng chính là một đao đi.

Bởi vì Cừu Yêu Nhi giết bất luận kẻ nào, đều là một đao.

Tất cả hải tặc bên trong đều lưu truyền một câu, không sợ Vua Hải Tặc, liền sợ nữ ma đầu.

Nữ ma đầu vô địch a.

Hơn nữa còn chiếm lĩnh toà này nghịch thiên kiên cố tòa thành.

Kim thị gia tộc đừng nói hai ngàn người, coi như hai vạn người đều không hạ được tới.

Thật sự là trước có sói, sau có hổ a.

Không nói đến đánh xuống Nộ Triều thành, liền ngay cả có thể hay không còn sống trở về, đều là vấn đề lớn.

Tất cả Kim thị gia tộc võ sĩ mặc dù không có bao nhiêu e ngại, nhưng thật cảm thấy mình dữ nhiều lành ít.

Cái này hai ngàn tên võ sĩ, đại khái là trở về không được.

Cứ như vậy, ròng rã giằng co ba ngày!

Bỗng nhiên Thẩm Lãng hạ lệnh!

Hai ngàn tên võ sĩ, dốc toàn bộ lực lượng, tiến đánh phủ thành chủ tòa thành.

Tất cả mọi người kinh hãi!

Cái này. . . Đây là muốn chết sao?

Nhưng là, võ sĩ đã phục tùng mệnh lệnh là thiên chức.

Cứ việc tràn đầy chất vấn,

Cứ việc tràn đầy tuyệt vọng.

Nhưng, tất cả mọi người vẫn là phục tùng mệnh lệnh.

Cho dù là Kim Sĩ Anh cùng Kim Trình.

Hai người này cho tới bây giờ đều không phục Thẩm Lãng, một mực có mâu thuẫn.

Nhưng thời khắc mấu chốt, bọn hắn sẽ không cản trở.

Bởi vì, bọn hắn tại Kim thị gia tộc trưởng lớn, trung thành khắc họa tận xương.

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Hai ngàn tên võ sĩ dùng tốc độ nhanh nhất, vọt tới Nộ Triều thành chủ tòa thành phía dưới.

Sau đó, dùng yếu ớt trận thế, vây quanh tòa thành cửa trước.

Đối mặt cái này kiên cố to lớn tòa thành, hai ngàn người lộ ra như thế đơn bạc, không chịu nổi một kích.

. . .

Thành Tây bảo bên trong.

"Tướng quân, Thẩm Lãng xuất binh, vây công Cừu Yêu Nhi chủ tòa thành!"

Lập tức Trương Tấn cuồng hỉ, không dám tin!

Ròng rã giằng co ba ngày a.

Thẩm Lãng vậy mà thật xuất binh tiến đánh.

Hắn. . . Hắn đây là điên rồi sao?

Hắn là đầu óc nước vào sao?

Cừu Yêu Nhi trấn thủ chủ tòa thành a, hai vạn người đều công không phá được, huống chi chỉ là hai ngàn người.

Ta Trương Tấn suất lĩnh bảy ngàn người ngay tại phía sau đâu?

Ngươi Thẩm Lãng đây là tự tìm cái chết a!

Nhưng. . . Đây đối với Trương Tấn đến nói, thật sự là tin tức vô cùng tốt.

Địch nhân muốn chết!

"Tướng quân, cũng được không phải lập tức xuất binh?" Một Thiên hộ hỏi.

Trương Tấn lắc đầu nói: "Không, lúc này ngàn vạn không thể hành động thiếu suy nghĩ. Mục tiêu của chúng ta không chỉ là muốn tiêu diệt Thẩm Lãng, mà lại phải bắt được hết thảy khả năng cơ hội, công phá phủ thành chủ. Cho nên nhất định phải làm cho Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi lưỡng bại câu thương thời điểm, chúng ta lại xuất binh tiến đánh."

"Bất quá, muốn để Cừu Yêu Nhi lưỡng bại câu thương, quá khó a!"

Trương Tấn quát lớn: "Sáu ngàn đại quân tập kết, tùy thời chuẩn bị xuất chiến!"

"Vâng!"

Lập tức, thành Tây bảo bên trong sáu ngàn quan quân chờ xuất phát, tùy thời có thể xuất chiến!

. . .

Nộ Triều thành chủ phủ.

Cừu Yêu Nhi xuất hiện ở cao cao trên tường thành.

Nàng ánh mắt nhìn qua Thẩm Lãng, không có chút nào phức tạp tình cảm, vẫn như cũ rất lạnh nhạt.

"Thẩm Lãng, ngươi vẫn là tới!"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta tới."

Cừu Yêu Nhi nói: "Ta nói qua, ngươi không thể lại đạp lên Nộ Triều thành nửa bước, nếu không liền giết chết không cần hỏi tội."

"Ta biết." Thẩm Lãng nói.

Cừu Yêu Nhi liếc qua Thẩm Lãng sau lưng hai ngàn tên võ sĩ, không kích động, không hưng phấn.

Chậm rãi đem hai cái Quỷ Đầu đao giơ lên, ngay cả chân khí đều không cần vận khởi.

"Thẩm Lãng, ngươi trước hết mời, động thủ công thành đi!"

Cái này nữ ma đầu thật sự là cường hãn đến đỉnh, đều ngươi chết ta sống chiến đấu, còn muốn cho Thẩm Lãng động thủ trước.

Loại này chiến đấu dưới cái nhìn của nàng, thật sự là chuyện nhỏ, cùng mời khách ăn cơm không sai biệt lắm.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, nhắm mắt lại.

Hắn đang nổi lên cảm xúc.

Hắn đang nổi lên quyết tâm.

Muốn như vậy làm sao?

Thật muốn như vậy làm sao?

Đúng, muốn!

Nữ nhân này ngươi là ngủ qua.

Không đúng, nữ nhân này là ngủ qua ngươi.

Nhưng. . . Nàng vẫn như cũ là cái người xa lạ.

Ta chỉ để ý ta thích người.

Ta ngủ qua người xa lạ, là có thể chết!

Cái này Cừu Yêu Nhi rất khó được, nhưng là ngăn cản con đường của ta, cũng là có thể giết!

Thẩm Lãng vung tay lên.

Lập tức, mấy đài cỡ nhỏ máy ném đá đi lên.

Phía trên đặt vào là đá màu đen, phi thường hiếm thấy.

Không phải thuốc nổ, mà là hòn đá màu đen, giống như là vẫn thạch.

Như vậy, liền giết nàng đi.

Thẩm Lãng tay nâng lên.

Mấy đài máy ném đá bỗng nhiên mở ra, chỉ cần ra lệnh một tiếng, cái này ba khối đặc thù màu đen vẫn thạch liền có thể ném ra đi.

Chỉ giết một người.

Nó sẽ không bạo tạc, cũng nện không chết người.

Nhưng. . . Nó có thể giết một người.

Cừu Yêu Nhi, ngươi là thiên hạ khó được nữ nhân, ta phi thường kính nể.

Nhưng. . . Vì nương tử, vì Kim thị gia tộc, vì Nộ Triều thành, ta chỉ có thể giết ngươi!

Sau đó, tay của hắn liền muốn bỗng nhiên rơi xuống.

Mà liền tại lúc này.

Từ Thiên Thiên bỗng nhiên vọt ra hét lớn: "Thẩm Lãng, không cần giết nàng, không cần giết Cừu Yêu Nhi, bụng của hắn đã có hài tử, con của ngươi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 187: Mười Tám Tầng Địa Ngục! Trấn Áp Cừu Yêu Nhi

Tấn Hải bá Đường Luân mới mặc kệ Cừu Hào đi làm gì.

Dù sao hiện tại Kim Sơn đảo đã không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Kim thị gia tộc cơ hồ đã từ trên thế giới này xóa đi.

Thuyền của hắn chạy tại vùng biển này thời điểm, Đường Luân thực tế khí thế hăng hái, liền phảng phất tuần sát mình nội hải.

Rất nhanh, Vọng Nhai đảo đang ở trước mắt.

Trên mặt biển nhìn, tòa hòn đảo này thật sự là nhỏ a.

Vọng Nhai đảo diện tích chỉ có hơn một trăm cây số vuông, hẹp dài địa hình.

Đồ vật rộng ba bốn cây số hai bên, nam bắc dài hai 30 km.

Tuyệt đại bộ phận đều là vách núi cheo leo, chỉ có nam bộ có một cái bến tàu, trả có một mảnh bãi cát.

Mà Kim thị gia tộc nấu ruộng muối chính ở đằng kia trên bờ cát.

Xa xa ngắm nhìn cái này Vọng Nhai đảo, Đường Luân sinh lòng phóng khoáng.

Chỉ như vậy một cái đảo nhỏ a, ai có thể nghĩ tới phía trên lại có thượng cổ kim mạch a.

Nhà ta mặc dù chỉ có thể phân đến mười phần trăm, nhưng cũng tuyệt đối là con số trên trời, thậm chí sẽ viễn siêu toàn bộ Kim Sơn đảo ích lợi.

Đại Tấn vương triều có thể bằng vào một cái thượng cổ kim mạch mà điên cuồng quật khởi, từ một cái hầu nước biến thành vương quốc. Ta Đường thị gia tộc vì sao không thể từ một cái phủ Bá tước biến thành một cái Hầu tước phủ, thậm chí phủ công tước đâu?

Ta Đường thị gia tộc quật khởi, liền từ đây mà lên a!

Kim Trụ Bá tước a, ngươi năm đó uy phong lẫm liệt, bá khí trùng thiên thời điểm nhưng có nghĩ tới hôm nay, ta là giẫm lên ngươi Kim thị gia tộc thi cốt quật khởi.

Rất nhanh, Đường Luân ba chiếc chiến hạm tới gần Vọng Nhai đảo hải vực thời điểm, liền bị vây quanh ngăn cản.

Đương nhiên là Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy chiến hạm.

Những chiến hạm này trung thành tuyệt đối, vẫn tại vùng biển này tuần tra, khu trục bất luận cái gì hết thảy khả năng đến gần thuyền.

Vua Hải Tặc tổng cộng tới hơn một trăm tàu chiến hạm, trong đó hơn phân nửa đều bỏ neo.

Còn lại mấy chục chiếc ngày đêm không ngừng tuần tra.

"Người một nhà, người một nhà."

Mười mấy cái hải tặc lên Cừu Thiên Nguy chiến thuyền.

Đường Luân là cao quý Bá tước là sẽ không để ý tới bọn hắn, chào hỏi những hải tặc này chính là hắn con trai thứ chín.

Mấy hải tặc thủ lĩnh khom mình hành lễ.

"Bái kiến Đường Cửu công tử, ngài ăn tết tốt."

Đường Cửu công tử một người ném đi qua hai cái kim tệ, mắng: "Vô lại hàng."

Cái kia mấy hải tặc đầu mục cười nói: "Đường Cửu công tử, ngài trả có rượu không? Mấy ngày nay vài đêm chúng ta đều ở trên mặt biển tuần tra, đại vương cũng không có mệnh lệnh mới tới, tất cả rượu đều uống cạn sạch, không kéo dài được nữa a."

Đường Cửu công tử lại chuyển tới một rương rượu cho bọn hắn.

"Đa tạ Đường Cửu công tử, Đường thị gia tộc công hầu muôn đời, công hầu muôn đời."

Sau đó, những hải tặc này liền muốn xuống thuyền, cho qua Đường thị gia tộc ba chiếc thuyền.

Mà lúc này đây, Tấn Hải bá Đường Luân đi ra.

Mấy cái kia hải tặc tiểu thủ lĩnh tranh thủ thời gian quỳ xuống nói: "Tấn Hải bá, cho ngài lão bái niên."

Đường Luân lại khiến người ta thưởng mấy cái kim tệ.

"Trên đảo tình hình chiến đấu như thế nào?" Đường Luân hỏi.

"Tiểu nhân không biết a." Tên hải tặc kia thủ lĩnh nói: "Phụng đại vương mệnh lệnh, chúng ta thời thời khắc khắc đều muốn trên vùng hải vực này tuần sát, không cho phép để bất luận cái gì thuyền tới gần. Bất quá hẳn là đã sớm kết thúc đi, vài ngày trước vừa mới lên đất liền trận chiến kia, Huyền Vũ phủ Bá tước quân đội dễ dàng sụp đổ, hai ngày trước càng là ngay cả chém giết chiến đấu thanh âm đều không có, ngài nhìn. . . Đại vương doanh trại cùng cờ xí chính ở chỗ này đâu."

Tấn Hải bá Đường Luân rất cố gắng nhìn ra xa, rốt cục ở trên đảo bốn năm dặm địa phương, thấy được một mảnh doanh trại.

Phía trên tung bay lấy to lớn "Cừu" chữ cờ, miễn cưỡng có thể nhìn thấy.

Đó không phải là Kim thị gia tộc ngoài trời lớn đường hầm vị trí nha.

Đường Luân phất phất tay, để mấy cái này hải tặc thủ lĩnh xuống thuyền.

Mấy cái kia hải tặc thủ lĩnh nói: "Tấn Hải bá, ngài cùng chúng ta đại vương là hảo hữu chí giao, ngài đến ở trên đảo cho ta cầu xin tha thôi, để chúng ta lên bờ một lần chứ sao. Ngày này thiên ở trên biển trôi cũng không quá dễ chịu."

Đường Luân nói: "Ngươi rõ ràng là muốn đi phân vàng đi."

"Hắc hắc, hắc hắc. . ." Hải tặc tiểu đầu mục.

Đường Luân nói: "Được, ta đi cấp ngươi nói một chút."

Sau đó, Đường Luân ba chiếc thuyền hướng phía Vọng Nhai đảo bến tàu chạy mà đi.

Những thứ này tuần tra hải tặc rống to: "Tránh hết ra, tránh hết ra, đây là Tấn Hải bá lão nhân gia ông ta thuyền."

Sau đó, chung quanh hải tặc trên chiến thuyền nhao nhao vung vẩy cờ xí, hướng Tấn Hải bá gửi lời chào.

Đường Luân phi thường hưởng thụ.

Đường Cửu công tử nói: "Phụ thân, không nghĩ tới ngài tại những hải tặc này trước mặt cũng như thế nhận tôn kính a."

Đường Luân cười không nói, bọn này tuần tra hải tặc muốn để cho mình cho Cừu Thiên Nguy cầu tình, mới có thể như thế ân cần.

Rất nhanh, Cừu Thiên Nguy ba chiếc thuyền dừng sát ở trên bến tàu.

Hắn suất lĩnh lấy hai trăm người lên đất liền Vọng Nhai đảo, giơ cao lên Tấn Hải bá tước cờ xí, đạp trên phóng khoáng bộ pháp, hướng phía lớn đường hầm địa phương đi đến.

Đội ngũ chỉnh tề, đội hình bắt mắt.

Đây chính là Tấn Hải bá tước phủ phô trương, nhất định phải tại hải tặc trước mặt đem mặt bài chống lên tới.

Đi tại rộng lớn trên đường.

"Cái này Kim thị gia tộc bản sự khác không có, sửa đường bản sự thật sự là đủ mạnh." Đường Cửu công tử châm chọc nói: "Cái này Vọng Nhai đảo địa phương cứt chim cũng không có, đều có thể sửa ra như thế bằng phẳng đại lộ, khoảng chừng hơn một trượng rộng đi, hai bên trả có rãnh thoát nước."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Mà bây giờ những thứ này đường cũng thuộc về chúng ta, ngươi phải nhớ kỹ, một cái gia tộc một khi xuống dốc, chính là kết quả như vậy. Ngươi biết Kim thị gia tộc xuống dốc nguyên nhân căn bản sao?"

Đường Cửu công tử nói: "Quá ngu."

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Đúng, quá ngu. Kim Trác chỉ cưới một cái thê tử, Kim Vũ cũng chỉ cưới một cái thê tử, Kim Mâu cũng chỉ cưới một cái. Đây đều là cái gì tật xấu a, như thế lớn gia tộc, ngạnh sinh sinh làm cho còn lại Kim Mộc Thông dạng này phế vật làm người thừa kế, cho tới ba đời đơn truyền. Trăm năm quý tộc trả chơi một lòng si tình, ngu xuẩn không thể thành."

Đường Cửu công tử gật đầu nói: "Phụ thân nói đúng, cho nên nhi tử đã có năm nữ nhân, sinh bốn đứa bé."

Đường Cửu công tử năm nay mới mười bảy.

Đường Luân nói: "Đúng, muốn nhiều xxx nữ nhân, nhiều sinh con, gia tộc mới có thể thịnh vượng phát đạt."

Đường Cửu công tử nói: "Phụ thân, nghe nói ngươi tính đem thập tam muội gả cho Kim Mộc Thông?"

"Ừm." Đường Luân.

Đường Cửu công tử nói: "Có thể là, thập tam muội là thúc thúc nữ nhi a, thúc thúc không có, lúc này mới nuôi dưỡng ở nhà chúng ta."

Đường Luân nói: "Dạng này không tốt sao?"

Đường Cửu công tử hơi hơi do dự, nói: "Phụ thân. . . Cái này, cái này, ta đã ngủ qua thập tam muội."

Lời nói này đi ra, Đường Cửu công tử là rất lo lắng.

Đường Luân nói: "Không có việc gì, ngủ tiếp. Tốt nhất tại gả cho Kim Mộc Thông về sau, lại miễn phí đưa cho hắn một đứa con trai."

Đường Cửu công tử mừng lớn nói: "Được! Vậy sau này, Kim thị gia tộc chính là chúng ta Đường thị."

Đi không sai biệt lắm hai khắc đồng hồ.

Đường Luân một đoàn người cuối cùng đã tới ngoài trời lớn đường hầm chỗ.

Lít nha lít nhít doanh trại, còn quấn toàn bộ lớn đường hầm.

Phía trên khắp nơi tung bay lấy đủ loại kiểu dáng hải tặc cờ xí.

Cách thật xa, Đường Luân hét lớn: "Nộ Triều hầu, ta tới a!"

"Làm sao giữa ban ngày, đều tại doanh trại bên trong đi ngủ a, cũng không có người thủ cửa trại a."

"Ai nha, ta cũng là hồ đồ rồi, Kim thị gia tộc binh sĩ toàn bộ bị chém tận giết tuyệt, trả thủ cái gì cửa trại a."

"Kim Trác chết chưa a? Thẩm Lãng chết chưa a?"

"Nộ Triều hầu, vạn vạn cho bọn hắn lưu một hơi a. Ta cùng Kim thị gia tộc có trăm năm đại thù, Kim Trác kia trí mạng một đao, giao cho ta đến giết được hay không? Hoặc là chặt xuống đầu hắn một đao kia giao cho ta, cũng là có thể a."

"Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này khẳng định là phải lăng trì xử tử, muốn giết hắn người nhiều lắm, mấu chốt một đao không tới phiên ta, nhưng là thiến hắn một đao kia có thể hay không lưu cho ta a."

Đường Luân cố ý lớn tiếng như vậy hàn huyên, xem như hòa hoãn không khí.

Dù sao hắn là không mời mà tới, mà lại là đến chia lên cổ đại kim mạch.

Cứ như vậy, hắn nghênh ngang đi tiến Vua Hải Tặc doanh trại bên trong.

Sau đó!

Vô số người bừng lên.

Kim thị gia tộc hơn bốn nghìn binh sĩ, đem Tấn Hải bá Đường

Luân hai trăm người đoàn đoàn bao vây.

Đương nhiên, trong này chỉ có hơn bốn trăm tên lão binh. Còn lại hơn một ngàn tên tân binh, hai ngàn tên dân binh.

Nhưng là bọn hắn mặc chính quy khôi giáp, nhìn qua hoàn toàn là Kim thị gia tộc chủ lực.

Đường Luân nhìn thấy một màn này.

Lập tức một trận lảo đảo, trước mắt từng đợt biến thành màu đen.

Dùng sức vỗ vỗ đầu.

Cái này. . . Đây là ảo giác sao?

Ta đây là đang nằm mơ sao?

Vì sao nhìn thấy chính là Kim thị gia tộc binh sĩ sao? Bọn hắn không phải hẳn là chết hết sao?

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy ba vạn đại quân đâu?

Cừu Thiên Nguy ngươi cùng ta nói đùa cái gì a, ngươi để cho thủ hạ hải tặc mặc Kim thị gia tộc khôi giáp? Sẽ dọa người ta chết khiếp biết sao?

Con của ta Đường Tung đâu?

Ta Đường thị gia tộc ba ngàn tư quân đâu?

Mà vừa lúc này, một cái vô cùng quen thuộc người tách mọi người đi ra.

Huyền Vũ bá Kim Trác.

"Tấn Hải bá, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!"

Cái này, đây không phải mộng cảnh a.

Đây cũng không phải là Cừu Thiên Nguy nói đùa.

Tấn Hải bá Đường Luân cảm giác được toàn bộ thân thể đều cứng ngắc lại, toàn bộ tay chân đều không nghe sai sử.

Cả người đều không thể hô hấp.

Ra, ra, ra. . . sự tình gì a.

Vì sao lại dạng này a?

Kim Trác vì cái gì còn sống a?

Đến tột cùng chuyện gì xảy ra a?

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Đường huynh đến thật đúng là niềm vui ngoài ý muốn a, tiếp xuống hai kiện đại phiền toái đều có thể giải quyết."

Tấn Hải bá Đường Luân quát ầm lên: "Vì sao lại dạng này? Cừu Thiên Nguy đâu? Hắn ba vạn đại quân đâu? Con của ta Đường Tung đâu? Ta ba ngàn tư quân đâu?"

Huyền Vũ bá Đường Luân chỉ vào lớn đường hầm nói: "Ầy, ở đây."

"Cừu Thiên Nguy ba vạn hải tặc, còn có ngươi Đường thị gia tộc ba ngàn tư quân, đều dưới đáy nước trôi đâu."

"Tấn Hải bá là đến vì bọn họ nhặt xác sao? Kia không có ý tứ, hiện tại đã đóng băng, đại khái phải chờ tới mùa xuân mới có thể băng tan."

Đường Luân run rẩy đi đến hố to bên cạnh, hướng xuống thăm viếng.

Sau đó, hắn gặp được trước nay chưa từng có một màn.

Toàn bộ bên trong hố to, lít nha lít nhít đều là thi thể.

Vô số kể.

Mà lại toàn bộ lớn trong hầm mỏ nước đọng mặt ngoài kết một tầng băng.

Xuyên thấu qua tầng băng, nhìn xem cái này lít nha lít nhít thi thể, càng làm cho người nhìn thấy mà giật mình.

"Ta ba ngàn tư quân đâu? Ta ba ngàn tư quân đâu?" Đường Luân hét lớn.

Huyền Vũ bá Đường Luân nói: "Nhà ngươi tư quân mặc thiết giáp, cho nên sớm nhất liền chết đuối, hiện tại trả chìm ở đáy nước, trôi không được."

Đường Luân muốn rống to.

Lại không phát ra được thanh âm nào.

Muốn khóc lớn, nhưng chảy không ra nước mắt.

"Vì sao lại dạng này? Vì sao lại dạng này?"

"Chúng ta rõ ràng có hơn ba vạn người a, vì sao lại thua, vì sao lại chết sạch a?"

Huyền Vũ bá không nói gì.

Đường Luân xoay người lại nói: "Đây hết thảy đều là Thẩm Lãng âm mưu, đúng hay không?"

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Đúng, mà lại căn bản không có cái gì thượng cổ kim mạch, chính là vì hố chết Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy. Nhưng không nghĩ tới, Tấn Hải bá ngươi cũng không kịp chờ đợi xông tới chịu chết."

"Ta. . . Ta. . . Ta. . ."

Đường Luân nước mắt rốt cục chảy ra, tuôn trào ra.

Mà lại nước mắt nước mũi cùng một chỗ tuôn ra.

Thống khổ, bi thương, hối hận.

"A. . . A. . . A!"

Nếu như là trước đó, hắn sẽ tràn ngập vô hạn không cam lòng cùng phẫn nộ.

Nhưng là hiện tại, hắn chỉ có băng lãnh cùng tuyệt vọng, vô biên vô tận thê lương.

Hắn đã trải qua hai lần đả kích trí mạng.

Kim Sơn đảo chi tranh là lần đầu tiên.

Huyền Vũ phủ Bá tước trả tiền Ẩn Nguyên hội là lần thứ hai.

Trải qua như thế hai lần đả kich cực lớn, Đường Luân vẫn như cũ chống đỡ nổi, vẫn như cũ dùng hết toàn lực, xuất binh ba ngàn tư quân đến Vọng Nhai đảo tiến đánh Kim thị gia tộc.

Hắn dùng hết tất cả lực lượng, cũng phải diệt đi Huyền Vũ phủ Bá tước, ta Đường Luân chính là một cái không ngã nam nhân.

Nhưng là lần này!

Hắn trực tiếp từ Thiên Đường ngã vào mười tám tầng Địa Ngục.

Không thể dậy được nữa.

Ta Đường Luân triệt để xong.

Ta Đường thị gia tộc triệt để xong.

"Liệt tổ liệt tông a, tử tôn bất hiếu, tử tôn bất hiếu."

Sau đó Đường Luân mắt tối sầm lại, trực tiếp ngửa ra sau đổ xuống, hắn nguyện ý lập tức liền như thế chết đi.

. . .

Nộ Triều thành!

Từ Thiên Thiên lúc đầu bị giam lỏng bên trong, nhưng nàng chỉ nói một câu, liền bị Cừu Yêu Nhi nữ võ sĩ mang tới.

"Mau dẫn lấy ta đi cứu chủ nhân nhà ngươi, nếu không liền đến đã không kịp!"

Lúc này!

Nàng bỗng nhiên vọt tới Cừu Yêu Nhi trước mặt, giang hai cánh tay, hướng phía tòa thành xuống kêu khóc nói: "Thẩm Lãng, van cầu ngươi đừng động thủ, đừng giết Cừu Yêu Nhi!"

"Trong bụng của nàng thật sự có con của ngươi, đã hơn một tháng, nàng kinh nguyệt còn không có đến a."

"Cừu Yêu Nhi không đáng chết, không đáng chết!"

Thẩm Lãng tuấn mỹ khuôn mặt run lên bần bật.

Phía sau hắn Kim Hối, Thẩm Thập Tam, Kim Sĩ Anh bọn người gương mặt cũng lắc một cái.

Trời ạ!

Cô gia ngươi. . . Ngươi cũng quá ngưu bức a.

Ngay cả Cừu Yêu Nhi nữ nhân như vậy, ngươi cũng có thể ngủ đến?

Bất quá, ngươi. . . Ngươi đây là vượt quá giới hạn đi.

Thẩm Lãng nhìn chằm chằm mặt đầy nước mắt Từ Thiên Thiên, quát ầm lên: "Cừu Yêu Nhi không đáng chết, chẳng lẽ ta Thẩm Lãng đáng chết sao? Đằng sau ta hai ngàn huynh đệ đáng chết sao?"

Từ Thiên Thiên khóc lớn.

Thẩm Lãng quát: "Ngươi cũng đã biết, sau lưng ta cách đó không xa chính là Trương Tấn, trả có hắn mấy ngàn đại quân, tùy thời có thể xông lại, đem ta hai ngàn võ sĩ chém tận giết tuyệt."

"Ta như không đoạt tới được Nộ Triều thành, ta Kim thị gia tộc liền xong rồi."

"Thê tử của ta, cha mẹ đệ đệ của ta, nhạc phụ nhạc mẫu của ta, người nhà của ta xong."

"Cừu Yêu Nhi không đáng chết, chẳng lẽ chúng ta đáng chết sao?"

"Từ Thiên Thiên, ta liền biết ngươi bị Cừu Yêu Nhi khuất phục, ngươi quả nhiên đứng tại nàng phía bên kia."

"Bất quá, cũng không sao cả, cũng không sao cả! Ngươi ta vốn là có thâm cừu đại hận!"

"Dự bị!"

Thẩm Lãng rống to!

Từ Thiên Thiên bỗng nhiên quỳ xuống đến, ôm lấy Cừu Yêu Nhi hai chân, thút thít cầu khẩn nói: "Tướng quân, ta thật từ trước tới nay chưa từng gặp qua giống như ngươi nữ nhân, ta thật không muốn ngươi chết, ta không muốn ngươi chết! Ngươi nói ngươi không yêu hài tử, nhưng là ngươi sẽ yêu, theo thời gian trôi qua, ngươi sẽ dần dần yêu hắn, cuối cùng hắn sẽ trở thành ngươi tất cả."

"Thẩm Lãng thật sẽ giết ngươi, hắn thật có thể giết ngươi."

"Hắn nói muốn giết người, toàn bộ giết sạch, ngài nghĩa phụ Cừu Thiên Nguy cũng đã chết rồi, hắn ba vạn hải tặc cũng hẳn là đã chết."

"Ngươi không nên chết, Thẩm Lãng cũng không cần chết!"

"Các ngươi nói một chút được không? Nói một chút được không?"

Cừu Yêu Nhi khuôn mặt giống như sương lạnh.

Nếu như đổi thành những người khác, khẳng định sẽ khịt mũi coi thường.

Khẳng định sẽ cảm thấy ta Cừu Yêu Nhi vô địch thiên hạ, bằng ngươi Thẩm Lãng cũng muốn giết ta?

Nhưng là, nàng sẽ không.

Nàng có thể cảm giác được Thẩm Lãng sát ý cùng quyết tâm, trả có năng lực.

Nàng dùng khó được nhu hòa ánh mắt nhìn về phía Từ Thiên Thiên nói: "Cám ơn ngươi chân thành tha thiết quan tâm, nhưng là. . . Ta không sợ chết!"

Từ Thiên Thiên tuyệt mỹ gương mặt lộ ra tuyệt vọng.

"Kia. . . Vậy được rồi!"

"Ta hai cái người trọng yếu nhất muốn tự giết lẫn nhau, ta báo thù cũng không có trông cậy vào, liền để ta chết tại các ngươi đằng trước đi!"

Sau đó, nàng bỗng nhiên hướng phía trước nhảy lên.

Liền trực tiếp muốn từ hai mươi mấy mét cao địa phương nhảy xuống.

Nàng muốn dùng vừa chết, rung động Cừu Yêu Nhi tâm linh.

"Không cần. . ."

Cừu Yêu Nhi xuất thủ giống như thiểm điện, bỗng nhiên bắt lấy Từ Thiên Thiên.

Nàng không quan tâm người khác chết đi, thậm chí là nữ nhân.

Nhưng là, nàng chịu không được người khác vì nàng mà chết.

Từ Thiên Thiên thân thể treo ở không trung, tóc bị Cừu Yêu Nhi bắt lấy.

"Tướng quân, nói một chút được không?"

"Van cầu ngươi, ta không muốn ngươi chết."

"Vạn nhất, vạn nhất Thẩm Lãng có thể thuyết phục ngươi đây?"

"Cho chính ngươi một cơ hội, cho hắn một cơ hội, cũng cho ta. . . Một cơ hội."

Đón lấy, Từ Thiên Thiên hướng xuống mặt Thẩm Lãng hét lớn: "Thẩm Lãng, ngươi là nam nhân, ngươi chơi qua Cừu Yêu Nhi, nói một chút cũng không được sao?"

Thẩm Lãng giận dữ hét: "Là nàng chơi qua ta, ta đàm luận ngươi cái xá, ta xxx chết ngươi cái kỹ nữ."

Từ Thiên Thiên nói: "Được a, nói xong về sau ta cho ngươi xxx a, bị ngươi xxx chết a!"

"Thảo, thảo, thảo!"

Thẩm Lãng chửi ầm lên, sau đó giơ tay phải lên nói: "Cừu kỹ nữ, lão tử tiến đến cùng nói chuyện, lão tử chỉ có một người, muốn chém giết muốn róc thịt tùy theo ngươi. Đàm luận không thành, lại đánh, lại giết!"

Cừu Yêu Nhi nhìn qua Thẩm Lãng, sau đó nhẹ gật đầu.

Đón lấy, một cái rổ buông xuống.

Thẩm Lãng trực tiếp tiến vào trong giỏ.

Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam xông lên.

"Cô gia!"

"Chủ nhân."

"Nhất định phải như vậy sao? Nhất định phải như vậy sao?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Nhất định phải dạng này, nếu không không đường."

Thẩm Lãng giống như đằng vân giá vũ, trực tiếp bị Cừu Yêu Nhi một tay nhấc đi lên.

Đón lấy, Thẩm Lãng giống như gà con đồng dạng, bị Cừu Yêu Nhi nâng lên trên đầu thành.

Thẩm Lãng liếc qua Từ Thiên Thiên, lạnh giọng nói: "Kỹ nữ."

Từ Thiên Thiên nói: "Cặn bã."

Sau đó, Thẩm Lãng ánh mắt hướng phía Cừu Yêu Nhi bụng nhìn lại, gần như vậy dùng X quang mắt đã có thể thấy được.

Trả. . . Thật đúng là mẹ nó mang thai.

Ngươi. . . Ngươi Cừu Yêu Nhi vẫn là nhân loại sao?

Ngươi bây giờ trong máu cũng đều là kim loại nặng a.

Ngươi chích máu mấy lần a.

Cứ như vậy, ngươi còn có thể một phát nhập hồn, còn có thể mang thai.

Mấu chốt, cái này trong bụng thai nhi trả phi thường khỏe mạnh hữu lực.

Bây giờ hơn một tháng, thai nhi mới hai centimét hai bên, thai tâm vậy mà đã rất rõ rệt.

Móa!

Ngươi Cừu Yêu Nhi là cái gì thân thể a?

Huyết dịch kim loại nặng nồng độ cao như vậy, ngũ tạng lục phủ đều vô sự.

Bây giờ thai nhi cũng không có việc gì?

Huyết mạch của ngươi cứ như vậy trâu sao?

Trọn vẹn một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Cừu Yêu Nhi, ta có thể giết ngươi, trước đó trị bệnh cho ngươi thời điểm, ta tại trong cơ thể ngươi động tay chân."

Cừu Yêu Nhi gật đầu nói: "Ta tin tưởng!"

Đâu chỉ động tay động chân, Thẩm Lãng mượn chữa bệnh thời điểm, hướng trong cơ thể nàng cắm vào mấy cái phi thường nhỏ bé hạt tròn.

Cái này hạt tròn bên trong là cái gì?

Kịch độc xyanua.

Từ đại lượng hạnh nhân bên trong lấy ra, hơn trăm cân hạnh nhân, liền rút ra tí xíu.

Dùng phi thường mỏng kim loại bích bao khỏa, sau đó vùi sâu vào Cừu Yêu Nhi thể nội.

Mà hắn máy ném đá lên là thiên thạch nam châm, toàn bộ nghiền nát trở thành bột phấn, sau đó lại dùng keo tự nhiên ngưng tụ thành một cái cầu.

Một khi hướng phía Cừu Yêu Nhi đập tới.

Cừu Yêu Nhi nhất định sẽ Quỷ Đầu đao cuồng vũ, đem những thứ này nam châm cầu một lần nữa đánh nát trở thành bột phấn.

Cho đến lúc đó, những thứ này nam châm bột phấn toàn bộ sẽ bám vào Cừu Yêu Nhi mặt ngoài thân thể.

Cừu Yêu Nhi khẳng định phải tránh thoát, cho đến lúc đó, toàn thân mỗi một chỗ đều sẽ chân khí bắn ra,

Mà khi nàng toàn thân chân khí nổ ra thời điểm, toàn bộ thân thể đều sẽ co vào.

Tất cả mạch máu, cơ bắp, đều sẽ bỗng nhiên co vào, sinh ra to lớn đè ép lực

Mà lúc kia, thật mỏng quả cầu kim loại liền sẽ bị chen nứt, bên trong xyanua liền sẽ tiến vào huyết dịch.

Nhiều nhất vài giây đồng hồ.

Cừu Yêu Nhi liền sẽ mất mạng!

Thẩm Lãng tại trong cơ thể nàng ròng rã chôn năm cái.

Chỉ cần có một cái chen nứt, Cừu Yêu Nhi liền hẳn phải chết không nghi ngờ.

Không sai!

Thẩm Lãng tại đến cho nàng cứu chữa thời điểm, liền nghĩ muốn giết nàng.

Thời khắc mấu chốt, có thể đối với hắn nhất kích tất sát.

Cừu Yêu Nhi vừa chết, tòa thành bên trong rắn mất đầu.

Luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên mặc dù tại phủ thành chủ tòa thành địa vị không cao, nhưng dầu gì cũng là Cừu Thiên Nguy lão nhân bên cạnh, là có tư lịch cùng uy tín. Rắn mất đầu phía dưới, hắn liền có thể đứng ra.

Sau đó, hắn cùng Thẩm Lãng nội ứng ngoại hợp.

Hoặc là hắn trực tiếp tại nước giếng trung hạ độc, đem trong thành bảo quân coi giữ toàn bộ hạ độc được.

Dạng này, Thẩm Lãng liền cầm xuống phủ thành chủ.

Bất quá bây giờ thế cục càng thêm phức tạp, Trương Tấn sáu ngàn tinh nhuệ ngay tại sau lưng, tùy thời có thể giết ra.

Cho nên. . . Có một cái tốt hơn lựa chọn xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt.

Bất quá hắn bị Cừu Yêu Nhi ngủ, Cừu Yêu Nhi mang thai, thật đều tại kế hoạch bên ngoài.

Trời mới biết sẽ phát sinh những chuyện này a.

. . .

"Thẩm Lãng, ta tin tưởng ngươi có thể giết a!" Cừu Yêu Nhi nói: "Nhưng là ngươi cũng biết, ta không sợ tử vong, sống có gì vui, chết có gì sợ?"

Thẩm Lãng dùng tay nắm trán của mình.

Thật mẹ nhà hắn.

Cừu Yêu Nhi nói: "Ta, ta thật mang thai?"

"Đúng vậy a!" Thẩm Lãng nói: "Cái này có thể trách ai a? Việc này ta không có trách nhiệm a, ta là người bị hại."

Cừu Yêu Nhi nói: "Vậy ngươi coi như nó không tồn tại đi, dù sao mới hơn một tháng, còn không có thành hình người."

"Im miệng đi, đều là ngươi làm chuyện tốt, ngày đó ta không sao hảo hảo, ngươi ngủ ta làm gì?" Thẩm Lãng nói: "Chẳng những để ta khắp cả người xâm phạm tổn thương, trả để nương tử của ta thương tâm, ngươi lại còn mang thai."

Cừu Yêu Nhi nói: "Ta đưa ngươi xuống dưới, ngươi động thủ đi."

Từ Thiên Thiên nói: "Tướng quân, chuyện này không có đàm luận sao? Cừu Thiên Nguy việc ác bất tận, ngài tại sao phải vì hắn cống hiến a?"

Cừu Yêu Nhi lắc đầu nói: "Ta trôi trên mặt biển, là nghĩa phụ cứu sống ta, là hắn đem ta nuôi lớn."

Từ Thiên Thiên nói: "Những năm này ngươi vì hắn nam chinh bắc chiến, món nợ này đã sớm trả a, hắn có thể có hôm nay cơ nghiệp, toàn bộ đều là ngươi công lao a, Cừu Kiêu tên rác rưởi kia. . . Tên cầm thú kia trừ sẽ chà đạp nữ nhân, còn biết cái gì?"

Cặn bã là Thẩm Lãng chuyên xưng, Từ Thiên Thiên không muốn dùng tại người khác trên đầu.

Cừu Yêu Nhi nói: "Ta thiếu nghĩa phụ một cái mạng, còn không có trả. Nếu như lần này ta có thể sống, có thể vì hắn giữ vững Nộ Triều thành, ta liền sẽ cao chạy xa bay, không sai biệt lắm coi như trả."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không cần trả lại, Cừu Thiên Nguy đã chết."

Cừu Yêu Nhi thân thể run lên, không biết vì cái gì, câu nói này nàng cũng tin.

Làm Thẩm Lãng nghiêm túc thời điểm, hắn nói ra mỗi một câu nói, đều tràn đầy quyền uy tuyệt đối.

Cừu Yêu Nhi nói: "Coi như hắn chết, ta cũng không thể phản bội hắn, ta thiếu hắn một cái mạng. Ta muốn vì hắn giữ vững Nộ Triều thành. Cùng lắm thì ta về sau giao cho Cừu Hào, sau đó lại cao chạy xa bay. Thẩm Lãng ngươi xuống dưới, chúng ta tiếp tục mở chiến đi, sinh tử do trời định!"

Thẩm Lãng giận dữ nói: "Ngươi cái này đầu óc nước vào ngu xuẩn, ngươi đã sớm không nợ Cừu Thiên Nguy một cái mạng."

"Nữ nhân ngu xuẩn, ngươi cũng đã biết cái kia dùng độc muối hại ngươi người là ai chăng? Ngươi cũng đã biết cái kia đầu bếp nữ Thư Thục cho ngươi hạ độc muối, là ai sai sử sao?" Thẩm Lãng cười to nói: "Chính là ngươi cái kia tốt nghĩa phụ, chính là Cừu Thiên Nguy!"

"Cừu Thiên Nguy vốn là muốn ngủ ngươi, muốn thu ngươi làm hắn nữ nhân. Nhưng là hắn không dám, ngươi quá mạnh!"

"Ngươi đã cường đại đến để hắn đều sợ hãi, chung quanh cái này hải vực tất cả mọi người, e ngại ngươi Cừu Yêu Nhi, vượt xa quá Cừu Thiên Nguy."

"Ngươi đã đem tất cả không nghe lời hải tặc toàn bộ giết sạch, đã không người nào có thể làm trái Cừu thị gia tộc."

"Cho nên, ngươi liền có thể chết! Mà lại uy tín của ngươi quá cao, lộ ra Cừu Thiên Nguy ảm đạm không ánh sáng, càng là đem Cừu Kiêu phụ trợ trở thành một cái sẽ chỉ chà đạp nữ nhân phế vật, cho nên ngươi chết rồi!"

Nghe được Thẩm Lãng, Cừu Yêu Nhi sắc mặt kịch biến.

Nghĩa phụ muốn ngủ nàng?

Điểm này nàng rất cẩu thả, nhưng một số thời khắc Cừu Thiên Nguy nhìn về phía ánh mắt của nàng quả thật có chút quái.

Nhưng là nghĩa phụ Cừu Thiên Nguy muốn giết nàng?

Cừu Yêu Nhi thật sự là tuyệt đối không ngờ rằng.

Nàng dù sao cũng là Cừu Thiên Nguy nuôi lớn a.

Cái này, đây cũng quá kinh người.

"Ngươi, ngươi có chứng cứ sao?" Cừu Yêu Nhi run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia đầu bếp nữ Thư Thục, bây giờ liền đang phủ thành chủ bên trong mật thất dưới đất, ngươi đem nàng mang đến, hết thảy liền chân tướng rõ ràng. Ngươi đem An Tái Thiên thả ra, hắn biết Thư Thục ở nơi đó."

Cừu Yêu Nhi nói: "Nghĩa phụ vì sao không giết người diệt khẩu, một nữ nhân đối với hắn, không đáng một đồng."

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì cái này Thư Thục mang thai, Cừu Thiên Nguy tưởng rằng con của hắn, nhưng trên thực tế không phải!"

Cừu Thiên Nguy gần nhất thật cao hứng, bởi vì hắn ngủ qua nữ nhân mang thai, cho nên nơi nào bỏ được giết chết đầu bếp nữ Thư Thục a.

Nhưng là. . . Đứa nhỏ này nhưng thật ra là An Tái Thiên.

Một lát sau!

Đầu bếp nữ Thư Thục quỳ trước mặt Cừu Yêu Nhi.

Năm nay ba mươi sáu tuổi nàng, quả nhiên phong vận vẫn còn.

Kỳ thật, chưa nói tới tuyệt mỹ.

Nhưng là, trên người nàng kia cỗ dịu dàng cùng thư quyển khí tức thật sự là rất nồng nặc, cùng chung quanh nữ tử đều không giống.

Không hổ là xuất thân từ thư hương môn đệ.

Khó trách Cừu Thiên Nguy sẽ nhìn trúng nàng.

Bụng của nàng, đã hở ra phải có chút rõ ràng.

Cừu Yêu Nhi nhìn lấy mình cái này đầu bếp nữ, nói: "Là. . . Nghĩa phụ để ngươi dùng độc muối mưu sát ta?"

Thư Thục gật đầu nói: "Vâng! Là Cừu Thiên Nguy sai sử ta mưu sát ngươi, hai năm trước liền bắt đầu dùng độc muối nấu cơm cho ngươi."

Hết thảy, chân tướng rõ ràng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 188: Huyền Vũ Phong Vân! Cừu Yêu Nhi Quyết Định!

Đường Luân tỉnh lại.

Lập tức cảm giác được thân thể rất lạnh.

Rõ ràng bao vây lấy một tầng thật dày chăn mền nhưng vẫn là cảm thấy lạnh, kia cỗ hàn ý liền phảng phất từ trong cơ thể phát ra.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian lại ôm chặt chăn mền.

Vẻn vẹn mấy canh giờ mà thôi, hắn giống như già đi mười tuổi.

Cái gì hùng tâm tráng chí toàn bộ biến thành bọt nước.

"Đường Luân huynh tỉnh?" Huyền Vũ bá Kim Trác nói.

Đường Luân mở mắt ra, nhìn thoáng qua Kim Trác.

Đây chẳng qua là một cái trung nhân chi tư a, cũng bởi vì chiêu một cái lợi hại con rể, liền để hắn đứng ở người thắng một phương.

Thiên hạ sao mà bất công?

"Giết ta đi." Đường Luân thở dài nói: "Kim Trác huynh, nể tình đều là uy tín lâu năm quý tộc phân thượng, giết ta đi. Nơi này là Vọng Nhai đảo, giết ta thần không biết quỷ không hay, ngươi không có bất cứ trách nhiệm nào."

Kim Trác nói: "Ta không giết ngươi."

Đường Luân nói: "Vậy ngươi thả ta, thả ta."

Cừu Thiên Nguy chết rồi, Đường gia tư quân chết sạch, hắn không còn có trông cậy vào, sau khi về nhà liền này cuối đời đi.

Dù sao còn có mỹ nhân, còn có rượu ngon, cứ như vậy thư thư phục phục qua nửa đời sau đi.

Kim Trác nói: "Ta có thể thả đi ngươi, nhưng là ngươi muốn vì ta làm vài việc. Ngươi làm được, ta liền đem ngươi cùng nhi tử đều thả đi."

Cừu Thiên Nguy nói: "Chuyện gì?"

Kim Trác nói: "Hiện tại trên mặt biển còn có một nhóm hải tặc, mặc dù số lượng không nhiều, nhưng lại khống chế lấy thuyền, ta cần diệt trừ bọn hắn, lúc này bọn hắn khẳng định đều khát vọng lên đảo phân vàng đi."

Cũng không phải sao?

Bình thường những hải tặc này đối Đường Luân đều mặc xác, kết quả hôm nay lại là gửi lời chào, lại là vuốt mông ngựa.

Chính là muốn để Đường Luân cầu tình, mời Vua Hải Tặc hạ lệnh thay thế bọn hắn lên đảo.

Tất cả mọi người tại phân vàng, chúng ta lại muốn trên mặt biển tuần tra, dựa vào cái gì a?

Đường Luân nói: "Ngươi là muốn ta đi đem bọn hắn chiêu đến ở trên đảo đến, sau đó toàn bộ giết sạch?"

Kim Trác nói: "Đúng!"

Đường Luân gật đầu nói: "Tốt!"

Hiện tại hắn cái gì đều không để ý, Cừu Thiên Nguy đều chết hết, còn lại những hải tặc này thì có ích lợi gì a.

Kim Trác nói: "Ngươi đi một mình, hai đứa con trai áp tại ta chỗ này."

Đường Luân nói: "Tốt!"

. . .

Hơn một canh giờ sau!

Trên mặt biển tuần tra hai ngàn hải tặc vui mừng hớn hở lên đất liền.

Rốt cục có thể không cần trên mặt biển hóng gió, ròng rã tuần tra mấy ngày mấy đêm a, một cái quỷ đều không có.

Đại vương không khỏi cũng quá cẩn thận a.

"Đa tạ Tấn Hải bá!"

"Tấn Hải bá thật là khó lường, chúng ta đại vương đối với ngài thật sự là nói gì nghe nấy a."

"Từ nay về sau, Tấn Hải bá chính là ta cả đời bằng hữu."

Những hải tặc này đối Đường Luân cùng tán thưởng, đồng thời vỗ bộ ngực nói về sau Đường Luân Bá tước có chuyện gì, chỉ cần một tiếng phân phó xuống tới, các huynh đệ nhất định cấp cho ngươi đến.

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Nộ Triều hầu biết các ngươi tâm dã, cho nên chuyên môn cho các ngươi lưu lại một nhóm vàng, chia xong về sau vẫn là phải tranh thủ thời gian trở lại trên mặt biển tuần tra a."

"Nhất định, nhất định, ha ha ha!"

Tấn Hải bá Đường Luân nói: "Nộ Triều hầu biết các ngươi vất vả, cho nên các ngươi phân đến vàng so những người khác còn nhiều hơn một chút. Chỉ bất quá những thứ này vàng vừa mới đề luyện ra không lâu, cũng không phải kim tệ, đều là vàng khối."

"Chỉ cần là vàng, ai còn quản có phải là kim tệ đi."

"Cũng không phải sao? Vàng càng tốt hơn , đánh thành chiếc nhẫn, đánh thành dây xích, đánh thành vòng tai, mang đi ra ngoài kim quang lóng lánh nhiều uy phong?"

Đường Luân mang theo cái này một hai ngàn hải tặc đi tới một cái tinh luyện kim loại trong sân.

Cái này tinh luyện kim loại trận là dùng tảng đá xây thành, bên trong phi thường lớn, khoảng chừng gần vạn mét vuông.

Đây là trên đảo hai cái tinh luyện kim loại công xưởng một trong, hái quặng sắt trải qua vỡ nát về sau, đều ở nơi này luyện sắt.

Tinh luyện kim loại công xưởng bên ngoài, có mấy chục tên hải tặc võ sĩ thủ hộ.

Đường Luân mang tới những hải tặc này thoáng có chút kinh ngạc, thủ hộ công xưởng những hải tặc này các huynh đệ, có chút lạ mắt a.

Bất quá cái này cũng không có gì, hơn ba vạn người đâu, nơi nào có thể đều nhận xong a.

Trong đó một hải tặc đầu mục nói: "Đường Luân Bá tước, làm sao không phải đi đại vương doanh trại a, lại tới này tinh luyện kim loại công xưởng phân vàng?"

Đường Luân nói: "Từ trong hầm mỏ móc ra đều là cát vàng, chẳng lẽ không cần ở đây luyện thành vàng khối sao?"

"Có đạo lý, có đạo lý, chúng ta huynh đệ kiến thức thiển cận, để Tấn Hải bá chê cười, chê cười."

Tinh luyện kim loại công xưởng đại môn mở ra!

"Mình đi vào cầm, mỗi người cầm một khối, không cho phép lấy thêm." Đường Luân nói: "Các ngươi trên mặt biển tuần tra, lao khổ công cao, cho nên mỗi người phân hai cân."

Lời này mới ra, cái này một hai ngàn hải tặc con mắt đều tái rồi, điên cuồng vọt vào.

Quả nhiên, trên mặt bàn bày đầy vàng khối.

Kim quang chói mắt, mặc dù có một chút chút đỏ lên, nhưng khẳng định là hoàng kim không thể nghi ngờ.

"Mỗi người một khối, không cần đoạt, không cần đoạt!"

Nhưng bây giờ nói lời như vậy thì có ích lợi gì?

Cái này một hai ngàn hải tặc xông đi vào về sau, điên cuồng cướp đoạt vàng khối.

Tay trái cầm một khối, tay phải cầm một khối, ở ngực thăm dò một khối, trong đũng quần lại nhét một khối.

Tốc độ chậm người, một khối đều không có cướp được.

Lập tức, những hải tặc này lại đánh lẫn nhau cùng một chỗ.

"Đại vương nói, một người một khối không cần đoạt."

"Hoàng kim đến tay ta chính là ta, mơ tưởng ta lấy ra."

"Ta đánh chết ngươi, đánh chết ngươi!"

Lập tức, cái này to lớn tinh luyện kim loại công xưởng bên trong một hai ngàn hải tặc liều mạng đánh lẫn nhau thành một đoàn.

Cũng chính là ở thời điểm này.

"Ầm!"

Công xưởng đại môn đóng lại.

Có chút hải tặc cảnh giác.

Đóng cửa làm cái gì a?

Ngay sau đó, bọn hắn phát hiện bên người chất đầy các loại củi.

Còn có mấy cái thùng gỗ, bỗng nhiên một bổ mở, bên trong cá dầu ào ào chảy ra.

Mấy hải tặc tiểu đầu mục lập tức cảnh giác, hoảng sợ nói: "Đừng đánh nữa, đừng đánh nữa, đây là cạm bẫy, chạy mau, chạy mau. . ."

Sau đó, một bộ phận hải tặc liều mạng hướng phía bên ngoài chạy tới.

Mà đại bộ phận hải tặc, vẫn như cũ điên cuồng đánh lẫn nhau cùng một chỗ, liều mạng tranh đoạt hoàng kim.

Mà liền tại lúc này.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Từ phía bên ngoài cửa sổ, bắn vào mấy trăm chi hỏa tiễn.

Nháy mắt, đốt lên cá dầu.

Đốt lên công xưởng bên trong củi lửa.

"Rầm rầm rầm. . ."

Lập tức, toàn bộ đại công trong phường cháy hừng hực.

Cùng lúc đó, bên ngoài Kim thị võ sĩ binh sĩ trực tiếp đem khôi giáp triển khai, đính tại trên cửa sổ, triệt để phủ kín ở bất luận cái gì lỗ hổng.

Toàn bộ công xưởng bên trong, biến thành một đống lửa biển.

May mắn còn sống sót một hai ngàn tên hải tặc điên cuồng kêu thảm, điên cuồng chửi rủa, liều mạng giãy dụa.

Bọn hắn dùng đao, dùng thân thể, liều mạng xô cửa, đụng cửa sổ.

Nhưng là tất cả đều là vô ích!

Vẻn vẹn mười mấy phút sau!

Bên trong không còn có bất luận cái gì kêu thảm, không có bất kỳ cái gì vùng vẫy.

Còn sót lại cái này một hai ngàn hải tặc bị chết sạch.

Bên ngoài, Đường Luân Bá tước nhìn qua trùng thiên khói đặc, hướng phía bên cạnh Huyền Vũ bá nói: "Kim Trác huynh, ngươi chuyện muốn ta làm đã làm. Nhóm này thuyền biển đều thuộc về ngươi Kim thị gia tộc, ngươi phát đại tài."

Lúc này, dù là Đường Luân lòng như tro nguội, cũng vô cùng đố kỵ.

Hơn một trăm chiếc thuyền a, dù là dùng để bán lấy tiền, cũng là một món khổng lồ a.

Thật sự là Cừu Thiên Nguy té ngã, Kim thị ăn no.

Đón lấy, Đường Luân nói: "Kim Trác huynh, hiện tại có thể thả chúng ta cha con đi rồi sao?"

Kim Trác nói: "Không vội, ngươi còn cần cho chúng ta làm một chuyện, một chuyện cuối cùng."

Đường Luân nói: "Chuyện gì?"

Ngay sau đó, hắn lập tức nghĩ tới nói: "Ngươi, ngươi là muốn giả mạo thành Cừu Thiên Nguy hải tặc đại quân đi Kim Sơn đảo, ngươi muốn lợi dụng ta đoạt lại Kim Sơn đảo?"

Kim Trác Bá tước gật đầu nói: "Đúng!"

Đường Luân nhìn qua Huyền Vũ bá nói: "Kim Trác huynh, đều nói ngươi ngay thẳng, ngươi nơi nào ngay thẳng a, ngươi rất gian trá a. Ngươi liền không sợ ăn đến quá no bụng, đang sống bể bụng mà chết sao?"

Huyền Vũ bá nói: "Đường huynh đây là không đáp ứng sao?"

Đường Luân bi phẫn nói: "Ta bây giờ còn có lựa chọn nào khác sao?"

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Những ngày này, Mộc Lan thật sự là mệt đến cực điểm.

Ròng rã hai mươi mấy ngày.

Toàn bộ phủ Bá tước tòa thành phòng ngự, toàn bộ đặt ở một mình nàng trên thân.

Mà trong tay nàng vẻn vẹn chỉ có một ngàn gia tộc tư quân, mà lại có gần một nửa là tân binh.

Đương nhiên, bởi vì có được tòa thành kiên cố, cho nên thất thủ là không thể nào.

Lại nói mặc kệ là Cừu Thiên Nguy hay là Đường Luân, cũng không dám trực tiếp tới tiến đánh.

Nhưng mỗi một ngày Mộc Lan thời gian ngủ vẫn là không cao hơn ba giờ, hết lần này tới lần khác mỗi ngày đều muốn tắm rửa sạch sẽ, thơm nức hương.

Cho nên, nàng mỗi ngày đi ngủ không phải trên giường, mà là tại thùng tắm.

Tiểu Băng một bên cho nàng tắm rửa, nàng một bên đi ngủ.

Người mệt mỏi chút còn không có cái gì, mấu chốt là tâm mệt mỏi.

Cứ việc phu quân diệu kế an thiên hạ, nhưng Mộc Lan làm sao có thể không lo lắng đâu?

Phụ thân suất lĩnh bốn ngàn người tại Vọng Nhai đảo, đối mặt Cừu Thiên Nguy hơn ba vạn người.

Phu quân bên kia càng nguy hiểm, vẻn vẹn suất lĩnh hai ngàn người đi đoạt Nộ Triều thành.

Đến bây giờ đều không có tin tức gì truyền đến.

Đương nhiên, không có tin tức chính là giống như tin tức, chí ít đại biểu cho còn không có xảy ra chuyện.

Thật là khiến người ta nóng lòng a.

Phu quân sẽ không thụ thương đi, hắn như vậy yếu.

Cừu Yêu Nhi cái kia nữ biến thái võ công mạnh như vậy.

Mỗi khi nghĩ tới đây, Mộc Lan liền lòng nóng như lửa đốt, hận không thể cắm cánh bay đến Nộ Triều thành, bay đến Thẩm Lãng bên người.

Đương nhiên, nếu có thể một kiếm đâm chết Cừu Yêu Nhi cái này nữ bạo long thì tốt hơn.

Cái này không biết liêm sỉ nữ nhân, một ngày nào đó muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh!

Ngươi dám chà đạp phu quân của ta, dám cướp đi hắn lần thứ nhất.

Một bên nghiến răng nghiến lợi nghĩ đến, Mộc Lan nhắm mắt lại ngủ đi qua.

. . .

Bá tước phu nhân Tô Bội Bội quỳ gối từ đường trước mặt.

Phía trên bày biện liệt tổ liệt tông bài vị, còn có một bức chân dung.

Đây là trong từ đường duy nhất chân dung, họa chính là tổ tông Kim Trụ.

Kim thị gia tộc vĩ đại nhất một đời Huyền Vũ bá.

Nàng đã quỳ gối nơi này mấy ngày mấy đêm.

Mà lại vì tâm thành, nàng không ăn đồ vật, uống nước cháo.

"Liệt tổ liệt tông ở trên, phù hộ trượng phu ta Kim Trác, phù hộ con ta Thẩm Lãng bình an vô sự, kỳ khai đắc thắng."

"Liệt tổ liệt tông ở trên, phù hộ phu quân ta Kim Trác, phù hộ con ta Thẩm Lãng!"

Sở dĩ nói con ta, không phải nói con rể, nàng lo lắng nếu như mình nói con rể, liệt tổ liệt tông sẽ cảm thấy đây là cái ngoại nhân, kia dứt khoát liền không phù hộ, hoặc là phù hộ lực độ nhỏ một chút.

Nữ nhân đều là rất duy tâm.

Mà liền tại lúc này!

Tòa thành đại môn mở ra một cái cửa động, một người một ngựa lao vùn vụt mà vào.

Là Kim Kiếm Nương.

Nàng toàn thân đẫm máu, dưới hông chiến mã cũng máu tươi chảy đầm đìa.

"Tiểu thư, phu nhân, có tình hình quân địch, có tình hình quân địch!"

Lập tức, Mộc Lan bị bừng tỉnh.

Phu nhân Tô Bội Bội bỗng nhiên đứng dậy, cầm lấy bảo kiếm vọt ra.

. . .

"Phu nhân, tiểu thư, chúng ta trên đất phong xuất hiện đại cổ đạo phỉ, giơ Khổ Đầu Hoan cờ xí."

Khổ Đầu Hoan, toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh nổi danh siêu cấp đạo tặc, dưới trướng có vài trăm người, giết người vô số, việc ác bất tận.

Mà lại người này thần long kiến thủ bất kiến vĩ, có nghe nói hay không người gặp qua hắn đội hình.

"Bọn hắn tại chúng ta trên đất phong trắng trợn đốt giết cướp đoạt, việc ác bất tận."

"Đã có mấy cái làng bị đốt, mấy trăm gian phòng ốc hóa thành tro tàn."

"Bị giết chết dân chúng vô tội, vượt qua trăm người."

"Ta mang theo đội tuần tra vừa vặn gặp được bọn hắn làm ác, cho nên xông đi lên chiến đấu. Nhưng ta chỉ có hai mươi mấy người, gặp phải kia bọn cướp đồ có hơn một trăm người, chúng ta hai mươi mấy người toàn quân bị diệt, liền một mình ta giết ra khỏi trùng vây, trở về báo tin."

"Hiện tại bọn này đạo tặc ngay tại điên cuồng giết người phóng hỏa!"

Kim Kiếm Nương quỳ trên mặt đất, lập tức máu tươi chảy xuôi đầy đất.

An Tái Thế đại phu, còn có phủ Bá tước ba tên nữ đại phu nhanh chóng vọt vào, chuẩn bị tùy thời cho Kim Kiếm Nương chữa thương.

Mộc Lan trực tiếp xông lên đến, từ trên xuống dưới sờ soạng mấy lần Kim Kiếm Nương yếu hại, sau đó thở dài một hơi.

Kiếm Nương vết thương trên người mặc dù nhiều, nhưng không có thương tổn đến yếu hại.

"Bọn hắn vốn là có thể giết ta, nhưng. . . Giống như cố ý để ta giết ra khỏi trùng vây trở về báo tin." Kim Kiếm Nương nói: "Ti chức hoài nghi bên trong có bẫy."

Mộc Lan nói: "Ba vị tỷ tỷ, mang theo Kiếm Nương đi trị thương."

Bởi vì nam nữ khác nhau, không có để An Tái Thế đại phu đi.

Nhưng nếu như thương thế rất nặng lời nói, vậy liền không thể chú ý nhiều như vậy, cứu mạng quan trọng.

"Tiểu thư, trong này có bẫy, đây là có người giả mạo đạo tặc Khổ Đầu Hoan, bọn hắn là muốn dẫn xà xuất động, dương đông kích tây." Lâm lão phu tử nói: "Khổ Đầu Hoan mặc dù là đạo tặc, nhưng là hắn chưa từng có tại Nộ Giang quận xuất hiện qua, nơi này có hay không vật hắn muốn."

An Tái Thế đại phu nói: "Đúng, nhất định là như thế, tiểu thư tuyệt đối không thể mắc lừa!"

Hắn là thầy thuốc, trong nhà bình thường là không phát biểu ý kiến, nhưng lúc này quá mấu chốt.

Mộc Lan nhíu mày.

Trong này khẳng định có lừa dối, chính là muốn đưa nàng dẫn xuất phủ Bá tước tòa thành.

Địch nhân kia muốn làm gì đâu?

Trực tiếp tiến đánh tòa thành?

Tuyệt đối không có khả năng!

Mặc kệ là Cừu Thiên Nguy hay là Đường Luân đều không có điên cuồng như vậy, đây cơ hồ là mưu phản a.

Mà lại Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành ở trên núi, tường thành lại dày lại cao, coi như năm, sáu ngàn người cũng bắt không được tới.

Như vậy địch nhân là mục đích gì đâu?

Trực tiếp dứt bỏ địch nhân chân thực mục đích.

Muốn hay không đi cứu trên đất phong lão bách tính?

Vẫn là tùy ý những thứ này đạo tặc đốt sát kiếp cướp?

Là thật cứu, hay là giả cứu?

Cái gọi là giả cứu, chính là phái ra một đội kỵ binh, khắp nơi tuần tra, khắp nơi bôn tập, nhưng lại không chính diện giao chiến.

Mà thật cứu, liền cần Kim Mộc Lan tự mình suất lĩnh kỵ binh đuổi theo giết bọn này đạo phỉ.

Mộc Lan nhắm mắt lại, thầm nghĩ trong lòng: "Phu quân, ta phải làm gì? Ta như rời đi tòa thành, liền theo địch nhân tâm nguyện. Ta nếu không đi cứu, ta Kim thị gia tộc con dân không biết sẽ chết bao nhiêu người, không biết sẽ có bao nhiêu người không nhà để về. Người bị giết khả năng còn có hài tử, thậm chí còn có anh hài."

"Đúng, ta nhất định phải đi cứu."

"Kim Mộc Lan ngươi làm sao? Ngươi như thấy chết không cứu, còn có cái gì tư cách trở thành mảnh đất này chủ nhân?"

"Ta cùng phu quân về sau cũng sẽ có hài tử, chẳng lẽ không nên vì hài tử tích đức sao?"

Mộc Lan mở ra đôi mắt đẹp, nói: "Mẫu thân, kiếm pháp của ngươi còn nhớ rõ sao?"

Phu nhân Tô Bội Bội nói: "Coi như quên đi, một khi liều mạng, cũng tự nhiên nhớ ra rồi."

Mộc Lan nói: "Ta suất lĩnh ba trăm kỵ binh đi cứu đất phong con dân, đi chém giết cái gọi là đạo tặc. Lưu hơn bảy trăm người cho ngươi, ngươi đến thủ vệ gia tộc tòa thành."

Phu nhân Tô Bội Bội nói: "Tốt, nương sẽ giữ vững."

Mộc Lan nói: "Ta đoán nghĩ địch nhân sẽ không quang minh chính đại tiến đánh Huyền Vũ phủ Bá tước, vẫn chưa có người nào có lá gan này, bọn hắn hẳn là sẽ điều động tiểu quy mô cao thủ tập kích nhà chúng ta, cho nên chiến đấu kế tiếp tư duy cũng phải căn cứ người võ đạo mà chỉ định, dùng nhiều dày đặc cung nỏ giết người."

"Được." Tô Bội Bội nói.

Sau đó, thị nữ của nàng lấy ra một thân áo giáp.

Bá tước phu nhân Tô Bội Bội, lần đầu tiên mặc áo giáp.

Các nam nhân đều đi ra ngoài làm đại sự, trong nhà liền giao cho chúng ta nữ nhân.

Ta Tô Bội Bội mặc dù lại lười biếng, lại thích chưng diện, mỗi ngày không phải tại làm mỹ dung, chính là tại làm mặt màng.

Nhưng là thời khắc mấu chốt, ta cũng có thể bảo đảm nhà an dân.

An Tái Thế đại phu vội vàng đi ra ngoài.

Mộc Lan nói: "An thúc thúc, ngươi muốn làm gì?"

An Tái Thế đại phu nói: "Khoác ra trận, theo tiểu thư xuất chiến."

"Không, An thúc thúc ngươi võ công tương đối cao, để ở nhà càng hữu dụng." Mộc Lan nói.

Mà lúc này, một người vọt vào.

Là Thẩm Lãng đệ đệ Thẩm Kiến, hắn cũng hất lên một thân áo giáp, tay cầm một nhánh chiến đao.

"Tẩu tử, có phải là muốn đi ra ngoài đánh trận, ta cũng đi."

Thẩm Kiến mỗi ngày đều đang luyện võ, lão sư của hắn có rất nhiều.

Kim Hối, Kim Trung, Mộc Lan, Huyền Vũ bá, Kim Sĩ Anh đều chỉ điểm qua hắn võ công.

Bởi vì tính tình của hắn quá sống, lập tức cũng không tìm tới hắn hẳn là học tập một phương diện nào võ đạo.

"Hồ nháo, ngươi để ở nhà, bảo hộ cha mẹ." Mộc Lan nói.

Thẩm Kiến nói: "Tẩu tử, ta đã luyện võ nửa năm, ta cảm thấy mình rất lợi hại."

Mộc Lan nói: "Phục tùng mệnh lệnh."

Thẩm Kiến hậm hực lui ra, thề nhất định phải mạnh lên, trở thành người hữu dụng.

. . .

Mộc Lan một lần nữa phủ thêm áo giáp, đi tới bên ngoài viện.

Ba trăm kỵ binh, đã toàn bộ tập kết.

Nhưng vào lúc này, Kim Kiếm Nương vọt ra.

"Tiểu thư, ta tùy ngươi xuất chiến." Kim Kiếm Nương nói.

Mộc Lan nói: "Trên người ngươi có tổn thương!"

Kiếm Nương nói: "Thương thế của ta không có gì đáng ngại, ta tận mắt nhìn đến các huynh đệ bị những cái kia cầm thú giết chết, ta nếu không đi, cả đời này đều lo lắng."

"Tốt!" Mộc Lan nói: "Vậy chúng ta tỷ muội cùng một chỗ giết địch."

Mộc Lan trở mình lên ngựa, Kim Kiếm Nương trở mình lên ngựa.

Hai người suất lĩnh ba trăm tinh nhuệ kỵ sĩ, xông ra Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành.

Giống như một nhánh mũi tên.

. . .

Lúc này mặt trời chiều ngã về tây, chẳng mấy chốc sẽ màn đêm buông xuống.

Huyền Vũ phủ Bá tước cách đó không xa trên núi.

Trên trăm cái áo đen võ sĩ lẳng lặng mai phục tại nơi này, một người cầm đầu đứng tại trên cây, ánh mắt phức tạp nhìn qua dưới núi trên lưng ngựa Kim Mộc Lan.

Hắn, chính là Trấn Viễn hầu tước phủ Tô Kiếm Đình!

Kim Mộc Lan!

Vốn nên là trở thành vợ hắn.

Xinh đẹp như vậy!

Như thế nóng nảy.

Như thế thuần chân vô hạ.

Thẩm Lãng lập tức liền phải chết, nàng cũng phải biến thành quả phụ.

Đáng tiếc a, Thái tử đưa nàng coi là độc chiếm.

Màn đêm triệt để giáng lâm.

Tô Kiếm Đình từ trên cây nhảy xuống, kéo lên mặt nạ, thấp giọng hạ lệnh: "Điệu hổ ly sơn đã thành công, tất cả mọi người dây thừng câu chờ công cụ nhưng chuẩn bị thỏa đáng?"

"Toàn bộ thỏa đáng!"

Tô Kiếm Đình nói nhìn qua đèn đuốc sáng trưng Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành.

Món đồ kia ngay tại tòa thành bên trong, mệnh lệnh của phụ thân, mặc kệ trả bất cứ giá nào, đều muốn đem vật kia cướp đến tay.

Mặc kệ chết bao nhiêu người, mặc kệ giết bao nhiêu người.

Tóm lại, nhất định phải đem vật kia nắm bắt tới tay.

"Xuất phát, chui vào Huyền Vũ phủ Bá tước."

"Như gặp được bất kỳ kháng cự nào, mặc kệ bất luận kẻ nào, cho dù là Tô Bội Bội, toàn bộ giết chết không cần hỏi tội."

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Trấn Viễn hầu tước phủ một trăm tên áo đen cao thủ, tiếp lấy bóng đêm, hướng phía Huyền Vũ phủ Bá tước bay đi.

Tô Kiếm Đình toàn thân áo đen, mang theo mặt nạ, cũng giấu ở đám cao thủ này bên trong.

Một trăm người, giống như một trăm đầu rắn độc, chui vào Kim thị tòa thành.

. . .

Hơn mười dặm bên ngoài!

Võ si Đường Viêm cưỡi một con ngựa, đứng tại một cái giao lộ ngẩn người.

Đây là một đầu ba lối rẽ.

Ta là nên đi bên trái, vẫn là ở giữa, vẫn là bên phải a?

Cái kia một con đường thông hướng Huyền Vũ phủ Bá tước a.

Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp không luyện, sư phụ Lý Thiên Thu vì hắn chuẩn bị một bộ mới kiếm pháp!

Nghe nói đây là một bộ đặc biệt trâu, đặc biệt lợi hại kiếm pháp.

Nhưng là, bộ kiếm pháp kia vẫn chỉ là một khối ngọc.

Đây là thượng cổ bí tịch, trong khối ngọc khắc rõ vô số tầng đồ án cái chủng loại kia, còn không có bị phân tích ra.

Lão sư nói nếu là từ hắn đến phân tích, có lẽ cần mười năm không thôi.

Nhưng là có một cái siêu cấp thiên tài, có thể tại rất thời gian ngắn trong phòng phân tích ra, người kia chính là Thẩm Lãng.

Thế là, Đường Viêm chỉ có một người tới.

Thật là gian nan a, thế giới bên ngoài thật là đáng sợ.

Trên đường đi vậy mà gặp ba đợt cản đường cướp bóc đạo phỉ.

Đương nhiên hắn không biết là, nguyên bản hắn có thể gặp được càng nhiều đạo phỉ, chỉ bất quá phía trước ba đợt bị hắn miểu sát về sau, phía sau mười mấy cỗ giặc cướp đều quyết định không tới.

Gặp được giặc cướp trả không sao, mấu chốt là không biết nên đi như thế nào a, lạc đường vài chục lần.

Mỗi ngày đều đang hỏi đường a.

Địa đồ ngược lại là có chuẩn bị, nhưng thứ quỷ kia ai nhìn hiểu a.

Văn tự đặt ở bí tịch võ công lên Đường Viêm hiểu ngay, đặt ở địa phương khác, hắn thật không biết là ý gì.

Đường Viêm để sư phụ dẫn hắn đến, kết quả sư phụ không hợp ý nhau, trả một mặt sợ hãi dáng vẻ, thật không biết Huyền Vũ phủ Bá tước có cái gì đáng sợ.

Nhưng là hiện tại lại trời tối, không ai có thể hỏi đường a.

Bất quá sư phụ nói, gặp được lối rẽ, nếu như hai đầu liền tuyển bên phải. Nếu như ba đầu, liền chọn trúng ở giữa.

Lúc này trước mắt có ba đầu lối rẽ, vậy ta liền đi ở giữa đi.

Mặc dù trước kia chọn trúng ở giữa thường xuyên sai, nhưng là sư phụ vẫn là phải nghe.

Võ si Đường Viêm, cưỡi chiến mã, dọc theo ở giữa con đường này rong ruổi mà đi.

Ai!

Cái này ngu ngốc lần này rốt cục chọn đúng.

Bên trái là đi Huyền Vũ thành, bên phải là đi Lan Sơn thành, ở giữa con đường này chính là thông hướng Huyền Vũ phủ Bá tước.

. . .

Nộ Triều thành, chủ tòa thành bên trong!

Cái này đầu bếp nữ Thư Thục lộ ra đặc biệt yên tĩnh, giống như không có chút nào e ngại.

Chỉ là ngẫu nhiên ánh mắt sẽ hướng luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên nhìn lại.

"Đại tiểu thư đã cứu ta, ta phi thường cảm kích, ta xuất thủ hại ngươi, không bằng cầm thú." Thư Thục nói: "Nhưng là ta nếu không cho ngươi hạ độc, con của ta sẽ chết, nữ nhi cũng sẽ chết."

Cừu Yêu Nhi lắc đầu nói: "Ta không trách ngươi, kia trước đây không lâu ngươi vì sao đột nhiên biến mất rồi? Vì sao bỏ dở cho ta hạ độc?"

Thư Thục nói: "Một, bởi vì ta mang thai. Hai, bởi vì thế cục biến hóa, Cừu Thiên Nguy bỗng nhiên lại cần ngươi."

Lời này mới ra, Thẩm Lãng lập tức đối cái này đầu bếp nữ lau mắt mà nhìn, không hổ đã từng là thư hương môn đệ thiên kim tiểu thư.

Nói chuyện vô cùng rõ ràng, kiến thức cũng rất sâu.

Lúc đầu Cừu Thiên Nguy cảm thấy Cừu Yêu Nhi đã vô dụng, lưu nàng còn sống chỗ hại nhiều hơn chỗ tốt.

Nhưng là, truyền đến Vọng Nhai đảo có thượng cổ kim mạch, cho nên Cừu Yêu Nhi lập tức trở nên nặng muốn đứng lên.

Nộ Triều thành cần nàng trấn thủ a, cho nên liền tạm dừng cho Cừu Yêu Nhi hạ độc.

Lại thêm Thư Thục đã mang thai, cho nên dứt khoát để nàng biến mất, giả trang ra một bộ giết người diệt khẩu giả tượng.

Cừu Yêu Nhi nhắm mắt lại.

Nghĩa phụ muốn giết nàng?

Lại muốn giết nàng?

Những năm này, ta đối với ngươi trung thành tuyệt đối, ngươi lại muốn giết ta?

Ngươi biết rất rõ ràng ta không có bất kỳ cái gì dã tâm, sẽ không uy hiếp được Cừu Kiêu địa vị, ngươi vẫn như cũ muốn giết ta?

Cũng là bởi vì ta danh tiếng lấn át ngươi?

Cũng là bởi vì võ công của ta để ngươi e ngại rồi?

Nam nhân lại bởi vì e ngại mà giết người sao?

Cừu Yêu Nhi không rung động, thậm chí không phẫn nộ.

Chỉ là có chút thất vọng, còn có một cỗ giải thoát cảm giác.

Thẩm Lãng nói đúng, ta đã không nợ Cừu Thiên Nguy một cái mạng.

Món nợ này, trả sạch!

Bỗng nhiên, Cừu Yêu Nhi nói: "Thư Thục, ngươi cùng Cừu Thiên Nguy là cam tâm tình nguyện sao?"

Thư Thục nói: "Không phải, ta bị hắn cường bạo, đây là một cái cầm thú, chà đạp ta thời điểm, miệng bên trong kêu nhiều nhất là tên của ngươi."

Lập tức, Cừu Yêu Nhi cảm thấy từng đợt buồn nôn.

Thật dài hô một hơi, Cừu Yêu Nhi nói: "Thư Thục, ngươi muốn theo ta đi sao? Vẫn như cũ nấu cơm cho ta? Ngươi làm cơm ăn ngon, ta quen thuộc."

Ngươi nữ nhân này tâm thật to lớn a.

Thư Thục đã từng cho ngươi hạ độc, ngươi còn muốn cho nàng nấu cơm cho ngươi?

Thư Thục quỳ xuống dập đầu nói: "Tạ ơn đại tiểu thư, nhưng là. . . Ta có nam nhân, chúng ta có hài tử, ta muốn cùng hắn về nhà sinh hoạt."

Sau đó, nàng đôi mắt đẹp hướng phía luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên nhìn lại.

Lập tức, An Tái Thiên nước mắt nháy mắt liền trào ra.

Nội ứng tại Cừu Thiên Nguy bên người vài chục năm, không có cái gì thành tích, nhưng là tìm một nữ nhân, cái này. . . Cái này đã đủ rồi.

Cừu Yêu Nhi hướng phía Thẩm Lãng trông lại.

Trọn vẹn một hồi lâu, nàng mở miệng nói: "Thẩm Lãng, tòa pháo đài này cũng cho ngươi, Nộ Triều thành cũng giao cho ngươi. Ta mang theo người của ta cao chạy xa bay, sau này không gặp lại!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 189: Giết Cầm Thú! Quấn Lấy Cừu Yêu Nhi! Hại Trương Tấn

Huyền Vũ phủ Bá tước đất phong, cái nào đó thôn trang.

Đường thị gia tộc võ sĩ, Trấn Viễn hầu Tô thị cao thủ của gia tộc, giả trang trở thành đạo phỉ, ngồi trên lưng ngựa, điên cuồng giết người phóng hỏa.

"Ha ha ha ha!"

Đám người này triệt để phóng xuất ra trong lòng ác ma.

Khi nhìn thấy một tòa lại một tòa phòng ở hóa thành tro tàn, nhìn thấy một đầu lại một cái mạng tại trong tay mình kết thúc thời điểm, bọn hắn cảm thấy vô cùng khoái ý.

Quá mức nghiện.

Quá sướng rồi.

Ha ha ha ha!

Trước đó không có phát hiện, nguyên lai giết người phóng hỏa vậy mà là như thế vui sướng sự tình a.

Làm đạo phỉ chính là tốt.

Vô câu vô thúc.

Muốn giết cứ giết, nghĩ xxx liền xxx.

"Phóng hỏa, phóng hỏa, phóng hỏa!"

Một nhánh lại một nhánh bó đuốc ném về phòng.

Vô số Kim thị con dân kêu thảm, khóc thét lên, ôm hài tử, lôi kéo thê tử từ trong nhà trốn tới.

Người của toàn thôn toàn bộ đều chen chúc đang đánh cốc trường bên trên, ròng rã vài trăm người.

Toàn bộ làng phòng ốc đều ở lửa.

Những thứ này giả mạo đạo tặc tại ánh lửa cười gằn.

"Ha ha ha ha, còn muốn lấy Kim thị gia tộc tới cứu các ngươi sao?"

"Không nên mơ mộng nữa, Kim thị gia tộc tự thân khó đảm bảo, lập tức liền muốn xong đời."

"Mà lại tại Kim thị gia tộc trong mắt những người kia, các ngươi chỉ là ti tiện sâu kiến, cũng chỉ là không bằng heo chó dân đen mà thôi."

"Tính mạng của các ngươi tại Kim Mộc Lan bọn người trong mắt không đáng một đồng."

"Các ngươi cũng chỉ là Kim thị gia tộc nghiền ép công cụ mà thôi."

Bỗng nhiên, có một cái tuổi trẻ tiểu tử nói: "Ta không tin, Bá tước đại nhân nhất định sẽ phái người tới cứu chúng ta."

"Đúng, phủ Bá tước yêu dân như con, Kim Mộc Lan tiểu thư yêu dân như con, nàng là thật coi chúng ta là thành người nhà, xem như con dân."

"Các ngươi những thứ này đạo tặc chờ lấy, chờ lấy chúng ta chủ nhân quân đội giết tới, nhất định sẽ không bỏ qua các ngươi."

Các thôn dân nhao nhao hô to, bọn hắn đối Kim thị gia tộc ủng hộ là phát ra từ nội tâm.

Đường Tứ công tử cất tiếng cười to nói: "Nằm mơ, nằm mơ, Kim Mộc Lan sẽ vì các ngươi những heo chó này dân đen mà mạo hiểm?"

Đón lấy, sắc mặt hắn bỗng nhiên phát lạnh.

"Những người này đã như thế mạnh miệng, như vậy có lẽ là không sợ chết a."

"Bắt được hai mươi người đi ra, giết!"

Sau một lát, trong thôn hai mươi cái người trẻ tuổi, ánh mắt thực tế kiêu căng khó thuần người trẻ tuổi bị kéo ra ngoài , ấn lấy quỳ trên mặt đất, đao nằm ngang ở trên cổ của bọn hắn.

Lúc này là ban đêm, các thôn dân đều tại ngủ say, cho nên xuyên được có chút đơn bạc.

Nhất là một cái tuổi trẻ tiểu tức phụ.

Năm nay kén tằm bán giá tiền rất lớn, trượng phu yêu thương nương tử, cho nên khó được cho làm tơ lụa quần áo.

Những thứ này tiểu tức phụ mặc tơ lụa quần áo đi ngủ, nhìn thân thể thực tế quyến rũ động lòng người.

Cho nên những thứ này giả mạo phỉ đồ cầm thú động tâm.

"Công tử. . . A không, lão đại, chúng ta nếu là đạo phỉ, vậy liền chẳng những muốn giết người, còn muốn cướp sắc a!"

"Trong thôn này có chút đại cô nương, tiểu tức phụ dáng dấp không tệ, ngươi liền để mọi người qua đã nghiền?"

Đám người này vốn là Đường thị gia tộc võ sĩ, vốn cũng không đến mức như thế cầm thú.

Nhưng là giết người phóng hỏa về sau, giống như đem nội tâm ác ma triệt để phóng thích ra ngoài, liền không có ranh giới cuối cùng.

Đường Tứ công tử tròng mắt hơi híp, nữ nhân của hắn rất nhiều, mà lại đều rất xinh đẹp.

Nhưng là trước mắt những thứ này đại cô nương, tiểu tức phụ phi thường nguyên sinh thái a, có một phong vị khác.

Ngủ đã quen nũng nịu mỹ nhân, chơi đùa những này trời sinh thuần phác thôn phụ cũng không tệ a, các nàng trên mặt gian nan vất vả vẻ, lòng bàn tay kén nhìn cũng rất có hương vị.

"Được, vậy liền cùng nhau chơi đùa chơi đi!"

Lập tức, bọn này cầm thú bỗng nhiên xông vào trong đám người, đem thôn dân bên trong thoáng tuổi trẻ xinh đẹp tiểu tức phụ, đại cô nương bắt đi ra.

"Cầm thú, các ngươi những súc sinh này."

"Thả nương tử của ta."

"Thả nữ nhi của ta."

"Các ngươi những súc sinh này, thả mẹ ta."

Trong thôn nam tử con mắt đỏ lên, lập tức xông lên cứu mình thê tử nữ nhi.

Sau đó, dễ như trở bàn tay bị đánh bại trên mặt đất.

Mười mấy tên nữ tử bị bắt đi ra, khóc thét chấn thiên.

"Mọi người thay phiên chơi, từng cái từng cái tiếp lấy tới."

"Không cần đoạt!"

Còn lại thôn dân hốc mắt muốn nứt.

"Không bằng cầm thú, không bằng cầm thú a!"

"Lão thiên gia, ngươi mở to mắt, đánh chết bọn này súc sinh đi."

"Chủ nhân a, mau tới cứu chúng ta đi."

Đường thị Tứ công tử cất tiếng cười to nói: "Con của các ngươi muốn bị giết, vợ con của các ngươi nữ nhi muốn bị giày xéo, chủ nhân của các ngươi ở nơi nào a? Hắn căn bản cũng không quản các ngươi chết sống, ha ha ha ha!"

"Giết, giết chết bọn này ngu xuẩn."

"Chà đạp những nữ nhân này, chà đạp những thứ này Kim thị gia tộc nữ nhân."

Nhưng vào lúc này!

Trên mặt đất bỗng nhiên bỗng nhiên từng đợt run rẩy.

Còn có móng ngựa gõ vang mặt đất tiếng vang.

Mộc Lan suất lĩnh ba trăm kỵ binh, gió trì pin, cuốn tới.

"Giết, giết bọn này súc sinh!"

"Kim thị gia tộc tất cả con dân, toàn bộ thối lui đến bên cạnh đi."

Mộc Lan ba trăm kỵ sĩ công kích phía dưới, tốc độ phi thường nhanh.

Các thôn dân cuồng hỉ.

"Chủ nhân đến rồi, chủ nhân đến rồi."

"Chúng ta được cứu, chúng ta được cứu."

"Ta liền biết, chủ nhân sẽ không mặc kệ chúng ta."

"Kim thị gia tộc vạn tuế."

"Huyền Vũ bá vạn tuế!"

Đường Tứ công tử nhìn thấy Mộc Lan kỵ binh cuốn tới, ánh mắt lộ ra một chút dữ tợn.

Kim Mộc Lan, ngươi thật đúng là dám đến a.

Ngươi cái này quý tộc thật đúng là ngu xuẩn a, vì một chút dân đen, thật dám đến mạo hiểm a.

Ngươi cũng đã biết, ta mang tới cái này hai trăm năm mươi tên toàn bộ đều là cao thủ sao?

Nhất là Tô Kiếm Đình chi viện cái này năm mươi tên Tây Vực cao thủ, thực tế cường hãn.

Ngươi vậy mà tới, vậy liền đừng đi.

Tất nhiên để ngươi toàn quân bị diệt.

Ngươi nữ nhân này quá đẹp, ta không thể đụng vào, nhưng là ta lại có thể hủy đi ngươi gân mạch, đưa cho thái tử điện hạ, một cái công lớn, một cái công lớn.

Đường Tứ công tử hét lớn: "Đến hay lắm, đến hay lắm, ta Khổ Đầu Hoan đang lo không có địch nhân đâu."

"Tất cả mọi người lên ngựa, chúng ta cái này cùng Huyền Vũ phủ Bá tước một trận chiến. Chờ giết sạch địch nhân, lại chơi nữ nhân. Huống hồ cái này Kim Mộc Lan dưới trướng, nhưng có rất nhiều cái mỹ nhân kỵ binh đâu, ha ha ha ha!"

"Nhìn xem là Kim thị gia tộc kỵ binh lợi hại, vẫn là ta Khổ Đầu Hoan lợi hại."

Thế là, Đường thị cao thủ của gia tộc, Tô Kiếm Đình chi viện năm mươi tên Tây Vực cao thủ trở mình lên ngựa.

Hai chi kỵ binh, bỗng nhiên gia tốc.

Sau đó ngay tại cái thôn này phía ngoài trên đất trống, điên cuồng va chạm, điên cuồng chém giết.

Trong chốc lát!

Máu tươi bắn tung tóe, cụt tay cụt chân bay loạn.

Tại trẻ tuổi một đời bên trong.

Mộc Lan kiếm pháp không phải đỉnh tiêm, trên chiến mã công phu cũng kém xa Nam Cung Hiệp, nhiều nhất cùng Đường Tung tương xứng.

Nhưng là tại trường hợp này.

Nàng cũng không có đối thủ.

Tấn Hải bá tước phủ Đường Tứ công tử không phải là đối thủ của hắn,

Thế là, Đường Thất công tử cũng đi lên.

Hai người đánh Mộc Lan một cái.

Nhưng, Mộc Lan khí thế như hồng.

Trong lồng ngực có chính khí, tự nhiên đánh đâu thắng đó, hai người liên thủ vẫn như cũ không phải Mộc Lan đối thủ.

Thế là, Đường Ngũ công tử tiến lên, ba huynh đệ đại chiến Mộc Lan một người.

Ngắn ngủi mà hung mãnh công kích về sau, hai chi đội ngũ liền tiến vào hung tàn cách đấu.

Huyền Vũ phủ Bá tước trang bị tinh nhuệ, mặc tốt nhất áo giáp, cầm tốt nhất chiến đao.

Nhưng là, Đường thị gia tộc xuất động chính là tinh nhuệ nhất võ đạo cao thủ, song phương tương xứng.

Thậm chí, Mộc Lan dưới trướng kỵ sĩ còn muốn càng thêm hung mãnh một chút. Dù sao tràn đầy vinh dự cảm giác, không chút nào sợ chết.

Nhưng là Tô Kiếm Đình chi viện kia năm mươi tên Tây Vực cao thủ căn bản chính là băng lãnh cỗ máy giết chóc.

Cho nên Mộc Lan một phương cứ việc có ba trăm người, địch nhân chỉ có hai trăm năm mươi người.

Nhưng, Huyền Vũ phủ Bá tước bên này, vẫn như cũ rơi xuống hạ phong.

Tô Kiếm Đình chi viện năm mươi tên Tây Vực cao thủ quá mạnh.

Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ sĩ, nhao nhao trọng thương ngã xuống, thương vong tăng lên.

Đường thị Tam công tử, vây công Mộc Lan một người, sống sờ sờ đưa nàng vây khốn.

Cách đó không xa thôn dân nhìn thấy một màn này, con mắt đỏ bừng, lòng nóng như lửa đốt.

"Đám già trẻ, chủ tử đang vì chúng ta chiến đấu, chúng ta chẳng lẽ cứ như vậy trơ mắt nhìn xem sao?"

"Xông đi lên, liều mạng với bọn hắn, liều mạng!"

Sau đó, dũng cảm nhất một chút tuổi trẻ nhao nhao quơ lấy có thể cầm tới hết thảy vũ khí, đao bổ củi, cuốc, cái xẻng điên cuồng xông lại, muốn trợ giúp Mộc Lan chiến đấu.

Mộc Lan khẩn trương nói: "Các hương thân, thối lui, thối lui!"

Tại những thứ này tinh nhuệ kỵ binh trước mặt, dân chúng bình thường là không hề có lực hoàn thủ, chỉ có thể vô ích tăng thương vong.

Quả nhiên, ngắn ngủi thời gian qua một lát,

Liền có mười mấy tên dũng cảm thôn dân phơi thây tại chỗ.

Mộc Lan bi phẫn vô cùng.

Cầm thú, súc sinh!

Vậy mà đối dân chúng vô tội hạ thủ.

Trong lúc nhất thời, trong tay nàng lợi kiếm càng thêm hung mãnh.

"Xoát!"

Đường Tứ công tử trước ngực bị cắt mở một cái lỗ hổng, cả người bay ra ngoài.

Cùng lúc đó.

Mộc Lan phía sau lưng, lại bị hung hăng đập một cái.

Bị một cái chùy đập trúng.

Một cái con mắt hãm sâu Tây Vực cao thủ.

Tô Kiếm Đình dòng chính.

Hắn giống như rắn độc nhìn chằm chằm Kim Mộc Lan, một khi bắt đến cơ hội, liền xuất thủ đánh lén.

"Cầm xuống nữ nhân này!"

Lập tức, mười mấy tên Tây Vực cao thủ hướng phía Mộc Lan vây quanh mà tới.

"Bảo hộ tiểu thư!"

Kim Kiếm Nương suất lĩnh mấy chục tên kỵ sĩ, đem Mộc Lan bảo hộ ở giữa.

Tô Kiếm Đình năm mươi tên Tây Vực cao thủ, kiếm pháp như rắn.

Những nơi đi qua, đều là thi thể.

Cái này Trấn Viễn hầu Tô Nan, tuyệt không phải mặt ngoài như vậy hèn nhát,

Nếu không, như thế nào lại nuôi nhốt nhiều như vậy Tây Vực cao thủ? Hắn toan tính không nhỏ a!

Cái này năm mươi người sức chiến đấu, thậm chí viễn siêu Đường thị gia tộc hai trăm tên võ sĩ.

Mắt thấy, Huyền Vũ phủ Bá tước thương vong càng lúc càng lớn.

Mười mấy tên Tây Vực cao thủ, mục tiêu chỉ có Kim Mộc Lan.

Mộc Lan không sợ hãi chút nào.

Một người độc chiến mấy người.

Nhưng là Huyền Vũ phủ Bá tước kỵ binh, thế cục càng ngày càng nguy hiểm.

Tuyệt đại bộ phận thương vong, đều là Tây Vực cao thủ mang tới.

Tô thị gia tộc, nên bầm thây vạn đoạn!

Mà như vậy lúc!

Lại truyền tới một trận kịch liệt tiếng vó ngựa.

Lại một nhánh kỵ sĩ đội ngũ, trong đêm tối, giống như lợi kiếm mà tới.

Bọn này kỵ sĩ, đồng dạng khiêng đạo tặc Khổ Đầu Hoan cờ xí.

Một người cầm đầu, mang theo mặt nạ màu bạc.

Trên trán viết một cái chữ khổ!

Bọn này kỵ sĩ càng mạnh.

Nhất là cầm đầu tên này người đeo mặt nạ, cao thủ hàng đầu.

Hắn không nói hai lời, bỗng nhiên ra xông vào chiến trận.

Xuất kiếm giống như thiểm điện, căn bản không có một hiệp chi địch.

Mặc dù hắn chỉ dẫn theo mười mấy người, nhưng lại giống như đao cắt vào mỡ bò.

Nháy mắt thay đổi chiến cuộc.

Đường thị gia tộc võ sĩ ở trước mặt hắn, giống như như chém dưa thái rau.

Dù là Tô Kiếm Đình Tây Vực cao thủ, tại đám người này trước mặt, cũng chỉ là thế lực ngang nhau.

Mà người đeo mặt nạ võ công quá cao.

Vẻn vẹn hắn một người, liền nghiền ép toàn cục.

Trong nháy mắt, liền giết mấy tiến mấy ra.

"Chạy, chạy, chạy. . ."

Đường gia ba vị công tử rốt cục chống đỡ không nổi, hạ lệnh chạy trốn.

Thế là, may mắn còn sống sót trăm tên Đường thị gia tộc võ sĩ nhao nhao chạy trốn.

Tô thị gia tộc may mắn còn sống sót ba mươi tên Tây Vực cao thủ thấy tình thế mục tiêu, cũng có thứ tự triệt thoái phía sau.

Người đeo mặt lạ này, quá mạnh!

Chạy? Chạy đi đâu?

Người đeo mặt nạ thân hình như thiểm điện, nháy mắt xuất hiện tại Đường Tứ công tử trước mặt, bỗng nhiên một kiếm, chém xuống đầu của hắn.

Đón lấy, lại thoáng hiện đến Đường Ngũ công tử, Đường Thất công tử trước mặt.

"Bá bá bá!"

Ba kiếm!

Đem Đường thị gia tộc hai cái này công tử, chém giết trở thành tám đoạn.

Chiến đấu kết thúc!

Mộc Lan tại trên lưng ngựa chắp tay nói: "Tôn giá người phương nào? Huyền Vũ phủ Bá tước đa tạ cứu viện chi ân."

Người đeo mặt nạ nói: "Khổ Đầu Hoan."

Hắn chính là Khổ Đầu Hoan, tung hoành toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, thần long kiến thủ bất kiến vĩ đạo tặc Khổ Đầu Hoan.

Mộc Lan nói: "Khổ tiên sinh, Huyền Vũ phủ Bá tước sẽ ghi nhớ ngươi ân tình này, nếu có cần, mời phái người đến cáo tri một tiếng."

Khổ Đầu Hoan không có lên tiếng.

Hắn sở dĩ xuất thủ, là bởi vì có người giả mạo hắn giết chóc vô tội, hơn nữa còn chà đạp vô tội nữ tử.

Đây không phải hủy hắn thanh danh sao?

Ta Khổ Đầu Hoan, chỉ giết ác nhân, chỉ giết đại quan.

Ta Khổ Đầu Hoan, thay trời hành đạo.

"Chúng ta cái này kẻ ti tiện, không dám trèo cao Huyền Vũ phủ Bá tước dạng này hào môn nhà giàu, sau này không gặp lại!"

Sau đó đạo tặc Khổ Đầu Hoan mang theo mười mấy kỵ, biến mất ở trong màn đêm.

. . .

Nộ Triều thành chủ phủ.

"Sau này không gặp lại?" Thẩm Lãng kinh ngạc, sau đó gật đầu nói: "Được a, ta trả không muốn gặp ngươi, bất quá hài tử đâu?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Nếu như có thể sinh ra tới, liền sinh ra tới, bên cạnh ta nhiều nữ nhân chính là, nuôi sống một đứa bé dư xài."

Ách!

Thẩm Lãng đối đứa bé này tương lai rất lo lắng, nhưng cũng rất ghen tị.

Đầu tiên, Cừu Yêu Nhi cái này mẫu thân nhất định là không hợp cách.

Nhưng là đứa nhỏ này chú định có vô số hợp cách mẫu thân, bởi vì Cừu Yêu Nhi muốn dẫn đi dòng chính võ sĩ bên trong, đại bộ phận đều là nữ nhân.

Còn có một nhóm lớn không biết võ công nữ nhân, các nàng biết làm cơm, sẽ pha trà, may quần áo vân vân.

Thậm chí vì cho hài tử cho ăn sữa, sẽ có mấy cái nữ nhân để cho mình mang thai, trở thành chuyên nghiệp nhũ mẫu.

Hi vọng đứa nhỏ này là nữ hài.

Nếu như là cái nam hài, sinh trưởng ở như thế một cái hung hãn mẫu thân phía dưới, sinh trưởng ở nhiều mỹ nữ như vậy bên trong, hắn con đường trưởng thành hẳn là sẽ rất kỳ quái đi.

"Ta thay ngươi đem thể nội đồ vật lấy ra." Thẩm Lãng nói: "Nếu không ngươi một khi thi triển chân khí, bọn chúng tùy thời đều có thể sẽ vỡ ra, nháy mắt đưa ngươi giết chết, ngươi chết không sao, con của ta cũng không thể có việc."

Sau đó, tại trong một cái phòng, Thẩm Lãng dùng đao mở ra Cừu Yêu Nhi thân thể, đem chôn ở bên trong năm cái nhỏ bé quả cầu sắt lấy ra ngoài, mỗi cái đường kính chỉ có một li hai bên.

Trong đó bốn cái tại trái phải hai cánh tay bên trên, còn có một cái tại da đầu bên trong.

Nhìn xem cái này mấy khỏa đồ vật, vậy mà như thế sự tinh xảo, dùng đao nhẹ nhàng hết thảy, phi thường mỏng sắt lá bị cắt mở, bên trong có bột màu trắng.

Dùng ngân châm dính một chút bột phấn, sau đó đem ngân châm ngâm mình ở trong nước, tìm đến một hải tặc tử tù cho ăn xuống dưới.

Vài giây đồng hồ về sau, cái này hải tặc cầu mất mạng.

Vậy mà như thế độc? Cứ như vậy một chút xíu, liền đầy đủ giết người!

Nếu như những thứ này độc cầu tại thể nội bạo liệt, dù là lấy Cừu Yêu Nhi nghịch thiên thân thể, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ a.

Cừu Yêu Nhi lần thứ nhất tỉ mỉ nhìn Thẩm Lãng một chút.

"Làm người độc đến ngươi mức này, thật sự là phi thường hiếm thấy."

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ khích lệ!"

"Đi!" Cừu Yêu Nhi nói.

"Không được, ngươi còn không thể đi." Thẩm Lãng nói: "Trương Tấn trong tay có sáu ngàn binh sĩ, ta đánh không lại hắn."

Cừu Yêu Nhi nói: "Kia cùng ta có liên can gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta cần ngươi cùng ta diễn một tuồng kịch, ngươi trước đem ta thả ra, sau đó chúng ta tiếp tục khai chiến. Ta máy ném đá vẫn như cũ sẽ đánh tới hướng ngươi, vô số nam châm bột phấn vẫn như cũ sẽ nổ tung, phụ ở trên thân thể ngươi, ngươi vẫn như cũ muốn dùng chân khí nổ tung, sau đó giả vờ chết bất đắc kỳ tử mà chết. Tiếp lấy An Tái Thiên sẽ làm bộ lừa dối mở cửa thành, sau đó chúng ta chém giết vào, cùng quân đội của ngươi chém giết cùng một chỗ."

"Dạng này Trương Tấn mới có thể mắc lừa, mới có thể từ phía sau lưng tập sát đi lên, hắn muốn một trận ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, chúng ta liền liên thủ đem hắn diệt đi."

Nghe được Thẩm Lãng yêu cầu, Cừu Yêu Nhi huyệt Thái Dương trực nhảy.

Quá mức.

Ta Cừu Yêu Nhi xưa nay sẽ không diễn kịch, cũng xưa nay sẽ không giả chết.

"Ta vì sao muốn làm như vậy?" Cừu Yêu Nhi nói.

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì ngươi nợ ta một món nợ ân tình, ngươi dù sao cũng là ta trị tốt, ta cứu được ngươi một cái mạng, chẳng lẽ ngươi không nên trả sao? Còn có ngươi mạnh nhục ta, không nên đền bù sao?"

Cừu Yêu Nhi lập tức mãnh liệt cắn răng răng, két rung động.

Bỗng nhiên quơ lấy hai cái Quỷ Đầu đao: "Ta không giả chết, ta không diễn kịch."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta ân cứu mạng, ngươi là không có ý định báo đáp? Thật sự là lòng người à không."

Cừu Yêu Nhi cả giận nói: "Ta cái này mang binh đi diệt Trương Tấn."

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Trương Tấn lúc này ở Cừu Hào tòa thành bên trong, tác dụng tòa thành lợi, ngươi dẫn theo lĩnh ba ngàn người đi tiến đánh, sẽ có bao nhiêu đại thương vong?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Không có ta bắt không được tới tòa thành."

Thẩm Lãng nói: "Ta tin tưởng, nhưng là. . . Sẽ chết bao nhiêu người? Chẳng lẽ ngươi dưới trướng vô số binh sĩ tính mệnh, vẫn còn so sánh không lên ngươi tôn nghiêm sao?"

Cừu Yêu Nhi nhắm mắt lại.

Vừa rồi liền không nên dừng lại, hẳn là trực tiếp đi.

Người này quá bút tích.

Thật sự là hận không thể một đao chém chết, toàn bộ thế giới liền thanh tĩnh.

Sau đó, Cừu Yêu Nhi không nói hai lời, bắt lấy Thẩm Lãng cổ trực tiếp đi ra phía ngoài, đi vào trên đầu thành, trực tiếp liền đem hắn ném đi xuống dưới.

"Cút!"

Cái này hỗn đản nữ nhân, thật cứ như vậy ném đến a.

Đây chính là hai mươi mấy mét cao tòa thành a, tương đương với năm tầng lầu a.

Thẩm Lãng cơ hồ hồn phi phách tán.

Ngay sau đó, Kim Hối, Thẩm Thập Tam, Kim Sĩ Anh bọn người cực nhanh xông đi lên.

Đem Thẩm Lãng tiếp nhận.

Trong chớp nhoáng này, Thẩm Lãng thật cơ hồ đi tiểu.

Khốn kiếp!

Khốn kiếp nữ nhân chết tiệt.

Nương tử nói đúng, Cừu Yêu Nhi ngươi cái này nữ bạo long liền nên bị thiên đao vạn quả, thiên đao vạn quả.

. . .

Thu thập tâm tình, Thẩm Lãng đứng tại dưới đầu thành, mặt mũi tràn đầy lửa giận.

Giận dữ hét: "Máy ném đá chuẩn bị!"

"Tất cả quân đội chuẩn bị!"

Lập tức, Huyền Vũ phủ Bá tước hai ngàn binh sĩ chỉnh tề xếp hàng.

Ba bộ máy ném đá một lần nữa kéo ra đến cực hạn.

"Cừu Yêu Nhi, ngươi tiện nhân này, hôm nay là tử kỳ của ngươi!" Thẩm Lãng bỗng nhiên một tiếng bạo rống.

"Thả, thả, phóng!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Ba cái máy ném đá bỗng nhiên bắn ra mà ra.

Ba cái thiên thạch nam châm bỗng nhiên bắn về phía đầu tường, hướng phía Cừu Yêu Nhi đập tới.

Cừu Yêu Nhi Quỷ Đầu đao cuồng vũ.

"Ầm!"

Nháy mắt.

Ba cái thiên thạch nam châm cầu bỗng nhiên nổ tung.

Đây vốn chính là nam châm bột phấn dùng dẻo hợp lại, lúc này triệt để nổ tung trở thành bột phấn.

Nháy mắt hóa thành vô số màu đen bụi, bao phủ Cừu Yêu Nhi toàn thân.

Sau đó, trực tiếp bám vào trên người nàng.

Trong nháy mắt đó, Cừu Yêu Nhi vô cùng khó chịu.

Cả người phảng phất muốn hít thở không thông.

Toàn thân mạch máu cũng giống như muốn triệt để nổ tung.

Huyết dịch của hắn bên trong kim loại nặng hàm lượng đến cùng vượt chỉ tiêu bao nhiêu a?

Bỗng nhiên vận khởi chân khí toàn thân.

"Này!"

Bỗng nhiên một tiếng la lên, chân khí nháy mắt nổ tung.

Lập tức, dán vào mặt ngoài thân thể nam châm bột phấn toàn bộ bị đẩy lùi ra ngoài, tản mát đầy đất.

Màn này, thật là rất kinh diễm a.

Mà chân khí nổ tung nháy mắt, thân thể của nàng bỗng nhiên co vào.

May mắn vừa rồi a Thẩm Lãng đưa nàng thể nội chôn xuống nhỏ độc cầu lấy ra, nếu không nàng lúc này hẳn phải chết không nghi ngờ.

Lúc này, Cừu Yêu Nhi liền muốn giả chết.

Vốn nên là một tiếng hét thảm, sau đó máu tươi cuồng phún mà chết.

Nhưng là. . . Nàng không hội diễn hí.

Liền chỉ biết thẳng tắp nằm xuống.

"Ầm!"

Nàng thật thẳng tắp nằm xuống, cả người nện ở trên mặt đất, phát ra một tiếng vang lớn.

Thẩm Lãng ý niệm đầu tiên là, xxx, hài tử của ta không có sao chứ.

Cái này nữ bạo long, trong đầu đều là cơ bắp a, nửa điểm cũng sẽ không rẽ ngoặt sao? ,

Ngươi sẽ không thổ huyết sao?

Ngươi sẽ không chậm rãi ngã xuống sao? Cứ như vậy cứng rắn đánh tới hướng mặt đất, ngươi không thương sao?

Đón lấy, Thẩm Lãng hét lớn: "Cừu Yêu Nhi chết rồi, Cừu Yêu Nhi chết!"

"Tiến đánh tòa thành, tiến đánh tòa thành!"

"Cầm xuống Nộ Triều thành, nhưng vào lúc này!"

Cũng chính là vào lúc này!

"Oanh. . ."

Dưới một tiếng vang thật lớn.

Nộ Triều thành chủ bảo thật dày đại môn bỗng nhiên sụp đổ.

Đại môn này vốn là một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông.

Lúc này, vậy mà sập.

Thẩm Lãng mừng lớn nói: "Nội ứng của chúng ta đắc thủ, chém giết vào!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, hai ngàn tên Huyền Vũ phủ Bá tước tinh nhuệ võ sĩ, bỗng nhiên vọt vào chủ bảo bên trong.

. . .

Nộ Triều thành một cái khác tòa thành bên trong.

Trương Tấn sáu ngàn tinh nhuệ, đằng đằng sát khí, chờ xuất phát.

Đồng thời thời thời khắc khắc nhìn chằm chằm chủ bảo bên này tình hình chiến đấu.

"Tướng quân, Thẩm Lãng bị câu lên đầu tường, cùng Cừu Yêu Nhi đàm phán."

"Thẩm Lãng đàm phán thất bại, bị Cừu Yêu Nhi ném xuống rồi!"

"Thẩm Lãng công thành, hắn máy ném đá ném ra ba cái quả cầu sắt!"

"Tướng quân, tướng quân, Cừu Yêu Nhi ngã xuống!"

"Thẩm Lãng không biết dùng cái gì yêu pháp, Cừu Yêu Nhi ngã xuống, nàng. . . Nàng giống như chết rồi."

"Nộ Triều thành chủ phủ tòa thành đại môn sập, Thẩm Lãng có nội ứng, có nội ứng!"

"Tướng quân, Thẩm Lãng suất quân giết vào phủ thành chủ!"

Trương Tấn da đầu từng đợt run lên.

Thẩm Lãng thật làm được?

Đúng như phụ thân đoán, Thẩm Lãng thật đem Cừu Yêu Nhi giết đi?

Đây chính là một cái vô địch nữ ma đầu a, Thẩm Lãng là như thế nào làm được a?

Thật là đáng sợ a!

May mắn phụ thân liệu sự như thần a.

Nếu không hôm nay, Nộ Triều thành thật liền muốn rơi vào Thẩm Lãng trong tay.

Một khi như thế tân chính liền triệt để thất bại, phụ thân chính trị kiếp sống cũng có thể là liền muốn chính thức kết thúc.

Nhưng là, ma cao một thước đạo cao một trượng a!

Bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu!

Thẩm Lãng, hôm nay liền để ngươi chết tại ta Trương Tấn trong tay.

Hôm nay ta Trương Tấn, liền muốn lập xuống cái này bất thế chi công!

Cái này Nộ Triều thành, ta quyết định được!

Trương Tấn bỗng nhiên rút ra chiến đao, tức giận quát ầm lên: "Các huynh đệ, kiến công lập nghiệp, ngay tại hôm nay!"

"Giết!"

"Đem Thẩm Lãng một đám nghịch tặc chém tận giết tuyệt!"

"Đem hải tặc chém tận giết tuyệt!"

"Cầm xuống Nộ Triều thành, đăng đài bái tướng, thăng quan phát tài, nhưng vào lúc này!"

"Giết, giết, giết!"

Theo Trương Tấn ra lệnh một tiếng.

Sáu ngàn tinh nhuệ dốc toàn bộ lực lượng, điên cuồng hướng phía Nộ Triều thành chủ phủ tòa thành đánh tới.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 190: Máu Nhuộm Cả Đêm! Tô Kiếm Đình Bại!

Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành,

Theo ra lệnh một tiếng, Tô thị gia tộc trên trăm tên Tây Vực cao thủ nhao nhao lợi dụng câu trảo bắt đầu trèo tường, giống như thạch sùng đi lên leo lên.

Tốc độ cực nhanh.

Lúc này phủ Bá tước bên trong, vẻn vẹn chỉ có bảy tám trăm tên võ sĩ mà thôi.

Mà lại tân binh vượt qua năm trăm, vẻn vẹn chỉ có hai ba trăm lão binh.

Chi này quân coi giữ thủ lĩnh tên là vàng hiệp, đồng dạng là tại Huyền Vũ phủ Bá tước lớn lên, năm đó chiến tranh cô nhi.

Người này trầm mặc ít nói, tại phủ Bá tước thanh danh không hiển hách, kém xa Kim Sĩ Anh, thậm chí còn không bằng Kim Trình.

Bây giờ hai mươi chín tuổi, đảm nhiệm tân binh Bách hộ.

"Chư vị địch nhân đến!"

"Cùng lắm thì chết một lần mà thôi."

"Nhưng là nếu để địch nhân tiến vào tòa thành, làm kinh sợ phu nhân, vậy chúng ta mọi người trực tiếp tự sát cắt cổ đi."

"Tất cả cung nỗ thủ chuẩn bị!"

Các lão binh tiễn thuật cũng không tệ lắm, nhưng là tân binh còn đến không kịp luyện tiễn, cho nên dùng cung nỏ.

Nghe được mệnh lệnh về sau.

Tất cả lão binh giương cung cài tên.

Tất cả tân binh giơ lên cung nỏ, bắt đầu nhắm chuẩn.

"Bắn!"

Ra lệnh một tiếng.

Bảy trăm tên quân coi giữ nhao nhao bắn tên.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Tỉ lệ chính xác không sai!

Bảy tám tên Tô thị gia tộc Tây Vực cao thủ rơi xuống.

Các lão binh tiếp tục giương cung cài tên.

Bên cạnh bọn nô bộc, nhanh lên đem mở ra nỏ đưa cho tân binh.

Huyền Vũ phủ Bá tước khác thiếu, nhưng vũ khí tuyệt đối không thiếu.

Mỗi một một tân binh phối ba chi cường nỗ.

Phủ Bá tước tất cả nô bộc gã sai vặt toàn bộ lên tường thành, khác không làm được, nhưng có thể cho các tân binh giẫm lên mở ra cường nỗ.

"Sưu sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Cái này bảy trăm người, chính là không ngừng mà bắn tên, bắn tên, bắn tên.

Trên tường thành vô số bó đuốc, đem toàn bộ đêm tối chiếu lên sáng như ban ngày.

Sự thật chứng minh, võ đạo cao thủ dùng để công thành cũng không lớn dùng tốt.

Những thứ này Tây Vực cao thủ võ công mặc dù mạnh, nhưng lại sống sờ sờ bị bảy trăm quân coi giữ dùng cung nỏ áp chế, từ đầu đến cuối không cách nào đột phá.

Tòa thành chính diện chiến trường, rất nhanh liền lâm vào sốt ruột.

. . .

Tô Kiếm Đình cùng mười mấy tên tâm phúc cao thủ, cũng chưa từng xuất hiện tại Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành chính diện tường thành.

Hắn đối Huyền Vũ phủ Bá tước thực sự quá quen, khi còn bé hắn từng tại nơi này chơi qua mấy tháng.

Đối toàn bộ tòa thành mỗi một chỗ đều rất quen.

Cho nên, cho nên hắn trực tiếp xuất hiện tại Bá tước phía sau một chỗ trên sườn núi.

Căn cứ khi còn bé ký ức, tại một đống cỏ dại bên trong, quả nhiên tìm được một cái bí mật cửa vào.

Đây không phải mật đạo, mà là vứt bỏ cống thoát nước, đã vứt bỏ hơn một trăm năm, rất ít người biết đến.

Khi còn bé Tô Kiếm Đình đến Huyền Vũ phủ Bá tước chơi thời điểm, còn ở nơi này chơi trốn tìm qua.

Hắn mang theo mười mấy tên tâm phúc cao thủ, lặng lẽ dọc theo cái này vứt bỏ cống thoát nước, dễ như trở bàn tay chui vào Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Đây cũng là một loại dương đông kích tây chiến thuật, hơn một trăm tên Tây Vực cao thủ cường công tường thành chính diện, hắn mang theo mười mấy tên cao thủ chân chính bí mật chui vào.

Lúc này, toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước tất cả mọi người tập trung ở hai nơi địa phương.

Một cái là tòa thành chính diện tường thành, tất cả võ sĩ đều tập trung ở nơi này.

Còn có một cái chính là tòa thành đại sảnh, tất cả già trẻ phụ nữ trẻ em đều ở nơi này, bao quát Thẩm Lãng phụ mẫu.

Cho nên, Tô Kiếm Đình dễ như trở bàn tay liền đi tới Huyền Vũ phủ Bá tước tàng thư kho ngoài sân.

"Các ngươi canh giữ ở bên ngoài, mặc kệ nhìn thấy bất luận kẻ nào, đều giết chết không cần hỏi tội." Tô Kiếm Đình ra lệnh.

"Vâng!"

Mười mấy tên tâm phúc cao thủ canh giữ ở cái viện này bên ngoài.

Tô Kiếm Đình tiến vào tàng thư trong kho!

Huyền Vũ phủ Bá tước tàng thư kho vô cùng lớn, ròng rã có ba tầng, trên mặt đất hai tầng, dưới mặt đất một tầng.

Nơi này khoảng chừng hơn vạn sách tàng thư, còn có mấy trăm phần nhiều loại bí tịch, nguyên bản khối ngọc bí tịch, cũng có mấy trăm phần nhiều.

Bất quá bây giờ nơi này không người thủ vệ.

Bởi vì ở trong mắt Tô Bội Bội, người trọng yếu nhất, cái khác mặc kệ là tàng thư vẫn là bí tịch, đều là vật ngoài thân.

Nhân lực sở hữu, đều muốn dùng để bảo hộ người.

Tô Kiếm Đình cực nhanh tìm kiếm.

Hắn một không tìm sách, mà không tìm bí tịch.

Tìm kiếm tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Nhưng là cái này tàng thư kho thực sự quá lớn.

"Tiến đến mười người, giúp ta cùng một chỗ tìm."

"Tìm một cái đầu gỗ hộp, phía trên cái gì hoa văn đều không có."

"Vâng!"

Lập tức tiến đến mười người, bắt đầu liều mạng tìm kiếm.

Một khắc đồng hồ về sau, bọn hắn liền lật khắp tầng thứ nhất tàng thư kho.

Tiếp lấy lại lật lần tầng thứ hai tàng thư kho.

Khẳng định như vậy dưới đất tầng thứ nhất.

Tô Kiếm Đình dễ như trở bàn tay tìm được tàng thư kho dưới mặt đất một tầng lối vào.

Nơi này có một cánh cửa sắt, phía trên không có khóa, mà là từ bên trong khóa lại.

Cái này. . . Bên trong có người.

Tô Kiếm Đình lập tức cảnh giác lên.

Sau đó vận khởi chân khí, hướng phía đạo này cửa sắt bỗng nhiên đá vào.

Lập tức, bên trong cửa sắt cái chốt trực tiếp bị hắn đá thoát.

Tô Kiếm Đình mang theo mười tên cao thủ nhanh chóng vọt vào.

Dưới mặt đất tầng này tàng thư kho hiển nhiên liền nhỏ rất nhiều, bên trong thả đều là nguyên bản bí tịch.

Toàn bộ đều là khối ngọc.

Một mắt nhìn lại, cũng không có Tô Kiếm Đình muốn tìm đầu gỗ hộp.

Tô Kiếm Đình phất phất tay, lập tức mười tên cao thủ lui ra ngoài.

Hắn nhắm mắt lại, bắt đầu nghe thanh âm, nghe mùi.

Rất nhanh!

Hắn nghe được thanh âm.

Hô hấp cùng tiếng tim đập.

Còn có một cỗ mùi thơm, phi thường dễ ngửi, nhưng là phi thường xa lạ mùi thơm.

Trong này có một nữ nhân.

Ngay tại vách tường đằng sau!

Cái này tàng thư kho dưới mặt đất có một cái mật thất.

Từ nữ nhân này nhịp tim cùng tiếng hít thở có thể thấy được, võ công của nàng không cao, cơ hồ không có gì võ công.

Tô Kiếm Đình lại phất phất tay.

Lập tức, lập tức tới bốn tên cao thủ.

Tô Kiếm Đình chỉ chỉ trước mặt cái kia vách tường.

Bốn tên cao thủ trên trước, dùng hết tất cả lực lượng, bỗng nhiên vọt tới.

Hung mãnh va chạm!

Lập tức, mật thất cánh cửa sống sờ sờ bị phá tan.

"A. . ."

Sau đó, bên trong truyền đến rít lên một tiếng.

Ngay sau đó, vô số lít nha lít nhít châm bay vụt mà tới.

Giống như bạo vũ lê hoa.

Tô Kiếm Đình giật mình.

Tốc độ của hắn vô cùng nhanh chóng, lập tức bắt lấy hai người cản trước mặt mình.

"Phốc phốc phốc phốc. . ."

Mấy chục cây châm nhỏ, bỗng nhiên bắn vào hai cái này cao thủ thể nội.

Nháy mắt mất mạng!

Tô Kiếm Đình không khỏi sợ ngây người.

Đây, đây là cái gì độc châm?

Vậy mà như thế kịch độc?

Mấu chốt một bắn ra chính là mấy trăm cây độc châm, hoàn toàn khó lòng phòng bị a.

Cái này giấu ở mật thất sau nữ nhân là ai?

Đương nhiên là tao nha đầu Tiểu Băng.

Nàng bây giờ có thể là Thẩm Lãng đại nội tổng quản, vì Thẩm Lãng đảm bảo hết thảy vũ khí bí mật.

Hôm nay có địch nhân tập kích, nàng vốn là cùng phu nhân cùng một chỗ ở tại trong đại sảnh, nhưng là nghĩ đến chức trách của mình, cho nên mới tới đến mật thất này.

Cô gia mật thất rất nhiều, vũ khí bí mật cũng rất nhiều.

Nhưng là tàng thư kho phía dưới cái này mật thất đồ vật phi thường trọng yếu. Bên trong có rất nhiều cực kỳ trọng yếu văn tự ghi chép, đều là Thẩm Lãng thí nghiệm ghi chép.

Thẩm Lãng đã phân phó nàng, cấp tốc thời điểm, nhanh lên đem những vật này toàn bộ đốt.

Thế là Tiểu Băng tranh thủ thời gian tới, đem cô gia những cái kia thí nghiệm ghi chép toàn bộ cháy hết sạch.

Những thí nghiệm này ghi chép cũng không phải là cho chính Thẩm Lãng nhìn, mà là cho hắn thủ hạ tâm phúc công tượng coi như tài liệu giảng dạy.

Đốt xong những thứ này ghi chép về sau, Tiểu Băng liền muốn trở lại trong đại sảnh.

Nhưng là không nghĩ tới địch nhân đến, thế là nàng tranh thủ thời gian đoạt lại đến bên trong mật thất.

Không nghĩ tới vẫn là bị Tô Kiếm Đình phát hiện.

Mà nàng vừa mới bắn ra vô số độc châm, chính là ám khí bạo vũ lê hoa, đương nhiên cũng là Thẩm Lãng phát minh, chuyên môn cho hắn dùng để phòng thân.

. . .

Nhìn thấy Tiểu Băng, Tô Kiếm Đình nhãn tình sáng lên.

Hắn đương nhiên là nhận biết Tiểu Băng, chỉ bất quá lúc ấy nàng còn nhỏ, không nghĩ tới bây giờ vậy mà dáng dấp xinh đẹp như vậy động lòng người.

Mang theo hài nhi mập khuôn mặt, nhưng lại thực tế nở nang thành thục thân thể, hơn nữa còn như thế ngực mãnh liệt.

Thật sự là một cái tiểu vưu vật a.

Nếu như lúc ấy không có xé bỏ hôn ước, trước mắt tiểu nha đầu này là sẽ làm của hồi môn.

Cho nên từ một loại nào đó trình độ bên trên, trước mắt tiểu nha đầu này cũng coi là mình nữ nhân?

"Ngươi ở đây làm cái gì?" Tô Kiếm Đình thay đổi tiếng nói.

Tiểu Băng nhíu mày không nói.

Tô Kiếm Đình đi vào mật thất, nhìn thấy trên mặt đất có một cái chậu than, phía trên có đốt cháy khét tro tàn.

"Ngươi vừa rồi tại đốt thứ gì?" Tô Kiếm Đình lạnh giọng nói.

Tiểu Băng vẫn như cũ không nói lời nào.

"Ta không thể làm phản đồ, ta không thể làm phản đồ." Nàng tâm lý không tuyệt vọng nói.

Tô Kiếm Đình lợi kiếm trực tiếp nằm ngang ở trên cổ của nàng, lạnh giọng nói: "Ta đếm tới ba, nếu như ngươi còn không có nói, ta liền sẽ mở ra cổ của ngươi, ngươi sẽ nhìn xem máu tươi của mình giống như nước suối đồng dạng phun ra ngoài, rất nhanh liền triệt để lạnh buốt chết đi."

Tiểu Băng dọa đến một trận run rẩy, kẹp chặt hai chân, bởi vì sắp sợ tè ra quần.

"Một!"

"Hai!"

"Ba!"

Tô Kiếm Đình lợi kiếm vạch một cái.

Đỏ bừng máu tươi chảy ra.

Tiểu Băng run lên trong lòng: "Ta chết đi, ta chết đi!"

"Ta thật hối hận a, cùng ngày thời điểm động phòng hoa chúc, ta tại sao phải làm yêu quái a."

"Không phải, ta đã sớm cùng cô gia ngủ một trăm lần!"

"Ta chết đi, ta chết đi. . ."

Tiểu Băng nha đầu điên cuồng tiến hành tâm lý hoạt động.

Nhưng mà sau một lúc lâu, nàng phát hiện mình không có chết.

Tô Kiếm Đình kiếm chỉ là tại trên cổ hắn cắt một cái lỗ hổng, không có mở ra động mạch.

Hắn không nghĩ tới, gan này tiểu nhân nha đầu, vậy mà như thế trung thành.

Bất quá bây giờ nàng tại đốt cái gì Tô Kiếm Đình cũng không quan tâm.

Mấu chốt chính là tìm tới món đồ kia, quan hệ đến Tô thị gia tộc vận mệnh đồ vật.

Phụ thân nói qua, mặc kệ trả bất cứ giá nào, đều muốn đưa nó tìm tới đoạt lại.

"Tìm!"

Còn lại hai tên cao thủ, lật khắp toàn bộ mật thất.

Đem Thẩm Lãng bình bình lọ lọ đánh nát rất nhiều, nhưng là không có phát hiện cái kia hộp gỗ.

Tô Kiếm Đình nhíu mày.

Món đồ kia, Huyền Vũ bá đến tột cùng sẽ giấu ở nơi nào đâu?

Tàng thư trong kho không có, địa phương khác cũng liền không dễ tìm a.

To như vậy Huyền Vũ phủ Bá tước, tìm ra được giống như mò kim đáy biển a.

Rất nhanh Tô Kiếm Đình liền có chủ ý.

Kiếm của hắn tiếp tục nằm ngang ở Tiểu Băng nói cổ nói: "Đi, ra ngoài, đi đại sảnh!"

. . .

Tô Kiếm Đình cùng mười mấy tên cao thủ, toàn bộ mặc áo đen, mang theo mặt đen che đậy, áp lấy Tiểu Băng tiến vào phủ Bá tước bên trong đại sảnh.

Lập tức, bên trong tất cả mọi người một tràng thốt lên.

Toàn bộ trong đại sảnh, đều là người già trẻ em a.

Bá tước phu nhân Tô Bội Bội thấy, lập tức kinh hãi.

Bọn hắn là thế nào tiến đến a?

Toàn bộ phủ Bá tước bốn phía tường thành đều có người phòng thủ a, tạm thời còn không có bị công phá a.

Rất nhanh, hắn liền nhận ra cái này thân hình.

Dù là hắn che mặt lỗ, Tô Bội Bội vẫn là nhận ra được.

Tô Kiếm Đình, nàng cháu ruột.

Khó trách a, hắn đối Huyền Vũ phủ Bá tước quen thuộc như vậy, đương nhiên có thể thần không biết quỷ không hay chui vào tiến đến.

Tô thị gia tộc, nhà mẹ đẻ của mình a.

Huyền Vũ phủ Bá tước gặp nạn thời điểm, các ngươi không những không xuất thủ tương trợ, ngược lại bỏ đá xuống giếng.

Trước đó liền mượn cao thủ cho Tấn Hải bá Đường Luân, để Kim Sơn đảo chi tranh quân chiến đánh thành thế hoà, kém chút hủy Thẩm Lãng kế hoạch.

Bây giờ, vậy mà lại phái người đến đánh lén Huyền Vũ phủ Bá tước.

Đây là quan hệ thông gia sao?

Cái này so cừu nhân Đường thị gia tộc còn độc hơn a.

Tô Bội Bội liền muốn lập tức hô phá Tô Kiếm Đình danh tự.

"Im miệng, ngươi một khi hô phá, ta cũng chỉ có thể đem tất cả mọi người giết chết!" Tô Kiếm Đình lạnh giọng nói.

Tô Bội Bội ngậm miệng lại, khàn giọng nói: "Ngươi muốn cái gì? Các ngươi muốn cái gì?"

Tô Kiếm Đình cười lạnh nói: "Ta muốn cái gì, các ngươi sẽ không rõ ràng sao? Hai mươi mấy năm trước, gia gia của ta cho nhà ngươi kia phần mật thư."

Tô Bội Bội kinh ngạc.

Sau đó, nàng minh bạch!

Phần này mật thư hắn biết.

Hai mươi mấy năm trước, Việt quốc cục diện chưa từng có phức tạp.

Bên ngoài, Ngô Việt hai nước đại chiến.

Trong nước, hai vị vương tử tranh đoạt dòng chính.

Ninh Nguyên Hiến lúc ấy vẫn là Thái tử, nhận quan văn ủng hộ, nhất là Chúc thị gia tộc hết sức giúp đỡ, thê tử của hắn càng là Chúc thị gia tộc trưởng nữ.

Ninh Nguyên Vũ là trưởng tử, nhận rất nhiều võ tướng ủng hộ, chiến công hiển hách, tình thế kinh người.

Thậm chí lúc ấy Ninh Nguyên Hiến tại đoạt chiến bên trong là thuộc về yếu thế, dù sao năm đó Ngô Việt đại chiến, Ninh Nguyên Vũ nắm giữ đại lượng quân đội trên chiến trường xông pha chiến đấu, rất nhiều võ tướng đều chỉ nghe lệnh hắn.

Huyền Vũ phủ Bá tước lúc ấy tuyệt đối trung lập, tuyệt không trộn lẫn hồ tranh đoạt dòng chính chi chiến.

Trấn Viễn hầu cũng trung lập, không có trộn lẫn hồ.

Nhưng là, Ninh Nguyên Vũ mắt thấy là phải thắng.

Trấn Viễn hầu tước phủ Tô thị gia tộc gấp, muốn lâm thời ôm chân phật, muốn hướng năm đó Vương Trưởng Tử Ninh Nguyên Vũ hiệu trung.

Có lẽ cảm thấy một nhà đầu nhập không đủ phân lượng, cho nên Tô thị gia tộc muốn kéo lấy Kim thị gia tộc cùng một chỗ đầu nhập Ninh Nguyên Vũ.

Cho nên, năm đó Trấn Viễn hầu Tô Tiễn viết một phần mật thư cho ngay lúc đó Huyền Vũ bá Kim Vũ, mời hắn đi cùng bàn đại sự.

Mật thư lên cũng không có cụ thể nói cái gì sự tình, nói đến phi thường mịt mờ, nhưng lại cũng có thể nhìn ra đầu nhập Ninh Nguyên Vũ ý đồ.

Loại chuyện này vốn nên là gặp mặt mật đàm, nhưng là năm đó Trấn Viễn hầu Tô Tiễn tại Ngô Việt hai nước đại chiến tiền tuyến, phần này tự tay viết thư là từ Tô Nan tự mình đưa tới.

Kim Vũ bá tước cự tuyệt, hắn kiên quyết sẽ không trộn lẫn tranh đoạt dòng chính chi tranh.

Mà liền tại tất cả mọi người cảm thấy trận này tranh đoạt dòng chính đại chiến Ninh Nguyên Vũ phải lớn lấy được toàn thắng thời điểm.

Biện Tiêu suất lĩnh mười vạn đại quân, mang theo ba quận chi địa phản bội Ngô quốc, đầu nhập Việt quốc.

Cái này một kịch biến, trực tiếp để Ngô Việt hai nước đại chiến sớm kết thúc.

Việt quốc đại hoạch toàn thắng.

Mà Biện Tiêu ngay lúc đó lập trường phi thường minh xác, ủng hộ Thái tử Ninh Nguyên Hiến.

Lập tức, Thái tử Ninh Nguyên Hiến giết ngược lại khi đến đường cùng, triệt để thắng tranh đoạt dòng chính chi tranh.

Cũng chính là từ lúc này bắt đầu, Biện Tiêu trở thành hắn lớn nhất chính trị minh hữu.

Cho nên cái này hai mươi mấy đến, Biện Tiêu hoàn toàn không coi ai ra gì, trừ Quốc quân bên ngoài, hắn ai cũng không để vào mắt.

Ninh Nguyên Hiến tranh đoạt dòng chính đại thắng, cực kỳ may mắn chính là Tô thị gia tộc.

May mắn a, kém một chút, kém một chút tô là gia tộc liền muốn hiệu trung Ninh Nguyên Vũ a, kia Tô thị gia tộc liền muốn đại họa lâm đầu.

Nói đến vẫn là Kim thị gia tộc cứu vãn Tô thị gia tộc vận mệnh, Tô Tiễn Hầu tước lúc ấy sở dĩ không có sớm tỏ thái độ, chính là chờ đợi Kim Vũ bá tước đáp lại.

Ninh Nguyên Hiến đăng cơ Quốc quân về sau, liền bắt đầu đại thanh tẩy.

Trước đó tranh đoạt dòng chính đứng tại Ninh Nguyên Vũ một phương Đại tướng, chết thì chết, biếm biếm.

Tô thị gia tộc thật sự là dọa đến hồn phi phách tán.

Từ đó về sau, Tô Nan Hầu tước liền lộ ra đặc biệt nhu thuận, mặc kệ Quốc quân nói cái gì hắn đều ủng hộ.

Đây cũng là một loại có tật giật mình.

Mà lại, Tô thị gia tộc càng là liều mạng giao hảo Kim thị gia tộc, chỉ sợ Kim thị đem phong mật thư này giao cho Quốc quân.

Mà lại Tô Kiếm Đình cùng Kim Mộc Lan vừa sinh ra tới liền đính hôn hẹn.

Bảy, tám năm trước, muốn chính thức vì hai người tổ chức đính hôn lễ thời điểm, Tô Nan Hầu tước bỗng nhiên đưa ra, mời Kim Trác Bá tước giao ra kia phong mật thư.

Kim Trác Bá tước biểu thị, phần này mật thư đã đốt a, hắn ngay trước thê tử Tô Bội Bội mặt thiêu hủy.

Tô Nan Hầu tước đương nhiên không tin, chính là bức Kim Trác Bá tước giao ra mật thư.

Kim Trác lại như thế nào giao được đi ra, đồng thời thề với trời đã đốt.

Đêm đó hai nhà huyên náo rất không thoải mái, cơ hồ không nể mặt mũi.

Nhưng là Kim Trác Bá tước làm người vẫn là giá trị tuyệt đối phải tín nhiệm, mà lại Tô Bội Bội cũng dùng tổ tiên thề, kia phong mật thư tuyệt đối đốt rụi.

Sau đó, trong nước cục diện chính trị lại phát sinh một loạt biến cố.

Quốc quân truyền ra tin tức, tân chính đồ đao sẽ rơi vào Kim thị gia tộc trên đầu.

Thế là, Tô thị gia tộc tranh thủ thời gian cùng Kim thị gia tộc phân rõ giới hạn.

Tô Kiếm Đình cùng Kim Mộc Lan hôn ước, cũng triệt để xé bỏ.

Hai nhà vốn cũng vô sự.

Nhưng là ngay tại trước đây không lâu, Tô thị gia tộc giống như đạt được xác thực tình báo, phần này mật thư Kim Trác Bá tước không có đốt.

Thế là, mới có buổi tối hôm nay một màn này đánh lén.

Tô Kiếm Đình lạnh giọng nói: "Phu nhân, nhanh lên đem vật kia giao ra, nếu không ta liền muốn đem tiểu nha đầu này giết, cũng phải đem toàn trường tất cả mọi người giết!"

Bá tước phu nhân Tô Bội Bội lạnh lùng nhìn chằm chằm Tô Kiếm Đình, lạnh giọng nói: "Tốt, ta giao cho ngươi! Giao cho ngươi!"

Thế là, nàng rời đi đại sảnh, tiến về trượng phu thư phòng.

Một lát sau, nàng lấy ra một cái hộp gỗ, hướng phía Tô Kiếm Đình nói: "Một tay giao người, một tay giao vật!"

Tô Kiếm Đình rùng mình.

Chính là cái hộp này, không sai chính là cái hộp này.

Phần này mật thư Kim thị gia tộc quả nhiên không có thiêu hủy a, quá nguy hiểm a.

Như vậy phần này mật thư đốt rụi sao?

Thật đốt rụi, Kim Trác Bá tước ngay trước thê tử mặt đốt.

Trong này mật thư là giả, là Thẩm Lãng dùng mấy ngày thời gian giả tạo đi ra.

Mà lại ngụy tạo không chỉ một phần, chỉ bất quá cái này một phần là tuyệt đối "Thật".

Tô Bội Bội nói: "Thả người!"

"Đồ vật lấy tới." Tô Kiếm Đình.

Tô Bội Bội đem hộp đưa tới.

Tô Kiếm Đình bên người cao thủ tiếp nhận hộp, sau đó cẩn thận từng li từng tí mở ra.

Tô Kiếm Đình đeo lên ngân thủ bộ, mở hộp ra, xuất ra bên trong mật thư, nhanh chóng nhìn thoáng qua.

Lúc này chỉ có thể nhanh chóng nhìn một chút.

Bởi vì nội dung bên trong quá nguy hiểm, tuyệt đối không thể bị bất luận kẻ nào nghiêng mắt nhìn bên trong một chút.

Hắn không có nhìn qua tin nguyên kiện, năm đó hắn còn nhỏ, cho nên chỉ có thể phân rõ gia gia Tô Tiễn chữ viết, còn có hắn tư chương.

Không sai, đúng là gia gia chữ viết, tuyệt đối tuyệt đối sẽ không giả.

Nội dung cũng tuyệt đối là năm đó kia phần mật thư, con dấu cũng tuyệt đối là thật.

Như vậy chữ viết cùng con dấu đều là thật sao?

Đúng, đều là thật!

Những chữ này vốn là Tô Tiễn tự mình viết, chỉ bất quá Thẩm Lãng mỗi một cái cắt may xuống tới, sau đó ghép thành một bộ mật thư, cuối cùng có cao minh trang hoàng công nghệ, chế thành hoàn chỉnh mật thư.

Cái này thủ pháp có phải là nhìn rất quen mắt, chính là lúc ấy Vương Liên vu oan Thẩm Lãng đạo văn thi từ thủ pháp.

"Ha ha, lòng người hiểm ác a!" Tô Kiếm Đình cười to nói: "Các ngươi còn nói đốt, quả nhiên không có đốt a, Kim thị gia tộc, đều là tiểu nhân a!"

Sau đó Tô Kiếm Đình trực tiếp điểm lửa, đem cái này phong "Mật thư" thiêu hủy.

Hiện tại, cái này tai hoạ ngầm rốt cục triệt để tiêu trừ.

Tô Bội Bội nói: "Ngươi đã được đến thứ ngươi muốn, hiện tại có thể đi, Kim thị gia tộc vĩnh viễn không chào đón ngươi."

Tô Kiếm Đình ánh mắt phát lạnh nói: "Huyền Vũ bá đã chết, Thẩm Lãng cũng sẽ chết, Kim Mộc Lan sẽ trở thành cái xác không hồn, như vậy duy nhất người biết chuyện liền chỉ còn lại ngươi, Tô Bội Bội, cho nên ngươi vẫn là đi chết đi!"

"Giết nàng!"

Tô Kiếm Đình ra lệnh một tiếng, lập tức dưới trướng hắn mười mấy tên cao thủ hướng phía Tô Bội Bội đánh tới.

"Bảo hộ phu nhân!"

An Tái Thế ra lệnh một tiếng!

Bên trong đại sảnh tất cả mọi người, mặc kệ có hay không võ công, toàn bộ xông lên.

"Bá bá bá. . ."

Tô Kiếm Đình mang tới cao thủ quá cường đại.

Trong nháy mắt, liền đem bên trong đại sảnh mười mấy người giết chết.

An Tái Thế võ công rất cao, nhưng là nhiều nhất lấy một địch hai.

Tô Bội Bội nội tâm vô cùng bi phẫn.

Đây chính là hắn nhà mẹ đẻ sao?

Đây chính là hắn chất tử sao?

Các ngươi chờ lấy, các ngươi chờ lấy!

Chờ Lãng nhi trở về về sau, nhất định đem các ngươi Tô thị toàn tộc chém tận giết tuyệt!

Tô Bội Bội bỗng nhiên rút kiếm.

"Tô Bội Bội, thời khắc nguy hiểm nhất đến, ngươi còn nhớ rõ kiếm pháp của ngươi sao?"

Không nói hai lời, kiếm của nàng bỗng nhiên hướng Tô Kiếm Đình đâm tới.

Vẻn vẹn ba kiếm, cái loại cảm giác này liền đến.

Tô Bội Bội võ công cao bao nhiêu?

Năm đó nàng danh xưng muốn trở thành thiên hạ tông sư, lời này là thật.

Nếu như không phải thành hôn sau lười nhác, nàng thật sẽ trở thành võ đạo tông sư một trong.

Cho dù là hiện tại, võ công của nàng cũng cao hơn Mộc Lan.

Chỉ bất quá nàng quá lười biếng, cho nên cho người ta một loại ảo giác, nàng không có gì võ công.

Trong nháy mắt, Tô Bội Bội cùng Tô Kiếm Đình đại chiến cùng một chỗ.

Ngay từ đầu còn có chút không lưu loát, về sau vậy mà dần

dần thuần thục, giết đến khó phân thắng bại.

Mà lúc này, Tô Bội Bội phát hiện Tiểu Băng còn không chạy, còn tại chung quanh rời rạc.

"Nha đầu, chạy a!" Tô Bội Bội hô.

Tiểu Băng nhìn chuẩn cơ hội, vậy mà áp sát tới.

Lại lấy ra một cái Bạo Vũ Lê Hoa Châm ám khí, bỗng nhiên đè xuống cơ quan.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt. . ."

Vô số độc châm, một lần nữa bắn nhanh mà ra.

Nháy mắt, Tô Kiếm Đình mang tới ba tên cao thủ, một lần nữa chết tại Thẩm Lãng độc châm phía dưới.

"Giết cái nha đầu kia." Tô Kiếm Đình hạ lệnh.

Lập tức, Tô thị gia tộc một cao thủ như chớp giật hướng phía Tiểu Băng xông lại, lợi kiếm trong tay bỗng nhiên hướng phía cổ nàng chém giết mà tới.

"Đừng, đừng. . ." Tô Bội Bội một tiếng thê hô.

Thậm chí trực tiếp dứt bỏ Tô Kiếm Đình, hướng thẳng đến Tiểu Băng xông lại.

Nha đầu này, nàng coi như nữ nhi đồng dạng.

"Bạch!" Lập tức phía sau lưng đau xót.

Hung ác Tô Kiếm Đình, mượn cơ hội đâm trúng Tô Bội Bội một kiếm.

Tô Bội Bội lẫn mất nhanh chóng, nhưng phía sau vẫn là bị cắt ra một cái lỗ hổng, máu tươi tuôn ra.

Tô thị cao thủ lợi kiếm bỗng nhiên chém tới.

Mắt thấy Tiểu Băng liền muốn hương tiêu ngọc tổn.

Nhưng là một giây sau, kiếm của hắn dừng lại tại không trung, cổ cùng trên mặt lít nha lít nhít cắm đầy độc châm.

Triệt để mất mạng.

Lợi kiếm trực tiếp cắt qua Tiểu Băng đỉnh đầu, chém tới một mảnh tóc.

Lần này, Tiểu Băng thật sợ tè ra quần một chút xíu.

Cái này Tô thị cao thủ chết không nhắm mắt.

Mẹ nó, ngươi cái này độc nha đầu, đến tột cùng có giấu bao nhiêu ám khí a.

Tô Kiếm Đình thấy sự giận dữ nói: "Giết, giết, giết, đem trong đại sảnh tất cả mọi người chém tận giết tuyệt, mặc kệ nam nữ già trẻ!"

Dưới trướng hắn cao thủ giống như điên cuồng, liều mạng giết người.

Nhưng mà một giây sau.

Một bóng người nhanh chóng nháy mắt thoáng hiện đến trước mặt.

"Tô Kiếm Đình, ta. . . Ta giống như nhớ kỹ ngươi."

"Thẩm Lãng ở nơi nào a?"

Võ si Đường Viêm đi đến.

"Giết lão nhân cùng tiểu hài, không đúng!"

Sau đó, Đường Viêm xuất kiếm.

Cmn!

Quen thuộc một màn xuất hiện.

Một kiếm một cái, một kiếm một cái!

Liên chiêu cách thức đều không có.

Trong nháy mắt, Tô Kiếm Đình mang tới cao thủ, chết bốn năm cái.

Tô Kiếm Đình tê cả da đầu.

Trung thực nói, đơn thuần nội lực cùng chân khí bên trên, Đường Viêm không bằng hắn.

Hắn cũng không e ngại Đường Viêm.

Nhưng là cái này võ si đối với kiếm pháp có một loại phi thường nghịch thiên thiên phú.

Coi như không có Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp, hắn giết người vẫn như cũ như thế lưu loát.

Cái này võ si tới.

Chiến cuộc nháy mắt cải biến.

Hắn không có khả năng lại giết được Tô Bội Bội.

"Đi, đi!"

Tô Kiếm Đình quả quyết hạ lệnh rút lui.

Dù sao muốn đồ vật đã đốt.

Lại bỏ ra ba đầu tính mệnh, Tô Kiếm Đình mang theo còn lại năm người, như chớp giật rút đi, nháy mắt biến mất ở trong màn đêm.

Tô Bội Bội nhìn qua một chỗ thi thể, khoảng chừng hai mươi mấy cỗ.

Đều là người hầu trung thành nhất a, làm nàng gặp được thời điểm nguy hiểm, những người này không chút nào sợ chết xông lên.

"Tô Kiếm Đình, Tô Nan, Trấn Viễn hầu tước phủ ngươi chờ đó cho ta!"

"Chờ Lãng nhi trở về về sau, mục tiêu kế tiếp chính là các ngươi, nhất định khiến toàn tộc các ngươi, triệt để chết hết!"

"Triệt để chết hết!"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 191: Nộ Triều Thành Quyết Chiến Kết Thúc! Trương Tấn Đại Bại

Kỳ thật Huyền Vũ bá Kim Trác cũng không phải là nhất định phải cầm xuống Kim Sơn đảo.

Vọng Nhai đảo đại chiến thắng, cầm xuống Nộ Triều thành về sau, Kim Sơn đảo vấn đề liền không lớn.

Hắn là một cái bảo thủ người, cũng sẽ không bởi vì thắng Vọng Nhai đảo chiến mà ở trong lòng xem thường thiên hạ.

Kim Sơn đảo thủ tướng là Cừu Thiên Nguy nghĩa tử Cừu Hào, có lẽ chưa nói tới cái gì danh tướng, nhưng cũng tuyệt đối không phải đèn đã cạn dầu.

Huống hồ, trên đảo này còn có năm ngàn quân coi giữ.

Huyền Vũ bá trong tay cứ việc có hơn một trăm chiếc thuyền hải tặc, mà lại có bốn ngàn người, nhưng là lão binh chỉ có chỉ là không đến năm trăm người, còn lại không phải tân binh chính là dân binh.

Kim Sơn đảo một trận chiến này không có chắc chắn tám phần mười hắn là sẽ không đánh, dù là có Đường Luân nơi tay, cho dù là bọn họ có thể giả trang trở thành hải tặc.

Thậm chí vì bảo thủ lý do, Huyền Vũ bá hạ lệnh hơn một ngàn người lái mấy chục chiếc hải tặc thuyền trở về Kim thị bến tàu.

Lần này đi Kim Sơn đảo, vẻn vẹn chỉ tới không đến ba ngàn người mà thôi.

Kỳ hạm boong tàu bên trên, Đường Luân nói: "Kim Trác huynh, ngươi đã phải lớn lấy được toàn thắng, vì sao trên mặt không gặp được nửa điểm nụ cười?"

Kim Trác đương nhiên là đang lo lắng Thẩm Lãng an nguy, lo lắng Nộ Triều thành chiến.

Đó mới là mấu chốt nhất.

Nộ Triều thành chiến thắng, Kim thị gia tộc mới có tương lai. Nếu là thua, Vọng Nhai đảo chiến thắng cũng không nhiều lắm tác dụng.

Nhưng là những lời này là không cần thiết cùng Đường Luân nói.

Đường Luân lại nói: "Kim Trác huynh, làm ngươi đối mặt ta thời điểm, vì sao trong mắt không có bất kỳ cái gì cừu hận?"

Huyền Vũ bá Kim Trác nói: "Ngươi ta ân oán là tổ tông truyền thừa, đều là thân bất do kỷ, ta vì sao muốn hận ngươi?"

Lời này mới ra, Đường Luân không khỏi kinh ngạc.

Kim Trác không hận hắn, nhưng là hắn lại phi thường hận Kim Trác a, hận không thể rút gân lột da.

Kim Trác hận đích xác rất ít người, bao quát đối Thái thú Trương Xung nội tâm của hắn đều không có bao nhiêu hận ý.

Hắn hận nhất người chỉ có một cái, đó chính là Tô Nan Hầu tước cùng Vũ An phủ Bá tước Tiết thị. Hai nhà này đều là quan hệ thông gia, đều là minh hữu a. Kết quả cũng chính là hai nhà này tổn thương Kim thị gia tộc sâu nhất, thậm chí cơ hồ đem Kim thị đưa vào chỗ chết.

Huyền Vũ bá Kim Trác cho tới nay đều là lấy chân thành đối người, tuyệt đối quân tử.

Năm đó Tô thị gia tộc ý đồ đầu nhập đại vương tử Ninh Nguyên Vũ, còn chuyên môn viết một phong mật thư cho phụ thân Kim Vũ bá tước, thuyết phục Kim thị gia tộc cộng đồng đầu nhập. Ninh Nguyên Hiến đăng cơ làm vương về sau, phong mật thư này liền trở thành Tô thị gia tộc một cái đáng sợ uy hiếp. Nói câu lời khó nghe, Kim thị gia tộc hoàn toàn có thể cầm phần này mật thư đối Tô thị gia tộc muốn làm gì thì làm.

Nhưng là Kim Trác Bá tước không có làm như vậy.

Tô Bội Bội gả cho hắn về sau, vừa mới nâng lên phong mật thư này, Kim Trác liền ngay trước thê tử mặt đem phong thư này đốt rụi, biểu thị mình tuyệt đối sẽ không cầm phong mật thư này đi áp chế bất luận kẻ nào.

Không nghĩ tới cái này ngược lại để Tô thị gia tộc không có sợ hãi, làm Quốc quân lộ ra đối phó Kim thị gia tộc ý đồ thời điểm, Tô thị gia tộc không kịp chờ đợi cùng hắn phân rõ giới hạn, xé bỏ hai nhà hôn ước, về sau càng là không chút kiêng kỵ tổn thương Kim thị gia tộc.

Thê tử Tô Bội Bội mỗi khi nhấc lên chuyện này thời điểm, đều muốn dùng nắm đấm nện hắn hai lần, trách hắn quá ngu, năm đó vì sao muốn thiêu hủy phong mật thư này, nếu không cũng có thể nắm Tô thị gia tộc.

Đương nhiên là Tô Bội Bội nhấc lên mật thư sự tình, Kim Trác mới ở trước mặt nàng thiêu hủy. Bất quá nữ nhân luôn luôn không giảng đạo lý, trong lòng các nàng rất rõ ràng, nhưng ngoài miệng không giảng đạo lý. Tô Bội Bội sở dĩ trách cứ Kim Trác, kỳ thật càng nhiều là trong lòng chính nàng hối hận.

Nhưng là nàng lúc ấy còn trẻ, mà lại vừa mới gả tới, trong lòng khẳng định là hướng về nhà mẹ đẻ a. Theo thời gian trôi qua, dần dần coi thường hai nhà chân diện mục, nàng mới toàn tâm toàn ý đem mình làm Kim thị gia tộc người, bây giờ càng là cùng nhà mẹ đẻ trở mặt thành thù.

Về sau Tô Bội Bội liền đem chuyện này xem như tiếc nuối cùng Thẩm Lãng nói lên rất nhiều lần, cho nên Thẩm Lãng mới suy nghĩ biện pháp, mô phỏng ra năm đó phong mật thư này. Dù sao hai nhà là quan hệ thông gia, Kim thị gia tộc có thật nhiều Tô Tiễn Hầu tước tự tay viết thư.

Đương nhiên, Thẩm Lãng cũng không có đem phong mật thư này xem như cỡ nào không tầm thường vũ khí, chỉ là lo trước khỏi hoạ mà thôi.

"Chủ nhân, Kim Sơn đảo lập tức sắp đến." Kim Trung nói.

Kim Trác Bá tước nói: "Đánh trước thăm dò hư thực, chưa hẳn muốn đánh."

Kim Trung nói: "Vâng!"

Hạm đội còn không có tới gần Kim Sơn đảo bến tàu, trên đảo đám hải tặc liền lớn tiếng hoan hô lên.

Bởi vì những thứ này chiến thuyền bọn hắn quá quen thuộc, chính là đại vương Cừu Thiên Nguy hạm đội.

"Đại vương hạm đội tới."

"Các huynh đệ, Vọng Nhai đảo đại chiến kết thúc? Làm sao mới kết thúc a?"

"Đúng vậy a, ba vạn người đánh mấy ngàn người đánh như thế nào lâu như vậy a?"

"Mỏ vàng lớn không lớn?"

Trên đảo hải tặc tuôn ra mà tới.

Vẫn như cũ là Tấn Hải bá Đường Luân lộ diện, hắn xuống thuyền leo lên Kim Sơn đảo.

"Làm sao lại như thế chọn người?" Đường Luân kinh ngạc nói: "Cừu Hào đâu? Trên bến tàu chiến thuyền đâu?"

Trên đảo tiểu Hải trộm đầu mục muốn nói lại thôi.

Lời này hắn không tốt nói a, bởi vì đại thủ lĩnh mang theo hạm đội đi.

Đại vương mệnh lệnh là để Cừu Hào lưu thủ Kim Sơn đảo, kết quả hắn lại suất lĩnh hải tặc chủ lực đi.

"Cừu Hào đại thủ lĩnh thân thể có chút không thoải mái, đến bệnh thương hàn, sợ hãi lây cho người khác, cho nên tự giam mình ở trong một cái sơn động." Một hải tặc thủ lĩnh vội vàng nói.

Dù sao, Cừu Hào đại thủ lĩnh đây là chống lại đại vương mệnh lệnh tự mình đi.

Mặc dù hắn cảm thấy Cừu Hào đại thủ lĩnh làm được không sai, cái này Kim Sơn đảo an toàn vô cùng, đánh rắm không có, căn bản không cần thiết thả năm ngàn người ở đây trông coi, một ngàn người là đủ rồi.

Đường Luân lớn tiếng nói: "Ngươi không cần lừa ta, các ngươi đại vương không đến, nói cho ta chân tướng không có gì lớn."

Dứt lời, Đường Luân trực tiếp ném đi qua một túi kim tệ.

Tên hải tặc kia thủ lĩnh nói: "Cừu Hào đại thủ lĩnh không biết nghĩ như thế nào, hắn vậy mà cảm thấy Nộ Triều thành gặp nguy hiểm, cho nên mang theo hạm đội đi Nộ Triều thành. Cho dù có người muốn tiến đánh Nộ Triều thành cũng không hạ được đến a, cái kia nữ ma đầu vô địch thiên hạ."

Đường Luân nói: "Đừng nói nhảm, ngươi gọn gàng dứt khoát nói cho ta, hiện tại Kim Sơn đảo còn có bao nhiêu người?"

"Một ngàn người." Tên hải tặc kia thủ lĩnh nói.

Đường Luân lập tức tê cả da đầu.

Mới, mới một ngàn người?

Nói cách khác, Cừu Hào mang theo bốn ngàn người đi, giết trở lại Nộ Triều thành rồi?

Cái này Kim Trác vận khí phải nói là tốt, vẫn là không tốt đâu?

Kim Sơn đảo chỉ còn lại một ngàn người, tiến đánh độ khó giảm mạnh.

Nhưng là Thẩm Lãng muốn đoạt Nộ Triều thành, phía trước có Cừu Yêu Nhi, đằng sau có Cừu Hào, chẳng phải là chết không có chỗ chôn?

Bất quá, cái này Thẩm Lãng là cái tiểu bạch kiểm a, vạn nhất. . . Vạn nhất hắn cùng Cừu Yêu Nhi có một chân đâu?

Nhưng là, Cừu Yêu Nhi nghe nói không thích nam nhân, nhưng là loại chuyện này ai nói chắc được đâu, Thẩm Lãng căn bản cũng không phải là phổ thông nam nhân a.

Không thể không nói, việc không liên quan đến mình về sau, Đường Luân tư duy cũng biến thành lớn mật.

Thiên mã hành không tưởng tượng, ngược lại mới tới gần chân tướng, đương nhiên chỉ là tới gần mà thôi.

"Mới một ngàn người, các ngươi đây là điên rồi sao? Một ngàn người thủ được Kim Sơn đảo sao? Chỉ riêng thợ mỏ liền có mấy ngàn người a." Đường Luân nổi giận nói.

Tên hải tặc kia thủ lĩnh nói: "Những cái kia thợ mỏ đều là các ngài người a, lại có cái gì quan trọng. Huyền Vũ phủ Bá tước ngược lại là cũng có một hai ngàn tù binh ở đây, nhưng bọn hắn không biết nhiều nhu thuận a, chúng ta bảy trăm người tại mỏ lên giám sát, dư xài."

Bảy trăm cái hải tặc tại quặng mỏ?

Nói cách khác, thủ bến tàu hải tặc chỉ có ba trăm người?

Kia Kim Trác cầm xuống Kim Sơn đảo chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Cầm xuống Kim Sơn đảo về sau, mình cũng liền có thể trở về nhà.

Đối Thẩm Lãng nhân phẩm Đường Luân là vạn vạn không thể tin được, nhưng là đối Kim Trác nhân phẩm, hắn lại là vạn vạn tin tưởng.

Hắn nói sẽ thả mình về nhà, liền nhất định sẽ làm được.

Thế là, hắn xụ mặt quát lớn: "Các ngươi thật sự là quá làm càn, ta lần này tới là cho các ngươi vận lương ăn tới, không nghĩ tới ở trên đảo liền cái này một ngàn người, để ta suy nghĩ biện pháp một chút, nhìn có thể hay không cho các ngươi tăng thêm một ít nhân thủ, tăng cường phòng ngự."

Tên hải tặc kia thủ lĩnh trong lòng xem thường, nhưng là nghe được vận lương ăn, lập tức mừng rỡ trong lòng nói: "Làm phiền Tấn Hải bá."

. . .

Trở lại khoang tàu về sau.

Đường Luân nói: "Kim Trác huynh, ta thật không biết nên như thế nào hình dung vận khí của ngươi. Lúc này Kim Sơn đảo lên cũng chỉ có một ngàn hải tặc, hơn nữa còn chia làm hai nhóm, trên bến tàu ba trăm, quặng mỏ bảy trăm."

Kim Trác không có vui vẻ, mà là khẩn trương hỏi: "Cừu Hào đâu? Hắn cùng mặt khác bốn ngàn hải tặc đi nơi nào?"

Đường Luân kinh ngạc nói: "Cừu Hào đi Nộ Triều thành."

Lập tức Kim Trác sắc mặt kịch biến.

Đường Luân nói: "Kim Trác huynh, tiếp xuống nhìn ta biểu hiện, cầm xuống Kim Sơn đảo dễ như trở bàn tay. Nhưng là ngươi muốn nói chuyện giữ lời, thả chúng ta cha con về nhà."

Kim Trác Bá tước lắc đầu nói: "Không, Kim Sơn đảo không đánh. Tất cả mọi người chuẩn bị, hạm đội tốc độ cao nhất đi Nộ Triều thành."

Đường Luân kinh ngạc nói: "Kim Sơn đảo mắt thấy là phải lấy xuống, liền như là bên miệng thịt mỡ, ngươi nói không cần là không cần rồi?"

Kim Trác khàn giọng nói: "So với con rể của ta mệnh, Kim Sơn đảo lại coi là cái gì?"

Một lát sau, năm vạn cân lương thực mang lên Kim Sơn đảo bến tàu, bên trong không có độc.

Sau đó, cả chi hạm đội cánh buồm trương đầy, tốc độ cao nhất phóng tới Nộ Triều thành.

Cứ như vậy, vì Thẩm Lãng khả năng tồn tại nguy hiểm, Kim Trác Bá tước trực tiếp từ bỏ dễ như trở bàn tay Kim Sơn đảo.

Đường Luân trầm mặc.

Có lẽ, đây cũng là một loại nhân cách mị lực?

Kim Trác Bá tước hoàn toàn lòng nóng như lửa đốt.

Cừu Hào bốn ngàn hải tặc vậy mà thẳng hướng Nộ Triều thành, cái đôi này Thẩm Lãng là to lớn nguy cơ.

Mà lại ý vị này địch nhân nhìn ra Thẩm Lãng kế hoạch.

Lãng nhi, ngươi tuyệt đối không nên có việc!

Ngươi chịu đựng, vi phụ lập tức tới đây!

. . .

Nộ Triều thành bên trong!

Trương Tấn sáu ngàn tinh nhuệ, như thủy triều hướng phía phủ thành chủ chủ tòa thành phóng đi.

Từ trên trời xem tiếp đi, giống như thiết giáp như thủy triều.

Đây là Nộ Triều thành quan quân, mặc dù so ra kém biên quân, nhưng cũng cực kỳ tinh nhuệ, chí ít vượt qua đại bộ phận quý tộc tư quân.

Trương Tấn cưỡi tại trên chiến mã, toàn thân nhiệt huyết sôi trào.

"Phụ thân, ngươi thấy được sao? Hài nhi kiến công lập nghiệp, ngay tại hôm nay."

"Bọ ngựa bắt ve, hoàng tước tại hậu, lập tức liền muốn thành công."

"Hài nhi nhất định phải đem Thẩm Lãng cùng hải tặc toàn bộ chém tận giết tuyệt."

"Hài nhi nhất định khiến ngài thành lập hiếm có phong công vĩ nghiệp, hơn một trăm năm trước Kim Trụ Bá tước có thể làm được sự tình, ngài cũng có thể làm được."

"Hài nhi nhất định một trận chiến công thành, đem ngài đưa đến Diễm Châu xuống đô đốc trên bảo tọa, nhất định khiến ngài phong hầu bái tướng!"

"Ngài luôn miệng nói Thẩm Lãng đến cỡ nào xuất sắc, ta sẽ hướng ngài chứng minh, con trai của ngài mới là xuất sắc nhất, ba con trai bên trong, ta Trương Tấn mới là xuất sắc nhất."

"Thẩm Lãng chỉ là một cái tôm tép nhãi nhép, hắn so với ta đến chẳng phải là cái gì."

Sáu ngàn tinh nhuệ hành quân, toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Nộ Triều thành hai bên cửa hàng, tất cả phòng ở, toàn bộ cửa sổ đóng chặt.

Cái này. . . Đây là muốn biến thiên sao?

Nộ Triều thành về sau chẳng lẽ muốn trở thành Việt quốc lãnh thổ rồi?

Tuyệt đối không nên a!

Tội Ác Chi Thành không tốt sao? Tự Do Chi Thành không tốt sao?

...

Trong phủ thành chủ.

Truyền đến từng đợt kêu đánh tiếng la giết.

Nghe vào tiếng giết rung trời, tiếng kêu rên liên hồi.

Nhưng trên thực tế, Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi quân đội đều tại hướng về phía không khí loạn hô, lẫn nhau quơ binh khí loạn đập.

Một thân ảnh vọt vào.

Nàng xem như Thẩm Lãng chuyên môn bảo tiêu, Hoàng Phượng.

Lần này Thẩm Lãng tiến đánh Nộ Triều thành, hộ tống mà đến còn có Thiên Đạo hội mấy chục tên cao thủ, mấy chục tên quản sự.

Một khi Thẩm Lãng cầm xuống Nộ Triều thành, bọn hắn sẽ tại thời gian ngắn nhất bên trong tiếp quản Nộ Triều thành thương nghiệp trật tự.

"Trương Tấn đã xuất binh, sáu ngàn tinh nhuệ chính đánh tới!"

Thẩm Lãng mừng rỡ trong lòng, rốt cuộc đã đến a!

Lúc này, Cừu Yêu Nhi không nói hai lời, quơ lấy hai chi Quỷ Đầu đao muốn xông ra đi.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi làm gì?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Giết ra ngoài."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi điên rồi sao? Có hảo hảo tòa thành không tuân thủ, lại muốn chủ động xuất chiến?"

Cừu Yêu Nhi gằn từng chữ: "Ta không thích diễn kịch, ta không thích phòng thủ!"

Đã nhìn ra, nếu không ta sẽ bị ngươi ngủ được nửa chết nửa sống?

Cừu Yêu Nhi ánh mắt hướng phía Từ Thiên Thiên trông lại, lộ ra khó được ôn hòa nói: "Từ Thiên Thiên, cừu nhân của ngươi là Trương Tấn đúng không? Ta cái này đi báo thù cho ngươi!"

"Thẩm Lãng cái này thành bảo giao cho ngươi, ta sẽ không còn tiến đến."

Sau đó, cái này nữ ma đầu liền mang theo hai ngàn dòng chính tinh nhuệ, trực tiếp giết ra ngoài.

Hai đầu siêu cấp đôi chân dài chạy, so chiến mã nhanh hơn.

Ngươi hỏi nàng vì cái gì không cưỡi ngựa?

Nàng hai chi Quỷ Đầu đao cộng lại hơn hai trăm cân, chiến mã thực sự không chạy nổi a.

Thẩm Lãng nhìn qua Từ Thiên Thiên nói: "Nữ nhân này đầu óc có bệnh."

Từ Thiên Thiên con mắt đỏ lên nói: "Đầu óc ngươi mới có bệnh, nàng là trên thế giới ghê gớm nhất người, căn bản cũng không có nam nhân xứng với nàng, ngươi càng thêm không xứng!"

Dứt lời, nàng hướng phía tòa thành bên trên phóng đi, nàng muốn đứng tại chỗ cao nhất quan sát Cừu Yêu Nhi đại chiến Trương Tấn.

...

Trương Tấn sáu ngàn tinh nhuệ khoảng cách chủ tòa thành càng ngày càng gần!

Trong lòng của hắn càng ngày càng hưng phấn, toàn thân nhiệt huyết cơ hồ đều muốn bão tố ra.

Khoảng cách thành lớn bảo còn có mấy trăm mét thời điểm, hắn liền lên tiếng hét lớn: "Thẩm Lãng tiểu nhi, ngươi đi ra cho ta chịu chết!"

"Thẩm Lãng, nạp mạng đi!"

"Thẩm Lãng, ngươi tự cho là diệu kế an thiên hạ, nhưng lại không biết nhất cử nhất động của ngươi đều bị phụ thân ta tính chết rồi."

"Nơi này, chính là của ngươi tử địa."

"Hôm nay, là tử kỳ của ngươi!"

"Huyền Vũ phủ Bá tước, Kim thị gia tộc, kể từ hôm nay triệt để từ trên thế giới này xóa đi!"

"Ta Trương thị gia tộc quật khởi, ngay tại hôm nay!"

"Giết, giết, giết!"

Trương Tấn cuồng hống, sát khí ngút trời!

Sau đó. . .

Hắn gặp được Vua Hải Tặc tòa thành đại môn tiếng giết trùng thiên, giết ra đến một đạo quang ảnh!

Cái này quang ảnh tốc độ quá nhanh.

Khí thế quá mạnh!

Cơ hồ thấy không rõ bóng người.

Nhưng là, sát khí ngất trời này.

Cái này bạo tạc dáng người,

Cái này hai đầu siêu cấp dáng dấp chân.

Nhất là hai chi Quỷ Đầu đao, thật sâu bán thân phận của người đến.

Ma La Sát!

Nữ ma đầu!

Dũng mãnh vô địch Cừu Yêu Nhi!

Thế nào lại là nàng?

Nàng không phải đã chết rồi sao?

Ta rất nhiều thủ hạ nhìn tận mắt nàng chết a?

Chẳng lẽ, chẳng lẽ nàng đang diễn trò?

Nàng dạng này vô địch mãnh tướng cũng sẽ diễn kịch?

Nàng tại sao phải phối hợp Thẩm Lãng diễn kịch? Hẳn là. . . Hẳn là nàng cũng bị Thẩm Lãng ngủ phục rồi?

Trương Tấn cảm giác được từng đợt run rẩy.

Nhưng là rất nhanh, hắn càng thêm dâng lên trùng thiên đấu chí.

Đều nói ngươi Cừu Yêu Nhi vô địch thiên hạ, ta ngược lại là muốn nhìn, ngươi đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại.

Ta Trương Tấn cái này đến chiếu cố ngươi cái này nữ ma đầu.

Nhưng là, còn không có đợi đến hắn lao ra.

Chung quanh trung thành tướng sĩ lập tức liền đem hắn bảo hộ tại sau lưng.

"Bảo hộ tướng quân."

"Bảo hộ Nhị công tử!"

Mấy trăm danh tướng sĩ, lập tức đem Trương Tấn bao quanh bảo vệ.

Cừu Yêu Nhi công kích tốc độ quá nhanh.

Nàng dòng chính mấy trăm danh nữ võ sĩ cưỡi ngựa, nàng với tư cách người chỉ huy tối cao lại hất ra hai đầu đôi chân dài lao nhanh.

Nhưng lại so cưỡi ngựa nhanh hơn.

Bỗng nhiên!

Nàng một người, vọt thẳng hướng về phía Trương Tấn sáu ngàn đại quân.

Tư thế kia thật sự là quá kinh người!

Cái này có một loại ta một người vây quanh các ngươi sáu ngàn người khí thế.

Liền phảng phất một đầu tiền sử bạo long, bỗng nhiên xông vào đàn sói ở giữa.

"Bạch!"

Trong tay nàng hai cái Quỷ Đầu đao, điên cuồng xoay tròn.

Không có chiêu thức.

Mẹ nhà hắn muốn cái gì chiêu thức a?

Chính là quạt điện a.

Thậm chí tốc độ này nhìn qua, so quạt điện nhanh hơn a.

Nghịch thiên vũ khí chiến!

Cứ như vậy!

Cừu Yêu Nhi một người, nghiền ép tới.

Những nơi đi qua!

Địch nhân đừng bảo là tổn thương nàng một cọng tóc gáy.

Liền dựa vào gần nàng đều làm không được.

Hai chi Quỷ Đầu đao cơ hồ xoay tròn phải kín không kẽ hở.

Chung quanh hai mét bên trong, toàn bộ trở thành Địa Ngục!

Không ai đỡ nổi một hiệp.

Những nơi đi qua , bất kỳ người nào đều là thịt nát xương tan.

Chết không toàn thây!

Chính là giết, giết, giết!

Đó căn bản không phải vô địch mãnh tướng, đây cơ hồ là một cái cỗ máy chiến tranh, liền phảng phất một cỗ mẫu xe tăng, cứ như vậy nghiền ép lên đi.

Mặc kệ ngươi mặc hay không mặc áo giáp, mặc kệ ngươi mặc nhiều dày áo giáp.

Ta chính là một đao.

Mặc kệ bổ trúng nơi nào, toàn bộ nhất đao lưỡng đoạn.

Tại ta Cừu Yêu Nhi đao hạ, không có toàn thây!

Những nơi đi qua, khắp cả người thi hài.

Trên đầu thành Từ Thiên Thiên, còn có Thẩm Lãng, hoàn toàn nhìn ngây người.

Da đầu từng đợt run lên.

Nhất là Từ Thiên Thiên, thấy lại có một cỗ triều ý.

Trong thiên hạ, lại còn có như thế nghịch thiên người, hơn nữa còn là một nữ nhân.

Thẩm Lãng nhìn cũng hóa đá.

Móa!

Loại này nữ chiến thần, vậy mà ngủ qua ta?

Vì cái gì ta cảm thấy tốt kiêu ngạo cảm giác a?

Mà lại vậy mà còn sống? Còn không có bị nàng chơi chết?

Mà Kim Sĩ Anh cũng hoàn toàn thấy toàn thân run rẩy.

Hắn lúc đầu cảm thấy Cừu Yêu Nhi thanh danh mặc dù lớn, nhưng hắn vẫn là có thể một trận chiến.

Dù sao, hắn cùng Cừu Kiêu giao thủ qua.

Hiện tại hắn triệt để biết, may mắn cô gia bị Cừu Yêu Nhi ngủ qua, may mắn cô gia sắp xếp xong xuôi hết thảy.

Bằng không!

Kim thị gia tộc mang tới cái này hai ngàn người, căn bản cái rắm dùng đều không có, chưa tới một canh giờ, liền sẽ bị giết đến sạch sẽ.

Khó trách Cừu Yêu Nhi xưa nay không hỏi địch nhân có bao nhiêu người, chỉ hỏi địch nhân ở nơi nào.

Cũng căn bản không hỏi địch nhân là ai, hai cái Quỷ Đầu đao vung vẩy đi qua, ai cũng trở thành lệ quỷ, danh tự cái gì cũng không đáng kể.

Ròng rã giết hai phút!

Cừu Yêu Nhi dòng chính quân đội xông tới.

Hai ngàn tên dòng chính võ sĩ, trên cơ bản đều là nữ nhân.

Mỗi một lần đều uy phong bát diện.

Điên cuồng trùng sát!

Những nữ nhân này võ công không cao lắm.

Nhưng là. . . Trên thân lại lây nhiễm Cừu Yêu Nhi khí chất.

Luồng sát khí này trùng thiên, kia cỗ có ta vô địch khí khái, quả thực chính là cực thấp phối bản Cừu Yêu Nhi.

Kim Hối ở bên cạnh nói: "Cô gia, chúng ta. . . Chúng ta còn đánh sao?"

Ý kia là, chúng ta Huyền Vũ phủ Bá tước binh sĩ muốn xông ra đi trợ chiến Cừu Yêu Nhi sao?

Thẩm Lãng nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: "Được rồi, ta sợ cái này nữ ma đầu giết điên rồi, địch ta không phân, thuận tiện đem chúng ta người cũng làm thịt một nhóm."

Đây mới là người võ đạo cùng chiến trường võ đạo kết hợp đỉnh phong a!

Khó trách Cừu Thiên Nguy chứa không được nàng, phải nghĩ biện pháp diệt trừ nàng.

Người này quá mạnh, đã nghiêm trọng uy hiếp được Cừu thị gia tộc địa vị.

. . .

Mấy trăm tên dòng chính tướng sĩ liều mạng bảo hộ Trương Tấn.

Người trước ngã xuống, người sau kế tục ngăn tại phía trước.

Nhưng mà, tất cả đều là vô ích.

Dễ như trở bàn tay, liền bị Cừu Yêu Nhi giết mặc vào.

Ngăn ở Trương Tấn người trước mặt càng ngày càng ít, càng ngày càng ít.

Rất nhanh!

Cừu Yêu Nhi liền giết tới Trương Tấn trước mặt.

Dưới chân của nàng, lít nha lít nhít đều là thi thể, không hoàn chỉnh thi thể.

Trương Tấn ngồi trên lưng ngựa.

Nội tâm của hắn đang run rẩy, đầu hắn da tại run lên.

Nhưng là, hắn không thể lui lại, hắn cũng sẽ không lui lại.

Hèn nhát mới lui lại!

Cừu Yêu Nhi ngừng lại, ngược lại lui về sau mấy chục bước.

Cái này có ý tứ gì?

Đây là để Trương Tấn cưỡi ngựa bắn vọt đi đụng nàng.

Cái này nữ ma đầu, thật sự là cuồng ngạo a.

Trương Tấn cảm giác được mình đã bị nhục nhã.

Cừu Yêu Nhi, ngươi mặc dù rất mạnh, nhưng ta Trương Tấn cũng không phải không chịu nổi một kích.

Ngươi vậy mà như thế khinh thường?

Vậy cũng đừng trách ta thắng mà không võ.

Ta chiến mã bắn vọt lực lượng đâu chỉ mấy ngàn cân?

Ngươi coi như mạnh hơn, cũng là huyết nhục chi khu.

Ta không tin ngươi chống đỡ được?

Sau đó, Trương Tấn thay đổi bến tàu bắt đầu lui lại.

Trọn vẹn lui về sau hơn hai trăm mét.

Đây là thích hợp nhất chiến mã bắn vọt khoảng cách.

Toàn bộ chiến trường đều ngừng lại.

Trống đi một khối lớn.

Lưu cho Trương Tấn cùng Cừu Yêu Nhi một trận chiến.

"Giá!"

Trương Tấn tối thiểu bắt đầu gia tăng tốc độ, gia tốc, gia tốc. . .

Gia tốc đến cực hạn!

Trong nháy mắt tốc độ, đạt đến kinh người 20 m mỗi giây.

Đây là một thớt thiên lý mã, chiến mã tăng thêm Trương Tấn trọng lượng, khoảng chừng hơn một ngàn cân.

Cho nên cái này xông đi lên tốc độ, cơ hồ tương đương với một cỗ vận tốc bảy mươi hai cây số ô tô đụng vào.

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

Trương Tấn giơ lên chiến đao, thôi động chiến mã, mang theo vô cùng kinh người tốc độ, vô cùng kinh người lực lượng, hướng phía Cừu Yêu Nhi va chạm mà đi, hướng phía nàng chém giết mà đi.

Lập tức, tất cả mọi người ngừng lại hô hấp.

Có người lại có huyết nhục chi khu, ngăn trở thiên lý mã va chạm?

Cừu Yêu Nhi ngươi không tránh?

Cừu Yêu Nhi cứ như vậy đứng tại chỗ , mặc cho Trương Tấn cưỡi thiên lý mã xông lên.

Khoảng cách mười mét.

Năm mét.

Một mét!

Mãnh liệt va chạm!

Cừu Yêu Nhi không hề động đao, mà là bỗng nhiên một quyền ném ra đi.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn!

Cái này thớt thiên lý mã hét thảm một tiếng.

Nàng cao lớn ngàn cân thân thể, trực tiếp bay ngang ra ngoài. Miệng phun máu tươi, gân cốt đứt gãy, triệt để chết đi.

Trên lưng ngựa Trương Tấn, trực tiếp ngã bay ra ngoài.

Nhưng. . . Vẻn vẹn ngã bay ra nửa mét, liền trực tiếp bị Cừu Yêu Nhi lăng không nắm trong tay.

Trương Tấn rất mạnh!

Nhưng lúc này. . . Liền như là một con gà con đồng dạng, bị cử giật tại không trung.

Trương Tấn rất mạnh, nhưng là ở trong mắt Cừu Yêu Nhi, hắn cùng Thẩm Lãng không hề khác gì nhau.

Đều là nhược kê!

Chiến đấu, từ đâu tới chiến đấu.

Cho tới bây giờ đều chỉ có miểu sát!

Một khắc đồng hồ sau!

Chiến đấu kết thúc!

Nộ Triều thành chiến kết thúc!

Thẩm Lãng cùng quân đội của hắn, liền xuất thủ cơ hội đều không có, chiến đấu liền kết thúc.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 192: Sách Mới Tháng Kết Thúc, Bùi Ngùi Mãi Thôi, Các Vị Tiến Đến Xem Xét

Canh [3] đã tuyên bố, tháng này ngày cuối cùng vẫn như cũ một vạn chín đổi mới.

Sách mới cuối tháng tại kết thúc!

Ta cũng chiến đấu hăng hái đến cuối cùng!

Không có tồn cảo, một tháng đổi mới 50 vạn chữ!

50 vạn chữ!

Bây giờ quay đầu nhìn xem, đều cảm thấy tê cả da đầu.

Thậm chí viết cái này đơn chương thời điểm, đều mệt bở hơi tai.

Một tháng 50 vạn chữ, đột phá ta ta lịch sử ghi chép.

Ta làm sao làm được nha?

Ngẫm lại đều có chút không thể tưởng tượng nổi.

Một tháng ta đại khái đi ra hai ba lần cửa?

Một lần đi bệnh viện mở giúp ngủ thuốc, một lần đi tục bảo hiểm.

Sau đó tất cả thời gian đều tại máy tính trước mặt, bao quát ăn cơm.

Một số thời khắc, thậm chí tại thư phòng trên giường nệm đi ngủ.

Không bán thảm rồi!

Bởi vì trong lòng rất sung sướng a.

Mặc dù bị mất ngủ bối rối, nhưng vẫn là rất sung sướng.

Bởi vì kịch bản viết thoải mái, viết trôi chảy.

Ngẫu nhiên đầu được, mấy chén trà đậm xuống dưới liền nhẹ nhàng khoan khoái, cà phê thực sự là không dám uống.

Cái này mất ngủ chính là uống siêu nồng cà phê uống đi ra.

… . . .

Sách mới bảng nguyệt phiếu thứ nhất không có cầm tới.

Tại cuối cùng hai ngày ném đi.

Mặc dù có tiếc nuối, nhưng cũng không có gì.

Mặc dù chúng ta không sai biệt lắm đồng thời xuất đạo, nhưng huyết hồng lão đại là thần tượng của ta.

Quyển sách này thành tích chí ít đối ta bản thân đến nói cũng không tệ lắm.

Lên khung lúc 24 giờ thủ đặt trước tám ngàn.

Một tháng sau cao đặt trước một vạn chín, đồng đều đặt trước một vạn ba, 24 giờ truy đặt trước 9650!

Nơi này cực kỳ cần cảm tạ, chính là ta áo cơm phụ mẫu.

Cũng chính là các ngươi!

Tạ ơn chư vị ân công thưởng cơm ăn!

Tạ ơn!

...

Tháng này, ta nghĩ xông một lần nguyệt phiếu tổng bảng trước mười.

Khẩn cầu mọi người xuất thủ tương trợ!

Bánh ngọt duy nhất có thể xuất ra chính là chăm chỉ, chính là liều mạng.

Ta xưa nay không bạo càng!

Bởi vì, ta mỗi một ngày đều tại bạo càng!

Khẩn cầu mọi người hỗ trợ!

Giúp ta một chút sức lực!

Bánh ngọt cảm ân!

Khấu đầu khấu tạ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 193: Trương Tấn Cái Chết! Trương Thị Thương! Thiên Phong

Nộ Triều thành chủ tòa thành bên trong.

Bốn cái Nộ Giang quân Thiên hộ quỳ trước mặt Thẩm Lãng, còn có hai cái đã chết.

Chết như thế nào?

Cừu Yêu Nhi nghiền ép lên đi thời điểm, kia hai cái Thiên hộ chạy trốn đến chậm một chút, thế là bị cắt thành vài đoạn.

Hiện tại thi thể còn tại liều mạng đâu, đoán chừng là liều không hoàn chỉnh.

Thẩm Lãng nói: "Ta cần một cái Thiên hộ quan, tại trên bến tàu đem Trương Xung Thái thú hấp dẫn tới, ai nguyện ý a?"

Bốn cái Thiên hộ quan gục đầu xuống, coi như cái gì cũng không có nghe thấy.

Bọn hắn đối Trương Xung là tràn ngập kính sợ, lúc này để Thẩm Lãng đi hại Trương Xung, thực sự là làm không được.

Thẩm Lãng đi đến một cái Thiên hộ quan diện trước nói: "Ngươi nguyện ý sao?"

Cái kia Thiên hộ run giọng nói: "Thẩm Lãng, là Cừu Yêu Nhi đánh bại chúng ta, cũng không phải ngươi, thắng mà không võ."

Thẩm Lãng nói: "Nàng là ta xxx, hắn thắng các ngươi, chính là ta thắng các ngươi, có cái gì khác nhau? Ta liền hỏi ngươi, có nguyện ý hay không đi trên bến tàu hấp dẫn Trương Xung Thái thú tới?"

Cái kia Thiên hộ nói: "Không nguyện ý, ta là triều đình tướng lĩnh, ngươi là Huyền Vũ phủ Bá tước con rể, hẳn là ngươi còn dám giết ta hay sao?"

"Bạch!"

Thẩm Thập Tam giơ tay chém xuống.

Cái này Thiên hộ đầu lăn xuống trên mặt đất.

Thẩm Lãng lại đi đến cái thứ hai Thiên hộ trước mặt nói: "Ngươi nguyện ý đi trên bến tàu, đem Trương Xung Thái thú hấp dẫn lên bờ sao?"

Cái kia Thiên hộ toàn thân run rẩy, lại mím thật chặt miệng.

Hắn làm không được.

Hắn cũng coi là tướng môn xuất thân, mặc dù chưa nói tới hào môn, nhưng đời đời kiếp kiếp hiệu trung Việt quốc.

Một khi hắn đáp ứng Thẩm Lãng, toàn cả gia tộc đều có thể tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

"Bạch!"

Thẩm Thập Tam giơ tay chém xuống, lại giết một cái.

Sau đó, Thẩm Lãng đi vào cái thứ ba Thiên hộ trước mặt nói: "Ngươi đây? Nguyện ý sao?"

Cái này Thiên hộ toàn thân run rẩy, quỳ xuống dập đầu nói: "Nguyện ý."

Bởi vì, không nguyện ý nhất định phải chết!

"Hé miệng." Thẩm Lãng nói.

Thẩm Thập Tam tiến lên nặn ra cái này Thiên hộ miệng, Thẩm Lãng đem một bao thuốc mạt rót vào trong miệng của hắn.

Lập tức, cái này Thiên hộ cảm giác được phần bụng một trận quặn đau.

Sau một lát, trước mắt từng đợt biến thành màu đen.

"Đây là kịch độc, nếu không phục dụng giải dược, hẳn phải chết không nghi ngờ." Thẩm Lãng nói: "Cho nên vì ngươi sống sót, chờ một lúc tốt nhất biểu hiện được tốt một chút a."

Dĩ nhiên không phải cái gì kịch độc, cũng không có giải dược, nhưng là thuốc này ăn hết đủ dọa người là được rồi.

Cái này Thiên hộ che đệ tử, run rẩy nói: "Ti chức, tuân mệnh."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi tên gì?"

Cái kia Thiên hộ nói: "Phương Vạn Sơn!"

"Tên rất hay." Thẩm Lãng nói: "Đi thôi, tinh thần toả sáng một điểm, dù sao muốn để Trương Xung Thái thú xem lại các ngươi đại hoạch toàn thắng, cầm xuống Nộ Triều thành thành."

Thế là vị này Nộ Giang quận Thiên hộ Phương Vạn Sơn, mang theo mấy trăm tên võ sĩ, tiến về Nộ Triều thành bến tàu, uy phong lẫm liệt, tinh thần phấn chấn, nghênh đón khả năng đến Trương Xung Thái thú.

Đương nhiên, cái này mấy trăm tên võ sĩ toàn bộ là Huyền Vũ phủ Bá tước, chỉ bất quá đổi lại Nộ Giang quân sĩ binh áo giáp cùng cờ xí.

Mà một khi Trương Xung Thái thú quân đội lên đất liền Nộ Triều thành, ngay lập tức sẽ bị Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi bao hết sủi cảo.

...

Cừu Yêu Nhi Bạch Sắc tòa thành bên trong.

Nàng lúc này lại giống như đổi một người.

Con kia đáng sợ nữ bạo long không thấy, thay vào đó là một cái lười biếng nữ tử, lẳng lặng nhìn qua ngoài cửa sổ, nhìn qua phía đông mặt biển.

Kia cao thấp chập trùng dáng người đường cong, vẫn như cũ để người lóa mắt.

Trương Tấn quỳ gối trên mặt đất.

Từ Thiên Thiên ngồi trên ghế, ánh mắt vô cùng phức tạp nhìn qua trên mặt đất cái này nam nhân.

Cừu nhân!

Vị hôn phu!

Cái này nàng trong mộng đều nghiến răng nghiến lợi, muốn giết về sau nhanh người.

Yêu sao?

Có lẽ chưa nói tới.

Lúc ấy làm thương nhân nhà nữ tử, đàm luận thích đối với Từ Thiên Thiên đến nói quá mức xa xỉ.

Vì gia tộc lại lên một tầng nữa, vì trở thành chân chính nhà quyền quý.

Nàng ngưỡng mộ chính là quyền thế.

Mà Trương Tấn thì đại biểu quyền thế.

Cho nên một đoạn thời gian rất dài, Từ Thiên Thiên đối Trương Tấn là ngưỡng mộ.

Mặc dù cũng thất vọng qua.

Tỉ như Thẩm Lãng cái kia một bản « phong nguyệt vô biên » phát hành thời điểm, Trương Tấn cảm giác nhận lấy sỉ nhục lớn lao, cho nên hung hăng đánh nàng một bạt tai.

Lúc ấy Từ Thiên Thiên liền phi thường thất vọng.

Đi qua mấy tháng, Từ Thiên Thiên hoàn toàn vì cừu hận mà sống.

Cả người liền phảng phất một đám lửa bó đuốc, thời thời khắc khắc đều đang thiêu đốt.

Nàng nằm mộng cũng nhớ muốn đem Trương Tấn thiên đao vạn quả.

Không nghĩ tới, thời gian này tới nhanh như vậy.

Vẻn vẹn mấy tháng về sau, Trương Tấn liền quỳ gối nàng trước mặt.

Đây là ai công lao?

Cừu Yêu Nhi, vẫn là Thẩm Lãng?

Đều không trọng yếu, trọng yếu là hiện tại nàng có thể báo thù.

"Vì cái gì?" Từ Thiên Thiên khàn khàn nói: "Ngươi có thể từ hôn a? Vì sao muốn giết cả nhà của ta?"

Trương Tấn thần sắc phi thường sa sút tinh thần, cả người thậm chí có chút hồn bay lên trời.

Sợ hãi sao?

Một chút xíu.

Nhưng càng nhiều hơn chính là thống khổ.

Vậy mà một lần nữa bại bởi Thẩm Lãng.

Còn lần này là không phải liền không cách nào xoay người?

Vì cái gì a?

Dựa vào cái gì a?

Cừu Yêu Nhi nữ nhân như vậy vốn hẳn nên thiên hạ vô song, ai cũng không cách nào chinh phục a.

Vì cái gì nàng muốn vì Thẩm Lãng mà chiến?

Hắn đương nhiên nghĩ lầm.

Cừu Yêu Nhi chỉ là muốn chiến đấu, nàng căn bản không phải là vì Thẩm Lãng mà chiến. Muốn nói nàng vì Từ Thiên Thiên mà chiến, cái kia còn có một chút điểm nguyên do.

Phụ thân tiền đồ, có phải là liền muốn kết thúc rồi?

Ta Trương Tấn có phải hay không trở thành Trương thị tội nhân?

Thật thật không cam lòng a!

Thẩm Lãng dựa vào cái gì lại thắng a!

Đạt được Nộ Triều thành về sau, Kim thị gia tộc liền có thể nhất phi trùng thiên!

Chẳng lẽ ta Trương Tấn tài hoa liền khoảng cách Thẩm Lãng xa như vậy sao?

"Trương Tấn, ta đang hỏi ngươi đâu." Từ Thiên Thiên nói: "Vì sao muốn diệt cả nhà của ta?"

Trương Tấn ngẩng đầu, nhìn về phía Từ Thiên Thiên ánh mắt, trọn vẹn sau một lúc lâu lộ ra một chút áy náy.

"Thật xin lỗi." Trương Tấn nói.

Hắn chưa hề nói càng nhiều, càng không có bất kỳ giải thích nào.

Từ Thiên Thiên khàn giọng nói: "Ta hỏi ngươi vì cái gì? Rõ ràng có thể trực tiếp từ hôn, vì sao còn muốn giết cả nhà của ta?"

Trương Tấn nói: "Nhà các ngươi phân lượng quá nhẹ, giết chết hậu quả quá nhỏ!"

Hắn, hoàn toàn nói ra tàn nhẫn nhất chân tướng.

Từ Quang Doãn coi như hào phú một phương, nhưng lại không có bất kỳ cái gì phân lượng.

Vì Trương thị gia tộc thanh danh, thà rằng giết chết, cũng không muốn thối lui cưới.

Điều này đại biểu lấy toàn bộ Từ thị gia tộc tính mạng của tất cả mọi người cộng lại còn không bằng một cái huỷ bỏ hôn ước danh dự tổn thương.

Từ Thiên Thiên chống được cái trán.

Nàng vô số lần tưởng tượng lấy vấn đề này, vô cùng muốn có được đáp án.

Nhưng là chân chính đạt được đáp án này thời điểm, lại vô cùng chi nạn chịu, cứ việc nội tâm của nàng biết đáp án này.

Lau khóe mắt nước mắt, Từ Thiên Thiên hỏi: "Vậy hôm nay ngươi nhưng hối hận sao? Ngươi nhưng vì giết cả nhà của ta mà hối hận sao?"

Trương Tấn lắc đầu nói: "Thiên Thiên, ta không nghĩ tới ngươi có thể sống sót, hơn nữa còn có thể lột xác đến lợi hại như thế. Ta không biết cái này một màn này vở kịch bên trong ngươi đóng vai cái gì nhân vật, nhưng hẳn là không thể thiếu a."

"Ngươi thành công, đem ta đẩy hướng Địa Ngục."

"Nhưng là Thiên Thiên, đối với ta hành động, cũng không hối hận."

Lúc này bên trên Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Trương Tấn, ngươi yêu Từ Thiên Thiên sao?"

Từ Thiên Thiên cùng Trương Tấn lập tức giật nảy mình, ngươi tên cặn bã này từ nơi nào xuất hiện?

Trương Tấn sa sút tinh thần nói: "Giống chúng ta loại người này, có tư cách nào nói cái gì yêu hay không yêu? Chúng ta căn bản cũng không có tùy tâm sở dục quyền lực, nơi nào giống như ngươi Thẩm Lãng, muốn làm cái gì thì làm cái đó."

Đón lấy, Trương Tấn lại nói: "Nhưng là ta rất thích Từ Thiên Thiên, nàng hẳn là thích nhất một nữ nhân đi."

Từ Thiên Thiên hồi ức quá khứ, nàng thật là toàn tâm toàn ý muốn trở thành Trương Tấn tốt thê tử, trở thành Trương thị ân huệ tức, giúp chồng dạy con, vợ bằng phu quý.

Mà Trương Tấn cũng xác thực muốn cả một đời hảo hảo đối đãi Từ Thiên Thiên, trở thành một cái hảo trượng phu.

Thậm chí là đúng nghĩa hảo trượng phu, mà không giống như là Thẩm Lãng như thế ở bên ngoài câu tam đáp tứ.

Nhưng là đáng tiếc!

Từ gia chỉ là có tiền, không có quyền.

Trương gia có quyền, nhưng không có tiền, cũng không có quá sâu căn cơ.

Song phương đều không có lựa chọn khác.

Đều xa xỉ tại đàm luận thích.

Chỉ bất quá , bất kỳ cái gì trả lời đều không thể tẩy trắng Trương Tấn ngay lúc đó tâm ngoan thủ lạt.

Vẻn vẹn bởi vì dứt khoát cưới mà diệt người toàn tộc, ý chí sắt đá.

"Đương đương đương đương. . ."

Bỗng nhiên, bên ngoài vang lên từng đợt tiếng chuông.

Điều này đại biểu lấy trên mặt biển có hạm đội tới.

Thẩm Lãng nói: "Trương Tấn, phụ thân ngươi tới."

Trương Tấn đứng dậy, khó khăn đi vào cửa sổ trước mặt, bởi vì tay chân của hắn gân mạch đều đoạn mất, võ công toàn bộ phế.

Quả nhiên tại cách đó không xa trên mặt biển, xuất hiện một nhánh hạm đội.

Đánh lấy Vua Hải Tặc nghĩa tử Cừu Hào cờ xí.

Không sai, khả năng này chính là phụ thân Trương Xung hạm đội!

...

Trương Xung Thái thú đại nhân đến?

Nộ Triều thành trên bến tàu!

Quan quân Thiên hộ Phương Vạn Sơn cố nén sợ hãi, bởi vì trong bụng độc dược giống như từng đợt phát tác.

Đã không phải là quặn đau, mà là khắp cả người lạnh buốt, đầu não mắt hoa.

Hắn cơ hồ đều muốn có chút đứng không yên.

Mấy cái Thiên hộ bên trong, duy chỉ có hắn là con em quý tộc xuất thân.

Đương nhiên là mới là quý tộc, không có đất phong không có tư quân loại kia.

Mà lại hắn còn không có quyền kế thừa, nhưng cuối cùng là phải so với cái kia bình dân xuất thân sĩ quan tiếc mệnh một chút.

"Đương đương đương đương. . ."

Trên mặt biển vang lên từng đợt tiếng chuông.

Một nhánh hạm đội lộ ra tranh vanh.

Đánh lấy Cừu Hào cờ xí.

Như không có không may, đây chính là Trương Xung suất lĩnh hạm đội.

Bên cạnh Thẩm Thập Tam nói: "Đến lượt ngươi biểu hiện a."

Lập tức, Thiên hộ Phương Vạn Sơn mang theo mười hai phần tinh thần, rống to: "Thái thú đại nhân, chúng ta đã vì ngài cầm xuống Nộ Triều thành."

"Thái thú đại nhân, chúng ta đã cầm xuống Nộ Triều thành!"

"Chúc mừng Thái thú đại nhân, cầm xuống Nộ Triều thành, thành lập Bất hủ công huân."

"Chúc mừng Thái thú, phong hầu bái tướng, ở trong tầm tay!"

Cái này Phương Vạn Sơn quả nhiên là quý tộc xuất thân, diễn kỹ rất không tệ.

Thanh âm này khí thế hăng hái, đắc ý phi phàm, liền phảng phất thật thu được thiên đại thắng lợi.

Chi hạm đội kia càng ngày càng gần.

Phương Vạn Sơn hét lớn: "Tất cả mọi người vung vẩy cờ xí, cung nghênh Thái thú đại nhân."

Sau đó, trên bến tàu mấy trăm tên võ sĩ, liều mạng vung vẩy chiến đao, quơ cờ xí.

Lá cờ này lên viết trương chữ.

Lập tức, toàn bộ bến tàu cao hứng bừng bừng, vui mừng cổ vũ, tinh kỳ phấp phới.

Hạm đội càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Phương Vạn Sơn trực tiếp một chân quỳ xuống.

Trên bến tàu mấy trăm tên mặc quan quân áo giáp võ sĩ toàn bộ chỉnh tề quỳ xuống.

"Cung nghênh Thái thú, đại giá quang lâm."

"Thái thú đại nhân thu phục Nộ Triều thành, lao khổ công cao."

"Thái thú đại nhân phong hầu bái tướng, ở trong tầm tay!"

"Quốc quân vạn tuế!"

"Thái thú đại nhân uy vũ!"

Thiên hộ Phương Vạn Sơn liều mạng biểu diễn, hoàn toàn dốc hết toàn lực.

Giấu ở khôi giáp bên trong Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam nhưng trong lòng vô cùng khẩn trương.

Bến tàu hai bên trong phòng, toàn bộ mai phục Cừu Yêu Nhi cùng Thẩm Lãng quân đội.

Chỉ cần Trương Xung quân đội lên đất liền bến tàu.

Hai nhánh quân đội lập tức giết ra, đem Trương Xung cùng Cừu Hào liên quân chém tận giết tuyệt.

"Nhất định có thể tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn, nhất định có thể tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn. . ."

Kim Hối trong lòng run rẩy nói.

...

Lúc này trên mặt biển chi hạm đội này.

Trương Xung không tại.

Kỳ hạm boong tàu lên đứng hai người.

Trương Xuân Hoa, Cừu Hào.

Nhìn qua trên bến tàu tinh kỳ phấp phới, Cừu Hào thần sắc phức tạp, thở dài nói: "Các ngươi thật thành công, thật cầm xuống Nộ Triều thành."

Trương Xuân Hoa mở to hai mắt, nhìn chằm chằm trên bến tàu nhất cử nhất động.

Cừu Hào nói: "Cừu Yêu Nhi nữ ma đầu này vậy mà cũng sẽ bại? Cũng sẽ chết? Đến tột cùng xảy ra chuyện gì a?"

Cừu Yêu Nhi hoàn toàn là vô địch thiên hạ a, làm sao lại bại?

Tại chỗ Cừu Yêu Nhi nếu không bại, Trương Tấn là khẳng định bắt không được Nộ Triều thành.

Cừu Hào nói: "Tiếp xuống, các ngươi dự định an bài thế nào ta? Đã nói còn giữ lời sao?"

Trương Xuân Hoa không có trả lời.

Cừu Hào hạ lệnh: "Đại quân chuẩn bị lên đất liền Nộ Triều thành!"

"Vâng!"

Đã Trương Tấn đã cầm xuống Nộ Triều thành, vậy song phương địa vị nháy mắt nghịch chuyển, Cừu Hào cần tuyệt đối biểu hiện tốt một chút, tương lai mới có tiền đồ, mới có phú quý.

Sau đó, toàn bộ hạm đội cải biến trận hình, chuẩn bị đỗ Nộ Triều thành bến tàu, chính thức lên đất liền.

Mà liền tại lúc này.

Trương Xuân Hoa bỗng nhiên kinh ngạc nói: "Đi, đi, đi, đi nhanh lên."

"Có cạm bẫy!"

"Đây là cạm bẫy!"

"Hạm đội lập tức quay đầu, chạy!"

Cừu Hào kinh hãi nói: "Thế nào? Thế nào?"

Trương Xuân Hoa nói: "Nếu là Trương Tấn thật cầm xuống Nộ Triều thành, như thế nào lại không tự mình đến bến tàu nghênh đón phụ thân? Mà lại trên bến tàu căn bản không có vung vẩy hắn cùng phụ thân thương nghị tốt phất cờ hiệu, chúng ta thua, chúng ta thua. . ."

"Đi mau, đi mau. . ."

"Thẩm Lãng thắng, đây hết thảy đều là Thẩm Lãng bố trí cạm bẫy!"

Vừa nói chuyện, Trương Xuân Hoa nước mắt tuôn trào ra.

Chảy nước mắt, rất nhanh biến thành gào khóc.

Vì cái gì a?

Vì cái gì a?

Thẩm Lãng vì sao lại thắng a?

Huynh trưởng!

Trương Tấn!

Trương Xuân Hoa hướng phía trên bến tàu la lớn: "Thẩm Lãng, đừng giết anh ta, đừng giết anh ta."

"Thẩm Lãng, lưu lại ca ca ta một cái mạng a."

"Thẩm Lãng, ta biết ngươi đang nhìn ta, van cầu ngươi đừng giết hắn!"

Sau đó, cái này hồ ly tinh Trương Xuân Hoa trên boong thuyền quỳ xuống, liều mạng dập đầu.

. . .

Cùng lúc đó.

Cừu Yêu Nhi Bạch Sắc tòa thành bên trên.

Trương Tấn đứng ở cửa sổ, hướng phía trên mặt biển hạm đội liều mạng hô lớn: "Phụ thân, đi mau, đi mau, có cạm bẫy, có cạm bẫy. . ."

Không làm người ngăn cản hắn.

Bởi vì nơi này khoảng cách mặt biển quá xa.

Từ nơi này có thể nhìn thấy trên mặt biển thuyền.

Dù sao mặt biển rộng lớn.

Nhưng là, từ mặt biển lại rất khó phát hiện nơi này, dù sao chỉ là một cái cửa sổ mà thôi.

"Phụ thân, đi a, đi a. . ."

"Nhi tử bất hiếu, nhi tử vô năng. . ."

"Ngài công ơn nuôi dưỡng, đời sau lại báo!"

"Phụ thân, đi a. . ."

Sau đó!

Trương Tấn đã dùng hết tất cả khí lực, bỗng nhiên từ trên cửa sổ nhảy ra ngoài.

Sống sờ sờ từ cao mấy chục mét tòa thành bên trên rơi xuống.

Hung hăng quẳng xuống đất.

Nháy mắt chết đi!

Vô luân thế nào kêu gọi, trên mặt biển hạm đội đều nghe không được thanh âm của hắn.

Cho nên.

Hắn hi vọng mình thả người nhảy lên, có thể nhắc nhở đến phụ thân.

Kỳ thật, Cừu Yêu Nhi có thể ngăn cản hắn tự sát.

Ở đây mấy cái nữ võ sĩ đều có thể ngăn cản hắn.

Nhưng là, Từ Thiên Thiên không có mở miệng, Thẩm Lãng cũng không có mở miệng.

Liền mặc cho hắn dạng này tự sát mà chết.

Thẩm Lãng cầm kính viễn vọng, hướng về phía trên mặt biển hạm đội xem xét.

Trương Xung căn bản cũng không tại.

Boong tàu lên chính là Cừu Hào cùng Trương Xuân Hoa.

Trương Xuân Hoa lúc này chính mặt đầy nước mắt, quỳ gối boong tàu lên khóc thét cầu xin.

Rất hiển nhiên nàng đã nhìn ra trên bến tàu bẫy rập.

Mặc dù Thẩm Lãng nghe không được nàng đang gọi cái gì, nhưng hẳn là đang cầu khẩn Thẩm Lãng bỏ qua cho Trương Tấn một mạng.

Cho nên, Trương Tấn từ tòa lâu đài này nhảy đi xuống tự sát là chết vô ích!

Nhưng là. . .

Có lẽ chết như vậy, đối với hắn mà nói là kết quả tốt nhất.

Dù là thời điểm chết, hắn cũng cảm thấy là phụ thân hiệu trung.

Từ Thiên Thiên đi vào cửa sổ ra bên ngoài thăm viếng, Trương Tấn thi thể đã một mảnh vũng máu.

Cái này nam nhân chết!

Nàng cực kỳ thống hận nam nhân chết rồi.

Nàng vốn có cơ hội tự tay giết chết, nhưng là nàng không có làm như vậy.

Mà là tùy ý hắn dùng nhất oanh liệt phương thức chết đi, cũng không có làm bẩn Trương Xung con trai uy danh.

Từ Thiên Thiên đột nhiên cảm giác được rất khó chịu, rất bất lực, rất trống rỗng.

Tiếng khóc của nàng từ phẫn nộ, biến thành thê lương bi ai.

Thực sự muốn có được một cái ôm ấp.

Mà lúc này đây, Thẩm Lãng giang hai cánh tay ra.

Từ Thiên Thiên lại bỗng nhiên đầu nhập vào Cừu Yêu Nhi trong lồng ngực, ôm thật chặt nàng thút thít.

Lập tức Cừu Yêu Nhi không biết làm sao.

Đều nói nàng không thích bị nam nhân đụng vào, kỳ thật nàng cũng không thích bị nữ nhân đụng vào.

Nhất là bị nữ nhân ôm.

Mấu chốt Từ Thiên Thiên một mét sáu năm, Cừu Yêu Nhi một mét chín năm.

Cho nên, Từ Thiên Thiên ôm vị trí là bắp đùi của nàng.

Vùi vào liền thật là lồng ngực của nàng.

Sâu không thấy đáy.

"Cám ơn ngươi, cám ơn ngươi. . ."

Từ Thiên Thiên không ngừng khóc thút thít nói.

Nội tâm của nàng thật vô cùng cảm kích Cừu Yêu Nhi.

Nguyên bản nàng tràn đầy hắc ám, chỉ vì báo thù mà sống.

Nhưng là Cừu Yêu Nhi tồn tại, giống như một đạo quang mang mãnh liệt, đuổi nội tâm của nàng hắc ám.

Nguyên lai trên thế giới còn có nữ nhân có thể dạng này phóng khoáng, dạng này thoải mái.

Đương nhiên, nếu là Trương Tấn không chết.

Từ Thiên Thiên trong lòng vẫn như cũ vĩnh viễn hắc ám, không cách nào tiêu tan.

Hiện tại Trương Tấn chết rồi.

Mối thù của hắn đã báo.

Nàng có thể tiêu tan.

Đương nhiên, Trương Xung còn chưa chết.

Nhưng là, Từ Thiên Thiên đã không muốn báo thù.

Bởi vì vừa rồi Trương Tấn cái chết, cho nàng mang đến giải thoát, nhưng cũng không có mang đến cho hắn bao nhiêu vui vẻ.

Phụ thân Từ Quang Doãn cái chết, Từ gia diệt môn tai hoạ.

Truy cứu căn bản, còn là bởi vì chính Từ Quang Doãn được Lũng trông Thục.

Nếu không phải Từ gia cao hơn trèo, điên cuồng đi đắc tội Thẩm Lãng, như thế nào lại phá sản?

Nếu không phá sản, Trương thị như thế nào lại vì dứt khoát cưới mà goá, giết Từ Quang Doãn, hỏa thiêu Từ gia đâu.

Hết thảy đều là gieo gió gặt bão.

Nếu như nàng muốn tiếp tục báo thù.

Kia giết chết Trương Xung về sau đâu?

Lại giết Thẩm Lãng sao?

"Ta không báo thù, ta cũng không tiếp tục báo thù. . ." Từ Thiên Thiên ôm Cừu Yêu Nhi khóc rống.

Rất nhanh, nước mắt làm ướt Cừu Yêu Nhi ở ngực.

Cái này khiến cảm giác của nàng càng thêm quái dị.

Mà Thẩm Lãng đứng tại cửa sổ trước mặt, tiếp tục dùng kính viễn vọng nhìn xem boong tàu lên dập đầu khóc thét Trương Xuân Hoa.

Thật sâu thở dài một tiếng.

Trương Xung Thái thú, ngươi lợi hại a!

. . .

Trương Xuân Hoa vẫn như cũ quỳ gối boong tàu bên trên, vẫn như cũ hướng phía Nộ Triều thành phương hướng dập đầu.

"Thẩm Lãng, van cầu ngươi, bỏ qua cho ca ca ta tính mệnh."

"Van cầu ngươi, đừng giết Trương Tấn a."

Cừu Hào hạm đội càng ngày càng xa, càng ngày càng xa.

Trương Xuân Hoa vẫn tại dập đầu cầu tình, toàn bộ cái trán máu me đầm đìa.

Trương Tấn trên Bạch Sắc tòa thành hô to.

Không có người nghe thấy.

Hắn vì nhắc nhở phụ thân Trương Xung, trực tiếp từ tòa thành bên trên nhảy xuống.

Hi vọng dùng tự sát gây nên Cừu Hào hạm đội lên chú ý.

Nhưng. . .

Vẫn không có người trông thấy.

Cứ như vậy oanh liệt chết đi.

Nhưng lại lộ ra vô thanh vô tức.

. . .

Lôi Châu quần đảo thứ hai đại đảo.

Thiên Phong đảo.

Một nhánh hạm đội ở đây cập bờ.

Ở trên đảo có một tòa không lớn tòa thành, cơ hồ xây dựng ở vách núi cheo leo phía trên.

Tòa hòn đảo này, gần một ngàn bảy trăm cây số vuông.

Ở trên đảo có một mảng lớn rừng rậm nguyên thủy, còn có một cái to lớn xưởng đóng tàu.

Tòa thành bên trong!

Trương Xung tại tầng cao nhất, một người cầm quân cờ, mình cùng mình đánh cờ.

Một con cờ một con cờ rơi xuống.

Hắn ở đây đã đợi mười cái canh giờ.

Không có tin tức tới.

Không có tin tức, chính là tin tức xấu.

Trương Xung hạ cờ.

Nước mắt không ngừng rơi xuống.

"Mưu kỳ thượng, đắc kỳ trung!"

"Mưu kỳ trung, đắc kỳ hạ!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 194: Cừu Yêu Nhi Ly Biệt! Từ Thiên Thiên Thuộc Về!

"Trương Xung Thái thú ngưu bức!"

"Trương Xung Thái thú lợi hại!"

Thẩm Lãng một mực lặp lại câu nói này, sau đó từng đợt thở dài.

Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam không hiểu.

Chúng ta đã đại hoạch toàn thắng a, cô gia vì sao còn muốn nói lời như vậy đâu? Hơn nữa còn một bộ vô hạn tiếc nuối bộ dáng.

Bất quá Thẩm Lãng rất nhanh bình thường trở lại, bắt đầu hưởng thụ thắng lợi mang tới vui vẻ.

. . .

Nộ Triều thành thương hộ thật sự là tâm lớn.

Chiến tranh vừa mới kết thúc, liền không kịp chờ đợi mở cửa làm ăn.

Mà lại Thẩm Lãng trực tiếp nhận được mấy chục phần bái thiếp.

Toàn bộ là đến tặng lễ.

Tất cả lễ vật Thẩm Lãng đều ai đến cũng không có cự tuyệt, sau đó triệt để mở rộng tầm mắt.

Kỳ trân dị bảo thật sự là nhiều vô số kể a.

Bất quá khá là đáng tiếc, vậy mà không có người đưa mỹ nữ.

Ngươi cảm thấy ta Thẩm Lãng giống như là như thế giữ mình trong sạch người sao?

Thư Thục cho Thẩm Lãng rót một chén trà.

Nàng mặt mũi tràn đầy hạnh phúc, đến cái tuổi này lại còn mang thai, thật sự là niềm vui ngoài ý muốn a.

Đương nhiên theo Thẩm Lãng, ba mươi sáu ba mươi bảy tuổi không có chút nào lớn, chính là nữ nhân tốt nhất năm tháng, căn bản chưa nói tới lão bạng ngậm châu a.

Thẩm Lãng mượn cơ hội dùng X quang nhìn một chút trong bụng của nàng thai nhi, phi thường khỏe mạnh.

Thật sự là vì An Tái Thiên cao hứng.

Hắn quá khó khăn, vì một cái lơ lửng không cố định sứ mệnh, trọn vẹn tại cừu nhân bên người mai phục vài chục năm.

Mà lại mười mấy năm qua, An Tái Thiên kỳ thật đối báo thù rửa hận không dám ôm lấy hi vọng.

Nhưng không nghĩ tới thật thành công.

Nội ứng tại cái này tòa thành ròng rã vài chục năm, không nghĩ tới lúc này cái này tòa thành vậy mà trở thành nhà của mình.

Cho nên vị này luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên thật sự là lệ rơi đầy mặt, vậy mà nói xong nói xong liền cười, sau đó nói nói lấy vừa khóc.

Lão chủ nhân a, ngươi trên trời có linh thiêng nhìn thấy không?

Cô gia vì ngài báo thù.

Phụ thân a, ngài trên trời có linh thiêng nhìn thấy không?

Chúng ta vì ngài báo thù.

Thẩm Lãng cười nói: "An thúc, ngài hủy khuôn mặt, so Hoàng Phượng còn khó nhìn hơn, làm sao lại có thể tìm tới Thư Thục tiểu thư đại mỹ nhân như vậy a?"

Hoàng Phượng liền đứng ở bên ngoài, không chút biểu tình.

Người luyện võ liền muốn không hề bận tâm, nếu không nàng đã sớm đem Thẩm Lãng đánh chết mười lần.

Thẩm Lãng thở dài nói: "Quá không công bằng a, ta biết một người bạn cũng hủy khuôn mặt, kết quả cả một đời cũng không tìm tới lão bà."

An Tái Thiên nói: "Đó là bởi vì ngươi người bạn kia không có gặp được tuyệt cảnh, chỉ có tại trong tuyệt cảnh, mới có thể lộ ra lòng người đáng ngưỡng mộ."

Có đạo lý, có lẽ ta người bạn kia tâm cảnh cũng không đúng đi.

Thư Thục nói: "Cừu Thiên Nguy là cái đồ biến thái, tại ta mang thai trước đó thường xuyên tra tấn ta, mỗi một lần đều là đạo sĩ chữa thương cho ta, ta cảm thấy hắn người này rất không tệ."

Thẩm Lãng nghe được ý tại ngôn ngoại.

Cái này. . . Đây là Thư Thục đem đạo sĩ cho ngủ.

Ngưu bức!

Thẩm Lãng nói: "Cừu Thiên Nguy không có hoài nghi sao?"

Thư Thục nói: "Hắn là một cái phi thường tự phụ người, cảm thấy mình mị lực vô tận, đạo sĩ có xấu như vậy, dơ bẩn như vậy, phủ thành chủ nữ nhân đều ghét bỏ hắn, Cừu Thiên Nguy đại khái cảm thấy ta chướng mắt hắn đi."

Thẩm Lãng nhìn thoáng qua An Tái Thiên.

Không có chút nào lôi thôi a, mỗi một cây sợi râu đều chải vuốt đến bóng loáng tỏa sáng a.

Tóc cũng cẩn thận tỉ mỉ.

Trên người đạo bào mặc dù là vải bố, nhưng là cũng giặt hồ đến sạch sẽ.

Ai!

Có nữ nhân chính là không giống a.

Đương nhiên ta Thẩm Lãng càng không giống, bên cạnh ta có mười mấy cái mỹ nữ chiếu cố. Nếu như không phải là vì hình tượng, đại khái lên xong bồn cầu sau cái mông đều có muội tử hỗ trợ tẩy.

Thẩm Lãng nói: "Thẩm, Thư thị gia tộc cũng là danh môn vọng tộc, ngài muốn về thăm nhà một chút sao?"

Thư Thục lắc đầu nói: "Không trở về, ta đã sớm trở thành gia tộc sỉ nhục. Tại loại này thư hương môn đệ, nữ nhân hẳn là tại bị làm bẩn trước đó liền tự sát giữ được danh tiết, ta loại nữ nhân này xem như không muốn mặt."

Thẩm Lãng không có mở lời an ủi.

Nữ nhân này nhận hết gặp trắc trở, đã cường đại đến không cần an ủi.

Nhưng là Thẩm Lãng biết, lúc ấy nàng còn có một đôi nhi nữ, làm sao tự sát? Lại nói dựa vào cái gì muốn tự sát?

Thẩm Lãng cầm bình trà nhỏ, tại An Tái Thiên cùng đi, dạo bước tại toà này to lớn tòa thành bên trong.

Vì kiến tạo tòa pháo đài này, Cừu Thiên Nguy ròng rã dùng vài chục năm, vận dụng nhân lực đạt tới mười mấy vạn người lần.

Thật sự là vững như thành đồng a.

So Huyền Vũ phủ Bá tước tòa thành còn muốn cao, còn dầy hơn.

Cừu Thiên Nguy là dự định đem tòa pháo đài này xem như Cừu thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp, bây giờ lại tiện nghi Thẩm Lãng cùng Kim thị gia tộc.

"Cô gia, ta làm sao cũng không nghĩ tới, cái này tòa thành vậy mà lại thuộc về nhà chúng ta, hiện tại vẫn như cũ giống như giống như mộng ảo." An Tái Thiên đi đường thời điểm, đều cảm giác là phiêu.

Trước đó, hắn chán ghét tòa thành bên trong từng tấc một, mà bây giờ liền ngay cả mỗi một cái bậc thang đều cảm thấy khả ái như vậy.

Thẩm Lãng nói: "Tòa pháo đài này kiên cố là kiên cố, nhưng là Cừu Thiên Nguy quan điểm thẩm mỹ không là bình thường kém, ở đây không có Huyền Vũ phủ Bá tước thư thái như vậy."

An Tái Thiên nói: "Hắn dù sao cũng là hải tặc xuất thân, một lòng nghĩ đều là phòng ngự công năng. Không giống nhà chúng ta là trăm năm hào môn, có thể đem quân sự cùng nghệ thuật đạt tới hoàn mỹ cân bằng."

Đón lấy, hắn có chút muốn nói lại thôi.

Cầm xuống Nộ Triều thành về sau, Thẩm Lãng trực tiếp đem thành thị phòng ngự giao cho Kim Sĩ Anh, đem tất cả thương nghiệp sự vụ giao cho Hoàng Đồng.

Mặc kệ là chính trị, kinh tế, quân sự hắn không có chút nào quản.

Đối với Kim Sĩ Anh, An Tái Thiên là yên tâm, dù sao cũng là Bá tước nghĩa tử, mặc dù đối Thẩm Lãng còn có tâm kết, nhưng đối Bá tước đại nhân là tuyệt đối trung thành.

Có thể là cái kia Hoàng Đồng, dù sao cũng là ngoại nhân a.

Nhưng mà chỉ có Thẩm Lãng rõ ràng, Nộ Triều thành cùng địa phương khác hoàn toàn không giống.

Đây là một tòa mậu dịch thành.

Chuyên nghiệp sự tình giao cho người chuyên nghiệp đi quản lý.

Kim thị gia tộc tại Nộ Triều thành bắt lấy mấy điểm là được rồi.

Thổ địa, thuế má, xưởng đóng tàu, quân sự phòng ngự, đường thuỷ.

Thương nghiệp sự tình, liền giao cho Thiên Đạo hội.

Kim thị gia tộc và Thiên Đạo hội là chiến lược kết minh, tiền tài cái gì đều không trọng yếu.

Mà lại Hoàng Đồng người này rất thông minh, mấu chốt hắn biết Thẩm Lãng càng thông minh.

Cho nên hợp tác là rất vui sướng.

Chí ít tại đánh bại Ẩn Nguyên hội trước đó, hai nhà đều sẽ thân mật chặt chẽ.

. . .

Hoàng Đồng càng hưng phấn, thậm chí giống như An Tái Thiên hưng phấn.

Lúc này nội tâm của hắn vô cùng may mắn, tại thời khắc mấu chốt bắt lấy Thẩm Lãng cơ hội này.

Sau đó, hắn liền nhất phi trùng thiên.

Bây giờ tại toàn bộ phương đông thế giới, Thiên Đạo hội cơ hồ tại mỗi một cái địa phương đều bị Ẩn Nguyên hội chèn ép, đã tràn ngập nguy hiểm.

Pha lê tấm gương sinh ý, có thể làm cho Thiên Đạo hội thu hoạch được một lần chiến lược cơ hội, đạt được cơ hội thở dốc.

Chí ít sẽ không bị diệt.

Mà Nộ Triều thành chiến thắng lợi, thì là một lần vĩ đại thắng lợi.

Ý vị này toàn bộ Việt quốc đông bộ đường thuỷ mậu dịch, hơn phân nửa đều rơi vào Thiên Đạo hội trong tay.

Dùng bất luận cái gì ngôn ngữ để hình dung lần này thắng lợi cũng không đủ.

Cho nên lần này Thẩm Lãng xuất chiến, Thiên Đạo hội phái ra mấy trăm tên cao thủ đi theo.

Kết quả. . . Chưa dùng tới.

Cừu Yêu Nhi một người liền làm xong.

Thật sự là nữ nhân chinh phục thế giới, Thẩm Lãng chinh phục nữ nhân.

Dáng dấp đẹp trai chính là có thể muốn làm gì thì làm a.

Đáng tiếc a, Hoàng Đồng lão huynh vẫn là xem trọng Lãng gia.

Cầm xuống Nộ Triều thành sau trong vài canh giờ, Hoàng Đồng không ngừng tiếp kiến trong thành các lộ sứ giả, từng cái thương hội người phụ trách.

Nghe những người này lo lắng bất an nịnh bợ.

Hoàng Đồng nhiều lần an ủi.

Có một số việc sẽ thay đổi, có chút quy củ cũng sẽ thay đổi, nhưng là. . . Mọi người kiếm tiền số lượng tuyệt đối sẽ không thay đổi.

Sẽ chỉ nhiều, sẽ không thiếu!

Cùng những thứ này giới kinh doanh đại lão họp mấy canh giờ.

Hoàng Đồng vẫn như cũ ở vào phấn khởi bên trong.

Hội nghị kết thúc về sau, hắn tranh thủ thời gian cầm tất cả hội nghị ghi chép hướng Thẩm Lãng báo cáo.

Thẩm Lãng tiếp nhận nhìn mấy lần.

Những thứ này hội nghị chương trình vô cùng trọng yếu, thậm chí hoàn toàn quan hệ đến Nộ Triều thành thương nghiệp trật tự cùng quy củ.

Nhưng là hắn chỉ thoáng nhìn thoáng qua, liền ném qua một bên.

Bởi vì những hiệp nghị này hiện tại hết thảy không tính toán.

Nộ Triều thành là đánh xuống, nhưng là hiện tại còn không hoàn toàn thuộc về Kim thị gia tộc.

Quân sự đấu tranh kết thúc.

Sau đó chính là chính trị đấu tranh, chính trị hiệp nghị.

Chỉ có làm Quốc quân ý chỉ hạ đạt, đem Nộ Triều thành cùng Lôi Châu đảo sắc phong cho Kim thị gia tộc, lúc này mới hoàn toàn xem như hết thảy đều kết thúc.

Nếu như không ngoài dự liệu, trong vòng hai ngày, Trương Xung liền sẽ đến đàm phán.

Thậm chí nói chuyện gì, đều đã trở thành kết cục đã định.

Thẩm Lãng cầm lấy một đống lớn danh mục quà tặng, thấy phi thường cẩn thận.

Cái gì trọng yếu hiệp nghị ta không quan tâm, nhưng là những thương nhân này đưa cho ta lễ vật gì, ta nhưng là muốn nhớ tinh tường.

Đưa được nhiều, một chút lướt qua.

Tặng ít? Vậy ta phải nhớ kỹ ngươi, về sau gây khó dễ cho ngươi.

Ròng rã lật ra mấy chục trang danh mục quà tặng.

Không hề nghi ngờ, Thẩm Lãng phát tài, phát đại tài.

"Tại sao không có người đưa mỹ nữ a?" Thẩm Lãng nói: "Ta đã đợi rất lâu, ta thoạt nhìn như là như vậy giữ mình trong sạch người sao?"

Hoàng Đồng là người thông minh, Thẩm Lãng nói chuyện cũng không cần che che lấp lấp.

Hoàng Phượng nghiêng đầu đi.

Nàng thậm chí cảm thấy đến, cho Thẩm Lãng làm bảo tiêu có hay không có thể chọc điếc lỗ tai của mình a.

Hoàng Đồng nói: "Đại khái. . . Đại khái là bởi vì Cừu Yêu Nhi đại tiểu thư đi."

A, minh bạch!

Tất cả mọi người thương nhân đều cảm thấy Thẩm Lãng đem Cừu Yêu Nhi làm xong, cho nên nào dám đưa nữ nhân a, không sợ nữ ma đầu dấm tính đại phát đi lên diệt môn.

"Ai!" Thẩm Lãng nói: "Các ngươi đều cất nhắc ta, cái này nữ ma đầu ta nơi nào làm định a."

Hoàng Đồng kinh ngạc, hài tử đều mang thai, còn nói không có giải quyết?

Thẩm Lãng nói: "Đánh cái so sánh, ngươi đi qua thanh lâu không?"

Hoàng Đồng xấu hổ, muội muội ta ở đây, chúng ta thật muốn trò chuyện cái đề tài này sao?

Thẩm Lãng nói: "Đó chính là đi qua, ta cùng Cừu Yêu Nhi tình huống cùng lên thanh lâu là giống nhau như đúc."

Hoàng Đồng kinh ngạc nói: "Ngài, ý của ngài chính là ngài chơi nàng?"

"Không." Thẩm Lãng nói: "Là nàng chơi ta."

Tốt bi thương cố sự a.

Thẩm Lãng nói: "Bất quá, nàng dạng này vô địch mãnh tướng có thể chơi ta, ta cũng hẳn là kiêu ngạo, ngươi nói đúng sao?"

Hoàng Đồng tê cả da đầu, không biết nên không nên gật đầu.

Ta Hoàng Đồng cũng coi là khéo léo người, phi thường sẽ nói chuyện trời đất, nhưng coi như thế vẫn là đem thiên trò chuyện chết rồi.

"Cái kia, ta còn có chuyện phải bận rộn, trước hết cáo từ." Hoàng Đồng nói.

Dạng này đi đương nhiên không lễ phép.

Nhưng là, vạn nhất tiếp xuống Thẩm Lãng nói ra càng thêm mất mặt để hắn nghe được, ngày sau nhớ tới hối hận, chẳng phải là đối ta Hoàng Đồng có khúc mắc?

Hoàng Đồng đi ra khỏi cửa, nhìn thoáng qua muội muội của mình.

"Đáng tiếc a, cô muội muội này quá xấu, nếu không cái này Thẩm công tử thật rất dễ dàng cầm xuống a, hắn người này quá cặn bã, mỹ nhân kế dễ như trở bàn tay liền có thể đạt được." Hoàng Đồng thở dài một tiếng.

Hoàng Phượng trừng mắt, lạnh giọng nói: "Chê ta xấu, ngươi tìm cha mẹ hỏi đi."

Quả nhiên huynh muội liên tâm, chỉ riêng một cái biểu lộ liền biết có ý tứ gì.

. . .

Toàn bộ tòa thành tốt nhất trong thư phòng.

An Tái Thiên đang cày tường, đem một mặt vách tường xoát đến tuyết bạch tuyết bạch.

Mặt tường này diện tích liền lớn hơn nhiều, có thể viết xuống thật nhiều cừu nhân danh tự.

Ước chừng mai kia, Trương Xung liền sẽ đến đàm phán.

Từ một loại nào đó trình độ bên trên, Kim thị gia tộc và Trương Xung Thái thú đấu tranh kết thúc.

Sau đó đàm phán xem như một cái kết thúc công việc, cũng là triệt để minh xác một cái thắng thua kết cục.

Sau đó, chính là cùng Quốc quân chính trị đánh cờ.

Thậm chí nếu như cùng Trương Xung đàm luận đến đầy đủ thành công, Trương Xung đầy đủ thông minh, Kim thị gia tộc và Quốc quân đánh cờ liền sẽ đơn giản rất nhiều.

Lãng gia nhìn qua mặt này trống không vách tường.

Phát hiện, cừu nhân của mình vậy mà đã chết tốt hơn nhiều.

Tới này cái thế giới mới thời gian nửa năm, vậy mà liền kết nhiều như vậy cừu nhân?

Ai!

Không có cách nào, người quá ưu tú chính là dễ dàng gây thù hằn a.

Nhưng là càng không nghĩ đến.

Vẻn vẹn thời gian nửa năm, mình liền giết chết nhiều như vậy cừu nhân.

Điền Hoành, Từ Quang Doãn, Vương Liên, Lâm Mặc, Lâm Chước, Chúc Lan Đình, Trương Tấn vân vân vân vân.

Nhưng là, vì sao lại toát ra nhiều như vậy thù mới người a?

Mà lại những thứ này cừu nhân danh tự đều không tốt viết lên tường!

Quốc quân, Thái tử, Tam vương tử, tứ vương tử.

Những người này, không thể viết!

Nghĩ một hồi, Thẩm Lãng ở trên vách tường viết xuống bốn chữ.

Tô thị, Tiết thị.

Trấn Viễn hầu tước phủ Tô thị, Vũ An phủ Bá tước Tiết thị.

Cái này hai đại gia tộc, chính là sau đó phải trả thù mục tiêu.

Tiết thị gia tộc, hơn một trăm năm trước thụ Kim Trụ Bá tước ân tình sâu nặng chi ân, kết quả hai mươi năm trước bán Kim Vũ bá tước, dẫn đến hơn một vạn liên quân toàn quân bị diệt, cho Kim thị gia tộc mang đến tai hoạ ngập đầu.

Mà lại trước đây không lâu, Tiết Lê đến đây từ hôn, Tiết thị thế tử đến đây ép trả nợ, ý đồ liên hợp Ẩn Nguyên hội triệt để tuyệt sát Huyền Vũ phủ Bá tước.

Mà Tô thị gia tộc tội ác càng làm cho người giận sôi.

Tô Kiếm Đình vậy mà cùng Mộc Lan từng có hôn ước, bằng vào điểm này, hắn đáng chết.

Làm quan hệ thông gia, Kim Sơn đảo chi tranh Tô thị gia tộc vậy mà ám trợ Đường Luân đồ sát Kim thị võ sĩ, kém chút để luận võ ba trận chiến lật bàn.

Lúc này Thẩm Lãng còn không biết Tô Kiếm Đình đánh lén Huyền Vũ phủ Bá tước một chuyện.

Hắn không phải Thần!

Căn bản là không có cách dự liệu được trận này tập kích phát sinh.

Bởi vì nhạc phụ đại nhân phi thường minh xác nói qua, hắn đem kia phong mật thư đốt, Tô Nan Hầu tước cũng tin tưởng.

Chính là bởi vì xác định phong mật thư này đốt, cho nên Tô thị gia tộc mới không kiêng nể gì cả cùng Kim thị gia tộc cắt đứt.

Cho nên mặc kệ từ góc độ nào mà nói, Tô thị gia tộc đều không có lý do đánh lén Huyền Vũ phủ Bá tước.

Tô thị gia tộc tại sao lại đạt được Kim thị gia tộc không có thiêu hủy kia phong mật thư tình báo? Hơn nữa còn như vậy xác định.

Đây là một cái bí ẩn.

Cho nên cho đến bây giờ, Thẩm Lãng còn đang do dự, đến tột cùng trước trả thù cái kia một nhà đâu?

Là Tiết thị hay là Tô thị?

Nhưng vào lúc này, Kim Hối chạy như bay đến nói: "Cô gia, Cừu Yêu Nhi đại tiểu thư muốn đi."

. . .

Nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi dạo bước tại Nộ Triều thành.

Những nơi đi qua, đều không có một ai.

Mặc kệ trên đường phố lại chen chúc, lại náo nhiệt, chỉ cần nàng đi qua thời điểm, tất cả nam nhân cũng sẽ ở ngay lập tức đào tẩu.

Không dám tới gần nàng trong vòng mười thước.

Hoàn toàn sợ giống như quỷ thần.

Nàng cũng không có để ý, trong tay cũng không có lấy Quỷ

Đầu đao, bên người không cùng bất luận kẻ nào.

Tám tuổi thời điểm, nàng trôi tại trên mặt biển, ở trước đó tất cả ký ức cũng không có.

Duy nhất ký ức chính là có một cái tràn ngập giống cái thanh âm tại trong đầu hồi tưởng.

Cụ thể nói cái gì đều không nhớ rõ.

Ẩn ẩn chỉ nhớ rõ là nàng muốn ngủ thời điểm, nam nhân kia tại bên cạnh nói cho hắn cố sự.

Mặc dù vẻn vẹn chỉ là một đoạn không thể nắm lấy thanh âm, nhưng thanh âm này chủ nhân đã là Cừu Yêu Nhi đời này trọng yếu nhất người.

Cả đời này.

Không ai đi vào qua trong lòng của nàng.

Nàng cũng cơ hồ không thèm để ý bất cứ người nào, cho dù là lão sư của nàng.

Duy chỉ có cái này mơ hồ thanh âm, tại nàng nhân sinh chiếm cứ nặng nhất phân lượng.

Rơi vào biển cả trước đó, nàng đầu nhận qua trọng kích.

Thật cái gì đều không nhớ được.

Chỉ là ẩn ẩn có chút ấn tượng, muốn chờ một người.

Người này là nam hay là nữ, sống hay chết, hoàn toàn không biết, hoàn toàn không nhớ nổi.

Cũng là bởi vì cái này trí nhớ mơ hồ, cũng bởi vì Cừu Thiên Nguy ân cứu mạng, nàng bị trói buộc tại cái này Nộ Triều thành ròng rã hai mươi năm.

Không đợi, không đợi!

Chí ít không tại Nộ Triều thành đợi.

Nếu là người này trở về, kia mặc kệ nàng ở nơi nào chờ đều là giống nhau.

Nếu là người này không đến, kia nàng coi như tại Nộ Triều thành chờ chết cũng vô dụng.

Hạm đội của nàng đã tập kết hoàn tất.

Ròng rã hai ngàn tên dòng chính võ sĩ, toàn bộ đều là nữ nhân.

Còn có Bạch Sắc tòa thành bên trong những cái kia đáng thương nữ tử, ròng rã vài trăm người, cũng đều muốn cùng với nàng đi.

Ai!

Lại muốn đi qua mười cái mỹ nữ giành trước quét một mảnh lá rụng thời gian sao?

Nàng không có đi hướng Thẩm Lãng cáo biệt.

Sau này không gặp lại người, cáo cái gì đừng a.

Nhưng là tòa thành thị này, dù sao nàng ở hai mươi năm.

Cho nên, cuối cùng lại chạy một vòng, xem như cáo biệt.

Từ nay về sau, ta Cừu Yêu Nhi liền muốn lưu lạc thiên nhai.

Ta liền muốn đi truy tầm giấc mộng của ta.

Ta muốn đi thăm dò không biết thế giới.

Đến mức nàng mang thai.

Ai lại quy định phụ nữ mang thai không thể đi biển a?

Nàng cái này nghịch thiên huyết mạch, còn có cái gì có thể e ngại.

Nàng đã quyết định, tốt nhất tại tám tháng về sau, tìm tới mới lục địa, tạm thời dừng lại đem hài tử sinh ra.

Sau đó, tiếp lấy thăm dò thế giới.

Nộ Triều thành rất lớn, nhưng là nàng chân càng dài, cho nên rất nhanh liền đi đến, về tới trên bến tàu.

Hai mươi chiếc thuyền bên trên, vô số nữ tử không muốn xa rời nhìn qua mảnh này thành thị.

Các nàng không nỡ đi.

Nhưng là, chỉ có Cừu Yêu Nhi địa phương mới là nhà của các nàng .

"Đi!"

"Chậm rãi, chậm rãi. . ."

Thẩm Lãng đuổi theo.

"Thật muốn đi được vội vã như vậy sao?" Thẩm Lãng nói.

Cừu Yêu Nhi không có trả lời.

Thẩm Lãng nói: "Vạn nhất Trương Xung cùng Cừu Hào đến đánh ta làm sao bây giờ? Không có ngươi cái này nữ ma đầu tại, ta có chút không an lòng đi, bằng không chúng ta đi Thiên Phong đảo, đem Cừu Hào tiêu diệt?"

Cừu Yêu Nhi cắn răng.

Nàng cùng Trương Xung không oán không cừu, sở dĩ diệt Trương Tấn.

Một là vì phát tiết lúc ấy nội tâm phẫn nộ, hai là chính Trương Tấn đụng vào, ba là vì Từ Thiên Thiên báo thù.

Quan ngươi Thẩm Lãng sự tình gì?

Cừu Yêu Nhi cùng Cừu Hào quan hệ còn có thể, dù sao hắn thích chính là nam nhân, cho nên Cừu Yêu Nhi không ghét hắn.

"Đi thật?" Thẩm Lãng thở dài nói.

"Ừm." Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi phải có lời nói, thì nói nhanh lên, đừng chậm trễ thời gian của ta."

"Trước khi đi, muốn hay không đến một trận hữu nghị chạy a?"

Đương nhiên, lời này Thẩm Lãng chỉ dám ở trong lòng nói a.

Nếu là hắn dám nói ra, coi như không bị đánh chết, cũng sẽ bị đánh gãy xương cốt.

Thẩm Lãng lấy ra một bản « Tây Du Ký », một bản « Đấu Phá Thương Khung », đưa cho Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi coi như chán ghét ta, nhưng là cũng đừng ngược đãi mình, đẹp mắt sách nên nhìn vẫn là phải nhìn."

Cừu Yêu Nhi tiếp nhận hai bản sách thật dày.

"Đấu Phá Thương Khung, nói cái gì?" Cừu Yêu Nhi hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Một thiên tài bị vị hôn thê từ hôn, sau đó nghịch thiên quật khởi, diệt thiên diệt địa diệt không khí, diệt vị hôn thê, ngủ sư phó của nàng cố sự."

Từ Thiên Thiên tại bên cạnh một cái liếc mắt.

"Không sai, có ý tứ." Cửu Yêu Nhi thu hồi hai bản sách.

Nhưng mà nàng không biết, cái này hai bản sách đều không có phần cuối.

« Tây Du Ký » liền thừa một vạn chữ, « Đấu Phá Thương Khung » càng là chỉ có không đến 100 vạn chữ.

Tóm lại chính là muốn để Cửu Yêu Nhi nhìn thấy thời khắc mấu chốt, hết rồi!

Lúc kia, cái này nữ ma đầu khẳng định sẽ nghiến răng nghiến lợi đi!

Màn này nhớ tới, đều cảm thấy đã nghiền a!

Lãng gia quá không có tiền đồ, chỉ có thể như vậy nho nhỏ trả thù một chút Cửu Yêu Nhi.

Ai!

Ngươi cái này nữ ma đầu đi được như thế dứt khoát, quả thực là bứt ra tuyệt tình a.

Ta vẫn còn muốn cho ngươi lưu một cái tưởng niệm.

Để ngươi Cửu Yêu Nhi nghĩ tới ta Thẩm Lãng, liền muốn. . . Đánh chết ta.

Cửu Yêu Nhi cầm lấy hai bản sách liền đi.

Thẩm Lãng vốn muốn nói, cẩn thận dưỡng thai.

Nhưng là. . . Lời nói này đi ra cũng là nói nhảm, Cửu Yêu Nhi sẽ không nghe.

Mấu chốt nhất là, Cừu Yêu Nhi biểu hiện để người cảm thấy trong bụng hài tử cùng Thẩm Lãng không có chút quan hệ nào.

Lên thuyền trước đó, Cừu Yêu Nhi hướng phía Thiên Thiên nhìn lại nói: "Thiên Thiên, đi theo ta đi."

Từ Thiên Thiên bản năng hướng phía Thẩm Lãng nhìn sang.

Nàng cả người lâm vào vô cùng sốt ruột giãy dụa.

Loại này giãy dụa, từ hôm qua lại bắt đầu.

Trương Tấn chết rồi, nàng cũng không muốn báo thù.

Vậy kế tiếp đi con đường nào?

Cừu Yêu Nhi là nàng tuyệt đối thần tượng, là nàng tâm linh cứu tinh, là nàng nhân sinh đạo sư, là nàng ngọn đèn chỉ đường.

Cho nên, nàng bản năng muốn đi theo Cừu Yêu Nhi mà đi.

Nhưng là. . .

Nhìn xem Cừu Yêu Nhi bên người những nữ nhân kia.

Phảng phất như là bám vào trên chiến hạm con hào vỏ sò đồng dạng, hoàn toàn không có bản thân.

Cừu Yêu Nhi quá quang mang vạn trượng.

Bất kỳ nữ nhân nào đến nàng bên người, đều sẽ mất đi bản thân.

Ta sùng bái ngươi, ngưỡng mộ ngươi, như vậy ta liền xa xa nhìn ra xa ngươi đi.

Nàng ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng, vẫn là người này tương đối chân thực một chút.

Nhìn thấy Từ Thiên Thiên ánh mắt rơi vào Thẩm Lãng trên mặt, Cừu Yêu Nhi nhướng mày.

Nàng cũng không nguyện ý Từ Thiên Thiên nhờ vả không phải người, Thiên Thiên thật vất vả từ nam nhân ma chướng đi ra, chẳng lẽ có lâm vào một nam nhân khác ma chướng.

Từ Thiên Thiên lại to gan như vậy nhìn qua Thẩm Lãng, muốn nghe hắn tỏ thái độ.

Cừu Yêu Nhi muốn dẫn ta đi? Ngươi Thẩm Lãng giữ lại ta sao?

Thẩm Lãng tránh né lấy Từ Thiên Thiên ánh mắt nói: "Bằng không, ngươi ở lại đây đi."

Từ Thiên Thiên nói: "Lưu lại, làm cho ngươi tiểu thiếp sao?"

"Làm tiểu thiếp?" Thẩm Lãng nói: "Vậy làm sao khả năng, ta làm sao lại như thế ủy khuất ngươi?"

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Thiên Thiên, không biết có một câu ngươi có từng nghe chưa, hai tình nếu là lâu dài lúc, lại há tại sớm sớm chiều chiều. Cái gọi là nam nữ hôn nhân, chẳng qua là một loại dung tục trói buộc mà thôi, chúng ta đều không phải phàm phu tục tử, cũng đừng có giảng cứu những thứ này lễ nghi phiền phức."

Từ Thiên Thiên nói: "Ý của ngươi là ngươi sợ hãi Kim Mộc Lan, không dám nạp ta làm thiếp, cho nên muốn đem ta nuôi dưỡng ở bên ngoài làm tiểu tam?"

Tiểu tam cái từ này, cũng là Thẩm Lãng dạy nàng.

Ách!

Cũng có thể giải thích như vậy.

Bất quá bị ngươi kiểu nói này, lộ ra ta Thẩm Lãng quá cặn bã.

Muội tử, khó được hồ đồ a, làm người không nên nhìn quá thấu.

Người thông minh dễ dàng không hạnh phúc a, ngươi liền không hạnh phúc a.

Cừu Yêu Nhi ở bên cạnh nói: "Thiên Thiên, chỉ cần một câu nói của ngươi, ta liền đánh chết hắn."

Từ Thiên Thiên buột miệng cười nói: "Hắn như thế cặn bã, ta cũng không phải ngày đầu tiên biết."

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi thật không theo ta đi sao?"

Từ Thiên Thiên lắc đầu nói: "Ngươi cứu vãn tâm linh của ta, cho ta tân sinh, vì báo đáp ân tình của ngươi, ta hẳn là qua tốt chính mình nhân sinh. Từ Tú đã hủy đi, bởi vì phụ thân ta dã tâm hủy đi. Ta quyết định về nhà, một lần nữa đem Từ Tú thương hội làm, trọng chấn gia nghiệp, ta Từ gia còn chưa chết hết, còn có nãi nãi cùng đệ đệ, còn cần ta bảo vệ."

Thẩm Lãng đương nhiên biết, vừa rồi Từ Thiên Thiên là đang đùa giỡn hắn.

Nàng là sẽ không muốn cho Thẩm Lãng làm tiểu thiếp, càng không khả năng làm tình nhân.

Nàng muốn lột xác, muốn trở thành một cái độc lập nữ cường nhân.

Mặc dù làm không được Cừu Yêu Nhi như thế.

Nhưng là, ít nhất phải hướng nàng làm chuẩn.

Từ nay về sau ta Từ Thiên Thiên không còn dựa vào bất kỳ nam nhân nào, Trương Tấn không đáng tin cậy.

Thẩm Lãng tên cặn bã này mặc dù rất mê người, nhưng là. . .

Cũng không đáng tin cậy.

Ta Từ Thiên Thiên, chỉ có thể dựa vào mình!

Cừu Yêu Nhi cúi người xuống, chủ động ôm Từ Thiên Thiên một chút, sau đó quay người rời đi.

Một lát sau!

Từ Thiên Thiên hạm đội rời đi.

Mặt trời chiều ngã về tây.

Cả chi hạm đội biến mất trên mặt biển.

Cái này nữ ma đầu đi!

Cái này truyền kỳ đi!

Nàng thăm dò thế giới của nàng, đi hoàn thành giấc mộng của mình.

Từ Thiên Thiên đứng tại trên bến tàu khóc không thành tiếng.

. . .

Thiên Phong đảo tòa thành tầng cao nhất.

Trương Xuân Hoa quỳ gối phụ thân trước mặt.

Trương Xung giống như già đi mười tuổi, vĩnh viễn thẳng tắp cái eo cũng cong xuống tới.

Cả người móc tại nơi đó, không nhúc nhích.

Lúc này trời tối.

Nơi này cũng không đốt nến.

Cơ hồ đưa tay không thấy được năm ngón, chỉ có bên ngoài hải đăng quang mang ngẫu nhiên chiếu vào.

Trong phòng rất yên tĩnh, chỉ có phía ngoài tiếng sóng biển, còn có Trương Xuân Hoa khóc lóc đau khổ âm thanh.

"Phụ thân, Nộ Triều thành ném đi!"

"Huynh trưởng hắn, có lẽ. . . Không sống được."

Trương Xuân Hoa ôm phụ thân hai chân, gào khóc.

"Biết, biết. . ."

Trương Xung đưa tay vuốt ve nữ nhi đỉnh đầu, thanh âm của hắn giống như lửa than đốt qua khàn giọng.

Trương Xuân Hoa nghiến răng nghiến lợi nói: "Nữ nhi thề, đáp ứng muốn vì huynh trưởng báo thù, nhất định phải đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh."

"Không, đừng nghĩ đến báo thù." Trương Xung nói: "Chính trị trên trận có địch nhân, không có cừu nhân."

"Ngày mai, ta liền đi Nộ Triều thành cùng Thẩm Lãng đàm luận, làm một cái chấm dứt!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 195: Trương Xung Thẩm Lãng Chấm Dứt! Bất Hủ Công Lao Sự Nghiệp

Trải qua một ngày ồn ào náo động, Nộ Triều thành lúc đầu đã lâm vào yên tĩnh.

Mặc dù kinh lịch rất lớn biến cố, nhưng là toàn bộ thành thị người vẫn là có thể bình yên không ngủ.

Có thể tại Nộ Triều thành kiếm ăn người đều có thô to thần kinh.

Bỗng nhiên, bến tàu cùng hải đăng lên một lần nữa vang lên bén nhọn chói tai tiếng chuông.

Lập tức, tòa thành bên trong tất cả mọi người một lần nữa giật mình tỉnh lại.

Cầm vũ khí lên chuẩn bị chiến đấu.

Mà trong thành thị đại bộ phận thương nhân không khỏi vểnh tai?

Đây cũng là ai hạm đội tới a?

Không phải là Trương Xung?

Không nên a!

Kim thị gia tộc đã cầm xuống chủ tòa thành, mặc dù chỉ có hơn hai ngàn người, nhưng Trương Xung coi như đến một vạn người cũng không hạ được tới a.

Huống hồ, Trương Xung lấy ở đâu một vạn người?

Cũng không phải mỗi người cũng giống như Cừu Yêu Nhi biến thái như vậy, bách chiến bách thắng.

Bất quá, trên bến tàu tiếng chuông rất nhanh liền thay đổi.

Từ bén nhọn chói tai, biến thành du dương êm tai.

Điều này đại biểu tới là người một nhà, mà không phải địch nhân!

. . .

Huyền Vũ bá Kim Trác suất lĩnh hạm đội chạy tới Nộ Triều thành bến tàu.

Hắn thật sự là liều mạng đi đường, nhưng vẫn là so trước đó Cừu Thiên Nguy chậm hơn.

Không có cách nào, Kim thị gia tộc thủy thủ đối với mấy cái này hải tặc chiến thuyền chưa quen thuộc a.

Hạm đội còn không có tới gần bến cảng, song phương lập tức đối mặt gia tộc ám hiệu.

Trong chốc lát, Huyền Vũ bá cả người thư giãn xuống, thở nhẹ nhõm một cái thật dài.

Vạn hạnh!

Trời cao phù hộ.

Thẩm Lãng không có việc gì.

Không chỉ như vậy, hắn thật đem Nộ Triều thành lấy được.

Bên cạnh Đường Luân hâm mộ con mắt đều muốn bạo.

Mụ nội nó, Kim thị gia tộc thật đem Nộ Triều thành lấy được.

Thiên gia a!

Đây chính là toàn bộ đông bộ trên biển mậu dịch hạch tâm chi địa a.

Hoàn toàn là chảy xuôi kim tệ chi địa.

Bây giờ lại thuộc về Huyền Vũ phủ Bá tước.

Kim thị gia tộc đất phong lập tức khuếch trương gấp mấy lần.

Cái này công lao sự nghiệp đuổi sát năm đó Kim Trụ Bá tước a.

Đương nhiên, Kim Trụ Bá tước vì Quốc quân nam chinh bắc chiến, lập xuống chiến công hiển hách vô số, cái này công lao sự nghiệp là so ra kém.

Nhưng là ở gia tộc thế lực khuếch trương bên trên, Kim Trác lại làm được a.

Ngươi Kim Trác cũng chỉ bất quá là trung nhân chi tư a.

Dựa vào cái gì có thể mạnh như vậy a?

Đoạn thời gian trước nhà ngươi còn muốn chết muốn sống a, hiện tại lập tức vậy mà trực tiếp bay lên rồi?

Chẳng lẽ cũng bởi vì có một cái con rể tốt sao?

Thế giới này thật sự là quá không công bằng a!

Thẩm Lãng lập tức từ trên giường, đuổi tới trên bến tàu nghênh đón nhạc phụ.

Nhanh hơn hắn còn có luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên, hoàn toàn không che giấu được nội tâm kích động.

Mười mấy năm qua, hắn cùng Huyền Vũ phủ Bá tước từng có tiếp xúc mấy lần, nhưng lại không còn có gặp qua Huyền Vũ bá.

Kim Trác Bá tước tiến lên, nhìn qua Thẩm Lãng ánh mắt tràn đầy nóng bỏng.

Sau đó, bỗng nhiên tiến lên ôm chặt lấy Thẩm Lãng.

Cái này khiến Lãng gia giật nảy mình.

Nhạc phụ đại nhân trước kia ngươi không dạng này a.

Trước ngươi rất cứng nhắc cao lãnh a, xưa nay sẽ không có thân thiết như vậy cử động a.

Ngươi đột nhiên thân thiết như vậy, ta thật là không có thói quen a.

"Con ta vất vả. . ." Kim Trác Bá tước nói.

Thẩm Lãng: "Ách, không khổ cực, không có chút nào vất vả."

Mấu chốt là thật không khổ cực a.

Một trận chiến cũng không đánh, toàn bộ để Cừu Yêu Nhi đánh xong, hắn cùng Kim thị gia tộc võ sĩ từ đầu tới đuôi chính là đứng ngoài quan sát, sau đó liền lấy đến Nộ Triều thành.

"Ai!" Bên cạnh Đường Luân Bá tước bỗng nhiên nói: "Thẩm Lãng, kỳ thật ta cũng có nữ nhi, mà lại có mấy cái."

Tuyệt vọng về sau Đường Luân, trở nên đáng yêu nhiều.

Thẩm Lãng nhìn Tấn Hải bá Đường Luân một hồi lâu, nói: "Tấn Hải bá, ngươi đối nhà ta không có cừu hận?"

"Là tuyệt vọng." Đường Luân nói: "Nhưng cũng không thể đi chết đi, cho nên cũng chỉ có thể giả vờ như tiêu tan. . ."

Cũng không thể nói buông xuống cừu hận.

Ottoman đế quốc đã từng còn cừu hận qua đế quốc Anh đâu, hiện tại Thổ Nhĩ Kỳ còn không phải quỳ liếm Anh - Mỹ?

Tình thế còn mạnh hơn người a.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi có loại tâm tính này rất tốt, rất tốt."

Đường Luân cảm thấy Thẩm Lãng lời nói bên trong có chuyện, không khỏi nói: "Thẩm công tử, không ngại đem lời nói đến lại minh bạch một chút."

Thẩm Lãng nói: "Đường Luân Bá tước hiện tại liền trở về đi, thu thập một chút gia sản, gia tộc người nên phân phát phân phát, nên đầu nhập đầu nhập vào, lưu lại hạt giống."

Lời này mới ra, Đường Luân sắc mặt kịch biến, run rẩy nói: "Lại muốn như thế? Quả thật muốn như thế. . ."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Trở về đi!"

Đường Luân nháy mắt đã mất đi tất cả huyết sắc.

Thế giới này thảm nhất chính là cái gì?

Tại thị trường chứng khoán ngươi cảm thấy đã chép ngọn nguồn, không nghĩ tới phía dưới còn có mười tám tầng Địa Ngục.

Đường Luân cảm thấy mình đã mất đi Kim Sơn đảo, đã mất đi tất cả tư quân, đã đầy đủ hắn thảm rồi.

Nhưng mà. . . Còn có thảm hại hơn ở phía sau.

Thẩm Lãng nói: "Nhìn ngươi buông xuống đối nhà ta cừu hận phân thượng, ta khuyên ngươi một câu, dáng dấp bày thấp một chút, chủ động một chút, tận lực giữ được người nhà tính mệnh."

Đường Luân nước mắt trượt xuống, toét miệng nói: "Sống không được sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Sống không được."

Đường Luân một trận thê lương cười to: "Ha ha ha ha, thế giới này quả nhiên có ý tứ, có ý tứ a! Giết ta người, không phải địch nhân!"

Đón lấy, hắn hướng phía Thẩm Lãng đáp lễ nói: "Đa tạ Thẩm công tử cáo tri, như. . . Như Đường thị gia tộc lần này không vong tộc diệt chủng, chắc chắn cảm tạ ân đức của ngươi."

Tiếp lấy Kim Trác Bá tước phái một chiếc thuyền cho Đường Luân, để hắn về nhà.

Đường Luân lên thuyền sau lại trở về, hướng phía Thẩm Lãng đáp lễ nói: "Ta. . . Sống không được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Sống không được."

Đường Luân nói: "Người nhà ta đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Đường Viêm còn tốt, nhưng là để hắn mau chóng đi Thiên Nhai Hải Các mới bảo hiểm. Cái khác rất nhiều nhi tử bên trong, ngươi có thể tuyển ra một đứa con trai bảo vệ hắn tính mệnh. Để hắn sớm cùng gia tộc quyết liệt, tự mình tố giác vạch trần ngươi cấu kết hải tặc Cừu Thiên Nguy, sau đó lập tức đầu nhập cái nào đó vương tử dưới trướng, hoặc là dứt khoát chạy trốn tới quốc gia khác."

Đường Luân Bá tước hướng phía Thẩm Lãng thật sâu đáp lễ.

"Đa tạ Thẩm công tử ân cứu mạng."

Sau đó, hắn trở lại trên thuyền đi.

Thuyền rời đi, tiến về Tấn Hải thành bến tàu.

Đường Luân cảm kích không có sai, Thẩm Lãng có thể nói cứu vãn Đường thị gia tộc hạt giống.

Trận này kịch biến.

Nhất định phải có một cái gia tộc triệt để ngã xuống.

Nhất định phải có người vì thế phụ trách.

Thẩm Lãng sở dĩ làm như vậy, không phải đồng tình Đường thị gia tộc, mà là chôn xuống một cái đinh.

Về sau vạn nhất dùng được đâu?

Kim Trác Bá tước nhịn không được quay đầu nhìn thoáng qua Đường Luân Bá tước.

Đây cũng là một lần cuối cùng nhìn thấy hắn.

Thiên Đường cùng Địa Ngục ở giữa, khoảng cách gần như thế.

Kém một chút, rơi vào Địa Ngục chính là hắn Kim thị gia tộc.

. . .

Nộ Triều thành chủ tòa thành bên trong!

Kim Trác Bá tước đến bây giờ đều cảm thấy có chút không chân thực.

Thành phố này bây giờ là thuộc về Kim thị gia tộc?

Cái này tòa thành là thuộc về hắn rồi?

Thật sự là giống như mộng ảo!

"Ngày đó Lãng nhi hướng ta trình bày bốn bước cờ thời điểm, ta cứ việc cảm thấy kinh diễm, nhưng lại cảm thấy muôn vàn khó khăn, cảm giác tỷ lệ thành công cực kỳ bé nhỏ. Nhưng là ta Kim thị gia tộc thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành, dù là chỉ có một phần trăm cơ hội cũng phải toàn lực ứng phó." Kim Trác Bá tước nói: "Không nghĩ tới, đại sự này vậy mà thành công, không tầm thường, không tầm thường a!"

Đón lấy, Kim Trác lại nói: "Lãng nhi, ngươi tại nhà chúng ta thật sự là lãng phí tài năng."

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ, thổi phồng ta làm sao đều nghe không ngán, ngài còn có thể nhiều lời vài câu."

Ách!

Ta vốn là còn thật là nhiều, nhưng là hiện tại không muốn nói nữa.

Tiếp lấy Thẩm Lãng thở dài một tiếng.

Hắn đi vào địa đồ trước mặt nói: "Nhạc phụ đại nhân, chúng ta cách biển là vua chiến lược không có hoàn toàn thành công."

Sau đó, hắn chỉ vào bản đồ này nói: "Chúng ta cướp đoạt mấu chốt nhất Nộ Triều thành cùng Lôi Châu đảo, nhưng là toàn bộ Lôi Châu quần đảo to to nhỏ nhỏ mười mấy cái, thứ hai đảo lớn là Thiên Phong đảo, bị Trương Xung Thái thú chiếm. Còn lại một chút quần đảo, bị Cừu Hào chiếm."

Thẩm Lãng không có hạm đội, đoạt không được những thứ này quần đảo.

Cừu Yêu Nhi có thể đi đoạt những thứ này đảo, nhưng là nàng căn bản không có lý do vì Thẩm Lãng mà chiến. Thậm chí Thẩm Lãng đều không thể mở miệng, một khi mở miệng thỉnh cầu hoàn toàn là tự rước lấy nhục.

Thẩm Lãng nói: "Trương Xung Thái thú lợi hại, quá lợi hại."

Từ hôm qua bắt đầu, Thẩm Lãng chỉ tại không ngừng lặp lại câu nói này.

Hắn chẳng những mưu đồ bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu kế hoạch.

Trương Xuân Hoa du thuyết Cừu Yêu Nhi sau khi thất bại, lập tức đi du thuyết Cừu Hào.

Chí ít từ mặt ngoài nhìn qua, Trương Tấn những cái kia Nộ Triều thành đã mười phần chắc chín.

Dù sao dựa theo Trương Xung tính ra, Thẩm Lãng là muốn giết Cừu Yêu Nhi, sau đó mượn cơ hội đoạt chủ tòa thành.

Mà trên thực tế, Thẩm Lãng là thật dự định làm như vậy.

Hắn cũng quả thật có thể giết chết Cừu Yêu Nhi.

Một khi giết chết Cừu Yêu Nhi, sau đó Kim thị gia tộc tiến đánh Nộ Triều thành chủ tòa thành, kia Trương Tấn sáu ngàn đại quân từ phía sau lưng giết đi lên.

Thẩm Lãng chỉ có hơn hai ngàn người, trước sau sói sau có hổ, nhìn qua là thua không nghi ngờ.

Cho nên, Trương Tấn đoạt Nộ Triều thành xác suất phi thường lớn, Trương Xung kế hoạch xác suất thành công cũng phi thường lớn.

Bất đắc dĩ, Thẩm Lãng mới mạo hiểm cùng Cừu Yêu Nhi đàm phán.

Có lẽ là thiên ý, Cừu Yêu Nhi mang thai, cứ việc yếu tố này cũng không có ảnh hưởng rất lớn thế cục, nhưng là hài tử cha hắn dù sao có như vậy một chút điểm để nàng mềm lòng đi.

Mà mấu chốt nhất là Thẩm Lãng bắt lấy có người dùng độc muối mưu hại Cừu Yêu Nhi chuyện này, bắt được thủ phạm thật phía sau màn là Cừu Thiên Nguy, để Cừu Yêu Nhi triệt để từ bỏ đối nghĩa phụ trung thành.

Đây mới là Thẩm Lãng chuyển bại thành thắng mấu chốt.

Cũng phải cảm kích luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên, hắn ẩn núp đến Cừu Thiên Nguy bên người cơ hồ sự tình gì đều không có làm, chính là cứu được Thư Thục, đồng thời đem nàng làm lớn bụng, nhưng liền chuyện này liền đầy đủ.

Tóm lại, Nộ Triều thành chiến thắng thua ngay tại một nháy mắt.

Sinh tử cũng trong nháy mắt này.

Ngưu bức nhất là Trương Xung Thái thú.

Tại Trương Tấn có rất lớn xác suất cướp đoạt Nộ Triều thành thời điểm, hắn lại còn có dự bị kế hoạch.

Trưng dụng Nộ Giang quận hàng hai quân đội, thuyết phục Cừu Hào mượn dùng hạm đội của hắn, cướp đoạt Nộ Triều thành bên ngoài tất cả hòn đảo.

Nhất là Thiên Phong đảo.

Đây chính là hắn mưu kỳ thượng, đắc kỳ trung.

Trương Tấn cướp đoạt Nộ Triều thành có thể thành công, đó là đương nhiên tốt!

Nhưng vạn nhất không thành công, hắn còn có đường lui, không đến mức để Trương thị gia tộc triệt để hủy diệt.

Chưa nghĩ thắng trước nghĩ bại!

Tại sắp đại công cáo thành thời điểm, không có bất kỳ cái gì đắc ý, cũng không có bất kỳ cái gì lâng lâng, mà là lập tức làm ra Bổ Thiên tiến hành, tránh kém cỏi nhất cục diện phát sinh.

Cái này tài hoa, cái này tính tình, thật là làm cho Thẩm Lãng nhìn mà than thở.

Từ hai người giao thủ đến bây giờ, Trương Xung mỗi một bước đều chỉ là thua nửa cái tử.

Thậm chí, nửa cái tử cũng không tính là.

Thẩm Lãng nhìn qua trên bản đồ Lôi Châu quần đảo, ròng rã hơn một vạn cây số vuông a.

Bây giờ, Kim thị gia tộc chỉ cướp đoạt lớn nhất Lôi Châu đảo.

Năm ngàn cây số vuông, chiếm một nửa, còn lại một nửa thuộc về Trương Xung cùng Cừu Hào. Bất quá mảnh này quần đảo đều không có cái gì thành lớn bảo, rất khó phòng thủ, cũng khuyết thiếu chiến lược thọc sâu.

"Chưa thể toàn bộ công, tiếc nuối a. . ." Thẩm Lãng nói: "Nhưng là chúng ta không có phạm sai lầm, mà là đối thủ quá mạnh."

Bên cạnh Huyền Vũ bá nghe được có chút tê cả da đầu.

"May mắn có Lãng nhi, nếu không ta Kim thị gia tộc nơi nào là Trương Xung đối thủ a." Kim Trác nói.

Sự thật thật đúng là như thế.

Nếu không phải Thẩm Lãng xuất hiện ngăn cơn sóng dữ, mấy tháng trước Huyền Vũ phủ Bá tước liền diệt.

Thậm chí Trương Xung đều không cần tự mình động thủ, một cái bốn phương tám hướng vây công Huyền Vũ phủ Bá tước, lợi dụng mấy nhà quyền quý lòng tham lam liền đem Kim thị gia tộc tiêu diệt.

Mặc dù không có lúc ấy diệt Đông Giang phủ Bá tước dễ dàng như vậy, nhưng cũng không chút nào tốn sức.

Người này lợi hại, quả thực làm cho không người nào có thể phòng ngự.

Thẩm Lãng nói: "May mắn chúng ta cùng hắn đấu tranh kết thúc, chí ít tại rất dài rất dài thời gian bên trong, cũng sẽ không là đối thủ."

Cùng dạng này đỉnh cấp cao thủ đánh cờ, đương nhiên rất kích thích.

Nhưng Thẩm Lãng cũng không phải thụ ngược đãi cuồng, hắn vẫn là thích nghiền ép a.

Tỉ như đối Điền Hoành, Từ Quang Doãn, Chúc Lan Đình, Đường Luân đối thủ như vậy.

Một đường ép tới mới thoải mái a.

Cùng Trương Xung đối thủ như vậy đánh cờ, tuyệt đỉnh thông minh còn chưa đủ, còn muốn vận khí đủ tốt.

"Cách biển là vua chiến lược đã hoàn thành chín mươi phần trăm, còn kém cuối cùng khẽ run rẩy." Thẩm Lãng nói: "Cái này run rẩy về sau, chúng ta Kim thị gia tộc liền trường trị cửu an, thậm chí nhạc phụ đại nhân tước vị cũng phải thăng một chút."

Kim Trác Bá tước bất đắc dĩ, cái này con rể mặc kệ trường hợp nào, cái đại sự gì đều muốn lấy ra mở hoàng khang.

"Tiếp xuống, liền muốn nhìn Quốc quân." Huyền Vũ bá nói.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, chúng ta muốn cùng Quốc quân nho nhỏ tới một lần đánh cờ. Có khả năng cực độ kịch liệt, Thái Sơn áp đỉnh, cũng có khả năng nhẹ như mây gió liền đi qua, ta hi vọng là loại sau kết cục."

Kim Trác Bá tước nói: "Ta cũng vậy!"

Mặc dù một trận chiến này Kim thị gia tộc cơ hồ không có hao tổn bất luận kẻ nào ngựa, nhưng là nỗ lực chiến lược tài nguyên là con số trên trời.

Sau đó phải cần một khoảng thời gian nghỉ ngơi lấy lại sức, chí ít để tân binh trưởng thành.

Có thể nhẹ như mây gió hoàn thành toàn bộ chiến lược, triệt để cầm xuống Nộ Triều thành tự nhiên là không thể tốt hơn.

Thẩm Lãng nói: "Cái này cần Trương Thái thú phối hợp, bất quá ta phi thường xem trọng người này, giữa chúng ta phối hợp, nhất định sẽ hoàn mỹ vô khuyết."

"Ngày mai vị này Thái thú đại nhân liền muốn đến đàm phán, thật sự là tốt chờ mong a ! Bất quá, hẳn là hết thảy cũng sẽ không có ngoài ý muốn."

. . .

Hôm sau trời vừa sáng.

Trương Xuân Hoa liền xuất hiện tại Nộ Triều thành thành lớn bảo bên trong, trên trán nàng vết thương chồng chất.

Lúc này nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt đã không có bất luận cái gì câu người, mà là tràn đầy lãnh đạm.

Nữ nhân chính là như vậy, mặc kệ cỡ nào thông minh, đều là không thua nổi.

Đương nhiên Cừu Yêu Nhi ngoại lệ.

Nàng không phải nam nhân, cũng không phải nữ nhân, chỉ là một cái sẽ mang thai người.

"Huynh trưởng ta đâu?" Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng phất phất tay, Kim Hối cùng Thẩm Thập Tam mang tới đến một bộ quan tài, bên trong chứa Trương Tấn thi thể.

Mở ra xem.

Trương Xuân Hoa nước mắt tuôn trào ra.

Nàng có ba người ca ca, nhưng duy chỉ có Trương Tấn người thân nhất a.

Đại ca tại Bình Nam đại tướng quân sổ sách xuống, nhị ca tại quốc đô làm quan văn, duy chỉ có Trương Tấn cùng nàng hai người từ đầu đến cuối đi theo phụ thân.

Cứ việc đã sớm tưởng tượng đến kết cục này, nhưng chân chính nhìn thấy Trương Tấn thi thể thời điểm, nàng vẫn là đau lòng như cắt.

Thẩm Lãng, ta muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh.

Câu nói này cơ hồ muốn buột miệng mà ra.

Nhưng Trương Xuân Hoa vẫn là thu về.

Phụ thân nhiều lần cảnh cáo nàng, người có thể yếu thế, nhưng không thể chân chính có kẻ yếu tâm tính.

Có mấy lời vĩnh viễn đừng nói ra tới.

Tỉ như một cái người nghèo vĩnh viễn đừng bảo là ta có tiền nữa, ngưu bức nữa thì sao? Ta lại không cầu hắn.

Đây chính là điển hình kẻ yếu tâm tính.

Lúc này nàng nếu để cho rầm rĩ lấy muốn đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh, đây cũng là kẻ yếu tâm tính.

Phát tiết lời nói, tuyệt đối không nên nói.

"Hôm qua ngươi cùng Cừu Hào hạm đội tới gần Nộ Triều thành, Trương Tấn cho là ngươi phụ thân trên thuyền, cho nên liều mạng trên Bạch Sắc tòa thành lớn tiếng cảnh báo, nhưng là các ngươi nghe không được, thế là hắn từ tòa thành bên trên nhảy xuống tự sát, hi vọng các ngươi có thể nhìn thấy, kết quả. . . Ngươi không nhìn thấy."

Lời này mới ra, Trương Xuân Hoa càng là khóc đến tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Trương Tấn ca ca mặc dù không phải phụ thân xuất sắc nhất nhi tử, nhưng là nghe lời nhất, cũng là hiếu thuận nhất.

Hiện tại người ca ca này không có.

Trọn vẹn khóc một hồi lâu, Trương Xuân Hoa thu hồi nước mắt.

Sau đó nàng hướng Thẩm Lãng nói: "Phụ thân ta mời ngươi đi trên biển đàm phán, liền hai người các ngươi, đương nhiên ngươi có thể mang một cái bảo tiêu."

Thẩm Lãng nói: "Không cần!"

Xác thực không cần bảo tiêu.

Bởi vì Huyền Vũ Bá tước đã trấn thủ Nộ Triều thành, coi như đem Thẩm Lãng giết cũng không cải biến được trước mắt kết cục.

Huống hồ, từ một loại nào đó trình độ lên Thẩm Lãng cùng Trương Xung đã tại cùng một trên chiếc thuyền này.

. . .

Thẩm Lãng đi thuyền ra biển.

Mặc dù hắn cảm thấy không cần thiết bảo tiêu, nhưng là Thiên Đạo hội, Kim Sĩ Anh vẫn là phái một ngàn tên võ sĩ, năm chiếc thuyền đi theo Thẩm Lãng ra biển.

Nhưng mà, Trương Xung bên kia thật chỉ có một chiếc thuyền.

Cái này dáng dấp, liền lộ ra Kim thị gia tộc tiểu nhân.

Bất quá cái này cũng không có gì, nhạc phụ đại nhân chính là như vậy bảo thủ.

Đem Thẩm Lãng đưa lên thuyền về sau, Trương Xuân Hoa cũng rời đi.

Trên chiếc thuyền này, cũng chỉ có Trương Xung cùng Thẩm Lãng hai người.

Chiếc thuyền này không có mở ra cánh buồm, liền theo hải lưu trôi.

Đằng sau Kim thị gia tộc mấy chiếc thuyền, đi sát đằng sau ở phía sau, thậm chí bảo trì vây quanh trạng thái, khoảng cách không cao hơn năm trăm mét.

. . .

Thẩm Lãng tiến vào khoang.

Gặp được Trương Xung.

Không khỏi kinh ngạc.

Mấy ngày không gặp, Trương Xung Thái thú già đến so Đường Luân Bá tước nhanh hơn.

Nguyên bản tóc đen nhánh, vậy mà trợn nhìn mấy phần một trong.

Nhưng là, hắn vẫn như cũ ngồi thẳng tắp, ánh mắt sáng ngời có thần, nhưng lại không lộ vẻ hùng hổ dọa người.

Thẩm Lãng tiến lên, khom mình hành lễ nói: "Bái kiến trương công."

Trương Xung nói: "Huyền Vũ bá không đến, lão phu liền không đứng dậy a."

Thẩm Lãng vội vàng nói: "Không dám."

Hắn dù sao cũng là tiểu bối, Trương Xung ngồi đón khách là hẳn là.

Đón lấy, Trương Xung vì Thẩm Lãng rót một chén trà.

Thẩm Lãng hai tay nâng lên, uống một hơi cạn sạch, không lo lắng chút nào bên trong có độc.

"Lệnh lang Trương Tấn sự tình, phi thường tiếc nuối."

Thẩm Lãng nói là tiếc nuối, không phải thật có lỗi.

Trương Xung khoát tay áo nói: "Chiến trường không ân oán."

Sau đó, hai người rơi vào trầm mặc.

Trương Xung là cái đỉnh tiêm chính khách, nhưng lại không am hiểu khéo léo, cũng không tính biết nói chuyện.

Thẩm Lãng càng không thích giả vờ giả vịt.

Trương Xung nói: "Là Thẩm công tử bắt đầu, vẫn là lão phu bắt đầu?"

Thẩm Lãng nói: "Ta là vãn bối, liền ta bắt đầu đi."

Trương Xung nói: "Được!"

Thẩm Lãng nói: "Cừu Thiên Nguy đoạt Kim Sơn đảo, Quốc quân tức giận, Thái thú đại nhân lòng nóng như lửa đốt."

Trương Xung nói: "Quốc quân mặt ngoài nói bất lực xuất binh vì Huyền Vũ bá đoạt lại Kim Sơn đảo, nhưng kì thực không một ngày không muốn vì thần tử đoạt lại đất phong."

Thẩm Lãng nói: "Thái thú lo Quốc quân chỗ lo, thế là tận lên Nộ Giang quận binh mã, đồng thời thành công du thuyết Cừu Hào trở về với chính nghĩa, mà ta Kim thị gia tộc tại Vọng Nhai đảo thiết hạ thiên la địa võng, dẫn Cừu Thiên Nguy đại quân đến công."

Trương Xung nói: "Chúng ta hai nhà hai tay, tiêu diệt hải tặc Cừu Thiên Nguy, còn Việt quốc đông bộ vùng biển lấy thái bình."

Thẩm Lãng nói: "Tấn Hải bá Đường Luân cấu kết hải tặc Cừu Thiên Nguy, tội không thể xá. Hắn thân là uy tín lâu năm quý tộc, không nghĩ trung quân ái quốc, ngược lại cấu kết giặc cướp, tai họa ta Việt quốc cương vực, bất trung như thế đồ bất hiếu, có gì diện mục đứng hàng tại Việt quốc triều đình, khẩn cầu Thái thú đại nhân tấu mời Quốc quân, tước đoạt Đường thị gia tộc tước vị, đoạt lại bất luận cái gì đất phong, trị phản quốc tội. Kể từ đó, Thái thú đại nhân Nộ Giang quận tân chính tiến hành, đại công cáo thành."

Trương Xung nói: "Huyền Vũ bá xuất binh cướp đoạt Nộ Triều thành, tiêu diệt cự khấu Cừu Thiên Nguy, lao khổ công cao."

Thẩm Lãng nói: "Từ nay về sau, Nộ Triều thành không còn là biển cô thành, mà là trở thành ta Việt quốc không thể chia cắt một bộ phận. Chúc mừng Quốc quân, chúc mừng Quốc quân, lại thêm lãnh thổ. Thái thú đại nhân suất quân dũng đoạt Lôi Châu quần đảo, xây xuống Bất hủ công huân, cái này công lao, ta Kim thị gia tộc nhất định sẽ thượng tấu Quốc quân, tuyệt không bôi nhọ."

Trương Xung không nói nữa.

Thẩm Lãng nói: "Quốc quân tân chính lợi quốc lợi dân, ta Kim thị gia tộc tuyệt đối ủng hộ! Vì cho thiên hạ uy tín lâu năm quý tộc làm ra một cái làm gương mẫu, Huyền Vũ phủ Bá tước nguyện ý giải trừ quân bị hai ngàn."

Trước đó ngươi vừa mới tăng cường quân bị hai ngàn, hiện tại lại xoá mất, sau đó vạch đến trên biển thương đội hộ vệ đi, cái này bàn tính là đánh cho lốp bốp loạn hưởng a.

Trương Xung vẫn như cũ không nói.

Thẩm Lãng nói: "Nộ Triều thành một trận chiến, Nộ Giang quận quan quân bị Cừu Yêu Nhi đánh bại, bắt làm tù binh hơn ba ngàn người. Ta Kim thị gia tộc đánh bại Cừu Yêu Nhi, cứu ra những tù binh này, nguyện ý hoàn chỉnh giao cho Thái thú đại nhân."

Trương Xung nói: "Đa tạ."

Sau đó, hai người liền nói xong rồi.

Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn.

Thậm chí căn bản không giống như là đàm phán, không có một chút điểm giằng co, không có cò kè mặc cả.

Thật giống như hai người hoàn toàn thương lượng xong giống như.

Thẩm Lãng cùng Trương Xung kẻ xướng người hoạ, đương nhiên là cho người trong thiên hạ nhìn chỉ có bề ngoài.

Cụ thể kỹ càng trải qua, Trương Xung khẳng định là sẽ từ đầu chí cuối mật tấu Quốc quân.

"Cho Quốc quân mật báo, ta đã đưa lên." Trương Xung nói: "Kế tiếp là chiến là hòa, là thiểm điện Lôi Đình, vẫn là nhẹ như mây gió, liền hoàn toàn nhìn Quốc quân ý chí."

Thẩm Lãng nói: "Quốc quân ý chỉ xuống tới ngày, chính là ta phóng thích hơn ba ngàn tù binh thời điểm."

Trương Xung nói: "Ta vừa rồi đã thấy Thiên Đạo hội thuyền liên tục không ngừng tiến vào Nộ Triều thành."

"Ừm!" Thẩm Lãng.

Huyền Vũ phủ Bá tước tăng cường quân bị về sau, khoảng chừng năm ngàn tư quân, nối liền tiếp thu Cừu Yêu Nhi lưu lại hơn một ngàn hải tặc, lại thêm Thiên Đạo hội chi viện hơn một ngàn người.

Cho nên, dùng để phòng thủ Nộ Triều thành binh mã khoảng chừng bảy ngàn người.

Mấu chốt nhất là, Kim thị gia tộc tiếp thu Cừu Thiên Nguy tất cả thuyền, có được phần lớn quyền làm chủ trên biển.

Mà Trương Xung trong tay cũng chỉ có Cừu Hào bốn ngàn hải tặc, lại muốn phòng thủ mười cái quần đảo.

Bây giờ Kim thị gia tộc đã chiếm lĩnh Nộ Triều thành ba cái tòa thành, mà lại Cừu Thiên Nguy tòa thành tạo quá kiên cố, muốn bằng vào bốn ngàn hải tặc chiếm lĩnh đến, hoàn toàn là nói chuyện viển vông.

Muốn khai chiến?

Cho nên trừ phi Quốc quân tập kết hai ba vạn đại quân, sau đó lớn tạo chiến thuyền.

Cứ như vậy còn muốn một năm nửa năm về sau, mới có thể vượt biển tiến công Nộ Triều thành.

Nhưng là Quốc quân nguyện ý nỗ lực như thế lớn đại giới sao?

Nam Ẩu quốc bên kia bình định chiến, có thể là hừng hực khí thế a.

Nếu là đem Kim thị gia tộc ép, trực tiếp mang theo Nộ Triều thành Bắc thượng đầu nhập Ngô quốc, đó mới là cả nước rung chuyển.

Cho nên vừa rồi Thẩm Lãng cùng Trương Xung nói kẻ xướng người hoạ, mới là tốt nhất biện pháp, có thể cho thiên hạ một cái công đạo.

Quốc quân trên mặt mũi cũng không có trở ngại.

Thậm chí mặt ngoài nhìn, đây là một trận to lớn thắng lợi.

Khai cương thác thổ a, còn không ngưu bức sao?

Đương nhiên, đây cũng là Kim thị gia tộc tại Ninh thị trên mặt đánh một bạt tai.

Quốc quân có thể nhịn xuống khẩu khí này sao?

. . .

Trương Xung lại cho Thẩm Lãng rót một chén trà.

"Mặc kệ Quốc quân cuối cùng ý chỉ như thế nào, nhưng lão phu một trận chiến này xem như thua." Trương Xung nói: "Thật sự là thiếu niên đáng sợ."

Thẩm Lãng nói: "Thái thú đại nhân công lao, ngài khổ tâm, tin tưởng Quốc quân là nhìn ở trong mắt."

Trương Xung nói: "Ta cùng Huyền Vũ bá số tuổi không sai biệt lắm, trước đó lại phí thời gian vài chục năm, bây giờ ngã cái này ngã nhào, không biết khi nào mới có thể bò dậy."

Thẩm Lãng nói: "Kia không đến mức, ta tin tưởng trương công nhất định có tạo hóa."

Hắn lời nói này về nói, nhưng là đối Trương Xung hạ tràng, hắn thật không dám xác định.

Tại Nộ Triều thành một trận chiến, Trương Xung xác thực vì Quốc quân vãn hồi một nửa cục diện, chí ít không có để Kim thị gia tộc cướp đi toàn bộ Lôi Châu quần đảo.

Cứ như vậy, không đến mức để Kim thị gia tộc triệt để tại hải ngoại làm lớn, tối thiểu có thể ở chung quanh quần đảo tiến hành kiềm chế cùng giám thị.

Nhưng là, Trương Xung cùng Kim thị trận này đấu tranh, kết cục đúng là bại.

Quốc quân lại là hỉ nộ vô thường, cay nghiệt thiếu tình cảm người.

Cho nên Trương Xung kết cục đến tột cùng sẽ như thế nào? Ai cũng không biết, hoàn toàn ở Quốc quân một ý niệm.

Trương Xung tự giễu nói: "Tối thiểu tân chính không có quan hệ gì với ta."

Tân chính nào chỉ là không có quan hệ gì với Trương Xung.

Nộ Triều thành đánh một trận xong, Việt quốc tân chính trên cơ bản là muốn tạm dừng.

Bởi vì ngươi lại chọn ai hạ thủ?

Ngươi để ai tới làm cái này tân chính tiên phong?

Bất luận cái gì chính trị đấu tranh bại về sau, đầu tiên muốn làm chính là ẩn núp , chờ đợi thời cơ, mà không phải lập tức phóng tới kế tiếp chiến trường.

Trương Xung mật tấu đã dùng tốc độ nhanh nhất mang đến quốc đô.

Thẩm Lãng cơ hồ không cách nào tưởng tượng Quốc quân sẽ là cỡ nào chấn kinh, toàn bộ triều đình sẽ là cỡ nào rung động.

Trương Xung đứng lên nói: "Như thế, chúng ta liền xem như nói xong rồi, vậy lão phu liền sẽ nhà cũ , chờ đợi Quốc quân xử trí."

Thẩm Lãng khom người nói: "Trương công, núi cao nước xa, sau này còn gặp lại!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 196: Quốc Quân Kinh Hãi! Thiên Hạ Lôi Đình!

Huyền Vũ bá Kim Trác trấn thủ Nộ Triều thành, hắn dạng này bảo thủ kiên nghị tính cách thích hợp nhất thủ thành.

Thẩm Lãng cùng Kim Trình suất lĩnh một ngàn người tiến đánh Kim Sơn đảo.

Kim Sơn đảo lên vốn là có Huyền Vũ phủ Bá tước gần hai ngàn tù binh, nội ứng ngoại hợp phía dưới, ước chừng nửa ngày thời gian, đánh bại trên đảo một ngàn hải tặc triệt để cầm xuống Kim Sơn đảo. (nơi đây tỉnh lược năm ngàn chữ)

Kim Trình suất lĩnh một ngàn quân đội lưu thủ Kim Sơn đảo, trong đó một nửa từ nguyên lai Huyền Vũ phủ Bá tước tù binh bên trong chỉnh biên đi ra.

Thẩm Lãng suất quân năm trăm, trở về Huyền Vũ phủ Bá tước.

. . .

Lần này rời nhà trọn vẹn hơn một tháng, chân chính lòng chỉ muốn về a.

Mộc Lan bảo bối, ta rất nhớ ngươi a.

Cái này hơn một tháng ta nhưng không có hái hoa ngắt cỏ a, đối Cừu Yêu Nhi ta ngay cả con mắt đều không có nhìn qua.

Tại Nộ Triều thành loại này giấy mê tiền say địa phương, ta cũng không có tìm qua một nữ nhân.

Đầu năm nay giống ta dạng này giữ mình trong sạch nam nhân, thật sự là không nhiều lắm.

Đây chính là thích a!

Từ Thiên Thiên xinh đẹp đi đi qua, đi vào Thẩm Lãng phía sau, vì hắn xoa bóp hai vai.

Hơn nữa còn giả vờ không cẩn thận dùng ở ngực lề mề Thẩm Lãng đầu.

Đừng, đừng dạng này?

Ta là người đứng đắn.

Chúng ta đã ly hôn a.

Ta không thể có lỗi với Mộc Lan.

Ta không phải là người như thế.

Ai!

Thật mềm a!

Thẩm Lãng đầu dựa vào đi lên, trên mặt lộ ra hưởng thụ biểu lộ, ánh mắt mê say.

Hoàng Phượng làm ra một cái nuốt làm việc.

Nàng không phải chảy nước miếng a, mà lại áp chế nội tâm sát khí.

Sau đó, xoay người sang chỗ khác.

Từ Thiên Thiên nũng nịu nói: "Thẩm Lãng, ngươi xem chúng ta quan hệ đều đã dạng này, ngươi có thể hay không nói cho ta, ngươi ngày đó tại thuốc nhuộm phối phương trên dưới cái gì độc? Ngươi là thế nào hại chúng ta nhà, làm sao để những cái kia Tây Vực thương nhân bỗng nhiên trúng độc phát bệnh?"

Móa!

Liền biết ngươi này nương môn không có ý tốt.

Thẩm Lãng ngồi thẳng thân thể, đem đầu rời đi Từ Thiên Thiên bộ ngực.

Ta Thẩm Lãng là người đứng đắn, coi như nương tử không tại, ta cũng tuyệt không ăn vụng.

Sau đó, hắn nghĩa chính ngôn từ nói: "Từ tiểu thư chớ có oan uổng người a, ta căn bản cũng không có tại phối phương lên động tay chân, ta cũng chưa từng có hại qua nhà các ngươi, những cái kia Tây Vực thương nhân trên thuyền các ngươi tơ mới quần áo bỗng nhiên trúng độc phát bệnh ta là hoàn toàn không biết rõ tình hình."

Từ Thiên Thiên nghiến răng nghiến lợi, sau đó dịu dàng nói: "Kia đổi một câu trả lời hợp lý, bình thường mới phối phương xảy ra vấn đề là không thể tránh được, liên quan tới tử sắc cùng cầu vồng sắc thuốc nhuộm phối phương, Thẩm công tử có thể hay không làm một chút cải tiến đâu?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ừm, cái này có thể có, bất quá phải bỏ ra đại giới."

Từ Thiên Thiên một lần nữa đem bộ ngực dán đi lên.

Thẩm Lãng lại thư thư phục phục gối đi lên nói: "Áp dụng chúng ta thuốc nhuộm phối phương tơ lụa, về sau mỗi bán đi một thớt, chúng ta rút thành năm phần trăm."

Từ Thiên Thiên run lên nói: "Thẩm công tử, chúng ta quan hệ đều như vậy thân mật, đàm luận nhiều tiền tổn thương cảm tình a."

Thẩm Lãng thoáng dùng sức lề mề nói: "Ai, thân huynh đệ minh tính sổ sách, huống chi chúng ta chỉ là chồng trước vợ trước mà thôi!"

"Cút!" Từ Thiên Thiên một tay lấy hắn đẩy ra!

. . .

Trở lại Huyền Vũ phủ Bá tước về sau.

Thậm chí còn không kịp cùng Mộc Lan thân mật, liền thấy một chỗ thi thể.

Ròng rã hai mươi mấy cỗ, có nam có nữ, trẻ có già có.

Đây đều là Huyền Vũ Bá tước trung bộc, Thẩm Lãng mặc dù chưa chắc có thể kêu lên mỗi người danh tự, nhưng lại nhận biết mỗi một cái khuôn mặt.

Ngoài ra còn có trên trăm bộ thi thể, toàn bộ đều là chết trận võ sĩ, có tân binh có lão binh.

Thậm chí nhạc mẫu Tô Bội Bội phía sau đều có một cái đại thương miệng, trọn vẹn dài hơn nửa thước, nửa tấc bao sâu, gần như có thể nhìn thấy xương cốt.

An Tái Thế nói: "Cô gia, thủ hạ ta nữ y sĩ vì phu nhân cầm máu, đồng thời bó thuốc. Vết thương khâu lại ngài đã dạy qua ta, nhưng ta vẫn là không dám động thủ, sợ lưu lại quá lớn vết sẹo."

Thẩm Lãng nói: "Ta tới, ruột dê tuyến chuẩn bị xong chưa?"

Thẩm Lãng đi vào thế giới này không lâu sau, liền đem khâu lại tay nghề dạy cho An Tái Thế đại phu, mà lại làm ra đại lượng ruột dê tuyến, bất quá dùng đến đến địa phương cũng rất ít.

Ruột dê tuyến khâu lại ưu điểm là dễ dàng bị thân thể hấp thu, nhưng khuyết điểm là dễ dàng tạo thành chứng viêm phản ứng.

Bất quá Thẩm Lãng dùng công nghệ hiện đại xử lý qua những thứ này ruột dê tuyến, mỗi một cây đều trải qua thời gian mấy tháng, trải qua hơn mười đạo công nghệ xử lý, bảo đảm chứng viêm phản ứng xuống đến thấp nhất.

Nhạc mẫu Tô Bội Bội mặc dù đã lười nhác, nhưng võ công dù sao cao, tố chất thân thể tốt, tăng thêm dùng đại lượng giảm nhiệt thuốc Đông y, vấn đề cũng không lớn.

Tô Bội Bội nằm ở trên giường, mặc trên người quần áo, ở sau lưng quần áo cắt bỏ một cái lỗ hổng lớn, lộ ra vết thương.

Liền xem như phía sau lưng, nàng cũng không muốn bị cái khác nam tính đại phu đụng vào.

Nhưng là Thẩm Lãng chính là nhi tử, lại có cái gì quan trọng.

Thẩm Lãng tỉ mỉ vì Tô Bội Bội khâu lại vết thương, một tầng lại một tầng kẽ đất hợp.

Cẩn thận tới cực điểm.

Mà lại áp dụng chính là mỹ dung châm khâu lại.

Đáng tiếc a, thế giới này không có mỹ dung tuyến, nếu không tương lai vết sẹo còn muốn càng nhỏ hơn.

"Đều số tuổi này, lưu lại một điểm vết sẹo lại có cái gì quan trọng?" Tô Bội Bội nói: "Chẳng lẽ cha ngươi còn có thể ghét bỏ ta sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tại tay nghề ta xuống, cam đoan vết sẹo cực kỳ bé nhỏ. Đương nhiên còn có một cái biện pháp có thể che giấu vết sẹo."

"Cái gì?" Tô Bội Bội nói.

Thẩm Lãng nói: "Tại trên lưng đâm một cái xinh đẹp hình xăm, để nhạc phụ đại nhân hiện tại liền bắt đầu học hình xăm đồ án."

Tô Bội Bội nói: "Vi nương cái tuổi này, còn muốn đâm hình xăm, có phải là không quá thỏa đáng a."

Nàng trên miệng khó mà nói, nhưng kỳ thật đã tâm động.

Thẩm Lãng nói: "Lại không có người khác nhìn thấy, chuyên môn cho nhạc phụ đại nhân nhìn, lại có cái gì không tốt."

Tô Bội Bội nói: "Lại nói, lại nói."

. . .

Thẩm Lãng trở lại viện tử của mình, gương mặt lập tức lạnh như băng xuống tới.

Hắn cho tới bây giờ đều không có như thế cừu hận qua một người, cho tới bây giờ không có như thế cừu hận qua một cái gia tộc.

Trấn Viễn hầu Tô thị.

Tô Nan, Tô Kiếm Đình!

Mộc Lan nằm lỳ ở trên giường, nửa người trên không có mặc quần áo.

Phấn nộn trượt son trên lưng, có một đạo nhìn thấy mà giật mình tím xanh.

Đây là đêm hôm đó vì bảo hộ đất phong con dân cùng giả mạo đạo tặc tác chiến, bị Tô thị cao thủ của gia tộc dùng chùy đập trúng.

Mặc dù không có lưu lại vết sẹo, nhưng lại thụ một chút nội thương.

Thẩm Lãng đau lòng đến giật giật.

Dùng phối trí tốt dầu thuốc, từng chút từng chút vò tiến Mộc Lan phía sau tím xanh bên trong.

"Phu quân, ngươi không trách ta sao?" Mộc Lan ôn nhu nói.

Mộc Lan nằm tại Thẩm Lãng trong ngực, nắm lấy Thẩm Lãng để tay tại mình mỹ hảo vô hạn trên ngực.

Thẩm Lãng nói: "Trách ngươi cái gì? Trách ngươi biết rất rõ ràng là kế điệu hổ ly sơn, vẫn như cũ dẫn binh lao ra cứu vớt đất phong con dân sao? Ngươi chính là dạng này Mộc Lan a."

Mộc Lan nghiêng người, ghé vào Thẩm Lãng trên thân, nhẹ nhàng hôn Thẩm Lãng bờ môi.

Không nói gì thêm.

Nộ Triều thành đã cướp lại.

Cừu Yêu Nhi đi.

Vọng Nhai đảo chiến đại thắng, Cừu Thiên Nguy toàn quân bị diệt.

Những tin tức này Thẩm Lãng hết thảy đều chưa hề nói, đương nhiên cũng không cần hắn nói, đã sớm phái người hồi báo trong nhà.

Hiện tại chỉ còn lại đau lòng.

"Tô Tiễn Hầu tước cho nhà chúng ta kia phong mật thư không phải đã đốt sao? Tô Nan cũng tin tưởng a, vì sao Tô Kiếm Đình còn sẽ tới đoạt?" Thẩm Lãng nói: "Kia mà lại nỗ lực như thế lớn đại giới đến cướp đoạt?"

Mộc Lan lắc đầu, biểu thị không hiểu.

Trong lúc này khẳng định lại xuất hiện âm mưu gì.

Cũng tốt, cũng tốt.

Nguyên bản Thẩm Lãng còn không có quyết định, đến cùng là trước trả thù Tiết thị vẫn là trước trả thù Tô thị.

Hiện tại có đáp án a.

Diệt Tô thị!

Thẩm Lãng đầu óc cực nhanh vận chuyển.

Tô thị gia tộc.

Dứt bỏ Uy Vũ Công tước, Trấn Tây Hầu tước bên ngoài, Trấn Viễn hầu tước phủ chính là lớn nhất uy tín lâu năm quý tộc.

Đất phong lớn nhất, tư quân nhiều nhất.

Mà lại Tô Nan vẫn là Thái tử thái bảo, trấn quân đại tướng quân.

Chân chính siêu cấp cự đầu.

Muốn vặn ngã hắn, rất khó!

Trương Xung trí gần như yêu quái, nhưng là căn cơ quá nhỏ bé.

Mà Tô thị gia tộc căn cơ nội tình so Huyền Vũ phủ Bá tước còn dầy hơn.

Nhìn qua muốn vặn ngã Tô thị, khó như lên trời.

Nhưng là. . .

Cho ta một cái điểm tựa, ta có thể nạy lên toàn bộ Địa Cầu.

Đồng dạng cho ta một cái điểm tựa, ta có thể diệt đi Tô thị toàn tộc.

Thẩm Lãng nắm chặt lấy ngón tay tính toán.

Mộc Lan lúc đầu một mực nghịch ngợm hôn hắn, giống như chơi đùa đồng dạng.

Trước hôn con mắt, sau đó dừng lại, để Thẩm Lãng đoán sau đó phải hôn chỗ nào.

Tiếp lấy tiếp theo miệng, liền hôn lên sau tai.

Đương nhiên cái này hoàn toàn là không mở miệng nói chuyện, hoàn toàn là thân mật tâm linh trò chơi.

Lúc này gặp đến hắn thần côn đồng dạng đếm trên đầu ngón tay tính, không khỏi phốc đâm cười một tiếng.

"Ngươi đang làm gì đâu?" Mộc Lan nũng nịu nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta đang tính, đại khái phải mấy ngày mới có thể diệt đi Tô thị."

Mộc Lan nói: "Vậy ngươi tính ra tới rồi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đại khái cần một trăm năm mươi ngày tầm đó."

Mộc Lan không hiểu, cái này còn có thể chính xác đến ngày sao?

Bất quá, ta không muốn động đầu óc, chỉ muốn vỗ tay vỗ tay, sau đó hô to phu quân thật là lợi hại.

Đương nhiên hiện tại Mộc Lan không dùng miệng hoan hô.

Dùng ánh mắt là được rồi.

Đúng, đại khái cần non nửa năm.

Mấu chốt là cần điểm tựa.

Như vậy cái này điểm tựa là cái gì đây?

Ngũ điện hạ Ninh Chính!

Thẩm Lãng nhìn xem Mộc Lan con mắt, rất mỹ lệ, nhưng là tràn đầy tơ máu.

Nữ nhân này không biết bao lâu không có ngủ qua tốt cảm giác.

"Bảo bối, ngủ đi." Thẩm Lãng nói.

"Ừm, phu quân ngươi ngủ cùng ta." Mộc Lan nũng nịu nị thanh nói.

"Được." Thẩm Lãng.

Mộc Lan thuận tiện đem mình nửa người dưới váy cũng thoát khỏi.

Sau đó nàng đem Thẩm Lãng quần áo trên người cũng rút đi, sau đó thư thư phục phục ôm Thẩm Lãng thiếp đi.

Trong chăn, hương thơm thoải mái, trơn mềm như ngọc.

Ngắn ngủi vài giây đồng hồ về sau, Mộc Lan liền ngọt ngào ngủ thiếp đi.

Đi qua trong một tháng này, nàng mỗi ngày đi ngủ thời gian đều không có vượt qua ba giờ.

Thẩm Lãng ôm như ngọc Mộc Lan, một bên nội tâm như sói, một bên lại đau lòng vô cùng.

Hai phút sau, cũng ngủ đi qua.

Đã qua một tháng, chớ nhìn hắn ngưu bức hống hống, giống như hết thảy đều tại nắm giữ bên trong bộ dáng, kỳ thật hắn cũng ngủ không được ngon giấc.

. . .

Tấn Hải bá tước trong phủ!

Thế tử Đường Doãn quỳ trên mặt đất gào khóc.

"Không, không. . ."

"Phụ thân, nhất định phải như vậy sao? Cục diện chưa hẳn liền sẽ như thế a."

"Kim thị gia tộc chiếm Nộ Triều thành, thứ này cũng ngang với là đánh Quốc quân mặt, Quốc quân sẽ không bỏ qua cho bọn họ."

"Chúng ta chưa hẳn muốn đi đầu này tuyệt lộ a."

"Chờ một chút nhìn a , chờ một chút nhìn a. . ."

Đường Luân Bá tước thống khổ cười nói: "Đợi thêm cả nhà liền đều chết hết."

Hắn vỗ vỗ trán của mình, nói: "Chúng ta vị này Quốc quân, thông minh tuyệt đỉnh lại cay nghiệt thiếu tình cảm, lửa giận của hắn nhất định phải trút xuống đi ra, nhưng trút xuống đến ai trên đầu liền không nói được rồi."

Đường Doãn thế tử nói: "Có thể là phá hư tân chính chính là Huyền Vũ phủ Bá tước a? Dựa thế khuếch trương cũng là Huyền Vũ phủ Bá tước a, chúng ta Đường thị gia tộc vẫn đứng tại Quốc quân một bên a, dựa vào cái gì đem lửa giận khuynh tả tại trên đầu chúng ta a? Dạng này chẳng phải là để người thất vọng đau khổ sao?"

Đường Luân Bá tước nói: "Năm đó Nam Ẩu quốc chủ còn chưa đủ trung thành sao? Kết quả lại như thế nào đâu? Sống sờ sờ bị chúng ta vị này Quốc quân hố chết, sau đó lại đem Căng Quân nuôi dưỡng ở quốc đô, điều động đại lượng quan viên tiến vào Nam Ẩu quốc đoạt quyền. Muốn nói thất vọng đau khổ, ai có thể so Căng Quân thất vọng đau khổ a."

Đường Doãn nói: "Vậy hẳn hẳn là đem lửa giận khuynh tả tại Kim thị gia tộc trên đầu a, vì sao là chúng ta?"

Đường Luân Bá tước nói: "Kim thị gia tộc đã cầm xuống Nộ Triều thành, mà lại đạt được Cừu Thiên Nguy tám thành hạm đội. Nộ Triều thành cô treo hải ngoại, không có thuỷ quân đánh như thế nào? Quốc quân coi như muốn tiến đánh Nộ Triều thành, tối thiểu muốn tạo thuyền một năm nửa năm, sau đó chuẩn bị ba vạn đại quân, mà tới lúc kia Kim thị gia tộc chẳng lẽ sẽ ngồi chờ chết sao? Phía bắc không xa chính là Ngô quốc, năm đó Biện Tiêu suất lĩnh mười vạn đại quân, ba quận chi địa phản bội Ngô quốc, nam ném Việt quốc, khiến cho Ngô quốc đại bại, đến nay đều không có chậm tới. Chẳng lẽ Quốc quân muốn dạng này bi kịch lần nữa trình diễn tại Việt quốc sao?"

Đường Doãn thế tử trầm mặc, tiếp lấy càng thêm gào khóc.

Đường Luân Bá tước nói: "Chúng ta là tại cùng thời gian thi chạy, Trương Xung mật tấu đã đưa đến quốc đô, ngươi bây giờ đi phủ tổng đốc tố giác vạch trần ta còn kịp, bằng không đợi đến hắc thủy đài kỵ binh xông vào nhà chúng ta, hết thảy đã trễ rồi. Quốc quân lửa giận, là sẽ để cho chúng ta triệt để diệt tộc."

Đường Doãn thế tử nói: "Vậy, vậy các huynh đệ khác đâu?"

Đường Luân Bá tước trầm mặc một hồi lâu.

Đúng vậy a, cái khác nhi tử đâu?

Nếu để cho bọn hắn sớm đào tẩu đi quốc gia khác, còn có thể sống sót.

Nhưng là muốn như vậy làm sao?

Nếu để cho những con này đào tẩu đi quốc gia khác, kia Đường thị gia tộc liền hy sinh một cách vô ích.

Quốc quân lần này bị đánh mặt, lửa giận muốn triệt để trút xuống, phải lượng lớn giết người.

Nếu như toàn bộ Đường thị gia tộc bị giết sạch, liền lưu lại Đường Doãn một người.

Quốc quân tương lai nhớ tới về sau, có lẽ còn có lòng áy náy, có thể đền bù một hai.

Như Đường Luân để mấy con trai tất cả trốn đến Ngô quốc, đó chính là chân chính phản quốc a.

Như thế vì Quốc quân cõng nỗi oan ức này liền trắng cõng.

Đường Luân Bá tước nói: "Đừng nói cho ngươi bất luận cái gì huynh đệ, một mình ngươi vụng trộm đi thôi, đi phủ tổng đốc vạch trần chúng ta."

Đường Doãn run lên, một lần nữa lệ rơi đầy mặt.

Phụ thân đây là muốn hi sinh toàn tộc người, tác thành cho hắn Đường Doãn một người.

Đường Doãn thế tử sắp nứt cả tim gan.

Đường Luân Bá tước nói: "Tố giác vạch trần ta về sau, ngươi lập tức vào kinh, lựa chọn một vị vương tử đầu nhập."

Đường Doãn thế tử nói: "Ta hẳn là đầu phục ai?"

Đường Luân Bá tước lâm vào khó xử bên trong.

Là đầu nhập Thái tử, vẫn là đầu nhập Tam vương tử?

"Chính ngươi quyết định đi, vi phụ thực sự là thấy không rõ lắm." Đường Luân Bá tước nói: "Nhưng là ngươi phải nhớ kỹ một điểm, không cần lại cùng Thẩm Lãng là địch, không cần lại cùng Huyền Vũ phủ Bá tước là địch."

Đường Doãn thế tử nói: "Vì cái gì? Cũng là bởi vì Thẩm Lãng, gia tộc bọn ta mới có thể tao ngộ như thế tuyệt cảnh a, nhi tử thề về sau nhất định phải đem hắn chém thành muôn mảnh, nhất định phải triệt để hủy diệt Kim thị gia tộc."

Đường Luân Bá tước một bạt tai tát đi qua, trực tiếp đem Đường Doãn đánh bay ra ngoài.

"Ngu xuẩn." Đường Luân Bá tước giận dữ hét: "Nếu không phải Thẩm Lãng nhắc nhở, ngay cả ngươi cũng không sống nổi."

Đường Doãn nói: "Chẳng lẽ, ta liền nên nuốt xuống cỗ này cừu hận sao?"

Đường Luân Bá tước nói: "Coi như muốn báo thù, cũng phải nhìn rõ ràng cừu nhân của mình là ai?"

Đường Doãn thế tử kinh ngạc.

Sau đó lại một lần khóc lớn lên tiếng.

. . .

Ban đêm hôm ấy.

Tấn Hải bá tước phủ thế tử Đường Doãn rời nhà, đi cả ngày lẫn đêm chạy tới Thiên Nam hành tỉnh phủ tổng đốc.

Lúc này đã lúc nửa đêm.

Chúc Nhung Đại đô đốc vẫn không có ngủ.

Hắn nơi nào ngủ được?

Trong tay cái này phong trương vọt tới mật thư, hắn nhìn một lần lại một lần.

Sau đó khắp cả người lạnh buốt.

Kim thị gia tộc vậy mà chiếm Nộ Triều thành.

Từ đó về sau, nhất phi trùng thiên.

Rốt cuộc ép không được.

Chí ít tân chính đồ đao, rốt cuộc làm thịt không đến người ta trên đầu.

Trương Xung cái này sắc bén nhất đao, mặc dù không có đứt gãy, nhưng lại nhảy một cái lỗ hổng lớn.

Cái này hắn cực kỳ xem trọng tâm phúc, vậy mà gãy tại Nộ Giang quận.

Gãy tại Huyền Vũ phủ Bá tước.

Hắn không đủ mạnh sao?

Không, đã mạnh đến cực hạn.

Chỉ bất quá, Huyền Vũ phủ Bá tước cái kia người ở rể, quá yêu.

Mặc dù Chúc Nhung không có tham gia toàn bộ quá trình, nhưng lại thấy rất rõ ràng.

Quả thực chính là hai cái cao thủ hàng đầu đánh cờ.

Cuối cùng, Trương Xung cờ kém nửa chiêu.

Cái này không chỉ là Trương Xung thất bại, cũng là hắn Chúc Nhung Đại đô đốc thất bại.

Nếu như nói Trương Xung là tân chính Đại tướng, vậy hắn Chúc Nhung chính là chủ đạo tân chính nguyên soái.

Đông Giang phủ Bá tước sau khi thành công, một khi Huyền Vũ phủ Bá tước lần nữa thành công.

Như vậy tiếp xuống, tân chính liền sẽ giống như đại hỏa, đốt hướng toàn bộ Việt quốc toàn cảnh.

Giống như cắt mỡ heo.

Lại như cùng nước sôi hóa tuyết, không có chút nào sức chống cự.

Đông Giang nhất ương ngạnh, Huyền Vũ nhất kiên nhẫn.

Hai cái này uy tín lâu năm quý tộc trước cầm xuống đến về sau, còn lại liền không có bao nhiêu sức chống cự.

Mà bây giờ tân chính tại Huyền Vũ phủ Bá tước trước mặt đụng cái đầu phá máu chảy.

Làm sao bây giờ?

Tiếp tục?

Tìm ai khai đao?

Để ai đi chép đao?

Đụng phải một cái xương cứng thua, trước hết để ở một bên, chọn lựa một cái đồ hèn nhát làm?

Nếu như là đánh nhau vì thể diện, đương nhiên không có vấn đề.

Nhưng đây là chính đấu, cần giảng cứu chính là một cái thế.

Một khi thế ngừng, cần chính là một lần nữa ấp ủ lực lượng, sau đó lại ngóc đầu trở lại.

Liền như là một cỗ xe, bỗng nhiên đụng dừng ở một cái chướng ngại vật bên trên, vậy liền cần lui lại mấy chục mét, một lần nữa góp nhặt tốc độ, mà không phải tiếp tục mạnh mẽ đâm tới, như thế là không có lực lượng.

Cho nên!

Tân chính tạm thời muốn ngừng.

Có lẽ mặt ngoài sẽ thiêu đến càng thêm mãnh liệt, nhưng thực tế ngầm là muốn tạm dừng.

Trương Xung muốn cõng trách nhiệm, hắn Chúc Nhung cũng phải cõng.

Đương nhiên, Chúc Nhung không lo lắng chính mình.

Nhưng là hắn lo lắng Trương Xung a.

Cái này khiến sắc bén nhất đao, cứ như vậy gãy?

Quốc quân cái gì tính tình? Chúc Nhung rõ ràng nhất.

Kỳ thật một trận chiến này, Trương Xung không qua, ngược lại có công.

Nhưng là ở trong mắt Quốc quân, Trương Xung chính là thua, chính là để hắn đã mất đi mặt mũi.

"Làm sao bây giờ? Như thế nào giữ được Trương Xung?"

Chúc Nhung đầu đau muốn nứt.

Phụ tá Ngôn Vô Kỵ nói: "Quốc quân nhất định sẽ phi thường tức giận, mà lửa giận của hắn là nhất định phải trút xuống, chỉ riêng một cái Đường Luân cũng không đủ, hắn tức giận nhất chính là Trương Xung, vậy mà thua ở Thẩm Lãng trong tay, để hắn vị này Quốc quân mặt mũi mất hết."

"Chúng ta vị này Quốc quân, thông minh tuyệt đỉnh, nhưng là lòng dạ nhỏ mọn, cay nghiệt thiếu tình cảm. . ." Ngôn Vô Kỵ nói: "Cho nên muốn cứu Trương Xung, có lẽ liền muốn phát sinh một món khác đại sự, gây nên hắn càng thêm lửa giận ngập trời, dạng này. . . Trương Xung hoạn lộ có lẽ còn có một chút hi vọng sống."

Ngôn Vô Kỵ gia tộc cũng là bởi vì Quốc quân loại này không hiểu thấu lửa giận, mà toàn tộc đều diệt.

Cho nên, hắn tại Chúc Nhung trước mặt cho tới bây giờ đều không che giấu thái độ đối với Quốc quân.

Dù là Quốc quân diệt nói thị về sau, lại có chút áy náy, để nói thị con cháu ra làm quan mấy người.

Mà liền tại lúc này.

Phía ngoài người hầu nói: "Chủ nhân, Tấn Hải bá tước phủ thế tử Đường Doãn cầu kiến, nói có trọng đại mật báo."

Chúc Nhung Tổng đốc gật đầu nói: "Để hắn tiến đến."

Một lát sau, Đường Doãn thế tử xông tới, quỳ gối Chúc Nhung trước mặt nói: "Đại đô đốc, ta muốn tố giác vạch trần, phụ thân ta vì trả thù Kim thị gia tộc, vậy mà cùng hải tặc Cừu Thiên Nguy cấu kết, tự mình đem Kim Sơn đảo tặng cho hải tặc, mà lại phái ra gia tộc tư quân giả trang hải tặc, coi trời bằng vung tiến công Huyền Vũ phủ Bá tước Vọng Nhai đảo, ta Đường Doãn chính là Quốc quân khâm điểm Thám Hoa, từ xưa trung hiếu khó song toàn, học sinh nguyện ý vì nước bỏ nhà, quân pháp bất vị thân."

Dứt lời, Đường Doãn thế tử một đầu đập xuống dưới, kề sát đất không động, hai tay đem phần này tố giác phụ thân hắn huyết thư cao cao dâng lên.

Chúc Nhung Đại đô đốc tiếp nhận huyết thư, thoáng nhìn thoáng qua.

"Phụ thân ngươi để ngươi tới?" Chúc Nhung hỏi.

Đường Doãn thế tử quỳ trên mặt đất, không có lên tiếng.

"Không dễ dàng." Chúc Nhung nói: "Ngươi tới được coi như kịp thời, chậm thêm nửa canh giờ, vốn đốc liền muốn tiến quốc đô gặp mặt Quốc quân xin tội."

Lập tức, Đường Doãn phía sau lưng mồ hôi lạnh tuôn ra.

Quả nhiên kém một chút, Đường thị gia tộc liền muốn triệt để tộc diệt.

Chúc Nhung nói: "Được rồi, ngươi theo ta cùng nhau tiến vào quốc đô đi."

Sau nửa canh giờ.

Mấy trăm tên kỵ binh, hộ tống Chúc Nhung Đại đô đốc rời đi Thiên Nam hành tỉnh, tiến vào quốc đô.

Đây là một trận thiên đại chính trị nguy cơ.

Như vậy kế tiếp là giống như Lôi Đình phích lịch, triệt để dẫn bạo toàn bộ Việt quốc, vô số đầu người rơi xuống đất.

Vẫn là nhẹ như mây gió, cảnh thái bình giả tạo?

Liền muốn nhìn cố gắng của mọi người, liền muốn nhìn Quốc quân ý chí.

Hi vọng là cái sau đi!

Nam Ẩu quốc chiến cuộc, không như trong tưởng tượng thuận lợi như vậy.

Điên cuồng Căng Quân, đã dẫn vào đại lượng cát Man tộc đại quân, toàn bộ chiến trường đã giết đến máu chảy thành sông.

Việt quốc thực sự chịu không được quá lớn rung chuyển.

. . .

Việt quốc quốc đô.

Vàng son lộng lẫy trong vương cung.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến trong tay cầm Trương Xung mật tấu.

Vị này chí cao vô thượng quân chủ, hẹp dài khuôn mặt từng đợt run rẩy.

Vừa mới nhìn hai trang, hắn liền đem phần này mật tấu xé thành mảnh nhỏ.

"Ầm!"

Sau đó, bỗng nhiên đem trước mặt cái bàn đá bay ra ngoài.

Lập tức, trong điện tất cả hoạn quan, hắc thủy đài quan viên toàn bộ quỳ rạp trên đất, không dám lớn tiếng thở.

Đem mật tấu xé nát về sau.

Quốc quân nhìn thoáng qua đầy đất mảnh vỡ, lạnh giọng nói: "Cầm xuống đi hợp lại, nếu là thiếu một khối, bắt các ngươi là hỏi."

"Vâng!"

Mấy tên thái giám tiến lên, tỉ mỉ đem mỗi một cái mảnh vỡ nhặt lên.

Sau đó, cẩn thận từng li từng tí ghép lại.

Hoàn thành trang hoàng.

Lập tức, một bộ hoàn chỉnh mật tấu, lại xuất hiện tại Quốc quân trước mặt.

Quốc quân lại sắc mặt xanh xám xem xong Trương Xung toàn bộ mật tấu.

Sau đó, một lần nữa phá tan thành từng mảnh.

Đón lấy, vị này chí cao vô thượng quân chủ phát ra từng đợt gầm thét.

"Tạo phản á!"

"Kim thị tạo phản á! Con kia rùa đen chui ra đầu đến, tạo phản á!"

"Trương Xung vô năng, Trương Xung vô năng!"

"Người tới, đi đem Trương Xung áp giải vào kinh, đánh vào hắc thủy đài nhà ngục!"

"Để Chúc Nhung đến, để Nam Cung Ngao đến, tập kết đại quân, chuẩn bị bình định!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 197: Mộc Lan Ăn Lãng! Diệt Tộc! Trương Xung Kết Cục!

Toàn bộ Huyền Vũ phủ Bá tước đã không nhuốm bụi trần.

Đi qua vẻ lo lắng đã tan hết, hiện tại đã triệt để biến thành sung sướng hải dương.

Chuyện cũ đã qua người sống như vậy.

Mặc dù Huyền Vũ bá không tại, nhưng là Bá tước phu nhân Tô Bội Bội quyết định bù một cái ăn tết.

Lập tức toàn bộ phủ Bá tước nô bộc bọn thị nữ reo hò.

Cao hứng bừng bừng thiếp giấy đỏ, thả pháo.

Trước đây không lâu tết xuân, bởi vì đứng trước đại chiến, cho nên trôi qua quá bị đè nén.

Hiện tại rốt cục có thể không thèm đếm xỉa vui chơi.

Mà lại mỗi một cái người hầu, mỗi một cái thị nữ đều có thể phân đến hồng bao.

Mỗi người đều có ba cái hồng bao.

Huyền Vũ Bá tước vợ chồng một cái, Thẩm Lãng vợ chồng một cái, Thẩm Vạn vợ chồng một cái.

Thẩm Lãng phụ mẫu một mực ở tại tòa thành bên ngoài tòa nhà lớn, cũng có mười cái người hầu.

Kết quả Tô Bội Bội cứng rắn muốn lão lưỡng khẩu cũng cho phủ Bá tước tất cả người hầu phát hồng bao.

Ý tứ này phi thường rõ ràng, tại Huyền Vũ phủ Bá tước hai người các ngươi cũng là chủ tử.

Đến mức phát hồng bao tiền?

Thẩm Lãng có là tiền riêng.

. . .

Thẩm Lãng trong sân bọn nha đầu cũng đều cách ăn mặc đổi mới hoàn toàn, mỗi người trên thân đều mặc xinh đẹp tơ lụa áo bông.

"Tuyết rơi, tuyết rơi."

Băng nhi bỗng nhiên reo hò.

Đông đảo nha đầu ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên là tuyết rơi.

Mà lại cái này tuyết rơi rất đột nhiên.

Trước đây không lâu vẫn là trời trong, cũng chưa có tuyết rơi tử.

Bỗng nhiên tuyết lớn cứ như vậy lưu loát xuống tới.

Bông tuyết to như lông ngỗng, đầy trời mà rơi, đừng đề cập có bao nhiêu đẹp.

Sau đó tất cả nha đầu đều bừng lên, vui vẻ trong sân vui chơi.

Lên một trận tuyết rơi đến lớn hơn.

Nhưng là phủ Bá tước đang đứng ở to lớn trong nguy cơ, cho nên đám người cũng không có lòng thưởng tuyết.

Lần này rơi tuyết lớn, có thể hảo hảo chơi thống khoái.

Một cái đã có tuổi cô cô một bên cho Thẩm Lãng trên giày thêu Tỳ Hưu, lườm phía ngoài tuyết lớn nói.

"Cái này tuyết rơi không được bao lâu."

Bên ngoài trời đông giá rét, Thẩm Lãng gian phòng bên trong lại ấm áp như xuân.

Hương thơm thoải mái.

Mộc Lan là đẹp nhất Mộc Lan.

Thẩm Lãng, là nhất sóng Thẩm Lãng.

Mặc dù là ban ngày, nhưng là gian phòng bên trong lại điểm nến đỏ.

Ga giường cùng chăn mền đều là đỏ chót, đều là ngày đó động phòng dùng.

Thẩm Lãng vết thương trên người đã khỏi hẳn.

Cho nên, Mộc Lan muốn chính thức thực hiện lời hứa.

Dùng duyên dáng trả lời nói, Mộc Lan muốn tiếp tế Thẩm Lãng một lần động phòng hoa chúc.

Dùng trực tiếp lại nói, Mộc Lan muốn đem Thẩm Lãng ăn sống nuốt tươi ăn hết.

Mặc dù đã nhìn lén rất nhiều lần.

Nhưng trước mắt đẹp như vậy Mộc Lan, thật vẫn còn lần thứ nhất nhìn thấy.

Toàn thân cao thấp đều là thơm ngào ngạt, thậm chí liền hô ra một hơi, đều muốn say ngã người.

Toàn thân da thịt tuyết trắng như mỡ đông, nhưng lại nhuộm một tầng đỏ ửng.

Hai con ngươi như nước, mị thái liên tục xuất hiện.

Diễm tuyệt nhân gian, câu hồn phách người.

Bờ môi không có bôi son phấn, lại đỏ chói đến.

Nàng còn uống một chút xíu rượu, cho nên còn mang theo một chút xíu dã đãng.

Hồ ly tinh vũ mị không có thèm.

Nhưng là giống như Mộc Lan dạng này thuần khiết không tì vết cao lãnh nữ thần một khi quyến rũ, thật sự là muốn câu nhân mạng.

Miệng nhỏ của nàng, nhẹ nhàng hôn Thẩm Lãng cái trán, chóp mũi, bờ môi.

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Nương tử, không cần cái gì khúc nhạc dạo, trực tiếp tới."

"Nương tử, không cần bởi vì ta là tuyệt thế mỹ nam mà thương tiếc a, thỏa thích chà đạp ta đi, chà đạp ta đi, đem ta ăn đi!"

Mộc Lan dịu dàng nói: "Tốt lắm!"

Sau đó Mộc Lan trút bỏ váy sam, che kín đi lên.

Lập tức, trong không khí nhộn nhạo ngọn lửa và rượu ngon.

Hừng hực khí thế.

Đẹp không sao tả xiết!

Giống như phía ngoài tuyết lớn, lưu loát, tuỳ tiện bay lên.

. . .

Ba phút sau!

Hết thảy kết thúc!

Băng nhi nhìn lên bầu trời, buồn nản nói: "Làm sao nhanh như vậy a, cái này tuyết lớn làm sao vừa mới bắt đầu xuống, liền ngừng a."

"Đúng vậy a, mây trên trời đều mở."

"Ai nha, mặt trời đều đi ra."

"Đây cũng quá nhanh a, nào có dạng này tuyết a."

Cái kia cho Thẩm Lãng giày tu Tỳ Hưu cô cô nói: "Ta liền nói, cái này tuyết rơi không lâu, cũng không có tuyết tử, cũng không có đám mây, hạ cái nhất thời bán hội liền không có."

. . .

Gian phòng bên trong!

Thẩm Lãng xấu hổ tại gặp người, tức giận đến cơ hồ muốn giết người.

Ba phút, mới ba phút a!

Mộc Lan một bên cười, một bên hôn hắn an ủi: "Tốt lang quân, không nên tức giận, không nên tức giận, nghe nói nam nhân lần thứ nhất đều như vậy."

Thẩm Lãng khóc lóc thảm thiết nói: "Mấu chốt ta đã không phải lần đầu tiên a."

Mộc Lan nói: "Một lần kia không tính, ngươi căn bản là hôn mê, cái gì cũng không biết."

Thẩm Lãng nói: "Thân thể ta khẳng định có vấn đề, thân thể ta khẳng định có vấn đề."

Mộc Lan nói: "Không phải, không phải, phu quân vốn là rất cao minh, chỉ là ngươi mới hưng phấn. Ngươi còn nhớ rõ lần trước sao? Ngươi thương ngấn từng đống, khẳng định là cực kỳ lâu mới có thể thụ thương a. Cho nên phu quân rất lợi hại, Cừu Yêu Nhi dạng này nữ ma đầu, ngươi cũng có thể cùng nàng đại chiến mấy canh giờ, có thể thấy được phu quân bản sự nha."

Ai!

Cái này nương tử nên được thật sự là không dễ dàng a.

Còn muốn cầm phu quân vượt quá giới hạn chiến tích tới dỗ dành hắn.

Thẩm Lãng nghe xong, cảm thấy phi thường có đạo lý.

Đúng a!

Cừu Yêu Nhi bao nhiêu lợi hại, đó chính là tiền sử nữ bạo long a.

Ta đều có thể cùng nàng đại chiến ba ngàn hiệp.

Huống chi là ta nũng nịu nương tử đâu?

Khẳng định là ta quá khẩn trương, quá hưng phấn.

Nam nhân đều là như vậy, mỗi một cái đều là dạng này.

Ha ha ha ha.

Ha ha ha.

Ha ha!

Ô!

Ta Thẩm Lãng bộ dáng này về sau còn thế nào vượt quá giới hạn a, chẳng phải là mắc cỡ chết người, chẳng phải là bị những nữ nhân kia giễu cợt đến chết.

Bất quá, hắn thật sự là quá lo lắng!

Hắn thật sự là bởi vì lần thứ nhất quá hưng phấn.

. . .

Quốc đô hoàng cung bên trong.

Quốc quân phẫn nộ liền như là cái này không hiểu thấu tuyết lớn, hung mãnh khắc nghiệt.

Toàn bộ đại điện mây đen dày đặc, sấm sét vang dội.

Không người nào dám hơi hơi lớn âm thanh hô hấp.

Không người nào dám có một chút chỉ vào làm.

Càng không có người dám đánh rắm, nếu như có, liền sống sờ sờ nghẹn trở về.

Tất cả mọi người cung nữ thái giám đều cảm thấy cổ băng lãnh ngứa, giống như tùy thời trên cổ đầu liền sẽ dọn nhà.

Tuyết rơi ba phút.

Ngừng!

Quốc quân bỗng nhiên cười nói: "Bụng có chút đói, đi lấy một bát gạo nếp bánh trôi ăn một chút."

"Vâng!"

Cái kia đại thái giám chân không dính đất đi.

Sau một lát, liền bưng tới một bát gạo nếp bánh trôi.

Lớn chừng ngón cái bánh trôi, không sai biệt lắm có chín khỏa.

Quốc quân ăn bất kỳ vật gì cũng dễ dàng dính, chín khỏa tối đa.

Nếu như nhiều, hắn lại nhất định phải ăn xong, kết quả ngán, trong lòng liền sẽ tức giận.

Sau khi ăn xong, quả nhiên vừa vặn, lại có chút vẫn chưa thỏa mãn.

"Huyền Vũ phủ Bá tước thế tử Kim Mộc Thông, tại Quốc Tử Giám như thế nào a?" Quốc quân nói.

Đại thái giám nói: "Đó chính là một cái người thật thà."

Quốc quân nói: "Hắn từ nhỏ đến lớn đều không hề rời đi qua trong nhà, bây giờ lẻ loi một mình tại quốc đô đọc sách không dễ dàng. Đi đưa một bát xôi cúc cho hắn, ghi nhớ nhất định phải nóng, còn muốn thêm rượu gạo, ta biết bọn hắn bên kia xôi cúc phải thêm rượu gạo."

Đại thái giám cười nói: "Bệ hạ trí nhớ tốt, nghe nói chẳng những thêm rượu gạo, còn muốn thêm hoa quế làm."

Quốc quân cười nói: "Vậy liền thêm nha, đứa nhỏ này là cái người thành thật, đừng để Quốc Tử Giám những người kia khi dễ hắn."

Đại thái giám nói: "Ầy, nhân từ không quá bệ hạ."

Quốc quân lửa giận, liền như là ngày này lên không hiểu thấu tuyết lớn đồng dạng.

Tới cũng nhanh, đi đến càng nhanh.

Thật sự là hỉ nộ vô thường.

. . .

Lúc xế chiều.

Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Chúc Nhung xuất hiện tại hoàng cung bên trong.

"Thần có tội, thần có tội!"

Chúc Nhung quỳ rạp trên đất, không nhúc nhích.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Đại đô đốc có tội gì a, cái này rõ ràng là một trận đại thắng a. Cừu Thiên Nguy này rất tụ chúng tại đông bộ hải vực phía trên, bất chấp vương pháp, thiên hạ vạn dân đắng hắn đã đã lâu. Nếu không phải Nam Ẩu quốc đại chiến, quả nhân đã sớm phái đại quân tru hắn. Bây giờ Trương Xung cùng Huyền Vũ bá liên thủ tiêu diệt này rất, đại hảo sự a."

Chúc Nhung đem toàn bộ thân thể đều nằm rạp trên mặt đất, run rẩy nói: "Vâng!"

Quốc quân nói: "Huyền Vũ bá tấu chương cũng tới, nói nguyện ý cắt may hai ngàn tư quân, hắn đối với mình công lao không chút nào nói, chỉ nhắc tới Trương Xung đại công, người này là cái quân tử a. Vì ta Việt quốc mới thêm một chỗ, khai cương thác thổ đại công a, từ đó về sau ta đông bộ vùng biển an."

Chúc Nhung thống khổ nhắm mắt lại, nói: "Phải."

Quốc quân nói: "Nghe nói Trương Xung nhi tử tại Nộ Triều thành chết trận?"

Chúc Nhung nói: "Phải."

Quốc quân nói: "Đáng tiếc a, một thiếu niên anh tài, cứ như vậy chết yểu, cho trẫm hạ một đạo ý chỉ cho Trương Xung, hảo hảo an ủi hắn. Truy phong Trương Tấn vì Ưng Dương tướng quân."

Chúc Nhung: "Phải."

Quốc quân lại nói: "Trương Xung cùng Huyền Vũ bá liên thủ tiêu diệt Đại Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, công lao không nhỏ, hạ chỉ sắc phong mẹ của hắn là tam phẩm cáo mệnh phu nhân."

Chúc Nhung nói: "Vâng!"

Quốc quân nói: "Tấn Hải bá Đường Luân, cấu kết cướp biển, thôn tính quốc thổ, mắt không có vua bên trên, bất trung bất hiếu. Để hắc thủy đài phối hợp Trương Xung đi làm việc."

"Vâng!"

. . .

Nộ Giang Thái thú Trương Xung cùng hắc thủy đài Thiên hộ mang theo hơn ngàn võ sĩ xông vào Tấn Hải bá tước trong phủ!

Xét nhà!

Diệt tộc!

Trừ Đường Luân bên ngoài, cái khác nhi tử cơ hồ hoàn toàn không biết rõ tình hình.

Dám can đảm một chút xíu chống lại, toàn bộ giết chết không cần hỏi tội.

Quốc quân hạ chỉ,

Tước đoạt Đường thị gia tộc tất cả tước vị.

Đoạt lại Đường thị gia tộc tất cả đất phong.

Xoá tất cả tư quân.

Đường thị gia tộc mặc kệ nam nữ già trẻ, ròng rã hơn bảy trăm người, toàn bộ lắp đặt xe chở tù, áp giải tiến quốc đô.

Thế tử Đường Luân bởi vì tố giác vạch trần có công, cho nên thoát tội.

Nhưng bởi vì hắn chưa thể ngăn cản cha phạm phải tội lớn ngập trời, cho nên tước đoạt tất cả công danh.

Đến tận đây!

Truyền thừa hơn ba trăm năm Tấn Hải bá tước phủ, như vậy diệt vong!

Việt quốc quý tộc tên ghi bên trên, lại không Đường thị gia tộc!

. . .

Mà Thái thú Trương Xung, liên tiếp đạt được Quốc quân ba đạo ý chỉ.

Đạo thứ nhất ý chỉ, khích lệ Trương Xung tiêu diệt hải tặc Cừu Thiên Nguy chi công, nghe nói tử Trương Tấn chết trận, Quốc quân phi thường bi thống, truy phong Trương Tấn vì Ưng Dương tướng quân, nghe nói Trương Xung có mắt tật, đặc biệt ban thuốc.

Đạo thứ hai ý chỉ, sắc phong Trương Xung mẫu thân là tam phẩm cáo mệnh phu nhân.

Đạo thứ ba ý chỉ, Trương Xung tại Nộ Giang quận chiến tích nổi bật, tân chính mở rộng đến vô cùng tốt, lại lớn lao chi công tích. Cho nên miễn đi Trương Xung Nộ Giang Thái thú chức, dời vì Ngự Sử đài phải đại phu.

Cái này ba đạo ý chỉ, một đạo so một đạo nặng.

Nhìn qua, Trương Xung giống như trở thành từ từ bay lên chính đàn minh tinh, thật là làm cho vô số người ghen tị đố kỵ.

Bình thường đến nói, Ngự Sử đài chỉ có một vị đại phu, chính tam phẩm.

Nhưng là một số thời khắc xuất hiện một cái có công thần cần khen thưởng, nhưng là tạm thời còn không có đặc biệt tốt vị trí, liền sẽ chuyên môn làm một cái Ngự Sử đài phải đại phu, làm quá độ chi dụng.

Đây chính là tòng tam phẩm chức quan.

Trương Xung tòng tứ phẩm, lập tức tấn thăng đến tam phẩm, trở thành Việt quốc trung tâm quan lớn.

Chân chính chạm tay có thể bỏng.

Trong lúc nhất thời vô số người đến nhà bái phỏng, đông như trẩy hội.

. . .

Tấn Hải bá tước phủ trong thư phòng, chỉ có Trương Xung cùng Đường Luân hai người.

Đường Luân nói: "Trương công, bây giờ ngươi phong vân thẳng lên, mà ta Đường Luân lại gặp phải tai hoạ ngập đầu, trong nhân thế tạo hóa, thật sự là biến hóa khó lường a."

Trương Xung một tiếng thê cười, không nói gì.

Đường Luân nói: "Ta có thể tự sát sao?"

Trương Xung lắc đầu nói: "Không được."

Đường Luân lệ rơi đầy mặt nói: "Tự sát cũng không thể tự sát sao?"

Trương Xung nói: "Không được!"

Đương nhiên không được!

Lôi đình mưa móc đều là quân ân, ngươi Đường Luân nếu là tự sát xem như chuyện gì xảy ra?

Chẳng phải là lộ ra ngươi rất oan uổng, chẳng phải là lộ ra ôm hận mà chết?

Đương nhiên là muốn minh chính điển hình, nhận tội mà tru.

Đường Luân nói: "Trương công, con của ta Đường Doãn bây giờ không chỗ nương tựa, mời ngươi nể tình đã từng kề vai chiến đấu phân thượng, đối với hắn chăm sóc một hai."

Trương Xung một trận cười khổ, không nói gì.

"Đường công mời lên đường." Trương Xung nói.

Sau đó hắc thủy đài võ sĩ tiến đến, cho Đường Luân đổi lại áo tù nhân, đeo lên gông xiềng, giải vào xe chở tù.

Một canh giờ sau!

Hơn một ngàn tên hắc thủy đài võ sĩ, một ngàn tên Đại Lý Tự binh sĩ, áp tải hơn bảy trăm hai xe chở tù, trùng trùng điệp điệp rời đi Tấn Hải thành, tiến về quốc đô.

Mặc kệ nam nữ già trẻ, Đường thị gia tộc mặc kệ thứ, mặc kệ xa gần, toàn bộ một mẻ hốt gọn.

Lập tức, tiếng khóc chấn thiên!

Trên đường vô số dân chúng vây xem.

"Tốt!"

"Tóm đến tốt!"

"Đường thị gia tộc tội ác ngập trời, đã sớm nên bắt lại."

"Quốc quân anh minh!"

Vô số phân và nước tiểu, rau héo đánh tới hướng xe chở tù.

Tấn Hải bá Đường Luân trên thân khắp nơi đều là uế vật, thậm chí còn có nữ tử máu dây lưng.

Nhưng là hắn không nhúc nhích , mặc cho dân chúng phát tiết.

. . .

Một ngôi lầu vũ bên trên.

Trương Xuân Hoa nhìn qua một màn này, run giọng nói: "Phụ thân, Đường Luân có như thế lớn sự phẫn nộ của dân chúng sao?"

Trương Xung lắc đầu nói: "Hắn mặc dù chưa nói tới yêu dân như con, nhưng là cũng không trở thành trách móc nặng nề Tấn Hải thành bách tính, Kim Sơn đảo hàng năm đều có to lớn ích lợi, Đường thị gia tộc đất phong thuế má cũng không cao."

Trương Xuân Hoa nói: "Kia vì sao những người dân này như thế hận hắn?"

Trương Xung nói: "Lòng người như nước, sao mà sâu. Dân tâm như khói, sao mà loạn. Từ xưa lòng người đều là nhất không dựa vào được đồ vật."

Trương Xuân Hoa nói: "Nhìn thấy Đường thị gia tộc diệt vong, thật là khiến người ta xuỵt ô! May mắn Quốc quân con mắt là sáng như tuyết, biết ngài có công lớn, cho nên liên hạ ba đạo ý chỉ khen thưởng phụ thân."

Trương Xung cười một tiếng, không nói gì.

Trương Xuân Hoa nói: "Người người đều nói Diễm Châu xuống đô đốc chức, phụ thân trên cơ bản là quyết định được. Chỉ bất quá cần ngài tại Ngự Sử phải đại phu vị trí bên trên quá độ một chút, nữ nhi ở đây cung chúc phụ thân đại nhân cao thăng."

Trương Xung ánh mắt trìu mến nhìn qua nữ nhi, bỗng nhiên nói: "Xuân Hoa, ngươi gần nhất đọc sách như thế nào?"

Trương Xuân Hoa nói: "Còn tốt a, trừ đem phong nguyệt vô biên ném tới trong nhà xí, sách khác đọc đến không sai."

Trương Xung nói: "Vi phụ nhờ Chúc Nhung Đại đô đốc quan hệ, muốn để ngươi đi Thiên Nhai Hải Các làm học sĩ người hầu, đến đó học tập một năm nửa năm, được không?"

Trương Xuân Hoa sắc mặt kịch biến nói: "Phụ thân, vì cái gì a? Muốn chuyện gì phát sinh a?"

Trương Xung nói: "Đi thôi, đi thôi! Ngươi từ nhỏ đến lớn, việc nhỏ chưa từng nghe lời, đại sự chưa từng làm trái, đây chính là đại sự!"

Trương Xuân Hoa nước mắt tuôn ra, nói: "Nữ nhi không muốn rời đi phụ thân bên người a."

Trương Xung nói: "Đi thôi, hiện tại liền đi, lập tức liền lên đường!"

. . .

Hắc thủy đài mấy chục tên võ sĩ xông vào Huyền Vũ phủ Bá tước bên trong.

Bá tước phu nhân Tô Bội Bội tiếp đãi vị này hắc thủy đài Thiên hộ.

"Bá tước phu nhân, nghe nói Tấn Hải bá tước phủ tam tử Đường Viêm tại ngài phủ thượng?" Hắc thủy đài Thiên hộ nói: "Đường thị gia tộc phạm vào mưu phản đại án, vậy mà cấu kết cướp biển xâm phạm các ngài Kim Sơn đảo, Quốc quân tức giận, cho nên muốn đuổi bắt Đường thị toàn tộc."

Tô Bội Bội nói: "Đa tạ Quốc quân ân tình sâu nặng chi ân, cái này Đường Viêm trước đó xác thực tới qua nhà ta. Nhưng là đại nhân ngài biết, hắn cùng chúng ta nhà là có đại thù, hắn cùng nữ nhi của ta Kim Mộc Lan cũng đã từng trải qua một trận chiến, cho nên chúng ta trực tiếp đem hắn đuổi ra ngoài."

Hắc thủy đài Thiên hộ cau mày nói: "Quả thật."

Tô Bội Bội nói: "Đương nhiên là thật, ta cần gì phải là địch nhân che giấu đâu?"

Trong lúc nhất thời, vị này hắc thủy đài Thiên hộ cũng không thể nói gì hơn.

Tô Bội Bội nói: "Tết xuân mặc dù đã qua hai mươi mấy ngày, nhưng chỉ cần không có ra tháng giêng, liền còn tính là ăn tết, những thứ này hồng bao mời các ngươi nhận lấy, coi như lúc nước trà tiền, gần sang năm mới các ngươi còn đang vì quốc bôn ba, thật sự là vất vả."

Dứt lời, một cái người hầu tiến lên, bưng lên một bàn kim tệ.

Hắc thủy đài Thiên hộ tranh thủ thời gian đứng dậy, liền nói: "Không dám, không dám!"

Bọn hắn cuối cùng không có nhận lấy khoản này vàng, trực tiếp lui ra ngoài.

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước tàng thư trong kho.

Thẩm Lãng tại múa bút thành văn, võ si Đường Viêm đang ngẩn người, ngẫu nhiên dùng ngón tay làm kiếm, bỗng nhiên đâm ra, sau đó lại mình dư vị một kiếm này đâm vào như thế nào, nên như thế nào điều chỉnh cải biến.

Rốt cục, Thẩm Lãng hoàn toàn đem Kiếm Vương Lý Thiên Thu đưa tới thượng cổ bí tịch phân tích ra.

Ròng rã hơn hai trăm trang.

Bộ kiếm pháp kia tên gọi: Thiên hạ có tuyết.

Thẩm Lãng vào xem lấy phân tích, sau đó trở lại như cũ đến trên giấy, còn đến không kịp đi xâm nhập lý giải.

Nhưng là từ danh tự lên nhìn, giống như nhìn không ra đặc biệt ngưu bức.

Trên thực tế bất kỳ một cái nào bí tịch, tại phân tích đi ra, thậm chí tại tu luyện hoàn thành trước đó, cũng không biết là không phải ngưu bức.

Cũng tỷ như Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp.

Là đời thứ nhất Kiếm Vương sau khi luyện thành, độc bộ thiên hạ.

Bộ kiếm pháp kia mới trở nên nổi tiếng thiên hạ, ngưu xoa trùng thiên.

Dù sao đây đều là thượng cổ bí tịch, mà lại là không có luyện qua bí tịch.

Trâu không ngưu bức, rất khó nói.

Cái này có chút giống là đổ thạch, mở ra về sau, có thể là giá trị liên thành Băng Chủng, cũng có thể là không quá trước đó nhu loại.

Chỉ bất quá Kiếm Vương Lý Thiên Thu rất lợi hại, hắn thoáng cảm ngộ một chút xíu, liền có thể nhìn ra bí tịch này đến tột cùng lợi hại hay không.

Bộ này bí tịch có thể bị Lý Thiên Thu nhìn trúng, chắc là tương đối lợi hại a.

"Ầy, toàn bộ phân tích ra, đem đi đi!"

Đường Viêm sau khi nhận lấy, trực tiếp đi.

Không có cáo biệt, cũng không có cảm tạ.

Hắn cứu Bá tước phu nhân Tô Bội Bội thời điểm, cũng không cần người khác cảm tạ.

Thậm chí đến bây giờ, hắn cũng còn không biết Tấn Hải bá tước phủ xảy ra chuyện.

"Chậm đã!" Thẩm Lãng nói: "Ta đưa ngươi một bộ quần áo đi."

Đường Viêm kinh ngạc, gật đầu nói: "Tốt!"

Một lát sau, Đường Viêm mặc vào Thẩm Lãng tặng quần áo.

Y phục này thật kỳ quái a, làm sao ngay cả mặt đều lồng lên a.

Đường Viêm đi!

Tô Bội Bội nói: "Hắc thủy đài cao thủ khẳng định sẽ phát hiện tung tích của hắn, sẽ phái người đi bắt hắn sao?"

Thẩm Lãng lắc lắc đầu nói: "Sẽ không, trên người Đường Viêm tất cả mọi người sẽ khó được hồ đồ. Hắc thủy đài những võ sĩ kia nếu là đi bắt hắn, bị hắn xem như cướp đường há không oan uổng?"

Tô Bội Bội nói: "Ngươi không cùng hắn nói để hắn đi Thiên Nhai Hải Các sao?"

Thẩm Lãng nói: "Hắn sẽ không đi, trừ Lý Thiên Thu, hắn ai cũng sẽ không nghe, hắn khẳng định là sẽ phải kiếm đảo. Nhưng là ta lưu lại một phong thư cho Kiếm Vương tiền bối, để hắn đưa Đường Viêm đi Thiên Nhai Hải Các tránh họa."

Nhìn thấy Đường Viêm bóng lưng biến mất, Bá tước phu nhân Tô Bội Bội nói: "Không biết vì sao, nhìn thấy Đường Viêm bóng lưng, ta bỗng nhiên rất muốn Kim Mộc Thông a."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Ta cũng thế."

Bá tước phu nhân nói: "Cái này hơn một tháng, ta kém chút đều đem hắn quên."

Ách!

Bá tước phu nhân nói: "Lãng nhi, Quốc quân đây là ý gì a? Thật là khiến người ta xem không hiểu a."

Thẩm Lãng cũng thở dài.

Vị này Quốc quân thật là hỉ nộ vô thường, quá sẽ làm yêu.

Bá tước phu nhân nói: "Hắn lúc nào mới hạ chỉ cho nhà chúng ta a, lúc nào mới đem Nộ Triều thành sắc phong cho nhà chúng ta a? Dạng này mới xem như đại công cáo thành, hết thảy đều kết thúc a!"

Thẩm Lãng nói: "Nhanh đi!"

Nhưng là cái này Quốc quân, thật là khiến người ta có chút khó mà phỏng đoán!

. . .

Trương gia nhà cũ!

Trương Xung từ nhiệm Thái thú chức vụ, lập tức liền muốn tiến quốc đô đảm nhiệm Ngự Sử đài phải đại phu.

Toàn bộ Nộ Giang quận có mặt mũi quan viên, cơ hồ toàn bộ trình diện đưa tiễn.

Tất cả quan viên, đều lệ rơi biểu thị không bỏ.

Vô số nịnh bợ bay múa.

Trương Xung hoàn toàn là hoa tươi lấy gấm, liệt hỏa nấu dầu tư thế.

Quá đỏ lên.

Quá phát hỏa!

Bày ở trước mặt hắn, phảng phất là một đầu kim quang đại đạo a.

Có thật nhiều quan viên thậm chí đã sớm sửa lại xưng hô.

Có chút tiết tháo, còn xưng là Trương đại phu.

Mà không có tiết tháo người, trực tiếp xưng là Trương đô đốc.

Bởi vì theo bọn hắn nghĩ, cái gọi là Ngự Sử đài phải đại phu hoàn toàn là quá độ, Diễm Châu xuống đô đốc chức vụ mười phần chắc chín.

Trương Xung cũng cười ha hả nhận tất cả mọi người nịnh nọt.

Tại nhiệm Thái thú thời điểm, hắn có rất ít khuôn mặt tươi cười, xưa nay không tiếp nhận mở tiệc chiêu đãi, là cái mặt lạnh ác quan.

Mà bây giờ, lộ ra khó được thân mật, hỏi han ân cần.

Thế là, đông đảo quan viên càng là kích động, thậm chí ngay cả trương hệ một từ đều đi ra.

Ý kia là, từ nay về sau mọi người chính là một cái chính trị tập đoàn.

Chúng ta đều là trương hệ quan viên, chỉ nghe lệnh Trương đại nhân a.

Trương Xung cười, cũng không có phản bác!

Nửa đêm về sau, yến hội tan cuộc.

Tất cả mọi người rời đi!

Trương Xung đi vào hậu viện, đi vào ái tử Trương Tấn bài vị trước mặt.

Toàn bộ lưng còng xuống xuống dưới.

Tất cả nụ cười biến mất.

Trọn vẹn một hồi lâu, Trương Xung phát ra dã thú gào thét.

"Vì sao muốn đối với ta như vậy?"

"Ta Trương Xung trung thành tuyệt đối, vì sao muốn đối với ta như vậy?"

. . .

Ngày kế tiếp, Trương Xung đi quốc đô tiền nhiệm!

Còn chưa tới nơi.

Ngự Sử đài có người thượng tấu.

Trương Xung tham ô, mức to lớn.

Quốc quân hạ lệnh tra rõ.

Quả nhiên, phát hiện Trương Xung tại Nộ Giang Thái thú mặc cho lên tham ô kim tệ đạt tới mấy vạn.

Quốc quân tức giận!

Trương Xung còn không có tiền nhiệm Ngự Sử đài, liền trực tiếp bị Đại Lý Tự cầm xuống!

Áp giải vào kinh!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 198: Lãng Gia Đại Sát Tứ Phương! Tấn Thăng Nộ Triều Thành Chủ

Trương Xung bỏ tù, thiên hạ chấn kinh!

Trải qua ngắn ngủi kinh ngạc về sau, vô số vạch tội tấu chương như là hoa tuyết hướng phía hoàng cung bay đi.

Trong lúc nhất thời, Trương Xung từ một cái quốc chi làm thần biến thành đại gian đại ác chi đồ.

Chồng chất tại trên đầu của hắn tội danh càng ngày càng nhiều, quả thực là tội lỗi chồng chất.

Mà cực kỳ sợ hãi chính là Nộ Giang quận những quan viên này, nhất là tham gia Trương Xung cáo biệt yến hội những người này.

Quả thực là hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Những cái kia đã từng luôn mồm trương hệ, thậm chí xưng Trương Xung vì chúa công người hoàn toàn chính là mất hồn mất vía, hận không thể lập tức cắt cổ tự sát, cũng miễn cho gặp cái này vô biên vô tận sợ hãi.

Mỗi ngày đều có lời đồn đại truyền đến.

Nói Trương Xung muốn bị mất đầu.

Cũng có nói Trương Xung trong tù tự sát.

Thậm chí có người nói Trương Xung cung cấp một phần thật dài danh sách, đem hắn tham những tập đoàn quan viên toàn bộ liệt đi ra.

Không lâu sau đó, hắc thủy đài liền muốn người tới bắt.

Lập tức, những quan viên này thật bị dọa tè ra quần.

Có một cái chuyên môn vì Trương Xung phục vụ thư lại, chịu không được như vậy áp lực cực lớn, trực tiếp treo cổ.

Bởi vì chủ công là hắn cái thứ nhất bắt đầu kêu.

Cái này thư lại chết giống như một cái chất xúc tác, để Nộ Giang quận quan viên nhao nhao tố giác vạch trần Trương Xung tội ác.

Có tư cách thượng tấu chương liền lên tấu chương, không có tư cách thượng tấu chương, liền đem tố giác công văn đưa tới Ngự Sử đài.

Cái này, cuối cùng để người thấy cái gì mới là tường đổ mọi người đẩy, Người ngã đám người giẫm.

Huyền Vũ thành chủ Liễu Vô Nham đồng dạng viết một phần tố giác Trương Xung tấu chương, nhưng là do dự thật lâu, đều không có đưa trước đi.

Không phải là bởi vì hắn đặc biệt thông minh, cũng không phải hắn đối Trương Xung thực tế trung thành.

Mà là bởi vì hắn đối Kim thị gia tộc và Trương Xung đấu tranh tham gia đến tương đối sâu, thấy cũng thoáng rõ ràng một chút.

Trong nước vạch tội Trương Xung tấu chương càng ngày càng nhiều, cuối cùng quả thực là không giết không đủ để bình dân phẫn tình trạng.

Nhưng mà, những thứ này tấu chương từ đầu đến cuối bùn chìm biển cả.

Mãi cho đến có một ngày, có một cái quan viên vạch tội tấu chương phá vỡ loại cục diện này.

Nộ Giang phủ Thái Thú một vị chủ bộ, viết một phần huyết thư.

Hắn cắn nát ngón tay của mình, viết phần này vạch tội tấu chương.

Thật sự là cảm động lòng người, chẳng những tiết lộ Trương Xung đưa tới ghê tởm tội ác, càng là kiểm điểm mình vì sao không sớm ngày vạch trần, ngược lại vì giả vờ giả vịt, vậy mà trở thành Trương Xung thịt cá bách tính đồng lõa.

Không chỉ có như thế, hắn còn chủ động đem hai trăm ba mươi lăm viên kim tệ tiền tham ô cùng nhau lên giao.

Tấu chương cuối cùng thậm chí khẩn cầu Quốc quân đem Trương Xung xử phạt mức cao nhất theo pháp luật, lấy chính thiên hạ làn gió, còn Nộ Giang quận mấy chục vạn bách tính một cái công đạo.

Đương nhiên, cái này mấy chục vạn Nộ Giang quận bách tính biểu thị phi thường mộng bức.

Làm sao? Cái này còn quan chuyện của chúng ta sao?

Phần này tấu chương mới ra, rất nhiều quan viên nhao nhao sợ hãi thán phục.

Quả nhiên lúc nào cũng có đặc biệt ưu tú người a, ngươi quá hội diễn a.

Sau đó, tất cả mọi người lẳng lặng chờ đợi kết quả, nhìn cái này ưu tú chủ bộ có thể hay không ăn ý thành công.

Kết quả, hắn thành công.

Quốc quân có phản ứng.

Ngươi cái này chủ bộ không sai, chẳng những vạch trần Trương Xung, lại còn vạch trần mình, còn chủ động nộp lên trên tham ô tiền tham ô.

Đã ngươi đều bàn giao, kia há có thể cô phụ ý tốt của ngươi?

Mấy ngày sau, hắc thủy đài kỵ sĩ tiến vào Nộ Giang quận, đem cái này ưu tú chủ bộ bắt đi.

Tiến vào Đại Lý Tự ngục giam về sau không đến ba ngày, vị này ưu tú chủ bộ liền tự sát.

Cắt mạch tự sát.

Cái này chảy máu, đầy đủ viết mấy trăm vạn chữ huyết thư.

Thế là, thiên hạ tất cả quan viên thần hồn nát thần tính.

Tất cả vạch tội Trương Xung tấu chương, toàn bộ ngừng.

Thật giống như sự tình gì đều không có phát sinh, thật giống như người này không tồn tại qua.

. . .

Cái kia ưu tú chủ bộ trước khi chết chắc hẳn rất tuyệt vọng.

Nhưng là, Lãng gia cũng rất tuyệt vọng a.

Hắn đều có chút không muốn sống, cảm thấy nhân sinh không có chút ý nghĩa nào.

Lần thứ nhất ba phút còn nói qua được.

Nhưng là lần thứ hai, lần thứ ba, lần thứ tư, lần thứ năm. . .

Đều là dạng này!

Mộc Lan vì hắn tìm khắp cả đủ loại lý do.

Tỉ như thời tiết quá lạnh, quá nóng.

Trên giường quá mềm, bên ngoài quá ồn, bên ngoài quá yên lặng.

Thậm chí cái viện này phong thuỷ không tốt.

Cũng thử tất cả biện pháp, ăn không biết bao nhiêu thuốc bổ, cũng luyện rất nhiều lần đủ loại công pháp.

Đều không được!

Cuối cùng, Thẩm Lãng dứt khoát không dám đụng vào Mộc Lan.

Cả người không nhìn thấy nửa điểm khuôn mặt tươi cười.

Lẽ ra loại chuyện này khẳng định nháy mắt truyền khắp cái viện tử, toàn bộ phủ Bá tước, thậm chí toàn bộ Huyền Vũ thành.

Nhưng mà trên thực tế cũng không có.

Trong viện tất cả nha đầu đều biết, nhưng bên ngoài viện không có ai biết.

Không ai nói ra.

Mộc Lan rất đau lòng, không ngừng an ủi Thẩm Lãng, loại sự tình này một chút cũng không quan trọng, nàng căn bản liền không thích.

Nàng thích chính là Thẩm Lãng người này, mà không phải phương diện kia.

Lại nói, có thể sinh con liền tốt, muốn mạnh như vậy làm cái gì a.

Đương nhiên, cái này hoàn toàn an ủi không được Thẩm Lãng.

Hắn cơ hồ đều muốn uất ức, cảm giác được cả cuộc đời đều là u ám.

Ai! Ta tại sao phải xuyên qua tới a.

Nam nhân nếu là tại phương diện kia không được, người còn sống có cái gì niềm vui thú a.

Mộc Lan thật sự là đau lòng đến không được.

Có một ngày, nhạc mẫu Tô Bội Bội đem Mộc Lan kêu đi, nói vài câu thì thầm.

Vào lúc ban đêm, tiểu Băng trần trùng trục chui vào Thẩm Lãng ổ chăn.

Lập tức. . .

Lãng gia đại phát thần uy, giết đến tiểu Băng quăng mũ cởi giáp, thất bại thảm hại.

Thật sự là may mắn mà có gần nhất bồi bổ, tăng thêm điên cuồng rèn luyện thân thể, Lãng gia sức chiến đấu siêu cường.

Đêm đó Thẩm Lãng liền vọt tới Mộc Lan trước mặt, hưng phấn nói: "Nương tử, ngươi xem một chút, ngươi xem một chút, cái này căn bản liền không phải vấn đề của ta, mà là vấn đề của ngươi a, ngươi nhìn trên người Tiểu Băng ta liền rất trâu a."

Mộc Lan trong lòng chua xót ăn dấm, lại miễn cưỡng cười vui nói: "Đúng, hoàn toàn là vấn đề của ta, phu quân lợi hại đâu."

Thế là, Thẩm Lãng quả nhân bệnh không cần trị mà khỏi.

Từ nay về sau, vượt qua không biết xấu hổ không biết thẹn cuộc sống hạnh phúc.

Hài hòa, mỹ mãn.

Nhưng không biết vì cái gì, hắn vậy mà gầy xuống tới.

Làm hại Mộc Lan vì khắc chế hắn hồ nháo, thường xuyên ra ngoài bận bịu quân vụ, hơn nữa còn đem tiểu Băng phái đi ra đủ loại làm việc, chính là không cho Thẩm Lãng dạng này phóng túng.

. . .

Thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa.

Quốc quân liên quan tới Nộ Triều thành ý chỉ vẫn không có xuống tới, liền phảng phất triệt để quên đi chuyện này.

Có một ngày Huyền Vũ bá Kim Trác từ Nộ Triều thành trở về, đơn độc gặp Thẩm Lãng, cùng hắn nói một chuyện trọng yếu phi thường.

"Lãng nhi, bằng không chúng ta cho ngươi cùng Mộc Lan bổ sung một cái hôn lễ đi."

Thẩm Lãng ngay tại gõ sau lưng, nghe nói như thế nói: "Bổ sung hôn lễ, một lần nữa động phòng hoa chúc? Đừng, đừng!"

Nhạc phụ đại nhân nghe xong, lập tức cảm thấy khó nghe.

Dù sao hắn là người từng trải, xem như nghe hiểu Thẩm Lãng.

Kim Trác Bá tước nói: "Là như vậy, người ở rể thanh danh này dù sao không dễ nghe, cho nên ta muốn đổi một chút, để Mộc Lan gả vào ngươi Thẩm gia, mở tiệc chiêu đãi khách và bạn, tại nhà ngươi bái đường thành thân."

Huyền Vũ bá đây đương nhiên là hảo ý.

Coi như Thẩm Lãng không ngại, hắn cũng lo lắng Thẩm Vạn sẽ để ý.

"Đừng, đừng a." Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, cái này người ở rể ta làm được rất thoải mái, tuyệt đối đừng để ta chuyển chính thức."

Ách!

Huyền Vũ Bá tước im lặng.

Đây, đây là cái gì mao bệnh a?

Tại Trung Quốc cổ đại một ít triều đại, ở rể là có tội, thậm chí trực tiếp sung quân sung quân.

Tại vương triều Đại Viêm mặc dù không có quy củ này, thậm chí người ở rể cũng có thể thi khoa cử.

Nhưng là còn không có đợi đến đậu Tiến sĩ nhà gái gia tộc liền sẽ phi thường thức thời, giải trừ loại này không bình đẳng hôn nhân quan hệ, đem nữ nhi chính thức gả vào nhà trai bên trong.

Dù sao người ở rể vẫn là bị người xem thường, nếu là thật sự đậu Tiến sĩ, triều đình cũng mặt mũi không ánh sáng.

Thẩm Lãng nói: "Một, ta không muốn làm quan, cái này người ở rể thân phận chính là ta bảo hộ xác. Hai , bất kỳ cái gì địch nhân vừa nghe đến ta người ở rể thân phận, khó tránh khỏi liền có mấy phần coi thường, bọn hắn càng khinh thị ta càng tốt a."

Cái này cũng gọi lý do?

Huyền Vũ Bá tước liên tục thuyết phục, Thẩm Lãng cũng không nguyện ý thoát ly cái này người ở rể thân phận.

Hắn rơi vào đường cùng, đành phải tự mình đi Thẩm Lãng trong nhà, hướng cha mẹ của hắn thỉnh tội.

Sau đó, một lần nữa chạy về Nộ Triều thành.

Bởi vì hiện tại Nộ Triều thành, mới là Kim thị gia tộc mệnh mạch hạch tâm.

Kim Trác Bá tước tiếp quản tòa thành thị này về sau, có thể nói là một ngày trăm công ngàn việc.

Thẩm Lãng thậm chí có chút hoài nghi, nhạc phụ đại nhân lần này trở về, chủ yếu không phải là vì đàm luận thoát ly người ở rể sự tình, mà là đến giải quyết một chút người sinh hoạt vấn đề.

Phi thường đáng giá hoài nghi.

Bởi vì sáng ngày thứ hai, hắn đến tương đối trễ.

Đương nhiên, nhạc mẫu đại nhân đến càng muộn, nhưng là nàng mỗi ngày đều dạng này.

. . .

Thời gian vẫn như cũ từng ngày trôi qua.

Kim thị gia tộc bắt đầu đại quy mô di chuyển bách tính, đem trên đất phong con dân di chuyển đến Lôi Châu đảo đi lên.

Bởi vì Huyền Vũ phủ Bá tước thuế phú quá thấp, Kim Trác Bá tước lại yêu dân như con, cho nên hàng năm đều có rất nhiều trốn dân tiến vào Kim thị gia tộc đất phong.

Cái này hơn một ngàn cây số vuông đất phong ròng rã có mười vạn con dân, có thể nói là kín người hết chỗ.

Cũng may mắn là trồng cây dâu, nuôi tằm kiếm tiền, nếu như đơn thuần trồng lương thực, dựa vào trên đất phong những thứ này ruộng là nuôi không sống mười vạn người.

Cho nên, tuần tự di chuyển hai vạn người tiến về Lôi Châu đảo.

Cái kia hòn đảo có thể là có trọn vẹn năm ngàn cây số vuông, nhưng trồng trọt ruộng đồng diện tích trọn vẹn là nguyên lai đất phong hai lần trở lên.

Nguyên lai Cừu Thiên Nguy thống trị Lôi Châu đảo thời điểm, cái này mảng lớn thổ địa cơ hồ đều là hoang phế.

Hải tặc cũng sẽ không làm ruộng, cũng không thích làm ruộng.

Nhưng hai vạn người tiến về Lôi Châu đảo khai khẩn trồng trọt có thể nói là hạt cát trong sa mạc a.

Lúc này, Thiên Đạo hội tác dụng hiển hiện ra, bọn chúng từ bốn phương tám hướng liên tục không ngừng vận tới chiến tranh nạn dân, trở thành Kim thị gia tộc mới con dân.

Loại này di dân nhưng là muốn tiền, mà lại cần tiền là con số trên trời.

Dù sao ngươi khiến cái này con dân nâng nhà di chuyển Lôi Châu đảo, cũng không thể ăn không răng trắng đi.

Cho nên muốn cho an gia phí, còn muốn xây nhà, trước sau mấy vạn người di dân, nỗ lực kim tệ đạt tới hơn mười vạn khoảng cách.

Số tiền kia là Thiên Đạo hội mượn, mà lại đồng dạng là không có lợi tức, không có trả lại kỳ hạn.

Hoàng Đồng vốn là người mập mạp, khoảng thời gian này khắp nơi bôn ba, sống sờ sờ biến thành một cái người gầy.

Thẩm Lãng lúc đầu cho là hắn gầy xuống tới sẽ đẹp trai một chút.

Nhưng không nghĩ tới, vậy mà càng xấu.

Ai!

Hoàng Đồng ảo tưởng bị đánh vỡ.

Hắn vốn vẫn cho là dáng dấp không đẹp trai là bởi vì quá béo, kết quả không phải.

Tóm lại, toàn bộ Lôi Châu đảo cùng Nộ Triều thành kiến thiết, hừng hực khí thế.

Muốn gặp được hiệu quả, đại khái cần hai ba năm hai bên.

Huyền Vũ phủ Bá tước đạt được Nộ Triều thành về sau, chẳng những không có phát đại tài, ngược lại thiếu gần hai trăm vạn kim tệ nợ khổng lồ.

Có người nói ngươi đánh xuống Cừu Thiên Nguy phủ thành chủ, chẳng lẽ không có tiền sao?

Hải tặc không phải có tiền nhất sao?

Hắn chẳng lẽ không có giấu kim khố sao?

Xác thực có!

Cầm xuống Nộ Triều thành về sau, Thẩm Lãng ngay lập tức liền đi mở ra kim khố.

Kết quả bên trong liền. . . 30 vạn kim tệ.

Thẩm Lãng biết, khai chiến trước đó Cừu Thiên Nguy vẩy ra đại bút kim tệ làm xuất phát phí.

Nhưng là, đường đường Vua Hải Tặc cũng không trở thành chỉ có ngần ấy tiền a.

Thẩm Lãng cảm thấy Cừu Thiên Nguy khẳng định còn có cái khác tàng bảo khố.

Kết quả An Tái Thiên nói cho hắn biết không có!

Cừu Thiên Nguy thật sự nhiều tiền như vậy.

Bởi vì, hắn muốn nuôi hơn một vạn dòng chính hải tặc, mà lại cái này tòa thành quả thực chính là một cái động không đáy, những năm này thu vào tay tiền toàn bộ vùi đầu vào tòa pháo đài này.

Thẩm Lãng nghi hoặc, Nộ Triều thành khắp nơi đều là mậu dịch, khắp nơi đều là tiền, thu thuế liền phát đại tài a.

Kết quả điều tra rõ nội tình sau mới phát hiện.

Nộ Triều thành tất cả sinh ý, Cừu Thiên Nguy là có thể chia, nhưng là không có quyền khống chế.

Tất cả quyền khống chế, trong tay Ẩn Nguyên hội.

Vọng Nhai đảo là triệt để hoang phế.

Bởi vì toàn bộ lớn trong hầm mỏ đều là nước biển, còn có vô số thi thể.

Trải qua hơn nửa tháng thanh lý, tất cả thi thể đều vớt đi lên, sau đó triệt để đào một cái hố to vùi lấp.

Nhưng là lớn trong hầm mỏ nước biển là sắp xếp không đi ra, cũng chỉ có thể chờ lấy bốc hơi khô cạn mất, cái này không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào.

Bất quá may mắn đã được đến Kim Sơn đảo.

Nơi đó quặng sắt phẩm vị cao hơn nhiều lắm, Huyền Vũ phủ Bá tước tất cả tinh luyện kim loại công xưởng toàn bộ chuyển dời đến nơi đó đi.

. . .

Từ Thiên Thiên về nhà, bắt đầu chật vật một lần nữa lập nghiệp hành trình.

Nàng hiện tại có thể nói là cái gì cũng không có.

Không có tiền, không có tác phường, thậm chí tất cả cửa hàng đều bị cưỡng ép bán đi trả nợ.

Ngay cả Từ gia dinh thự, đều đốt rụi hơn phân nửa, tất cả nô bộc chạy sạch sẽ.

Thế là, nàng một lần nữa đi vào Huyền Vũ phủ Bá tước.

Nhưng là thấy không phải Thẩm Lãng, mà là Kim Mộc Lan.

Mục đích rất đơn giản, vay tiền!

Nói thật, hiện tại Huyền Vũ phủ Bá tước so với nàng còn nghèo.

Nàng xem như một điểm tiền cũng không có.

Nhưng Huyền Vũ phủ Bá tước mắc nợ gần hai trăm vạn kim tệ a.

Đương nhiên, Thiên Đạo hội tấm gương đã bắt đầu bán.

Chỉ bất quá vẫn còn tạo thế giai đoạn, mỗi một mặt tấm gương đều là siêu cấp xa xỉ phẩm, đều dùng để bán đấu giá.

Vì bức cách, giá cả quả thực hướng trên trời hô.

Nhưng mặc kệ kiếm bao nhiêu tiền, Kim thị gia tộc cũng chỉ có bán pha lê tiền.

Số tiền kia kỳ thật rất nhiều, nhưng là chỗ tiêu tiền càng nhiều a, mặc kệ là luyện binh, duy trì đường thuỷ, vẫn là di dân đều là hang không đáy.

Nhưng Kim Mộc Lan vẫn là đem tiền cấp cho Từ Thiên Thiên.

Năm vạn kim tệ!

. . .

Quốc quân ý chỉ vẫn không có xuống tới, Trương Xung vẫn tại Đại Lý Tự trong phòng giam.

Nộ Triều thành giống như bị Quốc quân quên lãng.

Nhưng là hắn sắc phong ý chỉ không xuống, Kim thị gia tộc liền không thể danh chính ngôn thuận thống trị Nộ Triều thành.

Liền kém cuối cùng cái này khẽ run rẩy.

Dù là Huyền Vũ bá dạng này báo thù người, đều có chút nhịn không được, một lần nữa về nhà hỏi Thẩm Lãng.

Ngô quốc sứ giả đã tới mười mấy làn.

Hô lên bảng giá, một lần so một lần cao.

"Bọn hắn mới nhất bảng giá là xuất binh giúp chúng ta diệt đi Cừu Hào, thay chúng ta cầm xuống toàn bộ Lôi Châu quần đảo." Huyền Vũ bá nói: "Điều kiện là chúng ta suất lĩnh Lôi Châu quần đảo mưu phản Việt quốc, Ngô quốc Quốc quân đáp ứng sắc phong ta vì Huyền Vũ hầu."

Huyền Vũ bá nói ra lời này đương nhiên không có muốn mưu phản Việt quốc ý tứ.

Chỉ là hỏi Thẩm Lãng, có phải là muốn thả ra cái này tin tức.

Có phải là muốn để lộ ra đi, Kim thị gia tộc đang cùng Ngô quốc đàm phán, để Ninh Nguyên Hiến khẩn trương một chút.

"Không, không cần." Thẩm Lãng nói: "Cái này không sai biệt lắm là sau cùng chiêu thuật, không đến bất đắc dĩ, là tuyệt đối không thể sử dụng ra."

Một khi Huyền Vũ phủ Bá tước chủ động để lộ ra tiếng gió này, đó chính là có phản quốc hiềm nghi.

Kim Trác nói: "Quốc quân đây là ý gì a? Cái này đều kéo sắp hai tháng a."

Thẩm Lãng nói: "Một, hắn đang chờ Nam Ẩu quốc chiến cuộc. Hai, hắn đang chờ chúng ta phản ứng."

. . .

Hai ngày về sau!

Yên lặng đã lâu quốc đô, truyền đến khiếp sợ không gì sánh nổi tin tức.

Trải qua hai tháng thẩm tra xử lí, nguyên Tấn Hải bá tước phủ tội phản quốc tên vô cùng xác thực.

Đường thị gia tộc một nhà hơn bảy trăm miệng, trong đó 358 người chém đầu răn chúng, 385 người sung quân làm nô.

Nguyên Tấn Hải bá Đường Luân, chém ngang lưng!

Quốc đô pháp trường, máu chảy thành sông, đầu người cuồn cuộn.

Xem hình bách tính, ngay từ đầu còn thấy tràn đầy phấn khởi, đến đằng sau trực tiếp nôn mửa, ban đêm ác mộng phát tác.

Quốc quân đồ đao, giết đến tất cả mọi người nghe tiếng tán gan.

Về sau!

Rốt cục có một đạo ý chỉ đi vào Huyền Vũ phủ Bá tước.

Nhưng lại không phải sắc phong Huyền Vũ hầu ý chỉ, cũng không phải đem Nộ Triều thành phong cho Kim thị gia tộc ý chỉ.

"Lôi Châu quần đảo phân chia nhập Nộ Giang quận, xây dựng chế độ Nộ Triều thành cùng Thiên Phong thành, sắc phong Kim Sĩ Anh vì Nộ Triều thành chủ, khâm thử!"

Trước đó Quốc quân cho Huyền Vũ phủ Bá tước tất cả trong ý chỉ, đều không chứa khâm thử hai chữ.

Lần này sắc phong Kim Sĩ Anh ý chỉ, ngược lại mang tới khâm thử.

Ngoài ra còn có một đạo ý chỉ tiến về Thiên Phong đảo, sắc phong Cừu Hào vì Thiên Phong thành chủ.

Đạo này ý chỉ, trực tiếp để Huyền Vũ bá Kim Trác mộng.

Sau đó giận dữ!

Quốc quân ngươi đây là ý gì?

Kim Sĩ Anh rõ ràng là gia thần của ta, ngươi vậy mà bao biện làm thay, sắc phong hắn làm Nộ Triều thành chủ?

Đây không phải kế ly gián sao?

Tiếp vào phần này ý chỉ về sau, Kim Sĩ Anh tranh thủ thời gian trở về Huyền Vũ phủ Bá tước, đối thiên lập thệ, kiên quyết không tiếp chỉ, kiên quyết không đảm nhiệm cái này Nộ Triều thành chủ, hắn có thể tự sát làm rõ ý chí.

Huyền Vũ bá đương nhiên sẽ không để cho Kim Sĩ Anh tự sát.

Bày ở trước mặt hắn có hai con đường.

Tuân chỉ hoặc là kháng chỉ!

Cuối cùng Huyền Vũ bá lựa chọn tiếp chỉ.

Bởi vì Thẩm Lãng gật đầu.

Thế là, Nộ Triều thành cùng Thiên Phong thành chính thức trở thành Việt quốc lãnh thổ, trở thành Nộ Giang quận quản hạt phía dưới hai cái thành.

Kim Sĩ Anh từ phủ Bá tước tư quân Thiên hộ, trực tiếp tấn thăng làm Nộ Triều thành chủ.

Vào lúc ban đêm, Kim Sĩ Anh quỳ trước mặt Thẩm Lãng.

"Ta Kim Sĩ Anh là cô nhi, từ nhỏ tại Kim thị gia tộc lớn lên, hoàn toàn đem Huyền Vũ bá trở thành phụ thân."

"Ta là đối Mộc Lan phi thường ái mộ, thậm chí bởi vì cái này mà tới hiện tại cũng không có lập gia đình."

"Ta là đối cô gia cưới được Mộc Lan tiểu thư cũng không cam chịu không cam lòng, thậm chí trong lòng oán trách."

"Nhưng là ta đối Kim thị gia tộc trung thành, thiên địa có thể bày tỏ!"

"Từ nay về sau, ta đối cô gia như Thiên Lôi sai đâu đánh đó. Huyền Vũ bá là ta Chủ Quân, ngài cùng Kim Mộc Thông thế tử chính là ta Thiếu chủ."

"Kim Sĩ Anh bái kiến Thiếu chủ."

"Ngày sau bất luận Thiếu chủ có bất kỳ mệnh lệnh, Kim Sĩ Anh làm xông pha khói lửa, cho dù là chết, cũng tuyệt không một chút nhíu mày."

"Như vi phạm cái này nói, coi như kiếm này."

Kim Sĩ Anh bỗng nhiên đem trong tay kiếm bẻ gãy, lập tức bàn tay máu tươi như rót.

. . .

Huyền Vũ phủ Bá tước tiếp chỉ, để Kim Sĩ Anh trở thành Nộ Triều thành chủ về sau, liền lẳng lặng chờ đợi Quốc quân phản ứng.

Hiện tại hẳn là đem Nộ Triều thành sắc phong cho ta Kim thị gia tộc đi.

Hiện tại hẳn là tấn thăng Kim Trác Bá tước đi.

Cuối cùng này khẽ run rẩy, hẳn là phải hoàn thành đi!

Đương nhiên, Thẩm Lãng cuối cùng này khẽ run rẩy là hoàn thành.

Mộc Lan thở dốc, ngọt ngào khích lệ nói: "Phu quân thật là lợi hại, người ta đều sắp bị ngươi chơi đùa tan thành từng mảnh."

Thẩm Lãng biết rất rõ ràng nương tử đang quay nịnh bợ, nhưng vẫn là sinh thụ.

Hắn thật là liều mạng a.

Mộc Lan thật sự là một thớt siêu cấp son phấn ngựa, rất khó khống chế.

Luận thể lực Mộc Lan miểu sát mười cái Thẩm Lãng đều có thừa.

Nhưng tốt liền cũng may nàng quá yêu Thẩm Lãng, cho nên mỗi một lần đều yêu thương bành trướng, cho nên miễn cưỡng có thể đánh ngang tay.

Thẩm Lãng mê luyến nghe nương tử tóc hương thơm, ôn nhu nói: "Thật không nỡ rời đi ta bảo bối."

Mộc Lan kinh ngạc, sau đó bò dậy nói: "Ngươi muốn rời khỏi ta? Không có khả năng, không thể."

Thẩm Lãng nói: "Nếu ta đoán không sai, gần đây ta liền muốn tiến quốc đô."

. . .

Ngày kế tiếp!

Quốc quân ý chỉ một lần nữa đi vào Huyền Vũ phủ Bá tước.

"Tuyên Thẩm Lãng yết kiến Quốc quân, lập tức thành hàng, không được kéo dài!"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 199: Ba Canh Một Vạn Tám Về Sau, Nghẹn Ngào Gào Một Chút!

Canh [3] đã ban bố, hoan nghênh mọi người đi đọc.

Hôm nay vẫn như cũ ba canh gần một vạn tám.

Kỳ thật số lượng từ không có hai ngày trước nhiều như vậy, nhưng là thật cảm nhận được cái gì gọi là tình trạng kiệt sức.

Dựa vào không phải thể lực, mà hoàn toàn là ý chí lực tại chèo chống.

Mọi người cũng nhìn ra, quyển sách này cũng không phải là viết quá tốt, mà ta viết sách cần đại lượng cảm xúc tình cảm thay vào, cho nên mới đặc biệt mệt mỏi.

Thế là, lại một lần nữa viết đến rạng sáng bốn giờ.

Sở dĩ liều mạng như vậy, hoàn toàn là bởi vì đầu tháng gọi hàng, chỗ xung yếu nguyệt phiếu tổng bảng trước mười.

Bây giờ tại mười ba tên.

Khoảng cách trước mười vẻn vẹn hơn năm trăm phiếu.

Nhưng là, cũng có thể nói khoảng cách trước mười trọn vẹn kém hơn năm trăm phiếu.

Cái này hơn năm trăm phiếu thật rất khó xông.

Ta thật dốc hết toàn lực.

Các huynh đệ nếu như trong túi còn có nguyệt phiếu.

Như vậy xin nhờ đầu cho ta!

Tại ta đằng sau dùng sức đẩy như vậy một cái.

Được chứ?

Bánh ngọt khấu tạ!

Cảm ân rơi nước mắt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 200: Phủ Bá Tước Việc Vui! Thẩm Lãng Tiến Cung!

Phong thần phong thần, không phải ta phong thần.

Câu này pháp tắc tại phương tây phong kiến quốc gia phi thường lưu hành, nhưng là tại phương đông thế giới giống như sẽ không phổ biến.

Ta vương triều Đại Viêm tự có tình hình trong nước tại.

Nhưng coi như như thế, Quốc quân bao biện làm thay sắc phong Kim Sĩ Anh vì Nộ Triều thành chủ đã dầy xéo Huyền Vũ bá tước phủ lằn ranh.

Mặc dù bởi vì tân chính nguyên nhân, rất nhiều tổ tông quy củ đều bị phá hư, nhưng là ngươi quy củ này cũng xấu quá độc ác.

Kết quả tại Thẩm Lãng khuyên bảo, Huyền Vũ bá nhịn.

Bây giờ lại lại tới một đạo ý chỉ.

Triệu Thẩm Lãng tiến quốc đô?

Huyền Vũ bá lập tức không thể nhịn, tại chỗ sắc mặt liền thay đổi.

Cái kia đại hoạn quan nói: "Thẩm công tử tiếp chỉ đi, Quốc quân triệu kiến ngươi đây là thiên đại hảo sự a, chuẩn bị một chút lập tức lên đường đi."

Bên cạnh Huyền Vũ bá nói: "Vị này công công, chẳng lẽ ngươi cũng phải tại Huyền Vũ thành chờ lấy, chuẩn bị cùng ta con rể cùng một chỗ tiến quốc đô sao?"

Lần trước đối Kim Mộc Thông, chính là làm như vậy, cái kia đại hoạn quan phảng phất là áp tải Kim Mộc Thông tiến quốc đô.

Cái kia đại hoạn quan nói: "Huyền Vũ bá nói đùa, dù sao ý chỉ ta đã đưa đến, đến mức có đi hay không, chính Huyền Vũ bá quyết định đi."

Sau đó, cái này đại hoạn quan liền đi.

. . .

"Không đi!"

"Không đi!"

Huyền Vũ bá vợ chồng trăm miệng một lời.

"Không đi."

Tân tấn Nộ Triều thành chủ Kim Sĩ Anh nói.

Lúc đầu hắn vẫn luôn tại Nộ Triều thành nắm giữ quân vụ, kết quả Quốc quân sắc phong hắn làm Nộ Triều thành chủ, thế là hắn liền rốt cuộc không đi Nộ Triều thành, mà là chuyên chú vào Huyền Vũ bá tước phủ phòng ngự.

Hắn đã quyết định, trừ phi Huyền Vũ bá Kim Trác tại Nộ Triều thành, nếu không hắn tuyệt không đơn độc ở tại Nộ Triều thành, cũng tuyệt đối không nắm giữ binh quyền.

Kim Sĩ Anh nói: "Chúng ta vị này Quốc quân làm việc thật sự là không có nửa phần tiên vương nhân từ, cay nghiệt thiếu tình cảm đến cực hạn, cô gia không đi quốc đô, hắn lại có thể thế nào? Cứ như vậy kéo lấy tốt."

Trước đó Kim Sĩ Anh kiệm lời ít nói.

Nhưng là hiện tại có thể tỏ thái độ địa phương, hắn nhất định phải tỏ thái độ, mà lại lập trường phi thường tươi sáng mà kiên quyết.

Lâm lão phu tử nói: "Dù sao Ngô quốc sứ giả từng cơn sóng liên tiếp đến, nóng nảy hẳn là Quốc quân, hắn liền không sợ một lần nữa Diễm Châu kịch biến sao?"

Tô Bội Bội nói: "Quốc đô giống như đầm rồng hang hổ, Lãng nhi đi chỉ sợ phải ăn thiệt thòi, không đi!"

Lúc này Thẩm Lãng ngược lại cười nói: "Không, ta muốn đi."

Lời này mới ra, đám người kinh hãi.

Quốc quân người này làm việc, quả thực đem một cái quân chủ biến hóa khó lường diễn dịch đến cực hạn.

Đầu tiên là liên hạ ba đạo ý chỉ, khen thưởng Trương Xung cái gọi là tiêu diệt Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy chi công.

Ngay tại tất cả mọi người cảm thấy Trương Xung muốn từ từ bay lên thời điểm, một cái tham nhũng án đem Trương Xung đánh vào nhà ngục.

Thế là vô số người nhao nhao bỏ đá xuống giếng, vạch tội tấu chương như là hoa tuyết bay vào trong cung, quả thực muốn đem Trương Xung thiên đao vạn quả.

Kết quả toàn bộ theo bên trong không phát, cái kia nhảy vô cùng tàn nhẫn nhất chủ bộ càng là trực tiếp chết trong tù.

Các ngươi ai muốn giết Trương Xung, kia quả nhân trước hết giết các ngươi.

Bây giờ đối Huyền Vũ bá tước phủ cũng là như thế.

Bao biện làm thay, sắc phong Kim Sĩ Anh vì Nộ Triều thành, khiêu khích Huyền Vũ bá ranh giới cuối cùng.

Lại triệu Thẩm Lãng tiến quốc đô, một bộ muốn nuốt sống người ta dáng vẻ.

Tóm lại, hắn chính là không cho ngươi đoán ra đến hắn đến tột cùng muốn làm gì, chính là muốn để người cảm thấy thiên uy khó lường.

Thẩm Lãng nói: "Quốc quân liền như là một đầu lão hổ, mà chúng ta nguyên lai là một đầu hươu, hắn có thể dễ như trở bàn tay chụp chết. Nhưng là chúng ta tiến vào trong biển, từ một đầu hươu biến thành một đầu rắn biển, lão hổ tạm thời hạ không được biển, giết không được chúng ta, vậy nó sẽ làm cái gì?"

Huyền Vũ bá nói: "Hướng về phía mặt biển gào thét, đồng thời đem trên bờ một đầu khác hươu xé nát, uy phong lẫm liệt, sát khí ngút trời."

Thẩm Lãng nói: "Đúng! Đường thị gia tộc trình độ nào đó là Quốc quân cõng nồi, Quốc quân trong lòng không có chút nào hận hắn, nhưng là vì chấn nhiếp chúng ta cùng cái khác uy tín lâu năm quý tộc, hắn trực tiếp chém ngang lưng Đường Luân, đem toàn bộ Đường thị gia tộc giết một nửa, đây là giết gà dọa khỉ."

"Hắn lúc này thống hận nhất người không phải chúng ta, ngược lại là Trương Xung. Trước đó hắn coi trọng như thế Trương Xung, đem hắn coi như tân chính đao, thậm chí Nộ Giang quận nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành, liền đã vì hắn mưu đồ tốt kế tiếp vị trí, Diễm Châu hạ đô đốc."

"Quốc quân đối Trương Xung coi trọng cùng tài bồi xác thực rất dụng tâm, liền để hắn làm hai lần ác quan, một lần tại Đông Giang thành, một lần tại Nộ Giang quận. Về sau liền muốn Diễm Châu bồi dưỡng hắn cái nhìn đại cục, để hắn tại ngoại giao cùng quân chính có chỗ thành tích, xác thực muốn đem hắn xem như xương cánh tay thần, kết quả Trương Xung tại Nộ Giang quận bại."

"Ở trong mắt chúng ta, Trương Xung đã cực độ lợi hại, cướp đi một nửa kia Lôi Châu quần đảo. Ngăn cơn sóng dữ, ngăn cản thế cục hướng phía nhất sụp đổ phương hướng phát triển, kỳ thật chưa nói tới thất bại."

"Nhưng là tại quân chủ trong mắt, bại chính là bại, hắn không nhìn quá trình, chỉ nhìn kết quả."

"Trương Xung bại một lần, tân chính nhận đại tỏa, Quốc quân rất mất mặt, từ trong lòng của hắn thật sự là hận không thể lập tức đem Trương Xung giết."

"Nhưng hắn vẫn là tỉnh táo lại, dùng một cái không đau không ngứa tham nhũng tội danh đem Trương Xung nhốt tại Đại Lý Tự trong ngục giam, cũng không thẩm, cũng không phán, cũng không thả, chính là tuyết tàng."

"Bây giờ tân chính muốn tạm dừng, ta Huyền Vũ bá tước phủ muốn cách biển là vua. Đối với Quốc quân đến nói trọng yếu nhất chính là cái gì? Quân uy cùng mặt mũi."

"Cho nên hắn muốn giết đến máu chảy thành sông, để người nghe tin đã sợ mất mật."

"Nó giống như một con hổ muốn về ổ thời điểm, ngược lại cố ý gào thét sơn lâm, muốn để đàn thú quỳ rạp dưới đất không dám lộ ra."

"Nếu như hắn thật muốn đánh muốn giết, ngược lại sẽ thái độ ôn hòa, hỏi han ân cần. Nếu là nó dự định thu hồi móng vuốt, ngược lại sẽ sát khí nghiêm nghị, chấn nhiếp tứ phương."

"Cho nên chỉ cần ta tiến kinh, tiếp xuống sắc phong nhạc phụ ý chỉ đại khái liền sẽ xuống tới."

Thẩm Lãng cái này vừa phân tích, Huyền Vũ bá đám người nhất thời nhìn mà than thở.

Nguyên bản đối Quốc quân gần nhất một chút cử động, thực sự là ngắm hoa trong màn sương, không biết vị này chí tôn muốn làm gì.

Mà lại cũng tràn đầy thấp thỏm cùng sợ hãi.

Thậm chí Huyền Vũ bá kém chút chuẩn bị để lộ ra cùng Ngô quốc đàm phán tin tức, kém chút liền muốn đem cái này áp trục chiêu số xuất ra.

Nhưng mà, đây hết thảy đều chỉ là Quốc quân phô trương thanh thế, đối Kim thị gia tộc điên cuồng thăm dò.

Bây giờ nghe được Thẩm Lãng phân tích, thế cuộc trước mắt lập tức trở lên rõ ràng.

"Mà lại coi như Quốc quân không triệu ta tiến quốc đô, chính ta cũng muốn đi." Thẩm Lãng nghiến răng nghiến lợi nói: "Tô Kiếm Đình vậy mà xông vào trong nhà của chúng ta, chẳng những giết chết hơn một trăm người, hơn nữa còn đả thương nhạc mẫu đại nhân cùng Mộc Lan. Thù này nếu là không báo, ta còn có mặt mũi nào diễu võ giương oai a? Không đem Tô thị gia tộc chém tận giết tuyệt, ta cũng không xứng làm Mộc Lan phu quân, không xứng làm nhạc mẫu con rể."

Lời này nghe được Tô Bội Bội tâm hoa nộ phóng.

"Giết, giết sạch bọn hắn." Nhạc mẫu một mực là yêu ghét rõ ràng, cùng Huyền Vũ bá tính cách tương phản.

Huyền Vũ bá nói: "Lãng nhi, nếu như Quốc quân muốn thăm dò, vì sao không triệu ta yết kiến đâu? Như thế mới càng thêm danh chính ngôn thuận a."

Thẩm Lãng nói: "Ngài là người như thế nào, Quốc quân rõ rõ ràng ràng. Mà ta là người thế nào, Quốc quân còn không biết a. Hắn muốn xác định, nhà chúng ta đến tột cùng sẽ làm phản hay không."

Lời nói này đến lại đối không có.

Huyền Vũ bá người này, chẳng những Quốc quân thấy rất rõ ràng, tất cả những người khác đều am hiểu.

Liền ngay cả Đường Luân bị Huyền Vũ bá tù binh về sau, cũng nửa điểm không lo lắng an nguy của mình. Huyền Vũ bá đáp ứng thả Đường Luân đi, đối phương cũng lập tức tin tưởng.

Ngay cả địch nhân đều tuyệt đối tín nhiệm ngươi, nhạc phụ đại nhân nhân phẩm như vậy, Thẩm Lãng cũng thật không biết là nên kiêu ngạo, hay là nên bất đắc dĩ.

Đổi thành Thẩm Lãng?

Dừng a!

Ngươi nói một cái dấu chấm câu ta cũng không thể tin.

Nhân phẩm của hai người này, một cái là chính vô hạn, một cái là âm vô hạn. Thật không biết cái đôi này cha vợ làm sao lại chung đụng được xuống dưới.

Thẩm Lãng nói: "Cho nên, chúng ta Kim thị gia tộc tạo phản hay không, mấu chốt ở chỗ ta, mà không tại nhạc phụ. Quốc quân triệu kiến ta, chính là muốn xem ta có hay không phản ý. Mà lại cũng hi vọng ta cái tai hoạ này rời nhạc phụ đại nhân xa một chút, miễn cho để Kim thị gia tộc lại khuếch trương xuống dưới."

Tô Bội Bội nói: "Kia Quốc quân đại khái phải thất vọng, tạo phản mệt mỏi như vậy người sự tình, ta không thích, Lãng nhi cũng không thích."

Thẩm Lãng nói: "Còn không phải sao, ta sống trên thế giới này liền hai cái mục đích. Thứ nhất, hưởng thụ vinh hoa phú quý. Thứ hai, thiên hạ không thù."

Lời này nghe thật sự là đại khí cực kỳ.

Thiên hạ không thù người.

Cái này có hai loại thuyết pháp, một loại là lòng dạ đặc biệt rộng lớn, chưa từng kết thù.

Một loại cách nói khác chính là, đắc tội người của ta toàn bộ chơi chết, vậy liền không có cừu nhân.

Lãng gia hiển nhiên là loại sau.

. . .

Trong sân!

Mặc dù là ban ngày, nhưng Thẩm Lãng lại cùng Mộc Lan liều mạng, sau đó giao cái cổ mà nằm.

"Nương tử, ngươi yên tâm, ta lần này đi quốc đô tuyệt đối sẽ không vượt quá giới hạn."

Nhân phẩm của ta ngươi là tuyệt đối có thể tín nhiệm, Trương Xuân Hoa ngươi cũng đã gặp, thật đẹp nhiều hồ ly tinh a. Nàng như thế câu dẫn ta, ta đều không có vượt quá giới hạn."

"Từ Thiên Thiên ngươi cũng đã gặp qua, nữ nhân này cũng không nên mặt, trên thuyền trăm phương ngàn kế thông đồng ta, ta chưa từng có đã cho nàng sắc mặt tốt, kết quả lần này nàng đến vay tiền đều là tìm ngươi, mà không có tìm ta, bởi vì nàng không mặt mũi nào thấy ta a."

Từ Thiên Thiên là không có nghe được những lời này, nếu không đại khái sẽ đem Thẩm Lãng phun chết.

Ngươi tên cặn bã này, ta là không muốn gặp ngươi, không phải không dám gặp ngươi.

Ngươi cái này ác ôn, ta coi như cùng ngươi ngủ, ngươi cũng sẽ không cho ta chỗ tốt gì, chỉ có thể trắng ngủ.

Ngươi người này cặn bã không có chút nào nhân phẩm, ta Từ Thiên Thiên ở trên thân thể ngươi chịu thiệt, tổn hại, bất lợi, so đời này ăn muối còn nhiều hơn.

Thẩm Lãng một bên lời thề son sắt mà bảo chứng mình sẽ giữ mình trong sạch.

Một bên vuốt ve nương tử cái cổ, thoáng ngo ngoe muốn động một chút, sau đó lại ngưng xuống.

Ai!

Khí lực đã triệt để đã dùng hết.

Thận cũng cơ hồ bị móc rỗng.

Cho nên Lãng gia nói là thật tâm lời nói a.

Hiền giả thời gian Thẩm Lãng, chính là một cái Phật gia a, vô dục vô cầu.

Nhưng là Mộc Lan căn bản liền không nghe những thứ này, thậm chí nàng hiện tại cũng không kịp suy nghĩ Thẩm Lãng vượt quá giới hạn sự tình.

Vừa nghĩ tới Thẩm Lãng muốn rời khỏi bên cạnh mình, nàng liền khó chịu muốn mạng.

Thiếu niên tình nóng.

Khoảng thời gian này hai người giống như trẻ sinh đôi kết hợp, đừng nói ăn cơm đi ngủ cùng một chỗ, liền ngay cả đi tiểu đều hận không thể cùng một chỗ.

Lại nơi nào bỏ được tách ra một ngày.

Vừa nghĩ tới phu quân không ở bên người, nghe không được hắn tiện lời nói, ngửi không thấy mùi của hắn, Mộc Lan đã cảm thấy cả người muốn lâm vào nôn nóng lo lắng.

Nhiều lần nàng đều nghĩ mình mở miệng, ta cũng đi theo ngươi đi quốc đô.

Nhưng là ngẫm lại đây là không thể nào, nàng có trách nhiệm mang theo.

Phụ thân cùng Kim Sĩ Anh lâu dài đều tại Nộ Triều thành, mà Huyền Vũ bá tước phủ phòng ngự liền rơi vào trên người nàng.

Lúc này Mộc Lan lần thứ nhất muốn đem Kim Mộc Thông đánh chết.

Ngươi tên phế vật này điểm tâm, nếu là ngươi lợi hại một chút, ta liền có thể cùng phu quân song túc song phi.

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Bảo bối, có hay không một loại nội công bí tịch siêu cấp lợi hại, ngươi luyện cái một năm nửa năm về sau, liền trở thành tông sư?"

Mộc Lan một chút đều không muốn nghe những thứ này, chỉ muốn cùng Thẩm Lãng hòa vào nhau.

"Không có."

Thẩm Lãng nói: "« Cửu Âm Chân Kinh », « Cửu Dương Thần Công », « Hấp Tinh Đại Pháp », « Bắc Minh Thần Công », những thứ này đều không có sao?"

"Không có!"

Thẩm Lãng nói: "Làm sao lại không có đâu? Vậy thế giới này võ công bắt đầu luyện còn có cái gì ý tứ a, mỗi một loại võ công đều muốn luyện cái vài chục năm mới có thể trở thành tông sư, ai có công phu kia a, hiện tại thế giới này tiết tấu nhanh như vậy, muốn chính là một đao 999 cấp a, chậm rãi võ công bắt đầu luyện thật không có ý tứ, điểm kinh nghiệm trướng đến chậm không ai chơi."

Mộc Lan im lặng, phu quân những thứ này loạn thất bát tao cũng chỉ có nàng có thể nghe hiểu.

Hắn còn nhớ rõ lần trước Thẩm Lãng luyện võ yêu cầu, mỗi ngày luyện nửa canh giờ, không nên quá hạnh khổ, trong vòng một năm liền trở thành cao thủ hàng đầu.

Đối với dạng này võ đạo ngớ ngẩn, là không có cách nào giao lưu.

"Vậy có hay không một loại nội công, có thể bắt đầu luyện một năm đỉnh mười năm đây này?" Thẩm Lãng hỏi.

"Không có."

Thẩm Lãng nói: "Một năm đỉnh năm năm đâu?"

Mộc Lan tại Thẩm Lãng trước ngực cắn một cái, kiều dính nói: "Không có! Chán ghét, ngươi đừng lão nói võ công võ công, người ta chính là muôn ôm lấy ngươi, ngươi không cần ồn ào."

Thẩm Lãng an tĩnh một hồi, nói: "Vậy có hay không một năm đỉnh ba năm đây này?"

Mộc Lan yếu ớt ngẩng đầu nói: "Phu quân, ngươi đây là ghét bỏ ta võ công thấp sao? Ngươi gặp qua Cừu Yêu Nhi lợi hại như vậy, cho nên ngươi ghét bỏ ta đúng hay không?"

Thẩm Lãng tê cả da đầu, tranh thủ thời gian lắc đầu nói:

"Không có, không có, làm sao có thể a! Ta như vậy yếu cặn bã làm sao có thể ghét bỏ nương tử võ công không được chứ."

Trên thực tế Lãng gia thật là có chút đã đợi không kịp.

Hắn còn muốn đem nương tử bồi dưỡng thành là thiên hạ đệ nhất cao thủ đâu.

Bây giờ nhìn lại độ khó giống như không nhỏ a

Có ít người không cần bồi dưỡng, khả năng liền sẽ thiên hạ đệ nhất.

Tỉ như đại ngốc, tỉ như Cừu Yêu Nhi.

Có thể là, ta cỡ nào nghĩ đến về sau có một ngày, mang theo Mộc Lan đi đem Cừu Yêu Nhi một chưởng vỗ ngã trên mặt đất a.

Nhìn ngươi trâu cái gì trâu?

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Nương tử, ngươi lúc nào mới có thể thiên hạ đệ nhất a. Ta nằm mộng cũng nhớ lấy một cái tràng cảnh, một ngày kia ta mang theo ngươi đi thẳng tới Cừu Yêu Nhi trước mặt, chỉ vào nói làm nàng. Sau đó ngươi xông đi lên, một bàn tay đưa nàng chụp chết trên mặt đất."

Mộc Lan bỗng nhiên ngồi dậy.

Cái lý tưởng này, ta cũng có a!

Ta Kim Mộc Lan nằm mộng cũng nhớ đem Cừu Yêu Nhi cái này nữ ma đầu một chưởng vỗ chết a.

Ngươi vậy mà cướp đi phu quân ta lần thứ nhất.

Thậm chí ta hoài nghi ngay từ đầu phu quân biểu hiện không tốt, cùng ngươi có tuyệt đối quan hệ.

Ngươi giày xéo phu quân ta, để tâm hắn lý có bóng ma, cho nên mấy lần trước hắn mới có thể không được.

Đón lấy, Mộc Lan cũng bắt đầu nghiêm túc, nói: "Lão sư ta nói qua có một cái thượng cổ bí tịch nội công, phi thường lợi hại, tu luyện có thể làm ít công to."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi liền nói cho ta, cái này nội công luyện một năm tương đương bình thường luyện mấy năm đi."

Mộc Lan rất bất đắc dĩ, võ đạo là rất thâm ảo thần thánh, phu quân ngươi nhất định phải dùng nhỏ như vậy trắng khẩu khí sao?

"Đại khái một năm đỉnh hai năm đi."

Thẩm Lãng nói: "Như thế phế?"

Mộc Lan im lặng.

Cái này còn phế, cái này rõ ràng đã là rất nghịch thiên nội công bí tịch có được hay không?

Nhưng mà này còn là truyền thuyết cấp bí tịch, lão sư Chung Sở Khách cùng Lý Thiên Thu đều chưa từng gặp qua.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, cái này nội công bí tịch kêu cái gì? Ta đem nó làm tới cho ngươi, tại Thiên Nhai Hải Các sao?"

Mộc Lan yếu ớt nói: "Ngươi định dùng mỹ nam kế từ Trương Ngọc Âm nơi nào lừa gạt tới sao?"

"Sao. . . Làm sao có thể?" Thẩm Lãng nói: "Coi như dùng mỹ nam kế, ta cũng cam đoan không chân chính mất thân."

Mộc Lan nói: "Nó không tại Thiên Nhai Hải Các."

Thẩm Lãng nói: "Vậy nó tên gọi là gì?"

"« Địa Ngục Giá Công »." Mộc Lan nói: "Nhưng là nó ở nơi nào, lão sư cũng không biết."

Thẩm Lãng nói: "Được, vậy ta nhớ kỹ, ta nhất định đưa nó đem tới tay, tặng cho ngươi làm hai mươi hai tuổi lễ vật."

"Chán ghét, ngậm miệng." Mộc Lan dịu dàng nói: "Không cho nói số tuổi của ta, ta vĩnh viễn giống như ngươi lớn."

Mộc Lan lớn Thẩm Lãng hai tuổi rưỡi, từ đầu đến cuối canh cánh trong lòng.

Nhưng là Lãng gia yêu nhất lớn hơn mình nữ nhân a.

Giống như Tiểu Băng như thế tiểu nha đầu, mặt ngoài nhìn xem giống như sóng vô cùng, trên thực tế hoàn toàn không còn dùng được.

Mộc Lan nữ nhân như vậy a.

Giống như một cái giấu ở dưới nước bảo tàng, làm sao đào đều đào không hết.

Làm sao đều không ngán.

Băng nhi nha đầu kia? Bại tướng dưới tay, không chịu nổi một trận chiến.

Nơi nào giống như Mộc Lan a, mỗi một lần Thẩm Lãng đều đau khổ chèo chống đến cuối cùng, mới có thể miễn cưỡng lực lượng ngang nhau.

Đây là Mộc Lan thủ hạ lưu tình.

Nếu không. . .

. . .

Ban đêm!

Thẩm Lãng bồi phụ mẫu ăn cơm.

Nghe được Thẩm Lãng muốn đi quốc đô, phụ mẫu phi thường lo lắng, muốn nói lại thôi.

Nhưng cuối cùng cũng không nói gì.

Đệ đệ Thẩm Kiến trên mặt, có một cái dấu bàn tay.

"Ai đánh?" Thẩm Lãng hỏi.

Thẩm Kiến không dám nói lời nào, ngẩng đầu nhìn mẫu thân mình một chút, hiển nhiên là mẹ ruột đánh.

Thẩm Lãng nói: "Thế nào?"

Mẫu thân nói: "Ngươi cái này đệ đệ người sa cơ thất thế, cả ngày không đứng đắn, vi nương chỉ lo lắng hắn tìm không thấy nàng dâu. Kết quả thân gia giới thiệu một cái nữ hài, cũng là chúng ta trang tử lên cô nương, có tri thức hiểu lễ nghĩa, phụ thân vẫn là một cái tú tài, tại phủ Bá tước bên trong dạy học, gia gia là Bá tước đại nhân tâm phúc phụ tá, chính là Lâm lão phu tử ngươi nhưng nhận biết sao?"

Lâm lão phu tử, cái này có thể không biết sao?

Tuyệt đối người một nhà a.

Phủ Bá tước trung thành nhất gia thần a, mà lại là lão Bá tước nghĩa tử a, địa vị rất cao.

Nhạc mẫu lại đem Lâm lão phu tử tôn nữ giới thiệu cho đệ đệ Thẩm Kiến?

Nữ hài kia Thẩm Lãng mơ hồ gặp qua, nhã nhặn, nhát gan cực kì.

"Sau đó thì sao?"

Mẫu thân nói: "Người ta Lâm lão phu tử cũng đáp ứng, cái cô nương kia gặp qua đệ đệ ngươi, vậy mà cũng đồng ý, thật không biết nàng là thế nào nghĩ."

Thẩm Kiến im lặng.

Ta là ngài thân nhi tử sao? Hợp lấy ta cứ như vậy không nhận chào đón a, con gái người ta coi trọng ta còn nói người ta mắt mù?

Ta cứ như vậy phế thải sao? Lại không thể có cô nương thích không?

Mẫu thân tiếp tục nói: "Có thể có Lâm cô nương dạng này cô gái tốt làm con dâu, ta đương nhiên cao hứng a, liền nhanh lên đem hai nhà quan hệ định ra tới. Kết quả ngươi biết Thẩm Kiến cái này nghiệt súc nói cái gì, hắn nói hắn không cưới Lâm cô nương, hắn muốn cưới Phong Diệp thôn Lưu quả phụ."

A? !

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Đệ đệ, ngươi cứ như vậy si tình sao?

Còn băn khoăn Lưu quả phụ?

Ngươi cứ như vậy thích lớn hơn mình nữ nhân sao?

Mấu chốt nữ nhân kia lớn ngươi bảy tám tuổi a.

Không phải mỗi nữ nhân đều giống như Cừu Yêu Nhi, vĩnh viễn không già, vĩnh viễn không rủ xuống.

Mẫu thân nói: "Cái này mắt thấy là phải đính hôn, cái này nghiệt súc vậy mà một mực chắc chắn không cưới Lâm cô nương, muốn cưới Lưu quả phụ, ngươi nói ta có thể không tức giận sao?

Liền quạt hắn mấy cái cái tát, cũng chính là Đại Lang ngươi về nhà ta mới ngừng, nếu không ta còn muốn đánh tiếp. Ta đánh xong, cha ngươi lại đánh."

Mộc Lan lúc này lúc đầu tại tỉ mỉ vì Thẩm Lãng chọn đi xương cá, sau đó đem mới mẻ thịt cá đút vào Thẩm Lãng miệng bên trong, lúc này nghe được bà bà nói đến có ý tứ, nhịn không được phốc đâm cười một tiếng.

Lập tức, mẫu thân nhìn Mộc Lan ánh mắt đều muốn hòa tan.

Ai!

Thiên đại tạo hóa a, vậy mà cưới như thế một cái hảo con dâu a.

Như thế một cái thiên kim quý tộc, chính là đem Thẩm Lãng sủng thành một cái áo đến thì đưa tay cơm đến há miệng hoàn khố.

Mẫu thân nói: "Thẩm Kiến, ngươi ca ca tẩu tẩu cũng tại, ta liền đem lời nói rõ với ngươi trợn nhìn. Tràng hôn sự này là bà thông gia giới thiệu, ngươi muốn dám can đảm không đáp ứng, ta liền tươi sống đem ngươi đánh chết, dù sao ta có Đại Lang, có hay không ngươi đứa con trai này đều là giống nhau."

Thẩm Kiến cổ co rụt lại, khiếp khiếp nói: "Có thể là. . . Nhi tử trước đó đã đáp ứng Lưu quả phụ, đáp ứng phát đạt về sau liền cưới nàng."

Thẩm Lãng nói: "Kia lúc ấy Lưu quả phụ nàng đáp ứng ngươi sao?"

Thẩm Kiến càng thêm khiếp khiếp nói: "Không có. . ."

Thẩm Lãng im lặng, ngay cả Lưu quả phụ bên kia ngươi cũng là mong muốn đơn phương a.

. . .

Sau khi cơm nước xong.

Mộc Lan bồi tiếp mẫu thân may quần áo áo.

Mặc dù văn bên trong không có viết, nhưng trên thực tế cái này một hai tháng, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan một nửa thời gian tại phủ Bá tước bên trong qua đêm, một nửa thời gian tại phụ mẫu trong nhà qua đêm.

Bây giờ cái này Thẩm gia thật đáng giận phái.

Thẩm Lãng có tiền còn bựa, trực tiếp liền đóng một cái mấy chục mẫu tòa nhà lớn.

Bên trong đình đài các tạ, vườn hoa ao cái gì cũng có.

Đến bây giờ còn chỉ xây xong một phần năm cũng chưa tới, nhưng đã có thể ở người.

Thẩm Lãng mang theo đệ đệ đi vào vẫn chưa hết công trong hoa viên.

"Đệ, ngươi nói với ta ngươi là thế nào nghĩ?" Thẩm Lãng nói: "Cái kia Lưu quả phụ ta gặp qua, dáng dấp là cũng không tệ lắm, nhưng là có chút mập ra, thân eo không đủ tỉ mỉ, làn da cũng không đủ trắng, mông mặc dù lớn, nhưng là hình dạng chỉ là trung thượng."

Ách!

Thẩm Kiến không phản bác được.

Thẩm Lãng nói: "Đặt ở trước đó ngươi có thể lấy được dạng này nàng dâu, cha mẹ nằm mơ đều có thể cười tỉnh. Nhưng là hiện tại nhà chúng ta phát đạt a, ngươi tầm mắt cao hơn một chút, muốn cưới mỹ nữ a, muốn cưới gia thế tốt mỹ nữ, phải có phong cách."

Đệ đệ Thẩm Kiến cảm thấy, ca ca lời này liền rất không có phong cách, quá tục.

Ca a, ngươi làm nhiều như vậy đại sự, ta lúc đầu cảm thấy ngươi cùng thần tiên đồng dạng.

Hiện tại ngươi như thế tục khí, chẳng phải là hủy trong lòng ta thần tượng nha.

Thẩm Lãng nói: "Lâm lão phu tử tôn nữ ta gặp qua, phi thường ngây thơ thuần lương, dáng dấp cũng xinh đẹp nhã nhặn, tốt như vậy nàng dâu ngươi không cần, lại muốn đi cưới Lưu quả phụ, đầu óc ngươi nước vào rồi?"

Mấu chốt cưới Lưu quả phụ cũng là Thẩm Kiến mong muốn đơn phương a.

Trọn vẹn một hồi lâu, Thẩm Kiến nói: "Ca, ta là nghĩ như vậy. Ta là dính ngươi ánh sáng, mới có cái này vinh hoa phú quý, ta bản thân liền là một cái không có tiền đồ người sa cơ thất thế, ta. . . Ta không xứng với Lâm cô nương."

Thẩm Lãng kinh ngạc, nguyên lai ngươi là nghĩ như vậy a, ngươi đây là tự ti a.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi thích Lâm cô nương sao?"

Thẩm Kiến nói: "Xinh đẹp, xuất thân tốt, có văn hóa cô nương, ai không thích a. Có thể là ta lo lắng người ta trong lòng không nguyện ý, bởi vì Bá tước phu nhân làm mai mối, cho nên Lâm gia không dám không đồng ý, nhưng dạng này chẳng phải là ủy khuất người ta Lâm cô nương, cho nên ta chủ động nói không cưới, nhà hắn cũng tốt từ chối."

Thẩm Lãng vỗ một cái đệ đệ cái ót nói: "Điểu ti (*FA) tâm tính, điểu ti (*FA) tâm tính không được."

Ngay sau đó, Thẩm Lãng trực tiếp lôi kéo đệ đệ đi vào phủ Bá tước, đi vào Lâm cô nương trước mặt.

Còn không có tới gần, cái này Lâm cô nương khuôn mặt liền đỏ thấu, cả người hận không thể đem đầu rút vào trong cổ đi.

Xác thực dung mạo xinh đẹp, mà lại nhát gan thẹn thùng.

"Lâm Nhân Nhân, ngươi thích ta đệ đệ Thẩm Kiến sao?" Thẩm Lãng nói: "Hắn lo lắng không xứng với ngươi, không dám cưới ngươi, bị mẹ ta đánh."

Thẩm Kiến lập tức quýnh xấu hổ muốn chết, hận không thể trên mặt đất xuất hiện một vết nứt chui vào.

"Ca, ta, ta đi trước. . ."

Thẩm Lãng một cái níu lại hắn.

Cái kia Lâm Nhân Nhân cô nương nhanh chóng nhẹ gật đầu, sau đó càng cực nhanh chạy.

Cô gái này không có nói láo, nàng xác thực rất ưa thích Thẩm Kiến.

Vì cái gì?

Bởi vì cha hắn là người đọc sách, gia gia hắn cũng là người đọc sách, người một nhà đều chi, hồ, giả, dã, không có chút nào thú vị.

Thực tế cha hắn, cổ hủ vô cùng.

Thẩm Kiến đáy lòng tốt, cũng rất thú vị, mấu chốt vẫn là cô gia đệ đệ.

Cửa hôn sự này lại có cái gì không tốt?

Ngày kế tiếp, hai nhà liền đem cái này chuyện tốt định ra tới.

Lâm gia cùng Thẩm gia chính thức đính hôn.

. . .

Ngày kế tiếp, Thẩm Lãng rời đi Huyền Vũ bá tước phủ, tiến về quốc đô.

Phô trương phi thường lớn.

Chỉ riêng quần áo liền chứa mấy xe ngựa.

Thẩm Thập Tam cùng mấy chục tên phủ Bá tước võ sĩ đi theo.

Hoàng Phượng cùng Thiên Đạo hội mười chín tên cao thủ đi theo.

Ròng rã trên trăm kỵ, trùng trùng điệp điệp, khí thế bức người.

Mộc Lan cùng nhạc mẫu trước đưa ba mươi dặm, sau đó lại đưa ba mươi dặm, cuối cùng trực tiếp đưa ra một trăm dặm.

Lúc này mới lưu luyến không rời phân biệt.

Cuối cùng, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan chính thức hoàn thành trong xe ngựa chấn động thành tựu.

Sau ba ngày!

Thẩm Lãng đến quốc đô, trực tiếp tiến về hoàng cung, cầu kiến Quốc quân!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 201: Quốc Quân Cùng Thẩm Lãng! Trò Chuyện Vui Vẻ

"Kẻ này trên đường đi biểu hiện như thế nào?" Quốc quân Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Đại hoạn quan nói: "Rêu rao khắp nơi, không kiêng nể gì cả."

Quốc quân không nói gì, bên cạnh lục vương tử Ninh Cảnh nói: "Làm sao cái không kiêng nể gì cả?"

Đại hoạn quan nói: "Hắn chỉ là một cái nho nhỏ người ở rể mà thôi, nhưng phô trương lại có thể so với Đại tướng nơi biên cương, bên người khoảng chừng hơn một trăm kỵ binh tùy tùng hộ vệ, mà lại ở các quận quan dịch trạm thời điểm, nhất định phải đem tốt nhất viện tử toàn bộ bao xuống tới. Như cái nhà kia bên trong ở Thái thú trở xuống quan viên, hắn đều muốn phái binh khu trục."

Đây quả thật là khoa trương.

Cho dù là quý tộc chân chính thế tử, cũng không dám làm như vậy.

Nhất là uy tín lâu năm quý tộc thế tử, một cái so một cái điệu thấp.

Đại quan hoạn nói: "Tiến vào quốc đô thời điểm, nô tỳ chuyên môn nhìn một chút nét mặt của hắn, có phải là bị thiên hạ này kiên thành rung động, kết quả hắn chép miệng, giống như xem thường dáng vẻ."

Bên cạnh lục vương tử Ninh Cảnh nói: "Ta Việt Đô vật Hoa Thiên bảo, to lớn tráng lệ, bình thường quý tộc tới đều muốn nhận chấn nhiếp, hắn chỉ là một cái nông thôn tiểu tử lại còn xem thường, thật sự là có ý tứ, chỉ sợ là có ý ngực chí khí a."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến không nói gì.

Đại hoạn quan tiếp tục nói: "Nô tỳ cố ý dẫn hắn đi Huyền Vũ môn, kết quả hắn ngẩng đầu nhìn một chút nói. Ôi, ta đây là về nhà a. Bệ hạ, kẻ này tùy tiện không phải bàn cãi, cũng dám đem Huyền Vũ môn nói thành là nhà hắn đại môn, đây là có ý đồ không tốt a."

Quốc quân gương mặt có chút co quắp một trận.

Trong lòng đối tổ tông có chút oán thầm, Huyền Vũ là có thể tùy tiện loạn phong sao?

Nhìn xem quốc gia khác, nào có lấy Huyền Vũ làm tước vị phong hào?

Ngươi tại sao không gọi Thanh Long bá đâu? Nhưng là đời thứ nhất Quốc quân là cái quân nhân, không chút đọc qua sách, hơn nữa còn rất bá đạo, không nghe được ý kiến phản đối, nhưng lại cùng đời thứ nhất Huyền Vũ bá ý hợp tâm đầu, thì có biện pháp gì?

Đằng sau mấy đời Quốc quân muốn đem cái này phong hào sửa lại đều không cách nào tử.

Đại hoạn quan nói: "Càng làm giận còn tại phía sau, tại Huyền Vũ đường lớn lên chúng ta gặp Tam công chúa điện hạ."

Đại công chúa Ninh La, năm nay hai mươi tám tuổi, gả cho Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân làm vợ.

Nhị công chúa Ninh Hàn, năm nay hai mươi sáu tuổi, cơ hồ tại mười năm trước liền được ca tụng là Việt quốc đệ nhất mỹ nhân. Nhưng đã hoàn toàn biến mất tại tất cả mọi người tầm mắt bên trong, không biết đi hướng.

Đương nhiên tiền văn bên trong có nâng lên, nàng đi theo thiên hải biển các chi chủ Tả Từ đi hải ngoại.

Vị công chúa điện hạ này vị hôn phu phát sinh kịch biến, đến nay chưa gả. Đây cũng là Quốc quân trong lòng thống khổ, vị này Ninh Hàn là hắn thương yêu nhất hòn ngọc quý trên tay.

Tam công chúa Ninh Diễm, năm nay hai mươi bốn tuổi, đã gả làm vợ người.

Nhưng nàng tính tình dữ dằn, đã cùng nhà chồng trở mặt, lâu dài ở tại Việt Đô, kiêu căng ương ngạnh, không ai dám trêu chọc.

"Nàng lại làm sao?" Quốc quân nói.

Đại hoạn quan nói: "Tam công chúa ngay tại đua ngựa đâu."

Tại Huyền Vũ đường lớn lên công nhiên đua ngựa, nghe vào vấn đề rất nghiêm trọng, nói không chừng sẽ đụng bị thương dân chúng vô tội.

Trên thực tế sẽ không.

Việt quốc Huyền Vũ đường lớn mặc dù so ra kém Đại Viêm đế quốc kia một đầu, nhưng cũng đầy đủ có rộng chín mươi mét.

Ngươi không có nhìn lầm, rộng chín mươi mét Huyền Vũ đường lớn, tương đương với hiện đại đường cái 30 làn xe.

Đại Viêm đế quốc Huyền Vũ cùng Chu Tước đường lớn càng là trọn vẹn một trăm năm mươi mét rộng.

Đương nhiên Trung Quốc cổ đại Đại Đường đế quốc Chu Tước đường lớn cũng là một trăm năm mươi mét rộng.

Quả thực có chút phá vỡ tam quan a, rộng như vậy đường cái đã tu luyện làm gì a.

Mà cái này rộng chín mươi mét Huyền Vũ đường lớn, ở giữa sáu mươi mét tuyệt đại bộ phận đều là trống không, nguyên lai quy định chỉ có Vương tộc mới có thể đi.

Bất quá về sau cái quy củ này cũng dần dần thay đổi, rất nhiều quyền quý cũng bắt đầu đi.

Mà dân chúng bình thường, tiểu quan viên cũng chỉ có thể đi đường lớn hai bên.

Cho nên Tam công chúa Ninh Diễm coi như đua ngựa đến lại điên cuồng, cũng sẽ không đụng vào phổ thông bách tính.

"Hồ nháo!" Quốc quân mắng một câu, nhưng cũng không có lại nói cái gì.

Đối với nữ nhi này hắn là hổ thẹn, cho nên cũng liền phóng túng một chút.

Đại hoạn quan nói: "Nhìn thấy Tam công chúa điện hạ đội kỵ mã, chúng ta tranh thủ thời gian thối lui đến hai bên quỳ rạp trên đất. Nhưng là Thẩm Lãng cái này nhỏ người ở rể chẳng những không có xuống xe ngựa, ngược lại nghênh ngang ngồi ở phía trên, mở cửa sổ ra quan sát Tam công chúa thân thể, còn bình luận điểm một câu."

Quốc quân nói: "Hắn bình luận điểm cái gì?"

Đại hoạn quan nói: "Nô tỳ không dám thuật lại, thực sự quá vượt qua."

"Nói." Quốc quân nói.

Đại hoạn quan nói: "Hắn nói này nương môn cái mông là rất tốt đẹp vểnh lên, eo cũng đủ dã, chính là đùi quá lớn."

Lập tức, Quốc quân sắc mặt cũng thay đổi.

Bên cạnh Ninh Cảnh cả giận nói: "Tự tìm cái chết, hắn dám như thế mạo phạm tam tỷ, hoàn toàn là tự tìm cái chết."

Đại hoạn quan run giọng nói: "Hắn còn nói một câu, nô tỳ không biết có ý tứ gì?"

Ninh Cảnh nói: "Nói."

Đại hoạn quan nói: "Hắn nói gần nhất xem ra là nghẹn quá lâu, nhìn thấy loại này cấp bậc đàn bà vậy mà đều thạch."

Mặc dù thạch câu nói này có chút không tốt lắm hiểu, nhưng là căn cứ trên dưới ngữ cảnh, Quốc quân đương nhiên biết là có ý gì.

"Ha ha ha. . ." Quốc quân sắc mặt xanh xám, lạnh giọng nói: "Cái này thằng nhãi ranh thật coi là không sợ chết sao?"

Ninh Cảnh nói: "Phụ quân, có thể thấy được kẻ này hoàn toàn không có đem ta Ninh thị để vào mắt, mắt không có vua bên trên, cuồng vọng vô cùng."

Quốc quân nói: "Kẻ này ở đâu?"

Đại hoạn quan nói: "Ngay tại Nhân Từ các chờ."

Quốc quân nói: "Còn cung kính?"

Đại hoạn quan nói: "Người bình thường, cho dù là Đại tướng nơi biên cương chờ bệ hạ triệu kiến thời điểm, đều là quỳ, mà hắn vậy mà tìm một cái ghế ngồi xuống, còn hỏi có hay không nước trà, làm càn vô lễ vô cùng, quả thực để người ghé mắt."

Quốc quân sắc mặt càng thêm khó coi.

"Vậy liền để hắn chờ đợi đi."

. . .

Việt quốc hoàng cung Nhân Từ các bên trong.

Tiểu hoạn quan hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Bởi vì bình thường quan viên sau khi đến, đều sẽ đưa tới một cái kim tệ, để hắn chỉ điểm hẳn là quỳ gối nơi nào.

Cái này Nhân Từ các bên trong gạch vàng đại bộ phận đều là đặc, chỉ có ba khối là rỗng ruột.

Đặc gạch vàng ngươi coi như đem đầu nện rách ra thanh âm cũng không vang, rỗng ruột gạch vàng ngươi thoáng đập một chút, liền thùng thùng vang, chẳng phải là lộ ra ngươi đối bệ hạ kính trọng vạn phần.

Đương nhiên, nơi này gạch vàng không phải thật sự vàng khối, chỉ là hoàng nhan sắc gạch mà thôi.

Đương nhiên ngươi có lẽ sẽ nói, nhiều như vậy quan viên đều tới đây yết kiến qua Quốc quân, kia một khối gạch vàng là rỗng ruột không phải sớm truyền ra ngoài sao?

Lời này là không sai.

Nhưng thái giám vì vơ vét của cải, thường xuyên đem rỗng ruột gạch vàng biến ảo vị trí. Quốc quân cũng biết, nhưng loại chuyện nhỏ nhặt này liền mở một con mắt nhắm một con mắt, dù sao đều là gia nô, giúp hắn gõ một cái mặt dưới quan viên, cũng không có gì không tốt.

Cái này tiểu thái giám nghe nói hôm nay tới là quý tộc một cái nhỏ người ở rể, liền dự định lớn doạ dẫm một bút.

Không nghĩ tới người ta sau khi đến căn bản cũng không quỳ, nhìn thấy cái ghế an vị.

Tiểu thái giám nổi giận quát hắn thật to gan, ở đây nào có ngươi nho nhỏ người ở rể vị trí, tranh thủ thời gian quỳ xuống tới.

Kết quả Thẩm Lãng nói Quốc quân không tại liền để ta quỳ xuống, ngươi để ta quỳ ngươi sao? Ngươi đây là hưởng thụ cùng Quốc quân ngang nhau đãi ngộ nha?

Lập tức, tiểu thái giám tịt ngòi.

Cmn, chính ngươi tự tìm cái chết, ta cũng không muốn tìm không thoải mái.

Lời này làm sao tiếp đều là sai.

Thế là, Thẩm Lãng an vị tại cái này Nhân Từ các một mực chờ, một mực chờ.

Từ phía trên sáng đợi đến trời tối, chờ đến hắn buồn ngủ, đói khổ lạnh lẽo.

Đây là Quốc quân cho hắn ra oai phủ đầu a.

Vừa rồi hắn muốn nước trà, không ai để ý tới hắn.

Hắn muốn bánh ngọt, cũng không ai để ý tới hắn.

Ngay tại Thẩm Lãng cảm thấy mình muốn tại cái này Nhân Từ các trúng qua đêm thời điểm.

Bên ngoài tất cả thái giám toàn bộ quỳ xuống.

"Cung nghênh bệ hạ!"

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian đứng dậy quỳ xuống.

Đều nói người xuyên việt cái eo cứng rắn, đầu gối cứng rắn, không nguyện ý quỳ xuống.

Thẩm Lãng đương nhiên cũng không nguyện ý.

Nhưng là hắn đầu gối không có như vậy quý giá, thời khắc mấu chốt hắn ngay cả nương tử đều có thể quỳ, huống chi Quốc quân đâu.

Nhập gia tùy tục nha.

Không quỳ sẽ chết, ta cũng không tin các ngươi bọn này người xuyên việt cái eo cứng như vậy.

"Học sinh Thẩm Lãng, cung thỉnh bệ hạ thánh an."

Thẩm Lãng cái trán kề sát đất, không có dập đầu.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến đi đến, ngồi tại chỗ.

"Ngẩng đầu lên."

Thẩm Lãng ngẩng đầu.

Sau đó không khỏi mà kinh ngạc.

Móa!

Cái này Quốc quân vậy mà như thế một bộ tốt tướng mạo?

Đỉnh cấp mỹ nam tử a!

Hơn nữa nhìn đi lên không có chút nào cay nghiệt thiếu tình cảm a, trời sinh lộng lẫy đồng thời, còn có mấy phần phong lưu phóng khoáng.

Trên thân cũng không phải mặc long bào. (Việt quốc vương long bào là bốn trảo Kim Long, Đại Viêm Hoàng đế là Ngũ Trảo Kim Long)

Trên người hắn mặc là màu đen lụa phục, nhưng một nhìn kỹ phát hiện phía trên là có bốn trảo Kim Long, nhưng là vô cùng nhạt, thậm chí có chút tiền mặt hình mờ cảm giác.

Ngưu bức a!

Đây mới là điệu thấp xa hoa a.

Giống như Lãng gia loại này hận không thể đem áo choàng thêu đầy tơ vàng, liền có vẻ hơi lộ liễu ác tục.

Thẩm Lãng trong lòng đánh giá một chút.

Quốc quân trên người cái này áo choàng, ít nhất cũng phải hơn ngàn kim tệ.

Bởi vì, phía trên mỗi một cây tia đều là tinh thiêu tế tuyển.

Phía trên bốn trảo Kim Long con mắt, là dùng tốt nhất hồng ngọc nghiền nát, sau đó thêu lên đi.

Vảy rồng cũng là bảo thạch mảnh vỡ, một chút xíu thêu lên đi.

Những thứ này bảo thạch đều phi thường cứng rắn, làm sao thêu lên đi a? Thẩm Lãng đều có chút không dám tưởng tượng.

Thật sự là người không thể xem bề ngoài a, ai có thể nghĩ tới hỉ nộ vô thường, cay nghiệt thiếu tình cảm Ninh Nguyên Hiến vậy mà là như thế một bộ tướng mạo thật được đâu?

Cái này giống như là ai đây? Làm thơ vạn thủ thập toàn lão nhân?

Mà lại hắn so Huyền Vũ bá nhỏ không được mấy tuổi, lại có vẻ phi thường trẻ tuổi, nhìn qua giống như ba mươi mấy tuổi mà thôi.

Cmn!

Như thế sẽ bảo dưỡng, còn sẽ không là ăn nữ nhân nơi nào đó ngâm táo đi.

Trên đường đi Thẩm Lãng đều đang nghĩ, vị này Việt quốc chí tôn đến tột cùng sẽ hỏi hắn vấn đề gì.

Sẽ như thế nào thăm dò hắn có hay không mưu phản ý.

Dọc theo con đường này, hắn đều bị giám thị.

Mỗi tiếng nói cử động, đương nhiên đều bị hoạn quan hồi báo cho Quốc quân.

Lẽ ra vị này Quốc quân hẳn là sẽ tức giận.

Dù sao Thẩm Lãng có thể là hướng về phía nữ nhi của hắn Ninh Diễm thạch, còn ghét bỏ nàng to bằng bắp đùi.

"Thẩm Lãng, nhà ngươi cầm xuống Nộ Triều thành, tiếp xuống có tính toán gì a?" Quốc quân hỏi.

Trực tiếp như vậy sảng khoái sao?

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, nói thật ra sao?"

Quốc quân nhướng mày.

Đương nhiên là nói thật ra, chẳng lẽ ngươi còn dám khi quân sao?

Thẩm Lãng nói: "Nói thật ra có thể, mời bệ hạ che đậy hai bên."

Lời này mới ra, Quốc quân Ninh Nguyên Hiến ánh mắt co rụt lại.

Tốt ngươi cái Thẩm Lãng, nho nhỏ người ở rể trên đường đi ngang ngược càn rỡ vậy thì thôi, bây giờ đi vào quả nhân trước mặt, lại còn như thế cuồng bội.

"Nói hay không tùy ngươi."

Chung quanh vẫn như cũ đứng đấy hắc thủy đài cao thủ, còn có mấy vị hoạn quan.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta có thể nói a."

Quốc quân nhẫn nại đã đến cực hạn.

Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống ta muốn báo thù, ta muốn chơi chết Trấn Viễn hầu Tô Nan."

"Làm càn!" Quốc quân Ninh Nguyên Hiến giận dữ mắng mỏ: "Trấn Viễn hầu chính là Thái tử thái bảo, há lại ngươi có thể gọi thẳng tên, Huyền Vũ bá chẳng lẽ không có dạy ngươi quy củ sao? Tại quả nhân trước mặt ngươi còn dám như thế làm càn, quả nhiên là mắt không có vua lên sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tô thị cùng nhà ta có huyết hải thâm cừu, ngày đó nhạc phụ đại nhân tại Vọng Nhai đảo nghênh chiến Cừu Thiên Nguy, ta đang tấn công Nộ Triều thành. Tô Kiếm Đình vậy mà suất lĩnh hơn một trăm tên Tây Vực cao thủ xâm nhập ta Huyền Vũ bá tước phủ đại khai sát giới, giết nhà ta hơn một trăm người, đả thương nương tử của ta cùng nhạc mẫu, mời bệ hạ tra rõ, trả ta nhà một cái công đạo."

Quốc quân sắc mặt phát lạnh nói: "Kẻ này vô dáng, xiên ra ngoài, xiên ra ngoài!"

Sau đó, Thẩm Lãng liền bị bốn cái hắc thủy đài cao thủ ném ra hoàng cung.

Hắn cùng Quốc quân lần thứ nhất gặp mặt liền kết thúc.

. . .

Trở lại Kim thị biệt viện lúc, Tiểu Băng không kịp chờ đợi xông lên, tràn ngập gánh thầm nghĩ: "Thế nào? Thế nào? Quốc quân có đánh ngươi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không có a, ta cùng Quốc quân mới quen đã thân, trò chuyện vui vẻ."

Tiểu Băng nói: "Thật?"

Thẩm Lãng nói: "Cái này còn có thể là giả, làm cơm xong chưa? Chết đói."

Cơm đã sớm làm xong.

Mộc Lan trù nghệ, nhưng Băng nhi nha đầu trù nghệ có thể là cấp một bổng.

Lần này nàng theo cô gia tiến quốc đô, trong lòng tràn đầy lo lắng bất an, nhưng càng nhiều hơn chính là khoái hoạt.

Ta rốt cục có thể cùng cô gia song túc song bay, rốt cuộc không cần ăn tiểu thư còn lại canh thừa thịt nguội.

Cô gia thể lực, mỗi một lần cùng tiểu thư tốt xong sau, cũng không đủ sức lại cùng nàng tốt.

Mà bây giờ, cô gia chính là ta một người.

Ta Tiểu Băng muốn ba ngày một lần.

Thật xin lỗi a tiểu thư, ta một tiểu nha đầu có ý nghĩ như vậy không đúng, nhưng ta thực sự nhịn không được a.

Cho nên lúc ăn cơm tối, Băng nhi đôi mắt đẹp liền thủy uông uông nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

"Băng nhi đừng như vậy, ta mặc dù rời đi nương tử, nhưng lại không thể có lỗi với nàng." Thẩm Lãng nói.

Băng nhi cơ hồ muốn khóc lên nói: "Có thể là tiểu thư đã đáp ứng a, hơn nữa còn để ta hầu hạ tốt cô gia, miễn cho bị phía ngoài hồ ly tinh câu đi, nói muốn để ngươi không có khí lực."

Chỉ bằng ngươi?

Thẩm Lãng nói: "Như vậy đi, buổi tối hôm nay ta muốn phòng không gối chiếc, vì nương tử thủ trinh. Trời tối ngày mai, ngươi lại tiến vào chăn của ta."

Băng nhi nhìn qua cô gia?

Cái này. . . Cái này khác nhau ở chỗ nào sao?

Thẩm Lãng thở dài, bây giờ giống ta dạng này giữ mình trong sạch nam nhân, thật sự là không nhiều lắm.

Nhưng là trêu chọc về trêu chọc.

Hắn lúc này thật sự là nhớ Mộc Lan, cả người đều vắng vẻ.

Cái này hai tháng vợ chồng giống như trẻ sinh đôi kết hợp đồng dạng, không chỉ có riêng là Mộc Lan không thể rời đi Thẩm Lãng, Thẩm Lãng cũng không thể rời đi Mộc Lan.

"Mập mạp đâu?" Thẩm Lãng nói.

Băng nhi nói: "Đúng a, thiếu gia đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không có phái người đi thông tri mập trạch, ta tới rồi sao?"

Băng nhi nói: "Cô gia không có phân phó, ta liền quên a."

Ách!

Thẩm Lãng nói: "Được rồi, ta ngày mai đi gặp hắn đi. Cái này vừa nhắc tới đến, ta còn thực sự có chút muốn hắn, không biết hắn tại Quốc Tử Giám bị người khi dễ thành dạng gì."

Băng nhi nói: "Ta một chút đều không muốn nàng, con mắt ta bên trong chỉ có cô gia."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi dạng này lấy lòng ta cũng vô dụng, buổi tối hôm nay ta chính là muốn phòng không gối chiếc."

. . .

Trong vương cung!

Một thân áo tù nhân Trương Xung quỳ trên mặt đất, trên thân mang theo trùng điệp gông xiềng.

Trương Tấn chết rồi, Nộ Triều thành mất đi, tóc của hắn chỉ trợn nhìn mấy phần một trong.

Mà lúc này, tóc của hắn đã trợn nhìn hơn phân nửa.

Cả người đã hoàn toàn giống như là một cái lão già, cũng không tiếp tục phục trước đó phong mang tất lộ dáng vẻ.

"Tội thần Trương Xung, bái kiến bệ hạ!"

Trương Xung khó khăn dập đầu, bởi vì mang theo gông xiềng, cho nên coi như lại cố gắng, đầu cũng đập không đến trên mặt đất.

Đây là hắn bị bắt bỏ tù về sau, lần thứ nhất nhìn thấy Quốc quân.

Vào tù về sau, không có bất kỳ cái gì thẩm phán, cũng không có bất kỳ người nào hỏi thăm hắn tham nhũng sự tình.

Mà lại tại Đại Lý Tự trong ngục giam, hắn cũng không có bất kỳ cái gì ưu đãi, ở chính là bình thường nhất nhà tù, ăn cũng là bình thường nhất tù bữa ăn.

Tại quốc đô làm quan nhị nhi tử, mỗi ngày ban ngày đi nha môn lên chức, ban đêm liền đến đến Đại Lý Tự bên ngoài quỳ.

Không có Quốc quân ý chỉ, hắn không thể đi trong ngục giam thấy phụ thân, cho nên chỉ có thể ở bên ngoài quỳ, biểu thị cùng phụ thân đồng cam cộng khổ.

Dạng này đã giữ vững được gần hai tháng.

Hắn đã luyện tập đến có thể quỳ đi ngủ, đầu gối đều so với thường nhân sưng to lên một khối.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến không nói gì, bên cạnh hoạn quan đem hôm nay Thẩm Lãng biểu hiện thuật lại một lần.

Bao quát hắn trên đường đi làm càn, tiến vào Huyền Vũ môn nói lời, còn có nhìn thấy Ninh Diễm Tam công chúa nói những cái kia vô lễ ngữ điệu.

Đại hoạn quan nói: "Quốc quân hỏi ngươi, Thẩm Lãng cái này biểu hiện là xuất phát từ nội tâm, vẫn là đang diễn trò?"

Trương Xung nói: "Khởi bẩm bệ hạ, Thẩm Lãng cử động lần này là xuất phát từ nội tâm, nhưng cũng là đang diễn trò."

Đại hoạn quan nói: "Chỉ giáo cho?"

Trương Xung nói: "Hắn nói mỗi một câu nói, đều là nội tâm của hắn chân thực ý nghĩ. Nhưng là vốn có thể không nói ra, hắn biết rất rõ ràng có người giám thị, nhưng như cũ nói ra, đây chính là đang diễn trò, muốn để Quốc quân cảm thấy hắn chính là tính tình bên trong người."

Đại quan hoạn nói: "Tại Nhân Từ các yết kiến thời điểm, Quốc quân hỏi hắn chiếm Nộ Triều thành về sau, bước kế tiếp định làm như thế nào? Hắn nói muốn chơi chết Tô Nan Hầu tước, lời này là thật là giả."

Trương Xung nói: "Thật."

Đại hoạn quan nói: "Quốc quân hỏi ngươi, Thẩm Lãng người này nhưng có dã tâm? Có thể biết mưu phản?"

Trương Xung nói: "Nếu không buộc hắn, tuyệt sẽ không phản. Như buộc hắn, tất phản không thể nghi ngờ!"

Lập tức, Quốc quân tuấn mỹ khuôn mặt lạnh lẽo.

Hắn liền không nghe được phản cái chữ này.

Đại hoạn quan nói: "Quốc quân hỏi ngươi, Thẩm Lãng người này lý tưởng là cái gì?"

Trương Xung nghĩ một hồi nói: "Hưởng thụ vinh hoa phú quý, không nhận bất kỳ ủy khuất gì."

Đại hoạn quan nói: "Cái gì gọi là không nhận bất kỳ ủy khuất gì?"

Trương Xung nói: "Chính là có người đắc tội hắn, hắn liền muốn toàn bộ chơi chết."

Quốc quân cuối cùng mở miệng, nói: "Vậy hắn tại sao không có chơi chết ngươi?"

Trương Xung nói: "Bởi vì thần chưa hề đắc tội qua hắn."

Xác thực như thế!

Trương Xung cùng Thẩm Lãng từ đầu tới đuôi đều chỉ có chính trị mâu thuẫn, không có thù riêng.

Cho nên khi phân ra thắng thua về sau, hai người có thể nói là nở nụ cười quên hết thù oán.

Quốc quân vuốt vuốt trong tay đồ sứ.

Đồ sứ này cực kỳ trân quý, xảo đoạt thiên công không nói, mấu chốt là gần như trong suốt.

Rõ ràng là đồ sứ, lại giống như là ngọc thạch.

Chỉ như vậy một cái cái chén, giá trị mấy trăm kim tệ.

Nhưng dạng này đồ sứ cũng chỉ là đẹp mắt, nhẹ nhàng một va chạm liền nát.

Thẩm Lãng cũng là cái này đồ sứ.

Tinh xảo tuyệt luân.

Người người đều nói hắn thô bỉ không chịu nổi.

Nhưng Quốc quân lại có thể từ trên người hắn nhìn thấy một loại khí chất, một loại tinh xảo khí chất.

Trên thế giới này khó được nhất chính là tinh xảo người.

Thưởng thức trong chốc lát, Quốc quân hỏi: "Trương Xung, ngươi nói ta có nên giết hay không Thẩm Lãng?"

Sau khi nói xong, Quốc quân ánh mắt giống như hững hờ rơi vào cái ly trong tay bên trên.

Lúc này Trương Xung nhất định phải thốt ra, tuyệt không thể nghĩ sâu tính kỹ.

Quân thượng cùng ý nghĩ cùng người khác là không giống.

Hắn căn bản không cần ngươi cho câu trả lời chính xác, cũng không cần ngươi câu trả lời tốt nhất.

Hắn muốn là. . . Lời thật lòng.

Trương Xung nói: "Không giết."

Quốc quân nói: "Vì sao?"

Trương Xung nói: "Kẻ này dùng tốt, là một thanh lưỡi dao, so tội thần còn muốn sắc bén lưỡi dao."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 202: Lãng Gia Làm Cha! Kim Mộc Thông Phát Hỏa!

Hoàng Phượng cùng Thẩm Thập Tam, một trái một phải, như đồng môn thần đồng dạng canh giữ ở cửa thư phòng.

Kim thị gia tộc tại quốc đô biệt viện không lớn, chỉ có chỉ là mấy chục mẫu mà thôi, nhưng đã trống không thật lâu, chỉ có bốn năm cái lão bộc trông coi.

Hơn một trăm người vào ở đến về sau liền tràn đầy.

Kim Mộc Thông ngay từ đầu cũng ở qua nơi này, nhưng về sau liền ở tại Quốc Tử Giám ký túc xá đi, bởi vì một người ở như thế lớn dinh thự thực sự vũ trụ.

Mập trạch rất đáng thương, hắn đến quốc đô thời điểm mang đến mười mấy người, nhưng lại trở về mười cái, cho nên người bên cạnh cộng lại không cao hơn bốn năm cái.

Cho nên vẫn là tại Quốc Tử Giám nội trú náo nhiệt một chút.

Sau đó cách mỗi ba năm ngày, ngũ vương tử Ninh Chính liền sẽ phái người đem Kim Mộc Thông tiếp vào hắn phủ thượng đi.

Đây cũng là một loại bảo hộ dáng dấp , tương đương với nói cho tất cả mọi người, Huyền Vũ bá tước phủ thế tử từ ta bảo bọc, các ngươi nếu là muốn động thủ với hắn, còn xin ước lượng phân lượng của mình.

Đương nhiên chính Ninh Chính phân lượng không nặng, nhưng bất kể nói thế nào chung quy là Quốc quân nhi tử.

Thẩm Lãng trong thư phòng, làm rõ tất cả suy nghĩ.

Đầu tiên, Quốc quân sẽ không giết hắn.

Bởi vì hôm nay hắn ứng đối có thể nói là hoàn mỹ vô khuyết.

Mặc dù có diễn kịch thành phần, nhưng câu câu là nói thật.

Hắn chính là không có dã tâm, nếu như người khác không buộc hắn, hắn căn bản liền sẽ không muốn mưu phản.

Như Quốc quân giết Thẩm Lãng, kia không hề nghi ngờ chính là trực tiếp bức phản Huyền Vũ bá.

Kim Trác Bá tước là một cái phi thường quật cường cố chấp người, hắn rất chính trực, nhưng cũng không hiểu đến thỏa hiệp.

Thẩm Lãng vừa chết, hắn cam đoan lập tức quay người bắc ném Ngô quốc, chế tạo một trận Việt quốc bản Diễm Châu thay đổi.

Cho nên, Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông sinh mệnh an toàn cũng không có vấn đề gì.

Nhưng là. . .

Không có nguy hiểm tính mạng, cũng không đại biểu cho liền có thể bình an thuận lợi.

Tam vương tử, Thái tử, Tiết thị, Ninh thị cái này bốn cỗ địch nhân, là sẽ không bỏ qua lần này cơ hội ngàn năm một thuở.

Thẩm Lãng tiến quốc đô về sau, nhạc phụ đại nhân tấn thăng cơ hồ đã thành kết cục đã định.

Như Thẩm Lãng đoán không sai, Quốc quân sẽ sắc phong Kim

Trác vì Nộ Triều hầu, vì Việt quốc người quản lý Nộ Triều thành.

Nhưng là Nộ Triều hầu có thể đã từng xem như Cừu Thiên Nguy xưng hào.

Đương nhiên, Quốc quân chưa hề sắc phong qua Cừu Thiên Nguy, nhưng Tam vương tử cùng Thái tử đều đáp ứng, một khi Cừu Thiên Nguy đầu nhập vào, sau khi lên ngôi nhất định sắc phong hắn làm Nộ Triều hầu.

Cho nên Kim Trác làm sao lại muốn như thế một cái phong hào.

Hắn muốn là Huyền Vũ hầu.

Mà lúc này Quốc quân cấp thiết muốn muốn thu về Huyền Vũ cái này phong hào, nếu không mỗi một lần trải qua Huyền Vũ môn thời điểm, đều giống như tiến Kim thị gia tộc đại môn, cỡ nào xấu hổ a.

Cho nên sắc phong Nộ Triều hầu, cơ hồ là trăm phần trăm xác suất.

Như Kim Trác Bá tước không tiếp thụ, kia Quốc quân liền có lời.

Ta muốn sắc phong ngươi vì Hầu tước, là chính ngươi không nhận a, cũng không phải quả nhân cay nghiệt thiếu tình cảm.

Cho nên, phong hầu sự tình khả năng liền không giải quyết được gì.

Đương nhiên, Huyền Vũ bá là không quá quan tâm phong hầu không phong Hầu, chỉ cần danh chính ngôn thuận cầm xuống Nộ Triều thành liền có thể.

Nhưng Thẩm Lãng không được a.

Hắn nhiều hư vinh a.

Hầu tước phủ người ở rể nghe bao nhiêu ngưu bức?

Mà lại toàn bộ Việt quốc uy tín lâu năm quý tộc bao nhiêu Hầu tước a, dù là tính đến Trấn Bắc hầu cũng không cao hơn ba cái mà thôi.

Thậm chí Trấn Bắc hầu cũng không thể tính, bởi vì nhà hắn mới bao nhiêu đất phong, bao nhiêu tư quân a.

Cho nên một khi Kim thị tấn thăng Hầu tước, liền sẽ cùng Tô thị, Chủng thị đặt song song, trở thành uy tín lâu năm trong quý tộc ba Đại Hầu tước.

Cho nên cái này Hầu tước Thẩm Lãng chắc chắn phải có được.

Hơn nữa còn muốn là Huyền Vũ hầu.

Như vậy cái này đánh cờ độ khó liền có chút cao.

Muốn nắm giữ tốt tuyệt đối phân tấc.

Nếu không ra Thẩm Lãng ngoài ý muốn, Quốc quân sắc phong Kim Trác vì Nộ Triều hầu ý chỉ đều đã định ra.

Liền sai phái người đi tuyên chỉ.

Cho nên, Thẩm Lãng đi vào quốc đô nhiệm vụ thứ nhất, chính là trợ giúp nhạc phụ đoạt được Huyền Vũ hầu phong hào.

Nộ Triều hầu, tuyệt đối không được!

Cái thứ hai nhiệm vụ, diệt Tô thị!

Mà nhiệm vụ này liền rất lớn.

Dù sao Tô thị nhưng là chân chính quái vật khổng lồ, không chỉ có là số một số hai uy tín lâu năm quý tộc, mà lại Tô Nan Hầu tước bản thân vẫn là Thái tử thái bảo, trấn quân đại tướng quân, muội muội của hắn là Quốc quân Tô Phi.

Nhiệm vụ thứ ba, bồi dưỡng ngũ vương tử Ninh Chính.

Hàng đầu mục tiêu chính là để hắn mở nha xây phủ, sắc phong công tước.

Ngay cả Ninh Chân cái này cung nữ nhi tử đều sắc phong công tước, Ninh Chính hiện tại còn cái gì tước vị đều không có.

Như vậy sao được?

Đương nhiên, cái này thật là khó khăn vô cùng,

Ninh Chính cơ hồ là nhất bị Quốc quân chán ghét mà vứt bỏ nhi tử, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì địa vị, mà lại cưới vẫn là một cái thương nhân con gái, bên người có thể nói là không có chút nào thế lực.

Muốn đem hắn nâng lên đi, khó như lên trời!

Nhưng là, Lãng gia am hiểu nhất chính là sáng tạo kỳ tích.

Đương nhiên, Thẩm Lãng như thế giúp người làm niềm vui sao?

Bởi vì cảm kích, cho nên mới muốn đi bồi dưỡng Ninh Chính?

Dĩ nhiên không phải!

Bởi vì diệt Tô thị, Thẩm Lãng cần một cái lớn ô dù.

Hắn không có khả năng đầu nhập Tam vương tử, cũng không có khả năng đầu nhập Thái tử.

Không có ô dù, vậy liền tự mình nâng đỡ lên tới một cái ô dù.

Thái tử cũng dám có ý đồ với Mộc Lan, Thẩm Lãng chú định cùng hắn không chết không ngớt.

Mà Tam vương tử là Tiết thị gia tộc chỗ dựa, đồng dạng là tử địch.

Mặc kệ là diệt Tô thị, diệt Tiết thị đều cần ngũ vương tử Ninh Chính làm điểm tựa.

Cho nên cái này cái thứ hai cùng cái thứ ba chiến lược nhiệm vụ, cơ hồ là trọng hợp.

Thẩm Lãng hôm nay trong vương cung, ngay trước Quốc quân cùng đông đảo hoạn quan mặt nói thẳng muốn chơi chết Tô Nan.

Là hắn cuồng vọng sao?

Không, dĩ nhiên không phải!

Hắn câu nói này nhất định sẽ truyền đi.

Tô Nan sẽ biết, Thái tử sẽ biết, Tam vương tử cũng sẽ biết.

Thẩm Lãng này bằng với nói cho tất cả mọi người.

Các ngươi tất cả mọi người tránh ra, ta Kim thị gia tộc muốn cùng Tô thị làm.

Các ngươi đừng trộn lẫn hồ a, tọa sơn quan hổ đấu là được rồi a.

Tại đoạt chiến bên trong, bây giờ Tô thị gia tộc không có đứng đội, Kim thị gia tộc cũng không có đứng đội.

Cho nên để hai nhà này đấu, đối Tam vương tử cùng Thái tử đều có chỗ tốt.

Cho dù là bọn họ chính mài đao xoèn xoẹt chuẩn bị đối phó

Thẩm Lãng, cũng sẽ tạm dừng xuống tới.

Dù sao ngư ông đắc lợi sự tình ai cũng thích.

Thẩm Lãng xuất ra một cây bút suy tư thật lâu, sau đó tại trên tờ giấy trắng viết xuống một cái tên.

Đây là hắn tại quốc đô bên trong định tìm cái thứ nhất minh hữu.

Tam công chúa Ninh Diễm.

Không sai, chính là cái kia Thẩm Lãng nói cái mông vẫn còn lớn ngạo nghễ ưỡn lên, eo cũng rất dã, chính là đùi có chút thô tam quả phụ.

Đương nhiên nàng không phải quả phụ a.

Nàng là có phu quân, chỉ bất quá đã sớm trở mặt, đánh túi bụi, nàng trước mặt mọi người đối tất cả mọi người nói từ nay về sau, nàng chính là quả phụ.

Này bằng với là nguyền rủa hắn phu quân chết a.

Cục diện bây giờ chính là, ly hôn cũng rời không được.

Phá kính lại khó đoàn tụ.

Quốc quân đối nàng tràn ngập áy náy, cho nên thực tế dung túng.

Mà nàng cũng đã trở thành quốc đô một mối họa lớn.

Là thật tai họa a, rất ít người dám chọc.

Thẩm Lãng lựa chọn nàng làm minh hữu, là trải qua nghĩ sâu tính kỹ.

Cho nên, cho nên hôm nay tiến quốc đô tại Huyền Vũ đường lớn lên nhìn thấy Ninh Diễm công chúa thời điểm liền nói một câu, cái mông rất lớn ngạo nghễ ưỡn lên, chính là đùi quá thô.

Mà lại chỉ sợ hỏa hầu không đủ, còn tăng thêm một câu, xem ra ta thực sự kìm nén đến quá độc ác, nhìn thấy loại này cấp bậc đàn bà đều thạch.

Đây là trần trụi nhục nhã cùng đùa giỡn a.

Tin tưởng rất nhanh liền sẽ truyền vào Ninh Diễm công chúa trong tai.

Liền lấy nàng cái kia bạo tính tình có thể nhịn được rồi?

Khẳng định là muốn đánh tới cửa a.

Nhưng là, không đánh nhau thì không quen biết a.

Đối với cái này dã man công chúa đàn bà, Thẩm Lãng vẫn có niềm tin cầm xuống.

Đã sớm chuẩn bị đã lâu a, thủ đoạn nhiều hơn.

Đương nhiên, dựa vào viết tiểu thuyết là không được a.

Cừu Yêu Nhi người này quá thuần túy, dựa vào một cái Tây Du Ký là được rồi.

Nhưng là Ninh Diễm công chúa là không được.

Cừu Yêu Nhi trừ nghe cố sự bên ngoài, không có bất kỳ cái gì yêu thích.

Mà Ninh Diễm công chúa yêu thích, quả thực không nên quá nhiều a.

Cũng chính là nàng là nữ, nếu không ngay cả thanh lâu nàng đều muốn đi.

Tốt a, trên thực tế nàng thật đúng là đi, hơn nữa còn trở thành hai cái nữ hoa khôi khách quý.

Như vậy, Lãng gia đây là muốn dự định xuất quỹ sao?

Dự định cùng tam quả phụ quỷ hỗn sao?

Dĩ nhiên không phải!

Ngươi như thật cùng nàng ngủ, nàng cam đoan xem thường ngươi.

Mà lại, vị này Ninh Diễm công chúa dã về dã, sinh hoạt cá nhân lại là bất loạn, chí ít không có cùng nam nhân loạn qua.

Hình dung như thế nào nữ nhân này đâu?

Thứ nhất, ngực to mà không có não; thứ hai, võ công cao cường; thứ ba, ngang ngược vô lý; thứ tư, nữ hán tử.

Cừu Yêu Nhi nhìn phóng khoáng, nhưng trên thực tế là vượt qua giới tính, là cái quang mang bắn ra bốn phía nữ thần.

Mà vị này Ninh Diễm công chúa, chính là một cái nữ thần trải qua.

Như vậy cái này Ninh Diễm công chúa là cái nữ đồng tính luyến ái sao?

Cũng không phải!

Nàng chính là vì chơi vui, vì kích thích.

Cái này nữ thần trải qua, rất phức tạp.

Dạng này người thích hợp nhất làm bằng hữu.

Lãng gia cần tại quốc đô mở ra một cái cục diện, cần nhất cũng chính là loại này thân phận cao quý, mạnh mẽ đâm tới ương ngạnh nữ thần trải qua.

Đúng, nhất định phải là nữ nhân.

Bởi vì nữ nhân vô lễ không tốt quản.

Nữ nhân khóc lóc om sòm, người khác trấn không được.

Nhưng là nhất định phải nắm chắc tốt tiêu chuẩn.

Ngàn vạn không thể ngủ, ngàn vạn không thể ngủ. Một khi ngủ, tính chất liền thay đổi.

Hiện tại Ninh Chính còn quá nhỏ yếu, không đủ trở thành Thẩm Lãng ô dù.

Mà một khi cầm xuống Ninh Diễm tam quả phụ, Thẩm Lãng tại quốc đô cam đoan làm ít công to.

Đánh cái so sánh, năm đó Lưu Triệt muốn tranh đoạt Thái tử vị trí thời điểm, trợ lực lớn nhất là ai?

Trưởng công chúa Lưu chơi a.

Vị này Ninh Diễm công chúa mặc dù so ra kém Lưu chơi, nhưng là càng thêm không thèm nói đạo lý, cho nên dùng rất tốt.

Lãng gia ngay tại trong thư phòng chờ a chờ.

Tam quả phụ, ta hôm nay nhục nhã đùa giỡn ngươi, ngươi làm sao còn không qua đây chơi chết ta a.

Ngươi mau tới a.

Mau tới chơi chết ta nha!

… . . .

Trương Xung vẫn như cũ trở về tới Đại Lý Tự trong ngục giam.

Quốc quân nhắm mắt lại, cười nói: "Thôi thôi thôi, trời sinh như thế một cái tinh xảo người không dễ dàng, liền tạm thời dung hạ ngươi."

Sau đó, hắn nhẹ nhàng mà đưa tay bên trong cái này tinh xảo cái chén để lên bàn.

Đón lấy, hắn từ trong rương lấy ra một phần thánh chỉ.

Nội dung phía trên viết rõ ràng.

Sắc phong Kim Trác vì Nộ Triều hầu, tạm từ Kim thị gia tộc người quản lý Nộ Triều thành, khâm thử!

Quả nhiên cùng Thẩm Lãng đoán trước đến nửa điểm không kém.

Thậm chí mỗi một chữ đều không khác mấy.

Nộ Triều hầu, Nộ Triều hầu!

Kim Trác, ta có thể là phong ngươi làm hầu, liền nhìn ngươi có tiếp hay không.

Ngươi nếu không tiếp, vậy cũng không muốn trách ta.

"Phần này ý chỉ, ngày mai phát ra ngoài đi."

"Vâng!" Đại hoạn quan nói.

… . . .

Mập trạch Kim Mộc Thông phát hỏa.

« Đấu Phá Thương Khung » quyển sách này cũng đại hỏa.

Bán không biết bao nhiêu bản, quả thực để in ấn quyển sách này tiệm sách kiếm lời lớn.

Bất quá thanh danh này cũng không quá tốt.

Thẩm Lãng lúc ấy viết bản này « phong nguyệt vô biên » thời điểm, cơ hồ nhận tất cả cao tầng nhân sĩ thưởng thức, hoàn toàn coi là kinh điển.

Mỗi một cái văn nhân nhã sĩ đều khen không dứt miệng.

Mà bản này « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên », vẫn như cũ là dùng Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh bút danh ra.

Vừa mới mở bán thời điểm, trực tiếp đưa tới tranh mua phong trào, có thể nói là Việt Đô giấy quý.

Bán được so « vàng x mai làn gió tháng vô biên » còn tốt hơn.

Vì cái gì?

Bởi vì Thẩm Lãng quyển sách trước góp nhặt quá nhiều danh tiếng.

Vô số người đều đối bộ 2 trông mong mà đối đãi.

Mà lại cái này tiệm sách cũng không cần mặt, trang bìa vậy mà cũng dùng dẫn lửa nữ nhân, nhìn qua giống như chính là « vàng x mai làn gió tháng vô biên » bộ 2 đồng dạng.

Rất nhiều quan lại quyền quý mua về xem xét.

Ngày!

Đây là vật gì a?

Cái gì Đấu Khí đại lục?

Cái gì ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây? Đừng khinh thiếu niên nghèo?

Viết cái gì nha?

Ta ưu mỹ thi từ đâu?

Ta thế sự hiểu rõ đều học vấn đâu? Ta ân tình đạt luyện tức văn chương đâu?

Nhưng là, nhưng lại mặt khác một nhóm người thấy như si như say.

Phổ thông bách tính, người luyện võ, thậm chí bao gồm Quốc Tử Giám cùng thái học học sinh.

Bọn này thư sinh, vừa mắng một bên nhìn.

Hoàn toàn không dừng được.

Quá dễ nhìn a, quá kích thích, quá đặc sắc a.

Nhưng là, bọn này Quốc Tử Giám cùng thái học học sinh, lại không dám công khai nhìn, chỉ có thể một người trốn ở gian phòng nhìn, hoặc là ngồi xổm ở nhà xí nhìn.

Có chút thiên tài thậm chí nghĩ ra một ý kiến, đem Tứ thư Ngũ kinh phong bì tháo ra, che tại bản này « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » bên trên.

Nhưng rất nhiều quan lại quyền quý lại đau lòng nhức óc.

Ta không tin.

Ta tuyệt đối không tin bản này « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » là Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh viết.

Làm sao có thể?

Quả thực là trên trời dưới đất a.

Nhưng là có rất lớn một đám người lại cảm thấy « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » càng thêm đẹp mắt, mà lại đẹp mắt nhiều lắm a.

Trước đó « vàng x mai làn gió tháng vô biên » bọn hắn cũng mua, nhưng chỉ chọn nhục hí nhìn, đến đằng sau dứt khoát đem có nhục hí kia vài trang kéo xuống đến, cái khác nội dung vứt ở một bên.

Nơi nào giống như « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên », mỗi một chữ cũng đẹp a.

Quả thực để người mất ăn mất ngủ, nhìn một lần lại một lần.

Nhưng là, đám người này không có quyền nói chuyện a.

Bọn hắn cảm thấy đẹp mắt vô dụng.

Cho nên, Kim Mộc Thông quyển sách này đại hồng đại tử, bán được bầu trời, nhưng lại bị người mắng đến cẩu huyết lâm đầu.

Về sau có người nói.

Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh nhưng thật ra là hai người.

Một cái là Thẩm Lãng, một cái là Kim Mộc Thông.

« vàng x mai làn gió tháng vô biên » là Thẩm Lãng viết.

« Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » bản này lớn độc thảo là Kim Mộc Thông viết.

Đám người bừng tỉnh đại ngộ.

Sau đó nhao nhao phê phán Kim Mộc Thông, mãnh liệt yêu cầu đem bút danh triệt để chia cắt ra tới.

Nhưng bất kể như thế nào.

Kim Mộc Thông là phát hỏa.

Trở thành Quốc Tử Giám siêu cấp danh nhân.

Cơ hồ tất cả học sinh đều là hắn độc giả, nhưng chín mươi phần trăm học sinh nhìn thấy hắn liền mắng.

Ngươi viết cái gì rác rưởi đồ chơi a?

Có thể là mình sau khi về nhà, lại đem quyển sách này lật ra đến, nhìn một lần lại một lần.

Tiệm sách cũng liều mạng thúc giục Kim Mộc Thông đại thần.

Tranh thủ thời gian viết bộ 2 a, vô số người đều chờ điên rồi a.

Mập trạch cũng muốn viết a, nhưng là. . . Tỷ phu còn không có cho đại cương đâu.

Chính ta ngược lại là ngo ngoe muốn động nghĩ viết, nhưng là ta không dám viết a.

Ta sợ hủy kinh điển a.

Cho nên, mập trạch mỗi một ngày đều trông mong mà đối đãi.

Tỷ phu a, ngươi chừng nào thì đến quốc đô a.

Ngươi cũng không biết, ta đến cỡ nào nhớ ngươi.

Lúc sau tết, các ngươi ngay cả một phong thư đều không có cho ta viết.

Sẽ không phải là đem ta đem quên đi đi.

Liền như là Thẩm Lãng đoán.

Mặc kệ Quốc Tử Giám vẫn là thái học học sinh, tất cả học bá đều nhao nhao xem thường Kim Mộc Thông.

Tất cả học cặn bã đều cùng hắn trở thành hảo bằng hữu.

Thậm chí đem hắn coi là thần tượng.

Cho nên, Kim Mộc Thông đại thần tại quốc đô trôi qua phi thường sung sướng.

Mỗi một ngày đều có một đám học cặn bã tiền hô hậu ủng.

Chính là đám người này thúc bản thảo thúc quá hung ác.

Khiến cho Kim Mộc Thông cũng không dám gặp bọn họ.

Thực tế cái kia tiệm sách, mỗi ngày đều đang thúc giục bản thảo, quả thực đều quỳ xuống đến cầu hắn.

Mập trạch im lặng.

Ta cũng nghĩ ra a.

Có thể là tỷ phu của ta còn chưa tới a.

... . . .

Ninh Diễm phủ công chúa.

"A. . . A. . . A. . ."

Truyền đến từng đợt rú thảm.

Một cái nam tử bị lột sạch quần áo, dán tại trên cây bị cuồng rút, toàn thân máu me đầm đìa.

Người thanh niên này công tử cũng là một cái quý tộc.

Phụ thân của hắn là một cái Bá tước, tổ tiên đã từng lập xuống đại công, cho nên được phong làm Bá tước, cứ việc không có đất phong cùng tư quân, là tân quý tộc.

Phụ thân của hắn quan chức tối cao đến Hộ bộ thượng thư.

Cũng bởi vì một câu, vị này Quốc Tử Giám quý tộc công tử liền bị dán tại trên cây đánh cái nửa chết nửa sống.

Nàng nhìn thấy Ninh Diễm công chúa thời điểm nói: "Công chúa điện hạ cái mông quá lớn quá vểnh lên."

Từ đó có thể thấy được vị công chúa này ương ngạnh cực kỳ.

Gian phòng bên trong, vị công chúa điện hạ này đang xem một quyển sách.

« Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên ».

Nàng đã nhìn năm lần.

Quả thực quá dễ nhìn a.

Trên thế giới này, quả thực không có so đây càng đẹp mắt sách.

Vị này nữ thần trải qua công chúa xem hết « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » về sau, lập tức đi tìm tới « vàng x mai làn gió tháng vô biên », dù sao cũng là một cái bút danh xuống tác phẩm a.

Kết quả kiên trì nhìn mấy chục trang về sau, liền trực tiếp ném tới nhà xí bên trong.

Thứ đồ gì a?

Cái gì cứt chó a.

Viết quá kém.

Thật sự là không thể tin được, cái này « vàng x mai làn gió tháng vô biên » vậy mà là Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh viết, trình độ cũng quá kém a.

Vẫn là « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » viết tốt.

Cùng một cái tác giả, làm sao trình độ chênh lệch lớn như vậy chứ?

Về sau Ninh Diễm công chúa nghe nói.

Nguyên lai cái này một cái bút danh là hai cái tác giả a, một cái gọi Thẩm Lãng, một cái gọi Kim Mộc Thông.

Cái này Kim Mộc Thông là đại thần, chân chính đại thần.

Thẩm Lãng chính là cái rác rưởi, viết cái gì hạ lưu đồ chơi a.

Thế là, Ninh Diễm công chúa lại một lần nữa say sưa ngon lành nhìn lên « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên ».

Đây đã là thứ sáu lần, vẫn là như vậy đẹp mắt.

"Đi hỏi một chút cái kia tiệm sách, « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » bộ 2 lúc nào mới có thể đi ra ngoài? Lão nương đã đợi không kịp a, lại không ra sách, ta liền đem hiệu sách của hắn đốt."

"Đúng, ta cái này đi thúc, cái này đi thúc!" Nữ võ sĩ chạy ra ngoài.

Đương nhiên, Ninh Diễm công chúa nghe được quyển sách này là Kim Mộc Thông viết, ngay lập tức liền đi Quốc Tử Giám thấy Kim Mộc Thông.

Sau đó, nàng bức bách mình quên Kim Mộc Thông là quyển sách này tác giả.

Quá áp chế.

Câu nói kia thật sự là đúng.

Ngươi ăn trứng gà liền tốt, tuyệt đối đừng đi xem đẻ trứng gà mái dáng dấp ra sao.

Có thể nói như vậy.

Nếu như không phải là vì nhìn thấy « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » bộ 2, Ninh Diễm đã sớm đi làm chết Kim Mộc Thông.

Chỉ bằng ngươi như thế áp chế dáng vẻ, cũng xứng trở thành quyển sách này tác giả?

"Đi Quốc Tử Giám cảnh cáo Kim Mộc Thông, nếu như còn không viết bộ 2, ta liền chơi chết hắn." Ninh Diễm công chúa nói.

"Vâng!" Cái thứ hai nữ võ sĩ đi Quốc Tử Giám cảnh cáo Kim Mộc Thông.

Mà liền tại lúc này, lục vương tử Ninh Cảnh đi đến.

Ninh Diễm công chúa nhìn sang, không để ý đến.

Nàng là toàn bộ quốc đô nhất ương ngạnh công chúa, trừ Quốc quân cùng mẫu hậu bên ngoài, ai cũng không để vào mắt.

Lão nương muốn đánh ai là đánh.

Nếu như không phải là vì nhìn « Đấu Phá Thương Khung » bộ 2, Kim Mộc Thông đã bị đánh chết.

"Cút!" Ninh Diễm công chúa nói.

Lục vương tử Ninh Cảnh nói: "Tam tỷ, hôm nay có một người nhục nhã đùa giỡn ngươi. Hắn nói ngươi cái mông đủ lớn, eo cũng đủ dã, chính là đùi quá lớn. Mà lại nói hắn thực sự kìm nén đến quá lâu, đối mặt với ngươi loại này cấp bậc đàn bà, vậy mà đều cứng rắn."

Lời này mới ra, Ninh Diễm công chúa lập tức nổ.

Khiêu khích a!

Người này không muốn sống sao?

Muốn chết phải không?

Trước Hộ bộ thượng thư nhi tử, cũng bởi vì nói một câu cái mông của nàng quá lớn, kết quả liền bị dán tại trên cây đánh cái gần chết.

Mà người này cũng dám làm nhục như vậy hắn?

Vậy mà ghét bỏ ta to bằng bắp đùi? Vậy mà nói ta loại này cấp bậc đàn bà? Lão nương cũng là siêu cấp mỹ nhân a.

Tự tìm cái chết!

Tự tìm cái chết!

Ninh Diễm công chúa nói: "Người này là ai? Ta đi làm chết hắn!"

Lục vương tử yên tĩnh nói: "Hắn tại Kim thị gia tộc biệt viện, là Huyền Vũ bá tước phủ người ở rể Thẩm Lãng."

Ninh Diễm công chúa lạnh giọng nói: "Người tới, đi với ta đi Kim thị biệt viện, chơi chết cái kia nhỏ người ở rể."

Thế là, vị này Ninh Diễm công chúa suất lĩnh lấy mười mấy cái nữ kỵ sĩ, trùng trùng điệp điệp xông về Kim thị biệt viện.

...

Thẩm Lãng một mực tại thư phòng chờ.

Chờ lấy Ninh Diễm công chúa giết đến tận cửa, chờ đến đều muốn ngủ thiếp đi.

Kết quả không có chờ đến Ninh Diễm công chúa, lại chờ được nha đầu Tiểu Băng.

Thẩm Lãng nói: "Băng nhi, ta đã nói rồi, buổi tối hôm nay ta muốn vì nương tử phòng không gối chiếc, chính ngươi một người ngủ đi."

Tiểu Băng do dự thật lâu, nâng lên thật là lớn dũng khí nói: "Cô gia, ta. . . Ta có thể là mang thai."

Thẩm Lãng giật mình.

Ngươi, ngươi mang thai.

Mộc Lan đều không có mang thai, kết quả ngươi mang thai?

Tiểu Băng nói: "Ta tháng trước kinh nguyệt liền không có đến, vừa rồi vẫn nghĩ nôn."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Vậy ngươi vì sao không nói sớm, vì sao không cho An Tái Thế bắt mạch a?"

Tiểu Băng nói: "Người ta muốn bồi cô gia tiến quốc đô, nếu như ta mang thai, ngươi khẳng định sẽ đem ta lưu tại Huyền Vũ bá tước phủ."

Cái này có thể làm sao cho phải a?

Tiểu Băng ngươi mang thai, mà lại mới chừng hai tháng?

Vậy, vậy ta chẳng phải là muốn phòng không gối chiếc thật lâu?

Mà vừa lúc này.

Thẩm Thập Tam chạy vội mà nhập đạo: "Cô gia, việc lớn không tốt, Ninh Diễm công chúa suất lĩnh mấy chục tên kỵ sĩ, giết tới cửa."

Thẩm Lãng đại hỉ.

Tam quả phụ, Ninh Diễm công chúa, ngươi rốt cuộc đã đến a!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 203: Chinh Phục Cọp CáI Công Chúa! Lãng Gia Lợi Hại!

Sau đó Thẩm Lãng dùng X quang mắt thấy Tiểu Băng bụng.

Quả nhiên là mang thai, thai tâm đều rõ ràng.

Nha đầu này tháng trước liền biết, kết quả chính là không nói.

Cũng may mắn là tại Kim thị gia tộc, đổi tại cái khác nhà, như ngươi loại này tâm cơ sẽ bị vợ cả đánh chết biết sao?

Sau đó Thẩm Lãng không khỏi lo lắng, vì sao Mộc Lan không có mang thai đâu.

Kỳ thật, Thẩm Lãng cùng Tiểu Băng có thể đếm được trên đầu ngón tay, mấy tháng nay cũng chính là ba bốn lần mà thôi.

Không phải là không muốn a, thực sự là. . . Không nói cũng được.

Mộc Lan quá lợi hại, mà lại cũng quá đẹp.

Thẩm Lãng điểm này khí lực, toàn bộ giày vò tại nương tử trên thân.

Làm Thẩm Lãng khôi phục bình thường về sau, một tháng thời gian liền cùng Mộc Lan có ba mươi ba lần.

Hai người đều là ăn tủy biết vị, hoàn toàn không biết khắc chế.

Tháng kia, Lãng gia gầy mấy cân, vành mắt đều có chút đen.

Về sau nhạc mẫu lại đem Kim Mộc Lan kéo đi nói thì thầm.

Thế là, Mộc Lan liền khắc chế, nhưng tần suất vẫn tương đối cao.

Nhưng coi như dạng này, Mộc Lan đều không có mang thai.

Nàng cũng không có khả năng tránh thai a.

Nương tử thân thể chẳng lẽ có vấn đề a?

Phi phi phi!

Coi như cặn bã sóng thân thể có vấn đề, nương tử thân thể cũng không có khả năng có vấn đề.

Nương tử khẳng định rất tuyệt rất tốt.

. . .

"Ngươi cái này rất nha đầu." Thẩm Lãng tức giận nói: "Ngươi nếu biết mình mang thai, còn muốn chui ta ổ chăn?"

Tiểu Băng mị nhãn như tơ nói: "Nô nô biết thật nhiều hầu hạ cô gia biện pháp, loại sự tình này không làm, ta cũng có thể để ngươi thoải mái."

Ai!

Trên thế giới này chỉ có lấy sai danh tự, không có lấy sai ngoại hiệu.

Đều gọi ngươi tao băng, xem ra là nửa điểm sai không có.

"Tốt, tốt, biết ngươi người mang tuyệt kỹ, đi thôi đi thôi, có một cái cọp cái muốn giết tiến đến." Thẩm Lãng im lặng nói.

Tiểu Băng đôi mắt trợn to nói: "Cô gia, tiểu thư để ta giám sát chặt chẽ ngươi, không nên bị bên ngoài hồ ly tinh câu kết làm bậy."

Thẩm Lãng vặn lấy lỗ tai của nàng nói: "Ngươi nghe rõ ràng cho ta, tới là một đầu nóng nảy cọp cái, không phải hồ ly tinh hiểu không? Hồ ly tinh nam nhân dám lên, ngươi gặp qua nam nhân kia dám lên cọp cái, không bị bị cắn một cái gãy, một trảo bóp nát sao?"

Sau đó!

Trong không khí tràn đầy một trận sát khí!

Một đầu cọp cái bỗng nhiên vọt vào, hướng phía Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Nói hay lắm, nói đến thật tốt a!"

Thẩm Lãng lập tức tê cả da đầu.

Cmn, làm sao ngươi tới đến nhanh như vậy a?

Thẩm Lãng không khỏi hướng Thẩm Thập Tam cùng Hoàng Phượng nhìn lại.

Làm sao thủ vệ a, vậy mà để người cứ như vậy mạnh mẽ đâm tới tiến đến rồi? Hai ngươi sẽ không phải là tại mắt đi mày lại, lẫn nhau thông đồng đi.

Hoàng Phượng im lặng.

Rõ ràng là tự ngươi nói qua, Ninh Diễm công chúa tới thời điểm không cần ngăn cản, hiện tại lại tìm đến chúng ta phiền phức, thật sự là khó hầu hạ.

Tam quả phụ khí tràng kinh người, đứng tại trong phòng, nháy mắt chói mắt.

Bởi vì nàng thích mặc quần áo màu đỏ, càng đỏ càng tốt.

Cho nên nhìn qua, hoàn toàn giống như một đám lửa.

Mà lại, nàng còn thích mặc võ sĩ trang phục.

Thế giới này đại đa số nữ nhân đều mặc váy, nhưng Ninh Diễm rất thích cưỡi ngựa, cho nên mãi mãi cũng mặc quần bò.

Làm tất cả mọi người mặc váy thời điểm, ngươi mặc quần đương nhiên liền rất chói mắt.

Làm tất cả mọi người mặc quần thời điểm, ngươi mặc quần cộc cái kia cũng dễ thấy. Làm tất cả mọi người mặc quần cộc, ngươi cái gì cũng mặc vẫn là rất dễ thấy.

Bởi vì mặc quần bò, cho nên nàng dáng người đặc thù liền rõ ràng hơn.

Mông lớn, to bằng bắp đùi!

Cái này cũng không chỉ Thẩm Lãng nói như vậy a, vị kia bị dán tại trên cây đánh cho gần chết Thượng thư công tử cũng nói như vậy.

Hoặc là toàn bộ quốc đô người đều nói như vậy.

Kỳ thật chúng ta nói câu lương tâm lời nói.

Không có khoa trương như vậy!

Vị này tam quả phụ so bình thường nữ tử hơi lớn một chút, mà lại bởi vì thích cưỡi ngựa vận động, hình dạng siêu cấp bổng, rất có tang ba nữ lang đặc thù, nhô lên kinh người.

Đến mức to bằng bắp đùi.

Bình thường nữ tử đều mặc váy, cũng nhìn không ra đến a.

Mà vị này Ninh Diễm Tam công chúa, chi dưới vận động đến kịch liệt, cho nên hai chân cơ bắp đương nhiên phát đạt.

Từ hiện đại thẩm mỹ góc độ mà nói, kỳ thật rất tính cảm giác.

Rắn chắc hữu lực đùi, mới là mê người.

. . .

"Ngươi chính là tên rác rưởi kia Thẩm Lãng?" Ninh Diễm nói.

"Ừm."

Ninh Diễm nói: "Hôm nay ngươi nói cái mông ta ngược lại là rất lớn, eo cũng đủ dã, chính là đùi quá thô?"

"Ừm!"

Ninh Diễm nói: "Ngươi còn nói ngươi thực sự kìm nén đến quá độc ác, nhìn thấy ta loại này cấp bậc đàn bà đều có thể cứng rắn?"

"Ừm!"

Tam quả phụ con mắt cơ hồ muốn phun ra hỏa diễm.

Ta loại này cấp bậc đàn bà?

Ta là cái nào cấp bậc đàn bà a?

Lão nương năm nay mới hai mươi bốn tuổi, mặc dù so ra kém Nhị tỷ Ninh Hàn, nhưng cũng là siêu cấp mỹ nhân nha?

Nghe ngươi một hơi này, vậy mà là xem thường ta rồi?

Tam quả phụ gằn từng chữ: "Vậy ngươi nói những lời này thời điểm, biết ta là ai không?"

"Ừm!"

Lập tức, sát khí ngút trời!

Ninh Diễm nói: "Ngươi biết ta vì cái gì gọi tam quả phụ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Biết."

Bởi vì ngươi nguyền rủa mình trượng phu chết.

Ninh Diễm nói: "Ngươi biết ta tại sao phải về quốc đô ở, rời đi nhà chồng sao?"

Bởi vì ngươi cùng nhà chồng trở mặt, mỗi một ngày đều gà bay chó chạy.

Ninh Diễm nói: "Bởi vì ta lại không rời nhà, trượng phu ta liền bị ta đánh chết, vì tha cho hắn một mạng, ta lúc này mới rời nhà."

A? Lại còn có cái này bối cảnh? Ngươi dạng này cọp cái gả cho ai nhà, nhà ai thật sự là đổ tám đời xui xẻo.

Tam quả phụ Ninh Diễm nói: "Hôm nay có một cái Thượng thư công tử cũng đã nói ta một câu, mông thật to lớn, kết quả bây giờ bị ta dán tại trên cây rút một trăm roi, máu thịt be bét. Ngươi Thẩm Lãng làm nhục ta bao nhiêu câu, chính ngươi ngẫm lại xem, ta hẳn là làm sao trừng phạt ngươi đâu?"

Thẩm Lãng nhục nhã đùa giỡn Ninh Diễm bao nhiêu câu?

Ban ngày là ba câu.

Mới vừa rồi cùng Tiểu Băng nói chuyện trời đất thời điểm, làm nhục ba năm câu.

Cái này cộng lại chính là bảy tám câu a.

Chẳng lẽ muốn bị rút tám trăm roi?

Lấy Lãng gia thể trạng, đoán chừng tám mươi roi liền ngỏm củ tỏi.

Tam quả phụ Ninh Diễm nói: "Thẩm Lãng ngươi có một câu nói hay lắm, nói đến thật tốt, ngược lại là cho ta linh cảm."

Thẩm Lãng phần gáy lông tơ dựng lên.

"Người tới, đem hắn quần lột xuống, treo ngược trên cây, hướng của quý của hắn trên tưới nước sôi, sau đó dùng bàn chải sắt cạo một trăm lần!"

Lời này mới ra.

Thẩm Lãng cơ hồ muốn đi tiểu.

Móa!

Ngươi quả nhiên là quốc đô một mối họa lớn a.

Ác độc như vậy chiêu số ngươi là thế nào nghĩ ra được a?

Ta cảm thấy ta Thẩm Lãng đã đủ ác độc, ngươi đây là thanh xuất vu lam a.

Ngay sau đó mấy cái nữ võ sĩ tiến lên, một tay lấy Thẩm Lãng đặt tại trên mặt bàn liền cởi quần.

Tiểu Băng xông lên hô lớn: "Không cần cởi ta cô gia quần, muốn cởi thì cởi ta."

Bất quá lời nói này sau khi đi ra, nàng cảm thấy không đúng.

"Không được, cũng không thể cởi ta, ta mang thai."

Nghe nói như thế, Ninh Diễm công chúa không khỏi hướng Tiểu Băng bụng nhìn lại, trong mắt lộ ra phức tạp thần sắc.

Phía ngoài Hoàng Phượng cùng Thẩm Thập Tam vô cùng khẩn trương.

Bởi vì vừa rồi Thẩm Lãng cùng hai người này nói qua, mặc kệ chuyện gì phát sinh đều không cần tiến đến.

Chẳng lẽ. . . Chúng ta liền trơ mắt nhìn xem cô gia ngươi bị làm tàn?

"Tránh ra đi sang một bên." Ninh Diễm công chúa nói.

Sau đó, lại tới hai cái nữ võ sĩ, trực tiếp đem Tiểu Băng cho đỡ đi.

Lực lượng phi thường lớn, cơ hồ là khiêng đi, nhưng là có sẽ không đả thương đến nàng, càng sẽ không đụng phải bụng.

"Không nên thương tổn ta cô gia, không nên thương tổn ta cô gia. . ." Tiểu Băng kinh hô.

Sau đó, bản năng liền muốn đi lấy ra bạo vũ lê hoa ám khí.

Có thể là, nàng hai tay đều bị tóm chặt lấy, không thể động đậy.

Nha đầu này may mắn không có lấy ra bạo vũ lê hoa ám khí, nếu không phiền phức liền lớn.

Lãng gia bị bốn cái tráng kiện nữ võ sĩ bắt lấy , ấn tại trên mặt bàn không thể động đậy.

Sau đó, có cả người cao tám thước, vòng eo cũng là tám thước nữ tráng sĩ tiến lên, trực tiếp muốn tới lột Thẩm Lãng quần.

Mà lại, nét mặt của nàng còn tràn ngập hưng phấn cùng chờ mong.

Ninh Diễm công chúa nói: "Thẩm Lãng, hiện tại trên trời dưới đất ai cũng không thể cứu ngươi! Ngươi đắc tội ta, hoàn toàn là tự tìm đường chết, ngươi không phải nói ngươi cứng rắn sao? Ta liền đem nó triệt để phế đi!"

Đồ chơi kia trước bị nước sôi ngâm, sau đó dùng bàn chải sắt cạo.

Trăm phần trăm liền phế đi a, so thiến còn thảm a.

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Ninh Diễm công chúa, ngươi nằm mơ đều muốn một đứa bé đúng không? Ngươi cùng nhà chồng sở dĩ trở mặt, cũng là bởi vì ngươi không có hài tử. Mà ta liền có thể cho ngươi một đứa bé."

Lời này mới ra, Ninh Diễm kinh ngạc.

Sau đó, cả người đều muốn nổ!

Cặn bã, ác ôn, ngươi còn muốn ngủ ta?

Tự tìm đường chết, tự tìm đường chết.

Ta Ninh Diễm ghét nhất chính là như ngươi loại này tiểu bạch kiểm.

Cho là mình dáng dấp đẹp trai liền có thể muốn làm gì thì làm, đã cảm thấy thiên hạ nữ nhân đều hẳn là thích ngươi, liền biết tai họa cô gái đàng hoàng.

Ta Ninh Diễm không để mình bị đẩy vòng vòng.

Ta làm tàn chính là tiểu bạch kiểm, chính là mỹ nam tử.

Thiên hạ tiểu bạch kiểm, không có một cái tốt.

Ninh Diễm cười nói: "Thẩm Lãng ngươi gan thật đúng là mập a, ngươi còn muốn cho ta một đứa bé? Ngươi đây là muốn ngủ ta? Được a, vậy liền không cho mạng ngươi cây tưới nước sôi, cũng không cần thép xoát chà xát, trực tiếp cắt đi, tiến vào ta trong phủ làm thái giám thế nào?"

"Động thủ, cho ta cắt!"

Ninh Diễm là chân nộ.

Tên cặn bã này ở trước mặt nàng, còn dám nhục nhã nàng.

Thẩm Lãng giật mình nói: "Ta không phải ý tứ này a, ý của ta là có thể trị không mang thai không sinh nở a."

Ninh Diễm nói: "Mặc kệ có ý tứ gì đã trễ rồi, cho ta cắt mất!"

Sau đó, cái kia thân cao tám thước, vòng eo cũng là tám thước nữ tráng sĩ, từ hông lực rút ra môt cây chủy thủ.

"Công tử, xin lỗi, nô nô cũng không muốn."

Sau đó, nàng liền muốn một đao vung xuống.

Mà lúc này đây Hoàng Phượng cùng Thẩm Thập Tam vọt vào, trực tiếp một kiếm.

"A. . ." Cái kia vòng eo tám thước nữ tráng sĩ một tiếng kinh hô, dao găm trong tay bị đánh bay.

Tất cả mọi người hướng nàng nhìn lại khinh bỉ một chút.

Ngươi võ công cao như vậy, sẽ bị chỉ là một kiếm đánh bay chủy thủ, diễn kịch cũng không cần như thế giả được không?

Xem người ta dáng dấp đẹp trai, ngươi liền muốn quỳ liếm?

Ngươi vòng eo tám thước, lại quỳ liếm cũng là vô dụng, mỹ nam tử sẽ không coi trọng ngươi.

Lúc này Thẩm Lãng thu hồi tất cả khuôn mặt tươi cười, chân thành nói: "Công chúa điện hạ, ta sở dĩ trả lời mạo phạm ngươi, kích thích ngươi, là muốn cứu ngươi."

Ninh Diễm cười lạnh nói: "Ta cần ngươi cứu? Toàn bộ quốc đô sẽ dám chọc ta?"

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ có khó khăn khó nói, cho nên hiện tại cơ hồ không dám uống nhiều nước, đúng không?"

Lời này mới ra, Ninh Diễm biến sắc.

Bí mật này, chỉ có nàng người tâm phúc biết, ngoại nhân căn bản không người biết được.

Ngay sau đó, nàng lập tức minh bạch Thẩm Lãng vì sao biết.

An Tái Thế nói.

Huyền Vũ bá tước phủ An Tái Thế là danh y, Ninh Diễm cũng bí mật phái người đi trưng cầu ý kiến qua bệnh của nàng chứng.

Ninh Diễm thân thể rất khỏe mạnh.

Nếu không tại sao lại sẽ bị trở thành cọp cái đâu?

Nhưng là dũng mãnh đi nữa nàng, cũng có một cái trí mạng đau nhức điểm.

Mỗi một lần đi tiểu thời điểm, quả thực giống như cực hình.

Kịch liệt đau nhức vô cùng.

Loại kia đau đớn, quả thực so sinh con còn mạnh hơn rất nhiều lần.

Mỗi một lần đều toàn thân mồ hôi đầm đìa.

Nếu không phải Ninh Diễm thân thể cường hãn, nói không chừng ngất đi.

Cho nên, mỗi một lần tiểu tiện đối với nàng đến nói, đều là vô cùng dày vò.

Nàng bí mật tìm khắp tất cả thầy thuốc, đều hoàn toàn khó giải.

Trị không được.

Thậm chí, ngay cả bệnh gì cũng không biết.

Mà lại nàng có thể là một nữ tử, vẫn là một cái cao quý công chúa.

Lại bệnh đến đặc thù, cũng không thể để nam đại phu kiểm tra đi.

Còn tốt có nữ đại phu, dù là y thuật không cao.

Nhưng ít ra bốn năm cái nữ đại phu kiểm tra qua, kia phi thường khỏe mạnh, hoàn toàn không có vấn đề a.

Đã bốn, năm năm trôi qua.

Loại này đau đớn một lần so một lần kịch liệt, thật sự là đau đến không muốn sống.

Mà lại gần nhất đi tiểu đi ra, lại còn có vết máu.

Ninh Diễm không phải rất sợ chết, nhưng cũng không nguyện ý chết a.

Nhưng một số thời khắc đau đến quá độc ác, nàng thật đúng là hận không thể mình một đao kết thúc, cũng miễn cho chịu dạng này vô tận đau đớn.

Một số thời khắc nàng hướng lên trời cầu nguyện, chỉ cần để nàng chữa khỏi bệnh này , bất kỳ cái gì đại giới đều nguyện ý nỗ lực, dù là cái này công chúa thân phận từ bỏ đều có thể.

Người mỗi ngày đều nhỏ hơn liền, cái này mỗi ngày đều muốn dày vò thống khổ một lần, ai chịu nổi a.

Cho nên, nghe được Thẩm Lãng về sau, Ninh Diễm công chúa nói: "Ngươi nói ngươi có thể cứu ta?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Ninh Diễm nói: "Ta tìm khắp cả không biết bao nhiêu đại phu, bọn hắn ngay cả ta là bệnh gì cũng không biết, ngươi cũng không phải cái gì danh y, ngươi có thể cứu ta?"

Thẩm Lãng nói: "Tại hạ phụ khoa thánh thủ."

Hắn nói lời này là có đạo lý a.

Tại Huyền Vũ bá tước phủ, hắn vốn chính là chủ tử, cho người ta xem bệnh kia là thiện tâm, cho nhạc phụ nhạc mẫu điều dưỡng thân thể kia là hiếu tâm.

Hoàn toàn không cần dùng y thuật làm tấn thân thủ đoạn.

Nhưng là tại quốc đô liền không đồng dạng.

Y thuật của hắn, tăng thêm X quang liền có thể có tác dụng lớn.

Nhưng là. . .

Hắn cũng không muốn biến thành một cái chuyên môn thầy thuốc a.

Đến lúc đó cái này đại nhân vật tìm ngươi xem bệnh, cái kia đại nhân vật tìm ngươi xem bệnh, phiền phức vô cùng, Thẩm Lãng cũng không cần làm khác.

Nhưng ngươi nếu muốn không đi, vậy liền đắc tội người.

Cho nên, Thẩm Lãng đem mình coi thành vì phụ khoa thánh thủ.

Ài!

Cứ như vậy, tìm hắn người xem bệnh liền thiếu đi.

Người bình thường nơi nào đủ tư cách để Lãng gia xem bệnh a, đều là đỉnh cấp quyền quý.

Nhưng là đỉnh cấp quyền quý nhà nữ tử đều muốn yêu quý mặt mũi, không phải bất đắc dĩ, không phải liên quan đến tính mệnh, nào dám tìm đến Thẩm Lãng?

Không sạch sẽ bệnh, vì mặt mũi càng là không dám tìm.

Cho nên Thẩm Lãng cái này y thuật, thời khắc mấu chốt có thể cứu người, lại không lo lắng đông như trẩy hội.

Ta Lãng gia phụ khoa thánh thủ, chuyên trị nữ nhân a!

Cái này, Vương phi a, vương hậu a có nghi nan tạp chứng gì, liền có thể tìm ta Lãng gia.

Tiến thân giai a.

Ta Lãng gia sinh ra tới, liền nhất định ăn nữ nhân cơm chùa a.

Ninh Diễm công chúa chân thành nói: "Thẩm Lãng, ta mỗi một ngày đều muốn nhận ba lần thống khổ dày vò, so sinh con còn muốn đau nhức mấy lần. Ta đã thề, nếu như ai có thể chữa khỏi ta bệnh này, kia chính là ta ân nhân. Nhưng là. . . Ngươi nói là vì mạng sống mà gạt ta, ta thật sẽ giết người."

Đón lấy, Ninh Diễm công chúa nói: "Ta biết ngươi tuyệt đối không thể giết, giết liền có thiên đại tai hoạ sao, nhưng là chuyện này ngươi dám lừa ta, dù là nỗ lực thiên đại đại giới, ta cũng làm thịt ngươi, cùng lắm thì cho ngươi đền mạng."

Thẩm Lãng mặt mũi tràn đầy chân thành nói: "Công chúa điện hạ, Thẩm Lãng đối với chuyện như thế này chưa từng nói đùa."

Ninh Diễm công chúa nói: "Vậy ngươi nói, ta đến chính là bệnh gì? Vì sao tất cả đại phu kiểm tra qua, đều nói xong thân thể rất tốt?"

Thẩm Lãng phất phất tay, Thẩm Thập Tam rời đi. Ninh Diễm công chúa bên người nữ võ sĩ cũng rời đi.

Ninh Diễm nói: "Ngươi muốn cho ta kiểm tra thân thể sao? Không được a, ta là nữ nhân, ngươi là nam nhân, nam nữ khác nhau."

"Không cần kiểm tra, ta đã biết công chúa điện hạ đến chính là bệnh gì." Thẩm Lãng nói.

Ninh Diễm run rẩy nói: "Bệnh gì?"

Thẩm Lãng nói: "Thận kết sỏi!"

Ninh Diễm kinh ngạc, bệnh này hoàn toàn chưa nghe nói qua a.

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ trước kia phần bụng kịch liệt đau nhức có phải là phi thường ngẫu nhiên, không có bất kỳ cái gì quy luật. Nhưng là gần đây mỗi một lần tiểu tiện thời điểm, đều sẽ kịch liệt đau nhức?"

Ninh Diễm gật đầu, sắc mặt tái nhợt.

Nhớ lại cái này kịch liệt đau nhức, thật sự là sống không bằng chết.

Thiên hạ đau nhất, chính là thận kết sỏi, nước tiểu đường kết sỏi.

Thật vượt qua nữ nhân sinh nở không chỉ mười lần.

Một cái làm bằng sắt hán tử, khi hắn thận kết sỏi đau đớn phát tác thời điểm, đều có thể nằm trên mặt đất run rẩy.

Hận không thể lập tức chết đi.

Vị này Ninh Diễm công chúa có thể nhịn không lăn lộn trên mặt đất, mà chỉ là toàn thân quần áo bị mồ hôi lạnh ướt đẫm, đã rất đáng gờm rồi.

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ gần nhất tiểu tiện bên trong, có phải là còn thấy máu?"

Ninh Diễm công chúa càng thêm kinh ngạc nhẹ gật đầu.

Chuyện này liền tuyệt đối là bí ẩn, liền thân bên cạnh người đều không biết, Thẩm Lãng lại như thế nào biết đến đâu.

Thẩm Lãng nói: "Đó là bởi vì thận bên trong kết sỏi đã tiến vào bàng quang, cho nên mỗi một lần đi tiểu thời điểm đều kịch liệt đau nhức vô cùng. Những thứ này kết sỏi tại thể nội ma sát, cho nên mới sẽ chảy máu. Như lại không trị, liền sẽ dẫn phát lây nhiễm, vậy thì phiền toái."

Lời này quá huyền bí.

Ninh Diễm căn bản là nghe không hiểu.

Cái gì thận bên trong có tảng đá?

Tảng đá còn có thể sinh trưởng ở trong thân thể sao?

Nhưng là Thẩm Lãng nói đến chuyên nghiệp như vậy, cứ việc Ninh Diễm nghe không hiểu, lại cảm thấy Thẩm Lãng rất lợi hại.

Không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại.

Thế là, Ninh Diễm công chúa thanh âm đều run rẩy, nói: "Vậy, vậy ngươi có thể trị không?"

Nàng thật nằm mộng cũng nhớ chữa khỏi a.

Nàng không chỉ thề qua một lần, chỉ cần bệnh này có thể tốt, nàng công chúa thân phận đều nguyện ý không cần.

Ninh Diễm nói: "Chỉ cần ngươi có thể trị hết bệnh của ta, ngươi chính là ta ân nhân, từ nay về sau ai dám tìm ngươi phiền phức, ta liền chơi chết hắn."

"Ngươi đòi tiền, ta liền cho ngươi tiền."

"Ngươi muốn nữ nhân, ta một ngày đưa ngươi mười cái."

"Thậm chí ngươi muốn làm quan, ta đều có thể cho ngươi, chỉ cần là thất phẩm trở xuống."

Ninh Diễm thật rất kích động a.

Mấy năm này ác mộng, giống như thấy được kết thúc ánh rạng đông.

Dù là có một chút điểm hi vọng, nàng cũng không nguyện ý từ bỏ a.

Thẩm Lãng nói: "Có thể trị."

Ninh Diễm nói: "Cái kia cần bao lâu?"

Không cần cho ta nói muốn trị cái một năm nửa năm a.

Ta thật không chịu đựng nổi.

Gần nhất mỗi ngày đều muốn đau nhức ba lần.

Thật sự có chút không muốn sống cảm giác.

Thẩm Lãng nói: "Một canh giờ!"

Lập tức, Ninh Diễm công chúa cuồng hỉ nói: "Nhanh cho ta trị, cho ta trị. Ngươi như chữa khỏi ta, chính là ta thiên đại ân nhân "

Thận kết sỏi, nghiêm trọng là muốn khai đao.

Nhưng là, ở cái thế giới này cho người ta khai đao? Làm dạng này sự giải phẫu?

Đừng nói giỡn, sẽ chết người đấy.

Hiện đại còn có một loại bên ngoài cơ thể đá vụn, chính là dùng một loại dụng cụ tân tiến đem sóng siêu âm truyền lại tiến kết sỏi, tại kết sỏi mặt ngoài sinh ra sóng phản xạ, kết sỏi mặt ngoài sẽ chịu ép mà vỡ tan; làm sóng siêu âm hoàn toàn xuyên qua kết sỏi lúc, tại giao diện bị lần nữa phản xạ, cái này trái ngược bắn sinh ra sức kéo sóng, làm sức kéo sóng cường độ lớn hơn kết sỏi khuếch trương cường độ lúc, kết sỏi vỡ tan.

Kết sỏi vỡ vụn về sau, lại thông qua nước tiểu bài xuất bên ngoài cơ thể.

Nhưng là đây càng không thể nào, thế giới này nơi nào đến đến sóng siêu âm dụng cụ a.

Nhưng là không có sóng siêu âm, lại có chân khí nội lực a.

Có thể đem kết sỏi chấn vỡ, sau đó uống đại lượng nước, bài xuất bên ngoài cơ thể.

Đương nhiên chấn vỡ kết sỏi muốn phi thường tinh chuẩn, bởi vì thận so kết sỏi còn muốn yếu ớt, ngươi như thoáng vô ý, khả năng đem thận cũng làm vỡ nát, vậy liền ngỏm củ tỏi.

Cho nên, lúc này liền muốn tìm một cái cao thủ hàng đầu.

Hơn nữa còn nếu là nữ, dù sao đây là muốn thiếp thân thao tác.

Thẩm Lãng nói: "Trị liệu công chúa điện hạ bệnh, ta cần một cái võ công đỉnh tiêm nữ tử, coi như so ra kém mấy đại tông sư, nhưng cũng phải chênh lệch không xa."

Ninh Diễm công chúa nói: "Đi, đi đem Ninh Khiết cô cô mời đến."

Không đến nửa canh giờ!

Một cái đỉnh tiêm nữ cao thủ tiến vào trong phòng.

Ninh Khiết!

Quốc quân muội muội.

Đỉnh tiêm võ đạo cao thủ, Ninh Hàn công chúa vỡ lòng võ đạo lão sư.

Tả Từ sư muội, trước Thiên Nhai Hải Các Đại học sĩ.

Chung thân không cưới người.

Ninh Diễm công chúa nằm ở trên giường, lộ ra thân eo.

Thẩm Lãng chính thức vì nàng chữa bệnh!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 204: Công Chúa Cúng Bái Lãng Gia! Kim Mộc Thông Thất Thân

Quốc đô, Trấn Viễn hầu tước phủ.

Kim thị gia tộc tại quốc đô chỉ có một cái khác viện, nhìn một cái người ta Tô thị, tại Trấn Viễn thành có một cái Hầu tước phủ, quốc đô còn có một cái.

Mà lại cái này Hầu tước phủ là Quốc quân ban cho, khoảng chừng trên trăm mẫu lớn nhỏ.

Từ đó có thể thấy được lão hồ ly này tại Quốc quân trong lòng phân lượng.

Tô Nan Hầu tước thanh danh phi thường không tốt, thậm chí xú danh.

Rất nhiều người đem hắn coi là uy tín lâu năm quý tộc sỉ nhục, liền chỉ biết không có chút nào nguyên tắc quỳ liếm Quốc quân.

Nếu không phải ngươi cái thằng này đầu hàng, uy tín lâu năm liên minh quý tộc làm sao lại giống như năm bè bảy mảng?

Mọi người làm sao lại bị Quốc quân chơi đùa thảm như vậy?

Hiện tại tốt, đứng ra một cái Huyền Vũ bá tước phủ.

Vậy mà sống sờ sờ đứng vững Trương Xung công kích, tại tân chính đồ đao phía dưới chẳng những không có ngã xuống, ngược lại cầm xuống Nộ Triều thành, thế cục trực tiếp liền ổn, thậm chí còn thừa cơ quật khởi, cho chúng ta uy tín lâu năm quý tộc tranh giành một hơi.

Mà lại nghe nói Huyền Vũ bá lập tức liền muốn phong hầu a.

Như vậy mọi người có phải là có chủ tâm cốt a, uy tín lâu năm các quý tộc tranh thủ thời gian hành động a, tổ kiến liên minh quý tộc chống cự Quốc quân a.

Kim thị gia tộc chính là chúng ta mới lãnh tụ a.

Đây không phải trò cười, rất nhiều uy tín lâu năm quý tộc thật đúng là dự định âm thầm tháo chạy liền, đem Kim thị gia tộc đẩy hướng quý tộc mới lãnh tụ vị trí bên trên đi.

Tô Nan Hầu tước nghe nói như thế, lập tức cười nói: "Đẩy đi, tranh thủ thời gian đẩy đi! Càng là ra mặt, chết được càng nhanh."

Hắn ngồi tại một mặt cái gương lớn trước mặt, một cái mỹ nhân tuyệt sắc ngay tại cho hắn nhuộm tóc.

Mặt này cái gương lớn, hắn bỏ ra kếch xù kim tệ mua tới.

Thiên Đạo hội đấu giá đã bắt đầu mấy tháng, mỗi một cái đỉnh cấp quyền quý trong nhà đều có một mặt cái gương lớn.

Nhà ai nếu không có nói, quả thực liền không xứng làm đỉnh cấp quý tộc.

Tô Nan vì sao muốn nhuộm tóc?

Người khác nhuộm tóc, đều là đem tóc trắng nhuộm đen, mà hắn vừa vặn tương phản, muốn đem tóc đen nhuộm thành màu trắng.

Cứ như vậy liền lộ ra già nua mấy phần.

Dần dà mọi người liền sẽ cảm thấy cái này Tô Nan Hầu tước đã già yếu lưng còng, lòng đề phòng liền yếu một chút.

Kỳ thật, hắn năm nay mới sáu mươi mà thôi, đối với hắn loại này cấp bậc võ đạo cao thủ đến nói, đang lúc tráng niên.

Bất quá hắn võ công quá cao, thân thể quá tốt, tóc dáng dấp nhanh, mỗi cách một đoạn thời gian liền phải đem sợi tóc nhuộm trắng.

Chính là bởi vì như thế, hắn cũng có một cái ngoại hiệu.

Tô đầu bạc.

Tô Kiếm Đình nói: "Buổi tối hôm nay, Quốc quân triệu kiến Thẩm Lãng, cái này nghiệt súc công nhiên nói muốn chơi chết chúng ta Tô thị."

Tô thị là quái vật khổng lồ, Tô Phi trong cung lại được sủng ái, cho nên Thẩm Lãng nói lời đương nhiên rất nhanh liền truyền tới.

Tô đầu bạc cười ha ha, nói: "Hắn đó là vì tự vệ, lúc đầu Thái tử cùng Tam vương tử đều chứa không được hắn, nhưng là Thẩm Lãng như thế một tuyên chiến, hai vị này điện hạ ngược lại tạm dừng xuống tới, chờ lấy tọa sơn quan hổ đấu."

Tô Kiếm Đình nói: "Dù sao, hai vị này điện hạ đều muốn đạt được ủng hộ của chúng ta."

Tô đầu bạc nói: "Ta Tô thị gia tộc đã phú quý đến cực hạn, khinh thường ăn ý. Hai mươi mấy năm trước cái kia kinh nghiệm giáo huấn muốn vĩnh viễn ghi nhớ."

Hắn nói đương nhiên là Tô Tiễn Hầu tước dự định tại tối hậu quan đầu ủng hộ đại vương tử Ninh Nguyên Vũ, kết quả bởi vì Biện Tiêu nguyên nhân, năm đó Thái tử Ninh Nguyên Hiến trực tiếp tranh đoạt dòng chính thành công, kém chút cho Tô thị gia tộc mang đến đại họa.

"Mỗi lần nghĩ đến chỗ này sự tình, ta liền lòng có dư sợ, nói đến thật đúng là muốn cảm tạ Kim thị gia tộc, nếu không phải hắn chậm chạp không nên, ta Tô thị gia tộc đã đại họa lâm đầu." Tô Nan Hầu tước nói: "Cho nên từ nay về sau, chúng ta Tô thị gia tộc không đứng đội! Chúng ta chỉ kiên quyết ủng hộ Quốc quân bệ hạ, ai tại vương tọa ủng hộ ai."

"Vâng!" Tô Kiếm Đình nói.

Tô Nan Hầu tước vỗ phía dưới ghế.

"Ba!"

Cái này ghế không khỏi chấn động một cái.

Cái gì?

Vì cái gì cái này ghế sẽ còn động đâu?

Bởi vì đây là thịt băng ghế, là từ một cái mỹ mạo nữ tử quỳ trên mặt đất tạo thành ghế.

Tô Nan an vị tại ngang hông của nàng, nhếch lên trăng tròn chính là tay vịn.

Không sai, chính là như thế xa hoa lãng phí đến gần như mức độ biến thái.

Tất cả mọi người biết Tô Nan thích nữ sắc, cũng nhao nhao cầm này giễu cợt hắn.

Ngự Sử đài cơ hồ mỗi tháng đều có người vạch tội hắn, nói Tô Nan sinh hoạt xa hoa lãng phí vô độ, mục nát không chịu nổi.

Quốc quân cũng thường xuyên quở trách hắn.

Nhưng là hắn không chút nào đổi, vẫn như cũ duy trì mình xa hoa lãng phí háo sắc bản tính.

Cho nên lại có rất nhiều người giễu cợt, Tô Nam Hầu tước ngươi lão đến nhanh như vậy, có phải là nữ nhân làm nhiều.

Tô Nan Hầu tước liền sẽ nói, tính mạng con người là có hạn, phải hiểu được tận hưởng lạc thú trước mắt.

Nhìn thấy mỹ lệ nữ nhân liền muốn ngủ, nam nhân bệnh chung mà thôi, lại có gì hiếu kỳ.

Nhưng mà, vị này Tô Nam Hầu tước không biết nhiều hiểu được dưỡng sinh.

Kiên trì một năm một mười nguyên tắc, năm ngày ngủ một lần nữ nhân, tuyệt không tham hoan.

Vì đóng vai lão, hắn chẳng những nhuộm tóc trắng, còn muốn còng xuống đi đường, thậm chí nếp nhăn đều muốn làm được.

Nhân sinh như kịch, đều dựa vào diễn kỹ.

Vị này Tô Nan Hầu tước, chính là một cái diễn kỹ phái cao thủ a.

Tô Kiếm Đình nói: "Phụ thân, Thẩm Lãng hôm nay tại Quốc quân trước mặt nhắc tới ta dẫn người tập kích Huyền Vũ bá tước phủ một chuyện."

Tô Nan nói: "Quốc quân nhưng có hỏi sao?"

Tô Kiếm Đình nói: "Không có, không để ý đến hắn."

Tô Nan lắc đầu nói: "Cái này không ổn, Quốc quân không tỉ mỉ hỏi, ngược lại sẽ trong lòng hoài nghi. Ngươi xác định kia phong mật thư đốt?"

Tô Kiếm Đình nói: "Hài nhi xác định, tự mình đốt, ngày đó Tô Bội Bội đến bước đường cùng mới lấy ra."

Tô Nan nói: "Nhất định phải nghĩ biện pháp, đem Quốc quân tâm kết này giải hết."

Đón lấy, Tô Nan vô ý thức đập dưới thân mỹ nhân băng ghế.

Hắn là người luyện võ, võ công cực cao, cho dù là yếu lơ đãng đập, thoáng không khống chế sức mạnh, liền sẽ rất đau.

Khi hắn ghế mỹ nhân này, đau đến cắn chặt răng, không dám lên tiếng, cũng không dám rơi lệ.

"Cầm kim tệ đi tìm mấy cái kia Ngự Sử, để bọn hắn thượng tấu tố cáo ta." Tô Nan nói.

Tô Kiếm Đình nói: "Vạch tội ngài tội danh gì, vẫn là xa hoa lãng phí vô độ sao?"

Tô Nan nói: "Không, lần này tội danh lớn hơn một chút. Liền nói ta bất chấp vương pháp, điều động cao thủ tập kích Huyền Vũ bá tước phủ, giết chết Kim thị gia tộc mấy trăm tên vô tội nô bộc. Phát rồ, ý đồ mưu sát thân muội Tô Bội Bội."

Tô Kiếm Đình kinh hãi nói: "Vì sao a?"

Tô Nan Hầu tước nói: "Loại chuyện này, cùng nó để người khác dẫn bạo, không bằng mình dẫn bạo, dạng này mới có thể nắm giữ quyền chủ động, mà lại có thể dẫn đạo dư luận. Như thế nào mới có thể để một việc từ thật biến thành giả, đó chính là phóng đại, phóng đại, khoa trương đến hoang đường tình trạng, ngược lại không có người tin tưởng."

Tô Kiếm Đình nói: "Vâng!"

Tô Nan Hầu tước nói: "Kim Mộc Thông bên kia, ngươi lại chuẩn bị xong chưa?"

Tô Kiếm Đình nói: "Sớm đã chuẩn bị, hắn mới vừa tiến vào quốc đô đã nhìn chằm chằm."

Tô Nan Hầu tước nói: "Quốc quân chuẩn bị sắc phong Kim Trác vì Nộ Triều hầu, thoáng phá hư một cái đi."

Tô Kiếm Đình nói: "Vâng! Nhưng là Ninh Chính bên kia. . ."

Tô Nan Hầu tước nói: "Không cần phản ứng cái này cà lăm."

. . .

Kim thị trong biệt viện!

Ninh Diễm công chúa mở rộng ra tuyết trắng eo thon.

Thẩm Lãng câu nói này nói đúng, eo của nàng xác thực đủ dã.

Rất nhỏ, nhưng là tràn đầy lực lượng cảm giác.

Sức eo khẳng định đặc biệt mạnh, uốn éo, cam đoan giết đến nam nhân quăng mũ cởi giáp, hồn phi phách tán.

Cho nên đã có tuổi lái xe, lần đầu tiên nhìn chính là eo.

Thẩm Lãng lúc này liền nhìn chằm chằm Ninh Diễm công chúa eo không nhúc nhích.

Đương nhiên, không phải đùa nghịch lưu manh, mà là dùng X quang quét hình sau lưng, xem xét những thứ này thận kết sỏi vị trí.

Người hiện đại thích uống cacbon-axit đồ uống, cho nên kết sỏi xác suất rất cao.

"Tam công chúa, ngươi thích ăn thịt?"

Ninh Diễm nói: "Ừm, không thịt không vui."

Ăn thịt quá nhiều, kết sỏi xác suất cũng sẽ tăng lên.

Bất quá cũng chính là ăn thịt nhiều, cái này Ninh Diễm trên thân thịt mới như thế chắc chắn, tràn đầy lực đàn hồi.

Thẩm Lãng lại nói: "Còn thích uống trà đậm."

Ninh Diễm nói: "Trà đậm nâng cao tinh thần."

Thẩm Lãng kinh ngạc, liền ngươi cái này đầu óc, còn có cái gì cần nâng cao tinh thần sao?

Thẩm Lãng nói: "Ban đêm nâng cao tinh thần làm cái gì?"

Ninh Diễm nói: "Đọc sách."

Thẩm Lãng kinh ngạc, hắn đối Ninh Diễm công chúa tư liệu tra được tương đối tường tận.

Biết vị này nữ hán tử xác thực thích xem sách, mà lại thích xem chém chém giết giết sách.

Cực kỳ thích chính là « Đông Ly truyện », đã nhìn không dưới hai mươi lần.

Hiện tại, cái này lại say mê « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên ».

Thẩm Lãng vừa nói chuyện, một bên dùng bút tại Ninh Diễm công chúa trên lưng làm tiêu ký, mỗi một cái vị trí, đại biểu cho một viên lớn kết sỏi vị trí.

"Thẩm Lãng, « vàng x mai làn gió tháng vô biên » là ngươi viết?" Ninh Diễm nói.

"Ừm." Thẩm Lãng.

Ninh Diễm nói: "Viết cái gì đồ chơi a? Quá rác rưởi."

Lời này mới ra, bên cạnh Ninh Khiết trưởng công chúa rủ xuống đôi mắt đẹp.

Ninh Diễm công chúa hỏi: "Sư phụ, ta giới thiệu cho ngươi « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » ngươi xem qua sao?"

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Đừng gọi ta sư phụ."

"Cô cô, quyển sách kia ngươi xem sao?" Ninh Diễm công chúa nói.

"Ừm!"

Ninh Diễm nói: "Đẹp mắt đi, đây là ta xem qua tốt nhất sách, so « Đông Ly truyện » còn dễ nhìn hơn."

Ninh Khiết: "Còn tốt."

Ninh Diễm công chúa nói: "Còn tốt? Đó chính là, đó chính là không thích? Các ngươi những người này chính là không có ánh mắt, tốt như vậy sách không biết thưởng thức."

Đón lấy, Ninh Diễm công chúa nói: "Thẩm Lãng, bản này Đấu Phá Thương Khung là Kim Mộc Thông viết?"

Thẩm Lãng nói: "Ừm."

Ninh Diễm nói: "Ngươi đi nói cho hắn biết, tranh thủ thời gian viết bộ 2, trong một tháng ta lại nhìn không đến bộ 2, ta chơi chết hắn. Bộ thứ nhất ta đều nhanh sẽ cõng."

"Ta tận lực." Thẩm Lãng không khỏi mồ hôi lạnh nhỏ xuống, đây cơ hồ là hắn gặp qua bạo lực nhất thúc canh.

"Tam công chúa, ngài vì sao mình không phái người đi thúc

Kim Mộc Thông đâu?" Thẩm Lãng hỏi.

Ninh Diễm nói: "Hắn dáng dấp quá áp chế, không xứng với quyển sách này tác giả, ta gặp được hắn, sợ hãi mình sẽ nhịn không được chơi chết hắn."

Móa!

May mắn ta dáng dấp đẹp trai, gặp được bạo lực như vậy độc giả cũng không cần gấp.

"Sư phụ, Ninh Hàn tỷ tỷ vẫn chưa về sao?" Ninh Diễm nói.

"Đừng gọi ta sư phụ."

"Cô cô, Ninh Hàn tỷ tỷ vẫn chưa về sao?"

"Ừm."

Ninh Diễm nói: "Nàng thật là, cần thiết lẫn mất xa xa sao? Không phải liền là vị hôn phu chết sao, có cái gì quan trọng, mà lại cái này vị hôn phu nàng liền thấy đều chưa thấy qua, thời điểm chết chỉ sợ còn không có sinh ra. Làm loại này quả phụ, cũng rất độc đáo. Không giống ta, muốn làm quả phụ đều không làm được."

Thẩm Lãng im lặng.

Cái này cọp cái công chúa chẳng những ngực to mà không có não, cãi lại độc.

Ninh Khiết trưởng công chúa vẫn như cũ không muốn để ý đến nàng.

"A. . . A. . ."

Bỗng nhiên, Ninh Diễm công chúa hét thảm một tiếng.

Tới, tới. . .

Cảm giác đau nhức lại tới.

Nháy mắt, nàng cả người bỗng nhiên thẳng băng, toàn thân nổi gân xanh.

Đậu nành lớn mồ hôi lạnh, nháy mắt tuôn ra.

Con mắt trực tiếp sung huyết.

Cái này. . . Cái này nên đau thành dạng gì?

Thẩm Lãng chỉ xem cũng nhịn không được rút rút a.

"A. . . A. . . A. . ."

Ninh Diễm công chúa nháy mắt toàn thân liền ướt đẫm.

Răng bởi vì cắn quá hung ác, trực tiếp toát ra bọt máu.

Quả đấm của nàng liều mạng đánh vách tường.

Nhưng là nơi này không phải nhà nàng.

Nhà nàng vách tường là chuyên môn dùng chăn mềm bao khỏa qua, nơi này vách tường có thể là cứng rắn tấm ván gỗ.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Trong nháy mắt, cái này thật dày tấm ván gỗ vách tường, bị nàng nện mặc vào mấy cái lớn lỗ.

Nàng lại bắt đầu đánh mép giường.

Vẻn vẹn hai quyền đầu, liền đem cái này rắn chắc vô cùng đại mộc giường đập sập, cả người cũng ném xuống đất.

Thật là rất đau.

"Thẩm Lãng, nhanh, nhanh cứu ta, cứu ta. . ."

Ninh Diễm run rẩy nói, bọt máu chảy ra khóe miệng.

Nhưng là không có cách nào, phát tác thời điểm không thể động, bởi vì nàng động đậy quá lợi hại.

Ninh Khiết trưởng công chúa vô cùng đau lòng, cũng chỉ có thể cầm thật chặt Ninh Diễm tay, giống như dạng này có thể cho nàng lực lượng.

Ròng rã phát tác mười phút.

Ninh Diễm công chúa liền phảng phất trong nước mới vớt ra một chút, sắc mặt tái nhợt đến không có bất kỳ cái gì huyết sắc, giống như sống sót sau tai nạn cá, thở hồng hộc.

"Nhìn thấy không? Ta mỗi ngày đều có nhận đến dạng này tra tấn, cho nên căn bản không dám uống nước, bởi vì mỗi lần một nước tiểu tất nhiên sẽ đau nhức." Ninh Diễm công chúa nói: "Ngươi như chữa khỏi ta, chính là ta đại ân nhân, ta cái gì đều có thể đáp ứng ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Yên tâm!"

Sau đó, cho Ninh Diễm công chúa đổi một cái giường.

Rất nhanh, hắn đem Ninh Diễm thận trên bảy cái kết sỏi, còn có bàng quang bên trong ba viên kết sỏi cũng tiêu đi ra.

Sau đó, hắn chỉ điểm Ninh Khiết, viên này kết sỏi ở phía sau eo dưới da thịt bao sâu vị trí.

Lấy ra cực kỳ dài nhỏ cương châm, giao cho Ninh Khiết.

"Viên thứ nhất kết sỏi, tại vị trí này, dưới lưng hai thốn nửa, từ góc độ này đâm xuống, sẽ không tổn thương thận vị trí then chốt."

Ninh Khiết cương châm bỗng nhiên đâm xuống, tại chân khí của nàng xuống, trực tiếp đâm xuyên qua viên kia kết sỏi, sau đó nội lực bỗng nhiên lắc một cái.

Nháy mắt, viên kia kết sỏi trực tiếp vỡ nát.

Cứ như vậy.

Viên thứ nhất, viên thứ hai, viên thứ ba. . .

Vẻn vẹn không đến một khắc đồng hồ sau.

Ninh Diễm thể nội mười khỏa kết sỏi toàn bộ bị vỡ vụn.

Sau đó, Thẩm Lãng bưng tới một bình nước, khoảng chừng hai ba cân.

"Uống xuống dưới, sau đó tống ra tới."

Ninh Diễm công chúa lòng có dư sợ, nàng hiện tại sợ nhất chính là uống nước, dù là lại khát nước cũng chỉ ăn trái cây.

Cái này bất học vô thuật nữ nhân cảm thấy ăn trái cây liền sẽ không nước tiểu nhiều.

Hơi do dự một lát.

Ninh Diễm công chúa tiếp nhận ấm nước, một hơi đem ba cân nước sôi uống một hơi cạn sạch.

Vẻn vẹn một khắc đồng hồ sau.

Bụng dưới liền có trướng ý.

Thẩm Lãng nói: "Hoàng Phượng, mang công chúa điện hạ đi bồn cầu."

"Ta tới." Tiểu Băng chạy đến nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, ngươi cái này SAO nha đầu còn không có về mình viện tử?

Cái gì cũng có ngươi a.

Sau đó, Tiểu Băng nắm Ninh Diễm công chúa tay đi tịnh phòng.

Gian phòng bên trong chỉ còn lại Ninh Khiết trưởng công chúa cùng Thẩm Lãng.

Lãng gia ánh mắt tránh đi, không dám nhìn nàng.

Cái này dĩ nhiên không phải bởi vì nàng mỹ lệ.

Vị này Ninh Khiết trưởng công chúa là rất đẹp, nhưng so ra kém Ninh Diễm cọp cái.

Cọp cái mặc dù là nữ hán tử, nhưng trên thực tế là thật rất diễm lệ.

Loại kia cực kỳ lộ liễu diễm lệ, liền phảng phất một đóa hoa hồng mở thành mẫu đơn diễm lệ, rất chói mắt.

Chỉ bất quá loại này thuần gia môn tính cách, hủy loại này cực độ diễm lệ.

Mà vị này Ninh Khiết trưởng công chúa, Thẩm Lãng sở dĩ không dám nhìn nàng, là bởi vì mà là nàng quá thánh khiết.

Loại này thánh khiết không phải nói Thánh nữ đồ vật loạn thất bát tao, cũng không phải cái gì giang hồ môn phái tiên tử siêu trần thoát tục.

Mà là một cái chân chính độc thân chủ nghĩa người, loại kia không có chút nào nam nữ dục vọng khí chất.

Thẩm Lãng là cặn bã nam, đối mặt loại khí chất này đương nhiên khó chịu.

Liền phảng phất một cái đại tham quan nhìn thấy Hải Thụy dạng này người, cũng sẽ có mãnh liệt cảm giác khó chịu.

Giảng được lại trực tiếp một chút, nhìn thấy Ninh Khiết mỹ nhân như vậy, Thẩm Lãng thạch không nổi.

Đối với thạch không nổi nữ nhân, Thẩm Lãng là keo kiệt mở miệng, dù sao không có ý định ngủ, cũng đừng có lãng phí nước miếng.

Mà Ninh Khiết trưởng công chúa cũng không có bất kỳ cái gì muốn ý lên tiếng.

Nàng đã rất ít nói chuyện, trường kỳ ở vào ẩn cư trạng thái, trên cơ bản không cùng bất luận kẻ nào giao thiệp.

Cũng chính là Ninh Diễm dạng này không tim không phổi cọp cái thường xuyên xông vào nhìn nàng, bởi vì nàng hoàn toàn không có ánh mắt, căn bản là nhìn không ra Ninh Khiết không chào đón nàng, đương nhiên coi như nhìn ra nàng cũng không thèm để ý.

Vị này tam quả phụ chính là triệt để không coi ai ra gì.

Ta mặc kệ ngươi nghĩ như thế nào, dù sao ta thoải mái là được rồi.

Cọp cái Ninh Diễm cẩn thận từng li từng tí ngồi tại trên bồn cầu, kinh hồn táng đảm.

Trước đó mỗi một lần đi tiểu đều là Địa Ngục đau đớn, ác mộng một trận.

Nàng thực sự là sợ hãi.

Mặc dù Thẩm Lãng nói chữa khỏi nàng, nhưng nàng là có chút không thể tin được.

Tất cả đại phu đều trị không hết, Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này dựa vào cái gì có thể trị hết?

Nàng cẩn thận từng li từng tí, từng chút từng chút bắt đầu.

Không đau!

Thật không đau a.

Kia ác mộng kịch liệt đau nhức, vậy mà không có tới.

Mặc dù vẫn là có một chút chút ít đau đớn, nhưng là không có chút nào đắng, ngược lại còn rất dễ chịu a.

Sau đó. . .

Giống như đập chứa nước vỡ đê.

Ninh Diễm công chúa vui đến phát khóc, vô cùng cuồng hỉ.

"Ta tốt, ta bị chữa khỏi."

"Quá sướng rồi, quá sướng rồi. . ."

Nhiều năm a, rốt cục có thể đã thoải mái.

Mấy năm ác mộng cuối cùng kết thúc.

Cười to về sau, Ninh Diễm công chúa lại khóc lớn.

Quả nhiên là một cái nữ thần trải qua.

Bên cạnh Tiểu Băng trên mặt cười hì hì, trong lòng MMP.

Bởi vì nàng tại đố kỵ.

Quả nhiên là một cái lớn mông công chúa a, lần ngồi xuống này xuống tới, đem toàn bộ bồn cầu miệng đều phủ lên.

. . .

Sau đó, cọp cái Ninh Diễm rất không khách khí, trực tiếp tại Kim thị biệt viện tắm một cái.

Tiểu Băng nghĩa phụ không thích hợp nàng mặc, vừa vặn Hoàng Phượng quần áo thích hợp.

Bất quá, ngựa cao to Hoàng Phượng quần áo mặc trên người Ninh Diễm vẫn là lộ ra quá căng thẳng, nhất là dưới lưng, phảng phất muốn căng nứt.

"Thẩm Lãng, lợi hại, lợi hại. . ."

"Sư phụ, ta chữa khỏi, ta chữa khỏi. . ."

Ninh Khiết: "Đừng gọi ta sư phụ."

Ninh Diễm: "Cô cô, ta chữa khỏi, ta chữa khỏi. . ."

Ninh Khiết nói: "Vậy ta trở về."

Sau đó, nàng liền đi.

Thẩm Lãng thở dài một hơi, cái này để người khó chịu nữ nhân cuối cùng đã đi.

Nàng đi lần này.

Thẩm Lãng nhìn thoáng qua cọp cái.

Lập tức, lỗi.

Cọp cái tiến lên, đập Thẩm Lãng bả vai nói: "Thẩm Lãng, ngươi quá lợi hại, ngươi là ta gặp qua ghê gớm nhất đại phu. Từ nay về sau ngươi không cần viết ngươi rác rưởi sách, chuyên môn chữa bệnh đi."

Thẩm Lãng chắp tay nói: "Quá khen, quá khen, ta đều đã nói qua, ta là phụ khoa thánh thủ."

Ninh Diễm nói: "Tất cả đại phu đều trị không hết bệnh của ta, nhà các ngươi An Tái Thế cũng nhìn không ra ta bị bệnh gì, chỉ có ngươi liếc mắt một cái thấy ngay, mà lại chưa tới một canh giờ liền chữa khỏi, ngươi là ta gặp qua người lợi hại nhất."

Ninh Diễm một bên nói, một bên đập Thẩm Lãng bả vai.

Thẩm Lãng càng ngày càng thấp, vai phải cơ hồ muốn bị đập sập.

Cái này cọp cái võ công cao như vậy, lại không nặng không nhẹ, vừa rồi nàng có thể là một bàn tay đem kiên cố đại mộc giường cho đập sập.

"Đau, đau, công chúa điện hạ nhẹ một chút." Thẩm Lãng nói.

Ninh Diễm nhìn một chút bàn tay của mình, nói: "Ngươi cũng quá vô dụng đi, ta như thế đập người khác, bọn hắn đều vô sự?"

Bọn hắn có việc, nhưng không dám la đi ra mà thôi.

Ninh Diễm công chúa chân thành nói: "Thẩm Lãng, từ nay về sau ngươi chính là huynh đệ của ta. Tại quốc đô ta bảo kê ngươi, có ai dám khi dễ ngươi, báo ra tên của ta, ta lập tức chơi chết hắn."

"Được!" Thẩm Lãng nói.

Ninh Diễm công chúa nói: "Ngươi về sau mặc kệ có yêu cầu gì, ta đều có thể làm đến, tại cái này Việt quốc, còn không có ta Ninh Diễm không làm được sự tình."

Ngươi đây liền thổi ngưu bức.

Một nữ nhân, đem nam nhân khoác lác tật xấu cũng học được.

Khó trách rõ ràng là tuyệt sắc, lại một chút cũng không có mỹ nhân tuyệt sắc khí chất.

"Ừm, ta sẽ không khách khí." Thẩm Lãng nói: "Ta hiện tại liền có cái yêu cầu."

Ách!

Ninh Diễm cọp cái kinh ngạc.

Ngươi Thẩm Lãng như thế hiện thực, trực tiếp như vậy?

Lời của ta mới vừa rồi, có thể là có khoác lác thành phần a.

Ta mặc dù là quốc đô một phương bá chủ, nhưng là ta tai họa người khác có thể, chuyện xấu có thừa, thành sự không có a.

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn làm quan, thất phẩm bát phẩm cũng không đáng kể, chính là loại kia trong tay có quyền lực, lại không cần gánh chịu bất cứ trách nhiệm nào, mỗi ngày còn không cần đi điểm danh trên chức. Tóm lại chính là có quyền lực, không có nghĩa vụ cái chủng loại kia."

Cọp cái nhếch miệng, môi đỏ kiều diễm ướt át.

Còn có dạng này chức quan sao?

Ta làm sao không biết?

Cọp cái nói: "Ta đối quan trường cũng chưa quen thuộc, ta đi hỏi một chút, nhìn có hay không chức vị như vậy, nếu như có, ta nhất định chuẩn bị cho ngươi lên, lão nương nói chuyện tuyệt đối giữ lời."

Thẩm Lãng nói: "Tốt, tạ ơn công chúa điện hạ."

Cọp cái nói: "Huynh đệ ở giữa, không cần phải khách khí."

Sau đó, cọp cái đi.

Thẩm Lãng không kịp chờ đợi lôi kéo Băng nhi vào phòng.

"Băng nhi, nghe nói ngươi người mang tuyệt kỹ?"

Băng nhi dịu dàng nói: "Đúng nha, người ta xem sách học, người ta cái gì cũng biết, chính là chưa thử qua."

Thẩm Lãng nói: "Đến, vậy liền thử một chút."

Ngay tại Băng nhi muốn thi triển tuyệt kỹ thời điểm.

Bỗng nhiên, Hoàng Phượng vọt vào.

Sau đó, thống khổ nhắm mắt lại.

Ta tại sao phải bày ra dạng này chủ nhân a.

Con mắt của ta còn muốn giữ lại, không muốn mù mất a.

"Chuyện gì?" Thẩm Lãng cả giận nói.

Hoàng Phượng nói: "Ngũ vương tử quý phủ hoạn quan cầu kiến."

Thẩm Lãng giật mình.

Cái này nửa đêm, Ninh Chính tâm phúc vậy mà tìm đến, khẳng định là xảy ra chuyện.

Thế là, Thẩm Lãng một lần nữa mặc quần áo, đi gặp phòng khách gặp khách.

"Thẩm công tử, Kim Mộc Thông thế tử bị vạn năm huyện nha bắt."

Quốc đô có hai cái huyện, bình an cùng vạn năm.

Đương nhiên, quốc gia khác cũng là dạng này, liền như là cơ hồ mỗi cái thành thị đều có Nam Kinh đường đồng dạng.

Địa phương khác đều gọi vì thành, chỉ có quốc đô hai cái này khu hành chính vực xưng là huyện.

Từ đây cũng nhìn ra tân chính tuyệt không vẻn vẹn chỉ là nhằm vào uy tín lâu năm quý tộc, kế tiếp còn có văn võ phân trị, ngày sau sẽ đem quận cải thành châu phủ, đem thành cải thành huyện.

Đương nhiên, trở lại chuyện chính.

Thẩm Lãng nghe được tin tức này, lập tức lông mày co rụt lại.

Kim Mộc Thông bị bắt?

"Hắn phạm vào chuyện gì? Vạn năm Huyện lệnh vì sao muốn bắt hắn?" Thẩm Lãng nói.

Ngũ vương tử hoạn quan nói: "Cưỡng bức cô gái đàng hoàng."

Thẩm Lãng không dám tin.

Mập trạch? Cưỡng bức cô gái đàng hoàng?

Làm sao có thể?

Ngươi nói gà trống đẻ trứng ta còn tin, ngươi nói mập trạch sẽ mạnh bạo nữ tử?

Cái này sao có thể?

Hắn như vậy ngoan, thành thật như vậy, như vậy sợ hài tử.

Nhất thời, Thẩm Lãng đằng đằng sát khí nói: "Đây là có người đang ô miệt hắn sao?"

Hoạn quan nói: "Hắn quả thật bị người trên giường bắt được, mà lại. . . Lúc ấy ngay tại làm chuyện này! Bị bắt thời điểm, trên thân trần trùng trục."

A? !

Thẩm Lãng triệt để chấn kinh.

Cái này, làm sao có thể?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 205: Lãng Gia Lại Muốn Giết Cả Nhà! Ngũ Vương Tử Rung Động

Đi vào quốc đô về sau, Kim Mộc Thông vẫn luôn rất ngoan.

Thẩm Lãng nói với hắn mỗi một đầu, hắn đều làm được.

Đừng đi thanh lâu, cẩn thận người khác hại ngươi.

Không cần cùng người ra ngoài ăn cơm, cẩn thận người khác hại ngươi.

Trên đường phố mặc kệ gặp được người nào đổ trước mặt ngươi, mặc kệ là lão thái, lão đầu, vẫn là mỹ nữ đều không cần đi quản.

Hoặc là ở tại Quốc Tử Giám, hoặc là đi ngũ vương tử Ninh Chính quý phủ, không cần loạn đi ra chơi.

Có thể trong Quốc Tử Giám kết giao bằng hữu, nhưng không cần cùng bất luận cái gì bằng hữu đơn độc đi ra chơi.

Mấy tháng này thời gian, Kim Mộc Thông vẫn luôn là làm như vậy.

Dù là hắn là một cái phi thường ham chơi người.

Nhưng là trong lòng của hắn biết, nhất định không cần cho gia tộc gây phiền toái, nhất định không cần cho tỷ phu gây phiền toái.

« Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » đại hỏa về sau, Kim Mộc Thông cũng triệt để đỏ lên.

Cơ hồ mỗi ngày đều có người đi Quốc Tử Giám thúc bản thảo, rất nhiều học cặn bã đều trở thành hắn Fans hâm mộ, cứ việc thế giới này không có cái này từ.

Kim Mộc Thông có vô số độc giả, vô số truy phủng người.

Nhưng là bằng hữu, cũng chỉ có một cái!

Người này chính là Thiên Phong hiệu sách chưởng quỹ Dư Phóng.

Cũng chính là giúp Kim Mộc Thông ra sách người.

Dư Phóng tại quốc đô có năm nhà hiệu sách, sinh ý làm được không tính lớn.

Mà lại nơi này là quốc đô, hiệu sách sinh ý cạnh tranh là phi thường kịch liệt, vị này Dư Phóng kinh doanh tình trạng, chỉ là có chút lợi nhuận.

Đương nhiên coi như có chút lợi nhuận, thời gian cũng trôi qua không tệ, hàng năm có cái mấy trăm kim tệ lãi ròng nhuận.

Mặc dù chưa nói tới hào phú, nhưng cũng trôi qua coi như hài lòng.

Nhưng là năm ngoái một trận phong ba, để hắn lỗ lớn một khoản tiền.

« Đông Ly truyện ».

Quyển sách này là vương triều Đại Viêm đệ nhất kỳ thư, nói chính là thiên hạ đệ nhất cường giả, Đại Càn vương quốc đế chủ Khương Ly truyền kỳ cố sự.

Quyển sách này tổng cộng mười sách, trọn vẹn 150 vạn chữ.

Tại toàn bộ vương triều Đại Viêm bán ra con số trên trời, cụ thể bao nhiêu số lượng không ai biết, nhưng khẳng định là trước nay chưa từng có ghi chép.

Về sau, đại khái cũng không có người có thể đánh vỡ, cho dù là Thẩm Lãng viết sách.

Tại mười mấy năm trước, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế hạ chỉ , bất kỳ cái gì quốc gia đều không được công khai bán ra « Đông Ly truyện ».

Từ đây, quyển sách này liền trở thành cấm thư.

Trương Xung có một câu nói làm cho đúng, thiên hạ cái gì sách dễ dàng nhất lửa?

Đương nhiên là cấm thư a.

Cho nên mười mấy năm qua, cơ hồ mỗi một nhà hiệu sách đều đang len lén bán ra « Đông Ly truyện ».

Dư Phóng Thiên Phong hiệu sách đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Cái này cũng nhiều ít năm, triều đình cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Dù sao nơi này cũng không phải Đại Viêm đế quốc.

Nhưng không nghĩ tới năm ngoái, Đại Viêm đế quốc một vị hoàng tử đi thăm Việt quốc, thể nghiệm và quan sát dân tình thời điểm, vậy mà phát hiện trên đường phố rất nhiều hiệu sách lại còn đang len lén bán « Đông Ly truyện », thế là vị hoàng tử này phi thường tức giận.

Sau đó toàn bộ Việt quốc lại bắt đầu hành động lớn.

Vô số nha dịch xông vào hiệu sách, đem tất cả « Đông Ly truyện » toàn bộ chép đi ra thiêu hủy.

Không chỉ có như thế, một khi phát hiện có « Đông Ly truyện » hiệu sách, phạt lấy trọng kim.

Đương nhiên, những cái kia mánh khoé thông thiên tiệm sách đã sớm nhận được tin tức, sớm đem « Đông Ly truyện » dời đi.

Mà thiên phong thư xã Dư Phóng, là thuộc về không có chỗ dựa không có bối cảnh kia một loại.

Tồn kho một vạn bản « Đông Ly truyện » toàn bộ bị kê biên tài sản đốt rụi.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Mấu chốt là còn bị phạt một ngàn kim tệ.

Thậm chí cái này cũng không tính là gì.

Chân chính để hắn thương cân động cốt chính là đến từ quan sai doạ dẫm, Vạn Năm huyện nha mỗi một cái tiểu quan lại đều đến doạ dẫm qua.

Hắn ròng rã bị đe doạ tám ngàn kim tệ.

Đây đã là hắn tất cả tiền.

Những cái kia quan sai chính là như vậy, bóc lột đến tận xương tuỷ, nhất định phải đưa ngươi triệt để ép khô mới bỏ qua.

Cho nên, Dư Phóng liền xem như phá sản.

Tăng thêm hắn gần đây phát hành vài cuốn sách toàn bộ phác nhai, mắt thấy là phải đến bước đường cùng.

Cũng chính là ở thời điểm này, Kim Mộc Thông đại thần đi tới quốc đô.

Mang theo sách bản thảo, tìm kiếm hiệu sách phát hành « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên ».

Bọn hắn trên một bản « Kim X Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » thực sự là quá phát hỏa, Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh cái này bút danh liền mang ý nghĩa lượng tiêu thụ.

Cho nên Kim Mộc Thông muốn ra sách tin tức truyền đi về sau, lập tức bị đạp phá cánh cửa.

Cơ hồ tất cả tiệm sách đều lộn xộn tuôn ra mà tới, quơ kim tệ.

Điều kiện mở một cái so một cái cao, thậm chí bồi thường tiền đều nguyện ý ra.

Vì cái gì?

Bởi vì ai ra quyển sách này, ai chiêu bài liền muốn lửa cháy đến a, có thể kéo theo sách khác lượng tiêu thụ a.

Các ngươi biết bây giờ « Kim X Mai Chi Phong Nguyệt Vô Biên » tại Việt quốc bán bao nhiêu bản?

Ròng rã 20 vạn bản!

Con số trên trời a.

Thiên phong thư xã Dư Phóng, là tất cả tìm đến Kim Mộc Thông tiệm sách bên trong cái nghèo nhất một cái, điều kiện cũng cho đến thấp nhất.

Hắn thực sự là đến bước đường cùng, cho nên mới đến chạm thử vận khí.

Nhưng mà không nghĩ tới, trạch tâm nhân hậu Kim Mộc Thông liền lựa chọn Dư Phóng.

Bởi vì hắn thảm nhất!

Kết quả. . .

« Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » quyển sách này quả nhiên đại hỏa.

Vô số quan lại quyền quý mua về nhà về sau chửi ầm lên, hô to mắc lừa, thậm chí có ít người trực tiếp đem quyển sách này đốt.

Quá hủy Lãng Lăng Tiếu Tiếu Sinh trong lòng bọn họ hình tượng.

Nhưng là lại có một đám người, siêu cấp yêu thích « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên ».

Biết chữ người trẻ tuổi, người luyện võ, biết chữ người buôn bán nhỏ các loại, quả thực đối quyển sách này như si như say.

Phát hành ba tháng, liền bán mười mấy vạn bản.

Chỉ riêng quốc đô một chỗ, liền bán ba vạn bản.

Dư Phóng phát đại tài!

Vẻn vẹn quyển này sách, hắn liền kiếm lời hơn hai ngàn kim tệ, tương đương với đi qua mấy năm lợi nhuận.

Cái này cũng chưa tính cái gì, mấu chốt là đối Thiên Phong hiệu sách chiêu bài tăng lên to lớn a.

Hơn nữa còn kéo theo quyển sách khác tiêu thụ.

Rất nhiều phú thương nhao nhao nhập cổ phần hiệu sách của hắn, trợ giúp hắn khuếch trương.

Ba tháng ngắn ngủi, hắn tại quốc đô hiệu sách liền từ năm nhà thăng lên đến mười lăm nhà.

Mà lại, tại cái khác quận khuếch trương cũng tại đâu vào đấy tiến hành.

Cho nên quyển sách này mang tới trực tiếp lợi nhuận mặc dù không phải rất lớn, nhưng gián tiếp lợi nhuận to lớn, để hắn từ một cái mạt lưu tiệm sách xếp hạng hàng đầu.

Bởi vì Kim Mộc Thông nói qua, bản này « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » khoảng chừng hơn năm trăm vạn chữ, có thể ra ba mươi mấy sách.

Đây là muốn phát đại tài a!

Cho nên Dư Phóng đối Kim Mộc Thông đương nhiên mang ơn.

Kim Mộc Thông hoàn toàn cứu vớt sự nghiệp của hắn, cứu vớt nhà của hắn.

Thiên đại ân tình a.

Mà lại Kim Mộc Thông xuất thân quý tộc, đối tiền tài không cảm giác, đối quyển sách này rút thành không có chút nào cao.

Dư Phóng đối với hắn càng thêm cảm kích vô cùng.

Vô số lần mời Kim Mộc Thông đi trong nhà hắn làm khách, mời hắn ăn một bữa việc nhà cơm.

Kim Mộc Thông ghi nhớ tỷ phu, trừ ngũ vương tử trong nhà, những người khác nhà ai cơm đều không cần ăn.

Dư Phóng mời mấy chục lần.

Kim Mộc Thông đều không có đi.

Thế là, Dư Phóng liền mỗi ngày đến Quốc Tử Giám, bồi Kim Mộc Thông nói chuyện phiếm.

Trên trời dưới đất không chỗ không trò chuyện, phi thường ăn ý.

Hai người liền trở thành tri kỷ.

Đây là Kim Mộc Thông giao đến người bạn thứ nhất.

Hôm qua Dư Phóng lại mời Kim Mộc Thông đi trong nhà làm khách ăn cơm, Kim Mộc Thông nghe tỷ phu, lại cự tuyệt.

Dư Phóng tỏ ra là đã hiểu, nhưng là thần sắc phi thường sa sút.

Thậm chí lộ ra một chút tự ti, nói là hắn càn rỡ, Kim Mộc Thông đường đường phủ Bá tước thế tử, mà lại khả năng lập tức liền muốn trở thành Hầu tước phủ thế tử, làm sao lại cùng một cái thương nhân kết giao.

Sau đó, Kim Mộc Thông còn biết hôm qua là Dư Phóng mẹ già sinh nhật, nhà hắn từ buổi sáng liền bắt đầu chuẩn bị, làm một bàn lớn thức ăn ngon, mà lại chỉ mời Kim Mộc Thông một người khách nhân.

Kim Mộc Thông nếu là không đi, Dư Phóng người một nhà nên cỡ nào thương tâm?

Một cái bàn này thức ăn ngon lại nơi nào ăn được đi a?

Thế là, mềm lòng phía dưới Kim Mộc Thông liền đi.

Dù sao đã kết giao mấy tháng, hoàn toàn là móc tim móc phổi hảo hữu chí giao.

Đi Dư Phóng trong nhà về sau.

Người một nhà đối với hắn cực kỳ thân mật, giống như thân nhân.

Cái này khiến rời nhà mấy tháng Kim Mộc Thông phi thường ấm áp.

Một cái bàn này thức ăn ngon cũng thực sự mỹ vị cực kỳ, Kim Mộc Thông ăn đến phi thường đã nghiền, thậm chí uống hai chén rượu.

Sau đó. . .

Hắn đã cảm thấy mình có chút đầu váng mắt hoa, toàn thân khô nóng.

Trong rượu này đương nhiên là hạ dược.

Lúc ấy hắn còn không hiểu đây là vì cái gì?

Nhưng hắn bản năng cảm giác được nguy hiểm, trực tiếp liền đứng dậy muốn cáo từ rời đi.

Kết quả, Dư Phóng đem hắn cứng rắn nâng đến trong phòng, nằm trên giường xuống tới.

Đợi đến Kim Mộc Thông một lần nữa tỉnh lại thời điểm.

Hắn chính ghé vào trên người một nữ nhân.

Cái kia ôn nhu phu nhân đang khóc.

Trên thân hiện đầy bị chà đạp qua vết tích.

Thậm chí, Kim Mộc Thông lúc này cùng nàng vẫn là thua khoảng cách.

Mà nữ nhân này, chính là Dư Phóng thê tử Trần thị.

Một cái yếu đuối thẹn thùng nữ nhân, năm nay ba mươi mốt tuổi, dáng dấp đẹp vô cùng.

Cứ như vậy, Kim Mộc Thông thứ nhất, thứ hai, thứ ba, thứ tư, lần thứ năm toàn bộ bàn giao.

Nhìn lại, gặp được phảng phất muốn nuốt sống người ta Dư Phóng, còn có Dư gia mẹ già, còn có ở đây rất nhiều người.

Chính mắt thấy đây hết thảy.

Thậm chí, Kim Mộc Thông còn đặt ở Trần thị trên thân.

Dư gia mẹ già tại chỗ liền đã bất tỉnh.

Mà Dư Phóng thê tử Trần thị trần trùng trục lao xuống giường, trực tiếp liền hướng vách tường đánh tới, muốn dùng tự sát rửa sạch sỉ nhục.

Đương nhiên, lực lượng của nàng không đủ, không có đâm chết, nhưng lại cũng đâm đến máu me đầm đìa.

Sau đó, nàng bắt đầu khóc lóc kể lể, nàng tiến gian phòng cho Kim Mộc Thông đưa canh giải rượu thời điểm, Kim Mộc Thông hóa thành cầm thú, đem nàng cho cưỡng ép dơ bẩn.

Hắn là một cái có võ công người, Trần thị biểu thị mình mảnh mai, hoàn toàn không cách nào phản kháng.

Chỉ có thể bị hắn giày xéo một lần lại một lần.

Nàng liều mạng giãy dụa, đến mức mình đầy thương tích.

Dư Phóng ánh mắt rưng rưng, chỉ vào Kim Mộc Thông quát: "Ta coi ngươi là huynh đệ, ngươi vậy mà mạnh nhục thê tử của ta? Nhục vợ mối hận, không đội trời chung!"

Nhất thời, Kim Mộc Thông khắp cả người băng hàn.

Hắn thật không nghĩ tới, lòng người sẽ hiểm ác đến nước này.

Mình đối Dư Phóng là bực nào ân tình, chẳng những cứu vãn việc buôn bán của hắn, để hắn đạt được to lớn phú quý, thậm chí có thể nói là cứu vãn nhân sinh của hắn.

Kết quả, hắn chính là như vậy báo đáp mình?

Vậy mà dùng như thế thủ đoạn hèn hạ hãm hại mình?

Mấu chốt, đây chính là nàng cưới hỏi đàng hoàng thê tử a, vậy mà cũng bỏ được lấy ra dạng này hủy?

Có người đến tột cùng là cho hắn chỗ tốt lớn bao nhiêu a?

Để Dư Phóng chẳng những hãm hại mình ân nhân, mà lại hi sinh thê tử trong sạch?

Người vậy mà có thể vô sỉ đến nước này?

Về sau, Dư Phóng báo quan.

Vạn Năm huyện nha nha dịch tới nhanh chóng, trực tiếp liền đem Kim Mộc Thông bắt đi.

Kim Mộc Thông bỏ tù!

Toàn bộ quá trình cơ hồ không có khe hở kết nối a.

Kim Mộc Thông tùy tùng thấy, lập tức chạy như bay đến ngũ vương tử Ninh Chính quý phủ cầu viện.

Lập tức Ninh Chính giận dữ!

Loại thủ đoạn này thực sự là quá ti tiện ác tha.

Hắn trong đêm đi đến Vạn Năm huyện nha, hướng Vạn Năm huyện lệnh muốn người.

. . .

Việt quốc phần lớn thành chủ đều là lục phẩm hoặc là thất phẩm.

Quốc đô hai cái huyện, bình an huyện, Vạn Năm huyện.

Phẳng An huyện lệnh địa vị cao hơn, Huyện lệnh là chính ngũ phẩm, Vạn Năm huyện lệnh tòng Ngũ phẩm.

So với bình thường thành chủ, cao hơn một đến hai cấp.

Như vậy cái này Vạn Năm huyện lệnh là ai đâu?

Thẩm Lãng tình nhân cũ, cừu nhân cũ, trước Đại Lý Tự thừa Vương Khải Khoa.

Chính là cùng Chúc Văn Hoa cùng đi Huyền Vũ bá tước phủ bắt Thẩm Lãng cái kia quan viên, tội danh là mưu sát Chúc Lan Đình Tử tước.

Đương nhiên, Thẩm Lãng làm bộ bệnh đậu mùa, khiến cho một lần kia bắt không giải quyết được gì.

Về sau Vương Khải Khoa kinh hồn vài ngày, xác định Thẩm Lãng là đang giả vờ bệnh đậu mùa, thế là coi là vô cùng nhục nhã.

Gần nhất, hắn lên chức!

Tòng Lục phẩm Đại Lý Tự thừa, tấn thăng đến tòng Ngũ phẩm Vạn Năm huyện lệnh.

Cái này Vạn Năm huyện lệnh có thể là ghê gớm.

Quốc quân dưới chân làm quan a, thủ thiện chi địa, đại quyền trong tay, so với có chênh lệch chút ít xa Thái thú còn uy phong.

Cho nên, hắn là không thể nào đem ngũ vương tử Ninh Chính quá để ở trong mắt.

Dù sao, một cái bị Quốc quân chán ghét mà vứt bỏ nhi tử, trong tay không quyền không thế, thì phải làm thế nào đây?

. . .

Tại Vạn Năm huyện nha, Ninh Chính cứ việc trong lòng phi thường phẫn nộ, nhưng biểu lộ lại rất bình tĩnh.

"Vương đại nhân, mặc kệ chuyện này là ai ở sau lưng sai sử, ta đều không truy cứu, thả người."

Ninh Chính đương nhiên biết, gần nhất là Kim thị gia tộc thời khắc mấu chốt.

Quốc quân lập tức liền muốn cho Kim Trác phong hầu.

Kết quả, Kim Mộc Thông lập tức xảy ra chuyện, mà lại ra chính là dạng này chuyện xấu.

Tại trong nhà người khác làm khách thời điểm, cưỡng ép làm bẩn thê tử của người khác, nào chỉ là ỷ thế hiếp người, quả thực chính là phát rồ a.

Ninh Chính có thể tưởng tượng, ngày mai vạch tội Huyền Vũ bá tấu chương sẽ tuyết rơi đồng dạng bay vào hoàng cung.

Kim thị gia tộc quản giáo không nghiêm, mới có thể ra cái này chuyện xấu.

Như thế ô trọc không chịu nổi gia tộc, còn có cái gì mặt mũi tấn thăng Hầu tước a?

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa cho Ninh Chính hành lễ về sau, nói: "Ngũ điện hạ nói đùa, việc này hạ quan cũng chỉ là theo lẽ công bằng làm, tạm thời không có tra ra âm mưu gì, ngài nghĩ đến nhiều lắm."

Ninh Chính ánh mắt co rụt lại.

"Vương. . . Vương đại nhân, quả nhiên không thả người sao?"

Dưới sự phẫn nộ, Ninh Chính có có chút cà lăm.

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa trong lòng chế nhạo, chỉ bằng mượn ngươi cái này cà lăm, vĩnh viễn cũng không có khả năng thượng vị.

Đừng tưởng rằng ngươi là Quốc quân nhi tử, liền có thể đến ta miễn cưỡng cố làm ra vẻ.

Ngươi một cái không có quyền phế nhân, mời ngươi lời nói, còn làm ngươi là Quốc quân nhi tử. Bất kính ngươi, ngươi chẳng phải là cái gì.

"Kim Mộc Thông làm con em quý tộc, không làm gương tốt, vậy mà làm ra cái này phát rồ tiến hành, quả thực để người nhìn thấy mà giật mình, ta nếu là thả hắn, như thế nào hướng Quốc quân bàn giao, như thế nào hướng về thiên hạ vạn dân bàn giao, như thế nào hướng vô tội bị nhục nhã phu nhân bàn giao?"

"Ngũ điện hạ, hạ quan khuyên nhủ ngài một câu, không quản lý sự tình, không cần quản!"

Câu nói này nhục nhã ý, đã hết sức rõ ràng.

Ninh Chính nháy mắt liền muốn nổ.

Ta làm Quốc quân nhi tử, ngươi chỉ là một cái Vạn Năm huyện lệnh cũng phải cưỡi tại trên đầu ta a?

Ta Ninh Chính chỉ qua cuộc sống của mình, chưa từng cùng người tranh chấp, các ngươi vậy mà như thế nhục nhã ta?

Ta một cái Quốc quân con trai, thậm chí ngay cả một cái biểu đệ cũng không bảo vệ nổi đến?

Trong chốc lát!

Ninh Chính thật sự là cảm giác được quyền lực quý giá, quyền lực thật đáng buồn.

Đổi thành cái khác vương tử, cho dù là Ninh Chân, Ninh Cảnh ở đây, Vạn Năm huyện lệnh đã sớm quỳ trên mặt đất, nào dám có nửa phần bất kính.

Mà đối với hắn Ninh Chính, vậy mà trực tiếp mở miệng lẫn nhau nhục.

Ta Ninh Chính dù nói thế nào, cũng là Tô Phi sinh ra, xuất thân cao quý.

Ninh Chính cố nén sỉ nhục nói: "Vương đại nhân dự định xử trí như thế nào Kim Mộc Thông?"

Vương Khải Khoa nói: "Việc này hạ quan nói không tính, bất quá một khi điều tra rõ ràng, chứng cứ vô cùng xác thực về sau, giống như cái này mạnh bạo vô tội nữ tử tội , dựa theo lớn càng luật pháp là muốn mục nát hình."

Ninh Chính huyệt Thái Dương bỗng nhiên nhảy một cái.

Cái gì lúc mục nát hình?

Chính là cung hình, cũng chính là thiến.

Trong truyền thuyết tịch thu phạm tội công cụ.

Cái này lại nói lối ra, chính là sinh tử đại thù!

Liếc mắt nhìn chằm chằm Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa, Ninh Chính rời đi, quay lại gia trang!

. . .

Ninh Chính phủ đệ, lúc nửa đêm.

Thẩm Lãng vốn định sáng sớm ngày mai lại đến bái kiến Ninh Chính, nhưng không có nghĩ đến phát sinh đại sự như vậy, đến mức hắn lúc nửa đêm liền đến tiếp.

"Thẩm Lãng, bái kiến Ngũ điện hạ!"

Đi vào toà này dinh thự, Thẩm Lãng thật sự là kinh ngạc.

Ninh Chính chỗ ở cũng quá keo kiệt đi, chỉ là mười mấy mẫu mà thôi a.

Quốc quân liền sắc phong cho hắn như thế một tòa nhà nhỏ?

Quả thực so Kim thị biệt viện còn nhỏ a.

Đây chính là Quốc quân con trai, chân chính vương tử a.

Vị này ngũ vương tử, không được sủng ái đến mức nào a.

Hắn đã trưởng thành rất lâu, lại còn không có sắc phong bất luận cái gì tước vị.

Ninh Cảnh lập tức đều muốn phong tước a, Ninh Chính tước vị còn xa xa khó vời, nhìn qua giống như cả một đời cũng không thể phong tước.

Ninh Chính cái này đãi ngộ, thật là làm cho Thẩm Lãng không cam lòng.

Ninh Chính ánh mắt phức tạp nhìn qua Thẩm Lãng, sau đó khom người đáp lễ nói: "Ninh Chính hổ thẹn, ta có nghĩa vụ chiếu cố Kim Mộc Thông, kết quả lại làm cho hắn thân hãm lao tù, có thua dì nhắc nhở."

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ đi qua Vạn Năm huyện nha rồi?"

"Ừm." Ninh Chính nói: "Huyện lệnh Vương Khải Khoa, không nguyện ý thả người."

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ hẳn là còn bị nhục đi."

Lập tức, Ninh Chính sắc mặt trướng hồng, hắn bình thường đều ở lại trong nhà, không nguyện ý giao thiệp với người, chính là không muốn xem sắc mặt người.

Hôm nay bị sỉ nhục, quả thực chung thân khó quên, Vạn Năm huyện lệnh quả thực liền như là cái tát đánh vào trên mặt của hắn.

Ngũ vương tử Ninh Chính nói: "Ta, ta chịu sỉ nhục không có gì, Mấu. . . Mấu chốt là như thế nào vượt qua lần này nan quan. Phụ quân đang muốn sắc phong di phụ vì Hầu tước, thời khắc mấu chốt này, Kim Mộc Thông xảy ra chuyện, sẽ đem phong hầu sự tình triệt để trì hoãn!"

Vừa phẫn nộ, vừa căng thẳng, Ninh Chính liền sẽ cà lăm.

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể tưởng tượng, sáng sớm ngày mai, liền sẽ có vô số vạch tội tấu chương bay vào hoàng cung, tố cáo ta Kim thị gia tộc, Kim Mộc Thông sẽ thân bại danh liệt. Có người đây là cố ý muốn phá hư ta Kim thị gia tộc chuyện tốt, không muốn Quốc quân cho nhà ta phong hầu a."

Ninh Chính nói: "Đối thủ quá hèn hạ!"

"Không, ta không nghĩ như vậy." Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Nếu là địch nhân, vậy liền không có gì hèn hạ không hèn hạ, lần này thủ bút đại khái xuất từ Tô thị đi, bọn hắn trả thù thật đúng là nhanh a."

Ninh Chính nói: "Thời gian của chúng ta rất khẩn cấp, trước hừng đông sáng liền muốn giải quyết việc này, nếu không đại sự đã chậm!"

Xác thực như thế!

Việc này khó khăn chỗ, không chỉ muốn nghĩ cách cứu viện ra

Kim Mộc Thông.

Mà lại muốn ngăn cản cả sự kiện lên men.

Nói trắng ra là, chính là muốn ngăn cản bách quan vạch tội Kim thị gia tộc.

Nhưng là, đối phương đã sớm chuẩn bị xong hết thảy, tại bắt Kim Mộc Thông trước đó, vạch tội tấu chương liền đã viết xong.

Ngày mai, nhất định sẽ nhấc lên to lớn dư luận phong bạo.

Vô số nước bọt sẽ nháy mắt bao phủ Huyền Vũ bá tước phủ.

Kim Mộc Thông sẽ thân bại danh liệt.

Thậm chí, liền liền Thẩm Lãng cũng khó thoát nước bọt, hắn tất cả mọi chuyện đều sẽ bị bắt tới.

Nếu không ra dự kiến, ngày mai thậm chí sẽ có người đi vây công Kim thị biệt viện.

Ninh Chính nói: "Muốn trước khi trời sáng, nghĩ cách cứu viện ra Kim Mộc Thông, giải quyết cửa ải khó khăn này, quả thực khó như lên trời."

Xác thực khó như lên trời!

Thậm chí phảng phất là không thể nào.

Đối phương đã chuẩn bị xong hết thảy.

Hoàn toàn không cách nào ngăn cản.

Tô thị hạ thủ quả nhiên nhanh a.

Thẩm Lãng mới vừa tiến vào quốc đô, bọn hắn liền động thủ.

Nhanh, chuẩn, hung ác, độc!

Mà lại, không có điểm mấu chốt.

Phi thường phù hợp Tô thị gia tộc phong cách.

Ninh Chính nói: "Khoảng cách hừng đông không đến ba canh giờ, muốn tại thời gian này bên trong tìm tới chứng cứ, rửa sạch Kim Mộc Thông chịu tội trả lại hắn trong sạch, quả thực quá khó."

Thẩm Lãng khinh thường lắc đầu.

"Tìm chứng cứ? Còn Kim Mộc Thông trong sạch? Không, không, không." Thẩm Lãng nói: "Ngũ điện hạ, dạng này liền rơi vào địch nhân tiết tấu. Kim Mộc Thông tại chỗ bị người trên giường bắt lấy, thậm chí tỉnh lại thời điểm, còn tại Dư Phóng thê tử trong cơ thể, cho nên hắn trong sạch không được nữa."

"Mấu chốt là, chúng ta hoàn toàn không cần đi chứng minh Kim Mộc Thông trong sạch a."

"Đối mặt loại này ti tiện thủ đoạn, căn bản không cần gò bó theo khuôn phép."

"Mấu chốt căn bản không phải chứng minh Kim Mộc Thông trong sạch, mà là từ gốc rễ trên giải quyết vấn đề này."

Ninh Chính nói: "Xin lắng tai nghe!"

Thẩm Lãng nói: "Đầu tiên bước đầu tiên, trả đũa, địch nhân vô sỉ, chúng ta liền so với hắn càng thêm vô sỉ!"

"Bước thứ hai, cũng là một bước mấu chốt nhất, ngăn cản vô số ngôn quan vạch tội Kim thị gia tộc, ngăn cản dư luận phong bạo sinh ra."

"Ta Kim thị gia tộc đang lúc đỏ, phát sinh dạng này chuyện xấu, khẳng định là muốn gây nên dư luận bạo tạc. Như vậy như thế nào ngăn cản đâu?"

"Không những đơn giản, chế tạo cùng một chỗ càng thêm nghe rợn cả người sự kiện, kinh động toàn bộ quốc đô, hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt, gây nên tức giận của mọi người, làm cho tất cả mọi người lực chú ý đều chuyển dời đến chuyện này lên, vô tâm lại đi chú ý Kim Mộc Thông cưỡng bức dân nữ sự tình."

"Bức bách tất cả ngôn quan, giấu vạch tội Kim Mộc Thông tấu chương, đổi thành ta muốn vạch tội tấu chương. Coi như bọn hắn lại không nguyện ý, cũng nhất định phải làm như vậy, bởi vì cái này hoàn toàn quan hệ đến Việt quốc mặt mũi, đây là tuyệt đối chính trị chính xác."

"Bước thứ ba, chơi chết Dư Phóng cả nhà, chơi chết Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa, tại Tô thị gia tộc trên mặt hung hăng quất một bạt tai."

"Tràng chiến dịch này tới phi thường đột ngột, nhưng đã đánh, liền muốn đánh tới ngọn nguồn."

"Tất cả ra mặt người, hết thảy đều chơi chết!"

"Cái này dư hoan, càng là muốn cả nhà chết hết!"

"Ngũ điện hạ, tại chính trị đấu tranh lên, nhất định không cần rơi vào địch nhân tiết tấu, không nên tiến vào địch nhân sân nhà tác chiến."

"Ngươi đánh ngươi, ta đánh ta, công phu ở chỗ thơ bên ngoài!"

Ninh Chính kinh ngạc!

Đều nói Huyền Vũ bá tước phủ cô gia trí gần như yêu quái, bây giờ thật sự là kiến thức.

Thật sự là đi một bước, nhìn ba bước, bốn bước a!

Mà lại thủ đoạn hung ác, hơi một tí chơi chết địch nhân cả nhà.

Ninh Chính nói: "Có thể thành sao?"

Thẩm Lãng nói: "Mười phần chắc chín, người của ta đã đi làm việc. Sáng sớm ngày mai, liền sẽ có rung động toàn bộ quốc đô, toàn bộ Việt quốc sự kiện lớn phát sinh, thiên hạ kinh hãi."

"Ta hiện tại liền đi Vạn Năm huyện, gặp một lần cái này tình nhân cũ Vương Khải Khoa."

"Quá hưng phấn, vừa mới đi vào quốc đô, vậy mà liền có chiến đấu muốn đánh."

"Đấu với người, kỳ nhạc vô tận a!"

Ninh Chính im lặng!

Lúc đầu hắn cảm thấy là thiên đại nan đề, thiên đại khốn cục.

Kết quả Thẩm Lãng chẳng những không có lo lắng sợ hãi, vậy mà là hưng phấn, còn có ngo ngoe muốn động sát lục chi tâm.

Người này thật sự là yêu quái a!

Thẩm Lãng rời đi, sát khí đông đông, tiến về Vạn Năm huyện nha.

Tốt hưng phấn a!

Ta Thẩm Lãng tại quốc đô đao thứ nhất, vậy mà nhanh như vậy lại bắt đầu a.

Muốn tạo ra thiên đại sự kiện.

Muốn giết người, tốt hưng phấn a.

Mập trạch, ta không trách ngươi! Ngươi ngay tại trong đại lao ngốc một trận a, nhìn tỷ phu ngươi như thế nào như thế nào tại quốc đô nhấc lên sóng to gió lớn.

Như thế nào giết người cả nhà!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 206: Thẩm Lãng Ác Độc Phản Kích! Đi ChọC ThủNg TrờI!

Trấn Viễn hầu tước trong phủ.

Tô Nan Hầu tước lúc này đã ngủ rồi, hắn là phi thường chú trọng dưỡng sinh, mỗi ngày giấc ngủ thời gian đều muốn bảo đảm ba canh giờ trở lên.

Không chỉ có như thế, chăn của hắn muốn thời thời khắc khắc đều ấm áp.

Một ngày trong mười hai thời thần, trong chăn của hắn đều nằm một cái làn da nhẵn bóng như ngọc mỹ nhân, mà lại muốn xử tử.

Cho nên cái này việc nhỏ liền giao cho Tô Kiếm Đình.

Tô Dung, Trấn Viễn hầu tâm phúc.

"Thế tử, hết thảy đều đã thỏa đáng, Kim Mộc Thông đã bắt vào Vạn Năm huyện lệnh trong ngục."

"Ngũ vương tử Ninh Chính đã đi qua Vạn Năm huyện nha, để Vương Khải Khoa thả người, kết quả bị cự tuyệt, còn bị làm nhục một phen."

Tô Kiếm Đình không khỏi nhướng mày.

Cái này Ninh Chính, quả thực chính là một cái vật chẳng lành

a.

Ngươi lúc đầu vừa sinh ra liền bị chết đuối, là Tô Bội Bội nhiều chuyện cứu được ngươi một mạng.

Không chỉ có Quốc quân không thích ngươi, Tô Phi cũng không thích, chúng ta Tô thị cũng không thích ngươi.

Đã tất cả mọi người không thích ngươi, ngươi liền thanh thản ổn định trốn ở ngươi trong sân nhỏ không muốn đi ra gặp người tốt, vì sao muốn nhiều chuyện đâu? Vì sao muốn kiếm chuyện đâu?

Bây giờ Huyền Vũ bá tước phủ, tất cả mọi người chỉ sợ tránh không kịp, ngươi Ninh Chính cái này vật chẳng lành hết lần này tới lần khác còn muốn đụng lên đi.

Tô Kiếm Đình nói: "Những cái kia Ngự Sử tấu chương đều đã chuẩn bị xong chưa?"

Tô Dung nói: "Đã chào hỏi, toàn bộ chuẩn bị tốt, sáng sớm ngày mai vạch tội Kim thị gia tộc tấu chương liền sẽ như tuyết rơi bay vào hoàng cung, cam đoan để Kim Trác phong Hầu ý chỉ không giải quyết được gì."

Tô Kiếm Đình nói: "Thẩm Lãng bên đó đây?"

Tô Dung nói: "Hắn đã đi qua Ninh Chính bên kia."

Tô Kiếm Đình nói: "Cũng vẫn như cũ nói, hắn động."

Tô Dung nói: "Đúng, động."

Tô Kiếm Đình nói: "Hắn tại Huyền Vũ thành bên kia có thể gây sóng gió, nhưng nơi này là quốc đô, hắn lẻ loi một mình, không chỗ nương tựa, mà chúng ta cây lớn rễ sâu, đây không phải dựa vào cái gì trí lực liền có thể bù đắp chênh lệch. Hắn không động còn tốt, cái này khẽ động, chính là mình muốn chết."

Tô Dung nói: "Nhằm vào hắn âm mưu cũng đã khởi động, chỉ cần hắn khẽ động, cam đoan lập tức trên lưng một cái tội giết người tên. Cứ như vậy, Kim thị gia tộc nhi tử cùng con rể đều phạm tội, một cái mạnh bạo vô tội nữ tử, một cái giết người. Liền nhìn cái này Kim thị gia tộc còn thế nào phong hầu."

Tô Kiếm Đình nói: "Vây công Kim thị biệt viện nhân mã đã chuẩn bị xong chưa?"

Tô Dung nói: "Toàn bộ thỏa đáng."

Tô Kiếm Đình cười lạnh, chính là muốn giết Thẩm Lãng một cái trở tay không kịp.

Song quyền nan địch tứ thủ.

Ngươi chỉ là một cái Thẩm Lãng, lại thêm một cái phế vật Ninh Chính, như thế nào địch nổi ta Tô thị quái vật khổng lồ này, để ngươi chết cũng không biết chết như thế nào!

Theo Tô Kiếm Đình, cái này căn bản là khó giải.

Thẩm Lãng liền xem như thần tiên cũng nghịch chuyển không được cục diện này, càng thêm cứu không được Kim Mộc Thông.

Dù sao Kim Mộc Thông là tại chỗ bị người từ trên giường bắt lấy, lúc ấy hắn cùng nữ nhân kia vẫn là thua khoảng cách đâu.

Muốn chứng minh Kim Mộc Thông trong sạch?

Đừng nói nhảy vào Nộ Giang, coi như dùng thần tiên thủy cũng rửa không sạch.

Tô Kiếm Đình nói: "Mấy cái kia Ngự Sử vạch tội phụ thân tấu chương, viết xong sao?"

Tô Dung nói: "Viết xong, đây là hàng mẫu."

Tô Kiếm Đình mở ra xem.

Phần này vạch tội phụ thân tấu chương quả nhiên hung ác, cơ hồ muốn đao đao thấy máu ý tứ.

Cái gì Tô Kiếm Đình không cam lòng bị Thẩm Lãng cướp đi Kim Mộc Lan, cho nên điều động năm trăm tên võ sĩ giết vào Huyền Vũ bá tước phủ, đồ sát Kim thị gia tộc tư quân cùng vô tội nô bộc đạt tới nghìn người nhiều.

Không chỉ có như thế, Tô Nan còn phái người đi ám sát mình thân muội muội Tô Bội Bội, quả thực là đại nghịch bất đạo, đạo trời không tha.

Tóm lại, cái này tấu chương vô cùng khoa trương, cùng thiên thư đồng dạng.

Chính là loại kia để người nhìn một chút đã cảm thấy đặc biệt đặc biệt giả văn.

"Được rồi, ngày mai cái này mấy phần vạch tội tấu chương cũng cùng tiến lên, nhất thiết phải làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy, những thứ này vạch tội phụ thân tấu chương là Kim thị gia tộc thụ ý." Tô Kiếm Đình nói.

Kể từ đó, liền càng có ý tứ.

Bên này vô số Ngự Sử điên cuồng vạch tội Kim thị gia tộc, nhưng lại có chứng cứ rõ ràng, ngươi Kim Mộc Thông chính là mạnh bạo vô tội nữ tử.

Mà bên kia xuất hiện mấy phần vạch tội Tô Nan tấu chương, hơn nữa còn cực điểm khoa trương, vừa nhìn liền biết không phải thật sự, ngươi Kim thị gia tộc vì làm cho người tai mắt, vì trả thù cũng quá bỉ ổi, vậy mà như thế từ không sinh có.

Như thế, chính là nhất tiễn song điêu a.

Đã đả kích Kim thị gia tộc, lại để cho Tô thị vượt qua lần này nho nhỏ nguy cơ.

Cái này chính trị thủ đoạn, cũng tuyệt đối là cao minh.

Thậm chí, nhìn qua cũng là khó giải.

. . .

Thẩm Lãng đi tới Vạn Năm huyện nha.

"Bái kiến Vương đại nhân, cung chúc Vương đại nhân thăng chức."

Thẩm Lãng một lần nữa gặp được cái này lão Cừu người Vương Khải Khoa.

Vương Khải Khoa mặc quan phục, ngồi tại công đường án thư đằng sau, uống trà thản nhiên nói: "Dưới công đường người phương nào a?"

Chứa mẹ ngươi a.

Thẩm Lãng nói: "Tại hạ Huyền Vũ bá tước phủ Thẩm Lãng."

"Thẩm Lãng?" Vương Khải Khoa nheo mắt lại, qua một hồi lâu giống như nhớ ra rồi, nói: "Là ngươi a? Làm sao ngươi bệnh đậu mùa tốt?"

Thẩm Lãng nói: "Lúc tốt lúc không tốt, ngẫu nhiên sẽ còn phát tác."

Phát tác đại gia ngươi.

Bệnh đậu mùa chỉ phát tác một lần, hoặc là khỏi hẳn thành sẹo mụn, hoặc là chết.

Ngươi còn thường xuyên phát tác, ngươi tại sao không nói ngươi thường xuyên chết đâu?

"Lớn mật!" Vương Khải Khoa lạnh giọng nói: "Ngươi chỉ là một cái người ở rể, tại bản quan trước mặt lại còn dám đứng đấy, quỳ xuống!"

Từ một loại nào đó trình độ lên, một cái người ở rể gặp quan khẳng định là phải quỳ, cho dù là Huyền Vũ bá tước phủ người ở rể.

Người ở rể thân phận cũng liền so nô bộc tốt một chút, lại không có bất luận cái gì tước vị.

Chỉ bất quá tại Huyền Vũ thành thời điểm ai lại dám để cho hắn quỳ a?

Nói đến Huyền Vũ thành, Thẩm Lãng nhớ tới Liễu Vô Nham thành chủ, không biết hắn như thế nào a?

Vương Khải Khoa lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi không có nghe được bản quan sao? Ngươi là người ở rể, bản quan là Ngũ phẩm quan lớn, gặp quan không quỳ? Người tới, dạy hắn như thế nào đi quỳ lễ."

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Đại nhân, ta là thái học giám sinh, công danh miễn cưỡng xem như một cái dự khuyết cử nhân, có thể gặp quan không quỳ."

Đây là lúc ấy Quốc quân hạ chỉ nhục nhã Huyền Vũ bá tước phủ tới.

Bởi vì lúc ấy Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá tước phủ vạch trần Căng Quân muốn độc chết Ninh La công chúa âm mưu, cho nên Quốc quân sắc phong hắn làm thái học giám sinh.

Mà thái học bên trong, trên cơ bản đều là thương nhân nhà con cháu, giao tiền liền có thể trên học cặn bã.

Người ta Kim Mộc Thông tiến đều là Quốc Tử Giám đâu.

Không có nghĩ rằng đến, cái này thái học giám sinh công danh lúc này ngược lại là có như vậy một chút tác dụng.

"Thái học giám sinh?" Vương Khải Khoa trong lòng một trận khinh thường.

Hắn là đường đường tiến sĩ nhị giáp tiến sĩ, ở vào xem thường liên lần tầng cao nhất.

Một giáp xem thường nhị giáp, nhị giáp xem thường đồng tiến sĩ, đồng tiến sĩ xem thường cử nhân, cử nhân xem thường Quốc Tử Giám, Quốc Tử Giám xem thường tú tài, tú tài xem thường thái học.

Có thể thấy được thái học giám sinh đến cỡ nào cặn bã.

So đại học danh tiếng bên trong thành dạy còn không bằng.

Đã từng thái học là bực nào trâu a, học phủ cao nhất a. Khoa cử chế độ sau khi ra ngoài, thái học liền trở thành quyền quý mạ vàng chỗ. Đại thương nhân dùng tiền đem mình hài tử đưa vào thái học về sau, những con em quyền quý kia cũng không thể nhịn, liền mặt khác thành lập một cái Quốc Tử Giám.

"Thẩm giám sinh, ngươi tìm bản quan chuyện gì a?" Vương Khải Khoa nói.

Thẩm Lãng: "Vương đại nhân, oan gia nên giải không nên kết a! Chúng ta cũng coi như gặp mặt qua, xem như nửa cái người quen. Tại Kim Mộc Thông sự tình lên, còn xin ngài giơ cao đánh khẽ, giơ cao đánh khẽ, ta Kim thị gia tộc nhất định sẽ không quên bằng hữu tình ý."

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa cười to nói: "Thẩm giám sinh, ngươi đây là tại hối lộ ta sao?"

Thẩm Lãng nói: "Vương đại nhân, ngươi đến tột cùng muốn thế nào?"

Vương Khải Khoa nói: "Bản quan chịu bệ hạ tin tưởng, chấp chưởng cái này thủ thiện chi địa huyện nha đại lệnh, muốn chính là giúp đỡ chính nghĩa. Ngươi yên tâm bản quan nhất định theo lẽ công bằng xử án, tuyệt đối sẽ không oan uổng một người tốt, cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua một cái người xấu."

Thẩm Lãng nói: "Mời Vương đại nhân không ngại nói đến lại trực tiếp một chút."

Vương Khải Khoa nói: "Nói đến lại trực tiếp một chút chính là, thẩm giám sinh không cần mù chậm trễ công phu, ngươi tìm ai tới nói giúp đều không dùng. Đừng nói là ngũ vương tử, liền xem như Huyền Vũ bá đích thân tới cầu tình, bản quan vẫn là câu nói kia, tuyệt không bỏ qua bất kỳ một cái nào ác nhân. Kim Mộc Thông tội ác tày trời , ấn Việt quốc luật pháp làm ở vào mục nát hình. Ta Vương Khải Khoa nếu là e ngại quyền quý, liền sẽ không đi Đại Lý Tự, càng sẽ không ngồi ở vị trí này."

Thẩm Lãng nhìn chằm chằm Vương Khải Khoa một chút, sau đó khom người nói: "Học sinh xin được cáo lui trước!"

Sau đó, Thẩm Lãng lui ra ngoài.

Vạn Năm huyện lệnh khinh thường.

Ngươi Thẩm Lãng tại Huyền Vũ thành tại lợi hại, nhưng chỉ cần tiến quốc đô cái gì dùng đều không có.

Liền xem như một con rồng, ngươi cũng cho ta biến thành một đầu trùng.

Trừ Ninh Chính tên phế vật kia bên ngoài, ngươi hoàn toàn tứ cố vô thân, có bản lĩnh lớn bằng trời cũng không sử ra được.

Đừng tưởng rằng tại Huyền Vũ thành phúc vũ phiên vân, đi vào quốc đô còn có thể gây sóng gió, tự tìm cái chết a!

Bây giờ như thế nào?

Tại bản quan trước mặt ngươi vẫn là một cái thở mạnh cũng không dám, còn muốn cầu tình, còn muốn hối lộ bản quan, cũng không nhìn một chút ngươi bao nhiêu cân lượng.

Bây giờ còn không phải ngoan ngoãn lui ra ngoài? Đương nhiên cho Kim Mộc Thông trên mục nát hình khẳng định là không thể nào, nhưng tra tấn lại là có thể.

Lúc này, bên cạnh một sư gia đi tới nói: "Đại nhân, việc này. . . Có thể hay không huyên náo quá lớn, Quốc quân biết có thể hay không không cao hứng."

Vương Khải Khoa nói: "Quốc quân biết, cũng chỉ là sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt, ta có thể trên vị trí này, Tô thiếu bảo đảm là lớn nhất ân chủ, làm người phải hiểu được có ơn tất báo."

Nói cho đúng, hắn là không cách nào cự tuyệt Tô thị yêu cầu.

Bởi vì hắn là tô hệ quan viên.

Bây giờ trên triều đình chia làm hai đại phe phái, Thái tử nhất hệ, Tam vương tử nhất hệ.

Nhưng đây là tranh đoạt dòng chính a, rất nhiều người thật không dám trộn lẫn.

Thắng đương nhiên được, thua có thể là sẽ chết a.

Nhưng là người trong giang hồ, thân bất do kỷ a, ngươi nghĩ không đứng đội liền không đứng đội?

Nào có chuyện tốt như vậy a, ngươi không đứng đội cũng đừng có nghĩ thăng quan.

Tại quan trên trận hỗn, trọng yếu nhất chính là cái gì sao?

Đương nhiên là chỗ dựa.

Thế là, trong triều đình liền xuất hiện một cái trung lập phe phái.

Đương nhiên, cái này phe phái danh tự không phải gọi như vậy, công khai xưng là trung quân phe phái.

Chúng ta chỉ ủng hộ Quốc quân, ai làm Quốc quân ủng hộ ai.

Mà Tô Nan, chính là cái này trung lập phe phái mấy đại cự đầu một trong.

Đương nhiên, nguyên bản trung lập phe phái lớn nhất cự đầu hẳn là Biện Tiêu công tước, nhưng là người ta quá điểu, quá kiêu ngạo, căn bản khinh thường gia nhập bất luận cái gì phe phái, trúng liền lập phái cũng không nguyện ý.

Trung lập phe phái sinh ra, có thể cho Việt quốc một nhóm lớn quan viên sinh lộ.

Thế là, số lớn không dám tham gia tranh đoạt dòng chính quan viên nhao nhao gia nhập.

Vị này Vương Khải Khoa năm nay hơn bốn mươi tuổi, tại Đại Lý Tự thừa trên vị trí này làm tám năm.

Mà lại hoàn toàn không nhìn thấy tấn thăng hi vọng a.

Không nghĩ tới vừa mới gia nhập trung lập phe phái, liền lập tức tấn thăng, hơn nữa còn là Vạn Năm huyện lệnh.

Thế là, Vương Khải Khoa có thể không báo lại Tô Nan Hầu tước sao?

Đương nhiên, Tô Nan Hầu tước mãi mãi cũng không thừa nhận mình là trung lập phe phái cự đầu, hắn mỗi lần đều nói chúng ta trung chính là Quốc quân, Quốc quân mới là chúng ta duy nhất ý chí.

Ý kia rất rõ ràng, trung lập phe phái chỉ có một cái thiên, chỉ có một cái cự đầu, đó chính là Quốc quân bệ hạ.

Cho nên, Tô thị để hắn hại Kim Mộc Thông, hắn liền đi làm.

Dù là hắn đối Thẩm Lãng là có một chút điểm e ngại.

Nộ Triều thành chiến nội tình, đại bộ phận đều không có quyền biết, nhưng đại khái cũng có thể biết Thẩm Lãng ở bên trong phát huy tác dụng không nhỏ.

Nhưng mà không nghĩ tới, lúc này cái này Thẩm Lãng vậy mà như vậy vô dụng.

"Đều nói cái này Thẩm Lãng trí gần như yêu quái, ta nhìn cũng là hèn nhát một cái." Phụ tá cười lạnh nói: "Không có bản lãnh gì."

Vương Khải Khoa nói: "Hắn liền xem như một con rồng, tại quốc đô cũng thay đổi côn trùng trưởng thành cuộn lại. Tại quốc đô Tô thị cái gì thế lực, che khuất bầu trời, hắn Thẩm Lãng một bàn tay không vỗ nên tiếng, tùy tiện một chưởng liền chụp chết, bản lĩnh lớn bằng trời cũng không sử ra được. Kim Mộc Thông tại trong lao như thế nào?"

Phụ tá nói: "Coi như yên tĩnh, bất quá của quý có chút thụ thương, đau đến hừ hừ."

Vương Khải Khoa nói: "Có ý tứ, có ý tứ, ngươi đi nói với Dư Phóng, nghe nói vợ hắn nấu cơm không sai, đưa đến nhà ta tới làm hai bữa để ta nếm thử."

Phụ tá lập tức lộ ra nụ cười bỉ ổi, nói: "Ti chức hiểu được, hiểu được. Trần thị cái này bào ngư làm tốt lắm, đại nhân nhất định phải hảo hảo nếm thử."

Mà liền tại lúc này.

Bên ngoài bỗng nhiên vang lên một trận kịch liệt tiếng trống.

Đây chính là hơn nửa đêm a, ai chán sống, vậy mà gõ trống kêu oan?

Muốn cáo trạng, cũng ngày mai lại đến.

Vương Khải Khoa cả giận nói: "Nhìn xem là ai, đánh cho ta mười cái đánh gậy, sau đó ném ra."

"Vâng!"

Hai cái nha dịch đằng đằng sát khí đi ra ngoài.

Một lát sau, bên ngoài truyền đến một trận tiếng kêu thảm thiết.

Sau đó, hai cái này nha dịch đi đến, một cái lỗ mũi bị đánh gãy, một cái răng bị đánh bay bốn khỏa.

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa thấy sự giận dữ, quát: "Đây là ai, muốn tạo phản sao? Vậy mà công nhiên ẩu đả ta vạn năm nha dịch?"

Cái kia nha dịch nói: "Đúng, đúng Thẩm Lãng để người đánh!"

"Tự tìm cái chết, cái này nghiệt súc đang tìm cái chết!" Vương Khải Khoa lạnh giọng nói: "Công nhiên ẩu đả quan sai, có ai không, lập tức ra ngoài đem Thẩm Lãng cái này người ở rể bắt bỏ vào đại lao."

Đón lấy, Vương Khải Khoa tự mình mang theo mấy chục tên võ sĩ, đằng đằng sát khí đi ra ngoài.

Thẩm Lãng, ngươi thật sự là váng đầu a.

Cũng dám tại quốc đô nháo sự, đây không phải muốn chết sao?

Chúng ta còn đang lo tìm không thấy ngươi tay cầm đâu.

Hiện tại, hiện tại ngươi lại chủ động rơi vào trong tay ta, không đem ngươi đánh cho chết đi trở về, làm sao có thể rửa sạch ta tại Huyền Vũ bá tước phủ bị sỉ nhục.

. . .

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa mang theo mấy chục tên võ sĩ đi ra thời điểm, Thẩm Lãng vẫn tại gõ trống to.

"Lớn mật Thẩm Lãng, Quốc quân dưới chân, dám công nhiên ẩu đả quan sai, đem nơi này xem như là ngươi Huyền Vũ thành sao? Thật không biết Huyền Vũ bá là như thế nào quản giáo, quả thực là đại nghịch bất đạo, người tới bắt lại cho ta!"

Dứt lời, phía sau hắn mấy chục tên võ sĩ vọt lên.

Lúc này, một thân ảnh đứng dậy.

Đỏ chói, dù là tại đêm tối đèn đuốc xuống, cũng lộ ra như thế chói mắt.

Mấu chốt là kia hai đầu đùi, còn có dưới lưng có chút khoa trương đường cong.

Lớn x công chúa?

Làm sao cái tai hoạ này cũng tại a?

Nàng làm sao cùng Thẩm Lãng pha trộn ở cùng một chỗ a?

Ninh Diễm công chúa nói: "Vạn Năm huyện lệnh, người của ngươi là ta đánh, ngươi có ý kiến gì không? Ngươi muốn bắt ta sao?"

Vương Khải Khoa da đầu tê rần.

Ai dám bắt ngươi, sống được kiên nhẫn sao?

Ngươi liền trượng phu cũng dám giết, huống chi là người khác.

Vương Khải Khoa khom người nói: "Bái kiến công chúa điện hạ, nhưng chuyện này quan hệ đến quốc gia luật pháp, quan hệ đến Quốc quân mặt mũi, còn xin công chúa điện hạ nghĩ lại."

Nói thật, Vương Khải Khoa đối vị công chúa điện hạ này cũng không có như vậy kính sợ.

Dù sao, nàng chỉ là ương ngạnh, trong tay không có quyền lực.

Nàng nếu chỉ là đánh người, tai họa thị trường, Quốc quân sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt.

Nhưng nếu nàng quấy nhiễu chính đường, kia Quốc quân cũng không tha cho nàng.

Ninh Diễm công chúa nói: "Ta cũng không có muốn ngươi làm việc thiên tư trái pháp luật, chỉ là Thẩm Lãng muốn cáo trạng, ngươi liền muốn thẩm án. Mặc dù là hơn nửa đêm, nhưng mạng người quan trọng, liền vất vả ngươi trong đêm mở đường."

Vương Khải Khoa lạnh lùng nhìn Thẩm Lãng một chút.

Nguyên bản Kim Mộc Thông mạnh bạo Trần thị một án, hắn dự định sáng sớm ngày mai thẩm tra xử lí, dù sao nào có nửa đêm thăng đường đạo lý.

Nhưng ngươi vậy mà chờ không nổi, muốn sớm tự tìm cái chết, đây cũng là thỏa mãn ngươi.

Vụ án này bằng chứng như núi, coi như ngươi Thẩm Lãng có bản lĩnh lớn bằng trời cũng lật không đến.

Ngươi nghĩ sớm để Kim Mộc Thông xong đời?

Vẫn được, vậy thì tốt, ta thành toàn ngươi!

"Có ai không, thăng đường!"

"Mang phạm nhân Kim Mộc Thông, mang nguyên cáo Dư Phóng, mang khổ chủ Trần thị."

Cái gì gọi là phạm nhân Kim Mộc Thông, hẳn là bị cáo, có lẽ nghi phạm.

Ngươi trực tiếp chính là phạm nhân, chẳng phải là dự thiết lập trận sao?

Sau đó, Vương Khải Khoa đi đổi quan phục, mang mũ quan.

Mấy chục tên kiềm chế cầm lấy thủy hỏa côn, chủ quan hình ngục chủ bộ trình diện, phụ trách ghi chép thư lại trình diện.

Cảnh tượng hoành tráng a!

Ròng rã mấy chục hơn trăm người, đem toàn bộ Vạn Năm huyện nha đại đường lấp đầy.

Uy phong lẫm liệt!

Sát khí bức người!

Liền muốn chính thức mở đường.

Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm công chúa cáo biệt.

"Thẩm Lãng, trên công đường phải nhờ vào chính ngươi, ta đi làm ngươi một chuyện khác." Ninh Diễm nói.

Thẩm Lãng nói: "Đi thôi."

Ninh Diễm nói: "Vụ án này bằng chứng như núi, ngươi lật không được, ngươi rửa không sạch Kim Mộc Thông trên thân chịu tội, thần tiên cũng rửa không sạch, hắn bị tại chỗ bắt lấy, mà lại chim còn tại người khác tổ bên trong."

Thẩm Lãng im lặng, cái này tam quả phụ chính là ngưu bức a, lời nói thô tục nói đến so với hắn còn trượt.

"Không sao, hết thảy giao cho ta." Thẩm Lãng nói: "Công phu ở chỗ thơ bên ngoài, công đường không trọng yếu, phía ngoài hai trận vở kịch mới trọng yếu, cái này muốn vất vả ngươi."

Cọp cái công chúa vỗ bộ ngực của mình nói: "Không có vấn đề, ta người này coi trọng nhất nghĩa khí, trị cho ngươi tốt ta, ta nói qua chỉ cần có chuyện ngươi mở miệng, toàn bộ quốc đô liền không có ta không làm được sự tình."

Đón lấy, cọp cái công chúa nói: "Con người của ta mặc dù thích kích thích, mặc dù thích đem sự tình làm lớn chuyện. Nhưng chuyện này cũng quá lớn, sẽ chọc thủng trời, ngươi. . . Ngươi nhất định phải làm thế này sao?"

"Muốn a, chính là muốn chọc thủng trời a, ta cam đoan ngươi không có việc gì, Quốc quân ngược lại sẽ còn khen ngươi làm tốt."

"Ngươi Ninh Diễm công chúa bình thường gan to bằng trời, chuyện này chẳng lẽ không dám làm đi."

Ninh Diễm giận dữ, lại vỗ vỗ lồng ngực của mình nói: "Nói bậy, tại quốc đô liền không có ta chuyện không dám làm."

Nàng mỗi vỗ một cái, Thẩm Lãng liền cảm giác được núi non núi non trùng điệp, giống như toàn bộ tầm mắt đều đang rung

động.

Khó trách Tiểu Băng sẽ đố kỵ chết.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi liền đi làm, đem thiên xuyên phá, làm cho tất cả mọi người nhìn xem, ngươi Ninh Diễm công chúa là bực nào hiệp tức giận nghiêm nghị, cỡ nào lợi hại."

Ninh Diễm công chúa nhiệt huyết sôi trào, trước đó nàng chỉ là tùy tiện tai họa một chút, còn chưa làm qua loại đại sự này đâu, khẳng định đặc biệt thoải mái.

"Ngươi đi công đường đấu tham quan, bên ngoài giao cho ta." Cọp cái lại tự chụp mình ở ngực.

Rốt cục Thẩm Lãng nhịn không được, cũng tại ngực nàng vỗ một cái, đại nghĩa lẫm nhiên nói: "Hảo huynh đệ."

"Hảo huynh đệ!" Ninh Diễm công chúa ở ngực bị đập, cũng không có hoảng hốt tới, dù sao Thẩm Lãng trên mặt quá chính nghĩa, không có chút nào sắc ý a, nàng cũng một quyền nện tại Thẩm Lãng ở ngực, biểu thị huynh đệ khẩn thiết trong lòng.

"Phốc. . ." Thẩm Lãng cơ hồ phun ra một ngụm máu.

Ninh Diễm công chúa đi, đi làm đại sự.

Sáng sớm ngày mai, hắn muốn để tất cả mọi người chấn kinh, ta Ninh Diễm tuyệt đối không phải sẽ chỉ xông nhỏ họa nữ nhân.

Bất quá đi thật xa về sau, nàng mới vang lên Thẩm Lãng không phải mới vừa dùng nắm đấm nện ngực nàng, mà là dùng bàn tay đập.

Hắn đây là ý gì?

Chiếm ta tiện nghi?

Ta coi hắn là huynh đệ, hắn nên không phải là muốn ngủ ta đi?

Khó mà làm được, muốn thật như vậy, ta đến chơi chết hắn.

. . .

Vạn Năm huyện nha trên công đường!

"Uy!"

"Võ!"

Mấy chục tên kiềm chế hô.

Thủy hỏa côn mãnh liệt đánh mặt đất.

Thậm chí nha môn bên ngoài, mấy chục tên võ trang đầy đủ võ sĩ, trong tay thời khắc ta tại trên chuôi đao.

Lộ ra uy phong khắc nghiệt, để người cơ hồ không cách nào thở.

Huyện lệnh Vương Khải Khoa kinh đường mộc vỗ, lớn tiếng nói: "Dưới công đường người phương nào, có gì oan khuất?"

Dư Phóng trên mặt bi thương vạn phần, trực tiếp liền muốn quỳ xuống hô to oan uổng, liền muốn cáo trạng Thẩm Lãng mạnh bạo vợ hắn Trần thị.

Nhưng là còn có một người càng nhanh.

Thẩm Lãng nói thẳng: "Học sinh Thẩm Lãng, cáo trạng Trần thị mạnh bạo ta Huyền Vũ bá tước phủ thế tử Kim Mộc Thông! Nàng này phóng đãng ác độc, nhìn thấy đệ đệ ta Kim Mộc Thông anh tuấn đáng yêu, mà lại say rượu bất tỉnh nhân sự, vậy mà cởi xuống quần áo của hắn, thừa cơ đem hắn cưỡng bức, sống sờ sờ cướp đi hắn mười tám năm trong sạch thân thể, khiến cho ta đệ đệ Kim

Mộc Thông đau đến không muốn sống, vô cùng nhục nhã."

"Như thế chuyện xấu, nhìn thấy mà giật mình, nghe rợn cả người. Như thế độc phụ, chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy."

"Mời đại nhân làm chủ, mời đại nhân vì đệ đệ ta Kim Mộc Thông đòi lại một cái công đạo!"

Lập tức, tất cả mọi người kinh ngạc.

Ta. . . Trời ạ, còn có thể dạng này?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 207: Lãng Gia Thay Đổi Càn Khôn! Đại Sát Tứ Phương

Cho dù là làm nghi phạm cùng bị cáo, nhưng Kim Mộc Thông là phủ Bá tước thế tử, không cần quỳ.

Nhìn thấy Thẩm Lãng lần đầu tiên, hắn liền nước mắt rưng rưng, trên mặt tràn đầy áy náy, giống như làm sai sự tình Husky đồng dạng.

Không, không phải a kỳ sĩ.

Là phi thường mập tóc vàng.

Husky quá ngu, coi như đem ngươi nhà phá hủy cũng sẽ không cảm thấy áy náy.

Mặt khác, trong ánh mắt của hắn tràn đầy cuồng hỉ, kích động, vô hạn thân cận.

Liền phảng phất một đầu bị vứt bỏ chó con, một lần nữa bị chủ nhân lĩnh về nhà đồng dạng.

Hôm nay đối với Kim Mộc Thông đến nói, hoàn toàn là một cái trưởng thành, một lần tra tấn.

Đầu tiên, hắn bị làm bẩn, đã mất đi vài chục năm trong sạch chi thân.

Đương nhiên, điểm ấy hắn hoàn toàn không thèm để ý, thậm chí còn cảm thấy rất sảng khoái.

Cái này gặp quỷ chỗ nam, hắn đã sớm muốn kiện tạm biệt, nhưng một mực cái này tìm không thấy cơ hội a.

Gia quy như vậy nghiêm, không thể tai họa trong nhà thị nữ.

Không sợ tất cả mọi người trò cười, Kim Mộc Thông thầm mến qua Tiểu Băng.

Đương nhiên cũng chưa nói tới thầm mến, chỉ là một loại phi thường mông lung hảo cảm.

Kết quả không nói cũng được, Tiểu Băng trở thành Thẩm Lãng nữ nhân về sau liền triệt để thay đổi lãng, hoàn toàn phá hủy trong lòng trong mắt thuần khiết hình tượng.

Không thể tai họa thị nữ, vị hôn thê cũng từ hôn, trong nhà có bận bịu đại sự, căn bản là không kịp cho hắn tìm vợ a.

Mập trạch thậm chí có nghĩ qua mình vụng trộm đi thanh lâu, đem việc này giải quyết.

Nhưng là. . . Hắn không dám.

Đi vào quốc đô về sau, hắn vốn là có thể thả bản thân.

Nhưng tỷ phu nói qua, không thể đi thanh lâu, cho nên hắn liền không đi.

Chưa từng nghĩ đến, mình lần thứ nhất vậy mà là dùng loại phương thức này cáo biệt.

Mặc dù có chút đau nhức, nhưng cũng không có gì không tốt, chí ít phi thường đặc thù a.

Nhưng là, Dư Phóng Chu đối với hắn hãm hại lại làm cho Kim Mộc Thông đau thấu tim gan.

Thế giới này đen tối như vậy, như vậy hiểm ác sao?

Ta đem ngươi trở thành bằng hữu duy nhất a, xem như tri kỷ a.

Ngươi vậy mà dạng này hại ta? Mà lại hi sinh thê tử ngươi trong sạch, cái này cùng cầm thú có cái gì khác nhau?

Lúc ấy Kim Mộc Thông vẫn chỉ là oán giận, cũng không làm sao sợ hãi.

Nhưng là, khi hắn bị bắt được trong đại lao thời điểm, chân chính cảm giác được sợ lên.

Hắn từ nhỏ đến lớn cũng còn không hề rời đi qua trong nhà đâu, một mực tại phụ mẫu bảo hộ phía dưới.

Đương nhiên, tại tỷ phu tiến vào nhà hắn trước đó, hắn cơ hồ mỗi ngày đều bị đánh.

Nhưng là, đánh là thân, mắng là yêu a.

Cha mẹ một hồi lâu không đánh hắn, hắn còn cảm thấy thật là không có thói quen đâu.

Khoảng thời gian này tại quốc đô, hắn còn thường xuyên nằm mơ cha mẹ đánh hắn, hơn nữa còn là mộng đẹp, không phải ác mộng.

Bây giờ, hắn bị người hãm hại, nhốt tại trong phòng giam.

Cả người liền phảng phất muốn bị lại giết nhỏ mập chó đồng dạng, tràn đầy lo lắng cùng sợ hãi, nhưng mà chỉ có thể nghẹn ngào rơi lệ, còn không thể khóc ra thành tiếng, bởi vì hắn là Huyền Vũ bá tước phủ thế tử.

Ta rất sợ, nhưng là không thể mềm yếu.

Bị bắt vào nhà tù thời điểm, hắn còn không biết Thẩm Lãng đã tới.

Mà lại, phía dưới của quý thụ thương, đau quá a.

Hắn lúc đó, không ngừng ở trong lòng cầu nguyện.

"Tỷ phu, ngươi mau tới cứu ta a, cứu ta a. . ."

"Không được, ta không thể khóc, ta là Huyền Vũ bá tước phủ thế tử, ta muốn cùng bọn hắn đấu tranh đến cùng."

Sau đó, hắn liền bị áp lên công đường, nghe được bọn nha dịch hô to uy vũ, thủy hỏa côn liều mạng đánh mặt đất thời điểm, hắn lại dọa đến một trận run rẩy.

Hắn biết, đợi chút nữa nếu là bị đánh lời nói, coi như không phải cha mẹ cái chủng loại kia đánh.

Đây đều là địch nhân, là chân chính đánh đập.

Cho nên, Kim Mộc Thông càng thêm thấp thỏm lo âu.

Nhưng mà không nghĩ tới, tỷ phu vậy mà thật tới, giống như từ trên trời giáng xuống, xem ra cầu nguyện vẫn hữu dụng.

Làm ngẩng đầu nhìn đến tỷ phu thân ảnh quen thuộc.

Kim Mộc Thông toàn bộ tâm nháy mắt liền ổn định xuống tới.

Trong lúc nhất thời giống như bị một cái cường đại lực trường bảo vệ.

Tất cả sợ hãi lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

. . .

Thẩm Lãng tiếp tục nghĩa phẫn điền ưng nói: "Chuyện này không thể cứ tính như vậy, đệ đệ ta Kim Mộc Thông không thể bị không công ngủ mất, cái này Trần thị nhất định phải đạt được nghiêm trị.

Nghe được Thẩm Lãng, toàn trường tất cả mọi người sợ ngây người, Thiên Phong hiệu sách đông chủ Dư Phóng Chu cũng một mặt chấn kinh. ((có cái bạn đọc danh tự liền gọi Dư Phóng hắn cảm giác khó chịu, cho nên Thiên Phong hiệu sách đông chủ Dư Phóng đổi tên là dư phương chu)

Thế giới này không đều là nam nhân mạnh bạo nữ nhân sao?

Nào có nữ tử mạnh bạo nam nhân?

Lại nói Kim Mộc Thông anh tuấn đáng yêu? Ngươi Thẩm Lãng con mắt có vấn đề đi.

Trọn vẹn một hồi lâu, Thiên Phong hiệu sách đông chủ Dư Phóng Chu nói: "Thẩm công tử, ngươi không cần hung hăng càn quấy."

Sau đó, hắn bỗng nhiên quỳ trên mặt đất, thê lương tiếng nói: "Đại nhân a, ta vì Kim Mộc Thông ra sách dốc hết tâm huyết. Ta mẹ già sinh nhật thời điểm, ai cũng không có mời, liền mời hắn một người, bởi vì nương tử của ta dung mạo rất mỹ lệ, hắn tại trến yến tiệc liền nhìn nhiều mấy lần, ta lúc ấy cũng không có làm một chuyện, cảm thấy hắn đây là thiếu niên ngây thơ, kết quả vẻn vẹn uống hai chén rượu hắn liền nói say ngã, muốn tại phòng ta bên trong nghỉ ngơi. Ta vịn hắn lên giường nghỉ ngơi, nửa đường để nương tử chuẩn bị cho hắn canh giải rượu đưa đi, không nghĩ tới tên cầm thú này vậy mà là giả say, cưỡng ép làm bẩn thê tử của ta, mà lại ròng rã giày xéo hơn một canh giờ."

Hơn một canh giờ?

Mập trạch lợi hại, tỷ phu vì ngươi kiêu ngạo.

Phi!

Khẳng định là giả, mập trạch không có khả năng có cái này sức chiến đấu.

Tất cả vượt qua ba mươi phút, đều là giả.

Bởi vì ta Lãng gia mới. . . Được rồi, được rồi, chuyện này kéo xa, mà lại không có chút nào trọng yếu.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Ròng rã giày xéo một canh giờ, đều không có ai đi ngăn cản?"

Dư Phóng Chu nói: "Lúc ấy ta uống quá nhiều rồi, cũng ngủ thiếp đi, trong nhà cũng chỉ có tai điếc lão mẫu, còn có hai đứa bé. Kim Mộc Thông tên súc sinh này uy hiếp ta nương tử, nếu như nàng dám can đảm phản kháng, dám can đảm kêu to, liền giết ta hai cái hài tử."

Kim Mộc Thông lập tức nổi giận.

Hắn đi Dư Phóng Chu trong nhà, liền đặc biệt thích hắn hai đứa bé, chẳng những đưa lễ vật, trả lại cho hồng bao.

Hơn nữa còn ước định, lần sau đưa hai đầu chó con cho đôi tỷ muội này.

Trần thị quỳ trên mặt đất, khấp huyết nói: "Đại nhân, dân nữ vẫn luôn giữ mình trong sạch, liền một đầu ngón tay đều không có bị nam nhân khác đụng vào qua, bây giờ thân thể bị cái này cầm thú làm bẩn, dân nữ rốt cuộc không mặt mũi nào sống trên thế giới này, chỉ cầu đại nhân cho ta một cái công đạo, trừng trị cái này ác nhân."

Thẩm Lãng nói: "Kim Mộc Thông, ngươi nói cho Vương đại nhân, ngươi nói cho tất cả mọi người, có phải là cái này Trần thị thừa dịp ngươi say rượu, làm bẩn ngươi."

Kim Mộc Thông run lên nói: "Đúng, ta uống hai chén rượu sau liền bất tỉnh nhân sự, một lần nữa mở mắt thời điểm, liền cùng nữ nhân này ngủ ở cùng nhau."

Thiên Phong hiệu sách đông chủ Dư Phóng Chu nói: "Thật sự là buồn cười, ngươi vậy mà nói nương tử của ta làm bẩn ngươi, vậy chúng ta phát hiện thời điểm, ngươi liền đặt ở nương tử của ta trên thân."

Thẩm Lãng nói: "Kim Mộc Thông, ngươi tỉnh lại thời điểm là cái gì tư thế, ngươi quả nhiên đặt ở trên người nàng sao?"

Kim Mộc Thông hồi ức, phảng phất là đi như vậy.

Đương nhiên là dạng này, bởi vì cái này tư thế chính là người khác bày ra tới.

Thẩm Lãng nói: "Nữ nhân này có hay không thân thể bộ vị nào cũng đặt ở trên người của ngươi đâu? Chân, cánh tay cũng có thể."

Kim Mộc Thông nói: "Nữ nhân này chân đặt ở trên đùi của ta."

Thẩm Lãng nói: "Đã nghe chưa? Nữ nhân này cũng đặt ở đệ đệ ta trên thân."

Dư Phóng Chu nói: "Thẩm Lãng, ngươi không muốn tin miệng thư hoàng, rõ ràng là Kim Mộc Thông đặt ở nương tử của ta trên thân."

Thẩm Lãng nói: "Kim Mộc Thông thân thể là thân thể, thê tử ngươi chân cũng không phải là thân thể sao? Này làm sao có thể nói đệ đệ ta ép thê tử ngươi đâu? Hoàn toàn sách lẫn nhau ép a."

Dư Phóng Chu nói: "Vậy ngươi xem thê tử của ta, trên thân vết thương chồng chất, toàn bộ là giãy dụa vết tích, chẳng lẽ còn không thể chứng minh nàng là bị cưỡng ép làm bẩn sao?"

Thẩm Lãng nói: "Kim Mộc Thông, trên người ngươi có tổn thương vết sao?"

Kim Mộc Thông nói: "Có, bất quá, bất quá ở nơi đó."

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Nhìn thấy mà giật mình a, nghe rợn cả người a, Trần thị cái này hung ác nữ nhân, vậy mà đem đệ đệ ta của quý làm bị thương, làm ra máu, ngươi. . . Ngươi là thế nào làm a, chẳng lẽ lại ngươi còn dùng răng? Y quan đâu? Nhanh đi kiểm tra đệ đệ ta mệnh căn, nhìn có phải là thụ thương rồi? Cái này bằng chứng như núi a, một cái kia nam nhân đi cưỡng bức nữ tử, sẽ đem mình mệnh căn làm bị thương đây này?"

Y quan bất đắc dĩ tới kiểm tra, quả nhiên thụ thương.

Trần thị nghe nói như thế, xấu hổ giận dữ muốn chết, chỉ vào Thẩm Lãng khàn giọng nói: "Tên cầm thú này vậy mà như thế nhục nhã ta, ta không sống được, ta không sống được."

Sau đó, nàng lại bỗng nhiên hướng xuống đất đụng lên đi.

"Nương tử, đừng, đừng. . ." Dư Phóng Chu xông đi lên muốn ngăn cản.

Thẩm Lãng càng nhanh, trực tiếp chặn Dư Phóng Chu.

"Ngươi đụng, ngươi đụng a, ngươi đâm chết liền thống khoái a. . ."

Ta xxx ngươi đại gia, ngươi cái này hung ác tiểu súc sinh.

Dư Phóng Chu cái này một không có ngăn lại, Trần thị cũng không có phanh lại, đầu trực tiếp đâm vào trên mặt đất, trực tiếp sưng lên một cái bao.

Đau đến nàng cơ hồ muốn bất tỉnh đi.

Thẩm Lãng nói: "Tiếp tục đụng a, dùng sức đụng, không phải muốn tìm cái chết sao? Dứt khoát quả quyết một điểm a, nhăn nhăn nhó nhó tính là gì? Liền xô ra như thế đại nhất cái bao, con muỗi cắn đều so ngươi lợi hại."

Cmn, khẩu khí này thật sự là ác độc.

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa lập tức giận dữ, nói: "Thẩm Lãng, ngươi như thế hung hăng càn quấy, gào thét công đường, quả thực có nhục nhã nhặn, người tới cho ta xiên ra ngoài, xiên ra ngoài."

"Chậm!" Ngũ vương tử Ninh Chính đi đến, nói: "Bây giờ Thẩm Lãng chính là Kim Mộc Thông thế tử trạng sư, hắn đương nhiên là có quyền lực biện bạch."

Bí mật, Vương Khải Khoa dám nhục nhã Ninh Chính.

Nhưng ở tất cả mọi người mặt, hắn tuyệt đối không thể làm như vậy.

Bởi vì Ninh Chính dù nói thế nào cũng là Quốc quân nhi tử, ngươi nhục nhã Ninh Chính, chính là nhục nhã Quốc quân a.

"Bái kiến Ngũ điện hạ!"

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa khom mình hành lễ.

Sau đó, Ninh Chính tại công đường bên phải, tìm một cái trên ghế ngồi xuống đến, vì Thẩm Lãng áp trận.

Đương nhiên, chuyện này bản thân liền rất sỉ nhục.

Đường đường một cái vương tử, muốn bảo đảm một người đều không gánh nổi, còn muốn tự mình đến trấn trận.

Cái khác vương tử tùy tiện phái tới một cái tùy tùng chào hỏi là được, đều không cần phái cao cấp chân chó.

Dư Phóng Chu nói: "Thẩm Lãng, ngươi luôn miệng nói nương tử của ta cưỡng bức Kim Mộc Thông, dựa vào cái gì a? Vì cái gì a? Cái này Kim Mộc Thông dáng dấp béo ụt ịt, không có nửa phần anh tuấn, dựa vào cái gì a? Không có đạo lý!"

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì ngươi muốn. . . Mượn giống!"

Đón lấy, Thẩm Lãng giống như vạch trần thiên đại bí mật khẩu khí nói: "Các ngươi tất cả mọi người không biết a, cái này Dư Phóng Chu thân thể có bệnh, không thể để cho người mang thai. Đệ đệ ta Kim Mộc Thông là trăm năm quý tộc huyết mạch, Huyền Vũ bá tước phủ thế tử, cao quý cỡ nào? Cho nên hắn quá chén đệ đệ ta, mà lại cho hắn ăn vào tình dược, sau đó để thê tử Trần thị thừa cơ làm bẩn Kim Mộc Thông, chính là vì mượn giống sinh nhi tử."

Lời này mới ra, tất cả mọi người nhìn mà than thở.

Ngươi, ngươi ngưu bức.

Dư Phóng Chu giống như nhận lấy to lớn nhục nhã, ánh mắt phảng phất muốn phun lửa, giận dữ hét: "Thẩm Lãng, ngươi tên súc sinh này, vậy mà như thế làm bẩn danh dự của ta, nếu như ta thân thể không được, nếu như ta không thể để cho nữ nhân mang thai, ta kia hai cái nữ nhi từ đâu tới a?"

Thẩm Lãng bỗng nhiên vỗ, nói: "Nói hay lắm, nói hay lắm."

Hắn hướng phía Huyện lệnh Vương Khải Khoa cùng Ninh Chính chắp tay nói: "Ngũ điện hạ, Vương đại nhân, các ngươi có chỗ không biết a, Dư Phóng Chu hai cái này nữ nhi căn bản cũng không phải là hắn thân sinh, đều là hắn tìm đến nam nhân khác mượn giống mới sinh ra tới. Nếu không Dư Phóng Chu năm nay đã ba mươi lăm tuổi, vì hai cái nữ nhi một cái mới ba tuổi, một cái mới hai tuổi? Bởi vì lúc trước mượn giống sinh đều là hai cái nữ nhi, cho nên lần này hắn muốn một đứa con trai, hơn nữa còn muốn huyết mạch cao quý, cho nên mới tìm Kim Mộc Thông."

Lời này mới ra, tất cả mọi người vậy mà bản năng gật đầu, cảm thấy tốt có đạo lý a.

Dư Phóng Chu giận dữ, quát: "Thẩm Lãng, ngươi ngậm máu phun người, ngậm máu phun người. Chúng ta sở dĩ sinh hài tử trễ, hoàn toàn là bởi vì nương tử trước đó thân thể không tốt, trải qua nhiều năm điều dưỡng lúc này mới thành công mang thai."

"Phi!" Thẩm Lãng nổi giận nói: "Rõ ràng chính là ngươi không được, rõ ràng chính là của ngươi giống không được, cho nên mới muốn mượn giống. Ngươi muốn chứng minh ngươi giống có thể, ngươi bây giờ liền đem một nữ nhân cho ta làm mang thai a."

Ta xxx đại gia ngươi, mang thai loại chuyện này tối thiểu cũng phải hơn một tháng mới có thể xác định đi.

Ngươi Thẩm Lãng có bản lĩnh, ngươi hiện trường cho ta làm mang thai một cái thử nhìn một chút.

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa nói: "Thẩm Lãng, lời này của ngươi không có chút nào căn cứ, hoàn toàn chính là bản thân phỏng đoán mà thôi."

Thẩm Lãng nói: "Muốn chứng minh điểm này rất đơn giản, tìm đến Dư Phóng Chu hai cái nữ nhi, nhỏ máu nhận thân!"

Đương nhiên chúng ta hiện đại người đều biết, nhỏ máu nhận thân là không đáng tin cậy.

Nhưng là tại cổ đại, đây quả thật là xác định quan hệ máu mủ không có con đường thứ hai.

Lời này mới ra, Dư Phóng Chu mừng rỡ trong lòng, vội vàng nói: "Tốt, chúng ta cái này tiến hành nhỏ máu nhận thân."

Bởi vì lúc trước hắn lâu dài ở bên ngoài bôn ba sinh ý, thê tử dáng dấp lại đẹp, hắn cũng là có chút điểm không yên lòng.

Hai đứa bé sinh ra không lâu, hắn liền tiến hành nhỏ máu nhận thân, kết quả hoàn toàn hòa vào nhau cùng một chỗ.

Cho nên hắn khẳng định đây là nữ nhi ruột thịt của mình.

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa cũng không biết vì cái gì, sự tình làm sao lại phát triển đến nhỏ máu nhận thân lên.

Rõ ràng là thẩm tra xử lí Kim Mộc Thông mạnh bạo Trần thị một án, làm sao lại kéo tới nhỏ máu nhận thân đây?

Mà Dư Phóng Chu để chứng minh mình không có đội nón xanh, vậy mà miệng đầy đáp ứng, lòng tin tràn đầy.

Vương Khải Khoa do dự một lát.

Dư Phóng Chu nói: "Mời đại nhân đi truyền ta hai cái nữ nhi tới, cùng ta tiến hành nhỏ máu nhận thân, ta muốn triệt để vỡ nát cái này lời đồn, ta muốn chứng minh nương tử của ta trong sạch."

Vương Khải Khoa nói: "Dư Phóng Chu, ngươi quả nhiên muốn như thế?"

Dư Phóng Chu nói: "Ta muốn chứng minh nương tử của ta trong sạch, ta muốn dùng sự thật chứng minh Thẩm Lãng hoàn toàn là ăn nói bừa bãi, từ không sinh có."

Thế là, Huyện lệnh Vương Khải Khoa phái người đi tiếp Dư Phóng Chu hai cái nữ nhi.

Ngũ điện hạ Ninh Chính cũng đập bốn tên võ sĩ đi qua, song phương lẫn nhau giám thị, cam đoan ai cũng không động được tay chân.

"Các ngươi đi thời điểm, động tác nhẹ một chút, hài tử đang ngủ, không được ầm ĩ tỉnh. . ." Ninh Chính phân phó nói.

. . .

Không đến nửa canh giờ, hai cái tiểu nữ hài liền bị ôm tới.

Các nàng ngay tại ngủ say, tiểu bộ dạng rất đáng yêu, khó trách Kim Mộc Thông sẽ thích.

Thẩm Lãng trong lòng mềm nhũn.

Dư Phóng Chu vợ chồng, thậm chí hắn mẹ già đều hẳn phải chết không nghi ngờ.

Hai đứa bé này liền đưa đi Nộ Triều thành nuôi lớn đi, cũng may tuổi tác còn nhỏ, còn không có cái gì ký ức, sau khi lớn lên cũng sẽ không thống khổ.

Về sau vẫn như cũ có thể làm hai cái hạnh phúc sung sướng tiểu công chúa.

Thật sự là tác nghiệt.

Dư Phóng Chu vợ chồng làm ác thời điểm, chẳng lẽ liền không có nghĩ tới hai đứa bé này sao?

Nhỏ máu nhận thân bắt đầu!

Cái kia y quan lấy ra một cây tiểu đao.

Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Nhỏ như vậy hài tử, ngươi dùng đao làm cái gì, mở ra lỗ hổng sẽ lưu sẹo, dùng kim châm là được rồi."

Lập tức, cái kia y quán lấy ra một cây tinh tế ngân châm.

Thẩm Lãng tiến lên muốn nắm chặt hai cái tiểu nữ hài tay nhỏ.

"Thẩm Lãng, không cần đụng vào hai nhân chứng." Vương Khải Khoa lạnh giọng nói.

Thẩm Lãng nói: "Tay đứt ruột xót, mặc dù hai ba tuổi hài tử còn không có cái gì cảm giác đau, nhưng vẫn là sẽ đau nhức. Ta trước tiên đem ngón tay của bọn hắn vò tê, lại dùng kim châm ra một cái lỗ nhỏ chảy máu, liền sẽ không đau."

Vương Khải Khoa cảm thấy Thẩm Lãng rất nhiều sự tình.

Một tí tẹo như thế đau nhức lại coi là cái gì?

Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Vương đại nhân, làm quan phụ mẫu, ngươi đối hài tử chẳng lẽ lại không thể có một điểm lòng thương tiếc sao?"

Dựa vào, ngươi lại cầm đại nghĩa ép ta?

Vương Khải Khoa nói: "Ngươi dụng ý khó dò, tuyệt đối không thể để cho ngươi đụng vào hai cái này chứng nhân."

Ngũ vương tử Ninh Chính nói: "Thẩm Lãng không thể, vậy ta cũng có thể đi."

Vương Khải Khoa cũng không nguyện ý.

Nhưng là, trước mắt bao người, hắn chẳng lẽ nói ngũ vương tử ngươi cũng không thể sao?

Ta Ninh Chính làm Quốc quân nhi tử, biểu thị một chút yêu dân như con có lỗi sao?

Không sai!

Ngươi Vương Khải Khoa nếu là ngăn cản a, ngươi có ý tứ gì?

Là muốn lộ ra ta Ninh thị cay nghiệt thiếu tình cảm sao?

Ngươi đoán xem Quốc quân đối cái nào từ mẫn cảm nhất?

Không sai, chính là cay nghiệt thiếu tình cảm.

Thế là, Ninh Chính tiến lên mở ra hai tay của mình, làm cho tất cả mọi người thấy rõ ràng.

Sau đó, nắm chặt hai cái tiểu nữ hài ngón tay nhỏ, nhẹ nhàng nhào nặn.

Trực tiếp đem kia phiến thần kinh xoa tê dại.

"Được rồi." Y quan đạo.

Nhỏ máu nhận thân chính thức bắt đầu!

Dư Phóng Chu nội tâm tràn đầy tự tin, hắn cùng hai cái nữ nhi đã làm qua không chỉ một lần nhỏ máu nhận thân.

Mỗi một lần kết quả cũng giống nhau.

Huyết dịch hòa vào nhau, trăm phần trăm thân sinh cốt nhục a.

Có người mang lên một cái bát, bên trong có nửa bát nước sạch.

Hắn dùng châm bỗng nhiên đâm rách ngón tay của mình, để hai giọt máu tươi rơi vào trong chén.

Ngay sau đó, cái kia y quan nhẹ nhàng đâm rách Dư Phóng Chu hai cái tay của nữ nhi ngón tay.

Một lát sau, mới nhỏ ra một giọt máu tươi, rơi vào trong chén.

Hai cái tiểu nha đầu thậm chí đều không có tỉnh lại, cái tuổi này hài tử cảm giác đau rất không rõ ràng.

Rất nhiều Bảo Bảo đi đánh vắc xin thời điểm thậm chí sẽ không khóc, gia trưởng cảm thấy Bảo Bảo thật là lợi hại, thật là dũng cảm, nhưng thật ra là bọn hắn không biết đau nhức. Đương nhiên cũng có Bảo Bảo khóc đến lợi hại, có là cảm giác đau đã có, mà có thuần túy chính là sợ hãi.

Tất cả mọi người ngừng thở, nhìn xem trong chén nước sạch ba giọt máu tươi.

Nơi này chắc chắn nhất chính là Dư Phóng Chu.

Hắn đã thử qua bao nhiêu lần, hoàn toàn không có vấn đề.

Thẩm Lãng thằng ngu này, vậy mà bằng vào mình sinh con quá muộn mà tự mình đoán bừa, nói cái gì mình mượn giống.

Còn đưa ra cái gì nhỏ máu nhận thân.

Quả thực là buồn cười.

Đây không phải rõ ràng cung cấp cho mình vũ khí chứng cứ sao?

Người người đều nói Thẩm Lãng thông minh dường nào, cũng bất quá như thế mà thôi a.

Sau đó. . .

Dư Phóng Chu dần dần ngây người!

Hắn hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình.

Bởi vì, ba giọt máu đều không có hòa vào nhau a.

Hắn giống như bị sét đánh.

Cha con ba người huyết dịch nhỏ vào nước sạch về sau, chẳng những không có hòa vào nhau, ngược lại tràn đầy bài xích, lẫn nhau gạt mở, ngay sau đó liền triệt để tản mất, hóa thành một đoàn đỏ bừng huyết thủy.

Cái này. . . Cái này sao có thể?

Trước đó hắn Dư Phóng Chu thử qua nhiều lần nhỏ máu nhận thân a, đều không có vấn đề a.

Trước đó đều là hòa vào nhau a, trước đó thử qua ba lần a.

Vì sao lại dạng này?

Không có đạo lý a!

Đương nhiên sẽ không hòa vào nhau, Lãng gia đã sớm làm ba đạo tay chân, trong đó một đạo tay chân, Ninh Chính vương tử trên tay có phèn.

Ninh Chính vương tử đau lòng nhìn xem hai đứa bé nói: "Tích máu nhận thân đã kết thúc, mau đem hài tử ôm trở về đi ngủ đi."

"Vâng!"

Sau đó, hoạn quan mang theo hai cái võ sĩ, đem hai cái tiểu nữ hài ôm ra đi.

Từ đầu tới đuôi, cái này hai cái tiểu nha đầu đều tại ngủ say không có tỉnh lại.

. . .

Một mực chờ đến hai cái tiểu nữ hài ôm xa, nghe không được về sau.

Thẩm Lãng bỗng nhiên bỗng nhiên cười to một tiếng, đem tất cả mọi người dọa đến một trận giật mình.

"Mọi người thấy hay chưa? Nhìn thấy chưa? Ba giọt máu lẫn nhau không hòa vào nhau a!"

"Dư Phóng Chu, ngươi cùng hai cái nữ nhi không hòa vào nhau cũng không có gì, mấu chốt hai ngươi nữ nhi ở giữa máu cũng không hòa vào nhau a."

"Cái này chứng minh cái gì? Chứng minh ngươi Dư Phóng Chu chẳng những không sinh ra hài tử ra ngoài mượn giống, hơn nữa còn tìm khác biệt nam nhân mượn giống, cho nên hai cái này nữ nhi phụ thân cũng không phải cùng là một người."

"Xấu hổ a, khó coi a. Hài tử là vô tội, nhưng đại nhân các ngươi là có tội, ngươi Dư gia thật sự là dơ bẩn cực độ a."

"Trần thị, ngươi cái này độc phụ, quả thực ai cũng có thể làm chồng a."

"Hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực, ngươi còn có lời gì nói? Ngươi còn có lời gì nói?"

"Rõ ràng chính là ngươi nhìn trúng ta Kim Mộc Thông cao quý huyết mạch, muốn hướng hắn mượn giống sinh ra nhi tử, rõ ràng là ngươi đem hắn quá chén hạ dược, sau đó thừa cơ làm bẩn hắn, kết quả lại bị cắn ngược lại một cái, nói Kim Mộc Thông cưỡng bức ngươi!"

"Như thế hèn hạ vô sỉ, như thế ai cũng có thể làm chồng, ngươi nữ nhân này còn có cái gì mặt mũi sống trên thế giới này?"

"Ngươi đi chết a, ngươi có thể đi chết! Nếu như ngươi còn có nửa phần liêm sỉ tâm, ngươi ngay tại chỗ đâm chết tại cái này trên đại sảnh."

Thẩm Lãng lớn tiếng hô to, giống như triệt để nắm giữ chân tướng, nắm giữ chân lý.

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa da đầu từng đợt run lên.

Ngày a!

Sự tình làm sao lại phát triển đến nước này a?

Rõ ràng là thẩm Kim Mộc Thông cưỡng bức một án, làm sao kéo tới nhỏ máu nhận thân, sau đó không hiểu thấu liền bị Thẩm

Lãng cướp đi quyền chủ động đây?

Thật sự là ngày chó a!

. . .

Thẩm Lãng tại trên công đường, bằng vào lực lượng một người đại sát tứ phương.

Nhưng là, điều này cũng không có gì không tầm thường.

Bởi vì một trận chiến này trọng tâm căn bản cũng không tại Vạn Năm huyện nha.

Mà là tại ngày mai triều đình.

Vô số Ngự Sử ngôn quan, đều đã viết xong vạch tội Kim thị gia tộc, vạch tội Kim Mộc Thông tấu chương.

Vô số nước bọt sẽ nháy mắt bao phủ Kim thị gia tộc.

Không có người quan tâm chân tướng.

Thậm chí liền chính Thẩm Lãng đều không quan tâm.

Một trận chiến này, chỗ mấu chốt nhất, ở chỗ như thế nào thay đổi ngày mai triều đình cục diện.

Như thế nào bức bách văn võ bá quan, ngoan ngoãn đem viết xong tấu chương giấu đi.

Như thế nào bức bách tất cả quan viên, chỉ có thể viết một loại tấu chương, chỉ có thể vạch tội một người.

Chuyện này mới là mấu chốt nhất.

Như thế nào làm được chuyện này?

Như thế nào thắng được một trận chiến này?

Mấu chốt có mấy điểm.

Điểm thứ nhất, chuyện này nhất định phải chọc thủng trời, dẫn phát núi kêu biển gầm hiệu ứng.

Nhất định phải gây nên thiên hạ văn võ bá quan cực độ tức giận, ai cũng muốn phát ra tiếng, tất cả mọi chuyện đều muốn vì đó nhường đường, cũng chỉ có thể vạch tội chuyện này, nếu không ngươi chính là đại nghịch bất đạo, chính là quên gốc, chính là chính trị không chính xác.

Điểm thứ hai, chuyện này có thể làm tức giận thiên hạ quan văn, nhưng không thể làm tức giận Quốc quân, ngược lại muốn để hắn cảm thấy mừng thầm.

Điểm thứ ba, chuyện này muốn để Ninh Diễm công chúa phi thường nguyện ý đi làm, mình đã cảm thấy siêu cấp đã nghiền.

Điểm thứ tư, chuyện này muốn để Tô thị gia tộc dẫn lửa thiêu thân.

Như thế nào làm ra một kiện đại sự, đồng thời thỏa mãn trở lên bốn điểm?

Rất khó đi!

Xác thực phi thường khó.

Quả thực khó như lên trời, giống như hoàn toàn không thể nào làm được.

Khoảng cách hừng đông, vẻn vẹn chỉ có không đến một cái nửa canh giờ.

Những thứ này ngôn quan chẳng mấy chốc sẽ rửa mặt, muốn xuất phát vào triều.

Nhưng mà đối với Thẩm Lãng mà nói!

Không có chút nào khó.

Hắn mưu đồ cái này kinh thiên đại sự, sẽ như cùng dao giải phẫu đồng dạng tinh chuẩn.

Triệt để dẫn bạo toàn bộ quốc đô!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 208: Thẩm Lãng Thiên Đại Thủ Bút! Dẫn Bạo Quốc Đô!

Chính trị chính xác, là một cái rất đáng sợ từ.

Ai cũng không thể trái với.

Mặc kệ trong lòng ngươi nghĩ như thế nào, nhưng trường hợp công khai ngươi nhất định không thể vi phạm, nếu không hẳn phải chết không nghi ngờ.

Mặc kệ thân phận của ngươi lại cao, mặc kệ ngươi quyền thế lại lớn.

Một khi đụng vào, nhất định sẽ bị tạc đến thịt nát xương tan.

Tỉ như tại thời Trung cổ Châu Âu thần quyền, ai dám chất vấn trên đế hẳn phải chết không nghi ngờ.

Cái kia hắc ám thời đại, thiêu chết bao nhiêu nhà khoa học?

Châu Âu Hoàng đế cùng quốc vương, đều cần dạy hoàng lên ngôi.

Lại tỉ như tại nước Mỹ kì thị chủng tộc.

Mặc kệ trong lòng ngươi đối người da màu lại xem thường, lại xem thường, nhưng là tại trường hợp công khai, mặc kệ ngươi là siêu cấp minh tinh, vẫn là quốc gia tổng thống, đối không thể nói ta xem thường người da đen.

Mặc kệ ai công khai nói ra miệng, sự nghiệp nhất định triệt để xong đời.

Lại tỉ như Trung Quốc cổ đại, khoa cử về sau nho học.

Ai cũng không thể phủ định, ai dám phủ định đều muốn xong đời.

Dù là lấy Mãn Thanh đế quốc loại kia cực độ trung ương tập quyền, Hoàng đế cũng phải đem Khổng gia sắc phong làm Diễn Thánh công.

Mà bây giờ vương triều Đại Viêm chỗ thế giới này, khoa cử đã phổ biến mấy trăm năm.

Mặc dù văn võ cùng tồn tại, nhưng ít ra ở quan trường phía trên, quan văn chiếm cứ sáu mươi phần trăm chức quan.

Võ đạo y nguyên hưng thịnh, bởi vì người đọc sách cũng đang luyện võ.

Tỉ như Trương Xung võ công kỳ thật cũng rất không tệ, chỉ bất quá chưa từng có cơ hội xuất thủ mà thôi.

Thượng cổ thế giới hủy diệt về sau, thế giới này văn minh hoàn toàn là dựa vào cổ điển tịch xây thành.

Tứ thư Ngũ kinh chính là toàn bộ phương đông thế giới văn minh hỏa chủng, chính là toàn bộ văn minh đông phương thánh trải qua.

Khoa cử chế độ phổ biến về sau, đại lượng quan văn nắm giữ quyền lực, liền như là Trung Quốc lịch sử đồng dạng, vì mình lợi ích, bọn hắn nhất định phải liều mạng cất cao thánh nhân địa vị.

Trung Quốc cổ đại từ Tống triều về sau, Khổng Tử liền không còn là người, mà trở thành Thần.

Tại thế kỷ mười chín trung kỳ trước đó Trung Quốc, ai cũng không thể làm bẩn Khổng thánh nhân, ai đụng ai chết.

Đương nhiên tại vương triều Đại Viêm còn không có độc tôn học thuật nho gia. Nhưng nho học tại rất nhiều học thuyết bên trong, đã chiếm cứ tuyệt đối dẫn trước địa vị.

Cho nên, tại Việt quốc có được tối cao thần thánh không thể xâm phạm địa vị kiến trúc là cái gì?

Không phải hoàng cung, cũng không phải vương lăng.

Mà là miếu Khổng Tử!

Ở trong đó thờ phụng thánh nhân.

Bọn hắn đã không còn là người, mà là toàn bộ vương triều Đại Viêm Thần.

Trong đó, Khổng thánh nhân chính là Chí Cao Thần.

Mỗi một năm đầu năm mùng một, Quốc quân đều muốn đến đây miếu Khổng Tử bái tế.

Tòa thánh miếu này tương đương với Ai Cập Kim Tự Tháp, nước Mỹ quốc hội núi thêm độc lập bia kỷ niệm.

Nếu có người một mồi lửa, đem miếu Khổng Tử đốt, vậy sẽ dẫn phát cỡ nào hậu quả?

Toàn bộ Việt quốc đều sẽ triệt để rung động.

Tất cả quan văn đều muốn chiến đấu.

Cái này còn cao đến đâu a,

Cũng dám đốt miếu Khổng Tử, đây không phải muốn đào chúng ta cây sao?

Vậy mà khinh nhờn thánh nhân?

Tội ác tày trời.

Chúng ta có thể tưởng tượng một chút, nếu như Kim Tự Tháp bị tạc, Ai Cập sẽ làm phản ứng gì?

Nếu như quốc hội núi cùng độc lập bia kỷ niệm bị đụng, nước Mỹ sẽ làm phản ứng gì?

Cho đến lúc đó, ai còn lo lắng Kim Mộc Thông cưỡng bức cô gái đàng hoàng sự tình a.

Tất cả mọi chuyện đều muốn vì đó nhường đường.

Tất cả người đọc sách vạch tội tấu chương cũng chỉ có thể có một việc, đó chính là còn thiên hạ người đọc sách một cái công đạo.

Quốc quân cũng sẽ biểu thị tức giận.

Nhưng mà, Quốc quân nội tâm thật sẽ tức giận sao?

Chưa chắc!

Hàng năm đầu năm mùng một hắn đều muốn đến miếu Khổng Tử quỳ lạy Khổng thánh nhân, trong lòng của hắn đại khái cũng rất không thoải mái đi.

Vị này Ninh Nguyên Hiến từ nội tâm liền không lớn thích nho học.

Nhưng không có cách nào, Đại Viêm đế quốc vị hoàng đế bệ hạ này đã có độc tôn học thuật nho gia khuynh hướng, phía dưới quốc gia chỉ có thể đi theo a.

Ngươi coi như chứa, cũng phải lắp đến vô cùng kính ngưỡng thánh nhân dáng vẻ.

Những cái kia những người đọc sách này thật lưu ý miếu Khổng Tử sao?

Cũng chưa chắc.

Đây chính là một cái chiêu bài mà thôi, thăng quan phát tài, bè cánh đấu đá chiêu bài.

Những quan viên này trong lòng thật coi Khổng Tử là thành thánh nhân sao?

Lợi ích mà thôi.

Nhưng bất kể như thế nào, miếu Khổng Tử bị đốt, những người đọc sách này nhất định phải phẫn nộ, cực kỳ bi thương, liền phảng phất trong nhà mộ tổ bị người đào đồng dạng.

Như vậy để ai đi đốt miếu Khổng Tử đâu?

Khẳng định không thể để cho lớn mông công chúa Ninh Diễm đi đốt, nàng cũng đảm đương không nổi cái này hậu quả.

Đây là tuyệt đối chính trị chính xác, ai đụng ai chết.

Ai đi đốt?

Để Khương quốc sứ giả đi đốt!

Đây là Thẩm Lãng kế sách bên trong độc nhất một cái.

. . .

Khương quốc!

Việt quốc phía tây một cái tiểu quốc.

Diện tích không đến Việt quốc một phần sáu, nhân khẩu chỉ có mấy chục vạn.

Nhưng là, bọn hắn thật phi thường dũng mãnh thiện chiến.

Siêu cấp bưu hãn, siêu cấp mạnh.

Bọn hắn vũ khí trang bị mặc dù rất bình thường, nhưng là người vũ lực hơn xa Việt quốc binh sĩ.

Cái này Khương quốc kẹp ở Sa Man tộc, Sở quốc, Việt quốc, Tây Vực ở giữa.

Hoàn toàn là bách chiến chi địa.

Huống hồ cái này Khương quốc là không hiểu được chính trị thỏa hiệp, xem ai đều không vừa mắt, với ai đều muốn đánh nhau.

Cái này trăm năm qua, nó cùng Sở quốc đánh qua, cùng Sa Man tộc đánh qua, cùng Việt quốc đánh qua, cùng Tây Vực chư quốc cũng đánh qua.

Thấy ai đỗi ai, oán trời oán đất đỗi không khí.

Đánh mấy trăm năm, địa bàn cũng không thấy gia tăng, cũng không có giảm bớt.

Nhân khẩu một mực duy trì nhiều như vậy, cũng tới không đi, cũng sượng mặt.

Bởi vì nhân khẩu một ít, bọn hắn liền đi cướp bóc.

Tất cả mọi người nói xong chiến phải chết, đó là bởi vì quốc gia nuôi không nổi quân đội, chống đỡ không nổi chiến tranh.

Mà đối với Khương quốc, hoàn toàn không tồn tại, người người đều là binh.

Mà hết lần này tới lần khác Khương quốc là một cái vùng đất nghèo nàn, đánh xuống không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, sẽ chỉ gia tăng gánh vác.

Mặc kệ là Việt quốc, vẫn là Sở quốc, đều không có muốn cầm xuống địa phương này.

Mà lại có như thế một cái cường đạo tiểu quốc ngăn cách Tây Vực cùng Sa Man tộc cũng rất tốt.

Cho nên những năm này, Việt quốc đối Khương quốc đều áp dụng lôi kéo chính sách.

Nói trắng ra là, chính là dùng tiền mua bình an.

Như vậy cái này Khương quốc cùng Trấn Viễn hầu Tô Nan có quan hệ gì đâu?

Quan hệ lớn!

Cái này Khương quốc với ai quan hệ đều không tốt, hết lần này tới lần khác cùng Trấn Viễn hầu Tô thị quan hệ rất không tệ.

Đương nhiên, cái này cũng cùng Tô thị gia tộc chiến lược có quan hệ.

Tô thị gia tộc chiến lược bên trong, Khương quốc xếp hạng thứ nhất!

Tô thị gia tộc hàng năm bồi thường tiền cùng Khương quốc mậu dịch.

Nhà hắn cơ hồ hoàn toàn lũng đoạn Khương quốc dê bò da, lông dê vân vân.

Sau đó, Tô thị gia tộc hàng năm hướng Khương quốc bán ra lương thực, liệt tửu, tơ lụa, trà bánh.

Có người tính toán qua, Tô thị gia tộc hàng năm cùng Khương quốc mậu dịch ít nhất phải bồi ba vạn kim tệ trở lên.

Nhưng là!

Cái này đổi lấy to lớn chính trị tài nguyên.

Muốn cùng Khương quốc liên hệ, căn bản không thể thiếu Tô thị gia tộc.

Mà lại, Tô thị gia tộc đất phong cùng Khương quốc hoàn toàn giáp giới.

Chính là có được cái này chính trị tài nguyên, Tô Nan mới sừng sững không ngã.

Khương vương ai cũng không để ý tới, cũng thích cùng Tô Nan liên hệ.

Tô Nan muội muội cùng nữ nhi đều gả cho Khương vương làm vợ.

Đại nữ nhi gả cho Khương vương, tiểu nữ nhi gả cho Khương Thái tử.

Không sai, chính là như thế loạn.

Chân thực tình hình khả năng còn muốn loạn hơn.

Mà bây giờ, đang có một nhóm Khương quốc sứ giả tại Việt quốc quốc đô.

Bọn hắn tới làm gì?

Doạ dẫm!

Nam Ẩu quốc phản loạn, Căng Quân không nhớ thù xưa dẫn Sa Man tộc đại quân tiến vào trong nước cùng Việt quốc đại quân tác chiến.

Chiến cuộc ở vào sốt ruột trạng thái.

Khương quốc xem xét, cơ hội của chúng ta lại tới a.

Cho nên, liền phái sứ đoàn đến Việt quốc đe doạ.

Bọn hắn một hơi hướng Quốc quân yêu cầu 30 vạn kim tệ, ba ngàn nữ nhân, vô số lương thực, vô số tơ lụa, vô số lá trà.

Điều kiện nói đến vừa vặn rất tốt nghe.

Ngươi chỉ cần đem những này đồ vật cho chúng ta Khương quốc, chúng ta lập tức xuất binh đánh Sa Man tộc.

Quốc quân lúc ấy liền một cái phản ứng.

Ta tin ngươi cái quỷ a!

Ngươi Khương quốc cùng Sa Man tộc xác thực sẽ lẫn nhau đánh, mà lại không biết đánh bao nhiêu trận chiến, nhưng hoàn toàn chính là đánh nhau vì thể diện.

Song phương ai cũng không muốn đối phương địa bàn.

Sa Man tộc so Khương quốc còn nghèo.

Ninh Nguyên Hiến tin tưởng vững chắc, chỉ cần mình cho ra số tiền kia cùng vật tư, Khương quốc liền sẽ xuất binh năm trăm tùy tiện đi Sa Man tộc giết mấy chục người, sau đó trở về hướng Việt quốc lĩnh công, đồng thời lại yêu cầu càng nhiều tiền tài.

Cái này cường đạo tiểu quốc sáo lộ, Quốc quân Ninh Nguyên Hiến đã sớm nhìn thấu.

Cứ việc Nam Ẩu quốc chiến cuộc sốt ruột, nhưng Việt quốc tại binh lực cùng quốc lực thượng hoàn toàn ở vào ưu thế áp đảo.

Chúng ta căn bản không cần ngươi Khương quốc hỗ trợ, ngươi không cần thêm phiền chính là lớn nhất cống hiến.

Ngươi cái này gậy quấy phân heo duy nhất tác dụng, chính là tương lai càng sở hai nước đại chiến thời điểm, ngươi có thể đi làm Sở quốc.

Đe doạ không đến tiền, nhóm này Khương quốc sứ giả ngay tại Việt quốc lưu lại.

Tất cả ngoại quốc sứ giả đồng dạng đều ở tại Lễ bộ hồng lư chùa.

Nhưng là Khương quốc sứ giả là không nguyện ý sống ở đó cái địa phương quỷ quái, mấy tháng qua bọn hắn đều ở thanh lâu.

Một nhà một nhà đổi lấy ở.

Nơi này lại có ăn ngon, lại có chơi vui, lại có ngủ ngon.

Quả thực không nên quá tốt.

Đương nhiên đưa tiền là không thể nào đưa tiền, chúng ta Khương quốc người sẽ chỉ đòi tiền, sẽ không cho tiền.

Đây chính là bá vương chơi a.

Đây cũng không phải, có người tới đỡ tiền.

Ai vậy?

Tô thị!

Khương quốc ngoại giao chuyên gia nha, Khương quốc nhân dân hảo bằng hữu nha.

Nhưng là bọn này Khương quốc sứ giả, chẳng những bá vương chơi, hơn nữa còn thích đánh người, giết người.

Thời khắc mấu chốt này, Việt quốc chỉ có thể nén giận, mỗi một lần Khương quốc sứ giả nháo sự, đều là chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Không có cách, Nam Ẩu quốc đại chiến mặc dù không cần Khương quốc hỗ trợ.

Nhưng là, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn quấy rối.

Đây là một cái bệnh tâm thần quốc gia, ngươi một chọc hắn liền nhảy, đến lúc đó không đầu không đuôi phái binh tiến vào Nam Ẩu quốc giúp đỡ Căng Quân cùng một chỗ đánh Việt quốc, vậy thì phiền toái.

Đừng tưởng rằng loại chuyện này Khương quốc làm không được.

Hại người không lợi mình sự tình, Khương quốc làm được nhiều.

Cho nên, tất cả mọi người tận lực không nên trêu chọc đám người này.

Dần dà, bọn này Khương quốc sứ giả tại quốc đô nhân thần chung tăng.

Phàm là có bọn họ địa phương, tất cả mọi người cách xa xa.

Không thể trêu vào, chúng ta lẫn mất lên.

Cái này khiến bọn này Khương quốc sứ giả tốt nổi nóng a.

Không có cách, Trấn Viễn hầu tước phủ Tô thị lại muốn điều động chuyên gia cùng đi những thứ này Khương quốc các đại gia chơi đùa.

Bọn này Khương quốc sứ giả không nhiều, tổng cộng liền mười mấy người.

Thời thời khắc khắc Tô thị gia tộc đều có hai người cùng đi.

Mấy tháng nay, Khương quốc sứ giả giết người náo sự, đã để quốc đô thần dân phẫn nộ đến cực hạn.

Nếu như, bọn này Khương quốc tên điên đi một mồi lửa đốt miếu Khổng Tử.

Vậy liền triệt để đốt lên càng Quốc quân thần tức giận.

Đây là đốt của chúng ta tín ngưỡng a!

Toàn bộ quốc đô đều sẽ bị dẫn bạo, vô số người kêu đánh kêu giết.

Cho đến lúc đó, ai còn quan tâm Kim Mộc Thông a.

Mà Tô thị gia tộc liền sẽ bị giận chó đánh mèo.

Bọn này ác lang là từ các ngươi Tô thị gia tộc trông coi, kết quả không có nhìn lao, vậy mà để bọn hắn đi đốt miếu Khổng Tử.

Ngươi Tô thị gia tộc phải bị tội gì?

Quốc quân mặt ngoài tức giận, nhưng trong lòng cao hứng.

Ta đã sớm nhìn ngươi Khổng thánh nhân khó chịu, hàng năm cho ngươi quỳ xuống.

Mà lại, hắn rốt cục có thể danh chính ngôn thuận cự tuyệt Khương quốc đe doạ.

Không chỉ có như thế, còn có thể mượn cơ hội gõ Tô Nan.

Một công ba việc a.

Mà đối với Thẩm Lãng đến nói, cũng là nhất tiễn song điêu.

Thứ hai, triệt để thay đổi ngày mai triều đình cục diện, nghịch chuyển thiên hạ dư luận công kích Kim thị gia tộc cơ hội, triệt để chuyển di quốc đô thần dân ánh mắt.

Thứ hai, đem Tô thị gia tộc triệt để lôi xuống nước.

Nơi này lôi xuống nước, không chỉ có riêng là để Tô Nan nhận Quốc quân giận chó đánh mèo đơn giản như vậy.

Đây là Thẩm Lãng diệt Tô thị bước đầu tiên cờ, cũng là trọng yếu nhất làm nền.

Muốn diệt Tô thị, nhất định phải dùng Khương quốc.

Cho nên coi như chưa từng xuất hiện Kim Mộc Thông cái này việc sự tình, miếu Khổng Tử vẫn là phải đốt, muốn để Khương quốc sứ đoàn đi đốt.

Chưa từng nghĩ đến vừa vặn đụng vào Kim Mộc Thông xảy ra chuyện, như vậy kế hoạch này liền sớm rồi.

Cho nên, để Khương quốc sứ giả đốt quốc đô miếu Khổng Tử là Thẩm Lãng đắc ý nhất độc kế.

Trong lòng hắn, thậm chí so đoạt Nộ Triều thành, so Vọng Nhai đảo chiến còn muốn đắc ý.

Bởi vì nó tính ngẫu nhiên nhỏ nhất, sơ hở cũng nhỏ nhất.

Xuất lực rất nhỏ hiệu quả kinh người, chân chính tứ lạng bạt thiên cân, xem như thiên đại thủ bút.

Hồi báo cùng nỗ lực, hoàn toàn không thành có quan hệ trực tiếp.

Khách quan mà nói, Thẩm Lãng tại Vạn Năm huyện nha đại sát tứ phương lại coi là cái gì?

Hoàn mỹ độc kế!

Tô Nan Hầu tước, liền để ngươi hưởng thụ một chút ta Thẩm Lãng đi một bước, nhìn ba bước, bốn bước tuyệt đỉnh trí tuệ đi.

. . .

Lớn mông công chúa Ninh Diễm trong lòng rất thoải mái!

Nàng đối Khương quốc sứ giả phẫn nộ đã rất lâu rồi, nếu như không phải phụ vương nhiều lần cảnh cáo không nên trêu chọc bọn này Khương quốc sứ giả, nàng đã sớm động thủ đánh người.

Bọn này dã man nhân quá phách lối, mỗi ngày tại quốc đô mạnh mẽ đâm tới, làm đủ trò xấu.

Việt quốc quốc đô, cũng chỉ có thể có một cái tai họa.

Kia chính là ta Ninh Diễm công chúa.

Mấy ngày trước đó cái này Khương quốc sứ đoàn lại gặp rắc rối, cưỡi ngựa đụng bị thương mười cái dân chúng vô tội.

Trong đó hai cái trọng thương bất trị, ba cái gân cốt đứt gãy.

Bọn này Khương quốc sứ giả không chút phật lòng, ngược lại nổi giận, chỉ trích bọn này Việt quốc bách tính chặn bọn hắn đường đi, điên cuồng quất roi vây quanh đòi công đạo dân chúng.

Đụng bị thương đâm chết người về sau, bọn hắn cũng không thèm để ý, vẫn như cũ ăn chơi đàng điếm. Mà Việt quốc quan viên, vẫn như cũ chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Hôm nay đến phiên đi Xuân Phong lâu cơm chùa, bá vương chơi.

Toàn bộ Xuân Phong lâu, cũng chỉ có bọn hắn một đám khách nhân.

Bởi vì bọn hắn đến đó cái thanh lâu, cái nào thanh lâu liền thanh tràng.

Tất cả giá trị bản thân cao cô nương đều giấu đi, tìm những cái kia tráng kiện phu nhân đi hầu hạ bọn hắn.

Thật đúng là đừng nói, bọn này Khương quốc võ sĩ cũng không lớn để ý.

Những cái kia mảnh mai nữ tử nhìn vẫn được, ngủ dậy đến một điểm ý tứ đều không có.

Vẫn là những thứ này tráng kiện phu nhân chơi vui.

Mọi người có thể đánh ngang tay.

Cái này mười cái Khương quốc sứ giả võ sĩ, tại mười cái tráng kiện mỹ nữ cùng đi, uống rượu chính hưng phấn.

Kết quả, cọp cái công chúa Ninh Diễm giết tiến đến.

"Mấy ngày trước đó, chính là các ngươi tại chợ Tây đụng bị thương đâm chết dân chúng vô tội?" Ninh Diễm cả giận nói.

Khương quốc võ sĩ thủ lĩnh nói: "Phải thì như thế nào? Các ngươi quan phủ đều mặc kệ, ngươi một nữ nhân cần gì phải nhiều chuyện, không bằng tới cùng chúng ta đi ngủ a?"

Bọn này Khương quốc võ sĩ ánh mắt nóng bỏng nhìn qua Ninh Diễm.

Quá đẹp, quá cay!

Quả thực là bọn hắn thấy qua đệ nhất mỹ nhân a.

Không có cách, cọp cái cái này cường tráng đùi, còn có dưới lưng cái này đường cong, hoàn toàn đánh trúng bọn này Khương quốc sứ giả lửa nóng nhất nội tâm.

Hoàn toàn là bọn hắn quan điểm thẩm mỹ cực hạn a!

Bất quá rất nhanh có người nhận ra, đây là Ninh Diễm công chúa.

Bọn hắn mặc dù điên, nhưng còn không đến mức dám đi đụng Việt quốc công chúa.

Lúc này, Tô thị gia tộc phái tới cùng đi những thứ này Khương quốc sứ giả hai người tiến lên, đang muốn cùng Ninh Diễm công chúa chào.

Kết quả, bị Ninh Diễm công chúa một bàn tay đập vào trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

Ngay sau đó, núp trong bóng tối Tô thị võ sĩ liền muốn đi Trấn Viễn hầu tước phủ báo tin.

Còn không có đi ra ngoài, liền bị Ninh Diễm công chúa võ sĩ cản lại, đánh ngã xuống đất.

Cọp cái Ninh Diễm chỉ vào bọn này Khương quốc sứ giả nói: "Các ngươi đụng bị thương đâm chết ta Việt quốc mười mấy dân chúng, nhưng hai nước không chém sứ. Ta cũng không ỷ thế hiếp người, mọi người luận võ, xa luân chiến, ta một người đánh các ngươi mười cái."

Thế là, bọn này Khương quốc sứ giả bị chọc giận.

Ngươi chỉ là một nữ nhân, cũng dám nói đánh chúng ta mười cái Khương quốc dũng sĩ?

Thật sự là đối với chúng ta sỉ nhục lớn lao a.

Coi như ngươi là công chúa, chúng ta cũng chiếu đánh không lầm, dù sao là ngươi chủ động tới tỷ võ.

Thế là, xa luân chiến bắt đầu!

. . .

Cái này đến cái khác Khương quốc võ sĩ xông lên.

Sau đó. . .

Bọn hắn toàn bộ bị cọp cái chơi ngã.

Vẻn vẹn không đến nửa khắc đồng hồ, chiến đấu kết thúc!

Lớn mông công chúa thật một cái đánh bại mười cái.

Sự thật chứng minh, nàng cái này quốc đô tai họa tuyệt không phải chỉ là hư danh.

Ninh Diễm võ đạo thiên phú mặc dù không bằng Ninh Hàn, nhưng cũng là trải qua danh sư chỉ điểm đi ra, võ công của nàng là thật mạnh.

Đương nhiên khẳng định là so ra kém Cừu Yêu Nhi, đó chính là một cái biến thái nữ ma vương.

Ninh Khiết là cao thủ hàng đầu, Tả Từ sư muội, nhưng là thật đánh nhau cũng chưa chắc Cừu Yêu Nhi đối thủ.

Nhưng là cái này cọp cái công chúa võ công, so Mộc Lan là mạnh hơn.

Không có cách, Mộc Lan lại muốn luyện võ, lại muốn bận bịu quân vụ.

Nơi nào giống cọp cái a, từ nhỏ đến lớn chuyên tâm luyện võ, thiên phú lại muốn cao.

Mấu chốt còn ngực to mà không có não.

Thế giới này võ công cùng trí tuệ cùng tồn tại người là có, nhưng vẫn là tương đối thưa thớt.

Đầu óc người đơn thuần, võ công mới luyện được cao.

Nhìn xem người ta đại ngốc, nhìn xem người ta Đường Viêm, nhìn nhìn lại người ta Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Đầu óc không có một cái dễ dùng, đổi một câu trả lời hợp lý, chính là bọn hắn đem tất cả trí tuệ đều dùng tại võ đạo, cho nên EQ phi thường thấp.

Chung Sở Khách đại tông sư chính là quá thông minh, cho nên võ công mới so ra kém Lý Thiên Thu.

Giống như Mộc Lan bảo bối dạng này võ công lại tốt, tâm địa lại thiện lương, lại thông minh, lại mỹ lệ, dáng người lại ma quỷ nữ nhân.

Phi thường hiếm thấy, quả thực chính là thiên sứ muội tử.

Trở lại chuyện chính.

Mười cái Khương quốc dũng sĩ xa luân chiến, đều thua ở Ninh Diễm thủ hạ.

Vô cùng nhục nhã a.

Đương nhiên Ninh Diễm hạ thủ không nặng, liền xương cốt đều không cắt đứt, chỉ là đem bọn hắn đánh mặt mũi bầm dập mà thôi.

Sau đó cọp cái công chúa lấy xuống găng tay, phất phất tay nói: "Ai, các ngươi khóa này Khương quốc dũng sĩ không được a."

Tư thế kia liền phảng phất trần chấn đánh bại Nhật Bản võ sĩ về sau, quơ quơ cổ áo không tồn tại bụi đất, ngưu xoa ầm ầm nói: "Các ngươi người Nhật Bản mới là Đông Á ma bệnh."

Loại kia xem thường, loại kia cường điệu, quả thực muốn để nhân khí nổ.

Đương nhiên, cái này đối trắng cũng là Thẩm Lãng dạy.

Cọp cái bản năng cảm thấy cái đôi này trắng rất điểu, về sau nàng sẽ còn thường xuyên dùng.

Sau đó nàng liền rời đi, lưu cho bọn này Khương quốc dũng sĩ một cái vô cùng nóng nảy khoa trương bóng lưng.

Nàng thật cảm thấy sảng khoái.

Thiên hạ thích nhất sự tình, không ai qua được trang bức đánh mặt a.

Từ đầu tới đuôi kịch bản, đều là Thẩm Lãng cho nàng thiết kế.

. . .

Ninh Diễm công chúa sau khi đi!

Cái này mười cái Khương quốc võ sĩ đứng lên, nổi giận đến cực hạn.

Trong truyền thuyết Man tộc hán tử đều rất trực sảng, ngươi đánh bại hắn, hắn liền vui lòng phục tùng?

Kia cũng là lừa gạt quỷ.

Bọn này ác ôn, một cái so một cái gian trá.

Ngươi đánh bại hắn, sẽ chỉ làm hắn hận ngươi hơn, nghĩ đến làm sao đưa ngươi chơi chết.

Cái gì ngay thẳng hán tử, từ cổ họng trực tiếp thông đến p mắt? Kia cũng là sách vở viết.

Bọn này Khương quốc người, điển hình tính tình bạo, tâm nhãn nhỏ.

Mười mấy dũng sĩ bị một nữ nhân đánh bại, quả thực quá sỉ nhục.

Nhất định phải trả thù, nhất định phải trả thù.

Nhưng đối phương là công chúa a, cũng không thể giết đến tận cửa đi.

Trong cơn tức giận, bọn này Khương quốc võ sĩ uống rượu mạnh hơn.

Sau đó. . .

Rượu của bọn họ liền bị xuống đồ vật.

Ai!

Lãng gia trí mạng vũ khí, thế giới mạnh nhất gây nên huyễn tề lại muốn đăng tràng, hắn lại chế tạo một nhóm đi ra.

Thật sự là lần nào cũng đúng a!

Là ai cho bọn hắn hạ dược đây này?

Đương nhiên là bồi rượu những thứ này tráng kiện mỹ nữ.

Ninh Diễm công chúa bên người những người khác sẽ thiếu, nhưng tuyệt đối không thiếu tráng kiện võ phụ.

Còn nhớ rõ cái kia muốn cởi Lãng gia quần nữ tráng sĩ sao?

Thân cao tám thước, vòng eo cũng là tám thước, mà lại đã bắt đầu thầm mến Lãng gia cái kia.

Ninh Diễm bên người còn có trên trăm cái dạng này nữ tráng sĩ.

Đương nhiên không có như thế tráng, tỉ như lần này tới bồi rượu nữ tử, liền có mấy cái lại tráng lại đẹp.

Không tin mọi người đi xem những cái kia tráng kiện người mẫu, cũng có mỹ nhân.

Uống xong có mãnh liệt gây nên huyễn tề say rượu.

Bọn này Khương quốc sứ đoàn võ sĩ giống như mở ra thế giới mới đại môn.

Quá mỹ diệu.

Quá phi thiên.

Không nghĩ tới, Việt quốc lại còn có cái này rượu ngon a.

Làm sao hiện tại mới hét ra tới này giống thần tiên hương vị.

Bọn này Khương quốc võ sĩ nguyên bản trí thông minh liền không cao, lúc này càng là nháy mắt rớt xuống ngọn nguồn. Khương vương phái đến đe doạ người, chính là muốn toàn cơ bắp, người thông minh ngược lại không được.

Hình dung như thế nào bọn này Khương quốc võ sĩ lúc này cảm giác đâu?

Thiên thượng địa hạ, duy ngã độc tôn.

Ta muốn ngày này che không được mắt của ta, ta muốn đất này chôn không ở tâm ta.

Nha! Không đúng, không có như thế văn nghệ.

Hẳn là: Ta quá ngưu bức, thiên địa này đã chứa không được ta.

Vừa rồi bọn hắn mười mấy người lại bị một nữ nhân đánh bại.

Muốn trả thù, nhất định phải trả thù.

Làm sao trả thù đâu?

Chúng ta Khương quốc người muốn làm đại sự.

Xử lý thiên đại sự tình!

Đi đánh hoàng cung?

Vẫn là đi đem cái kia công chúa cho gian mất? Sau đó giết chết?

Lúc này, bên cạnh bồi rượu tráng kiện mỹ nữ cho một ý kiến.

"Chư vị đại nhân, các ngài Khương quốc thần thánh nhất địa phương là cái gì?"

Mười cái Khương quốc võ sĩ nói: "Đương nhiên là tuyết miếu sơn thần, nơi đó ở Khương quốc Thần."

Tráng kiện mỹ nữ nói: "Vậy nếu như có người thiêu hủy các ngươi tuyết miếu sơn thần, lại sẽ như thế nào đâu?"

Mười cái Khương quốc võ sĩ nói: "Đương nhiên là giết cả nhà của hắn, giết hắn cả nước, giết hắn một trăm tộc."

Bọn hắn thường xuyên nghe nói tru sát cửu tộc, không hiểu thấu cảm thấy lợi hại, thế là liền tự mình khuếch trương đến tru sát một trăm tộc.

Tráng kiện mỹ nữ vũ mị cười nói: "Đúng dịp, chúng ta quốc đô vừa vặn cũng có một cái miếu Khổng Tử. Hắn tại quốc gia chúng ta địa vị cùng các ngươi tuyết miếu sơn thần là đồng dạng đồng dạng."

Lập tức, mười cái Khương quốc võ sĩ liếc nhau.

Tâm ý tương thông.

Bọn hắn có một thiên tài chủ ý.

Đi đốt Việt quốc tòa thần miếu này!

Vì vừa rồi bị sỉ nhục, báo thù rửa hận.

Các ngươi Việt quốc người dám xem thường chúng ta? Dám không cho chúng ta tiền.

Chúng ta muốn trả thù, chúng ta muốn làm đại sự.

Bọn này sứ đoàn võ sĩ mặc dù không tính rất thông minh, nhưng lúc thanh tỉnh là tuyệt đối sẽ không làm dạng này sự tình.

Mà lúc này. . .

Bọn hắn đã là phiêu phiêu dục tiên.

Thiên thượng địa hạ, duy ngã độc tôn.

Còn có cái gì chuyện không dám làm?

Một cái sợ người uống say, còn dám đi vén nữ nhân váy.

Huống chi là một đám mãnh nhân, ăn lợi hại nhất gây nên huyễn tề?

Còn có chuyện gì là bọn hắn không dám làm?

Thế là, hỏi rõ ràng phương vị về sau, bọn này Khương quốc võ sĩ liền hướng phía miếu Khổng Tử mà đi.

Lập tức, mấy cái này tráng kiện mỹ nữ biến mất vô tung vô ảnh, cũng tìm không được nữa.

Thật đúng là đúng dịp.

Không biết vì sao, ra thanh lâu về sau, mỗi đến mấu chốt giao lộ, đều có người dẫn đường.

Nếu không, bọn này Khương quốc võ sĩ thật đúng là tìm không thấy miếu Khổng Tử ở nơi nào, bọn hắn chỉ nhớ rõ mỗi một nhà thanh lâu đường.

Miếu Khổng Tử thần thánh như vậy địa phương, thủ vệ sâm nghiêm sao?

Cái rắm!

Ngô ca quật thủ vệ không sâm nghiêm, Kim Tự Tháp thủ vệ không sâm nghiêm, quốc hội núi thủ vệ cũng không sâm nghiêm.

Việt quốc quốc đô miếu Khổng Tử, đương nhiên cũng không sâm nghiêm.

Nơi này, chính là chuyên môn xây đến để Quốc quân tế bái dùng, cũng là cung cấp vô số người đọc sách tới triều thánh chiêm ngưỡng.

Hàng năm liền một ngày sâm nghiêm, đầu năm mùng một, bởi vì Quốc quân muốn tới.

Còn lại thời điểm, liền mười cái lão binh trông coi.

Tòa thánh miếu này bên trong liền mấy cái đại điêu giống như, không giống như là rất nhiều Phật điện có Kim Thân, có tiền hương hỏa.

Bên trong tòa thánh miếu nửa cái kim tệ đều không có, liên tục trộm rất cũng sẽ không tới đây trộm đồ.

Lúc bình thường có một cái lão đầu ở tại bên trong tòa thánh miếu, vẫn là tứ phẩm quan.

Dễ như trở bàn tay, cái này mười cái Khương quốc võ sĩ diệt thủ vệ miếu Khổng Tử mười cái lão binh.

Sau đó, một cái đại hỏa.

Đem miếu Khổng Tử đốt lên!

Đây là thiên hạ tất cả người đọc sách thánh đường a.

Đây là văn minh đông phương điện cơ người thánh đường a.

Đây là phương đông thánh nhân điện đường a.

Một cái đại hỏa, cháy hừng hực.

Mười cái Khương quốc võ sĩ, hưng phấn đến toàn thân run rẩy.

Thoải mái!

Quá sướng rồi.

Thiêu hủy người khác thần miếu, chính là thoải mái lật trời a.

Sau đó, bọn hắn giải khai đai lưng, hướng về phía đại hỏa, gắn đi tiểu.

Miếu Khổng Tử đại hỏa, chiếu sáng sắp bình minh bầu trời đêm.

Toàn bộ quốc đô, triệt để chấn động.

Động đất cấp mười.

Thứ này cũng ngang với nước Mỹ quốc hội núi, độc lập bia kỷ niệm bị tạc.

Tuyệt đối là chọc thủng trời!

Thẩm Lãng độc kế!

Chính thức thành công!

Tô thị gia tộc lần thứ nhất không may, liền muốn bắt đầu!

Ngày mai, toàn bộ Việt quốc triều đình sẽ dẫn phát kinh người chính trị phong bạo.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 209: Đế Quốc Đại Sứ! Giết Dư Phóng Chu Cả Nhà!

Vạn Năm huyện nha, vụ án này đã thẩm không nổi nữa.

Vương Khải Khoa nhìn qua Thẩm Lãng, phát hiện hắn thật không phải chỉ là hư danh a.

Cái này quỷ biện chi thuật quả thực vô địch.

Chỉ cần để hắn mở miệng, chỉ cần bị hắn mang đi tiết tấu, vậy liền rốt cuộc không về được.

Trận này kiện cáo rõ ràng là tất thắng a, mà lại được xưng tụng bằng chứng như núi.

Rõ ràng rất dễ dàng đánh kiện cáo, không hiểu thấu liền thua.

Một đám người đối mặt Thẩm Lãng một người. Quan phủ cùng bị cáo đều cấu kết cùng một chỗ làm cục, hố bị cáo một người.

Kết quả vẫn là bị Thẩm Lãng lật bàn, cái này sức chiến đấu thực sự là. . . Tuyệt.

Đương nhiên Lãng gia cái này vẫn chỉ là nhỏ tràng diện, các ngươi đi lật xem nước Mỹ toà án toà án thẩm vấn ghi chép, kia mới gọi một cái trâu.

Những luật sư kia mới gọi một cái điểu, thuật ngụy biện, mang tiết tấu, tuyệt chiêu một bộ tiếp một bộ.

Tội giết người, mạnh diệt tội, đều có thể cho tẩy không có mất.

Vương Khải Khoa thu thập tâm tình.

Sau đó trong lòng cười lạnh, ngươi Thẩm Lãng coi như lợi hại hơn nữa lại có thể làm sao bây giờ?

Cũng chỉ có thể kéo dài ta đối Kim Mộc Thông thẩm phán mà thôi.

Xử án quyền trong tay ta.

Mà lại đây là một lần chính trị đấu tranh, căn bản cũng không phải là phổ thông vụ án.

Trọng tâm tại ngày mai triều đình bên kia.

Ngươi Thẩm Lãng tại ta trên công đường đại phát thần uy, ngươi còn có thể trên triều đình dạng này quỷ biện sao?

Ngươi căn bản cũng không có tư cách vào triều, ngươi một cái thái học giám sinh, không có bệ hạ ý chỉ, ngươi liền tới gần hoàng cung đều sẽ bị xem như người không có phận sự đuổi đi.

Ta là không thể trực tiếp cho Kim Mộc Thông định tội. Nhưng vậy thì thế nào? Ngươi chắn được thiên hạ ung dung miệng sao?

Ngươi chắn được ngươi vô số ngôn quan Ngự Sử ung dung miệng sao? Ngày mai dưới triều đình, vô số quan viên vạch tội tấu chương sẽ như là hoa tuyết bay vào hoàng cung.

Vô số người sẽ vây công ngươi Huyền Vũ bá tước phủ, Kim Mộc Thông cưỡng bức vô tội nữ tử bê bối sẽ kinh bạo thiên hạ.

Ngươi cho rằng người ta sẽ quan tâm chân tướng?

Vô số Ngự Sử dẫn đầu vạch tội, thiên hạ bách tính xem náo nhiệt, đồng thời đi theo chửi ầm lên chính là.

Chân tướng?

Các ngươi bọn này dân đen cũng có tư cách biết chân tướng?

Đi theo loạn này chính là.

Ngày mai triều hội vừa mở, ngươi Kim thị gia tộc liền đợi đến ngàn người chỉ trỏ đi.

Lập tức, Vương Khải Khoa kinh đường mộc vỗ nói: "Song phương chứng cứ không đủ, đem nghi phạm tạm thời bắt giữ chờ thẩm vấn."

Sau đó, mấy cái nha dịch liền muốn đem Kim Mộc Thông mang đến nhà giam.

Dư Phóng Chu liền muốn mang theo thê tử rời đi.

Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Vương đại nhân, cái này ai cũng có thể làm chồng Trần thị cũng là bị cáo, mà lại hắn phạm tội hiềm nghi càng lớn, chẳng lẽ ngươi cứ như vậy để nàng đi rồi? Còn có cái này Dư Phóng Chu, cũng là đồng phạm! Nếu như vậy thả bọn họ đi, chúng ta cũng phải đem Kim Mộc Thông cưỡng ép mang đi a, ngươi đường đường Vạn Năm huyện lệnh, đưa Việt quốc luật pháp ở đâu?"

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa có ý phát tác.

Nơi này là Vạn Năm huyện nha, đây là địa bàn của ta, ngươi Thẩm Lãng đáng là gì?

Nhưng, nhìn một chút ngồi bên cạnh ngũ vương tử Ninh Chính.

Lập tức Vương Khải Khoa nói: "Người tới, đem Dư Phóng Chu vợ chồng cũng cùng một chỗ tạm thời bắt giữ , chờ đợi chờ thẩm vấn."

Thế là, hai vợ chồng này cũng bị đánh vào nhà giam.

. . .

Nhà tù bên trong.

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông nói chuyện riêng, hắn ngay tại an ủi em vợ.

"Ngươi bị một nữ nhân nhục, tuyệt đối không nên cảm thấy xấu hổ, cũng tuyệt đối không nên trở thành bóng ma tâm lý."

"Ngươi nhìn ta, đàn ông ưu tú như vậy, không phải cũng là bị nữ nhân cưỡng bức sao? Ta ngày đó so ngươi thảm nhiều, ngươi mới thụ ngần ấy vết thương nhỏ, ta trọn vẹn dưỡng thương hơn một tháng mới tốt a."

"Cho nên, làm một nam nhân, không bị mỹ nữ cưỡng bức nhân sinh là không hoàn chỉnh."

Kim Mộc Thông ngây người!

Tỷ phu, ngươi kỳ thật hoàn toàn không cần an ủi ta, ta. . . Ta cũng cảm thấy rất thoải mái.

Ngươi cái này an ủi mặc dù rất có đạo lý, nhưng là ta nghe thật là lạ.

Thẩm Lãng hướng phía bên cạnh nhà giam Dư Phóng Chu vợ chồng nhìn lại một chút, nhất là nữ nhân kia.

Không nhìn ra a, như vậy nhu nhu nhược nhược thân thể, vậy mà không biết xấu hổ như vậy a, dáng dấp cũng xác thực rất xinh đẹp, mấu chốt rất quyến rũ.

"Mập trạch ngươi vận khí cũng không tệ lắm, lần thứ nhất bàn giao cho như thế một cái mỹ nhân, mặc dù lớn tuổi một chút." Thẩm Lãng nói: "Ngươi nhưng không biết, có rất nhiều nam nhân lần thứ nhất bàn giao cho dê hoặc là con lừa."

Kim Mộc Thông tê cả da đầu.

Tỷ phu, mặc dù ta rất nhớ ngươi, nhưng nếu không ngươi vẫn là đi đi, không phải ta tam quan lại muốn một lần bị ngươi lật đổ.

Thẩm Lãng nhìn về phía bên trên Dư Phóng Chu, thản nhiên nói: "Dư lão bản, rất ác độc a, không nỡ nàng dâu, bộ không được lưu manh a?"

Kim Mộc Thông: Ta không phải lưu manh.

Dư Phóng Chu một trận cười lạnh, đều đến lúc này, cũng không cần đóng kịch.

Thẩm Lãng nói: "Lòng tham không đáy, nhà ta đem sách cho ngươi ra, trên phương diện làm ăn mấy cái bậc thang, đã đầy đủ giàu sang, vì sao còn muốn trộn lẫn tiến đến đâu?"

Dư Phóng Chu nói: "Ta cũng là thái học giám sinh!"

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Nha, học trưởng a! Thật sự là đúng dịp, ta cũng là thái học giám sinh a."

Dư Phóng Chu nói: "Ở cái thế giới này có tiền lại có thể thế nào? Lần trước ta cơ hồ táng gia bại sản, cũng là bởi vì tư bán « Đông Ly truyện », rõ ràng mỗi một nhà đều đang bán, bọn hắn không có việc gì ta lại phải có sự tình, rõ ràng đã phạt một ngàn kim tệ, những cái kia quan sai vẫn như cũ đến đe doạ ta, dù là một cái nhỏ nha dịch đều có thể thành quần kết đội đi nhà ta doạ dẫm, ba lần đem ta đưa vào nhà giam, dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì?"

Dư Phóng Chu thở dài nói: "Ta đã sớm xem thấu, thế giới này đòi tiền vô dụng, muốn là quyền lực."

Thẩm Lãng nói: "Cho nên ngươi liền dùng nhiều tiền, leo lên Trấn Viễn hầu tước phủ quản gia Tô Dung, đem lão bà đưa cho hắn ngủ thật sao?"

Lời này mới ra, Dư Phóng Chu sắc mặt kịch biến.

Việc này rất bí ẩn, vì sao Thẩm Lãng sẽ biết a?

Kỳ thật loại chuyện này căn bản cũng không có bí mật.

Dư Phóng Chu phát hành « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên » phát đại tài về sau, lại có vô số quyền lực chi thủ đưa qua đến đe doạ đòi tiền.

Hắn căn bản là không gánh nổi cái này thành quả thắng lợi.

Nhưng không lâu sau đó, những thứ này hướng hắn đưa qua tới quyền lực chi thủ nhao nhao lui trở về.

Hơn nữa còn có một số tiền lớn nhập cổ phần Thiên Phong hiệu sách, mới khiến cho Dư Phóng Chu liều mạng khuếch trương.

Thẩm Lãng thoáng để người tra một cái, liền có thể biết rõ, lúc ấy là ai buông lời bảo đảm Dư Phóng Chu.

Tô Dung!

Mà Dư Phóng Chu lại có thể nịnh bợ đến Tô Dung cái gì?

Tiền?

Tô thị gia tộc liền là có tiền, Tô Dung điểm này tiền đáng là gì?

Duy nhất đem ra được, chính là thê tử của hắn.

Đương nhiên Dư Phóng Chu thê tử là rất mỹ lệ, nhưng Tô Dung cái gì mỹ nữ không có ngủ qua?

Nhưng khi lấy người ta trượng phu, ngủ thê tử của người khác hương vị còn là không giống nhau.

Loại kia quyền lực cảm giác thành tựu, liền không chỉ kia khẽ run rẩy.

Dư Phóng Chu lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi không muốn tin miệng thư hoàng, lung tung liên quan vu cáo, chúng ta cùng Tô Dung đại nhân hoàn toàn không có bất cứ quan hệ nào."

Thẩm Lãng nói: "Dâng ra thê tử về sau, gia sản của ngươi đã bảo vệ a! Vì sao còn muốn hãm hại Kim Mộc Thông? Ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được Huyền Vũ bá tước phủ không dễ chọc sao? Ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được ta rất đáng sợ sao?"

Dư Phóng Chu không có trực tiếp trả lời, trọn vẹn một hồi lâu hắn mở miệng nói: "Nơi này là quốc đô, ngươi Huyền Vũ bá tước phủ cũng chỉ là một cái không chuyển ổ rùa đen."

Lời này Thẩm Lãng minh bạch.

Huyền Vũ bá tước phủ chỉ chuyên rót với mình một mẫu ba phần đất, tại quốc đô không có bất kỳ cái gì quyền lực tồn tại, ta Dư Phóng Chu vì sao muốn sợ ngươi?

Chỉ cần có đầy đủ lợi ích, ngươi Huyền Vũ bá tước phủ thế tử đương nhiên có thể hãm hại.

Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn đáp ứng để ngươi làm quan a? Mấy phẩm a?"

Cửu phẩm!

Đây đã là phẩm chất thấp nhất cấp tiểu quan.

Nhưng cũng là Dư Phóng Chu đủ khả năng mưu cầu cực hạn, hắn chỉ là thái học giám sinh mà thôi.

Năm đó hắn xảy ra chuyện thời điểm, một đám người đến nhà hắn đe doạ, lớn nhất chính là một cái cửu phẩm tiểu quan, liền có thể đối với hắn quyền sinh sát trong tay.

Tô Dung đáp ứng, chỉ cần Dư Phóng Chu nguyện ý hãm hại Kim Mộc Thông, liền để hắn làm nội phủ cục một cái cửu phẩm tiểu quan, chuyên môn phụ trách ngọc thạch mua sắm.

Cho nên, Dư Phóng Chu không thèm đếm xỉa.

"Thấy lợi tối mắt, thấy lợi tối mắt a!" Thẩm Lãng khinh thường nói.

Dư Phóng Chu nhịn không được nói: "Thẩm Lãng, ngươi một cái phủ Bá tước người ở rể, tại quốc đô bên trong phân lượng không có mạnh hơn ta bao nhiêu, không cần tại ta miễn cưỡng cố làm ra vẻ. Mà lại hôm nay công đường ngươi quỷ biện thắng một ván, ngươi cho rằng thật thắng? Ngày mai có ngươi khóc thời điểm, đến lúc đó thao thiên cự lãng càn quét ngươi Kim thị thời điểm, ngươi một cái nho nhỏ người ở rể chỉ sợ thịt nát xương tan."

Thẩm Lãng hướng phía Kim Mộc Thông nói: "Mập trạch, lúc trước hắn cùng ngươi làm bằng hữu thời điểm, cũng là dạng này ba hoa chích choè sao?"

Kim Mộc Thông nhẹ gật đầu, Dư Phóng Chu mặc dù là một cái tiệm sách, nhưng là thích vô cùng chỉ điểm giang sơn, sục sôi văn tự.

Dư Phóng Chu cười lạnh nói: "Chờ xem, chờ xem! Nhiều nhất hai ba ngày, Kim Mộc Thông bê bối liền sẽ truyền khắp thiên hạ, to lớn ngập trời dư luận liền sẽ triệt để nghiền nát sự chống cự của các ngươi, đến lúc đó các ngươi Kim thị gia tộc ngàn người chỉ trỏ, nhà các ngươi muốn phong hầu là không thể nào, Kim Mộc Thông sẽ không chết, nhưng là cũng phải lột một tầng da, ngươi Thẩm Lãng cũng phải xui xẻo. Không có người quan tâm chân tướng, đó căn bản ngươi cũng không phải là một cái vụ án, mà là một trận chính trị."

Thẩm Lãng kinh ngạc, cảm giác giống như trở lại hiện đại Địa Cầu trên xe taxi.

Kinh thành tài xế xe taxi mỗi một cái đều là dạng này, miệng bên trong nói ra đều là chính trị, đều là quốc gia đại sự.

Cái này Dư Phóng Chu tuyệt đối là một cái siêu cấp người mê làm quan a.

Ngay sau đó, mấy cái nha dịch tới nói: "Dư Phóng Chu, cho các ngươi đổi một cái nhà giam."

Cái gì đổi một cái nhà giam, đương nhiên là ở thoải mái phòng ốc.

Dư Phóng Chu lập tức càng thêm đắc ý, hướng phía Thẩm Lãng nói: "Nhìn thấy không? Đây chính là quyền lực, đây chính là quốc đô! Ngươi Kim Mộc Thông mặc dù là phủ Bá tước thế tử, nhưng vẫn như cũ phải ngoan ngoan ở tại nhà giam bên trong. Mà ta Dư Phóng Chu, lại có thể thư thư phục phục ở tại trong phòng, ăn ngon uống sướng. Ta đã nói rồi, sáng sớm ngày mai, vô số quan viên vạch tội ngươi Kim thị gia tộc, sóng to gió lớn cuốn tới, các ngươi xong!"

Sau đó, Dư Phóng Chu cười to ba tiếng, rời đi nhà giam.

Đến phía trên viện tử, cái kia Vương Khải Khoa tâm phúc nói: "Nghe nói ngươi nương tử phi thường am hiểu trù nghệ, thực tế tinh thông bào ngư xào nấu?"

Dư Phóng nói: "Xác thực như thế."

Vương Khải Khoa nói: "Trần nương tử, cái này đi theo ta đi tắm thay quần áo, sau đó vì đại nhân biểu hiện ra trù nghệ đi."

. . .

Trần thị tắm rửa thay quần áo bỏ ra nửa canh giờ tắm rửa thay quần áo, nghĩ hết biện pháp che giấu trên trán vết thương.

Sau đó tiến vào Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa gian phòng, vì hắn biểu hiện ra trù nghệ.

Năm phút sau!

Trù nghệ biểu hiện ra kết thúc.

Vương Khải Khoa thở hồng hộc.

Trần thị mị nhãn như tơ: "Vương đại nhân thật sự là lợi hại, thật muốn đem nô nô giày vò tan thành từng mảnh."

Lời này thế nào cảm giác có chút quen tai a?

Vương Khải Khoa cảm thấy, cái này Trần thị trù nghệ quả nhiên không sai, khó trách Tô Dung đại nhân liền ăn ba bữa cơm.

Cái này Dư Phóng Chu thật sự là quá độc ác.

Vì làm một cái cửu phẩm tiểu quan, đem lão bà đưa cho Tô Dung ngủ, đưa cho hắn Vương Khải Khoa ngủ.

Mà lại vì hãm hại Kim Mộc Thông, còn đưa cho Kim Mộc Thông ngủ.

Nghe nói Kim Mộc Thông giày vò một canh giờ?

Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!

Khẳng định là giả!

Vương Khải Khoa cảm thấy, phàm là vượt qua một chén trà thời gian, nam nhân đều là đang khoác lác.

Trần thị vũ mị nói: "Vương đại nhân, cái kia Thẩm Lãng vậy mà như thế nhục nhã ta, nô gia muốn hắn chết!"

Vương Khải Khoa lắc đầu nói: "Chơi chết hắn? Không thể nào! Huyền Vũ bá tước phủ thế lớn, bọn hắn cũng chính là tại quốc đô không có chút nào căn cơ, mới có thể bị chúng ta khi dễ như vậy chà đạp, nhưng là muốn chơi chết bọn hắn là không được, sẽ bức phản Huyền Vũ bá."

Trần thị nói: "Vậy nhân gia liền không công bị Thẩm Lãng tên súc sinh này nhục nhã sao? Nhất định phải trả thù, nhất định phải trả thù hắn."

Vương Khải Khoa nói: "Trả thù ngược lại là có thể, Thẩm Lãng liền ở tại Kim thị trong biệt viện. Ngày mai bách quan vạch tội Kim Mộc Thông về sau, hắn bê bối liền sẽ kinh bạo toàn bộ quốc đô, đến lúc đó liền sẽ có người tổ chức một đoàn lưu manh du côn đi vây công tiến sĩ biệt viện."

Trần thị nói: "Sẽ có bao nhiêu người?"

Vương Khải Khoa nói: "Rất nhiều rất nhiều."

Trên thực tế Tô Dung chỉ tổ chức vài trăm người, nhưng là quốc đô du côn lưu manh nhiều lắm, đến lúc đó không biết có bao nhiêu người hiểu chuyện gia nhập.

Dễ như trở bàn tay liền có thể tụ tập mấy ngàn người vây công Kim thị biệt viện.

Dù sao ngươi Kim Mộc Thông gây nên nhiều người tức giận, vậy mà ỷ thế hiếp người, cũng dám cưỡng bức chúng ta quốc đô vô tội nữ tử, hơn nữa còn ẩu đả Dư Phóng Chu hai ba tuổi nữ nhi, một quyền đánh bại Dư Phóng Chu hơn sáu mươi tuổi lão mẫu.

Lời đồn tùy tiện tạo nên là, tóm lại muốn gây nên đầy đủ phẫn nộ.

Trần thị nói: "Đến lúc đó, liền đốt Kim thị biệt viện, "

Đây là có thể có, dân chúng lửa giận có thể lý giải nha, dù sao pháp không trách chúng.

Huyền Vũ bá cũng không thể bởi vì một cái khác viện bị thiêu hủy mà tạo phản đi.

Trần thị nói: "Thẩm Lãng nhưng có mang nữ nhân tới sao?"

Vương Khải Khoa không có trả lời, hắn cảm thấy nữ nhân này có chút thuận đòn bò.

Ta chỉ bất quá ngủ ngươi một lần mà thôi, ngươi không cần khiến cho chúng ta quan hệ rất thân mật đồng dạng.

Trần thị trong mắt lóe ra ác độc quang mang nói: "Kia mấy ngàn người vây công xông vào Kim thị biệt viện thời điểm, liền đem Thẩm Lãng mang tới nữ nhân cho vòng bạo. Hắn không phải mắng ta ai cũng có thể làm chồng sao? Vậy liền để nữ nhân của hắn bị chà đạp đến chết."

. . .

Thẩm Lãng cùng ngũ vương tử trở về.

Ninh Chính sợ hãi thán phục nhìn qua Thẩm Lãng, tối nay tại công đường một màn này, thực sự là để người nhìn mà than thở a.

Nhưng là cái này vẫn như cũ không cải biến được kết cục, chỉ là kéo dài mà thôi.

"Mấu chốt ở chỗ ngày mai triều đình, nếu không ngăn cản ngôn quan Ngự Sử vạch tội, vẫn như cũ cứu không được Kim Mộc Thông, vẫn như cũ tẩy không sạch Kim thị gia tộc ô danh, di phụ phong hầu vẫn là sẽ bị gián đoạn."

Ninh Chính phân cao thấp dịch não nghĩ biện pháp.

Như thế nào ngăn cản ngày mai triều đình đại sự phát sinh? Như thế nào ngăn cản Kim Mộc Thông bê bối bộc phát?

Quả thực lên trời chi nạn a!

Nhưng vào lúc này, cách đó không xa chân trời một tia ánh sáng đỏ trùng thiên.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Xong rồi."

Ngũ vương tử xem xét, nơi đó là miếu Khổng Tử?

Miếu Khổng Tử lại bị đốt?

Đây là thiên hạ người đọc sách thánh đường a.

Cái này so đào móc tiên vương lăng mộ còn nghiêm trọng hơn a.

Đây là chọc thủng trời a.

Ngũ vương tử không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, cà lăm mà nói: "Ai. . . Ai, ai phóng hỏa?"

Thẩm Lãng nói: "Khương quốc sứ đoàn võ sĩ."

Ngũ vương tử Ninh Chính con mắt to sáng, mặt mũi tràn đầy chấn kinh nhìn qua Thẩm Lãng.

Cao, cao, cao!

Thực sự là thật cao minh a.

Nhất tiễn song điêu a!

Chẳng những trực tiếp thay đổi ngày mai triều đình, mà lại trực tiếp đem Tô thị gia tộc kéo xuống nước.

Quá lợi hại!

Đón lấy, Ninh Chính nói: "Thiên hạ vạn dân đều là dễ quên, miếu Khổng Tử bị đốt, sẽ dẫn phát địa chấn hiệu ứng. Nhưng là nhiệt độ cũng chính là duy trì một đoạn thời gian, về sau Kim Mộc Thông cưỡng bức án vẫn là sẽ bị người nhấc lên!"

Thẩm Lãng nói: "Cho nên nhất định phải một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, từ gốc rễ trên giải quyết vấn đề, giết Dư Phóng Chu cả nhà, ngày mai liền giết! Kia hai cái tiểu nữ hài, liền muốn tạm thời đặt ở Ngũ điện hạ trong nhà nuôi."

Ninh Chính nói: "Không, không có vấn đề, nương tử của ta thích nhất hài tử."

. . .

Không chỉ muốn giết Dư Phóng Chu, hơn nữa còn muốn tại trong chính trị triệt để đem hắn đánh bại.

Dạng này làm miếu Khổng Tử bị đốt sự kiện lớn mất đi nhiệt độ thời điểm, Tô thị lại nghĩ đem Kim Mộc Thông cưỡng bức án xào nóng thời điểm, đã triệt để vô hiệu.

Đến lúc đó Vạn Năm huyện nha, chỉ có thể vô thanh vô tức phóng thích Kim Mộc Thông.

Làm như vậy đến điểm này rất khó sao?

Không, quả thực không nên quá dễ dàng.

Dễ như trở bàn tay, không cần tốn nhiều sức.

Bây giờ quốc đô bên trong, còn có một đám người không dễ chọc.

Đại Viêm đế quốc lý phiên viện trú Việt quốc ti!

Phiên dịch thành hiện đại nói, tựa như là Đại Viêm đế quốc trú Việt quốc đại sứ quán.

Đương nhiên, tình hình vẫn còn có chút không giống.

Đại Viêm đế quốc là thiên hạ các nước chung chủ, cho nên đế quốc đại sứ tại Việt quốc địa vị cũng rất cao, rất có nước Mỹ đại sứ tại Nhật Bản uy phong.

Bây giờ Đại Viêm đế quốc trú Việt quốc sứ thần chính là một cái tuổi trẻ quý tộc, năm nay mới ba mươi ba tuổi, Đại Viêm đế quốc rõ ràng xa Hầu thế tử Vân Mộng Trạch.

Hắn là Đại Viêm đế quốc Thám Hoa lang, gia tộc quyền thế xuất thân, đến Việt quốc làm sứ thần hoàn toàn là mạ vàng.

Bây giờ toàn bộ vương triều Đại Viêm, mặc dù mỗi ngày đều tại đại chiến, nhưng trên tổng thể vẫn là thiên hạ thái bình.

Vị này Vân Mộng Trạch ban ngày không có điểu sự tình, ban đêm điểu đều là sự tình.

Lần này mạ vàng hành trình, quả thực là muốn đem hắn móc rỗng a.

Bây giờ tại Việt quốc Tần lâu sở quán nổi tiếng nhất nam nhân là ai?

Chính là vị này Đại Viêm đế quốc rõ ràng xa Hầu thế tử Vân Mộng Trạch.

Dáng dấp tuấn mỹ vô cùng, phong lưu phóng khoáng, tài hoa hơn người, quả thực là vô số nữ tử khuê phòng người trong mộng a.

Đến Việt quốc hơn một năm, hắn liền ngủ lần phần lớn hoa khôi.

Quả thực tiện sát đám người a.

Bất quá, hắn cái này phóng đãng hình hài cũng thực sự có chút không thể diện.

Đương nhiên, nếu là hắn thể diện, cũng sẽ không bị Hoàng đế bệ hạ xử lý đến Việt quốc làm sứ thần.

Tại Đại Viêm đế quốc, hắn chẳng những ngủ hoa khôi, còn ngủ danh môn khuê tú.

Rõ ràng xa Hầu tước phủ mỗi ngày đều có nữ nhân đánh tới cửa, muốn hắn phụ trách.

Nhưng là hắn tài hoa hơn người, nhận lấy Đại Viêm Hoàng tộc sủng ái.

Không có cách, đem hắn đuổi đến Việt quốc tới, ngươi đi tai họa bọn hắn bên kia nữ tử đi.

. . .

Cọp cái Ninh Diễm công chúa cùng vị này rõ ràng xa Hầu thế tử Vân Mộng Trạch chính là hảo bằng hữu.

Đương nhiên, thuần túy là hảo bằng hữu.

Vân Mộng Trạch hôm qua giày vò đến nửa đêm, lúc này mới ngủ không đến hai canh giờ đâu.

Trời còn chưa sáng đâu, liền bị người từ trên giường tách rời ra, từ hai cái đại mỹ nhân trong lồng ngực kéo ra tới.

"Lại làm gì. . ."

Vân Mộng cái này ngáp không ngớt, nhìn xem cọp cái Ninh Diễm.

"Ngươi có miệng thối. . ." Ninh Diễm nói.

Lại uống rượu, lại mới ngủ hai canh giờ không đến, còn không có súc miệng đánh răng, không có miệng thối mới là lạ chứ.

"Không quan trọng a, chỉ cần không bị khác mỹ nhân nghe được, liền sẽ không phá hư hình tượng của ta." Vân Mộng Trạch vỗ mạnh đầu nói: "Có việc nói, không có việc gì cút!"

Ninh Diễm nói: "Miếu Khổng Tử bị đốt."

Đại Viêm đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch kinh ngạc, mắt sáng rực lên từng cái, sau đó khua tay nói: "Biết, ngươi cút đi, ta đi ngủ."

Ninh Diễm công chúa lại lấy ra một quyển sách, để lên bàn.

Vân Mộng Trạch nhìn thoáng qua, buồn ngủ hoàn toàn biến mất, lập tức bỗng nhiên nhảy dựng lên.

Quyển sách này gọi « Đông Ly chuyện tình yêu »!

"Không phải đâu! Các ngươi điên rồi? Dạng này không dứt khiêu khích bệ hạ thần kinh, tự tìm cái chết a?"

"Các ngươi cũng đừng có giày vò ta a, lần trước hoàng tử điện hạ tới quốc gia thể nghiệm và quan sát dân tình, phát hiện mỗi một cái hiệu sách đều đang bán « Đông Ly truyện », Hoàng đế bệ hạ đã tức giận rồi!"

"Hiện tại các ngươi không bán « Đông Ly truyện » ngược lại bán « Đông Ly chuyện tình yêu »? Cái kia tiệm sách đầu cứng như sắt a, không sợ chết sao? Không sợ giết cả nhà sao?"

« Đông Ly truyện » bị Đại Viêm Hoàng đế phong cấm, tại Đại Viêm đế quốc cảnh nội ai dám bán quyển sách này, trực tiếp xét nhà, vào ngục giam.

Tại cái khác quốc gia, chỉ cần phát hiện bán quyển sách này, tất cả thư tịch toàn bộ chép không có đốt cháy , ấn nói là phải nhốt cửa ngừng kinh doanh, nhưng trên cơ bản giao tiền phạt liền không sao.

Kia « Đông Ly chuyện tình yêu » là chuyện gì xảy ra đâu?

Chính là có người cải biên thịt văn bản « Đông Ly truyện ».

Ở trong đó nội dung, đế chủ Khương Ly quả thực nhật thiên nhật địa nhật không khí.

Trong sách, Đại Viêm đế quốc tất cả mỹ nhân đều bị hắn ngủ qua, bao quát công chúa, hoàng hậu, Hoàng thái hậu.

Cho nên Đại Viêm Hoàng tộc đối « Đông Ly truyện » miễn cưỡng còn có thể tiếp nhận, nhưng là đối « Đông Ly chuyện tình yêu » quả thực chính là số không dễ dàng tha thứ.

Mặc kệ cái nào hiệu sách, ai dám bán quyển sách này ai chết.

Trong sách liền hoàng hậu, Hoàng thái hậu đều không buông tha, đều viết tại nhục hí bên trong.

Các ngươi đây là điên cuồng tìm đường chết a.

Thật không biết cái nào thiên tài viết quyển sách này a, nếu như bị cứu ra, Đại Viêm đế quốc cam đoan đem hắn tru diệt cửu tộc, lăng trì xử tử.

Vân Mộng Trạch không có cách nào ngủ, hắn đến Việt quốc nhiệm vụ trọng yếu nhất chính là giám thị toàn bộ Việt quốc đối Đại Viêm đế quốc hình thái ý thức!

Mà cấm tiệt « Đông Ly truyện » chính là quan trọng nhất.

Chớ nói chi là « Đông Ly chuyện tình yêu », bắt một cái giết một cái.

"Quyển sách này ở đâu ra?" Vân Mộng Trạch nói.

Cọp cái công chúa nói: "Thiên Phong hiệu sách, vụng trộm lại bán."

Vân Mộng Trạch nói: "Không có khả năng, không có người như thế điên, không có một cái tiệm sách đầu cứng như sắt, muốn tiền không muốn mạng a."

Ninh Diễm nói: "Không tin, ngươi dẫn người đi Thiên Phong hiệu sách nhà kho liền biết, bên trong lít nha lít nhít thật nhiều bản « Đông Ly chuyện tình yêu » đâu."

Vân Mộng Trạch nói: "A Diễm, ngươi muốn hại người a? Đây chính là muốn giết cả nhà a."

Ninh Diễm công chúa nói: "Đúng, chính là muốn giết cả nhà của hắn."

Vân Mộng Trạch nói: "Có bối cảnh không?"

Ninh Diễm công chúa nói: "Một cái tiệm sách nhỏ, đem lão bà đưa cho Tô Dung ngủ qua."

Vân Mộng Trạch nói: "Đắc tội ngươi rồi?"

Ninh Diễm công chúa nói: "Đắc tội huynh đệ của ta."

"Huynh đệ ngươi?" Vân Mộng Trạch nói: "Ngươi chừng nào thì nhiều một cái huynh đệ a? Ngươi chẳng phải ta một cái huynh đệ sao?"

Ninh Diễm nói: "Vừa thêm ra tới, hắn đem ta trị hết bệnh."

Vân Mộng Trạch nói: "Lợi hại!"

Ninh Diễm nói: "Chuyện này ngươi có giúp hay không?"

Vân Mộng Trạch nói: "Giúp! Nhưng là có một cái điều kiện."

Ninh Diễm nói: "Ngươi nói."

Vân Mộng Trạch nói: "Ngươi về sau có thể hay không đừng giành với ta nữ nhân? Đoạt về sau ngươi cũng sẽ không dùng! Hảo hảo làm ngươi quả phụ a, chớ học người ta mài đậu hũ."

"Được!" Ninh Diễm nói: "Ngươi dạng này nằm ngủ đi, luôn có một ngày là X tận người vong."

"Chết ở nơi đó ta nguyện ý." Vân Mộng Trạch nói: "Đi thôi, vây lại Thiên Phong hiệu sách đi."

Ninh Diễm công chúa nói: "Đi! Đi giết người cả nhà!"

Một canh giờ sau!

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch, suất đội từ Thiên Phong hiệu sách trong kho hàng chép ra ba trăm bản « Đông Ly chuyện tình yêu ».

Đại Viêm đế quốc lý phiên viện trú Việt quốc ti tức giận, trời chưa sáng liền đi hoàng cung cầu kiến Quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Quốc quân chỉ nhìn một chút!

Một cái tiểu thương nhân mà thôi!

Mặc kệ bên trong có cái gì gút mắc âm mưu, giết!

Giết cả nhà!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 210: Bách Quan Chấn Động! Tô Nan Chấn Kinh! Thỉnh Tội

Đại Lý Tự bên ngoài!

Trương Xung con thứ hai Trương Tuân vẫn như cũ thẳng quỳ ở nơi đó.

Đã ròng rã mấy tháng, rất nhiều người đều nói không cần quỳ, ngươi hiếu đạo đã vào vị trí của mình, ngươi đã cảm thiên động địa.

Mà trong đại lao Trương Xung cũng làm cho người hỗ trợ truyền lời ra, không cần quỳ, trở về đi.

Nhưng Trương Tuân mỗi ngày từ Ngự Sử Đài xuống chức về sau, vẫn như cũ đúng giờ quỳ gối Đại Lý Tự bên ngoài, cùng đi phụ thân ngồi tù.

Rất nhiều người đều nói Trương Tuân thực sự quá biết diễn kịch.

Biết ngươi hiếu thuận, nhưng là cũng không cần dạng này biểu diễn đi, quá mức a.

Trương Tuân nghe được về sau lập tức cười bỏ qua.

Người ở trong quan trường hỗn đương nhiên cần diễn kỹ, nhưng Trương gia đều là thực lực phái, mà không phải diễn kỹ phái.

Hắn mỗi ngày tới đây quỳ xuống, cố nhiên là cùng đi phụ thân, nhưng tuyệt đối không phải cho người trong thiên hạ nhìn hắn đến cỡ nào hiếu thuận.

Hắn đây là cho Quốc quân nhìn.

Ta mỗi ngày liền quỳ gối cái này bên ngoài thật giống như một cái pho tượng, dần dà liền tạo thành một cái chủ đề, một cái ấn tượng.

Dạng này Quốc quân liền sẽ không quên phụ thân của ta.

Bản tính của con người chính là nhìn thấy đáng thương nhu nhược sự vật liền sẽ sinh lòng đồng tình.

Quốc quân một khi mềm lòng, kia phụ thân mới có ngày nổi danh.

Đương nhiên vị này Quốc quân cay nghiệt thiếu tình cảm là ý chí sắt đá, muốn tâm hắn mềm đâu chỉ tại Ngu Công dời núi.

Nhưng là hắn có thể kiên trì.

Gian nan nhất thời gian đã qua, thời tiết cũng dần dần ấm áp.

Hắn lúc này quỳ đi ngủ, đã không chướng ngại chút nào.

Hôm nay từ Ngự Sử Đài xuống chức thời điểm, ngự sử đại phu Vương Thừa Trù lưu lại hắn, để hắn chuẩn bị viết một phần tấu chương, vạch tội Huyền Vũ bá tước phủ không biết dạy con, đến mức thế tử Kim Mộc Thông làm ra như thế phát rồ sự tình, vậy mà cưỡng bức yếu đuối dân nữ.

Trương Tuân kinh ngạc, Kim Mộc Thông xảy ra chuyện rồi?

Mà trên thực tế, ngay lúc đó Kim Mộc Thông còn không có bị Vạn Năm huyện nha bắt.

Buồn cười a?

Kim Mộc Thông còn không có bị bắt, thậm chí cái gọi là cưỡng bức dân nữ còn chưa có xảy ra, có chút đại lão vạch tội Kim thị gia tộc tấu chương liền đã viết xong.

Ngự sử đại phu Vương Thừa Trù nói: "Luận ân oán, ai cũng không có ngươi Trương thị cùng Kim thị ân oán càng sâu, cho nên phần tấu chương này ngươi nhất có lý do viết. Chúng ta toàn bộ Ngự Sử Đài có thể để ngươi làm chủ bút, để ngươi vạch tội tấu chương xếp tại cái thứ nhất, để Quốc quân biết ngươi trung thành, đối ngươi như vậy phụ thân cũng có chỗ tốt."

Ý kia phi thường minh bạch, chính là để Trương Tuân làm chim đầu đàn.

Dù sao hắn nhất có lý do a, Trương thị cùng Kim thị sinh tử đại thù.

Trương Tuân khom mình hành lễ, không có đáp ứng cũng không có không đáp ứng, sau đó liền đi Đại Lý Tự bên ngoài quỳ xuống.

Ngự sử đại phu Vương Thừa Trù nói: "Hạ bút rất một chút, kịch liệt một chút, chỉ có ngươi mới có tư cách này, ta rất rất xem trọng ngươi."

Ban đêm!

Quỳ gối phía ngoài Trương Tuân một mực tại do dự, muốn hay không viết phần này vạch tội tấu chương.

Chim đầu đàn hắn khẳng định là không làm.

Nhưng là tất cả mọi người viết tấu chương vạch tội, ngươi ngược lại không viết? Đây cũng là một loại chim đầu đàn a.

Cho nên, viết khẳng định là muốn viết, nhưng là muốn viết đến bình bình đạm đạm, phai mờ tại đám người ở giữa.

Dù sao ta Trương thị gia tộc cùng Kim thị đã nở nụ cười quên hết thù oán, đệ đệ Trương Tấn chết đã triệt tiêu hết thảy.

Cứ như vậy, hắn quỳ nằm rạp trên mặt đất viết một phần không đau không ngứa vạch tội tấu chương, quả thực liền không giống như là hắn bình thường trình độ, bình thường vô cùng.

Sau nửa đêm!

Chân trời ánh lửa sáng lên.

"Nơi nào cháy rồi?"

Người hầu nói: "Là. . . Là miếu Khổng Tử phương hướng."

Trương Tuân nói: "Đi, nhanh đi xem xét, không cần chứa lấy cứu hỏa, xa xa hỏi thăm một chút liền có thể, nhìn xem là ai như thế lá gan lớn như trời, lại đem ngày xuyên phá."

Chỉ một lát sau về sau, Trương gia lão bộc liền trở lại nói: "Là Khương quốc võ sĩ, rất nhiều người đều thấy được, bọn hắn hỏa thiêu miếu Khổng Tử về sau, còn hướng về phía đi tiểu, vừa múa vừa hát, giống như điên cuồng! Lúc này đã bị toàn bộ cầm xuống."

"Khương quốc sứ giả?" Trương Tuân kinh ngạc, sau đó thân thể run lên bần bật.

Hắn nghĩ tới mấy vấn đề.

Khương quốc sứ giả đốt miếu Khổng Tử, ai được lợi lớn nhất?

Kim thị gia tộc.

Ai xui xẻo nhất? Tô thị gia tộc!

"Cái này sẽ không phải là Thẩm Lãng làm a, hắn, hắn không có lợi hại như vậy a?"

Trương Tuân da đầu từng đợt run lên.

"Nếu như là, kia. . . Cái kia cũng quá nghịch thiên."

Trước đó chỉ là nghe nói, bây giờ còn chưa có nhìn thấy Thẩm Lãng bản thân, hắn liền đã cảm nhận được người này kiếm khí ngất trời.

Lợi hại, lợi hại.

Không sánh bằng, không sánh bằng!

May mắn, chúng ta Trương thị đã cùng hắn không oán không cừu.

Thế là, Trương Tuân đem phần này vạch tội Kim thị gia tộc tấu chương xé cái nát bấy, thậm chí còn không yên lòng, trực tiếp một mồi lửa thiêu hủy.

Nằm rạp trên mặt đất, một lần nữa viết một phần tấu chương.

Phun lớn phun mạnh!

Khí thế hăng hái, kiếm khí trùng thiên. (a, tại sao lại là cái từ này)

Tóm lại, tóm lại cùng vừa rồi vạch tội Kim thị gia tộc tấu chương hoàn toàn tưởng như hai người.

Phần này tấu chương, Trương Tuân hoàn toàn đem nhị giáp hạng năm tài hoa phát huy đến phát huy vô cùng tinh tế.

Mỗi một chữ bên trong đều tràn đầy phẫn nộ, sục sôi, khẳng khái, phóng khoáng.

Hận không thể nhấc lên Tam Xích Kiếm, thẳng hướng Khương quốc.

Vì Quốc quân, vì thiên hạ, vì người đọc sách đòi lại cái công đạo này.

. . .

Ngày còn không sáng, ngự sử đại phu Vương Thừa Trù liền đã rời giường rửa mặt.

Không có cách nào a, hắn vị trí này phẩm cấp rất cao, nhưng là nhất định phải nghèo.

Ngươi đừng quản là thật nghèo hay là giả nghèo, nhưng nhất định phải biểu hiện ra nghèo khí chất tới.

Ngự sử đại phu a, chuyên môn phun người a, chuyên môn chọn người mao bệnh a, chỉ có đầy đủ nghèo mới có lập trường đi phê phán người khác.

Cho nên, Vương đại nhân phòng ở khoảng cách hoàng cung xa xôi, mỗi ngày đều muốn trước thời gian rất nhiều tiến đến vào triều.

Thật sự là vất vả a.

Sắc trời còn đen như mực, lão phu liền muốn rời giường.

Ăn xong điểm tâm, Vương Thừa Trù lại tỉ mỉ kiểm tra một lần mình viết vạch tội tấu chương.

Không thành vấn đề!

Đầy đủ sắc bén, thậm chí có thể nói hung ác.

Hắn vạch tội Kim thị gia tộc góc độ rất xảo trá.

Kim Mộc Thông sở dĩ sẽ cưỡng ép làm bẩn vô tội nữ tử trong sạch, không hoàn toàn là Kim thị gia tộc quản giáo không nghiêm, mà là bởi vì Kim Mộc Thông trong lòng tràn đầy duy ngã độc tôn khí khái, cho nên nữ tử trong mắt hắn chính là cỏ rác, dù là đến quốc đô cũng không ngoại lệ.

Hắn đối quốc đô nữ tử thái độ cùng tại Huyền Vũ thành là giống nhau như đúc.

Điều này nói rõ cái gì? Huyền Vũ bá bình thường đối với hắn tiến hành là bá khí giáo dục, chỉ dạy hắn làm chủ, không có dạy hắn hèn mọn vi thần,

Ý đồ không tốt đã thấy chỉ lân phiến trảo.

Đương nhiên, vị này ngự sử đại phu văn tự trình độ siêu cấp cao, sẽ không viết ngay thẳng như vậy.

Nhưng ý tứ chính là ý tứ như vậy.

Một câu, từ Kim Mộc Thông cưỡng bức dân nữ chuyện này đó có thể thấy được, Kim thị gia tộc có phản ý.

Trâu không trâu bò?

Cái này tự do tâm chứng quả thực so hậu thế diễn đàn còn muốn hung ác a.

Không có cách, đây chính là Ngự Sử Đài muốn làm sự tình.

Dù là lại nhỏ sự tình, ta cũng có thể đem hắn thổi tới bầu trời.

Như vậy cái này Vương Thừa Trù cùng Kim thị gia tộc có thù riêng sao?

Có một chút điểm!

Ngày đó Quốc quân phái hắn đi Huyền Vũ bá tước phủ chứng kiến Kim thị gia tộc chuyển giao Vọng Nhai đảo cho Ẩn Nguyên hội.

Kết quả, bị Thẩm Lãng đánh mặt.

Vương thúc Ninh Khải còn miễn cưỡng có thể cười bỏ qua, nhưng Vương Thừa Trù cũng cười không nổi.

Ta là ai a?

Ngự sử đại phu a.

Chuyên môn phụ trách phun người, chuyên môn đánh mặt a.

Hiện tại, lại bị đánh mặt.

Đương nhiên, Kim thị gia tộc kia một đạo cái tát là đánh về phía Ẩn Nguyên hội, nhưng là lan đến gần ta Vương Thừa Trù trên mặt.

Ai! Thẩm Lãng đánh mặt còn mang bắn tung tóe hiệu quả.

Cho nên một khi để vị này ngự sử đại phu nắm lấy cơ hội, khẳng định vào chỗ chết phun Kim thị gia tộc.

Đương nhiên nội tâm của hắn biết, phần này tấu chương căn bản sẽ không cho Kim thị gia tộc mang đến tính thực chất tổn thương.

Hiện tại lo lắng nhất bức phản Kim thị chính là Quốc quân.

Nhiều nhất, cũng chính là ngăn trở Kim Trác phong hầu con đường mà thôi.

"Xuất phát!"

Ngự sử đại phu hạ lệnh.

Sau đó, ngồi cỗ kiệu tiến về hoàng cung.

Dù là nhà hắn khoảng cách đến rất xa, lúc này xuất phát cũng có chút sớm.

Nhưng không có cách nào a, hắn là ngự sử đại phu a, chuyên môn phụ trách vạch tội phun người a.

Cho nên hắn muốn sớm đuổi tới hoàng cung, một lần nữa thống nhất ý chí.

Tất cả Ngự Sử vạch tội tấu chương viết hay chưa?

Viết có đủ hay không?

Có người hay không làm yêu quái?

Cái này đều muốn sớm kiểm tra a.

Bảo đảm đều không lầm về sau, lại chỉnh tề mãnh liệt thượng tấu.

Nhất thiết phải chế tạo ra ngàn người chỉ trỏ, Kim thị gia tộc thiên lý nan dung hiệu quả.

Đây là một trận chiến dịch, mà hắn ngự sử đại phu chính là chiến dịch quan chỉ huy.

Không có cách, ai bảo Kim thị gia tộc trên triều đình không có căn cơ đâu?

Nói một câu tru tâm lời nói, bức phản Kim thị gia tộc kia là Quốc quân mới lo lắng sự tình, mà không phải chúng ta những quan viên này, càng không phải là chúng ta bọn này Ngự Sử.

Ngự Sử chỉ trích chính là phun người, có điều kiện muốn phun, không có điều kiện chế tạo điều kiện cũng phải phun.

Ngồi tại cỗ kiệu bên trong Vương Thừa Trù trong lòng có chút đắc ý.

Kim thị gia tộc tại Huyền Vũ thành thắng Trương Xung, nhìn qua uy phong bát diện, nhưng là tại quốc đô bên trong lại không có chút nào tồn tại cảm a.

Hoàn toàn ở vào quyền lực biên giới vị trí.

Thâm sơn cùng cốc a.

Ngươi Huyền Vũ bá liền tự nhận xui xẻo.

Tô thị đối ngươi động dao, chúng ta cũng chỉ là lửa cháy thêm dầu mà thôi.

Sau đó, như là hoa tuyết vạch tội tấu chương bay vào hoàng cung.

Trên triều đình, bách quan đồng loạt vạch tội Kim thị gia tộc.

Cảnh tượng hoành tráng a, ngẫm lại đều để người kích động.

Nhưng vào đúng lúc này, phía ngoài cỗ kiệu nghe xuống tới, còn có một trận to lớn tiếng ồn ào.

Chuyện gì xảy ra?

Ngày này còn không có sáng đâu? Làm sao như thế nhao nhao?

"Thế nào? Không nên lo chuyện bao đồng, tiếp tục đi tới." Ngự sử đại phu nói.

Phía ngoài võ sĩ nói: "Đại nhân, miếu Khổng Tử bị đốt."

"Cái gì?" Ngự sử đại phu cơ hồ bỗng nhiên nhảy dựng lên.

Miếu Khổng Tử bị đốt?

Ai vậy? Lá gan lớn như trời a.

Đây chính là thiên hạ quan viên thánh đường a.

Ở trong đó cung phụng có thể là văn minh đông phương thần nhân a.

Đây chính là thiên hạ người đọc sách tín ngưỡng a.

Bất kể là ai đốt, đều muốn tru sát cửu tộc a.

Đây, đây là chọc thủng trời a!

Ngay sau đó, ngự sử đại phu Vương Thừa Trù đại hỉ.

Cái này. . . Đây chẳng lẽ là Thẩm Lãng gây nên?

Vậy thì tốt quá a!

Vậy hắn liền hẳn phải chết không nghi ngờ a.

Kim thị gia tộc cũng xong đời a!

Đây là miếu Khổng Tử a, đây là tuyệt đối chính trị cấm kỵ, ai đụng ai xong đời.

Hoàng tộc cũng không ngoại lệ.

"Ai đốt? Ai đốt?"

"Đi thăm dò, nhanh đi tra!"

"Nhìn xem cùng Thẩm Lãng có quan hệ hay không?"

Một lát sau, cái kia võ sĩ liền trở về.

"Là Khương quốc sứ đoàn võ sĩ đốt, bị tại chỗ bắt lấy, uống đến say khướt, còn tại trong hỏa hoạn đi tiểu."

"Không chỉ có như thế, còn luôn mồm thiêu đến tốt, thiêu đến thoải mái!"

Lập tức, một cỗ nộ khí xông về ngự sử đại phu Vương Thừa Trù thiên linh cảm giác.

Khốn kiếp a!

Nên bầm thây vạn đoạn Khương quốc người a.

Ngươi sớm không đốt, muộn không đốt, hết lần này tới lần khác ở thời điểm này đốt.

Ngươi, ngươi là Kim thị gia tộc phái tới cứu binh sao? Phối hợp đến như thế kịp thời?

Hiện tại tốt!

Toàn bộ trời đều bị xuyên phá.

Sau đó mấy ngày tất cả mọi người đừng làm khác, chuyên môn bắt được chuyện này phun mạnh tốt.

Cái này tương đương với đào quan văn mộ tổ a.

Ngự Sử Đài bình quân mỗi người không lên mười cái tấu chương, chính là không hợp cách.

Đến mức Kim Mộc Thông cưỡng bức án.

Trong vòng mười ngày là không cần trông cậy vào tại lấy ra nói.

Lúc này nếu ai dám vạch tội Kim Mộc Thông? Kẻ thù chính trị liền sẽ lập tức nhảy ra nói ngươi có ý tứ gì?

Ngươi đây là chuyển di ánh mắt, ngươi đây là muốn vì Khương quốc chia sẻ hỏa lực sao?

Bọn này cầm thú có thể hủy ta tông miếu, hủy ta thần chỉ a!

"Về nhà, về nhà, nhanh lên. . ."

Ngự sử đại phu Vương Thừa Trù phẫn nộ nói.

Sau đó, nhìn một chút trong tay vạch tội Kim thị gia tộc tấu chương.

Viết tốt bao nhiêu a, dốc hết tâm huyết a, ròng rã hơn hai canh giờ mới viết ra a.

Không dùng được.

Sau đó, còn muốn cấu tứ vạch tội công kích Khương quốc sứ thần tấu chương.

Nhất định phải dõng dạc, hận không thể cùng Khương vương đồng quy vu tận cỗ khí thế kia.

Cho nên nội tâm nhất định phải tràn ngập phẫn nộ, viết ra tấu chương mới đằng đằng sát khí.

Nhưng mấu chốt vị này ngự sử đại phu Vương đại nhân không phẫn nộ a.

Đối mặt miếu Khổng Tử bị đốt, hắn ngược lại còn có một loại không hiểu thấu hưng phấn.

Thật giống như khi còn bé nhìn thấy nhà khác cháy cảm giác.

. . .

Tô Nan Hầu tước ngủ đủ ba cái rưỡi canh giờ (7 giờ), sau đó ngon lành là rời giường.

Ngẩng đầu nhìn xuống một chút.

Số tuổi này còn có thể kình thiên, thật sự là không tầm thường a.

Nhìn thoáng qua bên cạnh thướt tha mỹ nhân, có ý chinh chiến một phen.

Nhưng không được a, khoảng cách lần tiếp theo còn có hai ngày.

Làm người trọng yếu nhất chính là phải hiểu được khắc chế dục vọng.

Đọc mấy lần tĩnh tâm quyết, để nó ẩn núp xuống dưới.

Sau đó, Tô Nan Hầu tước bắt đầu rửa mặt.

Hoàn toàn không cần tự mình động thủ.

Rửa mặt, chỉ toàn răng đều không cần tự mình động thủ.

Đi đi tiểu, không cần tự mình động thủ.

Trên xong nhà xí, cũng không cần tự mình động thủ.

Lau cái mông muốn dùng một loại phi thường mềm mại vải bông, dính ướt lại lau, không thể đối làn da có một chút điểm kích thích.

Mà lại nhiệt độ nước muốn vừa vặn, không thể cao, cũng không thể thấp.

Nhiệt độ nước quá cao chùi đít lúc lại kích thích cúc bộ, sẽ có một loại không có trừ sạch cảm giác.

Nhiệt độ nước quá thấp, sẽ khiến giang co lại.

Mà lại, mỗi một khối tế nhuyễn vải bông chỉ có thể dùng một lần.

Mỗi một bồn nước ấm cũng chỉ có thể dùng một lần.

Rốt cục rửa mặt hoàn tất.

Bắt đầu ăn điểm tâm, nhìn như đơn giản, lại tinh xảo đắt đỏ vô cùng điểm tâm.

Đương nhiên cơm vẫn là phải mình ăn, không thể để cho người khác uy, bởi vì vạn nhất người khác hạ độc chứ?

Tô Kiếm Đình nói: "Phụ thân, hết thảy đều đã thỏa đáng, tiếp xuống văn võ bá quan đều sẽ vạch tội Kim thị. Nhất định có thể ngăn cản hắn phong hầu, hôm nay triều đình khẳng định sẽ phi thường náo nhiệt."

Tô Nan không có cái gì phản ứng.

Tô Kiếm Đình nói: "Cái này Kim Trác thật giống như một cái rùa đen, liền chỉ biết núp ở vỏ bọc bên trong, chưa từng rời đi mình một mẫu ba phần đất, dạng này người coi như để hắn đến Nộ Triều thành cũng không có tác dụng gì, vĩnh viễn ở vào quyền lực biên giới, trên triều đình không có chút nào căn cơ. Cho nên một khi xảy ra chuyện, tất cả mọi người bỏ đá xuống giếng, ngàn người chỉ trỏ."

Tô Nan vẫn không có phản ứng gì, nhưng trong lòng rất có đắc ý.

Tô Dung nói: "Nơi nào giống như chủ nhân a, tay trái cầm đất phong cùng tư quân, tay phải trong triều nắm giữ quyền cao, mà lại có lũng đoạn Khương quốc chính trị tài nguyên, thế lực che khuất bầu trời, dù là đánh một cái hắt xì, vô số quan viên đều muốn run trên hai run."

Tô Nan nói: "Kim thị gia tộc người có ý tứ, người có tài hoa không ôm chí lớn, có dã tâm lại chí tài cao sơ. Đáng tiếc để bọn hắn chiếm Nộ Triều thành, lần này không hề chết hết. Hôm nay triều đình đối với hắn công kích, cũng vẻn vẹn chỉ là ngăn cản hắn phong hầu mà thôi."

Tô Dung nói: "Kim Mộc Thông mặc dù sẽ không chết, nhưng cũng phải lột một tầng da . Còn Thẩm Lãng a? Hạ tràng sẽ chỉ thảm hại hơn, quá nhiều người chứa không được hắn. Hắn Kim Trác còn muốn phong hầu? Còn muốn cùng chủ nhân bình khởi bình tọa? Quả thực là si tâm vọng tưởng, mơ mộng hão huyền!"

Tô Nan nói: "Những cái kia Khương quốc sứ giả như thế nào?"

Tô Dung nói: "Vẫn là như thế, mỗi ngày đều gây một chút nhỏ họa."

"Không sao, càng ương ngạnh càng tốt, đối với chúng ta càng có lợi." Tô Nan Hầu tước nói.

Tô Kiếm Đình nói: "Phụ thân, có hay không có thể lợi dụng Khương quốc võ sĩ mưu hại Thẩm Lãng a? Như thế Huyền Vũ bá ngoài tầm tay với, Quốc quân cũng sẽ vui thấy thành quả đi, coi như không giết hắn, cũng thiến hắn."

Tô Nan Hầu tước không có đáp ứng, cũng không có phản đối.

"Khương quốc người dùng tốt là một nhánh lợi kiếm, đối đãi địch nhân cũng giống như thế, nhưng là nhất định phải dùng tốt, dùng tốt quả thật có thể đối Thẩm Lãng một kích trí mạng!"

Mà vừa lúc này.

Bên ngoài một cái võ sĩ nhanh chóng vọt vào.

"Hầu gia, không xong, không xong!"

Lời này để Tô Nan Hầu tước nhướng mày.

Cái gì gọi là Hầu gia không xong?

Tô Dung tiến lên, bỗng nhiên một bạt tai tát đi qua.

"Tại trước mặt Hầu gia hô to gọi nhỏ, nôn nôn nóng nóng, còn thể thống gì? Liền xem như trời sập, chúng ta Tô thị gia tộc cũng chịu nổi."

Cái kia võ sĩ tranh thủ thời gian pháp quỳ rạp dưới đất, liều mạng dập đầu nói: "Đúng, tiểu nhân sai, tiểu nhân sai."

Tô Dung nói: "Chuyện gì? Nói!"

Cái kia võ sĩ nói: "Miếu Khổng Tử bị đốt!"

Tô Nan mắt lườm một cái, đầu tiên là giật mình, sau là vui mừng, sau đó biến đổi.

Sẽ không phải là. . .

Hắn có được hồ ly đồng dạng trực giác, lập tức cảm thấy âm mưu khí tức.

Tô Dung nói: "Ai đốt?"

Cái kia võ sĩ nói: "Khương quốc sứ đoàn võ sĩ đốt, đốt xong sau còn không trốn, còn hướng về phía đại hỏa đi tiểu, còn vừa múa vừa hát, bị người toàn bộ tại chỗ bắt lấy."

"Ầm!"

Tô Nan sắc mặt kịch biến.

Bát sứ trong tay, bỗng nhiên nát bấy.

Thân thể có chút phát run!

Khuôn mặt của hắn nháy mắt đã mất đi tất cả huyết sắc.

Mà Tô Kiếm Đình con mắt trợn trừng, không dám tin, rống to:

"Bọn này ác lang là điên rồi sao? Điên rồi sao? Coi như bọn hắn điên rồi, cũng không cần đem chúng ta Tô thị lôi xuống nước a? Những cái kia giám thị Khương quốc sứ thần nô tài đâu? Đều chết sạch sao? Cũng không biết ngăn cản bọn hắn?"

Một lát sau, Tô Kiếm Đình vẫn tại tức giận.

Nhưng Tô Nan Hầu tước lại yên tĩnh trở lại nói: "Lại đi cho ta chứa một bát cháo."

Lại một bát cháo bưng tới.

Tô Nan tỉ mỉ ăn, cùng bình thường đồng dạng ăn vào bảy phần no bụng liền ngừng lại.

Sau đó, lại hét một bát sữa! Đương nhiên đây là người sữa!

"Bị người khác chơi đểu rồi." Tô Nan nói.

Tô Kiếm Đình nói: "Phụ thân, vậy làm sao bây giờ? Lập tức cùng những thứ này Khương quốc phân rõ giới hạn?"

Tô Nan nói: "Muốn hưởng thụ bảo kiếm sắc bén, liền muốn gánh chịu ngẫu nhiên không cẩn thận cắt tổn thương mình hậu quả. Gặp nan quan, vượt qua nan quan là được rồi, phẫn nộ không có ích lợi gì, ta cái này đi yết kiến Quốc quân thỉnh tội, thuận tiện tiếp nhận đe doạ đi!"

Sau đó Tô Nan đứng người lên thể, thân thể giống như tiêu thương đồng dạng thẳng tắp, như là cao núi đồng dạng uy mãnh.

"Khụ khụ khụ. . ."

Phi thường rất thật ho khan vài tiếng.

Sau đó hắn còng xuống thân eo, còng lên phía sau lưng, con ngươi có chút tản ra, bờ môi có chút rủ xuống, cổ có chút lệch ra lên.

Lập tức, cả người giống như già mười mấy tuổi.

Từ một cái anh tư bộc phát tráng niên, biến thành một cái không chịu nổi một kích già yếu lưng còng.

Bước chân hắn có chút tập tễnh đi ra ngoài, ngồi lên cỗ kiệu tiến về hoàng cung thỉnh tội.

Nhưng là trong phòng đi đường thời điểm, hắn rõ ràng là long hành hổ bộ, mỗi một bước tràn đầy lực lượng.

. . .

Trong vương cung!

Quốc quân giận dữ hét: "Ninh Diễm, chuyện này cùng ngươi có quan hệ hay không?"

Ninh Diễm công chúa quật cường đứng đấy, tuyệt không quỳ xuống, nói: "Ta chính là không cam lòng Khương quốc người khi dễ chúng ta con dân, cho nên liền đi qua dạy dỗ bọn hắn một trận, đằng sau bọn hắn hỏa thiêu miếu Khổng Tử, cùng ta không hề có một chút quan hệ."

Quốc quân nói: "Bọn hắn mấy ngày trước đó liền đụng chết Việt quốc con dân, ngươi sớm không đi, muộn không đi, hết lần này tới lần khác đêm qua đi, thật là đúng dịp a!"

Ninh Diễm công chúa nói: "Đúng vậy a, thật là đúng dịp a!"

Quốc quân nói: "Còn có đêm qua cho bọn này Khương quốc người bồi rượu tráng kiện phu nhân, đều là bên cạnh ngươi nữ tráng sĩ, hiện tại cũng không cánh mà bay, ngươi đừng muốn coi người khác là đồ đần."

Ninh Diễm công chúa nói: "Ta đem mình làm đồ đần là được rồi."

Lập tức, Quốc quân tức giận đến tóc đều muốn dựng thẳng lên.

Đón lấy, thanh âm của hắn trở nên âm lãnh, gằn từng chữ: "Chuyện này cùng Thẩm Lãng, có quan hệ hay không?"

"Không có!" Ninh Diễm nói: "Mọi chuyện đều cùng hắn không có quan hệ, tất cả mọi chuyện đều là ta làm, cùng hắn không hề có một chút quan hệ."

Quốc quân nheo mắt lại nói: "Ngươi. . . Ngươi cùng hắn chơi qua giường?"

Giận lão hổ công chúa Ninh Diễm cơ hồ nhảy dựng lên, lớn tiếng nói: "Làm sao có thể? Làm sao có thể? Ta coi hắn là huynh đệ!"

Quốc quân nhắm mắt lại: "Ta làm sao sinh ra ngươi như thế một cái ngu xuẩn nữ nhi a."

Thẩm Lãng chữa khỏi Ninh Diễm một chuyện, Quốc quân cơ hồ ngay lập tức liền biết, bất quá không có phát biểu bất luận cái gì cái nhìn.

Ánh mắt của hắn âm lãnh xuống dưới.

Tốt ngươi cái Thẩm Lãng, nho nhỏ người ở rể, dám lợi dụng lên quả nhân nữ nhi?

Ngươi chẳng lẽ liền thật không sợ chết sao?

Mà liền tại lúc này.

Một cái đại hoạn quan quỳ gối phía ngoài nói: "Bệ hạ, ngũ vương tử mang theo Thẩm Lãng tại hoàng cung bên ngoài cầu kiến bệ hạ, nói muốn hướng bệ hạ thỉnh tội."

Ngay sau đó.

Một cái khác hoạn quan cũng ở bên ngoài quỳ xuống nói: "Bệ hạ, Tô Nam Hầu tước tại ngoài cung cầu kiến, muốn hướng bệ hạ thỉnh tội!"

Quốc quân giận dữ cười.

Thật sao!

Hai nhóm người cùng đi xin tội!

"Đi đem Thẩm Lãng cho ta áp tiến đến thấy quả nhân!"

"Đến mức Tô Nan, liền để hắn tiếp tục quỳ đi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 211: Thẩm Lãng Cuồng Đánh Mặt Tô Thị! Chiêu Chiêu Trí Mạng!

Đấu với trời, vui mừng vô cùng.

Đấu với đất, vui mừng vô cùng.

Đấu với người, vui mừng vô cùng.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến còn không thể làm được tình trạng này.

Nhưng là đấu với người vui mừng vô cùng, hắn rõ ràng nhất cảm nhận được.

Tô Nan Hầu tước, đây chính là một cái lão hồ ly a, xảo trá vô cùng lão hồ ly.

Đừng nhìn mặt ngoài hắn hoàn toàn là Quốc quân chó săn, không điểm mấu chốt ủng hộ Quốc quân tất cả ý chí.

Nhưng cái kia cũng vẻn vẹn chỉ là mặt ngoài.

Tô Nan bí mật đến cỡ nào khó làm, là bực nào trong bông có kim, Quốc quân hoàn toàn cảm nhận được.

Thậm chí có chút tức giận.

Tô thị gia tộc chiến lược, mặt ngoài nhìn là ủng hộ Quốc quân tất cả.

Mà trên thực tế là Khương quốc thứ nhất, Khương quốc chí thượng.

Từ mấy chục năm trước bắt đầu, Tô thị gia tộc liền bắt đầu thực hiện cái này chiến lược, trải qua lâu dài kinh doanh.

Khương quốc cùng Tô thị rốt cục trở thành khó mà chia cắt đồng minh.

Tô thị cũng lũng đoạn Việt quốc cùng Khương quốc ngoại giao chiến lược.

Đây là cái gì?

Mang khẩu tự trọng a!

Từ trên thực chất đến nói, cái này cùng Kim thị gia tộc cách biển là vua chiến lược hoàn toàn không có khác gì, thậm chí càng ác liệt một chút.

Kim Trác mặc dù cố chấp, nhưng làm người vẫn là chính trực, xưa nay không làm cong cong quấn quấn, là một cái người thành thật.

Đương nhiên chính là bởi vì như thế, Quốc quân mới đem tân chính đồ đao rơi vào hắn trên đầu.

Cmn, trên thế giới này cái kia nói rõ lí lẽ đi a.

Bây giờ Kim Trác đã cầm xuống Nộ Triều thành, Quốc quân cực độ tức giận, thậm chí hận không thể phát binh diệt.

Nhưng tỉnh táo lại về sau, hắn đương nhiên vẫn là lấy lợi ích làm trọng.

Chỉ cần coi chừng Thẩm Lãng, Kim Trác tuyệt sẽ không phản.

Ngược lại Tô thị liền không tốt nói.

Như tân chính đối Tô thị động dao, Tô Nan mặt ngoài không phản, nhưng là Khương quốc liền sẽ nhập cảnh cướp bóc, khói lửa nổi lên bốn phía.

Việt quốc tây quân ứng đối Sở quốc áp lực đã phi thường lớn, nếu là Khương quốc lại làm loạn, kia tây quân liền muốn mệt mỏi, ngược lại sẽ cho Sở quốc thừa dịp cơ hội.

Cho nên tân chính vô luận như thế nào cũng không thể đối Tô thị động thủ, ngược lại đến thời khắc mấu chốt, còn muốn đem Tô Nan từ Trấn Viễn thành mời về làm trấn quân đại tướng quân, Thái tử thái bảo.

Rất nhiều người đều coi là, Quốc quân là bởi vì tân chính mới đem Tô Nan mời về.

Kỳ thật không phải.

Là bởi vì Căng Quân âm mưu bị giải khai, Nam Ẩu quốc phản loạn sắp đến.

Mà khi đó Khương quốc cũng ngo ngoe muốn động, Khương vương mấy lần nói muốn đi vào Việt quốc cảnh nội cướp bóc.

Toàn bộ Tây Nam thế cục đều có chút rung chuyển lo lắng.

Không có cách nào, vì Nam Ẩu quốc chiến cuộc, Quốc quân chỉ có thể đem Tô Nan cái này lão Bồ Tát mời về.

Sau đó Khương quốc bên kia quả nhiên yên tĩnh trở lại, tượng trưng cướp bóc mấy lần, hơn nữa còn là tại Tô thị gia tộc trên lãnh địa cướp bóc.

Đối mặt Khương quốc, Tô Nan chính là tốt như vậy dùng.

Nếu không, Quốc quân là thật muốn đem hắn đuổi đi xa xa.

Người này quá khó làm a!

Mặt ngoài mềm mại vô cùng, trung thành vô cùng.

Trên thực tế xảo trá tàn nhẫn.

Mỗi lần hắn tiến quốc đô, đều có thể bện ra một đạo lít nha lít nhít quyền lực lưới.

Nguyên bản trong triều chỉ có hai cỗ thế lực, Thái tử nhất hệ, Tam vương tử nhất hệ, một văn một võ.

Tô Nan tới quốc đô về sau, trong thời gian thật ngắn liên hợp mấy cái cự đầu thành lập trung lập phe phái, nháy mắt trong triều tam quốc đỉnh lập.

Đến tận đây về sau, trung lập phe phái không ngừng làm lớn, mọi việc đều thuận lợi.

Mặc kệ là Thái tử, vẫn là Tam vương tử, đều liều mạng tranh thủ trung lập phe phái ủng hộ.

Không chỉ có như thế, Tô Nan luôn mồm chỉ ủng hộ Quốc quân, ai tại vương tọa ủng hộ ai.

Cho nên khiến cho toàn bộ trung lập phe phái đều phảng phất là Quốc quân dòng chính đồng dạng.

Chẳng lẽ Quốc quân còn có thể ra mặt phủ định sao?

Đương nhiên không thể!

Tô Nan cáo mượn oai hùm, Ninh Nguyên Hiến con cọp này còn liền thật làm cho hắn mượn thế.

Nam Ẩu quốc phản loạn trước đó, Khương quốc binh phong ngo ngoe muốn động, luôn miệng nói dê bò giảm sản lượng, muốn đi vào Việt quốc cướp bóc.

Cái này chẳng lẽ không có Tô Nan bày ra?

Quỷ đều không tin a!

Cho nên mặt ngoài nhìn, cái này Thái tử thái bảo, trấn quân đại tướng quân là Quốc quân ban cho.

Nhưng từ một loại nào đó trình độ lên, sao lại không phải chính Tô Nan tranh thủ tới đâu?

Lần này, thật vất vả Tô Nan lộ ra một sơ hở.

Quốc quân đương nhiên muốn quơ lấy đao, hung hăng cắt thịt chích máu.

Cho nên hắn như thế nào lại sớm tiếp kiến Tô Nan, tiếp nhận hắn thỉnh tội đâu?

Ngươi như lén mời tội, ta là tha thứ, vẫn là không tha thứ tốt đâu?

Vẫn là chờ đến trên triều đình, quần tình rào rạt, đem toàn bộ sự kiện triệt để lên men, lên cao đến to lớn chính trị nguy cơ rồi nói sau.

Huyên náo càng lớn, ngươi Tô thị nguy cơ phiền phức mới càng lớn.

Ta một đao này xuống dưới, mới có thể thả ngươi càng nhiều máu.

Mà liền tại lúc này, một cái tuyệt mỹ lộng lẫy nữ tử đi đến.

Tô Nan muội muội Tô Phi, cũng là Ninh Chính cùng Ninh Cảnh thân sinh mẫu thân.

"Thần thiếp bái kiến bệ hạ."

Quốc quân ôn nhu nói: "Xuân hàn se lạnh, trên mặt đất lạnh, ái phi xin đứng lên! Ngày này còn chưa có sáng, ngươi sớm như vậy làm cái gì?"

Tô Phi: "Thần thiếp mặc dù đọc sách không coi là nhiều, nhưng cũng kính trọng thánh nhân, cũng biết miếu Khổng Tử hệ thiên hạ vạn dân tín ngưỡng. Nghe nói miếu Khổng Tử bị Khương quốc những cái kia ác nhân chỗ đốt, nghĩ thầm bệ hạ không biết khó chịu đến mức nào, cho nên trong lòng bất an, liền đến nhìn xem."

Quốc quân nhìn một chút mặt đất.

Toàn bộ thư phòng tất cả mọi thứ đều đập.

Rất nhiều trân quý đồ sứ, ngọc khí toàn bộ bị tạp toái.

Còn có gỗ tử đàn cái bàn, bị Quốc quân dùng lợi kiếm phách trảm vô số đến lỗ hổng.

Đây chính là hắn yêu quý nhất bàn đọc sách a.

Thậm chí mới vừa rồi còn đánh bên người tin cậy nhất đại hoạn quan mười cái đánh gậy, đem hắn đánh cho máu thịt be bét.

Không có cách, hắn nhất định phải đem lửa giận phát tiết ra ngoài, làm cho tất cả mọi người nhìn thấy a.

Sau đó Tô Phi muốn nói lại thôi.

Rất hiển nhiên là muốn muốn vì mình huynh trưởng Tô Nan cầu tình, nhưng là hậu cung không được can chính, nàng lại không thể mở miệng.

Không mở miệng, dùng ánh mắt cũng có thể đi.

Quốc quân nói: "Ngươi yên tâm, Tô thiếu bảo đảm lao khổ công cao, quả nhân như thế nào lại trách cứ với hắn đâu? Ngươi yên tâm đi nghỉ ngơi đi!"

Tô Phi nói: "Đa tạ bệ hạ, thần thiếp cáo lui."

Lui ra ngoài về sau, Tô Phi ánh mắt lập tức hiện lên vài tia vẻ lo lắng.

Từ Quốc quân đạt được phản ứng thật không tốt, bởi vì hắn đang từ chối.

Tô Phi tới này một chuyến ý tứ rất rõ ràng, để Quốc quân sớm thấy Tô Nan Hầu tước, mà không cần chờ đến vào triều về sau.

Vì sao?

Bây giờ cách vào triều còn có một canh giờ, miếu Khổng Tử bị đốt một chuyện chính trị hậu quả còn không có triệt để bộc phát.

Cho nên, Tô Nan sớm nhận tội trả ra đại giới liền nhỏ một chút.

Ninh Nguyên Hiến là một nước chi chủ, không tốt chủ động hướng Tô Nan muốn cái gì, càng không thể trực tiếp hạ tràng đánh cờ.

Cho nên sớm thỉnh tội, Tô Nan có thể dùng nhỏ hơn đại giới vượt qua nguy cơ lần này.

Mà một khi triều hội bắt đầu!

Thiên hạ tất cả quan viên đều sẽ điên cuồng vạch tội, miếu Khổng Tử bị đốt một chuyện, liền sẽ lên cao đến một cái không cách nào khống chế cục diện.

Sẽ diễn biến trở thành một trận nguy cơ to lớn.

Cho đến lúc đó, thiên hạ quần thần phẫn nộ ý kiến và thái độ của công chúng, liền sẽ trở thành Quốc quân vũ khí trong tay.

Khương quốc làm bậy, Tô thị gặp nạn, đây là không có cách nào khác sự tình.

Mấu chốt Khương quốc cái này mười cái sứ thần võ sĩ, là ngươi Tô thị gia tộc phái người cùng đi giám thị a.

Hiện tại những người này đốt miếu Khổng Tử, ngươi Tô thị có thể nói không qua?

Dưới mắt Quốc quân không có sớm thấy Tô Nan, vậy liền đại biểu hắn mài đao xoèn xoẹt, chuẩn bị rất làm thịt Tô thị một đao.

Tô thị muốn vượt qua nguy cơ lần này, trả ra đại giới liền lớn.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cay nghiệt thiếu tình cảm đâu chỉ nói là nói?

Không chỉ có đối Kim thị gia tộc như thế, đối Tô thị gia tộc cũng là như thế!

Thật sự là xem thấu Quốc quân rắp tâm, Tô Phi mới trong lòng bất an.

Cứ việc nàng đã gả cho Quốc quân, nhưng hắn vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên mình là Tô thị nữ tử.

Tô thị mới là hắn chân chính dựa vào.

Tô thị cường đại, nàng tại hậu cung địa vị mới cao thượng.

Nhìn xem Biện phi, dáng dấp không tính đẹp, mà lại thân thể cũng không tốt lắm, còn không có sinh nửa cái hài tử.

Dựa theo tình huống bình thường, sớm đã bị đày vào lãnh cung.

Nhưng nàng thủy chung là Quốc quân sủng ái nhất phi tử, mỗi cái Nguyệt Quốc quân ngủ lại vương hậu chỗ mười ba ngày, ngủ lại Biện phi chỗ mười ngày, còn lại thời gian bảy tám ngày mấy cái phi tử thay phiên.

Đây là nguyên nhân gì?

Còn không phải bởi vì Biện Tiêu công tước thế lực cường đại?

. . .

Hoàng cung bên ngoài!

Lúc này trời mới vừa tờ mờ sáng.

Già yếu lưng còng Tô Nan Hầu tước quỳ trên mặt đất, không có chút nào thẳng tắp, ngược lại cõng càng cõng.

Mái đầu bạc trắng trong gió chập chờn.

Toàn bộ thân thể run run rẩy rẩy, giống như tùy thời đều có thể ngã xuống.

Còn bên cạnh nhi tử Tô Kiếm Đình, thì quỳ đến thẳng tắp.

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính không có quỳ.

Ngũ vương tử Ninh Chính vốn là phải quỳ, bởi vì hắn quỳ quen thuộc, động một tí một ngày một đêm.

Lần trước vì Huyền Vũ bá tước phủ cầu tình, liền quỳ hai ba ngày.

Nhưng là hắn nhìn thấy Thẩm Lãng không quỳ, hắn cũng chỉ có thể không quỳ.

Nếu không, liền sẽ lộ ra Thẩm Lãng đặc biệt thất lễ.

Thẩm Lãng tiến lên, khom người đáp lễ nói: "Ngoại sinh nữ tế Thẩm Lãng, bái kiến cữu cữu."

Tô Nan gật đầu ý chỉ, không nói gì.

Cũng không phải bởi vì hắn thất lễ a, mà là bởi vì hắn là hướng Quốc quân thỉnh tội, cho nên không thể mở miệng nói chuyện.

Hắn nói câu nói đầu tiên, nhất định là muốn hướng Quốc quân nhận tội, nếu không chính là bất kính không thành.

Đổi thành lúc khác, Tô Nan Hầu tước khẳng định sẽ nhiệt tình mời Thẩm Lãng đi Trấn Viễn hầu tước phủ làm khách.

Ngược lại Tô Kiếm Đình, trước kia phi thường am hiểu cố làm ra vẻ.

Tỉ như lần thứ nhất đi Huyền Vũ bá tước phủ cùng Mộc Lan luận võ, kia giọng điệu liền lấy bóp rất tốt, siêu cấp sẽ trang bức.

Lúc này, hắn ngược lại khinh thường cùng Thẩm Lãng đóng kịch, lạnh lùng nhìn trừng hắn một cái, lạnh giọng nói: "Tránh ra."

Dù sao nơi đây không có người khác, chỉ có Thẩm Lãng cùng phế vật Ninh Chính, cũng không cần đóng kịch.

Tô Nan Hầu tước trong lòng thở dài một tiếng.

Đứa con trai này còn chưa đủ lão luyện a.

Diễn kịch liền muốn tại mọi thời khắc diễn.

Có người tại muốn diễn, không có người càng phải diễn, như thế mới lộ ra chân thực, như thế mới không có sơ hở a.

Ta Tô Nan cả đời đều đang diễn trò.

Diễn chính là Quốc quân một con chó, một đầu trung thành vô cùng chó.

Diễn lâu, thiên hạ tất cả mọi người cho rằng như vậy.

Kia Quốc quân cũng chỉ có thể cho rằng như vậy.

Vô số người đều đang mắng Tô Nan Hầu tước, nói hắn là uy tín lâu năm quý tộc sỉ nhục, ti tiện chó săn vân vân.

Hắn không những không tức giận, ngược lại thật cao hứng.

Hắn chẳng những tùy ý người khác chửi mình, ngược lại còn dùng tiền mời Ngự Sử chửi mình.

Dựa theo hiện đại nói chuyện, con người của ta thiết liền xem như thành công a.

Đứng tại Quốc quân phía dưới ánh sáng, hắn trở thành trung lập phe phái mấy đại cự đầu một trong.

"Cút!" Tô Kiếm Đình thấp giọng nói.

Thẩm Lãng vẫn không có đi ra.

Đây là hoàng cung trước cổng chính quảng trường, ngươi Tô Kiếm Đình không dám động võ đi.

Thẩm Lãng ngược lại đi được lại gần một chút, thấp giọng nói: "Tô Nan cữu cữu, ngài đại khái đã đã nghe chưa? Có người đồn, hôm qua tại hoàng cung yết kiến bệ hạ thời điểm, ta khẩu xuất cuồng ngôn cái nói muốn chơi chết ngài."

Chẳng lẽ không đúng sao?

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Lời đồn, kia cũng là lời đồn, ngài tuyệt đối không nên tin tưởng a."

Tô Kiếm Đình nhịn không được, lạnh giọng nói: "Lúc này lại đổi giọng, đã tới đã không kịp."

Thẩm Lãng nói: "Ta rõ ràng nói chính là. . . Muốn chơi chết cả nhà các ngươi, muốn đem các ngươi Tô thị diệt tộc. Làm sao lại truyền thành ta muốn chơi chết Tô Nan cữu cữu một người đâu? Cái này tin đồn người cũng quá không chú ý đi, ngươi tốt xấu cho ta truyền hoàn chỉnh a."

Lời này mới ra, Tô Kiếm Đình toàn bộ mặt đều tái rồi, cả người đều muốn tức nổ tung.

Hận không thể rút kiếm đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh.

Ngươi Thẩm Lãng cũng dám như thế làm càn, như thế ương ngạnh?

Ăn hùng tâm báo tử đảm sao?

Nhưng đây là hoàng cung trước cổng chính, nếu là hắn dám rút kiếm giết người, chẳng phải là tạo phản sao?

Tô Nan Hầu tước rốt cục xoay đầu lại nhìn Thẩm Lãng một chút, hơi có chút kinh ngạc.

Trong truyền thuyết trí gần như yêu quái Thẩm Lãng, vậy mà là cái này bộ dáng?

Như vậy tiện sao?

Tiện đến như thế mặt ngoài sao?

Trực tiếp như vậy sao?

Tô Kiếm Đình khàn giọng nói: "Thẩm Lãng, miếu Khổng Tử bị đốt một chuyện, có phải hay không là ngươi giở trò quỷ? Nếu như ngươi còn có mấy phần cốt khí lời nói, liền nói lời nói thật."

Dứt lời, Tô Kiếm Đình ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, giống như hắn có bất kỳ nói láo đều sẽ bị nhìn thấu.

"Là ta a, chính là ta giở trò quỷ a." Thẩm Lãng nói: "Ta không có cốt khí, nhưng là ta cũng có thể nói thật a."

Tô Kiếm Đình con mắt bỗng nhiên mở ra.

Tay bản năng đi bên hông muốn rút kiếm.

Không nghĩ tới a, Thẩm Lãng thật đúng là dám nhận a.

Này thiên đại sự tình a, ngươi thật đúng là dám nhận a.

"Đây chính là âm mưu của ta, ta vì cứu Kim Mộc Thông, vì hãm hại các ngươi Tô thị, mới nghĩ biện pháp đốt miếu Khổng Tử a, đem trời thọc một cái lỗ thủng a." Thẩm Lãng nói: "Tô Kiếm Đình, con người của ta tại địch nhân trước mặt rất thẳng thắn, ngươi có thể làm gì ta? Ngươi có thể làm gì ta a?"

Ninh Chính vương tử tại bên cạnh bờ môi giật một cái.

Đối Thẩm Lãng làm người, hắn cũng rất có nghe thấy, nhưng lần thứ nhất nhìn thấy hắn hèn như vậy dáng vẻ, thật là có chút không thích ứng.

"Tốt, ngươi rốt cục nhận." Tô Kiếm Đình lạnh giọng nói: "Hiện tại chân tướng rõ ràng, ngươi có lá gan ngay trước mặt Quốc quân người sao? Ngươi có lá gan ngay trước thiên hạ bách quan thừa nhận chuyện này là ngươi giở trò quỷ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên không có, ta nào có lá gan kia a, ta đã sớm nói với ngươi, ta người này không có gì cốt khí. Bằng không ngươi đi Quốc quân trước mặt cáo ta đi?"

Ta xxx!

Ngươi tên súc sinh này, ta hận không thể đưa ngươi chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh a.

Nhưng mà, để Thẩm Lãng cũng nhìn mà than thở chính là, Tô Nan Hầu tước chẳng những không có sinh khí, ngược lại toát ra tán thưởng cùng cặp mắt kính nể.

Cmn!

Người này thật sự là lão hồ ly a!

Chẳng những có thể nhẫn, mà lại cái gì đều thấy rõ ràng, còn tỉnh táo đến giống như rắn độc, không chút nào sinh khí.

Trương Xung sắc bén như kiếm.

Mà cái này Tô Nan giống như một bãi độc thủy, vô ảnh vô hình.

Lại là một cái đỉnh tiêm đối thủ a.

Nhưng Thẩm Lãng ngược lại hưng phấn lên.

Gặp được ngưu bức đối thủ mới lộ ra ta Thẩm Lãng lợi hại a.

Nghiền ép có ý tứ, nhưng là chiến thắng cường địch càng có ý tứ.

Lúc này, quan viên lục tục ngo ngoe vào triều.

Cái thứ nhất tới là một người quen cũ, Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Chúc Nhung.

Thái tử đáng tin.

Thẩm Lãng mau tới trước nói: "Chúc Nhung Tổng đốc đã lâu không gặp, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a."

Chúc Nhung kinh ngạc, như thế như quen thuộc sao?

Chúng ta giống như không có như vậy quen thuộc, mà lại trước đó coi như địch nhân đi.

Chúc Nhung nhẹ gật đầu, sau đó tiến vào hoàng cung bên trong.

Thẩm Lãng nói: "Chúc Nhung Tổng đốc, miếu Khổng Tử bị đốt một chuyện, kẻ cầm đầu là Tô thị gia tộc a, chờ một lúc trên triều đình, nhất định phải nhớ kỹ vạch tội Tô Nan Hầu tước a, tốt nhất còn muốn lôi kéo Thái tử nhất hệ tất cả quan viên, cùng một chỗ vạch tội."

Lời này mới ra, Chúc Nhung Tổng đốc bước chân dừng một chút.

Không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Ta là nghe lầm sao?

Ngươi Thẩm Lãng đây là đem hoàng cung làm chợ bán thức ăn sao?

Vẫn là xem như ngươi cùng Hàn Thủy trấn học đường, dạng này công nhiên gọi một cái đại thần đi công khai xử lý tội lỗi một cái khác đại thần.

Trò đùa sao?

Lúc này, lại có một cái quan viên đến đây.

Trấn Tây Hầu tước đệ đệ, vô địch đại tướng quân, Xu Mật viện phó sứ, Chủng Ngạc!

Tam vương tử dòng chính đáng tin.

Việt quốc triều đình tối cao cơ cấu quyền lực là Thượng thư đài.

Mà Xu Mật viện thì Việt quốc tối cao quân sự cơ cấu, chưởng quản toàn bộ Việt quốc quân chính đại quyền.

Xu Mật Sứ chỉ có một người, Uy Vũ công Biện Tiêu.

Nhưng là hắn chưa từng đến nhận chức, cho nên vị trí này nhưng thật ra là trống không.

Mà Xu Mật viện phó sứ ngược lại là có bốn người nhiều.

Tô Nan Hầu tước chân chính chức quan, chính là Xu Mật viện phó sứ.

Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao, cũng là Xu Mật viện phó sứ, xếp tại Tô Nan về sau, Chủng Ngạc trước đó.

Thẩm Lãng tiến lên phía trước nói: "Chủng Ngạc Bá tước, ngài tốt ngài tốt, ta là Huyền Vũ bá tước phủ Thẩm Lãng."

Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc không khỏi hơi nhíu lên lông mày.

Huyền Vũ bá tước phủ Thẩm Lãng?

Chúng ta rất quen sao?

Ngươi chỉ là một cái nhỏ người ở rể, đến đây cùng ta bấu víu quan hệ? Nhưng có nửa phần tự mình hiểu lấy sao? Nhưng biết ân tình sâu nặng?

Lại nói nhà ta cùng ngươi Kim thị cũng coi là địch.

Bởi vì Trấn Tây Hầu tước phủ Chủng thị, Vũ An phủ Bá tước Tiết thị đều là Tam vương tử dòng chính, tuyệt đối minh hữu.

Mà Tiết thị cùng Kim thị gia tộc là tử địch.

Loại kia thị gia tộc, đương nhiên cùng Kim thị đương nhiên cũng là địch nhân.

Thẩm Lãng không chút phật lòng, chắp tay nói: "Chủng Ngạc Bá tước, lần này miếu Khổng Tử bị đốt, kẻ cầm đầu chính là Tô Nan Hầu tước a, một hồi trên triều đình nhớ kỹ vạch tội hắn, nhất định phải vạch tội hắn a, mang theo các ngươi phe phái tất cả quan viên vạch tội hắn!"

Sau đó, Chủng Ngạc Bá tước cũng ngây người.

Cái này. . . Là thằng điên sao?

Vậy mà tại hoàng cung trước mặt, công nhiên móc nối?

Ngươi thân phận gì a? Địa vị gì a?

Chỉ là một cái người ở rể, sâu kiến nhân vật, dám làm như vậy? Không sợ chết sao?

Hắn vốn định phát tác, đổi tại cái khác địa phương, hắn như cũ hạ lệnh vả miệng đem Thẩm Lãng đánh cái gần chết.

Nhưng nơi này là hoàng cung, không tới phiên hắn động thủ.

Quốc quân nếu là biết, liền sẽ lập tức phái người đi lên đuổi bắt Thẩm Lãng, không nói trượng đánh chết, nhưng tối thiểu cũng đã có gần chết.

Đây là tự tìm đường chết a.

Sau đó, càng để cho người phá vỡ tam quan một màn xuất hiện.

Mỗi tới một cái quan viên đến vào triều, Thẩm Lãng đều muốn tiến lên lôi kéo làm quen.

Sau đó la lớn: "Miếu Khổng Tử bị đốt, Tô thị gia tộc, Tô Nan Hầu tước là kẻ cầm đầu, một hồi trên triều đình các ngươi nhất định phải vạch tội hắn a, mang theo tất cả mọi người cùng một chỗ vạch tội."

Cái này tư thế, hoàn toàn không phải đang thảo luận quốc gia đại sự, giống như là tại. . . Truyền tiêu a.

Thấy ai kéo ai.

Còn muốn người kéo ngươi cả nhà cùng đi.

Ngươi làm Amway a.

Tô Kiếm Đình thật không thể nhịn được nữa, thật muốn động thủ.

Hắn không thể động thủ, cho nên trực tiếp liền muốn hô người, gọi trong vương cung thị vệ tới đem Thẩm Lãng bắt đi, trùng điệp trượng trách.

Nhưng mà hắn chẳng lẽ không có phát hiện, trong vương cung đối Thẩm Lãng cử động không phản ứng chút nào sao?

Mà lúc này, Tô Nan Hầu tước nhưng trong lòng trấn giật mình.

Thẩm Lãng kẻ này, thật sự là cực kỳ ác độc a.

Mà lại hoàn toàn không có điểm mấu chốt.

Người khác nhìn không ra hắn hiểm ác tâm, Tô Nan Bá tước lại thấy rất rõ ràng.

Thẩm Lãng đây là muốn đem đại hỏa đốt cháy rừng rực!

Đây là tại nhắc nhở Thái tử cùng Tam vương tử nhất hệ quan viên, không cần bỏ lỡ cơ hội tốt a.

Quốc quân đồ đao soàn soạt đang muốn cho Tô thị gia tộc chích máu đâu, các ngươi còn không bắt được cơ hội, vì Quốc quân làm văn hộ?

Đương nhiên, Thái tử cùng Tam vương tử song phương ai cũng muốn lôi kéo Tô Nan.

Nếu để cho đơn độc một phương đi vạch tội Tô Nan, bọn hắn khẳng định không làm.

Nhưng là song phương cùng một chỗ vạch tội, vậy liền không thành vấn đề a.

Phải đắc tội Tô Nan, song phương cùng một chỗ đắc tội.

Nếu không đắc tội, tất cả mọi người không đắc tội.

Mà lại so với lấy lòng Tô Nan, chỉ sợ lấy lòng Quốc quân quan trọng hơn đi.

Thẩm Lãng đây là nhắc nhở hai cái phe phái quan viên, muốn nghênh hợp quân ý a.

Các ngươi không hiểu Quốc quân tâm, còn muốn ta tới nhắc nhở.

Lúc đầu sự kiện lần này đối Tô thị gia tộc là một cái không lớn không nhỏ nguy cơ.

Mà bây giờ Thẩm Lãng liên thủ với Quốc quân, muốn đem cái này nguy cơ càng làm càng lớn, muốn tại Tô thị trên thân mở một cái lỗ hổng lớn, liều mạng chích máu a.

Thật ác độc.

Hảo thủ đoạn.

Thật là lợi hại!

Tô Nan Hầu tước nhìn mà than thở.

Thẩm Lãng kẻ này trí gần như yêu quái, hắn xem như chân chính cảm nhận được.

Hắn lẻ loi một mình tại quốc đô, hôm qua mới vừa tới, liền quậy lên cái này sóng to gió lớn.

Khó trách Trương Xung sẽ thua a.

Khó trách Kim thị gia tộc có thể đoạt được Nộ Triều thành a.

Lần này thật sự là phiền toái!

Một cái nhỏ nguy cơ, sống sờ sờ muốn bị biến thành một cái đại nguy cơ.

. . .

Lúc đầu Quốc quân tại hai khắc đồng hồ trước đó, liền phái hoạn quan đến gọi Thẩm Lãng.

Đại hoạn quan vừa bị trượng trách qua, máu thịt be bét.

Cho nên, liền từ tiểu hoạn quan đến hoàng cung bên ngoài, gọi đến Thẩm Lãng.

Nhưng là cái này tiểu hoạn quan đi vào hoàng cung đại môn lúc, nghe được hắn ở bên ngoài tác quái, kêu gào quần thần vạch tội Thẩm Lãng.

Hắn lập tức đại hỉ.

Thẩm Lãng ngươi đây là tự tìm đường chết a.

Cái này chẳng phải là ta nịnh nọt cơ hội tốt, ai cũng biết Quốc quân không thích Kim thị, không thích Thẩm Lãng a.

Thế là, cái này tiểu hoạn quan liền quay trở lại cáo trạng.

Đem Thẩm Lãng tại hoàng cung trước mặt xấu xa từng cái bẩm báo Quốc quân.

Một là lấy lòng Quốc quân, hai là lấy lòng Thái tử, ba là lấy lòng Tô Phi.

Hoàn toàn một công ba việc a.

"Nô tỳ thật sự là mở con mắt, cái này Thẩm Lãng nho nhỏ người ở rể, hoàn toàn đem hoàng cung trước mặt xem như chợ bán thức ăn a, nhìn thấy một cái quan viên liền lôi kéo không thả, mà lại kêu gào để mỗi một cái đại thần vạch tội Tô Nan Hầu tước, còn để người mang theo cả nhà cùng một chỗ vạch tội."

"Như thế thằng hề hành vi, quả thực đối bệ hạ không hề có chút kính nể nào, nô tỳ thực sự là nhịn không được, cho nên đến đây bẩm báo bệ hạ."

Cáo xong trạng về sau, tiểu hoạn quan mừng rỡ trong lòng, Thẩm Lãng lần này là xong.

Sau đó Thái tử cùng Tô Phi, hẳn là đều sẽ thật to khen thưởng ta đi.

Quốc quân lập tức ánh mắt phát lạnh, trong lòng dâng lên một trận sát cơ.

Đương nhiên cũng không phải là đối Thẩm Lãng, mà là đối cái này vừa được sủng ái tiểu hoạn quan.

Sau đó, Quốc quân tức giận quát lên: "Cái này nho nhỏ người ở rể, vậy mà như thế cả gan làm loạn? Làm càn, làm càn!"

Tiểu hoạn quan nói: "Bệ hạ bớt giận, tiểu nhân lập tức dẫn người đi đem cái này súc sinh đuổi bắt tiến đến."

Hiểu rõ Ninh Nguyên Hiến người đều biết.

Hắn lúc nổi giận, ngược lại không có đang tức giận.

Hắn cười tủm tỉm thời điểm, ngược lại là tức giận đến muốn giết người.

Quốc quân nổi giận nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, cái này

Thẩm Lãng đến tột cùng muốn làm gì?"

Sau đó, hắn liền không có lại đi gọi Thẩm Lãng , mặc cho hắn tại hoàng cung bên ngoài biểu diễn.

Một mực chờ đến Thẩm Lãng giống như truyền tiêu tìm mười mấy cái quan viên, để bọn hắn nhớ kỹ vạch tội Tô Nan.

Quốc quân rốt cục nổi giận, không thể nhịn được nữa.

"Người tới, đi đem cái kia nhỏ người ở rể cho ta áp tiến đến, cho ta buộc tiến đến!"

"Làm càn, làm càn!"

"Hắn là thật coi là quả nhân không dám giết người sao?"

Tiểu hoạn quan đại hỉ, lập tức muốn dẫn lấy võ sĩ tiến đến đem Thẩm Lãng đuổi bắt, đồng thời hảo hảo tra tấn một phen.

Nhưng mà!

Bên cạnh cái kia đại hoạn quan lại sớm mấy bước, mặc dù hắn bị đánh cho máu thịt be bét, nhưng tốc độ lại rất nhanh.

Hắn mang theo bốn tên võ sĩ đi hoàng cung cửa chính, cầm Thẩm Lãng tiến cung!

Trong mắt hắn, bên cạnh cái này hãnh tiến tiểu hoạn quan đã là một người chết.

Thật sự là ngu xuẩn, liền quân vương chân thực tâm ý cũng không thể phỏng đoán, đang còn muốn Quốc quân bên người đặt chân?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 212: Quốc Quân Thẩm Lãng Liên Thủ! Đối Tô Thị Khai Đao Chích Máu

"Miếu Khổng Tử bị đốt, người Khương làm bậy, nhưng kẻ cầm đầu Tô thị gia tộc, mọi người vào triều nhất định phải nhớ kỹ vạch tội Tô Nan a!"

"Ta Thẩm Lãng cũng là người đọc sách, ngũ tạng câu phần. . ."

Ngươi nhanh đừng nói nữa, ngươi cũng coi như người đọc sách? Ngay tại Hàn Thủy trấn học đường đọc mấy năm vỡ lòng, thái học một ngày đều không có tới chơi qua.

Thẩm Lãng cái này còn tại hoàng cung bên ngoài bán hàng đa cấp đâu.

Một cái đại hoạn quan tiến lên phía trước nói: "Cầm xuống!"

Sau đó, Thẩm Lãng liền bị bắt rồi, bị bốn cái võ sĩ dùng dây thừng trói lại bắt đi vào.

Ngũ vương tử Ninh Chính cũng vội vã theo vào.

Đại hoạn quan đi đến Tô Nan Hầu tước trước mặt nói: "Tô thiếu bảo, trời lạnh cứng rắn, ngài vẫn là đứng lên đi, tiến vào đại điện ấm áp một chút, lập tức liền muốn lên triều."

Tô Nan trong lòng thở dài một tiếng.

"Đa tạ công công."

Sau đó, tại Tô Kiếm Đình nâng đỡ, Tô Nan run run rẩy rẩy.

Toàn bộ thân thể liền phảng phất rỉ sét, đứng lên đến phi thường gian nan, còn có chút đứng không vững, lung lay sắp đổ.

Trọn vẹn một hồi lâu đứng vững vàng, Tô Nan Hầu tước nói: "Tô mỗ sai lầm, dẫn đến Lê công công cũng thụ liên lụy, không đành lòng."

Lê công công nói: "Nơi đó, là nô tỳ tuổi già trí nhớ hồ đồ, đem bệ hạ yêu thích nhất một bàn hoa lan cũng nuôi chết rồi, bệ hạ không có đánh chết ta đã là thiên ân cuồn cuộn. Tô thiếu bảo, chúng ta cái này tiến cung đi."

Sau đó, đại hoạn quan Lê công công tới nâng Tô Nan.

Tô Nan kiên quyết không cho phép, nhưng hắn dù sao "Cao tuổi thể suy" giãy dụa cực kỳ.

Thế là, hắn cũng chỉ có thể để đại hoạn quan nâng tiến vào hoàng cung bên trong.

Tiến vào hoàng cung về sau, hắn rõ ràng cảm thấy ánh mắt của mọi người có chút nhào sở mê rời.

Nhất là Thái tử Ninh Dực, Tam vương tử Ninh Kỳ, nhìn về phía Tô Nan ánh mắt thực tế thân mật a.

Thân mật đến không bình thường.

Sau đó toàn bộ triều đình hỏa lực có thể hay không hướng phía hắn Tô Nam mà đến?

Liền muốn nhìn hai cái này điện hạ ý tứ.

"Hai vị điện hạ, lão hủ cao tuổi, tinh thần không tốt, cái này nhắm mắt dưỡng thần một hồi."

Lập tức, Thái tử cùng Tam vương tử chắp tay lui ra.

Sau đó Tô Nan Hầu tước nhắm mắt lại, bắt đầu cấu tứ tiếp xuống lên triều phải làm như thế nào, ngăn trở hỏa lực.

Thái tử cùng Tam vương tử liếc nhau.

Song phương đều hiểu đối phương ý tứ.

Làm!

Dù sao đây là Quốc quân ý chí.

Mặc dù mọi người đều muốn lôi kéo Tô Nan, nhưng là lấy Quốc quân niềm vui mới là mấu chốt.

Bệ hạ muốn đối Tô thị khai đao chích máu, vậy liền thả đi!

Cơ hồ tất cả quan viên đều tới đông đủ.

Tất cả mọi người liền chờ đợi bệ hạ đại giá quang lâm.

Mà lúc này, đại hoạn quan lê chuẩn đi đến, cất cao giọng nói: "Huyền Vũ bá tước phủ con rể Thẩm Lãng, tại hoàng cung trước mặt tùy ý làm bậy, mắt không cách nào độ, bệ hạ giao trách nhiệm quất roi ba mươi! Huyền Vũ bá quản giáo vô phương, phạt bổng ba năm, hạ chỉ trách cứ."

"Đánh!"

Tại đại điện trước mặt trên quảng trường, Thẩm Lãng đứng tại trung ương, roi hung hăng quất vào trên thân.

Ròng rã đánh ba mươi roi.

Sau đó, mấy cái võ sĩ tiến lên đem hắn kéo đi.

. . .

Quốc quân trong thư phòng.

Vừa mới nhìn thấy Ninh Chính, Quốc quân thay đổi nhíu mày, phất phất tay nói: "Ngươi ra ngoài."

Ninh Chính sắc mặt ảm đạm, lui ra ngoài.

Đối với đứa con trai này không thích, Quốc quân không che giấu chút nào.

Thẩm Lãng bị giơ lên tiến đến.

Một thân đắt đỏ áo choàng, toàn bộ bị đánh nát, trên thân từng đạo vết máu.

"Thẩm Lãng, ngươi có biết tội của ngươi không." Quốc quân lạnh nhạt nói.

Thẩm Lãng nói: "Học sinh biết tội."

Quốc quân nói: "Học sinh? Cái gì học sinh? Ngươi có công danh sao?"

Có a, thái học giám sinh.

Thẩm Lãng nói: "Thảo dân biết tội."

Quốc quân nói: "Miếu Khổng Tử bị đốt, là ngươi âm mưu bày ra?"

"Vâng." Thẩm Lãng nói.

Trực tiếp như vậy sảng khoái, như thế lưu manh? Quốc quân cũng không khỏi đến kinh ngạc.

Sau đó, Quốc quân lạnh giọng nói: "Vì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Vì cứu Kim Mộc Thông, vì diệt Tô thị."

Cmn, ngươi thật là lưu manh a.

Hỏi ngươi cái gì nói cái nấy a.

Quốc quân ánh mắt co rụt lại nói: "Vậy ngươi nhưng biết ngươi tội ở nơi nào?"

Thẩm Lãng nói: "Không nên lợi dụng Ninh Diễm công chúa."

Quốc quân nói: "Ngươi còn biết điểm này a? Ngươi thật sự cho rằng có Huyền Vũ bá tước phủ làm chỗ dựa, có Nộ Triều thành làm chỗ dựa, quả nhân không thể giết được ngươi rồi? Cổ của ngươi thực sự là có chút không kiên nhẫn a?"

Thẩm Lãng nói: "Thảo dân biết tội, ngàn sai vạn sai đều là thảo dân sai."

Lúc này, bên ngoài đại hoạn quan lê chuẩn nói: "Bệ hạ, canh giờ đến!"

Quốc quân gật gật đầu, tại đại hoạn quan hầu hạ xuống đeo lên chuỗi ngọc, hướng phía thà đức điện đi đến, chuẩn bị vào triều.

"Quỳ gối nơi này, lên triều về sau , chờ đợi xử lý!"

Quốc quân đi về sau.

Cái kia tiểu hoạn quan đi đến, giám thị Thẩm Lãng nhất cử nhất động.

Tiểu hoạn quan trong lòng đắc ý.

Thẩm Lãng tiểu nghiệt súc, ngươi có thể sống không được bao lâu.

Lên triều kết thúc về sau, là tử kỳ của ngươi.

Để ngươi ngày đó tại nhân từ điện không hối lộ ta, hơn nữa còn dám đối ta không coi ai ra gì? Còn dám mạnh miệng ta?

Thật không nghĩ tới, trên thế giới này lại còn có so Thẩm Lãng tâm nhãn còn nhỏ người.

Quốc quân vừa đi, Thẩm Lãng liền đứng lên.

Tiểu hoạn quan lạnh giọng nói: "Làm càn, ai bảo ngươi đứng lên? Quỳ xuống cho ta!"

Thẩm Lãng nhìn hắn một cái, nói: "Ngu xuẩn!"

Lập tức cái này tiểu hoạn quan sợ ngây người, cái này. . . Đây chính là bệ hạ hoàng cung a, đây chính là bệ hạ tiệm sách a, bệ hạ vừa mới đi, ngươi vậy mà liền miệng ra loại này chửi bậy?

"Làm càn, có ai không, vả miệng cho ta ba mươi!"

Lập tức, bốn cái tiểu thái giám tràn vào, sắp bắt được Thẩm Lãng vả miệng.

Ninh Diễm công chúa một quyền, trực tiếp đem một cái tiểu thái giám đánh bay ra ngoài mười mấy mét.

Lập tức, còn lại ba tên thái giám tranh thủ thời gian quỳ rạp trên đất, sau đó lui ra ngoài.

"Có đau hay không?"

Ninh Diễm công chúa hỏi.

Thẩm Lãng đem quần áo trên người cởi, lấy ra bên trong nhuyễn giáp.

Đương nhiên không đau.

Vừa rồi ba mươi roi, toàn bộ quất vào cái này nhuyễn giáp lên.

"Bảo bối tốt a, hơn nữa còn có thể đánh ra máu." Thẩm Lãng kinh ngạc.

Ninh Diễm công chúa nói: "Đương nhiên, cái này nhuyễn giáp phía ngoài cùng một tầng là bông, đều là ngâm qua máu, một roi quất xuống, vết máu liền đi ra, ngươi vừa rồi hét thảm sao?"

"Hét thảm ba tiếng, cảm thấy quá giả liền ngừng." Thẩm Lãng nói.

Ninh Diễm nói: "Nhưng là cuối cùng kia một tiếng mổ heo kêu thảm ta đều nghe được a, thê lương vô cùng."

Thẩm Lãng cả giận nói: "Tên hỗn đản kia, cuối cùng một roi thổi qua cổ của ta, ngươi nhìn ngươi nhìn, cái này cho ta cạo máu kíp nổ."

Ninh Diễm tiến lên xốc lên, quả nhiên có một đạo vết máu, ròng rã ba tấc.

"Mẹ nhà hắn đau chết mất, tên hỗn đản kia chính là cố ý, hắn nhất định là cố ý."

Dựa vào, ngươi Thẩm Lãng liền gào thảm đều chẳng muốn chứa, người khác đương nhiên khó chịu.

Ta đánh cho như vậy ra sức, diễn đặc sắc như vậy, kết quả ngươi không có chút nào phối hợp, có ý tứ gì a?

Chỉ riêng một mình ta diễn xiếc khỉ a.

Cho nên, cuối cùng một roi trừng phạt nho nhỏ Thẩm Lãng một chút.

Liền tương đương với một phần mười roi, Lãng gia liền quỷ khóc sói gào, giống như mổ heo đồng dạng.

Nếu như cái này ba mươi roi thật đánh xuống, có lẽ đã sớm ợ ra rắm.

Bên cạnh tiểu hoạn quan hoàn toàn sợ ngây người.

Cái này, cái này Thẩm Lãng là tìm đường chết sao?

Quốc quân hạ chỉ quất roi, hắn cũng dám làm bộ?

Mà lại, Ninh Diễm công chúa phối hợp làm bộ.

Hừ!

Thẩm Lãng tội danh của ngươi lại thêm một đầu, đợi chút nữa nhìn ngươi chết như thế nào, chết như thế nào!

Ninh Diễm công chúa nói: "Thẩm Lãng, có một kiện chuyện quan trọng ta muốn cùng ngươi nói rõ ràng."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói."

Ninh Diễm công chúa nói: "Đêm qua tại Vạn Năm huyện nha ngươi vỗ một cái ngực ta, ta thời điểm cảm giác không thích hợp a, ngươi kia là chiếm ta tiện nghi sao?"

Thẩm Lãng hoảng sợ nói: "Làm sao có thể? Công chúa điện hạ, đêm qua ta vì ngươi chữa bệnh thời điểm, ngươi quần đã tuột đến dưới phần bụng đi, ta chiếm tiện nghi lúc kia không phải thuận tiện nhất sao? Tay của ta có thể vượt qua nửa phần a?"

Ninh Diễm công chúa nhớ lại một chút, thật đúng là không có.

Lúc ấy mặc kệ là mặt sau vẫn là chính diện, Thẩm Lãng tay hướng xuống một hai tấc, đó chính là chiếm tiện nghi lớn a.

Thẩm Lãng nói: "Ta đập ngươi ở ngực một chút, kia hoàn toàn là huynh đệ ở giữa lễ nghi a. Ngươi nữ nhân này, đầu óc có thể nào như vậy không thuần khiết rồi? Tại sao có thể khinh nhờn huynh đệ ở giữa tình nghĩa đâu?"

Đón lấy, Thẩm Lãng lại đưa tay đập Ninh Diễm ở ngực một chút.

Lập tức, một lần nữa núi non núi non trùng điệp, sóng dữ trận trận.

"Ngươi có thể nói ta là tại chiếm tiện nghi của ngươi sao?" Thẩm Lãng nghĩa chính ngôn từ nói.

Ninh Diễm công chúa cẩn thận nhìn chằm chằm Thẩm Lãng mặt, sau đó gật đầu nói: "Không thể."

Thẩm Lãng nói: "Đây chính là sao? Chúng ta đã sớm đã vượt ra nam nữ giới tính, ngươi a tầm mắt vẫn là quá nhỏ hẹp. Không sợ nói với ngươi, đối mặt với ngươi nữ nhân như vậy, ta đã thạch không nổi."

Thẩm Lãng một bên nói lời này, một bên dùng sức kẹp lấy.

Ninh Diễm công chúa áy náy nói: "Thật xin lỗi, là ta đa tâm."

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, sẽ không phải là ngươi có tà tâm a? Vậy nhưng ngàn vạn không được a, ta coi ngươi là huynh đệ, ngươi lại muốn ngủ ta? Vạn vạn không được a!"

Cọp cái công chúa nói: "Vậy làm sao khả năng? Nếu như ta muốn ngủ ngươi, trời đánh ngũ lôi."

"Ầm ầm. . ."

Trên trời tiếng sấm rền vang.

Đạo thứ nhất sấm mùa xuân a.

Lập tức Ninh Diễm công chúa tốt xấu hổ, tốt phẫn nộ.

Lão thiên gia đây là ý gì a?

Ta rõ ràng nói là thật tâm lời nói.

Thẩm Lãng tại bên cạnh thoáng có điểm tâm kinh.

Bởi vì, hắn cũng đang chuẩn bị nói lời này tới, kết quả lão thiên gia liền tiếng sấm.

Đây là lão thiên gia đang cảnh cáo ta không cần loạn thề, nói lung tung sao?

Mà bên trên tiểu hoạn quan hoàn toàn sợ ngây người.

Cái này, cái này Thẩm Lãng là sống đến không kiên nhẫn được nữa sao?

Vậy mà như thế cả gan làm loạn?

Chẳng những trả lời đùa giỡn công chúa điện hạ, hơn nữa còn xuất thủ cợt nhả?

Tự tìm đường chết, tự tìm đường chết a.

Chờ một lúc, ta từ đầu chí cuối hướng bệ hạ cáo trạng, hướng vương hậu cáo trạng.

Ngươi Thẩm Lãng hẳn phải chết không nghi ngờ, hẳn phải chết không nghi ngờ!

. . .

"Oanh long long long. . ."

Từng đợt sấm mùa xuân vang vọng.

Việt quốc lên triều bắt đầu!

Bách quan bắt đầu ấp ủ, vành mắt bắt đầu đỏ bừng, nước mắt liền muốn bão tố ra.

Lồng ngực lửa giận, liền muốn dâng lên mà phát.

Liền muốn khóc trời đập đất!

Lễ bái đại lễ về sau.

Quốc quân cũng vành mắt đỏ bừng, biểu thị đối miếu Khổng Tử bị đốt oán giận tâm.

Thậm chí, hai tay của hắn cũng tại run nhè nhẹ.

Cả người giống như đè nén trùng thiên nộ khí, phảng phất muốn phát ra núi lửa.

Nhân sinh như kịch, toàn bộ nhờ diễn kỹ.

"Chư khanh cũng đã biết, đêm qua phát sinh câu chuyện đáng sợ sự tình."

"Đây là muốn lật úp ta Việt quốc Thần khí."

"Đây là làm bẩn ta vạn dân tín ngưỡng."

"Đây là đối ta toàn bộ vương triều Đại Viêm, toàn bộ văn minh đông phương nhục nhã."

"Ta Đại Viêm huy hoàng thịnh thế, hoa mỹ tráng lệ, thánh nhân nôn mớm, thiên hạ quy tâm."

"Sở dĩ có hôm nay óng ánh văn minh, hoàn toàn bắt đầu tại Chư Thánh điển tịch!"

"Thánh nhân, chính là ta phương đông thần chỉ."

"Bây giờ, người Khương đốt ta miếu Khổng Tử, như đào ta văn minh căn cơ."

"Quả nhân buồn, quả nhân cơn giận. . ."

Ầm ầm!

Giống như vì làm nổi bật Quốc quân, trên trời từng đợt lôi minh.

Quốc quân tiếp tục nói: "Phảng phất ngày này trên kinh lôi, ngũ tạng câu phần, muốn xé trời mà khóc!"

Lời này mới ra.

Trên đại điện quần thần, nhao nhao nước mắt chạy.

Toàn bộ gào khóc.

Có chút diễn kỹ quá phận, càng là trực tiếp khóc đến tê liệt ngã xuống trên mặt đất, đấm ngực nện phổi.

"Ô hô ai tai, người Khương đốt ta miếu Khổng Tử, giống như đào ta mộ tổ, thù này không đội trời chung."

"Người Khương đốt ta thần miếu, giống như giết cha mẹ ta, thù này không đội trời chung."

Toàn bộ đại điện, giống như biến thành linh đường.

Tất cả triều thần đều tại khóc lớn, đều đang gọi đánh kêu giết.

Nhưng là thật nhiều đại thần cũng tại oán thầm.

Bệ hạ a, ngài vừa rồi đem nhất tráng lệ đều kể xong a.

Vậy kế tiếp chúng ta tấu chương, liền không tốt viết a.

Ròng rã khóc một canh giờ, mắng một canh giờ.

Tất cả triều thần, đều đem đêm qua đuổi ra ngoài tấu chương đọc một lần.

Từ ba trăm sáu mươi độ toàn bộ phương vị biểu thị mình đau nhức triệt phế phủ, bảy trăm hai mươi độ biểu thị đối cố nén phẫn nộ.

Cuối cùng đứng tại văn minh đông phương độ cao lên, triệt để khinh bỉ người Khương dã man.

Có chút diễn kỹ quá mức, đã bắt đầu thổ huyết.

Bắt đầu ngất!

Người bên cạnh đều nhìn không được.

Ngươi bây giờ liền bắt đầu diễn hôn mê, diễn thổ huyết?

Vậy kế tiếp nên làm cái gì a?

Miếu Khổng Tử bị đốt, tiếp xuống tối thiểu còn muốn oán giận hơn mười ngày đâu.

Còn muốn diễn hơn mười ngày đâu.

Ngươi bây giờ liền đem tuyệt chiêu lấy ra, kia cuối cùng mấy ngày hẳn là ngươi đập đầu chết, vì thánh nhân minh bất bình?

Tốt, tốt.

Hỏa hầu không sai biệt lắm.

Sau đó nên làm chuyện chính.

Thái tử cùng Tam vương tử song phương quan viên bắt đầu ấp ủ.

Bọn hắn quyết định thuận theo quân ý, mặt ngoài phun Khương quốc, thực tế trực chỉ Tô thị.

Bệ hạ muốn đối Tô thị chích máu, vậy chúng ta liền làm bệ hạ đao.

Quốc quân thản nhiên nói: "Sự tình đã phát sinh, chư khanh nghị một nghị, tiếp xuống làm sao bây giờ?"

Sau đó, hắn về sau có chút nằm một cái, phát ra tín hiệu.

Các ngươi có thể bắt đầu!

Hiểu được quả nhân tâm ý người, các ngươi có thể bắt đầu khai đao.

Ai bắt đầu trước đâu?

Thái tử nhất hệ tới trước? Vẫn là Tam vương tử nhất hệ tới trước?

Không được, muốn cùng đi!

Sau đó, hai cái phe phái quan viên giống như thương lượng xong, trực tiếp muốn đi ra đến, vạch tội Tô thị.

Nhưng mà còn có người nhanh hơn bọn họ.

Trấn Viễn hầu, Xu Mật viện phó sứ Tô Nan.

Hắn thân thể già nua lúc này thực tế nhanh, trực tiếp ngã nhào xuống đất lên, gào khóc.

"Thần có tội, thần có tội!"

"Bệ hạ, người Khương sứ đoàn tại quốc đô mạnh mẽ đâm tới, ta Tô thị phái người cùng đi giám thị, lại chưa thể ngăn cản bọn hắn đốt cháy miếu Khổng Tử."

"Tất cả sai lầm, đều ở chỗ thần."

"Mời bệ hạ giáng tội!"

"Thần, nguyện xin hài cốt, từ đi tất cả chức quan, cáo lão hồi hương!"

Lời này mới ra!

Quốc quân thân thể khẽ run lên.

Mẹ cái rắm!

Lão gia hỏa, gian trá như quỷ lão gia hỏa.

Quả nhiên xảo trá tàn nhẫn a.

Không chờ ngươi nhóm công kích, ta Tô Nan đem tất cả tội danh đều nhận xuống tới, hơn nữa còn trực tiếp từ quan.

Ngươi đây là ý gì?

Áp chế ta sao?

Quốc quân là muốn khai đao thả ngươi máu, không phải muốn ngươi từ quan.

Nam Ẩu quốc chiến không có kết thúc, Khương quốc bên kia liền không thể loạn động, ngươi Tô Nan sao có thể từ quan?

Hiện tại, ta ngược lại còn muốn tới dỗ dành giữ lại ngươi!

Quốc quân đứng dậy, tự mình đi xuống, đem Tô Nan dìu dắt đứng lên, thân thiết nói: "Ái khanh nói quá lời, ngươi chính là trụ cột nước nhà, quả nhân bên người có thể không thể rời đi ngươi."

Cái này nâng đến không đơn giản,

Tô Nan toàn thân run rẩy lợi hại, giống như tùy thời đều muốn đổ xuống.

Thế giới này thật sự là gặp quỷ.

Quốc quân liều mạng đóng vai tuổi trẻ, Tô Nan liều mạng đóng vai lão.

Hai người rõ ràng chỉ thua kém mười mấy tuổi, kết quả lại giống như gia gia cùng đời cháu.

Hai ngươi đều quá mức a.

Nhất thời, Thái tử cùng Tam vương tử hai phe nhân mã, hành quân lặng lẽ.

Còn vạch tội cái rắm a.

Người ta đều toàn bộ nhận tội, liền từ quan nói hết ra.

Ngươi lại vạch tội, là muốn ép chết lão thần sao?

Quốc quân trong lòng bất đắc dĩ nói: "Tô khanh, cho tới nay, ngươi cũng tại chống cự Khương quốc phía trước nhất, luận trị Khương, triều chính không ai bằng! Việc này nên làm như thế nào, quả nhân muốn nghe một chút ý kiến của ngươi."

Quốc quân lại đem bóng da nâng lên Tô Nan dưới chân.

Ngươi chủ động nhận tội, còn trình diễn từ quan, xác thực chặn tất cả mọi người công kích.

Nhưng muốn toàn thân trở ra là không thể nào.

Tô Nan Hầu tước nói: "Tất cả đốt cháy miếu Khổng Tử Khương quốc sứ đoàn, nhất định phải giết, không giết không đủ bình dân phẫn."

Lời này mới ra, tất cả mọi người run lên.

Chớ nhìn bọn họ vừa rồi kêu đánh kêu giết.

Lại là thần nguyện ý dẫn theo Tam Xích Kiếm, thẳng hướng Khương quốc.

Lại là thần nguyện ý đập đầu chết tại tuyết miếu sơn thần trước đó.

Nhưng là chân chính rơi xuống thực chỗ, bọn hắn là nửa câu cũng sẽ không nói.

Tỉ như nói, giết Khương quốc sứ giả.

Khương quốc chính là một cái bệnh tâm thần, oán trời oán đất đỗi không khí.

Ngươi như giết bọn hắn sứ giả, Khương vương nhất định không chết không thôi, nhất định sẽ điên cuồng trả thù.

Cho đến lúc đó, gây nên chiến sự, ai gánh chịu nổi trách nhiệm a?

Thế giới này, kêu đánh kêu giết càng lớn tiếng thì càng không đánh được.

Chân chính muốn đánh, đều là vô thanh vô tức, bỗng nhiên một đao vào đi.

Nhật Bản đánh lén Trân Châu Cảng.

Nước Đức tập kích Ba Lan.

Quỷ tử giết vào ba tỉnh Đông Bắc.

Một lần kia không phải đột nhiên mà lại hung mãnh.

Miếu Khổng Tử bị đốt, càng Quốc quân thần vì sao muốn trình diễn mấy ngày vở kịch, liều mạng kêu đánh kêu giết.

Đó chính là vì để cho người trong thiên hạ nhìn thấy, chúng ta không phải thờ ơ a.

Kêu giết, chính là vì không giết.

Quốc quân nghe được Tô Nan, không khỏi kinh ngạc.

Không nghĩ tới ngươi Tô Nan nói ra câu đầu tiên, chính là hoa quả khô a.

Quốc quân nói: "Giết Khương quốc sứ đoàn, có thể hay không gây nên chiến sự?"

Tô Nan Hầu tước nói: "Ta Tô thị gia tộc nguyện ý vì bệ hạ giữ vững biên cương, nguyện ý ngăn cản Khương quốc binh phong."

Quốc quân tròng mắt hơi híp.

Lời này muốn nghe xương, không thể nghe da.

Tô Nan xuất binh, ngăn trở Khương quốc binh phong?

Đừng nói giỡn, các ngươi hai nhà tốt đều mặc một đầu quần.

Quốc quân nói: "Tô thị binh mã, chống đỡ được Khương quốc?"

Tô Nan nói: "Tinh trung báo quốc, chết thì mới dừng."

Dựa vào, ngươi cũng đừng bôi nhọ cái từ này, ngươi cũng đừng bôi nhọ chúng ta đại anh hùng Nhạc vương gia a.

Tô Nan lời nói ý tứ đã rất rõ ràng.

Tô thị gia tộc nguyện ý chảy máu, lắng lại Khương vương phẫn nộ.

Đến mức ra bao nhiêu máu? Nỗ lực đại giới cỡ nào?

Đó chính là chúng ta Tô thị sự tình.

Bệ hạ ngài cứ việc yên tâm giết cái này mười cái sứ thần, cho thiên hạ một cái công đạo.

Còn lại liền từ chúng ta Tô thị ôm lấy.

Thời khắc mấu chốt, Tô Nan vẫn là rất lưu manh.

Không có cò kè mặc cả, trực tiếp tại chỗ mấu chốt dừng tổn hại, không cho Quốc quân khai đao chích máu.

Nhưng là, Quốc quân không muốn cứ tính như vậy a.

Quốc quân thản nhiên nói: "Người Khương hủy ta miếu Khổng Tử, đó chính là hủy ta tín ngưỡng, ý đồ phá vỡ tổ tông Thần khí, vẻn vẹn giết mấy cái sứ thần là không đủ đi."

Tô Nan Hầu tước nói: "Quốc quân có thể điều động một làm, mang theo Khương quốc sứ đoàn đầu người đi sứ Khương quốc, trách cứ Khương vương, mệnh lệnh thượng quốc sách hướng bệ hạ thỉnh tội."

"Không chỉ có như thế, còn muốn Khương quốc phái ra nhân công, bỏ vốn chữa trị quốc đô miếu Khổng Tử, cũng tại Khương quốc cũng xây dựng một tọa thánh miếu. Để thánh nhân quang huy, ân trạch man vực. Kể từ đó, phương không mất ta Việt quốc uy nghiêm. Thánh nhân tại trời, cũng có thể lắng lại nộ diễm."

Lời này mới ra, đám người tán thưởng.

Nhưng trong lòng là cảm thấy hoang đường.

Ngươi giết Khương quốc sứ đoàn, Khương vương nhất định lửa giận ngút trời, trực tiếp liền dẫn binh giết tới, điên cuồng quấy rối tập kích ngươi biên cảnh.

Ngươi còn hướng để Khương vương nhận tội, còn muốn để hắn tại Khương quốc cảnh nội xây dựng miếu Khổng Tử?

Làm ngươi xuân thu đại mộng đi.

Coi như ở trong mơ, loại chuyện này cũng sẽ không phát sinh.

Khương quốc ngang ngược, ai cũng dám đánh.

Vậy đơn giản chính là, ai dám mắng ta ta đánh ai.

Cái này trăm năm qua, nó cùng nước láng giềng mỗi một nhà đều làm qua cầm.

Ngươi muốn phái sứ giả đi Khương quốc trách cứ Khương vương, còn mang theo sứ đoàn đầu, còn muốn người xây miếu Khổng Tử?

Ngươi người sứ giả này vừa mới bước vào Khương quốc lãnh địa, liền trực tiếp bị tháo thành tám khối, luộc rồi ăn mất.

Quốc quân lập tức cảm thấy Tô Nan sát ý.

Quả nhiên, Tô Nan một lần nữa quỳ xuống nói: "Bên trong nâng không tránh thân, bên ngoài nâng không tránh oán! Kim thị gia tộc chính là ta quan hệ thông gia, Thẩm Lãng kẻ này tài hoa hơn người, tại Nộ Triều thành một trận chiến bên trong đầy đủ biểu hiện ra che mưa lật mây năng lực. Lão thần tiến cử Thẩm Lãng vì Việt quốc sứ giả, đại biểu Quốc quân đi sứ Khương quốc, trách cứ Khương vương, xây dựng miếu Khổng Tử, trả ta Việt quốc tôn nghiêm."

Lời này mới ra.

Trong mọi người kinh hãi hô.

Khương vẫn là lão đại cay a!

Tô Nan Hầu tước, giết người ở vô hình a.

Hôm qua Thẩm Lãng vừa mới đắc tội Tô thị, hôm nay Tô Nan Hầu tước liền muốn danh chính ngôn thuận, đưa ngươi vào chỗ chết.

Ngươi Kim thị cùng Tô thị gia tộc, vậy mà là như thế không đội trời chung sao? Song phản đều muốn chơi chết đối phương?

Mà Quốc quân đã ẩn ẩn cảm thấy một trận quyết đấu đỉnh cao.

Trên bàn cờ.

Thẩm Lãng cùng Tô Nan đã ngươi tới ta đi, không chết không thôi.

Chân chính quyết đấu đỉnh cao.

Thật sự là thật nhanh a!

Nói muốn diệt Tô thị toàn tộc, vừa mới tiến quốc đô liền động thủ.

Vừa khai chiến, liền muốn ngươi chết ta sống.

Tô Nan cũng nhanh, trở tay chính là trí mạng một giết!

Tô Nan cái này vừa mở đầu sau.

Lập tức, tất cả trung lập phe phái quan viên, toàn bộ ra khỏi hàng.

Ngự sử đại phu Vương Thừa Trù bước ra khỏi hàng nói: "Thần tán thành, tiến cử Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc."

Hộ bộ thượng thư ra khỏi hàng: "Thần tán thành, tiến cử Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc!"

"Thần tán thành!"

"Thần tán thành!"

Mấy chục tên quan viên, nhao nhao ra khỏi hàng.

Thái tử tròng mắt hơi híp.

Thẩm Lãng kẻ này, hắn xem như cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt.

Có thể mượn cơ hội diệt trừ hắn, sao lại không làm?

Thế là, Thái tử nhất hệ quan viên cũng nhao nhao ra khỏi hàng.

"Thần tán thành!"

"Thần tán thành!"

Cuối cùng, Tam vương tử nhất hệ quan viên cũng toàn bộ ra khỏi hàng.

"Thần tán thành, tiến cử Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc, trách cứ Khương vương, xây dựng miếu Khổng Tử, vãn hồi nước ta chi tôn nghiêm."

Hình tượng này, giống như bài sơn đảo hải.

Tất cả mọi người bội phục.

Tô Nam Hầu tước, đây mới thật sự là lật tay thành mây, trở tay thành mưa a!

Quốc quân rất phẫn nộ!

Đây chính là Tô Nan, vẫn như cũ khó như vậy làm.

Lão hồ ly, lão rắn độc.

Trong lúc nhất thời, hắn vậy mà cùng Thẩm Lãng rất có cùng chung mối thù tâm.

"Quả nhân biết, việc này quả nhân sẽ có định đoạt!"

"Chư khanh nhưng còn có sự tình, có việc trên bản, vô sự bãi triều!"

Bãi triều!

. . .

Trở lại thư phòng sau!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cảm thấy có chút mỏi mệt cùng phẫn nộ.

Hôm nay lên triều, cục diện cũng không hề hoàn toàn tại hắn nắm giữ bên trong.

Loại cảm giác này thật không tốt.

Tiến vào thư phòng về sau, Thẩm Lãng không có quỳ, ngược lại cùng Ninh Diễm đang nói một chút cười cười, thân mật chặt chẽ.

Quốc quân sắc mặt phát lạnh, nghiêm nghị nói: "Nam nữ thụ thụ bất thân, còn thể thống gì, còn thể thống gì?"

Thẩm Lãng, ngươi một màn này chơi đập, Tô Nan Hầu tước tại triều đình trí mạng phản kích, bài sơn đảo hải muốn đưa ngươi vào chỗ chết.

Mà liền tại lúc này, bên cạnh tiểu hoạn quan quỳ xuống nói: "Bệ hạ, bệ hạ! Cái này Thẩm Lãng vừa rồi không ngừng đùa giỡn Ninh Diễm công chúa, hơn nữa còn xuất thủ cợt nhả, không có chút nào liêm sỉ tâm a!"

Lúc này, Quốc quân cũng nhịn không được nữa.

Hắn trực tiếp nghiêm nghị quát: "Kéo xuống, giết."

Tiểu hoạn quan mừng lớn nói: "Có nghe hay không, có ai không, đem Thẩm Lãng kéo xuống giết."

Lão hoạn quan trong lòng mặc niệm một tiếng: Ngu xuẩn, lập tức sẽ chết còn như thế ngu!

Quốc quân nghiêm nghị chỉ hướng cái này tiểu hoạn quan nói: "Đem cái này nghiệt súc kéo ra ngoài, sống sờ sờ trượng đánh chết!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 213: Lãng Gia Tài Hoa Tin Phục Quốc Quân! Đại Ngốc Tới

Cái kia tiểu hoạn quan lập tức kinh hãi.

Thế nào lại là giết ta nha?

Rõ ràng là Thẩm Lãng tại làm xằng làm bậy a.

Hắn lại là tại hoàng cung trước mặt tùy ý làm bậy, lại tại quất roi bên trong giở trò dối trá, hơn nữa còn động thủ cợt nhả công chúa điện hạ.

Bệ hạ thích nhất ta a.

Bởi vì ta nhất biết nuôi hoa lan, tổng cộng ba bồn tốt nhất hoa lan, Lê Chuẩn lão già kia nuôi chết một chậu, ta lại nuôi sống hai bồn, cho nên Quốc quân mới đề bạt ta đến thư phòng của hắn hầu hạ a.

Ta rõ ràng là được sủng ái nhất thái giám a, làm sao lại giết đâu?

Nhưng bốn cái võ sĩ đã tiến lên, đem hắn kéo ra ngoài.

Tiểu thái giám giọng the thé nói: "Bệ hạ, bệ hạ, rõ ràng phạm sai lầm chính là Thẩm Lãng a, hắn mới vừa rồi còn sờ soạng Ninh Diễm công chúa ngực a!"

Lời này mới ra, Thẩm Lãng tóc cơ hồ dựng thẳng lên.

Ta xxx, ngươi cái thấp hèn đồ vật, trước khi chết còn muốn cắn ta một cái.

Quốc quân ánh mắt như điện, hướng phía Thẩm Lãng hai tay trông lại một chút.

Lúc này Thẩm Lãng cảm giác được mình tay phảng phất muốn bị chặt xuống đồng dạng.

"Bệ hạ, ta chiếu cố ngài hi hữu hoa lan có công a, vì cái gì giết ta? Dựa vào cái gì giết ta a?" Tiểu hoạn quan thét to.

Quốc quân lập tức nhướng mày.

Lê Chuẩn tiến lên, móc ra một đoàn đồ vật trực tiếp hướng cái này tiểu hoạn quan miệng bên trong bịt lại.

Lập tức, tất cả thét lên đều bị ngăn chặn.

Kéo tới ngoài sân, lão hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Vật nhỏ, ngươi vừa mới đến bệ hạ thư phòng hầu hạ không lâu, liền dám ra bên ngoài trộm đồ, hoàn toàn là tự tìm đường chết, trượng trách ba mươi, cuối cùng một trượng mất mạng."

"Vâng!"

Bốn tên võ sĩ nói.

Sau đó trực tiếp cởi xuống cái này tiểu hoạn quan quần.

Thô to mộc trượng, hung hăng đập xuống.

"A. . ."

Cái kia tiểu hoạn quan yết hầu dưới mặt đất phát ra một trận rú thảm.

Đây cũng không phải là đau nhức kịch liệt.

Đây là hủy diệt sợ hãi.

Vẻn vẹn một trượng xuống dưới, liền trực tiếp đem xương đùi đánh gãy.

"Ba, ba, ba, ba. . ."

Sau đó, hai cái võ sĩ thay phiên dùng mộc trượng chụp được.

Thẩm Lãng nhìn thoáng qua, liền dời đi ánh mắt.

Quá tàn nhẫn.

Cái này căn bản liền không phải cái gì trượng trách, mà là tàn nhẫn nhất giết người.

Thứ nhất trượng đánh gãy xương đùi về sau, tiếp xuống nện ở trên bàn chân, trên đầu gối, trên đùi, mông vị bên trên.

Mỗi một trượng, đều đem xương cốt đánh cho hiếm nát.

Ròng rã hai mươi chín trượng sau.

Cái này tiểu hoạn quan toàn bộ nửa người dưới, trực tiếp bị đập dẹp dính tại trên mặt đất.

Lúc này nỗi thống khổ của hắn, đã hoàn toàn không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Nhưng hết lần này tới lần khác còn sống, hơn nữa còn thanh tỉnh.

Lúc này hắn cũng chỉ muốn lập tức chết đi, hàng vạn hàng nghìn không muốn sống lấy.

Cuối cùng một trượng.

"Ba!"

Trực tiếp nện ở cái ót.

Nháy mắt mất mạng!

. . .

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến chọn lựa hoạn quan điều kiện rất đơn giản.

Trung thành, thông minh.

Muốn tại mọi thời khắc cùng hắn một lòng.

Biết cái gì có thể nói, cái gì không thể nói. Chuyện gì có thể làm, chuyện gì không thể làm.

Cái này tiểu hoạn quan xác thực có bản lĩnh, kia mấy bồn hi hữu hoa lan người khác đều nuôi không sống, duy chỉ có hắn có thể nuôi sống.

Cho nên lúc này mới trở nên nổi bật, đến Quốc quân thư phòng hầu hạ, tại nhân từ điện cũng coi là một cái nho nhỏ thủ lĩnh.

Hắn doạ dẫm quan viên vàng bạc, Quốc quân chỉ coi không nhìn thấy, mở một con mắt nhắm một con mắt.

Hắn trộm trong cung đồ vật ra bên ngoài bán, cái này đã không thể chịu đựng.

Hết lần này tới lần khác tên tiểu súc sinh này còn vì Thái tử truyền tin tức.

Ngày hôm nay, tên tiểu súc sinh này hoàn toàn không biết Quốc quân tâm ý, vẫn tại như vậy châm ngòi ly gián muốn chơi chết Thẩm Lãng.

Ngươi chẳng lẽ không có nhìn ra Thẩm Lãng đối phó Tô thị gia tộc, Quốc quân là vui thấy thành quả sao?

Thậm chí Thẩm Lãng dùng âm mưu đốt cháy miếu Khổng Tử, lớn nhất đến lợi người cũng là Quốc quân sao?

Nam Ẩu quốc đại chiến hừng hực khí thế, Sa Man tộc đại quân liên tục không ngừng gia nhập chiến cuộc.

Khương quốc mượn cơ hội doạ dẫm Việt quốc con số trên trời tiền tài vật tư, Quốc quân kéo lấy không muốn cho, nhưng ngươi như thật không có chút nào cho, Khương vương là muốn phẫn nộ, muốn mượn cơ sinh loạn.

Mà người Khương sứ đoàn đốt cháy miếu Khổng Tử, vừa vặn để Quốc quân có lý do không cho số tiền kia.

Tô Nan Hầu tước, đây là nhà ngươi xông họa a, Khương vương đe doạ cũng liền từ ngươi tới đỡ đi, ngươi Tô thị gia tộc thay quả nhân ra số tiền kia tài đi.

Đến mức miếu Khổng Tử, đốt liền đốt nha.

Đốt là lỗ khâu, quan ta Ninh Nguyên Hiến chuyện gì a? Lại đốt không phải tổ tông của ta.

Nơi này là quốc đô, đốt cháy miếu Khổng Tử như thế thiên đại sự tình, Thẩm Lãng dựa vào cái gì dám làm?

Còn không phải bởi vì phù hợp Quốc quân lợi ích nha.

Chỉ bất quá hắn cả gan làm loạn, không có đạt được Quốc quân đồng ý, đem hắn kéo vào mặt trận thống nhất, liên thủ cho Tô thị cắt thịt chích máu.

Bằng không quất roi Thẩm Lãng thời điểm, từ đâu tới nhuyễn giáp hộ thân a?

Hết lần này tới lần khác cái này tiểu hoạn quan nhìn không thấu, nhiều lần châm ngòi cùng Quốc quân đối nghịch.

Cho nên, chỉ có thể chết được thảm như vậy.

Chỉ bất quá hắn trước khi chết câu nói kia, ngược lại là đem Thẩm Lãng cho hố một chút.

Thẩm Lãng?

Ngươi thật to gan a, người có vợ, cũng dám cợt nhả nữ nhi của ta?

Quốc quân ánh mắt nhìn chằm chằm vào Thẩm Lãng bàn tay.

Lãng gia tóc gáy dựng lên, hắn thật sự là cảm thấy một điểm nguy hiểm.

Ninh Diễm nói: "Phụ vương, Thẩm Lãng hắn không có sờ ta a, hắn chỉ là đập lồng ngực của ta a."

Thẩm Lãng im lặng, ngươi nhanh đừng loạn giải thích.

Đón lấy, Ninh Diễm công chúa giống như nhớ tới sự tình gì, nói: "Đúng rồi phụ vương, tối hôm qua Thẩm Lãng chữa khỏi bệnh của ta, ta đáp ứng báo đáp hắn, hắn nói muốn muốn làm quan, thất phẩm bát phẩm không quan trọng. Nhưng là phải có quyền lực, lại không cần gánh chịu bất cứ trách nhiệm nào, cũng không cần mỗi ngày đi nha môn trên chức, tóm lại chính là có quyền lực không có nghĩa vụ."

Thẩm Lãng trong lòng lệ rơi đầy mặt.

Ta xxx chết ngươi a, ngươi cái này ngực to mà không có não ngu xuẩn, không biết nói chuyện thì không nên nói lung tung a.

Cọp cái dạng này đồng đội, dùng là thật tốt dùng.

Nhưng một số thời khắc, cũng thật sự là sẽ hố chết người a.

Quốc quân đối với mình sinh ra ngu xuẩn như vậy nữ nhi cũng rất bất đắc dĩ, phất phất tay nói: "Ngươi ra ngoài đi, ra ngoài đi!"

"Nha!" Ninh Diễm nói: "Thẩm Lãng, nếu là có sự tình gì ngươi liền tại bên trong kêu một tiếng a, ta lập tức liền xông tới. Ngươi yên tâm tại quốc đô bên trong, liền không có ta không làm được sự tình."

Ngươi mau đi ra đi lớn mông, ta đều sắp bị ngươi hố chết.

. . .

Thẩm Lãng đang muốn mở miệng nhận lầm.

"Mở ra cái khác miệng, đừng giải thích. . ." Quốc quân nói: "Lại có lần tiếp theo, tay của ngươi cũng đừng muốn."

"Vâng." Thẩm Lãng.

Quốc quân nói: "Thẩm Lãng, ngươi là người thông minh, tinh xảo người, không dễ dàng!"

Thẩm Lãng hận không thể đem đầu cúi đến đũng quần đi.

Lời này đã là vô cùng nghiêm trọng uy hiếp.

Quốc quân mắng chửi người thời điểm không sợ.

Thậm chí hắn luôn miệng nói chẳng lẽ ta giết không được ngươi sao? Cũng không cần sợ hãi.

Nhưng là hắn bình tĩnh lúc nói chuyện, ngươi liền muốn sợ hãi.

Lời này ý tứ chính là, Thẩm Lãng ngươi dạng này tinh xảo người, ta cũng tương đối yêu quý, nhưng là ngươi không nên quá tìm đường chết.

Vậy đại khái chính là Tào Tháo nhìn Dương Tu cảm giác.

Yêu kỳ tài, nhưng là không thích tính cách.

Mấy lần nhẫn nại về sau, Tào Tháo vẫn là đem Dương Tu giết.

Đương nhiên, Thẩm Lãng so Dương Tu thông minh nhiều lắm, hắn sẽ không đi chân chính đi khiêu khích Quốc quân ranh giới cuối cùng.

Mà lại tại mọi thời khắc hướng Quốc quân biểu thị, ta có tác dụng lớn.

Đến mức Thẩm Lãng đi chiếm Ninh Diễm công chúa tiện nghi.

Theo Quốc quân, Ninh Diễm dù sao hai mươi bốn tuổi, mà lại đã gả cho người khác, hơn nữa còn tự phong quả phụ, thanh danh đã sớm hủy xong.

Vò đã mẻ không sợ rơi đi.

Mặc dù hắn biết, Ninh Diễm công chúa bản thân là rất thuần khiết.

Nhưng là ngu xuẩn thuần khiết. . . Không đề cập tới cũng được.

Đương nhiên như Thẩm Lãng dám thật ngủ Ninh Diễm, kia Quốc quân là tuyệt không cho phép nhẫn.

Đến lúc đó cũng đừng trách dao của ta quá sắc bén a.

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Quốc quân có đối mặt không nói gì.

Quốc quân lập tức nghĩ đến Tô Nan, người này quỳ đến càng đẹp mắt, hoàn toàn không có xương cốt đồng dạng, hận không thể tại mọi thời khắc đều nằm rạp trên mặt đất liếm đế giày của hắn.

Nhưng lão hồ ly này cùng Ninh Nguyên Hiến đánh cờ một lần lại một lần.

Mà lại nhiều lần, cũng đều vô thanh vô tức chiếm tiện nghi.

Cái này vương vị không tốt ngồi a.

Thái tử cùng Ninh Kỳ đều không kịp chờ đợi muốn thượng vị, bọn hắn có thể khống chế những thứ này cáo già thần tử sao?

Những thứ này triều thần giống như đều hướng Kim Trác thành thật như vậy người liền tốt.

Mà trước mắt cái này Thẩm Lãng, dáng dấp đừng đề cập nhiều nhu thuận, nhiều khiêm tốn.

Nhưng. . . Lại là một cái tiểu hồ ly.

Gian xảo cực kì.

"Ngươi biết trên triều đình xảy ra chuyện gì sao?" Quốc quân mang theo khảo sát khẩu khí.

Hắn xem như lần thứ nhất đối Thẩm Lãng tài hoa có chính diện hứng thú.

"Thái tử cùng Tam vương tử, đều nguyện ý vì bệ hạ làm đao, vạch tội Tô Nan Hầu tước." Thẩm Lãng nói.

"Ừm." Quốc quân nội tâm có hơi thất vọng.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là Tô Nan Hầu tước cáo già, nhất định sẽ đầu tiên đứng ra, sẽ lấy lui vì tiến chiến thuật dùng đến cực hạn, chủ động nhận xuống tất cả tội danh, thuộc về hắn sai lầm nhận, không thuộc về hắn sai lầm cũng nhận xuống tới, hơn nữa còn sẽ xin hài cốt, chủ động từ quan."

Quốc quân con mắt có chút sáng lên, sau đó ngồi xuống.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Tô Nan người này nhìn như mềm mại không xương, đối Quốc quân không có chút nào cốt khí, kì thực dứt khoát quả quyết, hắn chủ động đưa ra giết chết đốt cháy miếu Khổng Tử mười cái Khương quốc sứ đoàn. Không chỉ có như thế, hắn còn nguyện ý gánh chịu tất cả trách nhiệm, tiêu trừ Khương vương phẫn nộ. Tô thị nguyện ý trả một cái giá thật là lớn trấn an Khương quốc, làm Khương vương không làm loạn, không cướp bóc, không đi Nam Ẩu quốc chiến trường quấy rối."

Quốc quân nội tâm đã phi thường kinh diễm.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là hắn hẳn là có một cái điều kiện, để thảo dân đi sứ Khương quốc, muốn mượn Khương vương tay giết ta!"

Quốc quân tiếp tục uống trà công phu, có chút nhắm mắt lại, ẩn giấu đi mình kinh diễm vô cùng ánh mắt.

Kẻ này tài hoa, quả nhiên để người chấn kinh a.

Toàn bộ triều hội, hắn không có nhìn một chút, cũng không có nghe một câu.

Nhưng là vậy mà không có chút nào sai lầm, hoàn toàn tận mắt chứng kiến.

Đây không phải suy đoán, mà là phân tích.

Lợi hại a!

Quốc quân nói: "Tô Nan Hầu tước điều kiện mở ra, ngươi nguyện ý đi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Học sinh nguyện ý đi sứ Khương quốc!"

Quốc quân thậm chí cảm thấy đến, Thẩm Lãng giống như một mực chờ đợi một câu nói kia.

Thậm chí còn không có đốt cháy miếu Khổng Tử thời điểm, liền đã mưu đồ đến một bước này, cũng đã nghĩ đến kết quả này.

Quốc quân nói: "Kia mười cái đốt cháy miếu Khổng Tử Khương quốc sứ thần, toàn bộ muốn xử phạt mức cao nhất theo pháp luật, chém đầu răn chúng, cho người trong thiên hạ một cái công đạo. Mà ngươi như đi sứ Khương quốc, là muốn dẫn lấy cái này mười cái đầu đi."

Thẩm Lãng nói: "Thần biết."

Ngươi cái cái thứ không biết xấu hổ, cái này tự xưng là thần rồi?

Ngươi đây là hướng quả nhân muốn quan a.

Cũng không thể một giới bạch thân đi sứ Khương quốc đi, nhất định phải có quan thân đi.

Quốc quân nói: "Không chỉ có như thế, còn muốn cho Khương vương viết thỉnh tội sách, còn muốn cho hắn tại Khương quốc cảnh nội xây dựng miếu Khổng Tử."

A?

Còn có đầu này?

Kia thật là khó như lên trời a!

Khương quốc người tín ngưỡng thiên thần, toàn bộ cảnh nội chỉ có tuyết miếu sơn thần, chứa không được cái khác bất luận cái gì chùa miếu.

Sở dĩ là tuyết miếu sơn thần, bởi vì cao nhất đỉnh núi, khoảng cách thiên thần gần nhất.

Ngươi muốn để Khương vương tại Khương quốc cảnh nội xây miếu Khổng Tử?

Khó như lên trời!

Thẩm Lãng suy nghĩ kỹ một hồi gật đầu nói: "Được!"

Quốc quân kinh ngạc.

Cái này. . . Ngươi cũng đáp ứng?

Rõ ràng là không có khả năng hoàn thành sự tình a.

Bất luận kẻ nào mang theo mười mấy khỏa người Khương đầu đi sứ Khương quốc cũng chỉ có một kết quả, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Mà Thẩm Lãng đi.

Liền chỉ biết chết được thảm hại hơn, tuyệt đối rút gân lột da, bị sống sờ sờ luộc rồi ăn thịt.

Bởi vì ai đều biết, Khương Vương cùng Tô thị gia tộc tốt quan hệ mật thiết.

Nhưng mà, hắn vẫn là đáp ứng.

Quốc quân nói: "Thẩm Lãng, quốc sự không phải trò đùa."

Thẩm Lãng nói: "Thần vô cùng nghiêm túc, nguyện lập quân lệnh trạng."

Lập cái gì quân lệnh trạng?

Ngươi không thành công lời nói, tại Khương quốc bên trong liền bị chém thành muôn mảnh, còn chưa tới phiên ta Ninh Nguyên Hiến giết ngươi.

Quốc quân nói: "Nói cho quả nhân, vì sao đối đi sứ Khương quốc như thế không kịp chờ đợi?"

Thẩm Lãng nói: "Vì chơi chết Tô thị!"

Lại tới đây một câu.

Muốn chơi chết Tô thị, Khương quốc là tuyệt đối không vòng qua được đi.

Thẩm Lãng nói: "Tăng thêm vừa đi vừa về đi đường, trong một tháng, thần liền có thể hoàn thành nhiệm vụ. Chẳng những có thể lắng lại Khương vương lửa giận, khiến cho hắn không vượt biên làm loạn, để Khương vương viết xuống nhận tội sách, mà lại tại Khương quốc xây dựng miếu Khổng Tử!"

Quốc quân càng thêm không thể tin được, cái này hoàn toàn khó như lên trời.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là thần có một cái tiểu tiểu tiểu tiểu yêu cầu."

Quốc quân nói: "Sắc phong nhạc phụ ngươi vì Huyền Vũ hầu, không cần Nộ Triều hầu, đem Nộ Triều thành danh chính ngôn thuận sắc phong cho ngươi Kim thị gia tộc đúng không?"

Thẩm Lãng vội vàng nói: "Thánh minh không quá bệ hạ!"

Quốc quân nói: "Ngươi quả thật muốn đi?"

Đây là cửu tử nhất sinh a.

Thẩm Lãng nói: "Vì bệ hạ, vì Việt quốc, thần nguyện thịt nát xương tan, chết thì mới dừng."

Cái rắm! Tin tưởng ngươi cái chuyện ma quỷ.

Đừng nói cửu tử nhất sinh, chính là tam tử thất sinh, Thẩm

Lãng cũng không nguyện ý đi mạo hiểm.

Chuyện này cũng không phải sinh tử tồn vong.

Không có tuyệt đối an toàn, không có tuyệt đối nắm chắc, Thẩm Lãng căn bản liền sẽ không đi.

Quốc quân nhắm mắt lại.

Thẩm Lãng nói: "Ta sẽ viết thư cho nhạc phụ đại nhân, là ta chủ động yêu cầu đi sứ Khương quốc, bệ hạ không có bất kỳ cái gì bức bách. Coi như ta chết tại Khương quốc, Kim thị gia tộc cũng chỉ sẽ cừu hận Tô thị, tuyệt sẽ không. . ."

Sau đó không thể nói lời.

Ghi hận Quốc quân loại lời này, ngươi có thể nói ra tới sao?

Không thể!

Quốc quân thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, chuyện này ngươi như thật có thể đại công cáo thành! Sắc phong Huyền Vũ hầu sự tình không cần phải nói, trở về về sau ta cũng chắc chắn trọng dụng ngươi!"

Một lời đã định!

Loại kia ta trở về muốn quan thời điểm, ngươi có thể ngàn vạn phải nhớ kỹ hôm nay hứa hẹn a?

Thẩm Lãng đối làm quan không có bất kỳ cái gì hứng thú.

Hắn lúc này mục tiêu duy nhất chính là, chơi chết Tô thị toàn tộc.

Cho nên, đến lúc đó hắn liền cần một cái chức quan.

Quốc quân nhẹ gật đầu, phất phất tay nói: "Ngươi đi đi!"

Thẩm Lãng khom mình hành lễ rời đi.

Vốn nên là quỳ xuống, hắn liền cái này đều mượn cơ hội bớt đi được.

Quốc quân cũng chỉ coi như không nhìn thấy.

Lúc này, diệt Tô thị gia tộc bước đầu tiên đã chính thức hoàn thành!

Bước thứ hai, lập tức mở ra!

Bước thứ ba cũng phải bắt đầu mưu đồ.

Tô Nan người này, cực độ lợi hại.

Mấy lần cùng Quốc quân đánh cờ, đều chiếm thượng phong.

Tại âm mưu, hung ác, chi tiết, diễn kỹ lên, hắn so Trương Xung còn muốn lợi hại hơn.

Chính diện đối quyết thời điểm, người này có thể nói là không có chút nào sơ hở.

Nhưng là có một chút hắn không bằng Trương Xung, nhìn xa trông rộng!

Trương Xung một lòng chỉ vì mình chính trị lý tưởng, cũng không tham lam tự tư, cho nên ánh mắt có thể thấy cực xa.

Mà Tô Nan Hầu tước tham quyền tự tư, cho nên chiến lược xa chỉ riêng không kịp Trương Xung.

Đây không phải thông minh trí tuệ quyết định, mà là cá nhân tính cách quyết định.

Đi ra cửa về sau, Thẩm Lãng trở về liếm láp mặt nói: "Bệ hạ, có thể hay không cầu ngài một sự kiện a?"

Quốc quân nói: "Phóng thích Kim Mộc Thông thật sao? Đã phái người đi."

Thẩm Lãng nói: "Việc này ngài có thể hay không giao cho ta a? Tốt nhất cho ta một đạo ý chỉ?"

Quốc quân nói: "Cứ như vậy mất mặt sự tình, còn muốn để ta hạ chỉ? Lê Chuẩn, ngươi bồi tiếp Thẩm Lãng đi một chuyến."

. . .

"Lê công công chờ một chút, ta về nhà rửa mặt một chút, dù sao cái này toàn thân bừa bộn."

Gia môn bên ngoài, Thẩm Lãng cười nói.

Lê Chuẩn ngồi tại trong kiệu, cười tủm tỉm nói: "Không sao, chúng ta ngay tại cái này trong kiệu chờ ngươi."

Thẩm Lãng về đến trong nhà!

Tao băng còn không có đi ngủ, vẫn tại phòng khách trên ghế, cái đầu nhỏ rủ xuống rủ xuống.

May mắn phòng khách không khói lửa than thiêu đến ấm áp, mà lại nha đầu này trên thân cũng hất lên một tầng tơ ngỗng chăn mền, nếu không muốn đông lạnh hỏng.

Thẩm Lãng có chút đau lòng.

Cái này cũng đã gần đến trưa rồi, tiểu nha đầu này chính là từ đêm qua nhịn đến hiện tại.

Thẩm Lãng đang muốn ôm nàng đi phòng ngủ.

Kết quả nha đầu này vừa nghe đến Thẩm Lãng tiếng bước chân, một trận giật mình tỉnh lại.

"Cô gia, ngươi trở về á!"

Sau đó, vui mừng hớn hở tiến lên đón.

Lúc này, Thẩm Lãng trong lòng mềm nhũn.

Hắn bỗng nhiên có chút hiểu rõ nha đầu này tâm cảnh.

Đối với người khác mà nói, còn có gia tộc, còn có việc nghiệp.

Mà đối với Tiểu Băng đến nói, Thẩm Lãng lúc này đại khái chính là hắn toàn bộ, dù là nàng chỉ là một cái thị thiếp.

Nàng hết thảy mọi người sinh lý nghĩ đại khái chính là đạt được Thẩm Lãng sủng ái, sau đó sinh hạ mấy đứa bé, hạnh phúc vui vẻ vượt qua cả đời này.

"Làm sao còn không đi ngủ cảm giác, ngươi còn mang thai đâu? Không thể thức đêm." Thẩm Lãng nói.

Tiểu Băng nói: "Hôm qua người ta đang muốn hầu hạ ngươi, nửa đường xảy ra chuyện ngươi liền đi, ta vẫn chờ ngươi trở về, để ngươi nhìn xem bản lãnh của ta a, cô gia chúng ta tiến gian phòng đi, nô nô hầu hạ ngươi, định để ngươi kiến thức bản lãnh của ta!"

Thẩm Lãng sợ ngây người!

Đón lấy, Tiểu Băng tràn đầy phấn khởi đi rửa ráy, đánh răng, uống xong hoa hồng lộ để miệng nhỏ thơm ngào ngạt.

Sau đó, càng thêm tràn đầy phấn khởi lôi kéo Thẩm Lãng tiến gian phòng.

Thẩm Lãng im lặng.

Ông trời của ta!

Thế giới này thật không có lấy sai ngoại hiệu a.

Băng nhi ngươi cũng quá chuyên nghiệp a, ngươi đây là làm một nhóm yêu một nhóm a.

Nha đầu, cô gia tin tưởng ngươi người mang tuyệt kỹ.

Nhưng là hôm nay thật không được a.

Hôm qua cô gia ở bên ngoài cùng với người khác đấu một đêm, đã tâm lực tiều tụy, thật không có tinh lực.

Cho nên hôm nay coi như xong đi, mấu chốt cô gia còn có việc đâu? Còn muốn đi Vạn Năm huyện nha đem mập trạch tiếp về nhà, thuận tiện hại người đâu?

Mười lăm phút sau!

Thẩm Lãng kinh hô.

Băng nhi, ngươi thật sự là thiên phú dị bẩm a.

Bằng không lại đến.

Liền để Lê Chuẩn cái kia lão hoạn quan chờ thêm một chút.

Mập trạch, ngươi đừng vội a, tỷ phu cái này tới cứu ngươi.

. . .

Vạn Năm huyện nha trong phòng giam!

Vương Khải Khoa phi thường tức giận!

Hắn phẩm cấp quá thấp, còn chưa có tư cách vào triều, nhưng là phát sinh sự tình hắn đã sớm biết, mà lại cũng tới một phần tấu chương.

Thiên sát người Khương a, ngươi sớm không đốt miếu Khổng

Tử, muộn không ít miếu Khổng Tử.

Hết lần này tới lần khác ở thời điểm này đốt?

Kia Kim Mộc Thông bên này bản án làm sao bây giờ a?

Bất quá rất nhanh hắn liền được chỉ thị.

Mau chóng cho Kim Mộc Thông định tội.

Miếu Khổng Tử bị đốt một chuyện, nhiều nhất lửa nóng cái mười ngày.

Thế nhân đều là dễ quên, chuyện lớn hơn nữa cũng chính là lửa nóng cái mười ngày nửa tháng không tầm thường.

Mười ngày sau, miếu Khổng Tử bị đốt một chuyện làm lạnh.

Liền đem Kim Mộc Thông cưỡng bức vô tội nữ tử sự tình tuôn ra tới.

Cho đến lúc đó, tất cả mọi người tiếp tục vạch tội Kim thị gia tộc, văn võ bá quan tiếp tục vây công Huyền Vũ bá.

Cái gì?

Ngươi nói bách quan cùng Kim Trác không oán không cừu, tại sao phải vây công hắn?

Xin nhờ, hắn muốn phong hầu a.

Nhìn thấy người khác phong hầu, ngươi chẳng lẽ không đỏ mắt?

Toàn bộ Việt quốc bao nhiêu uy tín lâu năm Hầu tước a?

Hai cái a!

Ngươi Kim Trác có tài đức gì có thể trở thành cái thứ ba?

Hại người không lợi mình sự tình, một số thời khắc cũng phải làm lớn đặc biệt làm.

Nhìn thấy người khác không may, trong lòng ta liền thư thản.

Đạt được mới chỉ lệnh về sau, Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa cuồng hỉ.

Sau đó, nhanh đi thẩm vấn Kim Mộc Thông.

Nhất định phải trong thời gian ngắn nhất hoàn thành bàn sắt.

Thẩm Lãng đêm qua đổi trắng thay đen, chiếm cứ chủ động.

Vậy liền nghĩ biện pháp để Kim Mộc Thông nhận tội, ký tên đồng ý.

Lúc tất yếu có thể tra tấn!

Đương nhiên, không thể lưu lại bất luận cái gì vết thương hình phạt, nhưng lại rất thống khổ.

Loại hình phạt này có rất nhiều.

Cam đoan để ngươi thống khổ đến hoài nghi nhân sinh, người bình thường ý chí căn bản là không có cách tiếp tục chống đỡ.

Nhưng là, lại có sẽ không lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Bất quá Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa cũng thoáng có chút lo lắng.

Cái này dù sao cũng là Huyền Vũ bá tước phủ thế tử a, thật muốn tra tấn sao?

Chẳng lẽ đấu tranh đã lên cao đến nước này sao?

Đương nhiên!

Hôm nay Thẩm Lãng sống sờ sờ hố Tô thị gia tộc, trống rỗng chế tạo một cái to lớn Tô thị nguy cơ.

Tô thị đương nhiên muốn trả thù.

Thẩm Lãng quá gian xảo, vậy liền trả thù trên người Kim Mộc Thông.

Kim Mộc Thông béo ụt ịt ngu xuẩn, xem xét cũng không có cái gì bản sự, ý chí lực khẳng định không mạnh, chỉ cần thoáng tra tấn, hắn liền chịu không được, liền sẽ nhận tội.

Giữa trưa.

Vương Khải Khoa nhớ tới Dư Phóng Chu thê tử hương vị, không khỏi lòng ngứa ngáy.

Thế là, một lần nữa thử tài nấu nướng của nàng.

Quả thật tốt hương vị a.

Ròng rã sáu phút sau.

Vương Khải Khoa đại nhân cảm giác được chính mình cũng muốn co quắp.

Đây là lần đầu tiên ghi chép a.

Trần thị mị nhãn như tơ nói: "Trời ạ? Đại nhân ngươi quá lợi hại, người ta thật muốn chết rồi đồng dạng."

Đón lấy, Trần thị nói: "Đại nhân, ngài lúc nào thả nô nô về nhà a? Còn có Kim Mộc Thông lúc nào phán a!"

Nàng đương nhiên không biết quốc đô cục diện phát sinh kịch biến.

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa nói: "Trần nương tử, ngươi cùng Kim Mộc Thông từng có tiếp xúc, ngươi cảm thấy cái gì cực hình có thể làm cho hắn mở miệng nhận tội, nhưng là lại không lưu lại bất kỳ vết thương nào?"

Trần thị con mắt to sáng, hưng phấn nói: "Hiện tại đã đầu xuân, trong ruộng có con đỉa, đi bắt một bát con đỉa tới, đem mấy trăm đầu con đỉa sống sờ sờ đút vào Kim Mộc Thông miệng bên trong, đút tới trong bụng của hắn, không tin hắn không khai cung cấp."

Vạn Năm huyện lệnh run lên, nữ tử này vậy mà như thế hung ác?

"Đây là sẽ chết người đấy a."

Trần thị nói: "Sẽ không, làm Kim Mộc Thông đau đến không muốn sống thời điểm, tranh thủ thời gian cho hắn cho ăn xuống nước muối, liền có thể để tất cả con đỉa hòa tan. Loại khốc hình này tàn nhẫn nhất, Kim Mộc Thông tên phế vật này nhất định sẽ cung khai. Ta từ trên sách xem ra, nhất định có tác dụng!"

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa nói: "Được, cứ làm như thế!"

Mà liền tại lúc này, tâm phúc ở phía ngoài nói: "Vương đại nhân không xong, Thẩm Lãng mang theo võ sĩ mạnh mẽ xông tới huyện nha, muốn đem Kim Mộc Thông cướp đi."

. . .

Quốc đô bên ngoài!

Cả người cao hơn hai mét tráng hán, cõng một nhánh côn sắt trọng kiếm, đứng tại Huyền Vũ môn bên ngoài.

Đại ngốc đến rồi!

Cái này. . . Đây chính là quốc đô?

Hai ngốc nhà ở chỗ nào?

Lúc này, một cái diễm tuyệt nhân gian thân ảnh cưỡi tuấn mã vọt ra.

Đám người xung quanh, đều nhao nhao nhượng bộ.

Chỉ có đại ngốc vẫn như cũ ngơ ngác đứng tại chỗ.

Cọp cái công chúa Ninh Diễm thấy, cũng không chậm lại mã tốc, hướng thẳng đến đại ngốc va chạm tới.

"Ngốc đại cá tử, chó ngoan không cản đường, ngươi cút ngay cho ta, nếu không đâm chết ngươi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 214: Thẩm Lãng Tàn Nhẫn Nhất Giết Người! Trâu Bò Đại Ngốc

Tại Lãng gia trong mắt, cọp cái Ninh Diễm có lẽ còn có mấy phần đáng yêu.

Nhưng là tại tầm thường mắt người bên trong, nàng có thể không có chút nào đáng yêu, hoàn toàn chính là một cái tai họa.

Tại thế giới của nàng bên trong chỉ có người khác nhường nàng, cho tới bây giờ đều không có nàng để người khác.

Cho nên nàng thật sự dạng này phóng ngựa đụng tới.

Mà lại dưới háng nàng cưỡi chính là một thớt thiên lý mã, cao lớn uy mãnh, tốc độ cực nhanh.

Mà đại ngốc!

Trời sinh sẽ không tránh.

Lúc ấy tại Phong Diệp thôn phía sau núi gặp đại lão hổ nhào tới, hắn cũng sẽ không tránh.

Hiện tại cũng là như thế.

Hắn cứ như vậy ngốc ngơ ngác đứng ở chỗ này.

"Tự tìm cái chết!"

Ninh Diễm một tiếng nổi giận quát, nàng còn tưởng rằng đại ngốc đang gây hấn, ngược lại thôi động chiến mã gia tốc.

Chung quanh tất cả mọi người nhắm mắt lại, không đành lòng nhìn một màn kế tiếp.

Theo bọn hắn nghĩ, cái này ngốc đại cá khẳng định sẽ bị đụng bay ra ngoài, miệng phun máu tươi, gân cốt đứt gãy, thê thảm chết đi.

Thật sự là đáng tiếc.

Từ trước tới nay chưa từng gặp qua lớn lên cao như vậy, lớn như vậy.

Coi như hắn là một cái cự hán, cũng ngăn không được cái này chiến mã kinh người va chạm a.

"A!"

Tất cả mọi người che mắt.

Cọp cái cũng một tiếng thấp giọng hô.

Cái này, đây là hắn lần thứ nhất đụng người a, thật là có chút hoảng sợ a.

Thời khắc mấu chốt, nàng bỗng nhiên nắm chắc dây cương, muốn ngăn cản đây hết thảy phát sinh.

Nàng không có chính mình tưởng tượng bên trong ác như vậy.

Nhưng đã tới đã không kịp!

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Ninh Diễm công chúa chiến mã, mang theo vô cùng kinh người lực lượng cùng khí thế, hung hăng đụng phải đại ngốc.

Đụng chết sao?

Ta, ta có chút hối hận a, ta tại sao phải làm như vậy a?

Nhưng mà!

Sau đó một màn.

Tất cả mọi người sợ ngây người!

Cái này, cái này ngốc đại cá không có việc gì.

Chỉ thấy được hắn nhanh chóng ngồi xổm xuống, hai tay bắt lấy đùi ngựa bỗng nhiên giơ lên.

Cái này thớt cao lớn thiên lý mã trọn vẹn hơn một ngàn cân.

Lớn mông công chúa 1m75 hai bên, cũng có một trăm hai mươi cân.

Hai cái này cộng lại, phân lượng cũng đầy đủ nặng.

Nhưng là, một người một ngựa vậy mà sống sờ sờ bị đại ngốc giơ lên.

Cái này thiên lý mã lớn tiếng kêu to, móng sau chạm đất, trên nửa cái thân thể bị nâng tại không trung, liều mạng giãy dụa, liều mạng cuồng đá.

Nhưng là, nó không chút nào có thể nhúc nhích.

Tất cả mọi người kinh hô, cự hán này hoàn toàn là trời sinh thần lực a.

Quá kinh người a.

Ninh Diễm công chúa cũng giật mình.

"Lớn mật thích khách, vậy mà tập kích công chúa, giết chết không cần hỏi tội."

Ninh Diễm công chúa mấy chục tên võ sĩ xông về phía trước, đem đại ngốc đoàn đoàn bao vây.

Mấy chục chi kiếm, chỉ vào cổ của hắn.

Mà Ninh Diễm công chúa đầu tiên là vui mừng, người không chết liền tốt, nhưng ngay sau đó nàng giận tím mặt.

Tốt ngươi cái ngốc đại cá tử, chẳng những cản con đường của ta, còn nhấc ngựa của ta?

Khiêu khích, hoàn toàn là khiêu khích a!

Sau đó, nàng bỗng nhiên rút kiếm ra, liền muốn liền muốn hướng phía đại ngốc cánh tay chém tới.

Không phải cổ là cánh tay.

Ta là quốc đô tai họa, ngươi cho rằng là giả sao?

Đại ngốc cũng mặc kệ chung quanh lít nha lít nhít kiếm, nhìn qua Ninh Diễm hỏi: "Ngươi biết hai ngốc sao? Ngươi biết nhà hắn ở nơi nào sao?"

Ninh Diễm kinh ngạc, nói: "Ngươi không phải liền là hai đồ đần sao?"

Đại ngốc lắc đầu nói: "Không, ta là đại ngốc, Thẩm Lãng mới là hai ngốc."

Lập tức!

Ninh Diễm tranh thủ thời gian thu hồi kiếm, nói: "Ngươi, ngươi biết Thẩm Lãng?"

Đại ngốc gật đầu nói: "Đúng a, ta tìm đến hắn, ngươi biết nhà hắn ở đâu sao?"

Ninh Diễm công chúa nói: "Ngươi cùng Thẩm Lãng quan hệ thế nào?"

Đại ngốc nói: "Ta là đại ngốc, hắn là hai ngốc a?"

Lớn mông công chúa kinh ngạc, Thẩm Lãng dính trên lông so hầu tử còn tinh, sẽ có ngươi ngu như vậy tử huynh đệ?

Bất quá lớn mông ngươi cũng không nghĩ một chút, Thẩm Lãng thích nhất cùng ai kết giao bằng hữu?

Đồ đần a!

Ngươi cho rằng ngươi Ninh Diễm liền so đại ngốc thông minh bao nhiêu không?

Thẩm Lãng cũng là bởi vì ngươi ngực to mà không có não, cho nên trăm phương ngàn kế cùng ngươi kết giao bằng hữu, đồng thời trở thành huynh đệ a.

Hắn không chỉ có coi ngươi là huynh đệ, mà lại ngo ngoe muốn động muốn ngủ mất ngươi đây.

Đương nhiên, cọp cái đối đây hết thảy hoàn toàn là hỗn độn không biết.

Nàng chỉ biết là Thẩm Lãng chữa khỏi bệnh của nàng, cứu vãn nàng tân sinh, mà lại người này rất thú vị, từ nay về sau hắn chính là ta Ninh Diễm huynh đệ.

Vậy liền coi là là lũ lụt vọt lên miếu Long Vương, người trong nhà không biết người trong nhà a.

"Thu lại, cái này đồ đần là người một nhà." Ninh Diễm công chúa nói.

Lập tức, mấy chục tên võ sĩ thu kiếm vào vỏ.

Đón lấy, Ninh Diễm công chúa nói: "Đồ đần, ta dẫn ngươi đi Thẩm Lãng nhà."

"Ài!" Đại ngốc vui vẻ nói: "Ta là đại ngốc, không phải người ngu."

Bên cạnh nữ võ sĩ nói: "Công chúa điện hạ, đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch thế tử vẫn chờ ngài cùng một chỗ đua ngựa đâu, hắn đã tại chuồng ngựa đợi rất lâu."

Ninh Diễm công chúa nói: "Liền nhường cái kia rác rưởi chờ lấy, dù sao hắn cũng là một đầu giống ngựa, nếu như hắn thực sự chờ đến nhàm chán, liền nhường hắn cùng ngựa chơi đi."

Lập tức, chung quanh tất cả nữ võ sĩ im lặng.

Ninh Diễm hướng đại ngốc nói: "Đồ đần, đem ta ngựa buông ra a! Ta cái này thớt là ngựa cái a, bị ngươi dạng này nhấc lên nhìn, ngươi muốn làm gì a?"

Dựa vào, ngươi cái này cọp cái lời nói thô tục cũng là một bộ tiếp một bộ a.

Bất quá, đại ngốc căn bản nghe không hiểu, hắn thậm chí không biết ngựa cái cùng ngựa đực khác nhau ở chỗ nào.

Hắn buông xuống chiến mã.

Ninh Diễm công chúa lúc đầu muốn nhường một cái kỵ sĩ xuống tới, nhường ra một con ngựa cho đại ngốc cưỡi. Nhưng nhìn hắn như thế lớn người cao, đoán chừng chiến mã cũng cõng không động.

"Đại ngốc tử, ngươi ở phía sau đi theo chạy." Ninh Diễm nói.

Đại ngốc nói: "Ài, tốt!"

Sau đó, Ninh Diễm công chúa quay đầu ngựa lại một lần nữa vào thành, hướng phía Kim thị biệt viện lao vụt mà đi.

Cái này lớn mông công chúa vừa chạy liền có chút không dừng được, bởi vì bình thường cùng người khác đua ngựa đã quen.

Cứ như vậy, nàng thiên lý mã chạy càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Nàng dưới trướng các võ sĩ chiến mã nhưng không có như vậy thần tuấn, mất một lúc, mười mấy cái võ sĩ liền so với hắn bỏ rơi thật xa.

Cũng may đây là Huyền Vũ đường lớn, cũng không có khả năng có cái gì thích khách.

Trọn vẹn chạy điên rồi một hồi lâu, Ninh Diễm công chúa mới nhớ lại, sau lưng mình còn đi theo một cái ngốc đại cá tử đâu, hắn không biết bị ném đến đi nơi nào đi.

Kết quả nhìn lại.

Đại ngốc hướng hắn nhếch miệng cười một tiếng.

Ngay tại nàng bên cạnh, khoảng cách không đến ba thước.

Ninh Diễm công chúa lập tức ngây người.

Cái này ngốc đại cá tử cái gì thân thể a?

Chẳng những lực lớn vô cùng, hơn nữa còn chạy nhanh như vậy?

Biết chân ngươi dài, nhưng đây cũng quá nhanh a?

Ta đây là thiên lý mã a?

Cái này trọn vẹn chạy mấy dặm đường a, ngươi vậy mà không chút nào tốn sức đi theo, mà lại còn giống như có thể chạy càng nhanh dáng vẻ?

Không lâu sau đó, Ninh Diễm công chúa cùng đại ngốc liền đến Kim thị biệt viện.

Đại ngốc tràn đầy phấn khởi vọt vào.

"Hai ngốc, ta tới, ta đến rồi!"

"Hơn nửa năm đó ta rất nhớ ngươi a!"

"Sư phụ đi làm việc, đem ta đặt ở quốc đô cửa ra vào, ta liền tới tìm ngươi."

"Sư phụ nói cho ta tìm một cái nàng dâu, nhường ta đi ra mắt? Cái gì là ra mắt a?"

"Sư phụ nói nhường ta cùng Ninh Khiết tông sư đồ đệ luận võ, ai là Ninh Khiết a?"

"Hai ngốc, hai ngốc, hai ngốc!"

Đại ngốc tốt hưng phấn a.

Hơn nửa năm đó, hắn tưởng niệm nhất người chính là hai ngốc Thẩm Lãng.

Hiện tại rốt cục muốn nhìn thấy, một bên xông vào Kim thị biệt viện, một bên hô lớn.

Kết quả, Thẩm Lãng không ở nhà.

Chỉ có xinh xắn vô song Tiểu Băng ở nhà, mà lại tính nửa cái nữ chủ nhân.

Nàng lúc này ở cho Thẩm Lãng thêu áo, cái này lẳng lơ nha đầu còn chưa ngủ.

Bởi vì nàng chính hưng phấn đâu, hoàn toàn không cần ngủ, ban đêm ôm cô gia cùng ngủ.

Nàng nhìn thấy đại ngốc đầu tiên là kinh ngạc, sau đó liếc một cái, không để ý chút nào, cũng không có tha hương gặp bạn cũ kinh hỉ.

Nha đầu này chính là một cái nhỏ kẻ nịnh hót, trở thành Thẩm Lãng nữ nhân về sau, trong mắt nàng chỉ có Thẩm Lãng cùng Mộc Lan, liền Kim Mộc Thông đều không thế nào nhìn ở trong mắt, huống chi là đại ngốc.

Dưới cái nhìn của nàng, cái này đại ngốc chính là một cái ăn uống chùa ngốc đại cá tử.

Cũng may mà cô gia phú quý về sau không chê những thứ này nghèo khó bằng hữu cũ, đổi thành ta Tiểu Băng, đã sớm coi như không biết loại này nghèo thân thích.

. . .

Vạn Năm huyện nha!

Vị này Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa cũng không biết hỏa thiêu miếu Khổng Tử phía sau màn sai sử chính là Thẩm Lãng, bằng hắn cấp bậc còn chưa đủ biết dạng này tuyệt mật.

Trên thực tế chỉ có Quốc quân, Tô Nan cùng Tô Kiếm Đình biết.

Mà lại, Tô thị gia tộc tuyệt đối sẽ không tiết ra ngoài.

Quốc quân lòng dạ biết rõ đều không có ý định truy cứu, ngươi Tô thị gia tộc ra bên ngoài lộ ra không phải mất mặt sao?

Lại không thể thật ngồi vững Thẩm Lãng tội danh, ngược lại sẽ để người cảm thấy Thẩm Lãng thật là lợi hại, vậy mà bằng vào sức một mình âm Tô thị gia tộc một lần.

Mà lại mấu chốt nhất lần này hỏa thiêu miếu Khổng Tử kẻ đầu têu là Ninh Diễm công chúa, ngươi chẳng lẽ còn muốn đi truy cứu nàng sao?

Vương Khải Khoa nghe được Thẩm Lãng vậy mà suất lĩnh võ sĩ đến cướp ngục.

Hắn đầu tiên là giật mình, sau đó đại hỉ.

Thẩm Lãng ngươi thật sự là quá phách lối a, ngươi cho rằng nơi này là ngươi Huyền Vũ thành sao?

Nơi này là quốc đô.

Ngươi dám đến cướp ngục?

Tự tìm đường chết a.

Huyền Vũ bá không gánh nổi ngươi, phế vật ngũ vương tử cũng không giữ được ngươi.

Thẩm Lãng hướng phía Trần thị nói: "Ta để người chuẩn bị cho các ngươi một chiếc xe ngựa, ngươi cùng trượng phu ngươi lập tức ra khỏi thành đi đồng ruộng bắt con đỉa."

Trần thị hào hứng đột nhiên ** thân nói: "Không cần đi ngoài thành đồng ruộng, cái này huyện nha đằng sau có một cái hồ nước, nơi đó liền có rất nhiều con đỉa, ta cái này dẫn người đi vớt một bát."

Huyện lệnh Vương Khải Khoa kinh ngạc.

Nữ nhân này thật độc a, xem ra cái này cực hình nàng đã sớm nghĩ kỹ, thậm chí nơi nào có con đỉa nàng đều nhìn chuẩn.

"Đi thôi!" Vương Khải Khoa nói.

Trần thị cầm lấy khăn mặt ngồi xổm xuống lau, sau đó xinh đẹp mặc quần áo, nện bước thướt tha bộ pháp ra ngoài hồ nước vớt con đỉa.

Nữ nhân này là tại là quá yêu.

Vương Khải Khoa cảm thấy mình lợi hại như vậy thân thể đều có chút ăn không tiêu.

Lúc đầu đêm qua kia một trận nhỏ máu nhận thân hắn còn cảm thấy là Thẩm Lãng giở trò quỷ, hiện tại xem ra Dư Phóng Chu trước đó bị đội nón xanh khả năng liền rất lớn a.

"Ngủ tiếp nàng mười lần, liền lập tức cắt đứt quan hệ."

"Nếu không, mười lăm lần!"

"Nếu không, hai mươi lần?"

Huyện lệnh Vương Khải Khoa thay đổi quan phục, hít một hơi thật sâu, sau đó nghiêm nghị quát: "Người tới, tập kết tất cả binh mã? Đi nghênh chiến cướp ngục đạo tặc."

"Lập tức đi thông báo vạn năm Thiên Hộ Sở, để bọn hắn lập tức phái binh đến đây chi viện."

. . .

Thẩm Lãng kỳ thật liền mang theo mấy chục tên võ sĩ.

Mà lại, hắn còn cố ý phân phó Lê Chuẩn công công ở tại trong kiệu.

Sau đó dưới trướng Thẩm Thập Tam ở bên ngoài kêu gào.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn!

Vạn Năm huyện nha đại môn bỗng nhiên mở ra.

Từ bên trong lao ra ngoài trên trăm tên nha dịch, cùng Thẩm Lãng mấy chục tên võ sĩ giằng co.

"Ai!"

Cỗ kiệu bên trong Lê Chuẩn trong lòng thở dài một tiếng.

Cần gì chứ?

Ngươi trực tiếp nhường ta ra ngoài biểu diễn, không lâu dễ như trở bàn tay cứu ra Kim Mộc Thông sao?

Nhất định phải chơi một màn như thế.

Nhưng Thẩm Lãng người này có cơ hội muốn trang bức, không có cơ hội chế tạo cơ hội cũng phải lắp ép a.

Mấu chốt hắn muốn hại người a!

Hắn nhưng bất mãn đủ cứu ra Kim Mộc Thông, cũng không vừa lòng chỉ chơi chết Dư Phóng Chu vợ chồng, còn muốn thừa cơ hại Vương Khải Khoa a.

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa mặc quan ngũ phẩm phục, oai phong lẫm liệt đi ra tới.

"Thẩm Lãng, ngươi đây là muốn tạo phản sao?"

Thẩm Lãng nói: "Vương đại nhân, mời ngươi lập tức thả đi ta Huyền Vũ bá tước phủ thế tử Kim Mộc Thông, nếu không tự gánh lấy hậu quả."

"Ha ha ha. . ." Vương Khải Khoa cười to nói: "Mơ mộng hão huyền, Thẩm Lãng, ngươi cho rằng miếu Khổng Tử bị đốt sự tình dẫn bạo thiên hạ về sau, Kim Mộc Thông vụ án này tựu tính kết liễu sao? Không có khả năng!"

Sau đó, ánh mắt của hắn hướng phía Thẩm Lãng cổ vết thương trông lại nói: "Hôm nay tại hoàng cung kia ba mươi roi dễ chịu sao? Hôm nay sáng sớm tại hoàng cung cửa chính, ngươi kia thằng hề hành vi, đã sớm truyền khắp toàn bộ quốc đô. Cũng chính là Tô Nan Hầu tước nhân từ, nể tình thân quyến phân thượng không có cùng ngươi so đo, nếu không cũng không phải là ba mươi roi sự tình, ngươi sớm đã bị đánh chết!"

Thẩm Lãng rụt tác cổ, phảng phất muốn ẩn tàng vết thương trên cổ.

Sau đó, hắn giống như ngoài mạnh trong yếu nói: "Người Khương đốt cháy ta miếu Khổng Tử, thiên hạ người đọc sách đều oán giận. Ngươi vẫn như cũ giam ta Huyền Vũ bá tước phủ thế tử, đây là muốn làm gì? Đêm qua bản án đã rõ ràng, là Trần thị cái kia độc phụ cưỡng bức ta Huyền Vũ bá tước phủ thế tử Kim Mộc Thông, nhỏ máu nhận rõ đã sớm chân tướng rõ ràng, ngươi vẫn như cũ giam Kim Mộc Thông, đến tột cùng ý gì?"

Vương Khải Khoa nói: "Thẩm Lãng ngươi không nên gấp, không nên gấp. Kim Mộc Thông chẳng mấy chốc sẽ cung khai, đến lúc đó chính là bằng chứng như núi , mặc cho ngươi cỡ nào xảo trá cũng lật không được án. Tại Quốc quân anh minh quyết sách xuống, miếu Khổng Tử phong ba rất nhanh liền sẽ lắng lại, đến lúc đó thiên hạ thần dân vẫn như cũ sẽ đối ngươi Kim thị gia tộc ngàn người chỉ trỏ, ngươi cho rằng sự tình chỉ đơn giản như vậy kết thúc rồi à? Nằm mơ!"

Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Ngươi đến tột cùng thả hay là không thả người?"

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa nói: "Không thả!"

Thẩm Lãng nghiêm nghị nói: "Lớn mật Vương Khải Khoa, ta đây là phụng Quốc quân ý chỉ đến phóng thích Kim Mộc Thông, ngươi dám ngăn cản?"

Vương Khải Khoa nói: "Quốc quân ý chỉ? Lấy ra a?"

Thẩm Lãng khí thế yếu xuống tới, giống như á khẩu không trả lời được nói: "Không có ý chỉ, nhưng là Quốc quân ý tứ ta đã hiểu, hắn chính là muốn thả ra Kim Mộc Thông."

"Ha ha ha ha. . ." Vương Khải Khoa cất tiếng cười to nói: "Thẩm Lãng, ngươi thật to gan a, dám tự mình đoán bừa bệ hạ tâm ý. Ngươi thật đúng là sống được không kiên nhẫn a, ngươi muốn cứu người? Có lá gan ngươi cướp ngục a!"

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Vương Khải Khoa, Kim Mộc Thông là vô tội, mà lại Dư Phóng Chu vợ chồng phạm vào tội lớn ngập trời, ngươi không cần sai lầm."

Vương Khải Khoa thật sự là cảm thấy buồn cười.

Dư Phóng Chu vợ chồng phạm phải tội lớn ngập trời?

Chỉ bằng một cái tiểu thương nhân cũng xứng tội lớn ngập trời cái từ này?

Thật sự là buồn cười a!

Vương Khải Khoa gương mặt băng hàn nói: "Thẩm Lãng, thả người là không thể nào, ta nói thêm câu nữa, có lá gan ngươi cướp ngục đi!"

Thẩm Lãng giống như lâm vào giãy dụa, sau đó bỗng nhiên cắn răng nói: "Người tới, cùng ta xông đi vào, đem Kim Mộc Thông thế tử cứu ra!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Sau lưng mấy chục tên võ sĩ bỗng nhiên rút đao ra kiếm, hướng phía bên trong xông đi vào.

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa đại hỉ.

Động thủ a, Thẩm Lãng rốt cục động thủ a.

Quốc quân dưới chân, ngươi Thẩm Lãng cũng dám suất lĩnh gia tộc võ sĩ xung kích quan phủ, so như mưu phản a!

Cái này trên trời dưới đất, ai cũng cứu không được ngươi!

Các ngươi chết đi!

Sau đó, Vương Khải Khoa lớn tiếng hạ lệnh quát: "Ngăn trở hắn, ngăn trở hắn!"

Nha dịch đương nhiên là ngăn không được tinh nhuệ võ sĩ, dù là nhân số nhiều một lần.

Mà Vương Khải Khoa cũng chỉ là làm bộ ngăn cản.

Nhất định phải làm cho Thẩm Lãng xung kích quan phủ, cướp ngục triệt để trở thành sự thật a.

Chỉ một lát sau về sau, trên trăm tên nha dịch liền bị đánh bại đánh ngã.

Thẩm Lãng mấy chục tên võ sĩ dễ như trở bàn tay vọt vào Vạn Năm huyện nha.

Việc này xong rồi!

Vương Khải Khoa cuồng hỉ.

Thẩm Lãng chết chắc, chết chắc!

Sau đó hắn lớn tiếng cuồng hô: "Người tới, người tới, đi Thiên Hộ Sở, đi binh mã ti, đi Xu Mật viện, Thẩm Lãng tạo phản! Huyền Vũ bá tước phủ tạo phản!"

Hắn hưng phấn đến toàn thân phát run.

Lập tức, mười mấy tên võ sĩ cưỡi khoái mã, khắp nơi đi báo tin.

Mà đại hoạn quan Lê Chuẩn ngồi tại cỗ kiệu bên trong, được đưa vào Vạn Năm huyện nha.

Hắn cơ hồ là bụm mặt nhìn xem đây hết thảy.

Quá không có điểm mấu chốt, quá không có điểm mấu chốt a.

Ngươi Thẩm Lãng dù sao cũng là cùng Quốc quân chuyện trò vui vẻ người, cái này vừa đến phía dưới làm việc cứ như vậy không có điểm mấu chốt.

Còn có Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa.

Ngươi tin tức quá không đối xứng, ngươi biết Thẩm Lãng đêm qua làm cái gì sao?

Ngươi biết buổi sáng hôm nay Thẩm Lãng làm cái gì sao?

Ngươi nếu là biết, nhất định sẽ sợ tè ra quần quần.

Đáng tiếc Vương Khải Khoa thật không biết, hắn liền nghe nói hôm nay buổi sáng Thẩm Lãng tại hoàng cung trước mặt thằng hề biểu diễn, kết quả bị rút ba mươi roi, đánh gần chết.

. . .

Thẩm Lãng trực tiếp mang theo mấy chục tên võ sĩ, xông vào huyện nha đại lao bên trong đem Kim Mộc Thông cứu ra.

Hắn xông đi vào thời điểm, Kim Mộc Thông còn tại nằm ngáy o o.

Bừng tỉnh về sau, hắn phát hiện tỷ phu vậy mà đến cướp ngục, lập tức cơ hồ sợ tè ra quần.

"Tỷ phu, ngươi đây là cướp ngục? Tuyệt đối không nên a, tuyệt đối không nên!"

"Ta ở tại trong lao không có gì, bọn hắn không dám giết ta, nhiều nhất là chịu một chút tội. Ngươi nếu là cướp ngục đó chính là tạo phản a."

"Ta có thể xảy ra chuyện, tỷ phu ngươi nhất định không xảy ra chuyện gì a. Kim thị gia tộc có thể không có ta, nhưng không thể không có ngươi!"

"Tỷ phu, ngươi đối ta quan tâm ta nhớ kỹ, có ngươi dạng này người nhà đời ta đều đáng giá, ta không đi ra, ta liền ở tại trong lao, ngươi đi nhanh lên, tuyệt đối không nên cướp ngục."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Ai nói mập trạch ngốc?

Hắn rõ ràng rất hiểu chuyện a!

Thẩm Lãng vung tay lên nói: "Đem thế tử cứu đi."

Sau đó, Thẩm Thập Tam cùng gia tộc võ sĩ tiến lên, trực tiếp liền muốn đem Kim Mộc Thông khiêng ra tới.

"Ta không đi, ta không đi!"

"Tỷ phu, ngươi không cần cướp ngục a, ngươi không cần cướp ngục a!"

Mập trạch liều mạng ôm đại lão cột sắt, chính là không đi.

Kết quả, sống sờ sờ bị Thẩm Thập Tam bọn người khiêng đi.

. . .

Đợi đến Thẩm Lãng bọn người xông ra đại lao, đi vào bên ngoài viện tử thời điểm, đã lít nha lít nhít ma đứng đầy mặt quân đội.

Chung quanh một cái Thiên Hộ Sở dốc toàn bộ lực lượng.

Ròng rã hơn nghìn người, đem toàn bộ viện tử vây quanh đến chật như nêm cối, đem Thẩm Lãng mấy chục tên võ sĩ vây quanh đến chật như nêm cối.

Thẩm Lãng tốt hưng phấn a!

Vương Khải Khoa rốt cục đem chung quanh quan binh đều chuyển đến, rốt cục có một cái cảnh tượng hoành tráng.

Lúc này, Dư Phóng Chu cùng thê tử Trần thị vọt ra, chỉ vào Thẩm Lãng giọng the thé nói: "Huyện lệnh đại nhân, Thẩm Lãng cướp ngục, Thẩm Lãng cướp ngục!"

Trần thị nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn đầy vô hạn oán độc.

Đêm qua chính là tên tiểu bạch kiểm này, cho nàng mang đến vô cùng vô tận nhục nhã.

Mà Dư Phóng Chu ánh mắt, càng là phảng phất muốn ăn người hưng phấn.

Hắn là một cái người mê làm quan a, đương nhiên biết cướp ngục tính nghiêm trọng.

Huống chi đây là quốc đô, Thẩm Lãng mang theo Huyền Vũ bá tước phủ tư quân đến cướp ngục, cái này hoàn toàn là tạo phản a!

Thẩm Lãng chết chắc!

Ha ha ha ha!

Đến bây giờ Dư Phóng Chu cũng không biết vì sao đêm qua nhỏ máu nhận thân sẽ sai lầm, nhưng khẳng định là Thẩm Lãng cái này nghiệt súc gây nên.

Bây giờ tên súc sinh này rốt cục phải xui xẻo, trời cao có mắt a.

Trên thực tế Dư Phóng Chu cũng phi thường kỳ quái, Thẩm Lãng hẳn là rất thông minh a, làm sao lại làm ra cướp ngục sự tình a?

Thẩm Lãng ánh mắt hướng phía Dư Phóng Chu thê tử Trần thị trong tay nhìn lại một chút.

Nữ nhân này trong tay cầm một cái bát, trong chén lít nha lít nhít đều là con đỉa, khoảng chừng mấy trăm đầu đang ngọ nguậy, nhìn qua thật buồn nôn a.

Thẩm Lãng là có dày đặc sợ hãi chứng, sợ nhất con đỉa những thứ này động vật nhuyễn thể.

Sau đó, dâng lên chính là vô cùng phẫn nộ.

Thật độc độc phụ a, những thứ này con đỉa hiển nhiên là muốn cho Kim Mộc Thông cho ăn xuống.

Đây là muốn vu oan giá hoạ, đây là muốn đối Kim Mộc Thông tra tấn a, mà lại mặt ngoài nhìn không ra vết thương.

Càng đáng sợ chính là bị cho ăn xuống những thứ này con đỉa về sau, coi như dùng trút xuống nước muối giết chết những thứ này con đỉa, nhưng là cũng giết không chết bên trong trùng hút máu.

Ở cái thế giới này, Thẩm Lãng cũng không tìm được tiêu diệt trùng hút máu thuốc.

Đến lúc đó liền liền Thẩm Lãng cái này phụ khoa thánh thủ, cũng không cứu sống Kim Mộc Thông a.

Mập trạch biết điều như vậy, ngươi vậy mà muốn hại chết hắn?

Thẩm Lãng nhìn qua Vương Khải Khoa, lạnh giọng nói: "Vương đại nhân, ta phụng Quốc quân mệnh lệnh đến mang đi Kim Mộc Thông, ngươi đây là muốn kháng chỉ sao?"

"Ha ha ha. . ." Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa nói: "Thẩm Lãng đều đến lúc này, ngươi còn dám nói đây là Quốc quân ý chỉ? Thánh chỉ đâu? Ngươi lấy ra a, lấy ra a. . ."

Đương nhiên không có thánh chỉ!

Vương Khải Khoa nghiêm nghị nói: "Huyền Vũ bá tước phủ người ở rể Thẩm Lãng, giả truyền thánh chỉ, phạm vào tội khi quân. Dẫn đầu Kim thị gia tộc tư quân, tiến đánh Vạn Năm huyện nha, cướp ngục cướp người, so như mưu phản, bắt lại cho ta! Như làm trái kháng, giết chết không cần hỏi tội!"

"Vâng!"

Vạn năm Thiên Hộ Sở hơn ngàn tên lính cùng kêu lên hét lớn.

Sau đó, bỗng nhiên rút đao ra kiếm, giương cung cài tên nhắm chuẩn Thẩm Lãng chờ mấy chục tên võ sĩ.

Thẩm Lãng nghiêm nghị nói: "Vương Khải Khoa, ngươi thật muốn kháng chỉ sao?"

Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa cười gằn nói: "Động thủ!"

Lập tức, mấy trăm hơn ngàn tên lính vọt lên.

Lúc này, trong kiệu đại hoạn quan Lê Chuẩn tằng hắng một cái.

Hiện tại ta có thể đi ra rồi hả?

Thẩm Lãng ngươi không khí này hẳn là làm nền đúng chỗ đi, ngươi muốn hố người hiện tại cũng kém không nhiều hỏa hầu a.

Ta hôm nay có thể là vừa chịu qua đánh gậy, cái mông đều nở hoa rồi, thật sự là ngồi không yên a.

Hắn chậm rãi từ trong kiệu đi ra.

Cất cao giọng nói: "Quốc quân khẩu dụ, Kim Mộc Thông một bản án giả dối không có thật, mệnh lệnh Vạn Năm huyện lập tức đem vô tội phóng thích!"

"Quốc quân giải thích, thương nhân Dư Phóng Chu phát rồ, tự mình buôn bán « Đông Ly chuyện tình yêu », tru sát toàn tộc!"

Lập tức, Vương Khải Khoa cả người giống như sét đánh.

Không dám tin nhìn qua Lê Chuẩn.

Hắn đương nhiên là nhận biết vị này đại hoạn quan, Quốc quân tâm phúc đại thái giám a.

Nguyên lai, thật sự có Quốc quân khẩu dụ a, thật sự có a!

Cái này, cái này sao có thể a?

Mà Dư Phóng Chu càng là triệt để đã mất đi tất cả phản ứng.

« Đông Ly chuyện tình yêu », ta lúc nào bán qua quyển sách này a?

Ta năm ngoái là bán qua « Đông Ly ký » quyển sách này, mà lại kém chút nhường ta phá sản đến bước đường cùng, nếu như không phải Kim Mộc Thông bản này « Đấu Phá Thương Khung Chi Phong Nguyệt Vô Biên », ta Dư gia đã triệt để xong đời.

Có thể là ta nào có lá gan bán « Đông Ly chuyện tình yêu » a? Ta không muốn sống nữa sao?

Ở trong đó đều là thịt văn, mà lại viết đều là Đại Viêm đế quốc hoàng hậu, Hoàng thái hậu a.

Quyển sách này thật là ai đụng ai chết a!

Dư Phóng Chu lập tức quỳ xuống đến thê lương hô.

"Oan uổng, oan uổng a!"

"Đây nhất định là vu oan hãm hại a, đây là hãm hại a, Vương đại nhân ngươi đi thăm dò rõ ràng a."

Mà thê tử của hắn Trần thị chỉ vào Thẩm Lãng, nói: "Là ngươi, nhất định là ngươi hãm hại chúng ta nhà."

Hắn hướng phía Vương Khải Khoa nói: "Vương đại nhân, nhất định là Thẩm Lãng đem « Đông Ly chuyện tình yêu » bỏ vào nhà chúng ta hiệu sách, nhất định là hắn vu oan hãm hại chúng ta, ngài muốn vì nô gia lấy lại công đạo a!"

Thẩm Lãng tiến lên, hướng phía Thẩm Thập Tam nói: "Đè lại Dư Phóng Chu cái đôi này vợ chồng."

Thẩm Thập Tam cùng mấy cái võ sĩ tiến lên, bỗng nhiên đem Dư Phóng Chu vợ chồng án lấy quỳ trên mặt đất.

Thẩm Lãng cầm qua chén này con đỉa nói: "Đây là cái gì a? Mập mạp rất khả ái a, hẳn là rất có dinh dưỡng đi."

Trong chốc lát.

Dư Phóng Chu thê tử Trần thị dọa đến hồn phi phách tán.

"Lòng tham không đáy a!" Thẩm Lãng nói: "Kim Mộc Thông ngươi phải nhớ kỹ, nhìn thấy đáng thương người, thoáng đồng tình có thể, cải biến vận mệnh loại chuyện này không nên tùy tiện đi làm, hiểu chưa?"

Trần thị quỳ trên mặt đất, liều mạng dập đầu nói: "Thẩm công tử, ta sai rồi, ta sai rồi! Ta nguyện ý tố giác vạch trần, ta Dư Phóng Chu nhường ta hãm hại Kim Mộc Thông, là hắn cho Kim Mộc Thông trút xuống tình dược, sau đó nhường ta cưỡng ép làm bẩn hắn, đều là hắn bức ta làm."

"Ta còn muốn vạch trần, Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa là người biết chuyện, hắn cũng là đồng lõa, hắn là hãm hại Huyền Vũ bá tước phủ thế tử Kim Mộc Thông đồng lõa. Ta muốn cáo trạng, ta muốn cáo trạng, Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa cưỡng bức ta, hai lần, ròng rã hai lần."

Trần thị điên cuồng liên quan vu cáo.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Ta đã không quan tâm chân tướng, cũng không có người quan tâm chân tướng, mười ba, đẩy ra miệng của nàng!"

Thẩm Thập Tam tiến lên, đẩy ra Trần thị miệng.

Nàng cắn quá gấp, hoàn toàn tách ra không ra.

Thẩm Thập Tam trực tiếp tháo bỏ xuống nàng xương cằm.

Thẩm Lãng trực tiếp đem nửa bát con đỉa sống sờ sờ đút vào trong miệng nàng.

"A. . . A. . . A. . ."

Tự làm tự chịu, cầu nhân đến nhân!

Bên cạnh Dư Phóng Chu toàn thân run rẩy, nhìn qua Thẩm Lãng run rẩy nói: "Vô độc bất trượng phu, vô độc bất trượng phu, ta không hối hận, ta không hối hận. . . A. . ."

Thẩm Lãng đem mặt khác nửa bát con đỉa, rót vào Dư Phóng Chu bên trong bụng.

Bên cạnh Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa, lập tức tê liệt ngã xuống trên mặt đất, toàn thân run rẩy.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 215: Thiên Khiển! Đại Ngốc Nàng Dâu!

Có người có lẽ kỳ quái, vì sao trước đó Quốc quân sẽ hạ chỉ giết Dư Phóng Chu cả nhà, lại cho tới bây giờ cũng còn không có giết?

Bởi vì lúc ấy là rạng sáng, mà lúc này mới giữa trưa.

Mặc dù phát sinh rất nhiều chuyện, nhưng chỉ vẻn vẹn mới trôi qua mấy canh giờ mà thôi.

Loại chuyện nhỏ nhặt này lại không cần hắc thủy đài đi làm, trực tiếp một đạo khẩu dụ đi cho Đại Lý Tự bắt người, sau đó xử phạt mức cao nhất theo pháp luật giết cũng được.

Mà bây giờ Đại Lý Tự còn tại đi theo quy trình đâu.

. . .

Dư Phóng Chu chết rồi, thê tử của hắn Trần thị cũng đã chết.

Tử trạng cực độ sự khốc liệt.

Đương nhiên, coi như bị trút xuống con đỉa cũng sẽ không chết đến nhanh như vậy.

Là Thẩm Lãng phái người sớm đi hiểu rõ hai người tính mệnh.

Bởi vì cái này tiếng kêu thảm thiết thê lương thực sự quá làm người ta sợ hãi.

Thực sự là quá thảm rồi.

Mà Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất không đứng dậy nổi.

Lúc này, hắn đối Thẩm Lãng hung ác hoàn toàn có khắc cốt minh tâm ấn tượng, đại khái vĩnh viễn cũng không quên mất.

Thẩm Lãng ở trước mặt hắn ngồi xổm xuống, chậm rãi nói: "Vương đại nhân, ngài không những mình kháng chỉ, hơn nữa còn mang theo hơn ngàn binh sĩ đến kháng chỉ? Có ý tứ gì?"

Vương Khải Khoa ngồi liệt trên mặt đất, chỉ vào Thẩm Lãng run rẩy nói: "Ngươi, ngươi âm ta!"

"Ngươi ngu xuẩn như vậy, ta không động tay âm ngươi cũng cảm thấy rất không có ý tứ a." Thẩm Lãng vỗ khuôn mặt của hắn nói: "Suy nghĩ thật kỹ làm sao vượt qua cửa này đi!"

Thẩm Lãng bàn tay vuốt Vương Khải Khoa mặt, một chút so một chút nặng.

"Ba ba ba ba. . ."

Mà lúc này cái này Vạn Năm huyện lệnh, hoàn toàn không dám chống cự.

Thậm chí cả người đầu óc đều đã hồn bay lên trời, nơm nớp lo sợ.

Đúng vậy a, ta làm như thế nào vượt qua cửa này?

Làm sao vượt qua cửa này a?

. . .

Thẩm Lãng, Kim Mộc Thông, Lê Chuẩn công công đi vào Dư Phóng Chu trong nhà.

Lúc này, hai cái đáng yêu tiểu nha đầu đang dùng cơm.

Lớn nha đầu tại húp cháo, miệng nhỏ nói lầm bầm: "Ăn thịt, Ăn thịt. . ."

Tiểu nha đầu chính ở chỗ này ăn gạo cháo.

Một cái trung niên phu nhân luống cuống tay chân cho hai cái tiểu nha đầu cho ăn cơm.

Dư Phóng Chu lão mẫu chậm rãi ăn cơm, nhìn về phía hai cái tôn nữ ánh mắt tràn đầy chán ghét cùng ghét bỏ.

Bồi thường tiền hàng!

Đều là bồi thường tiền hàng!

Lần này nhi tử Dư Phóng Chu hại Kim Mộc Thông về sau, liền có thể làm quan.

Đến lúc đó, nhường nhi tử nạp thiếp.

Thậm chí dứt khoát đem Trần thị cho bỏ, tái giá một cái thê tử, sinh hạ hai cái mập mạp tiểu tử nối dõi tông đường.

Trần thị đã không sạch sẽ, nơi nào phối cấp Dư gia làm con dâu a?

Đương nhiên, ngày đó nhường Trần thị đi hại Kim Mộc Thông cũng là Dư Phóng Chu lão mẫu đáp ứng.

Vì nhi tử tiền đồ, hi sinh một cái con dâu đáng là gì a?

Cái kia gọi Kim Mộc Thông mập mạp cũng thật sự là ngu xuẩn, tựu liền dạng này béo ụt ịt ngu xuẩn còn có thể làm lớn quý tộc?

Vậy ta nhi tử Dư Phóng Chu dựa vào cái gì không thể làm đại quan?

Lúc này, Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông đi đến.

Lê Chuẩn công công đứng ở bên ngoài.

Hai cái tiểu nha đầu gặp được Kim Mộc Thông về sau, lập tức hưng phấn đến oa oa thét lên.

Trong đó hai tuổi cái nha đầu kia còn giang hai cánh tay, muốn để Kim Mộc Thông ôm một cái.

Có ít người trời sinh liền nhận tiểu hài tử thích, tỉ như mập trạch, nhìn người vật vô hại dáng vẻ.

"Ôm một cái. . ."

"Cây cao lương ôm một cái. . ."

Dư Phóng Chu lão mẫu nhìn thấy Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông, không khỏi biến sắc.

"Ngươi không phải tại trong đại lao sao? Sao lại ra làm gì? Ngươi vượt ngục?"

"Nhanh đi báo quan, nhanh đi báo quan, đem hắn bắt lại!"

Quả nhiên có mẫu, mới có con a, bà lão này cũng ác độc như vậy.

Kim Mộc Thông tiến lên, một tay một cái đem hai cái tiểu nha đầu ôm vào trong ngực.

Sau đó một giây sau, hắn mập mạp mặt bị chi phối hai cái tay nhỏ nắm chặt, dùng sức ra bên ngoài kéo.

Lạc lạc lạc lạc!

Hai cái tiểu nha đầu cao hứng lạc lạc gọi.

Các nàng cùng Kim Mộc Thông đã không chỉ một ngày giao tình.

Trước đó Dư Phóng Chu vì lấy lòng Kim Mộc Thông, thường xuyên mang theo hai cái tiểu nha đầu đi Quốc Tử Giám tìm hắn.

Mập mạp cùng hai cái này tiểu nha đầu đã rất thân.

Mập trạch nhìn cũng không nhìn Dư Phóng Chu lão mẫu đồng dạng, trực tiếp ôm hai cái nha đầu đi ra.

Thẩm Lãng nhìn một cái Dư Phóng Chu lão mẫu, thản nhiên nói: "Con của ngươi chết rồi, con dâu cũng đã chết, ngươi cũng lên đường đi."

Lão phụ sắc mặt kịch biến, khàn giọng nói: "Không có khả năng, không có khả năng, ngươi đang nói láo! Nhi tử ta lập tức liền muốn làm quan, chúng ta phía trên có người, chúng ta phía trên có người. . ."

Thẩm Thập Tam tiến lên, móc ra một sợi dây thừng, ghìm chặt lão phụ cổ.

Dư Phóng Chu mẫu thân giãy dụa.

"Chúng ta phía trên có người. . ."

"Chúng ta phía trên có người. . ."

Một lát sau, nàng chết đi!

. . .

Kim thị trong biệt viện!

Tiểu Băng liều mạng nịnh nọt lấy lòng công chúa Ninh Diễm, không ngừng thăm dò nàng yêu thích.

Âm nhạc cảm giác được nàng khát vọng hài tử.

Thế là, liền liều mạng nói hài tử sự tình.

Trong bụng của nàng Bảo Bảo rõ ràng mới hai tháng, chính là bị nàng nói đến rất sống động.

Cọp cái công chúa một hồi lâu ghen tị.

Mà đại ngốc trong phòng khách ngồi một hồi, cảm thấy được không dễ chịu, thế là dứt khoát chạy đến bên ngoài viện tử, ngồi xổm trên mặt đất nhìn con kiến.

Thẩm Lãng còn không có vào cửa, đại ngốc liền nghe được, hưng phấn đi ra ngoài đón.

"Hai ngốc, ta tới, ta đến rồi!"

"Hai ngốc, ta rất nhớ ngươi a."

"Sư phụ đi làm việc, đem ta đặt ở quốc đô cửa ra vào, ta liền đến tìm ngươi."

"Sư phụ nói cho ta tìm một cái nàng dâu, nhường ta đi ra mắt? Cái gì là ra mắt a?"

Hắn lại đem đoạn văn này lặp lại một lần.

Thẩm Lãng nghe được thanh âm này, lập tức cuồng hỉ, sau đó bỗng nhiên vọt vào.

Tiếp theo phút, hắn liền bị đại ngốc ôm lấy.

"Buông ra, buông ra, muốn nín chết a. . ."

"Ngươi buông ra cho ta, xương cốt muốn gãy mất a. . ."

Thẩm Lãng lập tức từng đợt kêu thảm.

Cái này đại ngốc khí lực không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần, nhưng hắn còn tưởng rằng mình cùng trước kia không sai biệt lắm, cho nên ôm lấy Thẩm Lãng thời điểm, cơ hồ muốn đem toàn thân hắn xương cốt bóp nát.

Đại ngốc buông ra về sau, nhìn qua Thẩm Lãng cười ngây ngô.

Thẩm Lãng ngẩng đầu lên, lại nhón chân lên.

Là ta ảo giác? Vẫn là đại ngốc ngươi lại cao lớn rồi?

Không sai, cái này ngốc đại cá lại cao lớn.

Nguyên lai chỉ có hai mét mốt, hiện tại tuyệt đối vượt qua Diêu Minh.

Cái này đều nhanh phải có 2m3 đi!

Mà lại so trước đó còn muốn càng cường tráng, đứng ở chỗ đó liền phảng phất một cái tháp sắt đồng dạng.

Thẩm Lãng lui lại mấy bước.

Ta không thể cùng cái này ngốc đại cá đứng chung một chỗ, không phải sẽ có vẻ ta giống như tiểu hài tử, sẽ ảnh hưởng ta tại Tiểu Băng cùng Ninh Diễm trong suy nghĩ vĩ đại hình tượng.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói ngươi sư phụ đi làm việc, làm chuyện gì rồi?"

Đại ngốc nói: "Đi đánh nhau, còn có đi cho ta nói nàng dâu."

Thẩm Lãng nói: "Đi cùng ai đánh nhau?"

Đại ngốc nói: "Gọi cái gì Tuyết Sơn lão yêu."

Lúc đầu Hoàng Phượng việc không liên quan đến mình, lúc này nghe được cái tên này không khỏi kinh ngạc.

Sư phụ của ngươi tại sao phải cùng sư phụ ta đánh nhau?

Thẩm Lãng nói: "Phượng, sư phụ của ngươi gọi Tuyết Sơn lão yêu?"

Hoàng Phượng gật đầu nói: "Cái này ngốc đại cá tử sư phụ là ai?"

Thẩm Lãng nói: "Đại tông sư Chung Sở Khách."

Hoàng Phượng nói: "Vậy, vậy khó trách."

Thẩm Lãng nói: "Sư phụ của ngươi vậy mà cho ngươi tìm vợ rồi? Ngươi biết nàng là ai chăng?"

Đại ngốc nói: "Không biết, lão sư nói là Tuyết Ẩn quan môn đệ tử. Chẳng lẽ nàng cũng mỗi ngày cho sư phụ đóng cửa sao?"

Tuyết Ẩn đại tông sư!

Cái tên này liền Thẩm Lãng cũng biết a!

Sáu cái đại tông sư một trong a, cùng Chung Sở Khách, Lý Thiên Thu, Yến Nan Phi nổi danh a.

Đến mức Tuyết Sơn lão yêu.

Một cái đến gần vô hạn tại đại tông sư đỉnh cấp cường giả.

Nhưng gặp quỷ chính là, tại Thiên Không Các bình chọn bên trong, liền cho Việt quốc sáu cái đại tông sư chỉ tiêu.

Thế giới này võ đạo nhưng không có cái gì cấp bậc phân chia a.

Cái gì võ sĩ, đại võ sĩ, Võ sư nhất phẩm hết thảy không có!

Toàn bộ Việt quốc liền sáu cái đại tông sư danh ngạch.

Ngươi muốn tấn thăng đại tông sư?

Được a! Rất đơn giản, ngươi đi đánh bại trong đó một cái, sau đó ngươi liền thay vào đó.

Cho nên Tuyết Sơn lão yêu điên cuồng khiêu chiến sáu cái đại tông sư.

Cho đến bây giờ, đã khiêu chiến bảy tám năm.

Toàn bộ đều thua.

Quả hồng chọn mềm bóp, nàng cảm thấy Chung Sở Khách võ công yếu nhất, cho nên đã khiêu chiến hắn ba lần.

Chung Sở Khách cũng siêu cấp khó chịu a.

Dựa vào các ngươi đại gia.

Mỗi ngày nói ta tại sáu đại tông sư bên trong hạng chót.

Ta còn biết xấu hổ hay không a?

Các ngươi chờ đó cho ta, chờ lấy đồ đệ của ta đại ngốc trâu bò lên về sau, cả đám đều đem các ngươi diệt.

Bất quá đại ngốc tuổi không nhỏ a, đến cho hắn tìm vợ.

Ta đại ngốc ngưu bức như vậy, về sau chú định thiên hạ đệ nhất cao thủ a.

Cho nên cái này nàng dâu cũng không thể tùy tiện tìm.

Phải để ý môn đăng hộ đối a.

Cho nên cũng phải tại sáu cái đại tông sư đồ đệ bên trong tìm.

Tuyết Sơn lão yêu?

Không được không được, ngươi không phải đại tông sư, chúng ta thân phận không xứng đôi, mà lại ngươi đồ đệ quá xấu. (Hoàng Phượng: Ta giết chết các ngươi)

Kiếm Vương Lý Thiên Thu, hắn liền một cái đồ đệ, hơn nữa còn là cái nam.

Đao Vương Yến khó bay? Hắn có nữ nhi, cũng có nữ đồ đệ.

Nhưng người này quá ác, dã tâm quá lớn, còn cho Quốc quân bán mạng, không thể tìm.

Chọn tới chọn lui, cũng chỉ có Tuyết Ẩn đại tông sư có một vị nữ đệ tử, tuổi cùng đại ngốc không sai biệt lắm, liền lớn năm tuổi mà thôi.

Cho nên Chung Sở Khách đại tông sư liền đi Đại Tuyết Sơn.

Đại Tuyết Sơn rất lớn, một bộ phận tại Việt quốc, một bộ phận tại Sở quốc, một bộ phận tại Khương quốc.

Hắn đi một bên cùng Tuyết Sơn lão yêu luận võ, đi một bên cho đại ngốc nói nàng dâu.

Mà lúc này, Kim Mộc Thông mới yếu ớt nói: "Tiểu Băng, ta trở về, đại ngốc, nhìn thấy ngươi thật là cao hứng a."

Ta mới vừa từ trong đại lao đi ra a, các ngươi liền không thể chú ý một chút ta sao?

Tiểu Băng nói: "Thế tử, ngươi đi ra a! Oa, thật xinh đẹp tiểu nha đầu a!"

Sau đó Tiểu Băng xông lên phía trước, đem hai cái tiểu nha đầu ôm vào trong ngực, yêu thích không buông tay.

Ninh Diễm công chúa cũng hướng phía Kim Mộc Thông nhìn lại, nói: "A, ngươi chính là cái kia mập trạch a? Chính là ngươi cưỡng bức cái kia tiệm sách lão bà? Không có tiền đồ!"

Kim Mộc Thông lắc đầu nói: "Ta không có, ta không có! Ta là bị Trần thị hại, ta mới là người bị hại a."

Giận lão hổ công chúa liếc qua nói: "Kia càng thêm không có tiền đồ."

Lúc này, đại ngốc hỏi: "Ba ngốc, cái gì là cưỡng bức a?"

Kim Mộc Thông nhìn đại ngốc một cái nói: "Ta lúc đầu rất nhớ ngươi, nhìn thấy ngươi cũng rất kích động, nhưng là ta hiện tại không muốn nói chuyện."

Thẩm Lãng nói: "Mười ba, ngươi mang theo thế tử đi tắm thay quần áo."

"Phải"

Thẩm Lãng lại hướng đại ngốc nói: "Đại ngốc, ngươi võ công luyện đến đâu rồi? Lợi hại sao?"

Đại ngốc uể oải nói: "Luyện được không tốt, không có chút nào lợi hại. Sư phụ mỗi ngày đều mắng ta đần, còn nói heo đều lợi hại hơn ta."

Thẩm Lãng nói: "Đừng nản chí a, ngươi mới luyện nửa năm đâu."

Đúng vậy a, luyện võ nửa trước năm đều là tại vỡ lòng, cơ hồ chỉ riêng đứng trung bình tấn.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi lão sư có dạy ngươi kiếm pháp gì sao?"

Đại ngốc nói: "Không có, nói một năm sau sẽ dạy."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi lão sư có dạy ngươi nội công sao?"

Đại ngốc nói: "Cái gì là nội công a?"

Thẩm Lãng kinh ngạc, lập tức chửi ầm lên.

Chung Sở Khách ngươi tính là gì đại tông sư a?

Ngươi cái này cũng không dạy, cái kia cũng không dạy.

Cái này đều nửa năm trôi qua, đại ngốc còn cái gì đều không có học được?

Như thế hắn lúc nào mới có thể biến thành cao thủ a.

Ta cũng chờ đã không kịp a.

Ngươi cái này đại tông sư hoàn toàn là dạy hư học sinh a.

Lặng lẽ người ta Lý Thiên Thu, dạy nhiều lắm tốt.

Ngươi tại sáu đại tông sư bên trong hạng chót, xem ra không phải là không có đạo lý.

Nhà ta Mộc Lan bảo bối võ công không lợi hại, xem ra cũng là ngươi dạy đến không được.

Ngày nào ta đến nhờ nhờ quan hệ, tìm xem người, nhường Kiếm Vương Lý Thiên Thu dạy Mộc Lan bảo bối.

Thẩm Lãng lập tức có chút chê.

"Đại ngốc, ngươi nửa năm này kiếm pháp cũng không có học, nội công cũng không có học, vậy ngươi đều sẽ thứ gì a?"

Đại ngốc uể oải nói: "Ta gì cũng không biết."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi gì cũng không biết, ngươi lão sư cũng dám yên tâm đưa ngươi ném ở quốc đô cửa ra vào, không sợ ngươi bị người bán, bị người khi dễ?"

Đại ngốc giống như nhớ ra rồi, nói: "Đúng rồi, sư phụ còn nói với ta, nhường ta đi tìm Ninh Khiết, cùng nàng đồ đệ đánh một trận, dạng này ta tại quốc đô liền không ai khi dễ ta, Ninh Khiết là ai a?"

Lời này mới ra.

Cọp cái công chúa lúc đầu chính ôm một tiểu nha đầu thân mật chơi đùa.

Lúc này nghe được đại ngốc, lập tức bỗng nhiên nhảy dựng lên.

Cái gì? !

Đại ngốc, ngươi lại còn muốn cùng ta đánh nhau luận võ?

Ngươi mới luyện nửa năm võ công, kiếm pháp cũng sẽ không, nội công cũng sẽ không, còn muốn so với ta võ.

Ngươi mặc dù trời sinh thần lực, nhưng là cái gì võ công cũng sẽ không.

Lại còn muốn cùng ta luận võ?

Ngươi biết ta có bao nhiêu lợi hại sao?

Lập tức cọp cái công chúa nhịn không được, nói thẳng: "Đi, đi, đi lão sư ta nơi đó!"

"Ta Ninh Diễm một cái tay cùng ngươi đánh, cam đoan miểu sát ngươi!"

Sau đó, giận lão hổ công chúa liền nắm Thẩm Lãng tay đi ra ngoài, hướng phía Ninh Khiết trưởng công chúa tĩnh lư đi đến.

Tiểu Băng nhíu mày.

Ninh Diễm ngươi muốn cùng đại ngốc luận võ, làm gì dắt nam nhân ta tay?

Không muốn mặt nữ nhân,

Đoạt nam nhân a?

Mông ngươi lớn đặt mông có thể ngồi sập nửa gian phòng, rất đáng gờm sao?

Ninh Diễm công chúa còn không tự giác, một bên lôi kéo Thẩm Lãng tay đi ra ngoài một bên gào lên: "Đi, đại ngốc, đi tĩnh lư, ta một cái tay đánh với ngươi!"

. . .

Khương quốc!

Đại khái một tháng trước, quốc gia này liền phảng phất bị vận rủi bao phủ.

Bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch ở đây bạo phát.

Mỗi ngày đều có một số đông người lây nhiễm.

Khương vương là một cái tuyệt đối tàn bạo người, một khi phát hiện có người lây nhiễm bệnh đậu mùa, lập tức thiêu chết vùi lấp.

Tuyệt không cứu chữa.

Nhất định phải dùng tàn nhẫn nhất biện pháp, triệt để bóp chết cỗ này tình hình bệnh dịch.

Nhưng coi như như thế, vẫn là khống chế không nổi.

Bởi vì Khương quốc không có thành thị, không cách nào phong tỏa bách tính lưu động.

Đối với bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch, toàn bộ Khương quốc đều nhìn tới như quỷ.

Thật là đáng sợ.

Mà lại cách mỗi mấy năm, liền muốn bộc phát một lần.

Mỗi lần bộc phát, đều phải giết chết vô số người.

Đối với người Khương đến nói, bệnh đậu mùa căn bản không phải tật bệnh, mà là thiên khiển.

Căn bản chính là đến thu hoạch sinh mệnh Địa Ngục Thần.

Cách mỗi bốn năm năm, nhất định sẽ bộc phát một lần.

Năm nay thời tiết thực tế nóng một chút, cho nên năm nay bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch thực tế nghiêm trọng.

Khương vương đã lục tục ngo ngoe giết mấy vạn người.

Nhưng vẫn là khống chế không nổi, mà lại càng ngày càng nghiêm trọng, lây nhiễm người càng đến càng nhiều.

Một số thời khắc, Khương vương giết đến chính hắn tâm đều run rẩy.

"Thiên thần a, chúng ta người Khương đến tột cùng đã làm sai điều gì a? Lại muốn dạng này trừng phạt ta?"

"Đến tột cùng còn muốn chết bao nhiêu người mới có thể kết thúc trận này Địa Ngục vận rủi?"

"Lại chết xuống dưới, chúng ta Khương quốc liền muốn xong a!"

. . .

Khương quốc công chúa A Lỗ Na Na, cưỡi một thớt trắng trâu xuống núi tuyết.

Nàng cực độ cường tráng hữu lực, thân cao vượt qua hai mét.

Năm nay nàng đã hai mươi lăm tuổi.

Đã từng, nàng là toàn bộ Khương quốc cường đại nhất nữ võ sĩ.

Tám tuổi thời điểm, nàng liền đã một mét bảy.

Từ đó trở đi, nàng liền theo phụ vương giết người.

Lúc mười ba tuổi, nàng liền danh dương toàn bộ Khương quốc, được xưng là Địa Ngục công chúa.

Bởi vì mười ba tuổi nàng, liền đã một mét chín, cơ hồ so bất kỳ nam nhân nào đều cao hơn một cái đầu.

Mà lại giết người như ngóe.

Người người đều nói, nàng là bị nguyền rủa.

Tất cả mọi người cảm thấy cái này bị nguyền rủa đột biến nữ nhân, không sẽ sống qua ba mươi tuổi.

Mười năm trước, có một cái mỹ nhân tuyệt thế xuất hiện tại Khương hoàng cung, nói muốn thu a Lỗ công chúa làm đồ đệ.

Bởi vì nàng sát khí quá nặng đi, nếu không hảo hảo chăm sóc huấn luyện, khả năng sống không quá ba mươi tuổi.

Na Lỗ công chúa không tin, trực tiếp quơ lấy loan đao hướng phía nữ nhân kia đánh tới.

Mười cái Khương tộc võ sĩ người trước ngã xuống, người sau kế tục tiến lên, trùng sát đi lên.

Nhưng mà, cái kia mỹ nhân tuyệt sắc cũng chỉ dùng một cái Thiên Thiên ngón tay ngọc, dễ như trở bàn tay đánh bại a Lỗ công chúa cùng mười mấy tên võ sĩ.

Thế là, A Lỗ Na Na công chúa trở thành nữ nhân này đệ tử.

Bây giờ đã tại trên tuyết sơn ròng rã mười năm.

A Lỗ công chúa đã đi theo nữ nhân này luyện võ mười năm.

Nàng thực sự muốn nghẹn điên rồi, nàng đã cực kỳ lâu đều không giết người.

Lúc đầu nàng còn có thể núi tuyết ở lại, còn có thể sư phụ bên người ở lại.

Có thể là đêm qua sư phụ nói cho nàng một tin tức, nói cho nàng tìm một vị hôn phu, chẳng mấy chốc sẽ đến ra mắt.

Lập tức, A Lỗ Na Na đều muốn nổ.

Nam nhân?

Ta A Lỗ Na Na không cần nam nhân.

Ta A Lỗ Na Na anh hùng tuyệt đỉnh, thiên hạ có nam nhân kia có thể chinh phục ta?

Nhìn một cái những nam nhân này?

Từng cái thấp bé không chịu nổi, đứng trước mặt ta đều cùng tiểu hài đồng dạng.

Ta A Lỗ Na Na đứng lên, đã giống như núi cao.

Nhưng là sư phụ nhường nàng ra mắt, nàng không dám chống lại a.

Sư phụ quá lợi hại.

Ta A Lỗ Na Na mặc dù đã cực độ lợi hại, nhưng vẫn là đánh không lại sư phụ.

Thế là nàng liền lặng lẽ cho sư phụ xuống thuốc mê, thuốc đổ sư phụ về sau, nàng một người cưỡi trâu xuống núi, chạy về Khương hoàng cung.

. . .

Núi tuyết đỉnh!

Một cái tuyệt thế giai nhân, nhẹ nhàng đứng sừng sững ở trên mặt tuyết.

Cái này yếu ớt đất tuyết, vậy mà không có để lại bất luận cái gì dấu chân.

Nàng ánh mắt nhìn qua đệ tử cưỡi trâu xuống núi bóng lưng, lộ ra một chút sủng ái.

Nàng chính là thiên hạ đỉnh cấp võ đạo tông sư, Tuyết Ẩn!

Nàng mới thật sự là tuyệt thế giai nhân.

Xứng với kia bài thơ.

Bắc phương có một giai nhân, Dung nhan tuyệt thế cõi trần đứng riêng.

Liếc nhìn, thành quách ngả nghiêng, Liếc thêm lần nữa nước liền lung lay.

Nàng tuổi tác thành mê.

Nhưng nàng khuôn mặt cùng dáng người, nhìn qua giống như hơn hai mươi người.

Mà liền tại lúc này.

Một thân ảnh nhanh chóng mà tới.

Giống như từ trên mặt tuyết thổi qua đến, đồng dạng không có để lại bất luận cái gì dấu chân.

"Tuyết Ẩn sư tỷ, hai mươi năm không gặp, ngươi vậy mà không có chút nào cải biến, thậm chí càng trẻ."

"Chung sư đệ, hai mươi năm không gặp, ngươi già đi."

"Đế quốc hủy diệt, chủ nhân chết bất đắc kỳ tử, tâm lực tiều tụy, ta gì có thể không già?"

Đón lấy, Chung Sở Khách nói: "Ngươi đệ tử kia không phải muốn cùng đại ngốc ra mắt sao? Làm sao lại nhường nàng đi rồi?"

Tuyết Ẩn tông sư nói: "Duyên phận đến, tự nhiên là đến, không cần đến tận lực tác hợp."

Đón lấy, Tuyết Ẩn tuyệt thế vô song khuôn mặt vô hỉ vô bi nói: "Lại nói ta lập tức liền phải chết, ta không muốn để cho đứa nhỏ này nhìn thấy ta chết đi."

Chung Sở Khách đại tông sư ánh mắt rưng rưng nói: "Sư tỷ, thật. . . Thật cứu không được sao?"

Tuyệt thế giai nhân Tuyết Ẩn tông sư nói: "Tuyệt thế chứng bệnh, cứu không được, cũng chính là mười mấy ngày nay bên trong sự tình!"

Chung Sở Khách nói: "Ta biết một cái phi thường lợi hại người trẻ tuổi, thiên mã hành không, hắn có lẽ có thể cứu ngươi."

Tuyết Ẩn lắc đầu nói: "Không cần, cứ như vậy rời đi cũng rất tốt."

Cứ thế mà chết đi, Cứ thế mà chết đi.

Chết đến dưới đất về sau, có lẽ có thể tìm tới bệ hạ chết bất đắc kỳ tử chân tướng.

. . .

Tĩnh lư!

Ninh Khiết trưởng công chúa ẩn cư chi địa.

Thẩm Lãng thật sự là không muốn vào tới.

Ninh Khiết mới không giống nữ nhân, mỗi lần Thẩm Lãng nhìn thấy nàng đều cảm thấy khó chịu, thật giống như có dục niệm là một kiện rất đáng xấu hổ sự tình.

Không phải sao, vừa mới đi vào cái này tĩnh lư, hắn cảm thấy mình liền không cứng nổi.

"Sư phụ, sư phụ. . ."

Ninh Diễm công chúa mạnh mẽ đâm tới tiến đến, la lớn: "Có một cái ngốc đại cá tử, mới luyện nửa năm võ công, kiếm pháp cũng sẽ không, nội công cũng không có học qua, lại muốn so với ta võ, ngươi nói buồn cười không buồn cười?"

Đại ngốc đi đến, nhìn qua Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Ngươi là Ninh Khiết a."

Ninh Khiết trưởng công chúa đối với bất kỳ người nào đều mặt không thay đổi, nhìn thấy đại ngốc lại ôn nhu cười một tiếng, nói: "Đúng a, ta là Ninh Khiết, ngươi là ai nha?"

Đại ngốc nói: "Ta là đại ngốc."

Ninh Khiết trưởng công chúa cười nói: "Nguyên lai ngươi chính là đại ngốc a."

Chung Sở Khách thu như thế một cái tuyệt đỉnh thiên tài đồ đệ về sau, viết thư cùng mỗi một cái cao thủ hàng đầu đều khoe khoang qua, Ninh Khiết trưởng công chúa cũng không ngoại lệ.

Không chỉ có như thế, Chung Sở Khách đem đại ngốc trước lưu tại Việt quốc đều cũng là không yên lòng, cho nên ủy thác Ninh Khiết trưởng công chúa bảo hộ hắn.

Ninh Diễm công chúa tốt đố kỵ.

Bởi vì cô cô cho tới bây giờ vô dụng như thế thân cận khẩu khí cùng nàng nói chuyện qua.

Ninh Khiết trưởng công chúa ôn nhu nói: "Đại ngốc, ngươi lão sư còn để ngươi mang theo lời gì sao?"

Đại ngốc nói: "Sư phụ nhường ta tìm tới Ninh Khiết, sau đó cùng ngươi đồ đệ đánh một trận."

Ninh Diễm công chúa nói: "Sư phụ, ngươi đã nghe chưa? Hắn muốn cùng ta đánh nhau."

Ninh Khiết trưởng công chúa thanh âm trở nên bình thản nói: "Không cần gọi ta sư phụ."

"Cô cô." Ninh Diễm bất đắc dĩ.

Ninh Khiết thanh âm lại trở nên ôn nhu nói: "Đại ngốc, ngươi cùng sư phụ học võ bao lâu?"

"Nửa năm." Đại ngốc nói.

Ninh Khiết lại nói: "Vậy ngươi đều học xong cái gì rồi?"

Đại ngốc nói: "Gì cũng không biết."

Ninh Khiết nói: "Kiếm pháp cùng nội lực, cũng sẽ không sao?"

Đại ngốc lắc đầu nói: "Cũng sẽ không."

Ninh Khiết nói: "Vậy ngươi liền cùng Ninh Diễm thử một chút xem sao."

Đón lấy, nàng quay đầu nhìn về Ninh Diễm công chúa nói: "Ngươi không cần đả thương hắn biết sao?"

"Biết." Ninh Diễm công chúa tràn đầy phấn khởi.

Ha ha ha ha!

Ta Ninh Diễm thiên phú lại cao, nội lực lại cao, luyện võ mười tám năm.

Ngươi đại ngốc đầu óc lại ngu xuẩn, mới luyện võ nửa năm, cái gì võ công cũng không biết, còn muốn cùng ta đánh nhau?

Thật sự là nói đùa!

"Tới tới tới, ta chấp ngươi một tay!"

Ninh Diễm công chúa bỗng nhiên rút kiếm, chỉ phía xa đại ngốc.

Đại ngốc cầm xuống phía sau cây kia côn sắt trọng kiếm, không khỏi hướng Thẩm Lãng trông lại, tràn ngập bất an nói: "Hai ngốc, ta phải đánh thế nào a? Sư phụ không dạy qua a!"

Thẩm Lãng nói: "Muốn đánh thế nào thì đánh thế ấy, dù sao đều là bị miểu sát."

"Đừng nói nhảm, tiếp chiêu!" Ninh Diễm công chúa nghiêm nghị quát.

Sau đó, nàng bỗng nhiên hóa thành một đám lửa đỏ quang ảnh, hướng phía đại ngốc phóng đi.

Cả người liền như là mãnh hổ xuất lồng.

Nha đầu này nói muốn thủ hạ lưu tình, nhưng vẫn là muốn khoe khoang, cơ hồ đem mình tất cả lực lượng đều bộc phát ra.

"Bạch!"

Nàng dùng hết tất cả lực lượng, bỗng nhiên hướng phía đại ngốc chém tới.

"A. . ."

Đại ngốc ngẩn ngơ, vụng về giơ lên đại kiếm, bỗng nhiên chặn lại.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Tia lửa tung tóe.

Ninh Diễm công chúa thân thể mềm mại bay thẳng ra ngoài.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 216: Thăng Quan! Ninh Diễm Công Chúa Câu Thẩm Lãng Vượt Quá Giới Hạn! Nhập Khương

Ninh Diễm trọn vẹn bay ra mười mấy mét.

Cọp cái công chúa bỗng nhiên rơi xuống trên mặt đất, sau đó lại lảo đảo lui về phía sau mấy bước.

Sau đó, nàng hoàn toàn ngây người.

Thẩm Lãng, còn có Ninh Khiết trưởng công chúa cũng ngây người.

Đại ngốc mình cũng sợ ngây người.

Chuyện gì xảy ra?

Ninh Diễm công chúa là một cái người thua không trả tiền a, lập tức nổi giận, quơ lấy đại kiếm lại muốn hướng phía đại ngốc tiến lên.

"Ta liều mạng với ngươi. . ."

Sau đó, nàng lại bỗng nhiên một kiếm chém tới.

"Phanh. . ."

Sau đó, nàng lại bay ra ngoài.

Lại chém tới.

Lại bay ra ngoài!

Sau khi rơi xuống đất, nàng đều nhanh muốn khóc.

Tay đau quá a, nàng liều mạng lắc lắc bàn tay, gan bàn tay đều vỡ ra, đều chảy máu.

"Sư phụ, ngươi xem một chút ngươi dạy đều là cái gì a? Ta luyện vài chục năm đều đánh không lại hắn luyện nửa năm." Ninh Diễm công chúa nói: "Ngốc đại cá tử, ngươi tại sao phải giả heo ăn thịt hổ?"

Đại ngốc kinh ngạc nói: "Cái gì là giả heo ăn thịt hổ?"

Thà không cứng rắn trưởng công chúa, a không đúng, là Ninh Khiết trưởng công chúa ôn nhu nói: "Đại ngốc, nửa năm này thời gian ngươi cũng làm gì rồi?"

Đại ngốc nói: "Bị đánh, sau đó ngâm trong bồn tắm."

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Mỗi ngày đều bị đánh?"

Đại ngốc nói: "Từ hừng đông đánh tới trời tối, sau đó ngâm trong bồn tắm, sau đó đóng cửa."

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Ai đang đánh ngươi?"

Đại ngốc nói: "Sư phụ."

Ninh Khiết công chúa nói: "Hắn vì cái gì đánh ngươi a?"

Đại ngốc nói: "Hắn nói ta đần."

Ninh Khiết công chúa nói: "Vậy hắn có nói qua, lúc nào không đánh ngươi sao?"

Đại ngốc: "Hắn nói chờ ta chống đỡ được hắn thời điểm, liền không đánh ta."

Ninh Khiết công chúa nói: "Vậy ngươi mỗi ngày ngâm trong bồn tắm cảm giác thế nào?"

Đại ngốc: "Rất đau, sư phụ dùng nồi lớn đang nấu ta. Nấu lấy nấu lấy, sư phụ còn khóc, nói toàn vài chục năm đồ vật toàn bộ sử dụng hết."

Chân tướng rõ ràng.

Thẩm Lãng cũng không khỏi đến nhìn mà than thở.

Ta muốn thu về trước đó thuyết pháp.

Chung Sở Khách ngươi cái này đại tông sư không phải dùng tiền mua.

Ngươi là thực ngưu bức.

Rất nhiều người coi là luyện võ, vậy khẳng định là cho ngươi một bản bí tịch, một bộ kiếm pháp, ngươi liều mạng cho ta luyện a?

Kia là người bình thường, thậm chí chín mươi chín phần trăm thiên tài đều là dạng này luyện.

Nhưng là có một loại tuyệt đỉnh thiên tài, lại không phải dạng này.

Cừu Yêu Nhi đánh nhau có chiêu số sao?

Không có!

Hắn liền một chiêu, cuồng bạo chiến, quạt điện.

Hai cái Quỷ Đầu đao chuyển một cái, cái gì địch nhân đều chết hết sạch.

Cho nên đại ngốc luyện võ, cũng không có chiêu thuật.

Thậm chí chiêu thuật là tại giam cầm bọn hắn.

Chung Sở Khách mỗi ngày đều đang đánh đại ngốc, đây là tại huấn luyện phản ứng của hắn cùng tốc độ.

Nếu không liền lấy đại ngốc cái này trí thông minh, ngươi cảm thấy hắn có thể xem hiểu bí tịch võ công? Ngươi cảm thấy hắn luyện được đến?

Cừu Yêu Nhi là rất thông minh, chỉ bất quá nàng đã thiên tài đến không cần động não tình trạng.

Mà đại ngốc là thật đần.

Chung Sở Khách đại tông sư chính là mỗi ngày đều đang đánh hắn, một ngày đánh lên vạn lần.

Ba trăm sáu mươi độ đánh lén hắn.

Đại ngốc có thể làm sao?

Hắn trời sinh sẽ không tránh, lão hổ xông lại cũng sẽ không tránh.

Hắn cũng chỉ có thể cầm một cái côn sắt ngăn cản.

Nửa năm trôi qua.

Chung Sở Khách đánh lén hắn hai trăm vạn lần.

Đại ngốc cũng ngăn cản hai trăm vạn lần.

Đương nhiên, một lần đều không có ngăn trở.

Dù sao Chung Sở Khách là đại tông sư a, đại ngốc làm sao chống đỡ được.

Nhưng là ngăn không được Chung Sở Khách, còn ngăn không được ngươi Ninh Diễm công chúa sao?

Cho nên nửa năm qua này, đại ngốc liền học được một chiêu.

Ta cản!

Ta cản!

Mà hắn lực lượng.

Người này bản thân liền trời sinh thần lực.

Đáng sợ nhất là cái gì?

Hắn Hoàng Kim huyết mạch.

Không cần tu luyện, mình lực lượng đều hướng dâng lên.

Thụ thương cũng mình khỏi hẳn.

Cho nên lần trước đại ngốc bị thương nặng như vậy, đổi thành người khác chết sớm, hắn bị ném tới trong hốc núi mấy ngày mấy đêm không chết.

Thẩm Lãng đem hắn cứu trở về đi về sau, cũng không lâu lắm liền khỏi hẳn, mà lại một chút xíu vết thương đều không có để lại.

Cho nên đại ngốc lực lượng cùng chân khí là trời sinh liền rất mạnh.

Không cần luyện, đi ngủ đều có thể mạnh lên. Người ta là nạp tiền liền mạnh lên, ngươi đại ngốc là đi ngủ đều có thể mạnh lên.

Xxx đại gia ngươi, cái này đi đâu nói rõ lí lẽ đi.

Cái gọi là luyện tập chân khí, trong luyện tập lực là cái gì?

Không phải liền là nuốt huyền thổ nạp, hấp thu thiên địa năng lượng, tiến vào đan điền cùng huyết mạch sao?

Người bình thường cũng có thể thôn phệ, chỉ bất quá hấp thu rất yếu, cho nên mới cần nhiều loại nội công, đề cao nuốt huyền hiệu suất của thổ nạp.

Nhưng đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch hoàn toàn không cần, hắn lỗ chân lông hô hấp đều có thể hấp thu thiên địa nguyên khí.

Chỉ bất quá, hắn hấp thu thiên địa nguyên khí sau sẽ không dùng, cũng vô pháp thi triển đi ra.

Chung Sở Khách liền mỗi ngày cho hắn ngâm dược liệu tắm, mục đích đúng là đem hắn tiềm ẩn gần hai mươi năm lực lượng cho kích phát ra tới.

Cho nên hắn mới có thể khóc than.

Toàn vài chục năm dược liệu, không từng tới nửa năm liền ngâm xong.

Nhìn lại một chút Cừu Yêu Nhi.

Người ta cũng không luyện võ, cái gì đả tọa, cái gì tu luyện nội công.

Cái gì chăm học khổ luyện? Không có chuyện này.

Nàng mỗi ngày không phải giết người, chính là nghe cố sự.

Cho nên đại ngốc cũng không phải là luyện võ nửa năm cứ như vậy lợi hại, mà là Chung Sở Khách đem hắn hai mươi năm tiềm ẩn toàn bộ nội lực kích phát đi ra.

Cái này có thể không trâu bò sao?

Chỉ bất quá, hắn hiện tại còn sẽ chỉ cản, sẽ không công kích.

Ước chừng một hai năm về sau, Chung Sở Khách liền muốn dạy hắn công kích.

Bất quá đây sẽ rất khó.

Bởi vì đại ngốc là cái kiên cường sợ hàng, xưa nay không hiểu được chủ động đi đánh người khác.

Người khác công kích hắn thời điểm, chính là đầu ôm một cái, phía sau lưng một đỉnh, để các ngươi đánh.

Ngươi có Lang Nha bổng, ta có đỉnh đầu.

Bây giờ nghĩ tượng, Chung Sở Khách đại tông sư cũng không dễ dàng a.

Muốn đem đại ngốc dạng này người dạy thành thiên hạ thứ nhất, dễ như trở bàn tay, cũng khó như lên trời.

Tối thiểu, ngươi muốn để hắn học được đánh người a.

. . .

Ninh Khiết trưởng công chúa cho Ninh Diễm giải thích một lần, đại ngốc vì cái gì lợi hại như vậy.

Cọp cái công chúa nói: "Ý kia là, ta vẫn là rất lợi hại, chẳng qua là hắn quá biến thái?"

Không sai biệt lắm chính là ý tứ này.

Cọp cái Ninh Diễm nói: "Có thể là, đụng phải bọn hắn dạng này biến thái, những người khác luyện võ còn có cái gì ý nghĩa a?"

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Đúng vậy a, không có ý nghĩa a."

Cọp cái nói: "Không đúng, vẫn là có ý nghĩa, dạng này biến thái rất ít, bình thường không cần gặp được là được rồi. Đại ngốc, ngươi cho ta rời xa một chút, đừng để ta nhìn thấy ngươi."

"Nha." Đại ngốc trốn đến cây cột đằng sau đi.

Thẩm Lãng im lặng, liền ngươi như thế sợ dáng vẻ, biến thành thiên hạ đệ nhất cao thủ cũng vô dụng.

Ninh Khiết nói: "Không cho phép ngươi khi dễ đại ngốc."

Sau đó, nàng hướng đại ngốc vẫy vẫy tay nói: "Ngươi qua đây."

Đại ngốc đi tới.

Ninh Khiết đem trên cổ một cái trang sức cởi xuống, đây là một cái tường vân phỉ thúy, trong suốt hoàn mỹ, phi thường trân quý.

Nàng đem cái này trang sức mang tại đại ngốc trên cổ tay.

Cái này trang sức rất nổi danh, là tiên vương ban cho Ninh Khiết Trương công chúa, rất nhiều quyền quý đều biết.

Hiện tại Ninh Khiết đưa cho đại ngốc, dạng này chính là nói cho tất cả mọi người, người này ta bảo vệ, các ngươi không nên động hắn.

Ninh Diễm công chúa tốt đố kỵ.

Cái này tường vân ngọc bội nàng cũng rất thích, yêu cầu thật nhiều lần, cô cô cũng không nguyện ý cho nàng, kết quả hiện tại cho một cái người xa lạ.

Bất quá ở trong mắt Ninh Khiết, đại ngốc cũng không phải người xa lạ.

Bởi vì hắn đại biểu cho Việt quốc vấn đỉnh thiên hạ võ đạo hi vọng.

"Tốt, các ngươi đi thôi." Trưởng công chúa phất phất tay.

Thẩm Lãng thở nhẹ nhõm một cái thật dài, tranh thủ thời gian đầu một cái chạy, đi ra tĩnh lư về sau, rời xa Ninh Khiết công chúa liền thoải mái hơn.

Nhìn thoáng qua Ninh Diễm công chúa dưới lưng đường cong.

Biểu thị tôn kính một chút, tất cả công năng bình thường!

Kỳ thật, hắn không thích Ninh Khiết trưởng công chúa.

Ninh Khiết cũng không thích hắn, cho nên từ đầu tới đuôi không có đã nói với hắn một câu.

Ninh Khiết trên thân có mãnh liệt Thánh nữ khí tức, để người không cứng rắn.

Mà Thẩm Lãng trên thân có mãnh liệt cặn bã khí tức, để người khó chịu.

. . .

Ban đêm có người mời khách, Viêm Đế quốc đại sứ, rõ ràng xa Hầu thế tử Vân Mộng Trạch.

Hôm nay hắn hẹn Ninh Diễm đua ngựa, trước kia liền đi đua ngựa trận chờ, kết quả đến chạng vạng tối Ninh Diễm còn chưa có đi.

Ngươi không đến vậy không cho ta biết một tiếng, thật sự là ngày chó.

Buồn bực ngán ngẩm Vân Mộng Trạch, cũng chỉ có thể tại đua ngựa trận làm hai cái quý tộc thiên kim.

Ban đêm vốn là Ninh Diễm môn khách bồi tội, nhưng không hiểu thấu biến thành Vân Mộng Trạch mời khách.

Cọp cái công chúa mình phạm sai lầm, còn cần người khác mời khách.

Ý kia là, ta phạm sai lầm, cho nên ban cho ngươi mời khách cơ hội?

Bất quá Vân Mộng Trạch cũng không thèm để ý, chỉ là tinh thần có chút không tốt , bình thường hắn ban ngày là không thế nào chơi gái, hôm nay thực sự quá nhàm chán, cho nên phá giới.

"Giới thiệu một chút, đây là huynh đệ của ta Thẩm Lãng."

"Đây là Vân Mộng Trạch, đế quốc rác rưởi!"

"Đây là đại ngốc!"

Ninh Diễm công chúa qua loa cho xong giới thiệu một chút, sau đó mình ngồi xuống bắt đầu ăn.

Thẩm Lãng: "Kính đã lâu kính đã lâu."

Vân Mộng Trạch: "Bị chê cười bị chê cười, kính đã lâu kính đã lâu."

Thẩm Lãng: "Bị chê cười bị chê cười."

Sau đó, hai người liền không có lời nói.

Hai người này lẫn nhau gặp mặt cảm giác đầu tiên chính là.

Dựa vào, đẹp trai như vậy?

Không được, ta đến chơi chết hắn.

Đỉnh cấp mỹ nam đều là thiên địch.

Nhưng là, cỗ này địch ý rất nhanh liền biến mất.

Bởi vì song phương đều ngửi thấy khí tức của đồng loại.

Cặn bã tội gì khó xử cặn bã?

Không biết vì cái gì, Thẩm Lãng có chút minh bạch Quốc quân nhìn thấy cảm giác của mình.

Quốc quân nhiều lần nói, Thẩm Lãng ngươi là tinh xảo người, rất không dễ dàng.

Mà Quốc quân Ninh Nguyên Hiến liền đem mình làm tinh xảo nhất người.

Các mặt đều tinh xảo, các mặt đều giảng cứu.

Lúng túng yên tĩnh về sau, đại ngốc bỗng nhiên nói: "Hai ngốc, ta cũng phải nói kính đã lâu kính đã lâu sao?"

Vân Mộng Trạch nhìn đại ngốc một chút, con mắt một trận kinh ngạc, hiện lên một chút đặc thù quang mang.

Sau đó, hắn hướng phía đại ngốc chắp tay nói: "Bị chê cười bị chê cười."

Sau đó, lại xấu hổ không nói gì.

Đại ngốc lại nói: "Hai ngốc, ta có thể ăn sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ăn đi, ăn đi."

Đại ngốc vùi đầu mãnh liệt ăn.

Cọp cái vùi đầu mãnh liệt ăn.

Thẩm Lãng cùng Vân Mộng Trạch một lần nữa lâm vào lúng túng yên tĩnh.

Thật lâu sau, Thẩm Lãng rốt cục nghĩ đến một vấn đề: "Vân thế tử, ngươi ngủ qua mấy nữ nhân rồi?"

Vân Mộng Trạch nghĩ một hồi nói: "Nhớ không rõ, mấy trăm đi."

Lập tức, Thẩm Lãng lại muốn chơi chết hắn.

Nhìn một cái, đây mới là nhân gian bên thắng a, hình người tự đi pháo a.

Mà lại, hắn ngủ đều là mỹ nữ a.

Ninh Diễm trưởng công chúa khinh thường nói: "Rác rưởi, giống ngựa!"

Vân Mộng Trạch hỏi: "Thẩm huynh ngươi đây?"

Thẩm Lãng cảm thấy có chút không ngẩng đầu được lên, xấu hổ nói: "Ba cái."

Ninh Diễm: "Rác rưởi!"

Ăn ngươi đi, người ta ngủ mấy trăm là rác rưởi, ta mới ngủ ba cái cũng mắng ta rác rưởi.

Nếu không phải sợ bị cha ngươi thiến, ta đã sớm đem ngươi đầu này cọp cái ngủ mất một trăm lần.

Vân Mộng Trạch nghe được Thẩm Lãng đáp án về sau, thở dài nói: "Đáng tiếc."

Thẩm Lãng: "Cũng không phải sao?"

Vân Mộng Trạch nói: "Thẩm huynh, ngươi cũng đã biết, giống như chúng ta nam nhân như vậy ngủ nhiều nữ nhân bí quyết sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không nên quá chuyên tình tại một người, nếu không sẽ sinh lòng áy náy."

Vân Mộng Trạch nói: "Đúng a! Bất kỳ nam nhân nào nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp phản ứng đầu tiên, chính là muốn ngủ, rất bình thường. Ngươi như rất ưa thích quá quan tâm một nữ nhân, vậy ngươi liền sẽ có tinh thần trách nhiệm, ngươi liền sẽ khắc chế, ngươi liền không thả ra. Bởi vì ngủ một lần nữ nhân xa lạ khoái cảm đánh không lại nội tâm áy náy, cho nên liền ngủ không nổi nữa."

Thẩm Lãng nói: "Ca, ta minh bạch đạo lý này lúc sau đã đến muộn."

Vân Mộng Trạch bưng ly rượu lên nói: "Gặp nhau hận muộn!"

Thẩm Lãng: "Gặp nhau hận muộn!"

Tiếp lấy Thẩm Lãng hỏi một vấn đề nói: "Ca, ngươi bây giờ nhìn thấy lớn mông, còn thạch phải đứng dậy sao?"

Ninh Diễm công chúa ngẩng đầu lên nói: "Lớn mông là ai? Ta làm sao không biết?"

Vân Mộng Trạch nói: "Ta cùng với nàng thời điểm, chia làm mấy cái giai đoạn, ngay từ đầu lỗi, về sau lặc, về sau thạch, về sau rủ xuống, hiện tại héo."

Đón lấy, Vân Mộng Trạch thế tử nói: "Thẩm Lãng, ngươi bây giờ hẳn là ở vào giai đoạn thứ nhất a?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng! Nếu không phải sợ bị thiến, đã rất khó khắc chế."

Vân Mộng Trạch nói: "Hiểu rõ một chút, rất nhanh liền sẽ tiến vào giai đoạn thứ hai."

Thẩm Lãng nói: "Vân huynh gặp qua thà không cứng rắn sao?"

Vân Mộng Trạch nói: "Tránh không kịp, để người khó chịu. Thẩm huynh có thể không thấy mặt, cũng đừng có cùng nàng gặp mặt."

Thẩm Lãng nói: "Huynh trưởng biết tâm ta!"

Vân Mộng Trạch nói: "Gặp nhau hận muộn, về sau thường xuyên qua lại."

Thẩm Lãng nói: "Thường xuyên qua lại!"

Thẩm Lãng cảm thấy mình cuối cùng gặp được tri kỷ.

Vượt qua mấy ngàn dặm, tại trong biển người mênh mông, rốt cục gặp một cái cùng hắn ngang nhau cấp bậc cặn bã.

. . .

Về nhà đến nửa đường thời điểm, Ninh Diễm công chúa bỗng nhiên nổi giận.

"Thẩm Lãng, các ngươi mới vừa nói lớn mông, sẽ không phải là ta đi?"

Cái này, cái này đều đi qua hơn một canh giờ a, ngươi mới phản ứng được.

Thẩm Lãng vẫn không nói gì.

Ninh Diễm liền rút ra đại kiếm, hướng phía Thẩm Lãng đập tới.

Đúng, là đập, không phải chặt.

Nhất định phải cho tên cặn bã này một bài học, lại dám nói ta nói xấu.

Ta đập, đập, đập!

Một phút sau.

Ninh Diễm công chúa thở hồng hộc, toàn bộ cánh tay đều muốn gãy mất.

Nàng trọn vẹn cuồng đập một trăm kiếm, ngay từ đầu là đập, về sau là chặt.

Ròng rã chặt Thẩm Lãng một trăm kiếm.

Nhưng mà, toàn bộ bị đại ngốc cản lại, liền Thẩm Lãng góc áo đều không có đụng phải.

"Không nên đánh hai ngốc, đánh nhau không tốt." Đại ngốc yếu ớt nói.

Ninh Diễm công chúa đều muốn khóc, tay thật đau quá a.

"Thẩm Lãng ngươi chờ đó cho ta, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi, chờ đại ngốc đi về sau, ta nhất định đánh chết ngươi, ta nhất định đưa ngươi phân đều đánh ra tới."

Dứt lời, Ninh Diễm công chúa đằng đằng sát khí đi, đi về nhà.

Nhìn thấy cọp cái luôn mồm phân a phân.

Lập tức, Thẩm Lãng tiến vào giai đoạn thứ hai.

Từ lỗi, tiến vào lặc trạng thái.

Anh ta Vân Mộng Trạch thật là thần nhân vậy!

. . .

Ngày kế tiếp!

Quốc quân hạ chỉ, đem đốt cháy miếu Khổng Tử mười mấy tên Khương quốc sứ đoàn võ sĩ chém đầu răn chúng!

"Xoạt xoạt xoạt xoạt. . ."

Mười cái đao phủ đồ đao chém xuống.

Cái này mười cái người Khương đầu lăn xuống, máu tươi bắn mạnh.

Vạn chúng reo hò.

Quần thần reo hò.

Quốc quân uy vũ.

Việt quốc uy vũ!

Quốc quân hạ chiếu, nghiêm khắc khiển trách Khương quốc, đồng thời biểu thị đây hết thảy đều không có kết thúc.

Liền đốt cháy miếu Khổng Tử một chuyện, Khương quốc nhất định phải cho Việt quốc một cái công đạo.

Nếu không Khương quốc đem đứng trước Việt quốc toàn diện chế tài, tiếp nhận Việt quốc vạn dân lôi đình chi nộ.

Đừng trách là không nói trước.

Thiên hạ vạn dân càng thêm phấn chấn.

Quốc quân quả nhiên anh minh, quả nhiên cường ngạnh a.

Sau đó Quốc quân Ninh Nguyên Hiến tiếp tục hạ chỉ, mệnh Lễ bộ tổ kiến sứ đoàn tiến về Khương quốc, khiển trách Khương vương.

Đám người không khỏi cổ co rụt lại.

Cái này, bọn họ đây là đi tìm chết a?

Nhất thời, Hồng Lư tự tám thành quan viên, toàn bộ cáo bệnh ở nhà.

Đây là chịu chết a.

Quốc quân ngươi lắc lư một chút lão bách tính vậy thì thôi, chúng ta đều là người biết chuyện a.

Kia Khương quốc chính là một cái bệnh tâm thần, chiến tranh cuồng nhân a.

Nổi điên, ngay cả mình đều đánh.

Bọn hắn là tin tức truyền bá chậm, còn không biết sứ đoàn bị Việt quốc chém.

Nếu là Khương vương biết, đã sớm phái ra đại quân giết vào Việt quốc.

Ngươi còn phái đi sứ đoàn đi khiển trách Khương vương, còn mang theo mười mấy khỏa cường nhân đầu, còn muốn cho Khương vương nhận tội?

Ông trời của ta kia?

Đừng nói sứ đoàn, coi như vương tử dẫn đội đi, Khương vương cũng giết không tha.

Chuyến đi này không phải cửu tử nhất sinh, mà là thập tử vô sinh.

Mà lại là chết không toàn thây, chết không có chỗ chôn.

Lột da là nhất định, rút gân cũng là nhất định, bị luộc rồi ăn mất cũng là nhất định.

Cho nên chỉ cần sứ đoàn trong danh sách có ta, coi như từ quan ta cũng không đi.

Không chỉ là Hồng Lư tự, tựu liền Lễ bộ tuổi trẻ quan viên cũng nhao nhao đi quan hệ, tìm phương pháp.

Các hiển thần thông.

Tóm lại, chính là không để cho mình tiến vào đi sứ Khương quốc danh sách bên trong.

Mà vừa lúc này!

Thẩm Lãng đứng dậy, ta đi!

Vì Quốc quân chi tôn nghiêm.

Vì Việt quốc chi tôn nghiêm.

Ta nguyện ý thay biểu Việt quốc đi sứ Khương quốc.

Ta nguyện ý đi khiển trách Khương vương, nhường hắn nhận tội.

Nhường Khương quốc cho Việt quốc một cái công đạo, nhường thiên hạ vạn dân đều giá thỏa mãn.

Lập tức, toàn bộ quốc đô yên tĩnh.

Ngươi, ngươi Thẩm Lãng đây là điên rồi sao?

Còn sống không tốt sao? Nhất định phải đi chịu chết?

Huyền Vũ bá tước phủ có phải là ngược đãi ngươi rồi? Để ngươi nghĩ như vậy không ra?

Ngươi muốn chết rất đơn giản a, Hạc Đỉnh Hồng ăn một lần, tìm sợi dây một xâu, lại không tốt tìm một cái sâu một điểm hầm cầu hướng xuống nhảy một cái.

Cam đoan nửa nén hương thời gian liền ngỏm củ tỏi.

Những thứ này kiểu chết tối thiểu còn có một cái toàn thây, tối thiểu cũng không cần chết được thống khổ như vậy.

Ngươi đi sứ Khương quốc?

Cái này không chỉ là chết không toàn thây, thậm chí sẽ bị những người man rợ kia tươi sống ăn hết a.

Thẩm Lãng công khai gọi hàng, ta biết chuyến đi này là cửu tử nhất sinh.

Nhưng là vì Việt quốc, vì Quốc quân, vì nhạc phụ ta phong Huyền Vũ hầu, ta lại có sợ gì?

Quốc quân nghe nói như vậy thời điểm, sắc mặt giật một cái.

Ngươi đây là ý gì?

Còn muốn đơn độc đem phong Huyền Vũ hầu một chuyện liệt đi ra nói, ngươi cảm thấy ta biết nói chuyện không tính toán sao? Ngươi đây là muốn đem ta quân sao?

Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi hoàn thành Khương quốc sứ mệnh, ta nhất định nói lời giữ lời.

Ngay sau đó, Thẩm Lãng biểu thị khó khăn vô cùng.

Ta Thẩm Lãng có ý vì nước làm vẻ vang, nhưng cũng tiếc ta không có công danh a, thân phận quá thấp, vẻn vẹn chỉ là một cái thái học giám sinh.

Thế là Lễ bộ trực tiếp ban thưởng Thẩm Lãng Quốc Tử Giám sinh.

Thẩm Lãng vẫn là rất khó khăn, cái này văn bằng không phải quá cứng a, cái này khiến ta đi sứ Khương quốc, không có gì lực lượng a.

Lễ bộ khẽ cắn môi, ban cho cử nhân công danh.

Dù sao ngươi là phải chết người, cho một cái cử nhân công danh cũng không quá đáng.

Chí ít lúc ấy Lễ bộ trên dưới, nhất trí thông qua.

Đây là lần đầu tiên.

Cử nhân công danh là rất trân quý, coi như công hầu về sau, coi như lập công lớn người, ngươi cũng thành thành thật thật cho ta thi khoa cử, không có khả năng trực tiếp ban thưởng công danh.

Hiện tại thật sự là tình huống đặc biệt.

Ai cũng biết, đi sứ Khương quốc đây là vì nước hi sinh, cho nên hỏa tuyến đề bạt cũng là nên.

Thẩm Lãng vẫn như cũ rất khó khăn, cử nhân công danh còn chưa đủ cứng rắn a.

Cái này khiến ta đối mặt Khương vương thời điểm, còn chưa đủ lực lượng a, bằng không các ngươi lại cho căng căng?

Lễ bộ tất cả quan viên ghé mắt, ngươi Thẩm Lãng quá phận a, không sai biệt lắm là được rồi.

Ngươi còn đe doạ nghiện rồi?

Chẳng lẽ lại ngươi muốn ban cho tiến sĩ thân phận?

Không có khả năng! Chết cũng không thể cho tiến sĩ thân phận.

Ngay tại Thẩm Lãng cùng Lễ bộ giằng co thời điểm.

Quốc quân cho một món lễ vật đến Kim thị biệt viện, Thẩm Lãng mở ra xem, là một khối đá, cứng rắn vô cùng tảng đá.

Quốc quân ý tứ phi thường minh bạch.

Ngươi cảm thấy cử nhân công danh còn chưa đủ cứng rắn, vậy cái này tảng đá có đủ hay không cứng rắn a?

Là ngươi Thẩm Lãng đầu cứng rắn, vẫn là quả nhân tảng đá kia cứng rắn?

Thế là, Thẩm Lãng quả quyết sợ.

Tiếp nhận Lễ bộ cử nhân công danh.

Từ nay về sau, Lãng gia chính là cử nhân.

Sau một ngày!

Quốc quân lại hạ chỉ, sắc phong Thẩm Lãng vì Hồng Lư tự bát phẩm chủ bộ.

Thật sự là hạt vừng đồng dạng tiểu quan.

Hai ngày về sau!

Quốc quân lại xuống chỉ, ban thưởng Thẩm Lãng Triêu tán lang ngậm.

Cái này Triêu tán lang là quan hàm, không phải chức vị a, là hư.

Ý kia chính là, cho ngươi tăng lên cấp một, từ nay về sau ngươi chính là tòng thất phẩm.

Thẩm Lãng vậy cũng là phá vỡ vài chục năm nay Việt quốc triều đình ghi chép.

Cử nhân làm quan, vẻn vẹn trong vòng năm ngày liền quan thăng cấp một, làm được tòng thất phẩm.

Cái này thăng quan tốc độ cực nhanh.

Nhưng là không có người ghen tị, bởi vì đây đều là sáo lộ.

Lại qua hai ngày!

Quốc quân chính thức hạ chỉ!

Sắc phong Thẩm Lãng vì chính sứ, suất lĩnh sứ đoàn, đi sứ Khương quốc, khiển trách Khương vương, nhất thiết phải không cần tổn hại Việt quốc chi quốc uy.

Đương nhiên, cái gọi là sứ đoàn cũng chỉ có Thẩm Lãng một người, liền phó sứ đều không có.

Một trăm tên kỵ binh, hộ tống Thẩm Lãng từ Chu Tước môn ra, trùng trùng điệp điệp tiến về Khương quốc.

Ninh Diễm công chúa trăm dặm đưa tiễn!

Cuối cùng, nàng hướng phía Thẩm Lãng hô lớn: "Thẩm Lãng, ngươi tốt, ngươi là anh hùng."

"Ngươi yên tâm, sau khi ngươi chết, ta nhất định thay ngươi chiếu cố tốt Tiểu Băng."

Lập tức, Thẩm Lãng nghiến răng nghiến lợi.

Cọp cái ngươi không biết nói chuyện cũng đừng có nói.

"Mặc dù ngươi lần này đi Khương quốc cửu tử nhất sinh, nhưng cho dù có vạn nhất hi vọng cũng phải còn sống trở về."

"Chúng ta là anh em, ta nhất định sẽ bảo vệ tốt người nhà của ngươi."

"Thẩm Lãng, nhất định phải trong lòng còn có hi vọng, nhất định phải liều mạng còn sống."

Đón lấy, cọp cái công chúa cảm thấy mình khích lệ vẫn là vũ trụ hiện, không đủ tính thực chất.

Thế là, nàng lớn tiếng cao giọng nói: "Thẩm Lãng ngươi không phải là muốn ngủ ta sao? Chờ ngươi còn sống trở về, huynh đệ ta liền cho ngươi ngủ, ta Ninh Diễm nói là làm."

Thẩm Lãng ngo ngoe muốn động, ta thật vất vả nhịn xuống, cọp cái ngươi đây là câu ta vượt quá giới hạn a!

Một câu nói kia, liền nhường Thẩm Lãng tiến vào giai đoạn thứ ba.

Từ lặc biến thành thạch.

Ai! Tin tưởng không lâu sau đó, liền sẽ tiến vào giai đoạn thứ ba.

Anh ta Vân Mộng Trạch, thật là thần nhân vậy.

Mà lúc này cái này thần nhân, ngay tại Ninh Diễm công chúa, hướng phía Thẩm Lãng phất phất tay.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch nói: "Lãng đệ, lần này đi Khương quốc ở ngoài ngàn dặm, nhất định phải nắm lấy cơ hội, bài trừ trong lòng cấm kỵ, tìm tới hoàn toàn mới bản thân."

Khuyên ta vượt quá giới hạn, vậy mà cũng có thể nói đến như thế thanh lệ thoát tục.

Anh ta thật không hổ là nhân tài!

. . .

Thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa.

Đi đường thời gian thật nhàm chán a, lại không thể trang bức, lại không có mỹ nữ.

Bên trái là đại ngốc, bên phải là Hoàng Phượng.

Ở giữa là một cái lén lén lút lút nhìn trộm Hoàng Phượng Thẩm Thập Tam!

Hai người này thật sự có gian tình a.

Mười ba?

Ánh mắt ngươi lúc nào mù?

Ta thế nào không biết miệng ngươi vị nặng như vậy đâu?

Không thể trang bức thời gian, nhanh chóng mà qua!

. . .

Mười ngày sau!

Thẩm Lãng suất lĩnh sứ đoàn, mang theo người Khương mười mấy cái đầu, tiến vào Khương quốc!

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Mặt đất bắt đầu run rẩy.

Sau đó một nhánh Khương quốc kỵ binh như thủy triều tuôn đi qua, nháy mắt đem Thẩm Lãng đoàn đoàn bao vây.

Một cái siêu cấp cao, siêu cấp cường tráng, nhưng lại rất đẹp nữ tử, nàng cưỡi một đầu trắng trâu, tách mọi người đi ra.

Trong tay nàng cầm một cái Thanh Long Yển Nguyệt Đao, tuyệt đối vượt qua hơn một trăm cân.

Khó trách muốn cưỡi trâu, chiến mã căn bản cõng không động.

"Ngươi chính là Việt quốc sứ giả Thẩm Lãng?" Khương quốc nữ tướng lạnh giọng nói.

Thẩm Lãng nói: "Chính là tại hạ!"

Nữ tướng lạnh giọng nói: "Cho ta toàn bộ cầm xuống, đem cái này Thẩm Lãng rút gân lột da, thịt trên người từng khối loại bỏ xuống tới cho chó ăn!"

"Vâng!"

Sau đó hơn ngàn Khương quốc kỵ binh quỷ khóc sói gào, vung vẩy loan đao, hướng phía Thẩm Lãng sứ đoàn đánh tới.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "A Lỗ Na Na công chúa, người một nhà, người một nhà! Đằng sau ta cái này đại ngốc ngươi thấy được sao? Hắn chính là trượng phu ngươi a?"

"Đại ngốc, còn không đi cùng ngươi nương tử gặp mặt?"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 217: Đại Ngốc Yêu Đương! Lãng Gia Quyết Đấu Khương Vương!

Hai mươi mấy ngày trước đó, người Khương sứ đoàn võ sĩ đốt cháy Việt quốc miếu Khổng Tử, đồng thời bị bắt sự tình liền truyền đến Khương vương trong tai.

Cơ hồ không có chút gì do dự, hắn liền điều động sứ giả tiến về Việt quốc, nội dung chỉ có một cái.

Tranh thủ thời gian thả đi chúng ta người, nếu không khai chiến!

Không chỉ có như thế, trước đó chúng ta đưa ra yêu cầu như cũ.

Yêu cầu gì?

Chính là đe doạ Việt quốc 30 vạn kim tệ, cùng đại lượng tơ lụa, lá trà vân vân.

Khương vương chính là như thế điểu, chính là ngang như vậy.

Không có cách nào a!

Người ta trâu bò a.

Hình dung như thế nào Khương vương sức chiến đấu đâu?

Một đời chiến thần!

Đương nhiên, đó cũng không phải nói hắn binh pháp như Thần a.

Trên thực tế hắn thống binh thiên phú cũng phi thường cao, không tính đọc thuộc lòng binh thư, nhưng trời sinh liền sẽ đánh trận.

Như vậy trên chiến trường hắn lợi hại đến mức nào đâu?

Tham chiếu Cừu Yêu Nhi!

Đương nhiên suy cho cùng vẫn là Cừu Yêu Nhi lợi hại, bởi vì nàng còn trẻ mới hai mươi chín tuổi. Mà Khương vương đã bốn mươi chín tuổi, Cừu Yêu Nhi tiếp qua năm sáu năm nhất định mạnh hơn hắn.

Nhưng ít ra hiện tại, Khương vương sức chiến đấu là nghịch thiên phá trần.

Nếu không Khương quốc như thế một cái rắm lớn địa phương, có thể oán trời oán đất đỗi không khí?

Sống sờ sờ đem Việt quốc như thế lớn mạnh như vậy quốc gia làm cho dùng tiền mua bình an.

Mà lại dùng tiền mua bình an, còn có Sở quốc đâu.

Khương vương biết mình phái đi ra sứ thần đốt cháy Việt quốc miếu Khổng Tử thời điểm, hắn biết hậu quả này đến cỡ nào nghiêm trọng.

Cái này tương đương với Khương quốc tuyết miếu sơn thần bị đốt.

Nhưng hắn vẫn là không quan tâm, đốt liền đốt chứ sao.

Tranh thủ thời gian thả người, bồi thường tiền, bằng không đánh ngươi.

Mặc dù bây giờ toàn bộ Khương quốc đều bộc phát bệnh đậu mùa, nhưng nói đánh ngươi Việt quốc, vẫn như cũ có thể đánh ngươi.

Bất quá năm ngày sau đó!

Khương quốc mới sứ thần còn chưa tới nơi Việt quốc, Khương vương liền được tin tức mới.

Kia mười cái đốt cháy Việt quốc miếu Khổng Tử người Khương đã bị chém đầu.

Lập tức, Khương vương nổi giận!

Ta A Lỗ Cương còn không có nhận qua dạng này sỉ nhục.

Chỉ có ta giết người khác sứ giả, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám giết ta sứ giả.

Đều nói hai nước giao chiến không chém sứ, nhưng đây đối với Khương quốc đến bảo hoàn toàn là không tồn tại.

Bọn hắn giết lên nước khác sứ giả, đúng như cùng như chém dưa thái rau muốn giết cứ giết.

Dần dà, người ta cũng liền không phái sứ giả trôi qua.

Quá không tuân theo quy củ a.

Cũng chính bởi vì vậy, Tô thị gia tộc mới lũng đoạn Việt quốc đối Khương quốc ngoại giao.

Nhưng biết được mình sứ đoàn bị giết về sau, Khương vương thì không chịu nổi.

Chỉ có thể ta giết người khác sứ thần, người khác tại sao có thể giết ta sứ thần?

Khương vương A Lỗ Cương không nói hai lời, trực tiếp Khương quốc Thái tử A Lỗ Thái tập kết năm ngàn kỵ binh chuẩn bị giết vào Việt quốc.

Đừng nhìn ta Khương quốc ngay tại gặp nạn bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch, nhưng tuyệt đối không sợ, nói đánh trận liền đánh trận.

Đánh ngươi Việt quốc thái kê năm ngàn kỵ binh là đủ, dù sao chính là đốt giết cướp đoạt chứ sao.

Cũng chính là lúc này.

Tô thị gia tộc sứ giả tiến vào Khương quốc hoàng cung.

Không nói hai lời, cho mười vạn kim tệ!

Mời đại vương tạm ngừng lôi đình chi nộ, trước hết giết một người lại nói.

Giết ai?

Việt quốc sứ giả Thẩm Lãng.

Đương nhiên, kỳ thật lúc này Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc ý chỉ còn không có xuống tới.

Khương vương nhận kim tệ.

Nhưng là vẫn như cũ muốn xuất binh giáo huấn Việt quốc.

Tô thị biểu thị, đại vương trước hết giết Việt quốc sứ giả Thẩm Lãng về sau lại xuất binh, dạng này ta Tô thị nguyện ý tái xuất mười vạn kim tệ.

Thế là Khương vương liền theo xuống căm giận ngút trời , chờ đợi Thẩm Lãng đến.

Tại mấy ngày trước đó, hắn xác định Việt quốc sứ giả Thẩm Lãng đã từ xuất phát tiến về Khương quốc.

Không chỉ có như thế, hơn nữa còn mang theo Khương quốc sứ đoàn võ sĩ mười mấy cái đầu người mà tới.

Khiêu khích!

Trước nay chưa từng có khiêu khích.

Khương vương sát khí ngút trời, triệt để nổi giận!

Muốn đem Việt quốc sứ đoàn tất cả mọi người, toàn bộ băm, làm thành canh thịt băm.

Mà vừa lúc này, Khương quốc Địa Ngục công chúa A Lỗ Na Na chủ động xin đi, nguyện ý dẫn binh đem Việt quốc sứ đoàn chém tận giết tuyệt, đem người sứ giả kia Thẩm Lãng băm cho chó ăn.

Khương vương đáp ứng.

Cho nên, Thẩm Lãng sứ đoàn mới vừa tiến vào Khương quốc, liền bị cái này Địa Ngục công chúa kỵ binh vây quanh.

. . .

Khương quốc công chúa A Lỗ Na Na giết Thẩm Lãng tâm, hoàn toàn cùng phụ vương là giống nhau như đúc.

Việt quốc như thế hèn nhát, dám giết ta sứ đoàn võ sĩ?

Hơn nữa còn dám phái sứ giả, mang theo nước ta dũng sĩ mười mấy cái đầu đến?

Tự tìm đường chết a.

Nàng đang muốn đem Thẩm Lãng băm cho chó ăn thời điểm.

Chợt nghe hắn hô đại ngốc!

Đại ngốc?

Không phải liền là sư phụ nói với ta cái kia muốn cùng ta ra mắt người sao?

Lập tức, A Lỗ Na Na hướng phía đại ngốc nhìn lại.

Ông trời ơi..!

Cao như vậy?

Ta A Lỗ Na Na còn không có gặp qua cao hơn ta nam nhân đâu, hiện tại rốt cục có.

. . .

Đại ngốc nghe được Thẩm Lãng về sau, cũng không khỏi đến hướng A Lỗ Na Na nhìn lại.

Nháy mắt!

Đại ngốc liền yêu đương!

Đương nhiên, cái này yêu đương nguyên nhân rất phức tạp.

Đầu tiên, sư phụ Chung Sở Khách không ngừng cường điệu, nữ nhân này là vợ ngươi.

Trên đường đi Thẩm Lãng cũng không ngừng cường điệu, nữ nhân này là vợ ngươi.

Đại ngốc là toàn cơ bắp người a, trong lòng hắn sớm đã đem cái này chưa từng gặp mặt nàng dâu xem như đời này duy nhất.

Chính là ngốc như vậy, chính là như thế thuần.

Đương nhiên xã hội hiện đại cũng có rất nhiều trạch nam, còn không có cùng muội tử gặp mặt, quang võng bên trên nói chuyện phiếm liền yêu muốn chết muốn sống, mà lại đem đối phương ảo tưởng đến cực độ hoàn mỹ, mỗi ngày đều mất hồn mất vía.

Chỉ bất quá xã hội hiện đại trạch nam là bởi vì tao, bởi vì tịch mịch.

Mà đại ngốc là thật thuần.

Thậm chí hắn đều không có ảo tưởng qua mình cái này nàng dâu hình dạng thế nào.

Hắn khuyết thiếu ảo tưởng năng lực a.

Bởi vì đời này hắn liền tiếp xúc qua mấy nữ nhân, mẹ kế, Kim Mộc Lan, Tiểu Băng, Ninh Diễm công chúa.

Hàng mẫu quá ít, khuyết thiếu không gian tưởng tượng.

Nhưng là vừa thấy được A Lỗ Na Na.

Đại ngốc con mắt bỗng nhiên bạo sáng, tim đập loạn.

Trời!

Nữ nhân này cao như vậy, như thế cường tráng, đẹp như vậy.

Ta thực sự là rất ưa thích.

Đây chính là ta muốn nữ nhân, đây chính là ta đại ngốc cả đời bà nương.

Hắn lập tức ngơ ngác nói: "Nàng dâu, ta là đại ngốc."

A Lỗ Na Na ngừng lại, tỉ mỉ, từ trên xuống dưới nhìn đại ngốc một hồi lâu.

"Ngươi chính là Chung Sở Khách đồ đệ?"

Đại ngốc nói: "Ừm, ta là sư phụ quan môn đệ tử, ngươi cũng vì sư phụ đóng cửa sao?"

A Lỗ Na Na đã nhìn ra, đây là cái kẻ ngu a.

"Ngươi đến cùng ta ra mắt?"

Đại ngốc nói: "Cái gì là ra mắt?"

Thẩm Lãng ở bên cạnh nói: "Chính là muốn cưới nàng, ngủ nàng, sinh bé con!"

Đại ngốc dùng sức gật đầu nói: "Đúng, ta muốn cưới ngươi, ngủ ngươi, sinh bé con."

Lời này mới ra, mọi người nhất thời ồn ào cười to.

Trong lúc nhất thời, nguyên bản khắc nghiệt bầu không khí biến mất vô ảnh vô tung.

Nhưng là nháy mắt, tất cả mọi người không dám cười, ngạnh sinh sinh đình chỉ.

Bởi vì A Lỗ Na Na công chúa khuôn mặt lạnh xuống.

Lúc này ngươi đừng nói cười muốn đình chỉ, chính là cái rắm, chính là cứt đái cũng phải cấp ta đình chỉ.

Khương quốc công chúa A Lỗ Na Na lạnh giọng nói: "Đồ đần, ngươi muốn cùng ta ra mắt? Tiếp ta ba chiêu, mới có tư cách này!"

Thẩm Lãng đại hỉ.

Đại ngốc bản sự khác không có, nhưng tiếp chiêu ngăn cản bản sự là tuyệt đối nhất lưu.

Chiêu thứ nhất!

Lập tức A Lỗ Na Na bỗng nhiên xông lại, giơ lên trong tay hơn một trăm cân Thanh Long Yển Nguyệt đao, bỗng nhiên đánh xuống.

Lực lượng này!

Quả thực kinh người!

Đại ngốc bản năng giơ lên huyền thiết côn.

Ta cản!

"Đang!"

Một tiếng vang thật lớn!

Tia lửa tung tóe.

Đại ngốc thân thể bỗng nhiên lay động một cái.

Dưới chân hắn kiên cố mặt đất, vậy mà trực tiếp rạn nứt.

"Chiêu thứ hai!"

Khương quốc công chúa A Lỗ Na Na Thanh Long Yển Nguyệt đao, giống như gió lốc, chém ngang đi qua.

Đại ngốc lại nhanh chóng đón đỡ.

Ta cản!

"Ầm!"

Thân thể của hắn kịch liệt lay động.

Nhưng vẫn là sống sờ sờ tiếp nhận chiêu thứ hai.

A Lỗ Na Na thật sự là kinh ngạc.

Cho đến bây giờ cùng nàng chiến đấu qua người đồng lứa, trừ Thái tử A Lỗ Thái bên ngoài, căn bản không người có thể ngăn cản nàng một chiêu a.

Trước mắt cái này đại ngốc, rõ ràng so với mình nhỏ năm tuổi a, vậy mà như thế lợi hại?

"Tiếp ta chiêu thứ ba thử nhìn một chút."

Sau đó, A Lỗ Na Na công chúa sử dụng ra tuyệt chiêu.

Kéo đao thuật!

Vừa rồi mặc kệ là trảm vẫn là bổ, lập tức trong nháy mắt quá trình.

Mà kéo đao thuật, thì là xa xa không ngừng mà lực lượng tập kích.

"Bá. . ."

Tuyệt chiêu kéo đao thuật.

Đại ngốc vẫn như cũ chặn!

Chỉ bất quá, trong tay hắn huyền thiết côn, sống sờ sờ bị lột một tầng.

Dù là dưới ánh mặt trời phía dưới, hoả tinh cũng không ngừng bắn mạnh.

Không chỉ có như thế, toàn bộ huyền thiết côn nhiệt độ tiêu thăng, đi thẳng đến muốn đem da thịt nướng chín tình trạng.

Bởi vì ba chiêu này năng lượng quá to lớn, tăng thêm sau cùng kéo đao thuật, kịch liệt ma sát sinh nóng.

Nhưng là, đại ngốc vẫn như cũ không nhúc nhích.

Sống sờ sờ tiếp nhận cái này Địa Ngục công chúa ba chiêu.

Chỉ bất quá hai tay gan bàn tay đều vỡ ra, máu chảy ồ ạt.

Khóe miệng cũng tràn ra một ngụm máu tươi.

Thẩm Lãng không khỏi sợ hãi thán phục, cái này Khương quốc công chúa thật đúng là cường hãn a.

Vậy mà đem đại ngốc đều đánh trúng chảy máu, hơn nữa còn bị nội thương.

Đại ngốc có bao nhiêu trâu bò, Thẩm Lãng lúc này có thể là nhất thanh nhị sở.

Bất quá một trận chiến này đối đại ngốc có chút không công bằng, dù sao A Lỗ Na Na công chúa lớn hắn năm tuổi, mà lại đã luyện võ hai mươi năm.

Luận huyết mạch thiên phú, khẳng định là đại ngốc ngưu bức nhất.

Bất quá, đại ngốc chung quy là tiếp nhận ba chiêu.

Hiện tại, hai người các ngươi có thể ra mắt đi.

Không nghĩ tới a, vậy mà tại trường hợp này ra mắt.

. . .

A Lỗ Na Na công chúa nói: "Đại ngốc, ngươi tiếp nhận ta ba chiêu, hiện tại chúng ta có thể ra mắt."

Đại ngốc kinh hỉ.

Hiện tại là được rồi sao?

Hai ngốc nói ra mắt chính là thành thân, ngay cả khi ngủ, chính là sinh bé con?

Có thể là ta không biết a!

A Lỗ Na Na nói: "Ta gọi A Lỗ Na Na, là Khương quốc công chúa, Tuyết Ẩn đại tông sư đệ tử."

Đại ngốc: "Ta là đại ngốc, Chung Sở Khách quan môn đệ tử."

Lúc đầu hắn còn muốn lại một lần nữa một chút, mình mỗi lúc trời tối đóng cửa, nhưng là chỉ có không nhiều trí tuệ nhường hắn cảm thấy, vẫn là đừng bảo là tốt.

Liền như là bình thường ra mắt quá trình đồng dạng, song phương bắt đầu tự giới thiệu.

Là cái tốt đẹp bắt đầu a, Thẩm Lãng phi thường vui mừng.

Đôi nam nữ này, quả thực là trời đất tạo nên một đôi.

Nhưng là. . .

A Lỗ Na Na nói: "Được rồi, ra mắt kết thúc, ta chướng mắt ngươi, đi thôi!"

Đại ngốc: "A?"

Thẩm Lãng: "A?"

Cái này ra mắt vừa mới bắt đầu, liền kết thúc?

Cũng quá nhanh a!

Xã hội hiện đại ra mắt, nam nữ song phương tự giới thiệu về sau, còn hỏi có hay không phòng có hay không xe, lương một năm bao nhiêu, tiền tiết kiệm bao nhiêu đâu.

Ngươi cái này cái gì cũng không hỏi, liền đem chúng ta đại ngốc cho đào thải rồi? Đây coi như là thủ vòng liền tắt đèn a!

A Lỗ Na Na tiếp tục giơ lên Thanh Long Yển Nguyệt đao, hét lớn: "Việt quốc dám giết ta sứ thần, đem Việt quốc sứ đoàn chém tận giết tuyệt!"

"Thẩm Lãng, chịu chết đi!"

Sau đó, nàng đại đao hướng phía Thẩm Lãng tiếp tục bỗng nhiên chém tới.

Thẩm Lãng kinh ngạc nhảy một cái.

Này nương môn, còn có sáo lộ này?

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Công chúa điện hạ, ta có thể giúp các ngươi chữa khỏi bệnh đậu mùa, giải trừ các ngươi diệt quốc nguy hiểm."

A Lỗ Na Na công chúa ngẩn ngơ.

Đối với Khương quốc bệnh đậu mùa, tựu liền nàng đều sẽ cảm giác được sợ hãi.

Bởi vì coi như võ công lại cao cũng vô dụng, một khi đến bệnh đậu mùa, đáng chết vẫn là sẽ chết.

Mà lại, toàn bộ Khương quốc liên miên liên miên người chết đi.

Bây giờ đã chết hơn hai vạn người.

Còn có càng ngày càng nhiều người lây nhiễm, thậm chí tinh nhuệ nhất đội kỵ binh ngũ bên trong cũng có người lây nhiễm.

Bây giờ, liền phụ vương cũng không dám lại giết người.

Nếu như lại giết tiếp, Khương quốc không biết muốn giết chết bao nhiêu người.

Thậm chí phụ vương ba cái còn nhỏ nhi tử, đều đã lây nhiễm lên.

Thiên hoa này quả thực chính là thiên khiển, quả thực chính là lưỡi hái của tử thần, điên cuồng thu gặt lấy sinh mệnh.

Nếu như ai có thể chữa khỏi bệnh đậu mùa, đó chính là cứu vãn Khương quốc, vậy liền cơ hồ là thần tiên.

Nhưng là. . .

A Lỗ Na Na không tin trước mắt tên tiểu bạch kiểm này.

Bởi vì, đã có mười mấy cái danh xưng có thể trị liệu bệnh đậu mùa người, đều là gạt người, toàn bộ bị giết!

"Ta không tin, tiểu bạch kiểm chịu chết đi!"

A Lỗ Na Na rống to, sau đó một đao chém xuống.

Đại ngốc bỗng nhiên đón đỡ.

Ta cản!

Ta cản!

Ta cản!

Ròng rã mười mấy đao về sau, A Lỗ Na Na công chúa thở hồng hộc.

Đại ngốc hai cái đùi đều lâm vào mặt đất mấy tấc, cả người giống như thấp một đoạn.

Hai tay của hắn máu thịt be bét, khóe miệng toàn bộ đều là máu.

Đại ngốc thật đã nhanh đến cực hạn, cái này A Lỗ Na Na công chúa quá mạnh.

Nhưng là, hắn tuyệt đối sẽ không nhường bất luận kẻ nào làm bị thương hai ngốc.

Dù là nàng dâu cũng không ngoại lệ.

A Lỗ Na Na công chúa không dám tin nhìn qua đại ngốc.

Kẻ ngu này lợi hại như vậy?

Thậm chí ngay cả ngăn cản mình mười mấy đao? Hai tay của nàng đều có chút phát run.

Nàng sợ hãi than đồng thời, không khỏi phẫn nộ, hét lớn: "Còn đứng ì làm gì? Xông đi lên đem Việt quốc sứ đoàn chém tận giết tuyệt a!"

"Giết!"

Ra lệnh một tiếng, hơn ngàn kỵ binh tiếp tục vung vẩy loan đao, hướng phía Thẩm Lãng sứ đoàn trên trăm tên võ sĩ cuồng xông mà tới.

Thẩm Lãng bên người cái này trên trăm tên võ sĩ có một nửa là Việt quốc phái, có một nửa có thể là Thiên Đạo hội cùng Kim thị gia tộc tư quân.

Mặc dù đều rất tinh nhuệ, nhưng tuyệt đối đánh không lại Khương quốc hơn ngàn kỵ binh.

Khương quốc kỵ binh sức chiến đấu, đây chính là khá kinh người.

Một cái công kích phía dưới, liền có thể đem Thẩm Lãng bên người cái này trên trăm tên võ sĩ giết đến sạch sẽ.

Tình huống vạn phần nguy cấp.

Lập tức Thẩm Lãng hô lớn: "Đại tông sư, không sai biệt lắm a, nên hiện thân a!"

Lại không hiện thân, đáng chết người. Ngươi trên đường đi đều đi theo chúng ta, ta có thể là biết đến a.

Bất quá, Chung Sở Khách đại tông sư không có hiện thân.

Ngược lại, trong không khí phiêu khởi một trận mê người hương thơm.

Nháy mắt!

A Lỗ Na Na công chúa cổ co rụt lại, quay người liền muốn chạy trốn.

Rất quen thuộc mùi thơm.

Nàng sợ nhất người đến.

Sư phụ, Tuyết Ẩn đại tông sư.

Dù sao nàng vì trốn xuống núi, có thể cho sư phụ xuống thuốc mê.

Đương nhiên, nàng còn tưởng rằng mình thuốc mê tạo nên tác dụng đâu.

"Lỗ Lỗ, dừng tay!"

Một đạo cực kỳ tuyệt đẹp thanh âm vang lên.

Nghe thấy đến thanh âm này, Thẩm Lãng đều có chút muốn say ngã.

Thanh âm này thực sự là. . . Quá dịu dàng động lòng người rồi.

Thẩm Lãng cho tới bây giờ chưa từng nghe qua như thế ôn nhu thanh âm.

Liền phảng phất gió xuân an ủi, liền phảng phất mây trắng phất qua.

Hắn không khỏi kinh ngạc?

Tuyết Ẩn đại tông sư giống như tuổi không nhỏ a, nghe thanh âm này rõ ràng mới hai ba mươi tuổi a.

Không phải là non âm thanh lão yêu bà?

Thanh âm này thật phảng phất có ma lực, nhưng là lại tinh khiết vô cùng, không phải lộn xộn cái gì ma nữ.

Mà là phát ra từ nội tâm tinh khiết.

Cái này cùng Ninh Khiết cũng không đồng dạng a.

Thanh âm này để người nghe lại mê say, có ngưỡng mộ.

Mà Ninh Khiết?

Chính là một cái để người không có dục vọng lão xử nữ, mặt ngoài nhìn nhẹ như mây gió, kỳ thật rất tang, tràn đầy phụ năng lượng.

Cho nên, nàng mới gọi thà không cứng rắn, dáng dấp lại đẹp cũng không tốt, liền như là tảng đá tạo hình thành mỹ nhân, ngươi ngủ đi xuống đi?

Mà Tuyết Ẩn đại tông sư thanh âm này không giống.

Tràn ngập ấm áp, tràn đầy tuyệt đối chính năng lượng.

Đây mới gọi là thật là tinh khiết.

Nghe được thanh âm của sư phó về sau, A Lỗ Na Na nháy mắt đầu hàng.

Thiếp tay của nàng có thể giơ lên.

Thế giới này nàng có thể cự tuyệt bất luận kẻ nào, chính là không thể cự tuyệt sư phụ.

Bởi vì sư phụ quá tốt rồi, quá hoàn mỹ.

A Lỗ Na Na rất yêu sư phụ, siêu cấp yêu.

Bằng không nàng vì sao muốn chạy trốn xuống núi a, cũng là bởi vì cự tuyệt không được sư phụ a.

Vạn nhất sư phụ chỉ vào cái nào đó nam nhân nói, Lỗ Lỗ ngươi gả cho nàng.

A Lỗ Na Na lại không thể cự tuyệt, lại không muốn đáp ứng nhưng làm sao bây giờ?

Chỉ có thể chạy trốn rồi.

"Thẩm Lãng, ngươi thật có thể trị bệnh đậu mùa?" Tuyết Ẩn đại tông sư thanh âm vang lên lần nữa.

Thanh âm này thật là khiến người ta thân cận a, một chút cũng không có đại tông sư cao cao tại thượng, để người nghĩ đến mối tình đầu tình nhân.

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể trị bệnh đậu mùa, ta có thể cứu vớt vô số người."

Tuyết Ẩn thở dài một tiếng.

Nàng vốn là thật không muốn đi thấy Khương vương.

Bởi vì, Khương vương phi thường mê luyến nàng.

Nói cho đúng gặp qua nàng nam nhân, trên cơ bản đều sẽ mê luyến nàng.

Chung Sở Khách xưa nay không dám nói ra, nhưng đến bây giờ đều độc thân chưa lập gia đình.

Đến bây giờ vị trí, cũng không biết có bao nhiêu nam nhân vì nàng Tuyết Ẩn mà cô độc sống quãng đời còn lại, chính nàng đều cảm thấy làm bậy.

Nhưng là cũng không thể bởi vì cảm động mà đi tiếp nhận một cái nam nhân.

Nàng, Loa Tổ đều là thế hệ này nữ nhân đẹp nhất.

Đời sau chính là Ninh Hàn công chúa.

"Vậy được, ta cái này đi gặp Khương vương, nhường hắn vô luận như thế nào không giết ngươi." Tuyết Ẩn đại tông sư nói.

Thẩm Lãng khom người nói: "Tạ ơn thần tiên cô cô."

Lập tức, chung quanh ánh mắt mọi người đều hướng hắn trông lại.

Cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua không biết xấu hổ như vậy người a.

Thẩm Lãng cười lạnh, ta đã rất khắc chế tốt a, ta lúc đầu nghĩ kêu tỷ tỷ.

"Không tạ, trời cao có đức hiếu sinh."

Tuyết Ẩn đại tông sư thanh âm càng ngày càng xa.

Sư phụ đi, A Lỗ Na Na thở dài một hơi, sư phụ cuối cùng không có nói thuốc mê sự tình, ta Lỗ Lỗ xem như trốn qua một kiếp.

Sau đó, nàng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng nói: "Ngươi dạng này tiểu bạch kiểm, một chữ cũng không thể tin tưởng."

"Người tới, đem Việt quốc sứ đoàn bao vây lại, áp giải đi gặp phụ vương!"

. . .

Một ngày sau đó.

A Lỗ Na Na công chúa áp lấy Thẩm Lãng bọn người, tiến vào Khương hoàng cung.

Thích cổ phác hoàng cung a.

Phi thường to lớn, phi thường băng lãnh, cũng rất dữ tợn.

Khắp nơi đều là nhọn.

Mà lại bầu không khí rất quái dị, trực tiếp hướng trên tảng đá màu đen bôi hoàng kim là cái quỷ gì?

Hoàng cung toàn thân màu đen, phía trên nhọn mái hiên toàn bộ là kim sắc.

Cái này thẩm mỹ cũng thật sự là bá đạo.

Khương quốc bệnh đậu mùa thật sự là quá nghiêm trọng, dọc theo con đường này Thẩm Lãng nhìn thấy rất nhiều bộ lạc, trực tiếp chết hết.

Trên mặt đất khắp nơi đều là thiêu đốt qua thi thể, chất thành núi nhỏ.

Đám người này thực sự quá không nói vệ sinh, một cái bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch vậy mà bộc phát đến nghiêm trọng như vậy.

Khó trách đã từng Châu Âu, bởi vì dịch chuột trực tiếp chết một phần ba nhân khẩu.

Nơi này vệ sinh hoàn cảnh, so với Việt quốc quả thực kém xa.

Quả nhiên là dã man nhân a, không sánh bằng vương triều Đại Viêm óng ánh văn minh.

Khương quốc, Sa Man tộc, Tây Vực chư quốc đều không thuộc về vương triều Đại Viêm.

Cho nên những nước nhỏ này quân chủ từng cái xưng vương xưng bá, đều là không có trải qua thiên tử sắc phong.

Bị phương đông chư quốc coi là man di.

Bất quá văn minh đông phương có một cái đặc điểm, một khi văn minh liền không dã man, trình độ nào đó đơn binh sức chiến đấu liền hạ hàng.

Luận cá nhân vũ dũng, vẫn là Khương quốc mạnh a.

Đương nhiên, Sa Man tộc cũng rất mạnh.

Đi vào cung điện to lớn bên ngoài, A Lỗ Na Na la lớn: "Cha, Việt quốc sứ giả tiểu bạch kiểm tới, ngài có muốn gặp hắn hay không? Muốn hay không làm thịt hắn?"

Thẩm Lãng lập tức hướng đại ngốc hung hăng trừng một chút.

Không có bản lãnh đồ vật, ngay cả mình nàng dâu đều không quản được, vậy mà đối ta kêu đánh kêu giết.

Đại ngốc so Thẩm Lãng còn uể oải.

Bởi vì hắn đã cảm nhận được tan nát cõi lòng cảm giác.

Một ngày này ánh mắt của hắn tại mọi thời khắc đều nhìn chằm chằm A Lỗ Na Na.

Nhưng là, đối phương một chút cũng không nhìn hắn, hoàn toàn làm hắn không tồn tại.

Tương tư đơn phương a!

Trình độ nào đó, đại ngốc xem như thất tình.

"Nhường hắn tiến đến!" Bên trong truyền đến Khương vương A Lỗ Cương thanh âm.

. . .

Thẩm Lãng tiến vào Khương quốc hoàng cung đại điện.

Thực sự không nghĩ ra, nhỏ như vậy quốc đại điện, vậy mà so Việt quốc còn muốn lớn, còn muốn cao.

Quả thực được xưng tụng rộng rãi hùng vĩ.

Chỉ bất quá toàn bộ đều là đá tảng xây thành, một điểm vật liệu gỗ đều không có, lộ ra phi thường kiềm chế băng lãnh.

Thậm chí liền vương tọa, đều là tảng đá điêu khắc đi ra, sau đó ở phía trên bôi hoàng kim.

Thẩm Lãng gặp được Khương vương!

Quả nhiên cùng trong truyền thuyết giống nhau như đúc a.

Thật sự là núi đồng dạng nam tử.

Hùng tráng vô cùng, khó trách ngày thường ra A Lỗ Na Na dạng này nữ nhi.

Hắn không có đại ngốc cao như vậy, nhưng cũng có trọn vẹn hai mét mốt hai bên.

Toàn thân đen nhánh cơ bắp, giống như khối sắt, bên trong tràn đầy bạo tạc tính chất lực lượng.

Trên người hắn không có mặc cái gì vương bào, cũng chỉ là một thân vô cùng uy mãnh thiết giáp.

Chiến thần nhân vật.

Chính là cái này nam nhân, mang theo một cái tiểu quốc oán trời oán đất đỗi không khí.

Đánh Tây Vực, đánh Sở quốc, đánh Việt quốc, đánh Sa Man tộc.

Cái nào hắn cũng dám đánh.

Ta xem ai không vừa mắt liền đánh người đó.

Chính là cái này nam nhân, hàng năm đều đe doạ Việt quốc, đe doạ Sở quốc, nhường hai cái này đại quốc dùng tiền mua yên tĩnh.

Bởi vì sát khí quá nặng đi, cho nên Thẩm Lãng cách hắn còn có xa mấy chục mét thời điểm, liền có một cỗ rất cảm giác không thoải mái.

Hắn bản năng dùng X quang mắt quét hình một chút, muốn nhìn một chút dạng này một cái nam nhân tiền vốn hùng hậu không hùng hậu.

Kết quả!

Quả thực nhường nam nhân thiên hạ tự ti.

Chân chính con lừa hàng.

Tô Nan muội muội, nữ nhi đồng loạt gả cho cái này nam nhân.

Thẩm Lãng vì bọn nàng mặc niệm mấy phút.

Sinh hoạt vợ chồng thời điểm, đại khái cùng chịu hình đồng dạng thống khổ đi.

Vị này Khương vương bởi vì giết người giống như cỏ rác, cho nên hắn lúc nhìn người, cũng liền giống như liếc xương, nhìn người chết đồng dạng.

Nếu không phải thần nữ Tuyết Ẩn đến cầu tình, Khương vương căn bản không muốn gặp Thẩm Lãng, trực tiếp liền hạ lệnh băm cho chó ăn.

"Việt quốc sứ giả Thẩm Lãng, bái kiến Khương vương!" Thẩm Lãng khom người nói: "Ta có thể trị bệnh đậu mùa, ta có thể cứu vớt ngài mấy chục vạn con dân, ta có thể cứu vớt ngài Khương quốc."

Đối mặt dạng này vương, Thẩm Lãng lựa chọn đi thẳng vào vấn đề.

Tuyệt đối không nên quấn, loại người này giết người như ngóe, thiết huyết bạo quân, là không có bất kỳ cái gì kiên nhẫn.

"Không cần." Khương vương đạo: "Đã có người, người này đã thành công chữa khỏi ta tiểu nhi tử bệnh đậu mùa."

Thẩm Lãng kinh ngạc?

Có người trị bệnh đậu mùa rồi? Mà lại trước Thẩm Lãng một bước?

Hôm qua A Lỗ Na Na nói qua, không biết có bao nhiêu người tiến vào Khương quốc danh xưng mình sẽ trị bệnh đậu mùa, nhưng cũng làm thành lừa đảo giết sạch.

Lại có người thành công chữa khỏi?

Không thể nào? Tuyệt đối không có khả năng!

Khương vương đạo: "Tô Nan truyền tin cho ta, ta Khương quốc kia mười cái võ sĩ sở dĩ sẽ đi đốt cháy Việt quốc miếu Khổng Tử, sở dĩ sẽ chết, hoàn toàn là bởi vì âm mưu của ngươi, là ngươi hại chết ta Khương quốc dũng sĩ? Là chuyện như vậy sao?"

"Nghĩ kỹ lại trả lời, ngươi chỉ có một lần cơ hội, liên quan đến sinh tử."

Thẩm Lãng cơ hồ không có chút gì do dự, nói: "Đúng, là âm mưu của ta, là ta để bọn hắn đốt cháy Việt quốc miếu Khổng Tử, cũng coi là ta hại chết bọn hắn."

Khương vương ánh mắt như kiếm, bỗng nhiên co rụt lại, phảng phất có hình kiếm tức giận đâm người.

"Ngươi nhận liền tốt, vậy ta đáp ứng Tuyết Ẩn thần nữ sự tình liền có thể làm được." Khương vương đạo: "Ta không giết ngươi, nhưng cần ngươi làm một lựa chọn!"

Khương vương phất phất tay.

Lập tức hai người bị ép tới.

Một cái là Hoàng Phượng, một cái là Thẩm Thập Tam, đều là Thẩm Lãng cận vệ.

Khương vương đạo: "Ngươi chọc giận ta, ta lại đáp ứng Tuyết Ẩn không giết ngươi! Nhưng không giết người nan giải mối hận trong lòng ta. Hai cái này thuộc hạ ngươi lựa chọn một cái sống sót, một cái khác rút gân lột da băm cho chó ăn!"

Khương vương trả lời, tràn đầy vô thượng ý chí.

Hắn nói muốn giết một cái, liền nhất định phải giết.

Lập tức, Thẩm Thập Tam cùng Hoàng Phượng trăm miệng một lời: "Giết ta, giết ta!"

Quả nhiên, hai người kia có gian tình a!

Thẩm Thập Tam nói: "Chủ nhân, giết ta, nhường Phượng Nhi sống sót! Ta có thể đi theo làm tùy tùng vì ngài cống hiến sức lực nửa năm này, phi thường vinh hạnh, chết được cường tráng ư!"

Hoàng Phượng nói: "Giết ta, Thẩm Lãng ta đã sớm không muốn tại bên cạnh ngươi ngây người, mau nhường Khương vương giết ta cho chó ăn, ta cũng yên tĩnh."

Hai người này thật đúng là tình ý sâu nặng a.

Khương Vương Hàn tiếng nói: "Tranh thủ thời gian chọn một, hoặc là hai cái đều giết cho chó ăn."

"Ba, hai, một!"

Khương vương nhanh chóng đếm ngược.

Thẩm Lãng nói: "Ta lựa chọn hai cái đều không giết!"

Lập tức Khương vương khặc khặc cười nói: "Vậy liền hai cái toàn bộ giết chết!"

"Có ai không, đem Thẩm Lãng cái này hai đầu chó săn kéo ra ngoài băm cho chó ăn!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 218: Lãng Gia Cao Minh Lại Hung Ác! Khương Vương Đội Nón Xanh

Mắt thấy Thẩm Thập Tam cùng Hoàng Phượng liền bị mang xuống, rút gân lột da.

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, ta nguyện ý dâng lên một cái bảo vật, thay đổi ta hai cái này thuộc hạ tính mệnh."

Khương vương khinh thường nói: "Ta Khương quốc bảo vật gì không có? Sẽ coi trọng ngươi đồ vật?"

Lời này thật sự là nửa điểm không giả, Khương quốc tuy nghèo đến đinh đương vang, nhưng là Khương vương bốn phía đe doạ cướp bóc, cho nên bảo bối thật sự là không ít.

Mà, mà còn có một cái tại mọi thời khắc đều tại quỳ liếm hắn Tô thị gia tộc, phàm là có cái gì mới bảo bối, nhất định sẽ dâng lên cho Khương vương.

Cho nên Khương vương A Lỗ Cương tầm mắt có thể cao, bảo vật tầm thường là tuyệt đối không để vào mắt.

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc, mang lên."

Đại ngốc tấm lấy một cái to lớn rương tiến đến, giống như còn có chút phân lượng bộ dáng.

Khương vương khinh thường, coi như một rương này vàng ta cũng không hiếm có.

Thẩm Lãng mở ra rương nói: "Đại vương mời xem."

Sau đó, hắn tràn ngập nghi thức cảm giác kéo vải che.

Khương vương không khỏi kinh ngạc, hơi kinh hãi.

Quả nhiên là cái đại bảo vật.

Như thế, như thế lớn phỉ thúy? Hơn nữa còn là Thủy chủng đỉnh cấp phỉ thúy?

Phỉ thúy là tự nhiên bảo thạch, cao nhất phẩm cấp chính là pha lê giống, thông thấu hoàn mỹ. Chỉ bất quá thế giới này không có pha lê nói chuyện, cho nên xưng là Thủy chủng, so Băng chủng còn muốn cao cấp bậc.

Bình thường đến nói, có một cái lớn chừng quả đấm pha lê giống đã coi như là rất đáng gờm rồi.

Phỉ thúy giá trị tại cổ đại chưa nói tới phi thường cao, là ở đời sau bị xào thành ngọc thạch vương.

Nhưng mặc kệ là tại Trung Quốc cổ đại, vẫn là tại cái này vương triều Đại Viêm, phỉ thúy đều là một loại trân quý ngọc thạch.

Khương vương trong bảo khố, liền có mấy chục kiện trang sức phỉ thúy, mà lại hắn chỉ lấy cấp cao nhất.

Trước mắt Thẩm Lãng dâng lên khối này cự hình phỉ thúy, lại có cao một thước.

Thông thấu hoàn mỹ, cơ hồ là cấp cao nhất Thủy chủng a.

Cái này giá trị liên thành a!

Khương vương từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế lớn phỉ thúy a.

Mấu chốt nhất là, khối phỉ thúy này còn bị điêu khắc thành hắn Khương vương bộ dáng.

Uy phong lẫm liệt, bá khí tuyệt luân.

Mặc dù không phải giống nhau như đúc, nhưng là kia cỗ khí phách đặc thù là tuyệt đối sinh động.

Thật sự là rất hiếm có bảo bối a.

Như thế lớn Thủy chủng phỉ thúy, từ đâu tới a?

Đương nhiên, Thẩm Lãng cũng tìm không thấy như thế lớn phỉ thúy, cái này căn bản chính là. . . Pha lê.

Nếu không phải công nghệ vẫn chưa tới vị, cao hai mét pha lê pho tượng cũng có thể làm ra được.

Khương vương quả thật bị rung động.

Như thế lớn phỉ thúy, hơn nữa còn điêu khắc là chính hắn.

Thực sự là quá hiếm thấy, quá trân quý.

"Bảo bối của ngươi không sai." Khương vương làm bộ lạnh nhạt nói: "Nhưng là, cũng chỉ có thể cứu một người tính mệnh, ngươi lựa chọn một người sống sót, còn lại một cái băm cho chó ăn."

Cmn, cái này hoàn toàn là lưu manh ác ôn.

Cùng trước mắt cái này Khương vương so ra, Quốc quân Ninh Nguyên Hiến quả thực chính là một cái người khiêm tốn.

Hoàn toàn ngang ngược không giảng đạo lý a, thật sự là tùy tâm sở dục, chỉ cần ta cao hứng, đâu thèm các ngươi không bằng heo chó, căn bản cũng không coi người khác là người nhìn.

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, cái này bảo bối không chỉ có riêng như thế, chúng ta lại đến hắc ám chỗ nhìn xem."

Đón lấy, đại ngốc xách cái này to lớn pha lê pho tượng đi vào một cái đen như mực gian phòng.

Lập tức, Khương vương triệt để sợ ngây người.

Bởi vì pho tượng kia vậy mà mình tản mát ra quang mang, mà lại rất sáng, tại triệt để hắc ám hoàn cảnh dưới có một chút xíu chói mắt a.

Dạ minh châu từ xưa đến nay đều là hiếm có vô cùng bảo vật, Khương vương trong bảo khố liền có mấy khỏa.

Nhưng những cái kia dạ minh châu lớn nhất cũng chính là tiểu hài lớn nhỏ cỡ nắm tay a.

Cái này cao ba thước phỉ thúy pho tượng, lại còn chỉnh thể sẽ phát sáng, quá kinh người a.

Giá trị liên thành đại bảo bối a.

Quá hiếm có.

Hoàn toàn có thể trở thành hắn trấn kho chi bảo.

Khương vương đại hỉ.

"Được rồi, hai người kia không giết." Khương vương vung tay lên, giống như lớn lao chi ân ban thưởng.

Thẩm Thập Tam cùng Hoàng Phượng được thả ra.

Quả nhiên là cướp bóc phạm tư thế a.

Trực tiếp đem ngươi hai người bắt lấy muốn giết chết, để ngươi dùng tiền đến chuộc.

Một tay giao tiền, một tay giao người, giống như trả lại cho ngươi lớn lao ban ân.

Đương nhiên làm phạm nhân làm như vậy không có vấn đề, mấu chốt là ngươi một nước chi chủ a.

Khó trách Sở quốc, Việt quốc không có một nhà nguyện ý cùng ngươi liên hệ.

Trăm phần trăm ác ôn.

"Người tới, đem cái này phỉ thúy pho tượng đem đến ta trong bảo khố đi, mấy tháng sau ta muốn triển bảo!"

Cái này Khương vương thích cướp bóc, giết người, ngủ nữ nhân. Hắn còn thích một việc, đó chính là khoe khoang.

Đến như thế lớn một kiện bảo bối, nhất định phải hướng từng cái bộ lạc tù trưởng khoe khoang.

Cái này pha lê pho tượng sẽ phát sáng là chuyện gì xảy ra? Đương nhiên là pha lê mặt ngoài một tầng huỳnh quang bột phấn sơn phủ.

Vừa rồi tại bên ngoài đã hấp thu đầy đủ ánh mặt trời.

Cũng là không cần lo lắng để vào bảo khố về sau, liền đã mất đi nguồn sáng. Khương vương bảo khố, tại mọi thời khắc đều đèn đuốc sáng trưng, thuận tiện hắn tùy thời kiểm duyệt.

Hắn người này, bình thường nhàm chán thời điểm liền sẽ tiến vào hắn bảo khố, tinh tế dư vị cướp bóc quá trình.

Mỗi một kiện bảo bối, đều là chiến lợi phẩm của hắn, đều là hắn vinh quang.

Đương nhiên còn có một loại trong bóng đêm phát sáng, không cần hấp thu nguồn sáng dạ minh chi vật, kia là có phóng xạ chất đồng vị.

Nhưng Thẩm Lãng không lấy được cái kia, cũng không dám dây vào, nếu không dùng để hại Khương vương tựu canh diệu liễu.

. . .

Thẩm Lãng nói tiếp: "Đại vương, ta còn có phần thứ hai lễ vật đưa lên."

Khương vương nói: "A, mang lên nhìn xem."

Thẩm Lãng lấy ra một cái đầu gỗ hộp, mở ra xem.

Đồ vật bên trong mọi người khẳng định đều rất quen thuộc, thuốc lá.

Thẩm Lãng đầu tiên cầm lấy một cái, ngậm lên miệng châm lửa, hít một hơi thật sâu.

"Hô. . ."

Một cái khói đặc toát ra.

Tốt a, kỳ thật không có chút nào dễ chịu. (hút thuốc lá có hại cho sức khỏe, mọi người có thể không hút tận lực không cần hút)

Nhưng là, Thẩm Lãng giả bộ rất thoải mái bộ dáng.

Liền này tấm tư thế, hoàn toàn có thể trở thành thuốc lá quảng cáo người phát ngôn.

Thẩm Lãng cả cuộc đời trước xem như người nghiện thuốc, nhưng cả đời này một điếu thuốc đều không dính, đương nhiên muốn cũng không có.

Những thứ này mùi thuốc lá là Thiên Đạo hội từ phương tây lấy được.

Lúc này Tây Vực người còn chưa có bắt đầu học được hút thuốc, nhưng đã học được thuốc lá cỏ xem như hương liệu nhóm lửa nghe vị.

Khương vương cầm qua một cái thuốc lá, ngửi một cái, khinh thường nói: "Không phải liền là Nick cỏ sao? Cũng xứng có thể nói bảo bối?"

Lúc này ở Tây Vực, mùi thuốc lá quả thật bị xưng là Nick cỏ.

Khương quốc cũng có, từ Tây Vực kia đe doạ tới.

Khương vương rất thích, mỗi lúc trời tối đều muốn điểm lên một chậu, nghe hương vị chìm vào giấc ngủ.

Thậm chí có chút nghiện.

Bất quá Thẩm Lãng vậy mà dùng giấy đem Nick cỏ cuốn lại dùng miệng hút, ngược lại là có chút ý tứ a.

Tình báo này Thẩm Lãng cũng là từ Thiên Đạo hội biết được, cho nên sớm chuẩn bị những thứ này thuốc lá.

Không chỉ có như thế, nhóm này thuốc lá bên trong còn ẩn tàng mấy trăm cây phi thường đặc thù, là nạp liệu.

Nhưng là Khương vương rất đa nghi, tại chứng minh cái này Nick cỏ không độc trước đó, hắn là tuyệt đối sẽ không hút.

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, cái này Nick cỏ cùng Tây Vực có thể hoàn toàn không giống. Ta cái này Nick cỏ hút về sau, tinh thần sáng láng, chữa khỏi trăm bệnh."

Khương vương khẽ ngửi, quả nhiên so với Tây Vực Nick cỏ, muốn thơm rất nhiều.

Có thể không thơm sao?

Thẩm Lãng có thể là ở bên trong tăng thêm thật nhiều hương liệu.

Khương vương ngo ngoe muốn động, nhưng chính là không hút.

"Nhận lấy."

Hắn ra lệnh một tiếng, đem mấy cái rương lớn thuốc lá toàn bộ thủ hạ.

. . .

Có một chuyện muốn nói rõ ràng.

Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc đến tột cùng là vì cái gì?

Vẻn vẹn chỉ là vì nhạc phụ lấy một cái Huyền Vũ Hầu tước vị?

Dĩ nhiên không phải, mà là vì diệt Tô thị!

Tại Huyền Vũ thành thời điểm, vì triệt để trợ giúp Kim thị gia tộc thoát ly tân chính nguy cơ, trường trị cửu an.

Thẩm Lãng liền sớm nửa năm định ra an bài chiến lược.

Bước đầu tiên Kim Sơn đảo chi tranh, bước thứ hai hoàng kim Vọng Nhai đảo, bước thứ ba cướp đoạt Nộ Triều thành, cuối cùng cách biển là vua!

Cuối cùng đại công cáo thành!

Mà vì diệt Tô thị gia tộc, Thẩm Lãng cũng định bốn bước chiến lược.

Bước đầu tiên, âm mưu thôi động người Khương đốt cháy thần miếu.

Bước thứ hai, Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc.

Bước thứ ba, thay thế Trương Xung trở thành tân chính người tiên phong, đem tân chính đồ đao chém về phía Tô thị.

Bước thứ tư, đồ vật giáp công, đem Tô thị gia tộc trảm thảo trừ căn, vong tộc diệt chủng!

Mỗi một bước đều là vòng vòng đan xen.

Trước đó lặp đi lặp lại nói qua, diệt Tô thị, phải dùng Khương quốc.

Kia Thẩm Lãng đến Khương quốc trực tiếp mục tiêu là cái gì?

Mưu sát Khương vương!

Không phải hiện tại, mà là nhường hắn trong tương lai một ngày nào đó, bỗng nhiên chết đi.

Rất khó đúng không.

Đối mặt nghịch thiên chiến thần Khương vương, trực tiếp mưu sát liền đã rất khó.

Huống chi là hẹn trước mưu sát?

Nhưng ít ra hiện tại, Thẩm Lãng muốn trở thành Khương quốc đại cứu tinh.

Chúa cứu thế!

. . .

Lễ vật đều đưa xong, phía dưới nên nói chuyện chính sự đi.

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, ngoại thần cực kỳ am hiểu y thuật, bây giờ Khương quốc bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch hừng hực khí thế, mỗi ngày đều chết đi vô số, trời cao có đức hiếu sinh, ngoại thần nguyện giúp đại vương một chút sức lực, cứu vãn Khương quốc vạn dân tại Tử thần phía dưới."

Khương vương nói: "Ta nói không cần, đã có người có thể trị bệnh đậu mùa, không cần đến ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, ta dám đoán chắc người này nhất định là một cái lừa đảo."

Khương vương cười lạnh.

Thẩm Lãng nói: "Ngài nói người này chữa khỏi tiểu vương tử bệnh, nếu như ta không có đoán sai, hoàn toàn là bởi vì tiểu vương tử kế thừa đại vương huyết thống, thể mạch cường tráng, cho nên vượt qua bệnh đậu mùa, hắn xem như tự lành."

Lời này là nửa phần không sai.

Bệnh đậu mùa căn bản không có khả năng chữa trị, khó giải.

Cũng chỉ có thể dựa vào tự thân vượt qua đi.

Vượt qua đi, liền sống sót, chỉ bất quá biến thành sẹo mụn.

Không kháng nổi đến liền chết.

Mãn Thanh vương triều mới vừa vào chủ Trung Nguyên thời điểm, Hoàng tộc liền thường xuyên bộc phát bệnh đậu mùa, không biết có bao nhiêu hoàng tử chết bởi bệnh đậu mùa.

Khang sẹo mụn cũng là bởi vì qua được bệnh đậu mùa chưa chết, mới được lập làm Thái tử.

Tại cổ đại văn minh đông phương thế giới, đến bệnh đậu mùa về sau tỉ lệ tử vong có chừng một phần ba.

Mà tại Khương quốc, tại một chút vệ sinh hoàn cảnh phi thường ác liệt địa phương, bệnh đậu mùa tỉ lệ tử vong cao tới sáu bảy thành trở lên.

Chí tử không phải bệnh đậu mùa, mà là đủ loại bệnh biến chứng, kịch Liệt Viêm chứng, xuất huyết bên trong chứng.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nếu như ta không có đoán sai, hắn cái gọi là chữa khỏi, chính là nhường tiểu vương tử triệt để an tĩnh lại, rơi vào ngủ say đi."

Đến bệnh đậu mùa sợ nhất cái gì?

Quấy loạn nắm,bắt loạn.

Loại đau khổ này, loại kia ngứa lạ khó nhịn, hoàn toàn là không thể chịu đựng được.

Mà người kia, khẳng định là cho tiểu vương tử ăn vào nguyên thủy thuốc tê tề, nhường hắn mê man đi.

Ngủ mấy ngày sau, bệnh đậu mùa kết vảy tróc ra, Khương quốc tiểu vương tử sống tiếp được.

Người này liền đem trị liệu bệnh đậu mùa công lao ôm trên người mình.

Cho nên, hắn đây là một loại ăn ý hành vi.

Chỉ bất quá, nhường hắn ăn ý thành công, so Thẩm Lãng sớm đến một bước.

Khương vương cười lạnh nói: "Bất kể như thế nào, tóm lại hắn đã chữa khỏi tiểu vương tử bệnh đậu mùa, từ nay về sau hắn chính là bản vương ngự y. Ta thu ngươi lễ vật, mà lại đã đáp ứng thần nữ Tuyết Ẩn không giết ngươi. Nhưng là ngươi mang tới những người kia trừ trước mắt ba cái, còn lại ta muốn giết đến sạch sẽ, nếu không ta còn mặt mũi nào mà tồn tại, ngày mai giữa trưa, khai đao hỏi trảm."

Thẩm Lãng có thể là mang đến trọn vẹn hơn trăm người.

Bình thường là Việt quốc võ sĩ, còn có bình thường là Kim thị gia tộc tư quân, Thiên Đạo hội võ sĩ.

Khương vương cái tên điên này, lại muốn đem Thẩm Lãng mang tới người toàn bộ giết sạch.

"Đến mức ngươi?" Khương vương nói: "Ta không giết ngươi, nhưng là ta cũng không thả ngươi, ngươi liền lưu tại Khương quốc, làm một cái nô lệ đi!"

"Người tới, đem Thẩm Lãng ba người áp đi lao tù."

"Ngày mai bắt đầu, liền cho hắn đeo lên xiềng xích, trở thành nô lệ."

Này làm sao có thể? Thẩm Lãng nhưng là muốn trở thành Khương quốc chúa cứu thế.

Đây chính là diệt Tô thị mấu chốt một bước.

Thẩm Lãng nói: "Đại vương chậm đã! Cái kia cái gọi là đem tiểu vương tử cứu tốt thần y, tuyệt đối là một cái lừa đảo, không tin có thể đem hắn lôi ra đến giằng co, ta đáp ứng có thể vì ngài vạch trần hắn."

Khương vương nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, gằn từng chữ: "Hắn nhưng là bản vương ân nhân, ngươi lại nói hắn nói xấu, ta không giết ngươi, nhưng lại có thể nhổ đầu lưỡi của ngươi!"

Cái tên điên này, nói đến nhất định làm được.

Chỉ bất quá Thẩm Lãng bắt được mấu chốt tin tức.

Hắn là bản vương ân nhân.

Cái này Khương vương là bực nào ngang ngược tự tư, sự tình gì vậy mà nhường hắn như thế cảm ân?

Cái này lừa đảo không đơn giản a!

"Tất cả mọi người nghe, như Thẩm Lãng còn dám nói một câu Bá Ngọc đạo trưởng nói xấu, đem hắn đầu lưỡi cắt bỏ." Khương vương hạ lệnh.

"Vâng!" Đám người gào to.

Mà vào lúc này.

Một trận mùi thơm truyền đến.

Dĩ nhiên không phải Tuyết Ẩn tiên tử cái chủng loại kia siêu phàm thoát tục, mà là một loại dùng đặc thù vật liệu phối trí mà thành mùi thơm.

Không thấy người, trước nghe hương.

Bản lãnh này Tuyết Ẩn đại tông sư độc quyền a.

Người này dùng dược vật phương pháp lấy trộm, dụng ý khó dò a.

Hắn biết rất rõ ràng Khương vương mê luyến Tuyết Ẩn tông sư.

Là một cái phi thường cao minh lừa đảo.

Như vậy, hắn đến cùng chữa khỏi Khương vương tật bệnh gì, có thể làm cho hắn coi là ân nhân?

Ngay sau đó, một cái tiên phong đạo cốt đạo sĩ đi đến, trong tay cầm một cây phất trần.

Quả nhiên tướng mạo thật được a.

Nhìn qua liền siêu phàm thoát tục, hình dáng thế ngoại cao nhân.

Nhưng Thẩm Lãng thấy qua loại này cao cấp tên lường gạt.

Chân chính siêu phàm thoát tục người, là không cần đóng vai.

Chân chính vô dục vô cầu người, cũng không cần đóng vai, tỉ như tang đến cực hạn thà không cứng rắn, Thẩm Lãng tới gần trong vòng mười thước, liền có thể cảm giác khó chịu.

Mà người này, tuyệt đối là một cái dụng ý khó dò lừa đảo.

Ngay sau đó Thẩm Lãng cảm thấy người này thoáng có một chút xíu nhìn quen mắt.

Lập tức có chút nghĩ không ra, mấu chốt là ánh mắt rất quen.

Bắt đầu dùng trí não tính toán xứng đôi.

Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc.

Đúng, hai người có chút giống nhau.

Đơn thuần ở bề ngoài là hoàn toàn không giống.

Thư Đình Ngọc rất béo tốt.

Mà người này rất gầy.

Nhưng hình dáng lại tương tự, ánh mắt thực tế tương tự.

Kia người này cùng Thư Đình Ngọc, hoặc là đường huynh đệ, hoặc là biểu huynh đệ, hoặc là thân huynh đệ.

Đạo sĩ này đi vào Thẩm Lãng trước mặt, tiêu sái hành lễ nói: "Phương ngoại người Tả Bá Ngọc, bái kiến Thẩm công tử."

Ẩn Nguyên hội phái hắn đến Khương quốc, có mục đích gì?

Nhưng bất kể như thế nào, đây là một cái địch nhân!

Thẩm Lãng nói: "Tả tiên sinh, nghe nói là ngươi chữa khỏi Khương quốc tiểu vương tử bệnh đậu mùa?"

Tả Bá Ngọc nói: "Không dám, đây đều là trời cao ân đức, tiểu vương tử phúc phận, tại hạ không dám đoạt thiên công lao."

Cái thằng này rất giảo hoạt a.

Thái độ bày rất thấp, lộ ra phi thường siêu thoát, vô dục vô cầu dáng vẻ.

Cao cấp lừa đảo đều là dạng này.

Từ miệng ngươi túi bỏ tiền đều là cấp thấp lừa đảo, để ngươi ngoan ngoãn đem tiền hai tay dâng lên còn muốn cảm ân đái đức, đó mới là cao cấp lừa đảo.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi chữa khỏi Khương vương bệnh?"

Hắn khẳng định là chữa khỏi Khương vương cái nào đó chứng bệnh, cho nên mới bị coi là ân nhân.

Mà lại cái bệnh này, hẳn là rất thống khổ.

Như vậy là bệnh gì đâu?

Rất thống khổ, thậm chí đau đến không muốn sống, nhưng là lại có thể trị hết?

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, bắt đầu hồi ức liên quan tới Khương vương tình báo.

Cái này Khương vương hai tháng trước mới về Khương quốc, trước đó mấy tháng đều đang chiến tranh.

Cái này rất bình thường, hắn quanh năm suốt tháng có hơn phân nửa thời gian đều ở bên ngoài cướp bóc.

Oán trời oán đất đỗi không khí, cũng không phải nói một chút mà thôi.

Xuất ngoại cùng Việt quốc đều dùng tiền mua thái bình, Sa Man tộc nghèo quá, vậy cũng chỉ có thể đi cướp bóc Tây Vực chư quốc.

Từ Thiên Đạo hội tình báo, kỳ thật Tây Vực các nước cướp bóc chiến còn chưa kết thúc, Khương vương liền sớm trở về nước.

Lúc ấy Khương quốc bên trong bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch còn không có hoàn toàn bộc phát a.

Khương vương còn không có cướp bóc hoàn tất, vì sao sớm về nước?

Trong này có quỷ a.

Hắn có phải hay không bị bệnh gì? Bí mật khó nói bệnh?

Sau đó bị cái này Tả Bá Ngọc chữa khỏi.

Rất có thể a, cái này Khương vương mỗi một ngày không gái không vui, đến bệnh đường sinh dục cũng là bình thường.

Tỉ như mụn nước, lại tỉ như ẩm ướt vưu loại bệnh này.

Mặc dù là bệnh nhẹ, nhưng cũng cực kỳ thống khổ.

Nhất là đối với Khương vương loại khí phách này lộ ra ngoài, không gái không vui nam nhân.

Đến loại bệnh này, quả thực chính là nhân sinh không có thú vị.

Vậy cái này thời điểm xuất hiện một cái thần y, chữa khỏi bệnh của hắn.

Khương vương đương nhiên đối với hắn mang ơn, coi là ân nhân.

Dù sao quan hệ đến nhân sinh khoái hoạt a.

Cũng tỷ như cái nào đó nam nhân không được, bỗng nhiên tới một cái thần y, không cho nhường hắn khôi phục hùng phong, mà lại cực kỳ cường hãn.

Vậy hắn cũng sẽ đem cái này thần y coi là ân nhân.

Nghe được Thẩm Lãng về sau, kia Tả Bá Ngọc nói: "Nói bậy, Khương vương bệ hạ thân thể khỏe mạnh, thiên thần bảo hộ, nào có nửa phần tật bệnh."

Người này quả nhiên cáo già, rất khó đối phó.

Ngay sau đó, đạo sĩ này Tả Bá Ngọc nói: "Thẩm Lãng công tử, nghe nói ngươi phi thường am hiểu dùng độc. Nhưng là ta muốn nói trời cao có đức hiếu sinh, làm việc vạn vạn đừng có thương thiên hòa a."

Móa!

Lời này ác độc!

Đạo sĩ này là muốn Thẩm Lãng trực tiếp chết!

Hắn ý tứ phi thường minh bạch, hắn tại mịt mờ nhắc nhở Khương vương, bệnh đậu mùa virus rất có thể chính là Thẩm Lãng tại Khương quốc truyền bá a.

Người này vừa thấy mặt, liền muốn chơi chết Thẩm Lãng!

Quả nhiên hung ác!

Khương vương nói: "Đạo trưởng lời này ý gì?"

Đạo sĩ Tả Bá Ngọc nói: "Thẩm Lãng đã từng dùng độc, giết Tĩnh An phủ Bá tước trong nhà vài trăm người. Về sau lại dùng ác độc âm mưu, giết Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy mấy vạn người. Người này. . . Làm việc không có điểm mấu chốt, làm đất trời oán giận."

Lập tức, Khương vương ánh mắt sát cơ tóe hiện.

Nói Khương quốc bên trong bệnh đậu mùa bộc phát là bởi vì Thẩm Lãng, Khương vương là không tin.

Dù sao mặc kệ là Tây Vực, vẫn là Khương quốc, cách mỗi mấy năm liền sẽ bộc phát một lần.

Chỉ bất quá lần này, thực tế nghiêm trọng, người chết đã mấy vạn.

Nhưng đạo trưởng Tả Bá Ngọc, lại nhắc nhở hắn.

Như Thẩm Lãng thật sự là dạng này rắn độc, kia trực tiếp giết liền xong hết mọi chuyện.

Miễn cho giữ ở bên người, tạo thành tai họa!

Thẩm Lãng thật sự là không nghĩ tới, vừa đến Khương quốc, liền muốn mở ra tất sát chi cục.

Ẩn Nguyên hội độc đạo sĩ.

Chỉ bằng ngươi còn muốn giết ta?

Buồn cười cực kỳ a!

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, liếc nhìn cái này Tả Bá Ngọc toàn thân cao thấp.

Sau đó.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Khương vương, đạo sĩ này Tả Bá Ngọc câu dẫn thê tử của ngươi, cho ngươi đội nón xanh, xin ngài đem hắn chém thành muôn mảnh, băm cho chó ăn!"

Lời này mới ra, Ẩn Nguyên hội đạo sĩ Tả Bá Ngọc con mắt bỗng nhiên co rụt lại, hai chân run lên.

Nhưng là, hắn rất nhanh liền tỉnh táo lại, lạnh nhạt nói: "Khương vương bệ hạ, Thẩm Lãng người này liên quan vu cáo ta không sao, nhưng là hắn dám mở miệng làm bẩn Vương phi, đây là đối với ngài nhục nhã, đây là có cần thiết đối với hắn tiến hành Thiên Hình!"

Cái gì là Thiên Hình?

Chính là cột vào trên núi cao, tại toàn thân cao thấp cắt mất một trăm khối thịt, máu me đầm đìa, hấp dẫn kền kền đến đây ăn thịt.

Sống sờ sờ bị vô số kền kền mổ thịt mà chết.

Hai người đối chọi gay gắt, ngay từ đầu chính là không chết không thôi chi cục.

Cục diện dưới mắt phi thường rõ ràng.

Thẩm Lãng cùng cái này Ẩn Nguyên hội đạo sĩ Tả Bá Ngọc, hai cái chỉ có thể sống một cái.

Ngươi không chết, chính là ta vong.

Bất quá đối mặt ta Lãng gia, ngươi Ẩn Nguyên hội cao minh đến đâu lừa đảo cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 219: Lãng Gia Tại Khương Quốc Giết Vương Tử! Quá Ngưu Bức!

"Thẩm công tử, ngươi nói ta cho Khương vương bệ hạ đội nón xanh, nhưng có chứng cứ?"

"Nếu như không có chứng cớ, đó chính là nhục nhã Khương vương bệ hạ, nhục nhã mấy vị Vương phi danh dự."

"Ngươi liền muốn tiếp nhận Thiên Hình, ngươi liền bị vô số kền kền ngươi mổ thịt mà chết."

Đạo sĩ Tả Bá Ngọc lúc này cũng đã mất đi tiên phong đạo cốt dáng dấp, trở nên hùng hổ dọa người.

Sinh tử tồn vong trước mắt, cũng liền không cần cố làm ra vẻ.

Đúng vậy a?

Cái gì thông qua X quang mắt còn có thể nhìn thấy vượt quá giới hạn?

Đây cũng quá thần kỳ đi, mấu chốt đạo sĩ kia cũng không phải nữ nhân, không thể nhìn thấy trong bụng có nòng nọc đang bơi.

Đương nhiên Thẩm Lãng X quang cũng còn lâu mới có được như vậy trâu bò, không nhìn thấy nòng nọc nhỏ.

Thẩm Lãng sở dĩ kết luận như vậy, là bởi vì đạo sĩ Tả Bá Ngọc thiếp thân mặc một bộ tơ lụa nội y, phía trên thêu lên tơ vàng.

Thậm chí cái này cũng không thể chứng minh cái gì.

Mấu chốt nhất là tơ lụa trên nội y còn thêu lên một hàng thơ: Nếu còn sống ắt sẽ gặp lại nhau,Nếu chết sẽ còn nhớ nhau mãi.!

Kí tên là: Nhạn!

Mà Khương vương có một cái phi tử, vừa vặn tên là Lạc Nhạn.

Trong này không có gian tình đều có quỷ.

Thẩm Lãng thậm chí có thể kết luận, Khương vương tại cướp bóc Tây Vực thời điểm, cái này Tả Bá Ngọc liền thừa lúc vắng mà vào, làm ra Khương vương phi tử Lạc Nhạn.

Khương vương mặc dù dũng mãnh vô cùng, nhưng người này dã thú, mang cho nữ nhân chỉ có vô biên vô tận thống khổ.

Mà đạo sĩ kia Tả Bá Ngọc tiên phong đạo cốt, mà lại khẳng định ôn nhu quan tâm.

Cho nên hai người yêu gian tình nóng, nữ tử này liền vì hắn thêu một kiện tơ lụa nội y, mà lại buộc hắn mặc vào.

Đạo sĩ Tả Bá Ngọc cảm thấy cái này quần áo là xuyên tại bên trong, cách mấy tầng quần áo, mà lại hắn có một người sống một mình, tuyệt đối không có khả năng bị phát hiện, cho nên cũng liền lớn mật mặc.

Nhưng người nào từng muốn đến, Thẩm Lãng sẽ X quang thấu thị đâu?

Mà lại thế giới này hào môn liền muốn liền thích dùng kim tuyến tơ lụa thêu, cho nên tại X quang nhìn xuống đến càng rõ ràng.

"Khương vương bệ hạ, Thẩm Lãng không bỏ ra nổi chứng cứ, hắn làm bẩn thanh danh của ta không sao, nhưng làm bẩn ngài cùng đông đảo Vương phi thanh danh, liền tội không thể xá." Tả Bá Ngọc lạnh giọng nói.

Khương vương nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, gằn từng chữ: "Thẩm Lãng, chuyện này ngươi như không bỏ ra nổi chứng cứ, cũng đừng trách ta không tuân thủ Tuyết Ẩn thần nữ ước định, ta cũng chỉ có thể Thiên Hình trừng phạt ngươi, sẽ chết đến cực độ thảm."

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Khương vương, ngài cởi xuống đạo sĩ kia quần áo liền biết."

Lời này mới ra, đạo sĩ Tả Bá Ngọc cứ việc tâm lý tố chất siêu cường cũng không nhịn được giật nảy mình, biến sắc.

Cái này. . . Cái này sao có thể?

Chẳng lẽ Thẩm Lãng thật phát hiện cái gì?

Đây tuyệt đối không có khả năng.

Lạc Nhạn tặng cho ta tơ lụa tiểu y ta là thiếp thân mặc , bất kỳ cái gì thời điểm đều không có cởi ra. Dù là lúc ngủ, bên ngoài cũng bảo bọc mấy tầng quần áo, mà lại chưa từng thay đổi.

Không sai, chưa từng thay đổi.

Bởi vì thời tiết quá lạnh, Khương quốc rất nhiều người quanh năm suốt tháng không tắm rửa, không thay y phục áo.

Liền cái này vệ sinh hoàn cảnh, có thể không bộc phát tình hình bệnh dịch sao?

Toàn bộ Khương quốc duy nhất có thể mỗi ngày tắm rửa, cũng đại khái chỉ có trong vương tộc người.

"Ăn nói linh tinh, còn thể thống gì." Đạo sĩ Tả Bá Ngọc lạnh giọng nói: "Ta chính là người tu đạo, chẳng lẽ liền mặc cho ngươi dạng này nhục nhã sao? Để ta cởi xuống quần áo, thật sự là hoang đường."

Nhưng mà, Khương vương là đa nghi, hắn lạnh giọng nói: "Đạo trưởng, mời cởi xuống quần áo của ngươi."

Tả Bá Ngọc vội la lên: "Đại vương, cái này Thẩm Lãng hoàn toàn là tại ăn nói linh tinh, ngài không nên tin."

Khương vương nói: "Cởi xuống quần áo."

Hắn tự thân lên trước, đè lại Tả Bá Ngọc bả vai, bắt lấy cổ áo, bỗng nhiên hướng xuống xé ra.

Tê lạp!

Tả Bá Ngọc bao khỏa đến cực kỳ chặt chẽ quần áo bị xé rách xuống tới, lộ ra bên trong tơ lụa tiểu y.

Lộ ra quen thuộc chữ viết.

Khương vương sắc mặt kịch biến.

Trực tiếp đem Tả Bá Ngọc trên người tơ lụa tiểu y xé rách xuống tới.

Phía trên thêu lên một hàng thơ: Nếu còn sống ắt sẽ gặp lại nhau,Nếu chết sẽ còn nhớ nhau mãi..

Kí tên là: Nhạn.

Cứ việc Khương vương không có gì tra hỏi, nhưng cũng nhìn ra được đây là một câu thơ tình a.

Lập tức, ánh mắt của hắn tràn đầy tuyệt đối sát khí, gằn từng chữ: "Tả Bá Ngọc, ngươi bây giờ còn có lời gì nói?"

Thẩm Lãng trong lòng lại phải ý, lại thở dài.

Các ngươi thật đúng là yêu gian tình nóng a, tại dưới loại trường hợp này còn muốn mặc tình nhân thêu tiểu y an ủi tương tư.

Nhưng mà Thẩm Lãng không biết là, trộm tình người thích nhất loại này luận điệu, càng là nguy hiểm, càng là kích thích.

Văn phòng nguy hiểm không nguy hiểm?

Người đến người đi.

Mà những cái kia nhìn thông minh tháo vát đại nhân vật, một số thời khắc thậm chí ngay tại trong văn phòng làm loạn.

Chẳng lẽ bọn hắn liền không sợ bị phát hiện sao?

Sợ! Nhưng là nhịn không được, bởi vì quá kích thích.

Tả Bá Ngọc sắc mặt một trận biến hóa.

Sau đó, hắn run rẩy quỳ xuống, khóc thút thít nói: "Chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không giấu diếm đại vương, ta cùng Lạc Nhạn là thất lạc nhiều năm thân huynh muội a. Sở dĩ đến đại vương bên người phục vụ, hoàn toàn là bởi vì nàng, ta sở dĩ dốc hết tâm huyết cứu tiểu vương tử, cũng là bởi vì nàng, tiểu vương tử là ta thân ngoại sinh a."

Móa!

Thẩm Lãng kinh ngạc, ngươi còn có ngón này?

Bất quá, ngươi cho rằng Khương vương sẽ tin? Cái này hoang đường giải thích, may mà ngươi nghĩ ra được?

Đem chúng ta cũng làm thành ba tuổi tiểu nhi sao?

Khương vương quả nhiên không tin, trực tiếp lạnh giọng nói: "Để Lạc Nhạn tới."

Một lát sau, một cái vũ mị ôn nhu nữ tử chậm rãi đi đến.

Nàng này, chính là Khương vương phi tử Lạc Nhạn, quả nhiên dáng dấp rất đẹp, chỉ bất quá như thế mảnh mai thân thể, là như thế nào gánh vác được Khương vương chà đạp? Chỉ sợ là đau đến không muốn sống đi.

Nàng nhìn thấy quỳ trên mặt đất Tả Bá Ngọc, còn có Khương vương trong tay tơ lụa tiểu y về sau, lập tức gương mặt xinh đẹp biến đổi.

"Ca ca, chúng ta sự tình bị đại vương biết sao?"

Thẩm Lãng tê cả da đầu, lại tới một cái diễn kỹ phái cao thủ a.

Hai ngươi là huynh muội?

Nói cho quỷ nghe a.

Nhưng Thẩm Lãng nhìn kỹ một chút.

Thật sự là gặp quỷ, hai người này thật là có chút giống như a, gương mặt không phải rất giống, nhưng mặt xương rất giống a.

Khẳng định là biểu huynh muội, hoặc là đường huynh muội.

Ẩn Nguyên hội tại thiên hạ bốn phía bố cục, đem nữ tử gả cho Khương vương làm phi, đây là chuyện rất bình thường.

Thẩm Lãng đạt được tư liệu, cái này Lạc Nhạn là Khương vương cướp bóc Sở quốc thời điểm, cướp được một cái tiểu mỹ nhân.

Vậy rất có thể chính là Ẩn Nguyên hội làm cái bẫy.

Bây giờ lại để cho Tả Bá Ngọc tới, chính là thu cục này.

Khương vương cũng phát hiện, bình thường không chút phát hiện, nhưng là để Lạc Nhạn cùng với Tả Bá Ngọc thời điểm, xác thực phát hiện hình dáng có chút tương tự a.

Khương vương phi tử Lạc Nhạn thê lương thê lương bi ai cắt khóc ròng nói: "Mấy năm trước đó, nô gia bị đại vương nhìn trúng, liền đi tới Khương quốc. Nhà ta phụ mẫu cùng huynh trưởng khắp nơi tìm ta, tìm nhiều năm, rốt cuộc tìm được ta. Nhưng là lại không dám nhận nhau, bởi vì lúc ấy ta đến đại vương bên người thời điểm, nói mình đã không có người nhà. Huynh trưởng vì bảo hộ ta, cũng ngưỡng mộ đại vương uy nghiêm, cho nên liền lưu tại bên cạnh ngài dốc hết tâm huyết, nhưng mà thánh minh đại vương, không nghĩ tới ngài vẫn là phát hiện."

"Nô gia không dám cùng huynh trưởng nhận nhau, nhưng là liền cho hắn thêu một kiện quần áo, cái này chẳng lẽ cũng có lỗi sao?"

Trâu bò, tốt diễn kỹ.

Thẩm Lãng lập tức nhìn mà than thở, diễn kỹ này tối thiểu cho chín mươi điểm.

Nếu không phải trong lòng của hắn có kết luận, chỉ sợ cũng tin.

Thẩm Lãng nói: "Mặt xương hình dáng tương tự, cũng có thể là biểu huynh muội, cũng có thể là đường huynh muội. Huống hồ đây là một bài thơ tình."

Khương vương phi tử Lạc Nhạn ánh mắt hướng Thẩm Lãng trông lại, hiện lên một chút ác độc nói: "Ai nói đây là thơ tình rồi? Cái này rõ ràng là ta nhớ nhà người câu thơ, ta rõ ràng có người nhà, nhưng lại không thể nhận nhau, cũng không thể trở lại phụ mẫu bên người, bởi vì ta đã có nhà mới, có chỗ yêu người, có hài tử. Chỉ có thể chết về sau, lại cùng phụ mẫu gặp nhau."

Lợi hại!

Lời giải thích này, cũng hoàn toàn là nói thông được. Chỉ có thể nói chữ Hán quá bao la tinh thâm, một bài thơ giải thích thế nào đều có thể.

Có thể nói là tình yêu nam nữ, cũng có thể nói là thân nhân tình.

Đón lấy, Khương vương phi tử Lạc Nhạn ánh mắt rưng rưng, vô cùng sỉ nhục nói: "Đại vương, thần thiếp còn có một cái biện pháp có thể chứng minh trong sạch của mình."

Sau đó nữ nhân này bỗng nhiên xốc lên váy của mình, trút bỏ mình váy lụa.

Thật là ác độc nữ nhân a!

Nàng chỉ bằng lấy một động tác này, muốn hại chết Thẩm Lãng.

Bởi vì Thẩm Lãng cùng Khương vương đứng ở một bên, Tả Bá Ngọc quỳ trên mặt đất.

Nữ nhân này ngay trước mặt Thẩm Lãng, lộ ra bắp đùi của mình cùng cái mông.

Khương vương là một cái phi thường bá đạo nam nhân, có được rất mạnh độc chiếm dục. Nữ nhân của hắn nếu như bị nam nhân khác nhìn thấy cái mông thì còn đến đâu, cái này cũng tương đương với nửa đỉnh nón xanh a.

Nhưng Thẩm Lãng phản ứng càng nhanh, còn không có đợi đến nàng xốc lên váy, hắn liền trực tiếp quay lưng đi, không thấy gì cả.

Cho nên, nữ nhân này ác độc không có đạt được.

Khương vương không cần nhìn, hắn biết Lạc Nhạn bên đùi có bớt, ba viên nốt ruồi son, hắn yêu không thả miệng.

"Đây là thần thiếp độc hữu bớt, huynh trưởng ta trên đùi cũng có, chỉ bất quá ở bên trái." Lạc Nhạn nói.

Sau đó, đạo sĩ Tả Bá Ngọc tràn ngập khuất nhục cùng than thở cởi xuống quần của mình, lộ ra bên phải bên đùi ba viên nốt ruồi, hình dạng cùng Lạc Nhạn cơ hồ giống nhau như đúc, cũng là màu đỏ.

Thẩm Lãng trực tiếp kết luận, đây là làm ra, tuyệt đối là giả dối.

Kia ba viên căn bản cũng không phải là nốt ruồi, loại này tiểu Huyết lựu dễ như trở bàn tay có thể làm được.

Nhưng là, Khương vương không hiểu a, hắn cảm thấy đây chính là trời sinh.

Hắn cảm thấy hai người có giống nhau như đúc bớt, vậy khẳng định là thân huynh muội không thể nghi ngờ.

Đương nhiên, Khương quốc người sinh hoạt cá nhân siêu cấp loạn.

Cho nên liền xem như thân huynh muội, cũng không thể chứng minh là trong sạch.

Nhưng ít ra, Tả Bá Ngọc mặc Lạc Nhạn thêu tơ lụa tiểu y là tương đối bình thường, không thể chứng minh hai người có gian tình.

Nhưng là, Khương vương trong lòng vẫn là không cách nào tiêu tan.

Hắn đã có khúc mắc.

Hiện tại cục diện lâm vào lưỡng nan, không thể chứng minh Lạc Nhạn cùng Tả Bá Ngọc có gian tình, cũng không thể triệt để chứng minh hai người chính là trong sạch.

Bỗng nhiên, Lạc Nhạn lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng công tử, huynh trưởng ta mặc ta thêu tơ lụa tiểu y, ngươi là như thế nào biết đến?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên là có người cho ta mật báo a, ngươi cho rằng giữa các ngươi chuyện xấu liền không có người phát hiện sao?"

Lạc Nhạn nói: "Ngươi không nên ngậm máu phun người, ta hỏi lại ngươi, Tô Nan phái người mang tin tức truyền thư, nói ta Khương quốc đốt cháy Việt quốc thần miếu dẫn đến bị giết, đều là âm mưu của ngươi, là thật là giả?"

Nữ nhân này muốn cắn ngược lại Thẩm Lãng, muốn đem hắn đưa vào chỗ chết.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, là thật."

Lạc Nhạn nói: "Đại vương, người này đã nhận! Hắn dám mưu hại ta Khương quốc sứ thần, mời đại vương đem hắn chém thành muôn mảnh."

Khương vương đầu óc vẫn như cũ tràn đầy tức giận, nhưng lại không chỗ phát tiết, lúc này nghe được Lạc Nhạn về sau, lập tức khơi gợi lên trước đó nghi vấn.

Ngay từ đầu hắn chính là hỏi Thẩm Lãng vấn đề này, Thẩm Lãng trả lời tất cả đều là hắn âm mưu, Khương quốc sứ thần là hắn hại chết.

Cho nên, Khương vương nổi giận muốn giết Thẩm Lãng thuộc hạ Thẩm Thập Tam cùng Hoàng Phượng.

Kết quả bị Thẩm Lãng đưa trọng lễ vãn hồi.

Dù sao, Khương vương tham lam.

Hiện tại, cái đề tài này một lần nữa bị cong lên.

Khương vương lạnh nhạt nói: "Thẩm Lãng, ngươi mưu hại ta Khương quốc sứ thần? Muốn chết sao? Vì cái gì? Nếu như ngươi không thể cho ta một lời giải thích, vậy liền không nên nghĩ phải sống đi ra ngoài."

Thẩm Lãng trong lòng chửi ầm lên.

Cái này Khương vương thật sự là giỏi thay đổi a, hoàn toàn không có điểm mấu chốt.

Vừa mới đã nói, ngay lập tức sẽ lật lọng, trở mặt so chó còn nhanh hơn.

Cho nên có người nói nhận lấy Khương vương chẳng phải là tốt hơn?

Không thể nào, loại này thay đổi thất thường ác lang là không cách nào thu phục.

Chơi chết hắn, mới là lựa chọn duy nhất.

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, ta sở dĩ làm như vậy, chính là muốn chơi chết Tô thị gia tộc, sau đó thay vào đó! Lũng đoạn Khương quốc cùng Việt quốc tất cả ngoại giao."

Khương vương ánh mắt co rụt lại, lý do này hắn có thể tiếp nhận.

Bất quá, ta cùng Tô thị hợp tác đến vui vẻ như vậy, vì sao muốn đổi?

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, Tô thị hàng năm có thể cho ngài, ta Kim thị cũng có thể cho! Không chỉ có như thế, ta Kim thị gia tộc còn có thể cho đến càng nhiều, hàng năm mười vạn kim tệ, có đủ hay không?"

Lời này một chỗ, Khương vương ánh mắt sáng lên.

Tô thị gia tộc và Khương quốc hàng năm mậu dịch nhường lợi, cũng chính là bốn, năm vạn kim tệ. Chỉ có cần cầu Khương vương làm việc thời điểm, mới có thể lập tức cho rất nhiều, tỉ như lần này cần mượn Khương vương tay chơi chết Thẩm Lãng.

Mà Thẩm Lãng nói thẳng nguyện ý cho mười vạn kim tệ, hàng năm mười vạn kim tệ.

Thẩm Lãng nói: "Không chỉ có như thế, một khi cần Khương vương hỗ trợ, chúng ta xuất thủ sẽ chỉ so Tô thị càng hào phóng hơn!"

Khương vương cười lạnh nói: "Ta dựa vào cái gì tin tưởng? Ngươi Kim thị gia tộc ta hiểu rõ không nhiều, nhưng là so Tô thị gia tộc nghèo nhiều."

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc, mang tới đến!"

Đại ngốc lại mang tới đến một chiếc rương.

Thẩm Lãng mở ra rương, mà lại hướng về phía cửa sổ ánh mặt trời phương hướng mở ra.

Lập tức, một trận sáng loáng quang mang, cơ hồ sáng mù mắt người.

Một mặt to lớn tấm gương, trọn vẹn cao ba mét, rộng một mét.

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, ngài hẳn phải biết cái này mới tấm gương đi."

Đương nhiên biết, cái này mới pha lê kính đã vang dội toàn bộ phương đông.

Tây Vực chư quốc vì đạt được những thứ này tấm gương, vô số thương nhân lộn xộn tuôn ra mà tới, thỉnh cầu hợp tác với Thiên Đạo hội.

Thiên Đạo hội lập tức liền đoạt lại bộ phận đồ vật mậu dịch chiến lược quyền chủ động.

Chỉ bất quá bây giờ mỗi một mặt tấm gương đều tại đấu giá hội bán ra, hoàn toàn là giá trên trời.

Mà lại cho đến nay, bán đấu giá lớn nhất tấm gương, cũng không có vượt qua sáu thước.

Trước mắt cái gương này, so đấu giá hội trên lớn nhất kia một chiếc gương còn muốn lớn.

Khương vương phi tử Lạc Nhạn cứ việc đối Thẩm Lãng tràn đầy oán độc, nhưng cũng là nữ nhân, nhìn thấy như thế một mặt to lớn tấm gương, cũng không khỏi đến run lên.

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, hiện tại ngài tin tưởng chúng ta có thay thế Tô thị gia tộc năng lực đi."

Khương vương nhìn qua tấm gương, lộ ra một chút tham lam ánh mắt.

Trực tiếp hạ lệnh: "Đem tấm gương nhận lấy, đem Thẩm Lãng giam xuống tới, bức bách Kim thị gia tộc hàng năm tiến cống một ngàn cái gương cho ta."

Đây chính là Khương vương bộ mặt.

Cực độ tự tư, cực độ tham lam, chỉ có chính mình là người, người khác hết thảy đều là không bằng heo chó.

Dạng này người, nhất định phải nghĩ biện pháp hại chết.

Nhưng tối thiểu Thẩm Lãng hãm hại Khương quốc sứ thần đốt cháy miếu Khổng Tử một chuyện, liền xem như đi qua.

Lạc Nhạn trong lòng tiếc hận.

Đáng tiếc a, lại để cho Thẩm Lãng tránh khỏi, không thể giết chết hắn.

Ngay sau đó Khương vương ánh mắt một lần nữa rơi trên người Tả Bá Ngọc.

Hắn có chút tin tưởng Tả Bá Ngọc cùng Lạc Nhạn là huynh muội, nhưng lại không hoàn toàn tin tưởng hai người này trong sạch.

Là đem đạo sĩ này đuổi đi?

Vẫn là giết?

Vẫn là không cần giết, dù sao y thuật của hắn phi thường cao minh, vạn nhất về sau hắn một nơi nào đó lại được bí mật khó nói tật bệnh, cũng có thể để hắn ra tay cứu trị.

Vẫn là đuổi đi đi, đừng để hắn tại Lạc Nhạn bên người xuất hiện.

Tả Bá Ngọc rất hiển nhiên nhìn ra Khương vương ý tứ, lập tức quỳ xuống đến run rẩy nói: "Đại vương, ngài đuổi đi ta không sao, nhưng vạn nhất trong vương tộc lại có người đến bệnh đậu mùa nên làm cái gì a? Đến lúc đó ai tới cứu trị bọn hắn a?"

Đạo sĩ kia rất gian xảo, luôn mồm Vương tộc đến bệnh đậu mùa nên làm cái gì?

Khương quốc bách tính, hắn là sẽ không đi cứu chữa, bởi vì hắn biết trị không hết.

Vương tộc huyết mạch tương đối mạnh hung hãn, sức miễn dịch cũng mạnh, vệ sinh điều kiện cũng tốt, vượt qua bệnh đậu mùa phát tác không chết xác suất cao hơn một chút.

Thẩm Lãng nói: "Ta đến trị!"

Hắn vốn chính là muốn tới cứu vớt Khương quốc, trở thành Khương quốc chúa cứu thế, triệt để tiêu diệt bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch.

Chỉ cần dạng này, hắn mới có thể mượn cơ hội mưu sát Khương vương.

Đạo sĩ Tả Bá Ngọc lạnh giọng nói: "Toàn bộ thiên hạ, cũng chỉ có ta có thể chữa trị bệnh đậu mùa? Dựa vào cái gì để đại vương tin tưởng ngươi non có thể trị? Đại vương a, vì Vương tộc an nguy, vì an nguy của ngài, xin ngài lưu lại ta đi."

Mà vừa lúc này.

Bên ngoài vang lên một trận thanh âm hoảng sợ.

"Đại vương, không xong, Tam vương tử A Lỗ Hãn ra đậu, lây nhiễm bệnh đậu mùa."

Ngay sau đó, lại một người quỳ gối bên ngoài hô: "Đại vương, không xong, công chúa cũng phát đậu, đến bệnh đậu mùa."

Lời này mới ra.

Khương vương A Lỗ Cương sắc mặt kịch biến.

Hắn hai cái tiểu nhi tử đến bệnh đậu mùa vừa mới chữa trị, bây giờ lại có hai cái lây nhiễm lên.

Con thứ ba A Lỗ Hãn, dáng dấp nhất giống như hắn, là hắn thương yêu nhất nhi tử a.

Công chúa A Lỗ Na Na cũng không cần nói, hoàn toàn là hắn hòn ngọc quý trên tay.

Nếu như đã mất đi con thứ ba cùng nữ nhi, vậy đối Khương vương hoàn toàn là khoan tim thống khổ a.

Tả Bá Ngọc nói: "Đại vương, cái này Thẩm Lãng không phải luôn miệng nói mình có thể chữa trị bệnh đậu mùa sao? Vậy liền để hắn chứng minh cho ngài nhìn! Tam vương tử A Lỗ Hãn giao cho ta đến trị, công chúa điện hạ từ Thẩm Lãng đến trị. Ta có thần thuốc, có thể làm cho Tam vương tử bệnh đậu mùa trong vòng một đêm khỏi hẳn, nhưng thần dược này vẻn vẹn chỉ còn lại một bộ."

Thật sâu sáo lộ a!

Lập tức Thẩm Lãng hiểu.

Cái này Tả Bá Ngọc so với hắn trong tưởng tượng càng thêm hèn hạ.

Lúc đầu hắn còn suy đoán, cái gọi là chữa khỏi Khương quốc tiểu vương tử chỉ là cho hắn cho ăn xuống thuốc tê vật, để hắn mê man đi, sau đó dựa vào chính mình thể chất vượt qua bệnh đậu mùa mà tự lành.

Không nghĩ tới, cái này tiểu vương tử bệnh đậu mùa dứt khoát chính là giả dối.

Hoàn toàn là hắn cùng Lạc Nhạn hợp mưu giả tạo đi ra bệnh thuỷ đậu.

Vẻn vẹn chỉ là làn da độc, tỉ mỉ chế tạo ra bệnh đậu mùa triệu chứng mà thôi.

Cho nên, Tả Bá Ngọc mới có thể thuốc đến bệnh trừ, biến thành thần y.

Mà lại hắn đã nói, thần dược này khó được, chỉ có thể cứu

Vương tộc, đến mức bình dân liền quản không được nữa.

Sâu như vậy sáo lộ, Khương vương đương nhiên bị lừa rồi, giữ lại Tả Bá Ngọc, thật giống như nhiều một cái mạng a.

Bây giờ bệnh đậu mùa tàn sát bừa bãi, trừ Thái tử A Lỗ Thái bên ngoài, ai cũng có lây nhiễm nguy hiểm a.

Bởi vì Thái tử A Lỗ Thái khi còn bé được bệnh đậu mùa khỏi hẳn, cho nên hiện tại trên mặt có sẹo mụn.

Hiện tại Tả Bá Ngọc cùng Lạc Nhạn âm mưu đã phi thường minh bạch.

Cái gọi là Khương quốc Tam vương tử A Lỗ Hãn đến bệnh đậu mùa là giả dối, cũng là Tả Bá Ngọc giả tạo đi ra làn da độc, chỉ là triệu chứng nhìn qua cùng bệnh đậu mùa giống nhau như đúc mà thôi.

Nhưng. . . Công chúa A Lỗ Na Na bệnh đậu mùa, lại là thật.

Có người trăm phương ngàn kế để nàng lây nhiễm lên, rất hiển nhiên nàng trở về, chặn những người khác đường.

Hiện tại Tả Bá Ngọc để Thẩm Lãng đi trị A Lỗ Na Na công chúa, chính hắn đi trị Tam vương tử A Lỗ Hãn.

Kết quả đương nhiên rất rõ.

Ngày mai Tam vương tử A Lỗ Hãn liền sẽ "Khỏi hẳn", mà A Lỗ Na Na tối thiểu muốn chờ thật lâu, mới có thể vượt qua một kiếp này khó.

Lúc này đại ngốc ở phía sau bỗng nhiên nói: "Hai ngốc, nhanh cứu ta nàng dâu, nhanh cứu ta nàng dâu."

Sau đó, hắn bỗng nhiên quay người chạy ra ngoài.

. . .

Hoàng cung bên ngoài, đã xây xong hai gian cách ly phòng, vài ngày trước vừa mới xây thành, bởi vì hai cái tiểu vương tử "Lây nhiễm" bệnh đậu mùa.

Triệt để phong bế cách ly ở giữa, mỗi một khối tấm ván gỗ đều cơ hồ kín kẽ, liền cửa sổ đều không có.

Bởi vì bệnh nhân không thể thấy gió.

Khương quốc Tam vương tử A Lỗ Hãn, nằm ở bên trái cách ly trong phòng, A Lỗ Na Na công chúa nằm ở bên phải cách ly ở giữa, ở giữa chỉ có lấp kín tường.

A Lỗ Na Na trên mặt, quả nhiên đã có bệnh đậu mùa đậu bầy.

Chính là trong vòng mấy canh giờ này xuất hiện, Thẩm Lãng một chút liền có thể nhận ra, đây chính là bệnh đậu mùa.

Nàng bị người hãm hại.

"Mau đi ra, mau đi ra. . ."

A Lỗ Na Na nhìn thấy đại ngốc, lập tức rống to.

Ra mắt lúc nàng chướng mắt đại ngốc, nhưng là trong lòng vẫn là thân cận, cái này dù sao cũng là sư đệ của nàng.

Mà lại, cái này đại ngốc không có chút nào chán ghét, không giống một ít tiểu bạch kiểm.

Đại ngốc vọt thẳng đến A Lỗ Na Na trước mặt, bắt lấy tay của nàng nói: "Nàng dâu ngươi đừng sợ, ngươi đừng sợ, hai ngốc rất lợi hại, nhất định có thể cứu ngươi."

"Ngươi điên rồi?" A Lỗ Na Na thật sự là ngây người.

Nàng bị phát hiện lây nhiễm bệnh đậu mùa về sau, tất cả mọi người tránh giống như rắn rết, bao quát mẫu thân và phụ thân của nàng.

Mà đại ngốc không những không sợ, ngược lại còn nắm chặt tay của nàng.

Bệnh đậu mùa này truyền nhiễm tính có thể là rất mạnh a, nước bọt cùng hô hấp đều có thể truyền nhiễm, chớ nói chi là trực tiếp thân thể tiếp xúc.

"Nàng dâu, ngươi đừng sợ, ngươi đừng sợ. . ." Đại ngốc một bên khóc, vừa nói.

Nhất thời, A Lỗ Na Na nội tâm thật sự là có chút run rẩy, cảm giác được vô cùng ấm áp.

Nàng phi thường hiếu thắng, cảm thấy mình không gì làm không được, căn bản cũng không cần nam nhân.

Nhìn xem sư phụ, nàng cần nam nhân sao? Không cần.

Vậy ta Lỗ Lỗ cũng không cần.

Nhưng khi nàng phát hiện mình đến bệnh đậu mùa thời điểm, thật sự là tràn đầy sợ hãi.

Nàng không có chính mình tưởng tượng bên trong như vậy dũng cảm.

Nàng cũng sợ chết, mà làm tất cả mọi người rời xa nàng thời điểm, nàng càng là cảm giác được cô độc bất lực.

Lúc này, đại ngốc xuất hiện tại bên cạnh nàng, cầm tay của nàng.

Nàng lập tức cảm thấy đại ngốc thật là cao to.

Mình nháy mắt an toàn xuống tới.

Trên thực tế, đại ngốc là sẽ không bị truyền nhiễm, bởi vì Thẩm Lãng đã sớm cho hắn trồng qua bệnh đậu mùa.

. . .

Cách ly ở giữa bên ngoài.

Đạo sĩ Tả Bá Ngọc nói: "Thẩm Lãng, ta trị Tam vương tử A Lỗ Hãn, trị cho ngươi công chúa A Lỗ Na Na."

"Đại vương, ta nguyện ý lập xuống quân lệnh trạng! Nếu như ngày mai trước kia, ta có thể trị hết Tam vương tử A Lỗ Hãn, xin ngài để ta lưu lại, bảo hộ Vương tộc." Tả Bá Ngọc nói: "Nếu như ngày mai ta không thể trị tốt Tam vương tử A Lỗ Hãn, ngài liền đem ta thiên đao vạn quả, chém thành muôn mảnh!"

Khương vương nói: "Ngươi nhất định phải dạng này."

Tả Bá Ngọc nói: "Ta nguyện lập quân lệnh trạng."

Sau đó hắn cắn nát ngón tay, viết xuống quân lệnh trạng.

Sau đó, Tả Bá Ngọc lại nói: "Nếu ta ngày mai chữa khỏi A Lỗ Hãn vương tử, vậy liền chứng minh Thẩm Lãng không cần thiết lưu lại, mời đại vương đem hắn trừ!"

Dứt lời, đạo sĩ Tả Bá Ngọc một mặt khẳng khái, dũng cảm tình trạng vào Tam vương tử A Lỗ Hãn gian phòng bên trong.

Tất cả mọi người lộ ra cặp mắt kính nể.

Nhưng Thẩm Lãng nhưng không có tiến A Lỗ Na Na công chúa cách ly ở giữa.

Khương vương nói: "Thẩm Lãng, ngươi không phải nói sẽ trị bệnh đậu mùa sao? Vì sao còn không đi vì Na Na trị liệu?"

Thẩm Lãng nói: "Sắc trời đã chậm, không phải ngày lành đẹp trời, ngày mai lại trị."

Lời này mới ra, Tả Bá Ngọc cất tiếng cười to nói: "Đại vương ngài nghe, cái này Thẩm Lãng căn bản liền sẽ không trị liệu bệnh đậu mùa, hắn liền công chúa gian phòng cũng không dám đi vào. Ngài chờ xem, sáng sớm ngày mai ta liền vì ngài chữa khỏi Tam vương tử A Lỗ Hãn, đến lúc đó xin ngài giết Thẩm Lãng cái này tặc."

Khương vương chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Ta đã cho ngươi cơ hội, như Tả Bá Ngọc trong vòng một đêm chữa khỏi A Lỗ Hãn, ngày mai ta liền giết ngươi!"

Sau đó, Khương vương rời đi.

Hắn phi tử Lạc Nhạn nhìn qua Thẩm Lãng thấp giọng nói: "Thẩm Lãng, ngày mai ngươi nhất định phải chết!"

Thẩm Lãng không nói gì, chỉ là phân phó nói: "Hoàng Phượng, ngươi là nữ nhân tương đối dễ dàng, tiến vào A Lỗ Na Na công chúa gian phòng chăm sóc."

Hoàng Phượng kinh ngạc nói: "Vâng!"

Thẩm Lãng lại thấp giọng nói: "Trong đêm lạnh, nhớ kỹ đốt lửa bồn!"

Sau đó, hắn vô thanh vô tức nói một đoạn văn, hoàn toàn là khẩu hình, chỉ có Hoàng Phượng một người nhìn thấy mà thôi.

Hoàng Phượng thấp giọng nói: "Vâng!"

. . .

Tam vương tử A Lỗ Hãn cách ly trong phòng, cửa phòng đóng chặt.

Hắn đã bị gây tê tán thuốc đổ, cả người sẽ mê man đến ngày mai, cái gì cũng không biết biết.

Đạo sĩ Tả Bá Ngọc lấy ra mình cái gọi là thần dược, kỳ thật chính là dược cao, bôi lên tại Tam vương tử đậu bầy bên trên.

Cái này căn bản cũng không phải là cái gì bệnh đậu mùa.

Mà là tỉ mỉ giả tạo đi ra chứng phát ban mà thôi, dùng chính là một loại thực vật cùng độc trùng hỗn hợp chất lỏng.

Bây giờ toàn bộ Khương quốc đều đang nháo bệnh đậu mùa, mà lại cái này chứng phát ban đậu con cùng bệnh đậu mùa triệu chứng cơ hồ giống nhau như đúc.

Tất cả mọi người thấy được, đều tưởng rằng bệnh đậu mùa.

Đây chính là Tả Bá Ngọc thần y bí mật a.

Quả nhiên, hắn chuẩn bị dược cao bôi ở Tam vương tử bệnh thuỷ đậu bầy bên trên.

Vẻn vẹn sau hai canh giờ!

A Lỗ Hãn trên mặt, trên người bệnh thuỷ đậu bầy liền dần dần tiêu mất.

Sáng sớm ngày mai liền sẽ toàn bộ biến mất.

Đến lúc đó, hắn Tả Bá Ngọc liền sẽ trình diễn trong vòng một đêm chữa trị bệnh đậu mùa thần tích.

Cho đến lúc đó, Khương vương cho dù có tâm kết, cũng chỉ có thể đem hắn giữ ở bên người, bởi vì có thể bảo đảm Vương tộc chi mệnh a.

Đến mức A Lỗ Na Na công chúa bên kia thật bệnh đậu mùa, liền dùng thần thuốc chỉ còn lại một bộ, cần thời gian đến xứng làm từ chối tốt.

"Ha ha, Thẩm Lãng ngươi nhất định phải chết, ngươi nhất định phải chết!"

"Sáng sớm ngày mai, Tam vương tử A Lỗ Hãn khỏi hẳn, ta sáng tạo kỳ tích, Thẩm Lãng ngươi liền chết không nơi táng thân."

Cái này cách ly ở giữa thật sự là bị đè nén khó chịu a.

Nhưng Tả Bá Ngọc là không định rời đi, một mực thủ đến hừng đông, miễn cho xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài bỗng nhiên một nữ tử thanh âm vang lên, là Lạc Nhạn tâm phúc thị nữ.

"Tả gia, Thẩm Lãng bỗng nhiên trong đêm cầu kiến đại vương, sợ là có âm mưu gì, ngài mau chóng tới nhìn xem."

Tả Bá Ngọc nói: "Lạc Nhạn vì sao không đi?"

Nữ tử kia nói: "Đại vương vừa mới sủng hạnh qua chủ nhân, nàng. . . Nàng không thể động đậy!"

Tả Bá Ngọc trong lòng phẫn nộ, nhìn thoáng qua Tam vương tử, lúc này trên mặt hắn bệnh thuỷ đậu bầy đã không sai biệt lắm toàn bộ cởi.

Hẳn là vô sự.

Sau đó, hắn rời đi cách ly ở giữa, hướng phía bên ngoài bảo vệ mấy cái võ sĩ nói: "Các ngươi giữ vững Tam vương tử , bất kỳ người nào không được đến gần cái này cách ly ở giữa mười thước bên trong."

"Vâng!"

Mấy chục tên võ sĩ nói, rút đao ra kiếm, trấn giữ cách ly phòng chung quanh.

Không chút sơ xuất.

Đạo sĩ Tả Bá Ngọc, vội vàng hướng phía hoàng cung đi đến.

Thẩm Lãng, ngươi lại muốn dùng cái gì chiêu thức hại ta?

Vô dụng, ngươi không cần lại vùng vẫy.

Sáng sớm ngày mai, Tam vương tử A Lỗ Hãn liền sẽ khỏi hẳn, ta liền trở thành trị liệu bệnh đậu mùa thần nhân, mà ngươi Thẩm Lãng nhất định phải chết.

Nhưng mà, Tả Bá Ngọc vừa mới rời đi không lâu.

Từ căn phòng cách vách thăm dò qua tới một cái phi thường nhỏ bé cái ống, bên trong liên tục không ngừng toát ra ô-xít-các-bon.

Thế là!

Cái này Tam vương tử A Lỗ Hãn tại trong mê ngủ, bất tri bất giác chết đi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 220: Địch Bạo Chết! Khương Vương Thảm RồI! Lãng Gia Sướng Rồi

Hoàng Phượng, Thẩm Thập Tam đi theo Thẩm Lãng học xong rất nhiều thuật giết người!

Ô-xít-các-bon chỉ là trong đó một loại.

Đây là tuyệt đối bịt kín cách ly phòng, vách tường mỗi một khối tấm ván gỗ đều kín kẽ, cho dù có khe hở cũng phi thường nhỏ bé, dù là Thẩm Lãng cái này sắt lá quản phi thường dẹp, phi thường mảnh cũng rất khó cắm đi vào.

A Lỗ Na Na công chúa đến chính là thật bệnh đậu mùa, cho nên quả thực thống khổ không chịu nổi, ngứa lạ khó nhịn, căn bản là ngủ không yên.

Mãi cho đến uống xong Thẩm Lãng gây tê giải tán lúc sau, mới chìm vào hôn mê ngủ mất.

Mà đại ngốc một mực nắm chặt tay của nàng, ngơ ngác ngồi ở chỗ đó.

Bất quá coi như hắn nhìn thấy Hoàng Phượng đang làm cái gì, hắn cũng sẽ không lên tiếng, bởi vì hắn tất cả lực chú ý đều tại nàng dâu trên thân.

Nàng dâu thật là dễ nhìn, trên mặt bệnh đậu mùa đậu con, vẫn là đẹp mắt như vậy, ta nhất định sẽ làm cho hai ngốc chữa khỏi ngươi.

Hai cái gian phòng chỉ cách lấy một tầng vách gỗ, Hoàng Phượng tìm tới một đạo hơi hơi lớn một chút khe hở, sau đó dùng chậu than nướng.

Kia tấm ván gỗ vừa mới chặt xuống tới không lâu, cho nên vẫn là ẩm ướt, bị lửa một nướng liền héo rút, ở giữa khe hở liền biến lớn.

Sau đó Hoàng Phượng liền cây đuốc bồn triệt để đắp lên chặt chẽ.

Dưỡng khí không đủ, than củi thiêu đốt liền không đầy đủ, liền sẽ sinh ra đại lượng ô-xít-các-bon.

Thông qua cái ống liên tục không ngừng tiến vào sát vách trong phòng.

Bảo đảm thâu nhập đầy đủ ô-xít-các-bon, đầy đủ để Khương quốc Tam vương tử A Lỗ Hãn chết về sau.

Hoàng Phượng thu hồi cái ống, dùng nước thẩm thấu bị chống ra đầu gỗ khe hở.

Hút đã no đầy đủ nước sau, đầu gỗ bành trướng, cái kia khe hở lần nữa khép lại, tại dùng công cụ đè cho bằng.

Tất cả không có chút nào sơ hở.

Thậm chí đại ngốc từ đầu tới đuôi đều không có xoay người lại.

Nàng dâu, ta nhất định sẽ làm cho hai ngốc chữa khỏi ngươi.

. . .

Ẩn Nguyên hội đạo sĩ Tả Bá Ngọc đắc ý mà lo lắng.

Đắc ý là Thẩm Lãng chẳng mấy chốc sẽ chết rồi, lo lắng là bởi vì tâm hắn hư a.

Xác thực giống như Thẩm Lãng đoán, Khương vương cướp bóc Tây Vực thời điểm, chà đạp một cái tuyệt mỹ Tây Vực nữ tử, sau đó phía dưới nhiễm bệnh.

Không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng là lại thối rữa lại ngứa, nhưng làm Khương vương dọa sợ.

Hắn lại không hiểu y học, cảm thấy còn như vậy thối rữa xuống dưới, mình liền có sinh mệnh nguy hiểm, chí ít sẽ thay đổi thái giám.

Mà lúc này đây Tả Bá Ngọc xuất hiện, cứu vớt nhân sinh của hắn cùng hạnh phúc.

Nhưng mà, đây hết thảy đều là Ẩn Nguyên hội an bài, Khương vương nhiễm bệnh cũng là Ẩn Nguyên hội âm mưu.

Tả Bá Ngọc kế hoạch là từng bước thăng cấp.

Trước chữa khỏi Khương vương phía dưới bệnh đường sinh dục, sau đó chữa khỏi hai cái tiểu vương tử "Bệnh đậu mùa" .

Tiếp lấy dùng cuối cùng một bộ thần dược, chữa khỏi Tam vương tử A Lỗ Hãn "Bệnh đậu mùa" .

Sau đó thần lai chi bút là cái gì?

Khương vương A Lỗ Cương, rất nhanh cũng sẽ đến cái gọi là "Bệnh đậu mùa".

Không phải ngày mai, chính là ngày mai.

Tả Bá Ngọc đạo sĩ là Khương vương đại phu, mỗi ngày trị cho hắn phía dưới, dễ dàng nhất xuống một loại nào đó một ít mụn nước độc.

Mà lại cùng Tam vương tử A Lỗ Hãn bệnh thuỷ đậu mụn nước còn không giống.

Tam vương tử chỉ là làn da mặt ngoài vấn đề, rất dễ dàng liền chữa khỏi.

Tả Bá Ngọc cho Khương vương xuống mụn nước độc là phi thường mãnh liệt, là từ thân thể người trên mang tới cơ thể sống virus. Ẩn Nguyên hội là phi thường cường đại tổ chức, đối các phương diện nghiên cứu đều rất tân tiến.

Thời kỳ ủ bệnh kết thúc về sau, virus liền sẽ trải rộng toàn thân, vô số mụn nước cùng bệnh thuỷ đậu đều sẽ bạo phát đi ra.

Phi thường cuồng bạo, phi thường đáng sợ, cho người ta cảm giác chính là hung mãnh nhất bệnh đậu mùa. Mà lại chí ít cần mấy ngày mấy đêm, mới có thể chữa khỏi khỏi hẳn.

Tả Bá Ngọc sớm nói thần dược đã sử dụng hết.

Mà Khương vương bạo phát đáng sợ nhất "Bệnh đậu mùa", kết quả kia sẽ như thế nào?

Vì mạng sống, Khương vương đương nhiên sẽ đáp ứng Tả Bá Ngọc một ít yêu cầu, trở thành Ẩn Nguyên hội trong tay một cái sắc bén chiến đao.

Cho nên, Tả Bá Ngọc âm mưu rất lớn.

Đến mức Lạc Nhạn, đúng là Ẩn Nguyên hội phái tới nội ứng.

Nhưng Khương vương sắp bộc phát mãnh liệt nhất giả bệnh đậu mùa bí mật, nàng cũng không biết, chỉ có Tả Bá Ngọc một người biết được, loại bí mật này càng ít người biết càng tốt.

"Khương vương, ngươi mãnh liệt nhất giả bệnh đậu mùa tranh thủ thời gian bộc phát đi! Dạng này ta liền có thể trở thành ngươi chúa cứu thế, có thể đối ngươi muốn gì cứ lấy."

Bất quá, vẫn là phải trước giết chết Thẩm Lãng.

Cái này nghiệt súc như còn sống, dễ dàng ảnh hưởng hắn Tả Bá Ngọc kế hoạch.

. . .

Thẩm Lãng vẫn luôn đang suy nghĩ một vấn đề.

A Lỗ Hãn cùng A Lỗ Na Na bệnh đậu mùa bộc phát quá trùng hợp.

Hết lần này tới lần khác Tả Bá Ngọc muốn bị đuổi đi thời điểm, hai người này bệnh đậu mùa liền bạo phát.

Thật giống như chuyên môn là vì cứu vãn Tả Bá Ngọc mà bộc phát.

Nhưng Thẩm Lãng nghĩ lại về sau, phát hiện trong này có âm mưu.

Bởi vì mặc kệ thật giả bệnh đậu mùa mụn nước bệnh thuỷ đậu, đều cần sớm lây nhiễm, đều có thời kỳ ủ bệnh.

Tả Bá Ngọc lại không biết Thẩm Lãng muốn tới hại hắn.

Cho nên, A Lỗ Hãn giả bệnh đậu mùa, A Lỗ Na Na thật bệnh đậu mùa, đều là Tả Bá Ngọc dự mưu đã lâu.

Mấu chốt nhất là, Tả Bá Ngọc đã chữa khỏi hai cái tiểu vương tử cái gọi là "Bệnh đậu mùa", hoàn toàn chứng minh mình là thần y, vì sao còn nhiều hơn này giơ lên, lần nữa trình diễn chữa khỏi Tam vương tử kỳ tích đâu?

Mà lại, còn muốn dùng A Lỗ Na Na thật bệnh đậu mùa làm vật làm nền.

Mấu chốt là hắn tận lực cường điệu nhiều lần, cuối cùng một nhánh thần dược.

Kết quả là, Thẩm Lãng có một cái lớn mật mà hợp lý phỏng đoán.

Tả Bá Ngọc mục tiêu cuối cùng nhất là Khương vương!

Trước đó chữa khỏi Khương vương phía dưới bí mật khó nói, vẻn vẹn chỉ là vì lấy được thân sinh, thu hoạch được tấn thăng giai.

Mà lại kia bệnh chỉ là thống khổ, sẽ không chết người.

Nhưng bệnh đậu mùa là sẽ chết người đấy, nhất là mãnh liệt hình bệnh đậu mùa, cơ hồ trăm phần trăm chí tử.

Đến lúc đó Khương vương như phát tác một loại nhìn phi thường đáng sợ "Bệnh đậu mùa", giống như hẳn phải chết không nghi ngờ dáng vẻ.

Mấu chốt là lúc kia Tả Bá Ngọc thần dược đã sử dụng hết.

Khi đó hắn có thể đưa ra, cái này thần dược vật liệu chỉ có ta tổ chức mới có.

Vì mạng sống Khương vương phải làm gì?

Đương nhiên chỉ có thể đáp ứng Ẩn Nguyên hội đưa ra yêu cầu!

Cho dù là phi thường không hợp lý yêu cầu.

Đương nhiên đây hết thảy chỉ là Thẩm Lãng suy đoán, nhưng hắn cảm thấy khoảng cách chân tướng đã rất gần.

Hắn đúng là trời sinh người âm mưu, dù là Tả Bá Ngọc âm mưu còn không có chân chính khai triển, liền đã bị hắn ngửi ra sơ hở.

. . .

Hoàng cung bên trong!

Thẩm Lãng ngay tại điên cuồng tiến sàm ngôn.

"Khương vương, làm tương lai hợp tác đồng bạn, ta nhất định phải vạch trần một cái âm mưu."

"Nếu như ta không có đoán sai, ngài tại Tây Vực cướp bóc vẫn chưa hoàn thành liền vội vàng về Khương quốc, hẳn là đến một loại nào đó bí mật khó nói bệnh, đúng không?"

Thẩm Lãng hỏi cái này lời nói thời điểm, ánh mắt nhìn chằm chằm Khương vương.

Vì sao hắn có thể suy đoán ra đến?

Bởi vì cho tới bây giờ cho đến, Khương vương đều bản năng đi cào mặt.

Mà lại hắn để Thẩm Thập Tam dùng tiền thu mua Khương vương trong nội cung nô bộc, biết được Khương vương đã một hai tháng không có gần nữ sắc, mãi cho đến mấy ngày trước đó mới phá giới.

Có người có lẽ sẽ nói, liên quan tới Khương vương gần một hai tháng không có gần nữ sắc tin tức là dễ dàng như vậy mua sao?

Đúng, chính là dễ dàng như vậy bán được.

Việt quốc nghiêm mật như vậy đại quốc, đều có thể từ thái giám nơi đó mua được tin tức, mua được trong nội cung ngự bảo, chớ nói chi là Khương quốc loại này dã man chi địa.

Khương vương không có trả lời.

Nhưng Thẩm Lãng đã được đến đáp án, hắn tiếp tục nói: "Sau đó Tả Bá Ngọc xuất hiện, cứu vớt ngài cuộc sống hạnh phúc. Ta nghe nói qua, ngài đối với nữ nhân đã phi thường bắt bẻ, mà lại cũng vô cùng cẩn thận. Coi như cướp bóc tới nữ tử, ngài cũng phải phái người kiểm tra rất nhiều lần mới hưởng dụng, nhưng vì sao lần này tại Tây Vực lại vội vã như vậy khó dằn nổi?"

Khương vương ánh mắt lâm vào hồi ức, nhưng như cũ không nói gì.

Bởi vì nữ tử kia quá đẹp, mỹ lệ đến để người lóa mắt.

Mấu chốt trang phục của nàng rất giống một nữ nhân, Khương vương tình nhân trong mộng Tuyết Ẩn đại tông sư.

Đương nhiên vẻn vẹn chỉ là cách ăn mặc, khí chất kém đến rất xa, dung mạo tuyệt mỹ cùng dáng người cũng có khoảng cách.

Nhưng nữ tử kia nhìn thật rất thuần khiết, hoàn toàn không tưởng tượng nổi sẽ có bệnh đường sinh dục.

Mà lại, nàng cũng là chỗ con a.

Cho nên, Khương vương không kịp chờ đợi giày xéo nàng.

Sau đó, hắn nhiễm bệnh.

Thẩm Lãng nói: "Ta hiện tại nghiêm trọng hoài nghi, ngài tại Tây Vực nhiễm bệnh cũng là Tả Bá Ngọc âm mưu, hắn ẩn núp đến bên cạnh ngài là có không thể cho ai biết mục đích, hắn cùng phi tử Lạc Nhạn hẳn là có cấu kết."

Khương vương lập tức lâm vào tuyệt đối đa nghi bên trong.

Sau đó, hắn lạnh lùng nói: "Ngươi đi vào bên cạnh ta, chẳng lẽ liền không có âm mưu sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên là có, ta đã nói rồi, ta đến

Khương quốc chính là vì diệt Tô thị gia tộc."

"Nằm mơ đi." Khương vương thầm nghĩ trong lòng.

Lúc này, Tả Bá Ngọc vội vàng vọt vào.

"Đại vương, Thẩm Lãng mặc kệ nói cái gì sàm ngôn ngài đều không cần tin, hắn đã là trước khi chết vùng vẫy."

Đạo sĩ Tả Bá Ngọc trực tiếp quỳ trước mặt Khương vương.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Có phải là sàm ngôn, chính ngươi trong lòng rõ ràng."

Tả Bá Ngọc nói: "Đại vương, khoảng cách hừng đông chỉ có hai canh giờ, rất nhanh kết quả liền đi ra, ta có thể hay không trong một đêm chữa khỏi bệnh đậu mùa, sáng sớm ngày mai liền có thể thấy rõ ràng. Mà Thẩm Lãng đâu? Hắn hiện tại liền công chúa cách ly gian phòng đều không có đi vào qua, hắn chẳng những không biết trị, hơn nữa còn sợ hãi mình bị truyền nhiễm, hắn nói đều là lời nói dối a."

Khương vương nghe xong, lời này cũng rất có đạo lý.

Thẩm Lãng luôn miệng nói sẽ trị bệnh đậu mùa, vì sao còn không đi trị?

Thậm chí liền Na Na cách ly phòng cũng không dám tiến?

Tả Bá Ngọc nói: "Đại vương a, ta mới là Vương tộc hi vọng duy nhất a. Chỉ có ta tại, coi như Vương tộc thành viên khác đến bệnh đậu mùa, ta cũng có thể cứu a, hai cái tiểu vương tử chính là ví dụ tốt nhất, ngày mai Tam vương tử A Lỗ Hãn, cũng có thể chứng minh ta là thiên hạ duy nhất có thể trị bệnh đậu mùa thần y."

Lời này đã ẩn ẩn mang theo cảnh cáo.

Đại vương, bây giờ Khương quốc bệnh đậu mùa bộc phát đến nghiêm trọng như vậy, ngài chẳng lẽ liền không lo lắng mình cũng sẽ truyền nhiễm trên sao?

Đến lúc đó nếu không có ta, ai tới cứu ngài?

Ta đã chứng minh qua mình thần y năng lực.

Mà Thẩm Lãng cho đến bây giờ, hoàn toàn là ăn không răng trắng.

Ngài nếu như tin vào hắn sàm ngôn mà hoài nghi ta, chẳng phải là cắt đứt đường lui của mình?

Khương vương nghe xong, quả nhiên phi thường có đạo lý.

Vạn nhất mình nhiễm lên bệnh đậu mùa làm sao bây giờ?

Vẫn là Tả Bá Ngọc tương đối đáng tin chút, dù sao hắn đã từng có trị liệu thành công ví dụ.

Lập tức, Khương vương nổi giận nói: "Người tới, đem Thẩm Lãng cho ta ném ra."

Hai tên võ sĩ tiến lên, trực tiếp nắm lấy Thẩm Lãng ra bên ngoài kéo.

Trong phòng chỉ còn lại Khương vương cùng Tả Bá Ngọc hai người.

Khương vương bỗng nhiên nói: "Hôm nay sinh hoạt vợ chồng mãnh liệt một chút, phía dưới lại còn có một ít ngứa, có một ít sưng đỏ. Ngươi đến xem."

Sau đó, hắn trực tiếp kéo xuống quần.

Tả Bá Ngọc đèn lồng cẩn thận kiểm tra.

Hắn không khỏi nghĩ, đến cùng là Khương vương ảo giác, vẫn là độc trong người muốn phát tác, đáng sợ nhất cuồng bạo giả bệnh đậu mùa muốn phát tác đây?

Sau khi kiểm tra, đạo sĩ Tả Bá Ngọc nói: "Đại vương yên tâm, mạng của ngài cây không có vấn đề, chỉ bất quá trước đó hoàn toàn lột xác mới dài, cho nên tương đối yếu ớt, tăng thêm ngài lại quá dũng mãnh, cho nên hơi có chút mài mòn, mới có thể cảm thấy đau đớn cùng ngứa ngáy, hoàn toàn không có vấn đề, chỉ bất quá tại phương diện kia ngài thoáng khắc chế một chút."

Khương vương cao hứng nâng lên quần, sau đó nói: "Dù sao cũng nhanh trời đã sáng, liền dứt khoát không cần ngủ, bản vương dẫn ngươi đi tham quan bảo khố."

Tả Bá Ngọc im lặng, đã tham quan qua rất nhiều lần, bởi vì Khương vương đặc biệt thích khoe khoang.

Đại vương, mặc kệ là khoe khoang vẫn là thu mua lòng người, ngươi có thể hay không dùng cái khác sáo lộ.

Sau đó Khương vương tràn đầy phấn khởi mang theo Tả Bá Ngọc tham quan bảo khố, nhất là Thẩm Lãng vừa tặng ba thước phỉ thúy pho tượng.

Đạo sĩ Tả Bá Ngọc gặp, cũng tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Bất quá hắn tiếng nói chuyển một cái, nói: "Đại vương, sáng sớm ngày mai kết quả công bố, như chứng minh ta trong vòng một đêm có thể chữa khỏi Tam vương tử bệnh đậu mùa, kia Thẩm Lãng còn giết hay không?"

Khương vương nhíu mày, hắn dù sao đã đáp ứng thần nữ Tuyết Ẩn.

Mà lại Thẩm Lãng một mực lại cho lễ vật cho hắn, giam lấy hắn, chẳng phải là có thể liên tục không ngừng đe doạ Kim thị gia tộc?

Nhưng cái này Tả Bá Ngọc có thể trị liệu bệnh đậu mùa, lại không tốt rét lạnh hắn tâm.

Thế là, Khương vương nói: "Dạng này như thế nào, chúng ta không giết hắn, nhưng là đánh gãy tay chân của hắn, đồng thời đem hắn cầm tù tại lồng sắt bên trong. Chặt đứt hắn một cái tay đưa đi Kim thị gia tộc, để bọn hắn dùng tiền lấy lại như thế nào?"

Tả Bá Ngọc nói: "Mà lại coi như Kim thị gia tộc móc ra nhiều tiền hơn nữa, ngài cũng không có khả năng thả đi hắn."

Khương vương nói: "Đúng, cứ như vậy."

Tả Bá Ngọc nói: "Mang ngọc có tội chính là cái đạo lý này."

Khương vương một khi khoe khoang mình bảo khố liền không xong.

Rất nhanh hai canh giờ trôi qua.

Tả Bá Ngọc nhịn không được nói: "Đại vương, trời đã sáng, thời khắc đến."

. . .

Sáng sớm mặt trời đã dâng lên.

Khương vương, đạo sĩ Tả Bá Ngọc, Thẩm Lãng, toàn bộ Khương quốc Vương tộc gần trăm người, đều đứng tại Khương vương cung cửa chính.

Bởi vì kết quả lại lại muốn một lần công bố.

Trước đó Tả Bá Ngọc chữa khỏi hai cái tiểu vương tử bệnh đậu mùa, nhưng lại bỏ ra vài ngày thời gian.

Lần này, hắn lại muốn trong vòng một đêm chữa khỏi Tam vương tử A Lỗ Hãn bệnh đậu mùa.

Đến tột cùng có thể hay không trình diễn kỳ tích?

Nếu như một lần nữa thành công, kia Tả Bá Ngọc liền trở thành thần y chân chính.

Toàn bộ Khương quốc Vương tộc, rốt cuộc không cần lo lắng bệnh đậu mùa uy hiếp.

Cho nên, Khương quốc Vương tộc cơ hồ tất cả thành viên toàn bộ trình diện chứng kiến một màn này. Lạc Nhạn phảng phất là vì tránh hiềm nghi, lại bởi vì đêm qua thụ thương quá nặng, cho nên nằm ở trên giường không có tới.

Đạo sĩ Tả Bá Ngọc la lớn, hắn lập tức liền muốn nghênh đón hắn nhân sinh huy hoàng nhất thời gian.

"Đại vương, chư vị Vương phi, chư vị vương tử, tiếp xuống chính là chứng kiến kỳ tích thời khắc."

"Ta Tả Bá Ngọc chẳng những có thể trị liệu bệnh đậu mùa, mà lại trong vòng một đêm là có thể trị tốt."

"Cứ việc cuối cùng một bộ thần dược đã sử dụng hết, nhưng ta rất nhanh liền sẽ đi phối mới thần dược."

"Khương quốc Vương tộc rốt cuộc không cần tiếp nhận bệnh đậu mùa tử vong uy hiếp."

"Mà cái này Việt quốc Thẩm Lãng đâu? Hắn chẳng những hại chết Khương quốc dũng sĩ, còn nói khoác nói mình sẽ trị bệnh đậu mùa, kết quả đến bây giờ liền công chúa gian phòng cũng không dám đi vào, cho nên hắn hoàn toàn ở nói láo."

"Ta hôm qua lập xuống quân lệnh trạng, nếu ta thành công trong một đêm chữa khỏi Tam vương tử bệnh đậu mùa, liền giết chết Thẩm Lãng, đại vương lời này còn chắc chắn?"

Khương vương kinh ngạc, đêm qua rõ ràng đáp ứng tốt.

Tả Bá Ngọc đương nhiên cảm thấy giết chết Thẩm Lãng, mới có thể triệt để yên tâm, nếu không chỉ cần hắn còn sống chính là đêm dài lắm mộng.

Mà lại, Khương vương mãnh liệt nhất giả bệnh đậu mùa đã muốn bạo phát.

Rất nhanh liền là Khương vương cầu hắn.

Hắn tâm mang sợ hãi, đã làm nhạt rất nhiều.

Khương vương tùy ý nhẹ gật đầu.

Tả Bá Ngọc lớn tiếng nói: "Chư vị vương tử, đợi chút nữa kết quả một công bố, Tam vương tử như trong vòng một đêm khỏi hẳn, các ngươi liền lập tức giết Thẩm Lãng."

"Tốt!" Còn lại mấy cái Khương quốc vương tử la lớn.

Đã ba cái huynh đệ lây nhiễm bệnh đậu mùa, bọn hắn cũng tràn ngập lo lắng a, lúc này thực tế cần nịnh bợ thần y Tả Bá Ngọc.

Nghe được hắn về sau, lập tức đem tay cầm tại bảo kiếm bên trên.

Chỉ cần A Lỗ Hãn khỏi hẳn, bọn hắn liền lập tức xông đi lên chém giết Thẩm Lãng.

Mà trong phòng đại ngốc làm xong tất cả chuẩn bị.

Một khi Thẩm Lãng gặp nguy hiểm, hắn liền lập tức lao ra cứu giúp.

A Lỗ Na Na công chúa cũng tỉnh, nhìn về phía đại ngốc ánh mắt đã tràn ngập ôn nhu.

Tả Bá Ngọc nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, đắc ý cười lạnh nói: "Tiểu nghiệt súc, ngươi nhất định phải chết, cùng ta đấu, ngươi còn quá non."

Thẩm Lãng lúc này thật là có chút bội phục đạo sĩ này.

Đúng là một cái nhân vật lợi hại a, kém một chút liền thành công, kém một chút hắn liền muốn nắm giữ Khương vương.

Chỉ bất quá gặp được ta Lãng gia, xem như ngươi không may a!

Thẩm Lãng không khỏi nói: "Tả đạo trưởng, nếu như ngài không có chữa khỏi Tam vương tử A Lỗ Hãn đâu?"

Tả Bá Ngọc trong lòng cười lạnh, làm sao có thể? Đêm qua, Tam vương tử trên mặt bệnh thuỷ đậu đã trút bỏ đi, ta hiện tại chỉ bất quá chờ hắn gây tê tán hiệu quả rút đi tỉnh lại mà thôi.

Thế là, Tả Bá Ngọc cất cao giọng nói: "Ta đã dựng lên quân lệnh trạng, nếu không thể chữa khỏi Tam vương tử A Lỗ Hãn, ta liền chết tại đại vương trước mặt."

Thẩm Lãng nói: "Một lời đã định!"

Tả Bá Ngọc nói: "Một lời đã định, Thẩm Lãng ta nhìn ngươi chết như thế nào!"

"Mở cửa, nghênh đón Tam vương tử A Lỗ Hãn khỏi hẳn!"

Tả Bá Ngọc bỗng nhiên ra lệnh một tiếng.

Lập tức, canh giữ ở phía ngoài võ sĩ cẩn thận từng li từng tí tiến lên mở cửa.

Từ đêm qua đến bây giờ, cái này mười mấy cái võ sĩ thủ vệ cái này hai gian cách ly phòng, một bước cũng không hề rời đi.

Mở cửa về sau, cái kia võ sĩ cẩn thận từng li từng tí dò xét một chút.

Lập tức giật mình kêu lên.

Bởi vì, Tam vương tử trên mặt xuất hiện quỷ dị ửng hồng, toàn thân ướt sũng.

Không chỉ có như thế, khóe miệng còn mang theo đáng sợ mỉm cười.

Nhìn qua, phảng phất là một người chết.

Tả Bá Ngọc ở bên ngoài hô: "Tam vương tử, nên tỉnh, ra đi."

Gây tê tán hiệu quả, cũng đã đi qua a.

Bên trong A Lỗ Hãn không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Tả Bá Ngọc lại hô: "Tam vương tử, ra đi."

Thanh âm lại lớn một chút.

Nhưng là, bên trong vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

Mở cửa cái này võ sĩ run rẩy nói: "Đại vương, Tam vương tử giống như. . . Giống như đã chết."

Lời này mới ra.

Khương vương bỗng nhiên rung động, Khương vương phi tô chớ bỗng nhiên lắc một cái.

Tả Bá Ngọc kinh ngạc nói: "Không có khả năng, làm sao có thể?"

Sau đó, hắn bỗng nhiên vọt vào.

Lập tức, gặp được một bộ quỷ dị thi thể.

Toàn thân ửng hồng, trên mặt giống như còn lộ ra mỉm cười.

Đã sớm chết được thấu thấu.

Lập tức, Tả Bá Ngọc giống như bị sét đánh, cả người cơ hồ muốn tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Cái này, điều này khả năng?

Đêm qua, A Lỗ Hãn rõ ràng đã tốt a.

Mà lại, hắn chỉ là khu khu bệnh thuỷ đậu chứng phát ban mà thôi, làm sao lại chết?

Cuối cùng chuyện gì xảy ra a?

Bên ngoài, Khương vương cả giận nói: "Tả Bá Ngọc, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Cái kia võ sĩ nói: "Đại vương, Tam vương tử thật đã chết rồi."

Thẩm Lãng giọng the thé nói: "Tả Bá Ngọc, ngươi thật to gan a, lại đem Tam vương tử cho chữa chết, ngươi hôm qua có thể là lập qua quân lệnh trạng, hiện tại ngươi có thể chết!"

Tả Bá Ngọc toàn thân cứng ngắc, lập tức giống như đã mất đi tất cả phản ứng.

Đầu não từng đợt mắt hoa, trước mắt từng đợt biến thành màu đen.

Trong lúc này đến tột cùng đã xảy ra biến cố gì a?

Lúc này Thẩm Lãng ở bên ngoài hô: "Yêu đạo Tả Bá Ngọc, ngươi chữa chết Tam vương tử, mau chạy ra đây nhận lấy cái chết."

Lúc này, đạo sĩ Tả Bá Ngọc phản ứng lại, chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Là ngươi, là ngươi, khẳng định là ngươi động tay chân, là hại chết Tam vương tử."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Đại vương oan uổng a, ta hôm qua một bước đều không có tới gần qua cái này hai gian cách ly phòng a, tất cả mọi người có thể chứng minh a."

Không sai, Thẩm Lãng xác thực không có tới gần qua, tựu liền Khương vương cũng có thể chứng minh.

Thẩm Lãng nói: "Ta chẳng lẽ có ngoài trăm bước lấy tính mạng người ta bản sự? Tả đạo trưởng ngươi cũng quá đề cao ta."

Tả Bá Ngọc nói: "Đó chính là ngươi người bên cạnh, to con cùng nữ nhân kia, là hai người này giết Tam vương tử."

Lời này mới ra, gian phòng bên trong A Lỗ Na Na nổi giận.

Đại ngốc tốt như vậy người, thiện lương như vậy người, ngươi dám oan uổng hắn?

Nàng bỗng nhiên vọt ra, mặt mũi tràn đầy đều là bệnh đậu mùa bệnh thuỷ đậu.

Lập tức tất cả mọi người giật nảy mình, lui về sau mấy bước, chỉ sợ bị nàng truyền nhiễm bên trên.

A Lỗ Na Na đi đến Tả Bá Ngọc trước mặt, lạnh giọng nói: "Ta đêm qua ngay tại sát vách, nếu có người đi giết A Lỗ Hãn ta có thể không biết? Chính là ngươi chữa chết hắn, chính là ngươi chữa chết hắn."

Tả Bá Ngọc la lớn: "Đại vương, tất cả đều là âm mưu a, bọn hắn hãm hại ta a."

A Lỗ Na Na bỗng nhiên quơ lấy đại ngốc côn sắt, cười lạnh nói: "Ngươi đã lập xuống quân lệnh trạng, vậy ngươi hãy chết đi!"

"Phốc đâm!"

A Lỗ Na Na bỗng nhiên côn sắt bỗng nhiên đâm xuống.

Nháy mắt xuyên thấu Tả Bá Ngọc thân thể, đem hắn găm trên mặt đất.

Trái tim đâm xuyên, nháy mắt chết bất đắc kỳ tử!

Cái này Ẩn Nguyên hội đạo sĩ, thật vất vả có đi ra kiến công lập nghiệp cơ hội, thật vất vả liền muốn nghênh đón nhân sinh huy hoàng đỉnh phong.

Cứ như vậy im bặt mà dừng.

Chết!

Thẩm Lãng nhắm mắt lại.

Oa!

Quá sướng rồi!

Không cần tự mình động thủ, cừu nhân liền chết.

Tả đạo trưởng, ngươi cũng không kịp trên cừu nhân của ta danh sách liền chết rồi, cũng thật sự là quá nhanh a.

Địch nhân của ta bên trong, coi như Dư Phóng Chu tối thiểu còn chống một ngày mới chết, ngươi liền một ngày đều không có chống đến a.

Sau đó, thành quả của ngươi, liền từ ta đến hưởng dụng.

Vô địch là nhiều, cỡ nào tịch mịch.

Vô địch là nhiều, cỡ nào trống rỗng.

. . .

A Lỗ Na Na một lần nữa về tới cách ly trong phòng, đại ngốc vẫn như cũ bồi tiếp nàng, một lần lại một lần an ủi nàng: Hai ngốc nhất định sẽ chữa khỏi ngươi.

Tất cả Khương quốc Vương tộc lâm vào sợ hãi.

Tả Bá Ngọc thần y thần thoại? Vậy mà là giả dối?

Vậy mà chữa chết A Lỗ Hãn?

Kia trước đó hai cái tiểu vương tử chữa trị là chuyện gì xảy ra đâu?

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, kia hai cái tiểu vương tử trên thực tế là dựa vào chính mình vận khí chịu đựng được, mà lại bọn hắn đến chính là ôn hòa hình bệnh đậu mùa, tự lành xác suất rất lớn, cái này Tả Bá Ngọc liền cướp công người khác. Mà một khi đến chính là cuồng bạo tính bệnh đậu mùa, kia cơ hồ trăm phần trăm hẳn phải chết."

Đối với một ngày này, Khương vương cũng có hiểu biết.

Ôn hòa hình bệnh đậu mùa, ra bệnh thuỷ đậu ít một chút.

Mà cuồng bạo tính bệnh đậu mùa liền rất đáng sợ, toàn thân đều là lít nha lít nhít bệnh thuỷ đậu, nếu như quỷ đáng sợ.

Hẳn phải chết không nghi ngờ.

Khương vương nói: "Thẩm Lãng, ngươi luôn miệng nói ngươi có thể trị liệu bệnh đậu mùa, đến cùng là thật hay là giả?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên là thật, Tả Bá Ngọc chết rồi, sự thật chứng minh ta mới là duy nhất có thể chữa trị bệnh đậu mùa người."

Khương vương nói: "Vậy liền chứng minh cho ta nhìn, nhanh đi trị Na Na."

Thẩm Lãng nói: "Ta đương nhiên sẽ đi trị Na Na công chúa, mà lại ta sẽ còn cứu vớt Khương quốc vạn dân. Nhưng là trước đó, ta có một cái điều kiện."

Khương vương gương mặt giật mạnh, lạnh giọng nói: "Nói."

Thẩm Lãng nói: "Xin ngài tùy tiện viết một phần nhận tội sách, để ngài sứ thần mang đến Việt quốc, hướng Quốc quân bồi tội."

Lời này mới ra, Khương vương nổi giận.

Tả Bá Ngọc chết rồi, Thẩm Lãng ngươi dám đe doạ ta?

Ngươi dám lấn ta?

Trong cơn giận dữ Khương vương, nhịn không được lại đưa tay đi cào một chút.

Phía dưới xác thực tương đối ngứa, bất quá Tả Bá Ngọc nói, là hôm qua sinh hoạt vợ chồng dùng sức quá mạnh.

"Người tới, đem Thẩm Lãng cho ta nhốt vào trong lồng sắt, xem như nô lệ khóa."

"Vâng!"

Sau đó Thẩm Lãng bị mấy cái Khương quốc võ sĩ đã khóa xích sắt, nhốt vào lồng giam bên trong, cùng đông đảo nô lệ giam giữ cùng một chỗ.

Khương vương lạnh giọng uy hiếp nói: "Hôm nay trước khi mặt trời lặn, nếu không đến thỉnh tội đồng thời ngoan ngoãn đi chữa bệnh, nhổ đầu lưỡi của ngươi, đập nát hàm răng của ngươi, ta nói được thì làm được."

. . .

Lồng giam bên trong Thẩm Lãng, lại thoải mái nhàn nhã.

Nhanh!

Khương vương cái gọi là cuồng bạo tính "Bệnh đậu mùa" cũng nhanh muốn phát tác, đã có chút ẩn tàng triệu chứng.

A Lỗ Cương, ta liền đợi đến ngươi đến cầu xin ta cứu mạng.

Sau đó, bị ta muốn gì cứ lấy.

Thật bệnh đậu mùa ta Thẩm Lãng trị không được, nhưng là Khương vương ngươi sắp bộc phát giả bệnh đậu mùa, ta là có thể trị a.

Thật không nghĩ tới, sự tình sẽ như vậy thuận lợi!

Tả Bá Ngọc, thành quả của ngươi ta từ chối thì bất kính a.

Ha ha ha ha! Kiệt kiệt kiệt kiệt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 221: Cầu Cứu Thẩm Lãng! Khương Vương Nhận Tội! Thoải Mái A

Khương vương phi tử Lạc Nhạn nghe được Tả Bá Ngọc đạo sĩ bị giết.

Nàng lập tức hoàn toàn sợ ngây người, sau đó nước mắt tuôn trào ra.

Liền như là Thẩm Lãng suy đoán như thế, nàng cùng Tả Bá Ngọc từ nhỏ đã là đường huynh muội, cùng Thư Đình Ngọc cũng là đường tỷ đệ.

Chỉ bất quá Thư Đình Ngọc là dòng chính, mà Tả Bá Ngọc cùng Lạc Nhạn đều là thứ hệ.

Liền như là tại đại gia tộc bên trong, dòng chính địa vị cao cao tại thượng, thứ hệ địa vị lộ ra xấu hổ.

Cho nên Tả Bá Ngọc liền đi Ẩn Nguyên hội luyện kim bộ môn, học tập nghệ thuật, độc thuật vân vân.

Mà Lạc Nhạn thảm hại hơn, được phái đến Khương vương bên người, trở thành một trong nữ nhân của hắn.

Nàng cùng Tả Bá Ngọc tại mấy năm trước liền có tư tình, bây giờ chỉ là tình cũ phục nhiên mà thôi.

Nàng biết đến bí mật không nhiều, mà lại cũng không có minh xác chỉ lệnh, cũng chỉ là tiềm phục tại Khương vương bên người phối hợp.

Mấy năm này nàng nào chỉ là không sung sướng, quả thực chính là đau đến không muốn sống.

Cái này Khương vương căn bản chính là một cái cầm thú.

Cái khác quân chủ trong cung, những cô gái kia tranh nhau chen lấn muốn quân chủ tiến vào gian phòng của mình thị tẩm.

Tỉ như Việt quốc Ninh Nguyên Hiến, hắn những cái kia phi tử có thể quả thực chính là Bát Tiên quá hải, các hiển thần thông, khát vọng Quốc quân đến chính mình gian phòng con mắt đều muốn nhìn mất, thậm chí đi nịnh bợ Quốc quân bên người hoạn quan.

Nhưng là tại Khương quốc, những thứ này các phi tử đối thị tẩm hoàn toàn tràn đầy vô hạn sợ hãi.

Mỗi một lần đều vết thương chồng chất, đau đến không muốn sống.

Mười năm này, Khương vương giành được nữ nhân chí ít đã chết mấy cái.

Lạc Nhạn cũng cảm thấy nhân sinh của mình thê thảm, hoàn toàn không gặp được hi vọng, giống như thân ở trong địa ngục.

Mà lúc này đây, Tả Bá Ngọc tới.

Nháy mắt, hạn hán đã lâu gặp Cam Lâm.

Nhân sinh của nàng một lần nữa tràn đầy hi vọng cùng quang mang.

Tả Bá Ngọc đáp ứng, nhất định đưa nàng mang đi, thoát ly khổ hải.

Mà bây giờ, người yêu của nàng Tả Bá Ngọc vậy mà chết!

Nhất định là Thẩm Lãng giết chết, nhất định đúng!

Nàng cố nén đau đớn, vọt tới Khương vương cung bên trong, tại Khương vương trước mặt quỳ xuống, run rẩy nói: "Đại vương nhất định là Thẩm Lãng mưu sát Tam vương tử A Lỗ Hãn, là hắn hại chết huynh trưởng ta Tả Bá Ngọc, mời đại vương làm chủ a."

Khương vương tức giận.

"Ngươi thụ thương, liền hảo hảo nằm."

Lạc Nhạn trong lòng phẫn nộ, ta thụ thương còn không phải ngươi hại sao?

Khương quốc Thái tử A Lỗ Thái, nện bước hùng hồn bộ pháp tiến vào hoàng cung.

Mấy ngày nay hắn vẫn luôn ở bên ngoài, xử lý bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch.

Nói trắng ra là chính là đem tất cả đến bệnh đậu mùa người giết.

Chỉ bất quá càng giết càng nhiều, cuối cùng chỉ có thể triệt để cách ly, cũng không dám lại giết.

Lại giết tiếp, Khương quốc mấy phần một trong nhân khẩu đều muốn bị giết tuyệt.

Mà lại bệnh đậu mùa lan ra càng ngày càng nghiêm trọng, không có chút nào muốn ý dừng lại.

Cơ hồ toàn bộ Khương quốc đều bị bao phủ tại tử vong trong không khí, vô số người Khương đều đã tuyệt vọng.

Mà lúc này đây, liền tuyết miếu sơn thần đều vô kế khả thi.

Bọn hắn đau khổ cầu khẩn thiên thần, cũng không có khả năng cứu vãn vận mệnh của bọn hắn.

Thế là rất nhiều người nói, đây là bởi vì người Khương những năm này chế tạo giết ngược quá nặng đi.

Cho nên mới sẽ lọt vào báo ứng.

Khương quốc Thái tử cũng rất cao, ước chừng một mét chín hai bên, không có Khương vương cao như vậy, cũng không có A Lỗ Na Na công chúa cao như vậy.

Hắn cũng không phải trưởng tử, Khương vương trưởng tử đến bệnh đậu mùa chết rồi.

Bây giờ A Lỗ Thái Khương quốc Thái tử vị trí vững như Thái Sơn, bởi vì hắn đã được bệnh đậu mùa, sẽ không lại được.

"Phụ vương, hôm nay lại chết ba ngàn người." A Lỗ Thái nói.

Khương vương trái tim bỗng nhiên co lại.

Khương quốc mới bao nhiêu người a, chỉ là mấy chục vạn mà thôi.

Cái này mỗi ngày chết mấy ngàn người, không dùng đến mấy tháng liền chết xong.

Thái tử A Lỗ Thái nói: "Trước đó chết đều là già yếu, hiện tại thanh niên trai tráng cũng bắt đầu liên miên liên miên chết đi, kỵ binh của chúng ta cũng bắt đầu người chết, hoàn toàn ngăn không được."

Khương vương đau đầu.

Trước đó cách mỗi mấy năm liền bộc phát bệnh đậu mùa, nhưng cũng không có nghiêm trọng như vậy a.

Bên trên Lạc Nhạn nói: "Nhất định là Thẩm Lãng hại, hắn am hiểu nhất hại người, lúc trước hắn liền duy nhất một lần hại chết Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy mấy vạn người, nhất định là hắn âm mưu."

Thái tử A Lỗ Thái nói: "Phụ vương, tiếp tục như vậy không được a, coi như chúng ta Khương quốc người không chết xong, chết một nửa cũng chịu đựng không được a."

Lạc Nhạn nói: "Đại vương, cái này Thẩm Lãng không phải danh xưng sẽ trị bệnh đậu mùa sao? Liền để hắn cho Na Na trị, trong vòng ba ngày trị không hết liền đại biểu hắn nói láo, liền đem hắn giết."

Nàng này đối Thẩm Lãng thật đúng là hận ý trùng thiên a, nghĩ trăm phương ngàn kế đều muốn đem hắn hại chết.

Thái tử A Lỗ Thái nói: "Đại vương, ta ngược lại là cũng nghe nói cái này Thẩm Lãng có mấy phần bản sự, không bằng để hắn thử nhìn một chút."

Khương vương nói: "Hắn cũng dám cho bản vương ra điều kiện, để ta hướng Việt quốc Quốc quân viết nhận tội sách, quả thực chính là tự tìm cái chết."

Thái tử A Lỗ Thái nổi giận, lạnh giọng nói: "Lại có việc này, ta hiện tại liền đi nhổ đầu lưỡi của hắn, chặt đứt một cái tay của hắn."

Hắn biểu hiện được so Khương vương còn muốn phẫn nộ, bởi vì hắn nhất định phải có loại thái độ này, cha nhục con chết nha.

Khương vương khoát tay áo, Tả Bá Ngọc chết rồi, đừng quản là thật hay là giả, nhưng Thẩm Lãng luôn miệng nói hắn có thể trị bệnh đậu mùa.

Như người này chết lại, vậy liền không có trông cậy vào.

Nhưng là, muốn để hắn hướng Việt quốc viết nhận tội sách?

Hoàn toàn là nói chuyện viển vông.

Khương vương giết người vô số, những năm gần đây muốn đánh ai là đánh.

Đe doạ xong Việt Vương về sau, lại đe doạ Sở vương.

Oai phong lẫm liệt, bá khí trùng thiên.

Bây giờ lại để ta viết nhận tội sách? Thật sự là tự tìm cái chết!

Nếu không phải thế cục đặc thù, hắn sớm đã đem Thẩm Lãng băm cho chó ăn.

Khương vương khàn giọng nói: "Ta đã nói qua, trước khi trời tối hắn nếu không quỳ xuống đến nhận lầm, đem chính mình nói nuốt trở về, ta liền nhổ đầu lưỡi của hắn, chặt đứt một cái tay của hắn, sau đó để hắn ngoan ngoãn đi cho Na Na trị liệu."

Lạc Nhạn nói: "Ca ca ta Tả Bá Ngọc trong vòng ba ngày chữa khỏi chúng ta tiểu nhi tử, Thẩm Lãng như trong vòng ba ngày trị không hết, liền đại biểu cho hắn là lừa đảo, liền đại biểu cho hắn lừa gạt đại vương, liền nên bị chém thành muôn mảnh."

Thái tử A Lỗ Thái nói: "Mặt trời xuống núi thời điểm, như hắn không thỉnh tội, không ngoan ngoãn đi cho muội muội chữa bệnh, ta tự mình động thủ nhổ đầu lưỡi của hắn."

Khương vương có chút rã rời, đầu não cũng có chút u ám.

Không biết có phải hay không là tối hôm qua một đêm không chút ngủ duyên cớ?

Nhưng là lúc trước hắn thường xuyên mấy ngày mấy đêm đều không có ngủ, một chút sự tình đều không có a.

"Ta ngủ trước một giấc, chờ mặt trời xuống núi thời điểm, ngươi liền đem Thẩm Lãng chộp tới."

A Lỗ Thái nói: "Vâng!"

Chung quanh cửa sổ đóng lại, đại môn đóng lại, tất cả ánh nến toàn bộ dập tắt.

Khương vương A Lỗ Cương, một thân một mình ngồi tại đại điện trên bảo tọa, nhắm mắt đi ngủ.

Một lát sau, vang lên lôi minh tiếng lẩm bẩm.

. . .

Mảnh này lồng giam là chuyên môn giam giữ nô lệ.

Quả thực mùi thối trùng thiên.

Bất quá còn tốt, đám người này bởi vì từ đầu đến cuối bị giam giữ, cho nên không có cùng bên ngoài có quá nhiều tiếp xúc, cũng không có truyền nhiễm bệnh đậu mùa.

Nhưng quả thực nơi này chính là nhân gian địa ngục a.

Thẩm Lãng đơn độc một cái lồng giam.

Mà những thứ này nô lệ, mười mấy người chen tại một cái lồng giam bên trong, ngay cả đứng địa phương đều không có, chớ nói chi là nằm xuống.

Mỗi ngày thiếu ăn thiếu mặc, thậm chí liền nước đều không đủ uống.

Trong những người này có Việt quốc, Sở quốc, còn có Tây Vực.

Người Khương mỗi lần ra ngoài cướp bóc, đều muốn chộp tới đại lượng nô lệ.

Nam nhân đi đào quáng, tươi sống mệt chết.

Nữ liền làm sinh sôi sinh dục công cụ.

Tóm lại mặc kệ nam nữ đều vô cùng thê thảm.

Lúc này liền có thể nhìn ra được vương triều Đại Viêm ưu việt tính, mặc dù bên kia chính trị rất phức tạp, thậm chí có thể nói hắc ám.

Nhưng tối thiểu sẽ không không có chút nào trật tự, sẽ không Địa Ngục.

Khương quốc mỗi một lần chộp tới nô lệ, tối thiểu muốn chết mất hai phần ba.

Thẩm Lãng nghe được rất nhiều Việt quốc nô lệ tiếng nói, không khỏi hỏi: "Các ngươi là Việt quốc nơi nào?"

"Hoàng Lương thành."

"Vạn Sơn quận."

"Bạch Dạ quận."

Thẩm Lãng nghe được những thứ này địa danh, không khỏi nhíu mày.

Bởi vì đây đều là Việt quốc cảnh nội khu vực a, tại Tô thị gia tộc đất phong phía đông.

Bởi vì Tô thị ngoại giao hiệu quả nổi bật, cho nên tiến đến Khương quốc không có nhập cảnh cướp bóc, làm sao lại có nhiều như vậy Việt quốc nô lệ?

"Các ngươi là thế nào bị bắt tới? Bị ai chộp tới?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đạo tặc Tam Nhãn Tà!"

"Đạo tặc Tam Nhãn Tà!"

"Mỗi một năm đạo tặc Tam Nhãn Tà liền sẽ khắp nơi cướp bóc bắt người, một lần mấy trăm hơn ngàn người, sau đó đem chúng ta bán cho Khương quốc."

Thẩm Lãng nghe nói như thế, cơ hồ muốn chọc giận nổ, toàn thân phát run.

Trong này có kinh người tấm màn đen.

Việc này như thế lớn, hẳn là nháo đến bầu trời.

Đạo tặc Tam Nhãn Tà, hàng năm đều muốn cướp bóc mấy trăm hơn ngàn người.

Đây là thiên đại bản án a.

Nhưng quốc đô không có chút nào nghe nói, căn bản không có người nói đến.

Trấn Viễn quận, Thiên Tây hành tỉnh quan viên, đều tại che đậy.

Thiên đại tấm màn đen!

Thẩm Lãng dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ ra được, cái gọi là đạo tặc Tam Nhãn Tà hoàn toàn là Tô thị nuôi nhốt đạo phỉ.

Vì chính trị bình định, vì để cho Khương quốc không nhập cảnh cướp bóc, Tô thị liền tự mình giả trang đạo phỉ, cướp bóc Việt quốc con dân, xem như nô lệ đưa cho Khương vương.

Các ngươi đừng tới đoạt, chính ta đưa đi lên cửa.

Khó trách mấy năm này, Khương quốc cũng không tới cướp bóc.

Tô thị gia tộc đáng chết.

Vạn Sơn quận Thái thú đáng chết, Trấn Viễn quận Thái thú đáng chết, Bạch Dạ quận Thái thú đáng chết.

Thậm chí Thiên Tây hành tỉnh đô đốc cũng nên chết.

Tô Nan người lão tặc này, quả thực không có chút nào ranh giới cuối cùng a.

"Đồng hương, các ngươi là làm ruộng, vẫn là làm cái gì a?" Thẩm Lãng hỏi.

"Chúng ta là làm ruộng, về sau ruộng không có, liền tiến vào công xưởng làm việc, liền tiến vào quặng mỏ đào quáng, sau đó liền bị Tam Nhãn Tà bắt, bán được Khương quốc tới."

Thủ đoạn này tầng tầng tiến dần lên, phi thường lão luyện a.

Trước hết để cho đám người này rời đi thôn trang, rời đi ruộng đồng, rời đi chung quanh tầm mắt.

Sau đó, lại dùng giả trang đạo phỉ đem bọn hắn cướp đi, đưa cho Khương vương làm nô lệ.

Những người này đều là Việt quốc vô tội con dân, đến Khương quốc làm nô lệ, trong vòng mấy năm hẳn phải chết không nghi ngờ.

Thế gian ghê tởm, không quá như thế này, toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh quan trường đều tại làm yểm hộ.

Tô Nan lão tặc, liền phải bị thiên đao vạn quả.

Tô thị gia tộc, liền nên bị Vương tộc diệt chủng.

Còn có Khương vương, nhân gian cầm thú.

Tô Nan a Tô Nan, ngươi vì gia tộc phú quý, ngươi vì quỳ liếm Khương vương, quả thực không có chút nào nhân tính, không có chút nào ranh giới cuối cùng.

Không chỉ có như thế, Tô thị gia tộc đối toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh quan trường chưởng khống, hoàn toàn vượt qua Thẩm Lãng ngoài tưởng tượng.

. . .

Mặt trời xuống núi.

Một thân ảnh cao to xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng, hắn chính là Khương quốc Thái tử A Lỗ Thái.

Không có Khương vương cao như vậy, nhưng cũng hùng tráng vô cùng, toàn thân tràn đầy bạo tạc tính chất lực lượng.

Luận võ công, hắn khoảng chừng Khương vương phía dưới, A Lỗ Na Na công chúa đều chưa chắc là đối thủ của hắn.

Bởi vì lão sư của hắn đầu tiên là Khương vương, sau đó là tuyết miếu sơn thần một cái đỉnh cấp cường giả, bể khổ đại tế sư.

Đây là một cái cực kỳ thần bí người, bình thường rất ít lộ diện, chỉ ở tại núi tuyết đỉnh miếu thờ bên trong.

"Việt quốc người, chính là ngươi muốn để phụ vương ta viết nhận tội sách?" A Lỗ Thái khinh thường nói.

Lúc này, bên cạnh trong lồng nô lệ nói: "Đại nhân cho một ngụm nước uống đi, muốn chết khát, muốn chết khát. . ."

A Lỗ Thái ánh mắt phát lạnh.

Tiến lên giơ lên cái kia lồng sắt, bỗng nhiên đập xuống đất.

Tiếp lấy lại giơ lên, lại bỗng nhiên đập xuống đất.

Người này thật sự là trời sinh thần lực a.

Cái này lồng sắt tăng thêm bên trong mười mấy người, chỉ sợ có nặng hơn hai ngàn cân a.

Hắn vậy mà liền dạng này giơ lên.

Thần lực như thế này, thật sự là hiếm thấy a.

Liền đập mấy lần về sau, trong lồng sắt mười cái nô lệ, toàn thân vết thương chồng chất, máu me đầm đìa.

"Ai còn muốn uống nước?"

Tất cả nô lệ nơm nớp lo sợ, cũng không dám lại nói câu nào.

Khương quốc người chính là như vậy đối đãi nô lệ, hoàn toàn xem như heo chó còn không bằng.

"Đem Thẩm Lãng lôi ra đến, áp đi hoàng cung!"

A Lỗ Thái hạ lệnh.

Lập tức, hai cái võ sĩ đem Thẩm Lãng mang ra lồng giam, hướng phía hoàng cung đi đến.

. . .

Khương vương muốn ngủ, cho nên cửa sổ đều đóng chặt, đại môn cũng đóng lại, tất cả ánh nến đều dập tắt.

Toàn bộ đại điện, đen kịt một màu.

Khương vương vẫn như cũ ngồi tại đại điện trên bảo tọa đi ngủ, phát ra như sấm tiếng ngáy.

Khương quốc Thái tử A Lỗ Thái mang theo Thẩm Lãng tiến đến, nhưng là hoàn toàn không dám đánh thức Khương vương, mà là lẳng lặng ở tại bên cạnh chờ.

Lúc này, Lạc Nhạn lại chạy tới, nàng hiện tại chỉ có một cái ý niệm trong đầu, chơi chết Thẩm Lãng.

Cái này Khương vương võ công quá mạnh, coi như không ai lên tiếng, nhưng là có người đứng tại bên cạnh, hắn rất nhanh liền tỉnh lại.

A Lỗ Thái nói: "Phụ vương, Thẩm Lãng đã mang tới."

Khương vương nói: "Mặt trời xuống núi, ta đã đã cho ngươi cơ hội, Thẩm Lãng ngươi quỳ xuống, hướng ta nhận tội. Ta có thể cho ngươi một cơ hội, để ngươi trị liệu A Lỗ Na Na, chứng minh chính ngươi năng lực."

Lạc Nhạn ở bên cạnh nói: "Như ba ngày không thể trị càng A Lỗ Na Na bệnh đậu mùa, ngươi chính là nói láo lừa gạt đại vương, liền nên chém thành muôn mảnh."

Khương vương thản nhiên nói: "Quỳ xuống, nhận tội! Nếu không ngươi liền muốn nhận trừng phạt."

Hắn lúc này là thật không muốn trừng phạt Thẩm Lãng, dù sao đối phương có thể là duy nhất sẽ trị bệnh đậu mùa, nhưng Khương vương uy nghiêm tuyệt đối không thể có tổn hại.

A Lỗ Thái bỗng nhiên rút ra chủy thủ.

Chỉ cần Khương vương ra lệnh một tiếng, hắn liền động thủ cắt Thẩm Lãng đầu lưỡi, chặt đứt một cái tay của hắn.

"Quỳ xuống. . ." Khương vương lạnh giọng nói: "Ta không muốn nói thêm lần thứ ba, châm lửa, cái này đen như mực!"

A Lỗ Thái nói: "Phụ vương, ta cái này động thủ trừng phạt đối với ngài bất kính người."

"Thẩm Lãng ngươi từ nay về sau có thể không cần lên tiếng, bởi vì đầu lưỡi của ngươi muốn bị cắt mất."

Sau đó hắn cầm chủy thủ, hướng phía Thẩm Lãng đi tới.

Mà liền tại lúc này!

Bỗng nhiên có người một tiếng kinh hô.

"A. . . A. . ."

Cái kia nữ bộc nhân chỉ vào Khương vương khuôn mặt.

Vừa rồi hắc ám bên trong còn nhìn không thấy, lúc này đốt lên đèn đuốc, gặp được Khương vương quả thực giống như nhìn thấy quỷ.

A Lỗ Thái cũng sợ ngây người.

Lạc Nhạn cũng sợ ngây người.

Thậm chí, bọn hắn đều bản năng lui về sau mấy bước.

Chỉ thấy được Khương vương toàn thân cao thấp, lít nha lít nhít đều là bong bóng.

Trước đây chưa từng gặp!

Hoàn toàn là bạo tạc tính chất.

So bất luận cái gì bệnh đậu mùa bệnh thuỷ đậu đều muốn bí tịch, đều muốn nhiều, đều muốn khủng bố.

Lúc này Khương vương nhìn qua, giống như quỷ đồng dạng.

Khương vương kinh hãi.

"Châm lửa, châm lửa."

Theo ra lệnh một tiếng, vô số người hầu nơm nớp lo sợ đốt lên tất cả ngọn nến.

Lập tức, toàn bộ đại điện đèn đuốc sáng trưng.

Khương vương từ vương tọa bên trên xuống tới, vọt tới một mặt cái gương lớn trước mặt xem xét.

Sống sờ sờ giật mình kêu lên.

Trong này chính là người là quỷ a?

Toàn thân đều bị lít nha lít nhít bong bóng bao trùm.

Cái này. . . Đây là mãnh liệt nhất bệnh đậu mùa.

Đây chính là thế nhân trong truyền thuyết, hẳn phải chết không nghi ngờ bệnh đậu mùa.

Dù là cường đại hơn nữa võ sĩ, đến loại này bệnh đậu mùa cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đương nhiên, chỉ có Thẩm Lãng trong lòng rõ ràng nhất.

Đó căn bản không phải cái gì bệnh đậu mùa, mà là một loại cực mạnh mụn nước virus.

Là Tả Bá Ngọc sớm cắm vào Khương vương độc trong người.

Lúc này phát tác.

Thật sự là rất mãnh liệt a, thị giác hiệu quả thật sự là rất kinh người.

Khương vương hồn phi phách tán.

Hắn rất dũng cảm, tham lam, bá đạo.

Nhưng hắn cũng sợ chết nhất.

Chung quanh tất cả mọi người mệnh, hắn đều coi là cỏ rác.

Nhưng chính hắn mệnh, lại vô cùng quý trọng.

Trước đó cướp bóc Tây Vực, phía dưới nhiễm bệnh vặt, hắn liền tranh thủ thời gian sớm kết thúc cướp bóc, trở về Khương quốc trị liệu.

Càng tự tư người, càng sợ chết.

Khương vương lập tức lâm vào vô biên vô tận sợ hãi bên trong.

Ta chẳng lẽ muốn chết sao?

Không, không!

Ta còn có vô số mỹ nhân, ta còn có vô số tài phú.

Ta không nỡ chết, ta không thể chết!

Coi như người trong thiên hạ đều chết hết, ta Khương vương cũng không thể chết.

Ta còn muốn đi cướp bóc, ta còn muốn đi chà đạp nữ nhân, ta còn muốn hưởng dụng vô tận vinh hoa phú quý cùng quyền thế.

Ta như vậy anh hùng hào kiệt, không nên chết.

Ai sẽ trị bệnh đậu mùa?

Tả Bá Ngọc, Tả Bá Ngọc, nhanh để hắn tới.

Khương vương sợ hãi phía dưới, nghĩ tới vẫn là Tả Bá Ngọc.

Nhưng rất nhanh hắn nhớ lại, Tả Bá Ngọc đã chết.

Ngay sau đó, hắn cảm thấy đầu đau muốn nứt, nôn khan, toàn thân phát nhiệt.

Sốt cao không lùi.

Những bệnh trạng này cơ hồ cùng bệnh đậu mùa một vòng đồng dạng a, mà lại thế tới hung mãnh như vậy.

Lúc này, hắn nghĩ tới Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng, ngươi không phải sẽ trị bệnh đậu mùa sao? Tranh thủ thời gian cho ta trị, cho ta trị!"

Khương vương hét lớn.

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, ta đương nhiên sẽ trị bệnh đậu mùa, mà lại chỉ có ta một người có thể trị, mà lại ta chuẩn bị đồ vật, chỉ có thể phối một bộ thần dược, chỉ có thể cứu một người, lại tất có thần hiệu."

Lời này có chút quen tai a.

"Cho ta, phối dược cho ta. . ." Khương vương lúc này cũng không tiếp tục chú ý nữ nhi A Lỗ Na Na chết sống.

Thẩm Lãng nói: "Ta dám cam đoan, một canh giờ liền thấy hiệu quả, một ngày liền khỏi hẳn một nửa, ba ngày liền không sai biệt lắm biến mất, mười ngày triệt để khỏi hẳn, không có bất kỳ cái gì nguy hiểm đến tính mạng, trăm phần trăm chữa khỏi, hoàn toàn không có tác dụng phụ, thậm chí liền sẹo mụn cũng sẽ không có."

Lúc này, Thẩm Lãng giống như cột điện thần y phụ thân.

"Đừng nói nhảm, nhanh cho ta trị, ngươi có nghe hay không?" Khương vương bạo rống.

Vừa rồi vừa khi tỉnh ngủ còn tốt, hiện tại một táo bạo, lập tức cảm thấy ngứa lạ khó nhịn.

Thẩm Lãng nói: "Muốn ta vì ngài trị, vô cùng đơn giản, đáp ứng ta hai cái điều kiện."

Khương vương kinh ngạc, tại sao lại hai điều kiện rồi?

Đừng nóng vội bức gấp, bởi vì tiếp xuống lại biến thành ba điều kiện.

Điều kiện sẽ càng ngày càng nhiều.

"Nói." Khương vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Thứ nhất, cái này Lạc Nhạn cùng Tả Bá Ngọc có gian tình, mà Tả Bá Ngọc chết rồi, nữ nhân này trăm phương ngàn kế muốn hại chết ta, có hắn còn sống ta đứng ngồi không yên, coi như cho ngài trị liệu ta phát huy không tốt, cho nên xin ngài đưa nàng giết, ta mới có thể hoàn toàn phát huy ra trình độ của ta vì ngài trị liệu."

Lời này mới ra, Lạc Nhạn hoảng sợ nói: "Lừa đảo, ngươi chính là một cái lừa đảo. Đại vương, tranh thủ thời gian giết hắn, Thẩm Lãng căn bản sẽ không trị liệu bệnh đậu mùa, bệnh đậu mùa căn bản chính là không chữa khỏi, Thẩm Lãng là muốn hại ngươi, giết hắn, giết hắn."

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Chúng ta ngay ở chỗ này, nếu như ta trị không hết đại vương, liền trực tiếp đem ta chém thành muôn mảnh tốt. Ta chữa khỏi qua rất nhiều người, Cừu Yêu Nhi biết sao? Thiên hạ kỳ chứng, không người có thể nhận ra là bệnh gì, kết quả bị ta chữa khỏi. Ninh La công chúa trúng độc, không có ai biết chuyện gì xảy ra, không người có thể trị, kết quả bị ta chữa khỏi. Ninh Diễm công chúa, mỗi ngày kịch liệt đau nhức phát tác, sống không bằng chết, thiên hạ không người có thể trị, vẫn như cũ là ta chữa khỏi hắn."

Thẩm Lãng những lời này, thật sự là tốt có sức thuyết phục.

"Cái này Lạc Nhạn chẳng qua là ngài giành được một nữ nhân, mà lại đã ngủ ngán, mấu chốt ngài đã có khúc mắc, nàng cùng Tả Bá Ngọc xác thực không sạch sẽ."

"Chỉ cần ngài giết hắn, ta mới có thể tâm như không chuyên tâm a!"

Thẩm Lãng không ngừng nói.

Lạc Nhạn quỳ xuống nói: "Đại vương, một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm a! Cái này Thẩm Lãng là yếu hại ngài, vạn vạn không nên tin, vạn vạn không cần a. Ngài tranh thủ thời gian giết hắn, giết Thẩm Lãng cái này nghiệt súc."

Khương vương nhìn qua quỳ trên mặt đất Lạc Nhạn, lạnh giọng nói: "Ngươi đang sợ ta bệnh đậu mùa sao? Lẫn mất xa như vậy? Trên người ta nhiễm bệnh đậu mùa, có phải là cùng ngươi có quan hệ, cùng Tả Bá Ngọc có quan hệ? Có phải hay không các ngươi đang hại ta?"

Sau đó, hắn bỗng nhiên tiến lên, bắt lấy Lạc Nhạn cổ bỗng nhiên uốn éo.

Nàng này, hương tiêu ngọc tổn.

Sau đó, Khương vương hướng phía Thẩm Lãng nói: "Hiện tại, ngươi có thể cho bản vương trị liệu đi."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Còn không được, còn không được!"

Khương vương nổi giận nói: "Ngươi còn muốn cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Xin ngài viết một phần nhận tội sách, để sứ thần dùng tốc độ nhanh nhất mang đến Việt quốc quốc đô."

"Nằm mơ, nằm mơ!" Khương vương nổi giận.

Thái tử A Lỗ Thái lớn tiếng nói: "Phụ vương, đây quả thực là đối với ngài sỉ nhục. Ta hiện tại liền móc xuống hắn một con mắt, ta nhìn hắn có dám hay không nhắc lại không an phận yêu cầu, nhìn hắn không ngoan ngoãn vì ngài trị liệu."

Dứt lời, A Lỗ Thái chủy thủ một lần nữa rút ra, hướng phía Thẩm Lãng đi tới.

Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Đại vương, ngài Thái tử muốn ngài chết a, hắn trăm phương ngàn kế không muốn để cho ta trị liệu ngài a."

Vô sỉ, lời này vô sỉ vô cùng tru tâm sàm ngôn.

Lời này mới ra, Khương vương ánh mắt như điện, hướng phía A Lỗ Thái vọt tới.

Thẩm Lãng nói rất có đạo lý a.

Mình chết về sau, A Lỗ Thái chính là mới Khương vương a, mà lại hắn được bệnh đậu mùa, sẽ không lại đến a.

"Lăn ra ngoài. . ."

Khương vương gầm thét.

Lập tức, Khương quốc Thái tử A Lỗ Thái nhanh chóng chạy ra ngoài.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Khương vương, không cần lại trì hoãn, là tính mệnh trọng yếu? Vẫn là mặt mũi trọng yếu?"

Khương vương nói: "Ngươi quả thật có thể trị ta cuồng bạo bệnh đậu mùa? Nếu như trị không hết, ta sẽ đem ngươi chém thành muôn mảnh."

Thẩm Lãng nói: "Một canh giờ thấy hiệu quả, một ngày liền biến mất hơn phân nửa, cam đoan thần tích, ta là thiên hạ duy nhất thần y."

Khương vương nhìn qua Thẩm Lãng, nghiến răng nghiến lợi.

Nhưng là hắn nói đúng, so với mặt mũi, tính mệnh trọng yếu hơn nhiều lắm.

"Ta đáp ứng ngươi, ta đáp ứng ngươi."

"Cái này nhận tội sách, ta viết, ta viết!"

"Nhưng buổi tối hôm nay ta không gặp được hiệu quả trị liệu, ta nhất định khiến ngươi hối hận xuất hiện trên thế giới này."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 222: Lãng Gia Thần Kỹ! Khương Vương Cúng Bái! Mật Hội Tuyết Ẩn Thần Nữ

Sau đó, Khương vương cầm lấy giấy, tại tơ lụa trên viết xuống vài cái chữ to.

Ta Khương quốc vô sự đốt cháy quý quốc miếu Khổng Tử, sai!

Đây chính là Khương vương nhận tội sách, đã là cực hạn.

Hắn thái độ cho tới bây giờ không có như thế khiêm tốn qua đây, từ khi trở thành Khương vương đến nay, hắn cũng không có nhận sai lầm.

Một thức hai phần.

Sau đó, đắp lên Khương vương đại ấn.

Thẩm Lãng xuất ra giấy da trâu phong thư, đem cái này phong nhận tội sách bỏ vào bên trong, sau đó dùng sáp ấn phong tốt.

Cuối cùng chứa vào Việt quốc chuẩn bị xong hộp nhỏ bên trong, dán lên giấy niêm phong, đắp lên sáp ấn.

Cái này nhận tội sách liền xem như xong rồi!

"Thẩm Lãng ngươi nhớ kỹ cho ta, nếu như trị cho ngươi không tốt ta, ngươi liền đợi đến bị chém thành muôn mảnh, cái này phong nhận tội sách vĩnh viễn cũng đừng nghĩ rời đi Khương quốc, đưa đến Việt quốc chi chủ trong tay." Khương vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta hiểu, mời đại vương tiến về một cái sạch sẽ gian phòng, ta muốn chính thức vì ngài trị liệu cuồng bạo hình bệnh đậu mùa."

. . .

Một cái sạch sẽ đến cực hạn gian phòng bên trong, đốt lên mấy chục cây ánh nến.

Thẩm Lãng còn lấy ra mấy chục cái gương, đem ánh nến phản quang.

Lập tức, cả phòng rõ ràng rành mạch.

Tiếp lấy Thẩm Lãng cầm lên Nick cỏ, cũng chính là mùi thuốc lá a, bắt đầu đốt cháy.

Đồng thời dùng vôi phấn, trên mặt đất họa một cái Thái Cực Đồ.

Ở trên vách tường, dán lên mấy cái phù văn.

Hữu dụng không?

Cái rắm dùng không có.

Nhưng phải có nghi thức cảm giác a, muốn để người xem xét đã cảm thấy cao đại thượng a.

Tả Bá Ngọc làm việc vẫn là quá cẩu thả, ta Lãng gia mới là cao minh lừa đảo a.

Cả phòng trừ Khương vương bên ngoài, còn có Thái tử, cùng một cái võ công rất cao, gương mặt âm lãnh lão thái giám.

Khương quốc loại này dã man tiểu quốc vậy mà cũng có thái giám?

Hơn nữa thoạt nhìn giống như rất lợi hại dáng vẻ.

Trừ cái đó ra, còn có hai cái Khương quốc đại phu, chính là loại kia siêu cấp thảo y loại kia, nếu là bọn họ trâu bò, nào có Tả Bá Ngọc chuyện gì a?

Hai cái này Khương quốc đại phu chữa bệnh liền chỉ biết hai loại biện pháp.

Khiêu đại thần cùng chích máu.

Chích máu, vẫn là từ Tây Vực học được cao cấp y thuật.

Những người này đều có một cái cộng đồng đặc điểm, đã được bệnh đậu mùa đồng thời sống tiếp được, cho nên không sợ bị truyền nhiễm.

Nhìn thấy Thẩm Lãng phen này bố trí, mọi người nhất thời cảm thấy thần bí mà cao đại thượng.

Không hổ là thần y a, nhìn cũng đã rất ghê gớm dáng vẻ.

Khương quốc Thái tử cái mũi dùng sức hít hà, sau đó hướng mùi thuốc lá đốt cháy địa phương tới gần một chút.

Người này đã không nhỏ nghiện thuốc, chỉ bất quá còn không hiểu được hút, liền chỉ biết ngửi.

Yên tâm, Lãng gia rất nhanh dạy ngươi mở ra thế giới mới đại môn, để ngươi trở thành dị thế giới cái thứ nhất người nghiện thuốc.

Khương vương cởi đến sạch sẽ.

Do dự một chút, Thẩm Lãng vẫn là đem bộ vị mấu chốt phủ lên.

Không phải sợ Khương vương xấu hổ, là sợ ở đây những người khác xấu hổ, bao quát chính hắn.

Lúc này Khương vương, đã phi thường thống khổ khó nhịn.

Phát sốt rất lợi hại, mà lại có mãnh liệt nôn mửa cảm giác, mấu chốt là ngứa lạ khó nhịn.

Thẩm Lãng xuất ra thần dược, nói: "Đại vương, đem hắn uống xong đi."

"Chậm rãi. . ." A Lỗ Thái lạnh giọng nói: "Vạn nhất ngươi tại trong thuốc này hạ độc chứ?"

Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp đổ một thìa, sau đó một cái uống vào.

Đón lấy, lẳng lặng chờ đợi, nhìn Thẩm Lãng có hay không độc phát thân vong.

Cái này vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng phối gây tê tán mà thôi, làm sao có thể có độc, chỉ bất quá uống hết về sau có chút choáng cũng được.

Cứ việc Thẩm Lãng uống một chút xíu.

Trọn vẹn một khắc đồng hồ về sau, Thẩm Lãng nói: "Đại vương, có thể sao?"

Khương vương nhẹ gật đầu.

"Đại vương, nên uống thuốc." Lãng gia nói.

Khương vương kinh ngạc, câu nói này không phải vẽ vời thêm chuyện sao?

Sau đó, một uống mà xuống.

Lãng gia phối cái này gây tê tán, nhưng so sánh Tả Bá Ngọc trâu nhiều, hơn nữa còn có đặc thù thành phần.

Chẳng những có thể gây tê, còn có thể giảm đau.

Khương vương sau khi uống xong không lâu, lập tức cảm giác đau đớn trên người kịch ngứa dần dần biến mất.

Lợi hại a?

Vậy mà thật sự hữu hiệu a.

Ngay sau đó, Khương vương lại có một loại cảm giác rất thoải mái.

Muốn ngủ đồng thời, tâm thần thanh thản.

Đương nhiên tâm thần thanh thản, bởi vì bên trong có anh túc sữa.

Thẩm Lãng cũng uống một chút xíu, bất quá không quan hệ, bản thân cái này chính là dược dụng.

Thẩm Lãng vô cùng quý trọng lấy ra một cái tinh xảo tuyệt luân cái bình.

Vàng khảm ngọc.

Dùng trân quý như vậy cái bình giả bộ thuốc, khẳng định là thần dược a.

Khương vương lúc này trên thân bộc phát bệnh thuỷ đậu cùng chứng phát ban phi thường kinh người, nhưng cuối cùng không có thoát ly thân thể mụn nước virus.

Chỉ bất quá Tả Bá Ngọc tại Khương vương trong cơ thể xuống đút mấy tấm hổ lang chi dược, điên cuồng tích lũy ẩm ướt độc, cho nên chắc lần này làm mới lộ ra đặc biệt đáng sợ.

Nhưng trị liệu vô cùng đơn giản.

Đặt ở hiện đại, dùng xưa kia Lạc vi, lô cam thạch tẩy tề là được rồi.

Nhưng là ở cái thế giới này nhưng không có a xưa kia Lạc vi, nhưng là thuốc Đông y đơn thuốc cũng rất nhiều.

Rắn đan canh phối phương thêm rễ bản lam liền có hiệu quả.

Mặt khác, Thẩm Lãng phối trí Trung thảo dược cao cũng rất có kỳ hiệu.

Tốt a, nói đến càng trực tiếp một chút.

Khương vương căn bản không cần trị, nằm mấy ngày liền có thể tốt.

Chỉ bất quá Thẩm Lãng dùng thuốc, sẽ tốt càng nhanh một chút, mà lại cũng rõ rệt một chút.

Thẩm Lãng vô cùng quý trọng múc ra một chút dược cao, trước đặt ở trên đầu lưỡi liếm lấy một cái, biểu thị không độc.

Qua nửa khắc đồng hồ về sau, đeo lên tơ lụa găng tay, đem dược cao một chút xíu bôi lên trên người Khương vương lít nha lít nhít bệnh thuỷ đậu bên trên.

"A. . ."

Sắp mê man Khương vương nhịn không được thở dài lên tiếng.

Dễ chịu, rất thư thái.

Thẩm Lãng quả nhiên lợi hại a, vừa ra tay liền biết có hay không.

Có thể không thoải mái sao?

Bên trong có bạc hà băng phiến, thanh thanh lương lương không nên quá thoải mái.

"Hữu hiệu, hữu hiệu, có hiệu quả!"

Khương vương miệng bên trong thì thầm, sau đó ngủ say sưa tới.

"Ngươi đi ra." Khương quốc Thái tử hướng Thẩm Lãng thấp giọng nói.

Thẩm Lãng đi theo hắn đi ra ngoài.

. . .

Tại trên đại điện, Khương quốc Thái tử nói: "Thẩm tiên sinh, cái này trị liệu bệnh đậu mùa thần dược, thật cũng chỉ có cuối cùng một bộ sao?

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

Khương quốc Thái tử nói: "Kia vô số lây nhiễm bệnh đậu mùa người bình thường, liền không thể trị sao?"

Thẩm Lãng phát hiện, lúc này A Lỗ Thái cùng vừa rồi hoàn toàn khác nhau.

Tại Khương vương trước mặt, cái này A Lỗ Thái tràn đầy ngang ngược cùng giết chóc.

Mà lúc này A Lỗ Thái, lại có vẻ tỉnh táo.

Người này cùng cha hắn, không giống nhau lắm a.

Thẩm Lãng lấy ra một điếu thuốc, dùng đá lửa nhóm lửa, sau đó ngon lành là hít một hơi.

Khương Thái tử không khỏi kinh ngạc.

Thẩm Lãng đưa tới một cái, hắn lắc đầu.

Cmn, cả đám đều đa nghi như vậy, liền ta đưa tới khói cũng không dám rút, thật giống như ta sẽ hại ngươi đồng dạng.

Tốt a, ta xác thực sẽ hại ngươi.

Thẩm Lãng tự lo hút thuốc lá của mình, phun ra cái này đến cái khác vòng khói.

Nhìn qua bức cách giống như rất cao bộ dáng.

Đương nhiên, kỳ thật thân thể này là rất bài xích khói, nhưng không có cách nào a, vì để cho trước mắt cái này Khương Thái tử nghiện, hắn chỉ có thể làm gương tốt.

Khương Thái tử ngửi một cái, phát hiện Thẩm Lãng cái này Nick cỏ rất không giống a, phi thường thơm.

Bản thân hắn chính là có nghiện người a, liền chuyên tâm hút lên Lãng gia hai tay khói, vậy mà cũng hút say sưa ngon lành.

"Những người khác đến bệnh đậu mùa, mặc dù trị không hết, nhưng lại có thể phòng ngự." Thẩm Lãng nói.

Khương quốc Thái tử nói: "Ý gì?"

Thẩm Lãng nói: "Khương quốc có chừng một phần tám người đến bệnh đậu mùa đi, đã lây nhiễm người, phó thác cho trời. Nhưng là còn lại không có lây nhiễm bệnh đậu mùa đám người, lại có thể phòng ngự, để bọn hắn vĩnh viễn sẽ không lây nhiễm bệnh đậu mùa."

Khương quốc Thái tử run rẩy nói: "Thẩm công tử có ý tứ là, ngài có biện pháp để Khương quốc vĩnh viễn thoát ly bệnh đậu mùa uy hiếp?"

Hắn không thể không kích động a.

Bệnh đậu mùa đối với Khương quốc đến nói, hoàn toàn là giống như tử thần tồn tại.

Cách mỗi một năm liền bộc phát một lần, mỗi một lần đều thu hoạch vô số sinh mệnh.

Mặc kệ ngươi là nô lệ vẫn là Vương tộc, tại đáng sợ bệnh đậu mùa trước mặt đều là công bằng.

A Lỗ Thái huynh trưởng, còn có mấy cái huynh đệ, đều là đến bệnh đậu mùa mà chết.

"Đúng." Thẩm Lãng nói: "Ta có thể đem Khương quốc triệt để theo bệnh đậu mùa bên trong giải cứu ra, được hay không thử một chút chẳng phải sẽ biết. Tìm mấy cái không có được bệnh đậu mùa nô lệ giao cho ta, để ta cho bọn hắn phòng ngự, sau đó đem bọn hắn ném đến bệnh đậu mùa bệnh nhân bầy bên trong, nếu như bọn hắn không có lây nhiễm bệnh đậu mùa, liền chứng minh ta nói chính là thật, ta có thể cho bọn hắn trong cơ thể gieo xuống thần dược vắc xin, để bọn hắn vĩnh viễn không lây nhiễm bệnh đậu mùa. Nếu như ta làm không được, các ngươi có thể đem ta đầu chém đứt."

Khương quốc Thái tử lập tức khom người đáp lễ nói: "Nếu như vậy, Khương quốc trên dưới sẽ vĩnh viễn cũng sẽ không quên Thẩm công tử đại ân đại đức."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Vừa rồi ngươi kêu đánh kêu giết, mà lại lại là muốn cắt đầu lưỡi, lại muốn giẫm tay ta.

Khương quốc Thái tử áy náy nói: "Tại phụ vương trước mặt, ta nhất định phải một bộ táo bạo dáng vẻ, để Thẩm công tử chê cười."

Thẩm Lãng nhìn hắn một cái.

Cái này Thái tử không đơn giản, so với hắn cha lợi hại hơn.

Thẩm Lãng nói: "Trước chữa khỏi Khương vương lại nói."

Khương quốc Thái tử nói: "Như tiên sinh có thể cho ta Khương quốc vạn dân gieo xuống thần dược vắc xin, vĩnh viễn không hề bị đến bệnh đậu mùa uy hiếp, Kim thị gia tộc chính là ta Khương quốc bằng hữu tốt nhất."

Thẩm Lãng nói: "Vậy nhà ta có thể lấy Tô thị mà thay vào, trở thành ngươi Khương quốc tại Việt quốc duy nhất đồng bạn?"

Khương quốc Thái tử do dự một chút nói: "Hoàn toàn thay thế rất khó, có mấy lời ta không tốt nói."

Hắn ý tứ, hiện tại dù sao cũng là phụ vương tại vị. Cũng tỏ vẻ ra là, một khi ta thượng vị, vậy thì cái gì đều tốt nói chuyện.

Thẩm Lãng nói: "Trời cao có đức hiếu sinh, ta đương nhiên sẽ không trơ mắt nhìn xem vô số Khương quốc dân chúng chết đi, ta nguyện ý cứu vớt Khương quốc thoát ly bệnh đậu mùa Tử thần, nhưng là có hai điều kiện."

Khương quốc Thái tử nói: "Thỉnh giảng."

Thẩm Lãng nói: "Thứ nhất, lồng giam bên trong những cái kia Việt quốc nô lệ liền làm nhóm đầu tiên ta trồng vắc xin người, sau đó nhóm người này ta muốn dẫn về Việt quốc."

Khương quốc Thái tử nói: "Có thể."

Chỉ bất quá hơn ngàn nô lệ mà thôi, không tính quá đáng tiền.

Thẩm Lãng nói: "Thứ hai, mời các ngươi dùng tốc độ nhanh nhất tại Khương quốc trên mặt đất, kiến thiết một cái miếu Khổng Tử."

Đây chính là Việt quốc điều kiện, cũng là Thẩm Lãng đi sứ

Khương quốc nhiệm vụ.

Nhiệm vụ thứ nhất, để Khương vương viết xuống nhận tội sách, đồng thời điều động sứ thần tiến về Việt quốc quốc đô nhận tội, nhiệm vụ này đã coi xong xong rồi.

Cái thứ hai nhiệm vụ, tại Khương quốc trên mặt đất kiến thiết miếu Khổng Tử.

Người Khương đốt ta Việt quốc miếu Khổng Tử, vô cùng nhục nhã, làm trái quốc gia tôn nghiêm, làm sao vãn hồi đâu?

Muốn diệt xuất binh diệt đi Khương quốc?

Cái này tạm thời rất khó, còn làm không được, mà lại giá quá lớn.

Như vậy tại Khương quốc kiến tạo miếu Khổng Tử, để thánh nhân quang huy bao phủ Man tộc thổ địa bên trên.

Đây mới là cao minh nhất biện pháp.

Có thể vãn hồi toàn bộ văn minh đông phương mặt mũi.

Chỉ cần Thẩm Lãng hoàn thành hai cái điều kiện này, nhạc phụ đại nhân liền có thể sắc phong Huyền Vũ hầu, Nộ Triều thành cũng sẽ chính thức sắc phong cho Kim thị gia tộc.

Quốc quân chính miệng đáp ứng.

Nhưng là Khương quốc Thái tử nghe được lời này về sau, không khỏi bỗng nhiên nhảy một cái.

Toàn bộ Khương quốc cũng chỉ có một tín ngưỡng, đó chính là thiên thần, cung phụng chính là tuyết miếu sơn thần.

Hiện tại Thẩm Lãng vậy mà nói muốn tại Khương quốc thổ địa bên trên kiến tạo một cái miếu Khổng Tử?

Vậy làm sao khả năng?

Khương quốc Thái tử do dự nói: "So với cứu vớt Khương quốc vạn dân, kiến tạo một cái miếu Khổng Tử với ta mà nói cũng không phải là phi thường khó lường sự tình. Nhưng là toàn bộ Khương quốc dân chúng đều tín ngưỡng thiên thần, chứa không được cái thứ hai thần. Như tại Khương quốc thổ địa bên trên kiến tạo miếu Khổng Tử, nhẹ thì bị thiêu hủy, nặng thì có người tạo phản làm loạn."

"Đừng bảo là ta không có cách nào đáp ứng ngươi, coi như ta đáp ứng, phụ vương cũng đáp ứng, Khương quốc vạn dân vẫn là không có khả năng đáp ứng."

"Chuyện này, làm không được, ai tới đều làm không được!"

Khương quốc Thái tử thực sự nói thật.

Quan hệ này đến Khương quốc tín ngưỡng, Vương tộc xác thực đáp ứng cũng vô dụng.

Cái này giống như thời Trung cổ Châu Âu, ngươi để cái nào đó quốc vương nên tin phật dạy, đồng thời tại đô thành kiến tạo một tòa Phật giáo chùa miếu?

Cái này sao có thể? Bởi vì quốc vương đều là Giáo hoàng lên ngôi.

Ngươi dám đổi tín ngưỡng, không sợ toàn bộ châu Âu thập tự quân đến diệt ngươi sao?

Thẩm Lãng nói: "Như vậy mời Thái tử tại hoàng cung không xa bên ngoài trên đất trống đóng một chỗ căn phòng lớn có thể chứ? Không viết miếu Khổng Tử, bên trong cũng không làm pho tượng, ta để dùng cho Khương quốc vạn dân trồng bệnh đậu mùa vắc xin."

Đón lấy, Thẩm Lãng cường ngạnh nói: "Điều kiện này nếu không đáp ứng, kia cứu vớt Khương quốc một chuyện, cũng đừng có bàn lại."

Khương quốc Thái tử nghĩ một hồi, gật đầu nói: "Chuyện này ta sẽ bẩm báo phụ vương, hẳn là có thể."

. . .

Khương vương cái này ngủ một giấc đến thật đẹp a, ròng rã ngủ sáu bảy canh giờ.

Sau khi tỉnh lại, tinh thần sáng láng.

Bỗng nhiên đứng dậy.

Phía trước chính là một mặt cái gương lớn, hắn thấy rất rõ ràng.

Trên người mình lít nha lít nhít bong bóng, vậy mà đã lột một phần ba.

So với hôm qua kinh khủng bộ dáng, đã khá nhiều.

Mà lại, cũng không có ngứa lạ khó nhịn.

Hắn lập tức mừng như điên.

"Tốt, tốt, tốt. . ."

Hắn dùng sức đập Thẩm Lãng bả vai nói: "Quả nhiên là thần y, quả nhiên là thần dược, mãnh liệt như vậy bệnh đậu mùa, vậy mà nhanh như vậy liền bị chữa khỏi."

Thẩm Lãng nói: "Đại vương đừng vội, muốn triệt để khỏi hẳn, còn cần chừng mười ngày."

Khương vương cười to nói: "Đã rất đáng gờm rồi."

Thái tử A Lỗ Thái, còn có lão thái giám, cùng hai cái rất y cũng cảm thấy Thẩm Lãng quá lợi hại.

Cuồng bạo tính bệnh đậu mùa a, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Thẩm Lãng vậy mà thật chữa khỏi.

Thật sự là thần y a, thần hồ kỳ kỹ!

Quá lợi hại.

Ngay sau đó, Khương vương một trận lay động, nói: "Bản vương vì sao cảm thấy như vậy mắt hoa a, mà lại toàn thân rất nóng, sốt cao giống như lợi hại hơn."

Rất y tiến lên cẩn thận từng li từng tí sờ soạng một chút Khương vương cái trán, quả nhiên phát sốt rất lợi hại a.

Có thể không lợi hại sao?

Thân thể mụn nước virus trong đó một cái đặc thù chính là sốt cao.

Thẩm Lãng nói: "Đại vương, ta thần dược này ngay tại ngài trong cơ thể cùng bệnh đậu mùa chiến đấu, chiến đấu càng mãnh liệt, sốt cao liền càng lợi hại."

Đạo lý này, ở đây Khương quốc thầy thuốc có chút hiểu.

Thẩm Lãng nói: "Cho nên cái này sốt cao không trở ngại sự tình, sẽ không ảnh hưởng bệnh đậu mùa trị liệu, bất quá sốt cao quá lợi hại. . ."

"Làm sao?" Khương vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Có thể sẽ gây nên não bộ tật bệnh, mù, tai điếc loại hình."

Đây là thường thức, rất nhiều người phát sốt, trực tiếp đầu óc choáng váng, hoặc là con mắt nhìn không thấy.

Khương vương kinh sợ, vậy làm sao có thể?

"Tranh thủ thời gian cho ta hạ sốt, cho ta hạ sốt." Khương vương lớn tiếng nói.

Thẩm Lãng nói: "Hạ sốt biện pháp ngược lại là đơn giản, Khương quốc hai vị đại phu hẳn phải biết."

"Chích máu!" Hai cái Khương quốc đại phu trăm miệng một lời.

Bọn hắn cũng sẽ chích máu.

Thẩm Lãng nói: "Vậy làm phiền hai vị."

Sau đó, hai cái Khương quốc đại phu liền muốn cho Khương vương chích máu.

Thẩm Lãng biểu hiện được phi thường khiêm nhượng, không có chút nào muốn tranh đoạt công lao ý tứ.

Nhưng là.

Chích máu căn bản trị không được phát sốt a.

Hai cái Khương quốc đại phu chích máu hai lần, một ngày thời gian trôi qua, sốt cao vẫn như cũ không lùi.

Khương vương giận dữ.

Thẩm Lãng muốn nói lại thôi.

Khương vương nói: "Thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn chích máu phương thức không đúng, dùng đến công cụ cũng không đúng. Muốn hạ nhiệt độ chích máu, nhất định phải dùng ngàn năm hàn thiết ống tiêm mới được."

Dựa vào, ngươi thật có thể lắc lư a.

Bất quá nghe vào tốt có đạo lý, ngàn năm hàn thiết đối sốt cao, nghe vào tương khắc a.

Đón lấy, Thẩm Lãng lấy ra vũ khí bí mật của hắn.

Dùng sắt lá cuốn thành ống tiêm, phi thường tinh tế.

Thẩm Lãng chủ động đưa cho Khương quốc Thái tử cùng Khương vương kiểm tra.

Để tỏ lòng không độc, hắn trước tiên đem châm ngâm mình ở trong nước, sau đó đem nước uống vào.

Sau đó, có được cái này ống tiêm vạch phá mu bàn tay của mình chảy máu, vẫn không có độc.

Khương vương cùng Thái tử, lão thái giám, hai cái Khương quốc thầy thuốc kiểm tra một lần lại một lần, dùng thân thể thử mười mấy lần.

Cái này ống tiêm hoàn toàn không có vấn đề.

Xác thực lạnh buốt lạnh.

Cmn, hiện tại thời tiết này còn lạnh như vậy, có thể không lạnh buốt lạnh sao?

Khương vương nói: "Thẩm Lãng, ngươi cho bản vương chích máu đi."

Thẩm Lãng xuất ra một bao thuốc, dùng nước mở, mình uống trước xuống một phần tư, nghiệm minh không độc, sau đó đưa cho Khương vương nói: "Đại vương, tại chích máu đồng thời, phải phối hợp của ta nước thuốc."

Kỳ thật, thang thuốc này mới là hạ nhiệt độ mấu chốt, bên trong có đại lượng giảm nhiệt thuốc Đông y.

Lần này, Khương vương trực tiếp nhận lấy uống một hớp xuống, bởi vì Thẩm Lãng đã uống qua, nghiệm minh không độc.

Sau đó, Thẩm Lãng dùng căn này "Ngàn năm hàn thiết" ống tiêm vì Khương vương chích máu.

A?

Ta WOW!

Thật sự hữu hiệu a.

Khương vương rất nhanh liền cảm thấy thật thoải mái a.

Loại kia uể oải thoải mái dễ chịu cảm giác lại tới.

Không sai, lại là anh túc sữa tác dụng.

Thẩm Lãng trên người Khương vương bốn phía địa phương chích máu.

Thuận tiện, đem trong ống tiêm bốn cái cực kỳ bé nhỏ xyanua kịch độc tiểu cầu, trồng vào Khương vương trong cơ thể.

Những thứ này rỗng ruột tiểu cầu đã cực kỳ tinh sảo, đường kính không cao hơn một li, mỗi một trong đó chỉ có cực kỳ bé nhỏ xyanua.

Cái này tiểu cầu Thẩm Lãng đã chế tạo không ra được, là Huyền Vũ bá tước phủ một cái công tượng đại sư chế ra.

Đây đối với cổ đại người có nghề, cũng không phải là nan đề.

Tại gạo trên làm điêu khắc mini, tại hạch đào trên tạo hình trên một con thuyền mặt mỗi người vật đều rất sống động, đây đều là chúng ta cổ đại người có nghề tuyệt chiêu.

Một li rỗng ruột tiểu cầu, so với phía trên những thứ này liền đơn giản hơn nhiều.

Thẩm Lãng đã từng dùng cái này biện pháp hại qua Cừu Yêu Nhi, bất quá mấu chốt thời khắc mềm lòng, cuối cùng không có giết nàng.

Hiện tại một lần nữa dùng tại Khương vương trên thân, bất quá tình huống thoáng không giống chính là.

Lúc ấy Thẩm Lãng là định dùng bão từ bột phấn, tăng thêm Cừu Yêu Nhi toàn thân chân khí bắn ra chen nứt những thứ này kịch độc xyanua.

Mà bây giờ không có điều kiện này.

Dưới tình huống bình thường, bên trong kịch độc căn bản sẽ không tiết lộ ra ngoài.

Nhưng là, những tiểu cầu này có thể là sẽ xảy ra gỉ a.

Trong máu có nước, có dưỡng khí, thích hợp nhất rỉ sét.

Mỏng như vậy một tầng sắt lá, không đến 0.1 li, không bao lâu liền sẽ triệt để gỉ xuyên.

Thẩm Lãng làm qua tám lần thí nghiệm, bình quân thời gian hai tháng không đến, liền triệt để gỉ xuyên.

Mà một khi gỉ xuyên, bên trong xyanua liền tiết lộ ra ngoài. Khương vương liền sẽ nháy mắt chết bất đắc kỳ tử, thần tiên khó cứu.

Đến mức cái này xyanua từ đâu tới?

Không tốt giải thích cặn kẽ, tóm lại là từ đại lượng đắng hạnh nhân lấy ra, quá trình đối với Thẩm Lãng đến nói không khó. Đây là trên thế giới độc nhất thực vật, một chút xíu liền có thể hạ độc chết mấy chục người.

Trước đó cũng đã nói, Khương vương nhất định phải chết.

Nhưng không thể hiện tại chết.

Khương vương hiện tại mà chết, Thẩm Lãng cũng không sống nổi.

Mà lại tương lai chừng hai tháng chết, mới là đối Thẩm Lãng diệt Tô thị cực kỳ có lợi.

Mà lại!

Thẩm Lãng mưu sát Khương vương, còn không chỉ dùng một bộ biện pháp.

Còn có dự bị biện pháp, đã từ lâu bố trí đi.

. . .

Trải qua Thẩm Lãng chích máu trị liệu sau.

Vẻn vẹn mấy canh giờ, Khương vương sốt cao liền lui xuống đi không ít.

Lập tức hắn đại hỉ.

"Thẩm Lãng, ngươi thật sự là thần y, thần y."

"Quả nhiên không tầm thường, không tầm thường a!"

Lại qua hai ngày!

Khương vương mặt ngoài thân thể vô số bệnh thuỷ đậu, đã biến mất tám thành.

Hắn lúc này đối Thẩm Lãng thật sự là cúng bái.

Thật sự là lợi hại a.

Cuồng bạo hình bệnh đậu mùa đều có thể chữa khỏi a.

Mà lại Thẩm Lãng còn phát hiện một cái việc vui.

Khương vương cùng Thái tử, cũng bắt đầu hút thuốc.

Nhất là Khương quốc Thái tử, cơ hồ hoàn toàn không dừng được.

Thẩm Lãng ngược lại giả mù sa mưa nói: "Đại vương, ngài hiện tại thân thể còn chưa có khỏi hẳn, tốt nhất đừng hút thuốc lá."

Khương vương nói: "Cái này Nick cỏ không phải đối thân thể hữu ích sao?"

Thẩm Lãng nói: "Là cố ý, mà lại có thể nâng cao tinh thần, nhưng là vạn nhất cùng ta thần dược tương xung đâu? Vì để phòng vạn nhất, ngài vẫn là mười ngày sau lại hút đi."

Mình bệnh đậu mùa bị chữa khỏi.

Nhưng là phía ngoài bệnh đậu mùa càng ngày càng nghiêm trọng, mỗi ngày lây nhiễm người càng đến càng nhiều, chết người càng càng ngày càng nhiều.

Mạng của mình bảo vệ, liền nên quan tâm Khương quốc vận mệnh.

Khương vương nói: "Thẩm Lãng, ngươi thần dược đã dùng tại trên người của ta, nhưng là ngươi xác định có thể cho Khương quốc vạn dân trồng cái gì vắc xin, có thể làm cho bọn hắn vĩnh viễn sẽ không lây nhiễm bệnh đậu mùa?"

Thẩm Lãng nói: "Vâng!"

Đây chính là có thể cứu vãn Khương quốc vận mệnh a.

Khương vương nói: "Điều kiện của ngươi là tại Khương quốc thổ địa bên trên kiến tạo một cái lớn miếu, để ngươi đến cho Khương quốc con dân giống vắc xin?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Khương vương nói: "Vì cứu vớt vạn dân, vì để cho ta Khương quốc vĩnh viễn xin nhờ bệnh đậu mùa tử thần uy hiếp, tòa miếu lớn này, xây!"

. . .

Rốt cục!

Thẩm Lãng lần thứ nhất có thể rời đi hoàng cung, tại Khương quốc võ sĩ giám thị xuống, tiến vào sứ đoàn trụ sở.

Cũng chính là khoảng cách hoàng cung bên ngoài một tòa trong sân.

Thẩm Lãng trở lại gian phòng của mình, liền muốn đánh một giấc.

Nhưng là mới vừa tiến vào gian phòng.

Lập tức ngửi thấy một cỗ mùi thơm, một cỗ đặc thù mùi thơm.

Không chỉ có như thế!

Cỗ này mùi thơm mấy ngày trước đó, mới vừa tiến vào Khương quốc thời điểm hắn ngửi thấy.

A Lỗ Na Na công chúa lão sư.

Xếp hạng hàng đầu đại tông sư.

Cùng Loa Tổ đồng thời thiên hạ mỹ nhân tuyệt thế.

Thần nữ Tuyết Ẩn.

Mà lại nàng giống như không thích hợp a.

Nhịp tim rất nhanh, hô hấp dồn dập.

Dùng X quang xem xét, độ ấm thân thể rất cao.

Thẩm Lãng đang muốn nhóm lửa ánh nến.

Thần nữ Tuyết Ẩn run rẩy nói: "Thẩm công tử, không cần châm nến, không nên nhìn ta!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 223: Cùng Thần Nữ Tuyết Ẩn Ở Chung! Tuyệt Thế Mỹ Diệu! Phá Vỡ

"Thần tiên cô cô ngươi thế nào? Là đến bệnh đậu mùa sao?" Thẩm Lãng lo lắng hỏi.

Cái này hô hấp, thân thể này nhiệt độ cao, có điểm giống là bệnh đậu mùa a.

Thần nữ Tuyết Ẩn đối với hắn có thể là có ân cứu mạng.

Từ vừa mới bắt đầu tiến vào Khương quốc, nàng liền bắt đầu bảo hộ Thẩm Lãng cùng đại ngốc.

Về sau nàng lại cùng Khương vương gặp mặt, bảo đảm Khương vương sẽ không giết Thẩm Lãng.

Mấu chốt nhất là, Thẩm Lãng vẻn vẹn nghe được thanh âm của nàng, đã cảm thấy vô cùng thân cận.

"Không phải bệnh đậu mùa." Tuyết Ẩn nói: "Ngươi chờ một hồi, một hồi liền tốt."

"Được." Thẩm Lãng ngoan ngoãn đáp ứng.

Bởi vì thanh âm của đối phương, phảng phất có một loại để người không bỏ được kháng cự ôn nhu lực lượng.

Sau đó, hắn ngồi trong bóng đêm.

Một lát sau.

Trong không khí hương khí càng thêm nồng đậm.

Thật giống như là rượu ngon, để người mê say.

Nhưng là thần nữ Tuyết Ẩn truyền đến thanh âm, càng ngày càng thống khổ.

Cứ việc nàng liều mạng đè nén xuống, nhưng vẫn là thống khổ đến không cách nào ức chế.

Nàng phảng phất đang tiếp nhận một loại khổ sở.

Loại khổ này sở, thậm chí vượt qua lớn mông công chúa thận kết sỏi phát tác thời điểm.

Được rồi!

Tại thần nữ Tuyết Ẩn trước mặt, Thẩm Lãng cơ hồ đều không đành lòng dùng lớn mông loại này từ ngữ, vẫn là sẽ Việt quốc về sau lại dùng đi.

Thần tiên cô cô, không cho phép kẻ khác khinh nhờn.

Tóm lại, lúc này Tuyết Ẩn đang chịu đựng so thận kết sỏi còn muốn đáng sợ khổ sở.

Thẩm Lãng thậm chí cảm thấy đến, toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Nàng không giãy dụa, không kêu to, toàn bộ thân thể đang run rẩy, chân khí toàn thân đang run rẩy.

Cho nên, dẫn đến mặt đất run rẩy.

Thẩm Lãng rốt cục nhịn không được, xông lên phía trước nắm chặt Tuyết Ẩn tay.

Lập tức, giống như mò tới một khối băng.

Lại giống như mò tới một khối ngọc.

Mềm mại, lại vô cùng lạnh buốt.

Trơn nhẵn, lại cực kỳ hương thơm.

Thật sự là kỳ quái, nàng rõ ràng phát sốt, tay lại như thế băng lãnh.

"Không cần, sẽ làm bị thương đến ngươi." Tuyết Ẩn nói.

Sau đó, nàng cực nhanh buông lỏng ra Thẩm Lãng tay, bắt lấy bên cạnh một khối đá.

"Ầm!"

Một tiếng vang giòn.

Tảng đá cứng rắn, sống sờ sờ bị bóp nát.

Đây chính là toàn bộ Việt quốc xếp hạng hàng đầu đại tông sư a.

Khó trách nàng buông ra Thẩm Lãng tay, cỗ lực lượng này nếu là bóp tại Thẩm Lãng thụ thương, chỉ sợ nháy mắt liền thành bùn.

Vậy mà đem tảng đá bóp nát, có thể thấy được nàng tiếp nhận thống khổ là bực nào kinh người.

"Nhanh tốt, nhanh tốt."

"Thẩm công tử ngươi đừng sợ, nhanh tốt."

Đều lúc này, thần nữ Tuyết Ẩn còn tại ôn nhu an ủi Thẩm Lãng.

Mà Thẩm Lãng trái tim khẽ run, giống như cùng nàng cảm động lây. Nữ nhân này, hắn thậm chí không có thực sự được gặp mặt, lại như thế thân cận.

. . .

Ròng rã nửa giờ sau!

Tất cả thống khổ kết thúc.

Thần nữ Tuyết Ẩn thật dài hô một hơi.

Mà cái này một hơi, giống như vừa mới mở ra tuyệt diệu nước hoa cái bình, ấp ủ thật lâu mùi thơm phiêu tán ra.

Để người giống như vĩnh viễn không nỡ rời đi.

"Tốt, ngươi đốt đèn đi."

Thẩm Lãng đốt lên ánh nến.

Sau đó, thấy được một cái vô cùng uyển chuyển thân ảnh, giống như người trong chốn thần tiên.

Nhưng là nàng lại che mặt, Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

"Mặt của ta đông cứng, không lộ vẻ gì, sợ hù sợ người, mới che kín." Tuyết Ẩn nói.

Hơi hơi do dự một lát, nàng giải khai mạng che mặt để Thẩm Lãng nhìn thoáng qua.

Lập tức. . .

Chung quanh giống như hoa tươi nở rộ!

Rõ ràng là đêm tối, lại giống như hết thảy chung quanh đều phát sáng lên.

Đây là một tấm tuyệt thế gương mặt.

Nhưng. . . Xác thực đông cứng.

Liền phảng phất nghệ thuật đại sư pho tượng.

Có thể tạo hình ra chân nhân không cách nào với tới mỹ lệ, mà lại cũng tràn đầy linh động.

Nhưng là, nàng liền phảng phất một cái bị đông cứng lên băng mỹ nhân, vĩnh viễn cũng dừng lại tại cái nào đó tuyệt mỹ nháy mắt.

"Miễn cho ngươi bị hù sợ, ta che lên." Tuyết Ẩn nói.

Nàng lúc nói chuyện, bờ môi đều là không động.

Thật giống như là hàn băng điêu khắc người ngọc.

Nhưng là thanh âm của nàng và khí chất, lại cực kỳ ấm áp nhu hòa.

Thẩm Lãng nói: "Ngài đây là. . ."

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Trúng độc, mấy năm trước trúng độc, gần nhất phát tác, khó giải!"

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể nhìn xem sao?"

"Được." Tuyết Ẩn vươn tay ngọc.

Như băng như ngọc, như tuyết như hành.

Thẩm Lãng trước tiên đem mạch.

Sau đó dùng X quang mắt nhìn xuyên.

"Ta mở ra ngài một cái ngón tay, nhỏ ra mấy giọt máu sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Được."

Tuyết Ẩn duỗi ra Thiên Thiên ngón tay ngọc.

Sau đó một vết thương, vô thanh vô tức xuất hiện, chảy ra đỏ bừng máu.

Thật là lợi hại.

Nhưng mà từ cái này trong máu, Thẩm Lãng cũng không có phát hiện vấn đề gì.

Quét hình toàn thân của nàng, không có kim loại nặng, không có bất kỳ cái gì tăng trưởng không bình thường vật.

Quét hình đầu óc của nàng, không có bất kỳ cái gì dị vật.

Kiểm tra máu của hắn, cũng không có phát hiện vấn đề gì, cũng không có phát hiện bất luận cái gì độc.

Thẩm Lãng cơ hồ lần thứ nhất bị làm khó.

Đi vào thế giới này về sau, hắn là một cái thần y.

Ninh La công chúa bị xuống chì độc, người khác phân biệt không ra, hắn một chút liền kết luận.

Cừu Yêu Nhi kim loại nặng độc, người khác cũng biết không ra, hắn đồng dạng một chút nhìn ra.

Ninh Diễm công chúa thận kết sỏi, người khác căn bản không biết bệnh gì, Thẩm Lãng không chỉ có phán đoán chính xác, mà lại trực tiếp chữa trị.

Mà bây giờ, hắn bị làm khó.

Hắn nhìn không ra Tuyết Ẩn bị bệnh gì, cũng nhìn không ra đến nàng trúng độc gì.

Căn bản là tìm không thấy một chút xíu manh mối.

Nhưng là, hắn sẽ không bỏ qua.

"Ai cho ngài hạ độc?" Thẩm Lãng hỏi.

"Phù Đồ Sơn." Thần nữ Tuyết Ẩn nói.

Phù Đồ Sơn?

Đây cũng là cái quỷ gì tổ chức a?

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Nó cùng Thiên Nhai Hải Các nổi danh, tại Đại Viêm đế quốc tây bộ."

Kiểu nói này, Thẩm Lãng hiểu rõ.

Như vậy cái này Phù Đồ Sơn, cũng là thiên hạ võ đạo thánh địa một trong.

Thẩm Lãng nói: "Thiên Nhai Hải Các rất siêu nhiên, ta đi vào qua, bên trong mỗi người đều rất có tài, nói chuyện cũng rất êm tai, rất thân mật. Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các nổi danh, tại sao lại cho ngài hạ độc?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Phong cách không giống."

Thẩm Lãng hiểu.

Kim Dung đại sư trong tiểu thuyết, Đông Tà Tây Độc Nam Đế Bắc Cái, Trung Thần Thông Vương Trùng Dương, cái này năm đại tông sư mặc dù nổi danh, nhưng phong cách cũng không giống.

Nam Đế Nhất Đăng, rất cao thượng.

Mà Tây Độc Âu Dương Phong, liền thiên vị tà ác.

Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn vì sao muốn cho ngài hạ độc?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Ta giết qua bọn hắn người."

Ách!

Phù Đồ Sơn như vậy trâu bò, thần tiên cô cô ngươi cũng có thể giết chết bọn hắn người, ngươi cũng thật là lợi hại, hoặc là nói ngươi quá lợi hại.

Lúc này bên ngoài truyền đến tiếng bước chân.

Chung Sở Khách đại tông sư.

"Thẩm công tử, ngươi đi ra một chút."

Thẩm Lãng đi ra ngoài, đi vào bên ngoài viện.

Mà thần nữ Tuyết Ẩn đi tắm thay quần áo.

Nàng yêu nhất sạch sẽ, mỗi ngày đều muốn tắm rửa.

. . .

"Sư tỷ thời gian không nhiều lắm, chỉ có không đến mười ngày." Chung Sở Khách nói.

Thanh âm rất bình tĩnh, nhưng là tuyệt đối đau thương, trước nay chưa từng có đau thương.

Thẩm Lãng trái tim lắc một cái.

Mộc Lan là Thẩm Lãng một người thiên sứ, mà Tuyết Ẩn đại khái chính là rất nhiều người thiên sứ, Thánh nữ thiên sứ.

Tốt a, kỳ thật Thánh nữ tại Thẩm Lãng trong lòng là nghĩa xấu.

Nhưng bây giờ, nháy mắt biến thành tốt đẹp nhất lời ca ngợi.

"Ta muốn đi Phù Đồ Sơn, tranh thủ hi vọng cuối cùng." Chung Sở Khách đại tông sư nói: "Bọn hắn cho sư tỷ hạ độc, cũng nên có giải dược đi."

Thẩm Lãng nhìn thoáng qua Chung Sở Khách, muốn khuyên một câu.

Đại tông sư, ngài có thể hay không đừng luôn mồm sư tỷ a.

Thần tiên cô cô so ngài trẻ tuổi hơn, nhìn qua giống như là ngài nữ nhi a.

Bất quá câu nói này hắn không dám nói ra, sợ bị Chung Sở Khách đại tông sư đánh chết.

Chung Sở Khách nói: "Ta lúc đầu muốn đem sư tỷ giao cho Lỗ Lỗ chiếu cố, nhưng là nàng đến bệnh đậu mùa."

Lỗ Lỗ chính là Khương quốc A Lỗ Na Na công chúa, chỉ có rất thân cận nhân tài la như vậy nàng.

Chung Sở Khách đại tông sư nói: "Cho nên, ta liền đem thế giới giao phó cho ngươi, này mười ngày là nàng sống ở cõi đời này giới trên cuối cùng thời gian. Để nàng vui vẻ một chút, không cần sa vào tại quá khứ trong bi thống, càng không nên đem đi qua sai lầm nắm ở trên người nàng, kia một trận thiên đại bi kịch cùng nàng không có quan hệ."

Lời này, Thẩm Lãng liền nghe không hiểu.

"Ta đi Phù Đồ Sơn muốn giải dược, nhưng. . . Không dám ôm hi vọng, ta có khả năng về không được." Chung Sở Khách nói: "Nếu ta thật về không được, ngươi liền đem đại ngốc đưa đến kiếm đảo đi tìm Lý Thiên Thu, để hắn thu nhiều một cái đồ đệ."

Nói đến đây, Chung Sở Khách vô cùng không cam lòng nói: "Ai, nhất định thiên hạ đệ nhất a, thật không cam lòng tiện nghi tên ngu xuẩn kia."

Tại Chung Sở Khách đại tông sư trong mắt, Lý Thiên Thu chính là một cái ngu xuẩn.

Đón lấy, Chung Sở Khách đưa qua một cái vở, nói: "Nên như thế nào dạy đại ngốc luyện võ, bên trong viết rõ ràng, nếu như ta về không được, ngươi liền giao cho Lý Thiên Thu."

Đây là. . . Uỷ thác sao? Không cần a!

Thẩm Lãng nói: "Ta sẽ dốc hết toàn lực, nghĩ biện pháp cứu Tuyết Ẩn đại tông sư."

Chung Sở Khách hòa ái cười một tiếng, lại tràn ngập tuyệt vọng.

Phù Đồ Sơn độc, là giải không được, trừ phi đối phương cho giải dược.

Thẩm Lãng rất lợi hại, nhưng là cũng trị không hết Tuyết Ẩn độc.

"Cổ của nàng trở lên giống như đã đông cứng, không cách nào động đậy. Thời gian kế tiếp, tiếp xuống loại bệnh trạng này lại không ngừng lan ra, mãi cho đến lòng bàn chân, cuối cùng cả người đều giống như đông cứng." Chung Sở Khách nói: "Cho nên đến lúc đó nàng, sinh hoạt liền không thể tự gánh vác, có thể là nàng lại rất yêu sạch sẽ, làm phiền ngươi tìm một cái cô nương cùng một chỗ chiếu cố cuộc sống của nàng."

"Vâng." Thẩm Lãng nói.

Chung Sở Khách nói: "Đi qua thời điểm, nàng vẫn luôn tại sơ tán cách ly lây nhiễm bệnh đậu mùa Khương quốc người, vẫn luôn tại cứu vớt vạn dân, mỗi ngày đều tại dốc hết tâm huyết, cuối cùng mấy ngày nay, để nàng nghỉ ngơi thật tốt, không cần bận rộn đến đâu, không cần lại dâng hiến."

"Vâng!" Thẩm Lãng nói.

Chung Sở Khách nói: "Nếu như lúc nàng chết, ta vẫn chưa về, để nàng chết được tôn nghiêm một chút, mỹ lệ một chút."

"Vâng." Thẩm Lãng nói.

"Đa tạ."

Chung Sở Khách nhẹ lướt đi, hướng phía phương hướng tây bắc lao nhanh, hướng phía Phù Đồ Sơn lao nhanh.

Cứ việc hi vọng xa vời, nhưng hắn vẫn là sẽ dốc hết toàn lực.

"Sư tỷ, không cần chờ ta trở lại, nhưng vẫn là muốn trong lòng còn có hi vọng, vạn nhất có thể sống sót đâu?"

Mà lúc này, thần nữ Tuyết Ẩn đã tắm rửa thay quần áo hoàn tất.

Trong không khí hương khí, càng thêm thanh tân đạm nhã.

Nàng đi đến căn phòng cách vách trên giường nằm xuống, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Lúc này nàng hai tay hai chân còn có thể động tác, sinh hoạt còn có thể tự gánh vác.

"Thẩm Lãng, ta có một ít buồn ngủ, trước hết đi ngủ."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, hắn đây coi như là cùng thần tiên cô cô ở chung?

Ngài, ngài tin tưởng ta như vậy nhân phẩm sao?

"Thần tiên cô cô, A Lỗ Na Na công chúa đến bệnh đậu mùa, nhưng là nàng đến chính là ôn hòa hình bệnh đậu mùa, bằng vào thể chất của nàng, nhất định sẽ sống sót."

. . .

Ngày kế tiếp Thẩm Lãng một lần nữa tiến vào hoàng cung, gặp được đại ngốc.

Hắn trọn vẹn gầy mười mấy cân.

"Hai ngốc, vợ ta đánh qua ngươi, van cầu ngươi mau cứu hắn."

Đại ngốc liền muốn quỳ xuống tới.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian ngăn lại.

Nhưng là căn bản ngăn không được, trực tiếp bị hắn lực lượng cường đại mang đến té ngã trên đất.

Xxx đại gia ngươi, quỳ cái gì quỳ?

May mắn đêm qua nghe thần nữ Tuyết Ẩn hương khí ta ngủ được mỹ diệu, nếu không thiếu ngủ ta, đã sớm bạo nộ rồi.

Thẩm Lãng đứng lên, vuốt vuốt chịu đau đầu gối.

Cùng thần tiên cốc cốc ở tại một cái trong phòng, hắn cảm thấy toàn bộ tâm cảnh đều mỹ hảo yên tĩnh, cũng không tham sống tức giận.

Đại ngốc một mực tin tưởng vững chắc, hai ngốc khẳng định sẽ cứu hắn nàng dâu.

Kết quả vài ngày đi qua, hai ngốc còn không có tới cứu, thế là hắn gấp, cho nên mới ngăn lại Thẩm Lãng, cầu hắn cứu mình nàng dâu.

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc, ngươi tin tưởng ta sao?"

Đại ngốc liều mạng gật đầu, trên thế giới này hắn tín nhiệm nhất chính là hai ngốc.

Thẩm Lãng nói: "Vợ ngươi hắn sẽ tốt."

Đại ngốc nói: "Có thể là nàng hiện tại thật không tốt, thân thể rất nóng, còn nói lung tung."

Kia là bệnh đậu mùa virus phát tác tới được đỉnh phong, phát sốt, thần trí đều có chút không rõ.

Bất quá bằng vào ngươi đại ngốc trí thông minh, là thế nào phán đoán nàng nói là thanh tỉnh lời nói, vẫn là mê sảng đâu?

Đại ngốc nói: "Nàng dâu vậy mà nói nàng thích ta, đây không phải mê sảng lại là cái gì?"

Ách!

Thẩm Lãng không phản bác được, cảm thấy đại ngốc nói hay lắm có đạo lý, lại phi thường không có đạo lý.

Nữ nhân tình tình ái ái, lại nơi nào nói được rõ ràng.

Nữ nhân càng đặc biệt, tình yêu xem càng kỳ quái.

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc, ngươi muốn cứu ngươi nàng dâu đúng không?"

Đại ngốc liều mạng gật đầu nói: "Nàng dâu chết rồi, ta cũng không muốn sống."

Si tình như vậy?

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc, vậy ngươi liền đi đem y phục của nàng lột sạch."

Đại ngốc gật đầu, cũng không có cảm thấy Thẩm Lãng nói có cái gì không đúng, dù sao hai ngốc lại thông minh, đối ta lại tốt, hắn nói khẳng định đều là đúng.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Sau đó, ngươi dùng đốt lăn đi về sau, lại lạnh xuống tới nước ấm rửa toàn thân của nàng, mỗi một tấc đều muốn sạch sẽ hiểu chưa?"

Đại ngốc liều mạng gật đầu, hắn đầu óc coi như có ngu đi nữa, cũng sẽ mỗi chữ mỗi câu nhớ tinh tường, sau đó giống như giới luật thánh quy chấp hành.

Thẩm Lãng nói: "Rửa sạch sẽ về sau, cho nàng thay đổi tuyệt đối sạch sẽ quần áo, mỗi ngày một lần. Ta tại cho ngươi mấy bao thuốc, ngươi để Hoàng Phượng nấu chín, một ngày ba lần cho nàng uống xong, cam đoan vài ngày sau trả lại cho ngươi một cái sống chạy nhảy loạn nàng dâu."

Đại ngốc cuồng gật đầu nói: "Tốt, tốt."

Thẩm Lãng đột nhiên hỏi: "Đại ngốc, vạn nhất vợ ngươi về sau trên mặt có sẹo mụn, ngươi sẽ ghét bỏ nàng sao?"

"A. . ." Đại ngốc kinh ngạc.

Ghét bỏ?

Còn có cái từ này sao? Cái gì là ghét bỏ a?

Đã từng đại ngốc "Phụ thân" cùng mẹ kế, còn có đệ đệ đều ghét bỏ hắn.

Hoặc là nói, trừ Thẩm Lãng bên ngoài, tất cả mọi người ghét bỏ nàng.

Nhưng là tại đại ngốc trong tự điển, không có ghét bỏ cái từ này.

Nàng dâu không phải cả một đời liền một cái sao?

Làm sao còn sẽ có ghét bỏ đâu?

Thẩm Lãng lập tức cảm thấy đại ngốc tốt trâu bò, cảm thấy mình người tốt cặn bã.

"Đi thôi." Thẩm Lãng nói.

Đại ngốc cầm thuốc Đông y bao, hứng thú bừng bừng trở lại cách ly phòng đi.

. . .

A Lỗ Na Na một hồi không gặp được đại ngốc lập tức nổi giận, quở trách nói: "Ngươi đi nơi nào, biến mất lâu như vậy?"

Vẻn vẹn một khắc đồng hồ có được hay không?

Hiện tại Na Na công chúa ở vào thống khổ nhất, kinh hoảng nhất thời điểm, nhất định phải đại ngốc tại mọi thời khắc tại bên cạnh, nàng mới có một chút xíu cảm giác an toàn.

Đại ngốc sau khi đi vào, trực tiếp bắt đầu cởi A Lỗ Na Na công chúa quần áo.

Hoàng Phượng kinh ngạc?

Đại ngốc, ngươi cùng chủ nhân nói chuyện một hồi, trở về liền cởi Lỗ Lỗ công chúa quần áo?

Ngươi cái này học cái xấu cũng quá nhanh đi.

Chủ nhân thật sự là một cái độc nhân a, liền đại ngốc dạng này thuần khiết người đều bị ô nhiễm, kia mười ba làm sao bây giờ?

A Lỗ Na Na công chúa giật mình, kinh ngạc nói: "Đại ngốc? Ngươi làm gì? Hiện tại? Ở đây?"

Đại ngốc nghe không hiểu nàng đang nói cái gì, nhưng là hắn càng trâu bò, không nói hai lời liền đem nàng nàng dâu cho lột sạch.

Sau đó, tìm đến mềm mại nhất khăn mặt, dùng nấu mở qua nước ấm, từng chút từng chút lau nàng dâu trên người mỗi một tấc da thịt.

Lúc này, hẳn là A Lỗ Na Na xấu nhất thời điểm.

Bởi vì trên thân chiếm hết bệnh đậu mùa bệnh thuỷ đậu.

Mà lại bởi vì phát sốt, toàn thân đỏ bừng.

Nhưng là tại đại ngốc trong mắt, thân thể của nàng lại giống như trân bảo, mỗi một tấc hắn đều cẩn thận từng li từng tí.

Hoàng Phượng rất cảm động, nhìn thấy một màn này nàng yêu thương tràn lan.

"Thẩm lang, ta rất nhớ ngươi a."

Ngay sau đó, nàng tranh thủ thời gian lắc đầu.

Không thể để cho thẩm lang, nếu không người khác còn tưởng rằng nàng kêu là cặn bã Thẩm Lãng đâu?

Thập Tam Lang, ta rất nhớ ngươi a.

Mà A Lỗ Na Na nước mắt cuồn cuộn mà ra, một mực nhìn qua đại ngốc mặt.

Lau xong Na Na công chúa toàn thân về sau, đại ngốc lại cho nàng đổi lại hoàn toàn nhanh quần áo.

Đón lấy, đổi một đầu khăn lông ướt, đặt ở nàng dâu trên trán.

Tiếp lấy bắt đầu nấu chín thuốc Đông y.

"Nàng dâu, hai ngốc nói, mấy ngày sau ngươi liền tốt."

"Hai ngốc rất lợi hại, hắn nói mỗi một câu nói đều là đúng."

Đại ngốc một bên nấu chín dược trấp, một bên hưng phấn nói.

Hắn hiện tại là trong lòng nắm chắc.

Hai ngốc nói nàng dâu không có việc gì, liền nhất định không có việc gì.

Mà A Lỗ Na Na công chúa nhìn chằm chằm đại ngốc thân ảnh: "Thế giới này, ta chỉ tin tưởng ngươi, còn có sư phụ."

Lời này là thật.

Na Na biết, sư phụ hiện tại khẳng định là đi cứu giúp vạn dân đi.

Mỗi một lần mặc kệ Khương quốc, vẫn là Việt quốc, vẫn là Sa Man tộc có lớn tai đại nạn thời điểm, sư phụ nhất định sẽ đuổi tới trận, cứu trợ vạn dân.

Mấu chốt mỗi lần còn muốn mang A Lỗ Na Na cùng đi, để nàng được không kiên nhẫn a.

Hiện tại nàng rốt cục hiểu được sư phụ khổ tâm, cũng hiểu được sinh mệnh đáng quý.

Na Na công chúa đến bệnh đậu mùa về sau, phụ thân không có tới nhìn qua hắn, mẫu thân cũng không có, tất cả huynh đệ đều không có tới nhìn qua hắn.

Toàn bộ tránh giống như rắn rết.

Nàng liền phảng phất bị người triệt để quên lãng.

Chỉ có đại ngốc, tại mọi thời khắc làm bạn tại bên cạnh nàng, bảo hộ hắn.

A, còn có Hoàng Phượng.

Đương nhiên, nàng không quá quan trọng.

Lúc này, thần nữ Tuyết Ẩn liền đứng ở bên ngoài, nhưng là không có tiến đến.

Ánh mắt của nàng tràn đầy chúc phúc.

Sau đó, nàng phiêu nhiên mà đi, tiếp tục cứu vớt vạn dân.

. . .

Khương vương khỏi hẳn tốc độ cực nhanh, so Thẩm Lãng trong tưởng tượng nhanh hơn.

Thân thể này tố chất, thật sự là trâu.

Bất quá, Khương vương hoàn toàn đem công lao đặt ở Thẩm Lãng trên đầu.

Thần y a, quá thần kỳ a.

Thiếu niên đáng sợ a.

Khương vương khỏi hẳn phải là rất nhanh, nhưng là bên ngoài vô số Khương quốc dân chúng, lại từng ngày chết đi.

Mỗi ngày chết đi người càng đến càng nhiều.

Bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch càng ngày càng nghiêm trọng.

Rốt cục Khương vương đáp ứng, hỗ trợ Thẩm Lãng đóng một tòa đại miếu.

Cái này miếu không thể lập chiêu bài, cũng không thể thả Khổng Tử chờ thánh nhân pho tượng, cũng chỉ có thể làm Thẩm Lãng cho Khương quốc quân dân giống bệnh đậu mùa vắc xin tác dụng.

Thẩm Lãng đáp ứng!

Thế là Khương vương phái ra năm ngàn người, dùng hai ngày thời gian, liền đem một cái đại miếu đắp kín.

Trọn vẹn năm sáu trăm mét vuông lớn nhỏ.

Có người có lẽ sẽ nói, cái gì miếu a? Xây nhanh như vậy? Chẳng lẽ Khương quốc cũng là một cái ẩn tàng xây dựng cơ bản cuồng ma sao?

Cái gì xây dựng cơ bản cuồng ma a?

Cái này cái gọi là đại miếu, chính là một cái cỡ lớn lều vải.

Dùng đại lượng đầu gỗ xây một cái khung xương, sau đó ở bên ngoài bịt kín một tầng thật dày vải dầu.

Cái gọi là miếu Khổng Tử, liền xem như đóng xong bước đầu tiên.

Sau đó, Thẩm Lãng liền muốn nghĩ biện pháp phủ lên chiêu bài, đồng thời đem Khổng Tử pho tượng mời tiến đến.

Ngày kế tiếp, Thiên Đạo hội số lớn xe ngựa tới.

Vận tới hơn ngàn cái gương, đưa cho Khương vương.

Khương vương đại hỉ, cái này hơn ngàn cái gương quả thực chính là một bút thiên đại tài phú a, bất quá hắn có thể không nỡ bán, toàn bộ đặt ở tàng bảo khố bên trong, chờ lấy cho người ta khoe khoang.

Thuận tiện Thiên Đạo hội còn vận tới một cái to lớn gậy sắt, còn có vô số sợi đồng, dây kẽm.

Trong đêm, Thẩm Lãng để Kim thị võ sĩ động thủ liền đêm làm không nghỉ, cải tạo cái này cái gọi là miếu Khổng Tử.

. . .

Sau đó mấy ngày.

Thần nữ Tuyết Ẩn, vẫn như cũ mỗi ngày đều ra ngoài cứu trợ vạn dân.

Nàng không biết trị liệu bệnh đậu mùa.

Nhưng là, nàng có thể đem không có lây nhiễm dân chúng cùng đã bị lây nhiễm dân chúng triệt để chia cắt ra tới.

Dạng này liền tận lực giảm bớt truyền nhiễm xác suất.

Khương Thái tử A Lỗ Thái vốn là muốn đối lây nhiễm bệnh đậu mùa dân chúng đại khai sát giới, nàng vẫn như cũ dùng thân phận của nàng cùng danh vọng ngăn cản.

Khương vương cuồng nhiệt mê luyến nàng, cho nên đối nàng rất nhiều yêu cầu, đều không thể cự tuyệt.

Thần nữ Tuyết Ẩn, tại Khương quốc vô số dân chúng trong mắt.

Đã chính là một cái Thánh nữ,

Đương nhiên, không chỉ là Khương quốc, còn có núi tuyết chung quanh tất cả khu vực, bao quát Việt quốc, Sở quốc.

Chỉ cần có đại tai nạn, nàng nhất định sẽ đuổi tới trận.

Còn có cái kia hoàn toàn không nhịn được A Lỗ Na Na công chúa, Tuyết Ẩn muốn mượn cơ hội tẩy đi Na Na công chúa nội tâm giết chóc, để nàng biết sinh mệnh đáng ngưỡng mộ.

Mà lần này bệnh đậu mùa nguy cơ, thần nữ Tuyết Ẩn mặc dù không thể cứu trị, nhưng lại từ đồ đao phía dưới cứu tính mạng của vô số người.

Mà lại mỗi một ngày đều có vô số người bởi vì nàng cứu sống.

Mà lại, nàng chỉ cứu đê tiện nhất đáng thương lão bách tính.

Không phải nàng kỳ thị quý tộc, võ sĩ, quyền quý, mà là những thứ này đê tiện nhất lão bách tính càng cần hơn nàng.

Bây giờ nàng, tại vô số Khương quốc dân chúng bên trong, có thể nói là vạn gia sinh Phật.

Tử thần giáng lâm thời điểm.

Thiên thần ở đâu? Tuyết miếu sơn thần ở đâu?

Đều không có!

Chỉ có thần nữ Tuyết Ẩn, cùng với chúng ta.

Bôn ba ròng rã một ngày sau đó, mỗi lúc trời tối đã khuya, nàng đều sẽ trở lại Thẩm Lãng gian phòng.

Sau đó, tắm rửa thay quần áo.

Nàng rất ưa thích sạch sẽ, nhưng là mỗi ngày lại rất bẩn thỉu nhất Khương quốc bách tính ở chung một chỗ.

Tắm rửa về sau, nàng ngủ ở căn phòng cách vách bên trong, cũng không cần đóng cửa, còn cùng Thẩm Lãng trò chuyện.

Trả lời ôn nhu, giống như gió xuân mảnh nước.

. . .

Đại miếu xây xong!

Rất nhanh Thẩm Lãng liền sẽ đem hắn biến thành miếu Khổng Tử.

Sau đó, chính là Thẩm Lãng trình diễn cứu vớt vạn dân kỳ tích.

Hắn Thẩm Lãng liền muốn trở thành toàn bộ Khương quốc chúa cứu thế.

Ngày mai, hắn chúa cứu thế hành động liền muốn bắt đầu.

Bất quá, hắn cũng sắp rời đi Khương quốc.

Nơi này nhiệm vụ, chẳng mấy chốc sẽ hoàn thành.

Trình diễn một trận kỳ tích.

Một trận thần tích.

Một trận đại sát lục về sau.

Thẩm Lãng liền muốn trở lại Việt quốc quốc đô, hướng Quốc quân giao nộp.

Nhiều nhất hơn mười ngày, hắn muốn đi.

. . .

Lúc này, thần nữ Tuyết Ẩn ở bên trong ở giữa tắm rửa.

Thẩm Lãng ở bên ngoài đọc sách.

Nhưng là, Chung Sở Khách rời đi thời điểm nói qua, thần nữ Tuyết Ẩn chỉ còn lại mười ngày sinh mệnh.

Bây giờ, đã là ngày thứ sáu, còn thừa lại bốn ngày.

Thẩm Lãng đã nghĩ hết tất cả biện pháp, cũng kiểm tra qua vô số lần.

Tìm không thấy Tuyết Ẩn nguyên nhân bệnh.

Tìm không thấy là nàng trúng độc gì.

Thậm chí, Thẩm Lãng hoàn toàn nhìn không ra nàng trúng độc.

Cho nên, tự nhiên không còn biện pháp nào cứu nàng.

Tâm hắn gấp như lửa đốt.

Khoảng cách tử kỳ của nàng, chỉ có bốn ngày rồi?

Chẳng lẽ tùy ý dạng này thiên sứ nữ tử chết đi?

Không, tuyệt đối không!

Thẩm Lãng vắt hết óc, tại trí não bên trong đọc qua tất cả tư liệu.

Hắn nhất định phải nghĩ biện pháp cứu vớt Tuyết Ẩn.

Mà lại gần nhất thần nữ Tuyết Ẩn, có chút phát sốt.

Thẩm Lãng vẫn như cũ tìm không thấy nguyên nhân.

Bên trong truyền đến tiếng nước, là thần nữ đang tắm.

Đây là nàng một ngày hạnh phúc nhất thời gian.

"Thần tiên cô cô, ngươi vì sao mỗi một ngày đều đang bôn ba, mỗi một ngày đều tại cứu trợ vạn dân, là bởi vì trong lòng nhân từ sao?" Thẩm Lãng nhịn không được hỏi.

Kỳ thật, Thẩm Lãng không tin tưởng lắm trời sinh thánh nhân.

Tuyết Ẩn nói: "Không phải."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì vì cái gì?"

Tuyết Ẩn nói: "Vì thứ tội, vì tích đức."

Thẩm Lãng nói: "Chung Sở Khách đại tông sư trước khi đi nói qua, đây không phải là tội lỗi của ngươi."

Tuyết Ẩn nói: "Tâm ma khó giải, bệ hạ tai nạn, chính là ta sai lầm."

Lời này, cũng làm người ta có chút nghe không hiểu lắm.

Thẩm Lãng nói: "Kia cô cô là ai tích đức?"

Tuyết Ẩn nói: "Ta không biết, ta hi vọng người kia tồn tại, nhưng là trong lòng ta lại biết, hắn khả năng không tồn tại."

Lời này thật phức tạp, càng để cho người nghe không hiểu.

Thẩm Lãng trầm mặc một hồi nói: "Thần tiên cô cô, Chung Sở Khách đại tông sư nói, ngài chỉ có bốn ngày tính mạng."

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Có lẽ vậy."

Lập tức, Thẩm Lãng lâm vào trầm tĩnh.

Bỗng nhiên!

Trong không khí mùi thơm, nháy mắt nồng đậm rất nhiều.

So với lần trước còn muốn nồng đậm.

Liền phảng phất nhất thuần rượu.

Sau đó, bên trong truyền đến một trận thanh âm thống khổ.

Thẩm Lãng bỗng nhiên đứng lên nói: "Cô cô, là ngươi lại phát tác sao?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Ừm."

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Lần này phát tác, hai cánh tay đều sẽ bị đông cứng đúng không?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Ừm, dạng này liền mất đi sinh hoạt tự gánh vác năng lực."

Thẩm Lãng nói: "Ta đi gọi cái cô nương kia tới."

Bởi vì hiện tại thần nữ Tuyết Ẩn đang tắm, tiên nữ trên người cái gì đều không có mặc.

Mà lại nàng đã phát tác, hai tay đã mất đi động đậy năng lực.

Đã không có biện pháp mình mặc quần áo.

Nàng toàn thân không được mảnh vải, chỉ có nữ nhân mới có thể đi vào vì nàng mặc quần áo, đưa nàng ôm ra.

Bên trong thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Không cần, Thẩm Lãng ngươi tiến đến, giúp ta thân thể lau chùi sạch sẽ, sau đó mặc quần áo, đem ta ôm đến trên giường, chịu qua một kiếp này."

Thẩm Lãng nói: "Có thể là, ngài trên thân cái gì đều không có mặc a, nam nữ khác nhau."

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Không sao, ngươi là một cái hảo hài tử."

Thẩm Lãng nói: "Có thể là, trong lòng ta có tà niệm."

Tuyết Ẩn nói: "Có tà niệm, ngươi cũng là một cái hảo hài tử, vào đi, thân thể của ta ngươi thấy cũng liền thấy được, không cần gấp gáp."

Trong không khí hương thơm, càng thêm nồng đậm.

Thẩm Lãng cầm lấy sạch sẽ khăn mặt cùng tơ lụa quần áo, đi vào phòng tắm.

Thần nữ Tuyết Ẩn, tại trong thùng tắm.

Hương khí đã giống như liệt tửu.

Dưới nước thơm thân, như ẩn như hiện.

Sau đó, Tuyết Ẩn cố nén đau đớn, đứng người lên thân, run rẩy nói: "Hảo hài tử, vì ta sát lau - người thể, thay đổi y phục, sau đó ôm ta về trên giường đi."

Lập tức, một bộ tiên nữ thân thể, hiện ra ở Thẩm Lãng trước mặt.

Mà liền tại lúc này!

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Mười cái siêu cấp võ đạo cường giả, bỗng nhiên phá vỡ vách tường, xông vào trong phòng.

Bọn hắn toàn bộ là đầu trọc.

Tuyết miếu sơn thần siêu cấp tăng nhân cao thủ.

Người tới cười ha ha, điên cuồng nghiêm nghị nói.

"Toàn bộ Khương quốc, cũng chỉ có thể có một cái thần miếu, đó chính là tuyết miếu sơn thần."

"Đến từ Việt quốc Thẩm Lãng, ngươi vậy mà muốn tại Khương quốc thành lập miếu Khổng Tử, dám cùng chúng ta tranh đoạt Khương quốc vạn dân tín ngưỡng, đó chính là tự tìm cái chết."

"Khổ Hải đại tế sư để chúng ta tới, đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

"Tuyết Ẩn thần nữ, ngươi lại độc phát thật sao? Lại không cách nào nhúc nhích thật sao? Thật sự là cơ hội ngàn năm một thuở a."

"Chư vị Phật huynh, xông đi vào đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh, sau đó mở rộng tầm mắt, nhìn kỹ thần nữ Tuyết Ẩn tiên khu, đây chính là không được mảnh vải a."

"Đây là khuynh quốc khuynh thành thiên hạ tiên tử, nhìn một chút đời này liền đáng giá, thậm chí kiếp sau cũng đáng."

"Sau khi xem xong, đưa nàng đưa đến tuyết miếu sơn thần, để bể khổ đại sư hưởng dụng, dạng này tiên tử mỹ nhân, chỉ có Khổ Hải đại tế sư mới xứng hưởng dụng a, ha ha ha ha ha!"

Mười cái võ công cực mạnh tăng nhân, điên cuồng hướng lấy Tuyết Ẩn tắm rửa gian phòng vọt tới!

Vì nhìn thần nữ Tuyết Ẩn thân thể, bọn hắn đều điên dại.

Thần nữ Tuyết Ẩn một lần nữa ngồi trở lại đến sương trắng mịt mờ trong nước, đem cổ một chút thân thể mềm mại toàn bộ che giấu ẩn tàng, hướng Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Hảo hài tử, kia áo choàng đắp lên, sau đó trở về trong thùng tắm cùng ta ở chung một chỗ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 224: Thẩm Lãng Thần Nữ Tình Mê! Thời Khắc Cuối Cùng! Bộc Phát

Thẩm Lãng cũng không làm kiêu, trực tiếp tiến vào trong thùng tắm.

Nhất thời hương khí càng thêm nồng đậm.

Thẩm Lãng thật giống như một con chuột, tiến vào thùng rượu bên trong,

Nhất định phải say mèm ba ngày ba đêm.

Bất quá, hắn tìm một cái áo choàng đem thần nữ Tuyết Ẩn toàn thân bao vây lại.

Thần tiên cô cô thân thể, cũng không thể bị những người khác nhìn thấy.

Bất quá cái này thùng tắm nhỏ như vậy, Thẩm Lãng cái này vừa tiến đến, khó tránh khỏi cùng nàng nhét chung một chỗ.

Nguyên lai nhuyễn ngọc loại vật này là thật tồn tại a.

So ngọc còn muốn nhẵn bóng.

So bông tuyết còn muốn mềm mại.

Nhẹ nhàng đụng vào một chút, liền phảng phất ăn Nhân Sâm Quả đồng dạng, dư vị vô tận.

Cho nên nói người hoàn toàn là tinh thần động vật.

Tại mãnh liệt tinh thần khí dưới trận , bất kỳ cái gì cảm giác đều có thể vô hạn phóng đại.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Nháy mắt, kia mười cái tuyết miếu sơn thần tăng nhân vọt vào.

Mà lại là trực tiếp đem gian phòng vách tường đụng nát.

Đối mặt với Tuyết Ẩn, vây quanh đến cực kỳ chặt chẽ.

"Nha, đều nói thần nữ Tuyết Ẩn băng thanh ngọc khiết, xem ra hoàn toàn là giả dối."

"Thần nữ các hạ, ngươi vậy mà bao nuôi tên tiểu bạch kiểm này? Thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt."

"Hắn dáng dấp là coi như không tệ, nhưng tuyệt đối là một cái tốt mã dẻ cùi, có thể thỏa mãn ngươi sao? Ngươi nhìn xem hai mươi tuổi, nhưng hoàn toàn là như lang như hổ, ngay tại chỗ hút đất niên kỷ đi, hắn chỉ là một cái tiểu bạch kiểm có thể thỏa mãn ngươi sao?"

"Đúng vậy a, đúng vậy a, tên tiểu bạch kiểm này không thỏa mãn được ngươi, không bằng để Phật gia nhóm đến thỏa mãn ngươi, chúng ta mỗi một cái đều hung mãnh vô cùng, tu luyện vui mừng vui thiền cao thủ a, tuyệt đối có thể thỏa mãn thần nữ, ha ha ha ha."

"Đã đều công khai nuôi tiểu bạch kiểm, còn e lệ cái gì a, lại còn dùng áo choàng bao lấy thân thể. Phật gia nhóm thật vất vả xuống núi một chuyến, ngươi cũng không thể để chúng ta đến không đi, coi như không thể ở trên thân thể ngươi run, cũng phải để Phật gia nhóm nhìn xem thân thể của ngươi đi."

"Thần nữ, ngài nước tắm có phải là có chút nguội mất, ta cho ngài thêm hai ngâm?"

Đối với tuyết miếu sơn thần những thứ này tăng nhân, Thẩm Lãng sớm có nghe thấy, hung tàn háo sắc.

Nhưng thật gặp được vẫn là nhìn mà than thở, thật đúng là hạ lưu đến cực hạn.

Cầm đầu một cái hòa thượng phát hiện Tuyết Ẩn hai tay hoàn toàn không cách nào động đậy, không khỏi mừng lớn nói: "Thần nữ đã độc phát, nàng đã không thể động đậy, tiện nghi Phật gia nhóm."

Mà lúc này, bên ngoài viện mấy chục tên võ sĩ liền muốn xông lại.

Việt quốc sứ đoàn võ sĩ hoàn toàn là giả chết coi như cái gì đều nghe không được, nhưng Kim thị gia tộc và Thiên Đạo hội võ sĩ lại dũng cảm xông ra.

Cho dù là bọn họ đối mặt tuyết miếu sơn thần cao thủ là lấy trứng chọi đá, cũng phải xông lên một trận chiến.

"Lui ra." Thẩm Lãng lớn tiếng hạ lệnh.

Những thứ này tuyết miếu sơn thần tăng nhân, võ công là tương đương cao.

Kim thị gia tộc và Thiên Đạo hội cái này mấy chục tên võ sĩ xông lên cũng là không công chịu chết.

Cái này mười mấy ác tăng phát hiện thần nữ Tuyết Ẩn đã không cách nào nhúc nhích, lập tức mừng như điên.

Lúc này Tuyết Ẩn không chỉ có riêng là hai tay không cách nào động đậy, hơn nữa còn là độc phát.

Lần trước độc phát thời điểm, Thẩm Lãng có thể là thấy rất rõ ràng.

Quả thực ngươi Ninh Diễm thận kết sỏi phát tác thời điểm còn muốn thống khổ ra nhiều lần, quả thực là người phàm không thể tiếp nhận.

"Ôm chặt ta, ở giữa đừng có khe hở, dùng ta tay che lỗ tai của ngươi."

Thần nữ Tuyết Ẩn nói.

Thẩm Lãng run lên, tại sao phải dạng này a.

Bất quá hắn hoàn toàn làm theo.

Giơ lên Tuyết Ẩn hai tay, hai cây ngón tay ngọc ngăn chặn lỗ tai của hắn.

Sau đó, Thẩm Lãng ra hai tay ôm thần nữ tuyết eo ôm chặt, để thân thể hai người ở giữa không có một chút điểm không tập.

Trong chốc lát, giống như ôm cả tòa mỹ diệu núi tuyết.

Thẩm Lãng phát hiện, thân thể của nàng một nửa là nóng hổi, viễn siêu thường nhân nhiệt độ.

Mà bình thường là triệt để lạnh buốt, giống như đông cứng.

Toàn bộ tiên tử thân đều tại kịch liệt run rẩy, tần suất phi thường cao run rẩy.

"Này nương môn hai cánh tay đều không thể động đậy, tiện nghi chúng ta, thoải mái thống khoái đi."

Mười mấy song ác tay bắt tới, muốn cởi bỏ thần nữ Tuyết Ẩn trên người áo choàng.

Mặt khác mấy cái tay càng vô sỉ, trực tiếp liền muốn hướng nàng dưới nước thân thể mềm mại yếu hại chộp tới.

Còn có hai người, trực tiếp liền muốn móc ra tiểu tử, hướng về phía thùng tắm đi tiểu.

Thần nữ Tuyết Ẩn phần eo trở lên cơ hồ đều không thể nhúc nhích, càng thêm không cách nào thi triển võ công.

Thân thể của nàng run rẩy đến cực hạn.

Mười cái ác tăng tay, liền muốn kéo trên người nàng áo choàng.

Liền muốn tiên khu chợt tiết!

Cấp tốc!

Bỗng nhiên. . .

"A!"

Thần nữ Tuyết Ẩn bỗng nhiên phát ra vô cùng đáng sợ cao tần gào thét.

Thanh âm này kỳ thật không lớn, nhưng lại phi thường cao.

Nháy mắt, một cỗ vô cùng cường đại sóng âm, bỗng nhiên bắn ra.

Dùng nội lực chế tạo sóng siêu âm.

Kim Dung đại sư bên trong có Sư Tử Hống.

Vậy nàng là cái gì rống đâu?

Cá heo rít gào?

Nháy mắt. . .

Kia mười cái ác tăng bỗng nhiên phát ra một trận kêu thảm.

Toàn bộ lỗ tai chảy máu.

Trực tiếp liền điếc.

Mà lại sóng siêu âm công kích không chỉ có riêng là đối lỗ tai, còn có toàn bộ đại não.

Siêu cao sóng âm sẽ để cho đầu óc công năng lâm vào ngắn ngủi tê liệt, tạo thành mãnh liệt não tổn thương, chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt, căn bản là đứng không vững.

Cho nên cái này mười cái ác tăng thống khổ ngồi xổm xuống, ôm lấy đầu, liều mạng kêu thảm.

May mắn những thứ này ác tăng đều là đối mặt Tuyết Ẩn, cho nên đều tại tiếng hét giận dữ của nàng sóng sát thương phạm vi bên trong.

Mà Thẩm Lãng thì tại Tuyết Ẩn đằng sau, nếu không dù là ngăn chặn lỗ tai, cũng nhất định sẽ thụ thương.

Lấy hắn nhỏ thể trạng, căn bản gánh không được Tuyết Ẩn sóng âm công kích, trực tiếp liền ợ ra rắm bị mất mạng.

Nhưng mà. . .

Phát ra sóng âm công kích về sau, thần nữ Tuyết Ẩn cũng đến cực hạn, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Nàng muốn nói với Thẩm Lãng một câu, nhưng lại nửa câu đều nói không ra.

Nàng muốn nói cho Thẩm Lãng, lập tức nắm chặt cơ hội, đi đem cái này cầm thú toàn bộ giết chết.

Nhưng Thẩm Lãng căn bản không cần nàng phân phó, trực tiếp rút ra chủy thủ nhảy ra ngoài.

"Phốc đâm, phốc đâm, phốc đâm. . ."

Thừa dịp những thứ này ác tăng nhân đầu óc ở vào tê liệt thời điểm, trực tiếp nhắm ngay hậu tâm của bọn hắn một người một chủy thủ, cơ hồ giết đến sạch sẽ.

Nhưng là. . .

Tại giết cái cuối cùng tăng nhân thủ lĩnh thời điểm.

Hắn bỗng nhiên mở choàng mắt, nồi đất lớn nắm đấm, bỗng nhiên hướng Thẩm Lãng đập tới.

Hắn võ công tối cao, cho nên nhất nhanh khôi phục lại.

Cái này nếu như bị đập trúng, Thẩm Lãng tuyệt đối mất mạng, mà lại lấy hắn cặn bã võ công, căn bản là ngăn không được.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn!

Một giây sau.

Một khối nhọn mảnh gỗ vụn, nháy mắt đâm xuyên qua cái này tăng nhân đầu lĩnh đầu, trực tiếp mất mạng.

Thùng tắm nổ.

Cứ việc hai tay không thể động, nhưng Tuyết Ẩn hay là dùng chân cứu được Thẩm Lãng tính mệnh, chân ngọc bỗng nhiên đá nát thùng tắm, để mảnh gỗ vụn biến thành vô số đạn, đem cái kia tăng nhân đầu lĩnh đâm vào thủng trăm ngàn lỗ.

Sau đó một giây sau, nàng trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Toàn bộ thân thể thống khổ run rẩy, miệng bên trong máu tươi không ngừng tuôn ra.

Độc phát thời điểm, nàng là không thể tiến hành bất luận cái gì công kích.

Nhưng là vừa rồi, nàng lại là sóng siêu âm công kích, lại là nổ thùng tắm giết chết cái kia tăng nhân thủ lĩnh cứu được Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian ôm lấy Tuyết Ẩn tiên khu, nhanh chóng trở lại trên giường.

Đưa nàng trên thân ướt sũng áo choàng cởi xuống, mềm mại khăn lông khô, lau khô thân thể của nàng.

Sau đó, đắp lên mềm mại tơ ngỗng chăn mền.

Lau khóe miệng nàng máu tươi.

Trong không khí hương khí càng ngày càng đậm hơn, để Thẩm Lãng thật muốn say ngã.

Nơi này không phải hình dung từ, mà là thật muốn uống rượu say ngã cái chủng loại kia.

Nàng mỗi một lần độc phát thời điểm, hương khí liền sẽ càng nồng đậm.

Thân thể của nàng phát ra tần số cao kích rung động, hoàn toàn ức chế không nổi.

Loại thống khổ này, hoàn toàn vượt qua nhân loại chịu đựng cực hạn.

"Chủ nhân." Bên ngoài mười ba hô.

Thẩm Lãng nói: "Đi thu thập một chút bên trong, đem tất cả thi thể toàn bộ băm, cho kền kền ăn."

"Vâng." Mười ba đạo.

Thẩm Lãng nói: "Lại nấu một thùng nước, đặt ở chỗ đó."

Sau đó mấy chục tên võ sĩ đi vào, đem Tuyết Sơn thánh miếu mười cái ác tăng thi thể kéo ra ngoài.

Thẩm Lãng nhìn thấy thống khổ cực hạn Tuyết Ẩn, cũng nhịn không được nữa, trực tiếp tiến vào trong chăn, ôm lấy nàng tiên khu.

Mặc dù không thể giảm bớt nỗi thống khổ của nàng, nhưng tối thiểu có thể làm cho nàng cảm nhận được một chút ấm áp.

Ròng rã hơn nửa canh giờ sau.

Tất cả kết thúc.

Tuyết Ẩn thật dài hô một cái hương khí.

"Cám ơn ngươi."

Thẩm Lãng lắc đầu.

Tuyết Ẩn nói: "Lại muốn làm phiền ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Không có việc gì."

Sau đó, hắn ôm lấy Tuyết Ẩn, một lần nữa đưa nàng đặt ở thùng tắm bên trong.

Mỗi một lần phát tác về sau, nàng đều muốn tắm rửa.

Tắm rửa hoàn tất, mặc vào sạch sẽ quần áo,

Thẩm Lãng cho nàng chải vuốt tóc.

"Cô cô, ngươi võ công cũng quá cao, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của ta."

Xác thực quá trâu rồi a.

Hai tay không cách nào động đậy, trực tiếp dùng sóng siêu âm tiếng gào nháy mắt đánh bại mười mấy tên cao thủ.

"Ngươi không nên gọi Tuyết Ẩn, phải gọi cá heo công chúa." Thẩm Lãng cười nói.

Sau đó, lại lắc đầu.

Không được, không thể để cho cái ngoại hiệu này, bởi vì đã có người được xưng cái ngoại hiệu này.

Nhưng hai người nhan giá trị phong cách khác biệt có chút lớn.

Tuyết Ẩn nói: "Võ công thứ này, mỗi người tinh thông một môn, không có phân chia cao thấp. Muốn nói lợi hại, đại ngốc cùng Cừu Yêu Nhi mới lợi hại, nhất lực hàng thập hội, đó mới là vương đạo, chúng ta đây đều là bàng môn tà đạo."

Thẩm Lãng lần thứ nhất nhìn thấy như thế một cái thần tiên giống như nữ tử xưng mình bàng môn tà đạo.

Cừu Yêu Nhi lợi hại như vậy sao?

Kiếm Vương Lý Thiên Thu như thế khen nàng, hiện tại thần nữ Tuyết Ẩn cũng như thế khen nàng.

Lợi hại như vậy nữ nhân, vậy mà ngủ qua ta, thật sự là cùng có vinh yên.

Hơn nữa còn mang thai con của ta.

Bất quá, giống như tất cả đều không có quan hệ gì với Thẩm

Lãng.

Cừu Yêu Nhi thế giới không cần nam nhân, cũng không cần Thẩm Lãng, nàng đại khái liền kém bản thân sinh sôi chức năng này.

"Tốt, ngủ đi!" Tuyết Ẩn nói.

Trước đó Tuyết Ẩn tắm rửa gian phòng, không phải đơn độc phòng tắm, mà là Thẩm Lãng phòng ngủ.

Hiện ra tại đó rối tinh rối mù, không có cách nào ngủ.

Thẩm Lãng liền muốn đi bên ngoài tìm gian phòng ngủ.

Tuyết Ẩn nói: "Ngay tại trên giường ngủ ngon, muốn cái gì gấp?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không được, ta có tà niệm."

Tuyết Ẩn nói: "Cái kia cũng không sao, ta đều là phải chết người, cuối cùng thời gian từ ngươi làm bạn cũng là duyên phận."

Thẩm Lãng ngẫm lại cũng thế, ngay tại trên giường nằm xuống, hai người che kín khác biệt chăn mền.

Cứ việc tại cùng một trên giường lớn, nhưng Thẩm Lãng không có đi đụng thần nữ một đầu ngón tay.

Nhưng là. . .

Một khắc đồng hồ về sau, Thẩm Lãng vẫn là xuống giường.

Ngồi trên mặt đất đánh chăn đệm nằm dưới đất.

Không được, tà niệm quá nặng, hoàn toàn áp chế không nổi.

Ai!

Ta là cặn bã, ta là cặn bã.

Một cái cặn bã, hai cái cặn bã, ba con cặn bã.

Thẩm Lãng đếm tới một trăm con, vẫn là ngủ không được.

Trước đó sẽ không như vậy, trước đó hắn giấc ngủ rất tốt. Mặc kệ có nặng hơn nữa tâm tư, nhắm mắt lại không cao hơn năm phút liền có thể ngủ.

Mà bây giờ, vậy mà lăn lộn khó ngủ, giống như đánh bất tỉnh chính mình cũng ngủ không được.

Tuyết Ẩn nói: "Ngủ không được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ừm."

Tuyết Ẩn nói: "Vậy ngươi đem lỗ tai lại gần."

Thẩm Lãng đem lỗ tai đưa tới.

Không cẩn thận còn cọ xát thần nữ tuyết môi, hương thơm dập dờn.

Sau đó, Tuyết Ẩn ghé vào lỗ tai hắn đọc một đạo kinh văn.

Lập tức, Thẩm Lãng cảm giác được một cỗ rã rời đánh tới, trực tiếp ngủ đi qua.

Ngủ trước đó, hắn nói một câu.

"Cô cô, ngươi lại phát sốt a!"

Mấy ngày gần đây nhất, nàng liên tiếp phát sốt, chẳng lẽ loại kịch độc này sẽ còn dẫn tới phát sốt sao?

. . .

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng tỉnh lại thời điểm, thần nữ Tuyết Ẩn đã đi.

Đương nhiên, không phải loại kia đi.

Mà là lại đi ra cứu vớt vạn dân.

Thần tiên cô cô, ngươi thực sự quá liều mạng a.

Nhưng là dùng chính nàng thuyết pháp.

Nàng là tại thứ tội.

Cũng là tại tích đức, làm một cái không biết là có hay không tồn tại người tích đức.

Nàng hai tay đều không thể động đậy, là mình đánh răng rửa mặt.

Mà lại nàng không chỉ mình đánh răng rửa mặt, còn cho Thẩm Lãng chen tốt kem đánh răng.

Không sai, kem đánh răng, lại là Lãng gia phát minh.

Tuyết Ẩn siêu cấp yêu.

. . .

Hôm nay, Thẩm Lãng mới xây miếu Khổng Tử liền muốn mở cửa tiếp khách.

Có thể nói là vạn chúng chú mục.

Bởi vì quan hệ này đến hắn có thể hay không trở thành Khương quốc vạn dân chúa cứu thế.

Nếu như Thẩm Lãng thành công, liền có thể trợ giúp Khương quốc vạn dân vĩnh cửu chống cự bệnh đậu mùa.

Từ đó về sau, Khương quốc liền không lại chịu cái này Tử thần uy hiếp.

Nhóm đầu tiên thí nghiệm người, chính là từ Việt quốc chộp tới hơn ngàn tên nô lệ.

Thẩm Lãng mấy chục tên võ sĩ trấn giữ miếu Khổng Tử, mỗi một nhóm tiến đến mười người, mà lại toàn bộ che kín con mắt.

Thẩm Lãng lần lượt vì bọn họ trồng lên bệnh đậu mùa.

Hướng cánh tay trồng vào bệnh đậu mùa, cơ hồ là duy nhất phòng ngự bệnh đậu mùa biện pháp.

Toàn bộ Địa Cầu cơ hồ chính là dựa vào biện pháp này, triệt để diệt tuyệt bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch.

Các ngươi hỏi bệnh đậu mùa vắc xin nơi nào đến?

Quả thực không nên quá nhiều a, Khương quốc khác có lẽ thiếu, nhưng vĩnh viễn không thiếu trâu, càng không thiếu lây nhiễm bệnh đậu mùa ra đậu trâu.

Trồng xong bệnh đậu mùa về sau.

Sau đó chính là chờ đợi , chờ đợi bệnh đậu mùa bệnh đậu mùa virus trên cơ thể người bên trong bộc phát.

Đương nhiên lần này bộc phát sẽ phi thường rất nhỏ.

Bởi vì bệnh đậu mùa virus đối người gây nên bệnh lực phi thường yếu, mấy ngày kế tiếp về sau, vẻn vẹn sẽ có một chút xíu phát sốt, sau đó trên đùi xuất hiện một viết mẩn mụn đỏ, mười ngày qua sau liền sẽ tróc ra triệt để khỏi hẳn.

Từ nay về sau, người này trong cơ thể liền thu được vĩnh viễn bệnh đậu mùa kháng thể, sẽ không còn lây nhiễm bệnh đậu mùa.

Trung Quốc cổ đại tại Tống Chân Tông thời điểm, liền đã có loại đậu thuật, nhưng bởi vì dạng này như thế nguyên nhân, vẫn là có nhất định nguy hiểm hệ số.

Mà lúc này Thẩm Lãng trải qua mấy lần cải tạo, khiến cho bệnh đậu mùa virus đã phi thường yếu ớt.

Hơn ngàn cái Việt quốc nạn dân trồng bệnh đậu mùa vắc xin về sau, liền lẳng lặng tại bên trong tòa miếu lớn chờ đợi.

Năm sáu trăm mét vuông bên trong tòa miếu lớn, chen lấn hơn nghìn người, kia thật là không chịu nổi a, mùi thối ầm ầm.

Nhưng là cái này một ngàn người lại muốn xen vào lý, tuyệt đối không thể loạn bài tiết, còn muốn phân thủy chia ăn vật.

Mà lại đang sợ hãi phía dưới, đặc biệt dễ dàng sai lầm, giống như một cái thùng thuốc nổ, châm lửa liền muốn nổ.

Thẩm Lãng là không có chút nào kiên nhẫn làm loại chuyện như vậy.

Nhưng là Tuyết Ẩn đem tất cả mọi chuyện đều tiếp quản tới.

Nàng mỗi ngày đều ở chỗ này thối hoắc bên trong tòa miếu lớn, quản lý cái này hơn một ngàn cái nô lệ.

Cũng thật sự là thần.

Vẻn vẹn nàng một người, liền đem tất cả mọi người quản lý đến ngay ngắn rõ ràng.

Nàng tại một ngàn cái nô lệ bên trong chọn lựa ra một trăm cái tiểu đội trưởng, mười cái đại đội trưởng, một thủ lĩnh.

Lúc đầu ở vào trong sự sợ hãi thí nghiệm người, nhìn thấy thân ảnh của nàng, nghe được thanh âm của nàng, sẽ lập tức an tĩnh lại.

Nàng nói mỗi một câu nói, đều giống như thánh chỉ đồng dạng.

Toàn bộ bên trong tòa miếu lớn phi thường thối, nhưng là trên người nàng mùi thơm, lại giống như có thể che lại tất cả mùi thối, làm cho cả bên trong tòa miếu lớn tại mọi thời khắc đều có một sợi hương thơm.

Thần nữ mặc kệ ở nơi nào, đều là thần nữ.

Bạch liên hoa mở tại núi tuyết đỉnh là mỹ lệ thánh khiết, nhưng là mở tại hắc ám trong đầm lầy, cũng đồng dạng là mỹ lệ thánh khiết.

Thậm chí vừa nhìn thấy thân ảnh của nàng, nghe được nàng hương khí, liền sẽ lập tức an tĩnh lại, trong lòng tràn ngập hi vọng.

Mấy ngày nay thời gian, đại miếu bên trong cái này một ngàn cái thí nghiệm người không có việc gì.

Vậy liền giao cho bọn hắn một cái việc phải làm.

Chế tác một khối bảng hiệu, trên đó viết miếu Khổng Tử.

Sau đó, lại dùng đầu gỗ điêu khắc ra mấy cái pho tượng.

Tỉ như Khổng Khâu a, tỉ như Chu công a.

Tóm lại, đem mấy cái thánh nhân pho tượng toàn bộ điêu khắc đi ra.

Hơn nghìn người cùng làm việc.

Vẻn vẹn ba ngày thời gian, liền đem miếu Khổng Tử bảng hiệu, còn có thánh nhân pho tượng mở đi ra.

Ngươi nói điêu khắc thật tốt không tốt?

Giống hay không?

Vẫn là rất không tệ, mặc dù so ra kém Việt quốc bên trong tòa thánh miếu như vậy khí vũ hiên ngang, nhưng nơi này dù sao cũng là Khương quốc.

Điều kiện đơn sơ, có cũng không tệ rồi, thoáng vượt qua một cái đi.

. . .

Ban đêm Tuyết Ẩn vẫn như cũ trở về tắm rửa thay quần áo.

Nhưng, đã không ngủ được.

Mấy ngày mấy đêm không ngủ được.

Nàng nói dù sao chỉ còn lại bốn ngày tính mạng, cũng đừng có lãng phí ở đi ngủ lên.

Mà còn lại cuối cùng này bốn ngày, Thẩm Lãng mỗi một ngày đều tại vắt hết óc.

Thậm chí đem tất cả mọi chuyện đều vứt ở một bên.

Chuyên tâm đánh hạ Tuyết Ẩn trong cơ thể kỳ độc.

Nhưng là vẫn như cũ không thu được gì, thậm chí liền nàng trúng cái gì độc cũng không biết.

Chung Sở Khách đại tông sư vẫn không có trở về, Thẩm Lãng sợ hãi hắn rốt cuộc không về được.

Ngày cuối cùng đến rồi!

Dựa theo thần Tuyết Ẩn tính toán, hôm nay chính là nàng cuối cùng thời gian.

Nàng phải chết!

Một lần cuối cùng độc phát về sau, nàng toàn thân đều sẽ bị đông cứng, hoàn toàn không cách nào động đậy.

Sau đó, dần dần triệt để chết đi.

Nghe vào có chút giống là xơ cứng cột bên.

Nhưng trên thực tế là không giống.

Thần nữ Tuyết Ẩn sẽ không cơ bắp héo rút, chính là toàn bộ thân thể mềm mại giống như bị đông lại.

Giống như trở thành ngọc thạch pho tượng.

Mà lại mỗi một lần độc phát thời điểm, hương khí bức người.

Tại cuối cùng này thời gian, Thẩm Lãng cơ hồ điên cuồng hơn.

Không được, ta nhất định phải cứu Tuyết Ẩn.

Nhất định phải cứu!

Nàng là trong nhân thế tinh linh.

Nàng là thánh khiết vô hạ thần nữ.

Dù là nàng luôn miệng nói là vì chuộc tội, vì tích đức.

Nhưng là Thẩm Lãng nhưng lại không biết, nàng nơi nào có tội?

Nếu như không cách nào đưa nàng cứu trở về, vậy sẽ trở thành Thẩm Lãng cả đời tâm ma.

Dạng này nhân gian tinh linh nếu như đều không cứu về được.

Vậy hắn cái gọi là thần y, còn có cái gì ý nghĩa?

Thần nữ cô cô, ta nhất định phải cứu ngươi, nhất định phải cứu ngươi.

Nhưng là, hắn vẫn như cũ không có đầu mối.

Sau cùng thời gian đều muốn tới, hắn vẫn như cũ không có đầu mối.

Căn bản không biết Tuyết Ẩn bên trong là cái gì độc?

Ta làm sao như thế vô dụng?

Thẩm Lãng, ngươi chính là một cái phế vật, phế vật, phế vật.

Thần nữ Tuyết Ẩn nằm ở trên giường, chờ lấy cuối cùng thời gian đến , chờ đợi một lần cuối cùng kịch độc phát tác.

Sau đó, chết đi!

Cùng lúc đó!

Miếu Khổng Tử bên trong!

Hơn ngàn Việt quốc nô lệ mới thút thít.

Mặc dù không biết chuyện gì xảy ra, nhưng hôm nay Thánh nữ không có tới.

Đây chính là xấu nhất tin tức.

Bọn hắn cũng biết, Thánh nữ phần eo trở lên là không cách nào động đậy.

Nàng đã thời gian không nhiều lắm.

Bỗng nhiên, có một cái Việt quốc nạn dân nói: "Chúng ta còn đang chờ cái gì, chúng ta nhất định phải vì Thánh nữ làm những gì?"

Sau đó, mấy trăm người khiêng ra một cái tốt nhất đầu gỗ.

Cục gỗ này tính chất tuyết trắng, mà lại không có vết sẹo.

Mấy trăm nạn dân một bên rơi lệ, một bên nhanh chóng tạo hình.

Bọn hắn không biết Khổng thánh nhân là ai?

Bọn hắn cũng không biết Chu công là ai?

Cho nên, tạo hình những người này giống thời điểm, bọn hắn rất chân thành, lại không cách nào đầu nhập linh hồn, cũng vô pháp đầu nhập đầy ngập yêu thương cùng ngưỡng mộ.

Nhưng là cho thần nữ Tuyết Ẩn điêu khắc thời điểm, lại đầu nhập vào mình tất cả tình cảm.

Ngắn ngủi không đến một canh giờ.

Thần nữ Tuyết Ẩn pho tượng hoàn thành.

Thật rất tốt!

Thực tế cặp mắt kia, thuần khiết, ôn nhu, tràn đầy vô hạn thương hại.

Này tấm pho tượng, khuôn mặt của nàng là mông lung, thậm chí dáng người cũng là mông lung.

Nhưng là. . .

Lại vô cùng rất giống.

Tràn đầy linh hồn cùng thánh khiết.

Liền phảng phất tùy thời phải bay trời mà đi.

Đây mới là tốt nhất tác phẩm nghệ thuật.

"Đứng lên, đứng lên, đem Thánh nữ pho tượng đứng lên."

Sau đó, hơn ngàn cái Việt quốc nạn dân, đem tất cả điêu khắc người tốt giống như toàn bộ đứng lên, thần nữ Tuyết Ẩn pho tượng ở giữa.

"Bảng hiệu treo lên, treo lên!"

Sau đó, mấy chục người động thủ, đem miếu Khổng Tử bảng hiệu treo đi lên.

Tại có ít người trong mắt, tòa thánh miếu này là Khổng Khâu đám người miếu Khổng Tử.

Mà tại vô số nạn dân, vô số sợ hãi Khương dân trong mắt, tòa thánh miếu này là Thánh nữ miếu.

Còn không có đợi đến Thẩm Lãng mệnh lệnh.

Miếu Khổng Tử pho tượng liền bị dựng nên đi lên, miếu Khổng Tử bảng hiệu liền bị treo lên.

Lập tức Khương vương chấn kinh.

Toàn bộ Khương quốc Vương tộc chấn kinh.

Vô số người chấn kinh.

Khương quốc chỉ có thể có một cái tín ngưỡng, đó chính là thiên thần.

Khương quốc chỉ có thể có một cái tuyết miếu sơn thần, làm sao có thể có có cái thứ hai miếu Khổng Tử?

. . .

Gian phòng bên trong.

Thần nữ Tuyết Ẩn đang chờ đợi kịch độc một lần cuối cùng phát tác.

Thẩm Lãng vẫn tại vắt hết óc, nghĩ biện pháp cứu chữa.

Nhưng, vẫn không có đầu mối.

Hắn cũng nhịn không được nữa, dùng sức đầu não túi nện vách tường.

"A. . . A. . . A. . ."

"Thẩm Lãng, ngươi tên phế vật này, ngươi tên phế vật này."

"Ngươi liền cô cô đều trị không hết, ngươi chính là triệt để phế vật, cần ngươi làm gì?"

Hắn không chỉ có bắt đầu đụng đầu, mà lại bắt đầu phiến mình cái tát.

"Dừng lại." Tuyết Ẩn ôn nhu nói: "Hảo hài tử, ngươi qua đây."

Thanh âm của nàng, tại mọi thời khắc đều có để người an tĩnh lại lực lượng.

Thẩm Lãng đi tới, nhịn không được đầu nhập trong ngực của nàng.

"Cô cô, ta hẳn là có thể chữa khỏi ngươi."

"Ta Thẩm Lãng vốn hẳn nên không gì làm không được, vì sao trị không hết ngươi a?"

Mà thần nữ Tuyết Ẩn nhưng không có cái gì sợ hãi, nàng không cách nào dùng tay vỗ an ủi Thẩm Lãng, chỉ có thể dùng ánh mắt trấn an.

"Sống lại vui gì, chết có gì sợ."

Lại là câu nói này.

"Hảo hài tử, ta thật không sợ chết."

"Mặc kệ là Chung Sở Khách sư đệ, vẫn là ta đều vốn là đáng chết người, chính là vì một cái khả năng không tồn tại chấp niệm mới sống tới ngày nay, đã tham sống sợ chết hai mươi năm, chết không có gì không tốt."

"Vừa vặn có thể cùng bệ hạ đoàn tụ, cũng đúng lúc có thể hỏi một chút hắn, bệ hạ ngươi lợi hại như vậy, làm sao bỗng nhiên liền chết."

"Bệ hạ chết rồi, chúng ta đám người này liền trở thành không nơi nương tựa cô nhi."

"Một cây đại thụ ngã xuống, trên ngọn cây này dây leo, trên cây xây tổ chim chóc, còn có thuộc hạ cỏ nhỏ Tiểu Hoa, đều nhao nhao đã mất đi che đậy, toàn bộ đều chết hết."

"Ngươi có lẽ không biết, bệ hạ chết đi, không chỉ đại biểu một quốc gia hủy diệt, còn đại biểu cho một thời đại, một hi vọng triệt để phá diệt."

Nói ra câu nói này thời điểm, thần nữ Tuyết Ẩn nước mắt bừng lên, lần thứ nhất có thút thít.

Nguyên lai, thần tiên cô cô cũng sẽ khóc sao?

Nước mắt từng khỏa trượt xuống, chảy tại Thẩm Lãng tóc bên trên.

"Thẩm Lãng ngươi cũng đã biết sao? Cô cô lúc còn trẻ thích qua một cái nam nhân, hắn dáng dấp cùng ngươi không hề giống, nhưng là tính cách có điểm giống, đều là loại kia nhìn rất xấu, trên thực tế lại người rất tốt."

"Ngươi nói ngươi có tà niệm, cô cô nghe rất cao hứng. Ngươi cũng là một cái như tinh linh nam tử, ngươi dạng này tiểu nam hài đối ta có tà niệm, ta tâm lý là đắc ý, chí ít ta còn lộ ra tuổi trẻ."

"Cô cô cũng nhanh phải chết, không nghĩ tới thời khắc cuối cùng làm bạn người của ta vậy mà là ngươi."

"Hài tử, ngươi mặc kệ muốn làm gì sự tình? Mặc kệ có cái gì tà niệm, đều có thể."

"Đây không phải cái gì khen thưởng, mà là lưu lại một cái tưởng niệm, miễn cho cô cô đi được quá im hơi lặng tiếng."

"Ngươi dạng này một cái hảo hài tử, ta nhìn cũng rất thích."

"Tại trước khi chết, ngươi đối ta tà niệm, ngược lại đối với ta là một loại khen thưởng, không phải sao?"

"Hôn ta đi, hài tử, khen thưởng ta đi!"

Thần nữ Tuyết Ẩn vô cùng ôn nhu nói.

Trên người nàng mùi thơm, trở nên vô cùng nồng đậm, giống như trở thành đẹp nhất rượu.

Thẩm Lãng bưng lấy nàng tinh xảo tuyệt luân khuôn mặt, thật giống như phấn trang ngọc trác đồng dạng, thiên hạ không còn có như thế gương mặt tinh xảo đi?

Mặc dù đã dừng lại tại cái nào đó nháy mắt.

Giống như đông cứng, vô cùng lạnh buốt.

Nhưng, nhưng như cũ mềm mại.

Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí hôn lên.

Sau đó!

Trong không khí mùi thơm, bỗng nhiên trở nên càng thêm nồng đậm.

Để Thẩm Lãng cơ hồ muốn mắt hoa đi qua.

Thần nữ Tuyết Ẩn, sau cùng kịch độc phát tác!

Thời khắc cuối cùng tiến đến.

Cùng lúc đó!

Không khí chung quanh, giống như bỗng nhiên trở nên ngột ngạt khắc nghiệt.

"A Di Đà Phật, ngã phật từ bi!"

Khương quốc đệ nhất cao thủ.

Đỉnh cấp cường giả.

Khương quốc tín ngưỡng lãnh tụ.

Tuyết miếu sơn thần đại tế sư, bể khổ đầu đà, chậm rãi đi vào viện tử.

Hoàng Phượng lão sư Tuyết Sơn lão yêu đều thua ở dưới tay của hắn.

Bước chân hắn chỗ đi chỗ, mặt đất vỡ vụn.

Bên cạnh hắn những nơi đi qua, hai bên đường cỏ nhỏ cùng lá cây, nhao nhao bẻ gãy vỡ vụn.

Mà lúc này, Thẩm Lãng cùng Tuyết Ẩn thần nữ ôm hôn.

Nàng cuối cùng kịch độc triệt để phát tác, từ đầu đến chân, triệt để trở thành khiến người cảm thấy lạnh lẽo. Hoàn toàn mất đi bất luận cái gì động đậy năng lực, bao quát ánh mắt cùng nói chuyện.

"Thần nữ Tuyết Ẩn, ngươi giết ta mười mấy tăng nhân, bể khổ đến đây lấy lại công đạo!"

Lời này một chỗ, sát khí ngút trời!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 225: Chúa Cứu Thế Thẩm Lãng! Đại Khai Sát Giới!

Khương quốc đệ nhất cao thủ, Khổ Hải đầu đà đi đến.

Thẩm Lãng trong tay trượt xuống một vật.

Đây là hắn thời khắc mấu chốt bảo mệnh dùng.

Thần nữ Tuyết Ẩn, đã hoàn toàn không cách nào động đậy, ôn nhu nằm ở nơi đó.

Khổ Hải không khỏi nói: "Sau cùng kịch độc phát tác? Nàng đã hoàn toàn không cách nào động đậy đâu?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Sau đó, Tuyết Sơn thần miếu đại tế sư Khổ Hải lại đến gần hai bước.

Hắn mỗi đến gần một bước, sát cơ liền trở nên càng thêm nồng đậm.

Ánh mắt liền càng thêm tàn nhẫn.

Bỗng nhiên!

Tuyết Ẩn thân thể mềm mại dần dần trở nên đỏ bừng.

Cho tới nay, đều là như tuyết trắng.

Lúc này, lại biến thành máu đỏ.

Liền phảng phất sắp bạo tạc núi lửa.

Khổ Hải dừng bước.

Thần nữ Tuyết Ẩn mặc dù không biết nói chuyện, cũng vô pháp động đậy.

Nhưng lại phát ra cảnh cáo.

Ngươi Khổ Hải như lại gần một bước, ta Tuyết Ẩn liền tự bạo.

Tuyết Ẩn toàn thân đều không thể động đậy, nhưng là chân khí có thể lưu động, đan điền có thể vận chuyển.

Cho nên, còn có thể tự bạo.

Một khi tự bạo, chẳng khác nào đem mấy chục năm tu luyện tất cả nội công cùng chân khí, nháy mắt nổ đi ra.

Mặc dù giết không được Khổ Hải, nhưng cũng có thể để hắn bản thân bị trọng thương.

Khổ Hải võ công cao hơn, thậm chí vượt qua Tuyết Sơn lão yêu. Nhưng là khoảng cách Chung Sở Khách cùng Tuyết Ẩn, vẫn là có một khoảng cách.

Mấu chốt nhất là Tuyết Ẩn trong cơ thể bên trong là Phù Đồ Sơn kịch độc, vạn nhất tự bạo thời điểm, loại này quỷ dị kịch độc nhiễm lên hắn Khổ Hải đầu đà thân thể lại nên làm cái gì bây giờ?

Cho nên hắn ngừng lại.

Dù sao Tuyết Ẩn lập tức liền phải chết, không cần nóng nảy.

Không cần liều lĩnh tràng phiêu lưu này.

Ta Khổ Hải đầu đà vinh hoa phú quý sinh hoạt còn thật lâu, mệnh là phi thường đáng tiền.

"Thẩm Lãng công tử." Khổ Hải nói.

Thẩm Lãng nói: "Có gì chỉ giáo?"

Khổ Hải nói: "Toàn bộ Khương quốc chỉ có thể có một cái tín ngưỡng, chỉ có thể có một cái thần miếu."

Thẩm Lãng nói: "Ta cái kia miếu là cứu người."

Khổ Hải nói: "Hoan nghênh ngươi tại Tuyết Sơn thần miếu cứu người."

Thẩm Lãng nói: "Quá xa."

Khổ Hải đầu đà nói: "Ngươi tòa thánh miếu kia nhất định phải hủy đi."

Thẩm Lãng nói: "Hủy đi liền không có cách nào cứu người."

Hai người nói chuyện, lâm vào tử cục.

Sau đó Khổ Hải đầu đà liền ở chỗ này chờ, các loại Tuyết Ẩn chết đi.

Dạng này Thẩm Lãng liền rơi vào trong tay của hắn.

Hắn đương nhiên sẽ không giết Thẩm Lãng, dù sao Thẩm Lãng trong đầu còn có cứu vớt bệnh đậu mùa kỹ thuật, mà lại sau lưng của hắn là Kim thị gia tộc, cầm xuống Thẩm Lãng liền có thể muốn làm gì thì làm bắt chẹt.

Dù sao Khổ Hải đầu đà cũng là muốn nuôi tăng binh, hơn nữa còn muốn hưởng thụ xa hoa lãng phí lộng lẫy sinh hoạt.

Mà Tuyết Sơn thần miếu cũng không thu thuế, cũng không trồng ruộng, hàng năm dựa vào con dân cung phụng, tiền không phải rất đủ a.

Mấu chốt nhất là mấy tháng gần đây bệnh đậu mùa đại dịch Tuyết Sơn thần miếu đều không đạt được gì, mà lại vì tự vệ, hắn càng là đóng lại sơn môn, đem vô số tín đồ cự tuyệt ở ngoài cửa , mặc cho bọn hắn lây nhiễm bệnh đậu mùa chết đi.

Cái đôi này toàn bộ Khương quốc vạn dân đến nói, không thể nghi ngờ là thương tổn cực lớn.

Có thể thấy được năm nay cung phụng, nhất định sẽ giảm bớt tới trình độ nhất định.

Cho nên, hắn thực tế cần Thẩm Lãng a.

Hắn một mực chờ, muốn một mực chờ Tuyết Ẩn chết đi.

Một khắc đồng hồ, hai khắc đồng hồ, một canh giờ!

Không biết vì sao, Tuyết Ẩn vẫn luôn không có chết, một mực trợn tròn mắt, tùy thời chuẩn bị tự bạo.

Vì sao còn chưa chết a?

Dựa theo canh giờ, nàng cũng đã chết a.

Ròng rã sau hai canh giờ, Khổ Hải đầu đà từ bỏ.

"Thẩm Lãng công tử, trong vòng nửa tháng, ngươi muốn đem miếu Khổng Tử hủy đi, không ràng buộc giao ra trị liệu bệnh đậu mùa phương pháp." Khổ Hải đầu đà nói: "Nếu không vì Khương quốc tín ngưỡng thuần khiết, ta tăng binh sẽ phát động Thánh chiến, thiêu hủy ngươi miếu Khổng Tử, đưa ngươi người chém tận giết tuyệt."

"Ghi nhớ, ngươi chỉ có thời gian nửa tháng."

Sau đó, Tuyết Sơn thần miếu đại tế sư Khổ Hải đầu đà rời đi.

Mà thần nữ Tuyết Ẩn trên người hào quang màu đỏ như máu, vẫn không có tán đi.

Các loại một khắc đồng hồ về sau, Khổ Hải đầu đà mới chính thức rời đi, người này thật sự là gian trá.

Lúc này, Tuyết Ẩn trên thân huyết hồng sắc quang mang, dần dần tán đi.

Nhưng là mặc kệ Thẩm Lãng thế nào kêu gọi nàng, đều không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Không phát ra được thanh âm nào, không làm được bất kỳ động tác gì, thậm chí ánh mắt chuyển động đều không thể làm được.

Hô hấp còn có, nhịp tim cũng còn có.

Mà lại, còn tại phát sốt!

Thẩm Lãng dùng cái trán dán trán của nàng.

Đúng là phát sốt.

Sau đó, hắn giống như tìm được một điểm dấu vết để lại.

Tuyết Ẩn lây nhiễm qua bệnh đậu mùa sao?

Hẳn không có, chí ít trên mặt nàng không có bất kỳ cái gì bệnh đậu mùa đậu ấn.

Nhưng nàng mỗi ngày đều tại cùng đến bệnh đậu mùa bệnh nhân cùng một chỗ, vì sao không có lây nhiễm?

Nếu nói nàng không có bị lây nhiễm, vì sao tiếp tục phát sốt?

Có phải là, nàng cũng đã lây nhiễm bệnh đậu mùa virus, nhưng lại không có phát tác ra.

Thẩm Lãng cẩn thận kiểm tra toàn thân của nàng.

Bạch bích không tì vết, không có bất kỳ cái gì bệnh thuỷ đậu, cũng không có bất kỳ cái gì chứng phát ban, dù là bất luận cái gì xó xỉnh nơi hẻo lánh cũng không có phát hiện bệnh sởi.

Như vậy có khả năng hay không, nàng lây nhiễm bệnh đậu mùa virus, mà lại cũng phát sốt, nhưng lại không có biểu hiện tại mặt ngoài thân thể.

Phù Đồ Sơn tại trong cơ thể nàng xuống kịch độc, bây giờ kịch độc phát tác.

Cùng lúc đó, nàng cũng lây nhiễm bệnh đậu mùa virus.

Nhưng là, Phù Đồ Sơn kịch độc lại áp chế bệnh đậu mùa virus.

Cho nên, nàng chưa từng xuất hiện bệnh đậu mùa đặc thù, không có mọc thủy đậu, cũng không có ra chứng phát ban.

Mà lại, nàng lúc này cũng đã chết rồi.

Nhưng ít ra đến bây giờ, nàng còn chưa chết, chỉ là hoàn toàn không cách nào động đậy.

Có phải là Phù Đồ Sơn kịch độc cùng bệnh đậu mùa lấy độc trị độc, tự giết lẫn nhau, cho nên kịch độc uy lực yếu bớt.

Cho nên, nàng bây giờ còn chưa có chết?

Cái kết luận này rất có thể là thành lập.

Nếu như vậy? Kia chứng minh cái gì.

Chứng minh Phù Đồ Sơn kịch độc, chí ít không giống như là độc rắn, cũng không giống là xyanua.

Mà lại loại kịch độc này tại Tuyết Ẩn trong cơ thể ẩn núp rất nhiều năm, mãi cho đến gần đây mới phát tác.

Như vậy là không phải có thể coi là, loại độc này là một loại sinh mạng thể.

Cùng loại cổ độc, cùng loại vô cùng nhỏ bé phù du?

Phù Đồ Sơn chỉ là tại Tuyết Ẩn trong cơ thể hạ độc trứng, độc trứng nở về sau, bắt đầu ở trong máu giao phối sinh sôi.

Thế là, trong máu liền xuất hiện vô số cổ độc?

Thẩm Lãng trong lòng bỗng nhiên lắc một cái.

Sau đó, hắn xuất ra đao, tại Tuyết Ẩn trên ngón tay cắt vỡ một cái vết thương, để máu tươi nhỏ xuống tại bát sứ bên trong.

Sau đó bắt đầu cẩn thận quan sát.

Đáng tiếc không có kính hiển vi.

Nhưng Thẩm Lãng lại kính lúp, có kính viễn vọng.

Sau đó, Thẩm Lãng dùng giấy xác cùng mấy khối kính lúp lắp ráp một đài phi thường thô ráp, bội số rất thấp kính hiển vi.

Tại kính hiển vi xuống quan sát Tuyết Ẩn huyết dịch.

Phát hiện! Phát hiện.

Không sai, Tuyết Ẩn huyết dịch bên trong có rất nhiều vi sinh vật.

Vô cùng nhỏ, sẽ không vượt qua 0.05 li.

So nam nhân hạt giống nòng nọc nhỏ lớn hơn không được bao nhiêu.

Nhưng là bọn chúng du động tốc độ thật nhanh, mà lại số lượng rất nhiều.

Thần nữ Tuyết Ẩn giọt này máu tươi chỉ có 1 ml hai bên, nhưng tối thiểu có trên trăm đầu hai bên.

Đây chính là cổ trùng!

Mà lại là một loại có thể phóng thích thần kinh độc tố cổ trùng.

Hẳn là giống như Thẩm Lãng đoán như thế, Phù Đồ Sơn cho nàng xuống chính là độc trứng.

Ròng rã dùng mấy năm nhất thời, cái này cổ trứng kinh lịch nở, giao phối, sinh sôi.

Liền như là nổ lớn đồng dạng.

Trước đó những thứ này cổ trùng số lượng quá ít, còn chưa đủ tại để Tuyết Ẩn có rõ ràng triệu chứng.

Mấy tháng gần đây, những thứ này cổ trùng bắt đầu tính bùng nổ sinh sôi, điên cuồng chiếm cứ Tuyết Ẩn toàn thân.

Mỗi một lần phát tác, liền đại biểu cho bọn hắn chiếm lĩnh Tuyết Ẩn thân thể mỗi một bộ phận.

Cuối cùng, thần nữ Tuyết Ẩn toàn thân đều bị những thứ này cổ trùng chiếm lĩnh.

Liên tục không ngừng thần kinh độc tố phóng thích, khiến cho Tuyết Ẩn toàn thân đều không thể động đậy.

Liền phảng phất một cái khiến người cảm thấy lạnh lẽo.

Khó trách thân thể nàng sẽ như vậy thơm, thực tế phát tác thời điểm càng mùi thơm nồng đậm, mà lại là giống như cồn đồng dạng, khiến người ta say mê.

Bởi vì những thứ này cổ trùng thả ra là thần kinh độc tố, vốn chính là tê liệt thần kinh.

Đây là Thẩm Lãng một lần nữa gặp được Địa Cầu y học không thể lý giải đồ vật.

Đây là thế giới này đặc hữu sinh mạng thể.

Cái này Phù Đồ Sơn phi thường đáng sợ a!

Mà Tuyết Ẩn sở dĩ còn chưa chết, là bởi vì trong cơ thể nàng còn có bệnh đậu mùa virus.

Hai loại virus tại dòng máu của nàng bên trong lẫn nhau chém giết, trì hoãn nàng sinh mệnh.

Nhưng là. . .

Bệnh đậu mùa virus trên cơ thể người bên trong sinh mệnh lực là có hạn, tối đa cũng sẽ không vượt qua hai mươi ngày.

Cho nên Tuyết Ẩn vẫn như cũ sẽ chết!

Có biện pháp nào, có thể giết chết những thứ này cổ trùng?

Sau đó, Thẩm Lãng điên cuồng làm đủ loại thí nghiệm, lưu cho Thẩm Lãng thời gian thực sự không nhiều lắm.

Hắn không chỉ muốn cứu Tuyết Ẩn, còn muốn đối mặt tiếp xuống kịch biến.

Hắn muốn tìm tới một loại đồ vật, có thể giết chết những thứ này cổ trùng, nhưng là lại không đến mức để Tuyết Ẩn mất mạng.

Hắn đã tìm tới phương hướng, tiếp xuống cần chính là một cái chỗ đột phá.

. . .

Khoảng cách Thẩm Lãng chích ngừa đã qua mười ngày qua!

Lập tức liền muốn có kết quả rồi!

Nhóm đầu tiên chích ngừa người, đã xuất hiện chứng phát ban, sinh mủ, đồng thời kết vảy.

Khương vương không kịp chờ đợi phái người đem những này người tung ra đến bệnh đậu mùa bệnh nhân trong trướng bồng.

Thời tiết đã nóng bức đi lên.

Bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch càng hung mãnh hơn đáng sợ.

Đã diễn biến thành là chân chính Tử thần.

Mỗi ngày người lây bệnh càng ngày càng nhiều, chết đi người cũng càng ngày càng nhiều.

Trong vương tộc, lại phát hiện ba cái người lây bệnh.

Trừ Khương vương cùng Thái tử bên ngoài, người người sợ hãi.

Còn như vậy bộc phát xuống dưới, toàn bộ Khương quốc ít nhất phải chết mất một phần ba người.

Khương quốc quân đội, cũng sẽ giảm quân số mấy phần một trong.

Chân chính tai nạn to lớn a.

Nếu như Thẩm Lãng giống vắc xin phòng ngự thuật hữu hiệu, kia không chỉ có thể cứu Khương quốc vạn dân, mà lại cũng có thể Khương vương vô số quân đội.

Cái này đã hoàn toàn quan hệ đến Khương quốc vận mệnh.

Khương vương thậm chí đợi không được thí nghiệm người giới thiệu vắn tắt lây nhiễm, trực tiếp hạ lệnh: "Đem bệnh đậu mùa bệnh nhân huyết dịch cùng bọc mủ, bôi ở những người thí nghiệm này trên thân, nhìn có phải là sẽ lây nhiễm?"

Sau đó, cái này nhóm đầu tiên người thí nghiệm kinh lịch vô cùng sợ hãi một màn.

Bệnh đậu mùa bệnh nhân bệnh thuỷ đậu chất lỏng, trực tiếp bôi ở trên người của bọn hắn.

Nếu như Thẩm Lãng chích ngừa thất bại, nếu như trên người bọn họ không có kháng thể, đây là trăm phần trăm sẽ lây nhiễm bệnh đậu mùa.

Một ngày thời gian trôi qua.

Hai ngày thời gian đi qua.

Ba ngày thời gian trôi qua.

Bốn ngày thời gian trôi qua!

Khương vương cùng Thái tử vô cùng lo lắng chờ đợi.

Toàn bộ Vương tộc đều đang nóng nảy chờ đợi.

Có hữu hiệu hay không a?

Thẩm Lãng thần thuật có thể hay không thấy hiệu quả, có thể hay không cứu vớt vạn dân?

Có thể hay không chống cự bệnh đậu mùa a?

Năm ngày thời gian trôi qua!

Kết quả cũng đã đi ra.

Nhóm đầu tiên thí nghiệm người năm mươi người, không có một cái lây nhiễm bệnh đậu mùa.

Coi như đem bệnh đậu mùa bệnh nhân huyết dịch, mủ dịch xóa trên người bọn hắn cũng không có lây nhiễm.

Thành công!

Thật thành công!

Khương vương mừng như điên, Khương quốc Thái tử mừng như điên.

Khương quốc được cứu rồi.

Thẩm Lãng thật thành công.

Hắn thật sự có thể phòng ngự bệnh đậu mùa.

Hắn thật có thể làm cho tất cả mọi người từ đây không còn lây nhiễm bệnh đậu mùa.

Lập tức. . .

Toàn bộ Khương quốc bầu trời giống như đã nứt ra một cái khe, chiếu vào một mảnh ánh nắng.

Toàn bộ Khương quốc triệt để sôi trào!

Vô số người như thủy triều tuôn hướng miếu Khổng Tử, chờ lấy Việt quốc sứ đoàn cho bọn hắn trồng vào vắc xin.

Dạng này bọn hắn liền có thể vĩnh viễn chống cự bệnh đậu mùa.

Trước đó, Thẩm Lãng tòa thánh miếu này bởi vì treo miếu Khổng Tử chiêu bài, bên trong thờ phụng Khổng Khâu, Chu công các loại thánh nhân.

Cho nên miếu Khổng Tử bảng hiệu bị người đập một lần lại một lần.

Khương quốc con dân vây công một lần lại một lần.

Nếu không phải bởi vì có thần nữ Tuyết Ẩn pho tượng ở bên trong, toàn bộ đại miếu đều đã bị người đốt.

Mặc dù tại trận này bệnh đậu mùa đại dịch bên trong, Tuyết Sơn thần miếu biểu hiện để người phi thường thất vọng.

Nhưng nó tín đồ vẫn là rất nhiều, nơi nào chứa được Khương quốc trên mặt đất lại xuất hiện một cái miếu Khổng Tử a?

Sở dĩ không có người đến thiêu hủy, là bởi vì nghe nói trong này có thể sẽ trị được bệnh đậu mùa, hơn nữa còn có thần nữ Tuyết Ẩn tại.

Mà bây giờ!

Rốt cục triệt để chứng minh.

Thẩm Lãng có thể cứu vớt Khương quốc vạn dân, có thể chống cự bệnh đậu mùa.

Nháy mắt!

Miếu Khổng Tử bị thăng hoa.

Không có người lại đi đốt miếu Khổng Tử.

Cũng không có người lại đi nện pho tượng, nện bảng hiệu.

Tín ngưỡng là rất trọng yếu, nhưng sinh mệnh càng quý giá đi.

Tuyết Sơn thần miếu cứu không được chúng ta, mà tòa thánh miếu này cứu được chúng ta, vậy chúng ta liền trở thành miếu Khổng Tử tín ngưỡng người lại như thế nào?

Thẩm Lãng hạ lệnh.

Muốn giống vắc xin, muốn vĩnh cửu miễn dịch bệnh đậu mùa.

Liền quỳ gối miếu Khổng Tử bên ngoài, trở thành thánh nhân tín đồ.

Thế là!

Toàn bộ miếu Khổng Tử bên ngoài, quỳ đầy người.

Mấy ngàn người, mấy vạn người khoảng cách!

Theo Thẩm Lãng mà đến Việt quốc võ sĩ hoàn toàn sợ ngây người.

Thẩm Lãng quá mạnh a.

Hắn chẳng những để Khương vương viết xuống nhận tội sách, không những ở Khương quốc thổ địa bên trên xây miếu Khổng Tử.

Hơn nữa còn để vô số Khương quốc người trở thành thánh nhân tín đồ.

Quá lợi hại.

Quá thần kỳ.

Cứ việc không có thượng tấu quyền lực, nhưng bọn hắn vẫn là nhao nhao viết xuống mình kiến thức.

Mà lại bọn hắn cũng là người được lợi, bởi vì bọn hắn cũng bị trồng bệnh đậu mùa, đời này sẽ không còn lây nhiễm bệnh đậu mùa.

. . .

Tất cả hướng miếu Khổng Tử quỳ xuống dân chúng, đều chiếm được đáp lại.

Ngươi tín ngưỡng thiên thần, tín ngưỡng Tuyết Sơn thần miếu, thời khắc mấu chốt bọn hắn sẽ không cho ngươi đáp lại, cũng sẽ không cứu vớt tính mạng của ngươi.

Nhưng là ngươi tín ngưỡng miếu Khổng Tử.

Lại có thể cứu ngươi tính mệnh.

Thẩm Lãng thủ hạ mấy chục người, mỗi ngày đều tại cho Khương quốc dân chúng bò giống đậu.

Một ngày mấy ngàn người.

Nhất thời, động tác này miếu Khổng Tử vạn chúng kính ngưỡng.

Thẩm Lãng chúa cứu thế kế hoạch, đại công cáo thành.

Nhưng là hắn mỗi ngày đều không tại bên trong tòa miếu lớn, bởi vì hắn mỗi ngày đều đang nghiên cứu như thế nào cứu vớt Tuyết Ẩn.

Như thế nào giết chết Tuyết Ẩn trong cơ thể vô số cổ trùng.

Theo Tuyết Ẩn trong cơ thể bệnh đậu mùa virus tiêu vong, nàng sinh cơ cũng càng lúc càng mờ nhạt.

Nàng thật dần dần tiến vào tử vong.

Nhưng là. . .

Thẩm Lãng đã có đột phá.

Kinh lịch vô số lần thí nghiệm.

Thẩm Lãng lại về tới nguyên điểm, dùng đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch cứu vớt Tuyết Ẩn.

Đương nhiên, không phải truyền máu thay máu.

Ngay từ đầu Thẩm Lãng muốn dùng Hoàng Kim huyết mạch giết chết Tuyết Ẩn trong cơ thể cổ trùng, kết quả thất bại.

Đón lấy, hắn lại nghĩ đến dùng Hoàng Kim huyết mạch đem vô số cổ trùng hấp dẫn ra tới.

Vẫn là thất bại!

Đại học trên người máu, đã bị hắn thả đi hơn một cân.

Trải qua vô số lần thí nghiệm.

Thẩm Lãng phát hiện, đại ngốc trong cơ thể Hoàng Kim huyết mạch, có một nửa để Phù Đồ Sơn cổ trùng phi thường sợ hãi, có một nửa lại đối bọn chúng có trí mạng lực hấp dẫn.

Cho nên, Thẩm Lãng cần đem đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch tách ra tới.

Đơn độc lấy ra đối Phù Đồ Sơn cổ trùng có trí mạng lực hấp dẫn đồ vật.

Thẩm Lãng lại cho đại ngốc thả một cân máu.

Sau đó, đề luyện ra một ml huyết mạch tinh hoa.

Thật đúng là mẹ hắn là kim hoàng sắc.

Đại ngốc cũng thật sự là trâu bò.

Cái này một ml huyết mạch tinh hoa, chính là cứu vớt Tuyết Ẩn mấu chốt.

Có thể thành công hay không, có thể hay không cứu vãn cái này thần nữ tính mệnh, liền nhìn lần này.

Thẩm Lãng nhìn xem ống nghiệm bên trong kim hoàng sắc huyết mạch tinh hoa.

"Đại ngốc, vợ ngươi xong chưa?" Thẩm Lãng hỏi.

Đại ngốc nói: "Tốt."

Thẩm Lãng nói: "Trên mặt có sẹo mụn sao?"

"Chín mươi ba khỏa." Đại ngốc nói: "Nhưng dễ nhìn."

Ách!

Thẩm Lãng không tiếp nổi đi.

Dùng khăn lông ướt lau mồ hôi trên mặt.

Tháng năm thời tiết biến ảo khó lường, hơn mười ngày trước còn rất lạnh, bỗng nhiên lập tức liền chọc.

Hai mươi mấy độ.

Mà lại tiếng sấm càng ngày càng vang.

"Oanh long long long. . ."

Bên ngoài, trên trời mây đen càng ép càng thấp.

Tiếng sấm từng đợt tiếng vang.

Đáng sợ thiểm điện bắt đầu ấp ủ,

Kinh thiên mưa to, bắt đầu ấp ủ.

Rầm rầm rầm!

Trời sinh tiếng sấm càng ngày càng mãnh liệt.

Mây đen ép tới càng ngày càng thấp.

Trong không khí càng ngày càng buồn bực.

Mưa gió sắp đến, ngày này trên đen nghịt mây đen, phảng phất muốn đem mặt đất đập sập.

Bỗng nhiên, một đội tăng nhân võ sĩ tiến vào viện, hướng phía Thẩm Lãng nói: "Việt quốc Thẩm Lãng, toàn bộ Khương quốc chỉ có thể có một cái tín ngưỡng, đó chính là thiên thần. Chỉ có thể có một cái thần miếu, đó chính là Tuyết Sơn thần miếu."

"Chúng ta đại tế sư đã đã cho ngươi thời gian, để ngươi phá hủy miếu Khổng Tử."

"Sau cùng kỳ hạn đã qua, ngươi vẫn không có dỡ bỏ."

"Hiện tại, ta Tuyết Sơn thần miếu chính thức hướng ngươi tuyên chiến."

"Buổi tối hôm nay, chúng ta sẽ đem các ngươi bên trong tòa thánh miếu tất cả mọi người giết đến sạch sẽ, sẽ đem các ngươi miếu Khổng Tử san thành bình địa."

Sau đó, cái này tăng nhân võ sĩ hướng phía Thẩm Lãng đưa lên chiến thư.

Thẩm Lãng đeo lên găng tay, nói: "Ta tiếp xuống, ứng chiến!"

Tăng nhân võ sĩ nói: "Ban đêm thấy."

Ầm ầm!

Lại tiếng sấm rền vang tiếng vang.

Mây đen ép tới thấp hơn, nhưng là cái này mưa to chính là sượng mặt.

Cái này kinh lôi càng ngày càng kinh người.

Nhưng cái này thiểm điện, chính là không có bổ xuống.

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc, trở về hướng vợ ngươi cáo biệt một chút, buổi tối hôm nay sắp đại chiến, chúng ta muốn đại khai sát giới."

"Có thể muốn giết tới nghìn người, khả năng giết đến càng nhiều."

"Ngày mai, chúng ta liền về Việt quốc."

Chuyện lớn như vậy, vốn cho rằng đại ngốc sẽ kinh ngạc một chút.

Nhưng là hoàn toàn không có.

"Nha." Đại ngốc trực tiếp liền đi, đi nói cho nàng dâu.

. . .

Đại ngốc đi về sau, gian phòng bên trong chỉ còn lại Thẩm Lãng một người.

Hoàng Phượng đứng tại bên cạnh.

Thẩm Lãng cho thần nữ Tuyết Ẩn tắm rửa, mềm mại khăn mặt, lau trên người nàng mỗi một tấc nơi hẻo lánh.

Khoảng thời gian này, hắn mỗi một ngày đều tại cho Tuyết Ẩn tắm rửa.

Cứ việc nàng đã cho không ra bất kỳ đáp lại, ánh mắt đều không cho được.

Thậm chí, hô hấp của nàng cùng nhịp tim, đều đã càng ngày càng yếu, khoảng cách tử vong càng ngày càng gần.

"Phượng, ngươi cùng mười ba ngủ qua không có a?"

Thẩm Lãng một bên lau Tuyết Ẩn băng thanh ngọc khiết thân thể, vừa nói.

Hoàng Phượng trầm trầm nói: "Không có."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi phải cẩn thận a, nhà ngươi có tiền như vậy, cẩn thận mười ba là lừa gạt ngươi tình cảm, dự định lừa gạt nhà ngươi tiền tới. Hắn nhìn ta cơm chùa ăn đến thư thái như vậy, nói không chừng cũng muốn thử một chút."

"Rống. . ." Hoàng Phượng yết hầu dưới đáy phát ra tiếng vang, cũng không dám quát lớn.

Chủ nhân lại cặn bã cũng là chủ nhân.

Mà phía ngoài Thẩm Thập Tam bất đắc dĩ.

Chủ nhân, ngươi muốn phía sau nói xong nói xấu, tối thiểu cũng đừng để ta nghe đến được không?

Hoàng Phượng bỗng nhiên nói: "Chủ nhân, ngươi nói ta cần thiết cùng mười ba ngủ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi sợ buổi tối hôm nay chúng ta đều sẽ chết? Cho nên trước khi chết, cùng mười ba ngủ?"

Là chuyện như vậy, nhưng cũng xin ngươi đừng nói đến rõ ràng như vậy.

Hoàng Phượng nói: "Tuyết Sơn thần miếu tập kết hơn một ngàn võ sĩ, chúng ta chỉ có một trăm người."

Thẩm Lãng nói: "Không chỉ một ngàn võ sĩ, tối thiểu hai ngàn, là chúng ta gấp hai mươi lần, còn có Khương Thái tử người, còn có Tô thị gia tộc, còn có Khương quốc vương hậu Tô Mạc võ sĩ."

Hoàng Phượng nói: "Chúng ta một trăm người, chết cũng đánh không lại bọn hắn hơn hai ngàn người."

Thẩm Lãng nói: "Khẳng định đánh không lại a, lấy một địch hai mươi, làm sao có thể?"

Hoàng Phượng nói: "Vậy chúng ta sẽ thua? Sẽ chết?"

Thẩm Lãng nói: "Sẽ không, chúng ta có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, trình diễn thần tích, đem Tuyết Sơn thần miếu tăng binh giết đến sạch sẽ."

Hoàng Phượng không dám tin nói: "Thật, chúng ta chỉ có trăm người, bọn hắn có hơn hai ngàn người a, mà lại mỗi cái võ sĩ đều so với chúng ta mạnh."

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, liền quyết chiến thời gian đều là ta chọn a."

Đem Tuyết Ẩn thân thể mềm mại lau làm về sau, thay đổi mỹ lệ tơ lụa quần áo.

"Cô cô, buổi tối hôm nay ta liền cứu sống ngươi, thuận tiện để ngươi nhìn xem, ta đại khai sát giới!"

"Ngày mai muốn đi, buổi tối hôm nay liền giết thống khoái, cho toàn bộ Khương quốc lưu lại ấn tượng khó mà phai mờ được."

Oanh long long long!

Trên trời, lại tiếng sấm rền vang tiếng vang.

"Đi thôi, đi đại quyết chiến!"

Thẩm Lãng ôm lấy Tuyết Ẩn thân thể mềm mại, hướng phía miếu Khổng Tử đi đến, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang.

Nhưng là đẹp trai bất quá ba giây.

Tuyết Ẩn hơn một thước bảy, một trăm cân hai bên.

Thẩm Lãng ôm ăn ngon lực a, đi mấy bước đường lại không được.

"Phượng Nhi, vẫn là ngươi đến ôm."

"Phế thải." Hoàng Phượng trong lòng oán thầm, nhẹ nhõm ôm qua Tuyết Ẩn thân thể mềm mại.

Sau đó, nàng cũng không khỏi đến một trận mê ly.

Trong ngực nữ nhân này, quả thực đẹp để cho người ta đố kỵ không nổi.

Thẩm Lãng hai tay chắp ở sau lưng.

Tiếp tục hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, hướng phía miếu Khổng Tử đi đến.

"Đi, đại khai sát giới đi!"

. . .

Khương vương cung một gian căn phòng bên trong.

Khương vương, Khương quốc Thái tử, vương hậu Tô Mạc, Tuyết Sơn thần miếu đại tế sư Khổ Hải đầu đà, Tô Nan Hầu tước tâm phúc Tô Dung.

Năm người!

Đầy đất kim tệ, ròng rã hơn mười rương con.

Lại là mười mấy vạn kim tệ.

Khương vương nói: "Đã xác định chưa? Thẩm Lãng phòng ngự bệnh đậu mùa, trồng vào vắc xin, kỳ thật chính là bệnh đậu mùa mủ dịch?"

Khương quốc Thái tử nói: "Đã hoàn toàn xác định, ba cái ẩn núp người đều nhìn thấy rõ ràng."

Khương vương nói: "Đã như vậy, Thẩm Lãng liền có thể chết rồi, hắn còn cứu mạng ta, cứu được Khương quốc vô số người mệnh, nếu không phải vì Tô thị, thật là có điểm không nỡ giết a."

Hắn kỳ thật cũng muốn giết Thẩm Lãng, chẳng qua là muốn tiếp tục ở trên người hắn đe doạ kim tệ mà thôi.

Hiện tại, Tô thị gia tộc vì giết Thẩm Lãng, lại thanh toán một bút kim tệ.

Khương quốc vương hậu Tô Mạc nói: "Như là đã đạt được bệnh đậu mùa phòng ngự biện pháp, vậy cái này thần tiên, đại vương cũng có thể làm."

Khổ Hải đầu đà nói: "Tuyết Sơn thần miếu cũng có thể làm, cứu vớt vạn dân sự tình, vốn là Tuyết Sơn thần miếu bản phận."

Khương vương nói: "Bây giờ Thẩm Lãng đã cho bao nhiêu người trồng bệnh đậu mùa rồi?"

Khương quốc Thái tử nói: "Không đủ vạn người, còn có mấy chục vạn người không có chích ngừa."

Khương vương nói: "Vậy cái này còn lại mấy chục vạn người, liền từ chúng ta tới cứu vớt đi. Đương nhiên mệnh là trân quý, muốn giống vắc xin, muốn vĩnh viễn miễn dịch bệnh đậu mùa, phải bỏ ra một chút đền bù."

Lập tức, tất cả mọi người nói: "Đại vương anh minh."

Khổ Hải đầu đà nói: "Ta Tuyết Sơn thần miếu nghèo nàn thất vọng, cũng đúng lúc thu một chút cung phụng."

Khương vương cùng Tuyết Sơn thần miếu biết được Thẩm Lãng chích ngừa thuật về sau, vậy mà muốn lợi dụng hắn phát đại tài.

Vô số Khương quốc bách tính các ngươi muốn miễn dịch bệnh đậu mùa sao? Muốn trồng vào vắc xin sao?

Đưa tiền đi.

Loại này quốc nạn tài đều muốn phát, thật là khiến người ta nhìn mà than thở a.

Mấu chốt ngươi là Khương vương a, những người kia là ngươi con dân a.

Nhưng là tại loại này Man Vương trong mắt, dạng này không thể bình thường hơn được a.

Khương vương vung tay lên nói: "Đương nhiên, bản vương tất cả võ sĩ, đều miễn phí chích ngừa."

Đám người một lần nữa nói: "Đại vương anh minh."

Tô Dung nói: "Những thứ này kim tệ, mời đại vương cùng Khổ Hải đại sư vui vẻ nhận. Chúng ta chỉ có một cái yêu cầu, chẳng những muốn đem Thẩm Lãng sứ đoàn chém tận giết tuyệt, mà lại tốt nhất đem Thẩm Lãng đầu người cho ta."

Khương quốc vương hậu Tô Mạc nói: "Khổ Hải đại sư, ngài một ngàn tăng binh đủ sao?"

Khổ Hải đầu đà cười lạnh nói: "Dư xài a."

Vương hậu Tô Mạc nói: "Không bằng ta chi viện ngài một chút võ sĩ, mà lại đều đã cạo trọc, coi như làm là Tuyết Sơn thần miếu tăng binh đi."

Khổ Hải đầu đà nói: "Thẩm Lãng chỉ là không đến trăm người, dễ như trở bàn tay, chém tận giết tuyệt. Bất quá vương hậu không yên lòng, những thứ này võ sĩ ta nhận."

Khương quốc Thái tử, vương hậu Tô Mạc, Tô Nan tâm phúc Tô Dung ba người chỉnh tề đáp lễ.

"Đại sư, hôm nay một trận chiến, nhờ ngươi."

Khổ Hải đầu đà khinh thường cười một tiếng, hướng phía bên ngoài đi đến!

Sau nửa canh giờ!

Bắc bộ hoang dã, tập kết hai ngàn năm trăm tên võ sĩ!

Toàn bộ đều là đầu trọc.

Trong này chỉ có gần một nửa là Tuyết Sơn thần miếu tăng binh, còn lại hoặc là Khương quốc võ sĩ, hoặc là Tô thị võ sĩ.

Chỉ bất quá, vẫn là cần dùng tăng binh danh nghĩa.

Đối với Khương quốc đến nói.

Thẩm Lãng giá trị lợi dụng đã đã dùng hết.

Tô Nan vì giết Thẩm Lãng, lại bỏ ra mười mấy vạn kim tệ đại giới.

Như vậy, hắn liền có thể chết rồi.

Khổ Hải đầu đà cưỡi một thớt Hắc Nữu, rống to: "Giữ gìn thiên thần tín ngưỡng, mở ra thánh chiến, đem Việt quốc Thẩm Lãng sứ đoàn, chém tận giết tuyệt, chém thành muôn mảnh, đem miếu Khổng Tử đạp vì đất bằng!"

"Giết!"

"Giết!"

Hai ngàn năm trăm tên đầu trọc võ sĩ, hướng phía Thẩm Lãng chỗ miếu Khổng Tử đánh tới.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 226: Trăm Vạn! Các Vị Tiến Đến Nhìn Qua, Rất Trọng Yếu

Quyển sách 100 vạn chữ!

Lên khung mới 41 ngày, liền đã 100 vạn chữ.

Thật sự là thật không thể tưởng tưởng nổi.

Tháng này 11 ngày, tổng cộng đổi mới 208,000 chữ.

Quả thực sắp điên!

Mình quay đầu nhìn, đều cảm thấy có chút ít rung động cảm giác.

Cực kỳ. . .

Trước đó thật vất vả điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi, hiện tại lại thức đêm suốt đêm.

Mỗi ngày cơ hồ ngay cả ra ngoài ăn mì thời gian đều không có, hơn mười ngày cũng chính là gạt ra hơn một giờ đi xoa bóp xương cổ.

Mỗi lần ăn cơm đều cùng đánh trận đồng dạng.

Cho nên ta thật cần điều chỉnh một chút.

Cần một lần nữa góp nhặt tinh lực.

Hôm nay liền hai canh, tiếp xuống trong một khoảng thời gian, khả năng mỗi ngày cũng là hai canh hơn một vạn chữ tả hữu.

Móa!

Mỗi ngày hơn một vạn chữ với ta mà nói, xem như điều chỉnh nghỉ ngơi?

Ta làm sao có chút nghĩ rơi lệ cảm giác a.

. . .

Gần nhất mười mấy hai mươi ngày, đều tại bán chạy bảng trước mười.

Biến thành hai canh, đại khái muốn rơi xuống.

Thật sự là tốt không nỡ, thật là khó chịu, ô ô ô!

Nhưng là vì góp nhặt tinh lực nghênh đón đợt tiếp theo bộc phát.

Vì viết ra tốt hơn kịch bản.

Ta cần ngủ nhiều hai giờ! Suy nghĩ nhiều kiểm tra mấy giờ.

Nhất định phải điều chỉnh.

. . .

Ta uống một chút rượu, ăn một chút thuốc.

Sau đó, liền đi ngủ.

Hi vọng có thể ngủ ngon một chút.

Tối thiểu hi vọng có thể ngủ được!

Thật sự là sợ ta cái này giấc ngủ, nếu như điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi sớm đi ngủ, nhưng lại ngủ không được, vậy liền thua thiệt lớn.

Chương tiếp theo, tranh thủ giữa trưa phát.

Các huynh đệ, nếu có nguyệt phiếu!

Tranh thủ thời gian ném ra tới đi!

Đây đã là ta chăm chỉ không ngừng tín ngưỡng chi lực.

Thật lòng. . .

Bái cầu ủng hộ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 227: Cứu Sống Tuyết Ẩn! Thẩm Lãng Đồ Sát Nghìn Người! Thần Tích

A Lỗ Na Na công chúa bệnh đậu mùa đã khỏi hẳn.

Bất quá trên mặt lưu lại đậu ấn, nhìn qua giống như sẹo mụn đồng dạng.

Chính nàng hướng về phía tấm gương tỉ mỉ đếm qua, chín mươi ba khỏa.

Gặp quỷ chín mươi ba khỏa.

Nhưng cũng may mắn là 93 khỏa, mà không phải 930 khỏa, nếu không liền càng thêm đáng sợ.

Nàng không có ở tại hoàng cung bên trong, mà là đơn độc ở tại phía ngoài phòng ở.

Mà lại khỏi hẳn về sau, nàng cũng không có đi nhìn qua phụ thân mẫu thân của nàng.

Đến bệnh đậu mùa khoảng thời gian này, nàng với người nhà tâm đã triệt để lạnh.

Từ nay về sau, chỉ có đại ngốc là người nhà của nàng.

Cái này tại Khương quốc cũng là rất bình thường.

Nữ tử lấy chồng về sau, tất cả đều theo nam nhân, thậm chí cùng nhà mẹ đẻ cũng không có liên quan quá nhiều.

Lúc này, đại ngốc đi đến, thậm chí ở bên ngoài nghe đến tiếng bước chân của hắn, A Lỗ Na Na tâm liền an.

"Nàng dâu, hai ngốc để ta tới cùng ngươi cáo từ, cái gì là cáo từ a?"

"Cáo từ?"

A Lỗ Na Na công chúa bỗng nhiên nhảy dựng lên, nói: "Ngươi muốn đi? Vậy không được, từ nay về sau ngươi chính là người của ta, ngươi muốn lưu tại bên cạnh ta, một bước cũng không thể rời đi."

Đại ngốc lắc đầu nói: "Không được không được, ta trước muốn đi theo hai ngốc, chờ sư phụ sau khi trở về, ta còn muốn đi theo sư phụ đâu?"

A Lỗ Na Na nói: "Vậy ta đâu? Vậy ta đâu?"

Đại ngốc nói: "Ngươi là vợ ta a?"

A Lỗ Na Na nói: "Đúng a, ta là vợ ngươi, ngươi hẳn là cùng với ta a."

"A!" Đại ngốc không biết làm sao.

A Lỗ Na Na nói: "Ta cùng hai ngốc trước đó, ngươi lựa chọn cái nào?"

A?

Còn có loại này lựa chọn sao? Đại ngốc lại càng không biết làm sao.

A Lỗ Na Na nắm vuốt đại ngốc lỗ tai nói: "Nói, ta cùng hai ngốc ở giữa, ngươi lựa chọn nơi nào?"

Đại ngốc nghĩ một hồi nói: "Hiện tại sao? Vậy ta lựa chọn hai ngốc."

A Lỗ Na Na tức giận, nhưng hoàn toàn lấy trước mắt kẻ ngu này không có cách nào.

Đại ngốc nói: "Nàng dâu, ta đi đây a."

A Lỗ Na Na công chúa nói: "Đi? Thẩm Lãng bệnh tâm thần a, đêm hôm khuya khoắt, lập tức liền muốn trời mưa to, hiện tại đi?"

Đại ngốc nói: "Buổi tối hôm nay không đi, buổi tối hôm nay đánh trận."

A Lỗ Na Na kinh ngạc nói: "Đánh trận, đánh cái gì chiến?"

Đại ngốc nói: "Không biết đánh cái gì chiến, ta đi!"

Sau đó hắn cõng lên cây kia huyền thiết côn, hướng phía miếu Khổng Tử đi đến.

A Lỗ Na Na công chúa nhanh chóng xông vào hoàng cung bên trong.

. . .

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, A Lỗ Na Na công chúa phá tan cửa.

Bên trong vài đôi con mắt lập tức nhìn sang.

Có phụ thân của nàng Khương vương A Lỗ Cương, còn có huynh trưởng của hắn A Lỗ Thái, còn có Khương quốc vương hậu Tô Mạc, còn có một cái nàng vô cùng chán ghét nam nhân, Tô Dung.

Từ sắc mặt của bọn hắn cùng ánh mắt đều có thể nhìn ra, đám người này đang bày ra âm mưu.

Tô Mạc, Tô Nan muội muội, nói cho đúng nàng xem như phó vương hậu.

Khương vương sau tên là nặc đâm, cũng là một cái Khương quốc nữ nhân, là Khương vương nguyên phối. Đồng thời nàng cũng là Thái tử A Lỗ Thái cùng A Lỗ Na Na thân sinh mẫu thân.

Chỉ bất quá tại mấy năm trước nàng liền đã rời đi Khương vương cung, xuất gia ẩn cư đi.

Cho nên, bây giờ Tô Mạc trở thành vương hậu.

A Lỗ Na Na nói: "Phụ vương, ai muốn đánh miếu Khổng Tử? Ai muốn đánh Thẩm Lãng?"

Khương vương A Lỗ Cương nói: "Mặc kệ ngươi sự tình."

Vương hậu Tô Mạc cười nói: "Là Thẩm Lãng kiến tạo miếu Khổng Tử, mạo phạm Tuyết Sơn thần miếu tín ngưỡng, cho nên Khổ Hải đầu đà muốn phái tăng binh phá hủy miếu Khổng Tử."

Khương quốc Thái tử nói: "Em gái, loại chuyện này chúng ta không dễ can thiệp."

A Lỗ Na Na công chúa nói: "Phụ vương, Thẩm Lãng đối với ngài có ân cứu mạng. Mà lại hắn cứu vớt vô số Khương quốc người, để chúng ta từ đó về sau chống cự bệnh đậu mùa tử thần uy hiếp, hắn đối với chúng ta toàn bộ Khương quốc đều có đại ân, ngài hẳn là xuất binh trợ giúp hắn."

Khương vương A Lỗ Cương lạnh giọng nói: "Lỗ Lỗ, ngươi nhớ kỹ cho ta, chúng ta Khương quốc người, chỉ báo thù, không báo ân."

Một câu nói kia, thể hiện tất cả Khương quốc Vương tộc tiếng lòng.

Vương hậu Tô Mạc nói: "Lỗ Lỗ, chúng ta nhà mẹ đẻ bên kia cũng có một câu, gọi là ân lớn thành thù. Nếu như một người đối ngươi ân tình quá lớn, ngươi lại không cách nào báo đáp, vậy hắn cũng chỉ có chết đi."

A Lỗ Na Na bi phẫn nói: "Vậy ta đâu? Trượng phu của ta đại ngốc còn tại bên trong?"

Khương vương lạnh giọng nói: "Ai nói hắn là trượng phu của ngươi đâu?"

Vương hậu Tô Mạc nói: "Lỗ Lỗ, kia là một cái đồ đần, hắn căn bản không xứng với ngươi. Chúng ta đã vì ngươi tìm một cái trượng phu, hắn là chân chính anh hùng, ngươi có lẽ nghe qua tên của hắn, Tam Nhãn Tà!"

Lại là Tam Nhãn Tà.

Việt quốc đông tây hai cái đạo tặc, phía đông Khổ Đầu Hoan, phía tây Tam Nhãn Tà.

Vương hậu Tô Mạc nói: "Cái này Tam Nhãn Tà dưới trướng mấy ngàn đạo tặc, võ công tuyệt đỉnh, tựu liền Việt quốc trời Tây đô đốc đối với hắn cũng kính sợ ba phần. Hắn dạng này đại anh hùng, mới có thể xứng với chúng ta Lỗ Lỗ công chúa."

A Lỗ Na Na công chúa nhìn chằm chằm đám người này.

Mỗi một người bọn hắn ánh mắt đều là băng lãnh, mỗi người khuôn mặt đều là tàn nhẫn.

Nàng giống như nhìn thấy không phải một đám người, mà là một đám lang sói.

Không nói hai lời, nàng trực tiếp quay người rời đi.

Nâng lên trên vai Thanh Long Yển Nguyệt đao, hướng phía miếu Khổng Tử đi đến.

Hắn muốn cùng trượng phu kề vai chiến đấu.

. . .

Lúc này miếu Khổng Tử bên trong, đã không có đến trồng đậu Khương quốc bình dân.

Chỉ có Thẩm Lãng dưới trướng một trăm tên võ sĩ.

Miếu Khổng Tử bên trong, có ba cái pho tượng.

Chu công, Khổng Khâu, Thánh nữ.

Cái này một trăm tên võ sĩ, một nửa là Việt quốc võ sĩ, một nửa kia là Kim thị gia tộc tư quân cùng Thiên Đạo hội võ sĩ.

Lúc này, cái này một trăm tên võ sĩ trên thân đều mặc giáp da, giương cung cài tên.

Trên mặt của mỗi một người đều tràn đầy sợ hãi cùng lo lắng.

"Oanh long long long. . ."

Phía ngoài sấm rền, từng trận vang lên.

Cái này mưa chính là sượng mặt.

Trên trời mây đen càng ngày càng dày, càng ngày càng thấp, giống như tùy thời đều muốn sụp đổ xuống tới.

Miếu Khổng Tử bên ngoài, có vô số ánh mắt nhìn chằm chằm.

Đây là phổ thông Khương dân.

Đi qua trong vòng vài ngày, đã có mấy vạn người tới đây chích ngừa qua.

Nói cách khác có mấy vạn người nhận qua ân huệ, bị Thẩm Lãng cứu vãn tính mệnh.

Mà lại, bọn hắn cũng từng quỳ gối miếu Khổng Tử trước mặt qua.

Nhưng là muốn để bọn hắn vì Thẩm Lãng mà chiến?

Đây là không thể nào.

Bọn hắn sẽ chỉ làm một cái người đứng xem!

. . .

Việt quốc trong vương cung!

"Rầm rầm rầm. . ."

Trên trời sấm rền một cái tiếp theo một cái.

Không khí đè nén để người hít thở không thông.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nhìn lên bầu trời.

Mây đen áp đỉnh, tầng tầng lớp lớp.

Ngươi cái này mưa to, ngược lại là xuống tới a.

Hắn mặc mấy tầng áo tơ, hiện tại nhiệt độ mặc dù không cao, nhưng thực sự có chút oi bức.

Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc đã một tháng.

Vẫn chưa về.

Nam Ẩu quốc bên kia chiến cuộc, càng ngày càng sốt ruột.

Sa Man tộc đại quân cuồn cuộn không dứt, bọn này dã man nhân cũng quá khó đánh.

Dựa theo trước đó đoán chừng, một trận chiến này hẳn là có thể dễ như trở bàn tay cầm xuống, dù sao Nam Ẩu quốc cục diện chính trị đã không sai biệt lắm hoàn toàn nắm giữ tại Việt quốc thần tử trong tay.

Nhưng không nghĩ tới, chiến trường này vậy mà phảng phất muốn trở thành một cái vũng bùn, để Việt quốc một chân lõm xuống đi.

Khoảng cách miếu Khổng Tử bị đốt, đã qua nửa tháng nhiều.

Thế nhân thật sự là dễ quên.

Mặc kệ chuyện này lúc ấy huyên náo lớn đến mức nào, mặc kệ lúc ấy có bao nhiêu quan viên biểu hiện được trước mặt mọi người nôn ra máu.

Nhưng biểu diễn mười ngày sau.

Tuồng vui này cũng không xê xích gì nhiều, lão bách tính nhìn đủ náo nhiệt, cũng liền dần dần quên đi.

Đốt cháy miếu Khổng Tử Khương quốc võ sĩ giết sạch, lúc ấy cũng thống khoái.

Nhưng giết hết về sau.

Việt quốc vô số quan viên có lo lắng.

Khương quốc người có thể hay không trả thù a?

Có thể hay không mở ra chiến sự a.

Quả nhiên, về sau có hai nhóm Khương quốc sứ thần tiến vào Việt quốc quốc đô, tìm từ một lần so một lần kịch liệt.

Chuyện này nhất định phải cho Khương quốc một cái công đạo.

Nếu không chiến trường gặp nhau.

Không chỉ có như thế, gần nhất tin tức lại trở nên quỷ dị.

Trên thị trường bắt đầu nghe đồn, kỳ thật người Khương đốt cháy miếu Khổng Tử, phía sau chủ mưu chính là Thẩm Lãng.

Mục tiêu chính là vì đả kích Tô thị gia tộc.

Thẩm Lãng không phải luôn miệng nói muốn diệt Tô thị sao?

Bất quá, người này hẳn là đã sớm chết đi, sớm đã bị Khương vương chém thành muôn mảnh cho chó ăn đi.

Ngay tiếp theo hơn một trăm người cũng cùng nhau bị luộc rồi ăn.

Hơn một tháng đều không có nghe được tin tức, khẳng định đều chết hết thấu.

Tên tiểu bạch kiểm này thật đúng là ý nghĩ hão huyền a.

Khương vương là ai?

Ngươi vậy mà muốn hắn nhận tội?

Mà lại, còn muốn tại Khương quốc trên mặt đất xây miếu Khổng Tử?

Mơ mộng hão huyền a!

"Oanh. . ."

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cũng hơi run lên.

Cái này sấm rền, rốt cục xé mở tầng mây.

Biến thành kinh thiên tiếng sấm.

"Nữ nhân kia ra sao?" Quốc quân nói.

Hắn vấn đề này không đầu không đuôi, người khác cũng nghe không hiểu.

Nhưng là đại hoạn quan Lê Chuẩn cũng hiểu được Quốc quân nói tới ai, Hà Viên Viên.

Mấy năm qua này, Quốc quân khó được làm một cái nữ tử động tâm.

Kết quả!

Nữ tử này giống như cùng một cái tân khoa tiến sĩ Lý Văn Chính cấu kết, hơn nữa còn khả năng thất thân.

Mấu chốt nhất là, Lý Văn Chính còn liên lụy tiến vào Thái tử cùng Tam vương tử ở giữa âm mưu, liên lụy tiến nguyền rủa Thái tử một án.

Vì để tránh cho bộc phát đáp án, tránh kịch liệt đảng tranh bộc phát. Quốc quân quyết định thật nhanh đập hắc thủy đài đi giết Lý Văn Chính, đem đáp án này trừ khử tại trong trứng nước.

Đến mức vụ án này phía sau có cái gì phía sau màn hắc thủ? Tạm thời liền không lớn trọng yếu.

Mà cái này hoa khôi Hà Viên Viên, Quốc quân không có giết, mà là đưa nàng ở núp tại gia tộc lang quận.

Quốc quân không còn đụng nàng.

Nhưng là, nam nhân khác cũng không dám đụng nàng.

Lê Chuẩn nói: "Nàng trôi qua rất tốt, mỗi ngày chính là viết viết chữ, làm một chút họa."

. . .

Ngũ vương tử trong phủ.

Tiểu Băng bụng đã có chút rõ ràng nâng lên tới.

Ngũ vương tử thê tử Trác thị, ngay tại nói chuyện với Tiểu Băng.

Lẽ ra nàng làm vương tử vợ, thân phận quý giá, là không đáng cùng Tiểu Băng dạng này một cái thị thiếp nói chuyện.

Nhưng nàng bản thân cũng là một cái thương nhân con gái, tiểu hộ nhân gia nữ nhi.

Hai cái tiểu nha đầu tại lật lên bức vẽ, các nàng chính là Dư Phóng Chu hai cái nữ nhi,

Đại nha đầu đang đọc sách, tiểu nha đầu đang ăn điểm tâm.

"Oa. . ." Đại nha đầu hé miệng, chỉ vào muội muội trong tay điểm tâm, nói muốn ăn.

Tiểu nha đầu rất hào phóng, đem điểm tâm đưa tới tỷ tỷ bên miệng, để nàng cắn một cái.

Kết quả, kết quả tỷ tỷ một cái ăn hết tất cả.

Tiểu nha đầu nhìn xem rỗng tuếch tay nhỏ ngây ngốc một chút.

Sau đó, oa một tiếng liền khóc.

"Nương, nương. . ."

Nàng mập mạp nhỏ thân thể khóc lớn hướng Trác thị trong ngực phóng đi.

"Tỷ tỷ xấu, tỷ tỷ xấu. . ."

Tỷ tỷ nhìn thấy muội muội khóc lớn, cảm giác mình có thể muốn bị mắng.

Thế là, nàng lớn tiếng doạ người, bỗng nhiên vào Tiểu Băng trong ngực cũng đi theo khóc lớn, khóc đến còn càng lớn tiếng.

Ai khóc đến lợi hại ai có lý, không phải sao?

Tiểu Băng đem đại nha đầu ôm, nhìn xem nàng gào khan không đổ lệ, không khỏi nhẹ nhàng nhéo một cái nàng cái mũi nhỏ.

"Giảo hoạt vật nhỏ."

Tính cách này có chút giống cô gia.

Nghĩ đến cô gia, Tiểu Băng con mắt lập tức ẩm ướt.

Cô gia ngươi thế nào?

Ngươi làm sao vẫn chưa trở lại?

Hiện tại tất cả mọi người nói ngươi chết rồi, bị Khương vương luộc rồi ăn mất, ta tốt lo lắng a!

Mà lúc này, ngũ vương tử Ninh Chính một lần nữa nhận lấy nhục nhã, tức giận đến toàn thân phát run.

Đại Lý Tự Thừa Vương Dẫn đi vào nhà của hắn, yêu cầu hai phạm nhân.

Chính là Dư Phóng Chu hai cái nữ nhi.

"Dư Phóng Chu tư bán cấm thư « Đông Ly chuyện tình yêu », Viêm Đế quốc tức giận, Quốc quân hạ chỉ, Dư Phóng Chu cả nhà tru sát, lại duy chỉ có thiếu nàng hai cái nữ nhi." Đại Lý Tự Thừa Vương Dẫn nói: "Hạ quan nghe nói hai cái này nữ hài tại điện hạ ngài trong nhà, thỉnh cầu đưa các nàng giao ra quy án."

Ninh Chính run giọng cà lăm mà nói: "Nàng, nàng. . . Bọn họ một cái hai tuổi, một cái ba tuổi, chẳng lẽ các ngươi cũng phải giết?"

Đại Lý Tự thừa nói: "Giết cũng không cần, nhưng làm phạm nhân gia quyến, là muốn sung công. Hai cái này nữ hài Đại Lý Tự sẽ đem các nàng đưa đến Đại Ân đình bên trong."

Đại Ân đình, nghe vào danh tự rất tốt.

Nhưng mà lại là trên thế giới này bi thảm nhất địa phương.

Tất cả tội nhân, phạm quan nhi nữ, bởi vì tuổi quá nhỏ không giết, cho nên toàn bộ đưa đến nơi này đi nuôi lớn.

Liền tương đương với một cái tội nhân cô nhi viện.

Nơi này hài tử, từ nhỏ đã trải qua tối tăm không mặt trời sinh hoạt.

Ăn không đủ no mặc không đủ ấm không nói đến, có thể sống sót đều xem như vạn hạnh.

Mà lại coi như có thể lớn lên, nam nhân toàn bộ làm nô bộc, hoặc là thiến làm thái giám.

Mà nữ, đại bộ phận đều bị Giáo Phường ti muốn đi quan kỹ.

Hai cái này tiểu nha đầu đã tại ngũ vương tử trong nhà nuôi hơn một tháng, đã sớm tràn ngập tình cảm.

Bây giờ Đại Lý Tự công khai đến muốn người, mà lại là căn cứ Đại Việt luật pháp.

Một khi hai cái này tiểu nha đầu đưa đi cái kia Địa Ngục, sẽ là cỡ nào bi thảm? Hoàn toàn có thể nghĩ.

Ngũ vương tử Ninh Chính cảm thấy vô cùng khuất nhục, vô cùng bi ai.

Mình vẫn là một cái vương tử sao?

Thu dưỡng hai phạm nhân tiểu nha đầu, đều có người tìm tới cửa.

Chỉ là một cái Đại Lý Tự thừa đều có thể đến khi phụ ta sao?

Hắn đương nhiên biết, đây là Tô thị trả thù.

So với tô hệ quái vật khổng lồ, hắn chỉ là một cái ngũ vương tử lại coi là cái gì?

Lúc này, Ninh Chính liền thực tế nhớ Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng, ngươi tại Khương quốc đến tột cùng ra sao? Toàn bộ quốc đô đều đang đồn nói, ngươi đã chết, nhưng là ta không tin!"

. . .

Khương quốc, miếu Khổng Tử!

"Oanh long long long. . ."

Một tiếng nổ tiếng vang.

Cái này sấm rền, rốt cục xé mở tầng mây.

Biến thành tiếng sấm.

Sau đó, vô số thiểm điện, điên cuồng nhắm đánh xuống tới.

"Bạch! Bá, bá. . ."

Toàn bộ bầu trời tấm màn đen, bị vô số thiểm điện xé rách.

Đêm tối bị bỗng nhiên chiếu sáng.

Giống như vô số long xà du tẩu.

Một bóng người bỗng nhiên vọt vào.

A Lỗ Na Na công chúa, giơ Thanh Long Yển Nguyệt đao.

"Đại ngốc, Thẩm Lãng, tối nay ta và các ngươi kề vai chiến đấu?"

"Đáng tiếc ta tìm không thấy sư phụ, không phải nàng tuyệt đối. . . Sư phụ!"

A Lỗ Na Na gặp được thần nữ Tuyết Ẩn.

Nàng bỗng nhiên đem đại đao ném qua một bên, hướng phía Tuyết Ẩn lao đến.

"Sư phụ, ngươi thế nào, ngươi thế nào a?"

"Ngươi không nên làm ta sợ? Ngươi không nên đem ta bỏ xuống a. . ."

Nhìn thấy Tuyết Ẩn không nhúc nhích, A Lỗ Na Na công chúa trực tiếp liền sợ quá khóc.

Thẩm Lãng nói: "Na Na công chúa, ngươi tới vừa vặn, tiếp xuống ta muốn cứu ngươi sư phụ, cần hỗ trợ của ngươi."

A Lỗ Na Na liều mạng gật đầu nói: "Cầu ngươi nhanh mau cứu sư phụ ta, nàng là trên thế giới này người tốt nhất, ngàn vạn không thể chết."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi ôm Tuyết Ẩn, cùng ta tiến đến tiến vào lều nhỏ bên trong!"

A Lỗ Na Na ôm công chúa lấy thần nữ Tuyết Ẩn, tiến vào lều nhỏ bên trong.

Nơi nào có một cái giá, còn có móc.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đem Tuyết Ẩn móc tại trên kệ, để thân thể của hắn tự nhiên rủ xuống."

A Lỗ Na Na kinh ngạc, nhưng vẫn như cũ làm theo.

Lập tức, thần nữ Tuyết Ẩn nữ thần cả người đều treo ở trên kệ, hai tay mở ra, huyền không treo.

Thẩm Lãng lấy ra một cái mấy cái bình thủy tinh, một nhánh dao găm sắc bén.

Lấy sau cùng ra một cái ống nghiệm, bên trong là Hoàng Kim huyết mạch tinh hoa.

Thẩm Lãng thả đại ngốc một cân máu, mới tinh luyện ra như thế một ml tả hữu.

Kim hoàng sắc, đúng như cùng chất lỏng hoàng kim.

Tuyết Ẩn trong cơ thể có bao nhiêu cổ trùng?

Không biết, nhưng tuyệt đối là con số trên trời, đã chiếm cứ thân thể nàng mỗi một chỗ mạch máu, phóng thích ra thần kinh độc tố tê dại nàng mỗi một cây thần kinh.

Cho nên, nàng hoàn toàn không cách nào động đậy, so người thực vật còn người thực vật.

Mà huyết mạch này tinh hoa đối Phù Đồ Sơn cổ trùng có được trí mạng lực hấp dẫn.

Thẩm Lãng làm qua thí nghiệm.

Những thứ này cổ trùng cảm nhận được huyết mạch tinh hoa thời điểm, đúng như cùng thiêu thân lao đầu vào lửa, điên cuồng vọt tới.

Đối với bọn chúng mà nói, huyết mạch tinh hoa phảng phất như là thế giới tuyệt vời nhất lực lượng.

Nhưng là, nó có thể hay không cứu vớt Tuyết Ẩn?

Hiện tại vẫn như cũ là ẩn số.

Thẩm Lãng đưa cho A Lỗ Na Na một cây châm nói: "Một hồi, ta sẽ nhanh chóng dùng ngón tay chỉ ở sư phụ của ngươi trên người một nơi nào đó, ngươi dùng căn này châm nhanh chóng đâm xuống, hiểu chưa?"

A Lỗ Na Na nhẹ gật đầu.

Thẩm Lãng bắt đầu động thủ cứu Tuyết Ẩn.

Hắn xuất ra một cây ống tiêm, đâm vào Tuyết Ẩn trên chân huyết mạch.

Lập tức máu tươi tuôn ra, rót vào một cái lọ thủy tinh bên trong.

Huyết dịch này bên trong có vô số cổ trùng.

"Có thể thành công hay không? Liền nhìn lúc này!"

Thẩm Lãng ngừng thở, đem dòng máu màu vàng óng tinh hoa, nhỏ vào đến bình thủy tinh máu tươi bên trong.

Lập tức. . .

Vô cùng quỷ dị một màn xuất hiện.

Bình thủy tinh huyết dịch, nháy mắt giống như sôi trào lên.

Huyết dịch đương nhiên không có nhiệt độ cao sôi trào.

Chỉ bất quá bên trong vô số cổ trùng cảm nhận được Hoàng Kim huyết mạch tinh hoa lực lượng, lập tức vô cùng hưng phấn, điên cuồng muốn thôn phệ cỗ lực lượng này.

Tuyết Ẩn máu tươi, liên tục không ngừng từ vết thương dọc theo ống tiêm chảy vào đến bình thủy tinh bên trong.

Những thứ này cổ trùng ở giữa khẳng định là có đặc biệt tin tức truyền bá.

Trong chốc lát!

Tuyết Ẩn toàn thân cổ trùng giống như đều bị tỉnh lại.

Tất cả cổ trùng đều điên cuồng.

Bằng vào bản năng, điên cuồng hướng lấy Hoàng Kim huyết mạch tinh hoa bơi lại.

Mấy vạn, mấy chục vạn, mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn, vài ức cái cổ trùng.

Thật giống như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Thậm chí so thiêu thân lao đầu vào lửa còn muốn càng thêm nghiêm trọng.

Vài ức đầu cổ trùng, hướng về một phương hướng du động.

Dọc theo thần nữ Tuyết Ẩn mạch máu, nhanh chóng bơi ra vết thương, thông qua ống tiêm, toàn bộ tràn vào bình thủy tinh bên trong, điên cuồng hướng lấy Hoàng Kim huyết mạch tinh hoa xông vào.

Đây là mắt trần có thể thấy.

Trong không khí truyền đến một trận vô cùng mê người nồng đậm mùi thơm, cơ hồ khiến người muốn say ngã.

Bởi vậy đồng thời, Tuyết Ẩn trên thân xuất hiện một loại mỹ lệ tử sắc.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt. . ."

Cái này đoàn tử sắc sẽ còn di động, chính là vô số cổ trùng.

Giống như trong hải dương cá hồi di chuyển, mấy trăm vạn, vài ức đầu.

Ngắn ngủi mấy phút bên trong!

Tất cả cổ trùng toàn bộ rời đi Tuyết Ẩn thân thể, tiến vào Thẩm Lãng nói bình thủy tinh bên trong.

Nửa bình con máu tươi kịch liệt sôi trào, nhan sắc không còn là màu đỏ, mà là diễm lệ tử sắc.

Trong này không biết có vài ức đầu cổ trùng.

Mà Tuyết Ẩn mặt ngoài thân thể tử sắc cởi đến sạch sẽ.

Lúc này!

Độc cổ mẫu trùng xuất hiện, từ Tuyết Ẩn trái tim trong mạch máu chui ra.

Trước đó Thẩm Lãng vô số lần đều không có phát hiện, bởi vì nó ở trái tim mạch máu bên trong, tại X quang xuống giống như cùng mạch máu hòa làm một thể.

Mãi cho đến Thẩm Lãng xuất ra Hoàng Kim huyết mạch tinh hoa thời điểm, nó động mấy lần, Thẩm Lãng lúc này mới phát hiện nó tồn tại.

Nó quá lớn, chỉ có thể ở tại trái tim trong mạch máu.

Nó cũng nhận Hoàng Kim huyết mạch tinh hoa triệu hoán, nó liều mạng bơi ra.

Bất quá nó có hai ba li thô, ba bốn centimet dài.

Rất khó từ mạch máu chui ra ngoài.

Sẽ chỉ làm Tuyết Ẩn mạch máu ngăn chặn, tạo thành tắc động mạch, nguy hiểm sinh mệnh.

Độc cổ mẫu trùng nhanh chóng du động, tiến vào đầu tương đối thô mạch máu bên trong, không phải động mạch, cũng không phải tĩnh mạch.

Thẩm Lãng nắm giữ tốt lúc trước tính toán, chỉ vào Tuyết Ẩn ở ngực nói: "Nơi này, động thủ!"

A Lỗ Na Na động tác nhanh như thiểm điện, trong tay châm bỗng nhiên đâm vào.

Nháy mắt!

Đầu kia độc cổ mẫu trùng bị đinh trụ.

Thẩm Lãng nhanh chóng dùng tiểu đao mở ra, đem cái này nhảy độc cổ mẫu trùng hoàn chỉnh lấy ra, phong tại ống nghiệm bên trong.

. . .

"Rầm rầm rầm. . ."

Phía ngoài tiếng sấm, một tiếng so một tiếng mãnh liệt.

Trên trời thiểm điện, càng ngày càng thô, càng ngày càng kinh người.

Trong chốc lát thiểm điện, cơ hồ đem toàn bộ bầu trời đêm chiếu sáng là ban ngày.

Sau đó là tiếng bước chân dày đặc!

Thẩm Lãng miếu Khổng Tử, bị bao vây!

Hai ngàn năm trăm tên đầu trọc võ sĩ, dũng mãnh bưu hãn, hung tàn dữ tợn.

Đem chỉ là chỉ có sáu trăm mét vuông miếu Khổng Tử vây quanh đến chật như nêm cối.

"Ầm ầm. . ."

Lại một trận sấm sét vang dội, chiếu sáng những thứ này tăng nhân võ sĩ khuôn mặt.

Phật gia chỉ ăn thịt, giết người, chơi gái.

Thẩm Lãng toà này cái gọi là miếu Khổng Tử, đầu gỗ kết cấu, bên ngoài bao lấy một tầng thật dày vải dầu mà thôi.

Không có bất kỳ cái gì phòng ngự biện pháp, liền vách tường đều không có.

Nhẹ nhàng xông lên, liền trực tiếp hủy.

Tại hai ngàn năm trăm tên đầu trọc võ sĩ trước mặt, yếu ớt không chịu nổi.

. . .

Nhưng mà Thẩm Lãng vì chờ đợi một ngày này, đã mưu đồ rất lâu.

Tại kiến tạo tòa thánh miếu này thời điểm, liền để Thiên Đạo hội bí mật vận tới vô số dây kẽm.

Còn có ngón cái thô cột sắt, trọn vẹn mười mấy cây.

Bây giờ mười mấy cây cột sắt bị nối liền cùng một chỗ, đứng sừng sững ở miếu Khổng Tử trung ương, trực tiếp thông đến không trung, trọn vẹn ba mươi lăm mét cao.

Bảo đảm căn này cột sắt là phương viên mấy ngàn mét bên trong điểm cao nhất.

Bình thường thời điểm, nó chính là một cái cột thu lôi, tất cả thiểm điện đều sẽ bị nó dẫn đạo đến đại địa.

Mà lại miếu Khổng Tử bên trong, bên cạnh đã bày khắp khô ráo da trâu.

Mỗi người trên chân, cũng mặc tuyệt đối cách biệt da trâu giày.

Không chỉ có như thế!

Miếu Khổng Tử cải tạo xong, Thẩm Lãng còn đập Kim thị gia tộc võ sĩ tiến hành cải tạo.

Đem võ sĩ dây kẽm quấn quanh ở miếu Khổng Tử trên gỗ, sau đó lan ra đến miếu Khổng Tử bên ngoài trên mặt đất.

Cho nên toàn bộ miếu Khổng Tử mặt ngoài, lít nha lít nhít mấy trăm cây dây kẽm, sợi đồng quấn quanh, lan ra tới mặt đất.

Mà lúc này miếu Khổng Tử bên ngoài mặt đất, vô cùng ẩm ướt.

Tuyệt đối đầy đủ dẫn điện.

Một khi đem ở giữa căn này cột thu lôi từ đó chặt đứt, đồng thời đem lưới sắt cùng tơ thép lưới kết nối vào cao cao đứng vững cột sắt.

Cho đến lúc đó, cao cao cột sắt dẫn tới thiểm điện cũng không phải là dẫn hướng mặt đất.

Mà là dẫn hướng toàn bộ lít nha lít nhít quấn quanh lưới sắt, dẫn hướng chung quanh tất cả mặt đất.

Ngoài miếu mặt đất đứng thẳng tất cả mọi người sẽ như thế nào?

Những thứ này đầu trọc võ sĩ mặc cái gì giày? Ướt sũng giày cỏ, đầy đủ dẫn điện.

Mà thiểm điện điện áp lớn bao nhiêu?

Mấy ngàn vạn, hơn trăm triệu nằm.

Nó có thể giết chết bao nhiêu người?

Có trời mới biết?

. . .

Miếu Khổng Tử bên trong!

Một trăm võ sĩ run lẩy bẩy.

Bên ngoài khoảng chừng hai ngàn năm trăm cái tàn bạo đầu trọc võ sĩ a.

Khẳng định chết chắc!

Quá cách xa, căn bản cũng không có đến đánh.

"Mười ba, động thủ!"

Bầu trời khó được yên tĩnh một hồi, Thẩm Lãng hạ lệnh.

Thẩm Thập Tam hầu tử, bò tới miếu Khổng Tử trên đỉnh.

Đem lưới sắt cùng sợi đồng lưới cấu kết đến ở giữa trên cột sắt.

"Đại ngốc, động thủ!"

Đại ngốc bỗng nhiên dùng huyền thiết côn một trảm.

Dễ như trở bàn tay đem cắm vào mặt đất cột thu lôi cột sắt chặt đứt.

Lúc này, căn này cột sắt không còn đem dòng điện dẫn đạo hướng mặt đất, mà là dẫn đạo nghĩ lưới sắt cùng sợi đồng lưới.

Tất cả đều chuẩn bị hoàn tất.

Liền đợi đến hạ một đạo thiểm điện bắn ra.

. . .

"Hô hô hô hô. . ."

"Giết, giết, giết. . ."

Bên ngoài Tuyết Sơn thần miếu đầu trọc võ sĩ, bắt đầu cuồng bạo la lên.

Khổ Hải đầu đà rống to: "Toàn bộ Khương quốc, cũng chỉ có thể có một cái tín ngưỡng, đó chính là thiên thần."

"Ta Tuyết Sơn thần miếu, liền đại biểu thiên thần ý chí."

"Mà bây giờ bọn này Việt quốc người, vậy mà đem bọn hắn miếu Khổng Tử xây ở thổ địa của chúng ta bên trên."

"Đây là đối thiên thần khinh nhờn, là phải gặp đến thiên khiển."

"Ta đại biểu thiên thần ý chí, đem cái này Việt quốc địch miếu đạp vì đất bằng, đem bên trong tất cả Việt quốc người, chém tận giết tuyệt!"

"Giết, giết, giết!"

Hai ngàn năm trăm tên đầu trọc võ sĩ cuồng bạo gầm thét.

Tràn ngập kinh thiên sát khí.

Sau đó, bọn hắn phát ra từng đợt sói tru thanh âm.

Sát khí càng ngày càng nặng.

Tại cỗ này sát khí bên trong, Thẩm Lãng yếu ớt miếu Khổng Tử phảng phất là sóng to gió lớn bên trong thuyền nhỏ, tùy thời đều có thể thịt nát xương tan.

Bên trong mấy chục tên Việt quốc võ sĩ rốt cuộc không chịu nổi cỗ này áp lực, trực tiếp quỳ trên mặt đất kêu khóc nói: "Chúng ta đầu hàng, bọn hắn đầu hàng!"

Mà Kim thị gia tộc và Thiên Đạo hội mấy chục tên võ sĩ, sắc mặt xanh xám, tay cầm cung tiễn, run lẩy bẩy.

Tối nay!

Liền chết ở chỗ này đi.

Hẳn phải chết không nghi ngờ!

Rốt cục, phía ngoài sói tru kết thúc!

Hai ngàn năm trăm người, hình thành một cái hình tròn, nện bước hung hoành bộ pháp, hướng phía miếu Khổng Tử tiến lên.

"Giết, giết, đem Việt quốc người chém tận giết tuyệt!"

"San bằng Việt quốc miếu Khổng Tử."

"Đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh!"

"Chém thành muôn mảnh!"

"Thút thít đi, tru lên đi. . ."

Hai ngàn năm trăm tên đầu trọc võ sĩ càng lúc càng nhanh.

Khoảng cách miếu Khổng Tử càng ngày càng gần, quơ trong tay loan đao, dữ tợn lấy đáng sợ gương mặt.

Bắt đầu điên cuồng công kích.

Giống như màu đen như thủy triều, liền muốn đem yếu ớt miếu Khổng Tử bao phủ.

Mà liền tại lúc này!

Trên trời mây đen, giống như bị bỗng nhiên xé mở một đạo vết nứt.

Kinh thiên thiểm điện, giống như Du Long tóe hiện.

Mấy vạn mét chiều dài.

Kinh thiên chi uy.

Ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, lại là dày đặc tiếng sấm tiếng vang.

Đêm tối chiếu sáng giống như ban ngày.

Kinh người thiểm điện một đạo tiếp lấy một đạo.

Giống như chiến đao.

Lại như cùng mật lưới, điên cuồng đánh xuống.

Ngày này lực chi uy quả nhiên kinh người.

Rốt cục, một đạo vạn mét thiểm điện lưới, bỗng nhiên đánh trúng miếu Khổng Tử trên đỉnh ba mươi lăm mét cao cột sắt.

Kinh thiên dòng điện bỗng nhiên ẩn nấp xuống.

"Giết, giết, giết. . ."

Hai ngàn năm trăm tên đầu trọc võ sĩ vọt tới miếu Khổng Tử bên ngoài, quơ chiến đao, bỗng nhiên liền muốn chém xuống.

Sau đó. . .

"Ba!"

Kinh thanh tiếng vang!

Toàn bộ miếu Khổng Tử bốc lên vô số điện quang hỏa hoa.

Rất nhiều dây kẽm, trực tiếp bị to lớn dòng điện đốt gãy.

Mà cùng lúc đó!

Vô số dòng điện tuôn hướng mặt đất, tuôn hướng miếu thờ bên ngoài bất luận cái gì sinh mệnh.

Những thứ này dữ tợn hung ác tăng nhân võ sĩ,

Nháy mắt bị to lớn dòng điện đập nện toàn thân.

Trên thân toát ra ánh lửa, khói đặc.

Tất cả động tác bị dừng lại.

Vô số đầu trọc võ sĩ, nháy mắt bị sống sờ sờ thiểm điện đánh chết.

Mấy chục người trực tiếp bị đánh thành than cốc.

Trong chớp nhoáng này!

Quả thực chính là thần tích!

Quả thực chính là đại đồ sát!

Mà cùng lúc đó!

Miếu Khổng Tử bên trong thần nữ Tuyết Ẩn, mở ra đôi mắt đẹp, vừa tỉnh lại.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 228: Đại Hoạch Toàn Thắng! Chiến Thắng Trở Về Mất Trinh! Quốc Quân Đại Hỉ

Thật đáng sợ!

Quá kinh người!

Thiểm điện uy lực cố nhiên kinh người.

Nhưng lập tức chân chính điện giật chết điện tổn thương, chỉ có vài trăm người mà thôi.

Đáng sợ là không biết.

Đáng sợ là thiên địa này chi uy.

Nhất là tận cùng bên trong nhất mấy người kia, thật trực tiếp bị đánh thành than cốc.

Vừa rồi kia thiểm điện hạ xuống, đánh chết đám người hình tượng.

Thật rất giống thiên khiển a.

"Thiên thần phát uy, thiên thần phát uy a. . ."

"Chúng ta tiến công miếu Khổng Tử, làm tức giận thiên thần a!"

Tất cả đầu trọc võ sĩ, đều có ý nghĩ này, hai đùi rung động rung động, hận không thể lập tức quỳ rạp xuống đất.

Lúc này, bên trong truyền đến một trận tràn ngập thanh âm uy nghiêm.

"Tòa thánh miếu này, cứu vớt Khương quốc dân chúng vô số, bị thượng thiên bảo hộ, các ngươi những thứ này ngụy tín đồ dám can đảm xâm phạm, sẽ làm cho các ngươi thịt nát xương tan!"

Đương nhiên, thanh âm này là Thẩm Lãng thông qua sắt lá phóng đại ống hét ra.

Lớn tiếng như vậy gầm rú, thật là muốn cái mạng già của hắn.

Lập tức, bên ngoài còn lại tất cả đầu trọc võ sĩ sợ hãi, cũng không dám lại tiến lên.

Mà nơi xa người vây xem, lại chấn động không gì sánh nổi.

Thật thiên thần hiển linh a.

Các ngươi nhìn, Tuyết Sơn thần miếu tăng nhân võ sĩ vây công Việt quốc miếu Khổng Tử, lại bị thiên thần dùng lôi điện đánh chết.

Thiên thần thật đang bảo vệ cái này Việt quốc miếu Khổng Tử a.

"Hoa lạp lạp lạp. . ."

Mưa như trút nước mưa to rốt cục hạ xuống.

Vừa rồi sét đánh dòng điện quá lớn, đem rất nhiều dây kẽm sợi đồng đều đốt đứt, đã dẫn phát ngọn lửa.

Hiện tại, lại bị mưa to giội tắt.

. . .

Khổ Hải đầu đà cưỡi tại trâu đen lên, nhìn thấy tình cảnh vừa nãy, cũng cơ hồ linh hồn xuất khiếu.

Nhưng nhìn một chút miếu Khổng Tử đỉnh cao cao đứng vững cột sắt, hắn lập tức minh bạch.

"Cái gì thiên thần phát uy, chẳng qua là Thẩm Lãng điêu trùng tiểu kỹ mà thôi."

"Xông đi vào, xông đi vào. . ."

Nhưng là những thứ này đầu trọc võ sĩ đã cũng không dám lại chém giết vào.

"Rầm rầm rầm. . ."

Trên trời có một trận Thiên Sơn lôi minh.

Vô số thiểm điện, lại điên cuồng nhắm đánh xuống tới.

Bất quá, cho dù có cao cao đứng vững cột sắt, thiểm điện đánh trúng xác suất cũng không có rất cao, lần này không có phát sinh thiên khiển.

Khổ Hải đầu đà rống to: "Nhìn xem, nhìn xem! Vừa rồi chỉ là một cái ngẫu nhiên mà thôi, chỉ cần nháy mắt công phu, liền có thể san bằng miếu Khổng Tử, liền có thể đem người ở bên trong giết sạch."

"Một khi bị đoạt đi tín ngưỡng, các ngươi về sau ăn cái gì? Mặc cái gì? Còn có cái gì vinh hoa phú quý?"

"Xông đi vào, giết sạch Việt quốc người, đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh!"

Lập tức, dưới trướng hắn dũng cảm nhất mấy cái tâm phúc tăng nhân ngừng thở, bỗng nhiên cắn răng một cái, giậm chân một cái.

Đại sư nói đúng.

Hôm nay nếu không diệt tòa thánh miếu này, về sau Tuyết Sơn thần miếu thời gian liền không dễ chịu lắm.

Cắn răng một cái khẽ run rẩy công phu, liền đem người ở bên trong giết sạch.

Thế là, bọn hắn một lần nữa nhanh chóng vọt tới, xông về miếu Khổng Tử đại môn.

Bên trong Thẩm Thập Tam, trong tay dây thừng bỗng nhiên kéo một cái.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Nổ vang.

Miếu Khổng Tử cửa ra vào, bỗng nhiên phát sinh đáng sợ bạo tạc.

Khói đen cuồn cuộn.

Kỳ thật, chính là đơn giản nhất địa lôi, hơn nữa còn là hắc hỏa dược địa lôi.

Uy lực không lớn, thậm chí liền ánh lửa đều không có.

Kia mười mấy cái võ sĩ xông lại, trực tiếp bị tạc bay ra ngoài.

Nhưng là. . .

Thụ thương chỉ có vị trí mà thôi.

Thương vong nhỏ, nhưng là lực chấn nhiếp quá kinh người.

Vừa mới phát sinh thiểm điện thiên khiển.

Đã để người hồn phi phách tán.

Hiện tại những thứ này đầu trọc võ sĩ xông tới thời điểm, vậy mà đất bằng sinh lôi.

Không sai.

Đây cũng không phải là đất bằng sinh lôi sao?

Lúc này trên trời không có thiểm điện, cũng không có lôi minh a.

Mẹ nha, cái này đúng là thiên khiển, tuyệt đối là thiên khiển a!

Chung quanh những thứ này tăng nhân võ sĩ thật sự là bị dọa tè ra quần.

Thật vất vả góp nhặt dũng khí, lập tức tiêu hao đến sạch sẽ.

"Nơi đây thần miếu, chính là ta thiên thần bảo hộ, các ngươi còn dám tới gần một bước, chém tận giết tuyệt."

"Cũng để các ngươi sau khi chết trầm luân tại mười tám tầng Địa Ngục, vĩnh thế không được siêu sinh."

"Tất cả Khương quốc con dân, các ngươi nghĩ đến đạt được thần chi bảo hộ sao? Còn chưa động thủ bảo hộ miếu Khổng Tử?"

Thẩm Lãng dùng sắt lá lớn loa hét lớn.

Sau đó, vì phối hợp bối cảnh của hắn âm.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Lại từng đợt tiếng vang.

Toàn bộ miếu Khổng Tử chung quanh nổ vang, giống như thiên diêu địa động.

Lần này cũng thật sự là trùng hợp.

Thiểm điện một lần nữa đánh xuống, đánh trúng miếu Khổng Tử cao cao cột sắt.

Dòng điện, một lần nữa dọc theo vô số lưới sắt, sợi đồng lưới lan ra mặt đất.

Lần này không có điện giật chết bao nhiêu người.

Bởi vì phần lớn người đều đã lui đến rất xa.

Nhưng là vừa mới phóng tới đại môn kia mười cái đầu trọc võ sĩ, triệt để trở thành than cốc.

Toàn thân bốc hỏa.

Chết đến mức không thể chết thêm.

Nhưng là cái này điện quang lấp lóe, giống như Du Long trống rỗng mà thành hình tượng quá rung động.

Thần tích, thần tích a!

Lập tức, trước đó bị miếu Khổng Tử cứu vớt Khương quốc con dân rốt cục bị chấn động, toàn thân giống như tràn đầy lực lượng.

Thiên thần rót vào cho ta lực lượng.

"Giết, giết. . ."

"Những thứ này đầu trọc tặc tử, dám mạo phạm miếu Khổng Tử, mạo phạm thiên thần."

"Giết sạch bọn hắn."

Lúc này, bên trong tòa thánh miếu bỗng nhiên một tiếng bạo rống.

A Lỗ Na Na công chúa quơ Thanh Long Yển Nguyệt đao, bỗng nhiên trùng sát đi ra.

Thẩm Lãng bị nàng giật mình kêu lên.

Đại ngốc nàng dâu ngươi quá hổ a, bên ngoài lúc nào cũng có thể thiểm điện đánh xuống a, ngươi mặc dù mặc cách biệt giày, nhưng vẫn như cũ sẽ có nguy hiểm a.

Ngươi. . . Vậy mà liền như thế xông ra?

Cản đều ngăn không được.

A Lỗ Na Na công chúa rống to.

"Ta là đại vương nữ nhi, bọn này đầu trọc rất đã phản bội thiên thần."

"Cùng ngày tiêu ôn dịch hoành hành Khương quốc, đồ sát vô số tính mệnh thời điểm, Tuyết Sơn thần miếu ở đâu?"

"Bọn hắn không chỉ có không thể cứu vãn chúng ta, ngược lại đóng lại sơn môn, để vô số con dân chờ chết."

"Bọn hắn không chỉ không cách nào đại biểu thiên thần, mà lại đã bị thiên thần từ bỏ."

"Sau lưng ta tòa thánh miếu này, mới chính thức bảo vệ Khương quốc vạn dân khỏi bị bệnh đậu mùa tử thần thu hoạch."

"Từ nay về sau, nó chính là chúng ta tân thần miếu."

"Giết!"

Dũng mãnh vô cùng A Lỗ Na Na công chúa, bỗng nhiên sát nhập vào đầu trọc võ sĩ bầy bên trong.

"Giết!"

Có một người dẫn đầu, liền có mười mấy cái, mấy trăm, mấy ngàn người.

Rốt cục.

Vô số người đứng xem trong lòng ngọn lửa bị nhen lửa.

Vô số Khương dân, quơ loan đao, quơ liêm đao, liều mạng chém giết tới.

Nháy mắt, cùng những thứ này đầu trọc võ sĩ chiến đấu cùng một chỗ.

Khương dân là rất bưu hãn dũng mãnh, chân chính lúc khai chiến cơ hồ toàn dân giai binh.

Nhưng là luận cá nhân chiến đấu lực, vẫn là kém xa tít tắp bọn này đầu trọc võ sĩ.

Có thể là, hiện tại bọn này đầu trọc võ sĩ sĩ khí đã hạ xuống đến cực hạn.

Nội tâm của bọn hắn tràn đầy sợ hãi.

Chính bọn hắn đều cảm thấy đã chọc giận tới thiên thần.

Thiên khiển, vừa rồi tuyệt đối là thiên khiển a.

Nhất thời, sĩ khí hoàn toàn không có hơn một ngàn đầu trọc võ sĩ, bị mấy ngàn Khương dân đè lên đánh.

Nhìn thấy một màn trước mắt, Khổ Hải đầu đà hốc mắt muốn nứt.

Thật sự là ngày mỗ mỗ.

Hai ngàn năm trăm người tiến đánh chỉ là một cái đầu gỗ cùng dùng vải dầu tạo thành thần miếu.

Đối mặt không đến một trăm địch nhân, vậy mà đánh thành cái dạng này.

Tòa thánh miếu này nhìn qua rõ ràng là đi tiểu liền có thể phá tan a.

"Thẩm Lãng, ngươi điêu trùng tiểu kỹ cho là ta không biết sao?"

"Ngươi cái này cao cao đứng vững cột sắt dẫn tới lôi điện, ngươi cho rằng ta không biết sao?"

"Cái gì thiên thần phát uy, phi!"

"Ngươi cho rằng dạng này liền hữu dụng sao? Ngươi cho rằng dạng này liền có thể trốn qua một kiếp sao?"

"Ta Khổ Hải đầu đà một người, liền có thể đem các ngươi giết đến sạch sẽ."

Lập tức, Khổ Hải bỏ xuống tất cả ánh sáng đầu võ sĩ, bỗng nhiên nhảy lên miếu Khổng Tử,

Hắn giống như kền kền, dễ như trở bàn tay leo lên đến miếu Khổng Tử đỉnh.

Quơ lấy Phật đao, hướng về phía cao cao đứng vững cột sắt bỗng nhiên chém xuống.

Cái này ngón tay cái thô cột sắt, nháy mắt bị chém đứt, rơi xuống trên mặt đất.

Cái này, rốt cuộc dẫn không đến thiểm điện.

"Ha ha ha!"

Khổ Hải đầu đà cười to.

"Ta nhìn ngươi còn thế nào dẫn tới Thiên Lôi."

"Ta nhìn ngươi còn thế nào giả thần giả quỷ."

Sau đó, trong tay hắn đại đao bỗng nhiên một trảm, xé mở nóc nhà, hướng phía bên trong tòa thánh miếu lao xuống.

Ta Khổ Hải đầu đà một người, liền có thể đem các ngươi giết sạch.

Thẩm Lãng tiểu tặc, nếu không phải vì đạt được phòng ngự bệnh đậu mùa phương pháp, ngươi cho rằng có thể sống cho tới hôm nay?

Xông vào miếu Khổng Tử bên trong Khổ Hải đầu đà, lần đầu tiên liền gặp được Thẩm Lãng.

"Ngươi tên tiểu bạch kiểm này, tiểu súc sinh, hôm nay liền để Phật gia đưa ngươi chém thành muôn mảnh, băm luộc thành canh thịt băm."

Khổ Hải từ trên trời giáng xuống, trong tay chiến đao hướng phía Thẩm Lãng điên cuồng chém xuống.

Mà lúc này, Thẩm Lãng trên mặt lộ ra nhiệt tình nụ cười, hướng phía hắn vẫy vẫy tay.

"Này, đại sư đã lâu không gặp."

Sau đó!

Còn tại không trung Khổ Hải đầu đà rùng mình.

Bởi vì, hắn gặp được một đôi tuyệt mỹ không linh đôi mắt.

Một tấm tuyệt thế gương mặt.

Thảo!

Thần nữ Tuyết Ẩn?

Nàng không phải đã chết rồi sao?

Phù Đồ Sơn kịch độc, không phải không người có thể trị không?

Chuyện gì xảy ra?

Chuyện gì xảy ra a?

Khổ Hải đầu đà điên cuồng muốn chạy trốn!

Nhưng là hắn từ trên cao rơi xuống, trống rỗng chạy thế nào a?

Liều mạng!

Ngươi thần nữ Tuyết Ẩn liền xem như đại tông sư thì sao?

Ngươi trúng độc như vậy cứu, vừa mới tỉnh lại lại có cái gì sức chiến đấu?

Ta không tin phật gia đánh không lại ngươi.

Khổ Hải đầu đà chiến đao, ngược lại hướng phía thần nữ Tuyết Ẩn chém giết mà đi.

Tuyết Ẩn xuất kiếm!

Đinh!

Thiên Ngoại Phi Tiên sao?

Nháy mắt. . .

Khổ Hải đầu đà thân thể khổng lồ, bay thẳng ra ngoài.

Sau khi rơi xuống đất, Khổ Hải đầu đà bỗng nhiên đứng lên.

"Ha ha ha ha, thần nữ Tuyết Ẩn, không gì hơn cái này mà thôi!"

"Ta làm Việt quốc đại tông sư sẽ có cỡ nào lợi hại, hoàn toàn không cảm giác được bất kỳ lực lượng nào a."

"Thần nữ Tuyết Ẩn, lực lượng của ngươi đều bị tên tiểu bạch kiểm này ép khô sao? Ngay tại chỗ hút đất, kiềm chế một chút a."

Khổ Hải đầu đà cười lớn.

Bởi vì hắn xác thực cảm thấy thần nữ Tuyết Ẩn lực lượng quá yếu.

Vừa rồi hai người vũ khí giao thoa trong nháy mắt đó, hoàn toàn không cảm giác được một cái đại tông sư hẳn là có uy lực.

Nhưng mà. . .

Một giây sau, không biết vì sao, hắn cảm thấy thân thể có chút lạnh.

Toàn bộ thân thể giống như bị đâm một cái lỗ, sau đó không ngừng thoát hơi, chỉ bất quá rò rỉ ra đi toàn bộ là sinh cơ.

Hắn không khỏi cúi đầu xem xét.

Lập tức nhìn thấy nơi ngực, xuất hiện một cái nho nhỏ điểm đỏ.

Rất nhỏ trọng điểm, so với bị con muỗi đinh lớn hơn không được bao nhiêu.

"A. . ."

Khổ Hải đầu đà một trận lảo đảo,

Bỗng nhiên quỳ trên mặt đất.

Hắn không thể thở nổi.

Nhịp tim càng ngày càng chậm, trước mắt càng ngày càng đen, đầu não từng đợt mắt hoa.

Thiên hạ tông sư chia rất nhiều loại.

Tỉ như Tuyết Ẩn chính là thích chưng diện nhất kia một loại.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu, hơi một tí cắt người.

Mà thần nữ Tuyết Ẩn giết người, lưu lại vết thương đều chỉ có một cái điểm đỏ.

Mà lại, đều ở trái tim.

Nhất kích tất sát.

Kiếm khí của nàng, đã đem Khổ Hải đầu đà trái tim bên trong mạch máu cắt đứt.

Nhưng là, lại còn có thể sống vài giây đồng hồ.

Nàng thật lợi hại a!

Khổ Hải đầu đà thật sự là rất mạnh, liền Hoàng Phượng lão sư Tuyết Sơn lão yêu đều thua ở dưới tay của hắn.

Mà Tuyết Ẩn trúng độc vừa mới khỏi hẳn, vừa thức tỉnh không lâu, vậy mà một chiêu miểu sát đối phương.

Cái này võ công mạnh, để người nhìn mà than thở.

Thẩm Lãng đi tới, xuất ra ám khí.

Bạo vũ lê hoa!

Đây không phải hắn đòn sát thủ, là Tiểu Băng.

Bất quá Thẩm Lãng cũng chuẩn bị mấy cái.

"Bạch!"

Vô số lít nha lít nhít châm nhỏ, giống như mưa to bắn tại Khổ Hải đầu đà toàn thân.

Lập tức, Khổ Hải trong lòng chửi ầm lên.

"Thẩm Lãng, ta xxx mẹ ngươi, ngươi đánh chết chó có ý tứ sao? Ta đều phải chết, ngươi còn bắn ta?"

Sau đó Khổ Hải đầu đà chết bất đắc kỳ tử mà chết, chết không nhắm mắt.

Ý nào đó đến nói, Thẩm Lãng loại hành vi này là đoạt quái a.

Người ta Khổ Hải đầu đà đã bị Tuyết Ẩn giết, chỉ còn lại cuối cùng nữa sức lực, ngươi xông đi lên bổ một châm.

"Phượng, ngươi đem Khổ Hải đầu đà đầu cắt bỏ, sau đó cho ta."

Hoàng Phượng tiến lên, bỗng nhiên chém xuống Khổ Hải đầu đà đầu, giao cho Thẩm Lãng trang bức.

Nhận lấy về sau, Thẩm Lãng vừa giận.

Tốt ngươi cái con lừa trọc a, vậy mà không có tóc, ngươi để ta làm sao nói a?

Ta cũng không thể bưng lấy đầu ngươi trang bức đi.

Thẩm Lãng không có cách nào, tại Khổ Hải đầu đà da đầu cắt một cái lỗ, sau đó dùng dây kẽm một xuyên, thật giống như đầu heo xách ra ngoài.

Đi vào thần miếu bên ngoài!

Thẩm Lãng đem Khổ Hải đầu đà đầu cao cao nhấc lên, lạnh giọng nói: "Thiên thần làm tín đồ, thần miếu ruồng bỏ người, Khổ Hải đầu đà xúc phạm thiên uy, đã bị ta giết!"

Lập tức, bên ngoài còn sót lại đầu trọc các võ sĩ, triệt để sụp đổ.

Tử thương vô số, chim thú tán.

Một trận chiến này kết thúc, Thẩm Lãng đại hoạch toàn thắng.

. . .

Cách đó không xa hoàng cung!

Khương quốc Thái tử A Lỗ Thái toàn thân căng cứng.

Chuyện gì xảy ra?

Khổ Hải đầu đà đớp cứt sao?

Hơn hai ngàn người, đối phó hơn một trăm người, lại còn chưa bắt lại?

Vậy mà ngược lại bị Thẩm Lãng giết?

Đây là gặp quỷ sao?

Còn có vừa rồi điện quang kia hỏa ảnh là chuyện gì xảy ra?

"Phụ vương, ta dẫn binh đi đem Thẩm Lãng diệt."

Mà vương hậu Tô Mạc toàn thân run rẩy, lạnh giọng nói: "Đại vương, để A Lỗ Thái dẫn binh đi đem Thẩm Lãng giết, đem bọn hắn chém thành muôn mảnh."

Khương vương A Lỗ Cương không nói gì.

Hiện tại dẫn binh đi giết?

Đây là muốn đem hơn mấy ngàn vạn Khương dân cùng một chỗ giết chết sao?

Vừa rồi kia một trận thần tích, đã đem vô số Khương dân trấn trụ.

Bọn hắn đã trở thành miếu Khổng Tử tín đồ.

Khổ Hải đầu đà không có giết chết Thẩm Lãng, cái này để người ta rất thất vọng, cũng thật bất ngờ.

Nhưng là, lại có cái gì quan trọng?

Tuyết Sơn thần miếu chết hết, chưa hẳn không phải chuyện tốt a?

Trình độ nào đó, Khổ Hải đầu đà chết rồi, vẫn là một cái tốt hơn tin tức.

"Đại vương, Thẩm Lãng nhất định phải chết!" Tô Mạc khàn giọng nói: "Một khi để hắn về Việt quốc, vậy ngài thỉnh tội văn thư liền sẽ truyền khắp thiên hạ, hắn tại Việt quốc kiến tạo miếu Khổng Tử sự tình cũng sẽ truyền khắp, đến lúc đó tất cả mọi người sẽ hoài nghi đại vương uy nghiêm."

Khương vương ánh mắt co rụt lại nói: "Hắn muốn đi, trên đường chỗ không có người giết hắn."

. . .

Ngày kế tiếp!

Mặt trời chói chang!

Toàn bộ miếu Khổng Tử dính đầy vết máu, mà lại thủng trăm ngàn lỗ.

Nhưng vẫn như cũ sừng sững không ngã.

Bên trong vẫn như cũ bày biện Khổng thánh nhân, Chu công đám người pho tượng.

Miếu Khổng Tử bảng hiệu, lại bị treo đi lên. Ngày hôm qua một khối, bị rung động mà rơi xuống.

Khương quốc dân chúng là nhất ngu muội, cũng là nhất mê tín.

Đêm qua miếu Khổng Tử thần tích rất nhanh liền sẽ truyền khắp toàn bộ Khương quốc.

Nơi này liền sẽ trở thành thánh địa.

Sẽ có vô số Khương dân đến đây cúng bái.

Đương nhiên, bọn hắn không biết Khổng Khâu là dạy học, bọn hắn sẽ cảm thấy đây là bệnh đậu mùa thần, chích ngừa đại thần.

Nhưng là không có cách nào khác, Hồng Tú Toàn vẫn là Jesus đệ đệ đâu.

Tòa thánh miếu này sẽ không còn ngã xuống.

Bởi vì, nó đã xây ở vô số Khương dân trong lòng.

Coi như Khương vương đưa nó đẩy ngã, vô số Khương dân lại sẽ vụng trộm đưa nó dựng lên.

Đối với bọn hắn nhân sinh đến nói, cũng nên có một cái tín ngưỡng không phải sao?

Quốc quân cho Thẩm Lãng nhiệm vụ, vẻn vẹn chỉ là xây thành miếu Khổng Tử, dù là chỉ có mấy ngày đều xem như hoàn thành.

Dù là Thẩm Lãng chân sau vừa đi, tòa thánh miếu này lập tức bị đốt.

Nhưng Thẩm Lãng quả thực là vượt mức hoàn thành.

. . .

Đi sứ Khương quốc nhiệm vụ hoàn thành.

Gặp quỷ chính là, so Thẩm Lãng trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi.

Có mấy cái kế hoạch thậm chí còn chưa dùng tới, liền thành công.

Cảm tạ Tả Bá Ngọc đạo sĩ, nếu không phải hắn trước đó bố cục, nơi nào sẽ như thế nước chảy thành sông.

Hiện tại hắn người cũng đã chết, thành quả đều thuộc về Lãng gia.

Người tốt a!

Khi mặt trời lên, Lãng gia sứ đoàn chính thức rời đi Khương quốc.

Tuyết Ẩn cùng A Lỗ Na Na công chúa hộ tống.

Hàng ngàn hàng vạn Khương dân hộ tống, cầm trong tay nhiều loại vũ khí.

Muốn tại một cái vắng vẻ chỗ không có người đem Thẩm Lãng xử lý?

Không thể nào?

Thẩm Lãng sẽ để cho cái này hàng ngàn hàng vạn Khương dân một mực đem hắn đưa ra Khương quốc.

Khương quốc Thái tử muốn tập sát Thẩm Lãng kế hoạch triệt để phá sản.

. . .

Vài ngày sau!

Thẩm Lãng sứ đoàn đi tới biên giới.

Phía trước cách đó không xa, chính là Việt quốc thổ địa.

Liền đưa đến nơi này đi.

A Lỗ Na Na công chúa nhưng không có mảy may muốn ý dừng lại, nàng muốn đi theo đại ngốc, nàng không cần người nhà.

Những người kia đều là lang sói, không còn là người nhà của nàng.

Chỉ có sư phụ cùng đại ngốc, mới là thân nhân của nàng.

"Na Na công chúa, ngươi không thể rời đi Khương quốc." Thẩm Lãng nói.

A Lỗ Na Na lập tức nổ: "Dựa vào cái gì? Gả cho gà thì theo gà gả cho chó thì theo chó, ta liền muốn đi theo đại ngốc, không mượn ngươi xen vào."

Thẩm Lãng nói: "Cái này mấy ngàn cái nô lệ, ta không cách nào mang về Việt quốc, bởi vì nửa đường phải xuyên qua Tô thị gia tộc lãnh địa, phải xuyên qua Tam Nhãn Tà địa bàn, ta chỉ là một trăm võ sĩ không bảo vệ được bọn hắn. Cho nên, bọn hắn muốn lưu tại Khương quốc, ngươi muốn bảo vệ bọn hắn."

"Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì?" A Lỗ Na Na dám yêu dám hận, chính là không nguyện ý rời đi đại ngốc.

Thẩm Lãng nói: "Đây là trách nhiệm của ngươi, hiện tại chích ngừa phòng ngự bệnh đậu mùa kỹ thuật đã truyền ra ngoài. Nhưng là lấy phụ thân ngươi tham lam, nhất định sẽ lợi dụng bệnh đậu mùa vắc xin ép khô mỗi một cái Khương quốc người tiền mồ hôi nước mắt. Đây cũng là ngươi cơ hội ngàn năm một thuở, ngươi tại dưới chân núi tuyết thành lập một cái bộ lạc, miễn phí vì tất cả nhân chủng đậu phòng ngự bệnh đậu mùa, dạng này liền sẽ có vô số người tới nhờ vả ngươi, tại thời khắc quan trọng nhất, Khương quốc cần ngươi, chúng ta cũng cần ngươi."

A Lỗ Na Na khóc.

Ta không nên để lại xuống tới, ta muốn đi theo đại ngốc đi.

Thần nữ Tuyết Ẩn tiến lên, nhẹ nhàng an ủi đệ tử của mình.

"Lỗ Lỗ, đây là trách nhiệm của ngươi, không thể từ chối trách nhiệm."

A Lỗ Na Na đầu nhập Tuyết Ẩn trong ngực khóc lớn.

Sau đó, nàng hướng phía đại ngốc nói: "Ngươi đi theo ta!"

Đại ngốc đi theo.

A Lỗ Na Na công chúa đi vào bên trên rậm rạp rừng cây nhỏ.

Thẩm Lãng da đầu từng đợt run lên.

Nhưng là, lại thật hâm mộ.

Rừng cây nhỏ a?

Hắn cùng Mộc Lan bảo bối còn chưa có thử qua đâu?

Hiện tại, có ai theo giúp ta chui rừng cây nhỏ sao?

Không có. . .

. . .

Tiến vào rừng cây nhỏ chỗ sâu.

Đại ngốc kết nối xuống tới chuyện sắp xảy ra ngây thơ không biết.

Hắn vẫn còn muốn phân biệt khổ sở bên trong.

"Đại ngốc, ngươi ngủ qua nữ nhân sao?" A Lỗ Na Na hỏi.

"Không có."

A Lỗ Na Na nói: "Vậy ngươi xem qua thân thể nữ nhân sao?"

"Không có."

A Lỗ Na Na nói: "Ngươi muốn ngủ ta sao?"

"Nghĩ." Đại ngốc nói: "Bất quá cái gì là ngủ a? Ta không biết a!"

A Lỗ Na Na nói: "Ngươi sẽ không, ta sẽ! Ta mặc dù không có thử qua, nhưng nhìn qua thật nhiều lần."

Đón lấy, nàng trực tiếp cởi xuống quần áo của mình.

"Đại ngốc, ngươi cho ta nằm xuống, hai chân chụm lại."

"Hé miệng, hôn ta."

"Bàn tay tới."

Cứ như vậy!

A Lỗ Na Na công chúa vô cùng hung hãn đem đại ngốc cho ngủ.

. . .

Nữ nhân này quá khùng!

Động tĩnh này mấy trăm mét đều truyền tới.

Thẩm Lãng nghe được tốt xấu hổ a.

Mà lại hắn đã chờ thật lâu.

Không sai biệt lắm một cái giờ.

Giả dối, khẳng định càng là giả dối.

Thẩm Lãng ở trong lòng kết luận.

Khẳng định là A Lỗ Na Na công chúa vì cho đại ngốc kiếm mặt mũi, cho nên diễn kịch hơn một giờ.

Đại ngốc nào có lợi hại như vậy a?

Mà lại hắn vẫn là một cái chim non đâu.

Dù sao, vượt qua nửa giờ đều là giả dối.

Ròng rã sau một tiếng rưỡi.

A Lỗ Na Na công chúa nắm đại ngốc đi ra rừng cây rậm rạp.

Trên mặt của nàng một mảnh đỏ hồng, liền phảng phất uống say.

Mà đại ngốc!

Liền phảng phất ăn quả Nhân Sâm, cả người vẫn như cũ hồn bay lên trời.

Cái này thế giới mới đại môn với hắn mà nói, quá đột ngột.

Hắn còn cái gì cũng đều không hiểu, vậy mà liền đem sự tình làm.

Thứ này cũng ngang với một cái nam nhân không có nhìn qua hình ảnh, cũng không có nhìn qua màn ảnh nhỏ, một chút xíu vỡ lòng đều không có, liền trực tiếp bị kéo đi chụp ảnh.

Ở trước mặt tất cả mọi người, A Lỗ Na Na hôn lên đại ngốc ngoài miệng.

"Ngươi nhớ kỹ cho ta, ngươi nếu dám đụng đến những nữ nhân khác một chút, ta liền đem ngươi giết."

Đại ngốc kinh ngạc nói: "Vậy ta nếu là trên đường đi đường, không cẩn thận đụng phải một chút làm sao bây giờ?"

A Lỗ Na Na bất đắc dĩ, vừa hung ác cắn hắn một cái.

"Đi!"

Nàng suất lĩnh lấy hơn một ngàn Việt quốc nạn dân, còn có hơn mấy ngàn vạn cái Khương dân quay người rời đi.

Sau đó, nàng nghe theo Thẩm Lãng, tại dưới chân núi tuyết thành lập một cái bộ lạc.

Sau đó, ở nơi nào kiến tạo một cái mới miếu Khổng Tử, miễn phí vì tất cả nhân chủng bệnh đậu mùa phòng ngự bệnh đậu mùa.

Ngươi nói vô số Khương dân dọn nhà phiền phức không phiền phức?

Thật có lỗi, bọn hắn không có nhà.

Dê bò ở nơi nào, lều vải ở nơi nào, nơi đó chính là nhà.

Thẩm Lãng suất lĩnh sứ đoàn, tại đại ngốc cùng thần nữ Tuyết Ẩn bảo vệ dưới, tiến vào Việt quốc cảnh nội, trở về quốc đô.

. . .

Việt quốc trong vương cung!

Hỉ Thước chít chít trách trách gọi.

Trên trời tinh không vạn lý.

Thời tiết không lạnh cũng không nóng, thực sự quá thoải mái dễ chịu.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nội tâm lại tràn đầy khẩn trương cùng chờ mong.

Một sự kiện, là bởi vì Biện phi.

Mọi người đều biết, Biện phi là Uy Vũ công Biện Tiêu nữ nhi, là hắn sủng ái nhất phi tử.

Dù là dung mạo của nàng không tính đẹp.

Nhưng là, nàng thật rất có tri thức hiểu lễ nghĩa, mà lại không tranh quyền thế.

Tiếc nuối là, Biện phi thân thể không tốt, gả cho Ninh Nguyên Hiến mười mấy năm sau, đều không có sinh ra nửa cái hài tử.

Nhưng là gần nhất, nàng thậm chí ngay cả liền nôn mửa.

Vốn cho rằng lại là nhiễm tật bệnh gì.

Nhưng ngự y lại nói có thể là mang thai.

Cái này như thế nào khả năng? Mấu chốt là hai tháng trước, nàng kinh nguyệt vẫn như cũ tới a, cứ việc phi thường thưa thớt.

Mà lại thân thể nàng kém như vậy, rất khó mang thai.

Những năm này Quốc quân cùng Biện phi đều đang liều mạng nghĩ biện pháp, cố gắng điều dưỡng.

Nhưng từ đầu đến cuối không cách nào mang thai dòng dõi.

Chẳng lẽ cái này mang bầu?

Quốc quân lo lắng một chuyện khác, là bởi vì Thẩm Lãng đi sứ

Khương quốc sự tình.

Bởi vì có người phong tỏa quá lợi hại, đến nay không có bất kỳ cái gì Thẩm Lãng tin tức truyền đến.

Toàn bộ quốc đô người đều tại truyền.

Thẩm Lãng cùng toàn bộ sứ đoàn người đều bị giết sạch, đầu người đã đang trên đường trở về, thân thể đã bị Khương quốc người luộc rồi ăn.

Khương vương là bực nào ngang ngược người?

Ngươi còn muốn để hắn viết nhận tội sách?

Còn muốn đem miếu Khổng Tử tạo tại Khương quốc thổ địa bên trên?

Hoàn toàn là nói chuyện viển vông a.

Thẩm Lãng hại người cuối cùng hại mình a.

Vì để cho nhạc phụ Kim Trác sắc phong Huyền Vũ hầu, ngươi Thẩm Lãng không biết ân tình sâu nặng, nhiệm vụ gì cũng dám tiếp a.

Hiện tại ngỏm củ tỏi đi.

Kim Trác đời này đều mơ tưởng sắc phong Huyền Vũ hầu.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến lo lắng đương nhiên không phải Thẩm Lãng tính mệnh, mà là nếu như Thẩm Lãng cùng sứ đoàn đều bị giết sạch.

Sau đó nên làm cái gì?

Đây cũng là đối Việt quốc uy nghiêm một lần chà đạp a.

Nếu như không trả thù, hắn cái này Quốc quân mặt mũi mất hết.

Nếu như trả thù, bên kia Nam Ẩu quốc đại chiến đã lâm vào vũng bùn, chẳng lẽ Việt quốc còn có thể lại mở ra một cái chiến trường sao?

Không có khả năng lại mở ra chiến sự.

Nhưng nếu sứ đoàn toàn bộ bị giết mà bất lực, đối với hắn cái này Quốc quân chính trị danh vọng là to lớn đả kích.

Ngày đó có lẽ không nên đầu óc phát nhiệt, đáp ứng Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc.

Người đã chết là chuyện nhỏ, chính trị bị động là đại sự.

Thẩm Lãng có lẽ là rất lợi hại.

Nhưng là muốn để Khương vương loại này bạo quân nhận tội, muốn tại Khương quốc kiến tạo miếu Khổng Tử?

Thật là có chút ý nghĩ hão huyền a.

Hai cái này nhiệm vụ cũng khó như lên trời a.

Thẩm Lãng cố nhiên lại xuất sắc, tại Khương quốc loại địa phương này đại khái cũng bất lực.

Như thế một cái tinh xảo người chết tại Khương quốc, thật đúng là có điểm đáng tiếc.

Mà vừa lúc này!

Hai cái hoạn quan, một trước một sau lao đến.

Đằng sau một cái hoạn quan quỳ xuống đến, vui mừng hớn hở nói: "Bệ hạ đại hỉ, đại hỉ a, Biện phi thật sự có mang thai."

Phía trước một cái hoạn quan quỳ xuống đến, đồng dạng vui mừng hớn hở.

"Bệ hạ đại hỉ, đại hỉ a, Thẩm Lãng đã hoàn thành đi sứ Khương quốc nhiệm vụ."

"Khương vương nhận tội sách đã ở trên đường, Khương quốc cũng xây một tòa danh phù kỳ thực miếu Khổng Tử, bên trong có Khổng thánh nhân đám người pho tượng."

"Thẩm Lãng đại triển quốc uy."

"Ta Việt quốc uy nghiêm, bệ hạ uy nghiêm, trải rộng tứ phương!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 229: Quốc Đô Chấn Động! Thẩm Lãng Đại Hỏa! Mộc Lan Bắt Gian Tại Giường

Trở về quốc đô trên đường.

Thẩm Lãng thư thư phục phục ngồi ở trong xe ngựa.

Bên ngoài Tuyết Ẩn đại tông sư ngồi trên lưng ngựa.

Đại ngốc cưỡi tại trâu lên, đã ròng rã một ngày trôi qua, hắn còn tại dư vị hôm qua.

Đi ngủ vậy mà là cái này tư vị sao?

Thật sự là quá tốt.

Thẩm Lãng trong tay cầm hai cái cái bình.

Bên trái cái bình rất lớn, không sai biệt lắm có một trăm ml tả hữu.

Trong này đại bộ phận đều là Tuyết Ẩn đại tông sư huyết dịch, chính là vài ức cổ trùng.

Đương nhiên đừng nhìn vài ức cổ trùng giống như rất nhiều dáng vẻ, rất nhiều nam nhân run rẩy lập tức, cũng có vài ức.

Nhưng kỳ quái là.

Cái này một cái bình huyết dịch như cũ đang sôi trào.

Đã ròng rã năm ngày năm đêm a.

Thẩm Lãng vốn cho rằng cái này vài ức cổ trùng khẳng định chết sớm hết, kết quả nhưng không có.

Bọn chúng giống như thật thôn phệ đến lực lượng nào đó, càng ngày càng mãnh liệt.

Mà lại bình này máu tươi nhan sắc cũng dần dần cải biến.

Đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch tinh hoa là thuần túy kim sắc, mà những thứ này cổ trùng là tử sắc, Tuyết Ẩn tông sư máu tươi là màu đỏ.

Cái này ba loại hỗn hợp lại cùng nhau, có lẽ còn là màu đỏ.

Nhưng không nghĩ tới, bên trong kim sắc càng ngày càng nhiều, càng ngày càng đậm.

Mà đổi thành bên ngoài một đầu độc cổ mẫu trùng, lẳng lặng nằm đang thử trong khu vực quản lý giống như đã triệt để ngủ đông, cứ việc hiện tại là mùa xuân.

Thẩm Lãng dùng X quang quét hình, sau đó ý đồ tại trí não bên trong tìm tới tài liệu tương quan.

Kết quả hoàn toàn không có.

Trên Địa Cầu hoàn toàn không có sinh vật như vậy.

Chí ít Thẩm Lãng máy tính trong tư liệu không có.

Thẩm Lãng rốt cục gặp được một cái hoàn toàn xa lạ giống loài.

"Cô cô, đại ngốc bỏ qua nhiều máu như vậy, đối với hắn tu vi sẽ có ảnh hưởng sao?" Thẩm Lãng nói: "Dù sao ta thả hắn hai cân máu, bên trong có rất nhiều huyết mạch tinh hoa?"

Kỳ thật, Cừu Yêu Nhi thả càng nhiều.

Bởi vì, chính nàng cho mình chích máu.

"Cực kỳ bé nhỏ." Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Bởi vì trong cơ thể hắn còn có thể lại sinh ra tới."

Thẩm Lãng nói: "Cô cô, đại ngốc cùng Cừu Yêu Nhi trên người Hoàng Kim huyết mạch là thế nào tới a?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Hẳn là trời sinh, lại hoặc là từ phụ mẫu di truyền tới, đây là thiên hạ này cao nhất võ đạo cơ mật, chúng ta còn không cách nào tham gia phá."

Thẩm Lãng nói: "Chung Sở Khách đại tông sư nhìn qua huyết mạch của ta, sau đó hắn nói nhìn không thấu. Vậy ngài cho ta xem một chút, ta võ đạo huyết mạch như thế nào? Có lợi hại hay không?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nhìn chằm chằm Thẩm Lãng một cái nói: "Lãng nhi, trí giả lao động trí óc, ngươi mới là lợi hại nhất."

Ai!

Lãng cũng tuyệt vọng rồi.

Cứ việc thần tiên cô cô nói đến phi thường mịt mờ, nhưng lời ngầm chính là tiếp tục làm ngươi tiểu bạch kiểm cơm chùa vương cái này rất có tiền đồ nghề nghiệp đi, cũng đừng có nghĩ đến luyện võ, phế thải.

"Cô cô, ngươi đi vào một chút, ta có một cái to gan ý nghĩ." Thẩm Lãng nói.

Thẩm Thập Tam cùng Hoàng Phượng bản năng rời đi một khoảng cách.

Hơn nữa còn hướng phía đại ngốc nháy mắt.

Bởi vì Hoàng Phượng đã kinh lịch hai lần, cặn bã Thẩm Lãng công nhiên ở trên xe ngựa ngủ nữ thần.

Lần trước là Mộc Lan nữ thần.

Mà lần này, vậy mà là thần nữ Tuyết Ẩn.

Đương nhiên nếu như Thẩm Lãng biết hắn ý nghĩ, nhất định sẽ cho nàng chế tạo một đầu ngàn năm hàn thiết quần cộc, để nàng cả đời làm lão xử nữ.

. . .

Tuyết Ẩn tiến vào trong xe ngựa.

Trong không khí mùi thơm lập tức lan tràn ra.

Thanh nhã mê người.

Không có giống trước đó như thế nồng đậm, giống như uống say.

Nhưng lại khiến cho người tâm thần thanh thản.

Thẩm Lãng nói: "Cô cô, ngươi trúng Phù Đồ Sơn cổ độc về sau, võ công có thay đổi hay không?"

Thần nữ Tuyết Ẩn gật đầu nói; "Có cải biến, chân khí của ta cùng kiếm khí có thể làm cho người tê liệt."

Đâu chỉ như thế a, Thẩm Lãng ở tại nàng bên cạnh, hôn nàng hương khí, đầu đều có chút mê ly, liền phảng phất uống say đồng dạng.

Thẩm Lãng nói: "Từ một loại nào đó trình độ lên, loại này cổ trùng tại ngài trong cơ thể, ngược lại làm ngài sức chiến đấu tăng lên. Cứ việc cái này hoàn toàn là ngoài ý muốn."

Thần nữ Tuyết Ẩn gật đầu nói: "Trên thực tế không chỉ như vậy, nó còn để ta duy trì gần hai mươi năm thanh xuân."

Thẩm Lãng nói: "Đông tuổi thọ?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Bởi vì ta nhập môn so Chung Sở Khách sớm, cho nên ta cứ việc so với hắn tuổi trẻ, nhưng cũng là sư tỷ của hắn. Nhưng coi như như thế, ta tuổi cũng không nhỏ. Mười bảy năm trước ta trúng Phù Đồ Sơn cổ độc về sau, dung nhan liền không có thay đổi qua."

Thẩm Lãng không khỏi giơ lên trong bình cái này vài ức cổ trùng.

Thẩm Lãng nói: "Cô cô ngươi nhìn, cái này một cái bình bên trong đều là ngài máu, lúc đầu hoàn toàn là màu đỏ, bây giờ lại biến thành kim sắc. Cái này chứng minh cái gì?"

Thần nữ nói: "Những thứ này cổ trùng đang liều mạng thôn phệ, sau đó cải tạo, cuối cùng phóng thích."

Thẩm Lãng nói: "Ta suy đoán, những thứ này cổ trùng sở dĩ để ngài toàn thân đông cứng, là bởi vì bọn chúng không ngừng mà phóng thích một loại nào đó thần kinh độc tố. Nhưng cái này cũng không hề là bởi vì bọn chúng trong cơ thể bản thân sẽ phóng thích thần kinh độc tố, mà là bọn hắn thôn phệ vật gì đó, tại thể nội tiêu hóa cải tạo trở thành thần kinh độc tố, sau đó phóng thích ra ngoài."

Thẩm Lãng cái này lý luận quá lớn gan phức tạp.

Đến mức thần nữ Tuyết Ẩn cũng không dám có cái gì kết luận.

Thế là Thẩm Lãng có một cái siêu cấp to gan ý nghĩ.

Trong cái bình này lúc đầu chỉ có một giọt Hoàng Kim huyết mạch tinh hoa, nhưng là trải qua vài ức cổ trùng cải tạo về sau, chỉnh bình máu tươi vậy mà đều biến thành kim sắc, cứ việc có chút nhạt.

Như vậy là không phải mang ý nghĩa những thứ này cổ trùng liều mạng thôn phệ Hoàng Kim huyết mạch tinh hoa, sau đó phóng xuất ra càng nhiều huyết mạch tinh hoa, chỉ bất quá so với ban đầu muốn thấp nhất đẳng?

Như vậy, Thẩm Lãng có hay không biện pháp đem những thứ này cổ trùng thần kinh độc tố trừ bỏ mất, sau đó lợi dụng bọn chúng đi cải tạo một người huyết mạch thiên phú.

Coi như không cách nào đưa ngươi cải tạo trở thành Hoàng Kim huyết mạch, nhưng lại có thể trở thành kém hơn một bậc huyết mạch thiên phú?

Đối với võ đạo mà nói, thế giới này rất tàn nhẫn, ngươi không có thiên phú, ngươi luyện võ thành tựu cả một đời cũng sẽ không cao.

Đương nhiên, Thẩm Lãng ý nghĩ này phi thường điên cuồng, thậm chí là có tính đột phá.

Có điểm giống là hiện đại Địa Cầu, cái thứ nhất nhân bản dê nhiều lợi sinh ra cảm giác.

Người vì cải tạo huyết mạch thiên phú?

Ngươi điên rồi sao?

Nhưng đối với Thẩm Lãng mà nói, đây cũng là một cái hóa học cùng sinh vật quá trình.

Trước mắt vẻn vẹn chỉ là một cái ảo tưởng.

Khoảng cách thành công hẳn là còn rất xa, chí ít hắn hiện tại liền loại này cổ trùng là cái gì cũng không biết.

Cũng không hiểu cho nó nguyên lý.

Nhưng là, bọn chúng tại thần nữ Tuyết Ẩn trong cơ thể thời điểm, xác thực cho nàng mang đến to lớn ảnh hưởng.

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Thẩm Lãng, ngươi ý nghĩ rất lớn mật, thậm chí ta liền không chút suy nghĩ qua, ta luôn cảm thấy đây hết thảy đều là do trời quyết định, căn bản là không có cách cải biến. Nhưng có lẽ chính là dạng này, ngươi mới là ngươi, trí giả lao động trí óc, nô dịch vạn người."

Thẩm Lãng không khỏi ảo tưởng, một khi kế hoạch của mình thành công, vậy nên là bực nào trâu bò a.

Bên cạnh mình người, huyết mạch thiên phú sưu sưu đi lên trên.

« Star Wars » bên trong Jedi thiên phú cao thấp, cũng hoàn toàn là nhìn trong máu có bao nhiêu mê nguyên trùng tới.

Bất quá, ngày đó vẫn còn tương đối xa xôi.

Thẩm Lãng nói: "Cô cô, có hay không một loại võ công thích hợp ta loại này không có bất kỳ cái gì nội tình người luyện? Tỉ như nói Lăng Ba Vi Bộ, tỉ như thần hành bách biến?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Ngươi nói khinh công sao?"

Thẩm Lãng ngượng ngùng nói: "Thánh minh không quá cô cô."

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Có là có, nhưng cũng cần quanh năm suốt tháng, cũng cần nội lực cùng chân khí. Ngươi luyện tập tác dụng không lớn, cùng tùy tiện chạy loạn không có gì sai biệt."

Thẩm Lãng thật không cam lòng.

Dựa vào cái gì a?

Vi Tiểu Bảo cái kia phế thải đều có thể luyện, ta lại không thể luyện?

Thần nữ Tuyết Ẩn ôn nhu nói: "Trí giả lao động trí óc. . ."

Tốt, cô cô ngươi đừng nói câu nói này.

Lần thứ nhất lúc nói, Thẩm Lãng còn cảm thấy có chút kiêu ngạo.

Nhưng là nghe nhiều lần về sau, phảng phất như là ngươi mặc dù dáng dấp rất đẹp trai, nhưng là năng lực quá yếu, cho nên không thể tới chúng ta hội sở đi làm.

Mà liền tại lúc này!

Tuyết Ẩn tuyết nộn trên cổ đáng yêu lông tơ bỗng nhiên bỗng nhiên dựng thẳng lên.

Toàn thân bắn ra chân khí cường đại, đem Thẩm Lãng toàn thân đều bao phủ lại.

Hoàng Phượng cùng Thẩm Thập Tam cực nhanh lao đến, bảo hộ tại Thẩm Lãng bên trái.

Phượng, tính ngươi còn có chút lương tâm, liền không cho ngươi rèn sắt quần cộc.

Mười ba đạo: "Chủ nhân, có địch nhân!"

Thẩm Lãng đã nghe đến.

Ầm ầm ầm ầm. . .

Kịch liệt tiếng vó ngựa, cơ hồ thiên diêu địa động.

Con đường phía trước, đường lui đều bị ngăn chặn.

Hai bên trên sườn núi, cũng tiếng vó ngựa tràn ngập.

Chung quanh, bốn phương tám hướng bị vây.

Thẩm Lãng mở ra xe ngựa cửa sổ, chỉ thấy được toàn bộ sơn cốc lọt vào trong tầm mắt chỗ đều là mã tặc.

Ô ương ô ương, vô số kể.

Nơi này đã qua Tô thị gia tộc phạm vi lãnh địa, đã là Thiên Tây hành tỉnh Bạch Dạ quận cảnh nội.

Vậy mà xuất hiện nhiều như vậy mã tặc?

Ba ngàn?

Năm ngàn?

Mỗi người đều có một con ngựa?

Toàn bộ Bạch Dạ quận trú quân cộng lại cũng không có nhiều như vậy đi.

Thậm chí toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh phủ đô đốc cộng lại kỵ binh, cũng chưa chắc vượt qua năm ngàn.

Việt quốc tây bộ kỵ binh, tuyệt đại bộ phận đều tập kết tại Trấn Tây Đại đô đốc phủ trong tay.

Thiên Tây hành tỉnh.

Từ một loại nào đó trình độ trên so Thiên Nam hành tỉnh quan trọng hơn.

Nhưng là Thiên Tây hành tỉnh tối cao trưởng quan lại không phải Đại đô đốc, mà là bên trong đô đốc, cũng chính là so Diễm Châu hạ đô đốc cao một cái cấp bậc mà thôi.

Chỉ cần là hành tỉnh đô đốc, mặc kệ thượng trung hạ đều có thể xưng là Tổng đốc.

Nhưng là Thiên Tây Tổng đốc cùng Thiên Nam Tổng đốc Chúc Nhung, hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Bởi vì toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh, chân chính Đại đô đốc chỉ có một cái, Trấn Tây Đại đô đốc phủ, Trấn Tây Hầu tước Chủng Nghiêu.

Uy Vũ công Biện Tiêu là Thái tử Thái Bảo.

Trấn Tây hầu Chủng Nghiêu vốn hẳn nên sắc phong làm Thái tử thái phó, nhưng hắn ủng hộ chính là Tam vương tử, cho nên đảm nhiệm chính là Thái úy.

Thật sự là khó xử Quốc quân, Thái úy cái này quan hàm hủy bỏ thật nhiều năm, lại lấy ra đến dùng.

Biện Tiêu đảm nhiệm Xu Mật Sứ, Chủng Nghiêu liền không tiến Xu Mật viện, mà là để đệ đệ Chủng Ngạc tiến vào Xu Mật viện đảm nhiệm phó sứ.

Tóm lại, hai người kia khắp nơi ganh đua tranh giành.

Trở lại chuyện chính!

Toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh có hai cái cự đầu, Trấn Tây Hầu tước Chủng Nghiêu, Trấn Viễn hầu Tô Nan.

Cho nên, Thiên Tây hành tỉnh Tổng đốc tự nhiên thế lực liền yếu xuống dưới.

Cũng chính bởi vì phức tạp tình hình khiến cho phiến khu vực này cảnh nội, vậy mà xuất hiện như thế một đại cổ mã tặc.

Ha ha, mã tặc?

Ai mà tin a?

Việt quốc đông bộ thứ nhất cự đạo Khổ Đầu Hoan có lợi hại hay không, cộng lại không tới nghìn người.

Mà ngươi Tam Nhãn Tà, lại có bốn năm ngàn cưỡi.

Nói cho quỷ nghe a.

. . .

Phía trước trên đỉnh núi, có một mảnh vách núi, giống như lưỡi đao.

Sau đó một người một ngựa, xông lên vách núi đỉnh, mắt thấy liền muốn xông vách núi vọt xuống dưới.

Người kia một tay giữ chặt dây cương, trực tiếp đem thiên lý mã kéo đến vọt lên, sống sờ sờ đứng tại đỉnh núi vách núi cuối cùng.

Người này người mặc kim giáp, màu đen mũ giáp, trên trán vẽ lấy con mắt thứ ba.

Đây chính là đạo tặc Tam Nhãn Tà đi.

Thẩm Lãng đem vươn tay ra, vẫy vẫy tay.

"Này, ngươi tốt."

Đương nhiên, cách xa như vậy, cũng không biết Tam Nhãn Tà có thể nghe được hay không.

"Hô hô hô. . ."

Mấy ngàn mã tặc bắt đầu rít gào thét.

Làm người ta kinh ngạc lạnh mình.

Thẩm Lãng sứ đoàn chỉ là trăm người, hoàn toàn bị vây quanh đến chật như nêm cối.

Chính là người này, liên tục không ngừng tại Việt quốc bắt nô lệ, bán đi cho Khương quốc.

Đương nhiên, hắn làm sinh ý còn xa xa không chỉ như vậy.

Tô Nan danh xưng ba ngàn cây số vuông lãnh địa.

Năm ngàn tư quân?

Thật sự là lừa gạt quỷ a.

Thẩm Lãng nói: "Dừng lại làm cái gì? Tiếp tục đi qua a!"

Lập tức, dưới trướng hắn một trăm tên võ sĩ nơm nớp lo sợ, tiếp tục đi tới.

Trên vách đá Tam Nhãn Tà ánh mắt nhìn chằm chằm Thẩm Lãng.

Chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, liền có thể đem Thẩm Lãng dưới trướng một trăm tên võ sĩ giết đến sạch sẽ.

Toàn bộ không khí, giống như triệt để đọng lại.

Nhưng là. . .

Hắn không có bất kỳ cái gì động tác.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng trăm người sứ đoàn xuyên qua mảnh sơn cốc này.

Bỗng nhiên, Tam Nhãn Tà hướng về phía Thẩm Lãng, ngón tay xẹt qua yết hầu.

Cắt yết hầu lễ.

Hắn đối Thẩm Lãng làm một cái cắt hầu lễ.

Đến mà không trả lễ thì không hay.

Thẩm Lãng đi vào ngoài xe ngựa mặt, hướng về phía cái này mấy ngàn mã tặc, làm ra đứng thẳng hông lễ.

Ý kia là, ta xxx ngươi bọn họ tất cả mọi người nương.

Lập tức, Thẩm Lãng dưới trướng tất cả mọi người tránh đi ánh mắt.

Thật sự là cay con mắt a.

Tam Nhãn Tà ánh mắt phát lạnh, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt giống như là nhìn người chết.

Vung tay lên.

Lập tức, năm ba ngàn mã tặc giống như thủy triều rút đi.

Sau một lát, biến mất vô tung vô ảnh.

. . .

Xuyên qua Bạch Dạ quận, tiến vào Vạn Sơn quận.

Nghỉ đêm tại Vạn Sơn quận quan dịch trạm bên trong.

Không có bất kỳ cái gì quan viên đến đây tiếp, thậm chí toàn bộ quan dịch trạm quan lại cũng giống như biến mất.

Loại này hiện thực tại mọi thời khắc đều tại nói cho Thẩm Lãng, nơi này là Tô Nan địa bàn, sớm đã bị hắn kinh doanh đến kín không kẽ hở.

Trước đó những cái kia Việt quốc nô lệ, rất nhiều chính là từ Vạn Sơn quận bị chộp tới.

Cho nên Vạn Sơn quận trên dưới quan viên, đại khái cũng đều thối rữa thấu.

Thẩm Lãng sứ đoàn một nhóm trăm người, bao hết cả viện.

Không có người khác a, chỉ có Hoàng Phượng một nữ tử, Thẩm Lãng không làm khó tiếp nhận nàng phụng dưỡng.

Hai người này thật sự là lẫn nhau thấy ngứa mắt a.

Thẩm Lãng ghét bỏ người ta xấu, không có chút nào cảnh đẹp ý vui.

Mà Hoàng Phượng ghét bỏ Thẩm Lãng cặn bã.

. . .

Thẩm Lãng nằm ở trên giường, gối đầu một mình khó ngủ.

Lão thiên gia a.

Muốn nín chết a.

Hơn một tháng, không có chạm qua nữ nhân.

Hẳn là còn muốn ta trọng thao cựu nghiệp, quá mất mặt a.

Mà lại thần nữ cô cô liền ở tại sát vách, ta mặc kệ làm chuyện gì nàng đại khái đều có thể nghe thấy, chẳng phải là rất xấu hổ mất mặt?

Ngay sau đó!

Trời cao cho Thẩm Lãng đưa tới một cái mỹ nhân, một cái diễm lệ nữ nhân.

. . .

"Chiêu Nhan sư tỷ? Tại sao là ngươi đâu? Lần trước đến Nộ

Giang quận, cũng không đi trong nhà nhìn xem."

Thẩm Lãng có thể nhiệt tình, nhìn chằm chằm Chiêu Nhan khuôn mặt cùng tư thái.

Ài!

Thực là không tồi.

Đặc biệt yêu quái.

Hơn nữa còn là thanh cao lãnh ngạo loại kia yêu quái.

Quả nhiên là tuyệt sắc, khó trách Thái tử sẽ đem nàng nuôi vì ngoại thất.

Nhưng là. . . Nàng rất thông minh sao?

Vì sao Thái tử luôn luôn để nàng ra mặt?

Chiêu Nhan nói: "Lần trước ta đi Nộ Giang quận, muốn thấy Mộc Lan sư muội, kết quả chính là không có gặp được, nàng thực sự quá bận rộn."

Thẩm Lãng nói: "Đáng tiếc ta không tại, bằng không coi như thiên sơn vạn thủy, cũng sẽ chạy tới thấy sư tỷ một mặt."

Chiêu Nhan nói: "Lần này đi sứ Khương quốc, Thẩm công tử thật sự là sáng tạo ra kỳ tích, làm cho tất cả mọi người lau mắt mà nhìn a. Về quốc đô khẳng định lại nhận trọng dụng, không biết nhưng có ý tưởng gì?"

Thẩm Lãng nói: "Chiêu Nhan sư tỷ, hẳn là thái tử điện hạ coi trọng ta?"

Chiêu Nhan tiếp tục uống trà công phu rủ xuống đôi mắt đẹp, đem ghét bỏ ánh mắt nghiêng mắt nhìn tiến trong nước trà.

Quá trực tiếp, đàm luận chính trị tại sao có thể như thế ngay thẳng?

Hẳn là mịt mờ, nhẹ như mây gió.

Chiêu Nhan nói: "Thái tử điện hạ xác thực rất thưởng thức ngươi."

Đã có một cái trực tiếp, như vậy liền cùng một chỗ trực tiếp đi.

Thẩm Lãng trong lòng cười lạnh, Thái tử đại khái là rất thưởng thức nương tử của ta đi.

Chiêu Nhan thản nhiên nói: "Nghe nói ngươi hợp tác với Thiên Đạo hội đến phi thường vui sướng, cái kia pha lê kính chính là ngươi làm ra, để Thiên Đạo hội phát thật là lớn tài, trước đó vứt bỏ đông tây phương mậu dịch lộ tuyến, vậy mà lại nhặt về bảy tám phần."

Những chuyện này, Thẩm Lãng cũng có nghe nói.

Không sai biệt lắm non nửa năm, Thiên Đạo hội vẫn không có đại quy mô bán ra tấm gương, mà là khắp nơi tổ chức đấu giá hội, liều mạng tạo thế.

Bây giờ pha lê kính, đã trở thành nổi danh nhất xa xỉ phẩm.

Không phải quyền quý không thể có được, mà lại mỗi một mặt đều là giá trên trời.

Mà trên thực tế, Thiên Đạo hội cũng không có kiếm bao nhiêu tiền.

Đạo lý đã nói qua, Rolls-Royce là giá trên trời, nhưng luận lợi nhuận năng lực kém xa tít tắp Mercedes-Benz.

Thiên Đạo hội cũng căn bản không có muốn lợi dụng pha lê kính kiếm nhiều tiền, chí ít hiện tại không có.

Mà là vì tranh đoạt đông tây phương mậu dịch chiến lược chủ động.

Mặt khác, Kim thị gia tộc Nộ Giang thành, Lôi Châu đảo cải tạo cùng di dân, đều cần con số trên trời kim tệ.

Thiên Đạo hội con mắt đều không nháy mắt, liên tục không ngừng vô tức vay mượn.

Pha lê tiền hàng Thẩm Lãng đều đã tiêu hao vài chục năm không chỉ.

Chiêu Nhan nói: "Thẩm công tử a, lúc ấy ngài phát minh ra tấm gương thời điểm, vì cái gì không tìm chúng ta Ẩn Nguyên hội đâu? Thiên Đạo hội có thể cho, chúng ta chỉ làm cho càng nhiều a."

Thẩm Lãng bi thương nói: "Hận không gặp lại chưa gả lúc."

Chiêu Nhan nói: "Hiện tại cũng không muộn a, chỉ cần Thẩm công tử nguyện ý giao ra pha lê kính bí phương, chúng ta Ẩn Nguyên hội nguyện ý giao ba trăm vạn kim tệ đại giới, phân ba năm trả nợ. Mà lại. . . Thái tử điện hạ cũng sẽ phi thường coi trọng ngươi."

Thẩm Lãng kinh ngạc, ta cứ như vậy không đáng tiền sao?

Ngươi mời chào ta, còn muốn ta trả giá đắt?

Thẩm Lãng nói: "Thái tử điện hạ coi trọng ta, thật là làm cho ta kích động vạn phần, ta nhất định sẽ suy nghĩ thật kỹ."

. . .

Quốc đô bên trong!

Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc đại hoạch toàn thắng tin tức đã truyền ra.

Chẳng những Khương quốc viết xuống nhận tội sách, hơn nữa còn thật kiến tạo miếu Khổng Tử.

Không chỉ có riêng chỉ là kiến tạo miếu Khổng Tử, vô số Khương dân đều trở thành miếu Khổng Tử tín đồ.

Cả ngày lẫn đêm đều có vô số Khương dân tiến đến lễ bái, thánh nhân hương hỏa không ngừng.

Tòa thánh miếu này không chỉ xây ở Khương quốc thổ địa bên trên, càng là xây ở vô số Khương dân trong lòng.

Thẩm Lãng mặc dù còn không có trở lại quốc gia, nhưng là hắn sứ đoàn thành viên đã nhao nhao đem thư sớm phái trinh sát đưa trở về.

Trăm miệng một lời nói Khương quốc miếu Khổng Tử kỳ cảnh.

Lập tức!

Toàn bộ quốc đô vạn dân bị dẫn nổ.

Thẩm Lãng triệt để đỏ lên.

Cái này người ở rể thật mạnh, quá lợi hại.

Tất cả mọi người cho là hắn đã sớm chết, bị Khương vương luộc rồi ăn.

Hai cái này nhiệm vụ quá khó, quả thực giống như lên trời.

Không nghĩ tới, Thẩm Lãng chỉ là một cái yếu đuối tiểu bạch kiểm vậy mà hoàn thành.

Mà lại là vượt mức hoàn thành.

Hắn là thế nào làm được a?

Nhưng mặc kệ như thế nào?

Đây là phóng đại quốc uy, phóng đại quân uy sự tình a.

Khương quốc cái kia bệnh tâm thần quốc gia, lúc nào khuất phục qua a.

Khương vương cái kia bạo quân, lúc nào chịu thua qua a?

Bây giờ lại khuất phục tại ta Việt quốc rồi?

Lúc này Quốc quân, thực tế cần một trận thắng lợi.

Cho dù là ngoại giao trên thắng lợi.

Bởi vì Nam Ẩu quốc bên kia chiến cuộc càng ngày càng sốt ruột, mắt thấy liền muốn càng đánh càng lớn.

Sa Man tộc quá khùng.

Nghèo thành dạng như vậy, đánh trận hoàn toàn không muốn sống.

Cần thiết hay không?

Nam Ẩu quốc có thể là các ngươi Sa Man tộc phản đồ a.

Không phải Bình Nam đại tướng quân Chúc Lâm đánh cho không tốt, mà là Sa Man tộc đại quân cuồn cuộn không dứt tiến vào Nam Ẩu quốc.

Bây giờ nho nhỏ Nam Ẩu quốc bên trong, tập kết tiến đến Sa Man tộc đại quân đã vượt qua 15 vạn.

Chiến trường một khi lâm vào xu hướng suy tàn, chính trị danh vọng liền lung lay sắp đổ a.

Cho nên Thẩm Lãng tại Khương quốc thắng lợi, giống như mưa đúng lúc.

Quốc quân nghĩ biện pháp liều mạng tạo thế, đem cái này một cái nho nhỏ ngoại giao thắng lợi, nói khoác trở thành mấy chục năm khó gặp một lần to lớn thắng lợi.

Rõ ràng Khương quốc người coi Khổng Tử là thành bệnh đậu mùa đại thần, kết quả bị nói khoác vì thánh nhân giáo hóa Khương quốc, khoảng cách Khương quốc vạn dân quy thuận đã không xa.

Cho nên, lớn nhất công thần Thẩm Lãng còn chưa tới quốc đô, liền triệt để đại hỏa.

Tất cả mọi người giống như nhìn thấy một viên ngôi sao chính trị mới từ từ bay lên.

Đây cũng là Thẩm Lãng dù là bị Tam Nhãn Tà mấy ngàn mã tặc vây quanh, lại không sợ hãi chút nào, thậm chí càng đứng thẳng hông xxx tất cả mã tặc nương nguyên nhân.

Quốc quân như thế cần như thế một trận thắng lợi.

Ngươi Tô Nan há lại dám ở Việt quốc cảnh nội giết ta?

Lúc này Thẩm Lãng khoảng cách quốc đô còn có vài trăm dặm, vô số người liền trông mong chờ thôi.

Chuẩn bị dùng lớn nhất tràng diện, nghênh đón anh hùng đến.

. . .

Rời đi Vạn Sơn quận, tiến vào Hoàng Lương quận.

Thẩm Lãng lại nghênh đón một cái thuyết khách.

Tam vương tử một cái phụ tá.

Nói ra không sai biệt lắm lời giống vậy.

Tam vương tử phi thường coi trọng ngươi a?

Thẩm Lãng công tử không bằng liền đầu nhập Tam vương tử dưới trướng, ngày sau phong hầu bái tướng, chẳng phải sung sướng.

Bất quá, đối phương vẫn như cũ đưa ra điều kiện.

Pha lê kính chế tạo bí phương, vui một mình, không bằng vui chung a.

Cái này kì quái.

Các ngươi là thật tâm muốn mời chào ta sao?

Chẳng những không có cho bất luận cái gì chức quan, không có bất kỳ cái gì hứa hẹn.

Hơn nữa còn muốn ta giao ra pha lê kính bí phương.

Cái này thao tác, cũng quá quỷ dị a.

. . .

Rời đi Hoàng Lương quận sau.

Thẩm Lãng tiến vào Lang quận, lúc này khoảng cách quốc đô vẻn vẹn chỉ có hơn ba trăm dặm.

Thẩm Lãng một lần nữa bao xuống Lang quận quan dịch trạm cả viện.

Hắn vẫn như cũ ghét bỏ tùy ý Hoàng Phượng cho hắn rửa mặt.

Người ta Tiểu Băng rửa mặt, nhiều ôn nhu a, hận không thể đem Thẩm Lãng lỗ tai đều tinh tế sát qua một bên.

Hoàng Phượng cho ta rửa mặt, quả thực chính là đồ lau nhà xóa tường a.

Phảng phất muốn đem một lớp da đều tróc xuống, Thẩm Lãng không khỏi khi còn bé cha hắn cho hắn rửa mặt, mỗi một lần đều đau rát, hạ thủ quá độc ác.

"Phượng, ngươi lại muốn dám thô bạo như vậy đối ta, ta liền để mười ba cưới người khác a."

"A. . ."

Sau đó Thẩm Lãng một tiếng kêu thảm.

Bởi vì, Hoàng Phượng rửa chân cho hắn thời điểm, động tác lớn hơn.

Ngươi đời trước là rửa chân thành dã man kỹ sư a.

Thẩm Lãng bàn chân cái này bị mãnh lực nhấn một cái, quả thực nước tiểu đều muốn bão tố ra.

Hoàng Phượng nói: "Chủ nhân, ta là người luyện võ, hầu hạ người bản sự liền cái này, ngài đừng ghét bỏ a."

Mà liền tại lúc này, phía ngoài Thẩm Thập Tam ho khan một cái.

"Khục cái gì khục, nói!" Thẩm Lãng tức hổn hển nói.

Thẩm Thập Tam nói: "Chủ nhân, Hà Viên Viên tới chơi?"

Thẩm Lãng kinh ngạc?

Hà Viên Viên?

Nàng ai vậy?

Ngay sau đó, hắn nhớ tới.

Quốc quân cái kia ngoại thất.

Thẩm Lãng thông qua nàng hại chết Lý Văn Chính, hắn còn bán cho hắn mấy thủ ngàn năm không gặp kinh điển thi từ, này mới khiến nàng tại Quốc quân trước mặt quang mang bắn ra bốn phía, mới vượt trên chúng hoa khôi lan truyền ra.

Chỉ bất quá Quốc quân sủng hạnh nàng về sau, phát hiện không có thấy đỏ.

Thế là, nàng liền bị nửa mềm cấm tại Lang quận lão gia.

Mà lại bên người nàng, có thể là tại mọi thời khắc đều có hắc băng đài cùng hoạn quan giám thị.

Thẩm Lãng vội vàng nói: "Không gặp, không gặp, liền nói với nàng ta đã ngủ rồi."

Thẩm Thập Tam nói: "Nàng đã tới."

Thẩm Lãng kinh ngạc, vì cái gì không ngăn cản nàng?

Nàng chỉ là một cái cô gái yếu đuối, làm sao có thể ngăn không được?

Thẩm Lãng đương nhiên biết trong này lợi hại.

Hắn nguy hiểm khứu giác là phi thường kinh người.

Lúc này, nhất định không thể cho địch nhân rơi xuống một chút xíu sơ hở.

Thế là, hắn liền giày cũng không kịp xuyên, trực tiếp chạy đến căn phòng cách vách, chui vào thần nữ Tuyết Ẩn trong chăn.

Lập tức hương thơm thoải mái.

Thần nữ Tuyết Ẩn kinh ngạc, ôn nhu nói: "Thế nào?"

Thẩm Lãng tay trong lúc vô tình đụng vào, lập tức trơn mượt một đoàn mỡ đông.

Thần nữ cô cô, ngươi bình thường đi ngủ đều mặc ít như vậy sao?

Mà liền tại lúc này.

Bên ngoài vang lên thanh âm của một nữ tử.

"Tiểu nữ tử Hà Viên Viên, cầu kiến Thẩm công tử."

Thẩm Lãng đưa tay ôm lấy Tuyết Ẩn cổ, nói: "Hà đại gia, ta đã ngủ rồi, mỹ nhân trong ngực, sự tình gì ngày mai rồi nói sau."

Hà Viên Viên nói: "Tiểu nữ tử nghe nói Thẩm công tử là thi từ đại gia, không khỏi sinh lòng ngưỡng mộ, lúc này ngài vừa vặn đi ngang qua quê hương của ta, cho nên chuyên tới để cầu một bài thi từ."

Thẩm Lãng nói: "Thi từ đúng không? Được được được!"

"Đầu giường trăng tỏ rạng, dưới mặt đất giày hai cặp, Ngẩng đầu nhìn trăng sáng, cúi đầu xxx bà nương."

Sau đó. . .

Bên ngoài truyền đến một nữ tử thanh âm.

Để Thẩm Lãng giấc mộng bị dẫn dắt, hồn bị quấy nhiễu, lại hồn phi phách tán.

"Thơ hay, thơ hay, phu quân thật sự là thơ hay!"

Mộc Lan bảo bối? Ngươi đã đến? !

Ngươi vậy mà tới? Ngươi làm sao lại xuất hiện ở đây?

Ta, ta đây coi như là bị bắt gian tại giường sao?

Nên làm cái gì? Online chờ, rất cấp bách!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 230: Mất Hồn! Thẩm Lãng Vào Triều! Quốc Quân Cuồng Khen

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Chỉ thấy được Lãng gia chân trần bỗng nhiên liền xông ra ngoài.

Mở cửa.

Lôi kéo nương tử tay.

Xông vào một căn phòng khác bên trong.

Một cái nhào tới.

Hướng phía nàng kiều diễm ướt át bờ môi hôn lên.

Sau đó nhanh chóng giải khai quần áo của mình.

Lúc này giải thích là vô dụng.

Chỉ có thể dùng thực tế động tác để chứng minh trong sạch của mình.

Nương tử, ngươi nhìn ta như thế đói vô cùng.

Như thế dũng mãnh vô cùng.

Khẳng định không có vượt quá giới hạn a.

Nếu là vượt quá giới hạn, hiện tại nào có khí lực a?

Ngươi cảm thấy có đạo lý hay không đâu?

. . .

Hơn một giờ sau.

Thẩm Lãng bị thuyết phục.

Mộc Lan miễn cưỡng bị thuyết phục.

Thẩm Lãng còn khoa trương đánh một cái ợ một cái.

"Nương tử, mấy ngày này ta không có một ngày một đêm không nhớ tới ngươi."

"Tương tư tư vị, thật mệt mỏi quá."

"Ta nhớ môi của ngươi, nhớ ngươi lông mày cùng nhàn nhạt mùi thơm."

"Yêu ngươi tư vị, thật mệt mỏi quá."

Mộc Lan đỏ hồng khuôn mặt nhìn chằm chằm Thẩm Lãng không nói lời nào.

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Ta, ta kỳ thật còn có thể hát đi ra."

Mộc Lan vặn lấy Thẩm Lãng khuôn mặt, ngửi ngửi trên người nàng hương vị: "Tính ngươi ngoan."

Thẩm Lãng nói: "Nương tử, ngươi cũng cho rằng ta là trong sạch, không có vượt quá giới hạn?"

Mộc Lan nói: "Bởi vì ngươi chỉ có một chút áy náy, càng nhiều hơn chính là lẽ thẳng khí hùng, cho nên hẳn là còn không có chân chính vượt quá giới hạn, nhưng đã có chút chột dạ, trong lòng ngươi cuối cùng có ta, cho nên không có vượt qua một bước cuối cùng."

Thẩm Lãng cổ mồ hôi lạnh chảy xuống.

Nương tử của hắn làm sao lợi hại sao?

Cái gì cũng không có trông thấy, bằng vào lấy biểu lộ, liền có thể phán đoán tâm tư của ta.

Nàng đây là có Độc Tâm Thuật a.

"Ai!"

Mộc Lan thở dài một tiếng, nàng tại tự thuyết phục chính mình.

Phu quân chỉ là cùng những nữ nhân khác nằm tại trên một cái giường, lại không có chân chính phát sinh cái gì, cũng không tính không trệch đường đi.

Thẩm Lãng thấp giọng nói: "Nàng là Tuyết Ẩn đại tông sư, ta không thể thấy Hà Viên Viên, cho nên chui vào đại tông sư ổ chăn. . ."

Nói đến đây, Thẩm Lãng phát hiện mình còn không bằng không giải thích.

Đây càng giải thích không rõ.

Ngươi dựa vào cái gì chui vào người khác ổ chăn?

Nhìn như vậy đến cũng không phải là xúc động, mà là phi thường thành thạo a.

"Ta quá muốn ngươi, bên ngoài có thật nhiều liên quan tới ngươi lời đồn, nói ngươi chết tại Khương quốc, ta thực sự nhịn không được liền đến quốc đô tìm ngươi, kết quả nghe đến ngươi đã trở về, ta vẫn như cũ một đường tới tìm ngươi." Mộc Lan ôn nhu nói: "Tiểu Băng mang thai, ta thật hâm mộ nha."

Nàng một chút đều không muốn nói Tuyết Ẩn sự tình.

Dù là nàng là sư bá.

Trời! Nàng vậy mà là sư bá.

Ngươi tên cặn bã này, ngươi là ai đều có thể thông đồng đến.

Bất quá, tên cặn bã này phu quân cuối cùng vẫn là tương đối ngoan. Chí ít cái này một hai tháng bên trong, hắn xác thực không có thật cùng đụng những nữ nhân khác.

"Biết phu quân an toàn, ta an tâm, cha mẹ hẳn là lo lắng, ta cái này về nhà." Mộc Lan đứng dậy.

"Không cần." Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, tối thiểu để ta ôm ngươi ngủ một đêm."

Thanh âm của hắn tràn đầy mê luyến.

Mộc Lan do dự một lát, lại lần nữa nằm lại đến Thẩm Lãng trong ngực.

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, ta giống như tìm được đưa ngươi mạnh lên phương hướng."

Mộc Lan lắc đầu nói: "Ta hiện tại không muốn mạnh lên, ta chỉ muốn an an ổn ổn sinh hoạt, hảo hảo sinh hai đứa bé, chỉ muốn ngươi ngoan ngoãn ở lại nhà, không cần ở bên ngoài hái hoa ngắt cỏ."

Thẩm Lãng nói: "Ta. . . Ta. . ."

Mộc Lan bỗng nhiên có bò dậy, bưng lấy Thẩm Lãng khuôn mặt nhìn một hồi nói: "Phu quân ta thật sự là thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử."

A? Ngươi vì cái gì nói lời như vậy? Ngươi còn gặp qua ai đây?

Thẩm Lãng cũng không khỏi đến nâng lên Mộc Lan khuôn mặt.

Ta bảo bối Mộc Lan dáng dấp là thật đẹp.

Mà lại là loại kia diễm lệ, mạnh mẽ, kiên nghị, vũ mị kết hợp một thể đẹp.

Nói thật, bảo bối Mộc Lan tướng mạo không có chút nào thua kém Tuyết Ẩn đại tông sư.

Chỉ bất quá đại tông sư danh khí lớn, nàng có quang hoàn gia thân.

Lúc này, bên ngoài Hà Viên Viên nói: "Thẩm công tử, các ngươi tốt sao?"

Thẩm Lãng kinh ngạc, ngươi nữ nhân này lại còn tại?

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, ngươi là thế nào cùng nàng đụng vào nhau a?"

Mộc Lan nói: "Ta không biết nàng a, ta lúc tiến vào, nàng đi theo ta đằng sau tiến đến."

Khó trách a, khó trách Thẩm Thập Tam nói ngăn không được cái này Hà Viên Viên.

Mộc Lan là nữ chủ nhân, bọn hắn nào dám cản a? Cái này Hà Viên Viên liền thừa cơ tiến vào tới.

Nữ nhân này là dự định tồn tại nơi này?

Thẩm Lãng nói: "Hà đại gia, có chuyện gì ngày mai rồi nói sau."

Hà Viên Viên nói: "Thẩm công tử, ta nói hai câu liền đi."

Thẩm Lãng nhíu mày, tùy tiện mặc xong quần áo đi ra ngoài.

"Hà đại gia, có chuyện gì, ngươi mau nói đi." Thẩm Lãng nói.

Hà Viên Viên đưa qua một trang giấy.

Thẩm Lãng mở ra xem, trên đó viết một bài từ.

« Thủy Điều Ca Đầu. Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu »

Lúc ấy vì chơi chết Lý Văn Chính, Thẩm Lãng để người bán cho Hà Viên Viên hai bài từ, trong đó một bài chính là « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu ».

Mà lại, còn vì nàng thiết kế một bộ phi thường gợi cảm váy.

Không chỉ có như thế, còn có người dùng tiền thu mua cung đình họa sĩ.

Tại hắn bức tranh « Vương thái hậu thọ thần sinh nhật hình » bên trong, cái này Hà Viên Viên phi thường đáng chú ý.

Chính là bởi vì cái này hai bài thơ, tăng thêm mỹ diệu vô cùng hoá trang, tại Vương thái hậu sinh nhật đêm biểu diễn bên trong Hà Viên Viên diễm đóng quần phương, bị Quốc quân nhìn trúng.

Đương nhiên là có người nghi hoặc, làm sao Vương thái hậu sinh nhật đêm còn khiến cái này hoa khôi đi biểu diễn a?

Kia Từ Hi thái hậu còn thường xuyên nhận gánh hát trong hoàng cung diễn kịch đâu, đây là một cái đạo lý.

Hoa khôi là minh tinh, không phải kỹ nữ.

Hà Viên Viên nói: "Thẩm công tử, bài ca này là thiên cổ danh ngôn, ngài quen sao?"

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Rất quen a, bài ca này tại Vương thái hậu sinh nhật lên, Hà đại gia để hắn trong vòng một đêm danh truyền thiên hạ, ta cũng phi thường yêu thích, đương nhiên quen."

Hà Viên Viên nói: "Đến nay ta như cũ không biết là ai đem bài ca này bán cho ta, Thẩm công tử tài hoa vô song, ta còn tưởng rằng là ngài đâu?"

Thẩm Lãng nhanh chóng về đến phòng bên trong, lấy ra một quyển sách đưa cho Hà Viên Viên.

"Hà đại gia nói ta tài hoa hơn người, lời này ta nhận, đây là ta gần nhất dốc hết tâm huyết tác phẩm, xin chỉ giáo."

Hà Viên Viên tiếp nhận đi xem xét « Đấu Phá Thương Khung giang sơn sắc đẹp »

"Đa tạ công tử ban thưởng sách, ta nhất định sẽ hảo hảo được đọc."

Nữ nhân này cuối cùng đã đi.

Thẩm Lãng không kịp chờ đợi trở lại ổ chăn, ôm thơm ngào ngạt nương tử.

"Phu quân, nữ nhân này rất nguy hiểm sao?" Mộc Lan hỏi.

"Rất nguy hiểm." Thẩm Lãng nói: "Nhưng là không có ngươi nguy hiểm, cứu mạng a, Bạch Hổ muốn ăn thịt người!"

Người miệng tiện chính là không được.

Mộc Lan lúc đầu dự định bỏ qua Thẩm Lãng.

Đã ngươi hô ra miệng.

Vậy ta Kim Mộc Lan liền để ngươi nhận rõ thế giới tàn nhẫn.

Liền ngươi như vậy cặn bã, còn muốn ra ngoài hái hoa ngắt cỏ.

Sau đó, Thẩm Lãng quỷ khóc sói gào.

. . .

-

-

Thẩm Lãng lòng có dư sợ.

Trước đó nương tử trừng phạt hắn thời điểm, dùng chính là lục cầm hí.

Bây giờ lại đổi thành rút đao đoạn thủy kế?

Xuân tằm đến Tử Tia phương tận, lạp cự thành hôi lệ thủy càn!

Không cần a!

"Bảo bối, ta sai rồi, ta thật sai."

"Ta thề, ta thề ta cùng đại tông sư đúng là trong sạch a."

"Ngươi cũng không biết ta tại quốc đô đến cỡ nào giữ mình trong sạch a, những nữ nhân khác đừng nói chạm thử, ta liền một chút đều không có nhìn qua a."

Mà vừa lúc này, tiếng bước chân quen thuộc đi tới.

Thẩm Lãng da đầu từng đợt run lên.

Làm ngươi cảm thấy sự tình sẽ xấu đi thời điểm, liền nhất định sẽ xấu đi.

Lập tức, bên ngoài vang lên cọp cái Ninh Diễm công chúa thanh âm.

"Thẩm Lãng, ngươi đã như vậy cấp thiết muốn phải ngủ ta, ta trước đó đáp ứng ngươi, chỉ cần ngươi có thể từ Khương quốc còn sống trở về, ta liền cho ngươi ngủ. Ta Ninh Diễm đã nói, vĩnh viễn chắc chắn."

"Thẩm Lãng, ta đã chuẩn bị xong ngươi tới đi, cùng lắm thì ta coi như làm bị chó con cắn một cái."

"Ngủ xong sau, chúng ta còn làm huynh đệ!"

Lớn mông, ta. . . Ta chơi chết ngươi a.

Nghiệp chướng a! !

Thẩm Lãng mắt tối sầm lại, té xỉu tại nương tử trong ngực.

. . .

Thẩm Lãng tỉnh lại lần nữa, đã là một canh giờ sau.

Ninh Diễm công chúa vỗ bộ ngực đối Mộc Lan nói: "Mộc Lan, tên cặn bã này mặc dù không xứng với ngươi, nhưng hắn tại quốc đô trừ sờ qua ta hai lần ngực, còn lại cũng không có làm cái gì chuyện quá đáng."

Ta, ta xxx đại gia ngươi.

Thẩm Lãng nghiến răng nghiến lợi ngẩng đầu nói: "Ca, ngươi thật sự là thần nhân a, ta trực tiếp vượt qua giai đoạn thứ ba thạch, trực tiếp tiến vào giai đoạn thứ tư mềm nhũn."

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch phái phái Thẩm Lãng bả vai nói: "Ta đệ dùng tình quá sâu, tiền thứ này muốn tiết kiệm lấy điểm tiêu. Một ngày tiêu một lần là được rồi, một ngày bảy tám lần, rất dễ dàng nghèo."

Mộc Lan mặt đỏ tới mang tai.

Nàng có chút hối hận, phu quân chẳng lẽ thật thương thân đi.

Chỉ bất quá nàng một nửa là trừng phạt, một nửa là kìm lòng không được.

Vợ chồng trẻ ở giữa, một ngày không gặp như là ba năm, huống chi là hai tháng.

Thẩm Lãng phải chết đói.

Mà Mộc Lan, thì là muốn đói điên rồi.

Thẩm Lãng nói: "Ca, ngươi còn chuyên môn chạy ra hơn hai trăm dặm nghênh đón ta? Thực sự để ta quá cảm động."

Vân Mộng Trạch nói: "Là Ninh Diễm cứng rắn muốn lôi kéo ta tới, nàng nói muốn thực hiện đổ ước, tại quốc đô không tiện."

Quốc đô không tiện, nơi này liền có được hay không?

Nương tử của ta ngay tại bên người, ngươi nói có thuận tiện hay không?

"Còn có một việc." Vân Mộng Trạch nghiêm sắc mặt.

Thẩm Lãng nói: "Ca thỉnh giảng."

Vân Mộng Trạch nói: "Việt quốc Quốc quân cần một trận thắng lợi tăng lên quốc uy, che giấu Nam Ẩu quốc chiến trường bất lợi, cho nên cố gắng cất cao lần này ngoại giao thắng lợi, danh vọng của ngươi tại thần dân ở giữa cũng bị cất cao đến phi thường lợi hại, cái này phi thường bất lợi."

Không có căn cơ tình huống dưới, trèo càng cao, té càng chết, đây là đạo lý đơn giản nhất.

Không thấy người ta Tô Nan, quyền thế ngút trời, lại mỗi ngày dùng tiền mua Ngự Sử chửi mình? Mỗi ngày liền biết giả chết chó.

Nhưng là một khi cắn lên người đến ác độc vô cùng.

"Có người đem ngươi nói khoác trở thành hiếm có ngoại giao sứ giả, Khương quốc ngươi có thể cầm xuống, kia Sa Man tộc khẳng định cũng không đáng kể." Vân Mộng Trạch nói: "Có người tạo thế, muốn để ngươi đi sứ Sa Man tộc."

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Sa Man tộc? Ta điên rồi mới đi loại kia địa phương quỷ quái!"

Đi sứ Khương quốc sau khi thành công, Thẩm Lãng diệt Tô thị bước thứ hai hoàn thành.

Sau đó diệt tô bước thứ ba, liền muốn khua chiêng gõ trống bắt đầu.

Làm sao có thể đi sứ Sa Man tộc?

Lại nói hắn sở dĩ dám đi sứ Khương quốc, một là bởi vì Khương quốc bộc phát bệnh đậu mùa, hai là bởi vì có Tuyết Ẩn đại tông sư.

Không có chút nào bố trí tình huống dưới đi sứ Sa Man tộc?

Chán sống?

Vân Mộng Trạch nói: "Không muốn đi Sa Man tộc, liền muốn sớm nghĩ kỹ cách đối phó, ta đệ muốn trong lòng hiểu rõ."

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ huynh trưởng nhắc nhở."

. . .

Mộc Lan trực tiếp liền về nhà, thậm chí không cách nào đi theo Thẩm Lãng về quốc đô.

Bởi vì trong nhà quá bận rộn, sự tình nhiều lắm, căn bản không thể rời đi nàng cái này trụ cột.

Thẩm Lãng vô cùng không bỏ.

"Ta không muốn đi, ta chính là muốn cùng với ngươi."

"Phu quân, ngươi cùng ta về nhà đi, chúng ta không chơi chết Tô thị, ta một ngày đều không muốn cùng ngươi tách ra."

Mộc Lan ôm Thẩm Lãng nũng nịu thút thít.

Nhưng nàng vẫn là đi.

"Phu quân, Tiểu Băng mang thai, qua một đoạn thời gian ta sẽ phái người tới đón nàng trở về dưỡng thai."

"Ngươi có thể tuyệt đối không nên trêu chọc không đứng đắn nữ nhân a, cẩn thận thân thể không cần dính vào không sạch sẽ đồ vật."

Thẩm Lãng lập tức khóc.

Không phải là bởi vì Mộc Lan rộng lượng mà khóc.

Bảo bối, ta trong lòng của ngươi đã như thế cặn bã sao?

Ngươi đối ta yêu cầu đã thấp như vậy sao?

Chỉ cần đừng trêu chọc không sạch sẽ nữ nhân liền có thể?

Ta còn tưởng rằng ta tại trong lòng ngươi quang mang vạn trượng đâu.

. . .

Quốc đô trong một gian mật thất.

Chúc Nhung hỏi: "Điện hạ, đã mời chào Thẩm Lãng, vì sao điều kiện hà khắc như vậy?"

Đúng vậy a, Chiêu Nhan đi mời chào Thẩm Lãng, không những không thăng quan cầu nguyện, ngược lại còn muốn Thẩm Lãng giao ra pha lê kính chế tạo công nghệ.

Cái này tương đương với nuôi một con chó cắn người, lại còn muốn con chó kia mình bỏ tiền mua xương cốt.

Trên thế giới này còn có như thế hoang đường sự tình sao?

Thái tử không nói gì, chỉ là thưởng thức ngọc trong tay điêu khắc.

Cái này ngọc điêu là Mộc Lan!

Không biết là ra ngoài ai tay, thật sự là linh khí bức người, sinh động như thật.

Đến Thái tử độ cao này, liền đã không lớn quan tâm nhân vật quang hoàn.

Muội muội của hắn Ninh Hàn được vinh dự Việt quốc đệ nhất mỹ nhân, nhưng cũng là quang hoàn bao phủ.

Bởi vì nàng là Vương tộc võ đạo đệ nhất thiên tài, là Thiên Nhai Hải Các chi chủ đồ đệ.

Nàng một thân phận khác, mới là để nàng vang vọng thiên hạ.

Đại Càn vương quốc Thái tử vị hôn thê.

Đế chủ Khương Ly bi kịch, để Ninh Hàn thân phận tô đậm đến cực hạn.

Nàng làm Việt quốc công chúa, nguyên bản không chịu được nhiều như vậy chú ý.

Nhưng là Đại Càn Thái tử vị hôn thê cái thân phận này, chân chính là thiên hạ chú mục.

Dù sao Khương Ly bệ hạ kém một chút liền để thiên địa biến sắc.

Thiên hạ đệ nhất cao thủ, thứ nhất anh hùng bi kịch, mới khiến cho người rung động.

Cho nên « Đông Ly ký » quyển sách này, mới có thể bán ra mấy ngàn vạn bản.

Dứt bỏ quang hoàn, Thái tử vẫn cảm thấy Mộc Lan tuyệt mỹ.

Mấu chốt là tư thế hiên ngang đồng thời, lại vũ mị thuần khiết.

Không có chút nào chứa.

Hắn Ninh Dực muốn lấy được nữ nhân, còn không có không có được.

Càng là không chiếm được, liền càng nghĩ đạt được.

Nghe đến Chúc Nhung Tổng đốc vấn đề, Thái tử Ninh Dực không có trả lời.

Chiêu Nhan ở bên người nói: "Thái tử điện hạ căn bản cũng không có muốn mời chào Thẩm Lãng, Kim thị gia tộc là quật khởi, nhưng có thể hay không trở thành đỉnh cấp quyền quý vẫn là không biết, mấu chốt là Kim thị xa cuối chân trời. Mà Tô Nan gần ngay trước mắt, trong triều rễ sâu lá tốt quyền thế ngút trời, chỉ có đạt được ủng hộ của hắn, mới có thể một lần áp đảo Tam điện hạ. Nhưng là lão hồ ly này từ đầu đến cuối không biểu lộ thái độ, thái tử điện hạ sẽ không ngại kích thích hắn một chút."

Chúc Nhung Tổng đốc hiểu.

Thẩm Lãng danh xưng muốn chơi chết Tô thị toàn tộc, nhưng là dù sao thế lực mờ nhạt.

Dựa vào hắn một người, chỉ là một cái thất phẩm hạt vừng tiểu quan, muốn vặn ngã quyền thế ngút trời Tô Nan?

Hoàn toàn là nằm mơ.

Nhưng là nếu như hắn đầu nhập đến Thái tử dưới trướng, có

phe phái lực lượng, vậy liền khó mà nói.

Cho nên, Thái tử đây cũng là đánh cỏ động rắn.

Chiêu Nhan nói: "Bệ hạ gần nhất muốn cất cao lần này đi sứ Khương quốc thắng lợi, muốn cất cao Thẩm Lãng nhân vật này, kia làm Thiếu Quân, điện hạ đương nhiên cũng phải góp thú đi mời chào một chút."

"Nhìn xem đi, Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc đại hoạch toàn thắng, trở thành đại anh hùng, cái này ngược lại để hắn nguy cơ tứ phía, giống như đứng tại vực sâu bên cạnh, một bên cái nào vực sâu cũng có thể làm cho hắn chết không có chỗ chôn."

"Đáng tiếc đây là một cái Thiên Sát Cô Tinh, điện hạ không cần hắn, Tam vương tử bên kia bởi vì Tiết thị gia tộc cũng không cần hắn. Hắn chỉ như vậy một cái cô hồn dã quỷ, không có bất kỳ cái gì chỗ dựa, tại quốc đô đắc ý không được bao lâu, cũng sống không được bao lâu."

Chúc Nhung có chút khom người.

Thẩm Lãng vận mệnh hắn không quan tâm.

Nhưng là một người khác hắn quan tâm.

Trương Xung!

Đã vô duyên vô cớ bị giam giữ tại Đại Lý Tự trong phòng giam vượt qua hơn nửa năm.

Cũng không thẩm, cũng không thả.

Chúc Nhung nói: "Bệ hạ đối Trương Xung tức giận cũng đã tiêu tan, điện hạ không sai biệt lắm có thể nói chuyện, kéo Trương Xung một thanh."

Chiêu Nhan nói: "Vẫn chưa tới thời điểm."

Chúc Nhung cau mày nói: "Vì sao?"

Chiêu Nhan nói: "Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc đại hoạch toàn thắng, bệ hạ đã đáp ứng, chỉ cần hắn hoàn thành nhiệm vụ, liền sắc phong Kim Trác vì Huyền Vũ hầu, đem Nộ Triều thành sắc phong cho Kim thị gia tộc. Hắn coi như đáp ứng, trong lòng cũng không thoải mái, lúc này vì Trương Xung cầu tình, chẳng phải là để bệ hạ không thoải mái hơn, đâm miệng vết thương của hắn sao?"

. . .

Thẩm Lãng mang theo sứ đoàn trở về quốc đô, nhận lấy anh hùng đãi ngộ.

Tứ vương tử Ninh Chân tự mình nghênh đón.

Quốc đô vạn dân đường hẻm tương ứng.

Lấy Thẩm Lãng thân phận, vốn là không có tư cách đi Chu Tước đường lớn trung ương.

Nhưng là bây giờ lại cưỡi ngựa cao to, khí vũ hiên ngang đi tại Chu Tước đường lớn chính giữa.

Đây là Đại tướng nơi biên cương mới có tư cách a.

Hàng năm thi đình về sau, một giáp ba cái ba vị thiên chi kiêu tử dạo phố thời điểm, cũng có thể đi như vậy một lần.

Thẩm Lãng mặc dù không có tham gia khoa cử, nhưng là cũng hưởng thụ quan trạng nguyên đãi ngộ.

Tràng diện kia thực sự là.

Chiêng trống vang trời, pháo cùng vang lên, cờ màu phấp phới, người đông nghìn nghịt!

"Việt quốc uy vũ."

"Quốc quân uy vũ!"

Vô số người cùng kêu lên hô to.

Điệu bộ này nhìn qua, liền phảng phất đem Khương quốc diệt đồng dạng.

Vô số lão bách tính xem xét, cái này không được a.

Đây là chưa ra một binh một tốt, liền cầm xuống một cái địch quốc a.

Thẩm Lãng mặc dù hưởng thụ loại này vạn chúng chú mục cảm giác.

Nhưng là. . .

Bưng lấy quá cao.

Chỉ bất quá đây là Quốc quân dựng đài, hắn Thẩm Lãng nhất định phải diễn kịch.

Mang theo sứ đoàn đi vào hoàng cung trước mặt.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ thần đi sứ Khương quốc, không có nhục sứ mệnh, chuyên tới để giao ấn! Cũng dâng lên Khương vương nhận tội sách, dâng lên miếu Khổng Tử vạn dân hình!"

Sau đó, tại tứ vương tử Ninh Chân, cùng chư vị đại thần, hoạn quan chứng kiến xuống, Thẩm Lãng mở ra rương, lấy ra Khương vương A Lỗ Cương nhận tội sách, thoáng phô bày một chút liền thu lại.

Dù sao, phần này nhận tội sách cũng không quá chân thành.

Nhưng là tiếp xuống miếu Khổng Tử vạn dân hình, liền muốn hảo hảo khoe khoang.

Trương này tấm da dê rất lớn, là mấy trương ghép thành.

Mấy cái mét vuông.

Phía trên họa chính là miếu Khổng Tử hình.

Họa đến phi thường tốt, lộ ra so Khương quốc tòa thánh miếu kia càng thêm uy vũ.

Mà lại khoảng cách hoàng cung liền rất gần.

Nhưng bởi vì góc độ nguyên nhân, giống như so Khương vương cung còn cao lớn hơn.

Cái này giống như ngươi tìm xong góc độ cùng tượng nữ thần tự do chụp ảnh, ngươi chẳng những có thể cao hơn nó lớn, còn có thể đưa nó vặn trong tay.

Mấu chốt không phải miếu Khổng Tử hình, mà là phía trên lít nha lít nhít đều là dấu ngón tay, huyết ấn!

Tất cả bị trồng bệnh đậu mùa, nhận qua miếu Khổng Tử ân cứu mạng Khương dân, nhao nhao ở phía trên đặt tại huyết ấn.

Trọn vẹn hơn vạn cái ngón tay huyết ấn.

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Thời gian quá cấp bách, nếu không sẽ có mười vạn, mấy chục vạn người đem Huyết thủ ấn đặt tại phía trên. Khương quốc vạn dân hướng tới ta Việt quốc, hướng tới ta văn minh đông phương a. Vô số Khương dân tâm tại Việt quốc, lòng đang bệ hạ. Việt quốc uy vũ, bệ hạ uy vũ!"

Hoàng cung đại điện, trên bậc thang Quốc quân Ninh Nguyên Hiến sắc mặt đỏ bừng, lộ ra thận trọng mà kiêu ngạo.

Nhưng là nội tâm của hắn, trên thực tế là có chút không được tốt ý tứ.

Rõ ràng là một cái ngoại giao nhỏ thắng, lại muốn tô đậm thành diệt quốc đại thắng, thực sự là không có cách nào khác.

Bất quá, Thẩm Lãng ngươi xác thực biết diễn kịch.

Quả nhân lúc đầu lo lắng ngươi diễn hỏng rồi, bây giờ lại sợ ngươi diễn quá mức a.

Lập tức, Quốc quân nói: "Ái khanh lao khổ công cao, cái này đều gầy gò đi a."

Thẩm Lãng nói: "Lần này đại hoạch toàn thắng, hoàn toàn dựa vào ta Việt quốc thần uy, dựa vào bệ hạ vô thượng uy nghiêm, thần không có chút nào tấc công."

Quốc quân nói: "Là ngươi công lao, không ai cướp đi được, ái khanh đi về nghỉ ngơi đi, quả nhân còn muốn trọng dụng."

Thẩm Lãng không chịu, bệ hạ ta còn không có nghe đến ta muốn.

Thẩm Lãng lại nói: "Tạ bệ hạ ân chỉ, khoảng thời gian này thần thực sự là tưởng niệm người nhà, thực tế nhớ nhạc phụ nhạc mẫu."

Ngươi có ý tứ gì?

Ngươi nói muốn nhớ phụ mẫu, nhớ vợ con là được rồi.

Ngươi nói nhạc phụ nhạc mẫu có ý tứ gì?

Quả nhân đáp ứng ngươi, muốn sắc phong Kim Trác vì Huyền Vũ hầu liền sẽ không đổi ý, ngươi cũng không cần đến ở đây nhắc nhở.

. . .

Thẩm Lãng chưa có về nhà, mà là trực tiếp đi ngũ vương tử Ninh Chính trong phủ.

Lập tức gặp được nước mắt rưng rưng Tiểu Băng.

Còn có nước mắt rưng rưng mập trạch Kim Mộc Thông.

Còn có hai cái gào khóc tiểu nha đầu, đây coi như là Thẩm Lãng tự tay cứu, Dư Phóng Chu hai cái nữ nhi.

"Cô gia, ta rất nhớ ngươi a, người ta bụng đều lớn rồi."

"Tỷ phu, ta thi rớt."

Thẩm Lãng kinh ngạc?

Thi rớt?

Rơi cái gì bảng?

Kim Mộc Thông nói: "Năm nay thi hội ta tham gia , ta muốn đậu Tiến sĩ, kết quả thi rớt, xếp hạng đếm ngược."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Mập trạch, là cái gì cho ngươi dũng khí, cho ngươi đi tham gia thi hội a?"

Kim Mộc Thông nói: "Ta coi là tỷ phu sẽ một lần nữa đại phát thần uy, áp trúng khảo đề a."

Móa!

Ngươi cho rằng ta là thần sao?

"Oa oa oa. . ." Hai cái phấn trang ngọc trác tiểu nha đầu khóc lớn.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi đây là vì cái gì a?"

Đại nha đầu chạy tới, ôm Thẩm Lãng chân.

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Niếp Niếp, chúng ta liền gặp qua một mặt, ngươi cứ như vậy muốn ta sao?

Thúc thúc không có uổng phí thương ngươi.

Đại nha đầu nói: "Thúc thúc, ta có thể ăn kẹo sao?"

Nàng mắt to tội nghiệp nhìn qua Thẩm Lãng, xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn treo đầy nước mắt.

Thẩm Lãng bản năng gật đầu nói: "Đương nhiên có thể a."

Lập tức tiểu cô nương này móc túi ra đường, phân cho mình một cái, muội muội một cái, vô cùng cao hứng ngậm trong miệng, tay trong tay vui vẻ chạy, trực tiếp đem Thẩm Lãng ném qua một bên.

Ninh Chính thê tử Trác thị bất đắc dĩ, Tiểu Băng cũng đành chịu.

Hai cái xú nha đầu, mỗi ngày ăn nhiều như vậy đường, răng muốn hư mất a.

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Ta. . . Ta bị cái này ba tuổi tiểu nha đầu lợi dụng?

Giảo hoạt như thế sao?

. . .

Chỉ có lấy sai danh tự, không có lấy sai ngoại hiệu.

Vừa mới tắm rửa hoàn tất.

Tao băng lại muốn thi triển tuyệt kỹ.

Thẩm Lãng dọa sợ.

Không được, không được, ta xem như sợ ngươi rồi.

Vừa bị Mộc Lan cái này đại yêu tinh chà đạp đến gần chết.

Hiện tại ngươi tên tiểu yêu tinh này lại tới?

Ngươi làm ta Lãng gia là làm bằng sắt sao?

. . .

Ninh Chính trong thư phòng!

"Phụ vương chỉ cần mở miệng đã đáp ứng, liền sẽ làm được, điểm ấy ngươi không cần lo lắng. Sắc phong Huyền Vũ hầu, ngươi Kim thị người quản lý Nộ Triều thành một chuyện, sẽ không có tình thế hỗn loạn." Ninh Chính nói: "Nhưng là hiện tại quốc đô có một cỗ gió rất nguy hiểm, có người liều mạng nâng lên tài hoa của ngươi, muốn để ngươi đi sứ Sa Man tộc, để bọn hắn đình chỉ chi viện Nam Ẩu quốc."

Thẩm Lãng nói: "Ta tuyệt không có khả năng đi Sa Man tộc, thời gian phi thường gấp gáp, ta muốn trong khoảng thời gian ngắn vặn ngã Tô Nan, nào có thời gian đi Sa Man tộc chịu chết a."

Lời này mới ra, ngũ vương tử Ninh Chính không khỏi giật mình kêu lên.

Vặn ngã Tô Nan?

Thẩm Lãng ngươi mới một cái thất phẩm quan a.

Nửa cái chỗ dựa đều không có a, cũng không có nửa cái minh hữu.

Mà Tô Nan là Trấn Viễn hầu, Thái tử thái bảo, Xu Mật viện phó sứ, trấn quân đại tướng quân, trung lập phe phái cự đầu.

Hoàn toàn được xưng tụng là quyền thế ngút trời.

Ngươi chỉ là một cái hạt vừng tiểu quan, muốn vặn ngã cái này khỏa Thương Thiên đại thụ?

Mà lại là trong khoảng thời gian ngắn?

Cái này so mơ mộng hão huyền có thể lợi hại hơn nhiều.

Thẩm Lãng nói: "Thời gian cấp bách, một khi bỏ lỡ, liền lại không diệt đi Tô thị cơ hội tốt."

Thẩm Lãng diệt Tô thị bước thứ hai Khương quốc bố cục đã hoàn thành.

Sau đó bước thứ ba vặn ngã Tô Nan liền lập tức mở ra, không có chút nào dừng lại thời gian.

Ninh Chính nói: "Ngươi nói vặn ngã Tô Nan, cụ thể là ngón tay?"

Thẩm Lãng nói: "Để hắn vứt bỏ hiện tại tất cả chức quan, bãi quan về nhà. Sau đó hai người chúng ta liền muốn nâng lên tân chính đại kỳ, Trấn Viễn thành cùng Bạch Dạ quận như hỏa như đồ chấp hành bệ hạ tân chính, đem Tô thị gia tộc triệt để diệt đi."

"A?" Ninh Chính ngây người.

Trong này còn có chuyện của ta?

Mấu chốt là, một đoạn thời gian trước tân chính người tiên phong vẫn là Trương Xung a.

Mà lại tân chính đồ đao chính là muốn giết ngươi Huyền Vũ bá tước phủ.

Hiện tại ngươi một cái uy tín lâu năm quý tộc con rể, muốn tiếp nhận tân chính đại kỳ?

Cái này nghe vào làm sao như vậy hoang đường a.

Nếu như ta không có đoán sai, hiện tại rất nhiều uy tín lâu năm quý tộc ngay tại móc nối, dự định đẩy ngươi Kim thị gia tộc vì uy tín lâu năm quý tộc lãnh tụ, tổ kiến mới uy tín lâu năm liên minh quý tộc đâu.

Thẩm Lãng khịt mũi coi thường.

Ngày đó tân chính muốn đồ ta Kim thị gia tộc thời điểm, những thứ này uy tín lâu năm quý tộc cái nào đứng ra qua? Cái nào xuất thủ tương trợ?

Toàn bộ đều tại bỏ đá xuống giếng.

Nhạc mẫu ta vì trả nợ, tự mình đi vay tiền, trọn vẹn chạy mười mấy nhà quý tộc, liền mượn tới hơn một ngàn kim tệ.

Vô cùng nhục nhã.

Phản bội lập trường sự tình, ta Thẩm Lãng cũng có thể làm.

Quơ lấy tân chính đồ đao, ta cam đoan so Trương Xung còn muốn hung ác.

Ta mặc dù là uy tín lâu năm quý tộc con rể, nhưng chỉ cần ta Kim thị gia tộc phồn vinh hưng thịnh, ta Thẩm Lãng cũng có thể rất tân chính.

Thẩm Lãng lại nói: "Điện hạ làm sơ chuẩn bị, nếu như thành công vặn ngã Tô Nan về sau, ngài liền muốn lên mặc cho Bạch Dạ quận Thái thú, hai người chúng ta liên thủ đi làm Tô thị toàn tộc."

A?

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, Tô Nan là ngài cữu cữu, ngài chẳng lẽ mềm lòng a?"

Ngũ vương tử lập tức tiếp nhận lượng tin tức quá lớn, có chút phản ứng không kịp.

"Ta. . . Cần yên tĩnh một chút."

. . .

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng mặc vào thất phẩm quan phục, muốn đi vào triều.

Lấy hắn hạt vừng tiểu quan vốn là không có tư cách vào triều, nhưng là hôm nay triều hội chủ yếu hai cái sự tình.

Một cái là sắc phong Kim Trác vì Huyền Vũ hầu, để Kim thị gia tộc người quản lý Nộ Triều thành.

Hai chính là khen ngợi Thẩm Lãng chi công cực khổ.

Nhưng là sự tình không có đơn giản như vậy, triều đình như chiến trường, phi thường hiểm ác.

Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc trở về, bị hao tổn nhất trong mắt chính là Tô Nan.

Mà lại bọn hắn nổi lên mấy ngày, hôm nay triều hội công kích đại khái sẽ bài sơn đảo hải vượt trên tới.

Chẳng những muốn hủy đi Kim thị gia tộc phong hầu, hơn nữa còn muốn đem Thẩm Lãng đưa đi Sa Man tộc chịu chết.

Thái tử cùng Tam vương tử sẽ chỉ ngồi nhìn, thậm chí lửa cháy thêm dầu.

Ngũ vương tử Ninh Chính, bởi vì không có bất kỳ cái gì chức quan, cho nên không có tư cách vào triều, cho nên cũng vô pháp hô ứng Thẩm Lãng.

"Hôm nay triều hội, sẽ là một trận ác chiến, ngươi lẻ loi một mình, nhất định phải vạn phần cẩn thận."

Ngũ vương tử Ninh Chính rất không yên lòng, liên tục dặn dò.

Lúc này hắn một lần nữa thống hận mình không quyền không thế, như thế bất lực.

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ yên tâm, ta đã sớm chuẩn bị. Hôm nay triều đình, liền nhìn ta đại sát tứ phương đi."

. . .

Việt quốc triều đình.

Trang nghiêm túc mục, uy nghiêm bức người.

Quốc quân sắc mặt hòa ái, thản nhiên nói: "Hôm nay triều hội, chủ yếu nghị hai chuyện, chuyện thứ nhất Huyền Vũ bá Kim Trác tiêu diệt hải tặc Cừu Thiên Nguy, vì Việt quốc khai cương thác thổ , ấn lệ muốn phong hầu."

"Chuyện thứ hai, Nam Ẩu quốc chiến cuộc hừng hực khí thế, nếu không tuyệt Sa Man tộc viện binh, Nam Ẩu quốc chiến sẽ rất khó lắng lại. Bất luận cái gì để Sa Man tộc đình chỉ chi viện Nam Ẩu quốc, muốn hay không điều động sứ thần tiến về Sa Man tộc."

"Liền hai chuyện này, bắt đầu đi!"

Lời này mới ra, Tô Nan nhất hệ trung lập quan viên ma quyền sát chưởng, đồ đao soàn soạt, chuẩn bị ra khỏi hàng.

Hôm nay triều đình, nhất định phải đem Thẩm Lãng nâng lên trời, đem hắn đưa đi Sa Man tộc chịu chết.

Mặt khác, còn muốn triệt để hủy đi Kim Trác phong Huyền Vũ hầu.

Đầu tiên ra sân, chính là Lễ Bộ thị lang, trước gãy Kim thị gia tộc phong hầu con đường.

Mà liền tại lúc này!

Ngự Sử Đài đại phu nói: "Bệ hạ, Ngự Sử Đài có bản."

Quốc quân khẽ cau mày nói: "Nói."

Ngự Sử Đài đại phu Vương Thừa Trù nói: "Ngự Sử Đài tố giác vạch trần Thẩm Lãng ý đồ mưu phản, ý đồ phá vỡ vương triều Đại Viêm, mời bệ hạ minh xét."

Phá vỡ vương triều Đại Viêm? Như thế tội lớn?

Ở đây tất cả mọi người quan viên run lên bần bật. Ngay từ đầu liền náo như thế thiên đại?

Ngự sử đại phu Vương Thừa Trù nói: "Này vốn là tân tấn Ngự Sử Chúc Văn Hoa chỗ tấu, thần khẩn cầu bệ hạ triệu hắn nhập điện."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nhìn Thẩm Lãng một cái nói: "Chuẩn."

Một lát sau, Chúc Văn Hoa tiến đến.

Lan Sơn Tử tước phủ Chúc Văn Hoa, viết uyên ương mộng Chúc Văn Hoa.

Thẩm Lãng đều kém chút quên hắn.

Năm nay hắn tham gia thi hội, trúng nhị giáp tiến sĩ, bây giờ là Ngự Sử Đài thất phẩm Ngự Sử.

Hắn sau khi đi vào, nhìn về phía Thẩm Lãng, ánh mắt phảng phất muốn ăn người.

Thâm cừu đại hận a, hôm nay rốt cục đến báo.

Thẩm Lãng, ngươi cũng có hôm nay a.

Hôm nay liền để ngươi chết không có chỗ chôn.

Chúc Văn Hoa quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, Thẩm Lãng lần này đi sứ Khương quốc sở dĩ có thể thành công, hoàn toàn là bởi vì một nữ nhân. Mà lại, hắn còn đem nữ nhân này pho tượng đặt ở bên trong tòa thánh miếu, cùng thánh nhân cùng hàng. Nàng này chính là Đại Càn đế chủ Khương Ly nghĩa muội, Tuyết Ẩn Ngụy công chúa!"

"Tuyết Ẩn nàng này, mưu đồ bí mật tham gia phá vỡ Đại Viêm đế quốc, sự bại về sau, mai danh ẩn tích ẩn núp tại Đại Tuyết Sơn bên trong."

"Đại Viêm đế quốc truy nã trong danh sách, nàng xếp hạng thứ năm."

"Thẩm Lãng cùng nàng câu đáp thành gian, mà lại đưa nàng đưa đến Việt quốc quốc đô."

"Thẩm Lãng cử động lần này là muốn Viêm Đế giận lây sang ta Việt quốc, cử động lần này là ý đồ phá vỡ vương triều Đại Viêm."

"Mời bệ hạ đem Thẩm Lãng lăng trì xử tử, đem Đại Viêm đế quốc tội phạm truy nã Tuyết Ẩn đuổi bắt!"

Lập tức, Thẩm Lãng da đầu tê rần.

Quả nhiên tới, sảng khoái a!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 231: Lãng Gia Đồ Đao Hắc Hắc! Máu Nhuộm Triều Đình! Uy Phong

Chúc Văn Hoa lời này mới ra, ở đây tất cả mọi người ngôn quan không khỏi nhao nhao lui ra phía sau.

Như thế thiên đại bản án?

Ngươi ngưu bức, ngươi tới trước.

Bình thường đến nói Việt quốc trong triều đình là không tình nguyện lắm đàm luận Đại Viêm đế quốc sự tình.

Không sai, Đại Viêm đế quốc là thiên hạ chung chủ.

Nhưng là ngươi cương vực hơn 14 triệu cây số vuông đâu, lại không có xe lửa, lại không có máy bay, làm sao có thể quản được như thế lớn địa phương.

Cho nên phương đông thế giới thiên hạ chư quốc bái Viêm Đế vì thiên tử, nhưng trên cơ bản vẫn là làm theo ý mình.

Thậm chí mấy cái quốc gia đánh thành một đoàn, Đại Viêm đế quốc cũng sẽ không thiên vị nhúng tay, nhưng nhìn đến đó một phương muốn thua quá thảm rồi, liền sẽ phái người hoà giải ngừng chiến.

Nịnh bợ Viêm Đế kia là các quốc gia Quốc quân sự tình. Các nước thần tử, ngươi vẫn là thành thành thật thật nịnh bợ Quốc quân đi.

Cho nên trên triều đình không nói Viêm đế quốc sự tình, trên cơ bản là các quốc gia quy tắc ngầm.

Thế nhưng là một khi nói ra, kia chính trị ưu tiên cấp liền phi thường cao.

Chính trị chính xác hại người chết a.

Cái này giống như là Đường triều Huyền Vũ môn chi biến về sau, Lý Thế Dân xưng đế, Lý Uyên vì Thái Thượng Hoàng.

Trên triều đình thần tử cũng trên cơ bản cũng sẽ không chủ động đi thương nghị Thái Thượng Hoàng như thế nào, ngươi đây không phải đánh Hoàng đế Lý Thế Dân mặt sao?

Thế nhưng là một khi có người xách Thái Thượng Hoàng.

Như vậy Lý Thế Dân cũng chỉ có thể đem mặt khác sự tình đặt tại một bên, trước thương nghị Lý Uyên sự tình.

Nếu không ngươi chính là bất hiếu a, trong lòng không thoải mái nữa cũng phải xử lý.

Chúc Văn Hoa cũng không phải không hiểu đạo lý này.

Chỉ bất quá thật vất vả có thể báo thù rửa hận, thật vất vả có thể đem Thẩm Lãng đưa vào chỗ chết, hắn lại thế nào chịu bỏ qua?

Nghe được Chúc Văn Hoa về sau, Quốc quân lại lạnh lùng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng một chút.

Ngươi làm chuyện tốt.

"Thẩm Lãng, nhưng có việc này? Ngươi thật là cùng Viêm đế quốc khâm phạm Tuyết Ẩn cấu kết?"

Thẩm Lãng vội vàng nói: "Oan uổng a bệ hạ! Vạn vạn không có việc này a."

Chúc Văn Hoa dữ tợn nói: "Thẩm Lãng, chứng cứ vô cùng xác thực ngươi còn còn dám chống chế? Bệ hạ thần có nhân chứng."

Triều đình không phải công đường, không chịu trách nhiệm thẩm án.

Nhưng là chuyện này đã quan hệ Đại Viêm đế quốc mưu phản đại án, hậu quả quá nghiêm trọng.

Đại Càn vương quốc đế chủ Khương Ly ý đồ phá vỡ vương triều Đại Viêm, đã bị định là mấy trăm năm qua thứ nhất tội nhân, văn minh đông phương thứ nhất tội nhân.

Bên cạnh hắn chạy trốn toàn bộ bị liệt là tội phạm truy nã, một khi bắt lấy chính là tru diệt cửu tộc.

Tuyết Ẩn làm Khương Ly nghĩa muội, Đại Càn vương quốc Ngụy công chúa, xếp hạng Đại Viêm đế quốc tội phạm truy nã hạng năm.

Bất luận kẻ nào các loại, dám can đảm tới cấu kết, tru sát cửu tộc.

Sau một lát, nhân chứng tới.

Chính là Thẩm Lãng sứ đoàn một võ sĩ, Việt quốc võ sĩ.

Chúc Văn Hoa lấy ra một bức chân dung nói: "Ngươi là Thẩm Lãng sứ đoàn thành viên, ngươi nhưng nhìn rõ ràng, hắn có phải hay không cùng nữ nhân này cùng một chỗ?"

Bức họa này giống chính là mười mấy năm trước, Đại Viêm đế quốc truy nã chân dung, vẫn tương đối rõ ràng rất thật.

Cái kia sứ đoàn võ sĩ gật đầu nói: "Đúng, chính là nàng."

Chúc Văn Hoa nói: "Ngươi xác định thấy rõ ràng, chính là nữ nhân này?"

Cái kia sứ đoàn võ sĩ đạo: "Loại cô gái này, tiểu nhân cả một đời đều chưa từng gặp qua, cho nên chỉ cần nhìn qua một chút liền sẽ không quên. Tiểu nhân nhớ tinh tường, nàng chính là trên bức họa nữ nhân kia."

Chúc Văn Hoa nói: "Tòa thánh miếu kia bên trong, có phải là có nàng pho tượng?"

Sứ đoàn võ sĩ đạo: "Phải."

Chúc Văn Hoa nói: "Thẩm Lãng có phải hay không cùng nữ nhân này kết giao rất thân? Hắn tại Khương quốc sở dĩ có thể đại hoạch toàn thắng, có phải là đạt được nữ nhân này trợ giúp?"

Sứ đoàn võ sĩ đạo: "Vâng, Thẩm đại nhân cùng nữ nhân này phi thường thân mật, còn đã từng công khai ôm hắn đi đường, thậm chí mấy ngày mấy đêm đều ngủ ở cùng một chỗ, thân mật vô gian."

Lời này mới ra, tất cả mọi người ánh mắt hướng phía Thẩm Lãng nhìn sang.

Thậm chí Quốc quân lại lạnh lùng phóng tới một chút.

Triệt để hâm mộ đố kỵ hận.

Thần nữ Tuyết Ẩn danh tự, ai chưa từng nghe qua a.

Hai mươi năm trước liền rất nghe tiếng rồi a.

Chúc Văn Hoa nói: "Kia Tuyết Ẩn nữ nhân này đâu? Lúc này ở chỗ nào?"

Sứ đoàn võ sĩ đạo: "Nàng đi theo Thẩm đại nhân tiến vào quốc đô, hẳn là vào ở Kim thị biệt viện."

Thẩm Lãng, ngươi cái này còn kim ốc tàng kiều a, lá gan cũng quá lớn.

Chúc Văn Hoa lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi bây giờ có lời gì có thể nói? Tuyết Ẩn chính là Đại Viêm đế quốc tội phạm truy nã hạng năm, ý đồ phá vỡ vương triều Đại Viêm chính quyền , bất kỳ cái gì biết chuyện không báo người, tù! Bất luận cái gì dám can đảm tới cấu kết người, tru sát cửu tộc."

Đón lấy, Chúc Văn Hoa hướng phía Quốc quân quỳ xuống, dập đầu nói: "Bệ hạ thần khẩn cầu đem Thẩm Lãng tru sát cửu tộc, đem Tuyết Ẩn tróc nã quy án, vứt bỏ võ công, đệ trình Đại Viêm đế quốc."

Thẩm Lãng lập tức hô lớn: "Bệ hạ, vi thần oan uổng, oan uổng a!"

Dù là trên triều đình, Chúc Văn Hoa biểu lộ cũng biến thành có chút dữ tợn.

Thẩm Lãng trước ngươi không phải rất đắc ý, rất lợi hại phải không?

Vậy mà cũng có hôm nay a.

Ngươi hủy đi đê đập, dùng hồng thủy dìm sạch ta Chúc thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp.

Mặc dù ta không có chứng cứ, nhưng là phụ thân Chúc Lan Đình cái chết tuyệt đối cùng ngươi có quan hệ.

Hôm nay ta Chúc Văn Hoa rốt cục báo thù rửa hận.

Phụ thân a, ngươi trên trời có linh thiêng thấy rõ ràng chưa?

Nhi tử vì ngài báo thù a.

Chúc Văn Hoa lại một lần nữa dập đầu nói: "Thẩm Lãng tội ác tày trời, thần khẩn cầu bệ hạ đem hắn tru sát cửu tộc, lập tức đuổi bắt Đại Viêm đế quốc khâm phạm Tuyết Ẩn."

Thẩm Lãng phảng phất hoàn toàn bạo phát, hắn bỗng nhiên hướng Chúc Văn Hoa tiến lên.

"Chúc Văn Hoa, ngươi dám hại ta, ngươi dám hại cô cô ta. . ."

Một tiếng bạo rống phía dưới, Thẩm Lãng bỗng nhiên một quyền, hướng phía Chúc Văn Hoa đập tới.

"Ầm!"

Nắm đấm của hắn hung hăng đập trúng Chúc Văn Hoa cái mũi.

Máu tươi lập tức bắn mạnh ra.

Chúc Văn Hoa võ công mặc dù cũng không cao, nhưng là đối mặt Thẩm Lãng vẫn là dư sức có thừa.

Nhưng hắn chính là cố ý không tránh.

Gắng gượng chịu Thẩm Lãng đánh, chẳng những không có hoàn thủ, ngược lại trực tiếp nằm xuống.

Chỉ có nằm xuống, mới lộ ra đầy đủ thảm, mới có thể kiếm lấy đồng tình phân.

Thẩm Lãng một tay lấy hắn đè xuống đất, đối đầu hắn, gương mặt điên cuồng đánh tơi bời.

"Cầm thú, súc sinh."

"Chúc Văn Hoa ngươi tên súc sinh này, ta và ngươi không oán không cừu, ngươi dám hại ta."

"Ngươi dám hại cô cô ta, ta đánh chết ngươi, ta đánh chết ngươi!"

Phanh phanh phanh phanh!

Thẩm Lãng tả hữu khởi công, lập tức đem Chúc Văn Hoa đánh thành đầu heo, mặt mũi tràn đầy máu tươi.

Tất cả mọi người bị một màn này sợ ngây người.

Thẩm Lãng đây là điên rồi sao?

Tại triều đình phía trên diễn toàn vũ hành?

Mấu chốt Thẩm Lãng ngươi có võ công sao? Liền ngươi kia mấy lượng khí lực, lại còn trước mặt mọi người đánh người?

Ngươi đi sứ Khương quốc là có công, nhưng cũng dám tại Quốc quân trước mặt đánh người?

Ngươi đây là muốn chết sao?

Không nghĩ tới, Thẩm Lãng ngươi vậy mà cũng có như thế hoa mắt ù tai thời điểm a.

Tự tìm đường chết, tự tìm đường chết.

Chúc Văn Hoa liền mặc cho Thẩm Lãng đánh, ánh mắt oán độc nhìn qua Thẩm Lãng.

Đánh đi, đánh đi!

Thượng thiên muốn cho người diệt vong, trước phải khiến người điên cuồng.

Ngươi Thẩm Lãng lần này chết chắc, chết chắc.

Ha ha ha ha ha!

Chúc Văn Hoa chẳng những không có cảm thấy đau nhức, ngược lại cảm thấy đã nghiền thống khoái.

Hắn bị đánh có thể tại Quốc quân trước mặt lưu lại ấn tượng khắc sâu.

Nếu là bị đánh một trận, có thể để Thẩm Lãng cả nhà chết được thảm hại hơn, kia cớ sao mà không làm đâu?

Quốc quân phảng phất cũng bị một màn này sợ ngây người, một hồi lâu đều chưa kịp phản ứng.

Trọn vẹn đánh vài giây đồng hồ sau.

Quốc quân lôi đình nổi giận, quát ầm lên: "Điên rồi, cầm xuống, cầm xuống. . ."

Lập tức, xông tới bốn tên võ sĩ, trực tiếp đem Thẩm Lãng tóm lấy.

"Trói lại, trói lại!"

Quốc quân tức giận đến toàn thân phát run, chỉ vào Thẩm Lãng run rẩy nói: "Trên triều đình, công nhiên ẩu đả đồng liêu, quả thực làm người nghe kinh sợ, như thế cuồng vọng, như thế ngỗ nghịch, quả thực phát rồ, kéo xuống trượng trách, trượng trách!"

Lập tức, Thẩm Lãng trực tiếp bị kéo xuống.

Ghé vào trên ghế, lốp bốp đánh mười trượng.

Lần này vẫn như cũ Lê Chuẩn Đại công công tự mình đánh, trực tiếp đem Thẩm Lãng cái mông đánh cho máu me đầm đìa.

Thẩm Lãng hét thảm vài tiếng về sau, trực tiếp đã bất tỉnh.

Chúc Văn Hoa cùng ở đây địch nhân, thấy cái kia đã nghiền a.

Gào thét triều đình, ngay trước quân vương chi mặt ẩu đả quan viên cái tội danh này có nặng hay không?

Nói nặng cũng nặng, tại chỗ giết đều không quá đáng.

Nói nhẹ cũng nhẹ, Trung Quốc lịch sử cổ đại vào triều đường ẩu đả ví dụ nhiều vô số kể, trực tiếp đánh nhau đến Hoàng đế trước mặt cũng chỗ nào cũng có.

Tỉ như Minh triều chính thống năm bên trong, Cẩm Y Vệ chỉ huy sứ Mã Thuận chính là trên triều đình bị đám đại thần đánh chết tươi, mà lại là ngay trước Cảnh Thái đế trước mặt, bị người cắn xuống mấy khối thịt, sống thêm sống đánh chết, điểu không điểu?

Đại thiên thế giới, không thiếu cái lạ.

Thẩm Lãng triều đình ẩu đả quan viên, bị trượng trách mười lần, cũng là bình thường.

. . .

Nhìn thấy Thẩm Lãng bị trượng trách, Chúc Văn Hoa trong lòng đã nghiền.

Thẩm Lãng, lúc này mới cái kia đến đó a?

Sau đó ngươi mới là thật thảm, cả nhà ngươi đều phải chết sạch.

Tru sát cửu tộc!

Chúc Văn Hoa một mặt máu, lộ ra hiên ngang lẫm liệt.

Hắn quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, cái kia Đại Viêm đế quốc khâm phạm ngay tại Kim thị biệt viện bên trong, chỉ cần đưa nàng chộp tới, hết thảy liền chân tướng rõ ràng."

Quốc quân nghiêm nghị nói: "Lê Chuẩn, ngươi dẫn đầu ba trăm võ sĩ đi Kim thị biệt viện, đem nữ nhân kia đem ra, nếu có người chống cự, giết chết bất luận tội!"

"Vâng!"

Lê Chuẩn Đại công công mang theo ba trăm tên cung đình cao thủ, khí thế hung hăng xông về Kim thị biệt viện.

"Đuổi bắt đế quốc khâm phạm, có bất kỳ người dám can đảm cản trở, giết chết bất luận tội."

Ba trăm tên võ sĩ đem Kim thị biệt viện vây quanh.

Sau đó Lê Chuẩn công công đi vào Kim thị trong biệt viện.

Lúc này, Kim thị trong biệt viện Tiểu Băng cùng thần nữ Tuyết Ẩn đối mặt không nói gì.

Không biết vì cái gì trò chuyện không đi xuống.

Tiểu Băng đã rất cố gắng, mà Tuyết Ẩn cũng phi thường ôn nhu, nhưng chính là trò chuyện không đi xuống.

Lê Chuẩn Đại công công tiến đến nói: "Xin hỏi thế nhưng là Tuyết Ẩn?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Đúng vậy."

Lê Chuẩn Đại công công nói: "Mời cùng chúng ta tiến cung một chuyến, đừng có bất kỳ kháng cự nào."

"Được." Tuyết Ẩn nói,

Sau đó, nàng liền tiến vào một cái sắt kiệu bên trong, bị tám cái võ sĩ nhấc lên tiến vào Việt quốc hoàng cung.

. . .

Không lâu sau đó.

Tuyết Ẩn mang theo màu vàng giấy gông xiềng, đi vào Việt quốc triều đình.

Lập tức, một trận hương thơm thoải mái.

Toàn bộ triều đình, phảng phất xuân về hoa nở.

Uyển chuyển thướt tha, như là thần nữ.

Ở đây tất cả mọi người quan viên, không khỏi có chút ánh mắt mê ly.

Trong truyền thuyết nữ tử này tuyệt thế mỹ lệ, nhưng nghe danh không bằng gặp mặt a.

Nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt càng thêm tràn đầy đố kỵ hận ý.

Thật sự là không nghĩ tới a, cái này thần nữ Tuyết Ẩn vậy mà như thế tuổi trẻ, nhìn qua nhiều nhất hai mươi mấy tuổi mà thôi.

Tại hai mươi năm trước nàng cũng đã là văn danh thiên hạ đại mỹ nhân, bây giờ không những dung nhan không giảm, mà lại càng đẹp.

Mỹ nhân như vậy vậy mà cùng Thẩm Lãng có một chân?

Thượng thiên không có mắt.

Bất quá đối với trên triều đình những tinh anh này mà nói, sắc đẹp chẳng qua là quyền lực tô điểm mà thôi.

Thoáng một nháy mắt về sau, lập tức chuyển đổi suy nghĩ.

Nàng này chính là Tuyết Ẩn, chính là năm đó Khương Ly nghĩa muội.

Đại Viêm đế quốc khâm phạm hạng năm a.

Thẩm Lãng lần này là xong, thật muốn bị tru sát cửu tộc.

Đối với đuổi bắt Đại Viêm đế quốc khâm phạm, trừ Tấn quốc bên ngoài, quốc gia khác cũng không tích cực.

Chỉ khi nào bị phơi bày ra vạch trần, cái kia thiên hạ chư quốc không tích cực cũng phải tích cực.

Bằng không Đại Viêm đế quốc liền sẽ cảm thấy, ngươi có phải hay không có cái gì khác tâm tư a?

Chúc Văn Hoa nhìn thấy nữ nhân này, cũng không khỏi được một trận hoảng hốt.

Nghe nói nữ nhân này mỹ lệ, không nghĩ tới vậy mà là như thế. . . Để người mê muội.

Thẩm Lãng tên cặn bã này, chỗ nào xứng với dạng này thần nữ?

Bất quá liền xem như thần nữ thì thế nào?

Ta Chúc Văn Hoa theo đuổi là báo thù, là quyền lực.

Ngươi coi như lại là mỹ nhân tuyệt thế, cũng phải trở thành ta báo thù lưỡi dao.

Hôm nay ta Chúc Văn Hoa nhất định nhất chiến thành danh.

Thẩm Lãng, liền để ta giẫm lên đầu của ngươi thượng vị đi.

Chúc Văn Hoa nói: "Bệ hạ, chư vị đại nhân, lúc này đã chân tướng rõ ràng. Nàng này chính là Đại Viêm đế quốc khâm phạm Tuyết Ẩn, Đại Càn vương quốc ngụy đế chủ Khương Ly nghĩa muội. Đại Viêm Hoàng đế có chỉ, một khi đuổi bắt, có thể đệ trình viêm kinh, cũng có thể làm trận giết chết."

"Thẩm Lãng cấu kết khâm phạm, ý đồ phá vỡ vương triều Đại

Viêm, ta Đại Viêm luật, đáng chém diệt cửu tộc."

Chúc Văn Hoa vừa nói chuyện, một bên triển khai mười mấy năm trước Đại Viêm đế quốc khâm phạm hình ảnh.

Tất cả mọi người thấy rất rõ ràng, nàng này chính là đồ bên trên tên này Viêm đế quốc tội phạm truy nã.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cau mày nói: "Người tới, đi truyền Đại Viêm đế quốc lý phiên viện trú Việt quốc ti sở có quan viên, đến đây xác nhận."

Cái này dù sao cũng là Đại Viêm đế quốc sự tình, để Viêm đế quốc sứ thần đến đây phân biệt là nhất đang lúc bất quá.

"Vâng!"

Lê Chuẩn công công thật sự là lao lực mệnh, lại dẫn một đội võ sĩ, tiến về Đại Viêm đế quốc lý phiên viện trú Việt quốc ti.

Thẩm Lãng sau mông máu me đầm đìa, ghé vào trên cáng cứu thương nói: "Quốc quân oan uổng a, nữ nhân này là cô cô ta Tuyết Dẫn, hấp dẫn dẫn, mà không phải ẩn cư ẩn. Các ngươi tất cả mọi người nhìn xem a, cô cô ta năm nay mới hai mươi chín tuổi, mà Đại Viêm đế quốc khâm phạm Tuyết Ẩn đã hơn bốn mươi tuổi, các ngươi nhìn xem rõ ràng, cô cô ta giống như là hơn bốn mươi tuổi người sao?"

Xác thực không giống.

Nhưng tất cả mọi người biết rõ, loại này đại tông sư là có thuật trú nhan.

Nàng chính là Tuyết Ẩn.

Chúc Văn Hoa trong lòng khinh thường, Thẩm Lãng ngươi đem tất cả mọi người xem như là kẻ ngu sao?

Vậy mà dạng này công khai chỉ hươu bảo ngựa?

Đều đến lúc này, ngươi còn muốn vùng vẫy giãy chết?

Không nên mơ mộng nữa.

Ngươi nhất định phải chết!

Lại qua nửa giờ!

Đại Viêm đế quốc trú Việt quốc sứ thần toàn bộ trình diện, tứ phẩm trở lên tổng cộng có năm người.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch cầm đầu, bốn người khác đều đã bốn mươi năm mươi tuổi trở lên, đều là già lý phiên viện.

"Ngoại thần bái kiến Việt Vương!"

Vân Mộng Trạch hai đầu gối quỳ xuống.

Đại Viêm đế quốc cùng Việt quốc là lẫn nhau thừa nhận tước vị.

Việt Vương tại Đại Viêm đế quốc, cũng thuộc về đỉnh cấp Vương tộc, gần với bây giờ Tấn Vương cùng mới càn vương, Sở vương.

Đại Viêm đế quốc vi tôn.

Phía dưới ngũ đại vương quốc: Đại Tấn vương quốc, mới Đại Càn vương quốc, Đại Sở vương quốc, Đại Việt vương quốc, Đại Ngô vương quốc.

Đương nhiên, những này vương quốc đều là hai mươi năm trước mới phong.

Trước đó Đại Viêm đế quốc phía dưới, cũng chỉ có một vương quốc, đó chính là Đại Càn vương quốc.

Khương Ly không chỉ có xưng vương, mà lại tấn thăng đế chủ, khoảng cách Hoàng đế cũng chỉ có khoảng cách nửa bước.

Kia một hồi đại chiến kinh thiên về sau, Viêm đế quốc đại hoạch toàn thắng, Đại Càn vương quốc chia năm xẻ bảy.

Viêm Đế sắc phong thiên hạ, nhất cử đã sắc phong năm cái vương quốc.

Bất quá ở trong nước, tuyệt đại bộ phận thần tử vẫn là xưng là Quốc quân, mà không phải xưng đại vương, biểu thị Ninh Nguyên Hiến tuyệt không quên gốc, mảnh này cơ nghiệp là tổ tiên đánh xuống, mà không phải Viêm Đế ban cho.

"Vân đại sứ xin đứng lên." Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Lần này triệu các ngươi đến, chính là muốn để các ngươi xác nhận một chút, nữ nhân trước mắt này có phải là Đại Viêm đế quốc khâm phạm Tuyết Ẩn, có phải là ngụy đế chủ Khương Ly nghĩa muội?"

Cái này còn cần xác nhận sao?

Người sáng suốt một chút liền biết đây là Tuyết Ẩn a.

Nhưng Chúc Văn Hoa biết, cái này quá trình là nhất định phải đi.

Tựa như là hậu thế tội phạm giết người, coi như tại chỗ bị bắt lại, chứng cứ vô cùng xác thực, tại pháp viện triệt để tuyên án trước đó cũng xưng là nghi phạm.

Vân Mộng Trạch nhìn Thẩm Lãng cái mông, nhếch nhếch miệng, lắc đầu.

"Ta đệ a, trình diễn phải có điểm qua."

Thẩm Lãng: "Ca, trên triều đình chính là kịch bản, liền muốn quá mức, liền muốn khoa trương."

Đương nhiên, hai người cái này hoàn toàn là ánh mắt giao lưu.

Sau đó, Vân Mộng Trạch mang theo bốn cái Viêm đế quốc sứ thần đi vào Tuyết Ẩn trước mặt, tỉ mỉ quan sát.

Thậm chí Vân Mộng Trạch còn chắp tay thi lễ một cái.

Tuyết Ẩn nhẹ gật đầu, hai người này là gặp qua mặt, vẫn là người quen.

Còn cần phân biệt cái rắm a.

Đây chính là Tuyết Ẩn, Đại Viêm đế quốc thứ năm khâm phạm Tuyết Ẩn.

Vân Mộng Trạch đi vào Quốc quân trước mặt, khom người cong xuống nói: "Đại vương, nàng này dáng dấp xác thực cùng Tuyết Ẩn phi thường giống nhau. Nhưng nàng cũng không phải là khâm phạm Tuyết Ẩn."

Lời này mới ra, tất cả mọi người ngây người.

Chúc Văn Hoa càng là không thể tin vào tai của mình.

Các ngươi con mắt mù sao?

Cái này rõ ràng chính là Khương Ly nghĩa muội Tuyết Ẩn, ngươi vậy mà nói không phải.

Tất cả mọi người cũng một trận kinh ngạc.

Chúc Văn Hoa quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, thần sớm có nghe nói, đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch cùng Thẩm Lãng quan hệ tâm đầu ý hợp, xưng huynh gọi đệ, hắn đây là tại bao che. Thần khẳng định bệ hạ phái ra sứ giả, mời Đại Viêm đế quốc phái ra một cái lão thần, hoặc là một vị hoàng tử đến đây."

Cái này rõ ràng chính là khâm phạm Tuyết Ẩn.

Ngươi Thẩm Lãng muốn mượn cùng Vân Mộng Trạch quan hệ đào thoát?

Nằm mơ!

Đại Viêm đế quốc Hoàng tộc trong mắt dung không được hạt cát, chỉ cần đế quốc phái một cái hoàng tử tới.

Thẩm Lãng ngươi vẫn như cũ muốn tru sát cửu tộc.

Vân Mộng Trạch, ngươi dám chết bất đắc kỳ tử Thẩm Lãng, cũng là tự tìm đường chết.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch hướng phía mấy vị khác đế quốc sứ thần nói: "Chư vị tiền bối, năm đó ta mặc dù đã gặp khâm phạm Tuyết Ẩn, nhưng dù sao niên kỷ còn nhỏ, chư vị lớn tuổi, ký ức khắc sâu một chút, mời các ngươi phân biệt, nàng này có phải là ta đế quốc khâm phạm Tuyết Ẩn?"

Mặt khác cái đế quốc sứ thần đều bốn mươi năm mươi tuổi trở lên, tỉ mỉ nhìn Tuyết Ẩn về sau.

Nhao nhao lắc đầu nói: "Không, đó căn bản không phải khâm phạm Tuyết Ẩn, nào có còn trẻ như vậy a."

Tất cả mọi người càng thêm chấn kinh.

Vân Mộng Trạch ăn nói bừa bãi, chẳng lẽ các ngươi những này bốn mươi năm mươi tuổi sứ thần cũng mắt mù? Cũng nói hươu nói vượn?

Chúc Văn Hoa đều sắp điên.

Các ngươi con mắt mù sao?

Cái này rõ ràng chính là Tuyết Ẩn a.

Nàng là đại tông sư, có thuật trú nhan a.

Thẩm Lãng ngươi thật to gan a, dám làm cho cả đế quốc sứ thần cho ngươi gian lận, cái này chẳng những tru sát cửu tộc, mà lại muốn tru sát thập tộc.

Lập tức Chúc Văn Hoa dập đầu nói: "Bệ hạ, Vân Mộng Trạch là Thẩm Lãng hảo hữu, hắn phát rồ vì Thẩm Lãng bao che, mà lại uy hiếp đón mua cái khác sứ thần, mời bệ hạ phái người đi sứ Đại Viêm đế quốc, để Viêm Đế phái người đến đây xác nhận."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thở nhẹ nhõm một cái thật dài.

Sau đó, hắn mở miệng nói: "Ta nhìn cũng cảm thấy không giống, nhưng lại không dám hứa chắc, bây giờ đế quốc bốn vị sứ thần nói không phải, vậy ta cũng chính thức yên tâm. Kia án này chân tướng rõ ràng, nàng này căn bản cũng không phải là khâm phạm Tuyết Ẩn."

Lời này mới ra, Chúc Văn Hoa sợ ngây người.

Ở đây rất nhiều đại thần đều sợ ngây người.

Cái này, cuối cùng là chuyện gì xảy ra a? Cái này rõ ràng chính là Tuyết Ẩn a, đế quốc sứ thần đổi trắng thay đen, làm sao Quốc quân cũng ngươi đi theo chỉ hươu bảo ngựa đâu?

Chỉ có Chúc Nhung, Tô Nan, Vương tộc Ninh Khải các loại mấy cái số ít đỉnh cấp quyền quý giữ im lặng.

Chúc Văn Hoa lập tức cảm thấy cái này triều đình thật đen tối a.

Trước mắt bao người chỉ hươu bảo ngựa a.

Ngay cả Quốc quân cũng đang giúp lấy Thẩm Lãng gian lận.

Cái này, cuối cùng là chuyện gì xảy ra a?

Là ta điên rồi, vẫn là tất cả mọi người điên rồi a.

Ta muốn đem kiện cáo đánh tới Đại Viêm đế quốc đi.

Ta cũng không tin thiên hạ không có công lý.

Thẩm Lãng lúc này chứa gian nan bò dậy, khập khiễng nói: "Ta đã nói rồi, đây là cô cô ta Tuyết Dẫn, căn bản cũng không phải là Tuyết Ẩn, hiện tại rốt cục chân tướng rõ ràng, cô cô ngươi về nhà đi, ta một hồi liền về."

Tuyết Ẩn nhẹ gật đầu, sau đó nhẹ nhàng đi.

Chúc Văn Hoa bỗng nhiên tê thanh nói: "Bệ hạ, nàng này chính là khâm phạm Tuyết Ẩn, chính là khâm phạm Tuyết Ẩn a."

Thẩm Lãng tiến lên, đối với hắn lại là quyền đấm cước đá.

"Ngươi còn dám nói xấu cô cô ta, ngươi còn muốn hãm hại ta? Đánh chết ngươi, đánh chết ngươi. . ."

Đám người kinh ngạc?

Thẩm Lãng, ngươi không phải mới vừa bị đánh nát cái mông sao? Không phải máu thịt be bét sao?

Làm sao hiện tại đại nhân như thế trôi chảy?

Lê Chuẩn công công tại bên cạnh con mắt đều muốn tuôn ra tới.

Thẩm Lãng ngươi đừng quá mức a.

Ngươi động tác lại lớn một điểm, trên mông đệm lên dính máu nhuyễn giáp liền muốn rớt xuống a.

Đến lúc đó, tất cả mọi người khó xử, cũng đừng trách ta thật đánh ngươi nữa a.

Lần này Thẩm Lãng quyền đấm cước đá, Chúc Văn Hoa liền cảm giác được đau đớn, trực tiếp bị một cước đá trúng răng, máu tươi lập tức bừng lên.

"Ngu xuẩn, bên cạnh ta có Đại Viêm đế quốc khâm phạm Tuyết Ẩn loại bí mật này tin tức, dựa vào cái gì ngươi Chúc Văn Hoa chỉ là một cái thất phẩm Ngự Sử có thể biết? Đương nhiên là ta canh chừng đưa cho ngươi a, không phải ngươi cho rằng ngươi có thể có thể cầm tới loại này tuyệt sát tính tình báo?"

"Đừng nói tại Việt quốc trên triều đình, coi như tại Đại Viêm đế quốc trên triều đình, Viêm Đế gặp cũng chỉ sẽ chỉ hươu bảo ngựa nói đó căn bản không phải khâm phạm Tuyết Ẩn."

"Hôm nay có người muốn liều mạng đem ta nâng lên trời, đem ta đưa đi Sa Man tộc làm sứ giả, đám người này đang muốn xuất thủ đâu, kết quả ngươi lao ra đã cứu ta, tạ ơn a Chúc huynh, ngươi thật sự là người tốt a, các ngươi một nhà đều là người tốt."

Lập tức, Chúc Văn Hoa hoàn toàn sợ ngây người.

Cái này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào a?

Thế giới này quá tối đen a.

Mà Quốc quân lúc này cũng hoàn toàn muốn chọc giận điên rồi.

Thẩm Lãng, ngươi quá cả gan làm loạn.

Vừa rồi ngươi đánh Chúc Văn Hoa, còn tính là vì thoát thân.

Bây giờ lại đánh Chúc Văn Hoa, hoàn toàn là xem thường triều đình a.

"Làm càn, làm càn. . ." Quốc quân nổi giận nói: "Lê Chuẩn, Thẩm Lãng quân trước thất lễ, kéo xuống, trượng trách!"

Thế là, Thẩm Lãng lại bị kéo xuống xuống dưới.

"Ba ba ba ba. . ."

Thẩm Lãng giả bộ thê lương rú thảm.

Nhưng là một lần cuối cùng!

"A. . ."

Một tiếng này kêu thảm, cơ hồ đinh tai nhức óc.

Bởi vì thật đau a.

Ta thao đại gia ngươi Lê Chuẩn, ngươi thật đánh a?

Lê Chuẩn công công tay cầm mộc trượng.

Tiểu tử, ta nhịn ngươi rất lâu, một lần cuối cùng chỉ dùng không tới ba thành lực lượng.

Về sau không nên quá phách lối a.

Chúng ta cùng ngươi diễn kịch, kết quả ngươi ngược lại tốt, rõ ràng hẳn là bị đánh cho gần chết, còn sinh long hoạt hổ đi đối người quyền đấm cước đá.

Ngươi đây là chỉ sợ người khác nhìn không thấu ta cùng ngươi diễn kịch sao?

Tiểu tử ngươi như thế nhảy? Về sau ai còn cùng cùng ngươi diễn kịch a?

. . .

Thẩm Lãng đau đến mặt mũi tràn đầy nhếch miệng, một lần nữa trở lại trên triều đình.

Lê Chuẩn ngươi lão già này, thù này ta nhớ kỹ a.

Vậy mà thật đánh ta một phần ba trượng.

Thù này tất báo.

Định để ngươi nho nhỏ không may một chút.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái gọi là khâm phạm Tuyết Ẩn một chuyện chân tướng rõ ràng, hoàn toàn là giả dối không có thật. Ngự Sử Chúc Văn Hoa trống rỗng tạo ra, đổi trắng thay đen, lòe người, dẫn phát triều cục rung chuyển, tước đoạt tất cả chức quan, bắt vào tù, giao trách nhiệm Đại Lý Tự tra rõ đến cùng."

Lập tức, bốn tên Hắc Võ Sĩ tiến lên, trực tiếp lấy xuống Chúc Văn Hoa mũ quan, tước đoạt trên người hắn quan phục.

Trực tiếp đem hắn kéo đi, tiến về Đại Lý Tự ngục giam.

"Bệ hạ oan uổng a, oan uổng a. . ."

"Thẩm Lãng, đây là vì cái gì? Vì cái gì?"

Thật là thê thảm!

. . .

Đúng vậy a?

Đây là vì cái gì?

Nguyên nhân rất đơn giản!

Tuyết Ẩn mỗi một lần đều nói tại chuộc tội.

Mặc kệ cùng Thẩm Lãng vẫn là cùng Chung Sở Khách, đều chính luôn mồm có tội.

Thân phận của nàng đúng là Khương Ly nghĩa muội.

Nhưng nàng còn có một cái thân phận, Đại Viêm đế quốc quận chúa.

Năm đó nàng là nghe theo Đại Viêm Hoàng đế mệnh lệnh, ẩn núp đến Khương Ly bên người.

Chỉ bất quá về sau, bị Khương Ly nhân cách mị lực tin phục, phản bội mình sứ mệnh, chính thức hiệu trung với Khương Ly.

Kia một hồi đại chiến kinh thiên thất bại, Khương Ly chết bất đắc kỳ tử.

Toàn bộ quá trình phi thường phức tạp, sóng quỷ khó lường.

Khương Ly võ công thiên hạ đệ nhất, vương hậu cũng là thiên hạ thứ ba.

Lại có ai có thể giết được hai vợ chồng này?

Tại sao lại bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử?

Đến bây giờ cũng không có ai biết chân tướng.

Nhưng bất kể như thế nào?

Khương Ly đế chủ bại.

Mà Tuyết Ẩn làm Viêm đế quốc ẩn núp người, cũng bị trở thành có công chi thần.

Nhưng là nàng không có trở về Viêm đế quốc, trực tiếp tuyên bố cùng gia tộc đoạn tuyệt bất kỳ quan hệ gì, tuyên bố mình vĩnh viễn là Khương Ly nghĩa muội, đồng thời luôn miệng nói Đại Viêm đế quốc bất nghĩa, dùng âm mưu giết chết đế chủ Khương Ly.

Viêm đế quốc không tốt đưa nàng thân phận bí mật công bố thiên hạ, cho nên chỉ có thể đưa nàng liệt vào Đại Viêm đế quốc tội phạm truy nã.

Nhưng nàng dù sao cũng là Viêm Đế đường muội, đế quốc thân vương chi nữ, hơn nữa còn là phụng mệnh ẩn núp đến Khương Ly bên người có công chi thần.

Lại thế nào khả năng chân chính đuổi bắt.

Cho nên Đại Viêm đế quốc cao tầng, còn có thiên hạ các nước đỉnh cấp quyền quý, đều hiểu bí mật này.

Một khi nhìn thấy Tuyết Ẩn, cũng chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt.

Thẩm Lãng vì ngăn cản địch nhân muốn đem mình đưa đi Sa Man tộc âm mưu, cho nên đem bí mật này đòn sát thủ đem ra.

Ngay từ đầu hắn tìm là Trương Xung nhị nhi tử Trương Tuân, muốn để hắn căn cứ cái tội danh này vạch tội chính mình.

Thế là đem Tuyết Ẩn là đế quốc khâm phạm bí mật tiết lộ cho hắn.

Kết quả, Trương Tuân lập tức đưa tới mật tín.

"Thẩm công tử, nhà chúng ta ân oán không phải kết sao? Ngươi tuyệt đối không nên hại ta a!"

Người ta như thế hiểu chuyện, lại thông minh như vậy, khiến cho Thẩm Lãng thật không tốt ý tứ.

Bất quá Trương Tuân tại mật tín bên trong đề một câu, Chúc Văn Hoa vừa mới tiến Ngự Sử Đài, trẻ tuổi nóng tính, anh tư bừng bừng phấn chấn.

Thế là, Thẩm Lãng liền đem cái này gian khổ nhiệm vụ giao cho Chúc Văn Hoa.

Quả nhiên!

Tân tấn Ngự Sử Chúc Văn Hoa không kịp chờ đợi cắn câu.

Đạt được Tuyết Ẩn là khâm phạm bí mật về sau, mừng rỡ như điên, nghĩ thầm cuối cùng có thể đem Thẩm Lãng đưa vào chỗ chết.

Cuối cùng có thể đem hắn tru diệt cửu tộc.

Bất quá hắn không có tư cách vào triều a, thế là hắn tìm được ngự sử đại phu Vương Thừa Trù.

Mà vị này Vương Thừa Trù đại nhân, một ngày đến đều muốn làm đại sự, vén đại án, càng là kinh thiên càng tốt.

Dạng này mới có thể lộ ra ra Ngự Sử Đài uy phong a.

Mà hết lần này tới lần khác lấy hắn cấp bậc, còn không biết Tuyết Ẩn cái gọi là khâm phạm bí mật.

Thế là, hắn cũng không kịp chờ đợi lên ngựa.

Mấu chốt, hắn cũng hận Thẩm Lãng a!

Thế là cái này sáng tạo ra hôm nay trên triều đình, Thẩm Lãng trận chiến đầu tiên đại hoạch toàn thắng.

Lúc này Thẩm Lãng phát hiện.

Địch nhân có đôi khi dùng tốt, so minh hữu dùng tốt a.

Minh hữu thứ này, một số thời khắc sẽ hố chết chính mình.

Tỉ như. . . Lớn mông công chúa.

Ai! Không nói cũng được, nhấc lên liền muốn xxx chết nàng!

. . .

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái này giày vò đều muốn giữa trưa, nắm chặt nghị sự. Huyền Vũ bá Kim Trác tiêu diệt hải tặc Cừu Thiên Nguy, cầm xuống Nộ Triều thành, có khai cương thác thổ chi công , ấn lệ hẳn là sắc phong Huyền Vũ hầu, chư khanh như vô tình gặp, cứ làm như thế đi."

Lúc này, Thẩm Lãng bên ngoài bát tự đứng dậy, như là con cua.

Trong tay hư nắm, phảng phất cầm một thanh đồ đao.

Còn có ai?

Còn có ai dám đến ngăn cản?

Vừa rồi ví dụ tất cả mọi người thấy được a.

Có người muốn hại ta, kết quả bị ta đánh cho gần chết, mà lại chức quan cũng mất đi, trực tiếp bị ném vào Đại Lý Tự ngục giam.

Muốn cùng ta Thẩm Lãng là địch?

Kiểm tra cổ của mình, có đủ hay không cứng rắn?

Kiểm tra đầu của mình, có đủ hay không cứng rắn a?

Ai dám ngăn cản nhà ta phong hầu, kia chính là ta Thẩm Lãng địch nhân, nhất định không chết không thôi.

Ta nhất định chơi chết hắn.

Toàn trường tương đối yên tĩnh, không có người ra khỏi hàng.

Xem ra vừa rồi Thẩm Lãng trận chiến kia, xác thực đem người có chút hù dọa.

Ngươi âm người quá độc ác.

Quốc quân nói: "Chư khanh như không có dị nghị, vậy liền như thế định. . ."

Lúc này, một cái đại thần ra khỏi hàng, lạnh giọng nói: "Bệ hạ, thần tố giác vạch trần Huyền Vũ bá tước phủ mưu đồ bí mật tạo phản, chứng cứ vô cùng xác thực!"

"Bệ hạ tuyệt đối không thể sắc phong Kim Trác vì Huyền Vũ hầu!"

"Thần mời bệ hạ hoả tốc điều động hắc băng đài cao thủ, đuổi bắt Kim Trác."

"Thần mời bệ hạ tập kết Đông Nam chi binh, thu phục Kim thị gia tộc lãnh địa, thu phục Nộ Triều thành."

"Thẩm Lãng vào triều dụng ý khó dò, là Kim thị gia tộc mưu phản làm yểm hộ, thần xin đem hắn cầm xuống."

"Cấp tốc, nếu không đem ủ thành kinh thiên kịch biến."

"Kim thị gia tộc cấu kết Ngô quốc, ý đồ phản quốc mưu phản, thần chứng cứ vô cùng xác thực!"

Thẩm Lãng tròng mắt hơi híp.

Lại tới?

Hôm nay xem ra là muốn thoải mái một cái hoàn toàn?

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 232: Đại Công Cáo Thành! Phong Huyền Vũ Hầu! Khương Ly Thái Tử

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến là một cái dạng gì người?

Cay nghiệt, hư vinh, tinh xảo.

Cái này nghe vào phảng phất có chút quen tai đúng không?

Thẩm Lãng phảng phất cũng có loại tính cách này.

Trình độ nào đó, Trương Xung rõ ràng có công, kết quả bị hắn ném ở Đại Lý Tự trong nhà giam mặt không minh bạch mấy tháng, đến bây giờ cũng còn không có phóng xuất.

Nam Ẩu quốc chiến cuộc bất lợi, hắn liền đem đi sứ Khương quốc như thế một cái nho nhỏ thắng lợi thổi được không thế chi công, vì chính mình trên mặt thiếp vàng.

Nhưng hắn lại là một cái người cực kỳ thông minh.

Cái gì đều thấy rõ ràng, nhưng bởi vì ích kỷ cùng hư vinh, cho nên rất nhiều chuyện lại ưu thích giả bộ hồ đồ.

Loại người này khi hắn thích ngươi thời điểm, cái gì cũng tốt.

Khi hắn không thích ngươi thời điểm, cái gì đều chán ghét.

Mà chí ít cho đến bây giờ, hắn thật thích Thẩm Lãng, mà lại càng ngày càng thích.

Thẩm Lãng tinh xảo thông minh, không có dã tâm, toàn thân đều là mao bệnh khuyết điểm, còn không yêu che giấu, hơn nữa còn cùng hắn Ninh Nguyên Hiến đồng dạng hư vinh.

Cũng chính bởi vì điểm này, Thẩm Lãng mới dám có rất nhiều điên cuồng tiến hành.

Tỉ như tại hoàng cung trước mặt bán hàng đa cấp đồng dạng gọi đông đảo đại thần vạch tội Tô Nan, lại so hiện nay trời trên triều đình ẩu đả Chúc Văn Hoa.

Dạng này Việt Vương, đương nhiên không tính là một đời minh quân.

Nhưng người nào quy định quân vương liền nhất định phải làm minh quân?

Minh quân nhiều thống khổ a.

Đối với Mãn Thanh vương triều đến nói, Ung Chính cũng coi là một cái chăm lo quản lý trung hưng chi chủ, kết quả mới sống hơn bốn mươi tuổi, thu hoạch cả đời bêu danh.

Con của hắn Càn Long nhiều hư vinh, nhiều ích kỷ, kết quả sống hơn tám mươi tuổi, cả một đời đắc ý, còn đem mình nói khoác vì hoàn hảo lão nhân.

Nhưng đối với thần tử đến nói, là Ung Chính khó hầu hạ, vẫn là Càn Long khó hầu hạ.

Đều không phải đèn đã cạn dầu, đều là để người e ngại quân vương, cái này hai người giết người cũng tương xứng.

Thẩm Lãng thông minh như vậy, sẽ càng ngày càng lấy Ninh Nguyên Hiến thích.

Nhưng cũng chính là bởi vì như thế, Quốc quân tại phương diện nào đó đối Thẩm Lãng cũng sẽ nhất là hà khắc.

Một loại trong đó, chính là Kim thị gia tộc cấu kết Ngô quốc, đây là tuyệt đối cấm kỵ.

Quả nhân biết ngươi Thẩm Lãng không có dã tâm, không có ý định mưu phản.

Kim Trác người này, quả nhân không có chút nào thích, nhưng đối với hắn tính cách cùng nhân phẩm vẫn là tín nhiệm.

Trước đó tân chính các ngươi để quả nhân ném đi mặt mũi, đến bây giờ trong lòng đều không thoải mái.

Nhưng là đã không cách nào xuất binh diệt ngươi Kim thị gia tộc, vậy cũng chỉ có thể tiêu tan.

Ngươi Thẩm Lãng liền một chút xíu lập công, vãn hồi quả nhân trong lòng khúc mắc, đền bù quả nhân trong lòng kẽ nứt.

Cũng chính bởi vì vậy, rõ ràng mấy tháng trước liền nên sắc phong Huyền Vũ hầu, Quốc quân gắng gượng kéo tới hiện tại, hơn nữa còn muốn Thẩm Lãng lập xuống một cái đại công lao, tại đem cái này Hầu tước chi vị sắc phong cho Kim thị.

Một khi để Quốc quân phát hiện Kim thị gia tộc thật tại cấu kết Ngô quốc, vậy hắn đối Thẩm Lãng tất cả hảo cảm đều sẽ hủy đi.

Sắc phong Huyền Vũ hầu sự tình liền sẽ lại nổi lên gợn sóng.

Cho nên Thẩm Lãng một mực cùng Kim Trác nói không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, tuyệt đối không nên cùng Ngô quốc công nhiên cấu kết, càng không nên bày ra một bộ ta muốn đầu nhập Ngô quốc tư thế đến uy hiếp Quốc quân.

Như thế chẳng khác nào triệt để không nể mặt mũi, liền đợi đến vì trận tiếp theo đại chiến mà làm chuẩn bị đi.

Mà đối với Kim thị gia tộc kẻ thù chính trị đến nói, vu oan Kim thị cấu kết Ngô quốc cũng là ngăn cản Kim Trác phong Hầu đòn sát thủ.

Không phải vạn bất đắc dĩ, cũng không lấy ra.

Nhất định phải chờ đến Quốc quân ý chỉ mắt thấy là phải ban bố, lúc này mới giết ra.

Quả nhiên, thoáng một cái liền đâm trúng Quốc quân nghịch lân.

Ánh mắt của hắn như điện, hướng phía Thẩm Lãng trông lại.

Đến tột cùng chuyện gì xảy ra?

Ta kéo lấy ngươi Kim thị gia tộc mấy tháng không có phong hầu, ngươi cứ như vậy không thể chờ đợi sao?

Vậy mà công nhiên cấu kết Ngô quốc đến bức hiếp quả nhân sao?

Thẩm Lãng trước đó luôn mồm hướng hắn đòi hỏi Huyền Vũ hầu chi vị, Quốc quân cũng không thèm để ý.

Cái này cùng tiểu hài tử muốn đường đồng dạng, cũng không làm cho người ta chán ghét.

Nhưng là quả nhân tuyệt đối không tiếp thụ bức hiếp, quả nhân cho ngươi mới là ngươi, quả nhân không cho, ngươi không thể đoạt.

"Vu Thành Trụ? Việc này ngươi nhưng có chứng cứ?" Quốc quân lạnh giọng nói.

Vị này quan viên Thẩm Lãng còn là lần đầu tiên tiếp xúc, nhưng cũng nghe qua người này danh tự, Ngự Sử Đài trung thừa, cấp bậc so Trương Xung còn muốn cao nửa cấp.

Tuyệt đối coi là một cái quan lớn.

Kim thị gia tộc và hắn không oán không cừu, người này như thế liên quan vu cáo Kim thị, chỉ có một nguyên nhân.

Tô hệ!

Sau lưng của hắn là Tô Nan.

Quốc quân nói: "Có chứng cứ, hạ quan nơi này có Kim Trác cùng Ngô Vương thư từ qua lại. Mà lại Ngô quốc ba vị đại quan bí mật tiến về Nộ Triều thành cùng Kim Trác đàm phán, theo thứ tự là Ngô quốc Tông Chính tự thiếu khanh Ngô Mông, Lễ bộ lang trung Chu Nghiệp, Hồng Lư tự thiếu khanh Vương Thành Nghiêm."

Việc này là thật.

Từ khi Kim thị gia tộc cầm xuống Nộ Triều thành về sau, Ngô quốc sứ giả vẫn không có từng đứt đoạn.

Bây giờ, đã đáp ứng sắc phong Kim thị gia tộc vì công tước, mà lại đáp ứng ra binh tướng toàn bộ Lôi Châu quần đảo đánh xuống, giao cho Kim thị thống trị.

Điều kiện chỉ có một cái, Kim Trác làm phản, đầu nhập Ngô quốc.

Đối phương phái tới sứ giả cấp bậc càng ngày càng cao.

Trước đó không lâu, vậy mà phái tới ba vị đại quan bí mật tiến về.

Tông Chính tự thiếu khanh, trực tiếp đại biểu Ngô quốc vương thất. Lễ bộ lang trung Chu Nghiệp, đại biểu Ngô quốc Thượng thư đài. Hồng Lư tự thiếu khanh Vương Thành Nghiêm, phụ trách ngoại giao đàm phán.

Cái này cấp bậc đã phi thường cao.

Phải biết đây chính là đơn phương yêu cầu mật đàm, mà không nghi thức đàm phán.

"Thư ở đâu?" Quốc quân nghiêm nghị nói.

Ngự Sử trung thừa Vu Thành Trụ đưa lên một phong mật tín.

"Đây là Huyền Vũ bá Kim Trác viết cho Ngô Vương thân bút thư, không tin có thể nghiệm chứng bút tích."

Quốc quân cầm qua phong mật thư này, rút ra xem xét, lập tức sắc mặt kịch biến.

Nháy mắt, toàn bộ triều đình trời u ám, phảng phất tùy thời đều muốn sấm sét vang dội.

"Thẩm Lãng, chính ngươi nhìn xem."

Quốc quân bỗng nhiên đem thư ném tới qua tới.

Mỏng như vậy mỏng một trang giấy, vậy mà như là lưỡi đao, trực tiếp ném tới Thẩm Lãng trước mặt.

Quốc quân võ công không kém a.

Thẩm Lãng nhặt lên thư.

Không cần nhìn chữ viết, phi thường nhìn quen mắt, cơ hồ chính là nhạc phụ Kim Trác bút tích.

Nhất là Kim Trác tại móc câu cong đặc điểm, giống nhau như đúc.

Người bình thường căn bản là không có cách nhận ra đến, thậm chí ngay cả chính Thẩm Lãng đều rất khó khác nhau.

Nhưng thông qua trí não so sánh về sau, liền có thể phán đoán đây không phải nhạc phụ bút tích.

Hiện đại Địa Cầu, kí tên có thể làm chứng cứ, bởi vì tại máy vi tính tinh vi tính toán phía dưới, thường nhân bút tích là cơ hồ khó mà bắt chước được giống nhau như đúc.

Nhưng coi như như thế, cũng có giả tạo kí tên phất to người, thậm chí còn đập thành phim, chớ nói chi là thế giới này.

Đây là một cái tuyệt đỉnh cao thủ a, bắt chước nhạc phụ chữ viết, vậy mà cơ hồ giống nhau như đúc.

Đừng nói Quốc quân phân biệt không ra, liền ngay cả Thẩm Lãng lập tức cũng nhìn không ra bất luận cái gì sơ hở.

Lại nhìn thư nội dung.

Nội dung cũng siêu cấp chân thực, nhìn qua hoàn toàn phù hợp Kim Trác tính cách.

Ở trong thư Kim Trác đầu tiên là thanh minh mình trung thành với Việt Quốc, trung thành với Quốc quân, bởi vì tân chính đồ đao rơi vào trên cổ, sinh tử tồn vong lúc mới có chỗ phản kích, dụng kế cầm xuống Nộ Triều thành. Nhưng coi như như thế, Kim thị gia tộc cũng không có ý định mưu phản Việt Quốc, không có ý định tái diễn Diễm Châu kịch biến.

Tại tin cuối cùng, Kim Trác dùng phi thường khiêm tốn khẩu khí cảm tạ Ngô Vương hậu ái. Dù không thể đầu nhập Ngô quốc, nhưng là nguyện ý cùng Ngô quốc kết xuống đời đời kiếp kiếp hữu nghị.

Trong thư luôn miệng nói không phản bội.

Nhưng nếu thư này là thật, tại Quốc quân Ninh Nguyên Hiến trong mắt chính là tội không thể tha.

Ngô Việt hai nước là đại địch.

Tiếp qua mười mấy ngày thời gian, lại là Ngô Việt hai nước đại vương biên cảnh cùng đi săn thời khắc.

Ngươi Kim Trác vậy mà nói muốn đời đời kiếp kiếp cùng Ngô quốc ký kết hữu nghị?

Ngươi đây không phải phản quốc lại là cái gì?

Ngươi đây không phải mang địch quốc tự trọng lại là cái gì?

Thẩm Lãng nhìn thoáng qua mật tín nói: "Thư này là giả, nhạc phụ ta căn bản cũng không có viết qua bất luận cái gì tin cho Ngô quốc."

Ngự Sử trung thừa Vu Thành Trụ cười lạnh nói: "Thẩm chủ bộ, ngươi nói thư này là giả? Nhưng có chứng cứ? Phía trên này chữ viết, rõ ràng chính là Huyền Vũ bá, bệ hạ thế nhưng là nhận ra Huyền Vũ bá bút tích."

Quốc quân đương nhiên nhận ra.

Mỗi lần Vương tộc đại hỉ, ngày lễ ngày tết thời điểm, Kim Trác mặc dù không có đích thân tới quốc đô, nhưng là đều sẽ đưa tới chúc biểu.

Hàng năm chỉ riêng tấu chương, cũng không dưới mười mấy phần, Quốc quân đối Kim Trác bút tích đương nhiên quen.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, phong mật thư này là giả, có người bắt chước nhạc phụ ta bút tích."

Quốc quân trong lòng rất phức tạp.

Hắn đương nhiên biết phong mật thư này khả năng giả tính rất lớn.

Nhưng là làm quân vương, thà rằng tin là có, không thể tin là không.

Lại nói hắn kéo Kim thị gia tộc mấy tháng không phong hầu, Kim Trác tức giận, tức hổn hển phía dưới cùng Ngô Vương thư từ qua lại, cũng là có khả năng.

Ngự Sử trung thừa Vu Thành Trụ: "Thẩm Lãng, ta chỉ hỏi ngươi! Ngô quốc ba cái kia quan viên, có phải là đi bái phỏng qua Nộ Triều thành, có phải là đã từng cùng Kim Trác mật đàm qua?"

Thẩm Lãng nói: "Không sai, ba người kia xác thực bí mật đi sứ Nộ Triều thành, mà lại là lấy buôn bán trên biển thân phận bí mật tiến vào Nộ Triều thành. Nhưng là nhạc phụ ta căn bản cũng không có gặp qua bọn hắn, càng không có cái gì mật đàm."

Vu Thành Trụ cười lạnh: "Rất nhiều người thấy rất rõ ràng, nhất là Hắc Thủy Đài gián điệp, rõ ràng nhìn thấy Ngô quốc cái này ba cái quan viên tiến vào Nộ Triều thành chủ phủ, trọn vẹn ở một cái đã lâu thần mới ra ngoài, muốn nói không có mật đàm? Ai tin tưởng?"

Chuyện này cũng là thật.

Ngô quốc cái này ba cái quan lớn đúng là Nộ Triều thành chủ thành bảo ở một cái đã lâu thần.

Nhưng là. . . Xác thực cái gì cũng không có đàm.

Bọn hắn ngay lúc đó thân phận cũng không có vạch trần, chỉ là hộ tống cái khác buôn bán trên biển cùng một chỗ tiến vào Nộ Triều thành chủ phủ nói chuyện làm ăn.

Kim Trác cũng xác thực chưa từng gặp qua bọn hắn.

Sau đó, Ngô quốc cái này ba cái quan viên lại cố ý bại lộ thân phận.

Bây giờ xem ra, đây đương nhiên là một cái âm mưu.

Mấy tháng này Ngô quốc mấy lần lôi kéo Kim Trác không thành, mắt thấy Thẩm Lãng càng ngày càng chiếm được Quốc quân niềm vui.

Ngô quốc cũng tức hổn hển, dùng cái này ly gián độc kế.

Ngươi Kim Trác không phải trung thành với Việt Quốc sao? Ngươi không phải là không muốn làm phản sao?

Vậy ta liền buộc ngươi làm phản.

Không chỉ có như thế, Việt Quốc cảnh nội còn có một ít đại quan cấu kết Ngô quốc, cùng một chỗ thi triển trận này kế ly gián.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Vu Thành Trụ, nếu như ta nhạc phụ viết mật tín cho Ngô Vương, đây là cỡ nào cơ mật sự tình? Cái này mật tín như thế nào lại rơi vào trong tay các ngươi đâu?"

Vu Thành Trụ nói: "Đúng dịp! Ta Việt Quốc tại Ngô quốc có cao cấp gián điệp, đang muốn lấy ra này tin. Thậm chí còn không chỉ như vậy, nhạc phụ ngươi bên người cũng có trung thành với Quốc quân nghĩa sĩ, đem phong mật thư này hạ lạc tiết lộ cho Hắc Thủy Đài, này mới khiến chúng ta thành công chặn được phong mật thư này, cũng là trời phù hộ ta Đại Việt, nếu không một khi Kim Trác phản quốc, vậy sẽ lại là một trận Diễm Châu biến, đối ta Việt Quốc chính là một cái đả kích trí mạng."

Ha ha.

Vu Thành Trụ lại tại Thẩm Lãng trong lòng cắm đâm, cố ý nói cho Thẩm Lãng, Kim Trác bên người có nội gian.

Nhưng là cái này nội gian rất có thể là không tồn tại.

Địch nhân cái này độc kế chưa nói tới phi thường cao minh, cũng không tính phi thường tinh vi.

Nhưng lại phi thường buồn nôn, phi thường trí mạng.

Bởi vì Quốc quân đa nghi a.

Chỉ cần đâm trúng cái này vảy ngược, đâm trúng hắn mẫn cảm đa nghi tâm, độc kế này liền xem như có hiệu quả.

Ngươi Thẩm Lãng có biện pháp nào chứng minh cái này mật tín là giả?

Không thể!

Ngự Sử trung thừa Vu Thành Trụ nói: "Bệ hạ, Ngô quốc ba vị đại quan tiến về Nộ Triều thành cùng Kim Trác mật đàm là thật, Kim Trác cùng Ngô Vương mật tín vãng lai cũng là thật, Kim thị mặc dù còn không có làm phản, nhưng mưu phản ý đã rõ rành rành, ta không thể kịp thời ngăn lại, sợ ủ thành hoạ lớn a!"

Quốc quân nói: "Vu Thành Trụ, như vậy dựa theo ngươi ý nghĩ, phải làm gì đâu? Phải làm thế nào ngăn cản Huyền Vũ bá đầu hàng địch đâu?"

Vu Thành Trụ nói: "Huyền Vũ bá tước phủ thế tử Kim Mộc Thông, cô gia Thẩm Lãng đều tại quốc đô, bệ hạ lập tức đem bọn hắn hai người giam làm con tin, bức bách Kim Trác nhường ra Nộ Triều thành binh phòng đại quyền, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, chấm dứt hậu hoạn."

Lời này mới ra, trong lòng mọi người một trận thấp giọng hô.

Thật ác độc tâm a.

Cái này không chỉ là muốn ngăn cản Kim Trác phong hầu con đường, còn muốn gãy mất Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông sinh lộ a.

Một khi giam Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Thông làm con tin, tuyệt đối sẽ bức phản Huyền Vũ bá.

Huyền Vũ bá trái ngược, Kim Mộc Thông cùng Thẩm Lãng mạng nhỏ khó có thể bảo toàn.

Thẩm Lãng cong xuống nói: "Bệ hạ, thần vạch tội Vu Thành Trụ cấu kết Ngô quốc, ly gián ta Việt Quốc quân thần tâm, ý đồ bức phản nhạc phụ ta, người này nhất định là Ngô quốc gian tế, mời bệ hạ giết hắn!"

Ngự Sử trung thừa Vu Thành Trụ cười lạnh nói: "Thẩm chủ bộ, ngươi đây là chó cùng rứt giậu sao? Hết biện pháp phía dưới, vậy mà bị cắn ngược lại một cái? Ta chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi nhưng có chứng cứ nói rõ Kim Trác cho Ngô Vương phong mật thư này là giả? Ngô quốc ba cái quan viên bí thăm Nộ Triều thành, đồng thời tại phủ thành chủ mật đàm hơn một canh giờ có phải là thật hay không?"

"Ngươi Kim thị gia tộc vốn cũng không sạch sẽ, còn muốn trong sạch? Thật sự là hoang đường buồn cười!"

Một đám quan viên lập tức hướng phía Thẩm Lãng nhìn lại cười trên nỗi đau của người khác ánh mắt.

Lúc này ngươi Kim thị gia tộc coi như nhảy vào Nộ Giang cũng tẩy không sạch sẽ.

Thẩm Lãng chỉ là một cái hạt vừng tiểu quan, lại còn muốn cùng Tô Nan đấu?

Tô Nan Hầu tước quyền thế ngút trời, chính hắn căn bản không cần xuất thủ, tùy tiện phái một cái tiểu tốt tử liền có thể đập chết ngươi Thẩm Lãng, liền có thể để ngươi Kim thị gia tộc xui xẻo.

Thẩm Lãng đương nhiên biết cái này Vu Thành Trụ phía sau chính là Tô Nan.

Tại Khương quốc mưu sát Thẩm Lãng không thành, Tô Nan âm mưu thế công đương nhiên là từng cơn sóng liên tiếp, làm sao lại cho cơ hội thở dốc?

Chẳng lẽ lại còn chờ Thẩm Lãng đứng vững gót chân chiếm được Quốc quân niềm vui lại đối phó ngươi?

Làm sao có thể?

Đương nhiên là Thẩm Lãng tiến quốc đô lập tức liền động thủ, đồ đao giơ lên.

Trên triều đình hỗn, tuyệt đối không nên hi vọng xa vời địch nhân sẽ có lưu chỗ trống.

Quốc quân nhìn qua Thẩm Lãng, thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, quả nhân đáp ứng ngươi hứa hẹn, liền nhất định sẽ cho. Nhưng là, quả nhân muốn rõ ràng cho."

Lúc này, Quốc quân ngược lại so bất luận kẻ nào đều khát vọng Kim thị trong sạch.

Hắn so bất luận kẻ nào đều bức thiết nhìn thấy Thẩm Lãng thay đổi càn khôn.

Bởi vì hắn thật sự là thật vất vả thích một người, trong lòng của hắn không nguyện ý nhất nhìn thấy Kim thị gia tộc làm phản.

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn về phía Tô Nan Hầu tước.

Chỉ gặp hắn tuổi già sức yếu, tinh thần không tốt, liền phảng phất phải ngủ lấy.

Đầu này già rắn độc, nanh vuốt thật đúng là nhiều a.

Hết lần này tới lần khác cái này Vu Thành Trụ mặt ngoài cũng không phải Tô Nan nhất hệ, nhìn qua phảng phất không có quan hệ gì.

Không chỉ có như thế, cái này Vu Thành Trụ trước đó vạch tội Tô Nan nhiều lần, cái gì sinh hoạt mục nát, xa hoa lãng phí vô độ.

Mặt ngoài nhìn, hai người này phảng phất thế bất lưỡng lập.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Vu Thành Trụ đại nhân, sau lưng ngươi chủ tử đến tột cùng đáp ứng ngươi cái gì a? Để ngươi như thế không kịp chờ đợi đến đây chịu chết?"

Ngự Sử trung thừa Vu Thành Trụ nói: "Thẩm chủ bộ, không cần làm vô vị vùng vẫy! Kim thị gia tộc cấu kết Ngô quốc, đã chứng cứ vô cùng xác thực, ngươi cho dù có bản lĩnh lớn bằng trời, cũng vô pháp đổi trắng thay đen."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, muốn chứng minh ta Kim thị gia tộc trong sạch, dễ như trở bàn tay!"

Quốc quân nói: "Giữa trưa, quả nhân đói bụng, mau mau đi."

Thẩm Lãng nói: "Chứng cứ ngay tại bên ngoài, mời bệ hạ gọi đến."

Quốc quân phất phất tay.

Hắn nhìn chằm chằm Thẩm Lãng một chút, ánh mắt ý tứ phi thường minh bạch.

Ngươi là một cái tinh xảo người, không dễ dàng, tuyệt đối không nên để quả nhân thất vọng.

Một lát sau!

Thẩm Thập Tam bưng lấy một cái rương đi đến.

Đại ngốc cõng một cái càng lớn cái rương tiến đến.

Thẩm Thập Tam sau khi đi vào, lập tức quỳ rạp dưới đất.

Mà đại ngốc thì ngơ ngác đứng ở nơi đó, cũng không biết quỳ xuống.

"Lớn mật, nhìn thấy Quốc quân còn không quỳ xuống?" Trong điện tướng quân giận dữ mắng mỏ.

Đại ngốc nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Hai ngốc, ta phải quỳ sao?"

Quốc quân ánh mắt nhìn về phía đại ngốc, hảo hảo kinh ngạc.

Sau đó nhìn thấy trên cổ tay hắn tường vân trang sức, đây là muội muội của hắn Ninh Khiết công chúa.

Cái này to con đần độn, chính là ta Việt Quốc vấn đỉnh thiên hạ võ đạo hi vọng a.

Quốc quân tâm cơ sâu, nhưng là thấy đến dạng này người thật thà lại rất có hảo cảm.

"Không cần quỳ, ngươi thật vất vả dáng dấp cao như vậy, vẫn cao như vậy đi xuống đi, chớ có thấp."

"Ài!" Đại ngốc cười hắc hắc.

Ngự Sử trung thừa Vu Thành Trụ nói: "Thẩm Lãng, ngươi nói có cái gì chứng minh ngươi Kim thị gia tộc trong sạch? Cái này lấy ra đi!"

Tất cả mọi người ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng, cũng tràn đầy vô hạn hiếu kì.

Lúc này, Thẩm Lãng còn có biện pháp thay đổi càn khôn?

Làm sao có thể a?

Cái này hiềm nghi căn bản là tẩy không sạch a.

Thẩm Lãng che cái mũi nói: "Mở ra."

Thẩm Thập Tam mắt không biểu tình mở ra cái rương.

Quốc quân ánh mắt co rụt lại.

Vu Thành Trụ mắt lườm một cái, cười lạnh nói: "Chỉ như vậy một cái đồ chơi, muốn chứng minh ngươi Kim thị gia tộc trong sạch? Thật sự là buồn cười!"

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Bệ hạ, đây là Ngô quốc Hồng Lư tự thiếu khanh Vương Thành Nghiêm thủ cấp."

Lời này mới ra, đám người ầm vang!

Huyền Vũ bá, ngươi điên rồi!

Vậy mà trực tiếp giết Ngô quốc sứ thần, cái này chẳng phải là tự đoạn đường lui sao?

Bất quá, trong thiên hạ không còn có so đây càng thêm có thể chứng minh Kim thị gia tộc trong sạch.

Kim Trác vốn cũng không muốn giết, Thẩm Lãng càng không muốn giết.

Nhưng là Ngô quốc vì bức bách Kim thị gia tộc, cùng Việt Quốc quyền thần cấu kết sử dụng ra ly gián độc kế, mưu hại Kim thị.

Vậy cũng đừng trách ta Kim thị lòng dạ độc ác.

Vu Thành Trụ sắc mặt kịch biến.

Trong tình báo nói đến rõ ràng, cái này ba cái Ngô quốc quan viên tại Nộ Triều thành chủ phủ cái gọi là mật đàm hơn một canh giờ về sau, cho thấy thân phận, sau đó lập tức lên thuyền rời đi, an toàn quay trở về a?

Làm sao lại bị bắt, hơn nữa còn giết một cái?

Quốc quân con mắt bỗng nhiên sáng rõ, mặt lộ vẻ hồng quang.

Tốt!

Tốt!

Kim Trác Bá tước quả nhiên không phụ quả nhân tín nhiệm.

Vậy mà như thế sát phạt quả đoán, như thế cho thấy cõi lòng, lại không có chút nào ba phải tâm tính.

Thật sự là trung thần, không có chút nào hai lòng!

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, Ngô quốc ba vị quan viên bí mật chui vào ta Nộ Triều thành, ý đồ xúi giục ta Kim thị gia tộc thành viên trọng yếu, ý đồ phá vỡ ta Đại Việt đối Nộ Triều thành chưởng khống quyền. Nhạc phụ ta phát hiện về sau, lập tức đem ba người giam. Hồng Lư tự thiếu khanh Vương Thành Nghiêm kịch liệt phản kháng, bất hạnh bị giết chết. Hai người khác, đã bị bắt cầm xuống ngục, nghe theo bệ hạ xử trí."

Tiếp lấy Thẩm Lãng khom người nói: "Cử động lần này sợ rằng sẽ ủ thành Ngô Việt hai nước ngoại giao nguy cơ, thần nhạc phụ không có đạt được ý chỉ, tự tiện giết người, tự tiện giam Ngô quốc quan viên, mời bệ hạ giáng tội!"

"Ha ha ha ha ha. . ."

Quốc quân bỗng nhiên đứng dậy, cất tiếng cười to.

"Tốt! Tốt!"

"Huyền Vũ bá quả nhiên là ta Việt Quốc trung thần lương tướng, quả nhân quả nhiên không có nhìn lầm hắn."

"Tiên vương liền đã từng nói, Kim Trác người này liền như là Huyền Vũ, lại buồn bực vừa cứng, nhưng nhân phẩm lại là tuyệt đối tin qua được, thời khắc mấu chốt có thể dựa vì lương đống."

"Ngoại giao nguy cơ? Ngô quốc chính là bại tướng dưới tay ta, hai mươi năm trước kia một trận đại chiến, Ngô Vương thất bại thảm hại, cắt nhường cho ta Đại Việt chín cái quận, đối mặt vị này già yếu lưng còng, lại có sợ gì?"

"Huyền Vũ bá không có nửa phần sai lầm, ngược lại có lớn lao công lao."

Ngay sau đó, Quốc quân nhìn về phía đại ngốc nói: "Cái này to con đần độn phía sau cái rương lại là cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Trời ban điềm lành, Kim thị gia tộc không dám độc chiếm, đặc biệt hiến đến cho bệ hạ."

Quốc quân nói: "Mở ra nhìn xem."

Đại ngốc đem cái rương buông xuống, Thẩm Lãng tiến lên mở ra.

Đám người không khỏi một tràng thốt lên.

Oa!

Thật là lớn một con rùa đen a.

Mà lại, cái này rùa đen vậy mà như thế uy vũ, không có chút nào khiếp đảm hèn mọn ý.

Bình thường rùa đen coi như sống trăm năm, cũng chính là lớn chừng bàn tay, trước mắt con rùa này, lại có một cái bàn nhỏ lớn như vậy.

Chỉ sợ có trên trăm cân a.

Chân chính là một con nghịch thiên Huyền Vũ a.

Kỳ thật đây chính là một con cự hình ngạc rùa, khoảng chừng tám mươi centimet, hơn một trăm cân.

Thẩm Lãng để Thiên Đạo hội bỏ ra rất lớn công phu từ xa xôi hải ngoại vận tới.

Chính là tại phong Hầu thời khắc mấu chốt, hiến cho Quốc quân điềm lành.

Đây là một cái tốt điềm lành.

Ta Huyền Vũ bá tước phủ mặc dù cường đại, nhưng lại không có chút nào phản ý.

Cái này lớn Huyền Vũ, chúng ta đều nguyện ý hiến cho bệ hạ làm sủng vật.

Lòng trung thành, thiên địa chứng giám.

Quốc quân cười nói: "Thẩm Lãng, đây chính là nhà ngươi thần vật, làm sao đưa đến quả nhân trước mặt tới?

Thẩm Lãng nói: "Việt Quốc hết thảy đều là bệ hạ, bao quát Nộ Triều thành, đương nhiên cũng bao quát cái này lớn Huyền Vũ."

"Ha ha ha. . ." Quốc quân cười nói: "Cái gì điềm lành không điểm lành, quả nhân không tin cái này, bất quá ngươi cái này lớn Huyền Vũ xác thực hiếm thấy, trẫm không dám đưa nó xem như sủng vật, sẽ chuyên môn cho hắn kiến tạo một cái ao, để hắn vì quả nhân trấn thủ hoàng cung, trừ tà trấn quỷ."

Sau đó, Quốc quân cất cao giọng nói: "Hạ chỉ!"

Lập tức Thượng thư đài cùng Hàn Lâm viện mấy vị quan viên, còn có phụ trách đình ghi chép sử quan nhao nhao dựa bàn.

"Kim Trác trung thành quả cảm, chính trực vô tư, tiêu diệt hải tặc, khai cương thác thổ, với đất nước có công lớn, đặc biệt sắc phong làm Huyền Vũ hầu, khâm thử!"

"Nộ Triều thành chính là ta Việt Quốc cương thổ, không thể nghi ngờ, lệnh Kim thị gia tộc người quản lý, khâm thử!"

Hai phần ý chỉ định ra về sau.

Quốc quân nói: "Cái này hai đạo ý chỉ không cần trì hoãn, để Tông Chính tự đi một chuyến."

Sau đó, ánh mắt của hắn nhìn phía Ninh Khải nói: "Vương thúc, bằng không làm phiền ngài tự mình đi một chuyến."

Sắc phong Hầu tước là đại sự, cần điều động người đức cao vọng trọng.

Ninh Khải Vương thúc ra khỏi hàng, khom người nói: "Tuân chỉ, thần cái này xuất phát!"

Sau đó, hai phần thánh chỉ trực tiếp dùng đại ấn, chứa vào kim hộp bên trong.

Ninh Khải Vương thúc tiếp nhận thánh chỉ, không chút nào trì hoãn, suất lĩnh đội ngũ rời đi quốc đô, tiến về Huyền Vũ thành tuyên chỉ.

Đến tận đây, Kim thị gia tộc thống trị Nộ Triều thành, hết thảy đều kết thúc.

Kim Trác tấn thăng Huyền Vũ hầu, đại công cáo thành!

Bất quá Lãng gia trên triều đình hí lại vẫn chưa hoàn thành, còn kém cuối cùng khẽ run rẩy đâu.

"Bệ hạ, nhạc phụ ta giết Ngô quốc Hồng Lư tự thiếu khanh đã qua mấy ngày, mà phong mật thư này bên trên ngày tháng, vậy mà là tám ngày trước đó mới đưa ra, cái này há không buồn cười?"

"Nhạc phụ ta trước hết giết Ngô quốc sứ thần, sau đó viết mật tín cho Ngô Vương lấy lòng?"

"Đây rõ ràng là Ngô quốc ly gián độc kế, mà lại cùng ta Việt Quốc quyền thần cấu kết cùng một chỗ hãm hại ta Kim thị."

"Vu Thành Trụ người này, tất nhiên cùng Ngô quốc có tự mình vãng lai, nếu không làm sao lại có cái này phong giả tạo mật tín?"

"Ngô quốc ba vị đại thần mưu đồ bí mật tiến về Nộ Triều thành hãm hại ta Kim thị gia tộc, cỡ nào bí ẩn? Vì sao Vu Thành Trụ biết được rõ ràng, hắn nhất định là Ngô quốc gian tế, ý đồ bức phản ta Kim thị gia tộc, phá vỡ ta Đại Việt giang sơn."

"Người này, đáng chém!"

Ngự Sử trung thừa Vu Thành Trụ sắc mặt tái nhợt, chỉ vào Thẩm Lãng toàn thân run rẩy.

"Ngậm máu phun người, ngậm máu phun người!"

"Bệ hạ, tuyệt đối không thể tin tưởng a, thần đối bệ hạ trung thành, nhưng chiêu nhật nguyệt a."

Quốc quân chán ghét nhìn về phía hắn một chút, lạnh giọng nói: "Đem kẻ này cầm xuống, nhốt vào Hắc Thủy Đài đại lao, tra rõ đến cùng!"

Vậy mà là Hắc Thủy Đài đại lao? Mà không phải Đại Lý Tự ngục giam?

Hắc Thủy Đài, cơ hồ tương đương với Minh triều Đông xưởng thêm Cẩm Y Vệ a, là Quốc quân một thanh đồ đao, nghe lệnh của Quốc quân một người.

Phàm là có Hắc Thủy Đài xuất thủ thẩm vấn, đều là kinh thiên đại án.

Một khi tiến vào Hắc Thủy Đài đại lao, hoàn toàn là muốn sống không được, muốn chết không xong.

Từ đó có thể thấy được, Quốc quân đối Vu Thành Trụ là bực nào tức giận.

Theo Quốc quân ra lệnh một tiếng, hai cái Hắc Thủy Đài võ sĩ tiến lên, trực tiếp đem Ngự Sử trung thừa Vu Thành Trụ kéo đi.

"Bệ hạ, tha mạng a, tha mạng a!"

"Bệ hạ, oan uổng a!"

Thẩm Lãng vểnh tai, muốn nghe được Vu Thành Trụ hô một tiếng Tô đại nhân cứu mạng a.

Nhưng cái này Vu Thành Trụ từ đầu đến cuối không có kêu đi ra, thật là khiến người ta thất vọng.

Bất quá Lãng gia đã thỏa mãn.

Trận chiến ngày hôm nay, hắn một thân một mình, thế đơn lực bạc, đối mặt cường địch ác độc thế công, lại đại hoạch toàn thắng.

Lúc này hắn hai chân đứng thành bên ngoài bát tự, phảng phất một con con cua, tay cầm đồ đao, uy phong lẫm liệt.

Còn có ai? Còn có ai? !

Cả triều quan viên, cúi đầu trang nghiêm.

Vô địch là. . . cỡ nào tịch mịch.

Vô địch là. . . cỡ nào trống rỗng.

Lúc này, Quốc quân ghét bỏ lườm Thẩm Lãng một chút, thản nhiên nói: "Hồng Lư tự chủ bộ Thẩm Lãng, gào thét triều đình, ẩu đả quan viên, không kiêng nể gì cả, không có chút nào lễ nghi, miễn đi Hồng Lư tự chủ bộ chức, về nhà bế môn hối lỗi đi thôi."

A? !

Thẩm Lãng ngẩn ngơ!

Ta. . . Ta vừa rồi quá nhẹ nhàng sao?

Để Quốc quân đều nhìn không được?

Quốc quân nhàn nhạt lườm Thẩm Lãng một chút.

Tiểu tử, đừng không biết tốt xấu, có người muốn ngươi đi Sa Man tộc chịu chết, ta đây là triệt để đoạn mất bọn hắn tưởng niệm.

. . .

Thẩm Lãng vừa mới về đến nhà.

Dư gia cái kia đáng yêu đại nha đầu Dư Khả Khả liền nhào tới, ôm lấy Thẩm Lãng đùi, oa oa khóc lớn.

Bất quá chỉ là gào khan, một điểm nước mắt đều không có.

Thẩm Lãng thật sự là sợ cái này ranh ma quỷ quái nha đầu, mới ba tuổi liền có thể đùa bỡn Thẩm Lãng xoay quanh.

Thẩm Lãng không khỏi đưa nàng ôm nói: "Lại làm sao?"

Ba tuổi Dư Khả Khả chỉ vào hai tuổi muội muội nói: "Cây cao lương, muội muội đem ngươi họa (vẽ) xé toang."

Thẩm Lãng xem xét hai tuổi muội muội Dư Hề Hề, nàng mập mạp tay nhỏ bên trên chính cầm một trương bị xé thành hai nửa chân dung.

Lãng gia không khỏi giật mình!

Là thần nữ Tuyết Ẩn chân dung.

Mấu chốt là tranh này giống bên trong thần nữ cô cô xuyên được rất ít rất gợi cảm, chỉ có một kiện trong suốt túi.

Nàng lập tức muốn đi, Lãng gia liền suốt đêm vẽ tranh, làm kỷ niệm a.

Bức họa này giống ta giấu rất tốt, tiểu nha đầu này là nơi nào lật ra tới a?

Cái này nếu để cho thần nữ cô cô thấy được? Nhiều xấu hổ a!

Hai tuổi Dư Hề Hề ngơ ngác nhìn trong tay chân dung.

Tỷ tỷ nói để ta nhắm mắt, muốn cho ta đồ tốt.

Làm sao ta vừa mở mắt, tỷ tỷ không cẩn thận xé toang họa (vẽ), liền xuất hiện trong tay ta a.

Sau đó, tiểu nha đầu gào khóc: "Thúc thúc, không phải ta xé, không phải ta xé."

Nàng là thật khóc, nước mắt rưng rưng, đừng đề cập đáng thương biết bao.

Thẩm Lãng nhìn xem đại nha đầu Dư Khả Khả, ngươi mới ba tuổi a, cứ như vậy giảo hoạt?

Mà lúc này, bên cạnh ba nữ nhân, lúng túng nhìn qua một màn này.

Ngũ vương tử Ninh Chính thê tử Trác thị, Tiểu Băng.

Còn có người trong cuộc Tuyết Ẩn.

. . .

Thần nữ Tuyết Ẩn muốn đi!

Nàng hộ tống Thẩm Lãng đến quốc đô, lại ngây người hai ngày, chính là vì trợ giúp Thẩm Lãng trên triều đình âm địch nhân một lần.

Chung Sở Khách vì cứu nàng, đi Phù Đồ Sơn tìm thuốc giải, đến nay vẫn chưa về.

Nàng phải đi một chuyến Phù Đồ Sơn.

"Lúc này không giống ngày xưa, Phù Đồ Sơn sẽ không đối ta như thế nào, Lãng nhi ngươi có thể yên tâm."

"Bất quá, nếu là ta cùng Chung Sở Khách đều về không được, ngươi liền đem đại ngốc đưa đi Kiếm Vương Lý Thiên Thu nơi đó."

Thẩm Lãng thật là có chút không nỡ Tuyết Ẩn.

Nhưng là hắn đương nhiên biết, nữ nhân này hắn lưu không được.

Hắn một mực đưa, một mực đưa, trực tiếp đem thần nữ Tuyết Ẩn đưa ra quốc đô bên ngoài mấy chục dặm.

"Tốt, không cần đưa, lại hướng tây liền không an toàn." Tuyết Ẩn ôn nhu nói.

Thẩm Lãng khàn giọng nói: "Cô cô nhất định phải bình an trở về, rảnh rỗi, phải nhớ được đến nhìn ta."

Tuyết Ẩn đôi mắt đẹp rơi trên Thẩm Lãng, ôn nhu nói: "Ngươi là tinh linh đồng dạng người, cô cô rất thích, cùng ngươi ở chung một chỗ những ngày này, là cô cô vui sướng nhất thời gian."

Đón lấy, nàng trên trán Thẩm Lãng nhẹ nhàng hôn một cái.

Sau đó, thần nữ Tuyết Ẩn liền muốn quay người rời đi.

Mà liền tại lúc này!

Phía tây phương xa, một bóng người nháy mắt nhẹ nhàng mà tới, cơ hồ là nháy mắt liền đến trước mắt.

Hắn hướng phía thần nữ Tuyết Ẩn cong xuống.

"Khương Minh, bái kiến trưởng công chúa cô cô!"

"Hai mươi năm, ta rốt cục lại một lần nữa nhìn thấy cô cô."

"Phụ vương đã chết hai mươi năm, cô cô khúc mắc cũng hẳn là giải."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc?

Phụ vương?

Đại Càn vương quốc đế chủ Khương Ly không phải là không có nhi tử sao?

Làm sao bỗng nhiên xuất hiện một cái? Là người hay là quỷ a?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 233: Tuyết Ẩn Khinh Nhờn Thẩm Lãng! Trương Xung Phải Chết!

Thần nữ Tuyết Ẩn vẫn luôn là dịu dàng động lòng người.

Ở chung khoảng thời gian này xuống tới, Thẩm Lãng cơ hồ cho tới bây giờ đều không có nhìn qua nàng từng có bất luận cái gì tức giận thời điểm, mãi mãi cũng như là tuyết trắng thuần khiết, gió xuân ôn nhu.

Thậm chí nàng muốn chết thời điểm.

Thậm chí là đối mặt Tuyết Sơn thần miếu tăng nhân ác độc khiêu khích thời điểm, nàng đều lộ ra phi thường bình tĩnh.

Mà lúc này, nàng hoàn toàn biến thành người khác.

Nhìn thấy cái này Khương Minh về sau, nàng bỗng nhiên rút kiếm trực tiếp đâm tới.

Kiếm của nàng bên trong, tràn đầy tuyệt đối sát khí, tất sát ý chí.

Bá bá bá. . .

Trước đó giết Khổ Hải đầu đà thời điểm, Tuyết Ẩn kiếm liền như là Thiên Ngoại Phi Tiên.

Mà lúc này hoàn toàn chính là cuồng phong mưa rào, ngập trời liệt diễm.

Đầy trời cừu hận cùng lửa giận, toàn bộ trút xuống tại trên thân kiếm, điên cuồng hướng lấy Khương Minh cuồng vẩy mà đi.

Kia thật là muốn đem đối phương chém thành muôn mảnh.

Đây tuyệt đối là Thẩm Lãng gặp qua tối cao cấp bậc chiến đấu.

Hai người liền phảng phất di hình hoán ảnh.

Tại toàn bộ mặt đất phi tốc di động.

Nhanh đến căn bản thấy không rõ lắm,

Thẩm Lãng chỉ có nhìn thấy chính là hai đoàn bóng người, còn có đầy trời kiếm quang.

Ngắn ngủi hai phút.

Tuyết Ẩn liền đâm ra hơn ngàn kiếm.

Mà cái kia Khương Minh cũng tránh hơn ngàn kiếm, hắn một mực không có hoàn thủ.

Thân thể của hắn từ đầu đến cuối khoảng cách Tuyết Ẩn kiếm chừng nửa thước.

Nhưng mà, thần nữ Tuyết Ẩn một kiếm đều không thể đâm trúng hắn.

Thẩm Lãng lập tức hoàn toàn sợ ngây người.

Hắn thế giới quan thậm chí có chút bị lật đổ.

Thần nữ Tuyết Ẩn võ công cao bao nhiêu? Thẩm Lãng là hoàn toàn rõ ràng.

Nàng xếp hạng nhưng so sánh Chung Sở Khách càng thêm gần phía trước, mà lại nàng một kiếm miểu sát Khổ Hải đầu đà.

Cứ việc trúng độc sau khi khỏi hẳn, đối nàng võ công tạo thành một điểm tổn thương, nhưng vẫn như cũ rất nghịch thiên a.

Nhưng lúc này đâm ra hơn ngàn kiếm, đều không thể làm sao trước mắt cái này Khương Minh, đối phương ngay cả hoàn thủ một chút đều không có.

Người này võ công đến tột cùng là cao bao nhiêu a?

Nhìn qua, hắn cũng rất trẻ trung dáng vẻ.

Thần nữ Tuyết Ẩn thu hồi kiếm, lạnh giọng nói: "Vô Minh, ngươi không cần ở trước mặt ta nói khương cái từ này, ngươi không xứng!"

Vô Minh?

Thẩm Lãng rốt cuộc biết người đến là ai.

Đại Càn vương quốc bị diệt về sau chia năm xẻ bảy, một bộ phận bị Viêm đế quốc cắt đi, một bộ phận bị Tấn quốc cắt đi, còn lại bộ phận hủy đi thành bốn quốc gia, lớn nhất cái này vẫn như cũ là Càn quốc, được xưng là Tân Càn quốc.

Mà cái này Tân Càn quốc, vẫn như cũ so Việt Quốc còn muốn lớn. Từ đó có thể thấy được, năm đó Đại Càn đế quốc là bực nào cường đại, cỡ nào sự rộng lớn.

Bây giờ Tân Càn vương quốc Quốc quân tên là Doanh Quảng.

Mà trước mắt cái này Vô Minh, chính là Tân Càn vương quốc Thái tử Doanh Vô Minh.

Hắn vì sao tự xưng Khương Minh?

Đây chính là Thẩm Lãng không biết bí mật.

Bây giờ Tân Càn quốc đại vương Doanh Quảng, đã từng gọi

Khương Quảng.

Đại Càn tiên vương Khương Dã đi thăm Đại Viêm đế quốc trở về thời điểm, trên đường nhặt được một cái đứa trẻ bị vứt bỏ.

Cái này hài nhi trên trán phảng phất mọc ra một cái sừng, bộ dáng quái dị, cho nên mới bị ném vứt bỏ.

Thượng thiên có đức hiếu sinh, vì lẽ đó Khương Dã liền đem cái này hài nhi ôm về nhà nuôi lớn, lấy tên Khương Quảng.

Đứa bé này cùng Khương Ly cùng nhau lớn lên, tình như anh em.

Khương Quảng văn trị võ công đều phi thường xuất sắc, thâm thụ tiên vương Khương Dã coi trọng, thu làm nghĩa tử.

Đương nhiên, kia mấy chục năm hoàn toàn là Khương Ly thế giới , bất kỳ người nào đều bị hắn tôn lên u ám không sáng.

Khương Quảng cũng không ngoại lệ.

Hai người này không phải huynh đệ lại hơn hẳn huynh đệ.

Khương Ly vẫn là Thái tử thời điểm, liền quang mang bắn ra bốn phía, chiến công hiển hách.

Mà đợi đến hắn đăng cơ làm vương thời điểm, càng là treo lên đánh tứ phương, công vô bất khắc, chung quanh chư quốc tại hắn gót sắt phía dưới run lẩy bẩy.

Vẻn vẹn không đến thời gian mười năm, Khương Ly liên diệt Lương quốc, Tề quốc, Trung Sơn quốc, vệ quốc.

Đại Càn đế quốc cương vực khuếch trương gấp mấy lần.

Cơ hồ toàn bộ phương đông thế giới đều bị hào quang của hắn che giấu.

Mà vị này nghĩa đệ Khương Quảng, liền từ đầu đến cuối đi theo tại bên cạnh hắn, trở thành hắn tuyệt đối tâm phúc, thứ nhất dòng chính.

Khương Ly xưng đế chủ thời điểm, ba cái thân đệ đệ chỉ phong công tước, duy chỉ có đem Khương Quảng phong vương.

Khương Quảng vốn là một cái muốn chết cóng đứa trẻ bị vứt bỏ, gặp được Khương thị về sau, vậy mà nhất cử phong vương.

Như thế tạo hóa, như thế ân đức, hiếm có.

Hai mươi năm trước, Đại Càn vương quốc cùng Đại Viêm đế quốc đại quyết chiến.

Trận này quyết chiến, đem quyết định toàn bộ phương đông thế giới vận mệnh, đem quyết định ai sẽ trở thành nửa cái thế giới chủ nhân.

Khương Ly đánh nhiều thắng nhiều, binh phong thẳng bức viêm kinh phía dưới.

Nhưng mà trong vòng một đêm, đế chủ Khương Ly vợ chồng chết bất đắc kỳ tử.

Việc này cho tới bây giờ đều là tuyệt thế bí ẩn.

Khương Ly tuyệt đối thiên hạ đệ nhất cao thủ, Khương Ly vợ Đại Càn thiên hậu là thiên hạ đệ tam cao thủ.

Trên thế giới còn có ai có thể giết chết đây đối với nghịch thiên vợ chồng?

Nhưng mà, sự thật chính là sự thật.

Khương Ly vợ chồng chết về sau.

Khương Quảng liền trở thành Đại Càn vương quốc Thống soái tối cao.

Hắn vốn hẳn nên kế thừa Khương Ly di chí, hoặc là tiếp tục chiến đấu xuống dưới, hoặc là suất quân trở về Đại Càn vương quốc, tại Khương thị Vương tộc tìm kiếm một cái xuất sắc tử đệ kế thừa vương vị, đồng thời trung tâm phụ tá, vì ân chủ giữ vững phần cơ nghiệp này.

Nhưng mà. . . Hắn trực tiếp lựa chọn làm phản, đầu nhập Đại Viêm đế quốc.

Khương Ly vợ chồng chết bất đắc kỳ tử, Khương Quảng làm phản.

Đại Viêm cùng Đại Tấn hai chi đại quân giáp công, khiến Đại Càn vương quốc trăm vạn đại quân, gần như toàn quân bị diệt.

Đại Viêm đế quốc Hoàng đế cười cuối cùng, trở thành thiên hạ chí tôn, phương đông chung chủ, vạn vương đế.

Cường thịnh vô cùng Đại Càn vương quốc sụp đổ, bị tách rời vì bốn quốc gia.

Phản đồ Khương Quảng trở thành mới Đại Càn vương quốc Quốc quân.

Cái này vốn hẳn nên chết cóng đứa trẻ bị vứt bỏ, leo lên nhân sinh đỉnh phong, trở thành một nước chi chủ.

Đại Viêm đế quốc Hoàng đế ban thưởng Khương Quảng mới dòng họ, thắng.

Từ đây Khương Quảng trở thành Doanh Quảng, mà con của hắn Khương Minh, cũng thay đổi thành Doanh Vô Minh.

Kia vì sao cái này Doanh Vô Minh xưng Khương Ly là phụ vương?

Bởi vì hắn không chỉ là Khương Ly đệ tử đích truyền, hơn nữa còn là Khương Ly nghĩa tử.

Cái này cũng có thể chứng minh vì sao hắn còn quá trẻ võ công giống như này cao.

Tuyết Ẩn là Khương Ly nghĩa muội, đời này nàng cực kỳ thống hận người, chính là Doanh Quảng (Khương Quảng) phụ tử.

Nếu không phải tiên vương Khương Dã, ngươi Doanh Quảng đã sớm chết rét.

Khương Ly bệ hạ đối ngươi cỡ nào coi trọng? Chẳng những đưa ngươi dựa là tâm phúc, không phải huynh đệ hơn hẳn huynh đệ.

Kết quả ngươi lại vô sỉ phản bội bệ hạ.

Bây giờ còn đường hoàng trở thành mới Đại Càn vương quốc Quốc quân, trở thành Đại Viêm đế quốc Hoàng đế trung khuyển.

"Doanh Vô Minh, phụ tử các ngươi đều là loạn thần tặc tử, đừng nhắc lại khương chữ, đừng nhắc lại." Tuyết Ẩn lệ rơi đầy mặt.

Chỉ có lúc này, cường đại thần nữ mới lộ ra yếu ớt.

Doanh Vô Minh thở dài một tiếng nói: "Cô cô, Khương thị Vương tộc đã bị giết sạch, nếu ta không họ Khương, thiên hạ đã không người họ Khương."

Lời này thật đúng là không giả.

Khương Ly sau khi chết, Đại Càn vương quốc diệt vong về sau, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế đem tất cả Khương thị Vương tộc giết đến sạch sẽ.

Mặc kệ lại xa lệch hệ, toàn bộ giết sạch.

Không có người thống kê Hoàng đế đến tột cùng giết bao nhiêu Khương thị tộc nhân.

Chí ít hơn hai vạn.

Từ đó về sau, đừng bảo là Khương thị Vương tộc, liền ngay cả họ Khương người đều không có.

Hoàng đế chẳng những phong cấm « Đông Ly truyện », ngay cả khương cái chữ này đều phong sát.

Thảm nhất chính là Khương Ly con độc nhất, còn tại trong bụng liền đã rời đi thế giới.

"Phản tặc Vô Minh, ngươi đạt được bệ hạ chân truyền, ta. . . Ta không giết được ngươi." Thần nữ Tuyết Ẩn lệ nóng doanh tròng, tê thanh nói: "Lăn, không nên xuất hiện trước mặt ta, không cần ô uế con mắt của ta."

Doanh Vô Minh cung kính thi lễ một cái, sau đó rời đi, hướng phía Việt Quốc quốc đô mà đi.

Hắn dĩ nhiên không phải vì chuyên môn tới gặp Tuyết Ẩn, mà là tới bái phỏng Việt Quốc Quốc quân, có công việc quan trọng.

Lúc ấy Khương Ly xưng bá thiên hạ thời điểm, có thể nói là fan hâm mộ vô số.

Bây giờ Việt Quốc Quốc quân Ninh Nguyên Hiến lúc còn trẻ, liền chính là Khương Ly fan hâm mộ.

Khương Ly nói qua, con của hắn về sau muốn cưới thiên hạ tất cả công chúa.

Ninh Nguyên Hiến lúc ấy vừa vặn sinh nữ nhi Ninh Hàn.

Ninh Hàn năm tuổi đã lâu, Ninh Nguyên Hiến mang theo nàng đi viếng thăm Đại Càn vương quốc.

Lúc ấy hắn liền cười hỏi, khương bệ hạ ngài lúc ấy nói qua trò đùa lời nói, còn giữ lời sao?

Mà lúc đó Khương Ly thê tử vừa mới mang thai.

Khương Ly ôm qua Ninh Hàn, cảm thấy cái này nữ oa dáng dấp là thật đẹp, mà lại thiên phú kinh người cao.

Thế là hắn bá khí nói, cái này nữ oa, nhi tử ta cưới định.

Thế là, Khương Ly hài tử còn tại trong bụng, thậm chí nam nữ cũng không biết, liền trực tiếp cùng Ninh Hàn định ra việc hôn nhân.

Vì lẽ đó cọp cái Ninh Diễm luôn miệng nói ghen tị Ninh Hàn công chúa, còn có thể làm dạng này quả phụ, nàng muốn làm quả phụ đều không làm được.

Mà Ninh Hàn cũng bởi vì đoạn này hôn ước, lựa chọn đi xa hải ngoại, tránh đi thị phi.

Đương nhiên!

Ninh Nguyên Hiến cũng bởi vì cái này miệng hôn ước bỏ ra giá cả to lớn.

Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau.

Ninh Nguyên Hiến vương hậu bị phế, không lâu sau đó liền buồn bực sầu não mà chết.

Chúc thị lúc này mới trở thành Ninh Nguyên Hiến vương hậu, con của nàng trở thành Thái tử.

Bởi vì Chúc thị không chỉ là Việt Quốc danh môn, vẫn là Đại Viêm đế quốc danh môn.

Lập Chúc thị là vua về sau, chính là Ninh Nguyên Hiến đối Đại

Viêm đế quốc thỏa hiệp.

. . .

Doanh Vô Minh rời đi về sau.

Thần nữ Tuyết Ẩn hướng phía đại ngốc nói: "Đại tráng ghi nhớ người này, về sau đánh chết hắn."

Đại ngốc không khỏi nhìn về phía Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng dùng sức nói: "Đúng, đánh chết hắn."

Đại ngốc dùng sức gật đầu, chuyện này hắn nhớ kỹ.

"Lãng nhi, cô cô không có bản lãnh, giết không được hai cha con này." Tuyết Ẩn cất tiếng đau buồn nói: "Vì lẽ đó chỉ có thể trốn ở cái này Đại Tuyết Sơn bên trong trốn tránh hiện thực, đồng thời đi tìm kia một tia hư vô mờ mịt hi vọng."

Lời này để người lại nghe không hiểu.

"Tốt, cô cô đi, Doanh Vô Minh người này ngươi tạm thời đừng chọc hắn."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

Nói thật ra, hắn hiện tại cùng Doanh Vô Minh vẫn là quá xa vời.

Song phương căn bản cũng không có lợi ích gút mắc.

Tuyết Ẩn nói: "Ngươi yên tâm, Lang quận chuyện bên kia, ta sẽ vì ngươi làm thỏa đáng."

Thẩm Lãng ngượng ngùng nói: "Cô cô, ngươi chất phác thiện lương, chuyện này có thể hay không đột phá ngươi ranh giới cuối cùng?"

Tuyết Ẩn lắc đầu nói: "Không, cô cô không có chút nào chất phác? Ta sở dĩ cứu vớt vạn dân, căn bản không phải bởi vì ta thiện lương, mà là bởi vì ta tại chuộc tội, ta tại tích đức, sau đó theo đuổi kia một tia vô cùng hi vọng mong manh, ta thật là một cái gì sự tình đều làm ra được ngoan độc nữ nhân."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Ngoan độc nữ nhân?

Cô cô ngươi rõ ràng Thánh nữ thuần khiết ôn nhu, thế nào lại là ngoan độc nữ nhân.

Tuyết Ẩn nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Lãng nhi ngươi rất thông minh, nhưng là tuyệt đối không nên bị quá đẹp tốt sự vật làm cho mê hoặc. Trên thế giới này căn bản cũng không có hoàn mỹ đồ vật, nữ nhân càng là như vậy, càng là nữ nhân hoàn mỹ thì càng giả. Cô cô cũng không ngoại lệ, hai mươi năm trước ta chính là một cái ngoan độc nữ nhân, ta một chút xíu đều không thánh khiết."

"Ta chỉ là vì chuộc tội, vì tích đức, mới biến thành hiện tại cái dạng này!"

Sau đó, thần nữ Tuyết Ẩn phiêu nhiên đi xa.

Mà Thẩm Lãng triệt để thạch.

Đây tuyệt đối không thể trách Thẩm Lãng.

Thần nữ Tuyết Ẩn phảng phất để chứng minh chính nàng, trực tiếp tại Thẩm Lãng áo choàng bên trong nắm một cái.

Thẩm Lãng không khỏi từng đợt tê cả da đầu.

Cái này quá lật đổ a!

Đây là ta biết Tuyết Ẩn đâu? Nàng vừa rồi tiết độc ta?

Nữ nhân thật sự là quá phức tạp đi.

Thẩm Lãng lúc này cảm giác được, chính mình mới phát hiện thần nữ Tuyết Ẩn một góc của băng sơn.

. . .

Hôm nay khó cực kỳ yên tĩnh.

Thẩm Lãng cùng ngũ vương tử Ninh Chính đánh cờ.

"Thẩm Lãng, ngươi nói chuyện kia là nghiêm túc sao?" Ninh Chính hỏi.

Trước đó Thẩm Lãng cùng Ninh Chính nói qua, muốn để hắn đảm nhiệm Bạch Dạ quận Thái Thú.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, điện hạ làm Bạch Dạ quận Thái Thú, ta làm Trấn Viễn thành chủ. Hai người chúng ta thay thế Trương Xung, trở thành tân chính người tiên phong. Cho đến lúc đó, thiên hạ khẳng định đặc biệt đặc sắc."

Đâu chỉ đặc sắc, quả thực toàn bộ cái cằm đều sẽ dọa rơi.

Ngươi Thẩm Lãng trước đó còn tại đối kháng tân chính, vẫn là uy tín lâu năm quý tộc đại biểu, bây giờ rung thân một bên trở thành tân chính người tiên phong.

Quá hoang đường a.

Ninh Chính nói: "Việc này ta vẫn là cảm thấy ly kỳ, rất khó."

Thẩm Lãng nói: "Quốc quân bây giờ lớn nhất thất bại là cái gì? Không phải Nam Ẩu quốc chiến cuộc, bên kia tối thiểu chúng ta còn chiếm theo thượng phong. Hắn lớn nhất thất bại chính là tân chính gặp khó, nếu như điện hạ có thể nâng lên tân chính đại kỳ, hắn hẳn là sẽ cao hứng phi thường, thậm chí sẽ rất kích động."

Ninh Chính lắc đầu nói: "Ta không có bản sự kia."

Thẩm Lãng đại ngôn bất sàm nói: "Ta có a, ngài vì ta hộ giá hộ tống là được rồi. Chỉ cần chúng ta diệt đi Tô thị gia tộc, đây chính là tân chính lớn nhất huy hoàng."

Thẩm Lãng lập trường, chính là không có lập trường.

Hắn chỉ làm đối với mình, đối Kim thị gia tộc có lợi sự tình.

Ninh Chính nói: "Muốn để tân chính tiếp tục, đồng thời đối Tô thị khai đao, đầu tiên muốn để Tô Nan xuống đài."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, muốn để Tô Nan xuống đài!"

Ninh Chính nói: "Đây càng khó."

Đúng vậy a, cái này siêu cấp khó.

Việt Quốc triều đình tạo thế chân vạc, Thái tử, Tam vương tử, trung lập phe phái.

Mà Tô Nan là trung lập phe phái cự đầu, tuyệt đối thâm căn cố đế, quyền thế ngút trời.

So ra mà nói, Thẩm Lãng cũng chỉ là một cái kiều nộn cỏ nhỏ, mà Tô Nan thì là Thương Thiên đại thụ.

Thẩm Lãng viên này cỏ nhỏ muốn vặn ngã Thương Thiên đại thụ, quả thực chính là người si nói mộng.

"Nhanh!" Thẩm Lãng nói.

Ninh Chính không khỏi kinh ngạc nói: "Cái gì nhanh?"

Thẩm Lãng nói: "Tô Nan rơi đài nhanh."

Ninh Chính kinh ngạc, bất khả tư nghị nhìn qua Thẩm Lãng.

Hiện tại hoàn toàn không nhìn thấy dấu hiệu a, Tô Nan trong triều vẫn như cũ là như mặt trời ban trưa, hoàn toàn không có một chút thất bại chi thế a.

Ninh Chính nói: "Hẳn là trong tay ngươi có đối phó Tô Nan đòn sát thủ?"

Đòn sát thủ?

Cũng không có!

Đương nhiên Thẩm Lãng trong tay có một phần ngụy tạo mật tín, chính là lúc ấy Tô Tiễn Hầu tước muốn lôi kéo Kim thị gia tộc cùng một chỗ đầu nhập Ninh Nguyên Vũ mật tín.

Lúc ấy Tô Kiếm Đình coi trời bằng vung, suất lĩnh Tây Vực cao thủ đi tiến đánh Tô thị gia tộc, chính là vì cướp đoạt phong mật thư này.

Nhưng cái đồ chơi này chưa nói tới đòn sát thủ, dùng để dệt hoa trên gấm còn có thể, nhưng muốn làm trí mạng vũ khí là không đủ.

Vì lẽ đó Ninh Chính hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, Thẩm Lãng chỉ là khu khu một cái hạt vừng tiểu quan, trong triều không có một cái vây cánh, như thế nào vặn ngã Tô Nan cái này đại quyền thần.

Thậm chí Thẩm Lãng hiện tại ngay cả hạt vừng tiểu quan đều mất đi, ở nhà bế môn hối lỗi đâu.

Muốn vặn ngã Tô Nan, thật là có chút sâu kiến lay cây cảm giác.

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, ta như chủ động đi công kích Tô Nan, có lẽ sẽ có chút chiến tích, nhưng tuyệt đối không cách nào tạo thành một kích trí mạng. Lực lượng trong tay của ta quá yếu, trong triều hoàn toàn không có căn cơ."

Ninh Chính gật đầu.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nhưng là nguy hiểm nhất thời điểm, cũng là cơ hội tốt nhất. Làm địch nhân cầm đao đâm hướng ngươi thời điểm, cũng là tốt nhất phản kích thời khắc. Bắt lấy cơ hội ngàn năm một thuở này, liền có thể nháy mắt phản sát. Ta cùng Tô Nan thắng bại quyết chiến, lập tức đánh đến nơi."

Ninh Chính vẫn như cũ nghe không hiểu lắm.

Lúc này, hai cái phấn trang ngọc trác tiểu nha đầu lung la lung lay đến đây.

Đại nha đầu trực tiếp bò lên trên Thẩm Lãng ngồi trên đùi dưới, tiểu nha đầu trực tiếp bò lên trên Ninh Chính ngồi xuống.

"Cây cao lương, các ngươi làm gì đâu?" Dư Khả Khả hỏi.

Thẩm Lãng thật sự là sợ tiểu nha đầu này, mỗi Nhật Thiên không sáng liền mang theo muội muội xông vào gian phòng, tại hắn trên giường nhảy tưng, chít chít trách trách hô hào cây cao lương rời giường, cây cao lương rời giường.

Nếu là còn chưa chịu rời giường, các nàng liền trực tiếp vén chăn mền.

Nàng không phải muốn tìm Thẩm Lãng chơi, mà là cảm thấy các nàng đều rời giường, người khác lại không thể đi ngủ.

Một khi đem Thẩm Lãng đánh thức về sau, các nàng liền chạy.

"Đánh cờ a." Thẩm Lãng nói: "Làm sao không tìm mập ca ca chơi a?"

Mập ca ca đương nhiên là Kim Mộc Thông.

Dư Khả Khả nói: "Mập ca ca tức giận."

Thẩm Lãng nói: "Hắn vì cái gì tức giận a?"

Dư Khả Khả nói: "Ta nói bạch cây cao lương cũng có lão bà, đen cây cao lương cũng có lão bà, vì cái gì Béo ca ca liền không có lão bà, sau đó hắn liền tức giận."

Ai!

Kim Mộc Thông có thể không tức giận sao?

Hắn yếu ớt nhất nội tâm trực tiếp bị tiểu nha đầu đâm đả thương.

Kim Mộc Thông mập trạch, ngươi đến bây giờ đều không có muội tử!

Càng là Đồng Ngôn vô kỵ, càng là thương tâm a.

Dư Khả Khả nói bạch cây cao lương chính là Thẩm Lãng, bởi vì mặt bạch. Đen cây cao lương chính là Ninh Chính, bởi vì mặt đen.

Dư Khả Khả lại hỏi: "Thúc thúc, các ngươi đang làm gì a?"

Thẩm Lãng lại trả lời một lần nói: "Đánh cờ a."

Tiểu nha đầu đen lúng liếng con mắt nhìn chằm chằm cái này lít nha lít nhít quân cờ đen trắng, bỗng nhiên nói: "Cây cao lương, đây là cái gì?"

"Quân cờ."

"Có thể ăn sao?"

"Không thể."

"Thật không thể ăn sao?"

"Thật không thể."

Dư Khả Khả cảm thấy Thẩm Lãng đang gạt nàng, thế là nàng hướng hai tuổi muội muội nói: "Muội muội, ngươi ăn một miếng, xem ăn có ngon hay không."

"Tốt!" Dư Hề Hề đần độn cầm lấy một cái cờ vây hướng miệng bên trong nhét, trực tiếp dùng răng sữa nhai.

Nàng động tác quá nhanh, Ninh Chính cũng không kịp cản.

Cờ vây nhiều cứng rắn a, mà Dư Hề Hề mới hơn hai tuổi, miệng đầy đều là trắng nõn nhỏ răng sữa, một cái cắn này xuống dưới đau hỏng.

Nàng tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn lại ngây ngốc một chút.

Sau đó oa gào khóc.

Ninh Chính nhanh lên đem nàng trong cái miệng nhỏ nhắn cờ vây móc ra, sau đó nhìn nàng hàm răng nhỏ có bị thương hay không.

Còn tốt không có thụ thương.

Trác thị nghe được tiếng khóc tranh thủ thời gian tới, đem Dư Hề Hề ôm đi.

Thẩm Lãng bất đắc dĩ nhìn xem trong ngực Dư Khả Khả.

Tiểu nha đầu này quá xấu a.

Mỗi lần đều hố muội muội của ngươi a.

Hề hề cũng quá ngu, mỗi lần đều bị tỷ tỷ hố.

Nhìn thấy Thẩm Lãng ánh mắt, Dư Khả Khả cảm thấy mình phải bị mắng, mau từ Thẩm Lãng trên đùi trượt xuống tới.

"Thứ này thật không thể ăn đâu."

Sau đó, nàng cực nhanh chạy trốn.

Bất quá còn không có chạy ra bao xa, một thanh bị Tiểu Băng bắt lấy, cách quần đánh cái mông.

"Xấu nha đầu, lại khi dễ muội muội."

Sau đó, lại truyền tới một trận gào khóc, bất quá vẫn như cũ là gào khan không có nước mắt cái chủng loại kia.

Thế là, Thẩm Lãng cùng ngũ vương tử Ninh Chính tiếp tục.

Ninh Chính nói: "Ngươi cùng Tô Nan trên triều đình quyết chiến, là kịch liệt triền đấu, vẫn là nháy mắt phân thắng thua?"

Thẩm Lãng nói: "Nháy mắt phân thắng thua."

Ninh Chính nói: "Lúc nào?"

Thẩm Lãng nói: "Nhanh, rất nhanh!"

. . .

Thái tử hương các bên trong.

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Điện hạ, bây giờ Kim Trác đã sắc phong Huyền Vũ hầu, mà lại bệ hạ cũng cao hứng phi thường."

Thái tử vẫn như cũ thưởng thức ngọc trong tay điêu, không nói gì.

Chúc Nhung nói: "Lúc này chính là nghĩ cách cứu viện Trương Xung cơ hội tốt nhất, điện hạ chỉ cần mở miệng, bệ hạ hẳn là sẽ phóng thích Trương Xung."

Thái tử nhoẻn miệng cười.

Chiêu Nhan nói: "Tại Chúc đại nhân trong mắt, Trương Xung có lẽ rất trọng yếu. Nhưng là tại điện hạ trong mắt, nhưng lại so Trương Xung càng trọng yếu hơn sự tình, chiến lược ưu tiên cấp cao hơn. Điện hạ cũng là kim khẩu, mỗi một câu nói đều rất trân quý."

Như thế không giả.

Thái tử dù sao cũng là quốc chi Thiếu Quân, phân lượng phi thường nặng.

Nói ra được mỗi một câu nói, hướng Quốc quân mỗi một cái thỉnh cầu, đều phải cực kỳ thận trọng.

Trương Xung là Chúc Nhung tâm phúc, nhưng không thấy phải là Thái tử tâm phúc.

Ở trong mắt Thái tử, còn có mấy kiện chuyện trọng yếu xếp tại hàng đầu, Trương Xung sự tình còn muốn hướng về sau mặt dựa vào khẽ dựa.

Lại nói Trương Xung mặc dù cũng coi như Thái tử nhất hệ, nhưng hắn trung thành dù sao cũng là Quốc quân.

Đương nhiên còn có một chuyện để Thái tử rất không thoải mái.

Trước đó hắn ban thưởng bảng hiệu cho Từ Quang Doãn, Từ Tú Thiên Nam.

Kết quả đây?

Từ gia diệt.

Bây giờ Từ gia phảng phất muốn đông sơn tái khởi ý tứ, nhưng là Từ Thiên Thiên lại đầu nhập Kim thị gia tộc.

Đây không phải đánh mặt sao?

Chúc Nhung nói: "Điện hạ, Trương Xung chính là quốc chi làm thần, bây giờ chính là điện hạ nghĩ cách cứu viện hắn thời cơ tốt nhất, hắn định cảm động đến rơi nước mắt, vì điện hạ quên mình phục vụ."

Thái tử Ninh Dực mỉm cười nói: "Cữu cữu, trong lòng ta biết rõ."

Chúc Nhung rời đi về sau, Thái tử hỏi: "Cái kia Từ Thiên Thiên, quả nhiên đầu nhập Thẩm Lãng, đầu nhập Kim thị gia tộc sao?"

Chiêu Nhan nói: "Đúng vậy, mà lại Thẩm Lãng cái kia sắc / bên trong / ác quỷ, như thế nào sẽ bỏ qua Từ Thiên Thiên loại này tuyệt sắc, hai người chỉ sợ đã câu đáp thành gian rồi?"

Thái tử nói: "Ta ban thưởng Từ gia khối kia Từ Tú Thiên Nam bảng hiệu vẫn còn chứ?"

Chiêu Nhan nói: "Hẳn là vẫn còn ở đó."

Thái tử nói: "Đi lấy trở về đi."

. . .

Trương Xung tại Đại Lý Tự ngục giam, đã ngây người non nửa năm

Người này thật phảng phất liền bị triệt để quên lãng.

Hắn nhị nhi tử Trương Tuân, vẫn như cũ mỗi ngày đều tại Đại Lý Tự bên ngoài quỳ.

Ngay từ đầu rất nhiều người còn chấn kinh, kẻ này cũng quá hiếu thuận đi.

Đằng sau rất nhiều người vẫn là chấn kinh, kẻ này quá biết diễn kịch đi.

Mà bây giờ, mọi người nhìn quen không quen.

Đại Lý Tự quan viên đều coi Trương Tuân là thành pho tượng, giống như môn thần đồng dạng.

Mỗi lúc trời tối đến, mỗi sáng sớm đi.

Ngươi thực ngưu a, quỳ ngủ thần công xem như bị ngươi luyện thành.

Còn có đầu gối đại pháp cũng tuyệt đối là bị ngươi luyện thành, ngươi Trương Tuân đầu gối hiện tại khẳng định so phiến đá còn cứng hơn.

Nhưng là hiện tại, ai cũng không có đem Trương gia coi là chuyện đáng kể.

Trương Xung đại nhi tử tại Bình Nam tướng quân dưới trướng, ngay tại Nam Ẩu quốc chiến trường tác chiến, vị trí cũng không phải đặc biệt cao.

Nhị nhi tử Trương Tuân, càng thêm chỉ là Ngự Sử Đài một cái lục phẩm Ngự Sử mà thôi.

Lúc đầu Trương Xung là tân chính Can Tương, Quốc quân tâm phúc, mắt thấy là phải từ từ bay lên, kết quả gãy kích tại Huyền Vũ thành.

Bây giờ xem ra đời này đều muốn ở tại Đại Lý Tự trong ngục giam.

Thời gian dài như vậy trôi qua, vài ngày trước Quốc quân cũng phi thường vui sướng đã sắc phong Huyền Vũ hầu , ấn nói đã hết giận a.

Nhưng Trương Xung vẫn không có phóng thích, xem ra người này là triệt để không có trông cậy vào.

. . .

Quốc quân đối Trương Xung cảm xúc phi thường phức tạp.

Hắn kính trọng Trương Xung phẩm hạnh cùng bản sự, nhưng lại không thế nào thích người này.

Liền như là hắn kính trọng Kim Trác, cũng không thích hắn như vậy.

Hắn thích chính là Thẩm Lãng loại người này, rất hiểu chuyện rất thông minh, rất tinh xảo cũng rất kiêu ngạo.

Bất quá Thẩm Lãng nếu như vào triều làm quan, xác suất rất lớn sẽ trở thành gian thần sao?

Đại bộ phận quân vương thực tình không thích loại kia có bản lĩnh lại biểu hiện được thẳng thắn cương nghị cái chủng loại kia nhân vật.

Mà Trương Xung chính là người như vậy.

Bị bắt bỏ tù đến bây giờ, Trương Xung đều không có viết qua một phần nhận tội bản cung.

Ngươi coi như ngồi tù, cũng có thể viết tấu chương a.

Nhưng là không có, một phần đều không có.

Trương Xung viết qua rất nhiều nhận tội tấu chương, tỉ như Nộ Triều thành thất bại, tỉ như Nộ Giang quận tân chính thất bại.

Nhưng toàn bộ là công sự.

Bỏ tù về sau, hắn càng giống là âu một cỗ khí.

Ta Trương Xung chưa hề tham nhũng qua quốc khố một cái đồng tệ, vì sao muốn đem cái này tội danh cắm đến trên đầu ta?

Đổi thành cái khác hiểu chuyện quan viên, biết Quốc quân giận chó đánh mèo về sau, đương nhiên là không ngừng cầu xin tha thứ.

Ngàn sai vạn sai, đều là thần sai. Bệ hạ nói thần tham ô, kia thần chính là tham ô.

Không nói người khác.

Thẩm Lãng liền hơi một tí tới này một bộ, ngàn sai vạn sai đều là lỗi của ta.

Tiền tố có thể đổi thành nương tử, nhạc phụ đại nhân chờ chút.

Mà Trương Xung lại phảng phất cứng rắn muốn cùng Quốc quân tranh một hơi.

Một câu xin khoan dung đều không có, vì lẽ đó coi như Quốc quân bớt giận, cũng vẫn không có phóng thích hắn.

Thái tử cũng chính là nhìn ra điểm này, từ đầu đến cuối không có mở miệng cầu tình.

Ngươi Trương Xung không cầu xin, ta liền hướng phụ vương cầu tình, chẳng phải là mình tìm không thoải mái sao?

Nhưng mà Trương Xung thực tình ở trong quan trường vớt trả tiền.

Hắn là rất cần tiền, mà lại cũng làm rất nhiều tiền, nhưng không có một cái kim tệ là tham ô quân lương, tham ô quốc khố.

Hắn đường đường Thái Thú, vì tiền đều cùng Từ Quang Doãn một cái thương nhân thông gia, đã coi như là từ dơ bẩn, ngươi còn muốn đem tham ô quốc khố tội danh cắm đến trên đầu ta?

Tuyệt đối không được!

Ta Trương Xung tuyệt đối không thể cõng phụ cái này chỗ bẩn.

Vì lẽ đó, song phương liền giằng co cho tới bây giờ.

. . .

Quốc quân tại Biện phi cung trong.

Mang thai hơn ba tháng, bụng thoáng nhô lên.

Biện phi dáng dấp không tính đẹp, nhưng là rất nhu hòa, tràn đầy thư quyển khí.

Ninh Nguyên Hiến lười biếng nằm tại Biện phi trên đùi, nghe Biện phi đọc sách.

Đọc vậy mà là « kim X mai chi phong nguyệt vô biên ».

Quốc quân cũng thích xem quyển sách này, cảm thấy viết rất tốt.

Hắn đã đọc qua hai ba lần, nhưng nhất là thích nghe Biện phi đọc.

Biện phi là tuyệt đối ưu nhã thục nữ, nghe nàng miệng bên trong đọc lên những cái kia diễm hí, Quốc quân cảm thấy nhất là có hương vị.

Đây cũng là giữa phu thê khuê phòng thú vị.

Niệm xong Chương 9:.

"Hôm nay chỉ tới đây thôi, đừng mệt muốn chết rồi." Ninh Nguyên Hiến nói.

Biện phi nói: "Cái này bộ 2 lúc nào ra a?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ai biết được? Thẩm Lãng cái này hỗn trướng mỗi ngày không có việc gì, căn bản không có muốn viết sách ý tứ, hắn lúc ấy viết quyển sách này là vì hại Từ Quang Doãn cùng Từ Thiên Thiên, hiện tại Từ gia cơ hồ bị diệt môn, Từ Thiên Thiên cơ hồ trở thành hắn ngoại thất, hắn liền lười nhác viết sách."

Biện phi cười nói: "Tiểu tử này thật sự là ranh mãnh cay nghiệt."

Cay nghiệt dùng tại nơi này, chưa chắc là xấu từ.

Ở trong mắt Quốc quân, tha thứ ngược lại chưa chắc là hảo thơ.

Ngươi lòng dạ rộng như vậy rộng làm cái gì? Có cái gì dã tâm a? Ý chí thiên hạ a?

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ai nói không phải đâu."

Mà lúc này, bên ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân, không gấp gáp, lại cháy bỏng.

Đây chính là Lê Chuẩn đại thái giám bản sự, chân trần bước âm thanh liền có thể để Quốc quân nghe ra ý tứ.

"Thế nào?" Ninh Nguyên Hiến không nhịn được nói.

Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ, Trương Xung sợ là muốn không được, sắp chết!"

Quốc quân bỗng nhiên liền muốn làm lên, nhưng đột nhiên ngừng lại động tác.

Bởi vì Biện phi ngay tại bên cạnh, nếu là hắn động tác quá mạnh, chẳng phải là sẽ đụng nàng.

Thế là, hắn miễn cưỡng dừng ở chỗ đó, lạnh giọng nói: "Là thật, vẫn là đang diễn trò?"

Lời vừa nói ra, Ninh Nguyên Hiến cay nghiệt thiếu tình cảm hiển lộ không bỏ sót.

Người ta đều phải chết, ngươi ngay lập tức xác thực chất vấn Trương Xung đang diễn trò.

Lê Chuẩn đại thái giám nói: "Thiên chân vạn xác, hắn sắp chết, thời gian không nhiều, ngay tại tối nay."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 234: Thẩm Lãng Cứu Trương Xung! Kỳ Tích! Từ Thiên Thiên Nam Nhân

Trương Xung là quốc chi tướng tài, điểm này Quốc quân Ninh Nguyên Hiến là phi thường rõ ràng.

Người này về sau cũng là muốn đại dụng, cho nên khi nhưng không muốn hắn chết đi.

"Mấy ngày trước đây rõ ràng còn rất tốt, làm sao bỗng nhiên lại không được đâu?" Quốc quân cả giận nói: "Là có người hại hắn sao?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Không phải, hắn mắc bệnh nan y, cương liệt viêm ruột thừa."

Lập tức Quốc quân ánh mắt có chút co rụt lại.

Viêm ruột thừa!

Ở cái thế giới này là không trị bệnh nan y.

Mặc kệ là mãn tính vẫn là cấp tính, đều trên cơ bản hẳn phải chết không nghi ngờ.

Cái bệnh này không quá phổ biến, nhưng cũng không phải rất hiếm thấy, trong vương tộc đều có người được bệnh này mà chết.

Không nói người khác.

Liền Ninh Nguyên Hiến đời trước vợ cả, cũng chính là Ninh Hàn mẫu thân, được cũng chính là cái bệnh này mà chết.

Kia là Ninh Nguyên Hiến yêu nhất một nữ nhân.

Trước mắt Biện phi, liền có mấy phần khí chất của nàng.

Đáng tiếc a. . .

Cũng bởi vì cùng Khương Ly một cái miệng hôn ước.

Vì vương vị, vì Việt Quốc giang sơn, hắn liền phế bỏ cái kia vợ cả vương hậu, lập Chúc thị làm hậu. Từ đó làm cho cái này vợ chính thức sầu não uất ức, tự kiềm chế tại trong lãnh cung, bị viêm ruột thừa mà chết.

Hắn lúc này như cũ có thể ghi nhớ, nữ nhân kia bị viêm ruột thừa thời điểm là bực nào thống khổ, cỡ nào tuyệt vọng.

Nhịn mấy ngày mấy đêm về sau, liền chết.

Lúc này Ninh Nguyên Hiến thật là có chút hối hận.

Mình không nên cùng Trương Xung dạng này trung thành thần tử bực bội, sớm một hai tháng liền nên đem hắn phóng xuất.

Viêm ruột thừa cái bệnh này hoặc là bởi vì bạo ăn, hoặc là bởi vì sầu lo thống khổ trầm tích mà thành.

Trương Xung mấy tháng này tại Đại Lý Tự trong ngục giam tâm cảnh, phải cùng lúc ấy hắn cái kia vợ cả vương hậu là giống nhau đi.

Một cái là vô duyên vô cớ bị phế về sau, giam cầm tại trong lãnh cung.

Một cái là rõ ràng có công thần, lại bị cầm tù tại Đại Lý Tự, còn trên lưng tham ô quốc khố tội danh.

Nếu là sớm đem hắn phóng xuất ra, lường trước không đến mức được này bệnh nan y.

"Hạ chỉ, đem Trương Xung phóng thích trở về nhà, phái ngự y tiến đến trị liệu."

"Vâng!"

Quốc quân biết rất rõ ràng điều động ngự y đi trị liệu đã vô hiệu, nhưng vẫn là phái đi.

Chí ít để Trương Xung có thể chết được nhắm mắt.

Lê Chuẩn đi về sau, Quốc quân lại lần nữa nằm lại đến Biện phi trên đùi.

"Yên nhi, ngươi nói quả nhân có phải là đặc biệt cay nghiệt thiếu tình cảm đâu?" Quốc quân hỏi.

Vấn đề này quá khó trả lời.

Ngươi nói không phải, hiển nhiên là đang nói láo.

Ngươi nói là, Quốc quân trong lòng lại sẽ không thoải mái.

Biện phi đưa tay vuốt ve Ninh Nguyên Hiến lông mày, ôn nhu nói: "Thần thiếp tình nguyện phu quân cay nghiệt thiếu tình cảm một chút, miễn cho ủy khuất chính mình."

Ninh Nguyên Hiến xúc động, ôm lấy Biện phi thân eo, tại nàng nhô lên trên bụng nhẹ nhàng hôn một cái.

Thượng thiên phù hộ, cho Yên nhi một đứa bé.

. . .

Trương Xung bị nhấc trở về nhà, đã triệt để gầy mất hình dạng.

Mấy tháng này hắn tại Đại Lý Tự trong ngục giam mặc dù không có nhận cái gì cực hình, nhưng cũng chịu đủ lạnh bạo lực.

Mỗi ngày ẩm thực hỏng bét đến cực điểm.

Mà lại hắn cái này viêm ruột thừa mấy ngày trước đó liền phát sinh, nhưng Đại Lý Tự cai tù lại châm chọc hắn là đang diễn trò.

Muốn tìm đại phu xem bệnh? Có thể a, đưa tiền là được.

Trừ Hắc Thủy Đài ngục giam, thiên hạ bất luận cái gì ngục giam đều một cái đức hạnh.

Đừng quản ngươi lớn hơn nữa quan viên, chỉ cần đi vào ta cái này nhà giam bên trong, đó chính là cháu trai, mặc kệ làm gì đều muốn bỏ tiền hối lộ.

Đương nhiên, nếu như ngươi nếu là biết lên phục, những này cai tù không dám ngược đãi ngươi, thậm chí còn có thể đến đốt một đốt lạnh lò.

Trương Xung vừa mới tiến Đại Lý Tự ngục giam thời điểm, những cái kia lao tốt cùng cai tù nhao nhao tới nịnh bợ, muốn kết một cái thiện duyên, cũng coi như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi không phải?

Kết quả thời gian mấy tháng trôi qua.

Quốc quân như cũ đối Trương Xung chẳng quan tâm, căn bản cũng không có cơ hội xoay người a

Kia mọi người còn khách khí làm gì a.

Lao tốt cùng cai tù bắt đầu doạ dẫm đòi tiền.

Trương Xung làm sao lại cho?

Thế là, liền nhận những lũ tiểu nhân này lạnh ngược đãi.

Trong bụng kịch liệt đau nhức vài ngày, trực tiếp đau đến bất tỉnh đi, sốt cao không lùi, cai tù lúc này mới luống cuống, tranh thủ thời gian báo tới.

Đại Lý Tự đại phu tới sau khi kiểm tra, trực tiếp liền phán đoán là viêm ruột thừa.

"Chờ chết đi!"

Trương Xung trước đó dù sao cũng là đường đường Thái Thú, mấy người nhanh lên đem hắn bệnh tình báo cáo cho Đại Lý Tự khanh.

Đại Lý Tự khanh cũng do dự thật lâu.

Muốn hay không chờ Trương Xung chết về sau lại đến báo Quốc quân, dạng này xong hết mọi chuyện. Nhưng hắn cuối cùng vẫn là không có làm như vậy, chậm trễ mấy canh giờ sau, báo vào cung bên trong.

Cứ như vậy một trì hoãn, vài ngày trôi qua.

Trương Xung đã thoi thóp, sinh mệnh hấp hối.

. . .

Mấy cái ngự y thay phiên cho Trương Xung chẩn trị.

"Thật là cương liệt viêm ruột thừa, đã nhanh muốn nát xong."

"Sốt cao được lợi hại như vậy, đã không có cái gì thần trí, mà lại không ngừng rùng mình, còn có bệnh vàng da."

"Đã không trị."

Mấy cái ngự y cộng đồng phán đoán.

"Nhị công tử, chuẩn bị hậu sự đi."

Ngự y hướng phía Trương Tuân nói.

Mà lúc này Trương Tuân, quỳ gối bên trên giường ngẩn người, cả người phảng phất đã mất đi phản ứng.

"Nhị công tử, có muốn hay không chúng ta mở một chút gây tê tán, để lệnh tôn sau khi ăn vào, không có trong thống khổ rời đi?"

Trương Tuân lắc lắc đầu nói: "Không cần, phụ thân coi như muốn đi, cũng phải thanh tỉnh đi."

Ngự y trong lòng cười lạnh, Trương Xung lúc này sốt cao được dọa người, đã sớm không thanh tỉnh.

"Nhị công tử nén bi thương." Ngự y nói.

Sau đó, mấy cái ngự y nhao nhao rời đi hồi cung bẩm báo.

Kỳ thật, bọn hắn đến liền biểu thị một chút Quốc quân thái độ mà thôi, tất cả mọi người biết viêm ruột thừa không trị, tới cũng là đến không.

Chờ những này ngự y đi về sau, Trương Tuân nước mắt mới chậm rãi rơi xuống.

Lúc này hắn đã thống khổ đến chết lặng, đã bắt đầu hoài nghi hết thảy.

Lúc ấy tam đệ Trương Tấn chết đi, đã nhưng cho hắn cảm giác được khoan tim thống khổ.

Bây giờ phụ thân Trương Xung lại muốn qua đời, Trương Tuân thế giới cơ hồ đều muốn sụp đổ.

Vô biên vô tận tuyệt vọng!

Loại này tuyệt vọng rõ ràng, mấy tháng trước liền dần dần bắt đầu.

Trương Xung vừa mới vào tù thời điểm, Trương Tuân còn ôm lấy rất lớn hi vọng, hi vọng Quốc quân chỉ là nhất thời chi khí.

Nhưng theo thời gian trôi qua, hắn càng ngày càng không dám ôm lấy hi vọng.

Phụ thân tại Quốc quân trong suy nghĩ phân lượng có lẽ quá thấp.

Mà lại hắn còn không nguyện ý nhận tội xin khoan dung, Quốc quân làm sao lại vì hắn thỏa hiệp?

Hiện tại, hắn rốt cục tuyệt vọng.

Phụ thân, ngài cả đời này đáng giá sao?

Những cái kia tầm thường quan tham quan, an hưởng vinh hoa phú quý.

Ngài vì Quốc quân dốc hết tâm huyết, kết quả lại gặp kết quả này.

Năm đó Quốc quân muốn phổ biến tân chính thời điểm, những quan viên này lại có người nào nguyện ý làm chim đầu đàn, lại có cái nào nguyện ý đi đắc tội người?

Còn không phải ngài đứng ra.

Kết quả hiện tại thế nào?

Tầm thường vô vi người ngược lại gối cao không lo, chân chính người làm việc lại gặp phải tai vạ bất ngờ.

Loại này trung quân còn đáng giá sao?

Nhưng mặc kệ Trương Tuân như thế nào bi phẫn, như thế nào tuyệt vọng, đều đã vô dụng.

Trương Xung đã sớm lâm vào triệt để hôn mê.

Đã sốt cao đến một cái dọa người nhiệt độ, mà lại toàn thân phát hoàng.

Khô gầy thân thể không ngừng run rẩy.

Trương Tuân cái gì cũng không làm được, chỉ có thể cầm thật chặt phụ thân khô gầy tay, quỳ gối bên trên giường không nhúc nhích.

Cũng chỉ có thể dạng này chờ lấy thời khắc cuối cùng đến.

Chờ lấy hắn thế giới sụp đổ.

Mà thê tử của hắn, hai đứa bé đều tại gian phòng im ắng thút thít.

Hắn hai đứa bé còn nhỏ, một cái năm tuổi, một cái ba tuổi.

Thậm chí quá không hiểu được tử vong là chuyện gì xảy ra.

Nhưng lại có thể cảm giác được thê lương, tuyệt vọng, sợ hãi.

Trương Xung tại Nộ Giang quận phô trương rất lớn, dù sao cũng là Đại tướng nơi biên cương.

Nhưng là Trương Tuân chỉ là một cái lục phẩm Ngự Sử, bổng lộc rất thấp, trong nhà cũng chỉ có một lão bộc, hai cái lão mụ tử.

Lúc này một nhà mấy cái, nhìn qua sắp chết Trương Xung.

Vô cùng thê lương!

Bởi vì Quốc quân còn không có vì Trương Xung sửa lại án xử sai, vì lẽ đó còn không có một cái quan viên đến nhà.

Chúc Nhung quan tâm Trương Xung, nhưng hắn dù sao cũng là

Thiên Nam hành tỉnh Đại đô đốc, tuyệt đại bộ phận thời gian đều không tại quốc đô.

Vì lẽ đó Trương Xung trước khi chết thời điểm, đều không ai tới cửa đưa tiễn.

Trương Tuân đình chỉ thút thít, cứ như vậy cầm phụ thân tay, lẳng lặng chờ đợi.

Muội muội Trương Xuân Hoa không kịp chạy về.

Đại ca tại Nam Ẩu quốc chiến trường, cũng không chạy trở lại thấy một lần cuối.

Cũng chỉ có hắn một người, tiễn biệt phụ thân cuối cùng đoạn đường.

Lúc này, lão bộc thanh âm ở bên ngoài vang lên nói: "Nhị công tử, Thẩm Lãng cùng Ninh Chính vương tử tới chơi."

Trương Tuân kinh ngạc, hơi có chút không thể tin được.

Phụ thân Trương Xung lúc sắp chết, đến đưa tiễn vậy mà là đã từng địch nhân lớn nhất sao?

Sau đó, hắn đứng dậy lau nước mắt, đi ra ngoài, khom người cong xuống nói: "Bái kiến Ngũ điện hạ, gặp qua Thẩm huynh. . ."

Coi như vạn phần bi thống phía dưới, Trương Tuân hành lễ vẫn như cũ cẩn thận tỉ mỉ.

Thẩm Lãng không phải một người tới, còn mang theo Thẩm Thập Tam, Hoàng Phượng bọn người, cõng một cái rương lớn.

"Không kịp giải thích." Thẩm Lãng nói: "Trương Tuân huynh, ta vừa mới nghe nói lệnh tôn bị viêm ruột thừa, vì lẽ đó chạy đến chữa bệnh."

Trương Tuân run lên, chấn kinh nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Thẩm huynh, viêm ruột thừa là bệnh nan y, vậy mà có thể trị không?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ta xem trước một chút."

Tại xã hội hiện đại, viêm ruột thừa chính là viêm ruột thừa.

Cương liệt viêm ruột thừa chính là cấp tính viêm ruột thừa, nếu như trễ giải phẫu trị liệu, dẫn phát các loại bệnh biến chứng là sẽ có nguy hiểm tính mạng.

Cái này giải phẫu không tính khó làm, thậm chí mỗi cái trong huyện thành nhị giáp bệnh viện cũng có thể làm.

Nhưng đây là một cái không khó giải phẫu, lại không phải một cái tiểu phẫu.

Bởi vì muốn mổ bụng, muốn cắt mất nhiễm trùng ruột thừa. Một khi đã dẫn phát cái khác bệnh biến chứng, kịch liệt chứng viêm, còn muốn làm tương quan trị liệu.

Mà ở cái thế giới này, không có chất kháng sinh. Loại giải phẫu này khả năng tùy tiện một cái lây nhiễm liền sẽ muốn tính mệnh.

Thẩm Lãng sau khi tiến vào phòng, lại một lần nữa nhìn thấy Trương Xung cơ hồ không dám nhận nhau.

Hắn vốn là gầy, lúc này càng là cơ hồ da bọc xương.

Nguyên bản tóc chỉ là trắng mấy phần một trong, mà lúc này cơ hồ trắng bệch.

Trương Xung mặc dù là một cái văn nhân, nhưng võ công vẫn còn rất cao, cái eo vĩnh viễn là thẳng tắp.

Mà lúc này vậy mà cuộn thành một đoàn, giống như thấp một mảng lớn,

Thẩm Lãng trong lòng xuỵt ô.

Quốc quân người này, chân chính là cay nghiệt thiếu tình cảm.

Lúc ấy Trương Tấn cái chết, Nộ Triều thành bại trận thậm chí đều không thể để Trương Xung cái eo cúi xuống.

Mà chỉ là mấy tháng tâm lý tra tấn, lại làm cho Trương Xung cuộn thành một đoàn, biến thành bộ dáng này.

Đón lấy, hắn tranh thủ thời gian dùng X quang kiểm tra Trương Xung phần bụng.

Đương nhiên là cấp tính viêm ruột thừa, đã sưng to lên được không ra hình dạng gì.

Nghiêm trọng hơn chính là các loại bệnh biến chứng, đều đã bắt đầu.

Đưa tay sờ một chút Trương Xung cái trán, thật nóng.

Vượt qua bốn mươi độ sốt cao.

Bình thường đến nói cấp tính viêm ruột thừa là sẽ không phát sốt, trừ phi là bệnh biến chứng gây nên.

"Lệnh tôn bị trì hoãn vài ngày, Đại Lý Tự bọn này ác lại thật sự là nên giết, vậy mà che giấu vài ngày không báo, bây giờ đã là bệnh nguy kịch." Thẩm Lãng nói.

Trương Tuân lúc đầu đã khô cạn nước mắt, lại một lần nữa cuồn cuộn mà xuống.

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ ta cũng hoàn toàn không có nắm chắc chữa khỏi lệnh tôn, đại khái chỉ có ba thành đi, thậm chí ba thành cũng chưa tới."

Trương Tuân kinh ngạc.

Lại có ba thành? Lúc này cho dù có một thành khả năng, hắn đều đã cảm ân rơi nước mắt, huống chi là ba thành?

Nếu như đổi thành những người khác, quả quyết là tuyệt đối không tin Thẩm Lãng.

Nhưng Trương Tuân tin tưởng.

Bởi vì người này đã từng là phụ thân đối thủ lớn nhất, nhìn như hoang đường không bị trói buộc, kì thực chưa từng nói ngoa.

Hắn đã nói, toàn bộ đều thực hiện.

Lập tức, Trương Tuân trực tiếp quỳ xuống dập đầu.

"Mặc kệ có thể hay không cứu sống ta cha, Thẩm huynh trời cao đất rộng chi ân, Trương Tuân suốt đời khó quên, ngày sau có bất kỳ phân công, ta tuyệt không hai lời, lên núi đao xuống vạc dầu, tuyệt không một chút nhíu mày."

Thẩm Lãng nói: "Trương huynh không cần như thế, ta nhất định sẽ làm hết sức!"

Tiếp lấy Thẩm Lãng nói: "Phượng Nhi, nấu nước sôi."

"Mười ba, châm nến, càng nhiều càng tốt, bố trí tấm gương."

Thẩm Thập Tam, Hoàng Phượng, Kim thị gia tộc cái khác võ sĩ nhao nhao động tác, bắt đầu dựng một cái nguyên thủy bàn giải phẫu.

Không có cao su găng tay, liền dùng một loại đặc thù da thú găng tay, phi thường mỏng, trong suốt, mà lại có co dãn.

Cả phòng đốt lên mấy chục cây lớn ngọn nến, sau đó thông qua tấm gương phản xạ, chiếu sáng Trương Xung phần bụng.

Hoàng Phượng bên kia, bắt đầu nhanh nhẹn nấu nước sôi, chịu các loại dược liệu.

Cường lực gây tê tán nấu xong.

Thoáng lạnh về sau, Thẩm Thập Tam trực tiếp đem gây tê tán rót vào Trương Xung miệng bên trong.

Sau một lát, Trương Xung dần dần yên tĩnh trở lại.

Ngay sau đó, là nhiều loại giảm nhiệt thuốc Đông y.

Hết thảy hoàn tất về sau.

Thẩm Lãng cầm lấy sắc bén dao giải phẫu, nhẹ nhàng vạch một cái, mở ra Trương Xung phần bụng, bắt đầu mổ.

Đây là hắn đi vào thế giới này về sau, lần thứ nhất chân chính làm giải phẫu.

Trước đó Cừu Yêu Nhi không tính, Ninh Diễm cũng không tính.

Làm bác sĩ phảng phất là cả cuộc đời trước sự tình, nhưng chỉ vẻn vẹn không đến nửa phút sau, hắn liền vô cùng thành thạo.

Bởi vì có X quang mắt, hắn có thể trực tiếp tìm ra nhiễm trùng ruột thừa.

Hết thảy đều vô cùng thuần thục.

Dù sao ở trên cả một đời hắn là một cái danh y, viêm ruột thừa dạng này giải phẫu không biết động bao nhiêu lần.

Dạng này giải phẫu với hắn mà nói thật sự là dễ như trở bàn tay, thậm chí có thể nói nhắm mắt lại cũng có thể làm.

Tìm tới sinh mủ sưng đỏ cực hạn ruột thừa, sau đó một đao cắt rơi.

Một đao kia cắt đứt rất dễ dàng, mấu chốt là kiểm tra đồng thời trị liệu có hay không cái khác bệnh biến chứng.

Có hay không gây nên tràn ngập tính màng bụng viêm, có hay không ung thư máu.

Một khi dẫn phát ung thư máu, coi như Thẩm Lãng cũng cứu không được.

Thẩm Lãng giải phẫu khẩn trương mà đều đâu vào đấy tiến hành.

Mà phía ngoài Trương Tuân quỳ sát tại tổ tông trước bài vị, thê tử của hắn, hai đứa bé, trong nhà lão bộc toàn bộ quỳ ở nơi đó.

Phía trên này thậm chí còn có Trương Tấn linh bài.

"Liệt tổ liệt tông phù hộ, nhất định khiến phụ thân vượt qua một kiếp này."

"Tam đệ ngươi trên trời có linh thiêng, nhất định phải phù hộ phụ thân."

"Nếu có thể để phụ thân sống quay tới, tuân nguyện chết sớm ba mươi năm, không! Tuân nguyện lấy thân tương đại!"

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

. . .

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ ngủ không được, hắn đang chờ đợi Trương Xung tắt thở.

Ý chỉ đã nghĩ tốt, chẳng những sẽ vì hắn sửa lại án xử sai, hơn nữa còn sẽ truy phong.

Chỉ cần Trương Xung tắt thở tin tức truyền đến, phần này ân chỉ lập tức đưa qua, sau đó Trương Tuân lập tức thăng quan cấp một.

"Nhưng có cái gì quan viên đi thăm viếng Trương Xung sao?" Quốc quân hỏi.

Lê Chuẩn nói: "Không có."

Quốc quân thở dài nói: "Nhân tính lại lương bạc đến tận đây sao?"

Sau đó, hắn yên tĩnh không nói, cầm lấy một quyển sách đọc lấy.

Nhưng là tâm tình bực bội phía dưới, cái gì đều đọc không vào đi.

Sau một lát!

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ, Thẩm Lãng tiến đến thăm viếng Trương Xung."

Quốc quân không khỏi kinh ngạc, sau đó thở dài lên tiếng!

Thẩm Lãng đúng là một cái tinh xảo người, vẫn là một cái có nhiệt độ tinh xảo người.

. . .

Không sai biệt lắm một canh giờ sau!

Thẩm Lãng đem Trương Xung phần bụng vết cắt từng tầng từng tầng vá kín lại.

Giải phẫu hoàn tất!

Hắn lấy xuống găng tay, dùng nước ấm thanh tẩy hai tay đi ra ngoài.

Quỳ trên mặt đất Trương Tuân lập tức run lên hướng phía Thẩm Lãng trông lại.

Thẩm Lãng nói: "Ta đã hết sức, tiếp xuống liền nhìn lệnh tôn vận mệnh của mình."

Xác thực như thế.

Ruột thừa là cắt đứt.

Nhưng Trương Xung có thể hay không sống sót, hoàn toàn là ẩn số.

Đầu tiên cái thứ nhất chỉ tiêu, hắn muốn trong khoảng thời gian ngắn tỉnh lại, sốt cao muốn lui ra tới.

Bởi vì hiện tại sẽ muốn rơi tính mạng hắn ngược lại không phải là ruột thừa, mà là cái khác đồng phát chứng viêm.

Cứ việc Thẩm Lãng đã làm tốt trừ độc chờ biện pháp, nhưng là như thế lớn giải phẫu, như thế vết thương rất lớn, rất có thể gây nên vi khuẩn lây nhiễm.

Hết thảy, phó thác cho trời!

Thẩm Lãng chỉ có thể không ngừng mà dùng thuốc.

Đem có thể dùng hạ sốt thuốc Đông y, thuốc tiêu viêm toàn bộ dùng xuống đi.

Dù sao thế giới này không có bất kỳ cái gì chất kháng sinh.

. . .

Từ Thiên Thiên dinh thự bên trong!

Cái này nữ cường nhân cơ hồ muốn mệt mỏi tê liệt.

Thật sự là quá khó khăn, thứ nhất tháng cuối xuân tằm cuối cùng kết thúc.

Vô số kén tằm cũng đã nhập kho.

Sau đó chính là dệt thành tơ lụa, sau đó lại bán đi.

Từ gia tác phường bị Thẩm Lãng cái kia trời đánh đốt, nhưng là Lâm Mặc tác phường vẫn còn, mà người của Lâm gia đã chết hết.

Vì lẽ đó Lâm gia tác phường trực tiếp nhập vào của công.

Tại Huyền Vũ Hầu tước phủ trợ giúp dưới, Từ Thiên Thiên dùng công đạo giá cả mua Lâm gia tác phường.

Bây giờ nàng thiếu một số lớn nợ nần.

Nhưng tốt xấu xem như đông sơn tái khởi.

Chỉ cần tơ lụa dệt ra, liền không lo tiêu thụ, cũng không cần chính nàng đi bán tơ lụa, có bao nhiêu Thiên Đạo hội đều có thể bán bao nhiêu.

Có pha lê kính về sau, Thiên Đạo hội tại đông tây phương mậu dịch bên trên không ngừng phản kích, đoạt lại một đầu lại một đầu mậu dịch tuyến.

Thật sự là đại thụ dưới đáy tốt hóng mát.

Mệt chết, mệt chết!

Từ Thiên Thiên nằm tại trong thùng tắm cơ hồ phải ngủ lấy.

Bỗng nhiên khẽ run rẩy, nàng tỉnh lại.

Bởi vì vừa rồi làm một giấc mộng, cũng không biết là hương mộng, vẫn là ác mộng.

Trong mộng Thẩm Lãng lại một lần đối nàng tiến hành phi lễ.

Đương nhiên. . . Cái này cũng không tính cái gì.

Mấu chốt là phi lễ về sau, còn một bộ ghét bỏ khẩu khí.

Từ Thiên Thiên, ngươi vậy làm sao một cỗ mùi cá tanh a.

Hỗn đản!

Ác ôn!

Từ Thiên Thiên cứ như vậy một lần, bởi vì chạy trốn nguyên nhân không kịp tắm rửa, liền bị Thẩm Lãng nói thành cá chết vị.

Đến bây giờ câu nói này vẫn luôn xoay quanh tại nàng đầu óc bên trong, đều muốn thành ác mộng.

Vì lẽ đó, nàng mỗi ngày vừa có thời gian liền tắm rửa.

Cứ việc căn bản liền không có người ghét bỏ nàng.

Tắm rửa hoàn tất về sau, nàng cho mình dâng hương phún phún hoa hồng tinh dầu, sau đó thay đổi thoải mái tơ lụa áo ngủ.

Nằm tiến mềm mại trong chăn.

Bận rộn thời gian tốt phong phú, nhưng là lại tốt trống rỗng.

Nàng sẽ không nghĩ Thẩm Lãng, thậm chí mỗi lần trong đầu vừa có liên quan tới hắn suy nghĩ, liền lập tức chuyển di.

Nàng tưởng niệm chính là Cừu Yêu Nhi.

Nếu như ta lúc ấy chưa có về nhà trọng chấn gia nghiệp, mà là đi theo Cừu Yêu Nhi đi hải ngoại, kia đến tột cùng sẽ là cỡ nào sinh hoạt a?

Đi thăm dò không biết thế giới thần bí, hẳn là cũng rất đẹp đi.

Không biết Cừu Yêu Nhi thế nào.

Không biết trong bụng của nàng Bảo Bảo thế nào.

Ta Từ Thiên Thiên lúc nào mới có thể có bảo bảo đâu?

Có lẽ, cả một đời cũng sẽ không có đi.

Cứ như vậy, Từ Thiên Thiên mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Không biết qua bao lâu.

Nàng bỗng nhiên lại một trận run rẩy, sau đó mở choàng mắt.

Lần này không phải là bởi vì mơ tới Thẩm Lãng.

Mà là nàng cảm thấy một cỗ nguy hiểm trí mạng.

Lúc này gian phòng bên trong thêm một người.

Đây là một cái thon gầy nam nhân, mang trên mặt mặt nạ.

Tấm mặt nạ này là vặn vẹo, nhìn qua phi thường quái dị.

Từ Thiên Thiên chưa từng gặp qua hắn, nhưng tuyệt đối nghe qua tên của hắn.

Đạo tặc Khổ Đầu Hoan.

Việt Quốc có hai cái siêu cấp đạo tặc, phía tây Tam Nhãn Tà, phía đông Khổ Đầu Hoan.

Ngô Việt hai nước không biết phái bao nhiêu cao thủ đi diệt Khổ Đầu Hoan, tất cả đều có đi không về.

Khổ Đầu Hoan võ công quá cao.

Dưới tay hắn mặc dù không nhiều, nhưng là phi thường tinh nhuệ lợi hại.

Mà lại tới vô ảnh đi vô tung.

Tam Nhãn Tà làm đủ trò xấu, cướp bóc vô số dân chúng thương đội, dưới trướng mấy ngàn mã tặc.

Mà Khổ Đầu Hoan dưới trướng chỉ có vài trăm người, nhưng là chết ở trong tay hắn thân hào, võ tướng, quan viên lại trọn vẹn mấy chục người nhiều.

Vì lẽ đó luận thanh danh, hai người này cũng kém không nhiều.

Lần trước Đường thị cùng Tô thị phái ra hơn hai trăm tên cao thủ cướp sạch Kim thị gia tộc đất phong, Kim Mộc Lan bị mấy chục tên Tây Vực cao thủ vây công.

Chính là cái này Khổ Đầu Hoan xuất hiện, chỉ là mấy người giết lùi mấy trăm tên cao thủ.

Hắn một người liền đánh lui mấy chục tên Tây Vực cao thủ. Đánh chết Đường thị hai đứa con trai cùng mười mấy tên Tây Vực cao thủ.

Người này là thật lợi hại!

"Ta Khổ Đầu Hoan cho tới nay chỉ giết tham quan ác bá, nhưng là hôm nay phá giới, bởi vì không có lựa chọn nào khác!"

Cái này đỉnh cấp đạo tặc thanh âm rất khàn khàn, giống như bị đốt qua.

"Ta muốn bắt đầu của ngươi đi đổi một kiện đồ vật, thật có lỗi! Ta rất nhanh, ngươi sẽ không cảm thấy thống khổ."

Đạo tặc Khổ Đầu Hoan rút ra lưỡi dao đặt ở Từ Thiên Thiên trên cổ, liền muốn một đao cắt xuống dưới.

Từ Thiên Thiên không có cầu xin tha thứ, cứ như vậy trừng lớn đôi mắt đẹp nhìn qua Khổ Đầu Hoan.

"Khổ Đầu Hoan ngươi muốn cái gì?"

"Có lẽ ngươi không cần chém xuống đầu của ta, ngươi có thể bắt ta người cùng ta nam nhân đổi. Người khác có thể cho ngươi đồ vật, nam nhân ta cũng có thể cho ngươi."

. . .

Quốc đô!

Một đêm này, Thẩm Lãng liền ngủ ở Trương Tuân trong nhà.

Vạn nhất Trương Xung có tình huống gì, hắn cũng tốt ngay lập tức thi cứu.

Mà Trương Tuân một đêm không ngủ.

Hắn cứ như vậy quỳ gối bên trên giường, hướng liệt tổ liệt tông cầu nguyện, hướng đầy trời thần phật cầu nguyện.

Sáng sớm, một sợi ánh nắng chiếu nghiêng vào, chiếu vào Trương Xung khô gầy trên mặt.

Hắn phảng phất làm một cái rất đen rất sâu ác mộng, làm sao đều vẫn chưa tỉnh lại.

Phảng phất dùng hết so suốt đời tất cả lực lượng, tất cả ý chí.

Hắn chiến thắng hắc ám ác mộng.

Phảng phất dùng ngàn cân chi lực, mở mắt.

Trương Tuân cảm giác được phụ thân tay run lên, không khỏi ngẩng đầu nhìn lại.

Sau đó, cuồng hỉ vạn phần!

"Phụ thân, ngài tỉnh!"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 235: Trương Xung Lựa Chọn! Lãng Gia Vượt Quá Giới Hạn Cọp CáI Công Chúa!

Trọn vẹn một hồi lâu về sau, Trương Xung ánh mắt mới dần dần khôi phục tiêu cự, thấy rõ ràng trước mắt nhi tử.

Lần này mở mắt, thật phảng phất khôi phục tân sinh.

"Viêm ruột thừa bệnh nan y, cũng có thể trị?"

Trương Xung yếu ớt nói, hắn đương nhiên biết mình đây là bệnh gì, cảm thấy lần này hẳn đã phải chết không thể nghi ngờ.

Trương Tuân vui đến phát khóc.

Lúc này bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung nội tâm của hắn cuồng hỉ.

Nguyên bản hắn toàn bộ thế giới đều muốn sụp đổ hủy diệt, trong lòng núi cao đều muốn lật úp.

Lúc này phụ thân vậy mà sống trở về.

Thẩm Lãng nói qua cái thứ nhất chỉ tiêu rất trọng yếu, bệnh nhân có thể hay không ngay lập tức tỉnh lại, bây giờ vừa mới qua đi mấy canh giờ, phụ thân vậy mà thật chiến thắng hắc ám bệnh ma thức tỉnh.

"Là Thẩm Lãng cứu được ngài, thật sự là thần kỹ, tài năng như thần a."

Cho tới bây giờ Trương Tuân đều cảm thấy hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi.

Biết Thẩm Lãng trí gần như yêu, nhưng không nghĩ tới vậy mà như thế lợi hại, viêm ruột thừa loại tuyệt chứng này đều có thể chữa khỏi.

Hơn nữa còn dùng không thể tưởng tượng phương thức cứu chữa tốt.

Nghe được Trương Tuân về sau, Trương Xung không khỏi kinh ngạc, ánh mắt trở nên vô cùng phức tạp.

Sau đó lại thật dài buông lỏng một hơi.

Thế giới này thật sự là tạo hóa trêu ngươi, không nghĩ tới cuối cùng cứu vãn sinh mệnh mình vậy mà là đã từng địch nhân lớn nhất.

"Trương công rốt cục tỉnh lại, đầu này tính mệnh cuối cùng là bảo trụ hơn phân nửa."

Thẩm Lãng đi đến.

Trương Tuân lúc đầu muốn quỳ xuống, nhưng cuối cùng không có quỳ.

Đại ân đã không thể nói cám ơn.

Trương Xung nhìn qua Thẩm Lãng, thần sắc phảng phất có chút phức tạp, lập tức khó mà mở miệng.

Đời này hắn quỳ qua Quốc quân, cảm kích qua Chúc Nhung, cảm kích qua Ninh Khải Vương thúc vân vân.

Nhưng còn không có nhận qua như thế lớn ân tình, mạng sống chi ân.

Vậy mà thoáng cái không biết nên nói cái gì, trong lúc nhất thời hắn hư nhược gương mặt lại có chút xấu hổ.

"Thẩm công tử muốn diệt Tô thị, tiến hành đến một bước nào rồi?"

Rốt cục, Trương Xung biệt xuất một câu, vẫn là nói chuyện chính sự tương đối tự nhiên.

Thẩm Lãng đếm trên đầu ngón tay nói: "Đại khái còn có mười ba ngày, liền muốn quyết chiến."

Bên cạnh Trương Tuân nghe một trong kinh ngạc, ngũ vương tử Ninh Chính cũng không khỏi được kinh ngạc.

Cái này quyết chiến làm sao còn cụ thể đến đó một ngày a?

Mấu chốt cái này Trương Xung lúc này địch ta khó phân, ngươi vậy mà cùng hắn nói đến rõ ràng như vậy sao?

Trương Xung nghĩ một hồi nói: "Là đối phương động thủ trước, sau đó tuyệt địa phản kích?"

Thẩm Lãng chịu phục.

Giống như thông minh như vậy người nói chuyện thực sự là quá tiết kiệm sức.

Thẩm Lãng vẻn vẹn chỉ nói một cái mười ba ngày, Trương Xung liền kết luận Thẩm Lãng cùng Tô Nan trận này quyết chiến, hẳn là Tô Nan động thủ trước.

Trong này logic quan hệ phi thường phức tạp.

Hiện tại Quốc quân tương đối thích Thẩm Lãng, như vậy đối Thẩm Lãng một kích trí mạng thời khắc, liền nhất định phải chọn lựa Quốc quân tức giận nhất thời điểm.

Quốc quân người này cay nghiệt thiếu tình cảm, thích nhất trút giận sang người khác.

Làm ngươi yếu hại một người thời điểm, nhất định phải thừa dịp tâm tình của hắn nổi giận nhất lúc, nhất định có thể làm ít công to.

Như Thẩm Lãng chủ động công kích Tô Nan, chọn Quốc quân mừng rỡ lúc, bởi vì Quốc quân trong lòng đối Tô Nan là không thích.

Mà Tô Nan thì trái lại.

Ngay sau đó, Trương Xung nói: "Lần này Quốc quân cùng Ngô Vương biên cảnh cùng đi săn, ngươi không coi trọng, ngươi cảm thấy Quốc quân sẽ thua?"

Thẩm Lãng gật đầu, lại một lần nữa nhìn mà than thở.

Trương Xung chính là Trương Xung, dù là mới từ bệnh nặng bên trong tỉnh lại, đầu óc giống như này sắc bén nhạy cảm.

Hắn sốt cao vừa mới lui, đầu óc hẳn là một mảnh hỗn độn đoán đúng a.

Trương Xung gật đầu nói: "Ta cũng cảm thấy như vậy, trước đó mỗi một lần cùng đi săn Ngô Vương thua chỉ là yếu thế mà thôi. Bây giờ ta Việt Quốc lâm vào Nam Ẩu quốc phản loạn chiến tranh vũng bùn, Ngô Vương sẽ mượn cơ hội bắt đầu cường thế, vì lẽ đó lần này cùng đi săn, Quốc quân sẽ thua."

Không chỉ có Trương Xung nhìn ra, Tô Nan cũng đã nhìn ra.

Mười mấy ngày nay thời gian, Tô Nan cùng Thẩm Lãng ngưng chiến, hưởng thụ khó được yên tĩnh thời khắc. Cũng không phải là ngưng chiến, cũng không phải ai muốn liếm vết thương.

Trước đó giao thủ, Thẩm Lãng nhỏ thắng một trận, nhưng song phương ai cũng không có thụ thương.

Sở dĩ tạm dừng, chính là chờ đợi Quốc quân cùng Ngô Vương cùng đi săn kết quả.

"Ngươi có sơ hở?" Trương Xung nói.

" đúng."Thẩm Lãng gật đầu nói: "Mà lại là phương thức bình thường không cách nào bù đắp sơ hở, là nháy mắt có thể đưa vào chỗ chết sơ hở. Đã không cách nào đền bù, vậy liền đem cái này sơ hở phóng đại, sau đó rót đầy độc dược, cho địch nhân trí mạng phản kích."

Trương Xung nghĩ một hồi, sau đó gật đầu nói: "Ta ước chừng biết."

Đón lấy, Trương Xung lại nói: "Thẩm Lãng ngươi rất dùng hiểm, một trận chiến này thắng bại cơ hồ là trong khoảnh khắc, sẽ rất hiểm ác."

Vì sao Thẩm Lãng nói chuyện, Trương Xung liền biết là cái nào sơ hở?

Bởi vì Thẩm Lãng trước đó là Trương Xung địch nhân lớn nhất, Thẩm Lãng trên người mỗi một cái sơ hở đều bị hắn nghiên cứu qua vô số lần.

Cái kia trí mạng sơ hở, Trương Xung đương nhiên biết.

Chỉ bất quá, hắn cân nhắc liên tục sau cuối cùng vô dụng.

Bởi vì có một số việc Tô Nan có thể làm, hắn Trương Xung không thể.

Không chỉ là ranh giới cuối cùng vấn đề, hơn nữa còn là nhân vật thuộc tính vấn đề.

Thẩm Lãng nói: "Trương công cho rằng trận chiến này, ta phần thắng như thế nào?"

Trương Xung suy nghĩ kỹ một hồi nói: "Ngươi mưu đồ lâu như vậy, từng bước tính toán, phần thắng đương nhiên không nhỏ. Nhưng là muốn nhất cử vặn ngã Tô Nan quá khó, người này kinh doanh mấy chục năm, trong triều căn cơ quá lớn, mấu chốt hắn lũng đoạn Khương quốc tất cả ngoại giao, Tô Nan khẽ đảo, Khương quốc liền muốn nổi lên. Bây giờ Nam Ẩu quốc chiến cuộc đã như thế cháy bỏng, một khi Khương quốc gia nhập vào, hậu quả khó mà lường được, trừ phi. . ."

Lập tức Trương Xung im ngay không nói, hướng phía Thẩm Lãng trông lại, lộ ra ánh mắt bất khả tư nghị.

Trừ phi Khương quốc nội loạn, ốc còn không mang nổi mình ốc.

Hắn tại Đại Lý Tự bên trong, với bên ngoài chính sự đã hai tai không nghe thấy, duy nhất có thể nhìn thấy chính là nhi tử Trương Tuân tự tay viết thư.

Coi như những này tin cũng là bị Đại Lý Tự chọn chọn lựa lựa, nhiều phiên làm khó dễ về sau, mới đưa đến trong tay hắn.

Nhưng Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc chuyện lớn như vậy, hắn nên cũng biết.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Khương quốc sắp loạn."

Trương Xung lại nói: "Khương quốc võ sĩ đốt cháy thần miếu chuyện này?"

Thẩm Lãng lại gật đầu một cái nói: "Cũng là ta gây nên."

Trương Xung chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

Bên cạnh Trương Tuân không khỏi kinh ngạc, Thẩm Lãng ngay cả bực này bí sự nói hết ra?

Phải biết Trương gia xem như hắn địch nhân a.

Thẩm Lãng đâu chỉ tại Trương gia trước mặt nói ra, còn tại Quốc quân cùng Tô Nan trước mặt nói ra.

Mấu chốt là Trương Xung biết Thẩm Lãng bí mật càng nhiều, so đốt cháy thánh miếu trí mạng được nhiều bí mật đều có.

Bên cạnh Trương Tuân nói: "Như thế nói đến, Thẩm huynh để người Khương đốt cháy thánh miếu, không phải là vì cứu Kim Mộc Thông?"

Thẩm Lãng nói: "Vừa lúc mà gặp, nhất tiễn song điêu."

Trương Xung nhắm mắt lại, khó nén trong lòng rung động. .

Hắn lúc này vẫn như cũ phát ra sốt nhẹ, nhưng là dù sao mới từ sốt cao hạ, lạnh buốt lạnh dễ chịu.

Mặc dù có chút đầu choáng váng hoa mắt, nhưng cũng không phải là rất ảnh hưởng suy nghĩ.

Thẩm Lãng toàn bộ kế hoạch trong đầu hắn xâu chuỗi thành tuyến, nháy mắt trở lên rõ ràng.

Bước đầu tiên đốt cháy thánh miếu, bước thứ hai đi sứ Khương quốc, bước thứ ba triều đình quyết chiến, bước thứ tư tiêu diệt Tô thị.

Lợi hại!

Quá lợi hại!

Một vòng trừ một vòng, thời gian thậm chí chính xác đến trong vòng vài ngày.

Mà lại lợi dụng thiên tai nhân họa cùng đại cục.

Khương quốc thiên hoa bộc phát, Quốc quân cùng đi săn.

Chỉ cần kẹp lại hai cái này thời gian điểm, liền có thể liệu địch tại trước.

Một khi biết người biết ta, liền bách chiến bách thắng.

Lần trước tại Huyền Vũ thành, Thẩm Lãng chính là như vậy đi một bước nhìn ba bước, bốn bước, mới đại hoạch toàn thắng.

Đương nhiên, Trương Xung cũng đi một bước nhìn ba bước, bốn bước.

Song phương cơ hồ là tại hạ minh cờ, kết quả Thẩm Lãng vận khí tốt như vậy một chút, cuối cùng đại hoạch toàn thắng.

Lần này, Tô Nan có thể xem thấu Thẩm Lãng thế cuộc sao?

Mà lại, Thẩm Lãng dám can đảm đem mình sơ hở trí mạng biểu hiện cho địch nhân.

Loại này ngoan độc quả quyết, quả thật làm cho người nhìn mà than thở.

Thẩm Lãng nói: "Trương công, như thế vặn ngã Tô Nan đủ chưa?"

Trương Xung nói: "Gây nên Quốc quân hận thù cá nhân đã đầy đủ, nhưng là công nghĩa còn chưa đủ."

Thẩm Lãng nói: "Ta còn có một cái đồ vật, là Tô thị người đời trước phạm sai lầm, tuyệt đối sẽ kích thích Quốc quân vảy ngược."

Trương Xung nói: "Vậy vẫn là tư oán , bất kỳ cái gì một cái quyền thần đổ xuống, đều cần một cái đại nghĩa."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu, xác thực như thế.

Muốn để Tô Nan trong triều rơi đài, mấu chốt nhất là muốn gây nên Quốc quân hận thù cá nhân, nhưng đại nghĩa cũng rất trọng yếu.

Cũng nên một cái nghe vào cao đại thượng tội danh.

Tô Nan dù sao cũng là Thái tử thiếu bảo, trấn quân đại tướng quân, Xu Mật viện phó sứ, trong triều cự đầu.

Trương Xung nói: "Vặn ngã hắn đại nghĩa ta có, mà lại chứng cứ vô cùng xác thực."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Trương Xung nói: "Ta là tân chính tiên phong, mà trong lòng ta số một mục tiêu cũng không phải là Huyền Vũ bá tước phủ, mà là Trấn Viễn hầu tước phủ. Tô thị mới là uy tín lâu năm quý tộc cự đầu, tân chính như bắt lấy hắn, ý nghĩa mới càng thêm trọng đại, thực sự là Quốc quân đều bắt không được Tô thị, mới có thể chọn Kim thị gia tộc động thủ."

Tiếp lấy Trương Xung nói: "Mười ba ngày, còn có mười ba ngày thời gian! Ngươi cùng Tô Nan trận này quyết chiến, vẫn là quá dùng hiểm, ngươi trong triều cơ hồ không có bất kỳ cái gì minh hữu! Như vậy đi, ta cũng tới."

"Ngài cũng tới? Ta cùng Tô Nan ác chiến, ngài cũng tới?"

Trương Xung nói: "Dù sao ta cũng là tân chính tiên phong."

Thẩm Lãng lập tức khom người cong xuống nói: "Đa tạ Trương công."

. . .

Khổ Đầu Hoan lưỡi dao kẹp ở Từ Thiên Thiên trên cổ, mấy lần muốn cắt xuống đi.

Cái gì nguyên tắc?

Thời khắc mấu chốt còn nói cái gì nguyên tắc?

Hắn mấy lần muốn chặt xuống Từ Thiên Thiên đầu.

Nhưng là cánh tay bên trong phảng phất rót vào tảng đá, căn bản là chặt không đi xuống.

Từ Thiên Thiên tiếp tục nói: "Ngươi muốn cái gì? Nam nhân ta có thể cho ngươi."

"Ngậm miệng, ngươi câm miệng cho ta." Khổ Đầu Hoan khàn khàn nói.

Ta Khổ Đầu Hoan cả đời giết người vô số, chỉ là một nữ nhân lại coi là cái gì?

Chỉ giết ác nhân, không giết lão ấu phụ nữ trẻ em, vẻn vẹn chỉ là một cái khẩu hiệu mà thôi, làm sao ngươi cũng làm thật a?

Phía tây Tam Nhãn Tà, phía đông Khổ Đầu Hoan.

Tất cả mọi người là ác nhân, ngươi còn trang cái gì thánh nhân a?

Giết nàng, giết nàng liền xem như hoàn thành.

Trọn vẹn nổi lên rất lâu dũng khí, Khổ Đầu Hoan trong tay lưỡi dao bỗng nhiên chém xuống.

"Phanh. . ."

Từ Thiên Thiên đầu giường trực tiếp bị lột một khối, tóc cũng bị cắt đứt một sợi.

"A. . . A. . . A. . ."

Khổ Đầu Hoan phẫn nộ gào thét, hắn vẫn là không hạ thủ được.

"Ngươi lăn tiến Huyền Vũ Hầu tước phủ đi."

Sau đó, hắn trực tiếp cũng chỉ muốn quay người rời đi, mang đi Từ Tú Thiên Nam khối kia bảng hiệu.

Từ Thiên Thiên lúc này ngược lại đuổi theo.

"Khổ Đầu Hoan, ngươi muốn cái gì đồ vật?"

"Không liên quan gì đến ngươi."

Từ Thiên Thiên nói: "Ngươi đi quốc đô tìm Thẩm Lãng a, tên cặn bã này rất lợi hại, ngươi mặc kệ muốn cái gì, hắn đều có thể đưa cho ngươi."

Xxx!

Mới vừa rồi còn luôn miệng nói nam nhân ta.

Mà bây giờ liền biến thành cặn bã.

Từ Thiên Thiên ngươi cái này đổi giọng cũng quá nhanh đi.

Nữ nhân chính là hiện thực nha, sử dụng hết liền ném đi a.

Khổ Đầu Hoan đã ra cửa, Từ Thiên Thiên nữ nhân này ngược lại còn đuổi theo ra cửa.

"Khổ Đầu Hoan ngươi đừng đi a."

Khổ Đầu Hoan lập tức nổi giận hơn: "Nữ nhân, ngươi không nên quá phận, ngươi còn dám đuổi theo không cho ta đi? Không sợ chết sao?"

Từ Thiên Thiên chân thành nói: "Khổ Đầu Hoan, chúng ta đều là thân ở tại trong bóng tối người đáng thương, ta xem như bị Cừu Yêu Nhi cứu vãn. Ngươi cũng cần một người cứu vãn, ngươi là một cái anh hùng, ta không biết ngươi gặp cái gì, nhưng là mời ngươi đi tìm Thẩm Lãng được không? Hắn sẽ giúp ngươi."

Khổ Đầu Hoan nổi giận, khàn khàn nói: "Lão tử không cần bất luận kẻ nào giúp."

Sau đó dưới chân hắn bắn ra, thân ảnh nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

. . .

Việt Quốc quốc đô.

"Trương Xung cứu sống?" Quốc quân lập tức không thể tưởng tượng nổi kinh ngạc nói.

Lê Chuẩn công công nói: "Thiên chân vạn xác, Thẩm Lãng cứu sống Trương Xung, sốt cao đã lui, người cũng tỉnh lại."

Quốc quân nói: "Kẻ này lại có cao như vậy y thuật? Thật là khiến người ta không dám tin a?"

Lê Chuẩn Đại công công nói: "Còn không phải sao, viêm ruột thừa là bệnh nan y a, vậy mà cũng có thể trị."

Quốc quân không khỏi nhớ tới vợ chính thức của mình, nàng lúc ấy chính là bị viêm ruột thừa mà chết.

Nếu như lúc ấy Thẩm Lãng ở đây, nàng đại khái cũng sẽ không chết đi.

Bất quá, coi như chữa khỏi nàng viêm ruột thừa, nàng đại khái vẫn là sẽ buồn bực sầu não mà chết.

Thẩm Lãng tiểu tử này, đầu tiên là chữa khỏi Ninh La, lại là chữa khỏi Ninh Diễm, bây giờ lại chữa khỏi Trương Xung.

Tiểu tử này y thuật xác thực tài năng như thần.

Quốc quân hạ chỉ nói: "Đừng rêu rao, coi như làm Trương Xung không có được viêm ruột thừa, đi đem Đại Lý Tự trông giữ Trương Xung mấy cái cai tù, lao tốt giết."

"Vâng." Lê Chuẩn nói.

Quốc quân cầm lấy trước đó định ra tốt ý chỉ.

Lúc đầu dự định Trương Xung vừa chết, cái này phong ý chỉ lập tức đưa qua.

Bây giờ xem ra, đạo này ý chỉ không cần.

"Một lần nữa viết chỉ, Trương Xung cái gọi là tham ô quốc khố một án, đơn thuần giả dối không có thật, lời đồn tạo ra, bắt có quan hệ vu cáo người. Trương Xung vô tội phóng thích, quan phục nguyên chức."

Lê Chuẩn Đại công công lập tức dập đầu nói: "Phải."

Thanh âm hắn còn hơi có chút run.

Quốc quân không khỏi hướng hắn nhìn lại một cái nói: "Ngươi có làm cái gì hí."

Lê Chuẩn nói: "Không, không có gì."

Lê Chuẩn chỉ trung thành với Quốc quân, vì lẽ đó đối trung quân quan viên tốt cực kỳ cảm giác.

Đối với Trương Xung trước đó bất bình tao ngộ, hắn đương nhiên cũng phi thường khó chịu, chỉ bất quá hoạn quan không được tham gia vào chính sự, hắn bất luận cái gì mỗi tiếng nói cử động, mọi cử động muốn phục tùng Quốc quân ý chỉ.

Vì lẽ đó nửa năm qua này nửa câu cầu tình cũng không dám giảng, nhưng bây giờ Trương Xung quan phục nguyên chức, hắn vẫn còn có chút kích động.

. . .

Đại hoạn quan Lê Chuẩn đi vào Trương gia tuyên chỉ.

"Trương Xung tham ô quốc khố một án, đơn thuần vu cáo, giả dối không có thật, vô tội phóng thích, quan phục nguyên chức, khâm thử!"

Trương Xung thân thể khô gầy bái phục trên mặt đất, run rẩy nói: "Thần tạ ơn!"

Lê Chuẩn Đại công công tiến lên đem hắn dìu dắt đứng lên nói: "Trương đại nhân hảo hảo dưỡng bệnh, bên cạnh bệ hạ còn thiếu không được ngươi dạng này thần tử."

Trương Xung chắp tay nói: "Đa tạ Lê công công."

Lê Chuẩn cầm một chút Trương Xung cành khô tay, sau đó rời đi.

. . .

Trương Xung quan phục nguyên chức tin tức, nháy mắt truyền khắp toàn bộ triều đình.

Rất nhiều quan viên nhịn không được xuỵt ô, người này kỳ ngộ thật sự là khó giảng a.

Nửa năm qua này xem như Trương Xung thảm nhất, vô duyên vô cớ bị giam giữ tại Đại Lý Tự trong ngục giam, mắt thấy cả một đời đều không ra được.

Hơn nữa còn bị bệnh nặng, mắt thấy là phải chết rồi.

Kết quả không nghĩ tới chẳng những sống, ngược lại còn quan phục nguyên chức.

Chân chính là tuyệt địa cầu sinh a.

Từ đó về sau, Ngự Sử Đài liền có thêm một cái hữu đại phu.

Ngự sử đại phu Vương Thừa Trù có chút nhíu mày, hi vọng Trương Xung nhu thuận một chút.

Ngươi chức vị này chỉ là một cái quá độ mà thôi, tuyệt đối không cần giọng khách át giọng chủ.

Ngự Sử Đài chỉ có thể có một thanh âm, một thủ lĩnh, kia chính là ta Vương Thừa Trù.

. . .

Hai ngày về sau, Quốc quân rời đi quốc đô, tiến về đường biên giới cùng Ngô Vương cùng đi săn.

Cái gọi là cùng đi săn, chính là khác loại luận võ ba trận chiến.

Ngô Việt hai nước lâu dài đại chiến, hai mươi mấy năm trước bởi vì Diễm Châu biến, Biện Tiêu mang theo mười vạn đại quân nam ném Việt Quốc, khiến Ngô quốc đại bại.

Từ đó về sau, Ngô quốc một mực nghỉ ngơi lấy lại sức, liền không có lại bộc phát đại chiến.

Nhưng là hai nước biên cảnh ma sát không ngừng, tranh đấu không ngừng.

Người trời sinh chính là hiếu chiến, không có cách nào.

Hai nước đã không thể giao hảo, kia cũng nên đấu một cái thắng thua, lại không thể thật đánh trận, Làm sao bây giờ đâu?

Hai vị Quốc quân tại biên cảnh cùng đi săn.

Văn đánh cờ, võ chém giết.

Văn đánh cờ, chính là hai cái Quốc quân đánh cờ.

Võ chém giết, chính là hai nước phái ra tinh nhuệ kỵ binh, tại một cái đại không trên mặt đất đối xông chém giết.

Đây cũng là giữa quý tộc truyền thống cũ.

Ngô Việt hai nước, cách mỗi năm năm một lần Quốc quân cùng đi săn.

Trước đó mỗi một lần, Việt Quốc đều đại hoạch toàn thắng, phóng đại quốc uy.

Ninh Nguyên Hiến rất cao cờ, mỗi một lần đều có thể đem Ngô Vương giết đến quăng mũ cởi giáp.

Việt Quốc kỵ binh, cũng mỗi một lần đều có thể đánh bại Ngô quốc kỵ binh.

Ròng rã hai mươi mấy năm, đều là như thế.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến làm không biết mệt, hắn là một cái cỡ nào hư vinh người a.

Hận không thể để người trong cả thiên hạ đều biết, ta Ninh Nguyên Hiến văn trị võ công mọi thứ đỉnh tiêm, ta Việt Quốc mới thật sự là phương nam bá chủ.

Mà năm nay, hắn nhất là nhìn trúng cùng đi săn thắng bại.

Bởi vì Nam Ẩu quốc phản loạn đã đánh hơn một năm, đến bây giờ tình hình chiến đấu đều vô cùng cháy bỏng, không có bất kỳ cái gì sáng tỏ ý tứ.

Quốc quân tuần tự đã điều nhập 25 vạn đại quân tiến vào Nam Ẩu quốc.

Nhưng là Sa Man tộc đám kia ác ôn phảng phất chết không hết đồng dạng, liên tục không ngừng gia nhập chiến trường.

Mà lại Căng Quân tên súc sinh kia, vậy mà càng đánh càng lợi hại, vậy mà đánh ra mấy phần hùng chủ cảm giác được.

Càng đáng sợ chính là, theo chiến cuộc xâm nhập, Nam Ẩu quốc cùng Sa Man tộc quan hệ vậy mà trở nên thân mật.

Sa Man tộc bọn này ác ôn vậy mà càng ngày càng thưởng thức Căng Quân, lại có loại muốn đem hắn phụng làm Sa Man tộc lãnh tụ ý tứ.

Tại thời khắc mấu chốt này, Quốc quân nhất là cần một trận lại một trận thắng lợi nhắc tới chấn quốc uy, đề chấn quân uy.

Lần trước đi sứ Khương quốc thắng lợi, liền bị hắn thổi thành bất thế chi công.

Mà lần này Quốc quân cùng đi săn, vậy thì càng trọng yếu.

Nếu là tại cùng đi săn bên trên, hắn đánh bại Ngô Vương, vậy liền có thể tiếp lấy hướng về thiên hạ nói khoác.

Ta Việt Quốc lại một lần nữa đánh bại Ngô quốc dạng này đại quốc, chỉ là Nam Ẩu quốc loạn, giới tiển tật, không đáng nhắc đến.

Đánh một cái tỷ dụ.

Năm năm này một lần Quốc quân cùng đi săn, thắng ý nghĩa so hai mươi ba năm về trước quốc gia chúng ta tham gia thế vận hội Olympic còn nặng hơn lớn.

Lúc ấy quốc gia của chúng ta nhu cầu cấp bách ở thế giới tăng lên danh vọng, mà thế vận hội Olympic là tốt nhất sân khấu, cho nên chúng ta lúc ấy đối kim bài mới có thể như thế bức thiết.

Cho nên đối với Ninh Nguyên Hiến đến nói, Ngô Việt hai nước biên cảnh cùng đi săn, không chỉ là ngoại giao chiến trường, vẫn là chính trị chiến trường, quân sự chiến trường.

Chỉ có thể thắng, không thể thua!

Quốc quân xuất chiến, Tam vương tử tùy hành, Thái tử lưu thủ quốc đô.

Xu Mật Sứ Biện Tiêu, Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc cùng Nam Cung Ngao cùng đi tùy hành.

Xu Mật viện phó sứ Tô Nan lưu thủ quốc đô.

Cho tới nay, Tô Nan liều mạng nịnh bợ Quốc quân, hận không thể thời thời khắc khắc đều theo bên người.

Lần này, nhưng không có tùy hành.

. . .

Thời gian như nước, tuế nguyệt như thoi đưa.

Thời gian từng ngày trôi qua.

Khoảng cách Thẩm Lãng cùng Tô Nan triều đình quyết chiến càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Lần này, sinh tử tồn vong.

Mấy ngày nay Thẩm Lãng thời gian trôi qua thực sự là siêu cấp yên tĩnh a.

Chính là quá tịch mịch.

Băng nhi bụng càng lúc càng lớn, coi như nàng người mang tuyệt kỹ cũng vô dụng thôi, có thể xem không thể có thể ăn. Nam nhân dù sao cũng là muốn ăn món chính, muốn ăn thịt, ăn hết hoa quả không thể được.

Nhưng Thẩm Lãng tại quốc đô đã không có thịt có thể ăn a.

Mỗi một lần trải qua một chút thanh lâu thời điểm, Thẩm Lãng đều ngo ngoe muốn động.

Nghe nói bên trong có thật nhiều thanh quan nhi, đều vẫn là xử nử đâu.

Nương tử nói, chỉ cần đừng tìm không sạch sẽ nữ nhân là được.

Nhà ta bảo bối nương tử chính là hiểu rõ đại nghĩa, kia vi phu liền từ chối thì bất kính.

Bằng không, ta liền ngẫu nhiên phá giới một lần?

Mà lại, ta cùng Tô Nan đại quyết trên chiến mã liền muốn bắt đầu.

Đây chính là sinh tử chi chiến.

Ta cần hảo hảo buông lỏng một chút thể xác tinh thần không phải sao?

Những cái kia thuần khiết không tì vết xử nử thiếu nữ xinh đẹp, nhiều động lòng người a.

Coi như ta không đi ngủ, các nàng lần đầu cũng sẽ bán cho một chút thô tục thương nhân a.

Ta dáng dấp đẹp trai như vậy, hoàn toàn là làm việc thiện, cứu vớt chúng sinh a.

Ta không xuống Địa Ngục, ai xuống Địa ngục a.

Lãng gia dùng trọn vẹn một canh giờ thuyết phục mình, sau đó cải trang cách ăn mặc, phóng khoáng bước vào thanh lâu cửa chính.

Nhưng là. . .

Bước chân vừa mới rảo bước tiến lên cửa, liền rốt cuộc đi không nổi nữa.

Trong đầu hiển hiện đều là Mộc Lan bảo bối tràn ngập ái mộ cùng không muốn xa rời ánh mắt.

Thế là, hắn lại rất sợ lui trở về.

Nhưng ban đêm thực sự rất khó nhẫn a.

Thế là, ngày thứ hai hắn cho mình nổi lên nửa giờ dũng khí, sau đó lại một lần bước vào thanh lâu cửa chính.

Nhưng là, còn không có đi đến thang lầu, lại lui trở về.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại bốn năm lần, có một lần đều lên lâu, nhưng vẫn là lui ra.

Ai!

Mỗi một lần trong đầu đều hiện lên Mộc Lan bảo bối khuôn mặt cùng ánh mắt.

Còn có Cừu Yêu Nhi tràn ngập khinh bỉ gương mặt.

Cuối cùng qua không được trong lòng một cửa ải kia.

Lãng gia phát hiện, mình không có như vậy cặn bã.

Lúc đầu cũng không có chuyện gì.

Kết quả có một ngày gặp cọp cái công chúa Ninh Diễm từ thanh lâu phía ngoài đường cái trải qua, cứ việc Thẩm Lãng cải trang cách ăn mặc qua, nhưng nàng liếc mắt một cái liền nhận ra.

"A, Thẩm Lãng ngươi tại sao lại ở chỗ này a?"

"A, ngươi muốn đi chơi gái túc!"

"Cặn bã!"

Sau đó, Ninh Diễm nghênh ngang rời đi.

Người bên cạnh lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Nguyên lai cái này ra ra vào vào thanh lâu nhiều lần nam nhân vậy mà là Thẩm Lãng a.

Ai nha!

Vậy mà là Thẩm Lãng công tử a!

Thế là, mấy cái tú bà xúm lại.

"Thẩm công tử, chớ đi a, chớ đi a!"

"Thẩm công tử hẳn là không có nhìn trúng cô nương, ngươi nhìn nô gia như thế nào? Nô gia mặc dù đã là tú bà, nhưng một thân tuyệt kỹ còn không có vứt bỏ a."

Bình thường chiến vô bất thắng Lãng gia, chật vật chạy trốn.

Trong nháy mắt đó, Thẩm Lãng thật muốn đem Ninh Diễm cái này cọp cái tươi sống chơi chết.

Mẹ trứng, ngươi lừa ta không phải lần một lần hai a.

Nghiệp chướng a!

Ngày chó.

Sau đó, Lãng gia nổi danh.

Có người một câu tổng kết Thẩm Lãng.

Nghĩ X lại không dám X.

Về sau liền tồi tệ hơn, nói thẳng Thẩm Lãng phương diện kia không được, cho nên mới ra ra vào vào nhiều lần.

Thẩm Lãng khẳng định là không được a, bằng không Kim Mộc Lan nữ thần làm sao còn không có mang thai đâu?

Thẩm Lãng không được!

Thanh danh truyền đến ngũ vương tử Ninh Chính bên kia, ánh mắt của hắn đều có chút là lạ.

Lãng gia khóc không ra nước mắt.

Trong lòng liền càng thêm muốn chơi chết Ninh Diễm.

Nhưng là, đánh không lại nàng a.

Mấy ngày nay, Thẩm Lãng cơ hồ mỗi ngày cùng Vân Mộng Trạch, Ninh Diễm pha trộn cùng một chỗ ăn uống.

Mỗi lần vừa thấy mặt, Ninh Diễm liền hô: "Cặn bã!"

Qua vài ngày nữa sau!

Nàng lại tại cặn bã đằng sau tăng thêm một cái từ, đồ bỏ đi.

Thật rất muốn chơi chết nàng a!

. . .

Khoảng cách Quốc quân cùng Ngô Vương biên cảnh cùng đi săn kết thúc, còn có hai ngày.

Khoảng cách như vậy cùng Tô Nan triều đình sinh tử quyết chiến, cũng là hai ngày!

Lãng gia đã thủ thân như ngọc hai mươi mấy ngày.

Cả người đều muốn nổ.

Hôm nay lại đi cùng Vân Mộng Trạch, Ninh Diễm pha trộn uống rượu.

Ninh Diễm cái này cọp cái, càng ngày càng quá phận.

Xuyên quần áo càng ngày càng mỏng, càng ngày càng đỏ lên.

Mấu chốt nàng còn thích mặc bó sát người quần bò, lập tức kia kình bạo dáng người liền càng thêm dẫn lửa.

Quả thực liền muốn lột quần áo mà ra!

Mấu chốt dung mạo của nàng lại muốn diễm lệ.

Lại ưu thích uống rượu.

Uống đến khuôn mặt đỏ bừng, bờ môi kiều diễm ướt át.

Cả người liền phảng phất nở rộ được như là hoa mẫu đơn hoa hồng.

Diễm tuyệt nhân gian, chói mắt bức người.

Thẩm Lãng đã không nhìn nàng, sợ hãi đã thấy nhiều xảy ra chuyện.

Hắn liền chuyên môn nói chuyện với Vân Mộng Trạch.

"Cặn bã, đồ bỏ đi!"

Cọp cái muốn đấu rượu, Thẩm Lãng không để ý đến, thế là hai cái này từ thốt ra.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch nói: "Lãng đệ, ngươi có đại sự muốn phát sinh?"

Thẩm Lãng nói: "Ca, ngươi đã nhìn ra?"

Vân Mộng Trạch nói: "Ngay cả người như ngươi đều có chút khẩn trương, vậy khẳng định là đại sự."

Khẳng định là đại sự a.

Tô Nan là triều đình cự đầu a, trận này triều đình quyết chiến, trực tiếp quan hệ sinh tử tồn vong.

Coi như Thẩm Lãng đã mưu đồ tốt hết thảy, vẫn là sẽ rất khẩn trương.

Ninh Diễm nghe xong, không khỏi xoay người lại nói: "Chuyện gì?"

Nàng cái này uốn éo, eo thon hạ đường cong lập tức muốn nổ.

Thẩm Lãng lại một lần nữa tránh đi ánh mắt.

"Đúng vậy a, sinh tử tồn vong đại sự." Thẩm Lãng nói.

Vân Mộng Trạch nói: "Ngay tại mấy ngày nay?"

Thẩm Lãng nói: "Ngay tại mấy ngày nay."

Vân Mộng Trạch nói: "Ta đệ, như ngươi loại này trạng thái căng thẳng không được, phải buông lỏng một chút. Vi huynh không quyền không thế, cũng chỉ có thể trên tinh thần ủng hộ ngươi."

Sau đó, Vân Mộng Trạch bầu rượu tự mình cho Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm rót rượu.

Thẩm Lãng một chén tiếp lấy một chén uống.

Cọp cái công chúa một chén tiếp lấy một chén đổ xuống dưới.

Rất nhanh Thẩm Lãng phát hiện không đúng.

Toàn thân toàn thân càng ngày càng nóng lên.

Trong thân thể phảng phất có một đám lửa bốc cháy.

Hoàn toàn ức chế không nổi a.

Lại nhìn Ninh Diễm, cả người cũng giống như cháy rồi, miệng lớn thở dốc, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt cũng cuồng dã như ngọn lửa.

Cái này, trong rượu này bị hạ dược.

Mắt thấy Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm hai người đều dược hiệu phát tác.

Vân Mộng Trạch đứng dậy, tay trái dẫn theo Thẩm Lãng, tay phải dẫn theo cọp cái Ninh Diễm công chúa, đi vào trong phòng, đem hai người ném ở một trương trên giường lớn.

"Lãng đệ, không cần cám ơn!"

"Diễm muội, hảo hảo hưởng dụng a!"

Sau đó, Vân Mộng Trạch trực tiếp đem cửa phòng từ bên ngoài khóa lại.

"Cọp cái, ngươi muốn làm gì? Ngươi đừng tới đây, đừng tới đây a!"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 236: Ninh Diễm Cuồng Chà Đạp! Thẩm Lãng Tô Nan Quyết Chiến!

Sáng sớm hôm sau sáng trong mỏng manh mặt trời, vạn dặm không mây.

Trong phòng, một mảnh lộn xộn không chịu nổi.

Cọp cái Ninh Diễm công chúa sớm hơn tỉnh lại, còn có chút mắt buồn ngủ.

Đêm qua giống như làm một cái quỷ dị mộng, mơ tới mình cùng cặn bã Thẩm Lãng ngủ ở cùng nhau.

Hoặc là nói là mơ tới nàng đem Thẩm Lãng cho ngủ.

Cái này mộng quá dọa người, quá chân thực, kém chút lúc ấy liền không có đem Ninh Diễm dọa cho tỉnh.

Đánh một cái ngáp.

Cọp cái tứ chi mở lớn, hoành hành bá đạo, nàng còn phải lại ngủ một cái nhỏ hồi lung giác.

Nhưng là nàng chợt phát hiện mình vậy mà đè ép một người.

Ta. . . Ta đây là lên ảo giác?

Nàng trước đưa tay như đúc, sau đó bỗng nhiên vừa mở mắt.

Bên cạnh ngủ cũng không chính là cặn bã Thẩm Lãng sao?

Trên thân không mảnh vải.

Lại nhìn mình, cũng giống như vậy.

Lại nhìn trên mặt đất, khắp nơi đều là quần áo mảnh vỡ.

A. . . A. . . A. . .

Cọp cái Ninh Diễm ở trong lòng thét lên không thôi.

Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là ở trong lòng thét lên, nếu như tại trong hiện thực kêu đi ra cái kia cũng quá mất mặt, ta Ninh Diễm há lại nhất kinh nhất sạ người?

Cứ việc trong lòng hoảng được ép một cái, nhưng biểu lộ vẫn là phải bình tĩnh.

Không phải liền là nam nữ đi ngủ sao?

Cũng không phải không có ngủ qua?

Không!

Nàng. . . Nàng thật đúng là không ngủ qua.

Đón lấy, đầu óc của nàng bắt đầu thiên mã hành không nghĩ.

Ta hiện tại phải làm gì?

Làm sao bây giờ?

Có phải là nên lặng lẽ chạy đi, dạng này mới không xấu hổ a?

Mà lại Thẩm Lãng muốn ngủ ta không phải một ngày hai ngày, hiện tại rốt cục bị hắn đắc thủ, hắn khẳng định nhất định phải đối ta quấn quít chặt lấy không thể.

Không được, ta được nghĩ một cái biện pháp đoạn mất hắn tưởng niệm.

Cứ việc loại sự tình này xác thực rất dễ chịu, nhưng ta Ninh Diễm là đường đường nữ hán tử, sao lại bị chuyện nam nữ vây khốn?

Thừa dịp Thẩm Lãng không có tỉnh lại, cọp cái Ninh Diễm công chúa bắt đầu ấp ủ tiếp xuống đối thoại.

Hẳn là làm sao cự tuyệt Thẩm Lãng quấn quít chặt lấy đâu?

Đây chỉ là một trận ngoài ý muốn.

Tuyệt đối không nên coi là thật.

Càng đừng đối ta Ninh Diễm có chỗ ảo tưởng.

Chúng ta trước đó là không thể nào, đây là lần thứ nhất, cũng là một lần cuối cùng.

Ta Ninh Diễm là căn bản sẽ không thích ngươi.

Đúng, cứ như vậy nói.

Thái độ nhất định phải quả quyết, nếu không hắn khẳng định sẽ quấn cái không dứt.

Mà lúc này đây, Lãng gia rốt cục tỉnh lại.

Hắn mở to mắt, lập tức gặp được thân thể trần truồng cọp cái Ninh Diễm.

Đầu tiên là con mắt to trợn.

Sau đó bắt đầu hồi ức.

Ninh Diễm tấm lấy gương mặt, nghĩa chính ngôn từ, chuẩn bị mở miệng.

Nhưng Thẩm Lãng so với nàng nhanh hơn.

"Ninh Diễm công chúa, đêm qua chuyện không liên quan đến ta a."

"Là chính ngươi quấn lên tới a?"

"Ta cũng là người bị hại."

"Ta sẽ không đối ngươi phụ trách a, ngươi cũng không cần đối ta có cái gì si tâm vọng tưởng."

"Ta rất yêu ta nương tử, ta cái này người ở rể làm được đắc ý, tuyệt đối không có khả năng cưới ngươi."

"Vì lẽ đó chuyện tối ngày hôm qua, ngươi coi như là một giấc mộng, coi như cái gì cũng không có phát sinh."

"Mọi người giang hồ nhi nữ, đối loại chuyện này muốn nhìn được mở."

"Ngươi nhìn ta như vậy làm cái gì? Hơn nữa còn một bộ muốn đánh ta dáng vẻ?"

"Lòng dạ ngươi hẳn là rất rộng lớn a, nam nữ điểm ấy sai lầm lại coi là cái gì? Đi qua liền để hắn tới."

"A? Làm sao còn có máu a?"

"Ninh Diễm, ngươi sẽ không phải là lần thứ nhất đi, cái này quá hoang đường a, ngươi lấy chồng nhiều năm, làm sao có thể vẫn là lần đầu?"

"Ngươi còn sẽ không là cắt vỡ ngón tay mình, sau đó muốn lừa ta đi."

Trên thế giới này, miệng tiện là phải bị đánh.

Một giây sau, Thẩm Lãng liền Ninh Diễm đè lên giường đánh tơi bời.

Tiếng kêu rên liên hồi.

Nàng ròng rã đánh mười phút.

Mười phút!

Sau khi đánh xong, hai người lại không hiểu thấu lăn ở cùng một chỗ.

Lại qua nửa giờ.

Ninh Diễm chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Cặn bã, vừa rồi ngươi cướp ta đối trắng."

Thẩm Lãng thật hối hận.

Sớm biết Ninh Diễm cũng nghĩ như vậy, những lời này hắn liền không nên nói.

Toi công làm tiểu nhân.

Nhưng hắn không phải sợ bị lừa bịp bên trên à.

"Thẩm Lãng, cứ việc chúng ta ngủ qua, nhưng về sau chúng ta vẫn là huynh đệ."

Thẩm Lãng dùng sức gật đầu nói: "Hảo huynh đệ."

"Hảo huynh đệ."

Thẩm Lãng nói: "Ninh Diễm, tại chúng ta bên kia, làm huynh đệ có một quy củ."

Cọp cái nói: "Cái gì quy củ."

Thẩm Lãng nói: "Một cái trong túc xá nếu có hai nam nhân quan hệ phi thường tốt, trong đó có một người bỗng nhiên biến thành nữ nhân, vậy ngươi cảm thấy nàng phải nên làm như thế

nào?"

Cọp cái nói: "Dọn ra ngoài."

Thẩm Lãng nói: "Không, hẳn là để huynh đệ trước sung sướng. Vì lẽ đó ngươi ta ở giữa mặc dù là hảo huynh đệ, nhưng một số thời khắc gặp dịp thì chơi cũng là có thể. . ."

Thẩm Lãng lời nói vẫn chưa nói xong, trực tiếp bị một bàn tay đập vào trên giường.

Lần này, không tiếp tục lăn cùng một chỗ.

"Thẩm Lãng ta cảnh cáo ngươi, mới vừa rồi là lần thứ hai, nhưng cũng tuyệt đối là một lần cuối cùng."

"Ta Ninh Diễm về sau nếu là lại cùng ngươi lêu lổng cùng một chỗ, ta liền đem ngươi thiến."

Ta xxx.

Ngươi cùng ta lêu lổng, dựa vào cái gì thiến ta?

Ninh Diễm mặc quần áo, đi ra ngoài.

. . .

Bên ngoài viện, đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch tại thổi tiêu.

Đừng nghĩ lệch ra, là thật trúc tiêu.

Ninh Diễm nắm chặt nắm đấm, muốn qua đánh chết cái này ngựa giống.

Nhưng nhìn một chút mình trắng nõn nà nắm đấm trắng nhỏ nhắn, cảm giác hẳn không phải là cái này ngựa giống đối thủ.

Hậm hực coi như thôi.

"Vân Mộng Trạch, về sau ngươi muốn rơi vào trong tay ta, ta chơi chết ngươi."

Thả xong lời hung ác về sau, Ninh Diễm đi.

Mà lúc này, tâm hoảng hoảng triệt để lên men, cả người cũng không biết làm sao.

Không muốn về nhà, nhưng lại không biết đi nơi nào.

Tóm lại chính là hoảng hốt.

Thẩm Lãng quần áo bị xé nát, tùy tiện choàng một kiện quần áo ra.

Vân Mộng Trạch nói: "Ta đệ bây giờ nhìn lại buông lỏng nhiều, trạng thái tinh thần tốt hơn nhiều."

Thẩm Lãng có chút xấu hổ: "Ca, tạ ơn a."

Bất quá sau khi nói xong hắn liền có chút hối hận, tại sao phải tạ đâu?

Tốt ngươi cái Vân Mộng Trạch, vậy mà hại ta vượt quá giới hạn?

Ta Thẩm Lãng như thế giữ mình trong sạch người, tuyệt đối sẽ không làm ra có lỗi với nương tử sự tình.

Đều là ngươi hại ta, đều là ngươi hại ta.

Bất quá, những này vô sỉ phảng phất cũng nói không nên lời.

Vân Mộng Trạch nói: "Không có gì, ta là một cái người vô dụng, cũng liền chút bản lãnh này, bất quá Ninh Diễm mới hẳn là cảm tạ ta, em ta không thiếu nữ nhân, mà nàng lại rất thiếu nam nhân."

Thẩm Lãng nói: "Nàng, nàng tình huống gì a?"

Vân Mộng Trạch nói: "Trượng phu nàng là một cái rất bị động nam nhân."

Lãng gia giây hiểu.

Nguyên lai là một cái tiểu thụ a.

Đây là nam cùng lừa gạt cưới a.

Vân Mộng Trạch nói: "Ngô Việt hai nước trường kỳ đối lập, tăng thêm Khương Ly chết bất đắc kỳ tử, Việt Vương có chút bị động, liền nghĩ biện pháp thông gia, đem Ninh Diễm gả cho đế quốc Liêm Thân Vương nhi tử, kết quả tiểu tử này sau khi lớn lên chỉ thích nam nhân. Lúc này mới dưỡng thành Ninh Diễm như vậy đàn ông tính cách, nàng đều là trang."

Thì ra là thế a!

Vân Mộng Trạch nói: "Bất quá giả bộ quá lâu, chính nàng đều cảm thấy là cái đàn ông. Cho nên nàng rất phiền phức a, tầm mắt lại cao, bình thường nam nhân chướng mắt, có thể xứng với nàng nam nhân, ở chung lâu về sau, thật sự coi nàng là thành đàn ông, hoàn toàn không đứng dậy nổi. Lãng đệ không còn kém điểm tiến vào trạng thái này sao?"

Thẩm Lãng lúc ấy cảm thấy mình đã tiến vào giai đoạn thứ tư.

Không nghĩ tới, kỳ thật còn dừng lại tại thạch cái này giai đoạn thứ ba.

Vân Mộng Trạch nói: "Ta cái này xem xét không được a, được mau đem chuyện này làm, bằng không nha đầu này đang muốn đi đến đàn ông không đường về. Hết lần này tới lần khác hai ngươi giống như là củi khô cùng liệt hỏa, ta liền thuận tiện giội cho một thanh dầu, làm một hồi Vương Mộng trạch."

Thẩm Lãng cái này vừa nghe là biết nói, anh ta cũng nhìn qua « kim X mai chi phong nguyệt vô biên », cũng biết Vương bà điển cố.

"Ca, kỳ thật « phong nguyệt vô biên » quyển sách kia hẳn là do ngươi đến viết."

Vân Mộng Trạch nói: "Thử qua, viết không tốt."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao viết không tốt?"

Vân Mộng Trạch nói: "Lãng đệ ngươi quyển sách kia tiêu chuẩn quá thấp, ta viết tiếp có chút không phát huy ra được."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Ca, ta bản này « phong nguyệt vô biên » đã so nguyên tác tiêu chuẩn cao rất nhiều a, ngươi còn ngại thấp.

Ngươi dự định viết thành cái gì a, « Chu yến máu »?

Sau đó Thẩm Lãng nói: "Ca, « Đông Ly chuyện tình yêu » sẽ không phải là ngươi viết a?"

Vân Mộng Trạch giật mình kêu lên, tranh thủ thời gian nhìn xung quanh tả hữu, khoát tay nói: "Chớ nói mò, chớ nói mò, sẽ chết người đấy."

Thẩm Lãng nói: "Ca, ta đi đây a, đại khái muốn thời gian rất lâu mới có thể lại tụ họp."

Buông lỏng thể xác tinh thần, tiếp xuống liền muốn nghênh đón kịch liệt quyết chiến.

Quyết chiến về sau, nương theo lấy đại quyết chiến.

Vân Mộng Trạch nói: "Ca là một cái người vô dụng, không giúp được ngươi cái gì, chỉ có thể ở đây xa chúc ta đệ đại hoạch toàn thắng."

Sau đó, hai tay của hắn cong xuống.

Thẩm Lãng cẩn thận tỉ mỉ hoàn lễ.

Thẩm Lãng cứ như vậy mặc trang phục ăn mày rời đi Vân Mộng Trạch dinh thự.

Bên ngoài Thẩm Thập Tam ngáp một cái.

Đại ngốc nhưng như cũ tinh thần sáng láng.

"Hai ngốc, quần áo ngươi thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Cùng người ta đánh nhau bị xé."

Đại ngốc nói: "Cùng Ninh Diễm đánh nhau sao?"

Thẩm Lãng kinh ngạc: "Làm sao ngươi biết?"

Đại ngốc nói: "Hẳn là vừa rồi Ninh Diễm cũng nổi giận đùng đùng ra, nói lần sau gặp lại ngươi, nhất định phải đánh chết ngươi."

Lần sau?

Còn muốn có lần sau?

Nghĩ hay lắm.

Ninh Diễm ngươi cái này cọp cái xinh đẹp là xinh đẹp, nhưng ta tuyệt đối sẽ không trêu chọc.

Gia còn không thể trêu vào ngươi.

Trải qua Hoàng Phượng bên người thời điểm, mơ hồ nghe được nàng nói thầm một tiếng cặn bã.

Ta là bị ép buộc có được hay không? Ta cũng là người bị hại, giống ta dạng này giữ mình trong sạch nam nhân đã không nhiều lắm.

Bất quá được rồi.

Giống như xấu như vậy muội tử giải thích cái gì a.

Bởi vì tướng mạo nguyên nhân, nàng hận đời đã quen, làm chủ nhân hẳn là bao dung nàng.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng mặc nát trang phục ăn mày rêu rao khắp nơi.

"A, đây không phải là không được Thẩm Lãng sao?"

"Đi đường nào vậy kiêu ngạo như vậy a?"

"Lắc đầu vẫy đuôi, nhìn qua giống như một con chó a."

Đây đều là nam nhân đánh giá.

Mà nữ nhân đánh giá.

"Thật rất đẹp trai a, coi như mặc tên ăn mày quần áo còn đẹp trai như vậy."

"Toàn bộ quốc đô tứ đại mỹ nam một trong a."

"Đúng vậy a, so nữ nhân còn muốn đẹp."

"Đáng tiếc a, phương diện kia không được."

"Lắc đầu vẫy đuôi, nhìn qua giống như một con chó a."

. . .

Hôm nay lưu nước mắt, chính là hôm qua đầu óc tiến nước. Hôm nay lưu máu, chính là hôm qua tạo nghiệt.

Nhìn qua đến cỡ nào vui sướng, trên thực tế liền đến cỡ nào xơ xác tiêu điều.

Lúc này quốc đô, vô số người bình thường vô tri vui sướng, triều đình lại một mảnh xơ xác tiêu điều, mưa gió nổi lên.

Trương Xung thân thể khô gầy đứng tại trước gương, mặc quan phục.

Bỏ tù về sau, Trương gia liền nghèo, là mua không nổi cái gương lớn.

Cái gương này vẫn là Thẩm Lãng tặng.

Mặc xong sau, Trương Xung hơi nhíu nhíu mày.

Quan phục có chút lớn.

Không, không phải quan phục lớn, là thân thể của hắn gầy, rụt.

"Phụ thân, ngài bệnh này chí ít cần nằm một tháng, bây giờ mới mười ngày qua, ngài làm sao vào triều?"

Trương Xung không nói gì, mà là cẩn thận tỉ mỉ quan tướng mũ đeo lên đỉnh đầu, hướng phía ngoài cửa đi đến.

Mới vừa đi mấy bước đường, cảm giác được có chút mắt hoa, liền thoáng thả chậm bước chân, nhắm lại một hồi con mắt, sau đó tiếp tục đi ra ngoài , lên một chiếc xe ngựa, hướng phía hoàng cung hành sử mà đi.

Tiến vào triều đình về sau.

Đám người nhao nhao đến đây chắp tay chào hỏi.

"Xung ông, vì sao không ở trong nhà dưỡng bệnh, sớm như vậy lại tới a."

Trương Xung cười nói: "Trước đó không chút lên triều đình, chưa thấy qua việc đời, hôm nay cái này chẳng phải không kịp chờ đợi tới rồi sao."

Mỗi một lần triều hội trước đó đều là dạng này, nghiêm túc hoạt bát.

Đây chính là trong triều quan lớn phong cách, dù là sau đó phải điên cuồng đối phun, triều hội trước đó cũng có khả năng lẫn nhau nói đùa.

Trương Xung trước đó thật đúng là không chút lên triều đình, lại đảm nhiệm Nộ Giang Thái Thú thời điểm, hắn tại quốc đô tạm giữ chức cũng chính là Ngũ phẩm, còn chưa có tư cách vào triều.

Bây giờ, hắn là Ngự Sử Đài hữu đại phu, đơn thuần quan hàm đủ cao.

Tô Nan cười nói: "Liễm, hôm nay vào triều nhưng có cái gì dâng sớ a?"

Liễm, là Trương Xung hào.

Trương Xung cười nói: "Ngược lại là có một bản muốn tấu Tô ông, nhưng lại không biết nên không nên lấy ra."

Tô Nan nói: "Chớ có làm ta sợ, chớ có làm ta sợ, lão phu nhát gan cực kì."

Một lát sau.

Đám người yên lặng.

Giám quốc Thái tử nhập điện, tại vương tọa bên cạnh ngồi xuống.

"Phụ vương lập tức liền muốn hồi cung, mấy ngày nay bản cung thật sự là nơm nớp lo sợ, như giẫm trên băng mỏng."

"Toàn bộ nhờ chư khanh đắc lực, phụ vương không có ở đây mấy ngày nay, trong triều cũng thái bình vô sự."

"Hôm nay tốt nhất cũng có khác chuyện gì, thái thái bình bình để bản cung bị giám quốc thời gian cho bình ổn vượt qua."

Thái tử sau khi nói xong.

Toàn bộ triều đình, phảng phất phía đối diện cảnh cùng đi săn kết quả không biết chút nào.

Nhưng mà. . .

Tất cả mọi người biết, hai nước quân vương cùng đi săn, Việt Quốc thua.

Chẳng những văn đánh cờ thua.

Mà lại võ chém giết cũng thua.

Không chỉ là thua, mà lại thua phi thường thảm.

Tràng diện phi thường khó coi.

Nhưng càng là lúc này, triều đình bầu không khí liền càng phải nhẹ nhõm.

Thắng đương nhiên phải ghi lại việc quan trọng, hận không thể mông ngựa rung trời.

Mà thua vậy coi như làm cái gì đều không có phát sinh.

Không cần nói nửa chữ.

Không cần lộ ra ai sắc, nếu không ngươi đây là tại mỉa mai quốc quân sao?

Cũng không cần lộ ra nét mừng, nếu không ngươi đây là tại cười trên nỗi đau của người khác sao?

Bên cạnh thái giám cất cao giọng nói: "Chư khanh có bản tấu đến, không vốn bãi triều."

Không người có bản, lúc này tuyệt đối không nên nhạ sự đoan.

Lúc này có người ngoi đầu lên, gặp phải có thể là tai hoạ ngập đầu.

Sẽ tiếp nhận quốc quân vô biên vô tận lửa giận.

Bởi vì. . .

Biên cảnh cùng đi săn thua.

Cái này khiến quốc quân mặt mũi mất hết.

Vị này chủ là tính cách gì, mọi người nhưng rất rõ ràng.

Nếu là hắn không thoải mái, kia toàn bộ Việt Quốc bầu trời chính là trời u ám, sấm chớp.

Hắn am hiểu nhất chính là trút giận sang người khác.

Lần trước Nộ Giang quận tân chính thất bại, toàn bộ triều đình bầu không khí kinh khủng bực nào?

Tất cả quan viên mỗi ngày vào triều đều buông thõng cổ, kẹp lấy cái mông.

Một mực chờ đến quốc quân đem cỗ lửa giận này toàn bộ phát tiết ra ngoài về sau, tất cả mọi người mới đưa một hơi.

Như vậy lần trước quốc quân lửa giận tạo thành hậu quả gì?

Trương Xung bỏ tù nửa năm, cơ hồ chết tại trong lao.

Nộ Giang quận lớn nhỏ quan viên bị giết mấy chục người.

Tấn Hải bá Đường thị gia tộc, bị giết gần ngàn người.

Về sau trên triều đình quan viên, lục tục ngo ngoe bị giết, bị giam, bãi miễn mười mấy người.

Nhưng mà lần trước Nộ Giang quận tân chính mặt ngoài là đại công cáo thành, uy tín lâu năm quý tộc Đường thị diệt tộc, tất cả đất phong bị thu hồi, binh quyền cũng mất, hơn nữa còn mới được toàn bộ Lôi Châu quần đảo.

Cố gắng nói khoác một chút, hoàn toàn có thể làm thành lớn lao công tích.

Trăm năm về sau trong sử sách sẽ chỉ viết quốc quân Ninh Nguyên Hiến khai cương thác thổ, được Lôi Châu quần đảo, cứu vớt hải ngoại cô dân mấy chục vạn.

Mà lần này biên cảnh cùng đi săn đại bại.

Lại thế nào tô son trát phấn, lại thế nào nói khoác, cũng không có khả năng biến thành thắng lợi.

Lần này quốc quân rớt mặt mũi lớn hơn.

Cho nên sẽ có hậu quả gì?

Lửa giận của hắn sẽ cỡ nào kinh người?

Lần này lại muốn chết bao nhiêu người?

Có trời mới biết.

Mấu chốt là đi qua hai mươi mấy năm, mỗi một lần hai nước quân vương biên cảnh cùng đi săn, Ninh Nguyên Hiến đều là thắng.

Mà lần này Ngô quốc tân quân thượng vị không lâu, Ninh Nguyên Hiến luôn mồm xưng là hoàng mao tiểu nhi, miệng còn hôi sữa, hoàn toàn không để vào mắt.

Toàn bộ triều đình vì lần này biên cảnh cùng đi săn thắng lợi chúc mừng đã dự bị rất lâu.

Tất cả quan viên đều chúc biểu, đều đã viết mấy phần.

Mà lại quốc đô còn sẽ có chuyên môn khánh điển, vương hậu còn muốn phát cháo, thậm chí càng chọn lựa khổ nhất lạnh một cái quận miễn rơi thuế má.

Xem như quân vương cùng dân cùng vui.

Để thiên hạ vạn dân cùng hưởng vinh quang, chung mộc quân ân.

Vì lần này thắng lợi khánh điển chuẩn bị lâu như vậy.

Kết quả thua!

Ninh Nguyên Hiến sẽ cỡ nào nổi giận?

Không cách nào tưởng tượng!

"Có bản tấu đến, không vốn bãi triều."

Triều đình vẫn như cũ hoàn toàn yên tĩnh.

Trương Xung nhìn chung quanh một lần, vẫn không có người thượng tấu.

Thế là hắn ra khỏi hàng, khom người nói: "Thái tử điện hạ, thần có bản."

Mọi người nhất thời hướng Trương Xung trông lại.

Ngươi ngưu bức.

Ngươi không sợ chết.

Ngươi cái này vừa mới chết qua, cái này lại dự định tìm đường chết?

Quốc quân lập tức liền muốn trở về, lửa giận ngập trời liền muốn hạ xuống, ngươi cũng đừng có nháo sự có được hay không?

Thái tử thu liễm nụ cười nói: "Nói."

Trương Xung nói: "Trấn Viễn hầu Tô Nan cháu Tô Lâm, không tước không có công danh, lại đảm nhiệm Trấn Viễn thành chủ bộ chức, hắn tại nhiệm bên trên vô đức không liêm, ương ngạnh uổng là, cưỡng chế di dời ba nhiệm thành chủ, Trấn Viễn hầu muội xâm chiếm dân ruộng mấy ngàn mẫu, xem mạng người như cỏ rác, toàn bộ Bạch Dạ quận không người hỏi đến, thần mời tra rõ."

Đám người kinh ngạc.

Cứ như vậy cái lông gà vỏ tỏi việc nhỏ?

Cũng đáng được ngươi cầm tới trên triều đình đến nói?

Nơi này là quốc đô triều đình, không phải Thiên Tây hành tỉnh bên trong phủ đô đốc.

Đương nhiên, đây chỉ là một nho nhỏ tín hiệu mà thôi.

Xem như một cái tỏ thái độ, ta Trương Xung dự định đối Tô Nan.

Thái tử nói: "Trấn Viễn hầu, nhưng có việc này?"

Tô Nan run run rẩy rẩy ra khỏi hàng, cong xuống nói: "Không có lửa làm sao có khói, coi như không có việc này, cũng phải tra rõ đến cùng."

Thái tử nói: "Được, vậy liền tra đi."

Sau đó, Thái tử nói: "Trương đại phu, ngươi nhưng còn có sự tình?"

Trương Xung nói: "Vô sự."

Thái tử nói: "Đã đều vô sự, vậy liền bãi triều đi."

Bách quan rời khỏi triều đình.

Lần này triều hội, vẻn vẹn không đến hai khắc đồng hồ liền kết thúc.

Đi ra hoàng cung về sau.

Tất cả nghiêm túc hoạt bát, biến mất vô tung vô ảnh.

Bách quan khuôn mặt xơ xác tiêu điều, một tiếng không phát, chui vào riêng phần mình kiệu quan bên trong.

Ngẩng đầu nhìn trời.

Rõ ràng mặt trời chói chang, lại làm cho người cảm thấy trời u ám.

Quốc quân thua, mất hết mặt mũi, tất cả mọi người co lên cổ, chờ lấy chịu qua tiếp xuống nan quan đi.

Thế sự gian nan, mọi người chịu khổ đi.

Không biết lần này quốc quân lửa giận lại sẽ đáng sợ đến bực nào?

Lần này lại muốn chết bao nhiêu người đâu?

Nhưng là tử đạo hữu bất tử bần đạo, mọi người co lên đầu làm rùa đen cũng được.

Không thấy được ngay cả phun lớn tử Vương Thừa Trù đều nghỉ phát hỏa sao?

Bình thường vị này ngự sử đại phu phun trời phun phun không khí, xem ai không vừa mắt liền phun ai.

Hôm nay hắn một mực cúi đầu, thật giống như triều đình đại điện trên mặt đất có con kiến đếm một dạng.

Mưa to muốn tới, địa chấn muốn tới, tất cả những động vật đều co lên cổ, tránh về trong động.

. . .

Mây đen từ phía bắc mà tới.

Nguyên bản còn vạn dặm không mây bầu trời xanh, dần dần bị âm u bao phủ.

Ngày này càng ngày càng nóng.

Hết lần này tới lần khác mây đen áp xuống tới, nhưng lại không có lôi minh.

Nhưng cái này lôi đình phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ vang lên.

Ấp ủ được càng lâu, cái này kinh thiên phích lịch liền càng doạ người.

Quốc đô khoảng cách Ngô Việt biên cảnh không xa, vẻn vẹn chỉ có khoảng ba trăm dặm.

Biên cảnh cùng đi săn thua về sau, Ninh Nguyên Hiến cơ hồ một khắc không ngừng, trực tiếp trở về.

Cái gọi là một khắc không ngừng, liền thật là đi cả ngày lẫn đêm đi đường.

Mấy ngàn người đều muốn mệt mỏi co quắp, chân đều muốn đi đoạn mất, buồn ngủ muốn chết.

Nhưng cơ hồ không người dám lên tiếng.

Liền ngay cả chiến mã miệng cũng bị bao lại.

Mấy ngàn người cứ như vậy kiềm chế an tĩnh nam về.

Có chút cung nữ thật nhịn không được, trực tiếp lảo đảo té lăn trên đất, dập đầu mặt mũi tràn đầy máu.

Bên cạnh võ sĩ một tiếng không phát, trực tiếp đưa nàng kéo đi.

Từ đầu tới đuôi, không dám kêu thảm một tiếng, không dám kêu khóc một tiếng.

Quốc quân xa giá tựa như là một cái di động cung điện, không phải ngựa kéo, bởi vì như vậy quá xóc nảy, là mười cái siêu cấp đại lực sĩ nhấc lên đi.

Muốn vân nhanh, bình ổn.

Xa giá bên trong thời thời khắc khắc đều đặt vào một bát nước, mặc kệ là lên dốc vẫn là dọa phá, chén này nước cũng không thể tiết ra.

Đại thái giám Lê Chuẩn, đã hai ngày hai đêm không có ngủ.

Hắn vẫn như cũ như là thường ngày đồng dạng bận rộn, trên mặt không có lộ ra cái gì sợ hãi.

Nhưng là sợ hãi trong lòng chỉ có chính hắn biết.

Khoảng thời gian này, hắn lông tơ thủy chung là dựng thẳng lên.

Thậm chí không dám làm sao uống nước, cũng không dám làm sao ăn cái gì, bởi vì như vậy có thể muốn thuận tiện, muốn thả cái rắm.

Làm quốc quân không thuận tâm thời điểm , vừa thượng nhân coi như uống nước động tác lớn một chút đều là sai lầm, thở gấp một chút cũng là sai lầm.

Mấu chốt là quốc quân Ninh Nguyên Hiến cỗ lửa giận này, còn không có trút xuống.

Cơ hồ hai ngày hai đêm, chưa hề nói một câu, không có chửi một câu.

Đây mới là đáng sợ nhất.

Ninh Nguyên Hiến mắng chửi người thời điểm, ngược lại không có cái gì.

Hắn không nói tiếng nào thời điểm, mới thật sự là sát khí ngút trời.

Lúc này nếu ai ảnh hưởng hắn mắt, vậy sẽ phải xui đến đổ máu.

Ninh Nguyên Hiến nằm tại trên giường, hơi hơi híp mắt.

Hắn cũng hai ngày hai đêm không có ngủ.

Chắc thắng hai mươi mấy năm biên cảnh cùng đi săn vậy mà thua.

Trước đó điệu đính đến cao như vậy, tô đậm trở thành hai nước chiến.

Thậm chí lên cao đến quốc vận tình trạng.

Kết quả văn võ hai trận chiến đều thua.

Nam Ẩu quốc chiến cuộc cháy bỏng, đúng là hắn Ninh Nguyên Hiến cần nhất thắng lợi thời điểm, kết quả phía bắc cái kia tuổi trẻ Ngô Vương hung hăng một bạt tai tát đi qua.

Vô cùng nhục nhã!

Hắn mới mấy tuổi a?

Khi hắn Ninh Nguyên Hiến nhi tử đều chê bé a, kết quả tại đánh cờ bên trên vậy mà thắng Ninh Nguyên Hiến.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Mấu chốt là hai nước kỵ binh xung phong.

Việt Quốc vậy mà thảm bại!

Những cái kia chiến bại binh sĩ cũng không cần trừng phạt, bởi vì cơ hồ đều chết sạch, đương nhiên Ngô quốc kỵ binh cũng liền còn lại không đến một phần tư.

Nhưng cái này vừa truyền ra đi, liền sẽ biến thành Việt Quốc tinh nhuệ kỵ binh toàn quân bị diệt.

Này lại dẫn phát như thế nào rung chuyển?

Tất cả mọi người sẽ cảm thấy, Việt Quốc quân lực không được, kỵ binh vậy mà thua thảm hại như vậy.

Còn sẽ có người dẫn phát liên tưởng.

Ngô Vương tuổi trẻ, như là mặt trời mới mọc từ từ bay lên.

Việt Quốc Ninh Nguyên Hiến cao tuổi, như là trời chiều, không ngừng rơi xuống.

"Quả nhân già sao?"

Ninh Nguyên Hiến nhịn không được cầm qua một chiếc gương, chiếu một cái chính mình.

Phảng phất thật có một chút vẻ già nua a, không có trước đó như vậy tinh thần sáng láng.

Ngay sau đó, Ninh Nguyên Hiến hoảng sợ phát hiện, mình lại có tóc trắng,

Có tóc trắng còn không bình thường sao?

Hắn nhìn qua rất trẻ trung, phảng phất ba mươi mấy tuổi tráng niên, nhưng kỳ thật cũng đã ngũ tuần, cùng Huyền Vũ hầu Kim Trác là người đồng lứa.

So Tô Nan cũng nhỏ không được mấy tuổi.

Nhưng phát hiện bản này tóc trắng, để Ninh Nguyên Hiến phi thường tức giận.

Hắn vẫn cảm thấy mình mặc dù ngũ tuần, nhưng nhiều nhất chỉ có ba mươi mấy tuổi bộ dáng.

Vẫn là trước đó tấm gương tốt.

Trước đó gương đồng mông lung, tìm ra bóng người trơn bóng tuổi trẻ.

Hiện tại cái này pha lê kính như thế sáng tỏ rõ ràng, ngay cả nếp nhăn cùng tóc trắng đều có thể soi sáng ra tới.

Đây là Thẩm Lãng phát minh?

Hắn phát minh thứ đồ gì a?

Hắn ỷ vào mình tuổi trẻ sao?

Đúng vậy a, hắn là tuổi trẻ, mới vừa vặn hai mươi tuổi.

Quốc quân bỗng nhiên liền muốn đem trong tay tấm gương đập.

Nhưng vẫn là nhịn, như thế sẽ có vẻ mình rất yếu.

Hắn là một cái hư vinh người, lại là một kẻ xảo trá người.

Coi như muốn nổi giận, cũng sẽ không rõ ràng nổi giận.

Hai nước quân vương biên cảnh cùng đi săn thua, quả nhân không thèm để ý.

Quả nhân sở dĩ phẫn nộ, là bởi vì các ngươi phạm sai lầm.

Mà liền tại lúc này, một trận tiếng vó ngựa gấp rút mà tới.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn mí mắt bỗng nhiên nhảy một cái.

Tìm đường chết sao? Tìm đường chết sao?

Quả nhiên nghe được trận này tiếng vó ngựa dồn dập về sau, quốc quân huyệt Thái Dương bạo khiêu, liền muốn phát ra lôi đình chi nộ.

"Bệ hạ, Hắc Thủy Đài cấp báo!"

Lại là Hắc Thủy Đài, lệ thuộc quốc quân một người tổ chức tình báo, bạo lực tổ chức.

"Chuyện gì?" Lê Chuẩn lạnh giọng nói.

"Lang quận Hà quý nhân tự sát." Hắc băng đài vạn hộ nói.

Quý nhân tại Hán triều thời điểm địa vị rất cao, gần với hoàng hậu, nhưng là tại về sau triều đại ngay tại chỗ vị không đồng nhất.

Tại Việt Quốc phàm là bị quốc quân sủng ái qua nữ nhân, nhưng lại không có sắc phong phi tần, liền xưng là quý nhân.

Hà quý nhân, chính là Hà Viên Viên.

Nàng đã từng bị quốc quân sủng hạnh qua hoa khôi, kết quả phát hiện không có thấy đỏ, mà lại liên lụy đến tiến sĩ Lý Văn Chính, thậm chí liên lụy đến Thái tử cùng Tam vương tử đảng tranh.

Quốc quân quyết định thật nhanh xử tử Lý Văn Chính, bóp tắt kịch liệt đảng tranh nảy sinh, sau đó đem Hà Viên Viên đuổi về nhà Lang quận giam lỏng.

Thẩm Lãng trở về quốc đô thời điểm trải qua Lang quận, nàng còn chuyên môn đi quan dịch bái phỏng qua, đợi chừng hơn một giờ, phảng phất liền vì hướng Thẩm Lãng hỏi một câu, kia thủ « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu » có phải hay không là ngươi viết?

Nước Quân Mi lông bỗng nhiên dựng lên, nghiêm nghị nói: "Chuyện khi nào?"

"Hai ngày trước đó." Hắc Thủy Đài cao thủ nói: "Đây là Hà quý nhân di thư."

"Lấy đi vào!"

Một lát sau, Hà Viên Viên thân bút di thư liền xuất hiện tại Ninh Nguyên Hiến trong tay.

"Bệ hạ, thần thiếp oan uổng.

Đây hết thảy đều là Thẩm Lãng âm mưu, hắn vì hại chết Lý Văn Chính, đem ta liên luỵ xuống nước.

Ta bản thuần khiết không tì vết, sở dĩ không có thấy đỏ, cũng là hắn làm hại.

Kia thủ « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu » là hắn để người bán cho ta. Món kia để bệ hạ nhớ mãi không quên váy sam, cũng là phái người đưa cho ta.

Hơn nửa tháng trước hắn trải qua Lang quận, ta chính miệng hỏi qua.

Lý Văn Chính trong nhà chân dung, chiếm hữu vết máu lạc hồng khăn lụa, đều là bút tích của hắn.

Người này đem thần thiếp vận mệnh phá vỡ, đem bệ hạ đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Thần thiếp đối bệ hạ tâm, chiêu như nhật nguyệt.

Nếu như có thể, bệ hạ có thể xé ra thần thiếp bụng, nhìn thần thiếp trái tim là đỏ vẫn là bạch.

Thần thiếp nguyện ý lấy vừa chết, lấy chứng trong sạch."

Hà Viên Viên cái này phong di thư, quốc quân nhìn một lần lại một lần.

Cả người liền phảng phất kiềm chế núi lửa.

Ấp ủ hỏa diễm đến cực hạn.

Hắn cảm thấy phản bội, đáng xấu hổ phản bội.

Thẩm Lãng, quả nhân đối ngươi không tệ a.

Ngươi vậy mà như thế đối ta?

Vì giết một cái Lý Văn Chính, ngươi đùa bỡn Hà Viên Viên vận mệnh thì cũng thôi đi, ngươi cũng dám đùa bỡn ta?

Kia Lý Văn Chính trong nhà nguyền rủa Thái tử tiểu nhân, cũng là bút tích của ngươi rồi?

Ngươi thật độc tâm a.

Vì giết một cái nhỏ cừu nhân, vậy mà không tiếc đảng tranh?

Vậy mà dám can đảm nguyền rủa quả nhân Thái tử?

Kia quái Lý Văn Chính nguyền rủa Thái tử một án tra tới tra lui, đều không có bất kỳ cái gì kết quả.

Bởi vì biên cảnh cùng đi săn thất bại, Ninh Nguyên Hiến vốn là ở vào vô cùng kiềm chế phẫn nộ bên trong, cơ hồ không có cái gì lý trí.

Liền phảng phất một cái kiềm chế núi lửa, liền muốn tìm một cái phun trào điểm.

Hiện tại, cái này phun trào điểm tới.

"Muốn chết, muốn chết, muốn chết. . ."

Quốc quân điên cuồng gào thét.

"Ta đối với ngươi tốt như vậy, ngươi dám phản bội ta?"

"Lòng người lương bạc, lòng người lương bạc."

"Kẻ này ác độc a!"

"Hắc Thủy Đài, đi. . . Đi. . . Đi đem Thẩm Lãng cầm!"

"Đánh vào Hắc Thủy Đài ngục giam."

. . .

"Ầm ầm. . ."

Quốc đô bên trên mây đen, kiềm chế đến cực hạn.

Rốt cục!

Bỗng nhiên bỗng nhiên một trận lôi đình tiếng vang.

Để người run rẩy.

Cơ hồ toàn bộ đại địa đều đang run rẩy.

Mấy trăm tên Hắc Thủy Đài màu đen võ sĩ, như thủy triều xông vào Kim thị biệt viện bên trong.

Đuổi bắt Thẩm Lãng!

. . .

Trấn Viễn hầu tước trong phủ.

"Phụ thân, Hắc Thủy Đài võ sĩ xông vào Kim thị biệt viện, đuổi bắt Thẩm Lãng."

Tô Nan vươn tay, ngẩng đầu nhìn trời, phảng phất đối mưa to trông mong mà đối đãi.

"Kẻ này, chết!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 237: Hàn Băng Liệt Diễm! Thẩm Lãng Lại Giết Người Cả Nhà!

Hắc Thủy Đài đã từng cùng ngân y Tuần Sát Ti thuộc về một tổ chức, một văn một võ, trợ giúp quốc quân giám sát thiên hạ.

Về sau đám văn võ đại thần hợp mưu hợp sức, rốt cục đem cái này siêu cấp quái vật tổ chức chia tách, ngân y Tuần sát đã đưa vào Ngự Sử Đài, Hắc Thủy Đài độc lập ra.

Đương nhiên coi như hiện tại, ngân y Tuần Sát Ti cứ việc lệ thuộc vào Ngự Sử Đài, nhưng vẫn như cũ nghe lệnh của Hắc Thủy Đài Đại đô đốc.

Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách, là một cái thần long kiến thủ bất kiến vĩ nhân vật, nghe nói hắn võ công tuyệt đỉnh, hoàn toàn không thua gì Yến Nan Phi chờ đại tông sư.

Nhưng là thế giới này quyền thế thứ nhất.

Người có quyền cao chức trọng coi như võ công lại cao, cũng không yêu biểu hiện ra võ công của mình.

Trương Xung võ công liền rất cao, nhưng chỉ từ hắn chức quan vượt qua Ngũ phẩm về sau, liền chưa từng có động thủ qua.

Tại Việt Quốc luận quyền thế, luận đám người e ngại trình độ, vị này Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách tuyệt đối xếp hạng hàng đầu.

Thậm chí đàm luận Diêm biến sắc.

Đi qua những trong năm này, Việt Quốc chết những này quyền thần, ai ra tay?

Diêm Ách.

Ninh Nguyên Hiến vẫn là Thái tử thời điểm, rất nhiều tướng lãnh quân đội ủng hộ Ninh Nguyên Vũ, bởi vì Biện Tiêu nam ném Việt Quốc đồng thời lựa chọn ủng hộ Ninh Nguyên Hiến, khiến cho hắn nháy mắt nghịch chuyển đoạt đích cục diện.

Ninh Nguyên Hiến leo lên vương vị về sau tiến hành đại thanh tẩy giết bao nhiêu người?

Có bao nhiêu trong quân quyền quý rơi đài, có bao nhiêu trong quân hào môn diệt tộc.

Động thủ chính là vị này Diêm Ách.

Về sau cái gọi là nói thị mưu phản án, cơ hồ tru diệt toàn tộc.

Lại về sau trước Bình Nam đại tướng quân Trác Quang Bặc (Chiêu Nhan cha) cái gọi là mưu phản án, cơ hồ lại là tru toàn tộc.

Động thủ vẫn như cũ là vị này Diêm Ách.

Đây là một vị chân chính Diêm Vương.

Chỉ bất quá năm gần đây hắn càng thêm trốn trong xó ít ra ngoài, lâu dài đều tại Hắc Thủy Đài bên trong không có đi ra ngoài, cũng không vào triều.

Vị này Diêm Vương đã nhiều năm không có xuất thủ, rất nhiều người đều chưa từng gặp qua hắn.

Bao quát Thẩm Lãng, từ đầu tới đuôi đều chưa từng gặp qua vị này Diêm Vương nửa mặt.

. . .

Hắc Thủy Đài là một cái tòa thành.

Toàn bộ là màu đen tảng đá xây thành, mỗi lần một chút mưa to thời điểm, trút xuống xuống tới nước mưa đều là phảng phất là màu đen.

Mà lại loại này tảng đá phảng phất trời sinh mang theo hàn khí.

Cũng giống như là bởi vì cái này Diêm Vương tọa trấn, vì lẽ đó toàn bộ Hắc Thủy Đài tòa thành thời thời khắc khắc đều là lạnh buốt.

Bất luận kẻ nào tiến vào, cũng nhịn không được muốn khẽ run rẩy.

Mặc kệ là quan viên vẫn là bách tính , bình thường cũng sẽ không đi qua nơi này, thà rằng quấn đường xa.

Bởi vì cái này Hắc Thủy Đài bên trong chết quá nhiều người, cảm giác không biết có bao nhiêu oan hồn chiếm cứ.

Mỗi lúc trời tối cách rất xa, đều phảng phất có thể nghe được từ Hắc Thủy Đài bên trong truyền đến quỷ khóc sói gào.

Đây mới thực là Địa Ngục, cực độ thâm hàn.

Mà lúc này Thẩm Lãng, liền bị áp tiến Địa Ngục.

Dẫn đầu bắt Thẩm Lãng chính là Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y.

Không sai, nghe xong danh tự chính là Yến Nam Phi đệ tử.

Hắc Thủy Đài rất nhiều võ sĩ, đều xuất thân từ Nam Hải kiếm phái.

Vũ An phủ Bá tước Tiết thị, tại Hắc Thủy Đài có to lớn phân lượng.

Tại Ninh Nguyên Hiến đoạt đích thời điểm, Vũ An phủ Bá tước kiên định đứng ở bên phía hắn, vì lẽ đó đạt được to lớn quyền thế.

Hắc Thủy Đài chỉ trung thành với quốc quân, nhưng bởi vì Tiết thị cùng Tam vương tử quan hệ thân mật, vì lẽ đó trong triều đều cảm thấy Hắc Thủy Đài ủng hộ Tam vương tử.

Đạt được loại thị cùng Tiết thị ủng hộ, Tam vương tử hoàn toàn có thể cùng Thái tử địa vị ngang nhau.

Tô Nan quyền thế ngút trời, thế lực của hắn tại triều đình mặt ngoài.

Mà Tiết thị cũng quyền thế ngút trời, chỉ bất quá núp trong bóng tối.

"Sư huynh, cái này chó mang đến." Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y nói.

Hắc Thủy Đài bên trong xưng hô tương đối đặc thù, đồng cấp ở giữa đều hô sư huynh đệ.

Mà lại đối chộp tới phạm nhân xưng hô cũng đặc biệt, nếu như bắt chính là một cái đại quý tộc liền nói cái này thú, nếu như bắt chính là một cái đại quan liền nói cái này chim, nếu như chộp tới chính là một tiểu nhân vật, liền xưng là chó.

Mà Thẩm Lãng ở trong mắt Hắc Thủy Đài, không hề nghi ngờ chính là một tiểu nhân vật.

"Vẫn là một đầu tiểu bạch cẩu a." Tòa thành bên trên thủ vệ hắc giáp võ sĩ Thiên hộ nhìn Thẩm Lãng một chút cười lạnh nói.

"Ầm ầm. . ."

Trên trời sấm chớp rền vang.

Yên Vĩ Y nói: "Mắt thấy là phải trời mưa, sư huynh mở cửa, các huynh đệ tốt nắm chặt thẩm vấn, vểnh lên không ra cái này tiểu bạch cẩu miệng, liền xốc hắn mông."

Đây đều là Hắc Thủy Đài tiếng lóng.

Vén mông là một loại phi thường tàn nhẫn hình phạt, không nói cũng được.

Tòa thành bên trên tên kia Thiên hộ nói: "Không vội."

Yên Vĩ Y nói: "Sư huynh, cái này mặc dù là một đầu tiểu bạch cẩu, nhưng vụ án này thông thiên."

Tòa thành bên trên thủ vệ Thiên hộ nói: "Không vội, tổ tông nói đầu này tiểu bạch cẩu có lẽ còn chưa đủ tư cách vào Hắc Thủy Đài, chờ một chút."

. . .

Thời gian quay lại đến trước đó, quốc quân vàng son lộng lẫy xa giá bên trong.

Lửa giận trút xuống về sau, Ninh Nguyên Hiến cả người liền phảng phất phun trào núi lửa.

Tròng mắt đều có chút đỏ bừng.

Hà Viên Viên nữ nhân này, hắn là thật tâm có chút thích.

Biện phi khí chất giống như là vợ chính thức của hắn.

Mà Hà Viên Viên tướng mạo không thể nói giống, nhưng ít ra đêm hôm đó, mặc vào đặc biệt váy sam, hát ra « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu » thời điểm, thật sự là phảng phất giống như là hắn mất đi nhiều năm vợ cả.

Sủng hạnh nàng một đêm, không có thấy đỏ, Ninh Nguyên Hiến cũng không có giết nàng, mà là sung quân về nhà giam lỏng, đồng thời thời khắc có người giám thị.

Vì lẽ đó đêm hôm đó Hà Viên Viên đi Lang quận quan dịch bái phỏng Thẩm Lãng một chuyện, quốc quân cũng đã nhận được báo cáo, lúc ấy trong lòng của hắn liền có chút không thoải mái.

Bị giam lỏng về sau, cơ hồ cách mỗi ba ngày Hà Viên Viên liền sẽ viết một phong thư tới, phía trước ba phần tư nội dung đàm luận thi từ, đằng sau một phần tư nội dung viết nàng đối Ninh Nguyên Hiến tưởng niệm.

Những sách này tin, nàng hành văn đều là cực giai.

Mà phần này di thư, hành văn ngay thẳng, có thể thấy được nội tâm bi phẫn.

Nhưng là tin cuối cùng đều như thế, đều là tình nguyện mổ bụng để quốc quân nhìn nàng trái tim.

Ninh Nguyên Hiến trong lòng trách cứ Hà Viên Viên mất trinh, vì lẽ đó đưa nàng giam lỏng hơn một năm.

Nhưng bây giờ nàng chết rồi, Ninh Nguyên Hiến trong lòng lại không nỡ.

Vì lẽ đó đối hại chết nàng người, cũng hận đến nghiến răng nghiến lợi, hận không thể rút gân lột da.

Huống chi cái này hại chết hắn người, cũng là hắn đã từng tương đối thích một người trẻ tuổi, càng có một loại phản bội cảm giác.

Quốc quân đem Hà Viên Viên di thư nhìn một lần lại một lần, lửa giận trong lòng càng ngày càng càng tràn đầy.

"Lê Chuẩn, ngươi nói cái này nhân tâm làm sao lại như thế lương bạc đâu?"

"Thẩm Lãng chỉ là một cái nhỏ người ở rể, vậy mà như thế lớn mật? Như thế nào ngoan độc? Vì giết một cái nho nhỏ Lý Văn Chính, cũng dám đem quả nhân đùa bỡn trong lòng bàn tay, vậy mà hại chết quả nhân ái thiếp, vậy mà nguyền rủa Thái tử."

"Người này là bực nào phát rồ?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn quỳ rạp dưới đất, không nhúc nhích.

"Lão cẩu, quả nhân đang hỏi ngươi đâu." Ninh Nguyên Hiến nghiêm nghị nói.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Lão nô có một câu không biết có nên nói hay không?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi cũng nói ra khỏi miệng, còn có cái gì có nên nói hay không? Ngươi đầu này lão cẩu cũng phải cùng ta khoe khoang tâm cơ sao?"

Lê Chuẩn nói: "Chuyện này thật trùng hợp."

Quốc quân bưng lên bên cạnh ướp lạnh nước ô mai uống một ngụm, phảng phất thoáng đè lại trong lòng nộ diễm.

Đúng vậy a?

Có chút xảo.

Biên cảnh cùng đi săn thất bại, Ninh Nguyên Hiến ở vào tức giận nhất thời điểm, cần một cái phát tiết miệng.

Cần giết người.

Lúc này Hà Viên Viên liền chết.

Thẩm Lãng liền bị kéo ra ngoài, trở thành miệng núi lửa pháo hôi.

Ninh Nguyên Hiến lạnh giọng nói: "Ngươi còn muốn vì hắn phân biệt? Kẻ này ngoan độc ngươi không phải không biết, hắn tài hoa hơn người, kinh điển thơ tùy tiện liền thốt ra, cái này thủ « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu » là hắn viết ra quả nhân không có chút nào kỳ quái. Lý Văn Chính cùng hắn có thù, hắn muốn hại chết Lý Văn Chính, động cơ mười phần. Kẻ này xảo trá cực hạn, cũng có năng lực bố cục."

"Tài hoa, động cơ, năng lực, hắn đều có! Vì lẽ đó chuyện này chính là hắn làm, trừ hắn cũng không có người khác."

Lê Chuẩn Đại công công nói: "Tóm lại, chuyện này chính là thật trùng hợp."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lão cẩu, hoạn quan không được tham gia vào chính sự."

"Vâng." Lê Chuẩn toàn bộ thân thể hoàn toàn quỳ rạp trên đất nói: "Lão nô không quan tâm Thẩm Lãng chết sống, nhưng là. . . Cũng tuyệt không nguyện ý gặp đến có người lợi dụng bệ hạ, mượn đao giết người."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến ánh mắt phát lạnh.

Sau đó, hắn ép buộc mình tạm thời từ nổi giận bên trong thoáng tỉnh táo lại một chút xíu.

Chuyện này vẫn như cũ muốn làm.

Hắn cũng tuyệt không bỏ qua cho bất kỳ một cái nào dám can đảm đùa bỡn hắn người, huống chi là Thẩm Lãng?

Nhưng là không thể tại Hắc Thủy Đài xử lý.

Trước đó Hắc Thủy Đài làm đều là đại án, cuối cùng một kiện chính là làm tức giận Viêm đế quốc Trác thị mưu phản án.

Trải qua Hắc Thủy Đài làm bản án, kết quả đều là diệt môn, cơ hồ đều là tru toàn tộc.

Ngôn Vô Kỵ gia tộc, Chiêu Nhan Trác thị gia tộc, cơ hồ toàn bộ diệt vong tại Hắc Thủy Đài.

Nếu như Thẩm Lãng bản án cũng từ Hắc Thủy Đài đến xử lý, như vậy sẽ cho thiên hạ tín hiệu gì?

Quốc quân muốn tru Kim thị toàn tộc?

Kim Trác vừa mới phong Huyền Vũ hầu, cái này trở mặt?

Loại nguy hiểm này tín hiệu, có thể là sẽ bức phản Kim Trác.

"Hạ chỉ, ban thưởng Kim Mộc Thông cử nhân công danh."

Kim Mộc Thông nguyên bản là Quốc Tử Giám sinh, trực tiếp có thể tham gia thi hội, liền tương đương với cử nhân.

Lúc này ban cho cử nhân, xem như càng thêm danh chính ngôn thuận, cũng coi là trấn an Kim thị.

"Hạ chỉ, đem Thẩm Lãng chuyển dời đến Đại Lý Tự thẩm vấn, từ Hắc Thủy Đài phái người chuyên trách trợ giúp Đại Lý Tự tra rõ án này."

Thoáng tỉnh táo lại về sau quốc quân, lại hạ hai đạo ý chỉ, lúc này khoảng cách bắt Thẩm Lãng ý chỉ vừa mới qua đi hơn nửa canh giờ.

Kể từ đó, Hắc Thủy Đài siêu cấp lực uy hiếp liền có thể tiếp tục giữ vững.

Diêm Ách cái này diệt tộc Đại Diêm Vương uy danh không rơi vào.

. . .

Hắc Thủy Đài tòa thành.

Đại đốc chủ Diêm Ách cũng là bởi vì nguyên nhân này, không nguyện ý tiếp nhận Thẩm Lãng vụ án này.

Quá nhỏ!

Thẩm Lãng phân lượng quá nhẹ.

Cũng không phải diệt tộc đại án, còn chưa đủ tư cách từ Hắc Thủy Đài chủ thẩm.

Thế giới này quá thực tế, ngay cả giết người đều giảng tư cách.

Ngươi nếu là cấp bậc quá thấp, ngay cả bị đại nhân vật giết tư cách đều không có.

Quả nhiên đợi một hồi.

Mới ý chỉ tới.

"Đem Thẩm Lãng áp giải đến Đại Lý Tự ngục giam, có Đại Lý Tự chủ thẩm, Hắc Thủy Đài phái chuyên môn phụ trợ."

Sau đó, Hắc Thủy Đài các võ sĩ lại đem Thẩm Lãng áp đi Đại Lý Tự ngục giam.

. . .

Kim thị biệt viện.

Ngũ vương tử thê tử Trác thị đang liều mạng trấn an Tiểu Băng.

Băng nhi bụng đã rất lớn, hai con mắt to xinh đẹp đỏ bừng, bờ môi run không ngừng.

Dư Khả Khả, Dư Hề Hề hai cái tiểu nha đầu cũng không dám nghịch ngợm, nước mắt rưng rưng ôm Tiểu Băng hai cái đùi, ý đồ tiến hành trấn an.

Băng nhi vuốt vuốt một cái nguy hiểm ám khí.

Bạo vũ lê hoa.

Nàng không biết võ công, mà lại tính cách cũng cực đoan.

Cứ việc Thẩm Lãng đã sớm đối nàng báo động trước qua, nhưng Thẩm Lãng chân chính bị bắt đi thời điểm.

Tiểu Băng cả người phảng phất đều muốn nổ tung.

Nàng không giống người khác còn có gia tộc, nàng cũng chỉ có cô gia một người.

Nàng tựa như là một cây dây leo, quấn quanh ở cô gia trên thân.

Hiện tại có người muốn đốt cái này dây leo.

Tiểu Băng nội tâm tràn đầy hủy diệt muốn.

Nàng chỉ tiếc trong tay bạo vũ lê hoa ám khí quá nhỏ, quá ít, nếu không nàng muốn dùng đến giết chết tất cả mọi người.

Trong thư phòng!

Kim Mộc Thông tại gõ chữ.

Giết, giết, giết, giết!

Không biết vì sao, hắn lúc này viết chương tiết tràn đầy ngang ngược sát khí.

Tỷ phu nhiều lần đã cảnh cáo hắn, khoảng thời gian này tuyệt đối không nên đi ra ngoài, đừng đi làm một chuyện gì.

Vì lẽ đó hắn chuyện gì cũng không thể làm.

Rất nhanh, một cái hoạn quan tiến vào Kim thị biệt viện, tuyên đọc quốc quân ý chỉ.

"Ban thưởng Huyền Vũ Hầu thế tử Kim Mộc Thông cử nhân công danh, khâm thử."

Tuyên chỉ về sau, cái kia hoạn quan trực tiếp đi.

Kim Mộc Thông vuốt vuốt trong tay ý chỉ.

"Kim An!"

Một võ sĩ chạy vội mà vào.

Kim Mộc Thông nói: "Ngươi dùng tốc độ nhanh nhất về nhà, đem sự tình nói cho phụ thân. Nếu có người muốn giết tỷ phu, kia. . . Vậy chúng ta nhà liền phản, phản."

Thẩm Lãng trước đó một mực nói cho Kim Mộc Thông, không cần làm một chuyện gì.

Nhưng Kim Mộc Thông vẫn là không nhịn được.

"Vâng!" Kim An chạy như bay.

. . .

Ninh Diễm cùng Thẩm Lãng lăn qua ga giường về sau.

Cả người đều không tốt.

Đầy trong đầu suy nghĩ lung tung, cả người tâm loạn như ma, tâm hoảng hoảng được dọa người.

Thậm chí không thể nhắm mắt, vừa nhắm mắt trong đầu liền hiển hiện cùng Thẩm Lãng những cái kia tình cảnh.

"Ninh Diễm, ngươi quá không có tiền đồ, không phải liền là nam nữ đi ngủ sao?"

"Thanh lâu những cái kia kỹ nữ, mỗi ngày đều phải ngủ mười cái nam nhân, các nàng sự tình gì đều không có, ta Ninh Diễm chẳng lẽ còn không bằng một cái kỹ nữ / phụ sao?"

Ai!

Lớn mông công chúa ví von, mãi mãi cũng là như vậy độc đáo.

Cũng chính là ở thời điểm này.

Bên ngoài cái kia hùng tráng vô cùng nữ võ sĩ vọt vào nói: "Công chúa không xong, không xong, Thẩm Lãng công tử bị Hắc Thủy Đài võ sĩ bắt lại."

Chính là vị kia thân cao tám thước, vòng eo cũng là tám thước, đồng thời thầm mến Thẩm Lãng cái kia.

"Cái gì?" Ninh Diễm cả người cơ hồ muốn nổ.

"Chộp tới chỗ nào?"

Béo tốt nữ võ sĩ đạo: "Hẳn là Hắc Thủy Đài ngục giam."

Ninh Diễm không nói hai lời, quơ lấy bảo kiếm, cảm thấy chưa đủ uy phong, lại quơ lấy một thanh đại đao, vọt thẳng ra ngoài.

"Tập kết tất cả võ sĩ, đi theo ta đi cướp ngục."

Sau đó, Ninh Diễm liền mang theo mười mấy cái nữ tráng sĩ, xông ra gia môn.

Kết quả Vân Mộng Trạch chặn nàng.

"Ngươi muốn đi đâu?"

"Đi Hắc Thủy Đài cướp ngục."

Vân Mộng Trạch nói: "Đầu tiên, ngươi mặc dù thụ Việt Vương sủng ái, nhưng Hắc Thủy Đài không phải ngươi có thể đụng. Ngươi cái này công chúa phân lượng quá nhẹ, còn không bị đen Diêm Vương để vào mắt, ngươi đi Hắc Thủy Đài cướp ngục, chỉ là lấy trứng chọi đá, cứ việc ngươi không có trứng."

"Tiếp theo, Thẩm Lãng muốn bị chuyển đi Đại Lý Tự ngục giam."

"Nhưng coi như Đại Lý Tự ngục giam, cũng không phải ngươi có thể cướp ngục. Nếu như ngươi đi cướp ngục, chẳng những không thể giúp Thẩm Lãng, ngược lại sẽ đem sự tình làm lớn chuyện."

Cọp cái nói: "Vậy làm sao bây giờ? Chẳng lẽ mắt của ta trợn trợn nhìn ta nam. . . Huynh đệ chết sao?"

Vân Mộng Trạch nói: "Ngươi yên tâm, hết thảy đều tại Thẩm Lãng trong lòng bàn tay. Mà bây giờ trọng yếu nhất chính là muốn ngăn cản Hắc Thủy Đài có ít người mượn cơ hội đối Thẩm Lãng tra tấn, bắt Thẩm Lãng là Vũ An phủ Bá tước Tiết thị người, Yến Nan Phi đệ tử Yên Vĩ Y, Tiết thị có bao nhiêu hận Thẩm Lãng? Ngươi cũng biết? A, ngươi không biết."

Ninh Diễm mông lớn ngốc nghếch, cái gì cũng không biết.

Cọp cái nói: "Ngươi miệng đầy nói nhảm, một câu hữu dụng đều không có, ngươi liền nói cho ta, phải làm gì?"

Vân Mộng Trạch nói: "Ngũ vương tử tiến cung xin tha, ngươi hẳn là lập tức đi Ninh Khiết trưởng công chúa nơi đó, để nàng ngăn cản Hắc Thủy Đài người cho Thẩm Lãng tra tấn."

Cọp cái nói: "Hắc Thủy Đài người vì sao phải nghe sư phụ?"

Vân Mộng Trạch nói: "Bởi vì ngươi cô cô đã từng là Hắc Thủy Đài người."

"Nói nhảm nhiều như vậy, vì cái gì vừa tiến đến không nói cho ta?" Ninh Diễm quay đầu ngựa lại, hướng phía Ninh Khiết trưởng công chúa phủ phóng đi.

. . .

Ninh Diễm công chúa xông vào tĩnh lư.

"Sư phụ, sư phụ, không xong."

"Thẩm Lãng bị bắt đi, chộp tới Đại Lý Tự ngục giam, Hắc Thủy Đài người muốn đối hắn tra tấn, ngươi nhanh đi cứu hắn."

Ninh Khiết trưởng công chúa mở ra đôi mắt đẹp nói: "Thẩm Lãng bị bắt đi, ngươi như thế hoảng làm cái gì?"

Nếu như là đại ngốc bị bắt, Ninh Khiết sẽ còn lo lắng một chút.

Đối với Thẩm Lãng, Ninh Khiết liền không lớn quan tâm.

"Ngươi cũng đừng có quản, tóm lại cô cô ngươi mau đi cứu người đi."

Ninh Khiết nói: "Thẩm Lãng lần này phạm sự tình rất lớn, bệ hạ triệt để tức giận, ai cũng cứu không được."

Ninh Diễm không khỏi kinh ngạc: "Cô cô, làm sao ngươi biết?"

Ninh Bất Ngạnh trưởng công chúa nhìn Ninh Diễm một chút.

Nàng một mực không cho phép Ninh Diễm xưng sư phó của nàng là có đạo lý, ngực to mà không có não, quá mất mặt.

Ninh Khiết võ công siêu cao, gần với mấy cái đại tông sư, từng tại một đoạn thời gian rất dài bên trong đại biểu quốc quân tại Hắc Thủy Đài đảm nhiệm trọng yếu chức vụ.

Mặc dù bây giờ tính lui ra ngoài, ẩn cư ở tĩnh lư, nhưng vẫn như cũ sự tình gì đều biết.

Rất nhiều tình báo đều muốn báo cáo nàng, nàng phân lượng là rất cao.

Nàng này tuyệt mỹ, nhưng vì sao Thẩm Lãng mỗi một lần nhìn thấy nàng đều phi thường khó chịu?

Bởi vì nàng trường kỳ tại Hắc Thủy Đài dạo qua, giết người quá nhiều, nội tâm biến thái, phụ năng lượng bạo rạp.

Nàng vì cái gì X lãnh đạm?

Đương nhiên cũng là bởi vì giết người quá nhiều, cực hình quá nhiều, gặp qua tội ác quá nhiều.

Ninh Diễm nói: "Cô cô, thật ai cũng cứu không được Thẩm Lãng sao? Ta đi cầu phụ vương đâu?"

Ninh Khiết nói: "Ai cũng cứu không được, ngươi đi cầu bệ hạ sẽ chỉ tăng thêm tội danh của hắn? Ngươi. . . Bị hắn ngủ?"

Ninh Diễm cổ co rụt lại, sau đó bỗng nhiên ưỡn ngực một cái nói: "Không, là ta bắt hắn cho ngủ, ta nhịn không được."

"Nghiệp chướng." Ninh Khiết nói: "Nam nữ chút chuyện này không có gì, ngươi coi như hắn chết đi, không cần để ý. Nam nhân còn nhiều, Thẩm Lãng chết thì đã chết."

"Không được. . ." Ninh Diễm khóc lớn nói: "Nàng đã cứu tính mạng của ta, chúng ta là anh em, ta làm sao có thể ngồi nhìn mặc kệ, ta nhất định phải cứu hắn."

Ninh Khiết nhắm mắt lại không để ý tới.

"Ngươi yêu như thế nào liền như thế nào? Ngươi đi cướp ngục ta cũng không có ý kiến."

Ninh Bất Ngạnh xác thực không có ý kiến.

Cọp cái Ninh Diễm coi như đi cướp ngục, sẽ chỉ tăng thêm Thẩm Lãng tội danh, Ninh Diễm cùng lắm thì chỉ là bế môn hối lỗi, không có việc gì.

Mà lại, chỉ bằng mượn nàng thủ hạ mấy trăm người muốn cướp ngục?

Quả thực là nằm mơ.

"Ta mệt mỏi, ngươi đi đi." Ninh Bất Ngạnh trưởng công chúa thản nhiên nói.

Cọp cái Ninh Diễm kinh ngạc nhìn qua cô cô.

Phảng phất lần thứ nhất nhận biết nàng.

Cũng đúng là lần thứ nhất chân chính nhận biết.

Trước đó cứ việc Ninh Khiết luôn miệng nói không cho phép nàng hô sư phụ, chỉ cần hô cô cô, Ninh Diễm cảm thấy đây chỉ là một loại trò đùa.

Hiện tại xem ra, Ninh Khiết là thật ghét bỏ nàng.

Trước đó mỗi một lần Ninh Diễm đều hoành hành bá đạo, Ninh Khiết tĩnh lư không khen người tiến đến, nàng đều như không có người bên ngoài xâm nhập.

Trước đó nàng mỗi một lần mời cô cô hỗ trợ, Ninh Khiết cứ việc nhíu mày, nhưng đều ra tay giúp đỡ.

Vì lẽ đó Ninh Diễm cảm thấy, vị sư phụ này cô cô là thương nàng, thích nàng.

Hiện tại xem ra, nàng thật suy nghĩ nhiều.

Vị này Ninh Khiết cô cô tâm lạnh như sắt, đối nàng Ninh Diễm không kiên nhẫn cũng là thật, chỉ bất quá liền như là đối hài tử hồ nháo đồng dạng, liều mạng chịu đựng đi.

Ninh Diễm tại Ninh Khiết trong suy nghĩ, không có phân lượng gì.

Lập tức, Ninh Diễm nước mắt lập tức liền trào ra.

Nguyên lai nhìn thấu lòng người là lạnh như vậy, như thế để người khổ sở.

May mắn ta trước đó là một người ngu, cái gì đều nhìn không thấu.

Ta Ninh Diễm luôn miệng nói là quốc đô một phương bá chủ, liền không có ta không làm được sự tình.

Nhưng mà trên thực tế, ta chính là một chuyện cười, ta chẳng phải là cái gì, ta cái gì phân lượng đều không có.

Cọp cái Ninh Diễm công chúa rời đi tĩnh lư, sau khi ra cửa vốn định liều mạng nhịn xuống.

Nhưng vẫn là không nhịn được, nước mắt tuôn trào ra.

Sau đó biến thành khóc lớn.

Căn bản cũng không có người quan tâm ta.

Ta Ninh Diễm chẳng phải là cái gì, ta cái gì đều không làm được.

Phụ vương dung túng ta, nhưng hắn không quan tâm ta, nếu không cũng sẽ không đem ta gả cho một cái đồ biến thái nam nhân.

Cô cô cũng không quan tâm ta, căn bản liền không có coi ta là thành một chuyện, thậm chí coi ta là thành nàng sỉ nhục.

Các huynh đệ khác tỷ muội, càng là không có người quan tâm ta.

Mẫu thân sau khi qua đời, liền không có người chân chính yêu thương nàng.

Ninh Diễm lập tức cảm thấy cô lập bất lực, toàn bộ to như vậy quốc đô, phảng phất đã không có chỗ an thân.

Ngẩng đầu nhìn lên, lập tức gặp được một đôi ánh mắt ân cần.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch, nàng bằng hữu duy nhất.

"Ca. . ." Ninh Diễm vọt tới.

Lúc đầu muốn trực tiếp đầu nhập Vân Mộng Trạch ôm ấp, nhưng không biết vì sao ngừng lại.

Phảng phất đầu nhập ngực của hắn, là một kiện mất trinh sự tình đồng dạng.

Quái, ta chẳng lẽ còn cần vì ai thủ trinh sao?

Vân Mộng Trạch cẩn thận từng li từng tí đưa tay đập Ninh Diễm đỉnh đầu, nói: "Ninh Khiết trưởng công chúa không giúp đỡ? Khó chịu đi."

Ninh Diễm nước mắt tuôn ra nói: "Ca, căn bản không có người quan tâm ta, ta cái gì đều không làm được, ta cũng cứu không được Thẩm Lãng."

Vân Mộng Trạch nói: "Chúng ta đều là người vô dụng, ta đã sớm phát hiện, mà ngươi vừa phát hiện sao, ngu xuẩn rất tốt không phải sao? Xem thấu thế giới này chân tướng, tự nhiên cũng không có khó như vậy qua."

Ninh Diễm nói: "Vậy kế tiếp chúng ta phải làm gì?"

Vân Mộng Trạch nói: "Ngươi không phải là muốn cướp ngục sao? Vậy ca ca theo ngươi đi cướp Đại Lý Tự ngục giam."

Ninh Diễm nói: "Chúng ta người quá ít, căn bản cướp không được ngục."

Vân Mộng Trạch rơi: "Đem sự tình làm lớn chuyện là được rồi."

Cọp cái Ninh Diễm nói: "Được, vậy chúng ta liền đi cướp ngục."

Sau đó, Ninh Diễm công chúa trở mình lên ngựa, rống to: "Tất cả mọi người nghe, đi với ta Đại Lý Tự cướp ngục."

Sau đó, đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch cùng quốc đô tai họa Ninh Diễm công chúa, suất lĩnh lấy hơn một trăm tên nữ tráng sĩ phóng tới Đại Lý Tự ngục giam.

Hùng hùng hổ hổ bắt đầu cướp ngục.

Ta Ninh Diễm là một cái người vô dụng, là một chuyện cười, nhưng tuyệt đối không phải một cái ổ vô dụng.

Thẩm Lãng, ta coi như cứu không được ngươi, cũng đánh bạc tính mệnh đi cứu.

Dốc hết toàn lực!

. . .

Tô Nan muội muội Tô Phi, diễm mỹ tuyệt luân, mặc dù đã bốn mươi, nhưng nhìn qua nhiều nhất chừng ba mươi tuổi.

Lục vương tử Ninh Cảnh tại cho mẫu phi gõ bả vai, Tô Phi một mặt ôn nhu yêu chiều.

Lại nhìn trước mặt quỳ trên mặt đất Ninh Chính, Tô Phi nhíu mày chán ghét.

Cái này không rõ nhi tử, kém chút cho nàng mang đến đại họa.

Dáng dấp thấp tráng không nói, còn đen như vậy, cái cằm bớt nhất là đáng chú ý.

Hơn nữa còn là một người cà lăm.

Hắn vừa sinh ra tới thời điểm, liền phát sinh lưu tinh trụy địa, đập chết mấy chục người, thiêu hủy trên trăm gian nhà dân.

Lúc đầu vừa sinh ra tới liền bị chết đuối, là tỷ tỷ của nàng Tô Bội Bội nhiều chuyện, nói một câu hổ dữ không ăn thịt con.

Câu nói này mặc dù cứu Ninh Chính cái này tai tinh, nhưng là cũng triệt để chọc giận quốc quân.

Vì lẽ đó từ nhỏ đến lớn, Tô Phi liền rốt cuộc không có nuôi qua Ninh Chính, coi như làm không có sinh qua.

"Thẩm Lãng cái kia nghiệt súc chết thì đã chết, ngươi cái gì gấp?" Tô Phi âm thanh lạnh lùng nói: "Ninh Chính, ngươi cho tới bây giờ đều không có tới nhìn qua ta, chưa từng có bước vào ta trong cung nửa bước, lúc này quỳ trước mặt ta giả hiếu tử? Không cần."

Nơi này không có bất kỳ người nào tại, nàng không cần diễn kịch.

Lục vương tử Ninh Cảnh nói: "Ninh Chính, cái này Thẩm Lãng đắc tội chúng ta Tô gia không phải lần một lần hai, chết vừa vặn."

Lời này vẫn chưa nói xong, Tô Phi lập tức bưng kín nhi tử miệng.

Ở đây tại sao có thể nói chúng ta Tô gia?

Ngươi Ninh Cảnh là quốc quân nhi tử, là Ninh thị, không phải Tô thị.

Bất quá cũng may đã triệt để che đậy tả hữu, không có người nghe thấy.

Ninh Chính một đầu dập đầu trên đất, run rẩy nói: "Mời mẫu phi chuyển cáo Tô hầu gia, Thẩm Lãng nguyện ý rời đi quốc đô, trở về Huyền Vũ thành, mời hắn nể tình đi qua quan hệ thông gia phân thượng thủ hạ lưu tình."

Tô Phi lạnh giọng nói: "Ninh Chính, lời này của ngươi ta liền nghe không hiểu. Thẩm Lãng là tự mình tìm đường chết chọc giận tới quốc quân, quan Tô thị chuyện gì?"

Lục vương tử Ninh Cảnh cười lạnh nói: "Ninh Chính ngươi thật đúng là ăn cây táo rào cây sung a, Tô hầu gia là cữu cữu ngươi, Thẩm Lãng chẳng qua là một cái ti tiện người ở rể, dạng này chó hoang chết cũng đã chết, muốn cái gì gấp? Chẳng lẽ lại Kim thị gia tộc sẽ còn vì hắn mà tạo phản hay sao? Trước đó quan tâm Thẩm Lãng, là bởi vì hắn còn hữu dụng, hiện tại Huyền Vũ Hầu tước vị đều đã tới tay, Thẩm Lãng cái này chó đồng dạng người ở rể cũng vô ích, hắn mà chết, đại khái là Ninh Chính ngươi sẽ khóc hai tiếng đi, Kim Mộc Lan sẽ còn vui mừng hớn hở tái giá đâu, dù sao lại không có ngủ qua, bụng cũng không có lớn, không phải vẫn luôn nói Thẩm Lãng không được nha, vậy liền không cần phung phí của trời, lãng phí Kim Mộc Lan cái này mỹ nhân tuyệt thế."

Ngũ vương tử Ninh Chính run rẩy nói: "Mẫu thân, thật không thể thủ hạ lưu tình sao?"

"Cút!" Tô Phi nhắm lại đôi mắt đẹp: "Người tới, đem cái này vật chẳng lành ném ra."

Từ bên ngoài tiến đến hai cái võ sĩ trực tiếp dắt lấy Ninh Chính, ném ra ngoài.

Là thật ném ra.

. . .

Từ dưới đất bò dậy Ninh Chính, vươn tay xóa đi trên trán vết máu.

Mặc dù hắn là dựa theo Thẩm Lãng nói phân phó đang diễn trò.

Nhưng. . . Vẫn cảm thấy vô cùng bi phẫn.

Ta Ninh Chính thật sự là một cái người vô dụng, thật sự là một cái phế vật a.

Lẽ ra hắn trình diễn xong, hắn là liền đi.

Nhưng là, hắn không cam tâm không làm gì.

Liền xem như phế vật, cũng phải dốc hết toàn lực không phải sao?

Thế là, hắn tiến về Biện phi cung điện.

Đây là hắn lần thứ nhất cầu kiến Biện phi, quốc quân sủng ái nhất Biện phi.

. . .

Biện phi che nhô lên bụng dưới, nhìn qua trước mặt quỳ trên mặt đất ngũ vương tử Ninh Chính.

Ninh Chính cà lăm, vì lẽ đó tự ti, cơ hồ xưa nay không vào cung, càng sẽ không cùng quốc quân những này phi tần ở chung.

Mà lại Vương tộc có cái gì hoạt động khánh điển, Ninh Chính đều rất tự giác cáo bệnh ở nhà, quốc quân cũng làm hắn không tồn tại.

Vì lẽ đó, Biện phi cơ hồ chưa từng gặp qua cái này truyền thuyết bên trong cà lăm vương tử, vật chẳng lành.

"Biện mẫu phi, Thẩm Lãng tinh thông y thuật là một nhân tài, cầu ngài xuất thủ tương trợ."

Biện phi nghe nói như thế, hơi có chút không thích, ngươi đây là tại nguyền rủa ta sao?

Bất quá giọng nói của nàng ôn nhu nói: "Ninh Chính, ngươi cũng biết hậu cung không được can chính. Như Thẩm Lãng trong sạch, bệ hạ nhất định sẽ theo lẽ công bằng xử lý."

Ninh Chính nói: "Hiện tại phụ vương không tại quốc đô, có người muốn thừa cơ hại Thẩm Lãng. Hắc Thủy Đài bên trong có Thẩm Lãng cừu nhân, nhất định sẽ mượn cơ hội đối với hắn động cực hình. Ninh Chính thỉnh cầu biện mẫu phi truyền một câu, để Hắc Thủy Đài người thẩm vấn về thẩm vấn, nhưng không nên động hình. Thẩm Lãng người yếu, gánh không được đại hình."

Biện phi ôn nhu nói: "Ngươi lòng có thương hại cái này rất tốt, nhưng là ta dù sao cũng là phi tử, không tốt mở miệng can thiệp."

Ninh Chính nói: "Ninh Khiết cô cô đã từng thời gian dài tại Hắc Thủy Đài đảm nhiệm chức vụ, chỉ cần nàng ra mặt ngăn cản, Hắc Thủy Đài người liền sẽ không đối Thẩm Lãng tra tấn. Ngài chào hỏi một tiếng, Ninh Khiết cô cô nhất định sẽ ra mặt."

Đây là trăm phần trăm, Biện phi phía sau là Biện Tiêu, mà lại là quốc quân sủng ái nhất phi tử.

Biện phi do dự thật lâu, ôn nhu nói: "Ninh Chính, ta thật rất muốn giúp bận bịu, nhưng là hậu cung không được can chính, đây là một đầu thiết luật."

Ninh Chính dập đầu chảy máu nói: "Khó xử biện mẫu phi, Ninh Chính cáo từ."

Đi ra cung sau.

Ninh Chính lạnh cả người, cảm giác toàn bộ quốc đô khổng lồ như thế, phảng phất cũng không có hắn đứng thẳng chỗ.

Ta Ninh Chính, đúng là như thế vô dụng sao?

. . .

Đại Lý Tự trong ngục giam.

Thẩm Lãng lẳng lặng ngồi tại chỗ.

Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y ánh mắt tàn nhẫn, nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Thật sự là không dễ dàng a, ngươi rốt cục rơi xuống trong tay chúng ta."

Hắn nói chúng ta, không phải chỉ Hắc Thủy Đài, mà là chỉ Tiết thị gia tộc.

Tiết thị gia tộc hai mươi năm trước bán Kim Vũ bá tước, để Huyền Vũ bá tước phủ lâm vào tai hoạ ngập đầu.

Trước đây không lâu, Kim thị gia tộc thời khắc nguy hiểm nhất, Tiết thị gia tộc đến đây từ hôn nhục nhã Kim thị.

Ẩn Nguyên hội đến đây tác thủ nợ nần thời điểm, Tiết thị thế tử Tiết Bàn cũng đến đây ép trả nợ.

Kim thị gia tộc đối Tiết thị ân trọng như núi.

Mà Tiết thị thời thời khắc khắc đều nhớ muốn đem Kim thị đưa vào chỗ chết.

Luận đáng xấu hổ, Tiết thị cùng Tô thị là giống nhau như đúc.

Chỉ bất quá bởi vì Tô Kiếm Đình tập kích Huyền Vũ bá tước phủ, đả thương Mộc Lan cùng nhạc mẫu, Thẩm Lãng lúc này mới đem thứ nhất diệt tộc mục tiêu đặt ở Tô thị trên thân.

Không nghĩ tới, Tô thị gia tộc yếu hại Thẩm Lãng thời điểm, cái này Tiết thị gia tộc chó săn không kịp chờ đợi xuất thủ.

"Thẩm Lãng, ngươi biết chúng ta Hắc Thủy Đài có bao nhiêu loại cực hình sao? Mấy trăm loại, hoàn toàn không giống nhau."

"Ngươi biết mộc xuyên ruột sao?"

"Ngươi biết vén mông sao?"

"Ngươi chỉ cần muôi múc lòng đỏ trứng sao?"

"Ngươi biết lột da gà sao?"

"Ngươi yên tâm, ngươi đắc tội qua chúng ta Tiết thị, ta nhất định khiến ngươi nếm khắp tất cả hình phạt, nhất định khiến ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong."

Ngay sau đó, Yên Vĩ Y lạnh giọng nói: "Phạm nhân Thẩm Lãng, lập tức cung khai! Ngươi là thế nào hãm hại Hà Viên Viên quý nhân để nàng mất đi lạc hồng. Ngươi là như thế khi quân, như thế nào vu oan Lý Văn Chính nguyền rủa Thái tử, ý đồ nhấc lên triều đình đảng tranh?"

"Không khai? Vậy cũng đừng trách bản quan tàn khốc, đại hình hầu hạ."

"Lên trước một cái đỏ bàn ủi, tại ngươi tiểu bạch kiểm bên trên đóng một cái con dấu, xem như cho hôm nay đại hình mở một chút dạ dày."

Sau đó, Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y quơ lấy nung đỏ bàn ủi.

Cái này nếu là đặt tại trên mặt, trực tiếp liền triệt để cháy rụi da thịt,

Loại thống khổ này cũng đã là cực hạn, huống chi cái này hình phạt đối với Hắc Thủy Đài đến nói, vẻn vẹn chỉ là thức nhắm một chồng.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Trừ phi quốc quân người đứng bên cạnh thẩm vấn, nếu không ta sẽ không mở miệng."

Yên Vĩ Y thấp giọng nói: "Ta cũng không có muốn ngươi mở miệng a, ta chỉ là mượn cơ hội muốn tra tấn ngươi mà thôi, nếm thử đỏ bàn ủi tư vị đi."

"Đây là ta cùng Tô Nan ở giữa đấu tranh, ngươi xem náo nhiệt gì? Đen Diêm Vương cũng không nguyện ý phản ứng việc này, ngươi lại tích cực." Thẩm Lãng nói: "Ngươi không thể đụng đến ta, không phải cả nhà ngươi sẽ chết tuyệt, hiện tại đã chết một nửa."

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Tỷ tỷ, tỷ phu của ngươi, phụ thân, mẫu thân, thê tử, đệ đệ các loại, tổng cộng một nhà mười năm nhân khẩu, đều chết hết."

"Ngươi còn có một ngôi nhà, tổng cộng tám miệng ăn. Tiểu thiếp của ngươi, ngoại thất, trọng yếu nhất còn có ngươi hai đứa con trai, bọn hắn là mạng ngươi rễ đúng không? Ngươi nếu là đụng đến ta một cọng tóc gáy, ngươi mặt khác một nhà còn lại tám miệng ăn cũng phải chết hết, chính ngươi cũng sẽ chết!"

"Không tin, ngươi đi xem một chút a, Yên Vĩ Y ngươi về thăm nhà một chút, hai ngươi nhà, trong đó một ngôi nhà đã chết hết a."

"Ngươi dám đụng đến ta một cọng tóc gáy thử nhìn một chút?"

Thẩm Lãng nói không sai! Yên Vĩ Y đi bắt Thẩm Lãng không lâu sau đó. Một tiếng sét thiểm điện. Vị này Hắc Thủy Đài Thiên hộ trong nhà bỗng nhiên tự đốt.

Chung quanh hàng xóm kinh hãi sau khi, hô to thiên khiển. Bởi vì người một nhà này, ỷ vào nhi tử tại Hắc Thủy Đài, làm đủ trò xấu.

Cái này đại hỏa bốc cháy sau căn bản giội không tắt, Yên Vĩ Y một nhà mười năm miệng, toàn bộ chết hết.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 238: Tam Ti Hội Thẩm! Một Kích Trí Mạng! Sinh Tử Đoạn

Nghe được Thẩm Lãng về sau, Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y biến sắc.

"Thẩm Lãng, ngươi cho rằng ta là ba tuổi tiểu nhi sao? Nơi này là quốc đô , người của ngươi chẳng lẽ dám đường hoàng giết người? Tự tìm đường chết sao?"

Thẩm Lãng nói: "Yến Thiên hộ, ta người làm sao lại giết người đâu? Ta Kim thị gia tộc nhất thủ quy củ, nhà ngươi làm đủ trò xấu, nói không chừng là sét đánh nhà ngươi bỗng nhiên lửa cháy, đem ngươi người nhà thiêu chết được sạch sẽ."

Yên Vĩ Y nghiêm nghị nói: "Ngươi cho rằng ta sẽ tin? Ngươi cho rằng ta sẽ tin? Ngươi dám nguyền rủa nhà ta, muốn chết, muốn chết!"

Sau đó, hắn lại một lần nữa quơ lấy nung đỏ bàn ủi, ngo ngoe muốn động.

"Thẩm Lãng, ngươi tên tiểu bạch kiểm này như là bị cháy rụi, khẳng định đặc biệt đẹp đẽ đi, ha ha ha!"

Mà vừa lúc này, một cái Hắc Thủy Đài võ sĩ vọt vào, tại Yên Vĩ Y bên tai nói một câu nói.

"Đại nhân, nhà ngài bị sét đánh lửa cháy, thế lửa lên được quá mạnh quá mạnh, không có người trốn tới, một nhà mười năm miệng, toàn bộ bị thiêu chết."

Lời này mới ra.

Yên Vĩ Y cũng giống như bị sét đánh.

Hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

Lại là thật?

Cha mẹ của hắn, ca ca tẩu tử của hắn, đệ đệ đệ muội các loại, cũng bị mất?

Chị dâu của hắn a, đệ tử của hắn muội a, liền cũng bị mất?

Ngay sau đó, Yên Vĩ Y hai con ngươi xích hồng, hướng phía Thẩm Lãng quát ầm lên: "Ngươi muốn chết, ngươi muốn chết a, ta là Hắc Thủy Đài người, ngươi dám giết cả nhà của ta? Ngươi muốn chết a?"

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Ta đã nói rồi, là sét đánh bốc cháy, là thiên khiển, chuyện không liên quan đến ta."

Yên Vĩ Y nghiêm nghị nói: "Khẳng định là có người phóng hỏa, bắt đến người không có? Bắt đến người không có?"

Cái kia Hắc Thủy Đài võ sĩ đạo: "Đại Lý Tự, Bình An huyện, bên trong phủ đô đốc nhân mã đều đi qua, không có phát hiện bất luận kẻ nào, cũng không có phát hiện bất luận cái gì phóng hỏa vết tích."

Yên Vĩ Y cơ hồ muốn điên rồi, quát ầm lên: "Liền xem như ban đêm, liền xem như đang ngủ, cũng không có khả năng một người đều không có trốn tới, làm sao có thể toàn bộ thiêu chết?"

Cái kia Hắc Thủy Đài võ sĩ cúi đầu không nói.

Sự tình xác thực phi thường quỷ dị.

Hiện trường không có phát hiện bất luận cái gì nhóm lửa đồ vật, củi khô cùng dầu hỏa đều không có.

Bốc cháy được phi thường đột nhiên, cơ hồ nháy mắt tự đốt.

Mà lại lên chính là Lục Hỏa, quỷ hỏa.

Chung quanh hàng xóm, phường chính đi cứu lửa thời điểm, phát hiện có chút hỏa diễm ngay cả nước đều giội không tắt.

Mà lại, trong nhà mười năm nhân khẩu, toàn bộ bị thiêu chết, một cái đều không có chạy ra.

Cực độ quỷ dị.

Vì lẽ đó rất nhiều hàng xóm đều nói Yến gia làm nhiều việc ác, lệ quỷ đến đây báo thù.

Yên Vĩ Y nổi giận, trong tay quơ lấy roi, bỗng nhiên hướng Thẩm Lãng quất tới.

"Ba. . ."

Quất vào Thẩm Lãng trên thân.

Nháy mắt, xuất hiện một cái huyết ấn.

Thẩm Lãng thân thể bỗng nhiên một trận run rẩy, đau đến con mắt đều tái rồi, hít sâu một hơi.

Hắn cho tới bây giờ không có bị chân chính hung ác đánh qua.

Lần này, trước nay chưa từng có kịch liệt đau nhức.

Nhưng là bình thường có một chút chút đau đều hô to gọi nhỏ Thẩm Lãng, lúc này lại không có lên tiếng, cũng chỉ là nhìn chằm

chằm cái này Yên Vĩ Y.

"Ngươi nhìn cái gì? Ngươi nhìn cái gì?" Yên Vĩ Y nghiêm nghị nói: "Ta đốt mù con mắt của ngươi, ngươi dám giết cả nhà của ta? Ngươi còn dám trừng ta, ta đâm mù con mắt của ngươi."

Lúc này , vừa bên trên cái kia Hắc Thủy Đài võ sĩ thản nhiên nói: "Đại nhân, ngài một ngôi nhà khác đã phái người đi bảo vệ, bất quá phu nhân cùng hai cái công tử buổi chiều ra ngoài dạo chơi, đến nay chưa về."

Lời này mới ra, Hắc Thủy Đài Yên Vĩ Y gương mặt run lên bần bật.

"Ta cái gì cũng không làm, ta cái gì cũng không biết." Thẩm Lãng nói: "Bất quá quốc đô cũng không yên ổn , lệnh công tử hẳn là bị cướp đi, nói không chừng một hồi liền sẽ đến muốn tiền chuộc."

Thẩm Lãng giọng nói phi thường bình tĩnh.

Nhưng là hắn quyết định, cái này Yên Vĩ Y toàn tộc hắn muốn giết đến sạch sẽ.

Coi như hai cái mười mấy tuổi nhi tử, cũng phải đưa đi Kim Sơn đảo đào quáng, trực tiếp lao dịch đến chết.

Sau một lát.

Yên Vĩ Y nhà một cái võ sĩ nhanh chóng vọt vào, đưa tới một cái hộp.

Hắn mở ra xem, là một cái tay, nữ nhân tay.

Còn có một tờ giấy:

"Yên Vĩ Y đại nhân, ngài thê tử độc chết qua năm nhà thương hộ chưởng quỹ, cũng là bởi vì cùng các ngươi làm đồng dạng sinh ý.

Ngài hai đứa con trai mười một tuổi thời điểm, liền bắt đầu tai họa láng giềng nữ hài, ta Khổ Đầu Hoan thay trời hành đạo, liền tạm thời thu ngài một nhà mấy cái.

Xin ngài chuẩn bị một trăm triệu kim tệ, chuẩn bị chuộc người."

Hắc Thủy Đài Yên Vĩ Y Thiên hộ thấy, toàn thân run rẩy.

Đây là lừa gạt quỷ sao?

Đạo tặc Khổ Đầu Hoan chỉ ở Thiên Nam hành tỉnh hành động, lúc nào đến quốc đô.

Mà lại để chuẩn bị một trăm triệu kim tệ tiền chuộc? Ngươi coi như đem Thái tử buộc đi, quốc quân cũng góp không ra một trăm triệu kim tệ, đừng nói một trăm triệu, liền xem như mười triệu kim tệ cũng không bỏ ra nổi đến, thậm chí càng ít đều không bỏ ra nổi tới.

Yên Vĩ Y bỗng nhiên rút đao nằm ngang ở Thẩm Lãng trên cổ, nghiêm nghị nói: "Nhi tử ta ở đâu? Ở đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Cẩn thận đao, thiên lý tuần hoàn, báo ứng xác đáng. Đao của ngươi mặc kệ cắt trên người ta cái kia một chỗ, nói không chừng tại con của ngươi trên thân liền cắt tới càng sâu."

Yên Vĩ Y nghiêm nghị nói: "Họa không kịp người nhà a!"

Thẩm Lãng nói: "Người nhà ngươi làm nhiều việc ác , dựa theo Việt Quốc luật pháp đã sớm đáng chết, Khổ Đầu Hoan cũng thật sự là thay trời hành đạo, người này nghe nói qua, tâm ngoan thủ lạt, nhưng xưa nay không lạm sát kẻ vô tội, hắn giết người, đều là đáng chết người."

"Mẹ ngươi chứ Khổ Đầu Hoan." Yên Vĩ Y gầm thét.

Hắn thật hận không thể đem Thẩm Lãng rút gân lột da, vận dụng mấy chục loại cực hình.

Nhưng là, hắn thật không dám.

Hắn hai đứa con trai đều tại trên tay đối phương.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Là Tô Nan muốn chơi chết ta, cùng các ngươi Hắc Thủy Đài không quan hệ, cùng Tiết thị gia tộc cũng không quan hệ, Diêm đại đốc chủ đều không có để ta tiến Hắc Thủy Đài tòa thành, chính là không muốn bị người mượn đao giết người. Ngươi chỉ là muốn giúp Tiết Lê hả giận, ngươi chỉ là muốn lấy lòng nàng mà thôi, cần gì phải lẫn vào, giá quá lớn."

Sự thật xác thực như thế.

Tiết Lê lần trước gặp thống khổ nhất tra tấn, nát háng nửa tháng, quả thực sống không bằng chết.

Mặc dù không có bất cứ chứng cớ gì là Thẩm Lãng gây nên, nhưng là trực tiếp làm có tội suy đoán chính là, bất kể có phải hay không là Thẩm Lãng làm, hắn cũng làm làm là.

"Yên Vĩ Y, đây là ta cùng Tô Nan ở giữa chiến tranh, ngươi căn bản không cần thiết quấy tiến đến, Tiết thị gia tộc cũng không cần thiết."

Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y nhắm mắt lại, dần dần để cho mình an tĩnh lại.

Trọn vẹn một hồi lâu, hắn mở mắt ra nói: "Thẩm Lãng, ta chỉ là một tiểu nhân vật, ngươi nhằm vào ta vô dụng. Có bản lĩnh ngươi tìm Tô Nan đi a? Ngươi giết cả nhà của ta vô dụng, ngươi có thể động Tô Nan một cọng tóc gáy sao?"

"Ta có thể không đối với ngươi tra tấn, có thể."

"Nhưng là ngươi không nên nghĩ phải sống đi ra, ngươi nhất định phải chết."

"Hiện tại muốn giết ngươi người không phải ta, là bệ hạ."

"Bởi vì ngươi phạm vào tội khi quân!"

"Đại Lý Tự người đâu? Ngự Sử Đài người đâu? Cùng nhau tiến đến hội thẩm đi!"

Hắc Thủy Đài người chính là siêu cấp bá đạo, phải chờ tới hắn mở miệng, Đại Lý Tự cùng Ngự Sử Đài người đến có thể tới.

Một lát sau Đại Lý Tự thiếu khanh vương kinh luân, Ngự Sử Đài hữu đại phu Trương Xung đi đến.

Đây chính là tam ti hội thẩm.

Quy cách phi thường cao!

Chỉ có thông thiên bản án, mới có thể xuất hiện tam ti hội thẩm.

Quốc quân có chỉ ý, Đại Lý Tự chủ thẩm, Hắc Thủy Đài trợ thẩm, Ngự Sử Đài giám sát.

. . .

Thẩm Lãng bị áp đi Đại Lý Tự nha môn.

Tam ti quan viên, ở vào cao đường phía trên.

Tam ti hội thẩm, chính thức bắt đầu!

Trên trăm tên võ sĩ đứng sững đại đường hai bên, uy vũ lãnh khốc.

Trong tay bọn họ cầm cũng không phải thủy hỏa côn, mà trực tiếp chính là chiến đao.

"Dưới đường thế nhưng là Thẩm Lãng?"

Thẩm Lãng nói: "Bái kiến ba vị đại nhân."

Đại Lý Tự thiếu khanh âm thanh lạnh lùng nói: "Thẩm Lãng, ngươi đã không quan không có chức, còn không quỳ xuống?"

Bên cạnh Trương Xung nói: "Vương đại nhân, Thẩm Lãng là bị tước đoạt Hồng Lư tự chủ bộ chức, nhưng là bệ hạ ban cho hắn cử nhân công dân còn không có tước đoạt."

Đại Lý Tự thiếu khanh nói: "Phạm vào như thế vụ án lớn, phạm vào tội khi quân, đều là muốn tước đoạt tất cả công danh."

Trương Xung nói: "Lúc này Thẩm Lãng chỉ là nghi phạm, quốc quân không có ý chỉ xuống tới, hắn ban cho cử nhân công danh liền vẫn còn, liền không cần quỳ xuống."

Lời này mới ra, Đại Lý Tự thiếu khanh lạnh lùng trừng Trương Xung một chút.

Trương Xung, ngươi vừa mới thoát ly lao ngục tai ương liền nhảy dựng lên rồi?

Ai cũng biết Thẩm Lãng phạm vào thiên đại bản án, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Ngươi còn dám lẫn vào tiến đến? Muốn chết sao?

Trương Xung cùng Đại Lý Tự đã là tử địch.

Trong nửa năm này, hắn tại Đại Lý Tự trong ngục giam có thể nói là nhận hết lạnh bạo lực tra tấn, thậm chí cơ hồ chết tại trong lao.

"Được thôi, không quỳ liền không quỳ." Đại Lý Tự thiếu khanh lạnh nhạt nói: "Thẩm Lãng, ngươi hẳn phải biết ngươi phạm vào tội gì đi, tội khi quân, phỉ báng nguyền rủa Thái tử tội, mặc kệ cái kia một đầu đều là hẳn phải chết không nghi ngờ, triệu ra tới đi, không cần đưa cho ngươi gia tộc gây tai hoạ."

Mà liền tại lúc này.

Mấy tên Hắc Thủy Đài võ sĩ xông tới nói: "Ba vị đại nhân, Kim thị biệt viện có ba cái võ sĩ nhanh chóng rời đi quốc đô, tiến về Thiên Nam hành tỉnh phương hướng, bị chúng ta bắt, chúng ta hoài nghi bọn hắn đây là muốn trở về Huyền Vũ Hầu tước phủ báo tin."

Một lát sau, Kim thị gia tộc ba cái võ sĩ bị dẫn vào.

Mỗi người trên thân đều vết thương chồng chất, máu me đầm đìa, hiển nhiên là trải qua một phen ác chiến mới bị cầm xuống.

Cầm đầu chính là Kim An, hắn là đi Huyền Vũ Hầu tước phủ truyền lời.

Kim Mộc Thông để hắn đem quốc đô hết thảy nói cho Huyền Vũ hầu, đồng thời nói nếu có người dám giết Thẩm Lãng, liền để phụ thân tạo phản.

Đây thật là hài tử lời nói.

Tại Thẩm Lãng bị bắt trước đó, liền đã có người đi Kim thị gia tộc báo tin.

Thẩm Lãng không khỏi thở dài một tiếng.

Hắn đã nói cho Kim Mộc Thông, không cần làm một chuyện gì, liền ở tại trong thư phòng gõ chữ.

Nhưng mập trạch vẫn là không có nhịn xuống.

Hắn thật vẫn còn một đứa bé, nhưng. . . Cũng là một cái hảo hài tử.

"Ngươi tên là gì?" Đại Lý Tự thiếu khanh lạnh giọng nói.

"Kim An."

"Thân phận gì?"

"Kim thị gia tộc võ sĩ."

Đại Lý Tự thiếu khanh lạnh nhạt nói: "Ngươi vội vội vàng vàng như thế chạy về Huyền Vũ thành muốn làm gì a? Là có người hay không để ngươi trở về báo tin, có phải là muốn giật dây Huyền Vũ hầu mưu phản a?"

Kim An nói: "Không phải a, chúng ta chỉ là bình thường thay quân, đồng thời mang đến thế tử cho Hầu gia thư nhà, không tin có thể rút ra kiểm tra."

Sau đó, một cái võ sĩ từ trong ngực hắn xuất ra thư nhà.

Quả nhiên chỉ là Kim Mộc Thông viết cho Kim Trác thư nhà, trong lòng cầu khẩn phụ thân để hắn về nhà.

"Lớn mật nô tài, ngươi sớm không quay về, muộn không quay về, hết lần này tới lần khác Thẩm Lãng bị bắt thời điểm trở về, nói bên trong có âm mưu gì?" Đại Lý Tự thiếu khanh lạnh giọng nói: "Có người sai sử ngươi đi làm cái gì? Có người để ngươi cùng Huyền Vũ hầu nói cái gì lời nói?"

Xem ra đối phương không chỉ muốn chơi chết Thẩm Lãng, còn muốn đem Kim Mộc Thông, Kim thị gia tộc cùng một chỗ lôi xuống nước a.

Quốc quân nhiều nhất nghi, bọn hắn chính là muốn đem Kim thị ý đồ tội mưu phản định ra.

Kim An nói: "Tiểu nhân chính là trở về thay quân, đồng thời cho thế tử đưa thư nhà, còn lại hoàn toàn không biết."

Đại Lý Tự thiếu khanh ánh mắt phát lạnh, chậm rãi nói: "Xem ra bất động đại hình, ngươi cái này kén ăn nô là sẽ không mở miệng."

"Có ai không, đại hình hầu hạ!"

Mấy tên Đại Lý Tự nha dịch tiến lên, bỗng nhiên đè xuống Kim An ba người, liền muốn vận dụng cực hình.

Kim An ba tên võ sĩ một trận cười lạnh, ngậm miệng không nói.

Ta Kim thị gia tộc võ sĩ chẳng lẽ sẽ sợ hình phạt? Muốn chúng ta cung khai, nằm mơ!

Thẩm Lãng nói: "Vương đại nhân, không cần khó khăn, ta đã nói rồi, để bên cạnh bệ hạ người tới thẩm vấn, ta mới có thể mở miệng. Nếu không ta nửa chữ cũng sẽ không nói."

Đại Lý Tự thiếu khanh cảm giác mình đã bị nhục nhã.

"Thẩm Lãng, ngươi nói là ta không có tư cách thẩm ngươi đúng không? Ngươi cho rằng ta không dám đối ngươi tra tấn đúng không?"

Lúc này Trương Xung ở bên cạnh nói: "Thẩm Lãng có cử nhân công danh, tước đoạt trước đó, không được tra tấn."

Đại Lý Tự thiếu khanh cười lạnh nói: "Được, được a! Vậy ta lập tức thượng tấu bệ hạ, để hắn hạ chỉ tước đoạt Thẩm Lãng hết thảy công danh."

Trương Xung nói: "Ta cũng sẽ thượng tấu, đem Thẩm Lãng nguyên thoại cáo tri bệ hạ."

Đại Lý Tự thiếu khanh nói: "Vậy liền cùng tiến lên tấu a."

Bên cạnh Yên Vĩ Y nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta cũng cùng tiến lên tấu, ta chân trước vừa mới bắt Thẩm Lãng, chân sau người nhà của ta liền chết hết. Ta ngược lại muốn xem xem, quốc quân dưới chân, lại có người dám dạng này công khai giết người? Giết Hắc Thủy Đài người, giết bệ hạ người?"

Sau đó, ba người đồng thời viết tấu chương.

Đồng thời dùng khoái mã Bắc thượng, bẩm báo quốc quân.

Ba phần tấu chương đưa ra ngoài về sau.

Đại Lý Tự thiếu khanh nói: "Trương Xung đại nhân, quốc quân không có tước đoạt Thẩm Lãng công danh, chúng ta không thể đối với hắn tra tấn. Vậy hắn gia nô, cũng có thể tra tấn đi, đại. . . hình hầu hạ!"

Trong miệng hắn chữ lớn, kéo thật dài âm phù.

Đây chính là ám chỉ Đại Lý Tự nha dịch, có thể đánh chết.

Đây chính là muốn ngay trước mặt Thẩm Lãng, đem ba cái Kim thị gia tộc võ sĩ đánh chết hai cái.

Rung cây dọa khỉ, giết gà dọa khỉ.

Thẩm Lãng ngươi đừng vội, đợi quốc quân tước đoạt ngươi công danh về sau, cái này cực hình sẽ đến lượt ngươi.

Hắc Thủy Đài Yên Vĩ Y ánh mắt băng hàn.

Thẩm Lãng, ta không đối với ngươi tra tấn, ngươi cho rằng Đại Lý Tự thiếu khanh liền sẽ bỏ qua ngươi?

Vị này vương trải qua luân thế nhưng là tô hệ một yếu viên.

Tô Nan muốn chơi chết ngươi, hắn có thể không tích cực?

Ngươi có thể giết ta cả nhà, chẳng lẽ ngươi có thể giết cái này vương trải qua luân cả nhà sao?

Nhà hắn liền không tại quốc đô, mà hắn tại quốc đô người nhà sớm đã bị Trấn Viễn hầu tước phủ bảo vệ.

Ngươi cho rằng hắn giống ta dạng này tiểu gia nhà nghèo, có thể dễ như trở bàn tay bị ngươi giết sạch sao?

Ngươi chờ xem!

Chờ lấy bệ hạ tức giận.

Ngươi dám giết Hắc Thủy Đài Thiên hộ gia quyến, ngươi dám giết quốc quân ưng khuyển gia quyến.

Muốn chết! Muốn chết!

Hiện tại, ngươi liền trơ mắt nhìn xem ngươi ba cái gia nô tươi sống bị đánh chết đi!

"Chậm đã tra tấn, ta có lời hỏi." Trương Xung bỗng nhiên nói.

Mà liền tại lúc này, bên ngoài truyền đến nổ vang.

"Cướp ngục, cướp ngục!"

Một trận kịch liệt tiếng vó ngựa, càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Một nha dịch nhanh chóng vọt vào.

"Đại nhân, có người muốn cướp ngục."

Đại Lý Tự thiếu khanh vương trải qua luân, Trương Xung, còn có Hắc Thủy Đài Yên Vĩ Y đều sợ ngây người.

Ba người cùng nhau nhìn phía Thẩm Lãng.

Ngươi, ngươi điên rồi sao?

Vậy mà phái người đến cướp ngục?

Vậy mà vây công Đại Lý Tự?

Đây là mưu phản a!

Năm đó Đông Giang Bá tước dẫn binh tiến đánh Đông Giang phủ thành chủ, đều bị coi là mưu phản, gần như diệt tộc.

Ngươi Thẩm Lãng vậy mà phái người tiến đánh Đại Lý Tự?

Đông Giang phủ thành chủ mấy phẩm?

Tòng Lục phẩm mà thôi.

Đại Lý Tự mấy phẩm nha môn?

Tam phẩm a!

Triệt để mưu phản a.

Coi như không có tội khi quân, ngươi Thẩm Lãng cũng xong rồi, Kim thị gia tộc cũng xong rồi.

Đại Lý Tự thiếu khanh không những không giận mà còn lấy làm mừng.

Giận lệnh trí bất tỉnh a.

Đều nói Thẩm Lãng trí gần như yêu, thật sự là buồn cười a.

Đây là không có dính đến an nguy của mình, một khi quan hệ đến chính hắn tính mệnh, vậy mà bất tỉnh chiêu chồng chất.

Bây giờ lại vây công Đại Lý Tự.

Cái này mưu phản tội danh, ván đã đóng thuyền.

"Người tới, đi quốc đô bên trong phủ đô đốc, đi Xu Mật viện điều binh, tiêu diệt phản nghịch!" Đại Lý Tự thiếu khanh hạ lệnh.

Yên Vĩ Y cũng không nhịn được hạ lệnh: "Người tới, đi Hắc Thủy Đài, nói có người mưu phản, vây công Đại Lý Tự, dự định bắt cóc Thẩm Lãng, mời lão tổ tông xuất binh bình định."

"Vâng!"

Lập tức mấy đội sứ giả từ Đại Lý Tự nha môn chạy vội mà ra.

Trước khi chia tay hướng bên trong phủ đô đốc, Xu Mật viện, Hắc Thủy Đài.

Không lâu sau đó, liền có thể điều đến hơn vạn binh mã, cái gọi là bình định.

Nhưng mà, thanh âm kế tiếp để Đại Lý Tự thiếu khanh có chút ngây người.

"Ta là Tam công chúa Ninh Diễm, Đại Lý Tự có oan án, ta chuyên tới để giải oan."

"Ai dám ngăn cản ta, giết chết bất luận tội."

Đại Lý Tự thiếu khanh cùng Yên Vĩ Y lập tức giật mình.

Vậy mà là cái tai hoạ này?

Nàng là quốc quân Tam công chúa, chẳng lẽ muốn coi nàng là thành mưu phản sao? Nói đùa.

Vậy mà không phải Kim thị gia tộc võ sĩ đến cướp ngục?

"Ầm!"

"Ầm!"

Bên ngoài, Ninh Diễm dưới trướng hung hãn nữ tráng sĩ đã bắt đầu nhấc lên đầu gỗ xô cửa.

Trương Xung da đầu đều có chút run lên, không khỏi hướng Thẩm Lãng nhìn lại một chút.

Thẩm công tử, ngươi thật sự là đi tới chỗ nào trêu chọc ở đâu.

Ninh Diễm cái tai hoạ này cũng bị ngươi ngủ?

Ngươi bị bắt về sau, nàng vậy mà điên cuồng đến cướp ngục?

Cái này sẽ chỉ trêu ra càng lớn thị phi, sẽ chỉ càng thêm làm tức giận quốc quân.

Mấu chốt Thẩm Lãng cũng không biết a.

Ninh Diễm cái này cọp cái vậy mà lại điên đến tiến đánh Đại Lý Tự?

Đại Lý Tự thiếu khanh lớn tiếng nói: "Đi ngăn lại các nàng, ngăn lại các nàng. Nhưng là. . . Tuyệt đối không nên đả thương Tam công chúa."

Lập tức, Đại Lý Tự nha dịch cùng võ sĩ như thủy triều xông đi lên, ngăn cản Ninh Diễm.

. . .

Quốc quân nghi trượng khoảng cách quốc đô đã rất gần, không đến trăm dặm mà thôi.

"Giá, giá, giá. . ."

Bắc thượng quan đạo, một đội một đội kỵ sĩ nhanh như chớp, từ quốc đô bắc môn lao nhanh ra.

Mỗi một đội kỵ sĩ trên thân đều cõng một phần dâng sớ.

Có Ngự Sử Đài hữu đại phu Trương Xung, có Hắc Thủy Đài, có Đại Lý Tự, có trời càng bên trong phủ đô đốc, có Xu Mật viện.

Những này mật tấu cấp bậc một cái so một cái cao.

Bên trong mật tấu sự tình, một kiện so một kiện kinh người.

Nhưng là những này mật tấu vắng mặt hai người.

Thái tử cùng Tô Nan.

Thái tử có một phần mật tấu, chỉ là thỉnh tội tấu chương, nói giám quốc trong lúc đó xảy ra lớn như vậy nhiễu loạn, mời phụ vương giáng tội.

Mà Tô Nan trực tiếp cáo bệnh ở nhà, Xu Mật viện đều không có đi, biểu thị đây hết thảy sự tình đều không có quan hệ gì với ta.

. . .

Quốc quân nghi trượng tất cả quan binh, xem như triệt để không cần nghỉ ngơi.

Bởi vì quốc đô mật tấu một cái tiếp theo một cái tới.

Người không biết, còn tưởng rằng có người tiến đánh quốc đô.

Quốc quân cũng đã hai ngày ba đêm không có ngủ.

Lúc này, như là một con táo bạo nộ sư.

Trước mặt hắn, bày biện lít nha lít nhít mười mấy phần mật tấu.

Hắc Thủy Đài, Đại Lý Tự, Ngự Sử Đài, Thượng thư đài, Xu Mật viện, phủ thái tử các loại.

Những này dâng sớ, đều trước từ đại hoạn quan Lê Chuẩn chỉnh lý, sau đó một bản một bản đưa cho quốc quân.

Lê Chuẩn động tác vô cùng tự nhiên, đem Trương Xung cái kia một bản mật tấu đặt ở thấp nhất.

Quốc quân một bản lại một bản xem.

Càng ngày càng phẫn nộ, càng ngày càng nhìn thấy mà giật mình.

Thẩm Lãng lá gan lớn như trời, lá gan lớn như trời a.

Cũng dám giết Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y cả nhà, hơn nữa còn giả mạo Khổ Đầu Hoan danh dự, buồn cười a!

Còn bắt chẹt một trăm triệu kim tệ, ngươi cái này đem thiên hạ người đều là kẻ ngu sao?

Hắc Thủy Đài là cái gì?

Là quả nhân ưng khuyển a.

Quốc đô chính là thủ thiện chi địa, quả nhân dưới chân, ngươi nói giết người liền giết người?

Ngay sau đó, Đại Lý Tự thiếu khanh tấu chương.

Nói Thẩm Lãng bị bắt về sau, Kim thị biệt viện võ sĩ bí mật chạy về Huyền Vũ thành.

Ngươi đây là muốn làm gì? Là muốn để Huyền Vũ hầu Kim Trác mưu phản sao?

Là muốn uy hiếp quả nhân sao?

Sau đó tấu chương, càng làm cho hắn nổi giận.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch, Tam công chúa Ninh Diễm vậy mà tiến đánh Đại Lý Tự?

Điên rồi sao?

Thẩm Lãng đây là điên rồi sao?

Vậy mà giật dây quả nhân nữ nhi? Vậy mà giật dây đế quốc đại sứ?

Đây là muốn đem Vương tộc cùng Đại Viêm đế quốc đều lôi xuống nước sao?

Dụng ý khó dò, dụng ý khó dò!

"Phản, phản. . ."

"Muốn chết, muốn chết, muốn chết. . ."

Thẩm Lãng, ngươi cho rằng ta thật không dám giết ngươi sao?

Ngươi ỷ vào Kim thị gia tộc, vậy mà như thế phách lối sao?

Kim Trác?

Là con rể của ngươi khi quân trước đây, nguyền rủa Thái tử trước đây, đại nghịch bất đạo trước đây.

Quả nhân giết hắn, chẳng lẽ lại ngươi muốn làm phản hay sao?

Nhìn thấy quốc quân sát khí ngất trời.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: " bệ hạ, còn có cuối cùng một phần mật tấu, là Trương Xung."

"Không nhìn. . ." Quốc quân cả giận nói: "Trương Xung muốn nói điều gì? Không nhìn. . ."

Lại nói không nhìn, hắn lại tiếp nhận đi xem được tỉ mỉ.

Sau đó, khắp cả người băng hàn.

Trương Xung mật tấu, cơ hồ không quan hệ Thẩm Lãng.

Hắn phần này mật tấu rất dài.

Kỹ càng ghi chép Tô thị gia tộc hàng năm mậu dịch ra vào.

Kim thị gia tộc hàng năm muốn trợ cấp Khương quốc bốn vạn kim tệ trở lên.

Hắn đất phong mặc dù có hơn ba ngàn cây số vuông, nhưng địa thế rất cao, sản xuất không nhiều.

Ưu thế duy nhất chính là tài nguyên khoáng sản phong phú.

Như vậy Tô thị gia tộc chỗ nào nhiều tiền như vậy cung cấp nuôi dưỡng tư quân cùng Tam Nhãn Tà mấy ngàn mã tặc?

Chỗ nào nhiều tiền như vậy nuôi nhốt Thiên Tây hành tỉnh quan lại?

Nô lệ mậu dịch!

Đầu này đã nhìn thấy mà giật mình.

Nhưng càng khiến người ta rung động là, lũng đoạn buôn lậu.

Đương nhiên, lũng đoạn buôn lậu chuyện này bản thân không kinh người.

Kinh người là Tô thị gia tộc triệt để lũng đoạn cùng Sở quốc buôn lậu.

Ngô Việt sau đại chiến, Ngô quốc uể oải không chịu nổi.

Phía tây Sở quốc, liền trở thành Việt Quốc họa lớn trong lòng.

Việt Quốc hơn phân nửa quân đội, đều tại phía tây cùng Sở quốc giằng co.

Mặc dù còn chưa khai chiến, nhưng biên cảnh ma sát nhiều vô số kể.

Hai nước biên cảnh đã lẫn nhau phong tỏa, triệt để đoạn tuyệt mậu dịch trông lại.

Tại Ninh Nguyên Hiến trong lòng từ đầu đến cuối có một câu, sở càng ở giữa tất có đại chiến.

Chỉ bất quá Việt Quốc có Nam Ẩu quốc phản loạn, Sở quốc tại phía bắc cùng lương, vệ hai nước đều có lãnh thổ tranh chấp.

Song phương đằng không xuất thủ tay tới.

Nhưng toàn bộ phương nam cũng chỉ có thể có một cái bá chủ.

Ngô quốc đánh bại về sau, người bá chủ này ngay tại Sở quốc cùng Việt Quốc giữa hai cái sinh ra.

Mà bây giờ Trương Xung mật tấu bên trong, đem mỗi một số lượng theo đều viết tường tận vô cùng.

Mặc dù không có một câu nói thẳng Tô Nan cấu kết Sở quốc.

Nhưng ý sau lưng lại phi thường rõ ràng, Tô Nan trước lũng đoạn Khương quốc ngoại giao, sau đó thông qua Khương quốc cùng Sở quốc tiến hành đại lượng buôn lậu mậu dịch, hàng năm kiếm lấy hải lượng kim tệ.

Mà bên trong còn có càng nguy hiểm tín hiệu.

Tô thị gia tộc và Sở quốc chẳng lẽ vẻn vẹn chỉ là buôn lậu mậu dịch sao? Chẳng lẽ liền không có càng sâu giao dịch sao?

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến chính là như vậy.

Bình thường cay nghiệt dễ giận, mà lại nhất định phải phát tiết ra ngoài.

Thế nhưng là một khi quan hệ đến giang sơn xã tắc an nguy, hắn ngay lập tức sẽ tỉnh táo lại.

Hắn toà này núi lửa, phảng phất nháy mắt đình chỉ phun trào.

Cả người cảm xúc lập tức băng xuống dưới.

Vì lẽ đó, vẫn là Trương Xung lợi hại!

Hắn căn bản sẽ không từ chính diện chi viện Thẩm Lãng.

Muốn dập tắt quốc quân lửa giận làm sao bây giờ? Dẫn phát một trận càng lớn lửa giận.

Muốn lắng lại một kiện đại sự, liền tuôn ra một món khác càng lớn sự tình.

Thời khắc mấu chốt, sử xuất một kích trí mạng.

"Tô Nan có mật tấu sao?"

"Không có, cáo bệnh ở nhà đâu."

"Đạo tặc Tam Nhãn Tà, ngươi nghe qua sao?"

"Lão nô nghe qua."

"Thiên Tây hành tỉnh quan trường, có người thượng tấu qua Tam Nhãn Tà sao?"

"Không có."

Ninh Nguyên Hiến tiếp tục xem dâng sớ.

Trương Xung tại cuối cùng, tùy ý đề một câu.

Thẩm Lãng không nguyện ý cung khai nửa câu, nói nhất định phải quốc quân tâm phúc tại bên cạnh, mới bằng lòng cung khai hết thảy.

"Lê Chuẩn, ngươi đi một chuyến, tự mình thẩm vấn Thẩm Lãng, tội khi quân, nguyền rủa Thái tử một án, hại chết Hà Viên Viên một án, muốn triệt để điều tra rõ."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn dập đầu nói: "Phải."

Sau đó, hắn liền muốn thối lui.

Nhưng mà quốc quân nhìn Lê Chuẩn một chút, lại nói: "Ninh Kỳ, ngươi cũng đi, nhưng không cần nói, liền nhìn xem."

Ninh Kỳ, Tam vương tử, cùng Thái tử địa vị ngang nhau siêu cấp cự đầu.

"Nhi thần tuân chỉ!" Tam vương tử nói.

Quốc quân người này đa nghi, phái Lê Chuẩn một người đi còn không yên tâm, còn muốn phái Tam vương tử giám sát.

"Như Thẩm Lãng không cung khai, trực tiếp tước đoạt công danh, hắn tinh xảo yếu ớt, chịu không nổi hình phạt, cái gì cũng biết nói."

"Như Thẩm Lãng thật khi quân, thật nguyền rủa Thái tử, kia Kim Trác liền muốn đừng trách quả nhân vô tình!"

. . .

Đại Lý Tự bí mật hình phòng bên trong.

Đại thái giám Lê Chuẩn, đại biểu quốc quân tự mình thẩm vấn Thẩm Lãng.

Mà Tam vương tử lẳng lặng ngồi tại bên cạnh chỗ tối, không nói lời nào.

"Thẩm Lãng, quốc quân hỏi ngươi, Thái hậu sinh nhật đêm đó, Hà quý nhân hát kia thủ « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu », là ngươi để người bán cho nàng sao?"

Đây là bản án mấu chốt.

Thẩm Lãng nói: "Vâng!"

Lời này mới ra, đại hoạn quan Lê Chuẩn gương mặt run lên bần bật.

Tiểu tử, ngươi thật sự là muốn chết a.

Lão thân coi như muốn cứu ngươi, cũng cứu không được.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn lại hỏi: "Hà quý nhân đêm hôm đó quần áo, cũng là ngươi bán cho nàng sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không phải, học sinh sẽ chỉ làm thơ, sẽ không làm quần áo."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn lại hỏi: "Có người hối lộ cung đình họa sĩ, đem Hà Viên Viên họa (vẽ) được nhất là đáng chú ý, gây nên bệ hạ chú ý, là ngươi phái người hối lộ họa sĩ sao?"

"Không phải." Thẩm Lãng nói.

Lê Chuẩn nói: "Nhưng là cái kia cung đình họa sĩ đã cung khai, nói hối lộ hắn người chính là Kim thị gia tộc."

Thẩm Lãng kinh ngạc, biểu thị chấn kinh.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Lý Văn Chính trong nhà, đầu kia có lạc hồng còn có Hà Viên Viên lạc khoản tơ lụa thêu khăn, là ngươi vu oan sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không phải."

Lê Chuẩn lại nói: "Lý Văn Chính gầm giường cái hố bên trong nguyền rủa Thái tử tiểu nhân, là ngươi phái người chôn giấu sao? Là ngươi vì giết Lý Văn Chính mà vu oan sao? Là ngươi ý đồ dẫn phát triều đình đảng tranh, để quốc quân vì triều đình hòa bình mà nhanh chóng giết Lý Văn Chính sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không phải."

Lê Chuẩn lại nói: "Mấy ngày trước đó, Hà Viên Viên đi Lang quận quan dịch đi tìm ngươi, chuyện gì?"

Thẩm Lãng nói: "Nàng hỏi « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu » có phải là do ta viết?"

Lê Chuẩn hỏi: "Ngươi lúc đó trả lời thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Ta nói không phải, bởi vì ta không muốn gây phiền toái thân trên, nhưng bài ca này đúng là do ta viết, ta bán cho Hà Viên Viên."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nhắm mắt lại.

Cục diện trước mắt đối Thẩm Lãng đã cực độ bất lợi.

Chỉ cần cung khai « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu » là hắn viết, mà lại chuyên môn bán cho Hà Viên Viên.

Vậy cái này tội danh liền tẩy không sạch.

Tiểu tử a, lão hủ tận lực, muốn cứu đều cứu không được ngươi.

Lê Chuẩn nói: "Thẩm Lãng, vấn đề của ta hỏi xong. Tiếp xuống liền muốn tước đoạt ngươi tất cả công danh, liền muốn đối ngươi tam ti hội thẩm, liền muốn đối ngươi tra tấn. Ngươi còn có cái gì không có nói cho ta biết, hiện tại cùng ta nói còn kịp, đợi đến động đại hình, ngươi tiểu thân bản gánh không được."

Thẩm Lãng nói: "Công công, ta biết hết thảy đã toàn bộ cáo tri, Hà quý nhân chết thật không có quan hệ gì với ta."

Lê Chuẩn kích động nói: "Kia cùng ai có quan hệ? Trên người ngươi tội danh căn bản là tẩy không thoát."

Hắn thật sự là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Mà lúc này bên cạnh Tam vương tử nhẹ nhàng ho khan một tiếng.

Nhắc nhở Lê Chuẩn, ngươi chỉ là thay thế bệ hạ tra hỏi, không cần mang theo cá nhân cảm tình sắc thái.

Đại hoạn quan thở dài nói: "Vậy được đi, Thẩm công tử tự giải quyết cho tốt, vấn đề của ta kết thúc, tam ti hội thẩm đi."

Một lát sau, Đại Lý Tự thiếu khanh nói: "Điện hạ, Lê công công, bệ hạ tước đoạt Thẩm Lãng công danh đi, có thể đối với hắn tra tấn thẩm vấn đi."

Lê Chuẩn bất đắc dĩ, đang muốn gật đầu.

Mà lúc này bên cạnh Trương Xung thản nhiên nói: "Công công, Hà Viên Viên thi thể vừa mới vận đến, ta có phát hiện mới, nàng không phải tự sát, mà là hắn giết!"

Trương Xung nhàn nhạt hướng Thẩm Lãng nhìn lại một chút.

Cái tín hiệu này rất rõ ràng.

Trí mạng phản kích, bắt đầu!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 239: Thẩm Lãng Tuyệt Chiêu Phản Sát! Thắng

Lời này mới ra, Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y sắc mặt kịch biến.

"Tuyệt không có khả năng, Hà quý nhân tuyệt không có khả năng là hắn giết."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Vì sao không có khả năng?"

Yên Vĩ Y nói: "Lê công công có chỗ không biết, chúng ta phái đi bảo hộ Hà Viên Viên người khoảng chừng hai mươi mấy cái, có nam có nữ , bất kỳ cái gì thời điểm đều có người một tấc cũng không rời."

Thẩm Lãng nói: "Lúc ấy tại Lang quận quan dịch, Hà Viên Viên chính là độc thân đến đây thấy ta."

Yên Vĩ Y nói: "Đó là bởi vì ngươi võ sĩ đem tất cả mọi người chặn đường bên ngoài, chỉ cho phép Hà quý nhân một người đi vào."

Lê Chuẩn nói: "Ngươi nói tiếp."

Yên Vĩ Y nói: "Ba ngày trước đó, Hà quý nhân cơm tối không có ăn, cũng chỉ là uống một điểm rượu gạo, sau đó tiến vào trong phòng viết một phong thư. Bởi vì hắn cách mỗi ba ngày đều muốn cho bệ hạ viết một phong thư, chúng ta chỉ là phụ trách đưa tin, tuyệt không thể nhìn mỗi chữ mỗi câu. Viết xong tin sau nàng liền nằm xuống đi ngủ, chúng ta người liền giữ ở ngoài cửa."

Lê Chuẩn nói: "Không góc chết thủ vệ sao?"

Yên Vĩ Y nói: "Đúng, hoàn toàn không góc chết thủ vệ. Ngoài cửa, ngoài cửa sổ, trên nóc nhà đều có người, đừng nói một người, coi như một con ruồi cũng bay không đi vào."

Lê Chuẩn nói: "Kia nàng cụ thể là thế nào tự sát?"

Yên Vĩ Y nói: "Uống thuốc độc, đỏ phèn."

Đỏ phèn chính là thạch tín, kịch độc vô cùng, chí tử lượng 0.1 khắc.

Lê Chuẩn nói: "Người tới, đi trong cung mời nữ y tới kiểm tra thi thể."

"Vâng!" Một cái hoạn quan vội vàng mà đi.

Bởi vì Hà Viên Viên đã từng là quốc quân nữ nhân, chỉ có thể để nữ nhân tới kiểm tra thi thể.

Thế giới này không có chuyên môn pháp y, cũng không có nghiệm thi quan. Đê tiện thi thể liền từ Ngỗ tác tới kiểm tra, mà thân phận thân phận cao người liền có đại phu nghiệm thi.

Lê Chuẩn cũng không hỏi Trương Xung vì sao phán đoán Hà Viên Viên là hắn giết, hết thảy chờ nghiệm thi hoàn tất sau lại nói.

"Tiếp tục tam ti hội thẩm." Lê Chuẩn nói.

Đại Lý Tự thiếu khanh nói: "Kia tước đoạt Thẩm Lãng công danh một chuyện, tra tấn một chuyện?"

Lê Chuẩn nói: "Cái này không vội, như Hà Viên Viên là hắn giết, vậy cái này hai cũng không phải là một vụ án, trước thẩm Thẩm Lãng phải chăng khi quân một án."

. . .

Tam ti hội thẩm tiếp tục.

Vẫn như cũ là Đại Lý Tự chủ thẩm, Hắc Thủy Đài phụ thẩm, Ngự Sử Đài giám sát.

Lê Chuẩn công công ngồi tại bên cạnh, đại biểu cung nội giám sát.

Bất quá công đường bên ngoài cũng nhiều hai người, Tam công chúa Ninh Diễm cùng đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch, hai người này sở dĩ xông tới, chính là vì ngăn cản có người cho Thẩm Lãng tra tấn, còn lại bọn hắn cũng không cải biến được kết quả.

Đại Lý Tự thiếu khanh lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi đã cung khai « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu » bài ca này là ngươi viết đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Phải."

Đại Lý Tự thiếu khanh: "Vậy ngươi vì sao muốn đem bài ca này bán cho Hà quý nhân?"

Thẩm Lãng nói: "Trang bức, cua gái, trả thù Lý Văn Chính."

Đại Lý Tự thiếu khanh nghe được phía trước hai chữ không khỏi kinh ngạc?

Cái gì là trang bức?

Hai chữ này tách đi ra hắn đều biết, nhưng là tổ hợp lại với nhau, cũng không biết ý gì.

Nhưng nghe đến Thẩm Lãng nói sau hai nguyên nhân, hắn lập tức cuồng hỉ.

Tốt, ngươi Thẩm Lãng rốt cục cung khai.

Đại Lý Tự thiếu khanh bỗng nhiên vỗ kinh đường mộc nghiêm nghị nói: "Thẩm Lãng, ngươi rốt cục cung khai, ngươi vì trả thù Lý Văn Chính."

Thẩm Lãng nói: "Đúng a, ta là vì trả thù Lý Văn Chính."

Đại Lý Tự nói: "Vậy là ngươi như thế nào hãm hại Hà Viên Viên quý nhân, như thế nào đem nguyền rủa Thái tử tiểu nhân chôn ở Lý Văn Chính dưới giường? Nói!"

Thẩm Lãng nói: "Ta nói cua gái, là bởi vì Hà Viên Viên dáng dấp cực đẹp, ta đương nhiên sẽ yêu thích. Mà trả thù Lý Văn Chính, là bởi vì ta biết Lý Văn Chính vô cùng ngưỡng mộ Hà Viên Viên, vì lẽ đó ta đem « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu » bài ca này cho Hà Viên Viên, chính là hi vọng đả động trái tim của hắn, đoạt được mỹ nhân về, để Lý Văn Chính thổ huyết, chính là muốn cướp đoạt hắn tâm thích nữ nhân."

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh ngạc.

Thẩm Lãng nói: "Dạng này không thể sao? Lúc ấy Hà Viên Viên lại không có nhận biết quốc quân, ta cách không truy cầu một chút cũng không được sao?"

Ách!

Đây là chuyện thêm gấm thêm hoa.

Ta cách không lấy lòng truy cầu một chút Hà Viên Viên, dự định trả thù Lý Văn Chính.

Coi như quốc quân biết thì thế nào?

Ta Thẩm Lãng không phải là không có đuổi kịp Hà Viên Viên nha.

Ta không có đuổi kịp nữ nhân, ngươi Ninh Nguyên Hiến ngủ qua, ngươi còn chưa đủ ngưu bức sao?

Cái này tương đương với bạn gái có thật nhiều nam nhân ái mộ, nhưng là nàng chỉ thích một mình ta, đối nam nhân khác nhìn cũng không nhìn một chút, làm nam nhân sẽ chỉ cảm thấy mừng thầm đi.

Đại Lý Tự thiếu khanh nghiêm nghị nói: "Thẩm Lãng, ngươi còn ý đồ chống chế? Rõ ràng là ngươi vì muốn giết chết Lý Văn Chính, cho nên mới lợi dụng Hà Viên Viên quý nhân, đồng thời tại Lý Văn Chính dưới giường chôn nguyền rủa Thái tử tiểu nhân."

Thẩm Lãng nói: "Lời này không hề có đạo lý, ta tại sao phải giết Lý Văn Chính?"

Đại Lý Tự thiếu khanh nói: "Bởi vì tại Trương Tấn ở lễ đính hôn, Lý Văn Chính chỉ trích ngươi mưu phản, tại sách của ngươi bên trong viết giấu đầu thơ, trong thơ có thiên tru Căng Quân bốn chữ, hắn muốn đưa ngươi vào chỗ chết, vì lẽ đó ngươi mới muốn trả thù."

Thẩm Lãng nói: "Lời này là không sai, nhưng ta tại chỗ liền đã trả thù a. Căng Quân mưu phản, Lý Văn Chính cấu kết Căng Quân, hắn tại chỗ liền dọa đến giật giật lấy, ta còn tưởng rằng hắn hẳn phải chết không nghi ngờ, dù sao hắn trước mặt mọi người thừa nhận cấu kết Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân, ta cần gì phải vẽ vời thêm chuyện đâu?"

Lời này cũng tốt có lý do a.

Lúc ấy rất nhiều người đều cảm thấy Lý Văn Chính hẳn phải chết không nghi ngờ.

Dù sao ngày hôm đó ban đêm trên yến hội, Lý Văn Chính công khai thừa nhận mình cùng Căng Quân kết giao rất thân.

Nhưng người nào lại nghĩ tới quốc quân lúc ấy vì đối phó Kim thị gia tộc, đối Lý Văn Chính cũng chỉ là phạt bổng mà thôi.

Vụ án này lập tức tiến vào ngõ cụt.

Thẩm Lãng nói mỗi một câu nói đều phi thường có đạo lý.

Ta đem thi từ bán cho Hà Viên Viên, chính là vì trang bức, chính là vì cua gái, vì đoạt Lý Văn Chính chỗ yêu, cái này có lỗi sao?

Ta Thẩm Lãng háo sắc mọi người còn không có nhìn ra được sao?

Cừu Yêu Nhi cái kia vô địch nữ ma đầu bụng là thế nào lớn?

Đại tông sư Tuyết Ẩn đều truyền thuyết cùng ta có một chân.

Còn có ba quả phụ Ninh Diễm công chúa, ngay tại bên ngoài ngồi đâu, vì ta đều trực tiếp tiến đánh Đại Lý Tự.

Đương nhiên ba người nữ nhân này bên trong, tất cả mọi người nhất phục chính là Thẩm Lãng làm lớn Cừu Yêu Nhi bụng.

Cừu Yêu Nhi quá ngưu bức.

Tuyết Ẩn là Việt Quốc sáu đại tông sư một trong.

Mà Cừu Yêu Nhi mấy năm về sau, thế nhưng là toàn bộ phương đông thế giới cường giả tuyệt đỉnh.

Đây chính là trên chiến trường vô địch thống soái, siêu cấp nữ ma đầu.

"Chờ lấy nghiệm thi đi!" Lê Chuẩn công công nói.

Bản án thẩm đến nước này, tiếp xuống nghiệm thi, mới là trọng yếu nhất.

Nếu như Hà Viên Viên đúng là tự sát, như vậy nàng di thư chính là chứng cứ, một cái tình nguyện lấy cái chết chứng minh trong sạch người là sẽ không nói láo.

Như vậy Thẩm Lãng lại thế nào giảo biện cũng tẩy thoát không được tội danh.

Dù sao Hà Viên Viên trong di thư luôn miệng nói hết thảy đều là Thẩm Lãng làm hại.

Cực kỳ nghiêm trọng một đầu tội danh chính là Thẩm Lãng phái người hủy đi trong sạch của nàng, khiến cho nàng bị quốc quân sủng hạnh thời điểm không có lạc hồng.

Trên công đường chưa từng có thẩm vấn qua câu này, bởi vì không thể đưa ra miệng.

Chuyện này rất nhiều người đều biết, nhưng chính là không thể nói ra miệng.

Vì lẽ đó chỉ cần Hà Viên Viên là tự sát, kia Thẩm Lãng liền chịu tội khó thoát, nói đến bầu trời cũng vô dụng, nhảy vào biển cả cũng rửa không sạch.

Mà như Hà Viên Viên là hắn giết, vụ án này còn có một chút hi vọng sống.

. . .

Trấn Viễn hầu tước trong phủ.

Đại Lý Tự bên kia thẩm vấn tiến độ, Tô Nan đều ở trong lòng bàn tay.

Có người đặc biệt, đem toàn bộ thẩm vấn ghi chép dùng văn tự viết xuống, liên tục không ngừng đưa vào Trấn Viễn hầu tước phủ.

Xem hết ròng rã mấy chục trang thẩm vấn ghi chép.

"Trương Xung tìm phiền toái, muốn hay không động đến hắn nhi tử? Động đến hắn cháu trai?" Tô Kiếm Đình nói.

Hắn nói lời này giọng nói phi thường bình thản, một cái Ngự Sử Đài hữu đại phu hoàn toàn không có đặt ở trong mắt của hắn.

Vậy đại khái chính là đỉnh cấp quyền quý tầm mắt đi, cơ hồ đem đại đa số người coi là cỏ rác.

Tô Nan lắc đầu nói: "Tạm thời không cần."

Tô Kiếm Đình nói: "Kim thị trong biệt viện, Thẩm Lãng thiếp hầu có thai, muốn hay không động nàng?"

Tô Nan lắc đầu, nói: "Hà Viên Viên xác định là tự sát?"

Tô Kiếm Đình nói: "Tuyệt đối là, ta không hề động nàng nửa cái ngón tay, kia phần di thư là nàng ở ngay trước mặt ta viết xuống, mỗi một chữ đều là nàng tự mình viết, hỗn có thạch tín trà cũng là chính nàng uống vào."

Hà Viên Viên làm sao lại uống xong có thạch tín trà?

Bởi vì nàng không biết trong này là thạch tín, nàng tưởng rằng Phù Đồ Sơn tiêu hồn tán.

Đây cũng là một loại độc dược, uống hết về sau cả người liền sẽ ngủ đi qua, không có thống khổ chết đi.

Nếu như là một giọt lượng, như kịp thời cứu chữa, còn có thể sống tới.

Hà Viên Viên tự sát, vẻn vẹn chỉ là một lần mạo hiểm mà thôi.

Nàng thứ nhất là vì trả thù Thẩm Lãng, thứ hai là muốn dùng tự sát đến tranh thủ quốc quân tín nhiệm cùng đồng tình, mà lại rửa sạch trong sạch của mình, dạng này có lẽ có thể trở lại quốc quân bên người, hưởng thụ vinh hoa phú quý.

Tô Kiếm Đình ở trước mặt nàng đem một giọt Phù Đồ Sơn tiêu hồn tán nhỏ vào trong nước trà, đồng thời lời thề son sắt, nhất định sẽ đưa nàng kịp thời cứu sống.

Tô Phi cũng sẽ trợ giúp nàng trở về quốc đô, về sau hai người liên thủ tại hậu cung bên trong chế hành Biện phi.

Hà Viên Viên cũng coi là liều mạng, bị cừu hận làm choáng váng đầu óc, mà lại cũng là thấy lợi tối mắt.

Vậy mà cùng Tô thị hợp tác, quả thực chính là bảo hổ lột da.

Tại chén trà biên giới, Tô Kiếm Đình đã sớm xoa một tầng thạch tín, một chút xíu đã đưa chết.

Tự nguyện uống xong nước trà về sau, Hà Viên Viên chẳng những không có trở lại quốc quân bên người, ngược lại không hiểu thấu chết đi.

Vì lẽ đó Tô Kiếm Đình xác định vạn vô nhất thất.

"Phụ thân, lần này Thẩm Lãng hẳn phải chết không nghi ngờ, Hà Viên Viên bất kể thế nào tra đều là tự sát."

"Thẩm Lãng thằng ngu này, lúc ấy vì giết Lý Văn Chính phế như thế lớn trắc trở, cho chúng ta lưu lại to lớn như vậy sơ hở, thật sự là tự tìm đường chết."

"Lần này hắn chết chắc, Ninh Nguyên Hiến người này ích kỷ mà cay nghiệt, lúc trước hắn đối Thẩm Lãng như thế yêu thích, nhất dung không được phản bội, nhất định sẽ đem hắn lăng trì xử tử."

Bên cạnh tâm phúc Tô Dung nói: "Nộ Triều thành cô treo hải ngoại, như quốc quân xử tử Thẩm Lãng, Kim thị gia tộc có thể hay không mưu phản? Quốc quân có thể hay không vì vậy mà sợ ném chuột vỡ bình, không giết Thẩm Lãng đâu?"

Tô Nan nói: "Kim thị gia tộc không để ý tới mưu phản, có rất nhiều người muốn Kim thị diệt tộc đâu, nhà hắn lập tức có phiền toái."

Tâm phúc Tô Dung nói: "Kim thị gia tộc cái gì phế phẩm mặt hàng? Vậy mà cũng muốn cùng chúng ta Tô thị gia tộc bình khởi bình tọa? Thật sự là nằm mơ!"

Tô Nan nói: "Phái hai nhóm người, một nhóm đi Ngô quốc, một nhóm đi Khương quốc. Để phòng vạn nhất."

"Vâng!"

Tô Nan nói: "Coi như Thẩm Lãng định tội, bởi vì bận tâm Kim thị gia tộc, Ninh Nguyên Hiến khả năng vẫn như cũ sẽ không giết Thẩm Lãng, hẳn là sẽ phán xử mục nát hình, nhưng Thẩm Lãng phải chết, sớm vận hành một chút, liền xem như mục nát hình, cũng làm cho hắn cứ thế mà chết đi."

Mục nát hình chính là cắt xén.

Tô Dung nói: "Vâng, cắt xén trâu ngựa heo dê đều có thể sẽ chết, huống chi là người đâu? Tiểu nhân nhất định khiến Thẩm Lãng toàn bộ nửa người dưới đều nát thấu rơi, sau đó bi thảm chết đi."

. . .

Trong vương cung tới bốn cái nữ y quan, Ninh Khiết trưởng công chúa cũng rốt cuộc đã đến.

Đương nhiên, nàng cũng không phải là vì cứu Thẩm Lãng mà tới.

Thẩm Lãng chết sống nàng hoàn toàn không quan tâm.

Là quốc quân hạ chỉ, Ninh Khiết mới đến giám sát nghiệm thi.

Vậy kế tiếp mấu chốt chính là phán đoán Hà Viên Viên phải chăng vì tự sát.

Nếu như là hắn giết, kia Thẩm Lãng còn có một chút hi vọng sống. Nếu như là tự sát kia Thẩm Lãng chịu tội liền không cách nào rửa sạch.

Hà Viên Viên thi thể bị lột được sạch sẽ.

Bốn cái nữ y quan nhíu mày, kiểm tra nàng mỗi một tấc thi thể.

Ninh Khiết trưởng công chúa tại bên cạnh giám sát hết thảy.

Bên ngoài tất cả mọi người ngừng thở , chờ đợi kết quả.

Kết quả nghiệm thi, đem trực tiếp quyết định rất nhiều người vận mệnh.

Ninh Diễm khẩn trương đến trong lòng bàn tay một mực đổ mồ hôi.

Thẩm Lãng lại có vẻ phi thường bình tĩnh.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nhắm mắt lại, không ngừng cuộn lại trong tay xâu.

Cái này tay xuyên, cũng chính là xuất cung thời điểm hắn dám lấy ra chơi đùa, trong cung hắn là hoàn toàn thả, tuyệt đối sẽ không lấy ra.

Hắn đã mấy ngày mấy đêm không có ngủ, tinh lực tiêu hao đến kịch liệt.

Mà Đại Lý Tự thiếu khanh cùng Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y, thì ánh mắt sáng rực chờ đợi kết quả.

Một khi phán đoán Hà Viên Viên là tự sát.

Kia Thẩm Lãng liền xong rồi.

Lại giảo biện cũng vô dụng.

Người sắp chết, nói cũng thiện.

Hà Viên Viên tình nguyện tự sát, cũng phải vạch trần Thẩm Lãng, chỉ bằng mượn điểm này liền đầy đủ.

Vụ án này cái gọi là chứng cứ cũng không phải là trọng yếu nhất, quốc quân tâm ý mới là trọng yếu nhất.

Yên Vĩ Y trong lòng một mực cười lạnh.

Hà Viên Viên thi thể, Hắc Thủy Đài đã kiểm tra qua rất nhiều lần rồi, kết luận đều là tự sát.

Muốn thay đổi thành hắn giết, quả thực là nằm mơ!

. . .

Trọn vẹn hai khắc đồng hồ sau.

Bốn cái nữ y quan kiểm tra Hà Viên Viên thi thể mỗi một chỗ địa phương.

Sau đó đi ra công đường.

"Mấy vị đại nhân, Hà Viên Viên xác định là tự sát không thể nghi ngờ!"

Lời này một chỗ, có người kinh hỉ.

Có người kinh hãi.

Ninh Diễm cơ hồ bỗng nhiên muốn xông vào đến, làm sao có thể là tự sát?

Hà Viên Viên nếu là tự sát, Thẩm Lãng liền xong rồi a.

Lê Chuẩn Đại công công nói: "Vụ án này quan hệ trọng đại, nhất định phải kiểm tra rõ ràng."

Bốn cái nữ y quan đạo: "Xác định không thể nghi ngờ là tự sát, người chết trong miệng có kim loại mùi vị khác thường, thực quản bị ăn mòn nghiêm trọng, nước dạng phân và nước tiểu mang theo vết máu, giang bên trong có rõ ràng sung huyết, hết thảy đều là thạch tín triệu chứng trúng độc. Không chỉ có như thế, người chết cái khác toàn thân không có bị động vết thương, không có bất kỳ cái gì giãy dụa vết tích."

Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y nói: "Chúng ta đã kiểm tra quá nhiều biến, Hà quý nhân từ viết di thư đến uống xong độc trà, hết thảy đều là chủ động, không có bất kỳ cái gì bị ép dấu hiệu. Mà lại uống xong độc trà về sau, nàng còn lẳng lặng nằm ở trên giường chờ chết, mặc trên người chính là lần thứ nhất thấy bệ hạ váy sam, tự sát ý đã hết sức rõ ràng."

Lê Chuẩn công công nói: "Trưởng công chúa điện hạ, ngài nhìn đâu?"

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Ta giám sát toàn bộ nghiệm thi quá trình, kết quả chân thực hữu hiệu."

Nàng một câu nói kia, cơ hồ xem như phán định Thẩm Lãng tử hình.

Ninh Diễm lập tức sắc mặt sự biến đổi này.

Đây chính là cô cô của nàng sao? Đây chính là nàng kính yêu nhất sư phụ sao?

Vậy mà một chút xíu muốn trợ giúp Thẩm Lãng ý tứ đều không có, mà lại một mực chắc chắn Hà Viên Viên là tự sát, đây chính là gián tiếp muốn Thẩm Lãng chết.

Đại Lý Tự thiếu khanh cười lạnh nói: "Thẩm Lãng, ngươi bây giờ có lời gì muốn nói? Hà quý nhân là tự sát, di thư bên trên tiết lộ âm mưu của ngươi, nàng nguyện ý dùng vừa chết chứng minh trong sạch, nàng không cha không mẹ, trên thế giới này không có người có thể bức hiếp nàng, cho nên nàng di thư bên trên mỗi một câu đều là lời thật lòng, nàng di thư chính là bằng chứng."

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía Trương Xung, lạnh giọng nói: "Trương đại nhân, cái này Hà quý nhân rõ ràng là tự sát, ngươi nói cứng là hắn giết, chẳng lẽ lại ngươi cùng Thẩm Lãng có cái gì cấu kết sao? Tam điện hạ, Lê công công, bản quan cảm thấy Ngự Sử Đài hữu đại phu Trương Xung, đã không có tư cách giám sát bản án hội thẩm, mà lại hắn có cấu kết phạm nhân hiềm nghi, ta cảm thấy hắn có cần phải lại về Đại Lý Tự nhà giam."

"Lê công công, hiện tại có thể tước đoạt Thẩm Lãng công danh, có thể đối với hắn tra tấn, để hắn cung khai ra hết thảy đi."

Lê Chuẩn ánh mắt run lên, nói: "Trương Xung, ngươi cũng không phải đại phu, ngươi vì cái gì một mực chắc chắn Hà Viên Viên là hắn giết, mà không phải tự sát?"

Hắc Thủy Đài Yên Vĩ Y nói: "Trương Xung đại nhân muốn vì Thẩm Lãng thoát tội, hai người sớm có cấu kết, hắn là đồng phạm, Lê công công thượng tấu bệ hạ, đem hắn cũng trực tiếp cầm xuống đi."

Trương Xung đứng lên nói: "Chư vị, ăn vào thạch tín về sau sẽ như thế nào?"

Yên Vĩ Y nói: "Đương nhiên sẽ chết."

Trương Xung nói: "Sẽ thống khổ không chịu nổi, toàn bộ dạ dày, thực quản đều sẽ bị thiêu đốt, chẳng những sẽ bài tiết không kiềm chế tiêu ra máu, sẽ còn nôn mửa. Quả thực như là nhận to lớn cực hình, cả người đều sẽ vặn vẹo. Chư vị mời nhìn, Hà Viên Viên chết được phi thường bình tĩnh, phảng phất một chút cũng không cảm giác được thống khổ, nếu không phải bài tiết không kiềm chế tiêu ra máu, liền phảng phất ngủ như chết đi qua, đây là vì sao?"

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh ngạc.

Bốn cái nữ y quan cũng nhẹ gật đầu.

Phục dụng thạch tín về sau là vô cùng thống khổ, thường nhân căn bản là không có cách tiếp nhận, huống chi là Hà Viên Viên dạng này nữ tử yếu đuối?

Là không cách nào chết được như thế an bình.

Trương Xung nói: "Trừ phi là trong nước trà còn có cái khác độc, sau khi ăn vào sẽ nháy mắt mất đi tất cả tri giác độc, xin hỏi có dạng này độc sao?"

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Có, Phù Đồ Sơn tiêu hồn tán."

Đại Lý Tự thiếu khanh nói: "Hà quý nhân là thích chưng diện người, muốn chết được an bình một chút, vì lẽ đó để vào cái này tiêu hồn tán bảo trì trước khi chết dáng vẻ, đây không phải rất bình thường sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên không bình thường, muốn tự sát, tiêu hồn tán đồng dạng là được rồi, sợ chết không được dùng hai giọt liền hẳn phải chết. Vì sao còn muốn ăn vào thạch tín vẽ vời thêm chuyện?"

Trương Xung nói: "Tiêu hồn tán loại độc này hi hữu sao?"

Ninh Khiết gật đầu nói: "Rất hi hữu."

Trương Xung nói: "Hà quý nhân bị cầm tù, làm sao có thể đạt được Phù Đồ Sơn hi hữu kịch độc?"

Đại Lý Tự thiếu khanh nói: "Cái gọi là Phù Đồ Sơn tiêu hồn tán, hoàn toàn chính là các ngươi phỏng đoán, căn bản cũng không có bất cứ chứng cớ gì."

Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y nói: "Hà quý nhân cái chén chúng ta cũng kiểm nghiệm qua, bên trong chỉ có lưu lại thạch tín, căn bản không có cái gì Phù Đồ Sơn tiêu hồn tán."

Đây chính là Phù Đồ Sơn chỗ lợi hại.

Tiêu hồn tán là một loại cực độ dễ dàng bay hơi chất lỏng, bình thường nhất định phải thời khắc phong tốt, một khi bại lộ trong không khí, một hai cái giờ bên trong liền cơ hồ bay hơi được sạch sẽ, lại không bất cứ dấu vết gì.

Trương Xung nói: "Ta có thể nhìn một chút Hà quý nhân di thư sao?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn do dự thật lâu.

Phần này trong di thư có một ít bất nhã nội dung, là không thích hợp để ngoại thần nhìn.

Nhưng hắn vẫn là quyết định lấy ra, giao cho Trương Xung.

Thẩm Lãng ngươi cái này ranh con, chúng ta vốn hẳn nên quất chết ngươi, kết quả một hai lần giúp ngươi.

Trương Xung cầm qua di thư sau cẩn thận nhìn.

"Nếu như có thể, bệ hạ có thể xé ra thần thiếp bụng, nhìn thần thiếp trái tim là đen vẫn là bạch."

Trương Xung đọc lên câu này.

"Hà quý nhân câu này có phải là có ý riêng a?" Trương Xung nói.

Lê Chuẩn nói: "Cũng là không phải, Hà quý nhân mỗi một lần viết cho bệ hạ tin đều có câu này."

Trương Xung nói: "Nhưng là di thư bên trên câu này phảng phất bị móng tay cạo qua, còn có một đạo vết đỏ, phảng phất là đang nhắc nhở chúng ta cái gì."

Lê Chuẩn kinh ngạc.

Lúc này, Tam vương tử Ninh Kỳ cùng Ninh Khiết trưởng công chúa đều đi tới.

Dưới ánh mặt trời, mấy người cẩn thận xem xét cái này phong di thư.

Thật đúng là!

Xé ra thần thiếp bụng mấy chữ này bên trên, có móng tay cạo qua vết tích, còn có một chút điểm màu đỏ, đây là nữ tử móng tay màu son.

Hơn nữa còn là Hà Viên Viên chuyên dụng móng tay màu son.

Tất cả mọi người không khỏi nhìn về phía Hà Viên Viên trong bụng.

Phần này di thư ý tứ, chẳng lẽ là Hà Viên Viên để người xé ra bụng của nàng?

Chẳng lẽ trong bụng của nàng có đồ vật gì?

Lê Chuẩn lắc đầu nói: "Vạn nhất chỉ là một cái ngẫu nhiên, mổ bụng loại chuyện này ta không làm chủ được, phải bẩm báo bệ hạ."

Sau đó, hắn trực tiếp đứng lên nói: "Chư vị đại nhân chờ một chút, chúng ta cái này đi bẩm báo bệ hạ, phải chăng mổ bụng, mời hắn định đoạt."

Dứt lời, đại hoạn quan Lê Chuẩn chạy vội mà ra, cưỡi lên chiến mã, hướng phía phía bắc lao vùn vụt trán xâm lấn.

Thẩm Lãng trong lòng nóng lên.

Cái này đại hoạn quan thật sự là mặt lạnh tim nóng, từ đầu tới đuôi cũng đang giúp Thẩm Lãng.

Đương nhiên, hắn có lẽ cũng không phải là đối Thẩm Lãng có hảo cảm gì.

Mà là hắn trung thành với quốc quân, hắn thấy vô cùng rõ ràng, không nguyện ý để Tô Nan đạt được.

. . .

Phi nước đại mấy chục dặm sau!

Đại hoạn quan Lê Chuẩn gặp được quốc quân nghi trượng, sau khi xuống ngựa, hắn nhanh chóng xông vào quốc quân xe ngựa giá bên trong.

Lúc này, quốc quân đã chịu không được, đang nằm tại trên giường đi ngủ.

"Bệ hạ. . ." Lê Chuẩn thấp giọng hô.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến run lên, bỗng nhiên tỉnh lại.

"Lão cẩu, bản án thẩm được như thế nào? Thẩm Lãng cung khai sao?"

Lê Chuẩn quỳ trên mặt đất, đem hết thảy hoàn hoàn chỉnh chỉnh cáo tri.

Sau đó, hắn đem Hà Viên Viên di thư đưa lên nói: "Hà quý nhân di thư xé ra thần thiếp trên bụng, xác thực có dấu móng tay, mà lại có Hà quý nhân thường xuyên bôi lên màu son. Nhưng lão nô cảm thấy khả năng này chỉ là ngẫu nhiên, mổ bụng sự tình quá lớn, không dám chuyên quyền, mời bệ hạ định đoạt."

Quốc quân đối mặt trời vừa chiếu.

Quả nhiên.

Trước đó Hà Viên Viên mỗi một phong thư bên trên đều có một câu như vậy, hắn cũng không có đặc biệt để ý.

Mà lại đêm hôm đó tia sáng không đủ, cũng không có phát hiện cái này vết tích.

Mấy chữ này phía trên xác thực có móng tay cạo qua vết tích.

Đây là nhắc nhở? Vẫn là ngẫu nhiên?

Nếu như là nhắc nhở, cái này đại biểu cho phần này di thư nàng là bị ép viết ra, vì lẽ đó vụng trộm dùng móng tay chà xát mấy chữ này.

Quốc quân nói: "Thẩm Lãng vì sao đem « Minh Nguyệt Kỷ Thì Hữu » bài ca này bán cho Hà Viên Viên? Ngươi lặp lại lần nữa."

Lê Chuẩn nói: "Hắn nói là trang bức, cua gái, trả thù Lý Văn Chính, đoạt hắn chỗ yêu."

Quốc quân nói: "Ngươi nghĩ như thế nào?"

Lê Chuẩn nói: "Hắn. . . Đúng là dạng này lỗ mãng người, không có chút nào liêm sỉ."

Bình thường người sau khi chết, đều giảng cứu rơi xuống đất vì an, không tốt hủy hoại thi thể.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến cay nghiệt, vụ án này hắn để ý nhất chính là Thẩm Lãng khi quân, mà lại nguyền rủa Thái tử ý đồ gây nên đảng tranh, càng tức giận chính là hắn khả năng sớm hủy Hà Viên Viên trong trắng.

Nhưng nếu nói hắn đối Hà Viên Viên sâu bao nhiêu tình cảm? Cái kia ngược lại là chưa hẳn.

"Vậy liền mổ bụng đi, nhìn xem bên trong đến tột cùng có đồ vật gì." Quốc quân nói.

"Vâng!" Lê Chuẩn lại lập tức phải quay người rời đi, tiến về quốc đô Đại Lý Tự.

Quốc quân bỗng nhiên nói: "Lão cẩu, ngươi như thế ân cần trợ giúp Thẩm Lãng, lại là vì sao a?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Lão nô không phải là vì trợ giúp Thẩm Lãng, mà là. . . Không nguyện ý một ít người đạt được. Thẩm Lãng chỉ là một cái lỗ mãng tiểu cẩu. . ."

Quốc quân nói: "Lão cẩu, ngươi lời nói bên trong có chuyện a."

Lê Chuẩn quỳ rạp dưới đất.

"Đi thôi, xé ra Hà Viên Viên bụng, nhìn bên trong đến tột cùng có cái gì." Quốc quân nói.

Lê Chuẩn trở mình lên ngựa, nhanh chóng xuôi nam.

. . .

Sau hai canh giờ!

Đại hoạn quan Lê Chuẩn khó khăn xuống ngựa.

Kém một chút trực tiếp ngã xuống, hắn đã bốn ngày ba đêm đều không có ngủ.

Cả người đã muốn sụp đổ.

Ninh Diễm công chúa tiến lên, bỗng nhiên một tay lấy hắn ôm xuống tới.

"Tam công chúa tuyệt đối không thể, tuyệt đối không thể, không chỉ có nam nữ hữu biệt, mà lại lão nô là kẻ ti tiện." Lê Chuẩn hoảng hốt vội nói.

Giận lão hổ Ninh Diễm nói: "Ngươi một thái giám tính là gì nam nhân?"

Lời này mới ra, bên cạnh đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch thống khổ che mặt.

Nữ nhân ngu xuẩn, ngươi không biết nói chuyện thì không nên nói lung tung.

Rõ ràng là lời hữu ích, rõ ràng là quan tâm người, từ trong miệng ngươi nói ra, sẽ chỉ làm người hận chết.

Bất quá cũng may Lê Chuẩn lớn tuổi, đã sớm không quan tâm những thứ này, chỉ là cười ha ha.

Hắn đi vào đại đường, cất cao giọng nói: "Bệ hạ có chỉ, xé ra Hà Viên Viên bụng, kiểm tra triệt để."

Bốn cái nữ y quan quỳ xuống nói: "Vâng!"

Sau đó, tại Ninh Khiết trưởng công chúa cùng Lê Chuẩn đại hoạn quan giám thị dưới, bốn cái nữ y quan xé ra Hà Viên Viên bụng, lật ra hắn dạ dày.

Thật sự là vô cùng thê thảm.

Ăn vào thạch tín kịch độc dạ dày, đương nhiên đáng sợ.

Trước dùng đại lượng thanh thủy thanh tẩy.

Trọn vẹn thanh tẩy mấy phút.

Hà Viên Viên dạ dày mới rửa ráy sạch sẽ.

"Bên trong có đồ vật, có đồ vật. . ." Một cái nữ y quan đạo.

Lê Chuẩn đại hoạn quan bỗng nhiên đứng lên nói: "Nhanh lấy ra, tuyệt đối không nên phá hủy."

Cái kia nữ y quan cẩn thận từng li từng tí dùng giá đỡ đem vật kia kẹp ra, đặt ở một cái bồn bạc bên trong.

Đây là một viên viên thuốc, ước chừng có lớn bằng ngón cái.

Lê Chuẩn tự mình bưng qua viên thuốc.

"Hà Viên Viên trong bụng quả nhiên có đồ vật, đây chính là từ trong bụng của nàng lấy ra viên thuốc, nàng tại uống độc trà trước đó ăn vào."

Đám người kinh hô!

Nhất là Đại Lý Tự thiếu khanh, còn có Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y, sắc mặt hai người kịch biến.

Hà Viên Viên trong bụng lại có viên thuốc?

Cái này? Đây là có chuyện gì?

Lê Chuẩn đại hoạn quan nói: "Tiếp xuống, ta ngay trước mấy vị đại nhân mặt mở ra cái này viên thuốc."

Sau đó, Lê Chuẩn đeo lên găng tay, từng chút từng chút lột ra cái này viên thuốc. , Bên trong có một trương thật mỏng tấm da dê, trên đó viết một hàng chữ.

Chữ viết đã có chút mơ hồ, nhưng vẫn như cũ có thể phân rõ.

"Bệ hạ, Tô Kiếm Đình hại ta, ô ta, bức ta nói xấu Thẩm Lãng!"

Lạc khoản chỉ có một chữ: Viên!

Mấy cái nữ y quan kinh ngạc, cái này Hà quý nhân không có bị vũ nhục qua vết tích a?

Ngay sau đó một cái nữ y quan nhanh chóng xông về trong tĩnh thất kiểm tra.

Nàng phát hiện.

Hà Viên Viên đằng sau cốc đạo xác thực có bị xé tổn thương, chỉ bất quá lúc ấy các nàng coi là đây là bị thạch tín thiêu đốt gây thương tích không có để ý.

Hiện tại cẩn thận phân rõ, coi như thạch tín thiêu đốt cũng sẽ không có xé tổn thương.

Xem ra nàng khi còn sống xác thực có bị ô nhục qua.

Nữ quan trở về đại đường bẩm báo nói: "Chư vị đại nhân, Hà quý nhân khi còn sống xác thực khả năng bị ô qua, chỉ bất quá vừa rồi xác thực không cách nào kiểm tra ra, chúng ta tưởng rằng thạch tín thiêu đốt."

Tất cả mọi người chấn kinh.

Tô Kiếm Đình điên rồi sao? Giết người còn không tính, còn muốn làm ra loại chuyện này? Muốn cái gì nữ nhân không có a?

Quốc quân sủng qua nữ nhân, cứ như vậy có hương vị sao? Phát rồ!

Mà Thẩm Lãng cũng ở trong lòng kinh hô: "Tuyết Ẩn cô cô a, ngươi quả nhiên không phải Thánh nữ, ngươi quả nhiên sự tình gì đều làm ra được."

Chương 240: Quốc Quân Vui! Lột Da! Tô Nan Kinh

Tuyết Ẩn nghề nghiệp là cái gì?

Thánh nữ?

Không, kia là kiêm chức.

Nàng chuyên nghiệp là gián điệp.

Năm đó bị Viêm đế quốc phái đi tiềm phục tại Khương Ly bên người, chỉ bất quá Khương Ly bệ hạ nhân cách mị lực quá kinh người, trực tiếp để nàng cái này gián điệp đào ngũ.

Mười mấy năm qua vì cái gọi là chuộc tội cùng tích đức, nàng liều mạng cứu vớt vạn dân, nhưng là chuyên nghiệp kỹ năng nhưng như cũ không có vứt bỏ.

Thẩm Lãng mới từ Khương quốc trở về quốc đô thời điểm, liền dùng vị này thần nữ cô cô hố hai vị triều thần, tại kia một trận nguy cơ tứ phía triều hội bên trên đại hoạch toàn thắng.

Về sau nàng rời đi quốc đô thời điểm, Thẩm Lãng đi tiễn biệt nói để nàng đi Lang quận làm việc, có thể hay không đột phá nàng ranh giới cuối cùng?

Tuyết Ẩn lúc ấy nói nàng không có chút nào chất phác, nàng sự tình gì đều làm ra được.

Để chứng minh điểm này, nàng còn đối Thẩm Lãng tiến hành hầu tử thâu đào, biểu thị nàng là một cái không có ranh giới cuối cùng nữ nhân.

Tại chỗ Thẩm Lãng liền thạch, còn thường xuyên nằm mơ đến một màn này.

Mà bây giờ xem ra, quả là thế.

Chuyên nghiệp sự tình vẫn là phải giao cho người chuyên nghiệp xử lý.

Hà Viên Viên bên người nhưng có mấy chục tên Hắc Thủy Đài võ sĩ đang giám thị bảo hộ.

Thần nữ Tuyết Ẩn chuyện này làm được thần không biết quỷ không hay.

Cho Hà Viên Viên cho ăn hạ viên thuốc, chuyện này là Thẩm Lãng dự mưu, thậm chí tờ giấy này đều là Thẩm Lãng bắt chước Hà Viên Viên bút tích viết.

Nhưng cho Hà Viên Viên cốc đạo nở hoa, thật là Tuyết Ẩn bản thân phát huy, không phải Thẩm Lãng chủ ý.

Mấu chốt chuyện này trừ Tuyết Ẩn bên ngoài, ngay cả Hà Viên Viên chính mình cũng không biết.

Tỉnh lại sau giấc ngủ về sau, đằng sau đau nhức Hà Viên Viên là có thể cảm giác được, nhưng nàng còn tưởng rằng là mình phát hỏa, đại tiện quá khô ráo dẫn đến. Bởi vì gần nhất nàng xác thực không giải thích được phát hỏa, mỗi một lần đi nhà xí đều rất trong lòng hơi sợ.

Không chỉ có như thế, Tuyết Ẩn đến Lang quận về sau cũng không có lập tức động thủ.

Mà là giám thị hết thảy, một mực chờ đến Tô Kiếm Đình đi vào Hà Viên Viên nhà phụ cận, xác định Tô thị đối Thẩm Lãng âm mưu xác thực tồn tại, nàng mới quả quyết xuất thủ.

Vì lẽ đó toàn bộ quá trình, không có chút nào sơ hở.

Tô Kiếm Đình không có phát hiện, Hắc Thủy Đài võ sĩ cũng không có phát hiện, Hà Viên Viên chính mình cũng không biết trong bụng có một viên viên thuốc.

Nếu như nàng vẻn vẹn chỉ là một trong đó điệp, cũng làm không được điểm này. Nếu nàng vẻn vẹn chỉ là một cái đại tông sư, cũng làm không được điểm này.

Nhưng hai cái này thân phận cộng lại, vậy liền lợi hại.

Mà Thẩm Lãng sở dĩ nghĩ ra cái này độc kế, thực sự là bởi vì Hà Viên Viên một câu nói kia quá nổi danh.

Từ khi nàng bị quốc quân khu trục về sau, cách mỗi ba ngày liền cho quốc quân viết thư, mỗi một phong thư đằng sau đều sẽ thêm một câu, bệ hạ có thể xé ra thần thiếp bụng, nhìn thần thiếp tâm là đỏ vẫn là bạch.

Không chỉ có như thế, mỗi lần nàng cùng đại nhân vật gặp mặt thời điểm, cũng sẽ thường xuyên tăng thêm câu này, nguyện ý mổ bụng để bệ hạ nhìn tâm.

Tóm lại, nàng trăm phương ngàn kế đều muốn trở lại quốc quân bên người, nghĩ hết tất cả biện pháp để người nhắn cho quốc quân.

Mổ bụng nhìn tâm Hà Viên Viên, đều đã cơ hồ muốn trở thành điển cố, Thẩm Lãng muốn không biết cũng khó khăn.

Vân Mộng Trạch nói qua, Ninh Diễm cũng nói qua.

Vì lẽ đó tại cái này phong di thư bên trên, Hà Viên Viên đương nhiên cũng sẽ tăng thêm một câu nói kia.

Tuyết Ẩn thần nữ mang theo màu son dấu móng tay nhẹ nhàng cạo qua, nhất định phải vô cùng vô cùng nhạt, Hắc Thủy Đài người coi như phát hiện, cũng chỉ sẽ cảm thấy là ngẫu nhiên.

Như vậy Thẩm Lãng là lúc nào phát hiện Tô Nan muốn lợi dụng Hà Viên Viên hại hắn đâu?

Từ Khương quốc trở về trải qua Lang quận ở tại quan dịch đêm hôm đó, Hà Viên Viên không tiếc giống như sau lưng Mộc Lan, xâm nhập quan dịch đến cùng Thẩm Lãng gặp mặt.

Vì tránh mà không gặp chính Thẩm Lãng tiến vào Tuyết Ẩn cô cô ổ chăn, sau đó bị Mộc Lan bảo bối tại chỗ bắt lấy.

Mà nữ nhân này vậy mà tại bên ngoài đợi Thẩm Lãng hơn một giờ, liền vì cùng hắn nói câu nào.

Cái này rất không bình thường.

Thẩm Lãng cỡ nào nhạy cảm, đương nhiên có thể từ bên trong ngửi ra âm mưu.

Mà lại Hà Viên Viên người này cũng cơ hồ là hắn lớn nhất sơ hở, làm địch nhân Tô Nan làm sao có thể bỏ qua?

Đã đền bù không được cái này sơ hở, vậy liền đem hắn đâm lớn, hướng bên trong rót vào độc dược.

Sau đó, triệt để đem địch nhân nổ nát.

Mà một khi nổ rớt, cái này sơ hở cũng tự nhiên là biến mất.

Chân chính một công đôi việc.

Chân chính biết người biết ta, bách chiến bách thắng.

Về phần Trương Xung gia nhập, hoàn toàn là niềm vui ngoài ý muốn.

Lúc đầu rất nhiều nhân vật cần chính Thẩm Lãng đóng vai, mà Trương Xung sau khi đến, Thẩm Lãng cơ hồ không cần mở miệng.

Vị này ngưu bức Trương Xung đại nhân, đã sớm đem hết thảy làm được thỏa đáng, thậm chí so chính Thẩm Lãng làm được còn tốt hơn.

Thẩm Lãng trước đó cũng đã nói.

Lần này cùng Tô Nan giao thủ, thắng bại ngay tại nháy mắt.

Mà trận này giết ngược lại khi đến đường cùng.

Thẩm Lãng là người vạch ra, Tuyết Ẩn cùng Trương Xung là người chấp hành.

Ba người đều là đỉnh tiêm cao thủ.

Tô Nan thua không oan.

. . .

Toàn trường đều vì cái này biến cố triệt để sợ ngây người.

Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y toàn bộ đầu đều muốn nổ.

Đại Lý Tự thiếu khanh Vương Kinh Luân cả người đều ngây người.

Tại sao có thể như vậy a?

Vừa rồi Thẩm Lãng rõ ràng còn hẳn phải chết không nghi ngờ, làm sao nháy mắt liền nghịch chuyển.

Làm sao tất cả sai lầm, đều tại Tô thị trên đầu?

Cái này. . . Chuyện này rốt cuộc là như thế nào a?

Mà Ninh Diễm cũng ngây người, hướng phía bên trên Vân Mộng Trạch nói: "Ca, không, loại ngựa, chuyện gì xảy ra a?"

Cái này cọp cái chính là như vậy.

Thương tâm hư nhược thời điểm liền hô ca, hiện tại giống như không sao, liền đổi giọng hô loại / ngựa.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch đương nhiên sẽ không cùng hắn so đo, trong lòng của hắn chỉ có hai chữ.

Ngưu bức!

Ta đệ ngưu bức.

Cái từ này hắn vẫn là từ Thẩm Lãng nơi đó học được.

Nháy mắt nghịch chuyển một màn này, Vân Mộng Trạch đều nhìn ngây người.

Mà Trương Xung cũng có chút kinh.

Mặc dù hắn trong lòng là biết toàn bộ quá trình, nhưng chân chính phát sinh thời điểm, hắn vẫn là muốn nói một tiếng lợi hại.

Cái này mưu kế chấp hành không khó.

Khó khăn là sớm dự phán, trước địch một bước.

Thẩm Lãng xác thực lợi hại.

. . .

Mà liền tại lúc này, Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y bỗng nhiên nói: "Không, đây hết thảy đều là Thẩm Lãng âm mưu, Tô Kiếm Đình thế tử không có khả năng mạnh ô Hà quý nhân, không thể nào."

Lời này mới ra.

Tất cả mọi người ánh mắt hướng phía hắn nhìn lại.

Ngu xuẩn!

Cái ngốc bức này chết chắc.

Đây là tất cả mọi người ánh mắt.

Yên Vĩ Y nói ra miệng về sau, cũng lập tức rõ ràng chính mình họa từ miệng mà ra.

Dựa theo phản ứng bình thường, hắn phải nói: Tô Kiếm Đình thế tử không có khả năng giết Hà Viên Viên quý nhân.

Nhưng hắn nói là: Tô Kiếm Đình sẽ không mạnh ô Hà quý nhân.

Xem ra ngươi biết được không ít, cùng Tô thị có chỗ cấu kết a?

Lê Chuẩn trong lòng nháy mắt phán định Yên Vĩ Y tử hình.

Sau đó, vị này đại hoạn quan đứng dậy thản nhiên nói: "Chư vị đại nhân, vụ án này quá ly kỳ phức tạp, chân tướng đến tột cùng như thế nào còn khó nói, tất cả mọi người không được truyền ra ngoài, nếu là ngoại giới có cái gì lời đồn xuất hiện, ở đây chư vị đều không thoát khỏi liên quan."

Lê Chuẩn lời nói này được xinh đẹp.

Trong lòng hắn đã sớm cảm thấy chân tướng rõ ràng, nhưng vụ án này thật là đáng sợ, không hề có một chữ có thể hướng ra phía ngoài tiết lộ.

"Chúng ta cái này trở về bẩm bệ hạ, mời hắn càn khôn độc đoán."

Sau đó, số khổ Lê Chuẩn Đại công công lại một lần nữa bôn ba.

Lần này không có chờ đến Ninh Diễm công chúa động thủ, đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch trực tiếp đem hắn ôm vào tuấn mã.

"Đa tạ Vân thế tử."

Vân Mộng Trạch nói: "Lê công công thật sự là trung bộc làm gương mẫu, Việt Vương có ngươi dạng này nô bộc, thật sự là chuyện may mắn."

Nhìn một cái người ta Vân Mộng Trạch thế tử, cỡ nào biết nói chuyện?

Lê Chuẩn vừa chắp tay, sau đó hướng phía phía bắc bay đi.

. . .

Một canh giờ sau!

Lê Chuẩn tại quốc đô phía bắc hơn mười dặm địa phương, gặp quốc quân nghi trượng.

Hắn lại một lần nữa tiến vào quốc quân di động hành cung bên trong, quỳ sát xuống dưới.

"Bệ hạ, đây là từ Hà Viên Viên quý nhân trong bụng mổ ra."

Quốc quân nhíu mày, dùng tơ lụa đệm tay, nhận lấy trương này tấm da dê, không chút nào che giấu trên mặt ghét bỏ.

"Bệ hạ, Tô Kiếm Đình hại ta, ô ta, bức ta nói xấu Thẩm Lãng."

Xem hết hàng chữ này, quốc quân gương mặt bỗng nhiên co quắp một trận nói: "Ô nàng?"

Lê Chuẩn đại hoạn quan nói: "Hà Viên Viên quý nhân đằng sau cốc đạo có xé tổn thương, trước đó nữ y quan không có phát hiện, còn tưởng rằng là thạch tín tổn thương, hẳn là Tô Kiếm Đình gây nên."

Quốc quân ánh mắt co rụt lại.

"Ha ha. . ."

"Ha ha ha ha. . ."

Hắn không có nổi giận, ngược lại cười to, chỉ bất quá thanh âm rất nhọn.

Đây là sự thực có người cho hắn đội nón xanh.

Không nghĩ tới a, vị này Tô Kiếm Đình thế tử điên cuồng như vậy, lớn mật như thế.

Rất kích thích a? !

Quả nhân đã dùng qua nữ nhân, ngươi dùng rất đã a?

Quốc quân nhắm mắt lại.

Kể từ đó, Lý Văn Chính dưới giường phát hiện nguyền rủa Thái tử tiểu nhân, cũng là Tô thị làm rồi?

Cái này đúng nha.

Thái tử cùng Tam vương tử một khi phát sinh kịch liệt đảng tranh, được lợi người là ai?

Đương nhiên là trung lập phe phái Tô Nan.

Lúc ấy Tô Nan vừa hồi triều đường không lâu, tiếp tục bành trướng trung lập phe phái lực lượng.

Cái này đúng, cái này hợp lý.

Thẩm Lãng chỉ là một cái nho nhỏ người ở rể, hắn có cẩu thí dã tâm, hắn ăn no bụng mới đi châm ngòi Thái tử cùng Tam vương tử đảng tranh.

Hắn lúc đó, thậm chí ngay cả Thái tử cùng Tam vương tử là ai cũng không biết, hai người kia đấu, hắn nửa điểm lợi ích cũng không chiếm được.

Về phần hắn bán thi từ cho Hà Viên Viên?

Chính là vì trang bức, chính là vì cua gái, chính là vì đoạt Lý Văn Chính chỗ yêu.

Cái này rất phù hợp hắn càn rỡ tính cách.

Người này chính là như vậy, hắn vì hại vợ trước Từ Thiên Thiên còn chuyên môn viết một quyển sách.

Hiện tại Từ Quang Doãn gia tộc xong đời, Từ Thiên Thiên cơ hồ trở thành hắn ngoại thất, « kim x mai » thứ 2 bộ hắn cũng không viết, mà lại giống như đời này đều không có ý định viết.

Ngay sau đó, quốc quân bỗng nhiên nói: "Có khả năng hay không, đây hết thảy đều là Thẩm Lãng thao túng gây nên?"

Quốc quân chỉ là thuận miệng hỏi ra, người này cực độ đa nghi, hận không thể hoài nghi mỗi người.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Thẩm Lãng trong Đại Lý Tự bị đánh, cơ hồ động đại hình."

Lời này ý tứ phi thường minh bạch, Thẩm Lãng là một cái rất sợ đau nhức người.

Lê Chuẩn nói tiếp: "Mà làm cái này viên thuốc bị lấy ra thời điểm, Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y nói một câu rất kỳ quái, hắn nói đây hết thảy đều là Thẩm Lãng âm mưu, Tô Kiếm Đình thế tử không thể lại mạnh ô Hà Viên Viên quý nhân."

Quốc quân ánh mắt bỗng nhiên co rụt lại.

Hắn đương nhiên nghe được câu nói này không bình thường.

Lẽ ra ngươi phải nói, Tô Kiếm Đình không có khả năng giết Hà Viên Viên.

Ngươi Yên Vĩ Y phảng phất đối Hà Viên Viên cái chết có chỗ chuẩn bị tâm lý?

Hắc Thủy Đài đây là có người cùng Tô thị cấu kết a?

Hết thảy đều chân tướng rõ ràng.

Đây hết thảy đều là Tô thị âm mưu.

Hà Viên Viên là Tô Kiếm Đình giết chết, chính là vì mưu hại Thẩm Lãng.

Không biết vì sao, quốc quân trong lòng ngược lại thở phào nhẹ nhõm.

Thậm chí hoàn toàn không có vừa rồi tức giận như vậy.

Khi hắn nghe được Thẩm Lãng khi quân, làm bẩn Hà Viên Viên, đồng thời nguyền rủa Thái tử ý đồ dẫn phát đảng tranh thời điểm, hắn thật sự là trước nay chưa từng có nổi giận.

Cảm thấy mình nhận lấy phản bội.

Mà bây giờ đây hết thảy là Tô thị gây nên.

Hắn vậy mà không có tức giận như vậy.

Cảm thấy dạng này ngược lại là chuyện đương nhiên.

Bởi vì hắn thích Thẩm Lãng đứa nhỏ này.

Bị người thân nhất người phản bội, mới có thể nhất là phẫn nộ.

Mà địch nhân mặc kệ đối ngươi làm chuyện gì, phảng phất là chuyện đương nhiên.

Mà tại quốc quân trong lòng, đã sớm coi Tô Nan là làm một cái đối thủ.

Đương nhiên Tô Kiếm Đình mạnh dơ bẩn Hà Viên Viên, cái này rất để hắn tức giận, quốc quân hận không thể đem hắn chém thành muôn mảnh.

Nhưng là. . .

Vẫn không có nghe nói Thẩm Lãng phản bội lúc tức giận như vậy, lúc ấy hắn thật là lập tức muốn lấy được đáp án.

Có lẽ nội tâm của hắn, đối Hà Viên Viên căn bản cũng không có cỡ nào coi trọng.

"Vụ án này dừng ở đây, cái kia Hắc Thủy Đài Yên Vĩ Y có phải hay không chết hết cả nhà rồi?" Quốc quân hỏi.

Lê Chuẩn đại hoạn quan nói: "Còn có một nhà, thê tử của hắn cùng nhi tử."

Quốc quân nói: "Đi bắt, toàn giết. Thẩm vấn cái này Yên Vĩ Y, chỉ cần một đáp án, hắn có phải hay không cùng Tô thị có chỗ cấu kết, Hắc Thủy Đài đến tột cùng bị thẩm thấu đến mức nào? Nhưng là lại muốn lướt qua liền thôi, một khi đạt được một cái không sai biệt lắm đáp án, liền đem da của hắn lột bỏ đến, treo ở Hắc Thủy Đài trên cột cờ."

"Vâng!" Lê Chuẩn nói.

Quốc quân lại nói: "Tô Kiếm Đình đã từng mang theo Tây Vực võ sĩ đi tiến đánh Huyền Vũ bá tước phủ đúng không?"

Lê Chuẩn nói: "Phải."

Quốc quân cả giận nói: "Gan to bằng trời, dám tiến đánh triều đình Bá tước phủ đệ, hơn nữa còn ý đồ giết chết mình thân cô cô, quả thực là phát rồ."

Mẹ trứng.

Chuyện này ngươi đã sớm biết, hơn nữa còn là Tô Nan để Ngự Sử chủ động vạch tội, ngươi liền thuận miệng quở trách một câu.

Hiện tại lại chuyên môn lấy ra nói.

"Người tới, đi đem Tô Kiếm Đình cầm, quả nhân ngược lại là muốn biết, hắn muốn làm gì? Ngay cả thân cô cô đều muốn giết?"

"Vâng!"

Một đội kỵ binh lao vùn vụt mà xuống.

"Về phần Thẩm Lãng? Hắn cùng Ninh Diễm chuyện gì xảy ra?" Quốc quân hỏi.

Lê Chuẩn nói: "Lão nô không biết."

Quốc quân nói: "Đem cái này tay ăn chơi chộp tới trong vương cung giam lại, quất hắn ba roi. Lỗ mãng phóng đãng, đã thành hôn người, hơn nữa còn là người khác người ở rể, hết lần này tới lần khác còn muốn câu tam đáp tứ, nếu không phải hắn cái này chiêu hoa dẫn bướm tính cách, nếu không phải hắn chủ động đi thông đồng Hà Viên Viên, nơi nào sẽ lại chuyện hôm nay? Loại người này quan ba ngày Đại Lý Tự nhà giam không đủ, quan cái một năm nửa năm mới có thể trung thực."

Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ nói đến lại đối không có, kẻ này phóng đãng quả thực làm người nghe kinh sợ, trước đó không lâu còn mới vừa ở quốc đô náo loạn một cái chuyện cười lớn."

Quốc quân nói: "Cái gì trò cười?"

Lê Chuẩn nói: "Hắn cách thê tử quá xa, trong nhà thiếp hầu lại mang thai, đại khái thực sự nhịn không nổi, hắn liền nghĩ bên trên thanh lâu. Cải trang cách ăn mặc vụng trộm đi, nhưng tâm lý lại không qua được một cửa ải kia, tới tới lui lui ra ra vào vào bốn năm lần, đều không thể thật đi chơi gái túc. Kết quả có một ngày bị Ninh Diễm công chúa nhìn ra bóng lưng, trực tiếp hô phá thân phận của hắn, từ đây Thẩm Lãng trở thành quốc đô trò cười, đều nói hắn phương diện kia không được."

"Ha ha ha. . ." Quốc quân nghe được Thẩm Lãng như thế chuyện lúng túng, lập tức nhịn không được cất tiếng cười to.

Sau đó lại chửi ầm lên.

"Bực này càn rỡ hoang đường người, Kim Trác thật sự là mắt bị mù, mới chiêu dạng này kẻ xấu xa làm con rể."

Lê Chuẩn nói: "Còn không phải sao, kẻ này da mặt dày, tính cách vô sỉ, coi là thật trước đây chưa từng gặp."

Đại hoạn quan liều mạng gièm pha Thẩm Lãng.

Nói gần nói xa cũng chỉ có một ý tứ, hắn chính là như vậy phóng đãng, ngươi nói hắn hại người ta tin, ngươi nói hắn ý đồ thông đồng Hà Viên Viên ta cũng tin, nhưng ngươi muốn nói hắn một năm trước tại Huyền Vũ thành liền ý đồ dẫn phát Tam vương tử cùng Thái tử đảng tranh? Ta là tuyệt đối không tin.

Lúc này mắng càng lợi hại, Thẩm Lãng liền càng trong sạch.

"Đi thôi, hồi cung!"

Quốc quân say mê con mắt, nhắm mắt dưỡng thần.

Bắt Tô Kiếm Đình có thể, còn có thể để Tô Nan sợ ném chuột vỡ bình.

Nhưng bởi vì vụ án này trực tiếp cầm xuống Tô Nan?

Không có khả năng!

Nếu có thể cầm xuống, đã sớm cầm.

Lúc này quốc quân đã triệt để tỉnh táo lại, bắt đầu phân tích bên trong lợi hại được mất.

Kết quả hắn cho ra một đáp án.

Nam Ẩu quốc đại chiến kết thúc trước đó, hắn không thể cầm xuống Tô Nan.

Tô Kiếm Đình có thể bắt, nhưng lại không thể giết.

Tô Nan có thể gọt quyền, nhưng lại không thể cầm xuống.

Khẽ động Tô Nan, Tô thị bên kia có thể sẽ mưu phản không nói.

Đáng sợ nhất là Khương quốc, ngay lập tức sẽ động, hoặc là gia nhập Nam Ẩu quốc chiến trường, hoặc là suất quân nhập Việt Quốc cướp bóc.

Tô thị cũng không giống như Kim thị gia tộc.

Kim thị gia tộc liền một cái Kim Mộc Lan, Kim Mộc Thông là một cái béo ụt ịt đồ đần.

Mà Tô thị gia tộc có thể nói là nhân tài đông đúc.

Tô Nan trong triều ủng hộ đại cục, thê tử của hắn cùng mấy cái huynh đệ Trấn Viễn thành hô phong hoán vũ, đại quyền trong tay, song phương hô ứng lẫn nhau.

Quốc quân nắm đấm nắm chặt.

Lúc này còn bắt không được Tô Nan cái lão hồ ly này, thật sự là không cam lòng.

Thiên Tây hành tỉnh Tổng đốc muốn đổi, Bạch Dạ quận Thái Thú cũng phải đổi.

Muốn nước ấm nấu Thanh Oa.

Trước tiên đem Tô thị gia tộc lãnh địa bao vây lại, trong triều dần dần đối Tô Nan gọt quyền.

Dùng hai đến thời gian ba năm, triệt để cầm xuống Tô Nan.

Đáng hận Khương quốc , đáng hận Khương vương, nếu không phải cái này cường đạo, quả nhân cần gì phải kiêng kỵ như vậy Tô Nan cái lão hồ ly này?

Quốc quân bỗng nhiên nói: "Lão cẩu, ngươi nói Tô Nan tại Thiên Tây hành tỉnh địa đầu xà làm khá tốt, vì sao cứng rắn muốn tiến vào triều đình đâu?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ, hoạn quan không được tham gia vào chính sự."

"Để ngươi nói, ngươi liền nói."

Lê Chuẩn nói: "Hắn lâu không tại triều đình, sợ chưởng khống không được đại cục, mặc kệ là Thiên Tây hành tỉnh quan trường, lại hoặc là Khương quốc ngoại giao đại cục, hắn đều cần chưởng khống. Một phương tại triều đình, một phương tại biên thuỳ, dạng này mới có thể hô ứng lẫn nhau."

Cũng không phải sao?

Loại thị gia tộc không phải cũng dạng này sao?

Một cái là Trấn Tây Đại đô đốc, một cái tại triều đình làm Xu Mật viện phó sứ.

"Đáng hận Khương quốc , đáng hận Khương quốc! Nếu không hôm nay quả nhân liền cầm xuống Tô Nan!"

Quốc quân nhịn không được nghiến răng nghiến lợi.

. . .

"A. . . A. . ."

Hắc Thủy Đài trong nhà giam, một tên khác Thiên hộ Yến Xích Xương ngay tại đối Yên Vĩ Y tra tấn.

Thật sự là báo ứng xác đáng.

Yên Vĩ Y trước đó đối Thẩm Lãng báo tên món ăn, đem rất nhiều cực hình đều báo một lần.

Mà bây giờ những này cực hình, chính hắn đều hưởng qua.

Toàn thân cao thấp không có một tấc thịt ngon.

Dạng này vô biên vô tận thống khổ, thật là làm cho hắn hận không thể lập tức chết đi.

"Ngươi có phải hay không cùng Tô thị cấu kết?"

"Tô Kiếm Đình cùng Hà Viên Viên gặp mặt, các ngươi coi là thật không biết sao?"

Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y run rẩy khàn khàn nói: "Sư huynh, ta đã cung khai mười lần. Ta biết Tô thị muốn lợi dụng Hà Viên Viên mưu hại Thẩm Lãng, vì lẽ đó mở một con mắt nhắm một con mắt, bởi vì ta muốn vì Tiết Lê tiểu thư báo thù, còn lại ta thật không biết, ta thật không có cùng Tô thị cấu kết."

Hắn nói là sự thật.

Yên Vĩ Y là có chỗ dựa người, phía sau là Hắc Thủy Đài đại đốc chủ Diêm Ách, là Vũ An phủ Bá tước Tiết thị, là Tam vương tử.

Hắn đương nhiên sẽ không đi cùng Tô thị kết giao quá sâu.

Nhưng đã Tô thị muốn mưu hại Thẩm Lãng, vậy hắn cũng nguyện ý mở rộng cánh cửa tiện lợi.

Dù sao Thẩm Lãng cũng là Tiết thị địch nhân, chủ nhân đã sớm muốn đem Kim thị gia tộc diệt cho thống khoái, đã sớm muốn đem Thẩm Lãng rút gân lột da.

Một tên khác Thiên hộ hướng phía hoạn quan nói: "Lê công công, ngài cảm thấy thế nào đâu?"

Vị này là Tiểu Lê công công, Lê Ân, Lê Chuẩn nghĩa đệ, hai người cùng bái một cái cha nuôi Lê Mộc, được xưng là lão tổ tông.

Lê Ân biết quốc quân ý chỉ, hỏi ra lời nói về sau, lướt qua liền thôi liền có thể.

Xác định Tô thị có hay không thẩm thấu Hắc Thủy Đài liền có thể.

"Cứ như vậy đi, còn có thể thế nào đâu?" Lê Ân nói: "Chúng ta liền trở về phục chỉ, ngươi chậm trễ các ngươi động gia pháp."

"Vâng!" Yến Xích Xương khom người nói.

Hoạn quan Lê Ân sau khi đi, Yên Vĩ Y nói: "Sư huynh, ngươi nhất định phải chuyển cáo nghĩa phụ, chuyển cáo gia chủ, ta tuyệt đối không có phản bội, ta thật chính là mở một con mắt nhắm một con mắt , mặc cho Tô thị đi hại Thẩm Lãng mà thôi, ta cũng là muốn làm Tiết thị làm việc."

Yến Xích Xương nói: "Đừng nói nữa, ta hiểu."

Yên Vĩ Y nói: "Sư huynh, ta biết ta sống không được nữa, mời ngươi nể tình huynh đệ một trận, chiếu cố người nhà của ta."

Yến Xích Xương nói: "Không cần sư đệ, quốc quân hạ chỉ, tru sát ngươi cả nhà."

Yên Vĩ Y run lên nói: "Thẩm Lãng thủ hạ ta đem thê tử, nhi tử đều bắt đi, hiện tại hẳn không có thả lại tới đi."

Yến Xích Xương nói: "Đã thả lại tới, một canh giờ trước thả lại tới, Khổ Đầu Hoan nói thu được ngươi một trăm triệu kim tệ tiền chuộc, đem người thả lại tới."

Yên Vĩ Y cũng nhịn không được nữa, giận dữ hét: "Thẩm Lãng, mả mẹ nó mẹ ngươi a."

Trước đó bắt người nhà của ta, ngươi hẳn là tiếp tục giam, hiện tại quốc quân muốn giết cả nhà, ngươi lại đem bọn hắn thả lại tới.

Mẹ ngươi chứ Khổ Đầu Hoan a.

Mẹ ngươi chứ một trăm triệu kim tệ.

Yến Xích Xương nói: "Sư đệ, chúng ta muốn động gia pháp, ngươi thoáng kiên nhẫn một chút."

Yên Vĩ Y phải tiếp nhận Hắc Thủy Đài liền tàn khốc gia pháp, lột da treo ở trên cột cờ.

"Sư huynh, cho ta uống gây tê tán, đệ đệ thực sự gánh không được."

Yến Xích Xương nói: "Xin lỗi, chính là muốn nghe ngươi kêu thảm, dạng này quốc quân mới có thể hả giận, vì Tiết thị, vì Hắc Thủy Đài, ngươi liền nhịn một chút đi!"

Yên Vĩ Y nước mắt tuôn trào ra.

Chết dĩ nhiên đáng sợ.

Nhưng kiểu chết này càng đáng sợ.

Sau một lát.

Hắc Thủy Đài nhà giam bên trong, truyền đến Yên Vĩ Y thê lương muốn tuyệt kêu thảm.

Cách rất xa đều có thể nghe được rõ ràng.

Cái này. . . Đại khái chính là Hắc Thủy Đài quỷ khóc sói gào tồn tại đi.

Sau một lát, một mặt mới cờ xí phủ lên cột cờ.

Cùng lúc đó!

Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y còn lại người nhà, tổng cộng tám thanh.

Chỉnh tề quỳ.

"Giết!"

Ra lệnh một tiếng.

Giơ tay chém xuống, thủ cấp rơi xuống đất.

Yên Vĩ Y một nhà hai mươi ba miệng, triệt để bị chết sạch.

Đẫm máu một màn chấn nhiếp tất cả mọi người.

Không có việc gì không cần mù lẫn vào, sẽ chết cả nhà.

Mà Yên Vĩ Y trước khi chết, một mực hô hào một câu.

"Đại đốc chủ, báo thù cho ta, giết Thẩm Lãng."

"Nghĩa phụ, báo thù cho ta, giết Thẩm Lãng."

"Gia chủ, báo thù cho ta, giết Thẩm Lãng."

Trọn vẹn hô mấy chục âm thanh về sau, hắn mới thê lương chết đi.

. . .

Trấn Viễn hầu tước phủ.

Tại mấy canh giờ trước đó, Tô Nan liền đã nhận được tin tức.

Thậm chí, hắn so quốc quân càng sớm biết hơn nói kết quả.

Khi lấy được tin tức trong nháy mắt đó.

Cả người hắn nháy mắt ngưng kết, liền phảng phất pho tượng.

Hắn thật triệt để sợ ngây người.

Kẻ này, lợi hại.

Lại. . . Lợi hại như thế?

Tâm cơ sâu đến tình trạng này?

Vậy mà tính toán đến hết thảy?

Biết ta muốn dùng Hà Viên Viên hại hắn, vì lẽ đó trở tay một kích?

Độc!

Quá độc.

Ta Tô Nan quá vội vàng.

Nếu ta không chủ động xuất thủ, kẻ này căn bản là không có cách đối ta tạo thành hữu hiệu tổn thương.

Bởi vì hắn quá thế đơn lực bạc.

Chỉ có ta xuất thủ nháy mắt, hắn mới có thể bắt lấy cơ hội, trở tay một kích.

Hiện tại, chẳng những không thể hại chết Thẩm Lãng, ngược lại đem Tô thị lôi xuống nước.

Nhi tử Tô Kiếm Đình vô duyên vô cớ bị một cái mạnh ô Hà Viên Viên tội danh.

Đương nhiên, không phải công khai tội danh, là tại quốc quân trong suy nghĩ tội danh.

Nhưng đây mới là trí mạng nhất.

Nguyên bản Hà Viên Viên thủy chung là Thẩm Lãng một cái trí mạng sơ hở.

Hiện tại cái này sơ hở, triệt để nổ.

Vu oan Lý Văn Chính nguyền rủa Thái tử, ý đồ dẫn phát triều đình kịch liệt đảng tranh, ngược lại trở thành ta Tô Nan âm mưu.

Hết lần này tới lần khác đây mới là phù hợp nhất quốc quân tưởng tượng đáp án.

Tẩy không sạch.

Lợi hại, Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này lợi hại a.

Một mũi tên trúng ba con chim.

Sau đó làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ?

Tô Nan Hầu tước ngồi bất động ở đó, không nhúc nhích.

Hết thảy còn không có chuẩn bị sẵn sàng, chẳng lẽ lúc này liền phát động sao?

Ngô quốc bố cục không có hoàn thành, Sở quốc bố cục cũng không có hoàn thành.

Hiện tại phát động, đối Tô thị lợi ích tổn thất rất lớn.

Không, không vội!

Ninh Nguyên Hiến nhiều nhất sẽ chỉ đến bắt Tô Kiếm Đình.

Hắn còn không dám đụng đến ta.

Có Khương quốc bọn này cường đạo đại quân tại, hắn còn không thể đụng đến ta.

Khẽ động ta, chẳng những Thiên Tây hành tỉnh sẽ loạn.

Khương quốc đại quân hoặc là tiến vào Việt Quốc cảnh nội cướp bóc, hoặc là gia nhập Nam Ẩu quốc chiến cuộc, Ninh Nguyên Hiến đều chịu không được cái này hậu quả.

Khương vương cùng ta Tô Nan đã có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Ta Tô Nan như đổ xuống, đối Khương quốc cũng là to lớn tổn thất.

Ta còn có thời gian, ta còn có thể lưu tại quốc đô một đoạn thời gian, thong dong bố cục.

Ninh Nguyên Hiến, có Khương quốc tại, ngươi không dám đụng đến ta.

Thẩm Lãng, tiếp xuống ngươi cùng Kim thị gia tộc liền nghênh đón ta càng thêm mãnh liệt càng thêm trực tiếp tiến công.

Ta sẽ cho ngươi biết cái gì là đại thủ bút.

Ta sẽ để cho ngươi Kim thị gia tộc chết không có chỗ chôn.

Mà liền tại lúc này!

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Trấn Viễn hầu tước phủ cửa chính bỗng nhiên bị phá tan.

Vô số Hắc Thủy Đài võ sĩ như thủy triều tràn vào tiến đến.

"Bắt Tô Kiếm Đình, bắt Tô Kiếm Đình!"

"Có dám can đảm người cản trở, giết chết bất luận tội!"

"Tô Nan Hầu tước, bệ hạ triệu ngươi vào cung yết kiến."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 241: Lão Tặc Tô Nan! Triều Đình Kịch Biến!

Gần nhất quốc đô có thể nói là thần hồn nát thần tính.

Tất cả biến cố hoàn toàn là đáp ứng không xuể, đầu tiên là Trương Xung, rõ ràng nói muốn chết tại Đại Lý Tự trong ngục giam, kết quả lại còn sống tới, hơn nữa còn quan phục nguyên chức.

Trước đó đi sứ Khương quốc đại công thần Thẩm Lãng, lại bị Hắc Thủy Đài người bắt vào Đại Lý Tự ngục giam.

Ngay sau đó truyền đến quốc quân tại biên cảnh cùng đi săn thất bại.

Mà bây giờ, Hắc Thủy Đài võ sĩ vậy mà tràn vào Trấn Viễn hầu tước trong phủ.

Ngắn ngủi hơn nửa tháng, vậy mà phát sinh nhiều chuyện như vậy, thật là khiến người ta kinh hồn táng đảm.

Chủ trì lần này bắt Tô Kiếm Đình hành động chính là Hắc Thủy Đài vạn hộ Dư Vạn Đình.

Mấy trăm tên hắc giáp võ sĩ xông vào Trấn Viễn hầu tước phủ về sau, liền bắt đầu trắng trợn lùng bắt.

Nhưng mà, Trấn Viễn hầu tước trong phủ cũng không có gà bay chó chạy, tất cả nô bộc gia đinh toàn bộ chỉnh tề từ trong phòng rút khỏi, đứng bình tĩnh trong sân, thờ ơ lạnh nhạt.

Xem ra Trấn Viễn hầu tước phủ bọn nô bộc gặp qua rất nhiều việc đời, không có chút nào bối rối luống cuống.

Nhưng là toàn bộ Trấn Viễn hầu tước trong phủ đều không có tìm được Tô Kiếm Đình.

Hắc Thủy Đài vạn hộ Dư Vạn Đình đi vào trong sân, gặp được khô tọa Trấn Viễn hầu Tô Nan.

Dư Vạn Đình không dám lỗ mãng, thậm chí Hắc Thủy Đài võ sĩ đều không có tiến vào cái viện này.

"Bái kiến Trấn Viễn hầu." Dư Vạn Đình khom người cong xuống.

Tô Nan chống quải trượng, phảng phất có chút khó khăn ngẩng đầu, thong thả nói: "A, Dư Vạn Đình a, ngươi đây là tới bắt lão hủ sao?"

"Không dám." Dư Vạn Đình khom người nói: "Trước đó vài ngày, thế tử Tô Kiếm Đình vây công Huyền Vũ bá tước phủ, bệ hạ tức giận, đặc phái ta tới bắt thế tử."

"Tô Kiếm Đình a?" Tô Nan nghĩ một hồi nói: "Hắn không tại quốc đô, vài ngày trước liền rời đi. Con không dạy là lỗi của cha, bằng không ngươi đem lão phu cầm đi."

"Không dám." Dư Vạn Đình eo thấp hơn.

Ngay sau đó, Tiểu Lê công công tiến đến nói: "Bệ hạ khẩu dụ, lệnh Tô Nan yết kiến."

"Nha. . . Tốt, tốt." Tô Nan chậm rãi đứng dậy, toàn bộ quá trình lộ ra tuổi già sức yếu, nhất là gian nan, đứng lên còn có run lên hai run, phảng phất có chút đứng không vững dáng vẻ.

"Đi thôi, đi thôi, cái này tiến cung."

. . .

"Tội thần Tô Nan, bái kiến bệ hạ. . ." Tô Nan run run rẩy rẩy hướng phía quốc quân cong xuống.

"Tô ông xin đứng lên, xin đứng lên." Ninh Nguyên Hiến tự thân lên trước, đem Tô Nan dìu dắt.

"Tô Kiếm Đình đi rồi?" Quốc quân hỏi.

Tô Nan nói: "Đúng vậy a, ba ngày trước rời đi quốc đô."

Quốc quân nói: "A, đi nơi nào a?"

Tô Nan nói: "Khương vương A Lỗ Cương bốn mươi lăm tuổi sinh nhật, ta là không đi, nhưng Tô Kiếm Đình làm tiểu bối, vẫn là có cần phải đi một chuyến."

Lời này hắn không có nói láo.

Quốc quân vừa về quốc đô liền đã biết, Tô Kiếm Đình là trước ngày hôm qua rời đi.

Lúc ấy hắn nghe được tin tức này sau không ngừng cười lạnh.

Đây là có tật giật mình a.

Lúc ấy bản án còn không có chân tướng rõ ràng đâu, Thẩm Lãng mắt thấy liền bị hại chết, mà Tô Kiếm Đình nhưng vẫn là sớm chạy.

Cái này chứng minh cái gì?

Chứng minh Tô Kiếm Đình xác thực làm qua đại nghịch bất đạo sự tình.

Cái này càng là ván đã đóng thuyền.

Mà lại để Tô Kiếm Đình đi Khương quốc, càng là một loại áp chế.

Ta Tô Nan nếu là tại quốc đô xảy ra chuyện, Khương quốc bên kia lập tức liền động.

Tô Kiếm Đình làm Trấn Viễn hầu thế tử, thậm chí lập tức liền có thể kế vị.

Nếu như là đơn độc Trấn Viễn thành loạn cũng không có gì, nhưng nếu như cùng Khương quốc nối thành một mảnh, tiến tới lan tràn toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh.

Tin tưởng ngươi Ninh Nguyên Hiến cũng không chịu nổi đi.

Vì lẽ đó ta Tô Nan tại quốc đô, an ổn như núi.

Tô Nan nói: "Không biết nhỏ chó phạm vào chuyện gì a?"

Quốc quân nói: "Mấy ngày trước đó không phải có Ngự Sử thượng tấu, nói mấy tháng trước Tô Kiếm Đình vậy mà suất lĩnh võ sĩ tiến đánh Huyền Vũ bá tước phủ, ý đồ mưu sát thân cô cô Tô Bội Bội, ngươi cũng biết quả nhân lấy hiếu trị thiên hạ, làm sao có thể thấy này hủy diệt nhân luân sự tình, vì lẽ đó liền phái người đi cầm Tô Kiếm Đình, điều tra rõ ràng. Nếu có làm qua, kia tuyệt không nhân nhượng, nếu không có làm qua, cũng phải trả Tô thị một cái trong sạch."

Tô Nan Hầu tước nói: "Việc này khuyển tử xác thực không có làm qua, ta cũng phái người điều tra qua, là đạo tặc Khổ Đầu Hoan bằng vào ta Tô thị danh nghĩa tiến công Huyền Vũ bá tước phủ. Bệ hạ cũng biết người này cả gan làm loạn, tăng thêm đoạn thời gian kia Huyền Vũ bá tước phủ trống rỗng, hắn liền muốn mượn cơ hội cướp bóc một phen. Huống hồ ngày đó khuyển tử Tô Kiếm Đình cũng không tại Huyền Vũ thành, mà là tại Thiên Tây thành, vào lúc ban đêm còn cùng Thiên Tây hành tỉnh đô đốc con trai uống rượu với nhau làm thơ, rất nhiều người đều có thể chứng minh."

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt co rụt lại.

Lão tặc.

Luôn mồm đều đang uy hiếp quả nhân.

Trước đó là Khương quốc, hiện tại lại là Thiên Tây hành tỉnh phủ đô đốc.

Ngày đó Tô Kiếm Đình rõ ràng là thật dẫn đầu Tây Vực cao thủ tiến đánh Huyền Vũ bá tước phủ, nhưng Thiên Tây hành tỉnh bên trong đô đốc vẫn như cũ nguyện ý làm chứng cho hắn, nói để ngày đó tại Thiên Tây thành.

Cái này chứng minh cái gì?

Vị này Thiên Tây hành tỉnh bên trong đô đốc đã bị kéo xuống nước.

Toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh quan viên, đều mục nát một mảng lớn.

Thiên Tây hành tỉnh quá phức tạp, làm đối kháng Sở quốc tuyến đầu, diện tích của nó mặc dù nhỏ, nhưng lại đồn trú Việt Quốc gần nửa đại quân.

Trấn Tây Đại đô đốc phủ một mực quân chính, Thiên Tây hành tỉnh bên trong phủ đô đốc quản dân chính.

Song phương nước giếng không phạm nước sông tại, khiến cho nơi này quan trường hình thái nhất là phức tạp.

Nghe được Tô Nan về sau, quốc quân thản nhiên nói: "Thật sao?"

Tô Nan run rẩy cong xuống nói: "Cái gọi là tiến đánh Huyền Vũ bá tước phủ sự tình, xác thực giả dối không có thật. Nhưng khuyển tử xác thực làm qua rất nhiều chuyện hoang đường, cũng không nên thân. Con không dạy là lỗi của cha, điểm này lão thần cũng có lỗi, mời bệ hạ giáng tội."

Quốc quân cười nói: "Cũng không biết là tội gì, giáng tội gì?"

Tô Nan dập đầu nói: "Tóm lại có tội cũng được."

Quốc quân gương mặt lại bỗng nhiên co quắp một trận.

Người lão tặc này, buổi tối hôm nay lại cứng rắn như thế sao?

Thái độ vô cùng khiêm tốn, lại luôn mồm chống đối?

Cái gì gọi là tóm lại có tội cũng được?

Ý của ngươi là quả nhân có lẽ có rồi?

Ý của ngươi là ta Ninh Nguyên Hiến từ không sinh có, chỉ cần nhìn ngươi Tô thị không vừa mắt, liền thuận miệng nói có tội rồi?

Ninh Nguyên Hiến nhắm mắt lại, ẩn tàng lên trong mắt sát cơ.

Hắn thật rất muốn trực tiếp hạ lệnh, đem Tô Nan cầm xuống, chém xuống đầu chó.

Nhưng là hắn không thể.

Hắn đảm đương không nổi hậu quả như vậy.

Nếu là thật sự có thể trực tiếp cầm xuống Tô Nan, tân chính liền sẽ không cầm Kim Trác khai đao.

Rất nhiều người đều cảm thấy Tô Nan chính là quốc quân chó săn, không quản bệ hạ nói cái gì hắn đều duy trì, chính là loại này nhu thuận thái độ, quốc quân tân chính mới bỏ qua hắn?

Làm sao có thể? Như tân chính có thể cầm xuống Tô Nan, đây mới thực sự là to lớn thắng lợi.

Tô thị gia tộc, uy tín lâu năm quý tộc đệ nhất nhân.

Nếu có thể cầm xuống, vậy kế tiếp tân chính tuyệt đối thế như chẻ tre.

Chính là bắt không được tới.

So sánh phía dưới, Kim Trác cũng làm người ta tràn ngập hảo cảm.

Một chính là một, hai chính là hai.

Quốc quân ngươi muốn dùng tân chính đoạt ta cơ nghiệp, đó chính là không được, ta liền muốn phản kháng đến cùng.

Chỉ khi nào nhà ta bình an, ta liền lại không hai lòng.

Ngô Vương phái người đến thông đồng, thật sự là muốn sắc phong công tước, ta Kim Trác không nói hai lời đem Ngô quốc sứ thần giết.

Mà trước mắt vị này Tô Nan trong bông có kim, khẩu phật tâm xà, tiếu lý tàng đao.

Quả nhân tại vị thời điểm nhất định phải cầm xuống người lão tặc này, cầm xuống Tô thị gia tộc, nếu không tương lai cái này Tô thị tất phản.

Nói không chừng sở càng hai nước khai chiến thời điểm, chính là Tô thị tạo phản ngày.

Thậm chí không chỉ có muốn lấy Tô thị, còn có loại thị, thậm chí. . . Biện thị.

Tất cả binh quyền chỉ có thể nắm giữ tại quốc quân trong tay.

Chỉ bất quá Ninh Nguyên Hiến hi vọng, dùng một loại tương đối nhẹ nhàng thái độ cầm xuống loại thị cùng biện thị.

Nhất là Biện Tiêu, đối với hắn có đại ân, mà lại chưa hề áp chế qua hắn Ninh Nguyên Hiến.

Loại thị còn phái một người tiến quốc đô đảm nhiệm Xu Mật viện phó sứ, mà Biện Tiêu cũng chỉ có một nữ nhi làm hắn Biện phi.

Không chỉ có như thế, Diễm Châu đặc thù, tất cả dân chính Biện Tiêu cũng cơ hồ không nhúng tay vào, hoàn toàn giao cho quốc quân phái đi quan văn.

Vì lẽ đó tại Ninh Nguyên Hiến trong lòng, Biện Tiêu phân lượng phi thường nặng, thậm chí có chút đem hắn coi là tri kỷ hảo hữu.

Quốc quân như lúc này mỏng thiếu tình cảm, vì sao còn có thể một mực nắm giữ đại quyền.

Bởi vì hắn có ba cây kình thiên trụ. Biện Tiêu, Chúc thị, Diêm Ách thêm Tiết thị. Loại thị cũng coi như, nhưng là đã có chút ương ngạnh.

. . .

"Ha ha ha. . ." Ninh Nguyên Hiến cười to nói: "Tô ông nghiêm trọng, nghiêm trọng."

"Tốt, đứng lên đi!"

Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa chủ động tiến lên nâng Tô Nan.

Tô Nan khó khăn đứng dậy, nhưng một lát sau lại quỳ xuống.

"Bệ hạ, lần này Trương Xung kém chút chết tại Đại Lý Tự nhà giam bên trong, Đại Lý Tự chịu không thể trốn tránh trách nhiệm, lão thần cảm thấy phải có điều trách phạt."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc.

Ngươi Tô Nan là Xu Mật viện, Đại Lý Tự phảng phất không nên về ngươi quản hạt.

Ngươi lại nghĩ đưa tay?

Trước đó ngươi tại mọi thời khắc lấy lui làm tiến, hiện tại muốn phương pháp trái ngược?

Nhưng quốc quân lại thuận khẩu khí của hắn nói: "Đúng, chuyện này Đại Lý Tự có không thể trốn tránh trách nhiệm."

Tô Nan nói: "Việc này lão thần vốn không nên nhiều lời, nhưng Bạch Dạ quận dù sao cũng là thần quê quán! Bạch Dạ quận Thái Thú Trần Khởi Lũng ăn hối lộ trái pháp luật bị cầm xuống về sau, vị trí này không công bố đã lâu, còn xin bệ hạ sớm làm quyết đoán."

Quốc quân cười nói: "Kia lấy Tô khanh ý kiến, vị trí này ai phù hợp đâu?"

Tô Nan nói: "Thần không quản Lại bộ, vì lẽ đó không tiện mở miệng."

Quốc quân nói: "Bạch Dạ quận dù sao cũng là quê hương của ngươi, ngươi là có quyền lên tiếng. Còn có Trấn Viễn thành chủ một vị, trống chỗ được càng lâu hơn, không bằng Tô khanh cũng cùng nhau tiến cử?"

Tô Nan nói: "Kia lão thần liền cả gan đề cử Đại Lý Tự thiếu khanh Vương Kinh Luân tiếp nhận Bạch Dạ quận thủ, trước Vạn Năm huyện lệnh Vương Khải Khoa tiếp nhận Trấn Viễn thành chủ."

Quốc quân nội tâm phẫn nộ, cơ hồ lá gan rung động.

Lão tặc, ngươi đây là điên cuồng thăm dò a.

Ngươi đây là tại quả nhân ranh giới cuối cùng điên cuồng chà đạp. Vị này Đại Lý Tự thiếu khanh, tại lần này mưu hại Thẩm Lãng bản án bên trên, cũng không tính sạch sẽ.

Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Tô ông, Đại Lý Tự thiếu khanh đi làm Bạch Dạ quận thủ, chẳng phải là thấp nửa cấp sao? Cái kia Vương Khải Khoa mặc dù bị bãi quan, nhưng trước đó cũng là Vạn Năm huyện lệnh, đi làm Trấn Viễn thành chủ chính là thấp hai ba cấp."

Tô Nan nói: "Lão thần cũng chỉ là tiến cử mà thôi, bọn hắn dù sao cũng là phạm qua sai lầm thần tử, hạ thấp cái một hai cấp, cũng là vì ma luyện bọn hắn."

Trước đó Tô Nan, dù là trên triều đình cũng cơ hồ rất ít mở miệng, không về mình quản sự tình chưa từng nói chuyện.

Mỗi một lần đều là để vây cánh ra mặt.

Mà lần này, không về hắn quản sự tình, hắn một hai lần nói.

Nhìn qua phảng phất đã cao tuổi hoa mắt ù tai không chịu nổi.

Quốc quân cười nói: "Tô ông đề nghị rất tốt, quả nhân sẽ hảo hảo suy nghĩ."

"Có ai không, đưa Tô ông hồi phủ."

Sau đó Tiểu Lê công công mang theo bốn cái hoạn quan, đặc địa đem Tô Nan đưa về Trấn Viễn hầu phủ.

Tô Nan đi về sau.

Quốc quân khuôn mặt nháy mắt băng hàn xuống dưới.

Lê Chuẩn công công lập tức vung tay lên, để tất cả hoạn quan rời đi.

Sau đó, hắn cái eo khẽ cong, cúi hạ đầu.

Ý tứ phi thường rõ ràng.

Bệ hạ, ngài có thể nổi giận.

Muốn nện đồ vật, muốn mắng chửi người, nô tỳ đều chuẩn bị xong.

"Lão cẩu, ngươi lại giả bộ cái gì?" Quốc quân cười giận dữ nói: "Chẳng lẽ trong mắt ngươi, ta cũng chỉ là sẽ nện mấy chiếc bình, chặt mấy trương cái bàn phát tiết vô năng hôn quân sao?"

Lê Chuẩn dập đầu nói: "Nô tỳ không dám, thánh minh không quá bệ hạ."

Quốc quân không có nổi giận phát tiết, ngược lại ngồi xuống, không ngừng cười lạnh nói: "Có ý tứ, có ý tứ, cái này lão cẩu rốt cục lộ ra răng nanh a, bày ra một bộ hoa mắt ù tai dáng vẻ cho ai nhìn? Đầu này nhìn nhu thuận lão cẩu, rốt cục hướng quả nhân nhe răng."

"Hắn coi là quả nhân không làm gì được hắn sao?"

"Hắn đây là coi là quả nhân không làm gì được hắn sao?"

Mà thời khắc này, hắn liền nhất là tưởng niệm tân chính.

Nếu như tân chính không gặp khó, hừng hực khí thế tiếp tục, vậy liền có thể tiếp lấy đại thế quét ngang hết thảy trở ngại, nắm hết quyền hành.

"Thẩm Lãng đâu?" Quốc quân cả giận nói.

"Ở bên kia cột đâu." Lê Chuẩn nói.

Quốc quân nói: "Kia ba roi quất sao?"

Lê Chuẩn nói: "Rút qua."

Quốc quân lạnh nhạt nói: "Lại đệm lên nhuyễn giáp rút?"

Lê Chuẩn đầu rủ xuống nói: "Không, là đệm lên Ninh Diễm công chúa đánh, vì lẽ đó. . . Phía dưới nô tỳ không dám đánh."

Quốc quân lập tức nổi giận.

Hắn nhiều lần đã cảnh cáo, để Thẩm Lãng không cần ngủ Ninh Diễm, kết quả cái này hỗn đản?

Quả nhân đánh chết ngươi!

. . .

Quốc quân nổi giận đùng đùng tiến một gian cung phòng bên trong.

Đi theo phía sau ba cái hoạn quan, tay cầm roi.

Kết quả vừa mới đi vào, Ninh Diễm liền quỳ xuống.

"Phụ vương, ta cùng Thẩm Lãng là ngủ, nhưng là chuyện này không liên quan tới hắn."

"Là ta chủ động ngủ hắn."

"Đương nhiên cũng không phải ta chủ động, là Vân Mộng Trạch tên vương bát đản kia cho chúng ta trong rượu hạ dược."

"Thẩm Lãng là người bị hại, ta cũng là người bị hại, hết thảy đều là Vân Mộng Trạch tên vương bát đản kia sai."

Ai!

Nữ nhân a!

Suy yếu vô lực thời điểm, luôn mồm hô ca. ,

Hiện tại, một ngụm lại một ngụm oan ức toàn bộ hướng Vân Mộng Trạch đỉnh đầu đóng đi, không chút khách khí.

Thế nhưng là, quốc quân có thể chỗ phạt Vân Mộng Trạch sao?

Đương nhiên không thể nào.

Vân Mộng Trạch làm đế quốc đại sứ, mặc dù không có cái gì quyền lực, nhưng dù sao cũng là Đại Viêm đế quốc người.

Ninh Diễm cũng biết điểm này, vì lẽ đó oan ức liều mạng hướng về thân thể hắn trừ.

Ngựa giống, ngươi người tài giỏi đúng là luôn có nhiều việc phải làm.

Quốc quân đều muốn tức xỉu.

Gặp lại Thẩm Lãng, bị tơ lụa vây ở trên một cái ghế đang ngủ say.

Ngươi còn có thể ngủ?

"Cho ta giội tỉnh." Quốc quân nghiêm nghị nói.

Không đợi bên cạnh hoạn quan động thủ.

Ninh Diễm công chúa cầm lấy bên trên một bát nước ấm, trực tiếp hướng Thẩm Lãng trên mặt giội đi.

"Cặn bã, chớ ngủ."

Thẩm Lãng giật mình, tỉnh lại.

Quốc quân lạnh giọng nói: "Nha, Thẩm công tử tỉnh a."

Thẩm Lãng run lên, muốn đứng dậy hành lễ, lại phát hiện mình bị trói trên ghế.

"Bệ hạ, vi thần giáp trụ mang theo, không thể quỳ lạy." Thẩm Lãng lúng túng nói.

Quốc quân lạnh nhạt nói: "Thẩm Lãng, ngươi cùng Ninh Diễm sự tình, định làm như thế nào a?"

Thẩm Lãng nói: "Vi thần về sau tuyệt đối không dám khinh nhờn Tam công chúa, trước đó coi như làm cái gì sự tình đều không có phát sinh."

A?

Ta nói sai cái gì sao?

Vì cái gì quốc quân nhìn phảng phất càng tức giận dáng vẻ.

"Nhốt vào hầm đi, nhốt vào hầm đi, nơi này vẫn là rất thư thái."

Sau đó, Thẩm Lãng lại bị giam tới đất hầm đi.

Trong phòng, lập tức chỉ còn lại quốc quân cùng Ninh Diễm hai người.

"Ninh Diễm, ngươi nghĩ như thế nào?" Quốc quân hỏi.

Ninh Diễm nói: "Không chút nghĩ a, coi như làm cái gì sự tình đều không có phát sinh, về sau vẫn như cũ làm huynh đệ."

Quốc quân nói: "Thẩm Lãng là Huyền Vũ Hầu tước phủ con rể, hắn cùng ngươi không có khả năng có kết quả."

Ninh Diễm nói: "Ta lúc đầu cũng không có muốn kết quả, đây chẳng qua là một trận ngoài ý muốn."

Quốc quân nói: "Bằng không, ngươi về Viêm đế quốc nhà chồng đi?"

"Không, ta chết cũng không đi." Ninh Diễm lớn tiếng nói: "Ta cũng không còn thấy cái kia buồn nôn đồ vật, đường đường Thân Vương thế tử, nhìn qua cùng bán cái mông tướng công đồng dạng. Ta tại quốc đô cho ngươi mất mặt, chẳng lẽ ta đi viêm kinh liền không mất mặt sao? Chẳng lẽ quốc đô cũng không có ta chỗ dung thân sao?"

Nói, Ninh Diễm nước mắt liền xuống tới.

Quốc quân gương mặt phát lạnh, muốn đem Ninh Diễm cưỡng ép đưa về viêm kinh, nhưng cũng nói không nên lời.

Hắn thật sự là nhẫn nhịn một bụng lửa giận.

Đầu tiên là Tô Kiếm Đình chạy, sau đó Tô Nan người lão tặc kia hướng hắn lộ ra răng nanh.

Sau đó tại nữ nhi cùng Thẩm Lãng bên này lại nhẫn nhịn đầy bụng tức giận.

"Đừng cho Thẩm Lãng thêm quần áo, cho ta chết cóng cái này hỗn đản." Quốc quân phẫn nộ nói.

Bởi vì trong hầm ngầm bình thường giấu băng, nhiệt độ rất thấp.

. . .

Ngày kế tiếp triều hội, lại là một trận đao quang kiếm ảnh.

Vạch tội Tô Nan là nhất định.

Mặc dù không thể bắt lấy hắn, nhưng là gọt quyền, cô lập là nhất định phải làm.

Trước đem hắn tại triều đình bên trong vây cánh bóc ra, để hắn không cách nào tại hô phong hoán vũ.

Ngự Sử Đài đại phu Vương Thừa Trù lại chuẩn bị mở phun ra, đạt được quốc quân thụ ý về sau, hắn đã viết một phần thật dài vạch tội tấu chương.

Tô Nan quyền thế quá lớn, Ngự Sử Đài tiểu quan không dám vạch tội.

Coi như vạch tội, cũng là không đau không ngứa.

Nhưng là Vương Thừa Trù là cái đại bình xịt, hắn chỉ nghe quốc quân.

Bệ hạ để ta phun ai, ta liền phun ai.

Bệ hạ không có chỉ định ta phun ai thời điểm, ta nghĩ phun ai liền phun ai.

Cũng thật sự là bởi vì hắn nhân vật này thuộc tính, vì lẽ đó Thẩm Lãng từ đầu đến cuối không có động thủ với hắn.

Cái này đại bình xịt là quốc quân người, không hiếu động.

Hôm nay, Ngự Sử Đài hai cái đại phu, đều đã chuẩn bị dâng sớ vạch tội Tô Nan.

Mà lại không còn là không đau không ngứa việc nhỏ.

Tô thị tự mình khuếch trương lãnh địa, xâm chiếm dân ruộng.

Tô Nan chất tử không có bất kỳ cái gì công danh, lại đảm nhiệm Trấn Viễn thành chủ bộ, đuổi đi Tam Vị thành chủ, thậm chí khả năng mưu sát trong đó hai vị.

Trương Xung hướng Vương Thừa Trù nhìn lại một chút.

"Ngươi quan lớn, ngươi lên trước."

Ngự sử đại phu Vương Thừa Trù việc nhân đức không nhường ai, liền muốn ra khỏi hàng vạch tội Tô Nan.

Kết quả!

Một vị Điện Trung Ngự Sử ra khỏi hàng.

"Thần có bản."

Lập tức, ngự sử đại phu Vương Thừa Trù biến sắc.

Trong chúng ta ra một tên phản đồ?

Ta đối Ngự Sử Đài chưởng khống chẳng lẽ xảy ra vấn đề sao?

Trước đó để vạch tội Thẩm Lãng cùng Kim thị gia tộc thời điểm, nhất hô bách ứng.

Bây giờ để vạch tội Tô Nan, cả đám đều ra vẻ không biết, chuẩn bị vạch tội dâng sớ đều không đau không ngứa.

Bây giờ lại còn có người vừa cướp ta trước?

Nước Quân Mi đầu nhíu một cái, lạnh lùng trừng Vương Thừa Trù một chút.

Ngự Sử Đài ngươi làm sao quản?

Nhưng là có người muốn thượng tấu, cũng không thể ngăn đón a.

"Giảng!"

Vị kia Điện Trung Ngự Sử Lâm Bỉnh Trung nói: "Thần vạch tội Thẩm Lãng, thân là Huyền Vũ Hầu tước phủ người ở rể, cử chỉ không hợp, câu dẫn Tam công chúa Ninh Diễm, người xấu trinh tiết, làm bẩn ta Việt Quốc Vương tộc thanh danh, sợ gây nên đế quốc Liêm Thân Vương tức giận."

Lời này mới ra, toàn trường chấn kinh.

Bất khả tư nghị nhìn qua vị này Điện Trung Ngự Sử Lâm Bỉnh Trung.

Ngươi quá ngưu bức.

Vậy mà như thế không sợ chết?

Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm công chúa sự tình người biết cơ hồ không có, ngươi bây giờ lại trực tiếp xuyên phá?

Đây là muốn làm cho mọi người đều biết?

Mà quốc quân chấn kinh phía dưới, cũng có chút không dám tin nhìn qua vị này Điện Trung Ngự Sử.

Cái này Điện Trung Ngự Sử chỉ là lục phẩm a, nếu không phải hắn chức vụ, căn bản liền lên hướng tư cách đều không có.

Hiện tại, cũng dám đem Vương tộc bê bối trực tiếp chọc ra đến?

Quả nhân đao kiếm thật không sắc bén sao?

Thật quả nhân giết không được người?

Vì sao các ngươi không có chút nào sợ a?

Ngươi chỉ là lục phẩm Ngự Sử, dám ra làm Tô Nan đỡ kiếm?

Ngươi đây là muốn cùng Thẩm Lãng đồng quy vu tận sao?

Thẩm Lãng ngươi cái này hỗn đản, ngươi làm chuyện tốt?

Trong lúc nhất thời, tràng diện lâm vào yên tĩnh.

Không người dám đáp lại.

Đây đã là Vương tộc bê bối.

Vốn chỉ là tư mật sự tình, bây giờ lại trên triều đình đâm tuôn ra tới.

Quốc quân vốn đã quyết định, đem Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm sự tình chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Tìm thời gian, đem Ninh Diễm đưa đi Viêm đế quốc.

Thẩm Lãng tùy tiện nhốt mấy ngày, để hắn ghi nhớ thật lâu.

Mà một khi công khai, kia Thẩm Lãng tội danh liền lớn, không chết cũng muốn lột một tầng da.

Mấu chốt còn có đế quốc Liêm Thân Vương thái độ.

Như hắn tức giận, quốc quân đều chưa hẳn giữ được Thẩm Lãng.

Bất quá Vân Mộng Trạch gia tộc và Liêm Thân Vương quan hệ mật thiết, hắn có thể làm ra chuyện như vậy, hẳn là đối liêm quân vương thái độ có chỗ nắm giữ đi.

Đâu chỉ có chỗ nắm giữ?

Vân Mộng Trạch đối Ninh Diễm cái này tiện nghi muội tử là thật yêu thương.

Hắn đã nghĩ biện pháp để Ninh Diễm cùng trượng phu ly hôn, đồng thời để đế quốc Liêm Thân Vương nhận Ninh Diễm vì nghĩa nữ.

Chuyện này, dù sao cũng là Liêm Thân Vương xin lỗi Ninh Diễm trước đây.

Kết quả hiện tại Ngự Sử Đài vậy mà ra một cái không sợ chết đồ vật, trực tiếp đem Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm gian tình đâm bạo.

Thật sự là không sợ chết a.

Ngươi yếu hại Thẩm Lãng cái này mọi người có thể hiểu được, mấu chốt còn muốn đem Vương tộc lôi xuống nước, ngươi cổ cứ như vậy cứng rắn sao?

Tô Nan đến cùng cho ngươi cái gì rồi?

Để ngươi ngay cả chết còn không sợ?

Ngự Sử hữu đại phu Trương Xung ra khỏi hàng, nghiêm nghị nói: "Lớn mật, không có bằng chứng không chứng, dám làm bẩn vương thất công chúa trong sạch. Bệ hạ thần xin cầm hạ kẻ này, điều tra rõ ràng, nhìn xem người này phía sau có ai chỗ dựa, có gì âm mưu?"

Điện Trung Ngự Sử Lâm Bỉnh Trung nói: "Thần có chứng cứ, ngày đó Thẩm Lãng cùng Tam công chúa Ninh Diễm hai người tại Vân Mộng Trạch đại sứ dinh thự bên trong ngây người suốt cả đêm, Thẩm Lãng lúc đi ra, quần áo không chỉnh tề. Về sau Thẩm Lãng giam giữ tại Đại Lý Tự ngục giam, Ninh Diễm công chúa lại tự mình dẫn binh tiến đánh Đại Lý Tự, cử động lần này hình dung mưu phản, càng có thể chứng minh giữa hai người có gian tình. Nếu không thể trừng trị Thẩm Lãng, Vương tộc uy nghiêm ở đâu? Nếu không thể xử phạt Ninh Diễm công chúa, quốc pháp ở đâu? Vương tử phạm tội, còn cùng thứ dân cùng tội, công chúa điện hạ tiến đánh Đại Lý Tự, chẳng lẽ liền không thể nghiêm trị sao?"

Lập tức, ở đây tất cả quan viên tê cả da đầu.

Đại bình xịt Vương Thừa Trù lạnh cả người.

Cái này Điện Trung Ngự Sử thế nhưng là hắn Ngự Sử Đài người a.

Ninh Diễm công chúa cùng Vân Mộng Trạch tiến đánh Đại Lý Tự một chuyện, tất cả mọi người giả bộ hồ đồ, coi như cái gì cũng không có phát sinh.

Kết quả ngươi lại thọc ra.

Ngươi muốn làm gì?

Như vậy muốn chết phải không?

Vì cái gì có người ngay cả chết còn không sợ đâu?

Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Mà lúc này, Tô Nan vẫn như cũ còng xuống đứng tại triều đình phía trước, một tiếng không phát, phảng phất hết thảy đều không có quan hệ gì với hắn.

Toàn bộ triều đình, đều lâm vào cổ quái yên tĩnh.

Lời này đã không có người có thể trở về ứng.

Ninh Diễm dẫn binh tiến đánh Đại Lý Tự, chuyện này rất nhiều người đều thấy được.

Không thể trừng trị, nhưng cũng không thể nói chuyện này là đúng.

Một khi có người không muốn sống chọc ra đến, cái kia còn nhất định phải tra rõ, ngay cả quốc quân đều không thể né tránh.

Thậm chí có cần phải, còn muốn thật trừng phạt Ninh Diễm công chúa.

Hoặc là xuống làm quận chúa phong hào.

Hoặc là nhốt vào Tông Chính phủ.

Lúc này, Trương Xung bỗng nhiên nói: "Bệ hạ, lúc ấy thần ngay tại Đại Lý Tự, xem như thấy rõ. Ngày đó có truyền ngôn nói có người muốn đến Đại Lý Tự bắt cóc Thẩm Lãng, Ninh Diễm công chúa nghe xong tức giận, vì lẽ đó suất lĩnh gia đinh đến đây trấn thủ Đại Lý Tự, trợ giúp duy trì trật tự, cái gọi là tiến đánh Đại Lý Tự, hoàn toàn giả dối không có thật."

"Quả thật?" Quốc quân nói.

Trương Xung nói: "Thần có thể làm chứng, Vân Mộng Trạch đại sứ có thể làm chứng, còn có Hắc Thủy Đài đông đảo võ sĩ cũng có thể làm chứng."

Quốc quân nói: "Kia theo như đồn đại, đến tột cùng là ai muốn bắt cóc Đại Lý Tự ngục giam đâu?"

Trương Xung nói: "Nghe nói là đạo tặc Khổ Đầu Hoan."

Lúc này, ở ngoài ngàn dặm Khổ Đầu Hoan, oan ức một cái tiếp theo một cái hướng trên đầu của hắn chụp tới.

Vừa mới ép buộc Hắc Thủy Đài Thiên hộ Yên Vĩ Y, lại có bắt cóc Đại Lý Tự ngục giam tội danh.

Nhưng mà cái gọi là Ninh Diễm hỗ trợ duy trì Đại Lý Tự trật tự, cũng vẻn vẹn chỉ là một bậc thang mà thôi, lên một cái tô son trát phấn tác dụng.

Quốc quân nghiêm nghị nói: "Ninh Diễm thân là Vương tộc công chúa, vậy mà tại quốc đô tự mình động binh, không quản là ra ngoài gì tâm, đều phạm sai lầm. Đại tông chính ở đâu?"

Việt Quốc một cái khác Vương thúc Ninh Dụ ra khỏi hàng, hắn chính là Việt Quốc đại tông chính, bình thường tựa như ẩn hình, thậm chí vào triều cũng không lớn tới.

"Đi đem Tam công chúa Ninh Diễm bắt, nhốt vào Tông Chính tự hối lỗi." Quốc quân hạ lệnh.

"Phải."

Sau đó, quốc quân lạnh giọng nói: "Điện Trung Ngự Sử Lâm Bỉnh Trung, ngươi nhưng hài lòng a?"

Lời này, đã tràn đầy tuyệt đối sát cơ.

Tại quốc quân trong lòng, vị này Điện Trung Ngự Sử đã là một người chết.

Đương nhiên, hôm nay sẽ không chết.

Bởi vì quốc quân không thể bởi vì nói hoạch tội, Điện Trung Ngự Sử vốn là có thể vạch tội hết thảy.

Nhưng là, tùy tiện tìm ngươi một cái sai lầm chơi chết ngươi, dễ như trở bàn tay.

Điện Trung Ngự Sử Lâm Bỉnh Trung nói: "Còn có Thẩm Lãng làm bẩn Tam công chúa danh tiết một chuyện, việc quan hệ ta Việt Quốc Vương tộc tôn nghiêm, mời bệ hạ tra rõ."

Quốc quân nói: "Đại tông chính, việc này cùng nhau tra xét."

"Phải."

Tô Nan, quả nhân ngược lại muốn xem xem, bây giờ còn có ai là ngươi ra đỡ kiếm?

Chuyện này liền xem như như thế trôi qua, tiếp xuống vạch tội Tô Nan tiếp tục.

Ngự sử đại phu Vương Thừa Trù bắt đầu ấp ủ cảm xúc, chuẩn bị phun lớn cuồng phún.

Nhưng mà. . .

Bên ngoài bỗng nhiên vang lên một trận thanh âm dồn dập.

"Bệ hạ, quân tình khẩn cấp, quân tình khẩn cấp."

Một cái trinh sát chạy vội mà vào, trong tay cầm một phong quân tình tấu, phía trên cắm ba cây lông vũ.

Điều này đại biểu cấp tốc , bất kỳ người nào không ngăn được.

Tên này trinh sát tiến vào đại điện, quỳ xuống lễ bái nói: "Bệ hạ, Ngô quốc ba vạn đại quân xuôi nam, ép thẳng tới Thượng Dã thành."

Thượng Dã thành.

Đã từng thuộc về Ngô quốc.

Ngô Việt hai nước đại chiến thời điểm, bởi vì Biện Tiêu nam ném, Ngô quốc đại bại, cắt nhường chín quận chi địa.

Trong đó có Thượng Dã thành.

Cái này Thượng Dã thành quy thiên Bắc hành bớt quản hạt, là khoảng cách Ngô quốc gần nhất địa phương.

Bây giờ, Ngô quốc ba vạn đại quân xuôi nam.

Đây là ý gì?

Đây là muốn đe doạ? Vẫn là phải khai chiến?

Lại hoặc là muốn đoạt Thượng Dã thành?

Lê Chuẩn đại hoạn quan nhanh chóng kiểm tra cái này phong tấu, hoàn toàn không có vấn đề, là Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao thân bút viết.

Nam Cung Ngao cùng Tô Nan là tử địch, tuyệt đối không có khả năng phối hợp tác chiến hắn.

Cái này quân quốc đại sự, tuyệt đối không dám làm bộ.

Quốc quân nhìn Nam Cung Ngao tấu về sau, da đầu từng đợt run lên.

Vị này tuổi trẻ Ngô Vương muốn làm gì?

Trước đây không lâu biên cảnh cùng đi săn, Ngô Vương hai trận chiến toàn thắng, sĩ khí tăng vọt.

Nhưng Ngô quốc vẫn như cũ thuộc về suy yếu kỳ a?

Hai mươi năm nghỉ ngơi lấy lại sức là đủ rồi? Ngươi thế nhưng là đã mất đi chín quận chi địa.

Hiện tại liền không kịp chờ đợi muốn mở ra chiến sự rồi?

Quốc quân hai tay có chút phát run.

Ánh mắt hướng phía Tô Nan nhìn lại.

Đây hết thảy cùng Tô Nan có quan hệ hay không?

Chỉ mong không có.

Nếu như có, kia hết thảy cũng quá đáng sợ.

Quốc quân nội tâm vừa sợ vừa giận.

Muốn động Tô Nan cứ như vậy khó sao?

Nam Ẩu quốc chiến cuộc cháy bỏng, hiện tại phía bắc Ngô quốc lại dẫn binh xuôi nam.

Khương quốc cái này cường đạo lại ngo ngoe muốn động.

Kể từ đó, trong nước liền càng không thể rung chuyển.

Thiên Tây hành tỉnh không thể loạn, Trấn Viễn thành không thể loạn.

Tô Nan tạm thời không động được.

Quốc quân nắm đấm nắm chặt, móng tay đâm vào lòng bàn tay chảy máu.

Giờ khắc này, hắn thật cảm giác được vô cùng khuất nhục.

Nhưng cái này không có gì, vị nào quân vương không có nhận qua khuất nhục như vậy a?

Năm đó Ngô Vương chịu nhục, thậm chí còn làm quả nhân làm qua xa phu đâu.

Thật sâu hô hấp mấy hơi thở, để cho mình thanh âm không run rẩy.

"Ha ha ha ha. . ." Quốc quân cười to nói: "Ngô Vương miệng còn hôi sữa, cứ như vậy không kịp chờ đợi muốn lộ ra hắn non nớt nanh vuốt sao? Ta Việt Quốc cường thịnh, mặc dù Nam Ẩu quốc chiến còn chưa kết thúc, nhưng là bằng vào Trấn Bắc đại tướng quân phủ, đối phó hắn Ngô quốc dư xài."

"Đã tới, vậy liền chuẩn bị một chút."

"Ngô Vương muốn chiến, vậy liền chiến đi."

"Tô Nan, ngươi là Xu Mật viện phó sứ, ngươi đến nói một chút nhìn, ứng đối ra sao a?"

Tô Nan trong lòng cười lạnh.

Ninh Nguyên Hiến, ngươi cho rằng sự tình chỉ đơn giản như vậy sao?

Ta sẽ cho ngươi biết cái gì là kinh thiên biến, ta sẽ cho ngươi biết cái gì là bốn bề thọ địch.

Ta sẽ cho ngươi biết cái gì là thiên đại thủ bút.

Lần này ta Tô thị gia tộc chẳng những muốn Phượng Hoàng Niết Bàn, còn muốn đem Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt.

Tô Nan ra khỏi hàng, run rẩy nói: "Thánh minh không quá bệ hạ, mời bệ hạ càn khôn độc đoán."

. . .

Khương vương A Lỗ Cương bốn mươi lăm tuổi sinh nhật.

Khương quốc trong vương cung vàng son lộng lẫy, chung quanh chư quốc đều đưa tới vô số trân bảo.

Khương vương phóng khoáng đại hỉ.

Lần này tới khách quý không chỉ là Tô Kiếm Đình, còn có Tây Vực chư quốc sứ giả, Nam Ẩu quốc sứ giả, Sa Man tộc sứ giả.

Còn có. . . Sở quốc sứ giả.

Sở quốc sứ giả lần thứ nhất công nhiên xuất hiện tại Khương vương trên bữa tiệc.

"Bây giờ ta Khương quốc thiên hoa đã triệt để diệt."

"Nên ta đại khai sát giới thời điểm."

"Xâm lấn Việt Quốc? Không có vấn đề!"

"Lần này, ta không chỉ có riêng phải sát nhập Thiên Tây hành tỉnh, còn muốn cướp đi mấy cái quận, giết hắn hơn mấy ngàn vạn người, để Ninh Nguyên Hiến cảm nhận được ta phẫn nộ."

"Hắn cũng dám để ta viết nhận tội sách, dám giết ta Khương quốc võ sĩ."

Tô Kiếm Đình nói: "Đại vương đừng quên một chuyện nhỏ, giết Thẩm Lãng."

"Quên không được." Khương vương lạnh giọng nói: "Ta sẽ để cho Việt Vương chém xuống Thẩm Lãng đầu, đưa đến trước mặt của ta."

"Hắn nếu không đáp ứng yêu cầu của ta, ta liền kiên quyết không lui binh, cướp bóc đốt giết. Lần này ta muốn đe doạ càng nhiều kim tệ, càng nhiều nô lệ, đương nhiên cũng bao quát Thẩm Lãng tiểu tặc đầu."

Thẩm Lãng "Cứu" qua Khương vương, hơn nữa còn cứu vớt qua vô số Khương quốc bách tính.

Đây đối với Khương vương đến nói, ngược lại là sai lầm.

Ta A Lỗ Cương chỉ báo thù, không báo ân.

Trước đó tại Khương quốc, bị ngươi chạy trốn một mạng.

Hiện tại trong nước thiên hoa tình hình bệnh dịch lắng lại, Thẩm Lãng tiểu tặc ngươi cũng nên chết.

Mà lúc này!

Thẩm Lãng chôn ở Khương vương thể nội mấy cái nhỏ độc cầu, cơ hồ đã gỉ thấu.

Chỉ cần thoáng một trận dùng sức, độc cầu xác ngoài liền sẽ trực tiếp vỡ vụn, bên trong xyanua kịch độc liền sẽ tiến vào huyết dịch.

Vài giây đồng hồ bên trong, liền có thể đem cái này dũng mãnh cường đại Khương vương giết chết.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 242: Khương Vương Chết Bất Đắc Kỳ Tử! Kinh Hãi Muốn Tuyệt! Bi Kịch

Ninh Nguyên Hiến hư vinh còn thoáng có chút phong cách, vẫn còn tương đối trang bức.

Khương vương A Lỗ Cương hư vinh liền phi thường trực tiếp thô bạo, quả thực so Thẩm Lãng còn muốn dung tục.

Vì chiêu đãi các quốc gia sứ thần, hắn toàn bộ đại điện đều bày đầy nhiều loại kỳ trân dị bảo.

Trực tiếp đem tàng bảo khố chuyển đến.

Nhất là Thẩm Lãng cho kia mặt ba mét tấm gương, còn có một mét phỉ thúy dạ quang pho tượng, càng là hắn khoe khoang trọng điểm.

Đương nhiên khoe khoang về khoe khoang, muốn để hắn bởi vậy cảm kích Thẩm Lãng là không thể nào.

Ngươi cho ta đồ vật, là vinh hạnh của ngươi. Ta đoạt ngươi đồ vật, cũng là vinh hạnh của ngươi.

Đây chính là Khương vương A Lỗ Cương nhân sinh châm ngôn.

Khương quốc điều kiện ác liệt, vùng đất nghèo nàn.

Nhưng Khương vương tuyệt đối kẻ giàu có, hoàng cung so Việt Vương còn muốn to lớn khí phái, nóc nhà còn muốn khảm hoàng kim.

Mà Khương quốc vạn dân lại nghèo khổ vô cùng.

Nhưng A Lỗ Cương lại cảm thấy dạng này rất bình thường, quỷ dị chính là vô số Khương dân cũng cảm thấy đây là bình thường.

Mấy trăm năm trước đến, Khương dân vẫn luôn nghèo khổ, đều đã cảm thấy chuyện đương nhiên.

Nhưng loại tình hình này đã có chỗ cải biến.

Nắm giữ chích ngừa thuật về sau, Khương vương quả nhiên bắt đầu lấy tiền chích ngừa.

Muốn vĩnh viễn miễn dịch bệnh đậu mùa tử thần săn giết sao?

Dùng một con trâu đến đổi, hoặc là ba con dê cũng có thể.

Nhất thời không bỏ ra nổi cũng không cần gấp, có thể thiếu, nhưng là phải trả tiền lãi.

Cái giá tiền này cao đến bầu trời.

Nhưng Thẩm Lãng đã đi, thánh miếu đã trống không.

Một đầu trưởng thành trâu đương nhiên quý giá, nhưng so với một cái mạng đến nói, phảng phất lại còn có thể tiếp nhận.

Một khi lây nhiễm bệnh đậu mùa, phổ thông Khương dân cơ hồ là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Vì lẽ đó, coi như giá trên trời, vô số Khương dân cũng nhao nhao đến trồng bệnh đậu mùa. Bởi vì Thẩm Lãng bệnh đậu mùa thuật, Khương quốc Vương tộc phất to.

Ngay tại lúc lúc này, một tin tức tốt truyền bá ra.

Tại Đại Tuyết chân núi A Lỗ Na Na công chúa thành lập một cái bộ lạc, nơi đó có mới thánh miếu, có thể miễn phí vì tất cả mọi người trồng bệnh đậu mùa vắc xin.

Là tất cả mọi người. Không chỉ là Khương quốc người, Sa Man tộc, Tây Vực người đều có thể.

Nhất thời, vô số người hướng phía Đại Tuyết chân núi chen chúc mà đi.

Vẻn vẹn hơn một tháng thời gian, A Lỗ Na Na công chúa bộ lạc trực tiếp bành trướng đến gần mười vạn người.

Hơn nữa còn tại liên tục không ngừng gia tăng.

Rất nhiều Tây Vực người, Sa Man tộc người cũng nhao nhao tiến về.

"Đại vương, bây giờ là ngài sinh nhật đại hội, Lỗ Lỗ công chúa lại còn không đến." Tô Nan muội, Vương phi Tô Mạc nói.

Lời này mới ra, Khương vương sắc mặt phát lạnh, ánh mắt nổi giận.

Nữ nhi này quá làm cho hắn thất vọng, trước đó đứng tại tiểu bạch kiểm Thẩm Lãng một bên vậy thì thôi. Bây giờ lại cùng hắn chống đối. Ta cho Khương dân chích ngừa phòng bệnh đậu mùa, một lần thu một con trâu, ngươi vậy mà miễn phí.

Hiện tại vô số người nhao nhao đều chạy trốn tới bộ lạc của ngươi đi.

Đương nhiên coi như A Lỗ Na Na bộ lạc, cũng vẫn như cũ thuộc về Khương quốc.

Nhưng không có trải qua Khương vương thống nhất, A Lỗ Na Na như vậy hành vi như đồng mưu phản.

Tương lai Khương quốc là muốn giao cho Thái tử A Lỗ Thái, ngươi A Lỗ Na Na một nữ nhân, cái gì tranh đoạt?

A Lỗ Thái nói: "A Lỗ Na Na đã từng nói, từ khi nàng bị bệnh đậu mùa về sau, không có người quan tâm hắn, không người nào dám tiến vào nàng cách ly gian phòng một bước. Cho nên nàng sẽ không còn nhận ngài người phụ thân này, cũng sẽ không nhận ta người huynh trưởng này, chỉ có đại ngốc cùng Tuyết Ẩn là thân nhân của nàng."

Vương hậu Tô Mạc nói: "Đại vương, nàng liền chỉ biết không ngừng phá, không ngừng thu mua lòng người. Mặc dù nàng là của ngài con gái ruột, nhưng lại tại người của ngài bên trên cắt một cái vết thương, để ngài liên tục không ngừng chảy máu, mà nàng thì không ngừng hút ngài máu mà trở nên cường tráng. Đợi đến nàng cường tráng tới trình độ nhất định thời điểm, có lẽ liền sẽ đến phản phệ ngài người phụ thân này."

"Nàng dám?" Khương vương A Lỗ Cương lạnh giọng nói: "Hiện tại bộ lạc của nàng có bao nhiêu người?"

Khương quốc Thái tử A Lỗ Thái nói: "Mười vạn người."

Khương vương huyệt Thái Dương bỗng nhiên nhảy một cái.

Lại có mười vạn người rồi? Hắn toàn bộ Khương quốc cộng lại, cũng bất quá mấy chục vạn người mà thôi.

Khương vương nói: "Nàng có bao nhiêu võ sĩ?"

Thái tử nói: "Ba ngàn."

A Lỗ Na Na dưới trướng xác thực chỉ có ba ngàn võ sĩ.

Bởi vì tìm nơi nương tựa nàng người, rất lớn bộ phận đều là già yếu.

Mà hùng tráng võ sĩ đều bị Khương vương lôi kéo, tuổi trẻ võ sĩ chủng vắc-xin đậu mùa phòng bệnh đậu mùa không cần tiền.

Mà lại Khương quốc võ sĩ thích đi theo cường giả, mà trong lòng bọn họ A Lỗ Na Na mặc dù cường đại, nhưng dù sao cũng là nữ nhân, mà lại còn lâu mới có được Khương vương cường đại.

Khương vương cầm lấy lớn lưu ly chén, đổ đầy rượu nho, ròng rã hơn nửa cân uống một hơi cạn sạch.

Tiếp lấy hắn trực tiếp đi đến hoàng cung bên ngoài, tìm tới một đầu hùng tráng vô cùng bò Tây Tạng, dễ như trở bàn tay bẻ gãy sừng trâu.

Cái này bò Tây Tạng một trận kêu thảm, máu me đầm đìa.

"Đại vương uy vũ."

"Đại vương vô địch."

Khương vương đem dính máu sừng trâu đưa cho con thứ năm nói: "A Lỗ Xúc, ngươi dẫn theo lĩnh ba ngàn người đi Đại Tuyết chân núi thấy A Lỗ Na Na, mang theo cái này dính máu sừng trâu đi. Ngươi nói cho nàng, trong vòng mười ngày đi vào vương cung của ta trước mặt, quỳ gối dưới chân của ta. Như đuổi không đến, ta liền dùng căn này sừng trâu đâm chết nàng, mệnh của nàng là ta cho, ta cũng tự nhiên có thể giết nàng."

Khương vương con thứ năm quỳ xuống, tiếp nhận chi này dính máu sừng trâu.

"Vâng, phụ vương."

Sau đó, hắn tràn đầy phấn khởi xông ra hoàng cung, mang lên 3,000 người hướng phía hướng phía Đại Tuyết chân núi chạy như điên.

Vung đi những này không vui, Khương vương tiếp tục uống rượu làm vui.

"Sở thần, lần này ta tự mình dẫn binh giết vào Việt Quốc, các ngươi chuẩn bị ra bao nhiêu tiền?" Khương vương nói.

Hắn chính là như vậy, không quản chuyện gì đều muốn đàm luận tiền.

"Hai mươi vạn kim tệ." Sở quốc sứ thần nói.

Khương vương giận dữ nói: "Các ngươi quá keo kiệt, Tô Nan cỡ nào hào phóng."

Sở quốc sứ thần nói: "Khương vương, không thể nói như thế. Chúng ta ra không chỉ là tiền, hơn nữa còn có đại quân. Việt Quốc tại trên biên cảnh trọn vẹn phô bày mười mấy vạn đại quân, như ngài đại quân xông vào Việt Quốc tây cảnh cướp bóc, Trấn Tây hầu Chủng Nghiêu đại quân đến đây chặn giết, ngài lại nên làm cái gì?"

Khương vương khinh thường nói: "Chủng Nghiêu, ta lại có sợ gì?"

Sở quốc sứ thần nói: "Ngài uy vũ vô địch, tất nhiên là không sợ Chủng Nghiêu. Nhưng là ngài xông vào Việt Quốc tây cảnh là vì cướp bóc, là vì thoả nguyện, là đốt giết cướp đoạt, không muốn đánh trận đi. Chỉ cần chúng ta Sở quốc đại quân khẽ động, Việt Quốc Trấn Tây biên quân cũng không dám rời đi. Đến lúc đó tại Tô thị gia tộc phối hợp xuống, toàn bộ tây cảnh đều là ngài bãi săn, ngài có thể cướp bóc bao nhiêu tiền, bao nhiêu mỹ nữ, bao nhiêu nô lệ?"

Khương vương nói: "Ba mươi vạn kim tệ, một cái cũng không thể ít, nếu không ta không xuất binh."

Sở quốc sứ thần bất đắc dĩ nói: "Liền theo đại vương."

Trước mắt cái này Man Vương tham lam, thật là khiến người ta giận sôi.

Mấu chốt hắn đạt được kim tệ về sau, căn bản không phải đến phát triển quốc lực, mà là dùng để trải mặt đất, che hoàng cung.

Ngô sở hai nước hoàng cung mặt đất gạch vàng đều là giả, duy chỉ có ngươi Khương quốc hoàng cung hoàng kim dưới đất là thật.

Khương vương lại uống hơn nửa cân rượu.

Kéo qua Tô thị gia tộc một cái khác tiểu vương phi tô ngưng.

Đại thủ tiến vào thân thể của nàng thưởng thức.

"Nghe nói Thẩm Lãng thê tử rất đẹp, đúng không?"

Tô Kiếm Đình nói: "Đúng, Kim Mộc Lan dung mạo không dưới thần nữ Tuyết Ẩn."

Nhớ tới Tuyết Ẩn, Khương vương không khỏi nộ kiếm trùng thiên.

Khương vương nói: "Người thống khoái nhất sự tình, chính là chém xuống đầu của địch nhân, mạnh bạo vợ con của bọn hắn, Thẩm Lãng miễn cưỡng có tư cách này."

Tô Kiếm Đình nói: "Đáng tiếc Kim Mộc Lan không tại quốc đô, mà là tại xa xôi đông bộ bờ biển."

Mà lại, Kim Mộc Lan cũng không tới phiên ngươi Khương vương.

Tô Kiếm Đình tiếp tục nói: "Bất quá Thẩm Lãng tại quốc đô có một cái thiếp hầu, xinh xắn lanh lợi, đầy đặn động lòng người, mà lại đã có thai."

Khương vương nói: "Cái kia cũng không sai, ta muốn."

Khương vương A Lỗ Cương đời này không có trước bất kỳ ai cúi đầu qua, duy nhất ngoại lệ chính là Thẩm Lãng.

Lúc ấy vì để cho Thẩm Lãng cứu hắn tính mệnh, hắn bị ép viết nhận tội sách, hơn nữa còn để Thẩm Lãng tại Khương quốc thổ địa bên trên đóng thánh miếu.

Vô cùng nhục nhã.

Làm anh hùng hào kiệt, chính là muốn đem địch nhân rút gân lột da, sau đó chém xuống đầu để ở một bên.

Sau đó, ngay trước địch nhân thủ cấp chà đạp nữ nhân của bọn hắn.

Ha ha ha ha!

Dạng này mới thống khoái.

Tưởng tượng lấy hắn lập tức liền muốn suất lĩnh đại quân giết vào Việt Quốc tây cảnh, điên cuồng đốt giết cướp đoạt.

Đến lúc đó, hắn đem có thể cướp bóc bao nhiêu hoàng kim? Có thể cướp đoạt bao nhiêu mỹ nhân? Cướp đoạt bao nhiêu nô lệ.

Nhìn xem những cái kia cao cao tại thượng Việt Quốc người biến thành heo dê.

Để những cái kia Việt Quốc cái gọi là người văn minh, trơ mắt nhìn xem vợ mình bị chà đạp.

Cỡ nào khoái ý?

Hét tới phóng khoáng chỗ.

Khương vương bỗng nhiên quơ lấy bên trên đại đao.

Chi này đại đao so A Lỗ Na Na kia một chi càng thêm to lớn, khoảng chừng dài ba mét, nặng hơn 200 cân.

Sau đó, hắn ngay tại đại điện bên trong điên cuồng múa đao.

Nháy mắt.

Toàn bộ đại điện phảng phất gió lốc cạo qua.

Kịch liệt đao phong đem trên bàn khay bạc ngân đĩa toàn bộ tung bay ra ngoài.

Cái này đại đao tiếng rít, như là quỷ khóc sói gào.

Ở đây tất cả tân khách, nhanh chóng tránh né, đẩy lên đại điện nhất nơi hẻo lánh.

Mỗi người đều xanh cả mặt, kinh hồn táng đảm.

Miệng bên trong lại lớn tiếng gọi tốt.

"Đại vương uy vũ."

"Đại vương vô địch."

Cái này Khương vương thật sự là trời sinh thần lực, võ công thật sự là siêu cường.

Bốn mươi chín tuổi hắn, cơ hồ ở vào trạng thái đỉnh cao nhất. (bên trên một chương nói bốn mươi lăm tuổi thọ thần sinh nhật sai, đã sửa đổi đến)

Hắn cuồng vũ đại đao thời điểm, coi như cách mười mấy mét, bị đao phong cạo qua thời điểm đều có thể cảm thấy đau nhức.

Toàn bộ đại điện người, hoàn toàn mắt mở không ra.

"Ha ha ha ha ha. . ."

"Sa Man tộc sứ giả, ngươi danh xưng là cát rất cường giả không phải sao? Tới cùng bản vương thử một lần a?"

"Sa Man tộc người, đều là đồ bỏ đi sao?"

Lời này mới ra, Sa Man tộc sứ giả nhịn không được.

Lập tức, năm cái Sa Man tộc cao thủ rút ra chiến đao, vọt thẳng đi lên.

Sở quốc sứ thần không đành lòng nhìn thẳng.

Man tộc chính là Man tộc.

Làm một vương, vậy mà cùng nước khác sứ thần động thủ.

"Chiến!"

"Cát!"

Năm cái Sa Man tộc cao thủ một tiếng bạo rống sao, bỗng nhiên hướng Khương vương vây giết.

Nhưng mà. . .

Một giây sau.

Năm cái Sa Man tộc cao thủ như là chơi diều đồng dạng bay ra ngoài.

Miểu sát!

Tại không trung máu tươi cuồng phún, sau khi rơi xuống đất, năm cái Sa Man tộc cao thủ toàn thân gân cốt đứt gãy, ngũ tạng lục phủ vỡ vụn, triệt để chết đi. Mà trong tay bọn họ vũ khí, cũng toàn bộ vỡ vụn.

Năm cao thủ trực tiếp bị Khương vương một chiêu miểu sát.

Cái này Khương vương thần lực và chân khí, thật sự là nghịch thiên.

Tất cả mọi người thấy, chấn động vô cùng.

Đều nghe nói Khương vương vô địch.

Thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt.

Vị này Khương vương so trong truyền thuyết càng thêm lợi hại.

Tô Kiếm Đình nhìn cũng không khỏi tốt sắc biến.

Cái này Khương vương thật sự là vô địch chiến thần.

Không biết là hắn lợi hại, vẫn là Cừu Yêu Nhi cái kia nữ ma đầu lợi hại?

Nghe nói kia Cừu Yêu Nhi, thường xuyên là một người phóng tới một ngàn người, sau đó đại khai sát giới.

Loại này trời sinh thần lực vô địch chiến thần, thật sự là trong ngàn vạn không một.

Sau đó Tô Kiếm Đình bắt đầu ở trong lòng suy đoán, đơn thuần võ công là phụ thân Tô Nan lợi hại hơn một chút, vẫn là Khương vương lợi hại hơn.

Rất nhanh Tô Kiếm Đình làm ra phán đoán.

Phụ thân Tô Nan võ công cực cao, đơn đả độc đấu chưa có đối thủ.

Nhưng là trên chiến trường, vẫn là Khương vương nghịch thiên.

Khương vương trạng thái vô cùng tốt.

Trong tay Thanh Long đại đao vung vẩy được càng lúc càng nhanh, càng ngày càng hung mãnh.

Có người bị cái này kinh người đao cương dọa sợ, thét chói tai vang lên chạy ra ngoài.

Lúc này đại điện bên trong không chỉ tất cả bát đũa bị lật ngược, coi như đầy đất bảo vật cũng vỡ nát tan tành.

"Ầm!"

Thẩm Lãng tặng kia một mặt ba mét tấm gương rốt cục không chịu nổi, dù là cách xa như vậy, cũng bỗng nhiên nổ nát vụn.

Vương hậu Tô Mạc đau lòng.

Mà Khương vương lại cười ha ha.

Một chiếc gương lại coi là cái gì?

Lần này tiến vào Việt Quốc tây cảnh cướp bóc, thứ gì không có, bảo bối gì không có a.

Cái tên điên này chính là như vậy.

Những bảo vật này hắn nhìn phảng phất rất trân quý, còn chuyên môn đặt ở tàng bảo khố bên trong.

Nhưng hắn nội tâm lại hoàn toàn không quan tâm, khoe khoang qua về sau, hủy không chút nào đau lòng.

Ánh mắt rơi vào Thẩm Lãng tặng kia cao một thước phỉ thúy dạ quang pho tượng bên trên.

Khương vương một trận nhe răng cười.

"Bản vương muốn đại sát tứ phương."

"Bản vương suất lĩnh đại quân giết vào Việt Quốc, đốt rụi, giết sạch, cướp sạch."

"Bản vương muốn để Việt Quốc nghe tin đã sợ mất mật, muốn để Việt Vương dọa đến hồn phi phách tán."

"Bạch!"

Khương vương cách đến mấy mét, bỗng nhiên một đao.

Lăng không chém xuống.

"Ầm!"

Lập tức, Thẩm Lãng đưa cho hắn cái kia ba thước phỉ thúy dạ quang pho tượng, bỗng nhiên nổ nát vụn.

"Bản vương muốn chém xuống Thẩm Lãng đầu lâu, sau đó để hắn trơ mắt nhìn ta chà đạp nữ nhân của hắn, chỉ mong hắn cái kia nhỏ nhắn xinh xắn nữ nhân có thể tiếp nhận bản vương chi uy võ hùng tráng, ha ha ha ha!"

Sau đó!

Khương vương động tác nháy mắt dừng lại.

Thật giống như chiếu phim bỗng nhiên kẹp lại.

Hắn tất cả biểu lộ, tất cả động tác, nháy mắt ngưng kết.

Vẫn như cũ uy vũ vô cùng, bá khí trùng thiên.

Đáng tiếc không có máy ảnh.

Bằng không cái này poss bày vô cùng tốt.

Bên cạnh tất cả mọi người thấy một trong kinh ngạc.

Khương vương vô địch biểu diễn kết thúc rồi à?

Lập tức, tất cả mọi người liều mạng vỗ tay lớn tiếng khen hay.

"Đại vương uy vũ."

"Đại vương vô địch."

"Đại vương uy chấn thiên hạ."

Nhưng mà!

Khương vương vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, vẫn như cũ uy phong lẫm liệt đứng ở nơi đó, trong tay siêu cấp đại đao bảo trì đánh xuống tư thái.

Đám người không khỏi kinh ngạc.

Hẳn là đại vương cảm thấy chúng ta vỗ tay còn chưa đủ nhiệt liệt?

Thế là, tất cả mọi người càng thêm điên cuồng vỗ tay, dắt cuống họng hét lớn: "Đại vương uy vũ, đại vương vô địch."

Nhưng mà!

Khương vương vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

Thế nhưng là, chúng ta thật tận lực a.

Chúng ta cuống họng cũng phải gọi phá.

Vị này Man Vương cũng quá khó hầu hạ.

Mà liền tại lúc này!

Mấy đạo máu đen từ Khương vương lỗ mũi, lỗ tai, con mắt, khóe miệng chảy ra.

Chân chính thất khiếu chảy máu.

Tô Kiếm Đình sợ ngây người, vương hậu Tô Mạc sợ ngây người.

A Lỗ Thái Thái tử sợ ngây người.

Một cái Khương quốc hoạn quan cực nhanh xông tới, đưa tay đi dò xét Khương vương cái mũi khí tức.

Hoàn toàn không còn thở .

Tại dò xét nhịp tim, cũng mất.

Lập tức, cái này hoạn quan hoảng sợ nói: "Đại vương băng."

Toàn trường kinh hãi muốn tuyệt.

Khương vương có thể không băng sao?

Trong cơ thể hắn bốn cái nhỏ độc cầu đã cơ hồ thêu mặc vào, yếu ớt không chịu nổi một kích.

Hắn điên cuồng như vậy diễn võ.

Nhất là cuối cùng bá khí một trảm, trực tiếp đem mấy khỏa nhỏ độc cầu toàn bộ chen rách ra, bên trong xyanua tiến vào huyết dịch về sau.

Nháy mắt, mất mạng!

Vị này vô địch chiến thần, không có chết ở trên chiến trường.

Mà là chết tại mình sinh nhật bữa tiệc.

"Đại vương. . ." Vương hậu Tô Mạc khóc thét, tất cả nữ nhân khóc thét.

"Ầm!"

Khương vương cao lớn vô cùng thân thể, trực tiếp đổ xuống.

. . .

Thẩm Lãng bị giam tại hoàng cung hầm phía dưới.

Trong này thế nhưng là giấu băng, nhiệt độ phi thường thấp, cho dù là mùa hè tiến vào cũng run lẩy bẩy.

Giống Thẩm Lãng dạng này thể cốt đi vào, cam đoan không đến nửa canh giờ liền trực tiếp bị đông cứng được gần chết.

Mà lại hắn bị bắt vào thời điểm, xuyên được như thế đơn bạc.

Vì lẽ đó lúc này Lãng gia!

Khí thế ngất trời!

Không sai, quá nóng.

Hắn một tay lấy trên người áo lông chồn ném đi.

"Lớn mông, ngươi cho ta uống chính là cái gì a? Nóng như vậy?"

Ninh Diễm công chúa nói: "Rượu a!"

Thẩm Lãng nói: "Rượu gì? Làm sao còn màu đỏ a?"

Ninh Diễm nói: "Hươu huyết tửu a, ta không phải sợ ngươi chết cóng nha, làm huynh đệ sao có thể trơ mắt nhìn xem ngươi chết đâu?"

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Hươu huyết tửu?

Ta. . . Ta còn uống nhiều như vậy?

Khó trách toàn thân như thiêu như đốt a.

Sau đó nhìn về phía cọp cái.

Nữ nhân này dáng dấp thật đúng là diễm lệ, như là hỏa diễm.

Cái này lớn trong hầm băng, Thẩm Lãng mặc áo lông chồn, mà cái này giận lão hổ vẫn như cũ mặc thật mỏng kỵ sĩ ngựa giả.

Cái này bắp đùi đường cong, cái này mông eo đường cong, thật sự là quá bạo liệt.

Nữ nhân này thật sự là lại dã lại đẹp.

Ninh Diễm bị Thẩm Lãng ánh mắt nhìn đến có chút sợ hãi.

"Cặn bã, ngươi nhìn ta như vậy làm cái gì? Trước đó nói qua a, ngày đó là một lần cuối cùng, về sau chúng ta trong sạch làm huynh đệ."

"Ngươi tuyệt đối không thể đối ta lại có bất luận cái gì ý nghĩ xấu a."

Thẩm Lãng nói: "Nhìn ngươi nói, coi ta là thành người nào? Ta Thẩm Lãng là giữ mình trong sạch nam nhi, tuyệt đối sẽ không làm ra có lỗi với nương tử sự tình."

Ninh Diễm nói: "Coi như ngươi có chút lương tâm."

Thẩm Lãng nói: "Đến, uống rượu, hảo huynh đệ."

Ninh Diễm nói: "Đến, uống, hảo huynh đệ!"

Hai người một chén lại một chén rót.

Sau đó không giải thích được, hai người lại lăn đến cùng đi.

Chỉ bất quá lần này, không có chân chính phát sinh cái gì.

Bởi vì Thẩm Lãng tửu lượng thực sự quá kém, trực tiếp uống say ngất.

Ngược lại Ninh Diễm mặc dù uống say, nhưng còn có sức lực, đem mình quần áo lột sạch hơn phân nửa, đem Thẩm Lãng cũng lột sạch hơn phân nửa.

Sau đó tửu kình phát tác.

Hoàn thành đến một nửa, cũng trực tiếp say ngã ngủ đi qua.

Ngày thứ hai Ninh Diễm tỉnh lại thời điểm.

Nàng lại một tràng thốt lên?

Làm sao. . . Lại ngủ ở cùng nhau a?

Mà lại trên thân còn che kín chăn mền?

Cái này ai cho chúng ta che a?

Còn có thể là ai, Lê Chuẩn Đại công công để cung nữ tiến đến che, Ninh Diễm thanh âm này lớn như vậy, hắn không muốn nghe đến cũng khó khăn.

Vén lên chăn mền, Ninh Diễm phát hiện toàn thân mình cơ hồ trần trùng trục, Thẩm Lãng cũng cơ hồ trần trùng trục, hai người còn dây dưa cùng một chỗ.

Thẩm Lãng trên mặt cũng đều là dấu hôn, còn có dấu răng.

Mặc dù lần này không có chân chính phát sinh cái gì, nhưng là hình tượng này cũng phi thường quá mức.

Mà như vậy lúc!

Hầm cửa bị mở ra.

Đại tông chính Ninh Dụ đi đến.

Quốc quân hạ chỉ, muốn thẩm vấn Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm, hỏi thăm hai người tới ngọn nguồn có hay không tư tình.

Đương nhiên kết luận khẳng định là không có.

Cái gọi là thẩm vấn, cũng chính là đi một cái đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Vương tộc bê bối làm sao có thể ngồi vững?

"Thẩm Lãng , đứng dậy, Đại tông chính có lời muốn hỏi ngươi." Bên cạnh một cái hoạn quan nói.

Trong chăn, Thẩm Lãng mơ mơ màng màng nói: "Hỏi đi."

Đại tông chính nói: "Đại vương để ta hỏi ngươi, ngươi cùng Ninh Diễm công chúa nhưng có không đứng đắn quan hệ?"

"Không có, chúng ta là anh em, trong sạch." Thẩm Lãng nửa mê nửa tỉnh nói: "Ta là một cái giữ mình trong sạch nam nhân, làm sao có thể cõng nương tử cùng những nữ nhân khác câu kết làm bậy, đây hết thảy đều là lời đồn."

"Ai có thể chứng minh?" Đại tông chính Ninh Dụ nói.

Lập tức, Thẩm Lãng trong chăn truyền tới một giọng của nữ nhân.

"Ta có thể chứng minh."

Tam công chúa Ninh Diễm chui ra ổ chăn nói: "Ta cùng Thẩm Lãng là trong sạch, giữa chúng ta quan hệ thế nào đều không có!"

Lời này mới ra, Đại tông chính Ninh Dụ tròng mắt nhảy một cái.

"Châm nến."

Ngọn nến nhóm lửa.

Mấy người thấy rất rõ ràng, Ninh Diễm cùng Thẩm Lãng ngủ ở trong một cái chăn mặt, Ninh Diễm còn ép trên người Thẩm Lãng.

Mặc dù che kín chăn mền, nhưng ẩn ẩn thấy được trên người nàng không mặc quần áo.

Thẩm Lãng trên mặt khắp nơi đều là dấu hôn vết cắn.

Trời ạ, các ngươi đây là trong sạch?

Quá mức.

Trong vương cung, còn dám lăn đến một cái ổ chăn đi?

Hai người bộ dáng này quấn quýt lấy nhau, còn nói với ta là trong sạch?

Khinh người quá đáng!

Đại tông chính Ninh Dụ nổi giận.

Sau đó nhắm mắt lại, lại một lần nữa mở ra lúc sau đã tỉnh táo.

"Ninh Diễm, ngươi quả thật có thể chứng minh ngươi cùng Thẩm Lãng là trong sạch sao?"

Ninh Diễm nói: "Đúng a, hai người chúng ta quan hệ trong sạch, chính là hảo huynh đệ, hoàn toàn không có nam nữ tư tình."

Đại tông chính Ninh Dụ nói: "Vậy được, ta điều tra liền kết thúc."

Lại thật dài hô một hơi, Đại tông chính nói: "Ghi chép lại, Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm công chúa quan hệ trong sạch, cái gọi là nam nữ tư tình, hoàn toàn giả dối không có thật."

Ách!

Bên cạnh cái kia hoạn quan cắn chặt răng, ghi xuống.

Thế giới này quá tối đen, giống ta người thuần khiết như vậy, đều muốn thông đồng làm bậy.

Đây không phải buộc tất cả chúng ta đều mắt mù, há mồm mù sao?

Bất quá bất cứ chuyện gì đều phải trả giá thật lớn.

Một canh giờ sau!

Ninh Diễm công chúa bị mang đến Đại tông chính chùa, bế môn hối lỗi.

Giam lỏng một tháng.

Liền ở tại một cái không đến mười mét vuông trong sân, không được đi ra ngoài một bước.

Mà Thẩm Lãng!

Tiếp tục câu dưới đất trong hầm băng.

Hắn cảm thấy mình thật oan uổng.

Rõ ràng là Ninh Diễm chủ động tới tìm ta, đồng thời đem ta quá chén.

Ta cái gì cũng không làm a.

Ta rõ ràng là một cái giữ mình trong sạch nam nhân tốt a.

Vì sao muốn thụ cái này tai bay vạ gió?

Quốc quân thật sự là nhịn được cực độ vất vả, thật muốn đem Thẩm Lãng cho thiến.

Quá làm càn.

Quả nhân đêm qua vừa nổi giận, vừa mới đã cảnh cáo các ngươi, không đến hai canh giờ, ngươi liền cùng Ninh Diễm ngủ đến một cái ổ chăn đi?

Ngươi đây là không có đem quả nhân để vào mắt sao?

Ngươi đây là đem quả nhân coi như gió bên tai sao?

Lê Chuẩn Đại công công nói là Ninh Diễm công chúa chủ động đi tìm Thẩm Lãng, mà lại hai người uống say, kỳ thật không có phát sinh cái gì.

Sau đó, quốc quân càng tức giận hơn.

Nữ nhi của ta cứ như vậy tiện, còn đưa đi lên cửa? Thẩm Lãng có cao như vậy mị lực sao?

Quả nhân nhìn không ra a?

Vốn là Ngô Vương suất lĩnh ba vạn đại quân xuôi nam một chuyện, muốn trưng cầu ý kiến Thẩm Lãng.

Hiện tại cũng không cần trưng cầu ý kiến, tiếp tục giam giữ.

Bất quá quốc quân lúc này càng thêm xác định.

Tại Hà Viên Viên một án, Thẩm Lãng là trong sạch.

Nếu không, hắn sẽ không như vậy tìm đường chết.

Thẩm Lãng đây là tại phát tiết bất mãn, hắn cảm thấy toi công bị Đại Lý Tự nhốt mấy ngày, mình bị oan uổng.

Chân tướng rõ ràng, rửa sạch tội danh về sau, hắn liền bắt đầu kiêu căng đi lên.

Quá làm càn, quá cuồng vọng.

"Không cần cho hắn đưa ăn, cho ta hảo hảo bị đói, đói hắn đến gần chết."

"Phái người đưa đi một phần khẩu dụ trách cứ Huyền Vũ hầu, liền hỏi cái này con rể hắn là thế nào dạy?"

Bất quá cái này vẻn vẹn chỉ là một việc nhỏ xen giữa.

Quốc quân tất cả tinh lực, muốn toàn bộ dùng để ứng phó nguy cơ trước mắt.

Ngô Vương đến tột cùng muốn làm gì?

Ba vạn đại quân xuôi nam, là muốn đe doạ? Vẫn là muốn khai chiến?

Còn có Tô Nan?

Hắn đến tột cùng muốn làm gì?

Ninh Nguyên Hiến đã bản năng ngửi được một luồng khí tức nguy hiểm.

So với những đại sự này, Thẩm Lãng cái này hỗn đản cùng Ninh Diễm ngủ ở cùng một chỗ, cũng không coi vào đâu.

Lần thứ nhất đều ngủ, kia lần thứ hai, lần thứ ba có cái gì khác nhau?

. . .

Tô Nan dã tâm rất lớn!

So quốc quân trong tưởng tượng còn muốn lớn.

Hắn lần này bố cục, muốn thực hiện mục tiêu cũng rất lớn.

Nguyên bản hắn còn phải đợi thêm một đoạn thời gian.

Không nghĩ tới Hà Viên Viên một án, vậy mà để quốc quân cùng hắn trực tiếp không nể mặt mũi.

Như vậy không có cách nào, chỉ có thể trước thời hạn.

Mặc dù sẽ để Tô thị tương đối bị động, tương lai lấy được thẻ đánh bạc cũng càng nhỏ.

Nhưng là. . .

Tô thị vẫn như cũ là lớn nhất được lợi người.

Trận này kịch biến về sau, ta Tô thị gia tộc chú định Phượng Hoàng Niết Bàn.

Mà Kim thị gia tộc!

Thì phải ầm vang đổ xuống.

Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này, cũng may mắn tại hoàng cung trong hầm ngầm.

Nếu không. . .

Cái kia không sợ chết Điện Trung Ngự Sử Lâm Bỉnh Trung, đã chết!

Hắn nói xấu Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm gian tình về sau ba ngày, liền bị vạch tội tham ô tội, tổng cộng một trăm tám mươi kim tệ.

Sau đó bị bắt vào Đại Lý Tự, Hắc Thủy Đài người tự mình thẩm vấn.

Ròng rã một ngày một đêm.

Sau đó truyền đến Lâm Bỉnh Trung tự sát tin tức.

Nhưng mà Tô Nan không thèm để ý chút nào.

Hắn đang chờ đợi.

Chờ đợi Khương vương suất lĩnh hai vạn Khương binh giết vào Việt Quốc tây cảnh một khắc này.

Hắn đang chờ đợi Sở quốc đại quân tới gần một khắc này.

Lần này, nhất định khói lửa nổi lên bốn phía.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nhất định hồn phi phách tán.

Bây giờ toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh đều nát thấu, có Tô thị cùng Tam Nhãn Tà nội ứng ngoại hợp, ai có thể chống đỡ được Khương vương?

Lần này có lẽ sẽ chết mười vạn người, có lẽ càng nhiều.

Không biết sẽ có bao nhiêu dân chúng vô tội bị giết, bị chà đạp, bị cướp đi làm nô lệ.

Không biết sẽ có bao nhiêu thành quận bị đốt thành đất trống.

Nhưng. . . Vậy thì thế nào?

Một cái gia tộc quật khởi, nhất định có vô số thi cốt làm nền.

Chờ Khương vương tứ ngược Thiên Tây hành tỉnh thời điểm.

Chờ Sở quốc đại quân tới gần tây cảnh.

Chờ Ngô Vương binh phong xuôi nam thời điểm.

Chính là ta đối Ninh Nguyên Hiến muốn gì cứ lấy thời khắc.

Mà giết Thẩm Lãng, đại khái là bé nhất không đáng nói đến một kiện.

Ai!

Quá đáng tiếc!

Nếu như có thể lại cho hắn nửa năm, cục diện sẽ tốt hơn.

Thẩm Lãng tiểu tặc, đây hết thảy đều là bái ngươi ban tặng.

Nếu không thể đưa ngươi chém thành muôn mảnh, rút gân lột da, thật đúng là nan giải mối hận trong lòng ta!

Mà liền tại lúc này!

Tâm phúc Tô Dung bước nhanh mà vào.

Hắn toàn bộ mặt tái nhợt không màu, cả người đều đang run rẩy.

"Chủ tử, cái này. . . Đây là thế tử mật tín, tốc độ nhanh nhất tới, chạy chết mười mấy con tuấn mã."

Tô Nan trong lòng nhảy một cái.

Lập tức có mãnh liệt dự cảm bất tường.

Rút ra mật tín xem xét.

Phía trên rõ ràng viết mấy chữ.

Bất quá, toàn bộ là mật ngữ, người khác xem không hiểu.

Nhưng Tô Nan lập tức liền nhìn ra, thậm chí không cần giải dịch.

"Khương vương chết bất đắc kỳ tử!"

Nháy mắt!

Tô Nan như là sét đánh!

Cả người ngây người tại chỗ, không cách nào động đậy.

Chương 243: Quốc Quân Cuồng Hỉ! Bắt Tô Nan!

Khương vương sẽ chết bất đắc kỳ tử.

Điểm này Thẩm Lãng đại khái có thể xác định.

Nhưng là Khương vương có một ngày sẽ chết?

Thẩm Lãng thật không cách nào kết luận.

Mà lại Khương vương sẽ chết bất đắc kỳ tử một chuyện, Thẩm Lãng có thể nói cho quốc quân sao?

Tuyệt đối không thể!

Chuyện này Thẩm Lãng nhất định phải thoát thân tại sự tình bên ngoài.

Thẩm Lãng là một cái lợi hại bác sĩ.

Y thuật tại thời khắc mấu chốt có thể trở thành lợi khí, làm trong vương tộc một ít đại nhân vật chữa bệnh.

Vì lẽ đó, giết người cùng y thuật nhất định phải tách ra.

Thẩm Lãng ngươi có thể giết người.

Nhưng không thể tại chữa bệnh thời điểm giết người.

Nếu không tương lai trong vương tộc ai dám để ngươi chữa bệnh?

Mà lại lần này Thẩm Lãng mưu sát Khương vương là trì hoãn mưu sát, chữa bệnh sau hai tháng bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử.

Nếu như bây giờ nói cho quốc quân, tạm thời là sướng rồi, quốc quân đại hỉ.

Nhưng sau đó quốc quân sẽ nghĩ, Thẩm Lãng cũng không tránh khỏi thật là đáng sợ.

Hắn hôm nay có thể dùng loại này thần kỳ thủ đoạn giết chết Khương vương, kia ngày mai đâu?

Người khác hoài nghi thì hoài nghi, nhưng Thẩm Lãng nhất định không thể tự kiềm chế hướng chuyện này bên trên góp.

Mà lại người khác cũng chưa chắc sẽ hoài nghi đến Thẩm Lãng trên thân.

Trì hoãn giết người là có.

Tỉ như Phù Đồ Sơn cho Tuyết Ẩn dưới thần nữ độc cổ, Căng Quân cho Ninh La công chúa hạ chì độc.

Nhưng kia cũng là độc mạn tính.

Khương vương chết bất đắc kỳ tử, người khác phản ứng đầu tiên khẳng định không phải Thẩm Lãng.

Ngược lại sẽ nghĩ, có phải là Khương quốc bên trong một ít người?

Khương vương chết ai được lợi lớn nhất, khả năng này liền người bị tình nghi lớn nhất.

. . .

Ngô quốc ba vạn đại quân xuôi nam, tới gần Việt Quốc Thượng Dã thành.

Biện Tiêu đại quân gấp rút chuẩn bị chiến đấu.

Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao suất quân bốn vạn, tới gần Thượng Dã thành.

Hai nước quân đội, bắt đầu giằng co.

Cục diện căng cứng!

Quốc quân cuối cùng vẫn là triệu kiến Thẩm Lãng.

Nhưng là vừa thấy được hắn, vẫn là khí không đánh vừa ra tới.

Không phải nói đói hắn mấy ngày sao?

Nhìn hỗn đản này hồng quang đầy mặt dáng vẻ, giống như là đói qua mấy ngày người sao?

Liền chênh lệch đánh ợ một cái.

Mà lại há miệng, răng còn tuyết trắng, trên thân cũng một chút cũng không có ô đầu mặt dơ bẩn dáng vẻ.

Ngươi trong hầm ngầm mặt chẳng những có đồ vật ăn, còn có thể tắm rửa, còn có thể đánh răng a?

Bất quá những chi tiết này, quốc quân cuối cùng không có truy cứu.

"Ngô quốc ba vạn đại quân xuôi nam, tới gần Thượng Dã thành, ngươi thấy thế nào?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ai lãnh binh?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngô Vương."

Lời này mới ra, Thẩm Lãng sắc mặt hơi đổi một chút.

Thủ bút lớn như vậy?

Nếu như là đe doạ, cũng không cần chính Ngô Vương lãnh binh đi.

"Ngươi cảm thấy đây hết thảy cùng Tô Nan có quan hệ sao?" Quốc quân nói.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, nếu như đây hết thảy cùng Tô Nan có quan hệ, hậu quả kia liền rất kinh người, Tô Nan mưu đồ liền vô cùng lớn."

Quốc quân gật đầu.

Quốc quân nói: "Chỉ mong Ngô Vương chỉ là trẻ tuổi nóng tính , biên cảnh cùng đi săn thắng về sau, muốn mượn cơ hội đề chấn trong nước sĩ khí, gia tăng biên cảnh ma sát mà thôi."

Thẩm Lãng không khỏi nói: "Bệ hạ, vạn sự muốn làm dự tính xấu nhất."

Quốc quân nói: "Dự tính xấu nhất? Vậy ngươi cảm thấy xấu nhất cục diện là cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Sở quốc đại quân có thể sẽ tới gần ta Việt Quốc tây cảnh, kiềm chế Trấn Tây hầu Chủng Nghiêu đại quân. Ngô quốc ba vạn đại quân vẻn vẹn chỉ là bắt đầu, tiếp xuống Ngô Vương sẽ liên tục không ngừng tăng binh, đại quân áp cảnh, đem Biện Tiêu công tước cùng Trấn Bắc hầu đại quân hoàn toàn kiềm chế lại. Sau đó Khương vương giết vào tây cảnh, như vào chốn không người, mà một khi đến lúc kia, Tô Nan Hầu tước liền có thể đối bệ hạ muốn gì cứ lấy."

Quốc quân gương mặt co quắp một trận.

Hắn cũng nghĩ qua cục diện này, chỉ mong thế cục không cần chuyển biến xấu đến nước này.

Ninh Nguyên Hiến không có tiếng tốt cả giận: "Một khi cho đến lúc đó, Tô Nan cái thứ nhất muốn giết chính là ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, cái này còn không phải xấu nhất cục diện."

Quốc quân không khỏi kinh ngạc.

Thẩm Lãng nói: "Tô Nan là một đầu lão hồ ly, hắn mưu đồ cục diện này tuyệt đối không phải lâm thời khởi ý, mà là mưu đồ đã lâu."

Quốc quân gật đầu.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Hắn lần này hại ta vốn là mười phần chắc chín, Hà Viên Viên một án bị thua hoàn toàn ở kế hoạch của hắn bên ngoài. Nói cách khác hắn mưu đồ cục diện này, cũng không phải là vì đối mặt triều cục bị động, mà là có càng lớn càng sâu âm mưu."

Quốc quân sắc mặt nháy mắt trắng bệch.

"Ý của ngươi là, mới Diễm Châu biến?"

Ninh Nguyên Hiến dù sao phi thường thông minh, một câu trúng đích yếu hại.

Thẩm Lãng nói: "Tô Nan cấu kết Sở quốc đã lâu, hắn liên tục không ngừng phụ cấp Khương quốc, mà Sở quốc lại tại liên tục không ngừng phụ cấp Tô thị. Quanh năm suốt tháng phía dưới, hoàn toàn là con số trên trời kim tệ, đây là vì cái gì?"

Cái này cũng một mực là Ninh Nguyên Hiến cực kỳ lo lắng cục diện.

Vì lẽ đó, hắn thà rằng phóng túng Chủng thị gia tộc, cũng phải áp chế Tô thị.

Chủng thị gia tộc và Sở quốc có huyết hải thâm cừu, đời đời kiếp kiếp đã không cách nào tiêu tan, vì lẽ đó Chủng thị gia tộc vĩnh viễn không có khả năng đầu nhập Sở quốc.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Coi như như thế, Tô thị lãnh địa dù sao cùng Sở quốc không giáp giới, coi như muốn đầu nhập Sở quốc, cũng ngoài tầm tay với. Mà lại Chủng thị mười mấy vạn đại quân ngay tại Tô Nan phía bắc, Tô thị dám can đảm phản bội lời nói, Chủng Nghiêu tùy thời có thể xuôi nam diệt."

Thẩm Lãng nói: "Trấn Tây hầu Chủng Nghiêu đại quân cùng Tô thị lãnh địa cách một dãy núi, khoảng cách mặc dù gần, nhưng xuất binh diệt lại không dễ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Coi như xuất binh lại không dễ, Tô thị cùng Chủng thị ở giữa Bạch Dạ quan từ đầu đến cuối tại quân ta trong tay."

Tô thị gia tộc chỗ Bạch Dạ quận cùng Chủng thị gia tộc lãnh địa ở giữa, cách to lớn dãy núi, nhưng là mấy đời trước đó Việt Vương nỗ lực to lớn đại giới, tại tòa sơn cốc này ở giữa xây dựng một cái thành quan, chính là Bạch Dạ quan.

Tòa thành này quan treo tại Tô thị gia tộc đỉnh đầu, có thể đồng thời kiềm chế Chủng thị cùng Tô thị hai nhà.

Mà bây giờ trấn thủ toà này Bạch Dạ quan, chính là Bình Tây đại tướng quân Trịnh Đà quân đội, cũng chính là Kim Hối nương tử Trịnh Hồng Tuyến phụ thân.

Hắn là quốc quân dòng chính tướng lĩnh, tây quân nhân vật số hai.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, chúng ta rất nhiều người có một cái nhầm lẫn, cảm thấy Khương quốc là Khương quốc, Tô thị là Tô thị. Nhưng thời khắc mấu chốt, tô Khương một thể đâu? Lúc kia, liền trực tiếp cùng Sở quốc giáp giới."

Quốc quân ánh mắt co rụt lại, nói: "Khương vương như thế ương ngạnh, tuyệt đối không cam lòng dưới người. Tô Nan gian xảo, như thế nào lại đi hiệu trung Khương vương? Cái này tô Khương một thể, khả năng không lớn."

Thẩm Lãng nói: "Vì để phòng vạn nhất, vi thần cảm thấy có cần phải lập tức bắt Tô Nan, chí ít đem hắn giam lỏng."

Quốc quân trầm ngâm thật lâu, lắc đầu.

Lúc này bắt Tô Nan, cục diện sẽ nháy mắt long trời lở đất.

Hậu quả quá nghiêm trọng.

Cần thời gian, cần giảm xóc.

"Người tới, mệnh lệnh Hắc Thủy Đài, giám thị vây quanh Trấn Viễn hầu tước phủ nhân số gấp bội!"

"Trấn Viễn hầu tước phủ bất cứ người nào, đều không được rời đi quốc đô nửa bước."

"Vâng!"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến có chính hắn át chủ bài.

Hắn cần chờ đến Khương quốc xác định tin tức, Khương vương có phải hay không đã quyết định xâm lấn tây cảnh.

Hắn cần xác định tình báo về sau, rồi quyết định bước kế tiếp làm thế nào.

. . .

Thời gian trở lại mấy ngày trước đó.

Khương vương chết bất đắc kỳ tử sau toàn bộ Khương quốc cao tầng nháy mắt đại loạn.

Bởi vì Khương quốc có một cái truyền thống, leo lên vương vị giết huynh đệ.

Khương vương A Lỗ Cương chính là làm như vậy, leo lên vương vị về sau, lập tức đem mấy cái có uy hiếp huynh đệ toàn bộ giết đến sạch sẽ.

Khương vương chết bất đắc kỳ tử về sau, hắn mấy cái có thực lực nhi tử đương nhiên cũng sợ hãi tao ngộ bậc cha chú thảm kịch, vì lẽ đó lập tức cấu kết cùng một chỗ, không nói muốn cùng A Lỗ Thái tranh đoạt vương vị, nhưng tối thiểu nếu có thể tự vệ, mà lại tranh đoạt càng nhiều lợi ích.

Vì lẽ đó toàn bộ Khương vương cung, nháy mắt đao quang kiếm ảnh.

Dựa theo trong tưởng tượng, không quản là Thái tử A Lỗ Thái vẫn là cái khác mấy cái vương tử, nhìn thấy Khương vương A Lỗ Cương chết bất đắc kỳ tử về sau, ngay lập tức khẳng định là muốn điều tra rõ nguyên nhân cái chết.

Nhưng mà trên thực tế cũng không phải là như thế.

Khương vương chết về sau, mấy người đầu tiên là triệt để chấn kinh.

Sau đó, nháy mắt tiến vào kịch liệt đấu tranh.

Mà Khương vương thi thể, liền trực tiếp ném ở trên mặt bàn, không có người phản ứng.

Đình thi bất cố, thúc giáp tương công!

Chuyện này không quản ở đâu cái triều đại, phương diện nào đều là không sai biệt lắm.

Tề Hoàn Công thời điểm chết, năm con trai vì tranh đoạt vương vị tự giết lẫn nhau , mặc cho bọn hắn phụ thân thi thể bày ở trên giường.

Ròng rã sáu mươi bảy ngày về sau, rốt cục có một đứa con trai đánh thắng, trở thành Tề quốc tân quân. Tề Hoàn Công lúc này mới hạ táng, mà lúc kia, thi thể đã sớm hư thối không chịu nổi, giòi bọ bò đâu đâu cũng có.

Khương vương sau khi chết hơn một canh giờ.

Một đạo hắc ảnh bí mật ra Khương vương cung, đi vào cái nào đó đống cỏ khô bên trong, học vài câu dê gọi.

Người này, chính là Khương vương trong đó một cái tương đối tin cậy thái giám.

Trước đó Thẩm Lãng còn hoài nghi, Khương vương cũng dùng thái giám?

Hắn trọn vẹn học mấy âm thanh dê gọi.

Một khắc đồng hồ về sau, một cái bóng đen xuất hiện.

"Hoàng cung đại loạn, chuyện gì?"

Khương vương bên người thái giám nói: "Nhanh, dùng tốc độ nhanh nhất đi quốc đô, bẩm báo đại đốc chủ, Khương vương chết bất đắc kỳ tử, Khương quốc đại loạn."

Sau đó, hắn nhanh chóng lấy ra một tờ tờ giấy đưa tới nói: "Đây là kỹ càng tình báo, nhất định phải đưa đến trong tay bệ hạ."

"Vâng!"

Cái bóng đen kia nhanh chóng biến mất.

Sau đó, hắn sẽ dùng tận tất cả lực lượng, tốc độ nhanh nhất đem tình báo này đưa về đến quốc đô.

Cái này Khương vương bên người thái giám, là Hắc Thủy Đài gián điệp.

Đương nhiên là có người có lẽ sẽ nói, cái này thái giám vì sao không trực tiếp mưu hại Khương vương?

Cái này sao có thể?

Không phải người nào đều có Thẩm Lãng nói bản sự.

Mà lại, cái này thái giám cũng không phải là Khương vương thân cận nhất thái giám.

Phụ trách Khương vương ăn uống, đều là hắn từ nhỏ cùng nhau lớn lên thái giám.

Khương vương người này đa nghi cực hạn, cũng chính là Thẩm Lãng cùng tả đạo sĩ người như vậy mới có thể mưu hại đạt được.

Nhưng coi như như thế.

Việt Quốc Hắc Thủy Đài gián điệp, cũng vẻn vẹn chỉ là so Tô Kiếm Đình chậm hai canh giờ, liền đem tình báo truyền tới.

. . .

Trấn Viễn hầu tước phủ.

Tô Nan cả người lâm vào vô cùng thống khổ, vô cùng không cam lòng.

Tại sao lại như thế?

Hắn cách thành công, chỉ có cách xa một bước.

Khương vương là đáng chết.

Nhưng hắn tuyệt đối không thể ở thời điểm này chết.

Cái này hỗn đản, cái này ác ôn, đe doạ hắn Tô Nan cả một đời.

Vốn hẳn nên ép khô giá trị của hắn sau lại chết, vì sao lúc này chết rồi?

Hiện tại, hắn âm mưu hẳn là làm sao tiếp tục?

Hắn Tô thị gia tộc Phượng Hoàng Niết Bàn kế hoạch, làm như thế nào tiếp tục?

"Rống. . ."

Tô Nan miệng bên trong phát ra từng đợt gầm thét.

Nguyên bản uốn lượn thân thể, nháy mắt thẳng tắp.

Dưới chân giẫm một cái.

Cứng rắn mặt đất, nháy mắt nát.

"A. . . A. . . A. . ."

Cổ họng của hắn dưới đáy, phát ra dã thú gào thét.

Nắm chặt nắm đấm, một chút một chút đánh tới hướng cứng rắn vách tường.

Cái này cự thạch lũy thành vách tường, lại bị ném ra cái này đến cái khác hố.

Đá vụn bay tán loạn.

Tô Nan võ công là rất kinh người.

Cứ như vậy phí công nhọc sức sao?

Không!

Tuyệt không!

Tô Nan bức bách mình dần dần tỉnh táo lại.

Sau đó, hắn nhàn nhạt hạ lệnh: "Phát động đi!"

Tô Dung kinh ngạc nói: "Phải."

Hắn cũng không cần đi truyền lệnh lệnh.

Mà là leo lên Trấn Viễn hầu tước phủ một tòa đài cao, đốt lên bên trong ngọn nến.

. . .

"Giá, giá, giá!"

Một trận tiếng vó ngựa dồn dập vang lên.

Mà lúc này quốc đô cửa thành đã đóng lại.

"Người đến người nào?"

Người tới trực tiếp giơ lên lệnh bài.

Giơ cao trong tay mật tín, dán ba cây quạ đen lông vũ.

"Mở cửa, mở cửa!"

Ra lệnh một tiếng.

Cửa thành nhanh chóng mở ra một cái cửa nhỏ.

Sau đó cửa thành bên trong, lập tức chuẩn bị một thớt mới ngựa.

Cái kia Hắc Thủy Đài võ sĩ xông vào cửa thành về sau, bỗng nhiên nhảy lên trực tiếp rơi vào chuẩn bị xong mới lập tức, tiếp tục hướng phía Hắc Thủy Đài tòa thành phóng đi.

Mà hắn trước kia cưỡi kia một con ngựa, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, miệng sùi bọt mép.

Thay ngựa về sau, hắn nhanh chóng gia tốc, phóng tới Hắc Thủy Đài tòa thành.

"Cấp tốc, cấp tốc!"

"Phía tây mật báo, phía tây cấp báo!"

Vừa mới vọt tới Hắc Thủy Đài tòa thành phía dưới, tên này võ sĩ liền âm thanh hô to.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Lập tức, bốn tên Hắc Thủy Đài cao thủ trực tiếp từ tòa thành bên trên nhảy xuống, trực tiếp đem hắn nâng lên, xông vào Hắc Thủy Đài tòa thành bên trong.

Một lát sau.

Tên này Hắc Thủy Đài mật thám quỳ gối Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách trước mặt.

"Đốc chủ, Khương vương chết bất đắc kỳ tử, Khương quốc nội loạn."

Tên này mật thám hai tay dâng lên mật tín, sau đó trực tiếp ngất đi.

Diêm Ách giật mình, nói: "Mệnh lệnh tốt nhất đại phu, trị liệu vị này huynh đệ, bất kể bất cứ giá nào, muốn để hắn khôi phục như thường."

"Vâng!"

Cái chữ này còn không có nói ra, Diêm Ách thân ảnh đã biến mất.

. . .

Quốc quân đã ngủ rồi.

Hôm nay vốn hẳn nên Tô Phi thị tẩm, nhưng hắn nhưng không có đi, vẫn như cũ ở tại Biện phi cung trong.

Nhưng là, hắn làm sao đều ngủ không được.

Thẩm Lãng nói cái kia xấu nhất cục diện, thật là đáng sợ.

Lại tới một trận Diễm Châu biến?

Cũng không khả năng, Tô thị gia tộc và Sở quốc cũng không giáp giới.

Phải chăng hẳn là lập tức cầm xuống Tô Nan?

Không!

Không thể cầm!

Nếu không sẽ gây nên kinh thiên kịch biến.

Nhất định phải xác định Khương quốc bên kia muốn làm gì? Khương vương phải chăng nhất định phải xâm lấn Việt Quốc tây cảnh.

Mà liền tại lúc này!

Bên ngoài vang lên Lê Chuẩn thanh âm: "Bệ hạ, Diêm đốc cầu kiến."

Lời này mới ra, quốc quân cơ hồ lập tức từ trên giường đứng dậy.

Cái này đen Diêm Vương đã thật lâu không hề rời đi hắn Hắc Thủy Đài tòa thành.

Bây giờ tới, khẳng định có đại sự phát sinh!

Quốc quân thậm chí không kịp mặc quần áo áo, trực tiếp liền đi ra.

Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách trực tiếp quỳ xuống nói: "Bệ hạ, Khương vương chết bất đắc kỳ tử, Khương quốc nội loạn."

Sau đó, hai tay của hắn đưa lên kỹ càng tình báo.

Quốc quân đầu tiên là giật mình.

Sau đó cuồng hỉ!

Vậy mà phát sinh dạng này sự tình?

Thời khắc mấu chốt này, lại có như thế kinh thiên niềm vui?

Thượng thiên vậy mà như thế phù hộ ta Ninh Nguyên Hiến?

Quốc quân mở ra tình báo này, tỉ mỉ nhìn một lần.

Ngay sau đó, quốc quân đa nghi tâm bản năng phát tác.

Tình báo này có phải hay không là giả?

Có phải hay không là Hắc Thủy Đài gián điệp bí mật bị lừa?

Ngay sau đó, Lê Chuẩn đại hoạn quan nói: "Bệ hạ, vừa mới nhận được tin tức, Trấn Viễn hầu tước phủ một mực không có đèn sáng cái kia đài cao, bỗng nhiên đốt lên ngọn nến."

Quốc quân sắc mặt đầu tiên là biến đổi, sau đó vui mừng, hỏi: "Tô Nan còn ở đó hay không?"

Lê Chuẩn đại hoạn quan nói: "Tại, lúc này còn tại trong sân, chính ngồi bất động ngẩn người."

Quốc quân run giọng nói: "Lập tức động thủ, đuổi bắt Tô Nan."

"Không nên động những quân đội khác, trực tiếp Hắc Thủy Đài võ sĩ xuất động ba ngàn, đem Trấn Viễn hầu tước phủ đoàn đoàn bao vây!"

"Quốc đô bốn môn đóng chặt, không cho phép bất luận kẻ nào ra vào , bất kỳ người nào!"

"Lê Chuẩn, Diêm Ách, các ngươi tự mình động thủ, đi đuổi bắt Tô Nan!"

"Vâng!"

. . .

Bình thường binh mã xuất động thời điểm.

Đều là thế sét đánh lôi đình, mặt đất run rẩy.

Không quản là Thiên Việt thiết kỵ, vẫn là quốc quân thiết giáp vệ đội.

Nhưng mà Hắc Thủy Đài võ sĩ xuất động thời điểm, vô thanh vô tức!

Bởi vì bọn hắn mặc giáp da, mặc đáy mềm giày vải, mà lại dùng chân trước chưởng đi đường, bảo đảm rơi xuống đất thời điểm, vô thanh vô tức.

Ba ngàn Hắc Thủy Đài võ sĩ xuất động.

Như là hắc ám như thủy triều, hướng phía Trấn Viễn hầu tước phủ nhanh chóng hướng về đi.

Đây mới là cảnh tượng hoành tráng.

Trước đó bắt Thẩm Lãng, chỉ là khu khu trăm người mà thôi.

Ba ngàn hắc thủy võ sĩ trên đường phố hành động, tốc độ cực nhanh, nhưng không có cái gì tiếng vang.

Hai bên đường phố có người không có ngủ, không biết vì sao cảm thấy tim đập nhanh, thế là mở cửa sổ ra xem xét.

Lập tức nhìn thấy trên đường phố, lít nha lít nhít đều là màu đen võ sĩ.

Hắn ngơ ngác nhìn qua, một cử động nhỏ cũng không dám.

Lúc này, hắn chỉ cần động một cái, hô một tiếng, lập tức phải chết.

Sau một lát, cái này ba ngàn hắc thủy võ sĩ tại góc rẽ biến mất vô tung vô ảnh.

Hai khắc đồng hồ sau!

Ba ngàn tên Hắc Thủy Đài võ sĩ đem Trấn Viễn hầu tước phủ vây quanh được chật như nêm cối.

Lê Chuẩn đại hoạn quan thở nhẹ nhõm một cái thật dài.

Một ngày này rốt cuộc đã đến.

"Tô Nan còn ở đó hay không?" Lê Chuẩn hỏi.

"Tại, ngay tại trong sân." Một giám thị Hắc Thủy Đài võ sĩ đạo: "Hắn phảng phất cảm thấy được không ổn, trước chính mình cùng mình đánh cờ, nhưng mà thật lâu không thể hạ cờ."

"Đi vào bắt người đi! Diêm đốc chủ mời!"

Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách vẫn như cũ mặt không biểu tình, thậm chí cau mày.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Trấn Viễn hầu tước phủ cửa chính bỗng nhiên bị nện mở.

Sau đó, đại hoạn quan Lê Chuẩn lạc hậu hai bước, đi theo Diêm Ách tiến vào Trấn Viễn hầu tước trong phủ.

Đi vào viện tử.

Tô Nan kia còng xuống thân thể vẫn như cũ ngồi khắp nơi nơi đó, nhìn qua trước mặt một cái bàn cờ ngẩn người.

Lê Chuẩn nói: "Tô ông mặc dù là mùa hè, nhưng nửa đêm hạt sương nặng, cũng đừng có ngồi ở bên ngoài, chúng ta mang ngài đi một nơi khác."

Tô Nan thanh âm già nua nói: "Lê công công, ngươi đây là muốn mang bọn ta đi nơi nào a?"

Lê Chuẩn nói: "Hắc Thủy Đài, Đại Lý Tự? Nếu không Trấn Viễn hầu ngài chọn một cái?"

Tô Nan ngẩng đầu đốt lên ánh nến, hướng phía Lê Chuẩn cùng Diêm Ách nói: "Lê công công ngài nói lời ta nghe không hiểu a, ta Tô đầu bạc trong sân đánh cờ chẳng lẽ cũng phạm sai lầm sao?"

Trong ánh nến, hắn già nua khuôn mặt hướng Lê Chuẩn cùng Diêm Ách lộ ra nụ cười quỷ dị.

Lê Chuẩn kinh hãi!

Lão nhân này nhìn qua mặc dù cùng Tô Nan giống nhau như đúc.

Nhưng hắn căn bản cũng không phải là Tô Nan!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 244: Tách Ra! Bệ Hạ Xử Tử Ta Đi!

Đại hoạn quan Lê Chuẩn thật sự là kinh ngạc.

Bởi vì trước mắt lão đầu này cùng trên triều đình cái kia Tô Nan, thật sự là giống nhau như đúc.

Đừng nói ở bên ngoài giám thị Hắc Thủy Đài gián điệp không phát hiện được, coi như cách gần như vậy, Lê Chuẩn lập tức cũng phân rõ không ra hai người tướng mạo khác nhau.

Nhưng hắn vẫn là liếc mắt liền nhìn ra người này không phải Tô Nan.

Bởi vì hắn cùng Tô Nan tiếp xúc quá nhiều, coi như tướng mạo đồng dạng, khí chất cũng hoàn toàn khác biệt.

Tô Nan quá nguy hiểm, vừa mới tới gần liền có thể cảm nhận được kia cỗ để người khó chịu khí tức, liền phảng phất đối mặt một con rắn độc.

Mà trước mắt lão nhân này, mặc dù cũng làm cho người cảm thấy âm lãnh, nhưng không có Tô Nan như vậy để người e ngại.

"Ngươi, ngươi là Tô Nan thế thân?" Lê Chuẩn run giọng nói.

Lão đầu kia nói: "Không, vừa vặn tương phản, là chủ nhân tại mọi thời khắc đang bắt chước ta."

Nhất thời, đại hoạn quan Lê Chuẩn cảm thấy rùng mình, nhìn mà than thở.

Tô Nan đóng vai già, điểm này ai cũng biết.

Hắn kỳ thật so quốc quân không lớn hơn mấy tuổi, nhưng quanh năm suốt tháng đóng vai già, chẳng những tóc trắng bệch, trên mặt nếp nhăn, lưng eo còng xuống, nhìn qua hoàn toàn là bảy tám chục tuổi người.

Dần dà, tất cả mọi người khi hắn già yếu lưng còng.

Coi như biết hắn là đang giả trang già, nhưng là tâm lý ám chỉ đã phi thường cường liệt.

Hoàn toàn tiếp nhận hắn cái này lão hủ không chịu nổi bề ngoài, từ đó quên đi hắn chân thực gương mặt.

Trên thế giới này muốn tìm được một cái giống nhau như đúc thế thân là phi thường khó khăn.

Đã không cách nào làm cho thế thân dáng dấp cũng giống như mình, kia Tô Nan liền đóng vai phải cùng thế thân đồng dạng.

Này tặc thực sự là. . . Ngưu bức!

Vị này Tô đầu bạc run run rẩy rẩy duỗi ra hai tay nói: "Tới đi, bắt ta đi."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Tô Nan đi nơi nào?"

Già nua Tô đầu bạc nhếch miệng cười nói: "Các ngươi muốn bắt đến chủ nhân? Không thể nào!"

Mà liền tại lúc này!

"Rầm rầm rầm. . ."

Cái này Tô đầu bạc trong tay ánh nến vừa rơi xuống.

Cái này phảng phất là một cái tín hiệu.

Sau lưng toàn bộ Trấn Viễn hầu tước phủ, hỏa diễm bỗng nhiên bốc lên.

Nhưng mà, không chỉ là Trấn Viễn hầu tước phủ.

Mà là toàn bộ quốc đô!

Chung quanh mười mấy nơi địa phương, gần như đồng thời lửa cháy.

Cháy hừng hực.

"Rầm rầm rầm. . ."

Cái này đến cái khác đổ đầy cá dầu thùng bỗng nhiên nổ tung.

Đầy trời hỏa diễm dấy lên.

Cùng lúc đó!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Phảng phất thương lượng xong đồng dạng.

Toàn bộ quốc đô bốn phương tám hướng, một đoàn lại một đám lửa bốc lên.

Từ trên trời quan sát xuống dưới.

Một tòa lại một tòa phòng bỗng nhiên nổ tung.

Đây không phải thuốc nổ, mà là một thùng lại một thùng cá dầu.

Chỉ khi nào nhóm lửa, uy lực nổ tung thậm chí vượt qua thuốc nổ.

Đêm tối quốc đô.

Một đóa lại một đóa hỏa diễm chi hoa nổ tung.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Một đóa.

Mười đóa.

Mười mấy đóa.

Mấy chục đóa.

Một trăm đóa!

Nổ tung liệt diễm, bốn phương tám hướng, liên tiếp.

Toàn bộ quốc đô trên trăm chỗ phòng ốc đang thiêu đốt hừng hực, mà lại thế lửa hung mãnh lan tràn.

Vô số dân chúng hốt hoảng chạy ra, quỷ khóc sói gào.

Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách mặt liền biến sắc nói: "Đi, đi Chu Tước môn!"

Vị này đại đốc chủ rất lợi hại.

Mới vừa tới đến Trấn Viễn hầu tước phủ, nghe được Hắc Thủy Đài võ sĩ báo cáo Tô Nan còn tại trong sân ngồi bất động, đồng thời mình cùng mình đánh cờ thời điểm, đại hoạn quan Lê Chuẩn cao hứng, mà hắn lại nhíu mày, cảm thấy không thích hợp.

Lúc này càng là trực tiếp trở mình lên ngựa, mang theo ba ngàn Hắc Thủy Đài võ sĩ thẳng hướng Chu Tước môn.

"Rầm rầm rầm. . ."

Vô số lửa cháy, cơ hồ chiếu sáng toàn bộ bầu trời đêm.

Quốc đô bên trong vô số binh sĩ, dốc toàn bộ lực lượng.

Duy trì quốc đô bách tính trật tự, đồng thời tổ chức cứu hỏa.

Toàn bộ quốc đô, một đoàn đay rối.

Như là đốt lên nước, triệt để sôi trào.

Cái này một thanh kinh thiên đại hỏa.

Căn bản là không cách nào phòng bị.

Cái này mấy trăm thùng cá dầu, đã sớm phân tán giấu ở quốc gia mỗi một nơi hẻo lánh.

Một khi nhóm lửa, trực tiếp nổ tung.

. . .

Lúc này toàn bộ hoàng cung, càng là như lâm đại địch.

Tất cả cửa cung đóng chặt, mấy ngàn tên võ sĩ thủ vệ hoàng cung mỗi một chỗ địa phương.

Bất luận cái gì thái giám, cung nữ, Tần phi, không có quốc quân mệnh lệnh, không được đi ra cửa một bước.

Nhưng làm trái phản người, giết chết bất luận tội.

Mấy vị vương tử, trừ không có người phản ứng ngũ vương tử bên ngoài, toàn bộ vào cung.

Thái tử cùng Tam vương tử càng là người mặc giáp trụ, tự mình tại hoàng cung thủ vệ quân vương.

Tiểu Lê công công lúc đầu định cho quốc quân mặc vào giáp trụ, nhưng Ninh Nguyên Hiến cự tuyệt, thậm chí ngay cả vương bào đều không mặc, trực tiếp mặc vào nhất lộng lẫy điệu thấp món kia ngầm Kim Long bào, ngược lại giống như là một cái phú quý người rảnh rỗi.

Trên mặt hắn không những không khẩn trương, thậm chí biểu hiện được không phẫn nộ, bình bình đạm đạm, liền phảng phất cục diện không có chút nào khẩn trương, không có chút nào nguy hiểm.

Nhìn thấy dạng này quốc quân, trong vương cung đám người không khỏi cùng yên tĩnh trở lại.

Sau đó, Ninh Nguyên Hiến trực tiếp trèo lên đến hoàng cung chỗ cao nhất.

Nhìn qua toàn bộ đại loạn quốc đô, nhìn qua vô số tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Khắp nơi liệt diễm đốt trời!

Cứ việc tin tức còn không có truyền đến, nhưng quốc quân đã biết, Tô Nan chạy.

Hắc Thủy Đài tin tức đã rất kịp thời.

Nhưng vẫn là chậm một bước.

Bởi vì Tô Nan bên kia tin tức càng nhanh.

Biết được Khương vương chết bất đắc kỳ tử về sau, hắn lập tức liền chạy.

Coi như toàn bộ Trấn Viễn hầu tước phủ bị mấy trăm tên Hắc Thủy Đài võ sĩ giám thị vây quanh, nhưng hắn vẫn là dễ như trở bàn tay thoát thân.

"Tô Nan hoàn toàn có thể bí mật đào tẩu, vì sao muốn náo như thế lớn chiến trận?" Quốc quân hỏi.

Thái tử nói: "Người này phát rồ."

Tam vương tử Ninh Kỳ trong lòng khinh thường, nói: "Phụ vương, Tô Nan đây là tại thị uy."

"Đúng, hắn đây là tại giống thị uy." Quốc quân lạnh giọng nói: "Trước đó hắn đóng vai mấy chục năm dịu dàng ngoan ngoãn lão cẩu, vạch mặt, hắn trực tiếp để lộ mặt nạ, lộ ra dữ tợn răng nanh, biến thành một con ác lang."

Cũng không phải sao?

Xé toang gương mặt về sau, Tô Nan nháy mắt trở nên hung mãnh mà cao ngạo.

Cái này quốc đô lửa cháy ngập trời, vốn là không cần thiết thả.

Nhưng hắn vẫn là hỏa thiêu quốc đô.

Cái này như là một con ác lang, triệt để dứt bỏ lão cẩu giả tượng, hướng phía Ninh Nguyên Hiến đầu này sư tử liều mạng gào thét.

"Nhưng hắn vẫn là giống một con chuột đất khoan thành động chạy, nào có nửa phần anh hùng khí khái?"

. . .

Tất cả mọi người đoán sai Tô Nan.

Hắn xác thực có thể im hơi lặng tiếng rời đi quốc đô.

Bởi vì, hắn đạt được Khương vương chết bất đắc kỳ tử tin tức so quốc quân trọn vẹn sớm gần hai canh giờ.

Đợi đến Hắc Thủy Đài đi bắt nhường, hắn hoàn toàn có thể chạy ra ngoài trăm dặm, tiến vào Lang quận.

Nhưng mà, hắn nhưng không có làm như vậy!

Hắn hai canh giờ trước đó liền có thể rời đi quốc đô, nhưng là hắn vậy mà không có.

Hắn lúc này, vậy mà vẫn như cũ còn tại quốc đô bên trong.

Hắn cưỡi một thớt thiên lý mã, cả người thẳng tắp như là giống cây lao.

Đứng thẳng về sau, gần một mét chín thân cao. Ngồi trên lưng ngựa, vẫn như cũ khí thế đoạt người.

Mặc dù tóc hoàn toàn nhiễm trắng, mà lại so quốc quân còn muốn lớn hơn vài tuổi, nhưng là trên mặt không có nửa phần nếp nhăn,

Nhưng hắn nhìn qua, cũng nhiều nhất ba mươi tuổi. Nhiễm bạch tóc, bằng thêm hắn đặc biệt khí chất.

Hắn Tô Nan võ công tuyệt đỉnh, lúc này ở vào một cái nam nhân trạng thái đỉnh cao nhất.

Cùng lúc trước hắn bảy tám chục tuổi thổi một chút lão hủ bộ dáng, tưởng như hai người.

Hắn người mặc giáp mềm màu đen, cầm trong tay huyền thiết trường thương.

Trường thương này quá nặng đi, vì lẽ đó kéo trên mặt đất.

Cái này thiên lý mã tốc độ cực nhanh, trường thương phân đất, tuôn ra từng chuỗi hỏa hoa, phát ra từng đợt chói tai thanh âm.

Phía sau hắn đi theo mấy chục tên màu đen võ sĩ.

Hắn nhanh chóng hướng phía Chu Tước môn rong ruổi mà đi.

Cùng lúc đó.

Theo hai bên đường phố, cái này đến cái khác màu đen võ sĩ, tụ đến.

Mấy chục người, hơn trăm người.

Vài trăm người!

Ròng rã mấy trăm cưỡi, như là một cái mũi đao, phóng tới Chu Tước môn.

Lúc này, toàn bộ quốc đô hỏa diễm trùng thiên, hoàn toàn đại loạn.

Quốc đô mấy cái Thiên Hộ Sở, bên trong phủ đô đốc, Xu Mật viện các loại địa phương, vô số binh sĩ như thủy triều tuôn ra.

Rất nhanh liền có quân đội phát hiện Chu Tước đại đạo bên trên, Tô Nan cái này mấy trăm tên võ sĩ.

"Các ngươi cái nào bộ phận, báo lên phiên hiệu, báo lên khẩu lệnh."

Một chi quân đội, trực tiếp chặn đường đi lên.

"Giết!"

Tô Nan ra lệnh một tiếng.

Sau lưng mấy trăm tên võ sĩ, bỗng nhiên rút ra chiến đao.

Chỉ một lát sau!

Cản đường quân đội bị chém tận giết tuyệt.

Tô Nan cái này mấy trăm tên kỵ binh, dễ như trở bàn tay xuyên thấu.

Dọc theo Chu Tước đại đạo phi nước đại.

Rất nhanh vọt thẳng đến Chu Tước môn hạ.

"Người đến người nào?"

"Quốc quân có chỉ, bốn môn đóng chặt , bất kỳ người nào không được ra vào."

Cửa thành phía trên cái kia thủ tướng lên tiếng rống to.

Cùng lúc đó, phòng thủ Chu Tước môn hơn ngàn binh sĩ, chỉnh tề giương cung cài tên.

"Lập tức dừng lại, nếu không giết chết bất luận tội." Chu Tước môn thủ tướng hô to.

Tô Nan đưa tay.

Lập tức một cây tiêu thương xuất hiện trong tay hắn.

"Sưu!"

Hắn bỗng nhiên ném.

Nháy mắt, chi này tiêu thương tựa như tia chớp bay ra.

Tốc độ quá nhanh.

Khí thế quá kinh người, tại không trung phát ra phá không tiếng thét.

Cái kia Chu Tước môn thủ tướng nhanh chóng tránh né.

Nhưng là không còn kịp rồi.

"Phốc!"

Cả người hắn bị tiêu thương nháy mắt xuyên thấu, sau đó mang theo bay ra mấy mét, cả người đính tại trên tường.

"Ta chính là đạo tặc Khổ Đầu Hoan, ai dám ngăn cản ta?" Tô Nan rống to: "Giết!"

Sau đó, hắn suất lĩnh mấy trăm tên võ sĩ điên cuồng xung phong mà đi.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Chu Tước môn quân coi giữ nhao nhao bắn tên.

Tô Nan sau lưng võ sĩ nhanh chóng nâng thuẫn ngăn đỡ mũi tên.

Nhưng vẫn là có chiến mã trúng tên, võ sĩ trúng tên, bất quá số lượng không nhiều.

Chỉ một lát sau công phu.

Tô Nan dưới trướng mấy trăm tên võ sĩ, xông lên Chu Tước môn quân coi giữ quân trận.

Kỵ binh đối mặt bộ binh.

Loại này cao tốc công kích phía dưới.

Nháy mắt phá phòng thủ.

Tô Nan huyền thiết thương cuồng đâm bay múa.

Căn bản không ai đỡ nổi một hiệp.

Những nơi đi qua, tử thương vô số.

Đánh đâu thắng đó.

Cơ hồ không chút nào dừng lại, vọt thẳng đến Chu Tước môn hạ.

Mở ra Chu Tước môn.

Tô Nan suất lĩnh mấy trăm tên võ sĩ, như thủy triều xông ra.

Quốc đô kiên thành, muốn từ bên ngoài công phá khó như lên trời.

Nhưng muốn từ bên trong giết ra ngoài, liền không có khó khăn như vậy.

Xông ra Chu Tước thành về sau.

Tô Nan cười to nói: "Đây chính là Việt Quốc đô thành sao? Đây chính là trời càng thành sao? Ta Khổ Đầu Hoan ra ra vào vào, như là chốn không người, ha ha ha ha!"

"Việt Quốc yếu, không chịu nổi một kích!"

Sau đó, Tô Nan suất lĩnh mấy trăm tên võ sĩ, hướng phía phía tây chạy như điên.

Vẻn vẹn mấy chục dặm bên ngoài, liền có chiến mã thay thế.

Chỉ cần chạy ra hai trăm dặm tiến vào Thiên Tây hành tỉnh cảnh nội, vậy liền như là cá nhập biển cả.

Tô Nan giết ra Chu Tước môn sau hai khắc đồng hồ.

Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách, còn có mấy đường đại quân đều đã đuổi theo.

Nghe nói Tô Nan đã chạy hai khắc đồng hồ.

Diêm Ách biết, không có khả năng đuổi theo kịp.

Nhưng là, trời càng bên trong đô đốc vẫn như cũ suất lĩnh mấy ngàn đại quân, xông ra thành đi, truy kích Tô Nan.

Mà Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách, trở về hoàng cung.

. . .

"Bệ hạ, Tô Nan chạy, lấy Khổ Đầu Hoan danh nghĩa, công khai giết ra Chu Tước môn."

Nghe được tấu về sau, quốc quân Ninh Nguyên Hiến thân thể run lên bần bật.

Ở đây tất cả mọi người lộ ra vẻ mặt khó mà tin được.

Tô Nan hoàn toàn có thể im hơi lặng tiếng chạy, vì sao muốn dạng này gióng trống khua chiêng chạy?

Vì chà đạp quốc quân tôn nghiêm sao?

Vì chà đạp Việt Quốc quốc uy sao?

Người này cáo già, làm việc nhất quán có lưu đường lui, như thế tùy tiện ngạo mạn, hoàn toàn không giống như là phong cách của hắn.

Nhưng mà quốc quân rất nhanh liền biết bên trong nguyên nhân.

Tô Nan cử động lần này là muốn nói cho Sở quốc, nói cho Ngô quốc.

Các ngươi xem một chút đi.

Việt Quốc lúc này là như thế vô cùng suy yếu, ta Tô Nan chỉ là vài trăm người ngay tại quốc đô bên trong giết cái bảy vào bảy ra. (đương nhiên đây là khoa trương thuyết pháp).

Ngô Vương, tranh thủ thời gian tăng binh xuôi nam a.

Sở vương, tranh thủ thời gian tây tiến a.

Việt Quốc suy yếu, bắt lấy cơ hội ngàn năm một thuở này.

Ngô Vương có thể tẩy xoát hai mươi mấy năm trước đại bại chi nhục, bị cắt đi chín quận, lấy về đi.

Sở vương, toàn bộ phương nam cũng chỉ có một bá chủ.

Không phải Việt Quốc, chính là Sở quốc.

Hiện tại là ngài xưng bá phương nam cơ hội tốt nhất.

Tất cả mọi người bị Tô Nan nhất quán tới kính cẩn nghe theo chỗ lừa gạt.

Cảm thấy người này mặc dù làm việc ngoan độc, nhưng uyển chuyển, thích có lưu chỗ trống, thích để đường rút lui.

Nhưng mà. . .

Ai cũng không biết, Tô Nan người này một khi quyết định, vô cùng chi sát phạt quả quyết.

Tất cả mọi người coi là, hắn chỉ là vì thoát thân, chỉ là vì tại Việt Quốc trên triều đình tranh đoạt một chỗ cắm dùi.

Vì lẽ đó suy đoán hắn sẽ không kịch liệt như thế, sẽ lưu lại đầy đủ chính trị đường lui.

Nhưng mà. . .

Tô Nan căn bản không phải vì tại triều đình đặt chân, mà là vì để cho Tô thị gia tộc Phượng Hoàng Niết Bàn, quật khởi tại phương nam.

Hắn nhưng mục tiêu cuối cùng nhất căn bản không phải muốn làm quyền thần.

Mà là muốn trở thành một đời bá chủ.

Chính là Thẩm Lãng nói tới, tô Khương một thể!

Tam Nhãn Tà hàng năm bắt vô số Việt Quốc nô lệ tiến về Khương quốc.

Tô Nan hàng năm trợ cấp Khương vương vô số tiền tài.

Đây hết thảy đều là có mục đích.

Bây giờ Khương quốc hai cái vương hậu là Tô thị bên trong người.

Khương vương bên người, càng là không biết có bao nhiêu Tô thị ẩn núp người.

Khương vương A Lỗ Cương chết bất đắc kỳ tử.

Đây đối với Tô Nan đến nói là một cái tin dữ, hoàn toàn làm rối loạn hắn tiết tấu.

Khiến cho rất nhiều kế hoạch đều muốn vội vàng sớm.

Nhưng là. . .

Đây cũng là một cái tin tức vô cùng tốt.

Khương vương vốn là phải chết.

Chỉ bất quá, chết được có chút sớm.

Khương vương nếu không chết, như thế nào tô Khương một thể?

Hiện tại chuyện quan trọng nhất, chính là để Thái tử A Lỗ Thái dùng trong thời gian ngắn nhất, lắng lại Khương quốc nội loạn.

Nói đến càng trực tiếp một chút, chính là giết sạch Khương vương còn lại tất cả nhi tử.

Sau đó A Lỗ Thái xưng vương, kế thừa phụ thân hắn hết thảy, bao quát hai cái vương hậu.

Đây cũng là Man tộc truyền thống, cổ đại Trung Quốc xung quanh Man tộc cũng là dạng này. Một đời Hung Nô chết về sau, mới Hung Nô liền sẽ kế thừa lão Hung Nô hết thảy.

. . .

Khương quốc bên trong!

Khương vương thi thể vẫn như cũ bị ném lên giường.

Khí trời nóng bức.

Thi thể của hắn đã xấu, vô số con ruồi nhào vào phía trên.

Nhưng vẫn không có người để ý tới.

Khương vương gian phòng bên trong.

Tân vương A Lỗ Thái nằm ở trên giường, hai cái tuyệt mỹ nữ tử cùng hắn quấn quanh thiêu đốt.

Hai người này đều là Khương vương đã từng thê tử.

Tô Mạc, Tô Ngưng.

Lúc này tự nhiên mà vậy trở thành A Lỗ Thái nữ nhân.

Đối với trước mắt một màn này, A Lỗ Thái đã khát vọng rất lâu.

Tô thị hai nữ nhân quá đẹp, hắn thèm nhỏ dãi đã lâu.

Tô Mạc đôi mắt đẹp lóe ra hỏa diễm đồng dạng quang mang.

Khương vương chết bất đắc kỳ tử.

Đối Tô thị là một cái tin tức xấu.

Nhưng cũng là một tin tức tốt.

Dã tâm của nàng chi hoa, có thể chính thức nở rộ.

Mới Khương vương đốt một điếu sau đó khói, thư thư phục phục hút lấy.

"Mẫu hậu, ngài là phụ vương thê tử, ngài cảm thấy phụ vương tang lễ hẳn là như thế nào xử lý đâu?" A Lỗ Thái nói.

Tô Mạc nói: "Dựa theo lịch đại quy củ, thiên táng tốt."

Kỳ thật mỗi một thời đại Khương vương trước khi chết đều không muốn thiên táng, đều muốn cùng Việt Quốc, Sở quốc đại vương đồng dạng hậu táng.

Xây một cái to lớn lăng mộ, sau đó đem tất cả vàng bạc châu báu đều bỏ vào chôn cùng

Nhưng mà, mỗi một thời đại Khương vương cũng không thể toại nguyện.

Bởi vì Khương quốc cường giả vi tôn, không phải lấy hiếu trị quốc, cũng không phải lấy lễ trị quốc.

Tân vương căn bản không bỏ được đem vô số vàng bạc châu báu cho tiên vương chôn cùng.

Thế là, đều dựa theo truyền thống đến, thiên táng.

Cái gọi là thiên táng, chính là đem thi thể mang lên trên núi cao để kền kền ăn sạch.

"Được, vậy liền thiên táng đi." Tân vương A Lỗ Thái nói.

Khương vương như thế nào chết bất đắc kỳ tử?

Đến bây giờ đều không có người hỏi đến, cũng không có ai đi kiểm tra.

A Lỗ Thái nói: "Ta các huynh đệ kia, tập kết hơn một vạn người đi phía bắc, chiếm lĩnh lúc đầu thần miếu, muốn cùng ta giằng co, mẫu hậu cảm thấy ta phải làm gì?"

Tô Mạc hôn A Lỗ Thái ngực ác lang hình xăm, ôn nhu nói: "Liền để thần thiếp đi gặp bọn hắn, đi giải quyết bọn hắn, thần thiếp là một cái nữ tử yếu đuối, bọn hắn không có cái gì phòng bị."

A Lỗ Thái hít một hơi khói, buồn bực tại trong phổi một hồi, sau đó nôn một cái vòng khói.

"Tốt, đây hết thảy liền làm phiền mẫu hậu."

Khương vương Thái hậu Tô Mạc mị nhãn như tơ nói: "Kia đại vương liền hảo hảo khao thần thiếp đi."

. . .

Việt Quốc hoàng cung!

Tô Phi cùng lục vương tử Ninh Cảnh, hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Mấy ngày trước đó, Tô Phi liền cảm thấy không ổn.

Hà Viên Viên một án về sau, quốc quân cùng Tô Nan vạch mặt, đồng thời điều động Hắc Thủy Đài bắt Tô Nan.

Một ngày kia trở đi.

Tô Phi trong cung liền triệt để lạnh nhạt xuống tới.

Trong vương cung người khứu giác nhạy bén nhất, mà lại nâng đỏ giẫm đen thực tế nhất.

Bình thường để lấy lòng Tần phi cũng không tới, bình thường điên cuồng đến nịnh bợ thái giám cũng không tới.

Mặc dù mỗi ngày đồ ăn vẫn như cũ bình thường.

Nhưng mấu chốt nhất là quốc quân cũng không tới, rõ ràng hẳn là đến phiên Tô Phi thị tẩm, nhưng hắn lại không đến nửa bước, trực tiếp ở tại Biện phi cung nội.

Không chỉ Tô Phi sợ hãi, ngay cả bên cạnh hắn cung nữ cùng thái giám, cũng giống như cảm giác được đại họa lâm đầu, thái độ trở nên lạnh lùng, phảng phất muốn nghĩ hết biện pháp phân rõ giới hạn.

Hôm nay ban đêm, Tô Phi trời rốt cục sụp đổ xuống.

Mặc dù nàng cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng là nàng trong cung trực tiếp tiến đến mấy chục tên võ sĩ, nhìn chằm chằm nhìn qua nàng.

Nàng bị giam lỏng, không thể đi ra cái này trong phòng một bước.

Tô Phi trong lòng trách cứ: Huynh trưởng ngươi thật sự là quá lòng dạ ác độc, vì chính ngươi dã tâm, vì Tô thị gia tộc, hoàn toàn không để ý sống chết của ta, hiện tại ngươi để ta như thế nào cho phải?

Dù là trong cung, nàng cũng giống như có thể nghe thấy bên ngoài quốc đô đại loạn thanh âm.

Nàng cảm thấy mình tận thế càng gần.

Sau đó là một chén rượu độc? Vẫn là một trượng lụa trắng?

Lục vương tử Ninh Cảnh biết được thoáng nhiều một ít, trong lòng không khỏi bắt đầu nguyền rủa Tô Nan.

Mà lúc này!

Tô Phi cửa cung mở ra.

Quốc quân đi đến!

Tô Phi run lên, sau đó vọt thẳng đi lên, liền muốn quỳ bổ nhào vào quốc quân trước mặt ôm lấy hai chân của hắn.

Nhưng mà. . .

Nàng còn không có vọt tới quốc quân trước mặt liền bị ngăn cản, Tiểu Lê công công trực tiếp ngăn tại quốc quân trước mặt.

Tô Phi kinh ngạc.

Bình thường cái này Tiểu Lê công công là bực nào lấy lòng? Cỡ nào dịu dàng ngoan ngoãn a?

Ngẩng đầu nhìn lên.

Vị này Tiểu Lê công công gương mặt vẫn như cũ dịu dàng ngoan ngoãn, biểu lộ vẫn như cũ lấy lòng.

Là!

Làm được Lê Ân bực này cấp bậc hoạn quan, đã sẽ không rõ ràng nâng đỏ giẫm đen, trong mắt bọn họ cũng chỉ có quốc quân.

"Làm gì? Một điểm nhan sắc đều không có, ngươi làm sao cũng học được cùng lão cẩu đồng dạng?" Quốc quân quở trách nói.

Lập tức Tiểu Lê công công tranh thủ thời gian thối lui, mừng rỡ trong lòng.

Quốc quân nói hắn làm sao cũng cảm thấy cùng lão cẩu đồng dạng, hoàn toàn là lớn lao khen ngợi.

Ai không biết, Lê Chuẩn công công là trừ lão tổ tông bên ngoài, thụ nhất quốc quân tín nhiệm hoạn quan.

Tô Phi lúc này mới đi vào quốc quân trước mặt, lượn lờ quỳ xuống khóc rống.

"Bệ hạ, thần thiếp mặc dù thể xác tinh thần đều tại Ninh thị. Nhưng ta dù sao cũng là Tô thị nữ nhi, huynh trưởng không quản phạm vào tội gì, ta làm muội muội cũng là cùng tội. Bệ hạ xử tử thần thiếp đi, nhưng nể tình trước đó ân ái tình cảm bên trên, cho thần thiếp một cái toàn thây, cũng không cần trách tội Ninh Cảnh, hắn là của ngài nhi tử, hắn hoàn toàn là Ninh thị người a."

Bên cạnh lục vương tử nghe, lúc đầu muốn công kích Tô Nan, lúc này nghe được mẫu thân về sau, lập tức quỳ xuống khóc thút thít nói: "Phụ vương, nhi thần nguyện ý cùng mẫu thân cùng tội."

Quốc quân lập tức cười ha ha, đưa tay vuốt ve Tô Phi khuôn mặt nói: "Ái phi nói quá lời, Tô hầu không có cái gì sai lầm a?"

Tô Phi không khỏi kinh ngạc.

Quốc quân nói: "Không sai, quả nhân trước đó là phái người bắt Trấn Viễn hầu thế tử Tô Kiếm Đình, đó là bởi vì có Ngự Sử tấu, hắn công nhiên suất lĩnh Tây Vực võ giả tập kích Huyền Vũ bá tước phủ, đồng thời ý đồ mưu sát Tô Bội Bội. Quả nhân lấy hiếu trị quốc, chỗ nào thấy loại người này luân thảm kịch, đương nhiên tức giận. Bất quá bây giờ đã tra rõ, tập kích Huyền Vũ bá tước phủ hoàn toàn là đạo tặc Khổ Đầu Hoan gây nên, Tô Kiếm Đình lúc ấy tại Thiên Tây hành tỉnh phủ đô đốc bên trong uống rượu làm thơ, hoàn toàn không tại Huyền Vũ thành."

Tô Phi trong lòng càng thêm sợ hãi, khóc thút thít nói: "Bệ hạ, ngài ban thưởng ta một chén rượu độc đi, ban thưởng ta một trượng lụa trắng đi."

Quốc quân ánh mắt trở nên càng nhu hòa nói: "Ái phi lại tại nói mò suy nghĩ lung tung, ngươi ta vợ chồng ân ái hai mươi năm, chúng ta còn muốn đến già đầu bạc đâu."

Tô Phi sợ hãi, nhưng trên mặt lộ ra ôn nhu si tình mang nước mắt dáng tươi cười.

"Thần thiếp chi thân, thần thiếp tâm, đều thuộc về bệ hạ, Tô thị có công liền cùng thần thiếp không quan hệ. Tô thị có tội, kia thần thiếp liền cũng có tội, thần thiếp chi mệnh, đều ở phu quân trong tay, lôi đình mưa móc, đều là thiên ân, thần thiếp đối bệ hạ ngưỡng mộ yêu thương, chưa từng cải biến."

Quốc quân đem Tô Phi dìu dắt đứng lên, ôn nhu nói: "Quả nhân đối ái phi tâm, cũng sẽ không thay đổi."

Sau đó, Ninh Nguyên Hiến càng là phân phó nói: "Đêm đã khuya, buổi tối hôm nay quả nhân liền ở tại Tô Phi trong cung."

Đón lấy, quốc quân nhìn về phía lục vương tử ánh mắt cũng tràn đầy từ ái.

"Ninh Cảnh, trong cung vô sự, ngươi liền trở về, hảo hảo an giấc. Hôm nay ngươi có thể tại mọi thời khắc canh giữ ở bên người mẫu thân, có thể thấy được ngươi hiếu thuận, không tệ, không tệ!"

Lục vương tử Ninh Cảnh trong lòng càng thêm run rẩy sợ hãi, dập đầu nói: "Đa tạ phụ thân khích lệ."

Sau đó, trên mặt hắn lộ ra một đạo hạ nụ cười nói: "Phụ vương mẫu phi an giấc, nhi thần cáo lui."

Sau đó, hắn vô cùng cung kính đi ra ngoài.

Lúc này đã là ngày mùa hè, thời tiết cũng khô nóng, nhưng là lục vương tử Ninh Cảnh đi trên đường, lại cảm thấy khắp cả người lạnh buốt.

Không khỏi đưa tay ôm lấy hai tay, nhưng như cũ cảm thấy băng lãnh.

Sau đó làm sao bây giờ?

Đi Thái tử ca ca phủ thượng? Vẫn là đi Tam vương tử phủ thượng?

Trước đó dựa lưng vào Tô thị, Ninh Cảnh lại tuổi trẻ, đoạt dòng chính là không có phần.

Vì lẽ đó Thái tử cùng Tam vương tử đối với hắn đều nhiều phiên lôi kéo, cái này khiến Ninh Cảnh rất có đắc ý, làm việc cũng nhất là kiêu căng.

Bây giờ Tô thị cùng phụ vương trở mặt.

Ninh Cảnh cảm giác được đại họa lâm đầu.

Hôm nay, nếu như phụ vương nổi giận, mắng to hắn cùng mẫu phi dừng lại, kia Ninh Cảnh còn cảm thấy sự tình có khả năng cứu vãn.

Mà bây giờ phụ vương chẳng những không có nổi giận, ngược lại cười không ngớt khen ngợi hắn, hơn nữa còn ngủ lại tại mẫu phi trong cung.

Cái này khiến Ninh Cảnh càng thêm không rét mà run.

. . .

Tô Nan chạy!

Không, phải nói là Tô Nan đi.

Thậm chí không cách nào nói là đào tẩu.

Bởi vì trước khi đi, hắn hỏa thiêu quốc đô, mà lại công khai giết ra Chu Tước môn.

Ngay trước thiên hạ trước mặt, tại quốc quân Ninh Nguyên Hiến trên mặt quạt một bạt tai.

Một cử động kia, làm cho tất cả mọi người chấn kinh không dám tin.

Cái này. . . Cái này vậy mà là Tô Nan gây nên?

Hắn bình thường làm người không phải như vậy, một chút xíu chỗ trống cũng không lưu lại?

Mà quốc đô loạn sau.

Cực kỳ phấn chấn, chính là Việt Quốc Hồng Lư tự.

Trong này ở Sở quốc sứ giả, Lương quốc sứ giả, Tấn quốc sứ giả, Ngô quốc sứ giả!

Tô Nan vài trăm người, vậy mà dạng này công khai giết ra quốc đô.

Mà lại, mà lại đại hỏa trùng thiên, đem quốc đô quấy đến long trời lở đất.

Việt Quốc đã như thế ngoài mạnh trong yếu sao?

Sở quốc xưng bá phương nam cơ hội, có phải là đã tới?

Ngô quốc xuôi nam cơ hội báo thù, có phải là đã tới?

Sở quốc suy yếu, đã thời gian một năm, liền chỉ là một cái Nam Ẩu quốc đều không hạ được tới.

Hiện tại hắn cường đại khuôn mặt triệt để bị ta xé nát.

Cơ hội ngàn năm một thuở đã tới, còn chờ cái gì a?

Mà tại quốc đô đại loạn thời điểm.

Kim thị biệt viện cũng như lâm đại địch.

Mấy chục tên võ sĩ phòng thủ toàn bộ biệt viện mỗi một cái địa phương.

Kim Mộc Thông võ công mặc dù không cao, nhưng cũng nhặt lên đao, bảo hộ tại Băng nhi bên người.

Băng nhi bụng đã to đến tương đối rõ ràng.

Mặc dù khả năng không lớn, nhưng vẫn là muốn để phòng vạn nhất, Tô thị gia tộc sẽ chó cùng rứt giậu.

Lẽ ra hẳn là sẽ không a.

Tô Nan đã xông ra quốc đô, thành nội hẳn không có cái gì nhân thủ a.

Nhưng vào đúng lúc này!

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Bỗng nhiên, cái này đến cái khác thùng gỗ từ trên trời giáng xuống.

Vậy mà là từ nơi không xa, dùng cỡ nhỏ máy ném đá ném tiến đến.

Thùng gỗ rơi xuống đất về sau.

Bên trong cá dầu liều mạng hắt vẫy ra.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy chục chi hỏa tiễn bỗng nhiên bắn vào.

Nháy mắt đốt lên đại hỏa.

Thẩm Thập Tam, Hoàng Phượng bọn người kinh hãi.

Sau đó làm sao bây giờ?

Là hộ tống Băng nhi cùng Kim Mộc Thông thế tử rời đi, tiến về đế quốc đại sứ phủ?

Vẫn là tiến vào hầm?

Quyết định thật nhanh, Thẩm Thập Tam có quyết định.

Không thể ra cửa, lúc này đi ra ngoài ngược lại nguy hiểm.

"Nhanh, hộ tống Băng nhi phu nhân cùng thế tử tiến vào mật thất dưới đất."

"Bên trong vạc nước chuẩn bị xong chưa? Ẩm ướt chăn bông chuẩn bị xong chưa? Đối ngoại thông khí cây gậy trúc chuẩn bị xong chưa?"

Sau đó, Hoàng Phượng cùng Thẩm Thập Tam hộ tống Kim Mộc Thông, Băng nhi tiến vào tầng hầm.

"Đại ngốc, ngươi không có vấn đề sao?"

Đại ngốc rất khẩn trương nói: "Ta sẽ chỉ bị đánh, sẽ không đánh người."

Băng nhi vọt thẳng đến đại ngốc trước mặt nói: "Đại ngốc, ngươi nhìn ta bụng, bên trong có một cái Bảo Bảo, về sau sinh ra sau gọi ngươi bá bá, hiện tại có người xấu muốn tới giết hắn, làm sao bây giờ?"

"Làm sao bây giờ?" Đại ngốc run rẩy nói.

Băng nhi nói: "Đánh chết bọn hắn!"

"Tốt!" Đại ngốc nói: "Ta đánh chết bọn hắn."

Tiến vào mật thất về sau, Hoàng Phượng vẫn như cũ ở tại Băng nhi cùng Kim Mộc Thông bên người.

Thẩm Thập Tam cùng đại ngốc, trực tiếp canh giữ ở mật thất lối vào chỗ.

Cùng lúc đó!

Toàn bộ Kim thị biệt viện đại hỏa trùng thiên.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Cái này đến cái khác Tây Vực cao thủ, bỗng nhiên nhảy vào Kim thị biệt viện.

Một người cầm đầu mang theo mặt nạ, vẫn như cũ là Khổ Đầu Hoan vặn vẹo mặt nạ.

Nãi nãi, cái này Khổ Đầu Hoan khắp nơi đều có.

Rất nhanh, toàn bộ Kim thị biệt viện vang lên chém giết thanh âm.

Mấy chục tên Tô thị cao thủ cùng Kim thị võ sĩ chiến đấu cùng một chỗ.

Người cầm đầu, mang theo mấy chục tên cao thủ tiến nhanh mà vào.

Vọt thẳng đến Kim thị biệt viện viện tử, mật thất dưới đất lối vào chỗ.

Người cầm đầu mở ra Khổ Đầu Hoan vặn vẹo mặt nạ, lộ ra một trương lãnh khốc gương mặt.

"Ta gọi Tô Kiếm Ngạn, Trấn Viễn hầu tước phủ nghĩa tử, phụng chủ nhân chi mệnh, đến đây giết Thẩm Lãng nữ nhân còn có trong bụng của nàng hài tử."

"Mặt khác, ta còn muốn mang đi Kim Mộc Thông."

"Hai vị bằng không tránh ra, đi một cái thuận tiện?"

Thẩm Thập Tam không nói hai lời, giơ lên trong tay loan đao, thản nhiên nói: "Cùng lắm thì đêm nay liền chết ở chỗ này đi."

Đại ngốc cầm lấy huyền thiết đại côn nói: "Không cho chạm vào cháu của ta, không phải ta giết hắn, ta thật sẽ giết người."

Tô thị nghĩa tử Tô Kiếm Ngạn cười ha ha, nói: "Các ngươi võ công quá thấp, quá thấp!"

"Ngươi gọi Thẩm Thập Tam đi, là Thẩm Lãng chó săn, đại khái có thể chống đỡ được hai ta kiếm!"

"Giết!"

Tô thị nghĩa tử ra lệnh một tiếng.

Lập tức, mấy chục tên Tây Vực cao thủ hướng phía Thẩm Thập Tam cùng đại ngốc giết tới.

"Một khắc đồng hồ bên trong, bắt lấy Kim Mộc Thông, giết chết Thẩm Lãng nữ nhân cùng hài tử."

"Dễ như trở bàn tay, dễ như trở bàn tay a!"

Cách đó không xa trên đường phố.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch thậm chí không kịp cưỡi ngựa, trực tiếp trên đường phi nước đại.

Lúc này toàn bộ quốc đô giới nghiêm, hắn không thể mang binh, mà lại hắn cũng không có mấy cái binh.

Thế là, hắn một tay giơ cao lệnh bài.

"Ta chính là đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch!"

"Ta chính là đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch!"

Hắn một bên hô to, thân thể như là chim én đồng dạng nhảy vọt, hướng phía Kim thị biệt viện cuồng xông mà đi.

"Chống đỡ!"

"Nhất định phải chống đỡ a!"

"Hi vọng ta còn kịp, hi vọng ta còn kịp."

"Không phải Kim Mộc Thông cùng Băng nhi mà chết, ta như thế nào hướng ta đệ bàn giao?"

Nhưng mà!

Đợi đến Vân Mộng Trạch vọt tới Kim thị biệt viện thời điểm.

Chiến đấu đã kết thúc.

Hắn nhìn qua thi thể đầy đất, lập tức sợ ngây người.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 245: Ta Chính Là Vương Giả! Thẩm Lãng Chặn Giết Tô Nan!

Cái này thi thể đầy đất cũng không kỳ quái.

Mấu chốt những thi thể này hình thái quỷ dị.

Mỗi một bộ đều là hoàn chỉnh, nhưng toàn bộ đều biến hình.

Hoặc là toàn bộ đầu trực tiếp bẹp, hoặc là thân thể trực tiếp bẹp.

Loại này tử trạng thật sự là quá khốc liệt.

Quả thực lệnh người giận sôi a.

Mà liền tại lúc này!

Bỗng nhiên một trận không khí tiếng bạo liệt vang lên.

Sau đó, đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch cảm giác được vô cùng nguy hiểm.

Một giây sau.

Một cái cự đại bóng đen bỗng nhiên xông lại.

Điệu bộ này quả thực không cách nào hình dung.

Ngươi muốn nói nhanh, phảng phất cũng không phải rất nhanh.

Nhưng chính là vô cùng uy mãnh.

Để ngươi nhìn thoáng qua, liền hai chân phát run.

Liền phảng phất động vật gặp được lão hổ, bản năng liền e sợ.

"Đánh chết các ngươi, đánh chết các ngươi, đánh chết các ngươi. . ."

Sau đó, chính là lôi đình đồng dạng bạo rống.

Lao ra chính là đại ngốc, trong tay côn sắt hướng phía Vân Mộng Trạch đỉnh đầu hung mãnh đập tới.

Vân Mộng Trạch tê cả da đầu, dùng hết tất cả lực lượng nhanh chóng lui lại.

Sau đó!

Vang lên Thẩm Thập Tam thanh âm.

"Đại tráng dừng tay, người một nhà, người một nhà. . ."

Đại ngốc kinh ngạc.

Trong tay huyền thiết nặng bổng bỗng nhiên hướng bên cạnh hất lên.

"Ầm!"

To lớn hòn non bộ, nháy mắt nát.

Vân Mộng Trạch nhìn xem lúc này đại ngốc, hai con mắt hoàn toàn là đỏ bừng, cả người phảng phất tiến vào cuồng hóa trạng thái, tiến vào một loại cử chỉ điên rồ.

Hắn bình thường quá thiện lương. Nhất định phải tiến vào cử chỉ điên rồ trạng thái, mới có thể trở nên hung mãnh như vậy.

Bởi vì đại ngốc lúc đầu sẽ chỉ bị đánh, sẽ không đánh người.

Vân Mộng Trạch xóa đi trên trán vết máu.

Bởi vì vừa rồi hòn non bộ nổ tung thời điểm, đá vụn vẩy ra, hắn mặc dù tránh thoát phần lớn đá vụn, nhưng vẫn là bị trầy da.

Sau đó, hắn cẩn thận từng li từng tí tiến lên, vỗ vỗ đại ngốc cổ nói: "Đại tráng, kết thúc, đều kết thúc."

Một lát sau.

Đại ngốc hai mắt dần dần khôi phục thanh minh.

Khi hắn phát cuồng thời điểm, trong tầm mắt một mảnh đỏ bừng, cơ hồ cái gì đều nhìn không thấy.

Cũng chỉ là cầm trong tay huyền thiết nặng bổng cuồng nện.

Cụ thể đập trúng cái gì? Đập trúng ai?

Hắn cũng không biết.

"Kết thúc rồi à?"

Đại ngốc lòng có dư sợ.

"Người xấu đâu? Người xấu đâu?"

Vân Mộng Trạch bản năng nhìn qua thi thể đầy đất.

Được rồi, đại ngốc còn không biết mình giết nhiều người như vậy.

"Chạy, đều chạy, người xấu đều hù chạy." Vân Mộng Trạch lôi kéo đại ngốc tay nói: "Đi, chúng ta đi xem một chút mập mạp, nhìn hắn sợ tè ra quần không có."

Đại ngốc gật đầu nói: "Tốt, đi xem ba ngốc, đi xem Bảo Bảo."

Mật thất dưới đất cửa bị mở ra, đại tráng đi vào mật thất dưới đất bên trong.

. . .

Cả viện bên trong chỉ còn lại Vân Mộng Trạch cùng Thẩm Thập Tam.

"Mười ba, chuyện ra sao a?"

Thẩm Thập Tam phảng phất nhận lấy kinh hãi đồng dạng nói: "Ta không biết a, Tô thị gia tộc nghĩa tử Tô Kiếm Ngạn muốn đi qua giết Băng nhi phu nhân, muốn bắt Kim Mộc Thông thế tử. Phía ngoài huynh đệ đều bị kiềm chế, mười mấy cái cao thủ vây công hai người chúng ta. Ta coi là nhất định chết chắc, chỉ có thể dùng mệnh tương bính."

Vân Mộng Trạch nhẹ gật đầu, Tô Kiếm Ngạn hắn là biết đến, võ công xác thực mạnh phi thường, chí ít mạnh hơn Thẩm Thập Tam rất nhiều.

Mấy chục tên cao thủ vây công hắn cùng đại ngốc hai người, thật là không có cái gì sinh cơ.

Vân Mộng Trạch sở dĩ một người liền xông lại, là bởi vì hắn là đế quốc đại sứ, Tô Nan người coi như lại điên cuồng cũng không dám giết hắn.

"Sau đó thì sao?"

Thẩm Thập Tam nói: "Ta đã chuẩn bị kỹ càng chết ở chỗ này. Nhưng Tô Kiếm Ngạn nói muốn giết chủ nhân hài tử, đại ngốc nghe xong trực tiếp rống to không thể giết Bảo Bảo, sau đó hắn hai mắt nháy mắt liền đỏ lên, quơ gậy sắt lớn liền liền xông ra ngoài. Sau đó. . . Mười mấy cái địch nhân đều bị nện chết rồi."

Vân Mộng Trạch nhếch miệng.

Lại một lần nữa nhìn xuống đất bên trên thi thể.

Cái này có thể gọi đập chết sao?

Đây là đập bể, thật là nện thành bánh thịt.

Hơn nữa còn rất thúi.

Bởi vì, rất nhiều người phân đều trực tiếp nện bão tố ra.

Vân Mộng Trạch nói: "Kia Tô Kiếm Ngạn đâu?"

Thẩm Thập Tam nói: "Hắn nhìn thấy đại ngốc lợi hại, tốc độ vô cùng nhanh chóng, đâm về đại ngốc. Hắn một kiếm kia thực tình là nhanh, ta võ công lại cao cũng tuyệt đối ngăn không được, thậm chí chủ mẫu cũng đỡ không nổi. Nhưng là. . ."

Nhưng là đại ngốc bị đánh bản sự, đỡ kiếm bản sự siêu cường.

Hơn nửa năm qua, Chung Sở Khách đại tông sư đánh lén đại ngốc hơn trăm vạn lần, đại ngốc đỡ kiếm đều muốn cản điên rồi.

Ngăn không được Chung Sở Khách kiếm, còn có thể ngăn không được ngươi Tô Kiếm Ngạn.

Thẩm Thập Tam nói: "Tóm lại, Tô Kiếm Ngạn đâm đại ngốc mấy trăm kiếm, sau đó bị đại ngốc ngăn cản mấy trăm kiếm. Đại ngốc một bên đỡ kiếm, một bên nện người, hắn lúc ấy con mắt cái gì đều nhìn không thấy, nhưng là trong tay côn sắt một cuồng vũ, những cái kia Tây Vực cao thủ căn bản là không có cách tới gần, toàn bộ bị nện chết, nện dẹp, ném ra phân tới. Tô Kiếm Ngạn đâm đại ngốc mấy trăm kiếm, kết quả của mình kiếm đứt gãy, rách gan bàn tay, còn phun một ngụm máu, sau đó hắn liền chạy."

"Lợi hại, quả nhiên lợi hại." Vân Mộng Trạch khích lệ không phải đại ngốc, mà là Tô Kiếm Ngạn.

Cái này Tô thị nghĩa tử quả nhiên rất mạnh a, mặt ngoài nhìn hắn đâm đại ngốc mấy trăm kiếm.

Nhưng là từ một mặt khác, cũng chờ với hắn chịu đại ngốc mấy trăm kiếm lực bắn ngược, vậy mà chỉ phun một ngụm máu.

Xác thực siêu cường.

Ninh Diễm công chúa mỗi một lần chủ động đi chặt đại ngốc, trực tiếp liền bay ra ngoài.

Vân Mộng Trạch nói: "Đại ngốc côn sắt cuồng vũ thời điểm, có chiêu thức sao?"

Thẩm Thập Tam nói: "Không, chính là một trận loạn vũ, bát phụ côn."

Vân Mộng Trạch lại một lần nữa nhếch miệng.

Thẩm Thập Tam nói: "Vân thế tử, ta đột nhiên cảm giác được luyện võ thật không có ý nghĩa a."

Vân Mộng Trạch đi lên vỗ vỗ mười ba bả vai nói: "Không phải một mình ngươi nghĩ như vậy."

Mẹ trứng.

Chúng ta luyện võ liều mạng nghiên cứu bí tịch, liều mạng nghiên cứu chiêu thức.

Một bộ kiếm pháp luyện tập mấy chục vạn lượt, dốc hết tâm huyết, đã tốt muốn tốt hơn, chỉ sợ sai một chút xíu.

Cứ như vậy luyện tập cái tầm mười năm, rốt cục rất lợi hại.

Mà người ta đại ngốc.

Cái gì bí tịch? Không biết.

Cái gì chiêu thức? Không biết.

Nhắm mắt lại, cầm côn sắt chính là một trận đập loạn.

Đập chết mấy chục tên Tây Vực cao thủ.

Đem Tô Kiếm Ngạn dạng này đỉnh tiêm cao thủ nện khóc chạy.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch ghét bỏ mà nhìn xem bảo kiếm trong tay, trực tiếp ném được xa xa.

Còn luyện cái rắm a.

Lão tử cũng không luyện.

Luyện nửa đời người, còn không bằng người ta nhắm mắt lại loạn đùa nghịch một trận bát phụ côn.

"Ai, ta thật là vô dụng người, người cả đời này thật là không có ý tứ." Vân Mộng Trạch ngồi dưới đất cảm khái.

Thẩm Thập Tam nói: "Vân công tử ngươi chí ít danh khắp thiên hạ, ngủ khắp thiên hạ mỹ nhân."

Mười ba cũng chính là tại Vân Mộng Trạch trước mặt nói nhiều một chút, tại Thẩm Lãng trước mặt cơ hồ là ngậm miệng không nói.

Chủ nhân tâm nhãn quá nhỏ, vẫn yêu trang bức.

Không giống cái này đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch, thân phận cao quý như vậy, lại một chút kiêu ngạo đều không có.

Vân Mộng Trạch vỗ vỗ mười ba bả vai nói: "Ngươi cũng không tệ a, ngay cả Hoàng Phượng như thế. . . Kì lạ nữ hài cũng có thể cầm xuống, ngủ qua không có?"

Mười ba đỏ mặt, lắc đầu.

Vân Mộng Trạch thở dài nói: "Ngươi cùng ngươi chủ nhân đồng dạng, chính là quá thành thật, không thả ra."

Lời này để mười ba muốn khóc.

Vân thế tử, ngươi nói ta trung thực, ta thừa nhận.

Nhưng ngươi nói ta chủ nhân trung thực, cái này. . . Cái này quá giả a.

Vân Mộng Trạch thở dài nói: "Đại ngốc lợi hại như vậy, còn có một cái càng càng lợi hại hơn, ngươi hẳn là gặp qua đi."

Thẩm Thập Tam nhẹ gật đầu.

Cái kia càng càng lợi hại hơn chính là nữ ma đầu Cừu Yêu Nhi.

Vân Mộng Trạch nói: "Bao nhiêu lợi hại?"

Thẩm Thập Tam nói: "Không có cách nào hình dung, chính là nàng một người vây quanh một ngàn người, sau đó kia một ngàn người muốn bị dọa nước tiểu cảm giác."

Vân Mộng Trạch nói: "Nàng đẹp không?"

Thẩm Thập Tam nói: "Siêu, siêu, siêu cấp, thiên hạ độc nhất vô nhị."

Vân Mộng Trạch nói: "Vẫn là ta đệ lợi hại, nữ nhân như vậy đều có thể ngủ đến."

Thẩm Thập Tam muốn nói kỳ thật chủ nhân là bị ngủ người kia, mà lại hắn căn bản liền chinh phục không được Cừu Yêu Nhi.

Trên thế giới này, còn không có nam nhân có thể chinh phục Cừu Yêu Nhi. Nàng là thiên hạ vô song, thiên hạ vô song.

Chủ nhân Thẩm Lãng trong mắt của nàng cũng như không có gì.

Nhưng lời này mười ba nào dám nói.

Vân Mộng Trạch nói: "Ngươi cũng đã gặp thần nữ Tuyết Ẩn, cũng đã gặp Cừu Yêu Nhi, ngươi cảm thấy cái nào càng đẹp?"

Mười ba nghĩ một hồi nói: "Cừu Yêu Nhi."

Vân Mộng Trạch nói: "Vì sao?"

Mười ba đạo: "Bởi vì thần nữ Tuyết Ẩn cái chủng loại kia đẹp có thể tu luyện được, Cừu Yêu Nhi là trời sinh!"

Vân Mộng Trạch nói: "Ngươi cũng đã gặp hai người động võ, vậy ngươi cảm thấy ai lợi hại hơn?"

Mười ba đạo: "Không tốt nói, luận võ công tu vi thần nữ Tuyết Ẩn siêu cấp cao. Nhưng là hai người khí thế lại không giống. Ta đánh cái so sánh, thần nữ Tuyết Ẩn khí thế phảng phất như là Thần Tiễn Thủ tên bắn ra, ngươi bất kể thế nào tránh đều không tránh được, hẳn phải chết không nghi ngờ. Mà Cừu Yêu Nhi khí thế, phảng phất như là biển gầm, phảng phất là địa chấn, ngươi căn bản liền không muốn tránh, cũng không dám tránh."

Vân Mộng Trạch nói: "Minh bạch, một cái là giết một người, một cái là nghiền ép vô số."

Mười ba đạo: "Các ngươi người đọc sách chính là không giống."

Vân Mộng Trạch nói: "Tiếp qua mấy năm, có lẽ đại ngốc cũng phải trở thành người như vậy."

. . .

Đại ngốc trở lại mật thất dưới đất về sau, nhận lấy anh hùng đồng dạng đãi ngộ.

Kim Mộc Thông kinh ngạc nói: "Cái này. . . Kết thúc? Cùng ta tưởng tượng bên trong kinh tâm động phách không giống a, về sau ta cái này tiểu thuyết không có cách nào viết, cái này không có cao trào a."

Tiểu Băng vuốt ve bụng của mình, thở nhẹ nhõm một cái thật dài nói: "Đại ngốc, ngươi thật lợi hại, ngươi quá tuyệt."

Lập tức đại ngốc xấu hổ, siêu cấp không có ý tứ.

Tiểu Băng nói: "Đại ngốc nhanh ngồi xuống, uống trà, uống trà."

Sau đó Băng nhi cho đại ngốc rót một chén trà.

Đại ngốc càng mất tự nhiên.

"Băng nhi ngươi đừng như vậy. . . Ta, ta vô cùng. . ."

Đại ngốc cũng hình dung không ra lúc này cảm giác, chính là rất khó chịu.

Băng nhi bình thường đối với hắn nhưng hung, ăn cơm lớn tiếng muốn mắng, uống nước lớn tiếng cũng phải mắng.

Hiện tại nàng ôn nhu như vậy, thật sự là không quen.

Băng nhi minh bạch, lợi hại quát: "Để ngươi uống trà ngươi cứ uống, tranh thủ thời gian uống."

Đại ngốc cổ co rụt lại, tranh thủ thời gian tiếp nhận trà, uống một hớp hạ.

Sau đó quy củ đem cái chén để lên bàn, cái eo thẳng tắp ngồi, hai tay khép lại kẹp ở đầu gối ở giữa, tư thế ngồi giống nghe lời học sinh tiểu học.

Cảm giác này là được rồi.

Băng nhi hung ác như thế, ta liền quen thuộc nhiều.

. . .

Trời còn chưa sáng.

Quốc quân liền đã đứng dậy, còn ôn nhu vỗ vỗ Tô Phi nói: "Tối hôm qua ngươi mệt muốn chết rồi, nghỉ ngơi thật tốt."

Tô Phi ôn nhu gật gật đầu.

Đêm qua hẳn là Ninh Nguyên Hiến mệt muốn chết rồi, làm một lần trâu cày.

Mặc vào vương bào.

Ninh Nguyên Hiến đi ra Tô Phi cung phòng, trở lại Biện phi gian phòng.

"Ái phi, cho ta xoa xoa con mắt, sau đó nhỏ mấy giọt nhãn dược."

Ninh Nguyên Hiến nằm tại Biện phi trên đùi, cả người thể xác tinh thần mới thoáng an bình xuống tới.

Mở to mắt, ánh mắt của hắn đỏ bừng sưng tấy.

Bởi vì một đêm không ngủ.

Không thể dạng này đi gặp thần tử.

Nguy cơ to lớn đến rồi!

Tô Nan dùng Khổ Đầu Hoan danh nghĩa, đem quốc đô cho thọc một cái thấu.

Hôm qua có bao nhiêu nhà dân lửa cháy, mấy ngàn ở giữa?

Thiêu chết bao nhiêu người?

Mấy ngàn cái?

Những này đều không trọng yếu.

Trọng yếu là, cái này khiến Việt Quốc lộ ra vô cùng suy yếu.

Chỉ là mấy trăm người liền đem Việt Quốc đô thành quấy lật trời.

Trong rừng mãnh thú vương sợ nhất là cái gì? Để người nhìn ra mình suy yếu.

Không quản là thật suy yếu, hay là giả suy yếu, đều cực kỳ nguy hiểm.

Bởi vì cứ như vậy, chung quanh sư tử, lão hổ, ác lang, linh cẩu đều sẽ điên cuồng xông lên cắn xé.

Tô Nan rõ ràng có thể vụng trộm chạy đi, vì sao muốn đại náo quốc đô?

Chính là muốn vạch trần Việt Quốc "Suy yếu" chân tướng.

Để Ngô quốc, Sở quốc, Khương quốc các loại toàn bộ nhào cắn lên tới.

Loại nguy hiểm này thời điểm, không thể nổi giận, không thể lại hư vinh, không thể giảng cứu mặt mũi.

Phải tỉnh táo, muốn vượt qua nguy cơ lần này.

Cái này nguy cơ từ lúc nào bắt đầu đây này?

Hẳn là theo biên cảnh đi săn bắt đầu.

Tuổi trẻ Ngô Vương chiến thắng mình, cái này để người ta cảm thấy Việt Quốc có chút suy yếu.

Mà lần này Tô Nan xuyên phá quốc đô trời, liền triệt để xé mở Việt Quốc cường đại vỏ ngoài.

Sau đó muốn dùng tốc độ nhanh nhất dừng tổn hại.

Muốn triệt để chấn nhiếp chung quanh tất cả địch nhân.

Không quản là sư tử cũng tốt, lão hổ cũng được, thậm chí giống Khương quốc cùng Sa Man tộc dạng này linh cẩu.

Nhất định phải chấn nhiếp bọn hắn, nhất định không thể lên diễn đàn thú vây công Việt Quốc thảm kịch.

Nếu không coi như Việt Quốc cường đại hơn nữa, cho dù có bốn trảo tám tay, cũng đánh không lại tới.

Một cái quân vương, chỉ có đứng trước chân chính nguy cơ thời điểm, mới có thể nhìn ra được năng lực tới.

Lần này là đem nguy cơ chuyện lớn hóa nhỏ.

Vẫn là không ngừng chuyển biến xấu, nguy cơ càng ấp ủ càng lớn?

Cái này muốn nhìn quân vương ý chí cùng quyết đoán.

Ninh Nguyên Hiến, ngươi khảo nghiệm chân chính tới.

Mặc dù chưa nói tới sinh tử tồn vong, nhưng cực kỳ trọng yếu một khắc tới.

Vượt qua nguy cơ lần này, Việt Quốc liền tiếp tục cường đại xuống dưới.

Như không độ được nguy cơ lần này.

Hai mươi năm trước Ngô quốc, chính là của ngươi hạ tràng.

Chỉ bất quá lần này bị cắt nhường liền không chỉ là chín quận, có thể là hơn phân nửa Thiên Tây hành tỉnh, tăng thêm phương bắc bốn quận.

"Bệ hạ, Uy Vũ công đến rồi!" Lê Chuẩn công công nói.

Nghe nói như thế, quốc quân Ninh Nguyên Hiến thần sắc không khỏi chấn động, trực tiếp đi đến thư phòng đi.

. . .

"Thần Biện Tiêu, bái kiến bệ hạ!"

Việt Quốc quân đội đệ nhất nhân, quốc quân Ninh Nguyên Hiến chân chính kình thiên ngọc trụ, Uy Vũ Công tước Biện Tiêu cẩn thận lễ bái.

Ninh Nguyên Hiến không có dối trá ngăn cản hắn.

Nếu như đổi thành Tô Nan, hắn đại khái sẽ tranh thủ thời gian chạy tới, đem hắn đỡ dậy.

Đợi đến Biện Tiêu hành lễ hoàn tất sau.

Ninh Nguyên Hiến chắp tay khom lưng nói: "Huynh trưởng vất vả."

Biện Tiêu nghe, vốn muốn đứng dậy, liền ngừng lại, tiếp tục quỳ trên mặt đất.

"Ngồi." Chính Ninh Nguyên Hiến ngồi xuống.

Biện Tiêu đứng dậy, tại hạ thủ trên ghế ngồi xuống.

Ngô Vương ba vạn đại quân xuôi nam, hắn chỉnh đốn quân vụ, gấp rút chuẩn bị chiến đấu, sau đó lập tức xuôi nam yết kiến Ninh Nguyên Hiến.

"Sư huynh, quả nhân giang sơn gặp được nguy cơ to lớn, cứ việc quả nhân một mực cảnh cáo mình, tuyệt đối không nên xem thường Tô Nan, nhưng vẫn là xem thường hắn."

"Thẩm Lãng cái kia khốn nạn nói đúng, Tô Nan mưu đồ phi thường lớn, âm mưu phi thường lớn, hắn đã sớm cùng Ngô quốc, Sở quốc cấu kết."

"Biên cảnh cùng đi săn quả nhân thua, để người trong thiên hạ cảm thấy Việt Quốc suy yếu. Mà lần này Tô Nan công khai giết ra quốc đô, mà lại hỏa hoạn đốt thành, thiêu chết dân chúng mấy ngàn người, để nước ta đều đại loạn, chính là nói cho Ngô quốc, Sở quốc, Khương quốc các loại, ta Việt Quốc đã vô cùng suy yếu, không có lực đánh một trận."

"Thế cục kết tiếp mỗi một ngày đều sẽ chuyển biến xấu, nếu không kịp thời dừng tổn hại, rất nhanh liền sẽ xuất hiện thiên hạ vây công Việt Quốc cục diện. Phía bắc Ngô quốc, phía tây Sở quốc, Tây Nam Khương quốc cùng Tô thị, phía nam Sa Man tộc Nam Ẩu quốc, sẽ theo bốn phương tám hướng tiến đánh chúng ta."

"Quả nhân nhất định không thể để cho cái này đáng sợ nhất cục diện xuất hiện."

Nghe xong Ninh Nguyên Hiến về sau, Biện Tiêu nói: "Vâng!"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thở nhẹ nhõm một cái thật dài, thoáng mệt mỏi nằm lại đến trong ghế nói: "Sư huynh, ngươi nói người với người chênh lệch làm sao lại lớn như vậy chứ? Khương Ly đế chủ ba mươi mấy tuổi liền diệt quốc vô số, bốn mươi tuổi thời điểm liền vô địch thiên hạ, kém chút liền nhất thống thiên hạ. Quả nhân đã ngũ tuần người, lại còn như thế chẳng làm nên trò trống gì."

Biện Tiêu nói: "Bệ hạ gìn giữ cái đã có không dễ, lại nói Khương Ly bệ hạ là độc nhất vô nhị."

"Đúng vậy a, Khương Ly bệ hạ là độc nhất vô nhị." Ninh Nguyên Hiến nói: "Ai lại so ra mà vượt?"

Sau đó, hắn bưng lên trà đậm, hung hăng uống một ngụm.

Hắn bình thường không có chút nào thích uống trà đậm, bởi vì chú trọng dưỡng sinh, vì lẽ đó hắn uống đều là nhạt trà.

Hôm nay hắn uống trà rất đậm, vì lẽ đó ngược lại phảng phất uống liệt tửu.

Mà Uy Vũ Công tước Biện Tiêu lại rất thích trà đậm.

Hắn càng là trực tiếp cầm một cái ấm trà, từng ngụm hướng miệng bên trong uy.

Hắn tại Ninh Nguyên Hiến trước mặt, thái độ phi thường tùy ý.

"Huynh trưởng, Tô Nan chạy, không đuổi kịp." Ninh Nguyên Hiến nói: "Hắn muốn tứ lạng bạt thiên cân, muốn tại ta Việt Quốc trình diễn mới Diễm Châu biến, muốn tô Khương hợp nhất, muốn tự lập làm chủ."

Nghe được Diễm Châu biến, Biện Tiêu thần sắc cũng không có biến hóa.

Tại rất nhiều người xem ra, Diễm Châu biến là Biện Tiêu cả đời chỗ bẩn.

Dù sao lúc ấy Biện Tiêu đã là Ngô quốc nam quân Đại đô đốc, chẳng mấy chốc sẽ địa vị cực cao.

Kết quả, hắn phản bội Ngô Vương, suất lĩnh mười vạn đại quân cùng ba quận chi địa xuôi nam đầu nhập Việt Quốc, trực tiếp đưa đến Ngô quốc đại bại.

Không quản hắn tại Việt Quốc địa vị như thế nào cao thượng, phản bội quân vương chung quy là chỗ bẩn.

Nhưng Biện Tiêu không quan tâm cái này.

Hắn phản bội Ngô Vương, là bởi vì Ngô Vương bất nghĩa trước đây.

Phụ thân của hắn là thế nào chết? Con của hắn là thế nào chết?

Huống hồ hắn cùng Ninh Nguyên Hiến là sư huynh đệ, lúc ấy nguy cấp nhất thời điểm, Ninh Nguyên Hiến lấy Việt Quốc Thái tử tôn sư tiến vào hắn Biện Tiêu đại doanh, một màn kia Biện Tiêu đến bây giờ đều có thể nhớ kỹ.

Lúc ấy song phương thế nhưng là đối địch trận doanh.

Vị này quân vương bình thường mặc dù chưa nói tới anh minh, nhưng thời khắc mấu chốt, tuyệt đối cơ trí, mà lại cũng dám mạo hiểm.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến tiếp tục nói.

"Tô Nan trở về đất phong cần thời gian, thi triển âm mưu cũng cần thời gian, liên hợp tung hoành Ngô, sở, Khương, Nam Ẩu quốc, Sa Man tộc càng cần hơn thời gian."

"Mà khoảng thời gian này, là chúng ta hoàng kim thời khắc, muốn đánh gãy địch nhân tiết tấu."

"Cho nên chúng ta cần chủ động xuất kích."

"Đi đánh một trận nhân số ít, độ chấn động cực cao thắng trận."

"Sư huynh, ta cần ngươi dẫn theo quân xuất kích tiến đánh Ngô quốc. Đánh một trận huyết tinh cực hạn thắng trận, chiến tranh quy mô nhỏ hơn, bởi vì chúng ta quốc khố đảm đương không nổi hai trận cỡ lớn chiến tranh. Nhưng là chiến quả muốn huy hoàng, muốn giết rất nhiều người, muốn để Ngô quốc quỷ khóc sói gào, muốn để chung quanh chư quốc triệt để chấn nhiếp, để bọn hắn sợ hãi, để bọn hắn nhìn thấy sự cường đại của chúng ta."

Một số thời khắc muốn lấy lui làm tiến, mà một số thời khắc muốn lấy tiến làm lùi.

Một số thời khắc, đánh là vì không đánh.

Dạng này anh minh quyết sách, quốc gia chúng ta không chỉ làm qua một lần.

Dạng này cao độ chấn động, quy mô nhỏ chiến tranh, chúng ta cũng đánh không chỉ một trận.

Hiệu quả rất tốt!

Biện Tiêu nói: "Vậy liền cần tập kích bất ngờ, cần mạo hiểm."

Quốc quân nói: "Giương đông kích tây!"

Biện Tiêu nói: "Ngô Vương mặc dù tuổi trẻ, nhưng là cái nhân vật lợi hại, sợ không gạt được hắn."

Quốc quân nói: "Quả nhân tự mình ra sân, vì ngươi diễn kịch, giúp ngươi kiềm chế phần lớn Ngô quốc đại quân."

Lời này mới ra, Biện Tiêu kinh hãi.

"Ý của bệ hạ là, ngài làm ra ngự giá thân chinh tư thế, đi Thiên Bắc hành tỉnh bày ra một bộ muốn cùng Ngô Vương quyết chiến Thượng Dã thành tư thế?"

Quốc quân nói: "Đúng, mà lại ngươi Diễm Châu quân đội, ta sẽ điều đi một nửa, tóm lại muốn gió nổi mây phun, bày ra Ngô Việt quyết chiến tư thế."

Biện Tiêu nói: "Kia Sở quốc bên kia?"

Quốc quân nói: "Binh quý thần tốc, Sở quốc tại Tây Bắc cùng Lương quốc, Tân Càn quốc đều có ma sát tranh chấp, phản ứng của hắn sẽ không như thế nhanh. Tô Nan bên kia, Khương quốc nội loạn lắng lại trước đó, hắn cũng tuyệt đối sẽ không công khai phản loạn tự lập. Cho nên chúng ta một trận chiến này nhất định phải nhanh, tốc chiến tốc thắng!"

"Đánh chính là vì không đánh, một khi chúng ta biểu hiện ra kinh người sức chiến đấu, biểu hiện ra Việt Quốc cường đại, chung quanh ăn ý chư quốc lại sẽ khiếp đảm, lùi bước trở về."

Biện Tiêu nói: "Lúc này thời kì phi thường, bệ hạ như rời đi quốc đô, triều đình sợ có rung chuyển."

Đừng quên, Tô Nan thế nhưng là trung lập phe phái cự đầu, trong triều thế lực phi thường khổng lồ.

Quốc quân lắc đầu nói: "Không, leo lên Tô Nan những quan viên kia, đều là cây không rễ. Bởi vì không muốn tham dự đoạt dòng chính lúc này mới gia nhập trung lập phe phái, mặt ngoài nhìn oai phong lẫm liệt. Chỉ khi nào phe phái cự đầu rơi đài, bọn hắn cũng như chim thú tán, không nổi lên được sóng gió. Có Thái tử cùng Ninh Kỳ tại, những người này lật không trời, cực kỳ không cần lo lắng chính là bọn họ, cùng lắm thì hung hăng giết một nhóm cũng được, những này quan văn như là rau hẹ, cắt mất một gốc rạ rất nhanh lại mọc ra một gốc rạ."

Vẫn là quá mạo hiểm, quá lớn gan.

Một khi thời gian thẻ không ngừng, cục diện có thể sẽ càng thêm sụp đổ.

Biện Tiêu nheo mắt lại.

Hắn chính là hắn nhận biết Ninh Nguyên Hiến.

Thời khắc mấu chốt, quyết đoán to đến kinh người, mà lại cực độ có can đảm mạo hiểm.

Thật không biết đây là ưu điểm, vẫn là khuyết điểm.

Nhưng, một cái đứng trước to lớn nguy cơ, có quyết đoán quân vương, dù sao cũng so uất ức bị động quân vương càng mạnh.

"Thần tuân chỉ, nhất định sẽ dốc hết toàn lực, không cho bệ hạ thất vọng."

Đều đến mức này.

Quốc quân tự mình đi làm mồi dụ, hấp dẫn Ngô quốc chủ lực.

Ta Biện Tiêu chắc chắn máu chảy đầu rơi.

Ninh Nguyên Hiến đứng dậy, chắp tay nói: "Hết thảy, dựa vào huynh trưởng."

Biện Tiêu quỳ xuống dập đầu.

. . .

Ngày kế tiếp trên triều đình.

Quốc quân lại một lần nữa diễn ra quân vương chi nộ.

Gào thét toàn bộ triều đình.

Nhưng là không có một câu nâng lên Tô Nan.

"Lớn mật Ngô quốc, chẳng những xuất binh xuôi nam, tới gần ta Việt Quốc Thượng Dã thành. Hơn nữa còn tại nước ta đều mai phục vô số gián điệp, cấu kết đạo tặc bốn phía phóng hỏa, khiến ta Việt Quốc dân chúng vô tội, tử thương mấy ngàn, nhà dân thiêu hủy ngàn ở giữa."

"Đáng thương ta Đại Việt con dân, thiện lương cần cù, lại thụ như thế tai bay vạ gió!"

"Quả nhân thân là quốc quân, nếu không thể bảo cảnh an dân, còn có có gì diện mục đi đối mặt liệt tổ liệt tông?"

"Ngô quốc gián điệp tại nước ta đều, lại như thế phát rồ, tùy ý làm bậy?"

"Hắc Thủy Đài nghe chỉ!"

Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách hôm nay rốt cục vào triều, hắn trực tiếp ra khỏi hàng, quỳ trên mặt đất.

"Trước đó Thẩm Lãng cũng đã nói, trong triều có người cấu kết Ngô quốc, đi thăm dò, cho quả nhân tra rõ ràng, đến tột cùng là ai cấu kết Ngô quốc!"

"Bất kể là ai, không quản thân phận của hắn cao bao nhiêu, toàn bộ giết chết bất luận tội."

"Còn có, Hắc Thủy Đài toàn lực bắt đạo tặc Khổ Đầu Hoan!"

Diêm Ách Đại đô đốc dập đầu nói: "Tuân chỉ!"

Quốc quân đây là muốn đại khai sát giới, tiếp lấy cấu kết Ngô quốc danh nghĩa, đem quốc đô bên trong Tô Nan dòng chính vây cánh, giết đến sạch sẽ.

"Tô Nan đâu? Tô Nan đâu?" Quốc quân bỗng nhiên giận dữ hét: "Chủng Ngạc, Tô Nan đi nơi nào?"

Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc nói: "Bệ hạ, thần không biết. Bất quá đêm qua Trấn Bắc hầu tước phủ trước lửa cháy, toàn bộ Hầu tước phủ không kém đốt hơn phân nửa, Tô Nan Hầu tước cao tuổi, đại khái bị kinh sợ dọa."

"Nha!" Quốc quân nói: "Lê Chuẩn, phái ngự y đi Trấn Bắc hầu tước phủ nhìn xem, Tô khanh lao khổ công cao, nhất định không thể sai sót."

"Vâng!" Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói.

Sau đó, hắn lập tức mang theo mấy cái ngự y, mang theo vô số quý báu dược liệu, hướng phía đã thiêu hủy một nửa Trấn Viễn hầu tước phủ đi.

Phía dưới một chút đại thần hoàn toàn sợ ngây người.

Quốc quân cái này. . . Đây là diễn cái gì hí a?

Mọi người toàn bộ như lọt vào trong sương mù.

Lúc này, toàn bộ triều đình, đều biến thành Ninh Nguyên Hiến một người kịch một vai.

Phát xong giận về sau, Ninh Nguyên Hiến phảng phất thoáng an tĩnh một chút.

Dụi dụi con mắt.

Bên cạnh Tiểu Lê công công tranh thủ thời gian đưa tới một đầu khăn nóng.

Quốc quân nhận lấy, đắp lên gương mặt.

Không sai biệt lắm một phút sau, mới cầm xuống tới.

Mà lúc này quốc quân Ninh Nguyên Hiến phảng phất đã không nổi giận, biểu lộ bình tĩnh, khẩu khí cũng biến thành bình tĩnh trở lại.

"Chư khanh, Ngô Vương ba vạn đại quân tới gần ta Thiên Bắc hành tỉnh Thượng Dã thành, nên như thế nào ứng đối a?" Ninh Nguyên Hiến thản nhiên nói: "Đã thương nghị đã mấy ngày, cũng nên ra một kết quả đi."

Lập tức, chúng thần nhao nhao ra khỏi hàng, mãnh liệt khiển trách.

Nhưng là tính thực chất ý kiến, một cái đều không có.

Không dám có a.

Trong triều xảy ra chuyện lớn như vậy, Xu Mật viện phó sứ Tô Nan phản bội chạy trốn.

Đối mặt Ngô Vương hùng hổ dọa người thế công, đông đảo đại thần đã tâm khiếp, thậm chí có một loại nguy cơ tứ phía, lầu cao sắp đổ cảm giác.

"Ha ha. . ." Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cười lạnh một tiếng nói: "Các ngươi thương nghị đi, thương nghị cái ba năm năm năm cũng không có kết quả. Quả nhân đã định, muốn ngự giá thân chinh!"

"Ngô Vương miệng còn hôi sữa, dám đem binh xuôi nam, đây là đe doạ!"

"Hắn coi là quả nhân đã già? Vậy liền để hắn nhìn xem, quả nhân vẫn là cỡ nào anh dũng vô địch."

"Hắn muốn chiến, liền tác chiến!"

"Quả nhân, ngự giá thân chinh!"

Lời này mới ra, quần thần chấn kinh.

Không dám tin!

Bệ hạ lại muốn ngự giá thân chinh?

Thượng thư đài mấy vị đại thần nhao nhao ra khỏi hàng dập đầu.

"Bệ hạ nghĩ lại, bệ hạ nghĩ lại a!"

"Nam Ẩu quốc chiến cuộc cháy bỏng, quốc khố đã không làm khó, nếu là phía bắc lại khai chiến, quốc khố hoàn toàn không cách nào chống đỡ a."

Cơ hồ hơn phân nửa thần tử nhao nhao ra khỏi hàng lễ bái, thỉnh cầu quốc quân nghĩ lại làm sau.

"Bệ hạ, quên chiến tất nguy, hiếu chiến tất vong a!"

"Bệ hạ, sức dân có hạn, chịu không được tiêu hao!"

"Bệ hạ, lúc này ta Việt Quốc lúc này lấy an ổn vi thượng, rốt cuộc chịu không được rung chuyển."

Ninh Nguyên Hiến cười lạnh một tiếng.

Bọn này quan văn chính là như vậy, luôn mồm đều là thánh nhân.

Phảng phất những cái kia đều là chân lý.

Không sai, kia đúng là chân lý.

Nhưng là chân lý một số thời khắc, cũng phải phản lấy dùng.

Ninh Nguyên Hiến không nói hai lời, trực tiếp đứng dậy, bỗng nhiên xốc lên trên người vương bào.

Lập tức, tất cả mọi người thanh thanh sở sở nhìn thấy, quốc quân mặc trên người giáp trụ.

Sau đó quốc quân rút ra bảo kiếm, bỗng nhiên đối trước mặt mấy tử chém xuống.

"Ba!"

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ mấy tử trực tiếp bị đánh thành hai nửa.

Cái này khiến tất cả mọi người nhớ lại, quốc quân Ninh Nguyên Hiến cũng là học qua võ công, mà lại võ công còn rất không tệ.

"Quả nhân đã định, ngự giá thân chinh, quyết chiến Ngô Vương!"

"Lại có người ngăn cản, như là này mấy!"

"Không có tiền? Sẽ không đi mượn sao? Ẩn Nguyên hội không phải một mực liều mạng muốn đem tiền cho chúng ta mượn sao?"

Sau đó, quốc quân Ninh Nguyên Hiến một thân giáp trụ, trực tiếp rời đi triều đình.

Lưu lại quần thần run lẩy bẩy, thấp thỏm lo âu, nghị luận ầm ĩ.

Mà lúc này.

Thượng thư đài tả thừa tướng chúc hoằng chủ chậm rãi ngẩng đầu lên nói: "Nhốn nháo cái gì mà nhốn nháo? Bệ hạ đã càn khôn độc đoán, chư vị thần công, an tâm ban sai là được!"

Lập tức, quần thần yên tĩnh trở lại.

Chúc hoằng chủ, Thái tử thái sư.

Quốc quân nhạc phụ, Chúc Nhung, Chúc Lâm cha.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến lão sư, hắn tại Việt Quốc mặt khác một chi kình thiên ngọc trụ.

Năm nay đã bảy mươi ba tuổi, trước đó dưỡng bệnh ở nhà, cơ hồ không có vào triều.

Hôm nay, rốt cuộc đã đến, kéo lấy bệnh thể vào triều.

Trương Xung không khỏi hướng phía lão nhân này nhìn lại một chút, sinh lòng ngưỡng mộ.

Cái này, chính là hắn Trương Xung cả đời mục tiêu.

. . .

Trong thư phòng.

Quốc quân cùng Thẩm Lãng đánh cờ.

"Thẩm Lãng, nhà ngươi bị đốt, cơ hồ đốt rụi."

Lập tức, Thẩm Lãng gương mặt lắc một cái, tay cũng lắc một cái.

"Nhà ngươi võ sĩ bị giết mười cái, bất quá người nhà ngươi không có việc gì." Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái kia đại ngốc, lợi hại!"

Thẩm Lãng tay bình tĩnh lại.

Quốc quân lại nói: "Ngươi người này gây nghiệp chướng, đại ngốc tương lai sẽ vấn đỉnh thiên hạ võ đạo, đại biểu ta Việt Quốc võ đạo tôn sư hi vọng, ngươi sớm như vậy để hắn ra làm cái gì? Mục tiêu công kích sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta cũng không muốn."

Sau đó, hai người tiếp tục đánh cờ.

"Ngươi đoán đúng, Tô Nan dã tâm to lớn, hắn không chỉ muốn lên Diễm Châu biến, hơn nữa còn muốn tự lập làm vương, hắn muốn tô Khương hợp nhất." Quốc quân nói: "Ngươi tên khốn này, suy nghĩ lòng người ngược lại là lợi hại."

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì thần muốn báo thù, một lòng muốn chơi chết Tô Nan, vì lẽ đó mỗi ngày đều đang suy nghĩ hắn tâm tư, hiểu tự nhiên so người bên ngoài rõ ràng."

Quốc quân nói: "Vậy ngươi mỗi ngày suy nghĩ quả nhân tâm tư sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ngài lại không thành được vi thần nhạc phụ, suy nghĩ vô dụng."

Lập tức, quốc quân muốn đem trong tay quân cờ nện ở Thẩm Lãng trên mặt.

Quốc quân nói: "Tô Nan trước khi đi, hỏa hoạn đốt thành, công khai giết ra Chu Tước môn, hơn nữa còn cơ hồ diệt sát ngươi tại quốc đô cả nhà, hắn lợi hại như vậy, ngươi có thể nghĩ đến không có?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không có, thần cho là hắn sẽ chạy đi."

Quốc quân nói: "Quả nhân cũng không nghĩ tới, lão tặc này bình thường quá am hiểu tại đóng kịch."

Đón lấy, quốc quân nhíu nhíu mày nói: "Ngươi cái này kỳ nghệ kém như vậy, cùng ngươi đánh cờ có ý gì?"

Thẩm Lãng nói: "Thần đây không phải còn không có thua tê dại."

Quốc quân nói: "Đã chết hẳn, ngươi không phải danh xưng đi một bước nhìn bốn bước sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đánh cờ nhàm chán, thần không nguyện ý động não."

Quốc quân lập tức muốn xốc hết lên bàn cờ, bất quá lập tức liền muốn thắng, lười nhác nhấc lên.

Thật sự là gặp quỷ, từ khi cái này hỗn đản ngủ quả nhân nữ nhi, vậy mà bày ra một bộ người một nhà dáng vẻ?

Chớ tiếp cận thân mật.

Quốc quân thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, trước ngươi nói muốn phải giết Tô Nan, muốn diệt Tô thị toàn tộc, còn giữ lời sao?"

Thẩm Lãng tay treo giữa không trung, nói: "Trả, còn giữ lời a?"

. . .

Lang quận phía tây hoàn mỹ trăm năm mươi dặm.

Tô Nan chẳng mấy chốc sẽ tiến vào địa bàn của mình, toàn bộ tâm thần rốt cục thoáng thư giãn xuống!

Tô thị lãnh địa chỉ có hơn ba ngàn cây số vuông, nhưng là hắn dùng lợi ích đã thẩm thấu nửa cái Thiên Tây hành tỉnh.

Chỉ cần đi vào phạm vi thế lực của hắn, liền như là giao long như biển.

Mà lúc này một cái dịch trạm bên trong, chuẩn bị mấy trăm con tuấn mã.

Tô Nan vài trăm người chỉ cần đi vào cái này dịch trạm, liền lập tức thay ngựa, tiếp tục đi tới, tiến về gia tộc đất phong.

"Nhanh, nhanh cắt cỏ nuôi ngựa!"

"Đừng chậm rãi."

"Đem tất cả chiến mã đều cho ăn no, một hồi có đại nhân vật muốn dùng."

"Nếu là đói bụng cái kia một thớt, duy các ngươi là hỏi!"

Trong đó một cái lão đầu, như là xa phu, như là lão nông, ngay tại cẩn thận cắt cỏ.

"Ai!"

"Thẩm Lãng, lão phu thiếu ngươi ân tình này thật sự là khó trả a!"

"Hiện tại để ta giết Tô Nan, ta thật sự là không có sức! Con người của ta xuất thân thấp hèn, mấy đời đều là nông dân, vừa thấy được đại nhân vật liền tâm run."

"Ngươi nói giết Tô Nan là quốc quân cho phép, con người của ta ít đọc sách, ngươi nhưng tuyệt đối không nên gạt ta a!"

Một đời tông sư, Kiếm Vương Lý Thiên Thu chính mặt mũi tràn đầy buồn khổ cắt cỏ.

Sau đó, lẳng lặng chờ đợi Tô Nan đến.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 246: Tô Nan Đi Vị! Thẩm Lãng Thượng Vị!

Bàn cờ này quốc quân dễ như trở bàn tay thắng, hạ được hắn thật là không có sức lực.

Hắn mặc dù chưa nói tới là đại quốc thủ, nhưng cũng tuyệt đối là nhất đẳng cao thủ.

Thẩm Lãng nếu như dùng trí não, đương nhiên có thể hạ thắng Ninh Nguyên Hiến, nhưng bằng mượn cuộc cờ của mình lực khẳng định là muốn thua.

"Thẩm Lãng, ngươi cảm thấy Ngô Vương vì sao có thể thắng ta?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ngài kỳ phong bị người nghiên cứu triệt để, mà hắn là một cái hoàn toàn không biết đối thủ."

Ninh Nguyên Hiến gật đầu nói: "Đúng rồi."

Tiếp lấy hắn lại gặp được Thẩm Lãng bày cờ, lập tức phất phất tay nói: "Không được, ngươi quá kém."

Thẩm Lãng lúc đầu muốn cùng quốc quân tiếp theo bàn cờ ca rô, bất quá vẫn là được rồi.

Cờ ca rô quá đơn giản, khẳng định là hạ được không dứt, đại khái quốc quân tại kỳ nghệ bên trên đối Thẩm Lãng kiên nhẫn đã hao hết.

"Ngươi cảm thấy Ngô Vương như thế nào?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Tuổi trẻ, phong mang tất lộ, tự tin, thích binh đi nước cờ hiểm, không theo sáo lộ ra bài."

Quốc quân nói: "Đều là ưu điểm a."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là ta cảm giác hắn có một cái khuyết điểm, tương đối gấp."

"Ừm?"

Thẩm Lãng nói: "Hắn mấy lần lôi kéo nhạc phụ ta không thành, liền lập tức binh đi nước cờ hiểm, trực tiếp dùng kế ly gián đoạn tuyệt ta Kim thị phong hầu con đường, thậm chí ý đồ đem nhạc phụ ta bức phản ra Việt Quốc."

Quốc quân thản nhiên nói: "Binh đi nước cờ hiểm không tốt sao?"

Thẩm Lãng nói: "Cái kia cũng muốn nhìn là lúc nào, nếu như là đứng trước to lớn nguy cơ, như vậy ra sức đánh cược một lần dù sao cũng so ngồi chờ chết càng mạnh, nhưng hắn còn không đáng như vậy đi."

Quốc quân gật đầu nói: "Ngươi nói tiếp."

Thẩm Lãng nói: "Loại người này, thần cảm thấy có một cái khuyết điểm, ánh mắt của hắn rốt cục tập trung tại một điểm từ đó xem nhẹ sẽ toàn bộ mặt, khi hắn tinh lực chuyên chú vào cái nào đó điểm thời điểm, dễ dàng tại cái khác địa phương bị người đột phá."

Quốc quân lông mày nhảy một cái, trách cứ: "Ngồi vào xem trời, lý luận suông, đại ngôn bất sàm."

Mẹ trứng.

Là ngươi để ta nói, kết quả ta nói về sau, ngươi lại cho cái này ba cái đánh giá.

Bất quá hôm nay quốc quân tìm Thẩm Lãng đến cũng không phải là nói chuyện phiếm, mà là có chính sự.

"Thẩm Lãng ngươi đối tân chính cái nhìn như thế nào?"

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Có thể nói lời thật lòng sao?"

Quốc quân rời đi vị trí của mình, đi vào càng xa vị trí cao hơn bên trên. Dạng này liền có thể rời xa Thẩm Lãng một chút, nếu không hắn nói chuyện khẩu khí liền sẽ càng thêm làm càn.

Thẩm Lãng oán thầm, cái này quốc quân cũng quá khó hầu hạ, ta cũng không có chỗ ngồi, mới vừa rồi cùng ngươi đánh cờ cơ hồ nửa ngồi trên mặt đất nhưng mệt chết ta.

Cứ như vậy ngươi còn chê ta không đủ cung kính.

Thẩm Lãng nói: "Lời thật lòng chính là, tân chính đồ đao như rơi vào nhà ta trên đầu, vậy nhà ta chỉ có thể liều chết phản kháng, dù sao đây là Kim thị tổ tiên chém giết xuống tới cơ nghiệp, mà không phải tiên vương ban cho."

Lời này tuyệt đối là đại nghịch bất đạo.

Quốc quân lông mày co quắp một chút, nhưng cũng liền thôi.

Rõ ràng nói ra, dù sao cũng so lá mặt lá trái muốn tốt một chút.

Kim thị gia tộc một chính là một, hai chính là hai. Là của ta chính là của ta, không phải ta cũng không cần.

Không giống Tô thị gia tộc, được voi đòi hai bà trưng, tham lam vô cùng.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nhưng nếu tân chính không rơi vào trên đầu ta, kia vi thần giơ hai tay tán thành. Tân chính tốt, tân chính diệu a, dọn sạch tất cả chướng ngại, quân chủ tập quyền. Kể từ đó, quốc khố có càng nhiều tiền, có thể bạo càng nhiều binh, tại phương nam các nước tranh bá chiến bên trong, Việt Quốc có thể trổ hết tài năng."

"Ác tục không chịu nổi." Quốc quân trách cứ.

Cái này rõ ràng là lợi quốc lợi dân đại hảo sự, kết quả tại trong miệng ngươi lại trở thành quân vương giành tư lợi công cụ.

Quốc quân lại nói: "Vậy nếu như cho ngươi đi chấp hành tân chính, ngươi sẽ làm thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Không nói hai lời, đem những cái kia uy tín lâu năm quý tộc trảm thảo trừ căn, tiêu diệt được sạch sẽ."

Ách!

Giống như nhà ngươi cũng là uy tín lâu năm quý tộc a.

Ngươi phản bội từ bản thân lập trường, so Tô Nan còn muốn kiên quyết.

Quốc quân nói: "Bây giờ trong nước những cái kia uy tín lâu năm quý tộc nhưng tại xâu chuỗi, muốn đem ngươi Kim thị gia tộc đề cử làm lĩnh tụ mới, tổ kiến mới uy tín lâu năm liên minh quý tộc."

Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn hoàn toàn là mơ mộng hão huyền, lúc ấy ta Kim thị gia tộc tràn ngập nguy hiểm thời điểm, đám hỗn đản này không có một cái ra tay giúp đỡ, cả đám đều tại bỏ đá xuống giếng, nhà ta vì trả nợ, nhạc mẫu tự mình đi vay tiền, ròng rã tìm mười cái gia tộc, liền mượn tới một ngàn kim tệ. Thù này ta nhưng nhớ tinh tường, vì lẽ đó bệ hạ hỏi ta chi không hỗ trợ tân chính, vậy ta khẳng định là ủng hộ. Chính ta đều ước gì cầm lấy tân chính đao, đem bọn hắn từng cái khai đao lấy máu, báo thù rửa hận."

Quốc quân muốn ngồi càng xa một chút, nhưng đã đội lên vách tường, không thể lại lui.

Rõ ràng là quốc gia đại sự, kết quả đến Thẩm Lãng miệng bên trong thành báo thù cho hả giận công cụ, cùng dạng này người nói chuyện thật sự là mất điểm.

Quốc quân khuôn mặt thoáng trở nên nghiêm túc lên nói: "Thẩm Lãng, nếu là thật sự để ngươi chấp hành tân chính, ngươi nguyện ý đi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nếu như đơn thuần chính là chấp hành tân chính, quên đi, ta ngay cả tân chính chiếu thư đều không có nhìn qua. Nhưng nếu như là lấy tân chính danh nghĩa đi hại người, kia vi thần nguyện ý đi."

Lập tức, quốc quân không thể nhịn được nữa.

"Lê Chuẩn, đem cái này tay ăn chơi ném ra."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn một chiêu thu, hai cái hoạn quan đi đến, trực tiếp dẫn theo Thẩm Lãng ném ra ngoài.

Đón lấy, quốc quân lại hạ lệnh: "Lại đem cái này tay ăn chơi ném vào tới."

Một lát sau, hai cái hoạn quan lại đem Thẩm Lãng ném vào tới.

Ninh Nguyên Hiến, ngươi sáo lộ thật đúng là nhiều.

Quốc quân lại nói: "Thẩm Lãng, Trấn Viễn thành dám đi không?"

Trấn Viễn thành? Đây chính là Tô Nan hạch tâm địa bàn.

Đương nhiên, Huyền Vũ thành không thuộc về Kim thị gia tộc, Trấn Viễn thành bây giờ cũng không thuộc về Tô thị gia tộc.

Tô thị gia tộc đất phong ba ngàn cây số vuông tả hữu, chỉ chiếm Trấn Viễn thành một nửa.

Nhưng Tô Nan cùng Kim Trác cũng không đồng dạng.

Kim Trác vừa thúi vừa cứng, bình thường cũng căn bản không cùng quốc quân xích lại gần hồ. Nhưng là tiên vương để Kim thị gia tộc lập tức rời khỏi Huyền Vũ thành tất cả quyền quản hạt thời điểm, Kim thị gia tộc không nói hai lời, liền lui được sạch sẽ.

Vài chục năm nay, Huyền Vũ thành nội không có một cái quan viên là Kim thị gia tộc.

Mà Tô thị thì không giống, một phương diện tại triều đình trung tâm điên cuồng quỳ liếm quân vương, bệ hạ anh minh, bệ hạ uy vũ, thần duy bệ hạ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Nhưng bí mật, liều mạng hướng Trấn Viễn thành cùng Bạch Dạ quận thẩm thấu, thậm chí hướng toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh thấm hạt cát.

Trấn Viễn thành ba vị thành chủ đều chạy, còn có hai vị thành chủ rời chức về sau hai năm không hiểu thấu chết đi.

Vì lẽ đó bây giờ Trấn Viễn thành, hoàn toàn là Tô thị thiên hạ.

Trấn Viễn thành chủ trống chỗ hơn nửa năm, đều không người nào dám đi đón đảm nhiệm.

Bạch Dạ quận Thái Thú Trần Khởi Lũng tham nhũng bị cầm xuống đã có mấy tháng, nhưng vị trí này vẫn như cũ trống chỗ.

Hai cái vị trí này là khó khăn nhất làm.

Ngươi đi hai địa phương này làm quan, nếu là cùng Tô thị thông đồng làm bậy, quốc quân liền nổi giận, tuyệt đối làm không lâu.

Nhưng ngươi nếu không cùng Tô thị thông đồng làm bậy, vậy thì không phải là có làm hay không được lâu sự tình, mà là có thể hay không ngồi vững vàng.

Thẩm Lãng nói: "Dám đi."

Quốc quân nói: "Đây chính là Tô Nan đại bản doanh, ngươi như thế người sợ chết, cũng dám đi?"

Thẩm Lãng nói: "Dám đi, vi thần nói qua muốn giết Tô thị toàn tộc, muốn đem nhà bọn hắn giết đến sạch sẽ. Người nhà này không có một cái tốt, đều là súc sinh cầm thú."

"Khoe khoang khoác lác, chỉ bằng ngươi?" Quốc quân khinh thường nói: "Một mình ngươi diệt Tô thị, ta là không dám trông cậy vào. Ta giao cho ngươi nhiệm vụ chỉ có một cái, nhìn chằm chằm Tô thị, kiềm chế Tô thị. Ta không quản ngươi dùng cái gì thủ đoạn, tai họa cũng tốt, lừa gạt cũng được, chí ít để Tô thị trong hai tháng không cần công khai mưu phản."

Thẩm Lãng trong lòng một trận cười lạnh.

Cái gì gọi là tiếp cận Tô thị? Ổn định Tô thị?

Tướng ở bên ngoài quân lệnh có thể không nhận.

Trong hai tháng ta nếu không đem Tô thị toàn tộc giết đến sạch sẽ, ta ngay tại nương tử trước mặt nuốt lời.

Kia tương lai tại bảo bối Mộc Lan trước mặt, ta liền không ngóc đầu lên được.

Quốc quân nói: "Ngươi chuẩn bị một chút, rất nhanh ngươi liền muốn đi Trấn Viễn thành. Ngươi duy nhất nhiệm vụ chính là kiềm chế, ổn định bọn hắn, chỉ cần trong hai tháng bọn hắn không công khai phản loạn, ngươi liền xem như thành công, trở về ta cho ngươi khánh công."

Thẩm Lãng nói: "Đến lúc đó ngài sẽ khen thưởng ta cái gì?"

"Ách?"

Ngươi nhiệm vụ này vẫn chưa hoàn thành, liền muốn khen thưởng?

Quốc quân lạnh giọng nói: "Vậy ngươi muốn cái gì a?"

Thẩm Lãng nói: "Ta chỉ cần một điểm, bệ hạ công chính đối đãi ngũ vương tử Ninh Chính, cái khác trưởng thành vương tử đều phong công phong hầu, ngũ vương tử nhưng như cũ cái gì cũng không có."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến triệt để nổi giận.

"Lớn mật, Thẩm Lãng ngươi thân phận gì? Vậy mà quản lên quả nhân việc nhà rồi? Thật coi quả nhân đao giết không được ngươi sao?"

Phi!

Ngươi câu nói này không biết bao nhiêu lần.

Ngươi luôn miệng nói đao của ta giết không được ngươi thời điểm, căn bản liền sẽ không giết người.

Ngươi muốn giết người thời điểm, cũng trên cơ bản không nói như vậy, trực tiếp một đạo ý chỉ xuống dưới, như chém dưa thái rau giết đến sạch sẽ.

"Ném ra, ném ra!"

Sau đó, Thẩm Lãng lại bị ném ra ngoài.

"Oắt con, còn có chút lương tâm." Lê Chuẩn đem Thẩm Lãng ném ra thời điểm thầm nói.

Thẩm Lãng đứng tại hoàng cung quảng trường, không khỏi hướng phía phía tây phương hướng nhìn lại.

Kiếm Vương tiền bối, ngươi bên kia nhưng phải tay sao?

Tay của ngươi cũng đừng run a, tâm cũng đừng run.

. . .

Tô Nan đi cả ngày lẫn đêm, không ngủ không nghỉ, điên cuồng đi đường.

Vài trăm người dưới hông chiến mã, mã lực lại lấy hết.

Đến kế tiếp dịch trạm, lập tức tiến hành thay ngựa.

Đã chạy hết tốc lực ròng rã nửa đêm một ngày, sắc trời đã tối.

Lúc này đã an toàn.

Bởi vì tiếp xuống một mực hướng tây, trên cơ bản đều là Tô Nan phạm vi thế lực.

Mặc dù bọn này quan lại sẽ không theo hắn tạo phản, nhưng sớm đã bị hắn lôi xuống nước, bị kim tệ cho ăn no.

Lại hướng tây hai trăm dặm, Tam Nhãn Tà kỵ binh liền sẽ tới nghênh đón.

Cho đến lúc đó coi như Việt Quốc hơn vạn đại quân đuổi theo, Tô Nan cũng không sợ chút nào.

Đến Nam Thiên tây, kia chính là ta Tô Nan địa bàn.

Tô Dung nói: "Chủ nhân, trước mặt vạn sơn quan dịch chính là chúng ta địa bàn, muốn hay không dừng lại nghỉ hai canh giờ?"

Tô Nan lắc đầu nói: "Không ngừng, nhưng có thể ăn một bữa cơm, uống miệng nước nóng. Ghi nhớ, chỉ ăn chính chúng ta mang đồ ăn."

"Vâng!"

Đánh bại kỵ sĩ nhanh như chớp, hướng phía vạn sơn quan dịch phóng đi.

Mặc dù đã không sai biệt lắm hai ngày hai đêm không có ngủ, nhưng Tô Nan vẫn như cũ tinh thần sáng rực.

Thậm chí trong lòng ầm ầm sóng dậy.

Quả thật, hắn bố trí bị Thẩm Lãng tiểu súc sinh phá hủy tiết tấu.

Nhưng toàn bộ đại cục vẫn không có biến hóa.

Tứ phía vây công Việt Quốc cục diện vẫn tại hình thành.

Khương quốc bên kia mặc dù ở vào nội loạn, nhưng tin tưởng rất nhanh liền sẽ bình ổn lại, giết vào Thiên Tây hành tỉnh.

Mà Ngô quốc bên kia, tuổi trẻ Ngô Vương đối với hắn cái thứ nhất mục tiêu chiến lược nhất định phải được.

Sở quốc bên kia?

Nhất định sẽ không bỏ qua lần này cơ hội ngàn năm một thuở.

Tô Khương hợp nhất, Phượng Hoàng Niết Bàn vẫn như cũ sẽ hoàn thành.

Bất quá bởi vì Thẩm Lãng tiểu nhi phá hư, khiến cho ta Tô thị tại cùng Sở quốc đàm phán bên trong bị động, sẽ tổn thất rất nhiều lợi ích.

Nhưng Tô thị tự lập một chuyện, đã trở thành kết cục đã định!

Có lẽ ai cũng sẽ không nghĩ tới.

Tại trận này kinh thiên đại cục bên trong, cái thứ nhất ngã xuống sẽ là Kim thị gia tộc a?

Thời khắc này Ninh Nguyên Hiến đang làm cái gì?

Nổi trận lôi đình? Vẫn là cố làm ra vẻ?

Chờ Khương quốc đại quân giết vào Thiên Tây hành tỉnh thời điểm, có lẽ không cần ta chủ động mở miệng, Ninh Nguyên Hiến liền sẽ đem Thẩm Lãng tiểu nhi đầu người đưa ra đi.

Rất nhanh!

Tô Nan cùng mấy trăm tên kỵ sĩ tiến vào vạn sơn quan dịch.

Sau đó chỉ có thể nghỉ ngơi hai khắc đồng hồ, uống một ngụm nước nóng, ăn một chút lương khô cùng thịt khô.

Tô Nan tại trên lưng ngựa ngẩng đầu nhìn một chút trời.

Nguyên bản ánh trăng trong sáng, làm sao bỗng nhiên có chút tối?

Là một đoàn mây đen che khuất mặt trăng.

Chung quanh mấy trăm tên kỵ sĩ mệt ngã cực hạn, nhao nhao xuống ngựa, chuẩn bị uống nước ăn bánh.

Quan dịch bên trong binh sĩ ngay tại lần lượt làm mỗi một cái chiến mã thay ngựa yên.

Mười mấy cái lão nông ngay tại cắt cỏ.

"Két!"

"Két!"

Cắt nát cỏ khô, đánh vào một quả trứng gà, một chút lúa mạch, sau đó đi đút chăm ngựa.

Những này chiến mã đánh lấy minh, ăn liên tục cỏ khô.

Hết thảy đều rất bình thường a.

Nhưng Tô Nan không biết vì sao, tim đập nhanh hơn một chút.

Ánh mắt của hắn như điện, hướng phía những cái kia dịch trạm binh sĩ nhìn lại, lại hướng phía những cái kia cắt cỏ lão nông nhìn lại.

Phảng phất cũng không có cái gì không bình thường a?

Nhưng. . .

Mí mắt một mực nhảy!

Bỗng nhiên!

Có vài thớt chiến mã đình chỉ ăn cỏ khô, đình chỉ gáy minh.

Khu vực kia côn trùng, cũng đình chỉ kêu to.

Bọn chúng liền phảng phất cảm nhận được một luồng khí tức đáng sợ.

Tô Nan ánh mắt nhanh chóng rơi vào một lão nông trên thân.

Hắn không có bất kỳ cái gì đặc thù, thậm chí so phổ thông lão nông còn muốn phổ thông.

Cắt cỏ động tác phi thường thành thạo quả quyết.

Nhưng là. . .

Chung quanh chiến mã tại rời xa, bên cạnh hắn dế đều đình chỉ kêu to.

Tất cả con muỗi, con ruồi cũng nhao nhao bay đi.

"Ngăn lại hắn!"

Tô Nan một tiếng gào to.

Sau đó, hắn bỗng nhiên quay đầu ngựa lại, nhanh chóng phi nước đại mà ra.

Mấy trăm tên võ sĩ kinh ngạc.

Sau đó nháy mắt rút đao ra kiếm, hướng phía Kiếm Vương Lý Thiên Thu phóng đi.

Cái này Tô Nan thật sự là tuyệt.

Lý Thiên Thu thật không có lộ ra bất luận cái gì sơ hở, mà lại hai người cách hơn mấy chục mét, hắn vẫn như cũ lần đầu tiên phát hiện Lý Thiên Thu trên thân nguy hiểm khí tức cường đại.

"Giết, giết!"

Tô thị gia tộc mấy trăm tên cao thủ như thủy triều vây công Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Lý Thiên Thu không có mang bảo kiếm, bỗng nhiên kéo một cái, sống sờ sờ đem trát đao giật xuống tới.

"Bạch!"

Thiên ngoại bay trát đao.

Ba giây đồng hồ sau!

Một giội huyết vũ.

Mười mấy bộ thi thể bay đến trên trời.

Lý Thiên Thu giết ra khỏi trùng vây.

Sau đó, cả người hắn so tuấn mã nhanh hơn, như là một đạo hắc ảnh, hướng phía Tô Nan điên cuồng đuổi giết mà đi.

Tô Nan thôi động chiến mã, điên cuồng chạy gấp.

Nhưng thời gian ngắn bắn vọt, đại tông sư Lý Thiên Thu tốc độ càng nhanh.

Dù là Tô Nan đã trốn ra mấy trăm hơn ngàn mét, nhưng như trước vẫn là bị hắn đuổi kịp.

"A, nha nha nha nha nha!"

Trên trời mây đen tản ra.

Ánh trăng như nước, rải đầy mặt đất.

Lý Thiên Thu thanh âm như nổ.

Trong tay trát đao, mang theo kinh thiên sát khí.

Khoảng cách Tô Nan càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Cuối cùng, về sau chỉ là mấy chục mét.

Nhưng mà. . .

Cũng chính là ở thời điểm này.

Tô Nan không những không chạy, đại thủ bỗng nhiên nhấc lên, chẳng những sống sờ sờ dừng lại, hơn nữa còn quay đầu ngựa lại, ngược lại hướng phía Kiếm Vương Lý Thiên Thu vọt tới, điên cuồng gia tốc.

"Lý Thiên Thu, ngươi tìm đường chết sao?"

Tô Nan giọng nói giống như tiếng sét đánh.

Sau đó, trong tay hắn huyền thiết trường thương, hướng phía Lý Thiên Thu bỗng nhiên đâm giết đi qua.

Hai người thân ảnh.

Nháy mắt giao thoa mà qua.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn!

Hai cái thân ảnh, bỗng nhiên bị hai cỗ lực lượng khổng lồ bắn bay ra ngoài.

Tô Nan thân thể, tính cả một hai ngàn cân chiến mã, trực tiếp bay ngang ra ngoài.

Sau khi rơi xuống đất!

Lại là nổ vang.

Toàn bộ mặt đất vỡ ra.

Tô Nan lắc một cái huyền thiết trường thương, lại một lần nữa nghiêm nghị quát: "Lý Thiên Thu, ngươi tìm đường chết sao?"

Sau đó, hắn tựa như tia chớp, lại một lần nữa cuồng xông mà tới.

Trong tay huyền thiết thương, giống như quỷ mị, như là vòng xoáy.

Điên cuồng hướng phía Lý Thiên Thu cuốn tới.

"Đinh đinh đinh đinh. . ."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu trong tay trát đao dù sao cũng là sắt thường.

Vỡ nát tan tành.

Trong chốc lát, vỡ vụn lưỡi dao như là mưa to, hướng phía chung quanh cuồng vẩy.

Vô số thân cây, nhao nhao đứt gãy.

Chung quanh cây cối bụi cỏ, như là mưa rơi chuối tây, như là bị liêm đao cắt qua.

Chiêu thứ hai về sau.

Tô Nan lại bỗng nhiên lắc một cái trường thương, lại một lần nữa hướng phía Kiếm Vương Lý Thiên Thu giết tới.

"Lý Thiên Thu, ngươi tìm đường chết sao?"

Lý Thiên Thu trong tay đã không có kiếm, bỗng nhiên gãy một cái nhánh cây, như là Tiên Nhân Chỉ Lộ, hướng phía Tô Nan lại đâm tới kiếm thứ ba.

"Ầm!"

Tô Nan huyền thiết thương cương phong, đảo qua Lý Thiên Thu đỉnh đầu.

Nháy mắt, vô số tóc vỡ nát tan tành.

Lý Thiên Thu nhánh cây đâm trúng Tô Nan thân thể, sau đó bỗng nhiên vỡ vụn thành từng mảnh.

"Bảo hộ chúa công, bảo hộ chúa công!"

Mấy trăm tên võ sĩ cao thủ tuôn ra mà tới.

Đem Tô Nan bảo hộ ở giữa.

Một tiếng trống tăng khí thế, hai tiếng thì suy, ba tiếng thì kiệt.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu uể oải mà nhìn mình tay không một chút, sau đó bỗng nhiên nhảy lên, nhẹ lướt đi.

Tô Nan nhìn xem hắn rời đi phương hướng, cũng không có hạ lệnh truy kích.

"Ngựa tới."

Lại một thớt thiên lý mã dắt tới.

Tô Nan trở mình lên ngựa nói: "Nước nóng nấu xong sao? Toàn bộ dội lên, tiếp tục đi đường."

Sau một lát, Tô Nan suất lĩnh mấy trăm cưỡi, tiếp tục hướng phía phía tây mà đi.

Tại trên lưng ngựa, hắn cầm lấy ấm nước.

Nhưng là, không có uống nước, mà là tại thổ huyết.

Một ngụm lại một ngụm máu tươi nôn vào nước trong bầu.

Hắn ngực trái bị đâm xuyên, bị Lý Thiên Thu nhánh cây đâm thủng qua.

Nhưng là, hắn dùng nội lực khóa lại vết thương, không cho chảy máu.

Vẫn như cũ mặt không đổi sắc, tiếp tục đi về phía tây.

Đám người nhìn về phía hắn ánh mắt, vô cùng ngửa Mộ Chấn kinh.

Chủ nhân vậy mà như thế cường đại?

Vậy mà cùng Kiếm Vương Lý Thiên Thu không phân thắng bại?

. . .

Kiếm Vương Lý Thiên Thu ngồi ở bên hồ, vô cùng thống khổ.

Ta lại như thế vô dụng sao?

Ta nông dân xuất thân, liền để đáy lòng ta như thế tự ti sao?

Nhìn thấy cao cao tại thượng, uyên đình núi cao sừng sững Tô Nan.

Hắn vậy mà chột dạ.

Tô Nan ngay từ đầu còn tại chạy trốn.

Về sau chạy không thoát thời điểm, quả quyết quay người, chủ động xung phong Lý Thiên Thu.

Ba tiếng gào to: Lý Thiên Thu ngươi tìm đường chết sao?

Một màn này, để Lý Thiên Thu nghĩ đến khi còn bé, cha mẹ của hắn không cẩn thận đắc tội đình trưởng.

Sau đó không lâu, đình trưởng xông vào trong nhà nghiêm nghị quát: Lý lão tam, ngươi tìm đường chết sao?

Sau đó đình trưởng cùng hắn nanh vuốt roi điên cuồng quật đánh xuống.

Phụ thân của hắn, mẫu thân, còn có người cả nhà không dám chống cự, cứ như vậy nằm rạp trên mặt đất, bị sống sờ sờ đánh tới gần chết.

Theo khi đó bắt đầu, Lý Thiên Thu đối quan gia liền sinh ra to lớn bóng ma tâm lý.

Nhìn thấy thành chủ cái này cấp một quan viên cũng nhịn không được tâm run.

Hắn tại lúc còn rất nhỏ liền bị đời trước Kiếm Vương mang đi, đi kiếm đảo làm người ở rể.

Sau đó tuế nguyệt chính là không ngừng luyện võ, luyện võ, luyện võ.

Trở nên càng ngày càng cường đại.

Nhưng là, hắn thấy qua người vẫn là rất ít.

Trừ có nhân chủ động tới cửa tỷ võ, hắn kỳ thật không có tiếp xúc mấy người. Mà lại đến luận võ người, hắn toàn bộ xem như võ đạo bên trong người, không biết đối phương có hay không quan phương thân phận, đến tột cùng làm được quan lớn gì.

Tấn Hải bá Đường Luân đem nhi tử đưa đến kiếm đảo, để Lý Thiên Thu thu làm đồ đệ.

Ngay từ đầu Lý Thiên Thu là thật không muốn thu, bởi vì cùng hào môn tử đệ cùng một chỗ thực sự mất tự nhiên. Nhưng là Đường Viêm là một cái đứa ngốc, ở trên người hắn không nhìn thấy hào môn tử đệ cao cao tại thượng khí tức, thế là hắn đã thu.

Về sau cùng Thẩm Lãng dạo qua một đoạn thời gian, đối phương trừ miệng nát bên ngoài, ngược lại là cũng không khiến người ta khó chịu, bởi vì Thẩm Lãng trên thân cũng không có cao cao tại thượng khí tức.

Nhưng là hôm nay gặp được Tô Nan.

Loại kia cao cao tại thượng, loại kia nhìn vạn vật như là cỏ rác ánh mắt.

Thật là làm cho Lý Thiên Thu phi thường khó chịu.

Hắn nhiều lần nói với mình không cần tâm run, không cần tay run.

Nhưng. . . Vẫn là run lên.

Ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng.

Đỉnh tiêm cao thủ quyết đấu, giảng cứu chính là khí thế.

Sau đó, Lý Thiên Thu khí thế bị đè lại.

Nhìn xem trong nước chính mình.

Lý Thiên Thu thở dài nói: "Ta thật vô dụng, đời ta đều không có tiền đồ."

. . .

Tô Nan thuận lợi trở về tới gia tộc lãnh địa.

Sau đó, Tô thị gia tộc tại quốc đô sứ giả mới đưa lên Tô Nan thỉnh tội tấu chương.

"Thần cao tuổi không chịu nổi, già yếu nhiều bệnh, xin hồi hương, bảo dưỡng tuổi thọ, đặc biệt hướng bệ hạ từ đi tất cả chức vụ."

Quốc quân biểu thị tuyệt đối không bỏ.

Ba lần cự tuyệt.

Tô thị sứ giả ba lần thay Tô Nan chào từ giã.

Quốc quân đương đường lệ rơi, nói: "Tô công làm sao vứt bỏ ta mà đi a?"

Sau đó, hắn đã đáp ứng Tô Nan chào từ giã.

Đến tận đây, Tô Nan từ đi Xu Mật viện phó sứ cùng trấn quân đại tướng quân hai cái chức vụ.

Nhưng là, Thái tử thiếu bảo cái này danh dự, vẫn như cũ giữ lại.

Tô thị sứ giả cảm ân rơi nước mắt, làm đình dập đầu, biểu thị Tô thị gia tộc nguyện đời đời kiếp kiếp hiệu trung bệ hạ.

Tô Nan từ quan sau hai canh giờ!

Vài trăm người quỳ gối pháp trường phía trên.

Những người này, đại bộ phận đều là Tô Nan dòng chính, còn có người nhà của bọn hắn.

Hắc Thủy Đài động tác rất nhanh, vẻn vẹn không đến ba ngày thời gian, liền đem bọn hắn toàn bộ bắt.

Quốc quân lần nữa hạ chỉ trách cứ.

Các ngươi ăn lộc của vua, một bữa cơm một ăn toàn bộ đến từ Việt Quốc vạn dân, vậy mà cấu kết Ngô quốc, giết hại Việt Quốc con dân, thật sự là phát rồ, chết chưa hết tội.

Toàn bộ chém giết!

"Giết!"

Giơ tay chém xuống.

Mấy trăm cái đầu người rơi xuống đất!

Quốc đô lại một lần nữa thần hồn nát thần tính, huyết khí trùng thiên!

. . .

Quốc quân lại một lần nữa triệu kiến Thẩm Lãng, lần này còn có Trương Xung.

"Quả nhân muốn ngự giá thân chinh cùng Ngô Vương quyết chiến."

Một câu nói kia, hắn nói đến âm vang hữu lực, sát phạt thanh âm minh minh.

Thẩm Lãng trong lòng nhịn không được thoáng chấn kinh, vị này quốc quân tại thời khắc mấu chốt, thật sự là sát phạt quả đoán.

Căn bản sẽ không ngồi nhìn nguy cơ giáng lâm, mà là chủ động xuất kích.

Lấy sát ngăn sát.

Nam Ẩu quốc đại chiến hừng hực khí thế, hắn lại còn dám ở phía bắc mở ra chiến sự.

Không quản hắn bàn tính như thế nào? Bất kể có phải hay không là thật cùng Ngô Vương quyết chiến, đây đều là một trận to lớn mạo hiểm.

Một khi thất bại, hậu quả khó mà lường được.

Mặc dù chưa nói tới cược quốc vận, nhưng cũng chênh lệch không xa.

Nhưng liền cái này quyết đoán vẫn là để lòng người gãy.

Đổi thành phần lớn quân chủ, đứng trước dạng này nguy cơ, đại khái liền chỉ biết liều mạng gìn giữ cái đã có, dùng ngoại giao thủ đoạn hòa hoãn, bị động ứng đối những nguy cơ này.

Mà vị này quốc quân tình nguyện bốc lên nguy hiểm to lớn, cũng phải chủ động xuất kích, đổi bị động làm chủ động.

Liền vẻn vẹn cái này quyết đoán, cũng đã rất ghê gớm.

Không gì hơn cái này vừa đến, đón lấy trong vòng mấy tháng, toàn bộ Việt Quốc, thậm chí toàn bộ phương nam đều sẽ gió nổi mây phun, thiên diêu địa động.

Không quản là phương nam chiến trường, vẫn là chiến trường phương bắc, một khi thất bại.

Hậu quả khó mà lường được, toàn bộ Việt Quốc sẽ nháy mắt chuyển biến xấu đến đáng sợ cục diện.

Ninh Nguyên Hiến một thân nhung trang, đứng sững trong điện, nhìn qua trên đất Trương Xung cùng Thẩm Lãng.

"Quả nhân tại phương bắc quyết chiến, Thiên Tây hành tỉnh bên kia, giao cho các ngươi hai vị, có thể để cho quả nhân yên tâm sao "

"Trương Xung, Thẩm Lãng, các ngươi có thể tiếp được cái này thiên quân gánh sao?"

Trương Xung dập đầu nói: "Thần, dốc hết toàn lực."

Thẩm Lãng nói: "Có thể, không có vấn đề."

Quốc quân ánh mắt run lên, Thẩm Lãng ngươi cái này tỏ thái độ, để ta rất không yên tâm a, cứ như vậy lỗ mãng sao?

May mắn có Trương Xung, hắn vẫn là lão luyện thành thục.

Quốc quân nói: "Trương Xung, ta giao cho các ngươi nhiệm vụ chỉ có một cái, ổn định Tô thị, chí ít tại phương bắc chiến cuộc sáng tỏ trước đó, hắn không cần công khai phản loạn. Không quản các ngươi dùng cái gì biện pháp, nhất định phải trấn trụ hắn, nhất định phải kiềm chế lại hắn."

Trương Xung nói: "Thần, hết sức nỗ lực."

Quốc quân nói: "Vạn nhất, Tô thị công nhiên mưu phản tự lập, các ngươi cũng phải cấp ta đem hắn ngăn ở Bạch Dạ quận bên trong, không thể hướng đông bên cạnh lan tràn nửa bước. Nếu như Tô Nan phản quân vượt qua Bạch Dạ quận, vậy các ngươi hai người đầu cũng sẽ không cần muốn, trực tiếp lấy xuống đi."

Trương Xung dập đầu nói: "Như Tô Nan phản quân cướp đoạt Bạch Dạ quận, thần nguyện đưa đầu tới gặp."

"Thẩm Lãng!" Quốc quân bỗng nhiên quát lớn.

Thẩm Lãng cái eo nháy mắt thẳng tắp.

Quốc quân nói: "Không cần làm, không cần sóng, nhất định phải ổn, vạn sự đều muốn phục tùng Trương Xung mệnh lệnh, có nghe hay không?"

Thẩm Lãng nói: "Phải."

Quốc quân nói: "Ta biết ngươi cùng Tô thị có đại thù, nhưng là trước ổn định Tô thị mấy tháng, đợi đến quả nhân phía bắc phiền phức giải trừ, sẽ diệt Tô thị báo thù cho ngươi. Ghi nhớ một chữ, ổn! Ghi nhớ hai chữ, kiềm chế! Nhất định không cần loạn!"

Thẩm Lãng nói: "Thần tuân chỉ!"

Trương Xung nói: "Bệ hạ, thần có thể mang đi bao nhiêu binh mã?"

"Ba ngàn!" Quốc quân nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc: "Ba ngàn?"

Quốc quân lạnh giọng nói: "Làm sao? Chê ít sao? Cái này ba ngàn vẫn là quả nhân từ trong hàm răng gạt ra!"

Lời này thật sự là không giả, giao cho Trương Xung ba ngàn đại quân, quốc quân thật sự là nghĩ hết hết thảy biện pháp mới góp thành.

Phía nam đại chiến, phía bắc hắn cái này quốc quân lại muốn hôn tự diễn hí, chế tạo một trận Ngô Việt hai Vương Đại quyết chiến tư thế, phối hợp Biện Tiêu tập kích bất ngờ.

Nhưng ba ngàn binh mã thực tình là ít.

Tô thị có mấy ngàn tư binh, tăng thêm Tam Nhãn Tà mã tặc, chí ít hơn một vạn người.

Nam bộ Thiên Tây hành tỉnh trú quân đã sớm nát thấu, bị Tô thị thẩm thấu được thủng trăm ngàn lỗ.

Khương quốc bên kia đánh trận thời điểm, toàn dân giai binh, căn bản không biết có bao nhiêu.

Lần này Trương Xung cùng Thẩm Lãng đi Tô Nan đại bản doanh, đối mặt quân đội sẽ có bao nhiêu?

Hai vạn? Ba vạn? Bốn vạn?

Thậm chí sẽ càng nhiều.

Một khi tô Khương thuận lợi hợp hai làm một, đó chính là thiên quân vạn mã.

Quốc quân cất cao giọng nói: "Trương Xung, Thẩm Lãng hai người các ngươi nếu có thể ổn định Thiên Tây hành tỉnh cục diện, kết quả tốt nhất đương nhiên là để Tô Nan không cần công khai mưu phản. Mà vạn nhất mưu phản, cũng nhất định phải ngăn chặn hắn! Tuyệt đối không nên làm cho cả nam bộ Thiên Tây hành tỉnh luân hãm, chỉ cần chống đến quả nhân tại phương bắc chiến cuộc đại thắng, các ngươi liền lập công lớn."

"Trương Xung, Biện Tiêu công tước đã mấy lần hướng ta muốn ngươi, lần này tại Thiên Tây hành tỉnh ngươi như thành công, Diễm Châu hạ đô đốc chức vụ sẽ là của ngươi."

Trương Xung lại một lần nữa cong xuống dập đầu nói: "Thần dốc hết toàn lực."

Quốc quân ánh mắt rơi vào Thẩm Lãng trên đầu sao, không biết nên nói cái gì.

Tiểu tử này đối thăng quan tiến tước không có bất kỳ cái gì hứng thú.

"Tuyên chỉ đi!"

Lê Chuẩn cất cao giọng nói: "Bệ hạ có chỉ!"

"Phong Trương Xung làm Thiên Tây hành tỉnh trú quân Đô đốc kiêm Bạch Dạ quận Thái Thú."

"Phong Thẩm Lãng làm Trấn Viễn thành chủ."

"Khâm thử!"

Trương Xung cùng Thẩm Lãng hai người cong xuống.

"Thần lĩnh chỉ tạ ơn!"

Lĩnh chỉ xuất cung về sau!

Thẩm Lãng hướng phía Trương Xung nói: "Trương công, có một câu ta không biết có nên nói hay không?"

Trương Xung nói: "Thẩm công tử mời nói."

Thẩm Lãng nói: "Tướng ở bên ngoài quân lệnh có thể không nhận, ý của bệ hạ là để chúng ta giữ vững Bạch Dạ quận, ngăn chặn Tô Nan phản quân, không cho đông tiến. Mà ý của ta là. . . Tại một hai tháng bên trong, liền đem Tô Nan toàn tộc chém tận giết tuyệt!"

"Ách!"

Thẩm Lãng nói: "Mặt khác, khả năng ta vừa đến Trấn Viễn thành, liền sẽ đối Tô thị gia tộc đại khai sát giới, mà lại sẽ giết người tương đối nhiều, đến lúc đó hi vọng ngài cái này Thái Thú đại nhân có thể giúp ta giữ được."

Trương Xung nói: "Ngươi vừa đến Trấn Viễn thành liền muốn giết?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Trương Xung tê cả da đầu nói: "Đại khái sẽ giết bao nhiêu? Ngươi muốn cho ta thấu số lượng, ta nhìn nỗi oan ức này ta có thể hay không cõng được xuống."

Thẩm Lãng duỗi ra một ngón tay.

Trương Xung nói: "Một trăm?"

Thẩm Lãng lắc đầu.

Trương Xung nói: "Một ngàn?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Một mực giết!"

Trương Xung nhếch miệng, gương mặt khổ nhăn.

Ba ngày sau!

Trương Xung cùng Thẩm Lãng suất lĩnh ba ngàn đại quân rời đi quốc đô, tiến về Thiên Tây hành tỉnh.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 247: Lãng Gia Nhập Trấn Viễn Thành! Giết! !

Kim thị biệt viện đã cơ hồ bị đốt thành một vùng phế tích, Kim Mộc Thông cùng Băng nhi lại một lần nữa tiến vào ngũ vương tử trong phủ đệ.

Trước khi đi, Thẩm Lãng tiến hành một cái tang lễ.

Đêm hôm đó Tô Kiếm Ngạn tiến đánh Kim thị biệt viện thời điểm, giết mười mấy tên võ sĩ. Một nửa là Kim thị gia tộc võ sĩ, một nửa là Thiên Đạo hội.

Thẩm Lãng đem bọn hắn hoả táng, tro cốt chứa ở trong bình, sau đó lập tốt bài vị.

Những này bài vị cùng tro cốt trước đặt ở quốc đô, ngày sau trở về Huyền Vũ thành thời điểm sẽ mang về lại cái khác an táng.

"Các huynh đệ, ta sẽ vì các ngươi báo thù."

Thẩm Lãng cúi đầu ba cái sau lập xuống lời thề.

Lúc này Thẩm Lãng cùng Tô thị gia tộc, có thể được xưng là thù sâu như biển.

Mấy tháng trước Tô thị điều động Tây Vực cao thủ tại Kim thị gia tộc trên lãnh địa điên cuồng đốt sát kiếp cướp, giết chết rất nhiều vô tội con dân, còn kém chút đả thương Mộc Lan, nếu không phải Khổ Đầu Hoan xuất thủ tương trợ, Mộc Lan đã làm trọng thương.

Về sau, Tô Kiếm Đình lại tiến đánh Huyền Vũ bá tước phủ giết chết mấy chục trên trăm tên vô tội, còn tại nhạc mẫu Tô Bội Bội trên lưng cắt một kiếm.

Bây giờ lại có mười cái huynh đệ chết tại Tô Kiếm Ngạn trong tay.

Vì lẽ đó, lần này nếu không thể đem Tô thị gia tộc giết đến sạch sẽ không có một ngọn cỏ, Thẩm Lãng tuyệt không trả lại.

Lần này đi Trấn Viễn thành Hoàng Phượng liền không mang, nàng yếu lĩnh lấy mấy chục tên võ sĩ tại quốc đô bảo hộ Kim Mộc Thông cùng Băng nhi.

Thẩm Lãng mang theo Thẩm Thập Tam cùng đại ngốc tiền nhiệm.

. . .

Ba ngàn tinh nhuệ hành quân tốc độ không nhanh càng không chậm, ước chừng cần bảy tám ngày mới có thể đến đạt Trấn Viễn thành.

Thẩm Lãng cùng Trương Xung ngồi tại xe ngựa to bên trong.

"Trương công, lần trước tại Huyền Vũ thành ngươi đối phó ta Kim thị gia tộc thời điểm bố cục cẩn thận, lại là bốn bề thọ địch, lại là thập diện mai phục." Thẩm Lãng nói: "Nhưng lần này đi Bạch Dạ quận, đi Tô Nan hang ổ, chúng ta nhưng không có cơ hội như vậy."

Trương Xung nhẹ gật đầu.

Cái gọi là bố cục, cũng phải nhìn đối với người nào, cũng phải nhìn chiến đấu cấp bậc.

Hắn cùng Huyền Vũ bá tước Kim Trác, vẫn như cũ thuộc về chính trị đấu tranh phạm vi bên trong, vì lẽ đó có thể bố cục, có thể tương đối thong dong một chút.

Mà lần này cùng Tô Nan, hoàn toàn là ngươi chết ta sống chiến tranh rồi, nào có cái gì chính trị bố cục, cơ hồ trực tiếp liền mở giết.

Thẩm Lãng nói: "Quốc quân nhiều lần cảnh cáo chúng ta, muốn ổn định Tô Nan, muốn kiềm chế Tô Nan. Chí ít trong hai tháng để hắn không cần mưu phản, nhưng hắn nói cách khác nói mà thôi."

Đương nhiên là nói một chút mà thôi.

Tô Nan phải chăng mưu phản, hoàn toàn quyết định bởi tại chính hắn chiến lược tiết tấu, quyết định bởi tại Sở quốc cùng Khương quốc thế cục, tuyệt không phải Trương Xung cùng Thẩm Lãng có thể trực tiếp cải biến.

Vì lẽ đó quốc quân đối Trương Xung cùng Thẩm Lãng cuối cùng mong đợi cùng mục tiêu chỉ có một cái, nếu là Tô Nan mưu phản, không quản phản quân có bao nhiêu, tóm lại đem hắn ngăn ở Bạch Dạ quận bên trong.

Hoặc là nói đến càng thêm ngay thẳng một chút.

Trấn Viễn thành có thể rơi vào, nhưng là Bạch Dạ quận thành trong thời gian ngắn không thể rơi vào.

Trương Xung trên danh nghĩa là Thiên Tây hành tỉnh nam đại doanh Đô đốc, nhưng hoàn toàn là một cái không hàm.

Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ có vô số quân đội, đại bộ phận có loại thị gia tộc thống soái, một phần nhỏ từ Trịnh Đà thống soái.

Nhưng là Thiên Tây hành tỉnh nam bộ trú quân liền thiếu đi đến đáng thương, nhiều nhất chỉ có mấy ngàn, mà lại đã sớm không chịu nổi sử dụng.

Tại Tô thị gia tộc trưởng kỳ thẩm thấu dưới, Trương Xung là chỉ huy không động này chút trú quân. Thậm chí Tô Nan tạo phản thời điểm, những này trú quân không bất ngờ làm phản làm loạn cũng đã là A Di Đà Phật.

Vì lẽ đó Trương Xung trong tay duy nhất có thể chỉ huy, chính là theo quốc đô mang đến ba ngàn tinh nhuệ.

Dựa vào cái này ba ngàn người, hắn muốn giữ vững Bạch Dạ quận thành chí ít hai tháng.

Thẩm Lãng: "Cái này ba ngàn tinh nhuệ toàn bộ cho ngươi, ta một cái cũng không được, ta tranh thủ tại Trấn Viễn thành gây sóng gió giúp ngươi tranh thủ thời gian mười ngày. Tại này mười ngày bên trong, ngài muốn quét sạch Bạch Dạ quận trong thành hết thảy chướng ngại, diệt đi hết thảy địch nhân, đem Bạch Dạ quận thành triệt để nắm giữ ở trong tay."

Trương Xung gật đầu: "Đi."

Nói thật, hắn còn không có trải qua độ chấn động cao như vậy đấu tranh cục diện.

Bạch Dạ quận là Tô Nan địa bàn, quận thành sớm đã bị triệt để thẩm thấu.

Đời trước Bạch Dạ quận thủ Trần Khởi Lũng cũng coi là một cái chính đàn minh tinh, năm gần bốn mươi tuổi liền trở thành một quận Thái Thú, quốc quân đối với hắn ôm lấy to lớn kỳ vọng.

Kết quả tiền nhiệm chưa tới nửa năm, Trần Khởi Lũng liền triệt để bị giá không, không có chút nào quyền lực.

Hắn xem như xương cứng, vẫn không có thông đồng làm bậy, không có trở thành Tô thị chó săn. Kết quả xám xịt bị đuổi ra khỏi

Bạch Dạ quận, tội danh cũng là tham nhũng.

Mà lại hai năm trước tại cái khác chức quan mặc cho bên trên tham nhũng, lúc ấy không có việc gì, đảm nhiệm Bạch Dạ quận thủ thời điểm ngược lại bạo ra.

Bây giờ người này còn nhốt tại Đại Lý Tự trong ngục giam, nghe nói không lâu sau đó liền bị lưu đày.

Tô thị gia tộc liền như là một cái quyền lực lỗ đen, khoảng cách càng gần liền càng dễ dàng bị thôn phệ.

Đêm trắng thành khoảng cách gần như thế, đương nhiên sớm đã bị Tô thị kinh doanh được kín không kẽ hở, muốn dựa vào phổ thông chính trị thủ đoạn đánh vỡ cục diện này hoàn toàn là người si nói mộng.

Duy nhất biện pháp chính là giết!

Đem tất cả không nghe lời giết đến sạch sẽ, dù là toàn bộ Bạch Dạ quận quan trường triệt để trống chỗ, dù là tất cả trật tự đều tạm thời dừng lại cũng ở đây không tiếc.

Giết sạch về sau, toàn bộ thành thị tiến vào quân quản.

Ba ngàn tinh nhuệ chưởng quản một tòa quận thành, đầy đủ.

Thẩm Lãng cười nói: "Trương công, cầm xuống Bạch Dạ quận thành về sau, tiếp xuống Tô Nan tất cả phản quân chủ lực đều giao cho ngươi a. Có lẽ có hơn một vạn, có lẽ càng nhiều."

Trương Xung nói: "Ta muốn thủ bao lâu?"

Thẩm Lãng nói: "Hẳn là sẽ không vượt qua một tháng."

Trương Xung thở dài nói: "Hai người chúng ta đúng là điên, liền hơn ba ngàn người còn muốn chia binh."

Thẩm Lãng nói: "Ta mới là điên rồi, bên người nhiều nhất chỉ có vài trăm người, lại muốn đối mặt mấy ngàn mấy vạn địch nhân."

Trương Xung nói: "Quốc quân thích mạo hiểm, ngươi càng thích mạo hiểm."

Bất quá còn tốt, Thẩm Lãng chí ít đã mưu đồ mấy tháng.

Đón lấy, Trương Xung nói: "Cái này ba ngàn tinh nhuệ ngươi một cái không cần, bên cạnh ngươi coi như chỉ có mấy chục người."

Thẩm Lãng nói: "Không, ta còn có một chi phi thường tinh nhuệ, phi thường đặc thù kỵ binh, ròng rã hai trăm người!"

Mà liền tại lúc này.

Đằng sau truyền đến một trận kịch liệt tiếng vó ngựa.

Lập tức, Trương Xung dưới trướng ba ngàn tinh nhuệ trong thời gian ngắn nhất tại chỗ bày trận bố phòng.

"Thẩm công tử, Thẩm công tử, chúng ta là Tam công chúa vệ đội, Tam công chúa vệ đội!"

Một cái nữ tướng từ xa mà tiến.

Phía sau của nàng đi theo ròng rã hai trăm cưỡi, toàn bộ đều là nương tử quân.

Mà lại, thuần một sắc đều là hùng vĩ nữ tráng sĩ.

Một người cầm đầu nữ tử, thân cao một mét tám, thể trọng 230, nhưng nhìn đi lên cũng không lộ ra mập mạp, lại phi thường cường tráng.

"Mạt tướng Vũ Liệt, bái kiến Thẩm công tử." Cái kia nữ tướng trên ngựa hướng Thẩm Lãng chắp tay hành lễ.

Vũ Liệt?

Thẩm Lãng đã sớm biết Ninh Diễm dưới trướng có một viên nữ mãnh tướng, nhưng lại chưa bao giờ thấy qua, trước đó nàng bị phái đi Viêm đế quốc.

Trương Xung nói: "Nữ tử này phụ thân là Vũ Trác, đã từng Việt Quốc danh tướng, lúc ấy bởi vì ủng hộ Ninh Nguyên Vũ điện hạ, vì lẽ đó cơ hồ thảm tao diệt tộc."

Cái này chuyện cũ Thẩm Lãng là biết đến.

Vũ Trác, Thẩm Lãng đối người này rất có ấn tượng.

Đầu tiên tên của hắn cùng nhạc phụ có một chữ đồng dạng, tiếp theo hắn chức quan rất cao, Trấn Bắc đại tướng quân Nam Cung Ngao liền đã từng là Vũ Trác dưới trướng, chân chính Việt Quốc danh tướng.

Tại kia một trận đại thanh tẩy bên trong, một chút địa vị tương đối thấp tướng lĩnh còn có thể may mắn thoát khỏi, mà quyền cao chức trọng Đại tướng, cơ hồ toàn cả gia tộc đều lọt vào tai hoạ ngập đầu.

Đương nhiên cái này cũng quái Ninh Nguyên Vũ quá mức ương ngạnh phách lối, đem ngay lúc đó Ninh Nguyên Hiến cơ hồ ép tới không thở nổi, vì đoạt dòng chính đấu tranh thủ đoạn phi thường kịch liệt.

Vũ Trác toàn tộc diệt về sau, nữ nhi của hắn Vũ Liệt đương nhiên cũng chết thảm, bởi vì nàng tướng mạo tráng kiện không đẹp, không có tiến vào Giáo Phường ti, mà là được đưa đi biên quân làm quân nô.

Sau bởi vì võ công của nàng cao cường, trở thành trong quân đấu nô.

Cái gọi là đấu nô, chính là diễn tập bên trên dùng để quyết đấu chém giết tìm niềm vui kia một loại.

Cơ hồ bất kỳ một cái nào đấu nô đều sống không lâu. Bởi vì quanh năm suốt tháng đều là chém giết, đều là chiến đấu.

Vì tìm niềm vui đại nhân vật, sự tình gì đều muốn làm.

Có điểm giống là phương tây dũng sĩ giác đấu, nhưng lại không hoàn toàn là.

Bởi vì phương tây dũng sĩ giác đấu tốt xấu vẫn là công khai luận võ quyết đấu, tương đối công bằng.

Mà đấu nô không chỉ có riêng là công bằng quyết đấu, thậm chí sẽ xuất hiện lấy một địch mười, người cùng dã thú chiến đấu vân vân.

Vũ Liệt làm bảy năm đấu nô.

Toàn thân vết thương chồng chất, không biết giết bao nhiêu người, không biết giết bao nhiêu dã thú.

Nhưng nàng xuất thân danh môn, theo nhỏ đọc thuộc lòng binh thư, đương nhiên không nguyện ý khuất thân làm một đấu nô, vô cùng khát vọng tự do.

Loại này đấu nô thời gian, căn bản không phải nhân loại, càng giống là một cái làm chiến đấu mà thành dã thú.

Vì lẽ đó, nàng giết mình đem chủ, đồng thời chạy ra ngoài.

Chuyện này huyên náo rất lớn, lúc ấy toàn bộ tây quân phái ra hơn nghìn người vây bắt nàng.

Nàng cuối cùng không thể chạy đi, bị bắt. Chuẩn bị ở sau chân mang theo xiềng xích, bị áp giải tiến quốc đô, bị phán xử lăng trì xử tử.

Mà lúc đó Ninh Diễm đang muốn bắc gả đi Viêm đế quốc Liêm Thân Vương phủ, vừa hay nhìn thấy Vũ Liệt.

Nghe ngóng Vũ Liệt tao ngộ về sau, Ninh Diễm công chúa gặp chuyện bất bình, trực tiếp đi tìm quốc quân yêu cầu Vũ Liệt.

Quốc quân phi thường đau đầu.

Bởi vì Ninh Diễm vì tổ kiến nàng cái gọi là nương tử quân, đã vơ vét không biết bao nhiêu nữ tráng sĩ, có rất nhiều đều là tội đem sau.

Nhưng là nàng sẽ phải gả phu quân là mặt hàng gì, người trong thiên hạ đều biết. Quốc quân cũng tràn đầy áy náy, thực sự bị Ninh Diễm cuốn lấy không có biện pháp, liền để Hắc Thủy Đài người đem Vũ Liệt đổi ra.

Từ đó về sau Vũ Liệt liền đi theo Ninh Diễm công chúa, trở thành nàng dưới trướng ngựa đầu đàn.

Nàng này năm nay đã bốn mươi, chung thân không gả.

Trước đó Thẩm Lãng vẫn luôn chưa từng gặp qua nàng, chỉ gặp qua cái kia thân cao tám thước vòng eo cũng là tám thước nữ tráng sĩ.

"Mặn nô bái kiến Thẩm công tử." Vòng eo tám thước nữ tráng sĩ thẹn thùng nói, nàng là chi đội ngũ này phó thủ lĩnh.

Thẩm Lãng nhìn qua cái này hai trăm tên hùng tráng nương tử quân, đây đại khái là Ninh Diễm dưới trướng tất cả nữ võ sĩ đi.

"Công chúa điện hạ bị cầm tù tại Tông Chính tự bên trong, không thoát thân được, đặc phái phái chúng ta đi theo công tử làm việc." Nữ tướng Vũ Liệt nói: "Công chúa điện hạ đã phân phó, muốn phục tùng ngài bất cứ mệnh lệnh gì, xông pha khói lửa cũng ở đây không chối từ."

Vòng eo tám thước nữ tráng sĩ nói: "Công tử, chúng ta những tỷ muội này hoặc là phạm quan về sau, hoặc là ti tiện nữ lực sĩ, toàn bộ thân ở tại trong hố lửa, nếu không phải công chúa điện hạ cứu giúp, chúng ta đã sớm chết lấy bỏ mạng, cái mạng này đã sớm không coi như là của mình, liền xem như đầm rồng hang hổ chúng ta cũng dám đi xông vào một lần, cùng lắm thì vừa chết!"

Ninh Diễm công chúa đem tất cả quân đội đều cho mình.

Điểm này Thẩm Lãng đã sớm biết.

Hắn nghĩ biện pháp đi Tông Chính tự thấy Ninh Diễm công chúa.

Nhưng là, không thành công.

Quốc quân hạ nghiêm chỉ, nhất định phải đem Ninh Diễm quan đầy hai tháng, kiên quyết không thể để cho Thẩm Lãng cùng nàng gặp mặt.

Hắn đối với mình nữ nhi không yên lòng, đối Thẩm Lãng tên cặn bã này càng không yên lòng.

Một khi gặp mặt, không quản ở nơi đó, hai người đều sẽ một bên xưng huynh gọi đệ, cút qua một bên ngủ đến cùng đi.

Nhưng là Vân Mộng Trạch nói với Thẩm Lãng qua, Ninh Diễm sẽ đem dưới trướng tất cả võ sĩ đều giao cho Thẩm Lãng.

Lúc này gặp đến cái này hùng tráng vô cùng nương tử quân, Thẩm Lãng từng đợt tâm nóng.

"Lớn mông, ngươi người huynh đệ này ta quả nhiên không có giao thoa."

Trương Xung xốc lên xe ngựa rèm nhìn thoáng qua, nhịn không được nói: "Thật là hùng tráng chi sư."

Sau đó, hắn hướng Thẩm Lãng nhìn lại một chút.

Thẩm Lãng thở dài nói: "Không có cách, vóc người quá tuấn tú, chính là chiêu nữ nhân thích. Đi tới chỗ nào đều sẽ có mỹ nhân đối ta móc tim móc phổi!"

Lúc này, Trương Xung có chút muốn muốn đổi một chiếc xe ngựa.

Hắn không khỏi nghĩ đến mình nữ nhi, may mắn còn không có chân chính rơi vào Thẩm Lãng cái này hố lửa, bằng không hiện tại cũng hối hận không kịp.

Thẩm Lãng ra xe ngựa, nhìn qua cái này hùng tráng vô cùng nữ tráng sĩ kỵ binh.

Trong đầu lại một lần nữa hiển hiện Ninh Diễm công chúa khuôn mặt.

Chớ nhìn hắn miệng lưỡi trơn tru, nhưng là nhưng trong lòng cảm khái vạn phần.

Ninh Diễm công chúa cái này ân tình, hắn thật không biết hẳn là làm sao trả.

"Chư vị tỷ tỷ!" Thẩm Lãng đứng tại chỗ cao hướng phía Ninh Diễm dưới trướng hai trăm danh nữ tráng sĩ nói: "Chúng ta sau đó phải đi chính là Tô Nan hang ổ, rồng thực sự đầm hang hổ, mặc dù không nói là cửu tử nhất sinh, nhưng cũng là nguy cơ tứ phía. Mà lại coi như kiến công lập nghiệp, chỉ sợ cũng không cách nào thăng quan tiến tước, các ngươi nhất định phải đi sao?"

Cầm đầu nữ tướng Vũ Liệt nói: "Nếu không phải công chúa điện hạ, chúng ta sớm đã là người chết."

Vòng eo tám thước nữ tráng sĩ mặn nô nói: "Ta vốn là một cái đê tiện đô vật nữ nô, một số thời khắc còn có thể mặc lấy háng vải té ngã, mà một số thời khắc ngay cả háng vải cũng không thể mặc, không nghe lời thời điểm, trực tiếp nhốt tại thủy lao bên trong, dùng con đỉa, dùng độc rắn tra tấn chúng ta. Hoàn toàn trải qua người không ra người quỷ không ra quỷ sinh hoạt, nếu không phải công chúa điện hạ, chúng ta hoặc là đã sớm chết rồi, hoặc là vẫn như cũ như là súc vật, chúng ta còn có cái gì có thể e ngại? Đời này liền báo đáp công chúa ân tình."

Lời này mới ra, trên trăm danh nữ võ sĩ đỏ ngầu cả mắt.

Các nàng tao ngộ đều là giống nhau.

Cái này hai trăm nữ võ sĩ, một nửa là phạm quan về sau, một nửa là nữ đấu nô, đô vật nữ nô.

Đều là không có nhà đáng thương nữ tử, trải qua dã thú một nửa sinh hoạt, đừng bảo là tự do, tựu liền làm người tôn nghiêm đều không có.

Ninh Diễm công chúa lúc ấy có lẽ là vì chơi vui, vì tổ kiến cái gọi là nương tử quân, đem bọn hắn theo hố lửa cứu ra.

Mà về sau, nàng liền đem cái này trở thành sự nghiệp của mình.

Điểm này ngược lại là cùng Cừu Yêu Nhi rất giống.

Bất quá Cừu Yêu Nhi càng thêm bác ái, nàng đem tất cả nữ nhân đều cứu lại, tuyệt đại bộ phận đều là yếu đuối không chịu nổi.

Mà Ninh Diễm công chúa, chuyên môn đi cứu những cái kia hùng tráng vũ dũng nữ tráng sĩ, dạng này cũng có thể lớn mạnh chính nàng lực lượng.

Cửu Yêu Nhi giống như là một cái nữ thần, để tất cả đáng thương nữ tử cúng bái ngưỡng mộ, lại không cách nào tới gần. Nàng không cần người khác trợ giúp, bởi vì chính nàng chính là vô địch.

Mà Ninh Diễm công chúa cũng là một cái Trung Quốc cổ đại hào kiệt, tỉ như phiền khoái, lại phảng phất quách giải dạng này siêu cấp đại hiệp.

Nói chính là một cái nghĩa khí, nàng cùng mỗi một cái nữ tráng sĩ đều gọi huynh nói đệ.

Đương nhiên, nàng cái này nữ hiệp khách là giả.

Nội tâm của nàng chỗ sâu, vẫn là một cái tiểu nữ nhân, là một cái chất phác nữ hài.

Nếu không cũng sẽ không cùng Thẩm Lãng một bên xưng huynh gọi đệ, một bên ngủ đến trên giường đi.

Một cái phóng khoáng nữ hiệp khách, hẳn là ngủ qua về sau liền triệt để buông xuống, cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ.

Mà Ninh Diễm cùng Thẩm Lãng ngủ qua về sau, liền rốt cuộc không buông được.

"Lên núi đao, xuống vạc dầu!" Vòng eo tám thước nữ tráng sĩ hô lớn.

"Lên núi đao, xuống vạc dầu!"

"Lên núi đao, xuống vạc dầu!"

Hai trăm cái nữ tráng sĩ cùng kêu lên hô to, trực tiếp để bên cạnh ba ngàn nam nhi tinh nhuệ mặc cảm.

Thẩm Lãng nói: "Tốt! Chư vị tỷ tỷ sau đó phải theo ta xuất sinh nhập tử, tiểu đệ không có khác lễ vật đưa tiễn, sẽ đưa lên ấm áp nhất, nhất thiếp thân lễ vật."

"Mười ba, dời ra ngoài!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Thẩm Thập Tam cùng mười mấy cái võ sĩ đem một rương lại một rương lễ vật dời ra ngoài.

"Chư vị tỷ tỷ, các ngươi dũng mãnh vô cùng, hoàn toàn là bậc cân quắc không thua đấng mày râu, nhưng mỗi tháng đều có vài ngày như vậy, quấn triền miên miên đáng ghét cực kì. Có ta tặng lễ vật về sau, mỗi tháng mấy ngày nay cũng liền chẳng phải khó chịu."

"Ta đưa cho các ngươi lễ vật danh tự liền gọi là Thiên Sứ Chi Dực."

"Mỗi người ba mươi phiến!"

Sau đó, Thẩm Thập Tam mặt như màu đất cấp cho lễ vật.

Cái gì Thiên Sứ Chi Dực?

Chính là di mụ khăn nha.

Những này nương tử quân, dù là hùng tráng đến đâu cũng là nữ nhi chi thân, cũng rất khó tránh nữ nhân mấy ngày nay.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng cảm thấy mình lễ vật này đưa được vẫn là rất tri kỷ.

Quả nhiên!

Thu được lễ vật những này nữ tráng sĩ đầu tiên là kinh ngạc, sau đó gương mặt đỏ lên, cuối cùng niềm vui vui sướng.

Quả nhiên là công chúa nhìn trúng tiểu lang quân.

Chính là tri kỷ, chính là biết ấm lạnh.

Lập tức, hai trăm nữ tráng sĩ đối Thẩm Lãng hảo cảm tăng nhiều!

"Tiếp tục xuất phát!"

Cái này hùng tráng vô cùng hai trăm nữ tráng sĩ, cưỡi chiến mã gia nhập đại quân hàng ngũ.

Hơn nữa còn là một người song ngựa, đem những cái kia đi đường bộ binh cho ghen tị hỏng.

. . .

Hai ngày sau đó!

Trương Xung cùng Thẩm Lãng quân đội đi ra lang quận.

Phía trước trên quan đạo, xuất hiện một chiếc xe ngựa, một lão nông đồng dạng xa phu.

Thẩm Lãng thấy đại hỉ.

Từ đó về sau, cái mạng nhỏ của hắn gối cao không lo nha.

Hắn nhưng là một cái phi thường người sợ chết, liền xem như muốn đi diệt Tô thị toàn tộc, liền xem như vì báo thù rửa hận, cũng nhất định phải cam đoan mình tuyệt đối an toàn.

Có đại ngốc cái này siêu cấp bảo tiêu, còn chưa đủ.

Còn muốn có một cái càng thêm ngưu bức.

Đó chính là Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

"Trương đại nhân, các ngươi tốc độ quá chậm, chúng ta ngay ở chỗ này cáo biệt đi." Thẩm Lãng nói.

Trương Xung nói: "Thẩm công tử, như vậy cáo biệt."

Thẩm Lãng đứng dậy, cẩn thận tỉ mỉ hướng phía Trương Xung hành lễ cong xuống.

Hắn cùng Trương Xung cái này một điểm đừng, đại khái muốn một đoạn thời gian mới có thể gặp nhau.

Mà lại hẳn là sẽ tại vô cùng chiến trường kịch liệt ăn ảnh thấy.

Thẩm Lãng nói: "Trương công, Bạch Dạ quận thành liền giao cho ngươi đến thủ vệ, Tô Nan phản quân chủ lực cũng giao cho ngươi để chống đỡ."

Nhiệm vụ này thật sự là khó như lên trời.

Trương Xung nói: "Ta dốc hết toàn lực, bất quá ngươi bên kia, đại khái so ta càng thêm hiểm ác. Ta tốt xấu còn có ba ngàn người, ngươi liền cái này hơn hai trăm người, lại muốn đối mặt mấy ngàn mấy vạn địch."

Thẩm Lãng cười nói: "Không, nếu như hết thảy thuận lợi, ta bên này ngược lại là hữu kinh vô hiểm, nghe vào kinh thiên động địa, trên thực tế lại không chút phí sức. Mà ngài bên kia là thật khó khăn, Tô Nan sẽ dùng hết hết thảy lực lượng, điên cuồng công kích ngài. Bất quá có một tin tức tốt, hắn đã thụ thương."

Trương Xung nói: "Quả nhiên là tin tức tốt, không phải ta còn thực sự có chút sợ hắn."

Thẩm Lãng nói: "Trương công võ công như thế nào?"

Trương Xung nói: "Còn tốt."

Hắn nói còn tốt, đó phải là phi thường tốt.

Thật là khiến người ta hiếu kì, Thẩm Lãng chưa bao giờ thấy qua Trương Xung động thủ qua.

Thẩm Lãng nói: "Núi cao nước xa, đại khái hơn một tháng sau gặp nhau, trên chiến trường thấy."

"Trên chiến trường thấy!" Trương Xung nói: "Thẩm công tử hết thảy thuận lợi, hi vọng chúng ta có thể tại đại quyết chiến bên trong, tiền hậu giáp kích triệt để tiêu diệt Tô Nan phản tặc."

Thẩm Lãng nói: "Đại quyết chiến ngày, ta nhất định sẽ đuổi tới, tuyệt đối không cho Trương công một mình phấn chiến!"

Hai người kia a.

Còn không có rời đi quốc đô, liền triệt để đem quốc quân chiến lược ý đồ triệt để ném ở một bên, điên cuồng tiến hành lấy riêng phần mình biểu diễn.

. . .

Thẩm Lãng ngồi lên phía trước lão nông xe ngựa.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu, lại một lần nữa trở thành xa phu.

"Thẩm công tử, ta thất bại." Lý Thiên Thu thở dài nói, cái trán nếp nhăn nhăn gần như có thể kẹp chết con muỗi.

Thẩm Lãng nói: "Ta biết."

Kiếm Vương tiền bối võ công rất cao, cao hơn Chung Sở Khách, thậm chí so thần nữ Tuyết Ẩn còn muốn cao.

Nhưng là hắn có tâm ma.

Lúc nhỏ là cùng khổ cực hạn nông dân nhi tử, thoáng sau khi lớn lên mỗi ngày đều đang luyện võ.

Dù là trở thành mới Kiếm Vương, mới kiếm đảo chi chủ, cũng vẫn không có thấy qua việc đời.

Nam Hải Kiếm Vương, kiếm đảo chi chủ, những này tên tuổi nghe oai phong lẫm liệt.

Nhưng toàn bộ kiếm đảo nhiều nhất thời điểm, đều không cao hơn bốn năm người, căn bản không có cái gọi là quyền thế nói chuyện.

Gặp một lần quan lớn quý tộc liền run rẩy.

Trước đó đi Huyền Vũ thành thời điểm, hắn chưa hề tiến vào phủ Bá tước.

Về sau đối mặt Chúc Lan Đình Tử tước, đều không tự tay giết, mà là để Thẩm Lãng động thủ.

Tô Nan nhân vật bậc nào?

Trăm năm quý tộc lãnh tụ, Việt Quốc cự đầu, hùng tâm bừng bừng chúa tể một phương.

Kia là cỡ nào khí khái? Cỡ nào khí thế?

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nhìn thấy hắn khẳng định run rẩy.

Vì lẽ đó coi như võ công lại cao, khí thế cũng bị đè lại.

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, Tô Nan võ công rất cao sao?"

Lý Thiên Thu nói: "Vô cùng vô cùng cao, mấu chốt cỗ này khí thế, rất bức người."

Thẩm Lãng nói: "Đối với ngài thê tử trên người độc, ta đã có đại khái mạch suy nghĩ, nhưng có một ít mạo hiểm, ta khả năng còn muốn theo trong cơ thể nàng rút ra độc tố, làm rất nhiều lần thí nghiệm, mới có thể hóa giải."

Lý Thiên Thu nói: "Ta đã nói rồi, chỉ cần ngươi có thể cứu ta thê tử, để ta làm cái gì đều có thể."

Ngay sau đó hắn lại thở dài một tiếng nói: "Ta thật sự là cứt chó không coi là gì, ngươi chuyện muốn ta làm ta còn chưa hẳn làm, lần này liền thất bại."

Thẩm Lãng nói: "Tâm ma khó giải."

Tiếp lấy hắn nói: "Ngài thê tử trên người độc, cũng hẳn là Phù Đồ Sơn a."

Lý Thiên Thu nói: "Không biết, nhưng đáng sợ như vậy kịch độc, hẳn là chỉ có Phù Đồ Sơn mới chế được đi ra."

Thẩm Lãng nói: "Tuyết Ẩn đại tông sư cũng trúng Phù Đồ Sơn kịch độc, Chung Sở Khách đại tông sư đi Phù Đồ Sơn muốn giải dược, kết quả không trở về, Tuyết Ẩn lại đi cứu hắn. Tại Chung Sở Khách đại tông sư không trở về trước đó, đại ngốc võ công khả năng cần ngài đến chỉ điểm."

Lý Thiên Thu nói: "Không có vấn đề, ta đã thu được tin, mà lại là hai lá."

Một phong là Thẩm Lãng, một phong là Chung Sở Khách.

"Chung Sở Khách rất đáng gờm, ta sẽ dựa theo phương pháp của hắn, tiếp tục dạy đại ngốc luyện võ."

Sau đó!

Thẩm Thập Tam cho Thẩm Lãng đánh xe.

Đại ngốc bi thảm thời gian lại một lần bắt đầu.

Thật là vô cùng thê thảm.

Ninh Diễm vệ đội những cái kia nữ tráng sĩ đều ánh mắt không đành lòng.

Quá thảm rồi!

Đại ngốc lại bắt đầu bị đánh tuế nguyệt.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu tại mọi thời khắc đều đang đánh lén.

Đại ngốc lại tại mọi thời khắc đều tại đỡ kiếm, mặc dù là kiếm gỗ.

Trước đó Chung Sở Khách đại tông sư, mỗi ngày đánh lén đại ngốc ba vạn lần.

Mà bây giờ Kiếm Vương Lý Thiên Thu, mỗi ngày đánh lén năm vạn lần.

Ngươi không có nhìn lầm, năm vạn lần!

Mỗi giây hai lần, một ngày đánh lén bảy, tám tiếng.

Bốn phương tám hướng, ba trăm sáu mươi độ đánh lén.

Chung Sở Khách kiếm pháp kỳ cao, đại ngốc một chiêu cũng đỡ không nổi.

Lý Thiên Thu kiếm pháp cao hơn, đại ngốc càng không ngăn được.

Mà lại, hai người này một bên đi đường, một bên luyện võ.

Thường xuyên luyện luyện liền không thấy tăm hơi.

Đợi sau một tiếng, phát hiện cái này hai người ở phía trước chờ lấy, đại ngốc giống như chó chết ngồi dưới đất thở dốc.

Quá thảm rồi!

Thẩm Thập Tam lúc đầu đối luyện võ đã tuyệt vọng, hiện tại lại tràn đầy hi vọng.

Đương nhiên cũng không phải là bởi vì hắn biến lợi hại.

Mà là hắn phát hiện đại ngốc cũng không dễ dàng, sự cường đại của hắn cũng là dựa vào huyết lệ đổi lấy.

Nguyên lai tất cả mọi người rất thảm, vậy ta mười ba cũng thăng bằng.

. . .

Năm ngày sau đó!

Thẩm Lãng mang theo mấy chục tên võ sĩ, hai trăm danh nữ tráng sĩ, tiến vào Việt Quốc phía tây nhất thành thị, Trấn Viễn thành!

Tô thị gia tộc đại bản doanh.

Nơi này khoảng cách Trấn Viễn hầu tước phủ, vẻn vẹn chỉ có mấy chục dặm.

Cách đó không xa, cao ngất Tuyết Sơn đã thấy rất rõ ràng, nguy nga hùng vĩ.

Nơi không xa, chính là Khương quốc.

Tuyết Sơn phía dưới, chính là đại ngốc nàng dâu A Lỗ Na Na bộ lạc.

Trấn Viễn thành!

Trọn vẹn là Huyền Vũ thành hai lần lớn nhỏ.

Mà lại trên đường phố hành tẩu, có một nửa đều là độ cao mũi mục sâu Tây Vực người.

Đây là một tòa mậu dịch chi thành.

Không biết có bao nhiêu Tây Vực cửa hàng tại bên đường san sát.

Đây là thuộc về Tô Nan thành thị.

Tất cả mọi người đối Thẩm Lãng đến trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau.

Nhìn thấy Thẩm Lãng cùng hắn hơn hai trăm quân đội về sau, trên đường phố tất cả hành tẩu người đều ngừng lại.

Sau đó, liền đứng tại ven đường nhìn hắn chằm chằm.

Ánh mắt băng lãnh, không biết giống như là nhìn động vật, vẫn là nhìn người chết.

Để người không rét mà run.

Bị một người lặng lẽ vây xem không khó chịu.

Nhưng là bị mấy trăm mấy ngàn người lặng lẽ vây xem, liền tương đương khó chịu.

Cái này mấy ngàn người ánh mắt cũng không phải là nói, nơi này không chào đón ngươi.

Mà phảng phất là đang nói, nơi này hoan nghênh ngươi, hoan nghênh ngươi chết ở chỗ này.

Liền phảng phất tiến vào một cái cự đại hắc điếm.

Tất cả mọi người chuẩn bị đem ngươi băm làm bánh bao nhân thịt người.

Thẩm Lãng chép miệng, khinh thường cười một tiếng.

Đi tới phủ thành chủ.

Thành chủ này phủ vàng son lộng lẫy, nhưng so sánh Huyền Vũ phủ thành chủ lớn hơn nhiều.

Mấy trăm tên võ sĩ chỉnh tề, đứng tại phủ thành chủ phía ngoài trên giáo trường.

Võ trang đầy đủ.

Mỗi một cái võ sĩ ánh mắt đều rất băng lãnh, cũng như nhìn người chết.

Mỗi một vị thành chủ phủ võ sĩ đều đem tay cầm tại đao binh bên trên, phảng phất tùy thời đều muốn xông lên đem Thẩm Lãng loạn đao chém chết.

Trên danh nghĩa, những này võ sĩ đều thuộc về Thẩm Lãng.

Ngay sau đó, một trận tiếng cười to truyền đến.

Phi thường xốc nổi.

Sau đó, một cái đeo vàng đeo bạc nam tử đi ra.

"Xin hỏi người đến là tân nhiệm Trấn Viễn thành chủ Thẩm Lãng sao? Tại hạ Trấn Viễn thành chủ bộ Tô Lâm, hoan nghênh thành chủ đại giá quang lâm."

Cái gì gọi là đại giá quang lâm?

Ta là Trấn Viễn thành chủ, vì lẽ đó ta là chủ nhân nơi này.

Ngươi một bộ chủ nhân đón khách bộ dáng?

Thẩm Lãng nhìn qua người tới một chút.

Người này chính là Tô Lâm?

Trấn Viễn hầu Tô Nan chất tử, Trấn Viễn thành chân chính thổ hoàng đế?

Hắn đã từng cưỡng chế di dời qua ba vị thành chủ, chơi chết qua hai cái.

Hắn xem như Tô Nan Hầu tước dòng chính sao?

Thẩm Lãng xuống ngựa, ha ha cười nói: "Xin hỏi tôn giá thế nhưng là Tô Nan Hầu tước cháu, Tô Lâm đại nhân?"

Nam tử kia cười nói: "Thật sự là tại hạ."

Thẩm Lãng vô cùng thân thiết nói: "Tô Lâm biểu ca, tiểu đệ Thẩm Lãng bái kiến biểu ca."

Nam nhân kia nói: "Dễ nói dễ nói, tới Trấn Viễn thành chính là mình người, Thẩm Lãng biểu đệ mạnh khỏe."

Sau đó, vị này Tô Lâm nhiệt tình đi lên, liền muốn kéo Thẩm Lãng tay tiến vào trong phủ thành chủ.

Thẩm Lãng nụ cười trên mặt càng thêm ân cần, càng thêm thân mật: "Biểu ca a, ta đối với ngươi thật sự là ngưỡng mộ đã lâu, hôm nay rốt cục gặp được, thật sự là tam sinh hữu hạnh, về sau ngươi cần phải nhiều hơn chiếu cố tiểu đệ a."

"Dễ nói dễ nói, đều là nhà mình huynh đệ." Tô Lâm nhiệt tình nói.

Sau đó. . .

"Vậy ta về sau nhưng toàn trông cậy vào biểu ca dìu dắt." Thẩm Lãng xoay đầu lại, trực tiếp trở mặt, hạ lệnh: "Giết chết hắn!"

Bên cạnh nữ tướng Vũ Liệt tiến lên, bỗng nhiên một đao chém tới.

Nháy mắt, cái này Tô Lâm đầu bay thẳng lên trời.

Máu tươi bão táp mà ra.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 248: Lãng Gia Đại Khai Sát Giới! Toàn Bộ Thiến!

Đầu của người đàn ông này bỗng nhiên bay lên không trung, thi thể ầm vang đến cùng.

Thẩm Lãng cực nhanh tránh đi, chỉ sợ trên thân dính một giọt máu.

Sau đó rõ ràng nhìn thấy, trên cánh tay của người nọ, trên thân thể, lít nha lít nhít mọc đầy buồn nôn bệnh giang mai đau nhức.

Đây cũng là Thẩm Lãng lập tức hạ lệnh giết người nguyên nhân.

Cái này "Tô Lâm" xuyên được xanh xanh đỏ đỏ, hình thái yêu dã, trên thân đã được bệnh đường sinh dục, đang muốn tới kéo Thẩm Lãng tay.

Đây coi như là cho Thẩm Lãng nói lễ gặp mặt.

Lấy đạo của người, hoàn lại một thân chi thân.

Lúc này phủ thành chủ bên ngoài, lít nha lít nhít đứng mấy trăm tên địch nhân võ sĩ.

Nhìn thấy Thẩm Lãng hạ lệnh chém giết cái này "Tô Lâm", cái này mấy trăm tên võ sĩ không nhúc nhích, phảng phất hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ.

"Ha ha ha ha. . ."

Sau đó trong thành chủ phủ lại truyền đến một trận tiếng cười, lại một cái nam nhân đi ra, nhưng là khoảng cách Thẩm Lãng còn có mấy chục mét địa phương liền ngừng lại.

Người này mới thật sự là Tô Lâm.

Trấn Viễn thành chủ bộ, Tô Nan cháu.

Hắn năm nay đã ba mươi tám tuổi, súc Hồ trung niên nhân, mà lại có dị tộc huyết thống.

Người này võ công cao cường, tâm ngoan thủ lạt.

Hắn làm Tô Nan chưởng khống Trấn Viễn thành đã vượt qua mười năm.

Cũng chính là mười năm này bên trong, hắn cưỡng chế di dời ba nhiệm thành chủ, chơi chết hai vị.

Trương Xung trong tấu chương vạch tội, gần nhất bách quan vạch tội, chính là vị này Tô Lâm.

Người này phân lượng rất nặng, tại Tô thị gia tộc quyền vị bên trong, cũng có thể xếp hạng hàng đầu.

Mặc dù chỉ là một cái chủ bộ, nhưng hắn cơ hồ ngay cả Bạch Dạ quận Thái Thú đều không để vào mắt.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Xin hỏi tôn giá, thế nhưng là ta thật Tô Lâm biểu ca."

Chân chính Tô Lâm nói: "Không sai, chính là ta! Muội tế mạnh khỏe, cô cô mạnh khỏe, cô phụ mạnh khỏe?"

Thẩm Lãng nói: "Mọi chuyện đều tốt, biểu ca ngươi vừa rồi nhưng làm ta sợ muốn chết. Ta người kia thật đúng là tưởng rằng ngươi đây, nếu không phải phát hiện trên người hắn nhọt độc, ta kém chút bị hắn cho đụng phải, người này một thân đều là độc, ta cái này thân thể băng thanh ngọc khiết nếu như bị đụng một cái, vậy thật khó lường."

Tô Lâm nói: "Xin lỗi, xin lỗi, kinh hãi ngược lại em rể ta. Người này là ta Trấn Viễn thành một cái con hát, mỗi ngày cùng nam nam nữ nữ làm loạn, nhiễm một thân bệnh, mà lại đầu óc đã sớm hư mất, chính là thích đóng vai người khác nhau. Vi huynh tại cái này Trấn Viễn thành còn có một số danh khí, vì lẽ đó hắn nhất là thích đóng vai ta tới."

Trước đó Thẩm Lãng dùng bệnh đường sinh dục hại người, hiện tại Tô Lâm cũng đưa cho hắn một cái buồn nôn lễ gặp mặt.

"A, thì ra là thế, thì ra là thế!" Thẩm Lãng yên lặng tính toán hắn cùng Tô Lâm ở giữa khoảng cách.

Lúc này, Thẩm Lãng bên tai truyền đến Kiếm Vương Lý Thiên Thu thanh âm.

"Tô Lâm bên người có cao thủ, tuyệt đỉnh cao thủ."

Đối với kết quả này, Thẩm Lãng cũng không kỳ quái.

Hắn một đoàn người tiến vào Thiên Tây hành tỉnh về sau, lập tức liền tiến vào Tô Nan phạm vi thế lực, cơ hồ tại mọi thời khắc đều bị giám thị.

Thẩm Lãng bên người có người nào? Tô Nan đã sớm rõ như lòng bàn tay. Đối với Lý Thiên Thu tồn tại, hắn càng rõ ràng hơn biết.

Chỉ bất quá đi theo Tô Lâm bên người cao thủ sẽ là ai chứ?

Sở quốc cao thủ? Ẩn Nguyên hội cao thủ?

Tô Lâm tiếp tục nói: "Muội tế, cái này Trấn Viễn thành chủ đã trống chỗ đã lâu. Rơi vào đường cùng, ta chỉ có thể ở chỗ này vị thành chủ phủ làm việc, hiện tại tốt, cái này phủ thành chủ rốt cục nghênh đón chủ nhân chân chính, ta cũng có thể thối vị nhượng chức."

Sau đó, hắn trực tiếp mang theo mấy chục tên chúc quan đi ra.

Lúc này, Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu đều thấy rõ ràng Tô Lâm sau lưng tên kia cao thủ.

Là một tên hòa thượng, nhìn qua còn có một số nhìn quen mắt cảm giác.

Đúng!

Hắn có chút giống Khổ Hải đầu đà, Tuyết Sơn thần miếu đại tế sư.

Nhìn thấy Thẩm Lãng ánh mắt trông lại, cái này đại hòa thượng hướng phía Thẩm Lãng nói: "Các hạ chính là Thẩm Lãng công tử?"

Thẩm Lãng nói: "Chính là, đại sư là?"

Đại hòa thượng kia nói: "Hư Vô Giáo, Đại Kiếp Tự, Khổ Nan đầu đà."

Hư Vô Giáo phóng xạ nửa cái thế giới, tín đồ vô số.

Nó điển tịch, cơ hồ là đến từ thượng cổ niết diệt trước Phật Kinh.

Nhưng là trải qua ngàn năm phát triển về sau, ra đời vô số phe phái.

Có hoàn toàn chú trọng tinh thần tu dưỡng thông thiên chùa, có đức hạnh cao thượng Huyền Không Tự. Hai cái này chùa tại phương đông thế giới có siêu thoát địa vị, không thua gì Thiên Nhai Hải Các, bên trong có vô số điển tịch, cũng có thật nhiều đại sư chân chính.

Cái này giáo phái đại thể là ôn hòa cao thượng, chuyên chú vào siêu độ trong nhân thế thống khổ.

Mà Đại Kiếp Tự, thì là một cái triệt để khác loại.

Nó nhà đầu đà không cưới vợ, nhưng có thể súc dưỡng thiếp hầu, hoàn toàn không khỏi sắc, tương phản còn có thật nhiều trong phòng bí thuật, các loại Âm Dương Kinh sách.

Nó chú trọng tại võ công cùng tà thuật.

Chính vì vậy, rất nhiều danh môn gia tộc quyền thế đều trở thành tín đồ của nó, Đại Kiếp Tự tại phương đông thế giới đã từng phát triển hừng hực khí thế.

Nhưng là mấy chục năm trước, Khương Ly đế chủ đối với hắn tiến hành hủy diệt tính đả kích.

Đại Viêm đế quốc Hoàng đế diệt Khương Ly về sau, lại đối Đại Kiếp Tự đả kích một phen, ở phương diện này Đại Viêm đế quốc Hoàng đế cùng Khương Ly đế chủ, ngược lại là ý nghĩ nhất trí.

Vì lẽ đó, bây giờ Đại Kiếp Tự tại vương triều Đại Viêm đã không có thành tựu.

Nhưng nó tại Tây Vực thế lực lại vô cùng to lớn, là Tây Vực các nước quốc giáo.

Sa Man tộc, Khương quốc, cũng đều là phạm vi thế lực của nó.

Sa Man tộc Khô Vinh thần miếu, Khương quốc Tuyết Sơn thần miếu, đều xem như Đại Kiếp Tự xây chi nhánh.

Khổ Hải đầu đà, chính là Đại Kiếp Tự điều động Khương quốc Tuyết Sơn thần miếu đại tế sư.

Bây giờ Khổ Hải đầu đà chết rồi, Đại Kiếp Tự không nguyện ý từ bỏ Khương quốc lĩnh vực này quyền lực, vì lẽ đó phái tới Khổ Nan đầu đà.

Thẩm Lãng nói: "Khổ Hải đầu đà cùng đại sư xưng hô như thế nào?"

Khổ Nan đầu đà nói: "Khổ Hải là Ngô sư đệ."

Thẩm Lãng nói: "Nghe nói Khổ Hải đầu đà tại Khương quốc đại nghịch bất đạo, lọt vào thiên khiển, thật sự là đáng tiếc đáng tiếc."

Khổ Nan đầu đà nói: "Thẩm thí chủ, ta Đại Kiếp Tự nhất quán đến tin tưởng ân oán luân hồi, không phải không báo thời điểm chưa tới, vì lẽ đó còn xin thí chủ kiên nhẫn chờ."

Cái này trong lời nói ý uy hiếp, rõ ràng.

Người xuất gia luôn mồm báo thù, khó trách bị khu trục ra phương đông thế giới, nào có phật gia nửa điểm nhân từ tâm.

Thông thiên chùa cùng Huyền Không Tự một mực muốn đem Đại Kiếp Tự khai trừ ra hư vô nhất hệ.

Khương quốc Tuyết Sơn thần miếu thế lực bị diệt, Đại Kiếp Tự đương nhiên muốn ngóc đầu trở lại, vì lẽ đó cùng Tô thị cấu kết cùng một chỗ.

Trấn Viễn thành chủ bộ Tô Lâm mang theo tất cả mọi người, toàn bộ thối lui ra khỏi phủ thành chủ, xem như cho Thẩm Lãng thoái vị.

Mấy trăm tên võ sĩ bắt đầu tập kết xếp hàng, đem Tô Lâm bọn người bảo hộ ở giữa.

"Thẩm Lãng muội tế, ta chủ bộ phủ ngay tại cách đó không xa, hoan nghênh ngươi đi làm khách." Tô Lâm nói.

Cho tới nay, toàn bộ Trấn Viễn thành chỉ biết là chủ bộ phủ, mà không biết phủ thành chủ.

Tô Lâm, mới là Trấn Viễn thành chúa tể.

Thẩm Lãng nói: "Dễ nói, dễ nói! Tiểu đệ đang có thật nhiều vấn đề muốn hướng biểu ca thỉnh giáo đâu."

Đi ra mấy chục mét về sau, Tô Lâm bỗng nhiên ngừng lại, hướng phía Thẩm Lãng nói: "Đúng rồi muội tế, ngày mai chạng vạng tối, ta tại chủ bộ phủ tổ chức yến hội vì ngươi bày tiệc mời khách, ngươi nhưng đến a?"

Thẩm Lãng nói: "Là Hồng Môn Yến sao?"

Tô Lâm gật đầu cười nói: "Đúng a, là Hồng Môn Yến, muội tế tới sao?"

Thẩm Lãng nói: "Cái kia có thể mang mấy người đâu?"

Tô Lâm nói: "Mang ba người đi."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Được, ta nhất định đến, tối mai đúng không?"

Tô Lâm nói: "Đúng!"

Sau đó, Tô Lâm tại đỉnh tiêm cao thủ Khổ Nan đầu đà bảo vệ dưới, mang theo mấy chục tên chúc quan, mấy trăm tên võ sĩ trùng trùng điệp điệp hướng phía bên ngoài ba dặm chủ bộ phủ mà đi.

Toàn bộ Trấn Viễn thành chủ phủ, lập tức không có một ai.

"Vào phủ!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Hơn hai trăm tên nương tử quân, mấy chục tên võ sĩ, tiến vào chiếm giữ vàng son lộng lẫy phủ thành chủ.

. . .

Thẩm Lãng nhân mã vừa mới tiến vào chiếm giữ phủ thành chủ, liền bị một hạ mã uy.

"Chủ nhân, trong phủ thành chủ có lương thực, nhưng toàn bộ là hư thối, mà lại ngâm cứt đái."

"Trong phủ thành chủ có ba miệng giếng, nhưng là trong đó hai cái chất đầy vô số cứt đái, còn có đã hư thối thi thể, tản ra hôi thối, đã không cách nào uống, chỉ có một cái giếng nước thoạt nhìn là sạch sẽ."

Thẩm Lãng nói ra: "Đem chiếc kia nhìn sạch sẽ giếng cho ta lấp, tìm một cái chỗ thật xa, một lần nữa đào giếng."

Thẩm Thập Tam nói: "Một lần nữa đào giếng? Nơi này tới gần Tây Vực là vùng đất nghèo nàn, mặc dù cách đó không xa chính là Đại Tuyết núi, nhưng dưới mặt đất thiếu nước, chỉ sợ muốn đào xong mấy ngày mới có thể có nước, những ngày này uống nước làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nói: "Vũ Liệt đâu?"

Một lát sau, Vũ Liệt tiến đến.

"Thẩm công tử, đây là một tòa đối với chúng ta tràn đầy địch ý thành thị."

Thẩm Lãng cảm giác được, Vũ Liệt trên thân đã tràn đầy giết chóc bản năng.

Mười năm gần đây đấu nô kiếp sống đã để nàng có một loại dã thú bản năng, lúc này nàng liền như là một con sói đi vào cái nào đó nguy hiểm rừng cây, người chung quanh thời thời khắc khắc đều nhớ lấy chơi chết nàng.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi mang theo mười mấy cái tỷ muội, đi phụ cận cửa hàng mua nước, mua lương, mua thức ăn, mua thịt."

Vũ Liệt nói: "Những này cửa hàng đều là bị Tô thị nuôi nhốt, không chịu đem đồ vật bán cho chúng ta."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia cũng muốn thử một chút a."

Vũ Liệt nói: "Nếu như thử một chút còn không được đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Bản quan hảo ý dùng tiền mua đồ, bọn hắn không bán, đó chính là bọn họ không đúng."

Vũ Liệt nói: "Sau đó thì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Sau đó, liền không có sau đó a!"

"Đã hiểu!"

Vũ Liệt mang theo mười mấy cái nữ tráng sĩ đi phía ngoài cửa hàng mua đồ.

Trong phủ thành chủ!

Kiếm Vương Lý Thiên Thu vẫn như cũ dạy đại ngốc luyện võ.

Đại ngốc càng thêm bi thảm kiếp sống tiến đến.

Trên đường mỗi ngày luyện bảy, tám tiếng, mà bây giờ đã đến Trấn Viễn thành, mỗi ngày luyện mười bốn tiếng.

Kiếm Vương tiền bối một ngày muốn đâm đại ngốc mười vạn kiếm.

Thẩm Lãng nghe được cái số này, đều cảm giác được da đầu từng đợt run lên.

May mắn ta không luyện võ.

Vẫn là cơm chùa tương đối tốt ăn!

Thẩm Lãng leo lên phủ thành chủ chỗ cao nhất nhìn ra xa.

Trấn Viễn hầu tước phủ cách nơi này chỉ có 35 dặm, từ nơi này đều có thể nhìn thấy.

Thật sự là hiểm yếu, thật sự là hùng tráng vô cùng.

Kim thị gia tộc là mấy trăm năm gia tộc quyền thế, Tô thị gia tộc đương nhiên cũng thế.

Kim thị gia tộc tòa thành xây ở trên núi, Tô thị cũng thế.

Chỉ bất quá, nơi này núi cao hơn.

Vì lẽ đó, Trấn Viễn hầu tước phủ xa so với Kim thị gia tộc tòa thành càng thêm dễ thủ khó công.

Thẩm Lãng nhìn ra xa Tô thị tòa thành thời điểm, nội tâm quả thực nhận lấy rung động.

Cái này. . . Cuối cùng là làm sao xây a?

Trấn Viễn hầu tước phủ thành bảo chỗ đỉnh núi, độ cao so với mặt biển không sai biệt lắm có hơn ngàn mét đi.

Mà lại thế núi như thế dốc đứng.

Tòa thành còn khổng lồ như thế, Thẩm Lãng mắt liếc một cái, Tô thị gia tộc tòa thành so Kim thị gia tộc còn muốn lớn, diện tích không sai biệt lắm là chừng gấp hai.

Mà lại tường này bích độ dày, tường thành độ cao, thậm chí vượt qua Nộ Triều thành tòa thành.

Đây quả thực là một cái kiến trúc kỳ tích.

Có thể không kỳ tích sao?

Lịch đại Trấn Viễn hầu đều đang không ngừng gia cố, không ngừng la xây.

Ròng rã mấy trăm năm thời gian, Trấn Viễn hầu tước phủ thành bảo mới có như thế quy mô.

Như thế rộng rãi kinh người tòa thành, thật sự là một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông.

Mà lại tòa pháo đài này đã thiên hướng về kiểu Tây, rất ít khi dùng vật liệu gỗ, tuyệt đại bộ phận đều là to lớn tảng đá.

Nhìn qua tòa pháo đài này, Thẩm Lãng nheo mắt lại.

Hôm nay giết thương nhân, ngày mai giết sạch Trấn Viễn thành tất cả quan lại cùng quân coi giữ.

Hôm nay giết một trăm, ngày mai giết một ngàn, ngày kia giết. . .

Một tháng sau, đại khái liền có thể đem Tô thị gia tộc giết đến sạch sẽ đi.

. . .

Trấn Viễn hầu tước trong phủ!

Tô Nan đứng tại cao lớn tòa thành cửa sổ trước mặt, trông về phía xa lấy bên ngoài mấy chục dặm Trấn Viễn thành chủ phủ.

Hắn đương nhiên nhìn không thấy Thẩm Lãng, bởi vì thực sự quá xa.

Nhưng là, Tô thị tòa thành vị trí quá cao, có thể quan sát Trấn

Viễn thành hết thảy.

"Thúc phụ."

Trấn Viễn thành chủ bộ Tô Lâm tiến đến, trực tiếp quỳ rạp dưới đất.

Tô Nan nói: "Thẩm Lãng đã vào ở Trấn Viễn thành chủ phủ rồi?"

Tô Lâm nói: "Phải."

Tô Nan nói: "Trương Xung đâu?"

Tô Lâm nói: "Trương Xung đại khái ngày kia tiến vào Bạch Dạ quận!"

Tô Nan nhẹ gật đầu.

Lúc này, một cái khác lão giả đi đến.

Hắn chính là Tô Nan huynh trưởng, Tô Toàn.

"Chúa công, tất cả quân đội đều đã tập kết hoàn tất, tùy thời có thể khởi sự." Tô Toàn nói: "Gia tộc tư quân tám ngàn, Tam Nhãn Tà mã tặc sáu ngàn, Tây Vực thương nhân liên quân năm ngàn, Đại Kiếp Tự tăng binh hai ngàn, tổng cộng hai mươi mốt ngàn người."

Hai mươi mốt ngàn người.

Tô Nan nghe được cái số này, cũng không có cái gì phản ứng, bởi vì Khương quốc bên kia còn có càng nhiều quân đội.

Tô Nan hỏi: "Thiên Tây hành tỉnh trú quân đâu? Bên trong phủ đô đốc đâu?"

Tô Toàn nói: "Thiên Tây hành tỉnh bên trong đô đốc không có bất kỳ cái gì minh xác trả lời chắc chắn, một bên nói trung thành với quốc quân, một bên nói tuyệt đối sẽ không quên cùng chúa công hữu nghị."

Tô Nan khinh thường nói: "Lưỡng lự chó săn."

Tô Toàn nói: "Thiên Tây hành tỉnh kia không đến một vạn trú quân, đã sớm bị chúng ta thẩm thấu được thủng trăm ngàn lỗ, Bách hộ trở lên tất cả sĩ quan, đều thu qua tiền của chúng ta."

Tô Nan đi vào một trương đại địa đồ trước mặt.

Ánh mắt của hắn không có rơi vào Trấn Viễn thành, thậm chí không có rơi vào Bạch Dạ quận.

Mà là rơi vào sở càng hai nước biên cảnh, rơi vào Khương quốc.

Hắn hơn hai vạn đại quân, đã sớm tập kết hoàn tất, tùy thời có thể khởi sự, nháy mắt càn quét hơn phân nửa Thiên Tây hành tỉnh.

Nhưng khi nào khởi sự?

Hoàn toàn quyết định bởi tại Khương quốc, quyết định bởi tại Sở quốc.

Một khi Khương quốc nội loạn lắng lại, Sở quốc đại quân xuất động, kiềm chế lại Chủng Nghiêu mười mấy vạn tây quân.

Kia toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh không còn có người có thể ngăn cản Tô thị gia tộc.

Trong vòng một tháng, Tô Nan ắt có niềm tin cầm xuống nửa cái Thiên Tây hành tỉnh.

Đến lúc đó tô Khương hợp nhất.

Không nói một cái vương quốc, công quốc cấp bậc luôn luôn có a.

Đại Viêm đế quốc sẽ ngồi nhìn Việt Quốc phân liệt sao?

Hắn nhất định sẽ.

Ngô Việt đại chiến, sở càng tranh bá, thiên hạ các nước tranh chấp, thứ nào sự tình không có Đại Viêm đế quốc âm mưu chi thủ?

Người bá chủ này hận không thể bên người những quốc gia này đánh cho một đám bùn nhão.

Dạng này, Đại Viêm đế quốc tân chính mới có thể triệt để hoàn thành.

Trước san bằng Đại Viêm đế quốc bên trong uy tín lâu năm quý tộc, sau đó văn võ phân trị, triệt để phổ biến châu huyện chế, đem tất cả đại quyền tập trung ở đế vương một nhân thủ.

Tô Nan trước mắt khẩu vị không lớn.

Hắn chỉ cần cướp đoạt Thiên Tây hành tỉnh nam bộ sáu quận ba mươi thành, tổng cộng sáu vạn cây số vuông tả hữu.

Tăng thêm Khương quốc, liền có hai mươi vạn cây số vuông, làm một công quốc, dư xài.

Ninh Nguyên Hiến, ngươi cái này chí lớn nhưng tài mọn đồ vật.

Trương Xung là một cái quan lại có tài, Thẩm Lãng cũng coi như được gian xảo.

Nhưng là ngươi muốn dựa vào hai người kia ngăn cản ta phản loạn, ngăn cản ta cướp đoạt Thiên Tây hành tỉnh?

Thật sự là trò cười!

"Khương quốc bên kia như thế nào? Đã qua nhiều như vậy thời gian, A Lỗ Thái còn không có diệt đi mấy cái kia không nghe lời huynh đệ sao?"

Tô Toàn nói: "Nhanh, Tam muội cùng chất nữ, đã xuất phát đi Tuyết Sơn thần miếu cái Khương vương mấy cái kia vương tử đàm phán."

Tô Lâm nói: "Thúc phụ, ta đã mời Thẩm Lãng ngày mai đến ta chủ bộ phủ dự tiệc, hắn đã đáp ứng."

Tô Nan nói: "Hắn sẽ đi, hắn tự xưng là có Lý Thiên Thu bảo hộ, hoàn toàn cao chính không lo, ước gì ở trước mặt ngươi cố làm ra vẻ."

Tô Lâm nói: "Kia ngày mai cháu liền giết hắn."

Tô Nan nói: "Giết hắn, đem hắn người bên cạnh giết đến sạch sẽ, nhất là cái kia đại ngốc, trảm cho ta thành vài đoạn đưa tới."

"Vâng!"

Đối với Tô Nan mà nói, Thẩm Lãng liền như là một con ruồi, mặc dù không ảnh hưởng được đại cục, nhưng là ở bên người vang ong ong được đáng ghét, làm người buồn nôn.

"Chơi chết hắn, sau đó đem da lột, đem đầu chém xuống đưa tới." Tô Nan nói.

Tô Lâm nói: "Vâng!"

Sau đó, hắn lui ra ngoài.

Thẩm Lãng, ngươi thật đúng là gan to bằng trời, Trấn Viễn thành là ta Tô thị địa bàn, hoàn toàn là đầm rồng hang hổ, ngươi vậy mà cũng dám đến?

Ngươi cho rằng mang theo một cái đại ngốc cùng Lý Thiên Thu, liền tính mệnh không lo sao?

Quá ngây thơ.

Chúng ta đã sớm bày ra thiên la địa võng.

Như thế ngây thơ người, ngươi không chết ai chết?

Ngày mai Hồng Môn Yến, đối ngươi Thẩm Lãng sớm đã là tình thế chắc chắn phải chết.

Ngươi còn dám tới?

Cái này không sợ chết tinh thần, thật đúng là để người cảm động.

. . .

Thẩm Lãng nhập chủ Trấn Viễn thành sau cái thứ nhất ma sát tranh chấp, lập tức bạo phát.

Nữ tướng Vũ Liệt mang theo mấy cái nữ võ sĩ, tiến vào thành nội một cái hiệu buôn mua thóc gạo.

Hàm Nô mang theo mấy nữ tử, tiến vào một khách sạn mua nước.

Không ngoài dự tính, đều bị cự tuyệt.

Rất nhanh liền lên cao đến ngôn ngữ xung đột, động tác ma sát.

Thẩm Lãng làm Trấn Viễn thành chủ, tiến vào cái này hiệu buôn bên trong.

Cái này cửa hàng chưởng quỹ là Tây Vực Toa Quốc người, nhưng là gọi hàng phi thường lưu loát.

Toàn bộ trong cửa hàng, quyển dưỡng mấy chục tên vũ trang gia đinh, đem Vũ Liệt bọn người vây quanh được cực kỳ chặt chẽ.

Cái này mười mấy cái vũ trang gia đinh, có Việt Quốc người, có Khương quốc người.

Thẩm Lãng đi vào cái này cửa hàng lớn, tươi cười nói: "Chưởng quỹ, phát tài phát tài, ta chính là Trấn Viễn thành chủ, cho ngươi chúc mừng năm mới."

Bái ngươi nương, bây giờ cách ăn tết còn có hơn nửa năm đâu.

Cái kia Tây Vực thương nhân chắp tay.

"Nhà ngươi rõ ràng có lương thực, có thịt, vì sao không bán cho chúng ta a?" Thẩm Lãng nói.

Cái kia Tây Vực thương nhân nói: "Chúng ta không thu Việt Quốc kim tệ."

Cái rắm, các ngươi cái gì kim tệ đều thu.

Thẩm Lãng nói: "Kia Sở quốc kim tệ, các ngươi có thu hay không a? Chúng ta nguyện ý ra hai lần giá tiền, mua nhà ngươi gạo và mì lương thực."

Tây Vực thương nhân nói: "Tôn giá là?"

Thẩm Lãng nói: "Tại hạ Thẩm Lãng, tân nhiệm Trấn Viễn thành chủ."

Tây Vực thương nhân nói: "Nghe nói Thẩm công tử là một cái người ở rể đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Xác thực như thế."

Tây Vực thương nhân nói: "Kia phi thường thật có lỗi, người ở rể tại ta Toa Quốc chính là cực kỳ kẻ ti tiện, ngay cả nô bộc cũng không bằng, chúng ta không cùng người ở rể làm ăn."

Thẩm Lãng nói: "Ta là Trấn Viễn thành chủ, tòa thành thị này quan lớn nhất viên đâu."

Tây Vực thương nhân nói: "Ông trời của ta kia? Tại quý quốc người ở rể đều có thể làm quan sao? Tại chúng ta Toa Quốc người ở rể một khi bị bắt lại, trên mặt muốn dùng bàn ủi in lên đào nô hai chữ, sau đó đeo lên xiềng xích đi làm nô lệ, sống sờ sờ làm việc đến chết, dung mạo xinh đẹp chút đưa đi trong quân làm nô, sống sờ sờ bị hùng tráng quân hán chà đạp đến chết. Mà tại quý quốc người ở rể vậy mà có thể làm quan, thật sự là đại thiên thế giới không thiếu cái lạ."

Đón lấy, cái kia thương nhân nói: "Có ai không, tại chúng ta cửa hàng bên ngoài phủ lên một cái chiêu bài, dùng mấy loại văn tự viết rõ ràng, chó cùng người ở rể, không được đi vào."

Sau một lát.

Một cái cự đại chiêu bài treo ở cửa hàng bên ngoài.

Chó cùng người ở rể, không được đi vào.

Phảng phất là một cái tín hiệu.

Sau đó không tới thời gian một khắc bên trong.

Cơ hồ mỗi một cái hiệu buôn cùng cửa hàng bên ngoài đều treo một cái chiêu bài.

"Chó cùng người ở rể không được đi vào."

Cái kia Tây Vực chưởng quỹ khom người cười nói: "Xin lỗi, thành chủ đại nhân, đây là quốc gia chúng ta quy củ, quốc vương định, tiểu nhân cũng không tốt sửa chữa, xin ngài cái này rời đi đi."

Thẩm Lãng nói: "Không nghĩ tới a, quý quốc lại còn có bực này quy củ, thật sự là ngạc nhiên."

Tây Vực chưởng quỹ càng thêm dáng tươi cười chân thành, cái eo cong hơn.

"Thực sự là thật có lỗi, thật có lỗi."

Thẩm Lãng nói: "Nếu là quý quốc quy củ, ta dù là làm thành chủ cũng không tốt phá hư, làm quan không vì dân làm chủ, không bằng về nhà bán khoai lang. Vũ Liệt các ngươi làm ta võ sĩ, nhất định phải tại mọi thời khắc ghi nhớ điểm này, muốn tôn trọng người khác quốc gia phong tục tập quán."

"Vâng!"

Thẩm Lãng chắp tay nói: "Chưởng quỹ, vậy bản quan liền cáo từ a, phát tài phát tài! Ta cho ngài bái một cái trước kia, chúc ngài tết xuân vui vẻ, vạn sự như ý."

Tây Vực chưởng quỹ nói: "Xin (mời), xin (mời), mời!"

Sau đó, hắn khom người vô cùng cung kính đem Thẩm Lãng xin (mời) ra.

Phía sau hắn mấy chục tên võ sĩ, cũng từng bước ép sát.

Thẩm Lãng mang theo Vũ Liệt, hoàn toàn thối lui ra khỏi cái này hiệu buôn.

"Phanh phanh phanh!"

Cái này hiệu buôn đại môn đóng chặt.

Sau đó, bên trong truyền đến cái này Tây Vực chưởng quỹ thanh âm.

"Người tới, đem người này giẫm qua gạch toàn bộ móc ra, ném tới hầm cầu bên trong."

"Tay của hắn còn chạm qua cái gì? Cái bàn, cái ghế, toàn bộ chém đứt, toàn bộ thiêu hủy."

"Người ở rể không rõ, hắn đi vào chúng ta cửa hàng một khắc đồng hồ, đi tìm Đại Kiếp Tự đại sư, đến chúng ta cửa hàng cách làm, tẩy đi không rõ chi khí."

Lời này mới ra.

Vũ Liệt bọn người bỗng nhiên rút đao.

Mà cùng lúc đó!

Cả con đường bên trên.

Lập tức truyền đến vô số rút đao thanh âm, địch nhân rút đao thanh âm.

"Cưỡng! Keng! Keng!"

Dù là cách vách tường, cũng có thể cảm giác được vô số ánh mắt lạnh như băng.

Trong này mỗi một cái hiệu buôn bên trong, đều quyển dưỡng mấy chục tên võ sĩ.

Đừng nhìn chỉ là một cái hiệu buôn, bọn hắn làm sinh ý đều rất lớn.

Việt Quốc cùng Sở quốc, Tây Vực các nước buôn lậu, rất nhiều lúc những này hiệu buôn hoàn thành.

Những này Tây Vực thương nhân cùng Tô thị, hoàn toàn là lợi ích thể cộng đồng.

Đầu này trên đường, chí ít có mấy trăm tên thương hội võ sĩ.

Thẩm Lãng nhìn thấy Vũ Liệt bọn người rút đao, lập tức lạnh giọng nổi giận nói: "Các ngươi làm cái gì? Các ngươi làm cái gì?"

"Chúng ta là quan quân, ta là Trấn Viễn thành chủ phủ."

"Làm quan không vì dân làm chủ, không bằng về nhà bán khoai lang."

"Bọn này thương nhân không quản là cái kia một nước người, nhưng chỉ cần tại Trấn Viễn thành làm ăn, đó chính là chúng ta áo cơm phụ mẫu."

"Mặc kệ bọn hắn làm chính là cái gì sinh ý, cho dù là đi / tư / sinh ý, cho dù là nô lệ sinh ý. Nhưng tối thiểu cho chúng ta đóng thuế a, vậy đối với ta nhóm Việt Quốc chính là có cống hiến to lớn."

"Đối mặt bọn này áo cơm phụ mẫu, các ngươi cũng dám rút đao khiêu chiến?"

"Còn thể thống gì? Còn thể thống gì?"

"Đưa đao cho ta thu lại."

Lập tức Vũ Liệt bọn người, đem đao cắm về vào vỏ.

Thẩm Lãng thái độ này, lập tức để hai bên đường phố tất cả Tây Vực thương nhân đều thở dài một hơi.

Sau đó nội tâm tràn đầy vô hạn xem thường.

Cái này Việt Quốc tiểu bạch kiểm thật sự là một cái ổ vô dụng.

Khó trách là một cái người ở rể, một điểm xương cứng đều không có.

Cứ như vậy bị chúng ta dọa sợ.

Việt Quốc quân vương vậy mà phái một phế vật như vậy đến Trấn Viễn thành, thật sự là mắt bị mù a.

Nhìn thấy Thẩm Lãng như vậy thái độ.

Bọn này Tây Vực thương nhân trong lòng lập tức an ổn, không có sợ hãi.

Vòng eo tám thước nữ tráng sĩ Hàm Nô mang theo mấy cái võ sĩ, cõng thùng nước đi một cái khách sạn mua nước.

Đã kêu giá đến nửa cái kim tệ một thùng nước.

Nhưng cái kia Tây Vực chưởng quỹ vẫn như cũ lắc đầu, thái độ đồng dạng vô cùng cung kính, lưng khom được càng ngày càng lợi hại.

Nhưng chính là không nguyện ý bán một thùng nước.

Bất quá nghe được Thẩm Lãng ở bên ngoài sau.

Một cái Tây Vực võ sĩ cười lạnh nói: "Việt cẩu, các ngươi nghe kỹ cho ta, nước của chúng ta chính là cho chó ăn, cho heo ăn, cũng tuyệt đối sẽ không bán cho các ngươi một giọt, liền cho ta tươi sống chết khát đi."

Hàm Nô nói: "Nhưng các ngươi đứng mảnh đất này, là Việt Quốc."

Cái kia Tây Vực võ sĩ cười lạnh nói: "Ai nói? Bản này thổ địa rõ ràng là Tô thị, là tương lai Tô quốc. Mà chúng ta Tây Vực người tại Tô quốc, chính là người cao đẳng."

"Các ngươi muốn mua nước đúng không? Bằng không ta trực tiếp cho các ngươi uống, vẫn là nóng."

Sau đó tên này Tây Vực võ sĩ giải khai dây lưng quần, móc ra tiểu tử bắt đầu nhường.

Chung quanh mười mấy tên Tây Vực võ sĩ cũng nhao nhao móc ra tiểu tử nhường.

"Mập muội muội, mập tỷ tỷ, mau tới uống a, vẫn là nóng."

"Bên ngoài cái kia tiểu bạch kiểm thành chủ khát không khát a, để hắn cũng tiến vào uống trọn vẹn a, ta cái này ngâm chỉ lấy nửa cái kim tệ, nếu như không uống cần phải lên giá a."

Hàm Nô lập tức muốn chọc giận nổ.

Nhưng là Thẩm Lãng đã phân phó, không quản nhận dạng này nhục nhã, đều không cần động thủ.

Thế là, nàng thở phì phò vọt ra.

Bên trong mười mấy tên Tây Vực chư quốc võ sĩ thấy, lập tức cười ha ha.

Ngược lại đuổi theo.

Vọt thẳng đến ngoài cửa, đối bên ngoài đường đi đi tiểu.

Lập tức tao khí trùng trời.

"Thành chủ đại nhân, ngài không phải muốn mua nước sao? Ta cái này ngâm nước nóng vừa vặn, ngài phái người tới đón a!"

"Bằng không ngài trực tiếp uống cũng được a."

Mười cái Tây Vực võ sĩ một bên đi tiểu, một bên cười to.

"Ha ha ha ha!"

Cả con đường bên trong, mấy trăm tên Tây Vực võ sĩ trốn ở bên trong cửa hàng, cũng đi theo cười to.

Tại cái này ngâm nước tiểu bên trong, Thẩm Lãng cái này tân nhiệm thành chủ uy nghiêm nháy mắt bị vọt tới hầm cầu bên trong đi, bị dẫm lên đế giày bên trong đi.

Thẩm Lãng chắp tay nói: "Chư vị dũng sĩ quả nhiên hùng tráng vô cùng, hạ quan bội phục, bội phục."

Tây Vực võ sĩ đạo: "So với các ngươi những này Việt cẩu hùng tráng nhiều, đây là trời sinh. Các ngươi Việt Quốc nữ nhân chính là yêu thích chúng ta hùng tráng, các ngươi không thỏa mãn được bọn hắn, nữ nhân của các ngươi đều giao cho chúng ta đến ngủ đi."

"Thành chủ đại nhân, ngài có phải không có thể thỏa mãn ngài thê tử a, không bằng cũng cho chúng ta hỗ trợ được không?"

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Sau đó, toàn bộ trên đường phố mấy chục nhà hiệu buôn cửa mở ra.

Mấy trăm Tây Vực võ sĩ móc ra tiểu tử, đối đường đi nhường.

"Thành chủ đại nhân mua nước, mọi người nhường a."

"Vẫn là nóng hổi, thành chủ đại nhân mau tới mua nước a."

"Mọi người mau tới uống a!"

Một màn này, thật đúng là hùng vĩ.

Thẩm Lãng cười nói: "Không nghĩ tới bản quan trì hạ, lại còn có như thế phóng khoáng hùng tráng hạng người, tốt, tốt, tốt!"

"Chư vị mãnh sĩ nước tiểu tốt, bản quan trở về phủ."

"Đi!"

Thẩm Lãng hạ lệnh về thành chủ phủ.

Mấy trăm tên Tây Vực võ sĩ cất tiếng cười to.

"Thành chủ đại nhân chớ đi a, tranh thủ thời gian đến uống nước a."

"Thành chủ đại nhân ngài thê tử đã tới sao? Không bằng để nàng cũng tới tham quan tham quan, dạng này nàng liền biết, chỉ có chúng ta Tây Vực mới có chân nam nhân."

"Thành chủ đại nhân, ngài như thế xinh đẹp, mặc vào nữ tử quần áo chỉ sợ càng đẹp."

Thẩm Lãng mới vừa tiến vào trong phủ thành chủ.

Sau đó móc ra một trương vặn vẹo mặt nạ đeo lên.

Đón lấy, phía sau hắn hai trăm danh nữ tráng sĩ cũng móc ra mặt nạ đeo lên.

Phía sau hắn mấy chục tên Kim thị gia tộc võ sĩ cũng đeo lên mặt nạ.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn!

Thẩm Lãng suất lĩnh lấy hơn hai trăm người bỗng nhiên vọt ra, rống to: "Ta chính là đạo tặc Khổ Đầu Hoan, hôm nay đi vào Trấn Viễn thành thay trời hành đạo."

"Các ngươi những này Tây Vực mãnh sĩ, quả nhiên hùng tráng a. Toàn bộ cho ta thiến!"

"Tùy chỗ tiểu tiện, còn thể thống gì? Toàn bộ cho ta ném tới hầm cầu bên trong chết chìm!"

"Các ngươi những này hiệu buôn chưởng quỹ, từng bước từng bước óc đầy bụng phệ, nhất định là vì giàu bất nhân, không biết ép bao nhiêu mồ hôi nước mắt nhân dân."

"Ta Khổ Đầu Hoan thống hận nhất chính là các ngươi những này làm giàu bất nhân hạng người."

"Đem tất cả cửa hàng toàn bộ đốt, đem bên trong tất cả vàng bạc toàn bộ cướp sạch, phân cho toàn thành bách tính. Đem tất cả cửa hàng chưởng quỹ, toàn bộ lột da đốt đèn trời!"

"Giết!"

"Ta Khổ Đầu Hoan, thay trời hành đạo."

"Giết, giết, giết!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Hơn hai trăm tên hùng tráng nữ võ sĩ, hướng phía đầy đường cửa hàng, điên cuồng xông tới giết.

Đại khai sát giới, máu chảy thành sông!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 249: Lãng Gia Lớn Tàn Sát!

Bên ngoài những cửa hàng này Tây Vực võ sĩ lập tức sợ ngây người.

Mụ nội nó, ngươi cái này quá phận a.

Tốt xấu cũng chờ đến sau khi trời tối, ngươi lại đeo lên mặt nạ ra giả mạo Khổ Đầu Hoan.

Cái này giữa ban ngày ngươi tiến vào phủ thành chủ mang theo một cái mặt nạ liền lao ra ngoài, có chút quá không tôn trọng người.

Quả thực vũ nhục trí thông minh của ta nha.

Ta cái này đi tiểu cũng còn không có vung xong đâu.

Những này Tây Vực võ sĩ đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó giận dữ, cuối cùng vui mừng.

Chỉ bằng ngươi cái này hơn hai trăm người?

Hơn nữa còn đều là nữ nhân? Muốn đánh thắng chúng ta?

Mơ mộng hão huyền đi.

Ngươi cho rằng mang theo một cái Khổ Đầu Hoan mặt nạ, ngươi liền thật có Khổ Đầu Hoan lợi hại như vậy?

Quả nhiên là người ở rể tiểu bạch kiểm a, bên người ngay cả bình thường quân đội đều không có, cứ như vậy một đám thô to tráng phụ, có thể đỉnh cái rắm dùng.

Bọn này Tây Vực võ sĩ không quản có hay không tiểu xong, đều trước thu hồi gia hỏa, cột chắc dây lưng quần, sau đó quơ lấy loan đao.

"Giết!"

Mấy trăm Tây Vực võ sĩ, phản sát tới.

Bọn này Tây Vực võ sĩ, đều là kẻ liều mạng, cái nào trên thân không có cõng án mạng?

Sở dĩ đến Trấn Viễn thành là bởi vì nơi này tiền dễ kiếm.

Bọn hắn nhân số là Thẩm Lãng gấp mấy lần, mà lại đối mặt vẫn là nữ nhân, đương nhiên không có nửa phần e ngại.

"Giết!"

Nữ tướng Vũ Liệt, suất lĩnh hơn hai trăm tên tráng kiện nữ võ sĩ xông tới giết.

Nháy mắt!

Hai chi đội ngũ cực nhanh tới gần.

"Bắn nỏ!"

Vũ Liệt ra lệnh một tiếng.

Lập tức hơn hai trăm tên tráng kiện nữ võ sĩ giơ tay lên nỏ.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mũi tên cuồng xạ.

Nháy mắt bắn chết một mảnh.

Tây Vực võ sĩ kinh hãi.

Đây, đây là cái gì nỏ?

Hình thể nhỏ như vậy, vậy mà như thế mạnh mẽ?

Bây giờ Kim thị gia tộc đã được đến Kim Sơn đảo, lợi dụng Thẩm Lãng luyện thép kỹ thuật, có thể rèn đúc ra thấp than thép, cũng có thể rèn đúc ra cao than thép.

Có chất lượng tốt vật liệu thép về sau, cường lực tiểu nỗ liền có thể chế tạo ra.

Dùng tới tốt dây cung, thượng hạng thép, chế thành tiểu nỗ, vẻn vẹn chỉ có nửa thước rộng, nhưng là cự ly ngắn uy lực to lớn.

Mà lại mỗi một mũi tên đầu đều là cao than thép, độ cứng cực mạnh, đừng bảo là phổ thông giáp da, cự ly ngắn hạ liền xem như thiết giáp cũng có thể trực tiếp bắn thủng.

Bắn xong một đợt tiễn sau.

Không kịp kéo dây cung, bởi vì loại này nỏ cường độ quá cao, cần dùng công cụ mới có thể kéo lên.

Trực tiếp quơ lấy cái thứ hai dự bị nỏ, lại cuồng xạ một đợt.

"Phốc phốc phốc phốc. . ."

Nháy mắt, lại thu hoạch một đợt sinh mệnh.

Sau đó, hai chi đội ngũ mới điên cuồng xung phong cùng một chỗ.

Tây Vực võ sĩ đại hỉ.

Bắn chết bắn bị thương hơn một trăm người về sau, rốt cục có thể xông vào cùng một chỗ chém giết.

Ta cũng không tin, các ngươi những nữ nhân này là lão tử đối thủ?

Đừng nói đao, lão tử chim đều có thể đâm chết ngươi.

Nếu không phải các ngươi quá xấu, lão tử đều đã mở chọc lấy.

Kết quả!

Chân chính đánh nhau sau.

Những này Tây Vực võ sĩ tuyệt vọng.

Không sai, bọn hắn võ nghệ xác thực rất lợi hại, trong tay loan đao đều là đùa bỡn ra hoa tới.

Nhưng. . . Bọn hắn không phải quân đội.

Chỉ là tự do tản mạn Tây Vực võ sĩ mà thôi.

Mà bọn hắn đối mặt chính là một chi quân đội.

Hơn nữa còn là một chi toàn thân mặc cương giáp quân đội.

Vì mặc cương giáp, những này nữ tráng sĩ thậm chí đều không có cưỡi ngựa.

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

Cái này hơn hai trăm danh nữ tráng sĩ, tại sửa sang lại mệnh lệnh dưới, trong tay lớn trường đao bỗng nhiên chém xuống.

Động tác chỉnh tề như một.

Lập tức, nhất đao lưỡng đoạn.

Máu tươi bắn mạnh.

Không có dư thừa chiêu thức, cứ như vậy một tay giơ tấm thuẫn, một tay giơ lên đại đao, chỉnh tề chặt xuống dưới.

Lưỡi đao như rừng.

Chỉ một lát sau sau.

Bọn này Tây Vực võ sĩ đều có chút tuyệt vọng.

Bọn hắn dù sao cũng là tại hiệu buôn bên trong làm bảo tiêu, không tính là tinh nhuệ võ sĩ.

Đơn đả độc đấu còn ngừng lợi hại, tập thể tác chiến liền một đống phân.

Bọn hắn động tác rất nhanh, cơ hồ mỗi một đao đều có thể ngăn trở.

Nhưng là ngăn trở có cái rắm dùng.

Bọn này nữ tráng sĩ khí lực quá lớn.

Một phần là đấu nô xuất thân, một phần là đô vật xuất thân, bình quân thân cao một mét tám, bình quân thể trọng 180 trở lên.

Các nàng chẳng những khí lực lớn, mà lại đao cũng toàn bộ đổi Kim thị gia tộc cung cấp tinh nhuệ cương đao, mỗi một chi nặng ba mươi, bốn mươi cân.

Cái này một chém xuống tới.

Tây Vực võ sĩ thật mỏng cương đao trực tiếp đứt gãy, sau đó cả người chém thành hai nửa.

Lực lượng nghiền ép, kỷ luật nghiền ép, trang bị nghiền ép, hình thể nghiền ép.

Những này Tây Vực võ sĩ vốn cho là mình gấp hai ba lần nhân số, dễ như trở bàn tay liền có thể diệt đi bọn này tráng kiện nữ nhân.

Thậm chí còn có thể thoải mái một chút.

Nhưng không nghĩ tới, hoàn toàn là thiên về một bên đồ sát.

Ngắn ngủi thời gian qua một lát, liền bị chém giết một phần ba.

Ngay sau đó, kịch liệt tiếng vó ngựa vang lên.

Thẩm Lãng dưới trướng mấy chục tên võ sĩ, võ trang đầy đủ, cưỡi chiến mã chép đến đường lui, đem cái này mấy trăm tên Tây Vực võ sĩ ngăn ở ở giữa.

Tiền hậu giáp kích!

Lập tức, mấy trăm tên Tây Vực võ sĩ càng thêm tổn thất nặng nề.

Ngay sau đó, Thẩm Lãng hô lớn: "Quỳ xuống đầu hàng, giao nộp đao không giết!"

Vũ Liệt không khỏi kinh ngạc.

Sau đó, đông đảo nữ tráng sĩ cũng rống to: "Quỳ xuống đầu hàng, giao nộp đao không giết."

"Không thể đầu hàng, không thể đầu hàng!"

Hiệu buôn bên trong Tây Vực chưởng quỹ rống to.

Nhưng mạng là của mình.

Cái thứ nhất Tây Vực võ sĩ quỳ xuống, cái thứ hai, cái thứ ba. . .

Sau đó, một đợt lại một đợt Tây Vực võ sĩ quỳ xuống tìm tới hàng, đem đao đặt ở bên cạnh.

Thẩm Lãng nói: "Tất cả tù binh, các ngươi đem đai lưng giật xuống đến, để dưới đất!"

Tây Vực võ sĩ kinh ngạc, đây là muốn làm cái gì?

Nhưng bây giờ đều đã quỳ xuống tới, mà lại đao đều ném ở bên cạnh, hoàn toàn không có khả năng phản kháng.

Thế là, bọn hắn nhao nhao đón lấy thắt lưng của mình, ném xuống đất.

Thẩm Lãng vung tay lên nói: "Đi, đem bọn hắn toàn bộ trói lại."

Mấy chục danh thủ chân nhanh chóng nữ đấu nô tiến lên, dùng đai lưng đem những này Tây Vực võ sĩ trói chặt.

Thẩm Lãng nói: "Tất cả tù binh, toàn bộ đứng lên!"

Lập tức, mấy trăm tên bị trói Tây Vực võ sĩ đứng thẳng đứng dậy.

Không có dây lưng quần bọn hắn, quần trực tiếp rơi xuống đất, phần eo phía dưới toàn bộ trần trùng trục.

Thẩm Lãng nói: "Chư vị tỷ tỷ, riêng phần mình phân phối."

Hơn hai trăm danh nữ tráng sĩ xông đi lên.

Một cái phụ trách hai tên Tây Vực võ sĩ.

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Toàn bộ cắt xén!"

Lời này mới ra.

Bọn này Tây Vực võ sĩ lập tức cơ hồ sợ tè ra quần.

Không phải nói đầu hàng không giết sao?

Cái này nếu như bị thiến, cũng không phải sống không bằng chết?

Bọn hắn điên cuồng liền muốn chạy trốn.

Nhưng là, tay chân đều bị trói lên, chạy đi đâu được rơi?

"Xoát!"

"Xoát!"

"Xoát!"

Bọn này nữ tráng sĩ giơ tay chém xuống.

Lập tức!

Mấy trăm tên Tây Vực võ sĩ toàn bộ bị thiến.

Màn này quả thực làm cho người ta không cách nào nhìn thẳng.

Toàn trường quỷ khóc sói gào.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Gào cái gì gào? Các ngươi trên đường tùy ý đại tiểu tiện còn lý luận? Ta đây chỉ là tịch thu công cụ gây án mà thôi!"

"A. . . A. . . A. . ."

Bọn này Tây Vực võ sĩ thảm liệt khóc thét , bất kỳ cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung bọn hắn lúc này hối hận.

Không nghĩ tới tên tiểu bạch kiểm này thành chủ ác độc như vậy a, nếu là biết, làm sao có thể ở ngay trước mặt hắn đại tiểu tiện?

Thẩm Lãng thu hồi nụ cười trên mặt.

"Các ngươi đều là cặn bã, không quản ở chỗ nào, cái nào quốc gia, đều là cặn bã."

"Các ngươi chiếm có một ít võ công liền giết người phóng hỏa, mỗi người đều ham ăn biếng làm, cùng hung cực ác."

"Các ngươi vì sao đến Trấn Viễn thành? Cũng là bởi vì nơi này tiền dễ kiếm, cũng là bởi vì người nơi này dễ khi dễ."

"Tô Nan lão tặc đã sớm có lòng phản nghịch, trăm phương ngàn kế bồi dưỡng các ngươi Tây Vực người, tạo thành tộc đàn cắt đứt."

"Chính là bởi vì hắn ác độc dụng tâm, các ngươi bọn này Tây Vực rác rưởi võ sĩ, mới có thể cưỡi tại ta Việt Quốc bách tính trên đầu làm mưa làm gió, còn tự khoe là người cao đẳng?"

Sau đó, sắc mặt hắn phát lạnh, trực tiếp hạ lệnh: "Đem những này Tây Vực cặn bã, toàn bộ ném tới trong hầm phân chết chìm!"

Lời này mới ra, Tây Vực võ sĩ không khỏi hồn phi phách tán.

Không phải đã thiến sao?

Làm sao còn muốn giết a?

Không phải nói đầu hàng không giết sao?

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Ta chính là đạo tặc Khổ Đầu Hoan, đối các ngươi mấy tên cặn bã này, cũng liền không cần nói cái gì đạo nghĩa giang hồ, đã nói cũng hết thảy có thể coi như đánh rắm."

Sau đó, bọn này nữ tráng sĩ như là diều hâu bắt gà con, một người dẫn theo hai cái Tây Vực võ sĩ, xông vào chung quanh cửa hàng.

"Nhà các ngươi hầm cầu ở đâu?"

Sau một lát!

Bọn này Tây Vực võ sĩ, nhất khuất nhục chết đi!

… …

Nửa khắc đồng hồ sau!

Mấy chục tên hiệu buôn Tây Vực chưởng quỹ, toàn bộ quỳ trước mặt Thẩm Lãng.

Đại bộ phận óc đầy bụng phệ, một số nhỏ gầy gò cũng độ cao mũi chua ngoa.

Có thể tại Trấn Viễn thành đặt chân Tây Vực thương nhân, toàn bộ đều là lưng tựa Tô thị, làm đều là buôn lậu sinh ý, Ngô sở hai nước buôn lậu, Tây Vực cùng Sở quốc ở giữa buôn lậu.

Mà lại không phải tơ lụa, không phải hương liệu, bởi vì đây đều là hợp pháp mậu dịch.

Buôn lậu đầu to theo thứ tự là sắt, lương thực, nô lệ.

Thiên Tây hành tỉnh diện tích xem như rộng lớn, nhưng nhân khẩu so với Thiên Bắc hành tỉnh, Thiên Nam hành tỉnh lại muốn thưa thớt rất nhiều.

Trừ môi trường tự nhiên tương đối ác liệt bên ngoài, còn có hung hăng ngang ngược nô lệ mậu dịch.

Người phương Đông nô lệ tại cường quốc, tại Tây Vực chư quốc đều rất được hoan nghênh.

Đương nhiên, Tây Vực mỹ nhân nô lệ tại phương đông cũng tương đối được hoan nghênh. Chỉ bất quá Việt Quốc lịch đại quốc quân đánh phi thường lợi hại, vì lẽ đó Việt Quốc trong thành thị rất ít gặp đến có Tây Vực nữ nô.

Có thể nói, chí ít trước mặt những này Tây Vực thương nhân, không có một cái là vô tội.

Thẩm Lãng đi vào vừa rồi cái kia Tây Vực thương nhân trước mặt, ngồi xổm xuống nói: "Xin hỏi quý quốc thật sự có người ở rể cùng chó không thể tiến vào truyền thống sao?"

Cái kia Tây Vực thương nhân lắc đầu.

Thẩm Lãng nói: "Xin hỏi quý quốc người ở rể, thật muốn ở trên mặt khắc chữ, sau đó đưa đi trong quân làm nô lệ bị chà đạp đến chết sao?"

Tây Vực thương nhân lại dùng sức lắc đầu.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ý của ngươi là gạt ta rồi."

Cái kia Tây Vực thương nhân không biết là nên gật đầu, hay là nên lắc đầu.

"Ta là chúng ta nước Vương Khâm định đến Trấn Viễn thành thương nhân, ngươi. . . Ngươi không thể đụng đến ta!" Cái này Tây Vực thương nhân run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta là đạo tặc Khổ Đầu Hoan, quản các ngươi cái quỷ gì quốc vương?"

Tê liệt, vừa rồi ngươi còn luôn mồm người ở rể.

Thẩm Lãng nói: "Toàn bộ giết!"

Ra lệnh một tiếng.

Giơ tay chém xuống.

Mấy chục tên Tây Vực thương nhân, bị giết đến sạch sẽ.

Chỉ còn lại cái kia nói chó cùng người ở rể không được đi vào thương nhân.

Hắn lập tức toàn thân đều đang run sợ.

Trước mắt tên tiểu bạch kiểm này thành chủ là tên điên sao?

Đây chính là tại Trấn Viễn thành, đây chính là tại Tô thị địa bàn, khoảng cách Trấn Viễn hầu tước phủ chỉ có chỉ là mấy chục dặm mà thôi.

Hắn là điên rồi sao?

Thẩm Lãng nhìn qua hắn nói: "Về phần ngươi, ta nói qua muốn đem ngươi đốt đèn trời, ngươi biết đốt đèn trời sao?"

Cái này Tây Vực thương nhân toàn thân run rẩy, cơ hồ cứt đái cùng ra.

Hắn đương nhiên biết một chút thiên đăng.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Truyền lệnh xuống, để Trấn Viễn thành tất cả bách tính, đến đây xem hình!"

...

Một lát sau!

Thẩm Lãng kỵ binh bắt đầu ở Trấn Viễn thành phố lớn ngõ nhỏ bên trên rong ruổi mà qua, lớn tiếng la lên.

"Trấn Viễn thành đám già trẻ, Việt Quốc dân chúng."

"Cưỡi tại các ngươi trên đầu Tây Vực thương nhân, toàn bộ bị giết."

"Tai họa các ngươi Tây Vực võ sĩ, toàn bộ chết sạch."

"Chỉ còn lại cái cuối cùng Tây Vực đại thương nhân, lập tức liền bị đốt đèn trời a."

"Phủ thành chủ cửa chính, đem Tây Vực thương nhân đốt đèn trời, đại gia hỏa đều đi xem a!"

. . .

Một canh giờ sau!

Trấn Viễn thành trong phủ thành chủ, vọt tới mấy ngàn tên bách tính.

Trấn Viễn thành rất lớn, so Huyền Vũ thành lớn, thành nội khoảng chừng mấy vạn bách tính.

Lúc này, chỉ một phần mười!

Tây Vực thương nhân là Tô thị chó săn, tích uy quá nặng đi.

Coi như Thẩm Lãng đem Tây Vực thương nhân, Tây Vực võ sĩ đều giết sạch, bọn hắn còn không dám lộ diện.

Bình thường bị ức hiếp được lợi hại như thế, hiện tại ức hiếp bọn hắn người đều chết sạch, còn không dám ra.

Đốt đèn trời dạng này trò hay, người bình thường ai nguyện ý bỏ lỡ?

Bọn hắn cũng không dám đến xem.

Bởi vì sợ bị Tô thị sau đó thanh toán.

Nhưng cho dù có mấy ngàn người đến quan sát, Thẩm Lãng cũng đã thỏa mãn.

"Điểm!"

Ra lệnh một tiếng!

Tây Vực thương nhân bị điểm thiên đăng.

Hóa thành lửa nóng hừng hực.

"Tốt!"

Cái thứ nhất vây xem dân chúng hô to.

Cái thứ hai hô to.

Sau đó một đám người đi theo hô to.

Quần tình xúc động phẫn nộ.

Thẩm Lãng mượn cơ hội tiến lên, rống to: "Trấn Viễn thành vốn là ta Việt Quốc thành thị, dựa vào cái gì những này Tây Vực người liền có thể cưỡi tại trên đầu của các ngươi làm mưa làm gió? Dựa vào cái gì bọn hắn trở thành người cao đẳng, mà các ngươi lại bị đau khổ nô dịch?"

"Bọn này thương nhân, hàng năm theo trong các ngươi bắt đi bao nhiêu nô lệ?"

"Bọn này Tây Vực thương nhân, hàng năm vay nặng lãi để các ngươi bán nhi bán nữ, cỡ nào thê thảm?"

"Nhà của bọn hắn, có cái này núi vàng Ngân Hải!"

"Ta là Trấn Viễn thành chủ Thẩm Lãng, ta hạ lệnh từ hôm nay trở đi, tất cả Tây Vực thương nhân nhà bạc đều là các ngươi, đều là Việt Quốc bách tính."

"Xông vào Tây Vực thương nhân trong nhà, cướp đi tất cả vàng bạc, cướp đi tất cả tài vật, cầm lại thuộc về đồ đạc của các ngươi."

"Nếu là không yên lòng, sợ hãi bị nhận ra, mặt của các ngươi có thể bịt kín miếng vải đen, đi theo ta cùng đi, đoạt bạc, đoạt vàng!"

Sau đó, toàn trường triệt để oanh động.

Thẩm Lãng hơn hai trăm danh nữ tráng sĩ mang theo mấy ngàn tên Trấn Viễn thành bách tính, xông vào cái này đến cái khác Tây Vực cửa hàng bên trong, xông vào nhà của bọn hắn.

Bọn này Tô thị gia tộc chó săn thương nhân, trong nhà tất cả vàng bạc, bị cướp cướp trống không.

Toàn bộ Trấn Viễn thành.

Trong thời gian ngắn nhất, triệt để sôi trào.

Thẩm Lãng sau lưng đội ngũ ngay từ đầu chỉ có mấy ngàn người, về sau vượt qua hơn vạn người!

Trấn Viễn thành vô số dân chúng, vô số dân chúng cầm lấy miếng vải đen che mặt, cùng sau lưng Thẩm Lãng, xông vào Tây Vực thương nhân hiệu buôn trong cửa hàng, điên cuồng cướp bóc.

Cái gì là thiên đạo?

Tổn hại có thừa mà bổ không đủ!

Đây thật ra là không công bằng.

Nhưng Thẩm Lãng chỉ có chỉ là vài trăm người mà thôi, muốn trong khoảng thời gian ngắn triệt để đảo loạn toàn bộ Bạch Dạ quận?

Làm sao bây giờ?

Đương nhiên chỉ có dùng mãnh liệt nhất chiêu thuật!

Huống hồ, những này Tây Vực thương nhân toàn bộ là làm phi pháp mậu dịch mà làm giàu.

Bọn hắn mỗi một nhà đều lưng tựa Tô thị, mỗi một nhà đều lây dính Việt Quốc vạn dân huyết lệ.

Cùng sau lưng Thẩm Lãng người càng đến càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng, giống như thủy triều, bao phủ hoàn toàn toàn bộ Trấn Viễn thành.

Cơ hồ thế không thể đỡ.

Trong chốc lát, Trấn Viễn thành phảng phất thiên biến!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 250: Thiên Biến!

. . .

Trời tối thời gian!

Tô Nan cháu Tô Lâm trở về Trấn Viễn thành.

Lập tức hoàn toàn sợ ngây người!

Ta. . . Móa!

Ta lúc này mới rời đi bao lâu a, ta liền đi một chuyến Trấn Viễn hầu tước phủ, lúc này mới mấy canh giờ công phu.

Trấn Viễn thành liền biến thiên rồi?

Mười mấy cái Tây Vực thương nhân, mấy trăm Tây Vực võ sĩ, lại bị giết đến sạch sẽ.

Tất cả Tây Vực hiệu buôn, toàn bộ bị cướp sạch trống không.

Tổn thất bao nhiêu tiền?

Có trời mới biết!

Thẩm Lãng cái tai hoạ này, cái này thiên đại tai họa.

Lúc này mới vẻn vẹn một ngày thời gian, liền khuấy động như thế lớn phong trào?

Tô Lâm da đầu từng đợt run lên.

Hắn có phiền toái, hắn có đại phiền toái.

"Các ngươi vì sao không ngăn cản hắn?" Tô Lâm hét lớn: "Ba người các ngươi chủ bộ, ba cái Thiên hộ, trong tay có ba ngàn binh mã, vì sao không ngăn cản hắn?"

"Đại nhân, ngài không tại, không ai làm chủ!"

Đúng vậy a?

Tô Lâm là Trấn Viễn thành thổ hoàng đế, bình thường nắm hết quyền hành đã quen, hắn không có ở đây thời điểm ai dám điều binh?

Không muốn sống nữa sao?

"Triệt để phong bế Trấn Viễn thành cửa, không cho phép bất luận kẻ nào ra vào!" Tô Lâm quát lớn: "Ba ngàn binh sĩ, võ trang đầy đủ, tùy thời chuẩn bị chiến đấu!"

"Vâng!"

Tô Lâm biết, ngày mai hắn nhất định phải giết chết Thẩm Lãng, nếu không thúc phụ là tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn!

"Đại nhân, Thẩm Lãng bên người chỉ có chỉ là hơn hai trăm người mà thôi, chúng ta có hơn ba ngàn người, muốn tiêu diệt bọn hắn dễ như trở bàn tay." Một Thiên hộ nói: "Hắn không phải luôn mồm Khổ Đầu Hoan thay trời hành đạo sao? Vậy chúng ta ba ngàn đại quân liền vây quanh phủ thành chủ, bắt Khổ Đầu Hoan."

Một chủ bộ nói: "Mấu chốt là những này dân đen, đi theo Thẩm Lãng khắp nơi cướp bóc, bây giờ đã có hơn vạn người nhiều. Mặc dù đều là phổ thông bách tính, nhưng cũng là dân chúng, người đông thế mạnh."

Tô Lâm nói: "Một chút dân đen mà thôi, bị Thẩm Lãng vàng bạc làm hoa mắt, tạm thời che đậy tâm trí, cảm thấy mình nháy mắt dũng cảm. Nhưng mà đám ô hợp, mãi mãi cũng không thể trông cậy vào. Thẩm Lãng nếu là muốn dựa vào cái này hơn một vạn dân đen lật bàn, quả thực chính là nằm mơ."

"Mệnh lệnh hạ xuống, từ giờ trở đi, Trấn Viễn thành tiến hành cấm đi lại ban đêm, ban ngày cấm , bất kỳ người nào các loại, không được đi ra ngoài nửa bước, trừ binh lính tuần tra bên ngoài, Trấn Viễn thành trên đường phố nhìn thấy bất luận kẻ nào các loại, toàn bộ giết chết bất luận tội."

"Vâng!"

Một lát sau!

Một đội lại một đội kỵ binh, tại Trấn Viễn thành phố lớn ngõ nhỏ rống to.

"Cấm đi lại ban đêm bắt đầu!"

"Ban ngày cấm bắt đầu!"

"Tất cả mọi người, lập tức trở về nhà, không được tại bên ngoài dừng lại!"

"Gõ cái chiêng năm mươi cái về sau, mặt đường phía trên bất luận cái gì người không có phận sự, giết chết bất luận tội!"

"Giết chết bất luận tội!"

Tô thị trên trăm tên kỵ binh, tại phố lớn ngõ nhỏ la lên.

. . .

Thẩm Lãng sau khi nghe, không khỏi kinh ngạc.

Thật sự là mở rộng tầm mắt, cấm đi lại ban đêm không kỳ quái, bây giờ lại ngay cả ban ngày cấm đều có.

Mà lúc này đây, Thẩm Lãng làm Trấn Viễn thành chủ ngay tại cho hơn vạn dân chúng phát biểu (tẩy não) đâu.

Vừa mới đạt được vàng bạc kích thích về sau, vừa mới cướp bóc tất cả Tây Vực thương nhân cửa hàng về sau, cái này hơn vạn dân chúng phảng phất điên cuồng.

Thẩm Lãng phát biểu, hoàn toàn đạt được đinh tai nhức óc tác dụng.

Hắn kêu mỗi một câu nói, đều sẽ dẫn tới rung trời reo hò.

Hơn vạn người cùng kêu lên hô to.

"Thành chủ uy vũ!"

"Quốc quân vạn tuế, Việt Quốc vạn tuế!"

Thẩm Lãng rống to: "Từ nay về sau, không có người có thể cưỡi tại các ngươi trên đầu làm mưa làm gió. Các ngươi chính là Trấn Viễn thành chủ nhân, nơi này là Việt Quốc thổ địa, làm Việt Quốc con dân, ta kiêu ngạo!"

Hơn vạn Trấn Viễn thành dân chúng hét lớn: "Ta kiêu ngạo!"

"Từ nay về sau, bổn thành chủ chính là các ngươi chỗ dựa!"

"Toàn bộ Trấn Viễn thành bách tính, sẽ không còn mua mà bán nữ, sẽ không còn bị chộp tới làm nô lệ."

"Bản quan một câu định càn khôn! Từ nay về sau, các ngươi chính là con dân của ta, ta muốn bảo vệ các ngươi mỗi người!"

Hơn vạn dân chúng hô to: "Thành chủ uy vũ, thành chủ uy vũ!"

Mà lúc này đây, một trận kịch liệt tiếng vó ngựa vang lên.

Mấy trăm tên kỵ binh nhanh chóng mà tới, theo trái, phải, sau ba phương hướng, đem cái này hơn vạn dân chúng ngăn chặn.

Hơn hai ngàn tên bộ binh, chỉnh tề, uy hiếp mà lên.

Tô Lâm thản nhiên nói: "Tụ chúng mưu phản sao?"

Nháy mắt!

Toàn trường bầu không khí, phảng phất sôi trào đỏ bừng nước thép bên trong tưới vào nước lạnh, trực tiếp lạnh.

Tô Lâm cưỡi tại ngựa cao to nói: "Đừng tưởng rằng che lại mặt, bản quan liền không biết các ngươi, một người tạo phản, cả nhà liên đới."

"Lập tức liền muốn cấm đi lại ban đêm."

"Tiếng chiêng còn có ba mươi vang."

"Bản quan đếm tới năm cái đếm, nếu các ngươi còn không rời đi, toàn bộ dựa theo mưu phản luận xử, giết chết bất luận tội!"

"Năm!"

"Bốn!"

"Ba!"

Thẩm Lãng không có lên tiếng, nữ tướng Vũ Liệt nhịn không được, rống to: "Chư vị Trấn Viễn thành con dân, chư vị dân chúng, hắn đây là loạn mệnh, nơi này mới là Trấn Viễn thành chủ phủ, bên cạnh ta mới là Trấn Viễn thành chủ! Cái gì cấm đi lại ban đêm? Cái gì ban ngày cấm? Muốn thành chủ hạ lệnh, mới có thể chắc chắn!"

Nữ tướng Hàm Nô nói: "Chư vị hương thân phụ lão? Những năm này các ngươi chẳng lẽ bị ức hiếp được còn chưa đủ à? Có thành chủ cho các ngươi làm chỗ dựa, có chúng ta mấy trăm võ sĩ ngăn tại phía trước, các ngươi có trọn vẹn hơn một vạn người, chẳng lẽ còn sợ hai người bọn họ ba ngàn người?"

Nữ tướng Vũ Liệt rống to: "Trong tay các ngươi cũng có vũ khí, có cuốc, có xiên sắt, có khảm đao. Đi theo thành chủ, cùng những này cầm thú chiến đấu đến cùng. Cầm vũ khí lên, vì người nhà của các ngươi, chiến đấu!"

Sau đó, hơn hai trăm nữ tráng sĩ bỗng nhiên rút đao.

"Chúng ta mặc dù là nữ nhân, nhưng là cũng ngăn tại trước mặt của các ngươi, các tráng sĩ bọn họ, Việt Quốc các con dân, đi theo chúng ta chiến đấu đến cùng!"

Những này nữ võ sĩ kêu nhiệt huyết sôi trào.

Nhưng toàn trường, lại là lúng túng yên tĩnh.

Tô Lâm ánh mắt châm chọc nhìn qua đây hết thảy, phảng phất đang cho toàn trường hơn một vạn tên bách tính đầy đủ cân nhắc thời gian.

Muốn đi theo tên tiểu bạch kiểm này thành chủ?

Không có vấn đề, cứ việc đi a, không muốn mạng cứ việc đi a.

Trọn vẹn sau một lúc lâu.

Tô Lâm tiếp tục đếm ngược: "Ba, hai!"

Lập tức, phía sau hắn hơn hai ngàn binh sĩ bỗng nhiên rút đao, sát khí ngút trời.

"Giết chết bất luận tội!"

"Giết chết bất luận tội!"

Hơn hai ngàn tên lính, cùng kêu lên hô to.

"Một!" Tô Lâm đếm ngược kết thúc!

Lập tức!

Mới vừa rồi còn nhiệt huyết sôi trào hơn một vạn tên dân, cúi đầu nhao nhao rời đi, như là chim thú tán.

Vừa mới còn danh xưng muốn ủng hộ Thẩm Lãng đến cùng, muốn chiến đấu đến cùng hơn một vạn Trấn Viễn thành con dân, toàn bộ trượt được sạch sẽ.

Mỗi người đều trĩu nặng, mang theo giành được vàng bạc.

Trong nháy mắt!

Hơn một vạn người liền đi hết.

Toàn bộ phủ thành chủ trước mặt võ đài, trống rỗng.

Vũ Liệt vành mắt đỏ lên, Hàm Nô vành mắt cũng đỏ lên.

Tại sao có thể dạng này?

Đám người này làm sao uất ức như thế, như thế vô dụng.

Bình thường bị ức hiếp được lợi hại như thế, hoàn toàn bị Tây Vực thương nhân cùng Tây Vực võ sĩ chà đạp.

Hiện tại có người vì bọn hắn làm chủ, vừa rồi đoạt vàng bạc thời điểm còn cao hứng bừng bừng.

Kết quả Tô Lâm vài tiếng kinh hãi, liền chạy được sạch sẽ, đem Thẩm Lãng bọn người ném ở nơi này.

Quả thực không có nửa điểm cốt khí.

Ngay cả nữ nhân đều không bằng.

Nếu như cái này hơn một vạn người cùng sau lưng Thẩm Lãng, hai ba trăm tên võ sĩ xung phong tại phía trước nhất, dù là đối mặt Tô thị hơn hai ngàn binh mã, chiến đấu phần thắng rất lớn.

. . .

Hiện trường một trận lúng túng yên tĩnh.

Tô Lâm bỗng nhiên ha ha cười nói: "Muội tế, vừa rồi những này điêu dân vậy mà vây công phủ thành chủ, để ngươi bị sợ hãi a."

Thẩm Lãng phảng phất mới phát hiện Tô Lâm đồng dạng nói: "Biểu ca, sao ngươi lại tới đây a? Tới tới tới, tiến vào ta phủ thành chủ làm khách a, ta vừa mới được rất nhiều gà vịt thịt cá, vừa vặn có thể chiêu đãi biểu ca."

Thẩm Lãng vừa nói chuyện, Kiếm Vương Lý Thiên Thu trực tiếp ngăn ở trước mặt của hắn.

Tô Lâm trong lòng tính ra.

Nếu như bây giờ phát động tiến công, có thể hay không giết chết Thẩm Lãng?

Vẫn chưa được.

Bên cạnh hắn có Lý Thiên Thu dạng này tuyệt đỉnh cao thủ, còn có đại ngốc dạng này biến thái, giết không được.

Đối với Tô Lâm đến nói, giết Thẩm Lãng mới là trọng yếu nhất, dưới trướng hắn cái này hơn hai trăm người, hoàn toàn không có thành tựu.

Nghe được Thẩm Lãng mời, Tô Lâm lắc đầu nói: "Không được, không được, tẩu tử ngươi đã trong nhà làm xong đồ ăn, nếu không về nhà ăn cơm, nàng liền muốn đại phát thư uy."

Tiếp lấy Tô Lâm nói: "Muội tế, ngày mai buổi chiều ta tại chủ bộ phủ thiết yến vì ngươi tẩy trần, ngươi còn có đi hay không a?"

Thẩm Lãng nói: "Ngày mai Hồng Môn Yến a? Ta có thể mang ba người đúng không?"

Tô Lâm nói: "Đúng, ba người."

Thẩm Lãng nói: "Đi, nhất định đi a!"

Tô Lâm nói: "Vậy ngày mai thấy."

Thẩm Lãng nói: "Ngày mai gặp, biểu ca."

Tô Lâm hét lớn: "Trấn Viễn thành trú quân, các ngươi đều là đớp cứt sao? Đạo tặc Khổ Đầu Hoan vậy mà vọt vào trong phủ thành chủ, vạn nhất đả thương Thẩm Lãng thành chủ, đó chính là thiên đại tội. Ba vị Thiên hộ, còn có chư vị Đại Kiếp Tự chúng đại sư, liền vất vả các ngươi lưu tại nơi này, bảo hộ Thẩm Lãng thành chủ."

"Vâng!"

Ba vị Thiên hộ rống to!

Sau đó, hơn hai ngàn tên Tô thị võ sĩ, hơn hai trăm tên Đại Kiếp Tự tăng binh, trên trăm tên Tây Vực cao thủ đem Thẩm Lãng Trấn Viễn thành chủ phủ vây quanh được chật như nêm cối.

Lúc này, Thẩm Lãng muốn chạy đi có thể.

Nhưng là, dưới trướng hắn mấy chục tên võ sĩ, còn có hai trăm danh nữ tráng sĩ muốn phá vây liền khó như lên trời.

Địch nhân gần ba ngàn tên võ sĩ, toàn bộ giương cung cài tên, tùy thời chuẩn bị khai chiến.

Thẩm Lãng chắp tay nói: "Đa tạ chư vị các huynh đệ bảo hộ, buổi tối hôm nay ta có thể ngủ một cái an giấc, ha ha ha ha!"

"Vào phủ, nấu cơm!"

Sau đó, Thẩm Lãng suất lĩnh đám người tiến vào trong phủ thành chủ, nổi lửa nấu cơm.

. . .

Ban đêm lúc ăn cơm.

Mấy vị nữ tướng còn phẫn hận khó bình.

Trấn Viễn thành những người dân này quá làm cho bọn hắn thất vọng.

Lúc đầu Thẩm Lãng dùng trong thời gian ngắn nhất, khuấy động lên kinh thiên thủy triều, hoàn toàn nhất hô bách ứng, đi theo phía sau hơn vạn chúng.

Những này nữ tráng sĩ cũng không khỏi được nhiệt huyết sôi trào, coi là từ đây có thể dẫn cái này hơn một vạn tráng đinh đại sát tứ phương.

Không nghĩ tới bọn này dân chúng vậy mà như thế uất ức, như thế phế vật.

Vẻn vẹn bị Tô Lâm vài tiếng đe doạ, lập tức liền phản bội Thẩm Lãng, đem hắn ném qua một bên, trốn sạch.

"Hạng người vô năng, phế vật, đồ bỏ đi."

"Dạng này người, phải bị Tô thị ức hiếp, phải bị Tây Vực người ức hiếp."

"Đám người này quả thực sống được không bằng heo chó."

Nữ tướng Hàm Nô chửi ầm lên, bởi vì quá tức giận, để nàng cơm tối đều không đói bụng, chỉ ăn ngũ đại cổ tay.

Mà Thẩm Lãng nhưng thủy chung cười tủm tỉm.

Hắn không có chút nào tức giận, cũng không thất vọng.

Không quản cái nào vị diện lão bách tính, đều là dạng này.

Đám ô hợp!

Lại đâu chỉ nói là nói mà thôi.

Khối lớn đoạt kim, khối lớn đoạt ngân đương nhiên vui sướng, mọi người đi theo ngươi bên trên.

Nhưng đến phiên muốn bán mạng, vậy vẫn là quên đi thôi.

Ngài vẫn là mình lên đi.

Thế là, mới vừa rồi còn khí thế ngất trời hơn một vạn tráng đinh dân chúng, nháy mắt chim thú tán, đem Thẩm Lãng ném vào tại chỗ.

Thẩm Lãng cười nói: "Không sao không sao, kế hoạch của chúng ta rất thành công!"

Vũ Liệt nói: "Thành chủ, buổi tối hôm nay chúng ta sẽ toàn bộ tinh thần đề phòng, tuyệt đối sẽ không cho địch nhân bất luận cái gì thừa dịp cơ hội."

Thẩm Lãng nói: "Không cần, không cần, buổi tối hôm nay các ngươi cố gắng đi ngủ. Tô Lâm mục tiêu là giết ta, chỉ cần ta không chết, bọn hắn là sẽ không tiến đánh các ngươi. Các ngươi ban đêm liền an ổn đi ngủ, ngày mai thế nhưng là có một trận ác chiến, hôm nay chúng ta giết vài trăm người, ngày mai có thể muốn giết càng nhiều."

Sau đó, Thẩm Lãng hướng phía Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Tiền bối, chúng ta lại đi luyện một chút?"

"Buổi tối hôm nay nhất định phải nắm chặt thời gian luyện tập, nhất định phải phối hợp được thiên y vô phùng."

. . .

Ngày kế tiếp!

Tô thị gia tộc hơn hai ngàn quân đội, tăng thêm Đại Kiếp Tự tăng binh, tăng thêm Tây Vực cao thủ, gần ba ngàn người vẫn như cũ đem phủ thành chủ đoàn đoàn bao vây.

Bất luận kẻ nào đều không được ra vào!

May mắn hôm qua trữ bị đầy đủ lương thực cùng nước, nếu không chỉ sợ phải chết đói chết khát.

Giữa trưa!

Phía ngoài gần ba ngàn địch nhân, bắt đầu kiểm tra trên người áo giáp, cung tên trong tay cùng vũ khí.

Một bó lại một bó mũi tên bị chở tới.

Một bộ lại một bộ cỡ lớn cường nỗ, bắt đầu ở phủ thành chủ bên ngoài lắp đặt.

Một bộ lại một bộ máy ném đá, bắt đầu lắp ráp.

Liền như là Thẩm Lãng nói, căn bản không có cái gì chính trị đấu tranh, trực tiếp chính là ngươi chết ta sống chiến đấu.

Trực tiếp chính là chém tận giết tuyệt.

Rất hiển nhiên, chiến đấu lập tức liền muốn vang dội.

Cái này hơn hai ngàn địch nhân, chẳng mấy chốc sẽ cường công phủ thành chủ.

Lúc này, một cái tuyệt sắc nữ tử chậm rãi đi tới, đi vào phủ thành chủ phía ngoài nói: "Thẩm Lãng thành chủ."

Thẩm Lãng mặc áo gấm ngọc phục đi ra, nhìn thấy cái này mỹ nhân tuyệt sắc nói: "Mỹ nhân, chuyện gì a?"

Mỹ nhân tuyệt sắc nói: "Tô Lâm đại nhân để cho ta tới mời ngài dự tiệc, ngài có đi hay là không đâu?"

"Đi, đi, đi." Thẩm Lãng nói: "Có cô nương dạng này mỹ nhân tuyệt sắc, ta làm sao có thể không đi đâu."

"Đi, đi, đi!"

Thẩm Lãng vội vã ra khỏi phủ thành chủ.

"Đại nhân!" Nữ tướng Vũ Liệt đuổi tới, nói: "Ta cùng ngài cùng đi."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, ngươi lưu tại phủ thành chủ, ngươi bên này mới là ác chiến. Ta đi dự tiệc nào có cái gì nguy hiểm, tiểu tỷ tỷ xinh đẹp như vậy tới mời ta, làm sao có thể hại ta nha?"

Cái này mỹ nhân tuyệt sắc che miệng nói: "Cũng không phải sao? Thẩm công tử mời đi!"

Sau đó, nàng ngay ở phía trước dẫn đường.

Thẩm Lãng theo thật sát phía sau của nàng, nhìn qua nàng vặn vẹo mông eo, nếu không vui sướng.

Hắn vẻn vẹn chỉ dẫn theo hai người, một cái đại ngốc, một cái Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Thẩm Lãng đuổi theo cái kia mỹ nhân tuyệt sắc nói: "Tỷ tỷ tên gọi là gì? Quê quán ở đâu a?"

Mỹ nhân tuyệt sắc nói: "Nô gia gọi Hà Ninh Ninh."

. . .

Tô Lâm chủ bộ trong phủ!

Lúc này hắn hiện tại cũng còn tại chấn kinh, không nghĩ tới Thẩm Lãng vậy mà thật đến rồi!

Đây chính là chân chính Hồng Môn Yến.

Ngay cả một chút xíu che giấu đều không có.

Toàn bộ bên trong đại sảnh, mấy chục tên Tây Vực cao thủ, mấy chục tên Đại Kiếp Tự cao thủ.

Bên ngoài còn có trên trăm tên võ trang đầy đủ Tô thị võ sĩ.

"Thẩm Lãng, ngươi thật đúng là đến a?"

Thẩm Lãng nói: "Biểu ca gọi ta ăn cơm uống rượu, ta làm sao có thể không tới."

Sau đó, Thẩm Lãng trực tiếp tiến vào bên trong đại sảnh.

"Đây là vị trí của ta sao? Tỷ tỷ ta ngồi tại bên cạnh ngươi được không?" Thẩm Lãng hướng phía cái kia mỹ nhân tuyệt sắc nói.

Sau đó Thẩm Lãng tìm một vị trí ngồi xuống.

Hồng Môn Yến thực sự quá rõ ràng.

Hắn một phương này, chỉ có một vị trí.

Mà đối diện, ròng rã trên trăm cái vị trí, bên ngoài viện tử trên trăm cái võ sĩ võ sĩ giương cung cài tên.

Thẩm Lãng mới vừa tiến vào đại sảnh.

"Phanh phanh phanh!"

Toàn bộ đại sảnh chi môn, toàn bộ bị quan bế!

Ánh nến nhóm lửa.

"Ngồi!"

Lập tức, Tô Lâm một bên, trên trăm cao thủ chỉnh tề ngồi xuống.

Mà vị trí trung tâm, tuyệt đỉnh cao thủ, Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà, vẫn luôn yên lặng uống rượu.

Hắn lúc này nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt, liền phảng phất nhìn một người chết.

Thẩm Lãng đối mặt địch nhân trên trăm cao thủ, còn có phía ngoài trên trăm võ sĩ, phảng phất không thấy bất cứ một thứ gì.

"Biểu ca, ngươi thiết yến khoản đãi ta? Làm sao cũng không có rượu đồ ăn đâu?" Thẩm Lãng nói: "Vì ngươi bữa cơm này, ta giữa trưa còn không có ăn đâu, đói bụng hỏng."

Tô Lâm thản nhiên nói: "Nếu là giết người yến, vậy cũng không cần thịt rượu, đi thẳng vào vấn đề, gọn gàng dứt khoát, hôm nay cái yến hội này, chính là giết ngươi. Một hồi mọi người liền uống máu của ngươi, ăn thịt của ngươi."

Thẩm Lãng hít sâu một hơi nói: "Như thế. . . Tàn nhẫn?"

Tô Lâm thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, biết rất rõ ràng đây là sát nhân chi yến, ngươi lại còn dám đến chịu chết? Ta thật sự là bội phục tột đỉnh."

Thẩm Lãng nói: "Bên cạnh ta có Kiếm Vương tiền bối, lại sợ cái gì?"

Tô Lâm thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, ngươi không nên tới Trấn Viễn thành, nơi này là ta Tô thị địa bàn, ngươi thật sự là tự tìm đường chết."

Thẩm Lãng nói: "Ta có Kiếm Vương tiền bối."

Tô Lâm lại nói: "Thẩm Lãng, ngươi dám giết ta mấy chục tên Tây Vực thương nhân, dám để dân đen đem bọn hắn vàng bạc cướp sạch không còn, thật sự là tự tìm đường chết."

Thẩm Lãng nói: "Ta có Kiếm Vương tiền bối."

Tô Lâm nghiến răng nghiến lợi nói: "Thẩm Lãng tiểu súc sinh, ngươi dám nhiều lần cùng ta Tô thị đối nghịch, ngươi dám đắc tội thúc phụ đại nhân, ngươi dám dám cưới Kim Mộc Lan, thật sự là là tự tìm đường chết."

Thẩm Lãng nói: "Ta có Kiếm Vương tiền bối!"

Tô Lâm dữ tợn tàn nhẫn cười nói: "Không, ngươi không có Kiếm Vương, hắn sẽ không bảo hộ ngươi."

"Mang vào!"

Tô Lâm ra lệnh một tiếng!

Mấy cái võ sĩ mang tới tới một cái chiếc lồng, bên trong giam giữ một người.

Một cái giống như là ác quỷ người.

Tất cả tóc rơi sạch, cả người giống như con cóc đồng dạng, lít nha lít nhít mọc đầy u cục.

Chân chính người không ra người quỷ không ra quỷ.

Lý Thiên Thu thấy, lập tức sắc mặt kịch biến, kinh ngạc nói: "Ái thê!"

Lý Thiên Thu trong thê tử Phù Đồ Sơn kịch độc, toàn thân còng xuống, tóc rơi sạch, toàn thân làn da như là con cóc.

Mà lại nàng mỗi ngày đều thần chí không rõ, miệng bên trong líu lo không ngừng, sợ nhất chính là tia sáng.

"A. . . A. . . A. . ."

Trong lao tù nữ nhân liều mạng kêu khóc, liều mạng thét lên.

"Lý Thiên Thu, ngươi tên súc sinh này, tranh thủ thời gian cứu ta, tranh thủ thời gian cứu ta."

"Đem ngọn nến dập tắt, dập tắt!"

Lý Thiên Thu nước mắt tuôn trào ra, bỗng nhiên rút kiếm, hô lớn: "Thả phu nhân ta, thả phu nhân ta!"

Tô Lâm giơ tay lên.

Lập tức, mấy chục chi cung nỏ nhắm ngay trong lồng sắt nữ nhân.

"Lý Thiên Thu, chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, thê tử của ngươi nhất định phải chết."

"Thê tử của ngươi cùng Thẩm Lãng, ngươi chỉ có thể lựa chọn một cái còn sống."

"Là muốn để thê tử ngươi chết? Vẫn là để Thẩm Lãng chết đâu?"

"Ta đếm ngược năm cái đếm, nếu như ngươi không giết chết Thẩm Lãng, ta liền bắn chết ngươi ái thê."

"Ha ha ha ha!"

"Năm!"

"Bốn!"

"Ba!"

"Hai!"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu thân thể run không ngừng!

Cả người phảng phất lâm vào vô cùng thống khổ giãy dụa.

Hắn nhắm mắt lại.

Hắn nghiến răng nghiến lợi.

Hắn toàn bộ thân thể căng cứng.

"Một!"

Tô Lâm đếm ngược kết thúc.

Hoặc là Thẩm Lãng chết, hoặc là thê tử của hắn chết.

"Giết!"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu bỗng nhiên một kiếm, hướng phía Thẩm Lãng phía sau lưng đâm vào.

"Phốc đâm!"

Mũi kiếm theo Thẩm Lãng trước ngực đâm ra.

Máu tươi nhỏ xuống!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 251: Phản Sát! Lãng Gia Thiên Quân Vạn Mã! Thay Đổi Càn Khôn

Thẩm Lãng phảng phất bị cái này biến cố triệt để sợ ngây người.

Cúi đầu nhìn thoáng qua trước ngực mũi kiếm, còn có nhỏ xuống máu tươi.

"Ây. . ."

Sau đó, yết hầu dưới đáy phát ra một cỗ thanh âm kỳ quái, sau đó máu tươi từ miệng bên trong tuôn ra.

"Vì... vì cái gì?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Bởi vì, ta càng yêu thê tử. Vì nàng, ta nguyện ý nỗ lực hết thảy."

"Tốt, nói hay lắm!"

Tô Nan cháu, Tô Lâm vỗ tay.

"Thật sự là quá cảm động, Kiếm Vương tiền bối đối thê tử thâm tình tình nghĩa thắm thiết quả thực quá cảm động." Tô Lâm đưa tay xóa đi không tồn tại nước mắt, thê tiếng nói: "Ta nhất định phải hướng Kiếm Vương tiền bối học tập cho giỏi, yêu thương thê tử của mình."

Sau đó, hắn phủi tay.

Một nữ nhân đi đến, đây là một cái Tây Vực nữ tử, ước chừng ba mươi tuổi.

Có lẽ đã từng dáng dấp rất đẹp, nhưng là hiện tại, nàng vòng eo tám thước, thể trọng đồ ngốc, hùng tráng vô cùng.

Tô Lâm tiến lên, ôn nhu đem đầu đầu nhập thê tử ôm ấp.

"Bảo bối, ta về sau sẽ hướng Kiếm Vương tiền bối đồng dạng, chỉ thích ngươi một người."

Tô Lâm thê tử, xuất thân từ Toa Quốc Vương tộc lệch chi, xem như một cái quận chúa.

Không chỉ Tô Lâm, Tô thị bên trong rất nhiều thành viên đều cùng Tây Vực chư quốc thông gia.

Chỉ có dạng này, bọn hắn phản loạn tự lập về sau, mới có thể tại Tây Nam đặt chân, mới có thể đối Việt Quốc sinh ra đầy đủ lực ly tâm.

Tô Lâm thê tử ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng, nói: "Chính là hắn giết sạch ta Toa Quốc thương nhân, giết ta biểu huynh sao?"

Tô Lâm nói: "Đúng, chính là hắn."

Tô Lâm thê tử nói: "Cắt cổ họng của hắn đem hắn máu thả, ta muốn uống máu của hắn. Lột đi da của hắn, ta muốn dùng tới làm ghế. Cắt đứt thịt của hắn, tính cả khung xương cùng một chỗ nấu rơi, ta muốn ăn thịt của hắn canh."

Tô Lâm nói: "Tuân mệnh, ta thân yêu thê tử."

Sau đó Tô Lâm lớn tiếng nói: "Chư vị, hôm nay ta mời mọi người ăn cơm, nhưng là món gì đều không có chuẩn bị. Tiếp xuống liền đem Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này đem ninh nhừ, một người phân một bát canh."

"Tốt!"

Đám người lớn tiếng khen hay.

Tô Lâm cười nói: "Đáng tiếc a, Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này hơi gầy, cộng lại cũng bất quá 130~140 cân, ở đây chư vị cũng chính là kiếm một chén canh."

Lúc này Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Tô Lâm, thả thê tử của ta."

Tô Lâm cười nói: "Yên tâm, nhất định sẽ thả. Mà lại chúng ta cũng sẽ nhờ quan hệ, tìm xem người, nhìn Phù Đồ Sơn ban cho giải dược, Kiếm Vương tiền bối chúng ta về sau có lẽ chính là mình người, chúng ta Tô thị gia tộc là phi thường nhìn trúng Kiếm Vương tiền bối dạng này cao thủ tuyệt thế."

Mười mấy tên võ sĩ chẳng những không có thả ra trong tay cung nỏ, ngược lại càng thêm khoảng cách gần nhắm ngay trong lồng sắt nữ nhân kia.

"A. . . A. . ."

Cái kia con cóc đồng dạng nữ nhân liều mạng thét lên gào thét.

Tô Lâm xuất ra một chi chủy thủ, nhìn qua Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Mười ngày trước, Kiếm Vương Lý Thiên Thu phục kích thúc phụ, chúng ta Tô thị gia tộc đương nhiên phi thường chấn kinh? Kiếm đảo chỉ có chỉ là một cái mù lòa lão nô, chúng ta đem Kiếm Vương tiền bối thê tử mời tới quá trình vô cùng đơn giản, hoàn toàn không cần tốn nhiều sức, cũng là bởi vì vội vã đi đường, để Kiếm Vương phu nhân thụ một chút xóc nảy, thật sự là xin lỗi."

Đi tới Thẩm Lãng trước mặt.

Tô Lâm phát hiện đại ngốc nhắm mắt lại, hắn toàn thân đều đang phát run, đỏ bừng cả khuôn mặt.

Đáng tiếc a!

Đây là một cái đỉnh cấp võ đạo thiên tài, nhưng là thúc phụ nói, muốn đem hắn cắt thành mấy đoạn.

Tô Lâm tại Thẩm Lãng trước mặt quơ dao găm trong tay, mỉm cười nói: "Rất thống khổ đi, ta nhìn đều cảm thấy rất thống khổ. Thẩm Lãng là cái gì dũng khí để ngươi dám đi cưới Kim Mộc Lan? Chỉ bằng mượn ngươi cái này ti tiện thân phận, xứng với Kim Mộc Lan sao?"

Thẩm Lãng dùng sức thở dốc, miệng bên trong bọt máu không ngừng toát ra.

Tô Lâm lấy ra một cái kim tệ, thở dài nói: "Ngươi mang theo Trấn Viễn thành hơn một vạn dân dân đen đi cướp bóc, đem tất cả Tây Vực thương nhân cửa hàng đều cho đoạt, ngươi cho rằng hữu dụng không? Ta người đã từng nhà vây lại nhà, rất nhanh liền có thể đem tất cả vàng bạc toàn bộ đoạt lại, thậm chí còn có thể đoạt lại được càng nhiều, ngươi tin không? Chúng ta Tô thị lập tức liền muốn khởi sự , bất kỳ cái gì nhiễu loạn đều muốn triệt để trấn áp xuống dưới."

Tô Lâm đưa tay, vỗ nhè nhẹ đánh Thẩm Lãng ngay cả, mỉm cười nói: "Là ai đưa cho ngươi dũng khí đến Trấn Viễn thành, nơi này là địa bàn của ta, nơi này khoảng cách Trấn Viễn hầu tước phủ vẻn vẹn chỉ có mấy chục dặm. Ngươi biết trong tay chúng ta có bao nhiêu binh mã sao? Hơn hai vạn! Cái này cũng chưa tính, còn có Khương quốc bên kia, vô số kể rất cưỡi. Ngươi đây là chán sống sao? Dám đến Trấn Viễn thành muốn chết?"

"Ha ha. . ." Thẩm Lãng phát ra một trận không có ý nghĩa cười.

Tô Lâm thở dài một tiếng nói: "Lễ lớn cũng nhanh muốn tới. Rất nhanh quân đội của chúng ta liền muốn càn quét nửa cái Thiên Tây hành tỉnh, rất nhanh chúng ta liền muốn cùng Khương quốc hợp hai làm một, thuộc về chúng ta vĩ đại thời đại liền muốn tới, ta Tô thị gia tộc chẳng mấy chốc sẽ Phượng Hoàng Niết Bàn, mà ngươi Kim thị gia tộc thì. . . Chẳng mấy chốc sẽ hủy diệt, rất nhanh rất nhanh!"

"Đáng tiếc a, Thẩm Lãng ngươi không thấy được."

"Thúc phụ nói, để ta tự tay cắt lấy đầu của ngươi, hắn muốn đem ngươi xương sọ làm thành một một ly rượu."

"Ta động thủ a!"

Tô Lâm mỉm cười nói, sau đó đưa tay liền muốn đi cắt Thẩm Lãng đầu.

Mà lúc này đây, Thẩm Lãng bỗng nhiên hướng phía hắn nhếch miệng cười một tiếng.

"Biểu ca, ngươi thật là khiến người ta mất hồn."

Thẩm Lãng lúc nói lời này trung khí mười phần, nơi nào có nửa phần thụ thương dáng vẻ a.

Tô Lâm giật mình, lập tức tê cả da đầu, rùng mình.

Tiếp lấy hắn động tác vô cùng nhanh chóng, nháy mắt liền muốn quay người thoát đi.

Hắn động tác nhanh.

Nhưng là Kiếm Vương tiền bối tốc độ càng nhanh.

Hắn trực tiếp đưa tay nắm Tô Lâm cái cổ, nâng ở giữa không trung.

Mà Tô Lâm hai chân đằng không, tại không khí bên trên phi nước đại, nhưng lại nửa tấc cũng không thể tiến lên.

Thẩm Lãng đứng người lên, miệng bên trong chậc chậc nói: "A..., nha nha nha! Đây là cái gì tạo hình a, rất độc đáo a, vũ trụ vũ bộ? Khoa Phụ đuổi mặt trời a?"

Tất cả mọi người lập tức chấn kinh.

Chuyện gì xảy ra?

Thẩm Lãng không phải mới vừa bị đâm xuyên sao?

Kiếm Vương một kiếm kia phi thường hung mãnh, trực tiếp đâm xuyên qua lồng ngực nha.

Thẩm Lãng rút ra phía sau kiếm, lớn tiếng nói: "Chư vị Trấn Viễn thành bằng hữu, kế tiếp là chứng kiến kỳ tích thời khắc, ta muốn vì mọi người hiện trường biểu diễn miệng nuốt bảo kiếm."

Sau đó, Thẩm Lãng sống sờ sờ đem chi này kiếm nuốt.

Bởi vì đây là một chi định chế co vào kiếm, tầng tầng áp súc, toàn bộ có thể áp đảo chuôi kiếm bên trong đi, lộ ở bên ngoài chỉ có ba tấc.

"Hiện tại, ta lại nên vì mọi người biểu diễn trước mặt mọi người tự sát."

Thẩm Lãng đem chi này co vào kiếm lôi kéo khôi phục, xong đối ngực bỗng nhiên một đâm, lập tức lưỡi kiếm cũng đều rụt về lại, trọn vẹn ngắn hơn một thước, nhìn qua phảng phất đâm vào thân thể.

Tiếp lấy Thẩm Lãng giải khai quần áo của mình, lộ ra trước ngực cái này cơ quan.

Nơi này cũng có một chi co dãn rất mạnh nhuyễn kiếm, bình thường đè ép cùng một chỗ, cần thời điểm nhấn một cái cơ quan.

"Hưu!" Kiếm này nhọn liền trực tiếp bắn ra đến, hơn nữa còn đâm xuyên qua bao máu.

Đây chính là Thẩm Lãng bị một kiếm đâm thủng qua chân tướng.

Thẩm Lãng nói: "Mọi người kinh không kinh hỉ, ý không ngoài ý muốn? Ta thẩm khiêm lợi hại hay không?"

Có thể không lợi hại sao?

Đêm qua, Thẩm Lãng cùng Kiếm Vương tiền bối, ròng rã diễn luyện mất trăm lần.

Tự nhiên thiên y vô phùng.

"Ha ha ha ha ha. . ."

Lúc này đại ngốc rốt cục nhịn không được, mở mắt cười to.

Hắn mới là cực khổ nhất một người.

Hắn diễn kỹ quá kém, vì lẽ đó sau khi đi vào liền nhắm mắt lại, hồn bay lên trời, chỉ sợ lộ ra sơ hở.

Nhưng chính là muốn cười, vì lẽ đó liều mạng kìm nén, kìm nén đến toàn thân đỏ bừng, run không ngừng, nhìn qua ngược lại phảng phất bi phẫn vô cùng dáng vẻ.

Tô Lâm cơ hồ muốn điên rồi.

"Lý Thiên Thu, ngươi ngay cả thê tử cũng không cần sao? Ngươi ngay cả sống chết của nàng đều mặc kệ sao?"

Thẩm Lãng bất đắc dĩ nói: "Biểu ca, ngươi cảm thấy ta xin (mời) Kiếm Vương tiền bối tới, sẽ đem thê tử của hắn lưu tại ở trên đảo để các ngươi bắt đi sao? Các ngươi Tô thị hèn hạ không có chút nào ranh giới cuối cùng, sự tình gì làm không được? Kiếm Vương phu nhân đã sớm chuyển dời đến một cái địa phương tuyệt đối an toàn."

Tô Lâm không dám tin, nhìn qua trong lồng sắt nữ nhân, la lớn: "Nàng chính là Kiếm Vương thê tử, tóc nàng rơi sạch, toàn thân còng xuống, toàn thân làn da như là con cóc, nàng chính là Kiếm Vương thê tử."

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Thứ nhất, ta vì cứu vớt Kiếm Vương phu nhân, một mực tại nghiên cứu trong cơ thể nàng kịch độc. Đã đề luyện ra mười cái hàng mẫu, trước mắt còn không có tìm tới biện pháp giải độc, nhưng là muốn khôi phục ra giống nhau như đúc triệu chứng, lại là dễ như trở bàn tay."

"Thứ hai, các ngươi tại sơn động chỗ sâu tìm tới nữ nhân này, trong miệng nàng liền từ đầu đến cuối gào thét lớn Lý Thiên Thu, ngươi tên súc sinh này, mau tới cứu ta, mau tới cứu ta. Các ngươi liền mừng rỡ như điên, trăm phần trăm kết luận nàng là Kiếm Vương phu nhân? Mà trên thực tế nàng đầu óc đã hỏng, nàng mãi mãi cũng sẽ chỉ rống một câu nói kia."

Tô Lâm quát: "Nàng là ai? Nàng là ai?"

Thẩm Lãng nói: "Nàng là một cái chết chưa hết tội nữ nhân, dùng nàng để cứu người, cũng coi là nàng đời này duy nhất cống hiến."

Mà lúc này trong lồng sắt nữ nhân lại điên cuồng gào thét: "Cây đuốc tắt rơi, cây đuốc tắt rơi. Lý Thiên Thu ngươi tên súc sinh này, mau tới cứu ta, mau tới cứu ta!"

Tô Lâm lạnh giọng nói: "Ngươi đã sớm ngờ tới có một ngày này, vì lẽ đó đã sớm làm chuẩn bị?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, ngươi biết ta mỗi ngày làm được nhiều nhất là cái gì sao? Chính là dùng thay vào pháp, đứng tại địch nhân góc độ suy nghĩ vấn đề, ta mỗi ngày đều nghĩ đến nếu như ta là Tô Nan, hẳn là làm sao làm chết Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này. Các ngươi nghĩ tới biện pháp ta nghĩ qua, các ngươi không có nghĩ qua biện pháp, ta cũng nghĩ qua."

Xác thực như thế.

Thẩm Lãng mời Kiếm Vương tới thời điểm, đã trước hết để cho hắn đem Kiếm Vương phu nhân bí mật đưa đến Thiên Nhai Hải Các.

Sau đó, hướng kiếm đảo trong sơn động đưa một cái giống nhau như đúc triệu chứng nữ nhân, một cái chết chưa hết tội nữ nhân.

Mà lại, Thẩm Lãng nói cứu vớt Kiếm Vương phu nhân có đột phá tính tiến triển, đây cũng là thật.

Tô Lâm bất khả tư nghị nhìn qua Thẩm Lãng.

Trước đó liền nghe nói qua Thẩm Lãng xảo trá như quỷ, hắn còn không cách nào hoàn toàn tin tưởng.

Một người đại quyền độc chưởng thời gian quá dài, nhất định sẽ bành trướng, có một loại tất cả mọi người không bằng cảm giác của ta.

Cho nên khi nghe nói Thẩm Lãng muốn tới Trấn Viễn thành thời điểm, Tô Lâm mặc dù coi trọng, nhưng cũng sinh lòng khinh thường.

Toàn bộ Trấn Viễn thành sớm đã bị ta kinh doanh được kín không kẽ hở, ngươi Thẩm Lãng mang theo chỉ là vài trăm người liền muốn tới lật trời? Thật sự là người si nói mộng.

Ta Tô Lâm một đầu ngón tay, liền có thể đưa ngươi nghiền chết.

Mà bây giờ, vẻn vẹn một ngày thời gian!

Tô Lâm tại chiếm cứ ưu thế tình huống dưới, còn thua thảm hại như vậy.

Song phương căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc đối thủ.

"Thẩm Lãng, ngươi thật độc, ngươi thật độc a!" Tô Lâm hô lớn: "Nhưng là ngươi cho rằng dạng này liền hữu dụng sao? Hiện tại có trên trăm tên cao thủ bao vây các ngươi, ngươi cho rằng ngươi có thể chạy thoát được sao? Thả ta, ngươi còn có một chút hi vọng sống!"

Tô Lâm lời nói vẫn chưa nói xong.

Đột nhiên cảm giác được phía dưới mát lạnh.

Sau đó hắn hoảng sợ phát hiện, mình giữa hai chân đang chảy máu.

Trên mặt đất cái kia một đống đồ vật, phi thường nhìn quen mắt.

Thẩm Lãng dao găm trong tay bên trên, còn có vết máu.

Hắn, hắn bị thiến?

A. . . A. . . A. . .

Thẩm Lãng, ngươi ác ma này, ngươi cái này ma quỷ.

Ngươi muốn cắt xén ta trước đó, vì sao ngay cả nhắc nhở đều không có?

Tô Lâm phát ra từng đợt rú thảm.

Toàn trường tất cả mọi người gặp, cũng từng đợt tê cả da đầu.

Thẩm Lãng nói: "Biểu ca, không có ý tứ a, ngươi cái này chủy thủ rất sắc bén, ta cái kia trong tay liền không nhịn được muốn cắt chém một vài thứ."

Tô Lâm thê lương hét lớn: "Thẩm Lãng, ta giết ngươi, ta giết ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Bất quá biểu ca ngươi tiền vốn có chút ít a, tẩu tử hình thể khổng lồ như vậy, chẳng phải là cây tăm quấy vạc lớn, ta thế nào cảm giác ngươi đầu này đỉnh có chút tái rồi đâu?"

Tô Lâm rống to hạ lệnh: "Động thủ, động thủ, đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh!"

Lập tức trong đại sảnh trên trăm tên cao thủ, bỗng nhiên rút kiếm.

Mà Tô Lâm cái kia béo tốt thê tử cũng rốt cục kịp phản ứng, cúi đầu nhìn trượng phu bị cắt xén cái kia bộ phận, khàn giọng hét lớn: "Xông đi lên, đem tên tiểu bạch kiểm này rút gân lột da, chặt thành thịt nát."

"Bắn chết cái kia lồng giam bên trong nữ nhân."

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mười cái võ sĩ bóp cơ quan.

Nháy mắt, mười mấy mũi tên đem lồng sắt bên trong nữ nhân kia bắn chết.

Sau đó, trên trăm tên cao thủ hướng phía Thẩm Lãng ba người điên cuồng vọt tới.

Điệu bộ này, đã hoàn toàn không quản Tô Lâm tính mạng.

Lý Thiên Thu ngón tay nhẹ nhàng bóp, đem Tô Lâm xương cổ trực tiếp bóp gãy.

Lập tức, Tô Lâm cảm thấy mình cổ trở xuống không có cảm giác chút nào.

Tựu liền giữa hai chân cũng đã hết đau.

"A. . . A. . . A. . ."

Tô Lâm lại một lần nữa phát ra thê lương sợ hãi kêu thảm.

Lý Thiên Thu theo trong tay áo xuất ra một chi thật kiếm, hướng phía đại ngốc nói: "Đại ngốc, bảo hộ hai ngốc, có vấn đề sao?"

Đại ngốc dùng sức lắc đầu, cũng không biết có vấn đề, vẫn là không có vấn đề.

Sau đó, Kiếm Vương Lý Thiên Thu một người một kiếm, như chớp giật liền xông ra ngoài.

Một người, thẳng hướng hơn một trăm tên cao thủ.

Sau đó!

Quen thuộc một màn lại một lần nữa xuất hiện.

Tại Kiếm Vương trước mặt, người bình thường, cao thủ bình thường, ngưu bức cao thủ đều không có gì khác biệt.

Toàn bộ đều là một kiếm giết một cái.

Xoạt xoạt xoạt xoạt!

Trong tay hắn lợi kiếm, nhanh như thiểm điện, không có bất kỳ cái gì chiêu thức.

Một kiếm một người, một kiếm một người.

Giết đến nhanh chóng.

Trong nháy mắt, bên người liền một đống thi thể.

Nói thật, Kiếm Vương đối mặt mấy tên lính võ trang đầy đủ còn muốn phiền toái một chút.

Bởi vì những binh lính này đều mặc thật dày khôi giáp, mỗi một kiếm đâm xuyên bổ ra, đều cần hao phí chân khí.

Mà những võ đạo này cao thủ, đều không thích mặc thiết giáp.

Kiếm Vương có thể dùng tốc độ nhanh nhất, nhẹ nhất khí lực, đâm xuyên trái tim của bọn hắn, mở ra bọn hắn động mạch.

Thậm chí ngay cả xương cốt đều sẽ tránh đi, miễn cho lãng phí một chút xíu chân khí cùng lực lượng.

. . .

"Giết!"

"Giết!"

Tô Lâm phu nhân rống to một tiếng.

"Phanh phanh phanh. . ."

Bên ngoài viện trên trăm tên võ sĩ lao đến.

"Bắn chết bọn hắn, bắn chết tên tiểu bạch kiểm này."

Tô Lâm phu nhân hạ lệnh, hoàn toàn không quan tâm sẽ đem trượng phu của mình bắn thành con nhím.

Lập tức, trên trăm tên võ sĩ giương cung cài tên.

Nhắm ngay Thẩm Lãng cuồng xạ.

Nhưng mà. . .

Không có ích lợi gì.

Đại ngốc huyền thiết đại bổng bỗng nhiên cuồng vũ.

Cái này dài hai mét huyền thiết côn, trực tiếp liền chế tạo một cái đường kính bốn mét vòng xoáy.

Tốc độ của hắn quá nhanh.

Cái này huyền thiết bổng một cuồng vũ, run giọng một cỗ to lớn hấp lực.

Tăng thêm hắn cái này gậy sắt bên trong chứa thiên ngoại vẫn thạch, có to lớn từ lực.

Tất cả phóng tới tiễn, toàn bộ bị hút tới.

Thẩm Lãng trốn ở đại ngốc phía sau, quả thực liền cùng trốn ở tường thành sau đồng dạng an toàn.

Đừng bảo là cái gì mũi tên theo gương mặt xẹt qua dạng này mạo hiểm hình tượng, địch nhân phóng tới tiễn, không có một chi tới gần Thẩm Lãng trong vòng ba thước.

Thế là, hắn ngồi xổm trên mặt đất cùng Tô Lâm chơi đùa.

"Biểu ca, có cảm giác không?"

"Biểu ca, ta đâm ngươi cái này, có cảm giác không?"

"Biểu ca, ta như thế hung hăng đâm ngươi, đều không có cảm giác sao?"

Tô Lâm muốn tuyệt vọng.

Trong lòng của hắn chỉ có một câu.

Thẩm Lãng, ta xxx ngươi nương, ta xxx ngươi nương.

Bởi vì Thẩm Lãng dao găm trong tay, từng đao từng đao hướng phía bắp đùi của hắn, cánh tay, bụng đâm tới.

Đâm vào hắn toàn thân phún huyết.

Còn hỏi hắn có cảm giác hay không?

Thẩm Lãng nói: "Biểu ca, ta cuối cùng lại đâm một đao a."

Phốc đâm!

Thẩm Lãng lại thọc một đao.

Bất quá lần này không có rút ra, bởi vì tay của hắn rỗng.

Thẩm Lãng sợ hãi than nói: "Biểu ca, ngươi còn không có cảm giác sao? Ngươi quá lợi hại."

Tô Lâm hét lớn: "Thẩm Lãng, ngươi đem đao cắm ở chỗ nào?"

Thẩm Lãng nói: "Giữa mông đít, biểu ca ngươi về sau đi ị đoán chừng không tiện lắm."

Lập tức Tô Lâm hốc mắt muốn nứt, hét lớn: "Thẩm Lãng, ta xxx ngươi nương, ta xxx ngươi nương. . ."

Tô Lâm thê tử, Toa Quốc người quận chúa kia cơ hồ muốn điên rồi.

Cái này lớn người cao vậy mà lợi hại như vậy sao?

Như thế dày đặc mưa tên, vậy mà không có một chi có thể bắn ra mặc hắn côn trận?

"Xông đi lên, giết cái này to con đần độn, giết cái này to con đần độn."

Theo Tô Lâm thê tử ra lệnh một tiếng.

Trên trăm tên võ sĩ, điên cuồng chém giết tới.

"Giết, giết, giết!"

Tô Lâm thê tử cũng kẹp ở trong đó, vung vẩy chiến đao, hướng phía đại ngốc bỗng nhiên chém giết tới.

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc, nhắm mắt lại."

"Nha!" Đại ngốc nhắm mắt lại.

Tô Lâm thê tử kinh ngạc, sau đó vui mừng.

Cái này đại ngốc lại còn nhắm mắt lại, đây không phải muốn chết sao?

Sau đó. . .

Nàng tuyệt vọng.

Chém giết tới một trăm cái võ sĩ cũng hoàn toàn tuyệt vọng.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Đại ngốc bát phụ côn lại tới.

Không có chiêu thuật.

Chính là loạn, chính là nhanh.

Cái này một đập xuống tới, lực lớn vô cùng.

Không có cách nào tránh, bởi vì tốc độ quá nhanh.

Không có cách nào cản, bởi vì lực lượng quá lớn.

Một khi bị hắn huyền thiết côn quét trúng.

Không có kêu thảm, không có kinh hô, cái gì cũng không có.

Cả người nháy mắt liền bẹp.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Vô cùng hoa lệ, một màn vô cùng rung động xuất hiện.

Bầu trời phi nhân a!

Phàm là bị đại ngốc huyền thiết nặng bổng đập trúng người, toàn bộ như là rơm rạ, bay thẳng ra ngoài.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy cái, mười cái, mấy chục người bay ra ngoài.

Cái này vừa bay chính là mười mấy mét, hung hăng đâm vào trên vách tường, sau đó liền phảng phất một trang giấy dán tại phía trên, trọn vẹn một hồi lâu mới trượt xuống.

Thẩm Lãng nhìn ngây người.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng nhìn ngây người, hắn thậm chí đều phân tâm.

Sau đó, hắn cũng thật hâm mộ.

Ai! Chúng ta dạng này người danh xưng Kiếm Vương, kỳ thật chính là đầu cơ trục lợi.

Đại ngốc mới là thật lợi hại.

Tô Lâm thê tử, vị này Toa Quốc công chúa cũng coi là lực lớn vô cùng loại người nào, nếu không hình thể cũng sẽ không như thế tráng kiện.

Nàng quơ đại đao, bỗng nhiên hướng phía đại ngốc chém tới.

Sau đó, trước mắt nàng tối sầm!

Đây là cái gì?

Tiếp lấy. . .

Nàng cái gì cũng không biết.

Hai trăm năm mươi cân thân thể, cũng như rơm rạ đồng dạng, bay thẳng ra ngoài.

Hung hăng đâm vào trên vách tường.

Máu tươi giội cho một tường.

Nàng toàn bộ di thể dán tại trên vách tường thật lâu.

Trọn vẹn một hồi lâu, mới dần dần trượt xuống.

Không chỉ là cả người xương cốt, ngũ tạng lục phủ, toàn bộ vỡ vụn.

Chết được quá đột ngột.

. . .

Cùng lúc đó!

Trấn Viễn thành vô số các con dân, tao ngộ thê thảm kiếp nạn.

Hôm qua Thẩm Lãng mang theo bọn hắn cướp bóc Tây Vực thương nhân cửa hàng, cướp đi mười mấy vạn kim tệ, vô số ngân tệ.

Tham gia cướp bóc mỗi người đều phát đại tài.

Ngày hôm nay!

Mỗi một nhà bình dân đều tao ương.

Theo Tô Lâm ra lệnh một tiếng.

Trấn Viễn thành tất cả quan viên mang theo mấy trăm tên nha dịch, mấy trăm tên mới tới Tây Vực võ sĩ, xông vào một hộ lại một hộ dân nghèo trong nhà.

"Có hay không tham gia ngày hôm qua cướp bóc?"

"Không có a, không có a, ta Vương Lão Thực thành thật nhất. Ta không có tham gia, sát vách Vương lão tam tham gia."

"Nhìn ngươi này tấm gian xảo dáng vẻ, làm sao có thể không tham gia? Cho ta xét nhà!"

Mấy cái như lang như hổ nha dịch xông vào trong nhà, đào sâu ba thước.

Lật khắp mỗi một chỗ địa phương, chẳng những đem ngày hôm qua cướp bóc tới vàng bạc cướp đi, còn đem tất cả đáng tiền toàn bộ lấy đi.

"Quan gia, quan gia, kia là nhà ta bạc a, chúng ta cất vài chục năm tích súc, định cho nhi tử cưới vợ a."

"Quan gia, ngài không thể cướp đi a."

Vương Lão Thực xông tới.

Lập tức, nha dịch cây gậy điên cuồng nện xuống, trực tiếp đem hắn tay chân đánh gãy.

Vương Lão Thực bà nương xông tới.

Mấy cái Tây Vực võ sĩ thấy, mặc dù niên kỷ không nhỏ, nhan sắc bình thường, nhưng tư thái không tệ.

Không bằng đi ngủ.

Sau đó, cái này Vương Lão Thực thê tử bị đè xuống đất.

Thảm kịch như vậy, cơ hồ từng nhà đều ở trên diễn.

Những này Tây Vực thương nhân đều là Tô thị túi tiền, chỗ xxx toàn bộ Trấn Viễn thành ít nhất bị cướp bóc gần hai mươi vạn kim tệ.

Hôm nay đương nhiên muốn đoạt lại tới.

Tô Lâm nói không sai.

Bọn hắn chẳng những đem hôm qua tổn thất vàng bạc toàn bộ đoạt lại, còn đoạt lại càng nhiều.

Bởi vì mỗi một nhà nguyên bản tích súc, cũng bị cướp đi.

Tô Lâm cũng coi là cẩn thận.

Một mực chờ đến Thẩm Lãng tiến vào chủ bộ phủ về sau, xác định hắn hẳn phải chết không nghi ngờ, lúc này mới hạ lệnh Trấn Viễn thành quan viên xông vào từng nhà, cưỡng chế nộp của phi pháp của trộm cướp.

Lập tức, toàn bộ Trấn Viễn thành bên trong khóc thét trùng thiên.

Mọi nhà huyết lệ.

Không quản có hay không tham gia hôm qua cướp bóc, từng nhà toàn bộ gặp nạn.

Trong nhà tiền tài, đáng tiền vật bị cướp đi không nói.

Thoáng có người chống cự, toàn bộ đều bị tàn bạo trấn áp, nhẹ thì gân cốt đứt gãy, nặng thì mất mạng.

Trong nhà nếu có xinh đẹp nữ quyến, Trấn Viễn thành nha dịch còn tốt, mà Tây Vực lang thang võ sĩ thì hoàn toàn là cầm thú.

Toàn thành bách tính.

Huyết lệ trùng thiên!

Vô số oan khuất, vô số lửa giận, tại toàn bộ Trấn Viễn thành tất cả con dân thể nội góp nhặt.

Nếu như không có người dẫn đạo nhóm lửa cỗ lửa giận này, như vậy bọn hắn cũng chỉ có thể sống sờ sờ biệt khuất đến chết.

Nhưng nếu có người nhóm lửa cỗ lửa giận này, trong nháy mắt kia liền có thể thiêu huỷ toàn thành.

Tô Lâm cũng là xác định Thẩm Lãng hẳn phải chết không nghi ngờ mới dám làm như vậy.

Tô thị gia tộc mưu phản sắp đến, nhất định phải đem tất cả không ổn định nhân tố toàn bộ trấn áp xuống dưới.

Muốn dùng thân thiết nhất máu thủ đoạn chấn nhiếp tất cả mọi người.

Dám cướp bóc Tây Vực thương nhân cửa hàng?

Muốn chết!

. . .

Cùng lúc đó!

Trấn Viễn thành chủ phủ bên ngoài.

Theo ra lệnh một tiếng!

"Công!"

"Đem trong phủ thành chủ Thẩm Lãng bố trí, giết đến sạch sẽ."

"Chém tận giết tuyệt!"

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Mười mấy đài máy ném đá điên cuồng phát xạ.

Tất cả cường nỗ, điên cuồng phát xạ.

"Rầm rầm rầm. . ."

Mười cái cự thạch, hung mãnh đánh tới hướng phủ thành chủ vách tường.

Cái này dù sao không phải tường thành, không có như vậy kiên cố, cũng không có dày như vậy.

Một khi bị đập trúng, nhẹ thì vỡ ra khe hở, nặng thì trực tiếp ném ra một cái cự đại lỗ thủng.

Trong khoảng thời gian ngắn!

Toàn bộ phủ thành chủ liền bị nện được thủng trăm ngàn lỗ.

Tường ngoài sụp đổ.

Trong phủ thành chủ phòng ở, cũng có một nửa bị nện thành phế tích.

"Phóng!"

"Phóng!"

"Phóng!"

Theo Tô thị sĩ quan lớn tiếng ra lệnh.

Hơn hai ngàn tên Tô thị võ sĩ cung tiễn cuồng xạ.

Một vòng lại một vòng mưa tên, hướng phía trong phủ thành chủ vọt tới!

"Đổi hỏa tiễn!"

"Bắn!"

"Bắn!"

Sau một lát!

Toàn bộ Trấn Viễn thành chủ phủ bên trong, ánh lửa ngút trời!

Cùng lúc đó!

Toàn bộ Trấn Viễn thành bên trong, từng nhà, tiếng khóc rung trời.

Toàn bộ thành thị, phảng phất chìm đắm vào Địa Ngục.

Trong phủ thành chủ, vạn phần nguy cấp.

"Vũ Liệt tướng quân, chúng ta muốn không chịu nổi."

"Không bằng giết ra ngoài, toàn bộ phủ thành chủ đều muốn bốc cháy, lại nhốt ở bên trong, sẽ toàn quân bị diệt."

"Mười ba tướng quân, Thẩm công tử nói cái gì thời điểm trở về?"

Thẩm Thập Tam toàn thân bốc khói, lớn tiếng nói: "Nhanh, nhanh, chủ nhân rất nhanh liền có thể giết trở lại đến, sau đó mang theo chúng ta càn quét toàn thành."

Nữ tướng Vũ Liệt hét lớn: "Tất cả mọi người nghe lệnh, thủ vững phủ thành chủ, dù là chiến tử đến người cuối cùng, cũng không thể rời đi!"

"Vâng!"

Bên ngoài, tất cả máy ném đá vẫn tại điên cuồng bắn ra.

Tô thị võ sĩ, vẫn tại mưa tên cuồng xạ.

Mặt đất run rẩy, hỏa diễm trùng thiên.

Tô thị Thiên hộ thản nhiên nói: "Người ở bên trong cũng đã chết hết đi!"

"Hẳn là không sai biệt lắm, coi như còn sống, cũng không có còn lại bao nhiêu người." Coi như không bị thiêu chết, cũng bị sặc chết."

Tô thị gia tộc Thiên hộ quan, giơ tay lên.

Lập tức, tất cả máy ném đá công kích ngừng.

Tất cả cung tiễn thủ công kích ngừng.

"Quân đội tập kết, xông đi vào, đem Thẩm Lãng bố trí, chém tận giết tuyệt!"

"Chém tận giết tuyệt!"

Hai ngàn tên Tô thị võ sĩ, điên cuồng xung phong tiến vào trong phủ thành chủ!

. . .

Tô Lâm chủ bộ trong phủ!

Kiếm Vương Lý Thiên Thu trong mắt cũng chỉ có một đối thủ, đó chính là Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà.

Nhưng đối phương một mực rời rạc bên ngoài, như là một con rắn độc, chăm chú nhìn, phảng phất muốn tìm kiếm hết thảy cơ hội.

Nhưng mà. . .

Lý Thiên Thu không có cho hắn bất cứ cơ hội nào.

Kiếm Vương giết người quá nhanh!

Hơn một trăm tên cao thủ xung phong mà lên.

Cũng không có cho Lý Thiên Thu mang đến bao lớn phiền phức.

Một bên khác, hơn một trăm tên võ sĩ cũng không có cho đại ngốc mang đến bất cứ phiền phức gì.

Theo chiến đấu bắt đầu đến kết thúc, nhiều nhất một khắc đồng hồ.

Mấy chục tên Tây Vực cao thủ, mấy chục tên Đại Kiếp Tự võ sĩ, bị Lý Thiên Thu giết đến sạch sẽ.

Hơn một trăm tên Tô thị võ sĩ, bị đại ngốc giết đến sạch sẽ.

Toàn bộ chủ bộ trong phủ!

Thây ngã khắp nơi trên đất, huyết khí trùng thiên.

Khổ Nan đầu đà cách trăm mét, cùng Lý Thiên Thu xa xa giằng co.

Lý Thiên Thu giết một trăm tên võ giả, thật dài thở ra đi một hơi.

Thanh kiếm đổi sang tay trái, sau đó lắc lắc tay phải.

"Đại hòa thượng, tới sao?"

Khổ Nan đầu đà ánh mắt băng lãnh nhìn qua Thẩm Lãng.

"Kiếm Vương Lý Thiên Thu quả nhiên lợi hại, bất quá ngươi giết hơn một trăm người, chân khí cũng tiêu hao rất lớn, hiện tại ngươi giết không được ta." Khổ Nan đầu đà nói: "Đương nhiên, ta cũng không giết được ngươi."

Lý Thiên Thu nói: "Không thử một chút, làm sao biết?"

Khổ Nan đầu đà nói: "Đừng vội, đừng vội! Ta cái này đi Đại Kiếp Tự chuyển đến càng nhiều cao thủ, càng nhiều tăng binh!"

"Lý Thiên Thu, Thẩm Lãng, các ngươi trêu chọc một cái địch nhân cường đại!"

"Từ nay về sau, các ngươi cùng Đại Kiếp Tự không chết không thôi."

Khổ Nan đầu đà thân ảnh nhanh chóng rời đi, trong nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

Đại Kiếp Tự người, quả nhiên gian xảo như quỷ.

Nhưng Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng thở dài một hơi.

Hắn dù sao không phải đại ngốc cùng Cừu Yêu Nhi dạng này biến thái huyết mạch, chân khí của hắn là có hạn, mặc dù đã phi thường tiết kiệm, nhưng giết hơn một trăm tên võ giả, vẫn là không sai biệt lắm đem chân khí nội lực hao hết.

Như cái này Khổ Nan đầu đà thật giết tới, thật sự là có hơi phiền toái.

Mà lúc này, cái kia mỹ nhân tuyệt sắc Hà Ninh Ninh ngốc tại chỗ, nhìn xem thi thể khắp nơi.

Mà lúc này Thẩm Lãng, ngay tại cẩn thận tỉ mỉ cho Tô Lâm khâu lại vết thương.

Vừa rồi ở trên người hắn đâm nhiều như vậy đao, hơn nữa còn đem hắn thiến, như tại không khâu lại cầm máu, chỉ sợ chảy máu đều lưu chết rồi.

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Biểu ca, không nghĩ tới đi, ta lông tóc không hư hại, mà ngươi người lại toàn bộ bị giết sạch."

"Biểu ca, nghe nói ngươi phái mấy trăm nha dịch, mấy trăm Tây Vực võ sĩ xâm nhập Trấn Viễn thành thiên gia vạn hộ truy tìm tang vật? Vậy khẳng định là mọi nhà huyết lệ, toàn thành bi phẫn đi!"

"Cám ơn ngươi hỗ trợ a, Tinh Tinh Chi Hỏa, có thể lửa cháy lan ra đồng cỏ, mà ngươi lại giúp ta giội cho cái này một lớn hồ lô dầu xuống dưới."

"Ngươi giúp ta khơi dậy toàn thành bách tính nộ diễm, tiếp xuống bọn hắn liền đều là người của ta."

"Ta sẽ dẫn lấy hơn vạn phẫn nộ con dân, càn quét toàn thành, càn quét toàn bộ Bạch Dạ quận, ta một người liền có thể đem các ngươi Tô thị lãnh địa quấy đến long trời lở đất, quỷ khóc sói gào!"

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc, trên lưng Tô Lâm, chúng ta giết trở lại phủ thành chủ!"

Đại ngốc nhẹ nhàng trên lưng Tô Lâm.

Thẩm Lãng ba người dùng tốc độ nhanh nhất, xông ra chủ bộ phủ.

. . .

Ra chủ bộ phủ về sau.

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Trấn Viễn thành các con dân, đám già trẻ, ta là thành chủ Thẩm Lãng, Tô Lâm đã xong, cưỡi tại các ngươi trên đầu làm mưa làm gió người, đã triệt để bị ta giết sạch."

"Ta biết các ngươi vừa mới tao ngộ kiếp nạn, ác nhân xông vào nhà của các ngươi đốt giết cướp đoạt."

"Bọn hắn cướp đi các ngươi mấy chục năm tích súc, bọn hắn giết cha mẹ của các ngươi, bọn hắn điếm ô vợ con của các ngươi."

"Sâu như vậy thù đại hận, phải làm gì?"

"Nợ máu trả bằng máu!"

"Đại ngốc, đem Tô Lâm cho ta nâng lên!"

Đại ngốc bỗng nhiên bẻ gãy cao mười mét cột cờ, sau đó đem Trấn Viễn thành chúa tể Tô Lâm cột vào trên cột cờ, giơ lên cao cao.

"Mọi người thấy sao? Đây chính là Tô Lâm, đây chính là Trấn Viễn thành chúa tể Tô Lâm."

"Hiện tại hắn đã triệt để xong, hắn người bị ta giết đến sạch sẽ, hắn như là một đầu như chó chết rơi vào trong tay của ta."

Thấy được!

Toàn bộ Trấn Viễn thành con dân đều thấy được.

Đã từng cao cao tại thượng Tô Lâm, cái này Trấn Viễn thành tối cao chúa tể Tô Lâm, lúc này thật giống như chó chết, bị treo ở trên cột cờ.

Hắn phía dưới bị thiến.

Giữa mông đít còn cắm một cây đao.

Thẩm Lãng hét lớn: "Trấn Viễn thành con dân, tiền của các ngươi bị cướp đi, cha mẹ của các ngươi bị đánh chết, vợ con của các ngươi bị điếm ô."

"Cái này huyết hải thâm cừu, các ngươi báo vẫn là không báo?"

"Báo vẫn là không báo?"

Thẩm Lãng mỗi nói ra một câu, đại ngốc liền lặp lại một câu, thanh âm phảng phất lôi đình.

"Báo!" Vương Lão Thực nhi tử tay trái ôm gân cốt đứt gãy phụ thân, tay phải ôm vết thương chồng chất mẫu thân.

"Báo thù, liều mạng với bọn hắn."

"Báo thù rửa hận!"

"Báo thù rửa hận!"

Chỉ một tia lửa có thể thành đám cháy.

Hôm nay Trấn Viễn thành, từng nhà tao ngộ kiếp nạn, đè nén vô hạn cừu hận cùng lửa giận.

Thẩm Lãng rống to: "Chư vị huynh đệ, đeo lên các ngươi tất cả vũ khí, khảm đao cũng tốt, liêm đao cũng tốt, cuốc cũng được, đi theo ta giết đi qua, giết đi qua!"

"Đem toàn bộ Trấn Viễn thành tham quan, giết đến sạch sẽ."

"Đem toàn bộ Trấn Viễn thành Tây Vực võ sĩ, giết đến sạch sẽ."

"Đem những cái kia cầm thú nha dịch, giết đến sạch sẽ."

"Đem Tô thị gia tộc tại Trấn Viễn thành tất cả chó săn, giết đến sạch sẽ."

"Giết sạch Trấn Viễn thành, giết sạch Bạch Dạ quận!"

Sau đó, đại ngốc giơ cao lên mười mét cột cờ, giơ cao lên như chó chết Tô Lâm, hướng phía phía trước tiến lên.

Thẩm Lãng, Lý Thiên Thu, đại ngốc ba người tại trống trải bên trên đường đi phi nước đại.

Cái này đến cái khác Trấn Viễn thành bách tính vọt ra, cùng ở phía sau hắn.

Một cái, hai cái, ba cái, mười cái, một trăm cái, một ngàn cái. . .

Chạy ra hai dặm sau!

Thẩm Lãng sau lưng, đen nhánh ép một chút, hơn mấy ngàn vạn tên Trấn Viễn thành tráng đinh.

Bọn hắn ánh mắt mang theo trùng thiên cừu hận cùng lửa giận.

"Giết, giết, giết!"

Thẩm Lãng mang theo hơn vạn người, như là màu đen như thủy triều, hướng phía phủ thành chủ bên ngoài Tô thị quân đội xông tới giết.

Giết ra một cái tươi sáng càn khôn, giết nó một cái long trời lở đất, giết hắn một cái kinh thiên động địa.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 252: Lãng Gia Đồ Không Toàn Thành! Tô Nan Kinh Hãi!

Khương quốc!

Thái tử A Lỗ Thái vẫn không có leo lên vương vị.

Cái này rất khác thường , ấn nói loại tình hình này phía dưới, hẳn là đã sớm xưng vương.

Khương vương tổng cộng sinh mười cái nhi tử, trừ năm cái tuổi nhỏ bên ngoài, còn có bốn cái chết bởi bệnh đậu mùa, bây giờ thành niên nhi tử chỉ còn lại bốn cái.

Con thứ năm A Lỗ Xúc, nguyên bản phụng mệnh đi tiễu sát A Lỗ Na Na công chúa, kết quả hắn dẫn binh vẫn chưa ra khỏi bao xa, liền truyền đến Khương vương chết bất đắc kỳ tử tin tức.

Hắn cũng không đi Đại Tuyết núi tiêu diệt A Lỗ Na Na, trực tiếp mang binh đi Tuyết Sơn thần miếu.

Cái chỗ kia nói là Tuyết Sơn thần miếu, kỳ thật cũng là một cái thành lũy, Khổ Hải đầu đà cùng hắn tăng binh chết xong, cái này thành lũy vừa vặn hết rồi xuống tới, A Lỗ Xúc dẫn binh tiến vào chiếm giữ.

Về sau, mặt khác hai cái thành niên vương tử lại nhao nhao mang theo mình dòng chính tiến vào chiếm giữ Tuyết Sơn thần miếu.

Thế là, Khương vương ba con trai tổng cộng hơn năm ngàn binh mã, chiếm cứ Tuyết Sơn thần miếu, cùng A Lỗ Thái xa xa giằng co.

Muốn nói mục tiêu, bọn hắn cũng không có cái gì mục tiêu, càng nhiều là vì tự vệ, không thể để cho A Lỗ Thái cho giết sạch.

Đợi chừng hơn mười ngày, A Lỗ Thái vậy mà đều không có suất quân giết tới, thế là ba cái Khương quốc vương tử không khỏi lên khác dã tâm.

Tỉ như, cắt cứ làm vua?

A Lỗ Na Na có thể tại Đại Tuyết chân núi thành lập bộ lạc của mình, chúng ta vì sao không thể?

So với Đại Tuyết núi, Tuyết Sơn thần miếu chỉ sợ là một cái tốt hơn phong thuỷ bảo địa a?

Cứ như vậy thời gian từng ngày trì hoãn xuống tới.

A Lỗ Thái một bên tập kết đại quân, một bên không ngừng điều động sứ giả đi A Lỗ Na Na Đại Tuyết núi bộ lạc, mệnh lệnh hắn lập tức quy hàng, nếu không giết chết bất luận tội.

Đối với Tuyết Sơn thần miếu cái này ba cái huynh đệ, hắn giống như triệt để quên đi.

Mà bên trong tòa thần miếu này cái gì cũng có, có lương thực có rượu có thịt, trọn vẹn có thể để năm ngàn binh mã ăn chừng nửa năm.

Những này hòa thượng thực sự quá giàu.

Huống hồ toà này Tuyết Sơn thần miếu địa thế hiểm yếu, dễ thủ khó công, ba vị này Khương quốc vương tử cũng chợt cảm thấy gối cao không lo.

Mỗi ngày chính là sống phóng túng.

Đáng tiếc lúc ấy đi được quá gấp, cũng không có mang mấy cái mỹ nhân đi lên, nếu không đừng đề cập sung sướng đến mức nào.

Kể từ đó, toàn bộ Khương quốc liền cơ hồ là chia ra làm ba.

Cái này nội loạn, phảng phất cũng không có dấu hiệu kết thúc.

Tô Nan bên kia mệnh lệnh càng ngày càng nhanh.

Sở quốc đại quân đã muốn phát động, thời gian phi thường gấp gáp.

Khương quốc nhất định phải trong thời gian ngắn nhất kết thúc nội loạn, lần này phản loạn Tô Nan trong tay chỉ có hơn hai vạn đại quân, chân chính chủ lực vẫn là phải dựa vào Khương quốc.

Khương quốc cái này dã man quốc gia, tổng cộng chỉ có mấy trăm ngàn nhân khẩu, nhưng đánh trận tới thời điểm, lại có thể lôi ra mười vạn đại quân.

Chỉ cần là cái nam nhân liền có thể cầm lấy loan đao, liền có thể chiến đấu, liền có thể cướp bóc.

Không chỉ có như thế, mỗi một lần muốn xâm lấn Việt Quốc thời điểm, Khương quốc những này dã man thanh niên trai tráng toàn bộ đều tranh nhau chen lấn, dù là tự mang lương khô cũng phải tham chiến.

Bởi vì có thể phát tài.

Đi Việt Quốc cướp bóc một lần tiền kiếm được, vượt qua ở nhà nuôi bò mấy năm.

Tô Nan cho Tô Kiếm Đình cùng Tô Mạc đám người mật tín phi thường nghiêm khắc.

Nhất thiết phải tại trong vòng vài ngày, triệt để kết thúc Khương quốc nội loạn!

Không chọn hết thảy thủ đoạn!

Khương quốc muốn trong thời gian ngắn nhất xuất binh.

. . .

Một ngày này, chiếm lĩnh Tuyết Sơn thần miếu ba cái Khương quốc vương tử lại tại uống rượu làm vui.

Càng uống càng khô nóng.

"Lão tứ, cái này mỗi ngày xxx đều là xấu như vậy nữ nhân, thực sự là ngán, không bằng chúng ta xuống núi đoạt mấy cái nữ nhân xinh đẹp đi lên?"

Khương quốc tứ vương tử lắc đầu nói: "Không, vẫn là trên núi an toàn, ngươi xuống núi đoạt nữ nhân xinh đẹp nên phái bao nhiêu người đâu? Phái thiếu đi đi, dễ dàng bị A Lỗ Thái làm thịt rồi, phái nhiều đi, liền trực tiếp dẫn phát đại chiến, vẫn là trước nhịn một chút đi."

Lão Ngũ nói: "Cái này phải nhẫn bao lâu a, ta hiện tại tình nguyện kìm nén, cũng không nguyện ý xxx mấy cái này nhân xấu xí, thực sự là nhịn không nổi."

Mà vừa lúc này, một cái Khương quốc võ sĩ phi bôn tiến đến.

"Tứ vương tử, ngũ vương tử, thất vương tử, bên ngoài tới hai nữ nhân, tựa như là. . . Vương hậu!"

Khương quốc ba cái vương tử kinh ngạc nói: "Tô gia hai cái hồ ly lẳng lơ? Để nàng làm cái gì?"

Sau đó, ba vị vương tử đi ra ngoài.

Tại Tuyết Sơn thần miếu phía ngoài trên mặt tuyết, quả nhiên gặp được hai cái uyển chuyển thân ảnh.

Mặc dù lúc này là ngày mùa hè, nhưng cái này Đại Tuyết trên núi vẫn như cũ là tuyết trắng mênh mang, hai cái này bóng người màu đỏ rực tại trên mặt tuyết nhất là đáng chú ý.

Hai nữ tử này quả nhiên là Tô Mạc cùng Tô Ngưng, Khương vương hai vợ.

Trên người các nàng hất lên hỏa hồng sắc áo khoác, bên trong lại xuyên được phi thường đơn bạc, dáng người lộ ra càng thướt tha động lòng người.

Thần miếu trên cửa ba cái Khương vương tử hô hấp lập tức thô trọng.

Tô thị gia tộc nữ nhân chính là đẹp a, đối hai nữ nhân này bọn hắn đã sớm thèm nhỏ nước dãi, chỉ bất quá trước đó có Khương vương tại, bọn hắn thậm chí cũng không dám nhìn nhiều.

Nhưng so với Khương quốc nữ nhân, Tô thị hai cái này tuyệt sắc quả thực không cần mê người quá nhiều.

Hiện tại Khương vương chết rồi, hai nữ nhân này chẳng lẽ liền về A Lỗ Thái rồi?

Ba cái Khương quốc vương tử nhớ tới gần nhất mấy ngày nay ngủ thô ráp sửu nữ, lại so sánh Tô thị hai nữ nhân này, quả thực muốn để người buồn nôn.

"Hai vị mẫu phi, là A Lỗ Thái để các ngươi tới sao?"

"Các ngươi hiện tại đã sớm bò lên trên A Lỗ Thái giường a?"

"Hai người các ngươi có âm mưu gì?"

Ba vị vương tử ánh mắt lửa nóng, nhưng trong lòng lại tràn đầy đề phòng.

Tô Mạc mềm mại nói: "Ba vị vương tử, ta không phải đại biểu A Lỗ Thái mà đến, ta là đại biểu Tô thị gia tộc mà đến, có thể làm cho hai người chúng ta đi vào sao?"

Khương quốc ba cái vương tử lập tức lên nội chiến.

"Để các nàng tiến đến."

"Không thể để cho các nàng tiến đến, khẳng định có âm mưu gì."

Ba người lập tức cũng không quyết định chắc chắn được.

Tô Mạc khanh khách một tiếng nói: "Chúng ta liền hai nữ nhân mà thôi, mà lại võ công của chúng ta cũng rất kém cỏi, ba vị điện hạ có năm ngàn binh mã, chẳng lẽ còn sẽ sợ hai chúng ta nữ nhân sao?"

Nàng nụ cười này, quả thực để ba cái Khương quốc vương tử thần hồn điên đảo.

Sau đó, Tô Mạc cùng Tô Ngưng kéo trên người màu đỏ áo khoác, lộ ra bên trong thật mỏng váy lụa.

Cái này tư thái, cái này đường cong, quả thực muốn mê chết người.

Ba cái Khương quốc vương tử đã nhẫn nhịn không sai biệt lắm hơn nửa tháng.

Thật muốn nghẹn nổ.

Mà lại đối hai nữ nhân này đã sớm thèm nhỏ dãi vạn phần.

"Liền hai nữ nhân mà thôi, các nàng võ công rất kém cỏi, lại có thể có âm mưu gì?"

Tô Mạc dịu dàng nói: "Ba vị vương tử, chẳng lẽ sợ hãi trên người chúng ta có giấu vũ khí gì sao?"

Sau đó, các nàng lại đem trên người tơ lụa váy cởi bỏ, chỉ còn lại túi mà cùng nhỏ váy lụa, cái này trắng nõn da thịt cơ hồ cùng đất tuyết đồng dạng bạch, phảng phất có thể bóp ra nước mà tới.

Ba cái Khương quốc vương tử hoàn toàn nhìn ngây người.

Thủ vệ Tuyết Sơn thần miếu một đám Khương quốc võ sĩ cũng hoàn toàn nhìn ngây người.

Quá. . . Quá mê người a.

Hai cái Tô thị mỹ nhân giơ cao lên hai tay, chân trần nha tử, hướng phía Tuyết Sơn thần miếu đi tới.

"Người ta tới a, nếu như các ngươi hoài nghi, liền bắn giết chúng ta đi."

Hai cái này nũng nịu mỹ nhân, ai bỏ được bắn giết a?

Mấu chốt trước kia hai người kia đều là Khương vương thê tử, những này Khương quốc võ sĩ nào dám mạo phạm?

Đây chính là vương hậu, lúc này cơ hồ thân thể trần truồng đi tới.

Ngươi chẳng lẽ có thể hạ thủ giết các nàng? Có thể làm cho các ngươi nhìn một chút nàng phấn nộn cánh tay, cũng đã là ân tứ lớn lao.

Cứ như vậy, Tô thị hai nữ nhân đi vào Tuyết Sơn thần miếu bên trong.

"Lạnh chết rồi, lạnh chết rồi, ba vị điện hạ tranh thủ thời gian mang theo chúng ta đi sưởi ấm đi."

Có thể không lạnh sao?

Nơi này chính là Tuyết Sơn, nhiệt độ tại không độ trở xuống.

Ba vị vương tử nhanh lên đem Tô thị hai cái mỹ nhân đưa vào trong gian phòng lớn, bên trong đốt chậu than, ấm áp như xuân.

Khương quốc tứ vương tử đã cơ hồ muốn nổ, nhưng vẫn là cố nén dục vọng trong lòng, nói: "Hai vị mẫu phi, các ngươi đến đây nhưng có sự tình gì a?"

Tô Mạc dịu dàng nói: "Có việc, đương nhiên có chuyện. Bất quá ngủ trước lại nói được không? Người ta thật phải chết rét, ba vị điện hạ cho chúng ta ấm ấm áp đi."

Sau đó, Tô Mạc cùng Tô Ngưng đem còn dư lại trên người điểm nào nhất quần áo đều lột sạch.

Một cái đi hướng lão tứ, một cái đi hướng lão Thất.

Lão Ngũ lập tức nổi giận.

Có ý tứ gì, xem thường ta a?

Hắn do dự hai giây, sau đó cảm thấy hướng lớn tô bổ nhào qua.

Tô Mạc, Tô Ngưng liệt diễm môi đỏ, thay phiên hướng phía Khương quốc hai cái vương tử hôn tới.

Đem hai người hôn đến liệt hỏa trùng thiên.

Hận không thể đem hai cái này Tô thị mỹ nhân xé.

Nhưng mà. . .

Vẻn vẹn một phút sau!

Trước hôn Khương quốc tứ vương tử bỗng nhiên xanh cả mặt, cảm giác được không thể thở nổi.

"Ây. . . Ách. . ."

Vẻn vẹn vài giây đồng hồ về sau, đôi mắt của hắn sung huyết, chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Sau đó, Khương quốc thất vương tử cũng thất khiếu chảy máu mà chết.

Chết không nhắm mắt.

Khương quốc ngũ vương tử kinh hãi vạn phần, nhanh chóng lui lại, không kịp mặc quần áo, trực tiếp liền muốn quơ lấy loan đao.

"Hai nữ nhân các ngươi ngoài miệng có độc?"

Tô Mạc cười khanh khách nói: "Đúng vậy a, bỏ ra thật là lớn đại giới, theo Phù Đồ Sơn lấy được kịch độc, chúng ta trước đó dùng qua giải dược mới tới."

Khương quốc ngũ vương tử ha ha cười nói: "May mắn ta không có hôn miệng của các ngươi, ta một đao đem các ngươi làm thịt."

Nhưng là sau một lát, hắn cũng cảm giác được mình không thể thở nổi, trước mắt từng đợt biến thành màu đen, máu đen rót đồng, thảm liệt mà chết.

"Ai nói không có hôn chúng ta miệng, liền sẽ không bị độc chết, cắn địa phương khác cũng sẽ chết!"

Tô Mạc dáng tươi cười diễm lệ mà tàn nhẫn, tùy tiện mặc vào quần áo.

Đem Khương quốc ba cái vương tử đầu chém xuống tới nhấc trong tay, mở cửa hướng phía bên ngoài đi đến.

"Phụng mới Khương vương chi mệnh, đến đây tru sát phản nghịch."

"Hiện tại ba cái phản loạn vương tử toàn bộ bị ta giết chết, các ngươi đi con đường nào?"

"Là cùng tân đại vương chống lại đến cùng? Để đại vương dẫn binh đem các ngươi chém tận giết tuyệt, vẫn là hiệu trung tân đại vương?"

Toàn trường Khương quốc võ sĩ hoàn toàn sợ ngây người.

Hai cái này vương hậu mạnh như vậy? Lại đem ba cái hung hãn vương tử toàn bộ giết?

Một cái Khương quốc võ sĩ thủ lĩnh nói: "Vương hậu, tân vương sẽ không giết chúng ta sao?"

Tô Mạc nói: "Phản loạn chính là ba cái vương tử, cũng không phải các ngươi. Chỉ cần các ngươi nguyện ý quy hàng, không những chuyện cũ sẽ bỏ qua, mỗi người còn có thể phân hai cái kim tệ."

Tuyết Sơn thần miếu đông đảo Khương quốc võ sĩ liếc nhìn nhau.

Ba vị vương tử đều đã chết rồi, bọn hắn còn náo cái gì náo?

Lập tức, toàn trường tất cả Khương quốc võ sĩ toàn bộ quỳ xuống.

"Chúng ta nguyện ý đầu hàng, chúng ta nguyện ý đầu hàng."

Tô Mạc nói: "Vậy là tốt rồi, tân đại vương rất nhanh liền sẽ một người tiến vào Tuyết Sơn thần miếu, cho các ngươi tự mình phát tiền."

Quả nhiên một canh giờ sau!

Tân đại vương A Lỗ Thái, tự mình một người khiêng hai rương kim tệ tiến đến.

Không nói hai lời, trực tiếp đem hai đại cái rương kim tệ vẩy vào trên mặt đất.

"Đều là các ngươi, có bằng lòng hay không hiệu trung với ta?"

Năm ngàn Khương quốc võ sĩ reo hò, xông đi lên nhặt kim tệ.

"Đại vương vạn tuế, đại vương vạn tuế!"

Đến tận đây, Khương quốc nội loạn lắng lại một nửa.

Ngày kế tiếp!

A Lỗ Thái chính thức đăng cơ trở thành Khương quốc tân vương.

Tô Mạc trở thành thứ nhất vương hậu, Tô Ngưng trở thành thứ hai vương hậu.

A Lỗ Thái trở thành mới Khương vương về sau, lập tức tập kết bốn vạn đại quân, hướng phía A Lỗ Na Na công chúa bộ lạc đánh tới.

Hướng phía Khương Việt biên cảnh đánh tới.

Tô Nan phản loạn mấu chốt nhất một nước cờ, chính thức rơi xuống.

A Lỗ Na Na dưới trướng chỉ có ba ngàn võ sĩ, không đủ tân vương A Lỗ Thái một phần mười.

Có thể nói, tân vương A Lỗ Thái tiêu diệt A Lỗ Na Na cơ hồ dễ như trở bàn tay.

Chỉ cần triệt để tiêu diệt A Lỗ Na Na, hắn đại quân liền sẽ trực tiếp giết vào Việt Quốc, cùng Tô Nan hai vạn đại quân hội sư.

Hai nhánh quân đội chung vào một chỗ, ròng rã hơn sáu vạn đại quân, có thể dễ như trở bàn tay quét ngang nửa cái Thiên Tây hành tỉnh.

Đến lúc đó, đại sự liền thành!

Tô thị gia tộc chính thức Phượng Hoàng Niết Bàn.

. . .

Trấn Viễn thành bên trong!

"Giết, giết, giết!"

"Đem Thẩm Lãng bố trí chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!"

Triệt để đem phủ thành chủ đạp nát về sau, Tô thị gia tộc hai ba ngàn võ sĩ xung phong liều chết tới.

Vũ Liệt suất lĩnh lấy hai trăm nữ tráng sĩ, Thẩm Thập Tam suất lĩnh lấy mấy chục tên võ sĩ, dựa vào những này tường đổ thủ vững.

Song phương nháy mắt chém giết cùng một chỗ.

Thẩm Lãng một phương nhân mã mặc dù tinh nhuệ, mà lại trang bị tinh lương, nhưng là song phương nhân số chênh lệch quá cách xa.

Trải qua ngắn ngủi giằng co về sau, chiến cuộc lập tức trở nên tràn ngập nguy hiểm.

Tô thị gia tộc hai, ba ngàn người, đem Thẩm Lãng một phương hơn hai trăm người đoàn đoàn bao vây.

Thẩm Lãng một phương bắt đầu xuất hiện thương vong.

Phòng tuyến càng ngày càng yếu ớt, tùy thời đều có thể sụp đổ.

Đạo này quân trận phòng tuyến, hoàn toàn là võ công tối cao, thân thể cường tráng nhất võ sĩ tạo dựng mà thành.

Một khi sụp đổ, liền mang ý nghĩa toàn quân bị diệt.

Nữ tướng Vũ Liệt, điên cuồng chém giết.

Vòng eo tám thước nữ tráng sĩ Hàm Nô, dứt khoát không cần đại đao, trực tiếp huy động hai cái chuỳ sắt lớn, điên cuồng nện xuống.

Các nàng cũng không biết giết bao nhiêu người, dưới thân chất đầy thi thể của địch nhân.

Nhưng là trên người các nàng cũng không biết có bao nhiêu vết thương.

Mặc dù toàn thân đều mặc cương giáp, nhưng là địch nhân nhiều lắm, mà lại xuất thủ quá xảo trá.

Trên người các nàng máu me đầm đìa.

Thẩm Thập Tam võ công xem như rất cao, nhưng đối mặt loại này chiến đấu, hắn thậm chí còn không bằng những cái kia lực lớn vô cùng nữ tráng sĩ, chân khí trong cơ thể rất nhanh liền hao hết.

Hắn cũng thụ thương!

"Chủ nhân, ngươi như không về nữa, chúng ta cũng đều phải toàn quân bị diệt."

Mắt thấy phòng tuyến lập tức liền muốn hỏng mất.

Nữ tướng Vũ Liệt hét lớn: "Chết có gì sợ, đồng quy vu tận, đồng quy vu tận."

Lời này mới ra, hơn một trăm tên nữ tráng sĩ cũng cùng kêu lên hô to.

"Chết có gì sợ, đồng quy vu tận, đồng quy vu tận."

Khí thế bi tráng, vô cùng quyết tuyệt.

Sau đó, còn lại hơn một trăm tên nữ tráng sĩ, hoàn toàn là không muốn mạng phương thức chiến đấu, mỗi một chiêu đều là đồng quy vu tận.

Chúng ta có thể toàn quân bị diệt.

Nhưng là trước khi chết, cũng phải giết nhiều mấy cái đệm lưng.

Giết một cái đủ vốn, giết hai cái kiếm lời.

Giết, giết, giết!

Đồng quy vu tận!

Mà vừa lúc này!

Bên ngoài bỗng nhiên truyền đến thanh âm điếc tai nhức óc.

"Báo thù rửa hận, báo thù rửa hận!"

"Giết, giết, giết!"

"Tô Lâm chết rồi, Tô Lâm chết!"

Sau đó, toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy!

Tô thị gia tộc ba cái Thiên hộ nhanh chóng liền xông ra ngoài, sau đó bọn hắn gặp được không dám tin một màn.

Thẩm Lãng vậy mà không có chết?

Cái kia trên cột cờ người là ai a?

Thảm như vậy?

Giữa háng bị thiến, giữa mông đít còn cắm một cây đao.

Lúc này hắn còn tại liều mạng khóc thét lên.

Vậy mà là Tô Lâm đại nhân?

Tô Nan Hầu tước cháu trai, Trấn Viễn thành chúa tể Tô Lâm đại nhân?

Hắn vậy mà như thế thảm?

Sau đó, ba cái Tô thị Thiên hộ gặp được càng khủng bố hơn một màn.

Thẩm Lãng sau lưng đen nhánh ép một chút vô số người, trùng trùng điệp điệp nhìn không thấy cuối.

Toàn bộ Trấn Viễn thành bách tính đều giết ra tới?

Đám người này mặt cũng không phủ, trong tay quơ khảm đao, cuốc, nhiều loại vũ khí, trên mặt tràn đầy lửa giận cùng cừu hận.

Đây là có bao nhiêu người?

Một vạn? Hai vạn?

Tiểu nhân mười tuổi, lớn bảy mươi tuổi.

Toàn bộ giết ra tới.

Ba cái Tô thị Thiên hộ kinh hãi, quát: "Tất cả quân đội, thứ nhất Thiên Hộ Sở, thứ hai Thiên Hộ Sở, toàn bộ rút khỏi đến, ở trường trên trận bày trận nghênh địch, bày trận nghênh địch."

Theo ba cái Thiên hộ ra lệnh một tiếng.

Hơn một ngàn tên Tô thị võ sĩ theo phủ thành chủ chiến đấu rút lui ra, bắt đầu ở trên giáo trường bày trận.

"Bày trận, bày trận!"

"Tấm thuẫn binh phía trước, thiết giáp binh phía trước."

"Cung tiễn binh ở phía sau, chuẩn bị bắn tên!"

Nếu để cho Tô thị gia tộc cái này hơn một ngàn quân đội tập kết bày trận hoàn tất, nhất là cung tiễn thủ tiến vào tề xạ, như vậy Thẩm Lãng sau lưng cái này một hai vạn tên bách tính cũng không thắng được.

Hơn một vạn tên phổ thông bình dân, khẳng định đánh không lại hơn một ngàn mấy tên lính võ trang đầy đủ.

Nhưng là. . .

Địch nhân quân đội không kịp bày trận.

Đại ngốc xông đến vô cùng nhanh chóng.

Hai mét huyền thiết côn, hắn cũng không cần, trực tiếp vác tại sau lưng.

Hiện tại dài mười mấy mét thô to cột cờ, chính là vũ khí của hắn.

Lúc này đại ngốc, toàn thân nhiệt huyết sôi trào.

Hắn cũng không biết vì sao lại dạng này? Liền cảm giác được toàn thân muốn bốc cháy đồng dạng.

Tốt điên cuồng, nóng quá liệt, sảng khoái!

"A. . . A. . . A. . ."

Một mình hắn liền vọt lên.

Tốc độ quả thực so tuấn mã nhanh hơn.

Toàn thân mặc thiết giáp, lại không chút nào ảnh hưởng hắn hành động, chính là Thẩm Lãng buộc hắn mang theo mũ giáp rất không thoải mái.

Không tự do, tầm mắt không trống trải.

Nhưng hắn cả người, một cỗ giống như xe tăng, bỗng nhiên xung phong đi lên.

Cao mười mấy mét thô to cột cờ, ròng rã nặng mấy trăm cân, bỗng nhiên liền quét ngang tới.

"Bá. . ."

Mười cái địch nhân võ sĩ, cứ như vậy bay ra ngoài.

Máu tươi cuồng phún mà chết.

Sau đó, đại ngốc đem toàn bộ cột cờ xem như côn sắt quét ngang.

"Phanh, phanh, phanh, phanh. . ."

Ai có thể hình dung cùng đại ngốc giao đấu những này võ sĩ trong lòng tuyệt vọng?

Cái này, đây là nhân loại sao?

Ngươi dùng dài mười mấy mét cột cờ, gian lận a.

Cách xa như vậy, ngươi có thể đánh đến ta, ta lại đánh không đến ngươi.

Ngươi khí lực như thế lớn, gian lận.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu ở phía sau cũng thấy da đầu từng đợt run lên.

Võ đạo tông sư đơn đả độc đấu lợi hại, đối mặt võ đạo cao thủ thời điểm cũng lợi hại.

Nhưng là trên chiến trường, một cái võ đạo đại tông sư khẳng định không sánh bằng đại ngốc.

Càng so bất quá nghịch thiên Cừu Yêu Nhi.

Quá. . . Biến thái.

Địch nhân quân trận còn chưa kịp hoàn thành, liền bị đại ngốc cột cờ đập thất linh bát lạc.

Tử thương vô số.

Lúc này, Thẩm Lãng sau lưng một hai vạn dân chúng xông tới.

Dựa vào một cỗ huyết khí dũng, thuận gió chiến còn là có thể đánh.

Cứ như vậy!

Đại ngốc xông lên phía trước nhất, như là mở đường xe tăng.

Sau lưng một hai vạn tên Trấn Viễn thành dân chúng, trực tiếp liền. . . Nghiền ép tới.

Như là sông Tiền Đường thủy triều.

Trùng trùng điệp điệp, trực tiếp chìm tới.

Ngay sau đó sau một lát!

"Giết, giết, giết!"

Trong phủ thành chủ.

May mắn còn sống sót hơn một trăm tên nữ tráng sĩ, còn có mấy chục tên võ sĩ, bỗng nhiên xung phong đi qua.

Tô thị gia tộc võ sĩ rốt cuộc không chịu nổi, triệt để hỏng mất.

Hơn hai ngàn người điên cuồng chạy trốn, như là chim thú tán.

Ngươi không trốn còn không sao.

Ngươi cái này vừa trốn, vừa rơi xuống đơn, liền xem như xong đời.

Chúng ta hơn một vạn lão bách tính đánh không lại ngươi hơn một ngàn binh sĩ.

Nhưng là mười mấy người đánh ngươi một cái, vẫn là không có vấn đề gì.

Trấn Viễn thành những binh lính này, mặc dù bị Tô thị gia tộc nuôi nhốt, nhưng trên danh nghĩa còn thuộc về Việt Quốc, chưa nói tới nhiều tinh nhuệ.

Chân chính tinh nhuệ là Tô thị gia tộc tư quân, còn có Tam Nhãn Tà mã tặc.

Lấy một địch mười? Bọn hắn còn không có như vậy ngưu bức.

Nghiêng về một bên đồ sát bắt đầu!

Giết mắt đỏ Trấn Viễn thành bách tính, điên cuồng đuổi giết mỗi một địch nhân binh sĩ.

Bắt đến một sĩ binh sau sống sờ sờ dùng cuốc dùng khảm đao, đem hắn chém thành thịt nát.

Những binh lính này muốn trốn.

Trốn vào thành nội phòng ốc bên trong.

Nhưng nếu như ngươi là lão bách tính, tránh né quân đội đuổi bắt, còn có thể trốn vào nhà dân.

Ngươi là binh sĩ, truy sát ngươi là phổ thông bách tính, ngươi trốn vào nhà dân, đây không phải muốn chết sao?

Giết, giết, giết.

Báo thù rửa hận!

Những này truy sát, liền toàn bộ giao cho phẫn nộ lão bách tính.

Sau đó Thẩm Lãng đem tất cả nữ tráng sĩ, dưới trướng võ sĩ phái đi ra, đóng kín Trấn Viễn thành cửa.

Dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo giết tất cả khả năng đi Trấn Viễn hầu tước phủ báo tin người.

Nhất thiết phải không cho bất cứ tin tức gì tiết lộ ra ngoài.

Điểm ấy dễ dàng làm được sao?

Rất dễ dàng, bởi vì theo Trấn Viễn thành đi Trấn Viễn hầu tước phủ chỉ có một con đường.

Dùng võ liệt nhóm cao thủ tốc độ, hẳn là có thể đem tất cả báo tin người toàn bộ giết sạch.

Mấu chốt nhất là Tô Lâm, ba cái Thiên hộ đều chết được quá đột ngột, thậm chí không kịp phái người đi Trấn Viễn hầu tước phủ báo tin.

. . .

Hơn một canh giờ sau!

Trấn Viễn thành hai ba ngàn quân coi giữ, gần như toàn quân bị diệt.

Không chỉ quân coi giữ bị giết sạch.

Tất cả nha dịch, cũng bị giết sạch.

Tất cả Tô thị chó săn, toàn bộ bị giết sạch.

Giết đến toàn bộ Trấn Viễn thành huyết quang trùng thiên, đầu người cuồn cuộn.

Đến tột cùng giết bao nhiêu?

Thẩm Lãng cũng không biết.

Tóm lại, so với hắn dự đoán còn nhiều hơn.

Đi vào Trấn Viễn thành ngày đầu tiên, hắn giết vài trăm người.

Đi vào Trấn Viễn thành ngày thứ hai, trực tiếp giết mấy ngàn người.

Đây chính là một mực giết!

. . .

Mặt trời chiều ngã về tây!

Trấn Viễn thành ba cái Thiên hộ, mấy cái chủ bộ, mấy chục tên quan viên.

Toàn bộ chỉnh tề quỳ gối phủ thành chủ phế tích bên ngoài.

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

"Giết!"

Giơ tay chém xuống, toàn bộ đầu người rơi xuống đất.

Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí đem Tô Lâm đầu, còn có hắn bị thiến xuống tới đồ vật, cất vào một cái đầu gỗ trong hộp.

Trước mặt của hắn quỳ một cái Tô thị võ sĩ.

"Đem tất cả mọi người đầu đều chứa lên xe."

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Tất cả cùng Tô thị có liên quan người, không quản là nha dịch, quan viên, thương nhân chờ.

Mấy trăm hơn ngàn cái đầu toàn bộ lắp đặt lập tức xe,

"Làm phiền ngươi, đem phần lễ vật này đưa đi cho Tô Nan Hầu tước."

"Ngươi cái này nói cho hắn biết, Trấn Viễn thành đã bị ta giết hết rồi."

"Nhưng là còn xa xa không đủ, ta còn muốn giết mấy vạn người."

"Ta sẽ đem toàn bộ Bạch Dạ quận năm cái thành tất cả Tô thị chó săn, tất cả Tây Vực thương nhân, toàn bộ giết đến sạch sẽ, như là nước rửa qua."

"Tô Nan là ta cữu cữu, ngươi nói cho hắn biết ta cái này ngoại sinh nữ tế đến cỡ nào nhớ hắn."

"Thuận tiện để hắn rửa sạch sẽ cổ, không bao lâu ta liền muốn đi chém xuống đầu của hắn, ta liền muốn đem toàn bộ Tô thị gia tộc giết đến sạch sẽ."

"Đi thôi, mau đi đi, thừa dịp ta cữu cữu còn không có ăn cơm chiều, đem những này đầu người đưa đi, đem Tô Lâm mệnh căn tử đưa qua, mặc dù có chút ít, nhưng cắt miếng về sau cũng là một món ăn."

Cái kia Tô thị gia tộc võ sĩ run lẩy bẩy, gật đầu nói phải.

Sau đó, hắn cưỡi ngựa xe cho Tô Nan Hầu tước tặng đầu người, đưa chim đi.

Cái này Tô thị võ sĩ đi về sau!

Toàn bộ Trấn Viễn thành, hoàn toàn thuộc về Thẩm Lãng một người.

Trong thành phố này cùng Tô thị gia tộc có liên quan tất cả mọi người, toàn bộ bị giết đến sạch sẽ.

. . .

Tô Nan Hầu tước là một cái phi thường chú trọng dưỡng sinh người.

Ít ăn nhiều bữa ăn.

Ban đêm cái này một bữa, hắn trên cơ bản ăn đến rất ít, mà lại uống cháo.

Mỹ vị thức ăn rất nhiều, nhưng mỗi một phần đều phi thường tinh xảo.

Trấn Viễn thành Thẩm Lãng, hắn còn không có để ở trong lòng.

Hắn cũng đã chết rồi.

Thẩm Lãng dưới trướng cái kia hơn hai trăm người, cũng hẳn là đã chết.

Tại Trấn Viễn thành, Thẩm Lãng chung quy là một cái tôm tép nhãi nhép mà thôi.

Hơn một canh giờ trước, hắn thu được Tô Lâm bẩm báo, Thẩm Lãng đã vào chủ bộ phủ.

Ba ngàn đại quân, đã bắt đầu tiến đánh phủ thành chủ.

Đại cục đã định.

Vì lẽ đó, Tô Nan liền đợi đến Thẩm Lãng đầu người đưa tới làm chén rượu.

Ở trong đầu của hắn toàn bộ đều là đại sự!

Sở quốc đại quân rốt cục động, cái này khẽ động chính là kinh thiên động địa.

Mười mấy vạn đại quân, bắt đầu tới gần Việt Quốc biên cảnh, Chủng Nghiêu đại quân như lâm đại địch.

Bạch Dạ quan bên kia cũng triệt để đóng kín.

Sau đó chỉ cần Khương quốc nội loạn lắng lại, A Lỗ Thái liền có thể suất lĩnh mấy vạn đại quân giết vào Việt Quốc cảnh nội,

Hai nhánh quân đội hội sư, ròng rã hơn sáu vạn đại quân, dễ như trở bàn tay liền có thể cầm xuống Bạch Dạ quận.

Quốc quân ý chỉ hắn cũng biết.

Hắn vậy mà muốn để Trương Xung cùng Thẩm Lãng đem Tô thị phản loạn ngăn ở Bạch Dạ quận cảnh nội?

Thật sự là mơ mộng hão huyền.

Ta Tô thị đại quân đã bắt đầu mưu phản, trong một tháng liền có thể cầm xuống toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ.

Trương Xung cùng Thẩm Lãng cũng không cần đến ngươi Ninh Nguyên Hiến đến giết.

Uống xong cháo, bên ngoài vang lên Tô Dung thanh âm.

"Chủ nhân, Trấn Viễn thành người đến."

Tô Nan cau mày nói: "Tô Lâm là làm ăn cái gì? Hiện tại mới kết thúc? Đây là đưa Thẩm Lãng đầu người tới rồi sao? Lấy đi vào!"

Cái kia Tô thị võ sĩ toàn thân run rẩy đi đến, trong tay bưng lấy một cái hộp.

Hắn đã sợ đến hoàn toàn nói không ra lời, toàn thân đều đang run rẩy.

Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này rốt cục chết!

Tô Nan nói: "Ta lại không biết ăn người, ngươi đến mức sợ đến như vậy sao?"

Sau đó hắn hững hờ mở hộp ra hạ lệnh: "Đi tìm tới tốt thợ kim hoàn tới, ta muốn đem Thẩm Lãng xương sọ làm thành chén rượu. . ."

Tô Nan lời nói vẫn chưa nói xong.

Cả người triệt để ngây dại.

Bởi vì trong hộp không phải Thẩm Lãng đầu người.

Mà là cháu hắn Tô Lâm đầu người, còn có mệnh căn của hắn.

Cái kia võ sĩ võ sĩ gào khóc nói: "Chúa công, Trấn Viễn thành luân hãm! Tất cả mọi người bị Thẩm Lãng giết sạch, chúng ta tại Trấn Viễn thành tất cả quân đội, toàn quân bị diệt!"

Nháy mắt, Tô Nan như là sét đánh!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 253: Lãng Gia Quét Sạch Tứ Phương! Thật Khổ Đầu Hoan Giáng Lâm!

Tô Nan hoàn toàn không cách nào tin.

Chẳng lẽ Kiếm Vương Lý Thiên Thu yêu thầm thê tử một chuyện là giả sao?

Hắn cùng Thẩm Lãng cho dù có giao tình, cũng kém xa vợ chồng chi tình a?

Còn có, Trấn Viễn thành khoảng chừng ba ngàn quân coi giữ.

Những này quân coi giữ mặc dù không phải Tô thị gia tộc tư quân, không phải tinh nhuệ nhất, nhưng cũng gấp mười lần so với Thẩm Lãng quân đội.

Còn có nhiều loại vũ khí hạng nặng, làm sao đều có thể thắng.

Dưới loại tình huống này đều có thể thua?

Mình đứa cháu này Tô Lâm là đớp cứt sao?

Bình thường nhìn hắn cũng ưỡn ra sắc.

Đây chính là Trấn Viễn thành, khoảng cách Trấn Viễn hầu tước phủ vẻn vẹn chỉ có mấy chục dặm.

Thẩm Lãng chỉ có chỉ là vài trăm người mà thôi, lại bị hắn lật ra bàn.

Vô cùng nhục nhã, vô cùng nhục nhã.

Tô Nan Hầu tước nhắm mắt lại, mà lúc này huynh trưởng của hắn Tô Toàn bỗng nhiên vọt vào, nhìn thấy trong hộp nhi tử Tô Lâm đầu người, nước mắt lập tức mãnh liệt mà ra.

"Chúa công, ta đi giết Thẩm Lãng, ta đi giết Thẩm Lãng!"

Trọn vẹn một hồi lâu, Tô Nan Hầu tước bình tĩnh lại.

"Trong thành chuyện gì xảy ra?" Tô Nan hỏi.

Cái kia Tô thị gia tộc võ sĩ đạo: "Chúng ta chộp tới nữ nhân kia căn bản không phải Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử, Thẩm Lãng đã sớm dự liệu được điểm này, đưa nàng dời đi."

Tô Nan ánh mắt nhíu lại.

Hắn không phải là không có nghĩ tới khả năng này, nhưng Kiếm Vương trong thê tử chính là Phù Đồ Sơn kịch độc, căn bản là không có cách mô phỏng.

Hắn đương nhiên không biết, Thẩm Lãng vì cứu Kiếm Vương vợ, đã rút lấy mười mấy ống máu độc, đồng thời đem bên trong kịch độc lấy ra.

Không chỉ có như thế, hắn còn phát hiện Kiếm Vương thê tử máu độc bên trong cũng có rất nhiều cổ trùng.

Chỉ bất quá loại này cổ trùng không ngừng bài tiết một loại khác kỳ độc, có thể làm cho người mất đi thần trí, toàn thân làn da như là con cóc, toàn thân khung xương đều còng xuống.

Nếu như đơn thuần chỉ là đem Kiếm Vương thê tử máu độc rót vào trong cơ thể người khác, là sẽ không dẫn phát loại này cổ quái triệu chứng.

Cần đem trong máu cổ trùng tách ra, sau đó rút ra bọn chúng bài tiết nọc độc.

Điểm này quá khó.

Tô Nan làm sao lại biết Thẩm Lãng không những ở cứu vớt Kiếm Vương thê tử, mà lại một mực tại nghiên cứu Phù Đồ Sơn cổ trùng. Mà lại hắn cuối cùng phương hướng, chính là cải biến nhân thể huyết mạch, đem một người võ đạo huyết mạch nháy mắt tăng lên tới một cái đáng sợ độ cao.

"Trấn Viễn thành có ba ngàn quân coi giữ, bọn hắn đâu?" Tô Nan hỏi.

Cái kia Tô thị võ sĩ đạo: "Chết sạch."

Tô Dung cả kinh nói: "Làm sao lại chết sạch? Thẩm Lãng dưới trướng mới hơn hai trăm người, ba ngàn quân coi giữ làm sao lại toàn quân bị diệt?"

Tô thị võ sĩ đạo: "Thẩm Lãng tiến vào chủ bộ phủ về sau, Tô Lâm đại nhân liền hạ lệnh cưỡng chế nộp của phi pháp toàn thành. Ngày hôm qua chút dân đen cướp bóc Tây Vực thương nhân cửa hàng, Trấn Viễn thành mấy vị đại nhân liền suất lĩnh mấy trăm tên nha dịch đi từng nhà cưỡng chế nộp của phi pháp, đã dẫn phát kịch liệt mâu thuẫn. Không nghĩ tới Thẩm Lãng không có chết, Tô Lâm đại nhân ngược lại bị hắn bắt sống đồng thời thiến, mà lại treo thật cao tại trên cột cờ, vì lẽ đó. . ."

Tô Nan Hầu tước dựng thẳng lên tay.

Sau đó cũng không cần nói.

Tinh Tinh Chi Hỏa, có thể lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Tô Lâm đã dẫn phát toàn thành lửa giận, đương nhiên sẽ bị Thẩm Lãng lợi dụng.

Rất nhiều người không hiểu Tô Nan sách lược, vì sao muốn cất cao Tây Vực người, áp chế đại đa số Việt Quốc người?

Nguyên nhân vô cùng đơn giản.

Bởi vì Tô Nan muốn phản bội chính là Việt Quốc, muốn phản ra Việt Quốc.

Vì lẽ đó nhất định phải tại phạm vi thế lực của hắn tiến hành đi Việt Quốc hóa, xây thành mới quyền lực Kim Tự Tháp.

Tô thị gia tộc tại cấp cao nhất, Khương quốc tầng thứ hai, Tây Vực tầng thứ ba, nhân số nhất đông đảo Việt Quốc bình dân bách tính ở vào tầng dưới chót nhất.

Hậu Kim đã từng là Minh triều một bộ phận, bọn hắn đi hướng phản loạn tự lập về sau, đi cũng là cái này lộ tuyến.

Thành lập Mãn Thanh chính quyền về sau, cũng thành lập nên quyền lực Kim Tự Tháp, đầy thứ nhất, được thứ hai, Hán tận dưới đáy.

Vì lẽ đó, ức hiếp Việt Quốc bình dân Tô thị nhất định phải áp dụng chính sách.

"Thẩm Lãng tiểu tử này độc a!" Tô Nan nhịn không được nhìn mà than thở.

Ngươi mới đi đến Trấn Viễn thành ngày thứ hai, liền giết ta mấy ngàn người.

Đủ hung ác, đủ chuẩn, thật lợi hại!

Lúc này, bên ngoài bẩm báo nói: "Chúa công, Khổ Nan đại sư tới."

Tô Nan chau mày.

Khổ Nan đầu đà bản nhưng sớm liền đến Trấn Viễn hầu tước phủ báo tin, nhưng hắn nhưng không có làm như vậy, đây là muốn để Tô thị gia tộc càng thêm khó xử sao?

Tô Nan khuôn mặt chỉ âm lãnh một giây đồng hồ, sau đó cười ha ha nghênh đón ra ngoài.

"Tô Nan, bái kiến thượng sư."

Vừa mới đi ra ngoài, Tô Nan Hầu tước liền xoay người cong xuống.

Tô Khương hợp nhất, kết minh Tây Vực, lôi kéo Đại Kiếp Tự chính là Tô thị gia tộc tam đại chính sách.

Khổ Nan đầu đà đi đến.

"Thượng sư mời ngồi!"

Khổ Nan đầu đà gương mặt âm lãnh, ở trên thủ vị trí ngồi xuống.

"Ân oán luân hồi, Đại Kiếp Tự có ân tất báo." Khổ Nan đầu đà nói: "Thẩm Lãng thí chủ đối ta Đại Kiếp Tự không đủ giải, hết lần này đến lần khác xúc phạm phật uy, thật là khiến người ta kinh ngạc."

Tô Nan Hầu tước nói: "Vậy không được a, Đại Kiếp Tự thần phật chí cao vô thượng, nghiêm nghị không thể xâm phạm."

Khổ Nan đầu đà nói: "Vì giữ gìn Đại Kiếp Tự pháp chỉ uy nghiêm, ta cảm thấy trở về Đại Kiếp Tự điều binh. Đem Thẩm Lãng mang về Đại Kiếp Tự tiếp nhận Thiên Hình, đây là ta việc nghĩa chẳng từ trách nhiệm."

Tô Nan Hầu tước nói: "Đương nhiên, thượng sư dự định triệu tập bao nhiêu binh mã?"

Khổ Nan đầu đà nói: "Tăng binh năm ngàn!"

Tô Nan Hầu tước đại hỉ: "Phật hải vô biên, Đại Kiếp Tự vô thượng uy nghiêm, sẽ tại ta Tô thị lãnh địa mỗi một chỗ nở rộ."

Khổ Nan đầu đà nói: "Chờ ngươi Tô thị chiếm Thiên Tây hành tỉnh về sau, ta Đại Kiếp Tự thế lực muốn trở về trời tây."

Tô Nan Hầu tước nói: "Kia là tự nhiên, ta làm Đại Kiếp Tự đệ tử, đã sẽ dốc hết toàn lực, tu kiến thần miếu, cung phụng đại kiếp pháp thần."

Khổ Nan đầu đà nói: "Tại Khương quốc, chúng ta có Tuyết Sơn thần miếu, nhưng là như thế vẫn chưa đủ. Chúng ta còn muốn tu kiến Đại Kiếp Cung."

Đại Kiếp Cung!

Tại Tô thị cùng Khương quốc biên cảnh Đại Tuyết trên núi.

Đã từng là một tòa phi thường tráng lệ cung điện, diện tích so Khương quốc Tuyết Sơn thần miếu lớn gấp hai ba lần có thừa.

Nhiều nhất thời điểm, bên trong đã từng trú có năm ngàn Đại Kiếp Tự tăng nhân, là Đại Kiếp Tự tại Việt Quốc lớn nhất căn cứ.

Bất quá trước kinh lịch Khương Ly đế chủ đả kích, về sau lại kinh lịch Đại Viêm đế quốc hoàng đế đả kích.

Đại Kiếp Tự triệt để thối lui ra khỏi Việt Quốc, cái này Đại Kiếp Cung càng là tao ngộ một trận đại chiến, lúc này đã trở thành tường đổ.

Lúc này Khổ Nan đầu đà vậy mà đưa ra muốn tu kiến Đại Kiếp Cung?

Cái này cần bao nhiêu tiền?

Tiền vẫn là việc nhỏ, mấu chốt này lại dẫn tới cỡ nào tranh luận?

Tô Khương hợp nhất về sau, trong khoảng thời gian ngắn khẳng định không chiếm được Đại Viêm đế quốc hoàng đế sắc phong.

Nhưng là trải qua mấy năm, thậm chí vài chục năm quản lý về sau, Tô Nan vẫn là phải trở về đến vương triều Đại Viêm ôm ấp.

Mà khi đó Khương quốc, đã sớm bị hắn chiếm đoạt.

Đến lúc đó liền không có Khương, chỉ có tô.

Nếu như một lần nữa chữa trị Đại Kiếp Cung, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế sẽ thấy thế nào?

Bất quá không sao, đáp ứng trước là được.

Thậm chí tương lai có thể làm cùng Đại Viêm đế quốc đàm phán thẻ đánh bạc.

"Được, ta đáp ứng!" Tô Nan nói.

Khổ Nan đầu đà nói: "Việc này không nên chậm trễ, ta lập tức đi Đại Kiếp Tự điều binh, trong nửa tháng tất đến!"

Tô Nan nói: "Ta chờ đợi thượng sư tin tức tốt."

. . .

Khổ Nan đầu đà đi.

Tô Toàn nói: "Ta suất quân năm ngàn, đoạt lại Trấn Viễn thành!"

Tô Nan lắc đầu.

"Tô Dung, ngươi bây giờ liền mang theo sở làm, tiến về Sở quốc cảnh nội Ma Nham núi, rõ nước đại tông sư Ban Nhược xuống núi."

Việt Quốc có sáu đại tông sư.

Sở quốc cũng có sáu đại tông sư.

Cái này danh ngạch là Thiên Các phân phối, Ngô quốc thế yếu, cũng chỉ có năm cái danh ngạch.

Tô Dung nói: "Vâng!"

Tô Nan đi vào nội gian, cái kia một cái hộp ra, đưa cho Tô Dung nói: "Nàng nếu không chịu xuống núi đối phó Lý Thiên Thu, ngươi liền đem cái này hộp cho nàng, nàng cũng liền đáp ứng."

"Vâng!"

Tô Nan lại nói: "Tô Toàn ngươi dẫn theo quân năm ngàn, đối Trấn Viễn thành vây nhưng không đánh, không bao lâu, thành nội tất loạn, đến lúc đó không cần đánh, thành nội những người kia liền có thể sống xé Thẩm Lãng."

Đón lấy, Tô Nan thở dài nói: "Chỉ mong Thẩm Lãng vẫn còn, chỉ mong hắn không nỡ Trấn Viễn thành."

. . .

Thời gian trở lại mấy canh giờ trước đó.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Chư vị hương thân phụ lão, Trấn Viễn thành đã không thể ở lại, Tô Nan đại quân chẳng mấy chốc sẽ vây quanh toàn bộ Trấn Viễn thành."

Tòa thành thị này không sinh lương thực, hoàn toàn dựa vào mậu dịch, thành nội trữ lương không nhiều.

Một khi Tô Nan đại quân vây nhưng không đánh, người bên trong thành liền sẽ không có cơm ăn. Cho đến lúc đó mấy vạn dân đói, sẽ đem Thẩm Lãng ăn sống nuốt tươi.

"Các ngươi mỗi một nhà mỗi một hộ đều đã phân đến đầy đủ tiền, các ngươi mang theo tất cả khẩu phần lương thực toàn bộ trong đêm trở lại nông thôn đi, nhờ cậy ngươi nhóm thân thích hảo hữu."

Tiếp lấy Thẩm Lãng cười to nói: "Trấn Viễn thành ta cũng không ngốc, bởi vì ta còn không có giết đủ."

"Các tráng sĩ bọn họ, các ngươi đoạt đủ chưa?"

"Ta còn muốn đi Bạch Dạ quận những thành thị khác, đi giết sạch mỗi một tòa thành thị bên trong Tây Vực thương nhân, đi đem bọn hắn trong cửa hàng tất cả tiền toàn bộ cướp sạch."

"Những thành thị này cùng Trấn Viễn thành cũng không đồng dạng, căn bản cũng không có mấy cái quân coi giữ."

"Chư vị tráng sĩ? Các ngươi đi theo ta đi sao? Đi theo ta đi phát tài sao?"

Ở đây những dân chúng này chính giết đến nhiệt huyết sôi trào, mà lại vừa mới lại phát lớn tài.

Trước đó bị Tô thị cướp đi vàng bạc, lại bị cướp trở về, mỗi một nhà mỗi một hộ đều phát tài rồi.

Thẩm Lãng lời này mới ra.

Rất nhiều tráng sĩ lập tức cuồng hống: "Đi, đi, phát tài đi."

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Người già trẻ em không cần, chỉ cần thanh niên trai tráng, chỉ cần năm ngàn người!"

Người thành thật nhao nhao lùi bước, hôm nay phân đến tiền đã đầy đủ, nhưng là muốn phát tài người lại vô cùng sốt ruột.

Vốn là còn một số người do dự muốn hay không đi.

Kết quả nghe xong, lại còn muốn cạnh tranh? Vậy không được, vậy ta phải đi.

Sau đó, Thẩm Lãng dưới trướng dùng tốc độ nhanh nhất, chọn lựa ra bốn năm ngàn tên thanh niên trai tráng.

Cơ hồ không hề dừng lại một chút nào.

Thẩm Lãng mang theo cái này năm ngàn thanh niên trai tráng, điểm bó đuốc, hướng phía gần nhất Bạch Lệnh thành đánh tới.

"Truyền lệnh xuống!"

"Quốc quân có chỉ, Bạch Dạ quận bên trong tất cả Tây Vực thương nhân tài sản, toàn bộ về Việt Quốc con dân tất cả. Bất luận kẻ nào đều có thể cướp bóc Tây Vực cửa hàng, không quản cướp được bao nhiêu vàng bạc tài báo, toàn bộ thuộc sở hữu của bọn hắn!"

"Cướp bóc lớn lệnh!"

"Cướp bóc lớn lệnh!"

"Đi cướp sạch mỗi một tòa thành thị!"

"Đi giết sạch mỗi một cái Tây Vực thương nhân."

Thẩm Lãng trong đêm mang theo năm ngàn dân tráng, trùng trùng điệp điệp hướng phía Bạch Lệnh thành đánh tới.

Hắn vừa mới rời đi không lâu.

Liền có mấy cái mật thám, hướng phía Trấn Viễn hầu tước phủ chạy vội báo tin.

. . .

Mấy canh giờ sau!

Trấn Viễn hầu Tô Nan liên tiếp đạt được mấy phần mật báo.

"Thẩm Lãng đã đi, hắn suất lĩnh năm ngàn dân tráng rời đi Trấn Viễn thành, hướng phía Bạch Lệnh thành đi."

"Hắn còn nói muốn đem Bạch Lệnh thành bên trong Tây Vực thương nhân giết sạch cướp sạch."

"Hắn còn ban bố đại kiếp sát lệnh , bất kỳ người nào đều có thể cướp bóc Tây Vực thương nhân cửa hàng, cướp được tất cả vàng bạc, toàn bộ thuộc sở hữu của mình."

Tô Toàn kinh hãi.

Hắn lúc này mới trong đêm tập kết quân đội, chuẩn bị đi đến Trấn Viễn thành, kết quả Thẩm Lãng lại chạy.

"Chúa công, ta suất lĩnh hai ngàn kỵ binh, tuyệt đối có thể đuổi kịp, đem những cái kia dân đen chém tận giết tuyệt."

Tô Toàn mặc dù là Tô Nan huynh trưởng, nhưng lại luôn mồm xưng chúa công.

Tô Nan Hầu tước đi đến địa đồ trước mặt, cau mày suy tư.

Bỗng nhiên, thanh âm của hắn trở nên âm lãnh xuống tới.

"Không, để bọn hắn đoạt, để bọn hắn cướp bóc!"

Lời này mới ra, ở đây tất cả mọi người kinh ngạc.

"Chúa công! Những này Tây Vực thương nhân thế nhưng là tiền của chúng ta cái túi."

Tô Nan nói: "Không sai, bọn hắn là tiền của chúng ta cái túi! Hàng năm đều cho chúng ta nộp thuế, chúng ta còn có thể rút thành. Nhưng là rút thành lại nhiều cũng chính là ba bốn thành, nếu như ta muốn toàn bộ đâu?"

Tô Toàn giật mình nói: "Chúa công có ý tứ là, khiến cái này dân đen đem Tây Vực thương nhân giết sạch cướp sạch. Sau đó. . . Chúng ta tại theo những này dân đen trong tay đem tất cả vàng bạc đoạt lại. Cái kia. . . Cái kia không có những thương nhân này, chúng ta như thế nào tiến hành mậu dịch?"

Tô Nan nói: "Trước kia chúng ta là Việt Quốc thần tử, cho nên đương nhiên cần buôn lậu, cần vụng trộm mậu dịch. Mà một khi chúng ta phản loạn tự lập, còn còn gọi buôn lậu sao? Một khi Thiên Tây hành tỉnh nam bộ trở thành lãnh địa của chúng ta, cái kia còn có thể bắt nô lệ bán không? Mậu dịch vẫn như cũ muốn làm, nhưng là từ đầu bắt đầu!"

Lời này mới ra, toàn trường người đầu tiên là kinh ngạc, sau đó vui mừng.

Chúa công nói rất có đạo lý.

Tô Nan nói: "Cướp bóc người sẽ có cái gì đặc điểm?"

Tô Toàn nói: "Lòng tham không đáy!"

Tô Nan nói: "Đúng, lòng tham không đáy! Hiện tại Thẩm Lãng tập kết cái này mấy ngàn dân tráng, sĩ khí trùng thiên. Bởi vì bọn hắn vẫn còn cướp bóc ban sơ kỳ, một khi bọn hắn đem toàn bộ Bạch Dạ quận tất cả Tây Vực thương nhân toàn bộ đoạt xong, vậy sẽ xuất hiện cái gì?"

Tô Toàn nói: "Đám người này vốn là dân đen, cướp bóc phát tài về sau, liền như là ăn vào thịt dã thú, cũng không dừng được nữa. Một khi toàn bộ Bạch Dạ quận đoạt xong, bọn hắn hoặc là muốn đi qua phú quý thời gian, hoặc là muốn cướp bóc càng nhiều, nghiêm trọng hơn chính là chia của bất công, nhất định sẽ nội chiến. Thẩm Lãng nhân số quá ít, bọn này biến thành tham lam dã thú dân đen liền sẽ đem hắn ăn sống nuốt tươi."

Tô Nan nói: "Tô Toàn, ngươi mang theo ba ngàn quân đội, Tam Nhãn Tà suất lĩnh ba ngàn kỵ binh. Đối Thẩm Lãng bầy tiện dân này khu trục vòng vây, nhưng là không truy sát, để bọn hắn cướp bóc hoàn chỉnh cái Bạch Dạ quận sau! Đợi đến Đại Kiếp Tự tăng binh cũng tới, Sở quốc Ban Nhược đại tông sư cũng tới, chúng ta lại đem những này dân đen giết đến sạch sẽ."

Tô Dung nói: "Đến lúc đó bọn hắn giành được vàng bạc, liền đều thuộc về chúng ta Tô thị!"

Tô Toàn nói: "Chúa công, dạng này toàn bộ Bạch Dạ quận đều sẽ triệt để đại loạn."

Tô Nan thản nhiên nói: "Chúng ta là muốn tạo phản người, còn sợ loạn sao? Càng loạn càng tốt! Chỉ cần chúng ta Tô thị gia tộc lãnh địa không loạn, chỉ cần chúng ta Trấn Viễn hầu tước phủ không loạn."

"Đi làm việc đi!"

"Vâng!"

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng liền như là một cái cự đại tai họa.

Mang theo mấy nghìn hơn vạn tên tráng đinh như là một đám châu chấu, những nơi đi qua, không có một ngọn cỏ.

Mỗi ngày đều tại giết người.

Tất cả Tây Vực thương nhân thế lực, bị giết đến sạch sẽ.

Tất cả Tây Vực thương nhân cửa hàng, bị cướp bóc trống không.

Thẩm Lãng cướp bóc lớn lệnh nửa bước về sau.

Bán Dạ quận phảng phất lâm vào cuồng hoan.

Thậm chí không đợi Thẩm Lãng cướp bóc đại quân đến, từng cái trong thành trì lưu manh du côn đã bắt đầu phát động, tụ tập thành đoàn, chủ động đi cướp bóc Tây Vực thương nhân.

Chờ đợi Thẩm Lãng dân tráng đại quân vừa đến, bọn hắn lập tức gia nhập tiến đến.

Thẩm Lãng sau lưng đội ngũ càng ngày càng khổng lồ.

Theo năm ngàn người bành trướng đến một vạn người, hai vạn người, cuối cùng đạt tới ba bốn vạn khoảng cách.

Đem toàn bộ Bạch Dạ quận, quấy đến long trời lở đất.

Đem toàn bộ Bạch Dạ quận, cướp bóc trống không.

Mà Trấn Viễn hầu tước phủ đại quân, theo bốn phương tám hướng bắt đầu vòng vây, dần dần cấu thành một vòng vây.

Nhưng thủy chung không tiến đánh.

Tô Toàn đại quân tới, Tam Nhãn Tà mã tặc đại quân tới, Đại Kiếp Tự tăng binh tới, Sở quốc Ban Nhược đại tông sư cũng tới.

Vây quanh Thẩm Lãng đại quân càng ngày càng nhiều, cuối cùng đạt đến mười ba ngàn người.

Tô thị gia tộc gần một nửa đại quân, đều đến vòng vây hắn.

Toàn bộ thế cục, trở nên càng ngày càng biến ảo khó lường, quỷ dị kinh người.

Cứ như vậy thời gian như nước, tuế nguyệt như thoi đưa.

Hơn mười ngày thời gian trôi qua.

. . .

Trương Xung Thái Thú suất lĩnh lấy ba ngàn quân đội, đi được muốn chậm một chút.

Thẩm Lãng đến Trấn Viễn thành sau thời gian mười ngày, hắn mới mang theo quân đội đến Bạch Dạ quận thành.

Dựa theo tưởng tượng của hắn, hắn phen này vào thành khẳng định phải nhận xa lánh, làm khó dễ.

Thậm chí, quân đội của hắn ngay cả Bạch Dạ quận thành đều vào không được.

Bởi vì Tô thị gia tộc đối Bạch Dạ quận thành thẩm thấu phi thường lợi hại, toàn bộ quận thành quan viên, như là bị Tô thị nuôi nhốt heo chó.

Toàn bộ Bạch Dạ quận thành mặc dù chỉ có chỉ là một hai ngàn quân coi giữ.

Nhưng bọn hắn như kiên trì không nhận Trương Xung cái này Thái Thú, kiên quyết không ra cửa thành, đó cũng là có hơi phiền toái.

Nhưng là. . .

Đợi đến Trương Xung suất lĩnh ba ngàn quân đội đi vào Bạch Dạ thành hạ thời điểm.

Một màn trước mắt lại làm cho hắn sợ ngây người.

Cửa thành mở rộng, Bạch Dạ quận tất cả quan viên đều ở bên ngoài nghênh đón.

Thậm chí tất cả thương nhân đều xuất hiện đội nghênh đón.

"Minh công a, ngài rốt cuộc đã đến."

"Đại nhân a, ngài làm sao mới đến a? Hạ quan mấy ngày nay kinh hồn táng đảm, mỗi một ngày đối đại nhân đều trông mong mà đối đãi."

"Chúng ta nhìn đại nhân, như là hài nhi nhìn đến phụ mẫu."

"Đại nhân đến, Bạch Dạ quận liền xem như an."

Các ngươi không phải hẳn là xa lánh ta, làm khó dễ ta, thậm chí không cho ta vào thành sao?

Rất nhanh Trương Xung biết nguyên do.

Sau đó, nhìn mà than thở!

Thẩm công tử, biết ngươi lợi hại, nhưng là ngươi cái này cũng. . . Lợi hại quá mức.

Lúc này mới mấy ngày a, ngươi liền đem toàn bộ Bạch Dạ quận triệt để tai họa một lần.

"Thẩm công tử sau lưng hiện tại tập kết mấy vạn người, những nơi đi qua, không có một ngọn cỏ."

"Thẩm công tử mang theo mấy vạn người, cướp sạch Bạch Dạ quận tất cả thành thị, chỉ còn lại Bạch Dạ quận thành không nhúc nhích."

"Hiện tại không chỉ là Tây Vực thương nhân, coi như phổ thông thương nhân cùng phú hộ, toàn bộ đều chạy trốn tới Bạch Dạ quận thành tới."

"Thành nội quan viên cùng thương nhân mặc dù xa lánh đại nhân, nhưng là bọn hắn càng sợ Thẩm Lãng công tử, sợ hãi hắn mấy vạn người xông vào Bạch Dạ quận bên trong cướp bóc."

Trương Xung cười nói: "Hai tướng hại, lấy nhẹ sao?"

Tiếp lấy Trương Xung nói: "Tô Nan đại quân đâu?"

"Tô Nan hơn một vạn đại quân, đối Thẩm công tử cướp bóc đội ngũ dần dần cấu thành vòng vây, giữ một khoảng cách, dần dần tới gần, nhưng thủy chung không có động thủ!"

Trương Xung ánh mắt co rụt lại, cười lạnh nói: "Tô Nan vẫn là ta biết cái kia Tô Nan, đủ hung ác. Tây Vực thương nhân té ngã, Tô thị ăn no!"

Tâm phúc nói: "Tô thị gia tộc liền không sợ Bạch Dạ quận đại loạn sao?"

Trương Xung nói: "Hắn là chuẩn bị tạo phản người, sợ hãi đại loạn? Chỉ cần gia tộc của hắn lãnh địa không loạn là được rồi, đại loạn như là thủy triều, triệt để thanh tẩy về sau, ngược lại tốt thống trị. Chỉ bất quá không có đại phách lực người, cũng không làm được dạng này quyết sách. Thẩm công tử ngoan độc, Tô Nan đồng dạng ngoan độc, cũng không biết hai người này đến tột cùng là ai độc hơn."

Tâm phúc nói: "Hiện tại Thẩm công tử cục diện vô cùng nguy hiểm, hắn chỉ có chỉ là hơn hai trăm người, lại dẫn theo mấy vạn dân tráng. Đám người này liền như là ăn thịt dã thú, con mắt đều đỏ, ta sợ đám người này ngược lại sẽ thôn phệ Thẩm công tử a!"

Trương Xung nói: "Ngươi quá lo lắng, Thẩm công tử tâm lạnh ngoan độc, là ngươi không cách nào tưởng tượng."

Trương Xung nhìn qua phía tây phương hướng.

Lúc này Thẩm Lãng cách hắn vẻn vẹn chỉ có không đến một trăm dặm.

"Thẩm công tử, ngươi mở cho ta sang một cái không dám tin cục diện, tiếp xuống Bạch Dạ quận liền giao cho ta."

Sau đó Trương Xung hạ lệnh: "Vào thành!"

Hắn theo quốc đô mang tới ba ngàn tinh nhuệ, chậm rãi tiến vào chiếm giữ Bạch Dạ quận thành bên trong.

. . .

Khoảng cách Bạch Dạ quận thành hơn một trăm dặm Tuyết Lĩnh thành.

Thẩm Lãng chính thức đạt được tin tức, Trương Xung đại quân đã tiến vào chiếm giữ Bạch Dạ quận thành.

Lập tức, hắn không khỏi thở nhẹ nhõm một cái thật dài.

Trương Xung rốt cục thuận lợi vào cuộc.

Tô thị gia tộc quả nhiên tham lam thành tính, hoàn toàn bị Thẩm Lãng bên này con số trên trời kim tệ hấp dẫn, ánh mắt trọng tâm toàn bộ ngưng tụ tại Thẩm Lãng bên này.

Hiện tại Thẩm Lãng bên này cướp bóc bao nhiêu kim tệ?

Không biết!

Ngay cả chính Thẩm Lãng cũng không biết.

Nhưng tuyệt đối là con số trên trời.

Tây Vực cùng Việt Quốc, Sở quốc cùng Việt Quốc ở giữa buôn lậu, đại bộ phận đều tại Bạch Dạ quận bên trong hoàn thành.

Toàn bộ quận có mấy trăm Tây Vực thương nhân.

Hiện tại triệt để bị cướp bóc không còn, tất cả thương nhân cũng bị giết sạch.

Đến tột cùng đoạt bao nhiêu tiền?

Không có ai biết.

Nhưng là có một chút, Thẩm Lãng dưới trướng hai trăm người, không có cướp đoạt nửa cái kim tệ.

Thẩm Lãng bên người đã tập kết hai ba vạn người.

Hắn cướp bóc đội ngũ, đổi một lứa lại một lứa.

Tất cả người thành thật đều chạy, cầm giành được kim tệ chạy trốn tới nông thôn, chuẩn bị đi qua cuộc sống an ổn.

Lúc này đi theo Thẩm Lãng phía sau dân tráng tính chất đã hoàn toàn thay đổi.

Bọn hắn không còn là vì báo thù, không còn là vì lật đổ Tây Vực thương nhân cái khác, chính là vì phát đại tài.

Mỗi người trên thân đều tràn đầy vàng bạc.

Mỗi người đều như cùng ăn thịt người dã thú.

Rốt cuộc dừng lại không được.

Hiện tại bọn hắn còn đối Thẩm Lãng nói gì nghe nấy, đó là bởi vì còn thừa lại mục tiêu cuối cùng.

Bạch Dạ quận thành.

Bọn hắn trước đó cướp bóc năm cái thành là thành nhỏ, mà Bạch Dạ quận thành là chủ thành, đương nhiên là có càng nhiều tiền.

Bọn hắn thực sự muốn để Thẩm Lãng mang theo bọn hắn đi

Bạch Dạ quận trắng trợn cướp bóc một phen.

Mà lại chi này cướp bóc đội ngũ đã trà trộn vào tới Tô thị gia tộc vô số thám tử.

Dùng một câu trực tiếp nhất lại nói.

Đi theo Thẩm Lãng chi này cướp bóc đội ngũ, đã triệt để biến chất.

Cơ hồ toàn bộ đều là người xấu.

Người thành thật hoặc là đi, hoặc là xấu đi.

Muốn dựa vào cướp bóc thành tựu đại nghiệp, lớn mạnh một chi quân đội, mãi mãi cũng không có khả năng.

Lý Tự Thành, Trương Hiến Trung toàn bộ đều thất bại.

Cướp bóc là ma quỷ, một khi phóng xuất, liền rốt cuộc không thu về được.

. . .

Nữ tướng Vũ Liệt chính thức hướng Thẩm Lãng báo cáo.

"Đại nhân, Tô thị gia tộc một vạn ba ngàn đại quân, ngay tại thắt chặt vòng vây, rất sắp đối với chúng ta động thủ."

"Tô Toàn đại quân cách chúng ta ba mươi dặm, Đại Kiếp Tự tăng binh cách chúng ta 35 dặm, Tam Nhãn Tà mã tặc đội ngũ cách chúng ta ba mươi dặm."

"Bọn hắn theo tây, nam, bắc ba phương hướng vây quanh chúng ta, chỉ còn lại một cái phía đông không có quân địch."

"Mà lại lúc này thành nội bầu không khí phi thường quỷ dị, những này dân tráng nhìn về phía ánh mắt của chúng ta, đã dần

dần tràn đầy địch ý."

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Bởi vì ta không có mang theo bọn hắn đi cướp bóc Bạch Dạ quận thành, ngăn cản bọn hắn phát tài, bọn hắn đương nhiên không hài lòng!"

Nhưng vào lúc này!

Thẩm Thập Tam nói: "Đại nhân, mấy cái dân quân thủ lĩnh cầu kiến."

Thẩm Lãng nói: "Tiến đến!"

Mười mấy ngày nay thời gian, Thẩm Lãng suất lĩnh vô số dân tráng cướp bóc toàn bộ Bạch Dạ quận.

Sau lưng cướp bóc đội ngũ càng lúc càng lớn, người càng ngày càng nhiều, thành viên cũng càng ngày càng phức tạp.

Rất nhiều bị truy nã đạo tặc, võ công lợi hại cường nhân, cũng nhao nhao gia nhập vào, đồng thời nháy mắt lôi kéo lên một đợt nhân mã.

Hai vạn dân tráng bên trong, đề cử ra năm cái đại thủ lĩnh. Đề cử ngũ đại thủ lĩnh quá trình bên trong, Thẩm Lãng hoàn toàn không có can thiệp.

Lúc này, tới ba cái đại thủ lĩnh.

Năm người thủ lĩnh không dám toàn đến, sợ hãi bị Thẩm Lãng một mẻ hốt gọn.

Mặt khác hai cái đại thủ lĩnh ở bên ngoài tiếp ứng.

Ba cái dân quân đại thủ lãnh nói: "Bái kiến thành chủ đại nhân."

Thẩm Lãng nhiệt tình tiến lên phía trước nói: "Ba vị tướng quân, có chuyện gì a?"

"Thành chủ đại nhân, chúng ta tại cái này tuyết lĩnh thành đã ngây người đã mấy ngày, các huynh đệ đều không kiên nhẫn được nữa, không kịp chờ đợi muốn giết vào Bạch Dạ quận thành phát tài đâu?"

"Đúng vậy a, may mắn chúng ta đè lại, nếu không có chút tính tình liệt huynh đệ cũng nhịn không được muốn tới bức thoái vị."

"Thành chủ đại nhân, ngài lúc ấy đáp ứng rồi, muốn dẫn lấy chúng ta đi phát tài, hiện tại cũng không thể không tính toán a, Bạch Dạ quận thành đang ở trước mắt, bên trong chảy núi vàng Ngân Hải, ngài chính là không cho chúng ta đi đoạt, không tử tế a!"

Cái này còn không phải bức thoái vị sao?

Mà lúc này, bên ngoài lít nha lít nhít chiếm hết mấy ngàn dân tráng.

Mỗi người trên thân đều mặc loạn thất bát tao áo giáp, cầm nhiều loại vũ khí.

Nhưng là không ngoài dự tính, mỗi người đều cõng trĩu nặng túi tiền, bên trong không biết có bao nhiêu vàng bạc.

Mỗi người đều phát đại tài.

Cái này mấy ngàn cái dân tráng lớn tiếng cao giọng nói: "Thành chủ đại nhân, lúc nào đi cướp bóc Bạch Dạ quận thành?"

"Thành chủ đại nhân, ngài cho mọi người một cái lời chắc chắn a."

"Ngài nếu không mở miệng, vậy cũng đừng trách chúng ta không khách khí a."

"Thành chủ đại nhân, ngài sẽ không phải là nhìn xem các huynh đệ phát tài đỏ mắt đi! Là của ngài quân đội mình không đoạt tiền, chúng ta cũng không có ngăn đón a."

Không chỉ là ba người thủ lĩnh đến bức thoái vị, mấy ngàn cái tham lam đồ cũng tới bức thoái vị.

Đã có người tại trong đội ngũ không ngừng tản bộ truyền ngôn, nói Bạch Dạ quận trong thành vàng bạc mới gọi nhiều, chân chính núi vàng Ngân Hải.

Đi Bạch Dạ quận thành đoạt một chuyến, so trước đó cướp bóc năm cái thành nhỏ còn nhiều hơn.

Buổi tối hôm nay Thẩm Lãng nếu không đáp ứng suất lĩnh bọn hắn đi cướp bóc Bạch Dạ quận thành, đám người này chỉ sợ là muốn tạo phản.

Mà Tô thị đại quân đang không ngừng thắt chặt vòng vây!

Nhìn cục thế đi lên phảng phất vô cùng hiểm ác!

Lúc này Thẩm Lãng, liền phảng phất ngồi tại một đống lửa thuốc phía trên, lúc nào cũng có thể sẽ bạo tạc.

. . .

Nộ Triều thành bến tàu!

Thả neo một chiếc nhìn qua phi thường không đáng chú ý thuyền.

"Ầm ầm. . ."

Lúc này chính vào ngày mùa hè, trên trời sấm sét vang dội, mây đen áp đỉnh.

Mưa to phảng phất lúc nào cũng có thể mưa như trút nước mà xuống.

Trong thuyền, ngồi một cái tuyệt mỹ vô luân nữ nhân.

Thái tử ngoại thất Chiêu Nhan.

Trước mặt của nàng, đứng một cái nam nhân.

Hắn đại khái là toàn bộ Đại Việt vương triều ngưu bức nhất người.

Ngay tại trước đây không lâu, hắn hoàn thành mấy kiện đại sự kinh thiên động địa.

Bắt cóc Hắc Thủy Đài người nhà làm con tin, bắt chẹt một trăm triệu kim tệ.

Dẫn đầu mấy chục người, đem Kim thị biệt viện đốt thành phế tích.

Dẫn đầu vài trăm người, tại Việt Quốc chi đô giết một cái bảy vào bảy ra.

Ngay tại mấy ngày trước đó, hắn còn suất lĩnh lấy một đám nữ tráng sĩ đồ hết rồi Trấn Viễn thành.

Hắn chính là phân thân vô số, đâu đâu cũng có truyền kỳ đạo tặc Khổ Đầu Hoan.

Lúc đầu Tam Nhãn Tà vẫn là cùng hắn nổi danh, hiện tại không biết bị hắn vung ra đi nơi nào.

Bây giờ, hắn đã là Việt Quốc đệ nhất đạo tặc, thứ nhất truyền kỳ.

"Ca, có một việc muốn ngươi làm." Chiêu Nhan nói.

Khổ Đầu Hoan khàn giọng nói: "Nếu là như lần trước đồng dạng giết vô tội nữ nhân, ta làm không được."

Chiêu Nhan ôn nhu nói: "Không, lần này là để ngươi giết một cái nhân vật lợi hại, một cái đại quý tộc."

Khổ Đầu Hoan nói: "Ai?"

Chiêu Nhan nói: "Huyền Vũ hầu Kim Trác."

Khổ Đầu Hoan ánh mắt biến đổi nói: "Không, Huyền Vũ bá cũng vô ác dấu vết."

Chiêu Nhan lạnh giọng nói: "Ca, đừng quên, lúc ấy chúng ta Trác thị gia tộc diệt vong thời điểm, Kim Trác Bá tước nhưng có giúp chúng ta một tơ một hào sao? Phụ thân, mẫu thân, mấy người ca ca muội muội bị giết đến sạch sẽ thời điểm, Kim Trác Bá tước nhưng có cho chúng ta nói câu nào sao?"

Khổ Đầu Hoan ánh mắt thống khổ run rẩy.

Chiêu Nhan ôn nhu nói: "Ca, ngươi mười tám tuổi chính là Việt Quốc Võ Trạng nguyên, ngươi mười chín tuổi trở thành Tả Từ Các chủ đệ tử. Ngươi mặc dù không phải phụ thân con ruột, nhưng là ta Trác thị gia tộc kiêu ngạo. Bây giờ muốn vì gia tộc báo thù, ta không dựa vào ngươi ta còn có thể dựa vào ai?"

Khổ Đầu Hoan bờ môi run rẩy nói: "Cái kia. . . Vậy ngươi khi nào rời đi Thái tử?"

Chiêu Nhan ôn nhu nói: "Nhanh, chờ ta tra ra hãm hại chúng ta Trác thị gia tộc chủ mưu, ta liền rời đi hắn, ta liền cùng ngươi cao chạy xa bay."

Sau đó, Chiêu Nhan cánh tay ôm lấy Khổ Đầu Hoan cổ, xốc lên mặt nạ của hắn,

Khổ Đầu Hoan khuôn mặt bị hỏa đốt cháy qua, đã hoàn toàn vặn vẹo biến hình, xấu xí không chịu nổi.

Chiêu Nhan ôn nhu hôn lên.

Khổ Đầu Hoan đôi mắt mê ly, như là nữ thần đồng dạng ôm Chiêu Nhan.

Nữ nhân này không chỉ có là nghĩa muội của hắn, còn là hắn cả đời chỗ yêu.

Hắn là một cái võ si, từ nhỏ đã ái mộ cái này tuyệt mỹ nghĩa muội.

"Ca, đây là một lần cuối cùng, một lần cuối cùng." Chiêu Nhan ôn nhu nói: "Hiện tại quốc quân ngay tại truy nã ngươi, giết hết Kim Trác về sau, ngươi rốt cuộc không cần đi làm ngươi không thích sự tình, ngươi tìm một cái hòn đảo ẩn cư lại, chờ ta điều tra rõ hãm hại chúng ta Trác thị gia tộc chủ mưu về sau, ta lập tức đi tìm ngươi, vì gia tộc báo thù về sau chúng ta liền song túc song phi, trải qua thần tiên thời gian, được không?"

Khổ Đầu Hoan vẫn như cũ đứng thẳng bất động.

Chiêu Nhan khóc thút thít nói: "Ca ca, Kim Trác không có chút nào vô tội, ta cùng Kim Mộc Lan tình như tỷ muội. Nhưng là năm đó ta Trác thị tao ngộ tai hoạ ngập đầu thời điểm, ta cầu khẩn Kim thị gia tộc che chở ta, nhưng là bọn hắn tàn nhẫn cự tuyệt. Dạng này ta mới có thể rơi vào Ẩn Nguyên hội trong tay, ta mới có thể bị Ẩn Nguyên hội cầm thú làm bẩn."

Đây chính là nói hươu nói vượn, Trác thị gia tộc diệt vong về sau.

Chiêu Nhan trực tiếp rời đi Chung Sở Khách đại tông sư, chưa hề hướng Kim thị gia tộc cầu cứu qua.

Nhưng đây là Khổ Đầu Hoan trong lòng đau nhất.

Hắn yêu nhất nữ nhân, bị người điếm ô.

Chiêu Nhan nghiêm nghị quát: "Ca ca, nếu không phải Kim Trác tàn nhẫn cự tuyệt che chở, ta như thế nào lại bị mấy cầm thú vòng bạo. Lúc ấy ta muốn sống không được, muốn chết không xong, kêu trời không ứng, gọi đất chẳng linh thời điểm. Ngươi lại tại chỗ nào? Ngươi lại tại chỗ nào?"

Khổ Đầu Hoan quát ầm lên: "Ngươi đừng nói nữa, ngươi đừng nói nữa!"

Sau đó, hắn bỗng nhiên nhảy lên, xông lên bến tàu, biến mất tại Nộ Triều thành bên trong.

Tiếp lấy bóng đêm.

Hắn dễ như trở bàn tay leo lên vào Nộ Triều thành thành lớn bảo.

"Giết Kim Trác về sau, ta liền cùng Chiêu Nhan song túc song phi!"

"Chiêu Nhan muội muội, ngươi chờ ta!"

"Ta rất nhanh, trong vòng một canh giờ liền có thể giết chết Kim Trác!"

"Kim Trác, ta nhìn thấy ngươi."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 254: Quyết Giết Huyết Dạ! Khổ Đầu Hoan Sợ Tè Ra Quần!

Bạch Dạ quận thành nội.

Bạch Dạ quận trưởng sử Tiêu Vô Thường lâm vào lựa chọn cuối cùng.

Nếu như nói trước đó còn có ba phải không gian, hiện tại đã không có.

Những năm này hắn trôi qua phi thường dễ chịu, bởi vì quốc quân phái tới Bạch Dạ quận Thái Thú đều làm không lâu, mà hắn cái này trưởng sử đã làm vài chục năm.

Ngay tại trước đây không lâu, Thái Thú Trần Khởi Lũng bởi vì tham nhũng mà đoạt chức.

Trải qua vài chục năm kinh doanh, hắn Tiêu Vô Thường mới là Bạch Dạ quận địa đầu xà.

Mặc dù không giống Tô Lâm tại Trấn Viễn thành cảnh tượng như vậy, nhưng là giá không mỗi một đời Thái Thú còn có thể làm được.

Mà những này đương nhiên không thể rời đi Tô thị ủng hộ của gia tộc.

Vì lẽ đó những năm gần đây, Tiêu Vô Thường tôn kính Tô Nan thậm chí vượt qua quốc quân, một mực đem mình làm tô hệ quan viên.

Nhưng bây giờ Tô thị muốn làm phản.

Hắn Tiêu Vô Thường nên đi nơi nào?

Đi theo Tô Nan cùng một chỗ mưu phản?

Hắn Tiêu Vô Thường mặc dù là Bạch Dạ quận người, nhưng dù sao cũng là Việt Quốc tiến sĩ, tên đề bảng vàng vinh quang phảng phất lờ mờ tại hôm qua.

Nhưng nếu không cùng Tô Nan mưu phản? Hắn trên cơ bản nhất định phải chết.

Lúc này Bạch Dạ quận hai ngàn trú quân, đã sớm bị Tô thị thẩm thấu được thủng trăm ngàn lỗ.

Ba cái Thiên hộ càng là đem mình làm Tô thị gia nô, hoàn toàn bị vàng bạc cho ăn no.

Trước mặt hắn, chính là Tô thị gia tộc phái tới sứ giả Tô Lục.

Người này ngay tại đối trưởng sử Tiêu Vô Thường tiến hành sau cùng du thuyết.

"Sở quốc đại quân 13 vạn, đã phát động, Chủng Nghiêu mỗi một cây tóc gáy đều dựng lên đến, dốc hết toàn lực chống cự Sở quốc đại quân. Bình Tây Bá Trịnh Đà càng đem Bạch Dạ quan triệt để đóng kín, chúng ta lo lắng Chủng thị gia tộc đại quân xuôi nam, bọn hắn ngược lại lo lắng chúng ta Bắc thượng cùng Sở quốc tiền hậu giáp kích, vì lẽ đó Chủng thị đại quân tuyệt đối không dám xuôi nam."

"Khương vương A Lỗ Thái suất quân năm vạn, đã đánh tới, rất nhanh liền có thể cùng ta Tô thị hội sư."

"Đại Kiếp Tự tiên phong tăng binh năm ngàn, ngay tại nơi không xa."

"Đến lúc đó chúng ta sẽ có bao nhiêu quân đội? Bảy vạn, tám vạn? Thậm chí nhiều hơn."

"Khương quốc bên kia lúc cần thiết có thể toàn dân giai binh, có thể tập kết mười vạn đại quân."

"Toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh còn có ai ngăn cản chúng ta? Dựa vào Trương Xung ba ngàn binh sĩ sao?"

Bạch Dạ quận trưởng sử Tiêu Vô Thường bản năng lắc đầu.

Tô Lục cười nói: "Ngô Vương suất quân xuôi nam, tới gần Việt Quốc Thượng Dã thành, nguyên bản ba vạn đại quân, đã tăng binh đến sáu vạn. Quốc quân Ninh Nguyên Hiến Bắc thượng, cũng đang không ngừng tăng binh, hai vương ở giữa quyết chiến lập tức liền muốn vang dội."

"Nam Ẩu quốc bên kia, Chúc Lâm sáu vạn đại quân đã triệt để hãm ở bên kia."

"Tiêu trưởng sử ngươi đến nói cho ta, Việt Quốc có lợi hại như vậy sao? Có thể ba mặt tác chiến sao?"

Trưởng sử Tiêu Vô Thường lắc đầu, Việt Quốc không có cường đại như vậy, đại quy mô song mặt tác chiến đều làm không được, càng đừng nói ba mặt tác chiến.

Bây giờ toàn bộ phương đông chư quốc, có thể song mặt tác chiến đại khái chỉ có lớn nhà giàu mới nổi Tấn quốc.

Đại Viêm đế quốc không tính, hiện tại hắn độc bá thiên hạ, có thể đồng thời treo lên đánh chung quanh ba quốc gia trở lên.

Tô Lục nói: "Ninh Nguyên Hiến đem Trương Xung cùng Thẩm Lãng phái đến Bạch Dạ quận là tới làm cái gì? Đánh bạc, chính là một trận đánh bạc mà thôi."

Trưởng sử Tiêu Vô Thường gật đầu thừa nhận.

Đây đúng là một trận đánh cược, mà lại là nhìn tất thua đánh cược.

Tô Lục nói: "Toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh có ai có thể ngăn cản chúng ta bảy, tám vạn đại quân? Không có! Phen này sau đại chiến, Việt Quốc bị tách rời đã trở thành kết cục đã định, tiêu trưởng sử ngươi thì sợ gì a? Một khi chúng ta đoạt lấy Thiên Tây hành tỉnh nam bộ, tô Khương hợp nhất, chúng ta quốc thổ cũng không thể so với Việt Quốc nhỏ bao nhiêu, đến lúc đó tiêu trưởng sử liền cũng là khai quốc công thần, một cái Bá tước là trốn không thoát."

Lời này mới ra, Tiêu Vô Thường tim đập loạn.

Phong tước?

Loại này dụ hoặc hoàn toàn là không cách nào cự tuyệt.

Giống hắn loại này cấp bậc quan văn, căn bản không có phong tước khả năng.

Trưởng sử Tiêu Vô Thường bỗng nhiên nói: "Ta có thể hay không mạo muội hỏi một câu?"

Tô Lục nói: "Mời nói."

Tiêu Vô Thường nói: "Tô Khương hợp nhất về sau, ai là vua?"

Tô Lục nói: "Đương nhiên là A Lỗ Thái là vua, chúa công vì thừa tướng."

Tiêu Vô Thường trong lòng bội phục, cái này Tô Nan thật hung ác, vương vị trực tiếp nhường ra đi.

Mặt ngoài nhìn hắn đây là hiệu trung Khương vương.

Tô Khương hợp nhất, mặt ngoài là Tô thị thần phục với Khương quốc.

Nhưng là Khương vương mấy con trai đều bị giết sạch, chỉ còn lại A Lỗ Thái cùng hai cái tiểu hài, hai đứa bé này mà lại đều là Tô thị nữ tử sinh ra.

A Lỗ Thái võ công rất mạnh, đánh trận cũng lợi hại, nhưng là hắn nội chính bản sự hoàn toàn chính là cứt chó.

Khương quốc bên trong lại có cái gì nội chính quan viên?

Nửa cái đều không có.

Tô Khương hợp nhất, mặt ngoài là Khương chiếm đoạt tô, mà trên thực tế là tô nuốt Khương.

Không dùng đến mấy năm.

Có lẽ A Lỗ Thái cũng đi theo A Lỗ Cương đồng dạng chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Cho đến lúc đó, Khương quốc liền triệt để thuộc về Tô thị.

Man tộc người chính là Man tộc người, ngu xuẩn cực kỳ, còn tưởng rằng mình chiếm đại tiện nghi.

Bây giờ xem ra, Tô thị gia tộc thật phải lớn nghiệp thành công.

Thiên thời địa lợi nhân hoà, đều tại Tô thị một phương.

Trưởng sử Tiêu Vô Thường nói: "Chúng ta còn có một chuyện có chút lo lắng."

Tô Lục nói: "Mời nói."

Tiêu Vô Thường nói: "Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này suất lĩnh mấy vạn người khắp nơi cướp bóc, vô số thương nhân bị cướp sạch không còn, tử thương vô số. Tô thị trong tay có hơn hai vạn đại quân, hoàn toàn có thể ngăn cản đây hết thảy, nhưng là. . ."

Lời này chính là ẩn ẩn đang nói Tô Nan tướng ăn quá khó nhìn.

Trước đó những này Tây Vực thương nhân dù sao cũng là vì ngươi Tô thị bán mạng, kết quả ngươi hi sinh không chút nào nương tay.

Tiêu Vô Thường lại nói: "Nếu không phải như thế, Trương Xung lại như thế nào có thể dễ như trở bàn tay vào Bạch Dạ quận thành?"

Tô Lục thản nhiên nói: "Tiêu trưởng sử, chuyện này cùng ngươi có quan hệ sao?"

Trưởng sử Tiêu Vô Thường giật mình, tranh thủ thời gian cong xuống nói: "Ta lắm mồm, lắm mồm."

Tô Lục cười nói: "Tiêu trưởng sử, ngươi cái này đầu óc muốn đổi tới, ngươi cũng là Tô thị thần tử, đối với chúng ta có lợi sự tình, vì sao không thể làm đâu?"

Tiêu Vô Thường cong xuống nói: "Đúng, đúng, là thần hồ đồ rồi, xin (mời) sứ giả hướng chúa công thỉnh tội."

Tô Lục nói: "Dễ nói, dễ nói! Bây giờ Bạch Dạ thành một chút quan lại cùng phú thương, có phải là đối Trương Xung tương đối hoan nghênh đâu?"

Trưởng sử Tiêu Vô Thường nói: "Xác thực như thế."

Tô Lục nói: "Vậy thì thật là tốt, vừa vặn tiêu tan Trương Xung cảnh giác. Buổi tối hôm nay ngươi dẫn đầu, tính cả đông đảo quan viên xin (mời) Trương Xung dự tiệc, xem như vì hắn bày tiệc mời khách."

Trưởng sử Tiêu Vô Thường nói: "Sau đó thì sao?"

Tô Lục nói: "Đương nhiên là đem hắn giết."

Trưởng sử Tiêu Vô Thường kinh ngạc: "Hiện tại liền giết?"

Tô Lục nói: "Bằng không đâu? Thiên thời địa lợi nhân hoà đều đã có, chúa công trong vòng vài ngày liền có thể tuyên bố khởi sự, còn giữ Trương Xung làm cái gì? Giết một cái Thái Thú, vừa vặn tế cờ không phải sao?"

Trưởng sử Tiêu Vô Thường vẫn cảm thấy có chút miệng đắng lưỡi khô.

Trước đó hắn giá không qua Thái Thú, thậm chí cũng hãm hại qua, nhưng là công nhiên giết chết, đây chính là mưu phản.

Bất quá, hắn bái Tô Nan làm chủ, cũng không chính là mưu phản sao?

"Đêm trắng Bá tước, ngươi còn có cái gì lo lắng sao?" Tô Lục mỉm cười nói.

Cả đời này đêm trắng Bá tước, kêu Tiêu Vô Thường hưng phấn kích động, hắn tranh thủ thời gian lắc đầu nói ra: "Không có, hoàn toàn không có! Buổi tối hôm nay ta liền suất lĩnh Bạch Dạ quận đông đảo quan viên, mở tiệc chiêu đãi Trương Xung, sau đó đem hắn giết! Như vậy, có cần phải đem chân tướng sự tình cáo tri những quan viên khác sao?"

Tô Lục lắc đầu nói: "Hoàn toàn không có, chờ giết Trương Xung về sau, những người này cũng liền không thể không ngồi lên chúng ta Tô thị chiến xa."

Lời này là nửa điểm không giả.

Trước mặt mọi người giết Thái Thú, không phản cũng phải phản.

Tô thị ngoan độc, không phải bàn cãi.

Đem Trương Xung bỏ vào đến, lại giết!

Tiêu Vô Thường nói: "Cái kia Thẩm Lãng tiểu súc sinh bên kia?"

Tô Lục nói: "Thiên la địa võng, đã co vào, ngày mai Thẩm Lãng hẳn phải chết! Những cái kia cướp bóc dân đen, cũng hẳn phải chết!"

Trưởng sử Tiêu Vô Thường nói: "Rất tốt, rất tốt."

Tô Lục nói: "Vì lẽ đó buổi tối hôm nay liền muốn giết Trương Xung, nếu không hai cái này tặc tử một khi vọt ngay cả, liền có chút phiền toái "

Trưởng sử Tiêu Vô Thường nói: "Yên tâm, Trương Xung hẳn phải chết không nghi ngờ!"

. . .

Trương Xung tiến vào phủ Thái Thú, dùng tốc độ nhanh nhất tẩy một cái tắm nước lạnh.

Thật không hổ là Tuyết Sơn phía dưới, rõ ràng là mùa hè, nhiệt độ còn như thế thấp.

Bất quá liền xem như tuyết lớn đầy trời mùa đông, Trương Xung cũng chỉ tẩy nước lạnh.

Thân thể của hắn thực sự là khô gầy cực hạn, hoàn toàn da bọc xương, phần bụng có một cái đại thương miệng, vết sẹo vừa mới khép lại không lâu, đây chính là Thẩm Lãng làm giải phẫu cho hắn vết thương.

Trương Xung một thùng lại một thùng nước lạnh hướng trên thân tưới.

Thẩm Lãng lúc này ngay tại phía tây Tuyết Lĩnh thành, khoảng cách không đến trăm dặm.

Hắn hiện tại hẳn là ngồi tại trên đống lửa, cơ hồ muốn đốt cháy khét cảm giác.

Trương Xung không biết thùng thuốc nổ cái danh từ này, nếu không sẽ càng thêm chuẩn xác.

Thẩm Lãng thật chính là ngồi tại thùng thuốc nổ phía trên, dựa vào 200 người căn bản trấn không được hơn hai vạn cướp bóc thành tính tráng đinh.

Lúc nào cũng có thể bị tạc được thịt nát xương tan.

Cướp bóc là ma quỷ ngọn lửa, bốc cháy dễ dàng, muốn diệt xuống đến liền không thể nào.

Duy nhất có thể làm cho bọn này kẻ cướp đoạt nghe lời cũng chỉ có không ngừng mà cướp bóc, không ngừng mà phát tài.

Nếu không chi đội ngũ này sẽ nháy mắt sụp đổ đại loạn.

Cứ việc Thẩm Lãng không có phân ra gì sứ giả tới.

Nhưng là Trương Xung lại biết Thẩm Lãng muốn làm gì, cũng biết mình phải làm gì.

Thời gian của hắn không nhiều lắm.

Tô thị đại quân đã thu lưới, bắt đầu tới gần Thẩm Lãng chỗ Tuyết Lĩnh thành.

Mà lại Tô Nan dự định một mũi tên trúng ba con chim, diệt đi Thẩm Lãng, diệt đi Trương Xung, diệt đi tất cả kẻ cướp bóc đoạt lại vàng bạc.

Tham lam, xác thực tham lam.

Như vậy Trương Xung nhất định phải vào hôm nay ban đêm, giải quyết triệt để Bạch Dạ quận thành nội tất cả địch nhân, buổi sáng ngày mai trước đó liền muốn triệt để nắm giữ toàn bộ chủ thành.

Dạng này hắn mới có thể tại ngày mai tiếp ứng Thẩm Lãng, hai người liên thủ đem Tô Nan đánh một trở tay không kịp, để hắn ném đi phu nhân lại chọn binh.

Hai người ở giữa không kịp làm bất kỳ thương nghị, hoàn toàn cần nhờ riêng phần mình chiến lược trực giác, bắt lấy mỗi một cái thời cơ.

Hai người cần cách không phối hợp, còn muốn không có kẽ hở.

Đã cọ rửa sạch sẽ, đầu óc cũng rõ ràng.

"Đem ra nhuyễn giáp." Trương Xung nói.

Lão bộc đem ra nhuyễn giáp, Trương Xung thiếp thân xuyên tại bên trong.

"Nhuyễn kiếm!"

Lão bộc lấy tới phần mềm, Trương Xung quấn quanh ở trên cánh tay.

Sau đó lại mặc áo lót vào, phía ngoài cùng mặc quan bào vào.

Hắn thực sự là quá gầy, coi như mặc nhuyễn giáp, theo bề ngoài cũng hoàn toàn nhìn không ra.

Ta Trương Xung vài chục năm không có động thủ qua, hôm nay rốt cục muốn động võ.

Không nghĩ tới ta một cái quan văn, vậy mà cũng có tự mình động thủ thời điểm.

Thẩm công tử, ngươi không phải một mực hiếu kì võ công của ta sao? Hi vọng hôm nay đừng để ngươi thất vọng.

. . .

Trương Xung vừa mới mặc quan phục.

Lập tức có người tiến đến bẩm báo.

"Đại nhân, trưởng sử Tiêu Vô Thường đưa tới thiệp mời, hôm nay hắn tại Tuyết Sơn Lâu vì ngài bày tiệc mời khách."

Trương Xung cười nói: "Đều có ai đi a?"

Người kia nói ra: "Toàn bộ Bạch Dạ quận bát phẩm trở lên văn quan võ tướng đều sẽ đi, đủ cấp bậc phú thương cũng sẽ đi, có chừng bốn mươi mấy người."

Trương Xung nói: "Được, đồng liêu coi trọng như thế, ta nhất định đi."

Người kia nói: "Vâng, ta cái này hồi bẩm trưởng sử đại nhân."

Báo tin người đi về sau, Trương Xung tiến vào trong một gian mật thất.

Ở trong đó có một người, diện mục bình thường cực hạn trung niên nhân.

Trương Xung tiến lên cong xuống nói: "Trưởng công chúa điện hạ, tối nay ngài theo lão thần dự tiệc như thế nào?"

Cái này gương mặt bình thường nam tử trung niên, vậy mà là trưởng công chúa Ninh Khiết?

Ninh Bất Ngạnh?

Cái này dịch dung thuật rất cao minh a, xem ra hoàn toàn là một cái không đáng chú ý trung niên nam nhân xấu xí mà thôi.

Ninh Khiết công chúa gật đầu nói: "Được, tối nay ta coi như làm Trương Xung đại nhân tùy tùng."

Một lát sau!

Trương Xung xe ngựa theo phủ Thái Thú xuất phát, tiến về Tuyết Sơn Lâu dự tiệc.

. . .

Bạch Dạ quận phủ trưởng sử!

Bạch Dạ quận một Thiên hộ sĩ quan nói: "Trương Xung đã xuất phát."

Trưởng sử Tiêu Vô Thường nói: "Tới mấy người?"

"Hắn liền mang theo một cái tùy tùng, sau lưng còn có một chi mười lăm người võ sĩ."

Trưởng sử Tiêu Vô Thường cười nói: "Hắn ngược lại là gan lớn."

"Đại nhân, chúng ta muốn điều binh vây quanh Tuyết Sơn Lâu sao?"

Tiêu Vô Thường nói: "Chúng ta như điều binh, Trương Xung lại thế nào dám đến? Lại nói hắn chỉ đem chỉ là mười lăm người, chúng ta chỗ nào cần điều binh. Tuyết Sơn Lâu tất cả mọi người chuẩn bị xong chưa?"

Thiên hộ sĩ quan nói: "Toàn bộ chuẩn bị hoàn tất, theo đầu bếp đến hỏa kế, thậm chí ngay cả ca nữ đều là Tô thị phái tới cao thủ, tổng cộng ba mươi bảy người, giết Trương Xung dư xài."

Trưởng sử Tiêu Vô Thường nói: "Vậy liền chuẩn bị mở tiệc rượu đi, giết người tiệc rượu."

. . .

Tuyết Sơn Lâu, Bạch Dạ quận thành nội tốt nhất tửu lâu, chiếm diện tích mấy chục mẫu.

Toàn bộ tửu lâu liền như là một cái nho nhỏ lâm viên, đình đài các tạ cái gì cần có đều có, thậm chí ngay cả hồ nước cũng có.

Mà Tuyết Sơn Lâu lầu chính, ngay tại một mảnh giữa hồ nước.

Màn đêm buông xuống, toàn bộ Tuyết Sơn Lâu giăng đèn kết hoa.

Buổi tối hôm nay Tuyết Sơn Lâu không chiêu đãi bất luận cái gì tân khách, chỉ vì mở tiệc chiêu đãi Thái Thú Trương Xung.

Trương Xung xe ngựa đi vào Tuyết Sơn Lâu trước mặt.

Lập tức có một đội võ sĩ tiến vào Tuyết Sơn Lâu bên trong, kiểm tra mỗi một nơi hẻo lánh.

Xác định không có phục binh.

"Thái Thú đại nhân, mời!" Tiêu Vô Thường nói.

"Tiêu trưởng sử, mời!" Trương Xung nói.

Nhìn thấy một cái xấu xí trung niên nam nhân cũng cùng theo vào, Tiêu Vô Thường không khỏi kinh ngạc.

Trương Xung nói: "Người này là quốc quân đưa cho bảo tiêu của ta, nhất định phải tại mọi thời khắc đều đi theo bên cạnh ta."

Tiêu Vô Thường thấp giọng nói: "Hắc Thủy Đài sao?"

Trương Xung cười nói: "Tiêu trưởng sử, không thể nói, không thể nói."

Tiêu Vô Thường ăn ý gật đầu, cười nói: "Đã hiểu, đã hiểu."

Nhưng mà trong lòng của hắn lại khinh thường.

Hắc Thủy Đài mặc dù người tài ba xuất hiện lớp lớp, phảng phất ở mọi chỗ, nhưng tuyệt đỉnh cao thủ chân chính nhưng không có mấy cái.

Coi như phái tới một cái Thiên hộ cấp cao thủ thì thế nào?

Có thể địch nổi Tô thị ba mươi tên cao thủ sao?

Trương Xung mới vừa rồi là phái người đi kiểm tra qua Tuyết Sơn Lâu, xác thực không có bất kỳ cái gì phục binh, nhưng ngươi làm sao có thể biết tất cả đầu bếp hỏa kế, thậm chí ca nữ đều là sát thủ đâu?

. . .

Tiến vào Tuyết Sơn Lâu về sau.

Một đám quan viên cùng thương nhân nhao nhao đi lên lấy lòng.

Đối với buổi tối hôm nay ám sát Trương Xung, tổng cộng cũng chỉ có hai người biết, trưởng sử Tiêu Vô Thường, Thiên hộ La Bằng.

Những thương nhân này cùng quan viên đối Trương Xung đến vẫn tương đối hoan nghênh.

Dù sao mấy vạn bạo dân ngay tại cách đó không xa, mà Tô thị gia tộc lại quỷ dị khó lường, tất cả mọi người cảm thấy được nguy hiểm.

Bạch Dạ quận chủ thành mặc dù cũng có hai ngàn trú quân, nhưng bọn hắn cũng cùng cường đạo không thể nghi ngờ.

Trương Xung người này mọi người vẫn tương đối tín nhiệm, quan đức vẫn là có thể, có hắn ba ngàn tinh nhuệ tại, mọi người tài sản cũng an toàn một chút.

Ở đây mấy chục tên tân khách, một nửa là quan viên, một nửa là phú thương.

Trọn vẹn hàn huyên một khắc đồng hồ, lúc này mới nhao nhao ngồi xuống.

Mấy chục tên hỏa kế, như là nước chảy đem mỹ vị món ngon đã bưng lên.

Năm cái mỹ mạo ca nữ chậm rãi mà lên, ngồi ở trung ương, liền chuẩn bị bắt đầu hát khúc.

Toàn bộ Tuyết Sơn Lâu bên trong, rượu ngon phiêu hương, mỹ nhân như túy.

Làm đêm nay yến hội chủ nhân, Bạch Dạ quận trưởng sử Tiêu Vô Thường đứng người lên, bưng chén rượu lên!

Lập tức trừ Trương Xung bên ngoài, tất cả mọi người cũng đều nhao nhao đứng lên, trưởng sử đại nhân đều đứng lên, ngươi còn dám ngồi?

Tất cả mọi người giơ chén rượu, chờ lấy Tiêu Vô Thường nói nâng cốc chúc mừng từ.

Tiêu Vô Thường bỗng nhiên nói: "Ta Bạch Dạ quận quả nhiên là Tuyết Sơn phía dưới, rõ ràng là mùa hạ, cái này đêm hôm khuya khoắt gió thổi qua lại còn có chút lạnh, đi đóng cửa lại đi."

Lập tức, Tuyết Sơn Lâu tất cả cửa phòng cùng cửa sổ đều đóng chặt.

Mọi người tại đây không khỏi kinh ngạc, đóng cửa đóng cửa sổ làm cái gì?

Nhiều người như vậy không buồn bực sao?

Trưởng sử đại nhân ngươi tuổi không lớn lắm, cứ như vậy hư sao? Điểm ấy tiểu Phong đều không chịu nổi?

Bất quá, toàn trường đám người cũng không có quá để ý.

Tất cả cửa sổ cùng cửa phòng đóng kín về sau, trưởng sử Tiêu Vô Thường mỉm cười nói: "Mọi người đều biết, đời trước Thái Thú Trần Khởi Lũng tham ô bị bãi quan đoạt chức, áp giải tiến quốc đô. Ta Bạch Dạ quận Thái Thú chức, trống chỗ ròng rã mấy tháng, bây giờ rốt cuộc đã đợi được Trương đại nhân."

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn phía Trương Xung.

Trưởng sử Tiêu Vô Thường nói: "Đối với Trương Xung đại nhân, hạ quan thật sự là như sấm bên tai, chúng ta thấy Trương Xung đại nhân, thật sự là như là hài nhi nhìn phụ mẫu. Trương đại nhân có thể đến chủ chính Bạch Dạ quận, thật sự là vạn dân phúc phận, đông đảo đồng liêu phúc phận. Chén rượu thứ nhất này, chúng ta cùng một chỗ kính Trương Xung đại nhân."

Lập tức ở đây mấy chục tên quan viên, mấy chục tên thương nhân, nhao nhao giơ cao chén rượu, quát lớn: "Kính Trương Xung đại nhân."

Tại ánh mắt mọi người dưới, Trương Xung bưng chén rượu lên, chậm rãi đứng lên.

Tiêu Vô Thường trưởng sử tim đập hơi nhanh lên.

Bởi vì Trương Xung chén rượu là có độc.

Có thể dùng độc giết hắn, đương nhiên xong hết mọi chuyện.

Căn cứ Tô thị gia tộc tình báo, Trương Xung là có võ công, khả năng còn không yếu.

Trương Xung nhìn qua rượu trong chén, mỉm cười nói: "Thật sự là rượu ngon, rượu ngon!"

Sau đó, hắn nghiêng đi chén rượu, phảng phất muốn dùng ngọn nến quang mang nâng cốc trong chén chiếu rõ ràng.

"Rượu ngon, rượu ngon."

Đám người không khỏi có chút oán thầm.

Nếu là rượu ngon, ngài vì sao không uống cạn đâu?

Chúng ta mấy chục người bưng chén rượu, chờ lấy cùng ngài cùng uống đâu, dạng này giơ cao lên chén rượu cũng thật mệt mỏi.

Trương Xung bỗng nhiên nói: "Rượu là rượu ngon, nhưng cũng tiếc có độc a."

Lời này mới ra, toàn trường chấn kinh!

Nói đùa cái gì? Trong rượu này làm sao lại có độc?

Mà vừa lúc này.

Trương Xung bên người cái này cho hắn rót rượu thị nữ bỗng nhiên bỗng nhiên theo trong tay áo rút ra lợi kiếm, bỗng nhiên hướng phía trên cổ của hắn đâm tới.

Tốc độ vô cùng nhanh chóng, quả thực để người vội vàng không kịp chuẩn bị.

Nhưng là Trương Xung càng nhanh!

Hắn không có rút kiếm, mà là cầm trong tay chén sứ làm vũ khí, bỗng nhiên hướng nữ tử này cái trán chụp được.

"Ầm!"

Lập tức, cứng rắn chén sứ hoàn toàn không có vào nữ tử này đầu.

Nàng trực tiếp óc vỡ tung mà chết.

Cùng lúc đó, bên cạnh đóng vai trở thành Tuyết Sơn Lâu hỏa kế bốn cái sát thủ, bỗng nhiên rút kiếm hướng phía Trương Xung giết tới đây.

Toàn trường tất cả hỏa kế, tất cả ca nữ, tất cả thị nữ, toàn bộ rút kiếm, liên tiếp hướng phía Trương Xung đánh tới.

Ròng rã ba mươi mấy tên sát thủ, vây giết Trương Xung.

Tuyết Sơn Lâu bên trong quan viên cùng thương nhân đầu tiên là giật mình, hoàn toàn không dám tin nhìn qua trước mắt một màn.

Cứ như vậy trước mặt mọi người ám sát Thái Thú?

Điên rồi sao?

Ngay sau đó, trưởng sử Tiêu Vô Thường hét lớn: "Tô Nan đại nhân có lệnh, chém giết Trương Xung!"

Dừng lại một chút một lát.

Ở đây ba cái Thiên hộ sĩ quan lấy ra lợi kiếm, hướng phía Trương Xung giết tới.

Trưởng sử Tiêu Vô Thường nói: "Chư vị đại nhân, Thái Thú Trương Xung chết tại cái này Tuyết Sơn Lâu bên trong, ai cũng thoát không khỏi liên quan, ai cũng mơ tưởng trong sạch, tất cả mọi người cùng một chỗ xuống nước đi, Trương Xung cho dù có ba đầu sáu tay, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Ở đây tất cả quan viên cùng thương nhân hoảng sợ không thôi.

Chỉ thấy được mấy chục tên sát thủ, đã hoàn toàn đem Trương Xung che mất.

Làm sao đến mức này? Làm sao đến mức này?

Lại muốn phát triển đến ám sát triều đình quan viên tình trạng sao?

Quá không có điểm mấu chốt.

Trương Xung tay áo bỗng nhiên lắc một cái, rút ra nhuyễn kiếm.

"Ha ha ha, không nghĩ tới ta Trương Xung một cái quan văn, vậy mà cũng có tự mình động thủ thời điểm, lan nói lão sư, hi vọng võ công của ta còn không có hoàn toàn trả lại cho ngươi."

Bên cạnh Ninh Khiết trưởng công chúa một trận cười lạnh, cũng bỗng nhiên theo trong tay áo rút ra nhuyễn kiếm.

Việt Quốc xác thực chỉ có sáu đại tông sư, hôm nay ta liền muốn nhìn xem, ta Ninh Khiết khoảng cách tông sư đến tột cùng có bao xa.

Nhất thời!

Trương Xung cùng Ninh Khiết công chúa hai người nhuyễn kiếm như là Du Long, bỗng nhiên đánh giết ra ngoài.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt. . ."

Nháy mắt, toàn bộ Tuyết Sơn Lâu máu tươi văng khắp nơi, thây ngã khắp nơi trên đất!

. . .

Thẩm Lãng chỗ Tuyết Lĩnh thành!

Lúc này hoàn toàn là một cái thùng thuốc nổ.

Ba vị dân quân thủ lĩnh đến đây bức thoái vị, mấy ngàn danh địa du côn lưu manh đến đây bức thoái vị.

Bọn hắn ở chỗ này Tuyết Lĩnh thành đã đã mấy ngày.

Tô thị gia tộc đại quân chẳng mấy chốc sẽ giết tới.

Nếu như nói trước đó, những người này có lẽ còn sẽ có thủ thành ý nghĩ, sẽ còn nghĩ đến cùng Thẩm Lãng cùng sinh tử cùng tồn vong.

Hiện tại không thể nào.

Hiện tại mỗi người đều phát tài, làm sao có thể đi theo ngươi bán mạng?

Đi đem Bạch Dạ quận thành đoạt, phát cuối cùng một phen phát tài.

Sau đó mọi người liền đều chạy, hoặc là chạy đến khác quận đi, hoặc là chạy trốn tới nông thôn, tránh một trận gió âm thanh.

Không bao lâu liền có thể nghênh ngang xuất hiện, cầm giành được vàng bạc vượt qua vinh hoa phú quý sinh sống.

Thậm chí còn có mấy cái thủ lĩnh dã tâm bừng bừng, cảm thấy thời khắc mấu chốt có thể đem Thẩm Lãng bắt, giao cho Tô Nan đại nhân.

Dạng này chẳng những ôm lấy giành được vàng bạc, nói không chừng còn có thể thăng quan phát tài.

"Thẩm Lãng thành chủ ra!"

"Thẩm Lãng thành chủ ra!"

Đi theo Thẩm Lãng cướp bóc tổng cộng có hơn hai vạn người, nơi này phần lớn người mặc dù cũng đã trở nên tham lam, nhưng cuối cùng đối Thẩm Lãng còn có e ngại, không dám trực tiếp bức thoái vị lộ diện.

Nhưng là có một nhóm người vốn là du côn lưu manh, lại hoặc là chạy trốn gây án đạo phỉ.

Những người này đều là ở phía sau gia nhập vào, căn bản không có cùng Thẩm Lãng tại Trấn Viễn thành kề vai chiến đấu qua, đối với hắn nơi nào có cái gì kính sợ.

Lúc này đứng ra nháo sự bức thoái vị, cũng chính là nhóm này du côn lưu manh.

Ba vị thủ lĩnh đối Thẩm Lãng bồi tội nói: "Thành chủ đại nhân ngài nhìn, chúng ta đã ép không được các huynh đệ, lại không rời đi, lại không đi cướp bóc Bạch Dạ quận chủ thành, các huynh đệ thật muốn tạo phản."

Thẩm Lãng thở dài nói: "Các ngươi cũng thật sự là không dễ dàng, ta cái này đi trấn an các huynh đệ."

Sau đó, Thẩm Lãng đi ra ngoài.

"Thành chủ đại nhân ra."

"Thẩm Lãng thành chủ ra."

"Tiểu bạch kiểm thành chủ ra."

Thẩm Lãng cũng chỉ coi như không có nghe thấy.

Thẩm Lãng giơ tay phải lên nói: "Chư vị huynh đệ, bình minh ngày mai, chúng ta chính thức tiến đánh Bạch Dạ quận chủ thành!"

"Ta mang theo các ngươi đi đem Bạch Dạ quận cướp sạch không còn, ta mang theo các huynh đệ đi phát đại tài!"

Lời này mới ra, ở đây mấy ngàn người lớn tiếng hô to.

"Thành chủ vạn tuế, thành chủ vạn tuế!"

"Tiểu bạch kiểm thành chủ uy vũ!"

Mấy người thủ lĩnh trong lòng âm thầm tính toán.

Ngày mai cướp bóc Bạch Dạ quận thành về sau, tên tiểu bạch kiểm này thành chủ liền xem như vô dụng.

Chúng ta đến cùng là cầm tiền tài giải tán, vẫn là đem tên tiểu bạch kiểm này thành chủ trói lại đưa đi cho Tô Nan đại nhân đâu?

Cùng lúc đó!

Tô Nan hơn một vạn đại quân, theo ba phương hướng, không ngừng hướng phía Tuyết Lĩnh thành bọc đánh mà tới.

Tô Nan cứ việc còn không có chính thức tạo phản.

Nhưng là hắn cùng Thẩm Lãng, Trương Xung ở giữa trận đầu quyết chiến, lập tức liền muốn mở ra.

Đến tột cùng là Tô Nan một mũi tên trúng ba con chim?

Vẫn là Trương Xung cùng Thẩm Lãng cách không phối hợp, để Tô Nan mất cả chì lẫn chài?

Nhiều nhất mấy canh giờ về sau, liền muốn công bố!

. . .

Nộ Triều thành, thành lớn bảo bên trong!

Thiên Nhai Hải Các nữ học sĩ Trương Ngọc Âm rất phiền.

Trước đây không lâu, hắn nhận được Thẩm Lãng thân bút thư, nói Kim thị gia tộc đã đánh xuống Nộ Triều thành, tại hải tặc Cừu Thiên Nguy trong bảo khố phát hiện một chút thượng cổ điển tịch, muốn hiến cho cho Thiên Nhai Hải Các, xin (mời) phái người đến đây tiếp thu.

Trương Ngọc Âm sướng đến phát rồ rồi.

Cái kia tuyệt đỉnh tiểu mỹ nam lại xinh đẹp lại thú vị, lần trước nàng kém chút an vị bên trên Thẩm Lãng trên đùi.

Xinh đẹp tiểu nam nhân không có thèm, thiên tài cũng không hiếm có.

Nhưng là lại thiên tài lại xinh đẹp tiểu nam nhân liền rất hiếm có.

Thế là, Trương Ngọc Âm không kịp chờ đợi mang theo đội ngũ tới Nộ Triều thành, đến đây tiếp thu Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy cướp bóc tới thượng cổ điển tịch, thuận tiện cùng Thẩm Lãng phát triển một đoạn vượt hữu nghị quan hệ.

Chờ được về sau, nàng mới biết được Thẩm Lãng căn bản cũng không tại Nộ Triều thành.

Cái kia có thể làm sao bây giờ?

Cũng không thể chạy đến quốc đô đi tìm hắn câu đáp thành gian đi.

Thế là, nàng chỉ có thể buồn khổ mỗi ngày tại Nộ Triều thành thành lớn bảo trong bảo khố, đăng ký tiếp thu các loại thượng cổ điển tịch.

Đây thật là buồn tẻ vô cùng làm việc.

Phải biết Thẩm Lãng không có ở đây, nàng là tuyệt đối tuyệt đối sẽ không tới.

Ta Trương Ngọc Âm còn có mấy năm tuổi thanh xuân nha, nơi nào có công phu ở đây lãng phí?

Nhưng là không có cách nào, đã tới, cũng chỉ có thể đem công việc này hoàn thành.

Không có Thẩm Lãng tại, mỗi ngày đối mặt với Kim Trác Hầu tước, mỹ nữ học sĩ Trương Ngọc Âm nhưng không có nửa điểm tâm tư ăn mặc.

Mặc dù mỗi ngày đều đánh răng rửa mặt, chưa nói tới ô đầu mặt dơ bẩn.

Nhưng cũng tuyệt đối được xưng tụng là y quan không ngay ngắn, tóc tai rối bời.

Không có cách nào, chỉnh lý thượng cổ điển tịch loại công việc này bản thân liền sạch sẽ không được.

Ai biết những này thượng cổ điển tịch cất giữ bao lâu, đều dài mạng nhện.

Hôm nay lại sửa sang lại mấy chục quyển.

Mỹ nữ học sĩ Trương Ngọc Âm để người hầu bưng lấy những này thượng cổ điển tịch, nàng muốn đích thân đi cùng Nộ Triều thành chủ nhân Kim Trác làm giao tiếp.

Mỗi ngày đều muốn giao tiếp một lần.

Nàng không có chút nào gặp nhau Kim Trác, quá già rồi.

Vẫn là Thẩm Lãng tiểu mỹ nam tươi non ngon miệng.

Hơn nữa còn đã thành hôn, cái này tốt hơn, thông đồng tiểu mỹ nam vượt quá giới hạn nhưng có ý tứ.

"Nhanh lên, nhanh lên, nhanh lên. . ." Mỹ nữ học sĩ Trương Ngọc Âm nổi giận nói: "Từng cái chậm rãi, tranh thủ thời gian giao tiếp hoàn tất, ta còn muốn trở về tắm rửa đâu."

Sau lưng nàng mấy cái người hầu hận không thể đem đầu cúi đến trong đũng quần đi, một câu cũng không dám phản bác.

Vị mỹ nữ kia học sĩ quá khó hầu hạ, ngươi quá nhanh đi, nàng liền mắng ngươi đuổi hồn a. Ngươi quá chậm, nàng liền mắng ngươi chưa ăn cơm a.

Tóm lại, nàng chính là nhìn ngươi các loại không vừa mắt, thật không biết nàng xem ai thuận mắt, như thế lớn tính tình, thời mãn kinh tới?

Thiên Nhai Hải Các nữ thần chân diện mục, vậy mà như thế đáng ghét.

Trương Ngọc Âm hùng hùng hổ hổ, hướng phía Kim Trác Hầu tước thư phòng đi đến.

. . .

Khổ Đầu Hoan cả người liền như là thạch sùng đồng dạng, ghé vào vách tường bên ngoài.

Coi như cách vách tường, hắn cũng có thể nghe được Kim Trác trong thư phòng nhất cử nhất động.

Mặc dù hắn võ công tuyệt đỉnh, nhưng vẫn là muốn đợi đến Kim Trác Hầu tước lạc đàn thời điểm mới hạ thủ.

Chiêu Nhan muội muội nói, lần này giết Kim Trác, nhất định không thể bại lộ hắn Khổ Đầu Hoan thân phận.

Nhất định phải ngụy trang thành vì Ngô quốc sát thủ gây nên!

Kim Trác bên người có ba cái cao thủ, Kim Sĩ Anh cùng luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên, đại phu An Tái Thế.

Ít nhất phải chờ đến hai người rời đi một cái, hắn lại động thủ.

Mặc dù hắn cảm thấy mình lấy một địch bốn cũng căn bản không có vấn đề.

Nhưng là hắn theo đuổi là nhất kích tất sát, nháy mắt trốn xa, thần không biết quỷ không hay.

Đợi ròng rã nửa canh giờ.

Rốt cục Kim Sĩ Anh đi, bởi vì hắn muốn đi tự mình đi bưng Kim Trác Hầu tước bữa tối.

Thời điểm đến, có thể động thủ!

"Ầm!"

Khổ Đầu Hoan thân ảnh, nháy mắt tựa như tia chớp xông phá cửa sổ.

Lợi kiếm trong tay, hướng phía Kim Trác đâm tới.

Tốc độ nhanh đến mức cực hạn.

An Tái Thế đại phu kinh hãi, thậm chí không kịp rút kiếm.

"Chúa công cẩn thận!"

Hắn bỗng nhiên hướng phía Kim Trác Bá tước tiến lên, trực tiếp dùng thân thể của mình vì Kim Trác đỡ kiếm.

Khổ Đầu Hoan kiếm dễ như trở bàn tay đâm vào An Tái Thế thể nội.

An đại phu võ công tính rất cao, nhưng là tại Khổ Đầu Hoan trước mặt, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì sức chống cự.

Bất quá Khổ Đầu Hoan hơi do dự một chút.

Cái này An Tái Thế cứu người vô số, không nên giết chết.

Thế là, kiếm của hắn chếch đi một chút, nhẹ nhàng vẩy một cái.

Lập tức, An Tái Thế đại phu bay thẳng ra ngoài.

Ngay sau đó, Khổ Đầu Hoan cảm thấy thấy hoa mắt.

Vô số gai nhọn đồng dạng châm rắc tới.

Bạo vũ lê hoa ám khí!

Loại này ám khí tại cự ly ngắn bên trong, thật cơ hồ là khó giải vô địch.

Luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên nhanh chóng cản trước mặt Kim Trác, không ngừng xuất ra bạo vũ lê hoa ám khí, hướng phía Khổ Đầu Hoan kích xạ.

"Bá bá bá. . ."

Khổ Đầu Hoan lợi kiếm trong tay cuồng vũ, tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

Bạo vũ lê hoa tất cả châm nhỏ, toàn bộ bị cái này vòng xoáy thôn phệ.

Một cây đều không có thương tổn đến hắn.

Cái này võ công, thật mẹ hắn tuyệt.

Rốt cục, luyện kim đạo sĩ An Tái Thiên trong tay bạo vũ lê hoa ám khí toàn bộ sử dụng hết.

"Chúa công chạy mau!"

An Tái Thiên rống to, sau đó ngược lại chủ động hướng phía Khổ Đầu Hoan xông lại.

Hắn cái này hoàn toàn là muốn chết.

An Tái Thiên võ công mặc dù cũng không thấp, nhưng là tại Khổ Đầu Hoan trước mặt một chiêu cũng làm bất quá, lấy trứng chọi đá, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng An Tái Thiên còn có thể xông lại chịu chết.

Kim Trác Hầu tước trực tiếp một thanh kéo lấy hắn, đem hắn đẩy lên một bên.

"Giết ta liền giết ta, không cần loạn giết vô tội."

Kim Trác Hầu tước một tiếng quát lớn, sau đó bỗng nhiên rút ra bảo kiếm, hướng phía Khổ Đầu Hoan đánh tới.

"Phốc đâm!"

Tiếp theo trong nháy mắt.

Khổ Đầu Hoan kiếm, trực tiếp đâm trúng Kim Trác Hầu tước trái tim bộ vị.

"Chúa công!"

Bị đẩy ra An Tái Thiên cơ hồ hốc mắt muốn nứt, điên cuồng hướng lấy Khổ Đầu Hoan xông lại.

Khổ Đầu Hoan nhẹ nhàng một chưởng, trực tiếp đem hắn đánh bay ra mười mấy mét, bất tỉnh nhân sự.

Kim Trác nhìn xem trước ngực kiếm, một sợi đỏ bừng thẩm thấu ra ngoài.

Hắn kỳ thật mặc phi thường cứng cỏi, cơ hồ đao thương bất nhập nhuyễn giáp.

Nhưng vẫn là ngăn không được Khổ Đầu Hoan kiếm.

"Giết ta liền giết ta, không cần loạn giết vô tội." Kim Trác Hầu tước lập lại.

Khổ Đầu Hoan lại một lần nữa bị mãnh liệt xúc động.

Tại sao lại dạng này?

Trước mắt cái này Kim Trác Hầu tước, quyền cao chức trọng, không phải hẳn là xem nhân mạng vì cỏ rác sao?

Vì sao thời khắc mấu chốt, còn muốn bảo vệ mình thuộc hạ, còn muốn đem thuộc hạ đẩy ra?

Dạng này phẩm hạnh cao khiết người?

Ta. . . Ta thật muốn giết sao?

Nếu như giết chết dạng này người, ta Khổ Đầu Hoan cùng súc sinh khác nhau ở chỗ nào?

Nhưng là, Chiêu Nhan muội muội lời nói, ta chẳng lẽ không nghe sao?

Khổ Đầu Hoan lâm vào chật vật lựa chọn.

Mũi kiếm của hắn đâm vào Kim Trác Hầu tước ngực nửa tấc chỗ, chỉ cần lại hướng phía trước một chút xíu, liền có thể đem

Kim Trác giết chết.

Không được, dạng này phẩm đức cao khiết người ta không thể giết.

Không được, Chiêu Nhan muội muội lời nói ta muốn nghe.

Khổ Đầu Hoan nội tâm vô cùng cháy bỏng.

Sau đó, cửa phòng bỗng nhiên bị bỗng nhiên đá văng ra.

Thiên Nhai Hải Các mỹ nữ học sĩ Trương Ngọc Âm đi đến.

"Huyền Vũ hầu, tranh thủ thời gian giao tiếp đi, không ăn cơm."

Không thấy người, trước nghe âm thanh.

Khổ Đầu Hoan nghe được thanh âm này, thân thể không khỏi run lên bần bật.

Loại cảm giác này phảng phất như là cái nào đó học tập đặc biệt chênh lệch học sinh tiểu học nghe được số học lão sư thanh âm, hơn nữa còn là siêu cấp nghiêm khắc số học lão sư, vài phút muốn dọa nước tiểu.

Mỹ nữ học sĩ Trương Ngọc Âm sau khi đi vào, thấy cảnh ấy, thấy được Khổ Đầu Hoan bóng lưng.

Gia hỏa này không phải liền là cái kia võ công siêu cấp mạnh, nhưng học vấn siêu cấp nát, mỗi ngày đều bị nàng cuồng mắng cuồng đánh học sinh Trác Nhất Trần sao?

Lập tức, Trương Ngọc Âm thư uy đại tác, nghiêm nghị quát: "Trác Nhất Trần, ngươi làm cái gì? ! Muốn chết sao?"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 255: Thiên Sát Cô Tinh! Khương Ly Dư Nghiệt! Đại Đối Quyết!

"Ta. . . Ta không phải Trác Nhất Trần."

Khổ Đầu Hoan trong lòng lúc đầu muốn hô lên âm thanh, nhưng hoàn toàn hô không ra.

Bởi vì cổ họng của hắn thanh âm phi thường đặc thù, một kêu đi ra liền lộ tẩy.

Hắn tại Thiên Nhai Hải Các học tập nhiều năm thời gian.

Sau đó cũng bị Trương Ngọc Âm cuồng mắng cuồng đánh mấy năm, quả thực muốn hình thành phản xạ có điều kiện.

Cái này Thiên Nhai Hải Các nữ thần chân diện mục, hắn xem như thấy cực kỳ rõ ràng.

Nàng đảm nhiệm qua Khổ Đầu Hoan toán thuật lão sư cùng quốc học lão sư.

Làm việc không có làm xong, phun mạnh.

Làm việc làm sai, phun mạnh.

Ăn cơm thanh âm lớn tiếng, phun mạnh.

Quần áo không có mặc chỉnh tề, phun mạnh.

Tóm lại cái kia thời gian mấy năm, Trương Ngọc Âm hoàn toàn là Khổ Đầu Hoan ác mộng, cũng là mấy cái đồng học ác mộng.

Cho tới bây giờ, hắn còn thường xuyên trong mộng bừng tỉnh.

Nguy rồi nguy rồi, ta toán thuật làm việc vẫn chưa hoàn thành, ta muốn bị mắng chết, ta muốn bị đánh chết.

Sau đó Khổ Đầu Hoan sẽ bỗng nhiên từ trên giường, đốt nến chuẩn bị làm bài tập.

Qua nửa phút sau, hắn mới có thể nhớ tới, lão tử đã không tại Thiên Nhai Hải Các đi học a.

Mẹ nó, hù chết lão tử.

Loại cảm giác này tin tưởng rất nhiều thư hữu cũng thấm sâu trong người, tác giả hiện tại ngẫu nhiên sẽ còn làm ác mộng, mơ tới thi đại học, thi giữa kỳ, cuối kỳ thi. Khảo thí kết thúc tiếng chuông vang lên, còn có một nửa không có làm, trong mộng cơ hồ dọa nước tiểu.

Mà lúc này đối với Khổ Đầu Hoan đến nói, hoàn toàn là ác mộng trở lại hiện thực.

Lập tức, hắn ngây người tại chỗ không hiểu.

Mỹ nữ học sĩ Trương Ngọc Âm theo trong tay áo bỗng nhiên rút ra một cây giáo tiên, trực tiếp xông lên đi đối Khổ Đầu Hoan cuồng rút.

Ngươi hỏi nàng thước dạy học từ đâu tới?

Người khác là trong tay áo cất giấu một chi nhuyễn kiếm, nàng cất giấu một chi thước dạy học?

Vậy ngươi hẳn là hỏi nàng những người hầu kia, những người này toàn bộ là nàng học sinh.

Mỗi người đều bị chi này thước dạy học đánh qua.

"Ba, ba, ba!"

Khổ Đầu Hoan toàn thân bị quật, loại kia cảm giác quen thuộc lại tới.

Phi thường chua xót cảm giác.

Nghĩ lại mà kinh, nhưng lại vô cùng hoài niệm.

Từ nhỏ đến lớn, là thuộc tại Thiên Nhai Hải Các thời gian hạnh phúc nhất, cứ việc mỗi ngày bị đánh, mỗi ngày bị mắng.

Trác Nhất Trần là một đứa cô nhi, lang thang đến Việt Quốc Thiên Nam hành tỉnh thời điểm đã không sai biệt lắm mười tuổi, cùng vô số chiến tranh nạn dân đồng dạng đã mất đi phụ mẫu, mà lại đầu óc phảng phất còn từng bị trọng thương, đối với chuyện đã qua đã nhớ không được.

Về sau hắn xem như phi thường may mắn, bị An Đình phủ Bá tước thu dưỡng, bởi vì huyết mạch thiên phú nhất là cao, vì lẽ đó bị ngay lúc đó bình an tướng quân, An Đình bá Trác Quang Bặc thu làm nghĩa tử.

Tại Trác thị gia tộc bồi dưỡng dưới, Trác Nhất Trần cũng nhất phi trùng thiên.

Mười ba tuổi liền trúng phải Cử nhân võ, mười tám tuổi liền chiếm Võ Trạng nguyên, lúc ấy thật sự là đưa tới sóng to gió lớn.

Toàn bộ Việt Quốc mỗi một thời đại Võ Trạng nguyên, cái nào không phải ba mươi mấy tuổi?

Nhưng là Trác Nhất Trần tại Trác thị gia tộc thời gian, chưa nói tới cực kỳ khoái lạc.

Bởi vì hắn quá xuất sắc, Trác thị tử đệ đều đố kỵ hắn xa lánh hắn.

Chỉ có nghĩa muội Trác Chiêu Nhan tại mọi thời khắc trợ giúp hắn, an ủi hắn.

Cũng chính là theo lúc kia bắt đầu, Trác Nhất Trần không có thuốc chữa yêu so với hắn nhỏ sáu tuổi Trác Chiêu Nhan.

Nghĩa phụ Trác Quang Bặc đối với hắn yêu cầu rất cao, mỗi ngày đều giáo dục hắn, muốn vì Trác thị gia tộc làm vẻ vang, về sau phải thật tốt phụ tá đệ đệ trác chiêu lâm.

Trác Nhất Trần phi thường cảm kích Trác thị gia tộc, nhưng là hắn tại Trác gia ngẩn đến cũng không tính phi thường hạnh phúc.

Mà tại Thiên Nhai Hải Các không giống, phi thường thuần túy, mỗi ngày một nửa thời gian luyện võ, một nửa thời gian học tập các loại học vấn.

Mà tại Trác thị gia tộc, hắn là không cần học tập, chỉ cần đem võ công luyện tốt liền thành, thậm chí hắn không có học vấn đối Trác thị đến nói coi như một cái ưu điểm.

Tại Thiên Nhai Hải Các, Trác Nhất Trần mỗi ngày đều không buồn không lo, để người hoàn toàn quên đi thế giới bên ngoài làm phiền.

Đương nhiên, hắn mỗi một ngày đều tại bị đánh, mỗi một ngày đều tại bị mắng.

Thế nhưng là, đánh hắn mắng nàng chính là một cái siêu cấp mỹ nữ lão sư.

Cái này. . . Cái này có chút cảnh đẹp ý vui.

Cứ việc Trác Nhất Trần một lòng chỉ yêu Trác Chiêu Nhan, nhưng là làm một huyết khí phương cương thiếu niên, đối với một cái thành thục diễm lệ mỹ nữ lão sư luôn luôn có như vậy một chút điểm ảo tưởng a.

Huống hồ Trương Ngọc Âm cũng chỉ là so Trác Nhất Trần lớn sáu bảy tuổi mà thôi.

Như vậy Trác Nhất Trần tại sao lại đi Thiên Nhai Hải Các học tập đâu?

Bởi vì hắn mười tám tuổi sau bị một loại quái bệnh, thanh âm bắt đầu khàn khàn, gương mặt bắt đầu vặn vẹo.

Nguyên bản hắn cũng là một cái soái ca, nhưng theo quái bệnh phát triển, khuôn mặt của hắn như là quỷ, liền phảng phất từng bị lửa thiêu, lại phảng phất bị lưu toan giội qua.

Trác thị gia tộc tìm khắp cả thiên hạ danh y cũng trị không hết, thế là đem hắn dẫn tới Thiên Nhai Hải Các.

Đương nhiên, bằng vào Trác Quang Bặc mặt mũi còn chưa có tư cách đem nghĩa tử đưa đi Thiên Nhai Hải Các, nhờ chính là Chúc thị quan hệ của gia tộc.

Thiên Nhai Hải Các quả nhiên ngưu bức.

Trực tiếp đem Trác Nhất Trần quái bệnh khống chế xuống dưới, hơn nữa còn dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Bởi vì huyết mạch của hắn thiên phú quá cao, Tả Từ Các chủ nóng lòng không đợi được, cũng đem hắn thu làm đệ tử một trong.

Nên tính là ký danh đệ tử, mà không phải đệ tử đích truyền.

Ninh Hàn công chúa, Chúc Hồng Tuyết mới là Tả Từ đệ tử đích truyền.

Nhưng coi như như thế, Trác Nhất Trần võ công cũng đột nhiên tăng mạnh, phi thường dọa người.

Lúc đầu hết thảy đều hướng phía phương diện tốt phát triển.

Nhưng là sáu năm trước một ngày.

An Đình phủ Bá tước bỗng nhiên tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

Một cái hiển hách gia tộc, trong vòng một đêm liền diệt vong.

Quan đến Bình Nam đại tướng quân Trác Quang Bặc không hiểu thấu liền bị xử tử.

Trác thị toàn tộc, cơ hồ bị giết đến sạch sẽ.

Từ đó về sau, Trác Nhất Trần tại Thiên Nhai Hải Các liền không sống được.

Coi như hắn tại Trác thị gia tộc ngẩn đến không tính thống khoái, nhưng nghĩa phụ một nhà đối với hắn ân trọng như núi.

Thù này không thể không báo.

Hắn muốn tìm chân tướng.

Thế là, hắn rời đi Thiên Nhai Hải Các.

Không lâu sau đó, trên giang hồ nhiều một cái quái khách Khổ Đầu Hoan.

Lại không lâu sau đó, Chiêu Nhan xuất hiện, trở thành Thái tử ngoại thất.

Trên giang hồ liền có thêm một cái siêu cấp đạo tặc.

. . .

"Vươn tay ra!" Trương Ngọc Âm quát.

Khổ Đầu Hoan phản xạ có điều kiện đồng dạng vươn tay.

"Ba ba ba ba. . ." Trương Ngọc Âm thước dạy học hung hăng quất vào Khổ Đầu Hoan trên bàn tay.

Trọn vẹn đừng đánh nữa đến mấy lần về sau, Khổ Đầu Hoan mới phản ứng được.

Ta vừa rồi tại sao phải đưa tay?

Ta đã không tại Thiên Nhai Hải Các đi học a?

Ngươi đã không phải là lão sư ta, còn dám đánh ta?

Chỉ bằng ngươi công phu mèo quào, ta một đầu ngón tay liền có thể nghiền chết ngươi.

Tốt nghiệp hai mươi năm sau trở về đánh lão sư? Trong hiện thực có người làm như vậy.

Nhưng Khổ Đầu Hoan nhìn thoáng qua Trương Ngọc Âm, chỗ nào hạ thủ được, thậm chí phản kháng đều không muốn.

Cái này lão sư nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ, đối với hắn khá tốt.

Lúc ấy hắn mắc phải quái bệnh, mặt mày méo mó, chính là nàng liều mạng nghiên cứu điển tịch, sau đó một chút xíu làm dịu triệu chứng, thậm chí kém chút muốn đem hắn trị tốt.

Trương Ngọc Âm hoàn toàn không quản Khổ Đầu Hoan võ công có bao nhiêu ngưu bức, trực tiếp tiến lên đem Huyền Vũ hầu trước ngực chi này bạt kiếm ra.

Sau lưng nàng mấy cái trợ thủ mau tới trước vì Kim Trác trị liệu.

Trương Ngọc Âm tiến lên, muốn xốc hết lên Khổ Đầu Hoan mặt nạ.

Khổ Đầu Hoan tránh né.

Trương Ngọc Âm bỗng nhiên bóp lấy cổ của hắn nói: "Ngươi tránh cái gì tránh?"

Sau đó, trực tiếp đem hắn mặt nạ bóc.

Lập tức, gặp được một trương người không ra người quỷ không ra quỷ khuôn mặt.

Vẫn như cũ vặn vẹo ăn mòn được không thành hình người.

Trương Ngọc Âm một bạt tai tát đi qua.

"Năm đó ta cũng đã gần muốn trị tốt ngươi, ngươi tại sao phải chạy? Tại sao phải chạy?"

Khổ Đầu Hoan nói không ra lời.

Hắn muốn vì Trác thị gia tộc báo thù, hắn muốn điều tra ra Trác thị gia tộc diệt vong chân tướng.

"Khổ Đầu Hoan chính là ngươi đi?" Trương Ngọc Âm nói.

"Không. . . Là!"

Trương Ngọc Âm lại một bàn tay đánh ra.

"Ngươi nói láo thời điểm, con mắt có thể hay không đừng hướng hai bên nghiêng mắt nhìn. . ."

Trương Ngọc Âm lại tỉ mỉ kiểm tra Khổ Đầu Hoan vặn vẹo khuôn mặt, lật ra con ngươi của hắn.

"Lại không trị, ngươi liền xong rồi, não tàn!" Trương Ngọc Âm nói: "Ngươi liền ở chỗ này, qua mấy ngày ta liền mang ngươi về Thiên Nhai Hải Các, nghĩ biện pháp chữa khỏi ngươi."

Khổ Đầu Hoan không khỏi nhìn Huyền Vũ hầu Kim Trác một chút.

Ta. . . Ta hiện tại còn tiếp tục giết Kim Trác sao?

Coi như không có Trương lão sư, đối mặt dạng này phẩm đức cao khiết người cũng không hạ thủ được.

Huống hồ còn có Trương lão sư tại.

Trương Ngọc Âm nói: "Mấy thằng ngu, đây là các ngươi sư huynh, so với các ngươi còn muốn xuẩn, đem hắn dẫn đi, qua mấy ngày cùng một chỗ mang đi."

"Vâng, lão sư!"

Mấy cái học sinh tiến lên, bắt lấy Khổ Đầu Hoan cánh tay liền hướng bên ngoài đi.

Khổ Đầu Hoan trong lòng lập tức luống cuống.

Ta, ta nên làm cái gì?

Không được, ta không thể đi Thiên Nhai Hải Các, ta còn có chuyện không có làm xong.

Lập tức, Khổ Đầu Hoan thoáng giãy dụa thoát.

"Tạ ơn Trương lão sư, ta. . . Ta đi."

Sau đó, thân ảnh của hắn tựa như tia chớp, nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

Trương Ngọc Âm nói: "Là Trác Chiêu Nhan để ngươi đến giết Huyền Vũ hầu a? Ngươi không cần lại đi gặp nàng, nếu không ta đại biểu Thiên Nhai Hải Các truy nã nàng."

Lời này mới ra, phía ngoài Khổ Đầu Hoan trái tim lắc một cái.

Lần trước không có giết Từ Thiên Thiên còn có thể thông cảm được, hôm nay không có giết Kim Trác?

Thật sự là không có mặt mũi đi gặp Chiêu Nhan muội muội.

Nhớ tới Trác Chiêu Nhan thất vọng ánh mắt, Khổ Đầu Hoan cảm thấy mình thực sự không cách nào đối mặt.

Như vậy. . . Liền chạy tránh đi!

Trác Chiêu Nhan tại nam, thế là Khổ Đầu Hoan hướng phía phía tây phương hướng biến mất.

. . .

Kim Trác Hầu tước hướng phía Trương Ngọc Âm chắp tay hành lễ nói: "Đa tạ Trương lão sư ân cứu mạng."

Ngươi là ta nhân tình nhạc phụ, sao có thể thấy chết không cứu đâu?

A, xưng hô thế này thế nào cứ như vậy quái?

"Trác Nhất Trần là cái hảo hài tử, chính là đầu óc có bệnh." Trương Ngọc Âm nói: "Bất quá coi như ta không tại, hắn đại khái cũng là sẽ không thật hạ thủ giết ngươi, đao kiếm của hắn chỉ giết ác nhân."

Kim Trác Hầu tước nói: "Không nghĩ tới, hắn vậy mà là Trác Nhất Trần, năm đó chấn động toàn bộ Việt Quốc Võ Trạng nguyên Trác Nhất Trần."

Trương Ngọc Âm nói: "Trong sách nói Thiên Sát Cô Tinh, đại khái nói chính là Trác Nhất Trần người này. Trác thị gia tộc cũng là bởi vì hắn mà tao ngộ diệt tộc."

Lời này mới ra, Huyền Vũ hầu rung động trong lòng.

Trác thị gia tộc diệt vong, hoàn toàn là một cái tuyệt thế bí mật.

Cho tới bây giờ cũng không có ai biết là cái gì, liền biết việc này cùng Đại Viêm đế quốc có quan hệ.

An Đình phủ Bá tước, lúc ấy nhưng so sánh Huyền Vũ bá tước phủ hiển hách nhiều.

Trác thị gia tộc trong triều văn võ đại quan vượt qua năm sáu người trở lên, quyền nghiêng một phương, phong quang vô lượng.

Nhưng mà trong vòng một đêm, liền thảm tao diệt tộc.

Không có bất kỳ cái gì báo hiệu.

Hiện tại Trương Ngọc Âm vậy mà nói là bởi vì Trác Nhất Trần.

"Trác Nhất Trần nhất phi trùng thiên, có người hoài nghi hắn là Khương Ly dư nghiệt, phảng phất đạt được một loại nào đó chứng cứ, vì lẽ đó Trác thị gia tộc thảm tao diệt tộc."

Trương Ngọc Âm hững hờ nói ra chân tướng.

Lập tức, Huyền Vũ hầu trái tim có chút run rẩy.

Bí mật này vậy mà liền như thế tùy ý giải khai sao?

Khó trách a!

Như thế hiển hách Trác thị sẽ nháy mắt diệt vong.

Trương Ngọc Âm nói: "Về sau chúng ta Thiên Nhai Hải Các thông qua nhiều mặt nghiệm chứng, xác định Trác Nhất Trần cùng Khương Ly dư nghiệt không có bất cứ quan hệ nào, Các chủ tự mình cùng Đại Viêm đế quốc Hoàng đế viết thư, vì lẽ đó Trác thị gia tộc tội danh bị rửa sạch."

Khó trách mấy năm gần đây, Trác thị gia tộc lại có tử đệ ra làm quan.

Mà lại Trác Chiêu Nhan trở thành Thái tử ngoại thất.

Bất quá coi như tội danh rửa sạch, Trác thị gia tộc người cũng cơ hồ bị giết đến không sai biệt lắm.

Đại Viêm đế quốc bá đạo không phải bàn cãi.

Thiên Nhai Hải Các phân chia lượng, cũng có thể thấy.

Trương Ngọc Âm nói: "Huyền Vũ hầu, đã có người đến ám sát ngươi, cái kia Nộ Triều thành cũng sắp bộc phát đại chiến, chúng ta Thiên Nhai Hải Các không tiện trên chiến trường xuất hiện, ngày mai liền muốn rời đi."

Nàng lời nói này được không sai.

Vì sao muốn giết Kim Trác?

Mục đích căn bản không phải hắn người này, mà là muốn đoạt Nộ Triều thành!

Trương Ngọc Âm phi thường nhạy cảm, nàng lập tức cảm thấy được đại chiến sắp phát sinh.

Thẩm Lãng không tại, như Huyền Vũ hầu lại bị đâm sát thân vong, toàn bộ Nộ Triều thành rắn mất đầu, muốn cướp đoạt chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Huyền Vũ hầu nói: "Tốt, ngày mai ta đưa Trương lão sư rời đi."

Trương Ngọc Âm nói: "Không, Huyền Vũ hầu cũng đừng có xuất hiện, ngài đã bị ám sát, tốt nhất làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy ngài đã chết, đây đối với tiếp xuống Nộ Triều thành đại chiến, có lẽ sẽ có kỳ hiệu."

Nhưng Khổ Đầu Hoan biết Kim Trác không chết a.

Trương Ngọc Âm nói: "Trác Nhất Trần đứa bé này rất số khổ, hắn võ đạo thiên phú nghịch thiên, nhưng là tính cách có to lớn thiếu hụt. Nhìn như dũng cảm, kì thực nội tâm mềm yếu, đối mặt không cách nào giải quyết vấn đề lúc thích trốn tránh. Hôm nay hắn không thể giết chết ngươi, trong thời gian ngắn hắn liền sẽ không đi gặp Trác Chiêu Nhan."

Huyền Vũ hầu ánh mắt co rụt lại, nội tâm vô cùng oán giận.

Thái tử điện hạ, ta Kim Trác cho tới bây giờ đều không có đắc tội qua ngươi, vì sao nhiều lần muốn làm cho ta vào chỗ chết?

Cho tới nay đều là ngươi đang liều mạng đắc đắc tội ta Kim thị?

Nữ nhi của ta Kim Mộc Lan rõ ràng đã có trượng phu, ngươi lại đưa nàng coi là độc chiếm.

Lãng nhi tiến quốc đô về sau, cũng chưa từng có trêu chọc qua ngươi Thái tử, cũng chỉ là đỗi Tô thị gia tộc?

Kết quả ngươi còn không chịu bỏ qua?

Huyền Vũ hầu vẫn là hỏi ra lời: "Trương lão sư, ta có một vấn đề không hiểu."

Trương Ngọc Âm nói: "Nói."

Mỹ nữ đạo sư chính là xông lên a, thiên hạ liền không có ta Thiên Nhai Hải Các không thể nói chuyện.

Huyền Vũ hầu nói: "Thái tử điện hạ vì sao khắp nơi nhằm vào ta Kim thị gia tộc? Chúng ta cùng hắn đã không có lợi ích mâu thuẫn."

Trương Ngọc Âm nói: "Ai nói không có? Nộ Triều thành là toàn bộ Việt Quốc đông bộ hải vực trọng yếu nhất mậu dịch trung tâm, nguyên bản nắm giữ tại Ẩn Nguyên hội trong tay. Ngươi Kim thị gia tộc chiếm Nộ Triều thành về sau, toàn bộ đông bộ hải vực mậu dịch bị Thiên Đạo hội cướp đi. Cái này mậu dịch chiến lược quyền, xa so với trong tưởng tượng của ngươi trọng yếu được nhiều. Vì đoạt lại toàn bộ đông bộ hải vực quyền mua bán, Ẩn Nguyên hội đương nhiên không tiếc phát động một trận chiến tranh."

Huyền Vũ hầu nói: "Thái tử điện hạ cùng Ẩn Nguyên hội quan hệ đã sâu như thế sao?"

Trương Ngọc Âm nói: "Việt Quốc quốc khố so ngài trong tưởng tượng muốn thiếu tiền được nhiều, Ẩn Nguyên hội đối với thiên hạ các nước thẩm thấu, cũng so ngài trong tưởng tượng phải sâu được nhiều. Nào chỉ là đông bộ hải vực chiến trường, thậm chí Việt Quốc tây bộ chiến trường đều có Ẩn Nguyên hội thân ảnh. Trác Chiêu Nhan chỉ là Thái tử một cái ngoại thất, vì sao khắp nơi đại biểu Thái tử cùng những người khác đàm phán, bởi vì nàng đại biểu chính là Ẩn Nguyên hội. Trác thị gia tộc vì sao có thể xoay người? Cũng là bởi vì Ẩn Nguyên hội!"

Huyền Vũ hầu khom người cong xuống nói: "Đa tạ Trương lão sư giải hoặc."

Trương Ngọc Âm nói: "Như vậy ta liền cáo từ, sáng sớm ngày mai liền rời đi, ngài liền giả chết , chờ đợi lấy đại chiến bộc phát đi, chúc ngài đại hoạch toàn thắng. Mặt khác thuận tiện chuyển cáo Thẩm Lãng một tiếng, cái này tiểu hồ ly lợi dụng ta, ta sẽ không bỏ qua cho hắn."

Lập tức, Huyền Vũ hầu tốt xấu hổ.

Bởi vì một cái Thiên Nhai Hải Các mỹ nữ học sĩ, ngay trước hắn người nhạc phụ này mặt nói ra cùng Thẩm Lãng liếc mắt đưa tình.

Thật sự là một kẻ cặn bã a!

Đi đến đâu, thông đồng đến đó.

Ngươi cùng với ai học a? Nhìn xem ta Kim Trác, cả đời đều giữ mình trong sạch.

Bất quá!

Ngay cả nữ nhi Mộc Lan đều mở một con mắt nhắm một con mắt, hắn làm nhạc phụ thì phải làm thế nào đây?

Mấu chốt Thẩm Lãng đứa nhỏ này đi quốc đô là cái gì? Diệt Tô thị, vì Kim thị gia tộc báo thù rửa hận.

Hắn một lòng đều vì Kim thị gia tộc.

Trong lòng của hắn vẫn là chỉ thích Mộc Lan một người, hắn vẫn là hảo hài tử.

Nam nhân không quản được thân thể của mình, đại khái. . . Có lẽ cũng có thể lý giải?

Kim Trác không thể làm gì thở dài.

Sau đó hắn hạ lệnh: "Tiếp xuống ta không gặp bất luận kẻ nào, coi như làm ta đã bị ám sát!"

"Vâng!"

Có người muốn đoạt ta Nộ Triều thành?

Muốn thừa dịp Thẩm Lãng không tại nhấc lên đại chiến?

Vậy ta Kim Trác ngược lại muốn xem xem, đến tột cùng là ai?

Đến tột cùng muốn làm sao đoạt Nộ Triều thành?

Ta ngược lại muốn xem xem, trận này Nộ Triều thành đại chiến như thế nào nhấc lên, như thế nào kết thúc?

. . .

Bạch Dạ quận thành nội!

Trương Xung quăng một chút kiếm trong tay vết máu.

Ninh Bất Ngạnh trưởng công chúa cũng không cần vung kiếm, bởi vì kiếm của nàng quá tốt rồi, không dính máu.

Hai người cùng tồn tại tại Tuyết Sơn Lâu bên trong.

Cứ việc không nói một lời.

Nhưng là trong không khí phảng phất vang lên một thanh âm.

"Còn có ai?"

"Còn có ai? !"

Toàn trường run lẩy bẩy.

Bởi vì ba mươi mấy cái sát thủ, lúc này toàn bộ bị giết sạch.

Tuyết Sơn Lâu tất cả đầu bếp, hỏa kế, ca nữ, thị nữ hết thảy đều bị giết sạch.

Thi thể tại Trương Xung cùng Ninh Khiết dưới chân, chất thành một tòa núi nhỏ.

Bao quát bị Tô thị nuôi nhốt ba cái Thiên hộ, cũng bị giết.

Trưởng sử Tiêu Vô Thường, còn có ở đây những quan viên khác thật sự là triệt để sợ ngây người.

Trương Xung có võ công, điểm này Tô thị là biết đến, đã sớm có dự bị.

Nhưng Trương Xung bên người người này là ai a?

Võ công vậy mà cao đến nước này?

Hắc Thủy Đài trừ Đại Diêm Vương bên ngoài, còn có ai lợi hại như vậy?

Chưa từng nghe nói qua a.

Bọn hắn nơi nào sẽ nghĩ đến, quốc quân vậy mà lại đem Ninh Khiết trưởng công chúa phái tới cho Trương Xung làm tùy tùng?

Trương Xung trực tiếp đi tới trưởng sử Tiêu Vô Thường trước mặt.

Tiêu Vô Thường run rẩy nói: "Trương, Trương đại nhân ngươi muốn làm gì? Chẳng lẽ trước mắt bao người, ngươi còn muốn giết mệnh quan triều đình hay sao? Ta cái này trưởng sử thế nhưng là quốc quân sắc phong, ta thế nhưng là Việt Quốc tiến sĩ."

Trương Xung lạnh giọng nói: "Ngươi còn biết điểm này a?"

Sau đó, nhuyễn kiếm trong tay của hắn nhẹ nhàng hết thảy.

Trưởng sử Tiêu Vô Thường đầu trực tiếp lăn xuống.

Toàn trường quan viên chấn kinh.

Cái này. . . Điên cuồng như vậy sao?

Trưởng sử phái người ám sát Thái Thú.

Thái Thú tự mình giết trưởng sử?

Sau đó, Trương Xung lấy ra một đạo ý chỉ thì thầm: "Quốc quân có chỉ, Trương Xung đến Bạch Dạ quận về sau, tuỳ cơ ứng biến!"

Cái gì gọi là tuỳ cơ ứng biến?

Chính là muốn làm gì đều có thể, muốn giết ai đều có thể, chỉ cần giữ vững Bạch Dạ quận thành.

Chỉ cần kết quả, không cần quá trình.

Lời này mới ra, ở đây quan viên nhao nhao quỳ xuống.

"Thái Thú đại nhân, chúng ta nguyện ý cùng Tô thị phân rõ giới hạn."

"Thái Thú đại nhân, chúng ta nguyện ý tố giác vạch trần!"

Trương Xung không để ý đến.

Ninh Khiết trưởng công chúa từ trong ngực móc ra một phần danh sách, đây là Hắc Thủy Đài danh sách.

Phía trên có mỗi một cái Bạch Dạ quận quan viên danh sách cùng chân dung.

Ai là tham quan, nhưng còn tâm hướng Việt Quốc.

Ai là tham quan, nhưng đã hoàn toàn bị Tô thị nuôi nhốt.

Ai là tham quan, nhưng là Tô thị gia tộc nằm vùng cái đinh.

Thật sự là gặp quỷ, làm sao toàn bộ là tham quan?

Tại Bạch Dạ quận loại này ngư long hỗn tạp địa phương, ngươi thanh quan căn bản liền không làm tiếp được.

Ninh Khiết đọc lên một cái tên, sau đó liền đi lên trước một kiếm giết.

Nàng cứ như vậy so sánh danh sách, cái này đến cái khác giết đi qua.

Cái này. . . Đây quả thực thật là đáng sợ.

Đọc lên danh tự sẽ chết, đây là Hắc Bạch Vô Thường sao?

Ở đây quan viên cùng thương nhân liền muốn nhao nhao chạy trốn.

Nhưng là ngươi thoát khỏi Ninh Khiết?

Nàng thậm chí bước chân đều không có loạn , dựa theo danh sách từng cái giết đi qua.

Thậm chí trật tự đều không có loạn.

Hoàn toàn dựa theo danh sách trình tự đến, dù là ngươi người này tại trước mắt ta, nhưng xếp tại danh sách đằng sau, ta cũng một hồi giết ngươi.

Không để ý tới bất luận cái gì cầu khẩn, không để ý tới bất cứ uy hiếp gì.

Cứ như vậy, Ninh Khiết trưởng công chúa đem ở đây tất cả quan viên giết chết tám mươi phần trăm.

Giết người quá trình liền cùng giết côn trùng đồng dạng, mặt không biểu tình, không hề bận tâm.

Đối mặt nữ nhân như vậy, coi như dung mạo của nàng lại đẹp, cũng không cứng nổi nha.

Toàn bộ Tuyết Sơn Lâu bên trong, thi thể ngổn ngang lộn xộn.

Huyết tinh chi khí nồng đậm vô cùng.

Trương Xung nhìn qua còn lại không đến mười tên quan viên, thản nhiên nói: "Các ngươi liền không giết, nhưng là muốn giam giữ, miễn cho đại chiến thời điểm, lại ra làm loạn."

Trong đó một cái quan viên run rẩy nói: "Trương đại nhân, chúng ta là không sạch sẽ, nhưng đối với bệ hạ vẫn là trung thành, ngài nếu đem chúng ta giam lại, quan phủ kia sự tình ai đến xử lý?"

Trương Xung nói: "Không làm, lập tức liền muốn đại chiến, Bạch Dạ quận thành lập tức tiến vào quân quản."

"Truyền lệnh xuống, phong tỏa cả người Bạch Dạ quận thành, không cho phép bất luận kẻ nào ra vào!"

. . .

Giết sạch tất cả người mang hai lòng quan viên về sau, Trương Xung suất lĩnh hai ngàn tinh nhuệ đi Bạch Dạ quận thành ba cái Thiên Hộ Sở tiến hành tước vũ khí.

Rắn mất đầu phía dưới, Trương Xung quân đội cơ hồ không có nhận bất kỳ kháng cự nào.

Cuối cùng Trương Xung điểm một cái nhân số, ba cái Thiên Hộ Sở vậy mà chỉ có một ngàn ba trăm người.

Ăn bớt tiền trợ cấp vượt qua một nửa, thật là nhìn mà than thở.

Ra lệnh một tiếng, đem tất cả Bách hộ sĩ quan toàn bộ giết sạch.

Đem mấy trăm tên đã không chịu nổi một kích binh sĩ toàn bộ giải tán, miễn cưỡng theo cái này hơn một ngàn ba trăm quân coi giữ bên trong chọn lựa ra bốn trăm tên tinh nhuệ, sắp xếp quân đội của mình bên trong.

Sau đó, đại quân tứ xuất.

Đem thành nội tất cả Tây Vực thương nhân cùng Tây Vực võ sĩ toàn bộ giết sạch.

Sau đó lại đem thành nội tất cả nha dịch toàn bộ tập kết, đem mười cái đầu mục toàn bộ giết. Còn lại hai trăm tên các thức nha dịch, toàn bộ sắp xếp trong quân.

Vẻn vẹn mấy canh giờ bên trong.

Trương Xung liền đem toàn bộ Bạch Dạ quận chủ thành hoàn toàn nắm giữ ở trong tay.

Cái này Thái Thú đại nhân, giết lên người đến cơ hồ so Thẩm Lãng còn muốn hung ác.

Thẩm Lãng giết đều là Tô thị quan viên cùng chó săn, còn có Tây Vực thương nhân cùng võ sĩ.

Mà Trương Xung đại nhân, vì lẽ đó khả năng gây nên phiền phức người toàn bộ giết sạch, không quản ngươi có phải hay không Tô thị nuôi nhốt chó săn.

Thà giết lầm, không thể bỏ qua.

Sau đó Bạch Dạ quận chủ thành sẽ nghênh đón trước nay chưa từng có đại chiến, không thể có một chút xíu nhiễu loạn.

Tất cả phiền phức nhân tố toàn bộ đều muốn sớm diệt trừ.

Thẩm Lãng giết người lúc, hận không thể huyên náo long trời lở đất, thanh thế trùng thiên.

Mà Trương Xung giết người thì vô thanh vô tức.

Trong đêm tối, trực tiếp một đao cắt cổ.

Cũng không hô, cũng không lớn hô khẩu hiệu.

Ước chừng rạng sáng bốn giờ nhiều, trời đã muốn tảng sáng.

Trương Xung nhìn qua phía tây phương hướng, thản nhiên nói: "Thẩm công tử, may mắn không làm nhục mệnh, ta đã triệt để cầm xuống Bạch Dạ quận chủ thành, ngươi có thể động thủ."

Đương nhiên, Thẩm Lãng hoàn toàn nghe không được.

"Cứ việc Tô thị phản loạn còn chưa có bắt đầu, nhưng chúng ta hai người liên thủ cùng Tô Nan tới một lần nhỏ quyết chiến, nhìn xem đến tột cùng là ma cao một thước, vẫn là đạo cao một trượng!"

. . .

Thùng thuốc nổ đồng dạng Tuyết Lĩnh thành.

Phủ thành chủ bên ngoài trên giáo trường.

Thẩm Lãng nhìn qua trước mặt đen nhánh ép một chút đám người, thật là có chút tê cả da đầu.

Ròng rã hơn hai vạn người.

Hắn cuối cùng biết Lý Tự Thành cùng Trương Hiến Trung vì sao động một chút lại có mấy chục vạn đại quân.

Căn bản không cần chiêu binh mãi mã, chỉ cần nói đi cướp bóc, liền có vô số nhân chủ động gia nhập vào.

Liền như là dòng suối nhỏ chuyển vào tiểu Hà, tiểu Hà chuyển vào Tiểu Giang, Tiểu Giang chuyển vào đại giang.

Cuối cùng hình thành cuồn cuộn hồng thủy, càn quét hết thảy.

Cái này hai vạn người ánh mắt đỏ bừng nhìn qua Thẩm Lãng, ánh mắt cuồng nhiệt, phảng phất muốn đem hắn đốt.

Thẩm Lãng đứng tại chỗ cao, đang muốn lớn tiếng nói chuyện.

Mỗi một lần có hành động lớn trước đó, Thẩm Lãng đều thích gọi hàng.

Người lời hung ác cũng nhiều.

"Đừng nói nữa, đừng hô, nắm chặt thời gian, nhanh đi đoạt!"

"Đừng nói nhảm, đừng lằng nhà lằng nhằng, tranh thủ thời gian xuất phát!"

Phía dưới trong đám người, lập tức có người lớn tiếng đánh mặt.

Phiền nhất tên tiểu bạch kiểm này thành chủ, cướp bóc liền cướp bóc, mỗi một lần đều muốn trường thiên đại loạn, mỗi một lần cũng cao hơn hô khẩu hiệu.

Từ đó có thể thấy được Thẩm Lãng tại đám người này trong lòng, đã biến thành một lá cờ, không hề có chút kính nể nào.

Ngươi dù sao cũng là triều đình quan viên, ngươi mang theo mọi người đi cướp bóc cuối cùng muốn tốt một chút.

Nhưng ngươi nếu không mang, cái kia cũng không có quan hệ.

Thẩm Lãng rất có gắng chịu nhục thiên phú, trực tiếp hét lớn: "Vậy thì tốt, ta cũng không nhiều nhiều lời!"

"Tất cả mọi người, bên trái quay!"

"Hướng phía Bạch Dạ quận chủ thành, xuất phát!"

"Đem Bạch Dạ quận Tây Vực thương nhân chém tận giết tuyệt, cướp bóc không còn!"

"Cướp bóc, phát tài!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

"Phát tài!"

"Cướp bóc!"

Hai vạn người nhiệt huyết sôi trào, tiếng nổ hô to.

Sau đó, bọn hắn giống như thủy triều, điên cuồng hướng phía Bạch Dạ quận thành phương hướng cuồng dũng tới.

Lúc này, trời mới vừa tờ mờ sáng.

Từ trên trời nhìn lại, liền phảng phất đen nghịt châu chấu bầy, lại phảng phất nước thủy triều đen kịt, trực tiếp theo Tuyết Lĩnh thành bừng lên.

Trùng trùng điệp điệp, hướng phía Bạch Dạ quận phóng đi.

. . .

Tô Nan huynh, Tô Toàn trong đại doanh!

"Đại nhân, Thẩm Lãng bạo dân đội ngũ, đã xuất phát, ra Tuyết Lĩnh thành, hướng phía Bạch Dạ quận thành mà đi!"

"Mà lại Tô Lục truyền tin, Tiêu Vô Thường trưởng sử đại công cáo thành, đã phục sát Trương Xung!"

Tô Toàn đại hỉ.

Giờ khắc này rốt cuộc đã đến!

Tô Toàn hạ lệnh: "Tam quân xuất phát!"

"Hình thành nửa cái vòng vây, đem Thẩm Lãng bạo dân đội ngũ khu trục đến Bạch Dạ quận dưới thành."

"Hôm nay một trận chiến này, chúng ta chẳng những muốn đem mấy vạn bạo dân chém tận giết tuyệt."

"Muốn đem Thẩm Lãng tiểu tặc rút gân lột da."

"Còn muốn danh chính ngôn thuận, đoạt lấy Bạch Dạ quận chủ thành!"

"Chúa công một mũi tên trúng ba con chim kế hoạch, chỉ có thể thành công, không thể thất bại!"

"Xuất phát!"

Theo Tô Toàn ra lệnh một tiếng.

Tô Toàn Tô Toàn mấy ngàn đại quân, Đại Kiếp Tự mấy ngàn tăng binh, Tam Nhãn Tà mấy ngàn mã tặc.

Ba cỗ đại quân, trùng trùng điệp điệp hết tốc độ tiến về phía trước.

Chúa công diệu kế an thiên hạ.

Một trận chiến này, nhất cử định càn khôn!

Đoạt lấy Bạch Dạ quận thành về sau, ta Tô thị gia tộc lập tức tuyên bố:

Phản ra Việt Quốc, Tô Khương hợp nhất!

. . .

Từ trên trời nhìn xuống!

Thẩm Lãng suất lĩnh hơn hai vạn người cướp bóc đội ngũ, như là đám ô hợp, nhưng lại khí thế trùng thiên, hướng phía Bạch Dạ quận chủ thành cuồng xông mà đi.

Sau lưng bọn hắn vài dặm chỗ.

Tô thị gia tộc ba nhánh đại quân, đã tạo thành một cái cự đại túi vây quanh trận.

Chỉ cần mấy cái công kích, lập tức liền có thể đem cái này hơn hai vạn cướp bóc đám người giết đến sạch sẽ.

Về phần Thẩm Lãng tiểu tặc, lại có thể chạy trốn tới bầu trời a?

Hẳn phải chết không nghi ngờ!

Đối sau lưng hơn một vạn đại quân, Thẩm Lãng đương nhiên như lòng bàn tay, nhưng là bên cạnh hắn những này kẻ cướp bóc lại không biết chút nào.

Bởi vì đám người này ngay cả mình có bao nhiêu người cũng không rõ ràng, mơ hồ biết Tô thị đại quân ở phía sau đuổi, nhưng là đến tột cùng có bao nhiêu người đang đuổi, khoảng cách có bao xa? Bọn hắn nhưng lại không biết.

Bọn hắn lúc này tập trung tinh thần vọt tới Bạch Dạ quận chủ thành, đoạt thống khoái, sau đó giải tán đào vong!

. . .

Khoảng cách mấy chục dặm.

Thẩm Lãng suất lĩnh hai vạn dân chúng, đi ước chừng mười mấy tiếng.

Rốt cục!

Bạch Dạ quận chủ thành đang ở trước mắt!

Thẩm Lãng rống to: "Chư vị huynh đệ, Bạch Dạ quận trong thành có người của ta, lúc này cửa thành đã mở, mọi người xông đi vào, giết thống khoái, đoạt thống khoái a!"

Đám người xem xét.

Quả nhiên, Bạch Dạ quận chủ thành cửa thành mở một cái lỗ hổng nhỏ.

Thẩm Lãng lớn tiếng hạ lệnh: "Đại ngốc, Vũ Liệt, tiến đến đoạt môn!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Đại ngốc cùng Vũ Liệt hai người cuồng xông mà ra.

Ngắn ngủi thời gian qua một lát, đại ngốc liền xông vào cửa thành bên trong, dùng ngang ngược bạo lực sống sờ sờ đem cửa thành mở rộng một cái lỗ hổng lớn.

Thẩm Lãng hét lớn: "Các huynh đệ, xông, xông, xông! Xông vào thành nội, cướp bóc không còn!"

Lập tức, mấy vạn kẻ cướp bóc lập tức kích động phát cuồng.

"Xông, xông, xông!"

"Xông vào thành nội, giết sạch, cướp sạch!"

Vốn đã mệt mỏi bọn hắn, bắt đầu điên cuồng công kích.

Mấy người thủ lĩnh liếc mắt nhìn nhau.

Đoạt xong Bạch Dạ quận thành về sau phải làm gì?

Là như vậy giải tán? Vẫn là đem tiểu bạch kiểm thành chủ bắt hiến cho Tô Nan đại nhân?

. . .

Cùng lúc đó!

Sau lưng mấy dặm Tô Toàn rống to: "Đại quân toàn lực công kích, đem tất cả bạo dân chém tận giết tuyệt."

"Đem Thẩm Lãng tiểu tặc, ngàn đao băm thây!"

Lập tức, ba nhánh đại quân điên cuồng gia tốc, điên cuồng công kích.

Toàn bộ to lớn túi vòng vây, điên cuồng co vào.

"Giết!"

"Giết!"

Mấy ngàn cái kỵ binh, nhanh như chớp, điên cuồng hướng phía Thẩm Lãng cướp bóc đội ngũ đánh tới.

Ba cái đỉnh tiêm cao thủ, tựa như tia chớp đột tiến.

Sở quốc đại tông sư Ban Nhược, Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà, còn có Tô Toàn.

Có chúng ta cái này ba cái đỉnh tiêm cao thủ, Thẩm Lãng ngươi cho dù có Kiếm Vương Lý Thiên Thu bảo hộ, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ!

Hôm nay ta nếu không thể đem Thẩm Lãng ngươi đầu người mang về Trấn Viễn hầu tước phủ, ta liền không có mặt mũi đi gặp chúa công.

Tô Nan cứ việc còn không có chính thức phản loạn tự lập.

Nhưng là giữa song phương trận đầu quyết đấu, chính thức bộc phát!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 256: Nội Ứng! Thẩm Lãng Âm Thiên Hạ! Tuyệt Đỉnh Ngoan Độc!

Nộ Triều thành theo mặt ngoài nhìn hết thảy bình thường, nhưng mà lại sóng ngầm mãnh liệt.

Bởi vì truyền tới một cái đáng sợ lời đồn đại.

Huyền Vũ hầu Kim Trác đã chết, bị Ngô quốc cao thủ ám sát.

Ngay từ đầu đông đảo thương nhân đối lời đồn đại này khịt mũi coi thường.

Nói đùa sao?

Kim Trác Hầu tước vốn chính là một cái võ đạo cao thủ, bên cạnh hắn còn có rất nhiều cao thủ.

Muốn ám sát hắn trừ phi xuất động một cái tông sư cấp cường giả.

Nhưng là trong thiên hạ lại có cái nào tông sư nguyện ý làm thích khách?

Lời này từ một loại nào đó đạo lý đã nói là đúng.

Chí ít Việt Quốc sáu đại tông sư, căn bản không tiếp thụ quan phủ bất luận cái gì phân công, trên cơ bản đều phân rõ giới hạn.

Lý Thiên Thu nếu không phải vì cứu thê tử, cũng tuyệt đối sẽ không nghe theo Thẩm Lãng đi ám sát Tô Nan.

Mà lại Kim Trác chết dạng này lời đồn cũng không phải lần thứ nhất truyền bá, mọi người cũng sẽ không coi là thật.

Nhưng dần dần rất nhiều người cảm thấy không thích hợp, bởi vì Kim Trác Hầu tước xác thực thời gian rất lâu không hề lộ diện.

Làm Nộ Triều thành chi chủ, ba ngày không lộ diện đều là không bình thường.

Sau đó thời gian bên trong, đại biểu Huyền Vũ Hầu tước phủ xuất hiện thủy chung là Kim Sĩ Anh, cái này trên danh nghĩa Nộ Triều thành chủ.

Hắn mặt không hề cảm xúc, hoàn toàn nhìn không ra vui buồn, muốn theo chỗ của hắn đạt được Huyền Vũ hầu tình hình sống chết là không thể nào.

Nhưng là có một cái tín hiệu lại vô cùng rõ ràng.

Huyền Vũ Hầu tước phủ hạm đội toàn diện co vào, một bộ phận trở về Nộ Triều thành bến tàu, một bộ phận trở về Thiên Nam hành tỉnh Kim thị gia tộc bến tàu.

Thiên Đạo hội mặt biển thương đội, cũng chính thức ngừng bay.

Đây tuyệt đối là không bình thường.

Thiên Đạo hội mậu dịch hạm đội mỗi một ngày đều là núi vàng Ngân Hải, vì sao bỗng nhiên ngừng bay?

Khẳng định là xảy ra chuyện lớn.

Vì lẽ đó rất nhiều người suy đoán, Huyền Vũ hầu Kim Trác có thể là thật bị ám sát.

Mà vừa lúc này.

Huyền Vũ hầu Kim Trác lại lộ diện, chỉ bất quá khoảng cách đến rất xa, mà lại người mặc áo giáp.

Cái này không lộ diện còn tốt, lộ diện một cái càng là đã dẫn phát đông đảo suy đoán.

Huyền Vũ hầu xem ra là thật đã chết rồi, bằng không vì sao còn muốn phái một cái thế thân ra mặt?

Không bình thường, phi thường quỷ dị.

. . .

Kim Trác đến cùng chết chưa?

Trác Chiêu Nhan cũng không dám xác định, bởi vì Khổ Đầu Hoan không trở về tìm nàng.

Cái này có hai loại khả năng tính.

Khả năng thứ nhất, Khổ Đầu Hoan không thể giết chết Kim Trác, vì lẽ đó xấu hổ tại tới gặp nàng.

Loại thứ hai khả năng, Khổ Đầu Hoan đã giết Kim Trác, nhưng sau đó lại phi thường hối hận, cảm thấy mình làm chuyện sai lầm, vì lẽ đó không dám tới gặp nàng.

Kim Trác phải chăng đã chết, đối với kế tiếp cục diện nhất là trọng yếu.

Nhưng là không quản Kim Trác có phải hay không đã chết, Nộ Triều thành là nhất định phải đánh.

Ẩn Nguyên hội đối Nộ Triều thành nhất định phải được.

Bởi vì pha lê kính nguyên nhân, Thiên Đạo hội đã đoạt lại rất nhiều mậu dịch quyền chủ động, Ẩn Nguyên hội đã bị tổn thất to lớn.

Nộ Triều thành luân hãm, càng làm cho Ẩn Nguyên hội đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Bây giờ Nộ Triều thành không chỉ có riêng là Việt Quốc đông bộ hải vực mậu dịch trung tâm, nghe nói toàn thành lớn dưới mặt đất còn có một cái bí mật tác phường, chuyên môn chế tác pha lê kính.

Đây đối với Ẩn Nguyên hội quá trọng yếu.

Không quản nói theo phương diện nào, đều phải đoạt lấy Nộ Triều thành.

Nhưng nếu như Kim Trác chết rồi, như vậy cướp đoạt Nộ Triều thành liền sẽ trở nên càng thêm dễ dàng.

. . .

Nộ Triều thành vẫn là giống như trước đây, xem như một tòa Tự Do thành.

Kim thị gia tộc đoạt được tòa thành thị này quyền thống trị về sau, cũng không có thay đổi điểm này.

Tòa thành thị này vẫn không có tường thành, vẫn như cũ bất luận cái gì thương nhân đều có thể tới làm sinh ý.

Kể từ đó, thành thị tự nhiên vô cùng phồn vinh.

Nhưng cũng đồng dạng ngư long hỗn tạp.

Ngươi căn bản không biết những này cửa hàng phía sau đến tột cùng là ai.

Tại một cái thuộc da trải bên trong mật thất dưới đất.

Trác Chiêu Nhan bí mật gặp Ẩn Nguyên hội mật sứ Thư Đình Ngọc.

"Khổ Đầu Hoan không trở về tìm ta, vì lẽ đó ta cũng vô pháp xác định hắn đến tột cùng giết Kim Trác không có."

Thư Đình Ngọc trầm ngâm không nói.

Trác Chiêu Nhan nói: "Kim Mộc Lan không am hiểu ẩn tàng cảm xúc, có muốn hay không ta đi Huyền Vũ thành một chuyến?"

Thư Đình Ngọc lắc đầu nói: "Không, tuyệt đối không được. Chuyện này quá lớn, thái tử điện hạ nhất định không thể liên luỵ vào."

Cướp đoạt Nộ Triều thành là toàn bộ Ẩn Nguyên hội chiến lược, mà bồi dưỡng Việt Quốc Thái tử, lại là hắn Thư thị gia tộc lớn nhất chiến lược.

Thư Đình Ngọc nói: "Ba vạn đại quân đã tập kết, Kim Trác chết một trận chiến này muốn đánh, Kim Trác không chết, một trận chiến này vẫn là phải đánh."

Ba vạn đại quân?

Tiến đánh Nộ Triều thành vận dụng ba vạn đại quân?

Từ đâu tới ba vạn đại quân?

Trác Chiêu Nhan nói: "Thái tử bí mật tình báo, Thiên Đạo hội trước đó đã cảm giác được nguy hiểm, chính liên tục không ngừng đem võ sĩ sai phái tới Nộ Triều thành."

Đâu chỉ như thế?

Đây là một bàn to lớn vô cùng thế cuộc.

Sở quốc đại quân tại biên cảnh chế tạo tranh chấp, Chủng

Nghiêu đại quân như lâm đại địch.

Lúc này, sở càng hai nước biên cảnh mỗi một ngày đều tại ấm lên, hai mươi mấy vạn đại quân không ngừng giằng co tới gần, tùy thời đều có thể bộc phát đại chiến.

Thiên Tây hành tỉnh nam bộ.

Mới Khương vương A Lỗ Thái hơn bốn vạn đại quân đã xuất phát, chẳng mấy chốc sẽ giết vào Việt Quốc cảnh nội.

Tô Nan hơn hai vạn đại quân đã tập kết hoàn tất.

Một khi Tô Khương hợp nhất, hai chi đại quân hội sư, chính là bảy, tám vạn khoảng cách.

Nháy mắt chính là thiên băng địa liệt, tối đa một tháng thời gian, Việt Quốc Thiên Tây hành tỉnh nam bộ liền sẽ luân hãm.

Việt Quốc phía bắc!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến đã đến Thượng Dã thành, ngự giá thân chinh.

Hắn không chỉ có đem Trấn Bắc đại tướng quân phủ Nam Cung Ngao mấy vạn đại quân điều không còn, còn đem Diễm Châu Biện Tiêu đại quân điều đi hơn phân nửa.

Hoàn toàn là muốn cùng Ngô Vương quyết chiến tư thế.

Lúc này toàn bộ thiên hạ ánh mắt, hoàn toàn tụ tập tại Ngô Việt biên cảnh.

Cái này dù sao cũng là hai cái quốc vương quyết chiến.

Mà tại Việt Quốc nam bộ, Bình Nam tướng quân Chúc Lâm đã liều mạng co vào phòng tuyến, thủ vững Nam Ẩu quốc đô thành.

Căng Quân mượn cơ hội mang theo Sa Man tộc đại quân điên cuồng thu phục mất đất.

Đối với Việt Quốc đến nói, chân chính là thập diện mai phục, tám mặt nguy cơ.

Ai lại nghĩ tới, trận này nguy cơ trí mạng dây dẫn nổ, vậy mà là Tô Nan một người đâu?

Đại Viêm đế quốc Hoàng đế đã điều động ba đợt sứ giả, phân biệt đi Ngô Vương cùng Việt Vương đại doanh, khuyên nhủ hai người muốn dĩ hòa vi quý.

Cái này mặt ngoài làm việc đương nhiên là muốn làm?

Cứ việc Đại Viêm đế quốc Hoàng đế trong lòng ước gì những quốc gia này đánh thành một đống phân.

Quốc gia khác tân chính thật thật giả giả, mà Đại Viêm đế quốc tân chính thế nhưng là đến thật, không chỉ đối uy tín lâu năm quý tộc động thủ, mà lại đã bắt đầu đối văn võ quan viên động thủ.

Đáng sợ nhất là!

Đại Viêm đế quốc tân chính đã nhanh muốn đi vào cuối.

Một khi đợi đến tân chính hoàn thành, toàn bộ đế quốc quyền lực đều ở Hoàng đế trong tay.

Cho đến lúc đó, thiên hạ chư quốc càng là ngay cả nhìn thẳng hoàng đế dũng khí đều không có.

Trở lại chuyện chính.

Lúc này Đại Việt vương quốc đã trở thành một cái cự đại bàn cờ, mấy cái thế cuộc nhìn như cô lập, kì thực hoàn toàn quấn quýt lấy nhau.

Đối với Nộ Triều thành chiến mà nói.

Càng là tên đã trên dây, không phát không được.

Thư Đình Ngọc nói: "Ngươi cũng đã biết, Ninh Nguyên Hiến quốc quân hướng chúng ta Ẩn Nguyên hội mượn bao nhiêu tiền không?"

Trác Chiêu Nhan nói: "Bao nhiêu?"

Thư Đình Ngọc nói: "Hai trăm ba mươi vạn kim tệ."

Trác Chiêu Nhan hít sâu một hơi.

Một hơi mượn nhiều tiền như vậy?

Nghe vào phảng phất cũng không phải rất nhiều a, dù sao Ẩn Nguyên hội đã từng một hơi cấp cho Kim Vũ bá tước một trăm vạn kim tệ, Thiên Đạo hội cũng cấp cho Thẩm Lãng một trăm vạn kim tệ.

Nhưng kia cũng là có thực tế tài sản thế chấp, không cần lo lắng trả không được.

Nhưng quốc quân Ninh Nguyên Hiến hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn, nhưng không có thực tế tài sản thế chấp.

Mấu chốt là lúc trước hắn đã mượn rất nhiều tiền, còn không có trả, lại mượn nhiều như vậy.

Thư Đình Ngọc nói: "Mà vì cướp đoạt Nộ Triều thành, chúng ta Ẩn Nguyên hội vận dụng du thuyết kim phí, ứng ra quân phí các loại chung vào một chỗ, vượt qua 150 vạn kim tệ."

Nghe được những chữ số này Trác Chiêu Nhan da đầu từng đợt run lên.

Ẩn Nguyên hội là siêu cấp có tiền, nhưng là nó tại Việt Quốc cảnh nội, một năm kiếm lãi ròng nhuận cũng sẽ không vượt qua một trăm vạn kim tệ.

"Vì lẽ đó Nộ Triều thành chiến, tên đã trên dây, không phát không được, Kim Trác chết cũng phải đánh, Kim Trác không chết cũng muốn đánh."

Ba vạn đại quân quân phí, Ẩn Nguyên hội một tháng trước liền đã ứng ra.

"Tốt, ngươi nhiệm vụ đã hoàn thành, xác định Kim Trác phải chăng đã chết sự tình liền giao cho ta." Thư Đình Ngọc thản nhiên nói.

Trác Chiêu Nhan kinh ngạc.

Thư Đình Ngọc thì có biện pháp gì?

. . .

Trác Chiêu Nhan đi!

Thư Đình Ngọc hạ lệnh: "Kích hoạt người tuyết, ta nhất định phải đạt được xác định tin tức, Kim Trác đến tột cùng có chết hay không!"

Tâm phúc thuộc hạ kinh ngạc.

Người tuyết, là Ẩn Nguyên hội tiềm phục tại Kim thị gia tộc một viên rất sâu quân cờ.

Chưa từng có động tới.

Thậm chí trước đó Cừu Thiên Nguy tiến đánh Vọng Nhai đảo, Ẩn Nguyên hội cảm thấy mười phần chắc chín, cũng đều chưa từng dùng qua cái này nội ứng.

Hiện tại rốt cục muốn bắt đầu dùng.

Xem ra cục diện xác thực đến vô cùng thời khắc mấu chốt.

. . .

Sau nửa canh giờ!

Nộ Triều thành chủ phủ cách đó không xa một nhà cửa hàng bên trong, phủ lên một cái hoàn toàn mới chiêu bài, ba cái móng vuốt người tuyết, mở một con mắt, nhắm một con mắt.

Đương nhiên đây cơ hồ không có gây nên bất luận người nào chú ý.

Bởi vì cửa hàng này bên trong bán các loại rượu loại, chói chang ngày mùa hè, bọn hắn còn kiêm bán ướp lạnh nước ô mai, dùng người tuyết làm chiêu bài không phải rất bình thường sao?

Huống hồ Nộ Triều thành cửa hàng tư duy đều rất tân triều, có chút cửa hàng mỗi cái một đoạn thời gian đều sẽ đổi chiêu bài.

Tất cả mọi người nhìn thấy người tuyết mới chiêu bài về sau, cũng chính là cảm thấy người tuyết này rất thú vị.

Mà Nộ Triều thành chủ phủ toàn thành lớn bên trên người nào đó, tại cao cao trên tường thành gặp được người tuyết này mới chiêu bài về sau, ánh mắt có chút co rụt lại, trái tim lắc một cái.

Một ngày này rốt cuộc đã đến sao?

Rốt cuộc đã đến!

Tới cũng tốt.

. . .

Lúc chạng vạng tối!

Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc gặp được cái này trường kỳ nội ứng tại Kim thị gia tộc người tuyết.

Đương nhiên cũng không thể xưng là nhìn thấy.

Bởi vì hai người là cách một mặt thật mỏng vách tường trò chuyện.

Thư Đình Ngọc vẫn không có nhìn thấy khuôn mặt của hắn.

Đây cũng là một loại bảo hộ, miễn cho tại một cái khác trường hợp lúc gặp mặt, sẽ lộ ra dù là một chút xíu sơ hở.

Thanh âm của đối phương là khàn khàn, đã hoàn toàn nghe không ra lúc đầu thanh âm.

"Đại Tuyết trên núi người tuyết hóa sao?"

"Không có đâu, ngược lại là Đại Kiếp Cung sắp sập xong, đem đại tuyết nhân ngón chân nện đứt hai cây, hiện tại chỉ còn lại ba cây."

Hai người đối xong ám hiệu, cái này ám hiệu là độc nhất vô nhị, hoàn toàn không có giả mạo khả năng.

Thư Đình Ngọc hỏi: "Kim Trác chết sao?"

Đối phương suy tư một hồi lâu.

Thư Đình Ngọc nói: "Đáp án này phi thường mấu chốt, hoàn toàn quan hệ đến tiếp xuống Ẩn Nguyên hội bố trí."

Đối phương nói: "Ta không có nhìn thấy Kim Trác Hầu tước thi thể, ta đã vài ngày không có nhìn thấy hắn. Nhưng là ta gặp được An Tái Thế thi thể dìu ra ngoài, cứ việc phi thường bí ẩn, nhưng ta vẫn là phát hiện, bởi vì nhất định phải trải qua trước mắt ta."

Thư Đình Ngọc nói: "Người này cùng Kim Trác quan hệ phi thường thân mật sao?"

Người tuyết nói: "Tại mọi thời khắc đều cùng một chỗ, Kim Trác Hầu tước bất luận cái gì đồ ăn, đều muốn trải qua kiểm soát của hắn."

Thư Đình Ngọc nói: "Ám sát phát sinh đêm hôm đó, ngươi thấy được sao?"

Người tuyết nói: "Không có, lúc ấy ta không tại. Về sau đến phiên ta cương vị thời điểm, liền đã không còn có gặp qua Kim Trác Hầu tước."

Thư Đình Ngọc nói: "Không có bất kỳ cái gì lý do sao?"

Người tuyết nói: "Không có bất kỳ cái gì lý do."

Thư Đình Ngọc nói: "Liên quan tới ám sát một án, cũng không có nói nửa chữ sao?"

Người tuyết nói: "Không có."

Thư Đình Ngọc nói: "Huyền Vũ Hầu tước phủ còn có cái gì động tĩnh?"

Người tuyết nói: "Kim Mộc Lan bí mật tiến vào Nộ Triều thành."

Thư Đình Ngọc nói: "Kim Mộc Lan tới?"

Người tuyết nói: "Đúng, hiện tại vẫn như cũ với bên ngoài giữ bí mật."

Kim Mộc Lan vậy mà đến Nộ Triều thành.

Cái này quá không bình thường.

Cho tới nay, đều là Kim Trác trấn thủ Nộ Triều thành, Kim Mộc Lan thủ Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Hầu tước phủ thế nhưng là Kim thị gia tộc cây, hiện tại Kim Mộc Lan vậy mà từ bỏ Hầu tước phủ, trực tiếp tới Nộ Triều thành.

Thư Đình Ngọc nói: "Nàng tới thời điểm, nhưng có bi thương chi sắc sao?"

Người tuyết lâm vào hồi ức, sau đó lắc đầu nói: "Không có, ngược lại tràn đầy nghi hoặc."

Thư Đình Ngọc nhắm mắt lại.

Cái này đúng, cái này đúng rồi.

Kim Trác Hầu tước chết rồi, nhưng là với bên ngoài hoàn toàn giấu diếm.

Thiên Đạo hội võ sĩ liên tục không ngừng chạy đến, tất cả mậu dịch thuyền cơ hồ hoàn toàn ngừng chở.

Kim Mộc Lan bí mật tiến vào Nộ Triều thành, nhưng là ngay cả nàng cũng không biết Kim Trác đã chết, bởi vì nàng không am hiểu ngụy trang, rất dễ dàng bị nhìn ra sơ hở.

Để nàng đến Nộ Triều thành là chủ trì đại cục.

Người tuyết nói: "Ta nhất định phải nhanh đi về, ta tại thành bảo bên trong quá trọng yếu, rời đi vượt qua nửa khắc đồng hồ đều sẽ bị chú ý tới."

Thư Đình Ngọc nói: "Bọn hắn sẽ hoài nghi ngươi sao?"

Người tuyết nói: "Làm sao có thể? Ta là Kim thị gia tộc người tín nhiệm nhất, thậm chí ngay cả chính ta đều cảm thấy là Kim thị gia tộc trung cẩu."

Thư Đình Ngọc nói: "Vậy ngươi về trước đi, tùy thời chuẩn bị tiếp nhận chúng ta mới chỉ lệnh."

Người tuyết do dự một chút nói: "Sau đó dự định an bài như thế nào ta?"

Thư Đình Ngọc trầm mặc chỉ chốc lát nói: "Ta đại khái có thể cho ngươi thổi đến thiên hoa loạn trụy, thậm chí phong tước nói hết ra. Nhưng trên thực tế ta còn không cách nào hoàn toàn xác định, bởi vì cục diện phi thường phức tạp, đây là một cái lớn vô cùng cục, có rất nhiều cái lớn người chơi."

Người tuyết trầm mặc nói: "Ta hiểu được."

Thư Đình Ngọc nói: "Nhưng là ta có thể cam đoan, ngươi còn sống. Mà Kim thị gia tộc chú định sẽ trở thành trận này đại âm mưu cái thứ nhất chết theo người, thiên hạ không người có thể cứu Kim thị."

Người tuyết trầm mặc.

Thư Đình Ngọc nói: "Nhưng là tương lai trong vài năm, chúng ta sẽ đem ngươi sắp xếp vào một cái cao hơn càng lớn vị trí, đó mới là ngươi lên như diều gặp gió cơ hội."

Người tuyết đứng lên nói: "Cáo từ."

Sau đó, hắn trực tiếp rời đi.

. . .

Thư Đình Ngọc không có nói sai.

Lúc này toàn bộ Việt Quốc đều là một cái bàn cờ lớn.

Đối với quốc quân đến nói, trọng yếu nhất hai bàn cờ, một ván tại phía bắc, một ván tại phía tây.

Nộ Triều thành đối với Kim thị gia tộc đến nói cực kỳ trọng yếu, nhưng đối với quốc quân đến nói, trình độ trọng yếu liền kém xa tít tắp.

Sự chú ý của hắn thậm chí đều không tại Nộ Triều thành.

Lúc này hắn hết sức chăm chú đều tại cùng Ngô Vương đánh cờ bên trên.

Quyết chiến, quyết chiến!

Ngự giá thân chinh.

Quốc vận chiến, quốc vận chiến.

Ninh Nguyên Hiến đem khẩu hiệu kêu rung trời vang.

Nam Ẩu quốc bên kia chiến cuộc thậm chí trực tiếp tạm dừng, tây quân Chủng Nghiêu càng là đạt được ý chỉ, thủ vững không ra.

Ninh Nguyên Hiến trực tiếp hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn hai trăm ba mươi vạn kim tệ, làm lần này ngự giá thân chinh quyết chiến quân phí.

Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao mấy vạn đại quân, Biện Tiêu tổng cộng mười vạn đại quân, bị Ninh Nguyên Hiến điều đi sáu vạn.

Còn lại bốn vạn đại quân muốn giữ vững Diễm Châu hoàn toàn giật gấu vá vai.

Nghe nói Biện Tiêu trực tiếp đều đem cái bàn đập, có thể thấy được tức giận đến mức nào.

Toàn bộ Việt Quốc nguy hiểm nhất địa phương chính là Diễm Châu, mà bây giờ Ninh Nguyên Hiến vậy mà đem một nửa Diễm Châu chủ lực điều đi.

Lúc này toàn bộ Thiên Bắc hành tỉnh phòng tuyến bên trên, Việt Quốc phô bày mười vạn đại quân.

Hoàn toàn một bộ muốn khuynh quốc chiến tư thế.

Tuổi trẻ Ngô Vương cũng giống như bị kinh hãi, hắn không nghĩ tới Ninh Nguyên Hiến sẽ phản ứng kịch liệt như thế.

Mình chẳng qua là trước tiên ở biên cảnh cùng đi săn bên trên thắng Ninh Nguyên Hiến, tiếp xuống suất lĩnh ba vạn đại quân xuôi nam tới gần bên trên dã quận khiêu khích mà thôi.

Hắn hoàn toàn là vì những phương hướng khác chiến lược đột phá làm che giấu a.

Nhưng không có nghĩ đến trực tiếp chọc giận Ninh Nguyên Hiến, vậy mà ngự giá thân chinh, muốn khuynh quốc quyết chiến tư thế.

Không chỉ có như thế, Ninh Nguyên Hiến dưới trướng tướng tinh tụ tập, Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao, Tam vương tử Ninh Kỳ, Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng toàn bộ tụ tập tại ngự xuống.

Quốc đô hoàn toàn ném cho Thái tử, vừa mới giám quốc qua Thái tử, lại một lần nữa giám quốc.

Tuổi trẻ Ngô Vương đương nhiên không muốn quyết chiến, nhưng Ninh Nguyên Hiến nếu là phát cuồng, hắn đương nhiên chỉ có thể nghênh chiến.

Vì lẽ đó rơi vào đường cùng, Ngô Vương cũng chỉ có thể liều mạng triều Ngô Việt biên cảnh tập kết đại quân.

Nhưng hắn là tuyệt đối sẽ không chủ động xuất kích, bởi vì Tô Nan bên kia mưu phản sắp đến, đợi đến Tô Khương đại quân giết vào Việt Quốc Thiên Tây hành tỉnh về sau, mới là chia cắt Việt Quốc tốt nhất cơ hội tốt.

Ngắn ngủi trong nửa tháng.

Hai vị đại vương tại biên cảnh tập kết hai mươi mấy vạn đại quân.

Khoảng cách gần nhất thời điểm, hai vị đại vương khoảng cách không cao hơn năm dặm, xa xa giằng co.

. . .

Đem thế cuộc chuyển dời đến Đại Việt vương quốc phía tây.

Thẩm Lãng suất lĩnh hơn hai trăm tên võ sĩ, một ngựa đi đầu bỗng nhiên xông vào Bạch Dạ quận chủ thành bên trong.

Sau đó, phía sau hắn kẻ cướp bóc trong đội ngũ vạm vỡ nhất một đám người, cũng điên cuồng vọt vào.

"Giết, giết, giết!"

"Giết sạch, đốt rụi, cướp sạch!"

Đám người này điên cuồng gào thét, giơ nhiều loại vũ khí, điên cuồng vọt vào Bạch Dạ quận chủ thành.

Bọn này kẻ cướp bóc trong lòng vô cùng cuồng hỉ, vô cùng kích động.

Rốt cục đi tới tòa thành lớn này thành phố, rốt cục có thể phóng túng cướp bóc.

"Các huynh đệ, xông vào tất cả cửa hàng, cướp sạch hết thảy."

"Đoạt tiền, đoạt tài bảo, đoạt nữ nhân vui sướng."

Thẩm Lãng nghe mà biến sắc, hét lớn: "Ta trước đó mệnh lệnh qua, chỉ có thể cướp bóc Tây Vực thương nhân cửa hàng, ta Việt Quốc cửa hàng không thể đoạt. Có thể giết Tây Vực võ sĩ, nhưng là không thể giết ta Việt Quốc thương nhân, càng thêm không được hấp diêm bất kỳ cô gái nào."

Đây đúng là trước đó Thẩm Lãng quyết định thiết luật.

"Ha ha ha. . ." Mấy cái kẻ cướp bóc thủ lĩnh cười to nói: "Thẩm Lãng thành chủ, đều đến lúc này, ngươi cho rằng còn có thể quản được mọi người sao? Không cần si tâm vọng tưởng, đây là chúng ta bắt cóc cái cuối cùng thành trì, ngươi đã cho chúng ta mở ra cửa thành, tiếp xuống ngươi cũng không còn tác dụng gì nữa."

"Đúng vậy a, Thẩm Lãng thành chủ nếu như ta là ngươi, nhất định mau trốn đi, trốn được càng xa càng tốt, bởi vì chúng ta sợ mình khống chế không nổi đem ngươi bắt lại, hiến cho Tô Nan đại nhân."

"Các huynh đệ, tên tiểu bạch kiểm này thành chủ còn muốn khống chế chúng ta, còn muốn ngăn cản chúng ta cướp bóc, ngăn cản chúng ta ngủ đàn bà, ngươi nói chúng ta có đáp ứng hay không?"

"Không đáp ứng, không đáp ứng!"

"Tiểu bạch kiểm thành chủ dám ngăn cản chúng ta, liền giết hắn, giết hắn!"

Đông đảo điên cuồng đạo tặc lưu manh hét lớn.

Lúc này muốn phân biệt ra được đám người này thành phần đã rất đơn giản, xông lên phía trước nhất đám người này, khẳng định đều là du côn lưu manh, đạo tặc đạo tặc xuất thân, bởi vì bọn hắn nhất cả gan làm loạn.

"Thẩm Lãng thành chủ, nhanh tránh ra, không cần chậm trễ chúng ta phát tài, không cần chậm trễ chúng ta ngủ đàn bà, nếu không chúng ta ngay cả ngươi cũng làm thịt!"

"Tránh ra, tránh ra!"

Tràn vào trong cửa thành kẻ cướp bóc càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Vài trăm người, mấy ngàn người khoảng cách.

Bọn hắn nhao nhao quơ trong tay khảm đao, giống như điên cuồng.

Hoa Hoa thành thị đang ở trước mắt, vô số cửa hàng chờ lấy bọn hắn cướp bóc, thậm chí rất nhiều bạch Hoa Hoa nữ nhân chờ lấy bọn hắn đi ngủ.

Hiện tại Thẩm Lãng lại còn muốn ngăn chặn bọn hắn?

Nằm mơ a?

"Tiểu bạch kiểm, tránh ra cho ta, nếu không chúng ta đưa ngươi cũng ngủ."

"Ha ha ha ha!"

Thẩm Lãng ánh mắt thật sâu nhìn qua đám người này một chút.

Vung tay lên nói: "Tránh ra đi!"

Lập tức, phía sau hắn hơn hai trăm cưỡi toàn bộ tránh ra.

"Ha ha ha ha. . ." Đông đảo kẻ cướp bóc đại hỉ.

"Tên tiểu bạch kiểm này thành chủ quả nhiên là tốt mã dẻ cùi, nửa điểm tác dụng đều không có, bị chúng ta giật mình liền co lại."

"Xông, xông lên a, phát tài đi."

"Đoạt tiền, đoạt nữ nhân!"

Mấy ngàn cái kẻ cướp bóc, điên cuồng hướng lấy thành nội phóng đi.

Buổi tối hôm nay bọn hắn muốn thả tung.

Bởi vì đây là sau cùng cướp bóc, rốt cuộc không cần áp chế dục vọng của mình.

Nhưng mà tiếp theo phút!

Bọn hắn ngẩng đầu nhìn lên.

Phía trước trên đường phố, có ba chắn tường thấp, toàn bộ là dùng đổ đầy hạt cát giỏ trúc xếp thành.

Cái này ba bức tường chỉ có đủ ngực cao.

"Bá bá bá!"

Một hàng lại một hàng quân đội, bỗng nhiên đứng thẳng đứng dậy.

Lạnh như băng xuất hiện tại bọn này kẻ cướp bóc trước mặt.

Ròng rã một ngàn tên võ trang đầy đủ tinh nhuệ võ sĩ, Trương Xung theo quốc đô mang tới quân đội.

"Thả, thả, thả, thả. . ."

Trương Xung ra lệnh một tiếng!

Tiễn như mưa xuống!

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Một vòng lại một vòng tề xạ.

Bọn này kẻ cướp bóc nguyên bản ngay tại tường thành cổng tò vò bên trong, hoàn toàn chen chút chung một chỗ.

Lúc này mưa tên phóng tới.

Hoàn toàn chính là một trường giết chóc.

Bọn này kẻ cướp bóc nhao nhao ngã xuống đất mất mạng.

Mấy tên phỉ đồ thủ lĩnh đầu tiên là giật mình.

Sau đó hét lớn: "Thẩm Lãng thành chủ, ngươi âm chúng ta, ngươi thật độc, ngươi thật độc tâm a."

Thẩm Lãng mắt điếc tai ngơ.

Trương Xung mắt điếc tai ngơ.

Vô số mũi tên, như là mưa to đồng dạng nện xuống.

"Đại ngốc, đóng cửa!" Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng!

Đại ngốc bỗng nhiên đem cửa thành đóng!

Lập tức, kẻ cướp bóc đội ngũ hoàn toàn bị chia cắt.

Mấy ngàn tên hung tàn nhất du côn lưu manh, đạo tặc kẻ tái phạm bị ngăn ở cửa thành bên trong.

"Xoát, xoát, xoát, bạch!"

Băng lãnh mưa tên không chút biểu tình rơi đập.

Mấy cái kẻ cướp bóc thủ lĩnh hét lớn: "Các huynh đệ, liều mạng với bọn hắn, liều mạng với bọn hắn."

Sau đó, năm người quơ đại đao điên cuồng lao đến.

Năm người này sở dĩ trở thành thủ lĩnh, bởi vì bọn hắn bản thân liền là hào cường, ước chừng tương đương với trước đó Huyền Vũ thành Điền Hoành thân phận.

Võ công xem như cao cường.

Năm người điên cuồng dẫn đầu xông lại.

Ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng.

Nhất định phải giết ra một đường máu, sau đó đem Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này chém giết!

Nhưng mà, bọn hắn vừa mới xông lên không đến vài chục bước.

Nháy mắt đầu phi thiên.

Ninh Khiết trưởng công chúa một kích trở ra, đem năm tên phỉ đồ thủ lĩnh chém giết.

"Bá, bá, bá. . ."

Mưa tên cuồng hạ!

Một khắc đồng hồ sau!

Xông tới điên cuồng nhất kẻ cướp bóc, bị giết đến sạch sẽ.

Thẩm Lãng hướng phía Trương Xung nói: "Trương công, quân phí có."

Cái này mấy ngàn người cướp bóc điên cuồng nhất, mỗi người trên thân đều có mấy chục trên trăm kim tệ.

Những người này trên người kim tệ toàn bộ thu được, hoàn toàn là một món khổng lồ.

Trương Xung nói: "Thẩm công tử, chơi đến quá lớn."

Thẩm Lãng nói: "Là lớn, nguyên bản đại quyết chiến trước đó chúng ta là sẽ không thấy mặt. Nhưng chơi đến như thế lớn, ngược lại để chúng ta lại gặp mặt. Chơi đến như thế lớn, ta cũng không nghĩ tới, đám người này đi theo ta liền cùng quả cầu tuyết đồng dạng, càng lúc càng lớn, cuối cùng ngay cả ta đều hoàn toàn khống chế không nổi."

Trương Xung nói: "Từ nay về sau, toàn bộ Bạch Dạ quận không biết sẽ có bao nhiêu người đối ngươi hận thấu xương, hai người chúng ta tuyệt đối là tiểu nhi chỉ đề (*)."

Thẩm Lãng nói: "Vô độc bất trượng phu, ngồi vào chúng ta trên vị trí này, chỉ có thể thủ vững thiện lương ranh giới cuối cùng. Nhưng tuyệt đối không thể nhân từ nương tay, mềm lòng người toàn bộ chết sạch!"

Trương Xung gật đầu tán đồng.

Sau đó, hắn mỉm cười nói: "Thẩm công tử, cùng tiến lên tường thành đi! Tô Toàn đại quân chẳng mấy chốc sẽ đánh tới, chúng ta liên thủ cho hắn một niềm vui lớn bất ngờ."

Thẩm Lãng nói: "Hi vọng lần này Tô Nan không cần thổ huyết!"

Sau đó, Trương Xung cùng Thẩm Lãng leo lên tường thành.

Trương Xung tất cả bộ đội tinh nhuệ, cũng toàn bộ leo lên tường thành.

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Vũ Liệt, để ngươi thủ hạ người nhặt lên trên mặt đất tất cả kim tệ, không được tư tàng một viên, toàn bộ muốn nhập vào của công, làm tiếp xuống quyết chiến Tô Nan quân phí."

"Vâng!" Vũ Liệt lớn tiếng nói.

Tô Nan trăm phương ngàn kế đánh khoản này kim tệ chủ ý.

Bây giờ, khoản này con số trên trời kim tệ, lại bị Thẩm Lãng thu hoạch được, làm cùng Tô Nan đại chiến quân phí.

Hắn biết, chỉ sợ thực sẽ thổ huyết.

. . .

Trên tường thành!

Thẩm Lãng hướng xuống quan sát.

Gần hai vạn tên kẻ cướp bóc nhào vào trên tường thành, như là lưới lớn mò lên thời điểm, trên mặt biển sôi trào bầy cá.

Điên cuồng giãy dụa, điên cuồng bay nhảy.

Cửa thành đã đóng kín.

Cái này một hai vạn kẻ cướp bóc căn bản vào không được.

Lập tức từng đợt quỷ khóc sói gào, từng đợt chửi mắng.

"Thẩm Lãng thành chủ, ngươi thật độc tâm a."

"Trời đánh tiểu bạch kiểm thành chủ a."

Mà nơi xa Tô Toàn đại quân, càng ngày càng gần.

Gót sắt gõ vang mặt đất thanh âm, càng ngày càng đinh tai nhức óc.

Thẩm Lãng rống to: "Chư vị kẻ cướp bóc, các ngươi trốn đi!"

"Hướng phía bốn phương tám hướng trốn, lúc này trời tối, chạy đi các ngươi còn có một chút hi vọng sống."

"Đây là một trận sinh tử đánh cờ! Các ngươi cướp được đời này đều không kiếm được tiền, vậy liền cần dùng mệnh đến đổi."

"Tốt số chạy đi, cả đời vinh hoa phú quý."

"Số mệnh không tốt không trốn thoát được, vậy liền chết!"

"Thế giới này rất công bằng, vận mệnh cũng rất công bằng."

"Nếu là muốn nguyền rủa ta Thẩm Lãng, xin tùy tiện!"

"Như không trốn nữa đi, Tô Toàn đại quân xông lên, đem các ngươi chém tận giết tuyệt!"

"Trốn đi, trốn đi!"

Sau lưng tiếng vó ngựa càng ngày càng kịch liệt.

Đông đảo kẻ cướp bóc bưng chặt giành được kim tệ, nhao nhao bốn phía chạy trốn.

Như là bị hoảng sợ đàn thú.

Nháy mắt bỗng nhiên tản ra.

Vô số người tiếng khóc rung trời, vô số người lớn tiếng chửi mắng.

Tô Toàn đại quân càng thêm điên cuồng bắn vọt, thẳng hướng Bạch Dạ quận chủ thành.

Hắn thật muốn điên rồi!

Triệt để điên rồi!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 257: Bồi Phu Nhân Lại Gãy Binh! Tô Thị Nhỏ Máu!

Lôi Châu quần đảo tổng cộng một vạn cây số vuông tả hữu.

Trong đó Nộ Triều thành chỗ Lôi Châu đảo liền chiếm chừng phân nửa, lúc này đã bị Kim thị gia tộc chiếm cứ. Thiên Đạo hội tính cả Kim thị gia tộc nửa năm qua này di dân hết mấy vạn người đi tới Lôi Châu bổn đảo bên trên.

Mà Lôi Châu quần đảo một nửa kia, lúc ấy rơi vào Trương Xung trong tay.

Trương Xung rời đi Nộ Giang quận về sau, còn lại một nửa Lôi Châu quần đảo một phân thành hai, một nửa từ Cừu Hào thống trị, một nửa giao cho Nộ Giang quận quan phủ trú quân.

Quốc quân sắc phong Kim Sĩ Anh vì Nộ Triều thành chủ, sắc phong Cừu Hào vì Thiên Phong thành chủ.

Cừu Hào làm Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nghĩa tử, tại cái kia một trận đại chiến bên trong chẳng những may mắn còn sống sót xuống dưới, hơn nữa còn ngồi lên chức thành chủ, dựa vào hoàn toàn là Trương Xung.

Hắn bản hạ quyết tâm đi theo Trương Xung hỗn, để hắn trở thành mình ở trong quan trường chỗ dựa.

Nhưng không nghĩ tới Trương Xung nhanh như vậy liền ngã, trực tiếp bị quốc quân nhốt vào trong ngục giam.

Cừu Hào liền mất đi chỗ dựa.

Bất quá không có quan hệ, rất nhanh Tam vương tử cùng Thái tử người tìm tới cửa.

Cừu Hào dù sao cũng là hải tặc xuất thân, hắn vì Trương Xung cùng đại nhân mặc niệm ba phút sau, quả quyết đổi trận doanh, đầu nhập Thái tử.

Đại thụ dưới đáy quả nhiên tốt hóng mát.

Đầu nhập Thái tử về sau, chỗ tốt quả quyết liên tục không ngừng mà tới.

Cừu Hào dựa thế không ngừng khuếch trương.

Nguyên bản dưới trướng hắn hải tặc chỉ còn lại ba ngàn người, cái này lập tức có khuếch trương đến hơn năm ngàn người.

Không có tiền tạo thuyền?

Ẩn Nguyên hội lập tức vay mượn, một đầu lại một đầu mới thuyền bị tạo ra.

Chỉ bất quá tạo thuyền chu kỳ quá dài, đại khái còn muốn chừng một năm, hạm đội của hắn mới có thể lại một lần nữa tung hoành mặt biển.

Trước mắt hắn cho đến nhiệm vụ chỉ có một cái.

Tiếp cận Kim thị gia tộc, tiếp cận Nộ Triều thành.

Kiềm chế, đồng thời áp chế!

Nhưng mà tiệc vui chóng tàn, ngay tại không sai biệt lắm hơn một tháng trước, Cừu Hào vòng quay chu chuyển tiền tệ bị đoạn, không có tiền.

Hắn tại Thiên Phong thành nhưng không thu được cái gì thuế má, mà lại vì lẽ đó mậu dịch đều tại Nộ Triều thành.

Toàn bộ Thiên Phong đảo trừ một cái lớn tạo thuyền trận bên ngoài, liền không có bất luận cái gì chất béo.

Mấu chốt là xưởng đóng tàu là một cái nuốt vàng cự thú, chỉ ăn tiền, không nôn tiền.

Trước đó có tiền thời điểm Cừu Hào không ngừng khuếch trương, không ngừng tăng cường quân bị.

Mà một khi đoạn mất vòng quay chu chuyển tiền tệ liền phiền toái, ngay cả quân lương đều nhanh muốn không phát ra được.

Dưới trướng hắn đều là hải tặc a, không thể cướp bóc, lại không phát quân lương, này làm sao thành?

Không trả tiền, coi như Thiên Vương lão tử tới cũng vô dụng, coi như Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy cũng trấn không được, chớ nói chi là Cừu Hào.

Mắt thấy dưới đáy huynh đệ liền muốn tạo phản.

Thiên Phong thành chủ Cừu Hào lòng nóng như lửa đốt, liều mạng đi liên hệ Trác Chiêu Nhan, liều mạng đi liên hệ Ẩn Nguyên hội đòi tiền.

Vậy mà lúc này, Thái tử cùng Ẩn Nguyên hội liền phảng phất hoàn toàn biến mất, hoàn toàn không để ý tới hắn.

Tâm hắn quét ngang, trực tiếp liền đi tìm Tam vương tử.

Vốn cho rằng Tam vương tử phe phái sẽ vô cùng cao hứng tiếp nhận hắn.

Nhưng không nghĩ tới, Tam vương tử phe phái cũng phi thường lãnh đạm.

Cái này nên làm cái gì?

Cũng không thể đi đầu quân Kim thị gia tộc a?

Thật đúng là đừng nói!

Nếu là thật sự đem Cừu Hào ép, hắn thật đúng là sẽ đi đầu nhập Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Hắn là hải tặc đầu lĩnh, sự tình gì làm không được?

Nhưng ngay lúc này, chúa cứu thế xuất hiện, mang theo mấy cái rương kim tệ.

Ngô quốc sứ giả!

Cái này muốn đổi thành là Kim Trác, khẳng định nửa cái kim tệ đều không thu.

Nhưng là Cừu Hào sợ cái gì a, tại chỗ liền nhận lấy tới.

Nhưng là đối Ngô quốc sứ giả yêu cầu, nhưng lại nhìn trái phải mà nói hắn.

Ta Cừu Hào chỉ lấy tiền, không làm việc.

Muốn ta mưu phản Việt Quốc, đây là trên cơ bản không thể nào.

Nhưng là gần nhất phong thanh triệt để thay đổi!

Đầu tiên Ngô Việt hai nước biên cảnh cùng đi săn, Việt Vương thua.

Ngay sau đó Tô Nan mưu phản, mang theo vài trăm người tại quốc đô giết một cái bảy vào bảy ra.

Sau đó, Sở quốc đại quân tới gần, Ngô Vương đại quân xuôi nam, phía tây Tô Khương hợp nhất, phía nam chiến cuộc thất bại.

Cái này Việt Quốc mắt thấy nguy cơ tứ phía.

Một cửa ải này là không qua được, coi như miễn cưỡng có thể vượt qua, cũng liền còn lại nữa sức lực.

Việt Quốc đầu này đùi đã không lớn, ta có phải hay không nên đổi một đầu đùi rồi?

. . .

Lúc này, Ngô quốc sứ giả lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Cừu Hào.

Tiền đâu?

Làm sao không mang kim tệ tới? Lại muốn phát quân lương, không có tiền ta làm sao phát lương? Không phát lương các huynh đệ cần phải tạo phản a?

"Cừu Hào thành chủ, ngài suy nghĩ kỹ chưa?"

Cừu Hào chỗ nào chịu nhả ra, cười nói ra: "Can hệ trọng đại, ta cần lại suy nghĩ một chút."

Ngô quốc sứ giả nói: "Cừu Hào thành chủ, ngài trên Thiên Phong đảo với bên ngoài thế giới không biết, ngài đã không có thời gian suy tính."

Cừu Hào nói: "Có ý tứ gì?"

Ngô quốc sứ giả nói: "Thứ nhất, Tô Nan lập tức liền muốn làm phản, Khương quốc đại quân lập tức liền muốn giết vào Việt Quốc. Thứ hai, Ngô Vương cùng Việt Vương đại quyết trên chiến mã liền muốn bạo phát. Ngươi cảm thấy kết quả sẽ như thế nào?"

Cừu Hào mặc dù chưa nói tới cái gì quân sự mọi người, nhưng là cũng biết Tô Khương liên quân sẽ có bảy, tám vạn, Việt Quốc Thiên Tây hành tỉnh khẳng định không ngăn nổi.

Một khi Thiên Tây hành tỉnh nam bộ luân hãm, cái kia cục diện liền kinh người.

Tô Khương hai quân Bắc thượng có thể cùng Sở quốc giáp công Chủng Nghiêu đại quân, tây tiến có thể tiến công yếu ớt quốc đô.

Không quản loại nào tình huống, Việt Vương đều chú ý đầu không để ý mông, vậy hắn cùng Ngô Vương quyết chiến khẳng định sẽ thua.

Việt Quốc chí ít sẽ mất đi một phần tư, thậm chí nhiều hơn cương thổ.

Ngô quốc sứ giả cười lạnh nói: "Cừu Hào thành chủ ngươi bây giờ đầu nhập ta Ngô quốc, phân lượng còn nặng một chút. Nếu như chờ đến Việt Vương đại bại lại đầu nhập vào, cái kia phân lượng liền nhẹ."

Đúng là đạo lý này.

Nhưng như thế tùy tiện đầu nhập Ngô quốc?

Vẫn chưa được.

Ngô quốc sứ giả nói: "Còn có cực kỳ mấu chốt một tin tức, Kim Trác chết rồi."

Lời này mới ra, Cừu Hào không khỏi run lên nói: "Thật. . . Thật đã chết rồi?"

Kim Trác đã chết phong thanh, hắn đương nhiên cũng nhận được.

Trong lòng lại là tin tưởng, lại là không thể tin được.

Ngô quốc sứ giả nói: "Khổ Đầu Hoan giết."

Cừu Hào nói: "Không đúng, Khổ Đầu Hoan chỉ giết tội ác tày trời người, Kim Trác Hầu tước mặc dù là địch nhân của ta, nhưng là nhân phẩm của hắn là rõ như ban ngày, ta Cừu Hào không thể trợn tròn mắt nói lời bịa đặt, Khổ Đầu Hoan làm sao lại giết hắn?"

Ngô quốc sứ giả cười lạnh nói: "Bởi vì Khổ Đầu Hoan là Việt Quốc cái nào đó đại nhân vật nuôi một chi đao."

Lời này mới ra, Cừu Hào bỗng nhiên giật mình kêu lên.

Sau đó càng nghĩ càng thấy phải có đạo lý.

Ngô quốc sứ giả nói: "Cừu Hào thành chủ, ngài chẳng lẽ không cảm thấy được kỳ quái sao? Vì sao Việt Quốc Thái tử bỗng nhiên ở giữa liền không để ý tới ngươi rồi? Ẩn Nguyên hội cũng không để ý tới? Chẳng lẽ bọn hắn không sợ ngươi đầu nhập Kim Trác sao?"

Đúng vậy a? Điểm này Cừu Hào cũng hoàn toàn trăm mối vẫn không có cách giải.

Ta Cừu Hào rõ ràng là có tác dụng lớn chỗ, vì sao Ẩn Nguyên hội chờ bỗng nhiên liền vứt bỏ ta rồi?

Ngô quốc sứ giả nói: "Cướp đoạt Nộ Triều thành, chúng ta Ngô quốc phi thường bức thiết, nhưng là Ẩn Nguyên hội càng thêm bức thiết."

Điểm này Cừu Hào là biết đến.

Trước đó nghĩa phụ Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy trấn thủ Nộ Triều thành thời điểm, toàn bộ quyền mua bán đều giao cho Ẩn Nguyên hội quản lý.

Nộ Triều thành luân hãm, tổn thất lớn nhất chính là Ẩn Nguyên hội.

Ngô quốc sứ giả nói: "Không sợ già thực nói cho ngươi, chúng ta cho lúc trước ngươi tặng quân phí, căn bản không phải Ngô quốc cho, mà là Ẩn Nguyên hội thông qua tay của chúng ta cho."

Cừu Hào kinh hãi.

Ngô quốc sứ giả lại nói: "Ẩn Nguyên hội vì một trận chiến này, dự chi chúng ta một món khổng lồ quân phí! Trong đó có một khoản tiền chính là cho Cừu Hào thành chủ ngài, vô cùng vô cùng lớn một khoản tiền. Chỉ cần ngươi đáp ứng gia nhập chúng ta, số tiền kia lập tức liền về ngươi."

Cừu Hào run rẩy nói: "Bao nhiêu tiền?"

Ngô quốc sứ giả nói: "Ba mươi năm vạn kim tệ!"

Lập tức Cừu Hào lá gan rung động, hắn cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua nhiều tiền như vậy.

Nhiều tiền như vậy, nhất đủ hắn phát nhiều năm quân phí.

Ngô quốc sứ giả nói: "Vì cướp đoạt toàn bộ Lôi Châu quần đảo, chúng ta đại vương chính bồi tiếp Ninh Nguyên Hiến cái người điên kia diễn kịch, thậm chí lập tức liền muốn bộc phát hai cái đại vương ở giữa đại quyết chiến. Vì cướp đoạt Nộ Triều thành, Ẩn Nguyên hội dự chi hơn một trăm vạn kim tệ quân phí, hơn nữa còn vay mượn cho Ninh Nguyên Hiến cái người điên kia con số trên trời kim tệ. Bỏ ra như thế lớn đại giới, không quản là Ngô quốc hay là Ẩn Nguyên hội, đều đối Nộ Triều thành nhất định phải được, Cừu Hào thành chủ ngài cảm thấy ngài chống đỡ được cái này đại thế sao?"

Ngô quốc sứ giả trong ngôn ngữ, đã không còn tôn kính, mà lại mang theo uy hiếp.

Mà Cừu Hào quả thật bị dọa sợ.

Hắn cũng không phải là Cừu Thiên Nguy loại kia kiêu hùng, không có coi trời bằng vung.

Ẩn Nguyên hội cùng Ngô quốc đều là siêu cấp đồ vật to lớn, hai cái này cự đầu nỗ lực như thế lớn đại giới chính là vì cướp đoạt Nộ Triều thành.

Cừu Hào có thể ngăn cản sao?

Không được!

Hai cái này cự luân nghiền ép lên đến, hắn Cừu Hào ngăn không được.

Huống hồ Việt Quốc bên trong còn có người ẩn ẩn phối hợp Ngô quốc, trực tiếp đem hắn Cừu Hào từ bỏ.

Huống hồ, Việt Quốc lập tức liền muốn đại họa lâm đầu.

Ta Cừu Hào đã không có lựa chọn nào khác.

Thậm chí, hắn ngay cả quân lương đều không phát ra được.

Cừu Hào nói: "Ta đầu hàng Ngô quốc, có thể trở thành Nộ Triều thành chủ sao?"

Ngô quốc sứ giả lắc đầu nói: "Không có khả năng, đại vương nỗ lực như thế lớn đại giới cầm xuống Nộ Triều thành, làm sao có thể cho ngươi? Nhất định sẽ điều động thân tín tọa trấn Nộ Triều thành."

Cừu Hào nói: "Vậy ta cũng không thể cái gì cũng không có đi."

Ngô quốc sứ giả nói: "Thiên Phong đảo vẫn như cũ cho ngươi."

Cừu Hào run rẩy nói: "Cái này Thiên Phong đảo vốn là ta."

Ngô quốc sứ giả nói: "Vọng Nhai đảo cũng cùng một chỗ cho ngươi, Kim thị gia tộc diệt vong về sau, Kim Sơn đảo cùng Vọng Nhai đảo cũng không lưu được."

Cừu Hào nói: "Thế nhưng là, Kim Sơn đảo cùng Vọng Nhai đảo thế nhưng là Việt Quốc thổ địa, khoảng cách Việt Quốc đại lục quá gần."

Ngô quốc sứ giả cười lạnh nói: "Việt Quốc sau khi đại bại, ngươi cho rằng Ninh Nguyên Hiến còn nhớ được Vọng Nhai đảo cùng Kim Sơn đảo sao? Huống hồ tới thời điểm chúng ta Ngô quốc đại quân ngay tại Nộ Triều thành, Ninh Nguyên Hiến chẳng lẽ còn dám phái hải quân đến đánh ngươi sao?"

Cừu Hào nói: "Còn gì nữa không?"

Ngô quốc sứ giả nói: "Cừu Hào thành chủ, làm người không nên quá tham lam."

Cừu Hào liếm liếm đầu lưỡi nói: "Có thể cho một cái tước vị sao?"

Ngô quốc sứ giả kinh ngạc, ngươi một hải tặc đầu lĩnh đối tước vị như thế thèm nhỏ dãi?

Xác thực thèm nhỏ dãi a.

Lần trước Trương Xuân Hoa đến du thuyết hắn, chính là một cái Nộ Triều hầu để hắn mắc câu.

Đương nhiên cuối cùng Nộ Triều thành mất đi, cái gọi là Nộ Triều hầu cũng không giải quyết được gì.

Thế nhưng là giống Cừu Hào dạng này hạng người thảo mãng, liền càng phát ra khát vọng trở thành quý tộc.

Ngô quốc sứ giả thận trọng cười nói: "Ngược lại là có một cái tước vị vì ngài chuẩn bị."

Cừu Hào nói: "Cái gì tước vị?"

Ngô quốc sứ giả nói: "Lần này cướp đoạt Nộ Triều thành chiến, Kim thị gia tộc tất cả trên mặt biển thế lực, đều muốn giao cho Cừu Hào thành chủ. Nếu là có thể lập xuống đại công tước, nhà ta đại vương nguyện ý sắc phong ngươi là trời Phong Bá tước."

Cừu Hào nhắm mắt lại.

Toàn thân bắt đầu nhiệt huyết sôi trào.

Ta đã không có lựa chọn nào khác không phải sao?

Ta tuyệt đối ngăn không được Ngô quốc cùng Ẩn Nguyên hội hai cái quái vật khổng lồ cự luân.

Bỗng nhiên cắn răng một cái, Cừu Hào cong xuống nói: "Thần nguyện ý hiệu trung Ngô Vương bệ hạ."

Ngô quốc sứ giả đứng lên nói: "Cừu Hào tiếp chỉ!"

Cừu Hào quỳ xuống.

"Sắc phong Cừu Hào vì Ngô quốc Thiên Phong thành chủ, Trấn Hải tướng quân, khâm thử!"

Cừu Hào dập đầu: "Đa tạ bệ hạ long ân, thần thịt nát xương tan báo đáp!"

Ngô quốc sứ giả đại hỉ.

Kim Trác đã chết, Cừu Hào đã hiệu trung.

Diệt Kim thị đoạt Nộ Triều thành đại nghiệp đã thành công hơn phân nửa.

Bây giờ là vạn sự sẵn sàng, gió đông cũng tới.

Đại công cáo thành, ở trong tầm tay!

Ta Ngô quốc giang sơn lại muốn thêm ra một cái quận, mà lại như là một cái cái đinh đồng dạng, hung hăng đính tại Việt Quốc bụng phụ cận.

Ngô quốc sứ giả nói: "Trấn Hải tướng quân chuẩn bị sớm, ít ngày nữa ta Ngô quốc đại quân sắp xuôi nam, sẽ tại ngươi Thiên Phong thành tập kết chỉnh đốn, sau đó mấy vạn đại quân trùng trùng điệp điệp, diệt đi Kim thị, cướp đoạt Nộ Triều thành, cướp đoạt Lôi Châu quần đảo!"

Cừu Hào lớn tiếng nói: "Thần đem chuẩn bị kỹ càng hết thảy, nghênh đón vương sư xuôi nam!"

...

Bạch Dạ quận chủ thành.

Tô Toàn thật là muốn điên rồi!

Hắn suất lĩnh đại quân vọt tới Bạch Dạ quận chủ thành hạ thời điểm.

Nhìn thấy trên tường thành treo một cái to lớn trương cờ xí.

Lại nhìn trên đầu thành người kia, không phải liền là Thẩm Lãng cùng Trương Xung sao?

Lại nhìn trên tường thành, lít nha lít nhít đều là Trương Xung quân đội.

Nhìn qua cục diện trước mắt, hắn hốc mắt muốn nứt.

Trương Xung lão tặc này?

Không phải đã chết rồi sao? Vì sao hảo hảo còn sống, hơn nữa còn cầm xuống Bạch Dạ quận chủ thành?

Hắn là biết bay sao?

Đêm qua vừa mới vào thành, trong vòng một đêm liền cầm xuống toàn bộ thành thị?

Tiêu Vô Thường bọn hắn là đớp cứt sao?

Toàn bộ Bạch Dạ quận quan phủ cùng trú quân, đều là Tô thị nuôi nhốt chó săn a.

Trương Xung chỉ có một người, cái này còn để hắn lật bàn rồi?

Hắn là thế nào làm được a?

. . .

Càng chết là, hắn Tô Toàn tiếp xuống phải làm gì?

Hắn hơn một vạn đại quân một mực vòng vây Thẩm Lãng cái kia hơn hai vạn bạo dân, từ đầu đến cuối bất diệt?

Đây là vì cái gì?

Đây là đuổi dê chiến lược.

Bọn này bạo dân thực sự nhiều lắm, nếu như tùy tiện xuất kích, chỉ sợ sẽ bốn phía chạy tứ tán.

Vì lẽ đó cần đem hắn đuổi tới bãi nhốt cừu bên trong, dạng này một con dê đều không trốn thoát được.

Mà lại muốn chấp hành chúa công một mũi tên trúng ba con chim kế hoạch.

Chẳng những giết sạch những bạo dân này đoạt lại tất cả kim tệ, còn muốn mượn cơ hội danh chính ngôn thuận cầm xuống Bạch Dạ quận chủ thành.

Đương nhiên Tô Nan còn có một cái không thể cho ai biết ý nghĩ, đó chính là để bọn này bạo dân xông vào Bạch Dạ quận chủ thành trắng trợn đến đâu cướp bóc một phen.

Như vậy liền chân chính là thương nhân té ngã, Tô Nan ăn no.

Mà lại Tô Nan đại quân đem những bạo dân này chém giết, Bạch Dạ quận dân chúng còn muốn đối với hắn mang ơn, như là nghênh đón cứu tinh đồng dạng xin (mời) Tô Nan đại quân vào thành.

Nhưng là có trời mới biết tại sao lại biến thành cục diện này?

Căn cứ Tô Lục hồi báo Trương Xung đã chết a.

Đêm qua Trương Xung dự tiệc bên người chỉ đem lấy một cái tùy tùng, mà Tuyết Sơn Lâu bên trong mai phục Tô thị gia tộc mấy chục tên cao thủ.

Hắn hẳn là hẳn phải chết không nghi ngờ a, vì sao còn sống?

Cục diện dưới mắt, đã hoàn toàn đại loạn, cơ hồ sụp đổ.

Gần hai vạn bạo dân cũng không có tiến vào bãi nhốt cừu.

Đem bọn này bạo dân bỏ vào Bạch Dạ quận về sau, thành nội có Tiêu Vô Thường cùng ba cái Thiên hộ trú quân, bên ngoài có hắn hơn một vạn đại quân, hai nhánh quân đội nội ứng ngoại hợp, dễ như trở bàn tay có thể bắt rùa trong hũ.

Thẩm Lãng tiểu súc sinh cùng hơn hai vạn bạo dân đều mọc cánh khó thoát.

Hiện tại tốt, cái này hơn hai vạn bạo dân như là bị hoảng sợ đàn thú, điên cuồng chạy trốn tứ phía.

Cái này đêm hôm khuya khoắt nhưng làm sao bắt?

Mấu chốt nhất là Trương Xung quân đội ngay tại trên tường thành.

Hắn đại quân nếu như khoảng cách tường thành quá gần, Trương Xung quân đội thế nhưng là sẽ bắn tên.

Bất quá cái này hai vạn kẻ cướp bóc cũng thật sự là không có đầu con ruồi, thật như là bị hoảng sợ bầy cừu, chạy trốn tứ phía.

Có ít người thường xuyên hướng thẳng đến Tô Toàn đại quân đón đầu đụng vào.

Thời gian qua một lát, liền bị Tô Toàn đại quân giết rất nhiều.

Thẩm Lãng tại trên tường thành hét lớn: "Các ngươi bọn này đồ đần, dán tường thành chạy trốn a!"

Thẩm Lãng khí lực quá nhỏ.

Đại ngốc liền phảng phất hắn loa phóng thanh đồng dạng, hét lớn: "Các ngươi bọn này hạt cát, dán tường thành chạy a."

Cái này hơn một vạn kẻ cướp bóc lập tức bừng tỉnh.

Sau đó nhao nhao dọc theo tường thành dưới chân, hướng phía hai bên chạy trốn.

Tô Toàn tâm thật đang rỉ máu.

Cái này hơn hai vạn bạo dân cướp bóc bao nhiêu kim tệ? Con số trên trời.

Lúc đầu Tô thị còn muốn mượn cơ hội đại phát một phen phát tài, tiếp xuống tạo phản cần nhất chính là tiền.

Hiện tại đầu to bị Thẩm Lãng cùng Trương Xung cướp đi, còn lại một bộ phận còn tại trốn như điên.

Ở trong mắt Tô Toàn, đào tẩu những bạo dân này căn bản cũng không phải là người, mà là một đống lại một đống kim tệ.

Hắn Tô thị gia tộc tiền a, cứ như vậy chân dài chạy.

Tô Toàn lập tức hét lớn: "Ngăn chặn bọn hắn, ngăn chặn bọn hắn, giết, giết, giết!"

Lập tức, Tam Nhãn Tà mã tặc phi nước đại mà ra.

Chia binh hai đường, đi chặn đường những này kẻ cướp bóc.

"Bắn tên, giết, giết!"

Theo Tô Toàn ra lệnh một tiếng.

Phía sau hắn đại quân tiễn như mưa xuống.

Nhưng không phải bắn giết trên tường thành, mà là bắn giết điên cuồng chạy trốn kẻ cướp bóc.

Lập tức, vô số người nhao nhao ngã xuống đất chết thảm.

Màn đêm phía dưới, huyết khí trùng thiên.

Đây chính là Thẩm Lãng nói tới, vận mệnh là công bằng.

Các ngươi đám người này cướp được cả một đời đều không kiếm được tiền, như vậy liền dùng mệnh đến đổi đi.

Nếu như chạy đi, vậy liền ăn ngon uống sướng, thư thư phục phục qua vài chục năm, trực tiếp lấy vợ sinh con cũng đủ.

Nhưng nếu như trốn không thoát, chết ở chỗ này.

Như vậy cũng đừng oán trời trách đất.

Đương nhiên, các ngươi nếu là muốn nguyền rủa Thẩm Lãng?

Xin tùy tiện!

Ta Thẩm Lãng vốn là ngoan độc người, ta đến Thiên Tây hành tỉnh là báo thù tới, là muốn diệt Tô thị tới.

Ta cũng không phải muốn xưng vương, căn bản không cần thu mua lòng người.

Tô Toàn điên cuồng giết chóc bọn này kẻ cướp bóc.

Ánh mắt của hắn hướng phía trên tường thành Thẩm Lãng nhìn lại.

Kẻ này ngoan độc, thật là khiến người ta rùng mình.

Rõ ràng là tay trói gà không chặt, giết lên người đến so ta còn muốn hung ác.

Từ đó về sau, toàn bộ Bạch Dạ quận nâng lên Thẩm Lãng, danh tiếng tuyệt đối lưỡng cực phân hoá.

Có một bộ phận sẽ mang ơn, bởi vì Thẩm Lãng cải biến vận mệnh của bọn hắn, tương đương bộ phận người thành thật cướp được đầy đủ tiền về sau, liền bắt đầu sinh lòng bất an rời khỏi cướp bóc đội ngũ, chạy trốn tới nông thôn trốn đi chuẩn bị qua cuộc sống an ổn.

Mà có một bộ phận người, đối Thẩm Lãng sẽ hận thấu xương, ngày đêm nguyền rủa.

Bởi vì đám người này chính là chết tại Thẩm Lãng độc kế phía dưới.

Đều nói nhất tướng công thành vạn cốt khô, ngươi Thẩm Lãng còn không có công thành, khô mục thi cốt liền đã không chỉ một vạn có được.

Nhưng là ngươi Thẩm Lãng chớ đắc ý!

Tử kỳ của ngươi đã đến!

Ngươi có lẽ còn không biết, Sở quốc đại tông sư Ban Nhược xuống núi.

Khổ Nan đầu đà cũng mang đến mười mấy tên cao thủ, lại thêm ta Tô Toàn đã có ba cái đỉnh cấp cường giả.

Tô Toàn nói: "Ban Nhược đại sư, Khổ Hải đại sư, tiếp xuống chúng ta vận dụng tuyệt đỉnh vũ lực, đem Thẩm Lãng cùng Trương Xung giết chết, nhất thiết phải nhất kích tất sát!"

Sở quốc đại tông sư Ban Nhược nói: "Ta không phải thích khách, ta chỉ biết là địch nhân của ta là Lý Thiên Thu."

Tô Toàn nói: "Tốt, Lý Thiên Thu giao cho Ban Nhược đại sư. Trương Xung giao cho Khổ Nan đại sư, Thẩm Lãng cùng bên cạnh hắn cái kia đại ngốc giao cho ta."

"Không có vấn đề!"

"Nhất thiết phải nhất kích tất sát!"

Sau đó, Tô Toàn, Khổ Hải đầu đà, Ban Nhược tông sư ba cái tuyệt đỉnh cao thủ ngưng tụ toàn thân tất cả chân khí.

"Giết!"

Ba người tựa như tia chớp, bỗng nhiên dọc theo tường thành leo lên.

Phía sau bọn họ, ròng rã mấy chục tên cao thủ cũng dọc theo vách tường leo lên.

"Thẩm Lãng tiểu tặc, chết đi!"

"Trương Xung lão tặc, chết đi!"

Tô Toàn, Khổ Nan đầu đà, Ban Nhược tông sư ba người lợi kiếm, bỗng nhiên hướng phía mục tiêu của mình đâm tới.

Tốc độ nhanh đến mức cực hạn!

Đỉnh tiêm cao thủ, nhất thiết phải nhất kích tất sát.

Bỏ lỡ cơ hội, liền không có cơ hội thứ hai!

Ban Nhược tông sư đối chiến Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Một kiếm phân thắng thua!

Ban Nhược tông sư thua nửa chiêu, lảo đảo lui lại.

Bản này tại Tô Toàn kế hoạch bên trong.

Ban Nhược đại tông sư tác dụng không phải là vì đánh bại Kiếm Vương Lý Thiên Thu, mà là kiềm chế lại hắn, không cho hắn xuất thủ cứu Trương Xung.

Dạng này Khổ Nan đầu đà giết Trương Xung, dễ như trở bàn tay.

Hắn Tô Toàn giết Thẩm Lãng, dễ như trở bàn tay. Cái kia đại ngốc là rất nghịch thiên, nhưng là tốc độ còn chưa đủ nhanh, hắn chống đỡ được Tô Kiếm Ngạn, lại ngăn không được hắn Tô Toàn.

Tô Toàn võ công cùng Tô Nan so ra, đại khái là là chênh lệch một chút mà thôi.

Nhưng mà!

Sau đó, cục diện hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của hắn bên ngoài.

Khổ Nan đầu đà vốn là chặn đánh giết Trương Xung, nhưng là xông lên nghênh chiến vậy mà là một cái hoàn toàn xa lạ trung niên nam nhân xấu xí.

Hắn, hắn là ai a?

Võ công vậy mà cao đến nước này, cùng tông sư cũng chỉ có một tuyến khoảng cách đi.

Nhưng mà Khổ Nan đầu đà, cũng là trình độ này a.

Người trung niên này nam nhân xấu xí, đương nhiên chính là Tả Từ sư muội, Ninh Khiết trưởng công chúa.

"Đinh!"

Khổ Nan đầu đà cùng Ninh Khiết trưởng công chúa hai kiếm giao thoa.

Không trung một đạo hỏa hoa lóe ra.

Ninh Khiết trưởng công chúa lui về sau nửa bước, Khổ Nan đầu đà cũng là lảo đảo nửa bước

Hai người này võ công quả nhiên là tương xứng.

Tô Toàn mục tiêu là Thẩm Lãng.

Nhưng là muốn giết Thẩm Lãng, hắn trước hết đột phá đại ngốc phòng ngự.

Mà đại ngốc am hiểu nhất chính là đỡ kiếm!

Trừ Chung Sở Khách cùng Lý Thiên Thu kiếm bên ngoài, trước mắt vẫn chưa có người nào có thể đột phá đại ngốc phòng ngự!

"Thẩm Lãng tiểu tặc, chết đi, chết đi!" Tô Toàn trong lòng rống to.

Trong tay lợi kiếm nhanh đến mức cực hạn, bỗng nhiên hướng phía Thẩm Lãng đâm tới!

Đại ngốc xông lên trước, trong tay huyền thiết côn cuồng vũ.

"Ta cản, ta cản, ta cản!"

Nhưng mà!

Đại ngốc chỉ ngăn cản một kiếm.

Tô Toàn quá lợi hại, kiếm của hắn quá nhanh.

Kiếm thứ hai đại ngốc ngăn không được!

"Rốt cục muốn giết chết cái này tiểu tặc!" Tô Toàn đại hỉ.

Trong tay lợi kiếm giống như rắn độc, hướng phía Thẩm Lãng cổ đâm tới.

Một nhát này bên trong, Thẩm Lãng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng mà tiếp theo trong nháy mắt!

Một thân ảnh bỗng nhiên xông về phía trước, cản trước mặt Thẩm Lãng.

Trương Xung xuất kiếm!

Tô Toàn kinh hãi, Trương Xung tại sao lại ở chỗ này? Hắn không phải hẳn là bị Khổ Nan đầu đà giết chết sao?

"Đinh!"

Trương Xung cùng Tô Toàn hai kiếm giao thoa.

Tô Toàn kiếm đẩy ra Trương Xung kiếm, bỗng nhiên tính vào hắn ngực.

Máu tươi bắn mạnh.

Mà lúc này, đại ngốc côn sắt bỗng nhiên đập tới!

"Ầm!"

Tô Toàn tranh thủ thời gian giơ kiếm đón đỡ.

Sau đó cả người bay ra ngoài, theo đầu tường rơi xuống.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 258: Quốc Quân Bị Thẩm Lãng Hù Dọa! Tô Nan Kinh Tin Dữ

Việt Quốc Thiên Bắc hành tỉnh, Thượng Dã thành bên trong!

Toàn bộ thành thị đều biến thành một cái cự đại quân doanh, quốc quân Ninh Nguyên Hiến nâng nợ khổng lồ làm quân phí, ngự giá thân chinh.

Mấy chục dặm phòng tuyến bên trên, đã tập kết mười vạn đại quân.

Mỗi một ngày kim tệ, như là nước đồng dạng hắt vẫy ra ngoài.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến không chút nào đau lòng, chỉ cần vượt qua nguy cơ lần này, chỉ là mấy trăm vạn kim tệ nợ nần lại coi là cái gì?

Tinh xảo người đều có một cái điểm đặc trưng chung, đó chính là bại gia.

Có lẽ là bởi vì kim tệ kích thích, lại bởi vì quốc quân tại, trời bắc trong phòng tuyến Việt Quốc đại quân sĩ khí trùng thiên.

Đại quyết chiến khí tức càng ngày càng đậm.

Thậm chí Việt Quốc quân đội còn mấy lần chủ động xuất kích, đánh mấy trận cỡ nhỏ chiến dịch.

Tam vương tử Ninh Kỳ tính cách mặc dù có chút lạnh bạo, nhưng ở trên chiến trường là thật lợi hại, trời sinh mãnh tướng.

Mấy trận chiến đều thắng.

Không chỉ có như thế, vị này Tam vương tử mỗi ngày đều đang kêu gào.

"Ngô Vương tiểu nhi, dám tới đánh với ta một trận sao?"

"Ngô Vương tiểu nhi, miệng còn hôi sữa, còn chưa xứng cùng ta phụ vương một trận chiến!"

Những này gọi hàng vẫn là bình thường, bỗng nhiên Tam vương tử bên người bỗng nhiên xuất hiện một tiếng bạo liệt rống to, như sấm nổ.

"Ngô Vương tiểu nhi, tới liếm gia gia đại điểu!"

Lập tức, tất cả mọi người hướng phía người này nhìn lại.

Quả thực chính là Trương Phi tại thế, phiền khoái trùng sinh. (đương nhiên thế giới này không có hai người này)

Người này tên là Lam Bạo!

Đồng dạng là hai mươi năm trước cái kia một trận kinh thiên đại quyết chiến chiến tranh nạn dân.

Đại Viêm đế quốc cùng Khương Ly đế chủ cái kia một trận thế giới đại quyết chiến về sau, chí ít ra đời mấy trăm vạn chiến tranh nạn dân, trốn hướng bốn phương tám hướng.

Khổ Đầu Hoan là chiến tranh nạn dân, cái này Lam Bạo cũng thế.

Người này trước bị Chủng thị gia tộc nhận nuôi, bởi vì tính tình đặc biệt dữ dằn, vì lẽ đó trước đặt tên là Chủng Bạo!

Tiến vào Chủng thị gia tộc về sau, người này bởi vì huyết mạch thiên phú kinh người, nháy mắt quật khởi.

Cá nhân hắn võ đạo chưa nói tới phi thường cao minh, nhưng là chiến trường võ đạo quả thực nghịch thiên.

Bình thường kiệm lời ít nói, chỉ khi nào lên chiến trường, quả thực liền trở thành tên điên, tàn nhẫn thị sát, bị người lấy ngoại hiệu Hỗn Thế Ma Vương.

Bất quá người này sát tính quá nặng đi, Chủng Nghiêu Hầu tước đem hắn dòng họ quăng ra, không cho hắn họ trồng.

Mười mấy tuổi về sau, hắn đi theo Lan Đạo đại sư tập võ, thế là đổi tên Lan Bạo.

Nhưng hai mươi tám tuổi thời điểm, hắn bị Lan Đạo đại sư trục xuất sư môn, bởi vì sát tính thực sự quá nặng đi.

Cái này Lan Dã không cho phép họ, liền cải thành Lam Bạo!

"Ngô Vương tiểu nhi, ngươi tới đây cho ta, lão tử muốn xxx bạo ngươi!"

"Ngô Vương tiểu nhi, lão tử muốn bóp nát ngươi đồ trứng mềm, xé toang ngươi mông, ha ha ha!"

Cái này siêu cấp mãnh tướng thanh âm giống như tiếng sét đánh, cách thật xa đều nghe được rõ ràng.

Tuổi trẻ Ngô Vương mặt không đổi sắc.

Liền phảng phất cái gì cũng không có nghe thấy, nhưng là tâm phúc hoạn quan lại có thể thấy rõ, ngón tay của hắn khớp xương đã nhô lên, trong lòng đã tức giận phi thường.

"Bệ hạ, Việt Vương lại tăng binh." Đại tướng quân Ngô Trực nói.

Ngô Vương nói: "Còn tăng binh? Ninh Nguyên Hiến điên rồi sao? Việt Quốc còn có thể từ nơi nào điều binh?"

Đại tướng quân Ngô Trực nói: "Diễm Châu."

Ngô Vương hít sâu một hơi: "Diễm Châu mười vạn đại quân, đã bị hắn điều đến hơn phân nửa, còn muốn theo Biện Tiêu chỗ nào điều binh? Hắn triệt để điên rồi."

Ngô Trực nói: "Gần nhất càng Vương Đại Quân mỗi ngày đều đang gây hấn, nhất là cái kia Lam Bạo, mấy lần suất quân xuất kích."

Ngô Vương ánh mắt phát lạnh nói: "Ổn định, ổn định!"

Ninh Nguyên Hiến điên rồi, hắn nhưng không có điên!

Lần này chiến lược của hắn mục tiêu rất đơn giản, tiếp lấy Tô Nan mưu phản cơ hội trời cho, cướp đoạt Lôi Châu quần đảo, thậm chí tiến một bước cướp đoạt Kim Sơn đảo.

Kể từ đó, liền tương đương với một thanh lợi kiếm đè vào Việt Quốc trên bụng.

Một khi hoàn thành cái này mục tiêu chiến lược, tiếp xuống liền tùy cơ ứng biến.

Tô Khương đại quân như quét ngang toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh, trực tiếp giết tới Việt Quốc quốc đô dưới chân, cái kia Ninh Nguyên Hiến hậu phương đại loạn, cái gọi là ngự giá thân chinh liền trở thành triệt để trò cười.

Cho đến lúc đó, mới là hắn Ngô Vương xuôi nam rửa nhục thời điểm, trước đó cắt nhường chín quận toàn bộ đều muốn đoạt lại.

Mà lúc kia, Việt Quốc chí ít có vứt bỏ một phần ba quốc thổ, triệt để biến thành nhị lưu vương quốc.

Ngô quốc nhảy lên, thay vào đó trở thành phương nam bá chủ.

Đại tướng quân Ngô Trực nói: "Bệ hạ, Ninh Nguyên Hiến điên cuồng như vậy, ta sợ hắn có một ngày sẽ nhịn không được, trực tiếp cùng chúng ta quyết chiến. Mà chúng ta nếu không có chuẩn bị đầy đủ, sợ rằng sẽ thiệt thòi lớn."

Ngô Vương nhíu mày.

Hắn suất quân xuôi nam vốn là diễn kịch, là vì cướp đoạt Lôi Châu quần đảo mà làm chiến lược che giấu.

Không nghĩ tới vậy mà trực tiếp chọc giận tới Ninh Nguyên Hiến cái tên điên này, vậy mà ngự giá thân chinh, một bộ muốn quyết chiến tư thế.

Ngô Vương bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể không ngừng tăng binh.

Nhưng Ngô quốc dù sao hai mươi mấy năm trước kinh lịch Diễm Châu biến về sau, thực lực đại tổn, quốc lực cùng Việt Quốc có khoảng cách, tổng binh ngựa không bằng Việt Quốc.

"Lại từng binh hai vạn!" Ngô Vương nói: "Việt Vương tại thành, chúng ta tại dã, nhất định phải bảo trì binh lực ưu thế."

Đại tướng quân Ngô Trực nói: "Chúng ta cũng vô binh có thể điều."

Ngô Vương nói: "Theo phía tây điều, Diễm Châu quân coi giữ đã không đủ bốn vạn, đại quân chúng ta cũng không cần trữ hàng ở nơi đó nhiều như vậy."

Lúc này, một hắc giáp võ sĩ đi đến, người này là Ngô quốc Hắc Thủy Đài một Thiên hộ.

"Bệ hạ, Cừu Hào đã chính thức đầu hàng nước ta, cướp đoạt Nộ Triều thành, cướp đoạt Lôi Châu quần đảo cơ hội đã tới!"

Sự tình xong rồi!

Ngô Vương hưng phấn đứng lên!

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến đối Lôi Châu quần đảo, đối Nộ Triều thành không coi trọng, nhưng là hắn coi trọng a.

Bởi vì Lôi Châu quần đảo khoảng cách Việt Quốc gần, một khi lấy xuống, chẳng khác nào ngăn chặn Việt Quốc đông cửa chính.

Ninh Nguyên Hiến đã già, chỉ chú ý lục địa, không chú ý hải dương. Nhưng mà Ngô Vương lại biết, bây giờ trên biển mậu dịch càng ngày càng phồn vinh, cướp đoạt trên biển mậu dịch trọng yếu bực nào.

"Mệnh lệnh đại quân lên hạm, xuôi dòng mà xuống, trước tiên ở Thiên Phong thành tập kết, tụ hợp Cừu Hào đại quân, xuôi nam tiến đánh Nộ Triều thành, cướp đoạt Lôi Châu quần đảo!"

"Tuân chỉ!"

Ngô Vương ý chỉ một chút, Ngô quốc hơn hai vạn đại quân, leo lên nhiều loại thuyền, trùng trùng điệp điệp xuôi nam.

Cướp đoạt Nộ Triều thành, cướp đoạt Lôi Châu quần đảo chính thức mở ra!

. . .

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến chau mày.

Bên ngoài mãnh tướng Lam Bạo lôi đình đồng dạng tiếng mắng chửi coi như cách xa như vậy, còn một mực tiến vào lỗ tai của hắn.

Quá thô tục.

Quả thực đem Ngô Vương thê tử, phụ mẫu, bao quát chính

Ngô Vương toàn bộ xxx qua một lần.

Ninh Nguyên Hiến là tinh xảo người, không nhìn được nhất loại này thô tục lời nói.

Nhưng Lam Bạo dù sao cũng là bên mình siêu cấp mãnh tướng, gần nhất khoảng thời gian này liên tiếp xuất kích, quy mô nhỏ chiến đấu cơ hồ chiến vô bất thắng.

Nhưng đồng dạng tình hình dưới, người này Ninh Nguyên Hiến là không dám dùng.

Thị sát vô độ liền không nói, mấu chốt là không có chút nào quân kỷ, mà lại thô tục không chịu nổi, Ninh Nguyên Hiến rất không thích.

Vì lẽ đó lần trước biên cảnh cùng đi săn, Ninh Nguyên Hiến đem hắn bài trừ bên ngoài, bây giờ suy nghĩ một chút thật là có chút hối hận.

"Bệ hạ, Uy Vũ công bên kia hỏi, có hay không có thể động thủ?"

Ninh Nguyên Hiến nhíu mày!

Lẽ ra hiện tại là động thủ cơ hội tốt, bởi vì toàn bộ thiên hạ đều tin tưởng Ninh Nguyên Hiến muốn cùng Ngô Vương quyết chiến.

Vì diễn trận này vở kịch, Ninh Nguyên Hiến ngự giá thân chinh, đem tất cả danh tướng đều điều đến không nói, mà lại trực tiếp hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn hơn hai trăm vạn kim tệ làm quân phí.

Diễm Châu trong phòng tuyến Ngô Quân, đã tương đối rảnh rỗi hư.

"Không, vẫn chưa tới thời điểm!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Địch nhân từ lúc nào buông lỏng nhất, thậm chí không có chút nào đề phòng?"

Lê Chuẩn đại hoạn quan nói: "Tại chúng ta Việt Quốc thời khắc nguy hiểm nhất."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tô Nan mưu phản một khắc này là ta Việt Quốc nguy hiểm nhất thời điểm, cũng là Ngô quốc buông lỏng nhất thời điểm. Khi đó mới là Biện Tiêu điên cuồng xuất kích thời điểm, đánh một trận chấn kinh thiên hạ kịch liệt đại chiến, giết người nước Ngô đầu cuồn cuộn, giết đến chung quanh chư quốc tâm kinh đảm hàn, giết đến Sở quốc rúc đầu về đi!"

"Mệnh lệnh Trịnh Đà tiếp tục yếu thế, đóng kín Bạch Dạ quan, không cần biểu hiện ra cái gì xuôi nam ý tứ!"

"Vâng!"

Lê Chuẩn đại hoạn quan da đầu từng đợt run lên.

Hắn cũng cảm thấy quốc quân điên rồi, trận này đánh cược quá lớn.

Hoàn toàn là giẫm tại tơ thép bên trên khiêu vũ, một khi rơi xuống, phía dưới chính là vô số lưỡi dao!

"Chỉ mong Trương Xung cùng Thẩm Lãng đầu này nhỏ rắn độc đừng để quả nhân thất vọng a!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Hi vọng hai người kia tăng thêm Trịnh Đà, có thể đem Tô Nan phản quân ngăn ở Bạch Dạ quận bên trong!"

Lê Chuẩn không dám nói lời nào, nhưng là quá khó!

Trương Xung trong tay liền ba ngàn người, Thẩm Lãng trong tay liền vài trăm người, cho dù có Trịnh Đà đại quân phối hợp tác chiến. Muốn ngăn chặn Tô Nan phản quân, thật sự là muôn vàn khó khăn.

Kỳ thật quốc quân so bất luận kẻ nào đều gấp.

Bạch Dạ quận hoàn toàn là Tô Nan địa bàn, Thẩm Lãng cùng Trương Xung hoàn toàn là xâm nhập hang hổ, cửu tử nhất sinh.

Nhưng dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người.

Thẩm Lãng bản sự khác không có, nhưng tai họa người bản sự, có lẽ còn là có.

Bạch Dạ quận thế cục đến tột cùng thế nào?

Thẩm Lãng, Trương Xung các ngươi tuyệt đối không nên để quả nhân thất vọng nha.

Lúc này, Tiểu Lê công công nhanh chóng vọt vào nói: "Bệ hạ, Bạch Dạ quận cấp báo!"

Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên đứng lên.

Thậm chí không đợi Lê Chuẩn qua tay, hắn trực tiếp liền một thanh đoạt lại.

Xem hết phong mật thư này về sau.

Ninh Nguyên Hiến cảm giác được tóc của mình từng cây đều muốn dựng lên.

Ta. . . Ta. . .X a!

Hắn là quốc quân, vì lẽ đó rất nói nhiều muốn nói đến mì nước đường hoàng, vì lẽ đó luôn miệng nói để Trương Xung cùng Thẩm Lãng đi Bạch Dạ quận ổn định Tô Nan, đừng để hắn mưu phản.

Có rất nhiều lời nói hắn không thể nói, chỉ có thể cho một đạo ý chỉ, tuỳ cơ ứng biến.

Trong lòng của hắn biết, Thẩm Lãng khẳng định sẽ minh bạch hắn lời ngầm.

Đảo loạn Bạch Dạ quận, không ngừng mà cho Tô Nan chế tạo nan đề, để hắn không được an ổn.

Nhưng nhìn xong cái này mật tín về sau, Ninh Nguyên Hiến vẫn là bị Thẩm Lãng thủ đoạn cho kinh đến.

Thẩm Lãng, ngươi đây là điên rồi đi?

Ngươi đây là giết bao nhiêu người a?

Trực tiếp giết, gián tiếp giết, tối thiểu hết mấy vạn đi!

Toàn bộ Bạch Dạ quận bị ngươi Thẩm Lãng tai họa chết người, tối thiểu có mấy phần một trong rồi?

Ngươi cái này nào chỉ là gan to bằng trời?

Tây Vực thương nhân tại Bạch Dạ quận tích lũy mấy chục năm tài phú, nháy mắt bị ngươi cướp sạch không còn.

Mật tín bên trong chỉ nhắc tới đến Thẩm Lãng lôi cuốn mấy vạn dân chúng, điên cuồng cướp bóc, đem toàn bộ Bạch Dạ quận toàn bộ cướp bóc trống không.

Tô Toàn đại quân ngay tại điên cuồng đuổi giết cái này mấy vạn dân chúng.

Kết cục sau cùng, mật tín còn đến không kịp nói tỉ mỉ, bởi vì còn chưa có xảy ra.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến đã đã nhìn ra, Thẩm Lãng định đem cái này mấy vạn kẻ cướp bóc cũng làm thành vật hi sinh.

Kẻ này là thật ngoan độc.

Quả nhân cảm thấy ngươi tài giỏi, cảm thấy ngươi rất biết tai họa.

Nhưng không nghĩ tới sẽ tai họa đến nước này, bằng vào sức một mình, quả thực đem toàn bộ Bạch Dạ quận quấy đến long trời lở đất.

Gan to bằng trời!

Quốc quân đem mật tín đưa cho Lê Chuẩn, toét miệng nói: "Từ nay về sau, Thẩm Lãng tại Bạch Dạ quận thanh danh muốn trẻ con ngừng khóc, quả nhân tại Bạch Dạ quận cũng phải thối không ngửi được. Hắn chính là một người điên a, tại quốc đô thời điểm, quả nhân nói mỗi một câu nói hắn nghe được đều nghiêm túc, đừng đề cập nhiều biết điều, vừa đến Bạch Dạ quận liền đem quả nhân ném tới cửu thiên mây bên ngoài đi, cái này tướng ở bên ngoài quân mệnh có thể không nhận, thật sự là bị hắn chơi đến phát huy vô cùng tinh tế."

Lê Chuẩn hoạn quan sau khi xem, cũng từng đợt rùng mình.

Cái này, đây là cái kia cởi truồng cùng Ninh Diễm công chúa ngủ ở một cái ổ chăn tiểu bạch kiểm sao? Đây là cái kia nhu thuận vô lại vật nhỏ sao?

Cái này không đến thời gian nửa tháng, toàn bộ Bạch Dạ quận bị hắn tắm đến sạch sẽ, có mấy cái thành thị cơ hồ bị hắn giết hết rồi đi. Tất cả Tây Vực thương nhân, Tây Vực võ sĩ, Tô thị chó săn quan lại, bị giết đến sạch sẽ.

Bạch Dạ quận cơ hồ tất cả thành thị, hiện tại cũng ở vào không quan phủ trạng thái.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Người người đều nói ta Ninh Nguyên Hiến giết nhiều, ta cái kia so ra mà vượt cái này gan to bằng trời hỗn đản."

"Hạ chỉ quở trách Thẩm Lãng, gan to bằng trời, quất hắn mười roi."

"Hạ chỉ trách cứ Trương Xung, hắn là thế nào quản thuộc hạ, như vậy hành vi chẳng phải là rét lạnh Bạch Dạ quận vạn dân tâm sao?"

Quốc quân trong lòng vừa khiếp sợ, lại là mừng như điên.

Thật không nghĩ tới, cái vật nhỏ này có thể làm đến tình trạng này, chỉ bất quá lá gan này cũng thật sự là lớn đến bầu trời.

"Tô Nan muốn sớm động thủ, muốn sớm mưu phản!"

"Hắn đại khái đợi không được cùng Khương quốc hợp lực!"

Lê Chuẩn nói: "Thẩm Lãng thật có lợi hại như vậy?"

Quốc quân nói: "Thật có lợi hại như vậy, trực tiếp đem Tô Nan bức đến bên bờ vực. Tô Nan dạng này ngoan độc người, cũng chỉ có Thẩm Lãng độc hơn người mới có thể khắc hắn."

Lê Chuẩn nói: "Bất quá tiểu tặc này thanh danh xem như triệt để xấu, có thể thấy được hắn là thật không có dã tâm, chính là báo thù đi."

Quốc quân trách mắng: "Ngươi đầu này lão cẩu, không cần đến nói bóng nói gió vì hắn nói tốt, có hay không dã tâm, quả nhân vẫn là nhìn ra được."

Lê Chuẩn khom người nói: "Thánh minh không quá bệ hạ."

Quốc quân đứng dậy, kích động đến toàn thân khô nóng, nói: "Đi thông tri Biện Tiêu, chuẩn bị động thủ, kinh thiên nhất kích thời khắc liền muốn đến rồi!"

Sau đó, hắn đi đến đại doanh bên ngoài, ôm phía ngoài gió lớn.

Thật sự là gió lớn nổi lên, mây bay toả ra!

Đại cục lập tức liền muốn mở ra.

Ta Ninh Nguyên Hiến có Biện Tiêu, có Chủng Nghiêu, có Diêm Sấm, có Chúc Hoằng Chủ, có Trương Xung những này hào kiệt đại tài tại, lo gì không vượt qua nguy cơ?

Ừm!

Lại tính đến Thẩm Lãng đầu này nhỏ rắn độc.

Vở kịch muốn mở ra.

Quả nhân tự thân vì các ngươi đệm trận, tự thân vì các ngươi nổi trống.

Biện Tiêu, Trương Xung, Thẩm Lãng, ba người các ngươi hảo hảo diễn!

. . .

Bạch Dạ quận chủ thành!

Tô Toàn theo trên đầu thành rơi xuống.

Ngay sau đó, Khổ Nan đầu đà rơi xuống, Ban Nhược đại tông sư rơi xuống.

Mười mấy tên cao thủ cũng nhao nhao rơi xuống.

Chỉ bất quá có mấy người là bị giết về sau, thi thể rơi xuống.

Đỉnh cấp cao thủ, giảng cứu nhất kích tất sát.

Bỏ qua một cơ hội, liền sẽ không lại có!

Tô Toàn từng đợt bạo rống!

"A. . . A. . . A. . ."

Thật sự là không cam tâm!

Hắn tự mình xuất thủ, hơn nữa còn mời tới Ban Nhược đại tông sư, nhưng như cũ giết không được Trương Xung cùng Thẩm Lãng.

Cái kia trung niên nam nhân xấu xí đến tột cùng là ai a?

Vậy mà như thế lợi hại!

Có như thế một cái đỉnh cấp cao thủ bảo hộ ở Trương Xung bên người, theo võ đạo giải quyết Trương Xung khả năng liền cơ hồ là số không.

Chớ nói chi là chính Trương Xung võ công cũng rất cao.

Cũng chính là lúc này Trương Xung bại lộ ở bên ngoài, nếu là hắn giấu ở mấy ngàn trong quân đội.

Coi như đại tông sư cũng không có khả năng đối với hắn tiến hành ám sát.

Bất quá, hắn Tô Toàn trên thân kiếm đã xóa độc, Trương Xung đã bị hắn đâm trúng vết thương, hi vọng có thể chết!

Nhưng là hắn suy nghĩ nhiều!

Trương Xung vừa mới ở giữa.

Thẩm Lãng nói thẳng: "Đại tráng, đem Trương đại nhân trên vết thương máu toàn bộ hút ra đến!"

Đại ngốc là cái đồ biến thái, mặc dù chưa nói tới bách độc bất xâm, nhưng là. . . Cũng chênh lệch không xa.

Đại ngốc tiến lên, trực tiếp đem Trương Xung máu vết thương dịch toàn bộ hút ra.

Nhất thời, Trương Xung cơ hồ đều muốn sợ run.

Bởi vì. . . Cái này một ngụm hút rơi máu, đều nhanh có non nửa cân.

Đừng nói máu độc, coi như bình thường tốt máu cũng bị hút rất nhiều.

"Phi!"

Đại ngốc một ngụm phun ra, thật trọn vẹn hơn một trăm ml.

Sau đó, Thẩm Lãng xuất ra tiểu đao, nhanh chóng đem Trương Xung trên vết thương thịt toàn bộ cắt đứt, tiếp lấy dùng kim khâu khâu lại, đắp lên thuốc trị thương.

Động tác nhanh chóng!

Coi như Tô Toàn trên thân kiếm có độc, cũng đã không ngại.

Sau đó, Thẩm Lãng sẽ mở mấy cái toa thuốc, để Trương Xung mỗi ngày uống thuốc, trừ bỏ độc tố còn sót lại.

Hắn quan sát trên đất huyết dịch.

Quả nhiên không có đoán sai, Tô Toàn trên thân kiếm bôi độc, mà lại là một loại rắn độc độc!

"Không ngại." Thẩm Lãng nói: "Loại rắn độc này mặc dù kinh người, nhưng là còn đến không kịp tiến vào Trương đại nhân thể nội, tiếp xuống ăn mấy uống thuốc ngăn cản nhiễm trùng liền có thể."

Trương Xung cúi đầu nhìn xem trước ngực vết thương, khoảng chừng dài ba tấc.

Cái này Tô Toàn võ công thật cao, so với Tô Nan cũng chỉ kém một chút.

Hai người đều chưa hề nói cảm tạ.

Trước đó Thẩm Lãng cứu được Trương Xung một mạng.

Mà lần này, Trương Xung vì Thẩm Lãng ngăn cản một kiếm, xem như trả.

Nhưng ngay lúc đó Thẩm Lãng lại xuất thủ thi cứu!

Vì lẽ đó loại này ân cứu mạng, đã dây dưa không rõ.

Thẩm Lãng hướng phía cái kia trung niên nam nhân xấu xí nói: "Ninh Bất Ngạnh trưởng công chúa, về sau đại chiến bên trong, xin ngài mang theo Hắc Thủy Đài cao thủ tại mọi thời khắc đều bảo hộ tại Trương Xung đại nhân bên người, không cần cho Tô Nan bất luận cái gì thời cơ lợi dụng."

Trên thực tế đối với Ninh Khiết trưởng công chúa tồn tại Thẩm Lãng cũng không biết, quốc quân thật đúng là âm hiểm.

Ninh Bất Ngạnh?

Tất cả mọi người lập tức hướng Thẩm Lãng trông lại?

Cái này. . . Đây là cái gì ngoại hiệu?

Thẩm Lãng mau ngậm miệng, thật sự là không có ý tứ, nói thuận miệng.

Ninh Khiết trưởng công chúa hướng phía Thẩm Lãng nghiêng mắt nhìn đến một chút, nàng đối nam nhân không có hứng thú, nhưng là đối nam nhân ác tha tâm tư lại hoàn toàn hiểu.

Thẩm Lãng cho nàng cái ngoại hiệu này nàng giây hiểu.

Nhưng là, nàng chỉ là lạnh lùng lườm Thẩm Lãng một chút, không còn có để ý tới.

Thẩm Lãng cười nói: "Trương công, chúng ta bước đầu tiên này đại công cáo thành! Tiếp xuống, Tô Nan tên đã trên dây không phát không được, đợi không được cùng Khương quốc hợp lực, hắn liền muốn mưu phản."

Trương Xung nói: "Thẩm công tử lợi hại."

Đối với trận này đại chiến, cực kỳ mấu chốt một điểm là cái gì?

Cắt chém Tô Khương, không cho hai chi đại quân hợp lực!

Tô Nan muốn một mũi tên trúng ba con chim, mà Thẩm Lãng sao lại không phải dùng một cây cà rốt treo Tô Nan khẩu vị.

Bây giờ, trực tiếp đem hắn bức đến trên vách đá.

"Tô Nan một mũi tên trúng ba con chim kế sách rất tốt, cũng ngoan độc, nhưng chính là. . . Lòng quá tham."

Trương Xung đồng ý.

Lợi ích động nhân tâm.

Thẩm Lãng lợi hại một điểm chính là xem tiền tài như là phân, xem quyền thế như cặn bã.

Tại Nộ Triều thành một trận chiến bên trong, Thẩm Lãng đem điểm này biểu hiện phát huy vô cùng tinh tế.

Vì đoạt Nộ Triều thành, vì hấp dẫn Cừu Thiên Nguy, Kim Sơn đảo nói ném ra liền ném ra, mấy chục hơn trăm vạn kim tệ, nói ném ra liền ném ra.

Mà bây giờ cũng là dạng này!

Hắn dẫn theo mấy vạn người cướp bóc bao nhiêu kim tệ?

Con số trên trời.

Nhưng là hắn không chút nào để vào mắt, chính là dùng để câu dẫn Tô Nan đại quân.

Mấy vạn cái bạo dân mang theo con số trên trời kim tệ, cái này ở trong mắt Tô Nan hoàn toàn là một khối siêu cấp lớn thịt mỡ, dễ như trở bàn tay liền ăn vào miệng bên trong, duy nhất muốn chính là ăn đến hoàn chỉnh, đừng để thịt mỡ chạy.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng dùng khối này lớn thịt mỡ một mực câu dẫn, đem Tô thị đại quân câu dẫn đến bên bờ vực.

Sau đó, chính hắn bỗng nhiên lóe lên, đem mấy vạn kẻ cướp bóc hố chết hơn phân nửa.

Đem Tô Toàn đại quân liền phơi tại cái này vách núi trên đỉnh.

Đối với con số trên trời kim tệ, Thẩm Lãng không động tâm.

Đối với mấy vạn kẻ cướp bóc, hắn cũng nửa điểm không động tâm.

Nếu như đặt ở cái khác kiêu hùng trong mắt, cái này mấy vạn kẻ cướp bóc thế nhưng là mấy vạn đại quân a, dùng tốt là bực nào lực lượng kinh người, cỡ nào kinh người quyền thế? Nhưng là Thẩm Lãng không có, quay người liền ném xuống, đem bọn hắn đẩy tới vách núi.

Tô Nan quá thông minh, hắn muốn quá nhiều.

Vì lẽ đó trận này quyết đấu.

Hắn cơ hồ không có mò được gì, một mũi tên trúng ba con chim toàn bộ thất bại!

Bây giờ, Tô Toàn đại quân binh lâm thành hạ (*hãm thành nguy cấp).

Cục thịt béo này chỉ ăn đến một khối nhỏ.

Có thể làm sao?

Lui binh?

Không có khả năng, đây đối với sĩ khí là bực nào đả kích?

Người ta còn tưởng rằng ngươi hơn một vạn đại quân lại bị Trương Xung mấy ngàn đại quân dọa lui.

Không lui binh, vậy liền vây thành?

Cũng không tốt!

Bởi vì Trương Xung đã cầm xuống Bạch Dạ quận chủ thành, mà lại đạt được con số trên trời kim tệ, hắn có thể không ngừng chiêu mộ thành dân tráng nhập ngũ.

Chỉ cần cho Trương Xung thời gian, quân đội của hắn có thể từng ngày lớn mạnh.

Biện pháp duy nhất, cũng chỉ có thể đâm lao phải theo lao, lập tức công thành.

Tên đã trên dây, không phát không được.

Thừa dịp Trương Xung đặt chân chưa ổn, lập tức đại quân công thành!

Nhưng cứ như vậy liền xem như sớm mưu phản tự lập, cũng chờ không đến Tô Khương đại quân hợp lực.

Vì lẽ đó Trương Xung nói bước đầu tiên đại công cáo thành!

Bức bách Tô Nan sớm mưu phản, cắt đứt Tô Khương đại quân hợp lực.

. . .

Thẩm Lãng nói: "Trễ nhất trong vòng ba ngày, Tô Nan liền muốn tuyên bố khởi binh phản càng tự lập, đến lúc đó hắn hơn một vạn đại quân liền sẽ điên cuồng công kích Bạch Dạ quận thành. Cho đến lúc đó, ngài liền sẽ tiếp nhận áp lực không gì sánh nổi."

Cũng không phải sao?

Trương Xung trong tay cũng chỉ có ba bốn ngàn quân đội, muốn chống cự bốn lần tả hữu địch nhân.

Trận này thủ thành chiến chú định thảm liệt cực hạn.

Trương Xung nói: "Ta chỉ có thể nói dốc hết toàn lực! Thành tại người tại, thành phá người vong!"

Quốc quân định ranh giới cuối cùng!

Đem Tô Nan phản loạn ngăn ở Bạch Dạ quận bên trong, chí ít một hai tháng thời gian.

Tại thời gian này bên trong Bạch Dạ quận chủ thành luân hãm, cái kia Thẩm Lãng cùng Trương Xung đều xem như thua.

Thẩm Lãng mở tốt phương thuốc, giao cho Trương Xung.

"Trương công, ngắn ngủi gặp mặt về sau, lại muốn phân biệt, thừa dịp Tô Toàn đại quân còn không có vây kín, ta phải đi."

Ninh Khiết công chúa kinh ngạc.

Thẩm Lãng vậy mà không lưu lại đến thủ thành sao? Ngươi lại muốn đi chỗ nào?

Trương Xung nói: "Mấu chốt của trận chiến này ở chỗ Khương quốc đại quân! Một khi để Khương quốc cùng Tô thị hợp lực, vậy chúng ta cho dù có bản lĩnh lớn bằng trời cũng tất thua không thể nghi ngờ, bằng vào chúng ta mấy ngàn người căn bản ngăn không được Tô Khương mấy vạn đại quân."

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Thế nhưng là bệ hạ ý chỉ vẻn vẹn chỉ là để các ngươi ngăn lại Tô Nan phản quân một hai tháng, đợi đến phía bắc chiến cuộc sáng tỏ, chủ lực đại quân xuôi nam, cùng Tô Nan quyết chiến Thiên Tây hành tỉnh, đem hắn nhất cử diệt!"

Trương Xung nói: "Thế nhưng là Thẩm công tử không muốn chờ bệ hạ chủ lực đại quân, muốn dựa vào hai người chúng ta, đem Tô thị gia tộc chém tận giết tuyệt."

Ninh Khiết trưởng công chúa nháy mắt tê cả da đầu.

"Các ngươi điên rồi? Cái này sao có thể?" Ninh Khiết thấp giọng nói: "Hai người các ngươi trong tay quân đội cộng lại nhiều nhất bất quá bốn ngàn, có thể kéo dài Tô Nan phản quân một tháng, liền xem như to lớn thắng lợi, muốn diệt đi Tô Khương mấy vạn đại quân, hoàn toàn là người si nói mộng. Bệ hạ ý chỉ nói đến rõ ràng, để các ngươi cùng Trịnh Đà đại tướng quân liên thủ, kiềm chế Tô Nan một hai tháng thời gian, vì hắn phía bắc chiến cuộc tranh thủ thời gian!"

Thẩm Lãng nói: "Tướng ở bên ngoài, quân mệnh có thể không nhận!"

Đón lấy, Thẩm Lãng hướng phía Trương Xung chắp tay nói: "Trương công, cáo từ! Mời ngươi phải tất yếu chống đỡ, chí ít thủ vững một tháng! Đến lúc đó ta nhất định suất lĩnh đại quân đến đây, cùng trong ngoài giáp công, đem Tô Nan phản quân chém tận giết tuyệt."

Trương Xung nói: "Thẩm công tử bảo trọng, ta chỉ có thể nói thành tại người tại, thành vong người vong!"

Sau đó, sau đó Thẩm Lãng cưỡi lên chiến mã, dẫn theo hai trăm người, một người hai kỵ, nhanh chóng rời đi.

Thừa dịp Bạch Dạ quận thành còn không có bị địch nhân vây kín, theo phía đông cửa thành ra ngoài, biến mất ở trong màn đêm.

Ninh Khiết trưởng công chúa nhìn qua Thẩm Lãng biến mất thân ảnh, thấp giọng nói: "Hắn đi làm cái gì?"

Trương Xung nói: "Tiêu diệt Khương quốc chủ lực đại quân."

Ninh Khiết nói: "Liền, chỉ bằng mượn hắn hai trăm người, muốn tiêu diệt A Lỗ Thái bốn, năm vạn đại quân?"

Trương Xung nói: "Mà lại muốn tại trong nửa tháng hoàn thành!"

Ninh Khiết trưởng công chúa cả người đều muốn điên rồi.

Khương quốc chủ lực bốn, năm vạn đại quân, ngươi Thẩm Lãng hơn hai trăm người mà thôi, mà lại ngươi đánh lại không trói gà lực lượng.

Hơn hai trăm người muốn diệt bốn, năm vạn?

Nằm mơ sao?

Ninh Khiết nhịn không được nói: "Trương đại nhân, Thẩm Lãng là tên điên, chẳng lẽ ngài cũng là tên điên sao? Bệ hạ ý chỉ rõ ràng, kiềm chế Tô Nan phản quân một hai tháng thời gian, không phải tiêu diệt a!"

Trương Xung nói: "Công chúa điện hạ, ngài cảm thấy ta có thể ngăn cản Thẩm công tử sao? Hắn đã sớm nói muốn báo thù rửa hận, muốn đem Tô thị gia tộc giết đến sạch sẽ."

Ninh Khiết nói: "Hắn cùng Tô Nan có cái gì thù?"

Trương Xung nói: "Đại khái là trước đó Tô thị gia tộc đối Kim thị gia tộc bỏ đá xuống giếng, mà lại Tô Kiếm Đình cắt hắn nhạc mẫu phía sau một kiếm đi."

Ninh Khiết trưởng công chúa cười chê.

Liền. . . Liền chút thù hận này hận? Ta còn tưởng rằng là giết cha giết mẹ mối thù đâu.

Cũng bởi vì nhạc mẫu Tô Bội Bội phía sau lưng bị cắt một kiếm, ngươi Thẩm Lãng liền muốn giết Tô thị toàn tộc?

Ngươi, ngươi cái này tâm nhãn cũng quá nhỏ.

Trương Xung nói: "Mà lại, tại quốc đô Tô Nan lợi dụng Hà Viên Viên một án mưu hại Thẩm công tử, ý đồ đem hắn đưa vào chỗ chết."

Ninh Khiết trưởng công chúa nhìn qua Trương Xung thật lâu nói: "Trương đại nhân, ngươi thật ghê gớm nha."

Ý tứ này phi thường rõ ràng.

Trương Xung đại nhân ngươi cùng Thẩm Lãng tại Nộ Giang quận tuyệt đối là sinh tử đại thù đi.

Thậm chí các ngươi giao thủ số lần, vượt xa Tô Nan.

Kết quả Thẩm Lãng đối Tô Nan không chết không thôi, đối ngươi Trương Xung ngược lại là một bộ bạn vong niên tri kỷ dáng vẻ.

Trương Xung nói: "Ta cùng Thẩm công tử không có thù riêng."

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Thẩm Lãng liền mang theo hơn hai trăm người, muốn đi diệt Khương quốc chủ lực đại quân, hắn định làm gì?"

Trương Xung nói: "Ta không biết."

Ninh Khiết nói: "Ngươi không biết, ngươi còn tin tưởng hắn? Còn dùng tính mệnh cần nhờ?"

Trương Xung nói: "Thần không có lựa chọn nào khác! Lần này bệ hạ phái ta cùng Thẩm công tử hai người đến Bạch Dạ quận, mặt ngoài là ta làm chủ, hắn làm phụ, nhưng là Thẩm công tử không cam lòng người về sau, chúng ta cũng không thể nội chiến đi, vì lẽ đó liền hắn làm chủ ta làm phụ tốt."

Ninh Khiết nói: "Vậy ngươi cảm thấy Thẩm Lãng bằng vào hơn hai trăm người, có thể diệt đi Khương quốc chủ lực sao?"

"Không biết." Trương Xung nói: "Đại khái. . . Có thể đi!"

Ninh Khiết nói: "Điên rồi, các ngươi đều điên rồi! Chuyện này ta nhất định phải bẩm báo bệ hạ, bệ hạ ý chỉ rất rõ ràng, là kiềm chế Tô Nan đại quân, không phải tiêu diệt, không phải tiêu diệt!"

Trương Xung nói: "Công chúa điện hạ xin cứ tự nhiên, nhưng là Tô Nan tên đã trên dây, không phát không được. Chúng ta cũng tên đã trên dây, không phát không được."

. . .

Tô Toàn tiến hành sau cùng kiểm kê!

Hai vạn kẻ cướp bóc, bị giết tám ngàn, còn lại hơn một vạn thừa dịp bóng đêm chạy đi.

Mà lại toàn bộ là dọc theo tường thành chạy trốn, như là con thỏ đồng dạng, chui vào đồng ruộng trong rừng cây biến mất vô ảnh vô tung.

"Chỉ lấy giao nộp ba mươi vạn kim tệ, còn lại đều. . . Không thấy!"

"Cướp bóc nhiều nhất năm ngàn người, bị Thẩm Lãng bỏ vào thành nội, sau đó giết sạch, nhóm này kim tệ bị Trương Xung lấy được, đại khái sẽ trở thành quân phí."

Tô Nan thật muốn nổ.

Hợp lấy ta hơn một vạn đại quân, vất vả lâu như vậy, sắp đến cuối cùng, thịt mỡ bị người khác điêu đi.

Ta toi công bận rộn một trận?

Một mũi tên trúng ba con chim kế hoạch, toàn bộ thất bại.

Kim tệ không được đến, Thẩm Lãng cũng chạy, Bạch Dạ quận chủ thành cũng không có cầm xuống.

Mà lại, còn cho Trương Xung đưa mấy chục vạn kim tệ quân phí?

Tô Toàn nói: "Lần này đại khái tổn thất bao nhiêu kim tệ?"

"Đại khái trăm vạn trở lên, Tây Vực thương nhân nhiều năm tích súc, toàn bộ bị cướp sạch không còn "

Tô Toàn trước mắt từng đợt mắt hoa.

Chúa công còn muốn một mũi tên trúng ba con chim, kết quả toàn bộ thất bại.

Chân chính là mất cả chì lẫn chài.

Sau đó phải làm gì?

Lập tức công thành sao?

Đó chính là sớm mưu phản.

Khương quốc đại quân còn không có đến hợp lực!

Nhưng là lui binh?

Không có khả năng, đối sĩ khí tổn thương quá lớn.

Vây nhưng không đánh?

Cũng không được, Trương Xung lúc này đặt chân chưa ông, càng sớm đánh càng tốt.

Mà liền tại lúc này, một cái trinh sát đến báo!

"Đại nhân, Thẩm Lãng suất lĩnh hai trăm võ sĩ theo Đông Môn rời đi Bạch Dạ quận chủ thành biến mất!"

Tô Toàn run rẩy.

Đầu này nhỏ rắn độc lại muốn làm sao?

Hắn hảo hảo thành nội không ngốc, lại muốn đi chỗ nào a?

Rất nhanh, hắn hiểu được!

Thẩm Lãng mục tiêu có lẽ tại Khương quốc, có lẽ là Khương quốc chủ lực đại quân.

"Khổ Nan đại sư!"

Không có chờ đến Tô Toàn, Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà lập tức dẫn đầu hai ngàn tăng binh lao vùn vụt mà xuống truy sát Thẩm Lãng.

Hiện tại Thẩm Lãng cùng Đại Kiếp Tự đã thù sâu như biển.

Ngay sau đó, Sở quốc đại tông sư Ban Nhược cũng chạy như điên.

Mục tiêu của nàng chỉ có một cái, Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Tô Toàn nói: "Tô Dung, đem cái này tin dữ đi bẩm báo chúa công đi, tiếp xuống nên làm cái gì? Từ chúa công quyết đoán!"

"Vâng!" Tô Dung trở mình lên ngựa, hướng phía Trấn Viễn hầu tước phủ rong ruổi mà đi!

. . .

Ngày kế tiếp giữa trưa, Trấn Viễn hầu tước trong phủ!

Tô Nan cầm Tô Toàn mật tín, toàn thân từng đợt run rẩy, hai tay triệt để lạnh buốt.

Phảng phất hoàn toàn không dám tin.

Một mũi tên trúng ba con chim kế hoạch, có thể nói là diệu kế an thiên hạ.

Mặc dù chưa nói tới vạn vô nhất thất.

Nhưng cũng tuyệt đối là có tám chín thành nắm chắc.

Có thể có được con số trên trời kim tệ, có thể danh chính ngôn thuận tiến vào chiếm giữ Bạch Dạ quận chủ thành, còn có thể giết chết Thẩm Lãng.

Kết quả đây?

Đồng dạng đều không thành công.

Thẩm Lãng tiểu tặc này lại chạy.

Bạch Dạ quận chủ thành cũng bị Trương Xung chiếm.

Cái kia hơn một trăm vạn kim tệ, cơ hồ toàn bộ mất đi, một nửa rơi vào tay Trương Xung, trở thành hắn quân phí.

Hắn cùng Thẩm Lãng lần này quyết đấu, có thể nói là mặt mũi hoàn toàn biến mất.

Bị Thẩm Lãng lốp bốp đánh mặt!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 259: Thẩm Lãng Điên Rồi! Ngày Tận Thế Tới! Nữ Vương Mang Thai

Mất cả chì lẫn chài!

Thật sự là muốn để nhân khí thổ huyết!

Thẩm Lãng kẻ này thật sự là ác độc, tươi sống hố chết mấy vạn người!

Dù là lấy Tô Nan hàm dưỡng, cũng không khỏi được đầu não từng đợt mắt hoa, ngực chặn lấy một cỗ khí tán không ra.

Thẩm Lãng tiểu tặc tới Bạch Dạ quận mới bao lâu a, liền để Tô thị gia tộc ăn hai cái thiệt thòi lớn.

Lần này tổn thất càng là đau nhức triệt tâm phủ.

Hơn trăm vạn kim tệ a, cứ như vậy như là nước đồng dạng theo trong tay di chuyển.

Tiểu tặc này thật là nông dân nhi tử sao?

Nông dân nhi tử như thế xem tiền tài như cặn bã, xem nhân mạng như là cỏ rác sao?

Đại khái là Ninh Nguyên Hiến mới phá của như vậy a?

Tô Nan ở lâu triều đình cao vị, hắn đương nhiên biết vị này quốc quân bệ hạ xa hoa lãng phí trình độ, hoàn toàn được xưng tụng là lãng phí.

Việt Quốc đến tột cùng thiếu Ẩn Nguyên hội bao nhiêu kim tệ?

Cái số này cũng chỉ có trời mới biết.

Nhưng ngươi Thẩm Lãng mới phát đạt bao lâu a, hơn trăm vạn kim tệ cứ như vậy vẩy ra đi?

Ngươi bực này khí phách, ta Tô Nan thật đúng là không học được.

Không quản lý việc nhà không biết củi gạo quý.

Mà lại ngươi dạng này đại thủ bút đã hai lần.

Lần thứ nhất tại Vọng Nhai đảo, Thẩm Lãng tiểu tặc dùng con số trên trời hoàng kim chế tạo một cái kinh thiên lớn lời đồn, sống sờ sờ hố chết Cừu Thiên Nguy hải tặc đại quân, cướp đoạt Nộ Triều thành.

Tô Nan thế nhưng là nghe nói, cái kia mấy chục vạn kim tệ ngụy tạo thượng cổ kim mạch hiện tại còn chìm ở cái kia lớn đường hầm dưới đáy, không có hoàn toàn vớt lên.

Cái này lần thứ hai tại Bạch Dạ quận, hắn dẫn đầu đoạt Tây Vực thương nhân nhiều năm tích súc, mình lại một cái tiền đồng đều không cần.

Đối mặt mấy vạn bạo dân, cũng là nửa điểm đều không tâm động, đây chính là hoàn toàn có thể chuyển biến trở thành đại quân đến dùng.

Thật không biết nên nói là Thẩm Lãng lợi hại, hay là nên nói tâm lớn.

"Lòng tham, lòng tham!"

Lời tuy như thế, nhưng Tô Nan lại không hối hận.

Hắn một mũi tên trúng ba con chim kế sách cũng không sai.

Hơn một trăm vạn kim tệ, đổi thành Ninh Nguyên Hiến đều sẽ tâm động, huống chi hắn Tô Nan?

Thật dài thở ra một hơi, Tô Nan đi đến cửa sổ lớn hộ dưới, nhìn qua cách đó không xa Đại Tuyết núi.

"Ăn hai cái thiệt thòi lớn, ngã hai cái té ngã."

Tô Nan tự nhủ.

Nhìn qua hùng vĩ Đại Tuyết núi, lòng dạ rốt cục thoải mái một chút.

Sự tình qua đi liền để hắn tới, xoắn xuýt đã phát sinh được mất không có chút ý nghĩa nào.

"Bất quá cái này không có gì, đại cục vẫn không có biến." Tô Nan lẩm bẩm: "Thẩm Lãng coi như lại giày vò, Trương Xung trong tay cũng thay đổi không xuất binh đến, liền chỉ là hơn ba ngàn binh mã, không lật được trời đi!"

Tô Dung nói: "Chúa công, Tô Toàn đại nhân quân đội đã bao vây Bạch Dạ quận thành, không biết phải chăng là hẳn là tiến công?"

Đúng vậy a?

Hẳn là tiến công sao?

Vây nhưng không đánh?

Không được, đây không phải tiện nghi Trương Xung sao?

Binh quý thần tốc, Tô thị gia tộc cần trong thời gian ngắn nhất quét ngang toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ.

Bắt đầu 1 cuộc chiến không báo trước?

Vậy cũng không được, đối sĩ khí bất lợi!

Đã muốn đánh, vậy liền oanh oanh liệt liệt đánh.

Hiện tại liền muốn chính là tuyên bố khởi binh sao?

Đó chính là thiên băng địa liệt, nháy mắt nhóm lửa toàn bộ Việt Quốc kịch biến dây dẫn nổ.

"Bạch Dạ quan Trịnh Đà, nhưng có động tĩnh sao?"

Tô Dung nói: "Vẫn không có, cửa thành đóng chặt!"

"Khương quốc bên đó đây? A Lỗ Thái đại quân tới chỗ nào?"

Tô Dung nói: "Thế tử vừa mới đưa tới tình báo, Khương vương A Lỗ Thái bốn vạn đại quân tốc độ rất nhanh, khoảng cách A Lỗ Na Na bộ lạc đã không đủ trăm dặm, một khi diệt đi A Lỗ Na Na, lập tức liền có thể đông tiến cùng chúng ta hợp lực."

Tô Nan đi đến đại địa đồ trước mặt.

"Nơi này là A Lỗ Na Na Tuyết Sơn bộ lạc, Khương vương A Lỗ Thái đại quân hẳn là ở đây!"

Hắn chỉ trên bản đồ một cái điểm, theo trên bản đồ nhìn Khương vương A Lỗ Thái đại quân cùng hắn thẳng tắp khoảng cách thật rất gần, chỉ là vài trăm dặm mà thôi, chỉ bất quá cần vòng qua Đại Tuyết núi.

Tô Dung nói: "Trong vòng nửa tháng, Khương vương A Lỗ Thái đại quân liền có thể cùng chúng ta hợp lực."

Tô Nan nói: "Sở quốc đâu? Ngô quốc đâu? Lần này Việt Quốc kịch biến, lớn nhất được lợi người thế nhưng là hai nhà này, bọn hắn không thể tiếng sấm lớn, hạt mưa nhỏ! Không thể quang chờ lấy ta đánh trước, hai cái này khổ người lớn, muốn đánh cũng là bọn hắn đánh trước!"

Tô Dung nói: "Đông bộ hải vực cách chúng ta cái này thực sự quá xa, tình báo không cách nào kịp thời đưa tới. Nhưng Ngô Vương đối Lôi Châu quần đảo nhất định phải được, Ẩn Nguyên hội đối Đông Hải quyền mua bán nhất định phải được, mấu chốt là Sở quốc!"

Tô Nan ánh mắt rơi trên Bạch Dạ quan.

Trịnh Đà quân đội mặc dù không nhiều, nhưng lại như là treo ở trên đỉnh đầu một chi kiếm.

Tô Dung nói: "Chúa công? Chúng ta khai chiến sao? Tô Toàn đại nhân đang chờ mệnh lệnh của ngài!"

Tô Nan cau mày, suy tư thật lâu.

"Không!"

"Trước bất động, đi nói cho Sở quốc sứ giả, lúc nào Sở quốc đại quân động, ta lại cử động!"

Tô Nan vẫn là áp chế mãnh liệt xúc động.

Điểm này, hắn cùng Thẩm Lãng theo dự liệu không giống.

Lúc đầu Thẩm Lãng còn cảm thấy Tô thị đã là tên đã trên dây, không phát không được.

Nhưng Tô Nan người này, thật sự là rất khó suy nghĩ.

Một số thời khắc vô cùng lớn mật tham lam, một số thời khắc lại cực kỳ bảo thủ.

Vốn cho rằng đã binh lâm dưới thành, hắn liền sẽ như thế phản.

Không có muốn, vậy mà gắng gượng ngừng lại xúc động.

Sau một lát!

Sở quốc sứ giả vội vã tiến đến, hướng thẳng đến Tô Nan cong xuống nói: "Tô hầu, tên đã trên dây không phát không được, kinh thiên động địa nhưng vào lúc này a!"

Rất hiển nhiên, hắn cũng nghe nói Bạch Dạ quận thành sự tình.

Tô thị đại quân đều đã binh lâm dưới thành, vậy khẳng định liền trực tiếp khai chiến.

Thời gian thoát được càng lâu không đánh, đối Trương Xung càng phát ra có lợi.

"Tô hầu, khai chiến đi, thừa dịp Trương Xung đặt chân chưa ổn!" Sở quốc sứ giả hưng phấn nói.

Tô thị tại Bạch Dạ quận bị thiệt lớn đối với Tô Nan đến nói là tin tức xấu, nhưng đối Sở quốc chưa hẳn là xấu tin tức.

Tô Nan nâng chung trà lên nói: "Không vội, không vội!"

Sở quốc sứ giả nói: "Tô công, Trương Xung này tặc phi thường lợi hại, nếu để cho hắn thời gian, chỉ sợ thật đem Bạch Dạ quận thành kinh doanh được càng gia cố hơn như vững chắc."

Tô Nan vẫn như cũ nói: "Không vội, không vội!"

Sở quốc sứ giả nói: "Cái kia Tô công muốn cái gì thời điểm mới gấp a?"

Tô Nan nói: "Chờ Sở quốc đại quân lúc nào không còn đóng kịch, mà là thật tiến đánh Chủng Nghiêu đại quân, đợi đến Trịnh Đà phân thân thiếu phương pháp, ta lại động thủ không muộn."

Đây là không thấy thỏ không thả chim ưng.

Trận này trong trò chơi, rất muốn nhất nhặt nhạnh chỗ tốt chính là Sở quốc.

Quân đội tập kết được nhiều nhất, tiếng sấm đánh cho vang nhất, nhưng là động tác lại nhỏ nhất.

Nhìn một cái người ta Ngô Vương, cướp đoạt Lôi Châu quần đảo ý chí không chút nào dao động.

Nhìn một cái Tô Nan, Tô Khương hợp nhất, phản loạn tự lập quyết tâm cũng không lay được.

Sở quốc sứ giả nói: "Nhanh, nhanh!"

Tô Nan nghiêm mặt nói: "Sở làm các hạ, trận này vở kịch bởi vì ta Tô Nan mà lên, nhưng là mấy nhà bên trong ta tiền vốn nhỏ nhất, chịu không được tiêu hao, nếu ngươi Sở quốc không động thủ, ta tuyệt không động thủ, dù sao Khương vương đại quân còn không có đến cùng ta hợp lực!"

. . .

Thiên hạ tất cả con mắt đều nhìn chằm chằm Tô Nan.

Vốn cho là hắn tên đã trên dây không phát không được, cứ như vậy phản.

Tất cả mọi người chờ lấy Việt Quốc Tây Nam nháy mắt thiên băng địa liệt.

Kết quả. . .

Vậy mà không có tiếng động!

Đương nhiên, Tô thị gia tộc không phải hoàn toàn không có tiếng động!

Tô thị gia tộc quân đội, một chi lại một chi xông ra.

Trước đó luôn mồm chỉ có năm ngàn tư quân, hiện tại trực tiếp xuất hiện hơn một vạn, hơn nữa còn không tính Tam Nhãn Tà mấy ngàn mã tặc.

Tây Vực các nước lang thang võ sĩ, thành quần kết đội tiến vào Tô thị lãnh địa, sau đó bắt đầu chỉnh biên thành quân.

Đại Kiếp Tự tăng binh, cũng liên tục không ngừng đông tiến.

Tụ tập tại Tô thị gia tộc trên lãnh địa quân đội càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Tuyết Lương thành là tận cùng phía Bắc một tòa thành thị, khoảng cách Bạch Dạ quan gần nhất.

Một ngày này!

Tuyết Lương thành chủ bỗng nhiên hướng Bạch Dạ quận Thái Thú Trương Xung cùng Trấn Viễn hầu tước phủ Tô Nan cầu cứu, nói thành nội xuất hiện đại lượng đạo tặc, ngay tại cướp bóc thương nhân cùng phú hộ.

Mẹ trứng, câu nói này ngươi lừa gạt quỷ đâu?

Tuyết Lương thành Thẩm Lãng đã sớm dẫn người đi cướp bóc qua, lúc ấy cái này thành chủ đã sớm nghe hơi mà chạy.

Thời gian đều đi qua nửa tháng, ngươi mới nói ra xuất hiện đạo tặc?

Trương Xung Thái Thú đã bị đại quân bao vây, đương nhiên không thể phái binh cứu giúp.

Cái kia Tô Nan Hầu tước đương nhiên việc nghĩa chẳng từ.

Lập tức, Tô Nan Hầu tước đệ tô ngọn suất quân năm ngàn tiến vào chiếm giữ Tuyết Lương thành.

Tuyết Lương thành khoảng cách Bạch Dạ quan chỉ có không đến trăm dặm.

Tô Nan một khi mưu phản, Bình tây tướng quân Trịnh Đà đại quân xuôi nam, đầu tiên đối diện đụng vào chính là Tuyết Lương thành.

Cái này năm ngàn quân đội, ngăn chặn Trịnh Đà đại quân xuôi nam con đường.

Ngay sau đó, một chi ba ngàn người Tây Vực võ sĩ lính đánh thuê rời đi Tô thị lãnh địa, tiến về Bạch Dạ quận thành, gia nhập Tô Toàn đại quân.

Lúc này Tô thị vây quanh Bạch Dạ quận thành đại quân, đã tăng binh đến một vạn năm tả hữu.

Thiên hạ cơ hồ tất cả ánh mắt đều nhìn chằm chằm Tô Nan.

Ngươi lão tặc này đúng là biết nhịn nhục, còn chưa động thủ?

Ngươi liền không sợ Trương Xung tại Bạch Dạ thành bên trong không ngừng chiêu binh mãi mã sao?

Trương Xung, Ngô Vương, Việt Vương, Sở vương, Biện Tiêu chờ cự đầu cơ hồ ngừng thở, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chằm chằm Tô Nan.

Chỉ cần Tô Nan tuyên bố khởi binh một khắc này.

Chính là thiên băng địa liệt.

Dắt một phát mà động toàn cục!

. . .

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến.

Hắn vừa mới thu được Ninh Khiết công chúa mật báo, lập tức cả người đều muốn nhảy dựng lên.

Sau đó nhìn một lần lại một lần!

Hắn thật sợ là mình nhìn lầm.

Kết quả Ninh Khiết viết rõ ràng.

Thẩm Lãng mang theo vài trăm người đi diệt Khương vương chủ lực.

Mấy trăm người, đi diệt mấy vạn đại quân?

Là ta điên rồi? Vẫn là thế giới này điên rồi?

Giờ phút này Ninh Nguyên Hiến thật là có chút hối hận phái Thẩm Lãng đi Bạch Dạ quận.

Cái này. . . Đây chính là một đầu chó hoang a, vừa ra khỏi cửa liền buông tay không có.

Tại quốc đô bên trong coi như nhu thuận, vừa rời đi tầm mắt, điên cuồng lên quả thực vô biên vô hạn.

Trước đó mang theo mấy vạn bạo dân cướp bóc, đem toàn bộ Bạch Dạ quận cướp sạch không còn, mặc dù gan to bằng trời, nhưng lại lập công lớn.

Mà lại cùng Trương Xung hoàn toàn phối hợp được thiên y vô phùng, để Tô Nan một mũi tên trúng ba con chim kế sách thất bại.

Quốc quân mặt ngoài răn dạy, nhưng trong lòng mừng thầm, nhưng lại kinh ra một tiếng mồ hôi lạnh.

Nhưng là hiện tại, hắn nhận kinh hãi cũng quá lớn.

Ta đã nói đến rõ ràng, Thẩm Lãng ngươi cùng Trương Xung, Trịnh Đà ba người hợp tác, kiềm chế lại Tô Nan đại quân một hai tháng, chờ lấy phía bắc chiến sự phá cục, liền đã đại công cáo thành.

Kiềm chế hiểu không?

Không phải để ngươi diệt Tô thị đại quân, càng không phải là để ngươi diệt Khương quốc đại quân.

Ta Ninh Nguyên Hiến liền xem như điên rồi, cũng không dám để ngươi mang theo mấy ngàn người đi diệt Tô Nan.

Kết quả ngươi bây giờ mang theo vài trăm người đi diệt Khương vương mấy vạn đại quân?

Ngươi chơi đập không sao.

Ngươi sẽ liên lụy toàn bộ bàn cờ cùng một chỗ đập mất a.

Ninh Khiết người này điển hình kiệm lời ít nói, cho lúc trước Ninh Nguyên Hiến viết mật tín tối đa cũng chính là mười cái chữ.

Mà lần này lưu loát mấy trăm chữ, hận không thể đem mỗi một chi tiết nhỏ đều nói rõ ràng.

Vì cái gì?

Bởi vì nàng cũng sợ hãi.

"Cái này Thẩm Lãng thật là nông dân nhi tử sao?" Ninh Nguyên Hiến run giọng nói: "Cái này gan to bằng trời, là nông dân ngày thường ra sao?"

Ninh Nguyên Hiến từng đợt đau đầu.

Người khác đều nói một nhân tài giống như là một cây đao, ngươi sẽ không dùng, nói không chừng sẽ cắt tổn thương chính mình.

Cái này Thẩm Lãng nào chỉ là một cây đao? Quả thực chính là. . .

Ninh Nguyên Hiến không biết lựu đạn cái từ ngữ này.

Nếu không nhất định sẽ dùng tại Thẩm Lãng trên đầu.

Nổ lên địch nhân hung mãnh, nhưng không cẩn thận cũng sẽ đem mình nổ thịt nát xương tan.

May mắn cái tên điên này mang đều là người một nhà, không có đem Trương Xung quân đội mang đi.

"Cái này tên điên chơi đập còn không sao, chí ít còn có Trương Xung, còn có Trịnh Đà!"

Ninh Nguyên Hiến tự nhủ.

Lúc này hắn lại nổi giận cũng vô dụng, cũng ngăn không được Thẩm Lãng.

Mà liền tại lúc này, Hắc Thủy Đài mật sứ chạy vội mà vào.

"Bệ hạ, quân tình khẩn cấp, quân tình khẩn cấp!"

"Tám trăm dặm khẩn cấp, tám trăm dặm khẩn cấp!"

Cái này mật sứ trực tiếp quỳ gối Ninh Nguyên Hiến trước mặt, hai tay dâng lên Hắc Thủy Đài tình báo tuyệt mật, phía trên dính ba cây quạ đen lông vũ.

Ninh Nguyên Hiến da đầu lại tê dại một hồi, toàn bộ cột sống bỗng nhiên dựng thẳng lên.

Lại. . . Lại đã xảy ra chuyện gì?

Tô Nan khởi binh rồi?

Tuyệt đối không phải, phía tây chiến cuộc cách mỗi hai canh giờ, liền có một lần cấp báo.

Đó chính là địa phương khác xảy ra chuyện rồi?

Chẳng lẽ là Nam Ẩu quốc?

Cũng không phải!

Việt Quốc căn bản không có quốc lực gánh chịu hai trận đại chiến, vì lẽ đó Chúc Lâm đại quân đã sớm co vào phòng tuyến, đại quân tập kết tại nam ẩu thành, không tiếp tục xuất kích, không có đại chiến chuyện.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến mở ra xem.

Lập tức đầu oanh một cái.

Mật báo bên trên viết, Lôi Châu quần đảo Thiên Phong thành chủ Cừu Hào làm phản, đầu nhập Ngô quốc.

Ngô quốc đại quân hai ba vạn xuôi nam, nhắm thẳng vào Nộ Triều thành. Huyền Vũ hầu Kim Trác nghi bị ám sát.

Ninh Nguyên Hiến nhắm mắt lại, tiếp nhận tin tức này xung kích.

Không nghĩ tới, không nghĩ tới!

Hắn Ninh Nguyên Hiến đang chơi giương đông kích tây, mà tuổi trẻ Ngô Vương lại là đang chơi dương đông kích tây.

Mục tiêu của hắn vậy mà là Lôi Châu quần đảo.

Kim Trác bị ám sát rồi? Cừu Hào làm phản?

Kể từ đó, còn thế nào ngăn cản Ngô quốc đại quân?

Ninh Nguyên Hiến thoáng có một chút điểm khó chịu.

Dù sao Kim Trác nhân phẩm cao khiết, mà lại hắn vẫn là. . . Thẩm Lãng nhạc phụ.

Nhưng chỉ này mà thôi!

Ngô Vương đối Lôi Châu quần đảo nhất định phải được, nhưng Ninh Nguyên Hiến lại không tính phi thường coi trọng.

So với hải dương, hắn càng coi trọng lục địa.

Lôi Châu quần đảo trên danh nghĩa là Việt Quốc, nhưng chung quy là Kim thị.

"Trong này có Ẩn Nguyên hội thủ bút đi!" Ninh Nguyên Hiến cười lạnh nói.

Thương nhân là không có quốc gia, nhất là Ẩn Nguyên hội loại này tung hoành thiên hạ tổ chức.

"Thật đúng là thiên đại thủ bút, tay trái cho vay quả nhân, tay phải cho vay Ngô Vương, Ẩn Nguyên hội thật đem mình làm thao túng thiên hạ hắc thủ sao?" Ninh Nguyên Hiến có chút nổi giận.

Sau đó, chỉ thế thôi!

Nộ Triều thành là ngươi Kim thị gia tộc cơ nghiệp, liền từ ngươi Kim thị đến thủ đi, quả nhân là lực có thua.

Có thể hay không thủ được, phó thác cho trời đi!

Lôi Châu quần đảo rơi vào Ngô quốc trong tay, Ninh Nguyên Hiến đương nhiên nổi giận, vô cùng không cam lòng.

Nhưng chỉ vẻn vẹn là bởi vì chính trị danh dự bên trên, đối với thực tế lợi ích cũng không nhìn trúng, chí ít hắn Ninh Nguyên Hiến tại Lôi Châu quần đảo không có cái gì lợi ích.

Thậm chí!

Ngô Vương một lòng nhìn chằm chằm Lôi Châu quần đảo, đối Biện Tiêu tập kích còn có sự giúp đỡ to lớn.

So với Lôi Châu quần đảo, Ninh Nguyên Hiến càng thêm nhìn trúng phương bắc chiến cuộc thắng bại, càng thêm nhìn trúng Biện Tiêu tập kích kết quả.

Hiện tại thật là cơ hội trời cho.

Ngô Vương tinh lực toàn bộ tại Lôi Châu quần đảo cùng Nộ Triều thành, mặt khác gần một nửa tinh lực đều tại Thượng Dã thành, tại hắn Ninh Nguyên Hiến mười vạn đại quân trên thân.

Phía tây phòng tuyến đại khái sẽ bị hắn xem nhẹ đến cực hạn.

Giờ phút này, Ninh Nguyên Hiến chợt phát hiện Ngô Vương cùng mình có chút tương tự.

Song phương không thích chiến lược đe doạ, đều thích mạo hiểm, nhưng lại đều chỉ có thể chuyên chú vào một cái phương hướng.

Tỉ như Ninh Nguyên Hiến con mắt liền nhìn chằm chằm Biện Tiêu tập kích bất ngờ chiến, thế là điên cuồng chăn đệm nằm dưới đất đệm, liều mạng sáng tạo hết thảy cơ hội.

Nhưng là Lôi Châu quần đảo bên kia, liền bị hắn Ninh Nguyên Hiến không để ý đến.

Đây cũng là một loại ánh mắt nhỏ hẹp sao?

Cái kia Thẩm Lãng đâu? Hắn có phải hay không cũng quá chuyên chú vào cái nào đó mục tiêu, từ đó không để ý đến cái gì đâu?

Hiện tại hắn nội bộ mâu thuẫn, Nộ Triều thành lập tức liền muốn ném đi.

Hắn lại còn một lòng mang theo vài trăm người muốn đi diệt Khương vương chủ lực, đây coi là không tính là chú ý đầu không để ý đuôi?

. . .

Đông bộ trên mặt biển!

Ngô quốc mấy trăm chiếc thuyền, trùng trùng điệp điệp xuôi nam.

Từ không trung nhìn xuống, chi hạm đội này kéo dài mấy chục dặm.

Mặc dù không gọi được che khuất bầu trời, nhưng cũng tuyệt đối là vô biên vô hạn.

Gần ba vạn đại quân.

Đây đã là Ngô Vương có thể xuất động tiến đánh Nộ Triều thành cực hạn.

Nhưng cũng đầy đủ!

Kim Trác bị đâm bỏ mình, Nộ Triều thành quân coi giữ sẽ không vượt qua năm ngàn. Rắn mất đầu, khẳng định là lòng người bàng hoàng.

Một trận chiến này đã tất thắng không thể nghi ngờ.

Ngô quốc Nam chinh đại quân chủ soái Ngô mục đứng ở đầu thuyền, gió biển thổi, sinh lòng phóng khoáng.

"Bệ hạ, ngài liền đợi đến ta đại công cáo thành tin chiến thắng đi."

"Ông trời chú định ta Ngô mục muốn thành lập bất thế chi công!"

. . .

Nộ Triều thành bên trong!

Toàn thành lớn trong mật thất.

Kim Mộc Lan khổ sở nói: "Ta thật không biết diễn kịch, phụ thân rõ ràng bình an vô sự, lại muốn để ta tại mọi thời khắc giả ra bi thương bộ dáng, ta không biết làm thế nào."

Mộc Lan thật diễn không được.

Cha mẹ của nàng đều an khang, mà lại cùng phu quân lại như vậy ân ái, cả người đều rất hạnh phúc.

Muốn để hắn buồn bi thương thích dáng vẻ, nàng thực sự sẽ không.

Kim Hối tại bên cạnh do dự rất lâu.

Chết thì chết đi!

Sau đó hắn yếu ớt nói: "Tiểu thư, cô gia tại quốc đô đã cùng Ninh Diễm công chúa ngủ ở cùng nhau, mà lại không chỉ một lần, còn bị quốc quân bắt lấy."

Lời này mới ra.

Mộc Lan bảo bối vành mắt lập tức đỏ lên.

Cặn bã phu quân, trước ngươi luôn miệng nói qua, ngươi cùng Ninh Diễm chỉ là huynh đệ, nửa điểm tư tình đều không có.

Ta. . . Ta tình nguyện ngươi đi thanh lâu, tìm những cái kia gái bán nghệ.

Ta cũng không nguyện ý ngươi cùng nữ nhân bên cạnh có tình cảm gút mắc, nhất là những cái kia đáng yêu nữ nhân.

Tinh thần vượt quá giới hạn tuyệt đối không được.

Lúc này, bên cạnh An Tái Thiên nói: "Đúng, tiểu thư liền liền cái biểu tình này, phi thường đúng chỗ. Mấy ngày nay ngài cảm thấy không có cách nào bi thương thời điểm, ngài liền muốn cô gia vượt quá giới hạn chuyện này, tất cả mọi người biết ngài không biết diễn kịch, một khi nhìn thấy ngài bi thương dáng vẻ phẫn nộ, tất cả mọi người sẽ tin tưởng chúa công đã bị ám sát."

Kim Trác Hầu tước im lặng, lại muốn như thế sao?

Mộc Lan nghiến răng nghiến lợi nói: "Cặn bã, ngươi chờ đó cho ta, ngươi chờ đó cho ta. Chờ ngươi về nhà, ta nhất định chơi chết ngươi, chơi chết ngươi!"

Lần trước tại Lang quận, ta Kim Mộc Lan vẫn là nhân từ nương tay, vậy mà để ngươi ngày thứ hai mới có thể rời giường?

Chính ngươi bản lãnh gì không biết sao?

Liền ta Kim Mộc Lan một người, ngươi cũng ăn không vô, còn muốn ra ngoài ăn vụng?

Bản sự như vậy cặn bã, còn có diện mục vượt quá giới hạn?

Lúc này, bên ngoài vang lên thanh âm.

"Chúa công, Ngô quốc mấy vạn đại quân đã xuôi nam."

An Tái Thiên thở dài nói: "Nộ Triều thành đại chiến, chẳng mấy chốc sẽ bạo phát. Cô gia người mặc dù không tại, nhưng là kế sách của hắn vẫn còn, lần này cũng nhất định có thể đại hoạch toàn thắng."

Kim Trác Hầu tước nói: "Chư quân, chuẩn bị nghênh chiến!"

. . .

Đại Tuyết chân núi.

A Lỗ Na Na bộ lạc!

Bởi vì nơi này miễn phí chủng vắc-xin đậu mùa chống bệnh đậu mùa, vì lẽ đó ngắn ngủi trong vòng mấy tháng, mười vạn người đến đây đầu nhập vào, trở thành một cái cỡ lớn bộ lạc.

Khương quốc một mực tới truyền thống chính là đi theo cường giả, vì lẽ đó đến đây đầu nhập A Lỗ Na Na đều là già yếu chiếm đa số.

Bất quá coi như như thế, cũng coi là nhân khẩu thịnh vượng, thanh thế to lớn.

Nhưng khoảng thời gian này, toàn bộ bộ lạc hoàn toàn thần hồn nát thần tính, vô số người hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Bởi vì Khương quốc nội loạn đã kết thúc, tân vương A Lỗ Thái lên đài.

Trước đó lão Khương vương A Lỗ Cương đối A Lỗ Na Na còn có một chút xíu tình cha con, không có trực tiếp phái binh đến đây vây quét.

Bây giờ A Lỗ Thái đối nàng nhưng không có nửa điểm tình huynh muội, dù là hai người là cùng cha cùng mẫu.

Giết ba cái thành niên huynh đệ về sau, A Lỗ Thái trực tiếp suất lĩnh bốn vạn đại quân hướng phía A Lỗ Na Na bộ lạc giết tới.

Bốn vạn đại quân, một ngày một ** gần.

Mới Khương vương sứ giả mỗi một lần đều muốn tại A Lỗ Na Na Tuyết Sơn bộ lạc gọi hàng.

"Không muốn chết, cút nhanh lên!"

"Đại vương nguyện ý tiếp nhận tất cả dân chăn nuôi, tất cả mọi người mang theo trâu ngựa đi nghênh đón đại vương."

"Chờ đại vương quân đội giết tới, dám can đảm đi theo A Lỗ Na Na người, giết chết bất luận tội!"

Nói thật, những người này xác thực rất ủng hộ A Lỗ Na Na công chúa.

Nàng chẳng những miễn phí cho tất cả mọi người chủng vắc-xin đậu mùa phòng ngự bệnh đậu mùa, mà lại đối bọn hắn bóc lột cực thấp, tại nàng bộ lạc thời gian so địa phương khác tốt hơn nhiều.

Nhưng là, có cái gì có thể so sánh tính mệnh càng trọng yếu hơn đâu?

A Lỗ Na Na bên người võ sĩ liền năm ba ngàn mà thôi, như thế nào địch nổi đại vương mấy vạn người?

Lại lưu tại Tuyết Sơn bộ lạc, đó chính là chờ chết.

Thế là, những này dân chăn nuôi nhao nhao rời đi.

Mỗi một ngày đều có người đi.

Bộ lạc lều vải càng ngày càng ít, dê bò cũng càng ngày càng ít.

A Lỗ Na Na công chúa đau lòng như là đao giảo.

Tâm phúc của nàng không ngừng khuyên nàng, không cho phép bất luận kẻ nào đào tẩu, nếu không giết chết bất luận tội.

Chỉ cần vây quanh quân đội, ngăn chặn sơn cốc, những này dân chăn nuôi muốn chạy trốn cũng không có khả năng.

A Lỗ Na Na công chúa thở dài nói: "Sâu kiến còn sống tạm bợ, huống chi là người? Ta lại có quyền lực gì khiến cái này vô tội dân chăn nuôi bồi tiếp ta chịu chết?"

Đặt ở trước đó, nàng tuyệt đối nói không nên lời dạng này lời nói.

Trước đó nàng tính nóng như lửa, hoàn toàn xem nhân mạng vì cỏ rác!

Nhưng là từ khi được bệnh đậu mùa kinh lịch Sinh Tử kiếp về sau, nàng liền thay đổi hoàn toàn.

Nàng bắt đầu hiểu được sinh mệnh đáng ngưỡng mộ.

Nhất là cùng đại ngốc ngủ qua về sau, trong bụng lại có Bảo Bảo.

Nàng đối với sinh mạng lý giải lại thâm nhập một tầng.

Không sai, nàng có bảo bảo, đã hơn ba tháng.

Đại ngốc thật là lợi hại, một thương trúng thầu.

Thế là, nàng chẳng những không có ngăn cản những này dân chăn nuôi rời đi.

Ngược lại công khai tuyên bố.

Bất luận kẻ nào muốn rời khỏi Tuyết Sơn bộ lạc, nàng tuyệt không ngăn trở.

Thậm chí nàng chủ động đi đưa những này dân chăn nuôi rời đi, đối với một chút đặc biệt bần hàn dân chăn nuôi, còn đưa lên pho mát, trà bánh cùng thịt khô.

Lập tức, vô số người quỳ ở trước mặt nàng khóc không thành tiếng.

Tại Khương quốc, cho tới bây giờ không có gặp được một cái nhân từ như vậy chủ nhân.

"Chúng ta không đi, chúng ta cùng nữ vương bệ hạ đồng sinh cộng tử!"

"Không đi, không đi, cùng lắm thì cùng A Lỗ Thái liều mạng."

"Nữ vương nhân từ, chúng ta nếu là tại thời khắc mấu chốt rời đi hắn, chẳng phải là không bằng cầm thú?"

Rất nhiều người lệ nóng doanh tròng, rút ra loan đao một lần nữa đứng trở lại A Lỗ Na Na sau lưng.

Nhưng là dạng này người không sợ chết dù sao cũng là số ít.

Đại đa số người vẫn là đi!

Mang theo vô hạn không bỏ, mang theo vô hạn áy náy đi.

Một đường đi, một đường khóc.

Bọn hắn chỉ có thể hướng lên trời cầu nguyện, hi vọng thiên thần, hi vọng thánh nhân có thể phù hộ nữ vương bệ hạ.

Nhưng là!

Nữ vương bệ hạ đại khái là qua không được cái này kiếp nạn.

Tốt như vậy nữ vương, có lẽ vốn cũng không nên xuất hiện tại Khương quốc thổ địa bên trên.

Nàng diệt vong, có lẽ cũng là chú định!

Tuyết Sơn bộ lạc ngày tận thế tới.

Nữ vương bệ hạ ngày tận thế tới.

. . .

"Nữ vương, A Lỗ Thái đại quân cách chúng ta bộ lạc còn có năm mươi dặm, ngày mai giữa trưa liền sẽ đánh tới!"

Một võ sĩ quỳ trước mặt A Lỗ Na Na.

"Chúng ta còn có bao nhiêu người?" A Lỗ Na Na hỏi.

Tên kia võ sĩ đạo: "Ba ngàn."

A Lỗ Na Na kinh ngạc, lại còn có ba ngàn?

Nàng lúc đầu coi là tất cả mọi người sẽ chạy sạch sẽ, cuối cùng chỉ còn lại nàng một người độc thủ toàn bộ Tuyết Sơn bộ lạc.

Lại có ba ngàn người lưu lại, năm ngàn tên võ sĩ vậy mà chỉ đi hai ngàn người.

"Nữ vương bệ hạ đối mọi người ân trọng như núi, chúng ta thể nội lưu chính là nhiệt huyết, không phải nước lạnh."

"Cho dù chết, chúng ta cũng phải thủ hộ nữ vương bệ hạ đến một khắc cuối cùng!"

A Lỗ Na Na cho tới bây giờ đều không có xưng vương qua.

Nhưng là A Lỗ Cương chết về sau, bộ lạc người liền dần dần đối nàng thay đổi xưng hô.

Xưng là nữ vương.

Bởi vì xác thực không có một người chủ nhân đối bọn hắn tốt như vậy.

Chẳng những cho bọn hắn chữa bệnh, chẳng những cho bọn hắn chủng vắc-xin đậu mùa phòng ngự bệnh đậu mùa.

Hơn nữa còn phái ra đại quân cho bọn hắn đại giảm lều vải, dê bò ngã bệnh, nàng sẽ phái người đến trị.

Một số thời khắc, nàng thậm chí sẽ đích thân cho dê bò đỡ đẻ.

Mà trước đó những cái kia Khương vương, hoàn toàn chính là tàn bạo đại danh từ, hoàn toàn đem bọn hắn dân chăn nuôi xem như heo chó dê bò.

A Lỗ Na Na có một cái phi thường đơn sơ tòa thành, chỉ có không đến một ngàn mét vuông lớn nhỏ, không đến cao mười lăm mét.

Nàng toàn bộ bộ lạc, tại một cái sơn cốc bên trong!

Bởi vì tại Tuyết Sơn phía dưới, lâu dài nhận tuyết nước tẩm bổ, vì lẽ đó nơi này cây rong coi như phong phú.

A Lỗ Na Na đi ra tòa thành, đi vào trên ban công.

Lúc này toàn bộ sơn cốc đều hết rồi.

Nhưng là rất nhiều lều vải vẫn còn, chỉ bất quá bên trong đã không ai.

Rất nhiều dân chăn nuôi đi, nhưng lại không có đem lều vải hủy đi, vậy đại khái xem như một loại tưởng niệm. Biểu thị bọn hắn mặc dù người đi, nhưng lại đem Tuyết Sơn bộ lạc trở thành vĩnh cửu nhà, vì lẽ đó đem lều vải lưu tại nơi này.

Nhìn thấy A Lỗ Na Na đi ra.

Ba ngàn tên võ sĩ chỉnh tề quỳ xuống, ánh mắt nhìn qua nàng tràn đầy quyết tuyệt.

A Lỗ Na Na nói: "A Lỗ Thái đại quân ngay tại bên ngoài năm mươi dặm, ngày mai giữa trưa liền sẽ giết tới. Các ngươi bây giờ còn có cơ hội đào tẩu, ta tuyệt đối sẽ không có bất kỳ trách cứ!"

Ba ngàn tên võ sĩ quỳ rạp dưới đất, không nhúc nhích.

"Cùng nữ vương bệ hạ đồng sinh cộng tử!"

"Đồng sinh cộng tử!"

A Lỗ Na Na nói: "A Lỗ Thái là huynh trưởng của ta, nhưng là hắn tâm ngoan thủ lạt, là tuyệt đối sẽ không lưu tình, ta đánh không lại hắn, các ngươi lưu lại, chỉ có một con đường chết."

"Cùng nữ vương đồng sinh cộng tử!" Ba ngàn người hô to.

A Lỗ Na Na nói: "Ta có lẽ hẳn là chạy, nhưng là ta không muốn chạy, ta cũng không biết chạy đi đâu."

Đại ngốc không tại, sư Phó Tuyết ẩn cũng không tại.

Thậm chí phía sau trên núi, chính là sư phụ nhà.

A Lỗ Na Na không muốn chạy trốn.

Nàng mặc dù không còn xem nhân mạng như là cỏ rác, nhưng vẫn như cũ tính nóng như lửa, nàng có thể chết, nhưng tuyệt đối sẽ không không đánh mà chạy.

Huống chi nàng có thể chạy trốn tới đâu đây?

Việt Quốc sao?

Tô thị là địch nhân.

Sở quốc sao? Sa Man tộc sao?

Không, nàng chỗ nào đều không đi được.

"Cùng nữ vương bệ hạ đồng sinh cộng tử!"

Ba ngàn người không ngừng lặp lại câu nói này, bi tráng quyết tuyệt.

Trong lời nói, đã tràn đầy quyết tâm quyết tử.

Ba ngàn người đối mặt Khương vương A Lỗ Thái bốn vạn đại quân.

Hoàn toàn không có bất kỳ cái gì thắng khả năng!

A Lỗ Na Na che bụng, cất cao giọng nói: "Vậy thì tốt, ngày mai chúng ta liền cùng A Lỗ Thái quyết một trận tử chiến!"

"Ta A Lỗ Na Na thà rằng đứng sinh, cũng không quỳ xuống chết, cũng sẽ không như là chó nhà có tang đồng dạng chạy trốn."

"Quyết một trận tử chiến!"

"Quyết một trận tử chiến!"

Ba ngàn người cuồng hô!

Ngày tận thế tới sao? Vậy liền giáng lâm đi, cùng lắm thì chết một lần mà thôi!

Mà liền tại lúc này, bên ngoài vang lên một trận kịch liệt tiếng vó ngựa.

"Nữ vương bệ hạ, có một chi kỵ binh tới gần."

A Lỗ Na Na kinh hãi, A Lỗ Thái đại quân không phải tại ngoài năm mươi dặm sao?

Vậy mà nhanh như vậy liền đến rồi?

Không tới liền đến, ta A Lỗ Na Na lại có sợ gì?

Đại ngốc, ngươi là đồ đần. Ta nếu là chết rồi, ngươi có thể biết tưởng niệm ta sao?

Bất quá coi như ta chết đi, ngươi cũng phải vì ta thủ tiết, ngươi nếu là dám cưới những nữ nhân khác, ta biến thành lệ quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi.

A Lỗ Na Na bỗng nhiên nhảy xuống tòa thành, cưỡi lên bạch trâu, quơ lấy hắn Thanh Long Yển Nguyệt đao, lớn tiếng phúc hậu: "Đi theo ta giết ra ngoài!"

Sau đó nàng cưỡi bạch trâu, suất lĩnh ba ngàn võ sĩ, trực tiếp theo sơn cốc xung phong ra.

Thật sự là lỗ mãng nữ nhân, tới có phải là địch nhân đều không nhận biết rõ ràng, cứ như vậy không xanh đỏ đen trắng giết ra ngoài.

Chờ giết ra miệng sơn cốc thời điểm!

Nàng không khỏi ngây người!

Vậy, vậy không phải nàng nam nhân đại ngốc sao?

Trong mắt của nàng chỉ có co cẳng phi nước đại đại ngốc, hoàn toàn không có Thẩm Lãng tồn tại, đối với hắn bên người hơn hai trăm cưỡi cũng hoàn toàn nhắm mắt làm ngơ.

Bởi vì đại ngốc thực sự quá chói mắt, đứng trên mặt đất so người khác cưỡi ngựa còn muốn cao, bắt đầu chạy so người khác cưỡi ngựa nhanh hơn.

Đại ngốc một bên phi nước đại, một bên rống to.

"Nàng dâu, nàng dâu, ta tới, ngươi đừng sợ, ngươi đừng sợ!"

"Hai ngốc nói, hắn giúp ngươi diệt đi A Lỗ Thái mấy vạn đại quân, để ngươi trở thành toàn bộ Khương quốc nữ vương."

"Nàng dâu, cái gì là nữ vương a!"

Sau đó, A Lỗ Na Na cưỡi bạch trâu cuồng xông mà ra.

Hai người cách còn có mười mấy mét, A Lỗ Na Na liền theo trâu trên lưng vọt lên xông ra, một tay lấy đại ngốc ngã nhào xuống đất.

Sau đó, cường bạo cuồng xé quần áo, trực tiếp liền muốn đem hắn ngủ.

Mả mẹ nó, kịch liệt như vậy? Cuồng dã như vậy?

Thẩm Lãng hoàn toàn choáng váng.

Cái này mặc dù là ban đêm, nhưng cũng là vạn chúng nhìn trừng trừng a.

"Vũ Liệt nhanh đi, mang theo mười mấy cái tỷ tỷ đi dùng màn sân khấu ngăn đón, chị dâu ta cái mông không nên bị người nhìn."

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 260: Giang Sơn Như Họa! Đại Chiến Khương Vương A Lỗ Thái!

Thẩm Lãng vốn cho rằng sẽ nghe được như mổ heo tiếng kêu, lần trước A Lỗ Na Na cuồng dã hắn còn ký ức như mới.

Kết quả vậy mà không có!

A Lỗ Na Na thanh âm vậy mà không có mặc mây nứt bích.

Hai người tình hình chiến đấu vậy mà là nhiệt liệt mà không mãnh liệt.

Thẩm Lãng nghe một hồi, cảm thấy phi thường không có gì hay, liền trực tiếp đi, tiến vào Tuyết Sơn bộ lạc trong sơn cốc.

Chờ đôi cẩu nam nữ này thoải mái xong, mình sẽ trở lại.

Thẩm Lãng mới sẽ không thừa nhận mình tự ti.

Giả giả, vượt qua nửa giờ đều là giả.

Chẳng những Thẩm Lãng đi.

Tuyết Sơn bộ lạc ba ngàn võ sĩ cũng đi.

Bọn hắn cũng không phải tự ti, mà là bản năng không nguyện ý nhìn thấy bọn hắn nữ vương ngựa kỳ tại một cái nam nhân trên thân.

Thật có chút hào quang thần tượng phá diệt cảm giác.

. . .

Thẩm Lãng dạo bước tại sơn cốc ở giữa.

Nơi này lít nha lít nhít đều là lều vải, mỗi một cái lều vải trước mặt đều đứng sừng sững lấy một khối đầu gỗ, tạo hình thành thứu đầu thân sói hình dạng.

Cái quái vật này Thẩm Lãng không phải lần đầu tiên gặp, trước đó tại Khương vương cung phụ cận liền gặp qua mấy lần.

Đầu ưng mình sư tử quái thú gọi sư thứu, cái kia kền kền đầu thân sói thể còn mọc ra cánh quái thú hẳn là cái gì?

Khương quốc người xưng là Thiên Lang thứu, xem như Khương quốc Vương tộc A Lỗ gia tộc gia huy.

Chỉ bất quá trước đó tại Khương vương cung, cái này Thiên Lang thứu pho tượng đã rất ít gặp, nghe nói A Lỗ Cương không thích, cảm thấy không rõ, toàn bộ đốt rụi.

Dựa theo Thẩm Lãng âm mưu luận, đây cũng là Tô thị gia tộc âm mưu, trước làm nhạt a lỗ Vương tộc gia huy cùng đồ đằng, sau đó dần dần làm nhạt A Lỗ gia tộc, cuối cùng thay vào đó.

Ngược lại đến A Lỗ Na Na bộ lạc, nơi này lít nha lít nhít đều là Thiên Lang thứu đồ đằng.

Những này đầu gỗ điêu khắc Thiên Lang thứu đồ đằng bên trên, toàn bộ đều viết cùng một câu nói.

Thiên thần phù hộ ta nữ vương!

Ách!

Thiên hạ há có sáu mươi năm Thái tử ư?

A? Ta đầu óc tại sao lại toát ra những lời này đến?

Thẩm Lãng ngồi xổm xuống nghiên cứu mấy chữ này, hắn trước kia xưa nay không biết, Khương quốc lại còn có văn tự?

Bất quá cẩn thận nghiên cứu sau liền phát hiện, cái này Khương văn hoàn toàn là căn cứ chữ Hán mà miễn cưỡng tạo nên, lại phảng phất mang theo văn tự hình chêm phong cách.

Tóm lại loại này văn tự ý nghĩa tượng trưng vượt xa xa tại sử dụng ý nghĩa, trên cơ bản không có người nào dùng.

Toàn bộ trong bộ lạc, không chỉ đầu gỗ đồ đằng bên trên viết đầy câu nói này, mỗi một cái trên lều cũng viết đầy mấy chữ này.

Thiên thần phù hộ ta nữ vương!

Có thể thấy được A Lỗ Na Na tại cái này trong bộ lạc có được rất cao lòng người.

Xem ra chính mình nàng chuẩn bị sách thuốc cùng bác sỹ thú y sách vẫn hữu dụng, để nàng đạt được vô số người ủng hộ, cứu người tính mệnh, cứu người súc vật tại Khương quốc hẳn là tối cao thủ đoạn.

Thẩm Lãng đi theo phía sau một võ sĩ, nhìn phi thường oai hùng, cũng phi thường cường đại, vẫn là một người đầu trọc.

Hắn là A Lỗ Na Na dưới trướng thứ nhất mãnh tướng.

Người này nhìn qua có Tây Vực người huyết thống, cũng có người phương Đông huyết thống, còn có Khương quốc người huyết thống.

"Ngươi là?" Thẩm Lãng hỏi.

Cái kia võ sĩ nói: "Ta là nữ vương dưới trướng đệ nhất tướng lĩnh, Ưng Dương."

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn về phía hắn đầu trọc, còn có toàn thân vết thương.

Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua thật nhiều vết thương người, trọn vẹn mấy trăm đạo không ngừng, những này vết thương phảng phất khôi giáp, khiến cho hắn thoạt nhìn như là một loại nào đó mãnh thú.

"Ta đầu tiên là nô lệ, về sau có trở thành đấu nô, thắng bảy năm về sau, bị Đại Kiếp Tự thu làm đệ tử." Ưng Dương nói: "Nhưng là Đại Kiếp Tự cùng ta theo đuổi đích đạo hoàn toàn không giống, vì lẽ đó ta liền mưu phản Đại Kiếp Tự trở thành lính đánh thuê, chém giết mấy năm sau, ta trở thành lính đánh thuê thủ lĩnh, đội ngũ của ta lây nhiễm bệnh đậu mùa, cho nên mới đến nữ vương nơi này, nàng chữa trị xong ta bệnh đậu mùa, hơn nữa còn vì tất cả mọi người chủng vắc-xin đậu mùa, chung thân miễn dịch bệnh đậu mùa tàn sát."

Vì lẽ đó, hắn liền hiệu trung A Lỗ Na Na, trở thành nữ vương bộ lạc số một tướng lĩnh.

Thẩm Lãng nói: "Bên cạnh ta cũng có một cái đấu nô xuất thân nữ tử, tên gọi Vũ Liệt, ngươi biết sao?"

Ưng Dương nói: "Bên cạnh ngươi có mười mấy cái đấu nô, ta một chút liền ngửi ra các nàng trên người mùi. Nhưng là ngươi nói cái này Vũ Liệt ta không biết, nhưng nàng không phải là đối thủ của ta."

Lời này liền rất ngạo mạn.

Ưng Dương nói: "Đấu nô là theo xa xôi phương tây truyền tới, đến Tây Vực chư quốc phát triển đến cực hạn. Nhưng các ngươi phương đông thế giới đấu nô không được, không đủ tàn nhẫn huyết tinh, các ngươi quá văn minh, sinh ra không được chân chính cường đại đấu nô."

Câu nói này rất có đạo lý.

Thẩm Lãng nói: "Toàn bộ bộ lạc chỉ còn lại các ngươi những này võ sĩ rồi? Những người khác đâu?"

Ưng Dương nói: "Đều đi."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia mấy ngàn cái Việt Quốc nô lệ cũng đi rồi?"

Ưng Dương nói: "Nữ vương bộ lạc số người nhiều nhất thời điểm có 13 vạn, coi như đến cuối cùng còn có hai vạn người lưu lại. Nhưng là nữ vương bệ hạ đem bọn hắn đều đuổi đi, bọn hắn mặc dù trung thành với nữ vương bệ hạ, nhưng đều là yếu đuối không chịu nổi nô lệ, lưu lại sẽ chỉ hi sinh vô ích, chiến trường cùng hi sinh là chiến sĩ sự tình, cùng bình dân không quan hệ."

Ngươi vinh dự cảm giác ngược lại là rất mạnh.

Nhưng Thẩm Lãng có chút hiểu rõ loại tâm tính này, hắn liền tương đương với một cái phi thường cường đại dũng sĩ giác đấu, từ nhỏ đến lớn chèo chống hắn sống tiếp cũng chỉ có cầu sinh dục, vinh dự cảm giác.

Thẩm Lãng hỏi: "Ngươi dưới trướng một tộc kia chiến sĩ nhiều nhất?"

Ưng Dương nói: "Sa Man tộc."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao?"

Ưng Dương nói: "Bởi vì Sa Man tộc nam nhi dã man nhất bạo lực, am hiểu nhất chiến đấu, vì lẽ đó Tây Vực đấu nô bên trong, Sa Man tộc người nhiều nhất. Ta lính đánh thuê nhiều nhất chính là Sa Man tộc."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Sa Man tộc võ sĩ có vinh dự cảm giác

sao?"

Ưng Dương nói: "Có, phi thường cường liệt, chỉ bất quá bị các ngươi phương đông thế giới không thể lý giải."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi biết Nam Ẩu quốc Căng Quân sao?"

Ưng Dương nói: "Biết, hắn là một cái phi thường không tầm thường người, thủ hạ ta Sa Man tộc võ sĩ cũng phi thường sùng bái hắn."

Đây đối với Việt Quốc đến nói là một cái tin tức xấu.

Không quản là Thẩm Lãng cùng Ninh Nguyên Hiến cũng không nghĩ tới, Nam Ẩu quốc chiến cuộc hội diễn hóa đến nước này.

Căng Quân trưởng thành trước đó vẫn luôn tại Việt Quốc quốc đô, bị coi là Ninh Nguyên Hiến nghĩa tử, đã từng có được chí cao vô thượng vinh dự địa vị.

Việt Quốc người thậm chí có thể đen Thái tử, nhưng không thể đen Căng Quân.

Việt Vương hố chết đời trước Căng Quân, lại điều động vô số quan viên tiếp quản Nam Ẩu quốc chính sự.

Ròng rã kinh doanh vài chục năm, Nam Ẩu quốc cơ hồ quyền sở hữu lực đều nắm giữ tại Việt Quốc quan viên trong tay, lúc này Ninh Nguyên Hiến mới đem Căng Quân thả lại Nam Ẩu quốc bên trong, hơn nữa còn đem Ninh La công chúa gả cho hắn.

Tại trong mắt mọi người, Căng Quân tại Nam Ẩu quốc chính là một cái khôi lỗi, hoàn toàn không nổi lên được sóng gió.

Về sau Căng Quân hạ độc mưu hại Ninh La chuyện xảy ra, Căng Quân mưu phản, Bình Nam đại tướng quân Chúc Lâm suất lĩnh đại quân ba vạn nhập Nam Ẩu quốc bình định.

Vốn cho rằng trận này bình định nhiều nhất hai ba tháng liền có thể hoàn thành, Chúc Lâm không chỉ có ba vạn đại quân, Nam Ẩu quốc bên trong còn có vô số tâm hướng Việt Quốc dẫn đường đảng.

Nhưng mà không nghĩ tới, tại chiến cuộc nhất lúc tuyệt vọng, Căng Quân vậy mà cả người vào Sa Man tộc thỉnh cầu viện quân.

Lẽ ra cái này hoàn toàn là muốn chết hành vi.

Sa Man tộc cực kỳ thống hận chính là phản đồ, mà Nam Ẩu quốc lịch đại quốc chủ chính là lớn nhất phản đồ.

Nam Ẩu quốc vốn là Sa Man tộc một viên, nhưng bị Việt Quốc thu mua, mưu phản Sa Man tộc, trở thành Việt Quốc phụ thuộc.

Tại Việt Quốc vũ trang dưới, Nam Ẩu quốc vũ khí trang bị vượt xa Sa Man tộc.

Mỗi một lần Việt Quốc khuếch trương xuôi nam thời điểm, Nam Ẩu quốc chủ đều suất quân xung phong tại tuyến đầu, giết lên đồng tộc không chút nào nương tay.

Có thể nói, Nam Ẩu quốc chủ bảo tọa hoàn toàn là dùng vô số Sa Man tộc người thi cốt xếp thành.

Đây là lớn nhất cát gian a!

Liền mười mấy năm trước cái kia một trận đại chiến, Nam Âu nước cùng Việt Quốc liên quân giết bao nhiêu Sa Man tộc người? Chiến sĩ cùng bình dân cộng lại, trọn vẹn mười vạn cự.

Căng Quân làm lớn nhất cát gian, vậy mà đi Sa Man tộc cầu viện?

Chẳng phải là hẳn phải chết không nghi ngờ sao?

Không chỉ sẽ chết, mà lại sẽ tiếp nhận tàn khốc nhất hình pháp!

Cái này tàn nhẫn nhất cực hình chính là đem người nửa người dưới vùi sâu vào hang động, huyệt động kia bên trong có mấy trăm con rắn độc.

Nửa người trên của người này thoa khắp mật ong, sau đó trên người hắn ngược lại mấy vạn con bạch cốt kiến độc.

Nhiều nhất mấy phút về sau, người này nửa người dưới liền sẽ sưng gấp mấy lần, nửa người trên liền chỉ còn lại bạch cốt.

Tất cả mọi người chờ đợi Căng Quân chết bất đắc kỳ tử tin tức.

Nhưng mà hắn chẳng những không có chết, hơn nữa còn đã cưới ba cái tù trưởng chi nữ cùng hai cái nữ tù trưởng.

Mang về năm cái lão bà, còn có một vạn Sa Man tộc đại quân.

Sau đó, Nam Ẩu quốc chiến cuộc liền triệt để lâm vào vũng bùn.

Việt Quốc không ngừng tăng binh, Sa Man tộc đại quân cũng liên tục không ngừng tiến vào Nam Ẩu quốc.

Căng Quân thanh danh càng đánh càng lớn.

Hiện tại hắn đã trở thành toàn bộ Sa Man tộc đại anh hùng.

Ưng Dương nói: "Có lẽ không bao lâu, Căng Quân liền sẽ trở thành đầu tiên thống nhất Sa Man tộc vương! Cho đến lúc đó, các ngươi Việt Quốc tại Nam Ẩu quốc liền muốn thua."

Nam Ẩu quốc chiến cuộc vốn là cùng Thẩm Lãng cũng là không quan hệ.

Nhưng là chẳng mấy chốc sẽ cùng hắn có liên quan rồi, Chúc

Lâm đại tướng quân như chiến bại, đối Thẩm Lãng ngược lại là một tin tức tốt.

Ninh Chính tương lai muốn thượng vị, Nam Ẩu quốc là một cái tốt nhất sân khấu.

Lãng gia thật sự là rất điên cuồng.

Hiện tại Khương quốc chưa diệt, Tô thị chưa diệt, hắn liền bắt đầu cân nhắc như thế nào diệt Thái tử cùng Tam vương tử sách lược.

Cái gì là thiên tài?

Chính là sớm hai trăm ngày liền bắt đầu nghĩ đến làm sao hại ngươi.

Ưng Dương nói: "Ta cảm thấy, Căng Quân lúc đầu đã sớm có thể thắng, đã sớm có thể tiêu diệt các ngươi Việt Quốc Chúc Lâm, nhưng là hắn cố ý không thắng."

Lời này mới ra, Thẩm Lãng không khỏi hít sâu một hơi.

Nếu thật là như vậy, vậy cái này Căng Quân liền ngưu bức.

Đó chính là đem Nam Ẩu quốc chiến trường xem như công cụ, thống nhất toàn bộ Sa Man tộc công cụ.

Như vậy, lúc nào hắn thống nhất Sa Man tộc, có lẽ chính là Chúc Lâm toàn quân bị diệt, Nam Ẩu quốc chiến cuộc triệt để sụp đổ thời khắc.

Nhưng bây giờ Việt Quốc đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả.

Bởi vì Chúc Lâm đại quân vẫn là thắng nhiều thua ít, Nam Ẩu quốc ba cái thành phố lớn vẫn tại trong lòng bàn tay của hắn.

Thẩm Lãng không có quyền nhìn Ninh La cùng Chúc Lâm đại tướng quân tấu, nhưng theo quốc quân phản ứng bên trên nhìn, Nam Ẩu quốc chiến cuộc mặc dù lâm vào vũng bùn, nhưng toàn bộ Việt Quốc đều cảm thấy chiến cuộc tổng thể lạc quan.

Xuân Giang nước ấm vịt tiên tri.

Đối với Căng Quân chỗ cường đại, ngược lại là tầng dưới chót nhất võ sĩ cảm giác rõ ràng nhất.

Hiện tại ngay cả A Lỗ Na Na công chúa dưới trướng Sa Man tộc võ sĩ cũng bắt đầu sùng bái Căng Quân, đây đã là phi thường dọa người tín hiệu.

Xem ra vị này Căng Quân, thật là rất không tầm thường.

Thật sự là Giang sơn đẹp đẽ biết bao.

Thiên hạ hào kiệt xuất hiện lớp lớp.

Bất quá chí ít hiện tại, Căng Quân khoảng cách Thẩm Lãng còn rất xa.

Giờ phút này Thẩm Lãng phải đối mặt người là Khương vương A Lỗ Thái.

Thẩm Lãng nói: "Ngày mai chiến, ngươi cảm thấy thế nào?"

Ưng Dương nói: "Như nữ vương nguyện ý chạy trốn, chúng ta sẽ không chết. Nhưng nữ vương không chạy, chúng ta hẳn phải chết không nghi ngờ."

Đàm luận sinh tử thời điểm, Ưng Dương cũng lộ ra rất lạnh nhạt, điểm này ngược lại là cùng Vũ Liệt rất giống, phảng phất không hề sợ hãi chút nào tử vong.

Thẩm Lãng tại A Lỗ Na Na lâu đài nhỏ bên trên, quan sát toàn bộ sơn cốc bộ lạc.

Đây là một nơi tốt.

Nhưng phòng thủ quá bạc nhược, duy nhất bình chướng chính là miệng sơn cốc cái kia đạo tường đá.

Đạo này tường đá khoảng chừng năm dặm dài, nhưng lại phi thường thô ráp, vẻn vẹn chỉ có cao ba mét, gần hai thước dày. Một phần là tảng đá, bên trong là bùn đất.

Cái này căn bản liền không gọi được là một đạo tường thành.

Ba ngàn người giao đấu bốn vạn người, dựa vào như thế một bức tường đá là tuyệt đối không được.

Một trận chiến này coi như thần tiên đến đánh, cũng là tất thua không thể nghi ngờ.

. . .

Gần sau hai canh giờ.

Đôi cẩu nam nữ kia rốt cục trở về, A Lỗ Na Na không chỉ có cùng đại ngốc cẩu thả nhiều lần, hơn nữa còn mang theo đại ngốc đi tắm rửa.

Còn đổi một thân bộ đồ mới áo.

Đại ngốc tiến vào tòa thành về sau, gương mặt nháy mắt liền đỏ lên.

"Hai ngốc, ta. . . Ta đi trước."

Sau đó, hắn liền trốn vào trong phòng, trước ngày mai là không dám lộ diện.

Ngay cả đại ngốc đều biết thẹn thùng.

Ngược lại A Lỗ Na Na dung nhan không thay đổi, liền phảng phất vừa rồi trước mắt bao người làm loạn người không phải nàng đồng dạng.

"Hai ngốc, ta hẳn là mang thai, nhưng cũng không phải phi thường xác định, ngươi giúp ta nhìn xem."

Thẩm Lãng giật mình, đều mang thai ngươi còn làm loạn?

Chuyển đổi thời gian, hẳn là hơn ba tháng, lúc này thai nhi yếu ớt nhất, ngươi dạng này làm loạn dễ dàng xảy ra chuyện hiểu không?

Sau đó Thẩm Lãng tranh thủ thời gian cho nàng kiểm tra.

Kết quả phát hiện nàng xác thực mang thai, mà lại thai nhi phi thường khỏe mạnh, phi thường cường tráng.

Hơn ba tháng Bảo Bảo cứ như vậy cường tráng, thật sự là quá là hiếm thấy, đại ngốc hạt giống thật đúng là ngưu bức.

"Là mang thai, Bảo Bảo phi thường khỏe mạnh, bất quá ngươi chuẩn bị tư tưởng cho tốt, các ngươi Bảo Bảo sinh ra tới khả năng so hài tử bình thường lớn hơn nhiều." Thẩm Lãng nói.

A Lỗ Na Na đại hỉ, Bảo Bảo càng lớn càng tốt.

Tiếp lấy A Lỗ Na Na nói: "Đại ngốc nói, ngươi có thể giúp ta đánh thắng A Lỗ Thái?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta có thể giúp ngươi tiêu diệt A Lỗ Thái mấy vạn đại quân, có thể làm cho ngươi làm đến toàn bộ Khương quốc nữ vương."

A Lỗ Na Na biểu lộ có chút phức tạp.

A Lỗ Thái muốn tới giết nàng, nàng đương nhiên là muốn phản kháng.

Nhưng là nàng nhưng không có chủ động muốn giết chết A Lỗ Thái ý tứ, đối với trở thành vương quốc nữ vương, nàng cũng không có hứng thú quá lớn.

Thẩm Lãng nói: "Tô Khương hợp nhất về sau, nhiều nhất trong vòng mười năm, Tô thị liền sẽ chiếm đoạt Khương quốc, đến lúc đó liền không có A Lỗ gia tộc, cũng không có Thiên Lang thứu đồ đằng, toàn bộ Khương quốc đều thuộc về Tô thị."

"Ngừng!" A Lỗ Na Na nói: "Ngươi đừng tìm ta nói những gia tộc này quốc gia đại sự, ta cũng chỉ biết một chút, A Lỗ Thái muốn tới giết ta, vậy ta liền muốn giết hắn."

Ách!

Được thôi!

A Lỗ Na Na nói: "Ngươi xác định có thể tiêu diệt A Lỗ Thái mấy vạn đại quân? Ta cùng ngươi nói, ta là khẳng định đánh không lại hắn. Đừng nói ta chỉ có ba ngàn người, cho dù có ta ba vạn người, ta đại khái cũng đánh không lại hắn."

Thẩm Lãng nói: "Ta xác định, có thể đánh bại A Lỗ Thái mấy vạn đại quân, nhưng là ngươi hết thảy phải nghe lời ta."

"Được, không có vấn đề!" A Lỗ Na Na nói: "Ngươi mặc dù là một kẻ cặn bã, hơn nữa còn muốn ngủ sư phụ ta. Nhưng ngươi sẽ không hại người một nhà, ngươi thổi qua trâu đều thực hiện, ta tin tưởng ngươi."

Ách!

Những lời này từ trong miệng ngươi nói ra cũng làm người ta không không thích nghe.

Cùng trong đầu đều là bắp thịt nữ nhân liên hệ, cũng khó cũng đơn giản.

Làm nàng không tin ngươi thời điểm, ngươi nói thiên hoa loạn trụy đều vô dụng, nàng Thanh Long Yển Nguyệt đao trực tiếp liền chặt đến đây.

Nhưng là nhưng nàng tin tưởng ngươi thời điểm, hết thảy liền vô cùng đơn giản.

"Ngày mai chiến đấu liền giao cho ngươi, ta đi cùng đại ngốc đi ngủ."

A Lỗ Na Na trực tiếp đi.

Còn ngủ? !

. . .

Khương vương A Lỗ Thái trong đêm hành quân, mãi cho đến khoảng cách Tuyết Sơn bộ lạc hai mươi dặm địa phương tại dừng lại đóng quân.

Khương quốc dựa vào chăn thả mà sống, trâu ngựa dê vô số.

Tại nước khác vô cùng trân quý kỵ binh, ở đây đâu đâu cũng có.

Vì lẽ đó A Lỗ Thái bốn vạn đại quân, cơ hồ có hơn phân nửa đều là kỵ binh.

Dọc theo con đường này, hắn đắc chí vừa lòng, lại xuân ý dạt dào.

Tô thị gia tộc lại đưa tới một nữ nhân.

Một cái quả phụ, ba mươi ba tuổi tô kiêu.

Ba cái Tô thị chi nữ, ba cái tuyệt sắc.

May mắn A Lỗ Thái là thân thể bằng sắt, cũng may mắn hắn có chỗ tiết chế, nếu không chỉ sợ thật muốn x tận người vong.

Tô Khương hợp nhất!

Đây là đây là Tô thị muốn chiếm đoạt Khương quốc.

A Lỗ Thái không phải người ngu, hắn thấy rất rõ ràng.

Nhưng là hắn cảm thấy, ai chiếm đoạt ai còn không nhất định đâu.

Chỉ bằng lấy ở bên cạnh ta thả mấy nữ nhân, liền muốn khống chế ta A Lỗ Thái?

Nằm mơ!

Chí ít hiện tại Tô Khương hợp nhất, ta A Lỗ Thái mới là vương, ngươi Tô Nan mới là thừa tướng mà thôi.

A Lỗ Thái cùng A Lỗ Cương không giống.

Hắn cảm thấy mình phụ vương mặc dù bá đạo vô địch, nhưng lại phi thường thô tục không chịu nổi, hoàn toàn không có trải qua văn minh hun đúc.

Xem hắn cái kia ác tục hoàng cung liền biết, xây như thế lớn, lại dung tục không chịu nổi.

Xem hắn tàng bảo khố, toàn bộ đều là bảo thạch vàng, nhưng có bất luận cái gì đồ cổ thư hoạ?

A Lỗ Cương cảm thấy thiên hạ chỗ tốt nhất chính là Khương quốc, chính là hắn cái kia hoàng cung.

Nhưng tân vương A Lỗ Thái lại hướng tới phương đông thế gian phồn hoa.

Khương quốc quá hoang vu, không có thành thị, không có tơ lụa.

Lần này Tô Khương hợp nhất, mưu phản tự lập, chủ lực đại quân vẫn là phải dựa vào ta A Lỗ Thái.

Nhưng là, ta Khương quốc đại quân một khi giết vào Thiên Tây hành tỉnh về sau liền không đi, ta Khương vương cũng phải nhập thành, cũng phải trở thành văn minh thế giới đại vương.

Ta hẳn là lập thành thị nào vì tân vương đều đâu?

Bạch Dạ thành? Thiên Tây thành?

Vẫn là chữa trị Đại Kiếp Cung?

Nhưng lúc đầu cái kia Khương vương cung, hắn là tuyệt đối từ bỏ, quá ác tục.

Một trận chiến này sau khi đánh xong, hắn liền đem hoàng cung tất cả vàng đều hòa tan, dùng đi xây tân vương cung.

Bất quá theo đại quân đông tiến về sau, hảo tâm tình của hắn dần dần biến mất.

Thay vào đó là vô hạn lửa giận.

Bởi vì hắn nghe được vô số ca dao, đều tại ca ngợi A Lỗ Na Na nữ vương.

Trên đường đi, hắn gặp được rất nhiều đồ đằng, phía trên đều dùng Khương văn viết thiên thần phù hộ ta nữ vương.

Hắn mỗi ngày đều điều động sứ giả đi A Lỗ Na Na bộ lạc gọi hàng, bức bách những cái kia dân đen rời đi.

Hoặc là lăn, hoặc là chết.

Quả nhiên, những này dân chăn nuôi tất cả cút, toàn bộ rời đi

Tuyết Sơn bộ lạc.

Trên đường đi A Lỗ Thái liền gặp rất nhiều thoát đi Tuyết Sơn bộ lạc dân chăn nuôi.

Nhưng là những này dân chăn nuôi nhưng không có hướng hắn quỳ lạy, cũng không có tới hiệu trung hắn, mà là hướng về phương xa đi đến.

Bọn hắn vừa đi, một bên khóc, một bên hô hào ca dao.

Những này ca dao mặc dù phi thường mịt mờ, nhưng ý tứ hết sức rõ ràng, thực sự oán trách thiên thần không có mắt, tốt như vậy nữ vương lại rất sắp chết rồi, hung ác vương lại muốn thống trị toàn bộ phía dưới núi tuyết thảo nguyên.

Càng đến gần Tuyết Sơn bộ lạc, A Lỗ Thái càng là lửa giận vạn trượng.

Toàn bộ Khương quốc cũng chỉ có thể có một cái vương, kia chính là ta A Lỗ Thái.

Mặt khác ba cái huynh đệ đều bị giết, huống chi là một nữ tử, cũng dám xưng vương?

Huống chi ta lịch đại Khương vương đều cao cao tại thượng, tuyệt đối sẽ không đi làm thu mua lòng người sự tình.

Ngươi A Lỗ Na Na phá giới.

Mà liền tại lúc này, cách đó không xa lại có một đám dân chăn nuôi trải qua, bọn hắn đại khái là cuối cùng một nhóm thoát đi Tuyết Sơn bộ lạc.

Bọn hắn lại là một đường khóc, một đường hát ca dao.

Nguyền rủa ác vương, vì nữ vương thút thít.

A Lỗ Thái nổi giận, lập tức liền muốn hạ lệnh đem những này dân chăn nuôi chém tận giết tuyệt.

Tô Mạc mau tới trước quấn quanh, ôn nhu nói: "Đại vương chớ có tức giận, bầy tiện dân này không có nhất kiến thức, dễ dàng nhất bị ơn huệ nhỏ thu mua, nhưng là bọn hắn cũng là nhất dễ quên, chờ A Lỗ Na Na chết về sau, không cần đến nửa năm, bọn hắn liền sẽ đưa nàng quên mất sạch sẽ, đến lúc đó bọn hắn cũng chỉ có một vương, đó chính là ngài."

Tô Ngưng dịu dàng nói: "Lại nói đại vương chí ở bốn phương, ngài tương lai là muốn cùng Sở quốc, Việt Quốc bình khởi bình tọa đại quốc quân vương, bọn này ti tiện dân chăn nuôi liền như là trên đất chuột, nơi nào sẽ hiểu được trên trời diều hâu ý nghĩ đâu."

Khương vương A Lỗ Thái nộ diễm lúc này mới lắng lại một chút.

Nhưng là giết A Lỗ Na Na tâm kiên cố hơn đã quyết.

Khương quốc chỉ có thể có một cái vương , bất kỳ cái gì muốn cùng ta đoạt vương vị người đều muốn chết, thân muội muội của ta cũng không ngoại lệ.

Ngay sau đó, Tô Mạc, Tô Ngưng, tô niểu lại lột sạch quần áo, quấn lên tới.

Ba người nữ nhân này thật sự là quá đẹp!

Khương vương A Lỗ Thái bỗng nhiên cắn răng một cái, cự tuyệt các nàng.

"Ngày mai đại chiến, muốn đem A Lỗ Na Na chém tận giết tuyệt, hôm nay cấm dục!"

Sau đó, hắn đi ra ngoài.

Trên trời trăng sáng sao thưa.

Khương vương nhìn thấy một thân ảnh ngay tại ngửa đầu nhìn qua tinh không, chính là Tô Kiếm Đình.

"Ngươi đang nhìn cái gì?" A Lỗ Thái hỏi.

Tô Kiếm Đình lập tức khom người cong xuống nói: "Thần bái kiến đại vương."

A Lỗ Thái nói: "Ta đang hỏi ngươi, đang nhìn cái gì?"

Tô Kiếm Đình nói: "Ta trong nhà cũng thường xuyên ngắm nhìn bầu trời, sau đó muốn nếm thử phân biệt một chút, nơi đây tinh không cùng trong nhà có khác biệt gì?"

A Lỗ Thái ha ha cười nói: "Dưới bầu trời đều sâu kiến, sâu kiến nhìn trời, chỗ nào đều như thế."

Tô Kiếm Đình không khỏi kinh ngạc.

A Lỗ Thái vậy mà nói đến ra như thế giàu có triết lý?

Khương vương A Lỗ Thái nói: "Lời này không phải ta nói, là Nam Ẩu quốc Căng Quân nói. Hắn nói kẻ quá ngu xuẩn không cần thường xuyên nhìn trời, bởi vì dễ dàng trở nên càng xuẩn, sẽ quên mình thân ở tại bụi bặm bên trong, sẽ quên đi vất vả kiếm ăn. Người quá thông minh cũng không cần thường xuyên nhìn trời, bởi vì dễ dàng trầm mê ở trong đó. Tô Kiếm Đình ngươi là thông minh người, vẫn là người ngu đâu?"

Khó trách, Căng Quân dạng này anh hùng hào kiệt nói ra lời như vậy cũng không kỳ quái.

Tô Kiếm Đình cười nói: "Thần là bình thường người."

A Lỗ Thái nói: "Người đối đầu trời quá mức kính sợ liền sẽ suy nghĩ lung tung, tỉ như các ngươi phương đông thế giới người, một cái lưu tinh xẹt qua đều muốn nghĩ đến có phải là thượng thiên có chỗ báo hiệu? Mấy khỏa lưu tinh trụy lạc, quốc quân thậm chí càng hạ không hiểu thấu tội kỷ chiếu. Đương nhiên đối đầu trời hoàn toàn không có kính sợ cũng không tốt, liền như là ta phụ vương, trong lòng của hắn liền không có chút nào kính sợ."

Tại cái khác quốc gia, tử không nói cha qua.

Bởi vì lấy hiếu trị quốc, chính là muốn sùng bái tổ tiên.

Nhưng là tại Khương quốc cường giả vi tôn, hoàn toàn không có chuyện này. Lão Khương vương vừa mới chết đi một khắc này, liền đã không có người kính sợ, thậm chí đến bây giờ đều không có ai để ý A Lỗ Cương là thế nào chết.

Thế nhưng là câu nói này, Tô Kiếm Đình cũng không dám tiếp, mà lại hắn không biết A Lỗ Thái đến tột cùng muốn nói điều gì.

Khương vương A Lỗ Thái thản nhiên nói: "Phụ vương ta lại đem A Lỗ gia tộc đồ đằng Hòa gia huy đều cho thiêu hủy, đây chính là đối đầu trời quá bất kính sợ. Ta A Lỗ gia tộc đồ đằng là Thiên Lang thứu, Thiên Lang Thôn Nguyệt. Chúng ta a lỗ Vương tộc có sói lực lượng cùng dã tính, có kền kền con mắt cùng cánh, dạng này mới có thể bay lượn ở chân trời, lại có thể tiếp nhận thiên thần che chở. Vì lẽ đó hắn đem gia tộc đồ đằng thiêu hủy đây là không đúng, từ nay về sau ta muốn một lần nữa đem gia tộc đồ đằng đứng sững, Thiên Lang thứu đồ đằng còn muốn trở thành chúng ta tân vương nước cờ xí!"

Lời này mới ra, Tô Kiếm Đình trái tim run lên.

A Lỗ Thái đây là tại âm thầm cảnh cáo, không nên đem hắn xem như phụ thân A Lỗ Cương.

Các ngươi giật dây lấy phụ thân ta đốt rụi gia tộc đồ đằng rắp tâm hại người đừng cho là ta không biết.

Trước làm nhạt Thiên Lang thứu đồ đằng, lại làm nhạt a lỗ Vương tộc, cuối cùng chiếm đoạt toàn bộ Khương quốc, không cần si tâm vọng tưởng.

Tô Kiếm Đình cong xuống nói: "Đại vương anh minh, thần ủng hộ! Buổi tối hôm nay liền chế tạo gấp gáp ra Thiên Lang thứu vương kỳ."

Khương vương A Lỗ Thái lắc đầu nói: "Không cần, lá cờ này chờ diệt A Lỗ Na Na lại dùng."

Bởi vì lá cờ này đã bị A Lỗ Na Na trước dùng, tại nàng trước khi chết, A Lỗ Thái liền không thể dùng.

Khương vương A Lỗ Thái nói: "Ngủ đi! Sáng sớm ngày mai liền xuất phát, đem A Lỗ Na Na chém tận giết tuyệt. Ngày kia liền tiến vào Việt Quốc cùng phụ thân ngươi hợp lực, quét ngang toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh, đánh khóc Việt Vương Ninh Nguyên Hiến!"

Tô Kiếm Đình khom người nói: "Thần tuân chỉ."

Khương vương A Lỗ Thái cười nói: "Phụ thân ngươi hẳn là sốt ruột chờ đi, ha ha ha! Muội muội của ta, ngươi vì sao không ngủ, ghét bỏ quá xấu sao?"

Tô Kiếm Đình khom người nói: "Không dám, thần lập tức liền ngủ!"

Vào lúc ban đêm, Tô Kiếm Đình nắm lấy hô hấp, đem Khương vương A Lỗ Thái mười bảy tuổi muội muội cho ngủ.

Sau đó, thoáng có chút hoài nghi nhân sinh.

Dáng dấp kỳ thật rất xinh đẹp, mấu chốt là hương vị quá nặng, mà lại tư thế thành thạo cực hạn.

Cứ việc mới mười bảy tuổi, nhưng đã là một cái lão kỵ sĩ.

Vì gia tộc đại nghiệp, ta Tô Kiếm Đình hi sinh thật là lớn.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng, trời chưa sáng!

A Lỗ Thái bốn vạn đại quân, liền đã ăn cơm hoàn tất.

"Đại quân xuất phát!"

Ra lệnh một tiếng.

Hơn hai vạn kỵ binh, công kích phía trước, hai vạn bộ binh hành quân ở phía sau.

Trùng trùng điệp điệp, hướng phía A Lỗ Na Na Tuyết Sơn bộ lạc giết tới.

Hai mươi mấy dặm khoảng cách, kỵ binh nhiều nhất một cái canh giờ liền có thể chạy tới.

Hai vạn kỵ binh, mang theo đặc thù vận luật tiến lên.

Nói chạy không phải chạy, nói hành tẩu không phải hành tẩu. Sau lưng bộ binh cố gắng chạy mau, cũng có thể đuổi theo kịp.

Hừng đông về sau!

Tuyết Sơn bộ lạc đã có thể thấy rõ ràng.

Trong sơn cốc, lít nha lít nhít là vô số lều vải, còn có vô số Thiên Lang thứu đồ đằng.

Miệng sơn cốc cái kia đạo tường đá cũng có thể thấy rõ ràng, treo trên tường đầy cờ xí.

Kia là A Lỗ Na Na vương kỳ, phía trên vẽ lấy chính là A Lỗ gia tộc đồ đằng Thiên Lang thứu.

Đạo này năm dặm dáng dấp tường đá, chính là Tuyết Sơn bộ lạc duy nhất phòng tuyến bình chướng.

Nhưng mà ở trong mắt A Lỗ Thái, đạo này tường đá hoàn toàn không chịu nổi một kích.

Cũng không phải phương đông quốc gia những cái kia tường thành, cái này tường đá lại mỏng lại thấp, dễ như trở bàn tay liền có thể va sụp.

A Lỗ Na Na ba ngàn người muốn dựa vào đạo này tường đá giữ vững bộ lạc, hoàn toàn là người si nói mộng.

Khoảng cách tường đá còn có năm dặm thời điểm.

Khương vương A Lỗ Thái ra lệnh một tiếng.

"Ngừng!"

Sau đó, đại quân muốn bắt đầu tập kết.

Một cái công kích!

Liền có thể triệt để hủy đi đạo này yếu ớt không chịu nổi tường đá.

Liền có thể san bằng A Lỗ Na Na bộ lạc.

Mà liền tại lúc này, theo phía bắc lại vọt tới một chi quân đội.

Toàn bộ đều là đầu trọc.

Đây là Đại Kiếp Tự tăng binh.

Cầm đầu chính là Khổ Nan đầu đà, còn có một cái nữ đạo cô.

A Lỗ Thái lần đầu tiên trực tiếp liếc nhìn đạo cô cái mông, còn có giữa hai đùi.

Đối với bất kỳ nữ nhân nào, hắn đều là nhìn như vậy.

Sau đó tại đầu óc ảo tưởng, như thế nào xxx rơi nàng.

Khương vương chính là muốn nhật thiên hạ nữ nhân,

Sở quốc đại tông sư Ban Nhược đại tông sư lơ đễnh, nam nhân thiên hạ nhìn nàng mặc đạo bào dáng vẻ, ngược lại là có đại bộ phận muốn xxx nàng.

Nam nhân thiên hạ đều ác tha, nàng chỗ nào quản được tới.

Trong lòng nàng chỉ có một cái ý niệm trong đầu, giết chết Lý Thiên Thu.

Đương nhiên nàng cùng Lý Thiên Thu ở giữa không oán không cừu, nhưng là sư phụ của nàng cùng Lý Thiên Thu nhạc phụ cũng chính là đời trước Kiếm Vương cừu hận liền lớn, quả thực chính là Ma Nham đường núi cung sỉ nhục.

Sỉ nhục này, chỉ có giết chết Nam Hải Kiếm Vương, mới có thể rửa sạch sạch sẽ.

"Khương vương, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!" Khổ Nan đầu đà cười to nói.

Đại Kiếp Tự chiến lược là cùng Tô thị hợp tác, không phải hợp tác với Khương vương.

Bởi vì lần trước tại Khương quốc, Khương vương an vị xem Khổ Hải đầu đà diệt vong.

Mà lại tại Tô Khương ở giữa, Đại Kiếp Tự xem trọng Tô Nan.

Khương vương A Lỗ Thái cười nói: "Khổ Nan thượng sư từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ? Ngươi tới đây làm gì?"

Khổ Nan đầu đà nói: "Đi một chuyến Đại Kiếp Cung."

Đại Kiếp Cung, ngay tại cái này Đại Tuyết trên núi, đã từng là Đại Kiếp Tự tại Việt Quốc lớn nhất một cái dãy cung điện.

Không những ở trên núi mở ra cung điện, còn mở ra một cái quảng trường, có thể cung cấp mấy vạn tín đồ quỳ lạy.

Khương vương A Lỗ Thái nói: "Kia thật là đúng dịp, ta cũng dự định đi một chuyến Đại Kiếp Cung, thậm chí dự định chữa trị nó, trở thành ta tân vương nước hành cung đâu."

Khổ Nan đầu đà gương mặt lắc một cái, tạm thời đem cái này tranh chấp vứt ở một bên, lạnh giọng nói: "Ta đến còn có mặt khác một chuyện, giết Thẩm Lãng!"

"Thẩm Lãng?" Khương vương A Lỗ Thái nói: "Hắn cũng ở nơi đây?"

Tô Kiếm Đình trái tim lắc một cái.

Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này cũng tại?

Khổ Nan đầu đà nói: "Đúng, Thẩm Lãng đầu này nhỏ rắn độc ngay tại Tuyết Sơn trong bộ lạc."

Khương vương A Lỗ Thái nói: "Kẻ này phải giết."

Khổ Nan đầu đà nói: "Kẻ này phải giết."

Tô Kiếm Đình nói: "Kẻ này phải giết."

Tô Mạc, Tô Ngưng, tô niểu đồng nói: "Kẻ này phải giết."

Khổ Nan đầu đà nói: "Vậy liền đem Đại Kiếp Cung tranh chấp để ở một bên, trước hết giết Thẩm Lãng vừa vặn rất tốt!"

Khương vương A Lỗ Thái nói: "Được!"

Sau đó, Đại Kiếp Tự hai ngàn tăng binh cùng Khương vương A

Lỗ Thái đại quân liên hợp cùng một chỗ.

"Đại quân tập kết!"

"Bày trận!"

"Tiến lên!"

Hơn bốn vạn đại quân, hướng phía Tuyết Sơn bộ lạc cái kia một đạo yếu ớt tường đá, trùng trùng điệp điệp xuất phát.

Khoảng cách năm dặm tường đá càng ngày càng gần.

Ba dặm!

Hai dặm!

Một dặm!

Khương vương A Lỗ Thái rống to một tiếng: "Công kích, đem phản nghịch A Lỗ Na Na chém tận giết tuyệt!"

"Công kích!"

Lập tức, hai vạn kỵ binh điên cuồng công kích.

Mỗi một cái kỵ binh trong tay đều cầm một cái thiết chùy, bọn hắn muốn nhờ chiến mã thế xông, dùng thiết chùy đập sập đạo này năm dặm tường đá.

Đại Kiếp Tự tăng binh, càng là nhấc lên một cây thô to đầu gỗ, coi như gặp trở ngại chùy điên cuồng phóng đi.

Lập tức, toàn bộ đại địa run rẩy.

Tiếng giết trùng thiên!

Trong phạm vi mười mấy dặm, tất cả trùng thú nhao nhao phi nước đại chạy trốn.

Khương vương hai vạn kỵ binh xông đến rất nhanh.

Mà lại càng lúc càng nhanh, cuốn lên bão cát, như là mây đen cuồn cuộn.

"Giết, giết, giết!"

Khoảng cách Tuyết Sơn bộ lạc tường đá càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

"Phóng!"

"Phóng!"

"Phóng!"

Theo ra lệnh một tiếng!

Tường đá phía sau quân coi giữ mưa tên cuồng xạ.

Mấy ngàn chi vũ tiễn, tại không trung xẹt qua lít nha lít nhít đường vòng cung, bỗng nhiên rơi đập đến Khương vương kỵ binh bầy bên trong.

"Phốc phốc phốc. . ."

Khương vương kỵ binh trên thân không có trọng giáp, mũi tên dễ như trở bàn tay xé mở da thịt, đâm vào thể nội.

Cái này đến cái khác Khương vương kỵ binh theo trên chiến mã rơi xuống, sau đó bị giẫm thành thịt nát.

Hơn hai vạn kỵ binh, thực sự quá dày đặc.

"Phóng!"

"Phóng!"

Theo Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na mệnh lệnh.

Một trận lại một trận mưa tên rơi xuống.

Khương vương kỵ binh, thậm chí Đại Kiếp Tự tăng binh, nhao nhao ngã xuống đất mất mạng.

Nhưng là quý giá này sát thương cơ hội quá ngắn.

Vẻn vẹn chỉ có một trăm mét khoảng cách.

Vẻn vẹn chỉ có không đến mười giây đồng hồ thời gian.

Tối đa cũng chính là bắn giết hai, ba trăm người mà thôi.

Rất nhanh!

Khương vương hai vạn kỵ binh bỗng nhiên vọt tới tường đá trước đó.

Trong tay chùy, hung hăng hướng phía tường đá đập tới.

"Phanh phanh phanh. . ."

Từng đợt tiếng vang!

Yếu ớt tường đá, từng đợt run rẩy.

"Xông, xông, xông qua tường đá, đem A Lỗ Na Na chém tận giết tuyệt, đem Thẩm Lãng thuộc hạ chém tận giết tuyệt!"

Theo Khương vương ra lệnh một tiếng.

Vô số Khương quốc võ sĩ, bỗng nhiên nhảy lên, như là vô số dã thú, trực tiếp theo chiến mã nhảy lên không đủ ba mét tường đá.

Ngắn ngủi một lát.

Vô số Khương quốc võ sĩ, giống như thủy triều, phun lên tường đá.

Chiến đấu vừa mới bắt đầu, nhất tiến vào kịch liệt nhất trạng thái!

Hơn bốn vạn đại quân, coi như chìm cũng phải đem A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng chỉ là hơn ba ngàn người bao phủ, chết đuối!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 261: Khương Vương Muốn Phun Máu! Thiên Băng Địa Liệt! Thiên Hạ Biến

Lôi Châu quần đảo!

Thiên Phong thành, một chiếc lại một chiếc Ngô quốc thuyền dừng sát ở trên bến tàu.

Một đội lại một đội binh sĩ, tiến vào Thiên Phong thành, nếu như cái này cũng có thể xem như một tòa thành.

Việt Quốc không có bao nhiêu chân chính thuỷ quân, Ngô quốc thoáng tốt một chút, có mấy ngàn thủy sư.

Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ có mấy ngàn, lần này xuôi nam đại bộ phận đều là phổ thông quân đội.

Phổ thông quân đội vượt biển công kích đáng sợ nhất chính là say sóng, hoàn toàn nhả thất điên bát đảo toàn thân như nhũn ra, căn bản không đánh được cầm, cần sớm chỉnh đốn vài ngày.

Thiên Phong thành khoảng cách Nộ Triều thành không đủ trăm dặm.

Vì lẽ đó, cái này hai ba vạn Ngô quốc đại quân sẽ tại Thiên Phong thành chỉnh đốn ba ngày, sau đó lại một lần lên thuyền xuôi nam, tiến đánh Nộ Triều thành!

Thiên Phong thành chủ Cừu Hào cầm mới tinh quan ấn, còn có ròng rã mười vạn kim tệ, mừng rỡ.

Ngô Quân chủ soái mỉm cười nói: "Trấn Hải tướng quân, Kim thị gia tộc mặt biển sức chiến đấu như thế nào?"

Cừu Hào khinh thường nói: "Đều là một đám vịt lên cạn."

Kim thị gia tộc binh sĩ xác thực không am hiểu thuỷ chiến, bất quá vừa mới đoạt lấy Nộ Triều thành về sau, Kim Trác liền phân phối ba ngàn người làm Kim thị thủy sư, mỗi ngày đều ở trên biển huấn luyện tác chiến.

Mà cái này ba ngàn thủy sư cốt cán, chính là theo Cừu Thiên Nguy bên kia đầu hàng tới hơn một ngàn hải tặc.

Nhưng là Kim thị gia tộc khuyết thiếu một cái hải quân tướng lĩnh, cái này quá khó, cũng không phải là tùy ý chọn chọn một người ra liền có thể làm, nhưng là lại không thể đem hải quân chủ lực giao cho hải tặc đi.

May mắn toàn bộ đông bộ hải vực hải tặc đã không sai biệt lắm tuyệt tích, vì lẽ đó cái này ba ngàn thủy sư dùng để duy trì mặt biển tiếp tục vẫn là có thể.

Nhưng ít ra cho đến bây giờ, Kim thị gia tộc mặt biển sức chiến đấu vẫn như cũ không mạnh.

Ngô Quân chủ soái nói: "Vậy kế tiếp toàn bộ mặt biển liền giao cho Cừu Hào tướng quân, ba ngày sau đại quân chúng ta liền muốn xuôi nam đăng nhập Nộ Triều thành, trong khoảng thời gian này muốn bảo đảm nắm giữ phiến khu vực này quyền làm chủ trên biển, không thể có bất luận cái gì chiến hạm địch uy hiếp tồn tại, bảo đảm đăng nhập thuận lợi tiến hành."

Cừu Hào vỗ bộ ngực nói: "Do ta lo, hạm đội của ta mới ra, cam đoan toàn bộ trên mặt biển không có nửa cái địch nhân."

"Vậy làm phiền Trấn Hải tướng quân."

Mấy canh giờ sau!

Tại vô số kim tệ khích lệ một chút, Cừu Hào bốn ngàn thủy sư leo lên thuyền rời đi Thiên Phong thành, nhào về phía toàn bộ Nộ Triều thành hải vực.

Cũng chớ trách Cừu Hào lớn lối như thế, bởi vì tại thật lâu trước đó, Kim thị gia tộc hạm đội liền đã toàn diện co vào, cơ hồ không xuất hiện trên mặt biển.

Không chỉ có như thế, Thiên Đạo hội thương thuyền cũng đã sớm ngừng bay.

Hắn hải tặc đại quân muốn cướp đoạt quyền làm chủ trên biển, cũng không có gì khó khăn.

. . .

Một chiếc thuyền biển rời đi Nộ Giang quận dương võ thành thành phố bến tàu, hướng phía Nộ Triều thành mà tới.

Chiếc này thuyền biển rất nhỏ, nhưng là thật nhanh, mà lại cũng có thể tiến hành đi xa.

Trên thuyền trừ thiên đạo nước thủy thủ bên ngoài, còn có mười mấy người.

Thiên Đạo hội Hoàng Đồng, cung kính đứng tại khoang bên trong.

Một người xếp bằng ở khoang bên trong, nàng tóc trắng phơ, toàn thân áo trắng trắng hơn tuyết.

Lúc này rõ ràng là lớn mùa hè, mà lại đông bộ hải vực phi thường nóng bức, nhưng nàng trên thân vẫn như cũ mặc thật dày đạo bào.

Nàng chính là Hoàng Phượng lão sư, Tuyết Sơn lão yêu Lâm

Thường.

Chính là cái kia thường xuyên tìm Chung Sở Khách đánh nhau đỉnh tiêm cao thủ.

Không có cách, toàn bộ Việt Quốc liền sáu cái tông sư danh ngạch, muốn trở thành tông sư liền nhất định phải đánh bại trong đó một vị sau đó thay vào đó.

Tất cả mọi người cảm thấy sáu cái tông sư bên trong, Chung Sở Khách đại tông sư yếu nhất.

Vì lẽ đó mọi người nhao nhao đi khiêu chiến hắn.

Cái này khiến Chung Sở Khách phi thường bất mãn?

Ý gì a? Quả hồng chọn mềm bóp sao?

Các ngươi vì sao không đi khiêu chiến Lý Thiên Thu, vì sao không đi khiêu chiến Yến Nan Phi sao, vì sao không đi khiêu chiến hoàng cung cái kia lão tổ tông?

Đều nói ta tại sáu đại tông sư sắp xếp đếm ngược, ta liền dạy ra một cái đệ nhất thiên hạ đồ đệ, đem các ngươi tất cả mọi người dọa nước tiểu.

Đương nhiên, thứ nhất đếm ngược đó cũng là đại tông sư a.

Chí ít cho tới bây giờ, tất cả khiêu chiến Chung Sở Khách đại tông sư người đều thua.

Tuyết Sơn lão yêu khiêu chiến ba lần đều bại. Lần gần đây nhất, ngay tại mấy tháng trước.

Cái này khiến nàng thật là không có có mặt mũi, vốn là không có ý định gặp người, nhưng là Thiên Đạo hội đủ kiểu cầu khẩn, đồng thời bỏ ra giá cả to lớn, rốt cục vẫn là đem vị này Tuyết Sơn lão yêu mời đến trấn thủ Nộ Triều thành.

Vị này đại thần thật không là bình thường khó hầu hạ.

Rõ ràng không phải đại tông sư, giá đỡ lại so đại tông sư còn muốn lớn.

Nhưng là nàng xác thực thiếu Thiên Đạo hội một cái cực lớn ân tình.

Vì sao nói như vậy?

Vị này Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường vốn là Sở quốc Ma Nham đường núi cung đệ tử.

Nàng này tự cao tự đại, không nguyện ý khuất tại bất luận kẻ nào phía dưới.

Nhưng là Ma Nham Đạo cung chưởng môn người thừa kế cho Ban Nhược, Lâm Thường chỗ nào nguyện ý? Liền đi đoạt, khiêu chiến Ban Nhược vài chục lần.

Vài chục lần đều thất bại, mặt mũi mất hết.

Thế là dưới cơn nóng giận, nàng liền mưu phản Ma Nham Đạo cung, mình thành lập Tuyết Sơn Đạo cung.

Không nghĩ tới, vừa tới Đại Tuyết núi, lại gặp được thần nữ Tuyết Ẩn tại Đại Tuyết núi an gia.

Này làm sao có thể?

Ta là Tuyết Sơn lão yêu, ngươi là thần nữ Tuyết Ẩn?

Ngươi lại có một chữ giống như ta? Làm ta không tồn tại sao?

Cái này chữ tuyết ta dùng, người khác liền không thể dùng.

Thế là, vị này Tuyết Sơn lão yêu lại xông lên cửa đi cùng Tuyết Ẩn đánh nhau.

Năm đó Tuyết Ẩn còn không có phải đến Đại Tông Sư danh phận, Lâm Thường còn cảm thấy đây là một quả hồng mềm đâu.

Kết quả. . . Nàng lại bại!

Đánh ba lần đều bại!

Bại bại đi!

Dù sao Tuyết Ẩn tiện nhân này cũng không rộng thu môn đồ, cũng không thành lập môn phái.

Người khác vừa nhắc tới Đại Tuyết núi, cũng chỉ biết ta Tuyết Sơn cung, mà không biết Tuyết Ẩn.

Sự thật chứng minh nàng suy nghĩ nhiều.

Tuyết Ẩn cứ việc chỉ có một người đệ tử, nhưng vừa nhắc tới Đại Tuyết núi, tất cả mọi người nghĩ tới đều là thần nữ Tuyết Ẩn, mà không phải Tuyết Sơn lão yêu.

Cái này thật sự là ngày chó.

Vì lẽ đó vị này Tuyết Sơn lão yêu mãi mãi cũng ở vào phẫn nộ bên trong.

Nàng cảm thấy toàn bộ thiên hạ người đều có lỗi với nàng.

Đương nhiên, nàng Tuyết Sơn cung cũng không thể an ổn, bởi vì hắn là Ma Nham Đạo cung phản đồ.

Ban Nhược đại tông sư nhiều lần suất lĩnh cao thủ đến đây tiến đánh nàng Tuyết Sơn cung.

Mỗi lần Tuyết Sơn cung nhân càng nhiều, Ban Nhược liền đến đánh, sau đó những đệ tử này liền đều phản bội chạy trốn, về đến Ma Nham Đạo cung đi, dù sao học tập võ công là không sai biệt lắm.

Đây không phải khi dễ người sao?

Tuyết Sơn lão yêu nổi trận lôi đình, nhưng lại vô kế khả thi, bởi vì nàng thật đánh không lại Ban Nhược, tu vi kém một chút cũng là một chút xíu.

Lúc này Thiên Đạo hội xuất hiện.

Không biết dùng biện pháp gì, Ma Nham Đạo cung đình chỉ đối Tuyết Sơn lão yêu tiến đánh.

Từ đó về sau, Lâm Thường Tuyết Sơn cung lúc này mới thoáng an ổn xuống.

Bất quá, Lâm Thường Tuyết Sơn cung hoàn toàn không có thu nhập, không có sản xuất.

Nhưng là ăn mặc ngủ nghỉ đều muốn tiền, cái này Lâm Thường tính cách bất thường, giá đỡ lại lớn, người khác cũng không nguyện ý trêu chọc.

Lại là Thiên Đạo hội ra mặt tiếp tế, hàng năm cho Tuyết Sơn cung hiến cho một khoản tiền.

Này mới khiến nàng duy trì xuống dưới.

Vì lẽ đó a, thế giới này luyện công có gì tốt?

Lâm Thường khoảng cách tông sư chỉ có khoảng cách nửa bước, lại ngay cả cơ bản ấm no còn muốn dựa vào người bố thí.

Còn có Kiếm Vương Lý Thiên Thu, toàn bộ kiếm đảo cộng lại không cao hơn năm người, tổng tư sản không cao hơn ba trăm kim tệ.

Còn có Chung Sở Khách đại tông sư, hắn xem như linh hoạt, thu nhận đệ tử đều xuất thân hào môn quý tộc, lúc này mới có một ngọn núi, đồng thời ở trên núi xây một tòa lâu đài nhỏ.

Sở quốc sáu đại tông sư bên trong, hưởng thụ vinh hoa phú quý, chỉ có Yến Nam Phi một người mà thôi.

"Đại sư, đồ ăn đã làm tốt, ngài muốn uống rượu gì? Là rượu nho, rượu gạo, vẫn là rượu trái cây?" Hoàng Đồng cung kính nói.

Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường vừa trừng mắt, lạnh giọng nói: "Làm sao? Khó coi thật là ta? Biết rất rõ ràng ta không phải đại tông sư, lại gọi ta đại sư?"

Hoàng Đồng tê cả da đầu, tranh thủ thời gian đổi xưng hô nói: "Lâm chưởng môn, ngài muốn uống rượu gì?"

Lâm Thường nói: "Tùy tiện."

Hoàng Đồng nói: "Vậy chúng ta uống chút rượu nho?"

Lâm Thường nói: "Không uống, giống máu, chua không kéo mấy."

Hoàng Đồng nói: "Vậy chúng ta uống rượu gạo?"

Lâm Thường nói: "Không uống, một cỗ sưu vị."

Hoàng Đồng nói: "Vậy chúng ta uống chút rượu trái cây?"

Lâm Thường nói: "Đồ chơi kia ngọt lịm, một điểm mùi rượu đều không có."

Hoàng Đồng muốn khóc, run giọng nói: "Đại sư, chúng ta trên thuyền liền cái này ba loại rượu, ngài ủy khuất một chút, chọn lựa một loại."

Lâm Thường nói: "Đều nói, tùy tiện, ngươi lỗ tai điếc sao!"

Khó trách tất cả mọi người chán ghét nàng, thật sự là quá khó hầu hạ.

Lâm Thường không khỏi vì Huyền Vũ hầu Kim Trác mặc niệm.

Bởi vì hắn cực khổ chẳng mấy chốc sẽ kết thúc, đem cái này tổ tông đưa đến Nộ Triều thành toàn thành lớn, hắn nhiệm vụ tiếp đãi liền xem như kết thúc.

Sau đó, liền giao cho Kim thị gia tộc chiêu đãi.

Lần này Tuyết Sơn cung toàn thể xuất động, bảo hộ Nộ Triều thành, bảo hộ Huyền Vũ hầu Kim Trác.

Ô ương ô ương đạt mười chín người nhiều.

Không có cách, toàn bộ Tuyết Sơn cung tăng thêm nấu cơm, liền mười chín người.

Một là bởi vì nghèo, hai là bởi vì Tuyết Sơn lão yêu tính tình thực sự quá kém, dạy đồ đệ hoàn toàn không có kiên nhẫn.

Rất nhiều đệ tử cùng với nàng đều học không nổi nữa, còn không bằng trực tiếp đi Ma Nham Đạo cung đâu, nơi đó sư thúc sư tỷ dáng dấp lại đẹp, nói chuyện lại êm tai, tới đó liền theo tới trong nhà đồng dạng.

Các ngươi hỏi Tuyết Sơn cung toàn thể xuất động bảo hộ Huyền Vũ hầu Kim Trác, tổng cộng phải bỏ ra giá lớn bao nhiêu?

Năm ngàn kim tệ, ba tháng thời gian, chắc giá!

Đương nhiên đây cũng là bởi vì Thiên Đạo hội mời nguyên nhân, đổi thành người khác kim tệ, Lâm Thường còn không lấy.

Nhưng vẫn là câu nói kia.

Luyện võ là không có tiền đồ!

Năm ngàn kim tệ, cũng liền đủ Thẩm Lãng tai họa mấy ngày.

Vì lẽ đó, vẫn là ăn bám có tiền đồ.

Lúc ăn cơm, Lâm Thường nhấp một miếng rượu.

Rượu này thật đúng là tùy tiện.

Chính là rượu nho, rượu trái cây, rượu gạo hỗn hợp lại cùng nhau.

Chưa nói xong rất tốt uống.

Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường nói: "Thiên hạ lại muốn đại loạn, chúng ta người luyện võ ngày tốt lành lập tức liền muốn tới, các ngươi xem như đuổi kịp."

Mười cái đệ tử để đũa xuống, đồng nói: "Không sai!"

Đoạn này đối bạch cũng rất quen thuộc, phảng phất đang chỗ nào đã nghe qua.

Hoàng Đồng đi đến boong tàu bên trên, nhìn qua biển rộng mênh mông, nhìn qua phía đông Nộ Triều thành phương hướng cau mày khó triển.

Thiên Đạo hội bỏ ra to lớn ân tình, mời đến Tuyết Sơn lão yêu bảo hộ Huyền Vũ hầu, từ đó về sau tự nhiên là không cần phải lo lắng bị ám sát.

Đừng nhìn vị này Tuyết Sơn lão yêu mười mấy năm qua đánh nhau liền không có thắng nổi.

Nhưng kỳ thật thật rất lợi hại, cũng liền gần với sáu đại tông sư, có nàng bảo hộ, liền xem như tới một cái tông sư cũng rất khó ám sát Huyền Vũ hầu.

Nhưng nàng cũng vẻn vẹn chỉ là có thể bảo hộ người mà thôi.

Muốn để nàng run rẩy? Không thể nào.

Người võ đạo cùng chiến trường võ đạo hoàn toàn không giống.

Người võ đạo coi như mạnh đến Kiếm Vương Lý Thiên Thu cái này cấp bậc, giết chừng một trăm người chân khí cũng liền không sai biệt lắm hao hết.

Một khi nội lực hao hết, cái này đại tông sư cũng không có năng lực gì.

Mà trên chiến trường sơ lược tiểu sử mấy ngàn mấy vạn đại quân.

Vì lẽ đó giống Cừu Yêu Nhi loại này người võ đạo nghịch thiên, chiến trường võ đạo kẻ càng nghịch thiên hơn, thật sự là thiên hạ khó tìm.

Luận đơn đả độc đấu, mười cái đại ngốc đều không phải là đối thủ của Lý Thiên Thu.

Nhưng đã đến trên chiến trường, Lý Thiên Thu công dụng liền không chắc hơn được đại ngốc.

Lần này Ngô quốc cùng Cừu Hào liên quân khoảng chừng hơn ba vạn người.

Mà Nộ Triều thành bên trong, Kim thị gia tộc tăng thêm Thiên Đạo hội quân coi giữ sẽ không vượt qua năm sáu ngàn.

Một trận chiến này, Hoàng Đồng thật sự là không có cái gì lòng tin.

Nộ Triều thành tuyệt đối không thể có sai lầm.

Kim thị gia tộc ném đi Nộ Triều thành, cố nhiên là tai hoạ ngập đầu.

Thiên Đạo hội sao lại không phải đâu?

Bây giờ Nộ Triều thành, đã là Thiên Đạo hội tại toàn bộ đông bộ trung tâm.

Tổng bộ đầu nhập tiền tài cùng vật tư, hoàn toàn là con số trên trời.

Một khi mất đi, đối toàn bộ Thiên Đạo hội đều thương cân động cốt.

. . .

Khương quốc Đại Tuyết chân núi, A Lỗ Na Na bộ lạc.

Càng ngày càng qua Khương quốc võ sĩ leo tường, giết tiến đến.

Đại ngốc, A Lỗ Na Na suất lĩnh ba ngàn người nghênh chiến.

Sau đó!

Thẩm Lãng thấy choáng, Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng thấy choáng.

Đại ngốc cùng A Lỗ Na Na đây đối với đực cái, thực sự là. . . Quá mạnh.

Đại ngốc huyền thiết côn vẫn như cũ không cần, trực tiếp quơ lấy một cây dài mười mấy mét thân cây cuồng quét, cuồng vũ.

A Lỗ Na Na dùng chính là dài hai ba mét Thanh Long Yển Nguyệt đao.

Quả thực chính là không người có thể cận thân.

Nhất là đại ngốc!

Bởi vì hắn tập võ thời gian quá ngắn, luận đơn đả độc đấu, khả năng hắn ngay cả nàng dâu đều đánh không lại.

Nhưng là trên chiến trường, hắn thật sự là vô địch.

Khác võ đạo cao thủ khí lực là sẽ dùng xong, mà hắn lực lượng phảng phất vô tận.

Người khác dựa vào là nội lực cùng chân khí, hắn dựa vào chính là lực lượng.

"Xoát, xoát, xoát. . ."

Mười mấy thước thân cây quét qua đi qua, mười cái địch nhân trực tiếp liền bay.

Đừng quản ngươi có hay không mặc áo giáp, trực tiếp chính là ngũ tạng lục phủ toàn bộ vỡ vụn, té lăn trên đất không phải thành hộp, mà là trực tiếp thành bùn.

Mà lại, hắn một thân trọng giáp , bất kỳ cái gì mũi tên bắn ở trên người hắn đều vô dụng.

Trời sinh vô địch mãnh tướng.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu đếm qua, vừa rồi không đến nửa khắc đồng hồ, đại ngốc liền tiêu diệt hơn hai trăm người.

Không sai biệt lắm là hai cái Lý Thiên Thu chiến trường sức chiến đấu.

A Lỗ Na Na cũng là hoàn toàn dựa vào man lực, cứ việc mang thai, nhưng vẫn như cũ đại đao cuồng vũ, chém giết hơn trăm người.

Lý Thiên Thu đứng tại chỗ cao, thở dài nói: "Luyện võ còn có cái gì ý tứ a?"

Thẩm Lãng không nói gì, mười ba không khỏi hướng Kiếm Vương trông lại một chút.

Ngay cả Kiếm Vương tiền bối đều nói như vậy?

Kiếm Vương Lý Thiên Thu không có động thủ, bởi vì chân khí của hắn quý giá, chỉ ở thời khắc mấu chốt động thủ.

Thẩm Lãng nghe nói, Tam vương tử Ninh Kỳ dưới trướng cái kia Lam Bạo cũng là dạng này siêu cấp mãnh tướng.

Bất quá hắn liền biến thái, chiến trường đứa tinh nghịch, chiến trường xé rách người.

Hắn một khi lên chiến trường, chỉ yêu quý một việc, đem địch nhân xé rách.

Bắt lấy hai tay, liền từ phía trên xé rách. Bắt lấy hai chân, liền từ phía dưới xé rách, bắt lấy đầu liền theo cổ xé rách.

Bởi vì hắn quá khát máu, vì lẽ đó Chủng thị gia tộc để hắn sửa họ, về sau Lan Đạo đại sư lại để cho hắn sửa họ.

Nhìn thấy dũng mãnh vô địch đại ngốc.

Khương vương A Lỗ Thái từng đợt tê cả da đầu.

Hắn gặp qua đại ngốc rất nhiều lần, cứ việc nghe nói là tuyệt đỉnh võ đạo thiên tài, không chỉ một người nói kẻ này về sau là thiên hạ đệ nhất cao thủ.

Nhưng là hắn cảm thấy cũng liền có chuyện như vậy, chính là một cái có chút man lực ngu xuẩn.

Mà bây giờ, trong đầu hắn chỉ có một câu.

Trên thế giới này lại không thể có ngưu bức như vậy người!

Dạng này người, nên đi chết!

Ban Nhược đại tông sư đôi mắt thì tràn đầy cực kỳ hâm mộ, dạng này tuyệt đỉnh thiên tài vì sao không xuất hiện tại ta Ma Nham cung a?

Ta Ma Nham cung mặc dù không có nam đệ tử, nhưng. . . Gặp được loại thiên tài này cũng là có thể phá lệ a, thậm chí đem tất cả nữ đệ tử gả cho hắn đều có thể.

Chung Sở Khách cái này thứ nhất đếm ngược, quả nhiên muốn xoay người.

Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà ý nghĩ cùng Khương vương A Lỗ Thái là giống nhau như đúc.

Thế giới này liền sẽ không có ngưu bức như vậy người, hẳn là đi chết!

Khổ Nan đầu đà nói: "Ban Nhược tông sư, cái này to con đần độn, liền từ ngươi đến giết như thế nào?"

Ban Nhược đại tông sư lạnh giọng nói: "Phương đông hưng thịnh võ mạch, há có thể hủy ở trong tay của ta, ta không sợ thiên khiển sao?"

Mục tiêu của nàng là Lý Thiên Thu, mà lại giết Thẩm Lãng nàng cũng không quan trọng.

Bởi vì cách rất xa, nàng liền từ trên thân Thẩm Lãng ngửi thấy cặn bã hương vị.

Nhưng là đại ngốc, nàng tuyệt đối không hạ thủ được.

Lúc này toàn bộ chiến trường ở vào cháy bỏng trạng thái!

Khương quốc võ sĩ leo tường người trong quá khứ số dù sao không nhiều, đại ngốc cùng A Lỗ Na Na suất lĩnh hơn ba ngàn người, hoàn toàn có thể ngăn cản, thậm chí chiến cuộc thượng phong!

"Phanh phanh phanh. . ."

Khương vương A Lỗ Thái dưới trướng đại lực sĩ điên cuồng nện tường.

Toàn bộ mặt đất từng đợt run rẩy.

Đại Tế Ti hai ngàn tăng binh, nhấc lên to lớn đầu gỗ xem như công thành chùy, liều mạng đập tường đá.

Rốt cục!

Vẻn vẹn một khắc đồng hồ sau!

Đạo này năm dặm dáng dấp tường đá không chịu nổi, một tiếng vang thật lớn, trực tiếp đổ sụp.

Lập tức, Khương vương mấy vạn đại quân giống như thủy triều tràn vào sơn cốc.

Chiến cuộc liền muốn nghịch chuyển.

Thẩm Lãng rống to: "Đại ngốc đoạn hậu, rút lui!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng hơn ba ngàn liên quân, nhanh chóng lui lại.

Đại ngốc, A Lỗ Na Na, Hàm Nô chờ một trăm tên trọng giáp lực sĩ đoạn hậu.

Khương vương A Lỗ Thái rống to: "Xông, xông, chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!"

Mà liền tại lúc này!

"Oanh, oanh, oanh. . ."

Mấy chục đạo hỏa diễm bỗng nhiên cháy hừng hực.

Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na liên quân lúc rút lui, đem tất cả đống cỏ khô, lều vải toàn bộ đốt lên.

Đáng tiếc hiện tại là mùa hè, vì lẽ đó cỏ vẫn còn tương đối thanh ẩm ướt, không quá dễ dàng đốt.

Nhưng là lều vải vẫn là rất dễ dàng nhóm lửa.

Vừa vặn là bởi vì đống cỏ khô tương đối ẩm ướt, vì lẽ đó thiêu đốt thời điểm, toát ra vô số khói đặc.

Nháy mắt, toàn bộ trong sơn cốc khói đặc cuồn cuộn, hỏa diễm trùng thiên.

Bọn này Khương quốc võ sĩ, coi như lại dũng cảm cũng không dám xông vào biển lửa.

Mà vừa rồi lỗ mãng xông tới địch nhân, cũng bị hỏa hoạn thiêu đến quỷ khóc sói gào, vô cùng thê lương!

Mảnh này vài dặm biển lửa lập tức đem hai nhánh quân đội ngăn cách ra.

. . .

Tại mảnh này biển lửa đằng sau!

Thẩm Lãng lớn tiếng hạ lệnh: "Từ bỏ tất cả chiến mã, mặc vào quần áo dày, mang lên đầy đủ khẩu phần lương thực, chúng ta bên trên Đại Tuyết núi."

Hiện tại là mùa hạ, vì lẽ đó Đại Tuyết chân núi toàn bộ là xanh um tươi tốt rừng cây, theo giữa sườn núi mới có tuyết đọng, càng đến phía trên là tuyết trắng mênh mông.

Cái này Đại Tuyết núi tuyết cơ hồ trăm năm không thay đổi, không biết chất đống bao lâu.

A Lỗ Na Na nói: "Bên trên Đại Tuyết núi? Trên núi có thể cái gì cũng không có, chúng ta sẽ chết đói."

Thẩm Lãng nói: "Yên tâm, không biết."

A Lỗ Na Na nói: "Chúng ta sẽ chết cóng."

Thẩm Lãng nói: "Không biết."

A Lỗ Na Na nói: "Đại Tuyết núi lớn như vậy, chúng ta muốn đi đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Đại Kiếp Cung!"

Hắn lấy ra địa đồ, phía trên này có một cái địa điểm phi thường rõ rệt.

Đại Kiếp Cung!

Xây ở Tuyết Sơn phía trên, Đại Kiếp Tự từng tại đông bộ lớn nhất khu kiến trúc.

Chẳng những có cung điện, còn có quảng trường, có thể dung nạp mấy vạn tên tín đồ triều bái.

Không chỉ có như thế, năm đó Đại Kiếp Tự vận dụng vô số nhân lực, dọc theo Tuyết Sơn mở ra một đầu sáu thước con đường, thông hướng trên núi Đại Kiếp Cung.

Hai mươi mấy năm trước trải qua một trận đại chiến, Đại Kiếp Cung đã có một nửa trở thành phế tích.

Nhưng coi như như thế.

Lúc này Đại Kiếp Tự thời thời khắc khắc đều nhớ muốn trở về chốn cũ, một lần nữa chữa trị Đại Kiếp Cung.

Thậm chí tựu liền Khương vương A Lỗ Thái cũng muốn chữa trị Đại Kiếp Cung, hoặc là làm hắn hoàng cung, hoặc là làm hành cung.

Bởi vì năm đó Đại Kiếp Cung thực sự quá huy hoàng, cho vô số người lưu lại khó mà ma diệt ấn ký.

Đại Kiếp Tự vì một lần nữa trở về phương đông thế giới, lần này chi viện Tô Nan tăng binh đạt tới bảy ngàn khoảng cách.

Nhưng để mắt tới Đại Kiếp Cung không chỉ có riêng A Lỗ Thái cùng Khổ Nan đầu đà.

Còn có Thẩm Lãng!

Cái gì là thiên tài? Chính là tại mấy tháng trước liền nghĩ làm sao hại ngươi!

Tại hai ba tháng trước, Thẩm Lãng quyết định bồi dưỡng A Lỗ Na Na thời điểm, hắn liền đã quyết định đem đại quyết chiến địa phương định tại Đại Kiếp Cung.

Không!

Không phải quyết chiến chi địa!

Mà là Khương vương A Lỗ Thái cùng mấy vạn Khương quốc đại quân táng thân chỗ!

Bởi vì không có tìm được tiêu mỏ, vì lẽ đó Thẩm Lãng thuốc nổ sản lượng từ đầu đến cuối duy trì tại rất thấp cấp bậc, thậm chí không cách nào dùng để đánh một trận chiến đấu.

Nhưng là dùng để tứ lạng bạt thiên cân, lại dư xài.

Thẩm Lãng chỉ vào trên bản đồ Đại Kiếp Cung nói: "Nơi đây ta đã bày ra thiên la địa võng, chỉ cần Khương vương đại quân vừa đến, nhất định toàn quân bị diệt, dễ như trở bàn tay!"

A Lỗ Na Na nói: "Dù sao ngươi thổi qua trâu đều thực hiện, nghe ngươi!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng!

Liên quân hơn ba ngàn người, dọc theo sáu thước con đường, hướng phía Đại Tuyết trên núi Đại Kiếp Cung hành quân!

. . .

Ròng rã đợi hơn một canh giờ.

Sơn cốc hỏa diễm rốt cục hoàn toàn dập tắt.

Khương vương A Lỗ Thái, Khổ Nan đầu đà suất lĩnh đại quân giết vào trong sơn cốc.

Nhưng không quản là A Lỗ Na Na hay là Thẩm Lãng, đều đã sớm không thấy tăm hơi.

"Chúng ta chết bao nhiêu người?"

Khương vương A Lỗ Thái tức giận hỏi.

"Ba ngàn người!"

A Lỗ Thái lạnh giọng nói: "Làm sao lại chết nhiều như vậy?"

"Chết trận không đến một ngàn người, nhưng là bị hỏa thiêu chết hai ngàn người."

"A. . ." Khương vương A Lỗ Thái bạo rống.

Ngay cả Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na một cọng lông cũng còn không có bắt đến, vậy mà liền tổn thất ba ngàn người.

Đây quả thực muốn để người thổ huyết.

"Bọn hắn chết bao nhiêu người?" Khương vương A Lỗ Thái hỏi.

"Cực kỳ bé nhỏ!"

Khương vương A Lỗ Thái hỏi: "Phản nghịch A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng quân đội, đi nơi nào? Vì sao biến mất vô tung vô ảnh?"

Mặc dù hắn hỏi như vậy, nhưng lại đã biết đáp án, bởi vì ánh mắt của hắn đã hướng phía Đại Tuyết trên núi nhìn lại.

"Trinh sát hồi báo, Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na liên quân hẳn là hướng phía Đại Kiếp Cung mà đi."

Bởi vì con đường này, chỉ thông hướng Đại Kiếp Cung.

Lập tức, Khổ Nan đầu đà mí mắt bỗng nhiên nhảy một cái.

Khương vương huyệt Thái Dương một đầu.

Dám đi Đại Kiếp Cung?

Hai người kia đều đem Đại Kiếp Cung coi là tư hữu đồ vật.

"Đại Kiếp Cung hiện tại chỉ còn lại một đống phế tích, chẳng lẽ bọn hắn còn muốn dựa vào Đại Kiếp Cung trú đóng ở sao? Thật sự là mơ mộng hão huyền." A Lỗ Thái lạnh giọng nói: "Con đường này cuối cùng chính là Đại Kiếp Cung, mà lại là một đầu tuyệt lộ, bọn hắn hoàn toàn là tự tìm đường chết."

Khổ Nan đầu đà cười to nói: "Cái này Đại Kiếp Cung bên trên cái gì cũng không có, ăn cũng không có, mặc cũng không có, bọn hắn cái gì cũng không có mang, trên núi trời đông giá rét đều là tuyết đọng, bọn hắn chạy trốn tới Đại Kiếp Cung cũng chỉ sẽ tươi sống chết cóng, chết đói!"

Khương vương hạ lệnh: "Chuẩn bị quần áo dày, chuẩn bị đầy đủ lương khô, chuẩn bị đầy đủ làm phân trâu. Bên trên Tuyết Sơn, bên trên Đại Kiếp Cung, đem A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng chém tận giết tuyệt."

Lời này mới ra, Tô Kiếm Đình cùng Tô Mạc lập tức gấp.

Nơi này khoảng cách Đại Kiếp Cung mặc dù không tính xa, mà lại Đại Kiếp Tự trước đó mở ra tới con đường cũng đầy đủ rộng, nhưng là trên núi có tuyết đọng, hành quân sẽ rất chậm.

Cái này một khi kéo dài lại muốn rất nhiều ngày, Tô Khương hai chi đại quân hợp lực thời gian lại muốn trì hoãn.

Nhưng là một khi Sở quốc chính thức tiến đánh Chủng Nghiêu đại quân, phụ thân Tô Nan liền nhất định sẽ khởi binh mưu phản, hoàn toàn kéo dài ghê gớm.

Tô Kiếm Đình tranh thủ thời gian khuyên nhủ nói: "Đại vương, Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na chỉ có hơn ba ngàn người, coi như chạy trốn tới Đại Kiếp Cung cũng sẽ bị đông cứng chết chết đói, cứ như vậy một chi tàn quân, chỗ nào cần đại vương ngự giá thân chinh? Cái kia hoàn toàn là giết gà dùng đao mổ trâu, không bằng chia binh một vạn đi Đại Kiếp Cung tiêu diệt Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na, đại vương mang theo đại quân tiến vào Thiên Tây hành tỉnh cùng nhà ta hợp lực."

Khương vương A Lỗ Thái lạnh giọng nói: "Toàn bộ Khương quốc cũng chỉ có thể có một cái vương, ta nhất định phải tự tay chém xuống A Lỗ Na Na đầu lâu!"

Tô Mạc nói: "Không bằng dạng này như thế nào, đại vương vẫn như cũ chia binh. Ngài mang theo hai vạn đại quân đi Đại Kiếp Cung tiêu diệt Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na, còn lại hai vạn đại quân ngài phái một Đại tướng thống lĩnh, tiến vào Thiên Tây hành tỉnh cùng Tô thị hợp lực."

A Lỗ Thái lạnh giọng nói: "Quân đội của ta, chỉ có thể để ta tới mang!"

Chia binh?

Thật sự là buồn cười, ta cái này quân đội một khi phân đi ra, vạn nhất bị ngươi Tô thị gia tộc chiếm đoạt làm sao bây giờ?

Làm Khương vương, A Lỗ Thái nhất định sẽ gắt gao bắt lấy bất luận cái gì binh quyền, sẽ không cho Tô thị bất cứ cơ hội nào.

Tô Kiếm Đình nói: "Đại vương, Thẩm Lãng xảo trá vô cùng, thần chỉ sợ Đại Kiếp Cung trên có cạm bẫy cùng mai phục a? Tại Vọng Nhai đảo hắn chính là dùng quỷ dị khó lường thủ đoạn hại chết Cừu Thiên Nguy ba vạn đại quân, không thể không đề phòng a!"

"Ha ha ha ha!" Khương vương A Lỗ Thái cười to nói: "Tô Kiếm Đình, ngươi thật sự là bị Thẩm Lãng sợ vỡ mật, hắn cùng A Lỗ Na Na chỉ là không đường có thể trốn, mới có thể chạy trốn tới Đại Kiếp Cung. Ta đại quân theo đuổi không bỏ, hắn lại có thể bố trí cái gì cạm bẫy? Dựa vào hắn hơn ba ngàn người, còn có thể trên núi mai phục ta sao?"

Tô Kiếm Đình đương nhiên không biết Thẩm Lãng sẽ dùng cái gì độc kế, nhưng là trong lòng thật sự là tràn đầy bản năng bất an.

Khương vương A Lỗ Thái bỗng nhiên cười nói: "Khổ Nan đại sư, ngài không phải vội vã muốn trở lại Đại Kiếp Cung sao? Không bằng ngài tăng binh ở phía trước như thế nào?"

Cái này A Lỗ Thái cũng thật sự là xảo trá.

Vạn nhất Thẩm Lãng có cái gì cạm bẫy, cũng làm cho Đại Kiếp Tự tăng binh đi giẫm.

Hắn Khương quốc đại quân theo ở phía sau, tuyệt đối gối cao không lo.

"Ha ha ha ha. . ." Khổ Nan đầu đà cười to nói: "Đều nói Khương vương dũng mãnh vô cùng, không nghĩ tới cũng nhát gan như vậy như chuột."

"Được được được, ta dẫn đầu liền dẫn đầu!"

Đại Kiếp Cung a?

Hoàn toàn là Khổ Nan đầu đà mộng dắt hồn quấn chi địa, đã từng là Đại Kiếp Tự tại phương đông thế giới thánh địa.

Trở về Đại Kiếp Cung, cơ hồ là mỗi một cái Đại Kiếp Tự tăng nhân mộng tưởng.

Ngày kế tiếp!

Hai nhánh quân đội chuẩn bị xong hết thảy vật tư.

Khổ Nan đầu đà ra lệnh một tiếng.

"Lên núi, tiến về Đại Kiếp Cung!"

Theo Khổ Nan đầu đà ra lệnh một tiếng, hai ngàn tên tăng binh dọc theo sáu thước đường núi, hướng về Đại Kiếp Cung tiến quân.

Khương vương A Lỗ Thái hét lớn: "Đại quân xuất phát, tiến về Đại Kiếp Cung, tiêu diệt phản nghịch!"

Lập tức Khương vương ba vạn bảy ngàn đại quân, trùng trùng điệp điệp dọc theo sáu thước đường núi, leo lên Đại Tuyết núi, tiến về Đại Kiếp Cung.

Tô Kiếm Đình đi sát đằng sau, ở đây hắn đối Thẩm Lãng hiểu rõ nhất, coi như hắn có âm mưu quỷ kế gì, hắn cũng có thể ngay lập tức nhắc nhở.

Nhưng không biết vì sao?

Khoảng cách trên núi Đại Tuyết càng ngày càng gần, Tô Kiếm Đình trong lòng càng ngày càng bất an.

Nhưng là lại hoàn toàn không biết cỗ này cảm giác bất an cảm giác từ đâu mà đến!

. . .

Trấn Viễn hầu tước phủ!

Tô Nan mặt ngoài trấn định, nhưng lại lòng nóng như lửa đốt.

Hắn hai ba vạn đại quân đã toàn bộ bố trí hoàn tất, chỉ cần ra lệnh một tiếng, liền có thể khởi binh.

Nháy mắt, liền có thể càn quét toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh!

Toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ, như là một khối to lớn thịt mỡ, ngay tại trước mắt của hắn, dễ như trở bàn tay.

Nhưng hắn lại muốn gắng gượng nhịn xuống.

Sở quốc đại quân không động thủ, hắn tuyệt không động thủ.

Sở quốc đại quân một khi động thủ, hắn đại quân liền sẽ phong quyển tàn vân, lôi đình xuất kích.

Sở quốc, ngươi khi nào động thủ? Khi nào động thủ?

Mà liền tại lúc này!

Tô Dung chạy vội mà vào.

"Chúa công, chúa công, tin tức vô cùng tốt, Sở quốc đại quân động thủ, đánh!"

Tô Nan mừng như điên, bỗng nhiên xông về phía trước nói: "Là thật đánh, vẫn là diễn kịch?"

"Thật đánh, thật đánh, vừa khai chiến liền vô cùng mãnh liệt, trực tiếp đem Chủng Nghiêu đại quân đánh phủ, Sở quân đã liên đoạt mười cái tòa thành doanh trại."

Tô Nan vẫn như cũ cố nén.

Nhưng là tiếp xuống, tình báo một phần tiếp lấy một phần mà đến,

Một phần so một phần khẩn cấp, một phần so một phần rõ ràng.

Không sai, Sở quân khai chiến!

Tô Nan kích động đến toàn thân phát run.

Giờ khắc này rốt cuộc đã đến!

Ta Tô thị gia tộc, rốt cục muốn Phượng Hoàng Niết Bàn!

Đều là, Tô Nan dùng hết lực lượng toàn thân nói: "Khởi binh, khai chiến!"

"Kể từ hôm nay, ta Tô thị gia tộc, phản!"

"Đại quân xuất kích, xuất kích!"

Lập tức!

Thiên băng địa liệt!

Toàn bộ Việt Quốc thế cuộc, cơ hồ nháy mắt tiến vào cao triều nhất!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 262: Điên Cuồng Đánh Cược! Giết Người Đầu Cút Cút!

Trấn Viễn hầu Tô Nan chính thức tuyên bố hịch văn.

Tuyên lấy Việt Vương Ninh Nguyên Hiến mười ba hạng đại tội.

Xa hoa lãng phí vô độ, lãnh khốc tàn bạo, khinh hiền thần gần tiểu nhân, tru sát trung lương, gian thần cả triều, chính sách tàn bạo không nhân từ.

Khiến thiên hạ dân chúng lầm than.

Việt Quốc thiên hạ vạn dân, khổ Ninh thị gia tộc lâu vậy!

Lại nói Ninh Nguyên Hiến vô nghĩa, Nam Ẩu quốc cỡ nào trung thành, kết quả hai đời Nam Ẩu quốc chủ đều bị làm hại. Làm một đời quân vương, vậy mà âm mưu cướp con rể giang sơn, quả thực đáng xấu hổ thật đáng buồn.

Lại nói Ninh Nguyên Hiến tham lam vô sỉ, dùng tân chính chi danh nghĩa cướp đoạt trong nước quý tộc cơ nghiệp. Đông Giang phủ Bá tước, Tấn Hải bá tước phủ, Lan Sơn Tử tước phủ các loại thảm trạng, để người che mặt dài khóc.

Lại nói ta Trấn Viễn hầu Tô Nan cỡ nào trung thành? Ninh Nguyên Hiến tin vào sàm ngôn, lại muốn tru ta toàn tộc.

Ta Tô thị gia tộc đời đời kiếp kiếp trung thành với Ninh thị, quân muốn thần chết, thần không thể không chết.

Ngươi như giết ta Tô thị gia tộc cũng được, vì sao muốn giận lây sang Bạch Dạ quận vạn dân, vì sao muốn phái gian thần Trương Xung cùng Thẩm Lãng đến Thiên Tây hành tỉnh tai họa vạn dân, loạn giết vô tội.

Ta Tô thị gia tộc lúc đầu không phản, nhưng là vì Thiên Tây hành tỉnh vạn dân an nguy, bây giờ không thể không phản.

Quân xem thần như tay chân, thì thần xem quân như tim gan; quân xem thần như khuyển mã, thì thần xem quân như người trong nước; quân xem thần như đất giới, thì thần xem quân như kẻ thù.

Bây giờ ta Tô thị gia tộc khởi binh phản vượt lên hợp thánh nhân chi đạo, hạ phải vạn dân tâm.

Kể từ hôm nay, ta Tô thị gia tộc suất lĩnh Thiên Tây hành tỉnh bảy quận chính thức tự lập, triệt để thoát ly Việt Quốc thống trị.

Ta Tô Nan hiệu triệu Việt Quốc tất cả uy tín lâu năm quý tộc, dùng chính nghĩa tiến hành động đối kháng Việt Vương chính sách tàn bạo.

Thiên đạo tại ta, lại có sợ gì?

Bản này hịch văn lưu loát mấy ngàn người, theo Tô Nan ra lệnh một tiếng.

Lập tức truyền khắp thiên hạ!

Sở quốc, Ngô quốc, Việt Quốc, Nam Ẩu quốc, Khương quốc, Tây Vực chư quốc các loại phương tây.

Cơ hồ tại trong vòng vài ngày, Tô Nan thảo Việt hịch văn liền dán đầy phố lớn ngõ nhỏ, truyền khắp chư quốc.

Bởi vì hịch văn cùng nhân mã đã sớm chuẩn bị xong, chỉ cần

Tô Nan ra lệnh một tiếng.

Những này hịch văn liền có thể điên cuồng lan rộng ra ngoài, có thể truyền khắp toàn bộ thiên hạ.

Thảo Việt hịch văn mới ra.

Thiên hạ triệt để chấn động.

Ngô Vương biểu thị nghiêm trọng lo lắng, điều động sứ giả thăm hỏi Tô thị gia tộc, đồng thời yêu cầu Việt Vương Ninh Nguyên Hiến đình chỉ giết hại trong nước uy tín lâu năm quý tộc.

Sở vương biểu thị nghiêm trọng đồng tình đồng thời ủng hộ, nguyện ý ngay lập tức thừa nhận Tô thị lãnh địa tự trị, đối Việt Vương Ninh Nguyên Hiến tàn bạo biểu thị mãnh liệt oán giận.

Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân tuyên bố hịch văn hưởng ứng Tô Nan, cộng đồng lên án Việt Vương không nhân từ, cũng biểu thị Nam Ẩu quốc nguyện ý cùng Tô Khương kết thành huynh đệ bang.

Khương quốc sứ giả gửi công văn đi, Tô Khương một nhà, Tô thị địch nhân chính là Khương quốc địch nhân.

Vì Tô thị gia tộc con dân, vì Thiên Tây hành tỉnh con dân, ta Khương quốc nguyện ý chảy hết một giọt máu cuối cùng, bảo vệ Tô thị, bảo vệ trời tây vạn dân.

Đại Viêm đế quốc hô hấp song phương tỉnh táo, ngồi xuống đàm phán, muốn hòa bình, không cần chiến tranh.

Tô Nan mưu phản, nháy mắt đốt lên toàn bộ dây dẫn nổ.

Dẫn bạo toàn bộ Việt Quốc tình thế nguy hiểm.

Trong chốc lát, toàn bộ Việt Quốc nguy cơ tứ phía, phảng phất tùy thời đều muốn băng liệt.

Sau đó!

Theo thảo Việt hịch văn mới ra.

Tô thị gia tộc quân đội phong quyển tàn vân, theo một cái thắng lợi đi hướng một cái khác thắng lợi.

Hôm nay đoạt một thành, ngày mai đoạt hai thành.

Toàn bộ Bạch Dạ quận tất cả thành trì, toàn bộ truyền hịch mà định ra.

Tuyết Lĩnh thành chủ, Tuyết Lương thành chủ các loại tất cả quan viên, nhao nhao suất lĩnh quan lại cùng vạn dân nghênh đón Tô thị đại quân vào thành.

Vô số dân chúng cơm giỏ canh ống, nhao nhao hô to: Chúng ta được cứu rồi.

"Trước đó Việt Vương phái tới gian thần tham quan Thẩm Lãng, nhưng làm chúng ta hại thảm."

"Tô thị đại quân, các ngươi làm sao mới đến a?"

Tô Nan nước mắt dài vẩy, đem một cái thê thảm lão đầu đỡ dậy, bưng lên hắn đục ngầu rượu đế một uống mà xuống, sau đó hướng phía đến đây nghênh tiếp vạn dân nói: "Chư vị hương thân phụ lão, Tô Nan tới chậm, để các ngươi chịu tội!"

Sau đó, Tô thị đại quân lấy ra đại lượng vải vóc, lương thực, rượu thịt ban ân vạn dân.

Vô số dân chúng nhao nhao hô to, Minh công cao thượng, tô quân cao thượng.

Ngắn ngủi ba ngày thời gian, Tô Nan đại quân lấy sét đánh chi thế cướp đoạt Bạch Dạ quận sáu thành.

Toàn bộ Bạch Dạ quận, nháy mắt biến sắc, chỉ còn lại chủ thành một tòa.

Tô Nan truyền lệnh Tô Toàn.

Bạch Dạ quận Chư Thành đều bị ta theo Việt Vương chính sách tàn bạo hạ cứu thoát ra, vì sao quận chúa thành dân chúng còn tại chịu khổ?

Gian thần Trương Xung, bạo ngược tàn khốc, Bạch Dạ quận chủ thành bên trong dân chúng sự thê thảm có thể nghĩ.

Ta Tô Nan mỗi lần nhớ tới liền đêm không thể say giấc, phảng phất bên tai lúc nào cũng nghe nói Bạch Dạ quận thành con dân khóc thét thanh âm.

Các ngươi chuyện gì mới có thể cứu vớt thành nội vạn dân a?

Đại tướng Tô Toàn khóc ròng ròng: Chủ nhục thần tử, mạt tướng nhất định dốc hết toàn lực, tiêu diệt Trương Xung, đem Bạch Dạ quận chủ thành bên trong mấy vạn dân chúng vô tội triệt để cứu thoát ra.

Thế là!

Tô Toàn dưới trướng một vạn đại quân, Tây Vực năm ngàn lính đánh thuê, Đại Kiếp Tự ba ngàn tăng binh, ngày đêm không ngừng, điên cuồng tiến đánh Bạch Dạ quận chủ thành.

Chiến cuộc nháy mắt tiến vào ban ngày hóa trạng thái!

Ngoài thành một vạn tám ngàn quân địch, điên cuồng công thành.

Thành nội Trương Xung quân coi giữ không đủ bốn năm ngàn, song phương binh lực cách xa.

Ngay sau đó, Tô Nan lại tăng binh ba ngàn tại Tuyết Lương

thành.

Đến tận đây, Tuyết Lương thành bên trong Tô thị gia tộc quân coi giữ đạt tới tám ngàn, một mực đính tại Trịnh Đà đại quân xuôi nam phải qua đường.

Trấn Viễn hầu tước phủ Tô Nan, lập tức thở nhẹ nhõm một cái thật dài.

Hết thảy đều so trong tưởng tượng thuận lợi được nhiều.

Thật sự là muốn cảm tạ Thẩm Lãng, lúc trước hắn dẫn người đem toàn bộ Bạch Dạ quận đều tai họa một lần, liền như là đại hồng thủy đem mặt đất cọ rửa phải sạch sẽ, khiến cho hắn Tô thị gia tộc không chướng ngại chút nào cầm xuống Bạch Dạ quận sáu thành.

Sau đó chỉ cần công phá Trương Xung phòng thủ Bạch Dạ quận chủ thành, hắn đại quân liền có thể càn quét toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ.

Cho đến lúc đó.

Hắn Bắc thượng có thể tiến đánh Bạch Dạ quan, cùng Sở quốc giáp công Chủng thị.

Xuôi nam có thể cùng Căng Quân giáp công Chúc Lâm đại quân.

Đông tiến có thể. . .

Được rồi! Tạm thời không thể nào.

Việt Quốc đô thành quá kiên cố to lớn, dựa vào hắn hai ba vạn đại quân, coi như tăng thêm Khương quốc liên quân bảy, tám vạn, cũng không hạ được quốc đô.

Tóm lại tình thế không phải một mảnh nhỏ hơn, mà là một mảnh tốt đẹp.

Thoáng có chút không thuận tâm đại khái chính là Khương vương bên kia.

Thẩm Lãng chạy trốn tới Đại Tuyết trong núi đi, Khương vương đã truy sát tới.

Tô Nan trong lòng phẫn nộ.

A Lỗ Thái ngươi có cần phải sao?

Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na chỉ là hơn ba ngàn người, ngươi nhiều nhất phái một vạn người đuổi bắt không tầm thường.

Có cần phải mang theo ba, bốn vạn người cùng đi truy sát sao?

Ngươi cứ như vậy lo lắng binh quyền bị ta cướp đi sao?

Nhưng là Khương vương A Lỗ Thái lại không nghĩ như vậy.

Hắn trở thành Khương quốc đại vương về sau, còn không có một trận ra dáng đại thắng lợi đâu.

A Lỗ Xúc chờ ba cái vương tử chiếm lĩnh Tuyết Sơn thần miếu cùng hắn giằng co, dựa vào là Tô thị hai nữ nhân lấy xuống.

Không uổng phí một binh một tốt, liền lắng lại nội loạn, kết quả đương nhiên tất cả đều vui vẻ.

Nhưng là điều này cũng làm cho A Lỗ Thái trong lòng không thích, trong lòng tràn đầy cảnh giác.

Ngươi Tô thị gia tộc người cũng rất có thể làm a?

Huống hồ A Lỗ Na Na đã xưng vương, nhưng là Khương quốc cũng chỉ có thể có một cái vương.

Ta A Lỗ Thái nhất định phải tự mình chém xuống A Lỗ Na Na đầu lâu, dạng này vua của ta vị tài danh chính ngôn thuận.

Đã ta A Lỗ Thái muốn đích thân giết chết A Lỗ Na Na, như vậy lẽ ra hắn hẳn là suất lĩnh một vạn đại quân đuổi theo giết, còn lại ba vạn lưu tại trên thảo nguyên, dạng này tiết kiệm binh lực, tiết kiệm lương thảo.

Vậy cũng không được!

Ta tân vương thượng vị, quân đội làm sao có thể cách bên cạnh ta?

Tô thị gia tộc nhìn chằm chằm, vạn nhất cùng quân ta đội rời đi quá lâu, chi quân đội này liền bị Tô thị gia tộc đánh cắp làm sao bây giờ?

Bọn hắn sự tình gì làm không được?

. . .

Trương Xung phòng thủ Bạch Dạ quận thành!

Chém giết rung trời!

Đâu đâu cũng có hỏa diễm, máu tươi, thi thể.

Trên mặt đất lít nha lít nhít đều là mũi tên.

Tô thị đại quân ngày đầu tiên công thành, liền vô cùng mãnh liệt, quả thực để người trong lòng run sợ.

Tô thị gia tộc lệ thuộc trực tiếp quân đội trang bị tinh lương, kỷ luật nghiêm minh.

Đại Kiếp Tự tăng binh võ công cao cường, không chút nào sợ chết.

Tây Vực võ sĩ lính đánh thuê xảo trá khó lường, nhanh nhẹn lão luyện.

Tóm lại cái này ba nhánh quân đội, không có một chi tốt đánh.

Trương Xung lần này tới Bạch Dạ quận, quốc quân theo hàm răng gạt ra ba ngàn tinh nhuệ cho hắn, lại cho hắn phân phối sáu cái Thiên hộ cấp trở lên sĩ quan.

Mỗi một cái tướng lĩnh đều gọi được là nhân trung long phượng, võ tiến sĩ xuất thân liền có mười người nhiều.

Bất luận binh pháp võ công, đều gọi được nhất lưu, thiếu sót duy nhất chính là thực chiến.

Bởi vì Việt Quốc đã cùng bình gần hai mươi năm, mãi cho đến năm ngoái Nam Ẩu quốc phản loạn mới chính thức bạo phát chiến tranh, tuyệt đại bộ phận tướng lĩnh đều không có kinh lịch thực chiến.

Một võ tiến sĩ xuất thân Thiên hộ quan đạo: "Thái Thú đại nhân, một ngày này tình hình chiến đấu giống như này mãnh liệt, mạt tướng sợ không chịu đựng nổi a."

Trương Xung nhìn hắn một chút.

Đối phương câu nói này không phải là bởi vì e sợ chiến, bởi vì trên người hắn áo giáp đã vết thương chồng chất, rất hiển nhiên là xung phong đi đầu, phi thường dũng cảm, tuyệt sẽ không e sợ chiến, mà là đối với cục diện chiến đấu tràn đầy bi quan.

"Cái này vừa mới khai chiến không đến một nửa canh giờ, địch nhân liền leo lên thành tường ba bốn lần nhiều. Số lượng của địch nhân cũng quá là nhiều, trọn vẹn là chúng ta gấp bốn năm lần."

Trương Xung mỉm cười nói: "Yên tâm đi, từ trước công thành đều là nhất cổ tác khí lại mà suy ba mà kiệt, cũng chính là ngày đầu tiên tình hình chiến đấu mới có thể kịch liệt như vậy, chống nổi cái này ngày đầu tiên, về sau liền tốt qua."

Tên này tuổi trẻ Thiên hộ nói: "Thật?"

Trương Xung nói: "Lão phu lừa ngươi làm cái gì?"

Tên kia tuổi trẻ Thiên hộ nói: "Cái kia mạt tướng trong lòng liền nắm chắc."

Sau đó hắn tùy ý đi băng bó một chút, nghỉ ngơi một khắc đồng hồ, lập tức liền muốn lên tường thành thay thế đồng liêu tiếp tục chiến đấu xuống dưới.

Ninh Khiết trưởng công chúa đứng tại bên cạnh một tiếng không phát.

Khám phá không nói toạc.

Nàng đương nhiên biết, hôm nay chiến cuộc là phi thường kịch liệt, nhưng là tiếp xuống sẽ càng ngày càng gian nan.

Đáng sợ thời gian, vừa mới bắt đầu mà thôi.

"Chi quân đội này rất ưu tú, bọn này sĩ quan cũng rất ưu tú, chính là khuyết thiếu thực chiến rèn luyện, ý chí còn chưa đủ cứng cỏi, chậm rãi liền tốt." Trương Xung an ủi.

Nhưng mà trong lòng của hắn biết rõ, cái gọi là lịch luyện mang ý nghĩa chảy máu cùng tử vong.

Như vậy Trương Xung trải qua chiến cuộc sao?

Hắn trải qua, phụ thân của hắn chính là một trong đó tầng tướng lĩnh, lúc còn trẻ hắn theo phụ thân đánh qua mấy cuộc chiến đấu.

Ngô Việt đại chiến, hắn tham gia.

Cái kia một trận đem trước Nam Ẩu quốc chủ hố chết chiến tranh, hắn cũng tham gia.

Thậm chí tiêu diệt Ninh Nguyên Vũ cái kia một trận bình định chiến, hắn cũng tham gia. Đương nhiên trận này đại chiến là không có ghi lại, bị Ninh Nguyên Hiến tận lực xóa sạch.

Ninh Khiết nói: "Trịnh Đà đại quân, lúc nào xuôi nam?"

Trương Xung nói: "Chờ chúng ta quân coi giữ cơ hồ muốn chống đỡ không nổi đi thời điểm, Trịnh Đà đại quân sẽ xuất hiện, nhưng là hắn đại khái vĩnh viễn cũng sẽ không vọt tới Bạch Dạ quận dưới thành."

Ninh Khiết cũng minh bạch điểm này.

Trịnh Đà đại quân là làm một thuốc kích thích đồng dạng tồn tại.

Làm Bạch Dạ quận quân coi giữ rã rời thống khổ tới cực điểm thời điểm, Trịnh Đà đại quân tin tức xuôi nam, sẽ mang đến một lần sĩ khí tăng vọt.

Nói trắng ra là!

Chính là muốn đem Bạch Dạ quận ý chí của quân phòng giữ cùng sức chiến đấu nghiền ép đến cực hạn.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cho tới bây giờ đều không có trông cậy vào Trương Xung có thể thắng, liền trông cậy vào hắn chèo chống phải lâu một chút.

Nói cho đúng!

Chính là chèo chống đến phía bắc chiến cuộc đột phá, Biện Tiêu đại hoạch toàn thắng thời điểm.

Ở trong mắt Ninh Nguyên Hiến, Trương Xung cái này ba ngàn quân đội chính là dùng để. . . Hi sinh, xem như pháo hôi.

"Giết, giết, giết!"

Dưới thành lại một lần tiếng giết rung trời.

Tô thị liên quân, lại một lần như thủy triều vọt lên.

Cái này tư thế, phảng phất mỗi một phút đều là quyết chiến.

Phảng phất một ngày đều khó mà chống đỡ tiếp.

Nhưng mà. . . Cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu.

Trương Xung phải dựa vào cái này bốn năm ngàn người, chèo chống gần một tháng.

Đây quả thực là Địa Ngục cấp khảo nghiệm!

Liên quân chủ soái Tô Toàn nhìn qua khí thế như hồng thế công, trên thân cũng không khỏi phải nhiệt huyết sôi trào.

Tô thị gia tộc Phượng Hoàng Niết Bàn thời khắc đến.

Đây là ngàn năm cơ hội khó được.

Trước mắt Bạch Dạ quận chủ thành chiến, cơ hồ là duy nhất đại chiến.

Một khi cầm xuống Bạch Dạ quận thành, toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ rốt cuộc chút sức chống cực nào.

Đến lúc đó, Tô Nan phong công, hắn Tô Toàn cũng phải phong hầu!

Nghĩ tới giờ khắc này.

Tô Toàn thật hưng phấn không chịu nổi, cuồng hống nói: "Công thành, công thành, công thành!"

"Ta đáp ứng chúa công, trong vòng ba ngày, cầm xuống Bạch Dạ quận thành!"

"Đến lúc đó thành nội hết thảy tài vật, theo các ngươi tự rước!"

Lập tức, Tô thị liên quân lại một lần nữa sĩ khí như hồng, điên cuồng công thành!

. . .

Việt Quốc bắc tuyến!

Ngô Vương trong đại doanh!

"Ha ha ha ha ha!"

"Tô Nan rốt cục phản, rốt cục phản!"

"Ta Ngô quốc rửa nhục cơ hội, rốt cục muốn tới."

"Thiên hạ công càng, Ninh Nguyên Hiến ngươi cũng có hôm nay?"

"Ngày đó Diễm Châu biến, ngươi cắt ta Ngô quốc chín quận chi địa, có thể nghĩ đến có hôm nay?"

Ngô Vương hưng phấn khó đè nén!

Vĩ đại thời đại liền muốn tới.

Phía đông, hắn hai ba vạn đại quân chẳng mấy chốc sẽ cầm xuống Lôi Châu quần đảo.

Phía tây, Sở quốc đại quân ngay tại điên cuồng tiến đánh Chủng thị gia tộc biên quan.

Biên giới tây nam, Tô Nan mấy vạn đại quân mưu phản, rất nhanh liền càn quét toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ.

Phía nam, Chúc Lâm đại quân không ngừng co đầu rút cổ, Căng Quân không ngừng thu phục Nam Ẩu quốc mất đất.

Thiên hạ còn có ai có thể cứu Việt Quốc?

Thiên hạ còn có ai có thể cứu Ninh Nguyên Hiến?

Ngô sở phân càng!

Ta Ngô quốc trầm luân hai mươi mấy năm, rốt cục muốn quật khởi.

Ngô Vương một thân nhung trang, trong tay cầm kiếm, ngo ngoe muốn động.

Hai vị đại vương tại trên biên cảnh tập kết mười mấy vạn đại quân.

Cầm trong tay lợi khí, sát tâm nhất thời.

Nguyên bản Ngô Vương mục tiêu chiến lược vẻn vẹn chỉ có một cái, thừa dịp Việt Quốc đại loạn, cầm xuống Lôi Châu quần đảo.

Nhưng là hiện tại Việt Quốc sắp tao ngộ tai hoạ ngập đầu, đây là cơ hội ngàn năm một thuở.

Trời cho không lấy, phản thụ tội lỗi; lúc đến không nghênh, phản thụ ương!

Tô Nan phản loạn, một khi Tô Khương hợp nhất liền sẽ có bảy, tám vạn đại quân, quét ngang toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ về sau, Ninh Nguyên Hiến liền nội bộ mâu thuẫn, Tô Nan dã tâm nếu như lớn hơn nữa lời nói, Việt Quốc chi đô đều có thể binh lâm dưới thành.

Cho đến lúc đó Ninh Nguyên Hiến làm sao bây giờ?

Khẳng định phải phái quân điều quân trở về quốc đô a.

Khi đó Ninh Nguyên Hiến chú định trước sau đều khó khăn, cũng chính là hắn cực kỳ hư nhược thời điểm.

Khi đó!

Ta có hay không có thể đùa mà thành thật?

Ta mười mấy vạn đại quân có hay không có thể trực tiếp xuôi nam, chân chính trình diễn hai vương quyết chiến?

Như thế nào mới có thể rửa nhục?

Như thế nào mới có thể để ta Việt Quốc nháy mắt sừng sững phương nam chi đỉnh?

Như thế nào mới có thể để ta Ngô Khải văn danh thiên hạ?

Đương nhiên là đánh bại một vị bá chủ.

Nếu ta đánh bại Ninh Nguyên Hiến chủ lực, cái kia toàn bộ Thiên Bắc hành tỉnh còn có ai có thể cản ta?

Đến lúc đó liền không chỉ là đoạt lại chín quận chi địa.

Ngô Vương hô hấp dồn dập, trong lòng thật sự là khó mà ngăn cản cái này dụ hoặc.

Nhưng là lý trí nói cho hắn biết, tuyệt đối không nên thấy lợi tối mắt, không nên đánh không chuẩn bị chiến.

Hai vương quyết chiến cỡ nào trọng yếu, hoàn toàn liên quan đến quốc vận, há có thể thẳng thắn?

Nhưng là binh pháp lại có mây, chiến cơ chớp mắt là qua, không thể thác thất lương cơ.

Lập tức Ngô Vương hạ chỉ nói: "Tiếp tục điều binh, vạn nhất Việt Quốc nội loạn, vạn nhất ta muốn cùng Ninh Nguyên Hiến quyết chiến, không thể không có chút nào chuẩn bị."

Đại soái Ngô Trực run giọng nói: "Bệ hạ, từ nơi nào điều binh? Chúng ta cùng Việt Vương quyết chiến không phải giả sao?"

Ngô Vương nói: "Theo phía tây điều binh, hai vương quyết chiến vốn là giả, nhưng bây giờ chưa hẳn không thể trở thành sự thật. Một khi Tô Nan càn quét Thiên Tây hành tỉnh nam bộ, binh phong trực tiếp liền có thể đến Việt Quốc đô thành, cho đến lúc đó Ninh Nguyên Hiến sẽ làm sao?"

Đại soái Ngô Trực nói: "Phái binh điều quân trở về tiếp viện quốc đô."

Ngô Vương nói: "Cho đến lúc đó, có phải hay không chúng ta đánh bại Việt Vương ngàn năm một thuở cơ hội?"

Đại soái Ngô Trực cũng cảm thấy có lý, nhưng là nguyên bản chiến lược bên trong cũng không quyết chiến.

Ngô Vương nói: "Không nhất định phải đánh, nhưng là lo trước khỏi hoạ!"

Đại soái Ngô Trực nói: "Vâng!"

. . .

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến trong tay cầm Tô Nan thảo phạt hịch văn, toàn thân không ngừng run rẩy.

"Tốt, tốt, viết tốt, chửi giỏi lắm!"

"Trực tiếp đem quả nhân nói thành thượng cổ Kiệt Trụ quân!"

"Ngươi vì sao không đem quả nhân nói thành thiên cổ thứ nhất hôn quân, thứ nhất bạo quân đâu?"

"Cái này hịch văn bên trong lại còn có Thẩm Lãng? Thật sự là buồn cười, chỉ là một cái lục phẩm tiểu quan, vậy mà cũng tới Tô Nan hịch văn, buồn cười buồn cười!"

Mẹ trứng, hiện tại ngay cả bị mắng cũng phải sắp xếp tư luận bối sao?

Ta Thẩm Lãng quan nhỏ, liền không thể bên trên hịch văn? Liền không thể bị mắng? Chớ xem thường người.

Ninh Nguyên Hiến cực độ tức giận, cực độ tức giận.

Thế cục cùng hắn tưởng tượng bên trong đồng dạng, nhưng là muốn càng thêm ác liệt.

Lúc đầu hắn coi là Sở quốc chỉ là diễn diễn kịch, sẽ không thật đánh lớn.

Dù sao ngươi Sở quốc tại phía bắc cùng Lương quốc, Tân Càn quốc xung đột rất lớn, sao có thể nói lắng lại liền lắng lại?

Kết quả ngươi thật đúng là đánh!

Sở quốc mười mấy vạn đại quân tiến đánh Chủng Nghiêu trấn thủ biên quan, trực tiếp để Ninh Nguyên Hiến rung động.

Một khắc này, thật sự có một loại đại họa lâm đầu cảm giác.

Ta lớn Việt Vương quốc nạn đạo chân muốn xong?

Nhưng là hắn rất nhanh liền bình tĩnh lại, ngược lại lâm vào một loại tự ngược khoái cảm.

Chính là cùng loại cái loại cảm giác này.

Cục diện càng đáng sợ, ta liền càng kiên cường.

Đương nhiên là có chút nữ nhân cũng là dạng này, lão công lại không cho ta mua lớn nhẫn kim cương? Ngươi vậy mà đối xử với ta như thế, ta càng là tao ngộ gặp trắc trở, thì càng kiên cường.

Đương nhiên, Ninh Nguyên Hiến kiên cường là thật kiên cường.

Loại người này rất kỳ quái, xuôi gió xuôi nước thời điểm, hắn liền dễ dàng phiêu, rốt cục làm ra một chút không thể tưởng tượng sự tình.

Chỉ khi nào tiến vào nghịch cảnh, cả người hắn liền sẽ lâm vào một loại trạng thái khác, một loại điên cuồng nhưng lại cơ trí trạng thái.

Lê Chuẩn đại tướng quân nói: "Bệ hạ, Biện Tiêu công tước bên kia, hẳn là có thể đánh ra a? Hắn sớm một chút xuất kích, Trương Xung bên kia cũng sớm một ngày thoát khốn."

"Không. . ." Ninh Nguyên Hiến ánh mắt đỏ bừng, âm thanh run rẩy cuồng nhiệt nói: "Vẫn chưa tới thời điểm."

Lúc này, Lê Chuẩn cùng Tam vương tử Ninh Kỳ đều sợ hãi.

Đều cấp tốc, vẫn chưa tới thời điểm?

"Vẫn chưa tới hỏa hầu, hỏa hầu còn chưa đủ." Ninh Nguyên Hiến con mắt đỏ bừng, tại trong đại doanh đi tới đi lui, lẩm bẩm.

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Kỳ, ngươi dẫn theo lĩnh ba vạn đại quân xuôi nam, trở về quốc đô."

Tam vương tử Ninh Kỳ rung động nói: "Phụ vương, cái này. . . Cái này quá mạo hiểm."

Đây đương nhiên là cực độ mạo hiểm.

Lúc này Thượng Dã thành phòng tuyến, Việt Quốc tập kết 11 vạn đại quân, Ngô quốc tập kết mười hai vạn, song phương có thể được xưng là thế lực ngang nhau.

Hiện tại Ninh Nguyên Hiến trực tiếp để Ninh Kỳ mang đi ba vạn người trở về quốc đô.

Cái kia Ninh Nguyên Hiến bên người, coi như chỉ có tám vạn đại quân, Ngô Vương có mười hai vạn đại quân.

Hai bên quân lực cách xa.

Dạng này liền sẽ cho tuổi trẻ Ngô Vương mang đến trí mạng dụ hoặc.

Ta có mười hai vạn đại quân, Ninh Nguyên Hiến chỉ có tám vạn, không bằng làm giả hoá thật, cứ như vậy khai chiến đi.

Đánh bại Việt Vương, ta Ngô Khải liền danh chấn thiên hạ.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Quyết định như vậy đi, lợi ích không đủ lớn, sao có thể để cho địch nhân động tâm? Ta vị này quốc quân đã diễn kịch, vậy liền diễn đến cực hạn!"

"Hạ chỉ, Tô Nan mưu phản, quả nhân chấn kinh, mệnh Tam vương tử Ninh Kỳ, suất lĩnh ba vạn đại quân xuôi nam, về thủ quốc đô, liền có thể xuất phát."

Ninh Kỳ quỳ xuống nói: "Phụ vương, bằng không ngài suất quân trở về quốc đô, ta lưu lại cùng Ngô Vương giằng co đi."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi không được, ta cái này Việt Vương tại, mới đủ đủ hấp dẫn Ngô Khải! Trương Xung có thể đặt mình vào nguy hiểm, quả nhân cũng có thể!"

Đám người kinh ngạc.

Vị này quốc quân nào chỉ là mạo hiểm?

Quả thực chính là đánh cược.

Hắn thực chất ở bên trong vậy mà như thế điên cuồng sao? Như thế thích mạo hiểm sao?

Khó trách hai mươi mấy năm trước hắn sẽ điên cuồng sùng bái Khương Ly.

Vốn cho rằng làm hai mươi mấy năm quốc quân sẽ trở nên ổn trọng, không nghĩ tới điên cuồng xương vẫn tại.

"Quyết định như vậy đi, quả nhân lấy thân làm mồi, vậy liền dứt khoát lại mê người một chút."

Tam vương tử Ninh Kỳ trùng điệp dập đầu nói: "Nhi thần tuân chỉ, phụ vương bảo trọng."

Mấy canh giờ sau!

Ninh Kỳ Tam vương tử suất lĩnh ba vạn đại quân xuôi nam, về thủ quốc đô.

Mãnh tướng lam bạo thất vọng, giận dữ cuồng mắng xuôi nam.

Tất cả mọi người nhao nhao chấn kinh.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến đầu óc nước vào sao?

Bất tỉnh chiêu chồng chất a!

Ngươi lo lắng Tô Nan mưu phản, trước đó không phái đại quân đi thủ Thiên Tây hành tỉnh, ngược lại giận đùng đùng tập kết đại quân Bắc thượng muốn cùng Ngô Vương quyết chiến.

Hiện tại Tô Nan mưu phản, ngươi lại lo lắng quốc đô có sai lầm, vội vã đập Tam vương tử suất quân điều quân trở về.

Nguy cấp phía dưới, ngươi Ninh Nguyên Hiến thật sự là hoa mắt ù tai vô tri, cử chỉ thất thố.

Hiện tại toàn bộ phương bắc phòng tuyến bên trên, ngươi chỉ có tám vạn đại quân, Ngô Vương có mười hai vạn.

Lần này, hắn không tâm động cũng phải tâm động.

Người mang lợi khí, sát tâm nhất thời a!

Ai có thể kiềm chế tiêu diệt một cái vương giả dụ hoặc a.

Nhất là đối với một cái vừa mới đăng cơ không lâu tuổi trẻ Ngô Vương?

Nếu như đánh bại Việt Vương, hơn phân nửa Thiên Bắc hành tỉnh đều sẽ trở thành Ngô quốc cương thổ, đó chính là sự nghiệp thiên thu.

Ngô quốc lập tức liền có thể một lần nữa trở thành nam bộ bá chủ.

. . .

Việt Quốc Tam vương tử Ninh Kỳ suất lĩnh ba vạn đại quân xuôi nam, điều quân trở về quốc đô tin tức ngay lập tức truyền đến Ngô Vương trong đại doanh.

Ngô Khải mừng như điên.

"Ha ha ha ha, cái này Ninh Nguyên Hiến quả thực so với trong tưởng tượng còn muốn hoa mắt ù tai gấp trăm lần!"

"Ngoài mạnh trong yếu, phô trương thanh thế, nói chính là loại người này. Ngày đó biên cảnh cùng đi săn thua, nổi giận đùng đùng suất lĩnh đại quân ngự giá thân chinh muốn cùng quả nhân quyết chiến chính là hắn, hiện tại Tô Nan đại quân còn xa tại ngàn dặm, hắn cũng lo lắng quốc đô có sai lầm, vội vã phái quân về thủ

Việt Đô cũng là hắn."

"Ninh Nguyên Hiến lúc này muốn lui, nhưng lại không dám lui, sợ hãi bị người trong thiên hạ chế nhạo."

"Như thế tiến thối mất theo, bất tỉnh chiêu chồng chất, cũng khó trách Việt Quốc sẽ tao ngộ tai hoạ ngập đầu."

"Trời cho không lấy, phản thụ tội lỗi!"

"Ninh Nguyên Hiến như thế hoa mắt ù tai, ta nếu là buông tha hắn, quả nhân ngược lại là muốn trở thành thiên hạ chê cười."

"Hạ chỉ, theo phía tây điều khiển ba vạn đại quân đông tiến, tăng binh quả nhân đại doanh!"

Lời này mới ra, mấy vị lão thần nhao nhao khuyên nhủ.

Đại vương không thể, đại vương tuyệt đối không cần liều lĩnh, hẳn là dựa theo lúc đầu bố trí, thận trọng từng bước.

Cái gọi là hai vương quyết chiến vốn là chiến lược đe doạ, tuyệt đối không thể làm giả hoá thật.

Ngô Vương châm chọc nói: "Năm đó phụ vương vốn muốn xuống tay với Biện Tiêu, chính là các ngươi không ngừng khuyên nhủ, ngàn vạn không thể liều lĩnh, muốn thận trọng từng bước, nếu không sẽ bức phản biện thị. Kết quả đây? Để Biện Tiêu theo Ngô đều thoát khốn trở về Diễm Châu, về sau mới có Diễm Châu biến, để ta Ngô quốc trầm luân hai mươi mấy năm. ?"

Lời này mới ra, đông đảo tâm phúc lão thần lập tức trên mặt không ánh sáng.

Ngô Vương lại nói: "Bây giờ chính là cơ hội ngàn năm một thuở, một khi để Ninh Nguyên Hiến lùi về đến Việt Đô bên trong, vậy liền thác thất lương cơ. Trời ban chiến cơ, hơi lập tức trôi qua, như cũng giống như các ngươi như vậy cẩn thận, luôn mồm thận trọng từng bước. Cái kia quả nhân tổ tiên cũng không hạ được mảnh giang sơn này, quả nhân hiện tại cũng chính là một giới ngư dân mà thôi."

"Bây giờ Việt Quốc tứ phía nguy cơ, lúc nào cũng có thể sẽ bị tách rời, ta Ngô quốc nếu không chuẩn bị đầy đủ, tiếp xuống chia cắt Việt Quốc thời điểm, Sở quốc chẳng lẽ sẽ khiêm nhượng chúng ta sao?"

Lập tức có một cái lão thần nói: "Diễm Châu lúc này trống rỗng, không bằng tiến đánh Diễm Châu như thế nào? Đoạt lại Diễm Châu, cũng là khôi phục tổ tiên tông ánh sáng, rửa sạch nhục nhã."

Ngô Vương nói: "Là đánh bại Ninh Nguyên Hiến thu hoạch lớn? Vẫn là đánh bại Biện Tiêu thu hoạch lớn?"

Đương nhiên là Ninh Nguyên Hiến, hắn dù sao cũng là quốc quân.

Ngô Vương lại nói: "Biện Tiêu cùng Ninh Nguyên Hiến, cái nào tốt hơn đánh?"

Đương nhiên là Ninh Nguyên Hiến, hắn mặc dù sẽ võ công, nhưng cũng là văn nhân quân vương, mà Biện Tiêu là một đại danh tướng, đương nhiên khó đánh.

Ngô Vương lại nói: "Là Diễm Châu hiểm trở, vẫn là Thượng Dã thành hiểm trở?"

Đương nhiên là Diễm Châu hiểm trở, Thiên Bắc hành tỉnh địa thế bằng phẳng, một khi đột phá, thế như chẻ tre.

Ngô Vương lập tức công chúng nhạy cảm bụng lão thần nói đến á khẩu không trả lời được, không có chút nào cãi lại lực lượng.

"Hạ chỉ, theo phía tây điều khiển ba vạn đại quân, tiến vào chiếm giữ quả nhân đại doanh!"

Ngô Vương ý chỉ mới ra, sự tình rốt cuộc khả năng cứu vãn.

Ý chỉ một chút!

Ngô quốc tây quân ba vạn, trùng trùng điệp điệp xuất phát đông tiến, tiến về Ngô Vương đại doanh!

Ninh Nguyên Hiến đánh cược, đại công cáo thành!

Hắn hưng phấn vô cùng, toàn thân run rẩy, tại mọi thời khắc đều đứng tại trên bản đồ.

Tính toán Ngô quốc tây quân vị trí.

Thời gian muốn thẻ phải phi thường gấp, không thể để cho cái này ba vạn đại quân chân chính tiến vào Ngô Vương đại doanh.

Nếu không cho đến lúc đó, Ngô Vương trong tay có mười lăm vạn đại quân, hắn Ninh Nguyên Hiến chỉ có tám vạn đại quân, như thật đánh nhau, liền thật phải ăn thiệt thòi.

Nhất định phải làm cho Ngô quốc tây quân đi đến trên nửa đường.

Biện Tiêu bỗng nhiên giết ra!

Ngô quốc ba vạn tây quân khoảng cách Ngô quốc đại doanh bốn trăm dặm, ba trăm dặm, hai trăm dặm!

Thời điểm đến!

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ!

"Mệnh lệnh Biện Tiêu, tập kích Ngô quốc tây cảnh!"

"Giết sạch, đốt rụi, cướp sạch!"

"Binh quý thần tốc, không cần chiếm thành, không cần ham chiến, một mực đột tiến, đột tiến, đột tiến!"

"Giết đến Ngô quốc trong lòng run sợ, giết đến Ngô Vương hồn phi phách tán!"

Hai ngày sau!

Biện Tiêu tiếp đến Việt Vương ý chỉ.

Hắn đã sớm dự bị đã lâu, mài đao xoèn xoẹt.

Tinh nhuệ nhất năm ngàn quân đội, thậm chí đổi lại Kim thị gia tộc kiểu mới áo giáp cùng chiến đao.

Theo Ninh Nguyên Hiến ra lệnh một tiếng.

Biện Tiêu hai vạn đại quân, bỗng nhiên giết ra Diễm Châu, giết vào Việt Quốc tây cảnh.

Nháy mắt, như là sấm sét giữa trời quang!

Một đường giết, một đường đốt!

Giết, giết, giết!

Không đánh kiên thành, không đoạt thành trì.

Một đường tập kích, trực tiếp cắm vào Ngô quốc tim gan.

Đầu người cuồn cuộn, núi thây biển máu!

. . .

Đại Tuyết núi!

Thẩm Lãng khó khăn hành quân.

Ngay từ đầu vẫn là rất nhẹ nhàng, nhưng đến trên sườn núi về sau, dần dần liền trở nên chật vật.

Bởi vì, tuyết càng ngày càng dày.

Mặc dù Đại Kiếp Tự mở ra một đầu sáu thước đường núi, được cho vừa rộng lại bình.

Nhưng là con đường này quá lâu không có người đi, trên đường đều là thật dày tuyết đọng.

Thẩm Lãng một đường hành quân, còn muốn một đường thanh lý trên đường tuyết đọng.

Cứ việc có chỗ chuẩn bị, nhưng là vẫn đánh giá thấp trên núi giá lạnh.

Dạng này hành quân, một ngày nhiều nhất chỉ có thể đi hai mươi mấy dặm, mà lại đến đằng sau càng ngày càng chậm.

Đi vào thế giới này về sau, Thẩm Lãng cũng là lần đầu tiên tới Đại Tuyết núi.

Thật sự là hùng vĩ hùng vĩ, thật là khiến người ta sinh lòng e ngại.

Toàn bộ trong tầm mắt, đều là một mảnh trắng xóa.

Thẩm Lãng không khỏi bội phục hậu thế hồng (quân), bọn hắn thế nhưng là ròng rã mấy vạn người vượt qua Tuyết Sơn, mà lại cơ hồ là không có đường.

Mặc dù Thẩm Lãng bò toà này Đại Tuyết núi muốn càng lớn, nhưng tốt xấu có Đại Kiếp Tự mở ra tới vuông vức con đường.

Đi tại đầu này sáu thước trên đường, Thẩm Lãng cũng đối Đại Kiếp Tự nhìn mà than thở.

Các ngươi là tên điên sao? Đem cung điện xây ở cao như vậy trên núi?

Đầu này đường núi chí ít hơn một trăm dặm, các ngươi lúc ấy là thế nào mở ra tới a?

Thẩm Lãng không cách nào tưởng tượng lúc ấy Đại Kiếp Tự mở đầu này đường núi đến tột cùng vận dụng bao nhiêu nhân lực, lại chết bao nhiêu người?

Bất quá ngẫm lại ở Địa Cầu lịch sử, một ngàn ba trăm năm trước Thổ Phiên vương quốc tại độ cao so với mặt biển 3700 gạo (m) trên núi cao kiến tạo 36 vạn gạo (m) siêu cấp dãy cung điện, phảng phất so trước mắt cái này Đại Kiếp Cung còn muốn ngưu bức nhiều.

Thổ Phiên vương quốc ngưu bức nhất thời điểm, nhân khẩu cũng chính là mấy trăm vạn cấp mà thôi.

Ròng rã năm ngày sau đó!

Thẩm Lãng rốt cục đi tới toà này Tuyết Sơn đỉnh núi!

Đương nhiên, vẻn vẹn chỉ là toà này Tuyết Sơn mà thôi, bởi vì nơi xa còn có cao hơn Đại Tuyết núi.

Sau đó, hắn thấy được nổi tiếng lâu đời Đại Kiếp Cung.

Đây là Đại Kiếp Tự tại phương đông thế giới lớn nhất dãy cung điện một trong.

Đương nhiên hiện tại có một nửa đã trở thành phế tích.

Nhưng là Thẩm Lãng chân chính đi vào Đại Kiếp Cung thời điểm, vẫn là bị rung động.

Bởi vì so với Thổ Phiên vương quốc tòa cung điện kia, cái này Đại Kiếp Cung độ cao so với mặt biển cao hơn.

Bất quá diện tích nhỏ hơn một chút, Thẩm Lãng nhìn ra qua, toàn bộ Đại Kiếp Cung khu kiến trúc đại khái chỉ có hai mươi vạn mét vuông tả hữu, cũng chính là ba trăm mẫu.

Nhưng là nó quảng trường rất lớn.

Toàn bộ Đại Tuyết trên núi, tổng cộng có ba cái quảng trường.

Đại Kiếp Cung trước có một cái.

Đại Kiếp Cung phía dưới mấy trăm mét địa phương, chính diện có một cái, mặt sau cũng có một cái.

Ngay từ đầu Thẩm Lãng không biết, triều bái người trực tiếp tới Đại Kiếp Cung trước quảng trường là được rồi, vì sao còn muốn ở phía dưới xây mấy cái quảng trường đâu?

Hiện tại Thẩm Lãng minh bạch.

Đầu tiên, năm đó kiến tạo Đại Kiếp Cung thời điểm, trải con đường thời điểm, đều cần đại lượng vật liệu đá.

Vì lẽ đó, ngay tại trên núi mở thạch trận, đào bình liền trở thành một cái lớn đất bằng, dứt khoát xây thành quảng trường.

Mà lại những cái kia trên quảng trường, cũng có tòa thành, là dùng để chống đỡ quân địch dùng.

Muốn cầm xuống Đại Kiếp Cung, trước phải đột phá cái kia hai cái phòng tuyến tòa thành.

Đương nhiên, cái kia hai cái trên quảng trường phòng tuyến tòa thành, lúc này đã từ lâu trở thành phế tích.

Hai trận sau đại chiến, bị phá hủy.

. . .

Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na liên quân tiến vào chiếm giữ Đại Kiếp Cung coi như hoàn hảo cung điện bên trong.

Thiên Đạo hội võ sĩ thuần thục mở ra địa cung, từ bên trong lấy ra áo bông, lương thực, nồi sắt.

Không chỉ có những này, còn có thật nhiều làm phân trâu, vô số kể phân trâu, có thể dùng tới làm nhiên liệu.

A Lỗ Na Na không thể tin nói: "Những vật này, đều là ngươi trước đó giấu?"

Đương nhiên là!

Làm Thẩm Lãng quyết định đem Đại Kiếp Cung làm Khương vương đại quân nơi táng thân thời điểm, liền vận dụng to lớn nhân lực hoàn thành đây hết thảy.

A Lỗ Na Na thật sự là một cái hồ đồ nữ vương, những này thịt khô, còn có làm phân trâu, đều là theo bộ lạc của nàng bên trong mua, sau đó từ Thiên Đạo hội đội ngũ vận đến Đại Kiếp Cung hầm giấu đi.

Thẩm Lãng hỏi: "Địch nhân cách chúng ta vẫn còn rất xa?"

Ưng Dương nói: "Rất xa, hai ngày sau mới có thể đến!"

Thẩm Lãng nói: "Điều động trinh sát, tại Đại Kiếp Cung hạ quảng trường bố phòng, một khi có địch tình, lập tức báo cáo."

"Ta tự mình đi!"

Ưng Dương cùng Vũ Liệt hai người, suất lĩnh tinh nhuệ nhất võ sĩ, tiến về phía dưới bố phòng.

A Lỗ Na Na nói: "Vậy kế tiếp làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nói: "Ăn cơm, đi ngủ, chờ lấy địch nhân đến đem bọn hắn tiêu diệt phải sạch sẽ, sau đó rời đi!"

A Lỗ Na Na nói: "Không đánh trận sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tại cái này Đại Kiếp Cung là không có cầm nhưng đánh sao?"

Là không có đánh!

Chỉ cần địch nhân vừa đến, trong nháy mắt liền thiên băng địa liệt, đất rung núi chuyển.

Sau đó địch nhân đại khái liền mất ráo.

. . .

Hai ngày về sau!

Vũ Liệt hồi báo!

"Địch nhân đã đến, địch nhân đã đến!"

Thẩm Lãng thở dài.

Nháy mắt đồ sát mấy vạn đại quân kỳ tích, lại muốn lên diễn!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 263: Khương Vương A Lỗ Thái Toàn Quân Bị Diệt! Kinh Thiên Động Địa!

Nộ Triều thành bên trong!

"Thật sự là đầu tường biến ảo đại vương kỳ a!"

Một người chưởng quỹ thở dài nói, sau đó đem cửa hàng cửa chính đóng kín.

Hiện tại cơ hồ tất cả mọi người đã xác định, Kim Trác Hầu tước đã bị đâm bỏ mình.

Bởi vì hắn thật lâu đều chưa từng xuất hiện, bây giờ toàn thành lớn bên trong chủ sự chính là Hầu phủ tiểu thư Kim Mộc Lan.

Tất cả mọi người biết, cái này Huyền Vũ thành công chúa là sẽ không nhất diễn kịch.

Mỗi một lần gặp người thời điểm, nàng mặc dù đã phi thường dùng sức che giấu, nhưng vẫn là khó nén bi phẫn chi sắc.

Tuyệt mỹ vô luân mắt to cơ hồ tại mọi thời khắc đều là đỏ bừng.

Nàng như thế bi thương phẫn nộ, nếu không phải Kim Trác Hầu tước chết rồi, chẳng lẽ vẫn là bởi vì trượng phu vượt quá giới hạn sao?

Không chỉ có như thế, Kim thị gia tộc tất cả trên mặt biển chiến thuyền đều đã nhập cảng ngừng bay.

Kim thị gia tộc quân đội toàn bộ đều co vào tiến vào ba cái tòa thành bên trong.

Bây giờ Kim thị gia tộc ngay cả quyền làm chủ trên biển đều mất đi, đã đầu hàng Ngô quốc Thiên Phong thành chủ Cừu Hào hoành hành tại mảnh này trên mặt biển.

Hiện tại không chỉ là Thiên Đạo hội thương thuyền, mà là bất luận người nào thương thuyền đều ngừng bay.

Tựu liền Dương Vũ thành đến Nộ Triều thành ở giữa mang người thuyền biển đều ngừng bay, bởi vì Cừu Hào nói, đại chiến kết thúc trước đó, phiến san không được xuống biển.

Trừ Ngô quốc thuyền bên ngoài, còn lại bất luận cái gì thuyền một khi xuất hiện trên vùng hải vực này, đều đem không chút do dự đánh chìm.

Rất nhiều người cũng đã biết, Ngô quốc đại quân ngay tại phía bắc không xa Thiên Phong đảo bên trên làm sau cùng chỉnh đốn, rất nhanh liền sẽ trùng trùng điệp điệp xuôi nam, đăng nhập Nộ Triều thành.

Cho đến lúc đó, lại là một hồi đại chiến kinh thiên.

Vừa mới qua đi bao lâu a?

Kim thị gia tộc cướp đoạt Nộ Triều thành mới chưa tới nửa năm mà thôi, bây giờ lại phải thay đổi chủ nhân sao?

Bất quá cũng là không quan trọng, dù sao chính là ngừng kinh doanh nửa tháng tả hữu, đại chiến kết thúc về sau, mọi người vẫn là sinh ý làm theo, tiền chiếu kiếm.

Chẳng qua là đổi một người nộp thuế mà thôi.

Sớm biết trước đó liền không cho Thẩm Lãng cái kia tiểu bạch kiểm đưa nhiều như vậy lễ vật.

Tên hỗn đản kia, quang thu lễ không làm việc, những lễ vật kia coi như làm là cho chó ăn.

Chờ Ngô quốc chiếm Nộ Triều thành về sau, mọi người lại muốn ra một lần máu.

Rất nhiều người đã nghe ngóng, lần này Ngô Quân chủ soái tên là Ngô Mục, là Ngô Vương đường đệ, chờ bắt lại Nộ Triều thành về sau hắn liền sẽ trở thành Nộ Triều thành tân chủ nhân, thậm chí ngay cả chức quan đều nghe được, Lôi Châu Thái Thú kiêm thủy sư Đô đốc.

Nhìn một cái người ta Ngô quốc chính là không giống.

Tại Việt Quốc thời điểm, Lôi Châu quần đảo liền vẻn vẹn chỉ là Nộ Giang quận hai cái thành mà thôi. Đến Ngô quốc, trực tiếp thăng cấp trở thành quận.

Rất nhiều đại thương nhân đều đã bắt đầu tìm hiểu vị này Ngô Mục đại nhân yêu thích, nghĩ đến hẳn là đưa lễ vật gì lấy lòng.

Bởi vì tại tất cả thương nhân trong suy nghĩ tại, Kim thị gia tộc đã xong, trận này đại chiến Kim thị tất thua không thể nghi ngờ.

Đóng lại cửa hàng cửa chính, đem tất cả đáng tiền hàng hóa toàn bộ khóa trong hầm ngầm mặt, tránh thoát binh tai cũng được.

Bất quá sẽ không có chuyện, lần trước Kim thị gia tộc cướp đoạt Nộ Triều thành sau cũng không có trắng trợn cướp bóc, chắc hẳn Ngô quốc cũng không biết.

Ngay tại chưởng quỹ đóng kín cái cuối cùng cánh cửa thời điểm, một bóng người đi đến.

Nhưng mà chưởng quỹ liền phảng phất hoàn toàn không có nhìn thấy, trực tiếp cài lên một cánh cửa cuối cùng tấm.

. . .

Cái kia thân ảnh cao lớn đi vào bên trong mật thất dưới đất, trực tiếp ngồi xuống nói: "Thời gian rất gấp, nói!"

Ánh nến châm.

"Không, đừng thắp ánh nến." Cái này cao lớn thanh âm nói, hắn trực tiếp vung tay lên liền đem vừa mới châm ngọn nến hỏa diễm dập tắt.

"Ha ha ha ha!" Đối phương cười nói: "Kim Sĩ Anh tướng quân, ngài cứ như vậy sợ gặp người sao? Mỗi một lần gặp mặt, đều trong bóng đêm nói chuyện? Thậm chí làm việc cũng bôi đen?"

Đây là một nữ nhân, thanh âm phi thường dễ nghe.

Mà cái này thân ảnh cao lớn chính là Kim Sĩ Anh, Kim Trác Hầu tước nghĩa tử, Nộ Triều thành chủ.

Hắn vậy mà đi vào bí mật này tầng hầm cùng người gặp mặt.

Sau đó, nữ nhân này kiên trì đốt lên ánh nến.

Kim Sĩ Anh bản năng tránh đi gương mặt.

Nhưng hắn vẫn là gặp được đối diện nữ nhân này, dáng dấp mỹ lệ phi thường, mấu chốt dáng người phi thường khỏe đẹp cân đối mê người.

Thân eo như rắn, hai chân thon dài thẳng tắp, đường cong nóng nảy.

Trên người nàng mặc cũng là da rắn giả.

Nàng bưng nến, chậm rãi đi đến Kim Sĩ Anh trước mặt, trực tiếp tại trên đùi của hắn ngồi xuống.

Kinh người co dãn.

Kim Sĩ Anh xoay mặt đi, có vẻ hơi mất tự nhiên.

"Lang quân, đều đã ngủ qua nhiều lần, vì sao còn muốn như thế ngượng ngùng?" Nữ nhân nói.

Một bên nói, nàng duỗi ra đầu lưỡi, hôn lấy Kim Sĩ Anh lỗ tai.

Kim Sĩ Anh khàn khàn nói: "Đó cũng là ngươi quỷ kế, ta vốn cho rằng ngươi chỉ là một cái gặp rủi ro nữ tử, cho nên mới sẽ xuất thủ cứu ngươi, mới có thể bị ngươi hạ dược, mơ mơ hồ hồ ngủ ở cùng một chỗ."

Nữ nhân dịu dàng nói: "Kia là lần thứ nhất nha, chẳng lẽ lần thứ hai ta cũng cho ngươi hạ dược sao? Rõ ràng là chính ngươi nghiện, dùng sức làm ta nha."

Kim Sĩ Anh gương mặt run lên.

Nữ nhân nói: "Lang quân, trước kia ngươi thích nhất nhìn ta, thậm chí làm việc thời điểm còn nhìn ta chằm chằm khuôn mặt, vì sao bây giờ lại lại không muốn gặp ta, mỗi một lần đều muốn sờ soạng nói chuyện, sờ soạng làm việc đâu?"

Kim Sĩ Anh nói: "Bởi vì ta đối mặt chính là một cái nói láo người."

"Nha, nha, nha." Nữ nhân dịu dàng nói: "Ta lang quân tức giận, ta xin lỗi ngươi có được hay không?"

Nữ nhân hôn lên Kim Sĩ Anh bờ môi, sau đó lột bỏ quần áo của hắn.

"Ta không có tâm tình." Kim Sĩ Anh cự tuyệt nói.

Nữ nhân dịu dàng nói: "Đều như vậy, còn không có tâm tình, huynh đệ của ngươi so ngươi thành thật nhiều."

Sau đó, nữ nhân đem Kim Sĩ Anh lột sạch, hai người lại ngủ ở cùng một chỗ.

Nửa đường Kim Sĩ Anh mấy lần thổi tắt ngọn nến, nữ nhân lại đốt, hơn nữa còn đem giọt nến tưới vào trước ngực của mình.

Thật sự là một cái điên cuồng nữ nhân, để người có chút muốn ngừng mà không được.

. . .

Ròng rã sau nửa canh giờ.

Nữ nhân xinh đẹp lười biếng nằm tại Kim Sĩ Anh trong ngực.

"Lang quân, ngày mai ta Ngô quốc đại quân liền muốn xuôi nam, ngươi đã không có thời gian, là thời điểm nên làm lựa chọn." Nữ nhân ôn nhu nói.

Kim Sĩ Anh không nói gì.

Nữ nhân nói: "Ngươi không vì mình cân nhắc, không vì ta cân nhắc, cũng hẳn là cho chúng ta hài tử cân nhắc."

Lập tức Kim Sĩ Anh không khỏi run lên.

Nữ nhân bắt lấy Kim Sĩ Anh tay, sờ về phía bụng của mình, ôn nhu nói: "Chúng ta ngủ bảy tám lần, trong bụng Bảo Bảo đã đã hơn hai tháng."

Kim Sĩ Anh hô hấp cơ hồ đều đình chỉ.

"Làm sao? Sợ hãi, không muốn gánh chịu trách nhiệm?" Nữ nhân ôn nhu nói.

Trọn vẹn một hồi lâu, Kim Sĩ Anh nói: "Ngươi đến tột cùng là ai? Ngươi tên gì?"

Nữ nhân nói: "Ngô U!"

Kim Sĩ Anh kinh ngạc nói: "Ngô?"

Nữ nhân nói: "Đừng hiểu lầm, ta cũng không phải cái gì công chúa, cũng không phải cái gì quận chúa, có lẽ mấy trăm năm trước ta cùng đại vương là một nhà đi. Bây giờ ta, đại khái xem như Ngô Mục tướng quân đường muội đi."

Kim Sĩ Anh nói: "Ngô Mục đại nhân thật đúng là để mắt ta."

Nữ nhân nói: "Hắn đương nhiên để mắt ngươi, bởi vì lang quân ngươi quá xuất sắc a."

Kim Sĩ Anh nói: "Các ngươi thật đúng là trăm phương ngàn kế, hơn hai tháng trước liền dùng mỹ nhân kế kéo ta xuống nước."

Nữ nhân Ngô U nói: "Lang quân, ngươi đã từng là phi thường trọng yếu, chúng ta đem trọng tâm hoàn toàn thả ở trên thân thể ngươi, thậm chí ta đây đại mỹ nhân cũng tặng cho ngươi. Nhưng bây giờ nói ra không sợ ngươi không cao hứng, ngươi phân lượng đã không có nặng như vậy, bởi vì Kim Trác đã chết, toàn bộ Nộ Triều thành rắn mất đầu, mà lại Việt Quốc hoàn toàn bất lực chi viện Nộ Triều thành, Kim thị gia tộc một cái lợi hại nhất Thẩm Lãng lại vây ở Bạch Dạ quận không rõ sống chết. Cướp đoạt Nộ Triều thành trở nên dễ như trở bàn tay, vì lẽ đó ngươi tác dụng liền không có lớn như vậy."

Kim Sĩ Anh không nói gì.

Ngô U hôn Kim Sĩ Anh ngực nói: "Nhưng ngươi là nam nhân của ta, ta đã thích ngươi, ta dự định muốn cùng ngươi tướng mạo tư thủ, ta hi vọng nhìn thấy ngươi có tiền đồ, có tiền đồ."

Kim Sĩ Anh nói: "Cái gì là có tiền đồ, có tiền đồ?"

Ngô U nói: "Lang quân , theo võ công của ngươi cùng tài hoa, tại nên thi đậu võ tiến sĩ, tương lai ít nhất có thể làm đến tứ phẩm võ tướng đi. Kết quả ngươi bị Kim thị gia tộc ân tình khốn trụ, trên danh nghĩa là tướng quân, nhưng thật ra là cái gia nô, cái gì binh quyền đều không có."

Kim Sĩ Anh nói: "Hầu tước đại nhân đối ta ân trọng như núi, ta hết thảy tất cả đều là Kim thị gia tộc cho."

Ngô U nói: "Lang quân, chẳng lẽ ngươi muốn cho Kim thị gia tộc chôn cùng sao? Một trận chiến này các ngươi đã không có chút nào hi vọng."

Kim Sĩ Anh nói: "Chúng ta còn có năm sáu ngàn quân đội, chúng ta còn có không thể phá vỡ toàn thành lớn."

Ngô U nói: "Đúng, Cừu Thiên Nguy cái này thành bảo là phi thường kiên cố, chúng ta một vạn người tiến đánh không xuống, cái kia hai vạn người, ba vạn người đâu? Mấu chốt nhất là Kim Trác đã chết, ngươi còn có thể hiệu trung ai?"

Kim Sĩ Anh không nói.

Ngô U nói: "Việt Vương Ninh Nguyên Hiến sắc phong ngươi vì Nộ Triều thành chủ, kết quả ngươi có nửa phần quyền lực sao? Vì biện bạch mình, ngươi không tiếc tự mình hại mình, thậm chí hướng Thẩm Lãng như thế một cái người ở rể quỳ xuống. Ngươi là nghĩa tử, hắn là người ở rể, thân phận địa vị của hắn rõ ràng không bằng ngươi. Ngươi lại muốn hướng một cái người ở rể quỳ lạy hiệu trung, cái này chẳng lẽ không phải vô cùng nhục nhã sao?"

Nữ nhân bắt lấy Kim Sĩ Anh tay, cảm thụ được phía trên vết sẹo.

Ngô U nói: "Lang quân, ta vẫn là câu nói kia, ngươi không vì mình cân nhắc, chẳng lẽ không vì ta cân nhắc, không vì con của chúng ta cân nhắc sao?"

Kim Sĩ Anh vẫn như cũ không nói.

Ngô U nói: "Đoạt lấy Nộ Triều thành về sau, Ngô Mục sẽ trở thành Lôi Châu Thái Thú kiêm thủy sư Đô đốc. Mà phu quân của ta ngươi, sẽ trở thành chân chính Nộ Triều thành chủ, kiêm Ngô quốc tứ phẩm tướng quân."

Kim Sĩ Anh run lên.

Ngô U nói: "Trong tương lai, Nộ Triều thành địa vị sẽ rất cao, hẳn là giống như là quốc đô Bình An huyện cùng Vạn Năm huyện, thành chủ là tòng Ngũ phẩm!"

Kim Sĩ Anh hô hấp thoáng dừng lại một chút.

Ngô U nói: "Lang quân, ngươi chẳng lẽ cam tâm trở thành cả đời gia nô sao? Chẳng lẽ ngươi nguyện ý ngươi hài tử sinh ra, cũng trở thành gia nô sao? Ngô Mục tướng quân là đại vương Ngô Khải đường đệ, hắn khuyết thiếu chân chính tâm phúc, mà ngươi không có chút nào căn cơ, là lựa chọn tốt nhất. Ngươi một khi hiệu trung Ngô Mục, nhất định sẽ bị hắn xem như tâm phúc."

Kim Sĩ Anh không nói gì, nhưng là nhịp tim đã gia tốc.

Ngô U nói: "Lang quân, ngay cả Cừu Hào loại kia rác rưởi đều có thể trở thành Thiên Phong thành chủ, tứ phẩm Trấn Hải tướng quân, ngươi cam tâm sao? Ngươi rõ ràng so với hắn xuất sắc quá nhiều. Nộ Triều thành chủ kiêm nhiệm tứ phẩm sóng dữ tướng quân, cái này quyền cao chức trọng chức quan ngươi chẳng lẽ không muốn sao?"

Kim Sĩ Anh nói: "Đại giới chính là ta phản bội Kim thị gia tộc thật sao?"

Ngô U nói: "Kim thị gia tộc vốn là muốn diệt vong, cùng ngươi phản bội lại có quan hệ gì? Không quản ngươi làm thế nào, đều cứu vãn không được Kim thị gia tộc, là chính ngươi cần cái này cơ hội lập công lớn, cần cho Ngô Mục Hầu gia một cái nhập đội."

Kim Sĩ Anh nhắm mắt lại, thật lâu không nói.

Ngô U mềm mại nói: "Lang quân a? Nô gia đi theo ngươi thế nhưng là trong sạch không tì vết, đây là một cái mỹ nhân kế, nhưng cũng là một cái bánh bao thịt đánh chó mỹ nhân kế, có đi không về. Ta là bánh bao thịt, ngươi là chó, ngươi cũng không thể ăn hết liền không quản đi."

Trọn vẹn một hồi lâu, Kim Sĩ Anh nói: "Tương lai các ngươi sẽ như thế nào xử trí Kim thị gia tộc?"

Ngô U dịu dàng nói: "Ngươi nói là Kim Mộc Lan a?"

Kim Sĩ Anh không nói.

Ngô U nói: "Người ta ăn dấm, Kim Mộc Lan đều đã lập gia đình, ngươi còn đối với hắn si tâm vọng tưởng."

Kim Sĩ Anh nói: "Ta đối tiểu thư không có bất kỳ cái gì ý nghĩ xấu."

Ngô U nói: "Kim Trác đã chết, Kim thị gia tộc mất đi Nộ Triều thành đã trở thành kết cục đã định, Vọng Nhai đảo cùng Kim Sơn đảo cũng không giữ được, Kim thị gia tộc chỉ còn lại bản thổ đất phong, khẳng định là nuôi không ngừng những này tư quân, đại khái sẽ biến thành nhị tam lưu quý tộc đi. Về phần Kim Mộc Lan, chúng ta sẽ không giết nàng. Ngươi cũng biết quý quốc Thái tử Ninh Dực đối nàng nhất định phải được, Ẩn Nguyên hội sẽ hoàn chỉnh không thiếu sót mà đem nàng đưa đến Thái tử trên giường."

Kim Sĩ Anh bỗng nhiên cắn răng một cái, huyệt Thái Dương nhảy một cái.

Ngô U dịu dàng nói: "Lang quân, ngươi không phải chúa cứu thế, ngươi cứu không được nhiều người như vậy. Lại nói Kim Mộc Lan đi theo Việt Quốc Thái tử lại có cái gì không tốt, coi như lần này Việt Quốc nguyên khí đại thương, Ninh Dực cũng vẫn như cũ là Thái tử, trở thành Thái tử cơ thiếp dù sao cũng so gả cho Thẩm Lãng loại kia dân đen phải tốt hơn nhiều đi."

Kim Sĩ Anh nói: "Thẩm Lãng cô gia rất đáng gờm."

Ngô U nói: "Hắn xác thực rất đáng gờm, nhưng là ánh mắt quá nhỏ hẹp, một lòng chỉ nghĩ đến báo thù, chỉ muốn muốn đi diệt Tô thị, mà đem Nộ Triều thành bỏ mặc, thật sự là buồn cười, dù sao xuất thân từ dân đen, không có cái gì triển vọng lớn. Lang quân ngươi cũng không nên cùng hắn học, ngươi phải có rộng lớn mục tiêu, nô gia vẫn chờ ngươi phong hầu bái tướng, vợ bằng phu quý đâu."

Kim Sĩ Anh run rẩy nói: "Các ngươi muốn ta làm cái gì?"

Ngô U nói: "Kim Trác chết về sau, Kim Mộc Lan chấp chưởng toàn bộ Nộ Triều thành tối cao quyền lực, ngươi chính là người đứng thứ hai đi."

Kim Sĩ Anh trong bóng đêm nhẹ gật đầu.

Ngô U nói: "Ngươi khẳng định có rất nhiều tâm phúc huynh đệ đi."

Kim Sĩ Anh nói: "Nếu như hiệu trung Kim thị gia tộc, đương nhiên là có rất nhiều. Nhưng nếu như muốn phản bội Kim thị gia tộc, vậy ta tâm phúc huynh đệ liền không nhiều lắm, mấy chục trên trăm cái mà thôi."

Ngô U nói: "Đầy đủ, ngươi bây giờ là Kim thị gia tộc mạnh nhất võ tướng, vì lẽ đó để ngươi trấn thủ tòa thành cửa chính, hẳn là chuyện đương nhiên đi."

Kim Sĩ Anh gật đầu nói: "Ừm."

Ngô U nói: "Việc ngươi cần sự tình rất đơn giản, trực tiếp mở ra tòa thành cửa chính, để chúng ta đại quân thuận lợi xông vào tòa thành bên trong, ngươi nhiệm vụ liền xem như hoàn thành. Chiến đấu kế tiếp giao cho chúng ta."

Kim Sĩ Anh nói: "Các ngươi tiến đánh Nộ Triều thành toàn thành lớn, khó khăn nhất chính là phá cửa đi."

Xác thực như thế.

Cừu Thiên Nguy cái này biến thái, thực sự đem Nộ Triều thành toàn thành lớn xây quá lớn, quá kiên cố, tường thành lại cao lại dày, tòa thành cửa chính càng là không thể phá vỡ.

Bình thường tình hình dưới, Ngô quốc ba vạn đại quân muốn cầm xuống công phá cái đại môn này, không biết phải bỏ ra đại giới cỡ nào, không biết phải bỏ ra bao nhiêu thương vong, mấy ngàn người là tối thiểu.

Mà một khi phá cửa.

Sau đó ngược lại trở nên dễ như trở bàn tay.

Ngô U nói: "Lang quân, đây là một cá tính so sánh giá cả cao nhất công lao. Đối với ngươi mà nói hoàn toàn không cần tốn nhiều sức, chỉ cần từ bên trong mở ra cửa chính chính là, đến lúc đó cầm xuống Nộ Triều thành, ngươi chính là công đầu."

Kim Sĩ Anh thanh âm đều run rẩy, miệng lớn đường hô hấp: "Ta, ta có một cái điều kiện."

Ngô U thanh âm cũng run rẩy, rốt cục muốn thành công.

Đối với cái này nam nhân du thuyết, nàng đã tiến hành không biết bao nhiêu lần, thật lời gì đều nói qua, thủ đoạn gì đều dùng qua.

Kim Sĩ Anh nói: "Sau khi chuyện thành công, bỏ qua Kim thị gia tộc người, không cần loạn giết vô tội."

Ngô U dịu dàng nói: "Nha, ta lang quân thật đúng là tình thâm ý trọng a? Ngươi tình nghĩa có thể hay không phân cho thiếp thân một chút a?"

Kim Sĩ Anh lạnh giọng nói: "Ta không nói đùa."

Nữ nhân lại một lần nữa cưỡi lên Kim Sĩ Anh thân thể, dịu dàng nói: "Theo ngươi, theo ngươi, đều tùy ngươi, có tình có nghĩa đáng ghét tinh!"

. . .

Đại Tuyết núi!

Dù là đã chuẩn bị xong hết thảy, Khương vương dưới trướng ba bốn vạn đại quân vẫn là cóng đến đến run lẩy bẩy.

Đại Kiếp Cung dưới có hai cái quảng trường, lúc này Khương vương A Lỗ Thái cùng Đại Kiếp Tự liên quân ngay tại cái thứ nhất trên quảng trường.

Nơi này khoảng cách Đại Kiếp Cung thẳng tắp khoảng cách còn có thật lớn trăm mét độ cao, ngửa đầu lờ mờ có thể nhìn thấy to lớn Đại Kiếp Cung. Nhưng là đi đường lại còn muốn thật lâu, gần có khoảng mười dặm.

Cái này cái thứ nhất quảng trường, cũng chính là thủ vệ Đại Kiếp Cung đạo thứ nhất phòng tuyến, vốn là có một cái tòa thành, hiện tại cũng bị hủy đi, đâu đâu cũng có tường đổ.

Khổ Nan đầu đà vuốt ve những này phế tích, vành mắt hơi đỏ lên.

Đại Kiếp Cung chiến, đã là mấy chục năm trước sự tình, nhưng hắn phảng phất vẫn như cũ rõ mồn một trước mắt.

Mà hủy diệt Đại Kiếp Cung, chính là Khương Ly dưới trướng Đại tướng.

Tại Khương Ly hiệu triệu dưới, Càn quốc, Việt Quốc, Sở quốc, Ngô quốc tổ kiến sáu vạn liên quân tiến đánh Đại Kiếp Cung, đem hai vạn tăng binh cơ hồ chém tận giết tuyệt, đem toà này mỹ luân mỹ hoán cung điện biến thành phế tích.

Đại Kiếp Tự tại phương đông thế giới đã từng là cỡ nào huy hoàng?

Thậm chí rất nhiều quốc quân đều là Đại Kiếp Tự đệ tử, trong triều quốc sư đều là Đại Kiếp Tự thượng sư.

Đại Kiếp Tự họa (vẽ) một vòng tròn, ngọn núi này là thuộc về Đại Kiếp Tự, chân núi ruộng tốt cùng dân chúng cũng đều thuộc về Đại Kiếp Tự.

Trước mắt cái này Đại Kiếp Cung, đã mấy trăm năm lịch sử. Tu kiến cái này Đại Kiếp Cung thời điểm, phương đông thế giới có năm quốc gia, mười mấy cái quý tộc xuất tiền ra người xuất lực.

Đều do Khương Ly súc sinh!

Sống sờ sờ lấy sức một mình cơ hồ đem Đại Kiếp Tự thế lực theo phương đông thế giới nhổ tận gốc, chạy tới Tây Vực đi.

Khương Ly bại vong về sau, Đại Kiếp Tự coi là có thể ngóc đầu trở lại.

Không nghĩ tới Đại Viêm đế quốc Hoàng đế trực tiếp lại là đánh đòn cảnh cáo, hạ chỉ bắt Đại Kiếp Tự dư nghiệt.

Khổ Nan đầu đà tại phế tích bên trong không ngừng mà tìm kiếm.

Trọn vẹn tìm một khắc đồng hồ, hắn rốt cuộc tìm được một cái tảng đá, phía trên khắc lấy hai chữ, cực khổ!

Cái này hắn khắc, lúc ấy hắn vẫn chỉ là một cái tiểu tăng binh mà thôi.

Vuốt ve cái này trên tảng đá chữ viết, Khổ Nan đầu đà khóc không thành tiếng.

"Sư huynh, sư đệ, hồn trở về này!"

"Sư tôn a, tăng vương bệ hạ, đệ tử rốt cục trở lại Đại Kiếp Cung."

"Ta thề, nhất định tái hiện Đại Kiếp Cung vinh quang!"

Nhìn thấy cái này bi tráng một màn, Khổ Nan đầu đà dưới trướng hai ngàn tăng binh trang nghiêm, trong miệng mặc niệm.

"Trở lại Đại Kiếp Cung!"

"Tái hiện Đại Kiếp Tự vinh quang!"

Mà Ban Nhược đại tông sư, lại chỉ là tò mò thăm dò mảnh này phế tích.

Nàng đối Đại Kiếp Cung không có chút nào tình cảm, thậm chí đối với nó hủy diệt vỗ tay khen hay.

Bởi vì nàng cũng sùng bái Khương Ly bệ hạ.

Phàm là Khương Ly bệ hạ phản đối, ta Ban Nhược trong lòng cũng phản đối.

Bất quá nàng ngược lại là nghĩ đến sư tỷ Lâm Thường mưu phản Ma Nham Đạo cung thời điểm, còn đã từng muốn đem Tuyết Sơn cung xây ở cái này Đại Kiếp Cung bên trên.

Bất quá vẻn vẹn một tháng Lâm Thường liền từ bỏ, bởi vì thực sự quá xa, sinh hoạt thực sự quá không tiện, mua một lần giấy nháp đều muốn chạy vài trăm dặm.

Đừng nhìn Ban Nhược mấy lần dẫn người đi tiêu diệt Tuyết Sơn cung, nhưng là nàng đối sư tỷ Lâm Thường trong lòng cũng không có quá lớn địch ý, ngược lại còn có chút đồng tình.

Tuyết Sơn lão yêu vô cùng lợi hại, đánh nhau cho tới bây giờ lại đều không có thắng nổi.

Câu nói này, vẫn như cũ truyền khắp toàn bộ phương đông võ đạo thế giới.

Khi thắng khi bại Lâm lão yêu.

. . .

Mà Khương vương A Lỗ Thái, thì hoàn toàn là một loại khác tâm tình.

Phóng khoáng, hùng tráng!

Hắn đã quyết định, hắn nhất định phải trùng kiến Đại Kiếp Cung.

Nơi này làm hoàng cung không có khả năng, nhưng lại có thể làm hành cung.

Sẽ đứng trên đỉnh cao nhất, tầm mắt nhìn trọn những ngọn núi thấp.

A Lỗ Thái đương nhiên không biết bài thơ này, nhưng tâm cảnh lại là không sai biệt lắm.

Ở tại nơi này Đại Tuyết trên đỉnh núi cung điện, mới là cuộc sống đỉnh phong.

So với phụ thân A Lỗ Cương tòa nào xấu xí cung điện, cái này Đại Kiếp Cung mới là nhân gian kỳ tích.

Chờ ta cầm xuống Thiên Tây hành tỉnh, toàn bộ Đại Tuyết núi đều thuộc về ta A Lỗ Thái.

Đại Kiếp Cung, phảng phất như là vua ta quan bảo thạch.

Chờ ta diệt A Lỗ Na Na cái này Ngụy Vương, ta chính là Khương quốc duy nhất vương.

Tô thị gia tộc muốn phủ phục tại dưới chân của ta, toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh đều sẽ trở thành ta bãi săn.

Không, không, không!

Ta muốn không chỉ là Thiên Tây hành tỉnh, ta còn muốn hơn phân nửa Việt Quốc, ta muốn trở thành phương đông thế giới bá chủ.

Ta đến Đại Kiếp Cung, nhất định là thiên ý!

Nơi này mới là khoảng cách thiên thần gần nhất địa phương.

Ta tại Đại Kiếp Cung đem A Lỗ Na Na Ngụy Vương chém giết, đây cũng là thiên ý!

Liền để vua của ta đồ bá nghiệp, theo chém giết A Lỗ Na Na bắt đầu!

Về phần Thẩm Lãng?

Hắn chỉ là một tên hề mà thôi, không đáng giá nhắc tới.

Cứ việc rất xảo trá, nhưng vẫn như cũ là một tên hề.

"Đại quân chuẩn bị chiến đấu, chém giết Ngụy Vương A Lỗ Na Na!"

"Chém giết Thẩm Lãng!"

Theo A Lỗ Thái gầm lên giận dữ.

Một trận cuồng phong cuốn qua, sau đó trên trời lưu loát rơi ra Đại Tuyết.

A Lỗ Thái cười to nói: "Bản vương uy phong đến tận đây, rống to một tiếng, vậy mà đâm thủng bầu trời, khiến trên trời rơi xuống Đại Tuyết."

Mà lúc này, Tô Kiếm Đình trong lòng không dám đã đạt tới cực hạn.

"Đại vương, đại vương, thần trong lòng cực độ thấp thỏm lo âu, cái này Thẩm Lãng nhất định có quỷ kế!" Tô Kiếm Đình nói: "Đại vương tuyệt đối không thể lại đến đi, liền từ thần suất quân đi lên tiêu diệt A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng như thế nào?"

A Lỗ Thái trong lòng phóng khoáng, lớn trách mắng: "Bằng ngươi cũng xứng? Ngụy Vương A Lỗ Na Na đầu lâu, chỉ có bản vương mới có tư cách chém xuống! Cái này Đại Kiếp Cung là nhân gian kỳ tích, đem ta dẫn đạo đến nơi đây chém giết A Lỗ Na Na, hoàn toàn là thiên thần ý chỉ, vua của ta đồ bá nghiệp liền từ nơi này mở ra, Việt Quốc nội loạn, cơ hội trời cho, ta muốn không chỉ là Thiên Tây hành tỉnh nam bộ, ta muốn trở thành phương đông thế giới bá chủ một trong! Thiên thần chứng kiến, Đại Kiếp Cung chứng kiến!"

Tô Mạc, Tô Ngưng, tô niểu ba cái tuyệt sắc nữ tử quỳ xuống, cầu khẩn nói: "Đại vương, đại vương, Thẩm Lãng gian xảo, không thể không đề phòng a, hắn nhất định thiết hạ quỷ kế."

Khương vương cười to nói: "Vậy các ngươi nói hắn thiết hạ cái gì quỷ kế? Ở nơi đó thiết hạ quỷ kế a?"

Tô Mạc nói: "Thần thiếp không biết, nhưng hắn gian xảo như quỷ, khẳng định tại Đại Kiếp Cung nội thiết hạ cái bẫy, đại vương tuyệt đối không thể mắc lừa."

Khương vương A Lỗ Thái ánh mắt chuyển động nói: "Khổ Nan thượng sư, liền từ ngươi tăng binh làm tiên phong, tiến đánh Đại Kiếp Cung như thế nào?"

Ý tứ này rất rõ ràng, để Đại Kiếp Tự tăng binh đi dò đường.

Nếu có cái bẫy, có cạm bẫy, cũng làm cho Khổ Nan đầu đà tăng binh đi đạp.

Khổ Nan đầu đà ha ha cười nói: "Khương vương, thật sự là nhát như chuột a. Không cần ngươi nói, bản đầu đà cũng làm nhân từ không cho, cũng phải người thứ nhất giết bên trên Đại Kiếp Cung."

"Đại Kiếp Cung, ta đến rồi!"

"Ban Nhược đại sư, ngài theo ta bên trên sao?"

Ban Nhược đại tông sư lưu luyến không rời ném đi trong tay một khối đá, cái này tạo hình thật sự là tinh mỹ, cái này phù điêu đồ án là hai người tiến hành giao hợp. Mấu chốt là hai người kia đều bất nam bất nữ, đã có nam tính đặc thù, cũng có nữ tính đặc thù.

Ban Nhược tông sư nói: "Bên trên, ta Ma Nham Đạo cung cùng kiếm đảo mối thù không đội trời chung!"

Khổ Nan đầu đà rống to một tiếng: "Tất cả Đại Kiếp Tự tăng binh, theo ta giết tới, đem trộm cư Đại Kiếp Cung heo chó chém tận giết tuyệt!"

Lập tức, hai ngàn tăng binh vô cùng cuồng nhiệt, điên cuồng giết đi lên!

Tuyết lớn đầy trời!

Nơi này là Đại Kiếp Cung, nơi này là Đại Kiếp Tự thánh địa.

Vì lẽ đó hai ngàn tăng binh giống như thần trợ, nhanh chóng phi nước đại, phảng phất có cái này không dùng hết khí lực.

Vậy mà nhất cổ tác khí, vọt thẳng đến đỉnh núi Đại Kiếp Cung.

. . .

Thẩm Lãng không khỏi thở dài một tiếng!

Vốn cho rằng trên Đại Kiếp Cung không cần đánh trận.

Không nghĩ tới Khương vương A Lỗ Thái xảo trá, đại quân vậy mà trước không được, mà là trước hết để cho Đại Kiếp Tự tăng binh đến đây đạn lôi.

Không có cách, vậy cũng chỉ có đánh!

A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng hơn ba ngàn liên quân, võ trang đầy đủ, đứng tại Đại Kiếp Cung phế tích trong vách tường trú đóng ở.

Đại Kiếp Tự hai ngàn tăng binh càng ngày càng gần.

Thẩm Lãng hoàn toàn có thể nhìn thấy bọn hắn vô cùng cuồng nhiệt biểu lộ.

Thật sự là không chút nào sợ chết.

Dưới chân núi, bọn này tăng binh xa xa không có như vậy dũng cảm.

Mà bây giờ, mỗi người phảng phất thần công hộ thể.

"Giết, giết, giết. . ."

Hai ngàn tăng binh, giống như điên cuồng.

Khổ Nan đầu đà quát ầm lên: "Đại Kiếp Cung, ta tới. Sư tôn, tăng vương bệ hạ, ta tỉnh mộng Đại Kiếp Cung!"

"Giết, giết, giết!"

"Thả, thả, phóng!"

Theo A Lỗ Na Na ra lệnh một tiếng, Thẩm Lãng cùng nàng liên quân tiễn như mưa xuống.

Đại Kiếp Tự tăng binh không ngừng ngã xuống.

Nhưng vẫn như cũ không sợ hãi chút nào, điên cuồng công kích.

Chăm chú ba bốn sóng mưa tên sau.

Đại Kiếp Tự tăng binh trực tiếp giết tới trước mặt.

Đánh giáp lá cà.

Hai nhánh quân đội điên cuồng chém giết lại với nhau.

Máu tươi bắn mạnh, gãy chi bay tứ tung!

Đại Tuyết mênh mông, Đại Kiếp Cung bên trên tiếng giết rung trời!

Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na liên quân nháy mắt liền cảm nhận được áp lực cực lớn.

Bọn này tăng binh cứ việc số lượng không nhiều, nhưng là quá cuồng nhiệt, sức chiến đấu quá mạnh.

Không chút nào sợ chết, liền phảng phất tiến vào điên dại trạng thái!

Liên quân rất nhanh liền xuất hiện thương vong.

"Giết, giết, giết, đem những này trộm cư Đại Kiếp Cung thấp hèn heo chó toàn bộ giết sạch!"

Khổ Nan đầu đà cũng giống như giống như điên.

Hai nhánh quân đội tại Đại Tuyết đỉnh núi, chém giết hừng hực khí thế.

Mà Thẩm Lãng thì lòng nóng như lửa đốt.

Khương vương A Lỗ Thái đại quân làm sao còn chưa lên?

Bởi vì hắn thiên la địa võng, thế năng tại một chỗ thi triển.

Không có cách nào, thuốc nổ là có hạn, chỉ có thể tại đại sơn một mặt chế tạo Đại Tuyết băng.

Trước đó A Lỗ Thái hành quân phân tán, mấy vạn đại quân lan tràn mười mấy hai mươi dặm, mà toà này Đại Tuyết núi thực sự là quá lớn quá lớn, một trận tuyết lở có lẽ rất khó để hắn toàn quân bị diệt.

Nhất định phải tại quân địch dầy đặc nhất thời điểm, mới có thể đạt tới lớn nhất lực sát thương.

Mà liền tại lúc này!

Phía dưới bỗng nhiên vang lên rung trời tiếng chém giết.

A Lỗ Thái đại quân vọt tới!

Tới, rốt cuộc đã đến!

. . .

Khương vương A Lỗ Thái cũng lòng nóng như lửa đốt.

Bởi vì hắn lo lắng Khổ Nan đầu đà quá mức dũng mãnh, trực tiếp đem A Lỗ Na Na giết đi.

Cái này Ngụy Vương A Lỗ Na Na, A Lỗ Thái nhất định phải tự tay giết chết, nếu không hắn liền không có tư cách trở thành Khương quốc vương.

Nghe trên đỉnh núi tiếng chém giết, tâm hắn gấp như lửa đốt.

Mà lúc này, Tô thị ba nữ nhân vẫn như cũ quỳ trên mặt đất, ôm hai chân của hắn thút thít cầu khẩn, mời hắn không nên vọng động.

Nhưng vào lúc này, một cái trinh sát võ sĩ nhanh chóng vọt tới.

Khương vương A Lỗ Thái hét lớn: "Như thế nào, trên núi chiến cuộc như thế nào?"

Trinh sát nói: "Đại Kiếp Tự tăng binh đã cùng Ngụy Vương A Lỗ Na Na quân đội giết ở cùng một chỗ."

Khương vương A Lỗ Thái nói: "Nhưng có cạm bẫy? Nhưng có cái bẫy?"

Trinh sát nói: "Không có, đỉnh núi Đại Kiếp Cung đều là phế tích cùng tường đổ. Đại Kiếp Tự tăng binh lính mãnh, A Lỗ Na Na quân đội thậm chí không địch lại."

Khương vương A Lỗ Thái càng lòng nóng như lửa đốt.

A Lỗ Na Na nhất định không thể để cho Khổ Nan đầu đà giết chết.

Lập tức, hắn gầm lên giận dữ nói: "Đại quân công kích, chém giết Ngụy Vương!"

Lời này mới ra.

Ba cái Tô thị nữ nhân liều mạng ôm A Lỗ Thái hai con đùi nói: "Đại vương không nên vọng động, không nên vọng động, để Khổ Nan đầu đà cùng A Lỗ Na Na giết đến lưỡng bại câu thương, ngài lại đến đi thu thập tàn cuộc không tốt sao?"

"Đại vương, Thẩm Lãng xảo trá vô cùng, cẩn thận hắn có cái bẫy a!"

Ba nữ nhân khóc không thành tiếng.

Khương vương A Lỗ Thái tả hữu hai cước đá ra, đem ba cái Tô thị gia tộc mỹ nhân tuyệt sắc đều đá bay ra ngoài.

"Ha ha, các ngươi Tô thị gia tộc người nhất quán đến nhát như chuột, làm hại bản vương cũng bị Đại Kiếp Tự đầu trọc chế nhạo."

"Đừng cho là ta không biết các ngươi đang suy nghĩ gì, các ngươi Tô thị liền muốn để Ngụy Vương A Lỗ Na Na chết tại Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà trong tay, dạng này ta cái này Khương quốc vương liền danh không chính ngôn không thuận."

"Từ nơi sâu xa, thiên thần tại chỉ dẫn lấy ta, vua của ta đồ bá nghiệp sẽ tại Đại Kiếp Cung quật khởi!"

"Giết, giết, giết!"

Theo Khương vương A Lỗ Thái ra lệnh một tiếng.

Dưới trướng hắn đại quân, điên cuồng hướng lấy đỉnh núi Đại Kiếp Cung công kích.

Lít nha lít nhít, vô số kể.

Bởi vì nơi này khoảng cách đỉnh núi Đại Kiếp Cung không xa lắm, vì lẽ đó con đường cũng rộng lớn rất nhiều, khoảng chừng rộng ba, bốn mét, nhưng là cũng dốc đứng rất nhiều.

"Xông, xông, xông!"

"Thiên thần đang nhìn chúng ta!"

Khương vương A Lỗ Thái đại quân, lít nha lít nhít nha, đen nhánh ép một chút, như là một hàng dài, hướng phía đỉnh núi công kích.

Vẫn như cũ lan tràn mấy dặm.

Nhưng là, đầy đủ dày đặc.

Khương vương công kích tại phía trước nhất.

Khoảng cách đỉnh núi Đại Kiếp Cung vẫn như cũ rất xa, nhưng là hắn đã có thể cảm giác được cái kia cỗ vương bá chi khí.

Thiên thần đang nhìn chúng ta.

Vương đồ bá nghiệp, như vậy mở ra!

Chém giết A Lỗ Na Na.

Chém giết Thẩm Lãng!

Ta A Lỗ Thái đại quân sắp càn quét toàn bộ Việt Quốc.

Ta muốn để toàn bộ Việt Quốc, đều trở thành ta bãi săn.

Giết chết bọn hắn nam nhân, chà đạp nữ nhân của bọn hắn.

Để vô số hài nhi khóc nỉ non.

Để vô số hài tử trở thành cô nhi.

Ta muốn để toàn bộ Việt Quốc nghe được ta A Lỗ Thái danh tự, đều run lẩy bẩy, quỳ rạp trên đất!

Thiên thần ta đến rồi!

Mà liền tại lúc này!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Từng đợt trầm đục!

Là trầm đục, không phải tiếng vang!

Thật giống như trên trời sấm rền.

Khoảng cách đỉnh núi còn có một trăm mét chỗ.

Mười mấy nơi thuốc nổ, bỗng nhiên dẫn bạo!

Lập tức, tích lũy mấy trăm hơn ngàn năm tuyết đọng, bỗng nhiên bị tạc mở!

Thậm chí tuyết đọng chỗ sâu cự thạch, cũng bị nổ ra.

Cự thạch tính cả vô số tuyết đọng, điên cuồng lăn xuống tới.

Càn quét mà xuống!

Nơi này khoảng cách đỉnh núi, còn có trọn vẹn mấy trăm mét cao.

Trận này tuyết lở, đã đầy đủ lực lượng.

Hơn ngàn năm tuyết đọng, điên cuồng vỡ tung.

Điên cuồng cuồn cuộn mà xuống.

Càng ngày càng nhiều, càng ngày càng rộng.

Càng ngày càng kinh người!

Ngay từ đầu, còn phảng phất là nộ trào.

Đến đằng sau, phảng phất như là ngập trời biển gầm.

Mang theo kinh thiên thế năng, điên cuồng càn quét mà xuống!

Chân chính thiên băng địa liệt!

Chân chính kinh thiên động địa!

Ngay từ đầu vẻn vẹn mấy trăm mét rộng, về sau mấy ngàn mét rộng.

Càng về sau, Tuyết Sơn cái này nguyên một mặt cũng bắt đầu sụp đổ.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Toàn bộ Đại Tuyết núi, đều tại kịch liệt run rẩy.

Khương vương A Lỗ Thái triệt để sợ ngây người!

Dưới trướng hắn hai ba vạn đại quân cũng sợ ngây người.

Không dám tin nhìn qua một màn này.

Vô số tuyết lãng, phảng phất kinh thiên cự thú, phảng phất muốn thôn phệ toàn bộ thiên địa.

Thẩm Lãng trước đó thật sự là quá lo lắng, hắn sợ hãi tuyết lở không đủ lớn, còn muốn cho Khương vương đại quân tập trung lại.

Nhưng mà trận này tuyết lở, xa so với hắn tưởng tượng bên trong phải lớn hơn nhiều được nhiều.

"Oanh long long long. . ."

Đang kinh thiên động lực năng lượng trước đó.

Bất luận cái gì giãy dụa , bất kỳ cái gì đào vong, đều là phí công.

Khương vương dưới trướng vô số binh sĩ.

Có quỳ xuống đất thút thít.

Có điên cuồng chạy trốn.

"Thiên thần nổi giận, thiên thần nổi giận!"

"Trốn a!"

"Quỳ xuống đến, cầu xin thiên thần tha thứ!"

Khương vương A Lỗ Thái mấy vạn đại quân triệt để sụp đổ.

Nhưng mà. . .

Hết thảy đều là không có chút ý nghĩa nào!

Kinh thiên tuyết lở, vài giây đồng hồ sau liền càn quét mà qua!

Như là kinh đào hải lãng.

Thật như là thiên thần nổi giận!

Sau đó. . .

Hết thảy cũng không có!

Khương vương A Lỗ Thái mấy vạn đại quân, toàn quân bị diệt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 264: A Lỗ Thái Chết Thảm! Tô Kiếm Đình Hồn Bay! Đại Hoạch Toàn Thắng

Lôi Châu quần đảo Thiên Phong thành bên trong!

Ngô Vương đường đệ, Nam Khang hầu, Nam chinh Lôi Châu quần đảo chủ soái Ngô Mục, ngay tại đánh cờ.

Mà đối thủ của hắn, chính là đường muội Ngô U.

Tốt a, kỳ thật hai người kia đều không thích đánh cờ.

Nhưng là bởi vì Ngô Vương thích đánh cờ, vì lẽ đó toàn bộ Ngô quốc cao tầng liền đều thích đánh cờ.

"Hắn đã đáp ứng?" Ngô Mục nói.

Ngô U gật đầu nói: "Đúng."

Nguyên bản cướp đoạt Nộ Triều thành mười phần chắc chín, hiện tại là mười cầm mười ổn.

Ngô U nói: "Cừu Hào cái kia rác rưởi, thật muốn giữ lại sao? Lúc trước hắn phản bội Cừu Thiên Nguy, tiếp lấy lại phản bội Việt Quốc, về sau cũng sẽ phản bội chúng ta."

Ngô Mục nói: "Ngàn vàng mua xương, không dễ giết, nếu là giết hắn, về sau ai còn dám đầu hàng chúng ta. Việt Quốc không có thuỷ quân, đại vương mặc dù coi trọng hải dương, nhưng thuỷ quân dù sao cũng là vừa mới thành lập không lâu, chúng ta mặt biển trả lại không thiếu được Cừu Hào."

Ngô U nói: "Đáng tiếc Cừu Yêu Nhi đi."

Ngô Mục nói: "May mắn nàng đi."

Đúng vậy a, may mắn Cừu Yêu Nhi đi.

Bằng không mảnh này trên mặt biển mãi mãi cũng là thiên hạ của nàng, người này trên ngựa, trên mặt đất, trên biển đều là vô địch.

Có nàng ở đây, ai cũng căn bản cũng đừng có muốn tiến đánh Nộ Triều thành.

Ngô U nói: "Đại soái, Kim Sĩ Anh đầu hàng tới, ngài thật sẽ trọng dụng sao?"

Ngô Mục nói: "Làm sao? Động thật tình cảm?"

Ngô U nói: "Hắn đã là ta có thể chọn đến đàn ông tốt nhất, ngươi dám tin tưởng sao? Hắn sắp ba mươi tuổi người, trước đó cho tới bây giờ đều không có chạm qua nữ nhân."

Ngô Mục nhíu nhíu mày, hắn là kiêu ngạo Ngô quốc Nam Khang hầu, tuyệt đối không nguyện ý nói chuyện gì chuyện nam nữ, nhất là tại mình đường muội trước mặt.

Ngô U lại nói: "Nếu không phải Kim thị gia tộc đứng trước tuyệt cảnh, hắn là tuyệt đối sẽ không phản bội."

Ngô Mục nói: "Không cần xử trí theo cảm tính, cẩn thận mê hoặc con mắt."

Ngô U nói: "Nữ nhân chúng ta đời này trọng yếu nhất chính là gả một cái lương nhân, mà cái này lương nhân cũng là các ngươi cho ta chọn lựa, ta nếu không đầu nhập, hắn lại như thế nào sẽ đầu hàng?"

Ngô Mục nói: "Hắn như hiệu trung, ta đương nhiên sẽ trọng dụng, dựa là tâm phúc. Ngô quốc cuối cùng cần nhờ chính là người trẻ tuổi, mà không phải những lão gia hỏa kia."

Câu nói này, hoàn toàn nói ra Ngô quốc trong triều mới cũ phe phái chi tranh.

Đây cũng là bình thường, đời trước Ngô Vương truyền thống mà bảo thủ, vì lẽ đó trọng dụng đều là bảo thủ lão thần.

Mà tuổi trẻ Ngô Vương vừa mới đăng vị không lâu, hắn kiên quyết cách tân, có can đảm mạo hiểm.

Nhưng là trên triều đình phần lớn đều là bảo thủ lão thần, tại mọi thời khắc đều kéo Ngô Vương chân sau.

Bất đắc dĩ dưới, tuổi trẻ Ngô Vương chỉ có thể đại lượng bắt đầu dùng tuổi trẻ thần tử thay thế lão thần.

Mà Ngô Mục chính là một trong số đó.

Đương nhiên nói tuổi trẻ, cũng chưa nói tới rất trẻ trung, hắn cũng có hai mươi chín tuổi.

Hắn đọc thuộc lòng binh thư, võ công cao cường, mà lại trong quân đội vượt qua mười năm, nhưng một mình đảm đương một phía cũng vẻn vẹn chỉ là không đến mấy năm mà thôi, cũng chính là cầu hiền như khát thời điểm, cho nên đối với Kim Sĩ Anh đầu nhập cũng là phi thường bức thiết.

Lần này cướp đoạt Nộ Triều thành chiến, đối với Ngô Mục đến nói đồng dạng là vận mệnh chiến.

Hắn cho tới bây giờ không hề đơn độc chỉ huy qua như thế lớn hành động quân sự.

Làm Ngô Khải vẫn là Thái tử thời điểm, liền đã nhiều lần đưa ra coi trọng hải dương, cướp đoạt Lôi Châu quần đảo liên can vòng vây Việt Quốc.

Nhưng năm đó lão Ngô Vương đối hải dương không coi trọng, một lòng chỉ chú ý lục địa.

Ngô Vương vận dụng rất nhiều chính trị tài nguyên, mới thành lập một chi hoàn toàn mới thuỷ quân, mà Ngô Mục chính là chi này thủy sư chủ soái.

Ròng rã huấn luyện mấy năm, rốt cục luyện được năm, sáu ngàn người thủy sư.

Lần này cướp đoạt Nộ Triều thành, Ngô Vương vì giữ bí mật, thậm chí không có trên triều đình tiến hành thương nghị, mà là tại Thượng thư đài trong phạm vi nhỏ quyết định ra đến.

Thượng thư đài mấy cái lão thần đầu tiên là phản đối, cuối cùng thực sự phản đối không được thời điểm, đề nghị Ngô Vương dùng một lão tướng.

Ngô Vương do dự thật lâu, hắn cảm thấy lão tướng quá mức bảo thủ, mà lại không am hiểu đánh hải chiến.

Ngô Mục thủy sư mặc dù còn không có chân chính đánh qua đại chiến, nhưng dù sao đã huấn luyện thành quân nhiều năm.

Mấu chốt nhất là, Ngô Mục là hắn dòng chính, đại biểu cho đại tân sinh lực lượng.

Thế là Ngô Vương quyết định cho Ngô Mục một cơ hội, để tuổi gần hai mươi chín tuổi hắn làm Nam chinh Nộ Triều thành chủ soái.

Kẻ sĩ chết vì tri kỷ.

Ngô Mục đương nhiên cảm ân rơi nước mắt, đồng thời vì Nam chinh dốc hết tâm huyết.

Trận chiến này không chỉ đại biểu chính hắn tiền đồ, còn liên quan đến đại vương mặt mũi.

Nếu là một trận chiến này thua, cái kia không chỉ hắn Ngô Mục tiền đồ xong, tựu liền đại vương cũng sẽ đứng trước triều đình bảo thủ lão thần phản công.

Trên thực tế cho đến bây giờ, Ngô Mục một mực làm được rất không tệ.

Mặc dù là người trẻ tuổi, nhưng hoàn toàn được xưng tụng là thận trọng từng bước.

Có can đảm bảo hiểm, nhưng cũng chú ý cẩn thận.

Mấy tháng trước hắn liền định ra mỹ nhân kế đối phó Kim Sĩ Anh.

Mà lại chọn lựa nữ tử cũng không phải là loại kia ai cũng có thể làm chồng hồ ly tinh, mà là thuần khiết vô hạ, mỹ lệ làm rung động lòng người đường muội Ngô U.

Không chỉ có như thế, hắn còn để Ngô U học Kim Mộc Lan loại kia cách ăn mặc.

Ròng rã dùng thời gian mấy tháng, bây giờ rốt cục cầm xuống Kim Sĩ Anh.

Ngay từ đầu hắn liền phán đoán, đối Kim Sĩ Anh loại người này nhất định không thể hoàn toàn dùng lợi dụ, còn muốn dùng tình cảm đi đả động.

Khổ Đầu Hoan ám sát Kim Trác.

Du thuyết Cừu Hào phản loạn.

Bây giờ Kim Sĩ Anh đầu hàng.

Hắn mặc dù là tuổi trẻ chủ soái, nhưng là tại bố cục bên trên hắn thậm chí so lão tướng còn muốn cẩn thận.

Bây giờ xem như vạn sự sẵn sàng.

Nộ Triều thành chiến, đã thành công chín thành.

"Bên ngoài sương mù tản không có?" Ngô Mục hỏi.

Võ sĩ nói: "Đã dần dần tản, Hầu gia."

Ngô Mục nói: "Rõ ràng là mùa hè, vì sao có nhiều như vậy sương mù?"

Ngô U nói: "Nơi này khí hậu chính là như vậy, đến thu đông sương mù càng đậm, muốn tới giữa trưa mới có thể tản mất."

Bàn cờ này hạ không hết.

"Không được." Ngô Mục ném xuống trong tay quân cờ, sau đó đi ra tòa thành.

Bên ngoài trên mặt biển, hơn một trăm chiếc các thức thuyền, đã chỉnh tề xếp hàng, trưng bày trên mặt biển phía trên.

Sương mù đã không sai biệt lắm tản mất một nửa.

Dù sao cũng là mùa hè, trên mặt biển cũng chính là sáng sớm có sương mù, mặt trời mọc không lâu sau liền tản.

Ngô U bỗng nhiên nói: "Kim Sĩ Anh nói để chúng ta bỏ qua Kim thị gia tộc người."

Ngô Mục thản nhiên nói: "Vẫn là chém tận giết tuyệt đi, dạng này tâm lý của hắn liền không chỗ nương tựa, đối ngươi tình cảm ỷ lại liền nặng hơn."

Ngô U nói: "Cái kia Kim Mộc Lan đâu?"

Ngô Mục nói: "Bắt về sau, phế bỏ gân mạch cùng võ công giao cho Ẩn Nguyên hội, để bọn hắn đưa cho Việt Quốc Thái tử Ninh Dực."

Đi đến trên bến tàu.

Bên cạnh có người đưa qua một cái mũ giáp.

Ngô Mục đội nón an toàn lên, nịt lên áo choàng, chậm rãi đi lên kỳ hạm.

"Đại quân xuất phát!"

"Đăng nhập Nộ Triều thành!"

"Kiến công lập nghiệp, nhưng vào lúc này!"

Lập tức, hơn một trăm chiếc thuyền trùng trùng điệp điệp xuôi nam, hướng phía ngoài trăm dặm Nộ Triều thành đánh tới.

Toàn bộ trên mặt biển, trống không một thuyền.

Bởi vì quyền làm chủ trên biển đã hoàn toàn bị Cừu Hào khống chế.

"Phanh phanh phanh phanh. . ." Bên cạnh thuyền bên trên truyền đến rung trời trống vang.

Đây là Cừu Hào hạm đội đang quay mông ngựa.

"Nam Khang hầu yên tâm đi thôi, trên mặt biển thông suốt."

"Ti chức Cừu Hào, cung chúc Nam Khang hầu thắng ngay từ trận đầu, thành lập Bất hủ công huân!"

Ngô Mục cất cao giọng nói: "Đa tạ Trấn Hải tướng quân."

Sau đó, hắn dời ánh mắt.

Hắn không có chút nào thích Cừu Hào, quá thô bỉ, một chút cũng không có vinh dự cảm giác, lang tâm cẩu phế hạng người.

Kim Sĩ Anh mặc dù là quý tộc nghĩa tử, nhưng lại tràn đầy quý tộc tinh thần.

Ngô Mục hướng phía phương hướng tây bắc quỳ lạy nói: "Bệ hạ, thần định sẽ không để cho ngươi thất vọng, một trận chiến này nhất định đại công cáo thành, vì ngài đoạt được Nộ Triều thành, đoạt được toàn bộ Lôi Châu quần đảo."

. . .

Bạch Dạ quận chủ thành!

Đại chiến đã tiến vào ngày thứ bảy.

Nơi này đã trở thành Tu La Địa Ngục trận.

Hiện tại tất cả mọi người tuổi trẻ tướng lĩnh đều biết, Trương Xung Thái Thú là gạt người.

Ngày đầu tiên lúc khai chiến, các tướng sĩ liền bị chiến đấu trình độ kịch liệt kinh hãi đến.

Bởi vì Tô thị đại quân thế công quá hung mãnh.

Rất nhiều tuổi trẻ Thiên hộ tướng lĩnh hoài nghi tòa thành trì này ngày đầu tiên liền sẽ thất thủ.

Trương Xung an ủi bọn hắn nói, cũng chỉ có ngày đầu tiên kịch liệt như vậy gian nan, tuổi trẻ tướng lĩnh yên tâm.

Kết quả. . .

Khách quan mà nói, ngày đầu tiên vậy mà là thoải mái nhất.

Sau đó, càng ngày càng gian nan, càng ngày càng thảm liệt.

Bởi vì quân địch có gần hai vạn người nhiều.

Bọn hắn có thể liên tục không ngừng phái ra sinh lực quân công thành.

Mà thành nội quân coi giữ, cũng chỉ có cái này không đủ bốn ngàn người.

Cơ hồ không có thay thế.

Ngày thứ hai, ngày thứ ba, ngày thứ tư thật sự là càng ngày càng gian nan, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ chết đi.

Sau đó liền dần dần tốt.

Không phải chiến cuộc trở nên lạc quan, mà là bởi vì thần kinh rốt cục chết lặng.

Mà lại cái thứ nhất hỏi Trương Xung cái kia tuổi trẻ võ tiến sĩ, đã chết!

Mười cái tuổi trẻ ưu tú võ tiến sĩ, đã chết ba cái.

Bốn ngàn người cũng đã chết một phần ba.

Đương nhiên thành nội quân coi giữ vẫn như cũ là bốn ngàn người.

Kim tệ động lòng người.

Trương Xung dùng đại lượng kim tệ trong thành chiêu mộ kẻ liều mạng.

Theo người mới không ngừng gia nhập thủ thành quân đội, sức chiến đấu nhưng thật ra là đang hạ xuống.

Mỗi một ngày trời tối sau!

Bất luận là Trương Xung, vẫn là cái này tuổi trẻ tướng lĩnh, đều có chút không dám tin.

Hôm nay lại kết thúc?

Hôm nay vậy mà lại thủ xuống tới rồi?

Thành trì lại còn không có phá?

Cái này sao có thể?

Cơ hồ theo ngày đầu tiên bắt đầu, bọn hắn đều cảm thấy mình thủ không được, hoàn toàn là dùng mệnh đang liều, dùng hết tất cả ý chí lực tại chiến đấu.

Nguyên bản cảm thấy mình một ngày đều chống đỡ không xuống, không nghĩ tới vậy mà chống đỡ xuống tới bảy ngày.

Trương Xung mang theo chữa bệnh và chăm sóc đội, lần lượt thăm hỏi thương binh, tự tay cho mỗi một người băng bó vết thương, thậm chí hắn còn học xong khâu lại vết thương.

Vì binh sĩ hút mủ? Đây cũng là muốn làm.

Tóm lại làm một chủ soái chuyện nên làm, có thể làm tất cả chuyện, Trương Xung đều làm.

Đến lúc này, lời nói hùng hồn là không có ích lợi gì, làm gương tốt, thời khắc xuất hiện tại tất cả binh sĩ trước mắt trọng yếu nhất.

"Ta Việt Quốc vẫn là rất có triển vọng, rất có triển vọng." Trương Xung không ngừng nói.

Gặp gì biết nấy, nhìn một quốc gia có hay không hi vọng, có một cái trọng yếu tiêu chí, đó chính là quân đội không có mục nát.

Không quản là tại Nộ Giang quận thời điểm, vẫn là hôm nay Bạch Dạ quận một trận chiến.

Trương Xung đều cảm giác được rõ ràng, Việt Quốc mặc dù rất cũ kỷ, nhưng là Việt Quốc quân đội lại rất mới.

Mặc dù có chút non nớt, nhưng như là vừa mới rời núi sữa hổ, triều khí phồn thịnh.

Ninh Nguyên Hiến thượng vị về sau, đối trong nước tướng lĩnh đại thanh tẩy một lần, trắng trợn đề bạt mới tướng lĩnh.

Không chỉ có như thế, hắn còn đại lượng trọng dụng võ tiến sĩ, Cử nhân võ.

Lúc này mới khiến cho Việt Quốc quân đội khí tức rực rỡ hẳn lên.

Trải qua sau trận chiến này, chi này tuổi trẻ tinh nhuệ thành chiến khởi đến, thực sự trở thành bách chiến chi sư.

Chỉ tiếc!

Không biết đến lúc đó, cái này ba ngàn người còn có thể sống sót mấy cái.

Có lẽ sẽ. . . Toàn quân bị diệt?

Trương Xung không khỏi nhìn về phía Đại Tuyết núi phương hướng.

"Thẩm công tử ngươi bên kia như thế nào? Nếu ngươi bên kia không thành công, ta bên này toàn quân bị diệt là chuyện nhỏ, ta Trương Xung chết cũng là việc nhỏ, ném đi Bạch Dạ quận, làm cho cả thế cục sụp đổ đây chính là đại sự, chúng ta liền trở thành Việt Quốc tội nhân thiên cổ."

Thẩm Lãng để hắn thủ vững một tháng, bây giờ mới trôi qua bảy ngày.

Đương nhiên, Thẩm Lãng muốn đánh gãy nghe.

Hắn để Trương Xung thủ vững một tháng, kỳ thật chính là nửa tháng.

Nhưng là Tô thị đại quân khí thế như hồng, cái này mỗi một ngày đều phảng phất là tận thế, có thể hay không thủ vững nửa tháng?

Thật sự có loại khó như lên trời cảm giác.

Quốc quân đem hi vọng ký thác vào Trịnh Đà Bá tước trên thân.

Nhưng là Trương Xung lại biết, Trịnh Đà có thể hi vọng, nhưng không thể trông cậy vào!

Bởi vì Trịnh Đà tại tây quân quá lâu, đã lây dính Chủng thị gia tộc quân phiệt khí tức, luôn luôn đem Việt Quốc binh xem như quân đội của mình, chết một cái đều đau lòng phải không được.

Vì lẽ đó hắn có lẽ sẽ xuôi nam Bạch Dạ quan, gấp rút tiếp viện Trương Xung.

Nhưng tuyệt đối sẽ không thật đem hết toàn lực, nhất định sẽ bị ngăn tại Tuyết Lương thành xuống.

Trương Xung đối loại này thói quen căm thù đến tận xương tuỷ.

Mục tiêu của hắn là phong hầu bái tướng, nhất biết quân phiệt khí tức đối quốc gia nguy hại lớn đến bao nhiêu.

Hắn Trương Xung có thể trông cậy vào, cũng chỉ có Thẩm Lãng!

Vẫn là Thẩm công tử lợi hại!

Trăm vạn kim tệ, không để vào mắt.

Mấy vạn đại quân, cũng không để vào mắt.

Công danh lợi lộc tại trong mắt đều là thoảng qua như mây khói.

Cả đời sở cầu chính là vì thống khoái.

Dạng này người đến cùng là ai sinh ra a?

Trương Xung nhìn qua Đại Tuyết núi phương hướng nói: "Thẩm công tử, ngươi có thể nhanh lên, lão phu nhưng có điểm không chịu nổi."

. . .

Bạch Dạ thành bên ngoài đại doanh, Tô Toàn mặt mũi tràn đầy sương lạnh!

Hắn nhưng là tự mình cho chúa công dựng lên quân lệnh trạng, trong vòng ba ngày đánh hạ Bạch Dạ quận chủ thành.

Kết quả đã qua bảy ngày!

Lại còn không có tấn công xong tới.

Trương Xung trong tay, chỉ bất quá ba bốn ngàn quân coi giữ mà thôi.

Tô Toàn thế nhưng là khoảng chừng gần hai vạn đại quân.

Bình thường đến nói công thành chiến, công thành một phe là thủ thành một phương hai lần liền có thể đánh, ba lần liền tương đối dư dả.

Tô Toàn quân đội trọn vẹn là Trương Xung gấp năm sáu lần, mà lại sức chiến đấu mạnh phi thường.

Dưới tình hình như thế, hẳn là đã sớm cầm xuống a.

Kết quả, quả thực là gặm không nổi tới.

Tô Nan có chút lo lắng, nhưng không có tức giận, ngược lại khuyên nhủ Tô Toàn, bảo trì thế công, không kiêu không ngạo.

Bởi vì hiện tại đại cục đối Tô thị cực độ có lợi.

Sở quốc đại quân cùng Chủng thị tại Tây Bắc đánh cho hừng hực khí thế, Trịnh Đà quân đội không có chút nào xuôi nam ý tứ.

Có thể nói toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, Tô thị đại quân không có bất kỳ cái gì đối thủ.

Nhưng Tô Toàn lại quyết định.

Bất kể bất kỳ giá nào, đều muốn tại trong vòng ba ngày cầm xuống Bạch Dạ quận chủ thành.

Nếu không, hắn Tô Toàn còn mặt mũi nào mà tồn tại?

"Đại soái, đại quân đã tập kết hoàn tất!"

Tô Toàn đội nón an toàn lên, bỗng nhiên một đao trảm phía trước cái bàn, hét lớn: "Toàn lực ứng phó, bản soái tự mình đốc chiến!"

Tô Toàn tự mình leo lên cao cao đẹp trai đài, hét lớn: "Công thành, công thành!"

Lập tức, Tô thị liên quân lại như cùng như thủy triều, điên cuồng tiến đánh Bạch Dạ quận chủ thành!

Hung mãnh kịch liệt!

Đối với Trương Xung quân coi giữ đến nói, như là Địa Ngục đồng dạng gian nan một ngày lại muốn bắt đầu.

Thật là đem mỗi một ngày đều xem như tận thế.

. . .

Đại Tuyết núi!

Tuyết lở trước đó Đại Kiếp Cung đại chiến phải hừng hực khí thế.

A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng liên quân đại chiến Đại Kiếp Tự tăng binh.

A Lỗ Na Na, Vũ Liệt, Ưng Dương ba người liên thủ đại chiến Khổ Nan đầu đà.

Ban Nhược tông sư đại chiến Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Nàng không phải là đối thủ của Lý Thiên Thu, kém một chút.

Nhưng là hai người, đại chiến mấy trăm lần hợp, từ đầu đến cuối không có một kết quả.

Vì sao?

Kiếm Vương Lý Thiên Thu không thể giết nàng.

Bởi vì trong lòng của hắn hổ thẹn.

Là kiếm đảo xin lỗi người ta.

Mỗi một thời đại Nam Hải Kiếm Vương đều tính cách khác lạ.

Đời trước Nam Hải Kiếm Vương, cũng chính là Lý Thiên Thu nhạc phụ, phải hình dung như thế nào hắn đâu?

Lý Thiên Thu đương nhiên rất kính yêu hắn, coi hắn là thành phụ thân đồng dạng.

Nhưng là muốn luận nhân phẩm, vậy hắn nhạc phụ chính là một thứ cặn bã nam, có một cái ân ái thê tử về sau, bên ngoài còn muốn trêu hoa ghẹo nguyệt.

Nhưng cũng chính là theo hắn nhạc phụ bắt đầu, quyết định toàn bộ kiếm đảo không thể dựa vào Thiên Ngoại Lưu Tinh một bộ kiếm pháp, cần học tập cái khác kiếm pháp.

Thế là, đời trước Kiếm Vương liền đến chỗ tìm kiếm bí tịch, sau đó đã nhìn chằm chằm Ma Nham Đạo cung hai cái siêu trâu bí tịch.

Ma Nham Đạo cung người đông thế mạnh, lại không thể ăn cướp trắng trợn, làm sao bây giờ đâu?

Vậy liền dùng mỹ nam kế ngầm đoạt a.

Thế là, đời trước Kiếm Vương lớn thi mị lực, đem người đem Ma Nham Đạo cung chủ cái này xuất gia đạo cô mê phải thần hồn điên đảo, còn đem người cho ngủ, thuận tiện đem Ma Nham Đạo cung hai cái bí tịch cũng lừa.

Hắn lúc ấy luôn miệng nói muốn cùng thê tử ly hôn, sau đó cưới Ma Nham Đạo cung chi chủ.

Người ta cung chủ ngay cả chức chưởng môn đều dự định sa thải, sớm thoái vị, đi theo đời trước Kiếm Vương song túc song phi.

Ngay lúc đó nàng đỉnh lấy cỡ nào áp lực? Quả thực bị ngàn người chỉ trỏ, toàn bộ võ đạo đều đang mắng nàng vô sỉ, chẳng những hủy hoại người xuất gia danh dự, còn hủy người ta đình.

Kết quả, Lý Thiên Thu nhạc phụ cái kia cặn bã nam đạt được bí tịch về sau, lập tức liền thay đổi.

Hắn rất uyển chuyển biểu thị: Thân yêu, ta càng nghĩ, vẫn là không thể buông ta xuống thê tử. Bằng không chúng ta tiếp tục duy trì loại này tình nhân quan hệ? Hai tình nếu là lâu dài lúc, lại há tại sớm sớm chiều chiều?

Sau đó!

Ma Nham Đạo cung chi chủ truy sát cặn bã nam hai mươi mấy năm, cuối cùng không thể giết chết, ngược lại lại bị ngủ nhiều lần.

Đời trước Kiếm Vương chết về sau không lâu, vị cung chủ này cũng buồn bực sầu não mà chết.

Trước khi chết, nàng lôi kéo mới chưởng môn Ban Nhược tay, nói nhất định phải rửa sạch nhục nhã.

Dưới tình hình như thế, Kiếm Vương Lý Thiên Thu có thể đối Ban Nhược tông sư hạ tử thủ sao?

Tuyệt đối không thể a.

Nhạc phụ mình chẳng những lừa người ta sư phụ tình cảm, thân thể, bí tịch, còn có tôn nghiêm.

Đánh mấy trăm hiệp sau.

Ban Nhược tông sư hoàn toàn không thể làm gì, nàng thật không phải Lý Thiên Thu đối thủ.

"Ngươi muốn giết cứ giết, vì sao muốn cố làm ra vẻ?" Ban Nhược cả giận nói: "Rõ ràng một đời tông sư, lại đóng vai thành một bộ lão nông dáng vẻ cho ai nhìn?"

Lý Thiên Thu bất đắc dĩ nói: "Ban Nhược sư muội, ta khí vũ hiên ngang là giả vờ, người lão nông này dáng vẻ mới là ta chân diện mục."

Ban Nhược càng thêm xem thường, đời trước Nam Hải Kiếm

Vương cỡ nào phong thần tuấn lãng?

Trước mắt cái này Lý Thiên Thu, đại bộ phận thời điểm chính là một cái nông dân, thật sự là bôi nhọ một đời tông sư tên tuổi, căn bản không xứng làm sư công truyền nhân?

A? Ta vì sao muốn hô tên rác rưởi kia sư công?

Lý Thiên Thu nói: "Ban Nhược sư muội, ngươi đến tột cùng phải tới lúc nào mới bằng lòng bỏ qua?"

Ban Nhược nói: "Lúc nào ngươi chết, ta đương nhiên liền bỏ qua."

Lý Thiên Thu nói: "Ta hiện tại còn không thể chết, dạng này như thế nào? Chờ Thẩm công tử chữa khỏi phu nhân của ta về sau, ta tự mình đi Ma Nham đường núi cung, đến lúc đó muốn chém giết muốn róc thịt , mặc cho ngươi xử trí như thế nào?"

Lý Thiên Thu bên này là tại nghỉ đánh.

Nhưng là Thẩm Lãng bên này thế nhưng là tại thật đánh!

Đại Kiếp Tự tăng binh quá cuồng nhiệt, mỗi một chiêu đều là đồng quy vu tận.

Cứ việc Thẩm Lãng bên này nhân số chiếm ưu, nhưng khí thế lại bị áp đảo, thương vong không ngừng tăng lên.

Nhất là Khổ Nan đầu đà.

Trước đó hắn cỡ nào xảo trá sợ chết?

Mà đến Đại Kiếp Cung, cả người liền phảng phất thần công hộ thể, một người độc chiến ba cái cao thủ, vậy mà vẫn như cũ uy phong lẫm liệt.

Liền phảng phất Đại Kiếp Cung thật có thần linh tại che chở những này tăng binh đồng dạng.

Khí thế kia kinh người e rằng lấy phục thêm.

Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na liên quân, lại muốn thiệt thòi lớn.

Cũng chính là ở thời điểm này.

Thuốc nổ bạo tạc, như là sấm rền.

Sau đó, tuyết lở phát sinh.

Kinh thiên động địa, sơn băng địa liệt.

Đương nhiên!

Đại Kiếp Cung ở trên đỉnh núi, là sẽ không tao ngộ tuyết lở.

Nhưng toàn bộ mặt đất đều đang kịch liệt run rẩy, .

Trong chốc lát, thật là núi dao động.

Từng đợt tiếng vang, phảng phất địa long xoay người.

Sau đó. . .

Đại Kiếp Cung còn lại gần một nửa, bỗng nhiên liên tiếp không ngừng mà đổ sụp.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Nguyên bản còn thừa lại gần một nửa hoàn chỉnh Đại Kiếp Cung, lúc này hoàn toàn biến thành phế tích.

Lập tức, Đại Kiếp Tự tăng binh sợ ngây người!

Khổ Nan đầu đà cũng hoàn toàn sợ ngây người!

Cái này. . . Đây là vì sao a?

Thật chẳng lẽ chính là Thiên thần nổi giận sao?

Chẳng lẽ hôm nay ta đại chiến Đại Kiếp Cung, lọt vào lạch trời sao?

Thượng thiên a?

Ngươi đến tột cùng có cái gì ý chỉ a?

Ngươi nói cho ta a?

Nói cho ta a?

Trong chốc lát, Đại Kiếp Tự tăng binh sĩ khí hoàn toàn rớt xuống ngàn trượng.

Thậm chí liền phảng phất một loại nào đó thổi phồng đồ chơi, bị đâm một cái lỗ, bên trong khí nháy mắt giải tỏa.

Cả người hoàn toàn liền héo mất.

Nhưng mà, Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na liên quân lại khí thế như hồng, điên cuồng phản sát.

Chiến cuộc nháy mắt phá vỡ.

Biến thành nghiêng về một bên nghiền ép.

Đại Kiếp Tự tăng binh nhao nhao chết thảm.

Bọn hắn lúc này, nội tâm tràn đầy uể oải cùng sợ hãi, đã không có chút nào đấu chí.

Trải qua ngắn ngủi đồ sát về sau, còn lại tăng binh nhao nhao chạy trốn.

. . .

"Oanh long long long. . ."

Tuyết lở vẫn còn tiếp tục.

Như là vô số kinh đào hải lãng, hướng phía dưới chân núi càn quét mà đi.

Toàn bộ Đại Tuyết núi, vẫn tại điên cuồng run rẩy.

Thậm chí trận này tuyết lở, càng lúc càng lớn.

Nhưng là!

Thuộc về Khương vương A Lỗ Thái tuyết lở, đã kết thúc!

Võ công của hắn quá cao, coi như tuyết lở cuồng lăn mà xuống thời điểm, thân thể của hắn vẫn như cũ một mực đóng ở trên mặt đất.

Sau đó, cả người vô cùng sợ hãi, phảng phất lâm vào tận thế.

Đối mặt như thế thiên địa chi uy , bất kỳ người nào đều sẽ sợ hãi, nhất là Khương quốc loại này Man tộc.

Dù là A Lỗ Thái cũng không ngoại lệ.

Không biết trôi qua bao lâu!

Hết thảy cuối cùng kết thúc.

Trước mắt lại khôi phục sáng tỏ!

Tận thế kết thúc?

Thiên băng địa liệt kết thúc?

Cái này Đại Tuyết núi còn tại? Ta A Lỗ Thái cũng còn tại?

Lại một lần nữa mở mắt thời điểm.

Tình cảnh trước mắt đã hoàn toàn thay đổi.

Trước mắt tuyết đọng, cơ hồ đều không thấy.

Bởi vì nơi này là trên núi, tất cả tuyết đọng tất cả cút đến chân núi đi.

Nguyên bản Đại Tuyết núi cỡ nào lộng lẫy, liền như là một cái tiên tử đứng sững thế giới điện.

Mà bây giờ tất cả tuyết đọng bong ra từng màng về sau, cả tòa núi đều là dữ tợn màu nâu nham thạch.

Liền phảng phất một người bóc đi quần áo, lộ ra già nua thân thể.

Hắn đại quân đâu?

Trực tiếp đã không thấy tăm hơi.

Ròng rã ba bốn vạn đại quân, cơ hồ đều không thấy.

Toàn bộ bị tuyết triều cuốn đi.

Nhưng còn thừa lại khoảng mấy ngàn người.

Bọn hắn sở dĩ sống sót, không phải là bởi vì quá mạnh, mà là bởi vì vận khí quá tốt.

Tuyết lở phát sinh thời điểm, bọn hắn ngồi xổm ở một góc nào đó. Tuyết lãng càn quét mà xuống thời điểm, bọn hắn bị cái nào đó đại nham thạch hoặc là bị cái nào đó khe rãnh cho cứu vớt.

Nhưng coi như sống sót bọn hắn, đã hoàn toàn không có một chút điểm đấu chí.

Thiên thần nổi giận, Thiên thần nổi giận.

Cái này mấy ngàn tên Khương binh, trực tiếp quỳ trên mặt đất liều mạng dập đầu.

"Thiên thần ta sai rồi, ta sai rồi!"

"Thiên thần bớt giận, Thiên thần bớt giận!"

Mà liền tại lúc này!

Từ trên núi một đám lại một đám tăng binh chạy trốn xuống tới, như là chim thú tán.

Khổ Nan đầu đà cũng chạy trốn! Hắn toàn bộ thế giới xem đều muốn lật đổ. Hắn một lòng chỉ nghĩ trở lại Đại Kiếp Cung, muốn khôi phục Đại Kiếp Cung vinh quang. Nhưng mà Thiên thần phảng phất không chào đón bọn hắn?

Khổ Nan đầu đà hiện tại chỉ muốn muốn rời khỏi nơi này, tìm một cái địa phương an tĩnh cảm ngộ, thu nạp mình vỡ vụn tâm linh.

Nhìn thấy những này Đại Kiếp Tự tăng binh chạy trốn, Khương quốc võ sĩ cũng phải bốn phía chạy trốn.

Mà liền tại lúc này!

Bỗng nhiên trên núi truyền đến rống to một tiếng: "Trốn chỗ nào? Toàn bộ quỳ không nên động."

Thanh âm này nhưng thật ra là đại ngốc phát ra tới.

Nhưng là trải qua sắt lá loa phóng thanh về sau, lại trải qua đại sơn tiếng vọng, ngược lại phảng phất là Thiên thần đang nói chuyện.

"Thiên thần nói chuyện."

"Thiên thần hàng chỉ."

Lập tức may mắn còn sống sót mấy ngàn Khương binh, chỉnh tề quỳ trên mặt đất.

"Các ngươi nhưng biết tại sao lại làm tức giận Thiên thần sao?"

Đại ngốc căn cứ Thẩm Lãng phân phó, liều mạng kìm nén yết hầu.

Nhưng vẫn là không có cái gì uy thế có thể nói, cũng may có ngọn núi hồi âm.

"A Lỗ Na Na mới là Khương quốc duy nhất vương, A Lỗ Thái là Ngụy Vương, nhưng mà các ngươi dám đi theo Ngụy Vương, truy sát chân vương, lúc này mới dẫn đến Thiên thần nổi giận, sơn băng địa liệt."

"A Lỗ Thái, hiện tại cho ngươi một cái cơ hội, ngươi cùng A Lỗ Na Na quyết một trận tử chiến."

"Thắng người kia, chính là Khương quốc chân vương! Người thua, chết!"

Lời này mới ra, A Lỗ Thái giật mình.

Hiện tại Thiên thần còn muốn cho ta cơ hội sao?

Mà liền tại lúc này, Tô Kiếm Đình vọt lên nói: "Đại vương, đây là Thẩm Lãng âm mưu, đây là Thẩm Lãng âm mưu. Chúng ta đi nhanh lên, tranh thủ thời gian xuống núi, sau đó dưới chân núi vòng vây. A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng tại núi này bên trên ngốc không được bao lâu, nhất định sẽ xuống núi, đến lúc đó có thể đem bọn hắn chém tận giết tuyệt."

Phía trên thanh âm lại một lần nữa vang lên.

"A Lỗ Thái, ta cho ngươi thêm một cơ hội, muốn chứng minh ngươi có phải hay không Khương quốc duy nhất vương sao?"

"Đi lên cùng A Lỗ Na Na một trận chiến, kẻ thắng làm vua!"

Lập tức, quỳ trên mặt đất mấy ngàn cái Khương quốc binh sĩ ánh mắt nhìn phía A Lỗ Thái.

Ánh mắt kia ý tứ phi thường minh bạch, đây là Thiên thần ý chỉ, ngươi chẳng lẽ không đi sao?

Nếu như ngươi dám lùi bước, vậy ngươi còn có cái gì tư cách trở thành Khương quốc vương?

Ngươi nếu là không dám đi, tất cả mọi người sẽ xem thường ngươi.

Tô Kiếm Đình lớn tiếng nói: "Đại vương, không thể đi, không thể đi a! Đây là Thẩm Lãng âm mưu sao?"

Tô thị ba cái mỹ nhân tuyệt sắc, đã có một cái không biết tung tích, chỉ còn sót Tô Mạc cùng Tô Niểu.

Hai nữ nhân này lại một lần nữa đi lên, một người một bên ôm lấy A Lỗ Thái đùi nói: "Đại vương không thể đi, không thể đi, cái này nhất định là Thẩm Lãng âm mưu. Chúng ta tranh thủ thời gian xuống núi, chúng ta ngăn chặn chân núi mở miệng, đem Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na chém tận giết tuyệt."

Mấy ngàn cái Khương binh chán ghét nhìn qua Tô thị người, ánh mắt của bọn hắn chăm chú nhìn A Lỗ Thái.

Như hắn không đi, không xứng là vương!

Khương vương A Lỗ Thái tay có chút run rẩy, nói: "Khói, khói đâu?"

Mấy tháng này, hắn hoàn toàn không thể rời đi Thẩm Lãng cho thuốc lá.

Trước đó một điếu thuốc, hung mãnh lại vô biên.

Sau đó một điếu thuốc, đấu qua thần tiên sống.

Hắn một ngày muốn rút mấy chục cây, cơ hồ một cây tiếp lấy một cây.

Mà lại cái này thuốc lá cũng thật sự là thần, rút một cây sau cả người đều sẽ hưng phấn, phảng phất toàn bộ thế giới đều tại ta nắm giữ.

Nửa ngày không rút, cả người liền sẽ sa sút tinh thần uể oải, tứ chi như nhũn ra, thậm chí một số thời khắc sẽ không tự chủ được lưu lại nước mắt cùng nước mũi.

"Ta khói đâu?" Khương vương A Lỗ Thái lại một lần nữa hỏi.

"Không có. . . Không có." Người bên cạnh nói.

Làm sao lại không có?

Khương vương A Lỗ Thái không quản đến địa phương nào, đều sẽ mang theo bảo bối của hắn thuốc lá, coi như cơm không ăn, cũng phải rút thuốc lá.

Mà vừa rồi tuyết lở, Đại Tuyết cuồn cuộn mà xuống, đem tất cả vật tư toàn bộ cuốn đi.

Bao quát ròng rã mấy rương thuốc lá.

Lúc này, trên trời thanh âm lại một lần nữa vang lên.

"A Lỗ Thái, ta đưa cho ngươi cơ hội ngươi không cần sao? Ngươi muốn dẫn phát Thiên thần lại một lần nữa nổi giận sao?"

"Oanh long long long. . ."

Ngay sau đó, trên núi lại truyền tới một trận sấm rền đồng dạng tiếng vang.

Bất quá, cái này phảng phất càng giống là một cái cảnh cáo.

Sơn băng địa liệt không có phát sinh.

Nhưng cái này còn lại mấy ngàn tên Khương binh đã bị dọa tè ra quần, trực tiếp quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích.

"Thiên thần bớt giận, Thiên thần bớt giận!"

"Đại vương mau đi đi, đại vương mau đi đi, nếu không Thiên thần liền muốn nổi giận!"

Tô Kiếm Đình quỳ hô lớn: "Đại vương không thể đi, đại vương không thể đi a!"

Hai cái Tô thị nữ nhân cuồng ôm Khương vương đùi, khóc thét nói: "Đại vương không thể đi a, đây là Thẩm Lãng âm mưu, ngàn vạn không thể đi."

Khương vương A Lỗ Thái bỗng nhiên đem hai nữ nhân đá bay ra ngoài.

Hắn đã không có lựa chọn nào khác.

Nếu là hắn không dám lên đi cùng A Lỗ Na Na một trận chiến, vậy liền sẽ bị còn lại tất cả Khương binh ruồng bỏ.

A Lỗ Thái hét lớn: "Ngươi nói chuyện có thể tính lời nói? Ta như chiến thắng A Lỗ Na Na, ta chính là Khương quốc vương?"

Trên trời thanh âm vang lên nói: "Đúng!"

Khương vương nói: "Ta cùng A Lỗ Na Na, một đối một quyết chiến?"

Trên trời thanh âm nói: "Đúng!"

Khương vương A Lỗ Thái nói: "Thiên thần làm chứng."

"Thiên thần làm chứng!"

Sau đó, Khương vương A Lỗ Thái nói: "Tất cả mọi người, đi theo ta bên trên Đại Kiếp Cung! Ta cùng A Lỗ Na Na một đối một quyết đấu, người nào thắng người đó là Khương quốc vương! Thiên thần làm chứng, vạn dân làm chứng."

Lập tức, Khương vương mang theo còn lại mấy ngàn tên Khương quốc võ sĩ lên núi!

Tô Mạc cùng Tô Niểu run giọng nói: "Tiếp xuống làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?"

Đã ngăn không được A Lỗ Thái.

Tô Kiếm Đình phản ứng đầu tiên là rời đi Đại Tuyết núi, hồi bẩm phụ thân.

Nhưng là trong lòng của hắn lại có một hi vọng, A Lỗ Thái võ công vô cùng cường đại, mặc dù không như cha thân Tô Nan, nhưng là đánh bại A Lỗ Na Na vẫn là dư sức có thừa.

Tô thị tạo phản, tuyệt đối không thể rời đi Khương quốc chủ lực.

"Tô Niểu, ngươi võ công cũng cao, khinh công cũng tốt, ngươi lập tức xuống núi, bẩm báo phụ thân nơi này biến cố." Tô Kiếm Đình nói: "Tô Mạc cô cô, ngươi cùng ta đi lên vì đại vương trợ trận, vạn nhất Thẩm Lãng có cái gì mưu kế, chúng ta cũng có thể nhìn thấu."

"Tốt!"

Tô Niểu mở ra hai đầu đôi chân dài, chạy vội xuống núi.

Tô Mạc, Tô Kiếm Đình nhanh chóng đuổi theo Khương vương A Lỗ Thái bộ pháp, lên đỉnh núi Đại Kiếp Cung.

A Lỗ Thái võ công so A Lỗ Na Na cao hơn nữa, điểm này mọi người đều biết!

Vì lẽ đó một trận chiến này, hắn hẳn là sẽ thắng!

. . .

Đại Kiếp Cung phế tích trên quảng trường, lộ ra càng yên tĩnh.

Thẩm Lãng một phương gần ba ngàn võ sĩ, ngồi trên mặt đất.

Khương vương A Lỗ Thái bên này bốn năm ngàn võ sĩ cũng ngồi trên mặt đất.

Toàn trường chỉ có ba người đứng, A Lỗ Na Na, A Lỗ Thái, còn có Ban Nhược đại tông sư.

Vì sao còn có Ban Nhược tông sư?

Bởi vì nàng là trận này quyết đấu trọng tài.

Ta rõ ràng là đến giết Lý Thiên Thu, làm sao không hiểu thấu trở thành trọng tài rồi?

Bất quá cũng không có uổng phí đến một chuyến, gặp được Đại Kiếp Cung di tích, còn gặp được một trận tuyết lở, xem như du lịch.

"A Lỗ Thái, A Lỗ Na Na, quyết một trận tử chiến, kẻ thắng làm vua, người thua chết, thiên địa làm chứng, vạn người làm chứng!"

Ban Nhược trang nghiêm hô.

A Lỗ Thái nói: "Thiên địa làm chứng."

A Lỗ Na Na nói: "Thiên địa làm chứng."

Tất cả người quan chiến hét lớn: "Vạn người làm chứng."

Tô Kiếm Đình cùng Tô Mạc hai người ngồi tại tít ngoài rìa nơi hẻo lánh, hai người cơ hồ không thể thở nổi.

Khương vương A Lỗ Thái có thể chết, nhưng tuyệt đối không thể hiện tại chết.

Hiện tại chết rồi, đối Tô thị gia tộc chính là tai hoạ ngập đầu.

Nhất định sẽ thắng!

A Lỗ Thái võ công vượt qua A Lỗ Na Na nhiều lắm.

Mà lại cái này trước mắt bao người, căn bản không thể động bất luận cái gì tay chân.

Thiên địa chứng kiến, vạn người chứng kiến về sau.

Ban Nhược đại tông sư thối lui, đem sân quyết đấu tặng cho A Lỗ Thái cùng A Lỗ Na Na hai người.

Toàn bộ sân quyết đấu, ước chừng có một ngàn mét vuông.

A Lỗ Thái cùng A Lỗ Na Na chậm rãi đẩy ra, giữa hai người cách ba mươi mét địa phương dừng lại.

Hai người này vũ khí, cơ hồ là giống nhau như đúc, đều là Thanh Long Yển Nguyệt đao.

Hai người vòng quanh vòng tròn hành tẩu, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm đối phương.

A Lỗ Na Na tiến vào không ta trạng thái.

Ta mặc dù đã mang thai, mà lại căn bản không phải là đối thủ của A Lỗ Thái.

Nhưng là ta A Lỗ Na Na không sợ hãi chút nào.

Hai đồ đần Thẩm Lãng nói ta sẽ thắng, hắn thổi qua trâu đều thực hiện.

Đại ngốc tin tưởng hắn, sư phụ tin tưởng hắn, vậy ta A Lỗ Na Na liền cũng tin tưởng hắn.

A Lỗ Thái nhìn chằm chằm cô muội muội này.

Nàng mặc dù phi thường cường đại, nhưng tuyệt đối không phải là đối thủ của ta.

Thật dài hô một hơi.

Cái này một hơi, như là sương trắng, như là một chi kiếm.

Ban Nhược đại tông sư một tiếng giòn quát: "Khai chiến!"

Thanh âm này để Thẩm Lãng phân thần.

Dễ nghe như vậy? Sau đó Thẩm Lãng bản năng hướng Ban Nhược thân eo nhìn lại.

Ban Nhược tông sư eo thật mảnh a.

"Cặn bã!" Ban Nhược ngay lập tức phát hiện Thẩm Lãng ánh mắt.

"Giết!"

Sân quyết đấu bên trên.

A Lỗ Thái một tiếng bạo rống.

A Lỗ Na Na bạo rống.

Hai người, đều như là dã thú, cuồng vũ lấy Thanh Long Yển Nguyệt đao, điên cuồng đối xông.

Mang theo khí thế kinh người!

Mang theo lực lượng kinh người.

Nhanh như thiểm điện! Hai cái thân ảnh giao thoa mà qua.

Nháy mắt, hai người Thanh Long Yển Nguyệt đao, điên cuồng trảm tại cùng một chỗ.

Trận này vận mệnh quyết đấu!

Trận này Khương quốc vương quyết đấu.

Bắt đầu!

Sau đó, kết thúc!

A Lỗ Na Na bằng vào bản năng, dùng hết toàn lực một đao chém ra ngoài.

Vốn cho là mình sẽ thổ huyết, vốn cho rằng đao sẽ đoạn.

Bởi vì nàng biết, võ công của mình không bằng A Lỗ Thái.

Nhưng là. . .

A Lỗ Thái đao đoạn mất.

Khương vương A Lỗ Thái thân thể, bay thẳng ra ngoài, máu tươi phun mạnh.

"Vì sao lại dạng này?" A Lỗ Na Na một trận kinh ngạc.

A Lỗ Thái tại không trung phun máu, chấn kinh hoàn toàn không dám tin.

"Vì sao lại dạng này? Võ công của ta rõ ràng mạnh hơn A Lỗ Na Na rất nhiều, vì sao thoái hóa nhiều như vậy?"

Nhưng mà, hắn không chiếm được đáp án!

A Lỗ Na Na đao thứ hai mang theo thế sét đánh lôi đình, bỗng nhiên chém tới.

"Xoát. . ."

Nháy mắt, Khương vương A Lỗ Thái bị chặn ngang chém thành hai đoạn!

Máu tươi bắn mạnh.

Vị này dã tâm bừng bừng mới Khương vương, vừa mới đăng vị không đến mấy tháng.

Trực tiếp chết bất đắc kỳ tử!

Toàn trường chấn kinh!

Mà Thẩm Lãng hét lớn: "A Lỗ Thái đã chết! Từ nay về sau, A Lỗ Na Na là Khương quốc duy nhất vương!"

"Bắt phản nghịch Tô Kiếm Đình, bắt phản nghịch Tô Mạc!"

Thẩm Lãng hướng phía Tô Kiếm Đình cùng Tô Mạc một chỉ.

Lập tức, hai người cơ hồ hồn phi phách tán!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 265: Cắt Xén Tô Kiếm Đình! Tô Thị Ngày Tận Thế Tới!

Tô Kiếm Đình lúc này ruột đều muốn hối hận đoạn mất.

Hắn vốn hẳn nên nghĩ đến Thẩm Lãng xảo trá vô cùng, nếu không có niềm tin tuyệt đối làm sao lại để A Lỗ Thái cùng A Lỗ Na Na quyết đấu?

Nhưng là hắn không cam tâm a, vừa rồi rõ ràng có thể chạy, kết quả vẫn là đi theo A Lỗ Thái đi lên.

Kết quả!

A Lỗ Thái bị A Lỗ Na Na hai chiêu liền giết.

Cái này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Gặp quỷ sao?

Bất quá bây giờ không quản được nhiều như vậy, điên cuồng đào mệnh đi.

Hắn bỗng nhiên rút kiếm, như chớp giật triệt thoái phía sau.

Nhưng theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Mấy ngàn người hướng phía Tô Kiếm Đình nhào tới.

Tích cực nhất vậy mà là Khương quốc những cái kia Đại tướng, mấy ngàn người điên cuồng truy kích.

Mà không hẳn sẽ võ công Tô Mạc, trực tiếp bị ném ngay tại chỗ.

Tô Kiếm Đình võ công chính là cao, khinh công chính là cao, trong nháy mắt liền bay ra đi mấy chục hơn trăm mét.

A Lỗ Na Na giận dữ, trực tiếp quơ lấy đại đao liền phải đuổi tới.

Thẩm Lãng nói: "Tẩu tử, ngươi đừng đi đuổi a, ngươi tốt xấu là Khương vương!"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng không có đuổi theo.

Vũ Liệt, Ưng Dương, đại ngốc ba người cực nhanh đuổi theo.

"Đủ rồi, những người khác lưu lại!" Thẩm Lãng nói.

Nếu như đổi thành địa phương khác, còn có thể chạy trốn được.

Nhưng ở cái địa phương quỷ quái này, Tô Kiếm Đình có thể chạy mất liền có có quỷ.

Tổng cộng liền một con đường, cách xa mặt đất có kém không có bao nhiêu hơn hai trăm dặm, mà lại phía dưới bởi vì tuyết lở, con đường còn có thể bị chôn rất nhiều.

Tô Kiếm Đình hiện tại tốc độ cực nhanh, nội lực chân khí một khi hao hết, trực tiếp liền trở thành thái kê.

. . .

Tại Đại Kiếp Cung phế tích bên trong, Thẩm Lãng tìm một hồi lâu, mới tìm được một thanh ra dáng cái ghế.

Hắn mang không nổi, vòng eo tám thước nữ tráng sĩ Hàm Nô dễ như trở bàn tay dời lên đến, đặt ở Đại Kiếp Cung quảng trường trên bậc thang.

A Lỗ Na Na ngồi tại cái này uy mãnh ghế đá.

Thẩm Lãng lấy ra A Lỗ Thái đỉnh đầu vương miện, đeo ở A Lỗ Na Na trên đỉnh đầu.

"Bái kiến đại vương!"

"Bái kiến đại vương!"

"Bái kiến đại vương!"

Không chỉ trước đó đi theo A Lỗ Na Na võ sĩ một chân quỳ xuống, tất cả Khương quốc võ sĩ cũng chỉnh tề quỳ xuống dập đầu.

Bao quát Khương quốc tứ đại kim cương, bát đại mãnh tướng.

Không có một chút điểm trái lương tâm, thật giống như hết thảy đều chuyện đương nhiên.

Khương quốc chỉ đi theo cường giả!

Trước đó lão Khương vương A Lỗ Cương như vậy ngưu bức người, chết về sau lập tức liền không ai sửa lại, đến bây giờ nguyên nhân cái chết đều không rõ ràng.

Hiện tại A Lỗ Thái cũng giống như thế.

Bị trực tiếp nhất đao lưỡng đoạn về sau, thi thể trực tiếp đông cứng, máu tươi cũng ngưng kết thành băng.

Không ai để ý tới thi thể của hắn, cũng không có người hiếu kì hắn vì sao võ công giảm nhiều, vậy mà đánh không lại A Lỗ Na Na.

Đây chính là băng lãnh hiệu trung.

Nhưng mà, nguyên bản liền đi theo A Lỗ Na Na cái kia hơn hai ngàn võ sĩ lại vô cùng cuồng nhiệt.

Bọn hắn nữ vương quả nhiên nhận thượng thiên che chở, thời khắc mấu chốt vậy mà Thiên thần nổi giận, đem A Lỗ Thái mấy vạn đại quân tiêu diệt phải sạch sẽ.

"Thượng thiên phù hộ ta nữ vương!"

"Thượng thiên phù hộ ta nữ vương!"

Hơn hai ngàn tên võ sĩ cuồng hô.

Nguyên bản trung thành với A Lỗ Thái những võ sĩ kia cũng không hiểu nhận lây nhiễm.

Vừa rồi Thiên thần nổi giận một màn kia, chung thân khó quên.

Vốn cho là Thiên thần là giả, không nghĩ tới thật sự có.

Mà lại Thiên thần vậy mà đứng tại nữ vương một bên.

Hiện tại tốt, chúng ta cũng đứng tại nữ vương một bên, chúng ta cũng nhận Thiên thần che chở.

"Thượng thiên phù hộ ta nữ vương!"

"Thượng thiên phù hộ ta nữ vương!"

Toàn trường gần vạn người lớn tiếng hô to, đầu rạp xuống đất, điên cuồng quỳ lạy.

Từ nay về sau, nữ vương A Lỗ Na Na liền sẽ bị bịt kín một vệt kim quang.

Thiên thần che chở truyền thuyết, sẽ nháy mắt truyền khắp toàn bộ Khương quốc, tất cả mọi người sẽ tin phụng không nghi ngờ.

Không chỉ có như thế.

Sau đó, Khương quốc thủ lĩnh của các bộ lạc đều sẽ nhao nhao đến đây quỳ lạy hiệu trung.

A Lỗ Na Na chiếu cố trở thành toàn bộ Khương quốc duy nhất nữ vương.

Chí cao vô thượng.

Cái này dù sao cũng là một cái tràn ngập mê tín quốc gia!

Nàng dù sao cũng là cái thứ nhất bị Thiên thần che chở vương.

. . .

Tuyệt mỹ Khương quốc vương hậu Tô Mạc, toàn thân run lẩy bẩy.

Nàng ngồi xổm ở A Lỗ Thái thi thể trước mặt, trăm mối vẫn không có cách giải.

A Lỗ Thái võ công rất mạnh a, gần với A Lỗ Cương mà thôi, hẳn là vượt qua A Lỗ Na Na.

Tại sao lại thua thảm hại như vậy?

Bình thường hắn cũng phi thường dũng mãnh, võ công của hắn vì sao hạ xuống phải nhanh như vậy.

Đáp án này, đoán chừng chính A Lỗ Thái cũng muốn biết. Trước khi chết, ánh mắt hắn trợn to đến cực hạn, trong ánh mắt tràn đầy nghi hoặc.

Thẩm Lãng đi tới, ngồi xổm ở Tô Mạc đối diện.

"Vì cái gì?" Tô Mạc hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Không có vì cái gì."

Tô Mạc nói: "Ngươi cho hắn thuốc lá bên trong có vấn đề, để hắn bất tri bất giác võ công trở nên yếu đi."

Đây là tất nhiên.

Thân thể bằng sắt, cũng gánh không được Thẩm Lãng đặc thù nạp liệu thuốc lá.

Huống chi Khương vương A Lỗ Thái đã hút mấy tháng.

Hắn bình thường không có phát giác là bởi vì liên tục không ngừng rút, còn đến không kịp phát nghiện liền lại thêm lên.

"Ngươi thật độc, thật rất độc." Tô Mạc nói: "Mấy tháng trước, ngươi liền bố trí xong đây hết thảy. A Lỗ Cương cái chết, là ngươi bỏ xuống tay. A Lỗ Thái yếu đi cũng là ngươi bỏ xuống tay, vừa rồi tuyết lở cũng là âm mưu của ngươi."

Thẩm Lãng không nói gì.

Tô Mạc nói: "Ngươi là ta gặp qua độc ác nhất người, cũng là ta gặp qua người lợi hại nhất."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi huynh trưởng Tô Nan, ngoan độc không dưới ta, cũng thông minh tuyệt đỉnh."

Tô Mạc nói: "Nhưng là hắn lòng quá tham đúng không? Ngươi không có tư dục, hắn muốn quá nhiều."

Thẩm Lãng nói: "Mà ta chỉ có một mục tiêu, chính là đưa ngươi Tô thị gia tộc chém tận giết tuyệt."

Tô Mạc nước mắt trượt xuống, vươn tay dần dần khép lại A Lỗ Thái con mắt, trong ánh mắt vậy mà mang theo một chút mê luyến.

Thẩm Lãng nói: "Loại người như ngươi, không có khả năng đối với hắn sinh ra thật tình cảm a?"

Tô Mạc nói: "A Lỗ Thái là một tên hỗn đản, nhưng A Lỗ Cương là một ác ma. Làm ngươi đi theo một ác ma thời gian quá lâu, lại cùng một tên hỗn đản thời điểm, ngươi sẽ cảm giác đưa thân vào Thiên Đường, theo Địa Ngục đến Thiên Đường."

Nói hay lắm có đạo lý.

Tô Mạc nói: "Ngươi sẽ không lưu ta sống đúng không?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng."

Tô Mạc nói: "Có thể làm cho chính mình đoạn sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có thể!"

Tô Mạc bỗng nhiên hướng phía ngoài sân rộng xông lên, thả người nhảy xuống.

Sau một lát, truyền đến một trận trầm đục.

Đây là thân thể nàng rơi xuống đất thân thể.

Khương quốc vương hậu Tô Mạc, hương tiêu ngọc tổn.

Thẩm Lãng không có nhìn lại nhìn thi thể, ngược lại người bên cạnh đi qua nhìn một chút, sau đó nhếch nhếch miệng.

. . .

Du lịch ngắm cảnh người Ban Nhược tông sư, đi tại Đại Kiếp Cung phế tích bên trong.

Nàng trong túi tràn đầy nhiều loại thạch điêu, có chừng nặng hơn 100 cân.

Nhưng là nàng nhấc trong tay, phảng phất nhẹ như không có gì.

Thẩm Lãng cũng tại quan sát Đại Kiếp Cung tảng đá phù điêu.

Từ một loại ý nghĩa nào đó, cái này cũng tuyệt đối là nghệ thuật côi bảo.

Thật là sống linh hoạt xuất hiện, hoàn toàn không thua gì ấn / độ những cái kia thần miếu thạch điêu.

Đại Kiếp Cung những này thạch điêu càng thêm tràn ngập cảm giác thần bí, thậm chí tràn đầy lịch sử cảm giác.

Thẩm Lãng phát hiện những này thạch điêu vậy mà đều là đang giảng niết diệt trước đó thượng cổ thế giới cố sự.

Hắn không khỏi kinh ngạc.

Cái này trên phù điêu nói tới thượng cổ cố sự, đến cùng là thật, vẫn là Đại Kiếp Tự hòa thượng suy đoán lung tung?

Quá không thể tưởng tượng nổi a.

Thượng cổ thế giới, cái kia đến tột cùng là một cái gì văn minh a?

Thần bí cường đại, thậm chí viễn siêu Thẩm Lãng tưởng tượng.

Ngay từ đầu hắn chỉ là tùy tiện nhìn xem, hắn mới sẽ không thừa nhận là bị trên phù điêu thư hùng chung thể nhân loại ở giữa vòng vòng gạch chéo hấp dẫn.

Nhưng càng xem càng kinh hãi.

Thế là, thế là hắn tranh thủ thời gian dùng trí não toàn bộ chụp được tới.

Trước đó hắn không chỉ một lần nghe qua, Thiên Nhai Hải Các chi chủ Tả Từ mang theo đệ tử Ninh Hàn đi hải ngoại đào móc thượng cổ di tích.

Thẩm Lãng lúc ấy còn chế nhạo người ta trang bức, cái gọi là thượng cổ di tích không phải liền là mấy cái bí tịch à.

Hiện tại hắn phát hiện có lẽ thật rất ngưu bức, cái này hoàn toàn là đang đào móc văn minh thời thượng cổ vết tích.

Chân chính xâm nhập về sau, hẳn là sẽ triệt để trầm mê, đối hết thảy chung quanh đều không có chút nào hứng thú đi.

Dù sao chỉ là vừa mới phát hiện chỉ lân phiến trảo, liền cảm thấy văn minh thời thượng cổ cường đại chỗ thần bí.

Thẩm Lãng không ngừng thăm dò, chợt phát hiện bên người thêm một người.

Không khỏi ngẩng đầu nhìn một chút.

Ban Nhược tông sư.

Sau đó, ánh mắt hắn không tự chủ được hướng phía đối phương dưới lưng nhìn lại.

Ban Nhược tông sư mông / hình thật đẹp a.

"Cặn bã!"

Ban Nhược tông sư lạnh nhạt nói, sau đó tiếp tục ngồi xổm xuống nghiên cứu những này phù điêu.

Khó trách cảm thấy không khí bên người cũng thay đổi, nguyên lai là cặn bã tại bên cạnh.

Thẩm Lãng ngượng ngùng, rút lui.

Cũng không thể không khiến người ta nói thật ra đi.

Trước khi đi, Thẩm Lãng lại quay đầu nhìn thoáng qua.

Ban Nhược tông sư là dương liễu đồng dạng tư thái, đứng thời điểm yểu điệu thon dài, nhưng cái này một ngồi xổm xuống, dưới lưng đường cong ngược lại là cũng khoa trương.

Mật đào hình?

"Cặn bã!"

Quả nhiên là tông sư, phía sau cũng giống như mọc mắt.

. . .

Tô Kiếm Đình ruột muốn hối hận đoạn mất!

Sớm biết dạng này, hắn tuyệt đối không chạy.

Cái này Đại Tuyết núi liền một con đường, có thể chạy đến bầu trời?

Cái này phảng phất là một trận Marathon.

Ngay từ đầu Tô Kiếm Đình bằng vào nội lực khinh công, chạy nhanh chóng.

Hắn dù sao cũng là quý tộc thế tử, học chính là tốt nhất nội công bí tịch.

Vũ Liệt cùng Ưng Dương kỳ thật võ công đều không thua gì hắn, nhưng là tại đấu nô trận lịch luyện ra, chân khí cùng khinh công không bằng hắn.

Đại ngốc sẽ không khinh công, liền chỉ biết mở ra chân phi nước đại.

Ngay từ đầu Tô Kiếm Đình xa xa chạy ở phía trước.

Nhưng là theo chân khí tiêu hao, hắn càng ngày càng chậm, càng ngày càng chậm.

Mà đại ngốc tốc độ, mãi mãi cũng là nhanh như vậy.

Trọn vẹn chạy ra mấy chục dặm, hắn bị đại ngốc đuổi kịp.

Sau đó, hắn bỗng nhiên một kiếm, hướng phía đại ngốc đâm tới.

Tô Kiếm Đình võ công thật rất mạnh, kiếm cũng siêu cấp nhanh.

Nhưng bây giờ chân khí thật hao tổn phải không sai biệt lắm.

Mà lại, ta đại ngốc ngăn không được đại tông sư kiếm, thậm chí ngay cả Tô Toàn kiếm cũng ngăn không được.

Nhưng là ta chẳng lẽ ngăn không được ngươi Tô Kiếm Đình kiếm?

"Ta cản!"

"Ta cản!"

"Ta cản!"

Tô Kiếm Đình ròng rã đâm hơn một trăm kiếm, trực tiếp đem mình đâm vào hổ khẩu vỡ tung, miệng phun máu tươi.

Bởi vì đại ngốc mỗi cản một kiếm, lực lượng đều vô cùng kinh người, trực tiếp đem người ngũ tạng lục phủ đều chấn thương.

Hơn một trăm kiếm sau!

Tô Kiếm Đình đã cảm giác được mình hai tay gân mạch phảng phất muốn đứt thành từng khúc.

Đời này, hắn cho tới bây giờ không có như thế tuyệt vọng qua.

Chân khí hao tổn phải sạch sẽ.

Sau đó, bị đại ngốc một thanh nắm vuốt cổ, như là mèo con đồng dạng nâng lên núi.

Lúc này, hắn càng tuyệt vọng hơn.

Bởi vì đại ngốc lên núi tốc độ cùng xuống núi đồng dạng nhanh.

Vừa rồi chạy mấy chục dặm, lại ngăn cản hơn một trăm kiếm, với hắn mà nói liền phảng phất tè dầm đồng dạng nhẹ nhõm, cũng chính là run rẩy một chút.

Thật sự là quá sỉ nhục.

Võ công của hắn rõ ràng so đại ngốc mạnh hơn, kết quả bị ngược thành dạng này.

Luyện võ, còn có cái gì ý nghĩa a?

Còn luyện cái rắm!

. . .

"Ba!"

Tô Kiếm Đình trực tiếp bị ném tới Thẩm Lãng trước mặt.

Thẩm Lãng ngồi xổm xuống nói: "Tô huynh, lúc ấy ngươi đi Huyền Vũ bá tước phủ cùng Mộc Lan so kiếm trang bức thời điểm, nhưng có nghĩ đến hôm nay a?"

Thực tình không có!

Lúc ấy Tô Kiếm Đình trong mắt căn bản cũng không có Thẩm Lãng tồn tại, liền như là một hạt bụi.

Thẩm Lãng lại nói: "Kim Sơn đảo chi tranh thời điểm, ngươi đem cao thủ cấp cho Đường thị gia tộc, tại quân tranh đấu đồ sát ta Kim thị gia tộc võ sĩ thời điểm, nhưng có nghĩ đến hôm nay a?"

Đương nhiên cũng không có.

Thẩm Lãng lại nói: "Ngày đó ta cùng nhạc phụ không ở nhà, ngươi dẫn theo lĩnh Tây Vực cao thủ xông vào ta Huyền Vũ bá tước phủ đại khai sát giới, giết chết trên trăm tên vô tội, mà lại tại nhạc mẫu ta phía sau cắt một kiếm, có thể nghĩ đến có hôm nay a?"

Tô Kiếm Đình ngẩng đầu hướng phía Thẩm Lãng nói: "Người không vì mình, trời tru đất diệt. Đã quyết định là địch, đương nhiên muốn chém tận giết tuyệt, trảm thảo trừ căn!"

"Nói hay lắm, nói hay lắm!" Thẩm Lãng vỗ tay nói: "Nói đến trảm thảo trừ căn, ta liền nghĩ đến « Tây Du Ký » bên trong gốc kia Nhân Sâm Quả Thụ bị Tôn Ngộ Không nhổ tận gốc, đập một cái nhão nhoẹt, kết quả bị Quan Âm đại sĩ cứu sống, sáu tháng cuối năm. . ."

Tô Kiếm Đình kinh ngạc, ngươi nói cái gì a?

Sau đó, hắn đột nhiên cảm giác được phía dưới mát lạnh!

Tiếp lấy cúi đầu xem xét, Tô Kiếm Đình kinh hãi phát hiện bắp đùi mình ở giữa máu tươi bắn mạnh, trên mặt đất có một đống đồ vật.

Mệnh căn của hắn hết rồi!

"A. . . A. . . A. . ."

Tô Kiếm Đình cũng nhịn không được nữa, thê lương kêu to.

Thẩm Lãng vậy mà thiến hắn.

Hắn nhưng là đường đường Trấn Viễn hầu thế tử, mặc dù không kịp Chúc Hồng Tuyết dạng này thiên chi kiêu tử, nhưng cũng là danh khắp thiên hạ thanh niên tuấn kiệt.

Thẩm Lãng vậy mà như là thiến như heo, đem hắn thiến.

"Thẩm Lãng, ngươi giết ta, giết ta!"

Tô Kiếm Đình hô to.

Thẩm Lãng đốt lên ba cây khói, sau đó đặt ở Tô Kiếm Đình miệng nói: "Đừng hô đừng hô, hút thuốc liền đã hết đau, hút điếu thuốc liền đã hết đau."

Tô Kiếm Đình bản năng hút vài hơi.

Sau đó phát hiện, quả nhiên thật đã hết đau.

. . .

Đại Kiếp Cung quảng trường!

Gần vạn võ sĩ, chỉnh tề tập kết xếp hàng.

A Lỗ Na Na ra lệnh một tiếng: "Xuống núi!"

Tại đầy trời Đại Tuyết bên trong.

Gần vạn võ sĩ, trùng trùng điệp điệp hướng phía chân núi xuất phát.

Thẩm Lãng nhìn qua phía bắc phương hướng.

Trong tầm mắt hết thảy đều là trắng xoá, cái gì đều nhìn không thấy.

Mơ hồ xác định Bạch Dạ quận thành phương hướng, Thẩm Lãng nói: "Trương công ngươi chống đỡ a, ta lập tức suất lĩnh đại quân tới cứu ngươi."

Sau đó, Thẩm Lãng cả đám đi được sạch sẽ.

Toàn bộ đỉnh núi Đại Kiếp Cung yên tĩnh trở lại.

Nghiên cứu Đại Kiếp Cung di tích phù điêu Ban Nhược tông sư một trận kinh ngạc, làm sao bỗng nhiên an tĩnh như vậy?

Nhìn lại, toàn bộ Đại Kiếp Cung quảng trường không có bất kỳ ai.

Lại nhìn bên cạnh, nhiều một cái túi ngủ, một cái nồi sắt, còn có một số lương thực, loại thịt.

Bất quá những đồ chơi này là cái gì?

Kia là xà bông thơm cùng nước gội đầu tới, bất quá đã đông lạnh thành một đoàn.

Bên cạnh còn có một hàng chữ: Ban Nhược tông sư, hoan nghênh đến Huyền Vũ thành nhà ta làm khách.

"Cặn bã!"

Ban Nhược tông sư tiếp tục trầm mê ở những này phù điêu bên trong.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu đi, nàng cũng chỉ có thể giả vờ không biết.

Bằng không còn có thể làm sao? Nàng lại đánh không lại.

Sư phụ ta đã tận lực.

Tô Nan Hầu tước, ngươi đưa tới cái kia thượng cổ bí tịch, cùng lắm thì đến lúc đó trả lại cho ngươi.

Lấy tiền không làm việc, tuyệt đối không phải ta Ma Nham Đạo cung phong cách.

Bất quá Ban Nhược tông sư quyết định hơn phân nửa tháng lại xuống núi.

Dù sao những này phù điêu như vậy có ý tứ, nghiên cứu nửa tháng rất bình thường.

Nói không chừng đến lúc đó lại xuống núi, cái kia thượng cổ bí tịch không cần trả lại cũng khó nói.

. . .

Nộ Triều thành phía đông bãi biển.

Ngô quốc gần ba vạn đại quân ở đây đoạt bãi đăng nhập.

Đương nhiên Nộ Triều thành là có nước sâu bến tàu, nhưng Ngô Mục là sẽ không ở bến tàu đăng nhập.

Cứ việc Cừu Hào hạm đội đã quét ngang vùng biển này, nhưng là tại bến tàu đăng nhập quá nguy hiểm, mà lại cũng quá chật chội,

Ngô Mục vốn cho rằng sẽ đăng nhập sẽ có một trận tao ngộ chiến.

Bởi vì đây là tốt nhất chặn đánh cơ hội.

Nhưng là đại quân không có gặp được bất luận cái gì chướng ngại, mà lại Cừu Hào hai ngàn hải tặc đã dẫn đầu đăng nhập, đồng thời thành lập bãi cát trận địa.

Dùng hơn một canh giờ tả hữu!

Ngô quốc gần ba vạn đại quân, hoàn thành đăng nhập!

Nhưng lúc này đã mặt trời chiều ngã về tây.

Ngô Mục hạ lệnh: "Đại quân tập kết, tiến vào chiếm giữ Nộ Triều thành phía đông Bạch Sắc tòa thành, chỉnh đốn một đêm, sáng sớm ngày mai khai chiến!"

Ngô quốc đại quân trùng trùng điệp điệp, tiến vào Nộ Triều thành.

Tiến vào chiếm giữ Cừu Yêu Nhi đã từng ngốc Bạch Sắc tòa thành, cũng chính là Trương Tấn đã từng té lầu mà chết tòa thành kia.

Ngô quốc đại quân thực sự nhiều lắm, cái này Bạch Sắc tòa thành không đủ lớn, chứa không nổi nhiều như vậy đại quân.

Đại quân vây quanh Bạch Sắc tòa thành, thành lập từng đạo phòng tuyến, xây dựng cơ sở tạm thời.

Toàn bộ quá trình bên trong, Kim thị gia tộc phảng phất không có bất kỳ cái gì phản ứng, tất cả đại quân hoàn toàn co đầu rút cổ tại toàn thành lớn bên trong, thật dày đại môn đóng chặt.

Kim thị gia tộc và lúc ấy Cừu Yêu Nhi lựa chọn là giống nhau như đúc.

Từ bỏ thủ nộ trào toàn thành, trực tiếp thủ toàn thành lớn.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng!

Chủ soái Ngô Mục ra lệnh một tiếng, gần ba vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp đi đến Nộ Triều thành trung tâm.

"Vây quanh tòa thành!"

Ba vạn đại quân đem toàn bộ tòa thành vây quanh phải chật như nêm cối.

Ngô Mục chân chính nhìn thấy tòa pháo đài này thời điểm, không khỏi từng đợt tê cả da đầu.

Coi như biết tòa pháo đài này rất lớn rất kiên cố.

Nhưng chân chính gặp được, vẫn là cảm giác được rung động.

Bất quá coi như tốt đẹp đến đâu kiên cố lại như thế nào?

Kim thị gia tộc đã rắn mất đầu, tăng thêm còn có Kim Sĩ Anh cái này nội ứng, trận chiến này hắn tất thắng không thể nghi ngờ!

Đại tướng Ngô Mục nhấc lên mặt nạ, chậm rãi đi đến đài cao.

Lập tức, mấy trăm tên võ sĩ ôm vào bên cạnh hắn, ba trăm sáu mươi độ không góc chết bảo hộ.

"Kim Mộc Lan tiểu thư có đó không?" Ngô Mục lớn tiếng nói.

Một lát sau!

Trên đầu thành xuất hiện một cái nữ tướng!

Chính là tuyệt mỹ vô song Kim Mộc Lan.

Quả nhiên rất đẹp!

Ngô Mục tại trong đầu qua một lần, đại khái cũng cảm thấy nàng này hẳn là mình đã từng thấy đẹp nhất nữ tử.

Hắn là Ngô Vương đường đệ, gặp qua không biết bao nhiêu danh dương thiên hạ tuyệt đỉnh mỹ nhân, nhưng rất nhiều đều là quang hoàn gia thân, chân chính luận dung nhan, cơ hồ không có vượt qua Kim Mộc Lan.

Khó trách Việt Quốc Thái tử sẽ đối nàng như thế thèm nhỏ dãi, đồng thời nhất định phải được.

Cao lớn Kim Sĩ Anh, liền đứng tại Kim Mộc Lan bên người.

Ngô Mục nghĩ thầm, Kim Sĩ Anh chỉ cần chém xuống một kiếm Kim Mộc Lan thủ cấp, vậy cái này một trận chiến liền xem như kết thúc.

"Kim Mộc Lan tướng quân, trận chiến này ngươi đã không có chút nào hi vọng, đầu hàng như thế nào?" Ngô Mục nói: "Ta có thể thả ngươi đi, cho ngươi một đầu thuyền, để ngươi trở về Huyền Vũ Hầu tước phủ cùng mẫu thân phu quân đoàn tụ."

Kim Mộc Lan nói: "Thành tại người tại, thành vong người vong!"

Ngô Mục nhẹ gật đầu!

Bỗng nhiên bỗng nhiên vung tay lên.

"Công thành!"

Lập tức!

Mấy chục đỡ cỡ lớn máy ném đá, bỗng nhiên phát sinh.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mười mấy cái cự thạch, bỗng nhiên hướng toàn thành lớn bay đi.

Hung hăng nện ở toàn thành lớn trên vách tường.

Từng đợt tiếng vang.

Không khí đang run rẩy, mặt đất đang run rẩy, toàn bộ toàn thành lớn đều đang run rẩy.

Nộ Triều thành chiến, chính thức bộc phát!

. . .

Ngày thứ tám, ngày thứ chín, ngày thứ mười. . . Ngày thứ mười bốn!

Bạch Dạ quận thành chiến, đã kéo dài mười bốn ngày.

Toàn bộ thành thị phảng phất biến thành Tu La Địa Ngục.

Bạch Dạ quận thành không tính lớn, tường thành cũng không cao không dày.

Mười mấy ngày nay bên trong, tòa thành trì này chí ít chịu hơn vạn cự thạch oanh kích.

Mỗi ngày đều có mấy chục cỗ cỡ lớn máy ném đá điên cuồng oanh kích.

Toàn bộ tường thành vết thương chồng chất, thậm chí có nhiều chỗ đã đã nứt ra.

Trên tường thành đâu đâu cũng có biến thành màu đen vết máu.

Tới gần tường thành tất cả phòng ốc, đều đã trở thành phế tích.

Toàn bộ thành nội có một phần ba phòng ốc đều bị hủy đi.

Bởi vì quân coi giữ gỗ lăn sử dụng hết, tảng đá cũng sử dụng hết.

Trương Xung thủ hạ đại lực sĩ thậm chí muốn đem máy ném đá nện vào đến cự thạch đập ra, sau đó làm thủ thành chi dụng.

Thành nội tất cả dầu, toàn bộ sử dụng hết.

Không quản là cá dầu, mỡ heo, vẫn là dầu cây trẩu, toàn bộ bị Trương Xung trưng dụng.

Mấy ngày nay đại chiến bên trong, chí ít giội xuống mười vạn cân lăn dầu.

Mấy chục vạn cân vàng lỏng (chính là cứt đái rồi)

Nện xuống mấy ngàn vạn cây gỗ lăn.

Vì trưng dụng những vật tư này, Trương Xung giữ Thẩm Lãng lại tới mấy chục vạn kim tệ cơ hồ đều tiêu hết.

Mười mấy ngày nay thời gian, thành nội quân coi giữ bỏ mình vượt qua bốn ngàn.

Ngay từ đầu, chết bao nhiêu người, còn có thể lâm thời chiêu mộ bao nhiêu người.

Càng về sau, chiêu mộ nhân số đã xa xa không đuổi kịp chết nhân số.

Đi theo Trương Xung cùng đi mười cái võ tiến sĩ, bây giờ chỉ còn lại bốn cái, còn lại toàn bộ chết rồi.

Đi theo Trương Xung tới ba ngàn tinh nhuệ, bây giờ không đủ một ngàn, còn lại cũng toàn bộ chết sạch.

Một trận chiến này thảm liệt, đã vượt xa bất luận người nào tưởng tượng.

Toàn bộ dưới tường thành, thi thể chồng chất như núi.

Mà lại đâu đâu cũng có phân và nước tiểu hương vị, mùi thối trùng thiên, huyết tinh trùng thiên.

Thành nội quân coi giữ thương vong hơn bốn nghìn.

Cái kia Tô thị liên quân thương vong bao nhiêu?

Vượt qua hơn một vạn!

Chủ soái Tô Toàn hoàn toàn đánh cho tê cả da đầu.

Hắn vốn cho rằng có thể dễ như trở bàn tay cầm xuống, Bạch Dạ quận thành dù sao cùng phía đông thành thị không giống, xa xa chưa nói tới kiên cố cao thâm.

Hắn định ra ba ngày kỳ hạn.

Kết quả qua ba ngày lại ba ngày, qua ba ngày lại ba ngày!

Ròng rã mười bốn ngày thời gian trôi qua, vẫn không có lấy xuống.

Trong lúc đó, Tô Nan đã từng hai lần tăng binh.

Toàn bộ Bạch Dạ thành chiến trường tối cao nhân số đã từng vượt qua ba vạn ba.

Tô thị gia tộc nội tình, thật sự là rất được dọa người!

Kim thị gia tộc điên cuồng nhất thời điểm, bạo binh số lượng cũng không có vượt qua sáu bảy ngàn.

Mà Tô thị gia tộc tung ra tại toàn bộ chiến trường bên trên quân đội, vậy mà cao tới bốn vạn khoảng cách.

Đương nhiên, trong đó có hơn một vạn là lính đánh thuê cùng Đại Kiếp Tự tăng binh.

Nhưng từ đó có thể thấy được, Tô thị gia tộc vì mưu phản tự lập, chuẩn bị không phải một năm nửa năm, mà là vài chục năm, thậm chí mấy chục năm.

Bạch Dạ quận thành chiến trường cực kỳ thời điểm nguy cấp là ngày thứ mười!

Lúc ấy Tô Nan lần thứ hai tăng binh, đại quân công thành khí thế như hồng.

Thành trì mắt thấy là phải phá.

Cứ việc cuối cùng vẫn trông xuống tới.

Bởi vì cái gọi là viện quân đến rồi!

Trịnh Đà Bá tước một chi trinh sát kỵ binh, xuyên qua Tô thị đại quân tầng tầng phòng tuyến, vọt tới Bạch Dạ quận dưới thành hô to.

"Trịnh Đà Bá tước đã xuôi nam!"

"Trịnh Đà Bá tước đã xuôi nam!"

Sau đó, chi này trinh sát kỵ binh rất nhanh liền bị tiêu diệt.

Nhưng vẫn là cho thành nội quân coi giữ đánh một trận thuốc trợ tim.

Dùng hết cuối cùng lực lượng, đem trên tường thành Tô thị liên quân đuổi đến xuống dưới.

Như vậy Trịnh Đà Bá tước đại quân thật xuôi nam sao?

Xác thực xuôi nam.

Tiếp vào quốc quân ý chỉ về sau, hắn tự mình suất lĩnh tám ngàn đại quân xuôi nam Bạch Dạ quan, thẳng hướng chiến trường!

Nhưng mà, liền như là Trương Xung sở liệu.

Hắn đại quân rất nhanh liền bị ngăn ở Tuyết Lương thành xuống.

Lúc này trấn thủ Tuyết Lương thành, chính là Tô Nan đệ Tô Trản, trong tay tám ngàn đại quân.

Trịnh Đà trong tay cũng chỉ có tám ngàn quân đội.

Kịch chiến ba ngày ba đêm.

Trịnh Đà đại quân không cách nào tiến thêm nửa bước, một mực bị vây ở Tuyết Lương thành hạ!

Như vậy Trịnh Đà Bá tước tận lực sao?

Không có!

Dưới trướng hắn có hai vạn đại quân.

Nhưng lần này xuôi nam chỉ suất lĩnh tám ngàn, nhưng là ngươi lại không thể nói hắn không có hết sức.

Hắn cũng không thể đem tất cả quân đội đều mang đến, Bạch Dạ quan cũng không tuân thủ đi.

Tô Nan con cọp này còn không có xuất động đâu!

Vạn nhất Bạch Dạ quan thất thủ, Tô thị cùng Sở quốc đại quân nam bắc giáp công Chủng thị, đó chính là tai hoạ ngập đầu.

Mà lại Trịnh Đà đại quân giết đến cỡ nào ra sức?

Mỗi một lần đều tự thân lên trận, giết đến vết thương chồng chất.

. . .

Tô Nan nhìn thoáng qua chiến báo, lập tức phát ra cười lạnh!

Cái này bình Tây Bá Trịnh Đà đang diễn trò!

Đệ đệ Tô Trản cũng phi thường thông minh, bồi tiếp hắn diễn kịch.

Mỗi một ngày đều chém giết rung trời.

Nhưng chân chính thương vong nhưng không có bao nhiêu.

Quốc quân đối Trịnh Đà cũng coi như được ân trọng như núi, để hắn tại Thiên Tây hành tỉnh độc chưởng một quân, phía bắc giám thị Chủng thị gia tộc, phía nam kiềm chế Tô thị gia tộc.

Ninh Nguyên Hiến bàn tính xác thực đánh cho rất tốt.

Trịnh Đà xác thực như là cái đinh, một mực đâm vào Thiên Tây hành tỉnh.

Nhưng là tây quân quân phiệt không khí quá nồng nặc.

Coi như không có dã tâm người, tại bầu không khí như thế này hạ cũng biến thành có dã tâm.

Huống chi Trịnh Đà cũng không phải là không có dã tâm.

Dần dà, hắn cũng đã trở thành một cái nhỏ quân phiệt, đem Việt Quốc quân đội trở thành quân đội của mình.

Bất quá Tô Nan ngược lại là cảm thấy Trịnh Đà ý nghĩ không sai.

Trịnh Đà trong tay mới bao nhiêu quân đội a, nếu quả như thật trung thành tuyệt đối suất lĩnh hơn một vạn đại quân xuôi nam chi viện Trương Xung.

Kết quả kia thì sao?

Trịnh Đà tăng thêm Trương Xung, cũng bất quá hai vạn đại quân.

Mà Tô thị liên quân, lại khoảng chừng gần bốn vạn.

Huống chi Khương quốc chủ lực còn không có đến đâu, một khi Tô Khương hợp lực, đây chính là khoảng chừng tám vạn đại quân.

Đến lúc đó, chính Trịnh Đà quân đội cũng phải chôn vùi đi vào không biết bao nhiêu.

Bây giờ Việt Quốc sắp tao ngộ tai hoạ ngập đầu, trung quân trước hết để ở một bên đi, bảo trụ mình thực lực mới là trọng yếu nhất.

"Người thông minh tốt, ta liền thích người thông minh." Tô Nan cười nói: "Vốn cho rằng Trương Xung là người thông minh, không nghĩ tới đúng là cái kẻ ngu, trung quân đều là đồ đần, Ninh Nguyên Hiến loại kia cay nghiệt thiếu tình cảm quân chủ đáng giá ngươi hiệu trung?"

Bất quá Trương Xung xác thực lợi hại!

Trong tay quân đội chỉ có chỉ là hơn ba ngàn người mà thôi.

Mà Tô thị hai lần tăng binh về sau, gần mười lần.

Kết quả, lại còn trông mười bốn ngày.

Trong tay quân đội cơ hồ đều chết xong một gốc rạ.

Hiện tại Trương Xung trong tay quân đội cũng không vượt qua hai ba ngàn, mà lại đại bộ phận đều là vừa mới chiêu mộ tân binh.

Thành nội dân chúng sở dĩ ủng hộ Trương Xung.

Một là bởi vì hắn cho kim tệ quá hào phóng.

Mà trọng yếu nhất chính là Tô Toàn kêu câu nói kia.

"Thành phá đi về sau, tùy ý các ngươi tiêu dao!"

Lời này thật là đáng sợ.

Ý vị này một khi Tô thị một khi công phá Bạch Dạ thành, hoàn toàn không khỏi giết chóc cùng cướp bóc.

Lần này vừa đến, thành nội dân chúng cùng Trương Xung cùng chung mối thù.

Mà lại Trương Xung cơ hồ mỗi một ngày đều tại tuyên dương, Tô thị một khi công phá thành trì, chắc chắn đồ thành!

Đồ thành là không thể nào.

Nhưng là cướp bóc là nhất định.

Bởi vì Trương Xung đem mấy chục vạn kim tệ đều cho thành nội bách tính.

Tô Nan thuê rất nhiều Tây Vực võ sĩ, còn có Đại Kiếp Tự tăng binh, đây đều là đòi tiền.

Tô thị gia tộc vừa mới tổn thất con số trên trời kim tệ, đương nhiên muốn theo những này dân đen trên thân bù đắp lại.

Có lẽ có người sẽ nói, Tô thị gia tộc đều muốn mưu phản, khẳng định phải thu mua lòng người.

Lời này liền dạy đầu chủ nghĩa.

Hoàn toàn có thể một bên cướp bóc, một bên thu mua lòng người nha.

Trương Xung, ngươi thật sự là lợi hại a, rõ ràng là một cái văn thần, lại đem một cái võ tướng nên làm sự tình làm được cực hạn, lợi hại lợi hại!

Nhưng là ngươi lợi hại hơn nữa cũng vô ích! Ngày mai Bạch Dạ quận thành tất phá, Trương Xung tất bại!

"Mang vào!"

Theo Tô Dung ra lệnh một tiếng.

Hai người bị đẩy tiến đến, một cái là Trương Xung nhị nhi tử Trương Tuân, một cái khác là Trương Xung cháu trai, vẻn vẹn mới năm tuổi.

Đây là Tô thị cao thủ của gia tộc mới vừa từ quốc đô bên trong buộc tới, bỏ ra mười mấy cái nhân mạng đại giới, bởi vì quốc quân đã hạ lệnh Hắc Thủy Đài võ sĩ bảo hộ Trương Tuân cả nhà.

Tô Nan đưa tay nhéo nhéo Trương Xung cháu trai khuôn mặt nói: "Hài tử, mấy tuổi?"

"Phi!" Trương Xung cháu trai nôn đến từng ngụm từng ngụm nước.

Trương Tuân bi phẫn run giọng nói: "Tô Nan, ngươi không cảm thấy làm như vậy không có chút nào ranh giới cuối cùng sao?"

Tô Nan mỉm cười nói: "Ta vốn là không có điểm mấu chốt người, ngươi ngày đầu tiên biết sao?"

Đón lấy, Tô Nan nói: "Trong đêm đưa đi Bạch Dạ quận dưới thành, nhất thiết phải để Trương Xung ngày mai lúc khai chiến, tận mắt nhìn đến con của mình cùng cháu trai, mấy tháng không gặp, hẳn hẳn là phi thường tưởng niệm đi."

"Vâng!"

Trương Tuân cùng năm tuổi nhi tử, trực tiếp bị tiến vào một cái lồng sắt, đem đến trên xe ngựa, hướng phía Bạch Dạ quận thành rong ruổi mà đi.

Tô Dung nói: "Chủ nhân, chúng ta dùng hai người kia bức Trương Xung đầu hàng sao?"

"Đầu hàng?" Tô Nan nói: "Không, Trương Xung không có khả năng đầu hàng, coi như hắn đầu hàng, ta cũng không dám dùng."

Tô Dung nói: "Cái kia hẳn là làm thế nào?"

Tô Nan nói: "Đem đao gác ở con của hắn cùng cháu trai trên cổ, buộc Trương Xung trước mặt mọi người tự sát. Người Trương Xung là lợi hại, nhưng không thể không có chút nào nhân tính đi, không thể trơ mắt nhìn xem năm tuổi cháu trai bị giết đi."

Tô Dung nói: "Vâng! Cái kia Trương Xung tự sát về sau, lại phải làm gì?"

Tô Nan nói: "Đương nhiên là trảm thảo trừ căn, chẳng lẽ lại để cái này năm tuổi tiểu tử trưởng thành đến báo thù sao? Hắn vừa rồi liền biết hướng ta nhổ nước miếng, giết đi!"

"Vâng!" Tô Dung nói.

. . .

Bạch Dạ quận thành kịch chiến ngày thứ mười lăm!

Một ngày mới Địa Ngục, lại muốn tới phút cuối cùng.

Trương Xung trong tay quân coi giữ, so Tô Nan đoán chừng còn ít hơn, vẻn vẹn không đủ hai ngàn, mà lại sáu thành là tân binh.

Trương Xung lại một lần nữa da bọc xương, hốc mắt hãm sâu xuống dưới, như là khô lâu.

Mà lại, hắn lại phát sốt.

Vết thương trên người lây nhiễm nhiễm trùng, cả người đều là đầu choáng váng, chân đi trên mặt đất thời điểm, liền phảng phất tại phiêu, phảng phất tùy thời đều muốn cắm đến trên mặt đất.

Liều mạng lắc lắc đầu, phảng phất dạng này sẽ thoáng dễ chịu một chút.

Trịnh Đà đáng chết!

Trịnh Đà đang diễn trò!

Cứ việc trong dự liệu, nhưng Trương Xung trong lòng vẫn là phẫn nộ.

Một ngày mới lại tới.

Tô thị gần hai vạn đại quân, lại một lần nữa tập kết.

Điên cuồng công thành chiến lại muốn bắt đầu.

Trương Xung nhìn qua Tây Nam phương hướng, tự nhủ: "Thẩm công tử ngươi còn chưa tới sao? Lão hủ thật là muốn không chịu nổi!"

. . .

Lúc này khoảng cách Bạch Dạ quận mấy chục dặm chỗ!

Một chi hơn vạn người kỵ binh, một người song ngựa, ngay tại điên cuồng rong ruổi.

Đánh lấy chính là Khương vương A Lỗ Thái cờ hiệu!

"Ta chính là Khương vương A Lỗ Thái dưới trướng đại quân , bất kỳ người nào đợi không được ngăn cản."

"Ta chính là Khương vương A Lỗ Thái dưới trướng đại quân , bất kỳ người nào đợi không được ngăn cản!"

Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na bọn người liền giấu ở chi kỵ binh này bên trong.

"Trương công, ngàn vạn chống đỡ a!"

"Ta đại quân lập tức tới ngay, chúng ta trong ngoài giáp công, đem Tô thị đại quân chém tận giết tuyệt!"

"Tô thế gia tộc, các ngươi tận thế đến!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 266: Vương Giả! Tô Thị Binh Bại Như Núi Đổ!

Ngô Việt hai nước biên cảnh, Ngô Vương trong đại doanh!

Kiềm chế yên tĩnh.

Phảng phất một cây châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe thấy.

Tuổi trẻ Ngô Vương trong tay cầm một phần dính máu chiến báo, nhìn một lần lại một lần.

Vẫn là không dám tin tưởng nội dung phía trên.

Biện Tiêu suất lĩnh không đủ hai vạn đại quân giết ra Diễm Châu phòng tuyến, vòng qua tây tuyến trọng binh phòng thủ mấy cái thành lớn, tiến thẳng một mạch, trực tiếp giết tiến Ngô quốc khu vực trung tâm.

Ngô quốc quân coi giữ nhao nhao chặn đánh, bao vây chặn đánh.

Nhưng mà. . . Biện Tiêu đại quân như là cá chạch, tại Ngô quốc cảnh nội chui tới chui lui.

Như vào chỗ không người.

Đương nhiên là kết quả này.

Biện Tiêu đã từng là Ngô quốc Đại tướng, đối Ngô quốc địa lý chỉ sợ so Ngô Vương thậm chí so rất nhiều Ngô đem còn muốn quen thuộc.

Cái kia một chỗ có sơn cốc, cái kia một chỗ có đạo đường, cái kia một chỗ có dòng sông, hắn hoàn toàn như lòng bàn tay.

Cái kia một chỗ khả năng có mai phục, cái kia một chỗ có thể mai phục.

Đơn thuần chiến báo bên trên, hoàn toàn nhìn không ra lúc này Ngô quốc cảnh nội có bao nhiêu thảm, nhìn không ra Biện Tiêu lợi hại đến mức nào.

Một câu có thể hình dung.

Ngô quốc cảnh nội đã xuất động gần mười vạn đại quân, vòng vây Biện Tiêu.

Nhưng là những này quân đội, đã muốn bị kéo sụp đổ, hoàn toàn một đoàn đay rối.

Làm mỗ một chi quân đội rã rời không chịu nổi thời điểm, Biện Tiêu liền sẽ giống như rắn độc xuất kích, giết đến đầu người cuồn cuộn.

Mà lại Biện Tiêu cơ hồ không mang cỏ khô, không mang lương thực.

Trực tiếp tại Ngô quốc cảnh nội chinh phạt.

Đương nhiên đây là uyển chuyển thuyết pháp, càng thêm ngay thẳng nói chính là cướp bóc.

Một đường giết, một đường đoạt.

Toàn bộ Ngô quốc cảnh nội đại loạn.

Một ngày đưa tới mấy chục phần chiến báo, một hồi Biện Tiêu nơi này, một hồi Biện Tiêu ở nơi đó.

Thậm chí cho đến bây giờ, ngay cả Ngô Vương cũng không biết Biện Tiêu đến tột cùng ở nơi đó.

Nhưng là. . .

Chí ít ba cái trống rỗng thành trì bị cướp bóc không còn, đồng thời cho một mồi lửa.

Chí ít có hai ba vạn quân đội bị Biện Tiêu đánh lén, thương vong thảm trọng.

Tuổi trẻ Ngô Vương bị hung hăng đánh một bạt tai.

Ngay tại trước đây không lâu biên cảnh cùng đi săn bên trên, hắn không những ở cờ vây bên trên thắng Ninh Nguyên Hiến, mà lại tại hai quân luận võ cũng đại hoạch toàn thắng.

Ngô quốc thanh thế tăng vọt, Ngô Vương danh vọng càng là như mặt trời ban trưa.

Cơ hồ tất cả mọi người nói Ninh Nguyên Hiến đã nhật bạc Tây Sơn, Ngô Vương khải như là mặt trời mới mọc từ từ bay lên.

Cũng chính bởi vì vậy, tuổi trẻ Ngô Vương áp chế triều đình phái bảo thủ hệ, hết sức thi triển.

Mắt thấy chân chính huy hoàng đánh đến nơi.

Hiện thực lại như là một cái sấm sét giữa trời quang.

Hiện tại, hắn rốt cuộc hiểu rõ Ninh Nguyên Hiến chân chính tính toán.

Quá điên cuồng!

Ninh Nguyên Hiến chính là một người điên.

Vì cho Biện Tiêu chế tạo tập kích Ngô quốc cơ hội, vậy mà trình diễn như thế một trận vở kịch.

Lại là vay mượn mấy trăm vạn kim tệ quân phí, lại là ngự giá thân chinh, tại trên biên cảnh tập kết 11 vạn đại quân.

Không chỉ có như thế, còn không tiếc dùng mình làm mồi nhử, đem bên người đại quân điều đi ba vạn xuôi nam về thủ quốc đô.

Nếu không phải như thế, Ngô Khải cũng sẽ không theo tây tuyến lại điều đi ba vạn đại quân đông tiến.

Bởi vì chính diện quyết chiến đánh bại Ninh Nguyên Hiến dụ hoặc quá lớn.

Như thế mới đưa đến tây tuyến trống rỗng, để Biện Tiêu chỉ là không đến hai vạn kỵ binh tiến thẳng một mạch, tại Ngô quốc cảnh nội giết đến máu chảy thành sông.

Đổi thành cái khác tướng lĩnh, khả năng sẽ còn một chút nhân từ.

Nhưng Biện Tiêu cỡ nào tâm ngoan thủ lạt? Đối Ngô quốc cỡ nào thống hận.

Một trận chiến này hắn đến tột cùng giết bao nhiêu người, đốt bao nhiêu thành trấn thôn trang?

Có trời mới biết!

Ngô Vương che cái trán, ngồi trở lại cái ghế của mình bên trên, đồng thời nhắm mắt lại.

Bởi vì cái này tin dữ quá mãnh liệt, để hắn không khỏi từng đợt mắt hoa.

Hắn tâm đang rỉ máu.

Biện Tiêu mặc dù không có chiếm lĩnh một tòa thành trì, nhưng là đối Ngô quốc kinh tế phá hủy xác thực trí mạng.

Hủy hoại so chiếm lĩnh muốn dễ dàng hơn nhiều.

Ninh Nguyên Hiến ngươi đúng là điên!

Điên rồi!

Sau đó Ngô Vương phát hiện tới một mức độ nào đó, hắn cùng Ninh Nguyên Hiến là giống nhau, đều như vậy yêu mạo hiểm, đều như vậy cố chấp với một chỗ.

Ngô Khải suất lĩnh đại quân xuôi nam, làm ra một bộ muốn tập kích Việt Quốc bên trên dã quận tư thế, hoàn toàn là vì cướp đoạt Nộ Triều thành chiến lược hành động làm yểm hộ.

Kết quả Ninh Nguyên Hiến không có phát hiện.

Mà Ninh Nguyên Hiến giả trang ra một bộ ngự giá thân chinh tư thế là vì Biện Tiêu tập kích, hắn Ngô Khải cũng không có phát hiện.

Như vậy tiếp xuống phải làm gì?

Điều động càng nhiều đại quân trở về vòng vây Biện Tiêu?

Hai Vương Đại quyết chiến hí, cứ như vậy tan cuộc?

Mà lại là Ngô Vương trước tiên lui?

Bởi như vậy còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Trước đó khí thế hừng hực suất quân xuôi nam, một bộ muốn tiến đánh Việt Quốc chính là ngươi, hiện tại xám xịt lui binh cũng là ngươi.

Đại đô đốc Ngô Trực nói: "Bệ hạ, ba vạn tây quân còn chưa tới nơi chúng ta đại doanh, hạ chỉ để bọn hắn trở về, tham dự vòng vây Biện Tiêu đi."

Ngô Vương một tiếng không phát.

Ngô Trực nói: "Bệ hạ, Biện Tiêu đại quân tại nước ta tim gan tai họa một ngày, ta Ngô quốc quốc lực liền suy yếu một ngày."

Nổi giận Ngô Vương dần dần bình tĩnh lại.

Hắn cầm lấy quân cờ, bắt đầu ở trên bàn cờ hạ cờ.

Mình cùng mình đánh cờ.

Dạng này đầu óc liền có thể rất nhanh tỉnh táo lại.

Giang sơn là quả nhân, không quản bất luận cái gì hậu quả, đều chỉ có quả nhân một người gánh chịu.

Càng là thời điểm nguy cấp, càng phải tỉnh táo.

Tự mình làm mỗi một cái quyết định, đều muốn gánh chịu tương ứng trách nhiệm.

Làm một vương giả, kiêng kỵ nhất chính là tiến thối mất theo, chính là bị địch nhân dọa đến trận cước đại loạn.

Bất luận cái gì nguy cơ, đã là nguy hiểm, cũng là kỳ ngộ.

Đã chuyện xấu đã phát sinh, như thế nào tại tràng tai nạn này bên trong tìm cơ hội?

Chuyển nguy thành an, thậm chí đại hoạch toàn thắng?

"Bệ hạ, bệ hạ, lập tức phái ra đại quân về thủ tây tuyến vòng vây Biện Tiêu đi, nếu là chậm hậu quả khó mà lường được a."

"Bệ hạ, hạ chỉ đi!"

"Bệ hạ, đại quân lui về đi!"

"Đại vương, nhanh đi cùng Việt Vương đàm phán đi."

"Đại vương, tranh thủ thời gian đàm phán đi, để Biện Tiêu lui binh."

Ở đây mấy cái trọng thần nhao nhao quỳ xuống dập đầu, khóc ròng ròng, một bộ đất nước sắp diệt vong dáng vẻ.

Tuổi trẻ Ngô Vương phảng phất cái gì cũng không có nghe thấy, hắn nghĩ đến Ninh Nguyên Hiến bên kia tao ngộ có phải là cũng dạng này?

Quốc gia một khi gặp được cái gì nguy cơ, liền có một đám người nhào lên gào khóc, phảng phất ngày mai liền muốn vong đồng dạng.

Cực kỳ tru tâm là, đám người này trong lòng thậm chí là có chút thống khoái, cười trên nỗi đau của người khác.

Mặt ngoài đau lòng nhức óc, trên thực tế cũng đang cười thầm.

Nhìn một cái, nhìn một cái, đại vương ngươi không nghe lão nhân nói, hiện tại bị thua thiệt đi, hiện tại biết sai đi.

Ngươi a chính là tuổi còn rất trẻ, quá ngây thơ!

Trị quốc chỗ nào là dễ dàng như vậy?

Ngày đó Tô Nan giết ra quốc đô, tại Việt Vương trên mặt hung hăng phiến một bạt tai thời điểm, tin tưởng Việt Quốc trọng thần trong lòng cũng là không sai biệt lắm cảm thụ.

Quân chủ cùng thần tử, nếu là người hợp tác, lại là địch nhân vĩnh viễn.

Khó trách Ninh Nguyên Hiến một khi nắm lấy cơ hội, giết thần tử như là giết gà đồng dạng.

Trọn vẹn một hồi lâu, Ngô Vương nói: "Biện Tiêu vẻn vẹn hơn một vạn quân đội, mà lại đều là khinh kỵ binh, có thể đánh hạ kiên thành sao?"

Cái kia hẳn là là không thể.

Ngô Vương lại nói: "Biện Tiêu quân đội tốc độ nhanh như vậy, mà lại đối Ngô quốc địa lý quen thuộc như thế, một khi để hắn chui vào ta Ngô quốc tim gan bên trong, cần bao nhiêu quân đội mới có thể chắn được hắn?"

Năm đó Thường hiệu trưởng vận dụng gần trăm vạn đại quân cũng không thể ngăn chặn mấy Vạn Hồng / quân.

Ngô Vương đứng lên, đi vào địa đồ trước mặt nói: "Mấy cái thôn trang thị trấn bị đốt, cũng liền đốt. Lương thực bị cướp, cũng liền đoạt. Người. . ."

Lời này Ngô Khải không có nói ra.

Người bị giết, cũng liền bị giết.

Lời này mặc dù là lời thật lòng, nhưng là quá tru tâm, hắn làm một quân chủ không thể nói ra miệng.

Ngô Vương lớn tiếng nói: "Giải quyết Biện Tiêu nguy cơ mấu chốt không tại Ngô quốc, mà tại Việt Quốc!"

Tuổi trẻ Ngô Vương ngón tay rơi vào Lôi Châu quần đảo trên nói: "Nộ Triều thành chiến đã bạo phát, cầm xuống toàn bộ Lôi Châu quần đảo ở trong tầm tay, đây là một trận to lớn thắng lợi, đủ để đền bù Biện Tiêu cho ta trong nước mang tới tổn thất, thậm chí xa xa qua, đây là chiến lược bên trên thắng lợi."

Đông đảo thần tử đối hải dương cũng không quá chú ý.

Nhưng là Ngô Vương một hai lần nói, bọn hắn cũng có cơ bản khái niệm.

Đoạt lấy Lôi Châu quần đảo về sau, hàng năm thêm ra thuế má liền có mấy chục vạn kim tệ, đây chính là ích lợi thật lớn.

Ngô Vương lại nói: "Ninh Nguyên Hiến là một cái tên đánh cược điên cuồng, quả nhân thừa nhận bị hắn lừa gạt, hoàn toàn không nghĩ tới hắn sẽ để cho Biện Tiêu tập kích bất ngờ ta Ngô quốc. Nhưng. . . Thì tính sao? Cái kia coi là dạng này liền sẽ thu hoạch được chiến lược chủ động sao? Hắn dạng này đánh cược, cuối cùng sẽ chỉ không có gì cả."

"Không sai, Biện Tiêu tập kích ta Ngô quốc, để ta mặt mũi mất hết. Mà lại Biện Tiêu đánh nhiều thắng nhiều, giết ta Ngô quốc mấy vạn người, mười mấy vạn người, xác thực đầy đủ chấn kinh thiên hạ."

"Nhưng là Ninh Nguyên Hiến giải quyết nguy cơ trước mắt sao? Không có!"

"Việt Quốc nguy cơ vẫn tại Thiên Tây hành tỉnh, vẫn tại Tô Nan mưu phản!"

"Trương Xung rất lợi hại, nhưng là hắn đã tận lực, Bạch Dạ quận thành lập tức liền muốn luân hãm. Đến lúc đó Tô Nan đại quân liền sẽ quét ngang toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ, một khi Tô Khương hợp nhất, đó chính là gần mười vạn đại quân. Đông tiến có thể vây công Việt Quốc chi đô, Bắc thượng có thể cùng Sở quốc giáp công Chủng thị đại quân, xuôi nam có thể cùng Căng Quân giáp công Chúc Lâm chủ lực."

"Biện Tiêu đại quân tập kích nước ta bên trong, xác thực rất đau lòng, rất đáng sợ! Nhưng toàn bộ thế cục bạo phong nhãn, không tại ta Ngô quốc, tại Thiên Tây hành tỉnh, tại Bạch Dạ quận thành!"

"Ninh Nguyên Hiến nhìn lầm một người, Việt Quốc bình Tây Bá Trịnh Đà, hắn keo kiệt binh lực, căn bản cũng không có đem hết toàn lực, này mới khiến Trương Xung tao ngộ tai hoạ ngập đầu, để Việt Quốc tao ngộ tai hoạ ngập đầu."

"Một khi Bạch Dạ quận thành luân hãm, một khi Thiên Tây hành tỉnh nam bộ luân hãm, một khi Tô Khương đại quân hợp nhất, vậy sẽ phát sinh chuyện gì?"

"Việt Quốc sắp tao ngộ tách rời họa, tai hoạ ngập đầu!"

"Ninh Nguyên Hiến để Biện Tiêu đại quân tập kích ta Ngô quốc là vì cái gì? Không phải là vì công thành chiếm đất, là vì chấn nhiếp ta Ngô quốc cùng Sở quốc. Chính là muốn để ta sợ mất mật, chủ động cùng hắn đàm phán, chủ động lui binh, dạng này hắn đại quân liền có thể chuyên chú đi Thiên Tây hành tỉnh lắng lại Tô Nan phản loạn."

"Hắn đánh chính là vì không đánh."

"Ninh Nguyên Hiến tại lắng lại Tô Nan phản loạn trước đó, cần phô trương thanh thế, như là mãnh hổ gào thét."

"Hắn coi là dạng này liền hù sợ quả nhân sao? Nằm mơ!"

Ngô Vương cả người lâm vào cuồng nhiệt.

"Hắn coi là Biện Tiêu tại nước ta bên trong đại khai sát giới, liền có thể để quả nhân khuất phục sao? Nằm mơ!"

Ngô Vương bỗng nhiên rút kiếm, hét lớn: "Chúng ta chẳng những không có thua, ngược lại ở vào đại hoạch toàn thắng đêm trước! Ninh Nguyên Hiến càng điên cuồng, liền đại biểu cho hắn càng chột dạ. Mệnh lệnh trong nước tất cả thành trì đóng kín, thủ vững không ra, không cần cho Biện Tiêu bất luận cái gì thời cơ lợi dụng, đại quân tiếp tục vòng vây Biện Tiêu, nhưng đừng ra kích, tại đem hắn vây kín trước đó, đừng tự tiện xuất chiến, Biện Tiêu quá lợi hại, trong nước không có tướng lĩnh là đối thủ của hắn."

"Ba vạn tây quân không được dừng bước lại, càng trở về không được tây tuyến, vẫn như cũ tiến vào chiếm giữ ta đại doanh."

"Ta đại doanh muốn duy trì mười lăm vạn đại quân, đối Ninh Nguyên Hiến tạo thành cường đại chấn nhiếp."

"Ta tuyệt không chủ động cùng Ninh Nguyên Hiến đàm phán."

"Chờ Bạch Dạ quận thành luân hãm, chờ Thiên Tây hành tỉnh luân hãm thời điểm, Việt Quốc liền tao ngộ tai hoạ ngập đầu, đó chính là Ninh Nguyên Hiến chủ động tìm ta đàm phán ngày."

"Cho đến lúc đó, Biện Tiêu chẳng những muốn lui binh, còn muốn nỗ lực chiến tranh bồi thường, còn muốn thừa nhận ta Ngô quốc đối Lôi Châu quần đảo quyền thống trị, chí ít còn muốn cắt nhường cho ta hai cái quận!"

"Ta Ngô quốc không những sẽ không thua, ngược lại sẽ đạt được trước nay chưa từng có thắng lợi!"

"Ninh Nguyên Hiến muốn mạo hiểm, muốn chiến lược đe doạ ta? Nằm mơ!"

Ngô Vương bỗng nhiên rút kiếm, lúc đầu muốn đem toàn bộ cái bàn chém thành hai khúc, nhưng là ở giữa mình yêu thích bàn cờ, thế là đem góc bàn bỗng nhiên chém xuống.

"Sau này có ai dám can đảm để ta chủ động đi cùng Việt Vương đàm phán chịu thua, cũng đừng trách quả nhân kiếm quá mức sắc bén!"

Lập tức, quần thần câm như hến.

. . .

Ninh Nguyên Hiến trong đại doanh!

Vị này quốc quân lâm vào mừng như điên cùng cháy bỏng bên trong!

Tay trái một phần chiến báo, để hắn phấn chấn.

Tay phải phần này chiến báo, để hắn tức giận.

Biện Tiêu tập kích Ngô quốc, chiến quả nổi bật, thiêu hủy Ngô quốc thành trấn vô số, thiêu hủy còn chưa thu hoạch đồng ruộng vô số.

Việt Quốc mười vạn đại quân căn bản không chặn nổi Biện Tiêu, ngược lại để hắn đánh lén tiêu diệt hai ba vạn khoảng cách.

Quả nhân sư huynh mặc dù mấy năm không có đánh trận, nhưng vừa ra tay chính là vô địch.

Trận này tập kích.

Biện Tiêu giết chết người, chí ít mấy vạn khoảng cách.

Đầu người không biết chất thành bao nhiêu kinh quan, tuyệt đối có thể để Ngô quốc triều đình nghe tiếng tán gan, hồn phi phách tán.

Nhưng tay phải phần này chiến báo, quả thực chính là một đống phân.

Bình Tây Bá Trịnh Đà!

Quả nhân đối ngươi có thể nói là ân trọng như núi.

Ngươi chính là dạng này hồi báo quả nhân?

Trong tay ngươi rõ ràng có hai vạn đại quân, một khi đem hết toàn lực, đánh bại Tô Nan là không thể nào, nhưng là liên thủ với Trương Xung kiềm chế Tô Nan hoàn toàn có thể, đem Tô Nan phản quân ngăn ở Bạch Dạ quận một hai tháng, hoàn toàn có thể làm được.

Cho đến lúc đó, Ngô quốc cảnh nội bị giết đến sợ hãi, Ngô Vương chỉ có thể lựa chọn thỏa hiệp đàm phán.

Quả nhân lại chuyên chú dốc hết sức, tiêu diệt Tô Nan.

Kết quả đây?

Trương Xung biểu hiện vượt xa quốc quân tưởng tượng, phát huy một trăm phần trăm năm sức chiến đấu.

Ninh Nguyên Hiến thấy đều kinh hồn táng đảm.

Hắn đều không thể tưởng tượng, Trương Xung là như thế nào tiếp tục chống đỡ.

Thật là quốc chi làm thần, quả nhiên là mãnh tướng về sau, rõ ràng là văn thần, lại đem võ tướng sự tình cũng làm được cực hạn.

Nhưng là Trịnh Đà!

Chỉ phát huy ba mươi phần trăm lực lượng.

Còn cái gì xung phong đi đầu, còn cái gì thân bốc lên tên đạn, vết thương chồng chất.

Ngươi làm quả nhân là kẻ ngu sao?

Hai ngươi vạn đại quân đâu? Vì sao chỉ phái ra tám ngàn?

Còn nói cái gì Bạch Dạ quan trọng yếu, tuyệt đối không thể có sai lầm, vì lẽ đó một nửa kia quân đội lưu thủ Bạch Dạ quan.

Tô Nan đầu óc nước vào, mới có thể đi tiến đánh Bạch Dạ quan, mới có thể đi trêu chọc Chủng Nghiêu đại quân.

Ngươi Trịnh Đà đây là tính cả Tô thị đang diễn trò, làm ta không nhìn ra được sao?

Dụng ý khó dò, dụng ý khó dò.

Ngươi Trịnh Đà đây là tại ngồi nhìn Trương Xung diệt vong, ngồi nhìn Bạch Dạ quận thành luân hãm, Thiên Tây hành tỉnh luân hãm.

Đến lúc đó toàn bộ Việt Quốc tao ngộ tách rời họa, ngươi Trịnh Đà đại quân liền đầu cơ kiếm lợi thật sao?

Đừng quên, ngươi dưới trướng quân đội là quả nhân, không phải ngươi Trịnh Đà.

Người này đáng chết!

Đáng chết a!

Trong cơn giận dữ Ninh Nguyên Hiến, đầu não từng đợt mắt hoa.

Cục diện so trong tưởng tượng càng thêm phức tạp hiểm ác.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn vặn một đầu khăn mặt, đệm ở quốc quân trên trán.

"Ngô Khải bên đó đây?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Phía bắc thám tử vừa mới báo cáo, Ngô quốc tây tuyến ba vạn đại quân vốn đã dừng ở tại chỗ, đồng thời chuẩn bị trở về tây tuyến vòng vây Biện Tiêu công tước. Nhưng bây giờ chẳng những không có trở về, ngược lại tiếp tục đông tiến, muốn vào trú Ngô Vương đại doanh."

Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên ngồi xuống.

Sau đó trở về đại địa đồ trước mặt.

Giờ phút này Ngô Việt hai vị đại vương, trần binh hai mươi mấy vạn tại biên cảnh phòng tuyến bên trên.

Ngô Vương dưới trướng mười lăm vạn, Việt Vương dưới trướng tám vạn.

Cục diện có chút hiểm ác!

"Xem thường hắn, xem thường hắn." Ninh Nguyên Hiến nói: "Đầu này sữa hổ mặc dù cũng yêu mạo hiểm, cũng rất lỗ mãng, mà lại trong nước còn có đông đảo bảo thủ lão thần kiềm chế, nhưng thời khắc mấu chốt rất có quyết đoán. Biện Tiêu tập kích Việt Quốc, vậy mà không có hù sợ hắn, chẳng những không có để tây tuyến đại quân trở về, ngược lại còn muốn tiếp tục xuôi nam, chấn nhiếp quả nhân!"

"Lợi hại, lợi hại, quả nhân xem như gặp được đối thủ!"

Ninh Nguyên Hiến cảm thấy khô nóng, liền trực tiếp vặn khăn mặt, đem nước lạnh tưới vào trên đỉnh đầu chính mình.

"Một khi Bạch Dạ quận thành luân hãm, Thiên Tây hành tỉnh nam bộ luân hãm, Tô Khương hợp nhất. Quả nhân liền muốn chủ động cùng Ngô Khải đàm phán, đến lúc đó hắn liền muốn sư tử há mồm, chẳng những muốn Lôi Châu quần đảo quyền thống trị, thậm chí càng để quả nhân cắt nhường mấy quận."

"Thật sự là một đầu hung mãnh sữa hổ."

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt nhìn chằm chằm địa đồ, ánh mắt rơi vào Khương quốc vị trí bên trên.

"Thẩm Lãng cái kia khốn nạn đâu?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Sau cùng tình báo, hắn suất lĩnh hai trăm người tiến vào Khương quốc, tiến vào nữ vương A Lỗ Na Na bộ lạc bên trong. Khương vương A Lỗ Thái bốn vạn đại quân tiến đánh A Lỗ Na Na bộ lạc, vẻn vẹn nửa ngày liền đại hoạch toàn thắng, A Lỗ Na Na bộ lạc đã không còn tồn tại."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái kia Thẩm Lãng khẳng định chạy, mà lại mang theo A Lỗ Na Na quân đội chạy trốn. Cái kia cái gọi là nữ vương có bao nhiêu quân đội?"

"Ba ngàn." Lê Chuẩn nói.

"Mới ba ngàn?" Ninh Nguyên Hiến nói.

Ba ngàn người khẳng định đánh không lại A Lỗ Thái bốn vạn đại quân.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng mang theo A Lỗ Na Na quân đội bỏ chạy chỗ nào?"

Lê Chuẩn nói: "Hẳn là Đại Kiếp Cung."

"Hắn điên rồi? Nơi đó là tuyệt lộ, một con đường chết." Ninh Nguyên Hiến nói.

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn một trận lấp lóe.

"Thẩm Lãng cái này ác ôn không có đơn giản như vậy, không có đơn giản như vậy, hắn khẳng định có quỷ kế."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Khiết mật tấu bên trong có phải là nói qua, Thẩm Lãng căn bản không muốn kiềm chế Tô Nan, mà là muốn triệt để tiêu diệt Tô thị gia tộc, muốn đem Tô Nan toàn quân trảm thảo trừ căn?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Hắn xác thực đã nói như vậy."

Ninh Nguyên Hiến hô hấp lập tức dồn dập lên.

Lúc ấy hắn cảm thấy câu nói này vô cùng hoang đường.

Ngươi Thẩm Lãng chỉ là mấy trăm người, muốn tiêu diệt Khương vương bốn vạn đại quân, mơ mộng hão huyền.

Quả nhân để ngươi kiềm chế Tô Nan phản quân một hai tháng, ngươi vậy mà luôn mồm muốn tiêu diệt Tô Nan.

Đem người trong thiên hạ xem như ba tuổi tiểu nhi sao?

Mà bây giờ!

Ninh Nguyên Hiến lại tim đập loạn, vậy mà đối Thẩm Lãng tràn đầy không hiểu chờ mong.

Không, không, không!

Thẩm Lãng điên rồi, quả nhân nhưng không có điên.

Làm sao có thể?

Thẩm Lãng một người, cũng có thể diệt Tô thị?

Cái này sao có thể?

Quả nhân tuyệt đối không thể đem hi vọng ký thác ở trên người hắn.

Nhưng là. . .

Thẩm Lãng cho dù có thiên đại năng lực, có thể theo Khương vương A Lỗ Thái nơi đó trốn tới đã phi thường không tầm thường.

Muốn dựa vào hắn cứu vãn Bạch Dạ quận thành cùng Thiên Tây hành tỉnh cục diện?

Không có khả năng!

Tuyệt không có khả năng, ngàn vạn không thể có này ảo tưởng!

Quốc quân nói: "Hạ chỉ Tam vương tử Ninh Kỳ, để hắn suất lĩnh ba vạn đại quân tiến vào chiếm giữ Lang quận, phải tất yếu đem Tô Nan phản quân ngăn ở Lang quận phía tây."

"Vâng!"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn bắt đầu viết chỉ.

Lúc này ở quốc quân trong lòng, Thiên Tây hành tỉnh nam bộ đại bộ phận khu vực luân hãm cơ hồ đã thành kết cục đã định, vì lẽ đó hắn đem chiến lược ranh giới cuối cùng ổn định ở Lang quận.

Trịnh Đà, hết thảy sai lầm đều là bởi vì Trịnh Đà!

Quốc quân lại nói: "Lại định ra một phong ý chỉ, truy phong Trương Xung vì kim tử Quang Lộc đại phu, truy phong Trương Tuân vì Ngự Sử Đài trung thừa."

Bởi vì Hắc Thủy Đài đã tấu, Tô thị cao thủ bỏ ra to lớn đại giới, cướp đi Trương Xung nhi tử cùng cháu trai.

Lúc này quốc quân trong lòng, cảm thấy Trương Xung một nhà ba đời hẳn là liền muốn không sống được.

Cả nhà trung liệt, một nhà ba người đều chết bởi quốc sự.

Ninh Nguyên Hiến trong lòng thở dài: "Quả nhân hổ thẹn với Trương thị nhất tộc."

Là Trịnh Đà hại chết Trương Xung.

Quốc chi làm thần a!

Đáng tiếc, thiên hạ không người có thể cứu Trương Xung.

. . .

Bạch Dạ quận thành, trời tờ mờ sáng.

Vẻn vẹn ngủ không đến một nửa canh giờ Trương Xung liền dậy.

Toàn thân phát sốt phải nóng hổi.

Trước ngực hắn vết thương vốn đã kết vảy,

Nhưng là bởi vì mười mấy ngày nay kịch chiến, khiến cho trên người hắn tăng thêm rất nhiều vết thương cũ, mà lại trước ngực vết thương lại một lần nữa vỡ tung.

Thường xuyên mấy ngày mấy đêm không có ngủ, dài nhất một lần đi ngủ không cao hơn hai canh giờ, thân thể sức miễn dịch hạ xuống đến cực hạn, vì lẽ đó vết thương lại một lần nữa lây nhiễm phát biểu.

Trước ngực vết thương, đã lại một lần nữa sinh mủ.

Sốt cao lại một lần nữa vượt qua bốn mươi độ, đương nhiên hắn cũng không biết cái này khái niệm.

Thế giới này người, võ công cao cường người xác thực không dễ dàng sinh bệnh.

Nhưng là có chút chứng bệnh vẫn là không ngăn nổi, luận võ viêm ruột thừa, tỉ như nhiễm trùng.

Có thể ngăn cản sinh bệnh chính là huyết mạch.

Tỉ như Cừu Yêu Nhi, kim loại nặng trúng độc mấy năm, nồng độ cao đến mức độ kinh người, đổi thành những người khác đã sớm chết một trăm lần.

Kết quả nàng một chút việc đều không có, chính là huyết áp siêu siêu cấp cao, ngũ tạng lục phủ vẫn như cũ khỏe mạnh.

Lại tỉ như đại ngốc, khi hắn huyết mạch lực lượng bị Chung Sở Khách đại tông sư kích phát ra đến về sau, liền rốt cuộc không có sinh qua bệnh, mà lại phổ thông huyết dịch kịch độc đối với hắn cơ hồ không có tác dụng gì.

Lúc này Trương Xung coi như dùng hết tất cả tinh thần, toàn bộ đầu óc vẫn như cũ là hỗn độn.

Cả người mê man, khinh khinh phiêu phiêu, đầu nặng chân nhẹ.

Đi trên đường, bước chân là phù phiếm, phảng phất giẫm tại trên bông, tùy thời đều có thể hái ngược lại.

Lão nô khóc cầu đạo: "Lão gia, ngài liền uống thuốc, ngủ thêm một lát mà đi, chiến cuộc giao cho Ninh Khiết công chúa a?"

Trương Xung lắc đầu nói: "Không được, các binh sĩ không nhìn thấy ta, sĩ khí liền sẽ sa sút, thành trì liền sẽ luân hãm. Sau khi chết có nhiều thời gian đi ngủ, cũng không tại cái này nhất thời bán hội."

Sau đó, hắn khó khăn đi đến tường thành bậc thang.

Cái này bậc thứ nhất, lại có chút không bò lên nổi.

Bỗng nhiên vừa nhấc chân, cả người phảng phất nháy mắt muốn bất tỉnh đi.

Thế là, hắn nhắm mắt lại, muốn ổn vừa vững.

Lúc này , vừa bên trên một cái tay đỡ lấy hắn.

Là Ninh Khiết trưởng công chúa.

"Trương công, bằng không ngài đi nghỉ ngơi, đem chiến trường giao cho ta?"

Trương Xung lắc đầu.

Sau đó, tại Ninh Khiết trưởng công chúa nâng đỡ, lại một lần nữa leo lên tường thành.

Những nơi đi qua.

Tất cả thủ thành tướng sĩ đều dùng vô cùng ngưỡng mộ sùng bái ánh mắt nhìn qua khô gầy Trương Xung.

Những binh lính này cũng đều đã vết thương chồng chất, mệt mỏi hết sức.

Nhưng là mỗi một lần vừa nghĩ tới mình sau khi chiến đấu, mỗi ngày còn có thể nghỉ ngơi năm canh giờ.

Mà Trương Xung đại nhân chẳng những muốn leo lên đầu tường tự mình tác chiến, còn muốn tổ chức vật tư, chiêu mộ tân binh vân vân vân vân.

Tất cả mọi người có thể nghỉ ngơi, mà hắn lại không thể.

Đây cũng không phải là thiết nhân, mà là đem mình chịu thản nhiên sau chen vào bấc đèn điểm đốt.

Trương Xung đại nhân thế nhưng là quan to tam phẩm.

Như thế lớn nhân vật đều dốc hết tâm huyết, chúng ta binh lính bình thường còn có cái gì tư cách lười biếng?

Chính là bởi vì Trương Xung làm gương tốt, không rõ chi tiết, này mới khiến dưới trướng binh sĩ một lòng đoàn kết, mọi người đồng tâm hiệp lực.

Như thế!

Hắn mới có thể nương tựa theo ba bốn ngàn quân đội, chống cự gần mười lần địch nhân.

Kiên trì chừng nửa tháng.

Nhưng là hiện tại, hắn thật muốn dầu hết đèn tắt.

Mà một khi hắn ngã xuống.

Có lẽ chính là Bạch Dạ quận thành luân hãm thời khắc.

Không, ta không thể đổ dưới, ta nhất định không thể đổ hạ!

Ta nhất định phải chờ đến Thẩm công tử đến một khắc này.

Hắn không phải Trịnh Đà.

Hắn nói sẽ đến, liền nhất định sẽ tới.

Đi tới trên tường thành.

Trương Xung khàn khàn nói: "Chúng quân riêng phần mình quy vị, chuẩn bị chiến đấu!"

Nhưng mà!

Lúc này Tô thị liên quân cũng không có lập tức công thành.

Mà là xây dựng một cái đài cao!

Khoảng cách tường thành vẻn vẹn chỉ có 200~300m.

Đây không phải đẹp trai đài!

Mà giống như là hình đài.

Bởi vì mặt trên còn có hai cái chặt đầu dùng lỗ khảm.

Lập tức, Trương Xung nội tâm run lên bần bật, tràn đầy dự cảm bất tường.

Ngay sau đó!

Hai người bị trói đẩy lên hình đài!

Một cái là hắn Trương Xung nhi tử Trương Tuân, một cái là cháu trai Trương Quân.

Trong chốc lát!

Trương Xung phảng phất tao ngộ sét đánh!

Cả người bỗng nhiên một trận run rẩy, trước mắt một trận biến thành màu đen, triệt để bất tỉnh đi.

"Trương công, Trương công!"

Ninh Khiết trưởng công chúa tiến lên, cố gắng theo Trương Xung người bên trong, sau đó đem Thẩm Lãng chuẩn bị dược cao bôi lên tại Trương Xung cái trán cùng trên lỗ mũi.

Một lát sau, Trương Xung vừa tỉnh lại, đã nước mắt tuôn đầy mặt.

Họa không kịp người nhà nha.

Tô Nan ngươi tên cầm thú này súc sinh.

Tôn nhi của ta còn bất mãn năm tuổi a.

Bạch Dạ quận thành nội quân coi giữ nguyên bản đã rã rời cực hạn, cảm giác được hoàn toàn không có khí lực.

Mà lúc này nhìn thấy một màn này, cũng hốc mắt muốn nứt, giận máu sôi trào.

Tô thị quá hèn hạ, quá vô sỉ!

Vậy mà đối một cái không đủ năm tuổi hài tử hạ thủ!

Tô Toàn trong lòng đại khái cũng biết đây không phải một cái hào quang sự tình, vì lẽ đó hắn lúc này không hề lộ diện.

Tô thị một tên khác tướng lĩnh đi tới, hắn chính là Tô Nan nghĩa tử Tô Kiếm Ngạn, cũng chính là dẫn người xông vào Kim thị biệt viện muốn bắt Kim Mộc Thông giết Tiểu Băng người kia.

Hai cái đao phủ tiến lên, quơ lấy quỷ đầu đại đao.

Trương Tuân cùng năm tuổi nhi tử Trương Quân, bị án lấy quỳ rạp xuống đất.

Tô Kiếm Ngạn nói: "Trương Xung, ngươi con trai thứ ba Trương Tấn chết rồi. Ngươi đại nhi tử tại Nam Ẩu quốc chiến trường, tương lai có lẽ cũng không sống nổi. Hiện tại ngươi nhị nhi tử Trương Tuân, cháu của ngươi Trương Quân ngay ở chỗ này. Nếu như đem hai người này giết chết, ngươi Trương thị gia tộc có lẽ liền đứt rễ, đoạn tử tuyệt tôn a!"

Trương Xung đứng tại trên đầu thành, nước mắt tuôn đầy mặt.

Ninh Khiết trưởng công chúa nghĩ thầm, Tô Nan cử động lần này hèn hạ vô cùng, nhưng bởi vậy liền muốn để Trương Xung đầu hàng? Không khỏi cũng quá ý nghĩ hão huyền.

Tô Kiếm Ngạn nói: "Trương Xung, chúng ta không phải muốn ngươi đầu hàng. Nói thật, người như ngươi coi như đầu hàng, ta Tô thị cũng không cần."

Tay hắn bỗng nhiên vừa nhấc.

Lập tức hai cái đao phủ bỗng nhiên uống một hớp rượu, phun trên Quỷ Đầu đao.

Sau đó, hai thanh đao hướng phía Trương Tuân cùng Trương

Quân trên cổ hư chặt một chút, xem như tìm xem cảm giác.

Tìm đúng cảm giác sau.

Quỷ Đầu đao giơ lên cao cao.

Chỉ cần vừa rơi xuống, hai viên đầu người rơi xuống đất.

Tô Kiếm Đình tay giơ lên cao cao nói: "Trương Xung, chỉ cần tay ta vừa rơi xuống, con của ngươi, cháu của ngươi liền đầu người rơi xuống đất. Ngươi chẳng lẽ trơ mắt nhìn xem con trai của ngươi tôn ở trước mắt sao? Cháu của ngươi còn bất mãn năm tuổi, dáng dấp thật sự là thông minh lanh lợi a."

"Trương Xung, ngươi không muốn con cháu của ngươi chết, rất đơn giản a! Ngươi trước mặt mọi người tự sát, là được rồi!"

Lời này mới ra.

Trên tường thành quân coi giữ giật mình.

Ninh Khiết trưởng công chúa run lên.

Tô thị thật là ác độc a.

Vậy mà là bức bách Trương Xung tự sát.

Chẳng lẽ Tô thị không cần danh tiếng sao?

Nhưng là nhìn về phía Tô thị liên quân.

Đại bộ phận binh sĩ vậy mà cảm thấy không có cái gì không đúng, cũng không có chút nào lòng áy náy.

Minh bạch!

Tô thị gia tộc tới gần Tây Vực cùng Khương quốc, người nơi này vốn cũng không có cái gì lễ nghĩa liêm sỉ.

Tô Nan cử động lần này tại phương đông quốc gia tự nhiên là ngàn người chỉ trỏ, nhưng là tại Tây Vực xác thực qua quýt bình bình.

Tô Khương hợp nhất, Tô Nan là muốn đem mình làm Tây Vực quốc gia.

"Trương Xung, ngươi chẳng lẽ trơ mắt nhìn xem con cháu chết sao? Ta đếm ngược năm cái đếm, nếu như ngươi còn không trước mặt mọi người tự sát, con của ngươi cháu trai, cũng đều phải đầu người rơi xuống đất."

"Năm! Bốn! Ba! . . ."

Trương Xung bỗng nhiên rút kiếm nằm ngang ở phần cổ.

Ninh Khiết trưởng công chúa hét lớn: "Trương công không cần, coi như ngươi tự sát, bọn hắn cũng sẽ không bỏ qua con của ngài cùng cháu trai."

Trương Xung đương nhiên biết.

Nhưng trơ mắt nhìn xem con cháu chết ở trước mắt mà cái gì đều không làm?

Đem hoàn toàn vi phạm hắn sĩ phu chuẩn tắc.

Huống hồ hắn cảm thấy hắn mà chết còn có thể kích phát quân coi giữ sĩ khí, để bọn hắn liều chết một trận chiến, có lẽ còn có thể thủ phải lâu hơn một chút.

Dạng này có lẽ liền có thể chèo chống đến Thẩm Lãng đại quân đến, như bởi vậy Bạch Dạ quận thành không luân hãm, vậy ta Trương Xung cũng chết có ý nghĩa.

Trên hình dài Trương Tuân hô to: "Phụ thân không muốn!"

Sau đó, cả người hắn bỗng nhiên hướng phía Quỷ Đầu đao đánh tới tự sát.

Năm tuổi Trương Quân khóc lớn: "Gia gia không muốn!"

Ninh Khiết công chúa cơ hồ đã dùng hết tất cả tu vi, hướng phía Trương Xung phóng đi.

"Đang!"

Trong tay nàng ám khí bay ra.

Đánh bay Trương Xung trong tay lợi kiếm.

Nhưng lợi kiếm vẫn là xẹt qua Trương Xung cổ.

Máu tươi bắn mạnh.

Trương Xung khô gầy thân thể ngã xuống.

"Không!"

"Không!"

"Không!"

Tất cả quân coi giữ hô to, lệ tuôn như suối.

Ninh Khiết trưởng công chúa nhanh chóng xông lên phía trước, đem Trương Xung đỡ dậy.

Bỗng nhiên đè lại trên cổ hắn vết thương, liều mạng ngăn chặn tuôn ra máu tươi.

May mắn, may mắn!

Bởi vì ám khí của nàng kích phát phải kịp thời.

Mà lại Trương Xung bệnh quá lợi hại, thậm chí ngay cả tự sát khí lực cũng không có.

Một kiếm này không có cắt vỡ động mạch chủ.

Mà bên ngoài trên hình dài Tô Kiếm Ngạn cũng run lên bần bật, không dám tin nhìn qua đây hết thảy.

Hắn đếm ngược năm cái đếm còn chưa kết thúc đâu.

Trương Xung cứ như vậy tự sát?

Mà lúc này Trương Tuân tự sát không thành, một ngụm máu tươi ọe ra, một đầu cắm đến trên mặt đất.

Còn lại năm tuổi Trương Tuân gào khóc.

"Gia gia, gia gia. . ."

Tô Nan nổi danh, Trương Tuân cùng Trương Quân vẫn là phải giết.

Nhưng là, không thể công khai giết, muốn âm thầm giết.

Tô Kiếm Ngạn nhìn qua trên tường thành quân coi giữ, từng cái con mắt đỏ bừng, tức giận đến cực hạn, phảng phất muốn nhắm người mà phệ.

Trương Xung tự sát, ngược lại để bọn hắn sĩ khí điên cuồng tăng vọt.

Đây không phải biến khéo thành vụng sao?

Nhưng Tô Toàn khinh thường một trận cười lạnh.

Loại này sĩ khí lại có thể chịu đựng được bao nhiêu?

Ninh Khiết trưởng công chúa võ công là rất cao, nhưng là thống binh tác chiến là không được.

Trương Xung vừa chết, thành nội quân coi giữ rắn mất đầu, thua không nghi ngờ!

Lập tức, Tô Toàn xuất hiện tại chủ soái trên đài, hét lớn: "Trương Xung đã chết, đại quân công thành!"

Kinh thiên trống trận vang lên!

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

Tô thị hơn một vạn liên quân, điên cuồng hướng lấy Bạch Dạ quận thành xông tới giết!

Điên cuồng nhất công thành chiến, lại một lần bắt đầu!

Mà thành nội quân coi giữ mặc dù không đủ hai ngàn, nhưng bởi vì Trương Xung tự sát, từng cái cơ hồ phẫn nộ phát cuồng, sĩ khí điên cuồng phát ra.

"Vì Trương công báo thù, vì Trương công báo thù!"

"Giết, giết, giết!"

"Cùng bọn này súc sinh đồng quy vu tận, đồng quy vu tận!"

Chiến đấu kịch liệt, lại một lần nữa bộc phát.

Tiếng giết rung trời!

Huyết khí trùng thiên!

Chủ soái Tô Toàn đứng tại trên đài cao, thật dài hô một hơi.

Đừng nhìn hiện tại tình hình chiến đấu kịch liệt như vậy.

Quân coi giữ đã muốn không chịu nổi, chờ cỗ này khí một giải tỏa, Bạch Dạ quận thành liền muốn luân hãm.

Từ nay về sau, Thiên Tây hành tỉnh không còn có người có thể ngăn trở Tô thị đại quân bước chân.

Ta Tô thị gia tộc Phượng Hoàng Niết Bàn, ngay tại hôm nay!

Mà liền tại lúc này!

Tây nam phương hướng, bỗng nhiên dâng lên kinh thiên bụi đất.

Phảng phất mây đen cuồn cuộn mà tới.

Tô Toàn một trận cười lạnh, Khương quốc tiên phong kỵ binh rốt cuộc đã đến.

Từ hôm qua bắt đầu, hắn liền lần lượt thu được cấp báo.

Khương vương A Lỗ Thái tiếp tục vây khốn A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng liên quân.

Khương quốc Đại tướng buộc vải đài suất lĩnh một vạn đại quân tiến vào Thiên Tây hành tỉnh, trước cùng Tô thị đại quân hợp lực.

Đã không chỉ một sứ giả nghiệm chứng qua, đây chính là Khương quốc kỵ binh.

Không chỉ buộc vải đài Đại tướng tới, Khương quốc mặt khác mấy viên mãnh tướng cũng tới, đều là Tô thị gia tộc người quen.

Cũng chính bởi vì vậy!

Tô Toàn mới quyết định muốn trong thời gian ngắn nhất công phá Bạch Dạ quận thành.

Nếu không, Khương quốc đại quân sẽ đến đoạt thành quả thắng lợi, sẽ còn chế nhạo Tô thị gia tộc vô dụng, chỉ là một cái Bạch Dạ quận thành đều không hạ được đến, còn muốn chúng ta Khương quốc đại quân hỗ trợ!

Tô Toàn rống to: "Toàn quân để lên, cầm xuống Bạch Dạ quận thành, cầm xuống Bạch Dạ quận thành!"

"Không thể để cho Khương quốc quân đội bạn nhìn hết chúng ta."

"Cầm xuống Bạch Dạ quận thành!"

Theo Tô Toàn ra lệnh một tiếng.

Tô thị liên quân cơ hồ toàn quân để lên, điên cuồng công thành.

Toàn bộ Bạch Dạ quận thành, lung lay sắp đổ, chém giết rung trời.

"Phanh phanh phanh. . ."

Khương quốc một vạn kỵ binh đã lờ mờ có thể thấy được.

Bọn hắn bắt đầu xung phong.

Tô Toàn không khỏi cười lạnh, trước đó chậm rãi không đến, hiện tại lại sốt ruột cái gì?

Vội vã đến đoạt thành quả thắng lợi sao?

Xông đến nhanh như vậy, mạnh như vậy làm cái gì?

Rất nhanh, Khương quốc một vạn kỵ binh xông vào chiến trường.

Chẳng những không có dừng bước lại, ngược lại thế xông càng thêm hung mãnh.

Tô Toàn không khỏi kinh ngạc, sau đó hắn gặp được người quen biết cũ, Khương quốc Đại tướng buộc vải đài!

"Đại tướng quân, tới sao mà đã chậm!" Tô Toàn ha ha cười nói.

Mà liền tại lúc này!

Thẩm Lãng bỗng nhiên xốc lên áo choàng.

Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na bỗng nhiên xốc hết lên áo choàng.

"Ta chính là Thẩm Lãng!"

"Ta chính là Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na."

"Cứu vớt Bạch Dạ quận thành!"

"Đem Tô thị phản quân, chém tận giết tuyệt!"

Theo từng đợt hô to.

Hơn một vạn Khương quốc kỵ binh, mang theo kinh người thế xông, theo Tô thị liên quân phía sau, bỗng nhiên giết tới.

Chìm tới!

Nhất thời!

Tô thị liên quân, binh bại như núi đổ!

Thiên về một bên đồ sát!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 267: Tô Thị Chủ Lực Toàn Quân Bị Diệt! Ngũ Xa Phanh Thây!

Tô Toàn thề với trời, hắn cho tới bây giờ đều không có nhận qua như thế lớn kinh hãi.

Cho dù là hắn nghe được nhi tử Tô Lâm chết thảm, Trấn Viễn thành luân hãm thời điểm kinh hãi cũng không kịp lúc này một phần mười.

Tại Thẩm Lãng xốc lên áo choàng một sát na kia, Tô Toàn gần như hồn phi phách tán.

Theo xương đến linh hồn, đều tại run rẩy.

Liền phảng phất có một cỗ khí lạnh, theo lòng bàn chân rút được đỉnh đầu.

Cả người liền phảng phất nháy mắt bị định thân, hoàn toàn không thể động đậy.

Lão thiên gia!

Đến tột cùng chuyện gì xảy ra?

Tại sao lại dạng này?

Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này vì sao còn chưa chết a?

Hắn không phải bị Khương vương mấy vạn đại quân bao vây sao? Ban Nhược cùng Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà không phải đã đuổi theo giết hắn sao?

Hắn chẳng những không có chết, ngược lại mang theo mấy vạn đại quân giết trở lại tới.

Khương quốc Đại tướng buộc vải đài Tô Toàn là phi thường quen, coi như đốt thành tro cũng nhận biết, còn có dưới trướng hắn mấy cái Khương quốc mãnh tướng, Tô Toàn cũng toàn bộ đều biết, không thể nào là giả mạo.

Vì sao bọn hắn đều đi theo Thẩm Lãng pha trộn ở cùng một chỗ?

Còn có A Lỗ Na Na? Nàng không nên đã chết rồi sao?

Khương vương A Lỗ Thái đâu?

Nên. . . Sẽ không phải là A Lỗ Thái cùng Khổ Nan đầu đà đều bại, Khương quốc quân đội đã hiệu trung A Lỗ Na Na đi?

Thiên thần sẽ không mở loại này trò đùa a?

Trên thực tế, lúc ấy Tô thị có một người sớm chạy trốn, đó chính là Tô Niểu, mà lại võ công của nàng không tệ.

Nhưng là phi thường bi kịch, bởi vì cái kia một trận Đại Tuyết băng, đem chân núi con đường toàn bộ ngăn chặn.

Tại mênh mông trong núi tuyết, rất dễ dàng liền lạc mất phương hướng, nàng cũng chỉ có thể đi theo Đại Kiếp Tự những hòa thượng kia chạy trốn.

Khổ Nan đầu đà võ công rất cao, coi như không có đường, cũng có thể một đường leo lên xuống dưới.

Nhưng đại bộ phận tăng binh vẫn là phải thành thành thật thật thanh lý trên đường tuyết đọng, khó khăn dịch chuyển về phía trước.

Mà đại ngốc bắt lấy Tô Kiếm Đình về sau, Vũ Liệt cùng Ưng Dương hai người cũng không có dừng lại, vẫn như cũ không ngừng truy kích Tô Niểu, chăm chú giám thị nàng.

Đợi đến Thẩm Lãng suất lĩnh đại quân xuống núi thời điểm, bọn này tăng binh tại trả hết lý đường núi đâu.

A Lỗ Na Na trực tiếp suất lĩnh đại quân xung phong đi lên, đem cái kia mấy trăm tăng binh toàn bộ giết, Tô Niểu cũng đã trở thành Thẩm Lãng dưới thềm tù.

Vì lẽ đó Đại Kiếp Cung chiến, Khương quốc không ai đào thoát, Tô thị cũng không ai đào thoát.

Chỉ có Khổ Nan đầu đà mang theo mười cái Đại Kiếp Tự cao thủ chạy trốn, nhưng là hắn toàn bộ tam quan đều hứng chịu tới phá vỡ, muốn ngay lập tức trở về Đại Kiếp Tự bế quan trầm tư, chỗ nào quản được Tô thị gia tộc chết sống? Lần trước Trấn Viễn thành luân hãm thời điểm, Khổ Nan đầu đà liền không có kịp thời hồi bẩm Tô Nan, lần này liền càng thêm sẽ không.

Cho nên đối với Đại Kiếp Cung bên trên phát sinh hết thảy, Tô thị gia tộc không biết chút nào.

Thẩm Lãng dẫn đầu một vạn đại quân xuống núi thời điểm, phi thường thuận lợi cũng phi thường gian nan.

Thuận lợi là bởi vì hắn đã sớm chuẩn bị, dùng Đại Kiếp Tự bên trên phế đầu gỗ làm ra ván trượt tuyết.

Tuyết đọng chắn đường, muốn dựa vào nhân lực tại thời gian ngắn đào thông đạo đường là không thể nào, liền trực tiếp trượt tuyết mà xuống đi.

Nhưng tất cả mọi người không có lướt qua tuyết, vì lẽ đó bởi vì chạm vào nhau cùng rơi xuống còn tạo thành nhất định thương vong. Tăng thêm bởi vì tuyết lở, những này tuyết đọng chập trùng không chừng, vì lẽ đó xuống núi vẫn như cũ xem như phi thường khó khăn.

Nhưng là sau bốn ngày, một vạn đại quân vẫn là toàn bộ xuống núi.

Sau đó không có chút nào dừng lại, một người song ngựa, tiến thẳng một mạch, phi nước đại hướng Bạch Dạ quận thành.

Bởi vì đánh lấy Khương quốc cờ hiệu, mà lại có mấy vị Khương quốc Đại tướng, vì lẽ đó trên đường đi chẳng những không có nhận bất luận cái gì ngăn cản, ngược lại Khải Minh kỳ diệu nhận được không ít kim tệ cùng lương thảo.

. . .

Trọn vẹn một hồi lâu, Tô thị liên quân chủ soái Tô Toàn mới phản ứng lại, sau đó hét lớn: "Toàn quân tập kết bày trận, đằng sau quay, nghênh địch, nghênh địch!"

Nhưng Tô thị liên quân hơn một vạn người, lúc này ngay tại điên cuồng công thành, hừng hực khí thế đâu.

Ngươi để bọn hắn trong thời gian ngắn như vậy hoàn thành tập kết, sau đó bày trận nghênh địch?

Cái này sao có thể?

Lại nói phiến khu vực này vùng đất bằng phẳng, không có bất kỳ cái gì phòng tuyến, coi như để ngươi tập kết bày trận lại có thể thế nào? Có thể chống đỡ được kỵ binh công kích sao?

Quả thực là người si nói mộng.

"Giết, giết, giết. . ."

"Ngao, ngao, ngao. . ."

Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na dưới trướng một vạn kỵ binh, tiến vào điên cuồng nhất trạng thái.

Nhất là những này Khương quốc võ sĩ.

Đây mới là bọn hắn yêu nhất a.

Tối thiểu bắn vọt nghiền ép địch nhân bộ binh.

Một vạn kỵ binh trải trên mặt đất, cơ hồ vô biên vô hạn.

Cứ như vậy một đường nghiền ép tới.

Thậm chí đều không cần vung đao.

Cứ như vậy một mực xông, một mực xông!

Loan đao trong tay nghiêng nắm, cứ như vậy như là cày ruộng, điên cuồng cắt qua.

Thiên về một bên đồ sát.

Dù là Tô thị liên quân phi thường tinh nhuệ, lúc này cũng là thiên về một bên đồ sát.

Nguyên bản Tô thị gia tộc cũng có kỵ binh, Tô Toàn dưới trướng có hai ngàn kỵ binh, Tam Nhãn Tà dưới trướng có mấy ngàn mã tặc.

Nhưng là vì chấn nhiếp Trịnh Đà, một nửa kỵ binh bị điều đi phía bắc Tuyết Lương thành chiến trường.

Mà lưu tại Bạch Dạ quận thành chiến trường kỵ binh vẻn vẹn chỉ có hơn một ngàn cưỡi mà thôi.

Liền cái này hơn một ngàn cưỡi còn phân tán tại mấy nơi hẻo lánh, làm cả chi quân đội lực cơ động lượng, lúc này thậm chí không kịp tập kết, trực tiếp trên chiến trường phân tán tác chiến.

Phanh phanh phanh phanh. . .

Hơn vạn kỵ binh lao nhanh, toàn bộ mặt đất đều tại kịch liệt run rẩy.

Toàn bộ chiến trường, bụi đất cuồn cuộn, phảng phất bão cát.

Cứ như vậy một mực nghiền ép, nghiền ép, nghiền ép!

Tô thị liên quân tử thương, vô số kể!

. . .

Bạch Dạ quận chủ thành bên trong quân coi giữ, nhìn thấy chi này giống như thủy triều kỵ binh đại quân đầu tiên là một trận tuyệt vọng. Bởi vì chi kỵ binh này đánh chính là Khương quốc cờ hiệu.

Nhưng ngay sau đó, bọn hắn lập tức lâm vào mừng như điên, bởi vì chi kỵ binh này vậy mà điên cuồng xông về phía Tô thị liên quân.

Chờ nhìn thấy Thẩm Lãng gương mặt thời điểm, đám người này mừng rỡ như điên, bởi vì Thẩm Lãng quá đẹp trai, tất cả mọi người nhìn thoáng qua đều có thể ghi nhớ.

Đây là Thẩm đại nhân!

"Là viện quân, là viện quân."

"Viện quân tới, chúng ta được cứu rồi."

"Là Thẩm Lãng, là Thẩm Lãng đại nhân!"

"Trương Xung đại nhân vạn tuế!"

"Trương Xung đại nhân vạn tuế!"

Ồ! Rõ ràng là Thẩm Lãng suất lĩnh đại quân cứu vớt tình thế nguy hiểm, đám người này lại hô Trương Xung đại nhân vạn tuế.

Thế giới này chỉ có thể Đại Viêm đế quốc xưng vạn tuế, các ngươi dạng này loạn hô không được.

Nhưng bất kể như thế nào, Bạch Dạ quận quân coi giữ sĩ khí trùng thiên.

"Giết, giết, đem Tô thị bọn này súc sinh chém tận giết tuyệt!"

Thế là, trên tường thành quân coi giữ phảng phất nháy mắt đầy máu phục sinh, điên cuồng chiến đấu.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Cung tên trong tay cuồng xạ.

Đương nhiên mũi tên lúc đầu sớm hẳn là sử dụng hết, những này mũi tên đều là Tô thị liên quân bắn vào.

Không có cung tiễn, liền cầm lên tảng đá cuồng nện, cầm lấy dỡ nhà được đến đầu gỗ cuồng nện.

Ninh Khiết trưởng công chúa liều mạng án lấy Trương Xung vết thương trên cổ, nghĩ hết biện pháp bôi thuốc cầm máu.

Dù là nàng là một cái siêu cấp tính / lãnh đạm, lúc này cũng cảm thấy toàn thân khô nóng phát run.

Nghe bên ngoài vạn mã bôn đằng thanh âm, nghe chém giết thanh âm.

Thật như là mỹ diệu tiên âm.

Đi qua nửa tháng này quá gian nan, mỗi một ngày đều tại hi sinh, mỗi một ngày đều tại tuyệt vọng.

Ngày đầu tiên liền phảng phất tiến vào Địa Ngục, về sau mỗi một ngày đều đang không ngừng trầm luân, phảng phất một mực xâm nhập mười tám tầng Địa Ngục.

Cho người ta cảm giác rốt cuộc không bò lên nổi, sẽ trực tiếp hủy diệt!

Nhưng mà không nghĩ tới, trực tiếp theo Địa Ngục lên tới Thiên Đường, không có một chút điểm giảm xóc, liền theo tuyệt vọng đi hướng thắng lợi.

Thẩm Lãng tên cặn bã này vậy mà thật làm được.

Hắn vậy mà thật bằng vào vài trăm người tiêu diệt Khương vương mấy vạn đại quân, vậy mà thật mang theo hơn vạn đại quân giết trở về.

Tên cặn bã này thật đúng là lợi hại a.

Khó trách trước đó Trương Xung như thế tín nhiệm với hắn.

Ninh Khiết không khỏi vui đến phát khóc nói: "Trương công, Trương công, chúng ta muốn thắng, ngươi mở to mắt nhìn xem a."

. . .

Đại chiến có đôi khi rất chậm, thậm chí sẽ nhiều năm tháng dài.

Nhưng một số thời khắc lại sẽ rất nhanh.

Tỉ như lúc này!

Cơ hồ chỉ có khoảng một canh giờ, Bạch Dạ quận thành chiến trường liền đã không sai biệt lắm kết thúc.

Đối mặt phía sau đánh tới cao tốc kỵ binh, bộ binh vốn cũng không có cái gì sức chống cự, huống chi là trong ngoài giáp công.

Tô thị liên quân đầu tiên sụp đổ chính là mấy ngàn Tây Vực lính đánh thuê, điên cuồng chạy trốn.

Sau đó là Đại Kiếp Tự tăng binh, tiếp theo là Tam Nhãn Tà mã tặc.

Cuối cùng là Tô thị gia tộc tư quân cũng triệt để sụp đổ.

Nhất thời, toàn bộ chiến trường như là hỗn loạn.

Vô số quân địch chạy trốn tứ phía.

Ngay lúc đó Tô Toàn bắt không ngừng bốn phía chạy trốn kẻ cướp bóc bạo dân, bây giờ Thẩm Lãng kỵ binh tự nhiên cũng bắt không ngừng điên cuồng chạy trốn hội quân.

Nhưng là căn bản không cần đi bắt.

Hắn chỉ cần vây quanh Tô Toàn là được rồi!

Làm chiến cuộc triệt để sụp đổ thời điểm, hơn hai ngàn tên trung quân đã bảo hộ lấy Tô Toàn liều mạng chạy trốn.

Nhưng cái này hai ngàn trung quân đại bộ phận là trọng giáp bộ binh, mà không phải kỵ binh.

Tô Toàn cũng chỉ có thể mang theo mấy trăm tên khinh kỵ binh chạy trốn.

Nhưng hắn nhất định là trốn không thoát, bởi vì Thẩm Lãng đã sớm phái đại ngốc, Vũ Liệt, Ưng Dương chờ một ngàn tên kỵ binh tại hắn đào vong đường lui bên trên chặn đường.

Lúc này Tô Toàn, Tô Kiếm Ngạn đã bị đoàn đoàn bao vây, bên người Tô thị quân đội không đủ năm trăm.

Nhưng là Tô Kiếm Ngạn trong tay có con tin.

"Thẩm Lãng, các ngươi không được qua đây, nếu không ta giết Trương Xung nhi tử cùng cháu trai!" Tô Kiếm Ngạn hét lớn: "Thả ta đi, thả ta đi, nếu không ta giết bọn hắn."

Vị này Tô Nan Hầu tước nghĩa tử, lúc này giống như điên cuồng, đao điên cuồng tại năm tuổi Trương Quân trên cổ vung vẩy.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Tô Kiếm Ngạn, ngươi không nên kích động, ta thả ngươi đi, ta thả ngươi đi."

Tô Kiếm Ngạn run lên nói: "Thật?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi chỉ là một nhân vật nhỏ mà thôi, ngươi thả đi Trương Xung đại nhân nhi tử cùng cháu trai."

Tô Kiếm Ngạn quát: "Không được, không được, vạn nhất các ngươi đổi ý làm sao bây giờ? Ngươi trước thả chúng ta đi."

Thẩm Lãng nói: "Chỉ có thể thả ngươi một người đi, Tô Toàn không thể đi, chính ngươi tuyển!"

Tô Kiếm Ngạn đem lưỡi dao nằm ngang ở Trương Quân trên cổ, nghiêm nghị quát: "Các ngươi tránh ra một con đường, để Kiếm Vương Lý Thiên Thu rời đi xa xa, chí ít rời xa nửa dặm, nếu không ta giết Trương Xung cháu trai."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nhanh chóng rời đi, trọn vẹn ba bốn trăm mét bên ngoài.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi có thể cầm Trương Xung đại nhân cháu trai làm con tin, nhưng Trương Tuân là đại nhân, ngươi mang theo chỉ là vướng víu, ngươi thả hắn."

"Không có khả năng, không có khả năng." Tô Kiếm Ngạn nghiêm nghị nói: "Lập tức tránh ra một con đường, lập tức bên trên mở, nếu không ta liền giết thằng nhãi con này."

Động tác của hắn điên cuồng, đao thậm chí rạch ra năm tuổi Trương Quân làn da, máu tươi đều chảy ra.

Nhưng lúc này cái này năm tuổi hài tử, không rên một tiếng, chỉ là trừng to mắt chăm chú nhìn đã hôn mê phụ thân.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nếu không thả đi Trương Tuân, ta liền không cho ngươi đi, chính ngươi cân nhắc."

Tô Kiếm Ngạn bỗng nhiên cắn răng một cái, đem trước mặt hôn mê Trương Tuân ném tới, con tin có một cái là đủ rồi, Trương Quân mới năm tuổi, thân thể rất nhẹ sẽ không liên lụy chiến mã tốc độ.

Mấy tên võ sĩ tiến lên, đem Trương Tuân mang đi bảo vệ.

Tô Kiếm Ngạn nói: "Thả ta đi, thả ta đi, dao găm của hắn trực tiếp đặt ở Trương Quân cổ trên động mạch."

Thẩm Lãng vung tay lên.

Vòng vây tránh ra một cái khe hở.

Tô Kiếm Ngạn cưỡng ép lấy năm tuổi Trương Quân, nhanh chóng xông ra vòng vây.

Về phần Tô Toàn, hắn liền quản không được như thế rất nhiều, dù sao ta có thể sống sót là đủ rồi.

Lao ra khỏi vòng vây thời điểm, hắn phát hiện Thẩm Lãng bên người lại có một nữ nhân, Tô Niểu!

"Kiếm Ngạn, cứu ta, cứu ta!"

Tô thị tuyệt sắc quả phụ, cũng là Tô Kiếm Ngạn nhân tình, so với hắn lớn ba tuổi.

Nữ nhân này theo mười chín tuổi bắt đầu, liền ở goá tại Tô thị gia tộc, hắn xem như Tô Kiếm Ngạn một nữ nhân đầu tiên, người khai sáng.

Cứ việc về sau Tô Kiếm Ngạn lấy vợ sinh con, nhưng là vợ hắn cùng Tô Niểu so ra quả thực kém quá xa, nữ nhân này thủy chung là nàng yêu nhất.

Làm Tô Nan đem Tô Niểu đưa đi cho Khương vương A Lỗ Thái thời điểm, Tô Kiếm Ngạn lòng đang nhỏ máu, nhưng là lại hoàn toàn không cách nào chống lại.

Tô Kiếm Ngạn quát: "Thẩm Lãng, đem Tô Niểu phóng tới."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Tô Kiếm Ngạn nghiêm nghị nói; "Đem Tô Niểu phóng tới, không phải liền chặt rơi thằng nhãi con này một chi cánh tay."

Thẩm Lãng gương mặt co quắp một trận, vung tay lên.

Lập tức Tô thị gia tộc cái này tuyệt sắc quả phụ bị cởi trói.

Cái này tuyệt sắc quả phụ không dám tin quay đầu nhìn thoáng qua.

Tô Kiếm Ngạn nói: "Tô Niểu tỷ tỷ, tới a, tới a!"

Tô Niểu ngồi trên lưng ngựa, bỗng nhiên thúc vào bụng ngựa, xông ra vòng vây, đi tới Tô Kiếm Ngạn bên người.

Tô Kiếm Ngạn ánh mắt cuồng nhiệt nhìn qua Tô Niểu nói: "Tô Niểu tỷ, ta sẽ không còn để ngươi rời đi bên cạnh ta."

Sau đó Tô Kiếm Ngạn cùng Tô Niểu hai người cưỡi ngựa thoát đi, hướng phía Trấn Viễn hầu tước phủ phương hướng bỏ chạy.

Quả nhiên, Thẩm Lãng không có phân ra người nào đuổi theo.

Một mực chạy tới chiến mã thoát lực, Tô Kiếm Ngạn mới dần dần hãm lại tốc độ.

Lại nhìn sau lưng, không có bất kỳ người nào đuổi theo!

Tô Kiếm Ngạn thở nhẹ nhõm một cái thật dài, cười lạnh nói: "Thẩm Lãng sáng tạo ra một cái từ mới ngu xuẩn, mà chính hắn chính là một cái ngu xuẩn, hắn vậy mà thật thả ta, ha ha ha ha, hắn cho là ta thật bỏ qua Trương Xung cháu trai sao? Nằm mơ, nằm mơ! Chỉ cần đến Trấn Viễn hầu tước phủ, ta liền đem cái này oắt con giết, để Thẩm Lãng nhặt xác cho hắn, ha ha ha!"

Đón lấy, Tô Kiếm Ngạn hướng Tô Niểu trông lại nói: "Tô Niểu tỷ tỷ, mấy ngày này để ngươi chịu khổ, từ nay về sau ta sẽ không để cho ngươi rời đi bên cạnh ta."

Tô Niểu mỉm cười nói: "Tốt!"

Sau đó, nàng trong tay áo cơ quan nhấn một cái.

"Bá bá bá. . ."

Lập tức vô số gờ ráp đồng dạng mảnh độc châm hướng phía Tô Kiếm Ngạn phía sau đổ qua.

Bạo vũ lê hoa.

Mấy trăm cây độc châm, bỗng nhiên đâm vào Tô Kiếm Ngạn phía sau lưng cùng cổ.

"A!"

Tô Kiếm Ngạn một tiếng hét thảm, hắn cơ hồ hoàn toàn không thể tin được, liều mạng nghiêng đầu lại, khàn giọng nói: "Vì, vì cái gì?"

Cái này chữ thứ ba hắn cơ hồ không có phát ra tới.

Bởi vì độc châm này bên trên đều là thần kinh độc tố.

Cũng chính là để Tuyết Ẩn tông sư toàn thân đông cứng thần kinh độc tố.

Thẩm Lãng mở ra Phù Đồ Sơn cổ độc nghiên cứu về sau, cái này thần kinh độc tố liền trở thành hắn vũ khí mới.

"Vì cái gì?" Tô Niểu nói: "Bởi vì ta muốn sống sót a, Thẩm Lãng trên người ta làm thí nghiệm, không biết đem bao nhiêu thứ rót vào trong cơ thể của ta, rời đi bên cạnh hắn ta hẳn phải chết không nghi ngờ."

Tô Niểu đem Tô Kiếm Ngạn trong ngực hài tử ôm tới.

Năm tuổi Trương Quân trên thân không có trúng độc châm, bởi vì Tô Niểu nhìn chuẩn cơ hội hướng phía Tô Kiếm Ngạn phía sau phát xạ.

"Tô Kiếm Ngạn, ta là ngươi một nữ nhân đầu tiên, ta là ngươi chuyện nam nữ người khai sáng, nhưng ngươi chỉ là ta mấy nam nhân bên trong một cái a." Tô Niểu cười lạnh nói.

Sau đó, Tô Niểu nắm Tô Kiếm Ngạn chiến mã, một lần nữa trở về tới Thẩm Lãng trong đại quân.

Đón lấy, nàng lại ngoan ngoãn bị trói toàn thân, trở thành dưới thềm tù.

Tô Kiếm Ngạn trực tiếp bị giam tiến trong lồng sắt.

Lúc này Trương Tuân đã tỉnh lại, nhìn thấy mất mà được lại hài tử, lập tức bỗng nhiên ôm lấy, toàn thân run rẩy.

Năm tuổi Trương Quân, lúc này mới lên tiếng khóc lớn.

. . .

Đại quân trong vòng vây.

"Thẩm Lãng, ngươi làm như thế nào?" Tô Toàn run rẩy nói: "A Lỗ Thái đâu? Tô Kiếm Đình đâu?"

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Cái này còn trọng yếu hơn sao?"

Tô Toàn thở dài một cái.

Đúng vậy a, đây hết thảy đều không trọng yếu.

Tô Toàn nói: "Thẩm Lãng, tại Bạch Dạ quận chiến trường ngươi thắng. Nhưng là ngươi vẫn như cũ không diệt được ta Tô thị gia tộc, ngươi xem qua ta Trấn Viễn hầu tước phủ tòa thành, xây ở trên núi cao, một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông!"

Thẩm Lãng đương nhiên gặp qua.

Tô thị gia tộc tòa thành, thậm chí so Nộ Triều thành toàn thành lớn còn muốn to lớn kiên cố, Tô thị dùng mấy trăm năm thời gian, mới đem tòa thành kiến tạo đến to lớn như vậy quy mô.

Tô Toàn nói: "Chúa công thông minh xảo trá cũng không thua kém ngươi, sở dĩ sẽ nhiều lần ăn thiệt thòi, là bởi vì hắn quá tham lam, muốn quá nhiều. Mà bây giờ một khi Bạch Dạ quận chiến trường thua trận, vậy hắn ngược lại chỉ có một mục tiêu, bảo trụ Tô thị gia tộc. Vì lẽ đó ngươi ngươi không diệt được Tô thị, chỉ cần chúa công còn sống, Tô thị gia tộc liền sẽ không diệt, ta Tô thị gia tộc còn nhân tài đông đúc."

"Ta Tô thị gia tộc tòa thành vững như thành đồng, đừng nói ngươi chỉ là một vạn đại quân, coi như ba vạn năm vạn, cũng vô pháp công phá. Ta Tô thị gia tộc tòa thành không thiếu nước ngọt, càng không thiếu lương thực, thủ vững mấy năm đều không có vấn đề. Ngươi công không phá được, ngươi không diệt được Tô thị gia tộc."

Tô Nan rống to.

Thẩm Lãng vẫn như cũ nói: "Tô Toàn, đây hết thảy cùng ngươi còn có quan hệ sao?"

Tô Toàn ha ha cười nói: "Tại sao không có quan hệ? Như thế nào không có quan hệ? Chỉ cần ta Tô thị gia tộc không vong, luôn có một ngày có thể Đông Sơn tái khởi, có thể đem ngươi Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi muốn tự sát liền mau, không cần lằng nhà lằng nhằng, ngươi lại không động thủ, ta liền muốn hạ lệnh tiến đánh a."

Tô Toàn vô cùng không cam tâm.

Hôm nay hắn cách thắng lợi là gần như thế, kém một chút liền muốn cầm xuống Bạch Dạ quận thành.

Kém một chút hắn đại quân liền muốn quét ngang toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ.

Đáng tiếc thất bại trong gang tấc, bị tên tiểu súc sinh này hủy.

"A. . . A. . . A. . ."Tô Toàn từng đợt thống khổ rống to.

Sau đó bỗng nhiên rút kiếm nằm ngang ở trên cổ.

Do dự ba, bốn lần.

Thật sự là không cam tâm, thật sự là không bỏ được chết a.

"Chúa công, Tô Nan đệ đệ, vì ta báo thù!"

"Thẩm Lãng, ta tại Địa Ngục chờ ngươi!"

Tô Toàn bỗng nhiên cắn răng một cái, hoành cái cổ tự sát!

Cao lớn thân thể, ầm vang ngã xuống đất.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Tô thị tư quân các võ sĩ? Các ngươi chủ soái đã chết, ném vũ khí đầu hàng đi, thả các ngươi một con đường sống."

Tô Toàn sau khi chết, bên cạnh hắn ba trăm Tô thị võ sĩ vô cùng sợ hãi.

Lúc này nghe được Thẩm Lãng về sau, không khỏi run rẩy nói: "Ngươi nói chuyện chắc chắn?"

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi đã bị ta đoàn đoàn bao vây, ta còn có cái gì nói chuyện không tính toán?"

Ngay sau đó, Thẩm Lãng tay bỗng nhiên giơ lên nói: "Giương cung cài tên!"

Lập tức mấy ngàn quân đội chỉnh tề giương cung cài tên, nhắm ngay trong vòng vây ba trăm Tô thị tư quân.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Lại không bỏ vũ khí xuống đầu hàng, ta cần phải hạ lệnh bắn tên a."

"Thẩm Lãng, ngươi nói chuyện chắc chắn a." Tô thị tư quân một tướng lĩnh nói: "Tất cả huynh đệ bỏ vũ khí xuống đầu hàng!"

Lập tức, trong vòng vây ba trăm Tô thị tư quân ném đi vũ khí trong tay.

"Quỳ xuống, ôm đầu , chờ đợi bị chúng ta tù binh." Thẩm Lãng hạ lệnh.

Ba trăm Tô thị tư quân quỳ xuống, hai tay ôm đầu.

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Ai, có một câu nói làm cho tốt, quỳ mà sống, đứng chết. Ta chỉ bất quá muốn xem lấy các ngươi quỳ chết mà thôi, các ngươi thật đúng là nghe lời, nói quỳ xuống liền quỳ xuống!"

Đón lấy, sắc mặt hắn bỗng nhiên biến đổi, hét lớn: "Bắn giết!"

Ra lệnh một tiếng!

Lập tức, vạn tên cùng bắn.

"Bá bá bá. . ."

Quỳ trên mặt đất ba trăm Tô thị tư quân, nháy mắt bị bắn thành con nhím, triệt để chết thảm.

Trước khi chết, những này Tô thị tư quân trong lòng chỉ có một câu.

Thẩm Lãng, mả mẹ nó mẹ ngươi!

Đến tận đây, Tô Toàn dưới trướng gần hai vạn đại quân, trừ chạy trốn mấy ngàn người bên ngoài, còn lại cơ hồ bị chém tận giết tuyệt.

Một tù binh đều không có muốn.

. . .

Bạch Dạ quận thành nội!

Thẩm Lãng xốc lên Trương Xung quần áo, lập tức lông mày cuồng nhăn.

Chí ít mấy chục đạo vết thương, mà lại có chút vết thương đã nhiễm trùng.

Nhất là trước ngực bị Tô Toàn cắt chém cái kia đạo thật sâu vết thương, đã nghiêm trọng sinh mủ.

Khó trách phát sốt phải lợi hại như vậy.

Thẩm Lãng giơ tay lên thuật đao, đem hắn trên thân sinh mủ bộ vị toàn bộ cắt đứt.

Lại nhìn Trương Xung vết thương trên cổ, đã bị khâu lại tốt.

"Ai khe hở?" Thẩm Lãng hỏi.

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Ta, làm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Khâu lại rất không tệ."

Ninh Khiết nói: "Trương công như thế nào?"

Trước đó nàng kêu là Trương Xung đại nhân, mà lúc này hô Trương công.

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì hắn cắt vỡ cổ mình, thả rất nhiều máu, ngược lại để sốt cao giảm một điểm. Dùng thuốc về sau, nhiệt độ cơ thể cũng không tiếp tục lên cao, nói rõ chứng viêm đạt được nhất định khống chế."

Tiếp lấy Thẩm Lãng vuốt vuốt Trương Quân cái đầu nhỏ nói: "Lại nói có cháu trai tại bên cạnh, tin tưởng Trương công rất nhanh sẽ thức tỉnh, sẽ sẽ khá hơn."

Sau đó hắn ngồi xổm xuống, cẩn thận kiểm tra đứa nhỏ này vết thương trên cổ.

Tô Kiếm Ngạn tên súc sinh kia, đối nhỏ như vậy hài tử đều có thể hạ thủ được, tại hài tử trên cổ cắt mấy cái vết thương thật nhỏ.

Bất quá không cần khâu lại.

Thẩm Lãng xuất ra chế tác cồn i-ốt, dùng ngoáy tai thấm ướt nói: "Vật nhỏ, sẽ có chút đau, không cho phép khóc nha."

Sau đó, hắn cẩn thận từng li từng tí đem cồn i-ốt bôi ở Trương Quân vết thương trên cổ bên trên.

Kết quả đứa nhỏ này chỉ là nhếch nhếch miệng, tát hai cái, quả thực là không khóc.

Thẩm Lãng nói: "Trương Tuân, ngươi Trương gia người thật sự là không tầm thường."

Trương Tuân vô cùng áy náy nói: "Trương Tuân vô năng, chẳng những liên lụy phụ thân, hơn nữa còn kém chút liên lụy chiến cuộc, thật sự là muôn lần chết chớ từ chối."

Thẩm Lãng không nói gì, chỉ là vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Chiếu khán tốt Trương đại nhân." Thẩm Lãng nói.

"Vâng!" Mấy cái theo quân đại phu nói.

Thẩm Lãng ôm lấy năm tuổi Trương Quân, hướng phía bên ngoài đi đến.

Trương Tuân lưu tại gian phòng bên trong chiếu cố phụ thân Trương Xung, Ninh Khiết công chúa cùng Thẩm Lãng dạo bước tại Bạch Dạ quận thành trên đường phố.

Vẻn vẹn mới trôi qua hai mươi mấy ngày.

Tòa thành thị này đã triệt để thay đổi, tới gần tường thành phòng ở cơ hồ toàn bộ trở thành phế tích.

Thành nội phòng ở cũng bị hủy đi một phần ba.

Toàn bộ thành trì không sai biệt lắm xem như hủy đi một nửa.

Nhưng lúc này, lại khó được an bình.

Mà lại thỉnh thoảng truyền đến khóc nỉ non thanh âm.

Bởi vì trận này thủ thành chết trận rất nhiều người, Trương Xung chí ít theo thành nội chiêu mộ ba bốn ngàn tân binh.

Nhưng thành nội bầu không khí nhưng như cũ là vui sướng, tràn đầy sống sót sau tai nạn may mắn, còn có đại thắng về sau mừng rỡ.

Mà lại thành nội tất cả mọi người nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt cũng tràn đầy cảm kích, thân cận.

Thẩm Lãng nói: "Trương công không tầm thường, nửa tháng chiến, khiến cho quân dân một lòng. Từ nay về sau, toàn bộ Bạch Dạ quận lòng người tại ta Việt Quốc."

Ninh Khiết nói: "Kiến thiết, dù sao cũng so phá hủy không nổi."

Lời này xem như tại nhàn nhạt châm chọc Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng tai họa Bạch Dạ quận mấy thành, ngắn ngủi hơn mười ngày liền long trời lở đất.

Khách quan mà nói, Trương Xung thu phục toàn bộ quận thành bách tính tâm, xác thực càng bỏ thêm hơn không nổi.

Ninh Khiết nói: "Bạch Dạ quận thành đại chiến kết thúc, nhưng Tuyết Lương thành nhưng còn có Tô thị tám ngàn đại quân, ngươi không nắm chặt chiến cơ, suất quân Bắc thượng diệt Tô Trản sao?"

Tô Trản, Tô Nan đệ đệ, đồng dạng là một viên mãnh tướng.

Tô thị gia tộc thật sự là nhân tài đông đúc.

Thẩm Lãng nói: "Gấp làm gì? Lại nói quân đội của ta toàn bộ đều là kỵ binh, dùng như thế nào đến công thành? Trịnh Đà Bá tước vẩy nước hơn nửa tháng, diễn kịch cũng hơn nửa tháng, bây giờ cũng nên bán mạng."

Ninh Khiết trưởng công chúa lạnh giọng nói: "Người này đáng chết."

Thẩm Lãng khinh thường cười một tiếng, cũng không biết là tại châm chọc ai.

Bất quá Bạch Dạ quận thành đại hoạch toàn thắng về sau, áp lực lớn nhất tuyệt đối là Trịnh Đà Bá tước.

Hắn vốn cho rằng Trương Xung hẳn phải chết không nghi ngờ, Bạch Dạ quận thành nhất định sẽ luân hãm, tiếp xuống toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ đều sẽ luân hãm, toàn bộ Việt Quốc đều sẽ đứng trước tai hoạ ngập đầu.

Vì lẽ đó hắn lựa chọn bảo tồn thực lực.

Loạn thế sắp giáng lâm, có binh chính là vua cỏ.

Hắn làm sao bỏ được đem quân đội tiêu hao tại cùng Tô thị đại chiến bên trong, chờ Việt Quốc kịch biến giáng lâm thời điểm, hắn Trịnh Đà hai vạn đại quân liền lộ ra đầu cơ kiếm lợi.

Nhưng không nghĩ tới, Bạch Dạ quận thành bên này vậy mà thắng.

Lần này vừa đến, hắn liền lúng túng.

Hoặc là nói, hắn liền nguy hiểm.

Trương Xung cùng Thẩm Lãng liền mang đến ba ngàn quân đội, kết quả đem Tô thị gia tộc chủ lực tiêu diệt.

Mà ngươi Trịnh Đà chỉ có hai vạn đại quân, kết quả ngay cả Tuyết Lương thành tám ngàn quân coi giữ đều không có diệt đi, thật sự là đáng xấu hổ buồn cười.

Ninh Khiết hỏi: "Ngươi làm như thế nào?"

Nàng hỏi chính là Thẩm Lãng làm sao đánh bại Khương vương

A Lỗ Thái, đồng thời đem A Lỗ Na Na nâng lên vương vị.

"Ha ha!" Thẩm Lãng ngoài cười nhưng trong không cười.

Không thể ngủ nữ nhân xa lạ, coi như dáng dấp lại đẹp, cũng đừng hòng Lãng gia lãng phí nửa điểm biểu lộ.

Đã không thể ngủ, còn lấy lòng ngươi làm cái gì?

. . .

Tuyết Lương thành!

Bạch Dạ quận tận cùng phía Bắc một tòa thành, khoảng cách Bạch Dạ quan gần nhất một tòa thành.

Ngoài thành trong đại doanh!

Bình Tây Bá tước Trịnh Đà toàn thân băng bó phải như là xác ướp đồng dạng.

Không dạng này, làm sao lộ ra hắn thương ngấn từng đống, làm sao lộ ra hắn liều mạng chém giết?

Nhưng bây giờ những này trang phục ngược lại là trở thành trò cười.

Đi qua nửa tháng, hắn vẫn luôn tại cùng Tô Trản diễn kịch, chưa từng có chân chính ra sức đánh trận.

Quốc quân hạ chỉ trách cứ, hắn luôn mồm sợ hãi, luôn mồm thần tội đáng chết vạn lần, nhưng quay đầu lại vẫn tại trên chiến trường diễn kịch.

Đánh ròng rã nửa tháng, chân chính thương vong đều không cao hơn trước kia.

Hiện tại, hắn đã nhận được Bạch Dạ quận chiến trường cấp báo.

Hắn đem chiến báo nhìn một lần lại một lần.

Hận đến nghiến răng nghiến lợi, cũng cả kinh từng đợt run rẩy.

Vậy mà thắng!

Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này làm sao làm được a?

Vậy mà thật bằng vào sức một mình, thay đổi toàn bộ chiến cuộc.

Vậy mà thật diệt Khương vương A Lỗ Thái, hơn nữa còn đem Khương quốc quân đội biến thành minh hữu.

Bây giờ Bạch Dạ quận thành bên kia đã đại hoạch toàn thắng.

Tô Toàn suất lĩnh chủ lực đại quân đã toàn quân bị diệt.

Cái này nên làm thế nào cho phải? Như thế nào cho phải a?

Thẩm Lãng tiểu tặc, ngươi thế nhưng là đem ta Trịnh Đà hại chết, hố chết.

Ta Trịnh Đà hỗn cho tới hôm nay không dễ dàng, ngươi đây là hủy ta a.

Ngươi Thẩm Lãng là lập xuống đại công, lại đem ta một cước đá tiến trong nước.

Hiện tại phải làm gì? Làm sao bây giờ?

Đã không còn cách nào khác!

Liều đi!

Lập tức, Trịnh Đà ra lệnh một tiếng!

"Người tới, đi Bạch Dạ quan đại doanh, để cho con của ta Trịnh Long suất quân tám ngàn xuôi nam! Ta muốn cùng Tô Trản quyết một trận tử chiến, không đoạt lại Tuyết Lương thành, ta thề không bỏ qua!"

Đón lấy, Trịnh Đà bỗng nhiên kéo trên người bao khỏa vải, rống to: "Đánh trống, đánh trống, tập kết đại quân, chuẩn bị tác chiến, chuẩn bị công thành!"

Lại một lần nữa xuất hiện tại chúng quân trước mặt, Trịnh Đà hướng phía đông bộ phương hướng quỳ xuống, dập đầu nói: "Bệ hạ, ngài đối thần ân trọng như núi, thịt nát xương tan cũng vô pháp bộc phát! Thần như bắt không được Tuyết Lương thành, đưa đầu tới gặp!"

Sau nửa canh giờ!

Trịnh Đà Bá tước thậm chí không kịp đợi đến nhi tử Trịnh Long suất quân xuôi nam, liền bắt đầu điên cuồng tiến đánh Tuyết Lương thành!

Mà lúc này Tuyết Lương thành bên trong thủ tướng Tô Trản, đã biết được Bạch Dạ quận thành chiến bại tin tức, biết Tô thị chủ lực đại quân gần như toàn quân bị diệt, vì lẽ đó chỗ của hắn có tâm tư đại chiến a?

Thế là điều động sứ giả đi Trịnh Đà đại doanh, thỉnh cầu Trịnh Đà tiếp tục diễn kịch, đại chiến mấy trận về sau, đem Tô thị đại quân thả.

Trịnh Đà giận dữ, trực tiếp đem Tô thị sứ giả chém giết.

Ta Trịnh Đà trung can nghĩa đảm, làm sao lại cùng ngươi Tô thị gia tộc cẩu thả?

Tô Trản bất đắc dĩ, chỉ có thể nghênh chiến!

Nhưng là dưới tay hắn quân đội cũng biết chủ lực chiến bại tin tức, sĩ khí sa sút.

Tô Trản biết, tiếp xuống Tuyết Lương thành đã tràn ngập nguy hiểm.

Phía bắc, Bạch Dạ quan đại quân sẽ lập tức tiếp viện xuôi nam.

Phía nam, Thẩm Lãng cùng Trương Xung đại quân tùy thời đều có thể Bắc thượng.

Đến lúc đó Bạch Dạ quan cùng Thẩm Lãng liên quân hết mấy vạn, vây quanh một cái nho nhỏ Tuyết Lương thành, tất phá không thể nghi ngờ.

Lại nói Tô thị chủ lực đại quân đã thua, chiếm cứ một cái Tuyết Lương thành đã không có chút nào chiến lược ý nghĩa.

Nhất định phải thừa dịp địch nhân còn không có vây kín Tuyết Lương thành, lập tức phá vây, đem quân đội tận lực mang về đến Trấn Viễn hầu tước trong phủ.

Bởi vì trận tiếp theo đại quyết chiến liền sẽ bộc phát tại Tô thị gia tộc tòa thành.

Thẩm Lãng, Trương Xung, Trịnh Đà ba người liên quân sẽ đạt tới ba vạn khoảng cách.

Ba vạn đại quân vây công Tô thị tòa thành.

Vì lẽ đó, hắn Tô Trản trong tay mỗi một tên lính đều phi thường trân quý, nhất định phải tận lực mang về về đến trong nhà.

Thế là, Tô Trản xung phong đi đầu, dũng không thể cản, suất lĩnh tám ngàn Tô thị gia tộc võ sĩ phá vây ra khỏi thành.

Trịnh Đà Bá tước một đường truy sát.

Tô Trản nỗ lực hơn ba ngàn thương vong đại giới về sau, suất lĩnh năm ngàn tàn quân, một đường chạy trốn về Trấn Viễn hầu tước phủ.

. . .

Tô Kiếm Ngạn tỉnh lại, mà lại thân thể khôi phục tri giác.

Loại này thần kinh độc tố, mấy canh giờ sau liền sẽ mình biến mất.

Lúc ấy thần nữ Tuyết Ẩn sở dĩ từ đầu đến cuối đông cứng, là bởi vì thể nội cổ trùng liên tục không ngừng phóng thích loại độc tố này.

Mở mắt Tô Kiếm Ngạn, chợt phát hiện toàn thân mình trần trùng trục.

Chung quanh phảng phất có thật nhiều ánh mắt đang ngó chừng chính mình.

Mà lại tứ chi mở lớn, bị dây thừng vây khốn, treo tại mặt đất ba thước chỗ.

Không, là năm chi đều bị nhốt rồi, bao quát mệnh căn tử cũng bị dây kẽm chăm chú buộc chặt.

Thẩm Lãng liền đứng trước mặt của hắn.

Tô Kiếm Ngạn run giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi muốn làm gì? Ngươi muốn làm gì?"

Thẩm Lãng nói: "Tô Kiếm Ngạn, tại quốc đô thời điểm, ngươi dẫn theo người tiến đánh ta Kim thị biệt viện, giết ta mười mấy tên võ sĩ, đốt ta Kim thị biệt viện. Ta rời đi quốc đô thời điểm liền thề, nhất định phải báo thù cho bọn họ."

Tô Kiếm Ngạn nghiêm nghị nói: "Thẩm Lãng, ngươi cho ta một thống khoái, cho ta một thống khoái!"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, ta nhất định sẽ cho ngươi thống khoái, ta cam đoan ngươi chết được phi thường thống khoái!"

Tô Kiếm Ngạn chung quanh xem xét.

Lập tức hồn phi phách tán, cứt đái cùng ra.

Bởi vì, hắn biết Thẩm Lãng đối với hắn trừng phạt là cái gì.

Ngũ mã phanh thây!

Ngũ xa phanh thây!

"Thẩm Lãng, lưu ta một cái toàn thây, lưu ta một cái toàn thây, van cầu ngươi!" Tô Kiếm Ngạn khóc ròng ròng cầu khẩn.

Thẩm Lãng nói: "Đêm qua ngươi đối năm tuổi tiểu Trương vân hạ thủ thời điểm, ngươi liền nhất định là kết cục này, không bằng cầm thú!"

"Tô Kiếm Ngạn, ngươi vẻn vẹn chỉ là bắt đầu!"

"Ngũ xa phanh thây ngươi về sau, ta liền muốn suất lĩnh đại quân đi tiến đánh ngươi Tô thị Trấn Viễn hầu tước phủ, ta nhất định sẽ đưa ngươi Tô thị mỗi người đều chém tận giết tuyệt!"

"Tô Nan lão tặc, ta cũng sẽ nghĩ hết biện pháp, đem hắn ngũ mã phanh thây!"

"Tô Kiếm Ngạn, ngươi đi trước một chuyến, rất nhanh toàn bộ Tô thị gia tộc người đều sẽ đi trong địa ngục giúp ngươi."

Sau đó, Thẩm Lãng bỗng nhiên ra lệnh một tiếng.

Năm ngựa phi nước đại!

Nháy mắt, tại vô cùng thê lương bi thảm âm thanh bên trong.

Tô Kiếm Ngạn chết thảm!

Ngũ xa phanh thây mà chết!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 268: Tường Đổ Mọi Người Đẩy! Tô Nan Thổ Huyết!

Người khác ngũ mã phanh thây là buộc đầu to, nhưng Thẩm Lãng cho Tô Kiếm Ngạn buộc lại là đầu nhỏ.

Đồng dạng ngũ xa phanh thây, hẳn là được xưng là Thẩm thị ngũ xa phanh thây.

. . .

Trương Xung tỉnh lại, lần này hắn chỉ là nhếch miệng cười một tiếng, sau đó sờ lên cháu trai đầu.

Đã không cần cảm tạ.

Lại một lần nữa theo Quỷ Môn quan đi tới Trương Xung, đã bình thản như nước.

Nhưng đối với một trận chiến này đại thắng, vẫn là vô cùng phấn chấn kích động.

Rốt cục thắng!

Thẩm Lãng vậy mà thật làm được.

Thật là khiến người ta nhìn mà than thở.

Từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, Thẩm Lãng chưa hề khiến người ta thất vọng qua, không quản là làm địch nhân, vẫn là làm chiến hữu.

Hắn đáp ứng rồi sự tình, toàn bộ đều làm được.

Hắn lại một lần diễn ra nghịch thiên kỳ tích.

Nhưng là. . .

Đây hết thảy Trương Xung miệng bên trong cũng sẽ không nói ra được, cảm xúc bành trướng là được.

Nói ra, ngược lại không có ý nghĩa.

Thẩm Lãng nói: "Trưởng công chúa, bằng không ngài đi ra ngoài trước."

Ninh Bất Ngạnh trưởng công chúa nhìn chằm chằm Thẩm Lãng một chút, sau đó nắm Trương Quân tay đi ra ngoài.

Sau đó, Ninh Bất Ngạnh liền không thích hợp nghe được.

Trương Xung nói: "Thẩm công tử, tiếp xuống có tính toán gì?"

Thẩm Lãng nói: "Xử lý Thái tử, làm Tam vương tử."

Ngay tại cho phụ thân mớm thuốc Trương Tuân không khỏi run lên, ta có phải hay không cũng nên ra ngoài a?

Loại bí mật này nghe vào trong lỗ tai mặt, người bình thường hẳn là sẽ giết người diệt khẩu.

Bất quá Thẩm công tử ngươi cũng quá ngưu bức.

Thật sự là oán trời oán đất đỗi không khí.

Đầu tiên là tại Huyền Vũ thành đấu Đường thị, đấu phụ thân ta Trương Xung.

Đại hoạch toàn thắng về sau, tiến vào quốc đô đấu Tô thị gia tộc.

Hiện tại Tô Nan còn chưa chết, ngươi lại muốn bắt đầu dự bị diệt Thái tử cùng Tam vương tử rồi?

Thẩm Lãng nói: "Xử lý Thái tử, xử lý Tam vương tử về sau, ta Kim thị gia tộc mới có thể chân chính trường trị cửu an, sau đó ta liền muốn về hưu, ôm ta Mộc Lan bảo bối trải qua giống như thần tiên sinh hoạt."

Trương Xung thực tình có chút bất đắc dĩ, bởi vì hắn cũng coi là Thái tử nhất hệ, hắn là từ Chúc Nhung Tổng đốc đề bạt lên.

Trọn vẹn một hồi lâu, Trương Xung nói: "Thái tử điện hạ mặc dù có dạng này như thế khuyết điểm, nhưng còn tính là một cái lợi hại Thiếu Quân, từ hắn kế vị đối Việt Quốc đại cục cũng tương đối có lợi."

Thẩm Lãng nói: "Kỳ thật Việt Quốc thế nào? Ta không quá quan tâm."

Ách!

Là, Trương Xung đương nhiên hi vọng Việt Quốc cường thịnh, cho nên mới sẽ đến Thiên Tây hành tỉnh, mới có thể dốc hết tâm huyết, cơ hồ chết tại Bạch Dạ quận trên thành.

Nhưng Thẩm Lãng làm hết thảy, cũng chỉ vì một mục tiêu.

Thiên hạ không thù.

Toàn bộ thiên hạ đều không có một cái cừu nhân, mọi người mỹ mãn sinh hoạt, tốt bao nhiêu.

Bởi vì, tất cả cừu nhân đều bị ta làm chết.

Trương Xung nói: "Thẩm công tử, ta biết muốn thuyết phục ngươi hiệu trung Thái tử căn bản cũng không khả năng. Nhưng là thái tử điện hạ cùng ngươi ở giữa mâu thuẫn, còn không có lên cao đến mức không thể điều giải."

Thẩm Lãng nói: "Trương công, hắn đều muốn cướp ta lão bà, cái này mâu thuẫn chưa đủ lớn? Ta cùng ngươi nói, cũng chính là bởi vì hắn là thái tử điện hạ, nếu không cả nhà của hắn thi thể đều nát."

Trương Xung nói: "Thái tử điện hạ ý nghĩ này đương nhiên là không đúng, nhưng là trải qua cùng Tô Nan sau trận chiến này, hắn hẳn là cũng sẽ từ bỏ cái này không thiết thực tưởng niệm, dù sao quốc quân là phi thường thích ngươi, tăng thêm ngài cùng Ninh Diễm công chúa quan hệ, có lẽ về sau ngươi cũng là bệ hạ nửa cái con rể."

Thẩm Lãng nói: "Trương công, Thái tử đã xuất thủ, Khổ Đầu Hoan ám sát ta nhạc phụ!"

Lời này mới ra, Trương Xung cơ hồ từ trên giường ngồi dậy, trọn vẹn một hồi lâu, hắn mở miệng nói: "Khổ Đầu Hoan là Thái tử người?"

Thẩm Lãng gật đầu trầm mặc.

Trương Xung một lần nữa nằm trở về.

Cái này mâu thuẫn đã không cách nào vãn hồi, tuyệt đối không chết không thôi.

Trên thế giới này nếu như nói có một người hiểu rõ nhất Thẩm Lãng, đó nhất định là Trương Xung.

Tại Thẩm Lãng trong lòng tại, cũng chỉ có chỉ là mấy người, còn lại đều là heo chó.

Mà Kim Trác chẳng những là Thẩm Lãng nhạc phụ, càng là người nhà của hắn.

Thái tử để Khổ Đầu Hoan ám sát Kim Trác, đây chính là kết xuống tử thù.

"Ai!" Trương Xung bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Hắn là Thái tử nhất hệ, là Chúc thị nhất hệ, cái này lạc ấn là không cách nào sửa đổi.

Nhưng hắn là tuyệt đối không muốn cùng Thẩm Lãng là địch.

Cùng Thẩm Lãng dạng này người làm địch, hoàn toàn chính là ác mộng.

Bởi vì hắn cái gì cũng không cần, quyền thế, địa vị, chức quan, tiền tài cái gì đều không cần.

Hắn chính là trăm phương ngàn kế muốn chơi chết ngươi.

Này làm sao đấu?

Cũng tỷ như lần này đấu Tô Nan.

Thẩm Lãng cùng Trương Xung, vẻn vẹn chỉ là Tô Nan một cái đối thủ mà thôi.

Tô Nan ánh mắt ở chỗ toàn bộ đại cục, hắn lấy Sở quốc, Việt Quốc, Ngô quốc, Khương quốc các loại, hắn muốn trả đòi tiền, còn muốn binh, còn muốn địa bàn vân vân.

Mà Thẩm Lãng hết sức chuyên chú, liền vì làm chết Tô Nan.

Thẩm Lãng nói: "Trương công, ngài lần này lập xuống to lớn công lao, bệ hạ có lẽ sẽ trực tiếp sắc phong ngài vì Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc."

Trước đó Trương Xung mưu cầu vẻn vẹn chỉ là Diễm Châu hạ đô đốc.

Nhưng lần này lập xuống công lao to lớn như thế, tăng thêm hắn tại Bạch Dạ quận thanh danh đã đến đỉnh phong, kế nhiệm Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc là không có gì thích hợp bằng.

Về phần đương nhiệm trung đô đốc Lương Vĩnh Niên, khẳng định phải xong đời.

Thế nhưng là Trương Xung một khi tiếp nhận Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, vậy hắn trên thân Thái tử nhất hệ lạc ấn liền sâu hơn.

Muốn chỉ lo thân mình?

Cơ hồ là không thể nào.

Thế nhưng là tiếp tục ở tại Thái tử phe phái bên trong, về sau nhất định sẽ cùng Thẩm Lãng là địch.

Làm người tối kỵ lưỡng lự, muốn tiếp tục ở tại Thái tử nhất hệ bên trong, lại không cùng Thẩm Lãng là địch? Cái này cũng tuyệt đối không thể nào.

Vì lẽ đó cứ việc Tô Nan còn không có diệt, nhưng Trương Xung vẫn là cùng Thẩm Lãng nói tới chuyện này.

Thế nhưng là một khi thoát ly Thái tử phe phái, làm quan văn Trương Xung, cơ hồ là nửa bước khó đi.

Đương nhiên, sau trận chiến này, quốc quân sẽ phi thường coi trọng Trương Xung.

Nhưng là ở quan trường phía trên muốn có sở tác vì, chỉ dựa vào quốc quân coi trọng là xa xa không đủ.

Không quản là làm Thái Thú cũng tốt, trung đô đốc cũng tốt, trọng yếu nhất nhưng là kiến thiết, mà không phải phá hư.

Thẩm Lãng một bộ này gặp thần giết thần, gặp Phật giết Phật, tại Trương Xung nơi đó là không thể thực hiện được.

Trọn vẹn một hồi lâu, Trương Xung nói: "Biện Tiêu công tước không phải vẫn muốn ta đi Diễm Châu đảm nhiệm hạ đô đốc sao? Vậy ta liền đi Diễm Châu tốt."

Thẩm Lãng nói: "Diễm Châu dù sao chỉ là một cái đặc biệt trị châu mà thôi, vẻn vẹn chỉ có ba cái quận, diện tích không đến Thiên Tây hành tỉnh một nửa, mà lại chức quan cũng thấp một ngăn."

Trương Xung nói: "Tối thiểu không cần cùng Thẩm công tử là địch. Bất quá cứ như vậy, ta cũng liền trở thành Thái tử nhất hệ phản thần."

Hắn còn chưa nói hết.

Quốc quân chung quy là sẽ già, nếu là tương lai Thái tử kế vị, cầm Trương Xung cái này Thái tử nhất hệ phản thần, thời gian liền sẽ sống rất khổ, thậm chí hoàn toàn không vượt qua nổi.

Biện Tiêu cũng không bảo vệ được hắn cả một đời.

Thậm chí Thái tử Ninh Dực kế vị về sau, biện thị gia tộc, Chủng thị gia tộc đều sẽ đứng trước kịch biến.

Mà liền tại lúc này, bên ngoài vang lên thanh âm.

"Thái Thú đại nhân, Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương đại nhân tới."

Thẩm Lãng cùng Trương Xung liếc nhau, trao đổi một đạo mỉa mai ánh mắt.

Tiếp lấy Trương Xung cố gắng đứng lên nói: "Nhanh, mau đỡ ta, ta đi bái kiến lương đô đốc."

Mà lúc này bên ngoài truyền đến một trận giọng quan thiết.

"Tuyệt đối không dám, tuyệt đối không thể."

"Trương công là quốc chi công thần, mà lại trọng thương chưa hết bệnh, sao có thể rời giường?"

Sau đó cửa phòng mở ra, một thân ảnh cao to đi đến.

Người này chính là Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vĩnh Niên, xem như Trương Xung Thái Thú trực tiếp thượng quan.

Thẩm Lãng cũng là lần thứ nhất nhìn thấy hắn.

Thật sự là sinh ra dung mạo tướng mạo thật được, mặt chữ quốc, một mặt uy vũ đoạn cần.

Mày kiếm mắt to, mũi cao chính.

Nhìn qua quả thực so Kim Trác Bá tước còn muốn chính trực.

Người này phải đặt ở hiện đại Địa Cầu, tuyệt đối là diễn chính phái nhân vật.

Mà lại người này xuất thân vô cùng tốt, phụ thân là năm đó Ninh Nguyên Hiến tiềm để tâm phúc, lập xuống thật là lớn công lao.

Ninh Nguyên Hiến leo lên vương vị về sau, Lương thị cũng bị đã sắc phong Bá tước.

Vì lẽ đó vị này Lương Vĩnh Niên có thể nói là cây chính Miêu Hồng, chẳng những là quý tộc xuất thân, vẫn là nhị giáp tiến sĩ, tuyệt đối văn võ toàn tài.

Nhưng không nghĩ tới a.

Ngay cả loại này mày rậm mắt to cũng làm phản, cùng Tô Nan thật không minh bạch cấu kết cùng một chỗ.

Đi qua trong khoảng thời gian này, Tô Nan mưu phản. Vị này Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc liền phảng phất biến mất.

Quốc quân đi ba đạo ý chỉ, để hắn suất quân bình định.

Kết quả Lương Vĩnh Niên ba lần bệnh tình nguy kịch.

Tô Nan thảo Việt hịch văn truyền khắp thiên hạ thời điểm, toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh càng là dán đến khắp nơi đều là, tựu liền trung đô đốc bên ngoài phủ mặt đều có.

Lương Vĩnh Niên nổi giận mấy lần, để người xé mấy lần.

Còn bắt được mấy cái thiếp hịch văn người, sau đó liền. . . Không giải quyết được gì.

Quốc quân nhiều lần đốc xúc hắn suất quân bình định, hắn nằm tại trên giường bệnh sinh mệnh hấp hối, nhưng kiên định biểu thị, một khi thân thể chuyển biến tốt đẹp, nhất định tự mình dẫn đại quân bình định, sau đó chính là chết ỷ lại trên giường bất động.

Như vậy vị này Lương Vĩnh Niên là Tô Nan chó săn sao?

Thật đúng là không tính là.

Hắn xác thực xem như tô hệ quan viên, thậm chí một bộ tô hệ ngựa đầu đàn tư thế.

Dù sao trước đó Tô Nan xem như trong triều cự đầu.

Nhưng Tô Nan cùng quốc quân trở mặt về sau, Lương Vĩnh Niên cũng liền triệt để tĩnh lặng xuống dưới, không còn luôn miệng nói mình là tô hệ ngựa đầu đàn.

Nhưng là hắn cùng Tô thị cũng tuyệt đối cắt chém không mở.

Lợi ích liên quan quá thân mật, liền như là hai cây nhánh cây vây ở cùng một chỗ, đã lẫn nhau dài đến đối phương trong thịt, còn thế nào cắt chém.

Đây hết thảy cắt, chính là máu me đầm đìa.

Lương Vĩnh Niên vốn cũng không nghĩ.

Nhưng hắn đạt được vị trí này, ở mức độ rất lớn là bởi vì Tô Nan.

Đạt được vị trí này về sau, hắn cũng là đắc chí vừa lòng, cảm thấy mình có thể cùng Tô thị bình khởi bình tọa, thái độ liền trở nên thận trọng.

Nhưng không nghĩ tới, đi vào Thiên Tây hành tỉnh làm cái này trung đô đốc về sau, quả thực nửa bước khó đi.

Phía bắc có Chủng Nghiêu toà này Đại Phật, phía nam có Tô thị cái này địa đầu xà.

Lương Vĩnh Niên cái này trung đô đốc, cơ hồ bị Chủng Nghiêu cái này Đại đô đốc ép tới không thở nổi, một điểm quyền lực đều không có.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể lại một lần nữa đầu nhập Tô thị.

Tại Tô thị trợ giúp dưới, hắn vị này trung đô đốc mới có quyền lực, tại Thiên Tây hành tỉnh nam bộ mới có quyền nói chuyện.

Sau đó. . .

Tô thị không ngừng thẩm thấu, thẩm thấu.

Nô lệ mậu dịch, càng sở buôn lậu vi phạm lệnh cấm vật tư các loại, đều có vị này Lương Vĩnh Niên phần.

Hoàn toàn bị Tô thị kéo xuống nước, cái này còn thế nào cắt chém?

Một con đường đi đến đen đi, vì lẽ đó hắn hi vọng nhất Tô Nan có thể đại hoạch toàn thắng.

Dạng này hắn Lương Vĩnh Niên cũng có thể nước lên thì thuyền lên, phong hầu là nhất định.

Nhưng mà không nghĩ tới Thẩm Lãng cùng Trương Xung vậy mà như thế dũng mãnh, vậy mà đánh bại Tô thị liên quân chủ lực.

Thật sự là người nằm trên giường, họa từ trên trời hàng.

Lương Vĩnh Niên suy nghĩ thật lâu, mình bây giờ là hẳn là phản bội chạy trốn, vẫn là phải cứu vãn một phen đâu?

Càng nghĩ, hắn cảm thấy mình còn có thể cứu vãn một chút.

Thế là, hắn lúc đầu sắp chết bệnh nặng bỗng nhiên liền tốt, suất lĩnh lấy bốn ngàn quân đội giết tới đây.

Mặc dù hắn trong lòng thật đem Trương Xung cùng Thẩm Lãng thống hận muốn chết, nhưng trên mặt lại vô cùng thân mật.

Nhìn thấy Trương Xung muốn từ trên giường, hắn vội vàng bước nhanh tiến lên, một tay lấy Trương Xung đè lên giường.

"Bệnh tới như núi sập, bệnh đi như kéo tơ, điểm ấy bản đốc là nhất có trải nghiệm, gần nhất ta chìm kha nửa năm lâu, phảng phất như là tại Quỷ Môn quan đi một chuyến." Lương Vĩnh Niên cầm Trương Xung tay, ánh mắt rưng rưng nói: "Trương công a, làm sao đến tận đây a? Mấy năm trước ta và ngươi tại quốc đô gặp nhau thời điểm, ngươi còn phong nhã hào hoa, lại tiều tụy đến thế!"

Thôi đi!

Mấy năm trước ngươi Lương Vĩnh Niên cùng Trương Xung tại quốc đô lúc gặp mặt, ngươi chính là Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, mà Trương Xung chỉ là Ngự Sử Đài một cái Ngũ phẩm tiểu quan mà thôi, ngươi khóe mắt đều không liếc một chút.

Thật sự là mười năm Hà Đông, mười năm Hà Tây.

Bây giờ Trương Xung liền muốn thịnh vượng phát đạt, mà hắn Lương Vĩnh Niên lại phải xong đời.

"Vị này chính là Thẩm công tử a?" Lương Vĩnh Niên hướng phía Thẩm Lãng thân thiết nói.

Thẩm Lãng ngoài cười nhưng trong không cười, khóe miệng giật một chút, lãnh đạm phải không được.

Lẽ ra hắn chỉ là thành chủ, tại một trong đó đô đốc trước mặt, ngay cả đứng địa phương đều không có.

Mà hắn bây giờ lại nghênh ngang ngồi ở nơi đó, căn bản chưa thức dậy hành lễ ý tứ.

Hắn vẫn luôn là dạng này, hiệu quả và lợi ích hiện thực vô cùng.

Lương Vĩnh Niên đòi một cái chán, trong lòng tức giận, Thẩm Lãng cái thằng này thật đúng là tiểu nhân sắc mặt.

Nhưng là nụ cười trên mặt hắn không chút nào chưa giảm.

May mắn Trương Xung vẫn là hiểu chuyện, sẽ không cho sắc mặt hắn nhìn.

Lương Vĩnh Niên nói: "Nghe nói Tô Nan mưu phản, ta thật sự là kinh hãi muốn tuyệt, lập tức mặc giáp lên ngựa, chuẩn bị tập kết quân đội đến đây bình định, đến đây chi viện Trương công. Đều tại ta cái này không hăng hái thân thể, ngay cả đứng đều đứng không vững, kém chút chết tại trên giường bệnh. Bây giờ thân thể thoáng mạnh khỏe, ta cái này liền suất lĩnh bốn ngàn đại quân đến đây bình định."

Trương Xung nói: "Đô đốc trung nghĩa! Xung chính cảm thấy một cây chẳng chống vững nhà, đô đốc đã tới, vậy cái này Bạch Dạ quận thành phòng vụ liền giao cho đô đốc đại nhân."

Trung đô đốc Lương Vĩnh Niên nói: "Sao dám sao dám, thuật nghiệp hữu chuyên công, Trương công chính là một đại danh tướng, cái này Bạch Dạ quận thành phòng vụ đương nhiên vẫn là muốn giao cho ngươi. Ta mang cái này năm ngàn quân đội toàn bộ giao cho Trương công, ta chỉ đem lỗ tai, không mang miệng."

Năm ngàn đại quân?

Ta đừng khoác lác tốt a, ngươi coi như đem nha dịch toàn mang đến, cũng không có năm ngàn.

Ngay sau đó!

Bên ngoài lại có người bẩm báo nói: "Bình Tây Bá Trịnh Đà đến!"

Cửa phòng bỗng nhiên mở ra, một cái cao lớn hơn thân ảnh long hành hổ bộ đi đến, chính là Việt Quốc tây quân nhân vật số hai Trịnh Đà.

Hắn liền hoàn toàn không có Lương Vĩnh Niên thận trọng tư thái, trực tiếp đi đến Trương Xung giường bệnh trước mặt nói: "Trương công, làm sao đến tận đây a?"

Trương Xung nhếch miệng cười một tiếng.

Trịnh Đà đi vào Thẩm Lãng trước mặt, bỗng nhiên vỗ bờ vai của hắn nói: "Tiểu tử, một trận đánh cho không sai, không có cho Huyền Vũ hầu mất mặt."

Mả mẹ nó mẹ ngươi.

Một tát này để Thẩm Lãng nửa bên bả vai đều tê.

Mà lại ngươi này tấm phóng khoáng dáng vẻ giả cho ai nhìn, ngươi này tấm trưởng bối dáng vẻ giả cho ai nhìn?

Rõ ràng chột dạ sợ hãi vô cùng, lại còn muốn chứa ngưu bức hống hống.

"Lương đô đốc cũng tới?" Trịnh Đà hướng phía Lương Vĩnh Niên chắp tay.

Lương Vĩnh Niên đáp lễ.

Trịnh Đà trực tiếp trên ghế ngồi xuống nói: "Vừa mới qua đi một trận chiến này thống khoái, ta tự mình dẫn một vạn sáu đại quân, truy sát Tô Trản mấy trăm dặm, đem hắn giết đến đánh tơi bời, quỷ khóc sói gào, bây giờ hắn đòi lại Trấn Viễn hầu tước phủ binh sĩ nhiều nhất không cao hơn ba ngàn."

Lại tới một cái khoác lác, mà lại tại bày công lao.

"Lương đô đốc, ngươi mang theo bao nhiêu quân đội tới?" Trịnh Đà hỏi.

"Năm ngàn."

Trịnh Đà lại hỏi: "Trương Thái thú, tay ngươi đầu có bao nhiêu quân đội?"

Trương Xung nói: "Hai ngàn, nhưng ít ra muốn lưu một ngàn thủ Bạch Dạ quận thành."

Trịnh Đà hướng phía Thẩm Lãng trông lại nói: "Tiểu tử, ngươi có bao nhiêu quân đội?"

Thẩm Lãng nói: "Ba tỷ tinh đội."

Trịnh Đà Bá tước bỗng nhiên cắn răng một cái, nắm đấm tại trong tay áo một nắm, thật sự là rất muốn một đấm sắp chết tên tiểu tạp chủng này.

Ngươi một cái nho nhỏ người ở rể như thế ương ngạnh, là thế nào sống đến bây giờ?

Trịnh Đà nói: "Kể từ đó, chúng ta có liên quân ba vạn! Tô Nan lần này đại bại, quân đội cũng không đủ năm ngàn. Nhưng là Trấn Viễn hầu tước phủ thành bảo vững như thành đồng, thật không tốt đánh! Tiếp xuống phải đánh thế nào, mọi người thương nghị một thương nghị."

Trương Xung nói: "Bình Tây Bá là binh pháp đại gia, ngài đến nói."

Trịnh Đà nói: "Tô Nan phản quân chủ lực mặc dù đã bị tiêu diệt, nhưng là hang ổ vẫn còn, cuối cùng một trận chiến này cực kỳ trọng yếu. Rắn không đầu không được, vì lẽ đó ta cảm thấy chúng ta liên quân trước hết muốn tuyển chọn một vị chủ soái ra."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Cái này Trịnh Đà như thế ương ngạnh bá đạo sao?

Trước ngươi đối quốc quân ý chỉ lá mặt lá trái, bồi tiếp Tô thị diễn kịch, đối Trương Xung thấy chết không cứu, kém chút làm cho cả chiến cuộc sụp đổ cho Việt Quốc mang đến tai hoạ ngập đầu.

Vì vượt qua lần này cửa ải khó khăn, ngươi hẳn là cầu khẩn ta cùng Trương Xung lần này bình định Tô Nan đại công bên trên kéo ngươi một cái.

Không nghĩ tới ngươi lại chính là muốn giọng khách át giọng chủ, trực tiếp cướp đi quyền chủ đạo, cướp đi toàn bộ liên quân đại quyền?

Quả nhiên là quân phiệt tác phong.

Run rẩy thời điểm co đầu rút cổ không tiến, tranh công cực khổ đoạt quả thời điểm hung hoành bưu hãn vô cùng.

Nghe được Trịnh Đà về sau, Lương Vĩnh Niên không khỏi kinh ngạc, sau đó lớn tiếng nói: "Đúng, đúng, đúng, danh không chính tất ngôn không thuận, tại tiêu diệt Tô Nan cửa này khóa một trận chiến, chúng ta liên quân cần đề cử một vị chủ soái."

Trịnh Đà nói: "Lương đại nhân là Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, chức quan tối cao, tước vị cũng cao, ta đề cử lương đô đốc vì liên quân chủ soái."

Lương Vĩnh Niên nói: "Không được không được, ta là quan văn, không có đánh trận, như thế nào làm được liên quân chủ soái? Ta đề cử Trịnh Đà Bá tước, ngài thân kinh bách chiến, một đại danh tướng, mà lại võ chức tối cao, quân đội dưới quyền cũng nhiều nhất, cái này liên quân chủ soái chức, trừ ngài ra không còn có thể là ai khác."

Sau đó, hai người bỗng nhiên cãi vã.

Lẫn nhau đều muốn đề cử đối phương làm chủ soái, liều mạng nói mình không được.

Trọn vẹn cãi lộn nửa khắc đồng hồ, cũng không có một kết quả.

Cuối cùng Lương Vĩnh Niên nói: "Trương Xung Thái Thú, Thẩm Lãng thành chủ, hai vị cũng có quyền lên tiếng, Trịnh Đà đại tướng quân am hiểu nhất chiến sự, cái này liên quân chủ soái chức vụ có phải là trừ hắn ra không còn có thể là ai khác?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Ta cảm thấy không phải."

Ách?

Đám người hướng phía Thẩm Lãng nhìn lại.

Trên quan trường ở trong như thế đánh mặt? Thích hợp sao?

Trịnh Đà sắc mặt lập tức cũng vô cùng khó coi, ha ha cười nói: "Thẩm Lãng công tử nói đúng, ta không thích hợp làm cái này liên quân chủ soái, vẫn là từ lương đô đốc tới làm."

Hai người kia đã có ăn ý.

Tại quốc quân trong mắt, hai người này đều là tội nhân.

Như vậy chỉ cần đem liên quân chủ soái vị trí nắm bắt tới tay, tiếp xuống tiêu diệt Tô Nan chính là đầu công.

Chúng ta lập xuống bất thế chi công, ngươi quốc quân nếu là tại trừng trị chúng ta, đây chẳng phải là hôn quân?

Người cầm đầu này chức vụ Trịnh Đà nhất định phải được, nhưng vạn nhất không chiếm được, để Lương Vĩnh Niên chiếm đi cũng không cần gấp.

Bởi vì Lương Vĩnh Niên tại quốc quân trong suy nghĩ sai lầm lớn hơn.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Ta cảm thấy Lương Vĩnh Niên đại nhân cũng không thích hợp."

Nhất thời, Lương Vĩnh Niên cùng Trịnh Đà sắc mặt đều phi thường khó coi.

Lương Vĩnh Niên nói: "Trương Xung đại nhân một trận chiến này đánh cho xinh đẹp, cứ việc chức quan thấp một chút, nhưng làm chủ đẹp trai cũng không phải không thể, chỉ là Trương công bị bệnh tại giường, vẫn là cần tu dưỡng."

Thẩm Lãng nói: "Ta cảm thấy, để ta làm liên quân chủ soái, rất hợp đi."

"Phốc. . ."

Trương Xung đang uống thuốc, cái này bỗng nhiên một ngụm phun ra.

Thẩm Lãng oán trách nhìn sang một chút, Trương công chính chúng ta người, ngươi dạng này phá thích hợp sao?

Trương Xung thật không phải cố ý, thực sự là quá đột ngột, không có thể chịu ở.

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên lập tức đều ngây người.

Thẩm Lãng cái này nhỏ người ở rể là thế nào sống đến bây giờ a?

Trên quan trường dạng này không muốn mặt người, cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua?

Lại còn có tự đề cử mình?

Mấu chốt ngươi Thẩm Lãng mới mấy tuổi a? Ngươi quan mấy phẩm a, ngươi cái gì chức quan a?

Trấn Viễn thành chủ, chỉ là lục phẩm mà thôi.

Ta Trịnh Đà là Bá tước, Lương Vĩnh Niên cũng là Bá tước.

Trương Xung là Bạch Dạ quận Thái Thú, kiêm Thiên Tây hành tỉnh Đô đốc, tòng tam phẩm đại quan.

Nhưng ở ta cùng Lương Vĩnh Niên trước mặt, hắn chức quan đều không đủ nhìn.

Ngươi chỉ là một cái lục phẩm quan tép riu, còn muốn làm liên quân chủ soái?

Ta cùng Lương Vĩnh Niên cũng không dám tự tiến cử, ngươi

Thẩm Lãng dám đại ngôn bất sàm?

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Làm sao? Ta không thể làm người cầm đầu này sao?"

Đối mặt không biết xấu hổ như vậy người, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên lập tức thật đúng là tìm không thấy ngôn ngữ phản bác.

Lập tức Trịnh Đà lạnh giọng nói: "Trương Xung Thái Thú, ngươi cảm thấy thế nào?"

Ánh mắt của hắn như điện, nhìn chằm chằm Trương Xung.

Ở đây bốn người, chỉ cần vượt qua một nửa, liền có thể định ra chủ soái chức vụ.

Trương Xung vẫn là phải mặt.

Trương Xung da đầu từng đợt run lên.

Ai, ta Trương Xung ở trong quan trường một đời anh danh, liền muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát.

"Vậy ta cũng ủng hộ Thẩm Lãng công tử làm chủ đẹp trai đi."

Lời này mới ra!

Trương Xung có chút muốn che khuất mặt.

Quá xấu hổ.

Lời này mới ra, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên không khỏi ngây người.

Cái này. . . Cái này còn có thể hay không muốn chút mặt rồi?

Trương Xung ngươi từ trước đến nay nghiêm túc trang trọng, vậy mà nói ra như thế nào hoang đường ngữ điệu, không sợ truyền đi trở thành trò cười sao?

Bất quá cứ như vậy, đây chính là triệt để vạch mặt.

Ngươi Trương Xung có ý tứ gì?

Hoà hợp êm thấm không tốt sao?

Cùng một chỗ lập công không tốt sao?

Quả thực là muốn đem ta Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên đưa vào chỗ chết?

Quan không phải ngươi làm như vậy.

Nhất thời, Lương Vĩnh Niên sắc mặt cũng âm xuống tới.

"Trương Xung Thái Thú, hẳn là bình định Tô Nan đại sự, trong mắt ngươi là trò đùa hay sao?" Lương Vĩnh Niên lạnh giọng nói: "Ta đề cử Trịnh Đà Bá tước vì liên quân chủ soái, chủ đạo chỉ huy tiêu diệt Tô Nan chiến."

Trịnh Đà Bá tước bỗng nhiên cắn răng nói: "Vậy ta cũng đề cử chính ta vì liên quân chủ soái, quốc quân ý chỉ vô cùng rõ ràng. Bạch Dạ quận chiến trường ta làm chủ, Trương Xung làm phụ."

Không sai, quả thật là như thế.

Nhưng trước ngươi lá mặt lá trái không chịu làm a , mặc cho Tô Nan đại quân quét ngang Bạch Dạ quận, ngồi nhìn Trương Xung diệt vong, một bộ tọa sơn quan hổ đấu tư thế.

Trịnh Đà lúc này đối Thẩm Lãng thật sự là thống hận tới cực điểm.

Nguyên bản ta Trịnh Đà là muốn mặt người a, hiện tại cũng ngươi buộc không biết xấu hổ, cũng cần tự tiến cử.

Lương Vĩnh Niên nói: "Chúng ta bốn người, có hai người đề cử Trịnh Đà Bá tước làm chủ soái, hai vị hai người chúng ta chức quan cao hơn, việc này quyết định như vậy đi, từ đây lúc bắt đầu, tiêu diệt Tô Nan một trận chiến, hoàn toàn do Trịnh Đà Bá tước chỉ huy."

Cái này!

Hai người này trực tiếp ngón tay giữa vung đại quyền cướp đi.

Trịnh Đà nói: "Quốc sự trước mắt, vậy ta coi như nhân từ không cho."

Hắn bỗng nhiên ngồi thẳng thân thể, trên mặt cũng biến thành uy nghiêm không thể xâm phạm.

"Trấn Viễn thành chủ Thẩm Lãng nghe lệnh, bản soái mệnh lệnh quân đội của ngươi làm tiên phong, liền có thể xuất phát, chinh phạt Trấn Viễn hầu tước phủ!"

Thẩm Lãng nói: "Ta không đi."

Lời này mới ra, Trịnh Đà Bá tước lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, quân lệnh như núi, ngươi thật coi bản soái giết không được ngươi sao? Đại quân trước mắt, giết ngươi cũng là chết vô ích!"

Thẩm Lãng nội tâm thở dài một tiếng.

Cái này Trịnh Đà là Trịnh Hồng Tuyến phụ thân, cùng Huyền Vũ Hầu tước phủ coi như có chút duyên phận, lúc đầu Thẩm Lãng còn định dùng bên trên dùng một lát.

Kết quả hiện tại cũng không cần.

Ta Thẩm Lãng lòng dạ là rất rộng lớn, nhưng ngươi Trịnh Đà nói ra giết ta hai chữ này, vậy liền không chết không thôi.

Thẩm Lãng nói: "Một, tay ta đầu nửa cái binh đều không có, làm sao suất quân làm tiên phong?"

Trịnh Đà Bá tước lạnh nhạt nói: "Ngươi hơn một vạn đại quân, chẳng lẽ không phải quân đội sao?"

Thẩm Lãng nói: "Kia là Khương vương A Lỗ Na Na quân đội, ta nhưng chỉ huy không được, không bằng Trịnh Đà Bá tước ngươi đi nhìn thử một chút?"

Trịnh Đà lạnh giọng nói: "Bên cạnh ngươi cái kia hai trăm quân đội đâu? Hai trăm cũng là quân đội, cũng có thể làm tiên phong."

Hai trăm người làm tiên phong, ngươi là hận không thể ta không chết sao?

Thẩm Lãng nói: "Cái kia hai trăm người cũng không phải ta, là Ninh Diễm Tam công chúa vệ đội, ta cũng chỉ huy bất động, ta cái này thành chủ là quang can tư lệnh, bên người một cái binh đều không có. Mà lại ta cũng bệnh, bệnh phải vô cùng nghiêm trọng, đối Lương Vĩnh Niên đại nhân, ngài phải chính là bệnh gì a? Để ta phải một lần được hay không?"

Lời này mới ra, Lương Vĩnh Niên đô đốc sắc mặt kịch biến.

Đánh người không đánh mặt, Thẩm Lãng ngươi cái này nào chỉ là đánh mặt, quả thực là muốn ta đem da mặt đều triệt để xé a!

"Ha ha ha ha. . ." Trịnh Đà Bá tước chợt cười to nói: "Lương đại nhân ngươi đã nhìn ra không có? Người ta đây là sợ chúng ta tranh công, người ta đây là muốn độc chiếm diệt Tô Nan đại công a, vì bản thân tham lam, vậy mà đem quốc gia đại sự ném qua một bên. Tô Nan phản nghịch còn không có tiêu diệt, vậy mà liền làm nội chiến, liền muốn tranh quyền đoạt lợi, thật sự là buồn cười cực kỳ."

Lương Vĩnh Niên lạnh giọng nói: "Còn không phải sao, thật sự là đại thiên thế giới, không thiếu cái lạ, chỉ là một cái lục phẩm tiểu quan, lại muốn chèn ép hai chúng ta vị Bá tước, hai vị triều đình đại quan."

Trịnh Đà cười lạnh nói: "Thẩm Lãng, ngươi ỷ có một điểm công lao, vậy mà như thế làm càn làm bậy. Hẳn là các ngươi thật coi là, tiêu diệt Tô Nan không có các ngươi không được sao? Thật sự là trò cười, Lương Vĩnh Niên đại nhân, hai người chúng ta liền đi đem Tô Nan tiêu diệt."

Lương Vĩnh Niên gật đầu nói: "Chúng ta muốn để bệ hạ biết, ai mới là trung thành với quốc sự, ai mới là tham quyền gian nịnh, hoàn toàn đem quốc sự xem như trò đùa, Thẩm Lãng ngươi liền đợi đến nghe tham gia đi! Ngươi đã bệnh, liền hảo hảo nghỉ ngơi, tiếp xuống đại chiến ngươi cũng không cần tham gia, cái này Trấn Viễn thành chủ ngươi cũng tạm thời đừng làm."

Thẩm Lãng cười nói: "Tốt lắm!"

Lương Vĩnh Niên nói: "Trương Xung Thái Thú, ngươi cũng nghỉ ngơi thật tốt đi."

Sau đó, Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vĩnh Niên và mặt trời lặn tướng quân Trịnh Đà oán giận rời đi.

Từ đây lúc bắt đầu.

Hai người này liền cướp đi Thiên Tây hành tỉnh bình định quân sự đại quyền, Trương Xung cùng Thẩm Lãng liền bị danh chính ngôn thuận ném qua một bên mát mẻ.

Mà lại theo quan phương trình độ bên trên, không hề có một chút vấn đề.

. . .

Lương Vĩnh Niên cùng Trịnh Đà đi về sau, Trương Xung cười nói: "Có ý tứ chứ?"

Thẩm Lãng nói: "Nhìn mà than thở, luôn có người không ngừng đổi mới ta đối vô sỉ nhận biết hạn cuối, tại cái này quan trường bên trên pha trộn, không vô sỉ thật đúng là không sống nổi."

Trương Xung nói: "Hai người này còn có mặt khác một tầng tru tâm ý."

Thẩm Lãng nói: "Tiêu diệt Tô Nan, mình chiếm lĩnh Trấn Viễn hầu tước phủ thay vào đó, uy hiếp quốc quân!"

Trương Xung gật đầu.

Không quản là Lương Vĩnh Niên hay là Trịnh Đà, đều không cam tâm ngồi chờ chết.

Muốn tự cứu, có lẽ vẻn vẹn tiêu diệt Tô Nan còn chưa đủ, bởi vì quốc quân đã đem hai người này hận lên.

Chỉ có một loại đồ vật có thể làm cho quốc quân cúi đầu.

Đó chính là binh quyền cùng địa bàn.

Mắt thấy Tô Nan phản loạn liền bị lắng lại, Việt Quốc về phía tây liền muốn bình tĩnh lại.

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên vì bảo mệnh, đương nhiên muốn để loại này loạn cục tiếp tục.

Diệt Tô Nan, chính chúng ta chiếm lĩnh Trấn Viễn hầu tước phủ toà này vững như thành đồng tòa thành thay vào đó, bảo trì một loại ẩn ẩn cắt cứ thái độ.

Ngô quốc cùng Sở quốc xem xét, Việt Quốc phía tây còn không có bình định a?

Vậy chúng ta tiếp tục xé, tiếp tục làm a.

Mà lúc kia Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên liền có thể treo giá.

Vì lẽ đó vĩnh viễn không nên đánh giá thấp một cái quân phiệt điên cuồng tâm.

Đứng trước tình thế nguy hiểm, Trịnh Đà chẳng những muốn tuyệt địa cầu sinh, hơn nữa còn muốn nghịch chuyển cục diện mượn cơ hội quật khởi, lấy Tô thị gia tộc mà thay vào.

Nhưng từ một loại nào đó góc độ mà nói, đây cũng là thượng thiên muốn cho người diệt vong, trước hết để cho người điên cuồng.

Trương Xung nói: "May mắn Thẩm công tử cùng bọn hắn làm cắt chém, nếu không chúng ta điểm này quân đội, chỉ sợ muốn bị bọn hắn tai họa rơi."

Thẩm Lãng nói: "Hai cái này tên điên, nhất định sẽ giành giật từng giây đi tiến đánh Trấn Viễn hầu tước phủ. Chúng ta liền nhìn một trận trò hay, sau đó đem bọn hắn một nồi nấu, ta còn thực sự sầu Trấn Viễn hầu tước phủ cái này xác rùa đen không tốt gặm đâu!"

Trương Xung nói: "Mặc dù bọn hắn quân đội gấp bốn năm lần với Tô Nan, nhưng chắc chắn thiệt thòi lớn!"

. . .

Thẩm Lãng cùng Trương Xung đoán không lầm.

Lương Vĩnh Niên cùng Trịnh Đà hai người cảm thấy nguy cơ trí mạng, nhất định phải tuyệt địa cầu sinh.

Hiện tại Thẩm Lãng đại thắng, Tô Nan chủ lực hủy diệt tin tức còn không có truyền đi.

Vì lẽ đó thời gian còn kịp.

Bọn hắn thật muốn giành giật từng giây, trong thời gian ngắn nhất tiêu diệt Tô Nan, chiếm cứ Trấn Viễn hầu tước phủ thay vào đó.

Dạng này bọn hắn còn có một chút hi vọng sống, thậm chí có thể mượn cơ hội làm lớn.

Vạn nhất chờ tin tức triệt để truyền ra về sau.

Sở quốc lui binh, Ngô quốc lui binh.

Hậu quả kia thật sự là thiết tưởng không chịu nổi.

Quốc quân lôi đình chi nộ, liền sẽ điên cuồng khuynh tả tại mấy người kia trên đầu.

Cho đến lúc đó, chính là tai hoạ ngập đầu.

Đưa vào chỗ chết mà hậu sinh, lắng lại tướng quân Trịnh Đà thật đúng là có quyết đoán a!

Rời đi Bạch Dạ quận thành về sau.

Trịnh Đà đem Bạch Dạ quan quân đội toàn bộ mang đi, ròng rã hai vạn đại quân, một tên cũng không để lại.

Lương Vĩnh Niên suất lĩnh lấy "Năm ngàn" quân đội!

Hai người liên quân hai mươi lăm ngàn người, tốc độ cao nhất xuôi nam, điên cuồng nhào về phía Trấn Viễn hầu tước phủ.

Bọn hắn muốn cùng thời gian thi chạy!

. . .

Thời gian trở lại một ngày trước đó!

Tô Nan tọa trấn Trấn Viễn hầu tước phủ.

Làm Khương quốc một vạn kỵ binh tiến vào Thiên Tây hành tỉnh về sau, hắn ngay lập tức liền được báo cáo.

Khương vương A Lỗ Thái vẫn tại Đại Kiếp Cung vây quét Thẩm Lãng cùng A Lỗ Na Na, phái Đại tướng buộc vải đài suất lĩnh một vạn đại quân trước tiến vào Thiên Tây hành tỉnh cùng Tô thị hợp lực.

Chiếm được tin tức này về sau, Tô Nan đương nhiên là đại hỉ.

Khương vương A Lỗ Thái cũng rốt cục nhịn không được sao?

Sợ hãi toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ đều bị Tô thị chiếm cứ, vì lẽ đó cũng không kịp chờ đợi đến đoạt địa bàn.

Vì lẽ đó, Tô Nan không có bất kỳ cái gì ngăn cản, ngược lại phái người đi cho buộc vải đài đưa đi vàng bạc cùng lương thảo.

Nhưng không biết vì cái gì, sau đó Tô Nan luôn cảm giác đến không thích hợp.

Vô cùng bất an.

Nhưng lại tìm không thấy đầu nguồn.

Cứ việc cùng nhau đưa tới còn có nhi tử Tô Kiếm Đình thân bút thư.

Nhưng vẫn là làm cho người ta bất an.

Khương vương a lỗ người quá người này thị binh quyền như mạng, trước đó không chia, vì sao lúc này lại phân binh rồi?

Mấu chốt nhất là, đại sự như vậy, vì sao Tô thị không có bất kỳ ai vừa đi vừa về báo?

Hai ngày sau!

Hắn tiếp đến biên cảnh quân coi giữ truyền đến bình thường tình báo.

Đại Tuyết bên kia núi phảng phất phát sinh địa chấn.

Bởi vì bọn hắn chỉ cảm thấy chấn động, không nhìn thấy tuyết lở.

Lập tức, Tô Nan tê cả da đầu.

Lập tức cảm giác được không ổn.

Hắn lập tức hạ lệnh, đi chặn đường buộc vải đài suất lĩnh Khương quốc kỵ binh.

Không chỉ có như thế.

Hắn còn phái phái Tô Dung suất lĩnh hai ngàn kỵ binh truy kích buộc vải đài kỵ binh.

Tô Nan cũng không dám xác định Khương quốc bên kia phát sinh kịch biến, chỉ là bản năng bất an.

Sau đó, hắn liền tiến vào một ngày bằng một năm chờ đợi!

Thậm chí trong lòng không ngừng cầu nguyện.

Tuyệt đối không nên, tuyệt đối không nên!

Thiên thần phù hộ ta Tô thị gia tộc, đáng sợ nhất cục diện nhất định không cần phát sinh!

Thiên thần phù hộ, Thiên thần phù hộ!

Sau đó, Tô Nan một đêm không ngủ, cứ như vậy vô cùng cháy bỏng chờ đợi.

Tràn đầy sợ hãi.

Nhưng là lại tràn đầy chờ mong.

Hi vọng chỉ là sợ bóng sợ gió một trận mà thôi.

Nhưng mà. . .

Lúc nửa đêm!

Tô Dung mang theo mười mấy kỵ, phi nước đại tiến vào Trấn Viễn hầu tước phủ thời điểm.

Tại trong ngọn lửa, Tô Nan xa xa liền thấy đối phương trên mặt kinh hoàng.

Trong chốc lát, Tô Nan da đầu từng đợt run lên, khắp cả người băng hàn.

Chuyện gì xảy ra?

Tuyệt đối không nên là xấu tin tức.

Bởi vì một khi là xấu tin tức, đó chính là tai hoạ ngập đầu.

Lúc này, tự phụ vô cùng Tô Nan cũng bắt đầu ở trong lòng cầu khẩn đầy Thiên thần Phật.

Thiên thần ôm lấy Tô thị gia tộc.

Nhất định không cần là xấu tin tức, nhất định không cần là xấu tin tức!

Kinh hoàng Tô Dung bỗng nhiên vọt vào, cơ hồ trực tiếp té ngã trên đất.

"Chúa công, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt!"

"Khương quốc phát sinh kịch biến, A Lỗ Na Na đã trở thành Khương quốc vương."

"Tiến vào Thiên Tây hành tỉnh cái kia một vạn kỵ binh là địch nhân, là Thẩm Lãng mang tới!"

"Tô Toàn đại soái đại quân đang toàn lực tiến đánh Bạch Dạ quận chủ thành, mắt thấy là phải lấy được. Kết quả Thẩm Lãng suất lĩnh cái này một vạn kỵ binh từ phía sau lưng giết tới, hoàn toàn giết đến Tô Toàn đại quân trở tay không kịp."

"Ta Tô thị liên quân chủ lực, gần như toàn quân bị diệt. Tô Toàn đại soái, cũng tự sát!"

"Bạch Dạ quận chiến trường, chúng ta bại!"

Nói đến phần sau, Tô Dung thanh âm đã khàn khàn, nói xong cũng quỳ nằm rạp trên mặt đất, gào khóc.

Trong chốc lát!

Liền như là một đạo kinh lôi, hung hăng nhắm đánh tại Tô Nan đỉnh đầu.

Đem hắn đánh trúng hồn phi phách tán.

Toàn bộ thân thể một chút xíu nhiệt độ đều không có.

Trước mắt từng đợt hắc ám.

Ngực bụng bên trong chân khí, mạnh mẽ đâm tới.

Một cỗ khí tức hoàn toàn áp chế không nổi, điên cuồng tán loạn.

Ngay sau đó, một trận quặn đau!

Sau đó bỗng nhiên một ngụm máu tươi phun ra.

Tô Nan mắt tối sầm lại, triệt để ngã xuống đất!

Chương 269: Tô Nan Tuyệt Cảnh! Phá Cục! Kiến Công Lập Nghiệp

Hơn nửa canh giờ về sau, Tô Nan sâu kín tỉnh lại.

Chỉ thấy được trước giường quỳ đầy một chỗ người, gương mặt đều lộ ra vẻ sợ hãi.

Tại Tô thị trong lòng tất cả mọi người, Tô Nan liền như là Thiên thần đồng dạng, là vĩnh viễn bất bại.

Dù là mấy lần cùng quốc quân ở giữa đánh cờ, thậm chí đều chiếm cứ thượng phong.

Nhất là trước đây không lâu Khương vương chết bất đắc kỳ tử, đối với Tô thị gia tộc đến nói cũng là một trận tai hoạ ngập đầu.

Nhưng vẫn tại Tô Nan dẫn đầu hạ chuyển nguy thành an.

Tô Nan vẻn vẹn vài trăm người, công khai giết ra Việt Quốc chi đô, mà lại đem toàn bộ quốc đô quấy đến long trời lở đất.

Cỡ nào uy phong lẫm liệt?

Trực tiếp xé mở Việt Quốc cường đại mặt nạ, để Ngô quốc cùng Sở quốc điên cuồng nhào cắn đi lên.

Có thể nói Việt Quốc nguy cơ tứ phía, thiên hạ vây công cục diện, chính là hắn Tô Nan một tay đạo diễn.

Tô Nan chính là Tô thị gia tộc hồn.

Mà bây giờ cái này Tô thị hồn vậy mà cũng thổ huyết ngã xuống.

Cái này làm sao không để Tô thị gia tộc lòng người sợ hãi.

Tô Nan bỗng nhiên vén chăn lên, từ trên giường đứng lên.

"Ta còn chưa có chết, khóc cái gì?"

Một tiếng này giận dữ mắng mỏ, làm cho tất cả mọi người đều yên lặng xuống tới.

Phảng phất cái kia vô địch gia chủ lại trở về.

Tất cả mọi người tràn ngập ngưỡng mộ nhìn qua Tô Nan, tràn đầy khát vọng cùng chờ mong.

Trước đó gia chủ có thể dẫn đầu Tô thị gia tộc vượt qua một lần lại một lần nguy cơ, lần này cũng nhất định có thể.

"Tất cả mọi người ra ngoài, ta Tô thị gia tộc còn không diệt được, nên làm gì làm cái đó đi." Tô Nan nói: "Mấy người các ngươi, đi với ta thư phòng."

Tất cả mọi người lui ra ngoài.

Tô Nan đi vào trong thư phòng, Tô thị gia tộc mấy cái dòng chính cũng cùng nhau tiến vào.

...

Trong thư phòng, Tô Nan nhìn qua một chiếc gương ngẩn người.

Cái gương này là Tô thị gia tộc bỏ ra rất lớn đại giới theo Thiên Đạo hội đấu giá hội bên trong mua được, thật sự là rõ ràng rành mạch.

"Ta vậy mà cũng có nếp nhăn rồi?"

Tô Nan thở dài.

Hắn là nhất biết bảo dưỡng người, mặc dù đã sáu mươi tuổi, nhưng nhìn qua nhiều nhất bốn mươi tuổi, hoàn toàn như là tráng niên.

Trước đó tại quốc đô thời điểm, hắn thích nhất đóng vai già, rõ ràng sáu mươi tuổi lại đóng vai thành tám mươi tuổi.

Bây giờ vậy mà thật có chút già rồi.

Tạo phản quá chịu người.

Phảng phất mỗi một ngày đều tại chịu đựng tâm huyết.

Vẻn vẹn một hai tháng mà thôi, vậy mà liền già gần mười tuổi.

Bây giờ, tất cả kế hoạch lớn bá nghiệp, đều trôi theo nước chảy.

Tô thị chủ lực hủy diệt, Khương quốc bên kia cũng đổi nhan sắc.

"Khương quốc bên kia chuyện gì xảy ra?" Tô Nan hỏi.

Tô Dung nói: "Vẫn không có tin tức, nhưng là có người nhìn thấy Tô Niểu bị bắt."

Tô Nan thở dài một tiếng nói: "A Lỗ Thái đại khái đã chết, bị Thẩm Lãng âm chết rồi, Đại Tuyết bên kia núi địa chấn là chuyện gì xảy ra?"

"Tuyết lở!" Tô Dung nói: "Chúng ta võ sĩ đi điều tra qua, nguyên một mặt Tuyết Sơn đều tuyết lở, Khương vương A Lỗ Thái mấy vạn đại quân, có lẽ chính là táng thân với trận này Đại Tuyết băng bên trong."

Tô Nan hít sâu một hơi.

Thẩm Lãng độc a!

Cái này tuyết lở nói nghe thì dễ? Hắn là thế nào làm được a?

Vậy mà lợi dụng thiên địa chi uy tiêu diệt địch nhân,

Kẻ này thật sự là khủng bố như vậy!

A Lỗ Na Na trở thành Khương vương, ngay cả buộc vải đài loại này siêu cấp mãnh tướng đều thuộc về giảm nàng.

Khương quốc bên kia không có trông cậy vào.

Tô thị chủ lực đại quân cũng mất.

Tô Nan nói: "Chúng ta còn thừa lại bao nhiêu quân đội?"

Tô Trản nói: "Ước chừng năm ngàn."

Chỉ còn lại năm ngàn!

Tô thị gia tộc cường thịnh nhất thời điểm, tăng thêm lính đánh thuê, tăng thêm Đại Kiếp Tự viện quân, thế nhưng là khoảng chừng hơn bốn vạn.

Hiện tại chỉ còn lại năm ngàn!

Nói đến buồn cười, Tô thị gia tộc đối cường thịnh thời điểm, ngay tại nửa tháng trước.

Theo Thiên Đường rơi xuống Địa Ngục tốc độ, thật đúng là nhanh a.

Kế hoạch lớn bá nghiệp công dã tràng!

Nghĩ tới đây, Tô Nan ngực bụng ở giữa lại một trận quặn đau, phảng phất lại muốn phun ra một ngụm máu.

Hắn tranh thủ thời gian nhịn xuống, thật dài hô một hơi.

Ta Tô thị tại sao lại trêu chọc Thẩm Lãng?

Nếu như không có hắn, ta lúc này đại nghiệp đã thành.

Ta đại quân đã sớm quét ngang toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh, đã sớm Tô Khương hợp nhất.

Đúng, là cái kia một phong mật tín.

Có người truyền đến tuyệt mật tình báo, nói Kim thị gia tộc cũng không có hủy đi Tô Tiễn lão Hầu tước cái kia phong mật tín, hiệu triệu Kim thị gia tộc đầu nhập Ninh Nguyên Vũ mật tín, nhưng Kim Trác lại luôn miệng nói mình đã hủy.

Tô Nan nguyên bản không tin người kia mật báo, hắn đối Kim Trác nhân phẩm vẫn là vô cùng tín nhiệm, nhưng là đối phương lại đem mật tín nội dung hoàn chỉnh thuật lại.

Lúc ấy Tô Nan rùng mình.

Hắn bố cục còn không có hoàn thành, nếu như phong mật thư này tuôn ra, mặc dù chưa nói tới tai hoạ ngập đầu, nhưng cũng là đại họa một trận.

Cho nên lúc đó Tô Nan liền kết luận, Kim thị gia tộc đối Tô thị rắp tâm hại người.

Như vậy ta đương nhiên liền muốn tiên hạ thủ vi cường, vì lẽ đó Tô thị gia tộc nhiều lần xuất thủ gia hại Kim thị gia tộc.

Kim thị gia tộc không có tiêu hủy cái kia phong mật tín tin tức, là ai tiết lộ cho hắn Tô Nan?

Ẩn Nguyên hội.

Là, là Ẩn Nguyên hội.

Kim Trác Bá tước đã hủy đi cái kia phong mật tín, vì sao Ẩn Nguyên hội sẽ còn biết cái kia phong mật tín nội dung? Cái này không được biết rồi.

Nhưng hai nhà chính là theo lúc kia, kết tử thù, không chết không thôi, Thẩm Lãng mới có thể điên cuồng trả thù Tô thị.

Mấy tháng trước, Thẩm Lãng mới vừa tiến vào quốc đô kêu gào muốn diệt Tô thị thời điểm, tất cả mọi người cười bỏ qua, cảm thấy hoàn toàn là chó dại sủa ngày, tôm tép nhãi nhép mà thôi.

Tựu liền Tô Nan cũng là như vậy cho rằng.

Không nghĩ tới vẻn vẹn thời gian mấy tháng, Thẩm Lãng vậy mà thật đem Tô thị gia tộc hại đến tình cảnh như thế.

Bất quá, đây hết thảy đều không trọng yếu.

Sự tình đã phát sinh.

Tô thị gia tộc cực kỳ thời khắc mấu chốt đến, tiếp xuống chỉ cần đạp phá một bước, mấy trăm năm Tô thị gia tộc liền sẽ hôi phi yên diệt.

Phải làm gì?

Phải làm thế nào vượt qua trận này nguy cơ trí mạng?

Cục diện trước mắt, phảng phất thấy thế nào đều là một cái tử cục, Tô thị gia tộc tử cục.

Tô Nan đầu óc cực nhanh chuyển động.

"Chúa công, nhà chúng ta tòa thành trải qua mấy trăm năm tu kiến mà thành, đứng vững với trên núi cao, vững như thành đồng." Tô Dung nói: "Mà lại thông hướng tòa thành cũng chỉ có một con đường, tòa thành bốn phía là vách núi cheo leo, căn bản là không có cách vây công."

Tô Trản nói: "Không sai, chúng ta tòa thành bên trong không thiếu nước ngọt, không thiếu lương thực, thủ vững mấy năm đều không có vấn đề. Năm ngàn quân coi giữ mặc dù ít, nhưng phòng thủ cái mấy năm dư xài. Một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông, coi như đến mấy vạn địch nhân cũng đừng hòng công phá chúng ta tòa thành."

Lời này là nửa điểm không tệ.

Tô thị gia tộc tòa thành, hiểm trở tới cực điểm, so Nộ Triều thành tòa thành càng thêm dễ thủ khó công.

Tiến đánh dạng này tòa thành, quả thực chính là một trận ác mộng.

Tô Nan thản nhiên nói: "Nếu như địch nhân chỉ chắn không công đâu? Ninh Nguyên Hiến điều động đại quân quét ngang ta Tô thị gia tộc tất cả lãnh địa, chiếm lĩnh toàn bộ Bạch Dạ quận, không có lương thực, không có thuế má, chúng ta Tô thị gia tộc liền trở thành không có rễ chi thủy, đến lúc đó trông coi tòa pháo đài này thì có ích lợi gì?"

Lời này mới ra, toàn trường tĩnh lặng.

Việt Quốc xác thực không cần tiến đánh tòa thành, sống sờ sờ phá hỏng là được rồi.

Tô Nan nói: "Làm đại thế tại ta thời điểm, tòa thành kiên cố, đương nhiên như hổ thêm cánh. Nhưng khi đại thế không tại ta thời điểm, lại kiên cố tòa thành cũng vô dụng, thế giới này liền không có không luân hãm tòa thành, Cửu Thiên Nguy tòa thành kia đầy đủ kiên cố, nhưng vẫn như cũ luân hãm."

Tô Nan nhắm mắt lại.

Trấn Viễn hầu tước phủ thành bảo là vững như thành đồng, nhưng cũng như một cái ngay tại thiêu đốt sắt nồi đồng, là một cái an toàn cạm bẫy.

Tô thị gia tộc cảm thấy có như thế tòa thành bảo hộ lấy, vì lẽ đó co đầu rút cổ ở bên trong thủ vững, như vậy liền như là bị đốt nấu Thanh Oa, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Tô Nan lại một lần nữa lập lại: "Làm đại thế không tại chúng ta bên này thời điểm, lại kiên cố tòa thành cũng vô dụng."

Cước bộ của hắn càng lúc càng nhanh, hô hấp càng ngày càng gấp rút.

Bởi vì hắn muốn làm một cái quyết định, trước nay chưa từng có kinh người quyết định.

Quyết định này quá khó, cơ hồ là tráng sĩ tay cụt.

Nhưng quyết định này lại nhất định phải làm.

Hắn nhắm mắt lại, một trận lại một trận hít sâu.

Ta nghĩ được chưa?

Xác định nghĩ được chưa?

Nghĩ kỹ!

Như vậy, quyết định như vậy đi đi.

Tô Nan nói: "Chúng ta từ bỏ tòa thành, trong thời gian ngắn nhất rút lui, toàn tộc rời đi Việt Quốc, xuyên qua Khương quốc, tiến vào Tây Vực."

Lời này mới ra, tất cả mọi người chấn kinh, không dám tin.

Cái gì?

Từ bỏ tòa thành?

Gia chủ đây là điên rồi sao?

Tòa pháo đài này như vậy kiên cố, địch nhân căn bản không có khả năng công được tiến đến, thủ vững cái mấy năm đều không có vấn đề.

Bây giờ lại muốn chủ động từ bỏ?

Cái này chẳng phải là đem trăm năm cơ nghiệp chắp tay nhường cho sao?

Người ly hương tiện.

Tô thị gia tộc hảo hảo tòa thành không ngốc, lại muốn rời xa đi Tây Vực.

Đây không phải cửu tử nhất sinh sao?

Tô Nan chém đinh chặt sắt nói: "Như từ bỏ tòa thành, Tô thị gia tộc trốn xa, còn có một chút hi vọng sống. Như khốn thủ tòa thành, hoàn toàn một con đường chết."

Tô Trản nói: "Huynh trưởng, dựa vào cái này thành bảo, chúng ta chí ít còn có thể thủ vững mấy năm."

Tô Nan lắc đầu nói: "Thủ không được, một khi chúng ta bị vây ở tòa pháo đài này bên trong, tất cả địa bàn toàn bộ ném đi. Lòng người liền sẽ tán loạn, cho đến lúc đó tòa thành liền sẽ tự sụp đổ. Tất cả thành lũy, đều là từ nội bộ công phá."

Tô Dung nói: "Ta Tô thị gia tộc quân đội, nhất định trung thành tuyệt đối?"

Tô Nan nói: "Không có khả năng, trên thế giới liền không có tuyệt đối trung thành quân đội. Làm bọn hắn không nhìn thấy hi vọng thời điểm, liền sẽ tâm tư người biến, lúc kia mới là chúng ta Tô thị gia tộc tử kỳ. Cái này thành bảo căn bản thủ không được mấy năm, thậm chí thủ không được nửa năm, dù là lương thực đầy đủ ăn hai ba năm, nhưng là lòng người yếu ớt, thủ vững không được nửa năm."

Tô Nan những lời này, hoàn toàn nói toạc ra chân lý.

Lòng người giống như nước, là nhất không dựa vào được.

Làm ngươi ở vào thuận thế thời điểm, đương nhiên lòng người chỗ hướng. Nhưng để ngươi ở vào nghịch thế thời điểm, ai cũng khả năng phản bội ngươi, ai cũng khả năng đến giẫm ngươi một cước.

Tô Trản nói: "Huynh trưởng dẫn người thủ vững tòa thành, ta dẫn người rời đi đi Tây Vực, xông ra một phiến thiên địa."

Tô Nan nói: "Đây càng thêm không có ý nghĩa, đều đến như thế thời khắc mấu chốt, ta Tô thị gia tộc càng không thể phân liệt. Ta muốn nói bao nhiêu lần các ngươi mới có thể hiểu, ta Tô thị trăm năm cơ nghiệp là chân núi bản này địa bàn, mà không phải tòa pháo đài này. Làm chúng ta thắng thời điểm, tòa pháo đài này chính là hoàng cung. Làm chúng ta thua thời điểm, tòa pháo đài này chính là lao tù, chúng ta ngàn vạn không thể từ tù nơi này! Nhảy ra cái này lao tù, mới có một chút hi vọng sống."

Tô Dung khóc thút thít nói: "Chúa công nói cái gì chính là cái đó, chúa công không quản đi nơi nào, lão nô đều vĩnh viễn đi theo. Nhưng là. . . Nhưng là chúng ta có thể đi Sở quốc a, Tây Vực dã man, chúa công đi nơi nào sẽ bị coi thường. Nếu là chúng ta đi Sở quốc, chúa công vẫn như cũ có thể phong hầu."

Tô Nan lắc đầu nói: "Sở quốc cùng chúng ta nhân chủng đồng dạng, ta Tô thị rất dễ dàng dung nhập. Vì lẽ đó một khi ta suất quân đầu nhập Sở quốc, đương nhiên sẽ bị phong hầu, sau đó bị tiêu diệt từng bộ phận, Tô thị gia tộc triệt để bị tan rã. Bởi vì là đồng loại, chúng ta Tô thị gia tộc những tướng lãnh kia đầu nhập cái khác quyền quý cũng không có áp lực chút nào. Loại tình huống này nhất định sẽ phát sinh, ta Tô thị là chạy trốn tới Sở quốc đi, như là chó nhà có tang, gia tướng trung thành có lẽ có thể duy trì mấy tháng nửa năm, nhưng dần dà, bọn hắn nhất định sẽ đi đầu quân mạnh hơn người. Sở quốc là một cái văn minh quốc gia, trật tự như cũ quá khẩn mật, dựa vào chúng ta Tô thị còn sót lại lực lượng rất khó đột phá, rất khó thu hoạch được một chỗ cắm dùi."

"Nhưng là Tây Vực không giống, nơi đó ngư long hỗn tạp, vẫn như cũ là loạn thế, chính thích hợp chúng ta sinh tồn. Mà lại nơi đó đều là chủng tộc khác người, ta Tô thị đi nơi đó dĩ nhiên lại nhận nhất định xa lánh, nhưng cũng chính là như thế, Tô thị những binh lính này mới có thể chăm chú đoàn kết tại bên cạnh ta, không có khả năng bị thu mua, bởi vì không phải tộc ta trong lòng ắt suy nghĩ khác!"

Tô Nan lời này, lại một lần nữa nói ra chân lý.

Tỉ như cái nào đó quốc gia một đám người, tại quê hương mình thời điểm khả năng lẫn nhau náo mâu thuẫn, đánh cho đầu rơi máu chảy. Nhưng là đi nước ngoài về sau, chưa quen cuộc sống nơi đây, đưa mắt xem xét đều là ngoại tộc người, liền bản năng bão đoàn sưởi ấm.

Vì lẽ đó Tô Nan tới đó lãnh tụ địa vị chẳng những sẽ không suy yếu, ngược lại sẽ càng thêm ngưng tụ.

"Chúa công, chúng ta đi Tây Vực về sau, vậy sau này còn trở lại không?"

Tô Nan nói: "Trở về, đương nhiên trở về! Nhiều nhất mười năm chúng ta liền có thể giết trở lại đến, bởi vì đến lúc đó Việt Quốc nhất định đại loạn. Ninh Nguyên Hiến người này rất ưa thích đùa lửa, rất ưa thích đánh bạc, một ngày nào đó sẽ chơi đập. Tam vương tử cùng Thái tử đoạt dòng chính chi tranh, chính là một cái tình thế không có cách giải. Chờ Việt Quốc đại loạn thời điểm, chính là chúng ta ngóc đầu trở lại thời điểm."

Tô Trản nói: "Chúa công, nhưng là bây giờ Việt Quốc cũng rất loạn a, Ngô Việt hai vương tại biên cảnh phô bày hai mươi mấy vạn đại quân. Sở quốc tại phía tây cùng Chủng thị gia tộc đánh cho hừng hực khí thế, chúng ta hoàn toàn có thể thừa dịp loạn sinh tồn a."

Tô Nan lắc đầu nói: "Giả, đều là giả. Không quản là Sở quốc vẫn là Ngô quốc, đều không có đến cùng Việt Quốc đại quyết chiến thời điểm, không có khả năng thật đánh lớn. Trong này chỉ có một trận đại chiến là thật, đó chính là Nộ Triều thành chiến. Cái khác chiến tranh đều chỉ là ăn ý, bởi vì ta Tô thị phản loạn mà đưa đến ăn ý hành vi, thử nghiệm có thể hay không từ trên thân Việt Quốc cắt lấy một miếng thịt. Hiện tại ta Tô thị bại, Sở quốc rất nhanh sẽ lui binh, Ngô Vương cũng rất nhanh sẽ thỏa hiệp."

Người này là Tô thị linh hồn.

Chỉ có hắn một người, có thể thấy rõ toàn bộ chiến lược thế cục.

"Hí không quản diễn lại chân thực, đó cũng là giả, chúng ta cái này nhân vật chính đều muốn rời trận, cái khác vai phụ làm sao lại diễn tiếp?" Tô Nan nói: "Thậm chí không cần mười năm chúng ta liền có thể quyển thổ vọt tới, bởi vì ra Căng Quân như thế một cái thiên hạ kiêu hùng, hắn tiếp lấy Nam Ẩu quốc chiến thống nhất toàn bộ Sa Man tộc, một khi để hắn thành công trở thành Sa Man tộc vương, đó chính là Việt Quốc phía nam thiên băng địa liệt thời điểm, mà lúc kia cũng là Thái tử cùng Tam vương tử đoạt dòng chính cực kỳ kịch liệt thời điểm, có lẽ trong vòng ba năm rưỡi chúng ta liền có thể giết trở lại đến, Đông Sơn tái khởi, huy hoàng tái hiện."

"Đi, đi nhanh lên!" Tô Nan bỗng nhiên bỗng nhiên quát to: "Chúng ta Tô thị muốn từ bỏ tòa thành mà trốn xa, chuyện này không người có thể đoán được, vì lẽ đó thời gian đối với chúng ta có lợi. Chờ địch nhân đại quân đánh tới thời điểm, coi như muốn đi cũng không kịp."

"Nhanh đi thu thập hết thảy, trừ dòng chính mấy đứa bé, cái khác người già trẻ em, một mực không mang!"

"Không chỉ có như thế, mà lại đối với bất kỳ người nào giữ bí mật, đừng nói cho quân đội của chúng ta chúng ta muốn đi, liền cùng bình thường xuất chinh đồng dạng."

"Lập tức chuẩn bị, hừng đông liền đi, không bao giờ đều không cần trì hoãn!"

"Các ngươi đi trước mấy canh giờ, ta tiếp tục lưu lại tòa thành bên trong! Tầm nửa ngày sau, ta bí mật đến đây cùng các ngươi tụ hợp."

"Tóm lại lần này lớn rút lui, trừ ở đây mấy người bên ngoài , bất kỳ người nào cũng không thể biết được!"

"Có nghe hay không?"

Toàn trường đám người rung động.

Đây chính là tương đương từ bỏ tòa thành bên trong cơ hồ tất cả người già trẻ em.

Thứ này cũng ngang với để bọn hắn đi chết a.

Bởi vì địch nhân chẳng mấy chốc sẽ xông vào tòa thành bên

trong.

Nếu có quân coi giữ ở đây, cái này thành bảo vững như thành đồng, còn có thể thủ ở, dù là chỉ có mấy ngàn quân coi giữ.

Nhưng là dựa vào hơn ngàn cái người già trẻ em là căn bản không có khả năng giữ vững.

Gia chủ quá lòng dạ ác độc, chẳng những từ bỏ tòa thành, mà lại đem lên ngàn tộc nhân cũng cùng nhau từ bỏ.

"Nhanh, nhất định phải nhanh!"

"Nếu như ta không có đoán sai, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên hai cái này không kịp chờ đợi bỏ đá xuống giếng cẩu vật chẳng mấy chốc sẽ mang binh đánh tới. Mà Thẩm Lãng hoàn thành một kiện phong công vĩ nghiệp, hẳn là ở vào đắc ý nhất thời điểm, người đắc ý nhất thời khắc liền dễ dàng sơ sẩy vong hình, vì lẽ đó tuyệt đối nghĩ không ra chúng ta sẽ từ bỏ tòa thành, cả tộc rút lui, hắn khẳng định còn muốn lấy để chúng ta cùng Trịnh Đà lưỡng bại câu thương, sau đó hắn ra ngồi hưởng ngư ông thủ lợi."

"Nhưng Thẩm Lãng kẻ này gian xảo vô cùng, hắn có lẽ rất nhanh liền sẽ tỉnh táo lại, chúng ta chúng ta nhất định phải nhanh!"

Tô Trản nói: "Chúa công, vậy chúng ta liền đem tòa pháo đài này dễ như trở bàn tay chắp tay nhường cho sao?"

Tô Nan nhắm mắt lại.

Theo lý trí bên trên, theo trên lợi ích, hắn biết hẳn là đem tòa thành chắp tay nhường cho cho Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên.

Dạng này cái này hai tặc liền sẽ thay thế Tô thị, ẩn ẩn có cắt cứ chi thế, đây đối với Việt Quốc mới nhất bất lợi.

Nhưng là. . .

Tô Nan thật không cam tâm.

Người thống hận nhất thường thường không phải địch nhân, mà là bỏ đá xuống giếng người một nhà.

Trịnh Đà trước đó cùng ta diễn kịch, không phải minh hữu lại phảng phất minh hữu.

Lương Vạn Niên càng là ta Tô thị chó săn.

Nhưng mà ta Tô thị xui xẻo thời điểm, Thẩm Lãng cũng còn không có nhào cắn lên đến, hai người các ngươi ngược lại là không thể chờ đợi.

Để ta đem tòa thành cứ như vậy dễ như trở bàn tay cho các ngươi, để các ngươi thành chuyện? Thực sự là không cam tâm!

"Chúng ta chuẩn bị bệnh đậu mùa độc, còn gì nữa không?" Tô Nan lạnh giọng hỏi.

Cái gì là bệnh đậu mùa độc?

Chính là bệnh đậu mùa trên người bệnh nhân nùng huyết cùng da mảnh.

Khương quốc đại quy mô trồng bệnh đậu mùa, Tô thị đương nhiên cũng lập tức đi theo, triệt để phòng ngự bệnh đậu mùa.

Không có bệnh đậu mùa uy hiếp, Tô Nan lập tức lên ác độc tâm.

Hắn phái người đi đại lượng bắt giữ bệnh đậu mùa bệnh nhân, góp nhặt đại lượng bệnh đậu mùa độc.

Thậm chí lúc này trong địa lao còn giam giữ lấy rất nhiều ngày tiêu bệnh nhân, còn có vô số thi thể.

Nguyên bản định chiến cuộc bất lợi thời điểm, tung ra loại này bệnh đậu mùa virus.

Nhưng không nghĩ tới còn đến không kịp dùng, Tô thị đại quân liền bại.

Như vậy, liền dùng tại Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên quân đội bên trên, hai người kia quân đội còn chưa kịp chủng vắc-xin đậu mùa, còn phòng ngự không được bệnh đậu mùa.

"Có, có rất nhiều!" Tô Trản nói.

Tô Nan nói: "Vậy liền đem những thiên hoa này độc ném đến nước giếng bên trong, ném đến tất cả lương thực bên trong."

"Vâng!" Tô Trản nói.

Tô Nan lạnh giọng nói: "Trước khi đi, ta cũng phải đại khai sát giới, để Trịnh Đà cùng Trịnh vĩnh năm nếm thử cái gì là Địa Ngục tư vị!"

Hôm sau trời vừa sáng!

Tô thị gia tộc còn sót lại năm ngàn quân đội dốc toàn bộ lực lượng, rời đi Trấn Viễn thành chủ phủ.

Mà lại những binh lính này căn bản không biết mình muốn đi đâu, cũng chỉ là phục tùng mệnh lệnh, liền như là phổ thông viễn chinh.

Tô thị trong gia tộc lập tức một trận rối loạn, chỉ có cái này năm ngàn quân đội vậy mà cũng đi, ai đến thủ tòa thành a?

Nhưng là tiếp xuống tất cả mọi người an lòng, bởi vì gia chủ Tô Nan còn tại tòa thành bên trong.

Chỉ cần có hắn tại, Trấn Viễn hầu tước phủ liền sẽ không luân hãm, Tô thị gia tộc liền sẽ không luân hãm.

Nhưng mà. . .

Hơn hai canh giờ sau.

Tô Nan liền theo tòa thành bên trong biến mất, bí mật đuổi kịp Tô thị năm ngàn quân đội.

Tô thị gia tộc tất cả dòng chính, tất cả quân đội, dùng tốc độ nhanh nhất ve sầu thoát xác, lao tới Tây Vực!

Vô cùng quả quyết, vô cùng nhanh chóng.

Hoàn toàn làm cho tất cả mọi người đều vội vàng không kịp chuẩn bị!

Mà lúc này Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên hai vạn năm ngàn đại quân còn tại bên ngoài mấy trăm dặm, chính đằng đằng sát khí nhào về phía Trấn Viễn hầu tước phủ.

...

Liền như là Tô Nan đoán!

Thẩm Lãng vừa mới kinh lịch một trận vô cùng to lớn thắng lợi.

Đơn thuần theo quy mô bên trên, tràng thắng lợi này thậm chí so Nộ Triều thành chiến còn muốn to lớn.

Còn muốn kinh tâm động phách.

Mà lúc này Thẩm Lãng vẫn như cũ ở vào thắng lợi trong dư vận, cả người có chút phiêu!

Tăng thêm hắn thuận lợi cùng Trịnh Đà, Lương Vĩnh Niên cắt đứt, trong lòng càng thêm đắc ý.

Vì bảo mệnh, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên nhất định sẽ điên cuồng tiến đánh Trấn Viễn hầu tước phủ.

Tọa sơn quan hổ đấu thích nhất.

Chờ Trịnh Đà cùng Tô Nan đánh cái cá chết lưới rách thời điểm, Thẩm Lãng mới suất quân thu thập tàn cuộc.

Quả thực đắc ý!

Nhưng là không biết vì sao, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên đại quân xuôi nam thời điểm, Thẩm Lãng trong lòng lại có không hiểu bất an.

Nhưng lại không nói ra được chỗ nào bất an.

Trương Xung tìm Thẩm Lãng đánh cờ.

Thẩm Lãng hơi nghi hoặc một chút, lúc nào đánh cờ không được?

Trương công ngươi bây giờ chỉ sợ vẫn là suy yếu vô cùng, đầu choáng váng hoa mắt đi, vậy mà không kịp chờ đợi cùng ta đánh cờ?

"Thẩm công tử, lúc ấy ngươi từ bỏ Kim Sơn đảo cùng Vọng Nhai đảo thật sự là quả quyết vô cùng." Trương Xung nói: "Có tính không một loại tráng sĩ chặt tay?"

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Không tính đi, vì bác Nộ Triều thành, đây hết thảy đều là đáng giá. Nếu không thể vượt qua tân chính nguy cơ, ta Kim thị gia tộc coi như được Kim Sơn đảo thì có ích lợi gì? Chỉ có nhảy ra thế cuộc bên ngoài, cách biển là vua, ta Kim thị gia tộc mới có thể triệt để xin nhờ tân chính. . ."

Thẩm Lãng lời này mới ra, lập tức biến sắc.

"Không tốt, Tô Nan muốn chạy, Tô Nan lão tặc này muốn chạy. . ."

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Trương công, cái này đến lúc nào rồi, ngươi vì sao không gọn gàng dứt khoát cùng ta nói? Còn muốn nói bóng nói gió, ta cũng không phải quốc quân."

Trương Xung nói: "Ta cũng là vừa mới nghĩ đến, nhưng lại không dám xác định, vì lẽ đó ta chỉ có thể dẫn đạo tâm cảnh của ngươi, dẫn phát ngươi bản năng phán đoán."

Thẩm Lãng sắc mặt hơi trắng bệch, tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, dùng thay vào pháp.

Nếu như ta là Tô Nan lão tặc, sẽ làm sao?

Trấn Viễn hầu tước phủ vững như thành đồng, cho dù có ba vạn địch nhân đến công cũng vô dụng.

Nhưng là. . .

Một khi đã mất đi đất phong, đã mất đi Bạch Dạ quận, Trấn Viễn hầu tước phủ cũng chỉ là một cái lộng lẫy lao tù mà thôi.

Thiên hạ không có không phá thành lũy.

Nếu như ta là Tô Nan lão tặc, nhất định sẽ chạy.

Ta Thẩm Lãng đều biết sinh lộ tại thế cuộc bên ngoài.

Ta đều biết đưa ánh mắt nhảy đến Nộ Triều thành giải quyết tân chính nguy cơ, Tô Nan chẳng lẽ liền không nhìn thấy?

Tô Nan khuyết điểm chính là lòng tham, khi hắn có một tay bài tốt thời điểm, lại bởi vì lòng tham, muốn một mũi tên trúng ba con chim, mà mã thất tiền đề.

Nhưng nếu trong tay hắn không bài thời điểm, hắn sẽ phi thường sát phạt quả đoán, vô cùng cơ trí!

Điểm ấy tại quốc đô bên trên liền có thể nhìn ra được.

Khi hắn dùng Hà Viên Viên một án hãm hại Thẩm Lãng thời điểm, Tô Nan ở vào thượng phong, ở vào chủ động thời điểm, ngược lại bị Thẩm Lãng lật bàn.

Nhưng khi Khương vương chết bất đắc kỳ tử, quốc quân hạ lệnh bắt Tô Nan thời điểm, hắn lại biểu hiện được vô cùng kinh diễm, vô cùng sát phạt quả đoán, chẳng những không có tiến thối mất theo, ngược lại trước khi đi đem quốc đô đảo loạn phải long trời lở đất, xé rách Việt Quốc cường đại khuôn mặt, dẫn bạo Việt Quốc tình thế nguy hiểm.

Người này tại trong tuyệt cảnh biểu hiện, phi thường kinh người.

Mà giờ khắc này, Tô Nan liền ở vào trong tuyệt cảnh.

Thẩm Lãng dùng sức vỗ đầu mình một cái.

Nhẹ nhàng, nhẹ nhàng!

Nếu không phải Trương Xung nhắc nhở, suýt nữa ủ thành sai lầm lớn, suýt nữa thác thất lương cơ!

Tô Nam lão tặc võ công cường hãn, tâm tư ác độc, thủ đoạn tuyệt đỉnh, một khi để hắn chạy trốn tới. . .

Đúng, hắn sẽ chạy trốn tới Tây Vực đi.

Hắn sẽ không đi đầu nhập Sở quốc.

Một khi để hắn chạy trốn tới Tây Vực quả thực là như cá gặp nước, mấy năm về sau nói không chừng lại ủng quân mấy vạn, ngóc đầu trở lại.

Loại này ngưu bức người, một lần đánh không chết hắn, hậu hoạn vô tận.

Mà lại Thẩm Lãng phát hiện mình cũng phạm vào Tô Nan trước đó sai lầm.

Quá tham lam!

Muốn lợi dụng Trịnh Đà đi cùng Tô Nan giết cái lưỡng bại câu thương.

Cái này cùng lúc ấy Tô Nan muốn một mũi tên trúng ba con chim, có cái gì khác nhau?

Người ở vào đắc ý thuận cảnh thời điểm nhất định phải cẩn thận a.

Ngàn vạn không thể phiêu a.

Nếu không có thể sẽ có tai hoạ ngập đầu.

Thẩm Lãng đứng lên nói: "Trương công cáo từ!"

Sau đó, hắn vội vã rời đi.

Suất lĩnh một vạn kỵ binh, truy sát mà đi.

Định không thể để cho Tô Nan lão tặc đào thoát, không thể để cho Tô thị gia tộc ve sầu thoát xác.

...

Nộ Triều thành!

Toàn thành lớn đã kịch chiến mấy ngày mấy đêm.

Cái này thành bảo thật sự là xác rùa đen đồng dạng, quá khó đánh!

Ngô Mục có được ba vạn đại quân, trọn vẹn hơn sáu lần Kim thị gia tộc, mà lại dưới trướng mãnh tướng như mây, hơn xa Kim thị gia tộc.

Nhưng là điên cuồng công thành mấy ngày mấy đêm, vẫn không có đánh xuống!

Cái này thành bảo quá lớn, tường thành quá dày quá cao.

Bất đắc dĩ, hắn đã mệnh lệnh Cừu Hào đại quân đăng nhập Nộ Triều thành, cùng nhau gia nhập vây công tòa thành chiến.

Lần này dưới trướng hắn quân đội đạt tới ba vạn năm ngàn, trọn vẹn là Kim thị gia tộc gấp bảy.

Đại chiến năm ngày sau đó!

Ngô Mục đại quân thương vong thảm trọng, đạt tới bảy ngàn khoảng cách.

Nhưng Kim thị gia tộc thương vong hẳn là cũng đạt tới chừng hai ngàn.

Một trận chiến này cùng Bạch Dạ quận thành không giống.

Cái này thành bảo càng kiên cố hơn, càng thêm dễ thủ khó công.

Nhưng là, Trương Xung tại Bạch Dạ quận thành có thể không ngừng chiêu mộ tân binh.

Mà Nộ Triều thành bên trong, Kim thị gia tộc thương vong một cái liền thiếu đi một cái sức chiến đấu.

Ngô Mục lúc này mặc dù rã rời cực hạn, nhưng là trong lòng ngược lại đã có tự tin.

Thiên hạ không có không phá tòa thành.

Dù là Nộ Triều thành cái này xác rùa đen cũng không ngoại lệ.

Bởi vì người tinh lực là có hạn, Kim thị gia tộc quân coi giữ cũng là dạng này.

Ngô quốc đại quân có thể xa luân chiến, một chi một chi quân đội thay phiên bên trên.

Nhưng là Kim thị quân coi giữ lại không thể, cần theo sớm chiến đến muộn, nhưng bọn hắn cũng không phải thiết nhân.

Đợi đến bọn hắn sụp đổ thời điểm, chính là tòa thành luân hãm thời điểm.

Vì lẽ đó, Ngô Mục liền dùng xa luân chiến, điên cuồng tiêu hao Kim thị gia tộc.

Mỗi ngày từ sáng sớm đến tối, không ngừng nghỉ chút nào tiến đánh.

Quả thực để gia tộc quân coi giữ tình trạng kiệt sức, tòa thành cũng lung lay sắp đổ.

Ngô Mục mặc dù tuổi trẻ, mặc dù là lần thứ nhất thống soái đại quân tác chiến.

Nhưng hắn đúng là một cái xuất sắc thống soái, một trận chiến này hắn biểu hiện được không có kẽ hở!

. . .

"Rầm rầm rầm. . ."

Ngô Quân vẫn tại tiến đánh Nộ Triều thành toàn thành lớn.

Chủ soái Ngô Mục nắm chặt thời gian ăn cơm, dùng khó được thời gian uống một chén trà.

"Kim Mộc Lan lợi hại, một nữ tử vậy mà chèo chống đến bây giờ, cơ hồ năm ngày năm đêm không có ngủ, từ đầu đến cuối trên chiến trường."

Ngô U ngoảnh mặt làm ngơ, toàn bộ tiều tụy không chịu nổi, hồn bay lên trời.

"Kim Sĩ Anh vì sao còn chưa động thủ, hắn là gạt ta sao?" Thanh âm của nàng cơ hồ là run rẩy.

Ngô Mục nói: "Không, hắn không có cơ hội động thủ! Bởi vì Kim Mộc Lan một khắc đều không có nghỉ ngơi, từ đầu đến cuối một mực nắm giữ thành nội binh quyền, làm số một mãnh tướng Kim Sĩ Anh, tại mọi thời khắc đều tại bên cạnh nàng chiến đấu, căn bản không có bất cứ cơ hội nào."

Ngô U nói: "Thật?"

Ngô Mục nói: "Ta hiện tại ngược lại càng tin tưởng Kim Sĩ Anh sẽ làm phản. Cho nên chúng ta cần chế tạo cơ hội, để hắn có thể mở ra tòa thành cửa chính, thả chúng ta đi vào, làm cho cả tòa thành tự sụp đổ."

Ngô U nói: "Làm sao chế tạo cơ hội?"

Ngô Mục nói: "Chúng ta điên cuồng tiến đánh tòa thành, liên tục đánh mấy ngày mấy đêm, để Kim Mộc Lan từ đầu đến cuối không chiếm được nghỉ ngơi, nàng liền xem như thiết nhân cũng chống đỡ không nổi. Sau đó bỗng nhiên có một ngày ban đêm, chúng ta giả vờ như chống đỡ không nổi dáng vẻ, tạm thời ngưng chiến không công. Dạng này Kim Mộc Lan liền sẽ nắm chặt thời gian quý giá này tiến hành nghỉ ngơi. Mà nàng một hưu hơi thở, quyền chỉ huy liền tự nhiên giao cho tòa thành nhân vật số hai Kim Sĩ Anh. Lúc kia, Kim Sĩ Anh mở cửa thả chúng ta đi vào, liền dễ như trở bàn tay!"

Ngô U vuốt ve bụng của mình nói: "Hắn nhất định sẽ, nhất định sẽ, hắn coi như không vì ta, cũng phải vì chúng ta trong bụng hài tử!"

. . .

Sau đó, Ngô Mục đại quân càng thêm điên cuồng công thành!

Không dừng ngủ đêm, cơ hồ bất kể thương vong.

Ròng rã lại tiến đánh hai ngày hai đêm!

Sau đó, song phương quân đội cơ hồ đều muốn hỏng mất.

Liền xem như xa luân chiến, nhưng dù sao cũng là công thành một phương, Ngô Mục đại quân đạt tới cực hạn.

Mà tòa thành bên trong Kim thị gia tộc quân đội, càng là mệt mỏi hết sức, tùy thời đều có thể ngã xuống.

Mộc Lan bảo bối bảy ngày bảy đêm kiên trì trên chiến trường, hốc mắt đều hãm sâu xuống dưới, tràn đầy tơ máu, khiến người vô cùng đau lòng.

Sau đó!

Ngày thứ tám ban đêm, Ngô Mục tuyên bố tạm thời ngưng chiến chỉnh đốn, bây giờ thu binh

Lập tức, tòa thành nội ngoại hai nhánh quân đội gần như đồng thời xụi lơ xuống dưới, binh khí trong tay cơ hồ rốt cuộc nâng không nổi tới.

Kim Mộc Lan vẫn như cũ không yên lòng, tại trên đầu thành ngây người hai canh giờ.

Lại phát hiện ngoài thành quân đội nằm ngáy o o, nàng rốt cục không kiên trì nổi.

"Huynh trưởng, phòng ngự giao cho ngươi, ta đi ngủ một hồi." Kim Mộc Lan nói.

Kim Sĩ Anh nói: "Yên tâm, hết thảy có ta!"

Kim Mộc Lan đi ngủ.

Toàn bộ tòa thành phòng ngự, lập tức rơi vào Kim Sĩ Anh trong tay.

Mà lúc này, Ngô Mục dưới trướng có một chi sáu ngàn người tinh nhuệ, mấy ngày nay từ đầu đến cuối không có tham chiến, nghỉ ngơi dưỡng sức như là muốn xuất lồng mãnh hổ, sức chiến đấu bạo rạp.

Giờ phút này, Ngô Mục suất lĩnh cái này sáu ngàn tinh nhuệ mai phục tại trong quân doanh, lẳng lặng chờ đợi, chi quân đội này là hắn lớn nhất sức chiến đấu.

Nếu như hắn không có đoán sai, khuya hôm nay, tất cả mọi người ngủ được thơm nhất thời điểm, Kim Sĩ Anh liền sẽ mở ra tòa thành đại môn.

Ngô U run giọng nói: "Đại soái, Kim Sĩ Anh sẽ mở ra tòa thành cửa chính sao? Hắn sẽ phản bội Kim thị sao?"

"Hắn nhất định sẽ, hắn nhất định sẽ."

Ngô U không ngừng từ nói tự nói.

"Hắn tuyệt đối sẽ không bỏ xuống ta cùng hài tử không quản."

"Hắn nhất định biết lựa chọn thế nào, ta cho hắn là làm vinh dự tiền đồ, ta cho hắn là một ngôi nhà, không có người sẽ muốn làm gia nô cả một đời, hắn nhất định sẽ mở cửa, nhất định sẽ không cho ta thất vọng."

Ngô Mục thở dài một tiếng, chân tình là kiếm hai lưỡi, có thể đả thương người, cũng có thể tổn thương mình!

Lập tức, Ngô Mục vỗ vỗ đường muội bả vai nói: "Yên tâm, Kim

Sĩ Anh là người thông minh, hắn sẽ không để cho ngươi thất vọng!"

Mà liền tại lúc này!

Bên cạnh tướng lĩnh kinh hỉ nói: "Đại soái, tòa thành cửa chính mở, mở. . ."

Thanh âm của hắn cơ hồ là run rẩy.

Thật sự là quá khó khăn.

Toà này vững như thành đồng tòa thành cửa chính, rốt cục mở!

Chủ soái Ngô Mục ngửa mặt lên trời thở dài, kích động đến toàn thân run rẩy.

Kim Sĩ Anh, ngươi quả nhiên không có khiến ta thất vọng!

Quả nhiên không có khiến ta thất vọng!

Cuối cùng thành công!

Ta rốt cục muốn lấy Nộ Triều thành, ta rốt cục muốn lập xuống Bất hủ công huân.

Đại vương, thần muốn thành công!

Sau đó, chủ soái Ngô Mục nói: "Kiến công lập nghiệp, nhưng vào lúc này, đánh vào tòa thành, cầm xuống Nộ Triều thành!"

Theo Ngô Mục ra lệnh một tiếng.

Dưới trướng hắn chỉ có sức chiến đấu sáu ngàn tinh nhuệ, như là màu đen như thủy triều xông vào Nộ Triều thành toàn thành lớn bên trong!

Kiến công lập nghiệp, nhưng vào lúc này!

Kim thị gia tộc toàn quân bị diệt, nhưng vào lúc này!

Lúc này, tự mình mở ra Nộ Triều thành chủ phủ tòa thành cửa chính chính là Kim Sĩ Anh bản nhân.

Kim Trác Hầu tước nghĩa tử, trên danh nghĩa Nộ Triều thành chủ.

Nhìn thấy Ngô quốc tinh nhuệ như thủy triều tràn vào tòa thành bên trong, Kim Sĩ Anh cũng hưng phấn đến toàn thân run rẩy.

"Chủ nhân, Thẩm Lãng cô gia, ta nói qua sẽ không để cho các ngươi thất vọng!"

"Đánh bại Ngô Quân, nhưng vào lúc này!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 270: Ngô Quân Hủy Diệt! Thẩm Lãng Tô Nan Cuối Cùng Quyết Đấu!

Thế giới này không có tuyệt đối trung thành.

Làm trung thành đại giới vượt xa với phản bội thời điểm, vậy liền cơ hồ không ai có thể duy trì được trung thành.

Cái gọi là không có tuyệt đối trung thành, chỉ là phản bội thẻ đánh bạc không đủ cao.

Nơi này cái gọi là thẻ đánh bạc, cũng không đơn thuần chỉ tiền tài quyền lực, còn có sinh mệnh cùng tình cảm.

Vì lẽ đó Kim Sĩ Anh cũng không ngoại lệ.

Hắn xác thực đối Kim thị gia tộc phi thường trung thành, mà lại căn bản cũng không có nghĩ qua phản bội.

Như vậy hắn nguyện ý vì Kim thị gia tộc đi chết sao?

Có lẽ là.

Bởi vì đây là từ nhỏ đến lớn nhà, đây là tâm lý của hắn dựa vào.

Nhưng nếu như hắn có một ngôi nhà khác, có một cái rất yêu hắn nữ nhân, có một cái rộng lớn tiền đồ, thậm chí sẽ có một đứa bé.

Như vậy hắn sẽ còn nguyện ý vì Kim thị gia tộc đi chết sao?

Vậy liền chưa hẳn.

Vì lẽ đó Ngô Mục đối với hắn thiết kế mưu kế là tuyệt đối tru tâm, cũng tuyệt đối là hữu hiệu.

Nếu như không có sớm dự phòng.

Thẩm Lãng am hiểu nhất chính là đứng tại địch nhân góc độ bên trên suy nghĩ vấn đề.

Vì lẽ đó hắn thường xuyên liền sẽ nghĩ, nếu như ta là Thái tử, hẳn là làm sao nghĩ biện pháp diệt đi Kim thị.

Nếu như ta là Ngô quốc, hẳn là làm sao diệt đi Kim thị, cướp đoạt Nộ Triều thành.

Nếu như ta là Tam vương tử, hẳn là làm sao diệt đi Kim thị cướp đoạt Nộ Triều thành.

Cuối cùng cơ hồ tất cả đáp án đều chỉ hướng một người.

Trên danh nghĩa Nộ Triều thành chủ Kim Sĩ Anh.

Thẩm Lãng đi về sau, người này chính là Huyền Vũ Hầu tước phủ nhân vật số hai, Nộ Triều thành người đứng thứ hai.

Nhưng là thân phận của hắn cùng quyền vị hoàn toàn không xứng đôi.

Hắn mặc dù là toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước tư quân tối cao tướng lĩnh, nhưng không có chân chính triều đình quan chức.

Từ một loại nào đó trình độ mà nói, hắn chính là Kim thị gia tộc gia nô.

Hết lần này tới lần khác Ninh Nguyên Hiến lại sắc phong hắn làm Nộ Triều thành chủ, nhưng cái này chức quan hữu danh vô thực , bất kỳ người nào đều sẽ có tâm lý chênh lệch.

Không quản bất cứ địch nhân nào, muốn diệt Kim thị gia tộc, muốn cướp đoạt Nộ Triều thành, liền nhất định sẽ nhìn chằm chằm Kim Sĩ Anh, sẽ coi hắn là thành sơ hở lớn nhất, công phá Kim thị gia tộc lớn nhất đột phá khẩu.

Như vậy đối Kim Sĩ Anh dạng này người, dùng cái gì kế sách tốt nhất?

Tiền tài?

Không được, hắn theo chăn nhỏ Kim Trác Hầu tước nuôi lớn, tam quan rất chính, đối tiền tài đem so với so sánh mờ nhạt.

Quan chức cùng quyền thế?

Loại vật này không có tới tay ai cũng không cảm giác được, có thể cho vẻn vẹn chỉ là một cái hứa hẹn mà thôi, cái đồ chơi này cũng không có lực sát thương, chí ít không cách nào làm cho Kim Sĩ Anh phản bội Kim thị gia tộc.

Như vậy chính là nữ nhân, tình cảm, Hòa gia!

Kim Sĩ Anh ba mươi tuổi, bởi vì một mực thầm mến Kim Mộc Lan, vì lẽ đó chưa bao giờ có nữ nhân, đến nay độc thân vì cưới.

Mộc Lan gả cho Thẩm Lãng về sau, hắn liền thất tình.

Như thế trị liệu thất tình?

Đương nhiên là mở ra một đạo mới tình cảm lưu luyến.

Số tuổi này lại còn không có nói qua yêu đương nam nhân, một khi xúc động là phi thường trí mạng, thậm chí sẽ nguyện ý vì thế nỗ lực hết thảy mọi người.

Vì lẽ đó, nếu như Thẩm Lãng đến đột phá Kim Sĩ Anh người này, hắn liền sẽ dùng mỹ nhân kế, mà lại sẽ dùng thật tình cảm mỹ nhân kế.

Như vậy nếu như địch nhân đầy đủ thông minh, cũng sẽ dùng mỹ nhân kế.

Cũng không phải là Thẩm Lãng cùng địch nhân đầu óc đến cỡ nào nhất trí, mà là loại biện pháp này hữu hiệu nhất.

Vậy làm sao bây giờ đâu?

Trước cho Kim Sĩ Anh phòng hờ.

Để hắn cảnh giác, không cần bất tri bất giác rơi vào địch nhân tình cảm cạm bẫy, không nên trúng địch nhân mỹ nhân kế.

Như thế vẫn chưa đủ!

Còn cần diễn thử!

Vì lẽ đó tại Ngô U trước đó, Kim Sĩ Anh đã gặp được hai lần mỹ nhân kế.

Tuần tự hai cái hoàn toàn khác biệt loại hình mỹ nhân, nghĩ hết các loại biện pháp tới gần hắn, dùng tình cảm tù binh hắn.

Hai cái này mỹ nhân kế rất mê người, nhưng là không có thật cao minh, cuối cùng đều bị tiết lộ.

Mà lại vạch trần thời điểm, rất băng lãnh, xấu xí, rõ ràng.

Thẩm Lãng không dám xác định địch nhân có biết dùng hay không mỹ nhân kế đối phó Kim Sĩ Anh.

Cùng nó chết phòng cứng rắn thủ, không bằng chủ động xuất kích.

Cảm mạo thứ này là không chữa khỏi, thậm chí mỗi ngày đều phải ở bên ngoài hành tẩu, cũng là không phòng được.

Như vậy liền để ngươi trước được hai trận cảm mạo, thứ bậc ba lần cảm mạo virus tiến đến thời điểm, ngươi có lẽ đã có kháng thể.

Vì lẽ đó kinh lịch hai trận mỹ nhân kế câu dẫn cùng tàn phá sau!

Kim Sĩ Anh tâm liền cứng rắn, tràn đầy phòng bị, đối bên người xuất hiện bất kỳ nữ nhân nào đều tràn đầy chất vấn.

Mà hai cái này mỹ nhân kế, đều là Thẩm Lãng phái người thi triển.

Thiên Đạo hội loại mỹ nhân này, còn nhiều!

Nhất diệu chính là, hai cái này mỹ nhân căn bản không biết mình là đang diễn trò, mà là thật coi là Thiên Đạo hội phái bọn hắn câu Kim Sĩ Anh xuống nước.

Nhưng câu dẫn kịch bản xác thực Thẩm Lãng thiết kế! Cho nên khi vạch trần thời điểm lộ ra nhất là xấu xí, để người thất vọng đau khổ!

Trong khoảng thời gian ngắn hai lần mỹ nhân kế, Kim Sĩ Anh nội tâm nháy mắt trở nên vô cùng băng lãnh, ý chí sắt đá.

Mà lúc này đây, Ngô quốc rốt cục động thủ.

Điều động Ngô U đến đây câu dẫn Kim Sĩ Anh.

Mỹ nhân này kế thật sự là lợi hại, thậm chí có chút vô giải ý tứ.

Nếu như đổi thành trước đó, Kim Sĩ Anh có lẽ thật luân hãm.

Nhưng lúc này Kim Sĩ Anh liền phảng phất cảm mạo vừa mới khỏi hẳn người, thể nội tràn đầy tuyệt đối kháng thể.

Ngô U câu dẫn đến cuối cùng, chính nàng động thật tình cảm.

Nhưng là ở trong mắt Kim Sĩ Anh, hết thảy đều là diễn kịch, hết thảy đều là hư giả lừa gạt.

Tăng thêm hắn biết Kim Trác Hầu tước căn bản cũng không có chết, tăng thêm đối Thẩm Lãng tài năng như thần âm mưu quỷ kế.

Vì lẽ đó căn bản cũng không có phản bội tâm.

Vì lẽ đó, Ngô quốc trận này mỹ nhân kế, trôi theo nước chảy.

Không thể không nói, Thẩm Lãng suy nghĩ lòng người bản sự là kinh người, khi hắn quyết định đối phó một người thời điểm, trên cơ bản không cách nào đào thoát!

Như vậy đây đối với Kim Sĩ Anh công bằng sao?

Không quá công bằng.

Đối Kim Sĩ Anh tàn nhẫn sao?

Không, không có chút nào tàn nhẫn!

Chân chính tàn nhẫn là lo lắng ngươi phản bội vì lẽ đó sớm giết chết ngươi.

Hoặc là như là đà điểu đồng dạng đem đầu chôn dưới đất, đợi đến hắn chân chính làm phản thời điểm lại kinh hô lòng người không cổ.

Đem loại này phản bội tại nảy sinh còn không có mọc ra thời điểm liền triệt để tiêu diệt, mới thật sự là nhân từ.

Về phần đối Kim Sĩ Anh không công bằng, cái kia giấu diếm hắn cả một đời tốt.

. . .

Ngô Mục làm chủ soái, chính hắn cũng rất muốn tự mình suất quân giết vào toàn thành lớn bên trong, nhưng là hắn biết dạng này không được, chủ soái nhất định phải ở tại chỗ an toàn nhất.

Mấy ngày nay tiếp nhận dày vò Ngô U, cũng rất muốn tiến vào tòa thành bên trong, muốn đi theo Kim Sĩ Anh cùng một chỗ.

Nhưng là cũng không được!

Nàng đã mang thai, muốn bảo vệ tốt trong bụng hài tử.

Sáu Thiên Ngô quân tinh nhuệ động tác rất nhanh.

Ngắn ngủi trong chốc lát, liền đã toàn bộ tiến vào toàn thành lớn bên trong, biến mất tại trong tầm mắt.

Kim Sĩ Anh đứng tại cổng nhìn qua phía ngoài Ngô Mục cùng Ngô U một chút.

Cứ việc lúc này trời tối chỉ, nhưng Ngô U vẫn cảm giác được Kim Sĩ Anh ánh mắt, nàng mân mê bờ môi lăng không hôn hắn một chút.

Kim Sĩ Anh sắc mặt phức tạp nở nụ cười, sau đó cũng biến mất tại tòa thành trong cửa lớn.

Ngô U bỗng nhiên nói: "Đại soái, có thể hay không quá thuận lợi rồi?"

Ngô Mục nói: "Ngươi muốn nói điều gì?"

Ngô U nói: "Mặc dù sắc trời rất đen, mặc dù là vô thanh vô tức, chúng ta sáu ngàn tinh nhuệ đều không có mặc giáp, mà lại đều mặc giày cỏ, nhưng là tiến vào tòa thành thời điểm, vậy mà không có dẫn phát bất luận cái gì kinh động, đây có phải hay không là có chút không bình thường?"

Ngô Mục nói: "Ngươi nhìn trên đầu thành!"

Ngô U hướng phía toàn thành lớn phía trên nhìn lại.

Kim thị gia tộc quân đội, vẫn tại bình thường tuần tra.

Mà lại trên đầu thành binh sĩ, vẫn như cũ cảnh giác nhìn qua mặt đất.

Thậm chí còn đem trên biển hải đăng bên trên phản xạ đèn pha đặt ở tòa thành đỉnh, có phải là liền đảo qua mặt đất, quan sát địch nhân là không phải tiến hành công kích.

Hết thảy đều là bình thường.

Ngô Mục nói: "Bởi vì mở cửa thành chính là Kim Sĩ Anh, Kim Mộc Lan đi nghỉ ngơi, hắn lúc này là tòa thành bên trong tối cao thủ tướng, biết lúc nào là mở cửa thời cơ tốt nhất. Binh lính của chúng ta là dọc theo chiến hào đi vào cửa thành, chiến hào phía trên có phủ lên tấm ván gỗ, bọn hắn như thế nào sẽ phát hiện."

Ngô U cười nói: "Nói rất có lý, là ta quá mức đa nghi."

Cũng chính là ở thời điểm này.

Tòa thành bên trong bỗng nhiên vang lên một trận kịch liệt tiếng chiêng.

"Địch nhân đánh lén, địch nhân đánh lén."

"Địch nhân tiến vào tòa thành, địch nhân tiến vào tòa thành!"

Thanh âm vô cùng tinh nhuệ.

Sau đó toàn bộ tòa thành phảng phất nháy mắt sôi trào lên.

Ngay sau đó, trên đầu thành vô số đèn đuốc sáng lên.

"Chuẩn bị nghênh chiến, chuẩn bị nghênh chiến!"

Toàn bộ toàn thành lớn bên trong hoàn toàn đại loạn,

Ngay sau đó, bên trong liền truyền đến từng đợt tiếng chém giết.

Chủ soái Ngô Mục thật dài thở ra một cái.

"Đại công cáo thành, chúng ta sáu ngàn tinh nhuệ đều đã tiến vào tòa thành bên trong, Kim thị gia tộc đã không có cơ hội."

Ngô U nói: "Bọn hắn xác thực xong, toàn bộ tòa thành bên trong lưu lại quân đội không đủ hai ba ngàn, mà lại rã rời cực hạn. Nếu không phải tòa pháo đài này quá mức kiên cố, bọn hắn đã sớm thua. Hiện tại tòa thành chi môn bị mở ra, bọn hắn đã không có liền sẽ, chúng ta cướp đoạt Nộ Triều thành đã trở thành kết cục đã định. Đại soái, lần này Kim Sĩ Anh chiếm công đầu."

Ngô Mục cười to nói: "Yên tâm, không thể thiếu công lao của hắn!"

Thành bảo bên trong tiếng chém giết càng ngày càng kịch liệt.

Ngay sau đó, tòa thành cửa chính lại chậm rãi đóng.

"Đại soái, bọn hắn phải nhốt cửa thành."

Ngô Mục nheo mắt, tiếp xuống hắn đứng trước một cái quyết định.

Là yên tâm đi bên trong chiến cuộc giao cho Ngô Luyện sáu ngàn tinh nhuệ, vẫn là tiếp tục tăng binh đi vào?

Tăng binh, đó cũng đều là kịch chiến mấy ngày mấy đêm mỏi mệt quân.

Hơi hơi do dự một lát sau, Ngô Mục cảm thấy vẫn là bảo thủ lý do, tiếp tục tăng binh.

"Liên Chiến, Đàm Hùng, hai người các ngươi suất lĩnh bốn ngàn đại quân, tiến vào tòa thành bên trong chi viện Ngô Luyện. Trong vòng nửa canh giờ, nhất định phải cầm xuống toàn bộ tòa thành, đem Kim thị gia tộc quân đội chém tận giết tuyệt."

"Vâng!"

Lập tức, Ngô Mục dưới trướng hai viên đại tướng lại suất lĩnh tập kết tốt bốn ngàn tinh nhuệ hướng phía tòa thành nội sát đi.

Giờ phút này, tòa thành lớn này bảo bên trong, khoảng chừng một vạn Ngô Quân. Mà Kim thị gia tộc nhiều nhất chỉ có hai ba ngàn tàn quân.

Trận chiến này mười cầm mười ổn.

Ngô Mục cứ việc trong lòng khẩn trương, nhưng lại cầm lấy một bình trà, chậm rãi uống lên.

Đại cục đã định.

Kim thị gia tộc hủy diệt, Nộ Triều thành đổi chủ đã thành kết cục đã định.

Ngô Mục thật dài buông lỏng một hơi.

Một trận chiến này đại công cáo thành, tiếp xuống cầm xuống Vọng Nhai đảo, Kim Sơn đảo cũng dễ như trở bàn tay.

Là nên cân nhắc như thế nào quản lý Lôi Châu quần đảo sự tình.

Đại vương, thần quả nhiên không có để ngài thất vọng.

. . .

Toàn thành lớn bên trong!

Một vạn Ngô Quân, quả nhiên đánh đâu thắng đó, căn bản không gặp được bất luận cái gì ra dáng chống cự.

Ngay từ đầu còn chém giết rung trời.

Bởi vì đại cổ Kim thị gia tộc võ sĩ đều tại trên đầu thành, tòa thành bên trong căn bản liền không có bao nhiêu quân đội.

Một lát sau.

Tòa thành bên trong vang lên Kim Mộc Lan thanh âm.

"Có phản đồ mở cửa, chút ít quân đội lưu tại trên tường thành, còn lại tất cả quân đội tập kết, tiến vào chủ bảo đại sảnh phòng ngự!"

Theo Kim Mộc Lan ra lệnh một tiếng.

Toàn bộ tòa thành đại quân, toàn bộ lui giữ đến trong thành bảo ương đại sảnh.

Kim Sĩ Anh dẫn đường, sau lưng có một vạn Ngô Quân trùng trùng điệp điệp, như thủy triều tuôn hướng chủ bảo đại sảnh.

"Ngô Luyện tướng quân, xuyên qua phía trước cái này luyện binh trận, chính là trung ương chủ bảo, Kim Mộc Lan lúc này suất lĩnh tất cả tàn quân ở bên trong làm sau cùng ngoan cố chống lại."

"Chỉ cần cầm xuống chủ bảo, chỉ cần bắt được năm nay Mộc Lan, Kim thị gia tộc còn lại quân đội liền nhất định sẽ đầu hàng, Nộ Triều thành chiến cũng liền kết thúc."

Cừu Thiên Nguy tòa thành lớn này bảo, thật sự là xây phải không có bất kỳ cái gì mỹ cảm.

Tòa thành bên trong, cơ hồ không có bất kỳ cái gì vườn hoa hồ nước, đều là băng lãnh nham thạch.

Ở giữa chủ bảo đại sảnh, chính là hắn bình thường nghị sự địa phương.

Chủ bảo phía trước, chính là một cái cự đại luyện binh trận, khoảng chừng mấy vạn mét vuông, có thể trưng bày hơn một vạn đại quân.

Cừu Thiên Nguy thường xuyên thích tại chủ bảo cao cao trên ban công, quan sát quân đội của hắn ở phía dưới diễn võ.

Lúc này, một vạn Ngô Quân xông vào chủ bảo trước đại sảnh diễn võ trường.

Cái diễn võ trường này cứ việc phi thường lớn, nhưng là tràn vào đến một vạn đại quân về sau, vẫn là lộ ra chen chúc.

"Tập kết, xếp hàng, xếp hàng!"

Ngô yêu hét lớn!

Lập tức, một vạn Ngô Quân tại tòa thành bên trong diễn võ trường xếp hàng, đem trước mặt chủ bảo đại sảnh vây quanh phải chật như nêm cối.

Kim Mộc Lan suất lĩnh hai ba ngàn tàn quân, chen chúc trong đại sảnh.

Đại tướng quân Ngô Luyện nói: "Kim Mộc Lan tiểu thư, ngươi đã bị chúng ta bao vây! Ngươi ở bên trong đã hoàn toàn không hiểm có thể thủ, hủy diệt đã trở thành kết cục đã định, không bằng sớm đầu hàng."

Chủ bảo trong đại sảnh truyền đến Kim Mộc Lan thanh âm: "Thành tại người tại, thành vong người vong!"

Đại tướng quân Ngô Luyện một trận cười lạnh.

Hiện tại hắn cùng Kim Mộc Lan tàn quân, vẻn vẹn chỉ cách lấy một mặt tường bích, một cánh cửa mà thôi.

Đây cũng không phải là tường thành, cũng không phải cửa thành.

Công phá dễ như trở bàn tay.

Hiện tại Kim Mộc Lan lại còn đại ngôn bất sàm.

Các ngươi muốn chết?

Vậy liền thành toàn các ngươi!

Đại tướng Ngô Luyện quát: "Đại quân dự bị, chuẩn bị đánh vào chủ bảo bên trong đại sảnh, chém tận giết tuyệt!"

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

Một vạn đại quân, sát khí ngút trời, phấn chấn không thôi.

Kiến công lập nghiệp đang ở trước mắt, để bọn hắn làm sao không hưng phấn.

Tòa thành thị này chẳng mấy chốc sẽ quy về Ngô quốc.

Mà lại chủ soái Ngô Mục đã đáp ứng, chỉ cần cầm xuống Nộ Triều thành, Kim thị tòa thành bên trong tất cả kim tệ, đều thuộc về bọn hắn tất cả.

Đã Kim thị gia tộc dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, vậy liền chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt.

"Chậm!"

Kim Sĩ Anh nói: "Ta đi vào chiêu hàng, ta một người đi vào!"

Ngô Luyện kinh ngạc nói: "Kim Sĩ Anh, ngươi đi vào, có thể sẽ bị chém thành muôn mảnh."

Kim Sĩ Anh nói: "Vậy ta cũng không thể trơ mắt nhìn xem Kim thị sau cùng điểm ấy binh mã toàn bộ bị giết, ta đi vào chiêu hàng."

Ngô Luyện trong lòng cười lạnh.

Kim Sĩ Anh, ngươi thật sự là làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ a.

Rõ ràng đã phản bội, lại còn một bộ trung thành chủ cũ dáng vẻ, không đành lòng chủ cũ chết sạch.

Bất quá, như thế phù hợp đại soái Ngô Mục đối Kim Sĩ Anh phán đoán.

Đã muốn vinh hoa phú quý, còn muốn giữ vững phẩm đức ranh giới cuối cùng, không quả quyết, thật sự là buồn cười đến cực điểm.

Nhưng là, Ngô Luyện ước gì Kim Sĩ Anh đi chịu chết.

Bởi vì Kim Sĩ Anh một khi đầu nhập Ngô Mục, liền sẽ uy hiếp được hắn Ngô Luyện địa vị.

"Đã nghĩ kỹ, vậy ngươi liền đi đi." Ngô Luyện nói: "Vạn nhất chết ở bên trong, cũng chớ có trách ta!"

Kim Sĩ Anh giơ cao hai tay nói: "Mộc Lan tiểu thư, là ta Kim Sĩ Anh, ta một mình vào đây đàm phán."

"Mộc Lan tiểu thư, một trận chiến này chúng ta đã không có chút nào hi vọng, đầu hàng đi!"

"Vì Kim thị gia tộc giữ lại cuối cùng một tia nguyên khí, ngài mang theo chi quân đội này trở về đất phong."

Nghe đến mấy câu này, Đại tướng Ngô Luyện trong lòng cười lạnh.

Nằm mơ đâu?

Kim Mộc Lan sẽ bị bắt được, đồng thời phế bỏ võ công gân mạch, sau đó đưa cho Việt Quốc Thái tử Ninh Dực.

Kim thị gia tộc cuối cùng này quân đội, hoặc là tù binh, hoặc là giết sạch, tuyệt đối không có khả năng trả về.

Kim Mộc Lan ở bên trong lạnh giọng nói: "Kim Sĩ Anh ngươi cái này phản đồ, ngươi có thể nghĩ tốt, ngươi đi tới khả năng liền sẽ bị chém thành muôn mảnh."

Kim Sĩ Anh nói: "Ta chỉ có một người, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được, nhưng là ta câu câu lời nói đều phát ra từ phế phủ, chúng ta Kim thị gia tộc đã không có chút nào cơ hội, đầu hàng đi!"

Kim Sĩ Anh đi đến chủ bảo đại sảnh cuối bậc thang, mở ra một đạo cửa nhỏ, Kim Sĩ Anh giơ cao hai tay đi vào.

Bên trong truyền đến Kim Mộc Lan thanh âm.

"Cầm xuống!"

Mới vừa tiến vào Kim Sĩ Anh lập tức bị bắt.

"Ầm!"

Sau đó, cửa phòng lại một lần nữa đóng kín.

"Ha ha ha. . ." Đại tướng quân Ngô Luyện nói: "Kim Mộc Lan thật sự là buồn cười, sắp chết đến nơi vẫn không biết. Muốn bằng vào cái này thật mỏng một cánh cửa ngăn trở ta một vạn đại quân, thật sự là nằm mơ!"

"Kim Mộc Lan, ta đếm ngược năm cái đếm!"

"Ngươi như còn không mở cửa đầu hàng, ta liền vọt vào đi, đem các ngươi chém tận giết tuyệt."

"Năm! Bốn! Ba! Hai! Một!"

Đếm ngược kết thúc!

Đại tướng Ngô Luyện quát: "Toàn quân xuất kích!"

Mà ở thời điểm này.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Trên đỉnh đầu, bỗng nhiên có người nện xuống tới vô số đồ vật.

"Phanh phanh phanh!"

Ngay sau đó, diễn võ trường đình viện chung quanh tất cả cửa chính, toàn bộ đóng chặt.

Đại tướng quân Ngô Luyện kinh hãi!

Ngẩng đầu nhìn lên.

Phát hiện diễn võ trường trên không đại bộ phận khu vực, vậy mà đều bị tấm ván gỗ phong bế.

Đây là điên rồi sao?

Cái này lộ thiên diễn võ trường nửa phong bế làm cái gì?

Mà lại Kim thị gia tộc cái này hướng xuống vẩy cái gì?

Vẩy độc dược sao?

Thế giới này nào có nhiều như vậy độc dược?

Nào có lập tức hạ độc chết một vạn người độc dược?

"Tựa như là lúa mì phấn, là lúa mì. . ."

Một Ngô Quân liếm môi một cái nói.

Ngô Luyện đưa tay mò một thanh, đặt ở trong lòng bàn tay vừa nghe, quả nhiên là lúa mì hương vị.

Hơn nữa còn là mới mẻ khô ráo, lúa mì không phải dùng để cất rượu làm mạch cơm sao? Làm sao còn dùng đến mài phấn?

Ha ha ha!

Cái này Kim thị gia tộc điên rồi sao?

Vậy mà đầy trời vẩy bột lúa mì?

Đây là lo lắng chúng ta không có cơm ăn, vẫn là muốn dùng chướng nhãn pháp, nhân công chế tạo sương trắng, để chúng ta nhìn không thấy a?

Cái này đầy trời bột lúa mì, coi như trở ngại chúng ta tầm mắt, cũng không có cách nào ngăn cản chúng ta công phá trước mắt đại sảnh, không cách nào ngăn cản chúng ta đem Kim thị gia tộc tàn quân chém tận giết tuyệt.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Kim thị gia tộc mấy chục trên trăm cái cỡ nhỏ máy ném đá, điên cuồng ném.

Mấy trăm võ sĩ, điên cuồng ném.

Trong chốc lát, toàn bộ nửa phong bế to lớn trong diễn võ trường, đầy trời đều là bột lúa mì.

Vượt qua mấy ngàn túi, mấy chục vạn cân bột lúa mì, điên cuồng vẩy ra tại phiến khu vực này bên trong.

Toàn bộ trong diễn võ trường.

Đều là đều là một mảnh trắng xóa.

"Phi, phi, phi!"

"Chớ ăn, chớ ăn, công kích, công phá đại sảnh, đem Kim thị tàn quân chém tận giết tuyệt!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Một vạn Ngô Quân, điên cuồng công kích.

Nhưng mà, Kim thị gia tộc lúc này đình chỉ hết thảy bột lúa mì ném.

Chỉ nghe được lít nha lít nhít tiếng bước chân, cực nhanh lui tán rời đi.

Sau đó. . .

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy chục chi hỏa tiễn, bỗng nhiên phóng tới!

Đại tướng quân Ngô Luyện kinh ngạc nói: "Bắn tên làm cái gì?"

Mấy chục chi hỏa tiễn hỏa diễm, mới vừa tiến vào cái này đầy trời bột lúa mì bên trong.

Sau đó. . .

Hỏa diễm bỗng nhiên đốt lên trong không khí tất cả bột mì.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa bạo tạc!

Nháy mắt, bốc lên trùng thiên ánh lửa!

Trong chốc lát!

Toàn bộ bầu trời đêm, đều bị triệt để chiếu sáng.

Cái này uy lực nổ tung, thậm chí vượt qua Thẩm Lãng hắc hỏa dược.

Mấy vạn mét vuông bên trong không gian, nháy mắt bị ngọn lửa thôn phệ!

Kinh thiên bạo tạc!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Ngay sau đó, lại phát sinh một chuỗi dài cỡ nhỏ bạo tạc.

Một đoàn lại một ánh lửa, bỗng nhiên xông lên bầu trời.

Trong chốc lát!

Vô số Ngô Quân, một số nhỏ bỗng nhiên bị tạc bay lên trời, đại bộ phận như là chỉnh tề lúa mạch đất phong bị quét ngang, nháy mắt ngã xuống đất!

"Phanh phanh phanh. . ."

Chung quanh cửa chính, chịu không được như thế nổ lớn áp lực, bay thẳng ra ngoài!

Trên Địa Cầu đã từng phát sinh qua nhiều lần bột mì bạo tạc thời gian, không quản là quốc gia chúng ta vẫn là ngoại quốc, nhiều vô số kể.

Trong đó mấy lần loại cực lớn bạo tạc sự cố, trực tiếp nổ nát mấy chục vạn mét vuông siêu cấp lớn kho lương, diện tích so trong sách cái diễn võ trường này còn muốn lớn gấp mười.

Bất quá bột mì nhà máy bạo tạc có một cái đặc điểm.

Hỏa diễm kinh người, phạm vi kinh người.

Nhưng là chí tử không cao, mà lại không cách nào giống chân chính bom đồng dạng đem toàn bộ kiến trúc san thành bình địa.

Vì lẽ đó toàn thành lớn bên trong tình cảnh này phấn nổ lớn cũng không ngoại lệ.

Mấy vạn mét vuông bên trong, thậm chí chung quanh phạm vi bên trong, đều phát sinh mãnh liệt bạo tạc, bốc lên kinh thiên hỏa diễm.

Nhưng là, lại đối vách tường không có cái gì tổn thất quá lớn hại.

Dù sao đây chỉ là một nửa phong bế không gian, bạo tạc năng lượng có thể từ không trung phát tán ra.

Mà lại cái này thành bảo vách tường thực sự quá dày, quá kiên cố, dựa vào bột mì bạo tạc, còn không cách nào hình thành trí mạng tổn thương.

. . .

"A. . . A. . ."

Chủ thành bảo đại sảnh trong diễn võ trường, hơn vạn Ngô quốc đại quân máu me đầm đìa, nằm trên mặt đất, kêu rên.

Màn này vô cùng thê thảm.

Đâu đâu cũng có máu tươi, đâu đâu cũng có bị đốt cháy khét hương vị.

Ròng rã nổ chết người cũng không nhiều, chỉ là hơn một trăm người mà thôi.

Nhưng tuyệt đại bộ phận người đều bị nghiêm trọng bỏng.

Còn có nguyên nhân vì nổ lớn, đưa tới não chấn động, màng nhĩ thủng mới là trí mạng nhất.

Bọn hắn cái gì đều nghe không được, toàn thân đốt cháy khét, thống khổ không chịu nổi.

Ngồi trên mặt đất liều mạng lăn lộn, kêu thảm.

Đại tướng quân Ngô Luyện, thống khổ từ dưới đất bò dậy.

Quá thảm rồi!

Màn này quá khốc liệt.

Lại nhìn chủ thành bảo đại sảnh, mấy cánh cửa đều bị tạc bay ra ngoài.

Nhưng mà toàn bộ trong đại sảnh, đã một bóng người cũng không có.

Rất hiển nhiên, đại sảnh này bên trong có một cái cự đại dưới mặt đất phòng ngự, nổ lớn phát sinh thời điểm, Kim Mộc Lan suất lĩnh lấy tàn quân toàn bộ tiến vào hạ, vì lẽ đó bạo tạc sẽ không đối bọn hắn có bất kỳ ảnh hưởng.

Âm mưu!

Hết thảy đều là âm mưu.

Kim Sĩ Anh phản bội là giả.

Hoàn toàn là vì đem Ngô quốc chủ lực dẫn vào tòa thành bên trong, sau đó một mẻ hốt gọn.

Đại tướng Ngô Luyện hét lớn: "Các huynh đệ , đứng dậy, đứng dậy quyết một trận tử chiến a!"

Nhưng là, bọn hắn đã không đứng lên nổi.

Trên thân bị hỏa hoạn bỏng, còn có thể tiếp nhận.

Nhưng là bởi vì bạo tạc sinh ra não chấn động, tiền đình công năng hỗn loạn, căn bản là không cách nào đứng lên.

Dù là nằm trên mặt đất, cũng đầu choáng váng hoa mắt, cơ hồ muốn lên nôn hạ tả.

"A. . . A. . . A. . ."

Hơn vạn người kêu thảm lăn lộn.

Màn này, liền phảng phất mắc cạn bầy cá, thực sự quá thảm rồi.

Mà lúc này đây!

Kim Mộc Lan suất lĩnh hơn hai ngàn Kim thị gia tộc võ sĩ, bỗng nhiên từ dưới đất công sự phòng ngự bên trong đi theo ra.

Xông ra đại sảnh, đi vào phía ngoài trên diễn võ trường.

Giơ tay chém xuống, giơ tay chém xuống, giơ tay chém xuống!

Cơ hồ không có bất kỳ cái gì sức phản kháng!

Những này nằm trên mặt đất kêu rên Ngô Quân, dễ như trở bàn tay bị giết chết!

Ròng rã giết chết ba ngàn sau!

"Ngừng!"

Kim Mộc Lan giơ tay lên nói: "Bọn hắn đã mất đi sức chiến đấu, đem bọn hắn tước vũ khí, buộc chặt, tù binh!"

Kim Sĩ Anh muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng không nói gì.

Vốn nên nên chém tận giết tuyệt, nhưng tiểu thư nói không giết, vậy liền không giết!

Một lát sau!

Còn lại mấy ngàn tên Ngô quốc quân đội, toàn bộ bị tước vũ khí tù binh.

. . .

Nổ lớn phát sinh trước đó!

Ngô Quân chủ soái Ngô Mục nghe được thành bảo bên trong tiếng chém giết càng ngày càng nhỏ.

Hắn biết, chiến đấu lập tức liền muốn kết thúc.

Mà lúc này, trời đã tảng sáng lên.

Đây hết thảy cuối cùng kết thúc.

Sau đó, hắn chỉ cần chờ đợi Ngô Luyện tin tức tốt cũng được.

Sau đó, hắn lại triển khai bàn cờ cùng Ngô U đánh cờ.

Tám ngày tám đêm Nộ Triều thành chiến, rốt cục phải kết thúc.

"Ngươi cùng Kim Sĩ Anh hôn lễ, là dự định tại Nộ Triều thành xử lý, vẫn là tại Ngô quốc xử lý." Ngô Mục cười nói.

Ngô U hạ cờ nói: "Vẫn là tại Nộ Triều thành xử lý đi, nơi này càng giống là nhà của hắn."

Ngô Mục nói: "Ta hiện tại ngược lại là có chút chờ mong cùng Kim Mộc Lan gặp mặt, không biết cái này kỳ nữ lưu lạc làm ta tù binh thời điểm, đến tột cùng sẽ nói cái gì? Còn có vị kia Thẩm Lãng, tự cho là diệu kế an thiên hạ, kết quả thê tử lại rơi nhập trong tay của ta, thật đúng là buồn cười đáng tiếc!"

Người tại đắc ý nhất thời điểm, dễ dàng nhất phiêu.

Bình thường Ngô Mục là tuyệt đối nói không nên lời loại những lời này.

Nhưng là hiện tại, lập tức sẽ đại công cáo thành, lập tức liền muốn thành lập Bất hủ công huân, hắn cũng không nhịn được!

Ngay tại lúc lúc này!

"Rầm rầm rầm. . ."

Trước mắt toàn thành lớn bên trong, bỗng nhiên phát sinh một trận mãnh liệt bạo tạc.

Toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Ngô Mục trước mắt trên bàn cờ quân cờ, càng là bỗng nhiên nhảy lên!

Sau đó vậy mà hỏa diễm bỗng nhiên theo trong thành bảo ương bốc lên lên thiên không, trong chốc lát toàn bộ bầu trời đều bị chiếu sáng.

Ngô Mục bỗng nhiên nhảy lên!

Kinh ngạc nói: "Chuyện gì xảy ra? Chuyện gì xảy ra?"

"Nhanh, tiến vào tòa thành, tiến vào tòa thành!"

Mệnh lệnh vừa mới hạ đạt về sau, Ngô Mục lại cải biến mệnh lệnh: "Không, không thể tiến vào tòa thành, toàn quân chờ lệnh, chuẩn bị tác chiến, chuẩn bị tác chiến!"

Lúc này hắn dùng để vây quanh Nộ Triều thành toàn thành lớn quân đội, còn có trọn vẹn hơn một vạn người.

Lập tức, hơn một vạn quân đội toàn bộ theo trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu!

"Rầm rầm rầm. . ."

Thành bảo bên trong, lại truyền tới từng đợt bạo tạc.

Lại bốc lên từng đoàn từng đoàn hỏa diễm.

Ngô Mục sắc mặt tái nhợt, toàn thân run rẩy, khắp cả người băng hàn.

Một cái đáng sợ suy nghĩ dâng lên.

Trúng kế, trúng kế!

Kim Sĩ Anh làm phản là giả, mục đích là vì đem Ngô Quân chủ lực dẫn vào tòa thành bên trong một mẻ hốt gọn.

Nhưng là. . .

Trận này nổ lớn là cái gì đưa tới a?

Thứ gì a?

Kim thị gia tộc có dạng này vũ khí? Vì sao trước đó đại chiến không dùng ra đến a?

Hắn đương nhiên không biết, bột mì bạo tạc cần đặc biệt trong hoàn cảnh, không thể nói toàn phong bế, chí ít đại bộ phận phong bế.

Mà lúc này Ngô U sắc mặt tái nhợt.

"Hắn, hắn lừa ta, lừa ta. . ."

Sau đó, mắt tối sầm lại.

Nữ nhân này hôn mê ngã xuống đất.

. . .

Thẩm Lãng suất lĩnh một vạn kỵ binh, điên cuồng truy kích!

Sau một ngày, hắn đạt được tình báo!

Tô Nan dẫn đầu toàn tộc tại ba ngày trước đó liền đã thoát đi Việt Quốc.

Ròng rã so Thẩm Lãng sớm bốn mươi tám giờ, mà lại cũng toàn bộ đều là kỵ binh.

Hắn đã chạy rơi bốn mươi tám giờ.

Thẩm Lãng đầu não từng đợt mắt hoa.

Bốn mươi tám giờ, tối thiểu đã chạy ra bốn trăm dặm.

Đã không đuổi kịp, tuyệt đối không đuổi kịp.

Ba bốn ngày về sau, Tô Nan toàn tộc liền sẽ tiến vào Tây Vực.

Cho đến lúc đó, liền như là giao long vào biển, rốt cuộc bắt không được, rốt cuộc không diệt được hắn.

Thẩm Lãng nghiến răng nghiến lợi.

Đều do mình nhẹ nhàng, đều do mình quá tham lam, muốn để Trịnh Đà cùng Tô Nan tự giết lẫn nhau.

Này mới khiến Tô Nan sớm bốn mươi tám giờ đào tẩu.

Chẳng lẽ liền mặc cho Tô Nan bỏ trốn mất dạng, mấy năm về sau lại ngóc đầu trở lại sao?

Không, không, tuyệt đối không được!

Tuyệt đối phải đem Tô Nan toàn tộc chém tận giết tuyệt.

Suy nghĩ thật kỹ, phải làm gì?

Làm sao bây giờ?

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, đầu óc tiến vào triệt để tỉnh táo.

"Không, còn có cơ hội! Còn có cơ hội!"

Đón lấy, Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Tất cả đại quân đi về phía nam đuổi, không cần hướng tây đuổi!"

Lời này mới ra, Vũ Liệt không khỏi kinh ngạc nói: "Thẩm công tử, Tô Nan ngay tại hướng tây chạy trốn, chúng ta đi về phía nam đuổi sẽ chỉ càng đuổi càng xa."

Thẩm Lãng nói: "Hướng tây đuổi sát, ngược lại đuổi không kịp. Chúng ta đi về phía nam đuổi, sau đó vây quanh phía trước đi chắn hắn."

Vũ Liệt nói: "Cái này càng không có thể, chúng ta trực tiếp đuổi đều đuổi không kịp, quấn một vòng lớn liền càng không đuổi kịp."

Thẩm Lãng nói: "Không, chúng ta nếu như ở phía sau theo đuổi không bỏ, Tô Nan sẽ từ đầu đến cuối ở vào trạng thái căng thẳng, sẽ liều mạng chạy trốn. Nhưng nếu như chúng ta đi về phía nam đuổi, hắn điều động trinh sát phát hiện không có người đuổi bọn hắn, hắn ngược lại sẽ trầm tĩnh lại. Một khi trầm tĩnh lại, hắn liền sẽ sinh lòng tham lam. Đi ngang qua Khương vương cung thời điểm, nơi đó có con số trên trời hoàng kim, là lịch đại Khương vương cướp bóc đến, sau đó đổ bê tông tại hoàng cung bên trên, Tô Nan đi Tây Vực cần một khoản tiền lớn, hắn lúc này ở vào thiếu nhất hoàng kim thời điểm. Mà Khương vương cung lúc này cơ hồ không người thủ hộ, hắn cướp đoạt nhóm này hoàng kim dễ như trở bàn tay, hắn tuyệt đối không nỡ từ bỏ cục thịt béo này."

"Nếu chúng ta theo đuổi không bỏ, hắn sẽ từ bỏ nhóm này hoàng kim, trực tiếp trốn vào Tây Vực, vậy chúng ta liền rốt cuộc không đuổi kịp."

"Nếu chúng ta không đuổi tại phía sau hắn, mà là đường vòng phía nam, đến phía trước đi chắn hắn, hắn coi là không có người đuổi, ngược lại yên tâm đi Khương vương cung đoạt hoàng kim."

"Người này tại nguy cấp nhất thời điểm, phi thường lợi hại quả quyết. Nhưng là một khi cục diện thư giãn xuống tới, lòng tham của hắn liền sẽ không chịu được."

Thẩm Lãng lúc này đầu óc ở vào tuyệt đối cơ trí trạng thái.

"Lập tức chia binh hai ngàn, chứa muốn đi tiến đánh Trấn Viễn hầu tước phủ dáng vẻ."

"Mặt khác tám ngàn kỵ binh, tiếp lấy bóng đêm tiến vào Khương quốc, vô thanh vô tức đường vòng đến phía nam đi, nhất thiết phải đừng để Tô Nan trinh sát phát hiện."

"Ta như đoán không sai, sau bốn ngày chúng ta liền có thể tại Khương vương cung cùng Tô Nan đại chiến!"

"Đồng thời đem Tô Nan toàn tộc, chém tận giết tuyệt!"

Đây là Thẩm Lãng cùng Tô Nan, sau cùng quyết đấu đỉnh cao!

Làm một cái hoàn toàn đoạn!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 271: Đại Bại! Kế Thành! Tô Nan Nhập Địa Ngục!

Có chút tin tức xấu nhất định sẽ tới.

Duy nhất có khác biệt là xấu tin tức, vẫn là tin tức càng xấu.

Mà Ngô Quân chủ soái liền nghênh đón tin tức càng xấu.

Tòa thành bên trong từng đợt kinh thiên bạo tạc về sau, Ngô Mục muốn đem sau cùng quân đội phái vào thành bảo bên trong.

Nhưng trời sinh tính bảo thủ hắn cuối cùng từ bỏ.

Cứ như vậy!

Trời đã sáng!

Sau đó Kim thị gia tộc quân đội lại một lần nữa xuất hiện tại trên đầu thành.

Kim Mộc Lan xuất hiện.

Kim Sĩ Anh xuất hiện.

Cuối cùng, vậy mà Kim Trác cũng xuất hiện.

Huyền Vũ hầu Kim Trác!

Tất cả mọi người lập tức kinh hô.

Kim Trác Hầu tước không phải đã chết rồi sao?

Hắn không chỉ có thật lâu chưa từng xuất hiện, mà lại rất nhiều tín hiệu đều phản hồi, Kim Trác Hầu tước xác định đã chết.

Mà lúc này!

Hắn vậy mà xuất hiện tại trên đầu thành.

Đây đối với ngoài thành Ngô Quân sĩ khí là bực nào đả kích.

Ngô Mục mắt tối sầm lại, cả người phảng phất đều muốn triệt để mắt hoa đi qua!

Lúc này, Kim Sĩ Anh tiến lên trực tiếp đem một cái đầu người ném xuống rồi.

Là Ngô Mục tâm phúc Đại tướng Ngô Luyện.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Sau đó mấy ngàn cái đầu người bị ném xuống rồi.

Liền phảng phất xuống một trận đầu người mưa.

Đây là Ngô Quân đầu người, mỗi một khỏa đều thống khổ dữ tợn, tử trạng cực thảm, da mặt đều có đốt cháy khét vết tích.

Kim Sĩ Anh lạnh giọng nói: "Ngô Mục, ngươi phái vào trong thành một vạn đại quân, đã toàn quân bị diệt. Vốn là muốn toàn bộ giết sạch, nhưng là chủ nhân nhân từ, đem còn lại bảy ngàn người bắt làm tù binh."

Lúc này, Ngô U tỉnh lại, nhìn thấy trên đầu thành Kim Sĩ Anh, cả người cơ hồ lại một lần nữa bất tỉnh đi.

"Kim Sĩ Anh, ngươi gạt ta, ngươi gạt ta. . ." Ngô U thê lương hô, sau đó cơ hồ muốn một ngụm máu tươi ọe ra.

Kim Sĩ Anh nhìn nàng một chút, không nói lời nào.

Ngô U bỗng nhiên liền muốn xông đi lên.

Chủ soái Ngô Mục kéo nàng lại, lớn tiếng nói: "Không muốn như vậy, dạng này lộ ra rất yếu."

Hít một hơi thật sâu.

Ngô Mục nói: "Huyền Vũ hầu người người đều nói ngươi ngay thẳng, hiện tại xem ra cũng không hẳn vậy a."

Kim Trác nói: "Ngô hầu, ngươi tính sai, chính trực là chính trực, cũng không phải là ngu xuẩn."

Huyền Vũ hầu chính trực đến từ nội tâm cùng xương, mà không phải mua danh chuộc tiếng, hắn làm việc bằng vào bản tâm, mà cũng không phải là vì thanh danh.

"Ngô hầu, ngươi còn muốn đánh xuống sao?"

Ngô Mục nhìn một chút phía sau mình, còn có kém không nhiều một vạn bảy ngàn đại quân, nhưng có năm ngàn là Cừu Hào hải tặc.

Nhưng nhìn trên đầu thành!

Kim thị gia tộc lại tăng thêm hai ngàn võ sĩ.

Cái này hai ngàn võ sĩ trước đó chưa hề xuất hiện qua, dù là chiến cuộc nhất cháy bỏng thời điểm, cũng từ đầu đến cuối án binh bất động.

Bọn hắn cũng không thuộc về Kim thị gia tộc, mà là Thiên Đạo hội võ sĩ.

Bây giờ Ngô Quân số lượng, vẫn như cũ là Kim thị gia tộc bốn lần.

Nhưng là Ngô Mục biết, trước mắt cái này xác rùa đen đồng dạng toàn thành lớn, hắn đã bắt không được tới.

Đây là một loại thế.

Ngô Quân đã đã dùng hết toàn lực, đêm qua chính là cuối cùng này một giết.

Đêm qua chẳng những không có lấy xuống, ngược lại hao tổn một vạn chủ lực.

Vậy liền cũng không có cơ hội nữa.

Hắn mang đến ba vạn đại quân, hiện tại chỉ còn lại một vạn hai.

Cái này tổn thất quả thực để người thổ huyết.

Kết quả, vẫn như cũ không thu được gì.

Kim Trác Hầu tước nói: "Ngô hầu, còn đánh sao?"

Trước mắt tòa thành lớn này khẳng định là không đánh nổi.

Sau đó phải làm gì?

Tiếp tục vây khốn tòa thành lớn này?

Vẫn là lui giữ đến Nộ Triều thành mặt khác hai cái trong thành bảo đi?

Lại hoặc là triệt để thối lui đến Thiên Phong thành đi?

Mà liền tại lúc này, Kim Trác Hầu tước nói: "Ngô hầu, trong tay chúng ta còn có ngươi bảy ngàn tù binh, ngươi có muốn hay không?"

Lời này mới ra, Ngô Mục run lên.

Kim thị gia tộc vậy mà không có đem cái kia một vạn người giết sạch? Còn bắt làm tù binh bảy ngàn người?

Đương nhiên muốn!

Đây chính là bảy ngàn người, cơ hồ hoàn toàn là thuộc về hắn Ngô Mục dòng chính.

Thụ thương còn có thể trị, miễn là còn sống liền tốt.

Đương nhiên muốn!

Kim Trác nói: "Ngô hầu, cái này bảy ngàn cái tù binh hiện tại cũng bị chúng ta nhốt tại trong địa lao, mỗi người trên thân đều bị tạc tổn thương bỏng, cần mau chóng được trị liệu, ngươi nếu là muốn cái này bảy ngàn cái tù binh phải nắm chặt, nếu không không dùng đến mấy ngày liền đều chết xong."

Ngô Mục lớn tiếng nói: "Huyền Vũ hầu, ngươi tự cao phẩm đức cao thượng, chẳng lẽ liền trơ mắt nhìn ta bảy Thiên Ngô quân tù binh chết đi sao?"

Kim Trác nói: "Ta cho tới bây giờ đều không có tự cao cao thượng, người khác đối ta làm cái gì đánh giá ta không cách nào quyết định. Nhưng nhân từ với kẻ địch, chính là tàn nhẫn đối với mình, điểm đạo lý này ta vẫn là hiểu."

Kim Sĩ Anh đứng dậy, nói: "Ngô hầu, muốn cầm lại cái này bảy ngàn tù binh sao? Vậy chúng ta liền làm một cái giao dịch, dùng một cái đầu người liền có thể đổi cái này bảy ngàn tù binh, phi thường có lời giao dịch."

Lời này mới ra.

Trong quân một người lập tức hồn phi phách tán.

Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy nghĩa tử, Thiên Phong thành chủ Cừu Hào.

Nếu như đổi thành người bình thường, khẳng định hô to Ngô hầu tuyệt đối không thể làm ra người thân đau đớn, kẻ thù sung sướng sự tình a.

Nhưng Cừu Hào người này hải tặc đầu lĩnh xuất thân, trời sinh đa nghi, nghe được Kim Sĩ Anh về sau, lập tức nhanh chóng lui lại!

Kim Sĩ Anh nói: "Ngô Mục Hầu tước, chỉ cần ngươi giết Cừu Hào, chúng ta liền đem bảy ngàn cái tù binh trả lại cho ngươi, quả thực là một vốn bốn lời!"

Lời này mới ra, Cừu Hào sắc mặt kịch biến.

"Đi, đi, đi!"

"Rút lui về Thiên Phong đảo!"

Hắn không có cho Ngô Mục bất cứ cơ hội nào, trực tiếp suất lĩnh hắn năm ngàn đại quân nhanh chóng rút lui.

Ngô Mục kinh hãi, không khỏi hô to: "Trấn Hải tướng quân dừng bước, Trấn Hải tướng quân dừng bước, ta Ngô Mục tuyệt đối sẽ không làm những này tự hủy giang sơn sự tình."

Hắn cái này một đuổi theo, sau lưng quân đội cũng cùng nhau đuổi theo.

Cừu Hào kinh hãi, bỗng nhiên rút ra chiến đao quát: "Ngô hầu, vì không làm cho hiểu lầm, quân đội của ngươi tuyệt đối không cần lại đi lên, nếu không chính là sử dụng bạo lực."

Ngô Mục đại hận.

Cái này Cừu Hào thật sự là chúc cẩu, tùy thời liền trở mặt.

Mấu chốt hắn thật không có muốn giết Cừu Hào ý nghĩ, mặc dù hắn muốn về cái kia bảy ngàn tù binh, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không dùng Cừu Hào đầu người đi đổi.

Hắn là không thích Cừu Hào, nhưng là cũng biết không thể giết Cừu Hào.

Nếu không về sau ai còn dám đầu nhập hắn?

Mấu chốt nhất là một khi Cừu Hào chết rồi, vùng biển này quyền làm chủ trên biển làm sao bây giờ?

Nhưng Cừu Hào không nghĩ như vậy a.

Hắn là tiểu nhân tâm, cảm thấy Ngô Mục khẳng định sẽ giết mình đổi bảy ngàn tù binh, đồng thời đem hạm đội mình chiếm đoạt.

Hắn là tuyệt đối sẽ không mạo hiểm.

Nhìn thấy Cừu Hào quân đội rút đao ra kiếm, Ngô Mục tranh thủ thời gian dừng lại, tiếp tục hướng hắn gọi hàng: "Cừu Hào tướng quân, ngươi tuyệt đối không thể rời đi, không bằng dạng này, ngươi đóng giữ Nộ Triều thành thành Tây bảo, cái kia tòa thành nguyên bản là thuộc về ngươi. Mà ta đóng giữ Nộ Triều thành đông thành bảo, hai nhà chúng ta hình thành thế đối chọi, tiếp tục kiềm chế vây quanh Kim thị gia tộc toàn thành lớn. Nộ Triều thành chiến còn chưa tới lúc tuyệt vọng, ta lập tức thượng thư cho bệ hạ, để hắn tăng binh!"

Cừu Hào ánh mắt lấp lóe, đối Ngô Mục đề nghị có chút tâm động.

Mà lúc này An Tái Thiên bỗng nhiên cười ha ha.

"Cừu Hào ngươi kẻ ngu này, Ngô Mục khẳng định là không hạ được Nộ Triều thành, vì lẽ đó muốn để ngươi lưu tại nơi này kiềm chế ta Kim thị gia tộc, mà Ngô quốc thì lùi mà cầu kỳ thứ, cướp đoạt ngươi Thiên Phong đảo, dạng này cũng không tính không thu hoạch được gì."

Lời này mới ra, Cừu Hào sắc mặt kịch biến.

Hắn cảm thấy lời này phi thường có đạo lý.

Ngô quốc nỗ lực như thế lớn đại giới, cũng không thể một chuyến tay không đi, vì lẽ đó khẳng định sẽ đoạt hắn Thiên Phong đảo.

"Đi, đi, về Thiên Phong thành!"

"Ngô hầu, thuộc hạ sợ Thiên Phong đảo có biến, cái này cáo lui trước."

Sau đó, hắn suất lĩnh năm ngàn đại quân nhanh chóng rút lui, hướng phía bờ biển bến tàu chạy như điên.

Ngô Mục lại điên cuồng đuổi theo nói: "Cừu Hào tướng quân, tuyệt đối không thể trúng kế, tuyệt đối không thể trúng kế a!"

"Cừu Hào tướng quân, ngài Bá tước vị trí không muốn sao?"

Lập tức Cừu Hào dừng bước, sau đó cười lạnh nói: "Bá tước vị trí ta đương nhiên muốn, nhưng cũng phải có mệnh muốn, đầu năm nay cái gì đều là giả, chỉ có địa bàn cùng trong tay quân đội mới là thật."

Sau đó, Cừu Hào đại quân rút lui phải sạch sẽ.

Trực tiếp leo lên thuyền, cũng không quay đầu lại trở về Thiên Phong đảo đi.

"Ngu xuẩn, tham lam, ti tiện, thấp hèn. . ."

Ngô Mục cuồng nộ, liều mạng chửi mắng Cừu Hào.

Ngươi cái này hải tặc, chẳng lẽ liền không thể đối ta nhiều một chút điểm tín nhiệm sao?

Tại thời khắc mấu chốt này, ta làm chủ soái làm sao lại cùng ngươi nội chiến?

Ta đường đường Ngô hầu, ta là đại vương đường đệ, thân phận cỡ nào tôn quý, ta muốn là toàn bộ Lôi Châu quần đảo, ta muốn là Nộ Triều thành.

Như lấy không được Nộ Triều thành, ta muốn một cái Thiên Phong đảo lại có gì ý nghĩa?

Nhưng đối với Cừu Hào dạng này hải tặc đầu lĩnh, ngươi coi như đem đạo lý nói nát cũng vô dụng.

Hắn trời sinh tính nhiều nghi xảo trá, là không cách nào theo lẽ thường mà nói.

Vì lẽ đó Trương Xung cùng Cừu Hào liên hệ thời điểm, vĩnh viễn là một bộ ta đem sinh tử hoàn toàn giao phó cho ngươi tư thế.

Mỗi một lần, hắn đều chỉ mang theo mấy người tại Cừu Hào thuyền bên trên.

Coi như tại Thiên Phong thành, Trương Xung trong tay quân đội cũng nhất định sẽ so Cừu Hào ít rất nhiều rất nhiều, tuyệt đối sẽ không để Cừu Hào cảm giác được có chút bất an.

Nhưng là Ngô Mục tuổi trẻ, còn không cách nào cảm thấy đến điểm này.

Cừu Hào nhiều như vậy nghi xảo trá hải tặc, Trương Xung có thể khống chế, Ngô Mục còn khiếm khuyết hỏa hầu.

. . .

Ngô Mục một lần nữa về tới Nộ Triều thành toàn thành lớn trước mặt.

Kim Trác Hầu tước nói: "Ngô hầu, còn đánh sao?"

Ngô Mục thống khổ không chịu nổi.

Hắn không nghĩ tới, cục diện một khi sụp đổ, vậy mà là như thế triệt để.

Nguyên bản coi như một vạn chủ lực bị diệt, nhưng hắn cùng Cừu Hào quân đội cộng lại vẫn như cũ có một vạn bảy, vẫn như cũ là Kim thị gia tộc bốn lần.

Hắn suất lĩnh đại quân tiến vào chiếm giữ Cừu Yêu Nhi tòa thành, Cừu Hào suất quân tiến vào chiếm giữ Nộ Triều thành đông thành bảo.

Dạng này vẫn như cũ có thể đối Kim thị gia tộc tiến hành vây quanh.

Mà trên mặt biển tiếp tục phong tỏa Kim thị gia tộc.

Cứ việc không thể trực tiếp cầm xuống Nộ Triều thành, nhưng vẫn như cũ có thể bảo trì chiến lược chủ động.

Đón lấy, chờ Ngô quốc lại điều động một vạn viện quân xuôi nam, lại một lần nữa tiến đánh Nộ Triều thành toàn thành lớn.

Lần này không trông cậy vào bất luận kẻ nào mở tòa thành cửa chính, lấy mạng người chồng cũng phải đem tòa thành lấy xuống.

Vì lẽ đó, một trận chiến này mặc dù hắn thua.

Nhưng lại không có bại.

Nhưng Cừu Hào đi lần này, đem hắn Ngô Mục một vạn hai ngàn đại quân ném ở nơi này.

Đương nhiên, cái này vẫn như cũ ba lần với Kim thị gia tộc.

Nhưng lại để làm gì?

Quyền làm chủ trên biển đã mất đi a!

Chỉ cần Cừu Hào lui trở về Thiên Phong đảo.

Kim thị gia tộc hạm đội nhất định sẽ lại một lần nữa đoạt lại phiến khu vực này quyền làm chủ trên biển.

Cho đến lúc đó, bị vây chết tại trong thành này, ngược lại là hắn Ngô Mục một vạn hai ngàn quân đội.

Sau đó làm sao bây giờ?

Là đi vẫn là lưu, cần mau chóng làm quyết định.

Ngô Mục vắt hết óc.

Hắn không nguyện ý cứ như vậy rút đi.

Tuyệt không cam tâm!

Hắn rõ ràng còn có một vạn hai ngàn đại quân.

Hắn có thể phái ra bốn ngàn thủy sư đi trên mặt biển, khống chế bên này hải vực quyền làm chủ trên biển.

Còn lại tám ngàn người, chiếm lĩnh Nộ Triều thành đồ vật hai tòa thành bảo, vẫn như cũ đối Nộ Triều thành toàn thành lớn tiến hành sừng thú bao bọc chi thế.

Dạng này binh lực là phi thường không đủ.

Chỉ cần không tự tiện xuất kích, hẳn là có thể chèo chống.

Nhưng là quân lương đâu?

Mang tới quân lương là có hạn, là sẽ ăn xong.

Một khi quân đội cạn lương thực, hậu quả khó mà lường được.

Nhưng Kim thị gia tộc liền không có bất luận cái gì thiếu lương nguy cơ, hắn toàn thành lớn bên trong không biết cất bao nhiêu lương thực, ăn mấy năm đều không có vấn đề.

Muốn để Ngô quốc lại một lần nữa điều động viện quân xuôi nam tiến đánh Nộ Triều thành, tối thiểu muốn nửa tháng sau.

Ngô Mục lương thực có thể chèo chống cho đến lúc đó sao?

Không thể!

Theo Ngô quốc vận lương tới?

Cái kia cũng muốn chờ thật lâu.

Tại Nộ Triều thành bên trong trực tiếp mua lương thực, lại hoặc là dứt khoát trực tiếp cướp bóc?

Càng thêm không được!

Nộ Triều thành những thương nhân này đều là có vũ trang hộ vệ, hiện tại Ngô quốc cùng Kim thị đại chiến, bọn hắn đóng chặt cửa phòng, bảo trì trung lập.

Mà một khi Ngô Quân cướp đoạt bọn hắn lương thực, đám người này liền sẽ lập tức đứng tại Kim thị một bên, hợp nhau tấn công.

Cho đến lúc đó, Ngô Quân liền thật lâm vào thương nhân uông dương đại hải.

Vắt hết óc, vậy mà hoàn toàn không có một cái sách lược vẹn toàn.

Nơi này chính là địch cảnh, nơi này chính là Kim thị gia tộc sân nhà.

Mà lại, Kim thị gia tộc thủy sư đánh không lại Cừu Hào hạm đội, chẳng lẽ còn đánh không lại hắn Ngô Mục hạm đội sao?

Tất cả mọi người là mặt biển thái điểu, tám lạng nửa cân.

Một khi mất đi quyền làm chủ trên biển, hắn Ngô Mục coi như muốn trốn về Ngô quốc cũng là vọng tưởng.

Hắn ba lần binh lực, thì có ích lợi gì?

Lưu lại không thể lưu, lui lại không muốn lui.

Trong lúc nhất thời, Ngô Mục cảm thấy vô cùng thống khổ.

Tăng thêm mấy ngày mấy đêm không có ngủ, lập tức cảm thấy đầu choáng váng hoa mắt, cả người ngất đi.

. . .

Hơn một canh giờ sau!

Ngô Mục sâu kín tỉnh lại.

Ngẩng đầu nhìn lên, lập tức gặp được mười mấy song cháy bỏng vô cùng ánh mắt.

"Thế nào? Lại chuyện gì xảy ra?"

Dưới trướng tướng lĩnh nói: "Kim thị gia tộc đem chúng ta bảy ngàn cái tù binh, toàn bộ đưa ra tới."

Ngô Mục kinh ngạc.

Đem tù binh còn trở về, chẳng lẽ không tốt sao?

Dưới trướng tướng lĩnh nói: "Cái này 7,000 người, mỗi người đều bị bỏng, bị thương rất nặng, mà lại đều tại phát sốt, nhất định phải tranh thủ thời gian đạt được cứu chữa, nếu không toàn bộ đều sẽ chết."

Ngô Mục minh bạch.

Cái này bảy ngàn cái tù binh, kỳ thật chính là vướng víu.

Sẽ đem hắn một vạn hai ngàn đại quân liên lụy mà chết vướng víu. Nếu như tiếp tục lưu lại Nộ Triều thành, cái này bảy ngàn thụ thương tù binh liền sẽ toàn bộ chết mất.

"Còn có, chúng ta lương thảo bị đốt bảy thành." Ngô U nói.

"Cái gì?" Ngô Mục kinh ngạc nói: "Vì sao lại dạng này? Chúng ta lương thảo phòng thủ nghiêm mật như vậy, tứ phía thả chậm thùng nước, tùy thời có thể cứu hỏa, vì sao sẽ còn bị đốt cháy."

Ngô U nói: "Kim thị gia tộc không biết dùng một loại gì vũ khí, dính vào chúng ta lương thảo về sau, trực tiếp lên chính là lục sắc quỷ hỏa, ngay cả nước đều giội bất diệt, thậm chí trực tiếp ở trên mặt nước thiêu đốt."

Thật sự là nhà dột còn gặp mưa.

Vừa mới tỉnh lại Ngô Mục, lập tức cảm thấy ngực một trận quặn đau.

Không có phun ra máu, lại ọe ra một ngụm đàm ra, mang theo tơ máu.

Hiện tại rốt cục có thể hạ quyết tâm.

"Lui binh, lui binh. . ."

Dưới trướng tướng lĩnh nói: "Lui binh, thối lui đến đi đâu?"

Ngô Mục nước mắt lưu lại nói: "Lui về Ngô quốc."

Dưới trướng tướng lĩnh nói: "Không lui về Thiên Phong thành sao? Chúng ta có thể diệt đi Cừu Hào, cướp đoạt Thiên Phong đảo."

Ngô Mục lắc đầu thở dài nói: "Không hạ được Nộ Triều thành, cầm xuống Thiên Phong đảo lại có ý nghĩa gì? Nó tại Cừu Hào cái kia ác ôn trong tay, so trong tay chúng ta hữu dụng."

Giờ phút này Ngô Mục tại nghĩ lại.

Hắn vẫn là quá non!

Khai chiến vừa đến, hắn kỳ thật không có phạm cái gì sai.

Thậm chí trúng Kim thị gia tộc độc kế, dẫn đến một vạn tinh nhuệ chôn vùi, đây cũng là tài nghệ không bằng người mà thôi, cũng chưa nói tới phạm sai lầm.

Nhưng nếu như là một cái cay độc chủ soái, tại một vạn tinh nhuệ hủy diệt về sau, hẳn là liền sẽ nghĩ đến Cừu Hào biến số này.

Hoặc là lập tức trấn an hắn, hoặc là quyết định thật nhanh đem hắn giết chết, chiếm hạm đội của hắn.

Mà không phải đợi đến Kim thị gia tộc xuyên phá tầng này giấy, sống sờ sờ ly gián hắn cùng Cừu Hào.

"Lui binh, lui binh. . ."

Ngô Mục lệ rơi đầy mặt hạ lệnh.

Ngô U bỗng nhiên nói: "Đại soái, chúng ta có bảy ngàn thụ thương tù binh, rút lui vô cùng phiền phức, thậm chí sẽ ảnh hưởng toàn bộ đại quân lên thuyền tốc độ, lúc này là chúng ta là lúc yếu ớt nhất, Kim thị gia tộc có thể hay không thừa cơ tập sát đi lên?"

Ngô Mục lắc đầu nói: "Không biết, không biết."

Trải qua một trận chiến này lịch luyện về sau.

Có một số việc hắn tối thiểu cũng thấy rõ.

Nếu như không có cái này bảy ngàn tù binh, cái kia Kim thị gia tộc còn có thể thừa dịp bọn hắn lên thuyền thời điểm tập kích.

Nhưng có cái này bảy ngàn trọng thương tù binh, Kim thị ngược lại sẽ không đánh lén.

Bởi vì Kim Trác phẩm đức xác thực rất cao.

Mấy canh giờ sau!

Ngô Mục một vạn hai ngàn đại quân cưỡi mấy chục chiếc thuyền, sa sút tinh thần bắc lui!

Hơn nửa tháng trước, hắn suất lĩnh ba vạn đại quân trùng trùng điệp điệp xuôi nam, cỡ nào uy phong lẫm liệt, cỡ nào khí thôn như hổ.

Cảm thấy bất thế chi công đang ở trước mắt!

Mà bây giờ, xám xịt chạy trốn, như là chó nhà có tang.

Ngắn ngủi nửa tháng, cảnh ngộ vậy mà như thế Thiên Đường Địa Ngục.

Ngô Mục nằm trên boong thuyền, thống khổ nhìn lên bầu trời, nhìn qua tây hạ tà dương.

Một trận chiến này, hắn tiếp nhận rất nhiều kinh nghiệm giáo huấn, cũng học tập rất nhiều.

Nhưng là. . .

Hắn còn có cơ hội sửa lại sao?

Kinh lịch lớn như thế thất bại về sau, hắn còn có cơ hội xoay người sao?

Bệ hạ, thần bại, thần cô phụ ngươi tín nhiệm.

Thần tội đáng chết vạn lần a!

Hắn cái này bại một lần không sao, thậm chí chính hắn tiền đồ cũng không cần gấp, mấu chốt là bệ hạ lại nhận cỡ nào đả kích?

Trong triều bảo thủ lão thần, sẽ cỡ nào phản công?

Đây đối với bệ hạ uy tín sẽ là cỡ nào tổn thương?

Nghĩ tới đây, Ngô Mục lại một lần nữa đau lòng như cắt.

Bệ hạ, thần tội đáng chết vạn lần, tội đáng chết vạn lần!

Trước đó tao ngộ hai lần to lớn đả kích Ngô Mục không có thổ huyết.

Mà nghĩ đến Ngô Vương lại nhận cỡ nào đả kích thời điểm, cũng nhịn không được nữa, trực tiếp một ngụm máu tươi ọe ra!

. . .

Khương quốc cảnh nội!

Khoảng cách Tô Nan cả tộc thoát đi đã ròng rã trôi qua bảy ngày.

Nơi này khoảng cách Trấn Viễn hầu tước phủ đã không sai biệt lắm một ngàn tám trăm dặm.

Cái này bảy ngày thời gian, Tô thị toàn tộc cơ hồ ngựa không dừng vó, đi cả ngày lẫn đêm đi đường.

Cái này bảy ngày thời gian, người có thể không ăn no, nhưng con ngựa nhất định phải ăn no ăn được.

Người có thể không nghỉ ngơi, nhưng là con ngựa lại muốn lấy được nghỉ ngơi.

Ngày thứ tám!

Lúc này khoảng cách Trấn Viễn hầu tước phủ đã hai ngàn dặm.

Nơi đây khoảng cách Tây Vực, đã không đủ một ngàn ba trăm dặm.

Phía trước sau tả hữu bốn phương tám hướng, Tô Nan đều phái ra trinh sát, trinh sát trong phạm vi hai trăm dặm nhất cử nhất động.

Nhất là hậu phương, càng là trinh sát đến rất xa.

Một khi có địch nhân đuổi theo, hắn trinh sát sẽ lập tức chạy vội đến đây báo cáo.

Dù là địch nhân tại sau lưng bốn, năm trăm dặm chỗ, Tô Nan cũng sẽ lập tức biết được.

"Chúa công, phía trước không có địch nhân, bên trái không có địch nhân, bên phải không có địch nhân."

"Chúa công, hậu phương bốn, năm trăm dặm chỗ, không có địch nhân!"

Nghe được những này báo cáo về sau, Tô Nan không khỏi thật dài buông lỏng một hơi.

Tô thị toàn tộc an toàn!

Không quản là Trịnh Đà hay là Thẩm Lãng, đều đã không đuổi kịp.

Khương quốc chủ lực kỵ binh, đại bộ phận chết tại Đại Kiếp Cung, còn lại một bộ phận tại Thẩm Lãng trong tay, lúc này còn tại Việt Quốc cảnh nội.

Mấy ngày nữa, Tô thị toàn tộc liền muốn tiến vào Tây Vực.

Rốt cục an toàn!

May mắn hắn sát phạt quả đoán, chủ lực đại bại tin tức truyền đến về sau, vẻn vẹn chỉ làm trễ nải một đêm liền lập tức suất lĩnh toàn tộc trốn đi.

Nếu không, lúc này Tô thị gia tộc có lẽ đã bị mấy vạn đại quân vây khốn, diệt tộc họa đang ở trước mắt!

"Chúa công, quân đội sĩ khí phi thường sa sút!"

"Rời nhà càng xa, sĩ khí càng sa sút."

"Đã rất nhiều binh sĩ đoán được, chúng ta đây là muốn đào tẩu, các võ sĩ không nguyện ý rời quê hương, bí mật nhao nhao phàn nàn!"

Đây là nhất định!

Cái này mấy ngàn quân đội ngay từ đầu coi là chỉ là phổ thông xuất chinh, nhưng lúc này cách Việt Quốc càng ngày càng xa, một mực hướng phía phía tây mà đi.

Coi như đồ đần cũng có thể đoán được, Tô thị gia tộc muốn chạy trốn.

Mà lại không phải trốn hướng Sở quốc.

Nếu như trốn hướng Sở quốc, hẳn là Bắc thượng, không nên một mực hướng tây.

Vì lẽ đó đây là muốn bỏ chạy Tây Vực.

Bỏ chạy Sở quốc, Tô thị tư quân còn có thể tiếp nhận, dù sao đó cũng là văn minh quốc gia, chúa công đi trực tiếp liền có thể phong hầu.

Nhưng một khi đi Tây Vực, đây chính là man di chi địa, loạn được, đi về sau nói không chừng lại muốn một trận chém giết, lại muốn một lần nữa đánh địa bàn.

Tô Nan nhìn xa trông rộng, nhưng là phía dưới quân đội cũng không phải dạng này.

Bọn hắn muốn chính là an nhàn, muốn là kiên cố tòa thành.

Tây Vực cái địa phương quỷ quái kia, bọn hắn mới không nguyện ý đi, chỗ nào đều là ngoại tộc người.

Tô Nan thản nhiên nói: "Thấy được không, đây chính là lòng người. Bất quá yên tâm, chỉ cần đến Tây Vực về sau, bọn hắn không có lựa chọn nào khác, cũng chỉ có thể vây quanh ở bên cạnh ta, ngược lại sẽ càng thêm hiệu trung ta. Coi như phàn nàn, cũng liền hơn một ngàn dặm địa."

Tô Trản nói: "Thưởng một chút vàng đi, kích thích một chút sĩ khí."

Bất cứ lúc nào kim tệ đều là dùng tốt.

Tô Dung nói: "Chúng ta đã không có bao nhiêu kim tệ."

Tô Nan nói: "Có bao nhiêu?"

Vô dụng nói: "Vẻn vẹn chỉ có bốn mươi mấy vạn."

Tô Nan ánh mắt co rụt lại, ít như vậy?

Cái này kỳ thật không ít!

Nhưng vì một trận chiến này, Tô Nan nỗ lực kim tệ đã nhiều lắm.

Thuê Đại Kiếp Tự tăng binh, thuê Tây Vực lính đánh thuê, hối lộ Khương vương.

Nhất là Tô Nan đại quân tiến đánh Bạch Dạ quận chủ thành, mỗi một ngày tốn hao kim tệ đều là con số trên trời.

Huống chi, run rẩy trọng yếu nhất chính là quân lương, vì lẽ đó Tô Nan trước đó liền đem đại lượng kim tệ đổi thành lương thực trữ hàng tại Trấn Viễn hầu tước trong phủ.

Mà những này lương thực đại bộ phận đều mang không đi.

Tô Nan trong tay chỉ có năm ngàn người, đi Tây Vực về sau, không cách nào dùng vũ lực mở đường, nhất định phải dùng kim tệ mở đường.

Tây Vực người so người phương Đông càng thêm thấy tiền sáng mắt.

Cái này bốn mươi mấy kim tệ, quá giật gấu vá vai.

Nếu có đại lượng kim tệ, Tô Nan có nắm chắc trong khoảng thời gian ngắn tại Tây Vực mở ra cục diện, chiếm lĩnh một mảnh địa bàn.

Mà lại hắn cùng Toa Quốc còn tính là quan hệ thông gia.

Tô Dung bỗng nhiên nói: "Chúa công, Khương vương cung có vô số hoàng kim. A Lỗ Cương cướp bóc mấy chục năm, tất cả hoàng kim toàn bộ đổ bê tông tại hắn hoàng cung lên, nóc nhà là vàng, mặt đất cũng là vàng, đổi thành kim tệ tối thiểu có hai trăm vạn!"

Lời này mới ra, Tô Nan ánh mắt bỗng nhiên co rụt lại.

Khương vương cung nội có bao nhiêu kim tệ, hắn so Tô Dung càng rõ ràng hơn.

A Lỗ Cương như thế tên điên, giành được kim tệ căn bản không tốn, toàn bộ dùng để Kiến Vương cung.

Hắn chỉ là một cái Man Vương hoàng cung, vàng son lộng lẫy còn muốn vượt qua Việt Vương Sở vương.

Nhưng hết lần này tới lần khác hắn quan điểm thẩm mỹ cực độ thô ráp ác liệt, căn bản không có bất luận cái gì nghệ thuật mỹ cảm, trực tiếp đem hoàng kim hòa tan hướng trên tường, trên nóc nhà, mặt đất bôi!

Vì lẽ đó, hắn hoàng cung mặt ngoài một tầng đều là hoàng kim.

Nhưng là mấy ngày nay, hắn cố ý không đi nghĩ khoản này hoàng kim sự tình.

Bởi vì hắn biết mình khuyết điểm, quá mức tham lam.

Lòng tham một khi liền không cách nào ức chế!

Lập tức, Tô Nan lâm vào chật vật lựa chọn cùng dày vò.

Không, không thể đi Khương vương cung, không thể tham lam, trước đó giáo huấn còn chưa đủ tàn khốc sao?

Nhưng là bây giờ Tô thị gia tộc quá thiếu hoàng kim, có Khương vương cung khoản này hoàng kim, đi Tây Vực chí ít có thể rút ngắn hai ba năm phấn đấu thời gian.

Hai ba năm a, quý báo dường nào?

Ta Tô Nan đã sáu mươi tuổi, ta còn có thể có mấy cái hai ba năm.

Thế tử Tô Kiếm Đình có lẽ đã chết.

Sau đó hắn xuất sắc nhất nhi tử tô kiếm dài, năm nay mới mười tám tuổi.

Ta cần tại trong thời gian mấy năm liền đánh xuống một mảnh cơ nghiệp, sau đó lại tốn mấy năm thời gian đem tô kiếm dài bồi dưỡng.

Thời gian của ta thật sự là quá gấp gáp.

Ta quá cần khoản này kim tệ.

Khương vương A Lỗ Cương mấy chục năm tích lũy, Khương quốc trên trăm năm cướp bóc tích lũy a.

Không sai biệt lắm có gần hai trăm vạn kim tệ.

So Việt Quốc cả năm thuế má còn nhiều hơn.

Chẳng lẽ cứ như vậy từ bỏ sao?

Trong lúc nhất thời, Tô Nan đúng là khó mà lựa chọn.

Lý trí nói cho hắn biết, hẳn là chuyên chú trốn hướng Tây Vực, không thể vì bất luận cái gì đồ ăn dừng lại, cho dù là hai trăm vạn kim tệ.

Nhưng xúc động lại để cho hắn muốn có được khoản này kim tệ.

Khương vương cung cách nơi này không đến hai trăm dặm, khoản này kim tệ hoàn toàn dễ như trở bàn tay.

Liền như là một tảng mỡ dày tại bên miệng, chẳng lẽ không ăn sao?

Cái này tương đương với một cái nhu cầu tràn đầy nam nhân, khi hắn bị lưu manh truy sát thời điểm, ven đường cho dù có không mặc quần áo đại mỹ nữ hắn cũng sẽ không làm bất kỳ dừng lại gì.

Chỉ khi nào trốn tới, đem lưu manh vung ra vài ngày lộ trình, lúc này bên người xuất hiện một cái uống say tuyệt sắc đại mỹ nhân, đang không ngừng trêu chọc hắn, hắn còn có thể nhịn xuống sao?

Tuyệt đối không thể!

"Trinh sát đâu? Chúng ta đằng sau có địch nhân sao?"

"Chúa công, chúng ta hậu phương trong năm trăm dặm, đều không có bất kỳ cái gì địch nhân!"

Tô Trản run rẩy nói: "Huynh trưởng, đi đoạt đi! Được khoản này hoàng kim, các huynh đệ cũng sẽ không oán trách, cũng sẽ không làm loạn."

Tô Dung nói: "Chúa công, được khoản này kim tệ, chúng ta tại Tây Vực liền có thể đại triển quyền cước! Trong khoảng thời gian ngắn, liền có thể mở ra cục diện, có đầy đủ kim tệ, Toa Quốc vương thậm chí có thể trực tiếp sắc phong chúa công vì hành tỉnh Tổng đốc."

Đây là thật.

Tại Tây Vực chư quốc , bất kỳ cái gì đồ vật đều có thể dùng tiền mua, cho dù là chức quan.

Tô Nan bỗng nhiên cắn răng nói: "Không, không đi Khương vương cung, không cần chậm trễ bất luận cái gì thời gian, việc cấp bách, chính là lập tức đi Tây Vực!"

Đón lấy, Tô Nan lớn tiếng hạ lệnh: "Nghỉ ngơi đủ rồi, tiếp tục đi đường, một đường về phía tây, một đường về phía tây!"

Có lẽ là lần trước giáo huấn quá sâu sắc, Tô Nan chém đinh chặt sắt hạ lệnh đi về phía tây, không đi Khương vương cung đoạt hoàng kim.

Nhưng có trời mới biết, hắn hạ đạo mệnh lệnh này thời điểm, cơ hồ đã dùng hết tất cả lực lượng.

Khương vương cung bên kia con số trên trời kim tệ, đối với hắn dụ hoặc so bất luận kẻ nào còn lớn hơn.

Tô Nan đã hạ lệnh.

Tô Trản cùng Tô Dung bọn người coi như lại không cam tâm, cũng chỉ có thể thi hành mệnh lệnh.

. . .

Nhưng là!

Tô thị quân đội lại không nguyện ý đi, không nguyện ý tiếp tục tây tiến.

Tô Nan lập tức giận dữ nói: "Vì sao không nguyện ý đi, lúc này mới mấy ngày? Những người này liền muốn chống lại mệnh lệnh sao?"

Tô Dung nói: "Rất nhiều các huynh đệ cũng biết Khương vương cung có hoàng kim sự tình, bọn hắn muốn cầm hoàng kim lại đi."

Tô Nan đi ra ngoài!

Lập tức, mấy ngàn Tô thị gia tộc tư quân chỉnh tề quỳ xuống.

"Chúa công, đằng sau vài trăm dặm đều không có truy binh, Khương vương cung cách chúng ta liền không đến hai trăm dặm!"

"Chúa công, chúng ta biết muốn chuyển tiến Tây Vực. Nhưng các huynh đệ không có gì cả trong lòng bất an a, có hoàng kim, các huynh đệ tại Tây Vực cũng có thể có ăn có uống."

"Chúa công, Khương vương cung liền hai trăm dặm a, mấy trăm vạn kim tệ đang ở trước mắt, chẳng lẽ chúng ta không cầm

sao?"

"Chúa công, đạt được khoản này hoàng kim về sau, các huynh đệ chỉ cần một phần mười, còn lại toàn bộ nộp lên trên chúa công, để ngài phát triển đại nghiệp."

"Chúa công khai ân!"

"Chúa công khai ân!"

Hơn bốn nghìn tư quân, chỉnh tề quỳ xuống, thỉnh cầu Tô Nan khai ân.

Tại con số trên trời hoàng kim trước mặt, ai cũng không ngăn cản được dụ hoặc.

Tô Nan vốn là lung lay sắp đổ Thiên Bình, lúc này triệt để dời đi.

Dưới trướng tất cả quân đội đều muốn cầu đi lấy hoàng kim.

Lần này không cầm cũng không được.

Tô Nan cả giận nói: "Các ngươi, các ngươi a!"

Đón lấy, hắn ra lệnh một tiếng: "Toàn quân xuôi nam, dùng tốc độ nhanh nhất cướp đoạt Khương vương cung hoàng kim, sau đó lập tức tây tiến."

"Vâng!"

"Vâng!"

"Chúa công vạn tuế!"

"Chúa công vạn tuế!"

Tô thị mấy ngàn tư quân nguyên bản sĩ khí sa sút, lúc này đột nhiên tăng vọt.

Sau đó, Tô Nan suất lĩnh năm ngàn người nhanh chóng xuôi nam, phóng tới Khương vương cung đoạt hoàng kim.

Rất nhiều kết quả thật là tất nhiên!

Nhất là nhân tính.

Cục diện quả nhiên không có vượt quá Thẩm Lãng đoán trước!

Tô Nan chạy ra tuyệt cảnh về sau, rốt cục lại một lần nữa tiến vào Địa Ngục!

Khương vương cung hoàng kim vô số!

Nhưng đối với Tô thị mà nói, đó chính là Địa Ngục!

Thẩm Lãng bày ra thiên la địa võng Địa Ngục!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 272: Đại Công! Tô Thị Diệt Tộc Nơi Này!

Thẩm Lãng suất lĩnh đại quân tốc độ không nhanh, nhưng lại có thể điều động mấy cái võ công rất mạnh cao thủ, một đường thay ngựa phi nước đại, sớm đuổi tới Khương vương cung, những người này so Tô Nan sớm hai ba ngày đuổi tới.

Bây giờ A Lỗ Na Na là toàn bộ Khương quốc nữ vương, cái này hoàng cung tự nhiên cũng liền thuộc về nàng.

Cứ việc nữ vương bản nhân còn chưa tới, nhưng là hoàng cung thái giám cùng vệ đội, liền đã xa xa hiệu trung nữ vương.

Nhất là mấy cái đại thái giám, càng là định ra quy củ, mỗi ngày nhất định phải hô mười lần trở lên Thiên thần phù hộ ta nữ vương.

Như vậy phái người đến Khương vương cung làm gì đâu?

Cho toàn bộ hoàng cung hoàng kim bên trên xoát độc?

Đây là không thể nào, Khương vương cung mặc dù không bằng Việt Quốc dãy cung điện lớn như vậy, nhưng là cũng chiếm diện tích trăm mẫu trở lên.

Trên mặt đất, trên nóc nhà đều là hoàng kim.

Trên thế giới này độc đều là rất hi hữu, muốn tại toàn bộ trên cung điện bôi lên độc dược, có trời mới biết muốn bao nhiêu độc?

Mà lại ngươi trước đó bôi độc lời nói, khẳng định chạy không khỏi tất cả mọi người ánh mắt.

Thế là liền đổi một loại thuyết pháp.

Không lâu sau đó, nữ vương liền muốn tới, hoàng cung có phải là muốn tiến hành một lần đại thanh tẩy a.

Vách tường, nóc nhà, dưới đất là không phải hẳn là lau sạch sẽ?

Đây là rất bình thường a.

Như vậy dùng cái gì nước lau cung điện đâu?

Khương quốc không phải chết rất nhiều người sao, nhất là mấy tháng trước bệnh đậu mùa đại bạo phát.

Rất nhiều người căn bản không kịp đốt, trực tiếp đào một cái hố to đem thi thể ném vào, hiện tại những thi thể này đều hư thối không chịu nổi.

Thẩm Lãng phái đi người mang theo hắn chế tác mặt nạ phòng độc, theo vạn người thi đáy hố hạ múc đến mấy chục thùng nước, sau đó pha loãng một chút.

Dùng những này nước đến thanh tẩy hoàng cung mặt ngoài hoàng kim sơn phủ.

Bệnh đậu mùa virus khẳng định là không có, đã sớm chết!

Nhưng nước này đại khái cũng là bẩn nhất nước, bên trong không biết có bao nhiêu vi sinh vật, bao nhiêu tây quân, muốn ăn một chút xíu, chết là không đến mức, nhưng tiêu chảy khẳng định là sẽ, phải bệnh sốt rét cũng là đại khái suất thời gian, cái này Khương quốc trên thảo nguyên thế nhưng là có bệnh sốt rét trứng trùng.

Không chỉ có như thế!

Vũ Liệt còn hướng trăm thùng nước bên trong tăng thêm mấy chục cân thạch tín.

Đây đã là Thẩm Lãng vơ vét tất cả thạch tín.

Dựa theo chí tử lượng, cái này mấy chục cân thạch tín hạ độc chết hơn vạn người cũng đủ.

Nhưng thực tế lại không thể dạng này tính toán, cái này mấy chục cân thạch tín hòa tan với gần vạn cân trong nước, lại xoát đến hoàng kim mặt ngoài, coi như ăn vào miệng bên trong cũng là vi lượng, căn bản là không có cách chí tử, rất nhỏ trúng độc vẫn là có thể.

Làm xong đây hết thảy sau.

Vũ Liệt dẫn người rời đi.

Sau đó toàn bộ hoàng cung giật mình đổi mới hoàn toàn, kim quang chói mắt.

Nghênh đón người mới đến.

...

Hoa nở hai cành.

Lúc này lâm vào mừng như điên hoàn toàn không dám tin còn có Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên.

Hai người này vì tự cứu, suất lĩnh hai vạn năm ngàn đại quân điên cuồng hướng phía Trấn Viễn hầu tước phủ đánh tới.

Vốn cho rằng sẽ kinh lịch một trận điên cuồng huyết chiến.

Dù sao Trấn Viễn hầu tước phủ hiểm trở đông đảo đều biết, tuyệt đối dễ thủ khó công.

Nhưng là chờ quân tiên phong đội vọt tới Trấn Viễn hầu tước phủ hạ thời điểm, hoàn toàn sợ ngây người.

Toàn bộ tòa thành, phảng phất không có quân coi giữ?

Mà lại bên trong triệt để đại loạn, tất cả mọi người hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Tô Nan biến mất, ngươi toàn bộ Tô thị gia tộc dòng chính đều biến mất, tất cả quân đội đều biến mất, tòa thành bên trong lão ấu phụ nữ trẻ em đương nhiên cũng biết không ổn, biết Tô thị toàn tộc đều chạy trốn. Thế là một bộ phận người trốn ra tòa thành, nhưng tuyệt đại bộ phận người vẫn như cũ ôm lấy ảo tưởng, lưu tại tòa thành bên trong.

Những người này cảm thấy, tòa thành dù sao cũng so bên ngoài an toàn đi.

Đối mặt một cái triệt để trống không Trấn Viễn hầu tước phủ, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên phản ứng đầu tiên vậy mà là chạy.

Không thành kế a!

Trong này khẳng định có âm mưu.

Tô Nan lão tặc đáng sợ đến bực nào, tất cả mọi người là biết đến.

Hắn sẽ lưu một cái thành không cho mọi người?

Bên trong khẳng định có cạm bẫy.

Nhưng cũng không thể bởi vì tòa thành hết rồi mà bị dọa đi thôi.

Thế là, Trịnh Đà điều động đội cảm tử thăm dò tính tiến đánh

Trấn Viễn hầu tước phủ.

Nhưng mà, nhẹ nhàng đánh, vậy mà liền đánh xuống.

Cái này càng hù chết ngân.

Trấn Viễn hầu tước phủ a, toàn bộ Việt Quốc khó khăn nhất tiến đánh tòa thành một trong.

Nhưng so sánh Bạch Dạ quận thành khó đánh nhiều.

Bình thường tình hình dưới, mấy vạn đại quân không có mấy tháng căn bản không hạ được tới.

Trịnh Đà vẻn vẹn phái ra vài trăm người, không đến một khắc đồng hồ liền đánh xuống.

Đây nhất định có âm mưu!

Trịnh Đà không có chạy, nhưng Lương Vĩnh Niên thật chạy, trực tiếp thối lui ra khỏi vài dặm bên ngoài.

Bởi vì Tô Nan quá lợi hại, lưu cho bọn hắn ấn tượng quá sâu sắc.

Trịnh Đà khẳng định không dám tiến vào, quân đội của hắn cũng không đi vào.

Điều động mấy ngàn cái đội cảm tử tiên tiến tòa thành điều tra một phen.

Tại to lớn tòa thành bên trong, dò xét một lần lại một lần.

Đội cảm tử hồi báo Trịnh Đà Bá tước, Trấn Viễn hầu tước phủ thật hết rồi, Tô Nan chạy, mang theo toàn tộc, mang theo mấy ngàn quân đội toàn chạy.

Trịnh Đà vẫn không có vào thành bảo, mà là phái nhi tử đi vào trước.

Mấy canh giờ sau, con của hắn ra báo cáo, Trấn Viễn hầu tước trong phủ thật không có cạm bẫy, chỉ còn lại một ngàn cái người già trẻ em.

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên lúc này mới xác định, Tô Nan lão tặc chạy.

Lập tức, hai người này kính nể vạn phần.

Tô Nan chính là Tô Nan, thật sự là không tầm thường a.

Như thế một cái toàn thành lớn, nói bỏ liền bỏ.

Hắn cái này suất lĩnh toàn tộc đi Tây Vực, chẳng khác nào lại bắt đầu lại từ đầu, một lần nữa đánh cơ nghiệp.

Đổi thành những người khác khẳng định là không bỏ được.

Tô Nan thật sự là quá có quyết đoán.

Kính nể sau khi, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên mừng như điên vạn phần.

Lúc đầu coi là phải bỏ ra giá cả to lớn mới có thể cầm xuống Trấn Viễn hầu tước phủ, không nghĩ tới hoàn toàn không cần tốn nhiều sức.

"Ha ha ha ha. . ."

"Thật sự là trời phù hộ ta hai người, để chúng ta lập xuống bất thế chi công."

"Thẩm Lãng cùng Trương Xung vẻn vẹn chỉ là giữ vững Bạch Dạ quận thành mà thôi, mà hai người chúng ta lại tiêu diệt Tô Nan chủ lực, đoạt lấy Trấn Viễn hầu tước phủ, so với hai người chúng ta công lao, Thẩm Lãng điểm này công lao lại coi là cái gì?"

"Thẩm Lãng, ngươi thằng ngu này, triệt để ngu xuẩn."

"Ngươi muốn tọa sơn quan hổ đấu, ngươi muốn để ta cùng Tô Nan lưỡng bại câu thương, sau đó tới ngư ông đắc lợi? Thật sự là nằm mơ!"

"Ai có thể nghĩ đến Tô Nan sẽ từ bỏ toàn bộ tòa thành, để chúng ta hai người dễ như trở bàn tay công hãm Trấn Viễn hầu tước phủ!"

"Diệt Tô thị đại công, lắng lại Tô Nan phản loạn đại công, về hai người chúng ta sở hữu."

"Thẩm Lãng trước đó nói một câu cái gì? Tô Nan diệu kế an thiên hạ, mất cả chì lẫn chài, hiện tại dùng tại trên người hắn phù hợp."

"Cũng không phải sao? Ngô quốc đại quân tiến đánh Nộ Triều thành, Kim thị gia tộc hủy diệt đã thành kết cục đã định, Kim Mộc Lan cũng sẽ bị phế sạch võ công đưa đến Thái tử trên giường, hiện tại diệt tô đại công thuộc về chúng ta, Thẩm Lãng đây mới là mất cả chì lẫn chài."

"Hắn còn tự xưng là cỡ nào thông minh, thật tình không biết chỉ là tôm tép nhãi nhép một cái!"

"Có bản lĩnh, hắn đi giết Tô Nan a, cầm Tô Nan đầu, dạng này diệt tô đại công mới thuộc về hắn. Nhưng Tô Nan đã sớm chạy xa, nói không chừng lúc này đều chạy trốn tới Tây Vực."

"Ha ha ha!"

...

Khương quốc cảnh nội.

"Giá!"

"Giá!"

Tô Nan suất lĩnh năm ngàn đại quân đình chỉ tây tiến, ngược lại xuôi nam, hướng phía Khương vương cung phi nước đại.

Khoảng cách hoàng cung còn có mấy chục dặm thời điểm, tất cả mọi người trốn sạch.

Toàn bộ hoàng cung tất cả hoạn quan, thủ vệ đều chạy xong.

Không chạy chẳng lẽ chờ chết sao?

Không chỉ có trong vương cung người đều chạy xong, tựu liền hoàng cung bên cạnh bộ lạc cũng đều chạy.

Khoảng cách hai trăm dặm, vẻn vẹn không đến một ngày liền chạy tới.

Tô Nan năm ngàn đại quân dễ như trở bàn tay chiếm lĩnh toàn bộ Khương vương cung!

Còn tại lập tức thời điểm, Tô Nan hạ lệnh: "Phái ra một trăm tên trinh sát, đông tây nam bắc bốn phương tám hướng cảnh giới, bảo đảm trong vòng phương viên trăm dặm , bất kỳ cái gì gió thổi cỏ lay, đều muốn như lòng bàn tay."

"Vâng!"

Một trăm tên trinh sát phi nước đại mà ra.

Sau đó Tô Nan hạ lệnh: "Một nửa quân đội xuống ngựa đi cắt chém hoàng kim, tốc độ phải nhanh!"

"Tất cả mọi người không được tàng tư, cắt đi hoàng kim, toàn bộ nộp lên, sau đó thống nhất tiến hành phân phối!"

"Một nửa kia quân đội, tại chỗ bố phòng, tùy thời chuẩn bị chiến đấu!"

Tô Nan mệnh lệnh vừa mới hạ đạt hoàn tất, hơn bốn ngàn người hưng phấn hét lại.

"Vâng!"

Sau đó, hơn hai ngàn võ sĩ rút ra dao găm sắc bén phóng tới Khương vương cung, điệu bộ này thật là có chút giống đồ đao hắc hắc hướng dê bò.

Mặt khác hai ngàn tên võ sĩ bắt đầu tạo dựng đơn giản phòng tuyến, tại chỗ bố phòng.

Cắt chém hoàng kim a!

Quá làm cho người hưng phấn!

Thu hoạch luôn luôn mừng rỡ.

Cho dù là thu hoạch lương thực, hoa quả, đều có thể mang đến vô cùng vui sướng.

Huống chi là hoàng kim đâu!

Cái này hai ngàn người, mỗi người một cái góc, bắt đầu dùng đao cắt hoàng kim.

Bởi vì hoàng Kim Viễn so với sắt càng mềm mại.

Nửa giờ trôi qua.

Một giờ trôi qua.

Hai giờ trôi qua.

Thu hoạch hoàng Kim Việt đến càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Nhưng là cắt chém hoàng kim cái này hai ngàn võ sĩ phát hiện, việc này xa xa không như trong tưởng tượng vui vẻ như vậy.

Bởi vì cái này hoàng kim là thoa lên đi.

Toàn bộ nóc nhà, mặt đất, thậm chí có chút vách tường đều là hoàng kim.

Tất cả bôi hoàng kim khu vực mở ra về sau, diện tích mấy chục vạn mét vuông.

Nói cách khác mỗi người muốn cắt chém mấy trăm mét vuông diện tích.

Mà lại cái này nhìn qua vàng óng ánh, số lượng cũng xác thực to lớn, khoảng chừng mười mấy vạn cân trở lên.

Nhưng là mở ra đến mấy chục vạn mét vuông, thật chính là thật mỏng một tầng.

Hoàng kim mặc dù mềm, nhưng cũng chỉ là so ra mà nói, mà lại vách tường cùng tảng đá rất cứng, cắt chém một mảnh nhỏ cũng không dễ dàng, đao rất nhanh liền cùn.

Cắt ba giờ sau!

Cái này hai ngàn người thực sự không chịu nổi, tư thế ngồi xổm ở nơi đó rất khó chịu, mà lại quá chói mắt.

Đây là mùa hè, mặt trời bạo chiếu, mồ hôi đầm đìa.

Thế là Tô Nan hạ lệnh, hai nhánh quân đội đổi.

Cắt hoàng kim người đi bố phòng, bố phòng người đi cắt hoàng kim.

Lập tức, tất cả đều vui vẻ!

Cứ như vậy, cắt chém hoàng kim theo ban ngày đến đêm tối!

Vô số người nhao nhao oán trách Khương vương A Lỗ Cương.

Ngươi bệnh tâm thần a, giành được hoàng kim nhất định phải hòa tan sau đó bôi tại hoàng cung bên trên, ngươi liền sẽ không biến thành từng khối từng khối gạch vàng sau đó bày ở hầm chờ lấy chúng ta đi chuyển sao? Nhiều như vậy sảng khoái a.

Cái này cắt hoàng kim thật sự là việc khổ cực.

Cái này muốn cắt đến ngày tháng năm nào a?

Màn đêm buông xuống thời điểm, Tô Nan lộ ra càng khẩn trương!

Hắn thậm chí nhảy đến hoàng cung chỗ cao, bốn phía thăm viếng, vểnh tai lắng nghe, nhìn có hay không quân địch.

Vẫn không có!

Sau đó, Tô Nan dạo bước tại cái này hoàng cung bên trong.

Cắt chém hoàng kim đã càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Sắp xếp thành một tòa núi nhỏ.

Bên cạnh đã nổi lên đại lô tử, cắt chém tới đều là lá vàng, toàn bộ hòa tan mất, biến thành mười cân một khối gạch vàng.

Tô Nan cầm lấy một khối gạch vàng, tại ánh lửa phía dưới, lộ ra vàng óng ánh nhất là làm người ta yêu thích.

"Chúa công, hoàng kim số lượng so với chúng ta trong tưởng tượng còn nhiều hơn, chuyển đổi sau hẳn là vượt qua hai trăm vạn kim tệ!"

"Có nhóm này hoàng kim, chúa công đi Tây Vực rất nhanh liền có thể đứng vững gót chân, cầm tới hành tỉnh Tổng đốc chức vụ, không dùng đến mấy năm ta Tô thị gia tộc lại có thể lại một lần nữa thịnh vượng phát đạt."

"Chờ Việt Quốc đại loạn thời điểm, chúng ta lại giết trở về, đoạt lại thuộc về chúng ta giang sơn."

"Đồng thời đem Thẩm Lãng, đem Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt!"

"Chém tận giết tuyệt!"

"Chúa công vạn tuế!"

"Tô thị vạn tuế!"

Trình độ nào đó, hoàng kim quả nhiên là vạn năng.

Cái này còn chưa tới Tây Vực đâu, nhìn thấy cái này vô số hoàng kim, liền đã sĩ khí tăng vọt.

Đại hắc đêm.

Cắt chém hoàng kim vẫn tại tiếp tục.

Tô Nan bốn phía tuần tra, lo lắng mỗi một tên lính.

"Cẩn thận một chút a."

"Không cần đến rơi xuống."

"Bó đuốc không cần góp quá gần, cẩn thận đốt tóc của mình."

Bực này thu mua lòng người trò vặt, Tô Nan vẫn là rất am hiểu, bảo đảm mỗi người đều cảm thấy chủ công là tại quan tâm bọn hắn.

Rất nhiều người cắt hoàng kim về sau, phản ứng đầu tiên là hướng miệng bên trong cắn.

Đây là khó tránh khỏi, bởi vì hoàng kim mềm a.

Tô Nan ôn hòa nói: "Cái này hoàng kim ở bên ngoài phơi gió phơi nắng cũng không làm chỉ toàn, không nên đem mấy thứ bẩn thỉu ăn vào trong bụng."

Nhưng là, nhưng cũng không có ngăn cản những chi tiết này.

Bởi vì căn bản không ngăn cản được.

Rất nhiều tay sai sờ soạng hoàng kim về sau lại cầm lấy bánh nướng hướng miệng bên trong nhét.

Vũ Liệt bọn người ở tại hoàng kim bên trên xoát bẩn nhất thi hố chi thủy, bên trong không biết có bao nhiêu vi khuẩn, hơn nữa còn tại hơn một trăm thùng nước bên trong tan mấy chục cân thạch tín, mặc dù phi thường vi lượng.

Nhưng chỉ cần tiếp xúc đến hoàng kim người, đều khó tránh khỏi hoặc nhiều hoặc ít ăn vào trong bụng đi.

. . .

Cắt chém hoàng kim lượng công việc thực sự là quá lớn.

Tô Nan đại quân tại Khương vương cung dừng lại mấy ngày thời gian.

Coi như như thế, Khương vương cung hoàng kim vẫn không có cắt chém xong.

Coi như như thế, cắt đi hoàng kim cũng đầy đủ có mười lăm vạn cân, đã vượt qua hai trăm vạn kim tệ.

Phát đại tài!

Đầy đủ Tô thị gia tộc tại Tây Vực nhanh chóng Đông Sơn tái khởi.

Mà lại trong vòng phương viên trăm dặm, cũng vẫn không có xuất hiện bất kỳ quân địch.

Tô thị toàn quân cũng dần dần an tâm lại.

Nhưng là có một cái nho nhỏ vẻ lo lắng.

Bởi vì Tô thị trong quân dần dần có người tiêu chảy.

Kỳ thật theo ngày đầu tiên nửa đêm lại bắt đầu.

Chỉ bất quá đám người ngay từ đầu còn không có để ý, dù sao tại cái này dã ngoại hoang vu, hơn nữa còn là chói chang ngày mùa hè, tiêu chảy người bình thường.

Nhưng là bộc phát binh sĩ càng ngày càng nhiều.

Mà lại tiêu chảy càng ngày càng lợi hại.

Cái này còn không phải bệnh sốt rét, bệnh sốt rét thời kỳ ủ bệnh càng dài.

Đây chỉ là cái khác vi khuẩn cùng virus phát tác.

Rốt cục có một ngày.

Tô thị quân đội nghênh đón chứng bệnh đại bạo phát.

Rất nhiều Tô thị võ sĩ bị bệnh, rõ ràng là chói chang ngày mùa hè, lại lạnh đến run lẩy bẩy.

Nhưng là thân thể nhiệt độ lại cao đến dọa người.

Tiêu chảy hình dạng càng ngày càng nghiêm trọng.

Mấy chục người, vài trăm người!

Cuối cùng phần lớn binh sĩ, cũng bắt đầu thượng thổ hạ tả.

Cuối cùng thậm chí kéo ra khỏi huyết thủy.

...

Nhìn xem một màn này, Tô Nan khắp cả người băng hàn!

Không được!

Cái này hoàng kim không sạch sẽ!

Mặt ngoài khẳng định bị bôi thứ gì.

Đây là ai kế sách?

Khẳng định là Thẩm Lãng, nhất định là Thẩm Lãng!

Cái này còn không phải đáng sợ nhất.

Thẩm Lãng đã tại Khương vương cung hoàng kim bên trên động tay chân, liền mang ý nghĩa hắn khẳng định đã tính toán đến Tô thị đại quân sẽ đến Khương vương cung.

Cái này mang ý nghĩa, Khương quốc đại quân đã không xa!

"Không tốt, không tốt. . ."

"Thẩm Lãng đại quân muốn giết tới!"

Sẽ có bao nhiêu người?

Một vạn kỵ binh?

Không, không chỉ!

A Lỗ Na Na đã trở thành mới Khương quốc vương, nàng chỗ đến, bộ lạc kỵ binh sẽ nhao nhao đi theo.

Giết tới Khương quốc kỵ binh, sẽ hơn hai vạn trở lên!

Tô Nan nhìn qua lăn lộn đầy đất tiêu chảy binh sĩ.

Những người này kéo đến toàn thân như nhũn ra, nơi nào có khí lực chiến đấu.

Chỉ sợ không đến mấy cái công kích, liền đã diệt.

Tô Nan hối hận đến cơ hồ thổ huyết.

Thấy lợi tối mắt, thấy lợi tối mắt!

Vì cái gì a?

Ta biết rất rõ ràng hẳn là một đường hướng tây, tuyệt đối không thể bị bất kỳ vật gì hấp dẫn chậm trễ, cho dù là hai trăm vạn kim tệ.

Vì sao ta vẫn là lên lòng tham?

Tô Nan yết hầu dưới đáy phát ra từng đợt gào thét.

Hắn dùng sức đập đầu của mình.

Thẩm Lãng kẻ này thật độc, thật độc!

Mặc dù đắc ý quên hình một hai ngày, nhưng vẫn như cũ rất nhanh liền tỉnh ngộ lại, tại Khương vương cung nơi này bày ra cạm bẫy.

Ta biết rất rõ ràng kẻ này ngoan độc, biết rất rõ ràng hắn tính hoàn toàn sách, vì sao còn muốn phạm sai lầm?

Tô Dung run rẩy nói: "Chúa công, Thẩm Lãng đại quân coi như đuổi theo, tốc độ cũng không nhanh, bởi vì chúng ta đằng sau vài trăm dặm đều không có phát hiện đại cổ quân đội, nếu như có, những bố trí kia tiếu tham đã sớm báo cáo. Bọn hắn chí ít còn có mấy ngày thời gian mới có thể đuổi theo, chúng ta còn có thể chạy thoát."

Tô Trản nói: "Không, hiện tại lập tức đình chỉ cắt chém hoàng kim, tất cả mọi người mau tới ngựa chạy trốn!"

"Đi, đi, đi!"

Tô Nan ra lệnh một tiếng.

Tất cả mọi người bất kể có phải hay không là bị bệnh, toàn bộ trở mình lên ngựa.

Còn lại hoàng kim cũng không lo được cắt, mang lên đã tới tay hoàng kim, năm ngàn người hướng phía phía tây phi nước đại!

. . .

Đoạn đường này phi nước đại, một đường mùi thối trùng thiên!

Tại trên lưng ngựa tiêu chảy người càng đến càng nhiều.

Tô Nan thoát đi Khương vương cung, đã hai ngày thời gian!

Cứ việc đây là đại thảo nguyên, vùng đất bằng phẳng, nhưng hai ngày này thời gian như cũ chạy không đến hai trăm dặm.

Quân đội bệnh quá nghiêm trọng!

Tô Nan trong quân, bị bệnh người càng đến càng nhiều, càng ngày càng nhiều!

Cuối cùng khoảng chừng một nửa người bị bệnh.

Sau đó. . .

Trinh sát truyền đến đáng sợ tin tức!

Phát hiện đại cổ Khương quốc kỵ binh, theo phía nam giết tới!

Không phải từ đằng sau, mà là theo phía nam.

Tô Nan toàn thân run rẩy!

Quả nhiên, Thẩm Lãng quả nhiên đường vòng phía nam truy sát tới.

Dưới mắt quân đội của hắn đã toàn bộ ngã bệnh, thế thì còn đánh như thế nào?

Tô Trản liều mạng phiến đánh mình gương mặt, quỳ trên mặt đất liều mạng dập đầu nói: "Chúa công, đều là lỗi của ta, đều là lỗi của ta, ta không nên lòng tham. Nếu ta không đề cập tới hoàng kim sự tình, cũng sẽ không có hôm nay tai hoạ!"

Tô Dung càng là dập đầu chảy máu, bởi vì Khương vương cung có hoàng kim một chuyện, là hắn trước nói.

Tô Nan đầu đau muốn nứt.

Nhưng là, hắn lại một lần nữa lâm vào tuyệt đối tỉnh táo.

Lại một lần, Tô thị gia tộc lại một lần tai hoạ ngập đầu tới.

Phải làm gì?

Làm sao bây giờ?

Tô Nan, như cửa này không qua được, Tô thị gia tộc liền muốn diệt vong!

Tham lam hại ta.

Thấy lợi tối mắt!

Ta phải làm gì?

Tô thị gia tộc không thể cứ như vậy diệt vong!

Nhất định còn có biện pháp, nhất định còn có biện pháp.

Tô Trản nói: "Huynh trưởng, ngươi mang theo vài trăm người dùng tốc độ nhanh nhất bỏ chạy Tây Vực, ta lưu lại đoạn hậu, cái này họa là ta xông ra, ta liền dùng vừa chết đền bù sai lầm."

Tô Dung nói: "Chúa công, ta cũng lưu lại đoạn hậu, ngươi mang theo Thiếu chủ đi nhanh lên, đi nhanh lên!"

Tô Nan lắc đầu nói: "Không, không! Thẩm Lãng tại phía tây hẳn là có phục binh, hắn hẳn là đoán ra ta muốn đi Tây Vực, chúng ta tại Khương vương cung làm trễ nải vài ngày, hắn khẳng định điều động tinh nhuệ kỵ binh đến chúng ta trước mặt, chờ lấy chúng ta tự chui đầu vào lưới!"

Tô Nan vô cùng bình tĩnh nói: "Tô Dung, ngươi nguyện ý vì ta mà chết sao?"

Tô Dung dập đầu nói: "Lão nô nguyện ý, lão nô nguyện ý!"

Tô Nan nói: "Ngươi mặc ta vào áo choàng, giơ ta cờ xí, tiếp tục hướng tây, tiếp tục hướng phía trước, hấp dẫn Thẩm Lãng chủ lực. Khương quốc đi Tây Vực phải xuyên qua khe núi lớn cốc, đây là thẳng tới con đường duy nhất, Thẩm Lãng nhất định sẽ ở nơi đó bố trí mai phục, ngươi đi làm cái này mồi nhử! Mà ta mang theo vài trăm người, lặng lẽ hướng bắc!"

Tô Dung nói: "Hướng bắc, đi Sở quốc?"

Tô Nan nói: "Không, chỉ là mượn đường Sở quốc, tiến về Tây Vực!"

Tô Dung dập đầu nói: "Là, là chúa công!"

Tô Nan vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Tô Dung, khó khăn cho ngươi!"

Tô Dung khóc thút thít nói: "Có thể chủ trì công mà chết, là lão nô phúc phận!"

. . .

Một khắc đồng hồ sau!

Tô Dung cách ăn mặc trở thành Tô Nan bộ dáng, suất lĩnh mấy ngàn Tô thị quân đội, hướng phía phía tây phi nước đại, hấp dẫn Khương quốc kỵ binh truy kích.

Mà Tô Nan cách ăn mặc trở thành phổ thông võ sĩ bộ dáng, mang theo mấy trăm tên tâm phúc, mang theo một bộ phận hoàng kim, mượn bóng đêm phía bắc phi nước đại!

Tô Nan đủ hung ác, lại một lần nữa tay cụt cầu sinh!

. . .

Nửa ngày sau!

Tô thị gia tộc dòng chính vài trăm người, hướng phía phía bắc không ngừng phi nước đại phi nước đại.

Hoàn toàn không tiếc mã lực, mấy canh giờ sau phi nước đại ra hơn một trăm dặm.

Hẳn là đào thoát đi.

Tô Dung dẫn đầu mấy ngàn người hướng phía phía tây mà đi, nhìn qua mới giống như là chủ lực.

Lần này tay cụt cầu sinh, có lẽ còn là lừa qua Thẩm Lãng đi.

Bắc thượng mượn đường Sở quốc tiến vào Tây Vực, mặc dù sẽ nhiều đi vài ngàn dặm đường.

Mặc dù tổn thất mấy ngàn người.

Nhưng bằng mượn vài trăm người, bằng vào số lớn hoàng kim, có lẽ còn là có thể đông sơn tái khởi đi.

Ta Tô thị gia tộc, tuyệt đối sẽ không diệt vong.

Tuyệt đối sẽ không!

Ta Tô Nan có chín đầu mệnh.

Thẩm Lãng muốn giết ta, tuyệt đối không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!

Chỉ cần để ta sống xuống tới.

Ta Tô thị gia tộc liền có thể lại một lần nữa quật khởi.

Luôn có một ngày, ta vẫn là có thể giết trở lại Việt Quốc, thành lập thuộc về Tô thị gia tộc vương triều.

Luôn có một ngày, ta vẫn là có thể đem Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt, đưa ngươi Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh!

Chém thành muôn mảnh!

Nhưng mà!

Ngay tại lúc này, không khí truyền đến một trận thanh âm nhàn nhạt.

"Tô Nan cữu cữu, chạy vội vã như vậy làm cái gì?"

"Đây là muốn Bắc thượng Sở quốc, đường vòng tiến vào Tây Vực sao?"

Nhất thời, cách ăn mặc trở thành phổ thông võ sĩ Tô Nan thân thể chấn động mạnh một cái.

Cả người cơ hồ hồn phi phách tán.

Không dám tin nhìn qua đây hết thảy.

Sau đó!

Từ trong bóng tối!

Mấy ngàn cái võ sĩ xuất hiện, bắt đầu cực nhanh vây kín.

Tô Nan cái này vài trăm người chạy nạn quá gấp, đã hoàn toàn không kịp phái ra trinh sát ở phía trước dò đường.

"Tô Nan cữu cữu, ta ở chỗ này chờ ngươi đã thật lâu rồi."

"Ta sớm đoán được ngươi lại sẽ ve sầu thoát xác, ngươi khẳng định để người giả trang trở thành ngươi, dẫn đầu Tô thị đại quân chủ lực hướng phía phía tây mà đi che giấu tai mắt người, mà lại lại mang theo số ít người lặng lẽ Bắc thượng, đủ giảo hoạt a!"

Sau một lát!

Mấy ngàn tên võ sĩ đem Tô Nan vài trăm người, đoàn đoàn bao vây!

Tô thị gia tộc cơ hồ tất cả dòng chính, đều ở nơi này!

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Tô Nan cữu cữu, Tô thị hôm nay liền triệt để diệt tộc!"

"Giết!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng!

Lập tức mấy ngàn tên võ sĩ, cung nỏ cuồng xạ!

"Sưu sưu sưu sưu!"

Tô thị gia tộc vài trăm người, nhao nhao ngã xuống đất, máu tươi bão táp.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 273: Tô Nan Chết Thảm! Thiên Đại Tin Chiến Thắng Truyền Quốc Quân!

Tô Nan xốc lên áo choàng.

Đây là Thẩm Lãng lần thứ nhất nhìn thấy hắn chân diện mục.

Trước đó nhìn thấy hắn đều là đóng vai già dáng vẻ.

Nhưng bây giờ, hắn cũng không có lộ ra rất trẻ trung a, trên mặt cũng đã hiện ra vẻ già nua, khóe mắt cũng xuất hiện nếp nhăn.

Không chỉ có như thế, tóc của hắn cũng không phải toàn bộ màu đen, mà là hoa bạch một mảnh.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nhìn hắn một cái, thoáng kinh ngạc.

Ngắn ngủi một hai tháng không gặp, cái này Tô Nan vậy mà thay đổi một cái bộ dáng, cái này già đi mười tuổi không thôi.

Lần trước hắn tại Lang quận phía tây quan dịch ám sát Tô Nan thời điểm, đối phương là bực nào tuổi trẻ, cỡ nào anh tư bừng bừng phấn chấn, cỡ nào khí thế trùng thiên.

Hôm nay, hắn là bực nào sa sút tinh thần?

Thẩm Lãng mấy ngàn tên võ sĩ loạn tiễn tề phát, Tô Trản cùng Tam Nhãn Tà lập tức xông lên, bảo hộ tại Tô Nan cùng Tô Kiếm Trường bên người.

Tam Nhãn Tà vẫn như cũ mang theo màu đen khôi giáp, trên trán vẽ lấy một con mắt.

Lúc này Tô Nan bên người chỉ còn lại hai cái cường đại dòng chính.

"Chúa công, chúng ta che chở ngài giết ra ngoài."

"Đúng, huynh trưởng chúng ta che chở ngươi cùng thế tử giết ra ngoài."

"Chúng ta còn có lực đánh một trận."

Tam Nhãn Tà cùng Tô Trản bỗng nhiên rút kiếm, hét lớn: "Tất cả mọi người rút đao ra kiếm, giết ra khỏi trùng vây."

"Vì chúa công mà chết, mà Tô thị gia tộc mà chết!"

Sau đó còn lại mấy trăm tên võ sĩ bỗng nhiên rút kiếm, hợp thành một cái lợi kiếm hình dạng.

"Dừng tay!"

Tô Nan rống to một tiếng.

Lập tức, Tô Trản cùng Tam Nhãn Tà tạm dừng công kích.

Tô Nan nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Thẩm Lãng, không nghĩ tới, cuối cùng vẫn rơi vào trong tay của ngươi."

"Ha. . ."

Tô Nan phun ra một ngụm trọc khí.

"Một cái xấu tính cách, thật đầy đủ hủy đi con người khi còn sống." Tô Nan nói: "Con người của ta hủy liền hủy ở lòng tham một chuyện bên trên, trong tay cục diện rõ ràng rất tốt, lại muốn càng nhiều càng tốt hơn. Trước đó nếu không phải bởi vì lòng tham, đã muốn có được bạo dân trong tay cái kia bút kim tệ, lại muốn giết ngươi, còn muốn danh chính ngôn thuận cầm xuống Bạch Dạ quận thành, muốn một mũi tên trúng ba con chim, các ngươi ngay cả Bạch Dạ quận thành chiến đều không có đánh."

Lời này không sai.

Có ít người nắm một cái cực kỳ tốt bài, rõ ràng có thể thắng, nhưng là hắn muốn đánh thắng, thăng cấp muốn gõ ngọn nguồn cầm ba trăm điểm, đấu địa chủ muốn nổ lật mười sáu lần.

Kết quả chẳng những không có lớn thắng, ngược lại thua.

"Lần này cũng là bởi vì lòng tham, muốn Khương vương cung bên trong hoàng kim, lúc này mới đưa đến diệt tộc nguy hiểm." Tô Nan nước mắt tung hoành.

Tô Trản rống to: "Huynh trưởng, đừng nói nữa, đừng nói nữa! Đều là bởi vì ta, đều là bởi vì ta, ngươi rõ ràng là không muốn hoàng kim trực tiếp đi Tây Vực."

Tô Nan lắc đầu nói: "Không, cuối cùng là bởi vì ta muốn khoản này hoàng kim."

"Ta Tô Nan tự phụ thông minh tuyệt đỉnh, không thua gì anh hùng thiên hạ." Tô Nan thở dài nói: "Thiên hạ này anh hùng sao mà nhiều ư? Ngô Vương, Việt Vương, Chủng Nghiêu, Biện Tiêu, Ninh Dực, Ninh Kỳ, Trương Xung, Tiết triệt, Yến Nan Phi, Diêm Ách, đương nhiên còn có một cái siêu cấp đại anh hùng, sắp phá vỡ nửa cái thế giới Căng Quân."

Thẩm Lãng nói: "Tô Nan, trước khi chết ngươi còn muốn phê bình một chút anh hùng thiên hạ sao?"

Tô Nan nói: "Thẩm Lãng, ngươi biết những người này ta coi trọng nhất là ai chăng?"

Thẩm Lãng nói: "Xin lắng tai nghe."

Tô Nan nói: "Căng Quân, các ngươi chờ xem, có lẽ có một ngày hắn sẽ càn quét toàn bộ phương nam, một tay nắm giữ văn minh thế giới, một tay nắm giữ Man tộc vũ lực, hắn sẽ trở thành mới một đời bá chủ."

Thẩm Lãng nói: "Tô công, ngươi đã phê bình anh hùng thiên hạ, so sánh cũng phải phê bình một chút ta đi."

Tô Nan xem ra Thẩm Lãng một cái nói: "Thẩm Lãng ngươi thông minh tuyệt đỉnh, trí gần như yêu, nhiều khi đối địch với ngươi, quả thực để người tuyệt vọng. Nhưng là ngươi biết khuyết điểm của ngươi là cái gì không?"

Thẩm Lãng nói: "Xin chỉ giáo."

Tô Nan nói: "Ngươi ngạo mạn, ngươi quá ngạo mạn. Trăm vạn kim tệ ngươi không xem ở trong mắt, quan to lộc hậu ngươi cũng không để vào mắt, thiên hạ vạn dân ngươi cũng không có để vào mắt, nói hố chết liền hố chết. Con mắt của ngươi là sinh trưởng ở trên trời, ngoại trừ ngươi mấy người bên cạnh, thiên hạ đều là heo chó, cỡ nào cao cao tại thượng?"

Thẩm Lãng nghi ngờ nói: "Có sao?"

Tô Nan nói: "Con mắt sinh trưởng ở trên trời, đem người xem như heo chó, trừ trả thù bên ngoài, vô dục vô cầu. Ngươi dạng này gặp nhiều thua thiệt, nói không chừng có một ngày ngươi cũng sẽ chết ở phía trên."

Thẩm Lãng khinh thường cười một tiếng.

Tô Nan nói: "Cuối cùng ta muốn hỏi một câu, phụ thân ta Tô Tiễn cho Kim thị gia tộc viết cái kia phong mật tín, Kim Trác đến cùng đốt không có?"

Thẩm Lãng nói: "Đốt a, bất quá ta có phục chế mấy phần, đương nhiên cũng không dùng tới, đồ chơi kia tác dụng không lớn."

"Quả nhiên đốt, ta hẳn là tin tưởng Kim Trác nhân phẩm." Tô Nan nói: "Lúc ấy ta được đến mật báo, nói Kim thị gia tộc không có thiêu hủy phong mật thư này. Ta không tin, nhưng là đối phương hoàn chỉnh đem mật tín nội dung thuật lại một lần, nội dung chuẩn xác không sai."

Thẩm Lãng nói: "Không phải Ẩn Nguyên hội, chính là Tiết thị, bởi vì năm đó Kim Vũ bá tước đem hai nhà này trở thành tuyệt đối minh hữu."

"Hết thảy đều không trọng yếu, đều không trọng yếu."

Tô Nan lại thật dài thở ra một hơi, tiếp lấy bỗng nhiên lắc một cái trường thương.

Trong chốc lát, cái kia tại quốc đô uy phong lẫm lẫm Tô Nan, lại phảng phất trở về.

Cứ việc trên mặt có nếp nhăn, cứ việc tóc đã trắng bệch.

Nhưng cái này bá khí trùng thiên Tô Nan, lại phảng phất trở về.

"Kiếm Vương Lý Thiên Thu, lần trước ngươi ám sát ta không thể đắc thủ, bị khí thế của ta chấn nhiếp, khẳng định rất không yên tâm đi." Tô Nan hét lớn: "Lần này, tái chiến một lần như thế nào?"

"Kiếm Vương Lý Thiên Thu, ngươi ta lại quyết một trận tử chiến, như thế nào?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nhìn chăm chú Tô Nan thật lâu nói: "Ngươi võ công cùng khí thế đều thoái hóa rất nhiều."

"Ha ha ha. . ." Tô Nan nói: "Võ công như là tửu lượng, khí thế như hồng thời điểm, đương nhiên cao. Như là chó nhà có tang thời điểm, tự nhiên là sa sút tinh thần."

"Đến rồi!"

Tô Nan rống to một tiếng.

Bỗng nhiên thôi động chiến mã, hướng phía Kiếm Vương Lý Thiên Thu cuồng xông mà đi.

Điên cuồng gia tốc!

"A... Nha nha nha nha. . ."

Miệng bên trong, vẫn như cũ hô lên lôi minh đồng dạng la lên.

Nhưng là, câu nói kia đã không có, Lý Thiên Thu ngươi tìm đường chết sao?

Câu nói này, Tô Nan đã không kêu được.

Trong miệng hắn cái này y y nha nha thanh âm, cũng tràn đầy quyết tuyệt bi tráng.

"Giết!"

Kinh thiên một thương, Tô Nan bỗng nhiên hướng Kiếm Vương Lý Thiên Thu đâm tới.

Kiếm Vương nhẹ nhàng một kiếm!

Hai cái thân ảnh, nháy mắt giao thoa mà qua.

"Bạch!"

Nháy mắt, Tô Nan trường thương trong tay trực tiếp bị cắt đứt.

Lồng ngực của hắn xuất hiện một đạo vết máu.

"Hô, hô, hô. . ."

Tô Nan khó khăn thở dốc, nhưng là mỗi thở dốc một ngụm, phun ra ngoài đều là bọt máu.

Ngũ tạng lục phủ của hắn, đã bị Lý Thiên Thu lợi kiếm cắt ra một cái cự đại vết nứt.

Sống không lâu!

. . .

Quyết đấu kết thúc, Tô Nan quay đầu ngựa lại, một lần nữa về tới trong vòng vây.

Lúc này, cả người hắn đã còng xuống, rốt cuộc không thẳng lên được.

Ngực máu tươi không ngừng tuôn ra, khóe miệng máu tươi không ngừng tuôn ra.

"Thẩm Lãng, ngươi sẽ không bỏ qua nhà ta bất cứ người nào đi." Tô Nan nói.

Thẩm Lãng gật đầu.

Tô Nan nói: "Nghe nói ngươi đem Tô Kiếm Ngạn cho ngũ xa phanh thây rồi?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Tô Nan nói: "Nhi tử ta Tô Kiếm Trường, mười tám tuổi, cũng không thể sống?"

Thẩm Lãng lắc đầu.

Tô Nan nói: "Nói muốn giết ta cả nhà, liền thật giết cả nhà, thật hung ác a."

"Vậy, vậy được thôi!"

Tô Nan đi vào con của mình Tô Kiếm Trường trước mặt.

Đứa con trai này rất trẻ trung, rất thông minh, có từng điểm từng điểm lỗ mãng, nhưng xác thực rất xuất sắc, như Tô Kiếm Đình chết rồi, hắn vốn có thể kế thừa gia tộc đại nghiệp.

Hắn hi vọng, gia tộc hi vọng a!

"Thật có lỗi, vi phụ không có cách nào nhìn xem ngươi trưởng thành."

Tô Nan đưa tay vuốt ve nhi tử Tô Kiếm Trường khuôn mặt, sau đó bỗng nhiên một kiếm, đâm xuyên qua nhi tử trái tim.

Nháy mắt chết bất đắc kỳ tử!

Lập tức, Thẩm Lãng thân thể run lên bần bật.

Tô Nan tiếp tục lẩm bẩm.

"Hoành đồ bá nghiệp công dã tràng!"

"Công dã tràng!"

"Ta Tô thị mấy trăm năm cơ nghiệp, triệt để kết thúc."

"Tốt đáng tiếc."

Tô Nan đi đến đệ đệ Tô Trản trước mặt, duỗi ra nắm đấm đánh bộ ngực của hắn.

"Thật có lỗi đệ đệ, ngươi cái này mãnh tướng từ đầu đến cuối không có chân chính rực rỡ hào quang, là ca ca vô dụng. Không thể mang theo các ngươi ra mặt!"

Tô Trản rơi lệ, liều mạng lắc đầu, lại không cách nào nói ra lời.

Sau đó, Tô Nan lại bỗng nhiên một kiếm, đâm xuyên qua đệ đệ Tô Trản lồng ngực.

Đại tướng Tô Trản đột tử.

Trước khi chết, không có một tiếng kêu thảm, không có làm ra một chút xíu phản kháng.

"Trăm năm cơ nghiệp, hôi phi yên diệt."

Tô Nan một bên ho khan, một bên phun máu, một bên lẩm bẩm.

"Bất quá cái này cũng không có gì, kẻ thắng làm vua, kẻ thua làm giặc, rất công bằng."

Tô Nan đi vào Tam Nhãn Tà trước mặt.

"Ngươi vốn là Càn quốc chiến tranh nạn dân, tại trong nhà của ta lớn lên, cả một đời cũng không thể lộ diện, khổ ngươi, khổ ngươi!"

Mã tặc Tam Nhãn Tà toàn thân run rẩy, nhưng không có khóc thành tiếng.

"Chúa công. . ."

Tô Nan bỗng nhiên một kiếm, đâm xuyên qua Tam Nhãn Tà trái tim.

Tam Nhãn Tà miệng bên trong kêu nữa một lần chúa công, sau đó nhắm mắt mà chết.

Sau đó, Tô Nan đi vào vợ cả trước mặt.

Nữ nhân này trực tiếp khóc lên.

"Làm sao đến bước này, phu quân làm sao đến bước này?"

Nữ nhân gào khóc.

"Làm ăn bồi thường, đương nhiên muốn phá sản."

"Tạo phản bại, đương nhiên muốn cả nhà chết sạch."

Tô Nan một kiếm, đâm xuyên thê tử lồng ngực.

Ngươi cái này ung dung hoa quý nữ nhân, chết thảm tại chỗ.

Đón lấy, Tô Nan xuất kiếm như là thiểm điện.

Đem còn lại hơn một trăm tên Tô thị dòng chính thành viên, toàn bộ giết đến sạch sẽ.

Đến bước này!

Tô thị gia tộc triệt để diệt tộc!

Trảm thảo trừ căn!

Chẳng qua là chính Tô Nan động thủ, từng bước từng bước giết sạch.

"Mấy trăm năm Tô thị gia tộc, tan thành mây khói!"

"Hôi phi yên diệt!"

Tô Nan nhếch miệng cười nói: "Thẩm Lãng ngươi phải nhớ kỹ hôm nay, chớ có để ngươi Kim thị gia tộc đi vào theo gót."

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ Tô công dạy bảo."

Tô Nan nói: "Thẩm Lãng, hiện tại hai nhà chúng ta cừu hận, thanh sao?"

Thẩm Lãng nói: "Kém một chút, liền muốn chấm dứt."

"Hiểu, ta hiểu." Tô Nan nói: "Thẩm Lãng, ngươi văn tài rất tốt, thi tài tuyệt đỉnh, nhìn thấy ta Tô thị thảm cục, ngươi có thể hay không làm một bài thơ a, hai câu là được."

Thẩm Lãng nghĩ một hồi nói: "Cuồn cuộn Nộ Giang đông nước trôi, bọt nước đãi tận anh hùng."

Tô Nan kinh ngạc: "Viết lại tốt như vậy sao? Thực sự là quá tốt rồi, hiếm có kinh điển câu hay, khó trách Ninh Nguyên Hiến thích ngươi, ngươi quá tinh xảo, cái này tài hoa quá thần kỳ."

"Trăm ngàn năm qua, không biết có bao nhiêu anh hùng hào kiệt chết đi, không biết có bao nhiêu hiển hách gia tộc hôi phi yên diệt. Hôm nay ta Tô thị gia tộc hủy diệt đặt ở năm nay đến xem, dĩ nhiên rung động. Nhưng đặt ở trăm năm trong lịch sử, nhưng lại không đáng giá nhắc tới, đặt ở ngàn vạn năm lịch sử, quả thực như là giọt nước trong biển cả."

"Đều nói cái này anh hùng như là vì sao trên trời, nhưng trên trời tinh tinh nhiều như vậy, hôm nay diệt cái này, ngày mai diệt cái kia, lại có ai phát hiện?"

"Tô Nan không còn mặt mũi thấy liệt tổ liệt tông."

"Tô Nan không mặt mũi nào thấy liệt tổ liệt tông!"

"Thẩm Lãng, chúng ta hai nhà cừu hận ân oán, chấm dứt!"

Sau đó, Tô Nan giơ lên song chưởng, bỗng nhiên hướng đầu của mình vỗ.

"Ầm!"

Nháy mắt, hắn tinh xảo lộng lẫy đầu, như là dưa hấu đồng dạng bỗng nhiên nổ tung!

Tô Nan chết thảm!

Liền như là hắn nói, không còn mặt mũi đối liệt tổ liệt tông.

Vì lẽ đó gương mặt cùng đầu, đều trực tiếp nổ tung.

Còn lại mấy trăm tên Tô thị gia tộc võ sĩ, ngơ ngác nhìn qua đây hết thảy.

Bọn hắn hướng phía Thẩm Lãng trông lại một chút.

Ý kia tương đối rõ ràng, là các ngươi đến đưa đoạn đường, hay là chúng ta mình đi?

Thẩm Lãng nói: "Chính các ngươi đi thôi!"

Sau đó, còn lại mấy trăm tên võ sĩ võ sĩ giơ kiếm với cái cổ, nhẹ nhàng một vòng.

Toàn bộ tự sát!

. . .

Cùng lúc đó!

Phía tây Tô Dung, mặc Tô Nan quần áo, giơ Tô Nan cờ xí, mang theo mấy ngàn người xông về thông hướng Tây Vực sơn cốc!

Hắn đã nhìn thấy.

Toàn bộ sơn cốc, lít nha lít nhít đều là phục binh, mà lại ở trên cao nhìn xuống!

Tô Dung lệ nóng doanh tròng.

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

"Tô thị gia tộc, vĩnh viễn bất diệt!"

"Chúa công Bất hủ!"

Tô thị mấy ngàn tàn quân, bỗng nhiên hướng phía sơn cốc phóng đi.

Lập tức, vạn tên cùng bắn.

Trên núi vô số cự thạch, cuồn cuộn mà rơi.

Ngắn ngủi nửa canh giờ!

Tô Dung suất lĩnh mấy ngàn Tô thị quân đội, toàn quân bị diệt!

Tô Dung trước khi chết, còn cảm thấy mình cứu vớt chúa công, có thể nhắm mắt.

. . .

Thẩm Lãng nhíu mày, nhìn xem thi thể đầy đất.

Lý Thiên Thu nhìn xem một màn này, phảng phất bùi ngùi mãi thôi.

Nhưng là nổi lên thật lâu, hắn biệt xuất một câu.

"Ta cảm thấy làm nông dân rất tốt, kiếm đảo cũng rất tốt."

Hắn ý tứ là, những đại nhân vật này huy hoàng dĩ nhiên huy hoàng, nhưng chân chính thời điểm chết cũng thảm liệt như vậy.

Thẩm Lãng thở dài nói: "Tô Nan người này lợi hại, rất lợi hại, nếu là đem hắn điểm này tham lam khuyết điểm từ bỏ, ta cùng Trương công thật chưa chắc là đối thủ của hắn."

Lý Thiên Thu nói: "Thẩm công tử, báo thù rửa hận tư vị như thế nào?"

"Rất thoải mái." Thẩm Lãng nói: "Nhưng là Tô Nan có một chút quá thao đản, trước khi chết vậy mà để ta không hận hắn, cũng không hận Tô thị gia tộc. Nãi nãi, rõ ràng là ta muốn báo thù, kết quả chính hắn đem Tô thị toàn tộc giết đến sạch sẽ, ngưu bức."

Đi vào mấy chiếc xe ngựa trước mặt, mở ra xem, kim quang chói mắt toàn bộ đều là hoàng kim.

Mười cân một khối gạch vàng.

Hoàng kim rung động lòng người, huống chi là nhiều như vậy hoàng kim.

Nhưng là Thẩm Lãng cùng Kiếm Vương Lý Thiên Thu đều không có chút nào mà thay đổi.

Đừng nhìn Lý Thiên Thu gia sản không cao hơn ba trăm kim tệ, nhưng hắn cũng coi là xem tiền tài như cặn bã.

Có tiền cũng không biết làm sao tiêu?

Mua xe sang trọng, hào trạch? Vẫn là cưới tam thê tứ thiếp?

Loại chuyện này cũng chỉ có Thẩm Lãng loại này kẻ dung tục mới làm ra được.

Mà những vật này Thẩm Lãng đều đã có.

Nhưng nhóm này hoàng kim quả thực là con số trên trời.

"Lỗ Lỗ, nhóm này hoàng kim là phụ thân ngươi cướp bóc tới, cho nên vẫn là nhà ngươi, vật quy nguyên chủ." Thẩm Lãng nói.

A Lỗ Na Na công chúa liếc qua, nàng đối hoàng kim cũng không có cảm giác, thứ này không thể ăn cũng không thể uống.

"Ngươi muốn sao? Ngươi muốn liền toàn bộ lấy đi." Cái này bại gia nữ vương ngược lại là rất hào phóng.

Thẩm Lãng lắc đầu, hắn lúc cần tiền liền trực tiếp đưa tay.

Hướng nương tử muốn, hướng Thiên Đạo hội muốn.

Còn muốn mình mang vàng, còn muốn mình đảm bảo vàng, quá phiền toái.

"Ta không cần." Thẩm Lãng nói: "Dạng này, ngươi đem hoàng kim chở về đến Khương vương cung, tìm một cái tầng hầm đem những này hoàng kim toàn bộ tan giội trên mặt đất, dạng này ai cũng trộm không đi."

"Được!" A Lỗ Na Na nói: "Lúc nào ngươi muốn, liền nói với ta một tiếng."

Thẩm Lãng nói: "Tạ ơn tẩu tử."

Khoản này con số trên trời hoàng kim, tương lai hắn thật đúng là khả năng cần dùng đến.

"Đại ngốc, cho ngươi một đêm, sáng sớm ngày mai chúng ta liền đi!"

. . .

Vào lúc ban đêm!

Thẩm Lãng thực sự không chịu nổi, chạy trốn tới bên ngoài một dặm đi ngủ.

Đại ngốc cùng A Lỗ Na Na đây đối với đực cái quá sẽ giày vò.

Không, nói cho đúng là A Lỗ Na Na quá sẽ giày vò.

Cho tới bây giờ cho đến.

Đại ngốc cho tới bây giờ đều không có chủ động qua, hắn thực sự là quá thẹn thùng, cảm thấy làm loại chuyện này thực sự quá không có ý tứ, cho tới bây giờ đều là nằm ở nơi đó rất bị động.

Sau đó có chừng trong vòng mười canh giờ không dám gặp người.

Trên thế giới này lại còn có như thế e lệ sự tình, nhưng là lại như vậy có ý tứ, quả thực so cái gì đều chơi vui.

Đại ngốc mở ra thế giới mới cửa chính, nhưng lại không dám trầm mê, không dám chủ động.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng!

Thẩm Lãng mang theo đại ngốc bọn người, cùng Khương nữ vương A Lỗ Na Na phân biệt.

Nữ vương muốn dẫn dắt kỵ binh trở về hoàng cung.

Thẩm Lãng mang theo đại ngốc, Vũ Liệt bọn người trở về Việt Quốc.

A Lỗ Na Na điều động hai ngàn kỵ binh, hộ tống Thẩm Lãng về nước.

Một đoàn người đi ước chừng mấy ngày, rốt cục rời đi Khương quốc, về tới Đại Tuyết chân núi, đi tới càng Khương biên cảnh.

Mà lúc này đây!

Thẩm Lãng gặp được một người quen.

Ban Nhược tông sư, nắm một đầu bạch trâu, chở đi thật là nhiều Đại Kiếp Cung tảng đá phù điêu.

Ban Nhược tông sư quần áo là mới đổi, khó được mặc một thân căng cứng kỵ trang.

Thẩm Lãng không khỏi hướng phía bắp đùi của nàng nhìn lại.

Đường cong không tệ.

Hàm số lượng giác càng không tệ.

"Cặn bã!"

Ban Nhược mắng một tiếng, sau đó như không có người bên ngoài đi.

Hướng phía Sở quốc phương hướng đi.

Thật sự là thế sự khó liệu, hắn lúc đầu muốn đi Trấn Viễn hầu tước phủ trả lại bí tịch, kết quả nghe nói Trấn Viễn hầu tước phủ bị Trịnh Đà chiếm lĩnh.

Cái kia không có cách, không trả nổi.

Không phải ta không trả a, mà là tìm không thấy chủ nhân.

Ban Nhược đi thật xa, Thẩm Lãng còn tại quay đầu nhìn nàng bóng lưng.

Mông / hình chân diệu.

Lý Thiên Thu thực sự nhịn không được nói: "Luận tướng mạo, Ninh Khiết công chúa không thua gì Ban Nhược sư muội, vì sao ngươi xưa nay không liếc nhìn nàng một cái, lại nhiều lần trêu chọc Ban Nhược?"

Thẩm Lãng nói: "Ninh Khiết gặp qua hắc ám quá nhiều, trong lòng cùng linh hồn đều đã hắc ám ô trọc. Mà Ban Nhược tông sư nhìn như lãnh đạm, kì thực đơn thuần hoàn mỹ, còn có chút nhỏ muộn tao, khơi dậy đến rất có ý tứ."

Lý Thiên Thu thực sự không thể nào hiểu được cặn bã thế giới tinh thần.

Thẩm Lãng nói: "Lại nói, ta cũng không có muốn đối nàng làm cái gì a, ta thuần túy là dùng ánh mắt tán thưởng."

Lý Thiên Thu nói: "Vậy sau này ngươi như chữa khỏi thê tử của ta, nàng cũng rất đẹp, ta hi vọng ngươi đừng dùng loại này ánh mắt tán thưởng nhìn nàng."

Thẩm Lãng kinh ngạc, sau đó siêu cấp xấu hổ.

"Làm sao lại như vậy? Làm sao lại như vậy?"

"Ta là loại người này sao? Phụ nữ có chồng ta xưa nay không thông đồng."

"A, bình thường phụ nữ có chồng ta xưa nay không loạn thông đồng."

Sau đó, Thẩm Lãng dẫn đội tiến vào Việt Quốc cảnh nội!

. . .

Ban Nhược đại tông sư, nắm bò Tây Tạng, hững hờ đi đường.

Lại phải về Ma Nham Đạo cung, lại muốn đối mặt những đệ tử kia.

Thật là thật nhàm chán a.

Lần tiếp theo ta tìm cái gì lý do ra đâu?

Lại đến tiêu diệt phản đồ Lâm Thường Tuyết Sơn cung?

Không được không được, nàng Tuyết Sơn cung liền mười chín người, lại tiêu diệt liền triệt để không ai.

Lâm Thường mặc dù lại xấu, tính tình lại, nhưng chung quy là sư tỷ ta, không thể bắt nàng một người khi dễ.

"Ta lại lý do gì không trở về Ma Nham núi sao?"

Càng nghĩ, làm sao cũng không tìm tới.

Phiền chết, phiền chết!

Ta Ma Nham cung cừu nhân như thế ít như vậy a, liền hai người, một cái Lý Thiên Thu, một cái Lâm Thường.

Bằng không ta liền có thể lấy báo thù danh nghĩa mỗi ngày ở bên ngoài chơi.

Thẩm Lãng tên rác rưởi kia cừu nhân nhiều như vậy, vì lẽ đó mỗi ngày lấy báo thù danh nghĩa ở bên ngoài sóng, hắn là thế nào làm được?

Bằng không ta không quay về, ta tìm lý do lại ở bên ngoài chơi mấy ngày?

Nam Ẩu quốc, Sa Man tộc đại chiến hừng hực khí thế, khẳng định là trôi dạt khắp nơi, sinh linh đồ thán, ta làm võ đạo tông sư, có trách nhiệm có nghĩa vụ đi bảo hộ nơi đó vô tội nạn dân.

Không được, không được!

Ta cũng không phải thần nữ Tuyết Ẩn, cho tới bây giờ đều không có làm qua cứu vớt vạn dân sự tình.

Ta cả đời này không có phạm qua tội, cũng không cần thứ tội.

Thật nhàm chán, thật nhàm chán.

Rơi vào đường cùng, Ban Nhược tông sư chỉ có thể xám xịt trở về Ma Nham Đạo cung.

Có cái nào lợi hại đệ tử, ngươi tranh thủ thời gian cho ta trưởng thành, ta người chưởng môn này đã nên được không kiên nhẫn được nữa.

. . .

Cùng lúc đó!

Một cái râu tóc bạc trắng, xoay người lưng còng già dân chăn nuôi, mặc một thân cầu da, vội vàng một đàn dê xuôi nam.

Hướng phía Sa Man tộc phương hướng đi đến.

"Ai!"

"Bụi về với bụi!"

"Đất về với đất!"

"Vinh hoa phú quý, như là thoảng qua như mây khói!"

Sau đó hắn há miệng, hát ra Khương quốc điệu.

"Đại muội, ngươi chớ có ngồi ta trâu đực, ngươi mông quá lớn ép tới trâu đi không được đường nha!"

"Ngươi vị quá sóng, để trâu cây xử nha!"

. . .

Trấn Viễn hầu tước trong phủ.

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên phảng phất rơi vào mật bình chuột.

Quả thực có hưởng dụng không hết vinh hoa phú quý.

Tòa lâu đài này bên trong lương thảo vô số, mỹ nhân vô số.

Trịnh Đà vẫn là cẩn thận, ngay từ đầu chỉ ăn mình mang tới lương thảo, uống mình mang tới nước ngọt.

Mà lại đã dùng ngân châm kiểm tra qua mỗi một túi lương thực, mỗi một khối thịt.

Căn bản cũng không có bất luận cái gì độc.

Nhưng hắn vẫn như cũ không yên lòng ăn.

Liền để Trấn Viễn hầu tước phủ người già trẻ em ăn.

Ăn hai ngày cũng hoàn toàn không có việc gì.

Hắn lúc này mới yên tâm ăn như gió cuốn.

Rượu ngon, thức ăn ngon, đẹp không sao tả xiết.

Đây mới là quý so vương hầu thời gian nha!

Ngay từ đầu, quân đội của hắn còn nhịn xuống không có tai họa Trấn Viễn hầu tước trong phủ gia quyến.

Nhưng mấy ngày sau, thực sự nhịn không được!

Thế là, Trấn Viễn hầu tước trong phủ nữ tử tao ương.

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên quân đội, tại Trấn Viễn hầu tước trong phủ trải qua phóng đãng hình hài sinh hoạt.

. . .

Mấy ngày trước đó Ngô Việt biên cảnh!

Nơi này tiến vào nguy hiểm nhất thời khắc, Bạch Dạ quận chiến trường tin tức còn không có truyền đến.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến trong đại doanh, phảng phất không khí đều là ngưng kết.

Tuổi trẻ Ngô Vương quá khó đấu.

Biện Tiêu tại Ngô quốc cảnh nội đã giết đến máu chảy thành sông đầu người cổn cổn, vị này Ngô Vương vẫn không có thỏa hiệp.

Ngược lại tăng binh mười lăm vạn!

Việt Vương trong tay có thể chỉ có tám vạn, hai quân giằng co gần nhất khoảng cách, chỉ có chỉ là mấy trăm mét.

Ninh Nguyên Hiến áp lực như núi.

Thậm chí có một chút điểm vang động, đều cảm thấy là Ngô Vương mười lăm vạn đại quân đánh tới.

Mười lăm vạn đối tám vạn, có được to lớn binh lực ưu thế.

Nhưng Việt Quốc thuộc về phòng thủ, toàn bộ phòng tuyến trên có hai tòa thành trì, có thể tương đối triệt tiêu loại binh lực này ưu thế.

Việt Vương mỗi một ngày đều tại dày vò.

Hắn vị này quốc vương tự mình làm mồi dụ, đương nhiên dũng cảm, nhưng cũng là đáng sợ mạo hiểm.

Quân tử không lập nguy tường, huống chi quân vương.

Tin tức xấu cái này đến cái khác truyền đến!

Sở quốc đại quân điên cuồng tiến đánh Chủng Nghiêu phòng tuyến, đã chiếm mười cái thành lũy, trực tiếp đem biên cảnh đẩy vào trong vòng ba bốn dặm.

Ngô quốc ba vạn đại quân, cũng đang điên cuồng tiến đánh Nộ Triều thành, Kim Trác bị đâm, Nộ Triều thành luân hãm cũng chú định trở thành kết cục đã định.

Mà lớn nhất tin tức xấu, vẫn là theo Bạch Dạ quận chiến trường truyền đến.

Ninh Khiết trưởng công chúa đưa tới cuối cùng một phong mật tấu.

Thẩm Lãng vẫn không có xuất hiện, Tô Nan lại một lần nữa tăng binh, Trương Xung bệnh nặng.

Bạch Dạ quận thành thật thủ không được, hoặc là tiếp theo trời liền sẽ luân hãm.

Cứ việc Ninh Nguyên Hiến đã làm dự tính xấu nhất.

Điều động Tam vương tử Ninh Kỳ suất lĩnh ba vạn đại quân tiến vào chiếm giữ Lang quận, làm cái này cũng mang ý nghĩa từ bỏ phần lớn Thiên Tây hành tỉnh nam bộ.

Chân chính một ngày bằng một năm.

Ninh Nguyên Hiến đối tấm gương, thậm chí có thể cảm giác được mình mỗi một ngày đều tại biến tiều tụy, đều tại già đi.

Nhưng là hắn một mực chờ đợi đợi một tin tức.

Hoặc là chính là tin tức tốt nhất.

Hoặc là chính là xấu nhất tin tức.

Tin tức xấu, tự nhiên là Trương Xung diệt vong, Bạch Dạ quận thành luân hãm, Tô Nan đại quân càn quét toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh nam bộ, thế cục thiên băng địa liệt.

Một khi tin tức xấu này truyền đến.

Như vậy. . . Hắn cái này Việt Vương cũng chỉ có thể hướng Ngô Vương thoả đáng, chỉ có thể đàm phán.

Cho đến lúc đó, hắn thật muốn mặc cho vị này Ngô Vương đe doạ.

Cắt nhường hai cái quận, đại ngạch chiến tranh bồi thường là nhất định.

Nhưng là như thế lớn đại giới, cũng nhất định phải giao.

Diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong.

Nhưng cục diện một khi phát triển đến tình trạng kia, vậy đối với hắn vị này Việt Vương uy vọng hoàn toàn là đả kích trí mạng.

Mà lại là không cách nào vãn hồi đả kích.

Việt Quốc từ nay về sau, liền sẽ theo nam bộ bá chủ vị trí bên trên xuống tới, Ngô quốc thay vào đó, .

Nhưng là. . .

Ninh Nguyên Hiến trong lòng một mực có một hi vọng.

Một cái phi thường hi vọng mong manh.

Thẩm Lãng lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích.

Lần trước Kim thị gia tộc đối mặt nguy cơ càng thêm hiểm ác đi, nhưng Thẩm Lãng cướp đoạt Nộ Triều thành như là thần lai chi bút, nháy mắt đại hoạch toàn thắng.

Trịnh Đà không đáng tin cậy.

Hi vọng duy nhất chính là Thẩm Lãng.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến lại không dám quá trông cậy vào, bởi vì hi vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

Thực sự là quá mơ hồ.

Thẩm Lãng chỉ là vài trăm người, như thế nào diệt phải rơi Khương vương, làm sao có thể ngăn cơn sóng dữ?

Mấy ngày này, Ninh Nguyên Hiến không hề lộ diện, từ đầu đến cuối ở tại trong đại doanh lẳng lặng chờ đợi.

Việt Quốc đại quân cũng không có chút nào khiêu khích, hoàn toàn co đầu rút cổ tại mình quân doanh bên trong.

Ngược lại Ngô quốc đại quân, bắt đầu điên cuồng khiêu khích, thậm chí chế tạo một lần lại một lần quân sự ma sát.

Việt quân sĩ khí nhỏ xuống.

Ngô Quân ý chí chiến đấu sục sôi.

. . .

Nhưng mà Ngô Vương lúc này cũng vô cùng cháy bỏng!

Biện Tiêu tại Ngô quốc cảnh nội đại khai sát giới, mỗi một ngày Ngô quốc đều đang chảy máu, đều đang lừa thụ tổn thất thật lớn.

Nộ Triều thành bên kia kết quả còn không có tới.

Sau cùng tình báo vẫn như cũ là tại kịch chiến.

Bất quá Ngô Mục mật tín bên trong nói đúng một trận chiến này nhất định phải được.

Vì lẽ đó đối Nộ Triều thành chiến kết quả, Ngô Vương cũng không có lo lắng, cảm thấy mười phần chắc chín.

Hắn đang chờ đợi chính là Việt Quốc phía tây chiến cuộc.

Chờ đợi Bạch Dạ quận thành chiến kết quả.

Nơi đó mới là toàn bộ thiên hạ bạo phong nhãn.

Chỉ cần Trương Xung diệt vong, Bạch Dạ quận thành luân hãm, Tô Nan đại quân quét ngang Thiên Nam hành tỉnh.

Cho đến lúc đó, Ninh Nguyên Hiến liền muốn ngoan ngoãn cầu xin tha thứ, Biện Tiêu ngoan ngoãn lui binh.

Cho đến lúc đó, chính là hắn Ngô Vương muốn gì cứ lấy thời khắc.

Chính là hắn Ngô Vương rửa sạch nhục nhã thời khắc.

Tuổi trẻ Ngô Vương không chú ý Nộ Triều thành chiến, mỗi ngày đều tại cháy bỏng chờ đợi.

Một ngày muốn hỏi mấy chục lượt.

Bạch Dạ quận chiến trường tin tức truyền đến sao?

Bạch Dạ quận chiến trường tin tức truyền đến sao?

. . .

Ninh Nguyên Hiến lẳng lặng ngồi tại trên giường, trong tay đọc lấy Phật Kinh, chỉ có dạng này hắn mới có thể thoáng an tĩnh lại.

Lúc này mặc dù chưa nói tới sinh tử tồn vong, nhưng cũng tuyệt đối là nguy cơ sớm tối.

Thiên Tây chiến trường bên kia, nếu là truyền đến tin tức tốt, vậy liền trực tiếp thăng lên Thiên đường.

Nếu như truyền đến tin tức xấu, vậy liền xuống Địa ngục.

Không có trúng ở giữa.

Không phải kết quả tốt nhất, chính là kết quả xấu nhất.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến sẽ không cầu nguyện!

Đầy Thiên thần Phật đều vô dụng.

Nếu là cầu nguyện hữu dụng, ngày đó Khương Ly đế chủ sẽ không phải chết, Đại Càn vương quốc liền sẽ không bại.

Năm đó toàn bộ thiên hạ, có bao nhiêu người là Khương Ly bệ hạ cuồng nhiệt người ngưỡng mộ?

Có bao nhiêu người vì hắn cầu nguyện?

Kết quả vị này cái thế anh hùng vẫn là bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử.

Ninh Nguyên Hiến dần dần yên tĩnh trở lại.

Hắn đã làm tốt chuẩn bị tư tưởng , chờ đợi lấy kết quả xấu nhất đạo lý.

Thậm chí, hắn đã bắt đầu cấu tứ cùng Ngô Vương đàm phán.

Nên ủy khúc cầu toàn, liền ủy khúc cầu toàn đi.

Nên chịu thua liền chịu thua đi.

Nên bồi thường liền bồi thường, nên cắt nhường liền cắt nhường.

Ta đã làm tốt hết thảy chuẩn bị.

Xấu nhất tin dữ, ngươi có thể tới!

Mà liền tại lúc này!

Tiểu Lê công công Lê Ân phi nước đại mà vào.

"Bệ hạ đại hỉ, đại hỉ!"

"Tin chiến thắng, thiên đại tin chiến thắng!"

"Thẩm Lãng công tử tiêu diệt Khương vương, bồi dưỡng nữ vương A Lỗ Na Na, mang theo một vạn kỵ binh giết vào Thiên Tây chiến trường, cùng Trương Xung đại nhân trong ngoài giáp công, đại hoạch toàn thắng!"

"Tô thị phản quân chủ lực, gần như toàn quân bị diệt!"

.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 274: Quốc Quân Mừng Như Điên! Ngô Vương Muốn Phun Máu

Lúc này nghe được cái này đại thắng báo về sau, quốc quân Ninh Nguyên Hiến đầu tiên là trọn vẹn ngây người một hồi lâu!

Nguyên lai đả kích quá lớn cùng kinh hỉ quá lớn đưa tới phản ứng là giống nhau như đúc.

Bất quá bị đả kích thời điểm, cả người như là sét đánh, không nhúc nhích.

Nhưng kinh hỉ quá lớn thời điểm, cả người sẽ còn có chút rút một chút, sau đó sẽ còn thoáng có chút mắc tiểu.

Nhưng đầu vẫn là nháy mắt liền một mảnh bạch, sau đó triệt để hôn mê rồi.

Ninh Nguyên Hiến là một cái tinh xảo người, cho tới bây giờ đều không nói lời thô tục.

Thậm chí cũng không thể gặp người khác nói thô tục.

Trọn vẹn mấy phút về sau, hắn nói một câu.

Ngọa tào!

Lời này mới ra, hắn tranh thủ thời gian giật mình tỉnh lại, ánh mắt như điện hướng phía mọi người tại đây nhìn lại.

Tất cả mọi người cúi đầu nhìn địa, phảng phất cái gì cũng không có nghe thấy.

Duy chỉ có cái kia tuổi trẻ sử quan rất khó khăn.

Hắn là phụ trách ghi chép quốc quân nói mỗi một câu nói, trường hợp công khai bất luận một chữ nào cũng không thể bỏ lỡ.

Ta làm sử quan nhất định phải có tiết tháo, cho dù chết cũng phải ghi chép quốc quân mỗi tiếng nói cử động.

Lấy sử vì kính, có thể biết hưng thay.

Thế là, hắn tại trên giấy da dê viết hai chữ: Triều ta.

Nhìn xem, ta cái này sử quan có nhiều tiết tháo.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến ánh mắt đỏ bừng, gương mặt đỏ bừng, bỗng nhiên trực tiếp đoạt lấy Ninh Khiết trưởng công chúa mật tấu.

Ngắn ngủi hơn một trăm chữ, nhìn một lần lại một lần.

Thẩm Lãng suất lĩnh Khương quốc kỵ binh, từ phía sau lưng tập kích, Tô thị chủ lực gần như toàn quân bị diệt.

Đại hoạch toàn thắng, đại hoạch toàn thắng.

Quá sướng rồi!

Quá mức nghiện!

Quốc quân hận không thể đem cái này tin chiến thắng đốt, sau đó hóa thành khói ngửi vào mũi bên trong.

Trọn vẹn hưng phấn một khắc đồng hồ!

Sau đó Ninh Nguyên Hiến tiến vào càng hưng phấn trạng thái.

Bất quá vừa mới là hưng phấn tại tầng ngoài, lúc này hưng phấn ở bên trong.

Hắn một tay lấy trong tay Phật Kinh ném đi.

Còn nhìn trái trứng trứng a.

Cẩu thí ý tứ không có.

"Đưa rượu lên, đưa rượu lên, đưa rượu lên. . ."

Chuyện trọng yếu nói ba lần.

Lê Chuẩn Đại công công đã bưng rượu xuất hiện ở trước mặt hắn.

Quốc quân còn chưa nói đưa rượu lên, hắn liền đã chuẩn bị.

Quốc quân híp mắt, chỉ vào Lê Chuẩn nói: "Ngươi cái này lão cẩu, dám làm quả nhân con giun trong bụng? Cẩn thận giết ngươi diệt khẩu."

Nói xong, chính hắn cũng không nhịn được cười ha ha.

Sau đó hắn trực tiếp cầm qua bầu rượu, tự rót tự uống.

Quá đẹp!

Cái này rượu gì a? Vậy mà như thế dễ uống?

Kỳ thật vẫn là đồng dạng rượu, bất quá đêm qua uống như là nước tiểu ngựa.

Một bên uống rượu, hắn một bên lại nhìn xem phần này tin chiến thắng.

Cả người phiêu phiêu dục tiên.

Quả nhân phải làm thơ!

Quả nhân cao hứng, muốn thừa cơ làm một bài hiếm có thơ hay.

Sau đó Ninh Nguyên Hiến bắt đầu ấp ủ.

Nổi lên mấy phút, cũng không có biệt xuất một câu.

Được rồi, cao hứng như vậy thời điểm, làm cái rắm thơ.

Một hơi đem hơn phân nửa bầu rượu toàn bộ uống xong.

Quốc quân nửa nằm tại trên giường, hơi thở hổn hển, uống đến có hơi nhiều.

"Lợi hại, lợi hại, lợi hại, lợi hại!"

Chuyện trọng yếu hơn nói bốn lần!

"Thẩm Lãng tiểu tử này quá lợi hại!"

"Quả nhân thật chỉ là đối với hắn ôm một chút xíu hi vọng, không nghĩ tới hắn vậy mà thật làm được."

"Mang theo vài trăm người đi đem Khương vương tiêu diệt, còn đem A Lỗ Na Na nâng lên vương vị, từ đó về sau Khương quốc chính là ta Việt Quốc minh hữu, trong vòng mấy chục năm tây bộ biên quan không ưu sầu."

"Quả nhân giao cho hắn nhiệm vụ, thật chính là kiềm chế Tô Nan một hai tháng mà thôi, hắn vậy mà đem Tô Nan chủ lực tiêu diệt."

"Cái này lợi hại quả thực vô biên vô hạn, tiểu tử này, hỗn đản này. . . Thật sự là trời ban cho ta sao?"

"Thật sự không hổ quả nhân thích hắn, lão cẩu ngươi nói cái này Thẩm Lãng có phải hay không cùng ta có chút giống a?"

"Trương Xung cũng lợi hại, Trương Xung cũng không tầm thường!"

"Cái này cũng thật sự là kỳ, lúc ấy Thẩm Lãng mang theo vài trăm người nói muốn đi diệt Khương vương A Lỗ Thái, Ninh Khiết viết lên ngàn chữ cáo trạng, thiên hạ ai cũng không tin, kết quả Trương Xung vậy mà tin, mà lại sinh tử phó thác."

"Hai cái này đã từng đối thủ lớn nhất, vậy mà trở thành tri kỷ, có ý tứ có ý tứ!"

"Quả nhân thắng, thắng!"

Cuối cùng quốc quân nói ra câu nói này thời điểm, thanh âm vậy mà đều có chút nghẹn ngào, khóe mắt đều trực tiếp ẩm ướt.

Khoảng thời gian này thiên hạ áp lực lớn nhất người, không phải Trương Xung, càng không phải là Thẩm Lãng, mà là hắn Ninh Nguyên Hiến.

Trương Xung cùng lắm thì cái chết, Thẩm Lãng cùng lắm thì thất bại.

Duy chỉ có hắn Ninh Nguyên Hiến, muốn gánh vác toàn bộ quốc gia thành bại trách nhiệm.

Mỗi ngày đều một ngày bằng một năm.

Mỗi ngày đều tại làm dự tính xấu nhất, không biết bao nhiêu lần theo trong cơn ác mộng bừng tỉnh.

Hiện tại rốt cục thắng.

Đại hoạch toàn thắng!

Thắng, thắng!

Ninh Nguyên Hiến sau khi nói xong, chén rượu trong tay trượt xuống trên mặt đất.

Cả người ngủ say sưa lấy đi qua.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn tiến lên, dùng cực kỳ nhỏ động tác, đem tơ lụa chăn mỏng đắp lên quốc quân trên thân.

Lần trước biên cảnh cùng đi săn thất bại, quốc quân bốn ngày ba đêm đều không có ngủ.

Mà lần này. . .

Hắn mặt ngoài nhìn mỗi lúc trời tối đều đang ngủ, trên thực tế căn bản ngủ không được.

Mỗi ngày đều tại biến tiều tụy, tóc một thanh một thanh rơi.

Hắn thậm chí ngay cả dự tính xấu nhất đều đã làm xong.

Hắn thậm chí ngay cả cho Ngô Vương cầu xin tha thứ ngôn ngữ đều cấu tứ tốt, cắt nhường cái nào quận đều nghĩ kỹ.

Một khi xấu nhất cục diện phát sinh.

Vậy hắn Ninh Nguyên Hiến đời này đều thanh danh liền xong rồi.

Lê Chuẩn dùng môi ngữ hướng Lê Ân nói: "Ngươi nhìn chằm chằm, ta cũng đi ngủ một hồi."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn cũng thật gánh không được.

Hắn là chân chính trung thần gia nô, chủ nhân gấp hắn so chủ nhân còn gấp, chủ nhân cao hứng hắn liền so chủ nhân cao hứng.

Khoảng thời gian này hắn cũng căn bản không có ngủ qua.

Ninh Nguyên Hiến không cầu nguyện, hắn Lê Chuẩn lại đem đầy Thiên thần Phật đều cầu qua.

Lúc này tin chiến thắng truyền đến, Lê Chuẩn cả người liền phảng phất suy yếu.

Cao hứng rất nhiều, toàn thân đều không có một chút khí lực.

. . .

Ngô Vương trong đại doanh!

Tuổi trẻ Ngô Khải vẫn tại dạo bước.

Làm sao tin tức còn chưa tới?

Thiên Tây hành tỉnh chiến báo hẳn là muốn tới a.

Lần trước Tô thị đưa tới tình báo, nói Trương Xung đã bị bệnh, mà lại Tô thị đã buộc đi Trương Xung nhi tử cùng cháu trai.

Vì lẽ đó Thiên Tây hành tỉnh Bạch Dạ quận chiến cũng đã kết thúc a.

Tám trăm dặm khẩn cấp, cái này chiến báo hẳn là đến a.

Ngô Trực nói: "Đại vương đừng vội, kết quả đã chú định!"

Đại soái Ngô Trực, Ngô Vương thúc thúc, Thái tử thái phó, Xu Mật Sứ.

Hắn kỳ thật cũng coi như một cái phái bảo thủ lão thần, nhưng dù sao cũng là Vương thúc, tâm hướng mình cháu trai.

Nhiều khi hắn cứ việc không đồng ý Ngô Vương ý nghĩ cùng cách làm, nhưng nhất định sẽ kiên định đứng tại hắn bên này.

Ngô Khải gật đầu không ngừng.

Đúng vậy, kết quả đã chú định.

Trương Xung nhất định sẽ diệt vong, Tô Nan nhất định sẽ quét ngang toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh.

Lần này ta Ngô quốc nhất định rửa sạch nhục nhã.

"Báo, báo, tám trăm dặm khẩn cấp, tám trăm dặm khẩn cấp!"

Bên ngoài bỗng nhiên vang lên thanh âm dồn dập.

Ngô Vương bỗng nhiên đứng lên, vọt thẳng ra ngoài.

Một cái Ngô quốc Hắc Thủy Đài võ sĩ bỗng nhiên xông tới quỳ gối Ngô Khải trước mặt run giọng nói: "Bệ hạ, Nộ Triều thành chiến báo!"

Ngô Vương kinh ngạc.

Không phải Thiên Tây hành tỉnh chiến báo?

Nộ Triều thành chiến báo lại có gì đáng xem?

Không phải nói Kim Sĩ Anh làm phản Kim thị, Nộ Triều thành nhất định cầm xuống sao?

Người chính là như vậy, đối với đã thứ thuộc về chính mình liền không lại vui mừng.

Niềm vui ngoài ý muốn mới là vui.

Tô Nan quét ngang Thiên Tây hành tỉnh, Việt Quốc tại phía tây chiến bại đây đối với Ngô Vương đến nói, mới thật sự là kinh hỉ.

Bất quá, có tin tức tốt luôn luôn không tệ.

Ngô Vương tiếp nhận tấu, phát hiện phía trên vậy mà kề cận ba cây quạ đen lông vũ.

Hắn không khỏi nhíu mày, Ngô Mục vẫn là quá mức trẻ, cầm xuống Nộ Triều thành mặc dù ý nghĩa trọng đại, nhưng mười phần chắc chín sự tình, dùng ba cây quạ đen lông vũ có chút nhỏ nói thành to.

Mở ra tấu xem xét.

Hàng chữ thứ nhất liền viết: Bệ hạ, thần có tội, Nộ Triều thành chiến bại!

Nhất thời!

Ngô Vương phảng phất tao ngộ sét đánh.

Cả người ngây người bất động, chỉ là hai tay run không ngừng.

Trong tay cái này mật tấu lên văn tự bỗng nhiên du động, phảng phất một chữ cũng không nhận ra.

Tại sao có thể như vậy?

Tại sao lại dạng này?

Ngô Vương nhắm mắt lại, mới có thể thoáng đứng vững.

Dùng sức hít sâu, trọn vẹn một hồi lâu mới mở to mắt.

Sau đó, tiếp tục đem Ngô Mục mật tấu xem hết!

Phần này mật tấu viết phi thường kỹ càng, trọn vẹn hơn ngàn chữ.

Nộ Triều thành chiến tất cả quá trình, Ngô Mục đều không có chút nào giấu diếm.

Thuộc về hắn sai, hắn toàn bộ viết ra, không thuộc về hắn sai, cũng toàn bộ viết ra.

Theo trong câu chữ Ngô Vương có thể rõ ràng nhìn thấy, mình người đường đệ này là bực nào ngũ tạng câu phần, hận không thể lập tức chết đi.

"Vương thúc, ngài xem một chút đi."

Ngô Vương đem mật tấu đưa cho Ngô Mục.

Sau đó, bước chân hắn hơi có chút tập tễnh trở lại trên vị trí của mình ngồi xuống.

Nộ Triều thành chiến thua!

Lôi Châu đảo chiến lược bại!

Hắn bỏ ra đại giới cỡ nào?

Hắn cái này quốc quân tự mình dẫn mấy vạn đại quân xuôi nam, tới gần Việt Quốc biên cảnh, chính là vì cướp đoạt Nộ Triều thành mà che giấu tai mắt người.

Đây là hắn kế vị về sau, cái thứ nhất đại chiến lược hành động.

Bây giờ lại thua!

"Kim Sĩ Anh, Kim Sĩ Anh. . ."

Ngô Vương nghiến răng nghiến lợi hô lên ba chữ này.

Nếu không phải là hắn, lần này Ngô quốc làm sao lại thua thảm hại như vậy?

Ta Ngô quốc dùng mỹ nhân kế, ngươi vậy mà dùng kế phản gián?

Vậy mà để ta thua thảm hại như vậy?

Ba vạn đại quân, hao tổn một vạn tám.

Cái này cũng chưa tính cái gì, mấu chốt là tại thời gian rất lâu bên trong, không còn có trông cậy vào cầm xuống Nộ Triều thành.

Còn có cùng Ẩn Nguyên hội quan hệ, sẽ lập tức chuyển biến xấu xuống dưới.

Một trận chiến này thua, Ẩn Nguyên hội ngươi dự chi hơn trăm vạn kim tệ quân phí, cũng trực tiếp trôi theo nước chảy.

Ngô Trực sau khi xem xong, cả người cũng khắp cả người băng hàn.

Nhưng hắn là lão thần, thời khắc mấu chốt này muốn đứng vững.

"Bệ hạ, ngài nhất định phải tỉnh lại." Ngô Trực nói: "Cục diện còn chưa tới xấu nhất, Thiên Tây hành tỉnh chiến báo chẳng mấy chốc sẽ tới. Một khi Trương Xung hủy diệt, Tô Nan quét ngang toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh. Ninh Nguyên Hiến nhất định sẽ thỏa hiệp, nhất định sẽ chủ động tìm chúng ta đàm phán, cho đến lúc đó chúng ta vẫn như cũ có thể đoạt lại chí ít ba quận chi địa, một trận chiến này vẫn như cũ là đại thắng a."

"Bệ hạ, sáng mất!"

Lời này mới ra, Ngô Vương lập tức thoáng tỉnh lại.

Không sai, thế cục còn chưa tới xấu nhất thời điểm.

Ta Ngô quốc cướp đoạt Nộ Triều thành thất bại, vẻn vẹn chỉ là cục bộ thất bại mà thôi, mất đi vẻn vẹn chỉ có một chút binh mã.

Nhưng là Việt Quốc lại phải đối mặt tai hoạ ngập đầu, đứng trước bị tách rời vận mệnh.

Ta Ngô quốc còn không có thua.

Chỉ cần Thiên Tây hành tỉnh chiến trường kết quả mới ra, Ninh Nguyên Hiến nhất định sẽ thỏa hiệp.

Sau đó, Ngô Vương thẳng tắp tinh thần, nói: "Vương thúc, chúng ta cùng nhau chờ, cùng nhau chờ!"

"Chờ Thiên Tây hành tỉnh chiến báo , chờ đợi Ninh Nguyên Hiến chủ động cầu xin tha thứ, chủ động yêu cầu đàm phán!"

"Quả nhân còn không có thua, còn không có thua!"

Mà liền tại lúc này!

Bên ngoài lại truyền tới một trận tiếng vó ngựa dồn dập.

"Cấp báo, cấp báo. . ."

Cái kia mật thám đến đại doanh trước mặt, trực tiếp theo trên chiến mã lăn xuống, nhanh chóng xông vào Ngô Vương đại doanh bên trong.

"Đại vương, Bạch Dạ quận chiến sự kết thúc, Tô thị đại quân đại bại, gần như toàn quân bị diệt!"

Một trận lôi đình, phảng phất trống rỗng mà vang lên.

Ngô Vương cảm giác được mình xuất hiện nghe nhầm.

"Cái gì? Ngươi nói cái gì?"

"Bệ hạ, Tô thị chủ lực đại bại, gần như toàn quân bị diệt."

Ngô Vương vành mắt nháy mắt liền đỏ bừng, toàn thân lông tóc đều bỗng nhiên mở ra, lớn tiếng quát ầm lên: "Làm sao có thể? Cái này sao có thể?"

"Tô thị mật báo không phải nói đến rõ ràng, Trương Xung bệnh nặng, mắt thấy là phải chết rồi. Mà lại bọn hắn còn bắt đi Trương Xung nhi tử cùng cháu trai sao? Không phải nói đoạt lấy Bạch Dạ quận thành, đã trở thành kết cục đã định sao?"

"Đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Chuyện gì?"

Cái kia mật thám nói: "Thẩm Lãng bỗng nhiên suất lĩnh Khương quốc kỵ binh từ phía sau lưng đánh tới, Tô thị chủ lực đại quân không có chút nào phòng bị, ngắn ngủi không đến nửa ngày, liền bị giết đến quăng mũ cởi giáp, binh bại như núi đổ."

Ngô Vương bỗng nhiên một trận lảo đảo.

Thẩm Lãng, lại là Thẩm Lãng!

Đón lấy, hắn hai chân có chút như nhũn ra, phát hiện mình hoàn toàn đứng không yên.

Không ngừng lùi lại lui lại, trực tiếp ngã ngồi trên ghế.

Thiên đại tin dữ.

Hơn nữa còn là hai cái!

Quả nhân thua!

Hơn nữa còn thua vô cùng thảm.

Nộ Triều thành chiến thua.

Biện Tiêu xông vào Ngô quốc bên trong đại khai sát giới, đến nay như cũ không thể vòng vây.

Hiện tại Ninh Nguyên Hiến tại Thiên Tây hành tỉnh đại hoạch toàn thắng, Tô Nan chủ lực hủy diệt.

Huy hoàng đại thắng, Ninh Nguyên Hiến trực tiếp theo Địa Ngục lên tới Thiên Đường.

Mà hắn Ngô Khải, trực tiếp theo Thiên Đường ngã vào Địa

Ngục.

Vì sao lại dạng này?

Ta Ngô Khải đến tột cùng đã làm sai điều gì?

Thượng thiên vì sao đối với ta như vậy?

Ngô Vương khóe mắt nước mắt trượt xuống.

Ngô Khải cảm giác được thân thể của mình không có một chút điểm nhiệt độ, thậm chí không có một chút điểm tri giác.

Sau đó gặp phải hậu quả gì?

Biện Tiêu như thế nào mới có thể lui binh?

Ninh Nguyên Hiến lại sẽ như thế nào công phu sư tử ngoạm?

Lại muốn cắt nhường một cái quận?

Ta Ngô Khải vừa mới kế vị, liền muốn như thế nhục nước mất chủ quyền sao?

Ngô Vương run giọng nói: "Vương thúc, ta có phải thật vậy hay không không được, ta có phải hay không không thích hợp ngồi cái này vương vị?"

Lời này mới ra, Ngô Trực bỗng nhiên quỳ trên mặt đất, lớn tiếng nói: "Bệ hạ anh tư bừng bừng phấn chấn, kiên nghị quả cảm, như ngài không thích hợp làm vương, cái kia thiên hạ còn có người nào xứng làm Ngô quốc đại vương?"

Ngô Khải nói: "Cái kia vì sao ta vừa mới kế vị không lâu, liền sẽ tao ngộ lớn như thế bại?"

Ngô Trực nói: "Bệ hạ, một số thời khắc thắng bại chỉ có thể thiên tính toán. Một cái quân vương chỉ có tại ngăn trở cùng gặp trắc trở bên trong mới có thể dần dần trở nên anh minh cơ trí, bệ hạ tuyệt đối không thể bởi vì lần này thất bại mà mất phong mang a! Thần tử có thể bình thường bảo thủ, nhưng quân vương không thể tầm thường. Trước đó bệ hạ sắc bén, lão thần chỉ sợ ngài phong mang quá lộ, cho nên mới thường xuyên khuyên nhủ ngài bảo thủ một chút. Nhưng là ngài sắc bén lại là thần muốn nhất, tuyệt đối không thể bởi vì này bại mà lùi bước."

Ngô Trực quỳ gối mấy bước, khóc lớn nói: "Thần cả gan lại nói vài câu, Ngô Mục lần này mặc dù bại, nhưng là hắn làm được cũng không chênh lệch, chỉ bất quá hắn đối thủ quá mạnh, trải qua lần này ma luyện hắn mới có thể trở thành một đại danh tướng. Nhưng ngài là hắn tất cả lực lượng, như ngài từ đây uể oải xuống dưới, cái kia toàn bộ Tân duệ phái hệ nháy mắt liền sẽ sụp đổ mất."

"Bệ hạ, bệ hạ của ta! Thần cũng nói thẳng, lần này cùng Ninh Nguyên Hiến giao đấu, ngài biểu hiện phi thường xuất sắc. Thần cảm thấy ngài duy nhất sai lầm chính là ngăn cản không nổi đánh bại Ninh Nguyên Hiến dụ hoặc, từ đó quên đi chiến lược của mình dự tính ban đầu, không ngừng theo tây tuyến điều binh, ý đồ đem hai vương quyết chiến biến giả thành thật, đây coi như là thấy lợi tối mắt, lúc này mới dẫn đến tây tuyến trống rỗng, Biện Tiêu kỵ binh xông vào ta Việt Quốc tim gan đốt giết cướp đoạt, nhưng từ đó về sau ngài biểu hiện được rất tốt, chẳng những không có để tây tuyến cái kia ba vạn đại quân trở về vòng vây Biện Tiêu, ngược lại để bọn hắn tiếp tục gia nhập đại doanh, đối Ninh Nguyên Hiến bảo trì đại sơn áp đỉnh chi thế, cái này hoàn toàn là anh minh quân chủ việc làm."

"Thành bại nhiều khi là thiên ý, bệ hạ tuyệt đối không thể quá tự trách, càng thêm không cần hoài nghi mình."

"Về phần phái bảo thủ những cái kia lão thần tử phản công? Bệ hạ xin yên tâm, có lão thần tại, ai dám giương mắt, ta giết hắn cả nhà."

"Bệ hạ ngài tuyệt đối phải tỉnh lại, tiếp xuống cùng Ninh Nguyên Hiến đàm phán, còn muốn dựa vào bệ hạ, ai cũng không thể thay thay!"

Ngô Trực những lời này chữ chữ phát ra từ phế phủ, đánh Ngô Vương tâm linh.

Để hắn lạnh buốt thân thể, dần dần có nhiệt độ.

Để hắn lạnh buốt tâm, dần dần trở nên nóng hổi.

Vừa mới có chút tán loạn ý chí, lại một lần nữa ngưng tụ.

"Đúng, ta không thể đổ xuống dưới!"

"Ta là Ngô Vương , bất kỳ cái gì hậu quả , bất kỳ cái gì trách nhiệm, chỉ có thể ta một người gánh chịu."

"Ta còn muốn cùng Ninh Nguyên Hiến đàm phán, ta chiến đấu còn chưa kết thúc, ngược lại vừa mới bắt đầu!"

. . .

Trấn Viễn hầu tước trong phủ!

Trịnh Đà ngủ khắp cả Tô Nan tất cả mỹ mạo thê thiếp, lại đem Tô Kiếm Đình tất cả thê thiếp ngủ một lần.

Thật là như là Thiên Đường.

Phóng đãng hình hài mấy ngày.

Hẳn là làm chính sự.

Hẳn là cho quốc quân bên trên mới tấu chương.

Vừa mới cầm xuống Trấn Viễn hầu tước phủ thời điểm, vì sao không cho quốc quân phát tin chiến thắng?

Bởi vì không thể.

Như thế cùng Bạch Dạ quận thành tin chiến thắng thời gian khoảng cách quá ngắn.

Rất nhiều người liền sẽ hoài nghi, cái này Trấn Viễn hầu tước phủ thành bảo ngươi cũng đã có rất dễ dàng đi, ngươi đây cơ hồ là vừa mới hành quân đuổi tới liền lập tức đánh xuống a.

Vì lẽ đó muốn qua mấy ngày, giả trang ra một bộ đại chiến mấy ngày mấy đêm dáng vẻ.

Không chỉ có như thế.

Còn muốn tại Trấn Viễn hầu tước phủ thành trên tường phá đầy máu dấu vết.

Còn có chất đống rất nhiều thi thể.

Tóm lại, nhất định phải biến thành tình hình chiến đấu thảm liệt dáng vẻ.

Trịnh Đà là võ tướng, hắn tấu chương không cần ly bốn biền sáu, muốn giả làm ra một bộ không có đọc qua sách dáng vẻ.

"Bạch Dạ quận thành sau đại chiến, thần không dừng ngủ đêm suất lĩnh đại quân xuôi nam tiến đánh Trấn Viễn hầu tước phủ. Kịch chiến năm ngày năm đêm, thương vong hơn vạn, chém giết Tô Nan phản quân tám ngàn, rốt cục đoạt lấy Tô thị tòa thành, triệt để lắng lại Tô Nan loạn."

"Nhưng Tô Nan lão tặc quá mức giảo hoạt, suất lĩnh tâm phúc mấy người đào vong, khiến cho thần hai người lại không thể toàn công lao, xin (mời) bệ hạ thứ tội!"

Hai người viết xong tấu chương, điều động hai đội kỵ binh, ngay lập tức cho quốc quân cùng Thái tử đưa đi.

Trịnh Đà Hầu tước nói: "Không chỉ muốn cho quốc quân cùng Thái tử đưa đi, còn muốn điều động mười mấy đội người, khắp nơi tuyên dương, công khai tin chiến thắng. Muốn để toàn bộ thiên hạ người đều biết, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên hai người tiêu diệt Tô Nan phản quân, lắng lại Việt Quốc tây bộ loạn, xoay chuyển tình thế với đã ngược lại, đỡ lầu cao sắp đổ!"

Lương Vĩnh Niên gật đầu không ngừng.

Trịnh Đà nói: "Lương đại nhân, chúc mừng lập xuống bất thế chi công a, từ đó về sau ngài chính là ta Việt Quốc kình thiên ngọc trụ."

Lương Vĩnh Niên nói: "Không dám không dám, diệt Tô Nan phản quân, công đầu tại Trịnh Đà Bá tước, ngài mới là ta Việt Quốc kình thiên ngọc trụ."

Đón lấy, Lương Vĩnh Niên cau mày nói: "Nhưng bệ hạ có lẽ còn là sẽ biết, tiêu diệt Tô Nan chủ lực đại quân chính là Thẩm Lãng cùng Trương Xung."

Trịnh Đà cười lạnh nói: "Thẩm Lãng là dùng cái gì quân đội diệt đi Tô thị chủ lực? Khương quốc kỵ binh, đây là dẫn man quân nhập cảnh, lòng lang dạ thú, bực này hành vi cùng Tô Nan có cái gì khác nhau? Ý đồ không tốt, sôi nổi trên giấy, hắn đây là ý đồ mưu phản. Trăm năm trước đó, Man tộc nhập cảnh tai hoạ còn rõ mồn một trước mắt."

Lương Vĩnh Niên nói: "Đúng, đúng! Mà lại hắn chiếm có Khương quốc kỵ binh chỗ dựa, chỉ là một cái lục phẩm tiểu quan, đối với chúng ta hai người cuồng vọng làm càn, chẳng những không phục tùng mệnh lệnh đến tiến đánh Trấn Viễn hầu tước phủ, hơn nữa còn nhiều mặt cản trở, sai sử Tô Nan đào thoát!"

Trịnh Đà nói: "Không chỉ có như thế, hắn còn phóng túng Khương quốc kỵ binh tại cảnh nội điên cuồng cướp bóc đốt giết, vì lẽ đó một trận chiến này hắn mặc dù có công, nhưng là qua lớn hơn."

Lương Vĩnh Niên kinh ngạc, điểm này thật không có đi.

Trịnh Đà nói: "Hắn không có làm, chúng ta có thể thay thế hắn làm."

Lời này mới ra, Lương Vĩnh Niên minh bạch.

Trước giả mạo Khương quốc kỵ binh khắp nơi cướp bóc, giết lương mạo nhận công lao, sau đó đem tội danh vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu, há không diệu ư?

Thời khắc mấu chốt, nhất định phải tàn nhẫn quả quyết.

. . .

Hai ngày về sau!

Một chi Khương quốc kỵ binh xuất hiện tại Bạch Dạ quận bên trong, khắp nơi đốt giết cướp đoạt.

Giết một thành lại một thành. Trừ Trấn Viễn thành cùng Bạch Dạ quận thành, những thành trì khác toàn bộ đều tao ngộ cướp bóc giết chóc.

Cái này Bạch Dạ quận cũng là gặp vận rủi lớn, sống sờ sờ bị cướp bóc hai lần.

Chỉ bất quá lần thứ nhất Thẩm Lãng dẫn người cướp bóc chính là Tây Vực thương nhân, mà lần này gặp nạn chính là bình dân.

Giết đến đầu người cuồn cuộn, một xe người cả xe đầu ra bên ngoài vận. , Thiêu hủy vô số phòng ốc.

Cướp bóc vô số vàng bạc.

Những này Khương quốc kỵ binh mỗi đến một chỗ thành trì chém giết cướp bóc thời điểm, liền rống to nói cái này phụng Thẩm Lãng chi mệnh đến cướp bóc.

Thẩm Lãng hướng Khương quốc nữ vương mượn binh một vạn, nhưng lại không có tiền cho.

Chúng ta Khương quốc kỵ binh trợ giúp Thẩm Lãng đánh bại Tô Nan đại quân, kết quả một cái kim tệ cũng không chiếm được.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng đáp ứng bọn hắn, Bạch Dạ quận bên trong tùy ý bọn hắn cướp bóc, không quản cướp được bao nhiêu đều xem như quân phí cùng khao thưởng.

Những dân chúng này chỗ nào có thể phân rõ ràng những này?

Bọn hắn liền biết cướp bóc đốt giết là Khương quốc kỵ binh trang phục, giơ là Khương quốc Thiên Lang thứu cờ xí.

Mà lại Thẩm Lãng đúng là dựa vào Khương quốc kỵ binh đánh bại Tô thị đại quân.

Nhất thời, toàn bộ Bạch Dạ quận vô số dân chúng nhao nhao nguyền rủa Thẩm Lãng.

"Tên tiểu bạch kiểm này thành chủ chết không yên lành a."

"May mắn ta trước đó còn nói qua hắn lời hữu ích, bởi vì hắn chỉ đem nhân kiếp lướt qua Tây Vực thương nhân, chưa từng có động đậy bình dân."

"Hiện tại hắn lại không có tiền, vậy mà cướp bóc lên chúng ta phổ thông bình dân."

"Lão thiên gia a, ngươi vì sao không mở to mắt, một đạo sét đánh chết Thẩm Lãng a."

"Trời đánh a!"

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên giết đến quá độc ác.

Toàn bộ Bạch Dạ quận, cơ hồ thôn thôn xử lý tang sự, khắp nơi có đồ tang.

Sau đó có người âm thầm vọt ngay cả, nói muốn đi cáo Thẩm Lãng loạn giết vô tội, phạm phải ngập trời tội.

Lập tức, một đám lại một nhóm người khắp nơi đi cáo trạng.

Có đi Bạch Dạ quận thành, hướng phủ Thái Thú cáo trạng.

Có đi Lang quận hướng Tam vương tử cáo trạng.

Có đi Trấn Viễn hầu tước phủ hướng Trịnh Đà Bá tước cáo trạng.

Thậm chí có một cái về hưu thần tử, mang theo trên trăm tên người đọc sách tiến vào quốc đô cáo ngự hình.

Vừa mới bình ổn lại Bạch Dạ quận, lại một lần nữa gió nổi mây phun.

. . .

Bây giờ Trịnh Đà đóng giữ Trấn Viễn hầu tước phủ, Lương Vĩnh Niên đóng giữ Trấn Viễn thành!

Trấn Viễn thành chủ bộ phủ cũng lâm thời trở thành trung đô đốc hành dinh.

Mỗi ngày đều có vô số người quỳ gối ngươi Lương Vĩnh Niên trước mặt, gào khóc khóc rống.

"Đô đốc đại nhân, xin ngài vì thảo dân làm chủ a."

"Thảo dân phụ mẫu toàn bộ bị Khương quốc loạn binh giết, thảo dân thê tử cũng bị bọn này súc sinh tai họa."

"Đô đốc đại nhân, xin ngài vì thảo dân làm chủ a, ta người một nhà toàn bộ bị Khương quốc loạn binh giết, phòng ở cũng bị đốt, bây giờ không nhà để về."

"Thẩm Lãng này tặc, dung túng Man binh làm hại, xin (mời) đô đốc đại nhân trừng trị a."

Mấy ngàn người quỳ gối Lương Vĩnh Niên trung đô đốc hành dinh bên ngoài, khóc trời đập đất, bi thảm vạn phần.

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vĩnh Niên toàn thân phát run, lệ rơi đầy mặt, hét lớn: "Thẩm Lãng tặc tử, ngươi vậy mà dẫn man quân nhập ta Việt Quốc cướp bóc đốt giết. Ngươi giết ta con dân, như là giết cha mẹ ta, thù này không đội trời chung!"

"Thẩm Lãng tặc tử, ngươi thật là độc ác trái tim. Tô Nan tạo phản, nhưng là Bạch Dạ quận con dân lại có gì tội? Ngươi vậy mà để Khương quốc kỵ binh giết đến thập thất cửu không, ngươi phạm vào tội lớn ngập trời, tội lớn ngập trời!"

"Chư vị hương thân phụ lão yên tâm, ta Lương Vĩnh Niên coi như liều mạng chức quan không cần, cũng nhất định phải cho các ngươi lấy lại công đạo!"

"Thẩm Lãng này tặc, thiên lý bất dung!"

Nhất thời, mấy ngàn dân chúng quỳ xuống khóc lớn nói: "Thanh Thiên đại lão gia, Thanh Thiên đại lão gia a!"

. . .

Sau đó, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên phát động tất cả lực lượng, viết tấu chương vạch tội Thẩm Lãng.

Vạch tội tấu chương một phần tiếp lấy một phần, như thủy triều hướng phía quốc đô dũng mãnh lao tới.

Dẫn man quân nhập cảnh, dạng này tai hoạ trăm năm trước đó liền phát sinh qua, kết quả vô cùng thê thảm.

Bây giờ lại một lần nữa phát sinh, khẳng định sẽ nhói nhói Việt Quốc người vô cùng yếu ớt thần kinh.

Lương Vĩnh Niên cười to nói: "Kể từ đó, Thẩm Lãng tặc tử đại công liền hôi phi yên diệt. Bất quá Ninh Khiết tại Bạch Dạ quận, có lẽ không lừa được quốc quân."

Trịnh Đà nói: "Không cần lừa gạt quốc quân, lừa trời hạ nhân, lừa gạt thần tử cả triều là được."

"Mà lại, tại Bạch Dạ quận đốt giết cướp đoạt người nhất định phải là Khương quốc man quân, tuyệt đối không thể là Việt Quốc quân đội, đương nhiên càng không khả năng là hai người chúng ta quân đội, bởi vì chúng ta đại biểu Việt Quốc triều đình a!"

"Huống hồ Thẩm Lãng trước đó liền mang qua bạo dân cướp bóc, lần này đem nước bẩn giội ở trên người hắn, vừa vặn!"

"Thẩm Lãng vừa mới lập xuống bất thế chi công, giờ phút này chỉ sợ đang đắc ý vong hình đi, cái này một chậu nước bẩn hẳn là đầy đủ đem hắn giội phải hồn phi phách tán, ha ha ha ha!"

. . .

Tại hơn hai ngàn Khương quốc kỵ binh bảo vệ dưới, áp vận lấy mấy xe đầu người, Thẩm Lãng trùng trùng điệp điệp tiến vào Việt Quốc cảnh nội!

Nhưng mà mới vừa tiến vào Bạch Dạ quận lãnh địa bên trong không lâu, trinh sát hồi báo, phát hiện địch tình!

Thẩm Lãng kinh ngạc?

Địch tình?

Sau một lát, vô số người khua chiêng gõ trống mà đến!

Một chi vượt qua năm ngàn người quân đội, ngăn tại Thẩm Lãng trước mặt.

Là Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vĩnh Niên quân đội, sau lưng còn đi theo mấy ngàn dân chúng, khua chiêng gõ trống chính là những người này.

"Chớ có chạy Thẩm Lãng!"

"Trời đánh Thẩm Lãng, ngươi trả cho ta người nhà mệnh tới."

"Đem Thẩm Lãng ngàn đao băm thây."

"Đô đốc đại nhân, giết những này Khương quốc súc sinh, giết Thẩm Lãng, cho chúng ta lấy lại công đạo a."

Cái này mấy ngàn dân chúng, vô cùng phẫn nộ, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập khắc cốt cừu hận, hận không thể rút gân lột da.

"Phanh phanh phanh!"

Một trận kịch liệt tiếng trống trận vang lên.

Một cái toàn thân nhung trang oai hùng nam nhân vọt ra, chính là Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vĩnh Niên.

"Thẩm Lãng, ngươi có biết tội của ngươi không?" Lương Vĩnh Niên rống to.

Thẩm Lãng nheo mắt lại, giang tay ra, nhún vai.

Lương Vĩnh Niên nói: "Trăm năm trước đó, Man tộc nhập cảnh, đốt giết cướp đoạt, khiến ta Việt Quốc năm quận luân hãm, bị đốt giết người vượt qua mười vạn, từng đống tội ác, phảng phất ngay tại hôm qua. Bây giờ ngươi lại một lần nữa dẫn Khương quốc kỵ binh nhập ta Việt Quốc cảnh nội, giao không ra thuê bọn hắn quân phí, liền để bọn hắn đi cướp bóc bình dân bách tính, mấy ngày nay Khương quốc kỵ binh tại Bạch Dạ quận mấy thành cướp bóc đốt giết, tử thương vô số, vô cùng thê thảm."

"Thẩm Lãng, những bình dân này sao mà vô tội? Tô Nan mưu phản, cùng bọn hắn có liên can gì? Ngươi như thế hành vi, quả thực không bằng cầm thú!"

Lương Vĩnh Niên hét lớn: "Các hương thân, các ngươi thấy rõ ràng, có phải là những này Khương quốc kỵ binh đi trong nhà các ngươi đốt giết cướp đoạt?"

Đông đảo dân chúng nhìn kỹ một hồi, sau đó lớn tiếng nói: "Không sai, chính là bọn hắn, chính là những y phục này, chính là những này cờ xí."

Khương quốc cờ xí quá rõ ràng.

Thiên Lang thứu!

Thẩm Lãng rất nhanh minh bạch.

Lương Vĩnh Niên cùng Trịnh Đà hung ác a, Tô Nan đều không có làm qua sự tình, hai người này vậy mà làm.

Bọn hắn giả mạo Khương quốc kỵ binh khắp nơi đốt giết cướp đoạt, chẳng những phát tiền của phi nghĩa, giết lương mạo nhận công lao, hơn nữa còn đem tội danh cắm đến Thẩm Lãng trên đầu.

Bọn hắn đây là giết bao nhiêu người a?

Ngay sau đó, mấy cái xe ngựa vọt ra, bỗng nhiên khẽ đảo.

Lập tức vô số đầu người theo những này trong xe ngựa lăn ra, trọn vẹn mấy ngàn khỏa.

"Đây vẫn chỉ là gần một nửa." Lương Vĩnh Niên khấp huyết nói: "Thẩm Lãng ngươi nhưng còn có nhân tính sao? Ngươi khiến cái này Khương quốc kỵ binh cướp bóc thì cũng thôi đi, vì sao còn muốn đại khai sát giới? Diệt tuyệt nhân tính a!"

Thẩm Lãng nhìn mà than thở.

Không nhìn ra a, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên vậy mà ngoan tuyệt đến nước này.

Vì đoạt công, vì vu oan Thẩm Lãng, vì ở đây đảo loạn Bạch Dạ quận, vậy mà giết hơn một vạn người.

Đây cơ hồ không thua gì Minh mạt đồ tể Tả Lương Ngọc a.

Ngưu bức, ngưu bức!

Lương Vĩnh Niên bỗng nhiên rút kiếm, rống to: "Các hương thân, hiện tại kẻ cầm đầu đang ở trước mắt, ta cho các ngươi chỗ dựa, vì người nhà của các ngươi báo thù rửa hận, báo thù rửa hận!"

"Tất cả quân đội, chuẩn bị tác chiến, bảo hộ dân chúng!"

"Thẩm Lãng, ngươi lập tức thúc thủ chịu trói, giao ra đốt giết cướp đoạt Khương quốc hung thủ!"

Cái này mấy ngàn dân chúng cảm thấy phía sau có năm ngàn đại quân chỗ dựa, tăng thêm trong lòng xác thực lửa giận ngút trời, lập tức vọt thẳng tới, theo hai bên đem Thẩm Lãng hai ngàn kỵ binh vây quanh.

Nhưng là lại không dám tiếp xúc quá gần, thế là cách mười mấy mét kêu đánh kêu giết.

Sau đó, bọn hắn nhặt lên trên đất tảng đá, nhao nhao hướng phía Thẩm Lãng cuồng ném!

"Trời đánh Thẩm Lãng, trả ta người nhà."

"Trời đánh súc sinh, tội đáng chết vạn lần!"

Nhìn thấy Thẩm Lãng quân đội không có phản ứng, bọn hắn lại một lần nữa tới gần một chút.

Đập tới tảng đá càng ngày càng nhiều, nôn tới đầy trời nước bọt cùng nguyền rủa.

Lương Vĩnh Niên nhìn thấy một màn này, trong lòng cảm thấy vô cùng dữ tợn khoái ý.

"Thẩm Lãng, cái này ngươi nhảy vào Nộ Giang cũng rửa không sạch, cùng chúng ta đấu ngươi còn non một điểm a."

Thẩm Lãng liếm môi một cái, gãi gãi cái mũi.

"Lương Vĩnh Niên, ngươi ngu xuẩn a? Ngươi cảm thấy ta sẽ để ý những này nước bẩn?"

"Vu oan ta đốt giết cướp đoạt? Loạn giết vô tội?"

"Tùy tiện a! Giả rất không ý tứ a, đùa thật tốt!"

"Lương Vĩnh Niên, ta vốn còn muốn để quốc quân thu thập ngươi, hiện tại không cần, ta sẽ đem ngươi rút gân lột da, chém thành muôn mảnh."

"Nói giết ngươi cả nhà, liền nhất định giết ngươi cả nhà!"

Sau đó, Thẩm Lãng gương mặt phát lạnh, rống to: "Đem phía trước chi quân đội này, chém tận giết tuyệt!"

"Bất luận kẻ nào dám can đảm tới gần quân ta đội mười thước bên trong, bất kể có phải hay không là bình dân, bất kể có phải hay không là vô tội, đều coi là mưu phản, toàn bộ giết sạch!"

"Giết!"

Lập tức, hai ngàn tên Khương quốc kỵ binh như thủy triều xung phong đi lên!

"Bá bá bá. . ."

Như là như chém dưa thái rau, đại khai sát giới.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 275: Lãng Gia Đồ Đao! Cả Nước Run Rẩy!

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc mang tới cái gọi là năm ngàn binh mã đều là những người nào đâu?

Ba ngàn là hành tỉnh trú quân, tuyệt đối hàng hai quân đội, hơn nữa còn bị Tô thị gia tộc ăn mòn đến mức hoàn toàn không chịu nổi dùng.

Còn lại hai ngàn người đều là Lương Vĩnh Niên lâm thời chiêu mộ quân đội, toàn bộ từ nha dịch, dân quân, tay du côn tạo thành.

Tại chiến cuộc nguy hiểm nhất thời điểm, Ninh Nguyên Hiến đều chưa từng có trông cậy vào qua Lương Vĩnh Niên cái này năm ngàn cứt chó quân đội.

Tô Nan tình nguyện dùng nhiều tiền đi thuê Đại Kiếp Tự tăng binh cùng Tây Vực lính đánh thuê, cũng căn bản không muốn Lương Vĩnh Niên cái này năm ngàn đại quân.

Quá phế đi.

So thế chiến thứ hai Italy còn muốn cặn bã.

Thẩm Lãng dưới trướng mặc dù chỉ có hai ngàn Khương quốc kỵ binh.

Nhưng là trên lưng ngựa dân tộc, đâu chỉ nói là nói.

Giết lên người đến, hoàn toàn liền như là chó hoang nổi điên.

Cản cũng đỡ không nổi.

Đối mặt Lương Vĩnh Niên cặn bã quân đội, kia thật là so chém dưa thái rau còn muốn dễ dàng.

Hoàn toàn là thiên về một bên đồ sát.

Ngắn ngủi một lát bên trong, liền giết hơn nghìn người.

Lương Vĩnh Niên lập tức da đầu từng đợt run lên.

Thẩm Lãng ngươi điên rồi a!

Ta đây cũng là quan quân a, tối thiểu giờ là Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc phủ cờ xí.

Ngươi dẫn theo lĩnh Khương quốc kỵ binh đánh giết Việt Quốc quan quân?

Ngươi, ngươi đây không phải mưu phản là cái gì?

"Thẩm Lãng, ngươi mưu phản, mưu phản. . ."

Tiếp lấy Lương Vĩnh Niên hô lớn: "Các hương thân phụ lão, các ngươi nhìn a, Khương quốc kỵ binh giết người, hắn chính là các ngươi cừu nhân, các ngươi xông đi lên báo thù báo thù a."

Nhưng là hiện tại cái này mấy ngàn dân chúng nào dám tới gần a.

Bọn hắn là bằng vào một cỗ huyết khí dũng, mà lại ỷ có Lương Vĩnh Niên đại quân chỗ dựa, vì lẽ đó lúc này mới dám đến lấy lại công đạo.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng căn bản không nói đạo lý, trực tiếp liền trở mặt giết người.

Cho nên bọn họ tranh thủ thời gian nhanh chóng nhượng bộ đến hai bên đi, xa xa đứng ngoài quan sát.

Lương Vĩnh Niên năm ngàn cặn bã quân, nhất thời bị giết đến quỷ khóc sói gào, liều mạng chạy trốn.

Nhưng là bọn hắn đại bộ phận là bộ binh, không có cái gì kỵ binh.

Hai cái đùi không chạy nổi bốn chân.

Bọn này Khương quốc kỵ binh truy kích mà lên, từng cái truy sát.

Lương Vĩnh Niên năm ngàn cặn bã quân, hoặc là bị giẫm chết, hoặc là bị chém chết.

Quỳ trên mặt đất cũng vô dụng, giết mắt đỏ Khương quốc võ sĩ, trực tiếp một đao vung đi, chém bay đầu.

Lương Vĩnh Niên tranh thủ thời gian điên cuồng chạy trốn.

Thẩm Lãng điên rồi, hắn chính là một người điên.

Căn bản không nói chính trị thủ đoạn tên điên.

Nhưng hắn làm sao có thể chạy trốn được?

Vũ Liệt suất lĩnh mười mấy cái đấu nô, điên cuồng đuổi theo mà lên.

Đem Lương Vĩnh Niên còn lại mấy chục tên võ sĩ giết đến sạch sẽ, sau đó vặn lấy cổ của hắn vồ tới.

Đem hắn đè ngã trên mặt đất.

Lương Vĩnh Niên toàn thân run rẩy.

Hắn suất lĩnh năm ngàn đại quân, mấy ngàn dân chúng đến vòng vây Thẩm Lãng, thật chính là muốn chế tạo nhiễu loạn, để bọn này dân chúng vây công Thẩm Lãng, để Khương quốc kỵ binh nhịn không được khai đao giết Việt Quốc dân chúng.

Dạng này hết thảy đều trở thành sự thực đã định, Thẩm Lãng ở trước mặt tất cả mọi người dẫn Man tộc nhập cảnh đối dân chúng vô tội đại khai sát giới.

Như vậy trước đó hơn một vạn người, cũng chính là hắn giết.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng vậy mà như thế ngoan độc, một hơi đem hắn quân đội cơ hồ giết sạch, xông lên mấy chục trên trăm cái dân chúng cũng bị giết.

"Thẩm Lãng, ngươi. . . Ngươi điên rồi!"

Thẩm Lãng nhìn qua cái này Lương Vĩnh Niên nói; "Ngươi muốn làm gì? Ta hỏi một chút ngươi, ngươi muốn làm gì sao?"

Lương Vĩnh Niên lớn tiếng nói: "Vì dân trừ hại."

Mả mẹ nó!

Thẩm Lãng cầm môt cây chủy thủ, trực tiếp lột Lương Vĩnh Niên lỗ tai.

"Nói tiếng người, nói tiếng người. . ." Thẩm Lãng hét lớn.

Lương Vĩnh Niên chỉ cảm thấy nóng lên, máu tươi tuôn ra, một lỗ tai không cánh mà bay.

Lập tức, hắn phát ra thê lương kêu thảm.

"A. . . A. . . A. . ."

Thẩm Lãng nói: "Lương Vạn Niên, nói tiếng người được hay không a?"

Mả mẹ nó đại gia ngươi, ngươi để ta nói tiếng người, cắt lỗ tai ta làm cái gì?

Ngươi để ta nói tiếng người, cũng không phải nghe người ta lời nói.

Thẩm Lãng nói: "Đem Bạch Dạ quận nước quấy đục, để ta theo có công biến thành có tội, sau đó ngươi cùng Trịnh Đà liền cướp đi diệt Tô thị đại công ngươi?"

"Lương Vĩnh Niên, các ngươi vu oan ta tàn sát dân chúng vô tội? Giội ta nước bẩn?"

"Không quan trọng a, ta chính là giết!"

Thẩm Lãng một hồi tay, hai cái võ sĩ đem một cái Bạch Dạ quận nam nhân nói tới.

Thẩm Lãng nói: "Người ở nơi nào?"

Nam tử kia nói: "Tuyết Lĩnh thành."

Thẩm Lãng nói: "Cùng ta phát qua tài?"

Cướp bóc qua người là có đặc thù, liền phảng phất ăn qua thịt người cũng đủ, lúc nhìn người tròng mắt đều đỏ. Vì lẽ đó Thẩm Lãng một chút liền nhận ra, người này hẳn là trước đó cùng qua hắn đội ngũ cướp bóc qua.

Nam tử kia gương mặt co quắp một trận.

Thẩm Lãng hỏi."Đã phát tài, hơn nữa còn trốn khỏi Tô thị truy sát, vì sao không đi qua ngày tốt lành, ngược lại đến náo sự đâu?"

Nam nhân kia gương mặt co quắp một trận.

"Có người dùng tiền thuê ngươi đến?" Thẩm Lãng hỏi.

"Không có."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia vì sao đâu?"

Nam tử kia ánh mắt lộ ra một tia hung quang, nhưng không có trả lời.

Thẩm Lãng nói: "Minh bạch, chính là muốn tìm ta phiền phức, tìm ta báo thù đúng không?"

Đúng rồi!

Lúc ấy Thẩm Lãng mang theo bọn hắn cướp bóc phát lớn tài, thời khắc mấu chốt đem bọn hắn ném ở Bạch Dạ quận thành bên ngoài, để bọn hắn bị Tô thị quân đội truy sát.

Mặc dù giết bọn hắn Tô thị, nhưng bọn hắn lại vô cùng thống hận Thẩm Lãng.

Hận Thẩm Lãng lừa gạt bọn hắn, lợi dụng bọn hắn, không có mở ra cửa thành để bọn hắn tiến Bạch Dạ quận cướp bóc. Không sai, bọn hắn không hận Tô thị, ngược lại hận dẫn bọn hắn phát tài Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nhận ra, vừa rồi vọt tới phía trước nhất, hướng phía hắn ném tảng đá đều là trước đó may mắn còn sống sót tiếp xuống kẻ cướp bóc.

Bây giờ bị bắt hơn trăm người nhiều.

Thẩm Lãng xốc lên quần áo của bọn hắn, phát hiện bên trong có chủy thủ, có thổi tên, có thạch tín.

Có chuẩn bị mà đến a.

Thật là muốn giết Thẩm Lãng a.

Thẩm Lãng cười nói: "Ngưu bức, ngưu bức! Thật đúng là muốn đi qua tìm ta báo thù a?"

"Hoan nghênh, hoan nghênh!"

"Nếu là đến báo thù, vậy sẽ phải gánh chịu báo thù thất bại hậu quả. Các ngươi là tới giết ta, vậy ta phải còn a, không thể bởi vì các ngươi hất lên bình dân thân phận ta liền bỏ qua các ngươi đúng không?"

Đón lấy, Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng: "Toàn bộ giết sạch!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Khương quốc các võ sĩ giơ đao lên tử, liền muốn đem cái này trên trăm cái cướp bóc người sống sót chém giết.

"Chúng ta tới!" Hàm Nô chờ nữ tráng sĩ tiến lên, giơ tay chém xuống.

Lập tức, đem cái này trên trăm cái bạo dân giết đến sạch sẽ.

Ở đây rất nhiều người, cứt đái cùng ra.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng cứ như vậy trước mặt mọi người giết người.

Những người này mặc dù đã từng là kẻ cướp bóc, nhưng tối thiểu hiện tại xem như. . .

Toàn trường mấy ngàn cái dân chúng cổ từng đợt phát lạnh.

Thẩm Lãng nhìn qua cái này mấy ngàn dân chúng, chậm rãi nói: "Bạch Dạ quận bị cướp bóc, bị giết hơn một vạn người, các ngươi thấy được là Khương quốc võ sĩ gây nên?"

Mấy ngàn dân chúng không dám trả lời.

"Nói nha." Thẩm Lãng nói.

"Chính là Khương quốc võ sĩ gây nên, chúng ta thấy rất rõ ràng." Một người trong đó hô lớn: "Ngươi dẫn theo lĩnh Khương quốc đại quân nhập cảnh, đánh bại Tô thị đại quân, cấp không nổi quân phí, vì lẽ đó để bọn hắn khắp nơi cướp bóc giết người."

Thẩm Lãng vẫy vẫy tay nói: "Ngươi ra."

Người kia hướng trong đám người co rụt lại.

"Ngươi muốn làm gì? Ta là lão bách tính, dám làm không dám để cho người nói sao?"

Thẩm Lãng vung tay lên.

Vũ Liệt nhanh chóng hướng về đi lên, một tay lấy người kia xách ra.

Là một cái người đọc sách.

Thẩm Lãng nói: "Người đọc sách a? Có công danh sao?"

Người đọc sách kia nói: "Bất tài tầm thường, mới tú tài công danh."

Hắn lời này là kiêu ngạo, bởi vì Thẩm Lãng không có chân chính công danh, ngay cả tú tài đều không phải, hắn thân phận cử nhân đều là ban cho.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia mở ra mắt chó của ngươi nhìn xem rõ ràng, Khương quốc võ sĩ hình dạng thế nào? Đánh lấy Thiên Lang thứu cờ xí, chính là Khương quốc người sao? Xem cho rõ!"

Kỳ thật Khương quốc người cùng Việt Quốc người rất dễ nhận biết.

Khương quốc là cao nguyên, mà lại chăn thả mà sống, vì lẽ đó làn da đỏ lên biến thành màu đen.

Thậm chí gương mặt ngũ quan cũng có rất lớn khác nhau.

"Đã nhìn ra đi!" Thẩm Lãng nói: "Nhìn xem rõ ràng, đây chính là Khương quốc võ sĩ, từng cái lại đen lại hồng, lại tráng lại thấp lại xấu, còn chân vòng kiềng."

Lời này mới ra, Khương quốc các võ sĩ trợn mắt nhìn.

Mả mẹ nó, ngươi tên tiểu bạch kiểm này có ý tứ gì a?

Chúng ta cho ngươi đánh trận, ngươi cứ như vậy chà đạp chúng ta?

Thẩm Lãng ánh mắt đảo qua bọn hắn một chút.

Lập tức, những này Khương quốc võ sĩ cổ co rụt lại.

Không sai, chúng ta là lại đen lại hồng, lại tráng lại thấp, lại xấu lại chân vòng kiềng.

Trước mắt tên tiểu bạch kiểm này thế nhưng là có thể dẫn phát Thiên thần chi nộ, giết chết Khương quốc mấy vạn người, Khương vương A Lỗ Thái chính là bị hắn chơi chết.

Không thể trêu vào, không thể trêu vào.

Thẩm Lãng hướng phía cái kia tú tài nói: "Nhìn ra được không? Hảo hảo hồi ức một chút, trước đó đốt giết cướp đoạt Khương binh đến tột cùng là thật hay giả?"

Cái kia tú tài nhắm mắt không nói.

Thẩm Lãng nói: "Nói a, trước đó đốt giết cướp đoạt Khương binh là thật hay giả?"

Cái kia tú tài nói: "Ai biết? Hiện tại đồ đao trong tay ngươi, nói thế nào còn không phải từ ngươi?"

Thẩm Lãng tròng mắt hơi híp nói: "Nguyên lai trong lòng ngươi minh bạch, lại cố ý giả bộ hồ đồ a, chính là muốn đem cái này miệng Hắc oa trừ trên người ta a, vậy được, ta thành toàn ngươi! Để chứng minh ngươi là đúng, ta cũng chỉ có thể bất đắc dĩ."

Thẩm Lãng chủy thủ trực tiếp đâm vào cái này tú tài ngực.

Đám người một tiếng kinh hô.

Cái kia tú tài miệng bên trong bốc lên máu, không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Cái này. . . Đây là tên điên sao?

Thẩm Lãng nói: "Tô thị dư nghiệt, giết bao nhiêu đều không có vấn đề!"

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn về phía mấy ngàn dân chúng cười nói: "Các ngươi có ít người là thật ngốc bức, có ít người lại là đang giả ngu, có ít người là tại đục nước béo cò."

"Như vậy ta ở đây nói một lần, lần trước Khương quốc võ sĩ đốt giết cướp đoạt, cướp bóc bốn thành, giết chóc hơn vạn, chuyện này không có quan hệ gì với ta, là có người giả mạo Khương quốc võ sĩ cướp bóc giết chóc, không có quan hệ gì với ta, các ngươi đều nghe được không có?"

Thẩm Lãng cao giọng nói.

Lập tức, mấy ngàn dân chúng trong đám người có người gằn giọng nói: "Ngươi dùng cái gì để chứng minh? Ngươi có chứng cớ gì không liên quan gì đến ngươi? Rõ ràng chính là ngươi làm, bây giờ muốn giảo biện, chậm."

Thẩm Lãng một chỉ nói: "Nói chuyện người kia, ra!"

Lập tức, mấy ngàn dân chúng bên trong có yên tĩnh im ắng.

Người kia giấu ở trong đám người không ra tiếng, trong lòng cười lạnh không thôi.

Ta giấu ở trong đám người, ngươi lại có thể thế nào?

Pháp không trách chúng ngươi động sao?

Ngu xuẩn tiểu bạch kiểm.

Thẩm Lãng chỉ vào trong đám người một cái nào đó phương hướng nói: "Người kia ngay tại khu vực kia, người chung quanh muốn tố giác vạch trần, đem hắn vạch tới."

Không có người xác nhận.

Đám người ngược lại càng thêm chặt chẽ một chút, đem người kia ngăn tại ở giữa.

"Có ý tứ, có ý tứ. . ." Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Các ngươi coi như biết đốt giết cướp đoạt sự tình không có quan hệ gì với ta, vẫn như cũ muốn cùng ta là địch, vẫn tại trong lòng căm thù ta? Bởi vì các ngươi cừu hận cần một cái chỗ tháo nước đúng không?"

"Được thôi, không tố giác vạch trần, liền đem khu vực kia người toàn bộ cầm ra tới."

"Bắt!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Mấy trăm tên võ sĩ xông đi vào, đem khu vực kia mấy chục người toàn bộ vồ tới.

Trong chốc lát, trong đám người quỷ khóc sói gào, khóc trời đập đất.

"Toàn bộ giết sạch, liền không sai." Thẩm Lãng nói: "Toàn bộ giết sạch đi!"

Lời này mới ra!

Lập tức mấy chục người toàn bộ chỉ hướng một người.

"Là hắn, là hắn, lời mới vừa nói chính là hắn!"

Lập tức bị tố giác ra.

Người kia lập tức bị bắt ra.

Thẩm Lãng nói: "Lương Vĩnh Niên người? Trịnh Đà người? Tô thị người? Ở đây châm ngòi thổi gió? Bất quá không quan trọng!"

"Đem hắn trát!"

Một lát sau, người này bị chém ngang lưng.

Toàn trường lại có mấy người dọa đến cứt đái cùng ra.

Thẩm Lãng nhìn qua bị cầm ra tới mấy chục người.

Cầm qua một cái cây thước, quật trên mặt của mỗi một người.

"Ba ba ba ba. . ."

Đánh cho mỗi người khóe miệng chảy máu.

"Hiện tại, không có người đánh gãy ta nói chuyện đi, hiện tại không có người âm dương quái khí đi." Thẩm Lãng nói.

Mấy ngàn người câu đầu, hoàn toàn không dám ngôn ngữ.

"Ta mới vừa nói trước đó Khương binh đốt giết cướp đoạt không có quan hệ gì với ta, các ngươi cảm thấy ta là tại giải thích, là đang thoát tội!"

"Sai! Đây là bởi vì ta không có làm qua sự tình, ai cũng mơ tưởng cắm đến trên đầu của ta."

"Trước đó không có làm qua, nhưng là hôm nay ta làm! Ta chẳng những đem các ngươi người giết, còn đem bọn hắn đánh thành Tô thị dư nghiệt."

"Đều nói làm quan không vì dân làm chủ, không bằng về nhà bán khoai lang."

Thẩm Lãng xuất ra quan ấn, lung tung thưởng thức: "Nhưng là cái này quan ta có thể không làm, cái gì cẩu thí lòng người ta không quan tâm. Các ngươi những người này chết sống, ta cũng không quan tâm. Các ngươi những này ngu xuẩn thích thế nào thì thế nào? Muốn đi quốc đô cáo ngự hình, cũng đều không quan trọng."

"Ta đến Thiên Tây hành tỉnh là báo thù tới, là diệt Tô thị tới. Cái gì giúp đỡ chính nghĩa, cái gì vì dân làm chủ, cái gì ngăn cơn sóng dữ, công lao gì, ta hết thảy không quan tâm."

"Trong lòng các ngươi nguyền rủa ta? Không quan hệ! Nhưng là ai dám đến trêu chọc ta, ta không quản các ngươi là ai, ta không quản các ngươi đến cỡ nào đáng thương, ta hết thảy đều sẽ giết chết, sau đó đem các ngươi đánh thành Tô thị dư nghiệt."

"Đương nhiên Trấn Viễn thành con dân đã từng cùng ta kề vai chiến đấu qua, ta sẽ thoáng thiện đãi bọn hắn."

"Về phần các ngươi, chết sạch ta cũng sẽ không một chút nhíu mày."

"Ta gọi Thẩm Lãng, Huyền Vũ Hầu tước phủ người ở rể, cổ đủ cứng người, hoan nghênh tới tìm ta báo thù!"

"Hiện tại nếu như không muốn chết, phiền phức tránh ra con đường, nếu bị giẫm chết cũng đừng trách danh sách của ta bên trên lại thêm mấy cái Tô thị dư nghiệt."

"Ba, hai, một!"

Lời này mới ra, ở đây mấy ngàn người im hơi lặng tiếng thối lui.

"Ngu xuẩn. . ." Thẩm Lãng một lần nữa trở mình lên ngựa, xem thường mắng, không lọt vào mắt mấy ngàn song tràn ngập địch ý ánh mắt.

Thẩm Lãng quay người hướng phía Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vĩnh Niên nói: "Lương đại nhân, chúng ta trở về đi."

Lương Vĩnh Niên che lỗ tai, chỉ vào Thẩm Lãng nghiêm nghị nói: "Thẩm Lãng, ngươi xong, ngươi xong! Ngươi dẫn theo lĩnh Khương quốc kỵ binh tiến đánh Việt Quốc quan quân, so như mưu phản, ngươi xong!"

Đón lấy, Lương Vĩnh Niên run rẩy nói: "Thẩm Lãng, ngươi, ngươi làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Không có gì, sợ ngài đi không vui, giúp ngài một tay."

Lương Vĩnh Niên hoảng sợ phát hiện, trên cổ của mình vỏ chăn một cái dây thừng.

Dây thừng một đầu khác dắt tại Thẩm Lãng trong tay.

Liền như là dắt chó đồng dạng nắm Lương Vĩnh Niên hoàn toàn đi.

Ngay từ đầu tốc độ còn không mau, Lương Vĩnh Niên miễn cưỡng còn có thể đuổi kịp.

Nhưng là đến đằng sau, Thẩm Lãng tốc độ càng lúc càng nhanh.

Lương Vĩnh Niên rốt cuộc không đuổi kịp, cả người té ngã trên đất, sau đó sống sờ sờ bị kéo trên mặt đất.

"Giá, giá, giá!"

Thẩm Lãng liều mạng thôi động chiến mã.

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vĩnh Niên thân thể ngay tại trên mặt đất cuồng kéo lấy.

Rất nhanh quần áo sạch sẽ, trên người da thịt bị mài hỏng, máu me đầm đìa.

"A. . . A. . . A. . ."

Lương Vĩnh Niên phát ra vô cùng thê lương bi thảm, cả người hồn phi phách tán.

"Thẩm Lãng, tha cho ta đi, tha cho ta đi!"

"Ta cung khai, ta cung khai, là Trịnh Đà, là Trịnh Đà kỵ binh giả trang thành Khương quốc binh sĩ khắp nơi đốt giết cướp đoạt."

"Hắn còn giết hơn một vạn cái dân chúng vô tội, giết lương mạo nhận công lao."

"Bởi vì chúng ta dễ như trở bàn tay liền chiếm lĩnh Trấn Viễn hầu tước, hoàn toàn không có chiến đấu, vì lẽ đó cần giả ra kịch chiến giả tượng, chúng ta báo cáo chém giết Tô thị đại quân tám ngàn, vì lẽ đó cần đại lượng đầu người, cho nên mới giết lương mạo nhận công lao, sau đó vu oan đến trên đầu ngươi!"

Vì sống sót, Lương Vĩnh Niên thanh âm kêu rất lớn tiếng.

Thẩm Lãng ngừng chiến mã, hướng phía sau lưng mấy ngàn dân chúng nói: "Hiện tại các ngươi đã nghe chưa?"

Đều nghe được!

Đã chân tướng rõ ràng.

Giết dân chúng vô tội người là Trịnh Đà, mà không phải Thẩm Lãng.

Nhưng là mấy ngàn dân chúng nhìn về phía Thẩm Lãng vẫn như cũ tràn đầy cừu hận, cừu hận thấu xương.

Thẩm Lãng liền biết là kết quả này.

Bởi vì nhiều khi, dân chúng cũng không cần chân tướng, bọn hắn cần một cái thống hận phát tiết mục tiêu.

Lương Vĩnh Niên đối bọn hắn vẻ mặt ôn hoà, Trịnh Đà bọn hắn lại không có gặp qua, mà lại Trịnh Đà vì thu mua lòng người, còn đem Trấn Viễn hầu tước trong phủ bộ phận lương thực phân cho Bạch Dạ quận con dân.

Nhưng là bọn hắn gặp qua Thẩm Lãng.

Mà lại Thẩm Lãng vênh váo tự đắc, ngạo mạn vô cùng, cái này triệt để đau nhói tự tôn của bọn hắn tâm.

Vì lẽ đó cứ việc hiện tại Lương Vĩnh Niên nhận tội, giết lương mạo nhận công lao điên cuồng cướp bóc chính là hắn cùng Trịnh Đà.

Nhưng những người này trong lòng, vẫn là sẽ đem bút trướng này tính tới Thẩm Lãng trên đầu.

Không có lý do.

Cũng là bởi vì bọn hắn hận Thẩm Lãng.

Đây chính là lòng người.

Tại những này tầng dưới chót dân chúng trong lòng, ai nói với bọn hắn lời dễ nghe, người đó là người tốt.

Mà Thẩm Lãng một bộ vênh váo tự đắc, lãnh khốc vô tình bộ dáng, đây tuyệt đối là người xấu, tuyệt đối là quan xấu.

Thẩm Lãng đã sớm nhìn thấu thấu, vì lẽ đó hắn đối làm quan không có một chút hứng thú.

Loại này mệt mỏi sống, vẫn là giao cho Trương Xung người kiểu này đi làm đi.

"Ngu xuẩn!"

Thẩm Lãng lại mắng một câu.

Sau đó điên cuồng gia tốc!

"A. . . A. . . A. . ."

Lập tức lại truyền tới Lương Vĩnh Niên vô cùng tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Mấy chục dặm sau!

Lương Vĩnh Niên đã không phát ra được hét thảm, bởi vì đùi trở xuống toàn bộ mài hết.

Sau nửa canh giờ!

Thẩm Lãng hai ngàn kỵ binh xông vào Trấn Viễn thành bên trong.

Mà lúc này đây, Lương Vĩnh Niên phần eo trở xuống đã bị mài hết.

Người cũng đã sớm tắt thở.

Thẩm Lãng nói: "Lương Vạn Niên người nhà, tại Trấn Viễn thành sao?"

Vũ Liệt nói: "Tại, hai đứa con trai, một cái đệ đệ, tám cái cháu trai."

Thẩm Lãng nói: "Có cái gì ác dấu vết sao?"

Vũ Liệt nói: "Quả thực tội ác chồng chất, những này giả mạo Khương quốc kỵ binh đốt giết cướp đoạt, mấy người này đều có phần."

Thẩm Lãng nói: "Vậy liền đi đem bọn hắn giết sạch đi, sau đó thi thể đưa đến Trấn Viễn hầu tước phủ đi, đưa cho Trịnh Đà!"

"Vâng!"

Sau nửa canh giờ!

Lương Vĩnh Niên tại Trấn Viễn thành tất cả người nhà, toàn bộ bị giết.

Cộng thêm Lương Vĩnh Niên cái kia mấy ngàn người cặn bã quân đội thi thể, tràn đầy mấy xe ngựa, hướng phía Trấn Viễn hầu tước phủ đưa đi!

Thẩm Lãng nói: "Quân đội làm sơ chỉnh đốn, sau đó phát binh Trấn Viễn hầu tước phủ."

Vũ Liệt run giọng nói: "Công tử, chúng ta muốn tiến đánh Trấn Viễn hầu tước phủ?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng a."

Vũ Liệt nói: "Thế nhưng là chúng ta đã diệt Tô Nan toàn tộc, đã toàn công."

Thẩm Lãng nói: "Ta lúc đầu cũng không muốn phản ứng Trịnh Đà, nữ nhi của hắn Trịnh Hồng Tuyến dù sao cũng là Kim Hối nàng dâu, sẽ có quốc quân thu thập hắn. Nhưng ta không trêu chọc hắn, hắn lại chủ động tới trêu chọc ta? Hắn đây là bức, bức ta diệt hắn toàn quân, diệt cả nhà của hắn."

Nếu như Ban Nhược tông sư ở đây, nàng khẳng định sẽ biết vì sao Thẩm Lãng sẽ có nhiều như vậy cừu nhân.

Vũ Liệt nói: "Công tử, thế nhưng là Trịnh Đà khoảng chừng hai vạn đại quân, mà lại Trấn Viễn hầu tước phủ hiểm trở vô cùng, vững như thành đồng."

Thẩm Lãng nói: "Yên tâm, ta lúc nào đánh qua không nắm chắc chiến. Ta nói qua muốn diệt Trịnh Đà, liền nhất định sẽ diệt!"

"Đã muốn bình Thiên Tây hành tỉnh, liền dứt khoát triệt để tắm đến sạch sẽ!"

...

Trấn Viễn hầu tước trong phủ.

Trịnh Đà hoàn toàn sợ ngây người.

Trước mặt hắn, ròng rã hơn một ngàn bộ thi thể.

Ở trong chính là Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vạn Niên, còn có cả nhà của hắn.

Lương Vạn Niên tử trạng cực thảm, phần eo trở xuống toàn bộ bị mài hết.

Sống sờ sờ chính là bị kéo chết.

Trịnh Đà không khỏi da đầu từng đợt run lên.

"Thẩm Lãng hắn là một người điên sao? Tên điên sao?"

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc a, nói giết liền giết.

Như thế cấp bậc đại quan viên, dù là lúc trước hắn cùng Tô Nan cấu kết, nhưng cuối cùng không có bị định là phản nghịch.

Đừng nói là Thẩm Lãng dạng này hạt vừng tiểu quan, tựu liền Trương Xung, thậm chí quốc quân con trai tới, cũng không dám tuỳ tiện giết chết a.

Lương Vạn Niên loại này cấp bậc quan viên, chỉ có quốc quân mới có thể giết.

Kết quả, Thẩm Lãng sống sờ sờ đem hắn kéo chết.

Không chỉ có như thế, còn đem Lương Vĩnh Niên mấy ngàn quân đội cũng cơ hồ giết sạch.

Mang theo Khương quốc quân đội đồ sát Việt Quốc quân đội?

Cái này. . . Đây là cái gì thao tác?

Đây là điên rồi sao?

Cái này tương đương với mưu phản a.

Trên thế giới này còn có điên cuồng như vậy người sao?

Tại Trịnh Đà nghĩ đến, Thẩm Lãng lập xuống này thiên đại công lao, khẳng định là liều mạng muốn ôm chặt.

Vì lẽ đó một khi bị giội cho nước bẩn, hắn phản ứng đầu tiên là lập tức tiến vào quốc đô hướng quốc quân biện bạch, liều mạng chứng minh trong sạch của mình.

Nhưng là loại chuyện này là thế nào đều trong sạch không được nữa, nhảy vào Nộ Giang cũng rửa không sạch.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng không những không lập tức tiến quốc đô giải thích, mà là trực tiếp đại khai sát giới.

Cái này. . . Đây là chó dại sao?

Bị bệnh chó dại sao?

Trịnh Đà nhịn không được hỏi: "Vì cái gì a? Hắn đây là vì cái gì a? Hắn bị ta vu oan hãm hại, hắn nên nghĩ biện pháp đi quốc đô nhờ quan hệ, rửa sạch mình tội danh a."

Trịnh Long cũng trăm mối vẫn không có cách giải.

"Phụ thân, cái này không vừa vặn sao? Thẩm Lãng càng là tìm đường chết, đối với chúng ta cũng có lợi."

Như thế.

Thẩm Lãng điên cuồng tìm đường chết đến nước này, quả thực không có thuốc nào cứu được.

Lúc đầu Trịnh Đà cảm thấy lần này mình sẽ có đại phiền toái, dù sao lúc ấy Tô thị tạo phản thời điểm, hắn Trịnh Đà chẳng những không có toàn lực bình định, ngược lại cùng Tô thị phối hợp diễn kịch, cơ hồ muốn hại chết Trương Xung.

Mà lại Thẩm Lãng còn tiêu diệt Tô thị chủ lực, lập xuống bất thế chi công.

Không có Thẩm Lãng vậy mà chủ động tìm đường chết, lại phạm vào ngập trời đại tội.

Lần này vừa đến, tiêu diệt Tô thị chủ công liền do hắn Trịnh Đà độc hưởng.

"Ha ha ha, thật sự là muốn cảm kích Thẩm Lãng a, điên cuồng như vậy tìm đường chết, cái này chẳng những không có công lao, ngược lại có tội lớn ngập trời."

"Khương quốc đại quân tại Bạch Dạ quận đốt giết cướp đoạt, đồ sát hơn vạn, chuyện này lúc đầu hắn còn có cãi lại không gian. Hiện tại hắn vậy mà công nhiên giết người, công nhiên tiến đánh Việt Quốc quân đội, công nhiên chém giết Thiên Tây hành tỉnh Đại đô đốc, tội danh của hắn ai cũng rửa không sạch."

"Kẻ này xong, kẻ này xong!"

"Chờ xem, như tuyết rơi vạch tội tấu chương sẽ đem hắn bao phủ hoàn toàn, toàn bộ triều đình văn võ bá quan đều sẽ đem hắn ăn sống nuốt tươi."

"Thẩm Lãng tiểu tặc, cám ơn ngươi thành toàn a, cái này bất thế chi công, vậy mà về ta Trịnh Đà một người."

Nhi tử Trịnh Long nói: "Phụ thân, Thẩm Lãng đem nhiều như vậy thi thể ném tới trước mặt của chúng ta, đây có phải hay không là khiêu khích? Hắn chỉ có hai ngàn người, mà chúng ta có hai vạn người, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, mượn cơ hội giết chết hắn."

Trịnh Đà ánh mắt lấp lóe, lộ ra phi thường tâm động.

Quân đội mình gấp mười lần so với Thẩm Lãng, tấn công xong Trấn Viễn thành hẳn không có vấn đề.

Thẩm Lãng Khương quân mưu phản, ta bình Tây Bá tước mượn cơ hội diệt, danh chính ngôn thuận, là vô cùng tốt cơ hội.

Giết tên tiểu súc sinh này, giải mối hận trong lòng ta.

Nhưng là do dự một hồi lâu, Trịnh Đà vẫn lắc đầu bác bỏ cái này phi thường khiến người tâm động đề nghị.

Bởi vì Khương quốc khoảng cách quá gần, Thẩm Lãng chết một lần, nói không chừng Khương quốc nữ vương liền suất lĩnh mấy vạn đại quân đến đây báo thù.

Mà lại hắn Trịnh Đà trong tay hai vạn đại quân vô cùng quý giá, là sống yên phận gốc rễ,

"Không quản là Thái tử, vẫn là Tam vương tử, đều đối Thẩm Lãng chỗ cho thống khoái, tiếp xuống cả triều văn võ sẽ đối Thẩm

Lãng kêu đánh kêu giết, không cần đến chúng ta tới!"

"Chúng ta an vị xem Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này tự chịu diệt vong đi!"

Trịnh Đà đi đến cửa sổ trước mặt, ngắm nhìn mấy chục dặm bên ngoài Trấn Viễn thành.

Trấn Viễn hầu tước phủ quá tốt rồi, cao cao tại thượng, quan sát chúng sinh.

Tô Nan, cám ơn ngươi tòa thành, từ nay về sau ta liền thay vào đó.

Tòa pháo đài này chính là ta Trịnh Đà, tòa lâu đài này hạ thổ địa, cũng chính là ta Trịnh Đà.

Nhưng mà!

Hôm sau trời vừa sáng!

Trịnh Đà nhận được chấn động không gì sánh nổi tin tức kinh người.

Thẩm Lãng suất lĩnh hai ngàn kỵ binh, đến đây tiến đánh Trấn Viễn hầu tước phủ.

Lập tức, Trịnh Đà thật muốn điên rồi.

Hắn cảm thấy mình xuất hiện nghe nhầm.

Đến tột cùng là ta điên rồi? Vẫn là Thẩm Lãng điên rồi?

Lại hoặc là thế giới này điên rồi?

Thẩm Lãng vừa mới giết Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vạn Niên, lại giết mấy ngàn quan quân.

Bây giờ, vậy mà đến tiến đánh Trấn Viễn hầu tước phủ?

Dùng hai ngàn kỵ binh tiến đánh?

Ta Trịnh Đà tại tòa lâu đài này bên trong, thế nhưng là có trọn vẹn hai vạn đại quân a?

Mà lại toàn bộ tòa thành cao ngất với trên núi, vững như thành đồng, dễ thủ khó công.

Ngươi Thẩm Lãng đây là đầu óc nước vào, tự tìm đường chết sao?

Ngươi Thẩm Lãng là ngu xuẩn sao?

Thật sự là Thiên Đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi lệch xông tới a!

Thẩm Lãng ngươi tên tiểu súc sinh này đã nhớ muốn chết, vậy ta liền thành toàn ngươi!

...

Quốc đô bên này điên rồi.

Đầu tiên là kinh thiên tin chiến thắng truyền đến.

Thái tử thu được tin chiến thắng, Tô thị chủ lực toàn quân bị diệt, Thẩm Lãng lập xuống bất thế chi công.

Nhưng Thái tử đè lại không phát, mà là để người đưa đến phía bắc phòng tuyến đi, đưa cho quốc quân.

Nhưng ngay sau đó Trịnh Đà tấu đến.

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên vậy mà dẹp xong Trấn Viễn hầu tước phủ, Tô Nan bỏ chạy Tây Vực.

Nói cách khác, trước đó còn kinh thiên động địa Tô thị phản loạn, cứ như vậy triệt để lắng lại rồi?

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên còn cho Thái tử đưa tới mật tín, biểu thị ra ý thần phục.

Nhưng là, Thái tử vẫn như cũ đè lại không phát, đưa đến phía bắc quốc quân.

Nhưng Thái tử đè lại không phát vô dụng a.

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên phái mười mấy đội nhân mã, điên cuồng khắp nơi tuyên dương.

Thiên Tây hành tỉnh đại thắng.

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên đại quân công phá Trấn Viễn hầu tước phủ, Tô thị phản loạn triệt để lắng lại.

Trịnh Đà Bá tước cùng Tô Nan đại chiến mấy ngày mấy đêm, chém đầu hơn vạn.

Trịnh Đà Bá tước dốc hết tâm huyết, xung phong đi đầu, rốt cục trong vòng một tháng lắng lại Tô thị phản loạn, lập xuống như thế bất thế chi công.

Tô Nan liên quân bảy, tám vạn, Trịnh Đà Bá tước chỉ có hai vạn đại quân.

Trịnh Đà Bá tước dùng ít địch nhiều, vậy mà đại hoạch toàn thắng.

Trịnh Đà Bá tước thật không hổ là ta Việt Quốc quân thần a!

Tại người hữu tâm thôi thúc dưới.

Toàn bộ quốc đô đều triệt để sôi trào.

Vô số dân chúng nhao nhao ra đường chúc mừng cái này vĩ đại thắng lợi.

Rất nhiều tửu quán cũng tham gia náo nhiệt, miễn phí bán rượu nửa ngày.

Thái học, Quốc Tử Giám học sinh nhao nhao xuất động, đi vào hoàng cung trước mặt, vì Trịnh Đà Bá tước thỉnh công.

Tại người hữu tâm thôi thúc dưới.

Trịnh Đà trở thành bình định phản loạn kình thiên ngọc trụ, trở thành Việt Quốc ngăn cơn sóng dữ rường cột nước nhà.

Vô số thi từ ca phú hiện ra tới.

Cơ hồ tất cả hoa khôi, đều tại ngâm xướng ca tụng quân thần Trịnh Đà thơ.

Mà chân chính lập xuống công lao ngất trời Thẩm Lãng cùng Trương Xung, hoàn toàn bị người không để mắt đến.

Tại sao lại có loại cục diện này?

Người hữu tâm dẫn đạo là một mặt, nhưng không phải nguyên nhân chủ yếu, Trịnh Đà tại quốc đô không có chuyện lớn như vậy.

Mấu chốt là dân chúng mù quáng theo trong lòng.

Còn có một đám người đọc sách ngây thơ ngây thơ.

Tăng thêm một đám mỗi ngày muốn đỏ chót, muốn tham gia náo nhiệt, muốn lộ ra ánh sáng độ hoa khôi.

Bọn này cái gọi là hoa khôi đại bộ phận không phải kỹ nữ lại rất giống như kỹ nữ, mỗi ngày vắt hết óc liền muốn đại hồng đại tử, tuyệt đối không chịu bỏ qua bất kỳ một cái nào cơ hội.

Đám người này một xào.

Dân chúng lại có thể biết cái gì, đương nhiên cũng đi theo ồn ào lên, lập tức đem Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên nâng đến bầu trời.

Vì lẽ đó Trịnh Đà lập tức liền trở thành Việt Quốc một đời quân thần, trở thành lắng lại Tô thị phản loạn công thần lớn nhất.

Đương nhiên, trong này còn có một cái mấu chốt nguyên nhân.

Thái tử ngồi nhìn!

Hắn không thôi động, nhưng là cũng không áp chế Trịnh Đà lẫn lộn.

Công lao này cho Trịnh Đà, dù sao cũng so cho Thẩm Lãng tốt.

Ngay sau đó!

Lại một cái càng kình bạo tin tức truyền đến.

Thẩm Lãng dẫn Khương binh nhập cảnh, đối Bạch Dạ quận dân chúng đốt giết cướp đoạt, đồ sát hơn vạn.

Đầu người cuồn cuộn, toàn bộ Bạch Dạ quận thập thất cửu không.

Vô số hài tử đã mất đi mụ mụ.

Rất nhiều phụ mẫu đã mất đi hài tử.

Bạch Dạ quận từng nhà đều tại đưa tang, từng nhà đều tuyệt vọng khóc lóc đau khổ.

Tình cảnh này, vô cùng thê thảm.

Nhất thời, quần tình phẫn nộ.

Vô số người đối Thẩm Lãng kêu đánh kêu giết.

Quốc tặc!

Quốc chi gian tặc.

Lớn nhất càng gian!

Nhưng mà, quốc đô là chú định sẽ không bình tĩnh.

Sau đó một cái càng càng kình bạo tin tức truyền đến.

Thẩm Lãng tàn nhẫn giết chết Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vạn Niên, suất lĩnh Khương binh đồ sát Thiên Tây hành tỉnh quan quân.

Nhất thời.

Toàn bộ quốc đô người đều choáng váng.

Thẩm Lãng, đây là muốn mưu phản sao?

Hắn đây là điên rồi sao?

Chuyện này, đã chọc thủng trời.

Đã vượt qua Thái tử xử trí phạm trù, hắn nhanh lên đem cái này vô số vạch tội tấu chương đưa đến phía bắc, để quốc quân càn khôn độc đoán.

...

Phía bắc phòng tuyến!

Ninh Nguyên Hiến tiếp đến cái này đến cái khác tấu.

Tô Nan bỏ trốn.

Trịnh Đà cùng Lương Vạn Niên kịch chiến mấy ngày mấy đêm, dẹp xong Trấn Viễn hầu tước phủ.

Thẩm Lãng dẫn Khương binh tàn sát dân chúng.

Thẩm Lãng giết Lương Vạn Niên, đồ sát mấy ngàn Thiên Tây hành tỉnh quan quân.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến đầu đều muốn nổ.

Hắn lập tức liền muốn cùng Ngô Vương đàm phán, chính là thời khắc quan trọng nhất.

Hiện tại lại náo động lên nhiều như vậy chuyện.

Bởi vì Tô thị chủ lực bị diệt, Sở quốc đại quân lúc đầu lập tức hành quân lặng lẽ, chuẩn bị ngưng chiến.

Kết quả hiện tại Thiên Tây hành tỉnh, Bạch Dạ quận lại đại loạn.

Thế là Sở quốc đại quân lại ngo ngoe muốn động, lại một lần nữa cùng Chủng thị tây quân bạo phát mấy lần tiểu quy mô chiến đấu.

Ngự Sử Đài mấy cái trẻ tuổi Ngự Sử nhiệt huyết sôi trào.

Thái tử không quản, bọn hắn liền đến đến phía bắc hành cung, đi vào quốc quân trước mặt.

Quỳ gối hành cung bên ngoài, liều mạng dập đầu hô to.

"Bệ hạ, thần vạch tội Thẩm Lãng!"

"Bệ hạ, thần vạch tội Thẩm Lãng đại nghịch bất đạo."

"Bệ hạ, Thẩm Lãng phạm phải mười ba đầu đại tội."

"Bệ hạ, Thẩm Lãng dẫn Khương binh nhập cảnh, đối ta Việt

Quốc dân chúng đốt giết cướp đoạt, phạm phải ngập trời tội ác. Hắn vô tội đánh giết Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, đồ sát ta Việt Quốc quan quân, so như mưu phản."

"Thần xin (mời) bệ hạ, lập tức điều động Hắc Thủy Đài, đuổi bắt Thẩm Lãng, minh chính điển hình, lăng trì xử tử!"

"Bệ hạ, không giết Thẩm Lãng, không đủ bình dân phẫn a!"

"Bệ hạ, chúng thần vì vạn dân chờ lệnh, Thẩm Lãng kẻ này, phải giết a!"

Rốt cục.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nổi giận.

Hắn nghiêm nghị rống rơi: "Lão cẩu, đi, đi đem bên ngoài những người kia, giết chết cho ta, giết!"

"Cho ta đánh chết tươi!"

"Toàn bộ đánh chết, như đánh không chết, duy ngươi là hỏi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 276: Quốc Quân Chiêu Lãng Gia Làm Con Rể? Sắc Phong Trấn Viễn Bá!

Không quản là Ngô quốc hay là Việt Quốc , bình thường cũng sẽ không bởi vì nói hoạch tội.

Còn nhớ rõ lần trước cái kia đặc biệt không sợ chết Ngự Sử trung thừa, cũng chính là trước mặt mọi người vạch trần Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm công chúa gian tình cái kia, dẫn đến Ninh Diễm công chúa bị giam lỏng Tông Chính tự, cho tới bây giờ đều không có phóng xuất.

Cái này hoàn toàn là hướng vương thất trên mặt lốp bốp cuồng đánh mặt.

Mà cái này Ngự Sử trung thừa cũng không ở trước mặt mọi người hoạch tội, mà là sau đó dùng tham ô tội danh làm.

Ngự Sử Đài phảng phất trời sinh liền có quyền lực này, điên cuồng phun người quyền lực.

Nếu như bởi vì phun người còn bị đánh đình trượng, không chết không tàn, vậy chúc mừng ngươi, ngươi muốn phát hỏa, muốn đỏ lên, sẽ trở thành quan trường thần tượng.

Bọn này tuổi trẻ Ngự Sử có lẽ có người là bởi vì nội tâm oán giận, làm vạn dân cái chết mà đau lòng.

Nhưng càng nhiều người chính là nghĩ hồng.

Nghĩ đánh ra vị.

Theo bọn hắn nghĩ, cái này căn bản liền không có bất kỳ cái gì phong hiểm.

Thẩm Lãng là phạm vào trời đánh tội danh nha.

Hắn mặc dù lập công lớn, tiêu diệt Tô thị phản quân chủ lực.

Nhưng là hắn nhưng là dẫn Khương quốc kỵ binh nhập cảnh, đây chính là thiên đại tội danh, trăm năm trước đó cái kia một trận đại họa còn rõ mồn một trước mắt đâu.

Lại nói Thiên Tây hành tỉnh phản loạn đã lắng lại, cũng là nên tá ma giết lừa thời điểm.

Thẩm Lãng cái ngốc bức này công nhiên giết Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, tiến đánh triều đình quan quân, đây không phải tự tìm đường chết sao?

Ngươi Thẩm Lãng đem tốt đẹp đầu đặt ở chúng ta phía trước, chúng ta không giết làm sao có ý tứ?

Vì lẽ đó cái này tuổi trẻ Ngự Sử liền vọt tới phía bắc hành cung, quyết định muốn giết Thẩm Lãng!

Vậy mà lúc này, lại lao ra một đám như lang như hổ võ sĩ, một tay lấy cái này tuổi trẻ Ngự Sử đè xuống, trực tiếp lột quần.

Giơ lên đánh gậy, liền muốn đánh.

Tuổi trẻ Ngự Sử giật mình, sau đó cao giọng nói: "Bệ hạ, chúng ta là vạn dân chờ lệnh a!"

"Bệ hạ không thể tin một bề gian nịnh a!"

"Chư vị đồng liêu, chúng ta đọc sách mười năm chính là vì hôm nay."

"Chúng ta thà chết, cũng phải tru sát quốc tặc Thẩm Lãng."

"Vì thiên hạ thái bình, làm vạn dân công nghĩa. . . A. . ."

Bọn này Ngự Sử còn tưởng rằng chỉ là đánh bằng roi, vẫn chỉ là đình trượng mà thôi, vì lẽ đó mượn cơ hội điên cuồng hô to khẩu hiệu.

Nhưng mà không nghĩ tới, cái này đánh gậy vừa đưa ra, hoàn toàn không thích hợp.

"Răng rắc. . ."

Một trượng xuống tới.

Toàn bộ xương chậu nháy mắt bị vỡ nát gãy xương.

Thứ hai trượng xuống tới, xương đùi đứt gãy.

Thứ ba trượng xuống tới, thắt lưng đứt gãy, toàn bộ phần eo trở xuống hoàn toàn không cảm giác.

Nhất thời, bọn này tuổi trẻ Ngự Sử không khỏi hồn phi phách tán.

"Bệ hạ tha mạng a!"

"Bệ hạ tha mạng a, tha mạng a. . ."

"Bệ hạ, chúng ta sai."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn phi thường lạnh lùng, trong lòng bàn tay hướng xuống khẽ đảo.

Mấy cái võ sĩ trong tay mộc trượng lập tức bỗng nhiên hướng cái này tuổi trẻ Ngự Sử trên đầu một bổ.

Nháy mắt mất mạng!

Toàn trường tĩnh lặng im ắng!

Lê Chuẩn phất phất tay, cái này bốn cái trẻ tuổi Ngự Sử thi thể giống như chó chết bị kéo ra ngoài!

...

"Bệ hạ, đánh chết!"

"Ừm." Ninh Nguyên Hiến bưng một bát xôi cúc tinh tế ăn.

Cái này bốn cái trẻ tuổi Ngự Sử bị đánh chết về sau, hắn cũng không có trước đó tức giận như vậy.

Cả người cũng lộ ra bình tĩnh trở lại.

Làm quân vương, loại chuyện này thấy nhiều lắm.

Toàn bộ triều đình, thậm chí toàn bộ thiên hạ đều là dạng này.

Phần lớn người đều là ngu xuẩn, lợi ích huân tâm hạng người.

Chỉ bất quá diễn kỹ quá mức vụng về, mới khiến cho người lửa giận vạn trượng.

"Thẩm Lãng cái này hỗn đản cũng là nên đánh, nên đánh. . ." Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Hắn người này chính là quá mức ngạo mạn, hắn cái từ kia nói như thế nào? Hình dung ngu xuẩn lời nói?"

Lê Chuẩn phất phất tay.

Sử quan lui ra ngoài, bởi vì kế tiếp là chuyện riêng tư, không phải công chúng trường hợp.

Lê Chuẩn nói: "Cái từ kia là ngu xuẩn."

"Đúng, chính là cái từ này." Quốc quân nói: "Thẩm Lãng cái này khốn nạn quá ngạo mạn, Lương Vạn Niên là một thằng ngu, là tội đáng chết vạn lần, nhưng ngươi thoáng tha thứ một chút không được sao? Vì sao muốn trước mặt mọi người giết đâu? Hơn nữa còn đem Lương Vạn Niên cái kia mấy ngàn phế vật quân đội đều giết. Người khác vu oan hắn, hắn ngay cả một chút xíu cãi lại đều khinh thường, trực tiếp liền giết, còn làm ra một bộ ta chính là làm ngươi thì phải làm thế nào đây? Cái này hỗn đản quá ngạo mạn."

Lê Chuẩn cười nói: "Thế nhưng là cái này cũng giải quyết bệ hạ một cái phiền toái, bệ hạ cũng không cần đau đầu như thế nào giết Lương Vạn Niên."

Ninh Nguyên Hiến cười lạnh nói: "Ta hội đầu thương hắn? Lương Vạn Niên loại này cẩu vật, ta nhắm mắt lại liền giết."

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến lại ăn mấy cái chè trôi nước.

"Hiện tại tốt, ta lúc đầu muốn phong thưởng tên vương bát đản này, cũng không cần phong thưởng, trở về còn muốn rút mấy cái roi, không có quả nhân ý chỉ, tự tiện giết Đại tướng nơi biên cương, thiên đại sai lầm." Ninh Nguyên Hiến nói: "Đi cho hắn bù một cái ý chỉ đi, liền nói là phụng quả nhân ý chỉ giết Lương Vạn Niên."

Lê Chuẩn khom người nói: "Phải."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Bất quá hỗn đản này đại khái cũng sẽ không cảm kích ta, hắn căn bản cũng không muốn cái gì phong thưởng đi."

Lê Chuẩn nói: "Có lẽ vậy, hắn lời nói được rõ ràng, hắn đi Thiên Tây hành tỉnh chính là báo thù đi, chính là diệt Tô thị đi, không phải là vì kiến công lập nghiệp."

"Vương bát đản, hỗn trướng lời nói." Ninh Nguyên Hiến đem chén canh này tròn hướng trên mặt bàn một trận nói: "Quả nhân phong thưởng hắn không có chút nào để ý, thật là lợi hại a, thật bản lãnh a!"

Nói lên cái này, Ninh Nguyên Hiến không khỏi lại sinh khí.

Thẩm Lãng dạng này thiên tài, thúc đẩy hắn vậy mà là báo thù rửa hận, công danh lợi lộc nửa điểm đều hấp dẫn không được hắn, Huyền Vũ Hầu tước phủ người ở rể hắn làm đắc ý, một chút cũng không có muốn lên tiến dáng vẻ.

Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ, hiện tại còn lưu truyền sàm ngôn, trước khi nói Tô Nan lũng đoạn Khương quốc ngoại giao, kết quả mưu phản. Hiện tại Thẩm Lãng nào chỉ là lũng đoạn Khương quốc ngoại giao, thậm chí toàn bộ Khương quốc quân đội đều muốn nghe hắn điều khiển, vì lẽ đó dã tâm của hắn chỉ sợ lớn hơn."

"Ha ha ha. . ." Ninh Nguyên Hiến cười ha ha, liền phảng phất nghe được thế giới này nhất hoang đường trò cười.

Loại lời này quả thực không đáng một bác.

"Cái này hỗn đản có dã tâm ngược lại là tốt, người khác ta là sợ có dã tâm, mà cái này hỗn đản ta là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép." Ninh Nguyên Hiến nói: "Hạ chỉ để cái này hỗn đản tranh thủ thời gian trở về, trước không nên trêu chọc Trịnh Đà, đây cũng không phải là Lương Vạn Niên, Trịnh Đà đã chiếm cứ Trấn Viễn hầu tước phủ, trong tay có hai vạn đại quân, thật không tốt đối phó, quả nhân muốn chầm chậm mưu toan."

"Việc cấp bách, chính là trước tiên đem Thiên Tây hành tỉnh bình định xuống tới, để Sở quốc triệt để mất đi ảo tưởng, sau đó cùng Ngô quốc đàm phán."

"Để Thẩm Lãng khốn nạn tranh thủ thời gian trở về, đừng thật bị thua thiệt."

Lê Chuẩn nói: "Vậy hắn thanh danh này."

Hiện tại Thẩm Lãng thanh danh có thể nói ngàn người chỉ trỏ, vô số người kêu đánh kêu giết.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái này hỗn đản sẽ để ý thanh danh của mình sao?"

Lời này mới ra, Lê Chuẩn nhẹ gật đầu.

Một cái che giấu tai mắt người muốn đi thanh lâu, kết quả còn có tâm nhát gan cặn bã nam, bị vô số người cho rằng trên giường bản sự không được người, sẽ còn quan tâm thanh danh?

Không biết!

Da mặt của hắn đã so tường thành còn dầy hơn.

Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên nói: "Lê Chuẩn, ngươi cảm thấy nếu là Ninh Diễm ly hôn về sau, gả cho Thẩm Lãng thế nào?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn lập tức đầu tiu nghỉu xuống nói: "Nô tỳ không dám nói."

Ninh Nguyên Hiến phất phất tay nói: "Được rồi được rồi, không nói cái này, không nói cái này! Hạ chỉ để Thẩm Lãng cái kia khốn nạn tranh thủ thời gian trở về, Trịnh Đà giao cho quả nhân tới đối phó."

"Vâng!" Lê Chuẩn nói.

Mà liền tại lúc này, một cái Hắc Thủy Đài võ sĩ chạy vội mà vào.

"Bệ hạ, Ninh Khiết trưởng công chúa mật tấu!"

Quốc quân không khỏi kinh ngạc, tại sao lại có mật tấu a? Hơn nữa còn là hai lá.

Mở ra thứ nhất phong.

Quốc quân không khỏi chấn động, không dám tin nhìn qua nội dung phía trên.

Tô thị chủ lực đại bại sau ngày thứ hai, Tô Nan suất lĩnh toàn tộc trốn đi hướng Tây Vực, Thẩm Lãng hai mươi lăm canh giờ sau suất lĩnh Khương quốc kỵ binh truy kích, nhưng đã không truy kích được.

Nhưng Thẩm Lãng lợi dụng Tô Nan lòng tham, dùng Khương vương cung hoàng kim làm mồi dụ, Tô Nan mắc lừa.

Tô thị toàn tộc bị Thẩm Lãng toàn bộ chém giết, đầu người đã toàn bộ vận tới.

Tô thị diệt tộc!

Nhìn một lần lại một lần.

Quốc quân thật là chấn kinh.

Tô Nan chạy trốn, hắn đương nhiên trong lòng tiếc nuối.

Mà lại Tô Nan lão tặc bản sự hắn là rõ ràng nhất, nếu để cho hắn tại Tây Vực quật khởi, vậy tương lai làm hại không nhỏ.

Nhưng là Tây Vực chư quốc, hoàn toàn ngoài tầm tay với.

Không nghĩ tới a, Tô thị toàn tộc vậy mà thật bị Thẩm Lãng chém tận giết tuyệt.

Quốc quân cơ hồ rất khó tưởng tượng, Thẩm Lãng cùng Tô Nan cuối cùng quyết đấu đỉnh cao đến tột cùng là bực nào tình hình.

Nhưng khẳng định vô cùng đặc sắc đi.

Cho tới nay, đều là tin tức xấu một cái liên tiếp một cái.

Tin tức tốt là rất khó liên tục.

Không nghĩ tới ngắn ngủi mấy ngày bên trong, thậm chí ngay cả lấy thu được hai cái tin tức vô cùng tốt.

Thẩm Lãng cái này tiểu hỗn đản.

Thật đúng là lợi hại, quả thực lợi hại đến mức vô biên vô hạn.

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến lại mở ra một phần khác mật tấu.

Cái này, hắn lại bị dọa đến một trận run rẩy.

Thẩm Lãng suất lĩnh hai ngàn Khương quốc kỵ binh, tiến đánh Trấn Viễn hầu tước, tiến đánh Trịnh Đà.

Trong chốc lát, Ninh Nguyên Hiến toàn bộ tê cả da đầu.

Cái này tiểu hỗn đản là điên rồi sao?

Trấn Viễn hầu tước phủ a, vững như thành đồng vạn người không thể khai thông a.

Trịnh Đà ở bên trong khoảng chừng hai vạn đại quân.

Trịnh Đà cũng không phải Lương Vĩnh Niên như thế phế vật, hắn có địa vị hôm nay cố nhiên là không thể rời đi Ninh Nguyên Hiến đề bạt, nhưng cũng là hắn một đao một thương giết ra tới.

Mà lại dưới trướng hắn quân đội, nhưng là chân chính tây quân tinh nhuệ, cùng Lương Vĩnh Niên cái kia phế thải quân đội càng là không thể so sánh nổi.

Từ Trịnh Đà phòng thủ Trấn Viễn hầu tước phủ, đừng nói hai ngàn người, coi như hai vạn người, coi như năm vạn người, coi như tám vạn người cũng tiến đánh không xuống.

Trấn Viễn hầu tước phủ thành bảo, thiên hạ khó khăn nhất công hãm tòa thành một trong.

Thẩm Lãng dùng hai ngàn người tiến đánh, thấy thế nào đều là tự tìm đường chết.

Cái này hỗn đản điên rồi.

Cái này hỗn đản dùng cũng thật sự là dùng tốt, nhưng. . . Hoàn toàn không quản được.

"Cái này tiểu hỗn đản, liền không thể để ta yên tĩnh mấy ngày sao? Ta đều nói qua, Trịnh Đà giao cho quả nhân tới đối phó." Ninh Nguyên Hiến cả giận nói.

Lê Chuẩn không khỏi liếc qua, sau đó nói; "Bệ hạ, Thẩm công tử có lẽ cũng là muốn một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, giải quyết triệt để Thiên Tây hành tỉnh loạn cục, Tô Nan đại quân hủy diệt về sau, Trịnh Đà liền trở thành duy nhất không ổn định nhân tố."

Ninh Nguyên Hiến run rẩy nói: "Quá mạo hiểm, quá mạo hiểm. Trước đó mạo hiểm cấp tốc bất đắc dĩ, mấu chốt hiện tại đại cục đã định, vì sao còn muốn mạo hiểm lớn như vậy? Trịnh Đà thật sẽ giết hắn, tin tưởng ta Trịnh Đà tâm ngoan thủ lạt, nhất định sẽ mượn cơ hội giết hắn!"

Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ ngài đây là quan tâm sẽ bị loạn, Tô Nan lợi hại như vậy đều giết không được Thẩm công tử, Trịnh Đà coi như lợi hại hơn nữa cũng so ra kém Tô Nan đi."

Ninh Nguyên Hiến tức giận đến toàn thân phát run.

Rõ ràng đại cục đã định, kết quả vậy mà lại tự nhiên đâm ngang.

"Dùng tốc độ nhanh nhất hạ chỉ cho Trịnh Đà, sắc phong hắn làm Trấn Viễn Bá." Ninh Nguyên Hiến nói: "Trước ổn định hắn, sau đó để Thẩm Lãng cái này tiểu hỗn đản chạy trở về đến, tốt như vậy cục diện không cần mạo hiểm."

Lê Chuẩn run lên.

Trấn Viễn Bá, này lại cho Trịnh Đà vô số ảo tưởng.

Trịnh Đà vốn là Bình Tây Bá, là kiểu mới quý tộc, không có ra dáng gia tộc đất phong, cũng không có ra dáng tư quân.

Mà Trấn Viễn Bá, thế nhưng là đã từng Tô Nan phong hào, Trấn Viễn hầu.

Trịnh Đà sẽ nghĩ, quốc quân đây là ý gì a?

Đây là muốn để ta thay vào đó, muốn đem nguyên lai Tô thị gia tộc lãnh địa sắc phong cho ta không?

Mấu chốt là Trịnh Đà đối với cái này vô cùng khát vọng.

Coi như biết Ninh Nguyên Hiến có giấu tâm tư khác, hắn vẫn là sẽ lên câu, bởi vì đây là nội tâm của hắn muốn nhất kết quả.

Lê Chuẩn thấp giọng nói: "Bệ hạ, cái này ý chỉ đến Trấn Viễn hầu tước phủ nhất nhanh cũng cần năm ngày, cho đến lúc đó có lẽ đã chậm. Thẩm công tử lợi hại, hẳn là sẽ không đánh không chuẩn bị chiến."

Ninh Nguyên Hiến nổi giận mắng: "Cái này hỗn đản, một khắc trước chuông có thể cho quả nhân bao lớn kinh hỉ, chưa tới một khắc liền có thể cho quả nhân bao lớn kinh hãi. Hảo hảo cục diện, làm gì nhất định phải mạo hiểm? Hắn liền lộ ra lớn như vậy năng lực, nhất định phải dùng hai ngàn người đi đánh Trấn Viễn hầu tước phủ? Vạn nhất bại làm sao bây giờ? Chết rồi. . ."

"Tranh thủ thời gian truyền chỉ, truyền chỉ. . ."

Ninh Nguyên Hiến bút lớn vung lên một cái, đem sắc phong Trịnh Đà làm Trấn Viễn Bá ý chỉ nghĩ tốt.

Đón lấy, hắn lại cho Thẩm Lãng viết một đạo ý chỉ, chỉ có đơn giản ba chữ: Chạy trở về đến!

"Nhanh, dùng tốc độ nhanh nhất đưa đến Trấn Viễn hầu tước phủ đi, trong vòng năm ngày đưa đến, muộn một canh giờ, ta muốn các ngươi đầu!"

Hắc Thủy Đài võ sĩ dập đầu nói: "Phải."

Lê Chuẩn dùng tốc độ nhanh nhất, đem hai phần mật chỉ đều phong tốt, đắp lên sáp ấn, sau đó giao cho Hắc Thủy Đài võ sĩ.

Tên kia Hắc Thủy Đài võ sĩ chạy vội mà ra.

Sau đó, toàn bộ Hắc Thủy Đài muốn vận dụng nhân lực sở hữu cùng vũ lực, dùng tốc độ nhanh nhất đem ý chỉ đưa đến.

Ninh Nguyên Hiến giận dữ, đem còn không có ăn xong xôi cúc đập, còn hung hăng đạp mấy chân.

"Thẩm Lãng cái này khốn nạn trở về về sau, cho ta giam lại, bớt cho ta loạn gây tai hoạ!"

"Hắn cái này gặp rắc rối bản sự từ đâu tới a? Cái này muốn nói là nông dân nhi tử, quỷ tin a."

"Trịnh Đà đáng chết, đáng chết, đáng chết!"

Lê Chuẩn tiến lên, vô thanh vô tức thu thập nát bát!

Trong lòng thở dài.

Chủ tử tính cách, hắn xem như cực kỳ rõ ràng.

Mặc dù hắn trung thành vô cùng, nhưng nói câu lời trong lòng, vị này bệ hạ là thật cay nghiệt thiếu tình cảm, đừng nói những người khác, tựu liền con cái ruột thịt cũng không lớn quan tâm.

Vị này quốc quân trong lòng chân chính thương yêu cũng chỉ có Biện phi, Thái tử, Tam vương tử, Ninh Hàn công chúa chờ rải rác mấy người.

Ninh Diễm công chúa cũng là bởi vì nội tâm áy náy, cho nên mới đối nàng nhiều hơn mấy phần thương hại.

Bây giờ hắn đối Thẩm Lãng là thật quan tâm.

Nếu không lấy tính cách của hắn làm sao lại hướng Trịnh Đà chịu thua?

Trong lòng của hắn hận không thể đem Trịnh Đà chém thành muôn mảnh, kết quả vì Thẩm Lãng, gắng gượng cắn chặt răng phong Trịnh Đà làm Trấn Viễn Bá, chính là vì ổn định Trịnh Đà, không cho hắn đối Thẩm Lãng ra tay độc ác.

Người này cùng nhân chi ở giữa, thật đúng là duyên phận.

Thích liền thích đến ghê gớm, chán ghét cũng chán ghét vô cùng.

Trương Xung dựng lên như thế lớn công lao, quốc quân trong lòng rất cảm động, nhưng là mây trắng quận thành đại chiến kết thúc về sau, quốc quân đối Trương Xung quan tâm lập tức liền có chút phai nhạt.

Cứ việc trong ý chỉ vẫn là đối Trương Xung vô cùng lo lắng, nhưng Lê Chuẩn còn có thể cảm giác được quốc quân tâm tư biến hóa.

Mà Lê Chuẩn cũng thấy rõ ràng.

Vị này bệ hạ thật sự là quan tâm sẽ bị loạn.

Thẩm công tử như thế gian xảo vô cùng người, không có niềm tin tuyệt đối, hắn làm sao lại đi đánh Trịnh Đà đâu?

Nghe vào là rất hoang đường.

Thẩm Lãng hai ngàn người, tiến đánh Trịnh Đà hai vạn người, hơn nữa còn có một tòa không thể phá vỡ Trấn Viễn hầu tước phủ.

Nhưng Thẩm công tử dạng này ác nhân, còn có chuyện gì làm không được a?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 277: Vương Ân Cuồn Cuộn! Trịnh Đà Đại Nạn Bộc Phát!

Muốn hay không giết Thẩm Lãng?

Trịnh Đà lâm vào khoảng ngắn ngủi do dự.

Dĩ nhiên không phải không nỡ giết, cũng không phải không dám giết.

Mấu chốt là giết chết hậu quả.

Việt Quốc bên trong hậu quả, hắn không quá để ý.

Hắn cảm thấy quốc quân hoàn toàn là cay nghiệt thiếu tình cảm người, Thẩm Lãng người kiểu này giết cũng liền giết.

Mấu chốt hiện tại khí thế đã tô đậm ra, Thẩm Lãng dẫn Khương quốc kỵ binh nhập cảnh đồ sát dân chúng chuyện này mặc dù là vu oan, nhưng đã ván đã đóng thuyền, nhảy vào biển cả cũng rửa không sạch.

Mà lại Thẩm Lãng công nhiên giết Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vạn Niên tạo, đây là như sắt thép sự thật, cái này hoàn toàn là so như mưu phản.

Mà Trịnh Đà trở thành lắng lại Tô thị phản loạn công thần lớn nhất, đối mặt Thẩm Lãng dạng này loạn thần tặc tử phải làm gì?

Đương nhiên là trảm lập quyết.

Duy nhất có thể sợ hậu quả, chính là Khương quốc phẫn nộ.

Trịnh Đà nghe nói, bây giờ Khương quốc nữ vương là Thẩm Lãng huynh đệ thê tử.

Nhưng Trịnh Đà cảm thấy đây là giả, Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này dáng dấp đẹp trai như vậy, lại vô sỉ như vậy, vì lẽ đó khẳng định cùng Khương quốc nữ vương có một chân . Còn hắn người huynh đệ kia là một cái kẻ ngu, lại có cái gì nữ nhân để ý, vì lẽ đó liền cõng một đỉnh lục sắc mũ mà thôi.

Nếu như Thẩm Lãng biết hắn ý nghĩ này, cam đoan sẽ đem hắn thiến ngăn chặn hắn miệng chó.

Mà A Lỗ Na Na biết hắn ý nghĩ này, cam đoan sẽ đem hắn da lột bỏ tới làm trống gõ.

Thẩm Lãng loại này tiểu bạch kiểm, mặc dù ta hiện tại phi thường miễn cưỡng coi hắn là thành người nhà. Nhưng là cùng ta có một chân? Đừng nói giỡn, tên tiểu bạch kiểm này liền cùng một cây đậu giá đỗ đồng dạng, ta A Lỗ Na Na sẽ để ý?

Ta A Lỗ Na Na chỗ yêu chính là nghĩ đại ngốc dạng này đỉnh thiên lập địa nam tử hán.

Trịnh Đà cảm thấy nếu như mình giết Thẩm Lãng, Khương quốc nữ vương khẳng định sẽ điên cuồng trả thù.

Đến lúc đó mấy vạn Khương quốc đại quân liền sẽ điên cuồng giết tới.

Nhưng là. . .

Cái này giống như cũng chưa hẳn là chuyện xấu.

Đầu tiên Khương quốc đúng đúng cao nguyên dân tộc du mục, kỵ binh phi thường dũng mãnh thiện chiến, nhưng công thành lời nói chính là cặn bã.

Mà cái này Trấn Viễn hầu tước phủ xây dựng vào trên núi cao, chỉ có một con đường thông hướng cửa thành, coi như đến mười vạn đại quân cũng không thi triển được.

Vì lẽ đó Khương quốc đại quân muốn công phá Trấn Viễn hầu tước phủ hoàn toàn là người si nói mộng.

Nhưng cho đến lúc đó, Trịnh Đà ngược lại trở thành chống cự dị tộc xâm lấn anh hùng dân tộc, hắn liền càng thêm có lý do chiếm lĩnh Trấn Viễn hầu tước phủ, thậm chí toàn bộ Bạch Dạ quận.

Vì đối kháng Khương quốc xâm lấn, quốc quân nắm lỗ mũi cũng phải thừa nhận Trịnh Đà đối toàn bộ Bạch Dạ quận quyền thống trị.

Mấu chốt nhất là chỉ cần Thiên Tây hành tỉnh bảo trì đại loạn, như thế Ngô quốc cùng Sở quốc liền sẽ không lui binh thỏa hiệp, Việt Quốc từ đầu đến cuối ở vào to lớn trong nguy cơ.

Cho đến lúc đó, hắn Trịnh Đà liền đầu cơ kiếm lợi, hoàn toàn có thể lấy Tô Nan mà thay vào.

Thậm chí, hắn có thể có được so Tô Nan càng lớn lãnh địa, càng nhiều quân đội, trở thành Việt Quốc kế biện thị cùng Chủng thị về sau thứ ba đại quân phiệt.

Cho đến lúc đó mới là cuộc sống đỉnh phong, hắn Trịnh Đà liền có thể hô phong hoán vũ.

Đợi đến Việt Quốc thiên băng địa liệt thời điểm, Trịnh thị gia tộc chưa hẳn không thể tự lập, trở thành vương triều Đại Viêm một cái mới chư hầu.

Vì lẽ đó giết Thẩm Lãng, hoàn toàn là lợi nhiều hơn hại!

Vậy liền giết!

Quyết định về sau, Trịnh Đà hạ lệnh cùng Thẩm Lãng khai chiến.

Toàn quân tập kết, chiến đấu bộc phát!

. . .

Thẩm Lãng cùng Trịnh Đà đã đánh ba ngày!

Nhưng là một trận chiến này đánh cho quá nén giận.

Thẩm Lãng tên súc sinh này, căn bản cũng không có đến tiến đánh Trấn Viễn hầu tước phủ, mà là cắm ở Trấn Viễn hầu tước trước phủ giao lộ bên trên.

Khoảng cách tòa thành tường thành trọn vẹn hai dặm địa.

Chỉ là hai ngàn quân đội, mỗi ngày đều ở nơi đó trêu chọc Trịnh Đà quân đội.

Liền phảng phất thanh lâu nữ tử thông đồng đàn ông độc thân.

"Đại gia, đến a, đến a, tới chơi a. . ."

Trịnh Đà điều động quân đội giết ra tới.

Nhưng gặp quỷ chính là, Trấn Viễn hầu tước trước phủ mặt địa thế quá hiểm yếu.

Đại quân căn bản là không thi triển được.

Ngươi phái một trăm cái, một ngàn cái, một vạn kết quả đều là giống nhau.

Nhiều nhất hơn một trăm người tại chiến đấu, đằng sau đều tại vây xem.

Thẩm Lãng tên súc sinh này quân đội, liền ngăn ở giao lộ nơi này.

Khương quốc kỵ binh kỵ xạ lợi hại a, mà lại Thẩm Lãng tại Kim thị công xưởng bên trong chế tạo cung uy lực to lớn, cách rất xa đều có thể cho Trịnh Đà quân đội to lớn sát thương.

Cung tiễn bắn giết về sau, lại đánh giáp lá cà, lẫn nhau đối chặt.

Vũ Liệt dưới trướng mười mấy cái siêu cấp nữ tráng sĩ, mặc siêu cấp trọng giáp, tay cầm sắt thép chiến đao, ngăn ở giao lộ nơi đó, uy lực vô tận.

Trịnh Đà chỉ có hai vạn đại quân, tại cái này chật hẹp khu vực bên trong căn bản là không thi triển ra được.

Liên tục kịch chiến ba ngày ba đêm.

Thẩm Lãng bên này tử thương cực kỳ bé nhỏ, Trịnh Đà bên kia thương vong lại vượt qua ba chữ số.

Cứ việc Trịnh Đà tại về mặt binh lực còn có ưu thế thật lớn, nhưng một trận chiến này thực sự quá nghẹn phát hỏa a.

. . .

Trấn Viễn hầu tước trong phủ, mấy trăm công tượng ngay tại phá giải máy ném đá.

Tô Nan ngưu bức, đem toàn bộ tòa thành xây vững như thành đồng, đem mấy chục đài máy ném đá đều bỏ vào tòa thành phía trên, hơn nữa còn là cỡ lớn máy ném đá, có thể ném ném ra sáu trăm thước trở lên.

Trịnh Đà thực sự bị Thẩm Lãng chiến thuật buồn nôn hỏng, vì lẽ đó quyết định dỡ xuống mười bộ máy bắn đá loại lớn, muốn tươi sống đem Thẩm Lãng quân đội đập chết.

Cái này máy ném đá hoặc là dùng để công thành, hoặc là dùng để tiêu diệt địch nhân đại quy mô quân đội.

Hiện tại Trịnh Đà lại muốn dùng mười đài lớn máy ném đá tiêu diệt Thẩm Lãng chỉ là hai ngàn người.

Như vậy sẽ hữu hiệu sao?

Thật đúng là sẽ hữu hiệu, bởi vì Trấn Viễn hầu tước phủ đất này thế quá hố.

Toàn bộ tòa thành trước mặt liền một con đường, Thẩm Lãng hai ngàn người ngăn ở giao lộ chen chúc cực kì, lít nha lít nhít tê dại.

Chỉ cần chịu một kế cự thạch đạn, tuyệt đối tổn thất nặng nề.

Chỉ bất quá phá giải những này máy ném đá quá hao phí công phu, tháo ra còn phải một lần nữa lắp ráp.

Trịnh Long rống to: "Còn bao lâu nữa, còn bao lâu nữa a?"

Công tượng nói: "Nhanh, nhanh, lại có năm sáu ngày, liền có thể hoàn toàn dỡ sạch."

Trịnh Đà con trai Trịnh Long giận dữ: "Lại còn muốn năm sáu ngày, các ngươi đều không có ăn cơm sao?"

Thẩm Lãng cái kia rác rưởi mang theo hai ngàn kỵ binh, ngăn ở giao lộ, mỗi ngày đều tại diễu võ giương oai, thật muốn đem nhân khí nổ.

Trịnh Long thời thời khắc khắc đều nhớ lấy đem hắn rút gân lột da.

Chỉ cần có máy ném đá, đối cái này giao lộ đánh tung nát nện, coi như không đem Thẩm Lãng quân đội đập chết, cũng có thể dễ như trở bàn tay đoạt lại cái này giao lộ.

Cướp đoạt cái này giao lộ về sau, đại quân lại từng bước một đóng chặt, đem Thẩm Lãng quân đội đuổi ra Trấn Viễn hầu tước phủ con đường này, chỉ cần đến gò đất mang, hai vạn đại quân liền có thể đem Thẩm Lãng cái này rác rưởi hai ngàn quân đội chém tận giết tuyệt.

Chỉ cần có máy ném đá, Thẩm Lãng rác rưởi cái kia trên trăm cái trọng giáp đại lực sĩ cũng không có bất kỳ chỗ dùng nào.

Công tượng thủ lĩnh nói: "Thế tử, những này máy ném đá đừng nhìn rất to lớn, nhưng lại phi thường tinh vi, phá giải nhất định phải cẩn thận từng li từng tí, không thể phá hư bất luận cái gì cấu tạo, nếu không sức chiến đấu liền sẽ tổn hao nhiều."

Trịnh Long nói: "Được được được, năm sáu ngày liền năm sáu ngày."

Đừng nói năm sáu ngày, chỉ cần có thể đem Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này rút gân lột da, mười ngày nửa tháng cũng có thể chờ phải.

Liền sợ Khương quốc nữ vương sẽ tăng binh tới.

Bất quá Thẩm Lãng tên cặn bã này hiện tại dương dương đắc ý, lắc đầu vẫy đuôi, căn bản liền không có bất luận cái gì tăng binh ý tứ.

. . .

Thẩm Lãng cùng Trịnh Đà khai chiến ngày thứ tám!

Quốc quân mật chỉ đến, truyền chỉ chính là Ninh Bất Ngạnh trưởng công chúa.

Nàng hiện tại đối Thẩm Lãng là tràn đầy kính nể, nhưng tương tự là hai xem tướng tăng.

Thẩm Lãng vừa thấy được nàng, thật giống như nhìn thấy tại tủ lạnh đông lạnh nhiều năm thịt, hoàn toàn không có một chút ăn dục vọng.

Ninh Khiết mỗi một lần nhìn thấy hắn, cặn bã khí tức đều càng ngày càng đậm hơn, càng ngày càng khó chịu.

"Bệ hạ đưa cho ngươi ý chỉ."

Ninh Bất Ngạnh cũng không niệm, trực tiếp liền đem quốc quân mật chỉ vứt cho hắn.

Thẩm Lãng mở ra xem, phía trên đằng đằng sát khí viết ba chữ.

Chạy trở về đến!

Ninh Khiết trưởng công chúa lườm Thẩm Lãng một chút, sau đó đi vào đến Trấn Viễn hầu tước trong phủ đi hướng Trịnh Đà tuyên chỉ.

. . .

Trịnh Đà dùng trước nay chưa từng có lễ nghi nghênh đón Ninh Khiết trưởng công chúa đến.

So bất luận cái gì thần tử đều muốn kính cẩn nghe theo.

"Trưởng công chúa điện hạ, chủ tử hiện tại mỗi lúc trời tối khi nào chìm vào giấc ngủ?"

"Chủ tử mỗi bữa cơm ăn phải nhưng còn có hai bát sao? Ăn đến còn thơm không?"

"Chủ tử vẫn là thích tại trong đêm đọc sách sao? Lòng dạ hẹp hòi con ngươi, lòng dạ hẹp hòi con ngươi a."

Trịnh Đà quỳ trên mặt đất, một bên nói một bên rơi lệ, hắn không xưng bệ hạ, mà xưng là chủ tử.

Bởi vì hắn hoàn toàn là Ninh Nguyên Hiến đề bạt lên tuyệt đối tâm phúc, hai mươi mấy năm trước tất cả võ tướng đều đi theo Ninh Nguyên Vũ thời điểm, Trịnh Đà liền đã hiệu trung Ninh Nguyên Hiến.

Vì lẽ đó hắn tự cao cùng Ninh Nguyên Hiến quan hệ cùng người khác đều không giống.

"Ta cùng chủ tử gặp mặt vẫn là năm trước, năm ngoái Vương thái hậu đại thọ thời điểm ta liều mạng đều muốn chạy trở về, nhưng bệ hạ có chỉ để ta không được tự ý rời, ta chỉ có thể tại Bạch Dạ quan xa chúc Thái hậu phúc thọ an khang, chủ tử giang sơn vĩnh cố."

"Gần ba năm chưa từng gặp qua chủ tử mặt, ta thật là nhớ hắn a."

"Cũng không biết chủ tử gầy gò đi không có, bất quá thần cũng là quá lo lắng, chủ tử mỗi một năm nhìn thấy đều càng thêm trẻ, tại mọi thời khắc đều là như vậy anh tư bừng bừng phấn chấn."

Trịnh Đà cái này vừa nhắc tới đến liền không xong, mà lại một bên nói còn một bên khóc.

Hắn là võ công cao cường mãnh tướng, cũng coi là quân đội nhị đẳng cự đầu một trong.

Dạng này gào khóc thật là khiến người ta không quen.

Ninh Bất Ngạnh lập tức cảm thấy tràn đầy khó chịu.

Đối mặt Thẩm Lãng hắn cũng tràn đầy khó chịu, bởi vì Thẩm

Lãng cặn bã khí tức quá mức nồng đậm, phảng phất tới gần trong vòng ba thước liền bị lột sạch quần áo, liền bị hắn tiết độc.

Mà đối mặt Trịnh Đà loại này khó chịu, chính là loại kia buồn nôn, cảm giác muốn nôn mửa.

Ninh Khiết tại Thẩm Lãng trước mặt không che giấu chút nào, nhưng ở Trịnh Đà trước mặt vẫn là làm sơ che giấu.

"Bình Tây Bá có lòng." Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Bệ hạ hỏi, ngươi đoạn thời gian trước thụ thương nghiêm trọng, gần nhất khá tốt một chút?"

Trịnh Đà không nói hai lời, trực tiếp gỡ ra quần áo của mình, lộ ra lít nha lít nhít vết thương.

Mỗi một đạo vết thương đều không có triệt để khỏi hẳn, nhìn qua quả thực để người nhìn thấy mà giật mình.

Cái này Bình Tây Bá thật sự là hung ác, đối với mình đều hạ thủ được.

Ninh Khiết trưởng công chúa bỗng nhiên cắn chặt răng, bởi vì thật lo lắng sẽ nôn mửa ra.

Nàng là một cái lãnh khốc vô cùng nữ nhân, từng tại Hắc Thủy Đài đảm nhiệm qua trọng yếu chức vụ, không biết giết bao nhiêu người, thiến bao nhiêu người, không biết bao nhiêu lần nhìn tận mắt cho phạm nhân gia hình tra tấn, mà lại là tàn khốc cực hạn hình phạt.

Những người kia thụ thương nhưng so sánh Trịnh Đà nặng hơn nhiều, nhìn thấy mà giật mình được nhiều.

Lúc ấy Ninh Khiết lại không chút nào có bất kỳ nôn mửa cảm giác.

Lúc này hắn buồn nôn chính là Trịnh Đà loại này biểu diễn, trực tiếp đem nam nhân thân thể hiện ra ở hắn một nữ nhân trước mặt?

Trịnh Đà lại một lần nữa dập đầu lên tiếng, khóc lớn nói: "Chủ tử a, ngài đến lúc này cũng còn nhớ thần thân thể, thần muôn lần chết không chối từ, muôn lần chết không chối từ a."

Ninh Khiết trưởng công chúa quan trọng hàm răng một hồi lâu, sau đó thở nhẹ nhõm một cái thật dài.

"Bình Tây Bá thật sự là không dễ dàng."

Trịnh Đà đều là run giọng nói: "Thần hết thảy đều là chủ tử cho, mỗi một tên lính, thậm chí tính mạng của ta đều là chủ tử cho, đừng nói thụ bị thương, liền xem như thịt nát xương tan, cũng vô pháp báo đáp chủ tử ân tình vạn nhất."

Ninh Khiết trưởng công chúa tiếp tục cắn răng.

Sớm biết nàng không nói câu nói này.

Vẫn là Hắc Thủy Đài tốt, dao trắng đâm vào dao đỏ rút ra.

Không nghĩ tới trên thế giới này lại còn có so Thẩm Lãng càng để cho người chán ghét người.

Ninh Khiết trưởng công chúa không dám lại nói nhàn thoại, bởi vì Trịnh Đà sẽ lập tức phun ra càng thêm buồn nôn gấp mười.

"Bệ hạ có chỉ, Trịnh Đà quỳ tiếp!"

Trịnh Đà đã quỳ trên mặt đất, lúc này nghe được câu này về sau, lập tức toàn bộ thân thể đều nằm trên đất, chân chính đầu rạp xuống đất.

"Trịnh Đà lao khổ công cao, sắc phong làm Trấn Viễn Bá, tạm thủ Trấn Viễn hầu tước phủ, khâm thử!"

Cái này ý chỉ mới ra.

Trịnh Đà thân thể run lên bần bật, phảng phất hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

Thân thể một nửa băng lãnh, một nửa lửa nóng.

Băng lãnh là bởi vì hắn triệt để thấy rõ ràng quốc quân Ninh Nguyên Hiến thái độ.

Hắn đối Ninh Nguyên Hiến cũng là hiểu rõ vô cùng, nếu như hắn ý chỉ là lớn tiếng quát lớn, giận mắng một trận.

Vậy nói rõ tại quốc quân trong mắt đối người này vẫn là có cảm tình, không có cái gì sát tâm.

Trịnh Đà làm sự tình gì, chính hắn trong lòng rõ ràng, quốc quân cũng rõ ràng, chính tâm hư vô cùng, đang chuẩn bị nghênh đón quốc quân giận mắng.

Không nghĩ tới chẳng những không có giận mắng, ngược lại là khích lệ.

Cái này làm sao không để người rùng mình, khắp cả người băng hàn.

Quốc quân đối với hắn Trịnh Đà sát tâm đã ngất trời.

Không chỉ có như thế, quốc quân vậy mà sắc phong hắn làm Trấn Viễn Bá.

Cái này, cái này sao có thể?

Trịnh Đà là nằm mộng cũng nhớ muốn cái này tước vị, nhưng hắn cảm thấy vậy ít nhất cần nhiều lần đấu tranh mới có thể có đến, không nghĩ tới quốc quân trực tiếp cho.

Vì cái gì a?

Vì Thẩm Lãng?

Quốc quân muốn ổn định hắn Trịnh Đà, muốn để hắn thả đi Thẩm Lãng?

Dựa vào cái gì?

Dựa vào cái gì?

Trịnh Đà nội tâm lập tức dâng lên vô cùng đố kỵ.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cỡ nào cay nghiệt thiếu tình cảm? Bây giờ lại vì chỉ là một cái Thẩm Lãng mà làm ra như thế lớn thỏa hiệp, vậy mà đối với hắn Trịnh Đà nhượng bộ.

Thẩm Lãng tiểu tặc đáng giá quốc quân đối đãi như vậy sao?

Quốc quân sinh mấy cái nhi tử, trong đó có một nửa hắn đều không thế nào yêu thương.

Vì sao đối Thẩm Lãng lại tốt như vậy?

Trịnh Đà đố kỵ đến cơ hồ đều muốn thổ huyết.

Nhưng cùng lúc đó, hắn lại toàn thân lửa nóng.

Trấn Viễn Bá tước, hoàn toàn là hắn mong nhớ ngày đêm vị trí.

Điều này đại biểu lấy cái gì?

Đại biểu cho hắn có thể danh chính ngôn thuận ở tại Trấn Viễn hầu tước phủ, thậm chí danh chính ngôn thuận thống trị Tô thị gia tộc lãnh địa.

Lấy Tô Nan mà thay vào a.

Đương nhiên quốc quân lúc này đối với hắn sát tâm trùng thiên.

Nhưng lúc đó quốc quân đối Thẩm Lãng cùng Kim Trác cũng sát tâm trùng thiên a.

Về sau, không phải là sắc phong Kim Trác làm Huyền Vũ hầu sao?

Thời gian có thể hòa tan một chút, cải biến một chút.

Thế cục cũng có thể cải biến hết thảy.

Mặc dù biết quốc quân đạo này ý chỉ tràn đầy cỡ nào lãnh khốc sát ý, nhưng Trịnh Đà vẫn là tha thiết ước mơ.

Chỉ có trải qua quốc quân ý chỉ, hắn mới có thể danh chính ngôn thuận lấy Tô thị mà thay vào a.

Liền như là lúc ấy Thẩm Lãng trăm phương ngàn kế cũng phải để quốc quân sắc phong Kim Trác làm Hầu tước, đồng thời đem Nộ Triều thành ban cho Kim thị gia tộc đồng dạng.

Vì lẽ đó dù là biết đây là một cái cất giấu lưỡi dao mồi nhử, Trịnh Đà cũng nhất định phải nuốt vào, thậm chí không kịp chờ đợi nuốt vào.

Trong chốc lát!

Trịnh Đà một tiếng sắc nhọn khóc thét.

Sống sờ sờ đem Ninh Khiết công chúa giật mình kêu lên.

Sau đó, Trịnh Đà tiến hành càng thêm khoa trương biểu diễn, hoàn toàn khóc đến toàn thân run rẩy, tê liệt ngã xuống trên mặt đất hoàn toàn không đứng dậy được.

"Chủ tử, chủ tử a. . ."

"Như thế trời cao đất rộng chi ân, để thần như thế nào hồi báo a?"

"Chủ tử của ta a!"

"Tạ chủ long ân, tạ chủ long ân. . ."

Trịnh Đà không ngừng dập đầu, trực tiếp đem cái trán đập phải máu me đầm đìa.

Sau đó hai tay cuồng rung động, kết quả đạo này ý chỉ.

Đón lấy, hắn đối quốc quân ý chỉ nhìn một lần lại một lần, khóc một bên lại một bên.

Cuối cùng, đem ý chỉ cung phụng tại trên đài cao, bên cạnh còn đốt hương.

"Trưởng công chúa xin mời ngồi."

Ninh Khiết trưởng công chúa do dự thật lâu, mới ngồi xuống.

Nàng có mãnh liệt bệnh thích sạch sẽ, thực sự không nguyện ý đụng vào Trịnh Đà trong phòng này bất luận một cái nào đồ vật.

Trịnh Đà nói: "Trưởng công chúa, đối Thẩm Lãng này tặc hành động, bệ hạ nhưng có biết sao?"

Ninh Khiết nói: "Biết, phi thường tức giận."

Trịnh Đà nói: "Thần cũng không dám tin, Thẩm Lãng vậy mà phát rồ đến nước này. Dẫn Khương quốc kỵ binh nhập cảnh, đối ta Việt Quốc vô tội đại khai sát giới. Công nhiên chém giết Thiên Tây hành tỉnh đô đốc, công nhiên tiêu diệt triều đình quan quân, quả thực diệt tuyệt nhân tính. Thần thật sự là thay bệ hạ không đáng a, bệ hạ đối Thẩm Lãng cỡ nào coi trọng, cỡ nào ân tình, này tặc chính là như vậy hồi báo bệ hạ? Loại này bất trung đồ bất hiếu, căn bản không xứng là người, chỉ xứng biến thành heo chó.

Trưởng công chúa yên tâm, ta rất nhanh liền có thể tiêu diệt này tặc, cho Thiên Tây hành tỉnh vạn dân một cái công đạo, cho bệ hạ một cái công đạo, nhất định phải trả ta Việt Quốc Thiên Tây một cái tươi sáng càn khôn."

Như thế chỉ hươu bảo ngựa, như thế đổi trắng thay đen, lập tức để Ninh Khiết trưởng công chúa đều không cách nào nói tiếp.

Trọn vẹn một hồi lâu, Ninh Khiết nói: "Bệ hạ cũng phi thường tức giận, mệnh ta đem hắn áp giải tiến quốc gia, bệ hạ muốn đích thân xử lý."

Lời này mới ra, Trịnh Đà gương mặt run lên.

Quả nhiên là vì Thẩm Lãng mà tới.

Quốc quân quả nhiên là vì cứu Thẩm Lãng một mạng mà sắc phong hắn làm Trấn Viễn Bá.

Thế nhưng là hắn Trịnh Đà đặt quyết tâm muốn giết Thẩm Lãng a.

Để tên tiểu súc sinh này cứ như vậy trốn về quốc đô, hắn đương nhiên không cam lòng.

Đương nhiên ngươi muốn hỏi, Thẩm Lãng có đắc tội qua Trịnh Đà sao?

Thẩm Lãng tai họa qua rất nhiều người, nhưng tuyệt đối không có tai họa qua Trịnh Đà.

Ngược lại là Trịnh Đà hết lần này đến lần khác hãm hại Thẩm Lãng.

Kết quả hiện tại Trịnh Đà ngược lại đối Thẩm Lãng cừu hận trùng thiên, thế giới này thật đúng là quái.

Liền như là Bạch Dạ quận dân chúng biết rất rõ ràng đồ sát bọn hắn chính là Trịnh Đà, Thẩm Lãng là vô tội, nhưng bọn hắn vẫn như cũ cừu hận Thẩm Lãng, hận không thể đem hắn rút gân lột da.

Một số thời khắc nhân tính kém, quả thực để người giận sôi.

Thẩm Lãng cũng chính bởi vì thấy quá lộ, vì lẽ đó đem tuyệt đại đa số người đều nhìn thành heo chó.

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Ta muốn áp giải Thẩm Lãng tiến quốc đô, Trấn Tây bá ý gì?"

Đây là trực tiếp ép hỏi.

Trịnh Đà thật là rất xoắn xuýt.

Hắn đương nhiên muốn đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh.

Nhưng là, hắn lúc này thật không muốn chống lại Ninh Nguyên Hiến ý chỉ.

Bởi vì Ninh Nguyên Hiến chỉ là sắc phong hắn làm Trấn Viễn Bá, không có đem Trấn Viễn hầu tước phủ chân chính ban cho hắn, càng không có đem Tô thị gia tộc vốn có đất phong ban cho hắn.

Cái này như là một cây cà rốt chỉ ăn một nửa đến miệng bên trong, còn có một nửa khác ở bên ngoài.

Đương nhiên.

Trịnh Đà biết một khi tự mình thả đi Thẩm Lãng, quốc quân cũng sẽ không đem một nửa kia củ cải cho hắn ăn.

Nhưng nếu không đáp ứng quốc quân, chỉ sợ một nửa kia củ cải cũng cướp đi.

Thở dài một tiếng.

Trịnh Đà nói: "Thần hết thảy đều là chủ tử cho, đương nhiên chủ tử nói cái gì đó chính là cái gì."

Lời này nghe được Ninh Khiết trái tim co lại.

Nhìn ngươi ý tứ này, ngươi không giết Thẩm Lãng, vẫn là đối quốc quân ân tứ lớn lao?

Thế giới này thật đúng là buồn cười.

Tô Nan mưu phản, kết quả hắn vậy mà không phải ghê tởm nhất một cái kia.

Cuối cùng ló đầu ra để người buồn nôn, vậy mà là Trịnh Đà? Cái này quốc quân dòng chính tâm phúc.

Thật đúng là tạo hóa trêu ngươi.

Trịnh Đà tiếp tục nói: "Thẩm Lãng phạm vào như thế tội lớn ngập trời, diệt tuyệt nhân tính không bằng cầm thú, lúc đầu ta là muốn đem hắn giết chết, vì nước làm bệ hạ trừ này quốc tặc. Nhưng đã bệ hạ có chỉ, đó là đương nhiên hết thảy từ bệ hạ càn khôn độc đoán!"

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Vậy thì tốt, ngươi đem quân đội lui trở về Hầu tước phủ bên trong đi."

Trịnh Đà nói: "Tuyệt đối không thể, trưởng công chúa điện hạ. Thẩm Lãng này tặc không bằng heo chó, quân ta đội nếu như tại hắn bên cạnh, đối với hắn còn có chấn nhiếp. Nếu ta quân đội rút đi, hắn vạn nhất đối công chúa điện hạ vô lễ nên làm cái gì?"

Trong chốc lát, Ninh Khiết trưởng công chúa cơ hồ hận không thể lập tức rút kiếm, đem Trịnh Đà chém giết.

Nhưng là. . .

Trịnh Đà võ công cơ hồ không thua gì hắn.

Mà lại gian phòng này bên ngoài, tối thiểu mai phục trên trăm cao thủ.

Có trên trăm cỗ cung nỏ nhắm ngay nàng.

Ninh Khiết nói: "Được, vậy ta đi cho Thẩm Lãng truyền chỉ, cáo từ!"

Trịnh Đà quỳ rạp trên đất, vô cùng cung kính nói: "Cung tiễn trưởng công chúa điện hạ."

Sau đó, hắn khom người đem Ninh Khiết trưởng công chúa đưa ra.

Nhìn xem Ninh Khiết đi vào Thẩm Lãng trong quân.

Trịnh Long đi ra, lạnh giọng nói: "Phụ thân, máy ném đá chẳng mấy chốc sẽ phá giải hoàn tất, chúng ta rất nhanh liền có thể đối Thẩm Lãng quân đội đánh tung nát nện, chỉ cần đem hắn quân đội đuổi tới gò đất mang, hai chúng ta vạn quân đội trọn vẹn là hắn gấp mười, có thể dễ như trở bàn tay đem hắn chém tận giết tuyệt, dạng này để cho hắn chạy thoát không khỏi cũng quá tiện nghi tên tiểu súc sinh này."

Trịnh Đà cầm lấy cái kia đạo ý chỉ, lại mở ra nhìn một lần.

"Ninh Nguyên Hiến, thật sự là ngoài mạnh trong yếu, những năm này ta đã sớm nhìn thấu hắn. Cái này đấu tranh còn chưa có bắt đầu, vì chỉ là một cái Thẩm Lãng, vậy mà liền đem tha thiết ước mơ Trấn Viễn Bá vị trí ban cho ta."

"Bất quá từ nay về sau liền triệt để trở mặt, con ta ngươi có thể sợ sao?"

Trịnh Long cười lạnh nói: "Theo chúng ta không có chân chính đi chi viện Trương Xung một khắc kia trở đi, liền đã triệt để đắc tội quốc quân, còn có cái gì e ngại? Chúng ta trong tay có hai vạn đại quân, chỉ cần giữ vững Trấn Viễn thành cùng Trấn Viễn hầu tước phủ, Ninh Nguyên Hiến trừ phi điều động năm sáu vạn đại quân đến tiến đánh, nếu không căn bản đối với chúng ta không thể làm gì. Hiện tại hắn còn có thể điều ra nhiều như vậy quân đội sao? Một cái Nam Ẩu quốc chiến trường đều để hắn bể đầu sứt trán, hắn làm sao dám bức phản chúng ta? Trấn an cũng không kịp, cắn nát răng ngậm lấy máu hướng trong bụng nuốt đi."

Trịnh Đà cười lạnh nói: "Chính là cái đạo lý này, như thế cơ hội trời cho ta Trịnh thị gia tộc nếu không bắt lấy, đó chính là thiên đại đồ đần. Vương hầu thà có loại ư? Ninh thị gia tộc có thể xưng vương xưng bá, dựa vào cái gì nhà khác không được?"

Trịnh Long nói: "Tô Nan té ngã, ta Trịnh thị ăn no!"

"Ha ha ha ha, chính là đạo lý này." Trịnh Đà nói: "Trong quân đại thanh tẩy bắt đầu sao?"

Trịnh Long nói: "Đã sớm bắt đầu, vị trí then chốt bên trên đều đã thay người, trung thành với quốc quân tướng lĩnh đều đã trừ."

Trịnh Đà nói: "Ninh Nguyên Hiến người này là có người cách thiếu hụt, hắn chán ghét một người thời điểm, hận không thể ngươi đi chết. Thích một người thời điểm liền đủ kiểu tín nhiệm, nhưng ta Trịnh Đà loại này kiêu hùng làm sao có thể tín nhiệm đâu? Ha ha ha ha!"

. . .

Ninh Khiết tại Thẩm Lãng trong quân doanh.

"Đi, hiện tại liền đi, Trịnh Đà tạm thời sẽ không truy sát, chờ qua mấy ngày hắn nói không chừng lại đổi ý." Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Đi theo ta về quốc đô."

Thẩm Lãng vuốt vuốt quốc quân cho hắn mật chỉ, khắp không trải qua thầm nghĩ: "Bệ hạ chữ này tốt thì tốt, nhưng vẫn là không đủ quý khí, ngày đó ta dạy hắn một loại mới kiểu chữ, cam đoan quý khí vô cùng."

Ninh Khiết tay ngo ngoe muốn động.

Hận không thể một chưởng hướng hắn vỗ tới.

Nhưng cuối cùng nhịn được, không phải không đành lòng, cũng không phải không dám.

Mà là tên cặn bã này quá cùi bắp, nàng sợ một bàn tay liền chụp chết.

"Ta không có thời gian cùng ngươi nói nhảm, đi nhanh lên, có nghe hay không?" Ninh Khiết nói: "Tranh thủ thời gian về quốc đô, Trịnh Đà ngay tại hủy đi máy ném đá, chỉ cần có mười mấy bộ máy bắn đá loại lớn, hắn liền có thể đưa ngươi đuổi ra mảnh này chật hẹp khu vực, chờ đến gò đất, hắn hai vạn người, hai ngươi ngàn người, hẳn phải chết không nghi ngờ."

Thật không dễ dàng, nàng lại nói một hơi nhiều như vậy chữ.

Thẩm Lãng nói: "Không, ta không đi, ta muốn chơi chết Trịnh Đà. Ta muốn giết Trịnh Đà cả nhà, trừ Trịnh Hồng Tuyến."

Ninh Khiết kinh ngạc, ngươi cùng Trịnh Đà nữ nhi cũng có một chân?

Thẩm Lãng nói: "Đừng có đoán mò, Trịnh Hồng Tuyến hiện tại là ta Kim thị gia tộc nàng dâu, tạo hóa trêu ngươi a, vốn còn muốn coi Trịnh Đà là thành minh hữu, kết quả hắn so Tô Nan còn muốn buồn nôn. Ta không giết cả nhà của hắn, khó giải mối hận trong lòng."

Ninh Khiết nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Khương quốc nữ vương sẽ tăng binh?"

Thẩm Lãng nói: "Sẽ không, Khương nữ vương mặc dù là chị dâu ta, nhưng hắn cá tính rất độc lập, quân đội của nàng là nàng, không phải ta. Điểm này muốn phân rõ ràng, ta phải qua có chừng có mực, liền làm cho người ta chán ghét."

Ninh Khiết nói: "Ngươi còn biết có chừng có mực?"

Thẩm Lãng nói: "Ta cùng trưởng công chúa điện hạ hai xem tướng ghét, vì lẽ đó cũng không cần nói có chừng có mực."

Ninh Khiết nói: "Khương nữ vương không tăng binh, ngươi bằng vào trong tay chỉ là hai ngàn người, muốn diệt Trịnh Đà, nằm mơ sao? Hai ngàn người muốn công phá Trấn Viễn hầu tước phủ, nằm mơ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Trưởng công chúa, toàn bộ thiên hạ ngươi đoán ta tín nhiệm nhất ai?"

Ninh Khiết nói: "Trương Xung?"

Thẩm Lãng nói: "Cái kia cái thứ hai đâu?"

Ninh Khiết lắc đầu.

Thẩm Lãng nói: "Tô Nan, này tặc cực độ lợi hại, nếu không phải bởi vì điểm này lòng tham, hắn thật muốn thành tựu đại nghiệp, ta khả năng đều chơi không lại hắn. Ta tin tưởng vững chắc hắn sẽ không dễ như trở bàn tay đem tòa thành giao cho Trịnh Đà, nhất định sẽ chôn xuống hố to."

Ninh Khiết nói: "Hắn đã nói với ngươi?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không có."

Ninh Khiết nói: "Ngươi hoàn toàn dựa vào đoán, liền dám mang hai ngàn người đến tiến đánh Trấn Viễn hầu tước phủ, liền dám đến trêu chọc Trịnh Đà hai vạn người?"

Thẩm Lãng nói: "Không phải đoán, mà là phi thường chắc chắn. Điểm ấy ngươi không hiểu, ngươi ba mươi mấy tuổi liền tuyệt cảnh nữ nhân, nơi nào sẽ hiểu được địch nhân ở giữa điểm ấy ăn ý a?"

Ninh Khiết không thể nhịn được nữa, một bàn tay vỗ xuống đi.

Phù phù, Thẩm Lãng bị đập tới trên mặt đất.

Đại ngốc vọt vào, lập tức không biết làm sao, trọn vẹn một hồi lâu, nhẫn nhịn một câu: "Ninh Khiết, ngươi đừng đánh hai ngốc, không phải ta sẽ tức giận."

Ninh Khiết nhìn về phía hắn đại ngốc ánh mắt lập tức ôn nhu, nói: "Tốt, có lỗi với ta sai, ta sẽ không còn."

Đại ngốc nhìn thoáng qua Thẩm Lãng, phảng phất không giống thụ thương dáng vẻ, liền lui ra ngoài.

Miệng tiện quả nhiên dễ dàng bị đánh.

Thẩm Lãng từ dưới đất bò dậy, thở dài nói: "Xem ra ta oan uổng ngươi, ngươi không có tuyệt trải qua, nhưng ngươi nhìn thật rất giống thời mãn kinh nữ nhân."

Ninh Khiết nắm chắc quả đấm, sát khí tóe xuất hiện.

Bên ngoài vang lên đại ngốc thanh âm: "Không cho phép đánh hai ngốc a."

Ta nhẫn, ta nhẫn, ta nhẫn!

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Thẩm Lãng ngươi có đi hay không? Bệ hạ hảo ý, ngươi không cần coi như lòng lang dạ thú."

Thẩm Lãng nghiêm mặt nói: "Thay ta tạ ơn bệ hạ, nhưng bất diệt Trịnh Đà, ta tuyệt sẽ không đi."

Ninh Khiết nói: "Ngươi đây là muốn kháng chỉ?"

Thẩm Lãng nghiêm mặt nói: "Tướng ở bên ngoài quân mệnh có thể không nhận!"

Ngươi không phải có thể không nhận, ngươi là vừa ra khỏi quốc đô, liền đem bệ hạ ý chỉ ném tới ngoài chín tầng mây.

Ninh Khiết lạnh giọng nói: "Ngươi muốn tìm chết, cũng tùy ngươi. Đến lúc đó muốn chết muốn sống, đừng đến cầu ta cứu ngươi."

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Vì chuyện riêng của ta, ta lại thế nào cũng sẽ không cầu đến trưởng công chúa trên đầu đi."

Lời này mới ra, Ninh Khiết ánh mắt run lên.

Thẩm Lãng hoàn toàn vui cười nói ra câu nói này, nhưng liền như là tại giữa hai người vẽ ra một đạo hồng câu.

Ngày đó bởi vì Hà Viên Viên một án, Ninh Diễm công chúa đi cầu Ninh Khiết, để nàng hạ lệnh Hắc Thủy Đài người không cần cho Thẩm Lãng tra tấn, đây đối với Ninh Khiết đến nói chỉ là thuận miệng một câu, nhưng nàng không có đáp ứng.

Ninh Khiết vươn tay, nói: "Xin lỗi, vừa rồi đưa tay đánh ngươi, là ta càn rỡ, chúng ta còn không có cái kia giao tình. Ngày sau nếu là là địch, nếu là chết trong tay ngươi, ta cũng sẽ không có hai lời."

Sau đó Ninh Khiết rời đi.

. . .

Nhìn thấy Ninh Khiết rời đi, Thẩm Lãng vẫn như cũ còn không có đi.

Lập tức Trịnh Đà mừng như điên!

Ha ha ha!

Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này vậy mà không đi?

Vậy mà ở lại chờ chết?

Quá buồn cười, quá tốt rồi!

Tiểu súc sinh này chết chắc!

Ninh Nguyên Hiến thật sự là buồn cười a, toi công đã sắc phong ta làm Trấn Viễn Bá, kết quả vẫn như cũ không có thể cứu đi Thẩm Lãng.

Hắn thật sự là hảo tâm bị coi như lòng lang dạ thú, mất cả chì lẫn chài.

Ha ha ha!

"Máy ném đá trang bị xong chưa?" Trịnh Đà giận dữ hét.

"Bá gia, mười ba cỗ máy bắn đá loại lớn đã hoàn toàn phá giải hoàn tất, hai ngày sau đó liền có thể lắp ráp tốt."

Trịnh Đà cười to nói: "Tốt, hai ngày về sau, đối Thẩm Lãng quyết chiến! Đoạt lấy giao lộ, đem hắn hai ngàn cái chuột đuổi tới gò đất mang, chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!"

"Ha ha ha, tên tiểu súc sinh này tự tìm đường chết, tự tìm đường chết a!"

Mà liền tại lúc này!

Một cái quân doanh đại phu nhanh chóng lao đến.

"Bá tước đại nhân, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt, chúng ta trong quân bộc phát bệnh đậu mùa."

Trịnh Đà nghe ngóng, lập tức giật mình, run rẩy nói: "Tại sao có thể như vậy? Không có truyền nhiễm nguyên, làm sao lại bộc phát bệnh đậu mùa? Đem phải bệnh đậu mùa binh sĩ toàn bộ giết chết, thiêu hủy."

Theo Trịnh Đà, ngay từ đầu nhiều nhất chỉ có mười mấy cái được bệnh đậu mùa mà thôi, chỉ cần kịp thời giết sạch, sau đó đem bọn hắn tiếp xúc qua người ngăn cách, hẳn là có thể ngăn lại.

Đại phu nói: "Bá tước đại nhân, cơ hồ mỗi một cái trong doanh, đều có người lây nhiễm bệnh đậu mùa. Nếu là ngăn cách, toàn quân đều muốn ngăn cách!"

Lời này mới ra, Trịnh Đà như là sét đánh.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 278: Đại Hoạch Toàn Thắng! Trịnh Đà Thảm Nhất Hủy Diệt!

Bệnh đậu mùa virus thời kỳ ủ bệnh đồng dạng tại chừng mười ngày.

Kỳ thật trước đó hai ngày liền đã có người lây bệnh, chỉ bất quá phi thường thưa thớt, mà lại người lây bệnh tự mình cũng không thấy phải là bệnh đậu mùa, còn tưởng rằng chỉ là phổ thông bệnh sởi bệnh thuỷ đậu.

Bởi vì cái này tòa thành bên trong khoảng chừng hai vạn đại quân, tăng thêm những binh lính này lại không thế nào thích sạch sẽ, bình thường sinh cái bệnh sởi bệnh thuỷ đậu rất bình thường, trên cơ bản mỗi ngày đều có mấy chục lệ trở lên.

Mãi cho đến hôm qua, trong quân đại quy mô bộc phát, lúc này mới đưa tới trong quân đại phu chú ý.

Bọn hắn liếc mắt liền nhìn ra đây là bệnh đậu mùa, sau đó lập tức hồn phi phách tán, bởi vì bọn hắn tự mình cũng sợ hãi bị lây nhiễm bên trên.

Bất quá mấy cái này trong quân đại phu còn tính là thông minh, không có công khai tin tức này, mà là trực tiếp hồi báo cho Trịnh Đà.

"Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?"

"Thẩm Lãng, nhất định là Thẩm Lãng tên súc sinh này gian kế?"

"Không, sẽ không là Thẩm Lãng, là Tô Nan, đối nhất định là Tô Nan."

"Ta liền kỳ quái, hắn làm sao lại như thế dễ như trở bàn tay đem tòa thành nhường cho ta rồi?"

Trịnh Đà chỉ cảm thấy đầu não từng đợt mắt hoa.

Hắn đã đầy đủ cẩn thận, trước phái đội cảm tử tiến đến, sau đó phái nhi tử Trịnh Long tiến đến, cuối cùng chính mình mới tiến đến.

Mà lại Hầu tước trong phủ bất luận cái gì trái cây rau quả, lương thực loại thịt đều trước cho Tô thị gia tộc người già trẻ em ăn trước, nước cũng là để bọn hắn uống trước, đợi chừng hai ba ngày hoàn toàn vô sự về sau này mới khiến đại quân ăn Hầu tước trong phủ lương thực.

Đối với bệnh đậu mùa, Trịnh Đà cũng không phải không có phòng ngự.

Kiểm tra qua Hầu tước phủ mỗi một nơi hẻo lánh, xác thực không có sống bệnh đậu mùa bệnh nhân.

"Nhẹ nhàng, nhẹ nhàng. . ."

Trịnh Đà thống khổ đập đầu của mình.

Hắn hẳn là có thể nghĩ tới chỗ này, hắn hẳn là nghĩ đến Tô Nan sẽ không dễ như trở bàn tay đem tòa thành tặng cho hắn.

Nhưng là hắn thật không cách nào cự tuyệt.

Trịnh thị gia tộc là kiểu mới quý tộc, không có chân chính đất phong cùng tòa thành.

Cho nên khi Trấn Viễn hầu tước phủ thiên hạ này xếp hạng hàng đầu tòa thành thả ở trước mặt của hắn, hắn làm sao có thể không chiếm lĩnh?

Khương vương cung hoàng kim đối Tô Nan lực hấp dẫn lớn đến bao nhiêu.

Cái kia Trấn Viễn hầu tước phủ thành bảo đối Trịnh Đà lực hấp dẫn vượt qua gấp mười.

Đương nhiên Trịnh Đà, Trịnh Long hai người là không lo lắng, bởi vì bọn hắn đã trồng qua bệnh đậu mùa, đã có thể phòng ngự bệnh đậu mùa, chỉ bất quá không có trong quân đội khuếch tán.

Trừ Khương quốc cùng Tô thị gia tộc bên ngoài, kỳ thật thiên hạ đều không có đại quy mô chủng vắc-xin đậu mùa.

Một là phương đông các nước tình trạng vệ sinh muốn tốt rất nhiều, cho dù có người lây nhiễm bệnh đậu mùa, cũng rất ít đại quy mô bộc phát bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch.

Hai là toàn quân chủng vắc-xin đậu mùa phòng ngự bệnh đậu mùa cũng không phải là một cái nào đó tướng lĩnh định đoạt, cần đi qua triều đình đồng ý, mà đề nghị này tại triều đình xem ra cũng không phải là trọng yếu nhất.

Thậm chí nói một câu lời khó nghe, gần nhất Việt Quốc triều đình sứt đầu mẻ trán, ai còn có không để ý tới chủng vắc-xin đậu mùa loại sự tình này?

Dù sao trước đó bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch là bộc phát tại Khương quốc, lại không có bộc phát tại Việt Quốc trên đầu.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Trịnh Đà khắp cả người băng hàn.

Thật sự là trên trời rơi xuống tai vạ bất ngờ a!

"Hiện tại ngăn cách, còn kịp sao?" Trịnh Đà hỏi.

Quân y lắc đầu, mỗi một cái quân doanh đều có bệnh đậu mùa bệnh nhân, ý vị này trên cơ bản mỗi người thể nội đều lây nhiễm, chỉ bất quá còn không có bạo phát đi ra mà thôi, lại hoặc là có người đã từng qua được bệnh đậu mùa, vì lẽ đó có sức miễn dịch.

Trịnh Đà nói: "Cái kia đến tột cùng sẽ chết bao nhiêu người?"

Quân y nói: "Nếu như đặt ở Khương quốc, sẽ chết tám chín thành trở lên, nếu như là trước đó Bạch Dạ quan quân doanh, sẽ chết khoảng bảy phần mười, nhưng là tại Trấn Viễn hầu tước phủ hẳn là có thể sống một nửa."

Bệnh đậu mùa bệnh nhân có thể hay không sống sót, trọng yếu nhất là xem thiên mệnh, nhìn lây nhiễm chính là không phải cương liệt bệnh đậu mùa.

Tiếp theo chính là chữa bệnh hoàn cảnh.

Nếu có đầy đủ dược vật, đủ tốt hoàn cảnh, như vậy bệnh biến chứng tử vong xác suất liền sẽ giảm mạnh.

Mà Trấn Viễn hầu tước phủ điều kiện liền rất tốt.

Chết một nửa sao?

Trịnh Đà nhắm mắt lại, kết quả này cũng không tệ.

Mà lại bệnh đậu mùa bệnh, theo bộc phát đến tử vong chu kỳ rất ngắn, cái này có lẽ cũng là một tin tức tốt.

Không bao lâu sẽ xuất hiện kết quả.

Đến lúc đó nếu như trong tay hắn còn có một vạn quân đội, phòng thủ Trấn Viễn hầu tước phủ vẫn như cũ dư xài.

Ngắn ngủi hơn mười ngày thời gian, Ninh Nguyên Hiến muốn điều động đại quân đến tiêu diệt hắn cũng không kịp.

Thế nhưng là việc cấp bách, chính là muốn lập tức diệt đi Thẩm Lãng.

Nếu không tòa thành loại hình bệnh đậu mùa bộc phát, Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này nhất định sẽ mượn cơ hội gây sóng gió.

Mà còn chờ đến bệnh đậu mùa đại bạo phát thời điểm, mỗi một tên lính đều sẽ phát sốt, toàn thân ngứa khó nhịn, căn bản là không đánh được cầm.

Trịnh Đà hỏi: "Hiện tại lây nhiễm bệnh đậu mùa bệnh nhân có bao nhiêu người?"

Trong quân đại phu nói: "Đã phát hiện có vài trăm người, nhưng là còn đang tăng thêm bên trong."

Trịnh Đà nói: "Tin tức này đừng nói cho bất luận kẻ nào, liền nói cho những binh lính kia bọn hắn phải chính là bệnh thuỷ đậu bệnh sởi."

"Vâng!"

Trịnh Đà hét lớn: "Cỡ lớn máy ném đá lắp đặt xong chưa?"

Trịnh Long nói: "Đại khái còn muốn hai ngày tả hữu."

Trịnh Đà lạnh giọng nói: "Ngày mai nhất định phải lắp đặt tốt máy ném đá, nếu không liền đem những này công tượng toàn bộ giết, mỗi một cái đều là trộm gian dùng mánh lới hạng người."

"Vâng!"

"Chúng ta chỉ có một ngày thời gian, ngày mai cùng Thẩm Lãng quyết chiến, nhất định phải đem tên tiểu súc sinh này chém tận giết tuyệt!"

. . .

Tại đồ đao phía dưới, cái này trên trăm cái công tượng làm việc tiến độ quả nhiên nhanh hơn rất nhiều.

Ngày kế tiếp, mười mấy đài máy ném đá đã hoàn toàn lắp đặt hoàn tất.

Trịnh Đà hạ lệnh bị mụn nước cùng bệnh thuỷ đậu những binh lính này, toàn bộ tại trong doanh phòng tĩnh dưỡng, hắn tự mình suất lĩnh năm ngàn đại quân, bảo hộ cái này mười mấy đài máy ném đá ra Trấn Viễn hầu tước phủ.

Cái này gặp quỷ địa hình.

Tòa thành bên ngoài thật cũng chỉ có một con đường, hoàn toàn không thi triển được, đầu này rộng bảy, tám mét con đường, nhiều nhất chỉ có thể đặt song song bày ra hai cỗ máy ném đá.

Mà lại năm ngàn quân đội cũng căn bản liền bày ra không hạ.

Trịnh Đà thân quẳng một ngàn tinh nhuệ ở phía trước bày trận, bảo hộ phía sau máy ném đá. .

Mười đài máy ném đá dọn xong về sau, sau đó dùng tận tất cả lực lượng mở ra.

Làm xong đây hết thảy thật là không dễ dàng.

Cái địa phương quỷ quái này như vậy chật hẹp chật chội, quả thực liền như là tại ốc nước ngọt bên trong làm đạo trường.

Hiện tại rốt cục lắp đặt hoàn tất, rốt cục có thể đại khai sát giới.

Rốt cục có thể đánh tung nát đập.

Phía trước đầu đường, Thẩm Lãng quân đội như thế dày đặc, chỉ cần chịu bên trong một tảng đá lớn, sẽ xuất hiện to lớn thương vong.

"Dự bị!"

Trịnh Long ra lệnh một tiếng.

Tất cả máy ném đá tiến vào sau cùng điều chỉnh, đại lực sĩ đem lên trăm cân hòn đá đặt ở ném bàn phía trên.

Liền muốn chuẩn bị ném bắn.

Mà ở lúc này.

Thẩm Lãng trong quân đội bỗng nhiên truyền đến từng đợt tiếng huýt sáo.

Sau đó, giải tán lập tức, cực nhanh lui lại!

Thời gian qua một lát, liền trực tiếp rời khỏi những này máy ném đá ném bắn phạm vi bên trong, trực tiếp đi tới một cái giao lộ trú đóng ở.

"Mả mẹ nó!" Trịnh Long mắng to.

"Đại quân tiến lên ba trăm bước!"

"Máy ném đá thu hồi!"

Sau đó Trịnh thị đại quân tiến lên ba trăm bước.

Mười mấy bộ máy ném đá cũng theo sau.

Lại một lần nữa mở ra, lại một lần nữa để lên cự thạch chuẩn bị ném bắn.

Nhưng mà. . .

Thẩm Lãng quân đội lại một lần nữa giải tán lập tức, lại một lần nữa thối lui đến kế tiếp giao lộ.

Cứ như vậy vòng đi vòng lại.

Trịnh Đà cùng Trịnh Long cơ hồ muốn chọc giận nổ.

Thẩm Lãng quân đội thật giống như đùa giỡn bọn hắn đồng dạng.

Chờ bọn hắn thật vất vả đem mười mấy đài máy ném đá toàn bộ chuẩn bị cho tốt chuẩn bị phát xạ thời điểm, bọn hắn lập tức lui.

Ròng rã năm sau sáu canh giờ, ném bắn bốn năm lần, nhưng là chiến quả cơ hồ là số không.

Ròng rã một cái ban ngày!

Ánh sáng bị Thẩm Lãng quân đội trêu đùa chơi.

Mười mấy đài máy ném đá triển khai lại thu về, thu về có triển khai, ròng rã nhiều lần, đều muốn bị giày vò điên rồi.

Bất quá vậy cũng là đạt tới Trịnh Đà mục tiêu, đem Thẩm Lãng đuổi ra bản này chật hẹp cực hạn khu vực, đi vào đất trống trải.

Dạng này hắn hai vạn đại quân liền có thể tiến hành đại quy mô vây quanh trận tiêu diệt.

Bất quá hôm nay hiển nhiên là không được, bởi vì đã trời tối!

Trịnh Đà hạ lệnh, năm ngàn đại quân tại chỗ hạ trại, đến tiếp sau đại quân xa xa tập kết.

Một đội lại một đội Trịnh thị quân đội theo tòa thành bên trong ra, dưới chân núi trống trải khu vực tập kết.

Cuối cùng ròng rã một vạn năm ngàn đại quân, hình thành đối

Thẩm Lãng hai ngàn kỵ binh ưu thế tuyệt đối, thậm chí kỵ binh số lượng cũng là Thẩm Lãng trọn vẹn hai lần.

Chỉ cần một ngày sáng liền có thể đối Thẩm Lãng phát động công kích.

Thậm chí Trịnh Đà bốn ngàn kỵ binh tùy thời đều gác giáo chờ phân phó, chỉ cần Thẩm Lãng đại quân vừa chạy, lập tức liền truy sát đi lên.

Ban đêm bất lợi cho tác chiến, nhưng cũng bất lợi cho chạy trốn.

Trịnh Long nói: "Phụ thân, ngày mai Thẩm Lãng có thể hay không chạy trốn?"

Trịnh Đà nói: "Hiện tại ta ngược lại là hi vọng hắn chạy trốn, để chúng ta Trịnh thị vượt qua lần này bệnh đậu mùa nguy cơ."

Khương quốc kỵ binh có một cái ưu điểm, phi thường am hiểu kỵ xạ, nhưng là cũng có một cái khuyết điểm, đó chính là chiến mã thấp bé, sức chịu đựng đủ mạnh, nhưng là bắn vọt tốc độ không đủ nhanh.

Mà Việt Quốc chủ lực kỵ binh đều là ngựa cao to, bắn vọt tốc độ thật nhanh.

Bên trong cự ly ngắn hạ Trịnh Đà chủ lực kỵ binh có được ưu thế, một khi Khương quốc kỵ binh đem phía sau lộ cho Trịnh Đà kỵ binh, kia là phi thường bất lợi.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng Khương quốc kỵ binh từ đầu đến cuối cùng Trịnh Đà bảo trì một cái tương đối dáng dấp khoảng cách.

Trịnh Đà trong quân doanh, tin tức xấu không ngừng truyền đến.

Hôm nay bệnh đậu mùa bộc phát bỗng nhiên trở nên mãnh liệt mà tập trung lại.

Hôm qua vẻn vẹn hơn ba trăm người, hôm nay lập tức bạo tăng đến một ngàn người nhiều.

Mà lại trong quân đại phu nói cho Trịnh Đà, ngày mai sẽ còn càng nhiều.

Bọn hắn cứ việc không hiểu được bệnh đậu mùa virus thời kỳ ủ bệnh, nhưng là đại khái quy luật là có thể biết đến.

Mà lại đáng sợ nhất là, mấy cái quân y cũng có người lây nhiễm thượng thiên bỏ ra.

Cứ việc Trịnh Đà nhiều lần thanh minh, đây là một loại bệnh sởi, sẽ có nhất định truyền nhiễm tính, nhưng không có nguy hiểm tính mạng.

Nhưng trong quân vẫn còn có chút lòng người bàng hoàng.

Mà liền tại lúc này.

Thẩm Lãng trong quân doanh bỗng nhiên vang lên một trận rống to: "Trịnh Đà quân đội, các ngươi bị bệnh đậu mùa, các ngươi bị bệnh đậu mùa!"

Đây là đại ngốc thanh âm.

Ngay sau đó, hai ngàn người cùng kêu lên hô to: "Các ngươi bị bệnh đậu mùa, các ngươi bị bệnh đậu mùa."

Lập tức Trịnh Đà trong quân đại loạn.

Có chút binh sĩ sợ chết, đã sớm hoài nghi chính mình có phải hay không bị bệnh đậu mùa.

Lúc này bị Thẩm Lãng quân đội hô phá về sau, lập tức tràn đầy sợ hãi.

Trịnh Đà kinh hãi.

Thẩm Lãng tiểu tặc này là thế nào biết đến a?

Hôm nay ban ngày, hắn mang tới quân đội, toàn bộ là khỏe mạnh hoàn hảo a, nhìn không ra bị bệnh đậu mùa a.

Ngay sau đó, Thẩm Lãng trong quân doanh đại ngốc hô: "Tô Nan tại tòa thành lương thực cùng nguồn nước bên trong đều xuống bệnh đậu mùa độc, tiếp xuống bộc phát bệnh đậu mùa người sẽ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều!"

"Các ngươi mỗi người đều nếm qua Trấn Viễn hầu tước trong phủ lương thực, uống qua bên trong nước, vì lẽ đó các ngươi mỗi người đều sẽ nhiễm bệnh!"

"Các ngươi có thể từng biết Khương quốc bộc phát bệnh đậu mùa ôn dịch sao? Các ngươi nhưng biết là ai trị tốt sao?"

"Là ta Thẩm Lãng!"

"Trịnh Đà trong quân các huynh đệ, các ngươi muốn sống sao? Vô cùng đơn giản, chỉ cần cởi xuống áo giáp, ném đi vũ khí, đi đến ta Thẩm Lãng bên này, ta liền có thể ban cho ngươi thần dược, có thể chữa khỏi các ngươi bệnh đậu mùa."

Thật sự là làm khó đại ngốc, nhiều như vậy lời không thể cõng sai.

Mà Trịnh Đà ở chỗ này liều mạng "Bác bỏ tin đồn" .

"Các huynh đệ, các ngươi không nên trúng Thẩm Lãng quỷ kế, các ngươi phải căn bản cũng không phải là bệnh đậu mùa, chỉ là phổ thông độc chẩn. Nếu như là bệnh đậu mùa, vậy ta Trịnh Đà vì sao không sợ, vì sao không chạy a?"

Lời này mới ra, tất cả mọi người thoáng an tâm xuống tới.

Nhưng mà một lát sau, Thẩm Lãng trong quân doanh lại một lần nữa truyền đến đại ngốc thanh âm.

"Trịnh Đà cùng Trịnh Long đương nhiên sẽ không sợ sệt bệnh đậu mùa, bởi vì hắn đã sớm trồng qua bệnh đậu mùa, Trấn Viễn hầu tước phủ mỗi người cũng đều trồng qua bệnh đậu mùa, vì lẽ đó cả một đời cũng sẽ không lây nhiễm bệnh đậu mùa."

"Trịnh Đà trong quân các huynh đệ, các ngươi chủ soái Trịnh Đà che giấu chân tướng, mà lại không cho các ngươi trị liệu, hắn là muốn các ngươi chết a!"

Vốn là lòng người bàng hoàng Trịnh Đà đại quân, lúc này càng thêm sợ hãi vô cùng.

Sau đó, Thẩm Lãng trong quân doanh hai ngàn người cùng kêu lên hô to: "Bệnh đậu mùa, bệnh đậu mùa, bệnh đậu mùa!"

Trịnh Đà không thể nhịn được nữa hét lớn: "Tất cả kỵ binh lên ngựa, đem Thẩm Lãng tặc quân chém tận giết tuyệt."

Trịnh Long nói: "Phụ thân, ban đêm bất lợi tác chiến a."

Trịnh Đà nói: "Ta có thể không biết sao?"

Nhưng là hiện tại trong quân lòng người bàng hoàng, nếu như không thừa dịp cuối cùng điểm ấy sĩ khí giết tới một trận, chờ ngày mai bệnh đậu mùa bộc phát phải càng thêm nghiêm trọng thời điểm, liền càng thêm không chịu nổi đánh một trận.

Nhưng mà, Trịnh Đà kỵ binh vừa mới tập kết.

Thẩm Lãng bên kia liền đốt lên vô số bó đuốc, tất cả Khương quốc kỵ binh nhao nhao lên ngựa, bắt đầu lao nhanh chạy trốn.

"Đuổi theo, đuổi, đuổi. . ."

Trịnh Đà hạ lệnh, sau đó hắn bốn ngàn kỵ binh điền cuồng truy kích.

Bọn hắn chiến mã xác thực có cao lớn rất nhiều, bắn vọt tốc độ cũng phải nhanh đến mức rất nhiều.

Nhưng nơi này cũng ban đêm, chiến mã thấy không rõ lắm con đường, bản năng không dám toàn lực lao vụt.

Mà lại Thẩm Lãng kỵ binh sớm chạy trốn thật lâu.

Mặc dù Trịnh Đà kỵ binh đuổi đến càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Nhưng là rất nhanh chiến mã bắn vọt khí lực hao hết, tốc độ dần dần chậm lại.

Mà tiện hề hề Thẩm Lãng, nhìn thấy Trịnh Đà kỵ binh chậm lại, bọn hắn cũng chậm xuống tới, từ đầu đến cuối duy trì tại một cái trong khoảng cách.

Sau đó, hai ngàn người cùng kêu lên hô to: "Bệnh đậu mùa, bệnh đậu mùa, bệnh đậu mùa!"

Cái này bốn ngàn kỵ binh rất nhiều người bệnh đậu mùa cũng còn không có bộc phát, nhưng thể nội đã có virus.

Thẩm Lãng bên này một lần lại một lần hô bệnh đậu mùa, tạo thành mãnh liệt tâm lý ám chỉ.

Rất nhiều người cảm thấy thân thể rất ngứa, sau đó một cào, vậy mà thật phát hiện bệnh sởi, lập tức cơ hồ hồn phi phách tán.

Thoáng nghỉ xong sau!

Trịnh Đà lại hạ lệnh kỵ binh công kích.

Nhưng Thẩm Lãng kỵ binh lại bắt đầu chạy trốn, vĩnh viễn không tiếp chiến.

Cứ như vậy một đường đuổi, một đường chạy.

Một đêm thời gian liền như là chơi trốn tìm, trọn vẹn đuổi hơn trăm dặm, kết quả quả thực là không có đánh lên một cầm.

Hai nhánh quân đội đều tình trạng kiệt sức.

Nhưng là Thẩm Lãng một phương quân đội mang theo đùa giỡn tâm lý, mà Trịnh Đà kỵ binh thì lòng tràn đầy cháy bỏng, gần như sụp đổ!

Trời đã sắp sáng!

Thẩm Lãng quân đội bỗng nhiên không đùa giỡn Trịnh Đà kỵ binh, bắt đầu hướng phía một chỗ phóng đi.

"Phụ thân, còn đuổi không đuổi?" Trịnh Long hỏi.

Trịnh Đà lắc đầu nói: "Không thể đuổi, trời sắp sáng rồi."

Một khi hừng đông, dưới trướng hắn kỵ binh liền sẽ phát hiện rất nhiều người trên mặt lớn bệnh thuỷ đậu, bệnh đậu mùa sợ hãi bóng ma liền sẽ triệt để bao phủ xuống.

Cho đến lúc đó sĩ khí sẽ triệt để sụp đổ.

"Trở về, nhanh đi về!" Trịnh Đà run rẩy nói.

Hắn đương nhiên không cam tâm, một đêm này thật sự là nhẫn nhịn vô số lửa giận.

Thẩm Lãng tiểu súc sinh, luôn có một ngày muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh!

"Đại quân về doanh, đại quân về doanh!"

Trịnh Đà ra lệnh một tiếng.

Bốn ngàn tràn ngập mệt mỏi kỵ binh chậm rãi trở về đại doanh.

Sau một lát.

Trời đã sáng!

Rất nhiều kỵ binh hoảng sợ phát hiện, có ít người trên mặt đã mọc đầy bệnh thuỷ đậu.

"Ngươi cũng có, ngươi cũng có!"

"Trời ạ, trên mặt thật nhiều a."

"Bệnh đậu mùa, đây là bệnh đậu mùa a."

Thời kỳ ủ bệnh vừa đến, tương đương một số người bệnh đậu mùa đều bạo phát.

Trịnh Đà hét lớn: "Về tòa thành, sẽ tòa thành tiến hành trị liệu."

Nhưng vào đúng lúc này.

Đằng sau truyền đến xem ra một trận quỷ dị tiếng thét chói tai âm.

Thẩm Lãng Khương quốc kỵ binh điên cuồng truy sát đi lên.

Mà lại tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Bởi vì Thẩm Lãng kỵ binh toàn bộ thay ngựa, cách nơi này nơi không xa, hắn đã dự bị một cái đại doanh, bên trong có ròng rã hơn hai ngàn con chiến mã.

Khương quốc chiến mã mặc dù thấp bé, nhưng là số lượng đông đảo, một người hai kỵ là trạng thái bình thường.

"Giết, giết, giết. . ."

"Bệnh đậu mùa, bệnh đậu mùa, bệnh đậu mùa. . ."

Hai ngàn Khương quốc kỵ binh điên cuồng đuổi giết đi lên.

Trịnh Long nói: "Phụ thân, làm sao bây giờ? Quay người nghênh chiến?"

Trịnh Đà nhìn xem kỵ binh của mình, chiến mã lực tẫn, sĩ khí cũng gần như hỏng mất.

Nhưng là ngàn vạn không thể đem phía sau lưng lưu cho địch nhân.

"Quay người nghênh chiến, nghênh chiến!"

Trịnh Đà hạ lệnh, bốn ngàn kỵ binh thay đổi phương hướng, chuẩn bị cùng Thẩm Lãng tác chiến.

Nhưng mà Thẩm Lãng tiện nhân này, kỵ binh của hắn lại dừng lại.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Bắt đầu ở không trung ném bắn.

Trịnh Đà hạ lệnh: "Bắn tên, bắn tên!"

Nhưng mà, Trịnh thị kỵ binh kỵ xạ bản lĩnh không bằng Khương quốc kỵ binh, chớ nói chi là cung tiễn càng là không bằng.

Thẩm Lãng có thể bắn trúng Trịnh Đà kỵ binh, nhưng Trịnh Đà kỵ binh từ đầu đến cuối liền chênh lệch như vậy một chút điểm, coi như có thể bắn tới cũng là nỏ mạnh hết đà.

Một trận này đối xạ, bị thiệt lớn.

Trịnh Đà kỵ binh giận dữ, không khỏi xông lên phía trước, muốn tới gần lại bắn.

Nhưng là Thẩm Lãng kỵ binh lại một lần nữa lui lại, bọn hắn chiến mã là mới đổi, lực lượng mười phần, Trịnh Đà kỵ binh căn bản là đuổi không kịp.

"Đừng đuổi theo, trở về, trở về!"

Nhưng là, Trịnh Đà kỵ binh vừa mới đi trở về.

Thẩm Lãng kỵ binh có đuổi theo, lại một lần nữa điên cuồng tập kích quấy rối, từng đợt kỵ xạ.

Trịnh Đà thật muốn điên rồi!

Cho tới bây giờ đều chưa bao giờ gặp hèn như vậy đối thủ.

Đánh liền chạy, vừa lui liền đuổi.

Không dứt đánh lén, không dứt quấy rối.

Hắn thề, hắn cho tới bây giờ đều không có giống hôm nay như thế hận qua một người.

Ròng rã ba bốn lần về sau.

Trịnh Đà kỵ binh chiến mã càng là rã rời tới cực điểm, hắn triệt để từ bỏ đánh lại, mà lại kỵ binh của hắn bởi vì đại quy mô bộc phát bệnh đậu mùa, sĩ khí gần như sụp đổ.

"Không cần quay người, trở về tòa thành, trở về tòa thành!"

"Tốc độ cao nhất trở về!"

Lập tức Trịnh Đà hơn ba ngàn kỵ binh cũng không quay đầu lại, liều mạng hướng phía Trấn Viễn hầu tước phủ lao nhanh.

Mà vừa lúc này!

Thẩm Lãng bỗng nhiên hạ lệnh: "Giết, giết!"

Sau đó, hắn hai ngàn kỵ binh bắt đầu điên cuồng bắn vọt.

Thể lực mười phần chiến mã, điên cuồng rong ruổi, tốc độ nhanh đến mức cực hạn.

Tới gần Trịnh Đà kỵ binh về sau, điên cuồng tề xạ.

Đại ngốc cùng một chỗ tìm tới một cây thân cây, mở ra hai chân, bỗng nhiên xông vào Trịnh Đà kỵ binh đại trận bên trong.

"Xoát, xoát, xoát. . ."

Quét qua một mảng lớn.

Trịnh Đà rốt cuộc không quản, chính là cúi đầu lao nhanh.

Cứ như vậy!

Bốn ngàn sụp đổ kỵ binh, bị Thẩm Lãng hai ngàn Khương quốc kỵ binh điên cuồng đuổi giết.

Hoàn toàn là đè lên đánh.

Chân chính binh bại như núi đổ.

Tử thương vô số kể!

Đợi đến Trịnh Đà trở về quân doanh thời điểm, phát hiện bên người kỵ binh đã không đủ hai ngàn.

Thương vong tụt lại phía sau hơn phân nửa!

Quả thực muốn để người thổ huyết!

Trở về đại doanh về sau, cục diện càng thêm ác liệt.

Cứ việc trong lòng đã sớm có chuẩn bị, biết hôm nay sẽ trong quân sẽ bộc phát bệnh đậu mùa.

Nhưng không nghĩ tới vậy mà lại nhiều như thế.

Liếc nhìn lại, vô số người trên mặt lít nha lít nhít đều là bệnh thuỷ đậu bệnh sởi.

Mà lại rất nhiều người bắt đầu thượng thổ hạ tả, bắt đầu cuồng phát sốt.

Trịnh Đà da đầu từng đợt run lên, hạ lệnh: "Tất cả mọi người trở về tòa thành, trở về tòa thành!"

Sau đó, hơn một vạn đại quân trùng trùng điệp điệp, trở về Trấn Viễn hầu tước phủ thành bảo bên trong.

Một ngày một đêm qua chẳng những không có giết chết Thẩm Lãng, ngược lại hao tổn mấy ngàn binh mã.

Trịnh Đà đại quân, toàn bộ lui về tòa thành bên trong.

Mà Thẩm Lãng kỵ binh lại một lần nữa về tới cái kia giao lộ, lại một lần nữa ngăn chặn Trấn Viễn hầu tước phủ cửa ra vào.

Hết thảy lại phảng phất về tới lúc trước.

Trịnh Đà cơ hồ phun ra một ngụm máu.

Thẩm Lãng, mả mẹ nó mẹ ngươi, mả mẹ nó mẹ ngươi!

. . .

Sau đó mấy ngày!

Trấn Viễn hầu tước trong phủ Trịnh Đà đại quân một ngày một ngày chuyển biến xấu.

Cuối cùng tám chín thành trở lên binh sĩ đều phải bệnh đậu mùa, mà lại liên miên liên miên chết đi.

Toàn bộ tòa thành bên trong liền phảng phất Địa Ngục.

Trong quân đại phu phi thường lạc quan đoán chừng, Trấn Viễn hầu tước phủ điều kiện rất tốt, có đầy đủ dược liệu, có tốt nhất hoàn cảnh, vì lẽ đó lây nhiễm bệnh đậu mùa người có một nửa có thể còn sống sót.

Nhưng mà cái này lạc quan đại phu, chính hắn đều chết hết.

Bởi vì, Trấn Viễn hầu tước trong phủ tất cả Trung thảo dược đều không sạch sẽ.

Thẩm Lãng tại mọi thời khắc đều tại tòa thành bên ngoài hô to.

"Lương thực có độc, nước có độc."

"Bệnh đậu mùa, bệnh đậu mùa!"

Cứ như vậy, khiến cho tòa thành bên trong binh sĩ căn bản không dám uống nước, cũng không dám ăn đồ ăn.

Kể từ đó, sức miễn dịch càng là nhanh chóng hạ xuống.

Không có dược liệu giảm nhiệt, ăn không đủ no, cũng uống không đủ nước.

Kỳ thật bọn hắn không biết, chỉ cần đem nước đốt lên uống nửa điểm chuyện đều không có.

Mà lại đều đã lây nhiễm bệnh đậu mùa, lương thực ngược lại có thể lớn mật ăn.

Nhưng Trịnh Đà quân đội không biết a.

Mỗi ngày chết đi người càng đến càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Bởi vì phần lớn người đều lây nhiễm bệnh đậu mùa, vì lẽ đó cơ hồ ngay cả nhấc thi thể người đều không có, thủ thành người cũng không có.

Thẩm Lãng quân đội càng thêm khoa trương, đi thẳng tới tòa thành cửa chính phía dưới.

"Tòa thành bên trong các huynh đệ, Thẩm Lãng là thần y, có thể trị liệu bệnh đậu mùa."

"Thẩm Lãng là thần y, có thể trị liệu bệnh đậu mùa."

Cuối cùng, dứt khoát mấy chục miệng nồi lớn xếp thành một hàng, bắt đầu nấu chín cái gọi là thần dược.

"Thần dược trị bệnh đậu mùa, thần dược trị bệnh đậu mùa a!"

"Muốn sống huynh đệ, trốn tới a."

Trịnh Đà lập tức hạ lệnh không có phải bệnh đậu mùa số người cực ít, giữ vững tòa thành cửa chính , bất kỳ người nào dám can đảm trốn tới giết chết bất luận tội.

Nhưng mà, Trấn Viễn hầu tước phủ như thế lớn, làm sao có thể phòng được.

Rất đạt được nhiều bệnh đậu mùa binh sĩ ở buổi tối dùng dây thừng dọc theo tường thành bò lên xuống tới, sau đó điên cuồng phóng tới Thẩm Lãng đại doanh.

"Thần dược, ta muốn thần dược, ta muốn thần dược!"

Sau đó, mỗi người bọn họ thật đạt được một bát thần dược.

Cái này quát một tiếng xuống dưới, thật ghê gớm a.

Thật không có chút nào ngứa, cả người phiêu phiêu dục tiên, thật thoải mái a.

Thẩm Lãng hét lớn: "Các huynh đệ, thần dược thật không thật?"

Đám người nhao nhao hô to: "Thật thần dược, thật thần dược a."

Kỳ thật này chỗ nào là cái gì cẩu thí thần dược, chính là nạp liệu thuốc Đông y canh mà thôi.

Uống hết về sau cả người đầu tiên là hưng phấn, sau đó là gây tê, đương nhiên liền không ngứa.

Tòa thành bên trong người nhìn thấy một màn này, hoàn toàn chấn kinh!

Vậy mà thật sự có thần dược a!

Vậy mà thật có thể trị bệnh đậu mùa a.

Tại sinh tồn trước mặt, cái gì trung thành tan thành mây khói.

Tòa thành bên trong Trịnh Đà quân đội, nghĩ hết biện pháp trốn tới.

Ngay từ đầu còn dùng dây thừng hướng xuống leo lên.

Đến cuối cùng trực tiếp trùng kích cửa chính.

Trịnh Đà dòng chính không để cho mở cửa chính, thế là song phương nội chiến.

Trong lúc này hồng càng ngày càng nghiêm trọng, diễn biến thành vì lớn chém giết.

Toàn bộ cục diện triệt để mất khống chế, hoàn toàn loạn thành hỗn loạn!

Trịnh Đà tại tòa thành chỗ cao nhất nhìn qua một màn này.

Hắn đã hoàn toàn không khống chế được chi quân đội này.

Ngay từ đầu chi quân đội này vẫn chỉ là song phương hỗn chiến, muốn xông ra tòa thành người cùng trung thành với Trịnh Đà người khai chiến.

Nhưng là địch ta quan hệ mơ hồ, ai biết ai là cái nào trận doanh.

Thế là, bạo phát đại hỗn chiến.

Sợ hãi phía dưới, gặp người liền loạn giết.

Lộng lẫy tòa thành bên trong, phảng phất một mảnh Địa Ngục.

. . .

"Công dã tràng, công dã tràng!"

Trịnh Đà lạnh cả người nhìn qua đây hết thảy, nước mắt không ngừng tuôn ra.

"Ta thật hối hận, ta thật hối hận a. . ."

Trịnh Đà thật hối hận, nếu như ngay từ đầu hắn cũng đừng có có tư tâm, trực tiếp suất lĩnh hai vạn đại quân giết ra Bạch Dạ quan chi viện Trương Xung.

Vậy hắn hiện tại chính là chân chính đại công thần.

Nhưng mà, thiên hạ này ai có thể không có tư tâm a?

"Ta thật hận, ta thật hận a!" Trịnh Đà thê lương nói: "Thẩm

Lãng tiểu tặc, ta muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh!"

Đón lấy, Trịnh Đà hỏi: "Long, ngươi nói ta hiện tại đi quốc đô thỉnh tội, quốc quân sẽ còn tha thứ ta sao?"

Trịnh Long lắc đầu nói: "Không thể nào, bệ hạ tâm nhãn nhỏ như vậy, như vậy cay nghiệt thiếu tình cảm, làm sao lại tha thứ ngài?"

Trịnh Đà run rẩy nói: "Vậy cái này thiên địa lớn, chúng ta có thể đi nơi nào?"

Trịnh Long nói: "Đi Sở quốc! Liền xem như ngàn vàng mua xương, Sở quốc cũng sẽ cho ngài một cái tước vị, mặc dù khả năng không có binh quyền, nhưng vinh hoa phú quý không có vấn đề."

Trịnh Đà run lên nói: "Đúng, đi Sở quốc, đi Sở quốc!"

Trịnh Long nói: "Phụ thân chúng ta phải nhanh đi, mặc phổ thông binh sĩ quần áo trèo tường ra ngoài, Thẩm Lãng chắc chắn sẽ không phát hiện!"

"Tốt, tốt, lập tức đi, lập tức đi!"

Sau đó, Trịnh Đà phụ tử đổi lại phổ thông tiểu binh quần áo, theo Trấn Viễn hầu tước phủ mặt sau trèo tường xuống dưới, cũng căn bản không dám đi bộ, liền dọc theo vách núi khe hở, từng chút từng chút hướng xuống bò.

Hai người kia võ công siêu cao, vậy mà dạng này theo trên vách đá leo xuống.

Hai khắc đồng hồ sau!

Hai người về tới trên mặt đất.

"Rốt cục an toàn, an toàn."

"Đi, đi Sở quốc, đi Sở quốc!"

Trịnh Đà nhìn qua đại loạn Trấn Viễn hầu tước phủ, vô cùng mê luyến, vô cùng không bỏ.

Cái này lộng lẫy toàn thành lớn, có thời gian nửa tháng đều thuộc về hắn a.

Hắn kém một chút liền muốn thay thế Tô Nan, trở thành có đất phong có quân đội đại quý tộc, đại quân phiệt a.

Trịnh thị gia tộc, kém một chút liền muốn quật khởi a.

"Thẩm Lãng, ngươi nhớ kỹ cho ta, từ nay về sau ta và ngươi không chết không thôi, không chết không thôi!"

"Thẩm Lãng, cuối cùng sẽ có một ngày, ta muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh!"

Sau đó, Trịnh Đà liền muốn hướng phía phía tây chạy như điên.

Bỗng nhiên. . .

Bụng hắn bỗng nhiên một trận quặn đau, cả người bỗng nhiên tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Một lát sau!

Một cái bóng đen xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Ninh Khiết trưởng công chúa.

Trịnh Long bỗng nhiên quỳ xuống, run rẩy nói: "Trưởng công chúa, ta phụng bệ hạ mật chỉ, lập công chuộc tội, lập công chuộc tội."

Trịnh Đà không dám tin nhìn lấy mình nhi tử, khàn giọng nói:

"Ngươi, ngươi cho ta hạ độc?"

Trịnh Long run rẩy nói: "Phụ thân, thật xin lỗi, ta không có lựa chọn, quốc quân cho ta mật chỉ, từ xưa trung hiếu không thể song toàn, ta chỉ có thể đại nghĩa diệt thân!"

Lại qua một lát, Thẩm Lãng xuất hiện tại Ninh Khiết trưởng công chúa bên người.

Trịnh Long hướng phía Thẩm Lãng quỳ xuống nói: "Thẩm công tử, ngươi đã nói muội muội của ta Trịnh Hồng Tuyến tại ngài Huyền Vũ Hầu tước trong phủ đúng hay không? Từ nay về sau chúng ta chính là quan hệ thông gia, ta nguyện ý đại nghĩa diệt thân, ta nguyện ý lập công chuộc tội!"

Thẩm Lãng tiến lên, vỗ nhè nhẹ đánh Trịnh Long bả vai nói: "Làm tốt, làm tốt!"

Trịnh Đà không dám tin nhìn lấy mình nhi tử, sau đó phát ra một trận thê lương bi thảm.

"Phốc!" Một ngụm máu tươi phun mạnh mà ra!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 279: Kết Thúc! Thẩm Lãng Rung Động Tam Quốc Quân Vương!

Trước mắt trận này trò hay đạo diễn không phải Thẩm Lãng, mà là quốc quân cùng Ninh Khiết trưởng công chúa.

Xem như thần lai chi bút, cũng là niềm vui ngoài ý muốn.

Thẩm Lãng thấy rất đã, nhưng là cũng cảm thấy rất tru tâm.

Phụ tử tương tàn tiết mục, hắn thật vẫn còn lần thứ nhất thấy.

Đi vào thế giới này sau hắn cũng trải qua không ít địch nhân, Trương Xung phụ tử cũng không cần nói.

Hai đứa con trai đều nguyện ý vì phụ thân mà chết, mà Trương Tấn liền thật vì phụ thân mà chết.

Trương Xung tại thời khắc mấu chốt vì nhi tử cũng cháu trai, cũng quả quyết tự sát, mặc dù hắn biết như thế cũng cứu không được.

Còn có Tấn Hải bá Đường Luân, vì để cho con của mình sống sót, không tiếc làm cho cả gia tộc chôn cùng, chủ động để nhi tử đi bán chính mình.

Tô Nan lão tặc xem như tuyệt đối người xấu, kết quả một đám lại một đám người vì hắn khẳng khái chịu chết.

Phụ tử dị tâm, A Lỗ Cương cùng A Lỗ Thái xem như một đôi.

Nhưng A Lỗ Thái tối thiểu cũng không có xuất thủ hại phụ thân của mình.

Trước mắt một màn này, thật là khiến người ta nhìn mà than thở.

Trịnh Long thậm chí không phải là vì sống sót, mà là vì vinh hoa phú quý vì lẽ đó bán phụ thân Trịnh Đà, thậm chí trực tiếp cho hắn hạ độc.

Trịnh Đà vô cùng thống khổ nhìn qua nhi tử, khàn giọng nói: "Làm, vì cái gì? Chúng ta hoàn toàn có thể đào tẩu đi Sở quốc."

Trịnh Long nói: "Ta hiệu trung chính là Việt Quốc, làm sao lại đi làm phản thần."

Mà lúc này Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Nói thật ra, cái này đối ngươi đến nói rất trọng yếu."

Trịnh Long nói: "Phụ thân, đi Sở quốc quá cực khổ."

Một câu nói ra chân tướng.

Đúng vậy a, quá cực khổ.

Trịnh Đà cùng Trịnh Long nếu là đầu hàng đi Sở quốc, ra ngoài ngàn vàng mua xương, Sở quốc khả năng vẫn như cũ sẽ cho Trịnh Đà bìa một cái kẻ buôn nước bọt Bá tước, nhưng là tuyệt đối không có bất kỳ cái gì quyền lực, thậm chí ngay cả tiền đều không có . Còn Trịnh Long cái kia ngay cả chả là cái cóc khô gì, chỉ sợ ngay cả một cái nhỏ nha dịch đều có thể ức hiếp.

Muốn một lần nữa phấn đấu, cũng không có chút nào bất cứ cơ hội nào.

Trịnh Đà nói: "Ngươi bán phụ thân của mình, tại Việt Quốc ai còn dám dùng ngươi?"

Trịnh Long run rẩy nói: "Hắc Thủy Đài nguyện ý dùng ta, Hắc Thủy Đài Thiên hộ."

Đây chính là Ninh Khiết trưởng công chúa đáp ứng điều kiện.

Đương nhiên điều kiện này kỳ thật không có chút nào cao, nếu như không phải là bởi vì gia tộc xảy ra chuyện, Trịnh Long là phải thừa kế Bình Tây Bá tước vị trí.

Nhưng cũng chính là cái này không cao điều kiện, mới khiến cho Trịnh Long cảm thấy đặc biệt chân thực.

Hắc Thủy Đài muốn chính là loại này ngàn người chỉ trỏ độc tài, hắn Trịnh Long ngay cả phụ thân đều có thể bán, còn có chuyện gì làm không được, chính là Hắc Thủy Đài muốn nhân tài.

Đương nhiên nếu không phải Trịnh Đà triệt để binh bại, Trịnh Long cũng không có khả năng phản bội phụ thân.

Cùng đường mạt lộ phía dưới, Hắc Thủy Đài Thiên hộ cũng là một chỗ tốt, chí ít có quyền lực, có thể làm cho người nghe tin đã sợ mất mật.

"Ha ha ha ha. . ." Trịnh Đà thê lương cười to nói: "Không nghĩ tới a, ta Trịnh Đà anh hùng một thế, vậy mà chết tại tự mình thân nhi tử trong tay, chết tại ta thương yêu nhất nhi tử trong tay."

Trịnh Long lạnh giọng nói: "Phụ thân ngươi chớ có quên đi, mỗi một lần đụng phải gặp nguy hiểm cục diện, ngươi trước phái đội cảm tử bên trên, sau đó lại phái ta đi lên, ta xác định vô sự về sau ngươi mới lên. Chẳng lẽ đây chính là ngươi yêu thương nhi tử phương thức sao?"

Trịnh Đà gương mặt run lên.

Cũng không phải dạng này nha, ở trong mắt Trịnh Đà tự mình trọng yếu nhất, thời khắc mấu chốt bất luận kẻ nào đều có thể hi sinh.

Vì lẽ đó, con của hắn mới có thể dạng này a.

"Ha ha ha ha. . ." Trịnh Đà lại điên cuồng cười to nói: "Trịnh Long, ngươi cho rằng ngươi phản bội ta mới có thể sống sót sao? Ngươi cho rằng Thẩm Lãng sẽ bỏ qua ngươi sao? Quốc quân thích hắn như vậy, hắn như giết ngươi, quốc quân nhiều lắm là chỉ là mắng hắn vài câu mà thôi, ngươi chết vô ích!"

Trịnh Long trực tiếp tại Thẩm Lãng trước mặt quỳ xuống, cái trán dán tại Thẩm Lãng trên giày, run rẩy nói: "Thẩm công tử ta biết ta là một con rắn độc, một cái ti tiện cực hạn rắn độc, ngay cả mình phụ thân đều có thể bán, ta còn có chuyện gì làm không được, ngươi chắc chắn sẽ không tín nhiệm ta. Ngài có thể không tin ta, nhưng là ngài tuyệt đối phải tin tưởng chính ngài."

Thẩm Lãng nói: "Nói."

Trịnh Long nói: "Ngài là ta gặp qua nhân vật lợi hại nhất, tại không có tự tin trăm phần trăm trước đó, ta làm sao dám cùng ngài là địch đâu? Ngài chỉ cần đừng giết ta, ta đáp ứng làm ngài làm một việc. Ngài có cần thời điểm tìm ta, ta nhất định làm ngài hoàn thành."

Trịnh Đà cười to nói: "Trịnh Long, ngươi cái này thay đổi thất thường tiểu nhân, ngươi cho rằng Thẩm Lãng sẽ tin tưởng ngươi sao?"

Trịnh Long nói: "Thẩm công tử ta đương nhiên không đáng tín nhiệm, lời hứa của ta ngay cả chả là cái cóc khô gì. Nhưng ta thật chính là một con chó, xin ngài tin tưởng ta thật không hận ngài, ta thật rất sợ ngài, ta về sau nhất định sẽ hữu dụng, ngài cường đại như vậy thông minh như vậy, nhất định có thể giống thúc đẩy một con chó đồng dạng thúc đẩy ta."

Trịnh Long một mực hướng Thẩm Lãng cầu tình, nhưng là không có hướng Ninh Khiết cầu tình. Bởi vì hiện tại có thể quyết định hắn chết sống người là Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng híp mắt nhìn Trịnh Long.

Xác thực liền như là hắn nói, Thẩm Lãng hiện tại muốn giết Trịnh Long dễ như trở bàn tay.

Có một câu nói làm cho tốt, đối với địch nhân phải nhổ cỏ tận gốc.

Nhưng còn có mặt khác một câu, một số thời khắc địch nhân dùng tốt, so chiến hữu càng dùng tốt hơn.

Lúc này Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Ta đã đáp ứng Trịnh Long, để hắn sống sót, trên cơ bản là phải giữ lời."

Đây coi như là nàng cho Thẩm Lãng một cái nho nhỏ nhắc nhở.

Nàng khuynh hướng để Trịnh Long còn sống, chẳng qua nếu như Thẩm Lãng nhất định phải giết Trịnh Long, cái kia nàng cũng sẽ không ngăn cản.

Suy nghĩ vài giây đồng hồ, Thẩm Lãng gật đầu nói: "Chúc mừng ngươi, có thể sống sót."

Trịnh Long một đầu cúi tại Thẩm Lãng trên giày.

"Đa tạ Thẩm công tử tha mạng chi ân, xin ngài ghi nhớ, khi ngài đủ cường đại thời điểm, ta nhất định sẽ trở thành một đầu tốt nhất chó."

Thẩm Lãng phất phất tay nói: "Đi thôi, Trịnh Thiên hộ."

Trịnh Long đứng dậy, một chân quỳ xuống nói: "Ti chức cáo lui!"

Sau đó, hắn cứ như vậy trực tiếp đi, tiến vào Ninh Khiết công chúa Hắc Thủy Đài võ sĩ bên trong.

"Tại hạ Trịnh Long, tân nhiệm Hắc Thủy Đài Thiên hộ, về sau ngay tại một cái nồi bên trong ăn cơm, xin (mời) các huynh đệ nhiều hơn chiếu cố!"

Trịnh Long biểu hiện được phi thường nhiệt tình, thật giống như người mới nhập bọn.

Mấy cái Hắc Thủy Đài võ sĩ gương mặt co quắp một lần, sau đó chỉnh tề khom người nói: "Bái kiến Trịnh Thiên hộ."

Bọn này Hắc Thủy Đài võ sĩ thấy qua quá nhiều mặt tối, vì lẽ đó mất tự nhiên thời gian cũng không có vượt qua nửa giây.

Thẩm Lãng ngồi xổm xuống, nhìn qua Trịnh Đà.

Bỗng nhiên Trịnh Đà bỗng nhiên quỳ xuống, run rẩy nói: "Thẩm công tử, ta cũng có thể, Trịnh Long có thể làm sự tình, ta cũng có thể làm."

Cmn!

Cứ việc Thẩm Lãng kiến thức rộng rãi, nhưng là thấy đến một màn này, vẫn là nhìn mà than thở!

Ngươi Trịnh Đà thế nhưng là đường đường Bình tây tướng quân a, vì mạng sống vậy mà nguyện ý cho ta cái này nhỏ người ở rể làm chó?

Hai cha con này thật sự là ngưu bức, ngay từ đầu vì vinh hoa phú quý sự tình gì đều làm ra được, bây giờ vì sống sót cũng chuyện gì cũng có thể làm ra.

Thẩm Lãng nói: "Trịnh Đà, ngươi biết ta có một cái ham mê."

Trịnh Đà kinh ngạc.

Thẩm Lãng nói: "Không cứng rắn công chúa, làm phiền ngươi giúp đỡ chút."

Ninh Khiết trưởng công chúa tiến lên, đưa bàn tay đặt tại Trịnh Đà cái ót phía trên, chí ít nội lực nhẹ nhàng phun một cái, liền có thể đem hắn đánh chết.

Trịnh Đà võ công thật rất mạnh, thậm chí siêu cấp mạnh.

Nhưng lúc này đúng là không có chút nào lòng phản kháng, cứ như vậy không nhúc nhích.

Có thể thấy được thế giới này quyền thế chi thịnh, tại quyền thế phía dưới rất nhiều người cho dù có võ công cũng như chó đồng dạng nhu thuận. Không biết phải nói chết sống trật tự tuyệt vời, vẫn là võ đạo bi ai.

Thẩm Lãng rút ra chủy thủ, tại Trịnh Đà giữa háng bỗng nhiên vung lên.

Máu tươi văng khắp nơi!

Trịnh Đà mệnh căn tử rớt xuống.

Lãng gia lại thiến một người.

Nhưng mà cùng Thẩm Lãng trong tưởng tượng không giống, Trịnh Đà vậy mà không có phát ra cái gì tiếng kêu thảm thiết.

Ngược lại kinh hỉ nói: "Thẩm công tử, hiện tại ta có thể sống sót sao? Hiện tại ta có thể sống sót sao?"

Thẩm Lãng trong lòng thật sự là ngày chó.

Trịnh Đà, ngươi đây là hủy ta đối cắt xén ham mê a.

Ta thiến ngươi, ngươi cũng không kêu thảm, cũng không biểu hiện ra cực kỳ bi thương dáng vẻ.

Cái này khiến ta nào có một điểm cảm giác thành tựu a?

Trịnh Đà phảng phất cũng nghĩ đến điểm này, sau đó phát ra vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

"A. . . A. . . A. . ."

Nhưng là nghe vào tốt nghỉ, hắn chính là vì để Thẩm Lãng thoả nguyện mới thét lên.

Kỳ thật Trịnh Đà nội tâm cũng không phải là rất để ý bị cắt xén chuyện này.

Vì sống sót, Trịnh Đà không có chút nào quan tâm bị thiến, Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới Ngũ Đại Thập Quốc nam Hán, cái này nhỏ triều đình có một quy củ, muốn làm quan trước phải cắt xén.

Thế là rất nhiều người nhao nhao thiến tự mình, tiến vào cái này nhỏ triều đình làm quan.

Thẩm Lãng lần thứ nhất cảm thấy mình bị đánh bại, tam quan quả thực nhận lấy phá vỡ.

"Ngươi ngưu bức!"

Sau đó, hắn cũng đi!

Hắc Thủy Đài võ sĩ tiến lên, cho Trịnh Đà khâu lại vết thương, giúp hắn mệnh căn tử cầm máu.

Sau đó lấy ra khóa sắt xuyên qua xương tỳ bà, đem tay chân đều còng, rót vào trong tù xa, áp giải tiến vào quốc đô.

Quốc quân đối Trịnh Đà hận thấu xương, khẳng định phải minh chính điển hình.

Mà lại vì khôi phục Thẩm Lãng danh dự, sẽ đối Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên tiến hành công khai thẩm phán, định ra hai người phản nghịch tội danh.

Quốc quân một khi hận một người, liền sẽ tru người toàn tộc.

Ninh Khiết trưởng công chúa nhìn Thẩm Lãng một chút, cuối cùng không nói gì, phất phất tay dẫn đội đi.

Dựa theo ý chỉ Thẩm Lãng cũng hẳn là đi theo về quốc đô, nhưng đầu này thoát cương chó hoang theo rời đi quốc đô bắt đầu liền không có tuân theo qua ý chỉ.

Tướng ở bên ngoài quân mệnh có thể không nhận, câu nói này vốn là rơi vào đường cùng hành vi.

Mà đến Thẩm Lãng trong tay, biến thành đúng mọi nơi mọi lúc chân lý, tùy thời tùy chỗ đều đem ra dùng. .

. . .

Sau đó Thẩm Lãng tiến vào Trấn Viễn hầu tước phủ thành bảo.

Nếu như không phải tòa thành bên trong tình trạng quá mức thảm liệt, nơi này thật đúng là coi là xa hoa.

Đơn thuần kiến trúc nghệ thuật, hoặc là thoải mái dễ chịu độ đến nói, thậm chí càng vượt qua Kim thị gia tộc Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Mà lại xây dựng vào trên núi cao, quan sát chúng sinh cảm giác quá cao cao tại thượng.

Có lẽ lịch đại Tô thị gia tộc người chính là quan sát chúng sinh số lần nhiều lắm, vì lẽ đó dã tâm cũng càng lúc càng lớn.

Trịnh Đà hai vạn đại quân, bây giờ chỉ còn lại hơn mười ba ngàn người, còn lại đều chết sạch.

Mà lại coi như cái này hơn mười ba ngàn người, tiếp xuống gia sẽ có một nửa người chết bởi bệnh đậu mùa.

Tại có tốt trị liệu điều kiện, trị liệu hoàn cảnh dưới, thế giới này bệnh đậu mùa chết bệnh suất đúng là chừng năm thành.

Nhưng là tất cả mọi người vẫn như cũ đều tại cảm kích Thẩm Lãng ân cứu mạng.

Vì sao đâu?

Bởi vì chết người sẽ không trách cứ.

Người còn sống sót, sẽ chỉ tưởng rằng Thẩm Lãng chữa khỏi bọn hắn.

Nhưng là tiếp xuống!

Phát sinh một màn kinh khủng.

Toàn bộ Bạch Dạ quận bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch bộc phát.

Bởi vì Trịnh Đà trước đó vì thu mua lòng người, xuất ra Trấn Viễn hầu tước phủ một phần năm lương thực đưa tặng cho Bạch Dạ quận dân chúng.

Đám người này ăn về sau lây nhiễm bệnh đậu mùa, một truyền mười, mười truyền trăm!

Trừ Bạch Dạ quận thành bên ngoài, quận bên trong mỗi một cái địa phương toàn bộ đều truyền nhiễm mở.

Mỗi ngày đều có thật nhiều người lây nhiễm bệnh đậu mùa, mỗi ngày đều có người chết đi.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Bạch Dạ quận thần hồn nát thần tính, lòng người bàng hoàng.

Mà lúc này đây Thẩm Lãng có thể trị liệu bệnh đậu mùa tin tức truyền ra ngoài.

Thần y Thẩm Lãng có thần thuốc, chẳng những đã cứu Khương vương, hơn nữa còn cứu vớt qua vô số Khương quốc bình dân.

Thế là mỗi ngày đều có vô số người tới Trấn Viễn hầu tước phủ trước cổng chính quỳ xuống.

"Thẩm công tử cứu mạng a."

"Thẩm đại nhân cứu mạng a."

"Thẩm Bồ Tát van cầu ngươi cứu lấy chúng ta a."

Mà châm chọc là.

Những này đến cầu Thẩm Lãng cứu mạng người cùng trước đó vây công Thẩm Lãng đám người kia, có rất lớn trùng hợp tính.

Trước đó những người này thống hận Thẩm Lãng tận xương.

Rõ ràng đã chân tướng rõ ràng, trong lòng bọn họ biết không phải là Thẩm Lãng phái Khương binh cướp bóc giết chóc, mà là Trịnh Đà gây nên. Nhưng là bọn hắn vẫn như cũ đem trướng tính tại Thẩm Lãng trên đầu, vẫn như cũ hận không thể đem Thẩm Lãng rút gân lột da, nội tâm nguyền rủa.

Cũng là bởi vì Thẩm Lãng đối bọn hắn thái độ ngạo mạn, vì lẽ đó chính là tội nhân.

Mà bây giờ đứng trước sống chết trước mắt, đám người này lại đem trước hận ý ném đến lên chín tầng mây, đến cầu Thẩm Lãng cứu mạng.

Mà lại quỳ gối người bên ngoài càng ngày càng nhiều, một mực lan tràn đến chân núi đi.

Ngay từ đầu vẫn là cầu khẩn, nhưng là thấy đến Thẩm Lãng không để ý tới, mà lại tự mình một phương này nhiều người chuyện chúng, liền theo cầu khẩn chuyển biến trở thành nhàn nhạt uy hiếp cùng đạo đức bắt cóc.

"Thẩm đại nhân, ngài không thể thấy chết không cứu a."

"Thẩm đại nhân, thượng thiên có đức hiếu sinh, vì tử tôn của ngài hậu đại, vì cho người nhà cho tổ tiên tích đức, ngài cũng không thể thấy chết không cứu a!"

"Thẩm đại nhân, ngài chẳng lẽ trơ mắt xem chúng ta chết sao? Nỡ lòng nào, nỡ lòng nào a?"

"Liền xem như tài lang hổ báo, cũng sẽ không như vậy ngoan độc a!"

Đối mặt Trấn Viễn hầu tước phủ phía dưới quỳ lít nha lít nhít một đám người, Thẩm Lãng vẫn như cũ là câu nói kia.

"Ngu xuẩn!"

Sau đó nghênh ngang rời đi.

Lập tức vô số người đối với hắn càng thêm hận thấu xương.

"Thẩm Lãng thấy chết không cứu, chúng ta liều mạng với ngươi, liều mạng với ngươi. . ."

Có người hét lớn, sau đó thật có không sợ chết mãnh nhân cứ như vậy vọt lên.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trên đầu tường tiễn như mưa xuống, đem xông lên người toàn bộ bắn chết.

"Ngu xuẩn!"

Thẩm Lãng lại nói một câu!

. . .

Tòa thành bên trong!

Thẩm Lãng dốc hết tâm huyết, viết ròng rã mấy vạn chữ phòng ngự bệnh đậu mùa quy tắc chi tiết.

Như thế nào cách ly, như thế nào trừ độc, như thế nào dùng thuốc, như thế nào tận lực đề cao sinh tồn suất.

Đồng thời, hắn đã để người đưa Khương quốc đưa tới đại lượng lây nhiễm bệnh đậu mùa trâu, có thể vì toàn bộ Bạch Dạ quận dân chúng chủng vắc-xin đậu mùa.

Trương Xung tiến vào Trấn Viễn hầu tước phủ.

Thẩm Lãng đem mấy vạn chữ phòng ngự bệnh đậu mùa quy tắc chi tiết, còn có phương án trị liệu toàn bộ giao cho hắn.

Còn hữu dụng đến trồng bệnh đậu mùa trâu cũng giao cho hắn.

Trương Xung sau khi xem, hướng phía Thẩm Lãng khom người cong xuống nói: "Thẩm công tử, ngài đối Bạch Dạ quận hai mươi mấy vạn dân chúng có mạng sống chi ân."

Thẩm Lãng nói: "Bồ Tát sống liền giao cho Trương công tới làm."

Trương Xung run rẩy nói: "Thẩm công tử vì sao như thế? Ngài rõ ràng dốc hết tâm huyết cứu cái này mấy chục vạn người, vì sao không tự mình đi làm, mà là muốn giao cho ta, muốn đem cái này thanh danh cho ta đâu?"

Theo Trương Xung, Thẩm Lãng lúc này ở Bạch Dạ quận có tiếng xấu, vừa vặn có thể mượn cơ hội nghịch chuyển, theo ngàn người chỉ trỏ biến thành vạn người kính ngưỡng.

Thẩm Lãng nói: "Trương công là muốn nghe nói thật? Hay là lời nói dối?

Trương Xung nói: " nói thật nói dối đều muốn nghe."

Thẩm Lãng nói: "Lời nói dối là ta không cần thanh danh tốt, ta để người sợ hãi là được rồi, không cần người cảm kích."

"Nói thật chính là, ta có thể cứu những người này, nhưng muốn ta hướng bọn hắn khom lưng đồng thời làm ra một bộ yêu dân như con dáng vẻ? Thật có lỗi ta làm không được, tại trong mắt ngu xuẩn vĩnh viễn là ngu xuẩn!"

"Ta có không muốn lưu danh sử xanh, lại không muốn phong hầu bái tướng, càng không muốn ngồi giang sơn, ta cần phải lấy lòng những người này?"

"Dừng a!"

"Chính ta trôi qua thống khoái là được!"

Sau đó Thẩm Lãng vỗ vỗ Trương Xung bả vai nói: "Trương công, thánh nhân tới là có ngươi tới làm đi, ta tiếp tục làm ác người!"

Sau đó, Thẩm Lãng trực tiếp hạ lệnh phong tỏa toàn bộ Bạch Dạ quận.

Tất cả thành trì, cấm đi lại ban đêm, ban ngày cấm.

Tất cả thôn xóm , bất kỳ người nào không được ra ngoài nửa bước.

Hắn đem mấy ngàn cái đã lây nhiễm mà sống sót tới võ sĩ phái ra ngoài, phong tỏa Bạch Dạ quận thông hướng ngoại giới mỗi một cái thông đạo.

Triệt để đem bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch phong tỏa tại toàn bộ Bạch Dạ quận phạm vi bên trong.

Bất luận cái gì rời đi Bạch Dạ quận người, giết chết bất luận tội.

Lúc này, nhất định phải có một người đóng vai ác nhân, nếu không căn bản khống chế không nổi cục diện.

Một số thời khắc lôi đình thủ đoạn mới có thể hiện ra Bồ Tát tâm địa.

Ngắn ngủi trong nửa tháng!

Toàn bộ Bạch Dạ quận bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch bị triệt để khống chế lại, không có hướng chung quanh quận thành lan tràn.

Tỉ lệ tử vong hạ xuống đến thấp nhất.

Trương Xung vạn gia sinh Phật.

Thẩm Lãng ngàn người chỉ trỏ.

Hắn rời đi Bạch Dạ quận thời điểm vạn chúng phỉ nhổ.

Mấy nghìn hơn vạn người đâm hắn tiểu nhân nguyền rủa hắn.

. . .

Quốc quân tiếp vào kỹ càng tấu về sau.

Phất phất tay nói: "Đi, đều đi!"

Lê Chuẩn cùng mấy cái hoạn quan toàn bộ rời đi.

Lưu lại Ninh Nguyên Hiến một người, lúc này vành mắt hắn mới thoáng đỏ lên, lau sạch nhè nhẹ khóe mắt nước mắt.

Thẩm Lãng trước đó lập xuống nhiều như vậy công lao, sáng tạo ra nhiều như vậy kỳ tích, đều không có giống lần này đồng dạng rung động Ninh Nguyên Hiến tâm linh.

Ninh Nguyên Hiến cay nghiệt, thật có thể nói là là ý chí sắt đá.

Liền một sát na này công phu, hắn phảng phất xem hiểu Thẩm Lãng trái tim.

Thương hại lại tràn ngập cao ngạo, sẽ không vì bất luận kẻ nào khom lưng, không vì bất luận cái gì đạo đức chỗ bắt cóc, sẽ không bị bất luận cái gì quy tắc trói buộc.

Hết thảy theo tâm, tùy tâm sở dục.

Ninh Nguyên Hiến thậm chí rất ghen tị.

Hắn là quốc quân, chí cao vô thượng, nhưng lại muốn bị rất nhiều quy tắc chỗ buộc chặt.

Hắn cần hướng rất nhiều thứ cúi đầu.

Tỉ như thánh nhân, tỉ như thiên hạ bách tính.

Nhưng Thẩm Lãng lại không.

Hắn làm bất cứ chuyện gì, đều có thể tuân theo nội tâm ý nghĩ.

"Tiểu tử này, đến tột cùng giống ai a? Giống ai a?" Ninh Nguyên Hiến thở dài nói.

Đương nhiên hắn cũng không có nói cái này vì sao không phải con của ta đâu?

Nếu có Thẩm Lãng con trai như vậy, cố nhiên là làm cha lớn nhất kiêu ngạo, nhưng đại khái cũng sẽ bị tức thổ huyết đi.

Dựa theo hắn cái này tùy tâm sở dục dáng vẻ, mười phần bại gia tử.

Hắn Ninh Nguyên Hiến đã đầy đủ bại gia, nhưng vẫn là không bằng Thẩm Lãng cái này khốn nạn.

Hắn là bất kỳ vật gì đều có thể bại.

Vàng, bạc, thành trì, quân đội, lòng người.

Hắn bại hoại, hoàn toàn tùy tâm sở dục.

"Tiểu tử, ngươi ngưu bức, quả nhân phục!"

Ngưu bức cái từ này, quốc quân vẫn là theo Thẩm Lãng nơi này học được đâu.

"Lê Chuẩn." Quốc quân nói.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn đi đến.

"Hạ chỉ quở trách Thẩm Lãng, mắng hắn, mắng hắn chó máu xối đầu."

"Sau đó để hắn tranh thủ thời gian lăn trở lại cho ta, đừng có lại tai họa Thiên Tây hành tỉnh, nếu là hắn không trở lại, trực tiếp trói về, trói về!"

"Hạ chỉ, sắc phong Trương Xung làm Tử tước, phong hào chính các ngươi nghĩ, nghĩ một cái tốt một chút."

Lê Chuẩn nghe xong, lập tức dập đầu nói: "Ài, tuân chỉ!"

Thật đúng là một cái cay nghiệt quân chủ, rõ ràng sắc phong Trương Xung làm Tử tước, nhưng là ngay cả phong hào đều chẳng muốn tự mình nghĩ.

Tiếp lấy Ninh Nguyên Hiến nói: "Nghe nói Thái tử nơi đó, còn có một cái Kim Mộc Lan pho tượng?"

Lê Chuẩn trầm mặc, không dám trả lời.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Đi lấy trở về, còn thể thống gì? Cầm về rửa sạch sẽ phong tồn tốt, đưa đến Thẩm Lãng trong nhà đi thôi."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Tuân chỉ!"

"Tranh thủ thời gian viết chỉ, để Thẩm Lãng cái này hỗn đản về quốc đô, không muốn trở về đến liền trói về!"

Lê Chuẩn trong lòng nói: Bệ hạ, ngài đã nói qua một lần.

Mà liền tại lúc này.

Bên ngoài lại truyền tới tiếng hô to.

"Tám trăm dặm khẩn cấp, tám trăm dặm khẩn cấp!"

"Sở quốc lui binh, Sở quốc lui binh!"

Ninh Nguyên Hiến nghe được tin tức này, khinh thường cười một tiếng.

Chỉ có châm chọc, không có vui sướng.

Làm Tô Nan chủ lực hủy diệt thời điểm, Sở quốc đại quân liền đã bất lực nhảy nhót, cái gọi là tiến đánh Chủng Nghiêu đại quân chính là đang diễn trò.

Bởi vì Thiên Tây hành tỉnh còn có Trịnh Đà đang náo, Sở quốc trông cậy vào Trịnh Đà có thể hay không làm lớn chuyện, hình thành cắt cứ chi thế, vì lẽ đó không cam tâm lui binh.

Không nghĩ tới Trịnh Đà cũng rất nhanh liền bị diệt, Sở quốc chỉ có thể xám xịt lui, cũng không thể thật trình diễn hai nước đại quyết chiến đi.

Mẹ trứng, cái này Thẩm Lãng thật sự là một cái yêu nghiệt.

Bệnh tâm thần đồng dạng thiên tài, mang theo hai trăm người tiến Bạch Dạ quận, chẳng những diệt Tô Nan, còn diệt Trịnh Đà.

Thật sự là lợi hại ngất trời.

. . .

Sở quốc trong vương cung.

Sở vương nhéo nhéo cái mũi, biểu lộ lộ ra xoắn xuýt có chút chấn kinh.

"Bồi thường, bồi thường, tổn binh hao tướng bạch giày vò một trận a "

"Thẩm Lãng, Thẩm Lãng gia hỏa này là ai a? Từ nơi nào xuất hiện a? Lợi hại như vậy? Bằng vào một người liền tiêu diệt Tô Nan tiêu diệt Trịnh Đà, Việt Quốc lại có này đại tài? Làm sao lại không xuất hiện ở ta Sở quốc đâu?"

"Điều động sứ đoàn đi Việt Quốc, đàm phán ngưng chiến đi, chúng ta đã chiếm lĩnh mấy cái thành lũy không thể lui, thuận tiện lại để cho Ninh Nguyên Hiến bồi thường cái mấy chục vạn kim tệ."

"Thái độ nhất định phải cường ngạnh, mà lại đến Việt Quốc về sau, trước tiên có thể cùng Ngô quốc câu thông một chút, hai nước chúng ta liên thủ tạo áp lực, không sợ Ninh Nguyên Hiến không thỏa hiệp, Ngô Vương lúc này cần chúng ta chèo chống, sứ giả thái độ đại khái có thể ngạo mạn một chút."

"Trên chiến trường không có được đồ vật, liền tận lực tại đàm phán trên trận nhiều đe doạ một chút tới."

"Vâng!"

Mấy canh giờ sau, Sở quốc sứ đoàn xuất phát tiến về Việt Quốc.

. . .

Ngô Việt biên cảnh, Ngô quốc trung quân đại doanh bên trong.

Ngô Vương đã an tĩnh lại.

Nhìn xem trong tay một phần lại một phần tấu.

Thẩm Lãng đánh thắng Tô Nan, đánh thắng Trịnh Đà, còn cách mấy ngàn dặm đánh thắng Ngô Mục đại quân.

Nói cách khác hắn một người đánh thắng ba trận đại chiến.

Người này thật sự là lợi hại đến mức vô biên vô hạn.

"Ai!"

Sở quốc đều lui binh.

Biện Tiêu vẫn tại Ngô quốc bên trong cuồng giết, giết đến người trong nước tâm hoảng sợ, hồn phi phách tán.

Ngô quốc đại quân vẫn tại mệt mỏi bao vây chặn đánh, nhưng là hiệu quả phi thường không tốt.

Ngô Vương nhìn qua trên vách tường địa đồ.

Lần này không có bất kỳ cái gì trông cậy vào.

Tất cả ảo tưởng đều tan vỡ, ngay cả Trịnh Đà đều bị Thẩm Lãng một mạch diệt.

Sau đó, muốn để Biện Tiêu lui binh, cũng chỉ có thể dựa vào đàm phán.

Tuổi trẻ Ngô Vương cúi đầu.

Muốn đích thân hướng Việt Vương chịu thua thỏa hiệp.

Lần này Ninh Nguyên Hiến lại sẽ như thế nào sư tử há mồm, đối Ngô quốc tiến hành xâm lược đâu?

Chiến tranh thất bại thảm hại, mới đưa đến hôm nay thảm kịch bị động.

Ngô Vương vô cùng không cam tâm.

Trước đây không lâu hắn tại biên cảnh cùng đi săn thắng Ninh Nguyên Hiến, là bực nào phong quang, cỡ nào uy danh hiển hách.

Về sau, Ninh Nguyên Hiến nguy cơ tứ phía, Việt Quốc phảng phất muốn tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

Ngắn ngủi mấy tháng, cục diện hoàn toàn nghịch chuyển.

Việt Quốc đại hoạch toàn thắng.

Mà Ngô quốc, lại phải đối mặt tai nạn.

Hắn vị này anh tư bộc phát tuổi trẻ Ngô Vương, lại muốn như là phụ thân đồng dạng, hướng Việt Quốc khom lưng.

Việt Vương sẽ đe doạ cái gì?

Con số trên trời bồi thường?

Lại một lần nữa cắt nhường thổ địa?

"Phái sứ giả đi Sở vương hành cung đi!" Ngô Vương thở dài nói.

"Vâng!"

Sau đó, các thần tử bắt đầu tổ kiến sứ đoàn, đi cùng Việt Vương đàm phán.

Bỗng nhiên, Ngô Vương bỗng nhiên đứng lên nói: "Không, bản vương tự mình đi Việt Vương hành cung, cùng Ninh Nguyên Hiến đàm phán."

Lời này mới ra, tất cả thần tử lập tức hô to.

"Bệ hạ tuyệt đối không thể, tuyệt đối không thể a."

"Bệ hạ tới vạn thừa tôn sư, một nước chi chủ, tại sao có thể đặt mình vào nguy hiểm?"

"Vạn nhất Ninh Nguyên Hiến phát rồ, giam bệ hạ đe doạ nước ta, đó chính là thiên đại họa a."

Ngô Vương ánh mắt hướng phía Ngô Trực nhìn lại.

Ngô Trực vô cùng lo lắng vạn phần.

Một phương diện, hắn đối Ngô Vương làm ra quyết định này phi thường vui mừng.

Dù là một trận chiến này đã thua, đại vương vẫn như cũ không mất nhuệ khí, mà lại tràn đầy khiêu chiến muốn.

Nhưng một nước chi chủ tiến vào địch nhân quốc thổ bên trong, thực sự quá mức đi hiểm.

Ngô Vương nói: "Quyết định như vậy đi, ta tự mình đi thấy Việt Vương, dạng này mới có thể để cho hắn càng lộ vẻ người thắng vinh quang."

Đám người kinh ngạc.

Bệ hạ lại đang làm gì vậy a?

Sau đó Ngô Vương càn cương độc đoán, dẫn theo mấy cái thần tử trực tiếp vượt qua biên cảnh, hướng phía Ninh Nguyên Hiến hành cung mà tới.

Nhất thời, đem Việt Quốc thủ tướng dọa sợ.

Cái này. . . Đây là làm gì nha? Cái này siêu không phù hợp quy củ a.

"Xin (mời) tiến về thông bẩm Việt Vương, tiểu chất Ngô Khải đến đây bái phỏng."

. . .

Một ngày này, Thẩm Lãng đem Khương quốc kỵ binh trả lại cho nữ vương A Lỗ Na Na.

Thuận tiện lại đợi đại ngốc cùng A Lỗ Na Na hơn một canh giờ.

Đổi thành những nữ nhân khác khẳng định sẽ nói, chờ ta sinh Bảo Bảo ngày đó ngươi nhất định phải trở về.

Nhưng là A Lỗ Na Na nhưng không có nói, đối với Khương quốc nữ nhân mà nói sinh con liền như là đẻ trứng đồng dạng.

Nàng cùng đại ngốc hai người mới thật sự là hai tình nếu là lâu dài lúc, lại há tại sớm sớm chiều chiều.

Cáo biệt A Lỗ Na Na, cáo biệt Trương Xung.

Thẩm Lãng vẫn như cũ suất lĩnh lấy không đến hai trăm người rời đi Bạch Dạ quận, trở về quốc đô.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 280: Lãng Gia Cuồng Nhiệt! Cho Thái Tử Đội Nón Xanh?

Làm một nước chi chủ, trực tiếp tiến về một cái khác quốc gia lãnh địa, cái này làm hư quy củ sao?

Đương nhiên!

Mà lại là một loại làm người nghe kinh sợ hành vi.

Bình thường mà nói, hai nước quân vương nếu như muốn gặp mặt, cũng sẽ ở hai nước đường biên giới bên trên dựng một cái đài cao.

Mà cái này đài cao trục trung tâm chính là hai nước đường biên giới, hai nước quân vương vẫn tại tự mình quốc thổ phạm vi bên trong.

Đương nhiên còn có một loại tình huống, đó chính là viếng thăm chính thức, một quốc gia quân chủ sẽ tiến vào một cái khác quốc gia.

Khương Ly đế chủ tại vị thời điểm, liền có rất nhiều quốc gia Thái tử thậm chí quốc quân tiến về Đại Càn vương quốc viếng thăm.

Nhưng là Khương Ly chết về sau, phương đông chư quốc hết thảy không khí liền thay đổi.

Đừng bảo là quân vương ở giữa rất ít lẫn nhau thăm, tựu liền

Thái tử Thiếu Quân cũng rất ít viếng thăm nước khác.

Ninh Nguyên Hiến đang luyện chữ đâu.

Hơn nữa còn là tức giận phi thường luyện chữ.

Bởi vì Thẩm Lãng câu nói kia cũng truyền đến trong lỗ tai của hắn.

Quốc quân chữ cũng không tệ lắm, nhưng còn chưa đủ quý khí, có một ngày ta dạy hắn một loại sách mới pháp, tuyệt đối quý khí.

Lần này Ninh Nguyên Hiến không cam lòng.

Mồm còn hôi sữa, dõng dạc.

Ngươi Thẩm Lãng thi từ tài hoa vô song, điểm ấy ta nhận.

Nhưng là nếu bàn về thư pháp, ngươi chỗ nào so ra mà vượt ta?

Ta Ninh Nguyên Hiến thư pháp tuyệt đối là nhất lưu, tự thành một trường phái riêng, trên đời này chỉ sợ không có so ta càng quý khí hơn chữ, ngươi Thẩm Lãng miệng còn hôi sữa biết cái gì.

Viết xong bức chữ này về sau, Ninh Nguyên Hiến cảm thấy càng xem càng tốt.

Hận không thể đem Thẩm Lãng bắt tới, để hắn mở ra mắt chó xem thật kỹ một chút rõ ràng.

Lấy thêm ra Thẩm Lãng viết chữ, quốc quân khinh thường nói: "Thẩm Lãng chữ quá dở hơi, hoàn toàn không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới, cũng không biết hắn từ đâu tới tự tin, cũng dám bình luận lên quả nhân chữ tới, thật sự là dõng dạc, một điểm tự mình hiểu lấy đều không có."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn tại bên cạnh cũng im lặng, dù sao hiện tại quốc quân tâm tình cao hứng, hắn cũng sẽ không cần trái lương tâm nịnh nọt.

Theo Lê Chuẩn, quốc quân chữ là so Thẩm Lãng tốt một chút.

Nhưng là đều không được xưng cái gì thư pháp đại gia, nhiều lắm là chính là đẹp mắt mà thôi.

Quốc quân chữ cực điểm quý khí, hận không thể mỗi một chữ đều tạo hình một lần.

Mà Thẩm Lãng chữ thì hoàn toàn là bệnh tâm thần, có kiên nhẫn lời nói thời điểm đâu, viết so quốc quân còn tinh xảo hơn, không có kiên nhẫn thời điểm đâu, cái chữ kia quả thực liền không thể gọi cuồng thảo, mười cái chữ có một nửa cần nhờ đoán, chữ như là gà bới.

Tóm lại cái này hai người thư pháp trình độ, tám lạng nửa cân, đều không thể đăng đường nhập thất!

Đương nhiên không người nào dám nói chân tướng, đều đem quốc quân chữ thổi lên trời, cái này khiến Ninh Nguyên Hiến lâng lâng, thật cảm thấy mình thời điểm thư pháp đại gia cấp trình độ, vì lẽ đó đặc biệt thích cho người khác ban thưởng chữ.

Nhà ngươi mẫu thân qua đại thọ, quả nhân ban thưởng ngươi một bức chữ.

Ngươi gia thế tử thành hôn? Cho ngươi ban thưởng một bức chữ.

Nhà ngươi ba đời đơn truyền, cái này lại sinh một cái cháu trai? Tới tới tới, quả nhân cho ngươi ban thưởng một bức chữ.

Quốc quân là đến cỡ nào ân sủng những này thần tử sao? Cũng chưa chắc, hắn chính là cảm thấy mình chữ tốt, thích khoe khoang.

Thu được chữ người có cao hứng bừng bừng treo lên, cái này dù sao đại biểu quốc quân ân sủng a.

Nhưng có một ít rường cột nước nhà cấp lão thần lại phi thường bất đắc dĩ, tỉ như Thượng thư đài Tể tướng Chúc đại nhân, hắn vốn là thư pháp đại gia, tạo nghệ cực cao.

Mà lại quốc quân đối với hắn tình cảm sâu a, không quản trong nhà hắn làm chuyện gì, đều muốn ban thưởng chữ.

Quốc quân đưa cho ngươi chữ ngươi liền muốn treo lên a, nếu không chính là xem thường quân vương a.

Thế là cả một cái đại đường, lít nha lít nhít đều là quốc quân Ninh Nguyên Hiến chữ, ròng rã mấy chục bức nhiều.

Người khác xem xét còn tưởng rằng chúc tướng thư pháp giám thưởng trình độ làm sao thấp như vậy đâu, làm sao cả phòng đều là dạng này diễm lệ chữ a?

Hết lần này tới lần khác quốc quân còn bản thân cảm giác tốt đẹp, động một chút lại đi chúc thức gia tộc đại đường thưởng thức chữ của mình, còn nói thư pháp cũng là diệu thủ ngẫu nhiên đạt được, rất thật tốt chữ hắn hiện tại cũng không tả được, mình muốn nhìn cũng chỉ có thể đến Chúc gia, thật sự là tiện nghi Chúc gia.

Chúc tướng rất bất đắc dĩ, hắn kỳ thật rất muốn nói bệ hạ đã ngài như vậy thích, liền toàn bộ đều thu hồi đi thôi.

Đương nhiên lời này cũng chỉ có thể ở trong lòng nói một chút.

Chúc tương đối Ninh Nguyên Hiến tình cảm rất sâu, người này chẳng những là học sinh của hắn, còn là hắn con rể, xem như hắn nhìn xem lớn lên, một mặt là hắn quân chủ, một phương diện khác cũng như con cháu, vẫn là một loại hi vọng ký thác.

Mỗi một lần nhìn thấy Ninh Nguyên Hiến như thế tự chăm sóc mình, chúc tướng thật lại là bất đắc dĩ, vừa buồn cười.

"Đem bức chữ này cũng đưa đi cho Thẩm Lãng, đi đánh hắn mặt." Ninh Nguyên Hiến nói.

"Tuân chỉ!" Đại hoạn quan Lê Chuẩn trong lòng bất đắc dĩ nói.

Mà liền tại lúc này, Tiểu Lê công công chạy vội mà vào, run giọng nói: "Bệ hạ, Ngô Vương tới."

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc, hoài nghi mình nghe lầm.

Người này như thế không tuân theo quy củ sao? Coi như quân vương đi thăm, cũng phải trước phái ra sứ đoàn sớm bàn bạc, lại từ đối phương quân chủ mời, lại chọn lựa ngày hoàng đạo đi thăm.

Ngươi Ngô Khải cứ như vậy đến đây?

Ngươi cho rằng đây là đi dạo chợ thức ăn sao?

Bất quá kinh ngạc sau khi, Ninh Nguyên Hiến vẫn rất cao hứng, thậm chí tràn đầy kinh hỉ, đây là to lớn ngoại giao thắng lợi.

Bình thường dưới tình hình, đều là hạ quốc quân chủ bái phỏng thượng quốc.

Hai mươi mấy năm trước Diễm Châu biến cố về sau, Ngô quốc đại bại, nhưng là lão Ngô Vương cũng không có chủ động tới thăm Việt Quốc, vẫn như cũ là tại đường biên giới bên trên kiến tạo một cái đài cao, sau đó hai cái quốc vương tiến hành đàm phán.

Đàm phán kết quả đối với Ngô quốc đến nói đương nhiên là nhục nước mất chủ quyền.

Ngô quốc trọn vẹn cắt nhường chín quận chi địa.

Đại hỉ sau khi, Ninh Nguyên Hiến bản năng liền phải đem hành cung bên trong tất cả thần tử toàn bộ triệu tập đến, thậm chí còn có tập kết mấy vạn đại quân, vừa đến cho Ngô Vương một hạ mã uy, thứ hai chứng kiến trận này huy hoàng ngoại giao thắng lợi.

. . .

Tuổi trẻ Ngô Vương đã làm tốt bị làm nhục chuẩn bị tư tưởng.

Ninh Nguyên Hiến hư vinh mọi người đều biết, trước đó biên cảnh cùng đi săn thất bại để hắn mặt mũi mất hết.

Bây giờ Việt Quốc đại hoạch toàn thắng, mà lại Ngô Vương có việc cầu người, tại mặt mũi bên trên đương nhiên tùy ý Ninh Nguyên Hiến muốn gì cứ lấy.

Ngô Khải là ôm nằm gai nếm mật tâm thái đến cầu kiến Việt Vương.

Đã Ninh Nguyên Hiến sĩ diện, hư vinh cực kì, cái kia Ngô Vương liền dứt khoát thỏa mãn đến cực hạn.

Ta đường đường nhất quốc chi quân đều tự mình đến hướng ngươi thỏa hiệp, ngươi Ninh Nguyên Hiến cũng liền không cần được voi đòi tiên a.

Tuổi trẻ Ngô Vương đã quyết định, tiếp xuống không dám là thế nào làm nhục sự tình hắn đều có thể làm.

Tỉ như bị Việt Quốc vạn người vây xem mỉa mai.

Lại tỉ như tự mình cho Việt Vương kích phữu.

Lại hoặc là tự mình cho Việt Vương rót rượu châm trà.

Tư thái hắn Ngô Khải có thể phóng tới thấp nhất.

Nhưng là đàm phán một chuyện bên trên, hắn tuyệt đối một bước cũng không nhường.

Bồi thường có thể, nhưng là không cần vượt qua năm mươi vạn kim tệ.

Cắt nhường thổ địa tuyệt đối không được, nửa cái quận đều không thành.

Ngô Khải đã quyết định, Ninh Nguyên Hiến nếu không đáp ứng, hắn liền ỷ lại Việt Vương hành cung không đi.

Coi như mấy tháng ta cũng có thể lại xuống dưới.

Dù sao ta là nhất quốc chi quân, ngươi cũng không thể đuổi ta đi a?

Nhưng là tiến vào Việt Vương hành cung về sau, hết thảy đều cùng Ngô Vương tưởng tượng không giống.

Vội vàng ở giữa, Việt Vương Ninh Nguyên Hiến nghênh tiếp nghi thức trang trọng, nhưng tuyệt đối không có bất kỳ cái gì ức hiếp ý.

Hơn trăm người nghi trượng quân đội, tăng thêm mười cái trọng thần, Việt Vương Ninh Nguyên Hiến tự mình ra nghênh đón, không có chút nào làm nhục ý.

Ngô Vương thoáng kinh ngạc về sau, mau tới trước khom người cong xuống nói: "Tiểu chất Ngô Khải, bái kiến Việt Vương."

Nhưng là hắn còn không có bái xuống lập tức liền bị Ninh Nguyên Hiến nâng.

"Ngô Vương tuyệt đối không thể, luận bối phận ngươi mặc dù bản thân một đời, nhưng ngươi ta đều là nhất quốc chi quân, chỉ có thể ngang hàng mà nói." Ninh Nguyên Hiến nói: "Nhắc tới cũng thật sự là buồn cười, Ngô Vương danh tự cùng vua ta thúc là giống nhau."

Ngô Vương gọi Ngô Khải, Ninh Nguyên Hiến thúc thúc gọi Ninh Khải.

Ngô Vương lập tức lại một lần nữa cong xuống nói: "Ngô Khải bái kiến Vương huynh."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tốt, ta đệ thật sự là anh tư bừng bừng phấn chấn, tuổi nhỏ anh hùng, ta hai ngày trước điều động sứ thần mời ngươi tới chơi hỏi ta Việt Quốc, Vương đệ hôm nay liền đến, thật là làm cho ta mừng rỡ, dọc theo con đường này đã hoàn hảo đi a?"

Ngô Vương nói: "Ta vừa mới tiếp vào Vương huynh mời, trong lòng liền vô cùng kỳ cắt cùng Vương huynh lại một lần nữa gặp mặt, làm phiền Vương huynh nhớ, dọc theo con đường này coi như bằng phẳng."

Mẹ trứng, Ninh Nguyên Hiến lúc nào mời qua Ngô Khải rồi?

Mà lại nghe hai người này nói chuyện, thật giống như Ngô Vương vạn dặm xa xôi mà đến.

Kỳ thật liền hơn mười dặm đường, đoạn đường này có được hay không đi, trong lòng ngươi chẳng lẽ không có số sao?

Việt Vương nói: "Vương đệ, ngươi người tới là khách, ngươi trước hết mời!"

Ngô Vương lui ra phía sau một bước nói: "Ngài là Vương huynh, đương nhiên ngài trước hết mời."

Hai người không ngừng khiêm nhượng, cuối cùng Việt Vương kéo Ngô Vương cánh tay nói: "Đã như vậy, vậy chúng ta liền cùng nhau mà đi!"

Sau đó, hai cái đại vương liền tiến vào hành cung bên trong!

. . .

Sau đó, Việt Vương làm Ngô Vương cử hành hoan nghênh yến hội.

Hai người chỉ nói thi từ ca phú, không chút nào đàm luận quốc sự.

Ngô Vương mấy lần thổi phồng Thẩm Lãng thi từ chi tài, Việt Vương liền mấy lần hạ thấp Thẩm Lãng.

Cái này phảng phất hai cái gia trưởng đang tán gẫu.

Giáp gia trưởng liều mạng khích lệ Ất gia trưởng nhi tử, ngươi đứa bé kia thật không tầm thường a, khảo thí toàn lớp thứ nhất.

Ất gia trưởng liền liều mạng hạ thấp, không được không được, mới thi 98 phân, mặt khác cái kia hai phần cũng không biết là thế nào rớt, thật sự là đầu óc heo đồng dạng, không có gì tiền đồ.

Tóm lại trận này yến hội, tân khách đều vui mừng.

Sau đó, sau đó song phương đổi một cái cung điện, thay đổi trang trọng nhưng lại không phải lên triều đình quần áo.

Chính thức bắt đầu đàm phán.

Nhân số rất ít, Ninh Nguyên Hiến bên này chỉ dẫn theo hai người, Ngô Khải cũng chỉ mang theo hai người.

Ngô Vương trầm mặc chỉ chốc lát nói: "Vương huynh, Biện Tiêu như thế nào mới có thể lui binh?"

Phi thường đi thẳng vào vấn đề.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngô Vương có thể nỗ lực cái gì?"

Ngô Vương nói: "Công khai nhận lỗi, từ nay về sau Việt Quốc vi huynh, Ngô quốc làm đệ, chiến tranh bồi thường hai mươi vạn kim tệ."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến không nói gì, Việt Quốc Lễ bộ Thượng thư lại một trận cười lạnh.

Thật sự là hoang đường, điều kiện như vậy ngươi cũng mở ra?

Ngô Vương ngươi mưu đoạt ta Việt Quốc Lôi Châu quần đảo, điều động ba vạn đại quân tiến đánh ta Nộ Triều thành, mà lại là bắt đầu 1 cuộc chiến không báo trước.

Không chỉ có như thế, ngươi còn thân hơn suất ba vạn đại quân xuôi nam tới gần Thượng Dã thành, một bộ muốn cùng nước ta quyết chiến dáng vẻ, làm cho vua ta bệ hạ đều ngự giá thân chinh.

Cũng chính là ta Việt Quốc cường đại, thượng thiên phù hộ, nếu không lần này chỉ sợ phải tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

Như lần này thua là ta Việt Quốc, ngươi Ngô Vương chỉ sợ sư tử há mồm, chẳng những muốn chúng ta thừa nhận Lôi Châu quần đảo thuộc về các ngươi, hơn nữa còn muốn cắt nhường tối thiểu năm quận đi.

Hiện tại ngươi Ngô quốc thua, vậy mà chỉ nguyện ý bồi thường hai mươi vạn?

Thật sự là hoang đường, thiên hạ còn có bực này tiện nghi sự tình sao?

Nằm mơ!

Việt Quốc Lễ bộ Thượng thư một trận cười to, liền muốn mở phun.

Nhưng mà Ninh Nguyên Hiến giơ tay.

"Ngô Vương, ta không cần ngươi bồi thường, cũng không cần ngươi cắt Thổ, Biện Tiêu có thể lui binh." Ninh Nguyên Hiến nói.

Ngô Vương kinh ngạc nói: "Cái kia Vương huynh muốn cái gì?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Minh ước, từ nay về sau Ngô Việt hai nước kết làm huynh đệ bang, không có người nào là ca ca ai là đệ đệ, đều là bình đẳng."

Ngô Vương kinh ngạc.

Kết quả này, hắn càng là khó mà nghĩ đến.

Nhưng là rất nhanh hắn liền hiểu.

Việt Quốc lúc này chủ yếu nhất địch nhân không phải Ngô quốc, mà là Sở quốc.

Trải qua hai trận thua trận, Ngô quốc tạm thời đối Việt Quốc đã mất đi uy hiếp.

Nhưng Sở quốc vẫn như cũ thế lớn, hùng hổ dọa người.

Trước mắt cục diện này, rất dễ dàng hình thành Ngô sở liên minh, đối kháng Việt Quốc.

Vì lẽ đó, Ninh Nguyên Hiến sớm tiệt hồ.

Hắn không cần Ngô Vương cắt Thổ, cũng không cần bồi thường, chỉ cần một cái minh ước.

Thậm chí cái này minh ước đều có thể chưa chắc là thật.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngô Vương, ta biết phụ tử các ngươi một mực đem Diễm Châu biến xem như to lớn sỉ nhục, không có một ngày không nghĩ đoạt lại chín quận chi địa, không có một ngày không nghĩ rửa sạch nhục nhã. Hiền đệ cũng không cần nằm gai nếm mật, hai nhà chúng ta liên thủ trước đánh bại Sở quốc, cái kia chín quận chi địa ngươi có thể theo Sở quốc cắt đi a."

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến đem ra một tấm bản đồ, chỉ vào Sở quốc cương vực nói: "Hiền đệ, ngươi muốn cái kia chín quận, ngay tại cái này trên bản đồ vòng ra.

Lời này khí thế trùng thiên liền phảng phất đã đã triệt để đánh bại Sở quốc, lập tức chia của đồng dạng.

Ngô Vương rơi vào trầm mặc.

Hắn đương nhiên biết cái gọi là minh ước là hư, hoàn toàn chỉ là một cái chính trị tư thái mà thôi.

Về phần hai nước chia cắt Sở quốc càng là lời nói vô căn cứ.

Đối với Việt Quốc đến nói, hiện tại trọng yếu nhất chính là lắng lại Nam Ẩu quốc loạn, hảo hảo quản lý Thiên Tây hành tỉnh, tu sinh dưỡng tức.

Việt Quốc cần một cái an bình hoàn cảnh bên ngoài.

Gây nên thấy tốt thì lấy, chính là như thế.

Hiện tại Việt Quốc không phải khuếch trương kỳ.

Mà lại Việt Vương đề nghị này, cũng xác thực cung cấp một loại khả năng tính, Ngô Việt liên thủ chung phạt Sở quốc.

Đương nhiên khoảng cách cái mục tiêu này còn phi thường xa xôi, nửa đường không biết sẽ có bao nhiêu lặp đi lặp lại cùng biến cố, nhưng tối thiểu là một cái tốt đẹp bắt đầu.

Việt Vương tại chiếm hết thượng phong thời điểm, biểu hiện ra phi thường cao tư thái, ngược lại là rất có không đánh mà thắng binh tư thế.

Việt Vương cần yên ổn hoàn cảnh bên ngoài, Ngô Vương sao lại không phải?

Lần này hắn kinh lịch to lớn như vậy thất bại, cũng cần thu phục tàn cuộc.

Mà lại trong nước mới cũ giao thế, quyền lực quá độ cũng có thể sẽ xuất hiện nhất định rung chuyển.

Nếu như lần này thắng cái kia hết thảy dễ nói, hết lần này tới lần khác lại thua.

Ngô Vương muốn lần nữa khôi phục chí cao vô thượng quyền uy, xác thực cần thời gian rất dài.

Việt Quốc cần tu sinh dưỡng tức, Ngô quốc sao lại không phải?

Vì lẽ đó Ngô Vương vẻn vẹn suy tư thời gian qua một lát, liền trực tiếp đưa tay ra nói: "Vương huynh, từ nay về sau Ngô Việt hai nước, chính là huynh đệ liên bang."

Ninh Nguyên Hiến nắm chặt Ngô Khải tay nói: "Từ nay về sau, Ngô Việt hai nước, cùng nhau trông coi!"

Hai cái đại vương thật sự là lôi lệ phong hành.

Rất nhanh liền ký kết minh ước.

Đương nhiên, Ngô Vương khi nhìn đến minh ước trang bìa thời điểm, vẫn là trong lòng thầm mắng một câu nương bán phê.

Bởi vì cái này minh ước một sáng một tối.

Bên ngoài minh ước, chính là Ngô Việt hai nước kết làm huynh đệ bang.

Âm thầm phần này, dứt khoát liền gọi là Ngô Việt phạt sở mật ước.

Ngô Vương có thể ngẫm lại, tuy nói là mật ước, nhưng chỉ cần sau khi ký kết không cao hơn một tháng, cam đoan truyền khắp thiên hạ.

Ai, tùy tiện ký đi.

Ngô Vương bất đắc dĩ một lát, cũng liền tại phần này cái gọi là Ngô Việt phạt sở mật ước bên trên ký tên.

Dạng này tú thao tác trên địa cầu cũng phát sinh rất nhiều lần.

Tỉ như thế chiến thứ hai thời điểm, nước Đức cùng Liên Xô còn ký qua bí mật minh ước đâu, kết quả còn không phải đánh thành một đoàn óc.

Ngày kế tiếp!

Ngô Việt hai nước tại trên biên cảnh xây dựng đài cao, ngay trước văn võ bá quan, ngay trước mấy vạn đại quân trước mặt, hai vị quốc quân ký xuống « Ngô Việt minh ước », sau đó thông báo thiên hạ.

Ngô Việt hai nước chính thức kết minh.

Thiên hạ chấn kinh!

Quá ngoài ý muốn, quá đột ngột.

Chẳng phải trước đó các ngươi còn đánh cho ngươi chết ta sống, tử thù a, bây giờ lại tốt giống quan hệ mật thiết, các ngươi cũng không tránh khỏi trở mặt quá nhanh.

Sở quốc sứ giả còn không có đuổi tới Việt Quốc, liền nhận được hai nước thông cáo, lập tức cơ hồ phun ra máu tới.

Một nửa sứ đoàn trở về Sở quốc, rõ vương ý chỉ, một nửa kia sứ đoàn tiếp tục xuất phát tiến về Việt Quốc.

Nhưng lần này đi sứ thật sự là tiền đồ đáng lo.

Ninh Nguyên Hiến hạ thủ quá nhanh.

Lúc đầu Sở quốc là muốn liên thủ với Ngô quốc, tại ngoại giao bên trên hung hăng làm thịt Việt Quốc một đao.

Ai biết Ninh Nguyên Hiến trực tiếp tiệt hồ.

Bởi vì cái gọi là ứng câu nói kia, trên chiến trường không có được đồ vật, ở trên bàn đàm phán cũng không chiếm được.

Cái này Sở quốc tất nhiên là có phiền toái.

. . .

Thẩm Lãng vừa mới rời đi Bạch Dạ quận ngày thứ ba ban đêm, liền nghênh đón khách hàng đầu tiên.

Vũ An phủ Bá tước thế tử Tiết Bàn, mà lại bên cạnh hắn còn có một cái tuyệt sắc tiểu mỹ nhân.

Sở dĩ nói là tiểu mỹ nhân, bởi vì nàng nhìn qua nhiều nhất chỉ có mười bảy tuổi khoảng chừng, phi thường ngượng ngùng, tại mọi thời khắc đều cúi cái đầu nhỏ.

Thẩm Lãng nhìn qua Tiết Bàn.

Người này liền phảng phất đổi khuôn mặt, nhìn qua Thẩm Lãng ánh mắt tràn đầy thân cận, liền phảng phất hai người là tri kỷ bạn cũ.

Mấy tháng trước, Tiết Lê đi Huyền Vũ bá tước phủ từ hôn.

Tiết Bàn đi theo Ẩn Nguyên hội đi ép trả nợ, ý đồ đem Kim thị gia tộc ép về phía tuyệt lộ.

Không chỉ có như thế, hai mươi năm trước Kim Vũ bá tước vay mượn một trăm vạn kim tệ, thuê một vạn đại quân cùng nguyên một chi hạm đội đi vây quét hải tặc Cừu Thiên Nguy, kết quả toàn quân bị diệt, cho Kim thị gia tộc mang đến tai hoạ ngập đầu.

Nếu bàn về cùng Kim thị gia tộc cừu hận, Tiết thị gia tộc so Tô thị gia tộc lớn hơn.

Mà lại Kim thị gia tộc đối Tiết thị gia tộc ân trọng như núi, đối phương thật là không có chút nào lý do phản bội, vô sỉ nhất bán, cơ hồ đem Kim thị gia tộc đưa vào chỗ chết.

Mà Tô thị gia tộc, mãi cho đến Mộc Lan từ hôn thời điểm, hai nhà mới chính thức trở mặt.

Nhưng Thẩm Lãng sở dĩ trước tìm Tô thị gia tộc báo thù.

Một là bởi vì đuổi kịp, Tô Kiếm Đình đánh lén Huyền Vũ bá tước phủ đả thương nhạc mẫu.

Hai là bởi vì quốc quân nội tâm thống hận Tô Nan.

Mà Tiết thị gia tộc lại không giống.

Vũ An bá Tiết triệt là quốc quân tận dưới đáy mảnh, vì hắn chưởng quản thiên hạ tình báo sự vụ.

Yến Nan Phi cũng là Tiết thị gia tộc người, mặc dù bên ngoài là Việt Quốc sáu đại tông sư một trong, mà lại là Nam Hải kiếm phái chưởng môn.

Nhưng mà Nam Hải kiếm phái phảng phất như là Hắc Thủy Đài chi nhánh.

Lại thêm Tiết thị gia tộc và Chủng thị gia tộc tuyệt đối minh hữu quan hệ, còn có Tam vương tử Ninh Kỳ tồn tại, Tiết thị gia tộc mặt ngoài tuyên bố không hiện, kỳ thật phi thường cường đại, thâm căn cố đế.

Tô thị gia tộc mặt ngoài cường đại, thực tế cũng cường đại.

Mà Tiết thị gia tộc điệu thấp, liền phảng phất một tòa băng sơn, nhìn thấy chỉ có trên mặt nước một điểm, còn lại chín mươi phần trăm đều tại dưới nước.

Thẩm Lãng nhất định phải diệt Tiết thị.

Nhưng là từ độ khó bên trên, khả năng so Tô thị gia tộc còn muốn lớn hơn một chút.

Trước đó Tiết Bàn tại Kim thị gia tộc trước mặt, cỡ nào lạnh lùng ngạo mạn.

Ngày hôm nay, khuôn mặt của hắn cứ việc có mấy phần thận trọng, nhưng lại tràn đầy ý cười.

"Chúc mừng muội phu, thành lập Bất hủ công huân." Tiết Bàn nói.

Thẩm Lãng mỉm cười hoàn lễ, cũng không nói gì.

Tiết Bàn nói: "Muội phu, ngươi lần này tiến quốc đô nhất định sẽ trải qua Lang quận đi."

Kia là khẳng định.

Lúc này Tam vương tử Ninh Kỳ suất lĩnh ba vạn đại quân trấn thủ Lang quận, vốn là dự định phủ kín Tô Nan phản quân.

Hiện tại là khẳng định không cần, Tô thị phản quân đã toàn quân bị diệt.

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

Tiết Bàn nói: "Tam vương tử điện hạ muốn xin ngài ăn một bữa cơm, đặc biệt để ta đến đây mời."

Thẩm Lãng nói: "Nhất định phải đi sao?"

Tiết Bàn nói: "Dĩ nhiên không phải, hoàn toàn nhìn muội phu ý nguyện của mình, chỉ bất quá Tam vương tử điện hạ thật cầu hiền như khát."

Lần trước Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc thành công thời điểm, Tam vương tử cũng từng phái người tới lôi kéo qua, nhưng là thái độ rất qua loa.

Lần này liền lộ ra rất chân thành, phái tới Tiết Bàn cái này chân chính dòng chính.

Tiết Bàn nói: "Muội phu, ta biết ta trước đó làm sự tình ám muội, nhưng là không có cách nào, chúng ta Tiết thị gia tộc hoàn toàn muốn phục tùng bệ hạ ý chỉ, bệ hạ để chúng ta làm cái gì chúng ta thì làm cái đó."

Cái kia hai mươi năm trước, ngươi Tiết thị gia tộc bán ta Kim thị thời điểm, chẳng lẽ lại cũng là quốc quân ý chí?

Tiết Bàn nói: "Đương nhiên ta biết, muội phu rất khó đối ta Tiết thị gia tộc tiêu tan, nhưng là từ từ sẽ đến. Có một chuyện muội phu có lẽ cần biết."

Thẩm Lãng nói: "Là Khổ Đầu Hoan ám sát ta nhạc phụ sự tình sao?"

Tiết Bàn nói: "Đúng, như vậy muội phu nhưng biết Khổ Đầu Hoan chân chính thân phận là cái gì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Xin lắng tai nghe."

Tiết Bàn nói: "Tên của hắn gọi Trác Nhất Trần, là Trác Chiêu Nhan nghĩa huynh, vì lẽ đó hắn là Thái tử người, đi ám sát Kim

Trác Hầu tước cũng sống chết Thái tử ý chí."

Thẩm Lãng kinh thanh nói ra: "Lại có việc này?"

Tiết Bàn nói: "Thiên chân vạn xác."

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Thật là đáng sợ, quả thực là nghe rợn cả người, Khổ Đầu Hoan vậy mà là Thái tử người, tin tức này cũng không tránh khỏi quá kinh người. Thái tử vậy mà phái người đi ám sát ta nhạc phụ? Từ đó về sau, ta cùng hắn không đội trời chung."

Tiết Bàn nói: "Thẩm muội phu, chúng ta song phương đều có cùng chung địch nhân, không bằng trước tiên ở một cái chiến hào như thế nào?"

Đón lấy, Tiết Bàn nói: "Ta biết xá muội Tiết Lê không hiểu chuyện, cho Kim thị gia tộc mang đến thương tổn cực lớn, nhưng là Tiết thị cùng Kim thị gia tộc thông gia vẫn như cũ có thể tiếp tục, mộng mộng ngươi qua đây."

Cái kia tuyệt sắc tiểu mỹ nhân đi tới.

"Vị này là muội muội của ta Tiết mộng, dòng chính muội, là phụ thân sủng ái nhất hòn ngọc quý trên tay."

Thẩm Lãng nhìn kỹ cô gái này.

Luận tướng mạo, luận ôn nhu, trước mắt cô gái này xác thực vượt qua Tiết Lê.

Tiết Bàn nói: "Kim Mộc Thông thế tử tài hoa hơn người, danh mãn Việt Quốc, cùng muội muội ta Tiết mộng là ông trời tác hợp cho, liền để hai người này kết làm phu thê như thế nào?"

Thẩm Lãng một bộ phi thường động tâm bộ dáng, cười nói: "Tiết Mộng tiểu thư, Kim Mộc Thông cũng không giống như ta đẹp trai như vậy, ngươi thật nguyện ý gả cho hắn sao?"

Lời này thực tình vô sỉ.

Tiết mộng thấp giọng nói: "Ta đã vụng trộm đi xem qua Béo ca ca, ta. . . Ta rất ưa thích hắn."

Thẩm Lãng nói: "Vậy nhưng quá tốt rồi, bất quá chuyện này ta không làm chủ được, cần bẩm báo nhạc phụ nhạc mẫu mới được."

Tiết Bàn nói: "Kia là tự nhiên, kia là tự nhiên. Tam vương tử điện hạ hư tịch mà đối đãi, muội phu trải qua Lang quận thời điểm nhất định phải tiến về một lần."

Thẩm Lãng nói: "Ta tận lực, tận lực!"

Tiết Bàn nói: "Cái kia vi huynh cáo từ."

Thẩm Lãng nói: "Tiết huynh tạm biệt, đi thong thả!"

Tuyệt sắc tiểu mỹ nhân nói: "Thẩm Lãng tỷ phu, gặp lại!"

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Tiết Mộng muội muội gặp lại."

Tuyệt sắc tiểu mỹ nhân lại hướng Thẩm Lãng phất phất tay.

Tiết Bàn mang theo muội muội rời đi.

. . .

Ngày kế tiếp, Thẩm Lãng tiếp tục tiến lên!

Ban đêm, lại bao xuống toàn bộ quan dịch.

Trước đó hắn mỗi một lần mặc dù bao xuống quan dịch, nhưng là dịch trạm bên trong quan lại hoàn toàn khi hắn không tồn tại, tránh như là xà hạt, không thể trêu vào lẫn mất lên.

Mà lần này, hắn không có trải qua một chỗ, quan lại địa phương nhao nhao đến phái mông ngựa.

Còn chưa tới nơi quan dịch, bên trong quan lại liền đã sớm mấy chục dặm tới đón tiếp, cỗ này ân cần, cỗ này lấy lòng, quả thực ngay cả Thái Thú đều không hưởng thụ được đãi ngộ.

Thẩm Lãng ăn cơm tối xong, sau đó trở lại bên trong căn phòng của mình.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu liền ở tại sát vách, Thẩm Lãng tiến gian phòng trước đó, Kiếm Vương thấp giọng nói: "Phòng ngươi bên trong có người, mà lại là một nữ nhân."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Không phải là ta Mộc Lan bảo bối sao?

Nàng biết ta nghẹn quá độc ác, cho nên mới an ủi ta nội tâm nóng rực cùng trống rỗng sao?

Thẩm Lãng lần này là kìm nén đến thật lâu, không sai biệt lắm một tháng.

Cả người quả thực liền muốn nổ.

Đẩy cửa ra.

Quả nhiên một nữ nhân đưa lưng về phía mà đứng.

Bóng lưng này xinh đẹp tuyệt luân, ma quỷ đường cong.

"Thẩm công tử tới? Ta đã đợi đợi đã lâu." Nữ nhân xoay người lại.

Chính là Thái tử ngoại thất Trác Chiêu Nhan.

"Tiết Bàn đã đi gặp qua Thẩm công tử đi." Trác Chiêu Nhan ôn nhu nói: "Bất quá ta tin tưởng Thẩm công tử khẳng định cái gì cũng không có đáp ứng hắn."

Thẩm Lãng nói: "Trác tiểu thư ý đồ đến như thế nào?"

Trác Chiêu Nhan nói: "Thái tử điện hạ phi thường thưởng thức Thẩm công tử, thật thật thưởng thức. Ta biết Thẩm công tử trước đó cùng thái tử điện hạ có hiểu lầm, nhưng là hiểu lầm có thể giải khai, không phải sao?"

Thẩm Lãng nói: "Khổ Đầu Hoan đi ám sát ta nhạc phụ, như thế lớn hiểu lầm cũng có thể giải khai sao? Thái tử đem thê tử của ta Kim Mộc Lan coi là độc chiếm, như thế lớn hiểu lầm cũng có thể giải khai sao?"

Trác Chiêu Nhan ôn nhu nói: "Đương nhiên có thể!"

Sau đó, nàng nhẹ nhàng kéo một cái.

Bó sát người tơ lụa váy rơi xuống, bên trong cái gì đều không có mặc, lộ ra tuyết trắng như ngọc thân thể, không mảnh vải che thân.

Sau đó nàng cánh tay ngọc giống như rắn quấn lên đến, tuyệt mỹ khuôn mặt kéo đi lên, ôn nhu nói: "Thẩm công tử, xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, chớ có phụ lòng a, có chuyện gì ngày sau hãy nói."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 281: Lãng Gia Khải Hoàn! Uy Chấn Quốc Đô!

Trác Chiêu Nhan rất đẹp.

Mà lại là loại kia yêu diễm lại dẫn quý khí ngạo mạn mỹ lệ.

Thẩm Lãng là thứ cặn bã nam, lại ròng rã nhẫn nhịn hơn một tháng.

Cho nên khi nàng hôn lên tới thời điểm, Thẩm Lãng cực nhanh tránh đi.

Thẩm Lãng là một thứ cặn bã nam, cho đến bây giờ ngủ qua bốn nữ nhân.

Cái này bốn cái không ngoài dự tính đều là băng thanh ngọc khiết.

Vì lẽ đó, hắn làm sao lại đụng Trác Chiêu Nhan loại nữ nhân này.

"Làm sao? Thẩm công tử chẳng lẽ ghét bỏ ta không đủ mỹ lệ sao?" Trác Chiêu Nhan dịu dàng nói.

Thẩm Lãng thở dài nói: "Trác tiểu thư, ngươi đã từng là thê tử của ta sư tỷ, cái thân phận này đối ta rất có lực hấp dẫn, nhưng là ta sợ ngươi tại X bên trong hạ độc a."

Lời này mới ra.

Trác Chiêu Nhan sắc mặt nháy mắt liền thay đổi.

Câu nói này thật sự là ác độc cực hạn, Trác Chiêu Nhan thậm chí không cách nào tưởng tượng Thẩm Lãng vậy mà lại nói ra như vậy ác độc lời nói.

Đánh người không đánh mặt, mà Thẩm Lãng trực tiếp liền xé da mặt.

Từ khi vai dựa vào Ẩn Nguyên hội về sau, Trác Chiêu Nhan cho tới bây giờ đều không có nhận qua dạng này sỉ nhục.

Thẩm Lãng miệng, quả thực vượt qua đồng dạng bát phụ chửi đổng.

Mà Thẩm Lãng hiện tại không sai biệt lắm có thể xác định, nữ nhân trước mắt này chỉ là Thái tử trên danh nghĩa ngoại thất mà thôi.

Thái tử Ninh Dực là một cái lòng ham chiếm hữu mạnh phi thường người.

Làm sao lại tha thứ nữ nhân của mình ở bên ngoài cho hắn đội nón xanh?

Nửa điểm cũng không thể.

Hắn có thể cho người khác đội nón xanh, hơn nữa còn đặc biệt thích.

Nhưng người khác tuyệt đối không thể cho hắn đội nón xanh.

Thẩm Lãng cùng Thái tử cơ hồ không có bất kỳ cái gì tiếp xúc, nhưng cũng đại khái có giải, hắn là quốc quân mấy con trai bên trong tính cách nhất giống một cái.

Cùng quốc quân đồng dạng tự luyến, đồng dạng ích kỷ, đồng dạng ngoan độc.

Nhưng là, hắn lại phảng phất không có quốc quân Ninh Nguyên Hiến cái chủng loại kia lãng mạn tình hoài, ngược lại còn mang theo một tia bạo ngược cảm xúc.

Đối với Trác Chiêu Nhan, Thẩm Lãng cũng có sự hiểu biết nhất định, thậm chí còn tính tương đối sâu.

Đầu tiên, nàng là Ẩn Nguyên hội người.

Thậm chí không chỉ là Ẩn Nguyên hội người, trên thân còn gánh vác lấy bí mật nào đó sứ mệnh.

Thật dài hô hấp mấy hơi thở về sau, Trác Chiêu Nhan sắc mặt dần dần bình tĩnh lại.

Ngay sau đó lập tức lại đổi lại nụ cười quyến rũ, kiều tích nói: "Thẩm công tử, người ta nơi đó có hay không độc, ngươi nếm thử nhìn chẳng phải sẽ biết sao?"

Thẩm Lãng nói: "Trác sư tỷ, không được a, quá nhiều người hưởng qua, không biết có bao nhiêu nước bọt, thậm chí tiểu tiện cũng có thể, quá không vệ sinh."

Lời này liền càng ác độc.

Cái này ngay cả Trác Chiêu Nhan đều không chịu nổi, gương mặt quyến rũ lập tức lạnh xuống.

Sau đó ngồi xổm xuống, nhặt lên váy mặc vào, chậm rãi nói: "Thẩm công tử, ngươi biết trên thế giới này nhất hư vô mờ mịt chính là cái gì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Gió! Bởi vì một hồi hướng bên này phá, một hồi hướng bên kia phá."

Hai người nói gió, cũng chính là quốc quân niềm vui.

Trác Chiêu Nhan nói: "Người thích cũng là dạng này, hôm nay thích một người, ngày mai khả năng liền không thích. Có ít người rất dài tình, mà có ít người thì giỏi thay đổi. Hôm nay nhìn cái này chó con đáng yêu bảo bối mấy ngày, nhưng rất nhanh liền sẽ dính."

Đây ý là quốc quân hỉ nộ vô thường, ngươi Thẩm Lãng hôm nay được sủng ái, ngày mai liền chưa hẳn.

Thẩm Lãng nhún vai.

Trác Chiêu Nhan cười khanh khách nói: "Xem ra Thẩm công tử quả nhiên là nhẹ nhàng đâu, hi vọng tiếp sau đó phát sinh sự tình có thể làm cho ngài nhận rõ chính mình."

"Cáo từ Thẩm công tử, chúc ngài làm một cái mộng đẹp nha."

Sau đó, Trác Chiêu Nhan lượn lờ rời đi.

Thẩm Lãng nói: "Trác Chiêu Nhan, ngươi để Khổ Đầu Hoan ám sát ta nhạc phụ sự tình, ta sẽ không cứ tính như vậy, ta nhất định sẽ cho bệ hạ tiến sàm ngôn. . . A không phải, ta nhất định sẽ hướng bệ hạ cáo trạng."

Trác Chiêu Nhan nở nụ cười xinh đẹp nói: "Tùy tiện nha, Thẩm công tử nhất nhanh tranh thủ thời gian về quốc đô, trải qua Lang quận thời điểm cũng không cần dừng lại, nói không chừng tại quốc đô còn có kinh hỉ chờ lấy ngài đâu."

Đây là một cái cảnh cáo, nghiêm trọng cảnh cáo.

. . .

Hai ngày về sau!

Thẩm Lãng trải qua Lang quận, hắn không có đi bái phỏng Tam vương tử Ninh Kỳ.

Nhưng là. . .

Đối phương tới bái phỏng hắn, đi thẳng tới Thẩm Lãng chỗ ở quan dịch.

Hắn không phải lần đầu tiên thấy Ninh Kỳ, nhưng là lần thứ nhất thực sự tiếp xúc.

Tam vương tử Ninh Kỳ, tướng mạo khí chất đều cùng quốc quân không giống.

Ninh Nguyên Hiến là tinh xảo mỹ nam tử, mặc dù có võ công, nhưng là xem thường võ công, xem như một cái Văn vương.

Mà Ninh Kỳ thì nghiêm túc ăn nói có ý tứ, văn bên trong có võ, võ bên trong có văn.

Hắn từng theo qua mấy người sư phụ tập võ.

Cái thứ nhất sư phụ là đại tông sư Yến Nan Phi, cái thứ hai sư phụ là Chủng Nghiêu, cái thứ ba sư phụ là Thiên Nhai Hải Các chi chủ Tả Từ.

Nhìn xem mấy cái này sư phụ danh sách, liền biết người này lợi hại đến mức nào.

Nếu không, như thế nào lại trở thành Thái tử kình địch?

Thậm chí chính Ninh Nguyên Hiến đều không thể quyết định, đến cùng là để Thái tử kế vị, vẫn là để Tam vương tử kế vị.

Chính là bởi vì sự do dự của hắn, mới đưa đến trong triều có đoạt dòng chính chi tranh, mà lại thế lực ngang nhau.

Người này là chân chính văn võ toàn tài.

Thẩm Lãng vừa mới tới gần hắn, liền có thể cảm giác được túc sát chi khí.

Loại kia có được cường đại vũ lực cùng quyền lực mà sinh ra áp bách tính, nhưng là lại dùng một loại văn minh khí chất cao quý bao vây lại, cùng Khương vương A Lỗ Cương loại này dựa vào bạo lực mà chấn nhiếp địch nhân có bản chất khác nhau.

Đây không phải một cái tự luyến người, mà là một cái cường đại tự tin người.

"Thẩm Lãng, cô có thể cho ngươi cái gì?" Ninh Kỳ nói.

Hắn không phải Thái tử, không tốt tự xưng vương, nhưng hắn vẫn luôn là dạng này, quốc quân cũng không nói gì thêm.

Thẩm Lãng nghĩ một hồi, lắc đầu.

Ninh Kỳ nói: "Vậy ngươi muốn cái gì?"

Thẩm Lãng nghĩ một hồi: "Báo thù."

Mặc dù biết là đáp án này, nhưng Ninh Kỳ nội tâm vẫn là kinh ngạc một lần.

Cái gì thù cái gì oán a?

Tô thị gia tộc đánh lén ngươi Huyền Vũ bá tước phủ thành bảo, kết quả bị ngươi diệt tộc.

Hiện tại ngươi muốn tìm ai báo thù?

Ninh Kỳ nói: "Ngươi muốn tìm ai báo thù?"

Thẩm Lãng nói: "Ai hại qua nhà ta, ta tìm ai báo thù."

Ngày này thật sự là trò chuyện không nổi nữa.

Thẩm Lãng loại người này thật sự là hoàn toàn không có thu mua biện pháp.

Hắn cái gì cũng có, cái gì cũng không cần.

Tiền tài cùng quyền thế trong mắt hắn như là cứt chó.

Hắn yêu mỹ nhân.

Nhưng là người ta tự mình có thể thông đồng, không cần ngươi đưa.

"Ngươi cùng Tiết thị gia tộc cừu hận, thật không có cách nào tiêu sao?" Ninh Kỳ hỏi.

Thẩm Lãng nhún vai.

Ninh Kỳ nói: "Vậy ngươi báo thù luôn có một cái tuần tự đi."

Ý tứ này rất rõ ràng, ngươi trước hướng Thái tử báo thù, hai người chúng ta liên thủ lật ngược Thái tử.

Về phần ngươi cùng Tiết thị gia tộc thù, sau này hãy nói?

Thẩm Lãng nói: "Tam điện hạ, ngươi rất lợi hại, có thể gây nên ta lòng kính sợ. Con người của ta đồng đội có thể là heo, nhưng nhất định không thể đồng sàng dị mộng."

Nói ra lời này thời điểm, Thẩm Lãng trong đầu lập tức hiện ra lớn mông công chúa khuôn mặt, nàng diễm lệ tuyệt luân khuôn mặt bỗng nhiên cũng trừng: Ngươi nói người nào? Nói ai heo đồng đội đâu? Cẩn thận ta chơi chết ngươi a, đem ngươi làm khóc.

Cô nàng ngốc này hố Thẩm Lãng không phải lần một lần hai.

Nhưng. . . Nàng xác thực toàn tâm toàn ý muốn đối Thẩm Lãng tốt.

Ninh Kỳ nói: "Tiết thị là người của ta, ngươi muốn xuống tay với Tiết thị, đó chính là cùng ta là địch, phải nghĩ kỹ. Ta hỏi ngươi một lần cuối cùng, nhất định phải cùng ta là địch sao?"

Thẩm Lãng thở dài một tiếng nói: "Tam điện hạ, nhân sinh không đắc ý, tám chín phần mười!"

Ninh Kỳ nói: "Vậy được, ta đã biết. Qua đêm nay chính là địch nhân, nhưng buổi tối hôm nay chúng ta lại có thể uống rượu nói chuyện phiếm."

Thẩm Lãng bưng ly rượu lên nói: "Tam điện hạ, ngài rượu này chẳng lẽ có độc a?"

Ninh Kỳ gương mặt biến đổi, hận không thể đem cái bàn xốc.

Thẩm Lãng vội vàng nói: "Nói đùa, nói đùa, con người của ta liền thích nói đùa."

Sau đó, hắn bưng lên trước mặt rượu, uống một hơi cạn sạch.

Ninh Kỳ cũng bưng lên một chén, cũng không kính tặng, cứ như vậy trực tiếp uống vào.

Sau đó, hai người một câu cũng chưa hề nói, cứ như vậy một mực uống rượu.

Hai người này là thuộc về loại kia lẫn nhau đều kính nể đối phương, nhưng người nào cũng không thích ai.

Uống xong ban đêm thời gian.

Tam vương tử Ninh Kỳ rời đi.

Thậm chí ngay cả tự giải quyết cho tốt đều chưa hề nói.

Nhưng ý kia đã phi thường minh bạch, từ nay về sau chính là địch nhân.

Ngày sau đồ đao hạ xuống xong, không cần kêu oan.

. . .

Tam vương tử Ninh Kỳ đi về sau, Thẩm Lãng lâm vào suy nghĩ.

Nguyên bản Ninh Kỳ cũng không có hi vọng xa vời có thể đem Thẩm Lãng cất vào dưới trướng, nhưng lại hi vọng có thể liên thủ đối phó Thái tử.

Nhưng Thẩm Lãng cự tuyệt.

Như vậy tiếp xuống cục diện liền sẽ trở nên phi thường vi diệu.

Nghe Tam vương tử rời đi tiếng bước chân, Thẩm Lãng thậm chí phảng phất nghe được trống trận vang lên.

Cái gọi là chiến đấu cho tới bây giờ cũng sẽ không chờ ngươi chuẩn bị xong lại khai hỏa.

Có lẽ đã khai hỏa, có lẽ tại mấy ngày trước đó liền đã vang dội.

Thái tử cùng Tam vương tử song phương đến đây lôi kéo Thẩm Lãng, chính là muốn nhìn một chút có hay không thỏa hiệp với nhau không gian.

Kết quả hoàn toàn không có.

Như vậy liền trực tiếp đánh.

Dựa theo lẽ thường đến nói, Thái tử cùng Tam vương tử đánh đến hừng hực khí thế, Thẩm Lãng chen vào một tay không phải vừa vặn có thể đem nước quấy đục sao?

Mà ở Thái tử cùng Tam vương tử trong mắt, Thẩm Lãng còn chưa đủ tư cách này.

Khổ Đầu Hoan ám sát Kim Trác Hầu tước, chuyện này càng thêm kích phát Thái tử cùng Thẩm Lãng ở giữa mâu thuẫn.

Cái kia Thái tử sẽ tùy ý Thẩm Lãng đem việc này xem như vũ khí đi công kích hắn sao?

Không biết.

Thái tử cũng hệ khẳng định sẽ tiên hạ thủ vi cường, đem Thẩm Lãng kéo vào hắn chiến trường, từ đó không rảnh quan tâm chuyện khác.

Quốc đô khẳng định xảy ra chuyện.

Đối phương đã xuất thủ.

Như vậy xảy ra chuyện gì chứ?

. . .

Hôm sau trời vừa sáng.

Thẩm Lãng suất đội trở về quốc đô.

Bởi vì Kim thị biệt viện đã bị đốt, Kim Mộc Thông cùng Tiểu Băng đều ở tại ngũ vương tử Ninh Chính trong phủ.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch cũng không tại quốc đô, vì Ninh Diễm công chúa ly hôn sự tình trở về viêm kinh!

Lần trước Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc trở về, lập xuống không nhỏ công lao.

Khải hoàn thời điểm, kia thật là người đông nghìn nghịt, cờ xí tung bay, vạn người đón lấy.

Quốc quân chuyên môn cử hành một trận to lớn nghi thức.

Một lần kia, Thẩm Lãng trở thành toàn bộ quốc đô đại anh hùng.

Mà lần này Thẩm Lãng lập công lao lớn hơn, tiêu diệt Tô thị, tiêu diệt Trịnh Đà, quả thực chính là ngăn cơn sóng dữ, bất thế chi công.

Thậm chí có thể xưng là cứu quốc anh hùng.

Nhưng mà, hắn trở về quốc đô thời điểm, hoàn toàn tĩnh lặng im ắng.

Không có bất kỳ cái gì đường hẻm đón lấy, quan phương cũng không có tổ chức bất luận cái gì nghi thức vào thành.

Mà lại lúc này quốc quân vẫn tại phương bắc hành cung, còn không có trở về quốc đô.

Thậm chí tiến vào Huyền Vũ thành thời điểm, Thẩm Lãng còn cần giống như những người khác xếp hàng, bị kiểm tra thân phận văn điệp.

Cửa thành thủ tướng thậm chí từ trên xuống dưới nhìn Thẩm Lãng một hồi lâu nói: "Theo Bạch Dạ quận tới?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Cửa thành thủ tướng lập tức lui lại mấy bước, lớn tiếng nói: "Tất cả mọi người lập tức lui ra phía sau, người tới, đem chi đội ngũ này bao vây lại."

Lập tức trào ra hơn ngàn tên võ sĩ, đem Thẩm Lãng cái này hai trăm người đoàn đoàn bao vây.

Cái kia cửa thành thủ tướng nói: "Xin lỗi rồi Thẩm đại nhân, bây giờ Bạch Dạ quận đại náo bệnh đậu mùa , bất kỳ người nào chờ tiến vào quốc đô đều cần tiếp nhận thân thể kiểm tra, sau đó cách ly năm ngày, bảo đảm không có lây nhiễm bệnh đậu mùa mới có thể rời đi."

Thẩm Lãng cười nói: "Xin hỏi đây là ai ra lệnh?"

Cửa thành thủ tướng nói: "Thượng thư đài, Xu Mật viện, quốc đô trung đô đốc phủ liên hợp ra lệnh, bản quan cũng là chiếu chương làm việc, xin (mời) Thẩm đại nhân chớ trách."

Đón lấy, hắn lớn tiếng hạ lệnh: "Đem Thẩm đại nhân đội ngũ đưa đi cách ly đại viện đường hẻm, tuyệt đối không cho phép bọn hắn rời đi ngăn cách khu vực nửa bước."

Thẩm Lãng sau lưng một đoàn người vô cùng phẫn nộ.

Chúng ta tại Bạch Dạ quận liều sống liều chết, lập xuống như thế lớn công lao, cơ hồ cứu vãn toàn bộ Việt Quốc tình thế nguy hiểm.

Trở về quốc đô thời điểm, chẳng những không có thu được anh hùng đãi ngộ, ngược lại còn muốn bị giam?

Thật sự là muốn để nhân khí nổ.

Thẩm Lãng nói: "Xin hỏi các hạ là?"

Cái kia tướng lĩnh nói: "Thiên Việt phủ đề đốc, du kích tướng quân Vương Đống!"

Thiên Việt thành, chính là quốc đô!

Thậm chí mấy cái hành tỉnh danh tự cũng là lấy quốc đô làm trung tâm mệnh danh, Thiên Nam hành tỉnh, Thiên Bắc hành tỉnh, Thiên Tây hành tỉnh.

Quốc đô cứ việc chỉ là một tòa thành trì, nhưng là địa vị cùng hành tỉnh cùng cấp.

Chẳng những có một cái Thiên Việt trung đô đốc phủ, còn có một cái Thiên Việt phủ đề đốc.

Thiên Việt trung đô đốc phủ phụ trách quốc đô tất cả quân chính đại sự, mà phủ đề đốc thì phụ trách thành phòng.

Du kích tướng quân, tại phủ đề đốc vị trí đã không thấp.

Lẽ ra thủ vệ Huyền Vũ môn tướng lĩnh, một cái Thiên hộ đã đã đủ.

Đối phương vậy mà phái tới một cái du kích tướng quân, đối phương thủ bút thật lớn a.

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta một đoàn người đã sớm trồng qua bệnh đậu mùa, hoàn toàn cấm tiệt bị lây nhiễm phong hiểm. Mà lại ta có thể dẫn đầu các nàng tiến vào Tam công chúa phủ thượng bản thân cách ly, trung đô đốc phủ phái bác sĩ tới kiểm tra, xác định vô sự về sau lại rời đi."

"Không thể!" Du kích tướng quân Vương Đống nói: "Thẩm Lãng thành chủ, đây là Thượng thư đài, Xu Mật viện, trung đô đốc phủ liên hợp hạ đạt công văn, xin ngài xem qua!"

Thẩm Lãng nhìn thoáng qua.

Phía trên xác thực rõ ràng viết, theo Thiên Tây hành tỉnh tiến vào quốc đô bất luận kẻ nào, không dám chức quan lớn bao nhiêu, đều phải tiếp nhận cách ly.

Mà theo Bạch Dạ quận chạy về người, càng là không được tự mình cùng bất luận kẻ nào tiếp xúc, nhất định phải đem bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch bóp chết với trong trứng nước.

Bất luận kẻ nào các loại, chỉ cần chống lại này lệnh, lập tức bắt giữ.

Nếu dám tiến hành vũ trang chống cự, giết chết bất luận tội.

Đạo này chính lệnh viết đằng đằng sát khí, phía trên đỏ tươi che kín bốn cái đại ấn.

Thượng thư đài, Xu Mật viện, Thiên Việt trung đô đốc phủ, Thiên Việt phủ đề đốc.

Đương nhiên, bởi vì Thiên Việt phủ đề đốc không thể cùng phía trên ba bộ phận đánh đồng, vì lẽ đó du kích tướng quân một mực nói là tam phương liên hợp hạ lệnh.

Đạo này chính lệnh, gần với quốc quân ý chỉ.

Nhìn qua hoàn toàn hợp tình hợp lý.

Nhưng Thẩm Lãng lại biết, đạo này chính lệnh hoàn toàn chính là nhằm vào hắn.

Ngươi Thẩm Lãng không phải ngưu bức sao?

Vừa mới diệt Tô Nan, lại diệt Trịnh Đà, lập xuống bất thế chi công.

Hiện tại liền hung hăng giết một lần uy phong của ngươi.

Thậm chí tại ngươi trên mặt đánh một bạt tai.

Nhưng mà, chúng ta đánh cho danh chính ngôn thuận, hợp tình hợp lý.

Có bốn cái đỉnh cấp nha môn học thuộc lòng, tựu liền quốc quân đích thân đến, cũng không liệu sẽ quyết, huống chi quốc quân lúc này còn tại phía bắc hành cung, còn không có cũng đều.

Chẳng lẽ phòng dịch bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch không trọng yếu sao?

Chẳng lẽ quốc đô trăm vạn con dân tính mệnh an nguy không trọng yếu sao?

Ngươi Thẩm Lãng đừng nói chỉ là khu khu một cái Trấn Viễn thành chủ, liền xem như Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, cũng phải tiếp nhận cách ly kiểm tra.

Ngươi lập xuống đại công liền có thể muốn làm gì thì làm, liền có thể không để ý quốc đô trăm vạn con dân an nguy sao?

Mà Thẩm Lãng một khi đáp ứng bị cách ly.

Như vậy chẳng khác nào là thúc thủ chịu trói, sống sờ sờ bị giam tại một cái vứt bỏ trong sân rộng, giam lỏng mấy ngày mấy đêm.

Thứ này cũng ngang với đem mặt đụng lên đi, làm cho đối phương hung hăng đánh một bạt tai.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng diệt Tô Nan mà mang tới uy phong liền nháy mắt bị diệt phải sạch sẽ.

Tất cả mọi người sẽ thấy, Thẩm Lãng tại quốc đô bên trong, cũng chỉ là một đầu tiểu côn trùng mà thôi.

Đối phương quả nhiên hảo thủ đoạn a.

Chính trị âm đao, giết người không thấy máu.

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Vương Đống tướng quân, nếu là chúng ta không nguyện ý bị cách ly, không nguyện ý bị giam lỏng, cái kia lại sẽ như thế nào đâu?"

Du kích tướng quân Vương Đống nói: "Thẩm đại nhân, ta đây cũng là chấp hành quân lệnh, ngài đừng để ta khó xử."

Thẩm Lãng nói: "Ta liền muốn hỏi ngươi, nếu như ta kháng mệnh, cái kia lại sẽ như thế nào?"

Vương Đống tay cầm tại trên chuôi đao, lạnh giọng nói: "Bản tướng nói đến rõ ràng, công văn bên trên cũng viết rõ ràng. Theo

Bạch Dạ quận tới bất luận kẻ nào các loại, nếu là không tiếp thụ cách ly, thậm chí có vũ trang phản kháng hành vi, vì quốc đô trăm vạn con dân an nguy, giết chết bất luận tội."

"Giết chết bất luận tội!"

Hơn trăm người hô to, lập tức dân chúng chung quanh nhao nhao thối lui.

Nhưng là lui ra phía sau mấy trăm mét về sau, bọn hắn lại bắt đầu chen chúc vây xem.

"Chư vị quốc đô phụ lão hương thân, vị này chính là Thẩm Lãng đại nhân!" Du kích tướng quân Vương Đống lớn tiếng nói.

Lập tức, vô số ánh mắt của dân chúng hướng phía Thẩm Lãng trông lại, tràn đầy e ngại, lại tràn đầy mơ hồ địch ý.

Bởi vì lúc trước cái kia lời đồn đã dẫn nổ toàn bộ quốc đô.

Thẩm Lãng suất lĩnh Khương quốc kỵ binh nhập cảnh, tại Bạch Dạ quận đốt giết cướp đoạt, đồ sát hơn vạn, thập thất cửu không, mọi nhà xử lý tang.

Lúc ấy Thẩm Lãng hoàn toàn bị ngàn người chỉ trỏ, trở thành Việt Quốc vạn chúng địch.

Mà lại Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên trở thành tiêu diệt Tô Nan phản quân, tại Việt Quốc nguy nan chi cục ngăn cơn sóng dữ đại anh hùng.

Ngay sau đó Thẩm Lãng công nhiên chém giết Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Lương Vĩnh Niên, công nhiên suất lĩnh Khương quốc kỵ binh đồ sát Việt Quốc quan quân, càng là dẫn nổ toàn bộ Việt Quốc.

Đương nhiên!

Sau đó rất nhanh quan phương ra mặt bác bỏ tin đồn.

Tuyên bố Lương Vĩnh Niên làm Tô thị phản nghịch, Bình tây tướng quân Trịnh Đà chống lại thánh chỉ so như mưu phản.

Không chỉ có như thế, quốc quân hạ chỉ tru sát Lương Vĩnh Niên toàn tộc.

Bắt Trịnh Đà toàn tộc.

Đồng thời, quốc quân chiếu thư bên trong nói đến rõ ràng, Thẩm Lãng cùng Trương Xung mới là tiêu diệt Tô thị phản quân công thần lớn nhất.

Nhưng là bác bỏ tin đồn vô dụng.

Dân chúng phát tiết xong nội tâm phẫn nộ về sau, liền không quan tâm chân tướng.

Hậu thế dư luận bên trong, ví dụ như vậy nhiều không kể xiết. Quản nó cái gì chân tướng a? Phẫn nộ liền xong rồi, phun mạnh là được rồi.

Mà lại vào trước là chủ, người xấu chính là người xấu, vì lẽ đó bởi vì bác bỏ tin đồn liền cải biến quan điểm của mình, chẳng phải là lộ ra ta rất ngu ngốc?

Du kích tướng quân Vương Đống vừa lớn tiếng quát: "Mọi người đều biết, Bạch Dạ quận bạo phát trước nay chưa từng có bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch, thây ngang khắp đồng, như là nhân gian địa ngục. Vì nước bị bảo hộ đều trăm vạn con dân, Thượng thư đài, Xu Mật viện cùng trung đô đốc phủ lúc này mới hạ đạt đạo này chính lệnh, phàm là theo Bạch Dạ quận người tới đều cần tiến hành cách ly kiểm tra."

"Chư vị quốc đô con dân, xin hỏi làm như vậy có sai hay không?"

"Không có!" Tất cả dân chúng đều trăm miệng một lời.

Mà lại bọn hắn bản năng rời đi Thẩm Lãng một đoàn người càng xa hơn.

Bệnh đậu mùa a, đáng sợ đến bực nào?

Vạn nhất lây bệnh làm sao bây giờ? Đây chính là sẽ chết người đấy a.

"Tướng quân, nhanh lên đem bọn hắn bắt lại, giam lại a."

"Tướng quân, nhanh động thủ, tuyệt đối không nên đem bệnh đậu mùa truyền đến quốc đô đến a."

Vô số dân chúng nhao nhao hô to.

Thật đúng là buồn cười.

Thẩm Lãng tại Bạch Dạ quận cứu vớt vô số bệnh đậu mùa bệnh nhân tính mệnh, thậm chí phương án của hắn cứu vớt toàn bộ Bạch Dạ quận, triệt để đem bệnh đậu mùa ngăn cách phủ kín tại Bạch Dạ quận bên trong, không có hướng ngoại giới có bất kỳ lan tràn.

Hắn vận dụng mấy ngàn quân đội, phong tỏa toàn bộ Bạch Dạ quận, không biết bị cũng nhiều ít người chửi mắng.

Nói trắng ra là, quốc đô bây giờ còn chưa có bất kỳ người lây nhiễm bệnh đậu mùa, cơ hồ hoàn toàn là Thẩm Lãng công lao.

Trước mắt những dân chúng này không có bao phủ tại bệnh đậu mùa Tử thần trong bóng tối, cũng hoàn toàn là Thẩm Lãng công lao.

Mà bây giờ, bọn hắn lại muốn đem Thẩm Lãng bọn người cách ly giam lỏng.

Du kích tướng quân Vương Đống nói: "Thẩm Lãng thành chủ, ngài cũng nhìn thấy, cái này không chỉ là Thượng thư đài chính lệnh, cũng là quốc đô vạn dân tiếng lòng."

Sau đó, hắn bỗng nhiên cong xuống, lớn tiếng nói: "Thẩm đại nhân, vì quốc đô vạn dân an nguy, xin ngài tiếp nhận cách ly, xin ngài tiếp nhận kiểm tra, xin ngài quân đội bỏ vũ khí xuống, tiến về cách ly đường hẻm."

Thẩm Lãng trong lòng cười lạnh.

Nếu là lo lắng bệnh đậu mùa, ngươi Vương Đống lại thế nào dám khoảng cách ta gần như vậy?

Trong lòng ngươi so với ai khác đều rõ ràng, chúng ta một đoàn người tạo đã triệt để miễn dịch bệnh đậu mùa, không có bất kỳ cái gì phong hiểm.

Mà lại coi như cách ly, cũng không cần tước vũ khí, chính chúng ta đi Tam công chúa phủ đệ, đóng kín cửa chính bản thân cách ly, các ngươi tiến hành giám sát cũng là phải.

Vì sao còn muốn tước vũ khí? Vì sao còn muốn đi vứt bỏ cách ly đường hẻm giam lỏng?

Làm chúng ta là tên ăn mày sao?

Đây không phải đánh mặt lại là cái gì?

Đây không phải hãm hại lại là cái gì?

Nhìn thấy Thẩm Lãng thờ ơ, quốc đô vị này du kích tướng quân Vương Đống trực tiếp quỳ xuống, buồn rầu nói: "Thẩm Lãng thành chủ, ta biết ngài lập xuống đại công, luận chức quan ta cao hơn ngài hai ba cấp, nhưng là vì quốc đô vạn dân, ta cho ngài quỳ xuống, ta cho ngài quỳ xuống."

Nhất thời, chung quanh đứng ngoài quan sát dân chúng nhao nhao cảm động.

"Vị tướng quân này thật sự là quan tốt a."

"Vị tướng quân này gọi Vương Đống, ta nhớ kỹ, thật sự là quan tốt, vì chúng ta lão bách tính, vậy mà cho Thẩm Lãng quỳ xuống."

"Thẩm Lãng thật sự là quá ương ngạnh, chẳng lẽ có công lao liền có thể muốn làm gì thì làm, liền có thể không để ý chúng ta bách tính chết sống sao?"

"Đúng vậy a, quá ương ngạnh vô lý. Trước đó bọn hắn nói không sai, người này sớm muộn trở thành tai họa."

Du kích tướng quân Vương Đống nói: "Thẩm Lãng đại nhân, xin ngài tiếp nhận tước vũ khí, xin ngài tiếp nhận cách ly kiểm tra đi, vì quốc đô vạn dân, vì lê dân bách tính, xin ngài tước vũ khí, xin ngài cách ly."

Lại là vì lê dân bách tính.

Đạo đức cao điểm làm sao tại mọi thời khắc đều có người chiếm lĩnh đâu?

Thẩm Lãng tiếng la nói: "Vương Đống tướng quân, nếu như ta không tiếp thụ đâu."

Du kích tướng quân Vương Đống cao giọng nói: "Thẩm Lãng thành chủ, ngài vậy mà đưa quốc đô vạn dân an nguy với không để ý sao? Ngài liền hoàn toàn không quản thiên hạ lê dân chết sống sao?"

Lời này mới ra, xa xa vây xem vô số dân chúng nhao nhao hô to.

"Tước vũ khí, tước vũ khí!"

"Cách ly, cách ly!"

"Thẩm Lãng tước vũ khí, Thẩm Lãng cách ly."

Nhất thời, Thẩm Lãng phía sau Vũ Liệt cùng Hàm Nô đều muốn tức nổ tung.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng phát ra thở dài một tiếng.

Đều nói thiên hạ vạn dân vô tội.

Nhưng thiên hạ căn bản liền không có người vô tội, liền như là Đại Kiếp Cung cái kia một trận tuyết lở, không có một mảnh bông tuyết là vô tội.

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Vương Đống tướng quân, ta vẫn là câu nói kia, nếu như ta không tước vũ khí, không cách ly, ngươi định làm như thế nào a?"

Vương Đống ánh mắt nhanh chóng lướt qua vẻ đắc ý, sau đó vô cùng bi phẫn nói: "Thẩm Lãng thành chủ, vậy xin lỗi, vì quốc đô vạn dân an nguy, ta chỉ có thể chấp hành quân lệnh, hi vọng ngài đừng nên trách!"

Sau đó, Vương Đống tướng quân đứng dậy, cao giọng nói: "Chư vị quốc đô con dân, các ngươi muốn cho ta chứng kiến, ta đối Thẩm Lãng thành chủ đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, như tiếp xuống có cái gì vô lý chỗ, hoàn toàn là bất đắc dĩ."

Vô số dân chúng nhao nhao huy quyền nói: "Chúng ta chứng kiến, chúng ta chứng kiến!"

Du kích tướng quân Vương Đống hét lớn: "Tất cả quân đội, chuẩn bị!"

"Phanh phanh phanh phanh. . ." .

Lập tức, dưới trướng hắn một ngàn quân đội đem Thẩm Lãng hai trăm người đoàn đoàn bao vây!

Du kích tướng quân Vương Đống nói: "Thẩm Lãng thành chủ, xin ngài tước vũ khí, xin ngài đi theo chúng ta tiến về cách ly đại viện."

"Tước vũ khí, cách ly!"

"Tước vũ khí, cách ly!"

Vạn chúng la lên.

Thẩm Lãng vung tay lên.

Lập tức, sau lưng hai trăm võ sĩ tiến vào trạng thái chiến đấu!

Du kích tướng quân Vương Đống thanh âm tràn đầy nghiêm khắc, hét lớn: "Thẩm Lãng thành chủ, ngài đây là muốn tiến hành vũ trang đối kháng sao? Ngài đây là muốn chống lại Thượng thư đài chính lệnh sao?"

"Ta đếm ngược năm cái đếm, nếu như ngài còn không tước vũ khí, chúng ta liền là làm vũ trang phản kháng, căn cứ chính lệnh, giết chết bất luận tội!"

"Năm!"

"Bốn!"

"Ba!"

"Chuẩn bị!"

Theo du kích tướng quân Vương Đống ra lệnh một tiếng.

Quốc đô một ngàn tinh nhuệ chỉnh tề rút đao, chiến ý trùng thiên.

Du kích tướng quân Vương Đống tiếp tục đếm ngược: "Ba, hai, một!"

"Thời gian đến!"

"Thẩm Lãng tướng quân, ta đã đã cho ngươi cơ hội, ngươi minh ngoan bất linh, đừng trách quân ta pháp vô tình!"

"Cái này dân chúng cả thành đều có thể làm ta làm chứng, ta là vì lê dân bách tính, là vì quốc đô an nguy!"

"Động thủ!"

Lập tức, quốc đô phủ đề đốc hai ngàn tinh nhuệ, giơ chiến đao, từng bước tới gần.

Tại đám người che chắn bên trong, du kích tướng quân Vương Đống có chút cười gằn nói: "Thẩm Lãng thành chủ, đây chính là ngài tự tìm."

"Chúng ta có một ngàn người, ngươi chỉ có hai trăm người."

"Ngươi nếu dám động thủ, đó chính là mưu phản."

"Thẩm Lãng thành chủ, ngươi dám động thủ, chính là mưu phản. . ."

Nơi này là quốc đô, không phải ngươi Huyền Vũ thành, cũng không phải Bạch Dạ quận, liền xem như một con rồng ngươi cũng cho ta cuộn lại.

Thẩm Lãng nhìn Vương Đống một chút, thản nhiên nói: "Ngu xuẩn!"

"Đại ngốc, nhắm mắt, giết!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Đại ngốc nhắm mắt lại, giơ lên trong tay huyền thiết nặng bổng hung hăng nện xuống.

Du kích tướng quân Vương Đống giật mình, hô lớn: "Thẩm Lãng ngươi dám? Ngươi đây là muốn mưu phản sao? Giết chết bất luận tội, giết chết bất luận tội!"

"Ầm!"

Đại ngốc huyền thiết bổng bỗng nhiên nện xuống nháy mắt.

Vương Đống tranh thủ thời gian nâng đao đón đỡ, lập tức hắn chiến đao vỡ vụn.

Sau đó, huyền thiết bổng bỗng nhiên đánh trúng đầu của hắn cùng thân thể!

"Ầm!"

Du kích tướng quân Vương Đống, đầu nổ tung, thân thể nổ tung.

Triệt để chết thảm!

Vô cùng thê thảm!

Thẩm Lãng khóe miệng khinh thường, nhàn nhạt nói một câu: "Ngu xuẩn!"

Toàn trường chấn tuyệt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 282: Nhân Nghĩa Vô Song! Quốc Quân Hồi Đô!

Thẩm Lãng tiếp tục hạ lệnh: "Ta có trọng yếu quân vụ mang theo , bất kỳ cái gì ngăn cản ta vào thành người, giết chết bất luận tội!"

Lập tức đại ngốc nhắm mắt lại, vung vẩy huyền thiết bổng đại khai sát giới!

Thi thể bay tứ tung!

Thẩm Lãng dưới trướng võ sĩ, trong tay cường nỗ nổ bắn ra.

Huyền Vũ thành cửa tinh nhuệ binh sĩ lập tức nhao nhao ngã xuống đất.

Bọn hắn vốn nên là phản kích.

Nhưng là du kích tướng quân Vương Đống chết về sau, tất cả mọi người rắn mất đầu, trong lúc nhất thời không biết làm sao.

Mà lại coi như Vương Đống nhận được quân lệnh, cũng chỉ là đem Thẩm Lãng quân đội tước vũ khí, áp giải đi cách ly.

Thẩm Lãng dù sao cũng là vừa mới lập xuống bất thế chi công, bọn hắn nào dám thật giết chết bất luận tội?

Nhưng không nghĩ tới, bọn hắn không dám.

Thẩm Lãng lại dám, ngược lại đối bọn hắn giết chết bất luận tội.

Thẩm Lãng nhìn qua trên mặt đất Vương Đống thi thể, thản nhiên nói: "Phía sau ngươi người, kỳ thật chính là muốn để ta mất trí giết ngươi, hiện tại ngươi cầu nhân từ phải nhân từ."

"Đi!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, dưới trướng hắn hai trăm võ sĩ phóng ngựa gia tốc, xé mở thành vệ quân vây quanh xông vào thành nội.

Lưu lại mấy chục bộ thi thể.

Còn có đầy đất kinh dị dân chúng.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, cái này vô số dân chúng tài cao âm thanh la lên: "Thẩm Lãng mưu phản, Thẩm Lãng mưu phản!"

. . .

Thẩm Lãng khinh thường cười một tiếng, liền điểm ấy tiểu cục diện?

Tại Bạch Dạ quận ta dám tàn sát mấy vạn, tại quốc đô ta cũng không dám giết?

Hắn trực tiếp dọc theo Huyền Vũ đại đạo, tiến về Ngô Vương Ninh Chính dinh thự.

Bởi vì hắn biết, sự tình chưa xong.

Vừa rồi Huyền Vũ môn một màn kia, vẻn vẹn chỉ là món ăn khai vị mà thôi.

Mà lại Thẩm Lãng giết người về sau, căn bản cũng không có bất luận cái gì quân đội đuổi theo.

Mục tiêu của đối phương vô cùng đơn giản, chính là chế tạo Thẩm Lãng tại Huyền Vũ môn công nhiên giết người, ý đồ mưu phản sự thật.

. . .

Tiến vào ngũ vương tử Ninh Chính dinh thự về sau.

Ngũ vương tử thê tử Trác thị, còn có theo tấm ảnh nhỏ chú ý Ninh Chính lớn lên lão thái giám cực nhanh tiến lên đón.

"Thẩm công tử, ngài rốt cuộc đã đến, rốt cuộc đã đến."

Hai người thần sắc tràn đầy vui vẻ, cũng tràn đầy kinh hoàng.

Quả nhiên là xảy ra chuyện.

Thẩm Lãng nói: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Lão thái giám nói: "Ngũ điện hạ bị Tông Chính tự bắt đi."

Thẩm Lãng gương mặt co lại nói: "Tông Chính tự? Giam lỏng sao?"

Tông Chính tự là chuyên môn quản lý Vương tộc sự vụ, một số thời khắc cũng chưởng quản quý tộc sự vụ.

Lão thái giám nói: "Không, cầm tù! Nhốt vào Tông Chính tự ngục giam."

Lời này mới ra, Thẩm Lãng lông mày càng là một đứng thẳng.

Ninh Diễm công chúa cũng bị Tông Chính tự nhốt ở trong một cái viện, nhưng đây chẳng qua là đi một cái đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Thế nhưng là nhốt vào Tông Chính tự ngục giam, vậy phiền phức liền lớn.

Ninh Diễm công chúa có thể là bị giam lỏng hai tháng là được rồi, mà một khi nhốt vào Tông Chính tự ngục giam, khả năng này chính là giam giữ mấy năm, liền cùng bình thường phạm nhân ngồi tù đồng dạng, chỉ bất quá một cái tại Đại Lý Tự, một cái tại Tông Chính tự.

Tiến vào Tông Chính tự ngục giam cái kia so nhốt còn nghiêm trọng hơn, trên cơ bản cả một đời đều xong.

"Vì cái gì? Ngũ điện hạ đến tột cùng phạm vào tội danh gì?"

Lão thái giám nói: "Giết người?"

Thẩm Lãng kinh ngạc, Ninh Chính vương tử giết người, cái này sao có thể? Người này mặc dù hướng nội, nhưng lại không mất nhân hậu, cũng phi thường ổn trọng, làm sao lại giết người?

Thẩm Lãng nói: "Giết ai?"

Lão thái giám nói: "Đại Lý Tự thiếu khanh, Đại Lý Tự thừa, Đại Lý Tự chủ bộ, còn có hai tên võ sĩ!"

Lập tức Thẩm Lãng không khỏi tê cả da đầu.

Thủ bút lớn như vậy? Như thế lớn tội danh?

Vậy mà chết một cái Đại Lý Tự thiếu khanh?

Đây chính là tứ phẩm đại quan, hoàn toàn không phải chỉ là một cái du kích tướng quân có thể so sánh.

Chớ nói chi là còn có một cái lục phẩm Đại Lý Tự thừa, một cái thất phẩm Đại Lý Tự chủ bộ.

Chuyện này, thật là thiên đại.

Khó trách Ninh Chính sẽ bị bắt vào Tông Chính tự ngục giam.

Cái tội danh này ngay cả được sủng ái vương tử đều không chịu nổi, huống chi là Ninh Chính như thế một cái không chút nào được coi trọng, ngay cả Vạn Năm huyện lệnh đều có thể khinh bỉ cà lăm vương tử?

Đối phương hạ thủ hung ác, thật sự là không hề tầm thường a.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu nói: "Ngũ điện hạ tuyệt đối không có khả năng giết người, đến tột cùng mảy may chuyện gì xảy ra?"

Ngay tại lúc này, Băng nhi chạy ra, trực tiếp đầu nhập vào Thẩm Lãng ôm ấp.

Nha đầu này trong bụng mang thai đã nhanh sáu tháng, bụng đã phi thường lớn.

Lúc này nàng xinh đẹp khuôn mặt tiều tụy không chịu nổi, tràn đầy thấp thỏm lo âu, liền như là run lẩy bẩy thú nhỏ.

"Cô gia, người là ta giết, là ta giết." Tiểu Băng khóc thút thít nói: "Ngũ điện hạ là vì ta gánh tội thay."

Thẩm Lãng nhìn qua Băng nhi, nha đầu này con mắt đỏ bừng, đã không biết bao lâu không có ngủ.

Trong bụng của nàng nhưng còn có Thẩm Lãng hài tử.

Thẩm Lãng dùng sức trấn an nàng, ôn nhu nói: "Không nên gấp, từ từ nói đến, ngươi là thế nào giết?"

Băng nhi nói: "Ta dùng cô gia cho bạo vũ lê hoa ám khí giết, ngón tay nhấn một cái xuống dưới, cái kia năm cái người xấu liền đều chết hết. Ngũ điện hạ vì bảo hộ ta, liền nói người chính là hắn giết, bây giờ bị người bắt đi, cô gia ngươi mau mau đi cứu Ngũ điện hạ a."

Thẩm Lãng lập tức tê cả da đầu.

Băng nhi, ngươi như thế hổ sao?

Trước đó tại Huyền Vũ bá tước phủ dùng bạo vũ lê hoa giết người, mà tại quốc đô vẫn như cũ dám làm như thế?

Không, không phải vạn bất đắc dĩ Băng nhi sẽ không như vậy làm.

Tiểu nha đầu này rất tinh minh, nàng biết cái gì nên làm, cái gì không nên làm.

Đã nàng động thủ giết người, vậy khẳng định là đối phương uy hiếp được nhân sinh của nàng an toàn, thậm chí uy hiếp được nàng bụng Bảo Bảo an toàn.

"Băng nhi, ta tin tưởng ngươi sẽ không tùy ý giết người, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Tiểu Băng nằm tại Thẩm Lãng trong ngực, rốt cuộc tìm được một tia cảm giác an toàn, sau đó đem toàn bộ sự tình êm tai nói.

Còn là bởi vì Thiên Phong hiệu sách Dư Phóng Chu cái kia hai cái nữ nhi.

Dư Phóng Chu vợ chồng hãm hại Kim Mộc Thông, bị Thẩm Lãng toàn bộ chơi chết, hai cái tiểu nha đầu liền bị nhận nuôi, qua sang năm một cái ba tuổi một cái bốn tuổi.

Nuôi gần nửa năm thời gian, cùng Thẩm Lãng rất thân, cùng Tiểu Băng càng hôn hơn.

Nhưng là dựa theo lớn càng luật pháp, Dư Phóng Chu cả nhà chém giết, hai cái tiểu nha đầu cũng phải bị chộp tới Đại Ân đình.

Đại Ân đình bên trong đều là tội phạm quan viên nhà tiểu hài, bởi vì niên kỷ quá nhỏ không có bị giết, nhưng lại lấy tội nhân thân phận nuôi dưỡng ở Đại Ân đình.

Cái chỗ kia chính là Địa Ngục!

Tất cả nam hài tử thoáng lớn lên một chút liền sẽ bị cắt xén, đưa đi đi thái giám, hoặc là quân nô.

Nữ hài tử thảm hại hơn, toàn bộ đi làm đê tiện nhất nữ nô.

Mà lại ở nơi đó hài tử, có ba thành đều không sống tới lớn lên.

Thẩm Lãng cùng ngũ vương tử đương nhiên không nỡ đem hai cái tiểu nha đầu đưa đi Đại Ân đình.

Nhất là ngũ vương tử Ninh Chính, đã đem hai cái này tiểu nha đầu coi là mình ra.

Bởi vì hai cái này tiểu nha đầu thực sự lớn lên xinh đẹp, phấn trang ngọc trác, đại nha đầu tinh linh cổ quái rất thông minh, tiểu nha đầu ngây thơ thuần khiết.

Đừng nói Ninh Chính, tựu liền Thẩm Lãng cũng phi thường yêu thích, thường xuyên ôm chơi.

Trước đó Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc thời điểm, Đại Lý Tự liền đã từng ba phen mấy bận đến ngũ vương tử phủ đệ, muốn đem hai cái tiểu nha đầu đưa đi Đại Ân đình, toàn bộ bị Ninh Chính cự tuyệt.

Cũng chính là vào lúc đó, Ninh Chính mỗi một lần đều cảm giác nhận lấy to lớn sỉ nhục, cảm thấy không có quyền lực bi ai, cơ hồ ngay cả hai cái tiểu nha đầu đều không gánh nổi.

Về sau Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc trở về, Đại Lý Tự liền tạm thời hành quân lặng lẽ.

Không nghĩ tới lần này vậy mà lại ngóc đầu trở lại.

Ba ngày trước đó, tân nhiệm Đại Lý Tự thiếu khanh dẫn một đám người tiến vào ngũ vương tử dinh thự.

Thừa dịp Ninh Chính không tại, muốn mạnh mẽ mang đi hai cái tiểu nha đầu.

Băng nhi cùng Trác thị đương nhiên không cho phép, liền lên trước ngăn cản, ngăn ở hai cái tiểu nha đầu trước người. .

Kết quả có một cái Đại Lý Tự võ sĩ, vậy mà âm thầm muốn đối Băng nhi dưới bụng độc thủ.

Trong bụng hài tử là Băng nhi tất cả hi vọng, là mệnh căn của nàng, tại sao có thể xảy ra chuyện?

Thế là, Băng nhi bản năng bắn bạo vũ lê hoa.

Đem Đại Lý Tự năm người toàn bộ bắn chết.

Giết chết những người này về sau, Băng nhi vô cùng sợ hãi, cảm giác được tự mình làm cô gia, làm Kim thị gia tộc xông ra thiên đại tai hoạ.

Nhưng nàng không hối hận, bởi vì có người muốn tổn thương nàng Bảo Bảo.

Ngũ vương tử Ninh Chính trở về về sau, tức sùi bọt mép, bỗng nhiên một quyền nện ở trên vách tường.

Hắn lại một lần nữa thống hận tự mình không có quyền thế, lại bị người như thế ức hiếp.

Chỉ là hai cái tiểu nha đầu, Đại Lý Tự vậy mà thừa dịp hắn không tại trực tiếp tới cửa bắt người.

Băng nhi ở tại trong nhà của hắn, hắn liền có trách nhiệm bảo hộ, chớ nói chi là Băng nhi đã có hơn năm tháng mang thai.

Thế là, hắn chủ động làm Băng nhi nhận lãnh tội giết người tên, sau đó bị Đại Lý Tự cùng Tông Chính tự người bắt đi, nhốt vào Tông Chính tự ngục giam bên trong.

Mà cái kia hai cái tiểu nha đầu, cũng bị người cưỡng ép mang đi, đưa vào Địa Ngục đồng dạng Đại Ân đình.

. . .

Sau khi nghe xong, Thẩm Lãng đầy ngập lửa giận.

Đối phương xuất thủ gần như không có điểm mấu chốt.

Hiện tại chẳng những Ninh Chính phạm vào tàn sát triều đình quan viên tội danh, Thẩm Lãng cũng giết một du kích tướng quân.

Không hề nghi ngờ đây là Thái tử nhất hệ ra tay.

Ai là người vạch ra?

Trác Chiêu Nhan?

Đúng, hẳn là nữ nhân này.

Ác độc cực hạn.

"Cô gia, đều là lỗi của ta, đều là ta sai." Băng nhi khóc thút thít nói: "Là ta xông ra đại họa, nếu không phải bởi vì ta giết người, ngũ vương tử cũng sẽ không bị chộp tới ngồi tù."

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Băng nhi, ngươi không có làm sai, ngươi phi thường dũng cảm. Có người dám làm tổn thương con của chúng ta, chính là muốn quả quyết xuất thủ, không dám đối phương là ai, toàn bộ đều giết. Mà lại coi như không có cái kia hai cái tiểu nha đầu, đối phương cũng sẽ tìm lý do khác hạ thủ."

Đón lấy, Thẩm Lãng hướng lão thái giám nói: "A ông, vì sao không phái người đi cho ta biết?"

Lão thái giám nói: "Chúng ta biết, đối phương ra loại độc này chiêu, mục tiêu chính là Thẩm Lãng công tử. Nếu chúng ta phái người đi thông tri ngài, sợ hãi loạn ngài trận cước."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

Vị này lão thái giám nói không sai.

Thái tử nhất hệ hoàn toàn là Hạng Trang múa kiếm ý tại bái công.

Mục tiêu chính là hắn Thẩm Lãng!

Thẩm Lãng ngươi không phải lập xuống bất thế chi công sao?

Nhưng là ngươi bây giờ giết chết một triều đình du kích tướng quân, công nhiên đánh vào Huyền Vũ thành cửa.

Mà lại Ninh Chính giết chết Đại Lý Tự mấy tên quan viên.

Ngươi tự thân cũng khó khăn bảo đảm, huống chi là cứu người?

Ngươi đừng tưởng rằng ngươi lập xuống như thế lớn công lao, tự mình cũng liền trở nên cường đại.

Ngươi Thẩm Lãng vẫn như cũ thế thấp kém nhỏ yếu.

Hiện tại liền để ngươi thấy rõ ràng ngươi nhỏ yếu chân diện mục.

Ngươi nhưng có tư cách cùng thái tử điện hạ là địch?

Mà liền tại lúc này!

Bên ngoài vang lên lít nha lít nhít tiếng bước chân, còn có khôi giáp cùng vũ khí va chạm thanh âm.

Còn có tiếng vó ngựa dồn dập.

Có quân đội đến rồi!

Ròng rã hai ngàn quân đội, bao vây ngũ vương tử Ninh Chính nho nhỏ dinh thự.

Sau đó một võ tướng hét lớn: "Thẩm Lãng ở đâu!"

Thẩm Lãng đi ra ngoài.

Tên kia tứ phẩm võ tướng lạnh giọng nói: "Ngươi chính là Thẩm Lãng?"

Thẩm Lãng nói: "Tôn giá là?"

Tên võ tướng kia nói: "Thiên Việt phủ đề đốc tham tướng, Hứa Tư Minh!"

Tham tướng? Đã coi là tướng lãnh cao cấp!

Thẩm Lãng nói: "Chuyện gì?"

Quốc đô phủ đề đốc tham tướng Hứa Tư Minh nói: "Thẩm Lãng, vừa mới ngươi tại Huyền Vũ thành cửa chà đạp Thượng thư đài, Xu Mật viện, trung đô đốc phủ liên hợp ban phát chính lệnh, mà lại công nhiên chém giết ta phủ đề đốc du kích tướng quân, so như mưu phản, cái này cùng chúng ta đi phủ đề đốc đi một chuyến đi."

"Người tới, đem Thẩm Lãng mang đi!"

Thật sự là có ý tứ, vừa rồi ta phá Huyền Vũ môn mà vào thời điểm ngươi không đuổi theo, hiện tại ngược lại đuổi theo.

Đây là trước hết để cho ta biết ngũ vương tử Ninh Chính xảy ra chuyện sao?

Thẩm Lãng nhàn nhạt liếc hắn một cái nói: "Cút!"

Sau đó, chính hắn trở về tới ngũ vương tử trong phủ.

"Đại ngốc, ngươi liền canh giữ ở cái này cửa chính, ai dám xông tới, ngươi liền nện ai!"

"Tốt!"

Đại ngốc trực tiếp đứng tại Ninh Chính dinh thự cửa chính, quơ lấy huyền thiết nặng bổng, như là thần giữ cửa đồng dạng ngăn tại nơi này.

Tên kia phủ đề đốc tham tướng Hứa Tư Minh cười lạnh một tiếng, quát to: "Vây quanh toàn bộ dinh thự, nhất thiết phải đừng để phản tặc Thẩm Lãng đào thoát , chờ đợi cấp trên mệnh lệnh."

Lập tức, phủ đề đốc hai ngàn tên võ sĩ lập tức đem ngũ vương tử dinh thự vây quanh phải chật như nêm cối , bất kỳ người nào không được ra vào.

Trác Chiêu Nhan cách mấy trăm mét, lạnh lùng lườm Thẩm Lãng một chút, phát ra khinh thường cười một tiếng.

Thẩm Lãng, diệt Tô Nan về sau, ngươi thật đúng là cho là mình mạnh đến mức nào?

Lại còn muốn cùng thái tử điện hạ là địch?

Lại còn làm nhục ta như vậy?

Hiện tại ngươi hẳn phải biết, tự mình là bực nào sự nhỏ yếu vô năng đi!

Mà khoảng cách nàng cách đó không xa, chính là Vũ An phủ Bá tước thế tử Tiết Bàn, Tam vương tử Ninh Kỳ tâm phúc.

Hắn cũng nhìn Thẩm Lãng.

Cái này dõng dạc tiểu bạch kiểm, cho thể diện mà không cần, vậy mà cự tuyệt Tiết thị gia tộc hảo ý.

Lại còn một lòng muốn báo thù?

Thật sự là hoang đường, buồn cười!

Hiện tại Thái tử dưới quyền một nữ nhân xuất thủ, cơ hồ liền để ngươi Thẩm Lãng tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

Ngươi chỉ là một cái Thẩm Lãng, vậy mà đồng thời đắc tội Thái tử cùng Tam vương tử.

Tự tìm đường chết cũng không phải như ngươi loại này muốn chết pháp.

Cửa này, nhìn ngươi làm sao sống?

Ngươi liền đợi đến xong đời đi!

. . .

Bị phủ đề đốc vây quanh về sau, ngũ vương tử trong phủ đệ tất cả mọi người vô cùng sợ hãi.

Bây giờ ngũ vương tử còn không có cứu ra, Thẩm Lãng công tử lại phạm tội.

Quả thực là họa vô đơn chí.

Lão thái giám vội la lên: "Vậy phải làm sao bây giờ? Phải làm sao mới ổn đây a?"

Thẩm Lãng lại không thèm để ý chút nào.

"A ông yên tâm, trước mắt cục diện này nhìn nguy cấp, trên thực tế càng nhiều chỉ là phô trương thanh thế!"

Sau đó Thẩm Lãng nhắm mắt lại, bắt đầu suy nghĩ.

Không phải suy nghĩ ứng đối ra sao tình thế nguy cấp trước mắt.

Trên thực tế, trước mắt hắn cái này tình thế nguy hiểm căn bản không cần tự mình có bất kỳ động tác.

Hết thảy đều muốn nhìn quốc quân ý chí.

Mấu chốt là như thế nào nghĩ cách cứu viện Ninh Chính?

Không!

Không chỉ là nghĩ cách cứu viện Ninh Chính.

Mà lại là như thế nào đem Ninh Chính đẩy lên đi!

Thật sự là chọn ngày không bằng đụng ngày!

Mới vừa tiến vào quốc đô, liền trực tiếp cùng Thái tử, Tam vương tử hai cái phe phái khai chiến.

. . .

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến vẫn tại phương bắc hành cung chiêu đãi Ngô Vương.

Vì sao có trả hay không đều đâu?

Bởi vì hắn còn phải đợi Sở quốc sứ giả a.

Ninh Nguyên Hiến không tốt mời Ngô Vương đi Việt Quốc quốc đô, nhưng là lại muốn lợi dụng Ngô Vương đả kích chấn nhiếp Sở quốc sứ giả, vì lẽ đó chỉ có thể lưu tại phương bắc hành cung.

Mấy ngày nay thời gian bên trong.

Ninh Nguyên Hiến mỗi ngày mở tiệc chiêu đãi, đối Ngô Vương vô cùng nhiệt tình.

Không chỉ có như thế, hai người thường xuyên ngâm thi tác đối, đánh cờ đánh cờ.

Thậm chí còn ra dáng cưỡi ngựa đi săn.

Tóm lại, hai vị đại vương không chỉ có hóa thù thành bạn, mà lại phảng phất huynh đệ đồng dạng thân mật.

Một ngày này, hai vị đại vương lại tại đánh cờ.

Bây giờ Ninh Nguyên Hiến đã thắng nhiều thua ít.

Dựa theo lối nói của hắn, là bởi vì mò thấy Ngô Vương kỳ phong.

Lần trước biên cảnh cùng đi săn, hắn đánh cờ bại bởi Ngô Vương, nhưng là hắn một mực kiên định tự mình tài đánh cờ viễn siêu Ngô Vương, chẳng qua là cuộc cờ của hắn gió bị người nghiên cứu triệt để, mà hắn lại đối Ngô Vương đánh cờ sáo lộ hoàn toàn không biết gì cả, vì lẽ đó lúc này mới thua.

Ván này.

Ninh Nguyên Hiến quả nhiên lại thắng, cứ việc chỉ có con rể.

"Ngô Vương trẻ tuổi như vậy, kỳ nghệ liền như thế cao siêu, thật sự là hiếm thấy." Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta đã rất lâu không có như thế nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly."

Ngô Vương lắc đầu nói: "Không được không được, Vương huynh kỳ nghệ thực sự quá cao, đệ vắt hết óc, thật sự là tình trạng kiệt sức, về sau một ngày nhiều nhất tiếp theo bàn, nếu không trí nhớ không chịu nổi."

"Ha ha ha. . ." Ninh Nguyên Hiến cười to nói: "Ngô Vương quá khiêm tốn, quá khiêm tốn."

Đón lấy, hắn dùng mỉa mai khẩu khí nói: "Cùng Ngô Vương đánh cờ mới thật sự là kỳ phùng địch thủ, lần trước cùng Thẩm Lãng đánh cờ, hạ phải quả nhân quả thực buồn ngủ, tài đánh cờ của hắn quả thực khó coi, quả nhân đời này sẽ không lại cùng hắn loại kém hai bàn cờ, mất mặt!"

Ngô Vương cười làm lành.

Trong lòng thật sự là tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Mấy ngày nay thời gian bên trong, Ninh Nguyên Hiến không biết bao nhiêu lần nói lên Thẩm Lãng tên.

Thậm chí so với hắn nhi tử còn nhiều hơn.

Cứ việc mỗi một lần nói lên Thẩm Lãng, Ninh Nguyên Hiến đều là khẩu khí mỉa mai.

Nhưng là cỗ này thiên vị ý, ai lại nghe không ra?

Ngô Vương nói: "Vương huynh dưới trướng thật sự là anh tài xuất hiện lớp lớp, để đệ hảo hảo ghen tị."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta Việt Quốc xác thực có mấy người mới, nhưng là Thẩm Lãng lại chưa có xếp hạng số, kẻ này có một ít tài hoa, nhưng là quá dở hơi, không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới."

Ngô Vương trong lòng oán thầm.

Không đáng giá nhắc tới, ngươi những ngày này trọn vẹn cho ta đề mấy chục lượt.

Mà vừa lúc này.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn vọt vào, đưa tới một phần mật tấu.

Ninh Nguyên Hiến mở ra xem.

Trên đó viết hai chuyện.

Kiện thứ nhất, Ninh Chính giết chết năm cái Đại Lý Tự quan viên.

Kiện thứ hai, Thẩm Lãng trở về quốc đô, công nhiên chém giết du kích tướng quân Vương Đống, xông vào Tuyên Vũ môn bên trong.

Nháy mắt!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến sắc mặt liền triệt để thay đổi.

Ngô Vương đứng lên nói: "Đệ thể lực sắp không chống đỡ được nữa, cái này liền đi nghỉ ngơi, Vương huynh cũng sớm đi an giấc."

Ninh Nguyên Hiến lại nhiệt tình đem Ngô Vương đưa ra cửa.

Sau đó, cả người sắc mặt thuận tiện âm lãnh xuống dưới.

"Quốc đô phủ đề đốc, có thể bắt đi Thẩm Lãng sao?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Không có, nhưng là điều động hai ngàn võ sĩ, đem Thẩm Lãng vây quanh tại ngũ vương tử dinh thự bên trong."

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt càng ngày càng âm lãnh, bỗng nhiên một cước.

Trực tiếp đem trước mặt bàn nhỏ đá bay ra ngoài.

"Quả nhân còn chưa chết đâu, bọn hắn có vội vã như vậy sao?"

"Thật coi quả nhân hồ đồ rồi sao? Thật coi ta là thành hôn quân sao?"

Quốc quân nổi giận!

"Ngày mai, lễ đưa Ngô Vương trở về Ngô quốc."

"Ngày mai giữa trưa, quả nhân lập tức bãi giá hồi đô!"

"Ta ngược lại muốn xem xem, những người này muốn làm gì? Muốn chết a!"

Ngày kế tiếp!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cử hành một cái hùng vĩ điển lễ, đưa Ngô Vương trở về Ngô quốc.

Sau đó, một vạn đại quân trùng trùng điệp điệp hộ tống Việt Vương xuôi nam, trở về quốc đô!

Quốc quân nộ khí trùng thiên!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 283: Quốc Quân Đối Thẩm Lãng Ân Sủng Vô Song! Nhận Con Rể

Đối phó Thái tử cùng Tam vương tử cùng trước đó đấu tranh là hoàn toàn không giống.

Trước đó chỉ cần đem địch nhân diệt là được.

Mà lần này lại không được.

Muốn diệt Thái tử cùng Tam vương tử, trước phải lập ngũ vương tử.

Lập ngũ vương tử mới là căn bản.

Nếu không chỉ bằng vào Thẩm Lãng một người xông pha chiến đấu đi cùng Thái tử làm, cùng Tam vương tử làm?

Đây là không được.

Trước đó Thẩm Lãng không quản là đối phó Khương quốc vẫn là Tô Nan, đều là lập công.

Trực tiếp nhất được lợi chính là quốc quân.

Chính là bởi vì tại quốc quân trong suy nghĩ phân lượng càng ngày càng nặng, Thẩm Lãng tại Việt Quốc bên trong mới càng ngày càng ương ngạnh làm càn.

Dù sao chỉ cần không vi phạm quốc quân lợi ích, không chà đạp ranh giới cuối cùng của hắn, cũng sẽ không có việc.

Nhưng Thái tử cùng Tam vương tử không chỉ là quốc quân nhi tử, vẫn là Việt Quốc khả năng người thừa kế.

Nếu là diệt bọn hắn, tổn thất lớn nhất chính là Việt Quốc, còn có quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Đương nhiên Thẩm Lãng cũng không quá để ý Việt Quốc lợi ích.

Nhưng tốt xấu tự mình cũng coi là Ninh Nguyên Hiến nửa cái con rể, mặc dù Ninh Nguyên Hiến không nhận, chính Thẩm Lãng cũng không nhận.

Vì lẽ đó lần này đấu tranh trọng yếu nhất một điểm, chính là bồi dưỡng ngũ vương tử Ninh Chính.

Bước đầu tiên, để địa vị của hắn bình thường hóa.

Ninh Chính lúc này địa vị là hoàn toàn không bình thường, đường đường quốc quân nhi tử, không có bất kỳ cái gì tước vị, bên người cũng cơ hồ không có cái gì nô bộc, lấy vẫn là một cái thương nhân nữ nhi.

Không chỉ có như thế, mỗi một lần trong cung có cái gì khánh điển, Ninh Chính đều là vắng mặt.

Không phải hắn không nguyện ý đi, mà là quốc quân không cho hắn đi.

Hắn lại cà lăm, hơn nữa còn bị coi là chẳng lành người, quốc quân đối với hắn vô cùng ghét bỏ, cảm thấy hắn ở đây mất mặt.

Vì lẽ đó muốn để địa vị hắn bình thường hóa, đầu tiên nhất định phải phong tước.

Bình thường đến nói, quốc quân nhi tử là muốn phong Công tước.

Đối với Ninh Chính đến nói, phong hầu cũng được, vậy ít nhất có thể khai phủ, có thể có một chi thuộc về mình thế lực.

Để Ninh Chính phong tước khai phủ về sau, tiếp xuống chính là bước thứ hai, tổ kiến thành viên tổ chức thế lực.

Sau đó là bước thứ ba, mang theo Ninh Chính thành viên tổ chức kinh bạo tất cả mọi người ánh mắt, không ngừng mà sáng tạo kỳ tích, không ngừng lập xuống công huân, làm cho cả thiên hạ đều biết Ninh Chính là bực nào lợi hại? Để quốc quân Ninh Nguyên Hiến triệt để đối với hắn lau mắt mà nhìn, triệt để chuyển biến nhận biết.

Cuối cùng mới là bước thứ tư, diệt đi Thái tử cùng Tam vương tử đồng thời thay vào đó, Ninh Chính trở thành mới Thái tử.

Nhiệm vụ này sau khi hoàn thành!

Thẩm Lãng không sai biệt lắm liền xem như thiên hạ không thù.

Hắn liền có thể về hưu, trở về Huyền Vũ Hầu tước phủ trải qua vinh hoa phú quý sinh sống.

Tạo một chiếc tiên tiến thuyền lớn, mang theo Mộc Lan bảo bối hoàn du nửa cái thế giới, sau đó mỗi ngày đều không biết xấu hổ không có nóng nảy đi ngủ, sinh Bảo Bảo.

Nhưng nhiệm vụ này, thật có thể nói là là khó như lên trời.

Tại sao lại song nhược khó như lên trời rồi?

Lần thứ nhất Huyền Vũ thành triệt để thoát khỏi tân chính nguy cơ chết sống khó như lên trời, lần thứ hai diệt Tô thị gia tộc vẫn là khó như lên trời.

Hiện tại vẫn là?

Thật đúng là.

Muốn diệt đi Thái tử cùng Tam vương tử đồng thời, đem ngũ vương tử Ninh Chính lập làm Thái tử, nghe vào thật không thể tưởng tượng.

Ninh Chính trở thành Thái tử? Cái này sao có thể?

Nhưng là một khi thành công, cảm giác thành tựu cần phải mạnh hơn nhiều.

Mấu chốt là thật sự có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, thiên hạ không thù!

. . .

Thiên Việt phủ đề đốc hai ngàn đại quân vẫn như cũ vây quanh ngũ vương tử dinh thự, không cho phép bất luận kẻ nào ra vào.

Thẩm Lãng sau khi về nhà, Băng nhi cảm xúc cũng an định xuống tới, ngủ thiếp đi đi qua.

Kim Mộc Thông không ở nhà.

Hắn đi Tông Chính tự cầu kiến Đại tông chính Ninh Dụ.

Kim Mộc Thông biết mình phân lượng rất nhẹ, căn bản cứu không ra ngũ vương tử Ninh Chính.

Nhưng không thể bởi vì làm không được mà liền không đi làm.

Vì lẽ đó ba ngày nay, hắn đều một mực tồn tại Tông Chính tự bên trong.

Thẩm Lãng làm Tiểu Băng kiểm tra qua thai nhi, vẫn là rất khỏe mạnh, chỉ bất quá bởi vì mẫu thân thấp thỏm lo âu, thai nhi cũng nhận một điểm ảnh hưởng.

Băng nhi mang chính là một nữ hài.

Đại bộ phận đều phi thường văn tĩnh, nhưng một số thời khắc cũng rất hoạt bát, cũng sẽ quyền đấm cước đá đỉnh mụ mụ bụng.

Thẩm Lãng cách cái bụng, nhẹ nhàng an ủi trong bụng Bảo Bảo.

Ròng rã ngủ mười mấy tiếng, Băng nhi thanh tỉnh lại.

Nàng đi trước rửa mặt.

Sau đó lại một lần chui vào Thẩm Lãng trong ngực.

"Cô gia, chờ cứu ra ngũ vương tử về sau, chúng ta liền về nhà có được hay không? Ta không có chút nào thích quốc đô."

Thẩm Lãng cũng không thích.

Hắn vốn có tâm đem Băng nhi đưa về Huyền Vũ thành, nhưng Băng nhi hiện tại bụng quá lớn, bôn ba ngược lại không tốt.

Dứt khoát liền đợi đến đem hài tử sinh ra tới, mà lại nhanh đến một tuổi thời điểm, lại cho trở lại Huyền Vũ thành trong nhà đi.

Bảo Bảo quá nhỏ, cũng không thích hợp lặn lội đường xa.

"Không biết nhưng có thể cùng hề hề thế nào? Đại Ân đình cái chỗ kia phi thường đáng sợ." Băng nhi bất an nói.

Thẩm Lãng nói: "Băng nhi ngươi yên tâm, chúng ta một khi cứu ra ngũ vương tử Ninh Chính, liền lập tức đem hai cái tiểu nha đầu tiếp về nhà."

. . .

Tông Chính tự bên trong!

Kim Mộc Thông không nhúc nhích đứng tại đình viện bên trong.

Nhưng là Đại tông chính Ninh Dụ căn bản cũng không gặp hắn.

Kim Mộc Thông phân lượng quá thấp, còn căn bản không ở trong mắt Ninh Dụ.

Mặc dù là cao quý Huyền Vũ Hầu tước phủ thế tử, nhưng ai cũng biết Kim thị gia tộc tại quốc đô bên trong người nói chuyện là Thẩm Lãng.

Kim Mộc Thông là chân chính thấp cổ bé họng, nói câu nào đều không có ai để ý.

Nhưng hắn cứ như vậy vẫn đứng ở đây.

Ban đêm thực sự quá mệt mỏi, an vị trên mặt đất ngủ, sau đó có người đưa tới cho hắn một cái tấm thảm.

Sáng ngày thứ hai, hắn lại đứng ở chỗ này chắn Đại tông chính Ninh Dụ Vương thúc.

Cái này tính tình quật cường, ngược lại là cùng Kim Trác rất tương tự.

Rốt cục có một ngày, Đại tông chính Ninh Dụ nói: "Kim Mộc Thông ngươi trở về đi, lời của ngươi nói tính không được số, chờ Thẩm Lãng tới đi."

Tiếp lấy Đại tông chính Ninh Dụ lại nói: "Bất quá coi như Thẩm Lãng tới cũng vô dụng, cũng cứu không được Ninh Chính, trước mặt mọi người tàn sát ba cái triều đình quan viên, hai cái triều đình quan lại, còn có một vị Đại Lý Tự thiếu khanh, quả thực chính là làm người nghe kinh sợ, đã truyền khắp phương đông chư quốc, tất cả sứ nước ngoài thần đều biểu thị rung động. Không thể tin được ta Việt Quốc Vương tộc bên trong, vậy mà lại như thế tàn bạo hạng người."

Chuyện này là thật.

Ninh Chính trong nhà giết chết mấy cái triều đình quan viên tin tức, xác thực dẫn nổ toàn bộ quốc đô.

Thực sự là nghe rợn cả người.

Như vậy cái này hậu quả nghiêm trọng không?

Cực độ nghiêm trọng.

Mãn Thanh vương triều, Đạo Quang hoàng đế trưởng tử dịch vĩ cùng lão sư của hắn nói ta như làm tới Hoàng đế cái thứ nhất liền chơi chết ngươi. Kết quả Đạo Quang Hoàng đế một cước đá trúng mệnh căn của hắn, một mệnh ô hô chết rồi.

Vị này hoàng trường tử, thậm chí cơ hồ là Thái tử dịch vĩ, vẻn vẹn chỉ là nói với lão sư dạng này đại bất kính, liền bị Hoàng đế một cước đá chết.

Nhưng ngươi muốn nói không nghiêm trọng?

Hán Cảnh Đế Lưu Khải năm đó còn là Thái tử thời điểm, cũng bởi vì đánh cờ xảy ra tranh chấp, vậy mà dùng bàn cờ đem Ngô Vương Thái tử Lưu Hiền cho đập chết.

Kết quả đây?

Không có việc gì, hắn Thái tử vị trí hoàn toàn không có chịu ảnh hưởng.

Đương nhiên chuyện này cũng trở thành về sau Ngô Vương

Lưu Tị mưu phản dây dẫn nổ.

Vì lẽ đó ở trong mắt rất nhiều người.

Thẩm Lãng công nhiên tru sát du kích tướng quân Vương Đống, là một kiện tội ác tày trời sự tình.

Ngũ vương tử Ninh Chính công nhiên đánh giết Đại Lý Tự năm tên quan viên, cũng là oanh động cả nước sự tình.

Nhìn qua phảng phất chọc thủng trời.

Nhưng là ở trong mắt Thẩm Lãng, cái này đều chưa nói tới cái đại sự gì.

. . .

Trong phủ thái tử!

Ninh Dực đã mất đi Kim Mộc Lan pho tượng, nhưng là trong tay hắn luôn luôn muốn cầm một cái thứ gì.

Lúc này, liền đùa bỡn một cái phỉ thúy vật trang trí.

Lục vương tử Ninh Cảnh, ánh mắt vô cùng lấy lòng nhìn qua Thái tử.

Tô thị toàn tộc diệt vong, Tô Phi hoàn toàn hồn phi phách tán, mỗi một ngày đều đóng chặt cửa cung , bất kỳ người nào cũng không thấy, liền đợi đến quốc quân trở về, tựu liền thân nhi tử Ninh Cảnh cũng không thấy.

Mà Ninh Cảnh thì mỗi ngày đến phủ thái tử vuốt mông ngựa.

Tô thị gia tộc diệt vong, hắn Ninh Cảnh ngược lại là không có chết.

Nhưng là muốn cùng trước kia địa vị là không thể nào, vì lẽ đó tranh thủ thời gian tới leo lên Thái tử.

Trác Chiêu Nhan nói: "Bệ hạ đã xuôi nam, bốn ngày sau đó liền có thể hồi đô."

Ninh Cảnh nói: "Thẩm Lãng thật sự là bị hóa điên, vậy mà tại Huyền Vũ môn công nhiên đánh giết triều đình tướng lĩnh, công nhiên công kích thành vệ quân, đây không phải mưu phản lại là cái gì? Thật vất vả dựng lên một cái đại công lao, để hắn quên hết tất cả, chỉ là một cái nhỏ người ở rể mà thôi, đừng tưởng rằng cùng Ninh Diễm ngủ qua một lần, chính là chúng ta Ninh thị con rể, hắn còn chưa xứng."

Muốn nói cực kỳ thống hận Thẩm Lãng người, tuyệt đối chính là lục vương tử Ninh Cảnh.

Nguyên bản địa vị của hắn nhiều siêu thoát a?

Dựa lưng vào Tô thị gia tộc, hưởng không hết vinh hoa phú quý, Thái tử cùng Tam vương tử đều nhao nhao đến đây lôi kéo hắn.

Mà bây giờ hắn cơ hồ không có gì cả.

Trác Chiêu Nhan nói: "Có một loại gọi hư giả cường đại, cáo mượn oai hùm, Thẩm Lãng chính là như thế. Hiện tại, hắn hẳn là có thể xem thấu tự mình hư nhược chân tướng."

Ninh Cảnh nói: "Nhưng đã tới đã không kịp, đắc tội Thái tử ca ca người, cũng chỉ có một con đường chết. Thái tử ca ca, vì sao không cho trương Đô đốc trực tiếp suất lĩnh đại quân công phá Ninh Chính phá ốc, đem Thẩm Lãng bắt lại."

Thái tử Ninh Dực chưa hồi phục hắn, mà là vẫn như cũ vuốt vuốt trong tay phỉ thúy.

Trác Chiêu Nhan nói: "Điện hạ yên tâm, bệ hạ nhất là yêu ghét rõ ràng, Thẩm Lãng mặc dù có công, nhưng ở quốc đô trước mặt giết người, mà lại giết là triều đình du kích tướng quân, lại phá cửa mà vào, cái này hoàn toàn là mưu phản, hoàn toàn là tại bệ hạ trên mặt bạt tai, sẽ để cho người liên tưởng tới Tô Nan."

Ngay lúc đó Tô Nan chính là công khai giết ra Chu Tước môn, triệt để mở ra Việt Quốc cường đại mặt nạ.

Bây giờ Thẩm Lãng suất quân xông vào Huyền Vũ thành cửa, nhìn qua xác thực cùng Tô Nan tình hình có chút tương tự.

Ninh Cảnh nói: "Phụ vương người này yêu nhất mặt mũi, nếu ai dám quét mặt mũi của hắn đều hẳn phải chết không nghi ngờ, dù là lập được công cực khổ cũng không ngoại lệ, Thẩm Lãng lần này chết chắc."

Ninh Cảnh lời này, kỳ thật có chút bố trí phụ thân của mình cay nghiệt thiếu tình cảm.

Thái tử vẫn không có nói chuyện.

Ninh Cảnh lại lấy lòng nói: "Trác tiểu thư thật sự là cao minh, hiện tại Ninh Chính giết người, Thẩm Lãng giết người, hai người kia một cái đều không gánh nổi, đối với Thẩm Lãng đến nói thật sự là họa vô đơn chí a."

Thái tử rốt cục buông xuống trong tay phỉ thúy, sau đó hướng phía Trác Chiêu Nhan nhìn sang nói: "Hai lần."

Trác Chiêu Nhan thân thể mềm mại run lên, lập tức quỳ xuống.

Thái tử nói chuyện thường xuyên dạng này, không hiểu thấu, không biết nổi lên.

Chỉ có người hiểu rõ hắn nhất, mới biết được hắn nói là cái gì

Hắn nói hai lần, nói là Khổ Đầu Hoan.

Lần thứ nhất để hắn đi giết Từ Thiên Thiên, kết quả Khổ Đầu Hoan không có động thủ.

Mà lần này để hắn đi ám sát Kim Trác, hắn vẫn không có động thủ.

Chẳng những không có động thủ, ngược lại còn biến mất vô tung vô ảnh, lúc này mới dẫn đến Ngô quốc ngộ phán, triệt để thua toàn bộ Nộ Triều thành chiến.

Hậu quả phi thường thảm liệt.

Nhất là Ẩn Nguyên hội, tổn thất kinh người.

"Điện hạ, hắn dù sao dùng tốt a, hi vọng điện hạ lại cho hắn mấy lần cơ hội, thiên hạ so với hắn người võ công cao có, nhưng đều rất khó phân công, nhân tài khó được."

Trác Chiêu Nhan cầu khẩn.

Thái tử Ninh Dực nói: "Để hắn ra, sau đó nắm, minh chính điển hình!"

Lời này mới ra, Trác Chiêu Nhan lập tức thân thể mềm mại run lên.

"Điện hạ, xin (mời) lại cho hắn một cơ hội a, muốn lại tìm một cái võ công cao cường như vậy chó săn, thật không thể nào."

Thái tử không nói gì thêm.

Bình thường hắn lời nói ra, đều tuyệt đối sẽ không đổi giọng.

Khổ Đầu Hoan võ công là rất cao, một số thời khắc cũng xác thực dùng tốt.

Nhưng làm người quá có cá tính.

Lại còn muốn phân thiện ác, còn muốn phân Chính Tà?

Cái này cũng không khỏi quá buồn cười.

Người có thể có cá tính, nhưng là chó tuyệt đối không thể.

Lần thứ nhất không nghe lời, còn có thể thông cảm được.

Lần thứ hai không nghe lời, vậy cái này con chó cũng chỉ có thể đánh chết tươi.

"Vâng!"

Trác Chiêu Nhan ve tiếng nói: "Nô gia sẽ mau chóng để hắn đến cùng ta gặp mặt, sau đó đem hắn cầm xuống!"

. . .

Ninh Diễm công chúa lúc này vẫn như cũ giam lỏng tại Tông Chính tự một cái tiểu viện tử bên trong.

Ninh Khiết trưởng công chúa trở về quốc đô về sau, lập tức đem Trịnh Đà giao cho Hắc Thủy Đài Diêm Ách, tự mình lại một lần nữa ẩn cư tiến vào tĩnh lư.

Ninh Chính dinh thự bên trong chuyện gì xảy ra? Nàng hoàn toàn biết.

Thẩm Lãng tại Huyền Vũ thành cửa phát sinh sự tình, nàng cũng biết.

Nhưng là hắn vẫn như cũ coi như cái gì cũng không biết.

Hoàn toàn đóng cửa không ra.

Có một cái tâm phúc hoạn quan đã từng đề cập qua một lần.

Lần này có lẽ là cùng Thẩm Lãng công tử hòa hoãn quan hệ cơ hội tốt.

Nhưng mà Ninh Khiết công chúa nói: "Ta vì sao muốn cùng hắn hòa hoãn quan hệ?"

Chuyện này quan hệ đến Thái tử, quan hệ đến Tam vương tử Ninh Kỳ, nàng là tuyệt đối tuyệt đối sẽ không nhúng tay.

. . .

Lúc này toàn bộ quốc đô đều ngừng thở , chờ đợi lấy quốc quân đến.

Gần nhất phát sinh sự tình thực sự nhiều lắm.

Việt Quốc tao ngộ nguy cơ trí mạng, ngay sau đó Thẩm Lãng cùng Trương Xung ngăn cơn sóng dữ.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến lại trình diễn một lần kinh thiên đại mạo hiểm, để Biện Tiêu đem Ngô quốc giết một cái máu chảy thành sông.

Ngắn ngủi không đến hai tháng bên trong, Việt Quốc chung quanh bạo phát mấy lần đại chiến.

Mà lại, Việt Quốc toàn bộ đại hoạch toàn thắng.

Trước đó bởi vì biên cảnh cùng đi săn thất bại, bởi vì Tô Nan tại quốc đô giết bảy vào bảy ra, để Ninh Nguyên Hiến danh dự bị to lớn tổn hại, cơ hồ ngã xuống đáy cốc.

Nhưng mà cũng chính là ngắn ngủi hai tháng, hết thảy nghịch chuyển.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến uy danh đạt tới đỉnh phong.

Nhất là Ngô Việt minh ước sau khi ký kết, càng thêm uy chấn toàn bộ phương đông thế giới.

Trước đó Ninh Nguyên Hiến liền đã phi thường cường thế, thu được khổng lồ như vậy sau khi thành công, hắn khẳng định càng thêm càn cương độc đoán, quyền sinh sát trong tay.

Tất cả quan viên đều tự cầu phúc đi.

Lúc này hẳn là yên lặng chờ lấy quốc quân cũng đều chính là, sau đó mọi người cùng nhau chúc mừng trận này to lớn thắng lợi.

Không nghĩ tới vẫn là có người nhấc lên kinh đào hải lãng.

Đầu tiên là Ninh Chính điên rồi, vậy mà tại trong nhà công nhiên giết chết năm tên triều đình quan viên.

Tiếp theo là Thẩm Lãng tại Huyền Vũ thành cửa chém giết triều đình du kích tướng quân, so như mưu phản.

Lúc này, Thiên Việt phủ đề đốc đại quân còn bao quanh Thẩm Lãng.

Chỉ cần quốc quân ý chỉ một lần, liền lập tức xông đi vào đuổi bắt Thẩm Lãng, hoặc là đầu nhập Đại Lý Tự ngục giam, hoặc là đầu nhập Hắc Thủy Đài ngục giam.

Thẩm Lãng cử động lần này hoàn toàn là tương đương tại quốc quân đánh mặt.

Bệ hạ tuyệt đối sẽ không khinh xuất tha thứ.

Mà lại quốc quân tại phía bắc hành cung, vốn đang dự định tăng một lần uy phong.

Sở quốc sứ giả vừa đến, lập tức nhìn thấy Ngô Vương tin phục với Việt Vương, không biết cỡ nào nhu thuận.

Đây đối với Sở quốc cùng cỡ nào đả kích?

Đây đối với Ninh Nguyên Hiến thoải mái cảm giác là bực nào mãnh liệt?

Hư vinh Ninh Nguyên Hiến hoàn toàn chờ mong đã lâu.

Mà bây giờ xem như ngâm nước nóng.

Tất cả mọi người khẳng định, lúc này quốc quân Ninh Nguyên Hiến nổi giận.

Một khi trở về quốc đô, chắc chắn lôi đình mưa to, doạ người chi uy.

Vì lẽ đó toàn bộ quốc đô quan viên đều rụt cổ lại, ngừng thở , chờ đợi lấy quốc quân đại phát long uy.

Chờ lấy Thẩm Lãng không may, Ninh Chính không may.

Chờ lấy rất nhiều đầu người rơi xuống đất!

. . .

Tể tướng phủ bên trong.

Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Chúc Nhung nói: "Phụ thân, bệ hạ khoảng cách quốc đô chỉ có hơn một trăm dặm, so trong tưởng tượng phải nhanh, có thể thấy được đi đường rất gấp, có thể thấy được rất phẫn nộ."

Thượng thư đài Tể tướng Chúc Hoằng Chủ tại viết chữ.

Đây mới thật sự là thư pháp đại gia.

Chúc Nhung nói: "Thái tử điện hạ bên kia?"

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ nói: "Theo hắn đi."

Chúc Nhung nói: "Bạch Dạ quận tất cả mọi người tiến vào quốc đô trước hết tiến hành cách ly, đầu này chính lệnh dù sao cũng là Thượng thư đài phát ra tới."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Không phải ta phát ra tới."

Vị này Tể tướng đại nhân địa vị mới thật sự là siêu phàm thoát tục.

Thượng thư đài hết thảy có bốn vị Tể tướng, hắn xếp hạng tuyệt đối thứ nhất, là Ninh Nguyên Hiến tại quan văn bên trong tuyệt đối kình thiên ngọc trụ.

Nhưng là trong mắt hắn, Thượng thư đài là Thượng thư đài, hắn Chúc Hoằng Chủ là Chúc Hoằng Chủ.

Không quá muốn làm.

Chúc Nhung nói: "Thế nhưng là Thượng thư đài phát ra chính lệnh, tất cả mọi người bản năng sẽ cảm thấy cùng ngài có quan hệ."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Không quan trọng, bệ hạ biết không có quan hệ gì với ta liền có thể."

Vị này Tể tướng đại nhân lớn tuổi, tuyệt đại bộ phận thời điểm đều không vào triều.

Chỉ có đến thời khắc quan trọng nhất, hắn mới có thể xuất hiện tại triều đình phía trên, phảng phất một cây Định Hải Thần Châm.

"Nếu là Bồ Tát, vậy liền khó tránh khỏi sẽ bị người khiêng đi ra dùng, không có gì đáng ngại." Chúc Hoằng Chủ nói: "Rất nhiều chuyện không nên dính vào, chúng ta Chúc thị là ủng hộ thái tử điện hạ, nhưng bây giờ thời khắc này, căn bản không cần chúng ta lộ diện."

Chúc Nhung nói: "Cái kia Thẩm Lãng người này?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Đường không giống không thể cùng mưu đồ."

. . .

Quốc quân so tất cả mọi người trong tưởng tượng đều trở về phải nhanh.

Sớm một ngày, liền xuất hiện tại quốc đô mặt phía bắc.

Lập tức thái tử điện hạ suất lĩnh quần thần, dùng nhất rộng lớn nghi thức, nghênh đón quốc quân khải hoàn.

Để ăn mừng trận này to lớn thắng lợi.

Quốc quân thậm chí không có trực tiếp đi hoàng cung, mà là đi mới xây thánh miếu, tế điện thánh nhân.

Sau đó đi tổ tông tế đàn, cảm thấy an ủi liệt tổ liệt tông.

Cuối cùng tiến vào hoàng cung thời điểm, đã màn đêm buông xuống.

Hắn đi trước nhìn Biện phi, còn tràn đầy phấn khởi dán Biện phi bụng, nghe thai nhi nhịp tim.

Cùng với Biện phi ở một canh giờ sau!

Thiên Việt phủ đề đốc Trương Triệu tiến vào hoàng cung bên trong!

"Khởi bẩm bệ hạ, năm ngày trước đó, Thẩm Lãng suất quân trở về quốc đô, căn cứ Thượng thư đài cùng Xu Mật viện chính lệnh , bất kỳ cái gì theo Bạch Dạ quận trở về quốc đô người, đều phải trước tiếp nhận cách ly, kiểm tra thân thể không sai về sau, mới có thể giải trừ cách ly. Nhưng Thẩm Lãng tự cao công cao, chà đạp Thượng thư đài chính lệnh, công nhiên chém giết phủ đề đốc du kích tướng quân Vương Đống, chém giết thành vệ quân tám mươi ba người."

"Như thế hành vi, nghe rợn cả người. Mà lại những người này theo Bạch Dạ quận đến, thần chỉ sợ trên người bọn họ sẽ có bệnh đậu mùa, vì lẽ đó điều động hai ngàn đại quân bao vây Thẩm Lãng nơi ở , bất kỳ người nào không được ra vào."

"Bây giờ nên xử trí như thế nào Thẩm Lãng, xin (mời) bệ hạ càn cương độc đoán!"

Thiên Việt phủ đề đốc Trương Triệu, cũng coi là quốc quân người, nhưng là lập trường thiên hướng về Thái tử.

Đây cũng là quốc quân cho phép.

Dù sao Thiên Việt trung đô đốc chết sống Tam vương tử Ninh Kỳ, cơ hồ nắm giữ Thiên Việt thành chung quanh tất cả binh quyền.

Như vậy thành vệ quân giao cho Thái tử cũng hệ, cũng là chuyện đương nhiên.

Lại nói cấm quân tinh nhuệ nhất, hoàn toàn hiệu trung với Ninh Nguyên Hiến.

Vì lẽ đó cục diện này vẫn là cân bằng.

Nghe được Trương Triệu Đô đốc về sau, quốc quân nổi giận: "Thẩm Lãng to gan lớn mật, to gan lớn mật."

"Hắn ngay trước Huyền Vũ môn là cái gì? Là nhà hắn cửa chính sao?"

"Cũng dám tự tiện xông vào, hơn nữa còn dám công nhiên chém giết ta triều đình tướng lĩnh?"

"Hắn coi là tại Thiên Tây hành tỉnh lập xuống một chút công lao, liền có thể muốn làm gì thì làm sao?"

"Làm càn, làm càn!"

" Lê Chuẩn, dẫn người đi Ninh Chính phủ thượng, đem Thẩm Lãng cho ta đem ra."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Vâng!"

Sau đó, hắn tự mình mang theo mấy chục tên võ sĩ, tiến về Ninh Chính dinh thự, "Bắt" cầm Thẩm Lãng.

. . .

Sau nửa canh giờ!

Thẩm Lãng xuất hiện ở quốc quân Ninh Nguyên Hiến trước mặt.

Thẩm Lãng cong xuống nói: "Bái kiến bệ hạ."

Quốc quân nhìn Thẩm Lãng một hồi lâu, phảng phất muốn xem hắn có hay không tiều tụy gian nan vất vả chi sắc, có hay không gầy một chút.

Kết quả hoàn toàn không có, vẫn như cũ là vẻ vang chói mắt.

Lập tức, quốc quân liền khó chịu.

Hai tháng này đến, quả nhân dốc hết tâm huyết, tâm lực tiều tụy, đều phảng phất già mấy tuổi.

Ngươi vậy mà hoàn toàn không thay đổi?

Lẽ nào lại như vậy?

Quốc quân lúc đầu muốn phát nổi giận.

Nhưng tính toán một chút.

Luôn luôn diễn kịch cũng không có ý nghĩa.

"Hỗn đản, ngươi cứ như vậy không thể nhịn sao?" Quốc quân bất đắc dĩ nói: "Cứng rắn muốn kịch liệt như vậy sao? Ngươi biết có người sẽ tại ngươi vào thành thời điểm hãm hại ngươi, vì sao không lén lút vào thành đâu? Ngươi dạng này giết một cái du kích tướng quân, không phải đánh quả nhân mặt sao? Cứ như vậy xâm nhập Huyền Vũ môn, ngươi để quốc gia uy nghiêm để vào đâu?"

Thẩm Lãng liền muốn mở miệng giải thích.

"Được rồi, được rồi, ngươi giải thích cũng là cẩu thí, cũng là cưỡng từ đoạt lý, ngươi căn bản cũng không phải là người tốt."

Quốc quân không kiên nhẫn phất phất tay.

"Nhưng chuyện này rất nghiêm trọng, ta là nhất định phải trừng phạt ngươi, quốc gia uy nghiêm há có thể xem như trò đùa."

"Bất quá, việc này một hồi lại nói." Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi lập xuống như thế lớn công lao, lại là diệt Tô Nan, lại là diệt Trịnh Đà, hơn nữa còn cứu vớt toàn bộ Bạch Dạ quận, đem bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch triệt để phủ kín tại Bạch Dạ quận bên trong, ngươi muốn cái gì khen thưởng? Nói một chút!"

Thẩm Lãng nói: "Cái gì đều có thể nói sao?"

"Chậm!" Quốc quân nói: "Ngươi vẫn là ngậm miệng đi, ta đến nói."

Được được được, vậy ngươi nói.

Quốc quân nói: "Vân Mộng Trạch đi Viêm Kinh cùng Liêm Thân Vương đàm luận Ninh Diễm ly hôn sự tình. Dạng này ta cho các ngươi định một ngày, để ngươi lấy Ninh Diễm như thế nào?"

Ách!

Cái này Thẩm Lãng không biết nên nói thế nào.

Bởi vì hắn không thể thương tổn Ninh Diễm tâm a.

Thế nhưng là, hắn tuyệt đối không muốn rời đi Kim thị, càng không muốn rời đi Kim Mộc Lan.

Quốc quân nói: "Kim Trác bên kia, ta cho hắn một đạo ý chỉ, để hắn thả ngươi tự do, từ nay về sau ngươi không còn là Kim thị gia tộc người ở rể . Còn ngươi cùng Kim Mộc Lan ở giữa, ta cũng không ép các ngươi tách ra, âm thầm các ngươi nên quan hệ thế nào vẫn là quan hệ thế nào, nhưng là bên ngoài ngươi chỉ có thể có Ninh Diễm một cái thê tử."

Trên một điểm này, quốc quân Ninh Nguyên Hiến thật đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Chẳng những đem nữ nhi gả cho ngươi, hơn nữa còn đối ngươi cùng Kim Mộc Lan quan hệ mở một con mắt nhắm một con mắt.

Thẩm Lãng khiếp khiếp nói: "Bệ hạ, ta. . . Ta chỉ nguyện ý làm người ở rể, bằng không như vậy đi, ta một bên làm Kim thị gia tộc người ở rể, một bên làm nhà ngài người ở rể như thế nào? Đồng thời ở rể hai cái gia tộc, có lẽ cũng là một kiện diệu chuyện."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến cơ hồ không thể tin được lỗ tai.

Trên thế giới này lại còn có như vậy mặt dày vô sỉ người?

Đồng thời ở rể?

Thua thiệt, uổng cho ngươi nghĩ ra!

Bên cạnh Lê Chuẩn cũng hoàn toàn sợ ngây người!

Cái này, cái này chỉ sợ không phải một người điên?

Nhất thời, quốc quân tức giận đến toàn thân phát run.

"Cho ta ném ra, ném ra, xiên ra ngoài. . ."

Sau đó, Lãng gia bị hai cái võ sĩ dẫn theo, trực tiếp ném ra ngoài.

"Lại cho ta ném vào đến, ném vào tới. . ."

Một lát sau.

Thẩm Lãng lại một lần nữa bị ném tới quốc quân trước mặt.

Ninh Nguyên Hiến gầm thét phun mạnh:

"Thẩm Lãng, ngươi biết ngươi vừa rồi bỏ lỡ cái gì sao?"

"Về sau không có cơ hội, tuyệt đối không có cơ hội."

"Không biết tốt xấu cẩu vật, ngươi vĩnh viễn bỏ qua trở thành quả nhân con rể cơ hội."

"Hỗn trướng, hỗn trướng!"

Quốc quân tức giận quả thực không biết nên như thế nào phát tiết.

Ta Ninh Nguyên Hiến con rể, chẳng lẽ còn không bằng Kim thị gia tộc người ở rể?

Cái này người ở rể, ngươi liền làm được như thế đắc ý?

Ngươi vì tiếp tục làm Kim thị người ở rể, vậy mà cự tuyệt trở thành quả nhân phò mã, vậy mà cự tuyệt cưới Ninh Diễm?

Vương bát đản.

Hảo tâm coi như lòng lang dạ thú.

Ta Ninh Nguyên Hiến cho tới bây giờ đều không có bị người như thế không biết tốt xấu qua.

Nếu không phải quả nhân tính tính tốt, ngươi bây giờ đã bị đánh chết.

Bị tức nổ Ninh Nguyên Hiến, trọn vẹn dùng sức hô hấp mấy miệng không khí, cả người mới thoáng bình tĩnh trở lại.

Ninh Nguyên Hiến cười lạnh nói: "Thẩm công tử, ngươi lập công lớn, quả nhân không thể không thưởng, ngươi nói đi, muốn cái gì?"

Câu này Thẩm công tử đã chết sống mang theo châm chọc.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, thật cái gì đều có thể nói sao?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Muốn nói liền nói, không nói liền lăn!"

Thẩm Lãng nói: "Xin (mời) bệ hạ sắc phong Ninh Chính điện hạ làm Công tước!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 284: Quốc Quân Dọa Bay! Ngũ Vương Tử Đoạt Chi Chính Bắt Đầu!

Thẩm Lãng lời này mới ra, quốc quân sắc mặt nháy mắt kịch biến.

Là chân chính kịch biến, mà không phải giống trước đó như thế vẻn vẹn chỉ là giả vờ giả vịt mà thôi, thậm chí ánh mắt đều bỗng nhiên co rụt lại.

Bởi vì Thẩm Lãng đã can thiệp đến chuyện nhà của hắn.

Hắn đúng là thích vô cùng Thẩm Lãng.

Nhưng cũng phải có một cái giới hạn.

Vượt qua cái này cấm ky, ai đụng đều không được.

Biện Tiêu không có can thiệp chuyện riêng của hắn, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ cũng không thể, Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách cũng không được.

Bọn hắn có thể ủng hộ một cái nào đó vương tử, nhưng là tuyệt đối không thể can thiệp Ninh Nguyên Hiến việc tư.

Thẩm Lãng lời này ý tứ cơ hồ là đang chỉ trích quốc quân bất công.

Quốc quân khí lượng rất nhỏ, dung không được bất luận kẻ nào chỉ trích chính mình.

Giờ phút này nghe nói như thế, sao có thể không tức giận? Ngươi Thẩm Lãng lại muốn đem công lao chuyển nhượng cho Ninh Chính, xem như trò đùa sao? Chế nhạo quả nhân sao?

Một lát sau, quốc quân thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, ngươi đây là muốn nhúng tay quả nhân việc nhà sao?"

Cái này Ninh Nguyên Hiến tính cách đặc điểm đã phi thường tươi sáng, khi hắn nổi giận thời điểm, chưa chắc là thật sự tức giận.

Nhưng khi hắn giọng nói lãnh đạm thời điểm, đó chính là thật sự tức giận.

Khẩu khí càng bình thản, tức giận trong lòng liền càng sợ người.

Thẩm Lãng cũng thu hồi khuôn mặt tươi cười, lắc đầu nói: "Bệ hạ, thần có thể nói thật ra sao?"

Quốc quân nói: "Mời!"

Thẩm Lãng nói: "Ta thua thiệt Ngũ điện hạ rất nhiều, năm đó Huyền Vũ bá tước phủ tao ngộ nguy nan thời điểm, không ai xuất thủ tương trợ, là Ngũ điện hạ dốc hết toàn lực."

"Lần này rõ ràng là thần thị thiếp giết Đại Lý Tự quan viên, nhưng là ngũ vương tử vì bảo hộ người nhà của ta, chủ động gánh chịu tội giết người tên."

Lời này mới ra, quốc quân thoáng động dung.

Đối với Ninh Chính, hắn thật sự là cho tới bây giờ đều không có quan tâm qua, cũng không có thực sự hiểu rõ qua.

Hắn không thích một người, liền trực tiếp triệt để không nhìn, tốt nhất mãi mãi cũng không cần tại ta trong tầm mắt xuất hiện.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, chuyện này ta muốn hay không còn?"

Quốc quân nói: "Ngươi phải trả ân tình, dùng chính ngươi đồ vật đi trả, không cần cầm quả nhân đồ vật."

Lời này hết sức rõ ràng.

Ngươi Thẩm Lãng dựng lên bất thế chi công, quả nhân muốn khen thưởng ngươi.

Nhưng là ngươi muốn đem công lao này khen thưởng chuyển nhượng cho Ninh Chính? Không có khả năng!

Mà lại đây là đối ta cực lớn xem thường, ngươi ỷ vào quả nhân sủng ái ngươi có thể muốn làm gì thì làm, nhưng là tuyệt đối không thể xem thường quả nhân, nếu không ngươi sẽ biết cái gì là hậu quả.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Cái kia thần minh bạch, vậy dạng này vừa đến, thần thật không có bất kỳ cái gì muốn đồ vật."

Thế giới này cũng thật sự là buồn cười.

Những người khác nằm mộng cũng nhớ muốn lấy được Ninh Nguyên Hiến khen thưởng, nhưng Thẩm Lãng hoàn toàn không có hứng thú.

Ninh Nguyên Hiến còn có lời không có nói ra, hắn chuẩn bị trước tiên đem Ninh Diễm công chúa gả cho Thẩm Lãng, tiếp lấy sắc phong Thẩm Lãng làm Bá tước.

Đương nhiên là kiểu mới Bá tước, không có bất kỳ cái gì đất phong cùng tư quân.

Ngươi Thẩm Lãng không nguyện ý làm quan, vậy liền không được.

Nhưng về sau nếu có chuyện, ngươi vẫn là phải ra làm việc.

Cứ như vậy, liền dùng một loại thân tình ràng buộc ở hắn, lại không trở ngại hắn tiêu sái sinh hoạt.

Song phương đều vẹn toàn đôi bên.

Về sau Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm sinh ra hài tử, tự nhiên là rất có tiền đồ, không dùng đến mấy chục năm một cái mới gia tộc liền quật khởi.

Quốc quân xác thực tính làm Thẩm Lãng suy tính được phi thường chu toàn.

Nhưng mà. . .

Thẩm Lãng không có chút nào hứng thú.

Vì lẽ đó quốc quân cái này mị nhãn thật sự là vứt cho mù lòa nhìn, đây mới là nhất làm cho người tức giận.

Quốc quân nói: "Ngươi nghĩ không ra muốn đồ vật, vậy liền trước thiếu, ngươi lập được công cực khổ, ta không thể không thưởng, quả nhân không phải như thế cay nghiệt thiếu tình cảm người."

Ngươi là!

Chẳng qua là ngươi đối có ít người tương đối đặc thù mà thôi.

Thẩm Lãng lại nói: "Bệ hạ, tiếp xuống ta sẽ phi thường cực kỳ to gan, ngài có thể sẽ tức giận đến muốn chém đứt đầu của ta."

Lời này mới ra, quốc quân trái tim bỗng nhiên nhảy một cái.

Thẩm Lãng đã nói như vậy, vậy liền thật sẽ đem hắn tức giận đến nổi trận lôi đình muốn giết người.

"Trà!"

Quốc quân ra lệnh một tiếng.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn tiến lên cho quốc quân ngâm một bình trà.

Quốc quân uống trước một ngụm ép một chút, làm việc tốt lý kiến thiết, miễn cho có chút trở tay không kịp.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn vung tay lên, trong tiệm tất cả mọi người lui ra ngoài.

Sau đó chính Lê Chuẩn cũng lui ra ngoài, toàn bộ trong cung điện chỉ còn lại Thẩm Lãng cùng quốc quân hai người.

Quốc quân nói: "Chính chính ngươi muốn muốn chết, vậy ta cũng không ngăn, ngươi nói đi! Chính ngươi đều nói, ta có thể sẽ tức giận đến muốn giết người, như thật đưa ngươi giết, ngươi cũng không cần gọi oan."

Sau đó, hắn bưng chén trà trong tay lại uống một ngụm.

Lúc đầu muốn bưng thưởng thức, nhưng là lại buông xuống.

Bởi vì vạn nhất một hồi quá mức chấn kinh, thất thủ đập vỡ sẽ không tốt.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ luôn miệng nói thần lập xuống bất thế chi công, nhưng thần tự mình lại cảm thấy không có cái gì công lao, bởi vì ta là báo thù đi, ta nói qua muốn đem Tô thị gia tộc chém tận giết tuyệt."

"Ngô!"

Thẩm Lãng nói: "Thần nhiều khi hoàn toàn bịa đặt lung tung, ngay cả một cái dấu chấm câu cũng không thể tin tưởng. Nhưng là thần cùng nhạc phụ Kim Trác, thì hoàn toàn không có nửa chữ hoang ngôn."

"Ngô!"

Thẩm Lãng: "Vì lẽ đó tiếp xuống thần cùng bệ hạ cũng không có nửa chữ hoang ngôn."

"Ngô!" Quốc quân con mắt thoáng híp lại, lời này nghe để người thư thái. Bất quá ta tại sao phải cảm thấy thư thái? Ngươi cho rằng ta sẽ quan tâm sao? Chẳng lẽ ta cùng Kim Trác là một cái cấp bậc sao?

Thẩm Lãng nói: "Ta lúc đầu tại Huyền Vũ thành trôi qua tiêu dao vui sướng, căn bản liền không muốn đến quốc đô. Nhưng là không có cách nào, vì cho nhạc phụ đại nhân lấy một cái Huyền Vũ hầu, vì để cho Kim thị gia tộc đạt được Nộ Triều thành, ta nhất định phải tới. Vì báo thù, ta cũng nhất định phải tới. Tô Nan là cừu nhân của ta, hiện tại hắn chết rồi. Mà ta kế tiếp muốn diệt đi mục tiêu, chính là Tiết thị gia tộc!"

Ngươi thật đúng là mẹ hắn trực tiếp.

Ngươi cũng đã biết Tiết thị gia tộc là quả nhân tuyệt đối tâm phúc sao?

Vũ An bá Tiết Triệt làm quả nhân làm bao nhiêu bí sự sao?

Ngươi cũng đã biết, toàn bộ Việt Quốc trong ngoài tuyệt đại bộ phận tình báo lực lượng, bí mật sản nghiệp các loại, toàn bộ đều là giao cho Tiết Triệt hoàn thành sao?

Ngươi biết Tiết thị gia tộc là bực nào cường đại sao?

Tô thị gia tộc cường đại tại mặt ngoài.

Mà Tiết thị gia tộc cường đại hoàn toàn giấu ở dưới nước, mặt ngoài vẻn vẹn chỉ là một góc của băng sơn.

Tiết thị cường đại, viễn siêu ngươi Thẩm Lãng ngoài tưởng tượng.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ đối với ta rất tốt, ngài rất biết dưỡng sinh, có lẽ còn có thể lại làm hai mươi năm quốc quân."

Lời này mới ra.

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt cơ hồ bỗng nhiên trống ra.

Nhỏ nghiệt chướng, quả nhân chơi chết ngươi tin hay không?

Ta hiện tại mới chừng năm mươi tuổi, ngươi vậy mà nói ta còn có thể làm hai mươi năm quốc quân?

Ngươi có ý tứ gì?

Ngươi đây là tại nguyền rủa ta sao?

Ta Ninh Nguyên Hiến như vậy sẽ dưỡng sinh, không nói sống lâu trăm tuổi, chẳng lẽ tám chín mươi tuổi không bình thường sao?

Ta nhẫn, ta nhẫn!

Ta không cùng tiểu hài tử chấp nhặt.

Thẩm Lãng nói: "Có thể bệ hạ cuối cùng lớn hơn ta mấy chục tuổi, một khi bệ hạ trăm năm về sau, Thái tử kế vị sẽ bỏ qua ta sao? Tam vương tử kế vị sẽ bỏ qua ta sao? Đương nhiên, ta có thể cao chạy xa bay, nhưng là bọn hắn sẽ bỏ qua Kim thị gia tộc sao? Chẳng lẽ bệ hạ cần ta Kim thị gia tộc âm thầm phát triển, sẵn sàng ra trận, sau đó chơi cái gì quân bức thần phản, thần không thể không phản trò xiếc sao? Đây là buộc Kim thị gia tộc tạo phản sao? Nhưng thần đã nói rồi, tạo phản quá mệt mỏi, thần không muốn chơi, thần nhạc phụ càng thêm không muốn chơi."

Quốc quân ánh mắt lại một lần nữa nheo lại.

Thẩm Lãng câu nói này đã phi thường tru tâm.

Đương nhiên quốc quân hoàn toàn có thể nói, ta có thể hạ chỉ để Thái tử cùng Tam vương tử đều thiện đãi ngươi, thiện đãi Kim thị gia tộc.

Nhưng cái này sao có thể?

Quỷ cũng sẽ không tin tưởng.

Người chết như đèn diệt.

Một khi tân quân kế vị, nơi nào sẽ quản tiên vương ý chỉ.

Liền lấy Ninh Nguyên Hiến làm thí dụ, hắn đối tiên vương là có cảm tình, nhưng là hắn kế vị về sau, cơ hồ đem tiên vương rất nhiều chính lệnh lật đổ phải sạch sẽ.

Tiên vương nói người nào không thể giết, kết quả bị hắn giết hơn phân nửa.

Vì lẽ đó không quản là Thái tử kế vị, vẫn là Tam vương tử kế vị, cũng không thể bỏ qua Thẩm Lãng, cũng không có khả năng bỏ qua Kim thị gia tộc.

Thái tử cũng không cần nói, đối Kim Mộc Lan nhất định phải được.

Chính Tam vương tử là cùng Thẩm Lãng không oán không cừu, nhưng là Tiết thị gia tộc và Kim thị gia tộc đã là không chết không thôi.

Đương nhiên, quốc quân trong lòng biết rõ, Tiết thị gia tộc có lỗi với Kim thị gia tộc.

Tại trận này trong cừu hận, Tiết thị gia tộc phải bị tất cả trách nhiệm.

Mà lại hơn một trăm năm trước, Kim thị gia tộc đối Tiết thị gia tộc có trời cao đất rộng chi ân.

Nếu không phải Kim Trụ Bá tước, Tiết thị gia tộc tạo đã triệt để diệt vong.

Nhưng là quốc quân mới không quan tâm điểm này, hắn nơi nào sẽ đi quản cái gì đúng sai?

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ , ta muốn tự vệ, Kim thị gia tộc muốn tự vệ? Phải làm gì?"

Làm sao bây giờ?

Đương nhiên là đem Thái tử cùng Tam vương tử đuổi xuống đài.

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, ta cần đem Tam vương tử cùng Thái tử đều đuổi xuống đài."

Quốc quân thân thể lập tức lắc một cái.

Ngươi, ngươi thật đúng là dám nói a.

Thẩm Lãng nói: "Đồng thời, ta cần đem ngũ vương tử Ninh Chính nâng lên Thái tử vị trí."

Lời này mới ra.

Ninh Nguyên Hiến tròng mắt cơ hồ đều muốn bạo.

Cả người đều rùng mình.

Hắn liền phảng phất nghe được trên thế giới này cực kỳ hoang đường một câu.

Ninh Chính làm Thái tử, kế thừa vương vị?

Ha ha!

Ha ha ha!

Ha ha ha ha!

Thiên hạ còn có so đây càng thêm buồn cười sự tình sao?

Thiên hạ còn có so đây càng hoang đường sự tình sao?

Ninh Nguyên Hiến thậm chí muốn nói ra một câu.

Ta Việt Quốc liền xem như ngày mai sẽ phải diệt vong, buổi tối hôm nay cũng tuyệt đối không có khả năng giao đến Ninh Chính trên tay.

Nhưng hắn trong lòng thật là nghĩ như vậy.

Ninh Chính đứa con trai này, hắn thực sự là quá đáng ghét, quá không nhìn.

Coi như Thái tử cùng Tam vương tử đều xong đời, hắn cũng không nguyện ý đem vương vị giao cho Ninh Chính.

Nhưng cái này không hề nghi ngờ không phải một chuyện cười.

Thẩm Lãng có thể tại trường hợp này nói ra, liền vô cùng nghiêm túc.

Buổi tối hôm nay, Thẩm Lãng mỗi một câu nói đều là tru tâm.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến phát hiện mình quả thật không có tức giận như vậy.

Bởi vì Thẩm Lãng đối với hắn không có nửa chữ giấu diếm, đây là trọng yếu nhất.

Mấu chốt hắn thật sự là không có một chút điểm dã tâm.

Hắn vì tự vệ, lại có lỗi gì?

Cái gì quân muốn thần chết, thần không thể không chết.

Loại trạng thái này Ninh Nguyên Hiến đương nhiên cũng phi thường muốn, thậm chí tha thiết ước mơ.

Nhưng là hắn biết đây cơ hồ là không thể nào.

Một trăm cái thần tử bên trong có thể có một cái nghĩ như vậy liền đã phi thường không tầm thường.

Ninh Nguyên Hiến một mực đâu chỉ dùng lớn nhất ác ý đi phỏng đoán người khác, luôn luôn cảm thấy mỗi người đều lòng dạ khó lường.

Vì lẽ đó hắn mới có thể nhất là cay nghiệt thiếu tình cảm.

Lại uống một ly trà.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng, ngươi cùng quả nhân nói nói thật, cái kia quả nhân cũng cùng ngươi nói thật ra."

"Vâng, bệ hạ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta hiện tại đã biết, Khổ Đầu Hoan đi ám sát nhạc phụ của ngươi Kim Trác, mà Khổ Đầu Hoan chính là Trác Nhất Trần, là Trác Chiêu Nhan nghĩa huynh, xem như Thái tử ưng khuyển."

Thẩm Lãng không nói tiếng nào.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nhưng là để Khổ Đầu Hoan đi ám sát Kim Trác, chủ đạo người không phải Thái tử, mà là Ẩn Nguyên hội."

Thẩm Lãng nói: "Thần biết, vì lẽ đó chuyện này căn bản liền không có muốn hướng bệ hạ cáo trạng."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thái tử coi như lại điên cuồng, cũng sẽ không vì báo thù riêng mà tổn hại Việt Quốc lợi ích, dù sao Việt Quốc tương lai nhưng là muốn giao cho hắn. Trác Chiêu Nhan mặt ngoài là Thái tử ngoại thất, nhưng hai người không có quan hệ nam nữ."

Thẩm Lãng trầm mặc.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nhưng là lần này tại Huyền Vũ thành cửa hãm hại ngươi, tăng thêm Đại Lý Tự mấy cái quan viên chết tại Ninh Chính trong nhà, mặc dù là Trác Chiêu Nhan âm mưu, nhưng xác thực Thái tử ngầm thừa nhận, ta biết Thái tử đang hại ngươi."

Thẩm Lãng tiếp tục trầm mặc.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta biết rất rõ ràng Thái tử đang hại ngươi, ta có thể bảo hộ ngươi, nhưng lại không thể trừng phạt Thái tử, ngươi hiểu chưa?"

Thẩm Lãng nói: "Thần không thể minh bạch hơn được nữa."

Thái tử là Thiếu Quân, là nền tảng lập quốc.

Cho dù là quốc quân, cũng không thể tuỳ tiện dao động Thái tử uy nghiêm.

Một cái đã mất đi uy nghiêm Thái tử, vị trí là bất ổn, coi như về sau kế thừa vương vị cũng ngồi không vững.

Vương vị bất ổn, quốc gia này tự nhiên cũng liền bất ổn.

Dùng thực tế hơn một chút nói.

Quốc quân thích Thẩm Lãng, chẳng lẽ hắn liền không thích

Thái tử sao?

Đương nhiên thích!

Hắn lại thích Thẩm Lãng, cũng chỉ là xem như một loại nào đó tri kỷ, lại hoặc là con rể.

Nhưng là hơn được hắn thương yêu nhất nhi tử sao?

Không thể!

Ninh Nguyên Hiến thích nhất hai đứa con trai, một cái chính là Thái tử, một cái chính là Tam vương tử Ninh Kỳ.

Thái tử rất giống hắn.

Ninh Kỳ tính cách không hề giống hắn, nhưng hắn trên thân lại có được quốc quân không có tính cách, vì lẽ đó quốc quân cũng phi thường thưởng thức hắn.

Lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt.

Thậm chí Thẩm Lãng cùng Thái tử, còn không phải ban tay hay mu bàn tay quan hệ.

Lời nói được lại rõ ràng một chút.

Chẳng lẽ Thái tử hãm hại Thẩm Lãng không nên sao?

Đương nhiên hẳn là!

Trước đó Thái tử đã phái Trác Chiêu Nhan đi cùng Thẩm Lãng giảng hòa, nhưng Thẩm Lãng cự tuyệt.

Đã không thể cùng bình, vậy cũng chỉ có thể đấu tranh.

Đã bắt đầu đấu tranh, ngươi chẳng lẽ sẽ quái đối phương thủ đoạn quá ti tiện sao?

Không được!

Người trong giang hồ, thân bất do kỷ.

Cao cao tại thượng quốc quân, có thể bảo hộ Thẩm Lãng người này, nhưng là hắn lại không thể ngăn cản Thái tử, càng không thể đi trừng phạt Thái tử.

Đổi một câu nói.

Nếu như Thẩm Lãng cự tuyệt cầu hoà, Thái tử vẫn như cũ bỏ qua Thẩm Lãng mà không trả thù, cái kia quốc quân ngược lại muốn đối hắn thất vọng.

Như thế mềm yếu vô năng, còn thế nào phối làm Thái tử.

Cho nên khi biết Trác Chiêu Nhan xuất thủ hãm hại Thẩm Lãng thời điểm, quốc quân đầu tiên là tức giận.

Quả nhân còn chưa chết đâu, các ngươi có phải hay không quá gấp một điểm?

Các ngươi biết rất rõ ràng Thẩm Lãng là quả nhân muốn bảo vệ người, nhưng như cũ xuất thủ tướng hại?

Có ý tứ gì, không đem quả nhân để vào mắt sao?

Nhưng sau đó tỉnh táo nhớ tới thời điểm, quốc quân ngược lại có chút vui mừng.

Thái tử biết rất rõ ràng có thể sẽ làm tức giận hắn cái này phụ vương, nhưng vẫn như cũ làm, có thể thấy được vẫn là có quyết đoán.

Loại tâm tình này là phi thường phi thường phức tạp, nhưng cũng rất chân thực.

Quốc quân lại một lần nữa cường điệu: "Thẩm Lãng, ta lập lại một lần, là chính ngươi cự tuyệt Thái tử cùng Ninh Kỳ cầu hoà. Đương nhiên, bọn hắn cũng không phải chân chính cầu hoà, mà vẻn vẹn chỉ là ta tại vị trong lúc đó đối ngươi tạm thời không động thủ mà thôi. Nhưng là ta tuyệt đối không có khả năng bởi vì ngươi mà đi trừng phạt Thái tử cùng Ninh Kỳ."

Thẩm Lãng nói: "Thần minh bạch!"

Quốc quân lại nói: "Thái tử cùng Ninh Kỳ đều là quả nhân thích nhất nhi tử, quả nhân tuyệt đối không có khả năng bất công ngươi."

Thẩm Lãng khom người nói: "Thần không dám, thần cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua muốn dựa vào bệ hạ mà đuổi Thái tử cùng Tam vương tử xuống đài. Bệ hạ là cao cao tại thượng trọng tài, là không thể nào tự mình kết quả, nếu không đối toàn bộ Việt Quốc đều là tai hoạ ngập đầu."

"Ngươi biết liền tốt." Quốc quân cười lạnh: "Ngươi không thể dựa vào quả nhân đối phó Thái tử cùng Ninh Kỳ, ngươi dựa vào ai? Chẳng lẽ Ninh Chính sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, thần trước đó liền nói phải rõ ràng, thần cùng Tô Nan võ đài, bệ hạ đứng tại một phương này. Nhưng là thần cùng Thái tử, Tam vương tử võ đài thời điểm, bệ hạ liền không khả năng đứng tại thần một phương. Thậm chí thân phận của ta, cũng căn bản không cách nào cùng Thái tử, Tam vương tử đánh lôi đài, nhưng là Ninh Chính vương tử có thể. Vì lẽ đó, thần muốn phụ tá ngũ vương tử điện hạ, để hắn trở thành Việt Quốc Thái tử."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến khinh thường cười nói: "Vậy ta cũng nói cho ngươi, coi như Việt Quốc muốn diệt vong, quả nhân cũng không có khả năng đem vương vị giao cho Ninh Chính."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ trước đó đối thần không phải cũng là thống hận tận xương sao? Đối Kim thị gia tộc không phải cũng hận không thể diệt sao? Có thể thấy được người đã nói, thường thường cũng là sẽ không chắc chắn."

Lời này mới ra.

Ninh Nguyên Hiến lập tức có một cái xúc động, gọi người tiến đến đem Thẩm Lãng chơi chết.

Thẩm Lãng ngươi cái này nhỏ nghiệt súc còn đánh mặt nghiện thật sao?

Ngươi đây là nói quả nhân giỏi thay đổi sao?

Được a, cái kia quả nhân liền không thay đổi, quả nhân giết ngươi liền xem như theo một mực đúng không?

Bất quá Ninh Nguyên Hiến hít một hơi thật sâu.

Ta nhẫn, ta nhẫn, ta lại nhẫn.

Ta không cùng tiểu hài tử chấp nhặt.

Ninh Nguyên Hiến thật sự là cảm thấy đời này nhẫn nại đều sử dụng hết.

Tiểu vương bát đản ngươi cho ta kiềm chế một chút, cẩn thận ta kiên nhẫn thật hao hết, đem ngươi viên này tinh xảo đầu chặt.

Thẩm Lãng nói: "Thần có ý tứ là bệ hạ cho tới bây giờ đều không hề hiểu rõ qua ngũ vương tử, làm thế nào biết hắn không thích hợp làm Thái tử, làm sao không thích hợp leo lên vương vị? Mà thần cần phải làm là phụ tá Ninh Chính vương tử, để hắn so Thái tử cùng Tam vương tử càng thêm ưu tú, càng thêm thích hợp làm Việt Quốc vương."

Quốc quân khịt mũi coi thường.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, thần muốn thử nghiệm chứng minh cho bệ hạ nhìn, cái này tổng không có sai đi."

Quốc quân cười lạnh nói: "Vậy ngươi chứng minh đi, nhưng là ngươi nhớ kỹ cho ta mấy điểm."

"Thứ nhất, ngươi nếu là quả nhân người, cái kia Thái tử cùng Ninh Kỳ nếu là đối phó ngươi, ta mặc dù sẽ không trừng phạt bọn hắn, nhưng lại sẽ bảo hộ ngươi. Mà ngươi một khi phụ tá Ninh Chính, đó chính là tham dự đoạt chi chính, cái kia không quản phát sinh cái gì đấu tranh đều là bình thường, đến lúc đó Thái tử cùng Ninh Chính đối phó ngươi, coi như ngươi sắp chết đến nơi, quả nhân cũng không thể bảo đảm ngươi."

Điểm ấy Thẩm Lãng phi thường minh bạch.

Thẩm Lãng một khi phụ tá Ninh Chính tham dự đoạt chi chính.

Quốc quân làm cao cao tại thượng trọng tài, liền tuyệt đối không thể hạ tràng, nếu không sẽ mang đến đại họa.

Quốc quân ngươi xuất thủ bảo hộ Thẩm Lãng, cái kia tại ngoại giới xem ra, có phải là biểu thị ngươi ủng hộ Ninh Chính a? Này lại cho thiên hạ sai lầm tín hiệu.

Vì lẽ đó cho đến lúc đó, ngươi chết ta sống hoàn toàn bằng vào bản sự.

"Thứ hai, ngươi Thẩm công tử quá lợi hại, vậy mà tại quả nhân trước mặt dõng dạc muốn phụ tá Ninh Chính, muốn để hắn đoạt chi chính. Ta mặc dù cảm thấy vô cùng hoang đường, nhưng đó là chính ngươi trò chơi, ta không tham dự, ngươi muốn chơi ngươi liền chơi đi, mơ tưởng theo quả nhân nơi này đạt được một chút xíu trợ giúp."

Thẩm Lãng nói: "Thần minh bạch!"

Quốc quân nói: "Đại Lý Tự năm cái quan viên là ngươi thị thiếp giết, nhưng là Ninh Chính nhận cái tội danh này, vậy cái này tội danh liền về hắn. Hiện tại hắn bị giam tại Tông Chính tự trong ngục giam, quả nhân là sẽ không để hắn ra. Thẩm công tử ngươi thần thông quảng đại, là muốn phụ tá Ninh Chính đoạt chi chính người, vậy ngươi ngay tại trong ngục giam trợ giúp Ninh Chính đoạt chi chính đi."

Quốc quân lời này đã tràn đầy châm chọc, trên thế giới này nào có ở trong lao mặt Thiếu Quân a?

Hắn vốn cũng không thích Ninh Chính.

Như Thẩm Lãng không có một màn này, cái kia Thẩm Lãng cầu tình, Ninh Chính tượng trưng quan cái một năm nửa năm có lẽ liền phóng ra tới.

Nhưng bây giờ Thẩm Lãng vậy mà dõng dạc muốn trợ giúp Ninh Chính đoạt chi chính.

Cái kia Ninh Chính ngươi liền cho ta lại Đại Lý Tự ngục giam ngốc đến chết đi.

Thẩm Lãng nói: "Thần minh bạch! Ngay tại vừa rồi thần tỏ thái độ một sát na kia, đoạt chi chính chiến cũng đã bắt đầu, bệ hạ cũng đã là cao cao tại thượng trọng tài, không thể lại tự mình hạ tràng. Sau này ta sẽ dốc hết toàn lực phụ tá ngũ vương tử điện hạ, để ngài lau mắt mà nhìn, để ngài nhận thức đến hắn mới là thích hợp nhất kế thừa ngài giang sơn người."

Quốc quân đã ngay cả cười lạnh đều khinh thường.

Thẩm Lãng cái này đoạt chi chính tuyên ngôn, phảng phất như là Châu Phi cái nào đó quốc gia danh xưng muốn cùng Trung Quốc khai chiến, muốn phái ra mấy trăm tên đại quân đánh bại Trung Quốc.

Ngay cả trò cười đều chưa nói tới, chỉ có thể coi là cái nào đó bệnh tâm thần cuồng ngôn.

"Thẩm công tử, cái kia quả nhân liền không chậm trễ ngươi đại sự, ngươi trở về đi."

Quốc quân hạ lệnh trục khách.

Thẩm Lãng khom người nói: "Thần cáo lui!"

Thẩm Lãng đi ra cửa chính thời điểm, quốc quân nói: "Thẩm Lãng, quả nhân mới vừa nói qua thiếu ngươi cũng ân tình, vẫn như cũ chắc chắn, ngươi tùy thời có thể đến thực hiện, nhưng ngươi nhớ kỹ cho ta, vẻn vẹn chỉ có một cơ hội."

Thẩm Lãng nói: "Thần minh bạch."

"Cút ngay!"

Thẩm Lãng xuất cung.

. . .

Thẩm Lãng đi về sau, đêm đã khuya.

Quốc quân không có chút nào buồn ngủ, thậm chí trên mặt mỉa mai cũng không thấy.

Lê Chuẩn đem trà rút đi, mà đổi lại an thần mật ong nước.

Kỳ thật tương đối trễ thời điểm, hắn xưa nay sẽ không cho quốc quân dâng trà, bởi vì dễ dàng ngủ không được.

Uống một ngụm mật ong nước, cũng không phải là rất ngọt, ngược lại mang theo một tia nhàn nhạt cay đắng.

Có chút mật ong chính là như vậy, Ninh Nguyên Hiến thích vô cùng.

"Lê Chuẩn, ngươi nói thiên tài có phải là thường thường đều là tên điên?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Đúng không!"

Ninh Nguyên Hiến hỏi: "Vậy ngươi nói, quả nhân có phải là thiên tài?"

Lập tức, Lê Chuẩn mồ hôi lăn xuống, nước mắt cũng cơ hồ muốn chảy xuống.

Bệ hạ, đừng như vậy có được hay không?

Không cần luôn ra một chút mất mạng đề được không?

Ta như trả lời không phải, đó chính là xem thường quân vương.

Nhưng nếu như ta là, đó chính là khi quân.

Đương nhiên, hắn cũng có thể nói bệ hạ là chuyên môn sai sử thiên tài người, vì lẽ đó ngài là thiên tài chủ nhân.

Lúc ấy lời này Biện phi có thể nói, Lê Chuẩn lại không thể nói.

"Lão cẩu. . ." Lê Chuẩn không cam lòng mắng một câu, đại khái cũng biết Lê Chuẩn trong lòng đáp án.

Hắn người này phi thường cay nghiệt thiếu tình cảm, nhưng có một chút, đối với mình thích người, xác thực xem như phi thường tha thứ.

Đối với không thích người, kia thật là. . .

Cũng tỷ như Ninh Chính, rõ ràng là con ruột, liền định trực tiếp giam giữ tại Tông Chính tự ngục giam cả một đời.

Lê Chuẩn hỏi: "Lão cẩu, ngươi biết Khoa Phụ đuổi mặt trời

sao?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn gật đầu nói: "Thần biết, thượng cổ trong thần thoại có một người gọi Khoa Phụ, hắn không ngừng truy đuổi mặt trời, cuối cùng chết rồi."

Ách!

Quốc quân im lặng.

Rõ ràng là một cái phi thường có nội hàm cố sự, kết quả bị ngươi nói thành một đống phân.

Lê Chuẩn nói: "Cái này cũng chứng minh, mặt trời là không thể truy đuổi, cũng là không thể tới gần, phàm nhân cúng bái là đủ. Nếu là thật sự đuổi tới mặt trời, thật tới gần mặt trời, cái kia cũng cơ hồ trở thành thần chỉ."

Cái này một giảng giải, liền ngưu bức.

Quốc quân nói: "Khoa Phụ đuổi mặt trời, là hình dung người truy đuổi một cái không có khả năng hoàn thành mục tiêu, coi như mệt chết, coi như hôi phi yên diệt cũng không có khả năng thành công, mà bây giờ có người liền muốn đi làm cái này Khoa Phụ."

Lê Chuẩn đương nhiên biết người này là ai.

Thẩm Lãng muốn phụ tá Ninh Chính đoạt chi chính, cái này theo Ninh Nguyên Hiến không khác Khoa Phụ đuổi mặt trời.

Ninh Nguyên Hiến lại nói: "Cái này Khoa Phụ đuổi mặt trời ý tứ lại nói, quân vương như là mặt trời, thần tử cúng bái là được, tuyệt đối không nên nghĩ đến truy đuổi, càng không cần nghĩ đến tới gần, tại một cái thích hợp khoảng cách sẽ phi thường ấm áp, chỉ khi nào tiếp xúc quá gần, có thể sẽ hôi phi yên diệt."

Lê Chuẩn mồ hôi lạnh lại một lần nữa toát ra.

Lại muốn tới một đạo mất mạng đề.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lê Chuẩn, ngươi nói quả nhân giống như là mặt trời sao? Như quả nhân giống mặt trời, cái kia vì sao vẫn là có người cùng quả nhân ở rất gần, nhưng không có hôi phi yên diệt, tỉ như. . . Cái nào đó nhỏ nghiệt súc. Nhưng quả nhân nếu không phải mặt trời, đây chẳng phải là mang ý nghĩa quả nhân không phải chân chính quân vương?"

Nhất thời, Lê Chuẩn nước mắt xuống tới.

Bệ hạ, nếu không ngài dứt khoát một điểm đem nô tỳ giết đi.

Những này đề, nô tỳ thực sự là không đáp lại được a.

. . .

Thẩm Lãng đi tới Tông Chính tự ngục giam.

Gặp được ngồi xổm ở nơi đó Kim Mộc Thông.

Mập trạch chẳng phải mập, vậy mà gầy suốt một vòng.

Nhìn thấy Thẩm Lãng, Kim Mộc Thông mừng như điên, thanh âm cơ hồ run rẩy.

"Tỷ phu."

Đối với Kim Mộc Thông mà nói, tỷ phu Thẩm Lãng là không gì làm không được.

Chỉ cần hắn trở về.

Như vậy hết thảy đều sẽ giải quyết dễ dàng.

Thẩm Lãng nói: "Trở về đi, hảo hảo đi ngủ, ngươi vất vả."

Kim Mộc Thông lập tức cảm thấy vô cùng hổ thẹn, hắn cảm thấy mình thật sự là một cái phế vật, chuyện gì cũng không làm được, chuyện gì đều không giúp được.

Nhưng là đối với Thẩm Lãng đến nói, hữu tâm quan trọng hơn.

Hắn không quá quan tâm heo đồng đội, chỉ cần là thật tâm liền tốt.

Trong đầu lại một lần nữa hiện ra lớn mông công chúa diễm lệ chói mắt khuôn mặt: Ngươi nói heo đồng đội đâu? Ngươi nói cho ta rõ.

Thẩm Lãng gặp được Đại tông chính Ninh Dụ Vương thúc.

"Bái kiến Vương thúc."

Ninh Dụ sắc mặc nhìn không tốt, hắn không có chút nào thích Thẩm Lãng.

Lần trước hắn bắt lấy Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm công chúa tại một cái ổ chăn, lại còn muốn chứa mù lòa, luôn miệng nói không có gian tình.

Nói câu nói thật, hắn vừa thấy được Thẩm Lãng, liền hận không thể một bàn tay chụp chết.

"Chuyện gì?" Đại tông chính lạnh giọng hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Phụng quốc quân ý tứ, đến đây thăm viếng ngũ vương tử Ninh Chính."

Nếu như quốc quân biết, nhất định sẽ muốn bóp chết Thẩm Lãng.

Ngươi vừa xuất cung, liền dám dõng dạc, quả nhân lúc nào nói qua rồi?

Ninh Dụ nói: "Quả thật?"

Thẩm Lãng nói: "Không tin Đại tông chính đến hỏi."

Hỏi thăm cái rắm, cũng không phải thả người.

Chỉ là đi thăm viếng mà thôi, chẳng lẽ ta còn vì chút chuyện nhỏ này đến hỏi bệ hạ, muộn như vậy, bệ hạ có lẽ đều ngủ rồi.

"Đi thôi, đi thôi!" Đại tông chính phất tay.

. . .

Tông Chính tự ngục giam, so với trong tưởng tượng còn muốn chênh lệch.

Thậm chí so Đại Lý Tự ngục giam còn muốn chênh lệch.

Bởi vì nơi này vài chục năm không có chân chính giam giữ hơn người, toàn bộ ngục giam đều là đều là ẩm ướt mốc meo hương vị.

Trên mặt đất từng khối từng khối đều là chuột phân và nước tiểu.

Đây mới thực là ngục giam, cũng không phải cái gì thoải mái dễ chịu phòng đơn.

Càng không phải là cái kia có thể tạo thành cái nào đó ban tử ngục giam.

Đây chính là âm trầm u ám ngục giam.

Ninh Chính ngồi ở trong lao mặt, trên mặt biểu lộ có thể dùng một câu hình dung.

Ai, lớn lao tại tâm chết!

Cái gọi là hắn Ninh Chính giết người một chuyện chân tướng, phụ vương tuyệt đối không có khả năng không biết chân tướng, hắn nhất định biết đây là Thái tử âm mưu.

Nhưng phụ vương nhưng không có mảy may muốn chủ trì chính nghĩa ý tứ.

Chính là muốn để Ninh Chính nhốt tại trong ngục giam này cả một đời, tránh khỏi ra ngoài cho hắn mất mặt xấu hổ.

Một số thời khắc Ninh Chính thậm chí cảm thấy phải, hắn có phải hay không cứ thế mà chết đi tốt?

Dù sao phụ mẫu đều không thích hắn, thậm chí vô cùng chán ghét hắn.

Nhưng là rất nhanh hắn liền từ bỏ ý nghĩ này.

Chỉ cần trên thế giới này còn có một người quan tâm ngươi, vậy liền không nên chết.

Quan tâm hắn Ninh Chính người mặc dù ít, nhưng cũng tuyệt đối không chỉ một người.

Khoảng thời gian này đến, ngay cả Tông Chính tự ngục giam tiểu tốt tử đối với hắn đều không có bất kỳ cái gì sắc mặt tốt.

Quốc quân con trai làm được hắn mức này, cũng thật sự là tuyệt vô cận hữu.

Ngay tại lúc này.

Ninh Chính chợt nghe một trận tiếng bước chân quen thuộc.

Vừa mở mắt nhìn, phát hiện là Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng, ngươi trở về rồi?" Ninh Chính cười hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đúng vậy a, ta trở về!"

Ninh Chính nói: "Ngươi đến ta an tâm, ngươi hỗ trợ chiếu cố trong nhà, ta đại khái cả một đời đều không ra được."

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ yên tâm, ta nghĩ biện pháp cứu ngài ra ngoài. Bất quá có kiện sự tình chính thức nói cho ngài, xin ngài làm tốt chuẩn bị tư tưởng."

Ninh Chính nói: "Lại có cái gì tin tức xấu sao? Bất quá ngươi yên tâm, ta có thể gánh vác được."

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, đoạt chi chính chiến chính thức bắt đầu, từ giờ phút này bắt đầu, ta muốn phụ tá ngài đem Thái tử cùng Tam vương tử diệt đi, để ngài ngồi lên Thái tử vị trí!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 285: Vĩ Đại Một Khắc! Quốc Quân Chi Kiếp! Rong Huyết

Quốc quân nghe được Thẩm Lãng đoạt dòng chính tuyên ngôn sau trực tiếp liền dọa bay.

Mà ngũ vương tử Ninh Chính nghe được Thẩm Lãng đoạt dòng chính tuyên ngôn về sau, cả người trực tiếp dọa mộng.

Ròng rã thời gian thật dài cũng không thể kịp phản ứng.

Ninh Nguyên Hiến thả lời hung ác, liền xem như ngày mai Việt Quốc diệt vong cũng sẽ không đem vương vị giao đến Ninh Chính trong tay.

Hắn thấy Thẩm Lãng muốn trợ giúp Ninh Chính đoạt dòng chính tuyệt đối so với lên trời còn khó hơn.

Mà Ninh Chính thậm chí cảm thấy phải Thẩm Lãng đến từ cửu thiên mây bên ngoài.

Hắn thậm chí ngay cả nằm mơ cũng không dám ảo tưởng trở thành Thái tử.

Hắn duy nhất muốn vẻn vẹn chỉ là có tôn nghiêm còn sống, có thể bảo hộ bên người có thể người bảo vệ.

Mà bây giờ, hắn thân hãm nhà tù, đừng bảo là bảo hộ người nhà, tựu liền chính mình cũng không bảo vệ được.

Càng đừng nói có tôn nghiêm còn sống.

Ròng rã qua một khắc đồng hồ, ngũ vương tử Ninh Chính lúc này mới thoáng bình tĩnh lại, ánh mắt cũng khôi phục thanh tịnh.

Thẩm Lãng nội tâm phi thường vui mừng, bởi vì Ninh Chính nghe nói muốn đoạt dòng chính thời điểm, ánh mắt chính là tràn đầy mê mang cùng sợ hãi, mà cũng không phải là con mắt to sáng, dã tâm bừng bừng.

"Điện hạ, chúng ta đều đã bị buộc đến tuyệt lộ." Thẩm Lãng nói: "Không quản là Thái tử thượng vị vẫn là Tam vương tử thượng vị, cũng không thể sẽ bỏ qua ta, cũng không có khả năng bỏ qua Kim thị gia tộc. Vì tự vệ, ta hoặc là đem Thái tử cùng Tam vương tử đuổi xuống đài, hoặc là cũng chỉ có thể chuẩn bị mưu phản."

Ninh Chính nhẹ gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Mà Ngũ điện hạ ngài, sao lại không phải bị buộc đến tuyệt lộ."

Ninh Chính quan sát bốn phía.

Đúng vậy a, Thẩm Lãng còn chưa tới tuyệt lộ, nếu như hắn nguyện ý, thậm chí có thể thư thư phục phục qua mấy chục năm.

Phụ vương thích hắn như vậy, chí ít phụ vương tại vị những thời giờ này bên trong, Thái tử cùng Tam vương tử là sẽ không chủ động trêu chọc hắn.

Nhưng là mình lại tại cái này nhà giam bên trong, khả năng cả một đời đều không ra được.

Không phải là bởi vì hắn phạm vào tội lỗi gì, mà là bản thân hắn chính là sai lầm, phụ vương rốt cuộc tìm được một cái lý do đem hắn nhốt tại như thế một cái tối tăm không mặt trời địa phương, tốt nhất cả một đời đều không cần đi ra.

Đơn thuần theo góc độ của mình mà nói, người đã ở tuyệt cảnh, còn có cái gì có thể e ngại?

Nhưng hắn là Việt Quốc vương tử, chẳng những muốn cân nhắc tự mình, còn muốn cân nhắc toàn bộ quốc gia.

Nếu là mình thoả nguyện, quốc gia lại xong, vậy hắn tình nguyện không cần.

"Thẩm Lãng, ta thích hợp làm một cái quân chủ sao?"

Ninh Chính biểu thị mãnh liệt hoài nghi.

Cứ việc khoảng cách Thái tử vị trí còn có cách xa vạn dặm, nhưng Ninh Chính vẫn là có cần phải hỏi trước vấn đề này.

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, ngài hỏi ra vấn đề này thời điểm, liền đã chứng minh ngài thích hợp."

Hắn nói lời này rất có đạo lý.

Làm một người phải thừa kế vương vị thời điểm, hắn cần cảm xúc là cái gì?

Là sợ hãi, mà không phải hưng phấn,

Sợ hãi người, hắn ý thức được gánh vác trách nhiệm.

Mà hưng phấn người, hắn ý thức được chính là mình sắp tới tay quyền lực.

Mà xem như một cái quân vương, đương nhiên muốn hưởng dụng quyền lực, nhưng càng thêm phải hiểu được gánh vác trách nhiệm.

Thẩm Lãng nói: "Kỳ thật làm quân vương, có thể có được rất nhiều khuyết điểm, nhưng chỉ cần có trở xuống mấy điểm đặc chất, liền có thể trở thành một cái xuất sắc vương. Thông minh cùng ý chí, nếu như lại có ý chí, cái kia hoàn toàn có thể trở thành một đời minh quân."

Tiếp lấy Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, ngài cảm thấy ngài phụ thân làm vua như thế nào?"

Cái đề tài này quá lớn gan.

Thẩm Lãng rõ ràng nghe được bên ngoài truyền đến một tiếng nhỏ xíu tiếng ho khan.

Rất hiển nhiên quốc quân là phái người tại bên cạnh, phụ trách giam thính Thẩm Lãng cùng Ninh Chính trò chuyện, đồng thời hoàn chỉnh ghi chép lại.

Nếu như không ngoài dự liệu, hẳn là Lê Chuẩn công công người, cho nên mới sẽ âm thầm ho khan làm nhắc nhở, miễn cho Thẩm Lãng cùng Ninh Chính vương tử nói ra cái gì không cách nào vãn hồi.

Thẩm Lãng trong lòng cảm kích, nhưng vẫn như cũ quyết định ăn ngay nói thật.

Ninh Chính nghĩ một hồi nói: "Phụ vương làm được cũng không tệ lắm."

Lập tức, từ một nơi bí mật gần đó ghi chép Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đối thoại thái giám không khỏi nhướng mày.

Ai!

Hắn đã phụng cha nuôi mệnh lệnh nhắc nhở qua, chỉ bất quá bên trong hai người kia vẫn như cũ to gan như vậy, hắn lại có biện pháp gì.

Chỉ có thể hoàn hoàn chỉnh chỉnh ghi chép lại.

Các ngươi không sợ chết, ta thế nhưng là sợ chết.

Ninh Chính vậy mà nói quốc quân làm được cũng không tệ lắm, đây tuyệt đối sẽ làm tức giận quốc quân, bởi vì vị này chí cao vô thượng bệ hạ cảm thấy mình làm được rất không tệ đâu, cảm thấy mình là hiếm có anh chủ đâu.

Hiện tại ngươi lại dám nói chỉ là làm tốt lắm?

Thẩm Lãng nói: "Đúng, bệ hạ làm được cũng không tệ lắm. Hắn có được thông minh cùng ý chí hai cái này đặc chất."

Ý tại ngôn ngoại, chính là nói bệ hạ không có ý chí lạc?

Thẩm Lãng lại nói: "Bệ hạ là một cái yêu ghét rõ ràng người, thích một người liền bao dung, không thích một người liền cay nghiệt. Đương nhiên ta cũng là dạng này tính cách, ta cũng cảm thấy dạng này không có gì không tốt, tự mình trôi qua dễ chịu một chút."

Tiểu thái giám da đầu từng đợt run lên, nhưng thành thành thật thật ghi chép lại.

Ninh Chính không nói gì, bởi vì tử không nói cha qua.

Không đủ hắn hiển nhiên là ngầm thừa nhận điểm này.

Ninh Nguyên Hiến cái này quân vương, mỗi khi gặp được vấn đề thời điểm, đầu tiên cân nhắc chính là mình yêu ghét, mà không phải ích lợi của quốc gia.

Cái này chứng minh hắn rất khó trở thành một cái tuyệt đối anh minh quân chủ.

Nhưng là, đến thời khắc mấu chốt, hắn còn có thể áp chế tự mình yêu ghét, theo ích lợi quốc gia xuất phát.

Vì lẽ đó, hắn không phải một cái hồ đồ quân chủ, xem như một cái tinh minh quân chủ.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nhưng là điện hạ ngài không giống, bởi vì ngài kinh lịch quá nhiều gặp trắc trở, chẳng những có được kiên nhẫn tính cách, hơn nữa còn có tha thứ ý chí, điểm này ngài liền so bệ hạ càng mạnh."

Từ một nơi bí mật gần đó ghi chép tiểu hoạn quan cơ hồ muốn khóc.

Cái này vở đưa lên, ta có thể hay không bị giết người diệt khẩu a?

Thẩm Lãng nói: "Nếu như Thái tử kế vị, Tam vương tử nhất hệ tướng lĩnh sẽ gặp phải đại thanh tẩy. Nếu như Tam vương tử kế vị, Thái tử nhất hệ sẽ gặp phải thanh tẩy. Mà nếu như điện hạ ngài kế vị, Tam vương tử cùng Thái tử quan viên đều có thể bảo toàn."

Lời này mới ra, tiểu hoạn quan khẽ run lên.

Hắn tại bên cạnh nghe đều cảm thấy tốt có đạo lý dáng vẻ.

Bất quá Thẩm Lãng lời nói gió nhất chuyển nói: "Đương nhiên, Tiết thị gia tộc vẫn là muốn diệt vong, bởi vì ta muốn báo thù, nói muốn diệt cả nhà của hắn, liền muốn diệt cả nhà của hắn."

"Ách!"

Thẩm Lãng cười nói: "Điện hạ, vì lẽ đó ta liền không thích hợp trở thành quân vương, bởi vì ta chỉ lo tự mình thống khoái, ta chỉ nguyện ý hưởng thụ quyền lực mà không nguyện ý gánh chịu trách nhiệm, điểm ấy ta so bệ hạ còn không bằng. Nếu để cho ta là vua, cái kia đại khái đều muốn bị ta giết hết rồi."

Ninh Chính trầm mặc một hồi lâu nói: "Thẩm Lãng, ta cũng không thông minh. Ngồi vương vị là cần đế vương tâm thuật, phụ vương thủ đoạn liền phi thường cay độc, ta xem như một cái đần độn người."

"Ai nói?" Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Đây đều là lắc lư, luôn mồm đế vương tâm thuật, phảng phất phi thường không tầm thường dáng vẻ, phảng phất cái này đế vương chi thuật chính là trời sinh, thiên bẩm đồng dạng, hoàn toàn là nói bậy nói bạ. Đế vương tâm thuật, nếu là thuật vậy đã nói rõ có thể học! Không tin ngươi đi hỏi một chút bệ hạ, hắn lúc bắt đầu có phải là cũng là một cái quyền mưu thái điểu? Có phải là tại đấu tranh bên trong một chút xíu trưởng thành."

Phụ trách ghi lại tiểu hoạn quan dừng lại một chút.

Thái điểu cái này hai chữ, hắn thật phải nhớ quay xuống sao?

Do dự một chút, vẫn là ghi chép lại.

Thẩm Lãng lại nói: "Nhiều khi, có dạng gì quân vương, liền có bộ dáng gì thần tử. Đương nhiên quân vương cùng thần tử vĩnh viễn ở vào đánh cờ bên trong, nhưng quân vương bản nhân phong cách, quyết định triều đình đấu tranh phong cách. Điện hạ ngài theo nhỏ gặp qua thói đời nóng lạnh, cơ hồ một chút liền có thể nhìn thấu lòng người, đây mới thật sự là thông minh. Bằng không ngài muốn cái gì dạng thông minh?"

Ninh Chính nói: "Ngươi liền rất thông minh, trí gần như yêu! Theo trợ giúp Kim thị gia tộc thoát khỏi tân chính nguy cơ, lại đến tiêu diệt Tô thị gia tộc, thận trọng từng bước, tính hoàn toàn sách! Ta liền còn kém rất rất xa, cùng ngươi so ra ta liền lộ ra đặc biệt vụng về."

Thẩm Lãng thở dài một tiếng nói: "Điện hạ, cái gì là thiên tài? Ta là đem ăn cơm thời gian ngủ đều dùng tại làm sao hại người bên trên, làm ta muốn hại người thời điểm, sớm mấy trăm ngày liền bắt đầu tính toán ngươi. Ta căn bản cũng không phải là cái gì thiên tài, ta chỉ là đem tất cả thiên phú đều tập trung ở hại người một hạng bên trên, người như ta nếu là trở thành vương, cái kia xong đời!"

Lời này mới ra, phụ trách ghi chép tiểu hoạn quan tay run một cái.

Ta hôm nay có tính không đắc tội Thẩm công tử a?

Hắn lời này ta nghe hãi phải hoảng.

Thẩm Lãng lại nói: "Điện hạ, ta thích binh đi hiểm chiêu, cái này kỳ thật thật không tốt, bệ hạ cũng có tật xấu này. Làm quân chủ vẫn là phải Hành vương nói, đó mới là thiên hạ chính đạo, mà ngài liền phi thường thích hợp. Bệ hạ dạng này quân vương, có một đời là được rồi, lại đến đời thứ hai, Việt Quốc khả năng chịu không được, bệ hạ rất có quyết đoán, thời khắc mấu chốt có thể mạo hiểm, nhưng cái này dù sao cược tính quá lớn. Cược quốc vận loại chuyện này, ngàn vạn không thể thường xuyên làm, thành thành thật thật phát triển quốc lực, quét sạch lại trị, phổ biến tân chính mới là chính đạo."

Lúc này phụ trách ghi chép tiểu hoạn quan đã cảm thụ ra.

Thẩm Lãng lời này là nói với Ninh Chính, nhưng không phải là không đối quốc quân nói.

Đương nhiên hắn không phải đang khuyên gián quốc quân, Thẩm Lãng mặc dù không phải một cái gian thần, nhưng cũng tuyệt đối không phải cái gì đại nghĩa lẫm nhiên trực thần.

Hắn những lời này chính là tại nói cho quốc quân.

Vì sao muốn lập Ninh Chính làm Thái tử, chính là muốn nói cho quốc quân, Ninh Chính so ngươi càng thích hợp làm quân vương.

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ ngài thông minh, có thể xem thấu lòng người, vậy liền có thể nắm giữ lòng người. Ngài theo nhỏ kinh lịch gặp trắc trở, vì lẽ đó tâm tính kiên nhẫn, gặp được ngăn trở cũng tuyệt đối sẽ không lùi bước e ngại. Ngài lòng dạ rộng lớn, cho nên có thể đủ chứa hạ đối lập, cho dù là ngài không thích người, ngài cũng có thể dung hạ được, chỉ cần có tài hoa ngài cũng sẽ trọng dụng . Còn cái gì đế vương tâm thuật, vậy liền như là trên người đế vương lông vũ, mà không phải khung xương. Cái gọi là đế vương tâm thuật chính là không muốn để cho người xem thấu hắn giống như những người khác cũng là một con phàm chim, vì lẽ đó mọc ra lộng lẫy mà sắc bén lông vũ, mới lộ ra không giống bình thường. Điện hạ tuyệt đối không nên bỏ bản cầu mạt, mà cái gọi là đế vương tâm thuật chính là mạt."

Không thể không nói, Thẩm Lãng lắc lư bản sự quá mạnh.

Chí ít cái kia phụ trách ghi chép tiểu hoạn quan, không sai biệt lắm sắp bị thuyết phục.

Mặc dù hắn còn không có gặp qua Ninh Chính vương tử, nhưng là trong lòng của hắn cũng đã cảm thấy hắn rất thích hợp kế thừa vương vị.

Mà Ninh Chính nghe Thẩm Lãng về sau, thân thể cũng hơi có chút phát nhiệt?

Chẳng lẽ ta thật thích hợp làm vua sao?

Trọn vẹn một hồi lâu, Ninh Chính nói: "Ta dáng dấp thật xấu, như thế thấp?"

Thẩm Lãng nói: "Yên tâm, ta biết còn có so ngài càng xấu càng thấp càng đen quân vương, hắn trở thành chân chính thiên cổ nhất đế, thống nhất phương đông thế giới, sáng tạo ra Bất hủ lịch sử thiên chương."

Đương nhiên, điểm này Thẩm Lãng cũng là lắc lư Ninh Chính.

Tại « Tần Thủy Hoàng bản kỷ » bên trong, Tư Mã Thiên trích dẫn úy quấn nguyên thoại, là như thế này miêu tả Tần Thủy Hoàng Doanh Chính.

Ong chuẩn, dài mục, chí chim ưng, sài âm thanh, ít ân mà hổ lang tâm!

Tổng kết lại, chính là mắt lồi, ngực nhô ra, yết hầu thường xuyên khác thường vang.

Tần Thủy Hoàng xác thực cùng oai hùng anh phát chưa nói tới quan hệ, cũng là không phải tượng Thẩm Lãng nói dạng này lại thấp lại đen.

Thẩm Lãng nói: "Mặt khác ta biết thượng cổ trong lịch sử, còn có một cái so ngài càng thấp người, hắn cơ hồ thống nhất toàn bộ phương tây thế giới, hắn xem như toàn bộ phương tây trong lịch sử mấy trăm năm qua vĩ đại nhất quân vương."

(Napoleon gần một mét bảy, không tính chân chính thấp)

Ninh Chính lại nói: "Nhưng ta vẫn là một người cà lăm, Thẩm Lãng ngươi có thể thấy được qua thế giới trên có cái nào cà lăm làm quân vương?"

"Đúng dịp." Thẩm Lãng nói: "Ta biết thượng cổ trong lịch sử, có một cái mặt trời không lặn đế quốc quốc vương chính là một người cà lăm."

Ninh Chính kinh ngạc nói: "Thật?"

Thẩm Lãng nói: "Cái kia mặt trời không lặn đế quốc vô cùng cường đại, lãnh thổ diện tích trọn vẹn là chúng ta vương triều Đại Viêm gấp 2,5."

Lời này mới ra, lập tức đem Ninh Chính cùng âm thầm phức tạp ghi chép tiểu hoạn quan giật mình kêu lên.

Vương triều Đại Viêm lớn đã vượt qua tưởng tượng của mọi người lực.

Thậm chí tuyệt đại đa số người đối vương triều Đại Viêm to lớn không có bất kỳ cái gì khái niệm.

Thẩm Lãng tính toán qua, vương triều Đại Viêm hẳn là tại 13 triệu 14 triệu cây số vuông tả hữu.

Xác thực siêu cấp siêu cấp lớn.

Cũng chính bởi vì quá lớn, vì lẽ đó Đại Viêm đế quốc căn bản là không có cách thống trị lãnh thổ lớn như thế, cho nên mới có chế độ phân đất phong hầu, phương đông thế giới mới có mười mấy cái các nước chư hầu.

Ninh Chính không nghĩ tới, cái này mặt trời không lặn đế quốc diện tích vậy mà là vương triều Đại Viêm gấp 2,5, vậy cái này là bực nào kinh người?

Ninh Chính nói: "Vậy cái này cà lăm quân chủ, làm được như thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Vị này quân vương chẳng những cà lăm, hơn nữa còn tự ti, quái gở, có nghiêm trọng tính cách chướng ngại. Nhưng là tại thời khắc mấu chốt, hắn cứu vớt toàn bộ quốc gia, cứu vớt nửa cái thế giới, trở thành một đời vĩ đại quân chủ."

Đương nhiên cái gọi là George VI cứu vớt nước Anh, cứu vớt nửa cái thế giới đều xem như khoa trương ngữ điệu.

Nhưng là tại thời khắc mấu chốt George VI xác thực kiên định nước Anh chống cự ** nước Đức quyết tâm.

Mặc dù hắn bản nhân đối ** thái độ có chút mập mờ, nhưng là tại toàn bộ thế chiến thứ hai sử thượng hắn là có công huân.

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, ngài tính cách, lòng dạ đều so vị này cà lăm quốc vương càng thêm xuất sắc! Mà lại ngài cái này cà lăm, chúng ta có thể trị hết."

Thẩm Lãng nói là chúng ta, mà không phải ta.

Bởi vì chữa trị xong cà lăm, càng quan trọng hơn là nguyên nhân bên trong, mà không phải nhân tố bên ngoài.

George VI hướng nội, quái gở, thậm chí táo bạo, áp lực lớn thời điểm còn ẩu đả thê tử, vì lẽ đó hắn cà lăm cả một đời đều không có chữa khỏi.

Nhưng là Ninh Chính không giống.

Hắn còn khoan dung hơn được nhiều, hắn không quá am hiểu cùng người giao lưu, nhưng cũng không phải là hoàn toàn bài xích.

Chỉ bất quá bởi vì hướng nội, vì lẽ đó người khác rất khó đi vào trong lòng của hắn.

Hiện tại hắn cùng thê tử Trác thị liền phi thường ân ái, không chỉ có như thế, hắn lúc này cùng Kim Mộc Thông cũng trở thành bạn rất thân.

Đương nhiên hắn quá thành thục chững chạc, mặc dù hắn cùng Kim Mộc Thông xem như người đồng lứa, nhưng hai người ở chung bên trong, hắn càng giống là một cái huynh trưởng, thậm chí còn có điểm giống là trưởng bối.

Ninh Chính khuyết thiếu chính là người khác quan tâm cùng tin cậy.

Một khi để hắn tự tin, cà lăm mao bệnh nhất định có thể chữa khỏi.

Ninh Chính nhắm mắt lại, ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Trọn vẹn mấy phút sau!

Hắn mở mắt ra nói: "Được rồi, vậy chúng ta liền bắt đầu đoạt dòng chính đi!"

Giờ khắc này.

Không có sấm chớp, không có thiên diêu địa động.

Thậm chí chỉ có chung quanh chuột phát ra chít chít tiếng kêu.

Nhưng. . . Đang phụ trách bí mật ghi lại tiểu hoạn quan lại cảm thấy giờ khắc này rất trang trọng, thật vĩ đại.

Hắn phụ trách ghi chép, đều cảm thấy một loại cảm giác thần thánh.

Hắn thậm chí ẩn ẩn muốn ở phía sau thêm một câu.

Bánh xe lịch sử mở ra.

Một đời quân vương vĩ đại lịch trình, theo cái này âm trầm ngục giam mở ra.

Vừa mới muốn đặt bút thời điểm.

Hắn tranh thủ thời gian tỉnh ngộ lại.

Cái này không thể viết, cái này không thể viết, đây là tiếng lòng của ta, viết ra muốn chết người.

Bất quá không biết vì cái gì.

Hắn lúc này muốn giơ tay biểu quyết.

Ta ủng hộ ngũ vương tử điện hạ!

Bất quá, hắn chỉ là một tiểu nhân vật, coi như hắn nhấc tay cũng không có người để ý nha.

. . .

Nghe được Ninh Chính nói ra câu nói này, Thẩm Lãng nội tâm vẫn là hơi chấn động run rẩy.

Ngũ vương tử Ninh Chính là một tính cách phi thường ẩn nhẫn kiên nghị người.

Hắn một khi nói, liền sẽ đi làm, mà lại làm đến cùng.

Thẳng tiến không lùi, tuyệt không quay đầu.

Thẩm Lãng lập tức khom người cong xuống: "Thần nhất định tận tâm tận lực, phụ tá điện hạ!"

Ninh Chính cười khổ nói: "Bất quá nói ra muốn đoạt dòng chính câu nói này, ta vẫn là cảm thấy có chút hoang đường, ta hiện tại thân hãm nhà tù, chỉ sợ so phía ngoài lão bách tính còn không bằng."

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ xin yên tâm, thần sẽ nghĩ biện pháp cứu điện hạ ra ngoài, xin (mời) điện hạ lại ở bên trong kiên trì mấy ngày!"

Hắn bây giờ còn chưa có thể cứu Ninh Chính chi pháp, nhưng nhất định sẽ nghĩ ra được, có lẽ cần một chút thời gian.

Ninh Chính nói: "Tốt!"

Thẩm Lãng nói: "Cái kia thần cáo từ."

Sau đó, Thẩm Lãng lui ra ngoài.

Một mực chờ đến hắn rời đi, cái kia tiểu hoạn quan vẫn không có rời đi.

Ninh Chính cũng không ngồi yên nữa, sau đó đứng dậy khắp nơi dạo bước, nhưng vẫn là không thoải mái, thế là ngã chổng vó nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

Đến mức bên cạnh chuột cho là hắn chết rồi, còn lớn mật leo đến trên người hắn đi.

. . .

Hơn nửa canh giờ sau!

Hoàng cung bên trong Ninh Nguyên Hiến vẫn không có đi ngủ.

Tỉ mỉ nhìn Thẩm Lãng cùng Ninh Chính nói chuyện ghi chép.

Mà lại không chỉ một phần.

Hắn không chỉ phái đi một người, mà là ròng rã ba người.

Nhưng là ba người này lẫn nhau cũng không biết lẫn nhau tồn tại.

Đương nhiên là có một cái ngây thơ tiểu thái giám ho khan một tiếng, để người ta biết hắn tồn tại.

Tại cái này nói chuyện trong ghi chép, Thẩm Lãng lời nói càng thêm lớn gan.

Thậm chí so trước đó cùng quốc quân gặp mặt nói chuyện càng thêm lớn gan

Thẩm Lãng nói hắn Ninh Nguyên Hiến chỉ là một cái không tệ quân chủ, chưa nói tới đều a anh minh.

Nói hắn rất ưa thích mạo hiểm, nói hắn không được vương đạo, nói hắn dạng này cược quốc vận một ngày nào đó sẽ xuất hiện vấn đề lớn.

Nói hắn thông minh, có ý chí, nhưng là không có ý chí.

Nói cái gì đế vương chi thuật chỉ là nhìn xinh đẹp lông vũ, không phải căn bản.

Nói cái gì hắn Ninh Nguyên Hiến cũng đã từng là một cái chính trị thái điểu.

Còn nói Ninh Chính so với hắn Ninh Nguyên Hiến càng thêm thích hợp làm quân chủ.

Những lời này đã không thể dùng lớn mật để hình dung, quả thực có chút đại nghịch bất đạo.

Có thể nói, đổi thành người khác nói những lời này, đã bị giết toàn tộc.

Ninh Nguyên Hiến nhìn thời điểm cũng toàn thân run rẩy, khắp cả người băng hàn, thậm chí trước mắt thật đúng là thật mắt hoa biến thành màu đen.

Không chỉ là bởi vì Thẩm Lãng nói chuyện khó nghe.

Mà là Thẩm Lãng có mấy lời, trực tiếp đâm trúng nội tâm của hắn.

Ninh Nguyên Hiến rất thông minh, rất nhiều chuyện nội tâm của hắn biết, nhưng lại không nguyện ý thừa nhận.

Trên người mình khuyết điểm, hắn cũng rõ ràng, nhưng là sửa không được.

Tính cách trời sinh, không sửa đổi được.

Chỉ bất quá cho tới nay, Ninh Nguyên Hiến bị bên người vô số lấy lòng bao vây, mà lại bị trước mắt những này thắng lợi ảnh hưởng.

Hắn thật cảm thấy mình là một cái anh minh chi chủ.

Nhưng bây giờ Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đều nói thẳng, hắn chỉ là một cái không tệ quân chủ mà thôi.

Ninh Nguyên Hiến đương nhiên tức giận đến toàn thân phát run, hận không thể giết người, hận không thể chém thành muôn mảnh.

Nói mò cái gì lời nói thật?

Vì lẽ đó Trung Quốc trong lịch sử, lịch triều lịch đại trực thần, đều không có cái gì kết cục tốt.

Tỉ như Ngụy Chinh cùng lý đời minh, một đời minh quân cùng tránh thần, giai thoại lưu truyền ngàn năm.

Nhưng là Ngụy Chinh vừa mới chết không lâu, phần mộ liền bị lý đời minh cho đào, mộ bia cũng bị đẩy.

Thần tử nói một đống lời khó nghe, đồng thời nói cho quân vương, ta đây chính là vì tốt cho ngươi, ngươi không nghe theo chính là hôn quân.

Làm quân vương, ngươi chẳng lẽ ngươi ghi hận, còn muốn cảm kích hắn? Cái này sao có thể, thiên hạ này căn bản liền không có thánh nhân, tất cả mọi người là phàm nhân.

Đương nhiên, Ngụy Chinh vị này cái gọi là trực thần cũng có tư tâm, hắn cùng Lý Thế Dân quan hệ trong đó cũng không thuần túy.

Ngụy Chinh làm Sơn Đông quyền thế tập đoàn đầu mục một trong, trực thần cũng chỉ là hắn người thiết, hắn đương nhiên coi là trung thần, nhưng là hắn dụng tâm cũng không thuần túy, lộng quyền là có thể nói.

. . .

Nhưng là tức giận qua sau.

Ninh Nguyên Hiến ngược lại tiến vào nghĩ lại.

Một, Thẩm Lãng những này lời khó nghe, không có trực tiếp đối mặt với hắn nói, mà là gián tiếp nói cho hắn nghe.

Cái này chứng minh cái gì? Thẩm Lãng không có lá gan sao?

Không, hắn ngay cả to gan hơn nói hết ra.

Hắn sở dĩ không có làm mặt cùng Ninh Nguyên Hiến nói những lời này, chỉ có thể chứng minh hắn không đành lòng tổn thương Ninh Nguyên Hiến tình cảm.

Điểm này, Ninh Nguyên Hiến miệng bên trong khinh thường, nhưng trong lòng phi thường coi trọng. Thẩm Lãng bực này ngạo mạn vô cùng người, đều quan tâm ta Ninh Nguyên Hiến tình cảm, cái này chứng minh cái gì?

Hắn là thông minh người, đương nhiên có thể xem thấu.

Hai, Thẩm Lãng những lời này là đúng.

Đương nhiên Thẩm Lãng đối Ninh Chính những cái kia phán đoán, Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ chẳng thèm ngó tới.

Nhưng Thẩm Lãng đối với hắn Ninh Nguyên Hiến những cái kia phán đoán, để tay lên ngực tự hỏi về sau, Ninh Nguyên Hiến biết đấy là đúng.

Bình thường mà nói, Ninh Nguyên Hiến là nghe không vô nói thật.

Nhưng là có hai người, hắn có thể nghe lọt.

Một cái là Biện phi, một cái là nhạc phụ Chúc Hoằng Chủ.

Biện phi ái mộ hắn, quan tâm hắn, là thân nhân, là trong lòng hắn chân chính thê tử.

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ mặc dù có tư tâm, một lòng vì Chúc thị gia tộc.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến là chúc nhìn nhau lấy lớn lên, trong mắt hắn Ninh Nguyên Hiến phảng phất như là con của hắn, cũng là hắn hi vọng ký thác.

Ninh Nguyên Hiến đối tiên vương không thân cận, lại đối vị này chúc tướng phi thường thân cận, ẩn ẩn coi hắn là thành bậc cha chú.

Đương nhiên, Ninh Nguyên Hiến leo lên vương vị về sau.

Chúc Hoằng Chủ dưới tình huống bình thường, cũng sẽ không thẳng thắn can gián Việt Vương.

Bởi vì hắn biết tính cách căn bản không đổi được, lấp không bằng khai thông.

Cái này như là gia trưởng đối hài tử, coi như gặp rắc rối, gia trưởng hỗ trợ giải quyết tốt hậu quả là được rồi.

Chỉ cần không xông ra không cách nào bù đắp đại họa liền có thể.

Chí ít cho đến bây giờ, Ninh Nguyên Hiến mặc dù chưa nói tới phi thường anh minh, nhưng cũng được xưng tụng xuất sắc.

Vì lẽ đó, chúc tương hòa Ninh Nguyên Hiến ở giữa, mấy chục năm quân thần, quan hệ vẫn như cũ phi thường thân mật vô gian.

Mà bây giờ, Ninh Nguyên Hiến vậy mà cũng nghe tiến vào Thẩm Lãng.

Đương nhiên còn có trọng yếu một điểm.

Thẩm Lãng chỉ là trình bày, thậm chí không thể tính thẳng thắn can gián, bởi vì hắn cũng không có nói quốc quân ngươi nhất định phải đổi, cũng chưa hề nói bệ hạ ngài muốn như vậy làm, ngài muốn làm như vậy, dạng này mới là anh minh chi chủ.

Thẩm Lãng trong lời nói ý tứ chính là, bệ hạ ngài chính là người như vậy, ngài liền tiếp tục như vậy đi, tự mình thống khoái liền tốt.

Hắn muốn đối quốc quân gián ngôn chỉ có một câu: Việt Quốc đời sau quân vương, không thể lại giống ngài dạng này, Ninh Chính điện hạ xác thực rất thích hợp.

Đối nửa câu sau Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ khịt mũi coi thường.

Nhưng đối Thẩm Lãng trước một câu, hắn cũng nghe tiến vào.

Đời sau Việt Vương, không thể lại giống như hắn tùy hứng bại gia.

Ninh Nguyên Hiến sở dĩ qua như thế tiêu sái, ở mức độ rất lớn là ăn đại thắng Ngô quốc thành quả thắng lợi.

Cái kia một trận thắng lợi quá lớn, đầy đủ hắn ăn hai mươi năm.

Nhưng là bây giờ Việt Quốc thế cục xác thực chưa nói tới tốt, đầu tiên quan văn tham nhũng nghiêm trọng, lại trị bại hoại.

Còn có chính là tân chính cản trở, quốc khố trống rỗng.

Trải qua Ninh Nguyên Hiến hai mươi năm bại gia về sau, quốc khố thâm hụt đến mức nào? Chỉ có chính hắn trong lòng rõ ràng.

Thiếu Ẩn Nguyên hội con số trên trời nợ nần, mỗi một lần nhớ tới quốc quân đều đêm không thể say giấc.

Thế là, hắn dứt khoát không thèm nghĩ nữa, liền có thể ngủ một giấc ngon lành.

Tính cách này cùng Thẩm Lãng thật sự là giống nhau như đúc, Thẩm Lãng cũng thiếu Thiên Đạo hội to lớn nợ nần.

Bất quá hắn không để ý chút nào, vẫn như cũ tiêu tiền như nước.

Nhưng là quốc quân thật sâu biết, đời sau quốc quân tuyệt đối không thể lại phá của như vậy, nhất định phải học được cần kiệm công việc quản gia, nhất định phải chăm lo quản lý.

Cũng chính bởi vì vậy, quốc quân mới lại lập trữ một chuyện bên trên sơ qua do dự.

Đương nhiên hắn lúc này trong lòng, vẫn như cũ là tuyệt đối có khuynh hướng Thái tử kế thừa vương vị.

Thái tử giống hắn, chỉ bất quá càng thêm lãnh khốc, hắn thượng vị về sau, có thể ổn định triều chính, có thể khống chế quần thần.

Nhưng là có một chút, Thái tử quá mức chú trọng quyền mưu.

Không đủ thẳng, ý vị này hắn cũng rất khó Hành vương nói.

Dùng quyền mưu trị quốc, mà không phải dùng vương đạo trị quốc.

Dùng vương đạo trị quốc quá mệt mỏi, cần chăm lo quản lý, cẩn trọng phát triển quốc lực.

Chính là bởi vì như thế, Ninh Nguyên Hiến mới cho Tam vương tử Ninh Kỳ cơ hội.

Ninh Kỳ cùng Thái tử hoàn toàn không giống.

Hắn càng thẳng, cũng càng hung ác, cường đại mà tràn ngập tự tin.

Không có chút nào thích hoa đoàn gấm đám.

Nhưng là Ninh Kỳ cũng có một cái khuyết điểm, quá chú trọng quân nhân cùng Hắc Thủy Đài.

Dễ dàng như vậy trở thành một cái bạo quân, coi như không phải bạo quân, cũng dễ dàng trở thành một cái lãnh khốc quân.

Trong thiên hạ thật sự là không có hoàn mỹ người thừa kế.

Thế là, quốc quân đem Thẩm Lãng nhìn một lần lại một lần.

Trong lòng thử nghiệm tiếp nhận Thẩm Lãng lắc lư.

Nhưng là hắn cố gắng nhiều lần, vẫn chưa được.

Hoàn toàn không tin.

Hắn tin tưởng Thẩm Lãng, nhưng là đối Ninh Chính không có một chút điểm tín nhiệm cảm giác, không có một chút điểm thân cận cảm giác.

Nghĩ đến đây người, nghĩ đến đây cái khuôn mặt, cả người liền phản cảm.

Hoang đường, hoang đường!

Sau đó hắn lại một lần nữa ở trong lòng cường điệu: Hừ, liền xem như ngày mai Việt Quốc muốn diệt vong, đêm nay ta cũng sẽ không đem vương vị truyền cho Ninh Chính.

Lúc này, Lê Chuẩn quỳ xuống.

"Thế nào?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Lê Chuẩn nói: "Nô tỳ phái đi con chó nhỏ này, ghi chép Thẩm Lãng cùng Ninh Chính điện hạ nói chuyện, nhưng là con chó nhỏ này khi quân."

Ninh Nguyên Hiến so sánh ba phần ghi chép, hoàn toàn ta giống nhau như đúc a, không có bất kỳ cái gì khi quân.

Chỉ bất quá có một phần có thể là bởi vì cảm xúc bành trướng, vì lẽ đó chữ viết thoáng có biến hóa.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Con chó nhỏ này tại thời khắc mấu chốt, ho khan một tiếng, có nhắc nhở Thẩm Lãng cùng Ngũ điện hạ nói chuyện cẩn thận ý tứ."

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt phát lạnh nói: "Mang vào."

Cái kia tiểu hoạn quan bị dẫn vào.

Hắn thật không biết đi giám sát Thẩm Lãng cùng Ninh Chính nói chuyện có ba người, hắn thật sự cho rằng chỉ một mình hắn.

Bất quá sau đó, hắn vẫn là chủ động hướng Lê Chuẩn thẳng thắn.

Quốc quân nói: "Ngươi tên gì?"

Cái kia tiểu hoạn quan nói: "Phùng Trần."

A?

Cái tên này vậy mà lấy được không sai, không giống như là thô bỉ người ta ra.

Lê Chuẩn nói: "Hắn xuất thân từ Đại Ân đình."

Đại Ân đình bên trong đều là tội nhân về sau, rất nhiều nam hài tử hơi hơi lớn một chút, liền sẽ bị cắt xén rơi trở thành thái giám.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi vì sao muốn ho khan nhắc nhở Thẩm Lãng cùng Ninh Chính a?"

Tiểu hoạn quan Phùng Trần dập đầu nói: "Nô tỳ đáng chết, nô tỳ đáng chết, nô tỳ đáng chết!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi là đáng chết, nhưng cũng sau khi nói xong lại chết."

Tiểu hoạn quan Phùng Trần nói: "Nô tỳ nghe nói Ninh Chính điện hạ vì bảo hộ Thẩm Lãng đại nhân thị thiếp, chủ động đứng ra gánh chịu tất cả tội danh, sinh lòng kính nể, vì lẽ đó bản năng ho khan nhắc nhở, nô tỳ đáng chết, nô tỳ đáng chết. . ."

Trên thực tế!

Cái này tiểu thái giám là nhớ tới hắn huynh trưởng.

Năm đó gia tộc hủy diệt thời điểm, hắn Phùng Trần đã mười một tuổi, muốn cùng nhau chém đầu.

Nhưng hắn huynh trưởng lại lao ra hô to, nói hắn chỉ có mười tuổi, không thể giết, không thể giết. Không tin đi đo đạc thân cao.

Mà Phùng Trần bởi vì thân thể không tốt lắm, từ nhỏ đã dáng dấp không cao, cái này cũng lượng phát hiện cũng chính là tám chín tuổi thân cao.

Vì lẽ đó hắn sống tiếp được, được đưa đi Đại Ân đình.

Mà huynh trưởng của hắn đương nhiên cũng đi theo người nhà cùng một chỗ tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội.

Coi như trước khi chết, người huynh trưởng này còn muốn lấy bảo hộ hắn cái này con thứ.

Chân chính huynh trưởng như cha.

Ninh Chính vì bảo hộ Băng nhi, mà gánh chịu tội giết người tên, bị giam vào Tông Chính tự ngục giam, cái này khiến Phùng Trần phi thường cảm động, để hắn nhớ tới cái kia trước khi chết bảo hộ huynh trưởng của hắn.

Cho nên mới sẽ tại thời khắc mấu chốt ho khan nhắc nhở.

"Trượng trách ba mươi, nếu như chết thì đã chết, nếu như may mắn không chết, vậy liền ném tới hoán áo giám!"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Tuân chỉ, tạ bệ hạ hồng ân."

Tiểu hoạn quan Phùng Trần dập đầu: "Tạ bệ hạ hồng ân."

Sau đó, hắn bị kéo ra ngoài.

Trùng điệp đánh ba mươi trượng, cả người máu me đầm đìa, sinh tử chưa biết.

. . .

Ngày kế tiếp!

Quốc quân một mực ngủ thẳng tới giữa trưa!

Biện phi lớn bụng cho hắn làm cơm trưa.

Mang thai của nàng cũng kém không nhiều có năm tháng.

Ninh Nguyên Hiến thấy, ôn nhu nói: "Ái phi có thai, tranh thủ thời gian nghỉ ngơi, vì sao còn muốn vất vả?"

Biện phi ôn nhu nói: "Nằm cũng nhàm chán, mang thai người thoáng động đậy một lần vẫn là tốt, ta liền làm chút thức ăn, cũng không có gì khói dầu."

Ninh Nguyên Hiến nhìn qua Biện phi thân ảnh.

Cứ việc vương hậu mới là chính thê, nhưng vương hậu quá ngạo mạn, quá mức đoan trang.

Chỉ có trước mắt Biện phi mới là tri kỷ thê tử.

Chính là loại kia đối ngươi tốt đến hận không thể đem ngươi trên thân mỗi một chỗ đều cưng chiều người.

Ninh Nguyên Hiến phi thường trân quý điểm này, đây là trong lòng hắn chỉ có mấy cái thân nhân một trong.

Nhìn xem Biện phi thân ảnh, Ninh Nguyên Hiến trong lòng ấm áp hạnh phúc, nhưng là cũng tràn đầy một tia vẻ lo lắng.

Bởi vì ngự y đã mấy lần cùng hắn báo cáo qua.

Biện phi thân thể quá yếu, căn bản không thích hợp mang thai, mà lại cho tới nay thai nhi cũng bất ổn.

Có mấy lần đều có sinh non nguy hiểm.

Là Biện phi mạnh mẽ dùng thuốc giữ thai.

Mà lại, Biện phi còn không cho quốc quân biết.

Nhưng ngự y không dám giấu diếm, đem hết thảy đều nói cho quốc quân.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến lúc này ngược lại không dám để cho Biện phi biết hắn đã biết.

Cũng chỉ có thể ở trong lòng cầu nguyện!

Thậm chí hắn lúc này trong lòng chỉ cầu thê tử Biện phi bình an.

Đối với hắn trong bụng đứa bé này, hắn cơ hồ cũng không dám hi vọng xa vời.

Phảng phất cảm nhận được quốc quân ánh mắt.

Biện phi thoáng nghiêng đầu lại ôn nhu cười một tiếng.

Nhưng mà. . .

Cái nụ cười này phảng phất nháy mắt dừng lại.

Bỗng nhiên, sắc mặt nàng tái đi, toàn bộ thân hình run lên.

Sau đó. . .

Dưới thân bỗng nhiên đã tuôn ra một vũng máu hồng.

Biện phi thê tiếng nói: "Phu quân, phu quân. . ."

Sau đó, Biện phi cả người liền muốn ngã xuống.

Ninh Nguyên Hiến lập tức rùng mình.

Cả người phảng phất sét đánh đồng dạng không cách nào động đậy.

Trọn vẹn một hồi lâu, hắn mới bỗng nhiên nhảy dựng lên, tiến lên ôm lấy Biện phi.

Mà Biện phi trực tiếp mở đến tại trong ngực của hắn.

Nàng giữa hai chân, máu tươi tuôn trào ra.

Ninh Nguyên Hiến thê lương hô to: "Người tới, người tới, cứu người a, cứu người a. . ."

. . .

Quốc quân cả người đều lâm vào điên dại bên trong.

Mười mấy cái ngự y đều đi vào.

Nhưng là vẫn không có tin tức tốt truyền đến.

Chưa từng có cầu nguyện qua Ninh Nguyên Hiến, lúc này một người trốn đi, quỳ trên mặt đất, hướng thần phật cầu nguyện.

"Van cầu trời xanh, không cần mang đi ta thê tử."

"Thượng thiên a, ngươi đã mang đi ta một cái thê tử, cầu ngươi tuyệt đối không cần mang đi ta cái thứ hai thê tử."

"Ta Ninh Nguyên Hiến, thật không chịu đựng nổi."

"Trời xanh, mời ngươi khai ân, mời ngươi khai ân."

"Ta Ninh Nguyên Hiến nguyện ý sau này làm việc thiện tích đức, ta Ninh Nguyên Hiến nguyện ý giảm thọ mười năm, chỉ cầu ngươi không cần mang đi ta thê tử."

Nửa khắc đồng hồ sau!

Cao tuổi ngự y quỳ xuống đến dập đầu nói: "Bệ hạ, chúng thần đã tận lực, Biện phi vì giữ thai, ăn vào quá nhiều dược vật, đối thân thể tàn phá lợi hại, lần này sinh non, dẫn phát rong huyết, thần. . . Thật bất lực."

Rong huyết chính là xuất huyết nhiều, những này ngự y căn bản ngăn không được, vì lẽ đó hẳn phải chết không nghi ngờ.

Ninh Nguyên Hiến khàn khàn khàn giọng quát: "Như không cứu sống quả nhân Biện phi, các ngươi cũng đi theo chôn cùng, các ngươi cũng đi theo chôn cùng!"

Cái kia già ngự y trực tiếp dập đầu nói: "Thần đã cao tuổi, không sợ tử vong, bệ hạ coi như giết thần, thần cũng cứu không được Biện phi."

Câu nói này, cơ hồ trực tiếp phán định Biện phi tử hình.

Ninh Nguyên Hiến lảo đảo, cả người đứng thẳng không ngừng, cơ hồ muốn trực tiếp ngồi ngay đó.

Nước mắt tuôn ra.

Là quả nhân tạo quá nhiều giết chóc sao?

Là quả nhân nghiệp chướng quá nhiều sao?

Bây giờ thượng thiên muốn trừng phạt quả nhân sao?

Trời xanh a, ngươi vì sao muốn chọn lựa Biện phi a? Vì sao muốn chọn lựa Biện phi a?

Ninh Nguyên Hiến lòng tràn đầy tuyệt vọng, thế giới này phảng phất đều u ám xuống dưới.

Mà lúc này, đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ, đi để Thẩm Lãng đến, hắn có thần kỳ y thuật, lúc ấy hắn chữa khỏi viêm ruột thừa bệnh nan y, có lẽ. . . Có lẽ hắn có thể cứu Biện phi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 286: Thẩm Lãng Cứu Sống Biện Phi! Tài Năng Như Thần!

Ninh Nguyên Hiến đầy trong đầu đều là Biện phi quay đầu cười một tiếng trong nháy mắt đó.

Trong lòng của hắn phảng phất tràn đầy số mệnh cảm giác.

Năm đó thê tử của hắn liền thích đối với hắn ngoái nhìn cười một tiếng.

Đương nhiên ngoái nhìn cười một tiếng kỳ thật cũng không phải là cái gì tốt từ, nghe vào phảng phất có chút làm ra vẻ.

Nhưng là tình cảm tốt nam nữ trước đó phảng phất là có tâm linh cảm ứng, làm nữ nhân cảm giác được ánh mắt nhìn chăm chú nàng bóng lưng thời điểm, nàng đương nhiên muốn cho trượng phu đáp lại, lúc này còn có cái gì so ngoái nhìn cười một tiếng càng thích hợp đây này.

Mà lại năm đó thê tử là cao quý Thái Tử Phi thời điểm, liền cơ hồ mỗi ngày vì hắn xuống bếp.

Cái này thậm chí không phải là vì lấy lòng nàng, mà là vì chiếu cố trượng phu, chỉ có nàng mới biết được trượng phu thích ăn cái gì, hẳn là ăn cái gì, đồng thời nắm giữ tốt trong đó cân bằng.

Cũng bởi vì Ninh Hàn công chúa cùng Biện Tiêu chưa xuất thế nhi tử hôn ước, khiến cho Ninh Nguyên Hiến lúc ấy không thể không phế hậu, khiến vợ cả thê tử buồn bực sầu não mà chết.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến biết, thê tử lúc ấy rất thương tâm, nhưng là cũng không có trách cứ hắn.

Mà lần này Biện phi đồng dạng là ngoái nhìn cười một tiếng, sau đó máu tươi bỗng nhiên hiện ra tới. Tiếp lấy hắn liền đã mất đi còn không có xuất thế hài tử, mà lại lập tức liền muốn mất đi Biện phi.

Thật là tràn đầy số mệnh cảm giác.

Phảng phất như là đối với hắn Ninh Nguyên Hiến trừng phạt.

Hắn đầy trong đầu đều là tự mình đã từng giết qua người, đã từng tạo qua nghiệt.

Phảng phất như là thượng thiên muốn thu đi hắn yêu dấu thê tử.

Lúc ấy lấy đi vợ cả, lần này lại muốn tới lấy đi hắn Biện phi.

Chẳng lẽ chú định hắn Ninh Nguyên Hiến không thể yêu bất luận kẻ nào sao? Một khi hắn yêu nữ nhân nào, thượng thiên liền sẽ lấy đi, chẳng lẽ hắn Ninh Nguyên Hiến là chân chính Thiên Sát Cô Tinh sao?

. . .

Thẩm Lãng, tìm Thẩm Lãng.

Nghe được Lê Chuẩn về sau, quốc quân trước mắt phảng phất sáng lên một đạo quang mang.

Không sai, không sai!

Còn có Thẩm Lãng, còn có Thẩm Lãng.

Bởi vì quan tâm sẽ bị loạn, vì lẽ đó vừa rồi quốc quân lập tức thật không muốn.

Thẩm Lãng y thuật thần kỳ, điểm này quốc quân biết rõ.

Nhưng lúc đó Thẩm Lãng chữa khỏi Trương Xung, chữa khỏi viêm ruột thừa bệnh nan y, quốc quân hạ chỉ không được tuyên dương, cũng là bởi vì chuyện này quá mức thần kỳ, quốc quân không muốn để cho người cho Thẩm Lãng đánh lên một cái thần y nhãn hiệu.

Thần y có thể cứu mạng, đương nhiên rất đáng gờm.

Nhưng ở thế giới này, đại phu là không đáng tiền, dù là thần y cũng là không đáng tiền, chỉ có gặp được nguy hiểm đến tính mạng lúc mới có thể nghĩ đến ngươi.

Mà người một khi bị dán lên một loại nào đó nhãn hiệu sẽ rất khó lại thay đổi.

Sau này có người lại đề lên Thẩm Lãng thời điểm, liền sẽ nghĩ đến chỗ này người là một cái thần y, cái khác hẳn là liền sẽ không, phảng phất trừ trị bệnh cứu người liền sẽ không bản sự khác.

Cái này kỳ thật cũng coi là quốc quân đối Thẩm Lãng một cái bảo hộ.

Có lẽ là bởi vì bảo hộ quá mức, ngay cả quốc quân thiếu chút nữa quên đi Thẩm Lãng còn có bản lãnh này. Lại hoặc là tâm hắn gấp như lửa đốt, trong đầu đã là trống rỗng, cái gì đều không nhớ nổi.

Lúc này bị Lê Chuẩn nhắc nhở về sau, nội tâm lập tức dâng lên vô tuyến hi vọng.

"Nhanh, nhanh, dùng tốc độ nhanh nhất đem Thẩm Lãng mang đến."

"Mặt khác, đem Ninh Khiết cũng cùng nhau gọi tới!"

Bởi vì Ninh Khiết đã từng cùng Thẩm Lãng phối hợp qua, chữa khỏi Ninh Diễm. Mà lại Biện phi là nữ tử, rất nhiều chuyện để Ninh Khiết tới làm càng thêm phù hợp.

Quốc quân ý chỉ vừa mới rơi xuống, Tiểu Lê công công lập tức mang theo mấy tên võ sĩ cực nhanh liền xông ra ngoài.

Giờ phút này hoàn toàn là giành giật từng giây, cùng Tử thần tại thi chạy.

Thẩm Lãng a, hi vọng ngươi có thể lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích, cứu vớt quả nhân ái phi.

. . .

Ngũ vương tử Ninh Chính dinh thự bên trong.

Thẩm Lãng chính vắt hết óc, nghĩ đến như thế nào cứu vớt ngũ vương tử Ninh Chính.

Đầu óc hắn nháy mắt dâng lên rất nhiều loại biện pháp, nhưng là không có một loại phi thường ưu tú, đều có chút miễn cưỡng.

Chân chính biện pháp tốt, nhất định phải đại xảo nhược chuyết, không thể có cái gì tính toán vết tích.

Nói cho đúng, không thể để cho quốc quân cảm thấy Thẩm Lãng tại bức hiếp hắn, không thể gây tổn thương cho hắn tâm.

Đoạt dòng chính đầu tiên tranh đoạt chính là quốc quân trái tim.

Ngay tại lúc này.

Tiểu Lê công công như chớp giật đi theo tiến đến, tốc độ thật sự là giống như quỷ mị.

Thẩm Lãng lần thứ nhất biết, nguyên lai Tiểu Lê công công võ công cao như thế.

"Biện phi sinh non, dẫn phát rong huyết, cấp tốc, nhanh!"

Tiểu Lê công công sau khi đi vào, dùng không đến hai giây liền đem sự tình nói xong.

Thẩm Lãng không kịp kinh ngạc, lập tức nhanh chóng xông vào trong phòng, cõng lên tự mình túi chữa bệnh, hướng phía bên ngoài liền xông ra ngoài.

Bất quá Tiểu Lê công công vẫn cảm thấy tốc độ của hắn quá chậm.

Rất nhanh xông tới hai cái võ sĩ, mang lấy Thẩm Lãng cực nhanh hướng phía trong vương cung phóng đi!

. . .

Vẻn vẹn một khắc đồng hồ thời gian, Thẩm Lãng liền đã tiến vào trong cung.

Tiến vào Biện phi gian phòng về sau, đầy mắt đều là vết máu.

Trên mặt đất, trên giường, đâu đâu cũng có đỏ thẫm vết máu.

Biện phi sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, hô hấp yếu ớt mà gấp rút.

Bởi vì đại lượng mất máu, đúng vậy nàng nhất định phải phi thường dùng sức hô hấp, mới có thể cho đầu óc miễn cưỡng cung cấp đầy đủ dưỡng khí.

Mà Ninh Khiết công chúa đã ở chỗ này.

Giờ phút này, Biện phi chính cầm quốc quân tay, phảng phất đang cho hắn bàn giao hậu sự.

Quốc quân mặt mũi tràn đầy đều là nước mắt.

Thật cả trương gương mặt đều bị nước mắt dán lên.

Nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, quốc quân trong mắt tuôn ra trước nay chưa từng có quang mang, run rẩy nói: "Thẩm Lãng, có thể hay không cứu, có thể hay không cứu?"

Thẩm Lãng tạm thời không để ý đến quốc quân, mà là hướng phía bên cạnh già ngự y nói: "Rong huyết vì sao ngăn không được?"

Già ngự y nói: "Biện phi cưỡng ép giữ thai, ăn quá nhiều thuốc, vì lẽ đó sinh non tróc ra phải phi thường mãnh liệt, vết thương khá lớn, mà lại là tại bụng bên trong, hoàn toàn ngăn không được."

Biện phi gầy yếu, đại khái chỉ có tám mươi cân tả hữu, máu trong cơ thể trọng lượng đại khái là là hơn ba ngàn ml tả hữu.

Lúc này mất máu lượng cũng đã tại một ngàn ml.

Cứ việc nàng phi thường cố gắng đang hô hấp, nhưng là ánh mắt đã mê ly rất, rất hiển nhiên là não cung cấp máu không đủ, chẳng mấy chốc sẽ tiến vào triệt để hôn mê, hoàn toàn là bằng vào một cỗ ý chí lực tại chèo chống.

"Phu quân, xin ngươi nhắn dùm huynh trưởng, Diễm Châu là bệ hạ Diễm Châu, không phải biện thị Diễm Châu, không cần cho tử tôn triệu họa."

Đây là Biện phi sau cùng di ngôn.

Quốc quân cũng nhịn không được nữa, trực tiếp gào khóc.

Như thế Hiền Phi, trước khi chết vẫn tại vì hắn cân nhắc.

Sau cùng di ngôn vậy mà là để huynh trưởng giao ra Diễm Châu quyền lực, không phải trở thành cắt cứ quân phiệt.

Đây càng thêm để quốc quân đau lòng như là đao giảo.

Giao phó xong sau cùng di ngôn về sau, Biện phi ý chí lực cũng nhịn không được nữa, hai mắt nhắm lại, cả người trực tiếp bất tỉnh đi.

Thậm chí, liền hô hấp đều phảng phất ngừng.

Trong chốc lát, Ninh Nguyên Hiến trái tim phảng phất bỗng nhiên vỡ ra, mắt tối sầm lại, cũng cơ hồ ngất đi!

Thẩm Lãng nói: "Lê công công, đem bệ hạ mang đi."

Lúc này, Thẩm Lãng phảng phất là ý chỉ.

Lê Chuẩn cùng Lê Ân để hai người, không nói hai lời trực tiếp tiến đến, không quản Ninh Nguyên Hiến có nguyện ý hay không, trực tiếp đem hắn kéo đi.

Thẩm Lãng lập tức dùng X quang mắt nhìn xuyên tường, kiểm tra Biện phi trong bụng.

Lúc này thai nhi đã chảy ra, nhưng là cái kia vết thương thật lớn vẫn còn, đang không ngừng ra bên ngoài tuôn máu, hoàn toàn ngăn không được.

Bình thường mà nói, bởi vì sinh non là không dễ dàng hẳn là như thế xuất huyết nhiều.

Thẩm Lãng vốn cho rằng là cuống rốn ngưng lại, cái này bình thường là sinh non gây nên xuất huyết nhiều nguyên nhân lớn nhất.

Nhưng là ngự y bản sự này vẫn phải có, cuống rốn đã theo cung nội hoàn toàn tách ra.

Vậy cái này xuất huyết nhiều, hoàn toàn cũng là bởi vì Ngưng Huyết công năng chướng ngại.

Nhất định phải tranh thủ thời gian cầm máu, nếu không không dùng đến một khắc đồng hồ, Biện phi liền sẽ chảy máu mà chết.

Thẩm Lãng xé ra mở Biện phi quần áo, lộ ra bụng của nàng.

Nhanh chóng xuất ra bút, tại Biện phi trên bụng tô lại điểm.

"Nơi này, nơi này, nơi này. . ."

Sau đó, cáo tri cái gì góc độ, cái gì lực đạo, cái gì chiều sâu.

Ninh Khiết trưởng công chúa ngân châm nhanh chóng đâm vào.

Ròng rã mấy chục cây ngân châm đâm vào, đem Biện phi mất máu cung nội vết thương phong bế.

Ninh Khiết quả nhiên ghê gớm.

Cái này mấy chục cây ngân châm đâm vào về sau, lập tức phủ kín ở vết thương đại bộ phận mạch máu.

Máu này băng lập tức liền ngừng lại đại bộ phận.

Hiện tại vẫn như cũ chảy ra ngoài máu, nhưng đã không có trước đó dọa người như vậy.

Thẩm Lãng thường thường hô một hơi.

"Biện phi trước kia thụ thương, có phải là liền không dễ dàng cầm máu?" Thẩm Lãng hỏi.

Ninh Khiết trưởng công chúa nhẹ gật đầu.

Quả nhiên là Ngưng Huyết công năng chướng ngại.

Biện phi người yếu, khí huyết hai hư, dùng hiện đại y học thuật ngữ chính là có huyết dịch bệnh, hoặc là tiểu cầu giảm bớt chứng, hoặc là tái sinh chướng ngại tính thiếu máu.

Hai loại tình hình đều phi thường dễ dàng gây nên Ngưng Huyết công năng chướng ngại.

Bị loại bệnh này chuyện tuyệt đối không thể mang thai, coi như thai nhi có thể bình thường trưởng thành, tương lai sinh nở thời điểm cũng vô cùng nguy hiểm.

Nhưng là Biện phi quá khát vọng có được một cái con của mình, vì lẽ đó nghĩ hết biện pháp rốt cục mang thai, kết quả tao ngộ như thế sinh tử đại kiếp.

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Tiếp xuống làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng kiểm tra qua một lần, Ngưng Huyết công năng chướng ngại là dễ dàng xuất huyết nhiều, nhưng cũng không phải là hoàn toàn ngăn không được, mà là cần thời gian dài hơn.

Sau đó chỉ cần máu ngừng lại, là không cần mổ.

Nhưng lúc này Biện phi cung nội vết thương mất máu điểm mặc dù đã đại bộ phận phủ kín ở, nhưng vẫn tại rướm máu.

Dạng này chảy đi xuống, vẫn là sẽ chết.

Mà lại Biện phi đã lâm vào hôn mê.

Vì lẽ đó nhất định phải lập tức truyền máu, hướng trong cơ thể nàng truyền máu.

Bởi vì nàng mất máu thực sự là nhiều lắm.

"Nhất định phải hướng trong cơ thể nàng truyền máu." Thẩm Lãng nói.

Ninh Khiết không khỏi kinh ngạc, còn có thể truyền máu sao?

"Dùng của ai máu?" Ninh Khiết hỏi.

Đây chính là vấn đề mấu chốt chỗ, truyền máu là không thể loạn truyền, nhất định phải nhóm máu ăn khớp.

Nếu không sẽ tạo thành truyền máu phản ứng, khiến cho huyết dịch ngưng tụ triệt để ngăn chặn mạch máu, chết như vậy phải càng nhanh, cơ hồ không cứu.

Vạn nhất Biện phi là gấu trúc nhóm máu, cái kia cũng trên cơ bản chơi xong.

Thẩm Lãng nhất định phải trong thời gian ngắn nhất diễn xuất Biện phi nhóm máu.

Thử máu hình đối với hiện đại y học đến nói vô cùng đơn giản, thậm chí không cần đi bệnh viện, tự mình mua hàng online giấy thử là được rồi.

Nhưng là tại Thẩm Lãng thế giới này, cái này hoàn toàn là không thể nào.

Muốn trực tiếp nghiệm chảy máu hình, cái này căn bản liền không có khả năng.

Nhưng Thẩm Lãng có biện pháp, trực tiếp áp dụng năm 1900 Áo Vienna đại học bệnh lý sở nghiên cứu làm việc Lanz Thản Nạp biện pháp là được rồi.

Hắn đầu tiên lấy Biện phi mười mấy ống huyết dịch.

Sau đó đem huyết dịch tách rời trở thành huyết thanh cùng hồng cầu nước muối treo dịch.

Tốc độ của hắn nhanh chóng, lập tức chế tạo ra mười mấy phần huyết dịch hàng mẫu.

Sau đó hắn theo trong cơ thể mình rút ra huyết dịch, tách rời trở thành huyết thanh cùng hồng cầu nước muối treo dịch.

Cuối cùng, đem máu của mình thanh nhỏ vào Biện phi hồng cầu nước muối treo dịch bên trong.

Nếu như có thể không chướng ngại hòa tan, đại biểu cho không có bài dị phản ứng, đại biểu cho Thẩm Lãng máu có thể đưa vào Biện phi thể nội.

Nếu như phát sinh ngưng tụ, vậy liền chứng minh Thẩm Lãng không thể cho Biện phi truyền máu.

Kết quả rất mau ra tới.

Thẩm Lãng huyết thanh cùng Biện phi hồng cầu treo dịch phát sinh ngưng tụ, như là một đoàn sợi bông.

Thẩm Lãng lại theo Ninh Khiết trưởng công chúa thể nội rút ra huyết dịch, đồng thời tách rời.

Sau đó đem Ninh Khiết công chúa huyết thanh rót vào Biện phi hồng cầu nước muối treo dịch bên trong, vẫn như cũ phát sinh ngưng tụ.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Để bệ hạ tiến đến, tìm mười cái thân thể người khỏe mạnh tiến đến."

Hắn thật phảng phất như là thánh chỉ.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến ngay lập tức liền vọt vào.

Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp đem ống tiêm đâm vào quốc quân tĩnh mạch bên trong lấy máu.

Lúc này Thẩm Lãng nếu như muốn hạ độc hại người, cho dù có mười cái quốc quân cũng đã chết.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng cũng không nói gì.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, Biện phi chảy máu đã cơ bản ngừng lại, nhưng vẫn tại rướm máu đại khái qua một đoạn thời gian mới có thể ngừng lại. Biện phi mất máu quá nhiều, cần hướng trong cơ thể nàng truyền máu, dạng này mới có thể cứu vãn tính mạng của nàng."

Quốc quân lập tức nói: "Truyền máu của ta, truyền máu của ta."

Thẩm Lãng nói: "Ta cần thử máu, một khi đưa vào máu không đúng, sẽ tạo thành ngưng tụ, như thế sẽ càng thêm nguy hiểm."

"Vừa rồi ta đã thử qua chính ta máu, còn có Ninh Khiết công chúa máu, đều không được, đều có bài dị phản ứng."

"Biện phi trong vương cung có cái gì thân nhân sao?"

Lời này mới ra, Tiểu Lê công công chạy vội rời đi.

Biện phi tại quốc đô có một người cháu, hai cái chất nữ.

Thẩm Lãng đem quốc quân huyết dịch tách rời, sau đó đem huyết thanh rót vào Biện phi hồng cầu treo dịch bên trong.

Nhưng mà. . .

Rất nhanh liền xuất hiện bài dị phản ứng, huyết dịch ngưng tụ lại với nhau.

Thẩm Lãng thống khổ nhíu mày.

Không muốn ra xuất hiện tình hình phát sinh.

Biện phi nhóm máu rất đặc biệt

Nhân loại nhóm máu cũng không phức tạp, lẫn nhau có thể truyền máu xác suất là rất cao.

Trên lý luận nhóm máu O có thể cho đại đa số nhóm máu truyền máu.

Mà AB hình huyết dịch càng cơ hồ là vạn năng nhóm máu, trên cơ bản có thể tiếp nhận cơ hồ tất cả nhóm máu truyền máu, đương nhiên chỉ có thể là khẩn cấp phía dưới, truyền máu tốt nhất vẫn là cùng nhóm máu chuyển vận tốt nhất, nhất là đại lượng truyền máu.

Quốc quân nhìn thấy Thẩm Lãng sắc mặt, không khỏi hỏi: "Thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Biện phi máu vô cùng hiếm có, đối đại đa số người máu đều có bài dị phản ứng."

Quốc quân hét lớn: "Đi tìm người, đi tìm thân thể người khỏe mạnh, thân phận cao quý người tới."

Theo quốc quân ý chỉ hạ đạt.

Trên trăm tên hoạn quan chạy vội ra hoàng cung.

Thời gian qua một lát về sau, Thái tử Ninh Dực, nhị vương tử, Tam vương tử, tứ vương tử, lục vương tử các loại người đều tới.

Bởi vì bọn hắn đều nghe nói, cần hướng Biện phi thể nội truyền máu.

Mặc dù bọn hắn cảm thấy huyết dịch trân quý, căn bản không bỏ được chuyển vận.

Nhưng là Biện phi là ai?

Đây là quốc quân sủng ái nhất người, mà lại phía sau của nàng đứng Biện Tiêu, Việt Quốc lớn nhất quân đội cự đầu.

Không quản là Thái tử hay là Tam vương tử, chỉ cần đạt được Biện phi ủng hộ, thắng lợi cân tiểu ly ngay lập tức sẽ chếch đi.

Vì lẽ đó đây là cơ hội ngàn năm một thuở, tuyệt đối không thể thác thất lương cơ.

Cái này không chỉ có riêng là cứu sống Biện phi đơn giản như vậy, một khi máu của ngươi tiến vào Biện phi thể nội, cứu sống tính mạng của nàng, có phải là liền có huyết mạch tương liên cảm giác.

Biện phi không có hài tử, mà lại về sau cũng không khả năng sẽ có.

Như vậy truyền máu cứu sống nàng người, có phải là liền tương đương với con của hắn?

Vì lẽ đó mấy vị vương tử đều vô cùng tích cực.

Lúc này, Biện phi cháu trai cùng chất nữ đều tới.

Thẩm Lãng tránh hiềm nghi, không có cho Thái tử, Tam vương tử bọn người lấy máu.

Mà là trực tiếp cho Biện phi cháu trai chất nữ lấy máu.

Mặc dù nói có quan hệ máu mủ chưa chắc nhóm máu ăn khớp, nhưng hi vọng cuối cùng lớn như vậy một chút điểm.

Nhưng là kết quả rất mau ra đến rồi!

Vẫn chưa được.

Biện phi hồng cầu vẫn là đối nàng cháu trai, chất nữ huyết thanh xuất hiện bài dị phát hiện, xuất hiện ngưng tụ.

Giờ phút này đừng bảo là quốc quân, tựu liền Thẩm Lãng cũng phải điên rồi.

Ngay cả có quan hệ máu mủ thân nhân đều không được.

Cái này chứng minh Biện phi thật là hi hữu nhóm máu.

Thật là muốn chết, thật là muốn chết!

Bởi vì Biện phi vẫn tại chậm rãi mất máu, nhịp tim cùng hô hấp đều càng ngày càng yếu ớt.

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Thẩm Lãng ngươi phải nhanh lên một chút, Biện phi sắp không được."

Thẩm Lãng nói: "Rót canh sâm, nhưng là một chút xíu, tuyệt đối không nên nhiều, tuyệt đối không nên nhiều."

Kỳ thật lúc này kỳ thật căn bản cũng không có thể cho ăn canh sâm, bởi vì dễ dàng gây nên càng kịch liệt chảy máu.

Nhưng không có cách nào a.

Biện phi thân thể suy yếu tới cực điểm, tùy thời đều có thể tắt thở.

Ninh Khiết trưởng công chúa cho Biện phi cho ăn xuống một chút xíu canh sâm, không có nhìn thấy rõ ràng chuyển biến tốt đẹp, nhưng là không thể lại đút.

Lê Chuẩn nhanh chóng cho mấy cái vương tử toàn bộ lấy máu, sau đó giao cho Thẩm Lãng.

Ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, đương nhiên là sợ hãi hắn gian lận.

Rõ ràng cái nào đó vương tử máu có thể cứu Biện phi, nhưng hắn vì chèn ép Thái tử hoặc là Tam vương tử, cố ý nói không thể, hoặc là tại làm thí nghiệm thời điểm động tay chân.

Hiện tại không những ở trận mấy vị ngự y thấy rõ, tựu liền quốc quân cũng thấy rõ.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Thẩm Lãng động tác nhanh chóng, đem mấy cái vương tử huyết dịch tách rời trở thành huyết thanh cùng hồng cầu nước muối treo dịch.

Sau đó, đồng thời đem mấy cái vương tử huyết thanh rót vào Biện phi hồng cầu nước muối treo dịch bên trong.

Rất mau ra xuất hiện kết quả.

Quốc quân một trận lảo đảo, trước mắt lại một lần nữa biến thành màu đen mắt hoa.

Vẫn như cũ xuất hiện bài dị phản ứng, vẫn như cũ xuất hiện ngưng tụ, tạo thành sợi thô đoàn hình.

Lúc này, tất cả mọi người thấy rõ.

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Bệ hạ, Biện phi máu quá đặc thù, ở đây không người có thể vì hắn truyền máu."

Quốc quân run rẩy nói: "Ta hẳn là nghĩ tới, nàng từ nhỏ đã không giống bình thường, vừa sinh ra thời điểm thiếu chút nữa chết yểu, về sau thật vất vả sống tiếp được, nhưng là thân thể vẫn luôn phi thường suy yếu."

Thái tử nói: "Thẩm công tử, quốc đô có gần trăm vạn người, làm sao đều có thể tìm tới một cái có thể vì biện mẫu phi truyền máu người đi."

Thẩm Lãng lắc đầu.

Nếu như quá đại chúng nhóm máu, không quản là A hình, B hình, vẫn là AB hình, lại hoặc là o hình, đều có thể tìm tới đại lượng xứng đôi người.

Hiện tại ròng rã thí nghiệm mười mấy người, toàn bộ đều không được.

Cái này chứng minh Biện phi là hi hữu nhóm máu.

Mà một khi là hi hữu nhóm máu, khả năng này liền thật là trong trăm vạn không có một.

Muốn tìm được xứng đôi người, thật như là mò kim đáy biển.

Mấu chốt là không có thời gian.

Biện phi đã thoi thóp, hơn nữa còn đang thong thả mất máu, tùy thời đều có thể tắt thở.

Quốc quân run rẩy nói: "Thật, thật một tia hi vọng cũng không có sao?"

Ngay tại lúc này, Thẩm Lãng cùng Ninh Khiết công chúa nhãn tình sáng lên.

Đại ngốc!

Hắn là Hoàng Kim huyết mạch, hắn là vô địch a.

Vừa rồi thật sự là sắp điên, không nghĩ tới điểm này.

"Đại ngốc, đại ngốc mau vào!"

Đại ngốc lao nhanh mà vào.

Thẩm Lãng nhanh chóng cho hắn lấy máu, sau đó tách ra huyết thanh, nhỏ vào Biện phi hồng cầu nước muối treo dịch bên trong.

Lập tức tất cả mọi người ngừng thở.

Quốc quân đương nhiên là khát vọng phát sinh kỳ tích, hi vọng đại ngốc máu có thể cứu Biện phi.

Mà Thái tử cùng Tam vương tử bọn người thì khát vọng thất bại.

Bởi vì bọn hắn tuyệt đối không muốn nhìn thấy Thẩm Lãng cứu sống Biện phi, như thế ân tình quá lớn.

Thẩm Lãng trong lòng run rẩy.

Lần này hẳn là có thể chứ, đại ngốc là Hoàng Kim huyết mạch a, vô địch a.

Nhưng mà. . .

Kết quả để hắn thất vọng.

Vẫn như cũ không thể.

Đại ngốc huyết thanh vẫn như cũ cùng Biện phi hồng cầu ngưng tụ lại với nhau, như là một đoàn sợi thô.

Quốc quân lập tức triệt để tuyệt vọng.

Hắn nhất định phải tiếp nhận một sự thật, hắn có lẽ muốn vĩnh viễn mất đi Biện phi, vĩnh viễn mất đi tình cảm chân thành.

Quốc quân thống khổ nhắm mắt lại, trọn vẹn một hồi lâu mới mở ra, nói: "Thẩm Lãng cám ơn ngươi, ta biết ngươi đã tận lực, có lẽ đây hết thảy đều là mệnh, đây hết thảy đều là quả nhân sai, là quả nhân nghiệp chướng nhiều lắm, thượng thiên muốn trừng phạt quả nhân, trước hết để cho quả nhân đã mất đi vợ cả, lại lại mất đi Biện phi, đều là quả nhân sai. . ."

Nói xong lời cuối cùng, quốc quân thanh âm một mảnh lạnh buốt.

Thẩm Lãng cũng thống khổ nhắm mắt lại.

Hắn đối Biện phi là không có quá nhiều tình cảm.

Biện phi là rất ái quốc quân, mà lại ôn nhu hiền lành, nhưng là nàng đối Thẩm Lãng không có bất kỳ cái gì ân tình.

Lần trước Thẩm Lãng bị Hắc Thủy Đài bắt đi thời điểm, Ninh Chính đến cầu Biện phi xuất thủ.

Lúc ấy Biện phi hữu tâm muốn giúp đỡ, nhưng hậu cung không được can chính, nàng vẫn là không có làm Thẩm Lãng phá lệ.

Thẩm Lãng sở dĩ cảm giác được thống khổ, hoàn toàn là bác sĩ bản năng phản ứng.

Hắn mặc dù không làm bác sĩ đã rất lâu rồi, nhưng khi hắn dốc hết toàn lực đi cứu một người thời điểm, đương nhiên là hi vọng thành công.

Một khi thất bại, đương nhiên cũng sẽ thống khổ không chịu nổi.

Thẩm Lãng khom người cong xuống nói: "Bệ hạ, xin thứ cho thần vô năng."

Quốc quân lắc đầu nói: "Ta đã nói rồi, không phải lỗi của ngươi, ngươi đã phi thường xuất sắc. Đây là quả nhân sai, đây là quả nhân tội nghiệt, báo ứng tại Biện phi trên thân."

Có thể thấy được lúc này quốc quân đã thương tâm gần chết, hắn cỡ nào tự phụ? Xưa nay không nhận lầm, chớ nói chi là nhận tội.

Mà lúc này vậy mà ở trước mặt tất cả mọi người nói ra lời ấy.

Có thể thấy được là bởi vì tuyệt vọng thống khổ mà đã mất đi có chừng có mực.

Bất quá dạng này Ninh Nguyên Hiến mới lộ ra chân thực, hắn là cay nghiệt thiếu tình cảm, nhưng từ một khía cạnh khác mà nói, hắn là đem tình cảm trút xuống tại số ít mấy người trên thân.

Quốc quân phất phất tay nói: "Các ngươi đều ra ngoài đi, quả nhân làm bạn Biện phi cuối cùng một quãng thời gian."

Thẩm Lãng bước chân hư thoát đi ra ngoài.

Những người khác cũng nhao nhao ra ngoài.

Ngay tại Thẩm Lãng muốn đi ra cổng thời điểm, quốc quân bỗng nhiên nói: "Còn có một người không có thử, còn có một người không có thử."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Ninh Chính?

Quốc quân nói: "Lê Chuẩn, đi đem Ninh Chính mang đến, nhanh, nhanh, nhanh!"

Thẩm Lãng muốn nói lại thôi.

Quốc quân nói: "Biện phi vừa sinh ra thời điểm cơ hồ chết yểu, Ninh Chính cũng thế. Ninh Chính từ nhỏ đã phảng phất nhận nguyền rủa, mệnh cách cùng tất cả mọi người không giống, điểm này hắn cùng Biện phi tương tự."

Đây cũng quá gượng ép đi.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, Ninh Chính điện hạ xuất thân dị trạng là bởi vì bệnh vàng da, mà lại hắn lúc mới sinh ra lưu tinh trụy lạc nện hủy nhà dân hoàn toàn là bởi vì ngẫu nhiên, ta đương nhiên có thể thử Ninh Chính điện hạ huyết dịch, nhưng là ngài tốt nhất đừng ôm lấy hi vọng, đây là không có bất kỳ cái gì khoa học căn cứ."

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Ninh Chính điện hạ thân thể rất khỏe mạnh, mà lại hắn cùng người khác cũng không có cái gì khác biệt."

Quốc quân nhìn Thẩm Lãng một chút, lắc đầu nói: "Ngươi không hiểu, ngươi mặc dù rất thông minh, nhưng là có một số việc ngươi không hiểu."

Thẩm Lãng xác thực cảm thấy quốc quân cái này lý luận rất hoang đường.

Cũng may Tông Chính tự rất gần.

Không đến hai khắc đồng hồ, đại hoạn quan Lê Chuẩn liền đem Ninh Chính mang đến.

Khi hắn đi vào, tất cả mọi người bản năng nín thở.

Bởi vì Ninh Chính thân thể quá thúi.

Không có cách nào, thời tiết nóng như vậy, mà lại Tông Chính tự trong ngục giam nhưng không cách nào tắm rửa, Ninh Chính bị nhốt vài ngày, toàn thân đương nhiên bốc mùi phát thiu.

Thẩm Lãng xuất ra cồn, đem Ninh Chính cổ tay tĩnh mạch bộ vị tắm đến sạch sẽ không nhuốm bụi trần, sau đó tiến hành lấy máu.

Lấy máu người chậm tiến đi tách rời.

Rất nhanh huyết thanh bị tách ra.

Phần lớn huyết thanh là khuynh hướng không màu, cũng có là màu vàng nhạt.

Đương nhiên cái này màu vàng nhạt cũng không phải là Hoàng Kim huyết mạch.

Mà Ninh Chính vương tử huyết thanh chính là màu vàng nhạt.

Thẩm Lãng đem Ninh Chính huyết thanh nhỏ vào đến Biện phi hồng cầu nước muối treo dịch bên trong.

Sau đó, Thẩm Lãng nín thở.

Lúc này, trong lòng của hắn ôm một chút hi vọng, nhưng lại không dám trông cậy vào.

Bởi vì hắn hiểu khoa học, biết hi hữu nhóm máu phối đôi quá khó, thật là mò kim đáy biển.

Biện phi cùng Ninh Chính nhóm máu phù hợp xác suất thực sự là thật quá thấp, gần như hoàn toàn không có khả năng.

Nhưng mà. . .

Quốc quân lại nín thở.

Trong lòng của hắn ngược lại ôm lấy to lớn hi vọng.

Ninh Chính là chẳng lành người, phảng phất bị thượng thiên nguyền rủa qua.

Nhưng rất hi hữu.

Ngay sau đó phát sinh một màn, làm cho tất cả mọi người sợ ngây người.

Để Thẩm Lãng cũng sợ ngây người.

Vậy mà chưa từng xuất hiện bài xích, chưa từng xuất hiện ngưng tụ phản ứng.

Ninh Chính huyết thanh hoàn mỹ cùng Biện phi hồng cầu tan lại với nhau.

Điều này đại biểu lấy cái gì?

Cái này đại biểu cho Ninh Chính thể nội huyết dịch, có thể đưa vào Biện phi thể nội.

Sẽ không xuất hiện bài dị.

Quốc quân mừng như điên, cả người đều run rẩy.

"Thẩm Lãng, đây có phải hay không là chứng minh. . . Có thể?"

Thẩm Lãng bất khả tư nghị nhìn qua đây hết thảy, sau đó nhẹ gật đầu, đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi đi, vậy mà thật có thể.

Quốc quân nói: "Nhanh, nhanh, tranh thủ thời gian, tranh thủ thời gian!"

Thẩm Lãng gật đầu.

Nhanh chóng lấy ra đã trừ độc qua lọ thủy tinh cho Ninh Chính lấy máu.

Trước lấy bốn trăm ml.

Biện phi mất máu quá nhiều, khả năng vượt qua 1000 ml, đưa vào 400 ml mặc dù vẫn như cũ không nhiều đủ, nhưng hẳn là có thể cứu sống tính mạng.

Rất nhanh Thẩm Lãng liền theo ngũ vương tử Ninh Chính thể nội lấy hai bình lớn huyết dịch.

Ở đây mấy người thấy mắt hoa.

Lại muốn lấy nhiều như vậy máu, đây nhất định là nguyên khí bị thương nặng đi.

Lấy ra thứ nhất bình về sau, Thẩm Lãng liền bắt đầu làm Biện phi truyền máu.

Quốc quân mở to hai mắt nhìn xem Ninh Chính máu tươi ta một giọt một giọt tiến vào Biện phi thể nội.

Thời gian từng giây từng phút xói mòn.

Một khắc đồng hồ trôi qua.

Nửa giờ trôi qua.

Một giờ trôi qua.

Tất cả mọi người rõ ràng xem đến.

Biện phi lúc đầu triệt để tái nhợt không màu khuôn mặt, dần dần có đỏ ửng.

Mà lại hô hấp cũng càng ngày càng mạnh mẽ.

Nhịp tim cũng càng ngày càng mạnh mẽ.

Mặc dù còn không có tỉnh lại, nhưng là sinh mệnh đặc thù càng ngày càng rõ ràng.

Già ngự y tiến lên làm Biện phi bắt mạch.

Sau đó run rẩy quỳ xuống nói: "Chúc mừng bệ hạ, hô hấp bệ hạ, Biện phi cứu sống, Biện phi cứu sống, tài năng như thần, Thẩm công tử thật sự là tài năng như thần a!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 287: Quốc Quân Cảm Kích! Biện Phi Báo Đáp Ân Cứu Mạng!

Trước mắt cái này lão ngự y thật sự là không có nửa phần khoa trương, hắn là thật cảm thấy tài năng như thần.

Quá thần kỳ.

Thẩm Lãng thủ đoạn này hoàn toàn được xưng tụng là hoạt tử nhân.

Chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy. ,

Biện phi cơ hồ đều đã chết rồi, vậy mà vẫn như cũ bị Thẩm Lãng cứu trở về.

Mà lại cái này truyền máu chi thuật, quả thực quá thần kỳ.

Trong thiên hạ, còn ai có như vậy thủ đoạn a?

Không chỉ có như thế, vị này lão ngự y trong lòng đối Thẩm Lãng cũng tràn đầy cảm kích.

Ninh Nguyên Hiến là bực nào cay nghiệt quả nhân người, nếu như lần này Biện phi chết rồi, quốc quân sẽ giết chết bao nhiêu người?

Có thể nghĩ.

Chí ít tham dự trị liệu những này ngự y toàn bộ đều không sống nổi.

Một số thời khắc, nhân mạng liền như là cỏ rác đồng dạng, nói giết liền giết.

Đương nhiên lão ngự y niên kỷ đã rất lớn, lớn đến không sợ chết tình trạng.

Nhưng là hắn đồ tử đồ tôn còn rất trẻ, làm sao có thể cứ thế mà chết đi?

Hiện tại Thẩm Lãng không chỉ cứu được Biện phi tính mệnh, cũng hoàn toàn cứu vớt ở đây những này ngự y tính mệnh.

Ninh Nguyên Hiến tiến lên chủ động đi cảm giác Biện phi hô hấp, cảm nhận được mạch đập của nàng.

Xác thực cường kiện mạnh mẽ nhiều, mặc dù bây giờ vẫn chưa có tỉnh lại, nhưng đã không có cái gì nguy hiểm tính mạng.

Thẩm Lãng thông qua con mắt X quang quan sát, phát hiện Biện phi cung nội vết thương rốt cục dần dần triệt để cầm máu.

Không bao lâu liền có thể đem ngân châm rút ra.

Thẩm Lãng không khỏi thật dài thở phào.

Ngưng Huyết chướng ngại phi thường hung hiểm, nhưng tốt xấu sẽ còn tự mình Ngưng Huyết, rốt cục không cần đến cắt bỏ tử cung.

Nói thật, một khi cắt bỏ tử cung, coi như lấy Thẩm Lãng y thuật Biện phi cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đầu tiên chảy máu nhiều lắm, dựa vào Ninh Chính vương tử một người truyền máu căn bản cũng không đủ, mà những người khác máu lại hoàn toàn không ăn khớp.

Tiếp theo, Biện phi thân thể quá hư nhược, tại dưới mắt điều kiện này, căn bản chèo chống không được dạng này sự giải phẫu.

May mắn. . .

Xấu nhất tình trạng không có phát sinh.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tất cả những người khác đều trở về, Thẩm Lãng, Ninh Khiết, Ninh Chính, lão ngự y lưu lại."

Thẩm Lãng nói: "Tiểu Lê công công, ngài mang theo Ninh Chính điện hạ đi tắm."

"Được." Tiểu Lê công công thậm chí không có chờ quốc quân, trực tiếp mang theo Ninh Chính tắm rửa thay quần áo.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, chúng ta ngay tại ngoài cửa."

Sau đó, Thẩm Lãng lui ra, lão ngự y cũng cùng theo lui ra.

. . .

"Vân Hoa, bái tạ Thẩm công tử ân cứu mạng." Lão ngự y hướng phía Thẩm Lãng cong xuống.

Thẩm Lãng nhanh lên đem hắn đỡ dậy: "Trưởng giả, không dám nhận, không dám nhận."

Lão ngự y ở bên cạnh ngồi xuống, thở dài nói: "Thẩm công tử cái này y thuật thật là làm cho lão hủ nhìn mà than thở, không dám tin a. Ta tại thượng cổ sách thuốc bên trong, đều từ trước tới nay chưa từng gặp qua thủ đoạn như vậy, thật sự là quá thần kỳ."

Thẩm Lãng cười cười nói: "Thuật nghiệp hữu chuyên công, tại một số phương diện bản sự, Thẩm Lãng chênh lệch trưởng giả rất nhiều."

Lão ngự y nói: "Nhà ngươi An Tái Thế đại phu, hắn cùng lão phu là bạn tốt, cứ việc ta so với hắn lớn hai mươi mấy tuổi, nhưng là luận y thuật hắn lại muốn vượt qua ta."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Lão ngự y nói: "Thẩm công tử có chỗ không biết, chân chính y thuật tốt đều ở bên ngoài. Có bản lĩnh người đều không kiên nhẫn trong vương cung, quy củ quá nhiều, ước thúc cũng quá là nhiều, không cẩn thận còn muốn rơi đầu, thà rằng vô công, cũng không thể có qua, vì lẽ đó cho dù có mười phần bản sự cũng nhiều nhất chỉ có thể sử xuất ba phần."

Lão ngự y lớn tuổi, thật đúng là lời gì cũng dám nói, dù là cùng quốc quân liền cách một cánh cửa cũng lẽ ra không lầm.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn cũng rất bất đắc dĩ.

Vị này lão ngự y cả đời không lập gia đình, không có người thân, tự mình cũng không sợ chết, còn có lời gì không dám nói.

Vừa mới lại bị quốc quân muốn uy hiếp giết chết tất cả ngự y, vị này lão ngự y liền lấy cớ phát tiết hai câu.

Lúc này quốc quân trong lòng mừng rỡ không thôi, người yêu mất mà lại được, cho dù có cái gì lời khó nghe cũng làm làm không có nghe thấy.

Thẩm Lãng nói: "Còn không phải sao, làm thầy thuốc liền muốn thuần túy, một khi cùng quyền thế trộn lẫn cùng một chỗ, liền sẽ trở nên phức tạp."

Lão ngự y Vân Hoa không khỏi kinh ngạc.

Hắn đã đầy đủ già, hoàn toàn không sợ chết, vì lẽ đó phát càu nhàu không có cái gì.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng vậy mà lại nghênh hợp hắn, không có một chút muốn lấy lòng ý của bệ hạ.

Lão ngự y nói: "Thẩm công tử có được cái này tài năng như thần y thuật, về sau định làm như thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Chỉ cứu muốn cứu người, ta cũng không phải chuyên nghiệp đại phu, chỉ cần ta không nguyện ý, ai cũng đừng nghĩ ta đi cứu ai."

"Ài, cái này đúng rồi!" Lão ngự y Vân Hoa nói: "Thẩm công tử phải nhớ kỹ câu nói này, tuyệt đối đừng làm đại phu, quá thấp kém."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, đời ta liền định làm Kim thị gia tộc người ở rể, ăn ngon uống sướng, vinh hoa phú quý, đắc ý."

Lão ngự y Vân Hoa cười nói: "Thẩm công tử thật sự là một cái diệu nhân."

Thẩm Lãng nói: "Trưởng giả lớn tuổi, không bằng liền nằm ngủ ở chỗ này một giấc, có chuyện ta gọi ngài?"

"Thành!" Lão ngự y gật đầu, sau đó ngay tại bên ngoài trên giường nằm xuống, cuộn thành một đoàn.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn phất phất tay.

Lập tức một cái tiểu thái giám tới, tìm một đầu chăn lông, đắp lên cái này lão ngự y trên thân.

Sau một lát, lão ngự y liền ngủ mất đi qua.

Thật sự là trong lòng vô tư thiên địa rộng, ở loại địa phương này, lúc này đều có thể ngủ.

Kỳ thật cái này lão ngự y y thuật tính rất cao, vừa rồi Biện phi trôi chảy, hắn không có cách nào tự mình động thủ, mà là chỉ huy nữ thầy thuốc hoàn thành toàn bộ sinh non cùng cuống rốn bóc ra thuật, độ hoàn thành phi thường cao.

Về phần xuất huyết nhiều, đó là bởi vì Biện phi thể chất nguyên nhân, Ngưng Huyết chướng ngại chứng, mà lại chảy máu điểm tại thể nội.

Lão ngự y đã nghĩ biện pháp cầm máu, dùng tay không ép cung cầm máu thuật, nhưng không dùng được a.

Hắn lại không giống Thẩm Lãng có được con mắt X quang thuật.

Thẩm Lãng một người lười biếng nằm trên ghế, nhắm mắt lại ngủ gà ngủ gật.

Bỗng nhiên, đại hoạn quan Lê Chuẩn tới đá đá Thẩm Lãng, sau đó hướng phía bên ngoài đi đến.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian đi theo.

. . .

Đi vào nơi hẻo lánh chỗ.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Tiểu tử buổi tối hôm nay tính ngươi lợi hại, nhưng là trong họa, phúc thường có sẵn; trong phúc, hoạ thường chờ sẵn, ngươi hiểu không?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Lê Chuẩn nói: "Vừa rồi ngươi thi cứu, hết thảy đều tại tất cả mọi người ánh mắt phía dưới tiến hành, căn bản không có bất luận cái gì gian lận. Nhưng vẫn là quá trùng hợp, vì sao máu của người khác đều không thể, hết lần này tới lần khác Ninh Chính máu liền có thể, có người liền sẽ nghĩ là không phải ngươi Thẩm Lãng động tay chân? Rõ ràng những người khác máu cũng được, nhưng ngươi vì cứu Ninh Chính vương tử, ngươi vì cho Ninh

Chính tìm chỗ dựa, vì lẽ đó người khác thử máu thời điểm ngươi cũng gian lận, chính là muốn đem cứu vớt Biện phi công lao cho Ninh Chính điện hạ."

Thẩm Lãng nói: "Còn không chỉ như thế, có người có lẽ sẽ còn nói, làm sao như vậy đúng dịp? Ninh Chính vương tử vừa mới bị bắt bỏ vào Tông Chính tự ngục giam, Biện phi liền sinh non đại xuất huyết, là có người hay không hãm hại a? Có phải là Thẩm Lãng hãm hại a, hắn thủ đoạn thế nhưng là như rất giống quỷ. Nói không chừng là Thẩm Lãng vì cứu Ninh Chính, vì lẽ đó trước hại Biện phi lâm vào tử địa, sau đó lại xuất thủ cứu giúp, dạng này liền có lớn lao ân đức."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Tiểu tử ngươi trong lòng minh bạch liền tốt, ngươi nhưng có lời gì muốn để ta chuyển cáo bệ hạ sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu.

Lê Chuẩn nói: "Khoảng thời gian này chúng ta cũng sẽ ở bên cạnh bệ hạ, có người tiến sàm ngôn, ta hết sức nỗ lực, nhưng là cản là không ngăn nổi."

"Được." Thẩm Lãng nói: "Tạ ơn Lê công công."

Lê Chuẩn thở dài nói: "Lòng người hiểm ác."

Sau đó hắn liền trở về đến tại chỗ, đứng ở cửa phòng bên ngoài.

Thẩm Lãng cũng trở lại trên ghế ngồi xuống, sau một lát cũng ngủ thiếp đi.

. . .

Lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, đã trời đã sáng.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ để ngươi đi vào, nhìn lại một chút Biện phi."

Thẩm Lãng đi vào.

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Ngân châm có thể rút ra sao?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Có thể, nhưng là một cây một cây chậm rãi rút ra, không cần lập tức toàn bộ rút ra."

Ninh Khiết trưởng công chúa căn cứ Thẩm Lãng, một cây một cây đem ngân châm chậm rãi rút ra.

Biện phi cung nội vết thương đã triệt để cầm máu.

Sau đó Thẩm Lãng muốn mở chính là thuốc tiêu viêm.

Đương nhiên còn cần trừ sạch cung nội tích máu, phương diện này lão ngự y Vân Hoa kinh nghiệm càng thêm lão đạo, liền không cần Thẩm Lãng.

"Biện phi vì sao vẫn chưa có tỉnh lại?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Hắn lộ ra phi thường rã rời, con mắt đỏ bừng, hốc mắt có chút lõm.

Thẩm Lãng còn ngủ mấy giờ, Ninh Nguyên Hiến lại là một lát đều không có chợp mắt.

Thẩm Lãng nói: "Trước đó não bộ thiếu dưỡng dẫn đến hôn mê, cần thời gian dài nghỉ ngơi, bất quá bệ hạ yên tâm, không cao hơn hai ba ngày Biện phi liền sẽ tỉnh lại."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Biện phi mất máu quá nhiều, ta nghe ngươi nói chuyện, đưa vào trong cơ thể nàng huyết dịch chỉ có mất máu một nửa, có phải là có cần phải lại thua một chút máu?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không cần, Ninh Chính điện hạ đã chuyển vận một cân máu tươi, nếu như chuyển vận huyết dịch lại nhiều liền sẽ tổn thương thân thể. Mà lại cái này một cân máu bổ nhập Biện phi thể nội đã đầy đủ, tiếp xuống thân thể của nàng sẽ tự mình sinh ra mới máu tươi."

Ninh Nguyên Hiến lúc đầu muốn nói Ninh Chính thân thể tổn thương liền tổn thương một chút tốt.

Nhưng Thẩm Lãng một tiếng cự tuyệt, hắn cũng không thể lại nói cái gì.

Từ hôm qua ban đêm bắt đầu, Thẩm Lãng liền rất là uy phong, lời nói ra liền như là thánh chỉ, người khác không thể phản bác.

Nói cho đúng tại trong phòng bệnh, Thẩm Lãng cái này cứu người thầy thuốc như là thánh chỉ.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Biện phi xác định không cần lại tiến hành truyền máu đúng không?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lê Chuẩn, phái người đi đem Ninh Chính đưa về đến Tông Chính tự trong nhà giam."

Lê Chuẩn khom người: "Vâng!"

Lẽ ra cái này ý chỉ hoàn toàn là bất cận nhân tình.

Ninh Chính vừa mới cho Biện phi truyền máu, vừa mới cứu được nàng, ngươi bây giờ vậy mà vẫn như cũ đem hắn đưa về ngục giam?

Nhưng là Thẩm Lãng nửa câu cũng không nói gì thêm.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tại phụ cận cho Thẩm Lãng tìm một cái gian phòng, liền để hắn trong cung nghỉ ngơi đi."

Tiểu Lê công công gật đầu nói: "Tuân chỉ."

Thế là, Thẩm Lãng ngay tại cung nội ở lại, dù sao hắn cũng không phải lần thứ nhất ở tại cung nội.

. . .

Hôm nay quốc quân không có thôi triều.

Nhưng là vào triều thời gian rất ngắn, vẻn vẹn chỉ có chưa tới một canh giờ.

Kỳ thật triều đình sự vụ rất nhiều.

Dù sao Việt Quốc mới vừa từ nguy cơ tứ phía bên trong bình an vượt qua, hơn nữa còn đại hoạch toàn thắng.

Mà lại Sở quốc sứ đoàn chẳng mấy chốc sẽ tới, phải làm thế nào đàm phán.

Còn có Nam Ẩu quốc chiến cuộc, phải làm thế nào tiếp tục?

Còn có Lôi Châu quần đảo cái kia phản đồ Cừu Hào, phải làm gì?

Còn có Thiên Tây hành tỉnh bách phế đãi hưng, hẳn là điều động cái gì quan viên?

Những sự vụ này đều cần thương nghị.

Nhưng quốc quân vẫn là rất nhanh liền kết thúc triều hội, sau đó trở về tới trong hậu cung, bồi tiếp Biện phi.

Ít nhất phải nhìn tận mắt nàng tỉnh lại.

Đây coi như là một loại đền bù thua thiệt, đối đã mất đi thê tử thua thiệt, còn có đối đầu thương một loại cảm kích.

Trời xanh rốt cục đối với hắn hạ thủ lưu tình, không có đem Biện phi mang đi.

. . .

Ước chừng lúc chạng vạng tối.

Biện phi sâu kín tỉnh lại.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến vành mắt đỏ lên, sau đó lộ ra một đạo dáng tươi cười.

Biện phi hai hàng nước mắt trượt xuống, cũng hoàn lại ôn nhu cười một tiếng, lộ ra phi thường đắng chát.

Thật vất vả có hài tử, nhưng cuối cùng không có bảo trụ, nàng đương nhiên tim như bị đao cắt.

Nhưng là nàng lại có chút ngượng ngùng.

Bởi vì hôm qua cho là mình đã chết, vì lẽ đó bàn giao di ngôn.

Những cái kia di ngôn bên trong, rất nói nhiều đều là bình thường không nói được, hiện tại không có chết, nhớ tới mình nói qua những cái kia di ngôn, lộ ra càng già mồm, vì lẽ đó cảm thấy ngượng ngùng.

Sau đó hai người không nói lời nào.

Ninh Nguyên Hiến nắm chặt Biện phi tay.

Trọn vẹn một hồi lâu, Biện phi ôn nhu nói: "Ta có lỗi với Thẩm Lãng."

Quốc quân dùng sức lắc đầu nói: "Lúc ấy ngươi không có thua thiệt hắn, ngươi không nguyện ý hậu cung tham gia vào chính sự, vì lẽ đó cự tuyệt cũng là nên."

Biện phi liền không nói gì thêm.

Quốc quân nói: "Thẩm Lãng người này kiêu ngạo cực kì, một hồi ngươi gặp lại hắn, cái gì cảm tạ cũng đừng nói, người ta không có thèm."

Biện phi nhếch miệng mỉm cười.

Một lát sau, Thẩm Lãng cùng lão ngự y Vân Hoa đi đến.

Thẩm Lãng bắt mạch về sau, lại cẩn thận kiểm tra thân thể của hắn, lại dò xét nhiệt độ của người nàng.

"Cơ bản vô sự, tiếp xuống tĩnh dưỡng liền có thể." Thẩm Lãng nói: "Điều trị tu dưỡng thân thể, Vân lão tiên sinh so ta càng thêm xuất sắc, chuyện kế tiếp liền không cần đến ta."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy được, ngươi trở về đi."

Thẩm Lãng khom người nói: "Bệ hạ, Biện phi, thần cáo từ."

Biện phi hướng phía hắn ôn nhu cười nói: "Thẩm Lãng, cám ơn ngươi."

. . .

Thẩm Lãng về đến nhà.

Lập tức nghe được hai cái tiểu nữ oa tức tức trách trách tiếng nói chuyện.

Một bên nói còn một bên khóc, tiếp lấy còn một bên cười.

Là Dư Hề Hề cùng Dư Khả Khả hai cái tiểu nha đầu, các nàng theo Đại Ân đình bên trong trả lại.

Tỷ tỷ chính sinh động như thật nói Đại Ân đình bên trong đáng sợ đến cỡ nào, còn đưa tay ra cho Băng nhi nhìn.

Quả nhiên hai cái tiểu nha đầu trong lòng bàn tay, còn có mang bên trên đều có bị đánh qua vết tích.

Đại Ân đình chính là như vậy, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất để tất cả hài tử như là nô lệ đồng dạng nhu thuận, vì lẽ đó chọn lựa cao áp quản chế, hơi có chút không nghe lời chính là đánh đập.

Liền như là huấn luyện động vật đồng dạng, thậm chí đem những hài tử này huấn luyện được phản xạ có điều kiện.

Dù sao coi như đánh chết, cũng không có bất kỳ cái gì sai lầm.

Dư Hề Hề, Dư Khả Khả vừa mới được đưa đi mấy ngày, liền bị đánh nhiều lần, thật sự là lòng có dư sợ.

Thẩm Lãng vừa mới đi vào, hai cái tiểu nha đầu lập tức lao ra, ôm lấy Thẩm Lãng hai chân.

"Thúc thúc, ta về sau cam đoan nghe lời, ta về sau nhất định ngoan, ngươi không cần lại đem chúng ta đưa tiễn."

Tiểu nha đầu nước mắt rưng rưng cầu khẩn nói.

Thẩm Lãng ôm lấy các nàng, thân mật cùng các nàng đỉnh đỉnh cái mũi.

Mấy ngày nay mang tới bóng ma tâm lý, cũng chỉ có thể dùng thời gian đến hòa tan.

Trác thị cùng Băng nhi trông mong nhìn qua Thẩm Lãng.

Bọn hắn đã nghe được tin tức, Ninh Chính điện hạ cho Biện phi truyền máu, cứu vớt tính mạng của nàng.

Nhưng vì sao Thẩm Lãng trở về, Ninh Chính vương tử nhưng không có trở về?

Thẩm Lãng cười nói: "Đừng vội, đừng vội!"

Đúng là đừng vội.

Có chút phong ba còn không có tới.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói rất đúng, trong họa, phúc thường có sẵn; trong phúc, hoạ thường chờ sẵn!

. . .

Quả nhiên!

Sau đó quốc đô bên trong xuất hiện truyền ngôn.

Nói Thẩm Lãng vì cho Ninh Chính điện hạ tìm chỗ dựa, tại truyền máu bên trên động tay động chân.

Rõ ràng người khác huyết dịch cũng được, nhưng Thẩm Lãng lại dùng quỷ kế, khiến cho huyết dịch của người khác cùng Biện phi không thể cùng tan, hết lần này tới lần khác chỉ có Ninh Chính có thể.

Đây là muốn nghĩ biện pháp cho Ninh Chính thoát tội.

Rất nhiều người hô to bất công.

Ninh Chính giết Đại Lý Tự quan viên, chẳng lẽ cứ như vậy dễ như trở bàn tay thoát tội sao?

Nhất mã quy nhất mã, vương tử phạm pháp cùng thứ dân cùng tội.

Chẳng lẽ cũng bởi vì hắn cho Biện phi thua qua máu, liền có thể miễn đi tội giết người sao?

Cái này cũng không khỏi quá hoang đường.

Ngay sau đó, một cái càng đáng sợ truyền ngôn xuất hiện.

Nói Biện phi vốn là sẽ không sinh non, cũng sẽ không phát ra máu.

Đây hết thảy đều là Thẩm Lãng âm mưu.

Nói Thẩm Lãng vì cứu người, trước hết giết người.

Nếu không vì sao Biện phi sớm không sinh non, muộn không sinh non, hết lần này tới lần khác ở thời điểm này sinh non đâu?

Hết lần này tới lần khác tại Thẩm Lãng về quốc đô thời điểm, hết lần này tới lần khác tại Ninh Chính bị giam lên thời điểm sinh non?

Mà lại lời đồn đại này đầu nguồn, là một cái hoàn toàn không tưởng tượng được người.

Biện phi cháu trai Biện Niên.

Hắn không cố kỵ chút nào, tràn đầy tức giận bất bình.

"Khẳng định là Thẩm Lãng xuất thủ hại cô cô ta sinh non xuất huyết nhiều, người này vô cùng ác độc."

"Các ngươi cũng không biết, Thẩm Lãng người này lợi hại đến mức nào, Khương vương A Lỗ Cương biết đi, chính là chết tại Thẩm Lãng trong tay."

"Cô cô ta trước đó đều tốt, trong bụng hài tử cũng hảo hảo, kết quả Thẩm Lãng vừa về đến, cô cô ta liền sảy thai, nào có trùng hợp như vậy sự tình?"

"Buồn cười nhất sự tình các ngươi biết là cái gì không? Ta là cô cô cháu ruột a, chúng ta là có quan hệ máu mủ, kết quả máu của ta vậy mà cùng cô cô ta không cùng tan, hết lần này tới lần khác Ninh Chính có thể? Cái này chẳng lẽ không hoang đường

sao?"

Đối với lời đồn đại này, phảng phất không có bất kỳ người nào để ý tới.

Cũng căn bản không có bất kỳ người nào ra ngăn cản.

Thế là lời đồn đại này càng truyền càng xa, nói láo truyền ngàn vạn lần, liền biến thành sự thật.

Đến bước này, quốc đô bên trong rất nhiều người tin tưởng vững chắc không nghi ngờ.

Cho rằng Biện phi sở dĩ sinh non xuất huyết nhiều, hoàn toàn là Thẩm Lãng âm mưu.

Cung nội Biện phi thân thể mỗi ngày đều tại khôi phục.

Nhưng là ngũ vương tử Ninh Chính vẫn như cũ nhốt tại Tông Chính tự trong ngục giam, mà Thẩm Lãng cũng vẫn như cũ ở tại ngũ vương tử dinh thự bên trong, không tiếp tục công khai lộ diện qua.

Liền phảng phất hắn chưa từng có đã cứu Biện phi.

Liền phảng phất hết thảy đều không có phát sinh.

Một ngày này, Biện phi cháu trai tràn ngập nộ khí xông vào ngũ vương tử dinh thự bên trong.

"Thẩm Lãng đâu? Để hắn ra thấy ta, để hắn ra thấy ta."

Một lát sau, Thẩm Lãng xuất hiện ở trước mặt của hắn.

"Biện công tử, có gì chỉ giáo?"

Biện phi cháu trai Biện Niên chỉ vào Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi đến tột cùng thi triển âm mưu gì? Theo thực khai ra?"

Thẩm Lãng nhíu mày.

Biện Niên nghiêm nghị nói: "Thẩm Lãng, ngươi không cần giả bộ hồ đồ a, lúc ấy truyền máu thời điểm ngươi đến tột cùng động cái gì tay chân? Ta rõ ràng là cô cô ta cháu ruột, máu của ta làm sao có thể không cùng cô cô ta máu cùng tan, cái này rõ ràng chính là ngươi động tay chân, ngươi còn không theo thực khai ra?"

"Mặt khác, ngươi là thế nào làm hại cô cô ta sinh non? Ngươi là thế nào làm hại nàng xuất huyết nhiều? Ngươi cũng theo thực khai ra."

"Hảo thủ đoạn, Thẩm Lãng ngươi thật sự là hảo thủ đoạn a, trước hại người lại cứu người. Ngươi không phải liền là muốn để ta Biện thị gia tộc thiếu ngươi một cái nhân tình sao? Ngươi cũng đừng có si tâm vọng tưởng, ngươi cho rằng âm mưu của ngươi không có người nhìn ra được sao?"

"Không chỉ có ta đã nhìn ra, tất cả mọi người đã nhìn ra. Ta đã viết thư cho ta thúc phụ, mà lại ta cũng sẽ đem ngươi âm mưu nói cho cô cô, nói cho cô phụ bệ hạ, ta sẽ không để cho ngươi tốt qua."

"Thẩm Lãng ngươi chẳng mấy chốc sẽ xui xẻo, ngươi chẳng lẽ còn nhìn không ra sao? Mặt ngoài nhìn, ngươi thật giống như đã cứu ta cô cô, nhưng là bệ hạ vì sao không có khen thưởng ngươi? Cô cô ta vì sao không có khen thưởng ngươi? Vì sao Ninh Chính còn tại nhà giam bên trong, vì sao ngươi nhân tình Ninh Diễm công chúa còn trong Tông Chính tự nhốt lấy? Chính là ta cô cô cùng cô phụ bệ hạ đã nhìn thấu âm mưu của ngươi."

"Thẩm Lãng ngươi sắp xong đời, Hắc Thủy Đài chẳng mấy chốc sẽ đến điều tra ngươi mưu hại cô cô ta sự tình."

Thẩm Lãng nhìn qua Biện Niên.

Biện Tiêu độc chưởng Diễm Châu, trong tay có mười vạn đại quân.

Nhưng là Biện thị trong kinh thành là không có con tin.

Tất cả xuất sắc Biện thị tử đệ đều trong quân đội.

Biện Niên là Biện Tiêu cháu trai, cha mẹ của hắn trước kia chết bởi Ngô Vương trong tay, Biện Tiêu ra ngoài thua thiệt tâm lý, liền thiện đãi đứa cháu này.

Nhưng đứa cháu này phi thường không nên thân, căn bản trong quân đội không chịu khổ nổi, thế là liền đưa đến quốc đô đến hưởng thụ vinh hoa phú quý.

Mặc dù vẻn vẹn chỉ là Biện Tiêu cháu trai, nhưng là quốc quân đã đã sắc phong hắn làm Tử tước, hơn nữa còn an bài một cái Ngũ phẩm hiển quý chức quan nhàn tản.

Nhưng là Biện Niên trong lòng vẫn chưa đủ, một lòng nghĩ trèo lên trên.

Lần này Biện phi sinh non xuất huyết nhiều, cần đại lượng truyền máu, Biện Niên lập tức mừng rỡ.

Hắn cảm thấy mình lập công thời điểm đến, chỉ cần mình máu cứu được cô cô, vậy liền có thể thăng quan phát đạt.

Mặc dù hắn đối lưu máu chuyện này cũng có chút sợ hãi, nhưng đối với lên như diều gặp gió khát vọng vẫn là vượt qua sợ hãi.

Trong lòng của hắn cũng không cam.

Cô cô của hắn là quốc quân sủng ái nhất phi tử, thúc thúc của hắn là Việt Quốc thứ nhất quyền thần, vì sao hắn Biện Niên chỉ là khu khu Tử tước, hơn nữa còn là một cái Ngũ phẩm chức quan nhàn tản?

Lần này cứu vớt cô cô Biện phi, vốn là cơ hội ngàn năm một thuở.

Kết quả bị Thẩm Lãng làm hỏng.

Bị người giật dây một điểm phá, hắn càng thêm kiên định đây là Thẩm Lãng âm mưu.

Vì lẽ đó ngay tại quốc đô bên trong khắp thế giới gọi.

Hắn nhưng là Uy Vũ công Biện Tiêu cháu ruột, đương nhiên là không sợ hãi.

Hắn khắp nơi loạn hô, ai lại dám bắt hắn? Ai lại dám ngăn cản hắn?

Hắn khắp nơi loạn hô vài ngày, phát hiện không có người ngăn cản hắn.

Mà lại phát hiện Ninh Chính vẫn như cũ đang bị nhốt, Ninh Diễm cũng bị nhốt, vì lẽ đó càng thêm mừng rỡ.

Cảm thấy hết thảy đều bị chính mình nói trúng.

Thế là hắn cảm thấy mình có cần phải tiến thêm một bước, vọt thẳng nhập Thẩm Lãng trong nhà bóc trần hắn.

Thẩm Lãng liền mặc cho hắn phun tung tóe, một mặt ý cười nhìn qua hắn, không có bất kỳ cái gì phản bác.

"Không có phản bác, quả nhiên bị ta nói trúng đúng không? Ha ha ha. . ." Biện Niên đại hỉ, chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Ngươi chờ đó cho ta, ta cái này tiến cung, ta cái này đi hướng bệ hạ cáo trạng, hướng cô cô cáo trạng, ta cái này đi bóc trần âm mưu của ngươi."

Nhìn thấy Thẩm Lãng á khẩu không trả lời được, Biện Niên đại hỉ, cảm thấy bị chính mình nói trúng chân tướng, sau đó tràn đầy phấn khởi tiến cung!

. . .

Trải qua gần mười ngày tĩnh dưỡng, Biện phi đã có thể miễn cưỡng ngồi dậy.

Giờ phút này, Ninh Nguyên Hiến ngay tại đút nàng canh gà.

"Ái phi nhân họa đắc phúc, khí sắc này nhìn tốt hơn nhiều, có lẽ về sau thân thể khôi phục khoẻ mạnh cũng khó nói." Ninh Nguyên Hiến cười nói.

Biện phi nói: "Bệ hạ, vẫn là ta tự mình tới đi, lại hoặc là để bọn nha đầu đến, ngài có quốc sự còn bận rộn hơn, tại sao có thể cho ta cho ăn?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Trước đó thua thiệt rất nhiều, bây giờ tối đa cũng chỉ có thể coi là mất bò mới lo làm chuồng."

Ngay tại lúc này, bên ngoài vang lên một trận hô to.

"Bệ hạ, cô cô, ta muốn vạch trần Thẩm Lãng âm mưu, ta muốn vạch trần thiên đại âm mưu."

Biện Niên vọt tới bên ngoài quỳ xuống.

Bị cản trở vào không được, hắn ngay tại bên ngoài hô to.

"Bệ hạ, cô cô, đây nhất định là Thẩm Lãng âm mưu."

"Ta là cô cô cháu ruột, máu của ta làm sao có thể cùng cô cô máu không cùng tan?"

"Tại sao lại trùng hợp như vậy? Thẩm Lãng vừa mới trở về, cô cô liền sinh non xuất huyết nhiều? Khẳng định là Thẩm Lãng hại, đây hết thảy đều là hắn âm mưu a."

"Ta vừa rồi đã đi đi tìm Thẩm Lãng, ta tiết lộ hắn âm mưu, hắn phi thường chột dạ, á khẩu không trả lời được."

Quốc quân cùng Biện phi liếc nhau.

Không khỏi thở dài một tiếng.

Những ngày này, quốc quân tùy ý lời đồn đại lên men, càng ngày càng nghiêm trọng.

Chính là muốn nhìn một chút đến tột cùng sẽ có người nào nhảy ra?

Bởi vì quốc quân cũng hoài nghi, Biện phi sinh non là bị người làm hại.

Đương nhiên, hắn tuyệt đối không phải hoài nghi Thẩm Lãng, mà là hoài nghi cung nội những người khác gây nên.

Vì lẽ đó mượn lời đồn đại này, hắn muốn nhìn một chút đến tột cùng ai sẽ lộ ra cái đuôi.

Nhưng không nghĩ tới, từ đầu tới đuôi nhảy ra, cũng chỉ có Biện Niên cái này đại ngu xuẩn.

Bên ngoài, Biện Niên cơ hồ cao giọng nói: "Bệ hạ, ngài phái Hắc Thủy Đài đi đem Thẩm Lãng đuổi bắt, nghiêm hình tra tấn rất nhanh liền sẽ chân tướng rõ ràng, đây nhất định là hắn âm mưu, cô cô ta sinh non xuất huyết nhiều khẳng định là Thẩm Lãng hại."

Quốc quân gương mặt mãnh liệt co quắp một lần.

Ngươi làm Biện phi cháu ruột, luôn mồm sinh non xuất huyết nhiều, nói đến vui sướng như vậy?

Nhưng có một chút xíu quan tâm sao?

Ninh Nguyên Hiến thản nhiên nói: "Lê Chuẩn, đi gọi Hắc Thủy

Đài người tới."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Tuân chỉ."

Sau một lát, Hắc Thủy Đài võ sĩ đi vào ngoài cửa.

Biện Niên nói: "Bệ hạ anh minh, bệ hạ anh minh, ngài cái này để Hắc Thủy Đài đi bắt Thẩm Lãng, nghiêm hình tra tấn, nghiêm hình tra tấn!"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến lạnh giọng nói: "Hắc Thủy Đài, đem Biện Niên đuổi bắt, hảo hảo thẩm vấn, nhìn xem đến tột cùng là ai ở sau lưng giật dây hắn tung tin đồn nhảm sinh sự, lúc cần thiết có thể tra tấn."

"Vâng!"

Mấy cái Hắc Thủy Đài võ sĩ trực tiếp đem Biện Niên kéo đi.

Biện Niên lập tức kinh hãi, cao giọng nói: "Bệ hạ, ngài bắt nhầm người, bắt nhầm người! Ngài muốn bắt chính là Thẩm Lãng a. . ."

"Ta không đi Hắc Thủy Đài, ta không đi Hắc Thủy Đài."

"Cô cô cứu ta, cô cô cứu ta."

"Bệ hạ tha cho ta đi, bệ hạ tha cho ta đi. . ."

Biện Niên thanh âm không ngừng đi xa, rất nhanh liền triệt để nghe không được.

Quốc quân nói: "Đám người này đều biến gian xảo, sẽ không còn có người nhảy ra ngoài."

Biện phi nói: "Bệ hạ, chuyện kế tiếp liền giao cho ta như thế nào?"

Quốc quân nhìn Biện phi đồng dạng nói: "Ái phi, ngươi nhất định phải liên luỵ vào sao?"

Biện phi nói: "Chỉ lo thân mình thật là tốt, nhưng một số thời khắc cũng không tránh khỏi quá ích kỷ, quá lợi mình, mà lại đây cũng là giữa chúng ta duyên phận đi. Ta về sau sẽ không còn có hài tử, mà hắn mặc dù có mẫu thân, lại cùng không có đồng dạng, trên người ta còn chảy máu của hắn, cái này có lẽ chính là chúng ta ở giữa duyên phận."

Quốc quân thở dài một tiếng nói: "Liền theo ái phi."

. . .

Ban đêm!

Ngũ vương tử Ninh Chính bị theo Tông Chính tự trong ngục giam mang ra ngoài.

"Bái kiến biện mẫu phi!"

Ninh Chính quy củ hành lễ.

Biện phi ánh mắt nhìn qua Ninh Chính chưa bao giờ có ôn nhu, nàng đây là lần thứ nhất nghiêm túc nhìn Ninh Chính.

Xác thực dáng dấp không xinh đẹp, mập lùn buồn bã, hơn nữa còn đặc biệt đen, cái cằm bớt cũng quá rõ ràng.

Theo sinh ra tới bắt đầu, hắn liền bị coi là chẳng lành người.

Từ nhỏ đến lớn, hắn đều chưa từng có bất luận cái gì tình thương của mẹ và tình thân.

Đây là một cái hài tử đáng thương.

Trọn vẹn một hồi lâu, Biện phi ôn nhu nói: "Chính nhi, ngươi nguyện ý nhận ta làm mẫu sao? Từ nay về sau, ta chính là mẹ của ngươi, ngươi nguyện ý nhận làm con thừa tự đến dưới gối của ta sao?"

Ninh Chính kinh ngạc, không dám tin nhìn qua Biện phi.

Chương 288: Thành Công Phong Tước Khai Phủ! Độc Chết Khổ Đầu Hoan!

Trong chốc lát, Ninh Chính trong lòng gió nổi mây phun, hoàn toàn không thể lắng lại.

Toàn bộ trái tim run nhè nhẹ, thậm chí toàn bộ thân thể đều đang run rẩy, sau đó từng đợt phát nhiệt.

Đây đại khái là hắn tha thiết ước mơ một khắc đi.

Theo sinh ra tới một khắc kia trở đi, trừ bảo hộ hắn lớn lên cái kia hoạn quan bên ngoài, liền không có nhận bất luận cái gì yêu mến.

Phụ thân chán ghét hắn, mẫu thân Tô Phi không nói cũng được.

Hắn đã từng vô số lần ảo tưởng có một cái yêu thương hắn mẫu thân.

Tại thời gian rất lâu bên trong, dì Tô Bội Bội ở trong mắt hắn đều là mẫu thân nhân vật.

Bởi vì là dì cứu được hắn, nếu không hắn vừa mới xuất sinh xuống tới liền sẽ bị chết chìm.

Nhưng hắn từ nhỏ đến lớn cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua Tô Bội Bội, càng không có chung đụng, vì lẽ đó cũng vô pháp cụ thể ảo tưởng Tô Bội Bội cái này mẫu thân nhân vật.

Thoáng lớn lên một lúc thời điểm, đại khái là sáu bảy tuổi thời điểm, có một lần cung nội khánh điển, hắn không biết trời cao đất rộng tới tham gia.

Kết quả bị trước nay chưa từng có lạnh nhạt.

Phụ vương, Thái hậu, thân sinh mẫu thân Tô Phi, còn có mấy cái huynh trưởng, liền phảng phất khi hắn hoàn toàn không tồn tại.

Thậm chí đều không có chuẩn bị vị trí của hắn, nhìn về phía hắn ánh mắt cũng vô cùng chán ghét ghét bỏ.

Sáu bảy tuổi hài tử chỗ nào có thể tao ngộ cái này lạnh nhạt? Ngay lúc đó Ninh Chính vô cùng khổ sở, triệt để cảm giác được toàn bộ thế giới đối với hắn ác ý, cảm giác được toàn bộ thế giới đều vô cùng băng lãnh, không có một chút điểm nhiệt độ.

Cũng chính là vào lúc đó, Biện phi hướng phía hắn vẫy vẫy tay nói: "Hài tử, ngươi đến ta bên này."

Sau đó hoạn quan ngay tại Biện phi bên người tăng thêm một cái chỗ ngồi.

Ngay lúc đó Ninh Chính trong lòng vô cùng ấm áp, cảm giác toàn bộ tâm linh nháy mắt được cứu vớt.

Lúc ấy hắn liền suy nghĩ, biện mẫu phi nếu là mẫu thân của ta liền tốt.

Ý nghĩ này hắn đã từng suy nghĩ cực kỳ lâu.

Nhưng mà. . .

Từ ngày đó về sau, hắn không còn có cùng Biện phi tiếp xúc qua.

Mà lại hàng năm trong cung khánh điển, hắn cũng lại không có đi qua.

Dần dần sau khi lớn lên, Ninh Chính trong lòng biết.

Biện phi cũng không tính thích hắn, lúc ấy chỉ là thiện tâm, không đành lòng nhìn thấy hắn một cái sáu bảy tuổi đứa trẻ nhận lạnh nhạt như vậy mà thôi.

Trên thực tế, Biện phi cơ hồ đều quên chuyện này.

Nhưng là Biện phi cái kia một tiếng ôn nhu triệu hoán, vĩnh viễn khắc sâu tại Ninh Chính tâm linh chỗ sâu.

Mà lúc này.

Rốt cục mộng tưởng thành sự thật, cái này ôn nhu hiền thục nữ nhân đáp ứng trở thành mẹ của hắn.

Ninh Chính cảm thấy mình bị hạnh phúc bao phủ.

Trái tim của hắn đều muốn nhảy ra ngoài, hận không thể lập tức đáp ứng.

Nhìn thấy kích động Ninh Chính, gương mặt đều đỏ bừng, Biện phi ôn nhu nói: "Hài tử, còn đứng ì làm cái gì đây?"

Ý kia là, tranh thủ thời gian cong xuống đến nhận mẫu a.

Ninh Chính nội tâm vẫn như cũ lửa nóng, nhưng là đầu óc của hắn nhưng dần dần tỉnh táo lại.

Hắn không có cong xuống nhận mẫu.

Biện phi ngạc nhiên nói: "Thế nào, ngươi không nguyện ý sao? Ngươi là trách cứ lúc ấy ngươi cầu ta cứu Thẩm Lãng thời điểm, ta thờ ơ sao?"

Ninh Chính lắc đầu nói: "Không, không phải."

Hắn xác thực không có nghĩ như vậy, trong lòng của hắn rất rõ ràng.

Trên thế giới này không có bất kỳ người nào thua thiệt ngươi, nhân gia nguyện ý trợ giúp ngươi là tình cảm, không nguyện ý trợ giúp ngươi bản phận.

Biện phi không nguyện ý hậu cung tham gia vào chính sự, lại có lỗi gì?

Mà lại Thẩm Lãng lúc ấy đối Biện phi cũng không có bất kỳ cái gì ân tình, nàng không nguyện ý xuất thủ tương trợ lại có lỗi gì?

Biện phi nói: "Vậy ngươi vì sao không muốn chứ?"

Ninh Chính lập tức vô cùng khẩn trương nói: "Ta. . . Ta. . . Ta. . ."

Vừa căng thẳng hắn liền cà lăm.

Biện phi ôn nhu nói: "Không nên gấp, từ từ nói."

Ninh Chính hít một hơi thật sâu, từ trong túi xuất ra một viên cục đá ngậm trong miệng.

Cố gắng để cho mình tỉnh táo lại, sau đó Ninh Chính mỗi chữ mỗi câu chậm rãi nói: "Biện mẫu phi, nếu như là trước đó, ta tha thiết ước mơ đều muốn có ngài dạng này một vị mẫu thân."

Biện phi nói: "Vậy bây giờ vì sao không thể đâu?"

Ninh Chính nói: "Bởi vì. . . Ta dự định đoạt dòng chính."

Lời này mới ra, Biện phi đều giật mình kêu lên.

Chuyện này nàng là thật không biết, bởi vì quốc quân cho tới bây giờ đều không có cùng nàng nói qua.

Ninh Nguyên Hiến làm sao lại nói, bởi vì cái này hắn thấy so chuyện hoang đường còn muốn chuyện hoang đường, nói ra bị người giễu cợt sao?

Mà lại hắn còn đến không kịp nói, Biện phi liền đã xảy ra chuyện.

Biện phi không dám tin nhìn qua Ninh Chính.

Đứa bé này có như thế dã tâm lớn sao? Hoàn toàn nhìn không ra.

Mà lại hắn cái dạng này làm sao đoạt dòng chính a?

Bệ hạ nửa điểm đều không thích hắn, mà lại cá nhân hắn hình tượng như thế chênh lệch, mấu chốt còn cà lăm, phía sau không có bất kỳ cái gì thế lực, làm sao đoạt dòng chính? Đoạt dòng chính chẳng lẽ là trò đùa sao?

Biện phi khuôn mặt trở nên nghiêm túc lên nói: "Ninh Chính, ngươi nói cho ta vì sao muốn đoạt dòng chính?"

Ninh Chính nghĩ một hồi nói: "Bảo hộ muốn người bảo vệ, ta nếu không đoạt dòng chính, không quản là đại ca đăng cơ vẫn là tam ca đăng cơ, cũng sẽ không bỏ qua Thẩm Lãng cùng Kim thị gia tộc."

Lời này mới ra, Biện phi trái tim lập tức trở nên ôn nhu.

Đây là một cái hảo hài tử, nhưng là cũng không tránh khỏi quá trò đùa.

Biện phi hỏi: "Là Thẩm Lãng để ngươi đoạt dòng chính, ngươi mới muốn đoạt dòng chính sao?"

Ninh Chính nghĩ một hồi nói: "Phải, cũng không phải."

Biện phi nói: "Ngươi từ từ nói."

Ninh Chính ngậm lấy cục đá, dạng này hắn nói mỗi một chữ đều phi thường phí sức, nhưng dạng này ngược lại không dễ dàng cà lăm.

"Ta trước đó xác thực cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua đoạt dòng chính một chuyện, thậm chí nằm mơ đều không có nghĩ qua."

"Nhưng là cùng Thẩm Lãng nói qua về sau, ta cảm thấy ta có thể thử một chút."

Biện phi vẫn cảm thấy phi thường hoang đường, nhưng vẫn hỏi: "Ngươi đã quyết định đoạt dòng chính, đây chẳng phải là càng thêm cần ủng hộ sao? Vì sao cự tuyệt nhận ta vì mẫu đâu?"

Ninh Chính nói: "Ta nếu không đoạt dòng chính, cái kia nhận ngài vì mẫu, chính là việc tư. Ta nếu muốn đoạt dòng chính, cái kia nhận ngài vì mẫu, chính là quốc sự, không thể nhân tư phế công."

Biện phi nói: "Chẳng lẽ ngươi không muốn đạt được ủng hộ của ta sao?"

Ninh Chính nói: "Ta đương nhiên nghĩ, nhưng ta hiện tại không có biểu hiện ra cái gì tài năng, vẻn vẹn chỉ là bởi vì truyền máu cho biện mẫu phi, liền muốn ngài ủng hộ ta, vậy quá đầu cơ trục lợi. Ta khát vọng đạt được Biện thị ủng hộ của gia tộc, nhưng cái kia cũng muốn bởi vì Biện thị nhìn ra năng lực của ta cùng tiềm lực, nhìn ra ta là một cái hợp cách người thừa kế, cho nên mới ủng hộ ta. Mà không chỉ chỉ là ta cho mẫu phi truyền máu, ta như dạng này nhận ngài vì mẫu, chẳng khác nào cưỡng ép đem Biện thị kéo lên ta chiến xa, để Biện thị gánh chịu không nên gánh chịu trách nhiệm, làm như vậy không đúng."

Lập tức Biện phi sợ ngây người.

Nàng tỉ mỉ mà nhìn xem Ninh Chính thật lâu.

Nàng phải thừa nhận, nàng sở dĩ muốn nhận Ninh Chính vì mẫu, một là bởi vì ơn cứu mệnh của hắn, hai là bởi vì hắn đáng thương, ba là bởi vì hắn thiện lương.

Nhưng không nghĩ tới, đứa bé này lại có như thế đảm đương.

Trên thế giới này đại đa số người đều sẽ thấy lợi tối mắt.

Hấp dẫn cực lớn bày ở trước mặt, ai có thể ngăn cản được?

Mà Ninh Chính tại ích lợi thật lớn trước mặt, áp chế dục vọng của mình, ngược lại lựa chọn tỉnh táo, làm ra lấy hay bỏ.

Đương nhiên nhìn qua có chút ngây thơ, nhưng thật rất có phẩm đức, rất có ý chí.

Thẩm Lãng người này là phi thường phi thường thông minh, nhưng cũng phi thường ngạo mạn, hắn nhìn người ánh mắt có lẽ xác thực sẽ không kém.

Hắn đã có thể chọn trúng Ninh Chính, cái kia chứng minh Ninh Chính khẳng định là có chỗ hơn người.

Nhưng là Biện phi cũng bình tĩnh lại.

Liền như là Ninh Chính nói, nếu như hắn không có lựa chọn đoạt dòng chính, như vậy Biện phi đem hắn nhận làm con thừa tự tới làm nhi tử là hoàn toàn không có vấn đề.

Nàng nhiều nhất chính là bảo hộ Ninh Chính không bị người khi dễ, đạt được hẳn là có đãi ngộ là được rồi.

Mà Ninh Chính quyết định đoạt dòng chính, cái kia nàng liền không thể loạn nhận con.

Như thế sẽ hướng về thiên hạ phát ra sai lầm tín hiệu, sẽ để cho người cảm thấy Biện thị gia tộc ủng hộ Ninh Chính đoạt dòng chính.

Hậu quả này liền rất nghiêm trọng.

Chí ít cho đến bây giờ, tại đoạt dòng chính chi tranh bên trên Biện thị là không đứng đội.

Mà lại Biện phi cũng không có tư cách đại biểu Biện thị ủng hộ phương nào đoạt dòng chính, hậu cung không được can chính, nàng là thật sẽ không can thiệp bất luận cái gì chính vụ.

Có thể đại biểu Biện thị gia tộc quyết sách chỉ có một người, đó chính là hắn huynh trưởng Biện Tiêu.

Trọn vẹn nhìn Ninh Chính một hồi lâu, Biện phi nói: "Chính nhi, ngươi chẳng những là một cái hảo hài tử, hơn nữa còn để ta lau mắt mà nhìn, ngươi rất có đảm đương, có được rất tốt phẩm đức, cái này khiến ta cao hứng phi thường."

Ninh Chính cúi đầu không nói.

Biện phi nói: "Nhưng liền như là như lời ngươi nói, ngươi đã quyết định muốn đoạt dòng chính, vậy ta ngược lại không thể biểu đạt lập trường. Nhưng là. . ."

Nàng dừng lại một chút một chút.

"Nhưng là, ta càng thêm thích ngươi đứa nhỏ này."

Ninh Chính khom người nói: "Tạ ơn biện mẫu phi."

Biện phi nói: "Tốt, ngươi đi đi."

. . .

Quốc quân nghe được Biện phi thuật lại, lập tức cũng có chút sợ ngây người.

Ninh Chính vậy mà cự tuyệt, vậy mà biểu hiện được như thế có đảm đương?

Vì quân giả, đương nhiên muốn tham lam.

Nhưng là cũng phải học được cự tuyệt dụ hoặc.

Bởi vì lợi ích dụ hoặc rất có thể mang ý nghĩa cạm bẫy.

"Là Thẩm Lãng dạy hắn nói như vậy sao?" Ninh Nguyên Hiến nói.

Biện phi nói: "Không có khả năng!"

Quốc quân cũng rất nhanh hiểu được, xác thực không có khả năng.

Đêm hôm đó Thẩm Lãng cùng Ninh Chính lúc gặp mặt, có ba người tại nghe lén cũng sẽ nhớ ghi chép.

Từ đó về sau, Thẩm Lãng liền rốt cuộc không có cùng Ninh Chính gặp mặt qua, lại nơi nào có cơ hội dạy hắn?

Biện phi ôn nhu nói: "Hậu cung không được can chính, đoạt dòng chính sự tình ta tuyệt đối không tham dự. Nhưng người nào nếu là khi dễ Chính nhi, ta cũng là không đáp ứng."

. . .

Ninh Chính rời đi hoàng cung về sau, lại một lần nữa về tới Tông Chính tự trong ngục giam.

Nhưng ngày kế tiếp, quốc quân triệu kiến hắn.

Vậy đại khái vẫn là quốc quân lần thứ nhất chính thức triệu kiến hắn.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Chính, liên quan tới ngươi giết

Đại Lý Tự mấy cái quan viên, mình có ý nghĩ gì?"

Ninh Chính nói: "Vương tử phạm pháp cùng thứ dân cùng tội."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến lập tức nhíu mày.

Hắn không thích nhất loại này đại nghĩa lẫm nhiên nói, hô lời nói suông hót như khướu ai không biết a.

Lập tức, Ninh Nguyên Hiến cười lạnh nói: "Đã như vậy, ta hẳn là đưa ngươi chém đầu rồi?"

Ninh Chính nói: "Nhưng là giết Đại Lý Tự quan viên, là vì cứu người."

Quốc quân nói: "Nói như thế nào?"

Ninh Chính nói: "Lúc ấy Đại Lý Tự quan viên đi đoạt Dư gia hai cái tiểu nữ hài, Thẩm Lãng thị thiếp Băng nhi không nguyện ý, đem hai cái nha đầu ngăn ở sau lưng. Đại Lý Tự quan viên vậy mà ý đồ công kích trong bụng của nàng hài tử, vì bảo vệ mình, vì bảo hộ thai nhi, coi như giết người cũng là đang lúc, nhiều lắm là chỉ là phòng vệ quá mức."

Quốc quân nói: "Người kia đến cùng là ngươi giết, vẫn là Thẩm Lãng thị thiếp giết."

Ninh Chính do dự một hồi nói: "Ta giết."

Ninh Nguyên Hiến nhìn qua đứa con trai này thật lâu, sau đó gật đầu nói: "Biết, người tới đem Ninh Chính mang về Tông Chính tự ngục giam. Hạ chỉ Tông Chính tự cùng Đại Lý Tự, liên thủ thẩm tra xử lí án này."

. . .

Ngày kế tiếp, Đại Lý Tự cùng Tông Chính tự chính thức thẩm tra xử lí ngũ vương tử Ninh Chính án giết người.

Trải qua ba canh giờ thẩm tra xử lí, hết thảy chân tướng rõ ràng.

Đại Lý Tự quan viên công báo tư thù, ý đồ mưu sát Thẩm Lãng thị thiếp trong bụng hài tử, Ninh Chính vì cứu người mà giết người, dù tình có thể hiểu, nhưng là thủ đoạn quá kịch liệt, phán xử roi hình ba mươi!

Sau đó, ngũ vương tử Ninh Chính bị phơi bày ra hành hình, quật ba mươi roi.

Trực tiếp đánh cho da tróc thịt bong, máu me đầm đìa, nhấc khi về nhà, đã ngất đi!

. . .

Ba ngày sau!

Quốc quân hạ chỉ, sắc phong Ninh Chính vì Trường Bình Hầu, cho phép mở nha xây phủ, cho phép chiêu mộ một ngàn tư quân.

Đồng thời đem quốc đô bên trong tòa nào nguyên Trấn Viễn hầu phủ sắc phong cho Ninh Chính.

Tiếp vào cái này ý chỉ về sau, Ninh Chính khóc không thành tiếng.

Thật sự là quá khó khăn, cách hắn trưởng thành đã qua ba năm, các huynh đệ khác đều đã phong công phong hầu, hiện tại rốt cục đến phiên hắn.

Cứ việc so với cái khác huynh trưởng, hắn tước vị vẫn là thấp cấp một.

Nhưng hắn đã thỏa mãn.

Đương nhiên đạo này ý chỉ cũng không có gây nên quá nhiều rung động.

Bởi vì tất cả mọi người cho rằng đây là quốc quân đối Ninh Chính cho Biện phi truyền máu khen thưởng mà thôi, hắn vẫn là cái kia nhất không được sủng ái, thậm chí nhận quốc quân chán ghét nhi tử.

Mà lại quốc quân đem Trấn Viễn hầu tước phủ ban cho Ninh Chính, thế nhưng là tòa phủ đệ kia đã bị thiêu hủy hơn phân nửa.

Không có chọn lựa lương thần cát nhật, Ninh Chính trực tiếp tại ngày thứ hai chuyển vào mới Trường Bình Hầu tước trong phủ.

Cái này Trấn Viễn hầu tước phủ cứ việc bị đốt rụi hơn phân nửa, nhưng còn lại cái này gần một nửa vẫn là rất lớn, trọn vẹn hơn ba trăm mẫu, so với nguyên lai Ninh Chính dinh thự nhưng là muốn lớn hơn không biết bao nhiêu lần.

Dọn nhà thời điểm, chỉ có người một nhà tới cửa chúc mừng, Trương Xung con trai Trương Tuân.

Biện phi phái người đưa tới đại lượng lễ vật, còn có đồ dùng trong nhà.

Ninh Chính cả nhà, tăng thêm Thẩm Lãng cả nhà chuyển tới, cộng lại chỉ có chỉ là hơn một trăm người mà thôi.

Lộ ra vô cùng trống trải!

Thẩm Lãng chính thức hướng quốc quân từ đi Trấn Viễn thành chủ chức vụ, trở thành Trường Bình Hầu tước phủ trưởng sử,

Cái này có ít người rốt cục có chút kinh ngạc.

Đây là ý gì a?

Thẩm Lãng vậy mà triệt để cùng Ninh Chính buộc chặt ở cùng một chỗ?

Đến bước này Thẩm Lãng nâng đỡ ngũ vương tử Ninh Chính kế hoạch bước đầu tiên, mở nha xây phủ đại công cáo thành.

. . .

Bất quá lúc này ngũ vương tử Trường Bình Hầu tước phủ là xác rỗng một cái.

Cần dựng quan văn cơ cấu, còn cần dựng võ tướng cơ cấu, trọng yếu nhất chính là chiêu mộ một ngàn tư quân.

Nói đến lại ngay thẳng một chút, Ninh Chính Hầu phủ cần chiêu mộ ba cái chủ bộ, một cái Thiên hộ, mười cái Bách hộ.

Bình thường đến nói đây đều là quốc quân phân phối.

Nhưng là quốc quân nhưng không có cho Ninh Nguyên Hiến một binh một tốt, cũng không có cho bất kỳ quan viên nào.

Hết thảy đều muốn Ninh Chính cùng chính Thẩm Lãng chiêu mộ.

Thế là, Thẩm Lãng tự mình đi võ học cùng Quốc Tử Giám chiêu mộ.

Không thu được gì.

Sau đó, hắn lại tại Huyền Vũ đường lớn bên trên chiêu mộ.

Vẫn như cũ không thu được gì.

Ròng rã ba ngày thời gian, không ai nguyện ý gia nhập Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ.

Đốt lạnh lò loại chuyện này có người làm.

Nhưng Ninh Chính nơi này nào chỉ là lạnh lò, quả thực chính là kẽ nứt băng tuyết a.

Đừng nói là than củi, liền xem như dầu hỏa ở đây cũng đốt không nổi.

Nếu ai nhảy vào cái này hố, cam đoan không có bất kỳ cái gì tiền đồ.

Ngươi Thẩm Lãng là Huyền Vũ Hầu tước phủ người ở rể, đã không thiếu vinh hoa phú quý, nhưng chúng ta cực kỳ a.

Người có tài hoa đã sớm đi đầu quân Thái tử hoặc là Tam vương tử.

Đến ngươi ngũ vương tử phủ thượng, ghẻ lạnh làm được chết sao?

Ròng rã tám ngày thời gian.

Thẩm Lãng vẫn không có thành công chiêu mộ đến nửa người.

Bởi vì hắn là có yêu cầu.

Ngũ vương tử Hầu tước phủ chiêu mộ ba cái chủ bộ, cần cử nhân hoặc là giống như là cử nhân công danh, tỉ như Quốc Tử Giám sinh.

Mà chiêu mộ Thiên hộ, nhất định phải có võ tiến sĩ công danh, mười cái Bách hộ cũng cần có Cử nhân võ công danh.

Có công danh nhân quỷ nguyện ý đến a?

Đừng nói văn võ cử nhân, liền xem như văn võ tú tài cũng không có một cọng lông nguyện ý đến!

Nhưng là Thẩm Lãng ngược lại là nổi danh.

Bởi vì hắn mỗi ngày đều tại bày quầy bán hàng nhận người.

Ngày thứ chín thời điểm!

Thẩm Lãng càng là đem tất cả mọi người giật mình kêu lên.

Bởi vì hắn mở ra một cái tranh chữ.

"Chiêu mộ tòng long chi thần!"

"Chiêu mộ tiềm để thần!"

Không chỉ có viết chữ lớn, mà lại hắn còn để đại ngốc rống to hai câu này.

Toàn bộ quốc đô người nhất thời bị lôi được kinh ngạc.

Ngươi Thẩm Lãng bất học vô thuật, ngươi biết tòng long chi thần là ý gì sao? Ngươi biết cái này tiềm để thần là ý gì sao?

Chỉ có Thái tử trụ sở, mới có thể được xưng là tiềm để.

Đương nhiên lời này cũng không đúng.

Nói cho đúng, chỉ có quân vương đăng cơ trước đó ở dinh thự, có thể được xưng là tiềm để, bởi vì Thái tử chưa hẳn có thể ngồi lên quân vương.

Một ngày này Thẩm Lãng tại Quốc Tử Giám công khai chiêu mộ.

Kết quả có một cái giám sinh cười lạnh nói: "Thẩm Lãng, ngươi biết cái gì là tiềm để sao? Chẳng lẽ ngũ vương tử còn chuẩn bị đoạt dòng chính hay sao?"

Thẩm Lãng lập tức cười nói: "A? Làm sao ngươi biết? Chúng ta ngũ vương tử chính là chuẩn bị đoạt dòng chính a!"

Lời này mới ra, cái kia Quốc Tử Giám sinh lập tức sợ tè ra quần, sau đó cười ha ha.

Ngay sau đó, một đám Quốc Tử Giám sinh chen chúc mà ra, vây quanh Thẩm Lãng nói: "Thẩm Lãng, ngũ vương tử thật muốn đoạt dòng chính?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng a, ngũ vương tử thật muốn đoạt dòng chính."

Sau đó, tất cả mọi người ầm vang cười to, hoàn toàn như là giống như kẻ ngu nhìn xem Thẩm Lãng.

Không chỉ là những này Quốc Tử Giám học sinh, tựu liền những giáo sư này cũng cười đau bụng.

Thật là quá buồn cười.

Ninh Chính muốn đoạt dòng chính?

Béo nục béo nịch lại xấu lại cà lăm Ninh Chính, quốc quân ghét nhất Ninh Chính, không có chút nào căn cơ Ninh Chính, lại muốn đoạt dòng chính?

Chuyện cười lớn a.

Đây quả thực không thể dùng cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga để hình dung.

Nếu như nói cái này vương vị là thịt thiên nga, cái kia Ninh Chính ngay cả con cóc cũng không bằng.

"Thẩm Lãng, ngũ vương tử dựa vào cái gì đoạt dòng chính a? Chẳng lẽ lại dựa vào ngươi Thẩm Lãng sao?" Có người hỏi.

Thẩm Lãng chân thành nói: "Đúng a, chính là dựa vào ta a."

Lập tức, lại là một trận ồn ào cười to.

"Thẩm Lãng ngươi bị hóa điên đi!"

"Thẩm Lãng, thành công đi sứ Khương quốc người đến cùng có phải hay không ngươi a? Thành công tiêu diệt Tô thị chủ lực đại nhân có phải hay không là ngươi a?"

"Ngươi Thẩm Lãng là tên điên? Vẫn là đồ đần a?"

Liền xem như thế giới hủy diệt, Việt Quốc hủy diệt, Ninh Chính cũng không có khả năng đoạt dòng chính a.

Nhất thời.

Thẩm Lãng cùng ngũ vương tử Ninh Chính trở thành toàn bộ quốc đô trò cười.

Giễu cợt Thẩm Lãng cùng Ninh Chính người càng đến càng nhiều.

Tại loại này châm chọc cùng chế giễu bên trong, Thẩm Lãng trước đó quang hoàn mỗi ngày đều tại rút đi.

Dần dà, tất cả mọi người cơ hồ đều quên hắn sáng tạo kỳ tích, đều quên hắn đã từng đi sứ Khương quốc, đều quên hắn đã từng tiêu diệt qua Tô Nan chủ lực.

Thế giới này là lấy thành bại luận anh hùng.

Không quản ngươi đã từng đến cỡ nào thành công, chỉ cần ngươi thất bại, ngươi liền trở thành ngu xuẩn.

Tỉ như lần thứ nhất phá sản sau sử dục trụ, lại tỉ như đã từng sáng tạo kỳ tích, trở thành giàu nhất cuối cùng lang đang vào tù mưu cờ bên trong, đều đã từng trở thành thiên hạ trò cười.

Mà Thẩm Lãng hiện tại liền trở thành cái này đại ngốc bức.

Hắn trở thành ếch ngồi đáy giếng Thanh Oa, trở thành muốn ăn thịt thiên nga con cóc.

Nhìn đủ hắn trò cười về sau, Quốc Tử Giám đem hắn đuổi ra ngoài, không cho phép hắn lại đi vào chiêu mộ nhân tài.

Sau đó, thái học cũng treo lên bảng hiệu.

Không cho phép Thẩm Lãng đi vào.

Cuối cùng, quốc gia mấy cái võ học cũng treo lên bảng hiệu, không cho phép Thẩm Lãng đi vào.

Mà lại thái học buông lời, không thừa nhận có Thẩm Lãng cái này học sinh, quá xấu hổ.

Không có cách, Thẩm Lãng ngay tại Huyền Vũ đường lớn, Chu Tước thật to nói, thậm chí tại rộn rộn ràng ràng trên đường cái bắt đầu chiêu mộ nhân tài.

"Chiêu mộ tòng long chi thần, chiêu mộ tiềm để thần."

"Chiêu mộ ba cái chủ bộ, yêu cầu thấp nhất có cử nhân công danh."

"Chiêu mộ một Thiên hộ, yêu cầu thấp nhất võ tiến sĩ công danh."

"Chiêu mộ ba tên Bách hộ, yêu cầu thấp nhất Cử nhân võ công danh."

Thẩm Lãng mỗi ngày đều ra bày quầy bán hàng, đại ngốc mỗi ngày đều đi theo bên ngoài gọi hàng.

Người khác có lẽ cảm thấy rất không có ý tứ, nhưng đại ngốc lại không cảm thấy như vậy, hắn cảm thấy còn rất chơi vui.

Thẩm Lãng đỏ lên!

Đỏ tía (hàng hot).

Đương nhiên, hắn hồng có chút cùng loại với Phượng tỷ cùng

Phù Dung tỷ tỷ cái kia một loại.

Bị vô số người chế nhạo.

Bởi vì xấu mặt mà nổi danh.

Thanh danh của hắn liền như là mọc cánh, bay ra quốc đô, bay về phía toàn bộ Việt Quốc, cuối cùng bay về phía toàn bộ phương đông thế giới.

Rất nhanh chung quanh mấy cái quốc gia người đều biết, Việt Quốc ra một cái kỳ hoa Thẩm Lãng, lại muốn vì Ninh Chính đoạt dòng chính, mà lại mỗi ngày bày quầy bán hàng chiêu mộ nhân tài.

Thế là có ít người hỏi.

"Cái nào Thẩm Lãng? Sẽ không phải là cái kia Thẩm Lãng đi!"

"Đúng, chính là cái kia Thẩm Lãng?"

"Làm sao có thể? Hắn rất lợi hại a, hắn đây là điên rồi sao?"

"Cũng không phải sao? Chính là điên rồi a!"

. . .

Ròng rã hai mươi mấy ngày trôi qua.

Thẩm Lãng vẫn không có chiêu mộ đến một nhân tài, ngũ vương tử Hầu tước phủ vẫn như cũ là một cái cái thùng rỗng.

Vẫn như cũ ngay cả cái quỷ cũng không nguyện ý đầu nhập Ninh Chính.

Nói thật a, nếu như Ninh Chính vẻn vẹn chỉ là phổ thông nhận người, có lẽ có cá biệt lẫn vào cực thẩm cử nhân sẽ đến đầu nhập ăn không ngồi rồi.

Nhưng Thẩm Lãng nói ra muốn đoạt dòng chính.

Cái này đem người sợ tè ra quần.

Cái này nhàn cơm không có ăn, ngược lại có thể sẽ dựng vào tính mệnh a.

Ngươi miệng nói đoạt dòng chính là thống khoái, nhưng là tương lai Thái tử hoặc là Tam vương tử sau khi lên ngôi, là sẽ giết ngươi, đến lúc đó đi theo Ninh Chính tất cả mọi người sẽ chết.

Mà lại buồn cười nhất chính là, ai sẽ đem ta muốn đoạt dòng chính khắp thiên hạ hô?

Tam vương tử Ninh Kỳ ngưu bức a?

Đạt được Tiết thị cùng Chủng thị ủng hộ, đã có thể cùng Thái tử đứng ngang hàng, nhưng nhân gia cũng không dám công nhiên hô lên muốn đoạt dòng chính, chỉ dám nói là phụ vương phân ưu.

Ngươi Thẩm Lãng ngưu bức như vậy?

Ngũ vương tử Ninh Chính dưới trướng ngay cả một con chim nhỏ đều không có, liền đại ngôn bất sàm muốn đoạt dòng chính?

Biết xấu viết như thế nào sao?

Biết ngu xuẩn viết như thế nào sao?

Mỗi một ngày Thẩm Lãng tại trên đường cái bày quầy bán hàng nhận người mới thời điểm, chung quanh người đông nghìn nghịt.

Đều là đến xem náo nhiệt vô lại người nhàn rỗi.

"Thẩm Lãng, ngũ vương tử lúc nào đoạt dòng chính a?"

Thẩm Lãng hồi đáp: "Ngay hôm nay, ngay hôm nay!"

"Thẩm Lãng, ngũ vương tử lúc nào trở thành Thiếu Quân a?"

Thẩm Lãng hồi đáp: "Ngay tại ngày mai, ngay tại ngày mai!"

Lập tức đám người ồn ào cười to, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt vẫn như cũ như là thằng hề.

. . .

Hoàng cung bên trong!

Quốc quân thật muốn chọc giận nổ.

Có xấu hổ hay không a?

Còn có hay không thể diện a?

Ngươi Thẩm Lãng không sợ mất mặt, Ninh Chính không sợ mất mặt, quả nhân còn sợ mất mặt a.

Mà lại luôn mồm đoạt dòng chính, ngươi đây là tìm đường chết sao?

Đoạt dòng chính hai chữ là có thể kêu sao?

Có thể làm không thể nói a.

Ngươi ngược lại là tốt, kêu khắp thiên hạ đều biết, ngươi đây là chỉ sợ người trong thiên hạ không biết ta Việt Quốc có đoạt dòng chính chi tranh sao?

Đã từng có rất nhiều lần, quốc quân muốn phái người đi đem Thẩm Lãng quầy hàng đập, đem Thẩm Lãng bắt vào hoàng cung, hung hăng đánh mấy chục đánh gậy.

Nhưng. . . Hắn vẫn là nhịn.

Bởi vì hắn thiếu Thẩm Lãng hai cái nhân tình.

Cái thứ nhất nhân tình, Thẩm Lãng tiêu diệt Tô thị phản quân chủ lực.

Cái thứ hai nhân tình, Thẩm Lãng cứu sống Biện phi.

Vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến cũng chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt.

Nhưng là, đối với hắn như vậy uy danh cũng có thương tổn a, hiện tại chung quanh mấy cái quốc gia người đều tại chế nhạo hắn Ninh Nguyên Hiến.

Không chỉ có Thẩm Lãng trở thành trò cười, hắn Ninh Nguyên Hiến cũng phải trở thành chê cười.

Vì lẽ đó, vị này bệ hạ thật sự là nhịn được thật vất vả.

Những ngày này quốc quân trong lòng nói nhiều nhất một câu chính là, may mắn Thẩm Lãng không phải con của ta, không phải ta thật sẽ đánh chết hắn.

Thiên hạ hỗn trướng quả nhiên là đồng dạng.

Đến cỡ nào ngưu bức, liền đến cỡ nào để người đau đầu.

Người xem nhìn bút sáp màu tiểu tân, cảm thấy thật đáng yêu. Nhưng cái nào đó phụ mẫu nếu quả như thật có tiểu tân con trai như vậy, đại khái sẽ chỉ nghĩ đến nhét về trong bụng một lần nữa sinh một cái.

Cuối cùng ngay cả đại hoạn quan Lê Chuẩn đều nhìn không được.

"Bệ hạ, bằng không nô tỳ phái người đi đem Thẩm Lãng quầy hàng đập, bắt hắn cho bắt vào đến?"

Lê Chuẩn xem như rất thích Thẩm Lãng người, ngay cả hắn đều nhịn không được.

Quá mất mặt!

Ngươi đây là tại thông báo tuyển dụng nhân tài, vẫn là đang tính mệnh a?

Còn bày quầy bán hàng?

Biện phi cũng nhìn không được, cho tới bây giờ đều không làm chính nàng, có một ngày nhịn không được nói một câu nói.

"Bệ hạ, bằng không ngươi liền đem người cho Chính nhi phối tề? Để hắn đem Hầu tước phủ giá đỡ dựng, miễn cho Thẩm Lãng cái này phá hài tử mỗi ngày ở bên ngoài mất mặt?"

Nhìn xem, ngay cả Biện phi ôn nhu như vậy hiền thục người đều nhịn không được.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Nếu là trước đó, ta còn có thể yên lặng cho Ninh Chính phối tề, hiện tại không được."

Hiện tại xác thực không được.

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đều cơ hồ trở thành trò cười, ngũ vương tử phủ cũng đã trở thành hố lửa.

Coi như quốc quân hạ chỉ cũng vô dụng.

Những người này đi về sau, cam đoan lập tức cáo ốm, thậm chí bỏ trốn mất dạng.

Đi về sau đừng nói tiền đồ không có, coi như tính mệnh cũng có thể là vứt bỏ a.

Cuối cùng quốc quân thả một câu lời hung ác.

"Theo hắn đi, theo hắn đi."

"Cái này tiểu nghiệt chướng, về sau tuyệt đối không nên rơi vào trong tay ta, nếu không ta đánh chết hắn."

Biện phi nghe, nhịn không được phốc đâm cười một tiếng.

Cái này bệ hạ cùng Thẩm Lãng duyên phận cũng thật sự là có ý tứ.

Vị này bệ hạ căn bản là không có nhất kiên nhẫn, cũng không có cái gì tha thứ tâm, bây giờ lại phải nhẫn Thẩm Lãng nhịn được khổ cực như vậy, luân lạc tới không nói dọa tình trạng.

. . .

Sau đó thời gian bên trong!

Thẩm Lãng vẫn như cũ mỗi ngày bày quầy bán hàng nhận người mới.

Ngay từ đầu mỗi ngày chung quanh còn người đông nghìn nghịt.

Càng về sau, người càng ngày càng ít.

Bởi vì trò hề cũng là sẽ nhìn chán, sửu nhân nhiều tác quái loại chuyện này cũng là sẽ có thẩm mỹ mệt nhọc.

Dần dần, ngay cả vô lại người nhàn rỗi cũng không nguyện ý phản ứng Thẩm Lãng.

Ngu xuẩn nhìn mấy ngày còn thật có ý tứ, mỗi ngày nhìn liền nhàm chán.

Bởi vì mỗi ngày đều phơi gió phơi nắng, Thẩm Lãng treo cái kia hai cái tranh chữ đều có chút phai màu.

"Chiêu mộ tòng long chi thần, chiêu mộ tiềm để thần."

Vẫn là đại ngốc ngưu bức.

Câu nói này hắn hô mấy vạn lần, mười mấy vạn lần đều không ngán.

Hắn làm sao lại dính, hắn nhưng là tương lai thiên hạ đệ nhất a.

Hắn nhưng là bị hai cái đại tông sư đánh lén mấy trăm vạn lần người, hắn nhưng là đỡ kiếm mấy trăm vạn lần người.

Nhưng là quốc đô dân chúng đã chán nghe rồi, thậm chí nghe được đều cử chỉ điên rồ, muốn nổi điên.

Đại ngốc thanh âm hoàn toàn giống như tiếng sét đánh, cái này một hô lên đi, phương viên hai dặm đều nghe thấy.

"Chiêu mộ tòng long chi thần, chiêu mộ tiềm để thần."

Toàn bộ quốc đô vô số người, mỗi ngày đều muốn nghe vô số lần, thật muốn nghe nôn.

Mà câu này vô cùng thần thánh, cũng biến thành cùng hậu thế phố lớn ngõ nhỏ xe xích lô loa câu nói kia cùng một cái cấp bậc:

Giá cao thu về tủ lạnh, TV, máy giặt!

Hiện tại Thẩm Lãng mang theo đại ngốc đi chiêu mộ nhân tài, đi gọi hàng thời điểm.

Người chung quanh thậm chí sẽ giận rống.

"Mẹ nhà hắn đừng hô, nghe nôn!"

"Con mẹ nó ngươi đừng hô, kêu ta phân đều kéo không ra ngoài."

"Con mẹ nó ngươi đừng hô, kêu ta đều không cứng nổi."

Ròng rã một tháng thời gian trôi qua!

Thẩm Lãng vẫn không có chiêu mộ đến nửa cái quỷ.

Hắn cùng Ninh Chính từ nhỏ xấu triệt để biến thành không người phản ứng thằng hề.

Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ, vẫn như cũ là cái thùng rỗng một cái, trừ Thẩm Lãng bên ngoài, ngay cả một con mèo nhỏ đều không có.

Ngày thứ ba mươi mốt!

Bỗng nhiên có một người xuất hiện tại Thẩm Lãng quầy hàng trước mặt.

"Các ngươi nhận người đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng!"

"Nhận người nào?"

Thẩm Lãng nói: "Tương lai triều đình đại thần, tòng long chi thần."

Người kia nói: "Vậy liền đúng, nguyên bản đời ta là không có ý định rời núi, nhưng là thấy đến các ngươi có thành ý như vậy, ta liền ra, nói xong ta giá cả rất cao."

Thẩm Lãng nói: "Cái gì giá."

Người kia nói: "Tương lai Tể tướng."

Dựa vào, người này so Thẩm Lãng sẽ còn thổi ngưu bức a.

. . .

Trác Chiêu Nhan thả ra tin tức đã một tháng.

Rốt cục!

Nàng lại một lần nữa liên hệ đến Khổ Đầu Hoan, hẹn nhau tại lão mặt đất gặp mặt.

Thái tử đối Khổ Đầu Hoan kiên nhẫn đã hao hết.

Trác Chiêu Nhan nhìn một chút bầu rượu trong tay, đây là rượu độc.

Uống hết về sau, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nàng cứ việc không tình nguyện, nhưng là Thái tử mệnh lệnh, nàng vẫn là phải nghe.

Khổ Đầu Hoan mặc dù hữu dụng, võ công khó được.

Nhưng là trời sinh tinh thần trọng nghĩa quá buồn cười.

Mà lại cuối cùng chỉ là một đầu liếm chó mà thôi.

Thân ảnh lóe lên.

Tuyệt đỉnh cao thủ Khổ Đầu Hoan xuất hiện.

Thiên hạ này truyền kỳ, mười tám tuổi Võ Trạng nguyên, lại một lần nữa lộ diện.

Trác Chiêu Nhan cười một tiếng, rót một chén rượu nho, đưa tới nói: "Ca, trời nóng nực, uống một chén rượu giải giải khát."

Khổ Đầu Hoan vẫn như cũ vô cùng si tình, vô cùng cuồng nhiệt mà nhìn xem Trác Chiêu Nhan.

Sau đó tiếp nhận trong tay nàng rượu nho, uống một hơi cạn sạch.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 289: Lãng Gia Phát Đạt! Quốc Quân Run Rẩy

Thẩm Lãng nhìn qua trước mắt người này.

Thật là siêu phàm thoát tục, phóng đãng không bị trói buộc yêu tự do.

Tốt a, nói tiếng người.

Trước mắt người này hẳn là vô câu vô thúc, không bị thế tục chỗ ràng buộc.

Bởi vì hắn hơn mấy tháng đều không có tắm rửa, mùa hè này đều nhanh muốn đi qua, trên người hắn quần áo có lẽ còn là năm ngoái, đã bóng loáng tỏa sáng.

Tóc của hắn, hẳn là tẩy qua mấy lần.

Nói cho đúng là trên trời xuống mấy lần mưa, hắn liền tẩy qua mấy lần tóc.

Vì lẽ đó hiện tại kiểu tóc, có thể tham khảo Cái Bang vương, mạnh mẽ đâm tới, cứng rắn vô cùng.

Còn có mặt của hắn.

Hắn đã không có mặt, bởi vì toàn bộ bị dơ bẩn dán lên.

Cái này hình tượng để Thẩm Lãng nhớ tới tinh gia phim « công phu » bên trong cái kia bán bí tịch lão đầu.

Nhìn qua giống như là nhặt đồ bỏ đi ăn tên ăn mày.

Lại giống là thế ngoại cao nhân dáng vẻ.

Thẩm Lãng dùng phun ra nước hoa khăn lụa bưng kín cái mũi.

"Xin hỏi tiên sinh cố hương nơi nào?"

Cao nhân về nói: "An tâm chỗ là ta hương!"

Thẩm Lãng lại hỏi: "Xin hỏi tiên sinh là cái gì công danh?"

Cao nhân về nói: "Công danh lợi lộc đều là thoảng qua như mây khói."

Thẩm Lãng lại hỏi: "Vậy xin hỏi tiên sinh còn có cái gì mặt khác người nhà sao?"

Cao nhân nói: "Một thân một mình, không ràng buộc, chẳng phải sung sướng."

Ách!

Thẩm Lãng nghe rõ, trước mắt người này không có bất kỳ cái gì công danh, nửa cái tú tài đều không phải, không có chỗ ở cố định, cực lớn linh chưa lập gia đình kẻ lang thang.

Thẩm Lãng vung tay lên, liền muốn đem hắn ném ra.

"Công tử, ngươi tại trong biển người mênh mông một chút liền chọn trúng ta, cái này chẳng lẽ không phải một loại duyên phận sao?"

"Thiên lý mã thường có, mà Bá Nhạc không thường có."

"Ta cái này tuyệt thế tài hoa, cũng nên có một cái nơi hội tụ đi."

Thẩm Lãng cắn răng nói: "Cái kia tiên sinh đều sẽ một chút cái gì a?"

Cao nhân nói: "Ngửa biết thiên văn, cúi tra địa lý, bên trong hiểu người cùng, minh âm dương, hiểu bát quái, hiểu kỳ môn, biết độn giáp, bày mưu nghĩ kế bên trong, quyết thắng ngoài ngàn dặm, tự so Quản Trọng Nhạc Nghị hiền, ôm đầu gối nguy ngồi, thong dong tự tại phong nguyệt. . ."

Thẩm Lãng nhếch miệng.

Sau đó, hắn hỏi: "Tiên sinh, như vậy xin hỏi có cái gì là ngươi không biết."

"Tất cả việc nhỏ, ta cũng không biết." Cao nhân nói: "Ta cả đời này, chỉ có thể làm đại sự."

Thẩm Lãng xem như đã nhìn ra.

Trước mắt người này lớn nhất bản sự chính là khoác lác.

Nãi nãi, rất có thể thổi, so Lãng gia còn có thể thổi.

"Nha, đây không phải Lan tên điên sao?" Có người chỉ vào cao nhân nói.

"Lần này có ý tứ, hai người điên tụ cùng một chỗ."

"Không, là một người điên, một cái kẻ ngu."

Thẩm Lãng nghe ý tứ này, trước mắt cái này cao nhân còn rất nổi danh?

Rất nhanh hắn liền từ chung quanh người đối phí công nghe ra, cái này Lan tên điên nào chỉ là nổi danh, quả thực chính là nghe tiếng xa gần.

Hắn bản chức là tên ăn mày, còn kiêm chức đoán mệnh.

Đương nhiên, cho tới bây giờ đều không có đoán ra qua.

Việt Quốc có nhiều chỗ tới gần Man tộc, tập tục tương đối mở ra, thậm chí có chút nữ tử cũng sẽ đoán mệnh.

Cái này Lan tên điên thừa dịp đoán mệnh đi sờ nhân gia nữ nhân ngực, kết quả bị người đánh gãy tay xương.

Đoán mệnh sống không nổi nữa, hắn liền đi ăn xin.

Ăn bữa hôm ăn cơm.

Thời gian mười mấy năm bên trong, dấu chân của hắn trải rộng Ngô quốc, Sở quốc, Việt Quốc vân vân.

Đương nhiên phổ thông kẻ lang thang, phổ thông thầy bói là không ra được tên.

Mấu chốt hắn đoán mệnh còn cần người khác cởi quần áo.

Ngay từ đầu tiên phong đạo cốt dáng vẻ, thật là có người mắc lừa.

Kết quả phát hiện bị lừa về sau, nhân gia liền trở về đem hắn đánh cái gần chết.

Đương nhiên, có người thương hại hắn, cũng từng đã cho hắn một điểm tiền.

Kết quả tiền vừa mới tới tay, hắn liền đi chơi gái.

Hơn nữa còn là loại kia cực kỳ tiện nghi nửa đậy cửa, chuyển đổi về sau đại khái là năm sáu mươi khối một lần cái chủng loại kia.

Bất quá càng về sau ngay cả đê tiện nhất nửa đậy cửa đồ đĩ cũng không nguyện ý đón hắn làm ăn, bởi vì thực sự là quá.

Đương nhiên bẩn còn có thể tắm một cái, cùng lắm thì phế một chút nước.

Mấu chốt tên cặn bã này chơi gái / nữ nhân còn ký nợ, lại không trả tiền lại.

Bây giờ toàn bộ quốc đô bên trong rẻ nhất đồ đĩ, hắn đều thiếu nợ qua tiền chơi gái, mà lại cho tới bây giờ đều không có cần phải trả ý tứ.

Những nữ nhân này đương nhiên không muốn, tìm lưu manh đánh hắn mấy lần.

Mỗi một lần đều đánh thành giống như chó chết, co quắp tại trong khe nước.

Rất nhiều lần tất cả mọi người cho rằng, hắn phải chết!

Kết quả mỗi một lần cũng chưa chết.

Dần dà, hắn cũng liền trở thành quốc đô đại danh nhân.

Lan tên điên.

Đại khái là toàn bộ quốc đô làm xuống tiện, nhất cặn bã, tầng dưới chót nhất rác rưởi.

Bị người vạch trần thân phận về sau.

Cái này Lan tên điên cũng không thèm để ý, vẫn như cũ một bộ cao nhân bộ dáng nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Thẩm công tử, qua cái thôn này, nhưng không có cái tiệm này, bỏ lỡ ta, ngươi bá nghiệp liền mãi mãi cũng thành công không được nữa."

Ngay tại lúc này, một cái tráng kiện nữ nhân đi tới.

Ước chừng hơn bốn mươi tuổi, hơn hai trăm cân, toàn thân đều là dầu phiêu, đây là một cái nữ đồ tể.

Nàng cái này cả người cơ bắp lớn lên so nam nhân còn lớn hơn tráng, thậm chí trên môi còn có sợi râu.

"Ba. . ." Cái này nữ đồ tể tiến lên một bàn tay trực tiếp đem Lan tên điên đập tới trên mặt đất.

"Ngươi thiếu ta năm cái ngân tệ đâu? Không trả tiền lại ta chơi chết ngươi!" Cái này hơn hai trăm cân nữ đồ tể bỗng nhiên ngồi tại Lan tên điên ngực.

Thẩm Lãng chỉ nghe được răng rắc một tiếng, lập tức hắn bỗng nhiên khẽ run rẩy.

Không biết cao nhân xương sườn có hay không bị ngồi gãy a?

Lan tên điên thở dài nói: "Kiều Kiều, rõ ràng nói xong hai chúng ta tình cùng vui vẻ, tại sao lại đàm luận tiền đâu?"

"Ai cùng ngươi hai bên tình nguyện, không trả tiền ta chơi chết ngươi." Nữ đồ tể tay năm tay mười cái tát cuồng phiến, trực tiếp đem Lan tên điên đánh cho mặt mũi tràn đầy bốc lên máu.

"Trong vòng mười ngày lại không trả tiền, ta liền thiến ngươi." Nữ đồ tể hùng tráng mà đi.

Nữ đồ tể còn kiêm làm nửa đậy môn sinh ý?

Thật đúng là có.

Cái này nữ đồ tể trước kia cũng hẳn là một cái nô lệ, chuyên môn tiến hành đô vật biểu diễn.

Về sau lớn tuổi, đô vật không đánh nổi, liền bị người thuê đi mổ heo làm thịt dê, thu nhập vẫn như cũ phi thường thấp kém, vì lẽ đó liền kiêm làm da thịt sinh ý, đương nhiên giá cả hoàn toàn đê tiện tới cực điểm, một ngân tệ mười lần.

Lan tên điên đầy vô tình đứng dậy, vỗ vỗ bộ ngực, lần này xương sườn không có gãy, quá tốt rồi.

Sau đó, hắn nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Công tử, ngươi nếu là chiêu mộ ta, bổng lộc ta muốn dự chi năm cái ngân tệ, để ta đem khoản này tình cảm tổn thất phí cho bồi thường."

Trời ạ, ngươi đừng nói là tình cảm gì tổn thất phí, tiền chơi gái chính là tiền chơi gái.

Thẩm Lãng trực tiếp hỏi: "3,895 thừa tại 15,243 tương đương bao nhiêu?"

Lan tên điên kinh ngạc nói: "Năm cửu tam thất nhất bốn tám năm!"

Thẩm Lãng nói: "Chúc mừng ngươi, được tuyển!"

Lan tên điên xóa đi một mặt máu, đứng dậy tiêu sái lỗi lạc nói: "Chim khôn biết chọn cây mà đậu, hiền thần chọn chủ mà theo, sĩ vì tri kỷ người ách chết, từ nay về sau Lan mỗ làm cúc cung tận tụy, chết thì mới dừng, cái kia. . . Cái kia dự chi bổng lộc sự tình."

Thẩm Lãng đếm ra năm cái ngân tệ cho hắn.

Lan tên điên tiếp nhận ngân tệ, hướng phía nữ đồ tể chạy như điên: "Kiều Kiều ta có tiền, lúc nào lại nối tiếp lương duyên a?"

Nữ đồ tể tiếp nhận tiền khinh thường nói: "Tên điên, ngươi vẫn là không cần lãng phí tiền, mỗi một lần thời gian còn không có nửa ngâm nước tiểu dài, ta cởi quần đều ngại phiền phức, kiếm tiền của ngươi tâm ta bất an."

Lan tên điên cũng không có nửa điểm không có ý tứ, đi thẳng tới Thẩm Lãng trước mặt nói: "Hạ quan bái kiến, trưởng sử đại nhân."

Thẩm Lãng nghiêm mặt nói: "Từ nay về sau, ngươi chính là

Trường Bình Hầu tước phủ chủ bộ, thất phẩm chức quan!"

Cmn!

Chung quanh tất cả mọi người cảm thấy mình đều muốn điên rồi.

Liền cái này tên ăn mày, cũng có thể làm quan?

Mà lại trực tiếp chính là thất phẩm quan?

Thẩm Lãng đây là điên rồi sao?

"Đúng vậy a, Lan tên điên dạng này người đều có thể làm thất phẩm quan? Vậy ta còn có thể làm Tể tướng đâu."

"Thẩm Lãng đầu óc của ngươi là nước vào đi."

"Ngươi cái này hoàn toàn là điên rồi đi."

Ngũ vương tử bên người hoạn quan sợ ngây người, Thẩm Lãng bên người mười ba cũng sợ ngây người.

Lão hoạn quan nói: "Thẩm công tử, mặc dù nói nhận người không dễ, nhưng người này ngay cả vớ va vớ vẩn cũng không tính a."

Thẩm Lãng nói: "A ông, chúng ta chính là muốn không bám vào một khuôn mẫu hàng nhân tài a."

Lão hoạn quan toét miệng nói: "Thế nhưng là, ngài đây cũng quá không bám vào một khuôn mẫu a."

Như vậy cũng tốt so là ngựa đua, ngươi như thật không có ngựa, chọn một đầu con la cũng là có thể, thậm chí con lừa cũng được, lại không tốt chó hoang cũng thành.

Nhưng ngươi đây là bắt một con bọ hung a.

"Thẩm công tử, lại nói ngài không phải đã nói rồi sao? Cái này chủ bộ, tối thiểu nếu là cử nhân công danh a."

Thẩm Lãng nói: "Ta là nói qua muốn cử nhân công danh, nhưng chưa hề nói lúc nào a, bên trên một khoa cử người tính, tiếp theo khoa cũng coi như, mười năm sau trúng cử cũng coi như a."

Ách!

Thẩm Lãng nói: "Tên ăn mày cũng có thể có mộng tưởng, kẻ lang thang cũng có thể có mộng tưởng a."

Sau đó hắn nhìn về phía Lan tên điên nói: "Chủ bộ đại nhân, giống như ngươi đại tài, khẳng định còn nhận biết một chút cái khác có tài nhưng không gặp thời người đi, có thể hay không giới thiệu cho ta mấy cái?"

Lan tên điên nói: "Thẩm công tử, ngươi đây coi như là tìm đúng người, ta cả đời này phóng đãng không bị trói buộc, tiếu ngạo giang hồ, gặp phải tài cao người hoàn toàn như là sang sông cá chép, mỗi một cái đều là trị quốc an bang lương tài, uy chấn tứ phương chi tướng mới. Nhưng là không có cách nào, bọn hắn cá tính không bị trói buộc, không bị thế tục chỗ lý giải, không có Bá Nhạc mắt sáng biết anh tài."

Thẩm Lãng nói: "Ta có tuệ nhãn a, chủ bộ đại nhân, ngươi đi đem những này đại tài đi tìm đến, ta chọn ưu tú trúng tuyển."

Lan tên điên nói: "Đi! Nhưng là trước đó tuyên bố, nhân tài khó được, có chút chúa công liền xem như tìm khắp thiên hạ cũng tìm không thấy một cái đại tài. Mà ta lập tức giới thiệu cho ngươi mười cái, thuộc về không dễ, vì lẽ đó ta muốn tiền giới thiệu!"

Lời này mới ra, ngũ vương tử hoạn quan đều muốn điên rồi, mười ba cũng phải điên rồi.

Thẩm Lãng nói: "Được, ngươi muốn bao nhiêu tiền giới thiệu?"

Lan tên điên bỗng nhiên cắn răng một cái, sư tử há mồm: "Một người, một ngân tệ!"

Thẩm Lãng nói: "Được!"

Nhất thời, Lan tên điên cầm tiền chạy như một làn khói.

Rất nhanh, hắn chui vào một cái miếu hoang bên trong, bên trong lít nha lít nhít nằm trên trăm cái kẻ lang thang cùng tên ăn mày.

"Ta cho mọi người giới thiệu một cái tốt công việc."

"Tiến Hầu tước phủ làm quan, muốn hay không?"

"Trước theo Bách hộ làm quan lên, mấy năm về sau quan thăng mười cấp, từng cái đều là đại tướng quân, từng cái đều có thể đăng đài bái tướng, quan lớn phong tước."

"Bất quá ta cho mọi người tìm cái này công việc không dễ dàng, mỗi người muốn cho ta một ngân tệ tiền trà nước, không có tiền trước tiên có thể thiếu, lợi tức hàng tháng một thành."

. . .

Hơn nửa canh giờ sau!

Thẩm Lãng bên người đã người đông nghìn nghịt, chí ít mấy nghìn hơn vạn người vây xem.

Bởi vì Thẩm Lãng bày quầy bán hàng chiêu mộ nhân tài cao trào hí liền muốn tới.

"Tới, tới, tới. . ."

Bỗng nhiên có người la lên.

Sau đó, toàn bộ đường đi mùi thối trùng thiên.

Lan tên điên dẫn đầu mười cái đại tài, trùng trùng điệp điệp, lắc đầu vẫy đuôi, nện bước phóng đãng không bị trói buộc bộ pháp, tiến vào trong đám người.

Đem mười người dẫn tới Thẩm Lãng trước mặt, Lan tên điên nói: "Trưởng sử đại nhân, ngươi xem một chút, ta cho ngươi chọn lựa cái này mười cái đại tài như thế nào? Đảm nhiệm Bách hộ quan dư xài đi!"

Thẩm Lãng hướng phía cái này mười cái nhìn lại.

Toàn bộ đều là kẻ lang thang, toàn bộ đều là tên ăn mày.

Không có một cái là bình thường.

Hoặc là mặt mày méo mó, hoặc là què chân, hoặc là còng xuống.

Thậm chí ngay cả một cái có thể thẳng tắp đứng thẳng người đều không có, ngay cả đứng ổn đều làm không được.

Cái này, đứng ngoài quan sát người thật sự là triệt để trợn tròn mắt.

Thẩm Lãng che cái mũi, từng bước từng bước tỉ mỉ nhìn sang.

Hắn thấy vô cùng cẩn thận, thậm chí vận dụng X quang.

"Sách!"

"Chà chà!"

"Chậc chậc chậc!"

"Ai da da!"

Ròng rã mười mấy phút, hắn rốt cục kiểm tra qua mỗi người.

Lan tên điên nói: "Trưởng sử đại nhân, ta giới thiệu nhân tài như thế nào, mỗi một cái đều là ngàn dặm mới tìm được một a?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, không chỉ ngàn dặm mới tìm được một, mười vạn dặm chọn một!"

Lan tên điên nói: "Vậy ngươi nói, bọn hắn có đủ hay không tư cách làm ngũ vương tử phủ thượng Bách hộ quan?"

"Có, quá có." Thẩm Lãng vung tay lên nói: "Các huynh đệ, từ nay về sau tất cả mọi người tại một cái nồi bên trong ăn cơm, từ nay về sau các ngươi chính là Trường Bình Hầu tước phủ Bách hộ."

Lời này mới ra, người đứng xem tê cả da đầu.

Ngũ vương tử bên người cái kia lão hoạn quan cũng nhịn không được nữa, con mắt đảo một vòng, cả người ngất đi.

Lan tên điên hét lớn: "Chư vị Bách hộ, còn không bái kiến trưởng sử đại nhân."

Lập tức, mười cái tên ăn mày cong xuống: "Bái kiến trưởng sử đại nhân."

"Ai nha!"

Có ba người thái hư, còn có hai người què chân, cái này cúi đầu xuống dưới trực tiếp ngã sấp xuống tới.

Ngũ vương tử bên người cái kia lão hoạn quan bị theo người bên trong, sâu kín tỉnh lại.

Nhìn thấy một màn này về sau, con mắt lại lật một cái, triệt để triệt để bất tỉnh.

Thẩm Lãng phóng khoáng nói: "Chư vị, hôm nay đại tài thuận lợi! Ngũ vương tử phủ chiêu mộ chính thức kết thúc, chư vị theo ta kiến công lập nghiệp đi!"

Sau đó, Thẩm Lãng vung tay lên, dẹp đường hồi phủ.

Đại ngốc giơ cao hai mặt cờ xí.

Chiêu mộ tòng long chi thần, chiêu mộ tiềm để thần.

Lan tên điên máu me đầy mặt, một mặt phóng khoáng, phong khinh vân đạm, phóng đãng không bị trói buộc theo ở phía sau.

Sau lưng mười cái tên ăn mày, xiêu xiêu vẹo vẹo, hùng tráng vô cùng, trùng trùng điệp điệp hướng phía ngũ vương tử Trường Bình Hầu tước phủ mà đi.

Đứng ngoài quan sát mấy nghìn hơn vạn dân chúng lúc này ngay cả trào phúng cùng chửi rủa cũng không có.

Quá điên cuồng.

Quá lật đổ.

Thật là đáng sợ.

Trong lòng bọn họ lúc này chỉ có một cái nghi vấn.

Ta là ai?

Ta ở đâu?

Vừa rồi xảy ra chuyện gì?

Là ta điên rồi? Vẫn là toàn bộ thế giới điên rồi?

Vừa rồi có mười một tên ăn mày làm quan.

Hơn nữa còn đều là mũi tẹt miệng méo lật qua mặt?

Ngay cả đường đều đi không được, mỗi ngày liền nằm bắt con rận ăn tên ăn mày, cũng đi làm quan?

. . .

Ngũ vương tử Trường Bình Hầu tước trong phủ.

Lan tên điên suất lĩnh lấy mười cái tên ăn mày hướng phía Ninh Chính cong xuống nói: "Bái kiến chúa công!"

Ninh Chính nhìn qua cái này vớ va vớ vẩn tên ăn mày quân, hắn cũng hoàn toàn sợ ngây người.

Cái này. . . Đây là thế nào?

Cũng may mắn hắn là lòng dạ rộng lớn, nếu không thật đúng là tưởng rằng Thẩm Lãng tại làm nhục hắn đâu.

Ta Ninh Chính cũng chỉ xứng dùng những này nửa tàn tật tên ăn mày?

Hắn đối Thẩm Lãng là tuyệt đối tín nhiệm, hắn cảm thấy Thẩm Lãng cử động lần này tất có thâm ý.

Vì lẽ đó cứ việc tê cả da đầu, nhưng hắn vẫn gật đầu.

"Chư vị đến đâu thì hay đến đó, nghỉ ngơi thật tốt!"

Mà Lan tên điên mười một tên ăn mày phảng phất bị cái này Hầu tước phủ vàng son lộng lẫy sợ ngây người.

Quá hào hoa.

Cho tới bây giờ đều không có tiến vào dạng này dinh thự a.

Mỗi ngày ngủ ở khe nước bên cạnh, trong miếu đổ nát, tiến vào cái này Hầu tước phủ, quả thực chính là tiến tiên cảnh a.

Lan tên điên nói: "Chúa công, xin hỏi chúng ta ở nơi đó, dưới mái hiên có thể đánh chăn đệm nằm dưới đất sao?"

Ninh Chính da đầu càng thêm tê dại, nói: "Cái kia một mảnh phòng ở, các ngươi đều có thể ở, cần gì nói một tiếng."

Lời này mới ra, mười cái tên ăn mày reo hò, lập tức hướng phía cái nhà kia phóng đi.

"Chiếm phòng ở."

"Chiếm gian phòng."

"Ta nhất định phải chọn một ở giữa không có cứt đái phòng."

Sau đó, bọn hắn còn không có xông qua cái cửa này, lập tức toàn bộ ngừng lại.

Bởi vì Tiểu Băng xuất hiện.

Nàng chống nạnh, che cái mũi, sư tử cái quát: "Toàn bộ dừng lại!"

Lan tên điên mười tên ăn mày lập tức run lẩy bẩy.

Băng nhi cả giận nói: "Tất cả mọi người, toàn bộ tắm rửa, dùng trúc bàn chải cạo thân thể, trên thân nếu là có một chút xíu dơ bẩn, đều không cho tiến vào viện."

"Tất cả mọi người đem mái tóc toàn bộ cho ta cạo sạch, nếu là mang vào một cái con rận tiến đến, ta tươi sống lột da các của các ngươi."

"Tất cả quần áo, toàn bộ cho ta đốt."

"Mỗi một cái đánh răng ba mươi lần, nếu là có một chút xíu khẩu khí, ta đem các ngươi răng đều rút."

"Hàm Nô, đem nước sôi khiêng ra tới."

"Nếu là cái kia dám không tắm rửa, cho ta tươi sống đánh cái gần chết!"

Nữ tráng sĩ Hàm Nô hét lớn: "Vâng!"

Sau đó, mười mấy cái nữ tráng sĩ vọt ra.

Như là bắt gà con, đem cái này mười một tên ăn mày dẫn theo đi vào sát vách trong sân, bới ra được sạch sẽ, sau đó bỗng nhiên ném vào nước nóng thùng lớn bên trong.

Nước này nhiệt độ quá cao, đều đủ cởi heo kinh.

Lập tức, cái này mười cái tên ăn mày từng cái quỷ khóc sói gào, vô cùng thê lương.

Nhưng mà, cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu!

Những này nữ tráng sĩ xuất ra cái kéo, đem mỗi một tên ăn mày tóc tận gốc gián đoạn.

Sau đó dùng trúc bàn chải, liều mạng hướng trên người bọn họ cạo dơ bẩn. Liền nước nóng cạo, toàn bộ trình tự làm việc cùng cởi heo lông là giống nhau như đúc.

"A. . . A. . . A. . ."

"Tha mạng, tha mạng. . ."

"Cô nãi nãi, nhẹ một chút, nhẹ một chút. . ."

"Cái này quan ta không làm, ta không làm được hay không?"

Những này kêu thê lương thảm thiết âm thanh, quả thực để người rùng mình!

. . .

Ninh Chính nhìn qua Thẩm Lãng.

"Ngươi, có thâm ý đúng không?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, không có!"

Ninh Chính nói: "Ngươi, ngươi thật muốn chiêu mộ bọn hắn? Muốn để cái kia Lan tên điên trở thành chủ bộ, để cái kia mười cái tên ăn mày làm Bách hộ?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Ninh Chính hoàn toàn không dám tin.

"Ngươi là tùy ý loạn chọn, vẫn là tinh thiêu tế tuyển?"

Thẩm Lãng hồi đáp: "Tinh thiêu tế tuyển, ròng rã chọn lựa một tháng, mới tìm được những người này."

Ninh Chính nhếch miệng.

Chọn lựa hơn một tháng, mới. . . Mới chọn lựa những này vớ va vớ vẩn ra?

Bất quá, bọn này kỳ hoa cũng xác thực rất khó tìm, một cái cũng không dễ dàng, huống chi là lập tức tìm đến mười cái.

Ninh Chính cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Ta, ta có thể hỏi tại sao không?"

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì bọn hắn đều là nhân tài."

Ninh Chính rất muốn hỏi một câu, Thẩm Lãng ngươi là nghiêm túc sao?

Có thể dạng này quá không lễ phép.

Nhưng là xin thứ cho ta Ninh Chính mắt vụng về, những này là nhân tài?

Mỗi một cái đều vớ va vớ vẩn không bình thường, mỗi một cái đều là nửa tàn tật.

Những người này rõ ràng chính là rác rưởi nhất tên ăn mày, kẻ lang thang.

Đừng nói là nhân tài, bọn hắn ngay cả nuôi sống chính mình cũng làm không được, ngay cả bình thường nhất công việc cũng không làm được.

Đương nhiên Ninh Chính không có như vậy cay nghiệt.

Nhưng hắn cảm thấy mười người này, phảng phất thật sự là bị thượng thiên nguyền rủa qua người.

Hoàn toàn là bị quét đến đống rác không phải người bình thường.

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, ngài tín nhiệm ta sao?"

Ninh Chính nói: "Ta so tin tưởng mình càng thêm tín nhiệm ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta nghiêm túc cùng điện hạ nói, bọn hắn thật đều là nhân tài, mười vạn bên trong không một nhân tài. Chế tạo bọn hắn người còn đến không kịp dùng tới liền đã hủy diệt, thế là đám người này liền phế đi, biến thành trên thế giới này tầng dưới chót nhất rác rưởi nhất người! Cái này hơn một tháng thời gian ta bày quầy bán hàng nhận người, trở thành toàn bộ thiên hạ trò cười, kỳ thật ở mức độ rất lớn ta chính là đang chờ đợi những người này. Hiện tại để ta đợi đến, mà lại lập tức liền đến mười một cái, nội tâm của ta là mừng như điên. . ."

Ninh Chính run lên.

Hắn nói qua, hắn đối Thẩm Lãng là tuyệt đối tín nhiệm, thậm chí so tín nhiệm mình còn muốn tín nhiệm.

Hắn đã nói là nhân tài, vậy nhất định chính là nhân tài.

Ninh Chính nói: "Vậy, vậy những người này biết mình là nhân tài như vậy sao?"

Thẩm Lãng nói: "Chỉ có một người biết, hắn dùng thời gian mười mấy năm đem những này người hội tụ đến cùng một chỗ, hắn là một cái rất đáng gờm người. Những người khác hoàn toàn không biết gì cả, bọn hắn thật đem mình làm tên ăn mày cùng kẻ lang thang."

Ninh Chính nói: "Người kia là Lan tên điên sao?"

Thẩm Lãng gật đầu, nói: "Đúng, chính là hắn! Điện hạ kế tiếp còn khuyết thiếu một cái đẹp trai, vô địch thống soái!"

. . .

Mà lúc này, sát vách trong sân!

Lan tên điên khóc ròng ròng, quỳ trên mặt đất đau khổ cầu khẩn.

"Cô nương, cô nương, cầu ngươi khai ân a, ta đầu này tóc dài phiêu dật lưu đến bây giờ không dễ dàng a, ngàn vạn không thể cạo trọc a."

"Ta tương lai là muốn trở thành Tể tướng người, không có tóc, không thể gặp người a."

"Cô nãi nãi, ngươi chỉ cần lưu lại ta cái này một đầu mái tóc, về sau ngài chính là ta ân nhân cứu mạng."

"Ân nhân nãi nãi, thủ hạ lưu lông, thủ hạ lưu cái lông a!"

Hàm Nô lạnh giọng nói: "Ngươi cái này một đầu cỏ dại, không biết có bao nhiêu con rận, không thể lưu, vạn nhất nhảy đến Băng phu nhân trên thân làm sao bây giờ? Vạn nhất nhảy đến Thẩm công tử trên thân làm sao bây giờ? Đây chính là thần tiên đồng dạng nhân vật."

Lan tên điên nói: "Bằng không, dùng bỏng nước sôi chết những này con rận?"

Hàm Nô nói: "Bỏng nước sôi, ngươi da đầu chịu được sao?"

Lan tên điên nghiến răng nghiến lợi nói: "Thử nhìn một chút."

Một lát sau!

"A. . . A. . . A. . ."

Lan tên điên phát ra trước nay chưa từng có thê lương rú thảm.

"Quen, quen. . ."

Cái này tiếng kêu thảm thiết trực tiếp để bên ngoài trải qua quán nhỏ dọa đến tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Trực tiếp để bên cạnh đang thay quần áo đám ăn mày cơ hồ sợ tè ra quần.

Ròng rã một khắc đồng hồ sau.

Cái này một chậu nước nóng bên trên nổi lơ lửng mấy trăm cỗ con rận thi thể.

Lan tên điên da đầu, thật cơ hồ muốn bỏng quen.

Tóc của hắn lần thứ nhất như vậy sạch sẽ, nhẹ nhàng hất lên tóc dài, dùng tay vuốt ve lấy râu mép của mình, thân thể nửa tựa tại trên cây cột, ánh mắt ôn nhu nói: "Hàm Nô cô nương, có người hay không nói qua ngươi phi thường quyến rũ động lòng người?"

"Cô nương quê quán ở đâu? Nhưng có hôn phối?"

. . .

Nếu như nói Thẩm Lãng trước đó bày quầy bán hàng nhận người, trở thành thiên hạ trò cười.

Vậy hôm nay cử động của hắn, liền như là một con cự thạch nhập vào hồ nước về sau, nhấc lên ngập trời sóng lớn.

Thẩm Lãng đem rác rưởi Lan tên điên chiêu mộ trở thành ngũ vương tử Hầu tước phủ thất phẩm chủ bộ.

Cái này đã đầy đủ kinh dị.

Mấu chốt là Thẩm Lãng còn đem mười cái nửa tàn tật tên ăn mày kẻ lang thang chiêu mộ trở thành mười cái Bách hộ.

Tin tức này nháy mắt dẫn nổ toàn bộ quốc đô.

Cơ hồ mỗi người đều đang điên cuồng đàm luận.

Thẩm Lãng triệt để theo trò cười trở thành tên điên, trở thành xem thường quân vương, dụng ý khó dò.

Rốt cục, quốc quân Ninh Nguyên Hiến cũng nhịn không được nữa.

Trực tiếp phái Lê Chuẩn đem Thẩm Lãng nói tiến hoàng cung bên trong!

Sau đó, trước nay chưa từng có phát lôi đình chi nộ!

. . .

"Thẩm Lãng, ngươi đây là ý gì? Ngươi đây là ý gì?"

"Ngươi đang gây hấn quả nhân? Nhục nhã quả nhân sao?"

"Ngươi đây là tại trách cứ ta sao? Trách cứ ta không có cho Ninh Chính phối tề nhân mã, vì lẽ đó ngươi tìm mười một tên ăn mày đến đánh ta mặt?"

"Ngươi, ngươi cứ như vậy nhục nhã ta sao?"

"Ngươi, ngươi thật sự là quá làm cho ta hàn tâm."

"Trước đó ngươi bày quầy bán hàng chiêu mộ nhân tài, liền đã để ta trở thành trò cười, quả nhân cái này nhịn, hiện tại ngươi ngược lại được đà lấn tới."

"Ngươi cho ta một lời giải thích, cho ta một lời giải thích. . ."

Quốc quân tức giận đến toàn thân phát run, gương mặt trắng bệch.

Ta Ninh Nguyên Hiến có lẽ là đối Ninh Chính không tốt, nhưng là ta đối với ngươi Thẩm Lãng cỡ nào thiên vị?

Hoàn toàn tùy ý ngươi muốn làm gì thì làm.

Ngươi chính là dạng này nhục nhã ta sao?

Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa cảm giác được mình bị người phản bội.

Uống một ngụm trà, Ninh Nguyên Hiến lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, hôm nay ngươi nhất định phải cho ta một lời giải thích, ta đã phái Hắc Thủy Đài cao thủ tại Ninh Chính phủ đệ bên ngoài, trong vòng nửa canh giờ, nếu như không có hạ chỉ ngăn cản, bọn hắn liền sẽ xông vào nhập đưa ngươi mang tới cái kia mười một tên ăn mày giết đến sạch sẽ. Ngươi Thẩm công tử cũng cho ta chạy trở về Huyền Vũ thành đi, ngươi dạng này đại tài, ta Ninh Nguyên Hiến còn dùng không nổi."

Ở trong màn đêm, mấy trăm tên Hắc Thủy Đài cao thủ ngay tại Ninh Chính Hầu tước phủ bên ngoài.

Thời gian vừa đến, chỉ cần không có mới ý chỉ, bọn hắn liền sẽ xông đi vào đem những tên khất cái kia giết sạch.

Dạng này cũng miễn cho quốc quân trở thành thiên hạ trò cười.

Tốt a, có lẽ đã trở thành chê cười, nhưng tối thiểu có thể dừng tổn hại.

Thẩm Lãng nghiêm túc nói: "Bệ hạ, ta là nghiêm túc."

Ninh Nguyên Hiến giận dữ hét: "Ngươi là nghiêm túc tại nhục nhã ta! Ta Ninh Nguyên Hiến cứ như vậy có lỗi với ngươi? Ngươi liền như vậy thống hận ta?"

Quốc quân càng nghĩ càng tức giận.

Hắn trực tiếp khua tay nói: "Lê Chuẩn, hạ chỉ, hạ chỉ, để Hắc Thủy Đài sớm động thủ, đem cái này mười một tên ăn mày giết sạch cho ta. Ngươi trong đêm đem Thẩm Lãng đưa về Huyền Vũ thành đi, trả lại cho Kim Trác, người này quá thần kỳ, ta dùng không nổi, dùng không nổi!"

Hắn là thật thương tâm.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, nghe nói năm nay phải thêm ân khoa?"

Năm ngoái đã tiến hành thi hội , theo nói lần tiếp theo thi hội chính là năm sau.

Nhưng là năm nay Việt Quốc phát sinh quá nhiều chuyện, mà lại lấy được trước nay chưa từng có thắng lợi.

Vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến vì đề chấn quốc gia sĩ khí, quyết định thêm ân khoa.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, cái này Lan tên điên, còn có cái này mười cái tên ăn mày, toàn bộ đều là nhân tài, mà lại là ngàn dặm mới tìm được một nhân tài."

"Ha ha ha. . ." Quốc quân cười giận dữ.

Thẩm Lãng nói: "Cái này Lan tên điên năm nay ba mươi mấy tuổi, theo mười mấy tuổi bắt đầu lang thang thiên hạ, mặc dù cũng không có đứng đắn được đi học đường, càng thêm không có tham gia qua bất luận cái gì khoa cử khảo thí! Bây giờ khoảng cách ân khoa thi hội còn có hơn một tháng thời gian, nếu như bệ hạ có thể ban cho hắn thái học giám sinh, để hắn tham gia kim khoa hội thơ, ta cam đoan hắn có thể tên đề bảng vàng."

Quốc quân càng thêm khịt mũi coi thường.

Cái này Lan tên điên từ nhỏ đã thiên hạ lang thang, hoàn toàn dựa vào hãm hại lừa gạt sinh hoạt, căn bản không có trải qua một ngày học đường, cũng không có trải qua bất luận cái gì khoa cử khảo thí huấn luyện, căn bản ngay cả tú tài đều thi không đậu, chớ nói chi là tiến sĩ.

Bây giờ khoảng cách ân khoa thi hội chỉ có vẻn vẹn hơn một tháng thời gian.

Thẩm Lãng lại nói: "Bệ hạ, cái kia mười cái tên ăn mày là võ đạo nhân tài, mặc dù bọn hắn cơ hồ không có luyện võ qua, cơ hồ từ nhỏ đã là tên ăn mày, hơn nữa còn đều là nửa tàn tật, võ đạo cơ sở hoàn toàn vì số không, nhưng bọn hắn thật vạn người không được một. Khoảng cách vũ cử khảo thí cũng chỉ có hơn một tháng thời gian, ta chỉ cần cái này hơn một tháng thời gian huấn luyện bọn hắn, nhất định khiến bọn hắn toàn bộ thi đậu Cử nhân võ."

Lời này mới ra, quốc quân càng là như là tên điên đồng dạng nhìn xem Thẩm Lãng.

Người này khẳng định là điên rồi, bằng không chính là ở trước mặt ta giả ngây giả dại.

Bình thường anh tài cũng phải chăm học khổ luyện vài chục năm, mới có thể trung võ nâng.

Nhìn xem Trương Tấn, nhìn xem Lâm Chước, cái nào trung võ nâng không phải ăn lấy hết đủ kiểu đau khổ, cái nào không phải nghe gà nhảy múa tu luyện mười năm?

Thế giới này võ đạo xa so với Trung Quốc cổ đại cường thịnh.

Vì lẽ đó vũ cử địa vị vượt xa Trung Quốc cổ đại, cơ hồ đại bộ phận võ tướng đều muốn Cử nhân võ, võ tiến sĩ xuất thân.

Thế giới này Cử nhân võ, võ tiến sĩ, địa vị không thua gì Văn Cử người, văn tiến sĩ bao nhiêu.

Vì lẽ đó thế giới này vũ cử, cũng là thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc.

Nhất là trời duyệt thành là quốc đô, người ở đây mới xuất hiện lớp lớp, mỗi một giới vũ cử hoàn toàn đều là bảng tử thần.

Nói đến lại ngay thẳng một chút, giống Thẩm Thập Tam cao thủ như vậy, trung võ nâng xác suất rất thấp, Kim Trình cái này cấp bậc ước chừng có thể trung võ nâng.

Mà cái này mười cái tên ăn mày nửa tàn tật, không có chút nào võ đạo cơ sở, muốn thông qua hơn một tháng luyện tập sau đó thi đậu vũ cử?

Hoàn toàn là người si nói mộng!

Thậm chí căn bản chính là người điên nói mớ.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ta nguyện ý lập quân lệnh trạng. Hơn một tháng sau thi hội, Nhược Lan tên điên không trúng tiến sĩ. Như cái này mười cái tên ăn mày không trúng Cử nhân võ, ta liền xám xịt trở về Huyền Vũ thành, vĩnh viễn rời đi quốc đô, Ninh Chính điện hạ đoạt dòng chính sự tình, cũng không đề cập tới nữa lên."

. . .

Trong đình!

Khổ Đầu Hoan uống xong rượu nho về sau, nhìn về phía Trác Chiêu Nhan ánh mắt có chút phức tạp cùng xấu hổ.

"Nhan muội, đúng. . . Thật xin lỗi!"

Trác Chiêu Nhan nói: "Vì cái gì? Ngươi cũng đã biết ngươi không có giết chết Kim Trác vậy thì thôi, hơn nữa còn đi thẳng một mạch, mang đến cho ta cỡ nào bị động?"

Khổ Đầu Hoan nói: "Ta, ta không hạ thủ được, Kim Trác Hầu tước là chính trực người, phẩm đức cao thượng người."

Trác Chiêu Nhan cười lạnh nói: "Hắn phẩm đức cao thượng? Vậy ta Trác Chiêu Nhan chính là đồ hèn hạ rồi?"

Khổ Đầu Hoan lo lắng nói: "Nhan muội ta có thể đền bù, ta có thể bù đắp, đi qua hơn một tháng ta liền đi đền bù, ngươi không phải là muốn biết Trác thị gia tộc diệt vong nguyên nhân? Ta đã giúp ngươi điều tra đến."

"Nhan muội, ta cái này đi vì ngươi báo thù."

"Ta cái này đi vì ngươi giết sạch tất cả cừu nhân, người kia cứ việc quyền thế rất cao, võ công rất mạnh, nhưng ta không sợ, cùng lắm thì chết một lần mà thôi."

"Nhan muội, vì ngươi ta cái gì đều nguyện ý làm, vì ngươi ta ngay cả chết còn không sợ."

"Cái kia làm hại Trác thị diệt vong địch nhân võ công rất cao, khả năng đã cùng tông sư cùng cấp bậc, nhưng ta không sợ hãi chút nào."

Trác Chiêu Nhan nhẹ nhàng thở dài một tiếng nói: "Không cần, ta biết người kia là ai? Nhưng ta không cần báo thù, ta rốt cuộc không dùng được ngươi."

Khổ Đầu Hoan run rẩy nói: "Nhan muội, ngươi đừng nóng giận, ngươi đừng nóng giận a. Ngươi như thế nào mới có thể tha thứ ta? Ngươi nói, ngươi nói, ta nhất định vì ngươi làm được, ta nhất định vì ngươi làm được!"

Sau đó!

Khổ Đầu Hoan phát hiện miệng của mình cùng lỗ mũi có đồ vật bừng lên.

Đưa tay như đúc, đầy tay máu đen.

"Nhan muội, ngươi tại trong rượu hạ độc?" Khổ Đầu Hoan run rẩy nói.

"Đúng vậy a." Trác Chiêu Nhan lạnh giọng nói.

Khổ Đầu Hoan không dám tin, run rẩy nói: "Ta, ta vì ngươi làm nhiều chuyện như vậy, ta vì ngươi giết nhiều người như vậy, ta vì ngươi nguyện ý nỗ lực hết thảy, ngươi. . . Ngươi vậy mà hạ độc hại ta? Ngươi. . . Ngươi nói yêu ta đều là giả sao?"

Trác Chiêu Nhan cười lạnh nói: "Đương nhiên là giả, ngươi chỉ là một cái ti tiện chiến tranh nạn dân mà thôi, phụ thân ta thu dưỡng ngươi làm nghĩa tử, ngươi thật đúng là đem mình làm ca ca ta, trong mắt ta ngươi chỉ là một cái nô tài mà thôi!"

Khổ Đầu Hoan như là sét đánh.

Một ngụm lại một ngụm máu đen không ngừng tuôn ra.

Trọn vẹn một hồi lâu, trong mắt của hắn chảy ra huyết lệ.

"Trác Chiêu Nhan, ngươi muốn giết ta, vì sao muốn dùng độc, vì sao muốn dùng độc, ngươi có thể dùng kiếm giết ta, dùng kiếm giết ta a?"

Khổ Đầu Hoan bỗng nhiên xé mở quần áo, lộ ra da thịt từng cục lồng ngực, hét lớn: "Ngươi tự tay giết ta a, tự tay giết ta a! Ta tuyệt đối không tránh, tuyệt đối không tránh!"

Trác Chiêu Nhan gương mặt phát lạnh, bỗng nhiên rút kiếm, hướng thẳng đến Khổ Đầu Hoan ngực đâm vào.

"Phốc đâm!"

Lập tức, Khổ Đầu Hoan lồng ngực bị đâm xuyên.

Mặc dù hắn trúng độc, mặc dù Trác Chiêu Nhan võ công rất cao.

Nhưng là tại Khổ Đầu Hoan trước mặt, mấy cái Trác Chiêu Nhan cũng vô dụng.

Hiện tại Khổ Đầu Hoan dùng một đầu ngón tay đều có thể nghiền chết hắn.

Nhưng là, hắn không có.

Liền mặc cho Trác Chiêu Nhan đâm xuyên lồng ngực của hắn.

"Phế vật, chết đi!" Trác Chiêu Nhan lạnh giọng nói.

Sau đó, sau đó bỗng nhiên rút lợi kiếm ra, một cước đá ra ngoài.

Khổ Đầu Hoan thất khiếu chảy máu, thân thể ngửa ra sau, rơi vào cuồn cuộn trong nước sông.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 290: Tuyệt Đỉnh Thiên Tài Nghiền Ép Hết Thảy! Cứu Khổ Đầu Hoan

Bình thường thi Hương đều tại mùa thu, vì lẽ đó được xưng là thi Hương, mà thi hội đều tại mùa xuân.

Đụng phải cái gì cỡ lớn khánh điển cái gì, đều sẽ thêm ân khoa.

Tiên vương tại vị hai mươi mấy năm, không có thêm qua một lần ân khoa.

Mà Ninh Nguyên Hiến tại vị chừng hai mươi năm, tăng thêm lần này đều đã ba lần ân khoa.

Lần đầu tiên là chúc mừng hắn đăng cơ làm tân vương.

Lần thứ hai là chúc mừng hắn đăng cơ mười năm.

Mà lần này lần thứ ba ân khoa là chúc mừng hắn đăng cơ làm vua hai mươi năm tròn.

Lúc đầu rất nhiều người còn tưởng rằng năm nay ân khoa ngâm nước nóng, năm nay tình hình tất cả mọi người thấy được, Việt Quốc nguy cơ tứ phía.

Phía bắc cùng Ngô quốc ma sát khai chiến, tây bắc biên cùng Sở quốc ma sát khai chiến, phía tây Tô thị phản loạn, phía nam cùng Nam Ẩu quốc khai chiến.

Năm nay mùa xuân, quốc quân nhiều lần bị đánh mặt, chỗ nào tâm tình chúc mừng, hận không thể tất cả mọi người quên đăng cơ hai mươi năm chuyện này, cái gọi là ân khoa cũng đẩy lại đẩy.

Ai biết cục diện vậy mà phát triển được nhanh như vậy.

Vẻn vẹn chưa tới nửa năm thời gian, cục diện liền phát sinh nghịch chuyển.

Việt Quốc lại một lần nữa thu được thắng lợi huy hoàng, tiêu diệt Tô Nan phản loạn, cùng Khương quốc kết làm minh hữu, phía bắc Ngô Vương nhận thua kết minh, phía tây Sở quốc xám xịt rút đi, hiện đang ở đàm phán đâu.

Ninh Nguyên Hiến uy danh lập tức thăng lên đến một cái cao độ toàn mới.

Vị này quốc quân nhiều tùy hứng a, năm mươi ngày trước từng cái thiên đại tin tức tốt truyền đến thời điểm, hắn liền lập tức tuyên bố, ân khoa như thường lệ tiến hành.

Mà lại một khi tăng thêm ân khoa, liền không thể chỉ thêm Văn Cử, còn muốn thêm vũ cử khảo thí a.

Năm nay mùa thu tiến hành thi Hương, sang năm mùa xuân tiến hành thi hội.

Mà lại những người đọc sách này cao hứng cũng không kịp đâu, thêm một lần ân khoa chẳng khác nào nhiều một cơ hội, có thể ít chờ hai năm.

(bên trên một chương có sai lầm, nửa tháng người hiểu biết ít làm được hẳn là ân khoa thi Hương không phải thi hội, đã sửa chữa đến đây)

. . .

Nghe Thẩm Lãng nói về sau, quốc quân không khỏi rất là nhíu mày.

Trước mắt cái này tiểu nghiệt chướng lại một lần nữa giẫm tại hắn ranh giới cuối cùng bên trên.

Cái này Lan tên điên là ai a?

Chính là một tên ăn mày, một cái có tiếng xấu tới cực điểm người.

Ngươi đem hắn mời làm Ninh Chính Hầu phủ chủ bộ thì cũng thôi đi, ngươi lại còn muốn để hắn tham gia ân khoa?

Cái này khiến người trong thiên hạ như thế nào nhìn ta?

Thi Hương là cần tư cách, Quốc Tử Giám sinh, thái học giám sinh mặc dù không đáng giá, rất nhiều thương nhân đều có, chẳng lẽ hiện tại phải ban cho cho một tên ăn mày sao?

Không, không phải một tên ăn mày, mà là mười cái tên ăn mày.

Thiên Việt là quốc đô, tăng thêm phía dưới quản hạt mấy cái thành, khoảng chừng mấy triệu nhân khẩu.

Có thể nói nhân tài đông đúc, mỗi một lần thi Hương đều là Tử Vong Chi Địa.

Văn khoa cử khó, vũ khoa cử càng khó.

Hiện tại Thẩm Lãng vậy mà muốn lập tức để mười một người trúng cử.

Quả thực chính là điên rồi.

"Ngươi là nghiêm túc?" Quốc quân nhìn qua Thẩm Lãng nói.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đương nhiên, thần trước nay chưa từng có nghiêm túc."

Quốc quân vẫn cảm thấy cực độ không đáng tin cậy.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, từ năm trước đến bây giờ, thần nói qua mỗi một sự kiện, mặc dù ngay từ đầu nghe vào đều đại ngôn bất sàm, nhưng cuối cùng mỗi một kiện đều thực hiện."

Như thế, nhưng chuyện này vẫn là quá hoang đường.

Thẩm Lãng nói: "Mà lại, thần nguyện ý lập quân lệnh trạng."

Quốc quân nhìn qua Thẩm Lãng thật lâu nói: "Một lời đã định, ngươi viết xuống tới."

Thẩm Lãng bút lớn vung lên một cái.

Viết xuống quân lệnh trạng.

Lần này ân khoa thi Hương, Lan tên điên tham gia Văn Cử, mặt khác mười người tham gia vũ cử.

Nhược Lan tên điên không thể xếp tên trước ba, mặt khác mười người không thể trúng cử, Thẩm Lãng chính thức trở về Huyền Vũ thành, cái gọi là trợ ngũ vương tử đoạt dòng chính một chuyện, như vậy coi như thôi!

Sau đó, Thẩm Lãng ký vào đại danh.

Quốc quân nói: "Cái kia Lan tên điên không cần trước ba, trên bảng nổi danh là đủ."

Xem hết Thẩm Lãng quân lệnh trạng về sau, quốc quân vẫn cảm thấy phi thường trò đùa.

Không sai, cái này nhìn qua xác thực trò đùa. Nhưng là Ninh Chính đoạt dòng chính nhìn qua vốn là vô cùng hoang đường.

Mà lại lần này văn võ nâng ân khoa, Lan tên điên cùng mười người kia nếu không thể cao trung, cái kia Ninh Chính đoạt dòng chính cũng liền triệt để không có trông cậy vào.

Bản này chính là sáng tạo nghịch thiên kỳ tích. Ân khoa khảo thí cao trung, cũng vẻn vẹn chỉ là sáng tạo kỳ tích bước đầu tiên mà thôi.

Quốc quân nói: "Ánh nến ngay tại trước mắt ta, nếu như ngươi như vậy coi như thôi, ta có thể đem nó thiêu hủy, coi như sự tình gì đều không có phát sinh. Sau đó ngươi đem những tên khất cái kia đuổi đi, ta phái người đi Ninh Chính phủ thượng đảm nhiệm chủ bộ cùng chức Bách hộ."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, đa tạ ngài ân đức, nhưng con người của ta thích nhất sáng tạo kỳ tích, nhất là không có khả năng hoàn thành kỳ tích."

Quốc quân vẫn cảm thấy vô cùng điên cuồng.

Vẻn vẹn chỉ có hơn một tháng thời gian, muốn để mười một tên ăn mày khoa cử cao trung?

Ta Việt Quốc văn võ khoa cử có dễ dàng như vậy sao? Hàng năm có bao nhiêu tinh anh tài tử thi rớt a?

Việt Quốc, Sở quốc, Ngô quốc khoa cử đều rất khó.

Liền quốc đô thi Hương mà nói, hàng năm đại khái hơn ba ngàn người tham gia, như vậy có mấy người có thể cao trung đâu?

Nhiều nhất thời điểm không cao hơn 130 người, trúng cử xác suất không đến năm phần trăm.

Mà lại cái này hơn ba ngàn người trừ Quốc Tử Giám cùng thái học một ít ăn chơi thiếu gia bên ngoài, đều là tinh anh.

Thi hội thoáng tốt một chút.

Việt Quốc gần hai ngàn vạn nhân khẩu, hàng năm tham gia sẽ thử đại khái chừng một ngàn người, hàng năm trúng tuyển tiến sĩ đại khái khoảng một trăm người, tỷ số trúng tuyển mười phần trăm.

Việt Quốc thi Hương có năm cái địa điểm thi, Thiên Bắc hành tỉnh, Thiên Nam hành tỉnh, Thiên Tây hành tỉnh, quốc đô, Diễm Châu.

Trong đó Thiên Tây hành tỉnh dễ dàng nhất, quốc đô khó khăn nhất.

Không có cách, quốc đô nhân tài nhiều lắm.

Thậm chí tại quốc đô thi Hương trúng cử, so đậu Tiến sĩ còn khó hơn.

Nhân gia đọc đủ thứ thi thư mấy chục năm, luyện võ mười mấy hai mươi năm cũng không thể cao trung.

Quốc quân nói: "Lại thêm một đầu, nếu là bọn họ trúng cử thất bại, quả nhân nhưng là muốn toàn bộ bí mật xử tử bọn hắn. Bởi vì hồ đồ chính là ngươi, mất mặt chính là quả nhân."

Thẩm Lãng miệng một phát.

"Quyết định như vậy đi!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Lê Chuẩn, ban thưởng cái này lan. . ."

"Lan Lĩnh!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ban thưởng Lan Lĩnh thái học giám sinh xuất thân, cho phép tham gia cuối thu ân Văn Cử khảo thí."

"Ban thưởng mặt khác mười người võ học giám sinh xuất thân, cho phép tham gia cuối thu ân khoa vũ cử khảo thí."

"Mặt khác, để Hắc Thủy Đài những người kia rút đi, tạm thời bỏ qua cho những tên khất cái này mạng chó!"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Vâng!"

Thẩm Lãng khom người nói: "Bệ hạ, nếu như thần thành công, thật sáng tạo ra kỳ tích đâu?"

Quốc quân nghĩ một hồi nói: "Ngươi muốn cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ninh Chính điện hạ mở rộng đến hai ngàn tư quân."

Hai ngàn tư quân không coi là nhiều, nhưng cũng không tính ít.

Quốc quân lông mày nhảy một cái, cũng liền ngươi Thẩm Lãng dám cùng ta lung tung ra điều kiện, đổi thành người khác sớm đã bị đánh chết.

Ninh Nguyên Hiến chau mày nói: "Tốt!"

"Mà lại đến lúc đó nguồn mộ lính tùy ngươi chọn, nhưng là không thành công, hậu quả chính ngươi ghi nhớ, ta liền không lại lặp lại."

. . .

Thẩm Lãng vừa mới rời đi, quốc quân liền hối hận!

Thậm chí dùng sức tự chụp mình đầu.

Quả nhân thật sự là váng đầu, vậy mà lại đáp ứng Thẩm Lãng như thế hoang đường điều kiện.

Vậy mà ban cho mười một tên ăn mày văn võ học giám sinh thân phận, còn để bọn hắn tham gia ân khoa khảo thí.

Lần này quả nhân nhất định là muốn làm trò hề cho thiên hạ.

Hỗn trướng Thẩm Lãng!

. . .

Ninh Chính Trường Bình Hầu phủ.

Bên ngoài Hắc Thủy Đài cao thủ đã đi, cái này mười một tên ăn mày tạm thời thoát khỏi nguy hiểm tính mạng.

Mà lại cung nội đã phái người đưa tới mười một người thân phận văn điệp, ban cho Lan tên điên cùng mười cái tên ăn mày văn võ giám sinh thân phận.

Tới là một cái tiểu hoạn quan, đại hoạn quan Lê Chuẩn hoàn toàn gánh không nổi người.

Ban phát không phải ý chỉ, ngay cả khẩu dụ đều không phải.

Lan tên điên cùng cái này mười một tên ăn mày toàn thân tắm đến sạch sẽ.

Có thể không sạch sẽ sao?

Hoàn toàn là cởi heo lông thức tắm rửa phương thức.

Liền chênh lệch xoát đổ máu, thậm chí đã xoát đổ máu.

Trừ Lan tên điên bên ngoài, còn lại mười người tóc đều bị cạo được sạch sẽ.

Tắm xong, xoát sạch sẽ răng, rửa hết tóc, thay đổi hoàn toàn mới quần áo.

Mười một người rực rỡ hẳn lên.

Vẫn là như vậy. . . Vớ va vớ vẩn.

Lan tên điên ngoại trừ.

Lan tên điên ô đầu mặt dơ bẩn thời điểm rất xấu, cái này rửa sạch vậy mà là một cái trung niên mỹ nam, hơn nữa còn là một cái siêu cấp mỹ nam tử.

Đáng tiếc, ánh mắt quá mức bỉ ổi, thần sắc quá thấp hèn.

Mặt khác mười người, cơ hồ mỗi cái đều là nửa tàn tật, coi như rửa sạch sẽ thay đổi quần áo mới, cũng là ngã trái ngã phải.

"Lan tên điên lưu lại, còn lại tất cả mọi người đi ngủ!"

. . .

Trong thư phòng chỉ còn lại Ninh Chính, Thẩm Lãng, Lan tên điên ba người.

Thẩm Lãng nói: "Ta hướng bệ hạ dựng lên quân lệnh trạng, nửa tháng về sau, Lan tên điên tham gia văn khoa cử, mặt khác mười người tham gia vũ khoa cử."

"Các ngươi mười một người cũng cao hơn bên trong, Lan tên điên còn muốn xếp hạng trước ba."

"Nếu như thành công, các ngươi chức quan quyết định như vậy đi, mà lại bệ hạ trả cho chúng ta hai ngàn quân đội."

"Nếu như thất bại, ngũ vương tử đoạt dòng chính một chuyện như vậy coi như thôi, ta xám xịt trở về Huyền Vũ thành, các ngươi mười một người toàn bộ bị bí mật xử tử!"

Lời này mới ra, Ninh Chính kinh hãi!

Mà Lan tên điên thân thể bỗng nhiên lắc một cái, không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Cái này sao có thể?

Thẩm công tử, đến tột cùng ta là tên điên? Vẫn là ngài là tên điên a?

Thẩm Lãng nói: "Lan tên điên, ngươi không phải tự cao tài hoa hơn người sao? Làm sao ngay cả quốc đô trước ba đều thi không đậu sao?"

Lan tên điên nói: "Ta khẳng định là không có vấn đề, ta tài trí hơn người, thiên hạ vô song. Nhưng là mười người kia không được a, luyện võ đều là mười năm công lao, chỉ có nửa tháng, muốn để bọn hắn toàn bộ tại vũ cử bên trong cao trung, so với lên trời còn khó hơn."

Ninh Chính nghiêm túc nói: "Lan tiên sinh, không cần nói đùa, ngươi đến tột cùng được hay không?"

Lan tên điên đập bộ ngực nói: "Được, làm sao không được? Nếu như không có chuyện gì hạ quan trước hết cáo lui a, Ngũ điện hạ ngủ ngon, Thẩm công tử ngủ ngon."

Sau đó, Lan tên điên lui ra ngoài.

Hắn đi về sau, Ninh Chính nói: "Thẩm Lãng, ta nhìn người này rất không đáng tin cậy a."

Thẩm Lãng nói: "Chờ xem."

. . .

Một canh giờ sau!

Lan tên điên mang theo mười cái tên ăn mày leo tường chạy trốn, bị Hàm Nô cùng Vũ Liệt toàn bộ bắt lấy, sau đó ném ở Thẩm Lãng trước mặt.

Lan tên điên ôm Thẩm Lãng chân, khóc lớn nói: "Thẩm công tử, ta không được, ta thật không được! Ta chính là muốn đến kiếm miếng cơm ăn, nhưng không nghĩ tới sẽ chết người a, mọi người giang hồ nhi nữ, hôm nay tha ta một mạng, Thẩm công tử đại ân đại đức ta suốt đời khó quên, suốt đời khó quên!"

Hắn như thế một cái trung niên mỹ nam ôm Thẩm Lãng khóc ròng ròng dáng vẻ càng thêm hèn mọn, để Hàm Nô càng thêm xem thường.

Ninh Chính cũng nổi giận.

Hôm nay luôn mồm khoe khoang tài năng kinh thiên động địa người cũng là ngươi, hiện tại dẫn người chạy trốn cũng là ngươi.

Ngươi đem ta Ninh Chính trở thành cái gì?

Ngươi một cái kẻ lang thang tên ăn mày, Thẩm Lãng cùng ta vừa ý như thế ngươi, ngươi không những không trân quý, ngược lại đem chúng ta xem như đồ đần sao?

Nguyên bản Ninh Chính đối Thẩm Lãng còn ôm lấy hi vọng, nhưng nhìn thấy Lan tên điên bộ dáng này, liền triệt để không dám trông cậy vào.

Mà lại, hắn cũng không nguyện ý cái này mười một người vô tội mất mạng.

"Dưa hái xanh không ngọt, các ngươi không nguyện ý, ta cũng không bắt buộc, phụ vương nơi đó ta có thể đi cầu tình!" Ninh Chính lạnh giọng nói.

Lan tên điên lập tức dập đầu nói: "Đa tạ điện hạ, như thế trời cao đất rộng chi ân, đợi ta ngày khác báo đáp, cáo từ, cáo từ!"

Sau đó, hắn nhanh như chớp đi.

Nhưng là một giây sau.

Hắn bị Hàm Nô đề tiến đến, một lần nữa ném xuống đất.

Thẩm Lãng nhìn qua Lan tên điên nói: "Ngươi muốn giả điên bán ngốc tùy ngươi, nhưng ngươi đã ba mươi mấy tuổi, ngươi còn có bao nhiêu năm? Ngươi còn có thể trông cậy vào ai?"

Lan tên điên run lên.

Nhưng rất nhanh hắn lại lần nữa ôm Thẩm Lãng đùi gào khóc cầu khẩn, hoàn toàn một bộ không cần mặt mũi dáng vẻ.

"Thẩm công tử bỏ qua cho ta đi, ta thật không được, ta đều là khoác lác, đều là gạt người."

"Ta đoán mệnh cho tới bây giờ liền không có chuẩn qua a."

"Ta là nhìn rất nhiều tạp thư nhàn thư, nhưng là ta không có đứng đắn được đi học đường, cũng không có tham gia qua bất luận cái gì khoa cử huấn luyện, cái này quốc đô khoa cử càng là bảng tử thần, ta ngay cả tú tài đều thi không trúng, chớ nói chi là trúng cử, chớ nói chi là xếp hạng trước ba, giết ta cũng làm không được."

"Mà lại mười người kia đều là nửa tàn tật, chưa từng có luyện võ qua, nửa tháng muốn vũ cử cao trung, làm sao có thể? Thẩm công tử ngươi có phải hay không phát mộng a?"

Ninh Chính nói: "Thẩm Lãng, được rồi, chúng ta cần gì phải cưỡng cầu tại người?"

Nhìn trước mắt Lan tên điên cái này thấp hèn bộ dáng, thật là khiến người ta hận không thể một bàn tay chụp chết!

Thẩm Lãng không nói hai lời, hướng hắn ném đi qua một thiên tối nghĩa cực hạn văn chương, thượng hạ hai thiên ròng rã mấy ngàn chữ nhiều.

"Điểm hương!"

Một nén hương điểm lên.

"Lan tên điên, ngươi chỉ có thời gian một nén nhang, muốn đem cái này năm ngàn chữ đọc xong, nếu như đọc không hết, ta liền đem ngươi thiến rơi!"

"Vũ Liệt, đao!"

Vũ Liệt không nói hai lời, trực tiếp rút ra loan đao, đặt ở Lan tên điên chim bên trên.

Lập tức, Lan tên điên cơ hồ bị dọa tè ra quần, hận không thể đem chim co lại đến trong bụng đi.

"Thẩm công tử không cần chơi, sẽ chết người đấy!" Lan tên điên cầu khẩn nói.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi thời gian không nhiều lắm, chỉ có thời gian một nén nhang, đọc không hết liền thiến rơi, ta nói đến làm được."

Lập tức, cái này Lan tên điên cầm qua Thẩm Lãng văn chương, đọc nhanh như gió đọc.

Ròng rã năm ngàn chữ, không sai biệt lắm hai mươi trang tả hữu, một xấp thật dày, mà lại là tối nghĩa văn chương.

Cái này một nén hương chỉ có không đến nửa giờ, người bình thường chỉ sợ đọc đều rất khó đọc xong, chớ nói chi là đọc.

Liền xem như thiên tài, cũng chí ít cần một ngày thời gian mới có thể học thuộc.

Lúc này cái này Lan tên điên phảng phất hoàn toàn tiến vào một cái khác trạng thái.

Trong miệng hắn mặc niệm, con mắt nhanh chóng di động.

Vũ Liệt đao ngay tại chim của hắn bên trên, để hắn toàn thân run lẩy bẩy.

. . .

Quả nhiên, không đến nửa giờ, một nén hương kết thúc.

"Thời gian đến!" Thẩm Lãng đoạt lấy hai mươi trang văn chương nói: "Toàn bộ học thuộc, đọc không ra được nói liền bị thiến."

Lan tên điên nhắm mắt lại, cực nhanh đọc thuộc lòng:

Cho nên: Nhỏ cho nên, có không tất nhiên, không tất không phải. Thể vậy, nếu có bưng. Việc hệ trọng, có tất không nhưng, như thấy thành kiến. Thể: Như hai một trong, thước bưng. Biết tài: Biết cũng người, vì lẽ đó biết vậy, mà tất biết, nhược minh. Lo: Lo cũng người, lấy biết có chuyện nhờ vậy, mà không nhất định phải, như nghễ. . .

Hắn tốc độ nói nhanh chóng, nhưng mồm miệng rõ ràng.

Ước chừng mười năm phút, liền đem cái này năm ngàn chữ hoàn hoàn chỉnh chỉnh toàn bộ đọc thuộc lòng ra.

Một chữ không kém!

Lập tức, Ninh Chính sợ ngây người.

Trên thế giới này lại còn có như thế thiên tài sao?

Cái này năm ngàn chữ một nén hương liền hoàn toàn đọc ra rồi?

Sau đó, Thẩm Lãng thuận miệng hỏi mấy cái toán thuật đề.

Không quản là nhân chia cộng trừ, không quản có bao nhiêu chữ số.

Không quản nhiều khó khăn, Thẩm Lãng vừa mới hỏi ra đề mục, nhiều nhất không cao hơn bốn năm giây, hắn liền cấp ra đáp án.

Mà lại hoàn toàn chuẩn xác.

Ninh Chính thật vô cùng kinh diễm.

Cái này Lan tên điên tài hoa, cũng không tránh khỏi quá kinh người a.

Thẩm Lãng lợi hại hơn.

Vậy mà theo một đống tên ăn mày bên trong, phát hiện Lan tên điên tên thiên tài này.

Không chỉ là Ninh Chính kinh diễm, Thẩm Lãng cũng nhìn mà than thở.

Trong nửa giờ đọc thuộc lòng năm ngàn chữ, Thẩm Lãng cũng có thể làm được, nhưng hắn dựa vào là trí não.

Mà Lan tên điên hoàn toàn dựa vào chính là đã gặp qua là không quên được thiên phú.

Thật là quá ngưu bức.

Thẩm Lãng đều mặc cảm.

Đọc xong về sau, Lan tên điên vô cùng đáng thương nói: "Thẩm công tử, ta. . . Ta có thể đi tiểu tiện, thuận tiện đổi một đầu quần sao? Thật sợ tè ra quần."

Thẩm Lãng phất phất tay.

Hàm Nô dẫn theo Lan tên điên đi rửa chim, đổi quần.

Lan tên điên một bên nước tiểu, vừa nói: "Hàm Nô cô nương, kỳ thật nam nhân thứ này không thể chỉ xem cái đầu, cũng không thể nhìn lực bền bỉ, mấu chốt vẫn là kỹ xảo, tứ lạng bạt thiên cân hiểu không?"

"Hàm Nô cô nương, ta biết ngươi nghe qua ta Lan tên điên rất nhiều truyền ngôn, ta có thể nói cho ngươi, kia cũng là thật. Nhưng kia cũng là ta phóng đãng không bị trói buộc mặt nạ mà thôi, ngươi muốn giải chân chính bản thân sao? Lúc nửa đêm, hoan nghênh đến nhà của ta, chúng ta có thể lẫn nhau nghiên cứu thảo luận một chút nửa đời trước, đồng thời triển vọng một chút tuổi già!"

Hàm Nô khinh thường liếc hắn một cái nói: "Không nên uổng phí sức lực, ngươi đại khái với không tới ta bên trong."

. . .

Lan tên điên lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng, lại một lần nữa ôm bắp đùi của hắn gào khóc.

"Thẩm công tử, ta mặc dù đã gặp qua là không quên được, ta mặc dù là tuyệt đỉnh thiên tài."

"Nhưng ta thật không có đứng đắn được đi học đường, ta nhìn sách đều phi thường tạp, không có một bản liên quan tới khoa cử."

"Ngươi để ta tham gia khoa cử khảo thí, thật không được, ta thật thi không trúng."

Thẩm Lãng nói: "Văn khoa cử chủ yếu dựa vào là sách luận hoạ theo, ta đã chuẩn bị hơn ngàn thiên sách luận, mấy ngàn bài thơ, trong vòng hơn một tháng ngươi cõng xuống đến hoàn toàn không có vấn đề."

Lan tên điên nói: "Học thuộc cũng vô dụng thôi, áp đề xác suất quá thấp."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là một thiên tài, ngươi không phải Kim Mộc Thông, học thuộc hơn ngàn thiên sách luận, chẳng lẽ ngươi còn sẽ không viết sao? Đọc thuộc lòng thơ ca ba trăm thủ, sẽ không làm thơ cũng sẽ ngâm."

Lập tức, tại bên cạnh liều mạng sao chép sách luận Kim Mộc Thông ngẩng đầu nhìn tỷ phu đồng dạng, tỷ phu ngươi giáo huấn người khác, nói ta làm cái gì nha?

Lúc ấy một chiêu này hắn thử qua, nhưng cũng hổ thẹn thất bại, bất quá hắn chỉ đọc mấy chục thiên.

Hiện tại tỷ phu vậy mà cho cái tên điên này chuẩn bị một ngàn thiên, thực sự quá điên cuồng.

Thẩm Lãng nói: "Lan tên điên, ta liền hỏi ngươi trong một tháng có thể hay không dưới lưng một ngàn thiên sách luận?"

Lan tên điên gật đầu nói: "Có thể!"

Thẩm Lãng nói: "Cái kia đọc xong một ngàn thiên về sau, ngươi có thể hay không thuần thục mượn dùng, căn cứ bất luận cái gì đề mục viết ra một thiên ưu tú sách luận ra?"

Lan tên điên nói: "Hiếm có văn chương không được, nhưng là ứng phó khoa cử khảo thí, hẳn là đi!"

Thẩm Lãng nói: "Cái kia chẳng phải là được rồi?"

Lan tên điên lại một lần nữa quỳ xuống đến, ôm Thẩm Lãng đùi nói: "Ân công, ta là có thể. Nhưng ta những huynh đệ kia không được a, luyện võ không thể chết nhớ cứng rắn đọc a, không có mười năm công lao căn bản không thành a."

Việt Quốc vũ cử chủ yếu thi bốn dạng.

Cử tạ, kỵ xạ, bước bắn, mã đao.

Xác thực không có mười năm công lao, căn bản cũng không khả năng thành công.

Thẩm Lãng hỏi: "Đại ngốc, ngươi học qua bắn tên sao?"

Đại ngốc lắc đầu nói: "Không có a!"

Thẩm Lãng nói: "Vũ Liệt, ngươi tại hai trăm bước bên ngoài điểm một cây ngọn nến."

Vũ Liệt ra ngoài, tại viện tử hai trăm bước bên ngoài đốt một điếu ngọn nến.

Cũng may mắn đây là lúc đầu Trấn Viễn hầu tước phủ, mà lại bị đốt hơn phân nửa, san thành bình địa, cho nên mới có như vậy trống trải địa phương.

Thẩm Lãng nói: "Đại ngốc, bắn diệt cây kia ngọn nến."

"Nha!" Đại ngốc gật đầu.

Sau đó, sau đó hắn tùy tiện nâng cung, căn bản cũng không nhắm chuẩn.

Giương cung cài tên.

Bắn ra!

Sưu!

Sau một lát, hai trăm bước bên ngoài ngọn nến ngọn lửa bị bắn trúng dập tắt.

Cái này đến phiên Lan tên điên sợ ngây người.

Chưa từng học qua bắn tên, vậy mà có thể lợi hại như thế?

Thẩm Lãng nói: "Tại một cái nào đó cấp bậc bên trong, huyết mạch thiên phú nghiền ép hết thảy. Lan tên điên ngươi cái kia mười cái huynh đệ cái gì huyết mạch, ngươi chẳng lẽ lại không biết?"

Lan tên điên không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Sau đó, hắn lắc lắc đầu nói: "Thẩm công tử, ta thật không biết."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không biết, ngươi bỏ ra thời gian mười mấy năm đi tìm tới bọn hắn, đồng thời đem bọn hắn cả đám đều hội tụ đến bên cạnh ngươi bảo vệ?"

Lan tên điên lắc đầu nói: "Ta. . . Ta cái gì cũng không biết."

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi nhóm này có bao nhiêu người? Ta không biết, nhưng đều là thiên tài! Lam Bạo, Khổ Đầu Hoan các loại, chỉ bất quá những người này bị hào môn quý tộc nhận nuôi, mà bên cạnh ngươi những người này biến thành tên ăn mày cùng kẻ lang thang, cả một đời đều bị làm trễ nải."

Lan tên điên khóc rống nói: "Chậm, Thẩm công tử, hiện tại đã chậm. Bọn hắn đều đã phế đi, huyết mạch của hắn để bọn hắn thân thể phát sinh nhiễu sóng, toàn bộ đều biến thành nửa tàn tật."

Thẩm Lãng nói: "Chưa hẳn sẽ trễ! Ta đến nghĩ biện pháp!"

Sau đó, hắn tiến lên đập Lan tên điên bả vai nói: "Ngươi một mực chính ngươi, thật tốt đọc sách luận, chuẩn bị cẩn thận nửa tháng sau khoa cử. Ngươi cái kia mười cái huynh đệ giao cho ta, ta nghĩ biện pháp kích hoạt trong cơ thể của bọn họ huyết mạch."

"Tin tưởng ta, nửa tháng về sau, ta sẽ để cho các ngươi sáng tạo trước nay chưa từng có kỳ tích!"

"Ta sẽ để cho các ngươi chấn kinh toàn bộ Việt Quốc!"

"Ta sẽ để cho các ngươi quang mang bắn ra bốn phía!"

Lan tên điên nhìn qua Thẩm Lãng, ánh mắt hiện lên một tia cuồng nhiệt nói: "Cái kia còn có một người đâu? Mười cái Bách hộ có, còn có một cái Thiên hộ đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Hắn ngay tại tao ngộ trước nay chưa từng có kiếp nạn, nếu như có thể vượt qua, vậy liền trở thành vô địch thống soái. Nếu như không qua được một kiếp này, vậy coi như làm hắn phế đi!"

. . .

Trác Chiêu Nhan ló đầu ra ngoài nhìn một hồi.

Chỉ thấy được Khổ Đầu Hoan thi thể tại trong nước sông chìm nổi, không ngừng hướng hạ du lăn đi.

Sau một lát liền đã biến mất không thấy.

Trác Chiêu Nhan trên mặt lộ ra nụ cười tàn nhẫn, chậm rãi nói: "Trên thế giới này không đáng giá tiền nhất, chính là không có đầu óc vũ phu."

Sau đó, nàng quay người rời đi.

Bốn cái tuyệt đỉnh cao thủ, hai trước hai về sau, bảo hộ lấy nàng.

Tuyệt đỉnh cao thủ chân chính, mà lại thân phận phi thường thần bí, không chỉ có riêng là Ẩn Nguyên hội.

Trước đó Thẩm Lãng nói qua, Trác Chiêu Nhan không chỉ là Ẩn Nguyên hội người, khả năng còn thân phụ một loại nào đó thần bí sứ mệnh.

Nộ Giang hạ du hai mươi dặm chỗ!

Khổ Đầu Hoan thi thể không ngừng mà trầm luân, mắt thấy là phải triệt để táng thân tại sông trong bụng.

Bỗng nhiên một thân ảnh, như là bay diều hâu đồng dạng theo mặt sông cướp đoạt.

Một tay lấy trong nước sông Khổ Đầu Hoan nhấc lên, sau đó nhanh chóng trở lại bờ sông bên trên.

Người này, chính là Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Bên bờ, Lý Thiên Thu đem Khổ Đầu Hoan đặt ở trên đất bằng.

Nghe nhịp tim.

Không có a.

Nghe hô hấp.

Cũng không có a.

Giống như chết hẳn.

Bất quá sống thì gặp người, chết phải thấy xác.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu kẹp lấy Khổ Đầu Hoan thi thể, hướng phía quốc đô chạy như điên.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 291: Bộc Phát! Khởi Tử Hoàn Sinh Khổ Đầu Hoan!

Sở quốc sứ đoàn đã tiến vào quốc đô hơn một tháng, hai nước đàm phán cũng đã tiến hành một tháng.

Hai nước đại biểu mỗi ngày đều đang đánh miệng chiến, sảo lai sảo khứ hơn một tháng, nửa điểm kết quả đều không có.

Đương nhiên Sở quốc lần này là chiến lược thua phương.

Nhưng chính là bởi vì như thế, Sở quốc mới lộ ra hùng hổ dọa người, bày ra một bộ muốn đè ép Việt Quốc cúi đầu dáng vẻ.

Lần này Tam quốc xung đột, tổn thất lớn nhất đương nhiên là Ngô quốc, hai cái chiến trường hao tổn hơn bốn vạn quân đội.

Về phần thương vong dân chúng thì hoàn toàn không có công bố.

Còn có hao tổn thuế ruộng, hoàn toàn là một cái con số trên trời.

Sở quốc mặt ngoài nhìn qua tổn thất không lớn, nhưng trên thực tế cũng kém không nhiều đầy đủ Sở vương thổ huyết.

Đầu tiên vì hưởng ứng Tô Nan phản loạn, Sở quốc thật tại biên cảnh cùng Chủng Nghiêu đánh, làm công kích phương, tổn thất to lớn.

Cứ việc đánh xuống mấy cái thành lũy, mà lại đem hai nước đường biên giới hướng phía Việt Quốc bên này đẩy vào bốn năm dặm, nhưng là thương vong tuyệt đối hơn vạn.

Mấu chốt là cái này bốn năm dặm bên trong mấy cái thành lũy, toàn bộ muốn nôn trở về.

Hiện tại Ngô Việt đã mặt ngoài kết minh, Sở quốc là nhất định phải tạm thời tiến vào chiến lược phòng thủ trạng thái.

Cái này hơn vạn thương vong đã đầy đủ lớn, nhưng là so với Tô Nan diệt vong mang tới chiến lược bị động, cái kia hoàn toàn coi như không lên cái gì.

Những năm này Tô Nan cùng Sở quốc cấu kết, vì để cho Tô Nan mưu phản, vì tách rời Việt Quốc, Sở quốc là Tô Nan cùng Khương quốc chuyển vận bao nhiêu lợi ích?

Không sai biệt lắm thời gian mười năm âm thầm mậu dịch nhường lợi, quả thực liền là một cái con số trên trời.

Hiện tại Tô thị phản quân hủy diệt, khoản này đầu tư hoàn toàn đổ xuống sông xuống biển.

Vì lẽ đó chân chính tổn thất, Sở vương khả năng so Ngô Vương còn muốn lớn.

Mấu chốt là Khương quốc bây giờ lại cũng đã trở thành Việt Quốc minh hữu, lần này vừa đến đối Sở quốc áp lực quá lớn.

Chính là bởi vì như thế, Sở quốc sứ đoàn ở trên bàn đàm phán hoàn toàn một bước cũng không nhường.

Sở quốc lui binh, trả lại tất cả chiếm lĩnh thành lũy, điểm này đã thỏa đàm.

Nhưng là tiếp xuống hai đầu không có thỏa đàm.

Thứ nhất, Việt Vương yêu cầu Sở quốc công khai xin lỗi nhận lầm, thừa nhận một trận chiến này là từ Sở quốc chủ động phát khởi.

Thứ hai, Việt Vương yêu cầu Sở quốc bồi thường ba trăm vạn kim tệ.

Nghe được điều kiện này Thẩm Lãng đều nhanh muốn phun ra, quốc quân ngươi thật đúng là sư tử há mồm a.

Vì lần này đại chiến, Việt Quốc hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn hơn hai trăm vạn kim tệ, bởi vì chiến tranh so trong tưởng tượng thuận lợi rất nhiều, cũng càng sớm kết thúc, vì lẽ đó số tiền kia còn không có xài hết.

Ninh Nguyên Hiến có ý tứ là muốn đem số tiền kia theo Sở quốc trên đầu đe doạ ra, thậm chí càng kiếm một bút.

Cái này sao có thể?

Sở vương đổ nước vào não cũng sẽ không đáp ứng.

Hắn thậm chí tình nguyện lại đánh một trận, cũng không nguyện ý bồi thường.

Đương nhiên biện pháp không phải là không có.

Chỉ cần để Khương quốc kỵ binh xông vào Việt Quốc cảnh nội cướp bóc quấy rối, để Sở quốc cảm giác được áp lực, như vậy ở trên bàn đàm phán Sở quốc liền sẽ sợ xuống tới.

Bất quá Ninh Nguyên Hiến không có làm như vậy.

Hắn mặc dù là một cái hư vinh, lại yêu mạo hiểm, lại cay nghiệt quân chủ.

Nhưng là hắn cũng không khuyết thiếu ánh mắt, Khương quốc thật vất vả trở thành Việt Quốc minh hữu, vậy liền cần thật tốt kinh doanh, đem song phương quan hệ làm sâu sắc gia cố.

Mà lại Khương quốc cây đao này, muốn tại thời khắc mấu chốt dùng, tuyệt đối không nên để người ta xem như tiểu đệ đồng dạng, cần thời điểm cũng làm người ta xông đi lên, ba ngày hai ngày phân công, dạng này sớm muộn sẽ trở mặt.

Hắn cũng biết đến, thế hệ này Khương vương A Lỗ Na Na là một cái tính tình bên trong người, chú trọng hơn cải thiện Khương quốc dân chúng sinh hoạt.

Vì lẽ đó cái này hơn một tháng thời gian bên trong, Khương vương đã điều động hai nhóm sứ đoàn tiến về Khương quốc.

Đợt thứ nhất sứ đoàn là chính thức cung chúc A Lỗ Na Na trở thành Khương quốc nữ vương, đồng thời trao đổi quốc thư.

Đợt thứ hai sứ đoàn mang đến vô số người, đưa đi số lớn lá trà, tơ lụa, lương thực, đồng thời đáp ứng thu mua Khương quốc sản xuất da dê, da trâu, lông dê, pho mát vân vân.

Mà lại đợt thứ ba sứ đoàn cũng chuẩn bị thành hàng, dự định phái ra vô số thợ khéo, trợ giúp Khương quốc chế tạo một cái đập chứa nước, đồng thời xây thành một số cái thành trấn.

Tóm lại liền là không ngừng nhường lợi, cơ hồ không có nói ra bất kỳ điều kiện gì.

Ninh Nguyên Hiến là rất tinh minh, nếu như tại vị chính là A Lỗ Cương cùng A Lỗ Thái dạng này tham lam thành tính người, vậy ngươi bất kể thế nào nhường lợi đều là vô dụng.

Nhưng là a lỗ vậy cái kia liền phi thường dính chiêu này.

Theo Việt Vương Ninh Nguyên Hiến chủ động giao hảo, Khương quốc cùng Việt Quốc cũng đang dần dần trở nên thân mật.

Đương nhiên, Ngô sở hai nước đàm phán đến nhất xoắn xuýt thời điểm, trong cung có người đến hỏi Thẩm Lãng, có nguyện ý hay không gia nhập đoàn đàm phán đội.

Kết quả Thẩm Lãng trả lời không rảnh, không nguyện ý đi.

Lập tức, quốc quân Ninh Nguyên Hiến khí quá sức.

Ngươi cái này tiểu nghiệt chướng a, không quản chuyện của mình ngươi, ngươi liền nửa điểm cũng không nguyện ý trộn lẫn hồ a.

Ta về sau nếu là lại tìm ngươi Thẩm Lãng, ta Ninh Nguyên Hiến chính là. . .

Rơi vào đường cùng, Ninh Nguyên Hiến lại tại trong lòng thả một trận lời hung ác, sau đó lại hậm hực coi như thôi.

Hắn thì phải làm thế nào đây? Đem Thẩm Lãng lại bắt vào đến rút vài roi con sao?

Thẩm Lãng tạm thời mới sẽ không đi ống Ngô sở đàm phán cái này phá sự, rõ ràng quanh năm suốt tháng cũng sẽ không có kết quả.

Quốc quân người này quá phức tạp đi.

Bên kia đối Khương quốc hào phóng cực kì, từng mục một quyết sách không biết nhiều anh minh.

Mà bên này đối Sở quốc đàm phán lại tràn đầy ảo tưởng, luôn luôn muốn theo Sở quốc bên này đe doạ tận lực nhiều đồ vật.

Nói hào phóng lại rất hào phóng, nói tham lam lại rất tham lam.

Mà lại người này rất dễ dàng nhẹ nhàng.

Đương nhiên Lãng gia cũng không có tốt bao nhiêu.

Mọi người nửa cân võ học giám sinh thân phận, tước đoạt bọn hắn tham gia khoa khảo tư cách.

Cái đề tài này, đều đã trở thành trên triều đình mỗi ngày cố định đề tài.

Mỗi ngày đều có người vạch tội.

Không chỉ có như thế, ngay cả Ngô sở hai nước lúc đàm phán, Sở quốc sứ đoàn mỗi ngày đều muốn xuất ra đến nói mấy lần, châm chọc Việt Quốc thi chính hoang đường, mỉa mai Việt Vương hồ đồ.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cũng phiền phức vô cùng.

Nhưng không có cách nào, chuyện này hắn vốn là đuối lý.

Thẩm Lãng điên, ngươi quốc quân cũng đi theo điên?

Để mười một tên ăn mày tham gia ân khoa khảo thí?

Chuyện này nghe liền vô cùng hoang đường.

Hiện tại thần tử vạch tội, chẳng lẽ lại ngươi có thể bởi vì chuyện này giáng tội hay sao?

Không có cách, Ninh Nguyên Hiến mỗi ngày đều đang giả ngu.

Các ngươi yêu phun liền phun đi, dù sao quả nhân liền là một câu: Bàn lại.

Đương nhiên, quốc quân hiện tại cũng có năng lực giả ngu.

Dù sao Việt Quốc vừa mới đại sát tứ phương, đại hoạch toàn thắng, uy danh của hắn đang đứng ở đỉnh phong.

Vì lẽ đó ngẫu nhiên đùa giỡn một chút vô lại, chà đạp một chút thần tử ranh giới cuối cùng, đối danh dự tổn thương cũng không lớn.

Bất quá quốc quân mỗi ngày đều bị Ngự Sử phun, hơn nữa còn không thể phản bác, thực sự là thật là khó chịu.

Vì lẽ đó, Ninh Nguyên Hiến ở trong lòng không biết đem Thẩm Lãng hận thành hình dáng ra sao.

Tiểu nghiệt chướng, nhìn xem ngươi làm chuyện tốt.

Hiện tại ngươi trốn đi thanh nhàn, quả nhân lại muốn mỗi ngày chịu phun, hơn nữa còn không thể phản bác phản kích.

Thật sự là tức chết người.

Ngươi tuyệt đối đừng rơi xuống trong tay của ta, nếu không!

. . .

Sự tình không ngừng lên men, lên men.

Rốt cục có một ngày bạo phát.

Thái học giám sinh, Quốc Tử Giám học sinh, còn có quốc đô người đọc sách tụ họp lại vây công Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ.

Bức bách Thẩm Lãng để mười một tên tên ăn mày lui thi.

Thật sự là lẽ nào lại như vậy.

Chúng ta vất vả đọc sách vài chục năm, luyện võ vài chục năm, mới có tư cách tham gia ân khoa văn võ nâng khảo thí.

Các ngươi cái này mười một tên ăn mày chỉ là đầu nhập Thẩm Lãng, liền trực tiếp có thể tham gia ân khoa.

Dựa vào cái gì a?

Như vậy người đọc sách thể diện ở đâu?

Luyện võ người thể diện ở đâu?

Văn võ khoa cử thể diện ở đâu?

Thánh nhân thể diện ở đâu?

Bọn này người đọc sách cùng luyện võ người, trực tiếp nhấc lên hai cái thánh nhân pho tượng tới, vây quanh ở Ninh Chính phủ đệ bên ngoài.

"Ninh Chính ra, Ninh Chính ra."

"Thẩm Lãng ra, Thẩm Lãng ra."

Ninh Chính làm người chính trực, cái này nghe xong vừa muốn đi ra.

Kết quả bị Thẩm Lãng gọi lại, chuyện này điện hạ ngài cũng đừng có trộn lẫn.

Sau đó, Thẩm Lãng đi ra cửa, cùng những thư sinh này, quân nhân gặp mặt.

Nhìn thấy Thẩm Lãng xuất hiện, những người này lập tức phẫn nộ.

"Thẩm Lãng, ngươi cái này đầu cơ trục lợi hạng người rốt cuộc đã đến."

"Thẩm Lãng, ngươi cái này tôm tép nhãi nhép rốt cuộc đã đến."

"Thẩm Lãng ngươi không nên quá phận, mình không có tham gia bất luận cái gì khoa cử khảo thí, kết quả bị bệ hạ ban cho cử nhân công danh. Hiện tại lại muốn cho mười một tên tên ăn mày tham gia khoa cử, ngươi đem thánh nhân mặt mũi đặt chỗ nào?"

"Thẩm Lãng ngươi nhanh lên đem cái này mười một tên ăn mày toàn bộ lui thi, đuổi ra Trường Bình Hầu tước phủ, đưa vào Đại Lý Tự ngục giam, sau đó ngươi hướng về thiên hạ thỉnh tội, chuyện này mới tính trôi qua."

"Những tên khất cái này làm sao có thể làm quan? Ngươi hoàn toàn đem quốc pháp xem như trò đùa, đem Việt Quốc triều đình xem như chuồng heo sao? Có nhục nhã nhặn, có nhục tôn nghiêm."

Thẩm Lãng buông tay nói: "Chư vị người tài đức, người có danh vọng, lúc ấy ta bày quầy bán hàng nhận người mới thời điểm, cầu hiền như khát. Các ngươi hoàn toàn có thể tới chấp nhận, hoàn toàn có thể tự mình tới làm Ninh Chính điện hạ dưới trướng quan viên a, các ngươi lúc ấy vì sao không đến?"

Phía dưới trong đám người lập tức mỉa mai ngữ điệu truyền đến.

"Đi theo Ninh Chính điện hạ không có tiền đồ chút nào, Trường Bình Hầu tước phủ chức quan đưa cho ta đều không cần."

"Cũng không phải sao? Đừng nói là chủ bộ, coi như ngươi Thẩm Lãng cái này trưởng sử chức quan, đưa cho ta đều không cần."

Thẩm Lãng nói: "Cái này có ý tứ, những này chức quan chính các ngươi chướng mắt, mình không cần, còn không cho phép ta cho người khác rồi?"

Có thư sinh trả lời: "Vậy làm sao có thể đồng dạng? Ngươi đem những này chức quan cho những tên khất cái này, liền là xem thường triều đình, xem thường quân vương, xem thường thánh nhân chi đạo."

Kỳ thật, bao quát Lan tên điên ở bên trong cái này mười một người cũng còn không lấy được thực tế chức quan.

Cần bọn hắn tại hơn một tháng sau ân khoa khảo thí cao trung về sau, mới có thể chân chính cưỡi ngựa thượng vị, liền quan nhậm chức.

Vũ Liệt thấp giọng nói: "Công tử, cùng những người này hoàn toàn không theo đạo lý nào."

Thẩm Lãng nói: "Ta không có muốn cùng bọn hắn giảng đạo lý a."

Vũ Liệt nói: "Cái kia có muốn hay không ta dẫn người đem bọn hắn đuổi đi?"

Thẩm Lãng nói: "Không, càng nhiều người càng tốt, xào được càng nóng liệt càng tốt. Đây là một trận nghịch thiên kỳ tích, liền là cần dạng này tô đậm. Hôm nay bọn hắn càng là vây công đến kịch liệt, hơn một tháng sau yết bảng, nếu như cái này mười một tên ăn mày toàn bộ cao trung, cái kia mang đến lực trùng kích lại càng lớn, kỳ tích liền càng loá mắt, đối ngũ vương tử đoạt dòng chính liền càng có lợi."

Vũ Liệt nói: "Công tử, không đều nói đoạt dòng chính phải khiêm tốn sao? Cao tích lương, chậm xưng vương a!"

Thẩm Lãng nói: "Vậy cũng phải nhìn có hay không điệu thấp tư cách a."

Thế giới này khó khăn nhất liền là điệu thấp hiểu không?

Không có thực lực thời điểm ngươi trang cái gì điệu thấp? Sẽ chỉ không có tiếng tăm gì, triệt để bị người quên lãng.

Mà liền tại lúc này!

Một đám thư sinh cùng quân nhân bỗng nhiên rối loạn lên.

"Xông đi vào, xông đi vào, đem cái này mười một tên ăn mày toàn bộ đánh chết."

"Đúng, đem bọn hắn đánh chết, còn Việt Quốc triều đình tại uy nghiêm, còn thánh nhân chi đạo tại thần thánh."

"Xông đi vào đem cái này mười một tên ăn mày đánh chết!"

Sau đó, cái này vài trăm người liền định xông vào Ninh Chính phủ đệ, khai thác bạo lực hành động.

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Một trăm tên hùng vĩ nữ tráng sĩ vọt ra.

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Hàm Nô, Vũ Liệt, đám người này vây quanh ở bên ngoài có thể, nhưng là chỉ cần dám tới gần tường vây, tới gần cửa chính, các ngươi liền quả quyết xuất thủ, bóp nát bọn hắn trứng!"

"Vâng!"

Một trăm cái nữ tráng sĩ hô to.

Lập tức, bên ngoài vây công thư sinh cùng quân nhân khắp cả người phát lạnh, chim nhỏ co rụt lại.

Bóp nát trứng?

Thật là đáng sợ a, từ đây suy sụp không nói, còn có thể tươi sống đau chết.

Mà lại nữ nhân bóp trứng, đại khái không thể tính võ / giả / trấn áp, chỉ có thể coi là người đánh nhau.

. . .

Mấy ngày nay, Thẩm Lãng cực độ bận rộn.

Mỗi ngày đều dưới đất trong mật thất làm thí nghiệm, huyết dịch, cổ trùng các loại tương quan thí nghiệm.

Đây đã là thứ một ngàn nhiều lần thí nghiệm.

Hiện tại đã thành công 99,99%.

Liền chênh lệch lâm môn một cước.

Mà Lan tên điên, mỗi ngày đều ở lưng sách luận, đọc thơ.

Đây là Thẩm Lãng đi vào trên thế giới này nhìn thấy cái thứ nhất đầu óc phương diện thiên tài.

Quả thực làm cho tất cả mọi người tự ti.

Tất cả văn chương, thật là đã gặp qua là không quên được.

Nhìn một lần liền có thể đọc.

Quả thực để Kim Mộc Thông đố kỵ được thổ huyết.

Thậm chí Thẩm Lãng đều tốt đố kỵ.

Vốn cho rằng hơn một tháng thời gian, Lan tên điên muốn dưới lưng hơn một ngàn thiên sách luận, mấy ngàn bài thơ từ, khẳng định bận rộn cực kì, nhất định là huyền lương thứ cổ, ngày đêm không ngớt.

Kết quả. . .

Nhân gia mỗi ngày liền đọc ba canh giờ, thời gian còn lại đều đang chơi.

Hoặc là đi ngâm Hàm Nô, hoặc là đi xem tạp thư, hoặc là đi theo Kim Mộc Thông cùng một chỗ viết tiểu thuyết, hoặc là cho người ta đoán mệnh.

Người so với người làm người ta tức chết.

Không qua hắn khẩu vị thật đúng là có điểm nặng, Ninh Diễm trong vệ đội, mặc dù đều là nữ tráng sĩ, nhưng tốt xấu còn có mấy cái đấu nô xuất thân nữ tử dáng dấp không tệ.

Hết lần này tới lần khác hắn liếc thấy trúng Hàm Nô.

Vòng eo tám thước, thân cao cũng là tám thước, nói thật hai người coi như tốt, Lan tên điên khả năng thật đúng là với không tới Hàm Nô bên trong.

Cái này còn thế nào làm việc?

Hàm Nô ở phía trên?

Cái kia không cao hơn một phút, Lan tên điên trực tiếp liền xương vỡ vụn, chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Hàm Nô trọng tải thế nhưng là so cái kia nữ đồ tể còn muốn lớn.

Có một ngày Kim Mộc Thông thực sự nhịn không được, hỏi: "Tên điên, ngươi vì sao liếc thấy trúng Hàm Nô a? Khẩu vị của ngươi cũng quá nặng đi, ngươi là đối siêu cấp to lớn nữ nhân có cái gì đặc biệt thích sao?"

Lan tên điên lắc đầu nói: "Dĩ nhiên không phải."

Kim Mộc Thông nói: "Cái kia vì sao trước ngươi ngủ nữ nhân, đều là hơn hai trăm cân được nhiều?"

Lan tên điên thở dài nói: "Bởi vì tiện nghi a, đồng dạng giá tiền, gầy nữ nhân ngủ một lần, hơn hai trăm cân nữ nhân có thể ngủ mười lần. Thế tử a, chúng ta những người nghèo này thế giới ngươi không hiểu, ngươi vừa sinh ra liền mỹ nhân vờn quanh, muốn ngủ cái gì mỹ nhân không có a? Đối với chúng ta người nghèo đến nói, nhắm mắt lại đều là giống nhau."

Kim Mộc Thông lập tức muốn khóc.

Hắn đều nhanh hai mươi tuổi, kết quả liền ngủ qua một nữ nhân, hơn nữa còn là bị người ngủ.

Bất quá, hắn mới sẽ không thừa nhận đâu.

Hắn ngược lại dõng dạc gật đầu thừa nhận, bày ra một bộ mình là lão / ti / cơ dáng vẻ.

Đương nhiên Lan tên điên đã sớm biết Kim Mộc Thông nội tình, tại hống hắn chơi đâu.

Kim Mộc Thông nói: "Đã ngươi thẩm mỹ bình thường, tại sao lại nhìn trúng Hàm Nô a?"

Lan tên điên nói: "Các ngươi nhìn thấy chính là hai trăm tám mươi cân Hàm Nô, mà ta nhìn thấy chính là nàng tương lai giảm béo về sau chỉ còn lại một trăm ba mươi cân Hàm Nô, tuyệt đối đại mỹ nhân, hơn nữa còn là xử nữ, ta đây coi như là sớm đầu tư, hiểu không?"

Lập tức Kim Mộc Thông ngây người, nói: "Hàm Nô tỷ tỷ cũng không nguyện ý giảm béo đi, một khi giảm xuống tới, lực chiến đấu của nàng cũng liền giảm bớt, chỉ bằng mượn nàng hiện tại thể trọng, trên chiến trường đè cũng có thể đem địch nhân đè chết."

Lan tên điên nói: "Nữ là duyệt kỷ giả dung, đợi đến nàng yêu ta một khắc này, hắn liền sẽ cam tâm tình nguyện là ta giảm cân."

Mà liền tại lúc này, bên ngoài Hàm Nô nói: "Đừng có nằm mộng, ta sẽ không coi trọng ngươi, ngươi quá nhỏ."

Lập tức Lan tên điên mặt đỏ tới mang tai nói: "Hàm Nô cô nương, ngươi tuyệt đối không nên tin vào những lời đồn kia a, những cái kia đều là nói xấu."

Hàm Nô nói: "Ta tự mình nhìn thấy."

. . .

Hai ngày về sau ban đêm!

Thẩm Lãng ôm Băng nhi đi ngủ, bỗng nhiên bị hô lên.

Vũ Liệt thanh âm rất nhẹ.

Nhưng Thẩm Lãng thoáng khẽ động, Băng nhi vẫn là tỉnh.

"Thế nào phu quân?" Băng nhi thì thầm nói.

Chỉ có ngủ được mê man thời điểm, nàng mới có thể hô phu quân.

Bình thường lúc thanh tỉnh, Băng nhi đều là hô cô gia.

"Không có việc gì, ngươi ngủ tiếp đi." Thẩm Lãng ôn nhu nói, sau đó tại trên khuôn mặt của nàng hôn một cái.

"Ngô!" Băng nhi tiếp tục nhắm mắt lại, vẫn như cũ duy trì lúc đầu tư thái, thật giống như Thẩm Lãng còn tại ôm nàng đồng dạng.

Sau khi đi ra khỏi phòng, Thẩm Lãng hỏi: "Tới?"

Vũ Liệt nói: "Tới."

. . .

Đến rồi!

Kiếm Vương Lý Thiên Thu mang theo Khổ Đầu Hoan thi thể quay trở về quốc đô.

Trong tầng hầm ngầm, Khổ Đầu Hoan thi thể nằm trên đài, không nhúc nhích.

"Không có hô hấp, không có nhịp tim, nhưng là cũng không mục nát." Lý Thiên Thu nói: "Phi thường hiếm thấy, phi thường ly kỳ."

Thẩm Lãng cẩn thận quan sát.

Khổ Đầu Hoan đầu tiên là trúng kịch độc, mà lại là huyết dịch kịch độc.

Thẩm Lãng dùng ngân châm đâm vào Khổ Đầu Hoan thân thể, chấm một chút xíu máu, sau đó tan trong trong nước.

"Mang một con vật sống tới."

Một lát sau, một con hình thể rất lớn hươu bào bị chở tiến đến.

Thẩm Lãng đem chén này nước cho ăn nhập hươu bào miệng bên trong.

Vẻn vẹn uống hai ngụm, vài giây đồng hồ về sau, cái này hươu bào miệng mũi chảy máu chết bất đắc kỳ tử.

Quả nhiên là kịch độc.

Cứ như vậy một chút xíu, liền độc chết một con nặng mấy chục cân hươu bào.

Mà Khổ Đầu Hoan cơ hồ đem một bình rượu độc toàn bộ uống xong.

Lại quan sát bộ ngực hắn kiếm thương.

Dựa theo người bình thường, đây chính là đối diện trái tim ở giữa.

Trác Chiêu Nhan thật là độc ác, hạ thủ như thế quả quyết, trực tiếp đâm trái tim, đây là muốn đối Khổ Đầu Hoan nhất kích tất sát a.

Nhưng là. . .

Khổ Đầu Hoan trái tim không ở vị trí kia.

Mà lại loại tình huống này cũng không phải là trời sinh.

Mà là bởi vì đặc thù nào đó nguyên nhân, ngũ tạng lục phủ của hắn kỳ thật đều lệch vị trí.

Đương nhiên còn bao gồm khuôn mặt của hắn.

Thẩm Lãng vạch trần về sau, lập tức bị xấu khóc.

Khuôn mặt này quả thực so với bị axit sunfuric ăn mòn qua còn muốn đáng sợ, không chỉ giống như là bị hỏa hoạn đốt qua, mà lại ngũ quan vị trí hoàn toàn vặn vẹo chếch đi.

Thẩm Lãng biết, Khổ Đầu Hoan liền là Trác Nhất Trần, hắn mười tám tuổi liền trúng phải Võ Trạng nguyên, sau đó bởi vì thân thể phát sinh kịch biến, được đưa đi Thiên Nhai Hải Các trị liệu, bởi vì huyết mạch thiên phú quá xuất sắc, vì lẽ đó bị Tả Từ Các chủ thu làm ký danh đệ tử.

Mà những này thân thể kịch biến, hoàn toàn là bởi vì huyết mạch của hắn.

Lúc ấy hắn đã nhanh muốn bị Thiên Nhai Hải Các chữa khỏi, nhưng là vì cho Trác thị gia tộc báo thù, hắn rời đi Thiên Nhai Hải Các, lúc này mới lại biến thành cái này quỷ bộ dáng.

Những năm này, hắn căn bản cũng không phải là vì mình mà sống, hoàn toàn là vì Trác thị gia tộc, vì Trác Chiêu Nhan người đàn bà ác độc kia.

Cho nên nói, liếm chó đều không có kết cục tốt nha!

Không chỉ là Khổ Đầu Hoan, bao quát Lan tên điên mang đến cái kia mười cái tên ăn mày, đều bởi vì huyết mạch nguyên nhân thân thể phát sinh dị biến.

Hoặc là ngũ quan vặn vẹo, hoặc là thân thể còng xuống, hoặc là tứ chi vặn vẹo, nhìn qua phảng phất là tàn tật đồng dạng.

"Công tử, hắn liền là Khổ Đầu Hoan sao?" Vũ Liệt nói.

"Ừm." Thẩm Lãng nói: "Ngươi rất sùng bái hắn?"

Vũ Liệt nói: "Ừm!"

Không quản là Trác Nhất Trần, vẫn là Khổ Đầu Hoan, đều có vô số người sùng bái.

Bởi vì không quản là Võ Trạng nguyên, vẫn là đạo tặc, Khổ Đầu Hoan đều làm được cực hạn.

Tại toàn bộ Việt Quốc, thậm chí tại vương triều Đại Viêm phương nam, hắn đều trở thành một cái truyền kỳ.

Vũ Liệt nói: "Công tử, hắn chết sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không biết a."

Thẩm Lãng xác thực cũng không dám khẳng định Khổ Đầu Hoan đến tột cùng chết chưa.

Nếu như nói hắn không chết, nhịp tim cũng mất, hô hấp cũng không có.

Nhưng nếu như nói hắn chết, Thẩm Lãng thông qua X quang thấu thị, còn có thể nhìn thấy trong cơ thể hắn còn có nhỏ xíu năng lượng ba động.

Bình thường đến nói tử vong chân chính liền là não tử vong.

Làm huyết dịch không cách nào đem đầy đủ dưỡng khí chuyển vận đến đại não thời điểm, liền sẽ tạo thành não tử vong.

Đại não tại mọi thời khắc đều cần đại lượng năng lượng.

Khổ Đầu Hoan không có hô hấp, không có nhịp tim thật nhiều ngày , theo lý thuyết đại não hẳn là đã sớm tử vong.

Nhưng là, trong máu của hắn phảng phất có một loại phi thường đặc thù năng lượng, vẫn như cũ có thể duy trì đại não thấp nhất sinh tồn.

Vì lẽ đó trình độ nào đó, hắn không có chết.

Cái này Khổ Đầu Hoan huyết mạch thật sự là nghịch thiên, cùng đại ngốc cũng liền kém một chút, khó trách mười tám tuổi liền có thể trở thành Võ Trạng nguyên.

Những năm này hắn hoàn toàn bị Trác Chiêu Nhan làm trễ nải, nếu không hắn tiếp tục ở tại Thiên Nhai Hải Các, võ công sẽ chỉ càng thêm nghịch thiên.

Lúc này, Thẩm Lãng mới cảm giác được một chút xíu huyền huyễn khí tức.

"Có thể cứu sống sao?" Lý Thiên Thu hỏi.

Nghe nói như thế về sau, Vũ Liệt mình lui ra ngoài.

Nàng cảm thấy có chút bí mật, mình ngươi không nên biết thì tốt hơn.

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, ta cũng không có niềm tin tuyệt đối."

Cái này thí nghiệm hắn đã làm thời gian nửa năm.

Ngay từ đầu là vì cứu thần nữ Tuyết Ẩn, lợi dụng đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch năng lượng.

Nhưng là về sau phát hiện, Tuyết Ẩn thể nội Phù Đồ Sơn cổ trùng phi thường thần bí, bọn hắn đối đại ngốc thể nội Hoàng Kim huyết mạch năng lượng có được điên cuồng dục vọng, liên tục không ngừng thôn phệ.

Những này cổ trùng thôn phệ đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch năng lượng về sau, lại liên tục không ngừng bài tiết ra mới huyết mạch năng lượng.

So đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch lần một cái cấp bậc huyết mạch năng lượng.

Nhưng là về số lượng lại nhiều không chỉ mười lần.

Đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch cường đại cỡ nào?

Cỡ nào nghịch thiên?

Coi như lần mấy cấp bậc huyết mạch năng lượng, cũng vô cùng kinh người.

Nhưng mà, những này kỳ tích vẻn vẹn chỉ là bắt đầu.

Những này Phù Đồ Sơn thần bí cổ trùng thôn phệ đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch năng lượng về sau, tiến vào điên cuồng bộc phát kỳ, không ngừng mà sinh sôi cùng phân liệt, số lượng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Bây giờ, Thẩm Lãng đã bồi dưỡng ra đời thứ mười.

Nguyên bản cái này đời thứ mười cổ trùng vẫn như cũ sẽ bài tiết xuất thần trải qua độc tố.

Nhưng là tại một cái phi thường vô tình, Thẩm Lãng dùng Kiếm Vương thê tử trong máu cổ trùng làm thí nghiệm.

Kiếm Vương thê tử bị nghĩa nữ Tiết Tuyết hạ độc về sau, thần trí hoàn toàn biến mất, cả người phảng phất con cóc đồng dạng đáng sợ.

Thẩm Lãng kiểm tra qua đi, nàng bên trong kỳ thật cũng là một loại cổ độc.

Thẩm Lãng đem lưỡng dụng cổ trùng tiến hành hỗn hợp.

Vốn cho rằng không thể lẫn nhau giao phối, nhưng không nghĩ tới có thể!

Dạng này sinh sôi ra mới cổ trùng, vậy mà hoàn toàn không có độc tố.

Tuyết Ẩn thể nội cái chủng loại kia thần kinh độc tố cũng không có, Kiếm Vương thê tử thể nội cái chủng loại kia độc tố cũng không có.

Những này cổ trùng thể nội cũng chỉ có một loại năng lượng, đó chính là đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch năng lượng.

Mà lại, liên tục không ngừng sinh sôi phân liệt.

Chỉ cần có đầy đủ huyết dịch cùng năng lượng, bọn hắn có thể không ngừng tiến hành tiếp.

Cái này phi thường đáng sợ. . .

Ý vị này có thể tiến hành huyết mạch cải tạo.

Những này cổ trùng đã không độc, chỉ cần đem bọn hắn rót vào thân thể bên trong.

Những này cổ trùng liền sẽ không ngừng thôn phệ thân thể huyết dịch năng lượng, sau đó không ngừng mà phóng thích.

Mà bọn chúng thả ra huyết mạch năng lượng, là mang theo đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch năng lượng, mặc dù đã thấp mấy cái cấp bậc.

Nhưng vẫn như cũ phi thường nghịch thiên.

Thẩm Lãng đương nhiên mừng như điên!

Thế là hắn tìm mấy cái tử tù làm thí nghiệm.

Kết quả. . . Phi thường thảm liệt!

Những người này thân thể căn bản là chịu không được đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch năng lượng, cổ trùng tiến vào trong cơ thể của bọn họ về sau, cơ hồ một lát đem bọn hắn hút thành cặn bã, sau đó bỗng nhiên nổ tung.

Không quản là dùng tử tù, hay là dùng động vật làm thí nghiệm.

Không có một cái có thể sống qua một khắc đồng hồ.

Cái này chứng minh, coi như muốn cải tạo huyết mạch, cũng cần có cường đại căn cơ, người bình thường thân thể căn bản chịu không được.

Đương nhiên, nếu như chỉ có cực ít lượng cổ trùng rót vào thể nội, như vậy vật thí nghiệm sẽ mạnh lên, mà lại sống sót thời gian cũng sẽ dài ra.

Nhưng vẫn như cũ rất khó sống qua nửa tháng.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng nói hắn thí nghiệm đã thành công 99. 99%.

Mà Lan tên điên mang tới cái kia mười cái tên ăn mày, thể nội đều có kinh người huyết mạch năng lượng, nhưng là bọn hắn còn đến không kịp cường đại, liền đã biến thành chiến tranh nạn dân, trôi dạt khắp nơi.

Những người này lớn nhất cũng chính là chừng ba mươi tuổi.

Nói cách khác, năm đó bọn hắn trở thành chiến tranh nạn dân thời điểm, nhiều nhất không cao hơn mười tuổi.

Bọn hắn vận khí cũng không tốt, không có bị hào môn quý tộc nhận nuôi, vì lẽ đó thể nội huyết mạch năng lượng căn bản là không kịp dẫn đạo cùng sơ tán, dần dà, cỗ năng lượng này không cách nào bị kích hoạt, bởi vì không cách nào được phóng thích, liền sống sờ sờ đem bọn hắn biến thành vặn vẹo người, như là tàn tật đồng dạng.

Mà bọn hắn liền là Thẩm Lãng tốt nhất vật thí nghiệm.

Bởi vì bọn hắn bản năng huyết mạch năng lượng phi thường cường đại, Thẩm Lãng cải tạo ra hoàn toàn mới cổ trùng, mang theo Hoàng Kim huyết mạch năng lượng cổ trùng, có thể kích hoạt trong cơ thể của bọn họ huyết mạch năng lượng, mà lại sẽ không để cho bọn hắn bị cổ trùng thôn phệ trở thành người khô, cũng sẽ không dữ dằn mà chết.

Nhưng Thẩm Lãng vẫn là không đành lòng trực tiếp bắt bọn hắn tiến hành cải tạo kích hoạt.

Dưới mắt, Khổ Đầu Hoan cơ hồ đã chết!

Như vậy, hắn liền trở thành tốt nhất vật thí nghiệm.

Nếu là Thẩm Lãng Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng có thể cứu sống Khổ Đầu Hoan, vậy liền đại khái chứng minh có thể cứu vãn cái kia mười cái tên ăn mày vận mệnh, có thể kích hoạt trong cơ thể của bọn họ huyết mạch năng lượng.

"Khổ Đầu Hoan, ta cái này huyết mạch kích hoạt cải tạo thí nghiệm lâm môn một cước, sau cùng cái này 0. 001% liền giao cho ngươi."

"Nếu như thành công, vậy ngươi liền sống."

"Nếu như thất bại, vậy ngươi liền chết!"

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, lấy ra một cây ống tiêm.

Ở trong đó có chừng ba ml tả hữu chất lỏng màu vàng nhạt.

Ở trong đó lít nha lít nhít đều là Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng, vô số kể, vượt qua ức kế.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng vô cùng gấp gáp.

Bởi vì Thẩm Lãng nếu như có thể cứu sống Khổ Đầu Hoan, cái kia cũng mang ý nghĩa đại khái có thể chữa khỏi thê tử của hắn.

"Mặc dù ta có chắc chắn tám phần mười, nhưng vẫn là phó thác cho trời đi!" Thẩm Lãng cười nói.

Sau đó đem kim châm nhập Khổ Đầu Hoan mạch máu bên trong, đem cái này ba ml tả hữu Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng rót vào Khổ Đầu Hoan thể nội.

Hai phút sau.

Tiêm vào hoàn tất!

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Cái này kết thúc?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng a!"

Sau đó, hai người ngừng thở, nhìn chằm chằm Khổ Đầu Hoan.

Thậm chí không dám chớp mắt, chỉ sợ bỏ lỡ một tơ một hào.

Nhưng mà. . .

Ròng rã mấy phút thời gian trôi qua.

Khổ Đầu Hoan vẫn như cũ không nhúc nhích.

Vẫn không có hô hấp, vẫn không có nhịp tim.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu tâm không ngừng chìm xuống, chìm xuống.

Chẳng lẽ thất bại rồi?

Tuyệt đối không nên a.

Nhìn thấy Thẩm Lãng biểu lộ càng ngày càng ngưng trọng, càng ngày càng nghiêm túc.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Thẩm Lãng không nên gấp, không nên gấp, hẳn không có nhanh như vậy, ta cảm thấy đợi ngày mai lại đến nhìn tương đối tốt."

"Ta cảm thấy là có thể thành công, ít nhất cũng phải mấy canh giờ, mới có thể nhìn thấy phản ứng đi."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu cứ việc càng ngày càng lạnh, nhưng vẫn là líu lo không ngừng bản thân an ủi.

Thẩm Lãng cũng không khỏi phải gấp.

Bởi vì hắn thông qua X quang mắt thấy được rõ ràng, những này hoàng kim năng lượng cổ trùng tiến vào Khổ Đầu Hoan thể nội về sau, lập tức tiến vào điên cuồng hưng phấn trạng thái.

Điên cuồng khuếch tán, điên cuồng thôn phệ, điên cuồng phóng thích.

Vài ức hoàng kim cổ trùng tại Khổ Đầu Hoan thể nội mạnh mẽ đâm tới.

Ngắn ngủi một lát, liền tràn ngập đến thân thể của hắn mỗi một nơi hẻo lánh.

Nhưng là. . .

Khổ Đầu Hoan nhưng như cũ không có hô hấp, không có nhịp tim!

Đây là có chuyện gì?

Chẳng lẽ, thí nghiệm thất bại rồi?

Tuyệt đối không nên a!

Rõ ràng có tám chín thành nắm chắc, làm sao lại thất bại a?

Một khi thất bại.

Chẳng những không cứu sống Khổ Đầu Hoan, mất đi một viên Đại tướng, mấu chốt là phía sau kế hoạch đều muốn ngâm nước nóng.

Rất nhiều thí nghiệm đều muốn lại bắt đầu lại từ đầu.

Nhưng thời gian hoàn toàn không đủ a, bỏ qua lần này ân khoa khảo thí, lần sau muốn trình diễn kỳ tích đại bạo phát, không biết muốn cái gì thời điểm.

Nhưng mà. . .

Ngay lúc này!

"Bịch, bịch, bịch. . ."

Một trận mãnh liệt tiếng tim đập vang lên.

Khổ Đầu Hoan trái tim bỗng nhiên ở giữa, lại bắt đầu mãnh liệt nhảy lên.

Hắn sống!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 292: Khổ Đầu Hoan Hiệu Trung! Vô Địch Thống Soái

"Sống, sống." Kiếm Vương Lý Thiên Thu mừng như điên.

Thẩm Lãng vậy mà thật cứu sống Khổ Đầu Hoan.

Thực sự là quá không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá cứ như vậy, có phải là cũng mang ý nghĩa thê tử thể nội độc cũng có thể giải rồi?

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các so ra, ai càng thêm lợi hại một chút?"

Kiếm Vương lắc đầu nói: "Không giống vậy."

Xác thực không giống vậy.

Thiên Nhai Hải Các phảng phất là một cái tri thức thánh địa, phi thường thần thánh, thiên hạ kính ngưỡng.

Nhưng là, nó không khiến người ta sợ hãi.

Mà Phù Đồ Sơn đại biểu cho thần bí đáng sợ.

Thiên hạ đồng dạng đều lưu truyền một câu, thà rằng đắc tội quân vương, không nên đắc tội Phật.

Câu nói này đã rất có thể chứng minh hết thảy.

Dựa theo Thẩm Lãng đối Phù Đồ Sơn ấn tượng, nó liền là chuyên nghiệp làm độc.

Nhưng sự thật cũng không phải là như thế.

Nói cho đúng Phù Đồ Sơn là chơi thần bí học.

Luyện kim, kịch độc, nội công tâm pháp, Phù Đồ Sơn đều có bao dung.

Mà lại rất ít gặp đến Phù Đồ Sơn tử đệ ở bên ngoài thế giới hành tẩu, đều là ngoại nhân đi Phù Đồ Sơn triều bái.

Nhưng tổ chức này lại tương đối không có điểm mấu chốt.

Phù Đồ Sơn kịch độc uy lực to lớn, vốn hẳn nên không ở bên ngoài lưu truyền.

Nhưng vẫn là có chút thần thông quảng đại tổ chức có thể theo Phù Đồ Sơn nơi đó làm tới nhiều loại kịch độc.

Chung Sở Khách đại tông sư đi Phù Đồ Sơn đã hơn mấy tháng, thần nữ Tuyết Ẩn cũng đi ba bốn tháng.

Hiện tại vẫn như cũ bặt vô âm tín, thật là khiến người ta có chút bận tâm.

"Hiện tại xem ra, Phù Đồ Sơn loại này cổ trùng phảng phất là một loại nào đó vật dẫn." Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Nó thôn phệ bất luận cái gì vật chất liền không ngừng phóng thích loại vật chất này."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu, loại này Phù Đồ Sơn cổ độc nhìn qua quả thật có chút vạn năng.

Thẩm Lãng đi vào thế giới này về sau, thấy qua hết thảy sự vật đều rất bình thường, đều không có bao nhiêu huyền huyễn khí tức, thậm chí cùng trên Địa Cầu giống loài chín mươi chín phần trăm trở lên là giống nhau.

Nhưng cái này cổ trùng, quả thật cầu thế giới không có, thậm chí chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, ngài cảm thấy Phù Đồ Sơn cái này cổ trùng là nơi nào tới? Mình bồi dưỡng ra tới sao?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu lắc đầu nói: "Không phải, hẳn là theo thượng cổ thế giới đào móc tới."

Thượng cổ thế giới?

Khó trách Tả Từ Các chủ ngay cả Thiên Nhai Hải Các cũng không cần, một mực đi xa hải ngoại đào móc thượng cổ di tích.

Khó trách Đại Kiếp Tự hàng năm cũng vận dụng đại lượng nhân lực vật lực tìm kiếm văn minh thời thượng cổ.

Một khi tìm được, cái kia hoàn toàn liền mang ý nghĩa một cái thế lực quật khởi. Đương nhiên Tả Từ Các chủ chưa chắc là vì quật khởi loại hình, hắn hẳn là trầm mê ở thượng cổ thế giới văn minh.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu hỏi: "Hắn đại khái lúc nào sẽ tỉnh lại?"

Thẩm Lãng nói: "Hẳn là cần hai ba ngày."

Lúc này, Khổ Đầu Hoan nhịp tim khôi phục, hô hấp cũng khôi phục.

Nhưng lại chưa tỉnh lại.

Thẩm Lãng dùng X quang mắt thấy qua hắn huyết dịch, bên trong Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng hoàn toàn lao nhanh không thôi, không biết mệt mỏi cải tạo, phục chế, sinh sôi, phân liệt.

. . .

"Công tử, ngài có thể để ý một chút hay không Lan tên điên?" Hàm Nô nói: "Để hắn không cần lại nhìn ta chằm chằm."

Thẩm Lãng nói: "Thế nào? Là ánh mắt của hắn quá hèn mọn sao?"

Hàm Nô lắc đầu nói: "Không phải."

Nàng kỳ thật không sợ hèn mọn ánh mắt, bởi vì thấy nhiều lắm.

Bởi vì nhiều khi, nữ tử biểu diễn đô vật trên thân là không mặc gì cả.

Đương nhiên mỗi một cái đô vật nữ lang thân thể đều rất béo tốt, thân thể cũng căn bản không có gì đẹp mắt.

Nhưng nặng khẩu vị nam nhân nhiều, coi như không nặng khẩu vị cũng có thể kinh dị a.

Thẩm Lãng cười nói: "Cái kia vì sao không cho hắn nhìn ngươi đây?"

Hàm Nô nói: "Bởi vì hắn xem ta ánh mắt thật giống như thấy cái gì đại mỹ nhân đồng dạng, ta hết lần này tới lần khác dáng dấp thật xấu, dạng này quá quái dị."

Lại còn có cách nói này.

Thẩm Lãng nói: "Tốt, ta tận lực, nhưng là việc nhỏ bên trên ta không tốt quản hắn quá nhiều."

Hàm Nô muốn nói lại thôi.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi muốn hỏi Ninh Diễm thật sao?"

Hàm Nô gật đầu nói: "Công chúa điện hạ đã bị Tông Chính tự nhốt hơn mấy tháng , theo nói đã sớm hẳn là thả ra, vì sao hiện tại cũng còn không có thả ra. Mà lại bệ hạ như vậy sủng ái ngài, chỉ cần ngài cầu tình, hắn nhất định sẽ thả ra Tam công chúa."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ không phải là không muốn thả Ninh Diễm, Vân Mộng Trạch thế tử đi Viêm đế quốc, tìm Liêm Thân Vương giải trừ hôn sự, còn Ninh Diễm công chúa tự do. Hắn bây giờ còn chưa có trở về, chứng minh sự tình không phải phi thường thuận lợi, vì lẽ đó lúc này không thể kích thích Viêm đế quốc. Ninh Diễm lúc này ở Tông Chính tự bên trong đã đổi một cái viện, cái này cùng lúc ấy Ninh Chính điện hạ ngồi tù là hoàn toàn không giống. Bệ hạ lúc này giam giữ Ninh Diễm công chúa là vì nàng tốt, là vì để nàng triệt để thu hoạch được tự do."

"Ta đã biết, tạ ơn công chúa." Hàm Nô đại hỉ.

. . .

Lan tên điên thiên phú, ngay cả Thẩm Lãng đều nhìn không được.

Hắn hiện tại mỗi ngày vẫn tại đọc thuộc lòng Thẩm Lãng chuẩn bị cho hắn sách luận, đọc thuộc lòng tốc độ càng lúc càng nhanh.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Mấu chốt hắn còn có thể một bên đọc thuộc lòng sách luận, một bên nhìn « Đấu Phá Thương Khung », một bên đọc thượng cổ thư quyển, mà lại đại bộ phận đều là liên quan tới dịch kinh chú giải thư quyển.

Mà lại, còn hoàn toàn không chậm trễ.

Thẩm Lãng thi qua hắn, chẳng những những này sách luận đọc thuộc lòng không có vấn đề, thậm chí « Đấu Phá Thương Khung » đều có thể hoàn chỉnh đọc thuộc lòng xuống tới.

Duy nhất có điểm hao tâm tổn trí, vậy mà là đọc thượng cổ liên quan tới dịch kinh chú giải thư quyển.

Đương nhiên, đây cũng là hắn yêu nhất.

Lan tên điên trở thành chiến tranh nạn dân thời điểm đã mười ba tuổi, từ đó về sau hắn xóc nảy trôi giạt, trằn trọc mấy cái quốc gia.

Nghĩ hết tất cả biện pháp tìm đọc sách.

Hắn tất cả tri thức, cơ hồ đều là tự học.

Lúc này Thẩm Lãng liên tục không ngừng cho hắn cung cấp các loại thư tịch, thấy hắn như si như say.

Nhất tâm tam dụng đồng thời, lại còn thường xuyên dùng ánh mắt đến trêu chọc Hàm Nô.

Như thế tài hoa, thật là khiến người ta kinh ngạc.

Người so với người, tức chết người.

. . .

Biện phi thân thể đã hoàn toàn khỏi hẳn.

Trên cơ bản bốn năm ngày trời liền sẽ triệu Ninh Chính vào cung một lần.

Nhưng cho tới bây giờ đều không nói chính sự.

Hậu cung không được can chính, hắn là hoàn toàn chấp hành.

Ninh Chính tiến cung, cũng chính là bồi tiếp nàng ăn chút cơm mà thôi.

Một ngày này, Biện phi rốt cục nhịn không được.

"Chính nhi, khoảng cách ân khoa văn thí vẻn vẹn chỉ có ba mươi lăm ngày, khoảng cách vũ cử cũng vẻn vẹn chỉ có ba mươi chín ngày."

Ninh Chính nói: "Phải."

Biện phi nói: "Muốn hay không vi nương tìm một cái đại nho đi dạy cái kia Lan Lĩnh đọc sách a, lâm thời ôm chân phật cũng dù sao cũng tốt hơn tại không có a."

Nàng đã nghe nói, cái này Lan tên điên mỗi ngày tại Ninh Chính trong phủ hoặc là đang nhìn « Đấu Phá Thương Khung », còn có các loại tiểu thuyết, hoặc là đang nhìn coi bói sách, căn bản liền không có đi đọc Tứ thư Ngũ kinh.

Khoảng cách ân khoa khảo thí vẻn vẹn chỉ có một tháng nhiều một chút.

Hiện tại bắt đầu học tập khoa cử phương diện tri thức khẳng định là không còn kịp rồi, nhưng ít ra cũng phải có một cái thái độ ra đi.

Mặc dù lâm thời ôm chân phật tác dụng không lớn, nhưng cũng miễn cho khảo thí thời điểm quá mức khó xử.

Ninh Chính nói: "Tạ ơn biện mẫu phi, nhưng là không cần, Thẩm Lãng tự mình dạy Lan Lĩnh."

Biện mẫu phi im lặng nói: "Thẩm Lãng cái này phá hài tử mình tại khoa cử bên trên đều không đáng tin cậy, hắn ngay cả tú tài đều không có thi đậu, cử nhân công danh vẫn là hướng bệ hạ lừa gạt đi, còn muốn đi chỉ điểm người khác khoa cử?"

Đây là Ninh Nguyên Hiến nguyên thoại.

Không, quốc quân nguyên thoại nói là đe doạ, so lừa gạt còn muốn cao một cái cấp bậc.

Hắn thật đúng là không có oan uổng Thẩm Lãng.

Lúc ấy Thẩm Lãng đi sứ Khương quốc, cấp bậc không thể quá thấp a, thái học giám sinh văn bằng khẳng định không đủ.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng lúc ấy vẫn hướng quốc quân muốn văn bằng.

Lúc đầu muốn tiến sĩ công danh, nhưng Ninh Nguyên Hiến thực sự không cho được, cố mà làm liền muốn một cái cử nhân.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng là khoa cử sỉ nhục.

Biện phi nói: "Ta nghe nói những ngày gần đây, cái kia mười cái chuẩn bị tham gia vũ cử người, cũng không có xin (mời) bất luận cái gì võ đạo giáo sư, cũng không có học tập cung ngựa, vẫn như cũ mỗi ngày trong nhà sống phóng túng khoác lác?"

Ninh Chính không biết trả lời như thế nào.

Bởi vì biện mẫu phi xác thực nói không sai.

Cái này mười cái tên ăn mày đến trong phủ mười ngày qua, liền không có luyện qua một ngày võ, không có cưỡi qua một ngày ngựa.

Đương nhiên, Thẩm Lãng ngược lại là khảo nghiệm qua một lần.

Kết quả phi thường thảm liệt.

Mười người đừng bảo là cưỡi ngựa bắn cung, căn bản không ai có thể lên ngựa.

Chiến mã nhu thuận đứng ở nơi đó, bọn hắn ngay cả bò đều không bò lên nổi.

Bởi vì mỗi người thân thể đều vặn vẹo, có nửa tàn tật.

Về phần kéo cung, càng là thê thảm không nỡ nhìn.

Đừng nói một thạch cung, liền xem như nửa thạch cung, cũng không ai có thể kéo ra.

Những ngày này, cái này mười cái tên ăn mày vẫn như cũ như là thường ngày đồng dạng, ăn rồi ngủ, ngủ xong ăn.

Sau đó, mỗi ngày đều nằm ở nơi đó khoác lác.

Thổi đến trời đất tối sầm.

Cái kia cưa bom thổi mìn, Ninh Chính loại này người chính trực căn bản là nghe không nổi nữa.

Từng cái lên trời xuống đất không gì làm không được dáng vẻ.

Mà lại mỗi người đều thổi xuỵt mình cùng mỗ mỗ tuyệt sắc mỹ nữ có cái gì quan hệ thế nào.

Ở đâu quốc gia, cái kia thành trì cái kia thiên kim tiểu thư coi trọng hắn, dự định nhận hắn làm người ở rể, kết quả vì một thân cốt khí, bọn hắn quả thực là không đi.

Một bộ vì tự do mà vứt bỏ vinh hoa phú quý dáng vẻ.

Nhưng mà trên thực tế, cái này mười một người bên trong liền Lan tên điên lẫn vào tốt nhất.

Tối thiểu một ngân tệ mười lần nữ nhân, hắn ngủ không biết bao nhiêu cái.

Mà đổi thành bên ngoài mười người, toàn bộ đều là xử nam, lại từng cái đem mình thổi thành tuyệt thế lão / lái xe.

Trên giường chuyện này ngươi nếu là ít hơn so với một canh giờ, ngươi cũng không dám ở nơi này trong đám người nói chuyện. Đương nhiên kích thước loại vật này liền không có cách nào khoác lác, bởi vì mọi người quá quen thuộc, lẫn nhau nhìn qua không hạ một ngàn lần.

Lan tên điên ngủ nữ nhân không có một lần vượt qua năm phút, kết quả gắng gượng nói khoác mình kiên trì hai canh giờ.

Biện phi nói: "Thẩm Lãng cũng không quản?"

Thẩm Lãng đâu chỉ không quản? Hắn mỗi ngày còn muốn rút một canh giờ đi cùng lấy mười cái tên ăn mày cùng một chỗ khoác lác.

Mà Thẩm Lãng thổi trâu, liền càng thêm không có cách nào nghe.

Người này còn nói mình đi qua trên trời, đi qua đáy biển, còn nói mình một năm đi xa cách xa vạn dặm.

Ngươi cho rằng ngươi là Tôn Ngộ Không a.

Không sai, « Tây Du Ký » cũng bị Kim Mộc Thông đại thần viết ra, đỏ tía (hàng hot).

Ninh Chính tê cả da đầu nói: "Thẩm Lãng vẫn là quản."

Thẩm Lãng đối với mấy cái này tên ăn mày một mực một việc.

Cá nhân vệ sinh.

Mỗi ngày để nữ tráng sĩ đè ép bọn hắn tắm rửa, dùng trúc bàn chải cạo.

Mỗi người mỗi ngày đánh răng hai lần.

Nếu ai dám tùy chỗ tiểu tiện, dùng lực đàn hồi kinh người gân thú gảy trứng trứng ba mươi lần.

Nếu ai dám tùy chỗ đại tiện? Cái kia càng đơn giản hơn, trực tiếp ngăn chặn sau mắt ba ngày.

Ninh Chính nghĩ đến gảy trứng trứng hình tượng, lập tức không rét mà run, rung lên một cái thật mạnh.

Thực sự quá thảm rồi.

Hai người kia lúc ấy thê lương rú thảm, cách hai dặm đều nghe được rõ ràng.

"Ai! Thẩm Lãng cái này phá hài tử, đến tột cùng muốn làm gì a?" Biện phi nói.

Hơn một tháng sau ân khoa khảo thí, khẳng định là triệt để không có trông cậy vào.

Tiếp lấy Biện phi ôn nhu an ủi: "Chính nhi, không đoạt dòng chính cũng rất tốt. Bình an cả một đời, làm mình thích sự tình, so cái gì đều tốt."

Có thể thấy được Biện phi là đối Thẩm Lãng tuyệt vọng.

Lập tức, Ninh Chính lập tức cũng không biết làm như thế nào trả lời.

Biện phi hỏi: "Bệ hạ đâu? Còn không có tới sao?"

Phía ngoài hoạn quan nói: "Bệ hạ còn tại phê duyệt tấu chương đâu."

Biện phi nội tâm một tiếng bất đắc dĩ thở dài.

Quốc quân vẫn là không thích Ninh Chính, mỗi một lần Biện phi muốn cho hai cha con này sáng tạo cơ hội, cùng một chỗ ăn cơm nói chuyện.

Nhưng chỉ cần Ninh Chính tại nàng nơi này, quốc quân cũng sẽ không đến, coi như đói bụng cũng tại thư phòng mình hao tổn.

Phê duyệt tấu chương?

Phê duyệt cái rắm a.

Ngươi Ninh Chính căn bản cũng không phải là cái gì chuyên cần chính sự quân chủ, đại đa số tấu chương đều chỉ là tùy tiện nhìn một chút, sau đó liền đuổi đi Thượng thư đài, để bọn hắn tinh tế thẩm duyệt, cuối cùng chọn lựa ra trọng yếu, đồng thời cho ra ý kiến, sau đó lại giao cho Ninh Nguyên Hiến.

Hắn liền là không nguyện ý cùng với Ninh Chính.

Ninh Chính ăn no về sau, đứng dậy cáo từ.

"Mấy ngày về sau, ta lại đến nhìn biện mẫu phi."

"Tốt!" Biện phi cũng không đưa, chỉ là dùng ánh mắt ôn nhu đưa tiễn.

Dưới cái nhìn của nàng, mẹ con ở giữa là không cần cỡ nào khách khí.

Quả nhiên, Ninh Chính vừa mới đi không đến một khắc đồng hồ, quốc quân lại tới.

Biện phi dùng trách cứ ánh mắt nhìn quốc quân một chút.

Ninh Chính nói: "Không có ý tứ, không có ý tứ, thực sự là quá bận rộn, vừa mới phê duyệt tấu chương mấy canh giờ."

Bận bịu thong thả trong lòng ngươi không có số sao?

Vừa rồi cái kia tấu chương, ngươi nắm ở trong tay vượt qua nửa canh giờ, cứ như vậy hơn hai trăm cái chữ còn không có xem hết sao?

Biện phi bất đắc dĩ, đi qua cho quốc quân một lần nữa làm chút thức ăn.

Hắn phát hiện, hắn trượng phu cái này vô lại tính tình cùng Thẩm Lãng là đồng dạng đồng dạng.

. . .

Khôi phục nhịp tim về sau, Khổ Đầu Hoan lại hôn mê ba ngày ba đêm.

Cứ việc ở vào trong hôn mê.

Nhưng hắn cũng không phải là không hề hay biết, nói cho đúng cả người liền phảng phất ở vào cái nào đó trong mộng cảnh.

Trước đó phát sinh tất cả mọi chuyện, một màn một màn nhanh chóng tại trong đại não một lần nữa trình diễn.

Thậm chí phi thường nhỏ thời điểm ký ức hình tượng, cũng phá thành mảnh nhỏ mà dâng lên não hải.

Đương nhiên kỹ lưỡng hơn chính là chạy nạn đến Việt Quốc, bị Trác thị thu dưỡng về sau.

Tại Trác thị gia tộc thời gian, hắn trôi qua thật không sung sướng.

Ngay từ đầu, hắn chỉ là một cái thấp hèn gã sai vặt mà thôi, trên võ đạo trổ hết tài năng về sau, Trác Quang Bặc mới đưa hắn thu làm nghĩa tử.

Nhưng hắn có thể nhìn ra được, nghĩa phụ cũng không phải là thực tình thích hắn. Ngược lại liều mạng nghiền ép hắn. Mỗi ngày đều buộc hắn luyện võ, nhưng lại không cho phép hắn biết chữ.

Mà lại mỗi ngày đều đang cho hắn tẩy não, mỗi ngày đều tại nói cho hắn biết, hắn hết thảy đều là Trác thị gia tộc cho, vì lẽ đó đời này đều muốn hiệu trung Trác thị, đều muốn là Trác thị ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết.

Lúc ấy Trác Nhất Trần không biết vì sao nghĩa phụ không cho phép hắn đọc sách, còn tưởng rằng liền như là nghĩa phụ nói, đọc sách vô dụng, hắn thời gian không nên lãng phí ở đọc sách bên trên, hẳn là hết sức chuyên chú luyện võ.

Về sau Trác Nhất Trần biết, nghĩa phụ là muốn để hắn tiếp tục ngốc xuống dưới. Nghĩa phụ cảm thấy người đọc sách nhiều, liền sẽ suy nghĩ nhiều, sẽ rất khó bảo trì ngây thơ.

Mà lại có một màn Trác Nhất Trần nhớ tinh tường.

Lúc đầu Trác Chiêu Nhan đối với hắn thái độ là phi thường lãnh đạm khinh thường, thấy như là nô bộc. Nhưng đoạn thời gian kia hắn đặc biệt uể oải, võ đạo tiến bộ không có nhanh như vậy, nghĩa phụ Trác Quang Bặc nghĩ hết hết thảy biện pháp, vẫn như cũ không thể để cho hắn tiếp tục đột nhiên tăng mạnh.

Lúc này, Trác Chiêu Nhan như là tiểu thiên sứ đồng dạng xuất hiện ở trước mặt của hắn. Nói cười thản nhiên, vô cùng thân mật hoạt bát.

Theo lúc kia, Trác Nhất Trần liền bắt đầu luân hãm.

Hiện tại hắn phảng phất cũng thấy rõ ràng, ngày đó Trác Chiêu Nhan thân cận cũng là tận lực. Từ đầu tới đuôi, nàng đều không có chân chính thích qua hắn, thậm chí không có chân chính để mắt hắn qua.

Trác Chiêu Nhan cho tới bây giờ đều là đem hắn xem như nô bộc, mà không phải nghĩa huynh.

Làm mộng cảnh tiến vào Thiên Nhai Hải Các thời điểm, có chút bộ phận trở lên rõ ràng, có chút bộ phận thì trở nên bắt đầu mơ hồ.

Tả Từ Các chủ là lão sư của hắn. Nhưng là ở trong giấc mộng, Khổ Đầu Hoan đối với hắn ấn tượng vậy mà phi thường mơ hồ.

Phảng phất làm sao đều không nhớ nổi hắn tướng mạo.

Tả Từ Các chủ còn có hai cái đồ đệ, một cái Ninh Hàn công chúa, một cái Chúc Hồng Tuyết. Hắn chỉ gặp qua Chúc Hồng Tuyết, chưa bao giờ thấy qua Ninh Hàn.

Nhưng là tại Thiên Nhai Hải Các đọc sách thời gian, lại trở nên vô cùng rõ ràng.

Nhất là bị Trương Ngọc Âm lão sư cuồng mắng cuồng đánh hình tượng, mỗi một màn đều như vậy rõ ràng. Đều như vậy hạnh phúc vui vẻ.

Đúng vậy a, tại Thiên Nhai Hải Các cái kia đoạn thời gian là cỡ nào ấm áp hạnh phúc a. Không có bất kỳ cái gì hiệu quả và lợi ích, không có bất kỳ cái gì dối trá.

Cứ việc đang tính thuật cùng quốc học bên trên hắn thành tích rất kém cỏi, mỗi ngày bị mắng. Nhưng là thuần túy học tập thời gian thực sự quá vui sướng. Tại Thiên Nhai Hải Các mỗi một khắc chuông đều phảng phất là tự do.

Mà lại tại Thiên Nhai Hải Các đoạn thời gian kia bên trong, hắn mỗi ngày luyện công thời gian chỉ có không đến hai canh giờ, nhưng là võ đạo trình độ lại đột nhiên tăng mạnh, so tại Trác thị gia tộc mỗi ngày chăm học khổ luyện thực sự nhanh hơn nhiều được nhiều.

Nhưng bỗng nhiên có một ngày.

Loại này vui vẻ thời gian im bặt mà dừng.

Trác thị diệt tộc.

Trác Nhất Trần không thể không gián đoạn cái này vô cùng vui vẻ thời gian, hắn thoát đi Thiên Nhai Hải Các. Hắn cảm thấy hắn có trách nhiệm báo thù, hắn có trách nhiệm bảo hộ Trác Chiêu

Nhan.

Sau đó liền là đạo tặc Khổ Đầu Hoan ký ức.

Trong đầu hắn phảng phất bản năng bài xích đây hết thảy, mà lại những ký ức này quá gần, cũng căn bản không cần tinh tế quay lại. Ký ức hình tượng càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng dừng lại tại cuối cùng một màn.

Trác Chiêu Nhan cho hắn hạ độc, Trác Chiêu Nhan một kiếm đâm xuyên bộ ngực của hắn, đồng thời một cước đem hắn đá xuống Nộ Giang.

"Ngu xuẩn a. . ."

Tất cả ký ức tại trong đầu chiếu lại qua một lần về sau, Khổ Đầu Hoan trong đầu chỉ có ba chữ này.

Đa tạ Thẩm Lãng, phát minh hèn như vậy từ.

Không phải hắn thật tìm không thấy một cái thích hợp từ ngữ hình dung chính mình.

Ngu xuẩn a!

Quá tiện!

Đây hết thảy đều là bởi vì hắn đối Trác Chiêu Nhan khắc cốt lưu luyến si mê.

Tình yêu quả nhiên là để người biến thành não tàn.

Khổ Đầu Hoan phảng phất làm thật dài một giấc chiêm bao, phảng phất đi qua thời gian hai mươi năm đều là mộng cảnh.

Trác Chiêu Nhan một kiếm kia, để hắn triệt để thanh tỉnh lại.

Ngu xuẩn!

Ngu xuẩn a!

Khổ Đầu Hoan nhịn không được đưa tay đập đầu của mình.

"Phanh phanh phanh. . ."

Sau đó, hắn liền mở choàng mắt, tỉnh lại.

Hắn phát hiện mình nằm tại một cái xa lạ gian phòng bên trong, chung quanh không có một ai.

Cả người thật là nhẹ nhàng a.

Trước đó hắn, phảng phất toàn bộ thân thể bị một cỗ u ám năng lượng bao phủ.

Mà bây giờ hắn, cảm thấy bên người tràn đầy quang mang.

Loại kia cảm giác quen thuộc lại tới, tại Thiên Nhai Hải Các đọc sách cảm giác.

Rất thư thái!

Khổ Đầu Hoan nhảy lên một cái.

Sau đó phát hiện, vậy mà đã hết đau.

Mấy năm này hắn tại mọi thời khắc đều tại bị thống khổ tra tấn, ngũ tạng lục phủ truyền đến thống khổ, mặt mày méo mó truyền đến thống khổ, huyết mạch chỗ sâu truyền đến thống khổ.

Loại thống khổ này căn bản chính là khó mà khống chế.

Nhưng bởi vì tại mọi thời khắc đều đang đau khổ, liền phảng phất hô hấp, vì lẽ đó ngược lại cảm thấy đã hết đau.

Lúc này thống khổ vừa đi, cả người liền phảng phất phải bay.

Khổ Đầu Hoan lúc đầu muốn đi ra cửa.

Kết quả phát hiện gian phòng bên trong có một mặt cái gương lớn.

Không khỏi tiến lên vừa chiếu.

Sau đó hắn triệt để sợ ngây người.

Cái này soái ca là ai a?

Đương nhiên, Trác Nhất Trần cũng chính là còn tốt, chưa nói tới rất đẹp trai.

Chỉ bất quá mặt mày méo mó về sau, cả người xấu đến kinh thiên địa khiếp quỷ thần.

Hiện tại bỗng nhiên khôi phục bình thường gương mặt, liền phảng phất thấy được tuyệt thế mỹ nam.

Sau đó, Khổ Đầu Hoan lâm vào mừng như điên bên trong.

Khuôn mặt của ta vậy mà khôi phục bình thường?

Trên người ta cũng khôi phục bình thường?

Cái kia vặn vẹo làn da đâu? Cái kia như là bị lửa đốt qua làn da đâu?

Vậy mà hết thảy đều khỏi hẳn rồi?

Đến tột cùng chuyện gì xảy ra a?

Thẩm Lãng đến tột cùng trên người ta làm cái gì?

Hắn đến tột cùng có cái gì ma lực a?

Hắn biết là Thẩm Lãng cứu được hắn, khôi phục nhịp tim cùng hô hấp về sau, cứ việc vẫn như cũ hôn mê, nhưng hắn nhưng như cũ nghe thấy.

"Ngao. . ."

"Ngao. . ."

"Ngao. . ."

Khổ Đầu Hoan phát ra từng đợt thét lên.

Ở trước gương ròng rã nhìn một khắc đồng hồ.

Những năm này mặt mày méo mó, hắn mang theo một trương vặn vẹo mặt nạ, luôn mồm không thèm để ý.

Nhưng nội tâm lại vô cùng tự ti.

Vì lẽ đó hắn mới cho mình lấy một cái ngoại hiệu gọi Khổ Đầu Hoan.

Hiện tại gương mặt khôi phục.

Hắn thu hoạch được tân sinh.

Đi qua hai mươi năm, thật liền phảng phất một giấc mộng yểm.

Hiện tại hắn tránh thoát.

Ta đối Trác thị đã không còn bất luận cái gì thua thiệt.

Ta đối Trác Chiêu Nhan cũng đã không còn bất luận cái gì thua thiệt.

Hắn vui sướng đẩy cửa đi ra ngoài.

Lúc này đã là mùa thu.

Ánh nắng ấm áp lại không nóng rực, kim quang xán lạn.

Có chút cây đã bắt đầu lá rụng.

Có chút trên cây đã quả lớn từng đống.

Cái này cảnh sắc là cỡ nào mỹ hảo a?

Trừ tại Thiên Nhai Hải Các cái kia mấy năm thời gian, Trác Nhất Trần căn bản cũng không có thời gian cùng tinh lực chú ý bên người phong cảnh.

Lúc này mới cảm giác được, thế giới là tốt đẹp như thế.

Nhưng là. . .

Đi vào sân nhỏ về sau, hình tượng liền có chút thê thảm không nỡ nhìn.

Mười cái đầu trọc đang luyện võ.

Mà lại mỗi một cái thân thể đều hoặc nhiều hoặc ít có chút vặn vẹo dị dạng.

Ròng rã chơi hơn mười ngày, rốt cục nhớ tới luyện võ sao?

Bất quá. . .

Các ngươi đây là luyện võ sao?

Mỗi người các ngươi cung trong tay, nhưng có ba mươi cân sao?

Cái này hoàn toàn là cho hài tử luyện tập cung a.

Mà lại cứ như vậy, còn không có một người có thể kéo đến mở.

Mà lại kéo cung liền muốn đứng thẳng, thẳng lưng.

Cái này từng người, hận không thể nằm trên mặt đất kéo cung.

Thật vất vả luyện nửa khắc đồng hồ!

"Nghỉ ngơi, nghỉ ngơi. . ."

"Hôm nay thật sự là quá cực khổ, quá khó khăn."

"Đúng vậy a, đúng vậy a, cái này luyện võ thực sự là quá khó."

"Bây giờ giống chúng ta chăm chỉ như vậy người, thực sự không nhiều lắm."

"Ta cảm thấy về sau quy củ của chúng ta muốn sửa đổi một chút, luyện một khắc đồng hồ, nghỉ ngơi một nửa canh giờ thế nào?"

"Một nửa canh giờ? Nào tính chuyện gì xảy ra a? Bốn bỏ năm lên, nghỉ ngơi hai canh giờ đi."

"Được, quyết định như vậy đi, luyện tập một khắc đồng hồ, nghỉ ngơi hai canh giờ!"

"Chúng ta thực sự là quá cố gắng."

Mười cái tên ăn mày luyện tập kéo cung mười năm phút không đến, sau đó liền chuẩn bị nằm nghỉ ngơi bốn giờ.

Cứ như vậy nằm trong sân, lại bắt đầu khoác lác.

Khổ Đầu Hoan cả người đều muốn nổ.

Đám người này quá không tiến triển.

Hắn nhưng là mang quen đội ngũ người a.

Hắn đã từng thế nhưng là trúng qua Võ Trạng nguyên người a.

Kia thật là nghe gà nhảy múa, huyền lương thứ cổ.

Đám người này vậy mà như thế lười nhác?

Đặt ở ta Khổ Đầu Hoan dưới trướng, thi thể của các ngươi đã sớm lạnh.

Khổ Đầu Hoan mỗi một cái huynh đệ đều là hắn tự mình thao luyện ra, mỗi một cái đều lấy một địch mười không thôi.

Dưới trướng hắn mặc dù chỉ có hai trăm người, nhưng là tới lui như gió, tung hoành vô địch.

Khổ Đầu Hoan trong ánh mắt dung không được hạt cát, lập tức muốn đi tìm roi, quật đám người này.

Liền các ngươi bộ dáng này, luyện một trăm năm cũng tới không được chiến trường.

Ngay lúc này, Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đi ra.

Cái này mười cái tên ăn mày cũng không thèm để ý, vẫn như cũ nằm trên mặt đất khoác lác, căn bản không có bất kỳ cái gì e ngại.

Bởi vì cho tới nay, Thẩm Lãng đối bọn hắn thái độ quá tốt rồi.

Trừ không cho phép tùy chỗ đại tiểu tiện bên ngoài, cũng không thế nào quản bọn họ, mỗi ngày còn đi theo đám bọn hắn cùng một chỗ khoác lác. Mấu chốt hắn thổi trâu, quả thực muốn cười chết người.

Mà Ninh Chính điện hạ mặc dù ăn nói có ý tứ, nhưng là lại đen lại thấp, cũng không nổi giận, mọi người cũng căn bản không cần e ngại.

Đám người này lưu lạc hai mươi năm, mỗi một cái tâm tính đều vô cùng lười nhác. Đã mất đi e ngại về sau, muốn để bọn hắn đứng dậy hành lễ là không thể nào, đứng đều chẳng muốn đứng lên.

"Thẩm công tử tới."

"Ngũ điện hạ tới."

"Bái kiến hai vị đại nhân."

"Vũ Liệt nữ tướng quân đâu?"

"Đúng vậy a, hơn một canh giờ không thấy."

"Vũ Liệt tướng quân cái mông thật sự là quá tròn, siêu nhất lưu."

. . .

Khổ Đầu Hoan đi đến Thẩm Lãng trước mặt, sắc mặt có chút cổ quái.

Trong lòng phi thường cảm kích ơn cứu mệnh của hắn.

Thậm chí không chỉ là ân cứu mạng, còn để hắn thu được tân sinh.

Nhưng Khổ Đầu Hoan liền là không nguyện ý hướng dưới người quỳ, cũng không nguyện ý biểu hiện ra một bộ cảm ân rơi nước mắt tư thái.

Có lẽ đây là một loại nghịch phản.

Trước đó Trác thị mỗi ngày yêu cầu hắn dạng này như thế, nhận nuôi chi ân mỗi ngày đều muốn nói mấy chục lượt, mỗi ngày đều muốn hắn là Trác thị cúc cung tận tụy.

Mỗi ngày đều muốn Trác Nhất Trần đối Trác thị trung thành.

Trên thực tế, Trác Nhất Trần so bất luận kẻ nào đều trung thành.

Làm Trác thị gia tộc hủy diệt về sau, không có bất kỳ người nào có thể ép buộc hắn, nhưng hắn vẫn là rời đi Thiên Nhai Hải Các đi bảo hộ Trác Chiêu Nhan, nghĩ hết tất cả biện pháp là Trác thị báo thù, vì đó bỏ ra tự do của mình, thậm chí sinh mệnh.

Thế nhưng là hắn liền là không nguyện ý biểu hiện ra trung khuyển dáng vẻ.

Hắn là có ngông nghênh.

"Tỉnh rồi?" Thẩm Lãng tiến lên đập một cái bờ vai của hắn, nói: "Trước ngươi tha Từ Thiên Thiên một mạng, ta thiếu ngươi một cái nhân tình. Nhưng là ngươi về sau có đi ám sát ta nhạc phụ, ta liền nện ngươi một quyền, ngươi ngủ qua Trác Chiêu Nhan sao?"

Ách?

Vấn đề như thế thiên mã hành không sao?"

Khổ Đầu Hoan lắc đầu nói: "Không có."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Thẩm Lãng nói: "Ta cùng ngươi nói a, nữ nhân này nơi đó nói không chừng có độc, ngươi như thật ngủ hắn, nói không chừng sẽ nát chim."

Khổ Đầu Hoan một mặt mộng bức.

Cái này. . . Người này liền là trong truyền thuyết trí gần như yêu Thẩm Lãng?

Như thế một bộ bà tám bộ dáng?

"Ngươi muốn ta làm cái gì?" Khổ Đầu Hoan trực tiếp liền nói.

Thẩm Lãng nói: "Sau này mọi người tại một cái nồi bên trong ăn cơm? Như thế nào?"

Khổ Đầu Hoan gật đầu nói: "Được!"

Thẩm Lãng nói: "Vị này là Ngũ điện hạ Ninh Chính."

Khổ Đầu Hoan chắp tay nói: "Bái kiến Ngũ điện hạ."

Ninh Chính ngược lại lễ tiết càng thêm khiêm tốn, trực tiếp chín mươi độ chắp tay hành lễ: "Gặp qua Trác huynh."

Lập tức Khổ Đầu Hoan cong xuống nói: "Bái kiến Ngũ điện hạ, bái kiến Thẩm công tử."

Hắn người này chính là như vậy.

Ngay từ đầu biểu hiện ra một bộ vô cùng ngạo mạn bộ dáng, nhưng người khác đối với hắn dùng lễ, hắn liền gấp mười hoàn lại.

Thẩm Lãng nói: "Trác Nhất Trần, ngươi có bằng lòng hay không trở thành Ngũ điện hạ phủ thượng Thiên hộ sao?"

Trác Nhất Trần là Việt Quốc truyền kỳ, mười tám tuổi Võ Trạng nguyên.

Nếu như bình thường hỗn quan trường lời nói, hắn hiện tại tối thiểu là tứ phẩm võ tướng, thậm chí cao hơn.

Thiên hộ đối với hắn mà nói, thật sự là hạt mè tiểu quan.

"Được." Khổ Đầu Hoan nói.

Thẩm Lãng nói: "Trác huynh, ngươi nguyện ý cùng ta cùng một chỗ, phụ tá Ngũ điện hạ đăng cơ làm vua, kiến công lập nghiệp sao?"

Khổ Đầu Hoan kinh ngạc.

Ngũ điện hạ đoạt dòng chính? Cái này sao có thể?

Coi như đem đầu liều không có, cũng không cách nào thành công đi.

Nhưng. . . Thẩm Lãng đã cho hắn tân sinh.

Như vậy, hắn liền muốn dùng hết tính mệnh báo đáp.

Lập tức, Khổ Đầu Hoan một chân quỳ xuống: "Thần Trác Nhất Trần, bái kiến Chủ Quân. Chỉ cần quân không phụ ta, ta vĩnh viễn không phụ quân!"

Đây chính là Khổ Đầu Hoan hứa hẹn.

Hắn một khi hiệu trung, đó chính là cả một đời, trừ phi hắn hiệu trung người phản bội hắn.

Ta Khổ Đầu Hoan, vĩnh viễn không trước phản!

Thẩm Lãng nói: "Chúc mừng điện hạ, thu hoạch được một viên vô địch thống soái.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 293: Không Thành Công Thì Thành Nhân! Lại Sáng Tạo Kỳ Tích!

Cái gì là vô địch thống soái?

Đại ngốc tính sao?

Hắn không phải, hắn là vô địch tiên phong.

Cừu Yêu Nhi thật sao?

Ách!

Người này quá ngưu bức, tạm thời không xếp vào cân nhắc phạm vi, chúng ta chỉ nói người bình thường, không nói BUG.

Cái gọi là vô địch thống soái, cũng không phải là đọc thuộc lòng bao nhiêu binh thư, cũng không phải cỡ nào thông minh tuyệt đỉnh.

Chu Du rất ngưu bức, Cự Ngưu bức.

Nhưng hắn xem như nho đẹp trai.

Vô địch thống soái đại khái giống như là Hàn Tín, Hoắc Khứ Bệnh loại người này.

Loại người này chẳng những có thể tọa trấn chỉ huy, cũng có thể ra trận chém giết.

Loại này thống soái phảng phất trời sinh liền có một loại khứu giác thiên phú.

Bọn hắn là vì chiến trường mà thành, trời sinh có thể kích phát sĩ khí, trời sinh có thể luyện binh, trời sinh có thể ngửi được địch nhân ở nơi đó, trời sinh có thể ngửi được địch nhân sơ hở.

Mà lại đáng sợ nhất là loại người này thậm chí là không luyện cấp.

Quan Quân hầu Hoắc Khứ Bệnh, hắn luyện cấp sao?

Hoàn toàn không!

Đi theo cữu cữu Vệ Thanh học tập sau một thời gian ngắn, mười bảy tuổi hắn liền mang theo tám trăm kỵ xâm nhập địch cảnh, chém giết bắt được Hung Nô hơn hai ngàn người, trong đó có Hung Nô Thiền Vu thúc tổ tịch như hầu, Thiền Vu thúc phụ la cô so các loại một đống đại nhân vật.

Mười chín tuổi thời điểm, Hoắc Khứ Bệnh liền đảm nhiệm Phiêu Kỵ tướng quân, suất lĩnh đại quân xuất kích Hà Tây, diệt địch bốn vạn, tù binh Hung Nô vương, Vương mẫu, Thiền Vu yên thị, vương tử, tướng quốc, tướng quân mấy người hơn một trăm người, lập xuống kinh thiên động địa công lao.

Mười chín tuổi, vẻn vẹn mới mười chín tuổi!

Khổ Đầu Hoan Trác Nhất Trần đại khái liền là loại này thiên tài.

Hắn từ nhỏ một mực tại Trác thị học tập chiến trường võ đạo cùng binh pháp, mười tám tuổi thi đậu Võ Trạng nguyên.

Mười chín tuổi đi Thiên Nhai Hải Các học tập người võ đạo, quốc học, toán thuật, triết học.

Trở thành đạo tặc Khổ Đầu Hoan về sau, hắn suất lĩnh dưới trướng hơn hai trăm người, tung hoành ở Việt Quốc đông bộ, Ngô quốc Đông Nam bộ, tới vô ảnh đi vô tung.

Tại Việt Quốc quan phương, Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc xác thực không có đường đường chính chính vây quét qua hắn.

Nhưng là tại Thiên Bắc hành tỉnh, tại Ngô quốc nam bộ, quan phương thế nhưng là vài chục lần đối Khổ Đầu Hoan tiến hành vây quét, nhiều nhất thời điểm xuất động sáu, bảy ngàn người.

Kết quả một cọng lông đều không có bắt đến.

Dưới trướng hắn cái này hai trăm kỵ, tại Ngô Việt hai nước hoàn toàn như vào chỗ không người.

Mặc dù mặt ngoài là đạo tặc, nhưng là hắn xưa nay không cướp bóc bình dân, không tai họa địa phương, con đối làm giàu bất nhân cự thất hạ thủ.

Mà lại dưới trướng hắn hai trăm kỵ rõ ràng là đạo tặc, nhưng là kỷ luật nghiêm minh, có được cực cao vinh dự cảm giác, thậm chí đều giống như hắn xem tiền tài như là cặn bã.

Cái này căn bản cũng không phải là một chi đạo phỉ, thậm chí là một chi có được tinh thần tín ngưỡng quân đội, mặc dù bọn hắn tín ngưỡng chỉ là thay trời hành đạo.

"Điện hạ, dưới trướng của ta còn có hai trăm bộ hạ , ta muốn toàn bộ khai ra." Khổ Đầu Hoan nói.

Ninh Chính nói: "Đi! Mà lại cái này hai trăm kỵ toàn bộ làm thân binh của ngươi, ta một cái bất động."

Khổ Đầu Hoan nói: "Đợi ta viết một phong mật tín, Thẩm công tử phái người đi Việt Quốc Đông Bắc hải vực Đại La đảo, bọn hắn nhìn thấy tín vật cùng mật tín về sau, liền sẽ lập tức lên đường tới quốc đô."

Đại La đảo?

Thẩm Lãng biết nơi này, đúng là một người một ít dấu tích đến hòn đảo, mà lại đã không tại Việt Quốc hải vực phạm vi, cũng không tại Ngô quốc hải vực, dùng hiện đại Địa Cầu lại nói liền là thuộc về vùng biển quốc tế.

Nguyên lai Khổ Đầu Hoan căn cứ ở nơi đó, khó trách Ngô Việt hai nước vận dụng nhiều như vậy nhân lực cũng tìm không thấy.

Khổ Đầu Hoan quyết định làm chuyện gì, một phút cũng chờ không được.

Hắn bắt đầu viết mật tín.

Phía trên này chữ, Thẩm Lãng không có một cái nhận biết.

Tóm lại liền là rất quái lạ văn tự, trên thế giới này không có văn tự.

"Những chữ này là chính ngươi tạo?" Thẩm Lãng hỏi.

Khổ Đầu Hoan nói: "Làm trò hề cho thiên hạ."

Thật đúng là chính hắn tạo?

Cái này ngưu bức.

Khổ Đầu Hoan nói: "Giữa chúng ta mật tín không chỉ dùng mình tạo chữ tiến hành giao lưu, mà lại coi như những chữ này cũng chỉ là dấu hiệu, thu được mật tín về sau, còn cần tiến hành giải mã."

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính không khỏi kinh ngạc.

Đây là quốc gia cấp bậc giữ bí mật phương thức, ngươi chỉ là một cái hai trăm người đạo phỉ, có cần phải cao đoan như vậy sao? Giết gà dùng đao mổ trâu a.

"Ta nghe Trương Ngọc Âm học sĩ nói, ngươi là một cái học cặn bã a?" Thẩm Lãng nói.

Khổ Đầu Hoan thở dài nói: "Ta mười chín tuổi đi Thiên Nhai Hải Các, nhưng là ta trước đó chưa từng có học qua quốc học cũng chưa từng học qua toán thuật, ta vừa đi nơi đó liền bị buộc lấy cùng mười tám mười chín tuổi đồng học cùng một chỗ học tập, vì lẽ đó. . ."

Thì ra là thế.

Cái kia. . . Thật sự là quá thảm rồi.

Thứ này cũng ngang với nói tiểu học đều không có đã học qua người trực tiếp tiến vào đại học, trực tiếp theo đại nhất bắt đầu học.

Khó trách Khổ Đầu Hoan mỗi ngày bị đánh, mỗi ngày bị mắng, quả thực hoài nghi nhân sinh.

Nhưng là, hắn vậy mà cũng thật học được, có thể thấy được thiên phú cao.

Tiếp lấy Khổ Đầu Hoan nói: "Điện hạ, chúng ta chỉ có một cái Thiên hộ biên chế sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tạm thời chỉ có một cái Thiên hộ biên chế."

Khổ Đầu Hoan nói: "Vậy ta dưới trướng mười cái Bách hộ đâu?"

"Ầy, ở đâu?" Thẩm Lãng miệng một nỗ, hướng phía trong sân ngổn ngang lộn xộn nằm khoác lác mười cái tên ăn mày chỉ đi.

Nhất thời.

Khổ Đầu Hoan cảm thấy da đầu xiết chặt, phía sau lưng từng đợt phát lạnh.

Rõ ràng là cuối thu, ánh nắng ấm áp, lại không hiểu cảm thấy trong không khí lạnh quá.

Liền cái này mười cái tên ăn mày?

Thẩm công tử ngài loại thiên tài này như thế không giảng cứu sao? Vẫn là có đặc biệt ham mê?

Ngài có phải hay không thiên vị đem sự tình cất cao đến Địa Ngục cấp độ khó a?

Không có khó khăn cũng phải chế tạo khó khăn?

Cái này mười cái tên ăn mày, hoàn toàn là không có thuốc nào cứu được a, coi như nhắm mắt lại đi trên đường kéo người, cũng so cái này mười cái tên ăn mày mạnh hơn.

Quá không hợp thói thường a.

Cái này mười cái tên ăn mày nửa tàn tật vậy thì thôi.

Mấu chốt là lang thang thời gian quá lâu, toàn bộ tâm tính toàn bộ lười nhác.

Cả người cơ hồ đều phế đi.

Vừa rồi bọn hắn luyện tập kéo cung, không đến ba mươi cân nhỏ cung, không ai có thể kéo ra.

Mà lại luyện tập không đến một khắc đồng hồ, liền muốn nghỉ ngơi hai canh giờ.

Nghỉ ngơi liền nghỉ ngơi, có thể đứng, nhiều nhất liền là ngồi nghỉ ngơi.

Mà đám người này lại hoàn toàn co quắp nằm trên mặt đất.

Không sợ hãi chút nào tâm, đối mặt Thẩm Lãng cùng Ninh

Chính, cũng hoàn toàn làm như không thấy, vẫn tại khoác lác, thổi đến trời đất tối sầm.

Nhìn một cái lúc này những người này ở đây làm gì?

Một cái tại móc chân, sau đó đặt ở cái mũi dưới mặt đất nghe, còn tại tiếc hận gần nhất tắm rửa quá cần, nhiều năm lão vị không thấy.

Còn có một cái tại nghẹn cái rắm, nghẹn đến cực hạn về sau, sau đó bỗng nhiên thả ra, sau đó tiếc hận nói: Lại thất bại, lại không thể toác ra phân tiêu đến, gần nhất ăn đến quá sạch sẽ.

Đám người này đã không thể dùng phế vật để hình dung.

Quả thực chính là. . . Cặn bã.

Khổ Đầu Hoan nói: "Thẩm công tử, đối với mười người này, ngài có mục tiêu gì không?"

Thẩm Lãng nói: "Có a, còn có 38 ngày liền muốn tiến hành vũ cử khảo thí, ta hi vọng bọn họ toàn bộ trúng cử."

Nhất thời.

Khổ Đầu Hoan toàn toàn sững sờ.

Tê cả da đầu đến toàn bộ xương sọ đều muốn xốc lên.

Trọn vẹn một hồi lâu, Khổ Đầu Hoan run giọng nói: "Thẩm công tử? Bằng không ngài cho ta một bộ độc dược, ta cái này đem mạng trả cho ngài?"

Ân cứu mạng, không thể không báo.

Nhưng là chuyện này ngươi coi như đem ta mất đầu một trăm lần, ta cũng làm không được a.

Ngươi để ta dẫn người ra trận run rẩy, coi như không có đao kiếm, tối thiểu cũng phải cấp một cây gậy gỗ a, ngươi cái này cho ta mười đống phân xem như chuyện gì xảy ra a?

Thẩm Lãng nói: "Trác huynh, ngươi đi cẩn thận quan sát mỗi người, nhìn xem có thể phát hiện cái gì?"

Khổ Đầu Hoan tiến lên, tỉ mỉ quan sát mỗi một tên ăn mày.

Cái này mười cái tên ăn mày lập tức đình chỉ khoác lác, bị Khổ Đầu Hoan ánh mắt nhìn đến run rẩy.

Nhìn cái gì vậy?

Lão tử coi như nghèo khổ nhất thất vọng thời điểm, cũng không có bán qua cái mông a.

Hiện tại đã làm đến Bách hộ quan, càng không khả năng đi bán / cái mông.

Khổ Đầu Hoan chẳng những nhìn, hơn nữa còn động thủ bóp, còn dùng cái mũi ngửi.

Lập tức, cái này mười cái tên ăn mày dọa sợ.

Đây là muốn làm gì a?

"Đừng động thủ động cước a, cái này ban ngày ban mặt, ngươi coi như muốn làm gì, tối thiểu cũng phải trời tối. . ." Có một tên ăn mày liều mạng giãy dụa, không cho Khổ Đầu Hoan sờ loạn.

"Ba!" Khổ Đầu Hoan một bàn tay vỗ xuống.

Lập tức, cái này tên ăn mày trực tiếp bị đập vào trên mặt đất, động một cái cũng không thể động, liền phảng phất một con run không ngừng ếch xanh.

Ròng rã nhìn một khắc đồng hồ, Khổ Đầu Hoan về tới Thẩm

Lãng trước mặt.

Thẩm Lãng nói: "Nhìn ra được không?"

Khổ Đầu Hoan gật đầu nói: "Đã nhìn ra, ta trên người bọn hắn ngửi được khí tức quen thuộc."

Loại này huyết mạch lực lượng khí tức là phi thường huyễn hoặc khó hiểu, đại khái cũng chỉ có đồng loại mới có thể cảm giác được một chút xíu.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cũng biết, vì sao bọn hắn sẽ trở thành bộ dáng này? Mỗi người thân thể đều là vặn vẹo biến hình."

Khổ Đầu Hoan nói: "Bọn hắn huyết mạch lực lượng phi thường cường đại, mỗi ngày đều một cách tự nhiên hấp thu thiên địa nguyên khí, nhưng là lại không chiếm được kích hoạt cùng phóng thích, vì lẽ đó ngay tại thể nội tiến hành trả thù tính bắn ngược, khiến thân thể vặn vẹo, ta trước kia cũng từng gặp được."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta có thể đem bọn hắn thể nội huyết mạch thành công kích hoạt, thậm chí nâng cao một bước, vậy sẽ xuất hiện kết quả gì?"

Khổ Đầu Hoan nói: "Mỗi người bọn họ đều không khác mấy ba mươi tuổi, huyết mạch thôn phệ thiên địa nguyên khí chí ít đã hai mươi mấy năm, đã tích lũy rất nhiều năng lượng, chỉ cần có thể thuận lợi kích hoạt, bọn hắn nháy mắt liền có thể có được lực lượng cường đại cùng tinh lực."

Liền như là đại ngốc.

Nhân gia đến bây giờ đều không có bình thường luyện võ qua, mỗi ngày liền là đỡ kiếm.

Kết quả bao nhiêu lợi hại?

Lên chiến trường về sau, uy lực của hắn thậm chí vượt qua Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Liền xem như đơn đả độc đấu, hắn cơ hồ có thể ngăn trở chín mươi chín phần trăm cao thủ.

Vì sao?

Cũng là bởi vì Chung Sở Khách đại tông sư đem đại ngốc thể nội Hoàng Kim huyết mạch lực lượng kích phát ra mà thôi.

Cỗ lực lượng này đã tồn tại đại ngốc thể nội vài chục năm, chỉ bất quá không chiếm được dẫn đạo, một khi kích phát ra đến, nháy mắt liền sẽ phi thường cường đại.

Cái này mười cái tên ăn mày huyết mạch trong cơ thể năng lượng góp nhặt hai ba mươi năm, một khi kích hoạt, mặc dù không đến mức giống đại ngốc lợi hại như vậy, nhưng cũng tuyệt đối là rất kinh người.

Thẩm Lãng nói: "Quốc đô chung quanh con mắt nhiều lắm, ngày mai ta liền mang theo bọn hắn ra khỏi thành, đi một cái vắng vẻ không có bóng người địa phương, đối bọn hắn huyết mạch tiến hành kích hoạt, sau đó mật huấn."

Khổ Đầu Hoan bỗng nhiên nói: "Thẩm công tử, ta đồng ý ra khỏi thành đi vắng vẻ nơi, nhưng là kích hoạt bọn hắn huyết mạch có thể hay không kéo dài hai ngày."

Lời này mới ra, Thẩm Lãng không khỏi ngạc nhiên.

Đây là vì sao a?

Khổ Đầu Hoan nói: "Một khi kích hoạt lên huyết mạch, bọn hắn liền trở thành người bình thường, hơn nữa còn là có được lực lượng cường đại người bình thường, tâm tình của bọn hắn liền thay đổi hoàn toàn. Mà một người gặp trắc trở là quý giá, bọn hắn hiện tại là người tàn tật, chớ nhìn bọn họ mỗi ngày rất vui, nhưng nội tâm đã sớm băng lãnh tuyệt vọng. Ta muốn thừa dịp bọn hắn băng lãnh tuyệt vọng hai ngày này thời gian, đem bọn hắn tính kỷ luật cũng huấn luyện ra, dạng này mới có thể khắc cốt ghi tâm."

Thẩm Lãng nói: "Huấn luyện như thế nào?"

Khổ Đầu Hoan nói: "Đánh, đánh cho đến chết!"

Đón lấy, Khổ Đầu Hoan quay người đi vào phòng bên trong, tìm tới một chi roi, giấu ở tay áo bên trong.

Đi đến bên ngoài viện, hắn hướng phía mười cái tên ăn mày chắp tay hành lễ đến: "Chư vị huynh đệ, ta gọi Khổ Nhất Trần, từ nay về sau liền là các ngươi Thiên hộ, mọi người ngay tại một cái nồi bên trong ăn cơm, xin (mời) chư vị huynh đệ nhiều chiếu cố nhiều."

Mười cái tên ăn mày nằm trên mặt đất hơi không kiên nhẫn, nhưng vẫn là tùy tiện chắp tay nói: "Dễ nói, dễ nói."

"Chúng ta nhất định chiếu cố ngươi."

"Mặc dù ngươi là Thiên hộ, nhưng không có chúng ta các huynh đệ giúp đỡ, ngươi cái này Thiên hộ cũng không làm tiếp được, vì lẽ đó ngươi về sau cũng phải nhu thuận một điểm."

"Đúng, đúng, đúng, phải có cái tới trước tới sau. Ngươi mặc dù là Thiên hộ, nhưng dù sao cũng là về sau, tư lịch không có chúng ta sâu."

"Nhỏ khổ a, ngươi biết làm quan trọng yếu nhất là cái gì không? Muốn trước học được làm người!"

Khổ Đầu Hoan cười nói: "Nhất định, nhất định, chư vị huynh đệ dạy bảo ta đều nhớ kỹ."

Sau đó, sắc mặt hắn bỗng nhiên lạnh lẽo, theo trong tay áo rút ra roi, trực tiếp xông lên đi, đối mười cái tên ăn mày cuồng rút.

"Ba ba ba ba. . ."

"Đứng lên, toàn bộ đứng lên cho ta."

Hắn đối mỗi người đều cuồng rút.

Cái này kịch liệt đau nhức, thật là khiến người ta cứt đái cùng ra a.

Nhất thời, mười cái tên ăn mày hoàn toàn bị đánh cho hồ đồ.

Từng cái quỷ khóc sói gào, khóc lóc om sòm pha trò.

Nhưng là Khổ Đầu Hoan sách lược chính là, ai kêu khóc đến lợi hại nhất, liền chuyên môn đi đánh hắn.

Trực tiếp đem hắn quất đến lăn lộn đầy đất.

Thật đánh cho cứt đái cùng ra.

Cái này mười cái tên ăn mày, đầu tiên là tru lên, sau đó là chửi mắng, sau đó là cáo trạng.

"Thẩm công tử, cứu lấy chúng ta a."

"Ngũ điện hạ, cứu lấy chúng ta, muốn chết người, muốn chết người."

"Chúng ta không làm, không làm, giải tán, giải tán!"

Khổ Đầu Hoan gặp một lần, ánh mắt trực tiếp nhìn chằm chằm cái kia nói giải tán người.

"Ngươi nói muốn giải tán?" Ánh mắt của hắn phảng phất nhắm người mà phệ.

Cái kia tên ăn mày khẽ run rẩy, run rẩy nói: "Chúng ta là tới làm quan, không phải tới chịu tội, Ngũ điện hạ cùng Thẩm công tử đều không có để ý chúng ta, ngươi chỉ là một cái Thiên hộ lại coi là cái gì?"

Khổ Đầu Hoan lạnh giọng nói: "Ngươi nói muốn giải tán?"

Cái kia tên ăn mày lắc một cái nói: "Ngươi sính cái gì quan uy? Quan mới đến đốt ba đống lửa, đừng cho là chúng ta không hiểu, như ngươi loại này sáo lộ chúng ta tại Cái Bang thấy nhiều, ngươi cho rằng có thể dọa chúng ta?"

Khổ Đầu Hoan lạnh giọng nói: "Ngươi nói muốn giải tán?"

Thanh âm của hắn càng ngày càng lạnh, ánh mắt sát khí càng ngày càng đậm.

Lập tức cái kia tên ăn mày dọa đến một trận run rẩy, nhưng đám người này đều là lưu manh, đã triệt để không có gì cả người, bất kể như thế nào cũng không thể thua trận thế, nghe được Khổ Đầu Hoan ép hỏi, lập tức lạnh giọng nói: "Là có thế nào? Giải tán liền giải tán!"

Khổ Đầu Hoan lạnh nhạt nói: "Ngươi nói muốn giải tán, đó chính là đào binh , dựa theo quân lệnh, đào binh một sợi treo cổ!"

Hắn không nói hai lời, trực tiếp tìm một sợi dây thừng, trèo trên tàng cây, đánh một cái kết

Sau đó, một thanh dẫn theo cái kia tên ăn mày cổ, trực tiếp đem hắn đầu hướng trên sợi dây một bộ.

"Đã làm đào binh, vậy liền không còn là huynh đệ, đến Địa Ngục sau chớ có trách ta."

Khổ Đầu Hoan một đá băng ghế.

Cái kia tên ăn mày thân thể lập tức rủ xuống đến, treo ở giữa không trung.

Từ đầu tới đuôi, Khổ Đầu Hoan không có chút gì do dự.

Nói muốn treo cổ, trực tiếp liền treo cổ.

Cái kia tên ăn mày liều mạng giãy dụa, gương mặt đỏ lên, con mắt trống ra, đầu lưỡi phun ra.

Còn lại chín tên ăn mày hoàn toàn sợ ngây người.

Trực tiếp hồn phi phách tán.

Cái này. . . Đây là một cái Diêm Vương a.

Nói giết người liền giết người.

Nói treo cổ liền treo cổ.

"Ngươi dám giết người? Các huynh đệ liều mạng với ngươi!"

Cái này mười cái tên ăn mày mỗi ngày đều sớm chiều ở chung, đương nhiên tràn đầy tình cảm, có người một giật dây.

Lập tức, còn lại chín tên ăn mày trực tiếp xông lên đến, muốn cứu tiến hành giảo hình cái kia tên ăn mày.

Nhưng là, Khổ Đầu Hoan ngăn tại phía trước.

Thế là cái này chín tên ăn mày nhao nhao nhào về phía Khổ Đầu Hoan, muốn cùng hắn đồng quy vu tận.

Nhưng là, Khổ Đầu Hoan một cước một cái.

Trực tiếp đem bọn hắn toàn bộ đá bay ra ngoài.

Từng cái bay ra mười mấy mét, hung hăng nện ở trên vách tường, phun ra nửa ngụm máu.

Đầu nện ở đường đáy lên, máu me đầm đìa.

Mà dán tại trên cây cái kia tên ăn mày, liều mạng giãy dụa, giãy dụa, giãy dụa.

Sau đó, giãy dụa cường độ càng ngày càng nhỏ.

Đầu lưỡi phun ra rất dài, con mắt sung huyết, cứt đái chảy ra.

Ninh Chính không đành lòng, tiến lên phía trước nói: "Khổ tướng quân, niệm tình hắn là vi phạm lần đầu, tha cho hắn một mạng đi."

Lập tức, còn lại chín tên ăn mày quỳ trên mặt đất, gào khóc nói: "Đúng vậy a, tướng quân, tha ta huynh đệ một mạng đi."

Khổ Đầu Hoan lạnh giọng nói: "Quân pháp vô tình."

Ninh Chính cong xuống nói: "Bọn hắn là ta khai ra, trước đó không có để ý dạy qua, vì lẽ đó lúc này mới nói ra giải tán lời nói. Tục ngữ nói hữu giáo vô loại, chúng ta không thể không dạy mà giết!"

Khổ Đầu Hoan nói: "Điện hạ, đã tiến trong quân, vậy liền phải hiểu quân pháp. Không thể bởi vì không dạy liền không đi học, nếu như ta là Thiên hộ, cái kia luyện binh sự tình liền giao cho ta, điện hạ liền xem như Chủ Quân, cũng không cần can thiệp quá nhiều."

"Vâng!" Ninh Chính càng thêm thấp kém cong xuống nói: "Khổ tướng quân, đây hết thảy đều là quyền lực của ngươi. Nhưng là ta không có thể dạy tốt bọn hắn, ta cũng có tội!"

Thẩm Lãng nói: "Khổ tướng quân, dạng này như thế nào? Điện hạ lấy tóc thay mặt đầu, vì cái này Bách hộ đổi được một mạng như thế nào?"

Ninh Chính không nói hai lời, rút ra chủy thủ, đem mình tóc dài toàn bộ cắt đứt.

Cũng không giống như là Tào Tháo, tượng trưng cắt một sợi, mà là trực tiếp toàn bộ cắt đứt, liền lưu lại một đầu tóc ngắn.

Mà lúc này, dán tại trên cây cái kia tên ăn mày đã bất động, phảng phất đã chết.

Khổ Đầu Hoan tiến lên, một tay lấy cái kia tên ăn mày để xuống.

Nghe hắn nhịp tim, đã không có, hô hấp cũng không có!

Thẩm Lãng nói: "Làm nhanh lên hô hấp nhân tạo, làm tim phổi khôi phục."

Sau đó, hắn đem hô hấp nhân tạo cùng tim phổi khôi phục biện pháp cáo tri Khổ Đầu Hoan.

Khổ Đầu Hoan không nói hai lời, đối cái này tên ăn mày tiến hành hô hấp nhân tạo.

Nén lồng ngực của hắn.

Cái này tên ăn mày miệng đầy nước bọt, đầu lưỡi lộ ra, miệng đầy tanh hôi.

Nhưng Khổ Đầu Hoan phảng phất không chút nào cảm giác.

Không ngừng mà miệng đối miệng hô hấp nhân tạo, không ngừng mà nén trái tim.

Ròng rã mười phút sau!

Rốt cục, người này khôi phục hô hấp, khôi phục nhịp tim.

Còn lại mười cái chín tên ăn mày, lập tức tê liệt ngã xuống trên mặt đất, vui đến phát khóc.

Vậy mà thật sống lại.

Rõ ràng đã chết mất người, vậy mà cứu trở về.

Quá thần kỳ!

Cứu sống cái kia tên ăn mày về sau, Khổ Đầu Hoan gương mặt băng hàn đứng dậy, gằn từng chữ: "Lần này là Ninh Chính điện hạ lấy tóc tương đại, nhưng điện hạ cũng chỉ có từng đầu tóc, lần tiếp theo các ngươi chẳng lẽ muốn điện hạ chém đầu tương đại sao? Đây là duy nhất một lần, cũng là một lần cuối cùng, lại có lần tiếp theo, giết không tha!"

"Có nghe hay không?"

Lập tức, chín tên ăn mày nhu thuận nói: "Phải."

Khổ Đầu Hoan nói: "Hiện tại tất cả mọi người cho ta đứng thẳng, kiên trì một canh giờ không nên động. Coi như ngã xuống, cũng lập tức đứng lên cho ta, nếu ai động, đừng trách ta roi vọt vô tình! Con người của ta tâm ngoan thủ lạt, ngươi muốn nguyện ý chết, ta cũng nguyện ý chôn , bất kỳ cái gì không nghe lời, ta vẫn đánh, hoặc là đánh tới nghe lời, hoặc là đánh chết cho đến!"

Sau đó, cái này còn lại chín tên ăn mày liền cong vẹo đứng ở nơi đó không dám động.

Nhưng là bọn hắn nơi đó chịu đựng được a, không đến mấy phút liền động.

Khổ Đầu Hoan xông đi lên, roi trong tay điên cuồng quật xuống dưới.

Tư thế kia, liền là thật vào chỗ chết rút.

Bên cạnh một tên ăn mày dọa đến mãnh liệt run rẩy, tràn đầy mắc tiểu, hắn muốn nhấc tay đi nước tiểu.

Khổ Đầu Hoan bỗng nhiên quay người lại, ánh mắt như điện hướng phía hắn phóng tới.

Cái kia tên ăn mày bỗng nhiên lắc một cái.

Không cần đi nhà cầu, bởi vì đã đi tiểu.

Khổ Đầu Hoan không thèm để ý chút nào, liền nhìn chằm chằm hắn.

Ngươi đi tiểu không sao, nhưng cũng không thể động.

… . . .

Cứ việc khoảng cách vũ cử đã càng ngày càng gần , theo nói hẳn là giành giật từng giây lập tức kích hoạt cái này mười cái tên ăn mày huyết mạch.

Nhưng là Khổ Đầu Hoan không vội, cái kia Thẩm Lãng tự nhiên cũng không thể gấp.

Tại ngũ vương tử phủ, tất cả mọi người muốn tôn trọng Khổ Đầu Hoan tuyệt đối quyền uy.

Tại quân sự võ đạo phương diện sự tình, chỉ cần hắn quyết định, không có bất kỳ người nào có thể chất vấn, không có bất kỳ người nào liệu sẽ định.

Chỉ dùng người mình biết, nghi người thì không dùng người, dùng người thì không nghi ngờ người.

Muốn tiền cho tiền, muốn cái gì cho cái gì.

Ninh Chính không có tiền, Thẩm Lãng cũng không có tiền, nhưng là Thiên Đạo hội có a.

Ninh Chính quyết định đoạt dòng chính về sau.

Thiên Đạo hội lập tức ở quốc đô chuyên môn thành lập một cái làm việc cơ cấu.

Cái này cơ cấu chỉ phụ trách một việc, chuyên môn đưa tiền!

Thẩm Lãng muốn bao nhiêu tiền, cho bao nhiêu tiền.

Chỉ cần Thẩm Lãng tự tay viết giấy nợ, thấy giấy nợ liền đưa tiền.

Không chỉ là tiền, còn có bất kỳ vật tư.

Thiên Đạo hội không thể tin được Ninh Chính có thể đoạt dòng chính, nhưng là bọn hắn tin tưởng Thẩm Lãng, Thẩm Lãng nói muốn đầu tư, vậy bọn hắn liền đầu tư.

Bởi vì từ đầu tới đuôi, Thẩm Lãng sáng tạo tất cả kỳ tích, Thiên Đạo hội làm chiến lược minh hữu, thấy rõ ràng nhất, thậm chí so Trương Xung còn muốn rõ ràng.

Mà lại vạn nhất Ninh Chính đoạt dòng chính thành công.

Cái kia. . . Toàn bộ Việt Quốc quyền mua bán nháy mắt liền biến sắc, Thiên Đạo hội trực tiếp liền có thể nghịch chuyển, đem Ẩn Nguyên hội đặt tại dưới thân.

Thậm chí Thiên Đạo hội nội bộ đã bắt đầu thanh toán nợ nần.

Muốn xem Việt Quốc quốc khố đến tột cùng thiếu Ẩn Nguyên hội bao nhiêu nợ nần, vạn nhất Ninh Chính kế vị muốn chèn ép Ẩn Nguyên hội, Thiên Đạo hội phải tùy thời chuẩn bị tiếp quản món nợ này.

Cái gì gọi là tiếp quản món nợ này?

Liền là trước bỏ tiền thay Việt Quốc quốc khố trả số tiền kia, sau đó biến thành Việt Quốc thiếu Thiên Đạo hội món nợ này.

Đại khái kết toán về sau, Thiên Đạo hội sắc mặt cũng thay đổi!

Ninh Nguyên Hiến, ngươi đến tột cùng là cỡ nào sẽ bại gia a?

Ngươi thiếu nhiều tiền như vậy, ban đêm ngủ được cảm giác sao?

Thế là, Thiên Đạo hội lại thành lập một tổ chức.

Tổ chức này cũng chỉ có một cái công năng, chuyên môn phụ trách tích lũy tiền, tùy thời chuẩn bị tiếp quản Việt Quốc đối Ẩn Nguyên hội nợ nần.

Món nợ này thực sự quá lớn, Thiên Đạo hội lại ở vào kịch liệt khuếch trương kỳ, chiến lược thu phục kỳ, cần con số trên trời kim tệ. Vì lẽ đó muốn tích lũy ra khoản này kim tệ, dù là lấy Thiên Đạo hội lực lượng, cũng phải góp nhặt rất nhiều năm.

Nhưng bây giờ Ninh Chính đoạt dòng chính vừa mới bắt đầu mà thôi, còn muốn không có bao nhiêu tiền.

Cũng tỷ như lần này, Thẩm Lãng yêu cầu hai mươi thớt thiên lý mã, cũng chính là hai vạn kim tệ mà thôi.

Thiên Đạo hội không nói hai lời, trong vòng vài ngày liền cho Ninh Chính phủ thượng đưa tới hai mươi lăm thớt ngàn dặm chọn một tuấn mã.

Trải qua năm ngày điều giáo!

Cái này mười tên tên ăn mày hoàn toàn rực rỡ hẳn lên, tuyệt đối kỷ luật nghiêm minh.

Coi như thân thể vặn vẹo tàn tật, đứng được cong vẹo.

Nhưng là mỗi người cũng có thể làm đến trạm lấy bất động hai giờ, không nhúc nhích.

Mà lại chỉ cần Khổ Đầu Hoan ra lệnh một tiếng.

Bất cứ chuyện gì đều muốn làm.

Nói ngã xuống liền ngã xuống, dù là phía trước là một đống phân, vừa vặn sẽ nện ở trên mặt.

Nói đứng bất động, liền không nhúc nhích, dù là có một con rắn chính chui vào lồng ngực của bọn hắn.

Mà lại nên lúc ngủ, cũng tuyệt đối không dám nói câu nào.

Bởi vì một khi lúc ngủ nói chuyện, liền trực tiếp đem miệng vá lại.

Là thật dùng kim khâu vá lại, ròng rã ba ngày thời gian.

Ba ngày nay chỉ có thể dùng cái ống hấp thụ thức ăn lỏng ăn, sẽ không chết đói.

Khổ Đầu Hoan luyện binh hung ác, ngay cả Thẩm Lãng đều rùng mình.

Cái kia mười cái tên ăn mày nhìn thấy Khổ Đầu Hoan, thật như là nhìn thấy Diêm Vương, nhìn thấy quỷ.

Thậm chí làm ác mộng, Khổ Đầu Hoan đều là duy nhất nội dung.

Thẩm Lãng đã từng bí mật tìm Khổ Đầu Hoan nói qua.

"Trác huynh, luyện binh không đều chú ý ân uy tịnh thi sao? Muốn để người kính sợ đan xen, mà bây giờ những người này sợ ngươi như quỷ, nhưng là cũng hận ngươi tận xương." Thẩm Lãng là nghi hoặc, mà không phải chất vấn.

Khổ Đầu Hoan nói: "Công tử, cái gọi là ân cùng kính là muốn trên chiến trường đồng sinh cộng tử mới có thể chân chính thổ lộ tâm tình. Bình thường dựa vào cởi áo áo ta, đẩy ăn ăn ta chỉ có thể đơn giản thu mua lòng người, không đủ thâm thúy cùng rung động. Hiện tại để bọn hắn e ngại, như vậy đủ rồi."

Thẩm Lãng nói: "Hết thảy ngươi nói tính, vậy bây giờ tiến độ như thế nào?"

Khổ Đầu Hoan nói: "Đám người này đã có kỷ luật, có thể rời đi quốc đô, đi vắng vẻ nơi mật dạy dỗ, đồng thời kích hoạt huyết mạch của bọn hắn."

... . . .

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng, Khổ Đầu Hoan, Vũ Liệt suất lĩnh một trăm danh nữ tráng sĩ, mang theo mười cái tên ăn mày rời đi Trường Bình Hầu tước phủ, rời đi quốc đô.

Khổ Đầu Hoan mang theo mặt nạ bạc.

Toàn bộ quốc đô dân chúng lại một lần nữa gặp được vô cùng kỳ hoa một màn.

Ròng rã hai mươi lăm con tuấn mã, ngàn dặm chọn một cực kỳ tốt ngựa, để người thèm nhỏ nước dãi.

Nhưng là. . .

Mười cái tên ăn mày, cưỡi mười thớt ngựa tốt quả thực khó coi.

Bởi vì bọn hắn không phải cưỡi tại phía trên, mà là dùng dây thừng trói ở phía trên.

Những người này căn bản liền sẽ không cưỡi ngựa, mà lại thân thể vặn vẹo tàn tật, cũng căn bản kỵ không đi lên.

Cũng chỉ có thể dùng dây thừng buộc.

Chúng ngựa lao vụt.

Những tên khất cái này vốn là muốn quỷ khóc sói gào, nhưng là vừa nghĩ tới Khổ Đầu Hoan đáng sợ, lập tức ngậm miệng lại.

Coi như dọa đến cứt đái cùng ra, cũng tuyệt đối không hô hô lên âm thanh, không phải liền bị khe hở im miệng ba, thậm chí thảm hại hơn.

Nhưng là Khổ Đầu Hoan ra lệnh một tiếng: "Có thể kêu thảm!"

Thế là, mười cái tên ăn mày thét lên liên tục, cực kỳ bi thảm.

"Giá, giá, giá. . ."

"A. . . A. . . Cứu mạng a, cứu mạng a, muốn đến rơi xuống, rớt xuống. . ."

Huyền Vũ đường lớn lên, vô số dân chúng nhao nhao dừng lại xem náo nhiệt.

Quá hoang đường.

Quá buồn cười!

Khoảng cách vũ cử khảo thí vẻn vẹn chỉ có chừng một tháng, Thẩm Lãng ngươi bây giờ mới bắt đầu huấn luyện những người này kỵ thuật, có phải là hơi trễ rồi?

Mà lại ngươi là như thế này luyện kỵ thuật?

Liền là đem người như là bánh chưng đồng dạng trói tại trên lưng ngựa?

Thật sự là mở rộng tầm mắt a.

Năm nay thằng hề đặc biệt nhiều, nhưng không ai vượt qua ngươi Thẩm Lãng a.

Thật là ngựa tốt a, đáng tiếc bị một đám phế thải kỵ.

Tóm lại, Thẩm Lãng dẫn người ra khỏi thành một màn này, quả thực để người không đành lòng nhìn thẳng.

Quá khốc liệt, quá giới.

Liền ngươi cái này mười cái phế vật, còn muốn tham gia một tháng sau vũ cử khảo thí?

Quả thực là điên rồi.

Đừng nói một tháng, coi như mười năm cũng vô dụng.

Liền ngươi cái này chồng rác rưởi, còn muốn đi mật huấn?

Sau đó, lúc đầu đã thoáng hành quân lặng lẽ các Ngự sử lại một lần nữa nhao nhao vạch tội.

Thỉnh cầu quốc quân tước đoạt đám người này văn võ giám sinh thân phận, tước đoạt bọn hắn tham gia ân khoa khảo thí tư cách.

Lại một lần nữa muốn để Thẩm Lãng hướng về thiên hạ tạ tội.

Quỳ gối thánh miếu trước đó ba ngày ba đêm.

Mười cái tên ăn mày cột vào trên lưng ngựa ra khỏi thành một màn này, quốc quân cũng nhìn thấy, hắn tại hoàng cung chỗ cao nhất nhìn ra xa đến.

Sau đó, cả người đều muốn giận điên lên.

Mất mặt, ném đại nhân.

Dựa vào cái gì a?

Ngươi Thẩm Lãng làm xằng làm bậy, lại muốn ta Ninh Nguyên Hiến mất mặt xấu hổ?

Hắn nhịn được thật vất vả, mới không có phái người lao ra đem cái này mười cái tên ăn mày toàn bộ chém tận giết tuyệt.

Sau đó mấy ngày triều hội, cũng không thể yên tĩnh.

Bọn này Ngự Sử lại muốn mỗi ngày phun ra.

Ninh Nguyên Hiến lại chỉ có thể kiên trì giả ngu, coi như sự tình gì đều không có phát sinh.

Nhưng hắn đã ở trong lòng lập thệ.

Mấy người ân khoa khảo thí kết thúc, Thẩm Lãng tìm cái kia mười một tên ăn mày toàn bộ thi rớt về sau, hắn nhất định sẽ hạ lệnh đem cái này mười một người chém giết trở thành mười mấy đoạn, dạng này mới có thể giải trong lòng hắn mối hận.

…

Thẩm Lãng tìm bí mật này địa phương khoảng cách quốc đô hơn một trăm dặm.

Là một cái cự đại hồ nước, ở giữa có một cái đảo giữa hồ.

Phía trên có một cái vứt bỏ trang viên.

Trang viên này cũng là Thiên Đạo hội cung cấp.

Ở đây mật huấn có thể tuyệt đối giữ bí mật.

Bởi vì trong trang viên có tường vây, chung quanh đều là mặt hồ , bất kỳ người nào cũng không thể nhìn trộm.

Đương nhiên!

Thẩm Lãng cũng có chút suy nghĩ nhiều.

Liền ngươi cái này mười một cái rác rưởi tên ăn mày, quỷ mới sẽ tới nhìn trộm ngươi mật huấn.

Cái này phảng phất Somalia đội bóng đá lo lắng Brazil đội tới nhìn trộm ngươi huấn luyện đồng dạng buồn cười.

Muốn chúng ta nhìn trộm ngươi chiến thuật, tối thiểu muốn tiên tiến World Cup lại nói, Somalia đội bóng đá ngay cả Châu Phi chén đều không có tham gia qua đây.

...

Đảo giữa hồ trang viên bên trong mật thất dưới đất!

Mười cái tên ăn mày thấp thỏm lo âu.

Bọn hắn chỉnh tề nằm tại trên giường đá, mà lại toàn thân đều bị trói.

Sau đó, Thẩm Lãng muốn cho bọn hắn tập thể tiêm vào Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng, muốn kích hoạt huyết mạch của bọn hắn lực lượng, thậm chí cải tạo tăng lên huyết mạch cấp bậc.

Trước đó hắn trên người Khổ Đầu Hoan là thành công.

Nhưng là tại cái này mười cái tên ăn mày trên thân có thể thành công hay không?

Có tự tin, không có nắm chắc.

Nhưng chỉ có thể thành công, không thể thất bại.

Một khi thất bại!

Cái kia hết thảy đều trôi theo nước chảy.

Hơn một tháng sau, ân khoa khảo thí ngâm nước nóng.

Cái gọi là ngũ vương tử đoạt dòng chính, triệt để biến thành một trận trò cười.

Thẩm Lãng cùng quốc quân đổ ước, cũng triệt để thất bại.

"Hô. . ."

Thẩm Lãng thật dài thở ra một hơi.

Sau đó chuẩn bị bắt đầu!

Khổ Đầu Hoan lạnh giọng nói: "Tiếp xuống, không quản xảy ra chuyện gì , bất kỳ người nào không được lên tiếng, nếu không cắt mất đầu lưỡi!"

Lập tức, mười cái tên ăn mày cắn chặt răng, kẹp chặt cái mông, chỉ sợ phát ra một chút xíu thanh âm.

Cái này Khổ Diêm Vương nói được thì làm được, hắn nói muốn cắt đầu lưỡi, liền nhất định sẽ cắt.

Thẩm Lãng xuất ra mười cái ống tiêm, mỗi một cái trong ống tiêm chỉ có một ml tả hữu Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng.

Chính là bắt đầu!

Thẩm Lãng động tác thần tốc!

Từng bước từng bước liên tiếp tiêm vào.

Ngắn ngủi hai phút bên trong, toàn bộ tiêm vào hoàn tất.

Một ml Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng, toàn bộ rót vào mười cái tên ăn mày thể nội.

Sau đó, là triệt để yên tĩnh!

Ngay sau đó là như là trống trận đồng dạng tiếng tim đập.

Những người này nhịp tim tối thiểu gia tốc gấp hai ba lần, mà lại phi thường vang.

Tại bên trong mật thất này, mười người tiếng tim đập, thật phảng phất tiếng trống.

Ngay sau đó. . .

"Phốc phốc phốc. . ."

Mỗi người bắt đầu phun máu.

Máu tươi như là suối phun, theo miệng bên trong trực tiếp bắn mạnh ra.

Sau đó. . .

Thân thể làn da bắt đầu rạn nứt.

Máu tươi không ngừng tuôn ra.

"Có thể kêu to. . ." Khổ Đầu Hoan hạ lệnh.

Lập tức, mật thất dưới đất truyền đến vô cùng tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Tan nát cõi lòng.

Để người rùng mình.

Sau đó, Thẩm Lãng gặp được kinh dị một màn.

Những tên khất cái này vặn vẹo thân thể, sống sờ sờ bị rút thẳng.

Không chỉ có như thế, đám người này huyết mạch bắt đầu dùng sức nâng lên, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ trướng nứt bạo tạc.

"A. . . A. . . A. . ."

Vô biên vô tận thống khổ!

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Sau đó chói trặt lại bọn hắn kiên cố dây thừng, nhao nhao đứt gãy!

Không thành công thì thành nhân!

Hoặc là thu hoạch mười bộ thi thể!

Hoặc là thu hoạch mười cái siêu cấp cường giả, sáng tạo trước nay chưa từng có kỳ tích, kinh bạo tất cả mọi người ánh mắt.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 294: Niết Bàn Thuế Biến! Kinh Diễm Tuyệt Luân!

Cái này mười cái tên ăn mày thề, hai ngày này hai đêm bọn hắn chỗ gặp phải thống khổ cùng tra tấn, vượt qua đi qua nửa đời người tổng cộng.

Cơ hồ mỗi một phút mỗi một giây đều đắm chìm trong Địa Ngục đồng dạng trong thống khổ.

Mà lại phảng phất vĩnh viễn không nhìn thấy cuối cùng.

Loại thống khổ này theo đầu khớp xương mặt tuôn ra, theo trong huyết mạch tuôn ra, hoàn toàn không cách nào chống cự, không cách nào áp chế.

Quả thực muốn để người hồn phi phách tán.

Thật sự có một loại cảm giác, giống như đem bọn hắn triệt để đánh nát một lần nữa tổ hợp.

Bọn hắn thật hận không thể lập tức chết đi.

Hoặc là bất tỉnh đi cũng tốt.

Nhưng là hoàn toàn không có, những thống khổ kia vẫn như cũ như là dời núi lấp biển đồng dạng vọt tới.

Mà Thẩm Lãng cũng gặp được trước nay chưa từng có một màn.

Đồng dạng là không phù hợp hiện đại khoa học, hiện đại y học một màn.

Cái này mười cái thân thể vặn vẹo tàn tật tên ăn mày, liền phảng phất bị triệt để kéo dài kéo thẳng.

Theo vớ va vớ vẩn, biến thành người bình thường bộ dáng.

Cái này không khỏi để Thẩm Lãng nhớ tới « Lộc Đỉnh ký » bên trong Bàn đầu đà cùng gầy đầu đà, một cái là người cao sống sờ sờ cho ép thấp ép béo, một cái là theo thằng lùn sống sờ sờ rút lớn.

Hắn vẻn vẹn chỉ ở trong tầng hầm ngầm ngây người nửa canh giờ, sau đó liền rời đi.

Bởi vì những này tiếng kêu thảm thiết thực sự là quá thê thảm.

Mà lại mười người này cứ như vậy một mực hét thảm hai ngày hai đêm.

. . .

Thẩm Lãng tại cho cái này mười cái tên ăn mày cải tạo huyết mạch thời điểm, Lan tên điên lần đầu tiên không có đùa giỡn Hàm Nô, cũng không có đọc tiểu thuyết. Mà là cầm lên một bản Phật Kinh, tinh tế đọc.

Trên mặt hắn tiện dạng, cũng đã biến mất rất nhiều, ánh mắt cũng nhất là phức tạp.

Thẩm Lãng nói: "Lan tên điên, ngươi phảng phất không quá nguyện ý gặp đến một màn này?"

Lan tên điên nói: "Sao dám, sao dám."

Hắn quả thật có chút không nguyện ý nhìn thấy một màn này, hắn hao tốn thời gian mười mấy năm, cuối cùng đem những này trôi dạt khắp nơi đồng bạn cho tìm được.

Nhưng tìm được về sau, hắn cũng không biết nên làm cái gì.

Nhưng thầm nghĩ lấy vẫn như cũ là ẩn núp.

Ẩn núp tới khi nào?

Hắn hoàn toàn không biết, cũng không có đáp án,

Làm kịch biến phát sinh thời điểm, tuổi của hắn còn quá nhỏ, trong lòng căn bản cũng không có cái gì sứ mệnh cảm giác.

Cũng chỉ là muốn tìm tới những này tiểu đồng bọn, sau đó bảo vệ.

Hắn đi vào Ninh Chính phủ thượng, càng nhiều cũng chỉ là muốn ăn nhờ ở đậu, cho các huynh đệ tìm đặt chân nơi.

Nhưng cứ như vậy trổ hết tài năng, hắn thực sự là không có chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Thẩm Lãng nói: "Khi còn bé sự tình, ngươi còn nhớ rõ sao?"

Lan tên điên nói: "Chúng ta khi còn bé kỳ thật không có cái gì ký ức, từ nhỏ đã tại trên một ngọn núi lớn lên, trải qua không buồn không lo sinh hoạt."

"Không buồn không lo?" Thẩm Lãng nói.

Lan tên điên nói: "Đúng vậy a, không buồn không lo, thỏa thích chơi. Đương nhiên cũng tại học tập, nhưng học tập liền là chơi, chơi liền là học tập."

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi phụ mẫu đâu?"

Lan tên điên nói: "Phụ mẫu cũng ở trên núi, có chút dạy đọc sách, có chút huấn luyện viên võ, có chút may y phục, có chút nấu cơm, có chút làm ruộng."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Nghe vào cái này phảng phất là một cái xã hội không tưởng tồn tại, đối với cao thượng người mà nói, xác thực vô cùng mỹ hảo.

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Lan tên điên nói: "Về sau liền xảy ra chuyện, đại nhân liền mang theo chúng ta chạy trốn, một mực hướng phía đông chạy, muốn ra biển đi xa. Nhưng là chạy ra vài trăm dặm liền liên tiếp bị rất nhiều lần truy sát."

Thẩm Lãng nói: "Ai truy sát?"

Lan tên điên nói: "Không biết, toàn bộ đều là đỉnh cấp võ đạo cao thủ."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Lan tên điên nói: "Ba ba mụ mụ nhóm vì bảo hộ chúng ta, liền lao ra cùng địch nhân chiến đấu, mù lòa thúc thúc mang theo chúng ta chạy trốn. Một đường trốn, một đường trốn, lại một đường bị đuổi giết. Mà lại đâu đâu cũng có binh hoang mã loạn, đâu đâu cũng có trôi dạt khắp nơi nạn dân, chúng ta liền triệt để đi rời ra."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó ngươi liền xài thời gian mười mấy năm, đem bọn hắn tìm được?"

Lan tên điên nói: "Chúng ta tổng cộng có ba mươi mấy người, nhưng ta chỉ tìm được mười cái, còn lại cũng tìm không được nữa."

Thẩm Lãng nói: "Lúc ấy ngươi là lớn nhất hài tử sao?"

Lan tên điên lắc đầu: "Không phải, Lan Ma huynh trưởng lớn nhất, năm đó hắn đã mười ba tuổi, còn có Lan Mê tỷ tỷ, nhưng là hai người kia đều không thấy, ta liền trở thành lớn tuổi nhất cái kia, vì lẽ đó ta có nghĩa vụ bảo hộ những này đệ đệ."

Thẩm Lãng nhắm mắt lại suy tư, hỏi: "Khổ Đầu Hoan, Lam Bạo cũng là huyết mạch phi thường xuất sắc chiến tranh nạn dân, bọn hắn là các huynh đệ của ngươi sao?"

Lan tên điên lắc đầu nói: "Không phải."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia đại ngốc đâu?"

Lan tên điên nói: "Càng thêm không phải."

Thẩm Lãng lúc này đối võ đạo huyết mạch nghiên cứu đã phi thường sâu.

Hiểu càng nhiều, thì càng chấn kinh.

Đại ngốc cùng Cừu Yêu Nhi Hoàng Kim huyết mạch, tuyệt đối độc nhất vô nhị, thiên hạ vô song.

Khổ Đầu Hoan huyết mạch thiên phú rất cao, thần nữ Tuyết Ẩn cũng thế, nhưng khoảng cách đại ngốc cùng Cừu Yêu Nhi vẫn như cũ có một đoạn khoảng cách rất xa.

Đại ngốc cùng Cừu Yêu Nhi huyết mạch, thật cao cao tại thượng, quan sát chúng sinh.

Thẩm Lãng nói: "Mười người này đều xem như đệ đệ của ngươi đúng không?"

Lan tên điên gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không nguyện ý nhìn thấy bọn hắn trở nên nổi bật sao?"

Lan tên điên nói: "Quá nguy hiểm."

Thẩm Lãng nói: "Không biết, liên quan tới huyết mạch nguy cơ trí mạng đã qua. Lam Bạo, Trác Nhất Trần đều bình an vô sự, Thiên Nhai Hải Các đã cho các ngươi bọn này huyết mạch người thiên phú cực cao bảo đảm, các ngươi đại khái có thể yên lòng kiến công lập nghiệp."

Tiếp lấy Thẩm Lãng nói: "Hàm Nô cũng là trong các ngươi một viên sao?"

Lan tên điên lắc đầu nói: "Không phải."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi vì sao nhìn chằm chằm vào nàng?"

Lan tên điên nói: "Chúng ta từ nhỏ đã không nhà để về, xóc nảy trôi giạt, bản năng muốn tìm được đồng loại bão đoàn sưởi ấm, Hàm Nô có giống như ta bi thảm quá khứ, lòng của chúng ta mới có thể gần sát cùng một chỗ."

Mà vừa lúc này.

Hàm Nô nổi giận đùng đùng vào, bỗng nhiên một chỉ Lan tên điên.

"Công tử, cái này tiện bại hoại nhìn lén ta tắm rửa."

Lan tên điên nói: "Không, không, không, Hàm Nô cô nương, ta căn bản cũng không phải là nhìn lén ngươi tắm rửa. Ta chỉ là phải nhớ kỹ bộ dáng bây giờ của ngươi, bởi vì tiếp xuống mỗi một ngày ngươi cũng sẽ trở nên vô cùng mỹ lệ, vì lẽ đó ngươi mỗi một ngày bộ dáng đều đáng giá kỷ niệm."

Thật biết nói chuyện, dỗ ngon dỗ ngọt nói đến chạy cực kỳ.

Nhưng là, không có ích lợi gì.

Hàm Nô không nói hai lời, trực tiếp xông lên đi, một tay lấy hắn đập tới trên mặt đất.

Cầm lấy một cây cây trúc nhỏ, đối Lan tên điên giữa háng cuồng rút.

"A. . . A. . . A. . ."

Lan tên điên phát ra vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Thẩm Lãng thấy tê cả da đầu, tranh thủ thời gian lui ra.

Đây là một bút sổ sách lung tung.

Hàm Nô hạ thủ cũng thật sự là tinh chuẩn, bảo đảm có thể làm cho Lan tên điên đau đến không muốn sống, nhưng là lại không đến mức làm hỏng.

Cái này có chừng có mực, quá khó.

Không qua hắn mười cái huynh đệ lúc này đều tại gặp Địa Ngục đồng dạng tra tấn, Lan tên điên cũng có cần phải cùng bọn hắn đồng cam cộng khổ.

. . .

Hai ngày hai đêm trôi qua.

Tầng hầm tiếng kêu thảm thiết cuối cùng kết thúc.

Cái này mười cái tên ăn mày, lâm vào ngủ say.

Vũ Liệt mang theo mười mấy danh nữ võ sĩ đi vào, làm mỗi người thanh tẩy thân thể, sau đó đắp lên dược cao, rót vào canh sâm.

Cứ như vậy, đám người này một mực ngủ, một mực ngủ.

Ròng rã ngủ năm mươi giờ, sau đó mới theo thứ tự tỉnh lại.

Mở to mắt!

Lập tức cảm nhận được một loại trước nay chưa từng có kỳ diệu.

Trong thân thể phảng phất có gió đang thổi, cả người phảng phất muốn phiêu lên đồng dạng.

Loại kia lực lượng cường đại cảm giác, loại kia khỏe mạnh cảm giác.

Loại kia tùy tâm sở dục tự do cảm giác.

Nhẹ nhàng vừa dùng lực.

Toàn bộ thân thể lập tức trực tiếp bắn lên, sau đó rơi trên mặt đất.

Những tên khất cái này lập tức hoàn toàn sợ ngây người.

Trước đó thân thể của bọn hắn đều là vặn vẹo, còng xuống, như là tàn tật.

Đừng nói đứng, tựu liền ngồi đều rất vất vả, vì lẽ đó đại đa số thời điểm bọn hắn đều nằm.

Đi bộ, cái kia càng là căm thù đến tận xương tuỷ.

Bởi vì không có khí lực, mà lại thân thể không cân bằng, xiêu xiêu vẹo vẹo, quá thống khổ khó chịu.

Rõ ràng hơn một trăm cân thân thể, lại phảng phất nặng như ngàn cân, tùy tiện đi mấy bước đều phảng phất muốn té ngã trên đất.

Mà bây giờ.

Toàn thân đều nhẹ nhàng, phảng phất muốn bay lên.

Lúc này, Khổ Đầu Hoan nói: "Trước mặt của các ngươi có tấm gương, riêng phần mình xem thật kỹ một chút hoàn toàn mới chính mình."

Những người này ngẩng đầu nhìn lên.

Quả nhiên có mấy cái gương, so với người còn muốn cao tấm gương.

Chỉ nhìn một chút, những người này đều sợ ngây người.

Trước đó xấu xí vặn vẹo thân thể đâu? Trước đó nửa tàn tật đồng dạng thân thể đâu?

Toàn bộ đều không thấy.

Mỗi người thân thể đều khôi phục bình thường, trở nên vô cùng thẳng tắp.

Thậm chí so người bình thường còn muốn thẳng tắp, như là trường thương.

Mà lại gương mặt cũng thay đổi, trước đó mỗi người khuôn mặt hoặc nhiều hoặc ít đều có biến hình.

Hoàn toàn xấu xí không chịu nổi.

Mà bây giờ hết thảy đều khôi phục bình thường.

Lập tức, mười người nước mắt tuôn trào ra.

Ngay từ đầu còn có thể kiềm chế, về sau bắt đầu gào khóc.

Vài chục năm.

Cơ hồ theo có ký ức thời điểm bắt đầu, thân thể của bọn hắn liền dần dần không bình thường, về sau càng ngày càng nghiêm trọng, càng ngày càng nghiêm trọng.

Cuối cùng biến thành dị dạng.

Bọn hắn vốn cho rằng đời này cứ như vậy, triệt để phế đi.

Không có hi vọng nhân sinh, nhất định là sa sút tinh thần sa đọa.

Vì lẽ đó bọn hắn mới có thể tại mọi thời khắc nằm trên mặt đất khoác lác, bởi vì chỉ có như thế thời gian mới là vui sướng, không cần đối mặt hiện thực.

Nhưng là, hiện tại tất cả mọi người thu được tân sinh.

Khổ Đầu Hoan nói: "Từ giờ trở đi, từ giờ khắc này, các ngươi thu được tân sinh."

"Từ hôm nay trở đi, các ngươi không còn là tên ăn mày, không còn là kẻ lang thang, mà là ngũ vương tử dưới trướng Bách hộ sĩ quan."

"Hi vọng các ngươi vĩnh viễn ghi nhớ giờ khắc này, vĩnh viễn ghi nhớ là ai cho các ngươi tân sinh."

"Từ nay về sau, nếu là dám can đảm kẻ phản bội, trời tru đất diệt."

"Dám can đảm ham ăn biếng làm người, trời tru đất diệt."

"Tham lam gian trá người, trời tru đất diệt!"

Lúc này, Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đi đến!

Khổ Đầu Hoan lạnh giọng nói: "Trước đó thân thể không tốt quỳ không đi xuống, hiện tại nhìn thấy Chủ Quân, các ngươi chẳng lẽ còn không quỳ sao?"

Sau đó hắn một chân quỳ xuống: "Bái kiến điện hạ, bái kiến Thẩm công tử."

Cái kia mười cái tên ăn mày chỉnh tề quỳ xuống nói: "Bái kiến điện hạ, bái kiến Thẩm công tử."

Thẩm Lãng tỉ mỉ nhìn mười người này một chút, chậm rãi nói ra: "Trước đó các ngươi đều là tên ăn mày, đều là kẻ lang thang, vì lẽ đó đều không có danh tự. Từ hôm nay trở đi, các ngươi chính là Ninh Chính điện hạ dưới trướng Bách hộ sĩ quan, tương lai sẽ trở thành Thiên hộ, du kích tướng quân, tham tướng, thậm chí trở thành một phương Đô đốc, phong tước bại tướng, vì lẽ đó các ngươi cần phải có một cái tên."

"Lan tên điên là đại ca của các ngươi, vậy các ngươi đều đi theo hắn họ Lan, phân biệt gọi Lan Nhất, Lan Nhị, Lan Tam. . . Mãi cho đến Lan Thập."

Ninh Chính không khỏi nhìn về phía Thẩm Lãng một chút.

Đơn giản như vậy danh tự được không? Có phải là quá tùy ý, có điểm giống là a miêu a cẩu đồng dạng.

Không có cái gì không tốt, gọi danh tự như vậy, sẽ tại mọi thời khắc đều nhắc nhở bọn hắn là huynh đệ. Mãi mãi cũng là một thể, vĩnh viễn không cần lẫn nhau phản bội.

Thẩm Lãng nói: "Thêm lời thừa thãi không nói, còn có hai mươi chín ngày, ân khoa vũ cử khảo thí bắt đầu!"

"Nếu các ngươi thi đậu, như vậy liền nhất phi trùng thiên, Ninh Chính điện hạ chính thức có đoạt dòng chính vốn liếng."

"Chỗ các ngươi thi không trúng, bệ hạ sẽ đem các ngươi chém tận giết tuyệt, Ninh Chính điện hạ đoạt dòng chính triệt để trở thành trò cười, mà ta cũng đem xám xịt trở lại Huyền Vũ thành."

"Ta hi vọng một màn này không cần phát sinh."

"Từ hôm nay trở đi, chúng ta đồng sinh cộng tử, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục."

"Trác Tướng quân, tiếp xuống hết thảy giao cho ngươi."

Khổ Đầu Hoan dập đầu nói: "Vâng!"

"Tất cả mọi người, toàn bộ mặc xong quần áo, ra ngoài ăn cơm!"

"Sau nửa canh giờ, bắt đầu huấn luyện."

"Vũ cử khảo thí phân bốn hạng, cử tạ, bước bắn, cưỡi ngựa bắn cung, mã chiến!"

"Những người khác muốn ròng rã luyện tập vài chục năm, mới có thể tham gia vũ cử khảo thí."

"Mà các ngươi, vẻn vẹn chỉ có hai mươi tám ngày."

"Vẻn vẹn chỉ có hai mươi tám ngày, nếu có thể hoàn thành, kiến công lập nghiệp, làm rạng rỡ tổ tông. Nếu không thể hoàn thành, toàn bộ đều chết hết đi!"

"Lập, đi!"

. . .

Sau đó, cái này mười cái tên ăn mày, bắt đầu điên cuồng huấn luyện.

Không, đã không thể gọi bọn họ là tên ăn mày.

Hẳn là xưng là Lan thị huynh đệ, hoặc là Lan thị huyết mạch người, Lan thị thiên tài.

Khổ Đầu Hoan một người huấn luyện bọn hắn mười cái.

Mỗi ngày huấn luyện chín canh giờ!

Một ngày mười hai cái là canh giờ, lại muốn huấn luyện chín canh giờ, còn lại ăn uống ngủ nghỉ đi ngủ cộng lại mới sáu giờ.

Quả thực liền là vào chỗ chết huấn luyện.

Mà huấn luyện kết quả. . .

Quả thực để Thẩm Lãng không đành lòng nhìn thẳng.

Không phải là bởi vì quá kém.

Mà là bởi vì quá. . . Ngưu bức.

Để Thẩm Lãng loại này nhược kê hoàn toàn nhìn không được, đồng thời bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Thế giới này võ đạo thực sự quá không công bằng.

Huyết mạch thiên phú cao người, quả thực chính là vì muốn làm.

Thật là đáng sợ.

Vũ cử trong cuộc thi hạng thứ nhất cử tạ.

Mười người này hoàn toàn không cần luyện.

Thẩm Lãng dùng Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng kích hoạt lên huyết mạch của bọn hắn lực lượng về sau, trong cơ thể của bọn hắn trực tiếp bạo phát lực lượng cường đại.

Thanh thứ nhất giơ lên trọng lượng, liền vượt xa vũ cử cần thiết số lượng.

Một khắc đồng hồ đều không cần luyện, trực tiếp đã vượt qua.

Sau đó là bắn tên.

Dựa theo Thẩm Lãng xem ra, cái này bắn tên cùng huyết mạch thiên phú quan hệ cũng không lớn.

Nhưng mà hoàn toàn không phải như vậy.

Bắn tên khẽ dựa lực, hai dựa vào ổn, ba dựa vào mục, bốn dựa vào tinh thần.

Đương nhiên người hiện đại bắn tên còn cần dựa vào tĩnh, dựa vào cảm giác.

Nhưng là đối với những huyết mạch này người thiên phú cực cao, liền hoàn toàn không tồn tại.

Đầu tiên bọn hắn lực lớn vô cùng, vũ cử khảo thí tiêu chuẩn là một thạch cung. Nhưng là đối với cao thủ đến nói, chọn lựa mạnh hơn cung có thể càng thêm tinh chuẩn.

Vì lẽ đó Khổ Đầu Hoan trực tiếp bắt đầu huấn luyện liền là một thạch nửa, cái này tương đương với hiện đại hai trăm bang tả hữu siêu cấp cường cung.

Có thể kéo ra dạng này cường cung người, xem như cực kỳ bé nhỏ. Năm đó Henri VIII cung cũng chính là 180 bang mà thôi.

Nhưng là Lan thị huynh đệ những huyết mạch này cường giả, không cần tốn nhiều sức trực tiếp kéo ra.

Kéo ra về sau, còn có thể ổn ở nơi đó không nhúc nhích.

Đương nhiên, cường cung thời gian dài như vậy kéo ra không bắn, đối cung tổn thương rất lớn.

Nhưng là không sao.

Có Thiên Đạo hội.

Một thạch nửa cường cung bọn hắn chuẩn bị mấy trăm tấm, chuyên môn để Lan thị huynh đệ luyện tập dùng.

Một người luyện phế mười cái đều không có vấn đề.

Loại này cường cung, cực hạn khoảng cách có thể bắn ra 250 mét trở lên, nhưng là chân chính có hiệu sát thương khoảng cách, vẻn vẹn chỉ có chừng một trăm mét.

Vũ cử khảo thí yêu cầu bước bắn khoảng cách là một trăm hai mươi bước, đại khái liền là khoảng tám mươi lăm mét dáng vẻ.

Mà Khổ Đầu Hoan đối mười người này yêu cầu cao hơn, trực tiếp liền theo một trăm năm mươi bước bắt đầu.

Hình dung như thế nào những người này tiến bộ đâu?

Quả thực liền là đột nhiên tăng mạnh!

Người bình thường huyết mạch, mỗi ngày luyện tập một trăm tiễn liền không sai biệt lắm.

Bởi vì dạng này cường cung, là phi thường hao phí thể lực.

Mà đám người này liền không ngừng mà kéo cung, không ngừng mà bắn.

Nửa ngày thời gian, liền muốn bắn ra năm trăm tiễn tả hữu.

Cái số này quả thực liền là nghịch thiên.

Người bình thường nếu là cao cường như vậy độ huấn luyện, gân cốt chỉ sợ muốn bóp méo, thắt lưng cũng triệt để biến hình.

Nhưng mà đối với bọn hắn đến nói, chỉ là có chút đau nhức mà thôi, ban đêm ngâm một chút nước thuốc, ngày thứ hai lại sinh long hoạt hổ, thân thể cùng trong gân mạch, phảng phất có vô tận lực lượng.

Buổi sáng bắn tên, buổi chiều cưỡi ngựa.

Bắn tên đối với bọn hắn đến nói, còn có một chút độ khó.

Cưỡi ngựa đối với bọn hắn đến nói, cơ hồ không phí nhiều sức.

Kích hoạt lên huyết mạch bọn hắn, lực lớn vô cùng, tứ chi mạnh mẽ, cảm giác phi thường nhạy cảm.

Rất nhanh liền có thể tìm tới nhân mã hợp nhất cảm giác.

Vẻn vẹn hai ba ngày thời gian, những người này chẳng những có thể tại trên lưng ngựa nhẹ nhàng như thường, hơn nữa còn có thể đang nhanh chóng chạy bên trong tự do trên dưới ngựa, còn có thể ngã kỵ.

Chẳng lẽ cưỡi ngựa cũng có thể dựa vào võ đạo thiên phú?

Ngày thứ tư thời gian, hoàn toàn không cần hai tay, dựa vào hai chân hai chân, liền có thể nhẹ nhõm khống chế những này thiên lý mã.

Trống đi hai tay, có thể dễ như trở bàn tay giương cung bắn tên.

Bắn tên tiến độ thoáng chậm một chút.

Nhưng vẫn như cũ vô cùng kinh người.

Ngày đầu tiên, trên cơ bản toàn bộ có thể trúng bia.

Ngày thứ hai, trên cơ bản toàn bộ đều có điểm số.

Ngày thứ ba, trên cơ bản đã có thể bắn trúng chính giữa cái kia tròn.

Ngày thứ mười thời gian, những người này xạ thuật tiến độ phảng phất tiến vào một loại nào đó bình cảnh kỳ.

Khổ Đầu Hoan giảm bớt điên cuồng thời gian huấn luyện.

Bắt đầu truyền thụ nội công tu luyện.

Đương nhiên cái gọi là nội công, hoàn toàn là tăng lên tinh thần, tăng lên lòng yên tĩnh chỉ thủy cảnh giới.

Học tập những này cái này hai cuốn bí tịch sau.

Những người này xạ thuật, lại một lần nữa đột nhiên tăng mạnh.

Vũ Liệt dưới trướng nữ võ sĩ, Thẩm Lãng dưới trướng Kim thị gia tộc võ sĩ, toàn bộ đều nhìn ngây người.

Nhất là Thẩm Thập Tam, hắn lại một lần nữa lâm vào bản thân trong hoài nghi.

Ta còn có luyện võ tất yếu sao?

Thế giới này cũng không tránh khỏi quá không công bằng đi.

Có huyết mạch thiên phú, vậy mà thật có thể dạng này muốn làm gì thì làm.

Các ngươi những thiên tài này một ngày ngàn dặm, nhưng cân nhắc qua chúng ta phổ thông thiên phú người cảm thụ sao?

Trước đó một cái đại ngốc, liền để hắn hoài nghi nhân sinh.

Hiện tại lập tức tuôn ra tới mười cái thiên tài, đương nhiên so đại ngốc cấp bậc vẫn là rất xa, nhưng là so với người bình thường đến nói, quả thực liền là một kỵ tuyệt trần.

Cái này phảng phất người bình thường đi đường, cưỡi rùa đen đang chạy.

Thiên phú cao người, cũng chính là cưỡi một đầu con lừa nhỏ.

Mà đám người này, liền là cưỡi thiên lý mã đang phi nước đại.

Đại ngốc dạng này người liền tồi tệ hơn, quả thực liền là cưỡi chim đại bàng đang bay.

Có các ngươi những thiên tài này tại, chúng ta người bình thường là không có đường sống.

Ngũ vương tử Ninh Chính cũng hoàn toàn nhìn ngây người.

Trên thế giới này có nhiều như vậy thiên tài sao?

Cái này tiến độ cũng không tránh khỏi quá. . . Đáng sợ a.

Bắn tên loại vật này, vốn là mười năm như một ngày, tích lũy tháng ngày.

Nhưng là những người này, hoàn toàn mắt trần có thể thấy tiến bộ.

Cái này như là cây cối dài lá cây, chậm chạp đến lặng yên không một tiếng động, cần qua vài ngày về sau, mới có thể nhìn thấy bọn hắn mọc ra.

Lại phảng phất là cho heo ăn, ít nhất phải nuôi cái một hai tháng, mới có thể nhìn ra biến hóa rõ ràng.

Mà bọn này thiên tài phảng phất như là cao tốc phát ra phim, trực tiếp gia tốc gấp mấy chục lần trở lên, lá cây trượt chân lập tức liền mọc ra, cánh hoa bỗng nhiên một chút liền mở ra.

Đối với người bình thường đến nói, bọn hắn thật là đang bay.

Lúc đầu Ninh Chính còn cảm thấy, bắt đầu từ số không tập võ, trong một tháng thi đậu vũ cử là thiên phương dạ đàm.

Dù sao quốc đô vũ cử khảo thí cường giả như mây, tinh anh vô số.

Nhưng là cái gọi là tinh anh tại thiên tài trước mặt, hoàn toàn là mây bay.

Vũ cử bốn hạng khảo thí, vẻn vẹn chỉ có một tháng thời gian học tập, nguyên bản cảm thấy khó như lên trời, ngay cả đồng dạng đều không học hết.

Hiện tại xem ra, thời gian vậy mà dư xài.

Thật là đáng sợ!

Thế giới này quá điên cuồng.

Sau đó, Ninh Chính trong lòng thở dài.

Ta Ninh Chính có tài đức gì, lại có thể đạt được cái này mười một cái thiên tài hiệu trung?

Cái này mười một cái nhân tài lang thang thiên hạ thời gian mười mấy năm, không ai phát giác.

Mà Thẩm Lãng vậy mà thoáng cái đem bọn hắn khai quật ra.

Như thế xem ra, Thẩm Lãng càng thêm lợi hại.

Bởi vì cái gọi là thiên lý mã thường có, mà Bá Nhạc không thường có.

Mà lại Thẩm Lãng kích hoạt lên huyết mạch của bọn hắn lực lượng, cái này càng thêm nghịch thiên.

Ta Ninh Chính có tài đức gì, vậy mà đạt được Thẩm Lãng trợ giúp.

Trong lòng của hắn nói là trợ giúp, mà không phải phụ tá!

. . .

"Thế giới này quá không công bằng, quá không công bằng!" Thẩm Thập Tam thở dài nói.

Bởi vì Lan thị cái kia mười cái thiên tài, xạ thuật đã vượt qua hắn.

Đâu chỉ vượt qua hắn, hơn nữa còn vượt qua Vũ Liệt dưới trướng tất cả mọi người.

"Người bình thường không có cách nào sống!"

Vũ Liệt nói: "Ngươi vì cái gì nhất định phải nhìn chằm chằm những thiên tài này đâu? Ngươi hoàn toàn có thể cùng người khác so."

Thẩm Thập Tam hỏi: "Cùng ai so?"

Vũ Liệt nói: "Cùng công tử nhà ngươi so ra, ngươi Thẩm Thập Tam cũng là tuyệt đỉnh thiên tài."

Ách!

Thẩm Thập Tam trong lòng cuồng tán đồng, nhưng lại không dám gật đầu.

Chủ nhân cái này siêu cấp lớn nhược kê, võ đạo thiên phú quả thực là thiên hạ đệ nhất cặn bã.

Trong đám người tùy ý chọn một cái ra, chỉ sợ cũng không tìm tới so chủ nhân càng cặn bã.

Thắng chủ nhân dạng này củi mục, thắng mà không võ!

Vũ Liệt nói: "Thẩm công tử thiên phú hẳn là dài sai lệch, toàn bộ đều tập trung ở trí tuệ cùng mỹ mạo lên."

Hàm Nô tại bên cạnh gật đầu nói: "Đúng, đúng, đúng công tử chúng ta mặc dù võ đạo thiên hạ đệ nhất cặn bã, nhưng là tướng mạo thiên hạ đệ nhất đẹp trai a. Vũ Liệt ngươi gặp nhiều người, nhưng có gặp qua cùng công tử đồng dạng đẹp trai người sao?"

Vũ Liệt không nói lời nào.

Thẩm Thập Tam nói: "Vân Mộng Trạch thế tử, phải cùng chủ nhân đồng dạng đẹp trai đi."

Hàm Nô lắc đầu nói: "Không được, không được, Vân Mộng Trạch quá tiện."

Thẩm Thập Tam trong lòng nói: "Thế nhưng là, chủ nhân cũng rất tiện a."

Đương nhiên, hắn cũng liền dám ở trong lòng nói một chút, miệng bên trong là nửa chữ cũng không dám nói, thậm chí biểu lộ cùng ánh mắt cũng không dám toát ra nửa điểm, như thế hắn thật sẽ gần chết.

Vũ Liệt nói: "Chúc Hồng Tuyết."

Hàm Nô nói: "Ta chưa từng gặp qua Chúc Hồng Tuyết, hắn vậy mà cùng công tử đồng dạng đẹp trai không?"

Vũ Liệt gật đầu.

Chúc Hồng Tuyết đúng là thiên hạ tuyệt đỉnh mỹ nam tử.

Mà lại đỉnh cấp mỹ nam, càng nhiều dựa vào là khí chất, mà không đơn thuần là tướng mạo.

Bỗng nhiên Thẩm Thập Tam nói: "Hàm Nô, ngươi gầy một chút a."

Hàm Nô lập tức đỏ bừng cả khuôn mặt, liều mạng lắc đầu nói: "Không có, không có, ngươi không cần nói mò a. . ."

Sau đó, nàng chạy vội trốn.

Thẩm Thập Tam kinh ngạc.

Vì cái gì gầy không nguyện ý thừa nhận đâu?

Rõ ràng gầy rất nhiều a, có chừng hai mươi cân tả hữu.

. . .

Thời gian như nước, tuế nguyệt như thoi đưa.

Không thể trang bức thời gian, lại nhanh chóng mà qua!

Bất tri bất giác, hai mươi mấy ngày thời gian trôi qua.

Khoảng cách ân khoa Văn Cử khảo thí, vẻn vẹn chỉ có hai ngày thời gian.

Khoảng cách vũ cử khảo thí, cũng vẻn vẹn chỉ có sáu ngày thời gian.

Như vậy Lan thị mười một huynh đệ đến cùng chuẩn bị đến như thế nào đây?

Lan tên điên sớm mười ba ngày, đọc xong Thẩm Lãng chuẩn bị tất cả sách luận hoạ theo từ.

Đọc ngược như chảy.

Không chỉ có như thế, hắn mỗi ngày còn viết mười thiên sách luận, hai mươi bài thơ từ.

Quá kinh khủng.

Năng suất cao như vậy, quả thực có thể so với hoàn hảo lão nhân.

Cái nào đó hoàn hảo lão nhân làm thơ dựa vào là không muốn mặt, Lan tên điên dựa vào cũng là không muốn mặt, không cần tâm.

Hắn chỗ đọc thuộc lòng sách luận đều là Trung Hoa trên dưới hai ngàn năm lịch sử thiên cổ danh thiên, Bất hủ chi tác.

Hắn dùng hoàn toàn tùy tâm sở dục, không có chút nào đắp lên vết tích.

Tất cả điển cố danh ngôn, hạ bút thành văn.

Nói như vậy!

Nếu như không dối trá, Lan tên điên sách luận trình độ đã vượt xa Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng đã mất đi phê chữa hắn sách luận năng lực.

Một là bởi vì thẩm tên điên viết quá tốt.

Hai là bởi vì hắn viết quá không muốn mặt, cơ hồ mỗi một cái câu đều có thể tìm tới xuất xứ, toàn bộ trích dẫn đọc thuộc lòng xuống tới thiên cổ danh thiên.

Nói trắng ra là.

Thẩm tên điên viết sách luận kỳ thật không có chân chính linh hồn.

Cũng chỉ là một bộ hoàn mỹ tuyệt luân thể xác.

Nhưng là. . .

Thế giới này có linh hồn sách luận lại có bao nhiêu?

Đầu đề viết văn mà thôi.

Trong khoảng thời gian ngắn, lại có ai có thể viết ra trực kích linh hồn tác phẩm?

Cái này như là phim Mỹ « tây bộ thế giới » bên trong những cái kia người nhân tạo, hoàn toàn cùng chân nhân giống nhau như đúc, mà lại dáng dấp tuyệt mỹ.

Mỹ nhân như vậy đặt ở trước mặt ngươi, không nói cho ngươi tạo nên phục chế người.

Ngươi ngày, vẫn là ít ngày nữa?

Thẩm người điên sách luận chính là như vậy, kinh diễm tuyệt luân.

Như là ống kính phía dưới mỹ nhân tuyệt sắc, đẹp mắt là được rồi, có thể cứng rắn là được, còn quản cái gì linh hồn mất linh hồn.

Lại nói khoa cử khảo thí, cũng không liền là một việc mua bán a.

Ninh Chính đọc sách vài chục năm, học vấn rất không tệ.

Hắn nhìn qua Lan tên điên sách luận, nói một câu nói: "Liên tục nhìn mười thiên, cảm giác có chút chết lặng. Nhưng là chỉ nhìn một thiên, đặc sắc tuyệt luân!"

Thẩm Lãng hỏi: "Có thể trúng trước ba sao?"

Ninh Chính nghĩ một hồi nói: "Mỗi lần quốc đô khoa khảo trước ba sách luận, ta đều đọc qua, luận kinh diễm trình độ thua xa Lan Lĩnh, hắn dùng những cái kia câu thực sự quá đẹp, hắn dùng những cái kia điển cố thực sự quá chính xác."

Có thể không chính xác sao?

Lan tên điên mỗi một cái câu, đều là theo hơn ngàn Bất hủ danh thiên bên trong hái ra, mà lại hoạt học hoạt dụng.

Đương nhiên, sách luận hoạ theo từ đều tương đối duy tâm.

Trừ phi là chân chính kinh điển Bất hủ tác phẩm, mới có thể có được trí mạng tuyệt sát lực.

Nhưng là Lan tên điên tại thuật một đạo lên, hoàn toàn dùng đến cực hạn.

Vì lẽ đó ân khoa khảo thí trước ba, không nói mười phần chắc chín, mười cầm bảy ổn vẫn phải có.

Huống hồ quốc quân nói qua, chỉ cần cao trung là được, không bắt buộc trước ba.

Bằng vào Lan tên điên những này sách luận thi từ, trên bảng nổi danh kia là tuyệt đối ván đã đóng thuyền.

Kinh diễm như vậy tuyệt luân câu, như vậy tinh chuẩn tuyệt diệu thượng cổ điển cố, nếu là không thể cao trung cái kia mới có quỷ.

Lan tên điên bên này không có vấn đề.

Như vậy mặt khác mười cái Lan thị thiên tài vũ cử, có vấn đề sao?

. . .

Khổ Đầu Hoan vẫn như cũ điên cuồng thao luyện cái này mười cái thiên tài.

"Công tử, ngài mang theo Lan tên điên về trước quốc đô tham gia khảo thí, vũ cử khảo thí muốn muộn bốn ngày, chúng ta ba ngày sau xuất phát trở về quốc đô."

Thẩm Lãng hỏi: "Là bọn hắn trình độ hỏa hầu còn chưa đủ à?"

Khổ Đầu Hoan nói: "Công tử nói trình độ là chỉ cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Trên bảng nổi danh, đậu Cử nhân võ."

Khổ Đầu Hoan nói: "Vậy làm sao khả năng? Ta muốn không chỉ có riêng cao trung, ta muốn bọn hắn nghiền ép đám người, ta muốn bọn hắn kinh diễm tứ phương. Nếu là có dạng này huyết mạch thiên phú còn không trúng được Cử nhân võ, vậy còn không như tự sát được rồi."

Các ngươi ngưu bức.

Các ngươi bọn này thiên tài nói chuyện liền là cuồng, liền là kiêu ngạo.

Không thể trêu vào, không thể trêu vào.

Sau đó, Khổ Đầu Hoan một khắc đồng hồ đều không chậm trễ.

Tiếp tục điên cuồng thao luyện.

Mười cái Lan thị thiên tài ngồi trên lưng ngựa.

Ngoài trăm thước, mười con chuột nhanh chóng chạy trốn.

Khổ Đầu Hoan hét lớn: "Bắn, bắn, bắn!"

"Nếu là bắn không trúng cái đám chuột này, nếu là chạy một con, ta sống sờ sờ đem các ngươi đánh cho gần chết!"

"Các ngươi là phế vật sao? Đều luyện một tháng, một trăm năm mươi bước bên ngoài ngay cả một con chuột đều bắn không trúng? Ta nếu như các ngươi, lập tức cắt cổ tự sát, còn mặt mũi nào sống trên thế giới này? Còn mặt mũi nào ăn Chủ Quân bổng lộc?"

Có ba người không có bắn trúng, để chuột đào thoát.

Khổ Đầu Hoan bỗng nhiên xông đi lên, roi trong tay như là giống như cuồng phong bạo vũ rơi xuống.

"Sỉ nhục, sỉ nhục, sỉ nhục!"

"Phế vật, phế vật, phế vật!"

"Một tháng qua, các ngươi là tại mộng du sao?"

"Hồ là ở chỗ này, các ngươi đều cho ta nhảy hồ tự sát đi!"

Dứt lời, Khổ Đầu Hoan thật một phát bắt được ba người, trực tiếp ném tới trong hồ nước.

Trực tiếp đem ba người đặt tại trong nước mấy phút, không cho, để bọn hắn hưởng thụ cảm giác hít thở không thông.

"Đầu óc cho ta yên lặng một chút, yên lặng một chút!"

"Một đám phế vật, một đám phế vật!"

Thẩm Lãng đám người thấy tê cả da đầu.

Hàm Nô run rẩy nói: "Vũ Liệt tỷ tỷ, Khổ tướng quân luyện binh đáng sợ như vậy sao? Dựa theo hắn loại này luyện pháp, dưới tay hắn hẳn là đều chết sạch a."

Vũ Liệt nói: "Nguyên nhân người thi dạy, những người này đều là thiên tài, vì lẽ đó Khổ Đầu Hoan tướng quân liền dùng thiên tài tiêu chuẩn yêu cầu bọn hắn, đem bọn hắn nghiền ép đến cực hạn."

Tiếp lấy Vũ Liệt lại nói: "Mấy ngày sau vũ cử khảo thí, chúng ta thật muốn kinh bạo toàn quốc."

. . .

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng mang theo Lan tên điên rời đi, trở về quốc đô, tham gia ân khoa khảo thí.

Quốc quân, Biện phi, Thái tử, Tam vương tử, còn có quốc đô tất cả mọi người.

Các ngươi chờ lấy a.

Ta Thẩm Lãng lập tức liền muốn lên diễn một cái càng thêm kinh diễm kỳ tích.

Các ngươi liền đợi đến bị kinh bạo ánh mắt đi.

Còn có quốc đô ngu xuẩn nhóm.

Ghi nhớ các ngươi đổ ước, nếu ta Thẩm Lãng thành công, như cái này mười một người tại ân khoa khảo thí tên đề bảng vàng.

Các ngươi liền muốn ăn hết mười cân phân.

Ta hố phân đều đã lấy lòng, đến lúc đó các ngươi không ăn, ta liền sống sờ sờ cho các ngươi rót hết.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 295: Bức Thoái Vị! Trấn Áp Vạn Người!

Trương Xung vào quốc đô.

Cái này tại dân gian cũng không có gây nên bao lớn rung chuyển, nhưng là ở trong quan trường lại đưa tới to lớn gợn sóng.

So với Thẩm Lãng vào quốc đô lúc không có tiếng tăm gì, Trương Xung vào quốc đô có thể nói là phong quang vô cùng.

Thái tử tự mình đến đến Chu Tước bên ngoài cửa chính nghênh đón.

Trương Xung phô trương không lớn, vẻn vẹn chỉ có mấy chục tùy tùng mà thôi.

Thái tử Ninh Dực tự mình rót một chén rượu, đưa cho Trương Xung nói: "Chén rượu này làm Trương công tẩy trần."

Trương Xung quỳ xuống tiếp nhận.

Đổi thành những người khác, khả năng sẽ còn đem chén rượu này vẩy vào trên mặt đất, sau đó lệ rơi đầy mặt nói chén rượu này trước kính dưới đất an nghỉ huynh đệ.

Nhưng Trương Xung không có, mà là trực tiếp tiếp nhận, một uống mà xuống.

Thái tử nói: "Trương công vất vả."

Trương Xung nói: "Thần không dám."

Thái tử nhẹ nhàng cầm tay nói: "Trương công cái này theo ta nhập đô, bệ hạ vẫn chờ gặp ngươi đâu."

Sau đó Thái tử phía trước, Trương Xung ở phía sau, tiến vào Chu Tước môn.

Tại Chu Tước đường lớn ngược lên đi một đoạn thời gian.

Thái tử nhiệt tình mời Trương Xung bên trên xe của hắn giá, Trương Xung không dám đi quá giới hạn, mà là lựa chọn một lần nữa trở lại mình đơn sơ trên xe ngựa, đi theo Thái tử xa giá về sau, tiến vào hoàng cung.

Đây là Trương Xung lần thứ nhất đi Chu Tước đường lớn, hắn cũng không giống như là Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng xem quy củ như là không có gì, mỗi một lần đều nghênh ngang đi tại đường lớn trung ương, căn bản cũng không quản cái này đại đạo chỉ có Bá tước trở lên quý tộc mới có thể hành tẩu.

Đương nhiên quận Thái Thú cũng là có thể đi, chỉ bất quá Trương Xung nhất là cẩn thận, cho tới bây giờ cũng sẽ không đi đi.

Lần này là quốc quân ý chỉ, hắn lúc này mới đi đến Chu Tước đường lớn trung ương.

Tiến vào hoàng cung về sau, Trương Xung trước đi theo thái giám đi tắm thay quần áo, sau đó đi quốc quân thư phòng quỳ đợi.

Không sai biệt lắm hơn một canh giờ về sau, quốc quân mới đến.

Vị này chí tôn nổi giận đùng đùng tiến vào trong thư phòng ngồi xuống, uống một ngụm trà, dùng sức bỗng nhiên ở trên bàn.

Hắn dĩ nhiên không phải đối Trương Xung nổi giận.

Ngày mai liền là ân khoa khảo thí, hôm nay bọn này Ngự Sử giống như điên vạch tội Thẩm Lãng, thậm chí đã ngầm phúng quốc quân.

Nói cái gì đến nay trăm năm đều không này hoang đường sự tình.

Đó chính là nói ta Ninh Nguyên Hiến là hiếm có hôn quân rồi?

Còn nói cái gì nghe rợn cả người.

Nói cái gì xem thánh nhân làm không có gì, xem khoa cử thần thánh như không.

Tóm lại chính là muốn tước đoạt Thẩm Lãng dưới trướng cái kia mười một tên ăn mày khảo thí tư cách, đồng thời ném vào Đại Lý Tự ngục giam.

Trước đó còn vẻn vẹn chỉ là để Thẩm Lãng tại thánh miếu trước mặt quỳ xuống thỉnh tội, mà lần này trực tiếp yêu cầu đem Thẩm Lãng cũng ném vào Đại Lý Tự trị tội.

Có thể thấy được người tuyệt đối là lấn yếu sợ mạnh, được một tấc lại muốn tiến một thước.

Trước đó Ngự Sử vạch tội thời điểm còn cẩn thận từng li từng tí, nhưng là thấy đến Ninh Nguyên Hiến cũng không nổi giận, giả vờ như không biết thời điểm, lá gan của bọn hắn cũng dần dần lớn lên.

Chẳng những yêu cầu nghiêm trị Thẩm Lãng, hơn nữa còn muốn quốc quân công khai nhận lầm.

Ninh Nguyên Hiến thật sự là hữu tâm xử trí mấy cái Ngự Sử.

Nhưng là ân khoa khảo thí lập tức liền muốn bắt đầu, vẫn là không cần tự nhiên đâm ngang.

Mấu chốt nhất là sự tình này hắn xác thực phi thường đuối lý, rất có vài phần chột dạ tới.

Tăng thêm cùng Sở quốc đàm phán càng ngày càng giằng co, Ninh Nguyên Hiến trong lòng phảng phất ổ lấy một cỗ lửa giận, phát tiết không ra.

"Trương Xung tới? Ngươi vất vả."

Trương Xung cẩn thận tỉ mỉ dập đầu nói: "Thần không dám."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Bạch Dạ quận hiện tại như thế nào?"

Trương Xung nói: "Rất tốt.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến không khỏi kinh ngạc, Trương Xung người này là phi thường bảo thủ, hắn nhiều lời ra rất tốt hai chữ, vậy nhưng thấy là thật phi thường tốt.

Trên thực tế, Bạch Dạ quận tình hình thật cực kỳ tốt.

Thẩm Lãng làm ác người, Trương Xung làm thánh nhân, hai người liên thủ đem Bạch Dạ quận bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch ép xuống, đem tử vong suất xuống đến thấp nhất, mà lại đem bệnh đậu mùa triệt để phong tỏa tại Bạch Dạ quận bên trong không có khuếch tán.

Bây giờ Trương Xung tại Bạch Dạ quận, thật là vạn gia sinh Phật.

Ngay tiếp theo toàn bộ Bạch Dạ quận con dân, trong lòng đối Việt Quốc cũng tràn đầy tuyệt đối lòng cảm mến.

Không chỉ có như thế, đi qua mấy trận đại chiến về sau, Tam Nhãn Tà mã tặc hủy diệt, cái khác đạo tặc cũng toàn bộ bị Thẩm Lãng hố chết, Tây Vực lang thang võ sĩ bị Thẩm Lãng giết sạch, vì lẽ đó trung thành với Tô thị gia tộc tham quan ô lại cũng bị Thẩm Lãng giết sạch.

Lúc này Bạch Dạ quận hoàn toàn là sạch sẽ nhất thời điểm, thậm chí được xưng tụng là đêm không cần đóng cửa, không nhặt của rơi trên đường.

Trương Xung nói: "Trong đó Thẩm Lãng công tử công lao lớn nhất, nếu không có hắn, Bạch Dạ quận cũng không có khả năng như vậy sạch sẽ."

Quốc quân châm chọc nói: "Hắn cái này một thanh đồ đao xuống dưới, đem tất cả bẩn thỉu toàn bộ giết đến sạch sẽ, có thể không sạch sẽ sao?"

Tiếp lấy quốc quân nâng chung trà lên nói: "Sở quốc bên kia đàm phán rất phiền phức, so trong tưởng tượng phiền phức, trước đó đáp ứng tốt, bây giờ lại cũng đổi ý, Sở vương không những không xin lỗi, không bồi thường khoản, mà lại trước đó chiếm lĩnh thành lũy, vậy mà cũng không nguyện ý trả lại."

Trương Xung nói: "Cái này cùng Nam Ẩu quốc Căng Quân có quan hệ."

Quốc quân nói: "Phía nam thế cục, thật không tốt sao?"

Trương Xung nói: "Căng Quân toan tính không nhỏ, xin (mời) bệ hạ sớm tính toán."

Quốc quân nói: "Không cần che che lấp lấp, nói thẳng."

Trương Xung nói: "Thần cảm thấy Nam Ẩu quốc chiến trường nhất định phải tăng binh."

Quốc quân nhíu mày, bây giờ Nam Ẩu quốc trên chiến trường, đã tập kết bốn, năm vạn binh lực, còn muốn tăng binh?

Bất quá Ngô sở hai nước đã kết minh, coi như cái này minh ước là giả dối, nhưng Ngô Vương ốc còn không mang nổi mình ốc, trong thời gian ngắn là sẽ không lại lên chiến sự.

Vì lẽ đó, theo bắc tuyến điều động hai vạn đại quân tiến vào Nam Ẩu quốc vấn đề không lớn.

Quốc quân nói: "Ngươi cảm thấy muốn tăng nhiều lính ít?"

Trương Xung nghĩ một hồi nói: "Mười lăm vạn!"

Lời này mới ra, quốc quân lập tức giật mình kêu lên.

Trương Xung đây là điên rồi sao?

Mười lăm vạn?

Năm đó Ngô Việt hai nước khuynh quốc chiến, vận dụng tổng binh lực cũng chỉ bất quá chừng hai mươi vạn.

Hiện tại đối mặt một cái nam ẩu tiểu quốc, lại muốn xuất binh mười lăm vạn?

Trương Xung nói: "Chúng ta tại phía nam phải đối mặt đối thủ, không chỉ là Căng Quân phản quân, còn có toàn bộ Sa Man tộc. Có cần phải càn khôn nhất trịch, nhất cử diệt, mười lăm vạn đại quân thậm chí đều có chút ít."

Quốc quân nhíu nhíu mày, nhưng không có lên tiếng.

Nhà mình biết chuyện nhà mình, hắn thật không đánh nổi lớn cầm, thật không có tiền.

Quốc khố thiếu Ẩn Nguyên hội bao nhiêu tiền?

Không biết, nhưng tuyệt đối là một cái con số trên trời.

Vì lẽ đó biết rất rõ ràng Ẩn Nguyên hội cùng Ngô quốc cấu kết, mưu đoạt Lôi Châu quần đảo, quốc quân cũng chỉ có thể giả vờ như không biết.

Lần trước vì ứng đối nguy cơ trí mạng, hắn hướng Ẩn Nguyên hội lại vay mượn hơn hai trăm vạn kim tệ, mặc dù còn không có xài hết.

Nhưng nếu như dựa theo Trương Xung nói, tăng binh mười lăm vạn đến Nam Ẩu quốc chiến trường, cái kia cần bao nhiêu tiền?

Có trời mới biết!

Lập tức, quốc quân đem cái này chủ đề vứt ở một bên.

"Ngươi tại Thiên Tây hành tỉnh làm được rất tốt, mặc dù là Bạch Dạ quận thủ, nhưng là còn kiêm Thiên Tây hành tỉnh Đô đốc, Lương Vĩnh Niên chết về sau, hai tháng này ngươi kỳ thật xem như đem Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chuyện cũng làm." Quốc quân nói: "Thái tử tiến cử ngươi đảm nhiệm Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, chính ngươi có ý nghĩ gì?"

Vị trí này, không sai biệt lắm đã định.

Trương Xung hoàn toàn là chúng vọng sở quy.

Thiên hạ không có so với hắn càng thêm phù hợp vị trí này.

Vì lẽ đó Trương Xung vào quốc đô tại dân gian không có gây nên quá nhiều chấn động, nhưng là ở trong quan trường lại hù dọa gợn sóng.

Bởi vì một cái cự phách đã từ từ bay lên, đây cũng không phải là ngôi sao mới.

Lúc này không ai ngăn nổi Trương Xung quật khởi thế đầu.

Quả thật, tại tiêu diệt Tô Nan phản quân lập đầu công người là

Thẩm Lãng.

Nhưng là tên rác rưởi kia đối cái này công đầu hoàn toàn bỏ đi như giày rách, không thèm để ý chút nào. Mà lại tất cả mọi người cũng đã nhìn ra, tên nghiệp chướng này hại người đi, nhưng là dân chính không được, không phải là không có tài năng, mà là không có kiên nhẫn.

Vì lẽ đó, công đầu tự nhiên là rơi vào Trương Xung trên đầu.

Bây giờ Thái tử cùng Chúc thị gia tộc thủ đẩy liền là Trương Xung, hoàn toàn trở thành phe phái một lá cờ.

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, mặc dù so ra kém Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc, cũng so ra kém Thiên Nam hành tỉnh Đại đô đốc, nhưng cũng là Việt Quốc bốn cái Đại tướng nơi biên cương một trong.

Mấy năm về sau trở về quốc đô, tiến vào Thượng thư đài trở thành Tể tướng, đã thành kết cục đã định.

Thậm chí rất nhiều người đều có thể đoán trước tương lai Thượng thư đài, Chúc Nhung là thứ nhất Tể tướng, Trương Xung tối thiểu xếp hạng thứ ba Tể tướng.

Tương lai cự đầu a.

Vận mệnh loại chuyện này thật sự là khó nói.

Mấy tháng trước Trương Xung còn tại Đại Lý Tự trong ngục giam chờ chết, mà lại được viêm ruột thừa cơ hồ hẳn phải chết.

Kết quả chẳng những sống, mà lại được một trận như thế lớn tạo hóa.

Cái này làm sao không để người cảm thán vạn phần đâu?

Trương Xung mặc dù còn không có về nhà, nhưng lúc này trong nhà hắn đã đông như trẩy hội, trên trăm tên quan viên tới cửa đến thăm, mà lại đều đưa lên hậu lễ.

Trương Xung nghe quốc quân lời nói về sau, lập tức cong xuống nói: "Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc vị trí khẩn yếu, thần sợ không thể đảm nhiệm."

Quốc quân nói: "Trương Xung, ngươi cũng phải cùng ta nói những này hư đầu ba não lời nói sao?"

Trương Xung gọn gàng dứt khoát nói: "Bệ hạ nếu để cho thần nhất định đi, cái kia thần đương nhiên tuân chỉ. Nhưng nếu bệ hạ không có tuyệt đối ý chí, cái kia thần không muốn đi Thiên Tây hành tỉnh mặc cho trung đô đốc chức."

Quốc quân không khỏi kinh ngạc.

Hắn thấy, Trương Xung hẳn là một cái người mê làm quan.

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc a, tứ đại biên giới một trong a.

Thiên Việt trong thành đô đốc là Ninh Kỳ, hắn là vương tử, không tính toán.

Vì lẽ đó, Trương Xung một khi làm cái này chức quan, Việt Quốc tam đại biên giới một trong.

Hắn vậy mà cự tuyệt?

Quốc quân cau mày nói: "Vì sao?"

Trương Xung nói: "Thần không muốn cùng Thẩm công tử là địch."

Quốc quân kinh ngạc, vậy mà là nguyên nhân này? Hắn thật sự là tuyệt đối không ngờ rằng, Trương Xung vậy mà lại cự tuyệt.

Thái tử tiến cử Trương Xung, cái kia Trương Xung một khi đáp ứng đảm nhiệm Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, vậy liền đương nhiên trở thành Thái tử đáng tin dòng chính.

Mà lại Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức, không phải Thái tử dòng chính không thể đảm nhiệm.

Bởi vì Thiên Tây hành tỉnh phía bắc còn có một cái Đại đô đốc Chủng Nghiêu, kia là Tam vương tử dòng chính, liền xem như vì cân bằng, trung đô đốc cũng nhất định phải là Thái tử nhất hệ người.

Quốc quân cười lạnh nói: "Thẩm Lãng kia là hồ đồ, hắn trợ giúp Ninh Chính đoạt dòng chính bát tự đều không có cong lên, ngươi có lẽ muốn cùng hắn là địch đều không có cơ hội."

Trương Xung cái trán kề sát đất, không nói gì thêm.

Quốc quân nói: "Một cái củ cải một cái hố, cái này Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc ngươi không muốn, nhưng không có đồng dạng phân lượng chức quan cho ngươi."

"Vâng!" Trương Xung nói.

Quốc quân phất phất tay nói: "Vậy ngươi về nhà trước đi, trong nhà người chỉ sợ có thật nhiều người trông mong mà đối đãi."

Lời này nhưng thật ra là có chút châm chọc, nói Trương Xung trong nhà đông như trẩy hội.

Trương Xung dập đầu nói: "Thần cáo lui."

Lúc này, trong lòng của hắn thở dài.

Giữa người và người duyên phận thật sự là không thể cưỡng cầu.

Hắn Trương Xung lập xuống như thế lớn công lao, quốc quân mặc dù coi trọng, nhưng không có nửa phần thân cận ý.

Bất quá Trương Xung cũng không thèm để ý, nội tâm của hắn cũng hi vọng cùng quân chủ bảo trì khoảng cách nhất định, miễn cho công và tư không phân.

Giống Thẩm Lãng loại này cùng quốc quân hoà mình, hắn thực sự là không học được.

Ra hoàng cung về sau, lão nô nói: "Chủ nhân, về nhà sao?"

Trương Xung vừa nghĩ tới trong nhà đông như trẩy hội, lại tưởng tượng trước đó được viêm ruột thừa thời điểm trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, coi như tất cả mọi người cảm thấy hắn muốn chết, cũng không có người tới cửa thăm viếng đưa tiễn tình cảnh, thật sự là lớn lao châm chọc.

"Không về nhà, đi Ninh Chính điện hạ phủ thượng." Trương Xung nói.

Lão nô kinh ngạc nói: "Chủ nhân, như thế có thể biết đắc tội thái tử điện hạ."

Trương Xung nói: "Như là đã làm quyết định, còn cũng không cần sợ đắc tội ai."

Lão nô nói: "Thẩm Lãng công tử vẫn chưa về."

Trương Xung nói: "Vậy liền tại nhà hắn chờ lấy tốt, nghe nói chỗ của hắn có thật nhiều sách hay."

Cứ như vậy, Trương Xung lái xe đi đến Ninh Chính Trường Bình Hầu phủ.

Khoảng cách thật xa, Trương Xung liền gặp được Ninh Chính phủ đệ bên ngoài người đông nghìn nghịt, chí ít vây quanh hơn nghìn người.

"Chuyện gì xảy ra?"

Lão nô nói: "Thẩm công tử nhận mười một tên tên ăn mày làm quan, hơn nữa còn muốn tham gia ân khoa khảo thí, vì lẽ đó những người đọc sách này, luyện võ người liền không vui, mỗi ngày đều có Ngự Sử vạch tội Thẩm công tử, mỗi ngày đều có người vây công Ninh Chính điện hạ phủ đệ, muốn ép Thẩm Lãng công tử nhận tội, đồng thời đem cái kia mười một tên ăn mày đưa đến Đại Lý Tự ngục giam."

"Đi cửa sau!"

Kết quả đến cửa sau, vẫn là bị vòng vây rất nhiều người.

"Trương công, là Trương Xung đại nhân."

Nhìn thấy Trương Xung về sau, đám người lập tức kích động.

"Trương Xung đại nhân, ngài là triều đình trọng thần, ngài cũng là tới khiển trách Thẩm Lãng sao?"

"Trương Xung đại nhân, ngài cũng là danh giáo bên trong người, nhất định phải làm thánh nhân đòi lại một cái công đạo a."

"Thẩm Lãng chưa trừ diệt, đạo trời khó tha thứ a."

Trương Xung không khỏi hướng người kia nhìn lại một chút.

Thế giới này người mau quên như vậy sao?

Thẩm Lãng tại Thiên Tây hành tỉnh giết bao nhiêu người? Cái này quên rồi?

Trương Xung mặt không thay đổi tiến lên gõ cửa.

Một nữ tráng sĩ mở cửa, nhìn thấy Trương Xung, không khỏi kinh ngạc nói: "Trương công."

Trương Xung nói: "Ta tới tiếp Ninh Chính điện hạ cùng Thẩm Lãng công tử."

Cái kia nữ tráng sĩ nói: "Ninh Chính điện hạ cùng công tử đều không tại."

Trương Xung nói: "Vậy ta ngay tại trong nhà chờ bọn hắn, có thể chứ?"

Nữ tráng sĩ gật đầu nói: "Đương nhiên có thể, đương nhiên có thể!"

Sau đó, các nàng đem Trương Xung nghênh tiến trong phủ đệ, bởi vì tại Bạch Dạ quận chiến trường, các nàng cũng từng cùng Trương Xung kề vai chiến đấu, đối với người này vô cùng kính nể, cũng biết hắn là công tử hảo hữu chí giao.

Bên ngoài vòng vây những thư sinh kia muốn mượn cơ hội xông tới.

Lập tức mười mấy cái nữ tráng sĩ bỗng nhiên vọt ra, nghiêm nghị quát: "Ai dám xông vào cái cửa này, ta đem hắn trứng bóp nát!"

Trong tay của nàng nắm lấy hai cái cứng rắn hạch đào, bỗng nhiên bóp.

Hạch đào triệt để vỡ vụn.

"Các ngươi muốn thấy rõ sở, là hạch đào cứng rắn, vẫn là các ngươi trứng cứng rắn?"

Lập tức, đông đảo thư sinh không rét mà run.

...

Thẩm Lãng vào quốc đô.

Lập tức nhấc lên kinh đào hải lãng.

Vô số người chen chúc mà ra vây xem.

Thẩm Lãng mang theo mấy chục kỵ, nghênh ngang đi tại Huyền Vũ đường lớn trung ương, hoàn toàn không quản đi quá giới hạn loại sự tình này.

Đương nhiên bên cạnh hắn còn có Ninh Chính, cũng có tư cách đi Huyền Vũ đường lớn.

Đường lớn hai bên người vây xem càng ngày càng nhiều.

Thẩm Lãng ngươi cái này tôm tép nhãi nhép còn dám trở về?

Ngày kia liền là ân khoa khảo thí, ngươi không trốn về Huyền Vũ thành, lại còn dám về quốc đô.

Một tháng này thời gian, Thẩm Lãng không tại quốc đô, vì lẽ đó rất nhiều người truyền ngôn hắn đã chạy về Huyền Vũ thành, xám xịt xéo đi.

"Thẩm Lãng, ngươi cái kia mười cái tên ăn mày đâu?"

"Thẩm Lãng công tử, chúng ta có một vụ cá cược, ngươi cũng đã biết sao?"

Trong đám người có người hô.

Lúc đầu loại thời điểm này Thẩm Lãng là không cần hiểu.

Nhưng là hắn vẫy tay một cái, toàn bộ đội ngũ đều ngừng lại.

Thẩm Lãng đi ra xe ngựa nói: "Là ăn cứt đổ ước sao?"

"Đúng!"

Thẩm Lãng nói: "Ta nghe nói quốc đô bên trong có rất nhiều du côn lưu manh cùng ta dựng lên một vụ cá cược, chỗ Lan tên điên cùng mặt khác mười cái tên ăn mày có thể tên đề bảng vàng, các ngươi liền ăn cứt mười cân. Nếu bọn họ không thể cao trung, các ngươi liền mỗi người nôn ta từng ngụm từng ngụm nước?"

"Đúng!"

Thẩm Lãng nói: "Được, vụ cá cược này ta tiếp, mang lên."

Vũ Liệt đã lấy tới một cái thật dài quyển trục.

Phía trên thật đúng là rõ ràng viết, Nhược Lan tên điên, Lan Nhất, Lan Nhị mười một người lần này ân khoa khảo thí bên trong có thể tên đề bảng vàng, người thua ăn cứt mười cân. Nếu không, liền mỗi người nôn Thẩm Lãng từng ngụm từng ngụm nước.

Thẩm Lãng nói: "Nhân vô tín bất lập, nguyện ý cùng ta đánh cược người, có thể lên tới ký tên, đồng thời in dấu tay."

Lời này mới ra.

Toàn trường ầm vang.

Ngươi Thẩm Lãng quá mức a, ngươi bực này hành vi cùng rách da vô lại còn có cái gì khác nhau?

Nào có nửa điểm nhã nhặn?

Ninh Chính cũng phi thường bất đắc dĩ.

Hắn là chính trực bảo thủ người, không ưa nhất liền là lòe người.

Mà Thẩm Lãng bực này hành vi, quả thực liền là không có chút nào ranh giới cuối cùng lòe người.

Nhưng là Thẩm Lãng người này liền phảng phất có một loại khí chất, không quản hắn làm ra lại hoang đường sự tình đều có thể tiếp nhận, đồng thời cảm thấy không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại.

Đương nhiên, không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại cái từ này cũng là theo Thẩm Lãng nơi đó học được.

Thẩm Lãng cái này bỗng nhiên lộ ra giấy trắng mực đen, quốc đô những này lưu manh vô lại ngược lại rút lui.

Thẩm Lãng nói: "Sợ sao? Không dám sao?"

"Ai không dám đâu?"

Một cái gan to bằng trời lưu manh tiến lên, ký xuống tên của mình.

Ngay sau đó cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư. . .

Cuối cùng vô số người ùa lên, khoảng chừng mấy trăm hơn ngàn người.

"Còn có ai đi lên ký tên?"

"Còn có hay không?"

Không có!

Sẽ lên tới ký tên đổ ước, cũng chỉ có lưu manh vô lại, phổ thông người đứng đắn ai sẽ tới tiếp cận loại này náo nhiệt?

Xem náo nhiệt là được rồi, mò mẫm trộn lẫn còn là không dám.

Thu được cái này ký đầy hơn ngàn cái danh tự rõ ràng giấy, Thẩm Lãng trở về Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ.

Vừa mới về đến cửa nhà.

Hoắc!

Người đông nghìn nghịt a.

Toàn bộ quốc đô người đọc sách, người luyện võ đều tới a?

"Thẩm Lãng trở về, Thẩm Lãng trở về."

"Thẩm Lãng, ngươi lập tức đi thánh miếu nhận tội."

"Thẩm Lãng, ngươi lập tức đem cái này mười một tên tên ăn mày đưa đến Đại Lý Tự ngục giam."

"Thẩm Lãng, ta danh giáo đệ tử cùng ngươi không đội trời chung!"

Cái này một hai ngàn người chen chúc đi lên, kêu đánh kêu giết.

"Thẩm Lãng, cút ra đây, cho chúng ta một câu trả lời!"

"Thẩm Lãng, ngươi dám nhục nhã thánh nhân, vậy mà để tên ăn mày cùng chúng ta cùng một chỗ tham gia ân khoa khảo thí, ngươi thiên hạ này tội nhân."

Thẩm Lãng đi ra xe ngựa, lớn tiếng nói: "Chư vị, chư vị, các ngươi không nên vây công ta chỗ này a, các ngươi hẳn là đi Lễ bộ, đi Xu Mật viện, các ngươi hẳn là bỏ thi, các ngươi có thể hướng Lễ bộ cùng Xu Mật viện ra điều kiện, nếu không hủy bỏ Lan tên điên mười một người ân khoa khảo thí tư cách, các ngươi liền chính thức bỏ thi."

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh ngạc, sau đó tưởng tượng, lời này có đạo lý a.

Vì giữ gìn thánh nhân tôn nghiêm, vì giữ gìn khoa cử thần thánh, dù ngàn vạn người ta tới vậy.

Chúng ta có thể bỏ thi a.

Chúng ta có mấy ngàn người, mà Thẩm Lãng một phương chỉ có mười một tên tên ăn mày.

Chỉ cần chúng ta uy hiếp bỏ thi, Lễ bộ cùng Xu Mật viện nhất định sẽ thỏa hiệp.

"Đi, đi Lễ bộ, đi Xu Mật viện."

"Nếu không hủy bỏ Thẩm Lãng dưới trướng mười một tên tên ăn mày khoa khảo tư cách, chúng ta lập tức bỏ thi."

Sau đó, một hai ngàn người trấn cánh tay hô to, hướng phía Lễ bộ cùng Xu Mật viện đi.

Thẩm Lãng một đoàn người, thuận lợi tiến vào Trường Bình Hầu tước phủ.

...

"Trương công, ngài tại sao lại ở chỗ này?"

Nhìn thấy Trương Xung, Thẩm Lãng không khỏi mừng rỡ.

Trương Xung nói: "Trong nhà đông như trẩy hội, không dám trở về."

Thẩm Lãng nói: "Ngài đến rất đúng lúc, ngài giúp ta nhìn một thiên văn chương."

Thẩm Lãng chọn lựa một thiên sách luận đưa tới, đây là Lan tên điên tác phẩm.

Trương Xung nhìn đoạn thứ nhất, lập tức kinh diễm vô cùng.

"Tốt, tốt, tốt, tốt văn chương."

"Vậy mà tuyệt luân, đinh tai nhức óc."

Sau đó, hắn tiếp tục nhìn xuống.

Một khắc đồng hồ về sau, hắn liền xem hết, tiếp lấy lại nhìn lần thứ hai, lần thứ ba.

Thẩm Lãng nói: "Như thế nào?"

Trương Xung nói: "Đây không phải Thẩm công tử tác phẩm a?"

Thẩm Lãng nói: "Trương công như thế nào biết được?"

Trương Xung nói: "Thẩm công tử tác phẩm không quá nói quy củ, tự do hào phóng, nhưng là lập ý khắc sâu. Mà bản này sách luận, khúc dạo đầu ngữ điệu kinh diễm vô cùng, nhưng đến đằng sau luôn cảm thấy thiếu một điểm gì đó. Thế nhưng là cả bản sách luận nhưng không có tì vết, cũng không sai chỗ, văn tự cùng câu đều phi thường kinh diễm, điển cố vận dụng chính xác xảo diệu, nhưng. . . Liền thiếu như vậy một chút."

Trương Xung là quốc học mọi người, đương nhiên một chút liền có thể nhìn ra Lan tên điên sách luận thiếu hụt.

Thẩm Lãng nói: "Bản này sách luận trình độ, lần này ân khoa khảo thí có thể trúng sao?"

Trương Xung nói: "Dư xài, nhất định có thể trúng, loại này không có sai chỗ, câu kinh diễm, gãy đề tinh chuẩn sách luận, không có phong hiểm nhất."

Trương Xung nói có thể trúng, vậy liền nhất định có thể trúng.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia có thể tiến vào trước ba sao?"

Trương Xung nghĩ một hồi nói: "Sáu thành khả năng tiến vào trước ba, bất quá thứ nhất là tuyệt đối không có hi vọng. Chúc Hồng Bình văn chương ta xem qua không ít, trình độ cao hơn."

Chúc Hồng Bình, Chúc Nhung con thứ năm, quốc đô đệ nhất thiên tài thiếu niên.

Năm nay mới mười bảy tuổi.

Đương nhiên, nếu không phải tổ phụ cùng phụ thân hai người đè ép hắn, mấy năm trước hắn liền đã trúng cử.

Thật thật tài hoa hơn người.

Không quản là sách luận, vẫn là thi tài, kinh diễm bắn ra bốn phía.

Chúc thị gia tộc thật có thể nói là là nhân tài nhiều, toàn gia không biết ra bao nhiêu tiến sĩ cử nhân, cái này trăm năm qua ánh sáng Trạng nguyên liền có ba cái.

Một cái là Đại Càn vương quốc Trạng nguyên, một cái là Việt Quốc Trạng nguyên, còn có một cái là Đại Viêm đế quốc Trạng nguyên.

Gia tộc này thế lực vượt ngang nhiều nước, hoàn toàn được xưng tụng là vương triều Đại Viêm một cái quái vật khổng lồ.

"Cao trung là nhất định, nhưng là có thể hay không tiến vào trước ba, thật muốn nhìn vận khí." Trương Xung lại một lần nữa nói: "Đây chính là cái kia Lan tên điên tác phẩm không?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Trương Xung nói: "Không thể tưởng tượng nổi, vẻn vẹn một tháng thời gian, liền có thể viết ra dạng này văn chương, thật sự là tuyệt đỉnh thiên tài."

Đón lấy, Trương Xung nói: "Ninh Chính điện hạ đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Sợ ngài khó xử, vì lẽ đó không tới gặp ngài."

Theo Ninh Chính, Trương Xung là tới gặp Thẩm Lãng, mà không phải tới gặp hắn.

Ninh Chính danh xưng muốn đoạt dòng chính, nhưng Trương Xung là Thái tử nhất hệ trọng thần, như hắn Ninh Chính chủ động tới thấy Trương Xung, chẳng phải là để Thái tử hoài nghi, để Trương Xung khó làm?

Trương Xung nói: "Ngũ điện hạ thật sự là quân tử."

Đón lấy, Trương Xung nói: "Ta vừa mới cự tuyệt bệ hạ, không có đón lấy Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức."

Thẩm Lãng nói: "Làm khó Trương công, tiếp xuống chỉ sợ ngài liền muốn gặp một trận kinh đào hải lãng."

Thái tử tiến cử, Trương Xung lại cự tuyệt.

Đây là đánh mặt, đây là muốn mưu phản Thái tử nhất hệ a.

Thái tử cùng Chúc thị gia tộc làm sao có thể nhẫn?

Đối với phản đồ, đương nhiên muốn tất cả biện pháp tiêu diệt đồng thời đánh bại.

Vì lẽ đó tiếp xuống, Trương Xung nhất định sẽ nhận Thái tử nhất hệ mãnh liệt phản công.

Lại phải gặp được một trận kiếp nạn.

Lần trước là lao ngục tai ương, lần này coi như không có lao ngục tai ương, nhưng là bị giội nước bẩn là nhất định.

Cụ thể sẽ được cỡ nào kiếp nạn, liền hoàn toàn nhìn quốc quân ý chí.

Thẩm Lãng nói: "Trương công yên tâm, ta sẽ vì ngài nói chuyện, bệ hạ mặc dù rất phiền ta, nhưng ta hắn đại khái có thể nghe lọt."

Trương Xung nói: "Vậy ta ngay ở chỗ này trước cám ơn Thẩm công tử."

Thẩm Lãng cười nói: "Đương nhiên, ta phân lượng vẫn là quá nhẹ, Biện Tiêu Công tước mới là một câu định càn khôn người, chỉ cần hắn mở miệng, Thái tử phản công liền sẽ lập tức đình chỉ."

Trương Xung cười nói: "Nhìn duyên phận đi, tóm lại ta Trương Xung một khi làm ra quyết định, liền sẽ không hối hận."

...

Ngày mai sẽ là ân khoa khảo thí.

Hơn một ngàn tên thư sinh vọt tới Lễ bộ nha môn, hơn một ngàn tên quân nhân vọt tới Xu Mật viện.

Lập tức, Lễ bộ cùng Xu Mật viện đại loạn.

Mà lại tụ tập người càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

"Hủy bỏ Thẩm Lãng dưới trướng tên ăn mày khảo thí tư cách, nếu không chúng ta bỏ thi!"

"Hủy bỏ Thẩm Lãng dưới trướng tên ăn mày khảo thí tư cách, nếu không bỏ thi!"

Mấy ngàn người cùng kêu lên hô to.

Mà lại khẩu hiệu càng ngày càng thống nhất.

Thanh âm càng ngày càng mãnh liệt vang dội, cách mấy dặm đều có thể nhìn thấy.

Nhìn thấy cái trận thế này, nguyên bản không có tham gia lần này ân khoa khảo thí thư sinh cùng quân nhân cũng nhao nhao gia nhập.

Bọn hắn cảm thấy chúng ta cũng là người đọc sách, cũng là người luyện võ, cũng phải giữ gìn văn võ khoa cử thần thánh a.

Cuối cùng, hai cái nha môn tụ tập nhân số cộng lại, vượt qua vạn người.

Đây chính là đại sự.

Siêu cấp sự kiện.

Thư sinh cùng quân nhân, cùng một chỗ vây công triều đình nha môn.

Mà lại pháp không trách chúng.

Lễ bộ Thượng thư, Xu Mật viện phó sứ cũng không thể làm chủ.

Bất quá hai cái này đại nhân vật trong lòng đối Thẩm Lãng cử động lần này cũng rất là khinh thường, cực kỳ không quen nhìn.

Thẩm Lãng ngươi tên tiểu súc sinh này, ỷ vào bệ hạ ân sủng, vậy mà để mười một tên tên ăn mày tham gia ân khoa khảo thí.

Ngươi nhục nhã không chỉ có riêng là tham gia ân khoa thí sinh, nhục nhã hay là chúng ta a.

Lễ bộ Thượng thư nhưng mà năm đó Bảng Nhãn.

Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc cũng là năm đó Võ Điện thử Bảng Nhãn.

Hai người tự mình ra mặt, phân biệt trấn an thư sinh cùng quân nhân.

"Các ngươi yên tâm, bản quan cái này tiến cung, đem các ngươi ý chí bẩm báo bệ hạ."

"Tin tưởng bệ hạ nhất định sẽ có một cái công luận."

"Giữ gìn khoa cử tôn nghiêm, giữ gìn thánh nhân tôn nghiêm, bản quan cũng việc nghĩa chẳng từ."

Vị này Lễ bộ Thượng thư cũng coi là chính thức tỏ thái độ, biểu thị mình đứng tại đông đảo thí sinh bên này.

Đến đây vây công Lễ bộ nha môn các thư sinh đại hỉ.

"Đại nhân cao thượng."

"Công đạo tự tại lòng người."

Sau đó, cầm đầu thư sinh dâng lên một phần vạn dân sách.

Phía trên lít nha lít nhít có hơn vạn cái người đọc sách kí tên, còn có Huyết thủ ấn.

Đây là một phần huyết thư, dõng dạc, trọn vẹn ngàn nói.

Nội dung rất đơn giản.

Nếu không hủy bỏ Thẩm Lãng dưới trướng cái kia mười một tên ăn mày ân khoa khảo thí tư cách, nước đem không nước, khoa cử thần thánh đem uy danh quét rác, quốc quân uy danh quét rác.

Không chỉ thư sinh bên này có vạn người kí tên huyết thư, võ học giám sinh bên kia cũng có.

Lễ bộ Thượng thư cùng Xu Mật viện phó sứ, mang theo cái này hai phần huyết thư tiến vào hoàng cung, hiện lên cho quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

"Bệ hạ, đã có hơn vạn người vây công Lễ bộ cùng Xu Mật viện."

"Nếu không cho những người này một câu trả lời, chỉ sợ sẽ náo ra thiên đại nhiễu loạn."

"Nếu không cho bọn hắn một câu trả lời, đám người này chỉ sợ sẽ bỏ thi a."

"Một khi mấy ngàn người bỏ thi, vậy sẽ ủ thành thiên cổ bê bối."

"Bệ hạ, vì ta Việt Quốc thanh âm dự, vì khoa cử thần thánh, xin (mời) bệ hạ nghiêm trị Thẩm Lãng, xin (mời) bệ hạ hủy bỏ cái kia mười một người khảo thí tư cách."

"Lòng người không thể chịu a, bệ hạ!"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nhìn xem cái này hai phần thật dài huyết thư.

Phía trên lít nha lít nhít hơn vạn người kí tên.

Đây là bức thoái vị a!

Bọn này người đọc sách, bọn này võ học giám sinh, vậy mà bức thoái vị?

Ta Ninh Nguyên Hiến vừa mới đại hoạch toàn thắng không lâu, vì khắp chốn mừng vui, cho nên mới mở ân khoa.

Kết quả các ngươi vậy mà bức thoái vị?

Lúc đầu Ninh Nguyên Hiến đối Thẩm Lãng tức giận cực kì, mỗi ngày Ngự Sử vạch tội, hắn cũng chỉ có thể kiên trì giả vờ như không biết.

Mà bây giờ hơn vạn người bức thoái vị.

Hắn nháy mắt liền nổi giận, lập tức cùng Thẩm Lãng cùng chung mối thù.

Tất cả lửa giận toàn bộ trút xuống đến những này thí sinh trên thân.

"Ha ha ha ha. . ."

Ninh Nguyên Hiến cười to.

"Bỏ thi? Rất tốt, rất tốt!"

"Tùy tiện, yêu thi không thi!"

"Hạ chỉ, ân khoa khảo thí tiếp tục, dù là chỉ có một người tới thi, quả nhân cũng nhận!"

"Hạ chỉ, lần này bỏ thi người, tước đoạt tất cả công danh, vĩnh viễn không được tham gia khoa cử khảo thí!"

"Xuất động cấm quân, dám can đảm vây công Lễ bộ cùng Xu Mật viện đều là loạn mệnh, không quản thân phận gì, cái gì công danh, toàn bộ ẩu đả ra ngoài, minh ngoan bất linh người, toàn bộ bắt bỏ tù!"

Quốc quân cường ngạnh ý chỉ một chút.

Lập tức, tất cả người đọc sách, tất cả võ học giám sinh nháy mắt liền sợ.

Xám xịt trốn về trong nhà.

Ngày kế tiếp, ân khoa khảo thí chính thức bắt đầu!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 296: Ân Khoa Khảo Thí! Lan Tên Điên Đại Thành

Trương Xung cự tuyệt Thái tử tiến cử, chối từ Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức quan một chuyện, vẫn là tiết lộ ra.

Thiên hạ quả nhiên không có tường nào gió không lọt qua được a.

Thái tử tức giận, Chúc Nhung chấn kinh, hắn trước tiên ở phủ thái tử ngây người hai canh giờ đau khổ thuyết phục, rốt cục tạm thời khuyên nhủ Thái tử.

Sau đó Chúc Nhung tự mình đến thấy Trương Xung.

"Vì sao? Vì sao a?" Chúc Nhung thanh âm cơ hồ là run rẩy.

Trước đó hắn hoàn toàn không nghĩ tới sẽ Trương Xung sẽ cự tuyệt.

Hoàn toàn không có lý do a.

Trương Xung vốn là Chúc Nhung khám phá ra, xem như chúc hệ một viên tướng tài.

Mặc dù trước đó bị hơi chậm trễ một chút, nhưng là Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức vẫn là vượt xa Trương Xung trước đó mưu cầu.

Ngồi lên vị trí này về sau, mới tính được là bên trên là chân chính quyền cao chức trọng.

Chúc Nhung nói: "Trương Xung, ngươi đây là tại ghi hận lúc ấy thái tử điện hạ không có kịp thời nghĩ cách cứu viện ngươi sao?"

Trương Xung lắc đầu nói: "Không phải."

Hắn xác thực không có ghi hận Thái tử.

Quốc quân vô tình, Thái tử đồng dạng vô tình, hắn thấy rất rõ ràng.

Đại vương là quân, Thái tử là thiếu quân.

Nhưng thiếu quân cũng là quân, làm thần tử muốn quân chủ hữu tình? Bản này liền là vô cùng ngây thơ.

Chúc Nhung nói: "Đây là vì sao?"

Trương Xung nói: "Thẩm công tử đối ta có ân cứu mạng, tại Bạch Dạ quận chúng ta lại kề vai chiến đấu, ta không nguyện ý cùng hắn là địch."

Chúc Nhung lập tức kinh ngạc.

Vậy mà là bởi vì nguyên nhân này?

Ngươi Trương Xung lúc nào cũng ngây thơ như vậy rồi?

Tại chính trị trên trận còn muốn nói tình cảm sao?

Ngươi Trương Xung trước đó cỡ nào tâm ngoan thủ lạt, ngay cả đính hôn thân gia đều có thể hạ thủ giết chết, hiện tại làm sao trở nên nhiều như vậy tình rồi?

Chúc Nhung lạnh nhạt nói: "Ngươi Trương Xung không phải nói như vậy tình cảm người đi."

Trương Xung xác thực không phải.

Nhất là trước đó Trương Xung, như là lợi kiếm đồng dạng sắc bén, bị coi là ác quan.

Nhưng lòng người cuối cùng không phải hàn thiết chế tạo.

Nhi tử Trương Tấn chết về sau, tại Trương Xung trong lòng thọc một cái lỗ thủng, về sau hắn được viêm ruột thừa tại Địa Ngục đi một chuyến, tiếp theo bị Thẩm Lãng cứu sống.

Cuối cùng tại Bạch Dạ quận kinh lịch mười lăm ngày Địa Ngục chiến.

Cả người hắn cũng phát sinh cải biến nhất định.

Dùng Lỗ Tấn một bài thơ tới nói: Vô tình chưa hẳn chân hào kiệt, yêu con làm sao không trượng phu? Biết hay không hưng phong điên cuồng gào thét người, ngoái nhìn lúc nhìn nhỏ cọp.

Kinh lịch sinh tử kịch biến về sau, Trương Xung theo vững như hàn thiết biến thành lấy nhu thắng cương.

Cả người tăng lên một cảnh giới.

Trước đó hắn có thể trở thành một cái quyền thần, mà hắn hôm nay, đã có thể trở thành một cái trọng thần một nước.

Một mực lãnh khốc người, là không làm được trọng thần.

Liền như là chất đều không quản lợi hại hơn nữa, cũng vĩnh viễn không thành được Tiêu Hà, tào tham gia, hoắc quang dạng này quốc chi cột trụ.

Trương Xung trầm mặc, không có giải thích.

Chúc Nhung chậm rãi nói: "Thái tử tính cách, ngươi cũng biết."

Trương Xung đương nhiên biết.

Thái tử người này tính cách nhất giống quốc quân, nhưng lại không giống quốc quân mang theo một điểm lãng mạn, hắn làm người còn lạnh lùng hơn được nhiều.

Mà lại Thái tử người này phi thường kiêu ngạo, thậm chí có thể nói thành không coi ai ra gì.

Thời khắc mấu chốt, hắn thậm chí dám vì uy nghiêm của mình đi khiêu chiến quốc quân.

Cũng tỷ như lần trước, hắn mặc dù biết Thẩm Lãng tại Bạch Dạ quận dựng lên bất thế công lao, biết rất rõ ràng quốc quân thích vô cùng Thẩm Lãng, nhưng hắn vẫn là xuất thủ.

Đầu tiên phái quân đội tại Chu Tước cửa chính vòng vây Thẩm Lãng, muốn đem Thẩm Lãng đội ngũ toàn bộ tước vũ khí giam giữ.

Ngay sau đó lại điều động phủ đề đốc quân đội vây quanh Thẩm Lãng một đoàn người.

Quốc quân coi như biết, cũng chỉ là giả vờ như không biết, bởi vì là Thẩm Lãng chủ động cự tuyệt Thái tử cầu hoà, vì lẽ đó thì không thể trách Thái tử chèn ép Thẩm Lãng.

Chúc Nhung nói: "Vừa rồi ta trọn vẹn thuyết phục hai canh giờ, thái tử điện hạ mới nguyện ý cho ngươi một cơ hội. Cái này Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, ngươi đến tột cùng muốn hay không? Ngươi nghĩ thông suốt lại trả lời ta."

Trương Xung khom mình hành lễ nói: "Chúc công, ta đã suy nghĩ kỹ càng."

Chúc Nhung lập tức tức giận đến toàn thân phát run, hắn chỉ vào Trương Xung nghiêm nghị nói: "Trương Xung, ngươi để ta rất đau lòng biết sao?"

Hắn xác thực rất đau lòng.

Thái tử điện hạ có xin lỗi Trương Xung địa phương, nhưng là Chúc Nhung cho tới bây giờ đều không có.

Cho tới nay, Chúc Nhung đối Trương Xung đều cơ hồ là không giữ lại chút nào ủng hộ.

Thậm chí Trương Xung vào tù thời điểm, Chúc Nhung cũng không ngừng chạy nhanh.

Mấu chốt Trương Xung cái này nhân tài liền là hắn khai quật ra.

Đương nhiên, Trương Xung diệt Đông Giang phủ Bá tước về sau liền đã tiến vào quốc quân pháp nhãn, nhưng chính là Chúc Nhung bồi dưỡng mới khiến cho hắn ít đi rất nhiều đường quanh co.

Trương Xung lại một lần nữa khom người cong xuống: "Xin lỗi, Minh công."

Chúc Nhung nhìn chằm chằm Thẩm Lãng thật lâu.

Hắn không có phát ra cái gì uy hiếp, trực tiếp quay người rời đi.

Hắn cũng căn bản không cần phát ra uy hiếp.

Ai cũng biết, tiếp xuống Thái tử nhất hệ đả kích sẽ là cỡ nào mãnh liệt.

Phản đồ so địch nhân càng thêm đáng ghét.

Cứ việc Trương Xung cũng không cảm thấy mình là phản đồ, nhưng là tại Thái tử nhất hệ trong mắt, Trương Xung liền là phản đồ.

Nhất định phải dùng lôi đình thủ đoạn, dạng này mới có thể hiển lộ rõ ràng quyền uy.

Mà lại ngươi Trương Xung nhưng không có chỗ dựa.

Ngươi cùng Thẩm Lãng không giống, Thẩm Lãng phía sau có Huyền Vũ Hầu tước phủ, còn có quốc quân che chở.

Ngươi Trương Xung phía sau nhưng mà cái gì người đều không có.

Thái tử nhất hệ vốn là ngươi duy nhất chỗ dựa, nhưng bây giờ ngươi ngay cả duy nhất chỗ dựa cũng không cần.

Cỡ nào ngây thơ, cỡ nào hoang đường?

Đi tới cửa thời điểm, Chúc Nhung vẫn là nói một câu.

"Trương Xung, tự lo liệu lấy!"

. . .

Đường triều thời điểm, khoa cử khảo thí chia làm thi châu cùng thi tỉnh.

Tống triều thời điểm, chia làm thi châu, thi tỉnh, thi đình, Nguyên triều cơ hồ kế tục Tống triều.

Đến minh thanh hai đời, phân làm thi Hương, thi hội, thi đình.

Mà tại vương triều Đại Viêm, thi Hương cùng thi tỉnh là cùng một cái khái niệm, có thể tịnh xưng.

Minh triều thi Hương muốn trọn vẹn thi ba trận, mỗi một trận ba ngày, quả thực liền không phải là người tra tấn.

Mà lại Chu Nguyên Chương cái quy củ này cuồng nhân, hận không thể đem cái gì đều dựng lên quy củ, đương nhiên cũng bao gồm khoa cử.

Bát Cổ văn tại Nguyên triều có hình thức ban đầu, Minh triều

Thành Hoá năm bên trong, Bát Cổ văn liền chính thức thành hình. Từ nay về sau, khoa cử khảo thí độ tự do liền trở nên cực thấp, trói buộc đến phi thường chết.

Mà tại Đường triều khoa cử, không nhưng cái khó độ cao được nhiều, mà lại phân loại cũng tỉ mỉ được nhiều, có minh trải qua khoa, tiến sĩ khoa, minh pháp khoa, nói nâng vân vân vân vân, độ tự do siêu cao.

Mà vương triều Đại Viêm khoa cử khảo thí, đã không muốn Trung Quốc minh thanh hai đời như vậy trói buộc quy củ, cũng không giống Đường triều như vậy tự do tỉ mỉ.

Cũng tỷ như lần này ân khoa văn thí, tổng cộng liền thi hai ngày rưỡi.

Ngày đầu tiên thi thiếp kinh cùng minh tính.

Ngày thứ hai thi thời vụ sách.

Ngày thứ ba thi thi phú.

Nhìn thấy thế giới này khoa cử khảo thí, Thẩm Lãng biểu thị rất kinh diễm.

Nó đã không giống Đường triều khoa cử như vậy vụn vặt, lại không giống minh thanh hai đời câu nệ như vậy, thậm chí thi nội dung cũng so minh thanh hai đời toàn diện, còn sẽ không chủ nghĩa giáo điều, không cần đọc chết sách.

. . .

Lần này tham gia ân khoa văn thơ, chỉ riêng quốc đô liền có ba ngàn người.

Hôm qua những người này luôn miệng nói nếu là không tước đoạt Lan tên điên khảo thí tư cách liền bỏ thi.

Quốc quân giận dữ, yêu thi không thi.

Kết quả đám người này trực tiếp sợ, còn không có đợi đến cấm quân xuất động, những người này liền xám xịt về đến trong nhà.

Trong lòng tính toán, coi như cái kia Lan tên điên tham gia ân khoa khảo thí lại có thể thế nào?

Tự rước lấy nhục mà thôi.

Chúng ta đọc vài chục năm sách, bên trên trường thi đã không biết bao nhiêu lần.

Ngươi Lan tên điên chỉ là tên ăn mày mà thôi, lại có thể đọc sách bao nhiêu? Cho tới bây giờ đều không có được đi học đường, cũng không có đi qua khoa cử khảo thí huấn luyện.

Vốn cho rằng Thẩm Lãng sẽ cho ngươi tìm một cái đại nho lâm thời đột kích một chút.

Kết quả hoàn toàn không có.

Nghe nói cái này Lan tên điên mỗi ngày trong nhà đều đang nhìn tiểu thuyết.

Liền ngươi này tấm đức hạnh còn muốn cùng chúng ta tiến hành thi đấu?

Sai lầm nghiêm trọng!

Liền đợi đến chúng ta ở trên trường thi đưa ngươi nghiền thành làm cặn bã.

Để ngươi biết cái gì gọi là từ dần dần hình uế.

Sau đó những người này ngay tại trong nhà ăn ngon uống ngon.

Về phần có thể hay không ngủ ngon, liền nhìn người.

Tâm tính tốt nằm ngáy o o, tâm tính không tốt lăn lộn khó ngủ.

Ngày mai sẽ phải khảo thí, ngủ không ngon không thể được?

Như thế nào mới có thể bình yên chìm vào giấc ngủ đâu?

Có thể uống một chút rượu, nhưng là không thể uống nhiều, miễn cho say rượu.

Người có tiền, có thể tìm một cái Diêu tỷ (kỹ viện), thật tốt buông lỏng một chút, nhưng là cũng phải hiểu được tiết chế, không cần hao tổn sức eo.

Không có tiền người, vậy ngươi liền tự mình động thủ đi.

Lan tên điên có tiền, hắn do dự cực kỳ lâu, muốn đi ra cửa thư giãn một tí.

Địa điểm hắn đều chọn tốt, ra Trường Bình Hầu phủ bên ngoài không đến ba dặm, liền có một tòa xuân hoa lâu.

Đương nhiên.

Ngươi vừa nghe đến cái tên này, liền biết là trung đê đoan.

Nhưng đối với Lan tên điên tới nói, đây đã là cấp cao hội sở, lúc trước hắn ngay cả bên đường tiểu điếm đều không đi nổi, chỉ có thể vào xem rẻ nhất đứng đường phố mập nữ.

Một ngân tệ một lần, đây là Lan tên điên đủ khả năng tiếp nhận tối cao tiêu phí.

Do dự một canh giờ, hắn quyết định vẫn là không đi.

Hàm Nô đều đã bắt đầu giảm cân, ta Lan tên điên nếu là đi đi dạo kỹ viện, chẳng phải là có lỗi với nàng?

Tự mình động thủ, cơm no áo ấm.

Lan tên điên đắc ý mà mở ra đặc chế bản « kim x mai chi phong nguyệt vô biên ».

. . .

Hôm sau trời vừa sáng.

Thẩm Lãng phái Hàm Nô đi đưa Lan tên điên tiến trường thi.

Hắn mới sẽ không đi đưa, mà lại sớm như vậy, hắn thậm chí đều chưa thức dậy.

Nhưng Ninh Chính lại đi lên, tự mình đưa Lan tên điên đi ra ngoài.

"Chúa công dừng bước, lĩnh định không cho chúa công thất vọng." Lan tên điên khom người nói.

Hắn tại Thẩm Lãng trước mặt vẫn như cũ tùy tiện, nhưng là tại Ninh Chính trước mặt lại chững chạc đàng hoàng.

Ninh Chính nói: "Hết sức liền có thể, kết quả không cần quá nghiêm khắc."

Sau đó Hàm Nô lái Trường Bình Hầu tước phủ xe ngựa, hướng phía trường thi mà đi.

Trên đường đi, đèn lồng như tinh thần.

Bởi vì tham gia ân khoa văn thí khoảng chừng ba ngàn người.

Gặp được Trường Bình Hầu tước phủ xe ngựa, cả đám phảng phất tìm được cừu hận điểm.

"Chiếc xe ngựa này bên trong liền là Lan tên điên."

"Liền là cái kia bất học vô thuật tên ăn mày."

Lập tức bên cạnh có người nói: "Xin đừng nên đem bất học vô thuật dùng tại Lan tên điên trên thân."

"Vì sao a? Hắn liền là bất học vô thuật a."

Bên cạnh có người nói: "Bất học vô thuật người là Thẩm Lãng, cái này Lan tên điên ngay cả bất học vô thuật đều chưa nói tới, cũng chỉ là một cái cặn bã mà thôi, không xứng là người."

"Đúng, đúng, đúng, cái từ này dùng đến tốt, cặn bã mà thôi, không xứng là người."

"Chúng ta đọc đủ thứ thi thư, vậy mà cùng bực này cặn bã cùng một chỗ tham gia khoa cử khảo thí, thật sự là thiên đạo bất công."

"Không phải thiên đạo bất công, mà là nhân họa! Nhân gian tai họa thẩm người ở rể!"

"Bằng không chúng ta tiến lên, đem thẩm tên điên đánh chết tươi như thế nào? Cái này sơn đen mà đen, chúng ta cùng một chỗ động thủ, sau đó giải tán lập tức, căn bản là bắt không được chúng ta."

"Ý kiến hay, ý kiến hay, ngươi lên trước!"

Lập tức, tham gia ân khoa văn thí thí sinh nhìn về phía thẩm tên điên xe ngựa ánh mắt trở nên điên cuồng mà trở nên nguy hiểm.

Thật sự là rất khó ngăn cản cái này dụ hoặc a.

Hiện tại đem thẩm tên điên đánh chết là cơ hội tốt nhất.

Mấy chục hơn trăm người không khỏi hướng phía thẩm tên điên ngồi xe ngựa tới gần.

Ngay sau đó, truyền đến Hàm Nô thanh âm.

"Muốn tới đánh chết Lan tên điên? Có thể a, các ngươi lên đi!"

"Bọn tỷ muội, chỉ cần có người dám tới gần các ngươi trong vòng ba thước, liền bóp nát bọn hắn trứng."

"Vâng!"

Hai mươi danh nữ tráng sĩ một tiếng gào to.

Lập tức trên trăm tên thư sinh nhanh chóng lui tán.

Bóp nát trứng, mấy ngày nay bọn hắn nghe được nhiều lắm, nghe thấy đều cảm thấy nhức cả trứng.

Lan tên điên vô cùng cảm động nói: "Hàm Nô, ta liền biết ngươi quan tâm ta, ta đời này kiếp này cũng sẽ không phụ lòng ngươi."

Hàm Nô nói: "Ngậm miệng, nói thêm câu nào, ta cũng bóp nát ngươi trứng."

Lan tên điên tim đập loạn, trong lòng hô to: "Hàm Nô muội muội, tới bóp a, tới bóp a. . ."

Đã không thể mượn cơ hội đánh chết Lan tên điên.

Bọn này thí sinh nhao nhao rời xa, phảng phất khoảng cách Lan tên điên xe ngựa gần một chút đều là sỉ nhục lớn lao.

"Phi!"

"Phi!"

"Cùng bực này không xứng là người cặn bã đi tại một con đường lên, thật sự là sỉ nhục lớn lao."

"Không xứng là người lan cặn bã!"

"Nhân gian tai họa thẩm người ở rể!"

Dọc theo con đường này.

Lan tên điên xe ngựa nào chỉ là nhận cô lập, quả thực là phát rồ nhục nhã.

Người đầu tiên nhổ nước miếng về sau.

Sau đó cơ hồ mỗi người đều muốn hướng phía Lan tên điên xe ngựa phương hướng phi một ngụm.

Cứ như vậy, thẩm tên điên trên đường đi bị phỉ nhổ mấy ngàn lần.

Hừng đông thời gian, rốt cục đi tới to lớn trường thi bên ngoài.

Hắn đi ra xe ngựa, mang theo một cái rổ, bắt đầu xếp hàng chuẩn bị ra trận.

Nơi hắn đi qua như là như bệnh dịch, tất cả thí sinh nhao nhao tránh đi.

"Không xứng là người lan cặn bã, nhân gian tai họa thẩm người ở rể."

Hắn đi đến một đội ngũ đằng sau xếp hàng.

Kết quả phía trước tất cả xếp hàng người toàn bộ giải tán rời đi.

Lan tên điên trực tiếp theo người cuối cùng biến thành cái thứ nhất.

Sau đó chính thức bắt đầu soát người.

Tóm lại là rất xấu hổ quá trình, nhưng là Lan tên điên hoàn toàn không thèm để ý, lại xấu hổ sự tình hắn đều trải qua đâu.

Hắn chẳng những không cảm thấy xấu hổ, còn cảm thấy rất kích thích đâu.

Đáng tiếc soát người người là nam, mà không phải nữ.

Soát người hoàn tất về sau, đám người theo thứ tự tiến vào trường thi!

Tất cả thí sinh vào sân hoàn tất.

Bốn cái giám khảo ra trận.

Mấy trăm tên cấm quân ra trận.

Trường thi tất cả cửa, toàn bộ đóng kín!

Giám khảo phát biểu.

Một tiếng tiếng chiêng vang.

Chính thức phát hạ bài thi.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến đăng cơ hai mươi năm tròn ân khoa khảo thí, chính thức bắt đầu!

. . .

Cái này ngày đầu tiên thi chính là thi thiếp kinh cùng minh tính.

Ròng rã mấy trương bài thi, nhìn qua liền có chút áp lực như núi.

Cái gì là thiếp kinh.

Tại Đường triều thời điểm, liền là đem Tứ thư Ngũ kinh mỗ một đoạn che khuất ba chữ, sau đó thí sinh đem ba chữ này viết ra liền coi như là qua.

Mỗi khi trải qua mười thiếp, chỉ cần trả lời năm thiếp, liền xem như qua.

Mà Việt Quốc khoa cử thiếp kinh, liền không có đơn giản như vậy, không chỉ là bổ khuyết đề, còn muốn làm ra chú giải vân vân.

Nhưng nói tóm lại, vẫn là thoát ly không được học bằng cách nhớ.

Coi như tại ít thấy, cũng vẫn như cũ xuất từ Tứ thư Ngũ kinh bên trong.

Như vậy Việt Quốc thiếp kinh, có bao nhiêu đề?

Phát rồ chín mươi đề.

Nhìn thấy cái này lít nha lít nhít đề mục, thật là khiến người ta có chút ngạt thở.

Tứ thư Ngũ kinh cộng lại, hơn mấy chục vạn chữ đâu.

Không phải biến thái, ai có thể đọc được xong a?

Vì lẽ đó mỗi một lần thiếp kinh khảo thí, xem như đơn giản nhất, nhưng cũng là điểm chết người nhất.

Trung Quốc khoa cử phát triển đến đằng sau, còn chuyên môn tạo thành một cái lưu phái. Có người rộng khắp lục soát những cái kia vắng vẻ mịt mờ kinh văn, tập kết mấy chục thiên ca dao, lấy thuận tiện đọc thuộc lòng ký ức. Loại này tác phẩm liền xưng là thiếp quát, dạng này cũng không cần đọc thuộc lòng, đem bí tịch này nhớ kỹ là được rồi.

Việt Quốc còn không có hình thành dạng này lưu phái.

Mà giám khảo cũng tương đối bình thường, cái này chín mươi đạo đề bên trong, có năm thành là tương đối phổ biến dễ thấy, ba thành là tương đối hiếm thấy, cuối cùng hai thành liền là biến thái cấp, vắng vẻ vô cùng.

Nhất là cuối cùng mười đạo đề, có loại mất mạng đề cảm giác.

Xem hết những này đề về sau, cơ hồ đại bộ phận thí sinh đều sẽ cảm giác đến, đây là cái gì đồ chơi a? Tứ thư Ngũ kinh bên trong còn có trong lúc này cho? Ta không tin!

Trên thực tế, những này giám khảo nếu không phải vì ra đề mục, chính bọn hắn khả năng cũng không biết trong lúc này cho.

Nếu không lật sách, chính bọn hắn cũng đáp không được.

Nhưng mà. . .

Lan tên điên liền là một cái triệt để biến thái.

Đã gặp qua là không quên được biến thái.

Tứ thư Ngũ kinh cơ hồ không có người nào đọc được xuống tới, nhưng phi thường không có ý tứ, hắn đã sớm đọc xong.

Vì lẽ đó cái này chín mươi nói thiếp kinh đề, hắn hoàn toàn không cần tốn nhiều sức, toàn bộ giải đáp ra.

Đối với tuyệt đại đa số thí sinh tới nói, hoàn thành cái này chín mươi đạo đề mục, chí ít cần ba canh giờ, mà lại cuối cùng mười đạo đề hoàn toàn là mò mẫm tìm vận may.

Nhưng là Lan tên điên chỉ dùng không đến hai khắc đồng hồ, liền toàn bộ viết xong.

Xác suất trúng trăm phần trăm.

Sau đó bắt đầu minh tính toán giải đáp.

Cái gì là minh tính?

Nhìn qua tựa như là toán thuật, nhưng là lại không hoàn toàn là toán thuật, dùng hiện đại lại nói hẳn là khoa học tự nhiên.

Theo « tính kinh », « tuần bễ », « nhớ di », « tam đẳng số », « xuyết thuật », « tập cổ » các loại trên sách lấy đề, tổng cộng ba mươi đạo đề.

Kỳ thật Thẩm Lãng nhìn thấy những sách này thời điểm cũng phi thường kinh ngạc, bởi vì những sách vở này đại bộ phận cùng Tứ thư Ngũ kinh không phải cùng thời kỳ, rất nhiều đều là Hán triều về sau trước tác, không nghĩ tới ở đây vậy mà cũng đã trở thành thượng cổ điển tịch.

Tại vương triều Đại Viêm khoa cử bên trong, minh xem như không trọng yếu nhất một khoa, chí ít thi châu là không thi.

Rất nhiều sĩ tử cũng đem minh tính liệt vào đẳng cấp thấp nhất, dù sao nó tại khảo thí bên trong chiếm so thấp nhất, nhưng là học tập hao phí tinh lực lại lớn nhất.

Nhưng mà. . .

Lan tên điên là cái đồ biến thái.

Hắn toán thuật thiên phú, còn xa hơn siêu Thẩm Lãng.

Nếu không phải dựa vào gian lận, bình thường toán thuật đề, Thẩm Lãng thật đúng là không phải là đối thủ của hắn.

Phổ thông nhân chia cộng trừ, thậm chí một nguyên phương trình bậc hai thức các loại, Lan tên điên đều có thể dựa vào tính nhẩm, cấp tốc cho ra đáp án.

Tóm lại cái thiên phú này, để Thẩm Lãng nhìn mà than thở.

Hắn hoàn toàn không biết Lan tên điên đầu óc là thế nào lớn lên.

Cái này ba mươi đạo minh đề toán nhất là chịu người, nhất là cuối cùng ba đạo.

Tuyệt đại bộ phận thí sinh, thậm chí không thể xem hiểu, chớ nói chi là giải đáp.

Vì lẽ đó dựa theo lệ cũ, tuyệt đại bộ phận thông minh thí sinh đều sẽ lựa chọn từ bỏ một chút đề.

Nghỉ ngơi dưỡng sức, chuẩn bị cuộc thi ngày mai không tốt sao?

Khoa cử khảo thí, ngày thứ hai sách luận, ngày thứ ba thi phú mới là trọng yếu nhất.

Nhưng mà cái này ba mươi đạo minh đề toán, Lan tên điên chỉ dùng chưa tới một khắc đồng hồ, liền toàn bộ giải đáp hoàn tất.

Phu nhân quá đơn giản.

Lan tên điên thậm chí cảm thấy đến, những đề mục này quả thực liền là tại nhục nhã sự thông minh của hắn.

Vẫn là Thẩm công tử đề mục có ý tứ, ngưu bức cực kỳ, có rất nhiều đề Lan tên điên đến bây giờ đều giải đáp không ra.

Vì lẽ đó tại Lan tên điên trong lòng, Thẩm Lãng thật sự là học cứu thiên nhân.

Nhưng mà hắn nhưng lại không biết, Thẩm Lãng hoàn toàn là đứng ở trên vai người khổng lồ.

Chân chính luận toán thuật thiên phú, Thẩm Lãng còn không bằng hắn Lan tên điên đâu.

Cái này ngày thứ nhất khảo thí, bình thường thí sinh là muốn dùng bên trên cả ngày thời gian, thậm chí ban đêm còn muốn châm nến tiếp tục bắt đầu, cầm đuốc soi đêm công.

Nhưng là, Lan tên điên vẻn vẹn chỉ dùng không đến một giờ, liền toàn bộ giải đáp hoàn tất.

Hơn nữa còn không cần kiểm tra.

Ai!

Thật nhàm chán a, tiếp xuống bó lớn thời gian hẳn là làm sao tiêu xài a?

Hiện tại Lan tên điên có chút hối hận đêm qua làm gì ngủ sớm như vậy.

Hay là thân thể không được a, làm hai lần về sau liền buồn ngủ.

Bằng không tiếp tục ngủ đi!

Thế là, Lan tên điên đem bài thi khẽ đảo che lại, sau đó ghé vào trên mặt bàn nằm ngáy o o.

Đợi đến hắn ngủ một khắc đồng hồ về sau, một phó giám khảo lúc này mới đi qua bên cạnh hắn.

Người này liền là Lan tên điên, không xứng là người lan cặn bã?

Quả nhiên là một cái cặn bã a.

Khảo thí vừa mới bắt đầu, hắn liền nằm sấp đi ngủ, không có chút nào trông cậy vào.

Rác rưởi như vậy, ngươi vì sao muốn tới khảo thí a?

Ném Thẩm Lãng người sao?

Ném Ninh Chính người sao?

Bất quá, hai người này cũng không sợ mất mặt.

Một cái da mặt dày đến cực hạn, căn bản không biết mất mặt là vật gì.

Một cái không có chút nào địa vị, chẳng lành người, cũng không có mất mặt không gian.

Chung quanh thí sinh nhìn thấy thẩm tên điên nằm sấp đi ngủ, lập tức khinh thường cười một tiếng.

"Cái này tên ăn mày quả nhiên bùn nhão dán không lên tường, lúc này mới vừa mới bắt đầu khảo thí liền đi ngủ."

"Nhân gian tai họa thẩm người ở rể nhất định phải thua, hắn liền đợi đến người người một miếng nước bọt dìm nó chết đi."

"Lúc ấy đổ ước hẳn là một người đi tiểu."

Những người này thanh âm rất thấp, hoàn toàn coi là lẩm bẩm.

Nhưng là mấy chục hơn trăm người thanh âm chung vào một chỗ, liền có vẻ hơi ồn ào.

Giám khảo tức giận nói: "Yên lặng, lại có lên tiếng người, trục xuất trường thi."

Sau đó giám khảo rời đi Lan tên điên bên người , mặc cho hắn nằm ngáy o o.

Dù sao khoa cử trường thi bên trên lại không cấm đi ngủ, đừng nói đi ngủ, coi như ngươi mộng / di cũng không có vấn đề gì.

. . .

Đại mộng ai người sớm giác ngộ, bình sinh ta tự biết!

Không biết ngủ bao lâu, Lan tên điên tỉnh lại.

Phát hiện mặt trời giữa trời, đây mới là giữa trưa.

Ngủ lâu như vậy, lại còn không đến hai canh giờ.

Này thời gian cũng quá khó chịu a.

Bắt đầu ăn cơm đi!

Ăn mỹ vị bánh bao thịt, lề mà lề mề lại qua một giờ.

Lan tên điên thực sự không ngủ được, thật không biết phải làm gì.

Lại không thể tại bài thi bên trên vẽ linh tinh, nếu không sẽ bị trục xuất.

Thế là, Lan tên điên nhắm mắt lại, tại trong đầu đọc sách.

« Đấu Phá Thương Khung chi phong nguyệt vô biên », hắn cũng hoàn toàn học thuộc.

Hiện tại coi như làm không có nhìn qua, một lần nữa tại trong đầu đọc, quả thực đắc ý.

May mắn tại trong đầu mang theo « Đấu Phá Thương Khung » cùng « Tây Du Ký », bằng không tại cái này trường thi bên trên muốn nhàm chán chết.

Đương nhiên trong đầu hắn còn mang theo « kim X mai chi phong nguyệt vô biên », bất quá ở trên trường thi nhìn sách này không tốt, vạn nhất hào hứng tới ức chế không nổi làm sao bây giờ?

Chen lẫn cây gậy khảo thí cuối cùng không tốt.

Người khác đều tại vắt hết óc, giành giật từng giây khảo thí, Lan tên điên lại buồn bực ngán ngẩm cho hết thời gian.

Rốt cục!

Ngày đầu tiên thời gian trôi qua.

Lan tên điên trong lòng cầu nguyện, hi vọng cuộc thi ngày mai độ khó thoáng cao một chút, để ta dùng nhiều một chút thời gian, dùng nhiều một chút đầu óc a.

. . .

Ân khoa văn thí ngày thứ hai.

Hôm nay thi chính là thời vụ sách!

Bây giờ Đại Viêm đế quốc khoa cử nặng sách luận, vì lẽ đó cái này ngày thứ hai khảo thí, hoàn toàn là quan trọng nhất.

Hoặc là có thể cho một cái tỉ lệ.

Cũng tỷ như lần này ân khoa khảo thí bên trong, ngày thứ hai sách luận chiếm năm thành, ngày thứ ba thi phú chiếm ba thành, ngày thứ nhất thiếp kinh cùng minh tính chỉ có thể chiếm hai thành.

Sách luận như thành, cả tràng khoa khảo mới có hi vọng.

Sách luận như bại, vậy coi như mặt khác hai ngày khảo thí ngươi viết thiên hoa loạn trụy, cũng không có chút nào trông cậy vào.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, đi qua hơn một tháng thời gian, Thẩm Lãng để Lan tên điên điên cuồng đọc thuộc lòng hơn một ngàn thiên sách luận.

Minh thanh hai đời ra đề mục, trên cơ bản đều sẽ theo Tứ thư

Ngũ kinh bên trong lấy ra.

Nhưng vương triều Đại Viêm sách luận, chưa hẳn theo Tứ thư Ngũ kinh bên trong lấy ra ra đề mục, có đôi khi biết, có đôi khi sẽ không.

Đụng phải gò bó theo khuôn phép quân vương, đều thích tại Tứ thư Ngũ kinh bên trong lấy đề, trái lại thì sẽ không!'

Như vậy Ninh Nguyên Hiến là gò bó theo khuôn phép quân vương sao?

Dĩ nhiên không phải!

Vì lẽ đó Việt Quốc cao cấp khảo thí, những năm này đã rất ít theo Tứ thư Ngũ kinh bên trong lấy đề.

Mấu chốt Ninh Nguyên Hiến người này bản thân cảm giác tốt đẹp, không yên lòng giám khảo, còn luôn luôn thích mình ra đề mục.

Tỉ như lần này ân khoa khảo thí, năm cái địa điểm thi có ba cái địa điểm thi sách luận và thi phú đề, đều là quốc quân tự mình lấy.

Quả thực để người sắp điên.

Bởi vì vị này quốc quân ra đề mục, bình thường đều cực kỳ to gan.

Nhưng là bệ hạ ngươi có thể lớn mật, chúng ta không dám a.

Dạng này viết, bình thường liền sẽ sợ hãi rụt rè.

"Đang!"

Một tiếng tiếng chiêng vang, chính thức bắt đầu cấp cho bài thi.

Tất cả mọi người không kịp chờ đợi nhìn đề mục.

Sau đó cơ hồ tất cả mọi người một tiếng kêu rên.

Đề thi này không có chút nào vắng vẻ, thậm chí cũng không tính khó.

Nhưng là có chút quá lớn gan.

Đề mục là « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ ».

Bệ hạ a, Tô Nan vừa mới diệt đi, ngươi cứ như vậy không kịp chờ đợi muốn tuyên bố tân chính thắng lợi sao?

Nếu như tại Đại Viêm đế quốc thi đề thi này, không có chút nào kỳ quái, bởi vì Đại Viêm đế quốc tân chính đã tới kết thúc rồi.

Mà tại Việt Quốc, tân chính nhiều nhất chỉ có thể là hơn phân nửa đi, mà lại xem như tương đối thất bại.

Tô Nan cái này lớn nhất uy tín lâu năm quý tộc mặc dù bị diệt, nhưng lại không phải là bởi vì tân chính, mà là bởi vì mưu phản a.

Mấu chốt là Đại Viêm đế quốc bên kia đều không có thi đạo này đề.

Chúng ta Việt Quốc trước hết thi, cái này thích hợp sao?

Còn có chúng ta làm thí sinh, phải làm thế nào nắm giữ cái này tiêu chuẩn?

Bởi vì tân chính mục tiêu cuối cùng nhất không chỉ có riêng là tước đoạt uy tín lâu năm quý tộc đất phong cùng tư quân, còn muốn văn võ phân chế, còn muốn đổi quận làm châu, đổi thành làm huyện vân vân vân vân.

Nói trắng ra là, liền là trung ương tập quyền chế.

Nhìn xem Đại Viêm đế quốc là thế nào làm liền biết.

Như thế cấp tiến đề mục, chúng ta tự mình dám thảo luận, nhưng là công khai viết thành văn chương, thật đúng là có chút thấp thỏm a.

Nhưng mà Lan tên điên nhìn thấy bản này sách luận về sau, trong lòng một trận mừng như điên, lại một trận kêu rên.

Kêu rên là bởi vì hắn lúc đầu muốn khó một chút đề mục, có thể làm cho hắn vắt hết óc, hao phí cả ngày thời gian, miễn cho không có việc gì.

Mà mừng như điên là bởi vì hắn biết mình trình độ, biết mình sách luận chỉ biết là trích dẫn kinh điển, chỉ biết là đoạn cùng hoàn mỹ câu đắp lên, là khuyết thiếu linh hồn.

Ninh Chính, Thẩm Lãng, Trương Xung đều phán đoán, hắn sách luận nhất định có thể cao trung, nhưng là tiến trước ba khó khăn.

Nhất là Trương Xung hắn là khoa cử mọi người, lời hắn nói đại biểu cho quyền uy.

Mà bản này sách luận đề mục, vừa vặn hắn cõng qua.

Thẩm Lãng buộc hắn đọc hơn một ngàn thiên sách luận, đều coi là thiên cổ danh thiên.

Mà Liễu Tông Nguyên « phong kiến luận », càng là thiên cổ danh thiên bên trong tuyệt đối kinh điển.

Nói như vậy.

Trung Quốc hơn một ngàn năm thời gian tất cả sách luận bên trong, Liễu Tông Nguyên bản này « phong kiến luận » có thể tiến trước năm.

Chân chính văn côi bảo.

Mà lại phi thường phù hợp bây giờ vương triều Đại Viêm tình hình chính trị đương thời.

Đại Viêm đế quốc tân chính hừng hực khí thế, văn võ phân chế, quận huyện chế đều đã mở ra.

Bản này « phong kiến luận » chỉ cần làm sơ sửa chữa, liền có thể hoàn chỉnh trích dẫn.

Đương nhiên, thế giới này không có Hán triều, không có Đường triều, nhưng lại lại cùng loại triều đại, rất có tương tự.

Còn có phong kiến luận bên trong có mấy nhân vật, cũng là thế giới này không có.

Nhưng là. . . Mỗi một cái thế giới đều không thiếu thốn anh hùng, không thiếu khuyết hào kiệt.

Chỉ cần đem « phong kiến luận » bên trong nhân vật lịch sử, đổi thành thế giới này anh hùng hào kiệt liền có thể.

Văn chương căn cốt cùng linh hồn là tương tự.

Trước đó Lan tên điên sách luận khuyết thiếu liền là linh hồn.

Mà bây giờ cái này linh hồn quả thực khắc sâu tận xương.

Nhưng là Lan tên điên không có phiêu, hắn bắt đầu suy nghĩ quốc quân Ninh Nguyên Hiến tâm tư.

Bởi vì hắn đại biểu là ngũ vương tử Ninh Chính, hắn ý nghĩ cũng đại biểu cho Ninh Chính ý nghĩ.

Vì lẽ đó nhất định phải cào Trung Quốc quân nội tâm chỗ ngứa.

Quốc quân khẳng định là nhẹ nhàng, trận này to lớn thắng lợi, để trong lòng hắn có chút không thể chờ đợi.

Cái kia Ninh Chính làm đoạt dòng chính yếu nhất một phương làm sao bây giờ?

Đương nhiên là tại nội tâm chỗ sâu cùng quốc quân bảo trì nhất trí, tuyệt đối nhất trí chính trị phương hướng.

Một cái quân vương chọn lựa người nối nghiệp, mặc dù sẽ coi trọng mình yêu ghét, nhưng trọng yếu nhất vẫn là nhìn chấp chính phương hướng.

Sợ nhất liền là người chết như đèn diệt, nhân vong chính tức.

Ninh Nguyên Hiến sợ nhất đương nhiên cũng là như thế, hắn lo lắng gần chết về sau, nhi tử kế vị đem hắn phương châm chính sách lật đổ đến sạch sẽ.

Đúng!

Liền là cái phương hướng này.

Nhất định phải tiếp lấy trận này khoa khảo, để bệ hạ thấy rõ ràng Ninh Chính điện hạ tâm tư.

Bệ hạ a, thái tử điện hạ mặc dù nghĩ ngài, Tam vương tử Ninh Kỳ mặc dù ưu tú, nhưng là tại chính trị phương hướng lên, bọn hắn chưa hẳn cùng ngài một lòng a.

Chỉ có Ninh Chính điện hạ, mới có thể kế thừa ngài tất cả chính sách.

Có phương hướng về sau.

Lan tên điên cấu tứ như là chảy ra.

Hắn không có hoàn toàn trích dẫn Liễu Tông Nguyên « phong kiến luận ».

Đương nhiên, hắn cũng không biết đây là Liễu Tông Nguyên viết, hắn còn tưởng rằng là Thẩm Lãng viết.

Kỳ thật thật đúng là Thẩm Lãng viết.

Bởi vì Thẩm Lãng đã căn cứ Liễu Tông Nguyên « phong kiến luận » gia công qua một lần, để bản này sách luận càng thêm phù hợp thế giới này tình hình chính trị đương thời cùng lịch sử.

Nhưng Lan tên điên vẫn không có trích dẫn.

Hắn dùng « phong kiến luận » làm khung xương, sau đó mình gia công từ ngữ, trích dẫn kinh điển, trích dẫn hiện thực.

Hận không thể đem mỗi một chữ đều viết đến quốc quân ở sâu trong nội tâm.

Hận không thể để quốc quân nhìn thấy mỗi một cái đoạn đều vỗ án tán dương, đều hô to tri kỷ.

Lan tên điên bắt đầu đặt bút.

Thiên địa quả không sơ ư? Ta không được biết. Người sống quả có sơ ư? Ta không được biết. Thế nhưng ai làm gần? Nói: Có sơ làm gần. Ai minh? Từ phong kiến mà minh. Kia phong kiến người, càng cổ Thánh Vương Nghiêu, Thuấn, Vũ, canh, văn, võ mà chớ có thể đi. Che không phải không muốn đi vậy, thế không thể cũng. Thế chi lai, người sống mới bắt đầu ư? Không sơ, không thể có phong kiến. Phong kiến, không phải thánh nhân ý.

Một đoạn này đã hoàn mỹ, nguyên văn trích dẫn chính là, căn bản không cần vẽ rắn thêm chân tiến hành sửa chữa.

Lan tên điên cực kỳ hưng phấn.

Trong đầu kinh diễm từ ngữ, liên tục không ngừng rơi mà ra.

Cái này một viết liền hoàn toàn dừng lại không được.

Ngắn ngủi một canh giờ.

Lan tên điên viết hoàn tất.

Ròng rã hơn hai ngàn chữ, một mạch mà thành.

Một chữ không đổi!

Hoàn mỹ cực hạn!

Tuyệt đối thiên cổ Bất hủ danh thiên.

Viết xong về sau, Lan tên điên toàn thân nhiệt huyết sôi trào.

Hắn biết xong rồi!

Hắn không tin, cái này trường thi bên trên còn có bất kỳ người sách luận có thể vượt qua hắn viết bản này.

Tuyệt đối không có khả năng!

Trước ba đã giữ chắc.

Ngày mai thi phú nếu là vận khí đủ tốt, thứ nhất đều mười phần chắc chín.

Ha ha ha!

Ta thành, ta xong rồi.

Thẩm công tử, Ninh Chính điện hạ, ta không có để các ngươi thất vọng a!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 297: Khảo Thí Kết Thúc! Thẩm Công Tử Thật Là Thần Nhân Vậy

Ngắn ngủi một canh giờ, Lan tên điên đã viết xong cả bản « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ » sách luận.

Một chữ không đổi.

Sau đó lại một lần đem bài thi lật qua ghé vào trên mặt bàn, nằm ngáy o o.

Lần này bởi vì hao phí không ít tinh lực cùng suy nghĩ, vì lẽ đó rất nhanh liền ngủ thiếp đi, hơn nữa còn bắt đầu ngáy to.

Chung quanh thí sinh bị cái này ngáy ngủ âm thanh chỗ nhao nhao, không khỏi ngẩng đầu nhìn lên.

Cái này không xứng là người lan cặn bã vậy mà vẫn tại đi ngủ?

Điên rồi, triệt để điên rồi!

Ngày thứ nhất khảo thí không phải phi thường trọng yếu, ngươi đi ngủ cũng liền ngủ.

Nhưng là cái này ngày thứ hai sách luận hoàn toàn là quan trọng nhất, ngươi vậy mà cũng nằm sấp đi ngủ.

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng, thậm chí quốc quân bệ hạ đều muốn trở thành thiên hạ chê cười.

Nhất là quốc quân.

Hắn cũng là bởi vì tin tưởng Thẩm Lãng, vì lẽ đó ban thưởng Lan tên điên thái học giám sinh thân phận, để hắn có thể tham gia lần này ân khoa khảo thí.

Hôm qua văn võ thí sinh đi vây công Lễ bộ cùng Xu Mật viện, quốc quân vì các ngươi hạ chỉ áp chế tất cả thí sinh.

Cái này khơi dậy bao lớn sự phẫn nộ của dân chúng?

Kết quả ngươi mỗi một trận đều đang ngủ ngon?

Cái này hoàn toàn là tại quốc quân trên mặt cuồng phiến a.

Ngươi chờ xem, ân khoa khảo thí vừa kết thúc, ngươi Lan tên điên nhất định sẽ bị ngàn đao băm thây lăng trì xử tử, coi như Thẩm Lãng cũng sẽ bị tai bay vạ gió.

Các ngươi xong, triệt để xong!

Một vị giám khảo lại một lần nữa tuần tra tới, lại một lần nữa nhìn thấy Lan tên điên nằm sấp đi ngủ.

Không khỏi nhíu nhíu mày.

Thẩm Lãng lần này là xong, Ninh Chính cũng xong rồi.

Nghe được hắn vang dội tiếng lẩm bẩm, giám khảo tiến lên gõ bàn một cái.

Lập tức Lan tên điên đổi một cái tư thế ngủ, tiếng lẩm bẩm đình chỉ.

Giám khảo nội tâm một trận cười lạnh, sau đó trực tiếp đi.

Ngủ đi, ngủ tiếp đi, ngươi cũng chưa được mấy ngày thời gian đi ngủ, ngươi chẳng mấy chốc sẽ đầu người rơi xuống đất, Thẩm

Lãng đại khái cũng phải bị đầu nhập đại lao.

Quốc quân bị đánh mặt sau giận dữ phản ứng, dùng đầu ngón chân đều có thể tưởng tượng ra được.

Lan tên điên lại một lần nữa ngủ thẳng tới giữa trưa.

Sau khi tỉnh lại, ăn cơm trưa, sau đó đắc ý mà tại trong đầu đọc lấy « Tây Du Ký ».

Mặc dù hắn càng thêm thích « Đấu Phá Thương Khung », nhưng không có cách nào, Đấu Phá Thương Khung thứ nhất bản hôm qua đã xem hết.

Cái này xem xét, lại là đến ban đêm.

Trong trường thi đốt lên vô số ngọn nến.

Hôm nay sách luận mặc dù chỉ có một đề, nhưng là xây một chút sửa đổi một chút, chữ chữ châm chước, thật muốn hao phí thời gian rất dài.

Bởi vì thực sự là quá trọng yếu, vì lẽ đó cơ hồ mỗi một cái thí sinh đều lật qua lật lại sửa chữa rất nhiều lần, bảo đảm đạt tới trong nội tâm hoàn mỹ vô khuyết.

Lan tên điên lều thi bên trong, vẫn không có châm nến.

Hắn sớm bọc lấy một đầu tấm thảm, nằm trên mặt đất đi ngủ.

Những năm này hắn cơ hồ mỗi một ngày đều trên mặt đất đi ngủ, mãi cho đến đầu nhập Ninh Chính về sau mới có giường ngủ, cái này bỗng nhiên trở lại trên mặt đất ngủ, cảm giác thật là thân thiết a.

Nhưng là hôm nay ban ngày ngủ được nhiều lắm, đến ban đêm liền không ngủ được.

Vậy liền nhìn lại một chút sách?

Thế là, hắn ngay tại trong đầu đọc « kim x mai chi phong nguyệt vô biên », đọc một chút hào hứng liền dậy.

Cái này nên làm cái gì là tốt?

Đây chính là tại trong trường thi a, mặc dù cũng có một cái thùng nước, nhưng thanh tẩy không tiện a

Bằng không nhịn một chút.

Ở trên trường thi từ khinh nhờn cuối cùng không tốt lắm đâu.

. . .

Lan tên điên hẳn là đánh vỡ trường thi ghi chép, đốt sáng lên mỗ hạng không thể cho ai biết thành tựu.

Ngày thứ ba khảo thí chính thức bắt đầu.

Hôm nay thi chính là thi phú, cũng cực kỳ trọng yếu, dù sao tại toàn bộ thành tích tỉ trọng bên trong, thi phú chiếm ba thành

Nói cho đúng là thơ cùng phú.

Nói cách khác, chẳng những muốn viết một bài thơ, còn muốn viết một thiên phú.

Cái gì là phú?

Dựa theo « văn tâm điêu long » bên trong lời giải thích, phú liền là trải mới lệ văn, thể vật viết chí.

Dựa theo « Hán thư » bên trong thuyết pháp, không ca mà tụng gọi là phú. Phú là một loại không giống với thi từ, cũng khác biệt tại văn văn thể, xen vào cả hai ở giữa.

« thơ » có sáu nghĩa, nhất viết gió, nhị viết phú, tam viết so, tứ viết hưng, ngũ viết nhã, sáu nói tụng. Gió, nhã", tụng là ba loại thơ thể, phú, so, hưng là ba loại sáng tác biểu hiện thủ pháp.

Dựa theo Thẩm Lãng lời giải thích, câu thơ tương đối ngắn, phú tương đối dài, mà lại không quá tinh tế, nhưng là ngươi đọc lấy đọc lấy có lẽ sẽ nhịn không được hát ra liền là phú.

Một tiếng tiếng chiêng vang về sau, phát hạ bài thi.

Hôm nay khảo thí thời gian, chỉ có ba canh giờ, cũng chính là nửa ngày thời gian.

Thi phú ra đề mục, vậy thì càng thêm thiên mã hành không.

Mà lần này ra đề mục người, vẫn như cũ là quốc quân Ninh Nguyên Hiến, hắn là tuyệt đối sẽ không từ bỏ bất kỳ một cái nào khoe khoang chính mình mới có thể cơ hội.

Lan tên điên mở ra xem.

Đề mục rất ngắn!

Ngày mùa thu đã tới, ngỗng trời bay về phía nam, đưa mắt ngóng nhìn, trong mắt là nhạn, nhưng trong lòng thành bằng.

Lấy nhạn cùng bằng làm đề, các làm một bài thơ, một thiên phú, cụ thể bất luận.

Nói cách khác, nếu như ngươi dùng ngỗng trời làm thơ, vậy sẽ phải dùng đại bàng làm phú. Trái lại ngươi dùng đại bàng làm thơ, vậy liền cần dùng ngỗng trời làm phú.

Kỳ thật quốc quân ra đạo này đề thời điểm, nỗi lòng là phi thường phức tạp.

Lúc trước hắn liền hỏi qua Lê Chuẩn, quân vương như là mặt trời, dương quang phổ chiếu, lại không thể tới gần. Vậy hắn Ninh

Nguyên Hiến đến cùng phải hay không mặt trời đâu, nếu như là, cái kia vì sao có người có thể cùng hắn như thế thân cận, nếu như không phải lời nói, đây chẳng phải là nói hắn không phải vĩ đại quân vương.

Đương nhiên đây là một đạo mất mạng đề, kém chút để đại hoạn quan Lê Chuẩn khóc.

Ninh Nguyên Hiến vẫn luôn rất mâu thuẫn.

Một phương diện hắn muốn làm một cái thiên thu vạn đại anh minh quân chủ, thần tượng của hắn liền là Khương Ly đế chủ, khí thôn thiên hạ, càn quét vạn dặm.

Nhưng là hắn có biết mình tính cách đặc điểm, mẫn cảm, nhỏ hẹp, đa sầu đa cảm, còn mang theo một chút xíu lãng mạn.

Nội tâm của hắn chỗ sâu đại khái cũng biết, hắn là không thành được thiên cổ một quân.

Trong lòng hướng tới là một chuyện, nhưng chân chính làm lại là một chuyện khác.

Ngỗng trời là hiện thực tồn tại, chim đại bàng xác thực tưởng tượng ra được, là thượng cổ truyền thuyết sản phẩm.

Như vậy cái gọi là thiên cổ minh quân có phải là cũng là tưởng tượng ra được? Trong hiện thực căn bản lại không tồn tại?

Cái gọi là chim đại bàng, chỉ là tồn tại ở người lý tưởng, chỉ tồn tại ở trong lòng.

Chỉ có ngỗng trời, mới thật sự là hiện thực.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến biết mình chỉ là một con ngỗng trời, mà không phải đại bàng, sau đó hắn liền nói trên thế giới này hẳn là liền không tồn tại đại bàng.

Nói đến càng thêm trực tiếp một chút, đó chính là thiên hạ quân vương đều là ngỗng trời, đều cho đừng giả bộ bức.

Mọi người tám lạng nửa cân, ai cũng không cần đóng vai cái gì thiên cổ nhất đế.

Ngỗng trời phàm là chim, sẽ thụ thương, sẽ rên rỉ, sẽ có sướng vui giận buồn.

Đại bàng là thần điểu, hoàn mỹ vô khuyết, vô cùng cường đại, sẽ không thụ thương, không có vẻ u sầu.

Thiên hạ hiện thực tất cả quân vương đều là phàm nhân, đều có thiếu hụt, chỉ có thượng cổ trong truyền thuyết Tam Hoàng Ngũ Đế, như là thần nhân đồng dạng hoàn mỹ vô khuyết.

Theo đạo này đề, quốc quân Ninh Nguyên Hiến tính cách bị triển lộ đến phát huy vô cùng tinh tế.

Tự luyến đồng thời lại tràn đầy bi quan. Lãng mạn đồng thời lại tràn đầy nhỏ hẹp. Cay nghiệt đồng thời cũng tràn đầy tính tình hóa.

Lan tên điên nhìn thoáng qua đề mục, không khỏi có chút sợ ngây người.

Thẩm công tử thật là thần nhân vậy!

Thi phú cái này hai đạo đề đều có thể áp trúng?

Như vậy là Thẩm Lãng quá thần sao?

Cũng thế, cũng không phải.

Lần này Thẩm Lãng cũng không có tận lực áp đề, nhưng là hắn lúc này đối quốc quân Ninh Nguyên Hiến hiểu rõ đã phi thường sâu, vì lẽ đó có khuynh hướng tính lựa chọn sách luận và thi phú để Lan tên điên dưới lưng.

Nhưng theo một góc độ khác lên, Thẩm Lãng cho ròng rã hơn một ngàn thiên sách luận, mấy ngàn bài thơ từ ca phú, trúng đích xác suất thật là rất cao.

Lan tên điên không phải Kim Mộc Thông.

Kim Mộc Thông dựa vào là đầu bút, hắn dù sao không phải thiên tài, đọc thuộc lòng hiệu suất quá thấp.

Nhất là sách luận, vác một cái mấy chục thiên thì ngon.

Mà Lan tên điên đọc hơn một ngàn thiên, mấy ngàn thủ.

Trung Hoa trên dưới mấy ngàn năm tất cả kinh điển, cơ hồ toàn bộ bị một mẻ hốt gọn.

Làm như vậy không sai biệt lắm văn tự văn minh tình huống dưới, ra đề mục muốn vượt qua phạm vi này, cũng không cần dễ dàng như vậy.

Nhất là thi phú đề, căn bản không giống hậu thế Bát Cổ văn, gắt gao chế trụ Tứ thư Ngũ kinh bên trong mỗ một câu, để người không có bao nhiêu phát huy chỗ trống.

Chỉ cần ngươi nguyện ý, làm sao đều có thể trúng vào.

Rất nhanh Lan tên điên hạ bút như có thần.

Đầu tiên lấy Thu Nhạn làm thơ, thơ nói:

Vứt bỏ ta đi người, hôm qua ngày không thể lưu;

Loạn tâm ta người, ngày hôm nay nhiều ưu phiền.

Trường phong vạn dặm đưa Thu Nhạn, đối với cái này có thể hàm cao lầu.

Bồng Lai văn chương Kim Thành xương, ở giữa tiểu yến lại thanh tóc.

Đều mang dật hưng tráng tư phi, muốn lên trời lãm trăng sáng.

Rút dao chém nước nước càng chảy, nâng chén tiêu sầu sầu càng sầu.

Người sống một đời không xưng ý, Minh triều phát ra làm thuyền con.

Bài thơ này trâu không trâu?

Không nói cho ngươi thơ tên, cũng không nói cho ngươi tác giả là ai, nhưng là ngươi vừa nhìn thấy liền không khỏi rùng mình, tê cả da đầu.

Chỉ nhìn một chút, liền biết đây là thiên cổ Bất hủ kiệt tác.

Đây chính là ngàn năm kinh điển mị lực, không cần lẫn lộn, không cần đóng gói.

Chỉ nhìn một chút, liền trực tiếp đánh trúng linh hồn của ngươi chỗ sâu.

Bài thơ này là Lý Bạch tác phẩm.

Đương nhiên bên trong có hai câu cần làm một chút xíu sửa chữa, bởi vì thế giới này không có Kiến An thành, cũng không có tạ thiểu.

Nơi này tiểu yến, nói là thế giới này đỉnh cấp văn hào tiệc rượu lâm.

Hắn cả đời viết xuống không biết bao nhiêu danh thiên thi phú.

Đương nhiên hắn tác phẩm tiêu biểu vĩnh viễn chỉ có một bản « Đông Ly truyện », viết đế chủ Khương Ly cố sự.

Đương nhiên, đơn thuần văn tự tạo nghệ cùng nghệ thuật thành tựu lên, « Đông Ly truyện » cũng không như hắn cái khác tác phẩm, nhưng là lưu truyền độ xác thực thiên cổ thứ nhất.

Toàn bộ phía đông thế giới, thậm chí toàn bộ phương tây thế giới, đều có vô số người đọc qua quyển sách này.

Quyển sách này lượng tiêu thụ, đại khái là thế giới này ngàn năm vừa đến tuyệt đối thứ nhất.

Người này là nguyên bản ở tại Đại Càn vương quốc đô thành kim kinh, đã từng hắn vẫn là Đại Càn vương quốc quan viên, đưa ra rất nhiều đề nghị cho Khương Ly, nhưng đều bị bác bỏ.

Dưới cơn nóng giận, vị này đại tài tử tiệc rượu lâm rời đi Đại Càn vương quốc, lưu lạc thiên nhai, chuyên môn viết sách mà sống, trở thành phía đông thế giới một đời văn hào.

Khương Ly đế chủ chết bất đắc kỳ tử về sau, Đại Viêm đế quốc chinh ích yến trước khi đi làm quan, đồng thời để hắn viết ra một bản hạ thấp Khương Ly sách.

Tiệc rượu lâm cự tuyệt, đồng thời phóng hỏa đốt núi thiêu chết chính mình.

Hắn đời này đều không có bị Khương Ly trọng dụng, thậm chí dưới cơn nóng giận còn trở mặt mặt, nhưng cuối cùng hắn vẫn là lấy chết một lần làm Khương Ly chết theo.

Cái này cũng thành liền hắn Bất hủ danh tiếng.

Lan tên điên lúc ấy đọc ra bài thơ này thời điểm, nội tâm rung động, lệ rơi đầy mặt, thậm chí cơ hồ muốn linh hồn xuất khiếu.

Bởi vì. . . Trong lòng của hắn ẩn ẩn biết.

Vị này đại tài tử yến lâm, phảng phất lờ mờ là hắn khi còn bé một lão sư, nói cho đúng là ba mươi mấy đứa bé lão sư.

Cái này vẻn vẹn chỉ là một loại cảm giác mà thôi, Lan tên điên không thể xác định.

Lý Bạch đại thần bài thơ này nổi tiếng có lẽ so ra kém cái khác mấy đời đầu biểu làm, nhưng là tiêu chuẩn thật là không kém chút nào.

Nhất là đối quốc quân Ninh Nguyên Hiến lực sát thương, tuyệt đối là phải giết cấp.

Ninh Nguyên Hiến cả đời này sùng bái nhất người liền là Khương Ly.

Trình độ nào đó, Khương Ly hủy diệt, cũng bẻ gãy Ninh Nguyên Hiến cánh, để hắn rõ ràng xem đến thế giới này không có đại bàng, chỉ có ngỗng trời.

Bài thơ này vẻ u sầu, có thể trực tiếp đánh trúng Ninh Nguyên Hiến sâu trong linh hồn.

Không chỉ là đối Ninh Nguyên Hiến, thậm chí đối tất cả người đọc sách mà nói, bài thơ này đều là phải giết cấp.

Tất cả đối thủ cạnh tranh nhìn từ dần dần hình uế, tất cả giám khảo nhìn linh hồn tê dại.

Quá ngưu bức.

Trăm năm không nói kinh điển danh thi.

. . .

Dùng ngỗng trời làm thơ, tiếp xuống liền muốn dùng đại bàng làm thuế.

Nếu như nói ngỗng trời viết là bi quan, viết là bất đắc dĩ cùng vẻ u sầu.

Cái kia đại bàng liền muốn thoát ly loại này xuân đau thu buồn, liền muốn thoát ly những này tương đối thấp cấp đa sầu đa cảm.

Vẫn như cũ muốn buồn.

Nhưng lại muốn tràn ngập triết lý, cần đại khí bàng bạc.

Thế là đại thần giả nghị « chim bằng phú » liền không có gì thích hợp bằng.

Đơn thuần nghệ thuật thành tựu mà nói, giả nghị « chim bằng phú » cùng Lý Bạch « tuyên châu tạ ngắm lâu tiệc tiễn đưa trường học sách thúc mây » tuyệt đối tương xứng.

Nhìn xem bên trong những văn tự này, những câu này.

Vạn vật biến hóa này, cố không ngừng hơi thở. Oát lưu mà dời này, hoặc đẩy mà còn.

Họa này phúc chỗ theo, phúc hề họa chỗ nằm; lo vui tụ cửa này, cát hung cùng vực.

Thả phù thiên địa làm lô này, tạo hóa làm công; âm dương làm than này, vạn vật làm đồng.

Liền hỏi ngươi ngưu bức không ngưu bức?

Không quản có thể nhìn hiểu hay không, không quản có biết hay không tác giả là ai, ngay lúc đó sáng tác bối cảnh là cái gì.

Chỉ cần thấy được những văn tự này, liền có thể để người nội tâm rung động.

Đây chính là văn tự lực lượng, đây chính là kinh điển lực lượng.

Ngàn năm tuế nguyệt sóng lớn đãi cát, có thể lưu danh bách thế văn chương, thật sự là ngưu bức cực hạn.

Lan tên điên đọc thuộc lòng những này thi phú thời điểm, nào chỉ là rùng mình, quả thực bị chấn động đến muốn tè ra quần.

Dưới sự kích động, vậy mà muốn kéo phân.

Có thể thấy được trình độ cao đến trình độ nào?

Mà lại càng đáng sợ chính là, Lan tên điên vậy mà cảm thấy những này văn chương đều là chính Thẩm Lãng viết.

Bởi vì hắn lật khắp tất cả ký ức, đối với mấy cái này văn chương đều không có chút nào ấn tượng a.

Sau đó, hắn lại một lần nữa bị chấn động đến muốn kéo phân.

Hắn lúc đầu cảm thấy mình đã là tuyệt đỉnh thiên tài, nhưng là tại Thẩm Lãng trước mặt lại như là sao trời cùng trăng sáng, hoàn toàn ảm đạm không ánh sáng.

Hắn thực sự không cách nào tưởng tượng, trên thế giới này lại còn có Thẩm Lãng người kiểu này.

Cái này nào chỉ là tài hoa hơn người a.

Người bình thường tài hoa, nhiều lắm là cũng chính là như là đái tháo, một ngày bốn năm lần tối đa.

Mà Thẩm Lãng tài hoa, quả thực như là mưa như trút nước mưa to, kinh đào hải lãng, cuồn cuộn không dứt.

Ngắn ngủi một khắc đồng hồ.

Một thiên đại khí bàng bạc, khắc sâu tận xương « chim bằng phú » sôi nổi trên giấy.

Cứ việc vẫn như cũ làm ra một chút xíu sửa chữa, bởi vì muốn phù hợp thế giới này lịch sử, nhưng là đối cả bản phú tiêu chuẩn hoàn toàn không có ảnh hưởng.

Lan tên điên ở trong lòng một lần lại một lần đọc lấy.

Toàn bộ nội tâm lại một lần nữa nhận lấy rung động, linh hồn lại một lần nữa nhận lấy mãnh liệt va chạm, từng đợt run lên, phần bụng từng đợt tóc giảo.

Không được, không được, muốn đi ngoài.

Bản này phú quá ngưu bức.

Mỗi một lần đọc qua về sau, đều kích động đến trong bụng lăn lộn, muốn dâng lên mà ra.

Lan tên điên đem bài thi lật qua ngăn chặn, che bụng hướng phía tịnh phòng chạy tới.

Mà lúc này đây, khoảng cách ngày thứ ba khảo thí bắt đầu, vẻn vẹn trôi qua không đến hai khắc đồng hồ mà thôi.

. . .

Lan tên điên trở về về sau, lại một lần nữa ghé vào trên mặt bàn đi ngủ.

Giám khảo lại một lần nữa đi qua trước mặt hắn, nhưng đã liền nhìn cũng không nhìn một cái.

Bởi vì không có chút ý nghĩa nào, cái này rác rưởi ba ngày khảo thí đều đang ngủ, đã hoàn toàn không có chú ý cần thiết.

Hoàn toàn có thể đem hắn xem như một người chết.

Chung quanh thí sinh cũng không nhìn Lan tên điên.

Bởi vì hôm nay khảo thí chỉ có ba canh giờ thời gian, muốn viết ra một bài thơ, một thiên phú, độ khó vẫn là vô cùng cao.

Thời gian cũng rất khẩn cấp.

Tất cả mọi người vắt hết óc, nơi nào có công phu chú ý một cái kẻ chắc chắn phải chết.

Hơn hai canh giờ.

Đã là lúc xế chiều!

Mười mấy tên lính tại trong trường thi xuyên qua, gõ cái chiêng hô lớn: "Khảo thí thời gian kết thúc, toàn bộ ngừng bút, toàn bộ ngừng bút."

Tất cả thí sinh toàn bộ để bút xuống.

Bởi vì cái này thời điểm nếu không ngừng bút, liền muốn trục xuất bài thi.

"Dán tên!"

Theo giám khảo ra lệnh một tiếng.

Trên trăm tên lính tiến lên, đem mỗi một phần bài thi đều dán lên danh tự.

Dạng này giám khảo phê chữa thời điểm liền sẽ không biết là ai bài thi, mà lại cũng không cho phép tại bài thi bên trên làm bất luận cái gì ký hiệu, nếu không cũng sẽ lập tức trục xuất.

Đương nhiên, Trung Quốc cổ đại khoa cử đến hậu kỳ càng thêm nghiêm ngặt, thậm chí tất cả bài thi đều muốn phái người sao chép một lần, miễn cho bị nhận ra chữ viết tới.

Việt Quốc khoa cử tạm thời còn chưa tới tình trạng này.

"Phong cuốn!"

Dán tốt danh tự về sau, những binh lính này lại đem mỗi một phần bài thi toàn bộ chứa vào một cái lớn giấy phong bên trong, sau đó dùng sáp đóng kín.

"Thu cuốn!"

Cuối cùng, ba ngàn phần bài thi thu sạch, lập tức đưa đi phê chữa.

Tham dự chấm bài thi giám khảo, vẻn vẹn chỉ có sáu, bảy người mà thôi, lại muốn tại mấy ngày ngắn ngủi thời gian bên trong phê duyệt ba ngàn phần bài thi, lượng công việc này là phi thường lớn.

Sau đó ba ngày ba đêm bên trong.

Những này giám khảo đều không được rời đi cửa một bước, ăn uống ngủ nghỉ toàn bộ ở bên trong, một mực chờ đến chấm bài thi kết thúc, mới có thể rời đi.

"Tất cả thí sinh, rời trường thi!"

Theo ra lệnh một tiếng.

3,000 người không nhân quỷ không quỷ đồ vật, rời đi trường thi.

Mỗi người đều thối không ngửi được.

Mặc dù đã là tháng chín, thời tiết chưa nói tới nóng, nhưng là cũng tuyệt đối không lạnh, trường thi lại buồn bực lại chật chội, ba ngày hai đêm xuống tới, tất cả mọi người toàn thân đều thiu.

Lan tên điên xem như tốt nhất.

Bởi vì phần lớn thời gian đều đang ngủ nghỉ ngơi, không có đổ mồ hôi như mưa.

Tất cả thí sinh mệt mỏi hết sức.

Nhìn thấy Lan tên điên về sau, thoáng chậm chạp vài giây đồng hồ, sau đó lại một lần tránh như là xà hạt, phảng phất như bệnh dịch.

"Không xứng là người lan cặn bã!"

"Nhân gian tai họa thẩm người ở rể!"

"Hai người kia đều muốn xong đời, bảng danh sách vừa ra tới, liền xong đời."

"Cái này Lan tên điên ba ngày khảo thí, ròng rã ngủ ba ngày, cơ hồ không có bài thi."

"Đây là đánh quốc quân mặt a."

"Chờ xem, chờ xem, cái này Lan tên điên nhất định sẽ bị ngàn đao băm thây, Thẩm Lãng cũng nhất định sẽ bị giam vào Đại Lý Tự ngục giam."

"Cái này tôm tép nhãi nhép, rốt cục phải xong đời."

"Thế gian lại không cặn bã người ở rể, rất tốt rất tốt."

. . .

Hai khắc đồng hồ sau!

Lan tên điên tinh thần sáng láng về tới Ninh Chính phủ đệ.

Hắn lộ ra vô cùng hưng phấn.

Bởi vì trận này khảo thí quá thuận lợi, so với trong tưởng tượng tình hình còn muốn tốt gấp mười lần.

Nhưng là. . .

Hoàn toàn không người nghênh đón.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu đang đánh lén đại ngốc, một phút đánh lén ba bốn mươi xuống.

Đại ngốc kêu thảm không dứt bên tai.

Thẩm Lãng dưới đất trong mật thất làm thí nghiệm.

Ninh Chính ra đón.

"Lan tiên sinh vất vả."

Sau đó, Ninh Chính hướng phía bên cạnh Vũ Liệt nói: "Vũ Liệt tướng quân, làm phiền ngươi đi đem Thẩm Lãng mời đến."

Một lát sau, Thẩm Lãng mới xuất hiện tại Lan tên điên trước mặt.

"Khảo thí kết thúc?" Thẩm Lãng mấy ngày nay đều tại làm thí nghiệm, thật cơ hồ quên đi thời gian.

Lan tên điên nhẹ gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Thi như thế nào?"

Lan tên điên nội tâm phi thường kích động, nhưng là cưỡng ép chứa phong khinh vân đạm bộ dáng.

"Nếu không có gì ngoài ý muốn, thứ nhất quyết định được."

Lời này mới ra, Ninh Chính kinh ngạc.

Vũ Liệt, Hàm Nô bọn người nhao nhao hướng phía Lan tên điên trông lại?

Thật hay giả?

Thứ nhất đều quyết định được?

Khoác lác đi.

Trước đó Ninh Chính điện hạ, Trương Xung đại nhân nói đến rõ ràng, lần này Lan tên điên khảo thí tất trúng, nhưng là trước ba muốn nhìn vận khí, thứ nhất tuyệt đối không thể.

Thẩm Lãng hỏi: "Cái gì đề?"

Lan tên điên nói: "Sách luận đề là « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ », thi phú đề là « Thu Nhạn » cùng « đại bàng »."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Không thể nào, đến tột cùng là vận khí ta quá tốt? Vẫn là con người của ta quá ngưu bức?

Thi phú đề đoán đúng không kỳ quái, bởi vì làm sao đều có thể kéo tới bên trên.

Nhưng là sách luận đề có thể áp trúng, kia thật là to lớn vận khí.

Đương nhiên, cũng chưa nói tới vận khí.

Bởi vì Ninh Nguyên Hiến muốn ra đạo này đề rất lâu, chỉ bất quá trước đó không có cái này lực lượng, hiện tại Tô Nan hủy diệt, Việt Quốc đại hoạch toàn thắng, hắn lập tức phiêu lên, không thể chờ đợi.

Thẩm Lãng hướng phía Ninh Chính nhìn lại nói: "Điện hạ, hắn thật muốn đệ nhất."

Ninh Chính nói: "Chúc Hồng Bình là Chúc thị con cháu, mà lại là quốc đô đệ nhất tài tử, phi thường cao minh."

Thẩm Lãng gần nhất nhìn qua cái này Chúc Hồng Bình văn chương.

Xác thực rất ngưu bức, sách luận, thi phú đều là siêu nhất lưu.

Nói nói thật, hắn tại thi từ sách luận tài hoa, không có đi qua hệ thống học tập Thẩm Lãng khó mà nhìn theo bóng lưng.

Nhưng là ngươi ngưu bức nữa, có thể so sánh qua được Liễu Tông Nguyên đại thần, có thể so sánh qua được Lý Bạch đại thần, có thể so sánh qua được giả nghị đại thần?

Giả nghị đại thần sao mà điểu?

Lý Thương Ẩn trong thơ giả sinh tài hoa càng vô luân, nói liền là giả nghị. Lỗ Tấn trong miệng Tây Hán hồng văn, cũng chính là giả nghị.

Người này thời điểm chính luận văn, tại Trung Quốc trong lịch sử thậm chí có thể xếp vào trước ba.

« qua Tần luận », « xâu Khuất Nguyên phú » đều là tác phẩm của hắn.

Hiện tại ba cái đại thần tác phẩm cùng nhau xuất hiện, đủ để treo lên đánh toàn trường.

Đừng nói Chúc Hồng Bình, coi như ba ngàn thí sinh cộng lại, cũng chỉ có bị triệt để nghiền ép phần.

Nếu như là đặt ở cái khác trường thi, còn lo lắng sẽ bị chèn ép, sẽ có gian lận.

Nhưng chính là bởi vì có Chúc Hồng Bình tại, trận này khoa khảo liền tuyệt đối công bằng công chính, không có khả năng có bất kỳ gian lận.

Chúc Hồng Bình là Việt Quốc kình thiên ngọc trụ Chúc Hoằng Chủ đích tôn, nhân sinh của hắn lý lịch tuyệt đối không thể có bất luận cái gì chỗ bẩn.

Hắn tham gia khoa cử khảo thí, cũng tuyệt đối không thể có bất luận cái gì gian lận.

Huống chi Thẩm Lãng người sau lưng nhưng thật ra là quốc quân.

Gian lận chèn ép? Không tồn tại.

Bởi vì cuối cùng thành tích là muốn thông qua quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Hiện tại tất cả mọi người chờ lấy Lan tên điên thành tích triệt để phác nhai, dạng này liền có thể đánh quốc quân mặt.

Nói thật, quốc quân hiện tại là không dám ôm lấy hi vọng, nhưng là nội tâm của hắn chỗ sâu, thậm chí so Thẩm Lãng càng thêm bức thiết Lan tên điên có thể trên bảng nổi danh, dạng này hắn Ninh Nguyên Hiến cũng có thể mở mày mở mặt.

Vì lẽ đó vị này bệ hạ nội tâm khẳng định cũng là sụp đổ.

Làm sao không hiểu thấu ta lại cùng Thẩm Lãng buộc chặt ở cùng một chỗ? Hơn nữa còn cùng Lan tên điên trói ở cùng một chỗ.

Thẩm Lãng lại một lần nữa cường điệu nói: "Điện hạ, ân khoa văn thơ, chúng ta tên thứ nhất này ổn! Lan tên điên, ngươi cái này đi nghỉ ngơi thật tốt đi, ta tiếp tục đi làm thí nghiệm."

Ngay sau đó, Thẩm Lãng cái mũi ngửi ngửi, nói: "Lan tên điên, ngươi chẳng lẽ tại trong trường thi cái kia đi?"

Lời này mới ra.

Chung quanh tất cả nữ nhân nhượng bộ lui binh.

Nhất là Hàm Nô, tràn ngập ghét bỏ ánh mắt nhìn qua Lan tên điên.

Ngũ vương tử Ninh Chính liền phảng phất không có nghe thấy.

"Thẩm Lãng, Lan tiên sinh, chính cáo từ trước."

Sau đó, hắn tranh thủ thời gian vội vàng rời đi, bởi vì lời kế tiếp, hắn bây giờ không có dũng khí lưu lại nghe.

Bất quá Hàm Nô cùng Vũ Liệt không có rút đi, các nàng sự tình gì chưa thấy qua chưa từng nghe qua.

Người nào cặn bã chưa từng gặp qua?

Lan tên điên bị Thẩm Lãng bóc trần về sau, cũng không xấu hổ, chỉ là hậm hực nói: "Không có ý tứ, Thẩm công tử « phong nguyệt vô biên » viết quá tốt rồi, ta trong đầu không khỏi nhớ lại Hàm Nô cô nương, tình khó chính mình!"

Hàm Nô khuôn mặt đỏ lên, thanh âm lạnh như băng nói: "Lan tên điên, ngươi còn dám nhắc tới ta, ta một bàn tay đập chết ngươi!"

Lan tên điên sửa lời nói: "Ta trong đầu không khỏi hiện ra trong mộng của ta tình nhân, vì lẽ đó tình khó tự đè xuống."

Thẩm Lãng nhìn mà than thở: "Ngươi ngưu bức, ngươi tuyệt đối là thiên cổ đệ nhất nhân, hi vọng ngươi bài thi bên trên không cần mang theo đặc thù hương vị."

Đón lấy, Thẩm Lãng hướng phía Hàm Nô nói: "Bảng danh sách một khi công bố, Lan tên điên liền là quốc đô đệ nhất, Hàm Nô ngươi phải nắm chặt nha."

Hàm Nô rốt cuộc không sống được, nhăn nhó quay người chạy.

Lập tức, mặt đất run rẩy.

Hàm Nô sau khi đi.

Lan tên điên hướng phía Thẩm Lãng cong xuống nói: "Thẩm công tử thật là thần nhân vậy, ngày đó ta đọc thuộc lòng những này sách luận và thi phú thời điểm, chỉ là học bằng cách nhớ. Hôm nay viết tại trên giấy, thật sự là nhìn mà than thở, kinh diễm tuyệt luân. Nhất là Thẩm công tử đối bệ hạ tâm tư suy nghĩ, để người không dám tin."

"Thẩm công tử thật là thần nhân vậy! Ta kém xa vậy!"

Thẩm Lãng muốn lên trước đập Lan tên điên bả vai, nhưng hơi hơi do dự sau từ bỏ,

"Ta chỉ là đứng ở cự nhân trên bờ vai mà thôi."

"Bất quá Lan tên điên ngươi đã rất đáng gờm rồi, nhưng là không cần cùng ta loại người này so, tài hoa của ta tốt có so sánh."

"Sẽ đứng trên đỉnh cao nhất, tầm mắt nhìn trọn những ngọn núi thấp!"

Lan tên điên càng thêm sợ hãi than.

Thẩm công tử chẳng những tài hoa hơn người, hơn nữa còn như vậy trực tiếp làm, không chút nào dối trá,

Liền hai câu này thơ, tuyệt diệu, tuyệt diệu!

. . .

Cùng lúc đó, ân khoa văn thí chấm bài thi, ngay tại hừng hực khí thế tiến hành.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 298: Giám Khảo Chấn Tuyệt! Thứ Nhất Ổn!

Giám khảo phi thường ngưu bức, có thể quyết định bất kỳ một cái nào thí sinh vận mệnh.

Nhưng là chân chính làm giám khảo chấm bài thi thời điểm, đại khái chỉ có một loại cảm giác, đó chính là muốn ói.

Cộng lại tổng cộng liền sáu cái giám khảo, mà lại quan chủ khảo còn không thế nào tham gia chấm bài thi, tổng cộng năm người mới là chấm bài thi chủ lực.

Mà quốc đô lại là một cái đại khảo khu, lần này không sai biệt lắm có ba ngàn người tham gia khảo thí, bình quân mỗi người muốn chấm bài thi sáu trăm phần.

Mấu chốt chín mươi chín phần trăm thí sinh văn chương viết đều bình thản không có gì lạ.

Nhất là sách luận, lập ý lặp lại xác suất siêu cao, thậm chí dùng từ dấu chấm lặp lại suất cũng rất cao.

Khả năng có năm mươi phần trăm văn chương đều giống như một cái khuôn đúc ra.

Cái này giống như là ăn thử.

Đừng quản là món cay Tứ Xuyên, Tương đồ ăn, món ăn Quảng Đông, để ngươi ăn thử năm ba ngụm, bất kể như thế nào đều là đắc ý, dù sao có thể tham gia cái này cấp một khoa khảo, trừ phi là thái học bên trong siêu cấp học cặn bã, bằng không đều có mấy phần bản lĩnh thật sự.

Nhưng là muốn để ngươi ăn thử năm sáu trăm phần, ngươi là cảm giác gì?

Trực tiếp ăn nôn có hay không.

Có chút là một chút cường độ tương đối lớn văn chương, nhìn nhiều mấy thiên về sau quả thực sẽ để cho người chết lặng.

Tựa như là món cay Tứ Xuyên đồng dạng, hương vị nặng, vừa mới cửa vào kinh diễm vô cùng.

Nhưng là ăn nhiều, toàn bộ miệng đều tê, vị giác đều sẽ thoái hóa.

Vì lẽ đó trường thi bên trong chấm bài thi hiện trường là vô cùng trầm muộn.

"Ba ba ba ba ba. . ."

Đừng hiểu lầm, không phải có người tại chấm bài thi hiện trường ba ba, dù sao không phải mỗi người đều cùng Lan tên điên đồng dạng.

Đây là tại rơi cuốn.

Giám khảo chấm bài thi thời điểm, chỉ cần thoáng không vừa mắt, liền sẽ đọc nhanh như gió, sau đó đem bài thi nạp lại vào giấy bìa hai mặt ném xuống đất.

Không sai!

Thật liền ném xuống đất, cho nên mới gọi rơi xuống đất a.

Đương nhiên, theo chương trình đi lên nói, những này rơi trên mặt đất bài thi vẫn còn có cơ hội.

Bởi vì còn có phúc thẩm, còn có giao nhau chấm bài thi.

Nhưng đây chẳng qua là trên lý luận, trên thực tế một khi bị rơi cuốn, trên cơ bản không còn có xoay người khả năng.

Như vậy bị ném xuống đất bài thi oan uổng sao?

99.99% đều không oan uổng.

Bọn này giám khảo không quản đức hạnh như thế nào, trình độ là tuyệt đối có.

Mà lại lần này ân khoa, bởi vì có Chúc Hồng Bình dạng này thiên chi kiêu tử tồn tại, cũng trên cơ bản triệt để ngăn cản sạch gian lận khả năng.

Lần này ân khoa văn thí trúng tuyển bao nhiêu người?

Cũng không có định số, nhưng là bình thường mà nói sẽ không vượt qua một trăm người.

Ba mươi lấy một.

Dựa theo quy tắc ngầm vòng thứ nhất liền muốn ném đi chín mươi phần trăm bài thi.

Vì lẽ đó, mỗi một cái chấm bài thi giám khảo trong lòng hiểu rõ, vòng thứ nhất mười lấy một.

"Ba ba ba ba. . ."

Một phần lại một phần bài thi đều bị ném xuống đất.

Bầu không khí phi thường ngột ngạt.

Bọn này thí sinh thật sự là một giới không bằng một giới.

Lời này mặc dù không có nói ra, nhưng toàn bộ tại mấy vị giám khảo trên mặt viết đâu.

Lần này chủ khảo là Lễ bộ hữu thị lang, cấp bậc phi thường cao.

Hắn cũng tại chấm bài thi.

Vị này Thị lang đại nhân hạ thủ ác hơn, toàn bộ đều là đọc nhanh như gió, thoáng không được liền trực tiếp rơi cuốn.

Ba ba ba ba. . .

Liên tục ném đi ba mươi mấy phần về sau, rốt cục lưu lại một phần, đặt ở bên phải trên mặt bàn.

Vị này Thị lang đại nhân là hai mươi năm trước Thám Hoa, tiêu chuẩn tuyệt đối nhất lưu, thí sinh sách luận và thi phú, hắn chỉ nhìn một chút, chỉ nhìn một đoạn liền biết có hay không trình độ.

Vì lẽ đó khoa cử khó a.

Trong trăm có một người mới, thậm chí liền lên trận cơ hội đều không có, trực tiếp tại thi châu liền bị quét xuống.

Ngàn dặm chọn một người mới, miễn miễn cưỡng cưỡng mới có thể đi vào cái này trường thi.

Mà muốn cao trung, không sai biệt lắm muốn ngàn dặm mới tìm được một.

Quốc đô thành nội, lại thêm hạ hạt thành huyện, không sai biệt lắm 350 vạn nhân khẩu đâu, bình quân ba năm một giới, mỗi giới lấy một trăm cái.

Quả thực so Bắc Đại Thanh Hoa còn muốn khó thi.

Vị này Thị lang đại nhân tốc độ siêu nhanh, hắn một mực tại tìm kiếm Chúc Hồng Bình bài thi.

Đương nhiên đây là ra ngoài nóng lòng không đợi được, mà lại cũng là muốn đập Tể tướng đại nhân mông ngựa.

Hắn cũng coi là Chúc hệ.

Đương nhiên , bình thường tới nói hắn là sẽ không gian lận.

Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị.

Văn loại vật này tương đối chủ quan, chỉ cần không xuất hiện hiện tượng cấp tác phẩm , bình thường đều rất khó xuất hiện một cái quyền uy thứ nhất.

Như vậy dưới loại tình huống này, thanh danh liền lộ ra rất là trọng yếu.

Chúc Hồng Bình mới Hoa Thiên xuống nghe tiếng, tuyệt đối quốc đô thứ nhất.

Lần trước khoa khảo, hắn mặc dù không có tham gia, nhưng lại cũng ở nhà căn cứ khảo đề đáp lại một phần, sau đó mấy vị giám khảo còn chuyên môn vì hắn phê chữa.

Kết quả là nếu như Chúc Hồng Bình tham gia một lần kia khảo thí, nhất định sẽ đến thứ nhất.

Lần trước thi Hương là năm ngoái, Chúc Hồng Bình mười sáu tuổi.

Lần trước nữa thi Hương là bốn năm trước, Chúc Hồng Bình mới mười ba tuổi, hắn mặc dù không có tham gia, nhưng là cầm tới bài thi sau cũng trong nhà đáp lại.

Mấy cái giám khảo cũng phê chữa qua, vẫn là thứ nhất.

Nói cách khác, Chúc Hồng Bình lúc mười ba tuổi liền có thể đoạt được quốc đô thi tỉnh đệ nhất.

Lúc ấy có thể nói là thanh danh lan truyền lớn, không chỉ quan chủ khảo phán định hắn có thể được thứ nhất, tựu liền quốc quân sau khi xem xong còn nói một câu, nhà ta có ngàn dặm câu.

Quốc quân đối Chúc thị gia tộc người rất tốt, thậm chí đem Chúc thị hài tử xem như nhà mình hài tử, đối với cái này Chúc Hồng Bình hắn cũng là phi thường thiên vị.

Vì lẽ đó hai lần trước thi Hương khôi thủ trong lòng siêu cấp khó chịu, có một loại ngày chó cảm giác.

Chúc Hồng Bình ngươi có ý tứ gì a, ngươi muốn tham gia liền đến tham gia, không tham gia cũng đừng có trộn lẫn.

Ngươi trong nhà khảo thí, sau đó đem bài thi giao cho giám khảo phê chữa, nhưng là cuối cùng cũng không xếp vào bảng danh sách.

Ngươi đây là ý gì?

Khoe khoang sao?

Kết quả người người đều nói nếu như Chúc Hồng Bình chính thức tham gia quốc đô thi tỉnh (thi Hương), nhất định sẽ cầm đầu danh giải nguyên.

Nói cách khác, cái kia hai giới giải nguyên đều là danh bất chính, ngôn bất thuận.

Kỳ thật đây cũng là một loại nuôi nhìn.

Dù sao Chúc thị con cháu là thiên chi kiêu tử, ngươi như tham gia khoa khảo trực tiếp cầm thứ nhất, coi như không có gian lận, người khác cũng sẽ cảm thấy ngươi gian lận.

Chúc Hồng Bình trong nhà khảo thí, hai lần đều có thể cầm thứ nhất, kết quả lại không cầm.

Như vậy lần thứ ba chân chính tới khảo thí cầm thứ nhất, liền lộ ra danh chính ngôn thuận, thiên hạ không người dám nói đây là làm việc thiên tư.

Hơn nữa còn có thể trở thành không có đàm luận.

Chúc công đường đường Tể tướng, vậy mà đè ép cháu mình hai giới khoa khảo, cái này chẳng lẽ còn chưa đủ công chính sao?

Vì lẽ đó lần này đầu danh, Chúc Hồng Bình nhất định phải được.

Mà vị này chủ khảo đại nhân đương nhiên cũng vui vẻ thành toàn, bất quá tổng cộng hơn ba ngàn phần bài thi đâu, muốn rút trúng Chúc Hồng Bình cũng không dễ dàng.

Chấm bài thi làm việc cứ như vậy buồn khổ tiến hành.

Trừ ba ba ba bên ngoài, cơ hồ không còn có thanh âm khác.

Chỉ có đến phi thường vô tình.

Mới có một cái giám khảo nhìn thấy một thiên hảo văn chương, sau đó gọi cái khác giám khảo cùng một chỗ cùng nhau thưởng thức.

Đồng dạng dạng này văn chương, trên cơ bản có thể tiến vào trước mười.

Mấy canh giờ, mới có thể xuất hiện như thế một lần.

"Tốt, tốt. . ."

Bỗng nhiên, có một cái giám khảo bỗng nhiên vỗ bàn một cái, lập tức đem tất cả mọi người giật nảy mình.

Trong đó một cái giám khảo tay run một cái, trong tay bài thi trực tiếp rơi xuống đất.

Hắn hữu tâm nhặt lên, dù sao phần này bài thi văn chương coi như không tệ, tiến vào vòng thứ nhất là có thể.

Lễ Bộ thị lang nói: "Rơi xuống đất cái kia phần bài thi văn chương, rất tốt sao?"

Giám khảo Ất nói: "Cũng chưa nói tới rất tốt, cũng không tệ lắm."

Chủ khảo Lễ Bộ thị lang nói: "Cái kia rơi xuống liền rơi xuống đi."

Thế là cái nào đó thằng xui xẻo cứ như vậy bị rơi xuống đất.

Vị này Hàn Lâm học sĩ viện giám khảo, xem như cái này một khoa thứ nhất phó giám khảo.

"Chủ khảo đại nhân, chư vị đồng liêu, mọi người thả ra trong tay bài thi, đều đến xem phần này bài thi, tuyệt đối kinh diễm, tuyệt đối kinh diễm!"

Sau đó vị này thứ nhất phó giám khảo cầm bài thi đi vào chủ khảo phía trước bàn.

Lập tức còn lại mấy cái giám khảo nhao nhao thả ra trong tay bài thi, chen chúc tới.

Chỉ nhìn một chút.

Đám người tâm hô: Rốt cuộc tìm được.

Đây chính là Chúc Hồng Bình bài thi, cái chữ này dấu vết mọi người quá quen thuộc, một chút liền có thể nhìn ra.

Kỳ thật không chỉ là chủ khảo đại nhân đang tìm, có mặt tất cả giám khảo đều đang tìm.

Một phương diện cố nhiên là muốn đập Chúc thị gia tộc mông ngựa, nhưng quan trọng hơn là ra ngoài đào bảo tâm tư, xem ai may mắn nhất.

Sau đó, bài thi tại chủ khảo trong tay đại nhân, đằng sau năm cái giám khảo đụng lên đến, cùng một chỗ chấm bài thi.

"Tốt, tốt. . ."

"Chúc Hồng Bình công tử thật sự là thiên tài, thiếp kinh chín mươi đạo đề, vậy mà trả lời tám mươi tám đạo, minh tính ba mươi đạo vậy mà đáp đúng hai mươi chín đạo, thật sự là thiên tài a!"

"Minh tính tăng thêm thiếp kinh tổng cộng một trăm hai mươi đạo, trước đó mấy lần khoa khảo có tối đa nhất người đáp đúng mấy đạo?"

"Một trăm mười lăm đạo, mười lăm năm trước thi hội, ngay lúc đó quan trạng nguyên Trương Tử Húc, bây giờ Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc phủ trưởng sử."

Trương Tử Húc, Chúc hệ một cái khác thiên tài, năm nay mới ba mươi chín tuổi, liền đã làm được phủ tổng đốc trưởng sử, phẩm cấp cơ hồ cùng Trương Xung tương đương, nhưng là trọn vẹn so Trương Xung trẻ mười mấy tuổi.

Thật đúng là trùng hợp, hai người đều họ Trương, bất quá một điểm quan hệ máu mủ đều không có.

"Thật sự là sóng sau đè sóng trước, cái này Chúc Hồng Bình vậy mà phá vỡ mấy chục năm đáng tin ghi chép, so Trương Tử Húc Trạng nguyên đều muốn lợi hại."

Thiếp kinh cùng minh tính, tại Đại Viêm đế quốc khoa khảo tỉ trọng rất thấp.

Mà lại là điển hình năm mươi điểm vạn tuế.

Một trăm hai mươi đạo, nếu như cộng lại trả lời không có vượt qua sáu mươi đạo, cái kia chứng minh ngươi kiến thức căn bản phi thường chênh lệch, coi như phía sau ngươi sách luận và thi phú viết lại cao, cũng nhất định sẽ thi rớt.

Chỉ cần ngươi trả lời đề mục số vượt qua năm mươi phần trăm vậy coi như là quá quan, lại cao cũng không có quá lớn chỗ dùng.

Cho nên tuyệt đại bộ phận thí sinh cũng sẽ không đem quá nhiều tinh lực lãng phí ở phía trên, học tập tỉ suất chi phí - hiệu quả quá thấp.

Chúc Hồng Bình tổng cộng đáp đúng 117 đạo đề, đúng là thiên tài.

Thứ nhất phó giám khảo cười nói: "Cái kỷ lục này ít nhất phải bảo trì mấy chục năm không cách nào dao động."

Thứ năm phó giám khảo nói: "Đại khái phải chờ tới Chúc thị gia tộc đời sau, mới có thể đánh vỡ cái kỷ lục này."

Đám người không nên.

Mặc dù mọi người đều đang quay Chúc thị gia tộc mông ngựa, nhưng là ngươi cái này đập đến quá mức, quá nịnh nọt.

Thiếp kinh cùng minh tính dù sao không trọng yếu, vì lẽ đó mọi người thoáng khích lệ một chút liền đi qua.

Trọng điểm là tiếp xuống sách luận và thi phú!

Chúc Hồng Bình « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ » vừa mới đoạn thứ nhất, liền để mấy cái giám khảo rung động trong lòng.

Lợi hại a.

Quả nhiên là danh môn chi hậu.

Quả nhiên dám nói.

Quan điểm tươi sáng cực hạn không nói, mấu chốt kiếm khí bắn tứ tung.

"Tốt, tốt, tốt. . ."

Ngay từ đầu quan chủ khảo Lễ Bộ thị lang còn vẻn vẹn chỉ là đọc thầm, nhưng về sau nhịn không được đọc lên tiếng.

Bởi vì thực sự là viết quá tốt rồi.

Quan điểm tươi sáng, lập ý khắc sâu, câu kinh diễm, dùng điển tinh chuẩn.

Tuyệt đối nhất đẳng hảo văn chương.

Bản này hảo văn chương, quả thực quét qua trong phòng buồn khổ bầu không khí.

Toàn bộ không khí phảng phất nháy mắt đều chấn phấn.

Đây chính là hảo văn chương mị lực.

Cái này như là dự thi hoa hậu bên trong, phía trước một đống lớn bảy mươi phân dong chi tục phấn tao thủ lộng tư, thấy đám người buồn ngủ, đột nhiên tới một cái chín mươi điểm mỹ nữ, đám người lập tức hưng phấn lên.

"Thật sự là nghĩ không ra a, bản này sách luận vậy mà là mười bảy tuổi hài tử viết ra?"

"Thiên tài, tuyệt đối thiên tài!"

"Nói thật, ta cũng coi như thấm vào văn chương rất nhiều năm, năm đó cũng là nhị giáp hạng năm xuất thân, nhưng để cho ta tới viết bản này sách luận, cũng chưa chắc có thể viết tốt như vậy."

"Đinh tai nhức óc, đinh tai nhức óc."

Xem hết sách luận về sau, đám người lại bắt đầu nhìn Chúc Hồng Bình thi phú.

Chúc Hồng Bình đồng dạng lựa chọn dùng Thu Nhạn làm thơ, dùng đại bàng làm phú.

Vốn cho là hắn sách luận viết vô cùng tốt, thi phú rất khó đến ngang nhau cấp bậc.

Nhưng mà không nghĩ tới, thi phú vậy mà viết càng tốt hơn.

Mấy cái giám khảo đọc về sau, thật phảng phất ngày mùa hè ăn băng, sảng khoái đến cùng.

Thơ hay, thơ hay.

Tốt phú, tốt phú.

"Cái này thí sinh sách luận, để người đọc nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, hắn thi phú càng làm cho người đọc ba tháng không biết vị thịt."

"Thật không nên sớm như vậy liền đọc qua đến hắn bài thi, tiếp xuống chấm bài thi còn thế nào tiến hành tiếp a?"

"Đúng vậy a, đúng vậy a, cái khác thí sinh cùng hắn chênh lệch quá xa. Nhìn hắn văn chương thi phú lại nhìn cái khác thí sinh, liền phảng phất ăn sơn trân hải vị lại đi ăn chợ búa thức ăn, khó mà ngoạm ăn a."

Đám người nhao nhao bi thiết.

Xem hết bực này kinh diễm sách luận và thi phú về sau, thật phảng phất tiến vào hiền giả thời gian.

Trong thời gian ngắn là không cứng nổi.

"Tuyệt đối thứ nhất, hoàn toàn xứng đáng!"

"Tuyệt đối đệ nhất!"

Sau đó, chủ khảo đại nhân trịnh trọng đem bài thi nạp lại vào giấy phong bên trong, sau đó dùng hồng bút ở bên ngoài đánh một vòng tròn.

Còn lại năm cái giám khảo cũng nhao nhao tiến lên, riêng phần mình đều đánh một vòng tròn.

Cái này biểu thị sáu cái giám khảo đều thái độ nhất trí, người này tất lấy.

Đương nhiên cái này vòng tròn một cái so một cái nhỏ.

Vì sao? Bởi vì ngươi chức quan thấp, ngươi vòng tròn liền muốn nhỏ một chút.

Mặc dù kết quả còn không có ra, nhưng là trong lòng mọi người đã có quyết định, Chúc Hồng Bình tuyệt đối đệ nhất.

Chủ khảo đại nhân nói: "Vừa vặn mọi người mượn cơ hội nghỉ ngơi đồng dạng, ăn một chút điểm tâm, để đầu óc nghỉ ngơi một chút."

"Tốt, tốt."

Đám người tạm dừng chấm bài thi.

"Đưa vào!"

Cửa phòng mở ra một cái lỗ hổng, từ bên ngoài bắt đầu vào tới một phần lại một phần điểm tâm.

Đều phi thường tinh xảo.

Hoặc là xôi cúc, hoặc là ngân sắc canh hạt sen.

Rượu là không thể nào có, tựu liền hoa quế rượu nhưỡng cũng không thể ăn.

Chỉ sợ uống váng đầu, phê chữa bài thi phạm sai lầm.

Một bên ăn đồ ăn, một vị giám khảo chủ động hỏi: "Các ngươi có ai duyệt đến giấy trắng sao?"

Mấy cái giám khảo đều nhao nhao lắc đầu.

Cái kia giám khảo nói: "Ta tuần tra trường thi thời điểm phát hiện, cái kia Lan tên điên ghé vào trên mặt bàn đi ngủ, vì lẽ đó hắn giao hẳn là giấy trắng."

Một cái khác giám khảo nói: "Ta cũng nhìn thấy."

"Cái này Lan tên điên liền trận đầu khảo thí viết trong chốc lát, còn lại tất cả thời gian đều đang ngủ."

"Xem ai xui xẻo, rút đến cái này Lan tên điên bài thi, hi vọng không phải ta."

"Nếu ai rút trúng, lập tức ném xuống đất, sau đó đi tắm thay quần áo, có lẽ còn có thể vãn hồi vận rủi."

"Có phải là cần phải đi tìm một cái gái bán nghệ, cái kia mới chính thức chuyển vận."

"Có thể a, bất quá xin (mời) Hứa đại nhân đem gái bán nghệ đưa đến trường thi tới đi."

Câu đùa tục chỗ nào đều có, không quản quan lớn bao nhiêu, không quản trường hợp nào, đều khó mà cấm tiệt.

"Bệ hạ lúc này cũng đã biết trường thi sự tình đi, biết cái này Lan tên điên từ đầu tới đuôi đều đang ngủ, chỉ sợ sẽ lôi đình tức giận."

"Nhất định, cái này Lan tên điên chỉ sợ muốn đầu người rơi xuống đất, thậm chí cái kia mười cái tên ăn mày cũng cùng nhau muốn chết, thật sự là tội gì lý do?"

"Thẩm Lãng lần này xem như phụ lòng bệ hạ ân sủng cùng tin cậy."

"Ỷ lại sủng mà kiêu, ỷ lại sủng mà kiêu."

"Bệ hạ xem như nhìn lầm, thực sự là. . ."

Nghe được đám người càng nói càng quá phận, đã nói đến quốc quân trên đầu, chủ khảo đại nhân lập tức tằng hắng một cái.

Mọi người nhất thời im ngay không nói.

Sau khi ăn xong, chủ khảo đại nhân nói: "Lại nghỉ ngơi nửa canh giờ, sau đó tiếp tục chấm bài thi."

. . .

Quốc quân đúng là tức giận.

Khảo thí vừa kết thúc hắn liền đạt được tin tức, cái kia Lan tên điên ở trên trường thi ròng rã ngủ ba ngày.

Mà lại coi như không ngủ thời điểm, cũng hồn bay lên trời, trên cơ bản liền không có khảo thí.

Kém một chút, quốc quân liền muốn trực tiếp hạ chỉ sai người đi Ninh Chính phủ thượng đem Lan tên điên bắt, bí mật giết.

"Thẩm Lãng, ngươi cái này hỗn trướng, quả nhân cỡ nào tín nhiệm ngươi? Ngươi chính là dạng này hồi báo ta sao?"

"Trước ngươi không phải thông minh tuyệt đỉnh sao? Làm sao bây giờ cũng mắt bị mù, vậy mà tìm như thế một đống phế vật?"

"Vương bát đản, vương bát đản!"

"Ngươi mất mặt không sao, làm hại quả nhân đi theo ngươi cùng một chỗ mất mặt."

Quốc quân tức giận đến cũng không ăn cơm.

"Lê Chuẩn, đi đem Thẩm Lãng bắt vào đến, bắt vào tới. . ."

Nhưng mà, đợi đến Lê Chuẩn mới vừa đi ra cửa thời điểm, lại bị hắn quát bảo ngưng lại.

"Được rồi, các loại yết bảng lại nói."

"Chấm bài thi kết thúc về sau, ngươi lập tức đi trường thi đem cái kia Lan tên điên bài thi cho ta điều ra đến, nếu quả như thật là giấy trắng, lập tức đi giết hắn."

Lê Chuẩn gật đầu.

Nếu như cái này Lan tên điên thật giao giấy trắng, cái kia hoàn toàn là chết chưa hết tội.

Cái này không chỉ là xem thường Thẩm Lãng, càng là xem thường quân vương.

Bệ hạ là bởi vì tin tưởng Thẩm Lãng, mới có thể cho ngươi cơ hội này, vì các ngươi đám hỗn đản này, bệ hạ danh dự nhận lấy cỡ nào tổn thất?

Ngươi không những không tận tâm kiệt lực, ngược lại đang ngủ ngon nộp giấy trắng, bực này phóng đãng hình hài không có chút nào ranh giới cuối cùng người, ngươi không chết ai chết?

"Cùng Sở quốc đàm phán như thế nào?" Quốc quân hỏi.

Trận này đàm phán hoàn toàn là đánh giằng co.

Đã không sai biệt lắm nói chuyện hơn một tháng, chẳng những không có chút nào tiến triển, hơn nữa còn đang lùi lại.

Hoạn quan không được tham gia vào chính sự, đầu quy củ này Việt Quốc là có.

Nhưng Lê Chuẩn nhiều khi sẽ vì quốc quân chỉnh lý tấu chương, mà lại một số thời khắc quốc quân con mắt đau nhức, liền để Lê Chuẩn đọc cho hắn nghe.

Nhưng Lê Chuẩn vẫn là vô cùng cẩn thận, không có trực tiếp trả lời, mà là lấy ra tương quan quan viên tấu chương, đưa cho quốc quân.

"Không nguyện ý nhìn, ngươi đọc đi." Ninh Nguyên Hiến nói.

Lê Chuẩn sau khi xem xong nói: "Bệ hạ, đàm phán rất không thuận lợi, Sở quốc được một tấc lại muốn tiến một thước, hiện tại chẳng những không nhận sai, không bồi thường khoản, không lui binh, hơn nữa còn muốn chúng ta bồi thường, nói là chúng ta Việt Quốc tự ý lên chiến sự."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến cơ hồ muốn chọc giận nổ.

Sở vương ngươi lão già này, ngươi ở đâu ra tự tin a?

Ta cùng Ngô quốc đều ký kết minh ước, Tô thị phản quân đều bị ta tiêu diệt, đại hoạch toàn thắng chính là ta Việt Quốc.

Hiện tại ngươi cũng dám sư tử há mồm, ngươi điên rồi sao?

"Sở vương lão già này là lấy tiến làm lùi sao?" Ninh Nguyên

Hiến hỏi.

Lê Chuẩn trầm mặc không nói.

Việc quan hệ quốc sự, Lê Chuẩn là có thể không mở miệng, liền không mở miệng.

Ninh Nguyên Hiến nheo mắt lại.

Một tháng trước Sở vương thái độ vẫn là rất mềm, làm sao bỗng nhiên lập tức cường ngạnh.

Chẳng những không nhận sai, không bồi thường khoản, hơn nữa còn không lui binh?

Nói cách khác hiện tại Sở quốc còn đứng lấy Việt Quốc mấy cái thành lũy, còn chiếm dẫn Việt Quốc trong vòng ba bốn dặm quốc thổ.

Chẳng lẽ Sở vương lão già này là thật muốn cùng khuynh quốc chiến sao?

Không có khả năng, tuyệt không có khả năng.

Việt Quốc dĩ nhiên không đánh nổi khuynh quốc chiến, nhưng Sở quốc cũng không đánh nổi.

"Nam Ẩu quốc bên kia thế cục như thế nào?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Lê Chuẩn vẫn như cũ không chủ động phát biểu bất cứ ý kiến gì, mà là lấy ra Chúc Lâm đại tướng quân tấu chương, đọc xong về sau đọc tiếp ra.

Đương nhiên nếu như là mật tấu, cái kia quốc quân cũng sẽ không để Lê Chuẩn nhìn, thậm chí coi như để Lê Chuẩn nhìn, Lê Chuẩn cũng sẽ không nhìn.

Quốc quân là cái người lười, đã có rất nhiều sự tình vượt qua quy củ, vậy hắn Lê Chuẩn liền muốn thủ vững.

"Nam Ẩu quốc rất yên tĩnh." Lê Chuẩn đọc xong tấu chương sau nói: "Nhưng là Chúc Lâm đại tướng quân tấu chương, còn có Ninh La công chúa trong tấu chương đều nói ngửi được một cỗ bất an khí tức."

Ninh Nguyên Hiến nhíu mày.

Nhìn qua, Sở quốc lại phảng phất cùng Nam Ẩu quốc chủ Căng Quân có một ít xâu chuỗi.

"Truyền khẩu dụ, đàm phán gia tốc, phải tất yếu để Sở quốc trong thời gian ngắn nhất thỏa hiệp, nhất định phải làm cho bọn hắn lui binh."

"Sở vương nhận lầm là nhất định, nhưng là bồi thường có thể ít một chút, tượng trưng bồi năm mươi vạn kim tệ, phân ba năm giao phó."

"Đây là ranh giới cuối cùng!"

Lê Chuẩn cung kính nói: "Tuân chỉ!"

. . .

Một lát sau, Lại bộ Thượng thư tiến vào thư phòng.

"Thần tham kiến bệ hạ."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến trực tiếp liền nói: "Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức, trống chỗ đã lâu, ngươi làm Lại bộ thiên quan, nhưng có nhân tuyển?"

Lại bộ Thượng thư nói: "Trương Xung thích hợp nhất."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Quả nhân không rảnh cùng ngươi giải đố."

Trương Xung cự tuyệt Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, đồng thời cùng Thái tử nhất hệ triệt để trở mặt, chuyện này đã huyên náo xôn xao, ngươi làm Lại bộ thiên quan, làm Thượng thư đài Tể tướng một trong, đừng giả bộ lấy không biết rõ tình hình.

Lại bộ Thượng thư nghĩ một hồi nói: "Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc phủ trưởng sử Trương Tử Húc như thế nào?"

Ninh Nguyên Hiến nhướng mày, hỏi: "Không có nhân tuyển thứ hai sao?"

Hắn sở dĩ nhíu mày dĩ nhiên không phải bởi vì không hài lòng Trương Tử Húc người này.

Trên thực tế, quốc quân rất thích người này, đã từng quan trạng nguyên, bây giờ mới ba mươi chín tuổi cũng đã là tam phẩm cao quan.

Nhưng người này cũng là Thái tử nhất hệ đáng tin.

Đương nhiên, điều này cũng không có gì, Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc nhất định phải Thái tử đáng tin mới có thể đảm nhiệm, dạng này mới có thể cân nhắc phía bắc Chủng Nghiêu.

Nhưng là Lại bộ Thượng thư cũng không phải là Chúc hệ quan viên, kết quả ngươi há miệng đề cử liền là Chúc hệ người, cái này khiến quả nhân nghĩ như thế nào?

Này lại sẽ không để cho quả nhân lo lắng, ngươi làm Lại bộ thiên quan, làm Thượng thư đài cánh tay thứ ba, vậy mà cũng cùng Chúc hệ đứng chung một chỗ rồi?

Cứ việc Ninh Nguyên Hiến tin tưởng Chúc hệ, thậm chí đối Chúc Hoằng Chủ vô cùng dựa vào, nhưng lại vẫn như cũ không nguyện ý Chúc hệ cầm giữ triều chính.

Lại bộ Thượng thư nói: "Bệ hạ, thần không có chút nào tư tâm."

Câu nói này, hắn nói đến quang minh lỗi lạc.

Hắn xác thực không có chút nào tư tâm.

Dù sao Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc nhất định phải Thái tử đáng tin mới có thể đảm nhiệm, Trương Xung đã không làm, kia dĩ nhiên cũng chỉ có Trương Tử Húc thích hợp, ta làm Lại bộ thiên quan cần gì phải vẽ vời thêm chuyện, đề cử một người khác làm vật làm nền?

Việt Quốc Thượng thư đài bốn tên Tể tướng, cơ hồ mỗi một cái đều có tính cách.

Mà vị này Lại bộ Thượng thư, hào môn quý tộc xuất thân, trung trinh không hai, nhưng là khéo đưa đẩy sự tình cũng là không quá nguyện ý làm.

Ninh Nguyên Hiến gật đầu nói: "Biết, ngươi đi đi."

Lại bộ Thượng thư lại một lần nữa dập đầu nói: "Như bệ hạ vô sự, cái kia thần liền cáo từ."

Sau đó, hắn quay người rời đi.

Nhìn xem vị này Lại bộ thiên quan bóng lưng, Ninh Nguyên Hiến tâm tình hơi khá hơn một chút.

Hắn trên triều đình, người tầm thường rất nhiều.

Nhưng tối thiểu Thượng thư đài bốn vị Tể tướng, Xu Mật viện bốn cái thống soái, mỗi một cái đều là người bên trong tuấn kiệt, cơ hồ đều là nhân tài trụ cột.

Không nói người khác, Tô Nan làm Xu Mật viện phó sứ, cỡ nào lợi hại?

Không chỉ thế hệ này Thượng thư đài cùng Xu Mật viện nhân tài đông đúc, thậm chí đời sau cũng là anh tài xuất hiện lớp lớp.

Chúc Nhung, Trương Xung, Trương Tử Húc ba người này, chính là đời sau Thượng thư đài Tể tướng nhân tuyển tốt nhất.

Cái kia Thẩm Lãng đâu?

Hạ hạ thay mặt Thượng thư đài?

Không, không, không!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến rùng mình một cái.

Tên cặn bã này tai họa nếu là tiến Thượng thư đài, kia thật là nước đem không nước.

Đón lấy, quốc quân lại nghĩ tới lần này ân khoa khảo thí, lửa giận lại một lần nữa dâng lên.

"Lê Ân, đi trường thi hỏi một chút chấm bài thi tiến độ như thế nào? Có phát hiện hay không giấy trắng, một khi phát hiện giấy trắng lập tức hủy đi dán tên, nhìn đến tột cùng là ai? Nếu như là lan. . . Lĩnh, lập tức phái người đi đem hắn bắt giết."

Vị này bệ hạ thật sự là tính nôn nóng, hai ba ngày thời gian cũng chờ không được, một khi trong lòng giấu chuyện, lập tức liền muốn biết rõ đáp án.

"Vâng!"

Tiểu Lê công công lập tức hướng phía trường thi chạy như bay!

. . .

Trường thi bên trong.

Nếm qua một chút tâm, lại nghỉ ngơi hai khắc đồng hồ về sau, đông đảo giám khảo lại bắt đầu buồn khổ chấm bài thi.

Đương nhiên hiền giả thời gian đã coi như là trôi qua.

Nhưng là vừa mới phê duyệt qua Chúc Hồng Bình bài thi, lại nhìn cái khác thí sinh văn chương, quả thực liền là vị như nhai sáp nến.

Thậm chí có chút khó coi.

Kỳ thật những người này tiêu chuẩn cũng không tính là chênh lệch, viết cũng còn rất không tệ.

Nhưng là. . . Quá nói hùa.

Đầu đề viết văn nha, có ít người cũng nhiều như vậy quan điểm.

"Ba ba ba ba. . ."

Mấy cái giám khảo đều không ngừng rơi cuốn.

Trước đó mười phần còn lấy một phần, mà bây giờ cơ hồ hai mươi phần mới có thể lấy một phần.

Thật sự có một loại dáng lùn bên trong chọn người cao cảm giác.

Ngay tại lúc này, bên ngoài vang lên tiếng đập cửa.

Quan chủ khảo nói: "Chuyện gì?"

Phía ngoài võ sĩ nói: "Tiểu Lê công công tới."

Toàn bộ quốc đô người đều hô Tiểu Lê công công, nhưng Lê Ân cũng không tức giận, ngược lại rất thích.

Hoàng cung có ba lê.

Lão Lê công công, Lê Mục.

Lớn Lê công công, Lê Chuẩn.

Tiểu Lê công công, Lê Ân.

Ba người này đều là quốc quân cực kỳ tin cậy tâm phúc hoạn quan, phía dưới một đám hoạn quan vì tranh đoạt nhỏ Tiểu Lê công công, hận không thể đánh ra óc tới.

Quan chủ khảo nghe, lập tức hỏi: "Tiểu Lê công công, chuyện gì a?"

Lê Ân hỏi: "Chư vị giám khảo chấm bài thi, nhưng có nhìn thấy nộp giấy trắng người?"

Mấy cái giám khảo hiểu ý cười một tiếng.

Bệ hạ vẫn là mọi người nhận biết cái kia bệ hạ.

Lần này Lan tên điên quả nhiên là chết chắc, hơn nữa còn chú định chết được cực thảm.

Quan chủ khảo nói: "Còn không có duyệt đến giấy trắng, một khi duyệt đến, chúng ta sẽ lập tức cáo tri Tiểu Lê công công."

Lê Ân nói: "Cái kia vất vả chư vị đại nhân."

Sau đó, Lê Ân liền ở chỗ này chờ, tránh khỏi còn muốn chạy vào chạy ra.

Bên trong mấy cái giám khảo, tiếp tục chấm bài thi.

Sau đó, vẫn như cũ vô cùng ngột ngạt, vẫn như cũ nhạt như nước ốc.

Vẫn như cũ truyền đến ba ba ba rơi xuống đất âm thanh.

Nhưng là đám người tốt xấu trong lòng có một mục tiêu.

Trước đó mục tiêu là tìm tới Chúc Hồng Bình bài thi, mà lần này mục tiêu liền là tìm tới Lan tên điên giấy trắng.

Bởi vì phần này giấy trắng vừa ra tới, liền mang ý nghĩa có người muốn chết rồi, liền mang ý nghĩa Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đều phải xui xẻo.

Có người không may, chúng ta liền vui vẻ.

Huống chi là Thẩm Lãng tên cặn bã này đâu?

Lần này vừa đến, phổ thông thí sinh liền càng xui xẻo.

Thoáng không xuất sắc bài thi, nhìn qua một lần về sau, liền trực tiếp rơi xuống đất.

. . .

Thời gian cực nhanh mà qua.

Đã đêm đã khuya.

Nhanh đến canh ba sáng.

Sáu cái giám khảo đã chấm bài thi mấy cái canh giờ, lúc này thật buồn ngủ.

Nhìn xem những này nói hùa sách luận, nhìn xem những này dáng vẻ kệch cỡm thi phú, đã không phải là vị như nhai sáp nến, mà là lại một lần nữa muốn ói.

Hôm nay một đêm, sáu người đã chấm bài thi hơn một ngàn phần, trong đó chín mươi phần trăm mấy đều rơi xuống đất.

Thật sự có một loại muôn ngựa im tiếng, chỉ có Chúc Hồng Bình nhất chi độc tú cảm giác.

Thật sự là hạc giữa bầy gà.

Chúc Hoằng Chủ Tể tướng thật sự là nghĩ đến nhiều lắm, hắn cháu trai thứ nhất hoàn toàn là danh chính ngôn thuận, trước đó hai giới khoa khảo trắng đè ép.

Tất cả thí sinh cùng hắn chênh lệch, thật sự là rõ ràng.

Thứ nhất đã không chút huyền niệm.

Quan chủ khảo nói: "Mọi người tại vất vả một hồi, các loại canh ba sáng gõ càng thời điểm, chính thức kết thúc hôm nay chấm bài thi, mọi người đi ngủ, ngày mai sáng sớm lại duyệt!"

"Vâng!"

"Vâng!"

Mấy cái giám khảo đại hỉ.

Hôm nay tra tấn cuối cùng kết thúc.

Sau đó liền tùy tiện cho hết thời gian đi, chờ lấy gõ càng, sau đó thật tốt ngủ một giấc.

Nếu không thật muốn nhìn nôn.

Tới từ Hàn Lâm học sĩ viện thứ nhất phó giám khảo đã phải ngủ lấy trôi qua.

Mí mắt đã trên dưới đánh nhau, thật muốn không chịu nổi.

Cơ hồ máy móc mở ra giấy phong, lấy ra bên trong bài thi.

Nếu như hắn cái mũi đầy đủ linh lời nói, hẳn là có thể ngửi ra cái này bài thi bên trong còn có một cỗ mùi tanh nhàn nhạt, không hề nghi ngờ đây chính là Lan tên điên bài thi, có mùi tanh phần độc nhất.

Giám khảo bắt đầu thẩm duyệt trước mặt thiếp kinh đề.

Bản năng khẽ quét mà qua, bởi vì những này đáp án hắn đều sẽ đọc.

Sau đó. . .

Hắn bỗng nhiên dọa khẽ run rẩy.

Không phải đâu!

Gặp quỷ sao?

Chín mươi đạo thiếp kinh đề hoàn toàn đúng!

Đây là muốn điên a?

Đây là cái nào biến thái a?

Chín mươi đạo thiếp kinh đề, trong đó có mười đạo ít thấy cực hạn, căn bản chính là vì để cho người đáp sai mà tồn tại.

Chúc Hồng Bình cỡ nào thiên tài, cũng vẻn vẹn mới đáp đúng tám mươi tám đạo, còn sai hai đạo, liền cái này đã phá mấy chục năm ghi chép.

Ngươi vậy mà chín mươi đạo hoàn toàn đúng?

Ngay sau đó, vị này thứ nhất phó giám khảo tỉnh cả ngủ.

Bởi vì hắn phát hiện, người này minh đề toán, cũng ba mươi đạo hoàn toàn đúng!

Điên rồi, điên rồi!

Thật sự là gặp quỷ!

Thứ nhất phó giám khảo uống một chén trà đậm, ngưng tụ tất cả tinh thần, bắt đầu đọc phần này bài thi sách luận.

Bởi vì thiếp kinh cùng minh tính lại xuất sắc cũng vô dụng, chỉ cần trả lời sáu mươi đạo trở lên liền xem như quá quan.

Trọng yếu vẫn là sách luận và thi phú.

Lần thứ nhất, hắn cực nhanh đọc một lần.

Sau đó, cả người rùng mình!

Cái này. . . Đây là nơi nào xuất hiện thiên tài a?

Bản này « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ » vậy mà viết tốt như vậy.

Không, không, không.

Không thể dùng tốt để hình dung.

Cũng không thể dùng vỗ án tán dương để hình dung.

Đinh tai nhức óc?

Không được, những đánh giá này vừa rồi đã đã cho Chúc Hồng Bình.

Ta muốn đem những đánh giá này thu sạch trở về, sau đó một mạch đặt ở bản này sách luận bên trên.

Hiếm có sách luận.

Quả thực là tác phẩm đỉnh cao.

Chúc Hồng Bình thiên kia sách luận đã phi thường xuất sắc, nhưng là ở trước mắt bản này trước mặt, hoàn toàn thua chị kém em, lập tức phân cao thấp.

Vốn nên là đem bản này sách luận tinh tế đọc nhiều lần, mười lần, tám lần.

Nhưng vị này giám khảo đã không kịp chờ đợi muốn xem đến đây thí sinh thơ cùng thuế.

Có thể viết ra như thế kiệt xuất sách luận, chỉ mong thi phú tiêu chuẩn không cần chênh lệch.

Thậm chí không cần tốt bao nhiêu, chỉ cần có bản này sách luận trình độ tám thành, hắn liền có thể cướp đi Chúc Hồng Bình thứ nhất.

Nhưng mà!

Vị này giám khảo vừa mới nhìn thấy « Thu Nhạn thơ » câu đầu tiên.

Cả người rùng mình, tê cả da đầu, thậm chí trái tim đều run lên.

Vứt bỏ ta đi người, hôm qua ngày không thể lưu; loạn tâm ta người, ngày hôm nay nhiều ưu phiền.

Như thế duyên dáng câu, quả thực liền không giống như là phàm nhân có thể viết ra.

Sau đó, hắn xem hết tiếp xuống câu thơ.

Cả người đều bị chấn động đến mức hoàn toàn chết lặng.

Đón lấy, lại nhìn xong « chim bằng phú ».

Cái kia đại khí bàng bạc, cái kia khắc sâu tận xương, cái kia hoa mỹ.

Chân chính hiếm có Bất hủ kiệt tác a.

Cái này, cái này căn bản liền không phải phàm nhân có thể viết ra thi phú.

Đây, đây là dòng chính tiên a.

Điên rồi, điên rồi!

Đây là nơi nào chui ra ngoài thiên tài a?

Không, đây là nơi nào chui ra ngoài biến thái a!

Chúc Hồng Bình thứ nhất hết rồi!

Trước mắt phần này bài thi mới là thứ nhất, tuyệt đối thứ nhất.

Không có chút nào tranh cãi thứ nhất.

Nếu ai dám đem hắn đặt ở thứ hai, hoặc là mắt bị mù, hoặc là đen tâm địa!

Liều mạng hít thở mấy miệng.

Bởi vì cái này thứ nhất phó giám khảo cảm giác mình phảng phất uống say, có chút choáng váng.

"Khụ khụ!"

"Chư vị, Chúc Hồng Bình lấy không được đệ nhất."

"Trong tay của ta phần này bài thi mới là thứ nhất, không quản để ở nơi đâu, không quản đặt ở lúc nào, đều là đệ nhất!"

"Nếu ai dám đem hắn định là thứ hai, ta liền trực tiếp xông vào hoàng cung đi."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 299: Quốc Quân Rung Động Mừng Như Điên! Thẩm Lãng Chính Là Quả Nhân Tri Kỷ

Vị này tới từ Hàn Lâm học sĩ viện thứ nhất phó chủ khảo thanh âm quá kích động, cơ hồ đem người chung quanh đều dọa sợ.

Lúc này, phía ngoài tiếng báo canh vang lên.

"Đùng. . . Đùng, đùng!"

Một chậm hai nhanh.

"Trời hanh vật khô, cẩn thận củi lửa!"

Canh ba sáng, đại gia hỏa hẳn là đi ngủ.

Mấy cái giám khảo nhíu mày, tên thứ nhất này không phải đã định sao? Liền là Chúc Hồng Bình a.

Chúng ta cũng không tin, ở đây thí sinh sách luận và thi phú sẽ vượt qua Chúc Hồng Bình.

Liền xem như tương xứng, mọi người cũng nhất định sẽ lấy Chúc Hồng Bình làm thứ nhất, bởi vì hắn nuôi nhìn đã nhiều năm.

Chủ khảo đại nhân cau mày nói: "Đã canh ba sáng, bằng không sáng mai lại nhìn?"

Thứ nhất phó chủ khảo nói: "Không được, không được, hiện tại liền muốn nhìn, không phải các ngươi sẽ hối hận."

Đám người càng thêm oán thầm, nhưng vẫn là áp sát tới.

Mà lại lần này, thứ nhất phó chủ khảo cũng không có đem bài thi chủ động đưa đến chủ khảo trước mặt đại nhân.

Mấy cái giám khảo chính là muốn đi ngủ đâu, lập tức mang theo trêu chọc ánh mắt đọc.

Sau đó, bỗng nhiên giật mình.

Tất cả mọi người buồn ngủ đi hết.

Không phải đâu?

Cái này sao có thể?

Chín mươi đạo thiếp kinh đề hoàn toàn đúng, đây là muốn điên a?

Chúc Hồng Bình vừa mới sáng tạo ghi chép, không đến mấy canh giờ liền bị đánh vỡ.

Sau đó nhìn thấy ba mươi đạo minh đề toán hoàn toàn đúng.

Mọi người nhất thời triệt để kinh ngạc.

Có khoa khảo đến nay, xuất hiện qua thiếp kinh cùng minh đề toán hoàn toàn đúng sao?

Phảng phất thật không có a?

Vị thí sinh này là muốn vô tiền khoáng hậu sao?

"Đây thật là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả."

"Thiếp kinh cùng minh đề toán hoàn toàn đúng, quá điên cuồng, chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy a!"

"Hôm nay thật sự là kỳ a, mở rộng tầm mắt, mở rộng tầm mắt."

Quan chủ khảo nghe, không khỏi cũng giải trừ nét mặt hầm hố đi tới.

"Bất quá liền Swantje trải qua cùng minh tính hoàn toàn đúng, cũng không có bao nhiêu tác dụng, khoa khảo nặng nhất sách luận và thi phú."

Thứ nhất phó chủ khảo nói: "Các ngươi tiếp tục nhìn xuống hắn sách luận và thi phú."

Mấy cái giám khảo tiếp lấy nhìn xuống.

Xem hết Lan tên điên « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ » về sau, lập tức hoàn toàn nín thở.

Lẫn nhau trao đổi ánh mắt khiếp sợ.

Mà đọc được Thu Nhạn thơ thời điểm, đã là toàn thân rùng mình.

Lại đọc xong « chim bằng phú » thời điểm, hoàn toàn là tê cả da đầu, trái tim run rẩy.

Buồn ngủ thật là biến mất vô tung vô ảnh.

Trong tràng tĩnh lặng im ắng.

Quá. . . Thật là đáng sợ đi.

Cái này một khoa vậy mà xuất hiện như thế một cái đồ biến thái?

Thiên cổ diệu văn a.

Khó trách cái này phó chủ khảo nói Chúc Hồng Bình thứ nhất ném đi.

Chủ khảo đại nhân cầm qua Chúc Hồng Bình bài thi, hai tướng vừa so sánh.

Lập tức càng cao hơn xuống lập phán.

Chúc Hồng Bình nhiều lắm thì mấy năm không gặp hảo văn chương.

Mà cái này một phần không biết thí sinh bài thi, sách luận là hiếm có, thi phú liền càng thêm không có cách nào nói, chú định lưu danh bách thế.

Thậm chí hoàn toàn được xưng tụng là văn chương hôm nay thành, diệu thủ ngẫu nhiên đạt được.

Chủ khảo đại nhân không khỏi làm Chúc Hồng Bình mặc niệm.

Tể tướng đại nhân đè ép Chúc Hồng Bình hai giới khoa khảo không cho hắn tham gia, rốt cục nhịn đến mười bảy tuổi, rốt cục hỏa hầu đến, kết quả thứ nhất ném đi.

Thật sự là bi kịch.

Bỗng nhiên, có một cái giám khảo yên lặng nói: "Vị thí sinh này là ai a? Muốn hay không mở ra dán tên?"

Mấy cái giám khảo trong lòng hơi động.

Bọn hắn vô cùng cấp thiết muốn phải biết cái này thí sinh danh tự.

Nhìn xem đến tột cùng là cái kia quái tài, vậy mà lợi hại đến trình độ này?

Nhưng quy củ liền là quy củ.

Nhất định phải đến cuối cùng thời gian mới có thể mở ra dán tên, lúc kia thứ tự đã định.

Thậm chí trên triều đình đã thương nghị, về sau thi tỉnh và thi hội chẳng những muốn dán tên, hơn nữa còn muốn đối tất cả bài thi một lần nữa dự viết.

"Có phải hay không là để lộ đề rồi?" Có một cái giám khảo yếu ớt nói.

Lập tức, mấy cái giám khảo ánh mắt âm lãnh hướng phía hắn nhìn lại.

Ngươi muốn chết sao?

Khoa khảo cỡ nào trọng yếu?

Nếu là để lộ đề, ở đây mấy vị giám khảo toàn bộ đều xong, sẽ liên đới.

Lại nói làm sao lại để lộ đề?

Sách luận và thi phú đề là quốc quân tự mình định ra, bắt đầu thi trước đó là triệt để sáp phong, tựu liền mấy cái giám khảo cũng không biết.

Thiếp kinh cùng minh đề toán là sáu cái giám khảo đi ra, nhưng ra đề mục về sau bọn hắn liền không có rời đi trường thi.

Coi như muốn để lộ đề, cũng không có cơ hội.

Khoa cử gian lận án không phải là không có, nhưng đồng dạng đều sẽ dính dấp đến cao tầng.

Lần này Chúc Hồng Bình tham gia khoa khảo, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ vô cùng coi trọng, hận không thể đem toàn bộ triều đình nhất người chính trực tìm đến làm giám khảo, nào dám có một chút điểm gian lận, muốn muốn chết sao?

"Chúng ta bên này đương nhiên là không có để lộ đề, nhưng là phần này bài thi cũng quá yêu, thiếp kinh cùng minh đề toán hoàn toàn đúng, trước nay chưa từng có a. Mà lại cái này sách luận, cái này thi phú, căn bản cũng không giống như là trường thi lâm thời phát huy."

"Quả thực cũng không phải là phàm nhân, giống như là "Trích Tiên"!"

"Đúng, liền là ý tứ này."

"Mấu chốt chúng ta căn bản không biết người này là ai, không có nghe nói quốc đô thí sinh bên trong có như thế một cái đồ biến thái thiên tài a."

"Mà lại lần này Chúc Hồng Bình đối thứ nhất nhất định phải được, chúng ta như đem hắn định là thứ hai, chỉ sợ sẽ gây nên sóng to gió lớn."

Thứ nhất phó chủ khảo nói: "Các ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ muốn muốn kiên trì đem Chúc Hồng Bình định là thứ nhất? Vậy ta kiên quyết không đồng ý, các ngươi nếu là làm như vậy, ta lập tức liền rời khỏi lần này khoa khảo, chính thức hướng bệ hạ chào từ giã."

Lời này mới ra, mấy vị giám khảo trong lòng oán thầm.

Mẹ trứng, ngươi có ý tứ gì a?

Khiến cho giống như chỉ một mình ngươi có cốt khí đồng dạng.

Một cái giám khảo nói: "Bệ hạ đối Chúc Hồng Bình thế nhưng là phi thường thiên vị, thường xuyên nói nhà ta có ngàn dặm câu, nếu là Chúc Hồng Bình tên thứ nhất này nếu là mất đi, chỉ sợ cũng sẽ kinh động bệ hạ. Vì lẽ đó. . ."

Chủ khảo đại nhân nói: "Có lời nói."

Cái kia giám khảo nói: "Dựa theo quy củ, chúng ta vẫn như cũ không mở ra dán tên, trực tiếp dự viết hai phần bài thi, hoàn chỉnh giao cho bệ hạ, sau đó từ bệ hạ tới định ai cao ai thấp?"

Lời này mới ra, đám người nhìn về phía hắn ánh mắt biến thành tán thưởng.

Không tệ, không tệ.

Sau đó, thứ nhất phó giám khảo dự viết (trích dẫn) Lan tên điên bài thi.

Một tên sau cùng phó giám khảo dự viết Chúc Hồng Bình bài thi.

Ròng rã sau một canh giờ rưỡi, rốt cục toàn bộ dự viết xong tất.

Lúc này, đã không sai biệt lắm rạng sáng hai ba điểm.

Mấy cái giám khảo một trận kêu rên, cái này nhiều nhất chỉ có thể ngủ hai canh giờ, sáng sớm ngày mai liền muốn rời giường tiếp tục phê duyệt bài thi.

Còn có hơn hai ngàn phần đâu.

Dựa theo quy củ, toàn bộ chấm bài thi làm việc muốn tiếp tục ba ngày tả hữu, ngày thứ tư đem trúng tuyển danh sách, còn có thứ tự xếp hạng triệt để định ra tới.

Sau đó tại dán thiếp yết bảng.

Mà vũ cử khảo thí ngày mai chính thức bắt đầu.

Vì lẽ đó đến lúc đó, ân khoa văn võ nâng khảo thí cơ hồ cùng lúc yết bảng.

Bởi vì vũ cử khảo thí cơ hồ là lập tức ra thành tích, không cần phê chữa.

Vũ cử thi tỉnh từng có qua chế khoa, cũng chính là thi binh pháp, nhưng chỉ tiến hành hai giới liền hủy bỏ.

Bởi vì Cử nhân võ phong chức quan cũng chính là một cái Bách Hộ, không cần học tập binh pháp.

Nhưng là vũ cử thi hội, thi võ tiến sĩ liền cần học tập binh pháp, mà lại chế khoa tỉ trọng còn rất lớn. Bởi vì võ tiến sĩ đều là cao cấp người mới, ngày sau muốn trở thành tướng soái.

Không sai biệt lắm ba giờ sáng tả hữu, mấy cái giám khảo mới đi đi ngủ, vẫn tại trường thi bên trong, không thể đi ra ngoài một bước.

Nằm ở trên giường, những người này vẫn như cũ lăn lộn khó ngủ.

Tên yêu nghiệt này đến tột cùng là ai a? Thật là đáng sợ.

Bỗng nhiên liền xông ra, đem quốc đô đệ nhất tài tử Chúc Hồng Bình đều tiêu diệt.

Thật sự là quá quỷ dị.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng, Tiểu Lê công công lại tới trường thi.

Không có cách, quốc quân thúc phải gấp a.

"Chư vị đại nhân, có thể phê duyệt đến một phần giấy trắng a?"

"Không có!"

Tiếp lấy chủ khảo đại nhân nói: "Tiểu Lê công công, nơi này có hai phần bài thi đều phi thường xuất sắc, tuyệt đỉnh xuất sắc, như không ngoại lệ lời nói, hẳn là giới này ân khoa khảo thí thứ nhất cùng thứ hai, nhưng là ai là thứ nhất, ai là thứ hai, chúng ta còn do dự, xin (mời) bệ hạ càn cương độc đoán."

Lê Ân khẽ chau mày, cái này lại không phải thi đình, vì sao muốn bệ hạ định đoạt?

Bất quá nghĩ đến cái này một khoa khảo thử còn có Chúc Hồng Bình, chẳng lẽ hắn thi rớt, lại hoặc là có một thiên tài hoành không xuất thế?

Hơi hơi do dự về sau, Lê Ân vẫn là nhận lấy hai phần một lần nữa dự viết bài thi.

Sau đó, hắn lại hỏi: "Chư vị đại nhân, cái này phê duyệt xong?"

Quan chủ khảo nói: "Nào có nhanh như vậy, còn có gần hai ngàn phần đâu."

Lê Ân nói: "Cái kia chư vị đại nhân vì sao như thế chắc chắn, cái này thứ nhất cùng thứ hai ngay tại cái này hai phần bài thi bên trong."

Quan chủ khảo nói: "Cái kia ngược lại là chúng ta lỡ lời, cái này hai phần bài thi chúng ta không cách nào phán định ai cao ai thấp, còn muốn trải qua bệ hạ pháp nhãn."

Lê Ân gật đầu, cầm cái này hai phần bài thi đi, đưa vào cung nội.

. . .

Nghịch cảnh thời điểm, quốc quân Ninh Nguyên Hiến trong lòng có thể cất giấu rất nhiều chuyện.

Thuận cảnh thời điểm, Ninh Nguyên Hiến lòng dạ lập tức liền sẽ trở nên cạn, nửa điểm sự tình cũng không nguyện ý che giấu, lập tức liền muốn đạt được một đáp án.

Tối hôm qua ngủ, hôm nay sáng sớm.

Hắn chính là vì các loại một đáp án, Lan tên điên đến tột cùng có hay không nộp giấy trắng, đến tột cùng có hay không xem thường quân vương.

Hắn không thèm để ý Lan tên điên, người này trong lòng hắn như là a miêu a cẩu đồng dạng.

Hắn để ý là Thẩm Lãng, người này có thể hay không đánh hắn Ninh Nguyên Hiến mặt? Nếu như ngươi Thẩm Lãng cùng quả nhân một lòng, vậy liền không nên cho quả nhân khó xử.

Chỉ cần xác định Lan tên điên giao giấy trắng, hắn liền lập tức giết người này, sau đó lập tức đem Thẩm Lãng nắm chặt vào hỏi cái rõ ràng.

Nếu như Thẩm Lãng ngươi cho không ra một cái làm cho người tin phục đáp án, vậy liền đừng có trách quả nhân xuất thủ vô tình.

Ngay tại lúc này, Lê Ân công công thanh âm ở bên ngoài vang lên.

"Vào đi." Quốc quân lạnh giọng hỏi: "Lê Ân, trường thi bên kia tìm tới Lan tên điên giấy trắng rồi?"

Lê Ân đi đến, nói: "Thế thì không có, chỉ bất quá giám khảo phát hiện hai phần phi thường xuất sắc bài thi, mà lại kết luận đệ nhất đệ nhị ngay tại trong đó, trong lúc nhất thời không cách nào phán đoán ai cao ai thấp, vì lẽ đó xin (mời) bệ hạ càn cương độc đoán."

"Không rảnh." Ninh Nguyên Hiến trực tiếp lạnh giọng nói: "Cái này lại không phải thi đình, bọn hắn làm ăn cái gì? Còn muốn ta tới định đầu danh."

"Vâng." Lê Ân cầm hai phần bài thi liền muốn lui ra ngoài.

Bất quá, quốc quân rất nhanh liền nghĩ đến một cái khả năng.

Chẳng lẽ lại là Chúc Hồng Bình đứa nhỏ này thất thủ?

Chưa nghe nói qua a, vương hậu nói qua, lần này cháu hắn phát huy rất khá a.

"Mang lên đi."

Lê Ân nhanh lên đem hai phần bài thi đưa đi lên.

Phần thứ nhất bài thi, quốc quân cầm lên xem xét.

Trước mặt thiếp kinh cùng minh đề toán, con nhanh chóng đảo qua một chút, trực tiếp nhìn sách luận và thi phú.

Cứ việc đây là bị một lần nữa dự viết qua, nhưng Ninh Nguyên Hiến vẫn là liếc mắt liền nhìn ra đây là Chúc Hồng Bình văn chương.

Chúc Hồng Bình gọi hắn cô phụ, quốc quân đối với hắn phi thường yêu thích, hoàn toàn xem như nhà mình hài tử, vì lẽ đó đối với hắn văn phong hết sức quen thuộc.

Xem hết sách luận, xem hết thi phú về sau.

Quốc quân đại hỉ.

Chúc Hồng Bình đứa nhỏ này phát huy phải là thật tốt.

Bản này sách luận, còn có cái này hai thiên thi phú, tham gia thi hội thi đình đều dư xài.

Nhất là « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ », hoàn toàn cùng hắn Ninh Nguyên Hiến ý nghĩ là giống nhau.

Hảo hài tử, hảo hài tử.

Viết thật tốt, thật tốt.

Thứ nhất xem ra là ổn.

Bọn này giám khảo làm ăn cái gì, ngay cả điểm ấy đảm đương đều không có sao?

Cũng bởi vì Chúc Hồng Bình là vương hậu cháu trai, là chúc tướng cháu trai, các ngươi cái này thứ nhất cũng không dám cho sao?

Chẳng lẽ lại bởi vì hắn xuất thân cao quý, liền muốn chèn ép hắn?

Sau đó, Ninh Nguyên Hiến cầm lên một phần khác bài thi.

Vừa nhìn không đến hai phút.

Hắn trực tiếp liền ngây người.

Thiếp kinh cùng minh tính hoàn toàn đúng?

Một trăm hai mươi đạo đề hoàn toàn đúng?

Đây là người sao? Đây là biến thái a?

Ngay sau đó nhìn sách luận « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ », lập tức quốc quân thân thể bỗng nhiên lắc một cái, nháy mắt ngồi thẳng.

Tốt, tốt, tốt!

Cái này mỗi một đoạn lời nói, cơ hồ đều viết đến Ninh Nguyên

Hiến trong lòng đi.

Mấu chốt là câu câu trích dẫn thánh nhân lời nói, làm tiếp xuống tân chính tìm được cao nhất thần thánh lý do.

Bản này sách luận đã không phải là khắc sâu, hoàn toàn là nhìn xa trông rộng, mạnh như thác đổ.

Thậm chí có thể thay thế trước đó cái kia phong tân chính chiếu thư, chiêu cáo thiên hạ.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nghĩ tới nội dung, bản này sách luận toàn bộ có.

Thậm chí Ninh Nguyên Hiến không có nghĩ tới nội dung, bản này sách luận bên trong cũng có.

Khách quan mà nói, Chúc Hồng Bình sách luận vẫn là non nớt.

Lại nhìn tiếp xuống « Thu Nhạn thơ » cùng « chim bằng phú », quốc quân con mắt không khỏi nóng lên.

Cái này nào chỉ là viết đến trong lòng của hắn đi, hoàn toàn là viết đến linh hồn hắn đi.

Linh hồn của hắn phảng phất có một cây dây cung, cái này hai bài thi phú điên cuồng kích thích căn này linh hồn dây cung, để hắn từng đợt run rẩy, từng đợt rùng mình.

Viết ra bài thơ này, bản này phú người, quả thực liền là quả nhân tri kỷ a.

Linh hồn tri kỷ.

Trên thế giới này, tri kỷ khó kiếm a!

Quốc quân cả người đều đắm chìm vào đặc thù nào đó ôm ấp tình cảm mà không thể tự kềm chế.

Khó trách những này giám khảo sẽ đem văn chương đưa tới, bọn hắn kỳ thật đã có đáp án, nhưng chính là không dám đem Chúc Hồng Bình định là thứ hai, vì lẽ đó đem cái này nan đề vứt cho Chúc Hồng Bình.

Mà Ninh Nguyên Hiến trong lòng sớm có đáp án.

Thứ nhất, tuyệt đối thứ nhất.

Dù là Chúc Hồng Bình là hắn thiên vị hài tử, cũng chỉ có thể khuất tại thứ hai.

Cái này phần thứ hai bài thi văn chương sư phụ, quả thực không giống như là phàm nhân viết.

"Phần này bài thi là của ai?" Ninh Nguyên Hiến hỏi: "Nước ta đến lúc nào rồi vậy mà ra như thế một cái tài năng kinh thiên động địa rồi?"

Lê Ân nói: "Dựa theo quy củ, chấm bài thi không có kết thúc, không thể mở ra dán tên."

Ninh Nguyên Hiến vô cùng kinh nghi.

Đây không có khả năng a, quốc đô tất cả thí sinh, căn bản chưa nghe nói qua có dạng này thiên tài a.

Nếu có, đã sớm trổ hết tài năng.

Ngay sau đó, Ninh Nguyên Hiến một trận rùng mình.

Sẽ không phải là. . .

Không thể nào, tuyệt đối không phải là.

Ninh Nguyên Hiến trong lòng vừa khiếp sợ, lại là tràn đầy chờ mong.

"Đi, đi Ninh Chính phủ thượng, đem cái kia gọi lan. . . Người điên người mang vào, ta có lời hỏi hắn."

Mặc dù đã thật là nhiều lần, nhưng Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ không nhớ được tên của người này, phổ thông a miêu a cẩu danh tự ai nguyện ý nhớ a.

"Vâng!"

Lê Ân vội vàng đi ra.

. . .

Hơn nửa canh giờ sau.

Lan tên điên xuất hiện tại hoàng cung bên trong, hai chân run lẩy bẩy.

Sau đó trực tiếp quỳ trên mặt đất, "Thao, thảo dân bái kiến bệ hạ."

Đón lấy, hắn phảng phất tê liệt ngã xuống trên mặt đất không đứng dậy nổi.

Người này liền yêu diễn, ngươi cái này dám ở ân khoa khảo trận làm ra từ khinh nhờn sự tình cặn bã, sẽ còn bị dọa đến toàn thân run rẩy?

Quốc quân nhìn thoáng qua, lập tức liền đối với người này có phán đoán.

Chừng ba mươi tuổi, tướng mạo tuấn mỹ, kinh lịch phức tạp, gan to bằng trời, dối trá, yêu cố làm ra vẻ.

Tại tên ăn mày cùng kẻ lang thang bên trong, còn tính là tinh xảo.

Nhưng quốc quân vẫn là cách xa xa, cứ việc Lan tên điên hiện tại đã không phải là tên ăn mày, nhưng ở trong mắt Ninh Nguyên Hiến, một ngày làm tên ăn mày, cả đời đều là tên ăn mày, hắn là không nguyện ý tới gần, không nguyện ý đụng vào, không nguyện ý cùng hắn hô hấp cùng một miệng không khí.

Cái này đức hạnh, rất có tam ca một ít cao đẳng chủng tộc tư duy.

"Cho hắn nhìn xem."

Lê Ân công công lập tức đem một phần dự viết về sau một phần bài thi đưa cho Lan tên điên.

Ninh Nguyên Hiến hỏi: "Đây là ngươi bài thi sao?"

Lan tên điên dập đầu nói: "Là, là ta."

Lời này mới ra, quốc quân cùng Lê Ân đều sợ ngây người.

Còn. . . Thật đúng là ngươi bài thi a.

Tất cả mọi người cho là ngươi giao giấy trắng, không nghĩ tới ngươi. . . Ngươi vậy mà thiếp kinh cùng minh tính hoàn toàn đúng, hơn nữa còn viết ra Bất hủ sách luận và thi phú?

Ngươi đây là muốn triệt để một tiếng hót lên làm kinh người sao?

Quốc quân nội tâm vốn hẳn nên mừng như điên, bởi vì Lan tên điên một tiếng hót lên làm kinh người lớn nhất đến lợi người là hắn Ninh Nguyên Hiến.

Mấy ngày này mỗi ngày đều có Ngự Sử phun hắn, mấy ngàn tên thí sinh còn đi vây công Lễ bộ. Mặc dù ngoài miệng chưa hề nói, nhưng vô số người đều tại chế nhạo quốc quân, nói hắn hoang đường, vậy mà để mười một tên ăn mày tham gia ân khoa khảo thí.

Hiện tại Lan tên điên thi tốt như vậy, liền là Ninh Nguyên Hiến đại phát long uy thời điểm, đại biểu hắn tuệ nhãn biết anh tài a.

Hắn hẳn là vui mừng không thôi, vô cùng kích động.

Nhưng là không biết vì sao, quốc quân không có kích động, trong lòng thậm chí rất không thoải mái.

Nhưng là lập tức có tìm không thấy trong lòng không thoải mái nguyên nhân.

Rất nhanh hắn hiểu được.

Chỉ bằng ngươi Lan tên điên, cũng xứng viết ra dạng này sách luận, cũng xứng viết ra dạng này thi phú, cũng xứng trở thành quả nhân tri kỷ?

Đúng, đúng, đúng!

Cũng là bởi vì nguyên nhân này.

Vì lẽ đó người này có bao nhiêu khó hầu hạ, cỡ nào cay nghiệt.

Hắn không thích người, còn không thể cùng hắn có cộng minh, ngươi không xứng.

Cái này phảng phất một nữ nhân mang thai lại bị nam nhân từ bỏ, cái nào đó liếm chó nguyện ý tiếp bàn, nữ nhân lại nói: Hắn bàn, ngươi còn chưa xứng tiếp.

Quốc quân gương mặt phát lạnh nói: "Lan. . . Lĩnh ngươi theo thực khai ra, lần này ân khoa khảo thí, ngươi có hay không gian lận?"

Tiểu Lê công công phất phất tay, lập tức chung quanh tất cả mọi người thối lui.

Lan tên điên trong lòng thở dài một tiếng.

Vị này quốc quân quả nhiên cùng trong tưởng tượng giống nhau như đúc.

Trừ người hắn thích bên ngoài, những người còn lại đều là không bằng heo chó, đương nhiên cũng bao quát hắn Lan tên điên.

Quốc quân lạnh nhạt nói: "Lan tên điên, tiếp xuống ngươi nếu dám nói láo một chữ, quả nhân liền đem ngươi ngàn đao băm thây."

Lan tên điên dập đầu nói: "Bệ hạ, theo pháp lý bên trên ta không có bất kỳ cái gì gian lận. Nhưng từ sự thực lên, thảo dân xác thực gian lận."

Quốc quân lông mày giương lên nói: "Theo thực khai ra."

Lan tên điên run rẩy nói: "Bản này « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ », còn có « Thu Nhạn thơ », « chim bằng phú » kỳ thật đều là Thẩm Lãng công tử trước đó viết xong, sau đó để ta học thuộc, ở trên trường thi ta chỉ là trích dẫn mà thôi."

Lời này mới ra.

Quốc quân mừng như điên.

Ha ha ha ha ha!

Quả là thế, quả là thế!

Quả nhiên là cái này tiểu nghiệt chướng.

Trên thế giới này cũng chỉ có hắn mới xứng làm quả nhân tri kỷ.

Quả nhiên chỉ có hắn mới có thể viết đến quả nhân trong lòng đi, mới có thể bị động quả nhân linh hồn tiếng lòng.

Bởi vì chúng ta hai người đồng dạng ngạo mạn, đồng dạng thông minh tuyệt đỉnh, đồng dạng tinh xảo.

Ngươi Lan tên điên cũng xứng?

Người khác cũng không xứng.

Quả nhiên là Thẩm Lãng viết, quả nhân không có đoán sai.

Hưng phấn quốc quân trong lòng tất cả không thoải mái biến mất sạch sẽ, sau đó rót cho mình một ly trà, đắc ý mà uống.

Lan tên điên cùng Lê Ân công công trong lòng đều rất bất đắc dĩ.

Tiếp lấy một hồi lâu, quốc quân mới nhớ tới một kiện chuyện quan trọng.

"Thẩm Lãng vì sao có thể sớm viết ra bản này sách luận, còn có những này thi phú? Chẳng lẽ để lộ đề rồi?" Quốc quân hỏi.

Lan tên điên nói: "Thẩm công tử chuẩn bị hơn một ngàn thiên sách luận, ba ngàn bài thơ phú."

Lời này mới ra, quốc quân Ninh Nguyên Hiến lập tức ngây người.

Hơn một ngàn thiên sách luận, ba ngàn bài thơ phú?

Cái này, cái này cao sản như lợn mẹ sao? Thẩm Lãng cái này tiểu nghiệt chướng, lại lợi hại như vậy sao?

Lan tên điên nói: "Đương nhiên, cái khác sách luận và thi phú không có xuất sắc như vậy, nhưng Thẩm công tử cảm thấy có thể sẽ thi đề mục, liền viết phi thường xuất sắc, mà lại ý ở trong lời, Thẩm công tử thần nhân, đại khái cũng không cần cái gì cấu tứ, chỉ cần suy nghĩ trong lòng, văn chương liền lưu loát mà ra."

Đây là Lan tên điên lời thật lòng, hắn thật cảm thấy những này sách luận hoạ theo từ toàn bộ là Thẩm Lãng một người viết ra.

Ninh Nguyên Hiến quát to: "Thẩm Lãng tên nghiệp chướng này, dám áp đề? Muốn chết, muốn chết, muốn chết!"

Bệ hạ ngươi diễn kỹ phế vật.

Nói đáng chết thời điểm, khóe miệng có thể hay không đừng nhếch lên?

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến mới nhớ tới một cái khác mang tính then chốt vấn đề.

Lan tên điên chỉ có một tháng thời gian a, chẳng lẽ hắn vậy mà đem hơn một ngàn thiên sách luận đều đọc xong rồi?

Mà lại, hắn thiếp kinh cùng minh đề toán hoàn toàn đúng a.

"Ngươi đem Tứ thư Ngũ kinh, còn có minh tính khoa cái kia mười mấy quyển sách đều đọc xong rồi?" Quốc quân hỏi.

Lan tên điên gật đầu.

Quốc quân lại hỏi: "Trong một tháng này, ngươi đem hơn một ngàn thiên sách luận toàn bộ đọc xong rồi?"

Lan tên điên lại gật đầu một cái.

Quốc quân lập tức tê cả da đầu, trên thế giới này thật là có đã gặp qua là không quên được thiên tài sao?

"Lê Ân, cho hắn tìm một quyển sách, cho hắn một nén hương, để hắn đọc xong năm ngàn chữ."

Tiểu Lê công công lập tức đi tìm một quyển sách, đưa cho Lan tên điên, sau đó đốt lên một nén hương.

Một khắc đồng hồ về sau, cái này một cây ngắn hương thiêu đốt xong.

Tiểu Lê công công đem quyển sách này theo Lan tên điên trong tay cầm về, sau đó để hắn đọc thuộc lòng phía trước năm ngàn chữ.

Kết quả!

Lan tên điên một chữ không kém, toàn bộ đọc thuộc lòng ra.

Lê Ân nhìn mà than thở.

Quốc quân nhìn mà than thở.

Người mới a!

Lợi hại a!

Bất quá Thẩm Lãng càng thêm lợi hại a, cái này Lan tên điên lãng nhiều năm như vậy, quả thực là không ai phát hiện hắn là nhân tài, kết quả Thẩm Lãng một chút liền đào móc ra.

Không có thiên lý mã Bá Nhạc vẫn là rất đáng gờm.

Nhưng là không có Bá Nhạc thiên lý mã, liền chẳng phải là cái gì.

Sau đó, quốc quân đứng trước một nan đề.

Lần này ân khoa văn thí xếp hạng phải làm gì?

Đem Chúc Hồng Bình định là thứ nhất?

Nhưng Lan tên điên sách luận và thi phú xuất sắc như thế, người sáng suốt một chút liền có thể nhìn ra hắn văn chương càng thêm xuất sắc.

Đem Lan tên điên định là thứ nhất?

Vậy nhất định sẽ khiến sóng to gió lớn.

Mấu chốt Lan tên điên sách luận và thi phú là chép, nguyên tác giả là Thẩm Lãng a.

Không có chân tài thực học, cho hắn định là thứ nhất cũng sẽ bị vạch trần, đến lúc đó không chỉ có riêng là mất thể diện, hơn nữa còn sẽ diễn biến trở thành khoa gian lận án.

Nhất thời, quốc quân cũng cảm thấy phi thường khó làm.

"Lan Lĩnh, chính ngươi sách luận và thi phú trình độ thế nào?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Lan tên điên nói: "Vẫn được, bệ hạ có thể lâm thời ra đề mục, ta ở đây đáp lại."

Ninh Nguyên Hiến gật đầu, dù sao hắn là ra đề mục cuồng nhân, yêu nhất khoe khoang.

Chỉ một lát sau thời gian liền ra một đạo sách luận đề, một bài thi phú đề.

« luận kết đảng » là sách luận đề.

Kinh Thi « tháng bảy » bên trong có hai câu, tháng bảy Lưu Hỏa, tháng chín thụ áo, dùng hai câu này, phân biệt làm một bài thơ, một thiên phú.

"Cho hắn một cái bàn, bút mực giấy nghiên."

Lan tên điên ngồi ngay ngắn ở phía trước bàn, cơ hồ không có đi qua cái gì suy nghĩ, liền lập tức đặt bút.

Vẻn vẹn chưa tới một canh giờ về sau, liền viết ra một thiên hơn một ngàn chữ sách luận, viết ra một bài thơ, một thiên phú.

Toàn bộ là chính hắn tác phẩm, mặc dù hắn trong đầu có tương quan sách luận và thi phú, nhưng là Lan tên điên không có trích dẫn, trong lòng của hắn biết quốc quân muốn chính là cái gì.

Đầy đủ xuất sắc, nhưng là lại không thể quá xuất sắc.

Tiểu Lê công công đem văn chương và thi phú đưa cho Ninh Nguyên Hiến.

Quốc quân hơi do dự một chút, hắn không nguyện ý đụng vào Lan tên điên đồ vật, không nguyện ý cùng hắn có bất kỳ gián tiếp tính tiếp xúc.

Nhưng là người này dù sao cũng là Thẩm Lãng nhìn trúng, liền xem như tên ăn mày, cũng coi là người mới khó được.

Mà thôi mà thôi, quả nhân liền thoáng đụng vào một chút thi từ văn chương, cùng lắm thì một hồi liều mạng rửa tay là được.

Quốc quân đọc nhanh như gió nhìn bản này sách luận, lại nhìn thơ cùng phú.

Sau đó, lại một lần nữa nhìn mà than thở.

Lại cẩn thận nhìn lần thứ hai.

Vậy mà viết rất tốt, đương nhiên cùng Thẩm Lãng trình độ vẫn là có khoảng cách, mà lại là chênh lệch rất lớn.

Nhưng là câu hoa mỹ, dùng điển tinh chuẩn, cũng coi là nhất đẳng hảo văn chương, liền là thiếu sót một điểm linh hồn.

Phảng phất như là một loại đắp lên.

Bất quá, khoa cử trường thi bên trên dạng này văn chương nhiều đi, tuyệt đại bộ phận thư sinh viết đều là loại này.

Nhưng Lan tên điên tài hoa vẫn là để quốc quân lau mắt mà nhìn.

Vẻn vẹn một tháng thời gian, liền có trình độ này, tuyệt đối xem như thiên tài.

Dựa vào chuyên mục tên điên trình độ của mình, lần này ân khoa khảo thí cao trung là không có vấn đề.

Nhưng muốn đoạt trước ba, liền cần rất lớn vận khí.

Nói cách khác Lan tên điên tài hoa vẫn là trải qua được cân nhắc, chí ít không cần lo lắng bị người vạch trần.

Đổi thành cái khác quân vương, vì không mạo hiểm, khẳng định sẽ đem Lan tên điên định là thứ hai.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến không giống, hắn mọi thứ đều thích truy cầu hoàn mỹ.

Mà lại trong lòng hắn, lúc này tham gia ân khoa khảo thí chính là Thẩm Lãng bản nhân, Lan tên điên chỉ là một cái khôi lỗi mà thôi.

Hắn không nguyện ý để Thẩm Lãng đến thứ hai.

Bỗng nhiên cắn răng một cái.

Thứ nhất cho ngươi!

Gây nên sóng to gió lớn liền sóng to gió lớn đi, quả nhân lại có sợ gì?

Quốc quân phất phất tay nói: "Lan Lĩnh, ngươi trở về đi."

Lan tên điên dập đầu nói: "Thảo dân cáo lui!"

Hắn đi về sau, quốc quân triệt để liền không che giấu.

Hưng phấn tại thư phòng đi tới đi lui.

Hắn đã tại ảo tưởng, làm bảng danh sách công khai thời điểm, người trong thiên hạ là bực nào chấn kinh.

Trước đó mỗi ngày phun hắn những cái kia Ngự Sử, còn có những cái kia chẳng biết xấu hổ thí sinh, sẽ là cỡ nào bị đánh mặt.

Suy nghĩ một chút một màn này, đều cảm thấy thoải mái, thoả nguyện a!

"Lê Ân, ngươi đi trường thi, liền nói sự tình ta đã biết, đồng thời nói cho bọn hắn, khoa cử khảo thí công bằng công chính thứ nhất, nên ai thứ nhất liền ai thứ nhất, không nhìn thí sinh thân phận, lấy văn chương thi từ luận cao thấp."

Lời này ý tứ đã rất rõ ràng.

Lê Ân khom người nói: "Vâng!"

Quốc quân nói: "Chuyện này nhất định phải giữ bí mật, tại công khai bảng danh sách trước đó, không thể tiết lộ ra một chút xíu phong thanh, ngay cả Chúc thị gia tộc cũng không thể biết, phái Hắc Thủy Đài võ sĩ đi thủ trường thi, đều không thể để cho tin tức để lộ mảy may."

Lê Ân trong lòng im lặng.

Hắn người chủ tử này ác thú vị quá nồng.

Hết thảy cũng là vì công khai bảng danh sách một khắc này đánh mặt.

Lần này bệ hạ là muốn liên thủ với Thẩm Lãng, đánh thiên hạ người một cái to lớn cái tát a.

"Vâng!"

Lê Ân đi về sau.

Quốc quân không khỏi lâm vào ảo tưởng.

Ân khoa văn thí lên, Thẩm Lãng sáng tạo ra kỳ tích.

Như vậy vũ cử khảo thí đâu?

Thẩm Lãng có thể hay không sáng tạo kỳ tích đâu?

Cứ việc nghe vào phi thường không thể tưởng tượng.

Lan tên điên dù sao còn đọc qua sách, mà lại từng có mục không quên tài năng, còn có thể dưới lưng Thẩm Lãng viết sách luận và thi phú.

Nhưng là tham gia vũ cử khảo thí thế nhưng là mười cái nửa tàn tật tên ăn mày, muốn sáng tạo kỳ tích thật so với lên trời còn khó hơn.

Luyện võ là mười năm công lao, tuyệt không phải một sớm một chiều có thể hoàn thành.

Nhưng không biết vì sao, quốc quân nội tâm vẫn là tràn đầy vô hạn chờ mong.

Nếu như Thẩm Lãng tại vũ cử bên trên cũng có thể sáng tạo kỳ tích?

Vậy cái này mặt liền đánh cho vang động trời.

Vậy hắn cái này quốc quân cũng thay đổi thành tuệ nhãn thức tài, thanh danh tăng vọt.

"Lê Chuẩn, ngày mai vũ cử trường thi, ngươi phái người đi nhìn chằm chằm, tuyệt đối không thể xuất hiện cái gì gian lận bất công sự tình."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn khom người nói: "Vâng!"

Đương nhiên!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nội tâm hi vọng khoảng chừng một khắc đồng hồ về sau, liền như là bọt xà phòng đồng dạng tan vỡ.

Thẩm Lãng dưới trướng tham gia vũ cử cái kia mười cái tên ăn mày trở về quốc đô.

Bọn hắn vẫn như cũ là bị trói tại trên lưng ngựa, quỷ khóc sói gào trở về.

Nói cách khác ròng rã một tháng trôi qua, bọn hắn ngay cả cưỡi ngựa cũng còn không có học được.

Cái này vũ cử còn thi cái rắm a?

Nhất thời, Thẩm Lãng lại một lần nữa trở thành quốc đô trò cười.

Lan tên điên nộp giấy trắng tin tức vừa mới bộc phát ra đi.

Hiện tại cái này mười cái tên ăn mày lại ra mất mặt xấu hổ.

Ninh Nguyên Hiến tức giận đến sắc mặt trắng bệch, hận không thể lại đem Thẩm Lãng bắt vào tới hỏi rõ ràng.

Nhưng là nội tâm của hắn lại tràn đầy chờ mong.

Có lẽ, nói không chừng Thẩm Lãng lại là đang diễn trò đâu.

Có lẽ cái này tiểu nghiệt chướng, ngày mai thật có thể sáng tạo kỳ tích đâu?

Cái này quỷ đồ vật, gian xảo gian xảo.

. . .

Ngày kế tiếp!

Ân khoa vũ cử khảo thí, chính thức bắt đầu!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 300: Vũ Cử Khảo Thí Kết Thúc! Kinh Diễm Tứ Phương!

Thiên tài chính là thiên tài.

Đi qua một tháng huấn luyện về sau, Lan tên điên cái này mười cái thiên tài huynh đệ trên ngựa hoàn toàn được xưng tụng là như giẫm trên đất bằng.

Nhưng là vẫn tại trên lưng ngựa dùng dây thừng buộc tiến vào quốc đô, trở thành vô số người trò cười.

Cái này dĩ nhiên không phải Khổ Đầu Hoan chủ ý, mà là Thẩm Lãng quyết định.

Cho nên nói người này là thật tiện.

Vì đánh mặt quả thực liền là dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Hôm sau trời vừa sáng.

Ninh Chính chuẩn bị ba chiếc xe ngựa, để Lan thị mười cái thiên tài ngồi ở trong xe, tiến về trường thi.

Khổ Đầu Hoan không lộ diện, Ninh Chính tự mình dẫn đội.

Tham gia ân khoa văn thí tổng cộng ba ngàn người, tham gia ân khoa võ thí cũng có ba ngàn người.

Thế giới này là văn vũ đều trọng.

Nhưng Vũ Cử trúng tuyển nhân số càng ít, quốc đô địa điểm thi nhiều nhất chỉ lấy bảy mươi cái.

Không sai biệt lắm bốn mươi lăm lấy một, so văn khoa cử còn muốn đáng sợ.

Không có cách, Việt Quốc quân đội dù sao cũng có hạn, dung không được nhiều như vậy sĩ quan.

Nghèo văn giàu võ, lời này lại đối không có.

Có thể tham gia Vũ Cử, trong nhà đồng dạng đều là không phú thì quý, bằng không liền là thiên phú phi thường cao, có thể miễn phí tiến vào võ học.

Thẩm Lãng đệ đệ trước đó cũng danh xưng luyện võ, nhưng đó cũng là đi theo bang phái mò mẫm hỗn, luyện vài chục năm cũng không có cái thành tựu.

Đồng dạng là trời còn chưa sáng, liền muốn tiến đến trường thi.

Vũ Cử trường thi ở ngoài thành Thiên Việt bãi săn bên trong.

Tham gia Vũ Cử quân nhân nhao nhao ra khỏi thành, gia thế phú quý người cưỡi ngựa, gia cảnh cũng không tệ lắm người cũng chỉ có thể cưỡi võ học xe ngựa.

Cùng ngày đó Lan tên điên đi thi trận tình hình là giống nhau như đúc.

Nhìn thấy Ninh Chính xe ngựa về sau, trên đường đi chạy tới trường thi quân nhân nhao nhao phỉ nhổ, tránh như là xà hạt.

Phi! Phi! Phi!

"Thật sự là xúi quẩy, vậy mà cùng một đám tàn tật tên ăn mày cùng một chỗ khảo thí."

"Ta Việt Quốc Vũ Cử lúc nào luân lạc tới tên ăn mày cũng có thể lên trận, cứ thế mãi, nước đem không nước."

"Đây hết thảy đều là bởi vì Thẩm Lãng họa hại, người này thật sự là hẳn là trời tru đất diệt."

Đáng tiếc a, lần này là Ninh Chính tự mình dẫn người đi trường thi, nếu không thừa dịp ngày ngầm đem cái này mười cái tàn tật tên ăn mày đánh chết, há không đẹp ư.

Trước đó những người đọc sách kia đều là phế vật, nói muốn đánh chết Lan tên điên, kết quả bị mười mấy cái nữ nhân dọa cho bể mật gần chết không dám lên trước.

Quân nhân hành động lực so người đọc sách mạnh hơn nhiều, vì lẽ đó Ninh Chính lúc này mới tự mình hộ tống Lan thị mười ngày mới đi trường thi, nếu không đám người này thật sự tình gì đều làm ra được.

Cứ việc Ninh Chính bị quốc quân ghét bỏ, nhưng dù sao cũng là vương tử, có hắn ở đây, bọn này quân nhân cũng không dám động thủ.

. . .

Không sai biệt lắm hơn một canh giờ về sau, cuối cùng đã tới Vũ Cử trường thi, Thiên Việt bãi săn.

Cái này bãi săn rất lớn, khoảng chừng mấy vạn mẫu.

Cái này không chỉ là Vương gia bãi săn, hơn nữa còn là luyện binh nơi, thậm chí còn là quốc đô mấy cái trú quân đại doanh một trong, tại mọi thời khắc đều đóng quân vượt qua một vạn trở lên đại quân.

Ninh Chính mang theo Lan thị mười cái huynh đệ đi vào bãi săn bên ngoài thời điểm, thí sinh đều đã tới không sai biệt lắm.

Mấy ngàn ánh mắt nhìn chằm chằm Ninh Chính, nhìn chằm chằm những này xe ngựa, tràn đầy ác ý.

Đại khái là muốn gặp được mười cái tàn tật tên ăn mày xuống xe ngựa đi.

Vũ Cử khảo thí nhất định phải dùng đến chiến mã, có thể tự chuẩn bị, nhưng nếu không có chiến mã, cũng có thể dùng bãi săn ngựa.

Lan thị mười huynh đệ đều tự mang chiến mã, mà lại vì để phòng vạn nhất, còn mang theo mười năm thớt. Nhưng là lại không cưỡi, hết lần này tới lần khác ngồi xe ngựa.

Đám người không khỏi nhớ lại hôm qua mười người này về quốc đô thời điểm đều là trực tiếp cột vào trên lưng ngựa.

"Ngừng!"

Vũ Liệt giơ tay, đội xe ngừng lại.

Mấy chiếc xe ngựa cửa mở ra.

Đám người con mắt trợn đến lớn nhất, chờ lấy nhìn mười cái tên ăn mày từ trên xe ngựa gian nan bò xuống.

Nhưng mà. . .

Đi ra, vậy mà là một cái thẳng tắp ngọc lập nam tử.

Nào có nửa điểm tàn tật?

Mỗi một cái cũng rất cao, vượt qua thường nhân một nửa.

Từ trên xe ngựa rơi xuống đất thời điểm mạnh mẽ mạnh mẽ, từng cái phong yêu vượn lưng.

Sau khi rơi xuống đất, như là giống cây lao thẳng tắp.

Mỗi một cái đều là rồng trong loài người!

Đây là có chuyện gì?

Thẩm Lãng nhận không phải mười cái nửa tàn tật tên ăn mày sao?

Lập tức, có người cao giọng nói: "Chủ khảo đại nhân, có người gian lận, có người thay thi."

Ngay sau đó, rất nhiều người đi theo hô to.

Không sai, Thẩm Lãng khẳng định là tìm người thay thi.

Lần này Vũ Cử khảo thí chủ khảo là Binh bộ Thị lang, hắn xem như quan văn, cũng coi là võ tướng, văn võ toàn tài.

Nghe được đám người hô to, không khỏi nhướng mày.

"Thẩm tra đối chiếu thân phận!"

Ra lệnh một tiếng, liền có mười cái văn thư tiến lên thẩm tra đối chiếu thân phận.

Cứ việc Ninh Chính đích thân tới, nhưng là vị này Binh bộ Thị lang cũng không có muốn lên trước làm lễ ý tứ, một cái phế vật vương tử lại có cái gì tốt kết giao, mà lại là chủ giám khảo vốn là hẳn là bảo trì tuyệt đối thận trọng cùng lãnh đạm.

Mười cái văn thư trước tiến hành chân dung so với.

Cái này khó làm, Lan thị là huynh đệ huyết mạch bị kích hoạt lên, khuôn mặt đều có rất lớn cải biến.

Nhưng là thế giới này chân dung đều rất tượng hình, căn bản cũng không rất thật.

Bất quá không sao, còn có thể thẩm tra đối chiếu chỉ ấn.

Tất cả thí sinh tư liệu bên trong, đều có lưu ba cái ngón tay chỉ ấn, mỗi người chỉ ấn cũng khác nhau, đây là không cách nào giả mạo.

Lan thị mười ngày mới một lần nữa trên giấy đè xuống chỉ ấn.

Mười cái văn thư tỉ mỉ tiến hành so sánh.

Kết quả phát hiện hoàn toàn không sai, thân phận ăn khớp.

Thật sự là gặp quỷ, trước đó mười người này rõ ràng không phải dài dạng này, từng cái mũi tẹt miệng méo, thân thể vặn vẹo, tả hữu bất bình.

Cái này mười cái văn thư không dám làm chủ, tiến đến bẩm báo chủ khảo.

"Xác định chỉ ấn không sai?"

"Không sai!"

"Tướng mạo xác định khác biệt?"

"Ngũ quan vẫn là không sai biệt lắm, hình dáng cũng tại, chỉ bất quá phảng phất nẩy nở."

Chủ khảo Binh bộ Thị lang hướng phía bên cạnh nhìn lại một chút, là Tiểu Lê công công.

Lê Ân nói: "Chủ khảo đại nhân không cần phải để ý đến ta, ta liền là đến xem náo nhiệt."

Quỷ tin ngươi.

Đại Lê Tiểu Lê một tấc cũng không rời.

Câu nói này đã truyền khắp quốc đô.

Dĩ nhiên không phải nói hai người kia một tấc cũng không rời, mà là nói hai người này thụ nhất quốc quân tin cậy, cơ hồ một tấc cũng không rời hoàng cung, không rời quốc quân bên người.

Chủ khảo Binh bộ Thị lang gật đầu nói: "Mười người này thân phận nghiệm chứng thông qua."

Lan Nhất, Lan Nhị, mãi cho đến Lan Thập.

Đám người nghe được mười người này danh tự về sau, lập tức ồn ào cười to.

Mụ nội nó, đây là cái tên quái gì a? Hoàn toàn như là a miêu a cẩu danh tự đồng dạng, quả nhiên là không xứng là người sao?

Bất quá có quốc quân sủng hạnh thật là khó lường a, mười người này vốn là tên ăn mày, không có hộ tịch, không có lộ dẫn, không có thân phận, lúc đầu ngay cả ở trọ đều không có tư cách, hiện tại trực tiếp liền là võ học giám sinh.

Mà lại cái này một dọn dẹp, vậy mà cả đám đều dạng chó hình người.

Bất quá thì tính sao, tên ăn mày liền là tên ăn mày.

Nhiều nhất luyện võ một tháng mà thôi, chỉ sợ ngay cả trung bình tấn đều không có học được.

Biết cưỡi ngựa sao?

Cái này tới tham gia Vũ Cử?

Hôm qua các ngươi bị trói tại trên lưng ngựa trở về quốc đô mọi người nhưng nhìn đến rõ ràng.

Mấy ngày trước đây Lan tên điên ân khoa văn thí bên trên ngủ ngon.

Hiện tại lại đến phiên các ngươi tìm đường chết mất mặt.

Chỉ chờ tới lúc khảo thí kết thúc, các ngươi mười một người hết thảy đầu người rơi xuống đất.

. . .

Nghiệm minh thân phận về sau, ba ngàn tên thí sinh tiến vào trường thi bên trong!

Bởi vì thế giới này Vũ Cử phân lượng nặng, viễn siêu Trung Quốc cổ đại, vì lẽ đó quy củ cũng nhiều hơn.

Khoa cử văn thí bài thi cần dán tên.

Cái kia Vũ Cử khảo thí, mỗi một cái thí sinh tiến vào trường thi về sau, sẽ triệt để đại loạn trình tự.

Mỗi người dẫn tới một kiện thi áo, phía trên có số hiệu.

Mỗi người sẽ dẫn tới một trương mặt nạ, theo tiến vào trường thi một sát na, liền muốn đeo lên mặt nạ.

Che khuất gương mặt, che khuất danh tự.

Tiến vào trường thi về sau, thân phận của mỗi người chỉ có trên quần áo số hiệu.

Lẫn nhau ai cũng không biết thân phận, giám khảo cũng không biết thí sinh là ai.

Đây cũng là vì ngăn chặn Vũ Cử gian lận.

Mỗi một khoa điểm số, cũng đều ghi lại ở số hiệu về sau.

Đợi đến khảo thí kết thúc, thống kê điểm số, tại đem số hiệu cùng tính danh so sánh, tiến hành cuối cùng xếp hạng trúng tuyển.

. . .

Toàn bộ Vũ Cử khảo thí, cần ròng rã bốn ngày thời gian.

Ngày đầu tiên thi cử tạ.

Mười ba cái giám khảo, xếp thành một hàng, ngồi tại chỗ cao.

Ba ngàn tên thí sinh, tổng cộng phân một trăm tổ.

Mỗi tổ ba mươi người.

Cử tạ khảo thí chia làm hai bộ phận.

Bộ phận thứ nhất, mỗi người muốn giơ lên nặng 530 cân lượng tạ đá, kiên trì đại khái năm giây tả hữu.

Đương nhiên thế giới này không có giây khái niệm.

Bộ phận thứ hai, mỗi người phải bị nặng ba trăm cân, tại trong vòng thời gian quy định chạy xong một trăm mét, mà lúc này ở giữa chuyển đổi thành Địa Cầu thời gian đại khái là bốn mươi lăm giây tả hữu.

Có phải là phi thường biến thái, phi thường đáng sợ.

Hiện đại trên Địa Cầu có thể hoàn thành cái này hai hạng, đại khái lác đác không có mấy, cử tạ vô địch thế giới đều chưa hẳn có thể đạt tới.

Đây chính là chiến trường võ đạo.

Lực lượng thứ nhất, xạ thuật thứ hai, kỵ thuật thứ ba.

Chiêu thức gì, kiếm pháp gì, kia cũng là thứ yếu nhất.

"Đang!"

Một tiếng tiếng chiêng vang.

Tổ thứ nhất ba mươi tên thí sinh, mang theo mặt nạ tiến vào vị trí của mỗi người.

"Đang!"

Tiếng thứ hai tiếng chiêng vang.

Ba mươi thí sinh cúi người xuống, bắt lấy tạ đá.

"Đang!"

Tiếng thứ ba tiếng chiêng vang.

Ba mươi thí sinh bỗng nhiên đem năm trăm ba mươi cân tạ đá giơ lên.

"A. . ."

Một tiếng gào to.

Toàn bộ nâng quá đỉnh đầu.

Sau đó, muốn kiên trì đại khái năm giây, tiếng thứ tư tiếng chiêng vang thời điểm, mới có thể buông xuống.

Thật sự là độ giây như năm.

"A. . ." Bỗng nhiên một trận kêu thảm.

Cái nào đó thí sinh không kiên trì nổi, tạ đá trực tiếp đập xuống.

Sau đó phảng phất phản ứng dây chuyền, cái này đến cái khác thí sinh kêu thảm.

Một cái tiếp theo một cái thất bại.

Thậm chí có một cái thí sinh, chân phải trực tiếp bị tạ đá đập trúng, lập tức máu thịt be bét, thê lương rú thảm.

Cái này nên có bao nhiêu đau nhức a?

Quá khốc liệt! Quả thực để người không đành lòng nhìn thẳng.

Đây chính là Vũ Cử khảo thí, đừng bảo là thụ thương, cho dù chết người cũng không chỉ phát sinh một hai lần.

Thậm chí có một lần Vũ Cử khảo thí tại cưỡi ngựa bắn cung thời điểm phát sinh lớn sai lầm, lập tức chết ba tên thí sinh.

. . .

Lan Tam, Lan Ngũ hai người đều bị phân đến tổ thứ nhất.

Bọn hắn giơ cao lên tạ đá, không nhúc nhích tí nào, nhẹ như mây gió.

Mười cái giám khảo thấy rất rõ ràng, nhao nhao gật đầu, tại hai người này số hiệu đằng sau vẽ một vòng tròn.

Điều này đại biểu lấy hai người nhất là xuất sắc.

"Đang!"

Năm giây về sau, tiếng chiêng rốt cục lại một lần nữa vang lên.

Tổ thứ nhất thí sinh nhao nhao đem tạ đá buông xuống.

Có ít người phảng phất ác mộng kết thúc, trực tiếp đem tạ đá quẳng xuống đất, sau đó há mồm thở dốc.

Mà Lan Tam, Lan Ngũ vẫn như cũ hời hợt đem tạ đá để dưới đất, thân thể vẫn như cũ thẳng tắp đứng thẳng.

Mười ba cái giám khảo lại một lần nữa gật đầu hài lòng, lại tại hai người số hiệu sau vẽ một vòng tròn.

Tổ thứ nhất khảo thí kết thúc.

Ba mươi thí sinh, trực tiếp bị đào thải mười cái.

Đối với mười người này tới nói, Vũ Cử khảo thí đã kết thúc.

Cử tạ là Vũ Cử căn bản, phàm là nâng không nổi tới, hoặc là không bền bỉ toàn bộ trực tiếp đào thải.

Coi như giơ lên, coi như giữ vững được năm giây thời gian, nhưng là tư thái không duyên dáng, hai chân phát run, hai tay lay động, cũng có thể là bị trực tiếp đào thải ra khỏi cục.

Cái này muốn nhìn giám khảo hạ thủ hung ác không hung ác, chỉ cần vượt qua một nửa giám khảo trong biên chế hào đằng sau đánh xiên, vậy ngươi liền có thể xéo đi.

Mỗi một tổ khảo thí, từ đầu tới đuôi chỉ có một phút tả hữu thời gian.

Tổ thứ nhất kết thúc, tổ thứ hai thí sinh lập tức ra sân, không ngừng nghỉ chút nào, trật tự rành mạch!

Vẻn vẹn sau hai canh giờ!

Vũ Cử khảo thí thứ nhất khoa, cử tạ nửa bộ phận trên kết thúc.

Ba ngàn người, trực tiếp bị đào thải rơi một ngàn người, một phần ba thí sinh nước mắt vẩy trường thi, xám xịt rời đi.

Sau đó trường thi nghỉ ngơi nửa canh giờ, giám khảo cùng thí sinh ăn cơm.

Lúc xế chiều, cử tạ nửa phần dưới chính thức bắt đầu thi.

Mỗi tổ hai mươi người, tổng cộng một trăm tổ.

"Đang!"

Tiếng thứ nhất tiếng chiêng vang.

Thí sinh xoay người, bắt lấy hai cái tạ đá, tổng cộng ba trăm cân.

Tiếng thứ hai tiếng chiêng vang, thí sinh đem ba trăm cân tạ đá gánh tại tả hữu hai vai lên, động tác yêu cầu nhất định phải tiêu chuẩn, chỉ có thể trên vai, không thể ở lưng.

"Đang!"

Tiếng thứ ba tiếng chiêng vang.

Thí sinh phụ trọng ba trăm cân, bắt đầu dọc theo đường băng xuất phát, mục đích đúng đúng một trăm mét bên ngoài trên sườn núi.

Cái này một trăm mét, trước 50m là đất bằng, sau năm mươi mét là lên dốc.

Đương nhiên, thế giới này cũng không có gạo (m) cái này khái niệm, dùng bước làm dài đơn vị, một trăm mét liền là một trăm năm mươi bước tả hữu.

Lấy một cái nhỏ đồng hồ cát làm tính theo thời gian công cụ.

Hạt cát để lọt xong, tổng cộng bốn mươi lăm giây.

Một khi thời gian đến, lại một lần nữa tiếng chiêng vang, đại biểu cho thời gian kết thúc.

Lúc này, thí sinh nếu không có đến mục đích buông xuống tạ đá, liền đại biểu cho khảo thí thất bại, trực tiếp rời sân.

Vì lẽ đó cái này Vũ Cử khảo thí, thật sự là so Văn Cử khảo thí tàn khốc hơn nhiều.

Làm tổ thứ nhất thí sinh, Lan Tam cùng Lan Ngũ hai người giơ lên ba trăm cân tạ đá về sau, như là thoát dây thừng chó hoang, cực nhanh liền xông ra ngoài.

Tốc độ cực nhanh.

Mười ba cái giám khảo kinh hãi.

Hai cái này thí sinh là ai a?

Vậy mà như thế lực lớn vô cùng?

Khiêng ba trăm cân tạ đá, vậy mà so bình thường tay không số không phụ trọng nhanh hơn.

Mà lại tư thái không có một chút bất nhã, không có chút nào bừa bộn.

Thật là có danh tướng chi phong, không biết là cái kia một nhà danh môn con em quý tộc a.

Lợi hại, lợi hại!

Mấu chốt là hai người ở trên đất bằng tốc độ cực nhanh, nhưng là lên dốc tốc độ vẫn như cũ kinh người.

Ngắn ngủi một lát, Lan Tam cùng Lan Ngũ hai người liền đem những người khác vung đến xa xa.

Hai người không ngừng nghỉ chút nào, từ đầu tới đuôi bắn vọt, vọt thẳng đến mục đích, nhẹ nhàng buông xuống tạ đá.

Lúc này, thời gian còn thừa lại hơn phân nửa.

Quy định thời gian là bốn mươi lăm giây, hai người nhiều nhất chỉ dùng mười lăm giây tả hữu.

Mười ba cái giám khảo nhao nhao tại hai người số hiệu bên trên họa (vẽ) vòng, đồng thời viết xuống mười năm.

Mặc dù bọn hắn không có giây cái này khái niệm, mà là dùng hơi thở tới làm thời gian đơn vị, nhưng mười năm hơi thở đại khái liền là mười lăm giây. Cái thành tích này quả thực là siêu cường, không thể tưởng tượng nổi.

Rất nhanh, bốn mươi lăm giây thời gian kết thúc.

"Đương đương đương!"

Tiếng chiêng vang lên.

Đại biểu cho thời gian kết thúc, khảo thí kết thúc!

Lúc này, còn có một nửa người còn chưa đạt tới điểm cuối cùng.

Nhưng lúc này, ngươi tuyệt đối không thể đem tạ đá ném ở trên nửa đường, nếu không liền sẽ xếp vào sổ đen, ảnh hưởng dưới một lần Vũ Cử khảo thí tư cách.

Cắn răng, ngậm lấy nước mắt cũng phải giơ tạ đá đến điểm cuối buông xuống, cuối cùng rơi lệ rời đi.

Cử tạ nửa tràng sau khảo thí thời gian tương đối dài, kéo dài suốt hai canh giờ rưỡi.

Ngày đầu tiên khảo thí chính thức kết thúc.

Ba ngàn cái thí sinh, bị đào thải hai ngàn người, chỉ còn lại một ngàn người tiếp tục tham gia ngày mai khảo thí.

Lúc chạng vạng tối.

Những này bị thua thí sinh con mắt đỏ bừng, rời đi Thiên Việt bãi săn, đi thẳng đến chỗ không có không ai mới gào khóc.

Nhất là một chút lớn tuổi thí sinh, thậm chí trực tiếp khóc đến tê liệt ngã xuống trên mặt đất dậy không nổi.

Văn Cử cùng Vũ Cử không giống.

Văn Cử có thể thi đến năm mươi tuổi đều không có vấn đề, nhưng là Vũ Cử một khi qua ba mươi tám tuổi không trúng, trực tiếp mất đi khảo thí tư cách.

Nếu như là người võ đạo, như vậy bốn mươi năm mươi tuổi mới có thể đến đạt đỉnh phong.

Nhưng mà chiến trường võ đạo, khảo nghiệm liền là lực lượng cùng sức chịu đựng, ba mươi mấy tuổi liền đi xuống dốc.

Quy củ là ba mươi tám tuổi không lấy, trên thực tế chân chính khảo thí thời điểm, ba mươi năm tuổi trở lên trên cơ bản liền mất đi cơ hội, giám khảo sẽ không trúng tuyển.

Luyện võ là một con đường không có lối về.

Một khi Vũ Cử không trúng, liền vĩnh viễn đã mất đi làm quan cơ hội.

Vĩnh viễn đã mất đi cơ hội vươn lên.

Để bọn hắn sao có thể không khóc lớn?

Làm sao không tuyệt vọng?

. . .

Ngày kế tiếp, ân khoa Vũ Cử khảo thí trận thứ hai bắt đầu!

Hôm nay thi chính là bước bắn, vẫn như cũ chia làm trên dưới hai bộ phận.

Nửa bộ phận trên, bắn cố định bia.

Nửa phần dưới, bắn sống bia.

Hôm nay tham gia khảo thí tổng cộng chỉ có một ngàn người, tổng cộng chia làm năm mươi tổ, mỗi tổ hai mươi người.

Lan Tam cùng Lan Ngũ, vẫn như cũ phân tại tổ thứ nhất.

"Đang!" Tiếng thứ nhất tiếng chiêng vang lên.

Tổ thứ nhất hai mươi tên thí sinh, giương cung cài tên.

"Đang!" Tiếng thứ hai tiếng chiêng vang lên.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Hai mươi người bắt đầu bắn tên.

Sau đó, tiếng chiêng không ngừng vang lên.

"Đương đương đương đương đương. . ."

Mỗi giây một lần, tổng cộng sẽ vang sáu mươi âm thanh.

Cũng chính là một phút thời gian.

Tại cái này một phút bên trong, tất cả thí sinh muốn bắn xong mười mũi tên.

Mỗi một cái cố định bia bên trên đều sẽ thí sinh tương ứng số hiệu, khảo thí kết thúc về sau, trực tiếp số bia vị bên trên tiễn.

Trúng bia kế một điểm, trúng bia vòng tròn lớn kế hai phần, bắn trúng hồng tâm tiểu Viên nhớ bốn phần.

Loại này tỉ số phương thức cùng hiện đại thế vận hội Olympic không giống, nhưng đã đầy đủ khoa học.

Điểm số thấp hơn hai mươi điểm, toàn bộ đào thải.

Bia vị có số hiệu, nhưng là mũi tên không có số hiệu, ngươi như đem tiễn bắn tới người khác bia vị lên, cái kia không có ý tứ, trực tiếp liền đưa vào người khác điểm số. (Matthew Emmons, nói liền là ngươi)

Mà lại cuối cùng chấm điểm thời điểm, không chỉ muốn nhìn tỉ lệ chính xác, hơn nữa còn muốn nhìn mũi tên lực lượng. Nếu như ngươi lực lượng mãnh, trực tiếp bắn thủng bia ngắm, mặc dù không có thêm điểm, nhưng là giám khảo sẽ tại ngươi số hiệu bên trên lượn vòng vòng.

Trái lại, nếu như ngươi khí lực yếu, bắn không xuyên lớp màng kia, a không đúng, là bắn không xuyên bia vị, vẻn vẹn chỉ là thoáng đính tại phía trên, vậy coi như mạng ngươi bên trong suất đầy đủ cao, cũng có khả năng bị đào thải, sẽ bị trừ điểm.

Vì lẽ đó ngưu bức thí sinh, đều sẽ lựa chọn mạnh hơn cung.

Tỉ như Lan thị mười cái thiên tài, toàn bộ lựa chọn một thạch nửa cường cung.

Một tiếng tiếng chiêng vang về sau.

Lan Tam, Lan Ngũ giương cung cài tên, sau đó cuồng xạ!

Sưu sưu sưu sưu!

Tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Huyết mạch cường đại liền là ngưu bức.

Phổ thông xạ thủ dựa vào là cơ bắp ký ức, mà thiên tài dựa vào là tinh thần lực.

Quy định thời gian là sáu mươi giây.

Nhưng mà vẻn vẹn ba mươi giây sau.

Lan Tam cùng Lan Ngũ, liền toàn bộ bắn xong mười mũi tên.

Sau đó, căn bản không cần thấy kết quả.

Một trăm bước khoảng cách, đối Lan thị mười cái thiên tài hoàn toàn không cần tốn nhiều sức, bình thường lúc huấn luyện, bọn hắn đều là một trăm năm mươi bước.

Mười mũi tên, toàn bộ trúng đích hồng tâm tiểu Viên.

Mỗi một mũi tên, toàn bộ đều bắn thủng mục tiêu.

Cái này mười ba cái giám khảo, mỗi cái đều là cao thủ, mặc dù Lan Tam cùng Lan Ngũ cụ thể điểm số còn không có trình lên, nhưng bọn hắn trực tiếp sớm tại hai người số hiệu sau vẽ lên vòng tròn.

Hai người này thực sự là quá xuất sắc.

Từ hôm qua đến bây giờ khảo thí, hoàn toàn là không chút phí sức.

Dùng hiện đại lại nói, hoàn toàn là vững như chó.

Sau hai canh giờ!

Ngày thứ hai bước bắn khảo thí hơn nửa hiệp, kết thúc!

Đồng dạng là lập tức ra kết quả, phàm là ít hơn so với hai mươi điểm, toàn bộ đào thải.

Coi như đầy hai mươi điểm, nhưng là bị đánh xiên, cũng toàn bộ đào thải.

Một ngàn người, chỉ còn lại 520 người, lại bị đào thải một nửa.

. . .

Buổi chiều!

Bước bắn xuống nửa tràng khảo thí.

Di động bia!

Cái gọi là di động bia, cũng không phải là nói bắn vật sống.

Mà là để binh sĩ trốn ở chiến hào bên trong, tại cái nào đó phạm vi bên trong vừa đi vừa về di động, sau đó bỗng nhiên giơ lên bia ngắm, ba bốn giây sau, lại đem bia ngắm chìm xuống. Lại qua một đoạn thời gian, lại bỗng nhiên giơ lên bia ngắm.

Xạ thủ căn bản không biết bia ngắm sẽ xuất hiện ở nơi đó.

Hoàn toàn khuyết thiếu nhắm chuẩn thời gian, cần tùy cơ ứng biến, trong thời gian ngắn nhất phán đoán, thời gian ngắn nhất bên trong nhắm chuẩn, sau đó bắn ra.

Lần này chia làm năm mươi hai tổ, mỗi tổ mười người.

Thẩm Lãng dưới trướng Lan Tam cùng Lan Ngũ, vẫn như cũ bị phân tại tổ thứ nhất.

"Đang!" Tiếng thứ nhất tiếng chiêng vang lên.

Mười tên thí sinh giương cung cài tên, hết sức chăm chú, nhìn chằm chằm bia ngắm.

Bởi vì chiến hào bên trong binh sĩ, lúc nào cũng có thể sẽ giơ lên bia ngắm.

Bỗng nhiên, cái thứ nhất bia ngắm bị giơ lên.

"Sưu. . . Sưu. . ."

Lập tức, hai chi tiễn bắn ra ngoài, toàn bộ trúng đích hồng tâm.

Lan Tam lập tức ngây người.

Đó là của ta bia ngắm a, bên trái vị nhân huynh này, ngươi bắn cái gì a?

Hắn bên trái người thí sinh kia nước mắt trực tiếp liền trào ra.

Ta. . . Mả mẹ nó a!

Mỗi người mười cái tiễn, dùng xong một chi liền thiếu đi một chi a.

Mà cho Lan Tam nâng bia người lính kia nhìn thấy mình bia ngắm bên trên hai chi tiễn, lập tức cũng sợ ngây người, trong truyền thuyết tình huống vậy mà phát sinh đến trên đầu mình?

Ta lại bị hai người cùng một chỗ bắn?

Hắn trốn ở chiến hào bên trong, lập tức cùng Lan Tam đòn khiêng lên.

Ta tuyệt đối sẽ không để ngươi bắn trúng, ta nhất định phải đạp trên ma quỷ bộ pháp, ta giơ lên bia vị nhất định phải lơ lửng không cố định.

Ta nhất định phải làm cho ngươi bắn không trúng bia, bắn không trúng bia, bắn không trúng bia!

Kết quả!

Tên lính này đã vô cùng vô cùng liều mạng.

Hoàn toàn vắt hết óc, đang nghĩ nên như thế nào nâng bia, như thế nào biến ảo phương vị, như thế nào kẹp lấy thời gian.

Nhưng là. . .

Chỉ cần hắn bia ngắm nhất cử, nháy mắt về sau, lập tức một tiếng vang giòn.

Một mũi tên trực tiếp trúng đích hắn hồng tâm, mà lại lực lớn vô cùng, trực tiếp đem bia ngắm bắn thủng.

Mũi tên này nếu là bắn trúng thân thể của hắn, cái kia trực tiếp cũng mặc vào.

Mũi tên thứ nhất, mũi tên thứ hai, mũi tên thứ ba, thứ tư tiễn. . . Mỗi một mũi tên đều trực tiếp trúng đích hồng tâm, quá ngưu bức!

Thứ mười tiễn thời điểm.

Tên lính này kẹp lại sau cùng thời gian, sau đó tại tít ngoài rìa một cái góc, bỗng nhiên giơ lên bia ngắm.

"Phanh phanh. . ."

Nháy mắt về sau, lại có hai chi tiễn bắn trúng bia vị.

Mả mẹ nó, tình huống như thế nào!

Các ngươi cố ý gian lận đúng không?

Một người chỉ có mười mũi tên, kết quả ta cái này bia bên trên lại có thập nhị chi tiễn?

Các ngươi không phải hai người bắn ta, mà là ba người bắn ta?

Khinh người quá đáng a!

Sau đó, Lan Tam bên phải cái này nhân huynh cũng khóc.

Ta, mả mẹ nó a!

Một lát sau, thuộc về cái này nhân huynh bia ngắm bị giơ lên, nhưng là trong tay hắn đã không có tên.

Đương nhiên, trong lòng cũng không có tên.

Nhìn thấy một màn này, tất cả giám khảo buồn cười.

Cái này vui sướng hình tượng vẫn là xuất hiện, hơn nữa còn tại một người xuất hiện hai lần.

Thế là, mười ba cái giám khảo tại Lan Tam số hiệu đằng sau, lại vẽ một vòng tròn.

. . .

Sau hai canh giờ!

Bước bắn khảo thí nửa tràng sau chính là kết thúc.

Lần này không đủ mười phần người, toàn bộ đào thải.

520 người, bị đào thải 320 người, chỉ còn lại hai trăm người.

Có ít người vì sao trùng hợp như vậy, vậy mà tiếp cận một cái số nguyên?

Không, không phải trùng hợp.

Kỳ thật bước bắn di động bia khảo thí, vượt qua mười phần thí sinh tổng cộng có 206 người.

Các giám khảo cảm thấy số lẻ không dễ nhìn, liền cho xóa đi.

Ngươi mũi tên này bắn vào góc độ có chênh lệch chút ít a, đào thải.

Ngươi một tiễn này bắn ra quá nhỏ bé a, đào thải.

Đi qua hai ngày khảo thí về sau, ba ngàn thí sinh chỉ còn lại hai trăm người.

Thuận tiện nói một tin tức tốt.

Căn cứ lệ cũ, ngày mai cưỡi ngựa bắn cung, đại khái còn muốn đào thải một nửa.

Nói cách khác, tiến vào ngày cuối cùng khảo thí, nhiều nhất chỉ có một trăm người.

Ngày cuối cùng thi mã đao!

. . .

Ngày thứ ba Vũ Cử khảo thí bắt đầu!

Hôm nay là cưỡi ngựa bắn cung, mỗi năm người một tổ, tổng cộng bốn mươi tổ.

Trận này khảo thí có một đầu đường băng, tổng cộng chừng ba trăm thước dài, khoảng mười mét rộng.

Con đường chạy này cao thấp chập trùng, xiêu xiêu vẹo vẹo.

Mỗi một tổ thí sinh tại trong vòng thời gian quy định, cưỡi ngựa chạy xong con đường này.

Mà trên con đường này, đường băng hai bên trái phải sẽ xuất hiện năm mươi cái con thỏ, mỗi người có hai mươi mũi tên.

Những này con thỏ sẽ ngẫu nhiên, tùy thời, tùy chỗ xuất hiện.

Một khi xuất hiện, thí sinh lập tức muốn tại trên chiến mã bắn giết.

Con thỏ không có số hiệu, nhưng là mỗi một cái thí sinh mũi tên trên có số hiệu.

Khảo thí kết thúc về sau, trực tiếp đi nhặt con thỏ chết, sau đó nghiệm minh mũi tên phía trên chi số hiệu.

Đương nhiên, nếu như hai người đồng thời bắn giết một con

con thỏ làm sao bây giờ?

Vậy liền xem ai bắn trúng đầu, cái này con thỏ về ai.

Vậy nếu như hai chi tiễn đều bắn trúng thỏ đầu làm sao bây giờ? Vậy liền xem ai tiễn khoảng cách thỏ con mắt gần một chút.

Đương nhiên, toàn bộ quá trình bên trong đều có người giám sát.

Nếu như hai người nhắm chuẩn cùng một con con thỏ, gần như đồng thời bắn tên, vậy sẽ không bị phán định phạm quy.

Nhưng nếu như trước một người đã bắn giết con thỏ, con thỏ kia đã bất động, ngươi lại bổ bắn một tiễn, vậy ngươi số hiệu bên trên trực tiếp họa (vẽ) xiên, đào thải ra khỏi cục.

Như vậy cưỡi ngựa bắn cung khảo thí, tổng cộng bao lâu thời gian?

Chín mươi tiếng chiêng vang, cũng chính là khoảng chừng nửa phút.

Tại cái này khoảng chừng nửa phút thời gian bên trong, ngươi muốn cưỡi ngựa chạy xong ba trăm mét lộ trình, còn muốn bắn giết con thỏ.

Thời gian vừa đến, ngươi còn chưa đạt tới mục đích, coi như ngươi bắn giết lại nhiều con thỏ, cũng trực tiếp bị phán định khảo thí thất bại.

Lan Tam cùng Lan Ngũ, lại bị phân đến tổ thứ nhất.

"Đang!"

Tiếng thứ nhất tiếng chiêng vang.

Tổ thứ nhất năm cái thí sinh, cưỡi ngựa bôn ba mà ra.

Hai bên đường, không ngừng có con thỏ được thả ra.

Lan Tam cùng Lan Ngũ hai người, tại trên lưng ngựa giương cung cài tên.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Nhanh chóng bắn tên, nhanh chóng rong ruổi.

Hai người không có vì bắn giết con thỏ cũng giảm xuống chiến mã tốc độ, càng thêm không có lưu lại.

Nhưng là cũng không có bởi vì rong ruổi mà chậm trễ bắn tên.

Đối với những huyết mạch này thiên tài tới nói, thời gian phảng phất là chậm chạp.

Đồng dạng một giây đồng hồ thời gian, tại bọn hắn giác quan bên trong, lại như là người khác hai ba giây đồng dạng dài.

Hai người này kỵ lại là Thiên Đạo liên minh mua thiên lý mã.

Vừa mới bắt đầu, hai người liền một kỵ tuyệt trần, xa xa dẫn trước.

Lan Tam phụ trách bắn giết bên trái con thỏ, Lan Ngũ phụ trách bắn giết bên phải con thỏ.

Cùng tổ ba người khác xa xa rơi vào đằng sau.

Bọn hắn hoảng sợ phát hiện.

Mả mẹ nó, con thỏ bị bắn giết xong a, hai người các ngươi quá mức.

Mau đuổi theo đến trước mặt bọn họ đi a.

Nhưng là lại muốn nhắm chuẩn, lại muốn cưỡi ngựa, căn bản rất khó song toàn a!

Phía trước hai người này là ai a?

Quả thực là biến thái a?

Chiến mã chạy thật nhanh, hơn nữa còn bắn giết đến chuẩn như vậy.

Nhưng là Lan Tam cùng Lan Ngũ có lời muốn nói.

Cái gì là thiên tài?

Chúng ta đều là đem bắn giết thỏ thời gian, dùng để bắn chuột.

Tiếng chiêng vẻn vẹn vang lên năm mươi âm thanh.

Lan Tam cùng Lan Ngũ, liền đã tối thiểu chạy tới trọng điểm, giao cho mình cung tiễn.

Hai người trong lòng đang run rẩy.

Xong, xong.

Mỗi người hai mươi mũi tên, Lan Tam con bắn giết mười sáu con con thỏ.

Lan Ngũ con bắn giết mười lăm con.

Đương nhiên dựa theo cưỡi ngựa bắn cung quy định, vượt qua mười cái liền là max điểm.

Nhưng là đối với Thiên hộ đại nhân Khổ Đầu Hoan tới nói, không có bắn giết hai mươi con liền là thất bại.

Sau khi trở về, chắc là phải bị hắn chơi chết.

Khổ Đầu Hoan khẳng định sẽ trước đem bọn hắn mắng thương tích đầy mình, sau đó liền là thể phạt, nhất định sẽ làm cho bọn hắn hối hận sống trên thế giới này.

"Xong, xong, hắn sẽ đánh chết chúng ta."

"Tam ca làm sao bây giờ a? Chúng ta sẽ bị đánh chết!"

Lan Tam cùng Lan Ngũ hai người không ngừng đập đầu của mình, hối tiếc không thôi.

Mấy cái giám khảo thấy, lập tức chấn kinh,

Thành tích tốt như vậy, còn muốn tự phạt, hai người này đối với mình yêu cầu quá cao.

Quả nhiên là ta Việt Quốc lương đống tài, họa (vẽ) vòng, họa (vẽ) vòng!

. . .

Sau bốn canh giờ!

Ngày thứ ba cưỡi ngựa bắn cung khảo thí, chính thức kết thúc!

Dựa theo quy định, phàm là tại trong vòng thời gian quy định không có bắn giết năm con thỏ, toàn bộ đào thải.

Thế là, hai trăm tên thí sinh, chỉ còn sót tám mươi tên.

Sáu mươi phần trăm thí sinh, bị trực tiếp đào thải.

Cái số này rất khiến người ngoài ý a, những năm qua hai trăm người, trên cơ bản sẽ có một trăm người tiến vào ngày cuối cùng khảo thí.

Lần này vậy mà chỉ có tám mươi người?

Rất nhanh các giám khảo phát hiện.

Bởi vì xuất hiện mười cái yêu nghiệt biến thái, những người này quá mạnh, bình quân mỗi người bắn giết mười lăm con con thỏ.

Bọn hắn đem cùng tổ thí sinh con thỏ toàn bộ cướp đi, khiến cho một chút lúc đầu có thể quá quan thí sinh cũng bị đào thải.

Thật sự là quá thảm rồi.

Cùng thiên tài cùng một chỗ khảo thí, vốn chính là lớn lao bất hạnh.

Mà lần này vậy mà xuất hiện mười cái.

Quả thực cực kỳ bi thảm!

Ban đêm, hơn một trăm tên thí sinh con mắt đỏ bừng, hùng hùng hổ hổ ra trường thi.

"Mả mẹ nó, chúng ta bên trong tổ có một cái đồ biến thái, cưỡi ngựa chạy nhanh chóng, bắn giết con thỏ nhanh chóng, một người liền bắn giết mười bảy con, ta theo ở phía sau ngay cả cùng thỏ lông đều không có đụng phải, bằng không gia làm sao lại bị đào thải!"

"Ca, ngươi vận khí còn khá tốt, chúng ta tổ ra hai tên biến thái!"

"Lần này ân khoa Vũ Cử quá biến thái, hố chết người!"

"Đúng rồi, Thẩm Lãng cặn bã dưới trướng cái kia mười cái tên ăn mày đâu?"

"Khẳng định ngày đầu tiên liền xám xịt xéo đi hắn, nói hắn làm gì?"

"Chờ lấy xem kịch vui a, Thẩm Lãng cùng mấy trăm lưu manh du côn có đổ ước, nếu như hắn thua, mỗi người nôn hắn từng ngụm từng ngụm nước."

"Thẩm Lãng tên ngu xuẩn kia bị nhổ nước miếng sao? Vậy quá mức nghiện, nhất định phải đi nhìn, đây là tin tức tốt duy nhất."

Lập tức, có người nói: "Có khả năng hay không là cái kia mấy trăm du côn ăn cứt mười cân đâu?"

Chung quanh tất cả mọi người khinh bỉ nói: "Làm sao có thể? Ngươi không có nghe nói sao? Lan tên điên ở trên trường thi ngủ ba ngày, giao giấy trắng. Lần này Vũ Cử thiên tài nhiều như vậy, cái này mười cái tên ăn mày liền luyện võ một tháng, ngay cả cưỡi ngựa cũng không biết, làm sao lại thi đậu, đã sớm xéo đi."

"Vì lẽ đó, Thẩm Lãng khẳng định nhất định phải thua, không biết có bao nhiêu du côn buổi tối hôm nay liền bắt đầu nhiều năm lão đàm, liền đợi đến ngày mai yết bảng thời điểm nôn tại Thẩm Lãng trên mặt."

. . .

Ngày thứ tư!

Hôm nay là Vũ Cử khảo thí ngày cuối cùng, mã đao!

Đường triều Vũ Cử thi chính là súng kỵ binh, cưỡi ngựa xuyên qua một cái đường hẹp, hai bên trái phải có con rối, con rối đỉnh đầu tấm ván gỗ.

Thí sinh cưỡi ngựa lao vùn vụt mà qua, muốn dùng súng kỵ binh đâm rơi con rối đỉnh đầu tấm ván gỗ.

Tấm ván gỗ rơi, con rối không thể đổ!

Cái này đã phi thường khó khăn, đối cường độ cùng độ chính xác, có siêu cao yêu cầu.

Nhưng mà Việt Quốc khoa cử mã đao, càng thêm biến thái!

Thí sinh cưỡi ngựa xuyên qua ba trăm mét đường băng.

Nửa đường sẽ có hai mươi cái bùn cầu nhanh chóng hướng ngươi đập tới.

Có đôi khi một cái, có đôi khi hai cái.

Đương nhiên nhiều nhất sẽ không vượt qua hai cái.

Thí sinh không thể bị bùn cầu đánh trúng, mà lại lao vùn vụt quá trình bên trong, còn muốn dùng mã đao bổ trúng những này bùn cầu.

Cái này chẳng những khảo nghiệm tốc độ, nhãn lực, còn có dự phán lực, độ chính xác.

Lần này không phân tổ.

Từng bước từng bước thí sinh, thay phiên lên!

Lan Tam cái thứ nhất lên, Lan Ngũ cái thứ hai.

Lan Tam thúc vào bụng ngựa, lao nhanh ra.

Lập tức, bên trái một cái bùn cầu nhanh chóng phóng tới.

Lan Tam mã đao bỗng nhiên chém ra.

Lập tức, tại không trung đem bùn cầu đánh nát.

Ngay sau đó, cái thứ hai, cái thứ ba. . .

Một phút sau!

Lan Tam khảo thí kết thúc!

Hắn không có bị một cái bùn cầu đập trúng, nhưng là con bổ trúng mười một cái bùn cầu.

Dựa theo quy định!

Bị đánh trúng vượt qua ba cái bùn cầu, trực tiếp đào thải.

Bổ trúng ít hơn so với ba cái bùn cầu, trực tiếp bị đào thải.

Lan Ngũ cái thứ hai ra sân.

Đồng dạng chỉ dùng một phút, liền hoàn thành khảo thí.

Hắn đồng dạng không có bị một cái bùn cầu đập trúng, nhưng là con bổ trúng chín cái bùn cầu.

Mười ba cái giám khảo đã hoàn toàn ghi nhớ những thiên tài này số hiệu.

Không chút do dự tại hai người số hiệu đằng sau họa (vẽ) vòng. Nhưng là Lan Tam cùng Lan Ngũ lại tại trong lòng kêu rên, lần này phát huy kém như vậy, nhất định sẽ bị Khổ Đầu Hoan đánh chết tươi!

Sau ba canh giờ!

Ngày thứ tư khảo thí kết thúc.

Ngày cuối cùng mã đao khảo thí, tám mươi người bị đào thải ba mươi người.

Chỉ còn lại năm mươi người!

Lần này ân khoa Vũ Cử khảo thí, chính thức kết thúc!

Ba ngàn người khảo thí, chỉ có năm mươi người trúng cử.

Sáng tạo lịch sử thấp nhất ghi chép.

Không phải là bởi vì lần này thí sinh quá kém, mà là bởi vì. . . Thiên tài cùng biến thái quá nhiều!

Sau đó liền là tiến hành xếp hạng, sau đó yết bảng. Văn võ ân khoa khảo thí, đồng thời yết bảng!

Quả thực là vạn chúng chú mục, vạn chúng chờ mong!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 301: Ân Khoa Yết Bảng! Kinh Bạo Vạn Chúng!

Văn Cử khảo thí chấm bài thi làm việc cần tiếp tục mấy ngày mấy đêm.

Mà Vũ Cử thì nhanh chóng.

Một quan một quan đào thải, cuối cùng có thể lưu lại bao nhiêu người trên cơ bản liền xem như trúng cử.

Cuối cùng muốn làm vẻn vẹn chỉ là tiến hành thành tích xếp hạng mà thôi.

Văn Cử khảo thí xếp hạng tương đối duy tâm, nhưng là Vũ Cử xếp hạng liền đơn giản, trực tiếp điểm số tương gia, vòng tròn số lượng tương gia.

Ai cuối cùng điểm số tối cao, vòng tròn số nhiều nhất, ai liền xếp tại phía trước.

Tiến hành xếp hạng thời điểm vẫn như cũ là căn cứ số hiệu, vẫn như cũ là không biết tên.

Đương nhiên, có chút thí sinh thực sự quá có tiếng, xuất thân từ tuyệt đối danh môn quý tộc, coi như mặc giống nhau như đúc thi áo, coi như mang theo mặt nạ cũng vẫn như cũ có thể bị nhận ra.

Nhưng muốn tuyệt đối công bằng là không thể nào.

Có được tương đối công bằng đã rất đáng gờm rồi, chí ít lần này Vũ Cử liền không có bao nhiêu gian lận tình hình.

Có lẽ có một chút xíu, nhưng cái kia cũng chỉ là giám khảo tại thời khắc mấu chốt thủ hạ lưu tình, lúc đầu khả năng bị đào thải kết quả lưu ngươi xuống tới.

Nhưng cuối cùng tới nói, hết thảy toàn bằng năng lực.

Không quản là cử tạ, vẫn là bắn tên, thành tích chỉ tiêu đều rõ ràng, rõ ràng.

Vũ Cử mười ba tên giám khảo chỉ dùng không đến nửa canh giờ, liền đã toàn bộ xếp hạng hoàn tất.

Sau đó, lại mười mấy tên giám khảo cộng đồng chứng kiến xuống, mở ra đã sáp phong cái rương, lấy ra số hiệu danh sách.

Đem xếp hạng bên trên từng cái số hiệu, biến thành thí sinh tên.

Rất nhanh, một cái bảng danh sách ra.

Sau đó, toàn trường tĩnh lặng im ắng.

Mười ba cái giám khảo hai mặt nhìn nhau.

Cái này tình huống như thế nào? Gặp quỷ sao?

Đây là muốn điên sao?

Lan Nhất, Lan Nhị, Lan Tam, Lan Tứ. . . Mãi cho đến Lan Thập.

Toàn bộ đều tại trên bảng danh sách.

Thành tích tốt nhất chính là Lan Nhất, xếp hạng thứ ba.

Thành tích lần tốt là Lan Nhị, xếp hạng thứ năm.

Thành tích kém nhất là Lan Cửu, xếp hạng thứ mười chín.

Nói cách khác Thẩm Lãng dưới trướng Lan thị mười tên ăn mày, toàn bộ cao trung.

Không chỉ có như thế, thành tích tốt vô cùng.

Có năm người xếp hạng trước mười.

Mười người danh liệt trước hai mươi.

"Không phải nói Thẩm Lãng khai ra đều là tên ăn mày, kẻ lang thang, nửa tàn tật sao?"

"Đúng vậy a, bọn hắn còn đi mật dạy dỗ một tháng, còn lo lắng bị người nhìn trộm, liền tuyển tại một cái đảo giữa hồ vứt bỏ trang viên lên, kết quả căn bản liền không có người đi nhìn trộm, không có người đối bọn hắn cảm thấy hứng thú."

"Hiện tại mười người toàn bộ cao trung, cái này. . . Đây thật là gặp quỷ."

"Bắt đầu từ số không luyện võ, vẻn vẹn một tháng thời gian, cứ như vậy nghịch thiên sao?"

Ở đây mười ba tên giám khảo cảm thấy mình tam quan hoàn toàn nhận lấy trước nay chưa từng có xung kích.

Quá kinh dị, thật là đáng sợ.

Là chúng ta Vũ Cử khảo thí rất dễ dàng sao?

Dĩ nhiên không phải, mỗi lần Vũ Cử khảo thí tiêu chuẩn đều là giống nhau.

Ba ngàn người tham gia, vẻn vẹn chỉ có năm mươi người trúng cử.

Cái này nghịch thiên tỉ lệ chính xác đã chứng minh hết thảy.

Còn lại mười hai tên giám khảo toàn bộ ánh mắt nhìn phía quan chủ khảo, Binh bộ Thị lang đại nhân.

Ánh mắt mọi người đều có chút sợ hãi.

Hẳn là làm sao xử lý a?

Bảng danh sách này nếu là thả ra, sẽ nhấc lên sóng to gió lớn.

Thậm chí những cái kia thi rớt quân nhân sẽ thành quần kết đội đi đập Binh bộ.

Lan thị mười tên ăn mày toàn bộ cao trung?

Ngay cả kẻ lang thang đều có thể cao trung, trong này khẳng định có gian lận a.

Binh bộ Thị lang đại nhân trong lòng cũng lo lắng bất an.

Đầu tiên, lần này ân khoa khảo thí, có hai cái danh môn chi hậu vẫn là cao trung, mà lại danh liệt hai vị trí đầu.

Tiết thị gia tộc Tiết lỗ, đoạt được lần này ân khoa Vũ Cử thứ nhất, năm nay hai mươi tuổi.

Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngạo nhi tử Nam Cung Tung, đoạt được lần này ân khoa Vũ Cử thứ hai, năm nay mười bảy tuổi.

Còn lại còn có bảy cái tướng môn về sau cũng cao trung, nhưng là thứ tự rất khó coi a.

Vốn nên là có thể tiến trước ba, kết quả xếp hạng thứ tư, lúc đầu có thể tiến trước mười, kết quả xếp tới mười mấy tên.

Đương nhiên còn có thảm hại hơn.

Không sai biệt lắm có tầm mười người, vốn là có thể cao trung, kết quả bị đào thải bị loại.

Đây hết thảy đều là bởi vì Lan thị mười tên ăn mày, bọn hắn quá nghịch thiên, tại cùng tổ trong cuộc thi, đem đối thủ đều cho nghiền ép.

Bảng danh sách này một khi thả ra, khẳng định sẽ náo lật trời.

Hắn một cái Binh bộ Thị lang còn không làm chủ được.

Ngay sau đó, hắn nghĩ tới một người, Tiểu Lê công công.

Những ngày gần đây, Lê Ân ròng rã tới ba lần.

Hiển nhiên bệ hạ đối lần này Vũ Cử phi thường chú ý.

Bảng danh sách này một khi tuôn ra, trách nhiệm ai cũng gánh chịu không được, nhưng có một người ngoại lệ.

Đó chính là chí tôn vô thượng quốc quân.

"Đi mời Tiểu Lê công công tới."

Một lát sau, Tiểu Lê công công liền tiến đến.

"Tiểu Lê công công a, ngài nhìn bảng danh sách này."

Lê Ân tiếp nhận đi xem xét, lập tức bỗng nhiên cũng kinh, sau đó vui mừng.

Vậy mà thật trúng, cái này cũng không khỏi quá kinh dị a.

Chấn kinh về sau, đương nhiên là đại hỉ.

Hắn giống như Lê Chuẩn, toàn tâm toàn ý chỉ vì quốc quân.

Phàm là đối bệ hạ có lợi, bọn hắn đều vô cùng ủng hộ.

Trước mắt kết quả này mặc dù lộ ra vô cùng hoang đường, thậm chí là đáng sợ.

Nhưng là đối bệ hạ tuyệt đối có lợi a.

Chuyện tốt, thiên đại hảo sự.

Cái này vừa đến, thiên hạ ai còn dám nói bệ hạ làm việc thiên tư? Ai còn dám nói bệ hạ đem khoa cử xem như trò đùa?

Chủ khảo Binh bộ Thị lang nói: "Tiểu Lê công công, bằng không ngài đem cái này bảng danh sách trước đưa đi trong cung để bệ hạ xem qua?"

Lê Ân trong lòng cười lạnh.

Các ngươi không phải liền là không dám công bố bảng danh sách này, sợ hãi gây nên sóng to gió lớn sao?

Thế là liền đem hết thảy giao cho bệ hạ?

Liền ngươi này tấm đức hạnh, chẳng những vào không được Thượng thư đài, cũng vào không được Xu Mật viện.

Binh bộ, Binh bộ, quả nhiên uất ức cực kì.

Không có cách nào, trên đỉnh đầu có Xu Mật viện đè lấy, Binh bộ chỗ nào lại có cái gì quyền uy, nhiều lắm là cũng chính là quản quản hàng hai địa phương quân đội, xen vào nữa một chút thuế ruộng.

Tất cả quân chính đại sự, toàn bộ đều tại Xu Mật viện bên trong giải quyết.

Mà lại càng thêm quá phận chính là, đương kim Binh bộ Thượng thư chẳng những không có tiến Thượng thư đài, ngay cả Xu Mật viện phó sứ đều không phải.

Mấy cái quân đội cự đầu, cái nào sẽ đem Binh bộ để vào mắt? Không có quyền lực, tự nhiên cũng không có đảm đương.

"Thành, vậy ta liền đem danh sách sao chép một phần, đưa đi cho bệ hạ xem qua."

Kỳ thật quốc quân đã từng có khẩu dụ, không quản Vũ Cử khảo thí kết quả đến cỡ nào hoang đường, chỉ cần công bằng công chính, vậy liền không sợ hãi chút nào công bố.

Lê Ân công công chỉ là muốn sớm đi cho quốc quân báo tin vui mà thôi.

Chủ khảo Binh bộ Thị lang nói: "Vậy bản quan liền ở chỗ này chờ Tiểu Lê công công tin tức."

Lê Ân cầm danh sách, rời đi Thiên Việt bãi săn, hướng phía hoàng cung bay đi.

. . .

Vũ Cử trường thi bên này nhận lấy rung động cùng phá vỡ.

Ân khoa văn thí bên này sao lại không phải như thế?

Thậm chí bên này chấn động càng thêm kịch liệt.

Trải qua ba ngày ba đêm chấm bài thi về sau, sáu tên giám khảo rốt cục quyết định trúng tuyển 93 phần bài thi.

Mặc dù so Vũ Cử tốt một chút, nhưng tỉ lệ chính xác vẫn là rất thấp, không đủ trăm người.

Xác định trúng tuyển những người này về sau, tiếp xuống liền muốn tiến hành thứ hạng.

Cái này lại ròng rã hao phí một ngày một đêm thời gian.

Văn Cử khảo thí thành tích lại không có điểm số, quá duy tâm.

Lại không giống cái kia phần thiên tài bài thi, thiếp kinh cùng tên tính hoàn toàn đúng, sách luận hiếm có, thi phú càng là ngàn năm Bất hủ.

Nhắm mắt lại đều có thể định thứ nhất.

Chúc Hồng Bình cũng rất đáng gờm, nhắm mắt lại đều có thể định là thứ hai.

Nhưng phần lớn bài thi, kỳ thật rất khó tiến hành xếp hạng.

Nhưng lại khó cũng phải bài xuất tới a.

Vì lẽ đó tranh cãi lộn nhao nhao, lại là bỏ phiếu, lại là quan chủ khảo biểu quyết.

Rốt cục đem thứ nhất đến chín mươi ba tên toàn bộ định.

Sau đó, liền là mở ra dán tên.

Ở đây sáu vị giám khảo tràn đầy tuyệt đối chờ mong, thậm chí mấy ngày nay thời gian đều dựa vào cái này lo lắng còn sống.

Cái này nghiền ép Chúc Hồng Bình thiên tài đến tột cùng là ai a?

Lại có thể viết ra dạng này sách luận và thi phú, thật sự là một tiếng hót lên làm kinh người a.

Chèo chống mấy vị giám khảo còn sống một cái khác lo lắng liền là Lan tên điên bài thi.

Nhưng kỳ quái là, phê chữa xong tất cả bài thi cũng không có phát hiện một phần giấy trắng a.

Xem ra Lan tên điên không có nộp giấy trắng a.

Sau đó một vị nào đó giám khảo mỗi khi phát hiện đặc biệt không hợp thói thường bài thi, liền sẽ chào hỏi mọi người sang đây xem, nói đây chính là Lan tên điên bài thi.

Nếu không làm sao lại nát như vậy? Kết quả nát như vậy bài thi còn không chỉ một phần.

Nhưng là mọi người đem kém nhất cái kia một phần tính tại Lan tên điên trên đầu.

Thiếp kinh tăng thêm minh đề toán tổng cộng một trăm hai mươi đạo, lại con đáp đúng ba đạo.

Như thế củi mục, nhất định là Lan tên điên không thể nghi ngờ, chỉ có không có đọc qua sách người mới sẽ có nát như vậy thành tích.

Bất quá dạng này nát bài thi vậy mà khoảng chừng tầm mười phần nhiều.

Mấy vị giám khảo cảm thấy mình trí thông minh cùng tôn nghiêm đều hứng chịu tới mãnh liệt khiêu khích.

Ngươi đây mẹ ai vậy.

Vốn cho rằng liền Lan tên điên một cái phế vật, không nghĩ tới tới nhiều như vậy.

Ai cho các ngươi dũng khí tới tham gia ân khoa khảo thí?

Ngươi thành tích như vậy nát, cha mẹ ngươi biết sao? Các ngươi đây là tới khảo thí sao? Hoàn toàn là mất mặt xấu hổ tới a.

Khoa cử tôn nghiêm ở đâu, thánh nhân tôn nghiêm ở đâu? Các ngươi đây là xem ta danh giáo như không sao?

Đương nhiên, loại này siêu cấp học cặn bã không ngoài dự tính toàn bộ xuất từ thái học, đều là phú thương nhà con cháu đi mạ vàng.

Từ đó có thể thấy được, quốc quân Ninh Nguyên Hiến xác thực không có cái gì ranh giới cuối cùng, vì kiếm tiền cái gì rác rưởi đều hướng thái học bên trong thu.

"Nhanh, nhanh, nhanh!"

"Ta muốn nhìn, đến tột cùng là cái nào tuyệt đỉnh thiên tài diệt Chúc Hồng Bình."

"Chúng ta quốc đô lúc nào lại ra một cái dạng này yêu nghiệt?"

Mấy vị giám khảo con mắt trợn to đến cực hạn, mà lại nháy đều không nháy mắt một chút, chỉ sợ bỏ qua tích tắc này.

Bỗng nhiên cũng vạch trần thứ nhất bài thi dán danh chỉ.

Sau đó. . .

Tất cả mọi người một trận kinh ngạc.

Lan Lĩnh?

Người này là ai a?

Lần này ân khoa khảo thí có người này sao?

Xác thực sáu cái giám khảo đều chưa kịp phản ứng.

Trọn vẹn một hồi lâu, trong đó một cái nào đó giám khảo nói: "Lan Lĩnh giống như chính là. . . Lan tên điên a!"

Lời này mới ra, ở đây tất cả mọi người tê cả da đầu.

Toàn bộ tam quan phảng phất đều hứng chịu tới kịch liệt phá vỡ.

Lan Lĩnh liền là Lan tên điên?

Cái kia lưu lạc vài chục năm, cho tới bây giờ đều không có đường đường chính chính đọc qua sách tên ăn mày?

Hắn chẳng những cao trung, hơn nữa còn viết ra loại này hiếm có sách luận, còn viết ra ngàn năm Bất hủ thi phú?

Là hắn điên rồi?

Vẫn là toàn bộ thế giới điên rồi?

"Tại khảo thí thời điểm, cái này Lan tên điên không phải vẫn luôn đang ngủ sao?" Cái nào đó giám khảo yếu ớt nói.

"Không, hắn cũng không phải là toàn bộ đều đang ngủ, mỗi một trận khảo thí hắn đều đáp lại, một số thời khắc một canh giờ, có đôi khi không đến nửa canh giờ."

"Nhìn như vậy đến, hắn mỗi lần thi xong lại ngủ tiếp?"

"Hẳn là!"

" ngày thứ hai khảo thí, bản này hiếm có « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ », hắn chỉ dùng chưa tới một canh giờ?"

"Ngày thứ nhất thiếp kinh cùng minh tính, tổng cộng một trăm hai mươi đề, hắn chỉ dùng nửa canh giờ?"

"Ngày cuối cùng thi phú, hắn dùng không đến hai khắc đồng hồ."

"Cái này, đó căn bản không phải cái gì thiên tài, đây là yêu quái a."

Thật là đáng sợ!

Quá kinh dị.

Sáu cái giám khảo phảng phất trúng toàn bộ nha, cả người liền định ở nơi đó.

Trọn vẹn thời gian thật dài.

Có một cái giám khảo nói: "Có phải là đề thi tiết lộ, có phải là có gian lận a?"

Đám người trầm mặc.

Cái này nhìn rất như là đề thi tiết lộ a.

"Coi như đề thi tiết lộ, có thể viết ra thiên kia « luận phân đất phong hầu xây dựng chế độ » sao? Có thể viết ra « Thu Nhạn thơ » cùng « chim bằng phú » sao?"

"Thiên kia sách luận, tìm tới cái nào đó mọi người, dốc hết tâm huyết khả năng còn có thể viết ra. Nhưng « Thu Nhạn thơ » cùng « chim bằng phú » trừ phi có kinh thiên chi tài, nếu không coi như mười năm cũng nghẹn không ra."

Bất quá cái này đều không trọng yếu.

Mấu chốt là tiếp xuống làm sao bây giờ?

Lan tên điên đoạt thứ nhất, bảng danh sách này một khi công bố ra ngoài, toàn bộ quốc đô chỉ sợ đều sẽ địa chấn đi.

Vô số thí sinh nước bọt, sẽ đem bọn hắn cái này sáu vị giám khảo bao phủ.

Tất cả mọi người sẽ kinh hô gian lận.

Chuyện này đã vượt qua Lễ Bộ thị lang đủ khả năng gánh chịu phạm vi.

"Báo cáo bệ hạ đi, để hắn càn cương độc đoán đi!"

. . .

Hoàng cung bên trong!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa nhận lấy trước nay chưa từng có xung kích.

Lan tên điên đoạt được ân khoa văn thí thứ nhất, kết quả này hắn đã biết, đã nhận qua một lần chấn kinh.

Nhưng là còn lại cái kia mười cái tên ăn mày, Vũ Cử khảo thí vậy mà toàn bộ cao trung, lần này mang tới rung động càng lớn hơn.

Cái này, cái này quá không thể tưởng tượng nổi.

Cái này, cuối cùng mảy may làm sao làm được a?

Hoàn toàn không cách nào tưởng tượng a.

Thẩm Lãng sáng tạo qua rất nhiều lần kỳ tích, nhưng theo Ninh Nguyên Hiến, tất cả kỳ tích cũng không bằng lần này.

Quá làm cho người không dám tin.

Mười cái tên ăn mày a, trước đó vẫn là nửa tàn tật, vẻn vẹn một tháng thời gian, liền đem bọn hắn bồi dưỡng thành vì tuyệt đối võ đạo tinh anh, mà lại tại Vũ Cử khảo thí cao trung?

Cái này nghe vào thật giống như là chuyện hoang đường.

Kết quả, Thẩm Lãng vậy mà thật làm được.

Tên nghiệp chướng này, tên nghiệp chướng này.

Thật sự là không tầm thường a.

Bất quá ngươi cái này hỗn trướng, đã có thể làm được, vì sao không nói trước cùng ta nói đâu?

Mà lại trước mấy ngày, Lan thị mười huynh đệ trở về quốc đô thời điểm, bọn hắn rõ ràng đã kỵ thuật tinh xảo, ngươi Thẩm Lãng nhưng như cũ để bọn hắn buộc chặt tại trên lưng ngựa hô to gọi nhỏ tiến vào quốc đô, chính là vì để thiên hạ vạn dân xem thường bọn họ, ngươi người này quá ranh mãnh, quá đùa ác.

"Cái này Thẩm Lãng liền là hỗn trướng, hắn chẳng những là muốn lừa gạt người trong thiên hạ, hắn ngay cả quả nhân đều muốn lừa gạt, muốn lừa dối."

"Tội khi quân, tội khi quân, cẩn thận ta lột da hắn."

Lê Chuẩn cùng Lê Ân lại một lần nữa bất đắc dĩ cúi đầu xuống.

Bệ hạ, chúng ta có thể đừng nói dọa sao? Ngươi chưa hề nói dính, chúng ta đều chán nghe rồi.

Lê Ân nói: "Hai vị chủ khảo đại nhân không quyết định chắc chắn được, đều chờ đợi bệ hạ càn cương độc đoán."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cười lạnh nói: "Có cái gì không quyết định chắc chắn được? Lần này ân khoa khảo thí, không quản văn thí cùng võ thí, đều công bằng công chính đi, không có nửa điểm gian lận đi, đã như vậy lại có cái gì không thể công bố đây này?"

Lê Ân nói: "Bọn hắn là lo lắng bảng danh sách công bố sau gây nên sóng to gió lớn, bọn hắn không chịu nổi."

"Không có tiền đồ đồ vật." Ninh Nguyên Hiến nói: "Chẳng lẽ cũng bởi vì quá mức kinh dị, ta liền muốn trục xuất Lan tên điên cùng mười người kia sao? Chẳng lẽ quả nhân còn muốn hướng những này hèn hạ kém tài người nhượng bộ sao?"

Ninh Nguyên Hiến trong lòng thật cao hứng.

Quá mức nghiện.

Đi qua cái này hơn một tháng, hắn thực sự là bị mắng có chút nổi giận.

Những cái kia Ngự Sử mỗi ngày phun, mặt ngoài là vạch tội Thẩm Lãng, trên thực tế kiếm chỉ chính là hắn Ninh Nguyên Hiến.

Chỉ thiếu chút nữa chỉ vào cái mũi của hắn mắng hôn quân.

Nhưng là bí mật, không biết có bao nhiêu quan viên cùng người đọc sách mắng hắn Ninh Nguyên Hiến là hôn quân.

Hiện tại rốt cục mở mày mở mặt.

Đánh mặt khắp thiên hạ, quá sướng rồi!

Ta Ninh Nguyên Hiến không những không phải hôn quân, ngược lại tuệ nhãn biết anh tài.

Mà các ngươi đám người này, mới là mắt bị mù người tầm thường.

"Yết bảng, yết bảng, còn chờ cái gì a? Liền muốn nhanh trời tối!"

"Lê Chuẩn, ngươi đi Xu Mật viện, Lê Ân ngươi đi trường thi, giao trách nhiệm bọn hắn lập tức yết bảng."

"Không chỉ có như thế, còn muốn văn võ hai bảng cùng một chỗ dán."

"Tuân chỉ!"

Lê Chuẩn cùng Lê Ân nhanh đi ra ngoài làm việc, quốc quân muốn đánh mặt, bọn hắn đương nhiên muốn giành giật từng giây.

...

Trường thi bên ngoài, hơn hai ngàn tên văn thí thí sinh trông mong mà đối đãi.

Xu Mật viện bên ngoài, chỉ có chỉ là vài trăm người đang chờ đợi yết bảng, bởi vì thi hành chính là đào thải chế, mình có hay không cao trung kỳ thật sớm đã biết, duy nhất lo lắng liền là xếp hạng.

Sở dĩ có vài trăm người đến xem bảng, một là bởi vì cao trung người muốn tới khoe khoang.

Thứ hai không có cao trung người cũng có bằng hữu thân thích a, bọn hắn phải tới thăm mình đồng học bằng hữu có hay không cao trung?

Nếu như bọn hắn cao trung, đó chính là tin dữ. Nếu như bọn hắn cũng không có trúng, vậy những người này liền yên tâm.

Biết ngươi giống như ta thảm, mới có thể dễ chịu cân bằng a.

Trừ cái đó ra, còn có mấy ngàn người cũng đang chờ đợi nhìn bảng, trừ hào môn quý tộc gia nô bên ngoài, còn có liền đều là du côn lưu manh, bởi vì bọn hắn cùng Thẩm Lãng có đổ ước.

Lần này Thẩm Lãng tất thua không thể nghi ngờ, tất cả mọi người chờ lấy hướng Thẩm Lãng trên mặt nhổ nước miếng đâu.

Mặt trời chiều ngã về tây!

Đám người càng ngày càng nôn nóng, càng ngày càng không kiên nhẫn.

Làm sao còn không có yết bảng a?

Lần này so những năm qua chậm hơn một canh giờ a.

Sẽ không phải là xảy ra chuyện đi?

Có phải là có gian lận a?

Cho dù có gian lận cũng không quan hệ a, ngươi trước yết bảng, chỉ cần chúng ta xác định Lan tên điên cùng cái kia mười cái tên ăn mày không có cao trung là đủ rồi, chúng ta liền có thể đi nôn Thẩm Lãng nước miếng.

Đột nhiên.

Đám người nhao nhao tản ra.

Bởi vì tới một đại nhân vật

"Chúc công tử, Chúc công tử!"

Tất cả mọi người nhao nhao khom mình hành lễ.

Bởi vì tới là Chúc Hồng Bình, chân chính thiên chi kiêu tử.

"Chúc công tử, ngài còn tự thân đến xem bảng a?"

"Chúc công tử, ngài căn bản không cần tới a, khẳng định thứ nhất a."

"Đúng, Chúc công tử nếu không phải thứ nhất, vậy ngày mai mặt trời liền muốn theo phía tây ra."

Đám người lời này là vuốt mông ngựa, nhưng cũng là suy nghĩ trong lòng.

Có thể thấy được Chúc thị gia tộc dư luận thao túng vẫn là vô cùng thành công, Chúc Hồng Bình đoạt được thứ nhất không những sẽ không khiến cho đỏ mắt, ngược lại chúng vọng sở quy.

"Chúc công tử mấy năm trước liền nên đến đệ nhất, chúc tướng sống sờ sờ đè ép hắn hai khoa, làm danh môn chi hậu cũng thật sự là không dễ dàng a."

"Đúng vậy a, đúng vậy a, lần này Chúc công tử nếu không đến thứ nhất, ta liền đem con mắt móc ra."

"Đúng, nếu như Lan tên điên có thể cao trung, vậy ta cũng đem tròng mắt đào xuống tới."

Chúc Hồng Bình thận trọng cười, sau đó cũng đứng tại phía dưới chờ lấy yết bảng.

Hắn hành động này xác thực thu hoạch rất nhiều người hảo cảm.

Tể tướng cháu trai a, vương hậu cháu trai, vậy mà tự mình đến nhìn bảng, mà lại không có chút nào giá đỡ.

Quả nhiên là quốc đô đệ nhất tài tử.

"Thẩm Lãng đâu? Thẩm Lãng đâu?" Bỗng nhiên có người hỏi.

"Thẩm Lãng thế gian kia tai họa nào dám tới a? Hắn tất thua không thể nghi ngờ, nếu là tới, chẳng phải là bị chúng ta nước bọt chết đuối đâu?"

"Giấy trắng mực đen đổ ước viết rõ ràng, hơn nữa còn ký tên in dấu tay, chẳng lẽ lại Thẩm Lãng còn dám bội ước hay sao?"

"Ta cái này miệng lão đàm đã nhẫn nhịn ba ngày, liền đợi đến nôn tại Thẩm Lãng trên mặt, hắn nếu không tới nên làm cái gì?"

"Bảng danh sách sau khi ra ngoài, chúng ta vọt thẳng đi Ninh Chính phủ đệ, đi vòng vây Thẩm Lãng, chỉ cần hắn vừa ra khỏi cửa, chúng ta lập tức nước bọt nôn đi qua, dù sao giấy trắng mực đen viết rõ ràng, kiện cáo coi như đánh tới quốc quân trước mặt chúng ta cũng có lời muốn nói."

Lúc này có người cười lạnh nói: "Bệ hạ sẽ không bảo vệ hắn, lần này Lan tên điên cùng mười cái tên ăn mày không trúng, hơn nữa còn ở trên trường thi đi ngủ, rớt là bệ hạ mặt mũi, Thẩm Lãng phạm vào tội khi quân. Chỉ cần bảng danh sách vừa để xuống ra, cái kia mười một tên ăn mày nhất định đầu người rơi xuống đất, Thẩm Lãng tội chết có thể miễn, nhưng tội sống khó tha, hắn phải xui xẻo."

Đám người nghe xong, nhao nhao cảm thấy có lý.

Mà liền tại lúc này, đám người lại một lần nữa oanh động.

"Thẩm Lãng tới, Thẩm Lãng đến rồi!"

"Cái này người ở rể thật đúng là dám đến a!"

"Tên tiểu súc sinh này thật đúng là không biết chữ "chết" viết như thế nào a?"

"Nói không chừng hắn đói khát khó nhịn đâu? Liền đợi đến ta nhiều năm lão đàm."

Sau đó, toàn bộ trường thi trước đại không tràn đầy khục âm thanh.

Chí ít có mấy ngàn người tại khục đàm.

Mà Thẩm Lãng bên người, khoảng chừng trên trăm danh nữ tráng sĩ bảo hộ.

Có một cái du côn hét lớn: "Thẩm Lãng, trước đó đổ ước còn giữ lời sao?"

Thẩm Lãng cười nói: "Đương nhiên chắc chắn."

Đám người đại hỉ.

"Thẩm Lãng, đây chính là ngươi nói a, đại gia hỏa đều nghe được, Thẩm Lãng nói đổ ước chắc chắn."

"Cái kia một hồi chúng ta nôn miệng ngươi nước thời điểm, Thẩm Lãng ngươi không thể tránh né, cũng không thể phản kháng!"

Thẩm Lãng nói: "Yết bảng về sau, nếu như ta thua , mặc cho các ngươi phỉ nhổ. Nhưng nếu như ta thắng, mời các ngươi cũng ghi nhớ đổ ước, ăn cứt mười cân."

Lời này mới ra, vô số người ầm vang cười to.

Thẩm Lãng làm sao lại thắng?

Tin tức đã sớm truyền tới, Lan tên điên ở trên trường thi ngủ ngon.

Mặt khác mười cái Lan thị tên ăn mày tại Vũ Cử trường thi, ngày đầu tiên liền xám xịt cút ra đây.

Coi như mặt trời theo phía tây dâng lên, Thẩm Lãng cũng tuyệt đối không thể lại thắng.

Thẩm Lãng lại một lần nữa cường điệu nói: "Ta nói lời nói chắc chắn, vậy các ngươi giữ lời nói sao?"

Đám người rối rít nói: "Chắc chắn, chắc chắn! Nếu là Lan tên điên cùng mười cái tên ăn mày cao trung, chúng ta toàn bộ ăn cứt mười cân."

"Một lời đã định!"

"Một lời đã định!"

Quốc đô đệ nhất thiên tài Chúc Hồng Bình nghe nói như thế về sau, không khỏi nhíu mày.

Đối với Thẩm Lãng hắn cũng nghe tiếng đã lâu, không nghĩ tới vậy mà là bực này thô bỉ không chịu nổi, lòe người người, thật là khiến người ta thất vọng.

Nhưng hắn tôn trọng quân tử không miệng ra ác ngôn, liền coi Thẩm Lãng là thành không khí.

Thẩm Lãng sau khi đến, đám người chờ đợi cảm xúc càng thêm cháy bỏng.

Làm sao còn không yết bảng a?

Cái này đã so thường ngày chậm một nửa canh giờ đi, đến tột cùng xảy ra chuyện gì a?

Mà vừa lúc này.

Cách đó không xa truyền đến từng đợt tiếng chiêng vang.

Mấy cái lớn cuống họng hô to: "Yết bảng, yết bảng."

Trước đó là không có cái quy củ này, yết bảng liền là lặng yên yết bảng.

Tất cả mọi người không khỏi một trận phấn chấn.

Rốt cuộc đã đến, rốt cuộc đã đến.

Mấy ngàn người ùa lên.

Mấy cái võ sĩ cũng không có tận lực xâu người khẩu vị, mấy người cùng tiến lên, trực tiếp đem tất cả bảng danh sách cùng một chỗ dán ra.

Không chỉ có ân khoa văn thí bảng danh sách.

Tính cả ân khoa Vũ Cử khảo thí bảng danh sách cũng cùng một chỗ dán ra.

Đám người kinh ngạc, trước đó cũng không có cái quy củ này a, trường thi dán liền là văn thí bảng danh sách.

Bất quá dạng này cũng tốt, cũng không cần chạy đến Xu Mật viện bên ngoài.

Chúc Hồng Bình biết mình giữ chắc thứ nhất, hắn sở dĩ đến xem bảng, không phải là vì khoe khoang, mà là vì lễ phép, vì để tránh cho cho người ta tạo thành không giống bình thường ấn tượng.

Vì lẽ đó tượng trưng xem một chút về sau, hắn liền sẽ rời đi.

Nhưng là ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi trái tim lắc một cái.

Phát hiện thứ nhất người cũng không phải mình, mà là một cái gọi Lan Lĩnh người.

Lại nhìn thứ hai, mới là hắn Chúc Hồng Bình tên.

Cái này, cái này sao có thể?

Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra a?

Ta giữ chắc thứ nhất, tại sao lại rơi xuống thứ hai đi?

Cuộc thi lần này ta Chúc Hồng Bình phát huy đến vô cùng tốt, làm sao lại có người văn chương so ta càng thêm ưu tú?

Chẳng lẽ là bởi vì thân phận của ta bối cảnh, cho nên mới muốn tận lực chèn ép sao?

Không nên a, tổ phụ chưa hề nói muốn chèn ép ta a?

Còn có, cái này Lan Lĩnh là ai a?

Cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua a.

Không chỉ là Chúc Hồng Bình, toàn trường tất cả mọi người nhìn bảng danh sách về sau, đầu tiên là kinh ngạc.

Thứ nhất vậy mà không phải Chúc Hồng Bình?

Gặp quỷ sao?

"Trên bảng danh sách không có Lan tên điên, không có Lan tên điên, Thẩm Lãng thua, mọi người hướng hắn nhổ nước miếng a!"

Đông đảo du côn oanh động.

Nhao nhao hướng phía Thẩm Lãng vọt tới, chuẩn bị thực hiện đổ ước, đại thổ nước bọt.

Chúc Hồng Bình có hay không đến thứ nhất bọn hắn không chú ý, chỉ cần trên bảng danh sách không có Lan tên điên tên là được rồi.

"Thắng, thắng, nôn Thẩm Lãng a."

Mà liền tại lúc này.

Có người yếu ớt nói: "Lan tên điên chỉ là ngoại hiệu mà thôi, tên của hắn liền gọi Lan Lĩnh."

Lời này mới ra, đám người chấn kinh.

Không thể nào, lại còn có việc này?

"Không sai, Lan tên điên tên liền gọi Lan Lĩnh!"

"Mặt khác mười cái tên ăn mày tên gọi Lan Nhất, Lan Nhị, mãi cho đến Lan Thập, bọn hắn toàn bộ đều cao trung, Vũ Cử thứ ba đến tên thứ mười chín."

"Lan tên điên ân khoa văn thí thứ nhất, chiếm quốc đô giải nguyên."

"Lan thị mười cái tên ăn mày, Vũ Cử toàn bộ trên bảng nổi danh."

"Thẩm Lãng thắng!"

"Hắn thắng!"

Đám người ngẩng đầu, nhìn xem trên bảng danh sách tên.

Còn không phải sao, Thẩm Lãng dưới trướng mười một tên ăn mày toàn bộ cao trung.

Đám người da đầu từng đợt run lên.

Đầu tiên là yên tĩnh như chết.

Sau đó, liền như là bình tĩnh mặt hồ nhập vào một viên cự thạch.

Nhấc lên sóng to gió lớn.

Cái này, cái này sao có thể?

Mặt trời không có từ phía tây dâng lên a?

Ta không có sinh ra ảo giác a.

Thế giới này không có hủy diệt a.

Cái kia tại sao lại xuất hiện như thế hoang đường sự tình?

Mười một tên ăn mày huấn luyện một tháng sau, chẳng những tham gia khoa cử khảo thí, hơn nữa còn tên đề bảng vàng.

Này chỗ nào là kỳ tích a?

Thẩm Lãng là người hay là quỷ?

Hắn căn bản chính là yêu quái đi.

Điên rồi, thế giới này quá điên cuồng!

Mà lúc này đây, Thẩm Lãng thanh âm yếu ớt vang lên.

"Chư vị có chơi có chịu a, ta thắng, các ngươi nên ăn cứt mười cân."

Sau đó, hắn bỗng nhiên lấy ra trước đó cái kia phần thật dài đổ ước, giấy trắng mực đen viết rõ ràng.

Ròng rã mấy trăm hơn ngàn người kí tên, còn có thủ ấn.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 302: Tàn Bạo Đánh Mặt! Quốc Đô Chấn Động! Chết Thảm

Nghe được Thẩm Lãng, đông đảo du côn lưu manh toàn bộ ngây người.

Lúc ấy ký kết vụ cá cược này thời điểm, trời mới biết Thẩm Lãng sẽ thắng a.

Như thế chuyện nghịch thiên, căn bản cũng không có thể sẽ phát sinh.

Kết quả hiện tại thật phát sinh.

Vậy làm sao bây giờ?

Đương nhiên là vụng trộm chạy trốn.

Chẳng lẽ lại thật đúng là ăn mười cân sao?

Thế là, một đám ký qua tên theo qua tay ấn du côn lưu manh nhao nhao rời đi.

Chúng ta nếu là thắng, đương nhiên là sẽ không bỏ qua ngươi Thẩm Lãng.

Nhưng chúng ta thua, liền mơ tưởng chúng ta thực hiện đổ ước.

Chúng ta đám người này nợ gì đều lại, đừng nói là tiền nợ đánh bạc, chúng ta ngay cả tiền chơi gái đều muốn lại rơi.

"Chỗ nào đi?"

Vũ Liệt lạnh giọng nói.

Ngay sau đó, lại trào ra mấy chục danh nữ võ sĩ.

Trực tiếp đem hai cái giao lộ lấp kín, không cho phép những người này rời đi.

Những này du côn lập tức nổi giận.

"Chuyện không liên quan đến ta, ta căn bản không có cùng Thẩm người ở rể ký qua bất luận cái gì đổ ước, ta chỉ là đến xem náo nhiệt."

"Ta là tới đánh tương, chuyện gì xảy ra a?"

"Tránh ra, chó ngoan không cản đường, chó cái cũng giống vậy."

"Lại không tránh ra, lão tử cởi quần a."

Những này lưu manh vô lại sự tình gì làm không được, hoàn toàn không có liêm sỉ.

Vũ Liệt một chỉ cái nào đó lưu manh lạnh giọng nói: "Ngươi thoát, hiện tại liền thoát!"

Vũ Liệt mặc dù dáng dấp anh tuấn giống như là nam nhân, nhưng dù sao cũng là nữ nhân, hơn nữa còn là một cái rất tuấn, dáng người rất hỏa cay nữ nhân.

Cái này du côn lưu manh một trận cười phóng đãng, thật đúng là trực tiếp cởi bỏ quần, hét lớn: "Ta cởi quần a, nếu ai dám chặn đường ta, cẩn thận đụng đến một thân tao a."

Vũ Liệt gương mặt phát lạnh, hạ lệnh: "Bóp nát."

Lập tức, nàng dưới trướng một nữ tráng sĩ đeo lên găng tay, bỗng nhiên hướng phía cái kia du côn bỗng nhiên bóp.

Cái kia du côn nháy mắt biến sắc.

Nháy mắt tái nhợt đến không có bất kỳ cái gì huyết sắc.

Cái kia cỗ kịch liệt đau nhức, vượt qua sinh con gấp trăm lần.

"A. . ."

Vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn cơ hồ xuyên phá Vân Tiêu.

Sau đó cái này du côn trực tiếp ngã xuống đất, che trứng liều mạng lăn lộn.

Quá đau.

Cả người đều muốn co quắp.

Toàn trường tất cả du côn lưu manh nhất thời chỉ cảm thấy tê cả da đầu, trứng trứng co rụt lại.

Móa!

Thật đúng là bóp nát a.

Trước đó chỉ là luôn mồm uy hiếp.

Hiện tại làm thật.

Vũ Liệt lạnh giọng nói: "Tất cả du côn lưu manh, phàm là cùng công tử từng có đổ ước, toàn bộ ở lại đây không nên động , bất kỳ người nào dám can đảm rời đi, trực tiếp bóp nát."

Cái này.

Tất cả mọi người bị dọa.

Mẹ trứng, thật là đáng sợ.

Bất quá những này du côn lưu manh vẫn như cũ không lo lắng,

Ngày đó chúng ta là ký tên mà lại in dấu tay, nhưng là viết hoặc là giả danh, hoặc là liền là hoa tên.

Ngươi Thẩm Lãng biết ta là ai?

Ta nói ta không có ký qua, ngươi có thể bắt ta làm sao bây giờ?

Muốn lão tử chịu thua?

Nằm mơ đi!

Nhưng tiếp xuống vô cùng đáng sợ một màn xuất hiện.

Thẩm Lãng bắt đầu chọn người.

Hắn đứng tại chỗ cao, ngón tay hướng phía người nào đó một điểm.

Lập tức, mấy cái nữ võ sĩ tiến lên, bỗng nhiên đem một người bắt tới.

"Các ngươi làm gì, các ngươi làm gì?"

"Ta căn bản không có cùng Thẩm Lãng cược qua, ta không có kí tên, ta cũng không có in dấu tay."

Nhưng là tiếp xuống, Thẩm Lãng trực tiếp tìm được người này lúc ấy ký tên chữ, hơn nữa còn tìm được hắn chỉ ấn.

Người này lập tức ngây người.

Cái này sao có thể?

Thẩm Lãng thật đúng là nhận ra hắn.

Đã gặp qua là không quên được a.

Theo Thẩm Lãng xác nhận, ngày đó phàm là ký qua tên du côn lưu manh, từng cái bị bắt ra.

Không có một cái sai lầm, không có một cái sơ hở.

Thẩm Lãng đương nhiên ghi nhớ mỗi người.

Hắn nhưng là có trí não, liền tương đương với cho mỗi người đều chụp hình cất giữ trong trong đầu.

Cần thời điểm, đem những hình ảnh này điều ra tới cũng được.

Đông đảo du côn lập tức luống cuống.

Chẳng lẽ lại thật ăn X mười cân sao?

Sẽ chết người đấy.

Mà lại cả một đời đều không ngẩng đầu được lên.

Lập tức có người cao giọng nói: "Gian lận, Thẩm Lãng gian lận."

"Đúng, Thẩm Lãng thủ hạ khoa cử khảo thí gian lận, nhất định gian lận."

Lời này mới ra, lập tức đạt được đại đa số người hưởng ứng.

Ở đây vốn là có rất nhiều thi rớt người.

Vừa rồi vào xem lấy nhìn bảng danh sách, cũng lười để ý tới Thẩm Lãng cùng những này du côn lưu manh mâu thuẫn.

Bây giờ nhìn một lần lại một lần, phát hiện vẫn là không có tên của mình?

Cái này sao có thể?

Ta tài hoa hơn người, lần này sách luận và thi phú ta viết đến tốt như vậy, làm sao có thể thi rớt?

Mấu chốt nhất là Lan tên điên, hắn chỉ là một cái kẻ lang thang, một tên ăn mày mà thôi, cho tới bây giờ đều không có đường đường chính chính được đi học.

Làm sao có thể đoạt thứ nhất?

Còn có mặt khác mười cái tên ăn mày, luyện võ một tháng, liền trúng phải Cử nhân võ?

Cái này sao có thể?

Nhất định là gian lận.

"Thiên đạo bất công, thiên đạo bất công."

"Thẩm Lãng gian lận, Thẩm Lãng gian lận!"

"Trời tru đất diệt, trời tru đất diệt!"

Những này thi rớt người trấn cánh tay hô to, đánh cược thua rơi du côn lưu manh lập tức mừng như điên, chỉ sợ thiên hạ không loạn, lập tức kêu càng thêm lợi hại.

Thế là, ở đây hơn ngàn người cùng kêu lên hô to.

"Khoa khảo bất công, có gian lận, có gian lận!"

"Giám khảo ra, giám khảo ra!"

"Thẩm Lãng gian lận, trời tru đất diệt, trời tru đất diệt!"

Có mấy chục tên thi rớt thí sinh đi thẳng tới Chúc Hồng Bình trước mặt, lớn tiếng nói: "Chúc Hồng Bình công tử, lần này ân khoa văn thí ngươi vốn là thứ nhất, chúng vọng sở quy. Kết quả bởi vì Thẩm Lãng gian lận, để tên ăn mày Lan tên điên chiếm thứ nhất, sao mà bất công? Chúc công tử, chúng ta muốn vì ngươi đòi lại một cái công đạo."

"Đúng, Chúc công tử ngươi là thứ nhất, ngươi là Tể tướng đại nhân cháu trai, ngài hô bệ hạ làm cô phụ, làm sao có thể nhịn xuống khẩu khí này?"

"Đi, đi, đi, chúng ta đi đòi lại một cái công đạo, Chúc công tử chúng ta đều đứng tại ngươi một phương này."

Những này thi rớt thí sinh cảm thấy mình thế đơn lực bạc, có cần phải tìm một cái chim đầu đàn.

Chúc Hồng Bình thứ nhất mất đi, mà lại thân phận cao quý, hắn tới làm cái này chim đầu đàn không còn gì tốt hơn.

Chúc Hồng Bình trong lòng cũng phi thường không cam lòng, hắn cũng cảm thấy bên trong có quỷ.

Nếu không hắn thứ nhất tại sao lại ném? Hơn nữa còn là bị một tên ăn mày cướp đi?

Nhưng hắn là danh môn con cháu, làm sao có thể bị những này thi rớt thí sinh lợi dụng?

"Chư vị, cáo từ."

Chúc Hồng Bình không nói hai lời, trực tiếp rời đi.

Đông đảo thi rớt thí sinh thất vọng, nhưng sự tình cứ tính như vậy?

Không, tuyệt đối không có khả năng!

Có ít người là bởi vì không cam tâm, có ít người là bởi vì đơn thuần phẫn nộ muốn phát tiết, mà có ít người thì là chỉ sợ thiên hạ không loạn.

Đông đảo du côn lưu manh nhao nhao tạo thế.

"Giám khảo ra, giám khảo ra."

"Không phải liền đập trường thi, đập trường thi."

"Đi Lễ bộ, đi Xu Mật viện, đi Thượng thư đài cáo trạng!"

"Khẳng định có gian lận, nhất định có gian lận!"

"Đập trường thi, đập trường thi."

"Đi khóc thánh miếu! Khóc thánh miếu a!"

Tại mấy ngàn cái du côn lưu manh dẫn đạo xuống, rất nhiều thi rớt thí sinh lập tức đã mất đi lý trí.

Thật mới xông vào trường thi bên trong đánh nện.

Toàn bộ cục diện triệt để mất khống chế.

Ròng rã mấy ngàn người, triệt để đã mất đi lý trí.

"Phanh phanh phanh. . ."

Đảo mắt bên trong, trường thi bị nện một cái nát bét.

Trường thi bên trong thánh nhân pho tượng cũng bị nâng lên.

"Giết Thẩm Lãng, giết Thẩm Lãng."

"Thẩm Lãng gian lận, kẻ cầm đầu, đánh chết hắn, đánh chết hắn. . ."

Một tiểu quần chỉ sợ thiên hạ bất loạn lưu manh trong đám người hô to.

Sau đó, thật sự có một hai ngàn người hướng phía Thẩm Lãng tiến lên, muốn thừa cơ đem hắn giết.

Một nửa là thi rớt thí sinh.

Nội tâm của bọn hắn vốn là thống hận đố kỵ Thẩm Lãng.

Ngươi vốn là dân đen con trai, vì sao có thể ở rể Huyền Vũ Hầu tước phủ, vì sao có thể vượt qua vinh hoa phú quý sinh hoạt, mà chúng ta lại muốn đau khổ đọc sách.

Ngươi cũng đọc sách, vì sao ngươi không cần khảo thí liền có thể trở thành cử nhân, hơn nữa còn có thể chức vị?

Hiện tại còn mang ra mười một tên ăn mày cưỡi tại trên đầu của chúng ta làm mưa làm gió.

Ngươi Thẩm Lãng để mười một tên ăn mày đi tham gia ân khoa khảo thí, vốn là xem thường chúng ta, bây giờ lại bọn hắn còn cao trung, mà chúng ta lại rơi thứ.

Một nửa kia liền là chỉ sợ thiên hạ bất loạn du côn lưu manh, nguyện cược không chịu thua.

Thẩm Lãng ngươi cái này nhỏ người ở rể, lại còn muốn để chúng ta ăn cứt? Người đi mà nằm mơ à.

Chúng ta tươi sống đưa ngươi đánh chết!

"Thẩm Lãng gian lận, đánh chết hắn, đánh chết hắn. . ."

Hơn một ngàn người, cầm gậy gỗ, cầm tảng đá, hướng phía Thẩm Lãng phóng đi.

"Bảo hộ công tử!"

Mấy chục danh nữ tráng sĩ hình thành một vòng tròn, bỗng nhiên đem Thẩm Lãng bảo hộ ở giữa.

"Đá chết bất luận!"

Còn lại mấy chục danh nữ võ sĩ hung mãnh cuồng đá.

"Phanh phanh phanh. . ."

Không đá địa phương khác, chuyên môn đá những người này mệnh căn tử.

Lúc này, không quản ngươi là du côn lưu manh, vẫn là thi rớt thí sinh, toàn bộ đá bể trứng.

Nhất thời, cái này đến cái khác người bay thẳng ra ngoài.

Phát ra từng đợt vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Thương thế thoáng nhẹ một chút, che mệnh căn tử liều mạng lăn lộn.

Thương thế nặng, sắc mặt tái xanh, trực tiếp thống khổ đến run rẩy đi qua.

Vũ Liệt lạnh giọng nói: "Còn có ai? Còn có ai dám đi lên."

Mà lúc này đây, một cái du côn bỗng nhiên vọt tới trước mặt hắn, hắn thật là ngăn không được thế, xông đến quá mạnh.

Vũ Liệt sắc mặt phát lạnh.

Hướng phía tên lưu manh kia giữa hai chân bỗng nhiên một đá.

"A. . ."

Người kia tiếng kêu thảm thiết im bặt mà dừng, liền phảng phất một con ếch xanh bị giẫm chết.

Tại không trung máu tươi phun ra.

Cái này không chỉ là gà đánh trứng nát, toàn bộ xương chậu đều bị đá nát.

"Còn có ai, còn có ai?"

Vũ Liệt rống to.

Hàm Nô rống to.

Toàn trường đám người, cũng không dám lại tiến lên, chỉ ở trong đám người hô to.

Hơn nghìn người đối mặt trên trăm nữ tráng sĩ, không dám lên trước một bước, chỉ dám vung tay hô to.

"Thẩm Lãng gian lận, trời tru đất diệt!"

"Thẩm Lãng gian lận, trời tru đất diệt!"

"Đi cáo trạng, đi trung đô đốc phủ cáo trạng, Thẩm Lãng chẳng những gian lận, mà lại công nhiên tại phố xá bên trên đánh chết người."

"Đi cáo trạng."

"Đi khóc thánh miếu, đi khóc thánh miếu!"

Sau đó mấy ngàn người trùng trùng điệp điệp rời đi trường thi bên ngoài.

Một bộ phận người đi Thiên Việt trung đô đốc phủ, cáo trạng Thẩm Lãng khoa khảo gian lận, đồng thời bên đường hành hung giết người.

Một phần khác người đi khóc thánh miếu.

Nhất thời, toàn bộ quốc đô đại loạn.

Kêu đánh kêu giết!

. . .

Khóc thánh miếu, cho tới nay đều là thư sinh đòn sát thủ.

Trung Quốc cổ đại cũng là dạng này.

Một khi quan hệ đến khoa cử gian lận án, các thí sinh lập tức nhấc lên thánh nhân pho tượng khắp nơi dạo phố.

Sau đó quỳ gối văn miếu trước mặt gào khóc.

Quốc đô thánh miếu đầu năm vừa bị thiêu hủy, dưới mắt cái này một tòa vẫn là vừa mới tu kiến lên.

Lúc này thánh miếu bên ngoài trên đất trống, khoảng chừng hai ngàn tên thí sinh quỳ ở nơi đó gào khóc.

"Thiên đạo bất công, thiên đạo bất công."

"Thánh nhân a, các ngươi mở mắt ra đi, nhìn xem cái này ô trọc không chịu nổi thế giới đi."

"Cái này trường thi không sạch sẽ a."

"Thẩm Lãng gian lận, Thẩm Lãng gian lận. Thánh nhân a, ngươi hạ xuống một tia chớp, cấp bách Thẩm Lãng tên súc sinh này đi!"

Nguyên bản chỉ có thi rớt thí sinh tới khóc thánh miếu.

Về sau vọt tới người càng tới càng nhiều.

Rất nhiều không có tham gia khoa khảo thư sinh cũng vọt tới.

Bởi vì bọn hắn đã từng thi rớt, mà lại hiện tại xem ra khoa cử vô vọng.

Phát triển đến đằng sau, thậm chí có chút trúng cử người cũng tới.

Cực kỳ điên cuồng là có hai cái thí sinh, lần này ân khoa rõ ràng trúng cử, vậy mà cũng chạy tới khóc thánh miếu.

Cái này. . . Đây là thật đầu óc phát sốt a.

Tối nay chúng ta đều là thi rớt sinh.

"Thiên đạo bất công, thiên đạo bất công!"

"Thiên tru Thẩm Lãng, thiên tru Thẩm Lãng!"

. . .

Ân khoa văn thí quan chủ khảo Lễ Bộ thị lang, còn có cái khác năm tên giám khảo sắc mặt tái nhợt, thậm chí run lẩy bẩy.

Bọn hắn đoán được, lần này yết bảng sẽ khiến sóng to gió lớn, nhưng không nghĩ tới sẽ huyên náo như thế lớn.

"Ta liền biết là kết quả này, ta liền biết!"

"Lúc ấy thật hẳn là để Chúc Hồng Bình thứ nhất."

"Mấu chốt là lần này ân khoa khảo thí không có gian lận a, không tin những này thí sinh có thể tới điều tra khảo cứu cuốn a."

Hàn Lâm học sĩ viện thứ nhất phó chủ khảo cười lạnh nói: "Ngươi cho rằng bọn hắn quan tâm chân tướng sao? Bọn hắn chỉ là muốn nháo sự, muốn làm lớn chuyện, sau đó một lần nữa thi lại một lần mà thôi."

"Coi như không còn thi một lần, cũng phải bức bách bệ hạ thỏa hiệp, trục xuất Lan tên điên thứ nhất, trục xuất cái kia mười cái trúng Vũ Cử tên ăn mày."

"Bọn hắn điên rồi sao? Bệ hạ tính cách bọn hắn lại không biết? Mấy ngày trước đó, bọn hắn vây công Lễ bộ, vây công Xu Mật viện thời điểm, không phải bị bệ hạ trực tiếp đuổi đi sao?"

Thứ nhất phó chủ khảo nói: "Lúc ấy bọn hắn nghĩ đến ngày kế tiếp liền muốn khảo thí, mà lại Lan tên điên bọn người không thi toàn quốc bên trong, vì lẽ đó tạm thời rút lui mà thôi. Hiện tại như là đã thi rớt, đương nhiên liền vò đã mẻ không sợ rơi, mượn cơ hội phát tiết đối bệ hạ, đối Thẩm Lãng bất mãn, liều mạng đem sự tình làm lớn chuyện."

"Chúng ta có thể hay không bị hi sinh a? Nếu như bệ hạ vì trấn an cái này mấy ngàn tên thí sinh, nói không chừng thật sẽ định là gian lận án, vậy chúng ta sáu người liền trở thành pháo hôi."

"Đều do Thẩm Lãng, tên tiểu súc sinh này vì sao muốn nhiều chuyện? Lan tên điên cùng mười cái tên ăn mày đều đã trên bảng nổi danh, ngươi vụng trộm trong nhà cao hứng cũng được, vì sao còn muốn ra gây sóng gió, còn muốn chọc giận những người này?"

Thứ nhất phó chủ khảo nói: "Vô dụng, Thẩm Lãng ra khiêu khích những người này cố nhiên là lửa cháy đổ thêm dầu, nhưng nếu như hắn trốn ở trong nhà không lộ diện, cũng sẽ bị người coi là có tật giật mình, tóm lại muốn gây chuyện người vẫn là sẽ nháo sự."

"Vậy làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?"

Chủ khảo Lễ Bộ thị lang nói: "Hiện tại mấu chốt nhìn Chúc thị gia tộc, nếu như Chúc tướng cho bọn này thư sinh chỗ dựa, cái kia bệ hạ cũng phải nhượng bộ, cũng phải trừng phạt Thẩm Lãng, ."

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ, là Việt Quốc trên quan trường kình thiên ngọc trụ, chân chính văn gan.

. . .

Chúc thị trong gia tộc!

Chúc Hồng Bình tại tổ phụ trước mặt lộ ra tính tình thật.

"Tổ phụ, tôn nhi không phục, ta nuôi nhìn bốn năm, đối lần này ân khoa khảo thí thứ nhất nhất định phải được, ta muốn là trúng liền Tam nguyên, bây giờ lại bại bởi một tên ăn mày, cái này khiến ta làm sao chịu nổi."

"Trong này khẳng định có gian lận, xin (mời) tổ phụ tra rõ."

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ nhìn về phía tôn nhi ánh mắt phi thường ôn hòa.

"Tình hình bên ngoài như thế nào?" Chúc tướng hỏi.

Quản gia nói: "Mấy ngàn người đi trung đô đốc phủ cáo trạng, nói Thẩm Lãng khoa khảo gian lận. Mặt khác mấy ngàn người đang khóc thánh miếu, người càng ngày càng nhiều, sự tình huyên náo càng lúc càng lớn."

Chúc tướng nói: "Trong cung có gì phản ứng?"

Quản gia nói: "Không phản ứng chút nào, bệ hạ phảng phất hoàn toàn không biết việc này."

Chúc Hoằng Chủ gật đầu nói: "Biết."

Quản gia nói: "Chủ nhân, bệ hạ đây là ý gì? Hắn đây là muốn hi sinh Thẩm Lãng sao? Hướng mấy ngàn cái thư sinh thỏa hiệp sao?"

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Không, bệ hạ chỉ là đang chờ ta phản ứng mà thôi."

Cục diện dưới mắt đã rất rõ lãng.

Ánh mắt mọi người đều đang ngó chừng Tể tướng Chúc Hoằng

Chủ.

Nếu như khoa cử có gian lận, cái kia Chúc Hồng Bình liền là thứ nhất người bị hại.

Mà lại Chúc Hoằng Chủ vẫn là văn nhân lãnh tụ.

Một khi hắn quyết định đứng tại những này thi rớt thí sinh bên này, đương nhiên đón mua vô số lòng người.

Cho đến lúc đó, Thẩm Lãng khẳng định ngăn không được vị này lão Tể tướng.

Thậm chí Ninh Nguyên Hiến cũng có thể là muốn nhượng bộ.

"Chủ nhân, đã có rất nhiều thư sinh đi vào nhà chúng ta cổng quỳ xuống."

"Càng ngày càng nhiều."

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ nhắm mắt lại, vễnh tai lắng nghe.

Quả nhiên nghe được.

"Chúc tướng, xin vì thiên hạ người đọc sách làm chủ a."

"Chúc tướng, xin ngài ngăn cơn sóng dữ, còn thần thánh khoa cử một cái trong sạch a."

"Chúc tướng, xin ngài giữ gìn thánh nhân tôn nghiêm a."

Những thư sinh này chẳng những khóc thánh miếu, hơn nữa còn tới khóc tể tướng phủ.

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ phất phất tay.

Những người khác lui xuống tới, liền lưu lại cháu trai Chúc Hồng Bình.

"Cháu ngoan, ngươi rất kiêu ngạo tự phụ, đây là chuyện tốt, ta Chúc thị hài nhi chính là muốn cỗ này ngạo khí." Chúc Hoằng Chủ ôn hòa nói: "Nhưng là ngươi lần này được thứ hai, tổ phụ thực ra thật cao hứng."

Lời này mới ra, Chúc Hồng Bình kinh ngạc.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Cháu ngoan a, hôm nay tổ phụ liền dạy ngươi một câu, phàm là không thể quá truy cầu viên mãn."

Chúc Hồng Bình nói: "Không phải liền là Kháng Long Hữu Hối, doanh không thể lâu, tôn nhi đọc qua không chỉ bách biến!"

Cái này Chúc Hồng Bình ở những người khác trước mặt còn tính là tư văn hữu lễ, nhưng là tại tổ phụ trước mặt không che giấu chút nào, nói chuyện liền đi thẳng về thẳng.

"Cũng thế, cũng không phải." Chúc Hoằng Chủ nói.

Chúc Hồng Bình nói: "Ta lúc đầu có thể được đệ nhất, chẳng lẽ cũng bởi vì thân phận của ta, liền muốn để ta sắp xếp thứ hai? Cái này cũng không khỏi quá dối trá, ta chính là không phục, làm người dạng này sợ hãi rụt rè còn có cái gì ý tứ?"

"Ha ha ha. . ." Tể tướng Chúc Hoằng Chủ cũng không tức giận, đưa tới vài trang giấy cười nói: "Ta cháu ngoan xem thật kỹ một chút, nhìn xem phần này bài thi bên trên sách luận, còn có thi phú viết như thế nào? So với ngươi như thế nào?"

Chúc Hồng Bình nhận lấy xem xét.

Trước nhanh chóng nhìn một lần, tiếp lấy lại cẩn thận nhìn hai lần.

Lập tức mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ không thôi.

Chúc Hoằng Chủ càng cao hứng hơn nói: "Cháu ngoan, cái này sách luận và thi phú, so ngươi như thế nào?"

Chúc Hồng Bình cúi đầu nói: "So ta viết thật tốt."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Tốt bao nhiêu a?"

Chúc Hồng Bình nói: "Tốt hơn nhiều rất nhiều."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Hiện tại ngươi còn cảm thấy có người chèn ép ngươi sao?"

Chúc Hồng Bình lắc đầu.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân. Ta cháu ngoan mặc dù xuất sắc, nhưng là khó tránh khỏi xuất hiện một cái yêu nghiệt, không giống vậy."

Chúc Hồng Bình trong lòng lại không cam lòng.

Lại cho ta thời gian mười năm, ta chưa hẳn không bằng người này.

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ nói: "Thực ra nói cứng lần này khoa khảo có gian lận cũng là có thể, bản này sách luận, còn có thi phú căn bản không phải cái kia Lan tên điên làm, mà là Thẩm Lãng làm."

"Thẩm Lãng?" Chúc Hồng Bình kinh ngạc nói: "Hắn?"

"Đúng a!" Chúc Hoằng Chủ nói: "Hắn năm nay có thể mới hai mươi tuổi a, lớn hơn ngươi không được ba tuổi. Vì trận này ân khoa khảo thí, hắn trước đó viết rất nhiều rất nhiều sách luận và thi phú để Lan tên điên học thuộc, kết quả thật đúng là thi."

Chúc Hồng Bình nói: "Gia gia, ngài làm sao biết?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Đương nhiên là bệ hạ nói cho ta biết, loại chuyện này hắn sẽ không giấu ta."

Đón lấy, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ nói: "Cháu ngoan, hiện tại ngươi còn muốn đi lấy lại công đạo sao? Lan tên điên đoạt được danh hiệu đệ nhất, xác thực không dựa vào bản lĩnh thật sự, hắn văn chương xác thực không có ngươi tốt."

Chúc Hồng Bình lắc đầu nói: "Khoa khảo vốn cũng không cấm áp đề, tôn nhi cho là có người chèn ép ta lúc này mới không cam lòng. Hiện tại. . . Tâm phục khẩu phục."

Đón lấy, Chúc Hồng Bình nói: "Gia gia, ta nhìn cái này Thẩm Lãng lỗ mãng phóng đãng cực hạn, chỉ sợ thiên hạ không loạn, hoàn toàn không giống như là một cái đại tài."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Người này a, liền là một cái Hỗn Thế Ma Vương, không phải vạn bất đắc dĩ a, chớ trêu chọc hắn."

Đón lấy, Chúc Hoằng Chủ ánh mắt chuyển qua nơi khác nói: "Nhưng là cũng không cần đi được quá gần, miễn cho chuốc họa!"

. . .

Trời tối!

Nhưng là toàn bộ quốc đô vẫn như cũ không bình yên.

Phảng phất sôi trào.

Tam vương tử trung đô đốc bên ngoài phủ, mấy ngàn người quỳ ở nơi đó, không ngừng mà gõ trống.

"Đô đốc đại nhân, chúng ta cáo trạng a."

"Đô đốc đại nhân, Thẩm Lãng bên đường giết người, tội không thể tha a!"

Mà thánh miếu bên ngoài.

Mấy ngàn tên thư sinh, tăng thêm vây xem xem náo nhiệt, khoảng chừng hơn vạn người.

Đốt lên vô số ngọn nến, lít nha lít nhít như là sao trời.

Vô số thư sinh bắt đầu tuyệt thực.

Mà lại thay phiên khóc thét.

Chỉ riêng một đám người khóc thét thực sự cuống họng chịu không được a.

Một lần một ngàn người, thay phiên khóc.

Mà lại khóc từ toàn bộ đều biên tốt, dạng này khóc lên mới có thanh thế.

Ngay từ đầu viện rất nhiều câu, về sau phát hiện vẫn là một câu hiệu quả tốt, không ngừng lặp lại cũng được.

"Thiên đạo bất công, thánh nhân hổ thẹn, Thẩm Lãng gian lận, trời tru đất diệt!"

Các thí sinh đập trường thi, vừa khóc thánh miếu, huyên náo như thế lớn, trong vương cung vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

Cái này khiến các thư sinh thấy được hi vọng.

Bệ hạ chỉ sợ là muốn thỏa hiệp, mọi người không ngừng cố gắng, lại đem sự tình làm lớn chuyện.

Người lại nhiều một chút.

Dạng này Thẩm Lãng liền hẳn phải chết không nghi ngờ.

Lần này ân khoa khảo thí coi như không có gian lận cũng phải trở nên có gian lận.

Cứ như vậy, liền nhất định phải thi lại.

Mà những cái kia đã thi đậu đại bộ phận thí sinh đương nhiên không nguyện ý nhiều chuyện.

Nhưng lúc này ai dám mở miệng, ngươi muốn mở miệng liền là người đọc sách công địch, ngươi chính là cùng Thẩm Lãng cùng một bọn.

Thẩm Lãng gian lận, các ngươi cũng gian lận đi, nếu không làm sao các ngươi liền thi đậu rồi?

Mà lúc này đây, quốc đô đóa hoa giao tiếp nhóm lại không chịu cô đơn.

Ròng rã mười cái hoa khôi đều tới lên tiếng ủng hộ các thí sinh.

Các nàng có thể làm đương nhiên là bán hàng từ thiện.

Bất quá, bán không phải thân thể a, mà là giọng hát.

Các nàng không biết mệt mỏi tại thánh miếu bên ngoài, làm thi rớt các thí sinh hát khúc.

Mà lại hát đều là thánh nhân thi từ.

Hơn nữa còn lâm thời sáng tác.

Mà lại sáng tác mỗi một bài hát phú, đều bao hàm cái này mười sáu chữ.

"Thiên đạo bất công, thánh nhân hổ thẹn, Thẩm Lãng gian lận, trời tru đất diệt!"

Đương nhiên vì đạt tới đoạt người ánh mắt hiệu quả, các nàng tăng thêm rất nhiều càng kinh người từ ngữ.

Tỉ như trời khóc gào.

Lại tỉ như trời nứt mà khóc, đất nứt mà tê.

Bọn này hoa khôi là không nguyện ý bỏ lỡ bất kỳ một cái nào điểm nóng, thời khắc thế này là lẫn lộn thanh danh cơ hội tốt nhất, thanh danh liền là giá trị bản thân a.

Mà lại các nàng cũng không thích Thẩm Lãng.

Vì sao?

Bởi vì Thẩm Lãng chưa từng có đi tìm các nàng, cũng không có tới nâng qua các nàng.

Tương phản, hắn còn giấu đầu lộ đuôi vụng trộm đi thanh lâu tìm những cái kia thấp hèn gái bán nghệ.

Ngươi Thẩm Lãng dù sao cũng là tài tử phong lưu, không tìm đến chúng ta những này thanh danh truyền xa hoa khôi, ngược lại đi tìm những cái kia trực tiếp bán / thân thể tiện nhân, ngươi có ý tứ gì a?

Xem thường chúng ta sao?

Thẩm Lãng thật đúng là không có xem thường các nàng, đơn thuần liền là không nguyện ý trêu chọc.

Quá phiền toái.

Ta còn muốn ngâm thi tác đối mới có thể có đến ngươi vị này hoa khôi ưu ái, sau đó đi ngươi lầu nhỏ uống một chén rượu, còn cảm thấy quang vinh vô cùng.

Ta Thẩm Lãng cũng không phải ngu xuẩn? Chạy tới cho ngươi trướng giá trị bản thân?

Mọi người đơn giản trực tiếp một chút không tốt sao?

Một tay giao tiền, một tay giao ngủ.

Quả thật ta Thẩm Lãng hữu tâm nhát gan, không có chân chính đi giao dịch qua, nhưng chính là nghĩ như vậy.

Nhưng là ta như cùng các ngươi những này hoa khôi ngâm thi tác đối, một bộ luyến gian tình nóng đáng vẻ, chẳng phải là có lỗi với ta nương tử?

Ta rất yêu Mộc Lan bảo bối, tinh thần tuyệt đối không trệch đường.

Chính là bởi vì loại này đối với các nàng vắng vẻ, Thẩm Lãng cũng đã trở thành hoa khôi giới công địch.

. . .

Ngày kế tiếp triều hội!

Rất nhiều Ngự Sử, rất nhiều văn võ quan viên nhao nhao mài đao xoèn xoẹt.

Bây giờ quốc đô đại loạn.

Mọi người vừa vặn thừa cơ lửa cháy đổ thêm dầu.

Nhất định phải thừa cơ phế bỏ Thẩm Lãng dưới trướng cái kia mười một tên ăn mày công danh.

Nhất định phải thừa cơ cầm xuống Thẩm Lãng.

Đám người này cứ như vậy hận Thẩm Lãng sao?

Có lẽ là!

Nhưng bọn hắn mục tiêu cũng không phải là Thẩm Lãng, mà là muốn mượn Thẩm Lãng để quốc quân cúi đầu mà thôi.

Quốc quân để mười một tên ăn mày tham gia ân khoa khảo thí, xác thực chọc giận những này văn võ quan viên.

Chúng ta đọc sách mười năm, luyện võ mười năm, mới có tư cách bên trên trường thi, mới có tư cách làm quan.

Hiện tại Thẩm Lãng cũng bởi vì đạt được bệ hạ ngươi ân sủng, hắn tùy tiện tìm mười một tên ăn mày liền có thể tham gia khoa cử khảo thí?

Thiên hạ nào có đạo lý như vậy?

Dạng này chúng ta còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Không, dạng này thánh nhân chi đạo còn đâu?

Lúc đầu cái kia mười một tên ăn mày không có thi đậu cũng còn miễn.

Hết lần này tới lần khác mười một người đều thi đậu, mà lại cái kia Lan tên điên lại còn chiếm thứ nhất.

Cái này còn được rồi?

Vậy chúng ta bọn này văn võ quan viên, chẳng phải là bị đánh mặt sao?

Chứng minh chúng ta trước đó vạch tội Thẩm Lãng đều là tại đố kỵ, đều là tại hồ đồ?

Chứng minh ngươi bệ hạ là tuệ nhãn biết anh tài, chúng ta những này thần tử liền bị mỡ heo làm tâm trí mê muội?

Cái này cái kia được a?

Hiện tại mấy ngàn tên thi rớt sinh, mấy ngàn tên thư sinh náo sự.

Vừa vặn cho chúng ta cơ hội.

Mọi người lửa cháy đổ thêm dầu, nhất định phải đem cái này gian lận án làm được ván đã đóng thuyền.

Quốc quân ngươi coi như tại ân sủng Thẩm Lãng, cũng ngăn không được mấy ngàn tên người đọc sách, cũng ngăn không được trên trăm cái văn võ quan viên đi.

Vì lẽ đó, cái này trên trăm tên quan viên trong tay áo đều ẩn nấp cho kỹ vạch tội tấu chương.

Liền đợi đến triều hội bắt đầu, sau đó giáng một gậy chết tươi Thẩm Lãng.

Về phần chân tướng?

Hoàn toàn không trọng yếu.

Trên đại điện.

Trên trăm cái văn võ quan viên ma quyền sát chưởng.

Lúc này, bên ngoài bỗng nhiên rối loạn tưng bừng.

Sau đó nhìn thấy tất cả mọi người nhao nhao bái xuống dưới.

"Chúc tướng!"

"Lão sư!"

"Chúc sư!"

Chúc Hoằng Chủ tới, nơi hắn đi qua, không quản văn võ đại thần nhao nhao cong xuống.

Chúc tướng đều tới.

Mọi người có chủ tâm cốt.

Trận chiến này tất thắng!

Chúc tướng khẽ động, bệ hạ đều muốn thỏa hiệp.

Đám người ôm lấy Chúc Hoằng Chủ.

Một vị đại thần mục ngậm nhiệt lệ nói: "Chúc tướng, ngài là chúng ta lãnh tụ, ngài muốn vì chúng ta người đọc sách làm chủ a."

"Những người đọc sách này thảm a, mấy ngàn người quỳ gối thánh miếu bên ngoài khóc thét, cuống họng đều đổ máu."

"Mà lại cũng bắt đầu tuyệt thực."

"Tựu liền thanh lâu nữ tử cũng nhìn không được, nhao nhao lên tiếng ủng hộ những này thi rớt thí sinh."

"Chúc tướng a, lần này khoa khảo có lẽ thật sự có gian lận a, mười một tên ăn mày, toàn bộ cao trung, cái này sao có thể a?"

"Chúc tướng Thẩm Lãng kẻ này gây sóng gió, là một cái tai họa a."

"Chúc tướng, văn võ khoa cử liên quan đến quốc gia mệnh mạch, như khoa cử có gian lận, cái kia toàn bộ quốc gia rễ liền mục nát."

"Vì thánh nhân tôn nghiêm, vì ta Việt Quốc sự nghiệp thiên thu, xin (mời) Chúc tướng vì thiên hạ người đọc sách làm chủ a, còn thiên hạ một cái tươi sáng càn khôn a."

Sau đó, trên trăm tên quan viên chỉnh tề cong xuống nói: "Xin (mời) Chúc tướng làm văn võ thí sinh làm chủ, chúng ta như Thiên Lôi sai đâu đánh đó."

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ gật đầu nói: "Được, một hồi các ngươi đều chớ nóng vội bên trên bản, ta lên trước!"

Đông đảo quan viên mừng như điên.

Vậy tốt nhất rồi, Chúc Hoằng Chủ là thiên hạ văn gan, quần thần lãnh tụ, quốc quân lão sư kiêm nhạc phụ.

Có hắn xuất thủ, Thẩm Lãng hẳn phải chết không nghi ngờ, quốc quân cũng phải thỏa hiệp.

Mọi người theo sát phía sau, cũng sẽ không có làm tức giận quốc quân phong hiểm!

Một lát sau!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến giá lâm.

"Có bản khởi bẩm, không vốn bãi triều!"

Lập tức, tất cả đại thần toàn bộ nhìn về phía Tể tướng Chúc Hoằng Chủ.

Chúc tướng ra khỏi hàng, khom người nói: "Bệ hạ, thần có bản."

Quốc quân ôn hòa nói: "Tướng phụ mời nói."

Chúc Hoằng Chủ nội tâm run lên.

Tướng phụ cái từ này, quốc quân đã cực kỳ lâu không có hô qua.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Có người nói lần này văn võ ân khoa khảo thí có gian lận, lão thần đã đi điều tra qua, cái gọi là gian lận hoàn toàn giả dối không có thật, hoàn toàn là một đám người đang gây sóng gió, kích động thi rớt thí sinh làm loạn, xin (mời) bệ hạ nghiêm trị."

Lời này mới ra.

Toàn trường văn võ quan viên chấn kinh.

Chúc tướng, ngài. . . Ngài đây là ý gì a?

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy theo Tướng phụ ý kiến, cụ thể nên như thế nào nghiêm trị đâu?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Lấy lôi đình thủ đoạn, hiển Bồ Tát tâm địa. Đối với một nắm dụng ý khó dò kích động kẻ náo sự, đáng giết giết, nên trục xuất công danh trục xuất, nên lưu vong lưu vong, nhưng đối với đại đa số hồ đồ thí sinh, làm sơ trừng trị liền có thể."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nhà có một lão, như có một bảo, Tướng phụ thật sự là lão thành mưu quốc, liền theo Tướng phụ ý. Chư vị thần công, các ngươi nhưng còn có ý kiến gì sao?"

Lúc đầu muốn vạch tội đám văn võ đại thần nhao nhao khom người cong xuống nói: "Bệ hạ anh minh, chúng thần đồng ý."

Quốc quân cùng Chúc tướng cũng thống nhất ý chí, chúng ta nơi nào còn dám có ý kiến a?

"Ninh Kỳ, ngươi là Thiên Việt trung đô đốc, chuyện này liền giao cho ngươi làm." Quốc quân cười nói.

Tam vương tử Ninh Kỳ khom người nói: "Nhi thần tuân chỉ!"

Quốc quân lại nói: "Ninh Chính, ngươi đi theo ngươi tam ca cùng một chỗ làm việc đi!"

Ninh Chính bước ra khỏi hàng nói: "Nhi thần tuân chỉ!

Trong lòng mọi người kinh ngạc.

Bệ hạ đây là ý gì a? Ninh Chính tên này phế vật vương tử, vậy mà cũng có làm việc cơ hội?

Chỉ có mấy cái đại nhân vật trong lòng mới rõ ràng.

Quốc quân đây là muốn cho ai Thẩm Lãng xuất khí đâu. Chỉ là mượn Ninh Chính chi thủ mà thôi.

Đám người không cam lòng.

Dựa vào cái gì a?

Như thế lớn nhiễu loạn liền là Thẩm Lãng gây nên tới, ngươi không những không trừng phạt, còn muốn cho hắn xuất khí?

"Lê Ân, ngươi mang theo cấm quân cũng cùng đi chứ."

. . .

Một canh giờ sau!

Quốc đô trung đô đốc phủ, đại quân xuất động.

Trực tiếp nhào về phía thánh miếu!

Lúc này, mười cái hoa khôi còn tại tao thủ lộng tư hát khúc, làm các thí sinh động viên.

Tiểu Lê công công nhìn các nàng một chút, lập tức nhíu mày chán ghét.

"Giết!"

Lập tức, mấy chục tên như lang như hổ liền xông ra ngoài.

Giơ tay chém xuống, đem mười cái hoa khôi toàn bộ chém giết.

Hương tiêu ngọc tổn, máu tươi giội tung tóe.

Trong chốc lát!

Toàn bộ thánh miếu toàn trường tĩnh lặng.

Mấy ngàn tên thi rớt thí sinh khóc thét tiếng như cùng bị bóp cổ con vịt, nháy mắt im bặt mà dừng.

. . .

Tam vương tử Ninh Kỳ phụ trách thánh miếu bên này thi rớt thí sinh.

Mà Ninh Chính thì phụ trách gây chuyện du côn lưu manh.

Đương nhiên, cái gọi là Ninh Chính phụ trách, thực ra liền là Thẩm Lãng.

Hắn liệt một cái thật dài danh sách,

Ròng rã hơn nghìn người, toàn bộ đều là đã từng cùng hắn dựng lên đổ ước, nhưng là vì không tuân thủ ước định mà châm ngòi thổi gió, thừa cơ gây chuyện du côn lưu manh.

Hắn có trí não , bất kỳ người nào đều mơ tưởng trốn qua pháp nhãn của bọn họ.

Cầm tới quốc quân ý chỉ về sau, Vũ Liệt, Khổ Đầu Hoan, còn có Lan Nhất, Lan Nhị bọn người, mang theo mấy trăm tên cấm quân, như lang như hổ đồng dạng xông vào một nhà có một nhà bên trong.

Đem những này gây chuyện du côn lưu manh toàn bộ cầm ra tới.

Các ngươi coi là trốn đi liền hữu dụng sao?

Các ngươi coi là trốn về trong nhà, cửa phòng khép lại liền không có chuyện gì sao?

Ngắn ngủi hai ngày thời gian!

Mấy trăm danh địa du côn lưu manh toàn bộ bị tóm lên đến, bị bắt giữ lấy quốc đô bên ngoài một cái vứt bỏ doanh địa.

Thẩm Lãng lại một lần nữa xuất hiện tại trước mặt bọn hắn.

Bọn này du côn lưu manh nhao nhao quỳ xuống.

"Thẩm Lãng công tử, không quản chúng ta chuyện a, ngài bắt nhầm người."

"Thẩm Lãng công tử, chúng ta biết sai, van cầu ngài bỏ qua chúng ta đi."

"Thẩm Lãng công tử, thượng thiên có đức hiếu sinh, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng a."

"Thẩm Lãng công tử, ngài chỉ cần lần này bỏ qua chúng ta, về sau chúng ta mỗi ngày đều nói ngài tốt."

Bọn này du côn từng cái đáng thương vô cùng, một thanh nước mắt một thanh nước mũi.

Thẩm Lãng che cái mũi, nói: "Phía trước có một cái cự đại hố phân, bên trong mấy chục vạn cân cứt đái cũng không chỉ, bởi vì đây là ủ phân nơi, ăn cái gì mười cân, không tốt định lượng! Ta chỉ có một cái yêu cầu, các ngươi tại cái này to lớn trong hầm phân ngốc nửa khắc đồng hồ không chết, liền bỏ qua cho các ngươi!"

Theo ra lệnh một tiếng!

Cấm quân bắt đầu khu trục cái này mấy trăm tên gây chuyện du côn lưu manh.

Cái này vài trăm người quỷ khóc sói gào, do dự không tiến.

Cấm quân rút đao, ở phía sau chém vào.

Cái này mấy trăm du côn lưu manh, sống sờ sờ bị đuổi tới hồ nước đồng dạng to lớn hố phân bên trong, sau đó như là rơi xuống nước gà trống.

Liều mạng bay nhảy, lật lên trùng thiên mùi thối.

Màn này, hoàn toàn vô cùng thê thảm!

Nửa khắc đồng hồ sau!

Còn sống bò lên người, vẻn vẹn chỉ có không đến năm trăm người.

Gần một nửa du côn lưu manh, chết đuối ở bên trong, tử trạng cực thảm!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 303: Đại Công Cáo Thành! Chung Cực Chân Tướng!

Năm trăm cái du côn lưu manh, hôi thối trùng thiên, đứng tại trên mặt đất run lẩy bẩy.

Linh hồn của bọn hắn cùng thân thể đều hứng chịu tới trước nay chưa từng có xung kích.

Sau đó những người này ở trong còn sẽ có người không ngừng chết đi.

Một khi trên thân có miệng vết thương, ngâm cứt đái về sau, nhất định sẽ nhiễm trùng không trị.

Mà lại loại này cự hình X hố đáng sợ nhất là khí thể, bên trong tràn ngập đại lượng hydro hóa lưu huỳnh, còn có các loại an khí, mê-tan vân vân.

Những người này mặc dù leo lên, nhưng đã hút vào đại lượng có độc khí thể.

Bọn hắn sẽ lại chết bao nhiêu người?

Không biết.

Thẩm Lãng che cái mũi, xa xa nhìn qua bọn hắn.

"Nói thật, ta lần này đã hạ thủ lưu tình, chư vị tự giải quyết cho tốt."

"Nếu như muốn tới tìm ta báo thù, tùy thời hoan nghênh!"

Dứt lời, Thẩm Lãng dẫn người nghênh ngang rời đi.

Lưu lại năm trăm may mắn còn sống sót du côn lưu manh, hai mặt nhìn nhau.

Bắt đầu khóc ròng ròng.

Đời này cho tới bây giờ đều không có thảm như vậy thời điểm.

Cũng không có như thế sỉ nhục thời điểm.

Cả đời đều khó mà quên được!

Khóc rống hoàn tất, đám này du côn lưu manh bắt đầu điên cuồng hối hận.

Ta thật sự là mỡ heo làm tâm trí mê muội a, vì sao muốn đi trêu chọc thánh Thẩm Lãng cái tên điên này a?

Trước đó hắn tại Thiên Tây hành tỉnh giết bao nhiêu người? Chúng ta cũng không phải không biết.

Thật sự là hối hận a.

Vì sao muốn trêu chọc cái này Hỗn Thế Ma Vương a!

. . .

Thi rớt thí sinh khóc thánh miếu chuyện này huyên náo xôn xao, liền phảng phất kinh thiên hơn.

Nhìn qua phảng phất hoàn toàn ép không nổi nữa.

Nhưng mà lại như là gió cuốn mây tan, ngắn ngủi hai canh giờ liền giải quyết triệt để.

Như là gió thu quét lá vàng.

Mấy ngàn tên thi rớt thí sinh cùng thư sinh, biến mất sạch sẽ.

Thánh miếu chung quanh cái gì cũng không có.

Chỉ có mấy chục bộ thi thể, còn có từng bãi từng bãi vết máu.

Còn có một số cứt đái, vô số rác rưởi.

Cái kia ra cọ điểm nóng mười cái hoa khôi, tuyệt đối là chết chưa hết tội.

Mấy tháng trước, các nàng liền đã từng điên cuồng lẫn lộn.

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên hai cái gian thần, rõ ràng tấc công chưa lập, kết quả lại bị các nàng thổi thành xây dựng lên Bất hủ công huân, nói khoác thành Việt Quốc ngăn cơn sóng dữ kình thiên ngọc trụ, cũng bởi vì Trịnh Đà không cần tốn nhiều sức cầm xuống Trấn Viễn hầu tước phủ.

Trịnh Đà điều động đại quân giả trang Khương quốc kỵ binh đại khai sát giới, điên cuồng đốt giết cướp đoạt, đồng thời đem tội danh vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu.

Lại là những này hoa khôi, đám này dư luận lộng triều nhân lại liều mạng tại quốc đô lẫn lộn. Dẫn Man tộc nhập cảnh, phục chế trăm năm trước đó thảm hoạ, Việt Quốc gian mấy người tội danh liền không kịp chờ đợi cắm đến Thẩm Lãng trên đầu.

Cứ việc về sau quan phương bác bỏ tin đồn, Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên đều bị định là phản thần, Thẩm Lãng cùng Trương Xung mới là trấn áp Tô thị phản loạn đại công thần.

Nhưng lúc kia lời đồn đã truyền bá rất lâu.

Lại đi bác bỏ tin đồn, dân chúng đã không để ý tới.

Thẩm Lãng dẫn Man tộc nhập cảnh cướp bóc đốt giết, đã trở thành dân chúng cố định ấn tượng.

Trịnh Đà cùng Lương Vĩnh Niên thời điểm chết, còn có người lặng lẽ hoá vàng mã bái tế, liền phảng phất trung thần chết oan.

Cái này đi đâu nói rõ lí lẽ đi?

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến vốn là đối với những người này đè ép hỏa đâu.

Nhưng lúc đó hắn không tại quốc đô, đợi đến lúc hắn trở lại, những này hoa khôi đã hành quân lặng lẽ.

Kết quả hiện tại khóc thánh miếu, các ngươi những này hoa khôi lại không kịp chờ đợi lao ra ngoài?

Muốn thanh danh không cần mạng a.

Các ngươi là con ruồi sao? Nơi nào có phân các ngươi liền hướng chỗ nào nhào?

Vì lẽ đó quốc quân cho Tiểu Lê công công xuống khẩu dụ, ở đây không quan tâm là hoa khôi, vẫn là kỹ nữ, hết thảy giết!

Thế là, cái này mười cái mỹ nhân liền hết thảy chết thảm.

Cái này đều là vô số thư sinh tình nhân trong mộng a, lập tức toàn bộ chết sạch.

Mà lần này khóc thánh miếu sự kiện xử lý, liền là quán triệt Tể tướng Chúc Hoằng Chủ một câu.

Dùng lôi đình thủ đoạn, hiển Bồ Tát tâm địa.

Trực tiếp giết mấy chục tên người gây ra họa.

Tước đoạt mười chín người công danh.

Truy cầu một trăm ba mươi lăm người trách nhiệm, chung thân không được tham gia khoa cử khảo thí.

Ghi tội một ngàn năm trăm người, đình chỉ khoa cử khảo thí đồng thời.

Nhưng, phàm là tại thánh miếu hiện trường tất cả thư sinh, toàn bộ đăng ký có trong hồ sơ, lưu lại chung thân chỗ bẩn.

Một khi tái phạm, trực tiếp tước đoạt tất cả công danh, đeo lên xiềng xích, đưa đi biên quân làm nô.

Lập tức, mấy ngàn tên thí sinh run lẩy bẩy, chim thú tán.

Cuối cùng, quốc quân hạ chỉ.

Lần này ân khoa văn võ khảo thí, công bằng công chính, không có chút nào gian lận, thành tích chân thực hữu hiệu.

Tất cả giám khảo, toàn bộ ngợi khen.

Đến bước này, toàn bộ phong ba triệt để hết thảy đều kết thúc!

. . .

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ triệu kiến Trương Xung.

"Có người muốn làm ngươi, chứng cứ tìm một đống lớn!" Chúc Hoằng Chủ nói: "Có nói ngươi tham ô, cũng có nói ngươi giết người cả nhà."

Giết người cả nhà.

Đương nhiên liền là chỉ giết Từ Quang Doãn cả nhà.

"Còn có nói ngươi cướp bóc dân chúng, cướp được núi vàng biển bạc, lại không lên giao nộp, trung gian kiếm lời túi tiền riêng."

"Còn có nói ngươi liên thủ với Thẩm Lãng, giết mấy nghìn hơn vạn dân dân chúng vô tội."

Hai chuyện này nói đều là tại Bạch Dạ quận, Thẩm Lãng liên thủ với Trương Xung hố mấy ngàn tên cướp bóc dân chúng, lấy được mấy chục vạn kim tệ.

Số tiền kia không có nộp lên trên, toàn bộ dùng để thu mua Bạch Dạ quận dân chúng chống cự Tô thị phản quân.

"Ta hết thảy đều cho phủ định." Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Đảng tranh vật này không thể không có, nhưng là muốn phân rõ chủ thứ."

Trương Xung cong xuống, sau đó không nói tiếng nào.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Có người nói ngươi mưu phản Chúc hệ, nhưng ngươi nói chỉ là không nguyện ý cùng Thẩm Lãng là địch, ta đây là tin tưởng."

Trương Xung lại một lần nữa cong xuống.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Trương Xung, nguyên bản ngươi chỉ là bệ hạ một cây đao, chỉ có thể dùng để giết người, hiện tại ngươi đã thuế biến, đã có đại thần khí độ. Người mới khó được, Thượng thư đài vị trí vẫn là phải cho ngươi lưu. Coi như không tại ta Chúc hệ, cũng có thể làm Tể tướng nha."

Trương Xung không nói, vẫn là bái tại trên mặt đất.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Nhưng là ta có một câu, muốn cùng ngươi nói một chút."

Trương Xung cung kính nói: "Chúc tướng xin chỉ giáo."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ánh mắt không cần toàn bộ thả trên Việt Quốc, phải đặt ở toàn bộ Đại Viêm đế quốc."

Trương Xung nói: "Phải."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Mặt khác đã muốn né tránh phân tranh, liền triệt để né tránh, triệt để trung lập. Không cần cùng Thẩm Lãng dây dưa không rõ, dễ dàng có đại họa."

Trương Xung không có trả lời, mà chỉ nói: "Đa tạ Chúc tướng dạy bảo."

Ngày kế tiếp triều hội.

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ tiến cử Trương Xung đảm nhiệm Diễm Châu hạ đô đốc.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thoáng kinh ngạc.

Uy Vũ công Biện Tiêu chỉ là tự mình biểu đạt qua ý tứ này, còn không có chính thức thượng tấu chiết a.

Tể tướng đại nhân ngươi liền trước người khác một bước?

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ trường kỳ trong nhà dưỡng bệnh không vào triều, coi như vào triều cũng không thế nào phát biểu.

Mà một khi mở miệng.

Liền rơi miệng thành kim.

Trước đó Ninh Nguyên Hiến muốn ngự giá thân chinh, quần thần ngăn cản, là Chúc Hoằng Chủ một câu định càn khôn.

Vài ngày trước văn võ quần thần mượn thư sinh khóc thánh miếu một chuyện, muốn nhấc lên kinh thiên biến cố, muốn đem khoa cử gian lận hoàn thành bàn sắt, muốn mượn cơ hội diệt đi Thẩm Lãng bức bách quốc quân Ninh Nguyên Hiến thỏa hiệp nhượng bộ.

Vẫn là Chúc Hoằng Chủ một câu định càn khôn, áp chế quần thần, không có triều đình quan viên ủng hộ, những cái kia khóc thánh miếu các thư sinh không có nửa điểm tác dụng, gió thu quét lá vàng đồng dạng trực tiếp bị diệt, kinh thiên biến cố, nháy mắt trừ khử ở vô hình.

Lần này cũng giống như thế!

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ một khi mở miệng, liền nhất định phải trở thành sự thật.

Hiện tại cơ hồ không có bất kỳ người nào có thể phủ định Chúc Hoằng Chủ, hậu quả quá nghiêm trọng.

Chúc thị gia tộc thế lực tung hoành toàn bộ phía đông thế giới, tại Đại Viêm đế quốc cũng là đỉnh cấp hào môn.

Năm đó Khương Ly hủy diệt, Ninh Nguyên Hiến làm hắn người sùng bái, cũng gặp phải phiền toái cực lớn.

Cái gọi là phiền toái cực lớn, rất có thể liền là thoái vị nguy hiểm, thậm chí có thể là sinh tử nguy hiểm.

Bởi vì năm đó Khương Ly hủy diệt về sau, có rất nhiều quốc gia đều bị định là Khương Ly đồng đảng.

Có vài quốc gia quân chủ, trực tiếp bị trục xuất.

Mà có vài quốc gia, trực tiếp bị Đại Viêm đế quốc liên quân phát binh diệt.

Ninh Nguyên Hiến chẳng những sùng bái Khương Ly, hơn nữa còn cùng Khương Ly có hôn ước.

Tại thời khắc mấu chốt, hắn phế bỏ vương hậu, lập Chúc thị làm hậu.

Chúc thị gia tộc tại Viêm Kinh quần nhau, này mới khiến Ninh Nguyên Hiến hữu kinh vô hiểm vượt qua nguy cơ trí mạng.

Vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến cái này Tướng phụ, thật không phải tùy tiện gọi kêu.

Chỉ bất quá Chúc Hoằng Chủ có quyền thần tư thế, lại không có quyền thần tiến hành.

Hắn biết mình uy vọng quá cao, quyền lực quá lớn, vì lẽ đó trên cơ bản không xuất hiện trên triều đình.

Có thể hắn một khi xuất hiện, một khi mở miệng.

Vậy ai cũng không ngăn cản được.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Tướng phụ đề nghị này tốt, các khanh cho rằng như thế nào?"

Phía dưới văn võ quan viên nhao nhao cong xuống nói: "Rất tốt, chúng thần đồng ý!"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến lại nói: "Trương Xung, ngươi có bằng lòng hay không đi sao?"

Trương Xung cong xuống nói: "Thần nguyện đi!"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Viết chỉ, sắc phong Trương Xung làm Diễm Châu hạ đô đốc!"

Đến bước này, chuyện này hết thảy đều kết thúc.

Ngày kế tiếp, Trương Xung rời đi quốc đô, tiến về Diễm Châu đi nhậm chức.

Nói đến vị trí này không sai biệt lắm hơn nửa năm trước liền là hắn, kết quả lượn quanh một vòng lớn về sau, vẫn là về tới nguyên điểm.

Chỉ bất quá lúc này Trương Xung thân phận đã hoàn toàn thay đổi.

Hắn không còn là Chúc hệ quan viên.

Lúc đầu có người đem hắn định là Thái tử nhất hệ phản đồ, nhưng đi qua Chúc Hoằng Chủ tiến cử về sau, Trương Xung trên thân tên phản đồ này tội danh bị rửa sạch.

Hắn triệt để trở thành trung lập phe phái.

Đây là một loại quy tắc ngầm.

Nguyên bản Trương Xung đã tới gần Thẩm Lãng cùng Ninh Chính vương tử nhất hệ.

Nhưng là Chúc Hoằng Chủ bàn tay lớn nhẹ nhàng gẩy ra.

Từ nay về sau, Trương Xung chỉ có thể bảo trì tuyệt đối trung lập.

Thẩm Lãng đối ngươi có ân cứu mạng, vậy ta Chúc Hoằng Chủ đối ngươi cũng có ân không giết, tiến cử chi ân.

Ngươi Trương Xung hoặc là cự tuyệt Diễm Châu hạ đô đốc chức.

Ngươi muốn đón lấy cái này chức quan, vậy liền đại biểu cho ngươi đã ngầm thừa nhận cùng Ninh Chính nhất hệ phân rõ giới hạn.

Ngươi cùng Thẩm Lãng quan hệ cá nhân, chúng ta mặc kệ.

Nhưng là tại trong chính trị, tuyệt đối không thể có dây dưa.

Như đáp ứng, tương lai Thượng thư đài cái nào đó Tể tướng vị trí vẫn là ngươi.

Nếu không đáp ứng, liền gặp phải Chúc hệ toàn diện đả kích.

Một khi Chúc Hoằng Chủ quyết định đả kích hắn, cái kia Trương Xung có thể nói không hề có lực hoàn thủ, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Thẩm Lãng cứu không được hắn, Biện Tiêu miễn cưỡng có thể cứu hắn.

Nhưng Biện Tiêu sẽ không vì Trương Xung đắc tội Chúc thị, mà lại coi như Biện Tiêu có thể giữ được Trương Xung, nhưng cũng không gánh nổi hắn chính trị sinh mệnh.

Trương Xung không có lựa chọn nào khác.

Hắn cảm kích Thẩm Lãng, thậm chí cùng Thẩm Lãng xem như tri kỷ hảo hữu.

Nhưng hắn không thể lại vì Thẩm Lãng mà từ bỏ mình chính trị lý tưởng.

Chính là bởi vì nguyên nhân này.

Trương Xung đi đi nhậm chức thời điểm, Thẩm Lãng không có đưa tiễn.

Mà Trương Xung trước khi rời đi, cũng không có cùng Thẩm Lãng cáo biệt.

Hai người quan hệ cá nhân vẫn tại, nhưng là tại trong chính trị lần nữa mở ra một đạo đường thẳng song song.

Thẩm Lãng trong lòng thở dài.

Vị này Tể tướng đại nhân mới là cao thủ chân chính a.

Lớn tiếng vô âm, đại tượng vô hình.

Hắn xuất thủ nhìn qua phảng phất không có chút nào yên hỏa khí tức, cũng không có tranh phong tương đối, ngay cả đấu mà không phá đều chưa nói tới.

Mặt ngoài nhìn, hắn thậm chí không có chút nào nhằm vào Thẩm Lãng ý tứ.

Nhưng mà, hắn lại dễ như trở bàn tay gãy mất Trương Xung đầu nhập Ninh Chính nhất hệ đường lui.

Phải biết, Trương Xung có thể là duy nhất có thể hiệu trung Ninh Chính đại thần, hơn nữa còn là một cái siêu cấp năng thần.

Dựa theo kế hoạch ban đầu.

Thái tử nhất hệ điên cuồng công kích Trương Xung.

Thẩm Lãng tại quốc quân trước mặt chết bảo đảm Trương Xung, thời khắc mấu chốt Ninh Chính đi cầu Biện phi, để Uy Vũ công Biện Tiêu xuất thủ, chính thức nghĩ quốc quân thượng tấu đòi hỏi Trương Xung.

Cứ như vậy, Trương Xung cùng Chúc hệ, Thái tử nhất hệ triệt để quyết liệt.

Ninh Chính đối với hắn có ân cứu mạng, Diễm Châu hạ đô đốc chức trình độ nào đó xem như Ninh Chính ban cho.

Chúc Hoằng Chủ dễ như trở bàn tay đứt mất con đường này.

Mấu chốt hắn chiêu này, Thẩm Lãng không cách nào phòng ngự, không cách nào phản kích.

Bởi vì người ta căn bản không coi là ra tay với ngươi.

. . .

Quốc quân phảng phất biết Thẩm Lãng nội tâm phiền muộn.

Trương Xung đi nhậm chức sau ngày thứ hai, liền chính thức hạ chỉ.

Sắc phong Lan Lĩnh làm Trường Bình Hầu tước Phủ chủ sổ ghi chép, tòng Lục phẩm chức quan.

Sắc phong Khổ Nhất Trần làm Trường Bình Hầu tước phủ Thiên hộ, Lan Nhất, Lan Nhị. . . Lan Thập mười người, sắc phong làm Trường Bình Hầu tước phủ Thiên hộ.

Đến bước này!

Ninh Chính xem như chân chính mở nha xây phủ.

Toàn bộ giá đỡ, triệt để dựng đi lên.

. . .

Phủ thái tử!

Thái tử Ninh Dực như là thường ngày đồng dạng, trong tay cũng nên vuốt vuốt một kiện thứ gì.

Lần này hắn thưởng thức đồ vật nhìn qua có chút đặc thù, phảng phất là một cái xương cốt.

Đây coi như là một cái Xá Lợi Tử, Huyền Không Tự đưa tới lễ vật.

Vốn hẳn nên cung phụng.

Nhưng Thái tử vẫn tại trong tay thưởng thức.

"Tra rõ ràng sao?"

Trác Chiêu Nhan nói: "Đã tra rõ ràng, Lan tên điên cùng cái kia mười cái tên ăn mày, toàn bộ đều là đặc thù huyết mạch người. Thẩm Lãng nghĩ biện pháp kích hoạt lên huyết mạch của bọn hắn, vì lẽ đó bọn hắn liền khôi phục bình thường, mà lại tại Vũ Cử trong cuộc thi trổ hết tài năng. Cũng không phải là nói một tháng huấn luyện liền có lợi hại như vậy, mà là đem đi qua mấy chục năm huyết mạch lực lượng toàn bộ phóng thích ra ngoài."

Lúc này, phủ thái tử chủ bộ hỏi: "Vậy có thể hay không lợi dụng chuyện này chèn ép Thẩm Lãng, đem những người này định là Khương Ly dư nghiệt?"

Trác Chiêu Nhan lắc đầu nói: "Không được! Trác thị gia tộc hủy diệt về sau, Đại Viêm đế quốc ngược lại đối với việc này triệt để buông ra, những này đặc thù huyết mạch người không tính Khương Ly dư nghiệt, bọn hắn ngay cả Chung Sở Khách đều buông tha."

Phủ thái tử chủ bộ nói: "Đại Viêm đế quốc Hoàng đế bệ hạ, chẳng lẽ cứ như vậy triệt để tiêu tan sao?"

Trác Chiêu Nhan nói: "Trác thị nhận nuôi Trác Nhất Trần, bị định là Khương Ly dư nghiệt, thảm tao diệt tộc. Nhưng từ đó về sau, Đại Viêm Hoàng đế hạ chỉ, Khương Ly tạo phản thời điểm, những này đặc thù huyết mạch người tuổi còn nhỏ, trong lòng không có thị phi, người không biết vô tội, thiên hạ chư quốc yên tâm dùng."

Không chỉ như thế.

Thiên Nhai Hải Các chi chủ Tả Từ, Huyền Không Tự chi chủ mấy người, thiên hạ mấy đại thần thánh tổ chức chủ nhân nhao nhao làm đám này đặc thù huyết mạch người bảo đảm, đồng thời mời chào những này đặc thù huyết mạch người.

Chính là có những này thông thiên nhân vật bảo hộ.

Đám này đặc thù huyết mạch người, mới có thể triệt để rửa sạch trên thân phản nghịch tội danh.

Nguyên bản đám người này tên là Khương Ly dư nghiệt huyết mạch người, hiện tại trực tiếp cải thành đặc thù huyết mạch người.

Nếu không lúc ấy Tả Từ Các chủ vì sao muốn thu Khổ Đầu Hoan Trác Nhất Trần là ký danh đệ tử, chính là vì cho thấy thái độ của mình mà thôi.

Không chỉ là hắn, thiên hạ mấy cái thần thánh tổ chức đều nhao nhao thu những này đặc thù huyết mạch người làm đệ tử.

Khổ Đầu Hoan làm người trong cuộc, nhưng là chỗ hắn ở quá thấp, hắn vẫn cho là là mình thiên phú quá mức xuất sắc, cho nên mới sẽ bị Thiên Nhai Hải Các nhìn trúng.

Thật tình không biết, chuyện này là mấy đại thần thánh tổ chức cộng đồng ý chí.

Huyền Không Tự, Phù Đồ Sơn, Thiên Nhai Hải Các, tru thiên lâu, Bạch Ngọc Kinh vân vân.

Những này thông thiên chi thủ thoáng một trận gảy.

Khổ Đầu Hoan trên thân cái này Khương Ly dư nghiệt thân phận, nháy mắt bị rửa sạch.

Lan tên điên cùng Lan thị mười huynh đệ thân phận cũng có thể công bố tại thế.

Mà Trác thị gia tộc liền xem như triệt để vật hy sinh.

Mà Trác Chiêu Nhan làm người sống sót, đạt được mấy đại thần thánh tổ chức thương hại, làm sơ đền bù.

Lan tên điên ở vào tầng dưới chót, căn bản là không nhìn thấy cái này tầng chót nhất hướng gió, vì lẽ đó một mực giả ngây giả dại, căn bản cũng không dám để cho hắn mười cái huynh đệ trổ hết tài năng, chỉ sợ tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

Không chỉ Khổ Đầu Hoan, ngay lúc đó Lam Bạo cũng kém một chút không hiểu thấu chết đi, Chủng thị gia tộc cũng kém một chút bị liên lụy.

Vì lẽ đó một số thời khắc, ngươi nhìn như rất gần, hắn thực ra rất rất xa.

Tỉ như trong sa mạc ảo ảnh, ngươi coi như đi đến chết cũng không đến gần được.

Thiên Nhai Hải Các chính là.

Đối với Thẩm Lãng tới nói, Thiên Nhai Hải Các là thân cận, bên trong Trương Ngọc Âm nữ học sĩ thậm chí cùng hắn có nửa chân.

Mà lại bên trong mỗi một cái học sĩ đều đối với hắn và ái dễ thân, thậm chí Thẩm Lãng có thể tự do ra vào Thiên Nhai Hải Các, hơn nữa còn đem võ si Đường Viêm, Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử đưa đi Thiên Nhai Hải Các bảo vệ.

Nhìn qua quan hệ tốt giống phi thường thân cận.

Thiên Nhai Hải Các phảng phất là Thẩm Lãng minh hữu cùng chỗ dựa.

Trên thực tế, hoàn toàn không phải!

Thiên Nhai Hải Các chi chủ Tả Từ, như là thần chỉ đồng dạng cao cao tại thượng, mà lại phảng phất thân ở đám mây, làm cho không người nào có thể đụng vào.

Hiện tại Thẩm Lãng cũng rốt cuộc minh bạch, Việt Quốc sáu đại tông sư trong danh sách không có Tả Từ.

Bởi vì, cái gọi là sáu đại tông sư chỉ là danh dự cùng quy tắc.

Mà Tả Từ bản nhân, liền là chế định quy tắc người.

Nhân gia biểu hiện được hòa ái dễ gần, cũng không đại biểu thật như thế.

Trác thị gia tộc năm đó hiển hách bực nào, Trác Quang Bặc là

Bình Nam đại tướng quân, nhưng so sánh Huyền Vũ bá tước phủ ngưu bức.

Kết quả nhân gia một đầu ngón tay, liền trực tiếp nghiền chết diệt tộc.

Huy hoàng như vậy Trác thị gia tộc trong vòng một đêm diệt tộc, trở thành Việt Quốc tuyệt mật, phảng phất một cái lỗ đen, sâu không thấy đáy.

Đã từng, Khổ Đầu Hoan cùng Trác Chiêu Nhan trong đầu không biết cấu tư bao nhiêu địch giả tưởng, cấu tư bao nhiêu ngày lớn âm mưu.

Nhưng mà Trác thị gia tộc diệt vong kẻ cầm đầu là ai? Biết sao?

Ninh Hàn công chúa!

Nàng, Chúc Hồng Tuyết, còn có Đại Viêm đế quốc một vị nào đó hoàng tử ngay tại Thiên Nhai Hải Các nghiên cứu đào móc tới thượng cổ điển tịch.

Sau đó nàng gặp được Khổ Đầu Hoan Trác Nhất Trần.

Lúc ấy Trác Nhất Trần là bởi vì thân thể vặn vẹo, mặt mày méo mó, lại hoàn toàn tìm không thấy nguyên nhân mới được đưa đi Thiên Nhai Hải Các.

Ninh Hàn chỉ nhìn một chút, liền phán đoán đây là Khương Ly dưới trướng đặc thù huyết mạch người, lực lượng quá mạnh không chiếm được khai thông, vì lẽ đó dẫn đến thân thể vặn vẹo.

Liền một câu nói kia.

Đại Viêm đế quốc hoàng tử trực tiếp đem Trác thị gia tộc diệt tộc.

Thời điểm Ninh Hàn công chúa tức giận nói một câu, năm đó chiến tranh nạn dân nhiều như vậy, nhiều như vậy đặc thù huyết mạch người, chẳng lẽ toàn bộ muốn giết sạch sao?

Đón lấy, Ninh Hàn công chúa đi tìm lão sư Tả Từ.

Tả Từ tìm cái khác mấy cái thần thánh tổ chức chủ nhân.

Mấy cái thông thiên nhân vật cộng đồng tỏ thái độ, phân biệt thu đặc thù huyết mạch người là ký danh đệ tử.

Về sau Đại Viêm đế quốc Hoàng đế chính là hạ chỉ, những này đặc thù huyết mạch người vô tội.

Trác thị gia tộc diệt vong, cũng bởi vì Ninh Hàn trong lúc vô tình một câu.

Trác thị gia tộc vô tội phục lên, cũng là bởi vì Ninh Hàn một câu.

Trác Chiêu Nhan tìm tới đáp án này thời điểm, nội tâm là tuyệt vọng.

Tìm được gia tộc hủy diệt kẻ cầm đầu, nhưng nàng nội tâm càng thêm thống khổ.

Căn bản cũng không có bất luận cái gì âm mưu.

Nhìn như huy hoàng cường đại Trác thị gia tộc, tại những ngày này đại nhân vật trong mắt, liền phảng phất sâu kiến.

Đừng nói một đầu ngón tay liền nghiền chết.

Nhân gia chân vô ý đạp qua, liền đem ngươi toàn tộc giẫm chết.

Về sau giơ chân lên nhìn thấy rất nhiều con kiến thi thể, trong lòng thiện ý lên.

Thế là, những này may mắn còn sống sót con kiến lại sống sót.

Vì lẽ đó Trác Chiêu Nhan liền rốt cuộc không có nghĩ qua muốn báo thù, nàng chỉ muốn liều mạng trèo lên trên.

Bởi vì hắn đã nhìn thấy thế giới này đỉnh phong nhất quyền thế chân tướng.

Nàng thật sâu biết, quốc quân Ninh Nguyên Hiến mấy con trai bên trong, chân chính quyền thế ngút trời chỉ có một người.

Ninh Hàn công chúa.

Cứ việc nàng cho tới bây giờ đều chưa từng xuất hiện.

Bởi vì nàng là Tả Từ Các chủ đệ tử đích truyền.

Mà Tả Từ Các chủ, là thiên hạ chế định quy tắc mấy người một trong.

Trác thị gia tộc bản hủy diệt về sau, Trác Chiêu Nhan rơi xuống bụi bặm, quả thực so cấp thấp nhất kỹ nữ còn muốn thật đáng buồn.

Như vậy nàng là như thế nào quật khởi đây này?

Chẳng những trở thành Ẩn Nguyên hội đại biểu, hơn nữa còn trở thành Thái tử Ninh Dực danh nghĩa ngoại thất đâu?

Cũng bởi vì một câu.

Ninh Hàn công chúa nói với nàng một câu: Thật xin lỗi.

Cũng bởi vì câu này thật xin lỗi, Trác Chiêu Nhan theo Địa Ngục thăng lên đến Thiên Đường.

Đều nói một người đắc đạo, gà chó lên trời.

Trác Chiêu Nhan liền mượn Ninh Hàn công chúa câu nói này, phảng phất một con kiến hôi rơi vào Ninh Hàn trên cánh, cùng theo lên trời.

Vì lẽ đó ở trong mắt rất nhiều người, Việt Quốc có đoạt dòng chính chi tranh.

Nhưng là ở trong mắt Trác Chiêu Nhan, Thái tử Ninh Dực cùng Ninh Hàn công chúa là cùng mẫu sinh ra, mà lại bái chúc vương hậu làm mẹ cả.

Có Chúc thị quái vật khổng lồ này ủng hộ, còn có Ninh Hàn công chúa ủng hộ.

Thái tử vị trí vững như Thái Sơn, căn bản không phải bất luận kẻ nào có thể dao động, thậm chí quốc quân đều dao động không được.

"Thẩm Lãng vận khí cứt chó a, tìm được Lan tên điên, cũng tìm được mười cái đặc thù huyết mạch người." Phủ thái tử chủ bộ nói: "Thật chẳng lẽ liền không thể mượn cơ hội sinh sự sao? Những người này dù sao cũng là Khương Ly dư nghiệt a?"

Trác Chiêu Nhan lạnh giọng nói: "Không cần tìm đường chết, đặc thù huyết mạch người đám người này đã bị triệt để tẩy trắng. Có mấy đại thần thánh tổ chức bảo đảm, có Đại Viêm đế quốc hoàng đế ý chỉ, ai cũng không thể đối với việc này động tay chân biết sao?"

Thái tử bỗng nhiên nói: "Trác Chiêu Nhan, ngươi không phải đã giết Khổ Đầu Hoan sao? Làm sao còn chưa có chết?"

Lời này mới ra, Trác Chiêu Nhan trực tiếp quỳ xuống.

Trước đó không có ai biết Thẩm Lãng mới nhận cái kia Thiên hộ là Khổ Đầu Hoan, nhưng là quốc quân sắc phong hắn làm Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ Thiên hộ thời điểm, hắn vẫn là tháo xuống mặt nạ.

Sau đó, Trác Chiêu Nhan tại chỗ rất xa tự mình nhìn qua.

Nàng xác định người này liền là Khổ Đầu Hoan.

Lập tức , bất kỳ cái gì ngôn ngữ đều khó mà hình dung nội tâm của nàng chấn kinh.

Khổ Đầu Hoan không chết?

Cái này sao có thể?

Hắn rõ ràng đã ăn vào Phù Đồ Sơn kịch độc, hơn nữa còn bị đâm xuyên ngực a.

Cái này đều không chết?

Đây là gặp quỷ sao?

"Ngươi, vì sao lúc ấy không chém rụng đầu của hắn?" Thái tử lạnh giọng nói.

Trác Chiêu Nhan dập đầu nói: "Thần thiếp sai."

Thái tử tiến lên nhìn xem Trác Chiêu Nhan trên đỉnh đầu trâm vàng, nhẹ nhàng nhổ xuống.

"Phốc đâm!"

Bỗng nhiên đâm vào Trác Chiêu Nhan ngực.

Trác Chiêu Nhan núi non trực tiếp bị đâm xuyên, trâm vàng khoảng cách trái tim của nàng, vẻn vẹn chỉ có không đến nửa tấc.

Lại hướng phía trước một chút xíu, nàng liền triệt để chết chắc.

Thái tử đem trâm vàng rút ra, lại bỗng nhiên đâm vào Trác

Chiêu Nhan một bên khác ngực.

Lại một lần nữa đem núi non đâm xuyên, đâm vào phổi.

Trác Chiêu Nhan một trận ho khan, một ngụm máu theo khí quản bừng lên, nhưng là nàng lại liều mạng nghẹn lại, không dám phun ra.

"Đạo tặc Khổ Đầu Hoan tội ác tày trời, phụ vương đã từng hạ chỉ đuổi bắt. Bây giờ Khổ Đầu Hoan mai danh ẩn tích ẩn núp tại Ngũ đệ phủ thượng, đối Ngũ đệ cùng quốc đô an nguy đều có to lớn nguy hiểm."

"Hạ lệnh Thiên Việt phủ đề đốc liên hợp Đại Lý Tự tiến đến Ninh Chính phủ đệ bắt khâm phạm Khổ Đầu Hoan, như có người chống cự, giết chết bất luận tội!"

"Vâng!"

. . .

Hoàng cung bên trong!

Quốc quân triệu kiến Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng, ngươi thật sự là to gan lớn mật, cũng là đi chó / phân vận, vậy mà tìm được mười một cái đặc thù huyết mạch người."

Thẩm Lãng nói: "Chuyện này thực ra đã sớm giải cấm, bây giờ ngay cả Đại Viêm đế quốc vương tử đều đang tìm kiếm thu thập những này đặc thù huyết mạch người!"

Quốc quân phất phất tay, không muốn đối với việc này nói chuyện nhiều.

Tại Khương Ly dư nghiệt một chuyện lên, hắn khắc cốt ghi tâm.

"Thẩm Lãng, ta và ngươi ở giữa còn có một vụ cá cược, chỉ cần cái kia mười một tên ăn mày đều tên đề bảng vàng, liền liền cho ngươi hai ngàn tư quân."

Thẩm Lãng vội vàng nói: "Bệ hạ, không phải cho ta, là cho Ninh Chính điện hạ hai ngàn tư quân."

Ninh Nguyên Hiến nhíu nhíu mày, hắn liền là không muốn nhắc tới đến Ninh Chính.

"Có chơi có chịu, hiện tại ngươi thắng." Quốc quân nói: "Ta đáp ứng rồi sự tình nhất định chắc chắn, dứt lời ngươi nhìn trúng quả nhân những quân đội kia rồi? Cấm quân? Biên quân? Không quản cái kia một chi bộ đội tinh nhuệ, chỉ cần ngươi nhìn trúng, ta đều cho ngươi điều đến, quy về Ninh Chính dưới trướng."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, thần muốn mình chiêu binh."

Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc nói: "Mình chiêu binh? Vẫn là cùng trước ngươi đồng dạng, bày quầy bán hàng chiêu binh?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta muốn dùng cao nhất quân lương, chiêu mộ một chi trước nay chưa từng có quân đội, ta muốn trong thời gian ngắn nhất chế tạo ra một chi vô địch quân đội! Ta muốn để chi quân đội này trở thành Việt Quốc thứ nhất cường quân, không quản đi đâu cái chiến trường, đều để tất cả địch nhân nghe tin đã sợ mất mật."

"Khoe khoang khoác lác, khoe khoang khoác lác." Quốc quân khinh thường nói: "Ngươi biết luyện binh cần bao lâu sao? Ngươi là rất lợi hại, nhưng lần này ngươi sở dĩ thành công là bởi vì tìm được mười một cái đặc thù huyết mạch người, hôm nay thiên hạ nhóm này đặc thù huyết mạch người đã càng ngày càng ít. Ngươi muốn bắt đầu từ số không mộ binh, bắt đầu từ số không luyện binh, đây chính là ròng rã hai ngàn người, còn muốn luyện được cái gì Việt Quốc đệ nhất vô địch cường quân? Đại ngôn bất sàm, người si nói mộng."

Đón lấy, quốc quân khoát tay áo nói: "Ngươi không cần chơi đùa lung tung, ngươi bắt đầu từ số không chiêu binh luyện binh, cần ngày tháng năm nào mới có thể thành quân a? Ta theo cấm quân điều một ngàn người, theo biên quân điều một ngàn người cho ngươi, quyết định như vậy đi, không cho phép chơi đùa lung tung, không có thời gian."

Thẩm Lãng nói: "Bốn tháng, nhiều nhất bốn tháng, ta liền có thể để bọn hắn biến thành Việt Quốc thứ nhất cường quân. Đến lúc đó cái này hai ngàn người trên chiến trường có thể đánh bại bốn ngàn người, thậm chí tám ngàn người, một vạn người."

Quốc quân ánh mắt ngưng lại.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ta là nghiêm túc! Ta lại cho ngài lập một cái quân lệnh trạng, ta bắt đầu từ số không chiêu binh luyện binh, trong vòng bốn tháng luyện thành thứ nhất cường quân, đến lúc đó xin ngài nghiệm thu."

Quốc quân cười lạnh nói: "Như thế nào nghiệm thu? Diễn võ sao? Lúc lắc chủ nghĩa hình thức sao?"

Thẩm Lãng nói: "Sở vương đã cùng Nam Ẩu quốc Căng Quân xâu chuỗi, vì lẽ đó tại đàm phán trên trận, hắn là tuyệt đối sẽ không nhận thua. Nhưng là chúng ta cùng Sở quốc lại không thể chân chính tiến hành đại quyết chiến, vì lẽ đó bệ hạ có cần phải tới một trận biên cảnh cùng đi săn."

Biên cảnh cùng đi săn? Đây cũng là giải quyết hai nước tranh chấp một loại biện pháp, xem như quy mô nhỏ chiến tranh.

Lần trước Việt Vương liền đã từng cùng Ngô Vương tiến hành một trận biên cảnh cùng đi săn, hơn nữa còn thua.

Thậm chí liền là cái kia một trận biên cảnh cùng đi săn thua, mới đưa đến Việt Quốc một hệ liệt nguy cơ bắt đầu.

Quốc quân nói: "Như thế nào cùng đi săn?"

Thẩm Lãng nói: "Dùng ta luyện hai ngàn lính mới, đối chiến Sở quốc năm ngàn đại quân, trực tiếp chém giết. Nếu chúng ta thắng, Sở quốc nhận thua thỏa hiệp, chẳng những toàn bộ lui binh, mà lại Sở vương hướng ngài xin lỗi, đồng thời bồi thường năm mươi vạn kim tệ, cắt nhường hai mươi ba tòa pháo đài!"

Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc nói: "Nếu như chúng ta thua đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ ngài hướng Sở vương xin lỗi, ngầm thừa nhận Sở quốc chiếm lĩnh chúng ta hai mươi ba thành lũy, đồng thời hướng Sở quốc bồi thường hai mươi vạn kim tệ."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến lập tức nổi giận, trực tiếp liền muốn một cước hướng phía Thẩm Lãng đá vào.

"Ngươi cái này phá hài tử, quả nhân cùng ngươi có thù sao? Vậy mà bẫy ta như vậy, quốc gia đại sự xem như trò đùa sao? Ngươi luyện hai ngàn lính mới, muốn đánh bại năm ngàn Sở quốc tinh nhuệ, nằm mơ sao? Ngươi đem quốc gia đại sự xem như ngươi thí nghiệm tràng sao?"

Thẩm Lãng đương nhiên không thể để cho hắn đá trúng, thế là tranh thủ thời gian tránh né.

Quốc quân không có đá trúng, liền đuổi theo đi lên đá.

Thế là, Thẩm Lãng ở phía trước chạy, quốc quân ở phía sau đuổi theo đá hắn.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nhìn thấy một màn này, lại một lần nữa bất đắc dĩ.

Bệ hạ ngươi là có võ công, hơn nữa còn rất cao. Mà Thẩm Lãng là cái thái kê, ngươi như thật muốn đá hắn, trực tiếp một cước liền đá chết, còn đuổi cái gì đuổi a?

Mà liền tại lúc này!

Tiểu Lê công công chạy vội mà vào.

"Bệ hạ, bệ hạ!"

"Ninh Hàn công chúa điện hạ trở về!"

Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc, giật mình, sau đó mừng như điên.

Ninh Hàn trở về rồi?

Hắn cực kỳ bảo bối nữ nhi trở về rồi?

Thậm chí hắn lớn nhất kiêu ngạo nghi trượng trở về rồi?

Đã bao nhiêu năm a? Không sai biệt lắm thời gian mười mấy năm, hắn đều chưa từng gặp qua người con gái này.

Ninh Hàn cứ việc không ở bên cạnh hắn, nhưng là nàng lại tại thế giới này tối cao quyền lực hạch tâm, coi như không tại Việt Quốc, cũng vẫn như cũ trợ giúp lấy hắn cái này phụ vương.

"Nhanh, nhanh, để Ninh Hàn tiến đến."

"Không, quả nhân muốn đích thân đi nghênh đón mình nữ nhi."

"Thẩm Lãng, ngươi cái này phá hài tử cùng ta cùng đi, nhìn một chút Ninh Hàn."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm

dtv-ebook.com

Chương 304: Thẩm Lãng Cùng Ninh Hàn! Cặn Bã CuồNg Hoan!

Đối với Ninh Hàn công chúa, Thẩm Lãng thật có thể nói là là như sấm bên tai.

Theo Cừu Yêu Nhi, thần nữ Tuyết Ẩn, Kiếm Vương Lý Thiên Thu bọn người miệng bên trong nghe được cái tên này.

Tả Từ Các chủ đệ tử đích truyền.

Mười năm trước Việt Quốc đệ nhất mỹ nhân.

Không kéo cái khác, bằng vào mượn một vật, liền đầy đủ để người rung động.

Nàng cùng Cừu Yêu Nhi không sai biệt lắm là cùng một đẳng cấp người.

Không quản là võ công, vẫn là cái khác.

Theo hắn với cái thế giới này chân tướng xâm nhập hiểu rõ, hắn càng thêm biết Tả Từ Các chủ phân lượng, cũng biết Ninh Hàn công chúa phân lượng.

Trác thị hủy diệt một án, hoàn toàn là tuyệt mật.

Nhưng là Trương Ngọc Âm không chút nào tị hiềm, trực tiếp nói cho Thẩm Lãng.

Liền phảng phất Trác thị hủy diệt một chuyện đối với Thiên

Nhai Hải Các tới nói, hoàn toàn là một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Trên thực tế cũng xác thực như thế.

Trác thị dạng này hào môn, Thiên Nhai Hải Các thổi một hơi liền diệt.

Thiên Nhai Hải Các, Huyền Không Tự, Phù Đồ Sơn, Bạch Ngọc Kinh, tru thiên lâu mấy người thế lực, dựa vào cái gì như thế nào ngưu bức?

Đương nhiên bọn chúng biểu hiện được phi thường siêu thoát, trên cơ bản không can thiệp thế tục thế giới, nhìn qua phảng phất người vật vô hại.

Nhưng chúng nó lại ở vào thế giới này quyền lực đỉnh cao Kim Tự Tháp.

Vì cái gì? Dựa vào cái gì?

Bởi vì bọn hắn quanh năm suốt tháng đào móc thượng cổ thế giới di tích, bọn hắn nắm giữ thượng cổ thế giới nhiều nhất cơ mật, nắm giữ lực lượng cường đại.

Mà Ninh Hàn công chúa, liền là thế giới này siêu thoát thế lực đại biểu.

. . .

Rất nhanh, Thẩm Lãng gặp được cái này Ninh Hàn công chúa.

Hình dung như thế nào đâu?

Vẫn là. . . Có chút không cứng nổi.

Đương nhiên cái này cùng Ninh Khiết trưởng công chúa X lãnh đạm hoàn toàn không giống.

Thẩm Lãng là một cái rất ngạo mạn người, thậm chí là tự phụ.

Dứt bỏ tình cảm bên ngoài, hắn cảm thấy thiên hạ mỹ nhân đều có thể ngày.

Cừu Yêu Nhi trâu không ngưu bức?

Cứ việc nàng trăm ngàn chướng mắt Thẩm Lãng, nhưng hai người vẫn là ngủ.

Thần nữ Tuyết Ẩn trâu không ngưu bức, đoạn thời gian kia chỉ cần Thẩm Lãng nguyện ý, cũng có thể đưa nàng ngủ.

Thực ra Thẩm Lãng ở trong lòng có câu nói.

Thiên hạ không có một nữ nhân là ta ngủ không được.

Thiên hạ không có một nữ nhân là ta không xứng ngủ.

Nhưng gặp quỷ, trước mắt cái này Ninh Hàn vậy mà cho hắn một loại cảm giác chột dạ.

Vậy mà ẩn ẩn có một loại, nữ nhân này ta cố gắng thế nào đều ngủ không lên cảm giác.

Cái này rất muốn mạng.

Về phần nàng tướng mạo, dáng người!

Thẩm Lãng không muốn nói, cũng không muốn nói.

Dù sao mười năm trước nàng liền là Việt Quốc đệ nhất mỹ nhân, hiện tại mười năm trôi qua, nữ nhân này hai mươi bảy tuổi.

Nàng trở nên càng thêm mỹ lệ, càng thêm tràn đầy đặc biệt khí chất.

Đại khái đang đứng ở một nữ nhân cực kỳ mê người thời gian.

Thẩm Lãng nhìn thấy nàng lần đầu tiên liền dời đi ánh mắt.

"Ta yêu nương tử, ta yêu Mộc Lan bảo bối."

"Ta không thể đứng núi này trông núi nọ, ta không thể tinh thần vượt quá giới hạn."

Nữ nhân này so thần nữ Tuyết Ẩn còn muốn đẹp.

Nàng đại khái là thuộc về loại nữ nhân kia, không quản đứng ở chỗ đó đều đem người khác phụ trợ thành vịt con xấu xí.

Đại khái không có nữ nhân nguyện ý cùng nàng đứng chung một chỗ.

Thẩm Lãng thậm chí hoài nghi, nữ nhân này là quốc quân Ninh Nguyên Hiến sinh sao?

Mấu chốt còn không phải tướng mạo, cũng không phải dáng người.

Mà là một loại khí tràng.

Tu luyện lâu dài, trường kỳ ở vào đỉnh cao Kim Tự Tháp, trường kỳ hun đúc tại thượng cổ thế giới văn minh mà sinh ra khí tràng.

Nhất là cuối cùng một hạng, đối người khí tràng có to lớn tăng lên.

Dưới mắt thế giới này văn minh, hoàn toàn là từ thượng cổ thế giới chỉ lân phiến trảo phát triển.

Thượng cổ thế giới thần bí mà cường đại.

Trường kỳ nghiên cứu thượng cổ thế giới người, tự nhiên là nắm giữ cường đại bí mật, cao cấp hơn văn minh lực lượng.

Thời gian dài thấm vào về sau, không tự chủ được cả người khí tràng liền triệt để thay đổi.

Đánh một cái không lớn thích hợp so sánh.

Thế kỷ mười chín cuối chính là Mãn Thanh vương triều hồi cuối, khi đó quốc gia chúng ta văn minh ở vào nhất lạc hậu nhất ngu muội trạng thái.

Lúc ấy có chút tiên tiến nhân sĩ trước mở to mắt nhìn thế giới này, rời đi Thanh triều, tiến về phương tây du học.

Những người này ở đây phương tây học tập làm việc sinh sống vài chục năm, sau đó quay trở về trong nước.

Lúc kia Thanh triều đã diệt vong, Trung Quốc tiến vào quân phiệt Bắc dương thống trị thời kì, vẫn như cũ là lạc hậu ngu muội.

Lúc này, đám này tiên tiến nhân sĩ tinh thần diện mạo là hoàn toàn không giống, ẩn ẩn có một loại áp đảo đám người phía trên cảm giác.

Đây chính là văn minh tiên tiến mang tới tinh thần khí trận.

Đương nhiên mấy chục năm qua, quốc gia chúng ta diện mạo phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nhất là tiến vào thế kỷ mới, theo hải ngoại du học trở về người, trừ phi thế giới đỉnh cấp danh giáo, nếu không đã không có cái gì cảm giác ưu việt, chúng ta nhân dân tinh thần diện mạo rực rỡ hẳn lên.

Trở lại chuyện chính.

Thẩm Lãng chỉ nhìn một chút liền biết.

Ninh Hàn nắm giữ rất nhiều bí mật, áp đảo thế giới này bí mật.

Cực nhanh dùng X quang mắt thấy huyết mạch của nàng.

Sau đó Thẩm Lãng giật mình kêu lên.

Huyết mạch của nàng vậy mà rất gần tại đại ngốc?

Cái này. . . Cái này sao có thể?

Quốc quân võ đạo huyết mạch không có ngưu bức như vậy, hắn vợ cả vương hậu cũng không có mạnh như vậy huyết mạch.

Dựa vào cái gì Ninh Hàn có cao như vậy huyết mạch?

Nàng huyết mạch tiếp cận với đại ngốc, nhưng đã luyện võ hai mươi năm, mà lại là đi theo Tả Từ Các chủ.

Cho nên nàng hiện tại võ công cao bao nhiêu?

Đại khái đã không cách nào tưởng tượng, nhưng là cái gọi là tông sư danh tiếng, nàng hẳn là không lớn quan tâm.

"Phụ vương."

"Tiểu Hàn."

Vừa rồi quốc quân biểu hiện được kích động như vậy, nhưng là thấy đến Ninh Hàn công chúa thời điểm, phảng phất có chút lạnh nhạt.

Khả năng bởi vì cái này nữ nhi biến hóa quá lớn, đã cùng hắn trong trí nhớ tiểu nữ hài kia hoàn toàn khác nhau.

Cha con hai người bắt chuyện qua về sau, liền lâm vào ngắn ngủi yên lặng.

"Thẩm Lãng?" Ninh Hàn ánh mắt hướng phía Thẩm Lãng trông lại, cái này khiến hắn có chút kinh ngạc.

"Là ta." Thẩm Lãng nói.

Ninh Hàn công chúa nói: "Một hồi ta đi bái phỏng ngươi."

Trực tiếp như vậy sao?

Thẩm Lãng gật đầu, sau đó hướng phía quốc quân khom người nói: "Thần cáo lui!"

. . .

Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Hàn dạo bước tại hoàng cung một tòa núi nhỏ bên trên.

"Tiểu Hàn, vi phụ có lỗi với ngươi."

Trọn vẹn một hồi lâu, quốc quân Ninh Nguyên Hiến mới tìm được thân là phụ thân cảm giác.

Ninh Nguyên Hiến khàn khàn nói: "Khương Ly bệ hạ hủy diệt về sau, ta không thể kháng trụ Đại Viêm đế quốc áp lực, chẳng những hại mẹ của ngươi, mà lại để ngươi tuổi còn nhỏ liền bị ép rời đi bên cạnh ta."

Khương Ly hủy diệt về sau, Ninh Nguyên Hiến tình cảnh rất nguy hiểm.

Lúc ấy Ninh Hàn tình cảnh càng nguy hiểm, ngay lúc đó nàng vẻn vẹn chỉ có sáu bảy tuổi mà thôi, nhưng nàng thân phận là Khương Ly bệ hạ dự định con dâu.

Nếu như liên luỵ, ngay lúc đó Ninh Hàn đã bị chém đầu.

Là Tả Từ Các chủ bảo vệ Ninh Hàn, đồng thời đưa nàng thu làm đệ tử đích truyền, bởi vì huyết mạch của nàng cực kỳ hi hữu cường đại.

Trên thực tế Ninh Nguyên Hiến hiện tại cũng không nghĩ ra, mình cùng vợ cả thê tử võ đạo huyết mạch chỉ là thượng phẩm, vì sao lại sinh ra Ninh Hàn dạng này huyết mạch nghịch thiên nữ nhi.

Ngày đó Khương Ly bệ hạ nhìn thấy Ninh Hàn liền thích vô cùng, nói cô gái này xứng với ta còn không có xuất thế hài nhi.

Hắn nói không chỉ là tướng mạo và khí chất, đương nhiên còn có huyết mạch.

Ninh Nguyên Hiến dừng lại, nhìn qua nữ nhi nói: "Tiểu Hàn, ngươi những năm này có được khỏe hay không?"

Ninh Hàn công chúa gật đầu nói: "Phụ thân, ta sống rất tốt."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nghe nói ngươi mỗi ngày đều đi theo Tả Từ Các chủ tại hải ngoại đào móc thượng cổ di tích?"

Ninh Hàn công chúa gật đầu nói: "Đúng."

Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Thu hoạch lớn sao?"

Ninh Hàn nói: "Nếu như dùng mười năm làm thời gian khoảng cách, thu hoạch đương nhiên là lớn. Nhưng nếu như dùng một ngày, một tháng qua làm thời gian khoảng cách, cái kia thu hoạch đầy đủ để người tuyệt vọng, thường xuyên đau khổ đào móc mấy tháng lại không có chút nào thu hoạch."

Ninh Nguyên Hiến nghĩ một hồi nói: "Tiểu Hàn, ngươi năm nay đã hai mươi bảy tuổi. Nếu như không phải phát sinh kịch biến, hiện tại con của ngươi đều đã mấy tuổi, ngươi đã là mẫu nghi thiên hạ hoàng hậu."

Ninh Hàn cười nói: "Phụ thân, coi như Khương Ly bệ hạ hoàn toàn thắng lợi, thống nhất toàn bộ phía đông thế giới. Cái kia lấy tu vi của hắn, sống lâu trăm tuổi là không có vấn đề, vì lẽ đó ta hiện tại có lẽ còn là Thái Tử Phi."

Đi qua ngắn ngủi vài câu trò chuyện về sau, hai cha con cảm giác lại trở về.

Nữ nhi này mặc dù trở nên càng đẹp, càng thần bí, càng cường đại, nhưng tính cách vẫn là như vậy đáng yêu.

Đã không làm bộ, lại không giống Ninh Diễm như vậy tính tình hóa.

Ninh Nguyên Hiến lắc đầu nói: "Ta hiểu rõ Khương Ly bệ hạ, một khi thống nhất thiên hạ về sau, hắn đại khái không kiên nhẫn làm vị hoàng đế này, hắn sẽ đi thăm dò toàn bộ thế giới, đi đào móc văn minh thời thượng cổ bí mật, con của hắn khẳng định sớm liền sẽ bị hắn đẩy lên hoàng vị."

Ninh Hàn kinh ngạc, sau đó gật đầu nói: "Cái kia ngược lại là, vẫn là ngài giải khương bệ hạ."

Đón lấy, Ninh Hàn lại nói: "Phụ vương, ngươi bây giờ còn nghĩ như vậy đọc Khương Ly bệ hạ sao?"

Ninh Nguyên Hiến gật đầu nói: "Ta cùng Khương Ly bệ hạ tán gẫu qua rất nhiều rất nhiều, chí hướng của hắn cũng không phải là nhất thống thế giới quân lâm thiên hạ, chí hướng của hắn là giải phóng toàn bộ thế giới, đem toàn bộ thế giới văn minh đưa đến cao hơn cấp bậc, hắn đối với người khác quốc thổ thực ra không có quá lớn thống trị muốn."

Bất quá cái đề tài này quá nguy hiểm, không thể xâm nhập.

Ninh Nguyên Hiến nói sang chuyện khác: "Tiểu Hàn, ngươi niên kỷ không nhỏ, chung thân đại sự nhưng có cân nhắc qua sao? Chúc Hồng Tuyết cũng không tệ!"

Ninh Hàn công chúa nói: "Tiểu Tuyết là không sai, hắn đại khái là trên thế giới này ưu tú nhất nam hài tử, nhưng chúng ta quá quen thuộc."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Có một chuyện ta nhất định phải nói cho ngươi, cứ việc ta rất chán ghét người này. Đại Càn vương quốc Thái tử Doanh Vô Minh tới qua, chính thức hướng ta cầu thân, muốn cưới ngươi làm vợ."

Nghe được Doanh Vô Minh cái tên này, Ninh Nguyên Hiến coi là Ninh Hàn sẽ nhíu mày biểu thị chán ghét.

Nhưng nàng nhưng không có.

"Người này, quá phức tạp, quá nguy hiểm." Ninh Hàn nói.

Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc, có thể làm cho Ninh Hàn nói ra phức tạp nguy hiểm hai chữ?

Cái này Doanh Vô Minh thật đúng là không đơn giản.

Ninh Hàn nói: "Doanh Vô Minh không chỉ là Đại Càn vương quốc Thái tử, hơn nữa còn là Phù Đồ Sơn nửa cái Thiếu chủ."

Đón lấy, Ninh Hàn công chúa nói: "Phụ thân, ngài muốn để tiểu Diễm cùng Liêm Thân Vương thế tử ly hôn? ?"

Ninh Nguyên Hiến nhẹ gật đầu.

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến nói: "Vừa rồi cái kia Thẩm Lãng ngươi nhìn kỹ sao?"

Ninh Hàn công chúa gật đầu nói: "Nhìn qua."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Ninh Hàn nói: "Rất có mị lực, thiên hạ đứng đầu mỹ nam tử."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái này hỗn đản đã cùng Ninh Diễm có một chân, hắn ngược lại là không có cái gì lương tâm, nhưng là Ninh Diễm lại rất thích hắn, đã tình căn đâm sâu vào."

Ninh Hàn nói: "Vân Mộng Trạch đi thuyết phục Liêm Thân Vương, lúc đầu phi thường thuận lợi, nhưng là Doanh quý phi ngăn cản!"

Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc, vậy mà là bởi vì nguyên nhân này?

Thật một chút xíu phong thanh đều không có truyền tới.

Doanh quý phi, Đại Viêm đế quốc hoàng đế sủng phi, Đại Càn vương quốc quân vương Doanh Quảng con gái, Doanh Vô Minh tỷ tỷ.

Ninh Hàn nói: "Phụ thân, ngươi cũng muốn để Ninh Diễm ly hôn sao?"

Ninh Nguyên Hiến nhẹ gật đầu.

Ninh Hàn công chúa gật đầu nói: "Vậy được, chuyện này giao cho ta!"

Nàng câu nói này tràn đầy tuyệt đối tự tin.

Liền xem như Doanh quý phi, cũng ngăn cản không được hắn Ninh Hàn ý chí.

Ninh Nguyên Hiến ôn nhu nói: "Tiểu Hàn ngươi lần này trở về, liền ở lâu mấy ngày, được không?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Phụ vương, ta còn có rất nhiều nhiệm vụ không có hoàn thành, xử lý xong cái này việc tư về sau, ta liền lập tức rời đi, đi đào móc kế tiếp thượng cổ di tích."

Ninh Nguyên Hiến tiếc nuối, hỏi: "Cái kia Hàn Nhi ngươi có thể ở bao lâu?"

Ninh Hàn công chúa nghĩ một hồi nói: "Đại khái hai ngày!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vội vã như vậy?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Cũng không phải sao, phụ vương ngài không biết nhiệm vụ của chúng ta nặng bao nhiêu, lần này chúng ta đào móc đến một cái thượng cổ địa cung, hẳn là sẽ phi thường to lớn. Nhưng là đến bây giờ đều không có tìm được cửa vào, mà lại không thể vận dụng bất luận cái gì bạo lực, bởi vì như vậy có thể sẽ hủy đi quý giá văn minh thời thượng cổ di tích."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thượng cổ địa cung?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Đúng, lão sư thậm chí cảm thấy phải dựa vào Thiên Nhai Hải Các còn bắt không được, đã triệu tập rất nhiều giúp đỡ. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, đây cũng là chúng ta lần thứ nhất tìm tới bảo tồn hoàn chỉnh nhất văn minh thời thượng cổ di tích, một khi triệt để khai quật ra, đối toàn bộ thế giới văn minh đều sẽ có to lớn thôi động."

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt có chút co rụt lại.

Lúc ấy Khương Ly đế chủ làm hết thảy, không phải là vì thôi động toàn bộ thế giới văn minh sao?

Sau đó Ninh Hàn công chúa đi bái kiến vương hậu Chúc thị, bái kiến Biện phi bọn người.

...

Thiên Việt thành Đô đốc lại một lần nữa đi tới ngũ vương tử Ninh Chính phủ đệ.

Tuyên bố đến đây lùng bắt khâm phạm Khổ Đầu Hoan.

Ninh Chính nói hắn phủ thượng chỉ có Khổ Nhất Trần, không có Khổ Đầu Hoan.

Thiên Việt Đô đốc không có tiến một bước lỗ mãng, mà là tạm thời rút lui.

. . .

Ninh Chính Trường Bình Hầu tước trong phủ.

Thẩm Lãng, Ninh Chính, Khổ Nhất Trần, Lan tên điên bốn người ngay tại họp.

"Tiếp xuống chúng ta muốn làm hai chuyện, chuyện thứ nhất hướng bệ hạ muốn một khối căn cứ, Bắc Uyển bãi săn liền rất tốt, bệ hạ không thích đi săn, một mực hoang phế, vừa vặn có thể làm căn cứ."

"Chúng ta chẳng những có thể lấy ở bên kia luyện binh, còn có thể ở nơi đó kinh doanh ra đầy trời tài phú."

"Toà này Hầu tước phủ tại quốc đô bên trong, không quản làm chuyện gì đều tại nhãn cầu của người khác xuống, mà lại quá nhỏ."

"Bắc Uyển bãi săn có mấy vạn mẫu, địa phương cũng đủ lớn, cũng đầy đủ vắng vẻ, đó mới là chúng ta tốt nhất đại bản doanh."

Ninh Chính gật đầu nói: "Tốt, ta chính thức đi hướng phụ vương yêu cầu."

Thẩm Lãng nói: "Vẫn là ta đi mượn đi."

Ninh Chính bất đắc dĩ, mặc dù hắn là quốc quân thân sinh con, nhưng là hắn ra mặt xác thực còn không bằng Thẩm Lãng.

Cái này Bắc Uyển bãi săn mặc dù hoang phế rất nhiều năm, nhưng dù sao cũng là Vương tộc bãi săn, địa phương lớn như vậy, Ninh Chính muốn để quốc quân đem cái này một mảnh địa bàn lớn ban cho hắn hoàn toàn là người si nói mộng.

Nhưng Thẩm Lãng liền không đồng dạng.

Hắn một bên hống, một bên lừa gạt, một bên mượn, nói không chừng quốc quân liền mơ mơ hồ hồ đem Bắc Uyển bãi săn cho Ninh Chính.

"Chuyện này trong vòng ba ngày liền muốn giải quyết." Thẩm Lãng nói: "Sau đó chúng ta liền muốn công khai chiêu binh, trong thời gian ngắn nhất chiêu mộ đến hai ngàn binh sĩ."

Lan tên điên nói: "Vẫn là hướng trước kia, bày quầy bán hàng chiêu binh sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Khổ Nhất Trần nói: "Công tử, dưới trướng của ta hai trăm người chẳng mấy chốc sẽ tiến vào quốc đô."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia hai trăm người, trong đó một trăm người làm ngươi dòng chính quân đội. Một trăm người khác ta khả năng có khác công dụng, muốn bồi dưỡng thành làm tình báo tinh anh."

Khổ Nhất Trần nói: "Tựa như là Hắc Thủy Đài như thế?"

Thẩm Lãng nói: "So Hắc Thủy Đài còn tân tiến hơn tổ chức tình báo."

Khổ Nhất Trần nói: "Ta phục tùng vô điều kiện mệnh lệnh."

Đón lấy, Khổ Nhất Trần nói: "Mặc dù lần này khoa cử khảo thí chúng ta sáng tạo ra đại kỳ tích, nhưng là tại trong mắt mọi người, Ninh Chính điện hạ căn bản cũng không có xoay người, vẫn như cũ đoạt dòng chính vô vọng, vì lẽ đó những cái kia võ công cao cường võ sĩ, đại khái không nguyện ý đầu nhập chúng ta, chúng ta rất khó chiêu mộ đến tinh nhuệ võ sĩ."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ đã từng muốn cho ta hai ngàn người, một ngàn tên cấm quân tinh nhuệ, một ngàn tên biên quân tinh nhuệ, nhưng là ta cự tuyệt. Ta muốn bắt đầu từ số không, chiêu mộ người mới."

"Người mới?" Khổ Nhất Trần nói: "Không có chút nào căn cơ người mới?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Lan tên điên nói: "Vậy chúng ta chiêu mộ tiêu chuẩn gì?"

Thẩm Lãng nói: "Huyết mạch."

Lan tên điên nói: "Công tử, ta nhất định phải thanh minh, giống chúng ta loại này đặc thù huyết mạch người phi thường hiếm thấy."

Thẩm Lãng nói: "Ta biết, các ngươi được gọi là Khương Ly dư nghiệt, mỗi người huyết mạch thiên phú đều phi thường cao. Năm đó các ngươi thoát đi tẩu tán về sau, một bộ phận người bị hào môn quý tộc nhận nuôi, còn có một bộ phận đã chết, các ngươi mười một người là bị đào móc cuối cùng một nhóm bảo tàng."

Lan tên điên nói: "Vậy ngài huyết mạch là chỉ cái gì ý tứ?"

Thẩm Lãng nói: "Thế giới này người, hoặc nhiều hoặc ít đều có võ đạo huyết mạch, hoặc cao hoặc thấp, ngay cả Kim Mộc Thông dạng này người đều có võ đạo huyết mạch."

Bên cạnh múa bút thành văn Kim Mộc Thông mắt điếc tai ngơ.

Dù sao tỷ phu giễm ta đã quen thuộc.

Mỗi một lần hội nghị bí mật, Thẩm Lãng đều để Kim Mộc Thông tham gia dự thính, không cần phát biểu ý kiến, dự thính liền có thể.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng còn có một đám người, trên người bọn họ một chút xíu võ đạo thiên phú đều không có, huyết mạch lực lượng trống rỗng, liền là triệt để phế vật, phế thải."

Lời này mới ra.

Tất cả mọi người ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng, bao quát Kim Mộc Thông cũng ngẩng đầu lên, nhìn xem Thẩm Lãng.

Uy!

Các ngươi cái này ánh mắt có ý tứ gì?

Quá phận a!

Hừ! Ta mặc dù nhìn qua rất vô dụng, nhưng là huyết mạch của ta cùng cái khác củi mục là hoàn toàn không giống.

Huyết mạch của ta sâu không thấy đáy, ngay cả Chung Sở Khách đại tông sư đều nhìn không thấu đâu.

Tốt a, coi như ta cùng cái khác củi mục đồng dạng, thì tính sao?

Mấu chốt ta dáng dấp đẹp trai a!

Ta có thể ngủ đến trong trăm vạn không có một mỹ nhân tuyệt sắc, những cái kia củi mục được không?

Nói đến mỹ nhân tuyệt sắc.

Thẩm Lãng trong đầu không khỏi hiện ra Ninh Hàn khuôn mặt.

Sau đó hắn liều mạng lắc đầu, muốn đem nàng khuôn mặt này vung ra trong đầu của mình.

Không được, không được, ta không thể tinh thần vượt quá giới hạn, ta không thể có lỗi với nương tử.

Ninh Hàn nàng lại có gì đặc biệt hơn người?

Không phải liền là đệ nhất mỹ nhân sao?

Không phải liền là đứng tại thế giới đỉnh cao Kim Tự Tháp sao?

Ta. . . Ta còn không có thèm ngủ đâu.

Nhưng là ở sâu trong nội tâm phảng phất có một thanh âm: Ngươi ngủ không đến, ngươi không xứng với.

Ninh Hàn là hồng nhan họa thủy, lăn đi lăn đi.

. . .

Thẩm Lãng đem trong đầu Ninh Hàn gương mặt che đậy lại, tiếp tục mở hội.

Chính sự quan trọng! Bởi vì lúc này đàm luận mới là cực kỳ trọng yếu quyết định vận mệnh đại sự.

"Đám này củi mục huyết mạch triệt để trống không, không chỉ không có lực lượng, thậm chí ngay cả trí lực đều không thế nào cao, ta xưng là trống không huyết mạch, hoặc là số không huyết mạch."

Thế giới này huyết mạch xác thực rất kỳ quái, một số thời khắc không chỉ quyết định lực lượng, còn quyết định tinh thần lực cùng trí lực.

Đương nhiên, hiện đại địa cầu nhân loại DNA cũng hoàn toàn quyết định một người trí lực.

"Đám này củi mục trên thân mang theo trống không huyết mạch, không có lực lượng, trí lực không cao, vì lẽ đó hẳn là ở vào toàn bộ thế giới tầng dưới chót nhất, không sai biệt lắm liền là không có gì cả phế vật!"

"Chúng ta muốn tìm tới hai ngàn tên trên thế giới này yếu nhất ngu xuẩn nhất củi mục, để bọn hắn trở thành chúng ta hai ngàn tân binh."

"Sau đó chúng ta muốn tại thời gian mấy tháng bên trong đem bọn hắn huấn luyện trở thành thứ nhất cường quân, vô địch tinh nhuệ, cuối cùng đạt tới lấy một địch bốn sức chiến đấu."

"Nếu như hết thảy thuận lợi, chúng ta cái này hai ngàn lính mới tại bốn tháng có liền muốn đứng trước trận chiến đầu tiên, hai ngàn người đối chiến Sở quốc năm ngàn tinh nhuệ, một trận chiến này quan hệ đến bệ hạ tôn nghiêm, toàn bộ Việt Quốc quốc gia vinh dự, chỉ có thể thắng không thể thua!"

"Cái này lính mới trận chiến đầu tiên, có thể làm cho chúng ta nhất phi trùng thiên!"

Lời này mới ra, ở đây mấy người đều ngây người!

Cái này Thẩm công tử a, sáng tạo nghịch thiên kỳ tích loại chuyện này, ngẫu nhiên làm một lần còn có thể.

Nhưng là thường xuyên làm, cũng quá kinh dị đi.

Quá kích thích, quá rung động, sẽ chịu không nổi a.

Đầu tiên, ngươi nói trống không huyết mạch người, chúng ta không có khái niệm a, như thế nào xác định một người là trống không huyết mạch đâu?

Lại nói cho dù có trống không huyết mạch, cái kia cũng hẳn là tương đối hi hữu, như thế nào lập tức tìm tới hai ngàn người?

Tiếp theo, coi như tìm được cái này hai ngàn cái trống không huyết mạch phế vật, muốn tại trong vòng mấy tháng huấn luyện trở thành vô địch tinh nhuệ? Thứ nhất cường quân?

Cái này độ khó là không phải quá lớn một điểm?

Mỗi ngày mặt trời mọc từ hướng tây, mỗi ngày làm khó như lên trời sự tình?

Thẩm Lãng công tử ngươi không sợ sao?

Không sợ thất bại sao?

Thẩm Lãng nói: "Tốt, lời của ta nói xong, chuyện này tất cả mọi người biểu quyết thông qua, vậy liền định như vậy!"

Ở đây mấy người kinh ngạc?

Lúc nào biểu quyết?

Chúng ta cũng còn không có tỏ thái độ a, cái này. . . Cái này thông qua rồi?

Ngươi Thái Nhất ngôn đường đi, làm độc tài a? !

Ninh Chính nhấc tay nói: "Ta đồng ý!"

Khổ Đầu Hoan do dự một chút, nhấc tay nói: "Ta đồng ý!"

Lan tên điên cũng nhấc tay nói: "Ta đồng ý!"

Ngươi nhìn, cái này chẳng phải biểu quyết thông qua sao?

Chúng ta hội nghị vẫn là rất dân / chủ, nghiêm túc, hoạt bát.

Ta Thẩm Lãng một chút xíu đều không riêng / cắt đi.

"Vậy kế tiếp trong vòng bốn tháng bố trí toàn bộ định ra tới." Thẩm Lãng nói: "Ta khái quát một chút."

"Bước đầu tiên, ta hướng bệ hạ yêu cầu Bắc Uyển bãi săn làm đại bản doanh."

"Bước thứ hai, dùng gấp năm lần quân lương chiêu mộ hai ngàn cái trống không huyết mạch củi mục."

"Bước thứ ba, dùng ba bốn tháng thời gian đem cái này hai ngàn cái củi mục huấn luyện trở thành thứ nhất cường quân, vô địch tinh nhuệ."

"Bước thứ tư, bệ hạ cùng Sở vương biên cảnh cùng đi săn, hai chúng ta ngàn lính mới tiêu diệt Sở vương năm ngàn tinh nhuệ, hoàn toàn thắng lợi, làm bệ hạ làm vẻ vang, làm Việt Quốc làm vẻ vang, từ đây ta Trường Bình Hầu tước phủ nhất phi trùng thiên."

"Mọi người cố gắng làm việc đi, giành giật từng giây, kiến công lập nghiệp, giành giật từng giây đang ở trước mắt!"

Tan họp!

. . .

Thẩm Lãng vì sao muốn chuyên môn trả tiền thừa huyết mạch phế vật?

Bởi vì hắn đã làm qua rất nhiều lần thí nghiệm, cho dù là đẳng cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng thường nhân cũng không chịu nổi.

Nơi này cái gọi là đẳng cấp thấp nhất, hẳn là nói như thế nào đâu?

Thẩm Lãng theo đại ngốc trên thân rút ra mấy cân máu, sau đó tách ra mấy ml Hoàng Kim huyết mạch năng lượng.

Phù Đồ Sơn cổ trùng thôn phệ cái này mấy ml Hoàng Kim huyết mạch năng lượng về sau, phóng xuất ra hơn trăm lần cấp hai Hoàng Kim huyết mạch.

Sau đó, những này cổ trùng lại không ngừng sinh sôi phân liệt.

Đời thứ hai, đời thứ ba, đời thứ tư. . .

Bọn hắn thả ra Hoàng Kim huyết mạch năng lượng sẽ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Nhưng là, cũng càng lúc càng mờ nhạt.

Đến đời thứ mười lăm, cỗ này Hoàng Kim huyết mạch năng lượng sẽ mỏng manh đến cơ hồ không có.

Lúc này, cấp 15 Hoàng Kim huyết mạch năng lượng đã phi thường yếu, thậm chí không cách nào cung cấp đầy đủ năng lượng để Phù Đồ Sơn cổ trùng tiến một bước sinh sôi phân liệt, lúc này phân liệt đình chỉ.

Nhưng là liền cái này cấp mười lăm cấp thấp Hoàng Kim huyết mạch năng lượng, rót vào phổ thông võ đạo người thể nội, vẫn như cũ tạo thành đáng sợ hậu quả.

Bạo thể mà chết!

Thẩm Lãng làm một lần lại một lần thí nghiệm, toàn bộ thất bại.

Đây cơ hồ để hắn xuống một cái phán đoán.

Trừ phi huyết mạch thiên phú phi thường cao, nếu không căn bản chịu không được Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng năng lượng.

Cái này huyết mạch phi thường cao muốn đạt tới Khương Ly dư nghiệt huyết mạch cấp bậc.

Ninh Diễm không đủ, tâm can bảo bối Mộc Lan huyết mạch thiên phú. . . Cũng không đủ.

Nhưng là bỗng nhiên có một ngày!

Thẩm Lãng thí nghiệm thành công, cái kia đối tượng thí nghiệm không có bạo thể mà chết, cả người ngược lại phát sinh to lớn thuế biến.

Lực lượng, tinh thần lực, nhanh nhẹn chờ thuộc tính toàn bộ tăng lên rất nhiều.

Mặc dù so ra kém võ đạo cao thủ trình độ, nhưng là đã xa xa vượt xa người bình thường.

Thẩm Lãng mừng rỡ như điên, tiếp tục làm thí nghiệm.

Rốt cục, hắn phát hiện một loại phi thường đặc thù huyết mạch.

Trống không số không huyết mạch!

Cái gì lực lượng đều không có huyết mạch.

Liền là triệt để củi mục, phế thải.

Gặp quỷ chính là, loại này huyết mạch cũng phi thường hi hữu, trong trăm có một.

Nhưng là Thẩm Lãng bí mật làm mấy cái thí nghiệm, toàn bộ thành công.

Cái này cũng chứng minh, Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng chỉ có thể cải tạo một loại người huyết mạch, trống không huyết mạch người.

Có lẽ có người nói, Lan thị mười cái tên ăn mày huyết mạch chẳng phải bị cải biến sao?

Không, bọn hắn huyết mạch không có bị cải biến, chỉ là bị kích hoạt lên vốn có huyết mạch năng lượng mà thôi.

Huyết mạch của bọn hắn cấp bậc vốn là phi thường cường đại.

Chỉ có trống không số không huyết mạch người, mới có thể bị cải biến.

Cái này cũng rất hợp lý.

Cái khác huyết mạch thiên phú người, đừng quản cỡ nào cấp thấp, cỡ nào bình thường, nhưng chung quy là có một chút điểm lực lượng.

Mà Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng tiến vào thể nội về sau, lập tức bạo phát mãnh liệt xung đột, dựa vào lực lượng của chính bọn họ căn bản khống chế không được Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng, cho nên trực tiếp bạo thể mà chết.

Mà trống không số không huyết mạch người rỗng tuếch, Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng tiến vào chiếm giữ về sau, không có bất kỳ cái gì bài xích, trực tiếp an gia.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng lần này đại quy mô huyết mạch cải tạo cơ hội.

Là một đám người Phượng Hoàng Niết Bàn.

Là một đám xã hội tầng dưới chót nhất người, là hai ngàn cái phế thải cuồng hoan.

Mà lại, cái này hai ngàn người có lẽ chỉ là vừa mới bắt đầu.

Đến lúc đó hắn sẽ có càng nhiều lính mới.

Nên ngũ vương tử phủ có được một chi tuyệt đối cường đại quân đội thời điểm, mới là đoạt dòng chính tiền vốn.

Mà Nam Ẩu quốc, liền là tốt nhất sân khấu! Có thể làm cho Ninh Chính nháy mắt nhất phi trùng thiên, trực tiếp cùng Tam vương tử, Thái tử bình khởi bình tọa.

Dùng một câu hình dung.

Tri thức liền là lực lượng!

. . .

"A. . . A. . . A. . ."

Ninh Chính Hầu tước trong phủ, truyền đến từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Đám người này vừa mới toàn bộ thi đậu Vũ Cử, tên đề bảng vàng , theo nói hẳn là kiêu ngạo.

Nhưng là. . . Khoảng cách Khổ Đầu Hoan yêu cầu quá xa.

Hiện tại đang bị dán tại trên cây đánh.

Đã treo hai ngày, ít nhất người rút ba mươi roi, nhiều nhất người rút một trăm chín mươi roi.

Lan Tam cùng Lan Ngũ trực giác là đúng.

Bọn hắn trở về về sau, lập tức bị Khổ Đầu Hoan mắng cẩu huyết lâm đầu.

Sau đó, bị đánh cho gần chết!

"Phế vật, phế vật, các ngươi đám phế vật này!"

"Các ngươi là bực nào huyết mạch? Vậy mà thi ra thành tích như vậy ra?"

"Các ngươi nhưng biết , dựa theo các ngươi thành tích như vậy, một khi tham gia thi hội, mới có mấy người có thể trung võ tiến sĩ sao?"

"Ba người, mới ba người!"

"Vô cùng nhục nhã a, các ngươi có gì mặt mũi đi gặp liệt tổ liệt tông, có gì mặt mũi đi đem Khương Ly bệ hạ?"

"Mạnh như vậy huyết mạch cho các ngươi, còn không bằng cho một con chó, còn không bằng cho một con heo."

Sau đó, lại là một trận roi cuồng rút.

Mà lại, đám người này dán tại trên cây cuồng rút, thế nhưng là trần trùng trục đều không mặc gì.

Tiểu Băng cùng Ngũ điện hạ phu nhân đương nhiên sẽ không tới gần nơi này sân nhỏ một bước.

Nhưng là Vũ Liệt cùng Hàm Nô dưới trướng những cái kia nữ võ sĩ, lại vậy mà vụng trộm sang đây xem.

Nhìn xem đám này nam nhân trống trơn thân thể, còn bị roi rút, thật sự là thật kích động, tốt qua nghiện a.

. . .

Băng nhi đã hoài thai hơn bảy tháng.

Lại có chừng một tháng, nàng liền muốn sinh nở.

Nàng vô cùng hưng phấn, một mực lẩm bẩm là nhi tử.

Nhưng Thẩm Lãng đã sớm nhìn ra là nữ nhi, hắn không có nói rõ, nhưng một mực nói không thích nam hài, thích nữ nhi.

Ngũ điện hạ thê tử Trác thị cũng đã nhìn ra, bởi vì Băng nhi bụng không nhọn.

Thẩm Lãng chính cách cái bụng cùng Bảo Bảo chơi, Băng nhi bỗng nhiên nói: "Cô gia, Cừu Yêu Nhi cũng nhanh sinh, hoặc là đã sinh đi."

"Ách!"

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Cừu Yêu Nhi quá cường đại, nàng không cần có nam nhân, thậm chí con của nàng cũng giống như không cần phụ thân.

Bất quá, giống nàng nghịch thiên như vậy nữ nhân, sẽ sinh ra dạng gì Bảo Bảo?

Trên thế giới này, đại khái cũng chỉ có Ninh Hàn tài năng cùng Cừu Yêu Nhi đánh đồng đi.

Mà liền tại lúc này!

Bên ngoài Hoàng Phượng nói: "Công tử, có một nữ nhân đến đây bái phỏng!"

Băng nhi không có lên tiếng, nhưng là lỗ tai bỗng nhiên dựng thẳng lên!

"Ai?" Thẩm Lãng nói: "Ta không rảnh, ta gần nhất nữ nhân nào đều chưa từng trêu chọc, giống ta dạng này giữ mình trong sạch nam nhân thật sự là không nhiều lắm."

"Nàng nói, nàng gọi Ninh Hàn!"

Thẩm Lãng kinh ngạc, Ninh Hàn chủ động tới thấy ta?

Ta, mị lực của ta đã kinh người như vậy sao? Ta. . . Ta thế nào có chút không có tự tin đâu.

. . .

Tại Hầu tước phủ trong đại sảnh, Thẩm Lãng lại một lần nữa gặp được cái này hại nước hại dân đệ nhất mỹ nhân.

Ninh Hàn công chúa nhìn qua Thẩm Lãng, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Thẩm Lãng, ta lần này trở về quốc đô, liền là chuyên môn tới tìm ngươi."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 305: Tuyệt Sắc Thiếu Nữ Đẹp! Quốc Quân Đối Thẩm Lãng Ân Sủng Vô Biên

Thẩm Lãng nghe xong không khỏi có chút kinh ngạc.

Ninh Hàn công chúa trở về quốc đô chuyên môn tìm hắn có việc?

Thẩm Lãng là hẳn là cảm giác được vinh hạnh, vẫn là cảm thấy bất an?

Hắn cảm thấy mình không có mị lực lớn như vậy đi.

Thẩm Lãng nói: "Chuyện gì?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Lão sư ta muốn thu ngươi làm đồ, để ngươi trở thành chúng ta một cái nhỏ nhất sư đệ."

Thẩm Lãng kinh ngạc?

Tả Từ Các chủ muốn thu hắn làm đồ đệ?

Hiện tại Thẩm Lãng với cái thế giới này hiểu rõ đã khắc sâu rất nhiều, đối đãi Thiên Nhai Hải Các ánh mắt cũng đã thay đổi, đây là nắm giữ thế giới quy tắc người.

Mà người này muốn thu hắn làm đồ đệ, này bằng với nói trực tiếp đem Thẩm Lãng lôi đến Kim Tự Tháp bên trên đi.

Thẩm Lãng nói: "Vì sao?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Đương nhiên là ngươi bởi vì ngươi tài hoa hơn người."

Thẩm Lãng nói: "Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám."

Ninh Hàn công chúa cười nói: "Thẩm Lãng ngươi quả nhiên rất thông minh, vậy ta liền trực tiếp nói."

Thẩm Lãng nói: "Mời!"

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta cùng Ninh Dực cùng cha cùng mẹ, ta ủng hộ Ninh Dực."

Ninh Dực liền là Thái tử tên.

Thẩm Lãng gật đầu.

Ninh Hàn công chúa nói: "Vì lẽ đó ta không muốn ngươi tham dự tiến nhà ta đoạt dòng chính sự tình."

Thẩm Lãng nói: "Tam vương tử Ninh Kỳ, không phải cũng tại cùng Ninh Dực đoạt dòng chính sao? Mà lại thế lực sau lưng hắn nhưng so với ta lớn hơn nhiều, ngươi không đi khuyên can hắn, ngược lại tới khuyên ngăn ta?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Muốn nghe lời nói thật sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên."

Ninh Hàn công chúa nói: "Thứ nhất, Ninh Kỳ phía sau là Tiết thị cùng Chủng thị, bọn hắn lực lượng quá lớn, nỗ lực chi phí cũng đã to lớn, khuyên lui được vốn cũng sẽ to lớn. Mà ngươi cùng Ninh Chính vừa mới bắt đầu, thế lực sau lưng nhỏ, nỗ lực chi phí cũng nhỏ, vì lẽ đó khuyên lui được vốn cũng liền tương đối nhỏ."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc hướng lấy Ninh Hàn nhìn lại một chút.

Nữ nhân này ngôn ngữ thật đúng là hiện thực thoải mái, không chút nào che lấp.

Ninh Hàn công chúa nói: "Thứ hai, Tiết thị cùng Chủng thị dù sao cũng là uy tín lâu năm quý tộc, vì gia tộc lợi ích, bọn hắn còn nguyện ý tại quy tắc bên trong làm việc. Mà ngươi không giống, ngươi không có chút nào ranh giới cuối cùng, thiên mã hành không."

Đón lấy, Ninh Hàn công chúa lại nói: "Ngươi sở dĩ trợ giúp Ninh Chính đoạt dòng chính, không phải liền là lo lắng Ninh Dực thượng vị về sau sẽ đối ngươi tiến hành thanh toán, đối Kim thị gia tộc tiến hành thanh toán sao? Chỉ cần ngươi trở thành đệ tử của lão sư, liền không có người dám thanh toán ngươi cùng Kim thị."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, Tả Từ Các chủ thu ta làm đồ đệ, cũng là bởi vì ngươi nguyên nhân rồi?"

Ninh Hàn nói: "Đúng là ta mở miệng thỉnh cầu, ngươi mặc dù không có võ công, nhưng là lấy ngươi thông minh tài trí, cũng xác thực xứng với trở thành đệ tử của lão sư."

Trong chốc lát!

Thẩm Lãng cảm thấy to lớn miệt thị.

Loại này miệt thị không cách nào phản bác.

Bởi vì đối phương không có ra cái gì ác ngôn ác ngữ, thái độ cũng không có biểu hiện được cao cao tại thượng.

Làm sao cụ thể hình dung đâu?

Ngày đó Ninh Hàn công chúa nhìn thấy Trác Nhất Trần vặn vẹo khuôn mặt, liền nói một câu đây cũng là Khương Ly đặc thù huyết mạch người, bởi vì trong huyết mạch lực lượng không chiếm được dẫn đạo cùng giãn ra, vì lẽ đó dẫn đến vặn vẹo.

Cũng bởi vì một câu nói kia, Trác thị gia tộc thảm tao diệt tộc.

Thảm hại hơn chính là, Trác thị diệt tộc thời điểm cũng không biết cụ thể là nguyên nhân gì, còn tưởng rằng có thiên đại âm mưu.

Sau đó Ninh Hàn cảm thấy áy náy, lại nói với Trác Chiêu Nhan một câu thật xin lỗi.

Đến bước này, Trác Chiêu Nhan theo trong địa ngục giải thoát ra, trở thành Ẩn Nguyên hội đại biểu, trở thành Thái tử Ninh Dực bên trên ngoại thất.

Lập tức phảng phất về tới Việt Quốc quyền lực hạch tâm.

Đây hết thảy đều là bởi vì, Ninh Hàn không chỉ là Thiên Nhai Hải Các chi chủ Tả Từ học sinh, mà lại nàng còn có thể là Thiên Nhai Hải Các đời tiếp theo Các chủ.

Tả Từ chung thân lưu luyến si mê Loa Tổ, vì lẽ đó không có lấy vợ sinh con, vì lẽ đó Các chủ vị trí chỉ có thể tại hai người đệ tử bên trong tuyển chọn.

Hoặc là Ninh Hàn, hoặc là Chúc Hồng Tuyết.

Chúc Hồng Tuyết còn muốn trở về gia tộc, kế thừa gia nghiệp, vì lẽ đó kế thừa Thiên Nhai Hải Các chỉ có thể là Ninh Hàn.

Mà bây giờ Tả Từ muốn thu Thẩm Lãng làm đồ đệ.

Cũng là bởi vì Ninh Hàn một câu.

Như vậy là bộ dáng gì đồ đệ đâu?

Không phải là quan môn đệ tử, nếu không Tả Từ đã sớm đích thân đến.

Vẫn như cũ là Khổ Đầu Hoan Trác Nhất Trần như thế ký danh đệ tử.

Khổ Đầu Hoan tại Thiên Nhai Hải Các học tập rất nhiều năm, trên danh nghĩa là Tả Từ Các chủ học sinh, nhưng là tại não hải trong trí nhớ Tả Từ là phi thường mơ hồ, liền phảng phất cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua.

Vậy đại khái liền tương đương với Bắc Đại tiến sĩ cùng Bắc Đại hàm thụ đại học truyền hình văn bằng khác biệt.

Đây đại khái là Thẩm Lãng đi vào thế giới này về sau, lần thứ nhất bị chân chính xem thường rồi?

Ninh Hàn nói: "Thẩm Lãng nếu như ngươi nguyện ý, ta cái này mang theo ngươi đi cùng lão sư tụ hợp, chúng ta muốn đi đào móc một cái thượng cổ di tích, tin tưởng lấy ngươi thông minh tài trí, nhất định sẽ phát huy tác dụng trọng yếu."

Thẩm Lãng tư thế ngồi lập tức liền lười nhác.

"Ninh Hàn công chúa, ngươi tại hải ngoại gặp qua Cừu Yêu Nhi sao?"

Ninh Hàn lắc lắc đầu nói: "Không có, nàng một mực hướng tây hướng tây, cách chúng ta đã rất xa, triệt để rời đi phía đông thế giới."

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi đào móc thượng cổ di tích, chủ yếu là liên quan tới một phương diện nào? Võ học, vẫn là cái khác?"

Ninh Hàn nói: "Võ học chỉ là một bộ phận, đại khái không đến một phần mười."

Đón lấy, Ninh Hàn nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Ngươi không đáp ứng đúng không?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng!"

Ninh Hàn nói: "Bởi vì lòng tự trọng? Ta tổn thương ngươi lòng tự trọng."

Thẩm Lãng nói: "Ta một người ăn bám, mỗi ngày quỳ liếm nương tử người, nào có cái gì lòng tự trọng. Ta chẳng qua là cảm thấy cảm giác an toàn vẫn là phải mình đi tìm, dựa vào người khác cho đại khái không được. Mà lại ta trợ giúp Ninh Chính đoạt dòng chính không chỉ có riêng là vì bảo vệ mình, bảo hộ Kim thị gia tộc, ta còn muốn báo thù, ta muốn tiêu diệt Tiết thị."

Ninh Hàn công chúa nói: "Thẩm Lãng ngươi quả nhiên rất trực tiếp."

Thẩm Lãng nói: "Ta cự tuyệt ngươi, ngươi võ công như vậy ngưu bức, Thiên Nhai Hải Các quyền thế ngút trời, chẳng lẽ trực tiếp giết ta đi?"

Ninh Hàn công chúa cười nói: "Làm sao có thể? Ta đã là Thiên Nhai Hải Các người, không thể lại tham dự vương quốc đoạt dòng chính, không thể nhúng tay thế tục vương quyền."

Thẩm Lãng nói: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, ta sợ nhất liền là một lời không hợp liền rút kiếm."

Ninh Hàn công chúa nói: "Trác Nhất Trần đâu? Thẩm Lãng ngươi nhường một chút hắn tới gặp mặt sao?"

"Được, đương nhiên đi!" Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Thẩm Lãng hô lớn: "Mười ba, ngươi để Khổ Nhất Trần tạm thời không cần rút người, tới gặp mặt sư tỷ của hắn."

. . .

Một lát sau, Trác Nhất Trần xuất hiện tại Ninh Hàn trước mặt.

"Bái kiến sư tỷ."

Mặc dù Khổ Đầu Hoan niên kỷ càng lớn, nhưng là Ninh Hàn trước nhập môn, đương nhiên liền là sư tỷ.

Ninh Hàn công chúa nhìn qua Trác Nhất Trần gọn gàng dứt khoát nói: "Trác Nhất Trần, ngươi biết chúng ta Thiên Nhai Hải Các quy củ sao?"

Khổ Đầu Hoan lắc đầu.

Hắn là thật không biết, dù sao hắn tại Thiên Nhai Hải Các thời điểm, trừ trên danh nghĩa Tả Từ đệ tử bên ngoài, liền là một cái bình thường học viên, cao cấp quy củ hắn cũng không có làm sao học qua.

Ninh Hàn nói: "Thiên Nhai Hải Các đệ tử, nhất là đệ tử của lão sư, không được nhúng tay thế tục vương quyền chi tranh, đây là mấy tổ chức lớn tổ huấn. Chúng ta Thiên Nhai Hải Các tôn chỉ là đào móc văn minh thời thượng cổ, chú ý thiên hạ vạn chúng, thôi động thế giới văn minh. Nhúng tay vương quyền chi tranh là tối kỵ."

Khổ Đầu Hoan thật đúng là lần thứ nhất biết.

Ninh Hàn nói: "Trác Nhất Trần, ngươi bây giờ lập tức thả ra trong tay hết thảy cùng ta rời đi, trở về Thiên Nhai Hải Các, một bên tiếp tục tu luyện, một bên đảm nhiệm Thiên Nhai Hải Các võ học sĩ."

Khổ Đầu Hoan là Thẩm Lãng dưới trướng duy nhất Đại tướng.

Hơn nữa còn là một vô địch thống soái, có thể nói không có Khổ Đầu Hoan, liền không có tương lai vô địch lính mới.

Dựa vào Thẩm Lãng đi luyện binh? Hắn cẩu thí sẽ không.

Dựa vào Kim Sĩ Anh? Hắn thoát thân không ra, mấu chốt hắn cùng Khổ Đầu Hoan ở giữa vẫn là có chênh lệch thật lớn.

Mà Thiên Nhai Hải Các muốn để Khổ Đầu Hoan rời đi, thứ này cũng ngang với hủy đi Thẩm Lãng một cây lương đống.

Thẩm Lãng không nói gì, cứ như vậy lẳng lặng mà nhìn xem Khổ Đầu Hoan.

Khổ Đầu Hoan gãi đầu một cái nói: "Ngày đó ta làm đạo tặc Khổ Đầu Hoan thời điểm, vì Thái tử Ninh Dực làm việc, vì sao liền không có cái quy củ này đâu?"

Thẩm Lãng im lặng.

Khổ ca, ngươi người này nói quá ngay thẳng.

Ninh Hàn nói: "Ngươi nói có lý."

Ninh Hàn không có giảo biện, mà là trực tiếp thừa nhận, nhưng cái này ngược lại càng thêm giết tâm.

Tiềm ẩn ý tứ chính là, ngày đó ngươi trốn ra Thiên Nhai Hải Các, trở thành đạo tặc Khổ Đầu Hoan, mà lại bang Thái tử Ninh Dực làm việc. Nhưng ngươi người này tại Thiên Nhai Hải Các phân lượng quá nhẹ, đến mức chúng ta không để ý đến ngươi tồn tại.

Hiện tại ngươi bị ta nhìn thấy, quy củ đương nhiên liền muốn nói.

Vì lẽ đó hiện tại cho Khổ Đầu Hoan liền hai lựa chọn, hoặc là rời đi Ninh Chính cùng Thẩm Lãng, trở về Thiên Nhai Hải Các.

Hoặc là bị trục xuất Thiên Nhai Hải Các.

Thiên Nhai Hải Các đệ tử thân phận tuyệt đối là một cái vinh dự, Tả Từ đệ tử càng là, cho dù là ký danh đệ tử.

Cũng chính là Khổ Đầu Hoan quá ngu, phía trước lấy một cái chén vàng ăn xin.

Khổ Đầu Hoan nói: "Vậy được, từ nay về sau ta liền cũng không tiếp tục là Thiên Nhai Hải Các đệ tử, cũng không phải Tả Từ Các chủ đệ tử, phiền phức lão nhân gia ông ta đem ta trục xuất sư môn đi."

Ninh Hàn nói: "Trác Nhất Trần, rời đi Thiên Nhai Hải Các, ngươi võ đạo khả năng liền không còn cách nào lại đến tầng lầu."

Khổ Đầu Hoan lắc đầu, không nói gì.

Ninh Hàn nói: "Đã như vậy, vậy ta liền cáo từ."

Sau đó, Ninh Hàn công chúa rời đi.

Nàng thậm chí không có trở về hoàng cung, trực tiếp rời đi quốc đô, tiếp tục đi cùng lão sư Tả Từ Các chủ tụ hợp, tiếp tục đào móc thượng cổ di tích địa cung.

Thẩm Lãng cười nói: "Khổ Đầu Hoan, cảm nhận được bầu trời cùng đám mây miệt thị sao?"

Khổ Đầu Hoan gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Vậy chúng ta liền cố lên nha, nàng không phải che chở Ninh Dực sao? Chúng ta liền trợ giúp Ninh Chính điện hạ đoạt dòng chính thành công, đem Thái tử Ninh Dực giẫm tại dưới chân. Nàng không phải cao cao tại thượng sao? Phảng phất mọc ra cánh sao? Chúng ta liền đem nàng trên cánh lông nhổ sạch sẽ, lột sạch quần áo ném tới trong hầm phân."

"Tiên nữ có phải là muốn đi ị ta không biết, nhưng là ta biết, một khi ăn cứt, vậy khẳng định cũng không phải là tiên nữ."

Khổ Đầu Hoan nhìn Thẩm Lãng một chút, nói: "Công tử ngươi nửa phần trước ngôn ngữ ta phi thường đồng ý, nhưng là bộ phận sau, có chút buồn nôn."

Thẩm Lãng nói: "Ninh Hàn công chúa cố nhiên là bệ hạ kiêu ngạo, tương lai có thể sẽ kế thừa Thiên Nhai Hải Các, nhưng là tại đoạt dòng chính một chuyện lên, bệ hạ vẫn là có được quyền lực tuyệt đối."

. . .

Ninh Hàn công chúa tới cũng nhanh, biến mất càng nhanh.

Nhưng lại phảng phất một viên cự thạch nhập vào Thẩm Lãng tâm hồ, nhấc lên sóng to gió lớn.

Đây đại khái là Thẩm Lãng lần thứ nhất lọt vào người khác xem thường.

Như thế cao cao ở trên xem thường.

Không có nửa câu mà nói, không có nửa câu mỉa mai.

Nhưng là mỗi một câu nói, đều phảng phất đang giữa không trung phát ra.

Cừu Yêu Nhi cũng là dạng này nghịch thiên người.

Nàng cũng chướng mắt Thẩm Lãng, nói cho đúng nàng chướng mắt bất luận kẻ nào.

Nhưng là thái độ của nàng lại rất đáng yêu.

Nàng bảo trì một loại phi thường chất phác bản thân, một loại chân chính đại ái.

Nàng sẽ không chuyên môn tới trêu chọc ngươi.

Nàng sẽ rất chân thành nói cho ngươi, ta cũng không phải là nhằm vào ngươi, ta cảm thấy ở đây đều là rác rưởi.

Mấu chốt nhất là, nàng mặc dù chán ghét nam nhân.

Nhưng nàng từ nội tâm chỗ sâu, vẫn là tràn ngập thiện ý.

Không quản là đối Thẩm Lãng, vẫn là đối Từ Thiên Thiên vân vân.

Cừu Yêu Nhi ngạo mạn cô độc, cự tuyệt bất luận người nào tới gần, nhưng lại như là dương quang phổ chiếu, nguyện ý bảo hộ cánh chim phía dưới tất cả mọi người.

Mặt ngoài băng lãnh, kì thực ấm áp.

Ninh Hàn vừa vặn tương phản, nàng mặt ngoài thoải mái trực tiếp, mặc dù chưa nói tới nhiệt tình, nhưng lại không có chút nào giá đỡ, nhìn như thân cận.

Nhưng là nội tâm của nàng lại tràn đầy lãnh ý, cả thế gian đều sâu kiến lãnh ý.

Đương nhiên, ở phương diện này Thẩm Lãng cũng được không bên trên bao nhiêu.

Không quản là tại quốc đô, vẫn là tại Bạch Dạ quận, hắn đối vô số dân chúng liền là như thế tràn ngập ngạo mạn lãnh ý.

Chỉ bất quá, hiện tại hắn bị người khác ngạo mạn.

. . .

Ninh Hàn rời đi vô thanh vô tức.

Nhưng có một người tiến vào quốc đô, lại thanh thế to lớn, vạn người vây xem.

Chủng Sư Sư!

Chủng thị gia tộc trưởng nữ.

Liền là cái này ương ngạnh nữ nhân, từng tại quốc đô đả thương qua Mộc Lan bảo bối.

Nàng này mạnh mẽ ương ngạnh, quả thực vô biên vô hạn.

Trước đó Tiết Lê đủ ương ngạnh sao?

Nhưng mà, nàng chỉ là thấp phối bản Chủng Sư Sư mà thôi.

Vị này Chủng Sư Sư, không phải công chúa lại hơn hẳn công chúa.

Chủng thị gia tộc, Việt Quốc thứ nhất uy tín lâu năm quý tộc.

Mặt ngoài gia tộc của hắn lãnh địa đại khái hơn một vạn cây số vuông, là Tô thị gia tộc bốn lần nhiều.

Nhưng mà, Thiên Tây hành tỉnh bắc nửa bộ toàn bộ đều là Chủng thị gia tộc địa bàn.

Vì lẽ đó Thiên Tây hành tỉnh diện tích rõ ràng không thua gì Thiên Bắc hành tỉnh, Thiên Nam hành tỉnh, nhưng lại chỉ có một trong đó phủ đô đốc.

Từ trước Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc phủ một mực nam bộ sáu quận, bắc bộ bảy quận mặc dù vẫn như cũ là Việt Quốc triều đình phái đi quan viên, nhưng hoàn toàn nước tát không lọt.

Chủng thị gia tộc là Việt Quốc lớn nhất quân phiệt, địa bàn của hắn trình độ nào đó so Biện Tiêu còn muốn lớn.

Biện Tiêu chỉ có ba quận mà thôi, mà lại hắn một mực quân chính, đem dân chính toàn bộ giao cho Việt Quốc quan viên, lần này càng làm cho Trương Xung đảm nhiệm Diễm Châu hạ đô đốc, đây càng là hướng Ninh Nguyên Hiến giao quyền ý.

Vì lẽ đó Diễm Châu mặc dù mới quy thuận hai mươi mấy năm mà thôi, nhưng đã là quốc quân Ninh Nguyên Hiến dòng chính địa bàn.

Thiên Bắc hành tỉnh bắc bộ thuộc về Việt Quốc đã mấy trăm năm, nhưng vẫn như cũ khó mà tiêu trừ Chủng thị vết tích.

Biện Tiêu Công tước mặc dù không coi ai ra gì, nhưng là cùng quốc quân Ninh Nguyên Hiến thân mật vô gian, cơ hồ sẽ không cự tuyệt quốc quân bất luận cái gì ý chỉ.

Nhưng là Chủng Nghiêu liền không đồng dạng.

Hai mươi mấy năm trước, Chủng thị gia tộc đoạt dòng chính thực ra ẩn ẩn là đứng tại Ninh Nguyên Vũ một phương.

Cuối cùng Ninh Nguyên Hiến thành công leo lên vương vị, đồng thời đối võ tướng thế lực tiến hành đại thanh tẩy thay máu.

Nhưng lại không dám động Chủng thị gia tộc.

Chủng thị cùng Tô thị gia tộc có thể hoàn toàn không tại một cái cấp bậc bên trên.

Tô thị gia tộc có ba ngàn cây số vuông, trên danh nghĩa tư quân chỉ có bốn năm ngàn, tăng thêm mã tặc, tăng thêm ẩn tàng quân đội, tổng cộng có hơn một vạn quân đội.

Tô Nan có thể nhấc lên to lớn phản loạn, nguyên nhân căn bản vẫn là kinh doanh Khương quốc, lôi kéo Tây Vực chư quốc, đồng thời bị Sở quốc quanh năm suốt tháng truyền máu.

Hắn cái gọi là ba bốn vạn đại quân, vượt qua một nửa là Tây Vực lính đánh thuê, còn có Đại Kiếp Tự chi viện tăng binh.

Chân chính thuộc về Tô thị quân đội, sẽ không vượt qua hai vạn!

Nhưng mà Chủng thị!

Quang minh chính đại nắm giữ đại quân, liền khoảng chừng mười vạn.

Mà lại, Chủng thị đại quân tại mọi thời khắc đều đang đối kháng với Sở quốc tuyến đầu.

Vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến có thể động bất luận kẻ nào, lại không thể động Chủng thị.

Lại nhìn Chủng Nghiêu, cỡ nào ngạo mạn?

Hắn cơ hồ hai mươi năm không có tiến quốc đô.

Ninh Nguyên Hiến sắc phong Biện Tiêu làm Xu Mật Sứ, Chủng Nghiêu liền để đệ đệ Chủng Ngạc tiến vào quốc đô đảm nhiệm Xu Mật viện phó sứ.

Ý kia biểu hiện được hết sức rõ ràng, ta Chủng Nghiêu tuyệt đối không cam lòng khuất tại tại Biện Tiêu phía dưới.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến bất đắc dĩ, liền đã sắc phong Chủng Nghiêu làm Thái úy.

Trời có mắt rồi, Thái úy vị trí này đã vứt bỏ trên trăm năm.

Vương triều Đại Viêm Thái úy chức vụ, hẳn là tham chiếu Trung Quốc Hán triều, mà không phải Tống triều.

Tống triều quân nhân địa vị xuống, Thái úy chỉ là tượng trưng mà thôi, ngay cả Cao Cầu món hàng này đều có thể đảm nhiệm.

Tại Hán triều Thái úy thế nhưng là đứng hàng Tam công, đế quốc tối cao võ chức.

Cũng là bởi vì cái này chức quan quá cao, vì lẽ đó tại trăm năm trước đó, phía đông chư quốc liền dần dần bỏ phế vị trí này.

Nhưng là vì để cho Chủng Nghiêu cùng Biện Tiêu bình khởi bình tọa, Ninh Nguyên Hiến bất đắc dĩ lại phải đem cái này Thái úy dời ra ngoài dùng.

Tô Nan cũng là Xu Mật viện phó sứ cùng Chủng Ngạc đồng cấp.

Hắn cả đời mục tiêu theo đuổi, đại khái là là có thể cùng Chủng Nghiêu bình khởi bình tọa.

Nhưng Tô Nan vẫn như cũ thất bại, bởi vì hắn dựa vào là quyền mưu cùng dựa thế.

Mà Chủng Nghiêu chấp chưởng mười vạn đại quân, mới thật sự là lực lượng tuyệt đối.

Một khi Chủng Sư Sư tiến vào quốc đô, cái kia thứ nhất tai họa liền không tới phiên Ninh Diễm công chúa.

Chủng Sư Sư nữ nhân này, ngay cả Ninh Diễm đều muốn nhượng bộ lui binh.

. . .

"Giá, giá, giá!"

Thẩm Lãng chính vào cung yết kiến quốc quân, muốn hướng hắn yêu cầu Bắc Uyển bãi săn.

Bỗng nhiên, đằng sau truyền đến một trận kịch liệt tiếng vó ngựa.

Nghe thấy ngựa này tiếng chân, liền ương ngạnh cực hạn.

"Tránh, tránh, tránh!"

Mấy cái thanh âm tráng kiện võ sĩ, lớn tiếng rống to, sau đó dùng roi quật mặt đất.

Khu trục Chu Tước đường lớn bên trên bất luận kẻ nào.

Vậy mà lúc này Chu Tước đường lớn trung ương, cũng chỉ có Thẩm Lãng một đoàn người, hắn suất lĩnh Vũ Liệt bọn người mấy chục kỵ, nghênh ngang đi tại Chu Tước đường lớn trung ương.

Cứ việc đây là vi phạm lệnh cấm.

Nhưng bây giờ Thẩm Lãng cũng là quốc đô một hại, mỗi một lần đều đi đường lớn trung ương, cũng không ai dám quản.

Mà bây giờ!

Nhỏ tai họa gặp được mối họa lớn.

Thẩm Lãng không khỏi xoay người nhìn lại.

Sau đó không khỏi có chút nhìn ngây người.

Lại một cái liệt diễm đồng dạng nữ nhân.

Toàn thân mặc màu đỏ bó sát người áo giáp, tuyệt mỹ vô luân khuôn mặt bên trên mỗi một tấc đều viết ương ngạnh.

Nhưng Thẩm Lãng thật đúng là lần thứ nhất nhìn thấy mặt lỗ như thế tinh xảo tuyệt mỹ nữ nhân.

Còn là lần đầu tiên nhìn thấy chân chính đồng nhan xx nữ nhân.

Nàng kiều diễm như lửa, phối hợp thêm ương ngạnh mạnh mẽ tính cách, quả thực nhìn một chút đã cảm thấy muốn bốc cháy.

Tại toàn bộ Việt Quốc bên trong, đơn thuần tướng mạo cùng dáng người bên trên có thể vượt qua Mộc Lan bảo bối nữ nhân là không có.

Ninh Diễm diễm lệ, nhưng tướng mạo so Mộc Lan kém hơn một chút.

Thần nữ Tuyết Ẩn có khí chất tăng thêm, thanh danh tăng thêm, nhưng theo trên gương mặt tới nói, vẫn như cũ hơi kém Mộc Lan một chút xíu.

Ninh Hàn nữ nhân này, Thẩm Lãng không muốn nói.

Mà trước mắt cái này Chủng Sư Sư, chân chính các phương diện đều cùng Mộc Lan tương xứng.

Đồ vật minh châu, tuyệt diễm vô luân.

Không nói nội hàm, không nói khí tràng, liền đơn thuần tướng mạo bên trên.

Chân chính là tuyệt sát cấp.

Mộc Lan lãnh diễm chất phác.

Mà Chủng Sư Sư, liền là một đoàn liệt diễm, đốt mặc ánh mắt.

Thẩm Lãng cùng Chủng thị gia tộc không thù, nhưng là cùng cái này Chủng Sư Sư có thù.

Nàng đánh qua Mộc Lan.

Nhất thời, Thẩm Lãng trong đầu hiện ra mấy chục loại trả thù phương pháp.

"Tránh, tránh, tránh!"

"Lăn đi, lăn đi!"

Thẩm Lãng đội kỵ binh ngũ còn tại phía trước một dặm, Chủng Sư Sư kỵ binh liền bắt đầu quở trách khu trục, trong tay roi cuồng rút mặt đất.

Thẩm Lãng nhìn thoáng qua mình, chỉ có chỉ là mấy chục kỵ.

Lại nhìn Chủng Sư Sư, ròng rã hơn ngàn kỵ.

Đây cũng quá ương ngạnh a, công nhiên suất lĩnh hơn ngàn kỵ binh xông vào quốc đô.

Thẩm Lãng phất phất tay, mang theo Vũ Liệt chờ mấy chục kỵ thối lui đến ven đường lên, làm Chủng Sư Sư nhường đường ra.

Sau đó ánh mắt nhìn chằm chằm Chủng Sư Sư eo thon, thật sự là giống như rắn, nhưng lại tràn đầy lực lượng cường đại cảm giác.

"Nhìn cái gì vậy? Móc mắt ngươi!"

Chủng Sư Sư lạnh quát, sau đó khoát tay.

"Sưu sưu sưu. . ."

Một chuỗi tên nỏ, trực tiếp bắn tới.

Vũ Liệt bọn người nhanh chóng mở ra tấm thuẫn, chặn phóng tới tên nỏ.

Thẩm Lãng triệt để nhìn mà than thở.

Thiên hạ lại còn có như thế ương ngạnh nữ tử?

Lớn mông công chúa đã đầy đủ ương ngạnh, nhưng càng nhiều hơn chính là ngoài mạnh trong yếu, nàng bên đường phóng ngựa không giả, nhưng là ngay cả một cái tiểu lão bách tính cũng không dám thật đụng.

Mà Chủng Sư Sư ngay cả Thẩm Lãng thân phận cũng không biết, trực tiếp tên nỏ phóng tới.

Bên đường giết người?

Loại này ương ngạnh, vô biên vô hạn.

"Phanh phanh phanh. . ."

Theo một trận kịch liệt gót sắt âm thanh về sau, Chủng Sư Sư kỵ binh nghênh ngang rời đi.

. . .

Thẩm Lãng tiến vào hoàng cung, bái kiến quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

"Ninh Hàn đi tìm ngươi sự tình gì?"

Thẩm Lãng nói: "Nàng để ta tiến vào Thiên Nhai Hải Các, trở thành Tả Từ Các chủ ký danh đệ tử, đồng thời để ta rời khỏi đoạt dòng chính chi tranh."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến nhướng mày.

"Nàng lần này trở về, liền chuyên môn vì chuyện này?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Có lẽ vậy."

Ninh Nguyên Hiến sắc mặt lập tức trở nên càng thêm khó coi.

Không phải là bởi vì Thẩm Lãng, mà là bởi vì Ninh Hàn.

Hắn cảm thấy nữ nhi Ninh Hàn đã xúc phạm đến hắn quyền uy.

Ngươi Ninh Hàn trừ là Thiên Nhai Hải Các người thừa kế bên ngoài, vẫn là ta Ninh Nguyên Hiến nữ nhi.

Có một số việc là thuộc về ta vị này quốc quân quyền lực, ngươi không cần bao biện làm thay.

Thẩm Lãng là ta thần tử, tự nhiên do ta quản giáo, còn chưa tới phiên ngươi Thiên Nhai Hải Các đến quản.

Đoạt dòng chính sự tình, càng là ta Ninh Nguyên Hiến tuyệt đối quyền uy, dung không được người khác nhúng tay.

Trên một điểm này, quốc quân liền càng thích Thẩm Lãng.

Hắn mặc dù gan to bằng trời, luôn miệng nói muốn đánh bại Thái tử, đánh bại Tam vương tử, đem Ninh Chính nâng lên Thái tử vị trí.

Lúc ấy Ninh Nguyên Hiến nghe đến mấy câu này đã cảm thấy vô cùng hoang đường, lại phảng phất muốn tức nổ tung.

Nhưng là ở sâu trong nội tâm, lại cảm thấy Thẩm Lãng rất tri kỷ.

Bởi vì, hắn đem chân thật nhất lời nói đều nói cho Ninh Nguyên Hiến, hắn không có đi tìm bất luận kẻ nào, cũng không có ý đồ dùng bất luận ngoại lực gì hướng Ninh Nguyên Hiến tạo áp lực.

Hắn nói đến rõ ràng, ta chính là muốn dẫn lấy Ninh Chính không ngừng sáng tạo kỳ tích, không ngừng kinh bạo ánh mắt của các ngươi, cuối cùng làm cho bệ hạ ngài cải biến ý nghĩ, đem Ninh Chính điện hạ lập làm Thái tử.

Cứ việc đến bây giờ quốc quân vẫn cảm thấy rất hoang đường, nhưng lại không có ngăn cản Thẩm Lãng.

Bởi vì Thẩm Lãng đem càn cương độc đoán quyền lực toàn bộ đều giao cho Ninh Nguyên Hiến, làm quân vương cũng không thể ngay cả cơ hội biểu hiện cũng không cho đi.

Mà Ninh Hàn cử động lần này trực tiếp dùng Thiên Nhai Hải Các áp bách Thẩm Lãng nhượng bộ.

Cái này xúc phạm đến Ninh Nguyên Hiến tuyệt đối quyền uy.

Nhưng là có mấy lời, Ninh Nguyên Hiến không tốt tại Thẩm Lãng trước mặt nói.

Lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt.

Ninh Hàn đương nhiên coi là lòng bàn tay của hắn thịt, nhưng bây giờ Thẩm Lãng cũng không làm khó có thể được xưng tụng mu bàn tay.

Vừa mới Thẩm Lãng liền liên thủ với hắn, đánh thiên hạ quần thần hung hăng một bạt tai, sảng khoái vô cùng.

"Ngươi cái này vô lại gia hỏa, bình thường không có chuyện, căn bản liền không tiến vào hoàng cung nửa bước." Ninh Nguyên Hiến nói: "Hôm nay tới gặp quả nhân, sự tình gì? Nói!"

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ngài còn nhớ rõ hôm qua ta nói với ngài chuyện kia?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi cự tuyệt quả nhân đưa cho ngươi hai ngàn tinh nhuệ, muốn bắt đầu từ số không luyện binh, mà lại danh xưng trong vòng mấy tháng liền muốn luyện thành thứ nhất cường quân, vô địch tinh nhuệ! Còn muốn cho ngươi lính mới tại biên cảnh cùng đi săn bên trên đánh bại Sở quốc?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, hiện tại Sở quốc cùng Căng Quân móc nối, ở trên bàn đàm phán Sở vương khẳng định là sẽ không thỏa hiệp cúi đầu. Nhưng mà lại không thể chân chính tiến hành hai nước đại quyết chiến, vì lẽ đó biên cảnh cùng đi săn liền là giải quyết tranh chấp duy nhất biện pháp."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Việt Quốc cùng Ngô quốc, có biên cảnh cùng đi săn truyền thống. Nhưng là chúng ta cùng Sở quốc, nhưng không có cái này truyền thống."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, vì lẽ đó Sở vương có thể sẽ không đáp ứng biên cảnh cùng đi săn, coi như đáp ứng, cũng không thể nhượng bộ quá nhiều. Cho nên chúng ta muốn cho hắn một loại cảm giác, Sở quốc tất thắng, dạng này mới có thể thấy lợi tối mắt!"

"Chúng ta hai ngàn lính mới, đối chiến Sở quốc năm ngàn tinh nhuệ, tại trong mắt mọi người, Sở quốc đều tất thắng, Sở vương đại khái cũng chịu không được cái này dụ hoặc, vì lẽ đó hắn sẽ đáp ứng biên cảnh cùng đi săn, mà lại coi như rất quá đáng yêu cầu, Sở vương cũng sẽ đáp ứng."

"Tỉ như cắt nhường hai mươi ba thành lũy, tỉ như tự mình xin lỗi, tỉ như bồi thường tám mươi vạn kim tệ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tiểu tử, điều kiện là ngang nhau. Nếu như chúng ta thua, cũng phải cắt nhường hai mươi ba thành lũy, tự mình xin lỗi, bồi thường tám mươi vạn."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng ta có nắm chắc sẽ thắng, ta lính mới chú định cường đại vô địch, trước nay chưa từng có."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ai là chi này lính mới chủ soái?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên là Ninh Chính điện hạ, hắn sẽ đích thân chỉ huy biên cảnh cùng đi săn một trận chiến này."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Sau đó hắn liền nhất phi trùng thiên đúng không?"

"Đúng a." Thẩm Lãng nói: "Nhưng chuyện này thu hoạch lớn nhất vẫn là bệ hạ ngài a, ngài đem lại một lần nữa uy chấn thiên hạ. Ngươi vừa mới thắng Ngô Vương, nhưng là Sở vương lợi hại, ngài còn không có thắng nổi hắn, thậm chí còn bị thua thiệt, lần này biên cảnh cùng đi săn như thắng hắn, ta Việt Quốc không chiến mà thắng, thu hoạch được to lớn lợi ích, mà ngài cũng đem lại một lần nữa leo lên quân vương đỉnh phong."

Ninh Nguyên Hiến cười lạnh nói: "Cái bát úp còn chưa lật lên đâu, ít cho ta khoe khoang khoác lác."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ta thổi qua trâu, mỗi một dạng đều thực hiện a."

Ninh Nguyên Hiến nhíu mày, chính hắn biết mình tính cách khuyết điểm, không thích bình thản, thích kịch liệt, thích cược.

Trước đó Sở quốc đứng trước to lớn nguy cơ, hắn liền đánh cược lớn một trận, kết quả hoàn toàn thắng lợi.

Nhưng hắn trong lòng biết, mọi thứ không thể dựa vào cược, nhất là thuận cảnh thời điểm, càng không thể tuỳ tiện cược.

Vạn nhất lật bàn một lần, hậu quả khó mà lường được.

Nhưng là, hắn thực sự lại khó mà ngăn cản dạng này dụ hoặc.

"Chuyện này bàn lại, ngươi nói biện pháp quá hoang đường, không thể làm thật." Ninh Nguyên Hiến nói: "Nói đi, hôm nay tới tìm ta, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, một khi ta chiêu mộ hai ngàn binh sĩ, hiện tại Trường Bình Hầu tước phủ quá nhỏ a, mà lại trước mắt bao người, không cần bí mật huấn luyện. Dù sao ngài cũng không thích đi săn, Bắc Uyển bãi săn vứt bỏ ở nơi đó cũng rất đáng tiếc, không bằng liền tạm thời cho chúng ta mượn?"

Ninh Nguyên Hiến trừng mắt.

Ta liền biết, ngươi tên khốn này vô lợi không dậy sớm.

Nếu không phải bởi vì có việc cầu ta, ngươi mười ngày nửa tháng cũng sẽ không tới gặp ta.

Có việc liền liếm láp mặt, không có việc gì liền vứt ở một bên.

Ngươi Thẩm Lãng làm người không khỏi quá thực tế a.

Bất quá cơ hồ Thẩm Lãng mới mở miệng, Ninh Nguyên Hiến nội tâm đáp ứng.

Cái này nếu là đổi Ninh Chính tới cầu, hắn làm sao cũng sẽ không đáp ứng, có thể cho ra một trăm đầu lý do cự tuyệt.

Bất quá coi như đáp ứng, Ninh Nguyên Hiến cũng phải cầm một cầm Thẩm Lãng, miễn cho để hắn cảm thấy quá thuận lợi, liền có thể đối với hắn Ninh Nguyên Hiến muốn gì cứ lấy.

"Muốn Bắc Uyển bãi săn? Có thể a. . ." Ninh Nguyên Hiến cười nói, sau đó trong đầu bắt đầu suy nghĩ, hẳn là theo Thẩm Lãng nơi đó doạ dẫm chút gì.

Mà liền tại lúc này.

"Ầm!"

Cửa cung mở ra.

Một trận làn gió thơm đánh tới.

Một đám lửa đi đến.

Tuyệt sắc thiếu nữ đẹp Chủng Sư Sư.

Cơ hồ khiến toàn bộ cung phòng sáng lên.

"Nghĩa phụ, nghĩa phụ. . ." Chủng Sư Sư không coi ai ra gì, trực tiếp xông vào.

Cũng không hành lễ, trực tiếp một phát bắt được Ninh Nguyên Hiến cánh tay, cái này thái độ so Ninh Diễm công chúa còn muốn làm càn, còn muốn thân cận.

"Làm gì? Làm gì?" Ninh Nguyên Hiến cưng chiều nói: "Nam nữ thụ thụ bất thân, ngươi một cái nữ nhi gia, tùy tiện bắt người cánh tay tính là gì?"

Chủng Sư Sư là Chủng phi chất nữ, tại mấy tuổi thời điểm liền bái Ninh Nguyên Hiến làm nghĩa phụ.

Đương nhiên chỉ là gọi đùa, người trong thiên hạ nào có bái quân vương làm nghĩa phụ.

Nhưng Chủng Sư Sư cứ như vậy một mực hô hào, cũng không người nào dám đi uốn nắn nàng.

Chủng Sư Sư nói: "Nghĩa phụ, ta muốn một vật, ngươi nhất định phải cho ta."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi nói trước đi nói nhìn."

Chủng Sư Sư ánh mắt hướng phía Thẩm Lãng trông lại một chút, nổi giận quát nói: "Cặn bã, vậy mà là ngươi?"

Đón lấy, Chủng Sư Sư nói: "Nghĩa phụ, ta muốn hai dạng đồ vật. Thứ nhất dạng, cái này kẻ xấu xa vừa rồi tại trên đường bỉ ổi ta, ta muốn móc mắt của hắn. Thứ hai dạng, ta mang theo hai ngàn kỵ binh tới, ngươi đem Bắc Uyển bãi săn cho ta."

Móa!

Nửa đường giết ra một cái nữ ma vương?

Chủng Sư Sư nghe được Ninh Nguyên Hiến không đáp, liền dùng sức nắm lấy cánh tay của hắn nói: "Nghĩa phụ, ngươi hiểu rõ ta nhất. Ngươi nói cho không cho, ngươi không cho ta, ta liền muốn náo loạn a, ta liền muốn náo loạn a!"

"Có ai không!" Chủng Sư Sư chỉ vào Thẩm Lãng hô lớn: "Đem người này cặn bã con mắt móc xuống!"

"Còn có, Bắc Uyển bãi săn ta chắc chắn phải có được, ta cái này dẫn người tiến vào chiếm giữ a!"

Dứt lời, Chủng Sư Sư trực tiếp muốn đi, dẫn binh tiến vào chiếm giữ Bắc Uyển bãi săn, liền phảng phất chỉ là tới thông báo một tiếng mà thôi.

Ninh Nguyên Hiến tằng hắng một cái nói: "Sư Sư a, thật sự là không khéo, ta vừa mới đem Bắc Uyển bãi săn cho Thẩm Lãng."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 306: Lãng Gia Lại Muốn Nghịch Thiên! Từ Trước Tới Nay Đáng Sợ Nhất

Lời này mới ra, Chủng Sư Sư sắc mặt lập tức thay đổi.

Từ nhỏ đến lớn không quản ở đâu, nàng đều là vênh mặt hất hàm sai khiến, muốn làm gì thì làm.

Phụ thân Chủng Nghiêu vẫn là nghiêm khắc, nàng còn không phải như vậy dám lỗ mãng, nhưng là ở những người khác trước mặt hoàn toàn là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa.

Nhất là tại Ninh Nguyên Hiến trước mặt.

Chủng phi là nàng thân cô cô, quốc quân Ninh Nguyên Hiến đối nàng dung túng còn xa hơn vượt xa quá Ninh Diễm công chúa.

Loại này dung túng không chỉ là bởi vì yêu thương, càng nhiều là bởi vì yếu tố chính trị.

Ninh Nguyên Hiến cần Chủng thị gia tộc.

Đương nhiên, Chủng thị gia tộc cũng cần quốc quân.

Chủng Nghiêu dưới trướng mười vạn đại quân mặc dù đối với hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, mà lại Chủng thị chỉ huy tây quân đã vượt qua trăm năm.

Nhưng là chi quân đội này dù sao vẫn như cũ là thuộc về Việt Quốc, binh khí, áo giáp, lương thảo đều là từ Việt Quốc cung cấp, quân lương cũng từ quốc khố ứng phó.

Chủng thị gia tộc đương nhiên cũng có tư quân, mà lại số lượng rất nhiều, nhưng cũng chỉ có khoảng một vạn người.

Mà lại đến nay trăm năm, Chủng thị gia tộc có lẽ ngạo mạn ương ngạnh, nhưng ở trung thành bên trên nhưng không có vấn đề gì.

Mặc dù Chủng Nghiêu cùng Ninh Nguyên Hiến quan hệ cũng không thân cận, nhưng ít ra Ninh Nguyên Hiến mỗi một đạo ý chỉ, Chủng Nghiêu đều tuân thủ, chẳng những không có kháng cự, thậm chí không có lá mặt lá trái.

Trên một điểm này, Chủng Nghiêu thậm chí so Ninh Nguyên Hiến đã từng dòng chính Trịnh Đà làm được càng tốt hơn.

Thần tử bản phận Chủng Nghiêu làm được vẫn rất tốt.

Chính là bởi vì điểm này, cứ việc Ninh Nguyên Hiến cùng Chủng Nghiêu quan hệ không thân cận, nhưng vẫn như cũ tín trọng.

Càng trọng yếu hơn chính là Chủng thị gia tộc tại tây quân uy tín quá cao, đối kháng Sở quốc đại quân không thể không có Chủng thị.

Chính là bởi vì như thế, Ninh Nguyên Hiến mới đối Chủng Sư Sư hữu cầu tất ứng, so với con gái ruột còn muốn cưng chiều.

Hiện tại Ninh Nguyên Hiến lần thứ nhất chính diện cự tuyệt nàng, xem như nho nhỏ đánh mặt.

Chủng Sư Sư cơ hồ ngây người.

Sau đó, trừng lớn đôi mắt đẹp hướng phía Thẩm Lãng nhìn lại một chút.

Đây là nàng lần thứ nhất mắt nhìn thẳng Thẩm Lãng, nguyên bản còn tưởng rằng là cái gì a miêu a cẩu đâu.

Bệ hạ vậy mà bởi vì hắn mà cự tuyệt ta?

Cái này nam nhân vậy mà dáng dấp xinh đẹp như vậy, so nữ nhân xinh đẹp hơn?

Bất quá Chủng Sư Sư không thích nam nhân như vậy, nàng thích chính là anh tư bộc phát nam nhân.

Chẳng những muốn dáng dấp đẹp trai, hơn nữa còn muốn tràn ngập nam tử khí khái.

Tỉ như giống Chúc Hồng Tuyết dạng này nam nhi, còn có nàng vị hôn phu dạng này nam nhi.

Nguyên bản Chủng Sư Sư vị hôn phu là Tam vương tử Ninh Kỳ.

Đương nhiên, Chủng Sư Sư cùng Ninh Kỳ quan hệ phi thường thân cận, như là thân huynh muội.

Để nàng gả cho Ninh Kỳ, nàng cũng cảm thấy không có cái gì không tốt.

Về sau bởi vì nguyên nhân nào đó, hai người hôn sự không giải quyết được gì.

Đương nhiên chuyện này không có công khai qua, không quản là hai người bí mật hôn ước, vẫn là giải trừ hôn ước, đều là giữ bí mật trạng thái.

Nguyên nhân rất đơn giản!

Bởi vì họ hàng gần.

Ninh thị trường kỳ cùng Chủng thị thông gia, về sau liên tiếp xuất hiện mấy đôi vợ chồng sinh ra hài tử có vấn đề.

Ninh Kỳ mẫu thân là Chủng Sư Sư thân cô cô.

Như vậy hai người thành hôn, sinh ra hài tử cũng có phong hiểm, nếu như là phổ thông gia đình quý tộc thì cũng thôi đi.

Sinh một đứa bé không được, cùng lắm thì sinh hai cái, ba cái.

Nhưng Ninh Kỳ là vương tử, là muốn đoạt dòng chính, không thể bốc lên nguy hiểm như vậy.

Vì lẽ đó Chủng Nghiêu chủ động đưa ra, hai nhà vẫn như cũ thông gia, nhưng lại đem Chủng Oanh gả cho Ninh Kỳ, nàng cùng Ninh Kỳ quan hệ máu mủ muốn xa một chút, đã vượt qua ba đời.

Mà lại Chủng Oanh cũng càng thêm đoan trang hào phóng, càng thời điểm mẫu nghi thiên hạ.

Chủng Sư Sư cái này đức hạnh, xác thực không thích hợp làm vương hậu.

Kể từ đó, Chủng Sư Sư chung thân đại sự liền chậm trễ xuống tới.

Bây giờ mười chín tuổi còn không có lấy chồng.

Đương nhiên, vị này Trấn Tây thành công chúa hoàn toàn không lo gả.

Dù là hắn tính cách mạnh mẽ ương ngạnh, nhưng dù sao cũng là Việt Quốc tây thùy đệ nhất mỹ nhân, cùng Kim Mộc Lan đặt song song đồ vật minh châu.

Mà lại Chủng thị gia tộc quyền thế viễn siêu Kim thị.

Vì lẽ đó truy cầu Chủng Sư Sư nam nhân hàng ngàn hàng vạn, quả thực thêu hoa con mắt.

Bây giờ giống như rốt cục có tin tức.

Chủng Sư Sư liền là tới ra mắt, nghe nói đối phương nam tử thân phận phi thường cao quý.

"Ngươi, ai?" Chủng Sư Sư hỏi.

"Thẩm Lãng."

Chủng Sư Sư đôi mắt đẹp vừa mở nói: "Ngươi chính là Thẩm Lãng? Kim Mộc Lan người ở rể?"

Sau đó, Chủng Sư Sư vây quanh Thẩm Lãng, từ trên xuống dưới nhìn một lúc lâu.

"Kim Mộc Lan chẳng những võ công nát, ánh mắt càng là không được, làm sao chọn trúng ngươi dạng này trông thì ngon mà không dùng được tiểu bạch kiểm?" Chủng Sư Sư nói: "Xem ra nàng đời này là vĩnh viễn cũng đuổi không kịp ta, dáng dấp không có ta đẹp, dáng người không có ta tốt, hiện tại gả phu quân càng là còn kém rất xa ta."

Đón lấy, Chủng Sư Sư không nhìn nữa Thẩm Lãng một chút, ngược lại nghĩ Ninh Nguyên Hiến đại phát thư uy.

"Bệ hạ, ta không quản, dù sao cái kia Bắc Uyển bãi săn ta chắc chắn phải có được, ngươi cho ai đều vô dụng."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Sư Sư a, cái kia Bắc Uyển bãi săn ta xác thực cho Thẩm Lãng cùng Ninh Chính để hắn luyện binh dùng, là chính sự. Nếu không ngươi đổi chỗ khác, bằng không ta đem Tây Uyển trang viên cho ngươi lại có được hay không? Vậy nhưng so Bắc Uyển bãi săn thoải mái hơn."

Vì hống cái này tiểu tổ tông, Ninh Nguyên Hiến cũng đúng là không có cách nào.

Tây Uyển trang viên xác thực điều kiện tốt hơn nhiều, xem như Ninh Nguyên Hiến nghỉ mát thánh địa tới, bên trong đình đài các tạ, phong cảnh tú lệ.

Nguyên bản có thể lại đến Tây Uyển trang viên Chủng Sư Sư là hài lòng, nhưng là hiện tại nàng không thể nhịn.

Trên thế giới này, vẫn chưa có người nào có thể giành với ta đồ vật.

Ninh Diễm liền xem như công chúa, khi còn bé còn bị ta đánh khóc, sau đó đồ vật bị ta cướp đi.

Ngươi chỉ là Thẩm Lãng một cái nhỏ người ở rể lại coi là cái gì?

Ngươi Kim thị gia tộc coi như được Nộ Triều thành thì thế nào, cộng lại có mấy cái binh a? Cô treo hải ngoại, căn bản không tại quyền lực hạch tâm, lại có gì đặc biệt hơn người?

Muốn cùng ta tranh? Không cửa.

Chủng Sư Sư trực tiếp ngồi xuống, nhếch lên chân bắt chéo, đùa bỡn trong tay hoàng Kim Tiên con.

"Hừ, ngài cho hắn cũng vô dụng, ta cùng lắm thì đi đoạt trở về cũng được."

Lời này mới ra, quốc quân lập tức bất đắc dĩ.

Đối với cái này vô pháp vô thiên tiểu tổ tông, hắn thật đúng là không có cách nào.

Dù sao không phải là của mình nữ nhi, đừng để ý đến dạy quá mức.

Chủng thị thế lớn, nhưng lại trung thành quốc sự.

Như Chủng Sư Sư cưỡng ép cướp đoạt, thật đúng là không ai có thể làm gì được nàng.

Nha đầu này ăn mềm không ăn cứng.

Chủng Sư Sư hướng phía Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ bị Bắc Uyển bãi săn ban cho ngươi, vậy ngươi liền đi lại đi, ngươi liền dẫn người đi thôi. Ngươi chân trước đi, ta chân sau liền mang theo quân đội xông đi vào chiếm đoạt, sau đó đem các ngươi đuổi ra, các ngươi thì phải làm thế nào đây? Ta có hai ngàn người, ngươi có mấy người? Chúng ta đánh một trận, giết cho máu chảy thành sông?"

"Hồ đồ, hồ đồ!" Ninh Nguyên Hiến trách mắng hai câu, sau đó lập tức thanh âm mềm xuống tới nói: "Sư Sư, cái kia Bắc Uyển bãi săn có gì tốt, hoang phế rất lâu, Tây Uyển trang viên thoải mái hơn."

"Không, ta liền muốn Bắc Uyển bãi săn." Chủng Sư Sư lạnh nhạt nói.

Sau đó nàng trực tiếp đứng dậy, hướng phía bên ngoài đi đến.

"Ta cái này mang binh đi chiếm, nhìn ngươi cái này người ở rể lại có thể thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Chậm đã!"

Chủng Sư Sư nói: "Như thế nào? Muốn nhận thua chịu thua? Không có cửa đâu!"

Thẩm Lãng nói: "Nghe nói ngươi đả thương qua nương tử của ta?"

Chủng Sư Sư nói: "Đúng vậy a, đưa nàng đánh thổ huyết thì thế nào? Võ công của nàng quá kém, có thể trách ta sao?"

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi nghe nói qua võ công của ta sao?"

Chủng Sư Sư nói: "Củi mục, cặn bã, tốt mã dẻ cùi, ngủ nữ nhân khí lực đều không có, thiên hạ giống như ngươi phế vật không nhiều lắm."

Thẩm Lãng nói: "Chúc mừng, toàn bộ nói đúng."

Chủng Sư Sư nhìn Thẩm Lãng một hồi lâu nói: "Vậy ngươi còn có một chút chỗ thích hợp, chí ít biết mình là phế vật."

Thẩm Lãng nói: "Đã ngươi muốn Bắc Uyển bãi săn, ta cũng muốn Bắc Uyển bãi săn, vậy chúng ta luận võ định đoạt như thế nào?"

"Luận võ?" Chủng Sư Sư nói: "Kim Mộc Lan huyết mạch quá phế, mấy năm trước liền không phải là đối thủ của ta, hiện tại liền càng thêm không phải. Trước đó nàng mười chiêu thì thua, hiện tại sống không qua ba chiêu liền bị ta đánh thổ huyết."

Thẩm Lãng nói: "Không phải nương tử của ta cùng ngươi luận võ, là ta và ngươi luận võ."

Lời này mới ra, ở đây mấy người toàn bộ sợ ngây người.

Ngươi, Thẩm Lãng cùng Chủng Sư Sư luận võ?

Đừng nói giỡn a.

Ngươi Thẩm Lãng tay trói gà không chặt, ngay cả cùng nữ nhân ngủ khí lực cũng không lớn đủ, chân chính là phế thải đồng dạng.

Chủng Sư Sư mặc dù ngang ngược ương ngạnh, nhưng huyết mạch thiên phú cao, tăng thêm đối luyện võ coi như yêu quý.

Võ công của nàng đó là thật cao.

Mấy năm trước, nàng xác thực đánh bại Kim Mộc Lan.

Lại hướng phía trước mấy năm, nàng thậm chí còn đánh khóc Ninh Diễm công chúa.

Cho nên nàng dùng nửa cái ngón tay liền có thể dễ như trở bàn tay đánh bại Thẩm Lãng.

Không, nửa cái móng tay là được rồi.

"Thật?" Chủng Sư Sư đôi mắt đẹp sáng rõ.

Thẩm Lãng nói: "Thật! Ngươi ta luận võ, người nào thắng Bắc Uyển bãi săn liền về ai."

Chủng Sư Sư nói: "Lúc nào?"

"Ba ngày sau!" Thẩm Lãng nói.

Chủng Sư Sư hưng phấn vô cùng: "Một lời đã định!"

"Một lời đã định!"

Sau đó, Chủng Sư Sư nhanh chóng chạy.

Nàng sợ hãi Ninh Nguyên Hiến sẽ ngăn cản.

Nàng nhìn Thẩm Lãng lần đầu tiên liền không vừa mắt, liền có một loại muốn đem hắn đánh chết xúc động.

Nghe nói hắn là Kim Mộc Lan trượng phu về sau, cảm giác kích động này liền càng thêm mãnh liệt.

Không gì khác!

Bởi vì nàng khó chịu Kim Mộc Lan cùng nàng nổi danh.

Cái gì Trấn Tây thành công chúa, cái gì Huyền Vũ thành công chúa.

Thứ gì minh châu!

Theo Chủng Sư Sư, nàng liền là độc nhất vô nhị, so với ai khác đều càng thêm đẹp, so với ai khác đều càng thêm lợi hại.

Ngươi Kim Mộc Lan dựa vào cái gì cùng ta nổi danh?

Nhưng là Kim Mộc Lan mỹ mạo cùng dáng người, xác thực tuyệt đỉnh.

Chính là căn cứ vào nguyên nhân này, Chủng Sư Sư vừa thấy được Mộc Lan liền kiếm nàng phiền phức, mấy năm trước còn đả thương Mộc Lan.

Tóm lại cô gái này không nhìn nàng tuyệt mỹ khuôn mặt còn có siêu cấp vóc người bốc lửa bên ngoài, quả thực chính là một người ghét quỷ tăng đồ vật.

Ninh Diễm tai họa là giả vờ.

Mà cái này Chủng Sư Sư, là thật vô pháp vô thiên.

Làm Mộc Lan trượng phu, Thẩm Lãng đương nhiên muốn vì nương tử báo thù, hung hăng giáo huấn một chút cái này vô pháp vô thiên nữ hài.

. . .

Chủng Sư Sư đi về sau.

Quốc quân nghiêm túc lại nói: "Thẩm Lãng, ngươi xác định không có điên sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không có!"

Quốc quân nói: "Liền vì Bắc Uyển bãi săn sao? Nha đầu này là tới ra mắt, ngốc không được bao lâu."

Thẩm Lãng nói: "Cùng ai ra mắt?"

Quốc quân nói: "Đại Viêm đế quốc quý nhân."

Thẩm Lãng nói: "Đại Viêm đế quốc vị nào mắt bị mù? Vậy mà nhìn trúng nàng?"

Quốc quân không có trả lời.

Nhưng sự thực là thật rất nhiều nam nhân thích Chủng Sư Sư, bởi vì dáng dấp thực sự quá đẹp, dáng người quá hỏa.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ta không chỉ là vì Bắc Uyển bãi săn, mấu chốt là phải làm nương tử của ta báo thù, Chủng Sư Sư mấy năm trước đã từng đả thương qua ta Mộc Lan, làm ta đau lòng chết đi được. Lúc ấy ta liền thề, nhất định phải báo thù."

Bên cạnh Lê Chuẩn Đại công công không khỏi nhớ tới Tô thị gia tộc.

Cũng bởi vì Tô Kiếm Đình cắt Tô Bội Bội một kiếm, Thẩm Lãng liền tiêu diệt Tô thị gia tộc.

Chủng Sư Sư đả thương Mộc Lan, vậy cái này thâm cừu đại hận còn cao đến đâu a.

Đều nói ta thái giám tâm nhãn nhỏ, ngươi Thẩm công tử tâm nhãn đại khái ngay cả hạt mè đều nhét vào không lọt đi.

"Hồ đồ!" Ninh Nguyên Hiến trách mắng một câu, nói: "Chủng Sư Sư là tới ra mắt, không dùng đến mấy ngày liền sẽ đi, ngươi mấy ngày nay rời đi quốc đô tránh một chút, ngươi về nhà một chuyến đi, ngươi rời nhà hơn nửa năm, người nhà đại khái cũng rất muốn niệm tình ngươi."

Tại quốc quân xem ra, một trăm cái Thẩm Lãng cũng không phải là đối thủ của Chủng Sư Sư.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn châm chước nói: "Thẩm công tử, Chủng Sư Sư võ công so Tôn phu nhân mạnh, cũng so Ninh Diễm công chúa mạnh."

Thẩm Lãng nói: "Ta biết, chỉ bằng ta tay này trói gà lực lượng thân thể, một trăm cái Thẩm Lãng cũng đánh không lại nàng nửa cái ngón tay."

Nói thật.

Mộc Lan bảo bối cùng Thẩm Lãng ân ái thời điểm, còn muốn thận trọng, chỉ sợ mình vong tình thời điểm làm bị thương Thẩm Lãng.

Ở trong mắt Mộc Lan, mình cái này phu quân thật phảng phất một cái tinh xảo như đồ sứ, muốn cẩn thận từng li từng tí che chở, chỉ sợ không cẩn thận nát.

"Nhưng là, ta có thể thắng!" Thẩm Lãng nói: "Nàng đã từng đem nương tử của ta đánh thổ huyết, vậy ta cũng phải đưa nàng đánh thổ huyết."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Thẩm công tử, ta biết ngươi có rất nhiều thủ đoạn, nhưng là cao thủ ở giữa luận võ nháy mắt phân thắng thua. Thậm chí còn đợi không được ngươi thi triển thủ đoạn, Chủng Sư Sư liền đem ngươi đánh bại, mà lại cô gái này vô pháp vô thiên, sợ sẽ không thủ hạ lưu tình."

Thẩm Lãng đương nhiên biết.

Một khi luận võ bắt đầu, không đến 0.5 giây, Chủng Sư Sư liền có thể nháy mắt đánh bại Thẩm Lãng.

Nhưng là. . .

Thẩm Lãng sẽ nhanh hơn.

Chủng Sư Sư vừa mới tới gần nàng, thậm chí còn không kịp xuất thủ, liền sẽ trúng chiêu.

Nhiều nhất 0.1 giây!

Trừ phi Chủng Sư Sư võ công cao đến nghịch thiên, có thể dùng nội lực chân khí tạo thành một đạo tường không khí.

Nhưng nàng vẫn chưa tới cái này cấp bậc.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến hỏi: "Ngươi xác định?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ta xác định!"

Lê Chuẩn đại hoạn quan nói: "Thẩm công tử, chuyện này ngươi có phải hay không lại cân nhắc một chút, quá mạo hiểm. Vạn nhất xảy ra cái gì sai lầm, tạo thành hậu quả liền không cách nào vãn hồi, cô gái này xuất thủ ngoan độc, sẽ không lưu tình."

Thẩm Lãng nói: "Tuyệt đối sẽ không có cái gì vạn nhất."

Lê Chuẩn nói: "Thẩm công tử, ngươi là người làm đại sự, không cần vì một tí tẹo như thế việc nhỏ mà mạo hiểm, Chủng Sư Sư cô gái như vậy, thoáng nhường một chút cũng không có gì."

Thẩm Lãng nói: "Lê công công, ta cho tới bây giờ cũng không phải là người làm đại sự a."

Ách!

Lê Chuẩn công công bó tay rồi.

Cho tới nay, Thẩm Lãng đều đang làm đại sự.

Không quản là vì Kim thị gia tộc chống cự tân chính, lại hoặc là cướp đoạt Nộ Triều thành, đi sứ Khương quốc, tiêu diệt Tô thị phản loạn.

Một kiện so một kiện lớn.

Cái này khiến Lê Chuẩn kém chút quên đi, Thẩm Lãng điểm xuất phát là vì báo thù.

Hắn mục tiêu cuối cùng là thiên hạ không thù.

Đối với hắn mà nói, liền không có so báo thù càng lớn chuyện, huống chi là đả thương Kim Mộc Lan mối thù.

Nói với hắn cái gì quân tử báo thù mười năm không muộn là vô dụng.

Hắn hoặc là không có năng lực, nếu như có thể mà nói, hắn tuyệt đối báo thù không cách đêm.

Dùng hơn năm tháng diệt đi Tô thị toàn tộc đối với người khác mà nói đã rất đáng gờm, nhưng đối với Thẩm Lãng tới nói đã là chịu nhục.

Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa cường điệu nói: "Ngươi xác định không có nguy hiểm?"

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ bệ hạ quan tâm, thần xác định tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn."

Ninh Nguyên Hiến không để ý đến, trực tiếp đi.

Hắn đây coi như là ngầm thừa nhận!

Từ đó có thể thấy được tại nội tâm của hắn bên trong, đối Chủng Sư Sư cũng đã là rất không kiên nhẫn, chỉ bất quá bất đắc dĩ mà thôi.

Bất quá, hắn đường đường quốc quân đương nhiên sẽ không nói cái gì vậy ngươi đi luận võ đi, ngươi đem Chủng Sư Sư đánh thổ huyết đi.

Hắn chỉ có thể giả vờ không biết.

Thậm chí càng hạ chỉ quở trách, không ngừng hô ngừng hai người luận võ.

. . .

Thẩm Lãng muốn cùng Chủng Sư Sư tỷ võ tin tức, nháy mắt dẫn nổ toàn bộ quốc đô.

Tất cả mọi người lại một lần nữa kinh ngạc.

Thẩm Lãng, ngươi có thể hay không yên tĩnh một hồi?

Ân khoa khảo thí, ngươi chơi chết bao nhiêu người? Ngươi náo động lên bao lớn nhiễu loạn?

Vừa mới qua đi mấy ngày a, ngươi lại ra gây sóng gió?

Chỉ bất quá lần này ngươi Thẩm Lãng thật sự là hoa văn tìm đường chết.

Chủng Sư Sư võ công cao bao nhiêu?

Ngươi Thẩm Lãng triệt để phế thải, đại khái cùng nữ nhân lúc ngủ vẫn là bị động, bằng không đều sẽ khí lực không đủ.

Liền ngươi như thế phế, nặng mười cân kiếm đều nâng không nổi tới đi.

Ngươi ngay cả mười mấy tuổi đứa trẻ đều đánh không lại, chớ nói chi là Chủng Sư Sư.

Đơn thuần luận võ công mà nói.

Hoàng Phượng tăng thêm Thẩm Thập Tam, thậm chí lại thêm Vũ Liệt, đều không phải là đối thủ của Chủng Sư Sư.

Mà Hoàng Phượng có thể đánh một trăm cái Thẩm Lãng cũng không chỉ.

Vì lẽ đó một trận chiến này liền như là con thỏ đánh lão hổ, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Quốc đô vô số người kinh ngạc về sau, chính là mừng như điên.

Thẩm Lãng ngươi cái này phế thải, mỗi ngày trêu chọc cái này, trêu chọc cái kia.

Bây giờ lại trêu chọc tới Chủng Sư Sư, thật sự là tự tìm đường chết.

Nàng coi như giết ngươi, cũng là giết phí công.

Sau đó, vô số người nội tâm cầu nguyện, thời gian mau chóng tới đi, luận võ tranh thủ thời gian bắt đầu.

Chủng Sư Sư, ngươi mặc dù là một cái tai họa.

Nhưng là khách quan mà nói, vẫn là Thẩm Lãng càng để cho người chán ghét một chút.

Ngươi tranh thủ thời gian một kiếm thiến giết Thẩm Lãng, cũng coi là vì dân trừ hại, cũng coi là cho chúng ta tất cả mọi người thở một hơi.

. . .

Lúc chạng vạng tối!

Chủng Sư Sư không kịp chờ đợi đưa tới thư khiêu chiến.

Ước định ba ngày sau, tại Bắc Uyển bãi săn võ đài tiến hành luận võ.

Tuy nói là điểm đến là dừng, nhưng đao kiếm không có mắt, vạn nhất xuất hiện tàn tật thậm chí tử vong, cũng là thiên ý, đừng muốn trách cứ.

Mặc dù không phải giấy sinh tử, nhưng cũng chênh lệch không xa.

Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp ký xuống phần này thư khiêu chiến.

Thế là, hai người luận võ chính thức định ra.

. . .

Khổ Đầu Hoan không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, một lúc lâu sau nói: "Thẩm công tử, may mắn ngươi không phải chúa công, nếu không chúng ta sẽ phát điên."

Trong thiên hạ không có một cái chúa công có thể như vậy a?

Ba ngày hai đầu làm ra để người hồn phi phách tán quyết định.

Hiện tại xem ra Ninh Chính điện hạ vẫn là rất không tệ, chí ít rất ổn trọng.

Ninh Chính điện hạ cũng phi thường bất đắc dĩ.

Ai cũng biết Chủng Sư Sư không được trêu chọc, kết quả Thẩm Lãng vừa ra khỏi cửa liền cho trêu chọc.

Hơn nữa còn muốn cùng nàng luận võ? Thậm chí còn ký xuống cái gọi là giấy sinh tử.

Ninh Chính nhìn qua Thẩm Lãng thật lâu nói: "Ta còn có thể ngăn cản ngươi sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu.

Ninh Chính nói: "Nếu như, ta để người đem ngươi trói chặt, đưa đi Huyền Vũ thành tránh họa đâu?"

Ninh Chính lời này mới ra.

Khổ Đầu Hoan ngo ngoe muốn động.

"Thật xin lỗi, ta không thể để cho ngươi mạo hiểm, ta không thể để cho ngươi chịu chết!" Ninh Chính vung tay lên.

Còn không cần Khổ Đầu Hoan xuất thủ.

Hàm Nô tiến lên, dùng một phần mười không đến khí lực, liền dễ như trở bàn tay đem Thẩm Lãng bắt được.

"Thật có lỗi, công tử, chúng ta không thể trơ mắt nhìn xem ngài chịu chết."

Sau đó, tiến đến hai người.

Vậy mà là Băng nhi cùng Kim Mộc Thông.

Hai người thị nữ tiến lên, dùng tơ lụa đem Thẩm Lãng trói lại.

"Băng nhi, trong này còn có ngươi?" Thẩm Lãng cả kinh nói.

Băng nhi ôn nhu nói: "Phu quân, ngươi là ông trời của ta, mệnh căn của ta, ta tuyệt đối tuyệt đối sẽ không để ngươi chịu chết."

Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, ngươi ngay cả ta đều đánh không lại a, ngươi làm sao cùng Chủng Sư Sư luận võ? Nàng nháy mắt liền có thể miểu sát ngươi."

Thẩm Lãng thật đánh không lại Kim Mộc Thông, thậm chí Thẩm Lãng ngay cả Băng nhi đều đánh không lại.

Kim Mộc Thông khoảng cách Thẩm Thập Tam ngày đêm khác biệt, Thẩm Thập Tam bị Mộc Lan miểu sát.

Mấy năm trước, Mộc Lan cản bất quá Chủng Sư Sư mười chiêu, liền bị đánh thổ huyết.

Bởi vì huyết mạch nguyên nhân, Chủng Sư Sư võ công đột nhiên tăng mạnh, sẽ chỉ càng thêm lợi hại.

Băng nhi hôn lấy Thẩm Lãng khuôn mặt nói: "Cô gia, ủy khuất ngươi a, chúng ta sẽ dùng thoải mái nhất xe ngựa đem ngươi đưa về Huyền Vũ thành tránh họa mấy ngày. Tiểu thư khẳng định muốn nhớ ngươi nhiều muốn điên rồi, nếu như nàng biết chuyện này, cũng nhất định sẽ không đáp ứng."

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Ta sẽ thắng, ta nhất định sẽ thắng. Ninh Chính điện hạ, tranh thủ thời gian thả ta a!"

Ninh Chính nói: "Xin lỗi, quá mức hung hiểm, chúng ta sẽ không để ngươi mạo hiểm như vậy."

Sau đó, Thẩm Lãng trực tiếp bị nhét vào thoải mái xe ngựa.

Khổ Đầu Hoan tự mình dẫn người hộ tống hắn trở về Huyền Vũ thành tránh họa.

Thẩm Lãng triệt để bất đắc dĩ.

Heo đồng đội, các ngươi những này heo đồng đội.

Các ngươi xấu ta chuyện tốt.

Các ngươi ngăn cản ta báo thù.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Khổ Đầu Hoan, ta lệnh cho ngươi lập tức đem ta cởi trói."

Khổ Đầu Hoan nói: "Công tử, vừa rồi Hàm Nô dùng không đến một phần mười lực lượng liền đem ngươi đuổi bắt, ngươi hoàn toàn không có bất kỳ cái gì sức phản kháng. Nhưng là mười cái Hàm Nô cũng đánh không lại Chủng Sư Sư, ngài đánh như thế

nào?"

Dứt lời, Khổ Đầu Hoan điều khiển xe ngựa rời đi.

Vì không cho Thẩm Lãng la to, hắn còn phi thường tri kỷ địa điểm Thẩm Lãng huyệt đạo, để hắn không thể kiếm đâm, cũng không thể lên tiếng.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng không giải thích được rời đi quốc đô, trở về Huyền Vũ thành tránh họa.

Về phần ký kết luận võ khế ước, coi như làm cái gì sự tình đều chưa từng xảy ra đi.

Làm đào binh đương nhiên xấu hổ, đương nhiên không có mặt mũi.

Nhưng là. . .

Thẩm Lãng vốn là không cần mặt mũi, hắn đại khái cũng không quan tâm mất mặt.

Lãng gia xuất đạo hỗn đến bây giờ, không có bị Khương vương A Lỗ Cương trấn áp, không có bị Tô Nan trấn áp, kết quả lại bị Kim Mộc Thông cùng Băng nhi hai người liên thủ trấn áp.

Trong nhân thế tạo hóa thật sự là quá xuyt ô.

. . .

Lúc nửa đêm!

Khổ Đầu Hoan mang theo Thẩm Lãng chạy ra nước ngoài đều đã hơn hai trăm dặm.

Mã lực đều hao hết, Khổ Đầu Hoan tạm dừng một lát.

Nhiều nhất một cái canh giờ về sau, hắn lại lại muốn một lần đi đường, tuyệt đối không thể lưu lại.

Mà lại đến Huyền Vũ thành còn chưa đủ, còn muốn trực tiếp ra biển đi Nộ Triều thành.

Dù sao Chủng Sư Sư ngốc không được bao lâu, đem lần này luận võ kéo đi qua là được rồi.

Khổ Đầu Hoan là võ đạo đại gia, hắn đương nhiên biết Chủng Sư Sư tiêu chuẩn.

Đừng nói là Thẩm Lãng, liền xem như Hàm Nô, Thẩm Thập Tam, Chủng Sư Sư đều có thể tại nửa hơi thời gian bên trong miểu sát.

Khổ Đầu Hoan nghỉ ngơi vẻn vẹn không đến nửa khắc đồng hồ.

Bỗng nhiên, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi!

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy chục đạo bóng đen, nháy mắt xuất hiện.

Ngay sau đó, là gấp rút bí tịch tiếng vó ngựa.

Chủng thị cao thủ của gia tộc, Tiết thị cao thủ của gia tộc, ngắn ngủi một lát bên trong liền đem Khổ Đầu Hoan bọn người bao vây.

Một lát sau!

Chủng Sư Sư cùng Tiết Bàn thế tử xuất hiện.

"Ký kết luận võ khế ước, còn muốn chạy? Nằm mơ đi!"

Tiết thị gia tộc thế tử Tiết Bàn càng là đầy mắt châm chọc nói: "Thẩm muội phu, đã muốn chạy trốn, vậy vì sao phải ký giấy sinh tử đâu?"

Khổ Đầu Hoan không nói hai lời, trực tiếp rút kiếm nói: "Bảo hộ công tử, chiến đấu đến cùng!"

Lập tức, dưới trướng hắn mấy chục tên võ sĩ cũng bỗng nhiên rút kiếm.

Song phương nhân mã, nháy mắt giương cung bạt kiếm, tùy thời khai chiến.

Tiết thị gia tộc, Chủng thị gia tộc dùng để võ sĩ càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng trọn vẹn vài trăm người nhiều, vượt qua Khổ Đầu Hoan dưới trướng nhiều gấp mười.

Tiết Bàn nói: "Có chơi có chịu, đã ký luận võ khế ước, vậy sẽ phải chấp hành. Khổ Nhất Trần, ngươi có hai lựa chọn, hoặc là khai chiến, chém tận giết tuyệt. Hoặc là đem Thẩm Lãng tống về nước đều, hắn cùng Sư Sư luận võ tiếp tục."

Khổ Đầu Hoan ánh mắt co rụt lại nói: "Tới đi, nhìn xem ta có thể hay không lấy một địch trăm!"

"Giá, giá, giá!"

Lại có một chi kỵ binh nhanh chóng mà tới.

Là Thiên Việt trong thành phủ đô đốc kỵ binh, Tam vương tử Ninh Kỳ dưới trướng.

Cái này, Tiết thị, Chủng thị, tăng thêm Ninh Kỳ kỵ binh, trọn vẹn cũng tới ngàn nhân chi nhiều, gấp mấy chục lần tại Khổ Đầu Hoan.

"Động thủ!"

Tiết Bàn ra lệnh một tiếng, mấy trăm tên võ sĩ liền muốn xông về phía Khổ Đầu Hoan.

Nhưng mà một giây sau!

Một cao một thấp hai cái thân ảnh nhanh chóng mà dừng.

Là đại ngốc cùng Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Hai người này đại bộ phận thời điểm đều không tại quốc đô bên trong, bởi vì mỗi một ngày đối đại ngốc đều rất quý giá, không thể chậm trễ hắn trở thành thiên hạ đệ nhất cao thủ.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nhìn Thẩm Lãng một chút, nhịn không được cười lên một tiếng.

Sau đó, hắn hướng Khổ Đầu Hoan nói: "Khổ tướng quân, về quốc đô."

Khổ Đầu Hoan nói: "Thế nhưng là. . ."

Lời ngầm phi thường rõ ràng, Thẩm Lãng về quốc đô liền là muốn chết a.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Về đi."

Khổ Đầu Hoan bất đắc dĩ, ra lệnh một tiếng.

Hộ tống Thẩm Lãng xe ngựa, trở về quốc đô.

Luận võ khế ước tiếp tục!

. . .

Chờ trở lại quốc đô thời điểm đã trời đã sáng.

Dưới đất trong mật thất.

Thẩm Lãng không có tiếng tức giận nhìn xem Kiếm Vương Lý

Thiên Thu.

"Kiếm Vương tiền bối, ngươi muốn cười thì cứ việc cười đi."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nhịn không được cười ha ha.

Hắn chưa từng thấy Thẩm Lãng như thế kinh ngạc qua, đối mặt yêu hắn đến cực hạn Băng nhi, đối mặt quan tâm hắn đến cực hạn Kim Mộc Thông cùng Ninh Chính.

Thẩm Lãng hoa ngôn xảo ngữ, trí gần như yêu toàn bộ vô dụng.

Trực tiếp bị vũ lực trấn áp.

Lý Thiên Thu nói: "Ngươi không nên trách bọn hắn, bọn hắn thực sự là quá quan tâm ngươi. Bọn hắn đối với phương diện này không hiểu, bọn hắn không biết ngươi có gần như tự tin trăm phần trăm."

Thẩm Lãng bất đắc dĩ nói: "Ta làm sao lại quái hai cái này kẻ hồ đồ?"

Hắn xác thực sẽ không trách.

Người quan tâm sẽ bị loạn, trước đó Thẩm Lãng đi mạo hiểm, bên người đều có cao thủ bảo hộ, chí ít thân người an toàn không có vấn đề.

Mà lần này, hắn vậy mà tự mình muốn đi cùng Chủng Sư Sư luận võ.

Băng nhi đương nhiên không thể nhịn, ngươi cùng với nàng giải thích sẽ thắng cũng vô dụng, nàng chỉ cần Thẩm Lãng trăm phần trăm an toàn, cái gì khác cũng không để ý.

Lý Thiên Thu nói: "Ngươi thứ này quý giá như vậy, nhất định phải dùng trên người Chủng Sư Sư?"

Thứ này xác thực quý giá, so với hắn để luyện ra thế giới mạnh nhất gửi / huyễn / tề còn muốn trân quý gấp trăm lần không ngừng, mà lại là không thể tái sinh. Nhưng tuyệt đối lợi hại, nháy mắt miểu sát!

. . .

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng chạy trốn nghe đồn, lại một lần nữa truyền khắp toàn bộ quốc đô.

Tuyệt đối thực chùy.

Cái này tất cả mọi người xác định, Thẩm Lãng hết biện pháp.

Đối mặt tuyệt đối vũ lực chênh lệch, hắn rốt cuộc trình diễn không được kỳ tích.

Bằng không hắn tại sao lại bỏ trốn mất dạng?

Hơn nữa còn bị Tiết thị, Chủng thị dùng đại quân chặn lại trở về.

Lần này Thẩm Lãng hẳn phải chết không nghi ngờ!

Coi như nước biển đảo lưu, coi như sơn hà lật úp, cũng không có loại thứ hai kết cục.

Kết quả duy nhất là.

Thẩm Lãng nháy mắt bị miểu sát!

. . .

Thời gian nhanh chóng!

Ngày thứ ba đến.

Thẩm Lãng cùng Chủng Sư Sư ước định luận võ đã đến giờ!

Rất nhiều quyền quý nhao nhao rời đi quốc đô, trùng trùng điệp điệp tiến về Bắc Uyển bãi săn, lại nhìn trận này trò hay.

Không phải vở kịch, là trò hay.

Thẩm Lãng nháy mắt bị miểu sát trò hay.

Quốc quân không thể lại trang lấy chẳng quan tâm, trực tiếp hạ chỉ ý.

Thẩm Lãng cùng Chủng Sư Sư hai người luận võ, điểm đến là dừng, tuyệt đối không được tổn thương đối phương tính mệnh!

Chủng Sư Sư tiếp vào ý chỉ về sau, cười lạnh nói: "Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không giết Thẩm Lãng, nhiều nhất thiến hắn."

Thẩm Lãng tiếp vào ý chỉ về sau, cười lạnh nói: "Yên tâm, ta cũng tuyệt đối sẽ không giết Chủng Sư Sư, nhiều nhất đá gãy nàng xương sườn, đưa nàng đá ra máu."

Sau đó, hai người mang theo đội ngũ rời đi quốc đô, tiến về Bắc Uyển bãi săn tiến hành từ trước tới nay nhất hoang đường luận võ!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 307: Luận Võ Miểu Sát! Cuồng Loạn Chủng Sư Sư!

Có thể có tư cách nhìn trận này trò hay người không nhiều, thuần một sắc đều là con em quý tộc.

Bởi vì Chủng Sư Sư là uy tín lâu năm quý tộc, Trấn Tây Hầu tước phủ trưởng nữ.

Thẩm Lãng cũng là uy tín lâu năm quý tộc, Huyền Vũ Hầu tước phủ người ở rể.

Tốt a, mọi người mặc dù mỗi ngày đều cầm người ở rể cái danh này giễu cợt Thẩm Lãng, cũng không đem hắn xem như trong quý tộc một viên.

Nhưng là ai trong lòng đều rõ ràng, Huyền Vũ Hầu tước phủ người nói chuyện là Thẩm Lãng, thế tử Kim Mộc Thông là đánh xì dầu.

Vì lẽ đó Chủng Sư Sư cùng Thẩm Lãng ở giữa luận võ, cũng hoàn toàn là giữa quý tộc trò hay.

Trong nhà là Bá tước trở xuống, cũng đừng có tới tiếp cận cái này náo nhiệt.

Đừng quản cha ngươi, gia gia ngươi làm cái gì quan viên đều vô dụng, cái gì Thái Thú a, thậm chí trên triều đình quan to tam phẩm, cũng còn không có tư cách đến xem trận này náo nhiệt.

Đương nhiên, chân chính đỉnh cấp đại nhân vật cũng không có một cái trình diện.

Thái tử, Tam vương tử bọn người là hết thảy sẽ không tới.

Thiên Việt thành phủ đề đốc, trung đô đốc phủ phái tới mấy trăm tên võ sĩ duy trì trật tự.

Quốc quân phái tới Tiểu Lê công công.

Quốc quân nhi tử bên trong, tứ vương tử Ninh Chân, ngũ vương tử Ninh Chính, lục vương tử Ninh Cảnh tới.

Tô thị gia tộc hủy diệt về sau, Tô Phi cũng không có như cùng trong tưởng tượng như thế tao ngộ tai hoạ ngập đầu, thậm chí không có bị đày vào lãnh cung.

Quốc quân liền phảng phất cái gì cũng không xảy ra, đối Tô Phi không có đặc biệt tốt, cũng không có đặc biệt không tốt, ngẫu nhiên có khi sẽ còn đi qua sủng hạnh một phen.

Cái này khiến Tô Phi cảm thấy sống sót sau tai nạn, sau đó trở nên càng nhu hòa hiền lành.

Phải biết, nàng ngay cả tự sát độc dược đều chuẩn bị xong, vốn cho rằng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đi qua lần này về sau, Tô Phi ngược lại là nhất trượng phu của mình có mặt khác một tầng nhận biết.

Nhưng là lục vương tử Ninh Cảnh thời gian không dễ chịu.

Đã mất đi Tô thị gia tộc làm chỗ dựa, hắn giá thị trường lập tức liền vắng vẻ xuống tới, hiện tại mỗi ngày đều quỳ liếm Thái tử.

Tứ vương tử Ninh Chân là Thái tử ngựa đầu đàn, bây giờ Ninh Cảnh cũng theo sát phía sau.

Cái này Bắc Uyển bãi săn võ đài vốn là không có bất kỳ cái gì khán đài.

Nhưng vì Thẩm Lãng cùng Chủng Sư Sư lần này luận võ, lâm thời xây dựng một cái cự đại khán đài, trọn vẹn có thể dung nạp vài trăm người.

Lúc này, quốc đô bên trong con em quyền quý đem toàn bộ khán đài ngồi tràn đầy.

"Trời có mắt rồi, Thẩm Lãng cái tai hoạ này rốt cục có người thu thập."

"Hắn lúc ấy đầu óc là nước vào sao? Vậy mà đáp ứng cùng Chủng Sư Sư luận võ?"

"Muốn chết đều như thế độc đáo, bội phục bội phục!"

"Mấu chốt đáp ứng luận võ về sau, lại còn trong đêm chạy trốn, thật đúng là chẳng biết xấu hổ a."

"Ta cược một ngàn kim tệ, Thẩm Lãng bị miểu sát!" Một cái quý tộc con cháu hô lớn: "Ai cùng ta cược, ai cùng ta cược?"

"Quỷ tài đánh cược với ngươi đâu, ta áp một vạn kim tệ tại, cược Thẩm Lãng bị miểu sát, có người cùng ta cược sao?"

Một cái quỷ đều không có.

Trong con mắt của mọi người, Thẩm Lãng bị miểu sát là một vạn phần trăm kết quả.

Loại này đánh cược hoàn toàn là lấy tiền đổ xuống sông xuống biển, quỷ mới sẽ ngu xuẩn đến ra độc.

. . .

Lục vương tử Ninh Cảnh cười nói: "Ninh Chính, Thẩm Lãng làm sao nghĩ như vậy không ra a? Như thế không kịp chờ đợi muốn chết?"

Ninh Chính không để ý tới.

Lục vương tử Ninh Cảnh mỉa mai: "Ơ! Ngũ ca thu mười một tên ăn mày về sau, có đoạt dòng chính tiền vốn, giá đỡ lớn a, đệ đệ tra hỏi ngươi đều không trả lời, tứ ca chúng ta bằng không làm xa một chút, miễn cho bị Ninh Chính bá khí làm bị thương a, chúng ta ngũ vương tử Ninh Chính nhưng là muốn bằng vào mười một tên ăn mày đoạt dòng chính đâu."

Ninh Chính vẫn như cũ mắt điếc tai ngơ.

Tứ vương tử Ninh Chân vốn không muốn phản ứng Ninh Cảnh, nhưng hai người dù sao đều thuộc về Thái tử nhất hệ, thế là trả lời: "Ninh Cảnh, ngươi ngũ ca khẩn trương đâu, không có tâm tình nói chuyện."

Lục vương tử Ninh Cảnh cười nói: "Đúng, đúng, ta kém chút quên đi, ngũ ca vừa căng thẳng liền dễ dàng cà lăm tới, là ta không đúng, là ta không đúng!"

"Giá, giá, giá!"

Không gặp người, trước nghe âm thanh.

Bên ngoài truyền đến Chủng Sư Sư thân ảnh, một lát sau nàng tinh xảo tuyệt mỹ khuôn mặt xuất hiện tại tất cả mọi người trước mắt.

Cưỡi tại thiên lý mã bên trên thân thể mềm mại, lộ ra nhất là nóng nảy mê người.

Chân chính tuyệt sắc thiếu nữ đẹp.

Tứ vương tử Ninh Chân, lục vương tử Ninh Cảnh ánh mắt đều một trận lửa nóng, thậm chí một nơi nào đó ngo ngoe muốn động.

Bọn hắn là quốc quân nhi tử, đã có thể lột ra quang hoàn nhìn nữ nhân, trong mắt bọn hắn càng thêm thuần túy nhìn thấy nữ nhân mỹ lệ cùng tính / cảm giác, toàn bộ Việt Quốc tướng mạo cùng dáng người vượt qua Kim Mộc Lan cùng Chủng Sư Sư nữ nhân, thật là không có.

Kim Mộc Lan điệu thấp, mọi người thấy không nhiều.

Chủng Sư Sư cao điệu, mọi người thường xuyên có thể nhìn thấy.

Mỗi một lần nhìn thấy nàng, đúng như cùng nhìn thấy một đám lửa, nháy mắt tại nội tâm bốc cháy lên dục vọng tới.

Nhất là thấy được nàng vênh mặt hất hàm sai khiến ương ngạnh dáng vẻ, hận không thể lập tức lột sạch đưa nàng ngủ khóc.

Đáng tiếc a!

Nữ nhân này không phải Ninh Cảnh cùng Ninh Chân có thể thèm nhỏ dãi.

Thật là khiến người ta tinh thần chán nản.

Ninh Chân cùng Ninh Cảnh mặc dù là vương tử.

Nhưng là vương tử cùng vương tử cũng là không giống, có ít người cao cao tại thượng, có ít người lại tại bụi bặm bên trong.

Chủng Sư Sư mặc dù là Hầu tước con gái, nhưng cũng là lớn nhất quân phiệt con gái, Ninh Cảnh cùng Ninh Chân vẫn xứng không lên, đối mặt dạng này tuyệt sắc thiếu nữ đẹp hai người này cũng nhiều nhất chỉ có thể thầm nghĩ trong lòng mà thôi.

Bất quá còn tốt, còn có một cái vương tử đâu chỉ ở trong bụi bặm, quả thực liền là bị người dẫm lên dưới bùn đất.

Ninh Chính cái này cà lăm phế vật, ngay cả một cái lục phẩm tiểu quan đều có thể khi dễ hắn.

Chỉ cần có người so ta thảm hại hơn, vậy ta liền yên tâm.

Theo Chủng Sư Sư mà đến, chính là Tiết thị gia tộc thế tử Tiết Bàn.

Chủng Sư Sư theo trên chiến mã nhảy xuống.

Nàng có thể cảm giác được một cách rõ ràng, tất cả mọi người nam nhân ánh mắt đều rơi vào trên người nàng.

Trên mặt của nàng, ngang hông của nàng, trước ngực của nàng, eo của nàng xuống.

Trong lòng nàng đắc ý mà khinh thường.

Các ngươi những này rác rưởi nam nhân, cũng chính là qua xem qua nghiện, nhiều lắm là tại trong đầu ý dâm một phen.

Ta Chủng Sư Sư há lại các ngươi xứng với?

Ta nửa cái ngón tay, các ngươi cũng không xứng đụng.

Một đám cặn bã.

Nàng xem thường người bên trong, cũng bao gồm Ninh Chân, Ninh Chính, Ninh Cảnh.

Ở trong mắt nàng, cũng chính là rải rác mấy người xứng với cùng nàng nói câu nào.

Cho dù là quốc quân nhi nữ bên trong, nàng cũng liền coi trọng Thái tử cùng Tam vương tử, Ninh Hàn.

Còn lại cho dù là Ninh La cùng Ninh Diễm, nàng đều không thế nào coi trọng.

Nhìn thấy Chủng Sư Sư xuống ngựa, dù là khác biệt trận doanh, tứ vương tử cùng lục vương tử vẫn là đứng dậy nghênh đón.

Toàn bộ nhìn trên đài mấy trăm tên quyền quý con trai, cũng toàn bộ đứng dậy nghênh đón.

Chủng Sư Sư cũng không đáp lễ, trực tiếp tiến vào đại doanh bên trong, ngạo mạn vô cùng.

Ninh Chân cùng Ninh Cảnh sắc mặt đều có chút không dễ nhìn, đường đường vương tử đều bị người không nhìn.

Đương nhiên, cũng bởi vì đối phương là Chủng Sư Sư.

Nếu như đổi thành Trấn Tây Hầu thế tử, nhất định sẽ tiến lên hành lễ.

Chủng thị gia tộc người cả đám đều chấp lễ rất cung, duy chỉ có Chủng Sư Sư ngoại lệ.

Tiết thị gia tộc thế tử Tiết Bàn tiến lên, khom người nói: "Bái kiến Tứ điện hạ, Ngũ điện hạ, Lục điện hạ."

Ba cái vương tử đáp lễ.

Tiết Bàn nói: "Ta đi vào dặn dò vài câu."

Lúc này, Thẩm Lãng cưỡi ngựa tiến đến, đi theo phía sau một đám nương tử quân.

Toàn bộ đều là Ninh Diễm công chúa vệ đội.

"Xuy!"

"Xuỵt!"

Thẩm Lãng vừa mới ra trận, mấy trăm tên con em quyền quý nhao nhao khen ngược.

Chỉnh tề hướng phía Thẩm Lãng dựng thẳng lên ngón út, biểu thị xem thường.

Hiện tại tiểu lão bách tính là không dám chọc Thẩm Lãng, nhưng ở trận đều là con em quyền quý, tập thể xem thường một chút Thẩm Lãng vẫn là dám.

Thẩm Lãng còn là lần đầu tiên cùng quốc đô ăn chơi thiếu gia liên hệ.

Nhìn thấy tất cả mọi người xem thường hắn, hướng phía hắn dựng thẳng ngón út, lập tức hắn dừng lại chiến mã.

"Chư vị nhân huynh, hoan nghênh tới cổ động a."

Lập tức trong đám người có vị con em quyền quý hô: "Thẩm Lãng đừng khách khí, chúng ta liền là tới thăm ngươi làm sao bị miểu sát, làm sao bị thiến."

"Thẩm Lãng, ngươi bị thiến về sau, đại khái là ăn không được cơm bao nuôi đi."

Mọi người liền là không cam lòng Thẩm Lãng, ăn bám ăn đến như thế thoải mái.

Tại Huyền Vũ thành trở thành Kim Mộc Lan người ở rể không nói.

Tới quốc đô về sau, trực tiếp cùng Tam công chúa Ninh Diễm câu được.

Ninh Diễm công chúa tốn hao thời gian mười mấy năm mới xây dựng nữ tử vệ đội, hiện tại ngược lại trở thành ngươi Thẩm Lãng.

Ngươi cái này cơm chùa ăn đến cũng quá này, đi đến đâu ăn vào đâu.

Thẩm Lãng cười nói: "Giống ta đẹp trai như vậy người, coi như bị thiến cũng không chậm trễ ăn bám, ta còn có tay, còn có miệng, còn có đầu lưỡi đâu. Lại nói ta Thẩm Lãng người xưng Đông Phương Bất Bại, trận này luận võ ta tất thắng không thể nghi ngờ."

"Thôi đi, ngươi nếu không phải sợ chết, khuya ngày hôm trước ngươi chạy cái gì a? Nửa đêm bỏ trốn mất dạng, không biết liêm sỉ."

Thẩm Lãng nói: "Không sai a, hôm trước trong đêm ta là chạy trốn. Kia là có nguyên nhân, bởi vì ta nghe nói Chủng Sư Sư hai ngày qua này nguyệt sự, cái này nhiều điềm xấu a, ngươi nói ta nếu là đánh thắng, để nàng trên dưới đều chảy máu, điềm xấu, điềm xấu! Vì lẽ đó nghe xong việc này, liền mau chạy trốn."

"Ta giết nàng, giết nàng. . ." Trong doanh phòng Chủng Sư Sư lúc đầu tại làm chuẩn bị, nghe được Thẩm Lãng lời này về sau, lập tức rút kiếm liền muốn lao ra đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh.

Nàng cả người đều muốn nổ.

Từ nhỏ đến lớn, còn không có một người dám nói như thế nàng, làm như vậy tiện nàng.

Bên cạnh Tiết Tuyết lập tức ngăn cản nàng.

"Gấp cái gì, lập tức liền muốn tỷ võ." Tiết Tuyết ôn nhu nói.

Chủng Sư Sư nghe xong có đạo lý, đợi chút nữa tỷ võ thời điểm, đem Thẩm Lãng trước thiến sau giết, cái gì khí đều hiểu.

Thẩm Lãng ở bên ngoài tiếp tục nói: "Thực ra ta vậy căn bản cũng không phải là chạy trốn, ta chỉ là muốn bỏ qua Chủng Sư Sư một ngựa, nữ nhân này mặc dù miệng tiện, nhưng là hung lớn a, hung lớn ngốc nghếch miệng tiện, không phải bình thường nhất sao? Không nghĩ tới nàng vậy mà không lĩnh tình, còn phái phái đại quân đem ta cản lại, vậy cũng đừng trách ta cái này Đông Phương Bất Bại vô tình, ta cùng các ngươi nói, con người của ta võ công thâm bất khả trắc, Chủng Sư Sư một hồi ngươi toàn thân cao thấp đều phun máu, vậy nhưng tuyệt đối đừng trách ta a!"

Chủng Sư Sư lại muốn tức nổ tung, lại bỗng nhiên muốn xông ra tới.

Nhưng lại một lần nữa bị Tiết Tuyết kéo lại.

Toàn trường tất cả quyền quý sợ ngây người.

Móa!

Nhân chi tiện thì vô địch a.

So tiện mọi người không sánh bằng ngươi.

Ngươi cái này vô sỉ thần vận, quả thực vô địch.

Thế là, mấy trăm tên con em quyền quý lại một lần nữa khen ngược, lại một lần nữa hướng phía Thẩm Lãng dựng lên đầu ngón út.

Thẩm Lãng toàn bộ chiếu đơn thu hết.

"Đa tạ đa tạ, đa tạ đa tạ." Thẩm Lãng nói: "Chư vị nhân huynh, các ngươi thủ thế này có chút quá hạn, ta lại dạy cho các ngươi một tân thủ thế."

Sau đó, Thẩm Lãng dựng thẳng lên hai cây ngón giữa.

"Cái này thủ thế mới bá khí, mới độc đáo a, nhất là hai cây ngón giữa cùng một chỗ thụ thời điểm."

"Vậy cái này thủ thế là có ý gì đâu? Mọi người cùng ta đọc, đâm ngao. . . Thao, tiếng thứ tư!"

"Chính là ta X mẹ ngươi ý tứ."

Thẩm Lãng cưỡi ngựa, dựng thẳng lên hai cây ngón giữa, tha toàn trường một vòng, đem toàn trường con em quyền quý mẫu thân đều chào hỏi qua một lần.

Ninh Chính tê cả da đầu, hận không thể hôm nay không có tới.

Cái này. . . Đây chính là hắn bạn tốt nhất, lớn nhất ỷ vào.

Một số thời khắc, thật cần lớn lao dũng khí tài năng cùng hắn đứng chung một chỗ.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Trước đó ta dạy sẽ các ngươi một cái từ, ngốc / bức! Hôm nay lại giáo hội các ngươi một thủ thế, mọi người hãy đọc theo ta, đâm ngao. . ."

Ở đây mấy trăm con em quyền quý vậy mà bản năng đọc lên cái chữ kia.

"Không khách khí." Thẩm Lãng nói: "Ta Thẩm Lãng liền là dẫn dắt quốc đô phong trào, thời thượng thời thượng nhất thời thượng."

Mà lúc này.

Một đạo âm lãnh thanh âm vang lên.

Lục vương tử Ninh Cảnh lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi cái này tôm tép nhãi nhép, còn thích hợp làm một cái lộng thần. Một hồi Chủng Sư Sư tiểu thư đưa ngươi thiến, ngươi vừa vặn có thể tiến vào hoàng cung, trở thành một cái tiểu thái giám. Bất quá cho đến lúc đó, ngươi đỉnh đầu chỉ sợ xanh mơn mởn, ngươi đã không có công cụ, tin tưởng vợ con của ngươi đều nhịn không được tịch mịch, muốn nhao nhao xuất quỹ đi."

Ninh Cảnh thực sự nhịn không được, dựa vào cái gì Thẩm Lãng một cái nho nhỏ người ở rể liền có thể dạng này gây sóng gió.

Hắn lời này mới ra, Thẩm Lãng lập tức sắc mặt phát lạnh.

Trực tiếp phóng ngựa liền xông ra ngoài.

Roi ngựa trong tay hướng phía Ninh Cảnh cuồng rút mà đi.

Ninh Cảnh bỗng nhiên bắt lấy Thẩm Lãng roi ngựa, lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi nho nhỏ người ở rể, dám lấy hạ phạm thượng, dám tập kích vương tử, muốn chết sao? Mưu phản sao?"

Thẩm Lãng nhìn qua Ninh Cảnh, gằn từng chữ: "Ngu xuẩn, Tô thị toàn tộc đều bị ta giết tuyệt, trên người ngươi cũng chảy Tô thị gia tộc máu. Nếu không phải xem ở mặt mũi của bệ hạ lên, ta đã sớm chơi chết ngươi. Ngươi dám lại nói một chữ, ta cam đoan làm tàn ngươi, ta cam đoan để ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong."

Thẩm Lãng chỉ vào Ninh Cảnh, quát to: "Ninh Cảnh, ngươi nói, ngươi còn dám nói một chữ thử nhìn một chút. Ta không làm tàn ngươi, ta chính là kỹ nữ nuôi."

Lục vương tử Ninh Cảnh vừa giận lại sợ, trong lòng thật sự là hối hận, vừa rồi vì sao không nhịn được, vậy mà chạy đến trêu chọc cái tên điên này.

Nhưng là, tại Thẩm Lãng ánh mắt phía dưới, hắn lời kế tiếp thật đúng là không dám nói ra.

Bởi vì, Tô thị gia tộc xác thực liền là bị hắn tiêu diệt.

Lập tức, lục vương tử Ninh Cảnh ánh mắt hướng phía Lê Ân nhìn lại, hét lớn: "Tiểu Lê công công, ngươi thấy được sao? Ngươi thấy được sao? Thẩm Lãng một chút phạm thượng, công nhiên uy hiếp một cái vương tử, hình dung mưu phản, ngươi làm xử trí thế nào, làm xử trí thế nào?"

Tiểu Lê công công thản nhiên nói: "Thẩm công tử, đừng nói lung tung, cẩn thận bệ hạ đánh ngươi."

Lời này mới ra, Ninh Cảnh sắc mặt tái nhợt không màu.

Thẩm Lãng công nhiên nói muốn làm tàn hắn, làm quốc quân tâm phúc, Lê Ân cũng chỉ là không mặn không nhạt mắng Thẩm Lãng một câu.

Cái này. . . Cái này chứng minh cái gì.

Chứng minh tại bệ hạ trong lòng, hắn Ninh Cảnh phân lượng vẫn còn so sánh không lên một cái Thẩm Lãng.

Vì lẽ đó, Ninh Cảnh lập tức ngây người.

"Ngu xuẩn!" Thẩm Lãng đoạt lại roi, trực tiếp trên người Ninh Cảnh rút một kế.

"Ba. . ."

Ninh Cảnh võ công đương nhiên có thể tránh, nhưng là hắn mới vừa rồi bị Lê Ân công công thái độ hù dọa, cả người ngốc tại đó.

Vì lẽ đó, sống sờ sờ chịu Thẩm Lãng một roi, lưu lại một đạo thật sâu vết máu.

Lục vương tử thân thể tại run rẩy, lạnh cả người.

Chung quanh tất cả mọi người, ngơ ngác nhìn qua một màn này.

Thẩm Lãng đây là điên rồi sao? Vậy mà như thế ương ngạnh, trước mặt mọi người quất Ninh Cảnh?

Lục vương tử Ninh Cảnh thật toàn bộ đầu đều muốn nổ, cả người cơ hồ chết lặng.

Lúc trước hắn biết, Tô thị rơi đài về sau, núi dựa của hắn liền không có.

Nhưng hắn vẫn là quốc quân nhi tử, vẫn không có người dám trêu chọc, vẫn như cũ cao cao tại thượng.

Đương nhiên, cũng đúng là không người nào ăn cơm no không có chuyện làm đi kéo hắn ngoài mạnh trong yếu mặt nạ.

Nhưng là hiện tại Thẩm Lãng, trực tiếp một roi quất tới.

Để hắn tất cả mặt mũi, tất cả giá đỡ, toàn bộ ném đến sạch sẽ.

Cái này khiến cả người hắn, lập tức cơ hồ đã mất đi tất cả phản ứng.

"Thẩm Lãng, ta và ngươi không đội trời chung, không chết không thôi!"

"Thẩm Lãng, ta nhất định phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh, ta muốn đem nhà ngươi toàn bộ chém tận giết tuyệt."

Tứ vương tử Ninh Chân tiến lên, đem Ninh Cảnh kéo về đúng chỗ đưa ngồi xuống tới.

Thoáng khôi phục thần trí, lục vương tử Ninh Cảnh trong lòng nghiến răng nghiến lợi, âm thầm thề.

Thậm chí hắn tại nội tâm căm hận phụ vương Ninh Nguyên Hiến, nếu không phải ngươi đối Thẩm Lãng như thế sủng ái, hắn làm sao lại như thế làm càn ương ngạnh?

Chẳng lẽ tại trong lòng ngươi, ta đứa con trai này vẫn còn so sánh không lên chỉ là một cái tạp chủng người ở rể Thẩm Lãng sao?

Tứ vương tử Ninh Chân nói: "Lục đệ không nên tức giận, thượng thiên muốn cho người diệt vong, trước phải để người điên cuồng. Thẩm Lãng trước khi chết nổi điên, cái này không có gì. Rất nhanh hắn liền phải chết, lúc đầu Chủng Sư Sư chỉ là muốn thiến hắn, vừa rồi hắn dạng này nhục nhã Chủng Sư Sư, nàng khẳng định sẽ thống hạ sát thủ."

Ninh Cảnh nói: "Đúng, đúng, cái này tạp chủng hẳn phải chết không nghi ngờ."

Ninh Chân nói: "Mà lại là chính Thẩm Lãng phạm tiện, tự tìm đường chết, coi như hắn bị Chủng Sư Sư giết cũng là chết vô ích. Ngươi cần gì phải cùng một người chết so đo?"

Lục vương tử Ninh Cảnh nói: "Coi như hắn chết, ta cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn người nhà, hôm nay bị sỉ nhục, ta cần nhà hắn gấp trăm lần hoàn lại."

. . .

Thẩm Lãng tiến vào doanh trại làm đọ võ trước đó chuẩn bị cuối cùng.

Khổ Đầu Hoan đóng vai thành một cái bình thường võ sĩ, canh giữ ở cổng.

Tiểu Lê công công đi đến, phi thường bất đắc dĩ nhìn hắn một cái nói: "Ninh Cảnh dù sao cũng là bệ hạ thân nhi tử, ngươi dạng này công nhiên đánh hắn, bệ hạ sẽ tức giận."

Thẩm Lãng nói: "Tiểu hài tử đánh nhau, không thể bình thường hơn được, lại nói liền là chính hắn miệng tiện a."

Tiểu Lê công công im lặng.

Trong lòng của hắn đương nhiên biết, Tô Nan tạo phản, quốc quân mặc dù ngoài miệng không nói, nhưng đối lục vương tử Ninh Cảnh vẫn là giận chó đánh mèo.

Ninh Cảnh trước đó khắp nơi ỷ vào Tô thị ra vẻ ta đây, đối Thái tử cùng Tam vương tử đều có chút ngạo mạn. Cái này khiến quốc quân rất khó chịu, chẳng lẽ làm nhi tử ta thân phận còn chưa đủ ngươi uy phong? Lại còn muốn mượn Tô thị uy phong?

Cái này chẳng phải là coi thường ta Ninh Nguyên Hiến? Ngươi đứa con trai này cùng ta không phải một lòng a.

Nhưng trên thực tế, Ninh Cảnh xác thực muốn mượn Tô thị uy phong rất có thể ngăn chặn người.

Quốc quân nhi tử cái thân phận này đương nhiên cao quý, nhưng là quốc quân nhi tử nhiều lắm, uy phong phần lớn bị Thái tử cùng Tam vương tử chiếm hết, đến phiên ta Ninh Cảnh lại có bao nhiêu?

Lúc này Ninh Cảnh đối với quốc quân tới nói, chỉ là một cái có quan hệ máu mủ nhi tử mà thôi, cũng không tri kỷ.

Thêm một cái không nhiều, thiếu một cái không ít.

Mà Thẩm Lãng phía sau là Huyền Vũ Hầu tước phủ, còn có toàn bộ Thiên Đạo hội.

Mấu chốt nhất là quốc quân cảm thấy Thẩm Lãng cùng hắn một lòng.

Không chỉ có như thế, hắn vẫn là quốc quân tri kỷ.

Thậm chí quốc quân cảm thấy Thẩm Lãng là hắn một cái hình chiếu, giống như là một cái vô câu vô thúc chính mình.

Một năm qua này, Thẩm Lãng lập xuống bao nhiêu công lao, bang quốc quân làm bao nhiêu chuyện, nhưng xưa nay không cần hồi báo.

Quốc quân nội tâm cảm thấy thua thiệt Thẩm Lãng quá nhiều.

Mà lại phảng phất càng thiếu càng nhiều tư thế.

Vì lẽ đó không quản Thẩm Lãng lại tai họa, trên cơ bản cũng sẽ không có việc.

Nhiều nhất liền là hạ chỉ trách mắng hai câu, lại cao minh mặc thiết giáp rút mười roi, gãi không đúng chỗ ngứa cũng không bằng.

Tiểu Lê công công nói: "Dù sao ngươi liền đợi đến trở về chịu roi đi."

Thẩm Lãng nói: "Tiểu Lê công công, trước đó đều là đại Lê đánh ta, hắn lão nhân này không hiểu chuyện lắm, lại có một lần thật đánh ta nửa roi, kém chút không có để ta đau quất tới. Nếu không chúng ta thương lượng một chút, lần này roi liền ngươi tới đánh, ta cảm thấy Tiểu Lê công công ngài làm người tốt hơn nhiều."

Lời này mới ra, Tiểu Lê công công kém chút tức ngất đi.

Ta đủ kiểu che chở ngươi, kết quả còn bị ngươi nói láo đầu, còn nói hắn lão nhân này không hiểu chuyện.

Tiểu Lê công công nói: "Vậy ngươi chờ xem, ta cam đoan đưa ngươi quất đến gần chết, ngươi cái này phá hài tử miệng liền là tiện."

Tiếp lấy Lê Ân nghiêm túc nói: "Ngươi xác định luận võ không có vấn đề, tuyệt đối không nên lật thuyền trong mương. Vừa rồi ngươi như thế chọc giận Chủng Sư Sư, nàng thật sẽ thống hạ sát thủ, coi như không giết ngươi, cũng sẽ thiến ngươi. Đương nhiên ngươi trở thành thái giám tiến cung ta là không có ý kiến, nhưng chỉ sợ chính ngươi sẽ sống không bằng chết, vì lẽ đó nhất định phải bảo đảm tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn."

Thẩm Lãng nói: "Lê công công yên tâm, nhất định tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn!"

Lê Ân công công nhìn chằm chằm Thẩm Lãng thật lâu nói: "Vậy được, ngươi ngươi ghi nhớ, đừng ra nhân mạng! Chủng Sư Sư nếu như chết rồi, trách nhiệm này ai cũng gánh chịu không được , bất kỳ người nào đều gánh chịu không được."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ta hiểu!"

Lê Ân công công rời đi về sau.

Thẩm Lãng nói: "Vũ Liệt ngươi tiến đến, giúp ta mặc bên trên đầu này sắt thép đũng quần."

Nghe nói như thế, Tiểu Lê công công chạy nhanh hơn.

. . .

Chủng Sư Sư trong doanh phòng!

Nàng thật muốn chọc giận nổ, uống liền hai bát mật ong nước đều ép không đi xuống.

Ngực không ngừng chập trùng phảng phất muốn đem nhuyễn giáp vỡ tung, cái kia kích thước nhìn đều kinh tâm động phách.

"Cái này Thẩm Lãng vẫn luôn như thế tiện sao?" Chủng Sư Sư nói: "Vẫn luôn như thế ương ngạnh sao?"

Tiết Tuyết gật đầu.

Không sai, nàng liền là cái kia Tiết Tuyết, đã từng Kiếm Vương Lý Thiên Thu nghĩa nữ, cho Kiếm Vương thê tử hạ độc, trộm đi bí tịch nữ nhân kia.

Yến Nan Phi tự mình dạy dỗ nữ đệ tử, võ công siêu cấp cao.

Hiện tại, nàng đã trở thành Tam vương tử Ninh Kỳ thiếp.

Nàng nhìn qua nhu nhu nhược nhược, quả thực là nước đồng dạng mỹ nhân.

Không có Chủng Sư Sư như vậy diễm quang tứ xạ, dáng người như là dương liễu, mỹ mạo như là lá liễu, con mắt như là thu thuỷ, lông mi vểnh lên vểnh lên, con mắt cong cong.

Phảng phất toàn thân mỗi một chỗ đều là mềm mại.

Ôn nhu như nước, ôn nhu tận xương.

Chủng Sư Sư lạnh giọng nói: "Vậy ta một hồi muốn trước thiến hắn, sau đó lại chặt đứt hắn một cây cánh tay, lại cắt mất đầu lưỡi của hắn."

Tiết Tuyết nói: "Bệ hạ phi thường sủng ái hắn, ngươi như thật làm như vậy, quốc đô liền không thể ngây người, lập tức trở về Trấn Tây thành, hoặc là đi Viêm Kinh."

Chủng Sư Sư nói: "Quyết định như vậy đi!"

Mà lúc này, Tiểu Lê công công thanh âm ở bên ngoài vang lên.

"Chủng Sư Sư tiểu thư, bệ hạ có chỉ, luận võ điểm đến là dừng, tuyệt đối không nên đả thương tính mệnh, càng không nên xuất hiện tàn tật."

Chủng Sư Sư lạnh nhạt nói: "Ta đã biết, cút!"

Câu này lăn, thật ương ngạnh đến nhìn cực điểm.

Tiểu Lê công công gương mặt có chút lắc một cái, sau đó khom người lui ra.

Đây là hắn lần thứ nhất bị người quở trách lăn cái chữ này.

Nhưng mà Tiết Tuyết cũng không ngăn cản Chủng Sư Sư loại thái độ này.

Thậm chí có chút ngồi nhìn.

Tiết thị, Chủng thị hai đại gia tộc, quyền thế ngút trời, nhưng là vẫn luôn phi thường trung thành, thái độ cũng cung kính.

Hiện tại ra như thế một cái vô pháp vô thiên Chủng Sư Sư, cũng không phải chuyện gì xấu.

Dù là làm ưng khuyển, cũng không thể biểu hiện được quá yếu đuối.

Mà Chủng Sư Sư là cái nữ hài tử, coi như vô lễ một chút, cũng chỉ có thể xem như không hiểu chuyện, không thể chấp nhặt với nàng.

Chủng Sư Sư đã làm tốt hết thảy chuẩn bị.

Mặc vào tinh xảo đắt đỏ cực hạn nhuyễn giáp, đưa nàng dáng người tôn lên ma quỷ vô cùng.

Mà lại di mụ khăn cũng đệm tốt.

Cái đồ chơi này vẫn là Thẩm Lãng phát minh, sau đó Thiên Đạo hội đem bán, đương nhiên chỉ có nhà quyền quý mới có thể sử dụng nổi.

Một mảnh nửa cái ngân tệ, hoàn toàn là giá trên trời, Thiên Đạo hội cửa hàng bán được phong sinh thủy khởi, bạo lợi.

Tiết Tuyết nghiêm mặt nói: "Sư Sư, ngươi võ công mạnh hơn Thẩm Lãng không chỉ nghìn lần! Nhưng cái này hỗn đản gian xảo vô cùng, hắn có một loại ám khí gọi là bạo vũ lê hoa, ngươi nhất định phải cẩn thận."

Chủng Sư Sư khinh thường nói: "Đồ chơi kia ta biết, xạ tốc quá chậm, kiếm của ta hoàn toàn có thể ngăn trở. Mà lại luận võ quy tắc nói đến rõ ràng, không cho phép dùng ám khí."

Tiết Tuyết nói: "Thẩm Lãng còn có một loại phi thường độc quỷ dị thuốc, chỉ cần uống xong một chút xíu, cả người liền sẽ thần trí hoàn toàn biến mất. Mặc dù không có chứng cứ cho thấy thứ này ngửi cũng sẽ trúng độc, nhưng là tại tỷ võ thời điểm, ngươi muốn ngừng thở, mãi cho đến đánh bại Thẩm Lãng, đồng thời đem hắn phế bỏ về sau, mới có thể hô hấp."

Chủng Sư Sư gật đầu.

Kể từ đó, hẳn là tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn.

Coi như Thẩm Lãng gian xảo vô cùng, cũng hẳn là hẳn phải chết không nghi ngờ.

. . .

Canh giờ đến!

Thẩm Lãng cùng Chủng Sư Sư xuất hiện tại sân đấu võ trung ương.

Chủng Sư Sư mặc hỏa diễm đồng dạng nhuyễn giáp, đem dáng người tôn lên kinh tâm động phách.

Mà Thẩm Lãng không có mặc áo giáp, nhưng là trên mặt lại mang theo mặt nạ, còn mang theo găng tay, nhìn nhất là cổ quái

Hai người khoảng cách mười mét.

Lúc này hai bên khán đài người đã toàn bộ ngồi đầy.

"Chủng Sư Sư tiểu thư, phế đi hắn, phế đi hắn!"

"Miểu sát, miểu sát, miểu sát!"

"Thẩm Lãng phế thải, Thẩm Lãng phế thải!"

Vô số con em quyền quý lớn tiếng hô to.

Sau đó, chỉnh tề giơ ngón tay giữa lên.

Ngày a, vừa mới dạy cho bọn hắn, kết quả liền dùng tại Thẩm Lãng trên đầu.

Thật sự là lấy đạo của người trả lại cho người.

Thẩm Lãng nói: "Chủng Sư Sư, đám này nam nhân như thế quỳ liếm ngươi, bằng không ngươi cái kia phiến đồ chơi sau khi dùng xong ban cho bọn hắn ngâm nước uống?"

Chủng Sư Sư nháy mắt lại muốn nổ.

Nàng chưa từng thấy qua người vô sỉ như vậy.

Quả thực không có chút nào ranh giới cuối cùng.

Nàng mặc dù ương ngạnh, nhưng cũng là băng thanh ngọc khiết nữ hài tử, cũng là muốn mặt mũi a.

Loại này thô tục, nàng ngay cả hồi đô không có cách nào về.

"Thẩm Lãng ngươi chờ đó cho ta, ta nhất định sẽ đưa ngươi thiến, sau đó chặt đứt cánh tay của ngươi, lại cắt mất đầu lưỡi của ngươi, cuối cùng hủy đi ngươi gương mặt trắng nhỏ này!"

Thẩm Lãng nói: "Chủng Sư Sư, ngươi cũng cho ta chờ, ngươi đã từng đả thương nương tử của ta, để nàng phun một ngụm máu. Ta lần này, nhất định khiến ngươi toàn thân cao thấp đều phun máu!"

"Muốn chết!"

Chủng Sư Sư gương mặt đỏ lên, xinh đẹp đồng tử đều muốn đầy máu.

Nhưng là nàng nhớ kỹ Tiết Tuyết, ngàn vạn ngừng thở, không thể cho gian xảo như quỷ Thẩm Lãng một chút xíu thừa dịp cơ hội.

"Đang!"

Tiếng thứ nhất tiếng chiêng vang!

Điều này đại biểu lấy luận võ tiến vào đếm ngược.

Tất cả mọi người bỗng nhiên mở to hai mắt, thậm chí không dám chớp mắt một chút.

Bởi vì trận luận võ này sẽ rất nhanh, Thẩm Lãng sẽ bị nháy mắt miểu sát.

Một cái chớp mắt, nói không chừng đặc sắc một màn liền đi qua.

Thẩm Lãng rút kiếm, Chủng Sư Sư rút kiếm, chỉ phía xa đối phương.

Đón lấy, chỉ cần tiếng thứ hai chiêng trống một vang, luận võ chính là bắt đầu.

Lúc kia, Chủng Sư Sư sẽ như chớp giật bắn ra mà đến, tại 0.5 giây bên trong đánh bại Thẩm Lãng, đem hắn thiến hủy dung.

Thậm chí, nửa giây đều không cần.

Thứ hai tiếng chiêng một vang, Thẩm Lãng nhất định xong đời.

Nhưng mà. . .

Hèn hạ Thẩm Lãng căn bản sẽ không chờ đợi thứ hai tiếng chiêng vang lên.

Khoảng cách tiếng thứ hai tiếng chiêng vang còn có năm giây.

Bốn giây, ba giây đồng hồ. . .

Lúc này, gió thu lên, bụi đất tung bay!

Vào thời khắc này, Thẩm Lãng tại trên thân kiếm cái nào đó cơ quan nhấn một cái.

"Hô!"

Một trận vô thanh vô tức khí thể, bỗng nhiên bắn ra.

Hoàn toàn không màu trong suốt.

Nhìn không thấy, thậm chí cũng không cảm giác được.

Đây là vật gì.

Đy-ê-te (C2H5OC2H5) chỉ là vật dẫn!

Hút vào đại lượng Đy-ê-te (C2H5OC2H5) về sau, cả người sẽ lâm vào hôn mê.

Nhưng là cái kia cần tiếp tục mấy phút hút vào, loại kia ngửi một chút liền té xỉu khí thể đều là giả dối, đều là lời đồn.

Thẩm Lãng vũ khí bí mật là đã từng Tuyết Ẩn thể nội cái chủng loại kia thần kinh độc tố, đây mới là đòn sát thủ.

Phù Đồ Sơn cổ trùng bài tiết ra thần kinh độc tố.

Tuyết Ẩn là đại tông sư, đều ngăn cản không nổi.

Huống chi Chủng Sư Sư.

Ngươi cho rằng ngừng thở liền hữu dụng sao?

Cái này vạn nhất trực tiếp phun ra đến trên da, chui vào lỗ mũi màng dính bên trong.

Cơ hồ nháy mắt!

Liền đem người tê dại.

Thẩm Lãng từ vô số cổ trùng bên trong đề luyện ra tí xíu, loại này thần kinh độc tố so hoàng kim trân quý nghìn lần không thôi.

Mà lần này, Thẩm Lãng đưa nó lẫn vào Đy-ê-te ($C2H5OC2H5$) khí thể bên trong, ròng rã nửa ml tả hữu.

Đy-ê-te ($C2H5OC2H5$) là cực độ dễ dàng bay hơi, bị Thẩm Lãng đặt ở một cái trong không gian nhỏ, nháy mắt phóng thích như là pháo không khí.

Khắp cả mặt mũi, hướng phía Chủng Sư Sư bắn tung tóe mà đi.

Chủng Sư Sư ngửi thấy một cỗ nhàn nhạt vị ngọt, lập tức nín thở.

Mà liền tại lúc này!

"Đang!"

Tiếng thứ hai tiếng chiêng vang lên.

Luận võ chính thức bắt đầu.

Chủng Sư Sư một tiếng quát tháo: "Giết!"

Thẩm Lãng ngươi nhất định phải chết!

Sau đó, lợi kiếm trong tay của nàng tựa như tia chớp đâm ra.

Tất cả mọi người trừng to mắt đến cực hạn.

Thẩm Lãng xong.

Tất cả đều chờ đợi hắn bị nháy mắt miểu sát một màn.

Trong vương cung đại khái lại muốn thêm ra một tên thái giám.

Nhưng mà. . .

Chủng Sư Sư vừa mới xông ra không đến hai mét, cả người phảng phất nháy mắt bị đọng lại, thân thể mềm mại hướng phía trước khẽ đảo.

Mà lúc này đây, Thẩm Lãng xông tới.

"Giết!"

Hắn rống to một tiếng.

Nhắm ngay Chủng Sư Sư ngực, dùng hết tất cả lực lượng, đá mạnh một cước ra.

Lập tức, Chủng Sư Sư thân thể bị đá ra ngoài. . . Hai mét.

Ngay sau đó, Thẩm Lãng lại tiến lên, nhắm ngay Chủng Sư Sư vị trí dưới bụng lại đá mạnh một cước đi.

"Ầm!"

Tất cả mọi người lập tức nhìn ngốc, hạ lưu như vậy chiêu số? Hơn nữa còn mặc sắt giày?

Chủng Sư Sư ngã xuống đất.

Thẩm Lãng bỗng nhiên cưỡi tại lồng ngực của nàng vị trí, nhắm ngay nàng tuyệt mỹ khuôn mặt.

"Phanh phanh phanh. . ."

Tay năm tay mười, nắm đấm cuồng nện.

Hung hăng một trận con rùa quyền.

Nháy mắt, Chủng Sư Sư tinh xảo tuyệt luân khuôn mặt trực tiếp bị đánh máu mũi phun mạnh, sưng thành đầu heo.

"Ầm!"

Cuối cùng một quyền này xuống dưới.

Chủng Sư Sư cao ngất mê người cái mũi, trực tiếp liền sai lệch.

Thoải mái bạo!

Nương tử, ta báo thù cho ngươi!

Thẩm Lãng đứng dậy, lui ra phía sau mấy bước.

Như là võ đạo đại sư đồng dạng hành lễ cong xuống nói: "Tại hạ Thẩm Lãng, người giang hồ xưng Đông Phương Bất Bại, đã nhường đã nhường!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 308: Quốc Quân Thiên Vị! Mộc Lan Bảo Bối Kinh Hỉ!

Toàn trường lại một lần nữa như chết tĩnh lặng.

Tất cả mọi người phảng phất sét đánh, hoàn toàn không thể tin được trước mắt một màn này.

Là ta sinh ra ảo giác?

Vẫn là thế giới này điên rồi?

Không phải Thẩm Lãng bị nháy mắt miểu sát sao?

Vì sao hoàn toàn tương phản đâu?

Bị miểu sát vậy mà là Chủng Sư Sư.

Không!

Nàng cũng không phải là bị miểu sát.

Nàng phảng phất nháy mắt liền bị định thân.

Sau đó bị Thẩm Lãng hai cước đá ngã trên mặt đất, cái này hai cước Thẩm Lãng đem bú sữa mẹ khí lực đều dùng đến.

Cuối cùng, hắn một trận con rùa quyền đem Chủng Sư Sư đánh thành đầu heo.

Ở đây bất luận kẻ nào đều có thể dễ như trở bàn tay đó có thể thấy được Thẩm Lãng căn bản cũng không có võ công.

Nhưng là hắn xác thực thắng.

Đây thật là gặp quỷ a, Chủng Sư Sư võ công cao như vậy, tại sao lại bị như thế phế thải Thẩm Lãng đánh bại a?

Đến tột cùng chuyện gì xảy ra a?

Thẩm Lãng khẳng định gian lận.

Nhưng là căn bản không có nhìn thấy hắn dùng ám khí a.

Mà lại càng thêm hoang đường là tất cả mọi người kỳ vọng nhìn thấy Thẩm Lãng bị miểu sát, bị thiến hủy dung.

Nhưng là, nhưng Thẩm Lãng cưỡi tại Chủng Sư Sư trước ngực cuồng đánh nàng thời điểm, trong lòng mọi người lại có một loại siêu cấp thoải mái cảm giác.

Lạt thủ tồi hoa.

Cái gì mỹ lệ nữ thần.

Như thế tinh xảo tuyệt luân khuôn mặt, Thẩm Lãng ngươi vậy mà hạ thủ được?

Hiện tại Chủng Sư Sư thực sự là quá thảm rồi, bị đánh cho mặt mũi tràn đầy phún huyết không nói, cao như vậy đứng thẳng tú lệ xương mũi trực tiếp bị đánh gãy.

Thẩm Lãng ngươi thật sự là quá. . . Quá độc ác.

Trước ngươi nói toàn thân cao thấp cùng một chỗ phún huyết, mọi người tưởng rằng nói đùa, không nghĩ tới là thật.

. . .

Tiết Bàn cũng sợ ngây người.

Đầu tiên, hắn đương nhiên là bởi vì Chủng Sư Sư thua mà kinh ngạc.

Nhưng mà hắn càng thêm không dám tin là Thẩm Lãng vậy mà hạ được dạng này ngoan thủ?

Chủng Sư Sư a, không phải công chúa, hơn hẳn công chúa.

Toàn bộ Việt Quốc nữ tử xinh đẹp nhất, thân phận cao quý nhất nữ tử.

Ngươi Thẩm Lãng làm như vậy đem Chủng thị gia tộc đắc tội đến chết a.

Ngươi không phải trong truyền thuyết trí gần như yêu sao? Làm thế nào chuyện hoàn toàn bất chấp hậu quả a?

Trọn vẹn một hồi lâu.

Chủng thị gia tộc hai cái nữ võ sĩ nhanh chóng xông lên trước, đem Chủng Sư Sư bế lên.

Tiết Tuyết cực nhanh dùng tơ lụa che khuất Chủng Sư Sư khuôn mặt, ngàn vạn không thể để cho càng nhiều người nhìn thấy Chủng Sư Sư lúc này bộ dáng.

"Thẩm Lãng, ngươi dùng cái gì quỷ kế?" Một xinh đẹp nữ tướng hướng phía Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Sư Sư nếu như có cái gì không hay xảy ra, ngươi coi như mười đầu mạng cũng không đủ chống đỡ. Ngươi xong, ngươi xong, Chủng thị gia tộc sẽ không bỏ qua ngươi."

"Ngươi gọi Chủng Miểu, Chủng thị gia tộc nghĩa nữ?" Thẩm Lãng hỏi.

Chủng Nghiêu nghĩa nữ Chủng Miểu lạnh nhạt nói: "Ngươi biết liền tốt, ngươi đã xông ra di thiên đại họa, hiện tại ngươi đem mình trói lại, tự mình đi Trấn Tây thành hướng nghĩa phụ thỉnh cầu, ngươi còn có một chút hi vọng sống."

Thẩm Lãng khẽ vươn tay.

Khổ Đầu Hoan đưa qua một bát trà, Thẩm Lãng uống một nửa, còn lại một nửa ở trong miệng súc miệng.

"Phốc. . ." Sau đó trực tiếp phun tại cái này Chủng thị gia tộc nghĩa nữ trên thân.

Chủng Miểu sợ ngây người.

Lấy nàng võ công hoàn toàn có thể tránh rơi, nhưng nàng hoàn toàn không nghĩ tới Thẩm Lãng sẽ lưu manh đến nước này.

Trực tiếp một ngụm phun tại trên mặt nàng.

Thẩm Lãng nói: "Ta nước tiểu hoàng, vốn nên là có thể tư tỉnh ngươi. Nhưng là ta mệnh rễ chỉ có thể quý giá cực kì, chỉ có thể để nương tử của ta nhìn, ta dùng nước tiểu tư ngươi chẳng phải là để ngươi chiếm đại tiện nghi, vì lẽ đó liền một ngụm phun tỉnh ngươi."

Chủng Miểu không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, sau đó nhìn về phía Tiết Bàn?

Trên thế giới này còn có dạng này người?

Hoàn toàn không có một chút điểm quý tộc phong độ, mà lại hoàn toàn không lo lắng đắc tội Chủng thị gia tộc?

Làm càn đến nước này?

Thẩm Lãng khinh thường nói: "Thua không nổi sao? Nếu như người thua là ta, Chủng Sư Sư sẽ bỏ qua ta sao? Nhất định sẽ đem ta thiến, sau đó chặt đứt cánh tay, đem ta hủy dung đi. Làm sao chỉ cần nàng đánh ta, không cho phép ta đánh nàng sao?"

Tiết Bàn nói: "Thẩm Lãng, khi luận võ gian lận không tốt a?"

Chủng Miểu lạnh giọng nói: "Nói, ngươi dùng âm mưu quỷ kế gì? Bằng vào thực lực của ngươi, Sư Sư nửa mảnh móng tay đều có thể chơi chết ngươi, ngươi đến tột cùng dùng thủ đoạn gì gian lận?"

Thẩm Lãng lườm bĩu môi nói: "Ngươi con mắt nào nhìn thấy ta gian lận rồi? Cái mông cái kia con mắt sao? Ta như thế nói với ngươi đi, ta nếu là dùng bản lĩnh thật sự đánh bại Chủng Sư Sư, ta chính là cháu trai."

Lập tức Chủng Miểu đều muốn tức nổ tung, bỗng nhiên rút kiếm, liền muốn xông lên đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh.

Khổ Đầu Hoan tiến lên một bước, rút kiếm một nửa, ngăn tại Thẩm Lãng trước mặt nói: "Có chơi có chịu."

Thẩm Lãng chắp tay, sau đó trở mình lên ngựa, hướng phía toàn trường tất cả quyền quý con cháu dựng thẳng lên hai cây ngón giữa, sau đó nghênh ngang rời đi.

Bất quá, vừa mới đi ra ngoài không đến một trăm mét, hắn lại trở về.

"Đúng rồi , dựa theo đổ ước, Chủng Sư Sư thua, cái này Bắc Uyển bãi săn liền về chúng ta." Thẩm Lãng nói: "Hiện tại mời các ngươi toàn bộ xéo đi, xéo đi!"

Sau khi nói xong.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nghênh ngang rời đi.

Chủng thị nghĩa nữ Chủng Miểu nghiến răng nghiến lợi nói: "Tên cặn bã này vẫn luôn là dạng này sao?"

Tiết Bàn nhẹ gật đầu.

Tiết Tuyết nói: "Đây chính là một cái không có chút nào ranh giới cuối cùng Hỗn Thế Ma Vương."

Nhưng mà, sau một lát Thẩm Lãng lại trở về.

Hắn nhìn qua Tiết Tuyết ôn nhu như nước khuôn mặt.

"Ngươi gọi Tiết Tuyết?"

Tiết Tuyết gật đầu nói: "Đúng, Thẩm công tử có gì chỉ giáo?"

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương Lý Thiên Thu đã từng nghĩa nữ?"

Tiết Tuyết nói: "Thẩm công tử ngươi nhận lầm người, ta căn bản không biết cái gì Kiếm Vương Lý Thiên Thu."

Thẩm Lãng hướng phía nàng dựng thẳng lên một cây ngón tay cái nói: "Ngươi ngưu bức."

Sau đó lại lại một lần nữa nghênh ngang rời đi, lần này là thật.

Tiết Tuyết sắc mặt có một chút điểm trắng.

Thẩm Lãng cuối cùng một câu nói kia ý tứ rất rõ ràng, hắn đã để mắt tới nàng.

Trung thực nói bị Thẩm Lãng loại người này để mắt tới, thật là có chút lông xương sợ nóng.

Tiết Lê quần rách háng, đau đến không muốn sống.

Hôm nay Chủng Sư Sư tuyệt mỹ gương mặt bị đánh thành đầu heo, ngạo nhân xương mũi trực tiếp bị đánh gãy.

Tên cặn bã này thật sự là không có chút nào ranh giới cuối cùng, căn bản không biết thương hương tiếc ngọc là vật gì.

Chủng Miểu nói: "Làm sao bây giờ? Sự tình không thể cứ tính như vậy."

Tiết Bàn nói: "Về trước đi, bẩm báo Chủng phi nương nương cùng Chủng Ngạc đại nhân."

Chủng Miểu nói: "Đúng, nương nương cùng Chủng Ngạc đại nhân tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Thẩm Lãng."

. . .

Thẩm Lãng ẩu đả Chủng Sư Sư, vẫn là đưa tới sóng to gió lớn.

Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc giận dữ, Tam vương tử Ninh Khải nổi giận.

Nhưng là hai người kia cũng không thể đi cáo trạng, bởi vì bọn hắn thân phận quá cao, không thể bởi vì một chút việc nhỏ đi hướng quốc quân cáo trạng.

Chủng phi lại có thể!

Ninh Nguyên Hiến mấy cái thê tử bên trong, vương hậu Chúc thị đoan trang hào phóng, mẫu nghi thiên hạ.

Biện phi ôn nhu như nước, hiền lương thục đức.

Tô Phi tuyệt mỹ, quyến rũ động lòng người.

Chủng phi diễm lệ, mạnh mẽ lợi hại.

Đã từng một đoạn thời gian rất dài, Ninh Nguyên Hiến đều bị Chủng phi hấp dẫn.

Thực ra nam nhân một số thời khắc có chút tiện, liền thích loại này mạnh mẽ diễm lệ nữ nhân.

Đoạn thời gian kia Ninh Nguyên Hiến thật đối Chủng phi ân sủng vô cùng, thường xuyên liên tiếp vài ngày ngủ lại gian phòng của nàng bên trong.

Nhưng là nữ nhân này thực sự quá mạnh mẽ lợi hại.

Dần dà, Ninh Nguyên Hiến thật sự có chút không chịu nổi, vì lẽ đó liền đứng xa mà trông.

Chủng phi cũng có cốt khí, ngươi không để ý tới ta, ta còn không yêu phản ứng ngươi đây.

Vì lẽ đó những năm gần đây, hai người ở vào lẫn nhau bực bội giai đoạn.

Nhưng là, Ninh Nguyên Hiến từ nội tâm chỗ sâu vẫn tương đối thích Chủng phi, chí ít nàng không giống Tô Phi có sâu như vậy tâm cơ, một lòng chỉ vì Tô thị gia tộc.

Chủng phi gả tới về sau, tập trung tinh thần đều trên người Ninh Nguyên Hiến.

Về sau vợ chồng chiến tranh lạnh, nàng lại tập trung tinh thần đặt ở nhi tử Ninh Kỳ trên thân.

Nàng thương yêu nhất chính là Chủng Sư Sư, mặc dù là chất nữ, lại so con gái ruột còn muốn thân.

Hiện tại Chủng Sư Sư bị đánh thành dạng này, nàng làm sao có thể bỏ qua, trực tiếp liền vọt tới quốc quân trong thư phòng.

"Ninh Nguyên Hiến!"

Chủng phi một tiếng hô to.

Lập tức, đại hoạn quan Lê Chuẩn hận không thể lại một lần nữa đem đầu thấp đến trong đũng quần đi.

Quốc quân mấy cái thê tử, hắn sợ nhất liền là cái này Chủng phi.

Thật muốn trêu chọc nàng, đánh cũng là trắng đánh.

Vương hậu mặc dù ngạo mạn, nhưng là rất có hàm dưỡng, cơ hồ xưa nay không cùng hạ nhân nổi giận.

Nhưng cái này Chủng phi, là chân chính hỉ nộ vô thường, muốn đánh thì đánh, muốn chửi thì chửi.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến bất đắc dĩ, để sách xuống nói: "Thế nào?"

Chủng phi nói: "Ngươi lập tức đi đem Thẩm Lãng chộp tới, giết!"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Vì sao a?"

Chủng phi nói: "Thẩm Lãng tên súc sinh này, một cước đá trúng Sư Sư ngực, nói không chừng đưa nàng xương sườn đều đá rách ra, mặt khác một cước đá trúng Sư Sư bụng dưới, hắn là súc sinh sao? Vậy mà hướng nữ nhi gia cái chủng loại kia địa phương đá? Không chỉ có như thế, hắn còn đem Sư Sư đánh cho máu me đầy mặt, đưa nàng cái mũi cũng đánh gãy."

Quốc quân nghe được gương mặt từng đợt run rẩy.

Chuyện này hắn nghe được hồi báo thời điểm, cả người đều muốn nhảy dựng lên.

Hắn biết Thẩm Lãng sẽ thắng.

Nhưng là. . . Hắn coi là Thẩm Lãng nhiều nhất đem Chủng Sư Sư đánh bại mà thôi.

Không nghĩ tới cái này nhỏ nghiệt súc vậy mà như thế không có điểm mấu chốt.

Chủng Sư Sư dạng này tuyệt sắc thiếu nữ đẹp, ngươi cũng hạ được dạng này ngoan thủ?

Quốc quân lúc ấy thật sự là tê cả da đầu.

Nội tâm đã sớm hối hận.

Sớm biết như thế, căn bản liền không nên để bọn hắn tỷ võ.

Thẩm Lãng cái này hỗn đản, thật sự là một cái Hỗn Thế Ma Vương, ngươi chỉ cần thoáng bung ra tay, hắn liền có thể làm ra vô cùng kinh dị sự tình, hoàn toàn là một đầu nhỏ chó dại a, một khi cắn người, trực tiếp liền là máu me đầm đìa vô cùng thê thảm.

Nếu ai làm cha mẹ của hắn, nhất định sẽ bị hắn sống sờ sờ dọa đến gần chết.

"Lại có việc này?" Quốc quân tức giận.

Chủng phi nói: "Thiên chân vạn xác, ngươi lập tức phái người đi đem Thẩm Lãng bắt, giết! Ngươi nếu là không động thủ, ta tự mình phái người đi bắt. Hôm nay nếu là không giết tên súc sinh này, ta liền không họ loại."

"Không cần, không cần, ta cái này đi để người đem hắn bắt, đánh chết hắn." Ninh Nguyên Hiến nói: "Lê Chuẩn, lập tức phái người đi đem Thẩm Lãng bắt, đưa đến hoàng cung, cho hung hăng đánh tư."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nghe được rõ ràng, là đánh tư.

Chủng phi nghe vào trong lỗ tai mặt, tự động não bổ trở thành đánh chết.

Lập tức, nàng hài lòng, tràn đầy phấn khởi nói: "Ta tự mình giám sát, không, ta tự mình đánh chết hắn!"

Ninh Nguyên Hiến lập tức tiến lên phía trước nói: "Ái phi, loại này việc nặng làm sao có thể để ngươi tự mình động thủ a."

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến tiến lên ôm Chủng phi bờ eo thon, hôn lên miệng nhỏ của nàng, tay chui vào cái hông của nàng.

"Ngươi làm gì?" Chủng phi gương mặt đỏ lên, lạnh giọng nói: "Ngươi không phải nói muốn cùng ta ân đoạn nghĩa tuyệt, lại đụng ta một chút liền không bằng heo chó sao?"

Quốc quân cùng nàng cãi nhau thời điểm, đúng là đã nói sẽ không lại đụng nàng một chút, nhưng là làm sao có thể nói ra không bằng heo chó dạng này lời nói.

Ninh Nguyên Hiến ôn nhu nói: "Bảo bối, thà rằng trên thế giới có quỷ, không thể tin nam nhân miệng a."

Sau đó, Ninh Nguyên Hiến tay tiếp tục chui.

Chủng phi diễm mỹ khuôn mặt đỏ bừng, sẵng giọng: "Không muốn mặt, ngươi chính là cái không muốn mặt đồ quỷ sứ."

Sau đó, hai người lăn lại với nhau.

Dài đến hơn nửa năm chiến tranh lạnh, triệt để tan rã.

Mấy cái hoạn quan nhanh đi ra ngoài, đem cửa phòng đóng kín.

Ninh Nguyên Hiến trong lòng mắng chửi.

Thẩm Lãng ngươi tên tiểu súc sinh này, vì bảo đảm ngươi, quả nhân ngay cả mỹ nam kế đều xuất ra.

Cùng ngày quốc quân Ninh Nguyên Hiến thật là liều mạng, mới đưa Chủng phi mê loạn đến thần hồn điên đảo, đem đánh chết Thẩm Lãng sự tình ném sau ót.

Sau đó Lê Chuẩn tự mình đi đem Thẩm Lãng trói lại tới.

Sau đó ngay trước rất nhiều người mặt, rút ba mươi roi.

Lại một lần nữa quất đến máu me đầm đìa.

Thê thảm vô cùng.

Bất quá bao máu thả hơi nhiều, tối thiểu chảy hai cân máu, hơi cường điệu quá.

Sau khi đánh xong, Thẩm Lãng rất nhanh liền bị nhấc trở về.

Tắm một cái, ngay cả nửa sợi tóc gáy đều không có rơi.

Lão Lê hiện tại thật sự là hiểu chuyện.

Chỉ sợ Thẩm Lãng tiếng kêu thảm thiết không đủ thê lương, còn chuyên môn ở phía sau cửa ẩn giấu một cái tiểu thái giám phối âm.

Tiếng kêu thảm kia quả thực kinh thiên động địa, quỷ khóc sói gào.

Cái kia tiểu thái giám thật sự là quá cực khổ, cuống họng đều hô lên máu.

Phối âm diễn viên nhất liều mạng.

. . .

Ban đêm thời gian!

Chủng phi toàn thân mềm nhũn, như cùng ăn no bụng mèo đồng dạng cuộn mình trong ngực Ninh Nguyên Hiến.

Bỗng nhiên nàng nhớ ra rồi.

"Thẩm Lãng đánh chết sao?"

Ngoài cửa, đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Roi đánh gãy ba đầu, máu chảy hơn nửa cân, khiêng đi thời điểm giống như không có gì khí."

Ninh Nguyên Hiến vừa kéo Chủng phi eo, hôn lên môi của nàng nói: "Tốt, ái phi nghỉ ngơi đi, thật tốt đi ngủ, ngoan!"

Chủng phi hưởng thụ được trượng phu khó được ôn nhu, trong lúc nhất thời cũng không nỡ rời đi ngực của hắn.

Cái gọi là đánh chết Thẩm Lãng một chuyện, cứ như vậy không giải quyết được gì.

. . .

Ngày kế tiếp!

Ninh Khải Vương thúc tới cầu kiến quốc quân.

"Bệ hạ, ngài quá phóng túng Thẩm Lãng, để kẻ này đã vô pháp vô thiên." Ninh Khải nói: "Lục vương tử Ninh Cảnh tại nói thế nào cũng là bệ hạ con trai, vương thất quý tộc, kết quả Thẩm Lãng nói đánh là đánh, mà lại luôn miệng nói muốn làm tàn hắn. Không chỉ có như thế, Chủng Sư Sư dù nói thế nào cũng là một nữ hài, mà lại lần này tới quốc đô là cùng Đại Viêm đế quốc võ thân vương con trai ra mắt, hiện tại Thẩm Lãng vậy mà động thủ đưa nàng cơ hồ đánh cho hủy dung, còn đánh gãy nàng xương mũi, cái này còn như thế nào ra mắt? Loại hầu là ta Việt Quốc kình thiên ngọc trụ không nói, liền đơn thuần chuyện này có thể sẽ dẫn phát đế quốc võ thân vương tức giận, hậu quả cỡ nào nghiêm trọng? Thậm chí sẽ ảnh hưởng quốc sự!"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến gật đầu nói: "Vương thúc nói rất có lý, vì lẽ đó hôm qua ta liền trước mặt mọi người trừng phạt Thẩm Lãng, đem hắn cơ hồ đánh chết, nghe nói lúc này thoi thóp, sinh mệnh hấp hối."

Thôi đi.

Ngươi diễn cái kia hí, có thể dỗ đến ai vậy?

Nhưng Ninh Khải Vương thúc sao có thể nói toạc?

Hắn thật sâu thở dài một tiếng nói: "Bệ hạ, nghe ta một lời khuyên, đối Thẩm Lãng kẻ này tuyệt đối không thể dung túng, càng không thể trọng dụng."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vương thúc nói đến lại đối không có, vì lẽ đó hắn cái gì chức quan đều không có, ngay cả Trấn Viễn thành chủ ta đều cho tước đoạt."

Ninh Khải Vương thúc hữu tâm lại nói.

Nhưng lời đã nói đến đây cái tình trạng, còn có thể nói lại cái gì?

. . .

Trong phủ thái tử.

Chủ bộ cười to nói: "Thẩm Lãng kẻ này lần này chọc thiên đại tai hoạ, không chết cũng muốn lột một tầng da, nên uống cạn một chén lớn. Bệ hạ coi như lại sủng ái hắn, cũng phải cấp Chủng Nghiêu Hầu tước một câu trả lời, cho Đại Viêm đế quốc võ thân vương một câu trả lời."

Trác Chiêu Nhan sắc mặt tái nhợt, nghe vậy về sau một trận cười lạnh.

Ngôn Vô Kỵ (Chúc Nhung phụ tá) chậm rãi nói: "Quốc quân cảm kích Thẩm Lãng cũng không kịp."

Phủ thái tử chủ bộ kinh ngạc nói: "Làm sao có thể?"

Ngôn Vô Kỵ nói: "Thẩm Lãng gian lận đánh bại Chủng Sư Sư là được, vì sao muốn vẽ vời thêm chuyện, đá nàng phần bụng, còn muốn đánh gãy mũi của nàng xương, đưa nàng tuyệt mỹ khuôn mặt đánh thành đầu heo?"

Phủ thái tử chủ bộ nói: "Hắn vì thê tử báo thù, bởi vì Chủng Sư Sư đã từng đả thương qua Kim Mộc Lan."

Ngôn Vô Kỵ nói: "Đây chỉ là một, còn có một cái mấu chốt nguyên nhân, Thẩm Lãng đá Chủng Sư Sư bụng dưới, xem như đối nữ tử trong trắng một loại làm bẩn, mà lại đưa nàng đánh cho mặt mày hốc hác, chính là vì cản trở hắn cùng đế quốc võ thân vương con trai ra mắt. Chuyện này hắn là vì bệ hạ làm."

Nghe nói như thế, phủ thái tử chủ bộ kinh ngạc.

Trác Chiêu Nhan nói: "Chủng thị là Việt Quốc thần tử, bệ hạ căn bản cũng không nghĩ Chủng Sư Sư gả cho đế quốc võ thân vương con trai. Nhưng là võ thân vương con trai đối tuyệt mỹ vô song Chủng Sư Sư vừa thấy đã yêu, bệ hạ trong lòng không nguyện ý, nhưng cũng không thể tại ngoài sáng bên trên ngăn cản. Thẩm Lãng đem Chủng Sư Sư mặt mày hốc hác, chẳng khác nào biến tướng hủy đi lần này ra mắt, hủy đi lần này nhân duyên. Thẩm Lãng cử động lần này gấp quốc quân chỗ gấp, nghĩ quốc quân suy nghĩ, hoàn toàn làm được quốc quân tâm khảm bên trong đi, hơn nữa còn thay mặt bệ hạ nhận qua, bệ hạ nội tâm không biết cỡ nào cảm kích hắn, lại thế nào bỏ được trừng phạt hắn?"

Lập tức, ở đây mấy người khác bừng tỉnh đại ngộ.

Đúng a!

Chuyện này vốn là tràn đầy ly kỳ.

Chủng Sư Sư cùng Đại Viêm đế quốc võ thân vương con trai ra mắt, vì sao muốn tại Việt Quốc quốc đô tiến hành?

Vì sao không tại Viêm Kinh?

Đây là Chủng Nghiêu một loại tỏ thái độ, coi như ta Chủng thị gia tộc và đế quốc Vương tộc thông gia, cũng vẫn như cũ là trung thành với Việt Quốc, trung thành với bệ hạ.

Nhưng là quốc quân Ninh Nguyên Hiến tuyệt đối không muốn mình thần tử cùng đế quốc cao tầng nhấc lên quan hệ thông gia.

Đại Viêm đế quốc thân vương, trên danh nghĩa cùng thiên hạ các nước quân vương là đồng cấp.

Vì lẽ đó, Ninh Diễm mới gả cho Liêm Thân Vương con trai. Ngươi Chủng thị gia tộc nữ nhi gả cho đế quốc thân vương, đây coi như là chuyện gì xảy ra?

Phủ thái tử chủ bộ nói: "Cái kia bệ hạ trước đó đem ý nghĩ báo cho Thẩm Lãng rồi?"

Ngôn Vô Kỵ nói: "Làm sao có thể? Thẩm Lãng kẻ này thông minh tuyệt đỉnh, căn bản không cần một câu, một ánh mắt đều không cần, liền có thể biết quốc quân là thế nào nghĩ, quốc quân đem hắn coi là tri kỷ, làm sao có thể ngay cả điểm ấy ăn ý đều không có?"

Phủ thái tử chủ bộ nói: "Thẩm Lãng kẻ này, thật sự là yêu nghiệt."

. . .

Ngôn Vô Kỵ rất thông minh!

Một câu liền nói rõ tất cả chân tướng.

Thẩm Lãng dám làm càn như vậy ẩu đả Chủng Sư Sư, đương nhiên là có chỗ ỷ vào.

Chuyện này hắn là vì nương tử Kim Mộc Lan báo thù, nhưng được lợi lớn nhất hoàn toàn chính xác thực quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Mà lại chuyện này chỉ có Thẩm Lãng dám làm.

Những người khác hoặc là sợ hãi đắc tội Chủng thị gia tộc, hoặc là lo lắng ảnh hưởng tiền đồ.

Thẩm Lãng thì hoàn toàn không quan tâm.

Ngươi Chủng thị gia tộc là rất cường đại, ngươi Chủng Nghiêu tay cầm mười vạn đại quân.

Nhưng là ta Kim thị gia tộc căn cứ tại hải ngoại đảo hoang, ngươi có bản lĩnh mang theo mười vạn đại quân bơi qua vài trăm dặm hải dương đi Nộ Triều thành đánh ta a?

Đương nhiên cái này cũng sẽ đắc tội đế quốc võ thân vương.

Nhưng là, nghe nói võ thân vương cùng Liêm Thân Vương không hợp tới.

Ta đắc tội võ thân vương, chẳng khác nào biến tướng lấy lòng Liêm Thân Vương.

Liêm Thân Vương ngươi là Ninh Diễm công chúa công công, bằng không ngươi liền thả nàng tự do, để Ninh Diễm cùng ta tiếp tục thông đồng thành gian?

. . .

Ninh Hàn công chúa mặt mũi quả nhiên lớn.

Vân Mộng Trạch vì Ninh Diễm sự tình, phế đi sức chín trâu hai hổ đều không thành công.

Liêm Thân Vương lúc đầu đã đáp ứng để nhi tử cùng Ninh Diễm ly hôn, thả nàng tự do.

Nhưng là Doanh quý phi ra mặt ngăn cản, ly hôn sự tình không giải quyết được gì.

Ninh Hàn công chúa thậm chí không có đi Viêm Kinh, chỉ là viết một phong thư.

Thu được tin về sau, Liêm Thân Vương lập tức chủ động giải trừ con của hắn cùng Ninh Diễm quan hệ vợ chồng.

Đồng thời đem hôn thư, đồ cưới toàn bộ trả lại, không chỉ có như thế còn đưa Ninh Diễm công chúa một nhóm lớn trân quý lễ vật.

Liêm Thân Vương nói đến rõ ràng, đoạn này hôn sự bên trong sai là con của hắn, Ninh Diễm băng thanh ngọc khiết không có chút nào sai lầm, hắn nguyện ý đem Ninh Diễm công chúa thu làm nghĩa nữ, đưa một số lớn đồ cưới, để nàng tái giá.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thu được về sau.

Trong lòng vừa cao hứng, lại là khó xử.

Ninh Diễm là khôi phục sự tự do.

Nhưng là nàng còn có thể lấy chồng sao?

Hoàn toàn không thể nào đi.

Nàng đã cùng Thẩm Lãng cẩu thả không chỉ một lần, còn bị người tại chỗ bắt lấy.

Nhưng là Thẩm Lãng cái này khốn nạn người ở rể làm đến nghiện, căn bản không nguyện ý cưới Ninh Diễm, căn bản liền không muốn làm Việt Quốc phò mã.

Thậm chí hắn còn to tiếng không thèm hỏi, có thể hay không đồng thời làm Vương tộc cùng Kim thị người ở rể.

Lúc ấy kém chút không có để Ninh Nguyên Hiến tức chết.

Nếu là hắn đem Ninh Diễm thả ra, sẽ phát sinh chuyện gì?

Không cao hơn ba ngày, hai cái này tiểu hỗn đản liền sẽ ngủ ở cùng một chỗ.

Chẳng lẽ để cho mình nữ nhi không danh phận cùng Thẩm Lãng lêu lổng?

Đây chính là đường đường công chúa a?

Nghĩ tới đây, quốc quân thật muốn đem Thẩm Lãng thiến đưa vào trong cung, như thế thế giới liền thái bình.

Ai!

Bất đắc dĩ thở dài một tiếng sau.

Quốc quân vẫn là xuống một đạo ý chỉ, phóng thích Ninh Diễm.

Nàng muốn cùng Thẩm Lãng lêu lổng, liền theo nàng đi thôi.

Không quản được, mặc kệ!

. . .

Quả nhiên, Ninh Diễm vừa mới khôi phục tự do về sau, ngay lập tức không có tiến cung tạ ơn, mà là trực tiếp đi tìm Thẩm Lãng.

Kích động qua đi, hai người yên tĩnh không nói.

Ninh Diễm gầy.

Giam lỏng mấy tháng này, nàng trắng ra rất nhiều.

Mà lại đùi vậy mà biến nhỏ, nhưng là chân hình vẫn như cũ hoàn mỹ, lộ ra càng thêm thon dài.

Nàng là thế nào làm được a?

Nên gầy địa phương gầy đi.

Nhưng là không nên gầy địa phương, vẫn như cũ thẳng tắp hung mãnh.

Nàng ngoại hiệu, vẫn như cũ không cần đổi.

"Ngươi làm như thế nào a?" Thẩm Lãng hỏi.

Ninh Diễm công chúa nói: "Vân Mộng Trạch tên cầm thú kia cho ta một cái sổ để ta luyện, nói luyện xong dáng người sẽ thay đổi tốt, ta nhàn cực nhàm chán liền luyện mấy tháng."

"Chậc chậc chậc. . ."

Thẩm Lãng vây quanh Ninh Diễm công chúa đảo quanh.

Ghê gớm, ghê gớm.

Ninh Diễm vậy mà học được trang điểm, mà lại toàn thân đều thơm ngào ngạt.

Nàng vốn là diễm lệ, bây giờ trở nên càng thêm không gì sánh được.

Thoáng gầy đi về sau, đường cong trở nên càng thêm nóng bỏng chói mắt.

Nàng theo một cái nữ hán tử, biến thành một cái tuyệt mỹ lớn càng / vật.

Nhốt mấy tháng về sau, nàng giống như lời nói cũng không thế nào biết nói, thậm chí có chút chân tay luống cuống.

"Uống rượu, ta nghĩ uống rượu."

"Được, vậy liền uống rượu!"

Sau đó, hai người liền bắt đầu uống rượu, chén ngọn giao thoa.

Uống đến không sai biệt lắm.

Ninh Diễm cắn răng một cái, giậm chân một cái, ôm đồm lấy Thẩm Lãng hướng trên giường đi.

"Ngươi. . . Ngươi uống say?" Thẩm Lãng kinh ngạc nói.

"Không có." Ninh Diễm nói.

Sau đó, nàng trực tiếp lột sạch Thẩm Lãng.

Hai người lại lăn đến cùng đi.

. . .

Ninh Nguyên Hiến nói không cao hơn ba ngày, Ninh Diễm liền sẽ cùng Thẩm Lãng ngủ đến cùng đi.

Hắn đánh giá cao.

Chưa tới một canh giờ, hai người liền lêu lổng ở cùng một chỗ.

Sau nửa canh giờ!

Thẩm Lãng rã rời muốn chết, trên thân thật nhiều địa phương phát xanh phát tím.

Thẩm Lãng nói: "Không phải đã nói làm huynh đệ sao?"

Ninh Diễm đem tuyệt mỹ khuôn mặt dán tại Thẩm Lãng ngực, lắc đầu nói: "Ta không làm huynh đệ, ta muốn làm nữ nhân ngươi!"

"Thẩm Lãng, ta. . . Ta yêu ngươi, để ta làm nữ nhân ngươi có được hay không?"

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Đặt ở trước đó, Ninh Diễm tuyệt đối nói không nên lời dạng này lời nói.

Bị nhốt mấy tháng về sau, nàng tính tình dạng này đại biến sao?

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là, ta. . . Cũng không khả năng cưới ngươi."

Ninh Diễm rơi lệ nói: "Ta biết, nhưng là ta không quan tâm, hai người chúng ta cứ như vậy không danh phận cùng một chỗ tốt."

Thẩm Lãng nói: "Bằng không, ban ngày làm huynh đệ, ban đêm lăn ga giường?"

"Không, không, không. . ." Ninh Diễm bỗng nhiên kích động nói: "Ta không cần làm cái gì huynh đệ, ta liền muốn làm nữ nhân ngươi, ta muốn mỗi ngày cùng với ngươi, ta muốn cho ngươi sinh con."

Ninh Diễm bỗng nhiên xoay người, ngồi tại Thẩm Lãng trên lưng, hai con mắt to nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, nói: "Ta muốn chuyển tới, ta muốn cùng ngươi ở cùng một chỗ, ta cả một đời đều không cùng ngươi tách ra."

"Tốt, ngươi đáp ứng cũng phải đáp ứng, không đáp ứng cũng phải đáp ứng!"

"Ta đã nghĩ kỹ, ta yêu ngươi, ta yêu ngươi yêu muốn mạng, ta căn bản không thể rời đi ngươi."

"Ngươi nếu không đáp ứng, ta lập tức liền ở trước mặt ngươi tự sát."

"Được rồi, sự tình quyết định như vậy đi, không cho ngươi mở miệng, chúng ta tiếp tục ngủ!"

Thẩm Lãng giật mình, còn ngủ?

Ta. . . Ta có chút gánh không được a.

Nhưng là hắn còn chưa mở lời, cổ liền bị Ninh Diễm bóp lấy, miệng cũng bị bưng kín.

Cứu mạng a!

Cứu mạng a!

. . .

Mộc Lan bảo bối muốn cho Thẩm Lãng một kinh hỉ.

Nàng bên ngoài bây giờ tắm đến thơm ngào ngạt, sau đó đi vào Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ.

Mấy tháng này nàng thật sự là nghĩ Thẩm Lãng nghĩ đến sắp điên rồi.

Nhưng là vì điều dưỡng thân thể, nàng từ đầu đến cuối chịu đựng không có tới quốc đô.

Nộ Triều thành đại chiến kết thúc về sau, nàng đi Thiên Nhai Hải Các.

Thiên Nhai Hải Các có đủ loại đại sư, bao quát trị liệu không mang thai không dục đều có.

Nàng một mực có một cái tâm kết.

Cừu Yêu Nhi mang thai, Băng nhi cũng mang thai, cái kia phu quân khẳng định không có vấn đề, kia chính là ta có vấn đề.

Thế nhưng là, nàng nhất định phải sinh con.

Nàng cùng phu quân như vậy yêu nhau, nhất định phải có một cái kết tinh tình yêu.

Vì cái mục tiêu này, nàng tìm Trương Ngọc Âm.

Mà Trương Ngọc Âm vì nàng giới thiệu một cái đại sư, chuyên môn nghiên cứu nhân loại sinh sôi đại sư.

Đương nhiên là một nữ, hơn nữa còn là một cái thâm niên mỹ nhân, năm nay năm mươi.

Trải qua mấy tháng điều dưỡng.

Trọng yếu là luyện công, đại sư nói Mộc Lan thân thể đã điều dưỡng hoàn tất, đã có thể mang thai sinh con.

Mà lúc này đây không biết nguyên nhân gì.

Đại sư cùng Trương Ngọc Âm đều nói cho nàng, có thể rời đi.

Không chỉ là nàng, còn có Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử, võ si Đường Viêm, đều phải rời Thiên Nhai Hải Các.

Thiên Nhai Hải Các cùng Kim thị giữa gia tộc quan hệ, phảng phất nháy mắt liền lãnh đạm xuống tới.

Mộc Lan không biết là nguyên nhân gì.

Nhưng là, nàng không quản được nhiều như vậy, nàng hiện tại rất hạnh phúc, rất hưng phấn.

Nàng hận không thể bay lên tiến quốc đô.

Nàng muốn cùng phu quân sinh Bảo Bảo.

Không chỉ có nàng tới, Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử, còn có đồ đệ của hắn Đường Viêm cũng tới.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử, vẫn như cũ toàn thân còng xuống, sợ hãi tia sáng, toàn thân làn da con cóc đồng dạng đáng sợ, mà lại thần chí không rõ.

Nhưng Mộc Lan biết, phu quân đã nghĩ đến chữa khỏi nàng biện pháp.

Lần này nàng tới quốc đô, không chỉ là muốn sinh con, mà lại cũng là để phu quân chữa khỏi Kiếm Vương thê tử.

Mộc Lan bảo bối thật sự là đoán ra thời gian tới, ba ngày này cũng dễ dàng thụ thai.

. . .

Mộc Lan tiến vào Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ, lập tức đưa tới kinh hỉ cùng chấn động.

Vũ Liệt còn là lần đầu tiên nhìn thấy Mộc Lan.

Lập tức bị triệt để kinh diễm đến.

Khó trách đều nói đồ vật minh châu.

Đơn thuần mỹ mạo lên, thật không ai có thể vượt qua Chủng Sư Sư cùng Kim Mộc Lan.

Chân chính tuyệt mỹ vô song.

Chủng Sư Sư xinh đẹp quá ương ngạnh.

Kim Mộc Lan xinh đẹp lại lãnh diễm, lại thuần khiết.

Mộc Lan mới vừa tới quốc đô thời điểm liền nghe nói, phu quân đánh bại Chủng Sư Sư, mà lại cơ hồ đưa nàng hủy khuôn mặt.

Nhất thời, Mộc Lan lại là lo lắng, lại là kinh hỉ.

Phu quân nhất định là vì nàng báo thù, lúc trước hắn đáp ứng rồi.

Nhất thời, Mộc Lan càng là trong lòng yêu sát, tương tư thành cuồng.

"Phu quân đâu?" Mộc Lan hỏi.

Băng nhi không nói gì, Kim Mộc Thông không nói gì.

Trọn vẹn một hồi lâu, Băng nhi nói: "Tiểu thư, cô gia trong phòng. . . Nghỉ ngơi, bằng không ngài cũng nghỉ ngơi trước một hồi, ta đi thông tri cô gia?"

Mộc Lan nói: "Không, ta muốn đi cho hắn một kinh hỉ, các ngươi ai cũng không cho phép nói cho. Gian phòng ở đâu?"

Băng nhi tê cả da đầu, hướng phía một phương hướng nào đó một chỉ.

Mộc Lan rón rén hướng lấy Thẩm Lãng gian phòng mà đi, trong lòng yêu thương tràn lan.

Mặt ửng hồng, ngượng ngùng chát chát.

Trong đầu liền nghĩ một việc, muốn cùng phu quân sinh Bảo Bảo.

Vừa mới đến Thẩm Lãng sân nhỏ.

Mộc Lan liền nghe được bên trong truyền tới một giọng của nữ nhân.

"Thẩm Lãng, ta muốn cho ngươi sinh Bảo Bảo!"

Lập tức Mộc Lan thân thể mềm mại run lên, ngây người tại chỗ.

Nước mắt lập tức liền muốn trào ra.

Ngay sau đó bên trong truyền đến Thẩm Lãng thanh âm.

"Ninh Diễm, hai người chúng ta mặc dù lêu lổng ở cùng một chỗ, nhưng ta nhất định phải nói cho ngươi, ta yêu nhất vẫn là nương tử của ta, thân thể ta có thể vượt quá giới hạn, nhưng là ta tinh thần sẽ không vượt quá giới hạn a, nàng mới là ta độc nhất vô nhị người yêu."

Mộc Lan bảo bối lập tức nghiến răng nghiến lợi.

Cặn bã, cặn bã!

Ngươi cũng cùng những nữ nhân khác ngủ ở trên một cái giường, còn luôn mồm không trệch đường?

Nàng bản năng liền muốn bị tức giận rời đi, trực tiếp chạy xa xa, trở về Huyền Vũ thành.

Nhưng là vừa mới rời đi mấy bước.

Bên trong bỗng nhiên truyền đến Thẩm Lãng thanh âm.

"Bảo bối là ngươi sao?"

Mộc Lan kinh ngạc.

Nàng không có phát ra bất kỳ thanh âm a.

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, ta ngửi được khí tức của ngươi, ta nghĩ chết ngươi, ta nghĩ ngươi cũng nhanh muốn điên rồi."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 309: Mộc Lan Thiên Hạ Đệ Nhất Kế Hoạch! Trời Sập!

Thẩm Lãng nội tâm là sụp đổ.

Lão thiên gia, ngươi đây là chơi ta sao?

Hôm qua ta không có vượt quá giới hạn, Mộc Lan bảo bối không tới.

Hôm trước ta không có vượt quá giới hạn, Mộc Lan bảo bối cũng không tới.

Hôm nay ta xuất quỹ, Mộc Lan bảo bối hết lần này tới lần khác tới.

Cái này phảng phất ta biểu hiện tốt thời điểm lão bản không có trông thấy, nhưng ta biểu hiện không tốt thời điểm, hết lần này tới lần khác bị lão bản đụng phải.

Thẩm Lãng bản năng muốn nói: Bảo bối cái này chuyện không liên quan đến ta, là chính Ninh Diễm bò lên trên giường của ta, ta là bị ép buộc.

Nhưng là suy nghĩ một chút dạng này không khỏi cũng quá cặn bã, coi như làm cặn bã nam tối thiểu cũng phải có một cái hạn độ a.

Mà lại cúi đầu nhìn thoáng qua Ninh Diễm, sắc mặt nàng nháy mắt trắng bệch, trong mắt to mang theo nước mắt.

Nàng đại khái cũng bị trước mắt tư thế hù ngã, nàng cái này tiểu tam dù sao vẫn là chột dạ.

Hiện tại Thẩm Lãng đã hoàn toàn đã nhìn ra, Ninh Diễm công chúa lợi hại cùng bưu hãn hoàn toàn là giả vờ, nội tâm của nàng là yếu ớt mà khuyết thiếu cảm giác an toàn.

Điển hình ngoài mạnh trong yếu.

Thẩm Lãng nhẹ nhàng tại nàng đôi môi tái nhợt bên trên bóp một chút.

Sau đó một bên lớn tiếng với bên ngoài nói: "Bảo bối ta nói với ngươi a, mấy tháng này ta đều giữ mình trong sạch, hôm nay là ngoài ý muốn, tuyệt đối ngoài ý muốn!"

Bên ngoài Mộc Lan nói: "Ngươi không nghĩ tới ta hôm nay bỗng nhiên sẽ đến đúng không?"

Thẩm Lãng bản năng nói: "Đúng vậy a!"

Lời này vừa mới nói ra, Thẩm Lãng không khỏi quạt mình một bạt tai.

"Ta đi ra ngoài một chút." Thẩm Lãng dùng môi ngữ hướng Ninh Diễm nói.

Đón lấy, hắn cứ như vậy trần trùng trục chạy ra cửa, mục rưng rưng chỉ riêng run rẩy nói: "Nương tử ta sai rồi, ta thật sai lầm! Ta thật sự là một kẻ cặn bã, ta chính là một cái nên giết thiên đao hỗn đản, có nương tử dạng này trăm triệu dặm chọn một nữ nhân, lại còn phải ở bên ngoài làm loạn, ta quả thực là không bằng cầm thú."

"Nương tử, ngươi đánh chết ta đi!"

"Nương tử, ngươi một bàn tay chụp chết ta đi!"

"Ngươi đánh ta đi, mắng ta đi, nhưng là tuyệt đối đừng tức điên lên thân thể, như thế ta sẽ đau lòng chết."

Mộc Lan chính khí đến toàn thân phát run, chợt phát hiện cặn bã bỗng nhiên không hiểu thấu xuất hiện ở trước mắt.

Một giây sau cặn bã không hiểu thấu ôm lấy nàng.

Một giây sau cặn bã không giải thích được hôn lên nàng.

"Bảo bối, ta ôm ngươi đi vào đi." Thẩm Lãng ôn nhu nói.

Mộc Lan tức giận nhìn qua Thẩm Lãng, đứng không nhúc nhích.

Thẩm Lãng bỗng nhiên hít một hơi, sau đó một tay lấy Mộc Lan tới một cái ôm công chúa, hướng phía gian phòng bên trong đi đến.

Mới vừa đi ra không đến năm mét.

Thẩm Lãng thở hồng hộc, bước chân lảo đảo.

Ai nha, hắn cơ hồ muốn ngã nhào một cái ngã sấp xuống.

Mộc Lan nhẹ nhàng kéo một cái, trái lại ôm Thẩm Lãng đứng vững vàng.

Cái này cặn bã nam a, ngay cả ta đều ôm không nổi, lại còn có sức lực vượt quá giới hạn.

Thẩm Lãng khóc không ra nước mắt, ta vốn là ôm động, nhưng là hôm nay thực sự là eo mềm run chân.

Đi vào phòng về sau, Ninh Diễm đã không có ở đây.

Bởi vì nơi này gian phòng rất nhiều, một gian thông một gian.

Ninh Diễm không có dũng khí đối mặt Mộc Lan, liền chạy mất dạng.

Mộc Lan ngửi được mùi vị quen thuộc, lập tức nhíu nhíu mày.

Sau đó lại thở dài một tiếng.

"Bảo bối. . ." Thẩm Lãng ôm Mộc Lan, mê luyến nghe trên người nàng mùi thơm.

Mộc Lan không để ý tới hắn.

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, ta thề ta thật hơn mấy tháng đều giữ mình trong sạch. Vì ngươi ta thậm chí nhiều lần bồi hồi tại thanh. . ."

Không được, lời này không thể nói.

Bằng không thì chết đến thảm hại hơn.

"Bảo bối, ta thề đây là ta cùng Ninh Diễm lần thứ hai, trừ cái đó ra ta thật không có chạm qua bất luận cái gì những nữ nhân khác, đầu năm nay giống ta dạng này giữ mình trong sạch nam nhân thật không nhiều lắm."

Mộc Lan nói: "Cặn bã, ngươi đây là muốn cầu ta khen ngợi ngươi sao?"

Thẩm Lãng thật cảm thấy mình giữ mình trong sạch rất không tầm thường, bất quá rất hiển nhiên cùng Mộc Lan nhận biết có nhất định chênh lệch.

"Bảo bối, ngươi quá nhẫn tâm, mấy tháng này ta mỗi ngày đều đối ngươi mong nhớ ngày đêm, ngươi nhưng cũng không tìm đến ta."

"Mỗi lần lúc ăn cơm, ta liền nghĩ ta bảo bối nếm qua không có a, tuyệt đối không nên đói bụng a."

"Mỗi lần trời nóng thời điểm, ta liền nghĩ ta bảo bối nóng không nóng a? Trong nhà băng có sạch sẽ hay không a?"

"Mỗi lần đi nhà xí thời điểm, ta liền nghĩ ta bảo bối. . . Không, nhà ta bảo bối là tiên nữ, vĩnh viễn không lên phòng vệ sinh."

Mộc Lan rốt cục nhịn không được, phốc đâm cười một tiếng.

Sau đó không hiểu thấu phát hiện, trên người mình chỉ còn lại một đầu cái yếm.

Cặn bã nam động tác nhanh như vậy?

Ta. . . Ta làm sao một chút cũng không có phát giác a.

Thẩm Lãng ôm lấy Mộc Lan thơm ngào ngạt thân thể, mê luyến hôn môi của nàng.

Một lát sau, Mộc Lan nói: "Không cần."

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối ngươi ghét bỏ ta sao? Ghét bỏ ta vừa cùng Ninh Diễm ngủ qua? Ta có thể đi tắm rửa."

Mộc Lan nghiến răng nghiến lợi.

Cặn bã, ngươi có thể hay không đừng nói Ninh Diễm.

Ta mặc dù bắt đến ngươi xuất quỹ, nhưng là đã qua một khắc đồng hồ, nhân gia đã cố gắng quên đi, ngươi còn muốn một mực nhấc lên.

"Liền ngươi thân thể kia mới vừa cùng dã nữ nhân lêu lổng qua, còn có sức lực sao?" Mộc Lan ôn nhu nói: "Đừng làm bị thương, dù sao còn có hai ngày thời gian."

"Cái gì hai ngày?" Thẩm Lãng nói.

Kim Mộc Lan không muốn nói cho Thẩm Lãng.

Đương nhiên là dễ dàng thụ thai thời gian còn có hai ngày, nhưng nàng phải chờ tới xác định mang thai sau lại nói cho Thẩm Lãng.

Sau đó, hai người cứ như vậy ôm nhau nói chuyện.

Thẩm Lãng nội tâm có một câu ngo ngoe muốn động: Nương tử, ta có một cái to gan ý nghĩ, không bằng để Ninh Diễm. . .

Đương nhiên, câu nói này hắn chỉ dám suy nghĩ một chút a, tuyệt đối không dám nói ra.

"Phu quân, Trương Ngọc Âm để ta chuyển cáo ngài một câu." Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng lập tức vô cùng khẩn trương, vội vàng nói: "Nương tử, ta cùng nàng thật không có lêu lổng qua. Ta thừa nhận nàng thầm mến ta, nhưng là ta đã nghiêm khắc cự tuyệt nàng, ta tuyệt đối không phải loại kia tùy tiện nam nhân, đầu năm nay ta cự tuyệt qua nữ nhân như là sang sông cá chép, hôm nay cùng Ninh Diễm hoàn toàn thuộc về ngoài ý muốn, đơn thuần ngoài ý muốn a."

Mộc Lan bản năng che đậy tên cặn bã này, nói thẳng: "Trương Ngọc Âm để ta chuyển cáo ngươi, nói sau này sẽ là người xa lạ."

Ách!

Nghiêm trọng như vậy sao?

Thẩm Lãng không khỏi hồi ức Trương Ngọc Âm tướng mạo cùng dáng người.

Đây là một cái niên kỷ thành mê, nhưng là thành thục thuỳ mị nữ nhân.

Cái này muốn trở thành người xa lạ rồi?

Sớm biết như vậy, ngày đó tại Thiên Nhai Hải Các nên thông đồng thành gian.

Đáng tiếc , đáng tiếc. . .

Bất quá!

Có thể làm cho Trương Ngọc Âm nói ra dạng này tuyệt giao, hậu quả thật liền vô cùng nghiêm trọng.

Ninh Hàn thoáng một cái tỏ thái độ, toàn bộ Thiên Nhai Hải Các lập tức liền thái độ kịch biến.

Mộc Lan ôn nhu nói: "Phu quân, đã xảy ra chuyện gì?"

Thẩm Lãng nói: "Có một cái ngu xuẩn, vì để cho ta rời khỏi đoạt dòng chính chiến, ban ân giống như để ta trở thành một cái lão ngu xuẩn ký danh đệ tử. Ta cự tuyệt, thế là cái ngốc bức này lên tiếng, toàn bộ Thiên Nhai Hải Các liền triệt để phong sát chúng ta."

Mộc Lan ôm chặt Thẩm Lãng.

Trong lòng đau đớn một chút.

Mặc dù Thẩm Lãng nói đến nhẹ như mây gió, nhưng nàng còn có thể cảm nhận được lúc ấy Thẩm Lãng nhận xem thường cùng nhục nhã.

Nàng quyết định, từ nay về sau nàng cừu hận nhất người không phải Cừu Yêu Nhi, mà là Ninh Hàn.

"Phu quân, tiện nhân kia là Ninh Hàn sao?" Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, liền là tên ngu xuẩn kia."

Mộc Lan bảo bối mang theo một điểm khóc thút thít nói: "Phu quân thật xin lỗi, đều là ta vô dụng, để ngươi bị người khác khi dễ."

Lập tức, Thẩm Lãng như là trân bảo đồng dạng đem Mộc Lan ôm vào trong ngực.

Mộc Lan ở trong lòng một lần lại một lần nói với mình.

Ta muốn trở thành thiên hạ đệ nhất, ta muốn trở thành thiên hạ đệ nhất.

Ta muốn chơi chết Ninh Hàn.

"Phu quân, ngươi vì ta đem Chủng Sư Sư đánh cho gần chết, chuyện này ta đã biết, cám ơn ngươi báo thù cho ta."

"Ngươi mặc dù rất cặn bã, nhưng vẫn là ta tốt nhất phu quân, ta. . . Ta rất hạnh phúc."

. . .

Sáng ngày thứ hai, Ninh Diễm công chúa rốt cục lộ diện.

Biểu hiện của nàng vẫn như cũ là ngoài mạnh trong yếu sợ.

Phi thường dũng cảm ngồi cùng bàn ăn cơm, phi thường dũng cảm cùng Mộc Lan đối mặt.

Biểu hiện ra một bộ ta chính là cùng ngươi đoạt nam nhân, ngươi có thể làm gì ta tư thế.

Nhưng là tay cầm đũa thời điểm đều là phát run.

"Bảo bối, chúng ta chiếc thuyền lớn kia tạo đến thế nào?" Thẩm Lãng hỏi.

Mộc Lan con mắt phát ra ánh sáng nói: "Đã hoàn thành hơn phân nửa."

Thẩm Lãng đã đáp ứng nàng chỉ cần diệt đi Tam vương tử cùng Thái tử, đồng thời nâng đỡ Ninh Chính đoạt dòng chính sau khi thành công, nàng liền mang theo Mộc Lan đi thuyền du lịch vòng quanh thế giới.

Mộc Lan vô cùng hướng tới.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng bút lớn vung lên một cái, gọi mười lăm vạn kim tệ kiến tạo chiếc này trước nay chưa từng có thuyền lớn.

Hoàng Đồng nhìn thấy khoản này chi tiêu thời điểm, mí mắt nhảy một cái, sau đó phi thường cẩn thận từng li từng tí tới hỏi Thẩm Lãng, chiếc thuyền này là tới làm cái gì?

Thẩm Lãng lẽ thẳng khí hùng nói: Chơi.

Hoàng Đồng con mắt lại bỗng nhiên nhảy một cái, sau đó rất đắng chát trả lời: Chơi tốt, chơi tốt!

Sau đó, Thiên Đạo hội thật thông qua mười lăm vạn kim tệ chuyên môn kiến tạo chiếc thuyền lớn này.

Hắn thật không cách nào tưởng tượng, trên thế giới này lại còn có bại gia đến tự nhiên như thế người.

Nhân gia ăn chơi thiếu gia, nhiều nhất vung tiền như rác không tầm thường, ngươi Lãng gia thường xuyên bút lớn vung lên một cái, liền trực tiếp mười mấy vạn, mấy chục vạn kim tệ không thấy.

Mấu chốt là Thẩm Lãng tiêu tiền của mình lẽ thẳng khí hùng, xài tiền của người khác càng thêm lẽ thẳng khí hùng.

Ta một mực dùng tiền, về phần tiền này từ đâu tới liền không có quan hệ gì với ta.

Đương nhiên, Thiên Đạo hội đối Thẩm Lãng hoàn toàn là hữu cầu tất ứng.

Bởi vì Thẩm Lãng sáng tạo giá trị thực sự quá nghịch thiên, so với chiến lược địa vị, chỉ là một điểm tiền lại coi là cái gì.

Thẩm Lãng ở trong lòng tính toán, sau đó nói: "Chờ ta tiêu diệt Ninh Dực cùng Ninh Kỳ về sau, chúng ta thuyền lớn cũng kém không nhiều tạo tốt, thời gian vừa vặn xứng đáng, đến lúc đó chúng ta liền đi đi xa."

"Ta cũng đi." Ninh Diễm bỗng nhiên nói.

"Ta cũng đi." Kim Mộc Thông nói.

Mộc Lan đũa trực tiếp hướng đầu hắn bên trên đập tới, trách nói: "Đều tại ngươi vô dụng, mới khiến cho phu quân đến bây giờ còn ở bên ngoài bôn ba, ngươi nếu là có tiền đồ, ta cùng phu quân đều đã ở bên ngoài chơi nửa năm."

Kim Mộc Thông tranh thủ thời gian cúi đầu, triệt để ngậm miệng không nói.

Ai!

Vì sao muốn bức ta làm Huyền Vũ hầu đâu?

Ta Kim Mộc Thông mộng tưởng là trở thành một đời đại thần, phàm là nơi có người, đều có tiểu thuyết của ta.

Mà Ninh Diễm cắn răng một cái, tại dưới đáy bàn đạp Thẩm Lãng một cước.

Nàng cảm thấy Kim Mộc Lan đánh Kim Mộc Thông là gọi cho nàng xem, rõ ràng là muốn đánh nàng Ninh Diễm.

Nàng đoán đúng!

Bất quá Thẩm Lãng là không thể nào cho nàng làm chủ, tại nương tử trước mặt hắn sợ cực kì.

. . .

Bên trong mật thất dưới đất!

Truyền đến từng đợt dã thú gào thét.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu ngay tại cho thê tử cho ăn cơm, kết quả hắn thê tử nổi trận lôi đình.

Bởi vì Kiếm Vương thê tử quen thuộc như là dã thú ăn cơm, đem cơm ngã trên mặt đất, sau đó dùng miệng nằm sấp ăn.

Kiếm Vương đương nhiên không nguyện ý, liền dùng thìa đút nàng, kết quả nàng liền nổi giận, đối Lý Thiên Thu lại đánh lại rống.

Thẩm Lãng nhớ kỹ nàng trước đó không có điên cuồng như vậy, còn có một chút điểm thần trí.

Mấy tháng không gặp, đã cơ hồ hoàn toàn biến thành dã thú, không có chút nào thần trí.

Bất quá Thẩm Lãng lại có thể lý giải.

Bởi vì lúc trước Lý Thiên Thu từng li từng tí chiếu cố thê tử, cho nên nàng coi như trúng độc đã sâu, nhưng còn có một hứa thần trí.

Nhưng là mấy tháng gần đây, Kiếm Vương vì trợ giúp Thẩm Lãng, một mực đi theo bên cạnh hắn bôn ba.

Không có trượng phu chiếu cố, Kiếm Vương thê tử sau cùng điểm này thần trí đều biến mất, triệt để biến thành dã thú.

Nhất thời, Thẩm Lãng nội tâm vô cùng áy náy.

Hắn thực ra căn bản không có quyền lực sai sử Kiếm Vương, càng không có tư cách để Kiếm Vương rời xa thê tử.

Kiếm Vương là cái người thành thật, cũng bởi vì đối Thẩm Lãng một câu hứa hẹn, vì lẽ đó bôn ba cho tới bây giờ.

Có thể nói hiện tại Kiếm Vương đối Thẩm Lãng không có bất kỳ cái gì thua thiệt, ngược lại là Thẩm Lãng thua thiệt hắn quá nhiều.

Nếu không phải có Kiếm Vương bảo hộ, Thẩm Lãng thi thể đã sớm lạnh mười lần.

Trên thế giới này, ngàn vạn không thể để cho người thành thật thương tâm.

Kiếm Vương phế đi sức chín trâu hai hổ, mới cho thê tử cho ăn xong một bát cơm, dù là hắn là đại tông sư, cũng toàn thân mồ hôi đầm đìa.

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, có câu nói ta muốn cùng ngài nói."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nhẹ gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Thiên Nhai Hải Các phi thường không tầm thường, bọn hắn hẳn là có thể cứu Tôn phu nhân biện pháp, mà lại là chính thống biện pháp. Vì lẽ đó ta lúc ấy để ngài đem phu nhân đưa đi Thiên Nhai Hải Các, liền là hi vọng bọn họ có thể xuất thủ, ta nghĩ Tôn phu nhân cùng Thiên Nhai Hải Các hoặc nhiều hoặc ít là có nguồn gốc."

Kiếm Vương nói: "Ta biết.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là Thiên Nhai Hải Các cũng không có xuất thủ tương trợ."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu thở dài một tiếng.

Hắn không có trách cứ, cũng không có phàn nàn.

Nhưng là hắn thở dài bên trong ý tứ phi thường minh bạch, hắn phân lượng quá thấp, Thiên Nhai Hải Các cảm thấy không cần thiết xuất thủ cứu giúp.

Lại hoặc là nói tại Thiên Nhai Hải Các trong suy nghĩ, Lý Thiên Thu không bằng Yến Nan Phi.

Yến Nan Phi để Tiết Tuyết độc hại Lý Thiên Thu thê tử, vì lẽ đó Thiên Nhai Hải Các không xuất thủ cứu giúp?

Đương nhiên, không quản là Thẩm Lãng hay là Kiếm Vương Lý Thiên Thu, đều không có tư cách quá nghiêm khắc Thiên Nhai Hải Các tương trợ.

Bởi vì Thiên Nhai Hải Các không nợ bọn hắn.

Nhưng là sự thật chứng minh, Thiên Nhai Hải Các xác thực không phải thần thánh, cũng không có biểu hiện ra như vậy siêu thoát.

Vậy đại khái liền như là một ít đỉnh cấp trường trung học như thế. Không quản ngươi là nông dân vẫn là kẻ lang thang, đều có thể tiến vào trong sân trường đọc sách, thậm chí còn có thể tiến vào lớp học nghe giảng bài.

Lúc này trong lòng ngươi khẳng định vô cùng cảm ân, cảm thấy cái này trường trung học thật sự là quá tốt, quá thần thánh, thái bình đợi.

Chỉ khi nào ngươi tiến vào thư viện thời điểm, trên cơ bản đều sẽ có một cái lạnh lùng bảo an sẽ ngăn lại ngươi. Nên cái này trường trung học có đại nhân vật thị sát thời điểm, lại hoặc là gặp được kỷ niệm ngày thành lập trường thời điểm, càng là ngay cả cửa chính còn không thể nào vào được.

Lúc kia ngươi liền sẽ phát hiện, thực ra nơi này cũng không hoan nghênh ngươi.

Đương nhiên điều này cũng không có gì không đúng.

Thẩm Lãng căn bản không nên đối Thiên Nhai Hải Các có cái gì chờ mong.

Cho là mình là tuyệt đỉnh thiên tài, Thiên Nhai Hải Các liền sẽ coi hắn là thành một bàn đồ ăn.

Trên thực tế không phải như vậy.

Ngay cả Kiếm Vương Lý Thiên Thu ở trong mắt Thiên Nhai Hải Các, đều là không đáng giá nhắc tới tiểu nhân vật.

Thẩm Lãng nói: "Đã Thiên Nhai Hải Các không cứu Tôn phu nhân, vậy liền dựa theo ta biện pháp đến, cứ việc như thế có thể sẽ rất mạo hiểm!"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Ngươi tới."

Thẩm Lãng nói: "Tôn phu nhân thể nội bên trong là cổ độc , dựa theo trên lý luận nói, ta chỉ cần dùng đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch tinh hoa liền có thể đem những này cổ trùng toàn bộ dẫn xuất bên ngoài cơ thể."

Bên cạnh đại ngốc nghe xong, trực tiếp xuất ra đao, liền muốn cắt mạch lấy máu.

"Đại ngốc đừng nóng vội, đừng nóng vội." Thẩm Lãng tranh thủ thời gian ngăn cản.

Đón lấy, Thẩm Lãng đối Kiếm Vương nói: "Nhưng là hiện tại phiền toái lớn nhất chính là, những này cổ độc đã trở thành Tôn phu nhân thân thể một bộ phận, thậm chí trở thành duy trì nàng sinh mệnh một loại năng lượng. Liền như là một ít kịch độc rắn, một khi nọc độc bị lấy đi, nó cũng rất nhanh liền sẽ suy yếu tử vong."

Mà Kiếm Vương thê tử lúc này toàn thân cao thấp, cũng đều là tràn đầy kịch độc, hoàn toàn là một cái độc nhân.

Nàng đã mất đi thần trí, vì lẽ đó đều bị giam trong lồng,

Bất quá nên Kiếm Vương Lý Thiên Thu tới gần nàng thời điểm, nàng cứ việc vừa đánh vừa mắng, nhưng lại xưa nay sẽ không cắn. Mà những người khác một khi đụng vào nàng, nàng lập tức bỗng nhiên cắn qua tới.

Mà một khi bị nàng cắn bị thương, thế nhưng là có nguy hiểm đến tính mạng, hàm răng của nàng cũng tràn đầy kịch độc. Vì lẽ đó cứ việc đã mất đi thần trí, nhưng là nàng bản năng vẫn là biết Lý Thiên Thu là thân nhân, không thể cắn.

"Vì lẽ đó, chúng ta không thể đem trong cơ thể nàng cổ trùng dẫn xuất bên ngoài cơ thể, nhưng là lại muốn tiêu trừ trong cơ thể nàng kịch độc."

"Ta duy nhất có thể nghĩ tới biện pháp, liền là lấy độc trị độc."

"Ta từng làm qua thí nghiệm, thần nữ Tuyết Ẩn trên người cổ độc cùng Tôn phu nhân thể nội cổ độc có thể lấy độc trị độc."

"Vì lẽ đó ta cần hướng Tôn phu nhân thể nội rót vào đại lượng thần kinh độc tố cổ trùng."

"Nhưng như vậy, có thể sẽ xuất hiện ngươi Tôn phu nhân trên người kịch độc còn không có giải hết, ngược lại bị thần kinh kịch độc cho độc chết."

"Tóm lại, ta đại khái chỉ có bảy thành nắm chắc, có phải là cần động thủ?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Động thủ, lập tức động thủ!"

Thẩm Lãng nói: "Nhưng còn có khoảng ba phần mười phong hiểm, một khi thất bại, Tôn phu nhân khả năng nháy mắt chết bất đắc kỳ tử."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Ta tin tưởng mệnh, mà lại ta Lý Thiên Thu cả đời chưa hề hại người, tin tưởng thượng thiên sẽ phù hộ ta."

Thẩm Lãng hít sâu một hơi nói: "Được, vậy chúng ta liền động thủ."

. . .

Cứu vớt Kiếm Vương thê tử biện pháp, Thẩm Lãng nói đến rất đơn giản, liền là lấy độc trị độc.

Nhưng toàn bộ quá trình phi thường phức tạp, bởi vì cần dùng thượng hạng mấy đời thần kinh độc tố cổ trùng.

Ngay từ đầu muốn dùng đời thứ nhất, lực sát thương lớn.

Nhưng theo Kiếm Vương thê tử thể nội độc tố dần dần rút đi thời điểm, liền muốn dùng tới đời thứ hai, đời thứ ba thần kinh độc tố cổ trùng.

Không thể có một chút xíu sai lầm, nếu không Kiếm Vương thê tử liền sẽ trực tiếp chết đi.

"Kiếm Vương tiền bối, xin ngài đem thê tử ôm đến trên giường, sau đó phong bế tất cả huyệt đạo, đồng thời dùng xích sắt trói lại."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu làm theo, thật phế đi sức chín trâu hai hổ.

Bởi vì mỗi một cái động tác hắn đều muốn vô cùng cẩn thận, không phải liền sẽ làm bị thương thê tử.

Ròng rã một khắc đồng hồ về sau, Kiếm Vương thê tử rốt cục bị trói trên giường, cả người đều không thể động đậy, nhưng là hô hấp ra khí thể đều là màu lam, đều là có độc.

Thẩm Lãng mặc trang phục phòng hộ, mang theo mặt nạ phòng độc.

Sau đó lấy ra cái thứ nhất ống tiêm, bên trong chỉ có một ml tả hữu thần kinh độc tố cổ trùng.

Hơi do dự một lát, trực tiếp rót vào trong cơ thể của nàng.

Cơ hồ là nháy mắt!

Hô hấp của nàng đình chỉ, nhịp tim đình chỉ.

Cả người phảng phất nháy mắt đông cứng.

Nhưng chỉ trong chốc lát về sau, nhịp tim khôi phục, hô hấp khôi phục.

Nàng cả người phảng phất triệt để bị điên, phát ra vô cùng thê lương gầm rú.

Toàn bộ thân thể điên cuồng giãy dụa.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu rõ ràng đã phong bế nàng tất cả huyệt đạo, nhưng trong chớp nhoáng này toàn bộ bị xông mở.

Nàng cả người lực lớn vô cùng, căn bản là áp chế không nổi.

Kiếm Vương tiến lên, đại ngốc tiến lên, Đường Viêm tiến lên.

Ba cái cao thủ, còn sống sờ sờ đem nữ nhân này đè lại.

Ngay sau đó, càng đáng sợ một màn xuất hiện.

Kiếm Vương thê tử trong thân thể, phảng phất có vô số côn trùng rắn độc bơi qua bơi lại.

Làn da không ngừng nhô lên.

Toàn bộ thân thể, mãnh liệt lẫn nhau vặn vẹo.

Tim đập của nàng càng lúc càng nhanh, hô hấp càng ngày càng gấp rút.

Huyết áp càng ngày càng cao.

Cả người phảng phất nháy mắt muốn nổ tung.

Tại không thi cứu, nàng toàn bộ thân thể liền sẽ nháy mắt nổ tung, trực tiếp mất mạng.

Thẩm Lãng nhanh chóng tiêm vào một trận chiết xuất về sau gây tê tán.

Rốt cục thoáng nhẹ nhàng lưu lại, nhưng vẫn là không được.

Huyết áp vẫn là đang không ngừng lên cao, cả người vẫn là phải bạo tạc.

Thế là, Thẩm Lãng vừa mới tiến tiêm vào thứ hai châm thần kinh độc tố.

Rốt cục, nàng cả người dần dần yên tĩnh trở lại, lại một lần nữa lâm vào đóng băng.

Mấy phút về sau.

Nàng lại một lần cuồng bạo, lại một lần tim đập loạn, huyết áp tăng vọt.

Thẩm Lãng biết, đây là trong cơ thể nàng cổ độc tại phản phệ, tại chiến đấu cùng giãy dụa.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại mười ba lần.

Chẳng những Kiếm Vương tiền bối mệt mỏi hết sức.

Thẩm Lãng cũng hoàn toàn tâm lực tiều tụy.

Bởi vì toàn bộ quá trình quá nguy hiểm.

Mỗi một lần tiêm vào bao nhiêu lượng thần kinh độc tố cổ trùng, đời thứ mấy, khoảng cách bao lâu tiêm vào.

Lúc nào hẳn là dùng gây tê tán, mà không phải thần kinh độc tố.

Mà lại bảo đảm một lần cuối cùng rót vào thể nội, là muốn cuối cùng một đời thần kinh độc tố cổ trùng, bởi vì dạng này di chứng nhỏ nhất.

Đây hết thảy, đều hoàn toàn dựa vào Thẩm Lãng X quang con mắt, sau đó đi qua vô cùng tinh vi tính toán mới có thể cam đoan chuẩn xác.

Ra một chút xíu sai lầm, Kiếm Vương thê tử hoặc là bạo thể mà chết, hoặc là cứng ngắc mà chết.

Nhưng là. . .

Kỳ tích vẫn là dần dần phát sinh.

Kiếm Vương thê tử như là con cóc đồng dạng da thịt, từng chút từng chút tiêu mất.

Nguyên bản còng xuống như là dã thú thân thể, cũng dần dần mở rộng ra.

. . .

Ròng rã sau một canh giờ rưỡi.

Rốt cục hết thảy kết thúc.

Kiếm Vương thê tử thân thể đã hoàn toàn thẳng tắp mở rộng.

Mặt ngoài thân thể con cóc đồng dạng da thịt, đã hoàn toàn rút đi.

Đương nhiên tóc vẫn không có.

Cả người vẫn như cũ rất xấu xí, dù sao nàng đã bị tàn phá vài chục năm.

Muốn hoàn toàn khôi phục lời nói, chí ít cần một hai năm thời gian.

Nàng ở vào trong hôn mê, nhịp tim yếu ớt, hô hấp yếu ớt.

Nhưng là sinh mệnh không ngại.

Đây là di chứng.

Dù là cuối cùng một đời thần kinh độc tố cổ trùng, cũng là có thể đem thân thể người tê dại.

Bất quá đại khái hơn nửa tháng về sau, bọn chúng liền sẽ mất đi tất cả độc tố lực lượng, sau đó đình chỉ bài tiết.

Cho đến lúc đó, dựa vào thân thể thay cũ đổi mới, liền có thể đem cuối cùng cái kia một điểm độc tố bài xuất bên ngoài cơ thể.

Cuối cùng thành công.

Nửa đường cứ việc xuất hiện rất nhiều lần tình hình nguy hiểm, nhưng cuối cùng vẫn là thành công.

"Thành công!" Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, ước chừng nửa tháng sau, ngài thê tử liền sẽ thức tỉnh."

Kiếm Vương đã sớm ngồi liệt trên mặt đất, cả người đều muốn mệt lả.

Nhưng là trong ánh mắt tràn đầy mừng như điên cùng kích động.

Thê tử nhận cái này kịch độc tra tấn ròng rã vài chục năm.

Bây giờ rốt cục giải thoát.

Mặc dù thê tử lúc này vẫn như cũ rất xấu, nhưng Kiếm Vương vẫn là lưu luyến si mê mà nhìn xem, phảng phất lại nhìn một cái tuyệt sắc đại mỹ nhân.

"Chúng ta đi thôi." Thẩm Lãng hướng đại ngốc cùng Đường Viêm nói.

Kiếm Vương không nói gì thêm cảm kích loại hình.

Bởi vì hắn là người thành thật, không quản sự tình gì sẽ không dùng miệng nói, sẽ chỉ dùng hành động biểu thị.

Thẩm Lãng đi về sau.

Kiếm Vương bắt đầu nấu nước nóng, sau đó thả ấm, từng chút từng chút lau thê tử thân thể.

Hắn tin tưởng vững chắc, thê tử chẳng mấy chốc sẽ thu hoạch được tân sinh, hắn cũng phải thu hoạch được tân sinh.

. . .

Thẩm Lãng co quắp tại trong thùng tắm.

Mộc Lan đang cho hắn tắm rửa.

Bất quá tắm tắm, Mộc Lan bị kéo vào thùng tắm bên trong.

"Đừng. . ."

Nhưng là Thẩm Lãng muốn hôn nóng thời điểm, lại bị Mộc Lan ngăn cản.

"Vì cái gì a?" Thẩm Lãng nói: "Nương tử, ta mặc dù mệt mỏi hết sức, nhưng hơn nửa cân khí lực vẫn phải có. Lại nói ngươi có là khí lực a, trong nhà đều là dạng này a."

"Ngày mai, ngày mai. . ."

Mộc Lan thực ra so Thẩm Lãng còn muốn dày vò, hận không thể một ngụm đem phu quân ăn hết.

"Tại sao phải đợi đến ngày mai a?"

Bởi vì Thẩm Lãng đêm qua mới cùng Ninh Diễm lêu lổng qua, Mộc Lan lo lắng hắn còn không có khôi phục, vì lẽ đó sức sống không mạnh.

Lại tĩnh dưỡng một ngày, ngày mai nhất cử thành công, trực tiếp mang thai Bảo Bảo.

Sau đó, Mộc Lan lâm vào suy tư.

Dung mạo của nàng đẹp như vậy, phu quân càng là tuyệt đỉnh mỹ nam tử, hai người sinh ra Bảo Bảo không biết có bao nhiêu xinh đẹp a.

Bất quá là sinh nam Bảo Bảo tốt? Vẫn là nữ Bảo Bảo tốt đâu?

Nghĩ nghĩ Mộc Lan cảm thấy vẫn là nam bảo tốt.

Nàng cảm thấy nữ nhân mỹ lệ là có hạn, mà nam nhân tuấn mỹ phảng phất là vô hạn.

Nàng sinh ra một cái thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử, nhiều uy phong a.

Bất quá, cái này Bảo Bảo sau khi lớn lên vạn nhất cùng cha hắn đồng dạng cặn bã nên làm thế nào cho phải a?

. . .

Sau đó mỗi một phút mỗi một giây.

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan phảng phất trẻ sinh đôi kết hợp, không quản làm cái gì đều cùng một chỗ.

Tên cặn bã này mình bên trên phòng vệ sinh thời điểm, thật đúng là muốn lôi kéo Mộc Lan cùng đi, Mộc Lan nói nàng không đi, Thẩm Lãng nói cái kia bảo bối ngươi ngay tại một bên nhìn xem.

Ninh Diễm siêu cấp không cam lòng.

Thẩm Lãng ngươi tên cặn bã này cần thiết hay không?

Ta tốt xấu mới vừa vào cửa, kết quả ngươi mỗi ngày đều cùng Kim Mộc Lan dính cùng một chỗ, thật sự là ngay cả một phút cũng không cho ta?

Các ngươi đôi cẩu nam nữ này, tình nguyện hai người xuống cờ ca rô, cũng không nguyện ý ba người chúng ta cùng một chỗ đấu địa chủ.

Trước đó Thẩm Lãng, Vân Mộng Trạch, Ninh Diễm thường xuyên cùng một chỗ đấu địa chủ.

Ban đêm!

Thẩm Lãng lại cùng Mộc Lan cùng một chỗ, leo đến nóc nhà nhìn mặt trăng.

"Không cho nói Hằng Nga, không cho nói cà rốt, không cho nói Ngô Cương." Mộc Lan sớm sẵng giọng.

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, không nói bọn hắn, nương tử ngươi biết Thiên Cẩu ăn nguyệt sao?"

Hắn vẫn như cũ nằm tại Mộc Lan trên đùi, ngửi ngửi khí tức mê người, ngón tay nhẹ nhàng nắm vuốt Mộc Lan bờ eo thon, sau đó lại buông ra, cảm thụ được kinh người co dãn cùng trơn nhẵn.

Mộc Lan gật đầu nói: "Biết a."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi nhưng biết một năm sẽ có mấy lần Thiên Cẩu ăn nguyệt?"

Mộc Lan nói: "Không biết a."

Thẩm Lãng nói: "Thiên Cẩu ăn nguyệt liền là nguyệt thực, hàng năm hai lần tả hữu, còn có là nhật thực, hàng năm cũng là hai lần."

Mộc Lan nói: "Ừm, sau đó thì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thiên Cẩu ăn nguyệt ăn vào lại phun ra, phát sinh ở ban đêm. Nhật thực phát sinh ở ban ngày, điều này nói rõ bọn hắn là ban ngày ngày đêm ăn."

Mộc Lan thân thể mềm mại một trận khô nóng.

"Chán ghét, ngày mai ở giữa không cho nói những lời này trêu chọc ta." Mộc Lan gắt giọng: "Còn có ngươi tay cho ta thành thật một chút."

Đón lấy, Thẩm Lãng thưởng thức Mộc Lan Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng.

Đưa nàng từng cây trắng hành đồng dạng ngón tay thả miệng bên trong nhẹ nhàng cắn.

Mộc Lan cảm thấy chơi vui, cũng đem Thẩm Lãng để tay ở trong miệng cắn.

"Phu quân, ngươi nói ta còn có thể trở thành thiên hạ đệ nhất cao thủ sao?" Mộc Lan hỏi.

Nàng hiện tại trở thành thiên hạ đệ nhất cao thủ nguyện vọng thật rất bức thiết.

Hận không thể ngày mai liền trở thành thiên hạ đệ nhất, hậu thiên liền đi đem Ninh Hàn chộp tới , dựa theo Thẩm Lãng nói như vậy ném tới trong hầm phân chết chìm nàng.

Hiện tại Thẩm Lãng đã đi lên một đầu phi thường kinh người con đường.

Kích hoạt huyết mạch, cải biến huyết mạch con đường.

Nhưng con đường này cho tới bây giờ, còn không có triệt để đột phá, hoàn toàn là nhặt Khương Ly bệ hạ nha tuệ mà thôi.

Thứ nhất, kích hoạt đặc thù huyết mạch người lực lượng. Thứ hai, cải tạo trống không số không huyết mạch người thiên phú.

Mộc Lan bản thân huyết mạch thiên phú liền không thấp, nhưng là khoảng cách đại ngốc, thậm chí Khổ Đầu Hoan dạng này thiên tài còn rất xa.

Hoàng Kim huyết mạch cải tạo tại trong cơ thể nàng tạm thời không thể được.

Trừ Khương Ly bệ hạ đặc thù huyết mạch người, còn có rảnh rỗi trắng số không huyết mạch người bên ngoài, bất kỳ người nào khác một khi rót vào Hoàng Kim huyết mạch lực lượng cổ trùng, đều sẽ bạo thể mà chết.

Thẩm Lãng đương nhiên không bỏ được Mộc Lan bốc lên một chút xíu phong hiểm.

"Bảo bối, ngươi lưu lại một ống máu, để ta thật tốt nghiên cứu, có lẽ ta có thể tìm tới một đầu trước không có người sau cũng không có người con đường, có thể cải tạo huyết mạch của ngươi thiên phú." Thẩm Lãng nói: "Chúng ta muốn ra biển đi xa, không có thiên hạ đệ nhất cao thủ hộ tống không thể được, vạn nhất ta bị nữ hải tặc bắt đi cho các nàng sinh bé con, vậy phải làm thế nào? Ta liền xem như làm bằng sắt thân thể, cũng bị ép khô."

Mộc Lan lắp bắp nói: "Vậy ta đây cái thiên hạ đệ nhất cao thủ, liền trước đem ngươi ép khô lại nói."

Sau đó, hai người lại tại trên nóc nhà lăn thành một đoàn, hôn cùng một chỗ.

"Không được không được, phu quân đợi ngày mai, đợi ngày mai. . ."

Mộc Lan nhịn được thật vất vả, nhưng là vì sinh Bảo Bảo thực sự không có cách nào.

. . .

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng trong ngực Mộc Lan ngủ được thật là thơm.

Bỗng nhiên bị đánh thức.

Đã xảy ra chuyện gì?

Nếu không căn bản sẽ không có người tới quấy rầy Thẩm Lãng cùng Mộc Lan.

Bởi vì tất cả mọi người biết, Mộc Lan căn bản ngốc không được mấy ngày liền muốn trở về Huyền Vũ thành.

Hiện tại Nộ Triều thành cùng Huyền Vũ thành đều vô cùng bận rộn.

Mộc Lan bảo bối là vì sinh Bảo Bảo, lúc này mới có thể tại quốc đô ngốc ba ngày.

"Công tử, Đại Lê công công đến rồi!"

Thẩm Lãng ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, cái này. . . Cái này còn không có hừng đông a.

Đã xảy ra chuyện gì?

Lê Chuẩn Đại công công vậy mà trời chưa sáng liền đến tìm hắn?

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian đứng dậy, Mộc Lan cũng đứng dậy theo, phục thị Thẩm Lãng rửa mặt mặc quần áo.

Mộc Lan thân thể quá đẹp, được không như tuyết, đường cong phảng phất thượng thiên kiệt tác, Vũ Liệt cơ hồ không dám nhìn, làm nữ nhân nàng cũng đố kỵ a.

Bất quá khó trách công tử như thế ái thê con.

Bởi vì Mộc Lan thật đem Thẩm Lãng cưng chiều đến không có dạng.

Vì hắn rửa mặt, cho hắn đánh răng, thậm chí vì hắn bưng cái bô.

Vũ Liệt hoàn toàn cũng nhìn không được, Mộc Lan nữ thần dựa vào cái gì làm như vậy a?

Bất quá rất nhanh nàng phát hiện.

Chuyện giống vậy, Thẩm Lãng cũng vì Mộc Lan làm, quả thực để người không đành lòng nhìn thẳng.

Cẩu nam nữ!

Quá dính nhau.

Làm cả đời độc thân cẩu, Vũ Liệt cảm giác được nội tâm nhận một vạn điểm bạo kích.

. . .

"Lê công công, thế nào?"

Lê Chuẩn ánh mắt bất an, thần sắc nôn nóng, ánh mắt sung huyết, hô hấp không yên.

Có một loại trời sập xuống cảm giác.

Nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, hắn phảng phất nhìn thấy cứu tinh.

"Thẩm Lãng, mau cùng ta bí mật vào cung, nhanh, nhanh!"

"Nhưng là, đừng để bất luận kẻ nào biết!"

Thẩm Lãng run lên trong lòng nói: "Trong cung ai xảy ra chuyện rồi?"

Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ!"

Lập tức!

Thẩm Lãng da đầu cơ hồ tê rần, cơ hồ muốn nổ tung.

Hắn lúc này cùng quốc quân quan hệ, đã đến phi thường thân mật trình độ.

Mấu chốt là cục diện bây giờ, hết thảy đều không thể rời đi quốc quân ủng hộ.

Nếu như quốc quân xảy ra chuyện, cái kia Thẩm Lãng cái gì cũng đừng làm, trực tiếp mang theo Ninh Chính, Ninh Diễm, Khổ

Đầu Hoan chờ tất cả mọi người bỏ trốn mất dạng.

Trực tiếp ra biển đi Nộ Triều thành, tất cả mọi thứ hết thảy, toàn bộ phí công nhọc sức.

Thẩm Lãng mắt tối sầm lại, đầu não một trận mắt hoa, liều mạng lắc đầu, sau đó dụng lực vỗ vỗ cái trán.

Nhìn thấy một màn này, Lê Chuẩn Đại công công trong lòng thoáng ấm áp. Thẩm Lãng chung quy là quan tâm bệ hạ, không hổ bệ hạ như thế che chở hắn.

Thẩm Lãng nói: "Rất nghiêm trọng sao?"

Lê Chuẩn gật đầu, vành mắt hắn hoàn toàn đỏ bừng, thậm chí hiện tại toàn thân đều đang run rẩy, có thể thấy được tình hình đương nhiên nghiêm trọng.

"Chuyện này Thái tử không biết, Tam điện hạ cũng không biết, trước mắt không có ai biết." Lê Chuẩn nói: "Ngươi là duy nhất biết đến, tranh thủ thời gian cùng ta tiến cung cứu chữa bệ hạ, nếu như cứu chữa không tốt, cái kia. . . Vậy thì chờ lấy thiên băng địa liệt đi."

Bây giờ Thái tử cùng Tam vương tử đấu mà không phá, liền là có quốc quân đè ép.

Vạn nhất quốc quân có không hay xảy ra, trong nháy mắt kia bộc phát khả năng cũng không phải là đảng tranh, thậm chí là nội chiến.

Hai người kia quá thế lực ngang nhau.

Hiện tại Ninh Chính còn quá nhỏ yếu, quốc quân hiện tại tuyệt đối không thể có chuyện.

Lúc này mặc quần áo Mộc Lan chạy vội ra nói: "Phu quân, thế

nào?"

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, cho ta cầm một kiện áo choàng, sau đó đem ta cái rương lấy tới."

Mộc Lan gật đầu, lại về chạy tiến viện.

Thẩm Lãng đổi lại áo choàng, đeo lên y dược rương, cực nhanh chui vào đến trong xe ngựa.

"Lê công công, bệ hạ đến tột cùng cái gì triệu chứng?" Thẩm Lãng hỏi: "Đến tột cùng xảy ra chuyện gì rồi?"

Lê Chuẩn nói: "Ta không tốt miêu tả, sợ hãi có chỗ lừa dối! Ngươi lập tức nhìn thấy liền biết, cấp tốc, cấp tốc!"

Xe ngựa nhanh chóng.

Một khắc đồng hồ về sau, Thẩm Lãng liền bí mật vào cung!

Bệ hạ ngàn vạn không thể có chuyện, ngàn vạn không thể có chuyện.

Lê Chuẩn mang theo Thẩm Lãng một mực tiến về hậu cung.

Giờ phút này, toàn bộ hậu cung tất cả thái giám, tất cả cung nữ toàn bộ biến mất.

Chỉ có Lê Chuẩn mấy cái tâm phúc.

Rất hiển nhiên phát sinh sự tình, không thể để cho bất luận kẻ nào biết.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn mang theo Thẩm Lãng tiến vào chính là Chủng phi cung viện.

Mới vừa tiến vào, liền nghe được Chủng phi đang khóc: "Bệ hạ, ngươi thế nào? Ngươi thế nào? Ngươi nói chuyện a, đừng dọa ta, đừng dọa ta a!"

Thẩm Lãng sau khi tiến vào, nhìn thấy trước mắt một màn này, lập tức sợ ngây người.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cùng Chủng phi còn tại trên giường, thậm chí hai người còn chồng lên nhau.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến toàn thân không nhúc nhích, phảng phất cứng ngắc ở nơi đó.

Ánh mắt không cách nào động đậy, thân thể không cách nào động đậy, cả người phảng phất triệt để tê liệt, thân thể còn đang không ngừng run rẩy.

Chủng phi gấp đến độ gào khóc.

Nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, nàng cao giọng nói: "Thẩm Lãng ngươi mau tới, mau tới mau cứu bệ hạ, van cầu ngươi mau cứu bệ hạ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 310: Cứu Vớt Quốc Quân! Cừu Yêu Nhi Tin!

"Bệ hạ mấy ngày nay đều ở tại ta trong phòng, đều tại ta tham hoan, bệ hạ vừa rồi bỗng nhiên ở giữa liền toàn thân không nổi, sẽ không nói chuyện, cả người đều tê liệt, đều tại ta không tốt, đều tại ta không được!"

Chủng phi mặt đầy nước mắt, thậm chí không để ý thân thể của mình sẽ bị nhìn thấy.

Đương nhiên Lê Chuẩn là hoạn quan, Thẩm Lãng là vãn bối, lúc này căn bản không lo được cái gì.

Tuyệt đối không nên là chảy máu não, tuyệt đối không nên.

Một khi là chảy máu não, liền cần làm giải phẫu mổ sọ.

Mà ở cái thế giới này làm giải phẫu mổ sọ, trên cơ bản cũng là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Ngàn vạn cũng không cần là trúng độc, càng không cần là Phù Đồ Sơn kịch độc.

Như vậy, Việt Quốc cao tầng đấu tranh nháy mắt liền sẽ tiến vào gay cấn, thậm chí bộc phát nội chiến.

Hiện tại Thẩm Lãng cùng Ninh Chính vương tử thế lực còn quá nhỏ yếu, một khi bộc phát nội chiến, bọn hắn thậm chí không đủ tư cách tham dự quyền lực này trò chơi, duy nhất có thể làm liền là bỏ trốn mất dạng.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian dùng X quang mắt thấu thị quốc quân toàn thân, nhất là đại não.

Không phải chảy máu não.

Hắn không khỏi tạm thời buông lỏng một hơi.

Tiếp lấy cẩn thận quan sát trong mạch máu có phải là có chút quỷ dị kịch độc năng lượng?

Không có!

Cũng không phải trúng độc!

Cuối cùng, Thẩm Lãng tại quốc quân trong đầu trong mạch máu nhìn thấy một mảnh bóng râm.

Não tắc nghẽn.

Hẳn là tắc động mạch đưa tới não tắc nghẽn.

Còn tốt, còn tốt, còn tốt!

Thẩm Lãng không khỏi thật dài buông lỏng một hơi.

Cấp tính cấp tính não tắc nghẽn có sáu giờ hoàng kim thời gian, chỉ cần trong cái thế giới này khơi thông mạch máu, cưỡng cầu thiếu máu nửa ngầm mang, còn có thể cứu vớt tới, nếu như cứu vớt kịp thời, thậm chí không có cái gì di chứng.

Nhưng đây cũng là một cái phi thường muốn mạng bệnh bộc phát nặng.

Cứu vớt trễ, khả năng không chỉ toàn thân tê liệt, thậm chí sẽ trực tiếp dẫn đến cái chết.

Mà ở cái thế giới này, bệnh này hẳn là khó giải không cứu.

"Thẩm Lãng, có thể cứu sao? Có thể cứu sao?" Chủng phi khóc thút thít nói.

Nàng cả người thật phải gấp điên, vô cùng áy náy.

Nàng cảm thấy nếu không phải bởi vì nàng nguyên nhân, quốc quân cũng sẽ không phát bệnh.

Một năm qua này nàng cùng quốc quân chiến tranh lạnh, không biết trống trải bao lâu, mà nàng đang đứng ở nữ nhân thành thục nhất tuổi tác, hỏa diễm bị quốc quân điểm này, căn bản không có dễ dàng như vậy liền dập tắt.

Vì lẽ đó hai ngày này, nàng liền thừa cơ quấn lấy Ninh Nguyên Hiến, tham hoan nhiều lần.

Mã Thượng Phong cái bệnh này nàng là nghe qua, mà lại trên cơ bản là không có cứu, nếu như quốc quân bởi vì cái này mà chết lời nói, cái kia nàng thật sự là muôn lần chết chớ từ chối.

Thẩm Lãng nói: "Nương nương giải sầu, bệ hạ đây không phải Mã Thượng Phong."

Chủng phi khóc ròng nói: "Có thể hay không cứu? Có thể hay không trị?"

Thẩm Lãng nói: "Ta hết sức nỗ lực, bảy tám phần nắm chắc!"

Chủng phi nói: "Vậy ngươi mau ra tay, mau ra tay, ta van cầu ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Chủng phi, ngài mau mặc vào quần áo, rời đi bệ hạ thân thể."

Khoảng cách quốc quân phát bệnh vừa mới qua đi hơn nửa giờ, Chủng phi cùng Lê Chuẩn cũng không dám động đậy, vẫn như cũ bảo trì vốn có tư thế.

Nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, quốc quân cùng Chủng phi thân thể lúc này mới tách rời.

Tâm phúc thị nữ dùng cái chăn tiến lên, bao khỏa Chủng phi thân thể.

Nàng cũng không hề rời đi, vẫn như cũ đứng ở chỗ này.

"Chủng phi, ngài tính tình tương đối gấp, vì lẽ đó lưu tại nơi này cũng vô dụng, không bằng ngài đi trước một căn phòng khác." Thẩm Lãng nói.

Chủng phi nói: "Ta hiện tại thật không muốn rời đi bệ hạ nửa bước, nếu không ta sẽ nổi điên. Có thể hay không để ta lưu tại nơi này, ta không nói lời nào, không nói không rằng."

Thẩm Lãng bất đắc dĩ gật gật đầu, sau đó, tiến lên trước là quốc quân làm lâm thời đơn giản cấp cứu biện pháp.

"Lê công công, bệ hạ trong đại não một cây mạch máu bị ngăn chặn, cần lập tức khơi thông." Thẩm Lãng nói: "Hai canh giờ bên trong nhất định phải hoàn thành, nếu không sẽ có nghiêm trọng di chứng, thậm chí sẽ dẫn đến liệt nửa người."

Lê Chuẩn công công nói: "Trong cung hết thảy đều có ngươi nói tính, mỗi người đều nghe ngươi chỉ huy, chỉ cần ngươi có thể cứu sống bệ hạ."

Tại xã hội hiện đại, loại này hung hiểm não ngạnh càng trên cơ bản là muốn làm giải phẫu.

Đương nhiên theo kỹ thuật tiên tiến, có thể làm tương đối hơi sáng tạo giải phẫu.

Nhưng ở thế giới này, Thẩm Lãng không có cách nào đối đại não làm giải phẫu.

Cái kia hẳn là làm sao cứu?

Loại thứ nhất, dùng một loại đặc thù năng lượng tiến vào mạch máu bên trong, vọt thẳng mở trong huyết mạch ngăn chặn.

Ở cái thế giới này, xác thực có loại vật này, tỉ như đẳng cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng.

Nhưng là trước đó cũng đã nói, trừ Khương Ly huyết mạch người , bất kỳ người nào đều tiếp nhận không dù là cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng, trực tiếp sẽ bạo thể mà chết, so sánh quốc quân Ninh Nguyên Hiến cũng không ngoại lệ.

Vậy cũng chỉ có thể dùng loại thứ hai biện pháp.

Dùng nhỏ bé cực hạn ngân châm, đâm vào quốc quân trong đại não, chuẩn xác tìm tới mạch máu ngăn chặn khu, sau đó dùng nội lực chấn khai những này ngăn chặn, khôi phục mạch máu thông suốt.

Đây chính là thế giới này ngưu bức chỗ.

Tại hiện đại Địa Cầu, căn bản không có người có thể đem mềm mại ngân châm đâm xuyên xương sọ.

Nhưng là còn có một cái phiền toái, đầu óc quá yếu ớt, được không bất cứ thương tổn gì, cho dù là nhỏ xíu ngân châm đâm xuyên cũng sẽ tạo thành hậu quả nghiêm trọng.

Đại não nội bộ thần kinh cực độ phức tạp, cực độ yếu ớt.

Vì lẽ đó, chẳng những muốn đem ngân châm đâm vào đại não bên trong, còn muốn cho ngân châm tại trong đầu rẽ ngoặt, tránh đi trong đầu mẫn cảm yếu ớt địa phương.

Cái này muôn vàn khó khăn.

Thẩm Lãng tính toán qua đường tuyến, căn này ngân châm ít nhất phải có mười chín centimet, mà lại muốn rẽ ngoặt ba khu.

Ninh Khiết trưởng công chúa võ công rất cao, hắn có thể làm được điểm này sao?

Thẩm Lãng nói ra phương án của mình.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nghe qua về sau, không khỏi lắc lắc đầu nói: "Ninh Khiết trưởng công chúa võ công có lẽ có thể làm được, nhưng là. . . Vẫn là có phong hiểm, ít nhất phải tông sư cấp cao thủ."

"Ta tới. . ."

Bỗng nhiên, một thân ảnh bỗng nhiên từ trong bóng tối tách ra.

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Người này trước đó ở nơi đó a? Phảng phất sẽ ẩn thân, hắn thực ra vẫn luôn ở.

"Nghĩa phụ!"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn tiến lên làm lễ.

Thẩm Lãng biết người này là ai.

Lão tổ tông Lê Mục.

Việt Quốc sáu đại tông sư một trong.

Chỉ tồn tại trong truyền thuyết lão thái giám.

Thẩm Lãng còn là lần đầu tiên nhìn thấy hắn, chân chính tóc bạc mặt hồng hào.

Lông mày cùng tóc đều là tuyết trắng, nhưng là gương mặt bóng loáng, ngay cả một tia nếp nhăn đều không có.

Chân chính mặt mũi hiền lành.

Hắn nên tính là quốc quân cái bóng, tại mọi thời khắc đều tại bảo vệ Ninh Nguyên Hiến.

"Ta được không?"

Lê Mục Đại công công nói.

Thẩm Lãng nói: "Được!"

Có vị này đại tông sư tại, đương nhiên được.

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Đại Lê công công, làm phiền ngươi đi tìm đất sét đến, ta muốn trong thời gian ngắn nhất chế tác một cái bệ hạ đầu lâu mô hình."

Lê Chuẩn Đại công công chạy vội mà ra, rất nhanh lấy tới đất sét.

Thẩm Lãng dùng đất sét, một so một chế tác quốc quân Ninh Nguyên Hiến đầu lâu mô hình.

"Bệ hạ đại não mạch máu ngăn chặn khu ở đây, thiếu máu nửa ngầm mang ở đây."

"Lão tổ tông ngài ngân châm đâm vào nơi này, nơi này, nơi này đều muốn rẽ ngoặt, tránh đi trong đầu yếu ớt nhất khu vực nguy hiểm."

"Đem ngân châm đâm vào ngăn chặn mạch máu về sau, dùng sức muốn cực độ tinh chuẩn, có thể khơi thông mạch máu, nhưng là lại không thể thương tổn mạch máu."

Thẩm Lãng cực độ tinh chuẩn cho ra mỗi một cái số liệu, đồng thời tại mô hình bên trong đánh dấu đến rõ ràng.

Lão tổ tông Lê Mục gật đầu nói: "Ta thử nhìn một chút, thời gian phi thường gấp gáp sao?"

Thẩm Lãng nói: "Khoảng cách bệ hạ phát bệnh không đến nửa canh giờ, còn có hai canh giờ tả hữu hoàng kim cứu giúp kỳ."

Lão tổ tông Lê Mục cầm trong tay một cây so cọng tóc còn nhỏ hơn ngân châm, mềm mại trình độ cũng cùng tóc có so sánh.

Người bình thường muốn dùng nó đâm xuyên xương sọ hoàn toàn là người si nói mộng.

"Phốc gai. . ."

Lão tổ tông vận lực tại ngân châm, bỗng nhiên đâm vào.

Lần này dùng chính là đầu heo xương đỉnh đầu làm thí nghiệm.

Dễ như trở bàn tay, cái này mềm mại tỉ mỉ cực hạn ngân châm đâm xuyên đầu heo xương đỉnh đầu.

Thẩm Lãng nhìn mà than thở.

Cái này quá khó.

Đâm xuyên về sau, lão tổ tông Lê Mục lập tức đổi một cái ngân châm.

Liên tục thử ba lần về sau.

Hắn bắt đầu dùng mình xương sọ làm thí nghiệm, bởi vì lo lắng người xương sọ cùng heo không giống.

"Phốc gai. . ."

Dễ như trở bàn tay, hắn đâm xuyên mình xương sọ.

Như vậy đâm xuyên xương sọ nên dùng bao lớn lực đạo, hắn đã hoàn toàn nắm giữ.

Sau đó, Lê Mục lão công công bắt đầu luyện tập bước kế tiếp.

Dùng Thẩm Lãng dùng đất sét làm đầu não mô hình làm thí nghiệm, luyện tập ngân châm rẽ ngoặt.

Lần này Thẩm Lãng thật sự là kinh ngạc đến ngây người.

Căn này ngân châm trong tay hắn liền phảng phất có sinh mệnh, tại nội lực của hắn thao túng xuống, vậy mà linh hoạt uốn lượn du tẩu.

Dù là lại nhỏ khe hở nó cũng dễ như trở bàn tay chui vào.

Tại mô hình bên trên luyện tập mấy lần về sau, lão Lê công công quyết định dùng người sống luyện tập.

"Lê Chuẩn, ngươi tới!"

Lão hoạn quan Lê Mục nói.

Cuối cùng, hắn dùng nghĩa tử của mình Lê Chuẩn làm thí nghiệm.

Bởi vì Thẩm Lãng nói qua, mỗi người trong đại não cấu tạo cơ hồ đều là giống nhau.

Quốc quân mạch máu ngăn chặn vị trí, tại Lê Chuẩn trong đầu cũng có thể tìm tới, chỉ bất quá không có ngăn chặn mà thôi.

Mấu chốt là nhân gia Lê Chuẩn công công thật tốt, không có bệnh không có tai, lại muốn bị ngân châm đâm xuyên đầu óc.

Hít một hơi thật sâu.

"Phốc đâm!"

Lão tổ tông trong tay dài nhỏ ngân châm bỗng nhiên đâm vào Lê Chuẩn đại não bên trong, sau đó hắn hoàn toàn bằng vào trí nhớ lúc trước, để ngân châm linh hoạt rẽ ngoặt du tẩu, tránh đi đại não bên trong khu vực nguy hiểm, trực tiếp đạt đến mục tiêu vị trí.

"Đúng, chính là chỗ đó, hoàn toàn chuẩn xác." Thẩm Lãng nói: "Bất quá, Lê Chuẩn công công mạch máu là hoàn hảo, ngài cũng không cần đâm xuyên."

"Phốc gai. . ."

Lão tổ tông Lê Mục vẫn là hơi dùng sức, trực tiếp đâm xuyên Lê Chuẩn trong đại não cây kia mạch máu.

Lê Chuẩn sắc mặt hơi đổi một chút, nhưng là không nhúc nhích.

Thẩm Lãng thấy ngẩn ngơ.

Cái này vẫn chưa hết, Lê Mục đón lấy tại thí nghiệm nội lực phóng thích, hắn muốn tìm chuẩn một cái cường độ, đầy đủ chấn khai mạch máu ngăn chặn, nhưng là lại sẽ không tổn thương mạch máu.

Thế là, ngón tay hắn ở giữa nội lực không ngừng phóng thích.

Một lần so một lần mạnh.

Hắn muốn tìm tới thân thể máu Quản Thừa chịu cực hạn.

Lập tức, Lê Chuẩn công công sắc mặt một lần so một lần phát xanh tái nhợt, cuối cùng cả người phảng phất muốn mắt hoa đi qua.

Thẩm Lãng nội tâm vô cùng cảm động rung động.

Cái này ba lê đối quốc quân trung thành thật là tột đỉnh.

Lê Chuẩn hoàn toàn là dùng tính mạng của mình đang mạo hiểm, mục đích đúng là làm một hồi cho quốc quân cứu chữa thời điểm không có chút nào sai lầm.

"Không sai biệt lắm, có thể." Thẩm Lãng nói: "Lão tổ tông, ngài lại tiếp tục thời điểm, Lê Chuẩn công công mạch máu liền muốn thụ thương."

"Còn có, ngân châm tạm thời không cần rút ra, chờ một lúc lại rút ra!"

Lão tổ tông Lê Mục lúc này mới đình chỉ thí nghiệm.

Lê Chuẩn công công toàn thân run rẩy, cưỡng ép nhịn xuống không ngã xuống.

"Ta không sai biệt lắm nắm chắc." Lão tổ tông Lê Mục nói.

. . .

Sau đó, tại Thẩm Lãng chỉ đạo phía dưới.

Lão tổ tông Lê Mục liền muốn chính thức đối quốc quân thi châm.

Thẩm Lãng nhìn ra được, Lê Mục vô cùng gấp gáp, thậm chí hô hấp đều có chút không khoái.

Việt Quốc mấy cái đại tông sư, Thẩm Lãng đã thấy bốn người.

Cơ hồ mỗi một cái đều có máu có thịt, dứt bỏ quang hoàn về sau, thực ra mỗi người đều là phàm nhân.

Trước mắt Lê Mục lão tổ tông cũng là như thế.

Cũng không có đại tông sư cao cao tại thượng khí phái.

Thật dài thở ra cuối cùng một hơi.

Lão tổ tông Lê Mục phảng phất nháy mắt tiến vào một cái khác cảnh giới.

Tâm như chỉ thủy.

Có điểm giống là trăng trong giếng, theo gợn sóng loạn chiến, triệt để tiến vào tinh xảo trạng thái.

Sau đó, hắn run rẩy một cây hoàn toàn mới ngân châm.

Tại quốc quân cái ót bộ vị, tìm đúng một cái điểm, sau đó bỗng nhiên đâm vào.

Dễ như trở bàn tay đâm xuyên xương sọ.

Sau đó, ngân châm bắt đầu rẽ ngoặt du động.

Thẩm Lãng thấy rất rõ ràng, động tác chính xác vô cùng, không có chút nào sai lầm.

Vẻn vẹn vài giây đồng hồ về sau, ngân châm tìm đúng ngăn chặn mạch máu, dễ như trở bàn tay đâm vào đi vào.

Giai đoạn thứ hai hoàn thành.

Sau đó là giai đoạn thứ ba, dùng nội lực chấn khai trong mạch máu trầm tích tắc động mạch, khôi phục mạch máu thông suốt.

Đây quả thật là như là Transformers làm thêu thùa.

Có vạn cân lực lượng, lại chỉ dùng một hai.

"Phốc. . ."

Nội lực phun ra.

Nháy mắt, quốc quân Ninh Nguyên Hiến não bổ trong mạch máu trầm tích chỗ bỗng nhiên bị đánh tan.

Huyết dịch khôi phục lưu động.

Thông suốt.

Thiếu máu nửa ngầm khu, rất nhanh khôi phục cung cấp máu.

Thành công!

Thẩm Lãng thật dài buông lỏng một hơi.

Trực tiếp ngồi vào trên ghế.

"Thế nào? Thế nào?" Chủng phi run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Thành công, bệ hạ không có việc gì."

Chủng phi hai chân mềm nhũn, trực tiếp té ngồi trên mặt đất.

. . .

Lại qua một hồi lâu.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến ánh mắt bắt đầu chuyển động.

Đón lấy, khóe miệng bắt đầu run nhè nhẹ.

Nhưng là thân thể vẫn là ở vào tê liệt trạng thái.

Tại Thẩm Lãng trí tuệ xuống, Chủng phi cùng Lê Chuẩn công công vì hắn xoa bóp thân thể, khôi phục thần kinh công hiệu.

Lại trọn vẹn qua một hồi lâu.

Quốc quân thở phào một hơi.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Thẩm Lãng.

Nói thật, nên não ngạnh phát sinh một sát na kia, nội tâm của hắn là tuyệt vọng.

Thậm chí cảm nhận được tử thần giáng lâm.

Lúc ấy trong đầu hắn hiển hiện người là Thẩm Lãng.

Trên thế giới này nếu như còn có người có thể cứu hắn, cái kia chỉ có Thẩm Lãng.

Quả nhiên!

Thẩm Lãng thật cứu hắn.

Vạn hạnh có Thẩm Lãng.

Vạn hạnh hai người có duyên phận.

Nếu không, hôm nay Ninh Nguyên Hiến liền xem như xong.

Vừa rồi hơn nửa canh giờ, hắn thật phảng phất đang Quỷ Môn quan chạy một vòng.

Từ nay về sau, hai người quan hệ càng thêm chặt chẽ không thể tách rời.

"Tạ ơn, cám ơn ngươi." Chủng phi cầm Thẩm Lãng được, lại cười vừa khóc nói: "Ngươi là một cái hảo hài tử, ta trước kia hiểu lầm ngươi, đối ngươi kêu đánh kêu giết, xin lỗi!"

"Sự tình lần này là Sư Sư không đúng, từ nay về sau ta sẽ cảm kích ngươi, về sau ngươi có chuyện gì, đều có thể tới tìm ta."

"Thật sự là một cái hảo hài tử, thật sự là hảo hài tử!"

Chủng phi ngôn ngữ lộn xộn, từ không diễn ý.

Nhưng cũng từ đó nhìn ra nàng xác thực không có cái gì tâm cơ, tính tình ngay thẳng.

Ninh Nguyên Hiến phất phất tay.

Lão tổ tông Lê Mục, Lê Chuẩn công công lui ra ngoài.

Chủng phi kinh ngạc nói: "Ta cũng phải đi sao?"

Quốc quân gật gật đầu.

Chủng phi lưu luyến không rời lui ra ngoài.

Lập tức, gian phòng bên trong chỉ còn lại Ninh Nguyên Hiến cùng Thẩm Lãng hai người.

. . .

Thẩm Lãng cứu giúp thực sự là quá kịp thời, vẻn vẹn không đến một giờ liền khơi thông mạch máu, so hiện đại y học nhanh hơn.

Vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến thân thể cơ năng cơ hồ không có nhận cái gì tổn hại.

Đương nhiên, hắn hiện tại vẫn như cũ không còn chút sức lực nào, cả người vẫn như cũ tê liệt.

Thậm chí miệng nói chuyện cũng không lớn lưu loát.

"Tiểu hỗn đản, quả nhân thiếu ngươi một mạng, lần này ân tình xem như trả không hết." Ninh Nguyên Hiến yếu ớt nói.

Thẩm Lãng nói: "Ninh Diễm cùng ta ngủ ở cùng một chỗ, vì lẽ đó đây hết thảy đều là ta phải làm."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến tay run một chút.

Dù là đối có ta ân cứu mạng, cũng ngăn cản không ta muốn đánh ngươi xúc động.

"Có người hạ độc hại ta sao?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Đáp án này đối với hắn phi thường trọng yếu.

Mà lúc này đây Thẩm Lãng nếu như nói có người hại hắn, cái kia toàn bộ Việt Quốc liền sẽ nhấc lên sóng to gió lớn.

Đầu tiên có hiềm nghi liền là Chủng phi, dù sao quốc quân là tại nàng trên giường phát bệnh.

Chủng phi có hiềm nghi, Tam vương tử liền có hiềm nghi, Chủng thị gia tộc cũng có hiềm nghi.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng lúc này tiến một câu sàm ngôn, lực sát thương to lớn.

Nhưng là Thẩm Lãng lắc lắc đầu nói: "Không có, đây là bệ hạ thân thể của mình nguyên nhân."

Quốc quân thật dài buông lỏng một hơi.

Hắn tình nguyện là thân thể của mình mắc lỗi, cũng không nguyện ý là có người hại hắn.

Nếu như đây là có người xuất thủ tướng hại, vậy liền quá giết tâm.

"Ta, thân thể ta rất tốt a." Ninh Nguyên Hiến nói.

Ninh Nguyên Hiến thân thể xác thực xem như rất tốt, năm mươi mấy tuổi người, nhìn qua nhiều nhất bốn mươi, hoàn toàn là một bộ tráng niên dáng vẻ.

Thẩm Lãng muốn nói lại thôi.

"Làm sao?" Ninh Nguyên Hiến run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ngài gần nhất có phải là cảm thấy tay run, đứng im đặt ở chỗ đó thời điểm, liền không tự chủ được sẽ rung động. Nhưng là cầm đồ vật ngược lại không có việc gì?"

Ninh Nguyên Hiến gật gật đầu.

Cái này triệu chứng, hắn năm ngoái liền phát hiện, vì lẽ đó lúc không có chuyện gì làm hắn liền thích cầm một kiện đồ vật thưởng thức, xác định mình hai tay linh hoạt.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngài có hay không cảm thấy tứ chi có chút cứng ngắc?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Rất ngẫu nhiên."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia gần nhất giấc ngủ đâu?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Không tốt lắm."

Thẩm Lãng tâm chìm xuống.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Làm sao? Có cái gì tin tức xấu, ta có thể chịu được."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta không có chẩn bệnh sai, ngài khả năng mắc một loại vô cùng hiếm có chứng bệnh, vận động chướng ngại tật bệnh, chúng ta cho hắn mệnh danh gọi là hội chứng Parkinson."

Ninh Nguyên Hiến biến sắc, nắm chắc quả đấm.

Nhắm mắt lại.

Tại sao lại dạng này?

Thân thể của hắn rõ ràng rất tốt a.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Có thể trị không?"

Thẩm Lãng nói: "Có thể làm dịu, không cách nào trị tận gốc."

Ninh Nguyên Hiến về sau một nằm nói: "Cái kia. . . Cái kia quả nhân còn có thể sống mấy năm?"

Thẩm Lãng nói: "Cái này bệ hạ xin yên tâm, như thần tỉ mỉ chăm sóc, bệ hạ sống thêm mười mấy hai mươi năm vấn đề không lớn. Nhưng là. . . Loại bệnh này sẽ ngày càng phát triển, ngài tứ chi rung động sẽ càng ngày càng rõ ràng, đến đằng sau khả năng đi bộ cũng thành vấn đề, chỉ có thể ngồi tại ở trên xe lăn."

Ninh Nguyên Hiến ngẩng đầu lên, cả người lâm vào trong thống khổ.

Trọn vẹn một hồi lâu, hắn mở miệng nói: "Cái kia khoảng cách ta không cách nào đi bộ, đại khái còn có bao nhiêu năm?"

Thẩm Lãng nói: "Đại khái sáu bảy năm."

Ninh Nguyên Hiến khóe mắt ướt át, chảy ra nước mắt.

Hắn là một cái tinh xảo người, hắn cảm thấy mình vẫn luôn là khỏe mạnh cường tráng.

Hắn nghĩ đến mình chí ít có thể khỏe mạnh đến tám chín mươi tuổi, sống lâu trăm tuổi cũng không có vấn đề.

Nhưng là hiện tại. . .

Tin tức này như là lôi đình.

Trọn vẹn một hồi lâu, Ninh Nguyên Hiến mở to mắt.

"Hài tử, một cái quân vương không thể lộ ra suy yếu tư thái, nếu không thần tử liền muốn mất đi kính sợ, địch nhân ở chung quanh cũng sẽ lộ ra răng nanh."

"Quả nhân thời gian không nhiều, không nhiều!"

"Tại quả nhân triệt để suy yếu trước đó, đoạt dòng chính nhất định phải có một kết quả."

"Nhất định phải có kết quả!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Bằng không đợi chờ ta co quắp trên giường không thể bước đi thời điểm, liền chấn nhiếp không Ninh Kỳ cùng Ninh Dực, cho đến lúc đó Việt Quốc có thể sẽ bộc phát nội chiến, thậm chí khả năng đồ vật phân liệt, ta tiếp nhận không cái này hậu quả, như thế ta Ninh thị cơ nghiệp liền xong."

Thẩm Lãng trầm mặc.

Qua một hồi lâu nói: "Bệ hạ, Thiên Nhai Hải Các nắm giữ không ít văn minh thời thượng cổ, thần bí khó lường. Có lẽ bọn hắn có triệt để cứu vớt bệ hạ biện pháp."

"Không! Không!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Không tìm bọn hắn, không tìm bọn hắn, ta thà rằng co quắp trên giường, cũng không tìm bọn hắn. Nếu như Khương Ly bệ hạ thắng, những thế lực này đã sớm hôi phi yên diệt."

Lúc này, Ninh Nguyên Hiến không chút nào che giấu đối Thiên Nhai Hải Các chán ghét ý.

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến hỏi: "Thẩm Lãng, ngươi nói xem, Ninh Kỳ cùng Ninh Dực hai người, ai càng thích hợp kế thừa quả nhân vương vị?"

Thẩm Lãng nói: "Ninh Chính điện hạ."

Ninh Nguyên Hiến bất đắc dĩ nói: "Quả nhân hỏi ngươi Ninh Kỳ cùng Ninh Dực hai người ai càng thích hợp."

Thẩm Lãng trầm mặc một hồi lâu nói: "Bệ hạ, Chúc thị thế lực quá lớn, mà lại cùng Đại Viêm đế quốc quan hệ quá mật thiết. Bây giờ Đại Viêm đế quốc tân chính đã tiến vào hồi cuối, một khi nó triệt để hoàn thành trung ương tập quyền, cái kia chung quanh các nước chư hầu còn có thể hay không giữ vững độc lập? Đại Viêm đế quốc có thể hay không nuốt hết chúng ta? Một khi đến ngày đó, Chúc thị gia tộc sẽ trở thành Đại Viêm đế quốc chiếm đoạt ta Việt Quốc tiên phong."

Quốc quân cũng biết rõ điểm này, nhưng là trước đó thân thể của hắn khoẻ mạnh thời điểm, còn có thể cố gắng né tránh chuyện này.

Hắn cảm thấy mình thời gian còn rất nhiều, có đầy đủ kinh lịch cùng thời gian giải quyết vấn đề này.

Chờ Chúc Hoằng Chủ sau khi mất đi, Chúc thị gia tộc liền mất đi cột cờ.

Nhưng là hiện tại quốc quân thời gian cũng không nhiều.

Thẩm Lãng nói: "Ta nghĩ bệ hạ chính là bởi vì nhìn thấy điểm này, cho nên mới tùy ý Tam vương tử Ninh Kỳ phát triển, chính là vì thoát khỏi cục diện này, làm Việt Quốc tương lai cung cấp một khả năng khác tính."

Ninh Nguyên Hiến gật đầu thừa nhận.

Thẩm Lãng nói: "Chúc tướng vì để ngài tiêu trừ cảnh giác, vì lẽ đó trường kỳ dưỡng bệnh ở nhà, hoàn toàn không có chút nào quyền thần tư thái. Nhưng là gần nhất, Chúc tướng lại lộ ra một tia răng nanh, đối với ngài tiến hành nhất định chấn nhiếp."

Bởi vì Thẩm Lãng nguyên nhân, quốc quân Ninh Nguyên Hiến lần này tình thế nguy hiểm bên trong hoàn toàn thắng lợi, danh dự đến đỉnh phong.

Vì lẽ đó Tể tướng Chúc Hoằng Chủ lại lộ diện xuất thủ mấy lần, áp chế thư sinh khóc thánh miếu sự kiện, áp chế Thái tử nhất hệ đối Trương Xung tiến công.

Mặc dù mặt ngoài nhìn, hắn làm mỗi một sự kiện đều là vì quốc quân, đều phù hợp quốc quân tâm ý.

Nhưng đây cũng là hướng về thiên hạ tất cả mọi người biểu hiện hắn lực lượng, cũng là nghĩ quốc quân biểu hiện ra hắn lực lượng.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái kia Ninh Kỳ kế thừa vương vị đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Cũng không được."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Kỳ vẫn là vô cùng xuất sắc, hắn hẳn là có thể trấn trụ Chủng thị cùng Tiết thị."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta tin tưởng Tam điện hạ có thể trấn trụ Chủng thị cùng Tiết thị. Nhưng là, hắn ngăn cản không văn võ phân liệt. Chúc thị gia tộc sẽ không tha thứ Tam điện hạ thượng vị, Chủng thị cùng Tiết thị thì sẽ không tha thứ Thái tử thượng vị! Song phương mặc dù không có vạch mặt, nhưng đã không chết không thôi."

Thẩm Lãng nói tiếp: "Tương phản, Ninh Chính điện hạ thượng vị, đối với song phương mà nói, ngược lại là một cái miễn cưỡng có thể tiếp nhận kết quả."

Ninh Nguyên Hiến cau mày nói: "Không được, ngươi không cần loạn tài liệu thi hàng lậu, Ninh Chính quá yếu."

Thẩm Lãng nói: "Không, Ninh Chính điện hạ không có chút nào yếu, hắn chỉ là chính!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Không được, không được, Ninh Chính không có khả năng trấn được Chủng thị, cũng không có khả năng trấn được Chúc thị."

Thẩm Lãng nói: "Như Chúc thị cùng Chủng thị song phương lưỡng bại câu thương đâu? Ninh Chính dưới trướng có Khương Ly bệ hạ huyết mạch người phụ tá, tương lai bất khả hạn lượng, có lẽ có thể trưởng thành là một chi vô cùng cường đại lực lượng."

Ninh Nguyên Hiến vẫn lắc đầu: "Ninh Chính quá yếu, quá yếu."

Thẩm Lãng nói: "Ninh Chính điện hạ tương lai có ta Kim thị, có Biện thị, có Trương Xung phụ tá, nơi nào sẽ yếu?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Trừ ngươi Kim thị bên ngoài, không có người sẽ để ý tới Ninh Chính."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia cũng muốn trách chính ngài, ngài bình thường đối Ninh Chính điện hạ như thế chán ghét coi thường, vì lẽ đó thiên hạ quần thần cũng đi theo xem thường Ninh Chính điện hạ. Chỉ cần chính ngài thái độ đổi mới, chỉ cần Ninh Chính điện hạ biểu hiện ra lực lượng cường đại, Biện thị cùng Trương Xung tự nhiên sẽ dựa đi tới."

Nghe được Thẩm Lãng trách cứ, quốc quân cũng không có nổi giận, bởi vì hắn nói là tình hình thực tế.

Tiếp lấy Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ngài căn bản không có để Ninh Chính điện hạ thử qua, làm thế nào biết hắn không được?"

Quốc quân nhíu mày không nói, hắn vẫn là cảm giác được đau đầu, liền lại một lần nữa nhắm mắt lại.

Thẩm Lãng nói: "Mặc dù ngài lần này não tắc nghẽn thời gian rất ngắn, nhưng đối thân thể tổn thương vẫn là rất lớn. Tối thiểu nửa tháng muốn nằm trên giường nghỉ ngơi, lúc này ngài không thể lên triều, đến lúc đó sẽ phát sinh cái gì cục diện?"

Ninh Nguyên Hiến cho tới nay thân thể đều rất tốt, cái này một bị bệnh, hậu quả khẳng định vô cùng nghiêm trọng.

Nửa tháng không vào triều, đầy đủ để triều cục rung chuyển.

Thẩm Lãng nói: "Ngài bị bệnh không thể lên triều, khoảng thời gian này cục diện nhất định sẽ chuyển biến xấu. Đến lúc đó thái tử điện hạ cùng Tam vương tử đều sẽ có động tác, bọn hắn đoạt dòng chính sẽ nháy mắt trở nên kịch liệt. Mấu chốt nhất là Nam Ẩu quốc chiến cuộc, còn có Sở quốc bên kia, chúng ta hoàn cảnh bên ngoài sẽ lập tức trở nên hiểm ác."

"Nhất là Sở quốc bên kia, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, dù sao ngài sinh bệnh liền trở nên suy yếu, địch nhân ở chung quanh đương nhiên sẽ lộ ra răng nanh, muốn thừa cơ điên cuồng cắn một cái."

"Vì lẽ đó bây giờ muốn thông qua đàm phán đến giải quyết Việt Quốc cùng Sở quốc tranh chấp đã hoàn toàn không có khả năng, trừ phi chúng ta Việt Quốc thỏa hiệp nhượng bộ."

"Mà chúng ta một khi nhượng bộ, Sở vương sẽ chỉ càng thêm ỷ thế hiếp người, từng bước ép sát, thậm chí sẽ xuất hiện rõ ràng là chúng ta Việt Quốc đánh thắng, lại muốn ký nhục nước mất chủ quyền điều ước."

Ninh Nguyên Hiến gật đầu.

Sở vương người này hắn quá hiểu, tham lam xảo trá, cáo già.

Ở trên bàn đàm phán dù là Việt Quốc có một chút điểm nhượng bộ, hắn liền sẽ sư tử há mồm, trước đó đáp ứng toàn bộ lật đổ.

Nói không chừng lại muốn cho Việt Quốc cắt nhường mấy chục dặm đường biên giới, lại muốn cho Việt Vương công khai xin lỗi, lại muốn cho Việt Quốc bồi thường trăm vạn kim tệ.

Thậm chí thừa dịp Việt Vương sinh bệnh, hắn sẽ còn làm ra một chút nguy hiểm cử động tiến hành thăm dò.

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó đàm phán đã giải quyết không vấn đề, chúng ta trực tiếp tới một trận biên cảnh cùng đi săn. Người thắng thu hoạch được cắt đất, bồi thường!"

"Bốn tháng sau ngài thân thể đã khôi phục, lại một lần nữa tinh thần sáng láng xuất hiện tại tất cả mọi người trước mặt."

"Đến lúc đó ngài chỉ cần tại biên cảnh cùng đi săn triệt để đánh bại Sở vương, cái kia Sở vương liền sẽ triệt để co lại, ngài thanh danh sẽ lại một lần nữa như mặt trời ban trưa, triệt để triệt tiêu lần này sinh bệnh mà mang tới mặt trái hiệu ứng, không quản là của ngài thần tử vẫn là địch nhân của ngài, đều sẽ đối với ngài một lần nữa trở nên e ngại."

"Vì lẽ đó lần này biên cảnh cùng đi săn, chúng ta không thể thế lực ngang nhau, song phương thế lực muốn vô cùng cách xa, để Sở quốc cảm thấy tất thắng, dạng này hắn mới có thể triệt để tâm động."

"Ta bắt đầu từ số không chiêu mộ tân binh, trong vòng bốn tháng đem bọn hắn luyện thành vô địch tinh nhuệ."

"Hai ngàn lính mới đánh bại Sở quốc năm ngàn tinh nhuệ, cái này chiến quả tuyệt đối huy hoàng, tuyệt đối rung động, tuyệt đối kỳ tích!"

"Bệ hạ, hiện tại ngài nhất là cần như thế một trận kỳ tích tính thắng lợi, đối Sở vương, đối trong nước thần tử, đối Nam Ẩu quốc đều là to lớn chấn nhiếp."

"Thắng lợi như vậy, có được kinh người tỉ suất chi phí - hiệu quả, không cần mười vạn đại quân, cũng không cần con số trên trời quân phí, nhưng là lấy được hiệu quả lại là đồng dạng."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nếu như thua đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Người trong thiên hạ đều cho là chúng ta sẽ thua, nhưng ta có thể bảo chứng sẽ không thua! Nếu như thua, ta mang theo Ninh Chính điện hạ bỏ trốn mất dạng, ra biển đi Nộ Triều thành, triệt để từ bỏ đoạt dòng chính. Nếu như ta thành công, bệ hạ. . ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi lại muốn cái gì?"

"Ngài chính thức cho Ninh Chính đoạt dòng chính cơ hội, để hắn đảm nhiệm Thiên Việt Đô đốc!" Thẩm Lãng nói: "Mà lại, để Ninh Chính điện hạ tăng cường quân bị năm ngàn."

Thiên Việt thành Đô đốc.

Chưởng quản toàn bộ quốc đô thành vệ quân, tuyệt đối là thiên hạ đệ nhất Đô đốc.

Mà lại hiện tại Thiên Việt thành Đô đốc là Thái tử người, người này nhiều lần mạo phạm Thẩm Lãng.

Ở cửa thành chắn Thẩm Lãng, muốn bắt người là hắn. Xông vào Ninh Chính phủ, muốn đem Thẩm Lãng bắt đi người cũng là hắn. Phái ra mấy ngàn đại quân vây quanh Thẩm Lãng người, còn là hắn. Một khi cướp đi Thiên Việt Đô đốc chức, chẳng khác nào cho Thái tử một lần đả kich cực lớn.

Mà đối với Ninh Chính tới nói, hoàn toàn được xưng tụng là nhất phi trùng thiên.

Thứ này cũng ngang với quốc quân Ninh Nguyên Hiến hướng về thiên hạ tuyên cáo, Ninh Chính chính thức thu hoạch được đoạt dòng chính tư cách.

Thẩm Lãng nói đúng.

Ninh Nguyên Hiến vô cùng cần như thế một trận thắng lợi.

Nếu như Thẩm Lãng thật sự có thể thành công sáng tạo kỳ tích, cái kia thật là một mũi tên trúng ba con chim.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến càng nghĩ, vẫn cảm thấy hoang đường.

Bắt đầu từ số không chiêu binh, vẻn vẹn bốn tháng thời gian, liền luyện thành vô địch thiên hạ thứ nhất tinh nhuệ?

Cái này sao có thể?

Một khi biên cảnh cùng đi săn, Sở quốc nhất định sẽ xuất động cực kỳ tinh nhuệ cường đại quân đội.

Lần trước biên cảnh cùng đi săn, Ninh Nguyên Hiến còn bại bởi Ngô Vương.

Mà Sở quốc tinh nhuệ nhất quân đội, mạnh hơn Ngô quốc.

Gần mười mấy năm qua, Việt Quốc trên cơ bản không có đánh trận.

Mà Sở quốc tại phía tây cùng Càn quốc, Lương quốc có thể nói là không ngừng xung đột, chiến loạn không ngừng.

Trình độ nào đó, Sở quốc quân đội càng thêm dũng mãnh thiện chiến một chút.

Thẩm Lãng vừa mới huấn luyện bốn tháng hai ngàn tân binh, muốn đánh bại Sở quốc năm ngàn tinh nhuệ nhất bộ đội?

Nhìn qua thật giống là thiên phương dạ đàm, mơ mộng hão huyền.

Nhưng là Thẩm Lãng tất cả thổi qua ngưu, toàn bộ đều thực hiện.

Cái này bất quá lần này thổi ngưu lớn hơn.

Làm sao bây giờ?

Muốn hay không cược một chút?

Đặt ở trước đó, quốc quân là thật không nguyện ý cược.

Nhưng đi qua lần này sinh bệnh, tại Quỷ Môn quan chạy một vòng.

Là Thẩm Lãng đem hắn cứu trở về.

Bản thân cái này cũng là kỳ tích.

Có lẽ đứa bé này liền là thượng thiên ban cho hắn.

Ninh Nguyên Hiến nhìn qua Thẩm Lãng thật lâu nói: "Thẩm Lãng, ta không tin Ninh Chính, nhưng là ta tin ngươi. Để ngươi bắt đầu từ số không luyện binh, đồng thời tiến hành biên cảnh cùng đi săn. Nếu như ngươi thua, ngươi lập tức đi, đi xa hải ngoại, càng xa càng tốt! Dựa theo ngươi thuyết pháp, đến cái kia Parkinson bệnh, thời gian của ta không nhiều. Một khi ta thật suy yếu xuống tới liền rốt cuộc bảo hộ không ngươi, Ninh Dực cùng Ninh Kỳ là sẽ không bỏ qua ngươi."

Ninh Nguyên Hiến câu nói này mỗi một chữ, đều tràn ngập một hứa đau thương.

Đón lấy, tinh thần hắn chấn động nói: "Như lần này ngươi thắng, ta chính thức cho Ninh Chính đoạt dòng chính cơ hội, sắc phong hắn làm Thiên Việt Đô đốc, tăng cường quân bị năm ngàn."

Thẩm Lãng đưa tay ra nói: "Một lời đã định!"

Quốc quân đưa tay đem nắm: "Một lời đã định."

Mặc dù hắn rất dùng sức nhịn xuống, nhưng tay vẫn có chút rung động.

"Bệ hạ, ta sẽ không để cho ngươi thất vọng, một trận chiến này kỳ tích, ta không chỉ vì Ninh Chính điện hạ, càng thêm ngài!"

. . .

Thẩm Lãng về đến trong nhà!

Nhìn thấy một cái đã lâu người, lập tức vô cùng kinh hỉ.

Vân Mộng Trạch, cái kia chân thực nhiệt tình, vì hắn cùng Ninh Diễm trở về Viêm Kinh, khắp nơi cầu người, khắp nơi bị người khác khinh khỉnh đế quốc đại sứ.

"Ca!"

"Lãng đệ!"

Thẩm Lãng cùng Vân Mộng Trạch ôm nhau!

"Lãng đệ, ta thật sự là một cái người vô dụng, vất vả bôn ba mấy tháng, còn không bằng Ninh Hàn nửa phong thư."

Vân Mộng Trạch lại một lần nữa tự giễu, mấy tháng này hắn thật sự là cảm giác được thật sâu không có sức cùng châm chọc.

Đón lấy, tiếp lấy hắn hơi hơi do dự một chút, nói: "Lãng đệ, ta chỗ này có cái tin tức, ngươi có lẽ muốn biết, Cừu Yêu Nhi tại hải ngoại lập quốc."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 311: Nghịch Thiên Cừu Yêu Nhi! Lãng Gia CũNg Vô Địch!

Cừu Yêu Nhi hải ngoại lập quốc?

Thẩm Lãng lập tức có chút kinh, vừa mới qua đi bao lâu thời gian?

Khoảng cách Cừu Yêu Nhi rời đi Nộ Triều thành vẫn chưa tới thời gian một năm đi, cái này tại hải ngoại lập quốc?

Bất quá giấc mộng của nàng không phải thăm dò không biết thế giới sao? Chạy thế nào đi lập quốc?

"Ca, ngươi là thế nào biết tin tức này a?"

Vân Mộng Trạch nói: "Hải ngoại thành bang chủ nô, thành chủ nhao nhao đào vong đến Viêm Kinh, thỉnh cầu Hoàng đế bệ hạ che chở, bọn hắn tin tức truyền đến."

Nhao nhao?

Cái từ này liền là rất nhiều người ý tứ?

Ý là Cừu Yêu Nhi diệt rất nhiều thành bang?

Vân Mộng Trạch gật đầu nói: "Đúng, ngươi nghĩ đến không sai, nàng một đường hướng tây, một đường diệt thành vô số, bị hắn diệt đi thành chủ một nửa trốn hướng phương tây, một nửa trốn hướng phía đông, ngay tại thỉnh cầu Hoàng đế bệ hạ xuất binh tiêu diệt nàng đâu."

Thẩm Lãng nói: "Vậy Hoàng đế ý của bệ hạ đâu?"

Vân Mộng Trạch nói: "Quản bọn họ đi chết."

Trước mắt toàn bộ Đại Viêm đế quốc coi trọng là lục địa, mà không phải hải dương, vì lẽ đó làm sao lại làm những này thành bang chi chủ đi tiêu diệt Cừu Yêu Nhi?

Thẩm Lãng nói: "Cụ thể là chuyện gì xảy ra?"

Vân Mộng Trạch nói: "Cừu Yêu Nhi suất lĩnh ngươi hải tặc một đường hướng tây, thăm dò không biết thế giới. Dọc theo con đường này gặp được vô số hải tặc, còn có một số thành bang mậu dịch hạm đội. Nàng không có trêu chọc người khác, nhưng người khác thấy được nàng hạm đội quy mô nhỏ ngược lại tới đánh nàng."

Thẩm Lãng đương nhiên biết đến trên mặt biển, mậu dịch hạm đội một ít trình độ bên trên cùng hải tặc là không có khác biệt. Đừng nói là mậu dịch hạm đội, tại mười bảy mười tám thế kỷ thời điểm, phương tây rất nhiều quốc gia hạm đội còn kiêm chức làm hải tặc đâu.

Cừu Yêu Nhi đi về phía tây hạm đội quy mô xác thực rất nhỏ, hơn nữa còn có rất nhiều nữ nhân, nhìn xác thực rất yếu dáng vẻ.

"Kết quả, những hải tặc này cùng mậu dịch thì xui xẻo lớn. Nàng liền một đường đẩy đi qua, công vô bất khắc, chiến vô bất thắng, căn cứ những cái kia thành bang chủ nhân, nàng đại khái tiêu diệt gấp mười địch nhân."

Thẩm Lãng hít sâu một hơi, tiêu diệt gấp mười địch nhân? Cừu Yêu Nhi không quản ở nơi đó đều ngưu bức như vậy a.

Vân Mộng Trạch nói: "Sau bởi vì một trận phong bạo, hạm đội của nàng đã từng mắc cạn tại một cái thần bí hòn đảo lên, nàng mất tích hai tháng, tất cả mọi người cho là nàng chết, thậm chí hạm đội của nàng cũng đã gần muốn sụp đổ giải tán. Mà lúc này đây nàng lại một lần nữa xuất hiện, trở nên càng thêm cường đại, cường đại đến để người giận sôi. Cũng chính là lúc kia, mặt biển thủy triều, gió biển lại nổi lên, hạm đội của nàng một lần nữa trở lại phía trên đại dương."

Nghe đến đó, Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Mất tích hai tháng? Cái kia trên người nàng phát sinh cái gì?

Cừu Yêu Nhi vốn là đã phi thường cường đại, cái này. . . Cái này còn thế nào càng cường đại a?

Chẳng phải là muốn nghịch thiên?

"Cứ như vậy, nàng một đường hướng tây, một đường diệt, một đường nghiền ép."

"Diệt vô số hải tặc cùng chủ nô hạm đội, cứu vớt vô số nô lệ."

"Bị nàng cứu vớt vô số nô lệ tạo thành một quốc gia, nàng trở thành nữ vương!"

"Cứ như vậy, nàng không hiểu thấu ngay tại hải ngoại lập quốc."

Thẩm Lãng tê cả da đầu.

Cái này kịch bản làm sao có chút quen thuộc a?

Đúng, « quyền lực trò chơi » bên trong cái kia Long Phinh.

Nhưng Cừu Yêu Nhi cùng Long Phinh không giống.

Đầu tiên Long Phinh rất thấp, Cừu Yêu Nhi rất cao.

Tiếp theo, Long Phinh dựa vào là bật hack cùng kỳ ngộ, còn có ba đầu long.

Mà Cừu Yêu Nhi, dựa vào là chính nàng nghịch thiên sức chiến đấu.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia con của nàng sinh sao?"

Vân Mộng Trạch lắc đầu nói: "Không biết, không nghe nói."

Thẩm Lãng kinh ngạc , dựa theo thời gian suy tính, khoảng cách nàng mang thai đã không sai biệt lắm đi qua mười một tháng.

Đã sớm hẳn là sinh nở a.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia nàng lúc này ở chỗ nào? Cách chúng ta có bao xa?"

Vân Mộng Trạch nói: "Không biết, nàng vẫn như cũ một đường hướng tây, một đường nghiền ép, một đường tiêu diệt, một đường giải phóng đi qua. Hiện tại ở đâu ai cũng không biết, nhưng là có một vị thành chủ thành trì mấy tháng trước liền bị diệt, lúc ấy cách chúng ta hẳn là có khoảng mười lăm ngàn dặm."

Móa!

Mấy tháng trước một vạn năm ngàn dặm, vậy bây giờ Cừu Yêu Nhi đi nơi nào?

Thật chỉ có có trời mới biết.

Con của nàng sinh hay không?

Cũng chỉ có có trời mới biết.

Thẩm Lãng nói: "Những cái kia chạy trốn tới Đại Viêm đế quốc chủ nô, nhưng có nhìn thấy Cừu Yêu Nhi bụng lớn sao?"

Vân Mộng Trạch gật đầu nói: "Nhìn thấy, bụng còn rất lớn, cho nên nàng còn có một cái ngoại hiệu, mang ác ma nữ vương. Bởi vì nàng thực sự quá cường đại, nâng cao lớn như vậy bụng còn tại hàng hải còn tại chiến đấu, mà lại tung hoành vô địch, căn bản không có một hiệp chi địch. Vì lẽ đó rất nhiều người nói nàng trong bụng khẳng định mang một ác ma, cho nên mới có sức mạnh nghịch thiên."

Thẩm Lãng lại một lần nữa tê cả da đầu.

Trong đầu của hắn không khỏi hiện ra một cái hình tượng, nâng cao bụng lớn tuyệt mỹ Cừu Yêu Nhi, quơ hai chi Quỷ Đầu đao, một đường nghiền ép, một đường đồ sát, sau đó nàng trước mặt hết thảy triệt để không.

Chiến vô bất thắng, đánh đâu thắng đó.

Cái kia trong bụng của nàng Bảo Bảo, từ nhỏ đã nghe địch nhân tiếng kêu thảm thiết làm dưỡng thai?

Vân Mộng Trạch nói: "Ta đệ, nghe được nữ nhân này như thế nghịch thiên, mà lại trong bụng còn mang con của ngươi, có gì cảm tưởng a?"

Thẩm Lãng nói: "Liền cảm giác hết thảy cùng ta không có cái gì quan hệ."

Đây là hắn thật muốn pháp.

Cái này phảng phất ngươi đi quyên tinh, kết quả bị thế giới nữ nhà giàu nhất cầm đi dùng.

Từ một loại ý nghĩa nào đó, thế giới nữ nhà giàu nhất mang chính là ngươi hài tử, nhưng hết thảy đều cùng ngươi không có quan hệ.

Vân Mộng Trạch nói: "Nghe được Cừu Yêu Nhi sự tình về sau, ta lập tức càng thêm thật sâu cảm giác được, ta thật sự là người vô dụng."

Thẩm Lãng nói: "Tại cái này nghịch thiên trước mặt nữ nhân , bất kỳ cái gì nam nhân đều cảm thấy mình là người vô dụng đi."

Vân Mộng Trạch nói: "Đã từng ta cảm thấy Ninh Hàn cùng Cừu Yêu Nhi là cùng một đẳng cấp, nhưng bây giờ ta lại cảm thấy Cừu Yêu Nhi xa so với Ninh Hàn nghịch thiên. Ninh Hàn công chúa dựa lưng vào Thiên Nhai Hải Các lực lượng, mà Cừu Yêu Nhi hoàn toàn dựa vào chính mình."

"Ninh Hàn cái này kỹ nữ." Thẩm Lãng chửi một câu

Vân Mộng Trạch nói: "Lãng đệ, ngươi đắc tội Ninh Hàn?"

Thẩm Lãng nói: "Ca, việc này ngay cả ngươi cũng biết?"

Vân Mộng Trạch nói: "Ngươi chưa từng đi Viêm Kinh, kia là phía đông thế giới trung tâm, nơi đó liên quan tới cao tầng tin tức cơ hồ không có bí mật, không quản chuyện gì phát sinh, dùng không mấy ngày liền sẽ truyền khắp."

Thẩm Lãng có thể tưởng tượng loại kia phong vân tế hội siêu cấp phần lớn.

Vân Mộng Trạch thở dài nói: "Ta đệ, cái này có chút không ổn a, Thiên Nhai Hải Các thế lực xa so với trong tưởng tượng của ngươi càng thêm cường đại."

Thẩm Lãng nói: "Chẳng lẽ nó sẽ còn chuyên môn trả thù ta hay sao?"

Vân Mộng Trạch nói: "Cái kia ngược lại là sẽ không, nhưng là Thiên Nhai Hải Các đối ngươi lãnh đạm, cũng đã là một kiện rất muốn mạng sự tình, sẽ để cho rất nhiều người đối địch với ngươi, bởi vì bọn hắn liều mạng muốn biểu hiện cho Thiên Nhai Hải Các nhìn."

Thẩm Lãng không khỏi lại một lần nữa mắng chửi một tiếng: "Ninh Hàn tiện nhân này."

Nguyên bản Thẩm Lãng cùng Thiên Nhai Hải Các quan hệ mặc dù chưa nói tới thân mật, nhưng ít ra ở trong đó học sĩ đối Thẩm Lãng vẫn là thưởng thức, song phương cũng có qua có lại.

Chính là bởi vì Ninh Hàn, khiến cho Thẩm Lãng cùng Thiên Nhai Hải Các triệt để quyết liệt.

Hơn nữa còn là vô thanh vô tức quyết liệt.

Vân Mộng Trạch lại một lần nữa thở dài nói: "Ta thật sự là người vô dụng a!"

. . .

Giữa trưa!

Thẩm Lãng sân nhỏ cửa phòng đóng chặt.

Mộc Lan tắm rửa thay quần áo, đem mình viết thơm ngào ngạt.

Sau đó điểm lên huân hương.

Kéo lên màn cửa, đốt nến.

Nàng cho mình ngược lại một phần ba chén rượu nho.

Cho Thẩm Lãng một phần năm chén.

Chú ý một chút tư tưởng liền có thể, uống đến lại nhiều lời nói có thể sẽ ảnh hưởng mang thai.

Hơi hơi do dự một chút, nàng lại châm một loại khác mê hương.

Mang theo hiệu quả đặc biệt tình dược mê hương.

Sau đó, hai người nói lời tâm tình.

Hôn lấy, dần dần hòa làm một thể!

Mộc Lan bảo bối nhẫn lâu như vậy, rốt cục đã được như nguyện, cả người liền phảng phất ăn quả Nhân Sâm.

. . .

Thẩm Lãng rốt cuộc biết Mộc Lan bảo bối vì sao như thế.

Bởi vì hết thảy kết thúc phần sau giờ, nàng hai cái đùi đều dựa vào ở trên vách tường.

Nàng thật sự là muốn sinh Bảo Bảo nghĩ điên.

Thẩm Lãng cười nói: "Bảo bối, không sai biệt lắm đi, ngươi cũng nhấc gần nửa canh giờ."

Mộc Lan nói: "Không được, còn chờ một hồi."

Sau đó nàng đỏ hồng tuyệt mỹ khuôn mặt phảng phất uống say, mắt to xinh đẹp tràn ngập ảo tưởng.

Cái này cũng còn không có mang thai, nàng đã bắt đầu ảo tưởng Bảo Bảo dáng vẻ.

Mà lại nhìn điệu bộ này, đều đã ảo tưởng đến Bảo Bảo ba bốn tuổi.

. . .

Ban đêm, Mộc Lan cùng Ninh Diễm đàm phán.

"Phu quân thể chất, loại sự tình này không nên quá tấp nập, ba ngày một lần là được rồi."

"Còn có ngươi không nên quá dã man, không cần làm bị thương hắn."

"Phu quân rất xấu, sẽ đưa ra rất nhiều loạn thất bát tao yêu cầu, ngươi có thể đáp ứng, nhưng không thể quá dung túng."

"Trọng yếu nhất một điểm, ngươi muốn bảo vệ tốt gia môn, tuyệt đối không nên để một chút loạn thất bát tao nữ nhân vào cửa."

Rốt cục Ninh Diễm nhịn không được hỏi: "Thẩm Lãng hắn là một kẻ cặn bã, vạn nhất hắn lại giống lần trước đồng dạng muốn đi thanh lâu nếm thức ăn tươi, ta nên làm cái gì? Là đi nện thanh lâu, vẫn là đem hắn nện?"

Mộc Lan kinh ngạc, còn có việc này?

Cặn bã, cặn bã, cặn bã!

Ninh Diễm tranh thủ thời gian che miệng: "Ta, ta có phải hay không nói nhầm? Bất quá ngươi yên tâm, hắn bồi hồi bốn lần, đều không có thật đi, đại khái là hữu tâm nhát gan."

Mộc Lan nói: "Hắn vạn nhất muốn thật đi thanh lâu, ngươi liền trừng phạt hắn, nửa tháng không cho phép hắn đụng ngươi."

Ninh Diễm nói: "Đây là trừng phạt hắn, vẫn là trừng phạt ta a?"

Mộc Lan chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, Ninh Diễm ngươi thật sự là heo đồng đội.

Để ngươi nhìn xem phu quân, còn không bằng Tiểu Băng đâu.

Cặn bã phu quân ngươi chờ đó cho ta, chờ Băng nhi sinh xong hài tử về sau, nhìn cái kia tiểu yêu tinh làm sao mệt nhọc.

"Ngươi cái này ngoài mạnh trong yếu đồ vật, trông cậy vào không ngươi." Mộc Lan nói: "Vậy ta chỉ giao phó ngươi một câu."

Ninh Diễm nói: "Cái gì?"

Mộc Lan nói: "Tuyệt đối đừng để Chủng Sư Sư tới gần phu quân, nếu như nàng tới nhà, ngươi trực tiếp đánh đi ra biết sao?"

Ninh Diễm nói: "Ngươi sợ Chủng Sư Sư đánh Thẩm Lãng sao?"

Mộc Lan nói: "Ta sợ nàng ngủ hắn."

Ninh Diễm kinh ngạc nói: "Thẩm Lãng cặn bã không có như thế mị lực đi, hắn như vậy củi mục, như vậy cặn bã người, sẽ có nữ nhân thích?"

Mộc Lan không nói lời nào, liền dùng mắt to xinh đẹp nhìn qua Ninh Diễm.

Ninh Diễm không phải ta Kim Mộc Lan xem thường ngươi, nếu không phải phu quân yêu ta, trong lòng có ước thúc, ngươi cùng gặp mặt hắn ngày thứ hai liền bị hắn ngủ.

Hôm sau trời vừa sáng, Mộc Lan bảo bối lại một lần nữa rời đi quốc đô, trở về Huyền Vũ thành.

Lúc chia tay, nàng đối Thẩm Lãng sắp chia tay lời khen tặng kém chút để người khóc.

Cặn bã, không sạch sẽ nữ nhân, không cho ngươi đụng a!

Nương tử, chẳng lẽ ta trong lòng của ngươi liền hình tượng này, nhân phẩm này sao?

Kim Mộc Lan ôm Thẩm Lãng, cơ hồ muốn hôn tắt thở.

Thật sự là ngàn vạn không bỏ.

Hận không thể hai người tại mọi thời khắc đều dài cùng một chỗ.

Mỗi một lần tách rời, liền phảng phất dùng đao đem hai người mở ra đồng dạng đau đớn.

Nhưng là không có cách nào.

Trong nhà có rất nhiều sự tình đều chờ đợi Mộc Lan.

Phụ thân Kim Trác trông coi Nộ Triều thành, Mộc Lan trông coi Huyền Vũ thành không nói, còn muốn trông coi xưởng đóng tàu.

Mang theo Thẩm Lãng cùng Mộc Lan mơ ước cái kia chiếc đi xa thuyền lớn, còn muốn nàng nhìn chằm chằm kiến tạo đâu.

Chiếc thuyền kia ký thác Mộc Lan hạnh phúc ảo tưởng, thơ cùng phương xa, nàng muốn đem thuyền lớn tạo đến cực hạn chuyện tốt.

. . .

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến bị bệnh, mấy ngày không có vào triều, quả nhiên gây nên sóng to gió lớn.

Toàn bộ quốc đô tiến vào phi thường trạng thái quỷ dị, phảng phất có một luồng khí tức nguy hiểm.

Trước đó Ninh Nguyên Hiến thân thể quá tốt, cơ hồ không có thời gian dài bị bệnh qua, rõ ràng năm mươi mấy tuổi nhìn qua lại giống như là ba mươi mấy tuổi.

Cái này khiến tất cả mọi người đều có một loại tư duy quán tính.

Ninh Nguyên Hiến cái này vương vị vẫn cứ ngồi xuống, không biết còn muốn ngồi bao nhiêu năm, có lẽ hai mươi năm, có lẽ ba mươi năm.

Hắn cái này một bị bệnh.

Để người nội tâm có một loại nào đó ảo tưởng.

Cái này vương vị hắn còn có thể ngồi bao lâu?

Có phải là hẳn là sớm tính toán?

Miễn cho một ngày kia, trở tay không kịp a.

Tất cả mọi người liều mạng nghe ngóng quốc quân bệnh tình.

Đến tột cùng là bệnh gì? Có thể hay không chữa khỏi?

Rất nhiều người thần thông quảng đại, đem Thẩm Lãng vào cung là quốc quân chữa trị sự tình đều hỏi thăm ra tới.

Vì lẽ đó rất nhiều không hiểu thấu người tới cửa bái phỏng, liền muốn theo Thẩm Lãng nơi này được cái gì đáp án.

Nhưng là liên quan tới quốc quân bệnh tình, chỉ có bốn người biết chuyện.

Thẩm Lãng, Lê Chuẩn, Chủng phi, Lê Mục.

Không ai tiết lộ.

Bao quát Chủng phi, cho tới bây giờ đều tùy tiện nàng, trực tiếp đóng kín cửa cung, không gặp bất luận kẻ nào, bao quát huynh trưởng Chủng Ngạc cùng nhi tử Ninh Kỳ.

Lê Chuẩn cùng Lê Mục, càng thêm không có khả năng tiết lộ quốc quân bệnh tình.

Nhưng là Chủng phi vẫn là quá ngay thẳng, quá không có tâm cơ.

Nàng không hiểu được giả mạo, trực tiếp đóng cửa cự khách, cái này ngược lại gây nên vô số người liên tưởng.

Quốc quân khẳng định bệnh đến vô cùng nghiêm trọng, nếu không Chủng phi không cần như thế.

Rất nhanh, quốc đô có truyền ngôn.

Quốc quân tham mộ nữ sắc, mỗi ngày mà phạt, vì lẽ đó Mã Thượng Phong.

Trúng gió!

Không thể không nói, truyền ngôn thường thường tương đối tiếp cận chân tướng.

Thế là rất nhiều dân gian đại phu nhao nhao âm thầm phổ cập khoa học.

Trúng gió là một loại vô cùng nguy hiểm bệnh, có lần thứ nhất, liền rất có thể sẽ lần thứ hai tái phát.

Mà một khi lần thứ hai tái phát, trên cơ bản liền hẳn phải chết không nghi ngờ.

Rất nhiều đại thần nhao nhao đến đây cầu kiến quốc quân, đều bị cự tuyệt.

Nhưng là có ít người thăm viếng là không cách nào cự tuyệt, luận võ Thái tử, tỉ như Tam vương tử Ninh Kỳ, lại tỉ như Chúc Hoằng Chủ vân vân.

Tóm lại, quyền cao chức trọng người đều đi gặp quốc quân.

Xác thực giống như là trúng gió triệu chứng, bởi vì tứ chi cứng ngắc, hành động bất tiện.

Thế là tại thiên hạ thần dân nhận biết bên trong, quốc quân chứng bệnh đã ván đã đóng thuyền.

Liền là trúng gió!

Hơn nữa còn là cùng Chủng phi hoan hảo thời điểm trúng gió.

Cái này vừa đến, thanh danh liền phi thường không dễ nghe.

Chết tại nữ nhân trên bụng, nhất quán tới đều là siêu cấp hôn quân độc quyền a.

Trước đó Ninh Nguyên Hiến thật vất vả tích lũy lên danh dự, không ngừng mà trượt.

Tùy ý ngươi nói đến bầu trời, một cái có thể ngủ nữ nhân không có tiết chế mà trúng gió quân vương, làm sao đều không được xưng anh minh.

Ninh Nguyên Hiến "Trúng gió" cái thứ nhất chính trị phản ứng, Đại Viêm đế quốc võ thân vương con trai cùng Chủng Sư Sư ra mắt kết thúc.

Cái thứ hai chính trị phản ứng, Nam Ẩu quốc Chúc Lâm đại quân, lại một lần nữa co vào.

Cái thứ ba chính trị phản ứng, Chủng Nghiêu đại quân co vào.

Cái thứ tư chính trị phản ứng, Sở quốc sứ giả trở nên vô cùng phách lối, ở trên bàn đàm phán công phu sư tử ngoạm.

Làm cuộc chiến tranh này sai lầm mới, Sở quốc không chỉ có không rời khỏi chiếm lĩnh vốn có thành lũy, hơn nữa còn yêu cầu Việt Vương Ninh Nguyên Hiến công khai xin lỗi, đồng thời hướng Sở quốc bồi thường năm mươi vạn kim tệ.

Sở vương vô sỉ sắc mặt, thật sự là hiển lộ không bỏ sót.

Già mà không chết là vì tặc.

. . .

Đến bước này, Ngô Việt hai nước đàm phán triệt để thất bại.

Mà lúc này đây, vĩnh viễn điệu thấp ngũ vương tử Ninh Chính vào cung yết kiến giường bệnh phía trên quốc quân, chủ động đưa ra nguyện ý làm quân vương phân ưu, phụ trách cùng Sở quốc đàm phán.

Hắn phát ra thanh âm này vẫn là để triều chính thoáng kinh ngạc một chút.

Ngô Việt hai nước đàm phán đã không có chút nào hi vọng, ngươi Ninh Chính còn muốn tới tiếp cận cái này náo nhiệt, tìm không thoải mái sao?

Rõ ràng không có khả năng thành công sự tình.

Trước đó nói chuyện phán thuận lợi thời điểm ngươi không đến, hiện tại lâm vào tử cục ngươi ngược lại là đến, thật sự là ăn cứt cũng không đuổi kịp một ngụm nóng.

Quốc quân hạ chỉ, Ninh Chính khó được có triển vọng nước hiệu lực tâm, quả nhân sẽ đem cùng Sở quốc đàm phán toàn quyền giao cho ngươi Ninh Chính.

Tất cả mọi người biết cái này ý chỉ hậu tâm bên trong chỉ có một cái ý niệm trong đầu, bệ hạ muốn tìm một cái kẻ chết thay.

Ngô sở hai nước đàm phán mắt thấy là phải thất bại, dù sao vẫn cần có người kịp thời đến cõng nồi đi.

Hoàn toàn không được sủng ái yêu Ninh Chính liền là tốt nhất cõng nồi hiệp.

Trực tiếp nhất phản ứng liền là Ninh Chính tiếp chỉ, toàn quyền phụ trách đàm phán về sau, Việt Quốc sứ đoàn tất cả thành viên toàn bộ cáo bệnh.

Cái này nói phát sốt, cái kia nói bệnh trĩ.

Tóm lại, không quản là Lễ bộ hay là Hồng Lư tự toàn bộ rời khỏi.

Mới một lần lúc đàm phán, nguyên bản phụ trách đàm phán Việt Quốc quan viên mười lăm người, không có một cái trình diện.

Trực tiếp đem Ninh Chính phơi ở nơi đó, thậm chí toàn bộ Hồng Lư tự đều không.

Ta ngược lại là muốn nhìn ngươi làm sao đàm luận, ngươi Ninh Chính là người cà lăm, chỉ sợ ngay cả lời đều nói không rõ ràng đi.

. . .

Hồng Lư tự quan thính bên trong.

To lớn đàm phán bàn hai bên, bên phải ngồi Sở quốc quan viên, ròng rã mười hai người.

Bên phải ngồi Việt Quốc quan viên, vẻn vẹn chỉ có hai người, một cái Thẩm Lãng, một cái Ninh Chính.

Sở quốc quan viên cảm giác mình phảng phất đến mình sân nhà.

Rõ ràng nơi này là địch quốc, loại cảm giác này thật kỳ diệu a.

Ninh Chính chúng ta biết ngươi là một cái phế vật vương tử, nghĩ trăm phương ngàn kế muốn lập công, muốn nịnh bợ Việt Vương.

Nhưng cũng phải nhìn nhìn là cái gì việc phải làm a? Tìm phân a?

Thẩm Lãng cười nói: "Quý sứ tại Sở quốc bên trong đảm nhiệm cỡ nào chức quan, chúng ta cái này chính thức bắt đầu đàm phán?"

Sở quốc sứ thần miệt thị nhìn qua Thẩm Lãng một chút, thản nhiên nói: "Việt Quốc là không người sao? Vậy mà để một cái nhũ xú vị can đích tiểu nhân tới đàm phán, ngươi cái gì công danh? Đảm nhiệm cái gì chức quan?"

Thẩm Lãng nói: "Tại hạ Thẩm Lãng!"

"Thẩm Lãng?" Sở quốc sứ thần lắc lắc đầu nói: "Chưa nghe nói qua, cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua cái tên này."

Trong lời nói miệt thị không có chút nào che lấp.

"Ninh Chính điện hạ, bản quan chính là Sở quốc Hồng Lư tự khanh, tòng tam phẩm, mời các ngươi ngang nhau tiếp đãi, dạng này bản quan cự tuyệt mở miệng."

Hắn ý tứ này phi thường minh bạch, Thẩm Lãng cái này lục phẩm không chính hiệu tiểu quan hoàn toàn là bất nhập lưu a miêu a cẩu, cấp bậc quá thấp, không đủ tư cách cùng hắn cái này tòng tam phẩm quan lớn đàm luận.

Ninh Chính áp chế giận dữ nói: "Vậy thì do bản hầu tới tự mình cùng quý sứ đàm luận."

Sở quốc sứ thần cười nói: "Được, đi , được, ngài có thể từ từ nói, không nóng nảy."

Lời này mới ra, Ninh Chính lập tức sắc mặt đỏ bừng, đối phương đây là châm chọc hắn cà lăm cà lăm.

Tiếp lấy Sở quốc Hồng Lư tự khanh Vương Hoài Lễ chậm rãi nói: "Thực ra, cũng căn bản không có cái gì có thể nói, đây là chúng ta tối hậu thư. Không cần lãng phí thời gian, điều kiện của chúng ta là tuyệt đối sẽ không cải biến."

"Lần này biên cảnh xúc động trách nhiệm hoàn toàn ở Việt Quốc một phương, là các ngươi chủ động bốc lên chiến sự, đồng thời tao ngộ đáng xấu hổ thất bại."

Cái này đổi trắng thay đen thật là khiến người ta nhìn mà than thở.

Sở càng hai nước lần này biên cảnh chiến tranh, trách nhiệm hoàn toàn là tại Sở quốc một phương, ngay từ đầu khiêu khích là Sở quốc, chủ động vượt biên khai chiến cũng là Sở quốc.

"Đây là vua ta bệ hạ cho Việt Vương tối hậu thư."

"Đầu thứ nhất, làm lần này biên cảnh chiến tranh sai lầm mới, Việt Vương nhất định phải hướng Sở quốc công khai xin lỗi, chiêu cáo thiên hạ."

"Đầu thứ hai, vua ta nghiên cứu địa đồ thời điểm phát hiện, lại một trăm ba mươi năm an bình bảo chờ hai mươi ba bảo chủ quyền thuộc về ta Sở quốc, bây giờ ta anh dũng không sợ đại quân dục huyết phấn chiến chiếm lĩnh cái này hai mươi ba tòa thành, vẻn vẹn chỉ là đoạt lại cố thổ mà thôi, cho nên chúng ta tuyệt đối không có khả năng rời khỏi. Cái này hai mươi ba thành lũy cùng chung quanh thổ địa, đều là ta Sở quốc thần thánh không thể xâm phạm lãnh thổ, không nhượng chút nào!"

"Đầu thứ ba, Việt Quốc tự dưng khởi xướng lần này biên cảnh chiến tranh, mặc dù gặp đáng xấu hổ thất bại, nhưng lại cho ta nước mang đến tổn thất thật lớn, vì lẽ đó Việt Quốc nhất định phải hướng nước ta bồi thường 500 ngàn kim tệ."

"Vua ta bệ hạ liền sau lưng, chúng ta lui không thể lui, vì lẽ đó những điều kiện này hoàn toàn không thể sửa đổi, một chữ không đổi."

"Các ngươi Việt Quốc có hai lựa chọn, hoặc là ký tên, hoặc là trên chiến trường thấy!"

Sở quốc sứ đoàn chém đinh chặt sắt.

"Ha ha ha. . ." Thẩm Lãng không khỏi một trận cười to.

Sở quốc Hồng Lư tự khanh Vương Hoài Lễ lập tức giận dữ, chỉ vào Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Từ đâu tới tiểu nhi, nơi này có phần của ngươi nói chuyện sao? Ninh Chính điện hạ, hoặc là đem người này đuổi đi ra, hoặc là chúng ta lập tức rời khỏi đàm phán, trên chiến trường thấy."

Thẩm Lãng vỗ vỗ tay.

Lập tức tràn vào tới mười người, hoàn toàn mặc trang phục ăn mày Lan thị mười huynh đệ, mỗi người trong tay đều cầm đả cẩu bổng.

Sở quốc sứ đoàn thấy sự kinh hãi nói: "Các ngươi là ai? Nơi này là thần thánh hai nước đàm phán sân bãi, các ngươi muốn làm gì? Thẩm Lãng ngươi muốn làm gì?"

Lan thị mười huynh đệ không nói hai lời, trực tiếp xông lên tiến đến.

Cầm lấy đả cẩu bổng cuồng đánh.

"Phanh phanh phanh. . ."

Trong chốc lát liền đem những này Sở quốc sứ thần đánh cho quỷ khóc sói gào, hiến máu vẩy ra.

"Thẩm Lãng, ngươi làm gì? Ngươi tìm đường chết sao?"

"Ngươi lại dám đánh sứ đoàn, nghe rợn cả người, nghe rợn cả người."

"Có ai không, có ai không. . ."

Thẩm Lãng đứng lên hoảng sợ nói: "Các ngươi những tên khất cái này vào bằng cách nào? Lăn ra ngoài, lăn ra ngoài, nơi này là các ngươi có thể tới địa phương sao?"

"Vương đại nhân ngài không có sao chứ, chư vị Sở quốc sứ thần, các ngươi không có sao chứ."

"Các ngươi những tên khất cái này thật to gan a, vậy mà xông vào Hồng Lư tự đánh người? Ai cho các ngươi lá gan, ai là các ngươi chủ sử sau màn?"

"Có ai không, có ai không."

Kết quả Thẩm Lãng làm cho so Sở quốc sứ đoàn còn muốn thảm.

Mà lại biểu hiện được phi thường dũng cảm, trực tiếp xông lên đi cứu Sở quốc sứ thần thủ lĩnh.

"Các ngươi không nên đánh Vương đại nhân, các ngươi đây là muốn chết sao? Các ngươi muốn xông đại họa!"

"Vương đại nhân, ta tới cứu ngài, ta tới cứu ngài."

Sau đó, Thẩm Lãng nhắm ngay Sở quốc Hồng Lư tự khanh giữa háng, đá mạnh một cước đi qua.

Đoạn tử tuyệt tôn chân.

"A. . ." Sở quốc sứ đoàn thủ lĩnh Vương Hoài Lễ lập tức phát ra vô cùng tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Hai tay của hắn che lấy trứng trứng, liều mạng lăn lộn run rẩy.

Đau đến quả thực muốn run rẩy đi qua, Thẩm Lãng một cước này bị đá quá ác.

"Vương đại nhân, ngài thụ thương chỗ nào? Ngài chịu đựng a, ngàn vạn phải kiên trì lên a, ta cái này đi gọi người." Thẩm Lãng hô to, sau đó nhắm ngay Vương Hoài Lễ mặt đá mạnh một cước đi.

"A. . ."

Lại một trận kêu thảm.

Vương Hoài Lễ hai viên răng cửa bay ra ngoài.

Ròng rã đánh năm phút, năm phút!

Lan thị mười huynh đệ lúc này mới gào thét mà đi, trước khi đi lưu một câu.

"Các ngươi tại Xuân Ba lâu ngủ nữ nhân không trả tiền, dám bá vương chơi gái, lần sau gặp các ngươi một lần đánh một lần."

Lưu lại mười cái Sở quốc sứ thần, trên mặt đất khóc rống lăn lộn, vô cùng thê thảm.

Thẩm Lãng tại Sở quốc Hồng Lư tự khanh trước mặt ngồi xổm xuống, chậm rãi nói: "Vương đại nhân, ngươi yên tâm chuyện này ta nhất định cho các ngươi một câu trả lời, nhất định đem hung thủ tróc nã quy án, bất quá ta cũng phải nói ngài hai câu, gọi nữ nhân sao có thể không trả tiền đâu? Tiền nợ đánh bạc có thể lại, nhưng chơi gái nợ không thể lại a, tiêu mấy đồng tiền, dùng không bao nhiêu tiền."

"Lại nói, Vương đại nhân ngài đến tột cùng thiếu bao nhiêu tiền chơi gái a? Bằng không ta cho ngài ứng ra?"

. . .

Sau nửa canh giờ!

Đi qua Việt Quốc đại phu trị liệu đơn giản về sau, Sở quốc sứ đoàn lại một lần nữa ngồi trở lại đến bàn đàm phán bên trên.

Nhưng mỗi người đều sưng mặt sưng mũi.

Đều là bị thương ngoài da, nhìn xem rất thảm, thực ra thụ thương không nặng.

Sở quốc Hồng Lư tự khanh Vương Hoài Lễ trứng trứng sưng đỏ không chịu nổi, nhưng là đối tính mệnh không ngại, hiện tại đã cơ hồ chết lặng, không cảm giác được cái gì đau đớn.

Lúc này nội tâm của hắn không chỉ là phẫn nộ, còn có một tia sợ hãi.

Lúc này bọn hắn cảm giác được đây là tại địch quốc.

Lúc này bất luận cái gì ngôn ngữ đều khó mà hình dung trong bọn họ tâm chấn kinh.

Trên thế giới này lại còn có làm càn như vậy phách lối người?

Công nhiên ẩu đả nước khác sứ đoàn, quả thực thật đáng sợ, không có chút nào ranh giới cuối cùng a.

Hắn không sợ chết sao?

Hắn không sợ về sau đi nước khác đi sứ thời điểm, cũng bị người khác đánh chết sao?

Nhưng tối thiểu hiện tại, quân tử không ăn thiệt thòi trước mắt.

Bàn đàm phán hai bên, vẫn như cũ ngồi hai nước đàm phán quan viên.

Bên phải là Sở quốc mười mấy người, bên trái vẫn như cũ chỉ có Ninh Chính cùng Thẩm Lãng hai người.

Chỉ bất quá lúc này nhìn qua đã cùng hài nhiều.

Thẩm Lãng bên này cứ việc chỉ có hai người, nhưng là một mình hắn vênh váo tự đắc, ngay tại khí tràng bên trên áp đảo đối phương.

Hắn vểnh lên chân bắt chéo, vểnh lên cái bàn nói: "Ta gọi Thẩm Lãng, Vương Hoài Lễ đại nhân ngài có thể ghi nhớ sao?"

Ta đâu chỉ ghi nhớ, ta coi như hóa thành tro biến thành quỷ cũng sẽ không quên.

Sau đó, vị này Sở quốc Hồng Lư tự khanh mệnh căn tử giật mạnh, lại một lần nữa cảm thấy mơ hồ kịch liệt đau nhức.

Thẩm Lãng lông mày nhíu một cái nói: "Nhớ chưa?"

Điệu bộ này căn bản cũng không giống như là hai nước đàm phán, cũng là hắc xà sẽ tại vật lộn.

"Ghi nhớ, ghi nhớ."

Quân tử không ăn thiệt thòi trước mắt, Thẩm Lãng ngươi tên súc sinh này chờ đó cho ta, chờ đó cho ta.

Ta muốn bẩm báo các ngươi Việt Vương đi, bẩm báo Sở vương nơi đó đi, bẩm báo Viêm Kinh đi.

Dù là bẩm báo Đại Viêm đế quốc Hoàng đế trước mặt, cũng phải đòi lại cái công đạo này.

Ngươi chết chắc!

Ẩu đả nước khác sứ đoàn, ngươi chết chắc, trước đây chưa từng gặp, nghe rợn cả người a.

Chờ lấy chém đầu răn chúng, chờ lấy chém ngang lưng đi!

"Nhớ chưa?" Thẩm Lãng bỗng nhiên cao giọng nói, khẩu khí này ương ngạnh cực hạn, sau đó tay treo ở trên bàn phảng phất tùy thời lại muốn đập xuống.

Phảng phất chưa tới một khắc, lại sẽ xông tới nhất ba lưu manh đem bọn hắn đánh cho gần chết.

Lập tức, mười cái Sở quốc sử quan liều mạng gật đầu nói: "Ghi nhớ, ghi nhớ."

Thẩm Lãng nói: "Như vậy cũng tốt nha, ta cảm thấy chúng ta song phương bầu không khí hài hòa nhiều, vậy chúng ta tiếp lấy đàm luận."

"Thực ra cũng không có cái gì tốt nói, đây cũng là chúng ta tối hậu thư."

"Bốn tháng về sau, Sở quốc cùng Việt Quốc tiến hành biên cảnh cùng đi săn giải quyết trận này tranh chấp."

"Chúng ta Việt Quốc xuất binh hai ngàn, các ngươi Sở quốc xuất binh năm ngàn, tùy cho các ngươi xuất động cái gì quân đội, cực kỳ tinh nhuệ lợi hại, chúng ta công khai đánh một trận, sinh tử quyết chiến."

"Mời các ngươi nghe rõ ràng, Sở quốc xuất binh năm ngàn, chúng ta chỉ xuất binh hai ngàn, mà lại Ninh Chính điện hạ lĩnh quân!"

"Phe thua, quốc vương công khai xin lỗi, cắt nhường hai mươi dặm đường biên giới cùng hai mươi ba thành lũy, bồi thường đối phương tám mươi vạn kim tệ."

"Cứ như vậy, ai tán thành, ai phản đối?"

"Nếu là đáp ứng, hiện tại liền có thể ký tên, lập tức có hiệu lực!"

"Đàm phán kết thúc, nhìn một cái nhiều sự tình đơn giản a, vậy mà dây dưa mấy tháng, ta Thẩm Lãng vừa xuất mã, lập tức liền giải quyết."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 312: Điên Cuồng Quốc Quân! Lãng Gia Siêu Cấp Quân Đội!

Nghe được Thẩm Lãng, Sở quốc sứ đoàn triệt để ngốc.

Nhất là Hồng Lư tự khanh Vương Hoài Lễ, hắn quả thực không thể tin vào tai của mình.

Vừa rồi Thẩm Lãng tên súc sinh này ẩu đả nước khác sứ đoàn liền đã rất hoang đường, nhưng so với Thẩm Lãng lời nói liền hoàn toàn không tính là gì.

Thẩm Lãng đây là tên điên sao?

Trên thế giới này còn có càng thêm hoang đường sự tình sao?

Ngươi Thẩm Lãng bán nước bán được như thế triệt để?

Đưa ra biên cảnh cùng đi săn cũng không có cái gì, nên đàm phán giải quyết không vấn đề thời điểm, dùng biên cảnh cùng đi săn phương thức rất là lệ cũ.

Thế nhưng là bình thường biên cảnh cùng đi săn đều là thế lực ngang nhau.

Ngươi Việt Quốc hai ngàn binh sĩ đối chiến ta Sở quốc năm ngàn tinh nhuệ?

Coi như lại hoa mắt ù tai ngu xuẩn cũng nói không ra điên cuồng như vậy điều khoản đi.

Hai ngàn đối hai ngàn, ngươi cũng chưa chắc đánh thắng được ta Sở quốc.

Trước đây không lâu, Ngô Vương cùng Việt Vương biên cảnh cùng đi săn, là một ngàn đối một ngàn, kết quả Việt Quốc liền thua.

Mà ta Sở quốc lâu dài chém giết chinh chiến, so với Ngô quốc nhưng là muốn tinh nhuệ được nhiều.

Ngươi Thẩm Lãng đây là chỉ sợ ta Sở quốc sẽ không thắng, mới đưa ra buồn cười như vậy điều kiện?

Chẳng lẽ ngươi là ta Sở quốc gián điệp?

Trọn vẹn một hồi lâu, Sở quốc Hồng Lư tự khanh Vương Hoài Lễ cơ hồ quên nhức cả trứng.

Hắn cơ hồ dùng thanh âm run rẩy nói: "Ninh Chính điện hạ, hai nước quan hệ ngoại giao có thể không mở ra được trò đùa."

Trong thiên hạ không có chuyện tiện nghi như vậy a?

Ninh Chính nói: "Ta là lần này đàm phán đại diện toàn quyền, mà Thẩm Lãng có thể hoàn toàn đại biểu ý chí của ta."

Sở quốc sứ đoàn lại một lần nữa yên tĩnh.

Trên trời thật rớt đĩa bánh? Dạng này biên cảnh cùng đi săn, nhắm mắt lại đều sẽ thắng, hoàn toàn là đem thịt đưa đến bên miệng bên trên.

Ninh Chính vậy mà là nghiêm túc?

Chúng ta Sở quốc luôn miệng nói trên chiến trường thấy là giả dối a, chỉ là đe doạ mà thôi.

Cái này so với chúng ta trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi

a.

Vương Hoài Lễ vắt hết óc.

Nghĩ đến trong chuyện này đến tột cùng có thể sẽ có âm mưu gì, thế nhưng là hắn nghĩ đến sọ não đau nhức cũng không nghĩ ra trong này sẽ có cái gì quỷ kế.

"Ninh Chính điện hạ, ngươi dám ký kết quốc thư sao?"

Ninh Chính nói: "Có gì không dám?"

Vương Hoài Lễ lớn tiếng nói: "Nhanh định ra quốc thư."

Có dạng này thiên đại công lao, thiên đại tiện nghi, hắn đã không quan tâm nhức cả trứng, dù sao niên kỷ của hắn cũng lớn, mệnh căn tử không sai biệt lắm cũng là bài trí, dùng đến rất ít.

Thật vất vả gặp được như thế hai thằng ngu, nhất định phải gạo nấu thành cơm.

Sở quốc sứ đoàn rất nhanh liền định ra quốc thư.

Phía trên viết rõ ràng.

Bốn tháng sau hai nước tiến hành biên cảnh cùng đi săn, Sở quốc xuất binh năm ngàn, Việt Quốc xuất binh hai ngàn, quyết một trận tử chiến.

Người thua, quốc vương công khai xin lỗi, chiêu cáo thiên hạ, cắt nhường hai mươi dặm đường biên giới lãnh thổ cùng hai mươi ba thành lũy, bồi thường tám mươi vạn kim tệ.

Tiếp lấy Sở quốc sứ đoàn không kịp chờ đợi đắp lên đại ấn.

Sau đó Ninh Chính cũng đắp lên đại ấn.

Một thức ba phần.

Sở quốc một phần, Việt Quốc một phần, Đại Viêm đế quốc lưu ngọn nguồn một phần.

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch đại biểu đế quốc trú Việt Quốc sứ đoàn chứng kiến lấy hết thảy, khi hắn nhìn thấy phần này quốc thư thời điểm cũng không khỏi đến ngẩn ngơ, trực tiếp hoảng sợ nói: "Thẩm Lãng, ngươi điên sao? Ninh Chính điện hạ, ngươi điên sao? Việt Vương sẽ sống lột các ngươi."

Không chỉ là Vân Mộng Trạch, mười mấy tên Đại Viêm đế quốc quan viên cũng kinh ngạc đến ngây người, như là nhìn ngu xuẩn đồng dạng nhìn xem Thẩm Lãng cùng Ninh Chính.

Trên thế giới này còn có bán nước bán được như thế triệt để?

Hiếm có a.

Vương Hoài Lễ nhìn thấy ba phần quốc thư đều ký kết hoàn tất về sau, lập tức trong lòng buông lỏng một hơi.

Gạo sống rốt cục nấu thành cơm.

Thật không nghĩ tới a, giằng co mấy tháng đàm phán, vậy mà lấy như thế hoang đường phương thức kết thúc.

Quả thực so với hắn trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi gấp mười.

Ninh Nguyên Hiến bị bệnh, Thẩm Lãng cùng Ninh Chính liền không kịp chờ đợi điên sao?

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta cần lập tức trở về Sở quốc, đem phần này quốc thư đưa cho ta vương xem qua, đồng thời đóng dấu, triệt để đem biên cảnh sẽ Liệp Nhật kỳ định ra." Vương Hoài Lễ lớn tiếng nói: "Chuẩn bị xe ngựa, lập tức trở về Sở quốc.

Thẩm Lãng không khỏi nói: "Vương đại nhân, ngài còn thụ thương đâu? Mà lại vụ án này còn không có tra đâu, mười cái tên ăn mày vậy mà xông vào Hồng Lư tự công nhiên ẩu đả huynh đệ quốc gia sứ đoàn, quả thực là nghe rợn cả người, nếu như không tra cái tra ra manh mối, nếu như không cho Vương đại nhân một câu trả lời, ta còn có gì mặt mũi thấy bệ hạ."

Sở quốc sứ đoàn trong lòng mỉa mai, vậy ngươi bán ích lợi quốc gia liền có mặt mũi thấy Việt Vương?

Vương Hoài Lễ nói: "Đại nhân bất kể tiểu nhân qua, chuyện này sau này hãy nói, sau này hãy nói."

Sau đó, hắn vội vội vàng vàng liền muốn rời khỏi.

Thật vất vả gặp được hai người điên, vạn nhất tỉnh táo lại bội ước làm sao bây giờ?

Đi nhanh lên, đi nhanh lên!

Chẳng những muốn đem gạo nấu thành cơm, còn muốn ăn vào trong bụng mới tính xong việc.

Mà Thẩm Lãng xông lên, vẻn vẹn bắt lấy Vương Hoài Lễ nói: "Không được, không được! Vụ án này nhất định phải tra rõ ràng, Vương đại nhân ngài không thể bị trắng đánh, nhất định phải cho ngài một câu trả lời."

"Không cần, không cần, ta không cần giao thay mặt." Vương Hoài Lễ cố nén trứng đau nhức, liều mạng muốn rời khỏi, kết quả Thẩm Lãng gắng gượng kéo lấy không thả.

Vương Hoài Lễ gấp, hắn nhất định phải đi, đi nhanh lên, một khắc đồng hồ cũng không thể lưu lại.

Bỗng nhiên cắn răng một cái giậm chân một cái, Vương Hoài Lễ nói: "Ninh Chính điện hạ, Thẩm công tử, chúng ta sứ đoàn xác thực có người đi Xuân Ba lâu chơi gái túc mà không có đưa tiền, đám kia tên ăn mày đánh chúng ta là có nguyên nhân."

Thực ngưu bức.

Làm mau chóng rời đi, gắng gượng đem bá vương chơi gái tội danh đều nhận xuống tới. Cái này Vương Hoài Lễ cũng thật sự là không dễ dàng, vì quốc gia lợi ích, không tiếc làm bẩn mình một thế anh danh.

Thẩm Lãng nói: "Vậy mà là thật?"

Vương Hoài Lễ thở dài nói: "Đều tại ta quản giáo không nghiêm a, để cho thủ hạ người làm ra bực này chuyện xấu, Thẩm công tử ta có thể đi thôi?"

Sau đó hắn không đợi Thẩm Lãng đáp ứng, mang theo sứ đoàn nhanh chóng rời đi.

Thẩm Lãng đuổi theo lớn tiếng nói: "Vương đại nhân, làm chúc mừng chúng ta đàm phán thành công, cùng một chỗ ăn bữa cơm a."

"Không ăn, không ăn, về sau có rất nhiều cơ hội."

Vương Hoài Lễ mang theo Sở quốc sứ đoàn rời đi Hồng Lư tự bước nhỏ trở lại Sở quốc trú Việt Quốc trụ sở, sau đó tại mấy trăm tên võ sĩ bảo vệ dưới, hoả tốc rời đi Việt Quốc, trở về Sở đô.

Thậm chí ngay cả cùng Ninh Nguyên Hiến cáo biệt cũng không kịp.

Đoạn đường này bôn ba, nhức cả trứng đến muốn mạng, mà lại phảng phất sưng đỏ nghiêm trọng hơn, nhưng làm kiến công lập nghiệp cũng quản không như thế rất nhiều.

Sở quốc sứ đoàn đi cả ngày lẫn đêm liều mạng đi đường.

Đi qua Trấn Tây thành, xuyên qua Chủng Nghiêu khu vực phòng thủ thời điểm, Vương Hoài Lễ còn có chút khẩn trương, lo lắng sẽ bị tạm giam xuống tới.

Kết quả hắn phát hiện Chủng Nghiêu đại quân vậy mà tại không ngừng co vào?

Xem ra Ninh Nguyên Hiến bị bệnh đưa tới hậu quả so trong tưởng tượng càng thêm nghiêm trọng.

Chủng Nghiêu đại quân co vào biểu thị một loại thái độ, không muốn cùng Sở quốc bộc phát xung đột.

Ý tứ đã phi thường rõ ràng, hắn trọng tâm đã chuyển hướng trợ giúp Việt Quốc Tam vương tử Ninh Kỳ đoạt dòng chính một chuyện bên trên.

Thật sự là trời cũng giúp ta!

. . .

"Ha ha, thật sự là trời cũng giúp ta, trời cũng giúp ta!"

Sở vương mừng như điên.

Thật sự là không nghĩ tới, Ninh Nguyên Hiến vậy mà bị bệnh.

Mà lại là nguy hiểm nhất trúng gió.

Ninh Nguyên Hiến ngươi so ta tuổi trẻ, so ta cường tráng, cái này lại như thế nào?

Cái này nhất trung gió, uy phong mất hết.

Lần này có thiên đại trò hay nhìn.

Ninh Dực cùng Ninh Kỳ đoạt dòng chính chiến sẽ nháy mắt kích thích.

Lúc này Việt Quốc phía nam Chúc Lâm vô tâm tác chiến, phía tây Chủng Nghiêu cũng không có lòng tác chiến.

Diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong.

Đoạt dòng chính trọng yếu được nhiều.

Mà lúc này đây, cũng chính là địch quốc tiến hành đe doạ thời điểm.

Chí ít tại Ninh Nguyên Hiến bị bệnh trong khoảng thời gian này, ta Sở quốc đại quân có thể muốn làm gì thì làm.

Ngay sau đó, một cái khác tin tức tốt truyền đến.

Vương Hoài Lễ mang theo cùng Việt Quốc ký kết quốc thư tới.

Sở vương sau khi xem xong, cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình.

Cái này. . . Trên thế giới này còn có chuyện tiện nghi như vậy?

Còn có như thế hoang đường sự tình?

Dạng này nhắm mắt lại đều có thể thắng biên cảnh cùng đi săn, chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Trong này sẽ có hay không có âm mưu gì?

Đây là Việt Quốc kế hoãn binh?

Hiện tại Ninh Nguyên Hiến bị bệnh, lo lắng Sở quốc thừa cơ chế tạo chiến sự, vì lẽ đó cho như thế một cái hoang đường biên cảnh cùng đi săn?

Cho một cái khiến người rất động lòng mồi nhử đặt ở chỗ đó, để Sở quốc một lòng chỉ nghĩ đến ăn mồi nhử, mà sẽ không lại một lần bốc lên biên cảnh chiến loạn.

Sở vương không khỏi trong lòng cười lạnh.

Việt Vương thật sự là suy nghĩ nhiều, bản vương liền không có nghĩ tới muốn thật xuất binh tiến đánh ngươi.

Trên thực tế Sở vương đã cùng Căng Quân có mật ước.

Chờ Căng Quân thống nhất toàn bộ Sa Man tộc, đồng thời đoạt lại toàn bộ Nam Ẩu quốc, triệt để đánh bại Chúc Lâm đại quân thời điểm, hắn Sở vương mới có thể xuất binh.

Khuynh quốc chiến, Sở quốc cũng không đánh nổi a.

Nhưng là ngươi Việt Quốc đã chơi một màn như thế, ta liền để ngươi biến khéo thành vụng.

Bất kể có phải hay không là mồi nhử, ta đều ăn chắc.

Xác thực cùng Thẩm Lãng trong tưởng tượng đồng dạng, Sở vương tham lam, thịt mỡ phía trước, hắn tuyệt đối nhịn không được không ăn.

Bình thường biên cảnh cùng đi săn hắn là sẽ không đáp ứng, thế lực ngang nhau đối chiến lại có cái gì tốt đánh?

Cứ việc Sở vương cảm thấy liền xem như bình thường biên cảnh cùng đi săn hắn cũng sẽ thắng, nhưng vạn nhất thua làm như vậy.

Mà bây giờ nói rõ lấy tất thắng không thể nghi ngờ, mà lại sẽ đoạt được không cần tốn nhiều sức, vì sao không đáp ứng?

Năm ngàn Sở quốc tinh nhuệ, đối chiến Việt Quốc hai ngàn, nhắm mắt lại đều có thể đánh thắng.

Nhưng là Sở vương vẫn không có đáp ứng.

Mà là khai ra quần thần hỏi thăm.

Kết quả vạn chúng một ngụm, Sở quốc văn võ đại thần đều cảm thấy đây là Việt Vương kế hoãn binh.

Nhưng cái này cũng nói rõ Việt Quốc nội bộ tình hình nguy cấp, cho nên mới sẽ ra hạ sách này.

Nhưng càng như vậy, liền càng phải làm giả hoá thật.

Tương kế tựu kế, tuyệt đối không được cho Việt Quốc đổi ý cơ hội.

Lập tức Sở vương lập tức ở quốc thư bên trên đắp lên đại ấn, đồng thời điều động tân sứ đoàn lại một lần nữa đi sứ Việt Quốc, biểu thị đồng ý tiến hành biên cảnh cùng đi săn, đồng thời lập tức đem cụ thể ngày tháng định ra tới.

. . .

Cái này cực độ hoang đường biên cảnh cùng đi săn sau khi truyền ra, toàn bộ Việt Quốc triệt để sôi trào.

Vô số Ngự Sử vạch tội tấu chương lại một lần nữa tuyết rơi một mảnh bay vào trong cung.

Vạch tội Thẩm Lãng, vạch tội Ninh Chính, vậy mà ký như thế nhục nước mất chủ quyền khế ước.

Cái này nói rõ liền là bán nước.

Thẩm Lãng bán nước, thậm chí cấu kết địch quốc, giành Việt Quốc lợi ích.

Như thế tặc tử, nên giết.

Nhưng mà quốc quân phảng phất triệt để bị bệnh, những này vạch tội tấu chương như là bùn chìm biển cả, lặng yên không một tiếng động.

Nhưng Ninh Chính cùng Thẩm Lãng lại một lần nữa xú danh chiêu.

Bởi vì vừa mới phát sinh qua thi rớt thí sinh khóc thánh miếu một chuyện, vì lẽ đó Quốc Tử Giám cùng thái học học sinh không còn dám đi vây công Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ.

Nhưng là tất cả đi qua Ninh Chính phủ đệ người, nhao nhao bịt mũi, phảng phất bên trong có cái gì mùi thối.

Thậm chí cách rất xa, liền đối Ninh Chính phủ đệ phỉ nhổ.

Quân bán nước!

. . .

Rất nhanh Sở quốc sứ đoàn lại một lần nữa đi vào Việt Quốc quốc đô.

Sở vương đáp ứng biên cảnh cùng đi săn, mà lại hoàn toàn dựa theo quốc thư bên trên quy trình.

Sau đó, liền là cùng Việt Vương Ninh Nguyên Hiến xác định cụ thể ngày tháng.

Mà lúc này đây, nằm tại trên giường bệnh Việt Vương Ninh Nguyên Hiến rốt cục có phản ứng.

Hắn giận tím mặt.

Biểu thị cái gọi là biên cảnh cùng đi săn hoàn toàn không có đi qua đồng ý của hắn, căn bản chính là Ninh Chính cùng Thẩm Lãng tự mình làm chủ, căn bản không tính toán.

Tiếp lấy Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ, cấm quân vây quanh Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ , chờ xử trí.

Lúc này Việt Quốc đám văn võ đại thần nhao nhao minh bạch.

Nguyên lai cái gọi là biên cảnh cùng đi săn chỉ là quốc quân kế hoãn binh, Ninh Chính cùng Thẩm Lãng chỉ là cõng hắc oa mà thôi, nếu không làm sao lại có như thế hoang đường sự tình, hai ngàn Việt quân đối chiến năm ngàn Sở quân, chính diện đối quyết, tất thua không thể nghi ngờ a.

Nhưng là Sở quốc sứ đoàn lại không vui lòng.

Mặc dù Ninh Chính là một cái phế vật vương tử, nhưng hắn ký kết quốc thư chẳng lẽ không tính toán sao?

Cái này biên cảnh cùng đi săn đã đàm luận tốt, hơn nữa còn ký kết quốc thư, chẳng lẽ nói lật lọng liền lật lọng,

Thế là, Sở quốc sứ đoàn liên tiếp cầu kiến Ninh Nguyên Hiến.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến bệnh nặng, từ đầu đến cuối tránh mà không gặp.

Rốt cục Sở quốc không thể nhịn được nữa.

Mười vạn đại quân lại một lần nữa vượt biên, mài đao xoèn xoẹt.

Bày ra một bộ lại muốn một lần khai chiến tư thế.

Lập tức, Sở Việt hai nước biên cảnh, lại một lần nữa trở nên khẩn trương lên.

Lần này Sở quốc sứ đoàn quy cách rất cao, Lễ Bộ thị lang cầm đầu.

Sở quốc đại quân tới gần biên cảnh, một lần lại một lần chế tạo ma sát.

Chủng thị gia tộc Trấn Tây Đại đô đốc phủ, một lần lại một lần gửi tới cấp báo.

Đại quân áp cảnh, như là mây đen áp đỉnh.

Rốt cục tại mười vạn đại quân uy hiếp xuống, Sở quốc Lễ Bộ thị lang lại một lần nữa nhìn thấy Ninh Nguyên Hiến.

Vị này Việt Vương phảng phất già mười tuổi, nguyên bản tóc đen nhánh vậy mà trắng, mà lại cả người phảng phất gầy một vòng.

Hắn ngồi tại trên giường, mặc dù ngồi thẳng tắp, nhưng hai tay từ đầu đến cuối không có lộ ra.

Mà lại toàn bộ thân thể không tự chủ được phát run.

Sở quốc Lễ Bộ thị lang kết luận, Việt Vương Ninh Nguyên Hiến quả nhiên là trúng gió.

Hắn không khỏi ngữ điệu âm vang, nghĩa chính ngôn từ.

"Việt Vương bệ hạ, như là đã ký kết quốc thư, vậy thì nhất định phải chấp hành, nếu không quốc chi uy nghiêm ở đâu?"

Ninh Nguyên Hiến lạnh giọng nói: "Đây hết thảy đều là Ninh Chính tự mình gây nên, cũng không phải là ta Việt Quốc ý chí."

Sở quốc Lễ Bộ thị lang phát hiện, Ninh Nguyên Hiến cố ý đem ngữ điệu thả rất chậm, rất hiển nhiên hắn nói chuyện đều không lưu loát.

Bệnh của hắn có lẽ so với trong tưởng tượng càng thêm nghiêm trọng.

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Nhưng là Ninh Chính điện hạ có ngài ý chỉ, có được lần này đàm phán toàn quyền, vì lẽ đó hắn ký kết quốc thư là quyền uy, hoàn toàn đại biểu cho Việt Vương ý chí của ngài, mà lại phần này quốc thư không chỉ hai chúng ta quốc hữu, Đại Viêm đế quốc cũng có lưu ngọn nguồn."

Ninh Nguyên Hiến giận dữ: "Nghịch tử, cái này nghịch tử, ta đã sớm biết hắn là cái vật chẳng lành."

Đón lấy, hắn hạ chỉ nói: "Lê Chuẩn, Lê Chuẩn, lập tức đi đuổi bắt Ninh Chính, đem hắn nhốt vào Tông Chính tự ngục giam , chờ xử trí."

Lê Chuẩn lĩnh chỉ tiến về.

Thế là, Ninh Chính lại một lần nữa bị tóm tiến Tông Chính tự ngục giam.

Toàn bộ quốc đô vỗ tay khen hay.

Nhưng là chỉ riêng bắt Ninh Chính là được sao? Lần này bán nước kẻ cầm đầu là Thẩm Lãng a.

Ninh Chính chỉ là phụ trách ký tên a.

Cái này hoang đường biên cảnh cùng đi săn là Thẩm Lãng nói ra.

Bởi vì Ninh Chính bị bắt giữ, rất nhiều Ngự Sử phảng phất nhận cổ vũ, vạch tội Thẩm Lãng tấu chương lại một lần nữa như là như tuyết rơi.

Thỉnh cầu quốc quân đem Thẩm Lãng xử phạt mức cao nhất theo pháp luật, tru sát quốc tặc.

Nhưng mà quốc quân phảng phất không có nghe được, xem như cái gì cũng không có nghe thấy.

Vạch tội tấu chương không được, đông đảo Ngự Sử liền nhao nhao gõ khuyết.

Tại hoàng cung bên ngoài đập đến máu me đầm đìa.

Rốt cục quốc quân lại một lần nữa hạ chỉ, cấm quân tiến vào

Trường Bình dày đường phố phủ, đem Thẩm Lãng giam lỏng tại trong một cái viện, không được rời đi nửa bước , chờ xử trí.

Sau đó, Việt Vương Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa triệu kiến Sở quốc Lễ Bộ thị lang.

"Quý quốc lần này hẳn là có thể hài lòng, kẻ cầm đầu Ninh Chính đã bỏ tù." Ninh Chính nói: "Cái gọi là biên cảnh cùng đi săn, hoàn toàn là hắn tự biên tự diễn náo kịch, xin (mời) quý quốc tuyệt đối đừng coi là thật."

Việt Quốc Lễ Bộ thị lang trong lòng cười lạnh.

Việt Vương, ngươi đây là đem quốc sự xem như trò đùa sao?

Ngươi bệnh nặng ngã xuống lo lắng ta Sở quốc xuất binh đánh ngươi, vì lẽ đó ném ra ngoài cái này hoang đường biên cảnh cùng đi săn làm mồi nhử, ý đồ làm kế hoãn binh.

Ngươi tính toán đánh sai.

Ta Sở quốc há lại dễ bị lừa?

Đã đem thịt vứt ra, vậy ta Sở quốc liền muốn ăn hết.

Cái gì Ninh Chính là kẻ cầm đầu?

Thật sự là buồn cười.

Hắn chỉ là ngươi kẻ chết thay, chỉ là pháo hôi mà thôi.

Ngươi Ninh Nguyên Hiến thật sự là tâm ngoan thủ lạt a, con của mình cũng xuống đến dạng này ngoan thủ. Bất quá cái này cũng bình thường, ai bảo hắn là ngươi nhất không sủng ái một đứa con trai đâu. Thậm chí bị coi là vật chẳng lành, không hi sinh hắn lại hi sinh ai đây?

Nhưng là ta Sở quốc làm sao lại để ngươi như ý?

Lễ Bộ thị lang lạnh giọng nói: "Việt Vương bệ hạ, nhà ta đại vương vừa mới cho ta ý chỉ, cho ngài viết tự tay viết thư, ta hiện ra cho ngươi một duyệt?"

Tiếp lấy Sở quốc Lễ Bộ thị lang đưa lên Sở vương tự tay viết thư.

Phong thư này rất đơn giản, chỉ có đơn giản một hàng chữ.

"Việt Vương ta đệ, hoặc là biên cảnh cùng đi săn, hoặc là biên cảnh khói lửa nổi lên bốn phía, mời ngươi lựa chọn một."

Đây chính là trần trụi chiến tranh uy hiếp.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến gương mặt từng đợt run rẩy, hai tay cũng nhịn không được nữa, run không ngừng.

Sở quốc Lễ Bộ thị lang trong lòng cười lạnh.

Việt Vương, ngươi kế hoãn binh diễn nện.

Lần này ngươi nhất định là bồi tôn nghiêm, bồi tiền tài, bồi quốc thổ.

Sở quốc Lễ Bộ thị lang chậm rãi nói: "Việt Vương bệ hạ, chỉ cần ngài nói một tiếng không, ta lập tức rời đi Việt Quốc, triệt để đóng kín đàm phán cửa chính, cho đến lúc đó hai nước chúng ta thật chỉ có thể sử dụng bạo lực."

Ninh Nguyên Hiến run rẩy nói: "Làm sao đến bước này, làm sao đến bước này, khinh người quá đáng, khinh người quá đáng."

Mà liền tại lúc này, bên ngoài truyền đến một trận gấp hô.

"Tám trăm dặm khẩn cấp, tám trăm dặm khẩn cấp."

"Sở quốc đại quân lại một lần nữa vượt biên mười dặm, binh lâm dưới thành, binh lâm dưới thành!"

"Bệ hạ, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt, Sở quân binh lâm dưới thành, cấp tốc!"

Nghe phía ngoài cấp báo.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thân thể lại bỗng nhiên một trận run rẩy, phảng phất muốn bất tỉnh đi.

Sở quốc Lễ Bộ thị lang lạnh giọng nói: "Việt Vương bệ hạ, hiện tại ngài hẳn là cảm nhận được nhà ta đại vương ý chí đi."

Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên ngồi dậy, nghiêm nghị nói: "Ngươi muốn chiến, liền tác chiến, quả nhân lại có sợ gì? Lớn không quả nhân lại một lần nữa ngự giá thân chinh. . ."

Nhưng mà lời còn chưa nói hết, thân thể của hắn lại sụt đổ xuống.

Sở quốc Lễ Bộ thị lang trong lòng càng là cười lạnh.

Ninh Nguyên Hiến ngươi còn tưởng rằng là lúc trước sao? Ngươi đã bị bệnh, ngươi đã không được.

Cũng đừng có lại cố làm ra vẻ.

Hổ xuống đồng bằng bị chó khinh biết sao?

Ninh Nguyên Hiến nhắm mắt lại, dùng sức thở dốc.

Thanh âm tiếng hít thở đều là khàn khàn hư nhược.

Trọn vẹn một hồi lâu, Ninh Nguyên Hiến run rẩy nói: "Đi, đi đem Ninh Chính chộp tới."

Một lát sau, ngũ vương tử Ninh Chính bị bắt được quốc quân trước mặt.

"Nghịch tử, nghịch tử, nghịch tử. . ." Ninh Nguyên Hiến nhìn thấy Ninh Chính về sau, phảng phất muốn nhắm người mà phệ.

Ninh Chính thẳng tắp quỳ, không nhúc nhích.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nghịch tử, đây hết thảy đều là ngươi xông họa, cái kia tất cả hậu quả liền từ ngươi tới gánh chịu."

"Cái này hoang đường biên cảnh cùng đi săn không phải ngươi cùng Thẩm Lãng nói ra sao? Vậy liền giao cho các ngươi hai người, ta sẽ không quản, không sẽ phái ra một binh một tốt hỗ trợ."

"Hai ngàn binh sĩ, đối chiến Sở quốc năm ngàn tinh nhuệ, uổng cho ngươi cùng Thẩm Lãng nghĩ ra a."

"Nghiệt súc, nghiệt súc!"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến tức giận, hô hấp lại một lần nữa gấp rút chật vật.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn mau tới trước, đập quốc quân ngực.

"Ninh Chính ta lặp lại lần nữa, cái gọi là biên cảnh cùng đi săn, ta sẽ không nhúng tay nửa phần, không sẽ phái ra một binh một tốt, chính các ngươi nghĩ biện pháp đi tìm cái này hai ngàn pháo hôi quân đội, chính các ngươi đi cùng Sở vương cùng đi săn."

"Một khi thua, hậu quả từ ngươi cùng Thẩm Lãng phụ trách, ngươi Ninh Chính bị biếm thành thứ dân, Thẩm Lãng tước đoạt tất cả công danh, tất cả chức quan, hai người các ngươi lưu vong ba ngàn dặm."

"Nếu như các ngươi thắng. . . Tính. . ."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến phất phất tay, không hề tiếp tục nói.

Sở quốc Lễ Bộ thị lang trong lòng đắc ý.

Ngươi Ninh Nguyên Hiến cũng biết không thể lại thắng a.

Bất quá ngươi thật đúng là hung ác a, rõ ràng là chính ngươi sai lầm lại làm cho Ninh Chính cùng Thẩm Lãng làm pháo hôi, thật không hổ là người cô đơn.

Thậm chí ngươi ngay cả một cái binh cũng không nguyện ý cho, để Thẩm Lãng cùng chính Ninh Chính đi tìm quân đội? Quá lạnh lẽo vô tình.

Một khi xác định ngày tháng, đó chính là bốn tháng người hiểu biết ít đi.

Bốn tháng thời gian, ngươi để Ninh Chính cùng Thẩm Lãng bắt đầu từ số không chiêu binh, bắt đầu từ số không huấn luyện?

Sau đó hai ngàn người đánh ta Sở quốc năm ngàn tinh nhuệ?

Cái này pháo hôi ý tứ cũng quá rõ ràng a.

Rõ ràng là ngươi Ninh Nguyên Hiến bị bệnh, vì lẽ đó muốn hướng ta Sở quốc nhận thua cầu xin tha thứ, nhưng lại gánh không nổi cái mặt này, vì lẽ đó cái này nhục nước mất chủ quyền tội danh để người khác cõng nồi.

Nhưng ta Sở quốc quản không các ngươi những này chuyện nhỏ, chúng ta chỉ cần kết quả.

"Việt Vương bệ hạ, vậy chuyện này cứ như vậy định, ta Sở Việt hai nước biên cảnh cùng đi săn, ngay tại bốn tháng người hiểu biết ít đi, cũng chính là ngày mai mùng ba tháng hai!"

Ninh Nguyên Hiến nhắm mắt lại đáp một tiếng.

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Vậy liền xin (mời) bệ hạ ký tên đóng dấu đi!"

Sau đó, hắn đem quốc thư đưa lên.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn tiếp nhận đi, quỳ trên mặt đất, nâng đến Ninh Nguyên Hiến trước mặt.

Ninh Nguyên Hiến tay phải run rẩy, cơ hồ ngay cả bút đều cầm không được, hít một hơi thật sâu, liều mạng để tay ổn xuống tới, ký mình tên.

Sau đó lấy ra mình quốc vương ấn, đắp lên cái này phong quốc trên sách.

Sở quốc Lễ Bộ thị lang mừng rỡ trong lòng.

Thành, rốt cục thành.

Ta Sở quốc rốt cục từ trên thân Việt Quốc cắt lấy một miếng thịt.

Đây là ta Sở quốc lớn nhất một lần thắng lợi.

Mặc dù chỉ là cắt nhường hai mươi dặm biên cảnh, hai mươi ba thành lũy, nhưng đó cũng là một mảnh không nhỏ địa phương.

Còn có tám mươi vạn kim tệ bồi thường.

Còn có Việt Vương xin lỗi nhận lầm.

Vô cùng thắng lợi huy hoàng.

Kể từ đó, trong vòng mấy năm Việt Quốc cũng không xứng cùng ta Sở quốc tranh đoạt phương nam bá chủ.

Ninh Nguyên Hiến ngươi cũng có hôm nay a, trước ngươi cường đại hơn nữa lại ương ngạnh cũng vô dụng, cái này một bị bệnh trực tiếp lộ ra nguyên hình.

Ha ha ha ha!

Ninh Nguyên Hiến che xong đại ấn về sau, cả người phảng phất lại già nua còng xuống, khóe mắt hô hào lệ quang, thấp giọng lẩm bẩm.

Vô cùng nhục nhã, vô cùng nhục nhã!

Sở quốc Lễ Bộ thị lang trong lòng giễu cợt, nhưng sắc mặt nghiêm túc chính nghĩa, khom người cong xuống nói: "Chuyện kia cứ như vậy định, sang năm mùng ba tháng hai tiến hành biên cảnh cùng đi săn, ta cái này trở về bẩm nhà ta đại vương, xin (mời) Việt Vương bệ hạ bảo trọng thân thể, ngoại thần cáo lui!"

Sở quốc Lễ Bộ thị lang thối lui.

. . .

Gian phòng bên trong chỉ còn lại Ninh Nguyên Hiến, Ninh Chính, Lê Chuẩn ba người.

Ninh Nguyên Hiến thân thể dựa vào phía sau một chút, chậm rãi nói: "Ninh Chính, quả nhân trình diễn xong, sau đó phải nhìn ngươi cùng Thẩm Lãng."

"Quả nhân không cách nào tưởng tượng các ngươi làm sao thắng? Nhưng đã Thẩm Lãng kiên trì, quả nhân liền cho ngươi cơ hội lần này."

"Lần này nếu như các ngươi thua, liền như là ta nói, ngươi cách chức làm dân, đi theo Thẩm Lãng lưu vong hải ngoại đi thôi!"

"Nếu như ngươi thắng, ta liền cho ngươi cơ hội này, để ngươi tham dự đoạt dòng chính, để ngươi tăng cường quân bị, để ngươi chấp chưởng Thiên Việt phủ đề đốc!"

Ninh Chính dập đầu: "Nhi thần tuân chỉ!"

Lúc này, Ninh Nguyên Hiến hướng phía Lê Chuẩn nói: "Lão cẩu, ngươi nói ta là điên sao? Ta cảm thấy ta là điên." '

. . .

Sở Việt hai nước biên cảnh cùng đi săn chính thức xác định!

Hai nước đại vương đều ký tên đóng dấu, đồng thời báo cáo Đại Viêm đế quốc.

Việt Quốc biên cảnh cùng đi săn quân đội chủ soái làm ngũ vương tử Ninh Chính.

Việt Vương sẽ không xuất động một binh một tốt, hai ngàn quân đội toàn bộ từ chính Ninh Chính chiêu mộ.

Tin tức này một khi truyền ra.

Lập tức gây nên sóng to gió lớn.

Toàn bộ Việt Quốc chấn kinh, thậm chí chung quanh vài quốc gia cũng bị kinh ngạc đến ngây người.

Trên thế giới này còn có như thế hoang đường biên cảnh cùng đi săn?

Ninh Nguyên Hiến ngươi cũng quá độc ác a, hi sinh lên nhi tử đến như vậy quả quyết?

Đây là đem Ninh Chính cùng Thẩm Lãng hướng trong hố lửa đẩy a.

Lập tức, tất cả đối Ninh Chính cùng Thẩm Lãng vạch tội kết thúc.

Bởi vì hiện tại ai cũng nhìn ra.

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng chỉ là quốc quân kẻ chết thay mà thôi.

Thật sự là bi ai a.

Nghe nói là ngươi Thẩm Lãng cứu sống quốc quân, kết quả bệ hạ cái thứ nhất hi sinh ngươi.

Ngươi cái này tôm tép nhãi nhép, nhìn ngươi về sau nhảy thế nào?

Trước đó quốc quân sủng ái ngươi, ngươi liền giương nanh múa vuốt, hiện tại quốc quân bị bệnh, cái thứ nhất liền đi ngược chiều đao.

Ai bảo ngươi yếu đâu?

Đáng đời, đáng đời!

Ngươi còn giật dây Ninh Chính đoạt dòng chính, hiện tại còn đoạt cái rắm.

Bốn tháng về sau, ngươi cùng Ninh Chính hai người liền bị lưu vong ba ngàn dặm.

Thẩm Lãng ngươi tên cặn bã này thật sự là đem Ninh Chính hại thảm.

Nhân gia mặc dù trước kia không được sủng ái, nhưng tốt xấu sinh hoạt không lo a.

Bây giờ bị ngươi làm hại muốn cách chức làm dân, mà lại bị lưu vong chốn không người.

Đương nhiên, còn phải đợi đến biên cảnh cùng đi săn chính thức thua về sau, hai người các ngươi mới có thể bị lưu vong.

Nhưng cái này hoang đường biên cảnh cùng đi săn còn có lo lắng sao?

Hoàn toàn không có!

Thậm chí, Thẩm Lãng ngươi ngay cả cái này hai ngàn quân đội cũng không có chứ.

Trừ phi theo Kim thị gia tộc điều binh?

Coi như Kim thị gia tộc quân đội, cũng tuyệt đối không thể nào là Sở quốc tinh nhuệ đối thủ, dù sao chỉ là quý tộc tư quân mà thôi.

Kim thị gia tộc nhận ngươi Thẩm Lãng làm người ở rể, cũng thật sự là ngược lại tám đời huyết môi!

. . .

Hai ngày sau!

Quốc đô lại một lần nữa xuất hiện để người không thể tưởng tượng một màn.

Thẩm Lãng bày quầy bán hàng chiêu binh.

Ngay tại quốc đô cửa chính, cong xuống một cái to lớn quầy hàng.

Trên đó viết chiêu mộ binh sĩ, lương tháng ba mươi ngân tệ, một khi thu nhận, duy nhất một lần cấp cho một năm bổng lộc.

Tất cả mọi người không biết nên khóc hay cười, không dám tin.

Không phải đâu!

Thẩm Lãng ngươi thật đúng là một cái binh đều không có, thật muốn lâm thời chiêu mộ a!

Khoảng cách biên cảnh cùng đi săn vẻn vẹn chỉ có không đến bốn tháng, ngươi một cái binh đều không có, hiện tại mới bắt đầu nhận?

Thật sự là thiên đại trò đùa a!

Ngươi đây không phải lâm thời ôm chân phật, ngươi đây là phân đều kéo đến đũng quần mới bắt đầu tìm nhà xí a.

Đừng uổng phí công phu.

Trực tiếp kéo quần đến.

Quả thật, trước ngươi tại khoa cử khảo thí bên trên xác thực sáng tạo kỳ tích.

Nhưng đó là bởi vì ngươi tìm tới Khương Ly dư nghiệt đặc thù huyết mạch người.

Hiện tại nhưng không có loại chuyện tốt này.

Cái kia mười cái đặc thù huyết mạch người, đã là không sai biệt lắm cuối cùng một nhóm.

Lần này ngươi muốn nhận hai ngàn người.

Mà lại biết rất rõ ràng lần này biên cảnh cùng đi săn là muốn chết, quỷ tài tới ngươi nơi này tham gia quân ngũ a.

Ngươi bổng lộc định đến lại cao cũng không hề dùng a.

"Chiêu binh a, chiêu binh a!"

"Gấp năm lần quân lương, gấp mười quân lương, vì nước làm vẻ vang a."

Thẩm Lãng bày quầy bán hàng chiêu binh, ròng rã ba ngày.

Cơ hồ không có nhận đến một cái!

Căn bản không người đến.

Mặc dù quân lương siêu cấp cao, nhưng là tiền này là bán mạng a.

Có mệnh kiếm, mất mạng tiêu a.

Trên thực tế vẫn là có người tới, chỉ bất quá bị đuổi đi.

Ngày thứ tư, Thẩm Lãng vẫn không có chiêu mộ đến binh sĩ.

Ngày thứ năm, Thẩm Lãng làm ra nghe rợn cả người cử động.

Hắn vậy mà bắt đầu bắt lính!

Đã các ngươi không đến chấp nhận, vậy ta liền chủ động đi bắt.

Mấy trăm danh nữ tráng sĩ, phá cửa vào hộ, từng cái bắt người, cưỡng ép nhập ngũ.

Ngay từ đầu quốc đô vô số người phẫn nộ.

Quá phách lối, quá đáng ghét.

Vậy mà cưỡng ép bắt người.

Nhưng là rất nhanh, bọn hắn lại một lần nữa kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì Thẩm Lãng bắt mỗi người, đều là triệt để phế vật.

Mỗi người đều thân thể yếu đuối ốm yếu.

Mà lại, đầu óc cũng không lớn linh quang.

Thẩm Lãng đây là muốn đem quốc đô tất cả trẻ đần độn một mẻ hốt gọn a.

Ngươi đây là muốn tổ kiến một chi siêu cấp não tàn quân đội sao?

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 313: Thẩm Lãng Thần Kỳ Quân Đội! Chúa Cứu Thế!

Trống không số không huyết mạch người, đều có một cái đặc điểm.

Thân thể suy nhược, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt tán loạn, thần sắc ngốc trệ.

Thẩm Lãng vốn cho là bọn họ là trí lực rất thấp, kết quả phát hiện bọn hắn trí lực trình độ cũng không tính thấp, nhưng là đối với ngoại giới phản ứng tương đối trì độn.

Người chung quanh nói chuyện cùng bọn họ thời điểm, cũng trên cơ bản không có cái gì phản ứng.

Thần tính lười nhác, kiệm lời ít nói, lâu dài tháng dài đợi trong nhà, trên cơ bản rất ít đi ra ngoài cùng người khác liên hệ.

Nhìn qua thật rất như là trẻ đần độn.

Thẩm Lãng cảm thấy đây càng giống như là một loại hậm hực, giống như là bệnh tự kỷ đồng dạng tinh thần chướng ngại.

Đám người này không chỉ là xã hội tầng dưới chót nhất, mà lại phảng phất là người tàng hình, phảng phất không tồn tại.

Mà lại loại này trống không số không huyết mạch người cũng không phải là di truyền, càng giống là một loại đột biến.

Có ít người trong nhà rõ ràng xuất thân phú quý, mà lại phụ mẫu huyết mạch đều tương đối xuất sắc, mà lại huynh đệ tỷ muội bên trong cũng trên cơ bản huyết mạch ưu tú, nhưng hết lần này tới lần khác bỗng nhiên ra một cái đột biến người, bọn hắn liền trở thành phế vật, bị phụ mẫu người nhà ghét bỏ.

Đương nhiên phần lớn trống không số không huyết mạch người vẫn là xuất thân từ người bình thường, vai không thể chọn tay không thể nâng, sớm đã là người nhà vướng víu.

Xuất thân phú quý người còn tốt, coi như bị gia tộc xem thường, nhưng tối thiểu còn có một miếng cơm ăn.

Những cái kia xuất thân bần hàn trống không số không huyết mạch người, thật là ngay cả cơm đều không kịp ăn, đói một trận no bụng một trận, bị đánh bị mắng càng là chuyện thường ngày, thậm chí bị trực tiếp trục xuất khỏi gia môn.

Người bình thường bị trục xuất gia môn sau còn biết lang thang, còn biết ăn xin.

Mà đám người này hậm hực khuynh hướng nghiêm trọng, cơ hồ không có cái gì cầu sinh ý chí, bị trục xuất gia môn về sau sẽ chỉ tìm một chỗ mình chết đói.

Trong khoảng thời gian này, Thẩm Lãng vẫn luôn đang nghiên cứu những người này.

Liền phảng phất tiến vào một thế giới khác, bị triệt để lãng quên bi thảm thế giới.

Đám người này mẫn cảm, hậm hực, thiện lương, chân chính người vật vô hại.

Tựu liền Thẩm Lãng dạng này lạnh lẽo người vô tình, nghe nói những người này cố sự về sau, cũng ướt át con mắt.

Đi qua trong những năm này, đến tột cùng có bao nhiêu cái trống không số không huyết mạch người vô thanh vô tức chết đi?

Cái kia thật cũng chỉ có có trời mới biết

Cho nên khi Thẩm Lãng dưới trướng nữ võ sĩ xông vào nhà bọn hắn trung tướng những này trống không số không huyết mạch người mang đi thời điểm, tuyệt đại bộ phận chỉ là gặp được tượng trưng chống cự.

Mà lại loại này tượng trưng chống cự là tới từ người nhà của bọn hắn.

Về phần những này trống không số không huyết mạch người bị bắt đi thời điểm, chỉ là ánh mắt lộ ra thoáng kinh hoàng, sau đó lại khôi phục im lặng.

Mà người nhà của bọn hắn ngược lại là hô vài câu trời đánh, vì sao muốn cướp đi con của ta, mệnh căn của ta a.

Nhưng là Thẩm Lãng đem kim tệ giao đến trong tay bọn họ thời điểm, loại này thét lên hô to biến thành tiếng khóc.

Từng cái ôm nhi tử khóc ròng ròng, biểu hiện ra vạn phần không bỏ.

Nhưng hết lần này tới lần khác những này trống không số không huyết mạch người đại bộ phận đều quần áo trên người lam lũ, xanh xao vàng vọt, bình thường cũng không có đạt được thiện đãi.

Thẩm Lãng cho những người này quân lương là mỗi tháng ba mươi ngân tệ.

Cái giá tiền này nào chỉ là nghịch thiên, quả thực là siêu cấp bại gia, trọn vẹn là bình thường quân lương gấp mười.

Mỗi cướp đi một cái trống không số không huyết mạch người, Thẩm Lãng cho bọn hắn phụ mẫu người nhà nửa năm quân lương an gia phí, ròng rã một trăm tám mươi ngân tệ.

Dù là tại quốc đô, đây đối với phổ thông bình dân tới nói đều là một khoản tiền lớn, rất nhiều gia đình thậm chí mười năm đều tích lũy không hạ số tiền kia.

"Ký tên đồng ý, từ nay về sau đứa con trai này cùng các ngươi đã không có quan hệ."

Cho xong tiền về sau, Thẩm Lãng dưới trướng nữ tráng sĩ đều sẽ đưa tới một phần khế ước.

Tại những này tấm lòng của cha mẹ bên trong, cái này không chỉ là văn tự bán mình, hẳn là bán mạng khế.

Nhưng có số tiền kia, trong nhà cái khác nhi tử cũng rốt cục có thể cưới lão bà, còn có thể lợp nhà.

Thế là, bọn hắn khốc khốc đề đề ký tên đồng ý.

Sau đó chờ đứa con trai này bị mang đi thời điểm, lại ôm bọn hắn khóc rống.

...

Vương Đại, liền là một cái trống không số không huyết mạch người.

Từ nhỏ đến lớn liền người yếu, sắc mặt tái nhợt, tay chân không có sức.

Trong nhà tình trạng, nhưng còn không có trở ngại.

Một mực vừa đến, hắn đều trầm mặc ít nói, phảng phất một cái người tàng hình.

Hắn mỗi ngày đều rất cố gắng làm việc, đại hoạt làm không, liền làm một ít nhỏ sống.

Nhàn rỗi thời điểm, an vị tại cửa ra vào nhìn lên bầu trời ngẩn người, một số thời khắc có thể nhìn ròng rã mấy canh giờ.

Tại trong mắt mọi người, hắn là một cái kẻ ngu, thậm chí hắn cùng phụ mẫu ở giữa đều không thể bình thường trò chuyện.

Vì lẽ đó, cũng không có gọi hắn tên, đều gọi hắn Vương Đại đồ đần.

Hắn mỗi ngày liền ăn một bữa cơm, mà lại liền ăn một bát.

Nhưng coi như thế, hắn vẫn là trở thành gánh nặng trong nhà, mỗi ngày bị trong nhà quở trách.

Đương nhiên phụ mẫu coi như lại ghét bỏ, cũng dù sao cũng là thân sinh cốt nhục, thời gian cũng coi như là qua được.

Nhưng từ khi đệ đệ Vương Nhị cưới vợ về sau, hết thảy đều thay đổi.

Vương Đại bị tiến đến kho củi ở, này một đám gà vịt ở cùng một chỗ, bên cạnh liền là chuồng heo.

Mà lại mỗi ngày động một tí bị đánh chửi, sống được thật như là heo chó đồng dạng.

Đệ đệ Vương Nhị sinh hai đứa bé về sau, Vương Đại trong nhà địa vị liền càng thêm thấp.

Thậm chí mỗi ngày một bữa cơm đều không có ăn.

Bởi vì trong nhà lập tức tăng thêm nhiều như vậy há mồm, lương thực liền khan hiếm.

Nguyên bản vương lớn trong nhà còn có một đầu lão cẩu làm bạn, xem như hắn thân nhân duy nhất.

Hắn mỗi ngày thường xuyên cùng chó nói chuyện.

Nhưng trước đây không lâu, đầu này lão cẩu cũng bị đệ đệ Vương Nhị giết ăn thịt.

Vương Đại nhân sinh triệt để lâm vào u ám cùng tuyệt vọng.

Lại là đến ăn cơm trưa thời điểm, Vương Đại mỗi ngày cũng chỉ ăn giữa trưa một trận.

Vương Nhị nàng dâu ghét bỏ Vương Đại là cái kẻ ngu, là kiên quyết không cho phép hắn lên bàn ăn cơm.

Mỗi lần đều gọi hắn một tiếng, Vương Đại liền sẽ bưng một cái bát tới, giả bao nhiêu cơm liền nhìn Vương Nhị nàng dâu tâm tình.

Tâm tình tốt giả cái hơn phân nửa bát, tâm tình không tốt, liền giả cái non nửa bát.

Trên bàn cơm, Vương Đại phụ mẫu, Vương Nhị vợ chồng, còn có hai đứa bé bắt đầu ăn cơm.

"Ta đi gọi lão đại ăn cơm." Vương Đại mẫu thân nói.

"Ăn cái gì ăn? Ăn ít một ngày sẽ không chết người." Vương Nhị nàng dâu lợi hại nói, sau đó đũa chuyên môn hướng duy nhất cái kia một bàn thịt mỡ kẹp.

Cha của nàng là một cái đồ tể, mỗi ngày sẽ còn lại một chút thịt nát, một số thời khắc sẽ đưa tới cho nữ nhi.

"Cha, mẹ, hai người các ngươi đều lão, về sau phải nhờ vào ta cùng Vương Nhị nuôi, cái kia Vương Đại đồ đần làm sao bây giờ?" Vương Nhị nàng dâu lạnh nhạt nói: "Chẳng lẽ lại, vợ chồng chúng ta chẳng những muốn nuôi hai cái lão, còn muốn nuôi một cái kẻ ngu?"

Vương Đại phụ thân vùi đầu ăn cơm không nói lời nào, hắn vốn là có thể làm việc, nhưng trước đây không lâu vừa mới ngã chân.

Vương Nhị nàng dâu nói: "Ta liền đem lời để ở chỗ này, Vương Nhị công việc vẫn là cha ta cho hắn tìm, mỗi tháng liền kiếm hai cái bạc. Muốn để chúng ta nuôi Vương Đại, không thể nào a."

Vương Đại mẫu thân thấp giọng nói: "Lão nhị nàng dâu, trong nhà không phải còn có một chút tích súc sao? Lại nói lão đại mỗi ngày liền ăn một bữa, lượng cơm ăn so mèo còn muốn nhỏ."

Vương Nhị nàng dâu lạnh nhạt nói: "Ta liền đem lời để ở chỗ này, các ngươi muốn nuôi cái kia đại ngốc con cũng được, từ nay về sau hai người các ngươi lão nhân chúng ta liền không quản, ta mang theo Vương Nhị về trong nhà của ta đi."

Vương Nhị liền vùi đầu ăn cơm, phảng phất cái gì cũng không có nghe thấy.

Vương Đại mẫu thân nước mắt lập tức rơi xuống, khóc ròng nói: "Vậy ta làm mẫu thân cũng không thể trơ mắt nhìn xem lão đại chết đói đi, nếu như hắn chết đói, vậy chúng ta nhà còn có cái gì thanh danh, tại hàng xóm láng giềng trong mắt chúng ta còn là người sao?"

Vương Nhị nàng dâu nói: "Cái kia đơn giản, trực tiếp đem hắn đưa đến dã ngoại hoang vu quăng ra liền có thể, hắn là cái kẻ ngu khẳng định không biết về nhà."

Vương Đại mẫu thân khóc ròng nói: "Cái kia hàng xóm láng giềng hỏi tới đâu?"

Vương Nhị nàng dâu nói: "Liền nói có người ta tìm lão đại nhân vô dụng."

Vương Đại mẫu thân khóc rống nói: "Nghiệp chướng a, nghiệp chướng a. . ."

Vương Nhị nàng dâu nói: "Giả một bát cơm, kẹp hai khối thịt, đi cho thằng ngốc kia đưa đi đi."

Sau đó, Vương Đại tại bên trong phòng chứa củi ăn vào thịt, đây là hắn mấy năm qua lần thứ nhất ăn vào thịt, cũng là lần thứ nhất ăn cơm no.

Sau khi ăn xong, mẫu thân còn để hắn rửa một tắm rửa, cho hắn thay đổi một thân bộ đồ mới áo.

Cái này thân quần áo cũng không tính là là mới, là trước kia Vương Nhị thành thân thời điểm mặc, tân lang quan quần áo.

Vương Đại rực rỡ hẳn lên.

Sau đó, đệ đệ Vương Nhị mang theo Vương Đại đi ra ngoài.

Hàng xóm láng giềng thấy, nhao nhao hỏi: "Nha, đây là muốn mang theo nhà các ngươi lão đại đi nơi nào a?"

Vương Nhị cười nói: "Có người trong sạch coi trọng đại ca nhà ta, muốn nhận hắn ở rể đâu."

Láng giềng lập tức cười nói: "Chúc mừng chúc mừng, nhà ngươi lão đại muốn được sống cuộc sống tốt."

"Còn không phải sao, cùng vui cùng vui." Vương Nhị cười nói.

Hàng xóm láng giềng đóng cửa lại về sau, lập tức châm chọc nói: "Thật sự là gây nghiệp chướng a, lại muốn ném đi một cái mạng."

Vương Nhị mang theo Vương Đại một mực đi ra ngoài, ra khỏi thành, đi vào trên núi dã ngoại hoang vu.

Không sai biệt lắm, nơi này đủ xa, cũng đầy đủ lệch, Vương

Đại là cái kẻ ngu khẳng định không nhớ ra được đường về nhà.

"Đại ca, ta bỗng nhiên có chút quá mót, ngươi ngồi ở chỗ này chờ ta một hồi a." Vương Nhị nói.

Vương Đại gật gật đầu.

Đệ đệ Vương Nhị do dự một chút lại nói: "Ca, đi xa như vậy con đường, ngươi cũng có chút nóng đi, bộ quần áo này không bằng trước cởi ra, ta giúp ngươi thu."

Hắn vẫn là không bỏ được cái này thân quần áo, đại ca đã ngươi muốn chết cũng đừng lãng phí cái này một thân tốt vải.

Vương Đại đem tân lang quần áo cởi ra.

Hiện tại đã là tháng mười, thời tiết đã lạnh, mà lại đã chạng vạng tối, Vương Đại trên thân lại mặc đơn bạc.

Vương Nhị cầm quần áo mới nói: "Đại ca, ngươi ngồi ở chỗ này chờ ta a, tuyệt đối không nên đi loạn."

Vương Đại gật đầu, tại một cái cọc gỗ ngồi xuống.

Vương Nhị nhìn đại ca một chút, sau đó quay người đi, trực tiếp liền đem Vương Đại ném ở trong hoang sơn dã lĩnh này.

Hắn đi ra một khoảng cách sau.

Đằng sau bỗng nhiên vang lên Vương Đại thanh âm.

"Nhị đệ, hiếu thuận cha mẹ."

Vương Nhị run lên trong lòng.

Nguyên lai hắn ca biết tất cả mọi chuyện.

"Yên tâm, ta sẽ không về nhà." Vương Đại nói.

Vương Nhị toàn thân lắc một cái, sau đó trốn đồng dạng chạy.

Vương Đại liền lẳng lặng mà ngồi ở trên cọc gỗ, tiếp tục nhìn trời bên cạnh.

Đã nhanh muốn trời tối.

Thời tiết càng ngày càng lạnh, hắn liền mặc một kiện áo mỏng.

Nhưng hắn liền phảng phất không có cảm giác nào, như là pho tượng đồng dạng ngồi ở chỗ đó, nhìn trời bên cạnh không nhúc nhích.

Cứ như vậy lẳng lặng chờ đợi tử vong đến.

Một ngày thời gian trôi qua.

Hai ngày thời gian đi qua.

Ba ngày thời gian trôi qua.

Vương Đại nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

Bỗng nhiên, có người đập mặt của hắn, sau đó nóng hổi canh rót vào trong miệng của hắn.

Đây là cái gì canh?

Vậy mà mỹ vị như vậy?

Đây là nhân sâm canh gà, Vương Đại đương nhiên không có hưởng qua.

Ròng rã một bát nhân sâm canh gà cho ăn xuống dưới.

Vương Đại cảm thấy lạnh lẽo người cứng ngắc nháy mắt đều ấm áp.

Một cái hùng tráng nữ nhân đỡ lấy hắn, dùng sức đập mặt của hắn, chống ra ánh mắt của hắn.

"Đừng ngủ, đừng chết đi qua, nhìn ta ngón tay, đây là mấy, đây là mấy?"

Vương Đại nói: "Một!"

"Được, ngươi là người của chúng ta." Cái kia nữ tráng sĩ trực tiếp ôm lấy Vương Đại, bỏ vào một cỗ xe ngựa bên trong.

Chiếc này xe ngựa bên trong, còn có mười mấy người.

Tại những người này trên thân, Vương Đại cảm giác được cảm giác quen thuộc. Đồng dạng bi thảm u ám, đồng dạng mẫn cảm cô độc.

...

Trống không số không huyết mạch người xác suất hẳn là hai phần nghìn, toàn bộ quốc đô tăng thêm phía dưới thành huyện, có chừng khoảng sáu ngàn người.

Nhưng là có một bộ phận đã chết, còn có một bộ phận vị thành niên.

May mắn còn sống sót trưởng thành số không huyết mạch người, tổng cộng cũng liền hơn hai ngàn người.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cùng Sở vương lui tới diễn kịch không sai biệt lắm một tháng.

Tại một tháng này thời gian bên trong, Thẩm Lãng hao phí thời gian dài, rốt cuộc tìm được cái này hơn hai ngàn cái trống không số không huyết mạch người.

Sau đó cái gọi là bày quầy bán hàng chiêu binh chỉ là diễn kịch mà thôi.

Những này trống không số không huyết mạch người, hắn đã hoàn toàn đăng ký tạo sách.

Nói thật ngay từ đầu Thẩm Lãng chỉ là làm thắng được biên cảnh cùng đi săn, nhưng là một tháng này thời gian, hắn thấy quá nhiều bi thảm cố sự.

Đám này trống không số không huyết mạch người thực sự là quá đáng thương, hắn liền tập trung tinh thần muốn cứu vớt đám người này.

Mấu chốt bọn hắn không phải thật sự đồ đần, bọn hắn chỉ là có hậm hực, chỉ là quái gở, cực độ hướng nội mẫn cảm.

Thẩm Lãng thậm chí phát hiện, những người này nhưng thật ra là thông minh, nhưng là xã giao năng lực là số không.

Bọn hắn thậm chí ngay cả cùng người bình thường trò chuyện năng lực đều không có.

Thẩm Lãng hoàn toàn không cách nào hiểu thành gì có thể như vậy, mà lại là tất cả trống không số không huyết mạch người cộng đồng đặc thù.

Hiện đại Địa Cầu cũng có loại này xã hội chướng ngại đám người, thậm chí tại một ít địa phương cũng bị liệt vào bệnh tâm thần.

Thẩm Lãng là một cái không có cái gì ái tâm người.

Hắn thậm chí đều không yêu dân.

Nhân tính phức tạp, liên quan tới nhân tính bản thiện vẫn là nhân tính bản ác cái này đầu đề, đã tranh luận mấy ngàn năm, vẫn không có kết quả.

Nhưng Thẩm Lãng đối đãi vạn dân ánh mắt, phần lớn là nhìn bọn hắn chầm chầm ác.

Vì lẽ đó lộ ra nhất là vô tình cay nghiệt.

Nhưng là đối với cái này hơn hai ngàn cái trống không số không huyết mạch người, Thẩm Lãng lại trút xuống vô hạn ái tâm.

Thậm chí không chỉ là làm thẳng, càng nhiều là vì cứu vớt bọn họ vận mệnh.

Thực ra vẻn vẹn không dùng đến thời gian mười ngày, hắn liền đã bắt đủ hai ngàn người.

Nhưng là hắn đăng ký tạo sách số không huyết mạch người, lại khoảng chừng hơn hai ngàn ba trăm người.

Sau đó hắn lại dùng rất nhiều thời gian, rất nhiều nhân lực vật lực, đi đem bọn hắn từng cái tìm ra, từng cái cứu ra.

Đám này trống không số không huyết mạch người, càng giống là một cái tinh thần không trọn vẹn người.

Nhưng bọn hắn thuần túy, trên người hắn nhân tính thậm chí không có ác. Chân chính thuần lương, người vật vô hại.

Tỉ như cái này Vương Đại, Thẩm Lãng liền dùng ba ngày thời gian mới đưa hắn cứu ra.

Bởi vì hắn phái người đi Vương Đại nhà thời điểm, Vương Đại đã không gặp.

Hỏi Vương Đại phụ mẫu, đối phương kiên trì nói Vương Đại là đi ở rể.

Thẩm Lãng phái đi nữ võ sĩ đều là ngay thẳng người, không có nhiều như vậy tâm cơ, liền cho rằng Vương Đại thật đi ở rể, sau đó hỏi ở rể gia đình địa chỉ.

Vương Đại phụ mẫu thật đúng là cho ra một cái địa chỉ cùng nhân gia.

Thế là Thẩm Lãng dưới trướng nữ võ sĩ viễn phó hơn hai trăm dặm bên ngoài, đi gia đình kia tìm Vương Đại.

Kết quả nhân gia nói căn bản không có chuyện này, căn bản cũng không có nhận Vương Đại ở rể.

Thế là hai cái này nữ võ sĩ lại trở về, ép hỏi Vương Đại phụ mẫu, Vương Đại phụ mẫu đến tột cùng đến đó.

Lúc ấy Vương Đại phụ thân ngậm miệng không nói, Vương Đại mẫu thân cũng chỉ là khóc, Vương Nhị nàng dâu bắt đầu khóc lóc om sòm đuổi người.

Nữ võ sĩ nhiều lần ép hỏi, Vương Nhị nàng dâu mới nói Vương Đại bị ném tới dã ngoại hoang vu, hẳn là chết sớm.

Nữ võ sĩ giận dữ, trực tiếp đánh gãy Vương Nhị hai chân, sau đó biết được Vương Đại bị vứt bỏ cụ thể địa điểm, đi đem người cứu trở về.

Mà giống Vương Đại dạng này, khoảng chừng mười mấy cái.

Dùng ròng rã hơn nửa tháng thời gian, Thẩm Lãng rốt cục tìm đủ 2,389 cái trống không số không huyết mạch người.

Cuối cùng vẫn là có mười mấy người không có chờ đến Thẩm Lãng cứu vớt, đã chết.

Hoặc là chết trong nhà kho củi bên trong, hoặc là chết tại dã ngoại hoang vu.

Nhân gian thảm kịch!

...

Cái này hơn hai ngàn ba trăm cái trống không số không huyết mạch người trước tiến vào Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ.

Thẩm Lãng không có lấy thân phận quân nhân yêu cầu nghiêm khắc bọn hắn.

Trước cho mỗi người phát năm bộ bộ đồ mới áo.

Sau đó vô số kể gà vịt thịt cá vận tiến đến.

Mỗi ngày cơm trắng, bánh bao trắng, rau quả, thịt ăn vào no bụng.

So với trong nhà thời gian, liền phảng phất Thiên Đường.

Mỗi người trước tiên đem thân thể dưỡng tốt.

Nếu như là người bình thường, theo Địa Ngục lên tới Thiên Đường về sau, đã sớm mông ngựa rung trời, sau đó liều mạng tại Thẩm Lãng trước mặt biểu hiện mình.

Nhưng là những này trống không số không huyết mạch người không có.

Phát cho bọn hắn quần áo, bọn hắn đầu tiên là không nỡ mặc, sau khi mặc vào cẩn thận từng li từng tí, coi như bẩn một chút xíu, cũng phải triệt để đập đến sạch sẽ.

Mỗi bữa cơm có cá, có thịt, có gà vịt dê bò.

Nhưng là mỗi người đều tận lực chỉ ăn thức ăn chay, đem món ăn mặn lưu cho những người khác.

Cứ việc thèm đến chảy nước miếng, bọn hắn cũng cố nén không ăn.

Dạng này dẫn đến trước hai bữa, lưu lại đại lượng gà vịt dê bò thịt không có ăn xong.

Ngay từ đầu Thẩm Lãng bọn người còn kinh ngạc, chẳng lẽ đám người này không thích ăn thịt?

Về sau mới phát hiện, bọn hắn không phải không thích ăn, mà là nhịn ăn.

Thế là Thẩm Lãng hạ lệnh ăn riêng chế, mỗi người mỗi bữa quy định muốn ăn rơi bao nhiêu cơm, bao nhiêu đồ ăn, bao nhiêu thịt, không đủ có thể lại thêm.

Kết quả, mỗi người ăn cơm mình cái kia một phần về sau, không có người thêm.

Ba ngày sau đó, Thẩm Lãng phát tháng thứ nhất quân lương.

Mỗi người ba mươi ngân tệ.

Đối với đám này trống không số không huyết mạch người tới nói, lấy hoàn toàn là một khoản tiền lớn.

Thậm chí đối với người bình thường tới nói, đều là một bút số lượng nổi bật tiền.

Nhưng khoản này quân lương phát không đi xuống.

Tất cả mọi người không thu.

Thẩm Lãng cưỡng ép đem khoản này quân lương phát hạ đi.

Nhưng là ngày thứ hai xem xét.

Phát hiện trong sân có một đống núi nhỏ, ngân tệ xếp thành núi nhỏ.

Cái này hơn hai ngàn người, toàn bộ đem phát cho tiền của bọn hắn thả lại tới.

Vũ Liệt là ý chí sắt đá người.

Nhìn thấy một màn này về sau, nàng cũng không nhịn được khóc.

Rất nhiều nữ võ sĩ cũng khóc.

Bọn hắn không nghĩ tới, trên thế giới này còn có đơn thuần như vậy người, ngoan như vậy người, quả thực liền như là nhất nhu thuận nghe lời hài tử.

Khổ Đầu Hoan là một cái vô cùng hà khắc người.

Lan thị mười huynh đệ mỗi ngày đều muốn bị hắn đánh tới gần chết, phun đến hoài nghi nhân sinh.

Khổ Đầu Hoan luyện binh pháp tắc liền là đánh, đánh cho đến chết.

Nhưng hắn tìm tới Thẩm Lãng, nói cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua như thế nghe lời binh.

Căn bản cũng không cần quản giáo.

Cũng không cần kỷ luật.

Cái này hơn hai ngàn người tụ tập nói cùng một chỗ về sau, vẫn như cũ như là một người đồng dạng.

Không quản cái gì mệnh lệnh, đều toàn bộ phục tùng.

Thậm chí không cần mệnh lệnh, bọn hắn liền sẽ làm được tốt nhất.

Mặc quần áo, giặt quần áo, xếp chăn , chờ một chút.

Chỉ cần cho bọn hắn làm một cái tấm gương, bọn hắn lập tức liền đi theo làm.

Coi như hơn hai ngàn người cùng một chỗ, cũng cơ hồ không nói cái gì nhàn thoại, trầm mặc như trước kiệm lời.

Nhưng là bầu không khí lại phi thường hài hòa.

Những người này phi thường mẫn cảm, nhưng là đối tình cảm lại cực kỳ trân quý.

Mặc dù lẫn nhau không trò chuyện, nhưng lại lại tràn ngập thiện ý.

Rất nhanh liền yên lặng quan tâm lẫn, giúp đỡ cho nhau.

Bởi vì bọn họ là đơn thuần nhất một đám người, cùng chó đều có thể sống nương tựa lẫn nhau, huống chi là đồng loại người.

Làm Thống soái tối cao Khổ Đầu Hoan, cũng hoàn toàn không có trước đó nghiêm khắc cùng hà khắc, ánh mắt cũng biến thành ôn hòa, thái độ cũng biến thành hòa ái kiên nhẫn.

Bắt đầu trong vòng mười ngày.

Không sửa đổi huyết mạch, luyện tập xếp hàng, phân rõ tả hữu, đồng thời bắt đầu trận hình đứng thẳng.

Thẩm Lãng đương nhiên biết, đối với một chi bắt đầu từ số không quân đội tới nói, chỉnh tề đứng đội hình, đi đều bước, bên trái quay, bên phải quay, đằng sau quay đến cỡ nào khó.

Muốn một người không xong khó, nhưng là muốn hơn hai ngàn người đồng thời hoàn thành, chỉnh tề như một liền vô cùng chi nạn.

Mà lại những người này cơ hồ cho tới bây giờ đều không có nhận qua cái gì giáo dục.

Nhưng mà kết quả lại làm cho Thẩm Lãng cùng Khổ Đầu Hoan thật khiếp hãi.

Đám người này học được quá nhanh.

Quả thực là thần tốc.

Vẻn vẹn ba ngày sau đó, liên quan tới đội hình toàn bộ đều học tập xong tất.

Không quản là đủ bước tiến lên, vẫn là xoay trái, rẽ phải, hậu truyện, toàn bộ đều chỉnh tề không một.

Mà lại lúc huấn luyện, mỗi người đều cực độ chuyên chú nghiêm túc.

Không quản lại nhỏ sự tình, mỗi người đều phảng phất dùng hết 120% tinh lực.

Khổ Đầu Hoan khen không dứt miệng.

"Công tử, ta cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua tốt như vậy binh, nghiêm túc như vậy, như thế chuyên chú."

"Mỗi người tính kỷ luật, phục tùng tính, quả thực không gì so sánh nổi."

"Quá ưu tú, quá xuất sắc, quả thực để người không dám tin."

"Công tử, chỉ cần có thể cho bọn hắn lực lượng, bọn hắn nhất định nhất định sẽ trở thành trên thế giới tốt nhất binh, đây mới thật sự là vô địch tinh nhuệ."

"Một chi quân đội trọng yếu nhất chính là cái gì? Dũng cảm, chuyên chú, kỷ luật, đoàn kết, cuối cùng mới là lực lượng. Mà phía trước những này đặc chất, chúng ta những này binh hoàn toàn làm được cực hạn."

Thẩm Lãng biết, đám người này trí lực không sai, nhưng rất nhiều người chưa nói tới nhiều thông minh.

Sở dĩ học tập đến như thế nhanh chóng, là bởi vì quá chuyên chú nghiêm túc.

Bọn hắn từ nhỏ đã bị phụ mẫu người nhà ghét bỏ, thậm chí vứt bỏ.

Vì lẽ đó, không quản bất cứ chuyện gì, bọn hắn đều hết sức làm được tốt nhất, hi vọng dạng này có thể chiếm được người nhà một chút xíu thích.

Nhưng bọn hắn nhìn qua quá không bình thường, ngay cả bình thường trò chuyện đều làm không được. Mà lại thân thể quá yếu, căn bản làm không sống.

"Công tử, bọn hắn là thượng thiên ban ân cho chúng ta."

"Nếu như đối bọn hắn huyết mạch cải tạo có thể thành công, ta tin tưởng vững chắc tại trong vòng mấy tháng, bọn hắn liền sẽ trở thành ưu tú nhất, cường đại nhất một chi quân đội."

"Chỉ cần bọn hắn huyết mạch cải tạo thành công, thậm chí không yêu cầu có quá cao lực lượng, chỉ cần vượt qua người bình thường năm thành liền đầy đủ, liền có thể đánh bại Sở quốc năm ngàn tinh nhuệ."

...

Thẩm Lãng đem cái này hơn hai ngàn ba trăm người toàn bộ tìm đủ, tiêu mười lăm ngày thời gian.

Lại dùng mười ngày qua thời gian đem bọn hắn thân thể thoáng dưỡng tốt một chút, đồng thời để bọn hắn học được xếp hàng.

Sau đó hắn tìm hai trăm chiếc xe lớn, vận chuyển cái này hơn hai ngàn người rời đi quốc đô, tiến về Bắc Uyển bãi săn!

Những này xe ngựa toàn bộ là xe mở mui, vì lẽ đó cái này hơn hai ngàn tên trống không số không huyết mạch người xuất ngoại đều thời điểm, lại một lần nữa bị vây xem.

Chí ít mười mấy vạn người đến xem náo nhiệt.

Có Thẩm Lãng tại, liền có trò hay a.

Đám này số không huyết mạch người đối mặt đám người thời điểm, nội tâm tràn ngập tự ti cùng bất an, tất cả mọi người hận không thể co quắp tại cùng một chỗ.

Bọn hắn ánh mắt rủ xuống, căn bản không dám nhìn những dân chúng này, mà lại trên mặt tràn ngập e ngại.

"Ha ha ha, đây chính là Thẩm Lãng chiêu mộ quân đội a!"

"Ở trong đó có người ta biết a, chính là ta sát vách hàng xóm đồ đần."

"Đúng, đúng, đúng bên kia cái kia ta cũng nhận biết, cũng là nổi danh đồ đần, mỗi ngày ôm chó nói chuyện, hoặc là liền ngẩng đầu nhìn trời, đầu óc triệt để hư mất."

"Thiên na? Thẩm Lãng đem toàn bộ quốc đô đồ đần toàn bộ một mẻ hốt gọn."

"Thật là một mực siêu cấp não tàn quân đội, đồ đần quân đội."

"Nói nhảm, nếu như không phải người ngu, ai sẽ đi gia nhập Thẩm Lãng cùng Ninh Chính quân đội? Nói rõ là pháo hôi chịu chết! Người bình thường ai nguyện ý chết a!"

"Đám này đồ đần phụ mẫu cũng thật hung ác tâm a, vì tiền liền để nhi tử đi chịu chết, nghe nói cũng không ít tiền đâu."

"Một người một trăm tám mươi ngân tệ."

"Cái gì? Nhiều như vậy? Đám này đồ đần chỗ nào trực một trăm tám mươi ngân tệ? Đem bọn hắn làm thịt bán thịt cũng không đáng hai cái ngân tệ, đám này đồ đần cha mẹ thật sự là phát đại tài."

"Nói nhảm, ngươi chẳng lẽ không có phát hiện, gần nhất thành thân việc vui đặc biệt nhiều sao? Đều là bán đi nhi tử ngốc sau có tiền, cho cái khác nhi tử cưới vợ."

"Thẩm Lãng thật sự là nghiệp chướng a."

"Đám này đồ đần có biết hay không, một trăm ngày sau bọn hắn sẽ chết?"

"Bọn hắn là kẻ ngu, làm sao lại biết?"

Những lời này toàn bộ nghe được những này số không huyết mạch người lỗ tai bên trong.

Nhưng mà, bọn hắn cũng không sợ hãi, cũng không quan tâm điểm này.

Nếu như Thẩm công tử muốn để bọn hắn đi chết, vậy bọn hắn liền đi chết tốt.

Ngược lại mấy ngày nay thời gian bên trong, bọn hắn mới cảm giác được sinh mà vì người tư vị, đã đầy đủ.

Tại đầy trời mỉa mai bên trong, Thẩm Lãng mang theo hơn hai ngàn người rời đi quốc đô.

"Ninh Chính điện hạ, ta thật sự là đồng tình ngươi a, coi như ngươi đoạt dòng chính thành công, đăng cơ làm vua, mỗi ngày phải đối mặt đều là như thế một đám ngu xuẩn." Thẩm Lãng chỉ vào xem náo nhiệt vạn dân nói.

Ninh Chính nói: "Không nên cười lời nói bọn hắn, bọn hắn cũng là người đáng thương."

Thẩm Lãng nói: "Ngu xuẩn mà không biết người, đáng buồn nhất."

Ninh Chính bất đắc dĩ lắc đầu, hắn đương nhiên sẽ không cùng Thẩm Lãng biện luận.

Trình độ nào đó Thẩm Lãng nói không sai, nhưng Ninh Chính sẽ không giống hắn như thế ngạo mạn.

...

Tiến vào Bắc Uyển bãi săn về sau, Thẩm Lãng liền muốn bắt đầu làm cái này hai ngàn người tiến hành huyết mạch cải tạo.

Hắn đã làm qua rất nhiều lần thí nghiệm, trống không số không huyết mạch người là duy nhất có thể tiếp nhận cải tạo huyết mạch thành công.

Cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch năng lượng có thể tại trong cơ thể của bọn họ phát huy tác dụng.

Đám người này huyết mạch cải tạo về sau, sẽ phát huy ra cỡ nào sức chiến đấu?

Sẽ phát sinh như thế nào thuế biến?

Thẩm Lãng trong lòng cũng vô cùng chờ mong!

Nhưng là quy mô lớn như vậy huyết mạch cải tạo, nhất định phải tại vắng vẻ địa phương bí ẩn tiến hành, tuyệt đối không thể có bất luận cái gì một điểm tiết lộ.

Bắc Uyển bãi săn đã bị hoang phế thật lâu, bên trong chỉ có một chi hơn trăm người lão quân trông coi, liền đợi đến Thẩm Lãng đi giao tiếp đâu.

Nhưng mà!

Chờ Thẩm Lãng suất quân tiến vào Bắc Uyển bãi săn thời điểm, lại bị người cản lại.

Có một chi quân đội sớm mấy canh giờ tiến vào chiếm giữ Bắc Uyển bãi săn, cưỡng ép đuổi đi trông coi lão quân, cưỡng ép chiếm lấy toàn bộ bãi săn.

Tiệt hồ Thẩm Lãng.

Khổ Đầu Hoan tiến lên thương lượng.

"Ta chính là Trường Bình Hầu tước phủ Thiên hộ Khổ Nhất Trần, phụng bệ hạ chi mệnh, suất lĩnh lính mới vào ở Bắc Uyển bãi săn huấn luyện, mời các ngươi tránh ra, đồng thời rời đi!"

Ngăn tại Bắc Uyển bãi săn cửa chính, ròng rã có ba trăm tên kỵ binh.

Mỗi một cái đều tinh nhuệ cực hạn.

Cầm đầu chính là Chủng thị gia tộc nghĩa nữ Chủng Miểu.

"Bệ hạ lúc nào đem Bắc Uyển bãi săn ban cho các ngươi? Ta làm sao không biết?" Chủng Miểu cười lạnh nói: "Ta chỉ biết là chúng ta Chủng thị gia tộc hai ngàn tinh nhuệ đã tiến vào chiếm giữ, như vậy cái này Bắc Uyển bãi săn là thuộc về chúng ta, ai tới đều vô dụng, lập tức cút ngay cho ta!"

Đón lấy, Chủng Miểu lớn tiếng hạ lệnh quát: "Nơi đây đã là quân sự cấm địa , bất kỳ người nào đợi không được tới gần, người vi phạm giết chết bất luận tội!"

"Giết chết bất luận tội!"

Chủng thị gia tộc ba trăm tên kỵ binh cùng kêu lên hét lớn.

Sau đó ba trăm kỵ binh chỉnh tề rút ra chiến đao, sát khí ngút trời.

"Thẩm Lãng, tiểu thư của chúng ta ngay tại bãi săn bên trong, ngươi cút ngay lập tức." Chủng Miểu nói: "Ngươi không phải tiểu bạch kiểm sao? Ngươi không phải lộng thần sao? Ngươi cái này đi cầu bệ hạ làm cho ngươi chủ a."

Lúc này, Chủng Sư Sư xuất hiện.

Phía sau của nàng ròng rã đi theo hai ngàn Chủng thị gia tộc tinh nhuệ.

Khoảng cách nàng bị Thẩm Lãng cuồng đánh mặt mày hốc hác đã qua hơn một tháng, nàng tuyệt mỹ khuôn mặt vậy mà khôi phục.

Bị đánh gãy xương mũi vậy mà uốn nắn.

Mũi ngọc tinh xảo vậy mà vẫn như cũ cao ngất kiều đĩnh, tinh xảo tuyệt luân.

Nàng đã đổi một thân áo giáp, vẫn như cũ như là hỏa diễm đồng dạng đỏ bừng.

Dáng người vẫn như cũ ma quỷ, phảng phất mỗi một tấc đều đốt nam nhân linh hồn.

Nữ nhân này là ương ngạnh phách lối, làm cho người ta chán ghét, nhưng dáng dấp là thật đẹp, đỉnh cấp tuyệt sắc thiếu nữ đẹp.

Nàng nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập cừu hận thấu xương.

"Thẩm Lãng, ta đã chờ ngươi đã lâu." Chủng Sư Sư lạnh giọng nói: "Ngươi vì sao khoan thai tới chậm a?"

Đón lấy, nàng đôi mắt đẹp lạnh lẽo, nói: "Hiện tại cho ngươi một lựa chọn, hoặc là xám xịt xéo đi, hoặc là bị đại quân ta chém tận giết tuyệt!"

"Chủng thị quân đội nghe lệnh, chỉ cần Thẩm Lãng người dám vượt qua bạch tuyến một bước, lập tức khai chiến, giết chết bất luận tội!"

"Vâng!" Chủng Sư Sư hai ngàn tinh nhuệ cùng kêu lên rống to.

Nàng đã sớm ở đây ôm cây đợi thỏ, liền đợi đến cho Thẩm Lãng một kích trí mạng.

Thẩm Lãng nhìn một chút, Chủng Sư Sư khoảng chừng hơn hai ngàn quân đội, mà lại đã bố trí tốt phòng tuyến.

Nhưng mà Thẩm Lãng, vẻn vẹn chỉ có hơn ba trăm quân đội mà thôi.

Còn lại hơn hai ngàn tên trống không số không huyết mạch người, lúc này còn suy nhược vô cùng, tay trói gà không chặt.

Nhưng bọn hắn mỗi một cái đều vô cùng quý giá, một khi bị cải tạo huyết mạch, mỗi một cái đều là ưu tú nhất võ sĩ.

Đây là hắn vô địch quân đội hạt giống, một cái cũng không thể tổn thất!

Chủng Sư Sư lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ta đếm ngược năm cái đếm, ngươi hoặc là xéo đi, hoặc là tiến lên chịu chết!"

"Năm, bốn, ba, hai. . ."

Mà liền tại lúc này, Thẩm Lãng ha ha cười nói: "Chủng Sư Sư, ngươi đã rơi vào bẫy rập của ta. Ta cũng đổ số năm cái đếm, các ngươi mau chóng rời đi, nếu không ta chẳng những đưa ngươi quân đội chém tận giết tuyệt, mà lại đưa ngươi trước X sau giết!"

Sau đó, Thẩm Lãng cũng bắt đầu đếm ngược.

Năm, bốn, ba, hai, một!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 314: Làm Bẩn Chủng Sư Sư! Cải Tạo Số Không Huyết Mạch!

Nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, Chủng Sư Sư không nói gì, Chủng Miểu ngược lại cười to.

"Thẩm Lãng, ngươi không cần giả thần giả quỷ, khoe khoang khoác lác, cái gì chúng ta rơi vào bẫy rập của ngươi? Chúng ta lại rơi vào ngươi cái gì cạm bẫy?"

Thẩm Lãng nói: "Chủng Sư Sư, ngươi lúc đầu muốn để Chủng phi ra tay giết ta, nhưng Chủng phi hiện tại đóng chặt cửa cung không gặp bất luận kẻ nào, mà lại nàng đã không quản cùng ta trước ngươi mâu thuẫn, vì lẽ đó ngươi liền nghĩ tại Bắc Uyển bãi săn ôm cây đợi thỏ. Ngươi sớm nhất một nhóm quân đội, ba ngày trước liền đã bí mật tiến vào Bắc Uyển bãi săn, đại quy mô quân đội đêm qua tiến vào, mà chính ngươi thì là ba canh giờ tiến lên vào."

Chủng Sư Sư nói: "Phải thì như thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Ta đã có thể đoán được ngươi sẽ sớm tiến vào Bắc Uyển bãi săn ôm cây đợi thỏ, vì sao không thể càng thêm sớm hạ thủ hại ngươi đây?"

Chủng Miểu cười nói: "Thẩm Lãng ngươi nghĩ rằng chúng ta không nghĩ tới sao? Ngươi không biết cái này chút thủ đoạn sao? Hoặc là tại lương thực bên trong hạ độc sao, không phải liền là trong nước hạ độc sao? Bằng không liền là trong nước xuống bệnh đậu mùa virus mấy người thủ đoạn? Muốn phá giải vô cùng đơn giản, đầu tiên lương thực chính chúng ta mang, căn bản cũng không ăn bãi săn bên trong tồn lương. Tiếp theo đem nước đốt lên lại hét lại nấu cơm, liền có thể diệt sát đại bộ phận độc vật, liền xem như thạch tín chờ độc vật chúng ta Chủng thị có chuyên môn đồ vật có thể kiểm trắc ra, thậm chí ngân châm đều có thể kiểm trắc ra thạch tín. Nếu như là cái khác độc vật liền càng thêm không có khả năng, ngươi có bao nhiêu độc a? Có thể đồng thời tại ba miệng trong giếng hạ độc, còn muốn cho chúng ta hai hơn ngàn người đồng thời trúng độc? Nói đùa sao?"

Lời này ngược lại là có đạo lý.

Làm một chi tinh nhuệ quân đội, phòng ngừa địch nhân ở trong nước hạ độc, lương thực trung hạ độc vốn là quan trọng nhất.

Mà lại đại quy mô hạ độc vốn là rất khó.

Thẩm Lãng cười nói: "Nói đến nửa điểm không sai, bất quá Chủng Sư Sư ngươi hẳn phải biết Tiết Tuyết cho nàng nghĩa mẫu, cũng chính là Kiếm Vương thê tử hạ cổ độc một chuyện đi."

Lời này mới ra, Chủng Sư Sư cùng Chủng Miểu sắc mặt biến đổi.

Các nàng đương nhiên biết.

Tiết Tuyết cùng Chủng Sư Sư quan hệ vô cùng mật thiết.

Kiếm Vương thê tử thảm trạng, nàng cũng có chỗ nghe thấy.

Thẩm Lãng nói: "Cái khác kịch độc, không quản lợi hại đến mức nào, đi qua đại lượng pha loãng về sau, trên cơ bản liền không có uy lực gì. Mà lại liền xem như lợi hại hơn nữa rắn độc độc, một khi đun sôi cũng liền mất đi hiệu lực. Nhưng có một loại đồ vật phi thường đáng sợ, coi như đang sôi trào nước sôi bên trong cũng không thể đưa chúng nó giết chết, đó chính là Phù Đồ Sơn cổ độc trùng."

"Cực kỳ đáng sợ là, những này cổ độc trùng là có thể lại trong cơ thể không ngừng bản thân phân liệt, bản thân sinh sôi, chỉ là mấy trăm con cổ trùng, lại trong vòng vài ngày liền có thể biến thành mấy vạn đầu, mấy chục vạn đầu thậm chí nhiều hơn."

"Mà ta tại Bắc Uyển bãi săn giếng nước bên trong, nhỏ xuống Kiếm Vương thê tử ba lượng máu. Ở trong đó có bao nhiêu cổ độc trùng, vài tỷ còn chưa hết đi. Các ngươi coi như đem nước đốt lên uống cũng vô dụng, chính các ngươi tính toán, mỗi người trong cơ thể có bao nhiêu cổ độc trùng, mấy vạn? Mấy chục vạn?"

"Mà lại huyết mạch lực lượng càng cao người, cổ độc trùng sinh sôi đến càng nhanh, trong các ngươi cũng đã có người bắt đầu phát tác. Loại này cổ độc phát tác đặc thù liền là bộ da toàn thân như là con cóc đồng dạng, sau đó trở nên sợ ánh sáng, thanh âm khàn khàn, thần chí dần dần đánh mất."

Lời này mới ra, Chủng Sư Sư rùng mình.

Kiếm Vương thê tử thảm trạng, nàng là rõ ràng, quả thực người không ra người quỷ không ra quỷ, sống đến mức này thật đúng là không bằng chết tính.

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Không có gì bất ngờ xảy ra, triệu chứng đều là trước theo háng bắt đầu, bởi vì nơi đó bạch huyết phi thường dày đặc."

"A. . ." Bỗng nhiên Chủng thị gia tộc nghĩa nữ Chủng Miểu một tiếng kinh hô.

Vừa rồi đi tiểu thời điểm, nàng phảng phất cảm thấy mình dưới bụng mặt có chút không đúng, nhưng là không đau không ngứa nàng cũng không có để ý.

Thẩm Lãng cười nói: "Ngay từ đầu không đau không ngứa, nhưng là rất nhanh liền sẽ trở nên ngứa khó nhịn, cuối cùng lan tràn đến toàn thân, mà tới lúc kia thần tiên khó cứu, Kiếm Vương thê tử như vậy lúc liền như là dã thú."

Chủng Miểu sắc mặt kịch biến, nhanh chóng quay người xông vào trong lều vải, cởi xuống khôi giáp của mình.

Lập tức thấy rất rõ ràng, tại háng vị trí, quả nhiên có rất nhiều ma ma điểm điểm, như là con cóc.

Nàng lập tức da đầu từng đợt run lên, nội tâm phát ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Này làm sao xử lý? Này làm sao xử lý?

Ngay sau đó, Chủng Sư Sư dưới trướng cao thủ nhao nhao lao nhanh đến trong trướng bồng, trong rừng rậm, giải khai quần nhìn.

"A. . . A. . ."

Sau đó, truyền đến một trận lại một trận thét lên.

Có ít người háng có con cóc đồng dạng ma ma điểm điểm, nhưng có ít người không có.

Thẩm Lãng cười nói: "Ta không có đoán sai, đã có người trước phát tác đi. Những người này hoặc là uống nước sớm nhất, hoặc là huyết mạch thiên phú tối cao, nhưng là yên tâm đi, các ngươi một cái cũng đừng nghĩ trốn qua."

Lời này mới ra, Chủng Sư Sư dưới trướng quân đội triệt để rùng mình.

Tiếp lấy Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Chủng Sư Sư, thân phận của ngươi cao quý, xưa nay không uống nước giếng, ngươi thích uống nước suối thật sao? Cái này Bắc Uyển bãi săn có một ngọn núi gọi cảm ân núi, trong núi có một cái vách núi, trên vách đá lại một cái khe hở, bên trong có nước suối không ngừng tuôn ra, ngọt cực hạn, chỗ kia nước suối cũng bị ô nhiễm, ta đem Kiếm Vương thê tử máu độc rất nhiều đều rót vào cái kia nước suối đầu nguồn, ngươi sẽ không phải là dùng cái kia nước suối pha trà a?"

Lời này mới ra, Chủng Sư Sư sắc mặt triệt để kịch biến.

Nàng thích nhất uống trà, mà lại uống tốt nhất trà, vĩnh viễn để người tùy thân mang theo.

Pha trà dùng nước, cũng nhất định phải là muốn vách núi nứt ra nước suối.

Ngay tại một canh giờ trước, nàng vừa mới uống.

"Thẩm Lãng, ngươi. . . Ngươi gạt ta!" Chủng Sư Sư run rẩy nói.

Thẩm Lãng cười lạnh: "Ta lừa ngươi làm cái gì? Ta còn có nửa lượng máu độc không dùng hết đâu."

Sau đó, hắn giơ lên trong tay cái này một ống máu độc.

Màu đỏ bên trong mang theo xanh tử sắc, nhìn cực kỳ quỷ dị, cái này thật đúng là Kiếm Vương thê tử trên người máu độc.

Nhất thời, Chủng Sư Sư cảm thấy rùng mình.

Sau đó cảm giác được toàn thân vô cùng ngứa ngáy, phảng phất trong máu có vô số cổ trùng đang du động, tại sinh sôi, tại phân liệt.

Nàng hận không thể lập tức giải khai khôi giáp nhìn mình háng, nhìn có hay không xuất hiện con cóc đồng dạng ma ma điểm điểm.

"Chủng Sư Sư tiểu thư, đối với loại này cổ độc Tiết Tuyết tiểu thư hẳn là rõ ràng nhất, cái này dù sao cũng là Phù Đồ Sơn cổ độc, coi như chữa khỏi, thân thể cùng làn da cũng kém không nhiều hủy, trong cơ thể ngươi tiến cổ trùng vẫn chưa tới một canh giờ, thời gian hẳn là còn kịp, giống Chủng Miểu dạng này coi như chữa khỏi, cũng trên cơ bản hủy một nửa."

Lời này mới ra.

Chủng Sư Sư đã cơ hồ hồn phi phách tán.

Nàng tuyệt đối không nên biến thành Kiếm Vương thê tử bộ kia quỷ bộ dáng a, vậy đơn giản so tử vong còn muốn đáng sợ.

Nàng tình nguyện chết, cũng không cần biến thành như thế xấu xí, đáng sợ như vậy bộ dáng.

Ta mới trúng độc một canh giờ, hẳn là còn kịp a? Hẳn là còn kịp.

Ta phải nhanh đi tìm Tiết Tuyết, ta phải nhanh đi cứu trị.

Trong lúc nhất thời, Chủng Sư Sư cái gì đều không để ý tới.

So với báo thù, còn có cái gì so với mình mỹ mạo cùng tính mệnh càng trọng yếu hơn?

Cấp tốc, cấp tốc.

Thế là, nội tâm của nàng kinh hoàng, không nói hai lời trực tiếp xoay người cưỡi lên nàng cái kia thớt hãn huyết bảo mã, hướng phía quốc đô phương hướng chạy như điên.

Đi tìm Tiết Tuyết cầu cứu.

Lập tức, Chủng thị cái khác cao thủ mau đuổi theo, cao giọng nói: "Tiểu thư , chờ ta một chút , chờ ta một chút!"

Nhưng là Chủng Sư Sư hãn huyết bảo mã tốc độ quá nhanh, hoàn toàn là một kỵ tuyệt trần, trong nháy mắt liền chạy đến không thấy, phía sau Chủng thị cao thủ liều mạng điên cuồng đuổi theo.

Chủng Sư Sư đều chạy.

Chủng thị gia tộc hai ngàn tinh nhuệ đương nhiên càng thêm lòng người bàng hoàng.

Mỗi người đều uống Bắc Uyển bãi săn nước, mỗi người trong cơ thể đều có cổ trùng.

Bây giờ, bọn hắn nơi nào còn có tâm tư chiếm lĩnh Bắc Uyển bãi săn a, chỉ muốn tranh thủ thời gian về quốc đô trị liệu trong cơ thể cổ độc.

Nhất là Chủng Miểu, nàng đều đã phát tác a.

"Thẩm Lãng, ngươi chờ đó cho ta, ta Chủng thị sẽ không bỏ qua ngươi, tuyệt đối sẽ không!"

Sau đó, Chủng Miểu trở mình lên ngựa, hướng phía quốc đô lao nhanh.

Sau một lát, Chủng thị gia tộc hơn hai ngàn tên lính trốn được vô tung vô ảnh.

Thẩm Lãng hướng phía Khổ Đầu Hoan nói: "Đi, chúng ta đi vào đi!"

Khổ Đầu Hoan mang theo mười tên Bách hộ, ba trăm tên võ sĩ, hơn hai ngàn tên trống không số không huyết mạch người, trùng trùng điệp điệp tiến vào Bắc Uyển bãi săn bên trong.

Hàm Nô tại bên cạnh hỏi: "Công tử, chúng ta muốn hay không một lần nữa đào móc một cái mới giếng a."

Khổ Đầu Hoan tại bên cạnh cười một tiếng.

Hàm Nô cùng Vũ Liệt kinh ngạc, sau đó nói: "Công tử, chẳng lẽ ngài là lừa gạt Chủng Sư Sư?"

Đương nhiên là lừa gạt Chủng Sư Sư.

Đầu tiên, những này cổ trùng trân quý như vậy, Thẩm Lãng làm sao bỏ được xuống đến nước giếng bên trong?

Trước đó hại Chủng Sư Sư thần kinh độc tố chỉ là cổ trùng vật bài tiết mà thôi, đương nhiên có thể lợi dụng.

Mà những này cổ trùng đối với Thẩm Lãng tới nói vô cùng trân quý, không có chút nào bỏ được lãng phí, cải tạo huyết mạch hoàn toàn dựa vào những này cổ trùng đâu, chỗ nào bỏ được vài ức vài ức hao tổn? Cũng không phải một thứ gì đó có thể liên tục không ngừng sinh ra.

Tiếp theo, những này cổ trùng vô cùng cường đại, nhưng là cũng phi thường yếu ớt.

Nước sôi một nấu liền toàn bộ chết xong, thậm chí tại nước giếng bên trong cũng rất khó sinh tồn tiếp, bọn chúng là dựa vào huyết dịch năng lượng sinh tồn.

Vì lẽ đó tại nước giếng bên trong hạ cổ trùng, căn bản liền không có khả năng, tại một bát trong nước xuống còn tạm được.

Hàm Nô nói: "Vậy những người này trên thân phát tác con cóc đồng dạng ma ma điểm điểm là chuyện gì xảy ra? Mà lại toàn bộ đều là người võ công cao trúng chiêu, đều là Chủng Sư Sư bên người cao thủ trúng chiêu?"

Lúc này Kiếm Vương Lý Thiên Thu lại có chuyện muốn giảng.

Thẩm công tử a, ta đối với ngươi vô hạn cảm kích.

Nhưng là có thể hay không đừng để ta mỗi ngày đi làm những này hạ lưu công việc bẩn thỉu a.

Đây là tại làm trái ta đại tông sư thân phận a.

Không sai, những người này phát tác căn bản cũng không phải là Phù Đồ Sơn cổ độc, chỉ là một loại dẫn phát bệnh ngoài da thực vật độc tố mà thôi.

Vũ Liệt nói: "Công tử, Tiết Tuyết, Yến Nan Phi cùng Phù Đồ Sơn hẳn là có quan hệ, vì lẽ đó rất nhanh liền sẽ biết trong cơ thể không có trúng cái gì cổ độc, đến lúc đó Chủng Sư Sư lại sẽ tìm đến chúng ta phiền phức làm sao bây giờ? Chẳng lẽ chúng ta lại muốn đi hướng bệ hạ cáo trạng, để bệ hạ điều động quân đội khu trục Chủng Sư Sư sao?"

Thẩm Lãng cười nói: "Như bực này việc nhỏ đều muốn đi tìm bệ hạ làm chủ, chẳng phải là lộ ra ta nhất là vô năng?"

Lúc này Vũ Liệt cùng Hàm Nô mới phát hiện, lúc này đại ngốc tại bên cạnh, nhưng Kiếm Vương Lý Thiên Thu nhưng không thấy bóng dáng.

. . .

Bất luận kẻ nào đối mặt Chủng Sư Sư loại này ngang ngược vô lý thiên chi kiêu nữ đều rất đau đầu.

Trừ phi ngươi một lần vất vả suốt đời nhàn nhã giết nàng.

Nếu không nàng vĩnh viễn sẽ đến điên cuồng tìm ngươi phiền phức, căn bản sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nhưng Thẩm Lãng thật không thể giết nàng, đảm đương không nổi giết nàng hậu quả.

Chủng thị gia tộc hiện tại quá cường đại.

Thẩm Lãng việc cấp bách, liền là dùng hết toàn lực đem ngũ vương tử Ninh Chính nâng lên đi, lớn mạnh tự thân lực lượng.

Mà một khi giết Chủng Sư Sư, vậy liền không chết không thôi.

Đương nhiên, muốn đối phó loại này ngoan độc ngang ngược cô gái được nuông chiều, Thẩm Lãng tối thiểu có mười mấy loại biện pháp.

Như vậy loại nào biện pháp không có nhất ranh giới cuối cùng?

Thẩm Lãng cơ bản liền sẽ lựa chọn loại nào.

. . .

Chủng Sư Sư bị Thẩm Lãng hù dọa trúng cổ độc về sau, lập tức hồn phi phách tán, cưỡi thiên lý mã liều mạng hướng phía quốc đô lao nhanh.

Nàng trong đầu cái gì đều không muốn, chỉ muốn tranh thủ thời gian tìm tới Tiết Tuyết, xác định trong cơ thể có hay không đáng sợ cổ trùng? Nếu như có, nhanh đi Phù Đồ Sơn cầu cứu.

Một khắc cũng không thể chậm trễ.

Vì lẽ đó bất tri bất giác, nàng liền đem Chủng thị cao thủ của gia tộc cùng quân đội vung không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Một người cưỡi ngựa chạy tại vắng vẻ con đường bên trên.

Bỗng nhiên, trước mắt nàng bỗng nhiên một hoa.

Sau đó toàn bộ thân thể bay lên.

Một cái tuyệt đỉnh cao thủ cực nhanh theo đỉnh đầu nàng phóng qua đi, trực tiếp dẫn theo thân thể của nàng biến mất ở bên cạnh trong rừng cây, sau một lát liền vô tung vô ảnh.

Từ đầu tới đuôi, Chủng Sư Sư ngay cả cầu cứu hô to đều không phát ra được.

Ước chừng một phút sau, cái này cao thủ lại một lần nữa xuất hiện, đem Chủng Sư Sư hãn huyết bảo mã dắt đến trong rừng cây giấu đi.

Cái này tuyệt đỉnh cao thủ, đương nhiên vẫn là Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Hắn thật là phi thường bất đắc dĩ.

Thẩm công tử, vì cái gì? Vì cái gì a?

Mỗi lần cũng phải làm cho ta đi làm những này hạ lưu sự tình a, ta thật có chút gánh không được.

Hắn kẹp lấy Chủng Sư Sư nhanh chóng lao nhanh, đưa nàng đưa đến nơi nào đó bí mật trong sơn động.

"Ngươi là ai? Ngươi muốn làm gì?" Chủng Sư Sư khôi phục năng lực hành động về sau, bỗng nhiên phóng thích ám khí.

Bạo vũ lê hoa.

Gặp quỷ, trên người nàng vậy mà cũng có bạo vũ lê hoa?

Đương nhiên là phỏng chế.

Thẩm Lãng chế tạo cái này bạo vũ lê hoa ám khí thực sự uy lực quá kinh người, nổi danh về sau, rất nhiều thế lực đều nhao nhao phỏng chế.

Yến Nan Phi Nam Hải kiếm phái, Diêm Ách Hắc Thủy Đài phỏng chế trình độ cực cao.

Chủng Sư Sư là thiên chi kiêu nữ, người khác đương nhiên không chịu bỏ qua lấy lòng cơ hội của nàng, vì lẽ đó Tiết Bàn cùng

Tiết Tuyết đều đưa mấy cái cho nàng.

"Bạch!"

Vô số độc châm, mưa to đồng dạng hướng phía Kiếm Vương Lý Thiên Thu toàn thân bao phủ vọt tới.

Sau đó một màn, thật đem Chủng Sư Sư kinh diễm đến.

Đối phương thậm chí ngay cả tránh đều không tránh, theo trong cơ thể bỗng nhiên khuấy động ra một cỗ cường đại chân khí nội lực.

Lập tức, cái này vô số độc châm phảng phất đụng vào tường không khí, sau đó bị gió bão nháy mắt thổi tan, hướng phía hai bên bay vụt, biến mất vô tung vô ảnh.

Chủng Sư Sư kinh hãi.

Người này võ công, vậy mà cao đến nước này?

Quá không thể tưởng tượng.

Người này đến cùng là ai a? Chỉ gặp hắn trên mặt mang lên một trương mặt nạ, Bạch Vô Thường mặt nạ.

Võ công của hắn, quả nhiên như là quỷ thần đồng dạng cao minh.

"Ngươi đến tột cùng là ai? Tranh thủ thời gian thả ta, ta có thể coi như sự tình gì đều không có phát sinh."

"Ngươi hẳn phải biết thân phận của ta, phụ thân của ta là Chủng Nghiêu, cô cô của ta là Việt Quốc Vương phi, vị hôn phu của ta là Đại Viêm đế quốc võ thân vương con trai, ngươi nếu là dám tổn thương ta, coi như chạy trốn tới chân trời góc biển cũng vô dụng."

"Ngươi võ công cao như vậy, cứ như vậy mò mẫm hỗn quá lãng phí, không bằng hiệu trung ta Chủng thị gia tộc như thế nào? Nhất định bảo đảm ngươi vinh hoa phú quý."

"Ngươi thả ta, tranh thủ thời gian thả ta, ta nhất định phải lập tức trở về, chậm trễ canh giờ, ta giết ngươi cả nhà."

"Ngươi cùng Thẩm Lãng quan hệ thế nào? Ngươi cùng hắn có quan hệ hay không?"

Nhưng mà, đối phương không có bất kỳ cái gì trả lời, trực tiếp hướng trong miệng nàng rót vào một vật.

. . .

Lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, Chủng Sư Sư đã một mảnh mê ly.

Phiêu phiêu dục tiên đồng thời, lại phảng phất như thiêu như đốt.

Chung quanh phát sinh hết thảy là như thế hư ảo, liền phảng phất giống như nằm mơ.

Ở trong giấc mộng.

Nàng phảng phất cùng một cái nam nhân cẩu thả.

Nàng vừa khóc lại cười.

Vừa ca vừa nhảy múa.

Đối phương vẫn như cũ mang theo Bạch Vô Thường mặt nạ, nhìn không thấy gương mặt, nhưng theo thân thể của hắn đó có thể thấy được, người này phi thường trẻ tuổi.

Có chút gầy yếu, nhưng là phi thường thon dài.

Mà lại nơi ngực có một đóa hoa mai nốt ruồi.

Chủng Sư Sư phảng phất trước nay chưa từng có hưng phấn, trong lòng lời nói không ngừng đổ xuống mà ra.

Rất nhiều không thể cho ai biết bí mật, cũng không chút nào che lấp nói ra.

Mà tại cái này điên cuồng thời khắc, bên ngoài mưa như trút nước.

. . .

Lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm.

Chủng Sư Sư đầu đau muốn nứt, phảng phất say rượu.

Trước đó phát sinh hết thảy, thật phảng phất liền như là một giấc mộng, như vậy không chân thực.

Ngay sau đó nàng bỗng nhiên ngồi xuống.

Sau đó phát hiện một kiện vô cùng kinh dị sự tình.

Trên người nàng cái gì quần áo đều không có, nằm tại trong một cái sơn động, trên mặt đất liền đệm lên tơ trắng lụa.

Phía trên lại còn có đỏ thắm vết máu.

Chủng Sư Sư kinh hãi.

Ông trời của ta cái kia?

Trước đó đến tột cùng phát sinh cái gì?

Vậy mà không phải là mộng cảnh? Hết thảy vậy mà là chân thật?

Ta, ta thất trinh?

A. . . A. . . A. . .

Lúc này trên mặt đất còn có một phong thư, chữ viết phi thường xinh đẹp, trước nay chưa từng có xinh đẹp.

Có thể không xinh đẹp không?

Thẩm Lãng hoàn toàn phỏng theo Lan Đình Tự kiểu chữ viết ra.

"Chủng Sư Sư tiểu thư, cám ơn ngươi hậu ái, ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên đêm qua ngươi, cũng sẽ không quên đêm qua mưa. Nhưng là ngươi đêm qua nói cho ta quá nhiều Chủng thị gia tộc không thể cho ai biết bí mật, để ta có chút lùi bước, ta cần thời gian tỉnh táo một chút, nếu ta nghĩ thông suốt, sẽ lại tới tìm ngươi."

Kí tên Bạch Vô Thường.

Chủng Sư Sư đầu đau muốn nứt, cả người đều muốn triệt để sụp đổ.

Nàng là muốn gả cho Đại Viêm đế quốc võ thân vương con trai, nhưng bây giờ nàng đều đã bị làm bẩn, còn thế nào gả?

Mà lại đêm qua nàng không biết nói ra rất nhiều không thể cho ai biết bí mật.

Nhất định là Thẩm Lãng, nhất định là Thẩm Lãng.

Nghe nói hắn có một loại phi thường kinh người dược vật, ăn hết về sau cái gì nói thật đều có thể nói được.

Nhưng là Thẩm Lãng không có võ công a.

Hôm qua cướp đi nàng người võ công cao như thế.

Hai người đều mang Bạch Vô Thường mặt nạ, có phải là cùng một người hay không?

Chủng Sư Sư thật sắp điên, triệt để điên!

Nàng mặc quần áo, đi ra sơn động, phát hiện sắc trời đã sáng rõ.

Trên mặt đất ướt sũng, đêm qua xác thực xuống mưa to.

Mà nàng hãn huyết bảo mã, đứng bình tĩnh ở nơi đó ăn cỏ, nhìn thấy nàng tới về sau, còn thân mật tới từ từ.

Chủng Sư Sư trở mình lên ngựa, vọt ra rừng cây.

Sau đó, nàng đứng trước một lựa chọn, đi Bắc Uyển bãi săn tìm Thẩm Lãng giằng co? Vẫn là đi quốc đô tìm Tiết Tuyết?

Hơi hơi do dự về sau, nàng cảm thấy mạng nhỏ trọng yếu.

Thế là, nàng liền hướng phía quốc đô chạy như điên.

Kết quả, còn không có chạy ra hơn mười dặm, lập tức liền gặp được Chủng Miểu.

"Tiểu thư, chúng ta rốt cuộc tìm được ngươi, đêm qua ngươi đi nơi nào a?" Chủng Miểu xông lên nói: "Hôm qua ngài chạy nhanh như vậy, chúng ta đuổi tới quốc đô thời điểm, Tiết Tuyết phu nhân nói căn bản không có nhìn thấy ngài, chúng ta tìm khắp nơi đều không có tìm được, quả thực đều muốn gấp điên."

Chủng Sư Sư cố nén đau đớn nói: "Không có việc gì, ta chỉ là chạy quá nhanh lạc đường."

Nàng đương nhiên sẽ không đem đêm qua sự tình nói ra, cái này bí mật nàng chỉ có thể nát ở trong lòng, thậm chí cùng phụ mẫu cũng không dám nói.

Đón lấy, Chủng Sư Sư tiếp tục hướng phía quốc đô lao nhanh.

"Tiểu thư, ngài đây là muốn đi tìm Tiết Tuyết phu nhân sao?" Chủng Miểu nói.

Chủng Sư Sư gật đầu, nàng muốn xác định trong cơ thể mình có hay không cổ trùng, có thể bị nguy hiểm hay không.

Chủng Miểu nói: "Tiểu thư, chúng ta đều bị Thẩm Lãng lừa gạt, chúng ta trong cơ thể căn bản liền không có cái gì cổ trùng, trên người chúng ta những này con cóc đồng dạng ma ma điểm điểm, chỉ là một loại phi thường hiếm thấy thảo dược rễ cây chất lỏng mà thôi, dùng không mấy ngày liền sẽ biến mất."

Chủng Sư Sư nói: "Ngươi xác định?"

Chủng Miểu nói: "Tiết Tuyết phu nhân tự mình cho chúng ta thử máu, xác định căn bản không có cổ trùng, hơn nữa còn cho chúng ta dùng thuốc, nói háng bên trên tê dại điểm vài ngày sau liền có thể lui đi."

Chủng Sư Sư thường thường buông lỏng một hơi.

Chủng Miểu nói: "Tiểu thư, chúng ta cái này đi gây sự với Thẩm Lãng, chúng ta có hơn hai ngàn người, chúng ta lại một lần nữa đi đem Bắc Uyển bãi săn cho đoạt."

Sau đó, Chủng Sư Sư cùng Chủng Miểu, lại một lần nữa mang theo Chủng thị đại quân phóng tới Bắc Uyển bãi săn.

Chỉ bất quá Chủng Sư Sư không phải vì đòi lại một cái công đạo, mà là muốn triệt để biết rõ ràng đáp án.

Cái kia làm bẩn nàng trong sạch ác ôn, đến cùng có phải hay không Thẩm Lãng?

Nàng nhớ tinh tường, nam nhân kia ngực có một cái hoa mai nốt ruồi.

Còn có, đêm qua hai người trong sơn động thời điểm bên ngoài rơi xuống mưa rào tầm tã.

. . .

Nhưng mà, đợi đến Chủng Sư Sư lại một lần nữa vọt tới Bắc Uyển bãi săn thời điểm.

Phát hiện nơi này đâu đâu cũng có chết đi động vật.

Từng đợt hôi thối, còn có con ruồi bay loạn.

Mà lại bãi săn phía ngoài hai bên đường, vậy mà không hiểu thấu bốc lên lục sắc sương mù.

Nhìn qua phảng phất là độc chướng.

Làm sao trong vòng một đêm, Bắc Uyển bãi săn biến thành bộ dáng này?

Chủng Sư Sư cùng Chủng Miểu che cái mũi, bỗng nhiên xông vào Bắc Uyển bãi săn bên trong, liền muốn đối Thẩm Lãng hưng sư vấn tội.

Nhất là Chủng Sư Sư, cách rất xa liền lớn tiếng hỏi: "Thẩm Lãng, đêm qua xuống mưa to thời điểm, ngươi ở đâu?"

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Chủng Sư Sư tiểu thư làm sao đi mà quay lại? Yên tâm ta hôm qua nói cái gì cổ độc là cùng ngươi còn đùa giỡn."

Chủng Sư Sư run rẩy nói: "Ta đang hỏi ngươi đâu, đêm qua xuống mưa to thời điểm, ngươi ở đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Ta tại Bắc Uyển bãi săn trong quân doanh a?"

Chủng Sư Sư nói: "Ai có thể chứng minh?"

Thẩm Lãng nói: "Rất nhiều người đều có thể chứng minh a, Khổ Nhất Trần Thiên hộ, Kiếm Vương tiền bối, còn có Tam vương tử điện hạ, Tiết Bàn thế tử."

Lúc này, Chủng Sư Sư mới phát hiện Tiết Bàn cùng Tam vương tử Ninh Kỳ đều tại.

Nàng không khỏi hướng hai người nhìn lại.

Tiết Bàn nói: "Sư Sư, ngươi đêm qua đi nơi nào? Chủng Miểu nói ngươi mất tích về sau, chúng ta lập tức tới tìm ngươi."

Chủng Sư Sư nói: "Đêm qua xuống mưa to thời điểm. . ."

Tiết Bàn nói: "Sau nửa đêm xuống mưa to, chúng ta ngay tại Bắc Uyển bãi săn trong đại doanh."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta biết được Chủng Sư Sư tiểu thư sau khi mất tích, cũng phái người ra ngoài tìm kiếm, bởi vì xuống mưa to, ta, Kiếm Vương tiền bối, Khổ Nhất Trần, Tam vương tử điện hạ, ngũ vương tử điện hạ, Tiết Bàn thế tử ngay tại trong quân doanh chờ tin tức."

Chủng Sư Sư cơ hồ sắp điên.

Đêm qua làm bẩn nàng người không phải Thẩm Lãng?

Hắn có không ở tại chỗ chứng cứ.

Nàng nhớ tinh tường, đêm qua cái kia Bạch Vô Thường làm bẩn nàng thời điểm, bên ngoài rơi xuống mưa rào tầm tã.

Mà lại, đêm qua liền xuống một trận mưa to.

Này sẽ là ai?

Cái kia Bạch Vô Thường đến tột cùng là ai a?

Tiết Bàn nói: "Sư Sư, đêm qua ngươi đến tột cùng đi nơi nào?"

Chủng Sư Sư nói: "Ta lạc đường."

Đêm qua bí mật, nàng không thể nói cho bất luận kẻ nào.

Sau đó nàng không nói hai lời, trực tiếp rời đi Bắc Uyển bãi săn quân doanh.

Hiện tại Chủng Sư Sư tâm loạn như ma, căn bản không có tâm tình đi gây sự với Thẩm Lãng.

Nàng thất trinh.

Trong sạch của nàng bị làm bẩn.

Cái này Bạch Vô Thường đến tột cùng là ai?

Ngực có hoa mai nốt ruồi, mà lại viết một tay phi thường xinh đẹp chữ viết.

"Đi, đi, đi!"

Chủng Sư Sư nội tâm muốn sụp đổ.

Nhưng là lại không thể cùng bất luận kẻ nào nói.

Bạch Vô Thường ngươi cái này ma quỷ, ngươi cái này hỗn đản, ngươi cái này ác ôn, không quản đi đến chân trời góc biển, ta đều muốn tìm tới ngươi.

Sau đó đưa ngươi chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh!

. . .

Bắc Uyển bãi săn rốt cục khôi phục an bình.

Chí ít thời gian rất lâu bên trong, Chủng Sư Sư cũng sẽ không tìm đến hắn phiền phức.

Chờ tất cả mọi người sau khi đi, Vũ Liệt nhịn không được nói: "Công tử, Chủng Sư Sư đẹp như vậy, ngài vì sao không thật sự ngủ nàng?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi làm ta ngốc a, ta như ngủ nàng, ngươi khẳng định sẽ nói cho nhà ngươi công chúa. Ninh Diễm nữ nhân ngốc kia biết, nương tử của ta liền sẽ biết, nương tử của ta nếu như biết ta cùng nàng cừu nhân ai cùng một chỗ, nàng nên đến cỡ nào thương tâm a. Vì này một lần, liền để nương tử thương tâm, ta làm sao bỏ được a? Ta thà rằng ngủ ngươi, cũng sẽ không đi ngủ Chủng Sư Sư."

Vũ Liệt không nói hai lời liền đi.

Cũng chính là ngươi là công tử, đổi thành những người khác nói lời như vậy, ta trực tiếp bóp nát.

Đêm qua về sau cái kia Bạch Vô Thường có phải hay không Thẩm Lãng?

Đương nhiên là.

Chỉ bất quá trước ngực hoa mai nốt ruồi là điểm lên đi.

Hang núi kia bên ngoài mưa như trút nước là chuyện gì xảy ra?

Rất đơn giản!

Đêm qua mây đen áp đỉnh, nói rõ muốn xuống mưa to.

Thế là Thẩm Lãng đánh một cái thời gian chênh lệch.

Để người tại bên ngoài sơn động không ngừng vẩy nước, chế tạo ra mưa như trút nước hiệu quả.

Mà lúc kia trên trời mưa to còn không có chân chính xuống tới, không sai biệt lắm ba giờ sau mới chính thức trên trời rơi xuống mưa to.

Chờ thật trời mưa thời điểm, Chủng Sư Sư đã sớm hôn mê bất tỉnh.

Nhưng là nàng liền nhớ kỹ thất trinh thời điểm, bên ngoài tại hạ mưa to.

Mà Thẩm Lãng đã trở lại quân doanh, trùng hợp sau nửa canh giờ, Tam vương tử Ninh Kỳ cùng Tiết Bàn tiến vào Bắc Uyển bãi săn quân doanh hướng Thẩm Lãng muốn người.

Mà lúc đó Thẩm Lãng có hoàn mỹ không ở tại chỗ chứng cứ.

Sau đó Chủng Sư Sư sẽ điên cuồng tìm cái kia làm bẩn nàng Bạch Vô Thường.

Không còn có công phu tìm Thẩm Lãng phiền phức.

. . .

Giải quyết Chủng Sư Sư cái phiền toái này, hơn nữa còn gieo xuống một cây độc thảo.

Sau đó, Thẩm Lãng hẳn là làm chính sự.

Cải tạo hơn hai ngàn ba trăm người huyết mạch.

Liền như là Khổ Đầu Hoan lời nói.

Đây là một đám đơn thuần nhất, nhất chuyên chú người.

Có được không gì so sánh nổi phục tùng tính, tính kỷ luật, độ trung thành.

Mỗi người đều vô cùng mẫn cảm, mà lại tuyệt đối một lòng đoàn kết, không chút nào sợ chết.

Quả thực là một chi hoàn mỹ quân đội.

Bởi vì bọn họ chuyên chú, vì lẽ đó không quản học tập cái gì đều vô cùng thần tốc.

Duy nhất khuyết thiếu liền là lực lượng!

Một khi cho bọn hắn lực lượng, bọn hắn liền sẽ trở thành tinh nhuệ nhất võ sĩ.

Sẽ trở thành một chi chân chính vương bài chi sư!

Hơn hai ngàn ba trăm người.

Mỗi đám một trăm người.

Thẩm Lãng không có bất kỳ cái gì giải thích, Khổ Đầu Hoan trực tiếp hạ lệnh.

Những này trống không số không huyết mạch người, không có bất kỳ cái gì kháng cự, cũng không có bất kỳ cái gì hoài nghi, trực tiếp nằm ở trên giường , mặc cho đồng bạn dùng dây thừng chói trặt lại thân thể của bọn hắn.

Không sai, là đồng bạn buộc chặt bọn hắn, mà không phải Thẩm Lãng dưới trướng võ sĩ.

Đám người này phục tùng tính, quả thực làm cho đau lòng người.

"Yên tâm, không có việc gì." Cho tới bây giờ cũng sẽ không an ủi người Thẩm Lãng, lúc này rốt cục nhịn không được, vỗ vỗ cái thứ nhất tiếp nhận huyết mạch cải tạo số không huyết mạch người.

"Ngươi chính là Vương Đại a?" Thẩm Lãng hỏi.

Đây là Thẩm Lãng theo Quỷ Môn quan cứu trở về đến người kia, tuyệt đối bệnh tự kỷ người bệnh, một năm cũng sẽ không nói câu nào.

Hắn chỉ cùng chó nói chuyện, không cách nào cùng người giao lưu, không phải không muốn, mà là không thể.

Vương Đại gật gật đầu.

"Tin tưởng ta, không có việc gì, ta. . . Tuyệt đối sẽ không hại các ngươi." Thẩm Lãng an ủi: "Ngươi không cần phải sợ."

Vương Đại rốt cục nói ra năm nay câu nói thứ hai.

"Ta biết, ta không sợ!"

Hắn thật biết, hắn cũng thật không sợ.

Thẩm Lãng nháy mắt liền minh bạch.

Đám người này có được mẫn cảm nhất trực giác.

Bọn hắn suy nhược, tự bế, tinh thần chướng ngại, sẽ không nói chuyện.

Nhưng là trong lòng bọn họ cái gì đều hiểu, ai đối tốt với bọn họ, bọn hắn một chút liền có thể nhìn ra.

Liền như là một chút hài tử, bọn hắn tâm tính đơn thuần, cũng có thể liếc mắt liền nhìn ra tới người nào là chân chính thương hắn, sau đó hắn liền sẽ một mực kề cận người này.

Hết thảy đều không nói bên trong.

Thẩm Lãng cười một tiếng, trong lòng ấm áp.

Sau đó đem nửa ml cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch năng lượng cổ trùng rót vào Vương Đại mạch máu bên trong!

Lần này, hắn muốn trình diễn càng lớn kỳ tích!

Ta muốn cho các ngươi tân sinh, ta muốn cho các ngươi trước nay chưa từng có huy hoàng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 315: Phượng Hoàng Đại Niết Bàn! Mộc Lan Mang Thai!

Lập tức ánh mắt mọi người đều nhìn qua Vương Đại.

Đây là đẳng cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng, mà lại vẻn vẹn chỉ có nửa ml.

Nhưng đã hoàn toàn đầy đủ.

Trước đó bị phong tồn tại ống nghiệm bên trong Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng thực ra đã ở vào trạng thái ngủ đông.

Bởi vì khuyết thiếu đầy đủ năng lượng, bọn hắn không còn thôn phệ, cũng không còn phóng thích.

Nhưng mà, tiến vào Vương Đại trong cơ thể về sau, những này Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng lập tức tỉnh lại, phảng phất bản năng, dọc theo mạch máu nhanh chóng bơi tới trái tim bên trong.

Vô số kể nguyên trùng chiếm lĩnh Vương Đại trái tim.

Bắt đầu thôn phệ sinh mệnh lực của hắn lượng.

Nhất thời, Vương Đại toàn bộ thân thể phảng phất triệt để đổ sụp xuống dưới.

Sinh cơ cực nhanh uể oải.

Cho dù là đẳng cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng, nhưng cái kia cũng vô cùng đáng sợ.

Vương Đại thân thể suy nhược, điểm này đáng thương sinh mệnh lực căn bản cũng không đủ hắn thôn phệ.

Tim của hắn đập càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Hô hấp cũng càng ngày càng gấp rút.

Cuối cùng đột nhiên ở giữa.

Nhịp tim ngưng đập.

Thở ra cuối cùng một hơi về sau, hô hấp cũng đình chỉ.

Cơ hồ là nháy mắt, Vương Đại sinh cơ liền bị thôn phệ đến sạch sẽ.

Nhìn qua liền phảng phất giống như chết.

Nhưng Thẩm Lãng cũng không khẩn trương, một màn này hắn đã gặp rất nhiều lần.

Cái này còn không phải chân chính Quỷ Môn quan.

Những này nguyên trùng cảm giác được túc chủ nhịp tim đình chỉ về sau, bọn chúng liền sẽ bản năng đình chỉ thôn phệ, bắt đầu phóng thích năng lượng.

Vì lẽ đó, túc chủ rất nhanh liền sẽ khôi phục nhịp tim.

Mà quá trình này mới là cực kỳ hung hiểm.

Trước đó Thẩm Lãng làm qua vô số lần thí nghiệm, kết cục toàn bộ đều là bạo thể mà chết.

Bởi vì cái này Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng thả ra lực lượng cùng nhân thể bản năng huyết mạch lực lượng sinh ra kịch liệt xung đột, lẫn nhau đều muốn chiến thắng đối phương, cuối cùng dẫn đến toàn bộ thân thể hung mãnh xé rách nổ tung.

Nhưng mà Vương Đại là trống không số không huyết mạch.

Không có chút nào bài xích.

Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng thả ra lực lượng, liên tục không ngừng rót vào hắn trong gân mạch.

Chỉ trong chốc lát sau.

Trái tim của hắn lại khôi phục nhảy lên.

Hắn lại khôi phục hô hấp.

"Phanh phanh phanh. . ."

Lòng này nhảy âm thanh quả thực to đến kinh thanh, liền phảng phất bồn chồn.

Không chỉ có như thế, Vương Đại toàn thân gân mạch toàn bộ trướng lên, phảng phất sống sờ sờ thô một vòng.

Mà lại cả người làn da trở nên đỏ bừng.

Nóng hôi hổi, cả người liền phảng phất muốn nổ tung.

"Phốc!"

Một ngụm huyết tiễn bỗng nhiên từ trong miệng hắn phun ra, ròng rã cao ba bốn mét.

Vương Đại bỗng nhiên ngồi dậy.

Sau đó lại nặng nặng rủ xuống đi, nằm ở trên giường triệt để bất tỉnh nhân sự.

Nhưng là toàn bộ thân thể phảng phất lại vô số tiểu xà tại đổi tới đổi lui, mặt ngoài thân thể vậy mà không giải thích được nhô lên.

Nhìn vô cùng quỷ dị.

Nhưng Vương Đại từ đầu đến cuối hôn mê bất tỉnh.

Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng đang không ngừng cải tạo toàn thân của hắn, quá trình này ước chừng cần ba ngày thời gian.

Ở giữa có cái quá trình hẳn là sẽ rất thống khổ, thậm chí sống không bằng chết, nhưng Vương Đại từ đầu tới đuôi đều không có phát ra cái gì kêu thảm.

Liền như là trước đó đồng dạng.

Không quản là bị đánh, vẫn là bị mắng, thậm chí thụ ngược đãi đợi hắn cũng sẽ không phát ra một tiếng kêu to.

Có một lần, Vương Nhị nàng dâu trực tiếp đem nóng hổi nước sôi tưới ở trên người hắn, hắn cũng không nhúc nhích, không rên một tiếng.

. . .

Thẩm Lãng đi đến người thứ hai trước mặt, nói: "Lý Cẩu Tử, sợ hãi sao?"

Có người khẽ dựa gần, cái kia Lý Cẩu Tử lập tức trở nên khẩn trương lên, toàn thân lỗ chân lông đều căng cứng.

Hắn cái này bệnh tự kỷ cùng xã giao chướng ngại liền càng thêm nghiêm trọng, không chỉ không thể nói chuyện, thậm chí người khác khẽ dựa gần liền sợ hãi, nếu là có người đụng vào hắn, hắn sẽ trực tiếp có mãnh liệt nôn mửa phản ứng.

Nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, Lý Cẩu Tử lắc đầu, nhưng là lại gật gật đầu.

Thẩm Lãng biết hắn sợ hãi bị người đụng vào, vì lẽ đó không có đập bờ vai của hắn.

"Vậy ta bắt đầu nha." Thẩm Lãng cười nói.

Lý Cẩu Tử gật gật đầu.

Chỉ cần người khác không đụng vào hắn, hắn cũng cái gì cũng không sợ, không sợ đau nhức cũng không sợ chết.

Thẩm Lãng cầm lấy ống tiêm, đồng dạng đem nửa ml Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng rót vào trong cơ thể hắn.

. . .

Huyền Vũ thành bên trong!

Theo quốc đô trở về về sau, Mộc Lan cả người liền tiến vào mơ màng.

Mà lại nàng có một địch nhân.

Không chết không thôi địch nhân.

Đó chính là nữ nhi gia mỗi tháng kinh nguyệt.

Thời kì tới gần mấy ngày nay, cái kia trong lòng liền vô cùng khẩn trương, hận không thể một ngày nhìn mười lần.

Tuyệt đối không nên đến, tuyệt đối không nên tới.

Bởi vì nguyệt sự vừa đến, liền đại biểu cho nàng mang thai thất bại.

Vì biểu thị ý chí của mình, nàng trực tiếp đem Thẩm Lãng vì nàng chuẩn bị thoải mái dễ chịu di mụ khăn toàn bộ đốt.

Rất có không thành công, liền thành nhân ý tứ.

Ròng rã ba bốn ngày thời gian, di mụ quả nhiên không có tới.

Mộc Lan kinh hỉ sau khi, lại bắt đầu nghi thần nghi quỷ.

Nghe nói rất cao hứng, quá khẩn trương, bôn ba quá mức, đều sẽ gây nên chu kỳ trì hoãn a.

Nàng không dám chút nào phớt lờ.

Mỗi ngày đều như lâm đại địch.

Bây giờ không sai biệt lắm một tháng thời gian đi qua.

Nếu như mang thai, hẳn là có thể theo mạch tượng bên trên nhìn ra đi.

Thời gian thật sự là gian nan a.

Nàng cơ hồ là đếm lấy canh giờ sinh hoạt.

An Tái Thế đại phu rốt cục trở về.

Mộc Lan không kịp chờ đợi đi tìm nàng, không nói hai lời trực tiếp vươn tay cổ tay.

An đại phu kinh ngạc, nhưng rất nhanh kịp phản ứng, sau đó vì Mộc Lan bắt mạch.

Mộc Lan liền như là nữ nhi của hắn, trong lòng nàng suy nghĩ gì, An đại phu rõ ràng nhất bất quá.

Mộc Lan bảo bối trái tim chăm chú treo lên.

Trọn vẹn một hồi lâu.

An Tái Thế đại phu gật đầu nói: "Chúc mừng tiểu thư, ngài hẳn là mang bầu."

Lời này mới ra, Mộc Lan nội tâm vui vẻ lập tức muốn nổ tung.

Nàng rốt cục mang thai.

Nàng cùng phu quân thành thân hơn một năm, bây giờ rốt cục có kết tinh tình yêu.

Nàng thật là cao hứng a.

Cả người phảng phất đều muốn bay lên.

Cứ như vậy, nàng như là hồ điệp đồng dạng bay đến mẫu thân Tô Bội Bội nơi đó.

"Nương, ta mang thai, ta có Bảo Bảo."

Tô Bội Bội nhanh lên đem vật trong tay giấu đến phía sau, sau đó mặt mày hớn hở nói: "Nương đã sớm biết, ngươi nguyệt sự không đến, khẳng định liền là có, ta phải có tôn nhi, ta phải có bảo bối tôn nhi."

Mộc Lan nói: "Nương, ngươi giấu đi chính là cái gì sao?"

Tô Bội Bội nói: "Không có gì, không có gì, ta lộng lấy chơi, ngươi nhanh đi nói cho bà thông gia đi."

Sau đó, Mộc Lan lại như cùng một con hồ điệp, hướng phía Thẩm Lãng trong nhà lướt tới.

Nàng sau khi đi, Tô Bội Bội mới đưa giấu ở sau lưng đồ vật lấy ra.

Nguyên lai là một con giày nhỏ.

Chỉ bất quá thêu thật tốt xấu a, xiêu xiêu vẹo vẹo, căn bản nhìn không ra đây là giày a.

May mắn không có bị Mộc Lan nhìn thấy, nếu không muốn ném người chết.

Tô Bội Bội thêu công thực sự là. . . Không đề cập tới cũng được.

Đương nhiên, ngươi cho rằng cái này giày nhỏ liền là xấu nhất sao?

Không, so cái này còn xấu giày nhỏ nàng còn có nửa ngăn kéo, trong tay nàng cái này đã là tốt nhất.

Einstein ghế đẩu, thật sự là cái nào thế giới đều có.

"Không vội, không vội, còn có tám tháng, đến lúc đó ta nhất định có thể làm ra một đôi ra dáng giày nhỏ."

Tô Bội Bội trong lòng âm thầm thề.

Năm đó nàng sinh ra Mộc Lan cùng Kim Mộc Thông thời điểm, còn rất trẻ, cũng rất ham chơi.

Cho nên nàng cảm thấy mình không phải loại kia từng li từng tí tốt mẫu thân, bỏ lỡ hai cái chơi vui tiểu bảo bảo.

A không, là một cái.

Lần này, nàng tuyệt đối sẽ không bỏ lỡ.

Mộc Lan sinh Bảo Bảo về sau, nàng nhất định phải tự mình chơi, không. . . Là tự mình mang.

Nàng tuyệt đối sẽ không lại vượt qua cái này Bảo Bảo mỗi một cái nháy mắt.

. . .

Mộc Lan bảo bối nhanh chóng chạy đến Thẩm Lãng trong nhà.

Bất quá cái này dù sao cũng là bà bà, vừa rồi chạy tới hưng phấn đến rất, nhưng là đến trước mặt nhưng lại không tiện ý tứ.

Nàng một mực vừa đến đều là tự nhiên hào phóng, nhưng lúc này lại có chút xấu hổ.

"Mụ mụ, ta. . . Ta mang thai." Mộc Lan thẹn thùng vô hạn nói.

Thẩm Lãng mẫu thân ngẩng đầu, trong mắt lộ ra vô cùng nụ cười từ ái, ôn nhu nói: "Ta đã sớm biết, nhà ta Mộc Lan thật không tầm thường."

Mộc Lan xem xét.

Quả nhiên bà bà tại thêu một con giày nhỏ, bên cạnh còn có tận mấy đôi đã thêu tốt.

Mộc Lan không khỏi cầm lấy những này giày nhỏ.

Thật thật đáng yêu giày a.

Mỗi một song đồ án đều là không giống, có thêu lão hổ, có thêu cá vàng, có thêu Phượng Hoàng.

Mà lại từ nhỏ đến lớn đều có, mỗi một song đều tinh xảo có phải hay không.

Mộc Lan sùng bái nói: "Mụ mụ, ngươi thật lợi hại!"

"Ta, ta hiện tại liền đem cái này song thêu lên tiểu lão hổ giày lấy đi, có thể hay không?"

. . .

"A. . . A. . . A. . ."

Băng nhi mới kêu thảm.

Bởi vì thực sự là rất đau a.

Bụng của nàng đã bắt đầu phát động.

Nàng bụng cái này Bảo Bảo thật đúng là đủ đủ tháng, ròng rã chín tháng nhiều.

Dựa theo Thẩm Lãng đoán chừng, dự tính ngày sinh hẳn là tại bảy tám ngày trước.

Kết quả trong bụng của nàng Bảo Bảo phảng phất căn bản không có muốn ra ý tứ, đợi tại mụ mụ trong bụng quên cả trời đất.

Mà lại mỗi ngày còn muốn đúng giờ cùng ba ba chơi đùa.

Chơi theo mụ mụ cái bụng trò chơi.

Thẩm Lãng ở nơi đó ấn vào, Bảo Bảo ngay tại cách đó không xa địa phương cũng ấn vào.

Một số thời khắc chơi đùa lợi hại, nắm tay nhỏ có thể đem mụ mụ cái bụng nhô lên non nửa tấc.

Thẩm Lãng một mực chờ lấy Bảo Bảo phát động.

Kết quả một mực không có phát động.

Sau đó, hắn đi trước Bắc Uyển bãi săn.

Kết quả, hắn vừa đi, Bảo Bảo liền phát động.

Quá nghịch ngợm.

Thẩm Lãng mặc dù không tại, nhưng là trong cung phái tới mười cái nữ đại phu, bà đỡ vân vân.

Tất cả khu toàn bộ.

"Phu nhân, dùng sức a, dùng sức a."

Kết quả Băng nhi chỉ riêng kêu thảm, không dùng sức.

Ngũ vương tử phu nhân Trác thị kinh ngạc nói: "Băng nhi, ngươi làm sao không những không dùng sức, còn trở về co lại a."

Băng nhi run rẩy nói: "Ta muốn kìm nén, ta phải chờ đợi phu quân sau khi trở về lại sinh."

Lời này mới ra, tất cả mọi người dở khóc dở cười.

Cái này còn có thể nghẹn sao?

Nữ đại phu nói: "Băng nhi phu nhân, ngàn vạn không thể nghẹn, cuống rốn theo bụng của ngươi tróc ra về sau, Bảo Bảo nhất định phải theo bụng của ngươi bên trong ra, nếu không liền sẽ có nguy hiểm."

Lập tức Tiểu Băng giật mình.

Tranh thủ thời gian dùng sức.

Đừng nhìn Băng nhi khung xương nhỏ, nhưng là bàn xương rộng, phi thường thích hợp sinh dưỡng.

Mà lại cái này Bảo Bảo vị trí bào thai chính được vô cùng.

Liều mạng dùng sức vài chục lần về sau.

"Oa oa oa. . ."

Trong phòng sinh bên cạnh truyền đến hài nhi khóc nỉ non âm thanh.

Vô cùng thuận lợi.

Mấy cái bà đỡ không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Thứ nhất thai cứ như vậy thuận lợi, thật sự là quá hiếm thấy.

Rất nhiều nữ nhân thứ nhất đẻ con muốn chết muốn sống, giày vò hai ba ngày đều có.

Băng nhi theo phát động đến sinh ra tới, còn chưa vượt qua hai canh giờ.

"Chúc mừng phu nhân, là cái thiên kim tiểu thư."

Băng nhi nghe xong, lập tức miệng nhỏ nhất biển, cơ hồ muốn khóc lên.

Nàng nằm mộng cũng nhớ muốn sinh một đứa con trai, kết quả vậy mà sinh ra một cái nha đầu.

Nha đầu có gì tốt?

Mẹ ngươi ta chính là một tiểu nha đầu, chẳng lẽ còn không có làm đủ sao?

Trác thị cười nói: "Ngươi cho rằng nha đầu này giống như ngươi sao? Nhân gia sinh ra liền quý giá cực kì, liền là một cái thiên kim đại tiểu thư."

Băng nhi tưởng tượng cũng đúng.

Ta sinh nha đầu cùng ta là không giống.

Sau đó lại vui vẻ ra mặt.

"Để ta xem một chút, để ta xem một chút, nhất định không cần giống ta, nhất định phải giống cha nàng, như thế mới đẹp."

Bà đỡ dùng nước ấm đem Bảo Bảo lau sạch sẽ, cắt tốt cuống rốn, bao vây lại.

"Nha, thật xinh đẹp nha đầu, xinh đẹp như vậy nha đầu thật sự là khó được thấy a."

Trác thị tranh thủ thời gian lại gần.

Xác thực thật xinh đẹp nha đầu a.

Vừa mới sinh ra, da thịt liền là bóng loáng, không có chút nào nhăn.

Tiểu bảo bảo vừa mới rời đi mụ mụ bụng, có chút không có cảm giác an toàn, nhỏ thân thể khẽ run.

Khóc vài tiếng về sau, nhận tia sáng kích thích, bản năng muốn mở to mắt.

Nhưng là vừa sinh ra không có cái gì khí lực, dùng sức sức lực thật lớn, mới mở ra một chút xíu.

Thật là lớn con mắt.

Thật sáng con mắt.

Đồng tử đen nhánh, phảng phất bảo thạch đồng dạng tinh khiết.

Trác thị chỉ nhìn một chút, toàn bộ trái tim đều muốn hòa tan.

Nước mắt đều đi ra.

Trực tiếp một thanh ôm vào trong ngực.

"Bảo bối, tâm can bảo bối, về sau ngươi cho nương làm bảo bối có được hay không a?"

Trác thị thật sự là vô cùng yêu thương, lại cực kỳ lòng chua xót.

Bởi vì nàng cùng Ninh Chính thành hôn đã hai ba năm, nhưng là đến bây giờ đều không có mang thai.

Đã tìm đại phu nhìn qua.

Mà lại Thẩm Lãng liền là tốt nhất đại phu.

Ninh Chính không có vấn đề, là vấn đề của nàng.

Vì lẽ đó Trác thị vẫn luôn muốn cho Ninh Chính nạp thiếp, nhưng đều bị Ninh Chính cự tuyệt.

Hắn nói không phải là không tốt mỹ nhân.

Mà là cảm thấy phiền phức.

Hắn cảm thấy cái này phu xướng phụ tuỳ rất hài hòa, vạn nhất tìm không an phận nữ nhân tiến đến, từ đây liền gia môn không yên.

Thế là Trác thị liền đi tìm Thẩm Lãng, bởi vì hắn biết hiện tại Trường Bình Hầu tước phủ làm chủ người là Thẩm Lãng.

Kết quả Thẩm Lãng nói hắn có an bài khác.

"Nhanh, nhanh cho ta xem một chút." Băng nhi nói.

Trác thị mau đem tiểu bảo bảo đưa tới Băng nhi trong lồng ngực.

Băng nhi kinh hỉ: "Thật sự là thật xinh đẹp Bảo Bảo a, dáng dấp quả nhiên giống cha nàng, giống phụ thân tốt, lại yếu ớt lại cao quý."

Nàng vui vẻ phải khóc lên.

Tại trong mắt của nàng, Thẩm Lãng liền là trên thế giới này vẻ cao quý nhất người.

Vì lẽ đó không quản sinh nhi tử vẫn là nữ nhi, tốt nhất đều không cần giống nàng, chính nàng cả một đời đều là tiểu nha đầu mệnh.

Đương nhiên Băng nhi cũng tự giải trí , tiểu nha đầu này làm được đắc ý.

Nhưng người nào không thích mình nhi nữ là quý nhân đâu?

Đón lấy, Băng nhi giải khai vạt áo, mặc dù bây giờ còn không có sữa, nhưng đây là muốn dựa vào Bảo Bảo hút ra tới.

Quả nhiên Bảo Bảo vừa mới ngậm lấy, liền bản năng hút.

Nhìn xem Bảo Bảo liều mạng nhỏ bộ dáng, Băng nhi nội tâm hạnh phúc phảng phất muốn hòa tan.

"Bảo Bảo cố lên, đem hai cái đều hút ra đến, sau đó bên trái về ba ba, bên phải về Bảo Bảo có được hay không?"

Băng nhi lời này vừa mới nói ra, lập tức mặt đỏ tới mang tai.

Ở đây còn có mười mấy người, lời này cũng quá tư mật.

Trác thị nhìn một chút Băng nhi, lại cúi đầu nhìn xem mình, lập tức cảm thấy thật hâm mộ.

Bên ngoài, Dư Hề Hề cùng Dư Khả Khả hai cái tiểu nha đầu hưng phấn đến trên nhảy dưới tránh.

"Bảo Bảo ở nơi đó, Bảo Bảo ở đâu?

Mấy cái bà đỡ liền muốn ngăn lại, không cho hai cái tiểu nha đầu tiến đến.

Từ giờ trở đi, Băng nhi liền xem như làm ở cữ, không thể thấy gió.

"Để các nàng vào đi!"

Băng nhi hết thảy đều nghe Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nói qua, nữ nhân sinh con sau ở cữ là muốn làm, nhưng là không thể đóng chặt, muốn thông gió.

Mà lại cái gọi là ở cữ không thể tắm rửa cũng là lời nói vô căn cứ.

Dùng nước ấm, không cần bồn ngâm đít, hoàn toàn có thể tắm.

Tại Ninh Diễm công chúa dẫn đầu xuống, hai cái tiểu nha đầu cực nhanh xông vào phòng sinh.

Kết quả vọt tới trước giường thời điểm, hai cái tiểu nha đầu bản năng chậm lại.

Nhìn xem nho nhỏ Bảo Bảo, hai cái tiểu nha đầu bản năng lên ý muốn bảo hộ, nói chuyện đều thận trọng.

"Bảo Bảo thật nhỏ, thật xinh đẹp a."

"Băng nhi nương, ta có thể sờ sờ tiểu bảo bảo tay sao? Ta đã tẩy qua tay, có thể sạch sẽ."

Băng nhi gật gật đầu.

Dư Hề Hề cẩn thận từng li từng tí sờ lấy tiểu bảo bảo tay.

"Thật đáng yêu tay a, tay thật là nhỏ a." Dư Hề Hề thấp giọng hưng phấn nói.

Bên cạnh muội muội Dư Khả Khả sốt ruột không thôi nói: "Tốt, nên ta đến phiên ta sờ tiểu bảo bảo tay."

Ninh Diễm công chúa nhìn xem đây hết thảy.

Nội tâm thật quái dị.

Đã cảm giác được rất hạnh phúc ấm áp, nhưng là lại có chút buồn nôn.

Ngày đó nàng nói yêu Thẩm Lãng, muốn vì hắn sinh Bảo Bảo.

Đây là lời thật lòng.

Nhưng thật nhìn thấy Bảo Bảo thời điểm, nàng đột nhiên cảm giác được ta có phải hay không hẳn là chơi nhiều mấy năm a.

Bỗng nhiên trong bụng thêm ra một cái Bảo Bảo, ta. . . Ta phảng phất còn không có làm tốt chuẩn bị tư tưởng a.

Bên cạnh bà đỡ còn không có nhìn Ninh Diễm mặt, trước nhìn nàng mông, lập tức hô lớn: "Ông trời của ta, cái này mông không sinh cái mười cái tám cái bé con, thật sự là đáng tiếc. Liền ngươi cái này hông, nhắm mắt lại giậm chân một cái liền sinh ra tới, quả thực so gà đẻ trứng còn dễ dàng."

Lời này mới ra, Ninh Diễm bỏ trốn mất dạng.

Lúc này bên cạnh nữ đại phu nói: "Hứa bà bà, vừa rồi nữ nhân kia là Ninh Diễm công chúa."

Lập tức, cái kia bà đỡ cơ hồ muốn dọa nước tiểu.

Mấy cái nữ đại phu cùng bà đỡ trong lòng thầm nhủ.

Vẫn luôn nghe đồn Ninh Diễm công chúa cùng Thẩm Lãng có một chân, không nghĩ tới vậy mà là thật.

Làm người ở rể làm được Thẩm Lãng công tử mức này cũng thật sự là tuyệt a.

Chẳng những có tiểu thiếp, mà lại công nhiên đem công chúa nuôi dưỡng ở trong phòng.

. . .

Bắc Uyển bãi săn bên trong.

Nơi này phảng phất trình diễn một trận Resident Evil.

Đâu đâu cũng có động vật hư thối thực thể, đâu đâu cũng có chướng khí, đâu đâu cũng có khí độc.

Chủng thị gia tộc quân đội lần thứ hai xông vào Bắc Uyển bãi săn thời điểm, vừa mới đi qua những địa phương này, vẻn vẹn chỉ là không cẩn thận ngửi một cái cái kia màu vàng xanh lá khí thể.

Kết quả sau khi trở về, trực tiếp thượng thổ hạ tả, trị ba ngày ba đêm, sống sờ sờ tiêu chảy kéo chết.

Hơn trăm người, chỉ có một nửa người cứu trở về.

Từ đó về sau, không còn có người dám tới gần cái kia Bắc Uyển bãi săn.

Nghe nói nơi đó bộc phát ôn dịch.

. . .

Hơn hai ngàn ba trăm cái trống không số không huyết mạch người, đều đã toàn bộ tiêm vào qua Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng.

Chưa từng xuất hiện một cái thương vong.

Xác thực cùng Thẩm Lãng trước đó làm qua thí nghiệm đồng dạng, chỉ cần là số không huyết mạch người, liền sẽ không xuất hiện cái gì nguy hiểm.

Cải tạo huyết mạch về sau, mỗi người đều bất tỉnh nhân sự, lâm vào thật sâu trong hôn mê.

Ròng rã ba ngày ba đêm sau.

Vương Đại đầu tiên tỉnh lại.

Hắn lập tức cảm giác được thế giới khác nhau.

Dĩ nhiên không phải thân thể, mà là thế giới tinh thần.

Trước đó thế giới tinh thần của hắn, tại mọi thời khắc đều là u ám, liền phảng phất cái nào đó âm u nơi hẻo lánh, căn bản không gặp được ánh nắng.

Hắn không biết hậm hực cái từ này.

Nhưng cơ hồ tất cả trống không số không huyết mạch người, đều có bệnh tự kỷ, tinh thần chương ngại, còn có bệnh trầm cảm.

Mà bây giờ!

Hắn mặc dù không có mở to mắt.

Nhưng là nội tâm vậy mà cảm thấy vui sướng.

Thế giới này lại còn có vui vẻ loại tâm tình này?

Quá mỹ diệu.

Liền phảng phất toàn bộ thế giới tràn ngập ánh nắng.

Hắn vẫn không có mở to mắt.

Đây là hắn bản năng phản ứng, vĩnh viễn mất đi cảm giác an toàn, nên nhắm mắt lại thời điểm, lại một lần nữa mở to mắt đều cần lớn lao dũng khí.

Bởi vì lúc trước hắn ở tại kho củi, mở to mắt liền muốn nhìn thấy cái này u ám xấu xí thế giới, liền muốn nhìn thấy vô số xem thường ghét bỏ ánh mắt.

Mở hai mắt ra.

Gian phòng cực lớn bên trong, cũng chỉ muốn một mình hắn tỉnh dậy.

Các huynh đệ khác vẫn tại trong ngủ mê.

Hắn từ trên giường đứng lên.

Thân thể vậy mà nhẹ nhàng như vậy mạnh mẽ?

Trước đó không quản hắn đang cố gắng, tứ chi mãi mãi cũng là bủn rủn.

Hắn phi thường cố gắng làm việc, nhưng thật không có khí lực, đầu khớp xương mặt liền phảng phất rót đầy chì, tựu liền bỗng dưng nâng lên đều cần lớn lao khí lực.

Mà lại tứ chi vĩnh viễn là lạnh buốt.

Mà bây giờ!

Toàn bộ thân thể ấm áp.

Tim đập đến không nhanh, nhưng trước nay chưa từng có mạnh mẽ.

Hắn nhìn thấy một chiếc gương, hắn đi qua.

Đi vào trước gương, hắn lần thứ nhất nhìn thấy chính mình.

Cái này. . . Người bên trong này là ta sao?

Hắn đã hoàn toàn thay đổi.

Ánh mắt sắc bén có thần, mà lại da thịt không tại tái nhợt, mà là tràn ngập khỏe mạnh đỏ ửng.

Thậm chí thân thể ngoại hình đều triệt để biến hóa.

Trước đó gầy trơ xương như củi, lúc này vậy mà đã có cơ bắp nổ lên.

Mặc dù vẫn như cũ tương đối gầy, nhưng đã tràn ngập lực lượng cảm giác.

Trước nay chưa từng có cường tráng mạnh mẽ.

Khổ Đầu Hoan đi tới.

Vương Đại lập tức ngượng ngùng dời ánh mắt, hắn cảm thấy soi gương là một kiện thật không tốt ý tứ sự tình.

"Tỉnh rồi? Đi theo ta!"

Vương Đại đi theo hắn đi ra ngoài.

Đi vào một đống tạ đá trước mặt.

"Đây là tám mươi cân, ngươi giơ lên thử nhìn một chút."

Trước đó đừng bảo là tám mươi cân, tựu liền hai mươi cân đều phi thường tốn sức, vượt qua ba mươi cân, Vương Đại cảm giác xương cốt toàn thân đều muốn đứt gãy.

Nghe Khổ Đầu Hoan mệnh lệnh sau.

Vương Đại xoay người hít sâu một hơi, bỗng nhiên nắm lên cái kia tám mươi cân tạ đá.

Kết quả, cả người lảo đảo một chút, kém chút ngã sấp xuống.

Không phải là bởi vì tạ đá quá nặng, mà là bởi vì quá nhẹ, hắn dùng sức quá mạnh.

"Đây là một trăm năm mươi cân, ngươi thử nhìn một chút."

Đón lấy, Vương Đại lại dễ như trở bàn tay đem một trăm năm mươi cân tạ đá giơ lên.

"Đây là hai trăm tám mươi cân, ngươi thử nhìn một chút."

Vương Đại lại dễ như trở bàn tay đem hai trăm tám mươi cân tạ đá giơ lên.

"Đây là ba trăm chín mươi cân, ngươi thử lại lần nữa nhìn."

Vương Đại lại một lần giơ lên.

Nhưng lần này đã có chút phí sức.

"Có thể, hai tay ba trăm chín mươi cân là cực hạn của ngươi lực lượng." Khổ Đầu Hoan nói: "Nhưng cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu, về sau còn có rất lớn tiến bộ không gian."

Xác thực như thế, bọn hắn không giống như là Lan thị mười huynh đệ, huyết mạch vốn là cao, mà lại góp nhặt mấy chục năm lực lượng, một khi bị kích hoạt về sau liền rất cường đại.

Mà trước mắt cái này lực lượng đối với Vương Đại tới nói, vẻn vẹn chỉ là bị cải tạo huyết mạch về sau điểm xuất phát mà thôi.

"Đây là một thạch cung, ngươi mở ra thử nhìn một chút." Khổ Đầu Hoan lại nói.

Vương Đại hít sâu một hơi, bỗng nhiên kéo ra cái này một thạch cường cung.

Một thạch cung, không sai biệt lắm liền là một trăm ba mươi bang tả hữu, không quản ở đâu đều là cường cung.

Không quản là tại Việt Quốc, vẫn là tại Sở quốc, chỉ có cực kỳ tinh nhuệ cung tiễn thủ mới có thể tập thể trang bị một thạch cung.

Không phải kéo không ra.

Chỉ riêng kéo ra, rất nhiều người đều có thể.

Nhưng kéo ra về sau, còn muốn liên tục bắn hai mươi tiễn sẽ không có dễ dàng như vậy.

"Đây là một thạch nửa cung, ngươi thử nhìn một chút."

Vương Đại kéo ra cái này một thạch nửa cường cung, mặc dù có một chút phí sức, nhưng không tính rất khó khăn.

"Con đường chạy này là một trăm năm mươi bước, ngươi dùng tốc độ nhanh nhất chạy xong."

Tiếng nói vừa mới rơi xuống, Vương Đại liền lao nhanh mà ra.

Khổ Đầu Hoan không cần bất luận cái gì tính theo thời gian công cụ, lại trong lòng liền có thể đánh giá ra thời gian.

Mười hơi tả hữu, vẫn chưa tới một điểm.

Cũng chính là không đến mười giây.

Cái thành tích này coi như ở Địa Cầu, cũng đã tới gần vô địch thế giới.

Thật sự là ngưu bức a.

Mà trước đó Vương Đại chạy nhanh thời điểm, vẫn chưa tới năm mươi mét cả người liền phảng phất hô hấp không được.

Cái này tăng lên cỡ nào nghịch thiên?

Đơn thuần đối với Vương Đại người này tới nói, tố chất thân thể hoàn toàn là gấp mười, gấp trăm lần tăng lên.

Cải biến huyết mạch về sau, vậy mà trở nên mạnh như thế lớn.

Chạy xong một trăm mét về sau, Vương Đại lại cong người chạy về đến, thẳng tắp đứng tại Khổ Đầu Hoan trước mặt , chờ đợi hắn mới mệnh lệnh.

Khổ Đầu Hoan nhìn thấy, trong ánh mắt của hắn đều là nước mắt.

Có thể thấy được nội tâm của hắn kích động đến trình độ nào.

"Cho ngươi thời gian nửa nén hương, ngươi khóc cũng được, cười cũng có thể." Khổ Đầu Hoan quay người rời đi, đem toàn bộ thao trường lưu cho Vương Đại một người.

Vương Đại không có cuồng tiếu, không có đấm ngực dậm chân, cũng không có phóng khoáng hô to.

Cũng chỉ là yên lặng rơi lệ.

Chân chính lệ tuôn như suối, căn bản là ngăn không được.

Thậm chí không biết vì sao mà khóc.

Liền là muốn khóc.

Vô cùng mừng như điên.

Vô cùng chua xót.

Vô cùng hạnh phúc.

Vô cùng cảm ân.

Mười phút sau!

Vương Đại nghe được Khổ Đầu Hoan tiếng bước chân, hắn lập tức thu hồi tất cả nước mắt, lau đến sạch sẽ, lại một lần nữa thẳng tắp đứng thẳng , chờ đợi Khổ Đầu Hoan mới mệnh lệnh.

"Ngươi bây giờ muốn gặp nhất ai?" Khổ Đầu Hoan hỏi.

Vương Đại nói: "Công tử."

"Ha ha. . ." Khổ Đầu Hoan nói: "Công tử nữ nhi xuất sinh, hắn chạy trở về nhìn nữ nhi bảo bối, đại khái mai kia mới trở về, mà lại hắn đại khái cũng không quen nhìn thấy rất nhiều người đối với hắn cảm động đến rơi nước mắt, hắn chỉ am hiểu đối mặt người xấu, không am hiểu đối mặt người một nhà."

Lập tức, Vương Đại lại không có lời nói.

Trên thực tế, hắn cũng không biết làm như thế nào biểu đạt lòng cảm kích.

Mặc dù cả người đều thuế biến, trở nên phi thường cường đại.

Nhưng là tính cách xác thực nửa điểm không thay đổi.

"Lý Cẩu Tử chẳng mấy chốc sẽ tỉnh." Khổ Đầu Hoan nói: "Vừa rồi ta để làm sự tình, ngươi còn nhớ rõ sao?"

Vương Đại gật đầu.

Khổ Đầu Hoan nói: "Ngươi mang theo Lý Cẩu Tử cũng làm một lần, cứ như vậy một mực truyền xuống, bảo đảm hơn hai ngàn ba trăm người đều muốn khảo thí một lần mình lực lượng, tốc độ."

"Vâng!" Vương Đại đứng nghiêm quay người, hướng phía doanh trại chạy bộ tiến lên.

Quả nhiên, cái thứ hai cải tạo huyết mạch Lý Cẩu Tử thức tỉnh, đang đứng ở trước gương ngẩn người.

Vương Đại nói: "Ngươi đi theo ta."

Lý Cẩu Tử đi theo Vương Đại đi vào trên bãi tập.

Vương Đại nói: "Đây là một trăm năm mươi cân tạ đá, ngươi thử nhìn một chút."

Cứ như vậy!

Hơn hai ngàn ba trăm cái bị cải tạo sau số không huyết mạch người, một nhóm một nhóm tỉnh lại.

Căn bản không cần bất cứ mệnh lệnh gì.

Cũng không cần bất luận cái gì sĩ quan xuất động.

Trước tỉnh người, mang theo sau tỉnh người tiến hành lực lượng, tốc độ khảo thí.

Hoàn tất thi kiểm tra về sau, toàn bộ ghi chép lại.

Sau bốn canh giờ!

Tất cả kết quả khảo nghiệm, chỉnh tề đưa đến Khổ Đầu Hoan trước mặt.

Khổ Đầu Hoan không có nhìn thành tích.

Bởi vì hắn biết, mỗi người đều là không sai biệt lắm ưu tú.

Để hắn khiếp sợ là những người này kỷ luật cùng giác ngộ.

Trước đó Lan thị mười huynh đệ đám kia đặc thù huyết mạch người bị kích hoạt huyết mạch lực lượng thức tỉnh về sau, mỗi người đều là hô to gọi nhỏ, trọn vẹn một hồi lâu mới khôi phục trật tự.

Mà cái này hơn hai ngàn người, không cần bất cứ mệnh lệnh gì, không cần bất luận cái gì chỉ huy.

Chính bọn hắn liền hoàn thành hết thảy khảo thí.

Khổ Đầu Hoan vành mắt lại một lần nữa ướt át.

Cái này. . . Đây mới là trên thế giới tốt nhất quân đội.

Ta Khổ Đầu Hoan có tài đức gì, lại có thể đạt được quân đội như vậy, lại có thể trở thành chi quân đội này thống soái?

Ưu tú như vậy quân đội, cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua a.

Nhìn một chút bọn hắn khảo thí số liệu.

Đối với phổ thông quân đội tới nói, mỗi một người bọn hắn lực lượng đều là tuyệt đối thượng du, hai tay lực lượng vượt qua hơn bốn trăm cân.

Mà tốc độ càng là đứng đầu, trăm mét mười hơi.

Dạng này binh sĩ, mỗi một cái đều là trân quý, quả thực là tha thiết ước mơ.

Nhưng là hắn ròng rã có được hơn hai ngàn người.

Trước đó bọn hắn không có lực lượng, mà bây giờ trời cao ban cho bọn hắn lực lượng, ban cho bọn hắn nhanh nhẹn cùng tốc độ.

Chi quân đội này, đã hoàn chỉnh.

Có được lực lượng, kỷ luật, linh hồn!

Mà lại. . .

Cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu.

Đi qua ba tháng huấn luyện về sau, bọn hắn sẽ trở nên cường đại cỡ nào?

Khổ Đầu Hoan quay đầu đi, không cho người khác nhìn thấy hắn lệ quang.

Hắn đây là kích động, hưng phấn, cũng lòng chua xót.

Cái này hơn hai ngàn người vận mệnh bị cải biến.

Bọn hắn trước đó bị phụ mẫu người nhà ghét bỏ, sống được không bằng heo chó.

Mà bây giờ, bọn hắn đã trở thành người, hơn nữa còn là vô cùng ưu tú người.

So với Lan thị mười huynh đệ.

Khổ Đầu Hoan cảm thấy mấy người này mới chân chính xem như Phượng Hoàng Niết Bàn, mới xem như thu hoạch được tân sinh.

Thậm chí Khổ Đầu Hoan cảm thấy, so với Lan thị cái kia mười cái thiên tài, hắn càng thêm thích cái này hơn hai ngàn người.

Mà lại hắn hiện tại đã cơ hồ mỗi người danh tự.

Đây là lính của ta, huynh đệ của ta!

Đón lấy, Khổ Đầu Hoan thu lại nội tâm tình cảm, hạ lệnh:

"Các ngươi tự do huấn luyện , dựa theo sách yếu lĩnh; thứ nhất, thứ hai khóa."

"Hai khắc đồng hồ về sau, tập thể đi ăn cơm."

"Sau khi cơm nước xong, lại huấn luyện một canh giờ , dựa theo sách yếu lĩnh; thứ ba, thứ tư khóa."

"Huấn luyện hoàn tất về sau, đi ngủ."

Khổ Đầu Hoan mệnh lệnh được đưa ra về sau.

Cái này hơn hai ngàn huyết mạch Niết Bàn người, nháy mắt trong thời gian ngắn nhất tập kết.

Hơn hai ngàn người, đứng thành hai mươi ba phương trận.

Vô thanh vô tức.

Mỗi một cái phương trận chỉnh tề đến như là có thước đo.

Sau đó, cái này hơn hai ngàn người bắt đầu tiến vào huấn luyện.

Không cần bất cứ mệnh lệnh gì, cũng không cần bất luận cái gì giám sát.

Đây không phải người máy.

Mỗi một người bọn hắn đều có phong phú nội tâm thế giới, hoạt bát linh hồn.

Bị cải tạo huyết mạch về sau, bọn hắn rõ ràng đã trở nên cường đại.

Nhưng là vẫn không có bất luận cái gì kiêu căng, cũng không có bất kỳ cái gì tản mạn.

Vẫn như cũ cùng trước đó đồng dạng, phục tùng, cảm ân, mẫn cảm.

Khổ Đầu Hoan giấu ở trong bóng tối.

Vô cùng tham lam nhìn qua cái này hơn hai ngàn ba trăm người.

Quá ưu tú!

Đây chính là át chủ bài của ta quân đội, đây chính là ta vô địch quân đoàn.

Sau ba tháng biên cảnh cùng đi săn, chúng ta nhất định phải chấn kinh thế giới!

Thẩm công tử, ngươi quá không tầm thường, ngươi sáng tạo một cái thiên đại kỳ tích.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 316: Sao Trời Loá Mắt! Thẩm Lãng Vương Bài Quân Quật Khởi!

Khoảng cách Biện Tiêu lui binh đã qua mấy tháng.

Nhưng là Ngô quốc nội địa bên trong vẫn như cũ cảnh hoang tàn khắp nơi, Biện Tiêu thực sự giết đến quá ác, liên lụy phạm vi vượt qua mười lăm cái quận, gần một phần ba quốc thổ đều bị tai họa một lần.

Bị giết rất nhiều người vẫn là tiếp theo.

Mấu chốt là lương thực khiếm khuyết.

Bởi vì Biện Tiêu cướp bóc thời điểm, không biết đốt bao nhiêu kho lúa, thậm chí sinh trưởng ở trong đất còn không có thành thục lương thực đều bị đốt qua một lần.

Vì lẽ đó năm nay ngày mùa thu hoạch, Ngô quốc lương thực giảm sản lượng một phần tư.

Tăng thêm viễn chinh Nộ Triều thành thất bại, càng là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Mấy tháng này thời gian, Ngô quốc trên dưới đều tại nghỉ ngơi lấy lại sức.

Ngô Vương tuổi trẻ, trước đó vì biểu thị uy nghiêm, còn chuyên môn súc Hồ.

Nhưng là kinh lịch mấy tháng trước sau khi đại bại, hắn ngược lại đem mình sợi râu cho cạo sạch.

Được người xưng là mồm còn hôi sữa liền mồm còn hôi sữa đi, một cái quân vương thành thục cũng không phải là nhìn râu ria.

Bây giờ Ngô Vương lại một lần nữa nghênh đón Sở quốc sứ giả, vẫn như cũ là cái kia cùng Việt Vương Ninh Nguyên Hiến đã từng quen biết đồng thời thu hoạch được ngoại giao thắng lợi Sở quốc Lễ Bộ thị lang.

"Việt Vương bệnh nặng, muốn hướng nhà ta đại vương thỏa hiệp, nhưng lại không muốn gánh nhục nước mất chủ quyền tội, sở dĩ nói ra cái này hoang đường cực hạn biên cảnh cùng đi săn." Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Liên quan tới chuyện này Ngô Vương nhưng có nghe thấy."

Ngô Vương đương nhiên nghe nói, thậm chí muốn không nghe nói cũng khó khăn a.

Chuyện này đã truyền đi xôn xao.

"Ngược lại là nghe nói một hai."

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Ninh Nguyên Hiến cử động lần này vô sỉ cực kì, rõ ràng liền là cố ý để Thẩm Lãng cùng Ninh Chính làm bia đỡ đạn, cắt nhường lợi ích cho ta Sở quốc, đổi lấy biên cảnh an bình mà thôi."

Ngô Vương nói: "Lại có việc này?"

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: : "Nghe nói Ngô quốc gần nhất mất mùa, không biết nhưng có việc này?"

Ngô Vương nói: "Thiếu lương là thật, nhưng mất mùa không đến mức."

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Ta Sở quốc năm nay ngược lại là thu hoạch lớn, chúng ta là anh em bang, vì lẽ đó nguyện ý cấp cho đại vương một trăm vạn thạch lương thực."

Lời này mới ra, Ngô Vương kinh ngạc, chung quanh chư thần vui mừng.

Một trăm vạn thạch lương thực, liền là hơn một ức cân a, tuyệt đối con số trên trời.

Nhóm này lương đầy đủ hai triệu người ăn hai ba tháng, mặc dù còn có nhất định lỗ hổng, nhưng ít ra mùa đông này có thể vượt đi qua.

Sở quốc vậy mà lại thủ bút lớn như vậy sao?

Ngô Vương nói: "Sở vương như thế nhân nghĩa, thật là làm cho quả nhân cảm động, ta cái này cho nhà ngươi đại vương viết giấy vay nợ."

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Ngô Vương, chúng ta không chỉ có nguyện ý mượn nhóm này lương thực, mà lại không có tiền lãi."

Ngô Vương theo trên bảo tọa đi xuống, hướng phía tây nam phương hướng chắp tay nói: "Sở vương chính là chân vương giả."

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Đương nhiên, bất quá nhà ta đại vương có một cái yêu cầu nho nhỏ."

Ngô Vương nói: "Yêu cầu gì?"

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Nghe nói đại vương trước đó đã từng cùng Việt Vương ký kết cái gì bí mật minh ước?"

Ngô Vương nói: "Không có a, không biết quý sứ là từ đâu nghe nói a?"

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Không có tốt nhất, bất quá nhà ta đại vương muốn để ngài tuyên cáo thiên hạ, không quản ngài trước đó cùng Việt Vương Ninh Nguyên Hiến ký kết cái gì mật ước, toàn bộ hết hiệu lực."

Đây là muốn để Ngô Vương xé bỏ Ngô Việt mật ước a.

Đương nhiên, thế giới này không quản cái gì mật ước đều là dùng để xé bỏ.

Chỉ bất quá cái này xé bỏ tốc độ cũng không tránh khỏi quá nhanh đi, lúc này mới vẻn vẹn thời gian mấy tháng, cơ hồ coi là vết mực chưa khô, cái này muốn trở thành chùi đít giấy?

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Không chỉ có như thế, nhà ta đại vương nguyện ý cùng Ngô quốc ký kết bí mật minh ước, hai chúng ta nước kết làm huynh đệ quốc gia."

Ngô Vương nói: "Ta cùng Sở quốc, vốn là huynh đệ quốc gia a."

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Nghi thức cảm giác vẫn là cần, lại nói một tờ minh ước mà thôi."

Sở quốc ý tứ đã phi thường rõ ràng.

Chỉ cần Ngô Vương xé bỏ cùng Việt Vương ký kết minh ước, đồng thời cùng Sở vương ký kết bí mật minh ước, liền có thể mượn đến một trăm vạn thạch lương thực, mà lại không có tiền lãi.

Cái này thực ra căn bản không cần Ngô quốc nỗ lực một chút xíu lợi ích.

Ngô quốc Xu Mật Sứ Ngô Trực bỗng nhiên nói: "Quý sứ, hiện tại xem ra cái gọi là biên cảnh cùng đi săn, căn bản chính là Việt Vương Ninh Nguyên Hiến cố ý cắt thịt cho ngươi Sở quốc đúng không?"

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Lại đối không có, Ninh Nguyên Hiến bệnh nặng, trong nước đoạt dòng chính càng ngày càng nghiêm trọng, Việt Vương sợ hãi ta Sở quốc xuất binh, vốn là muốn trực tiếp thỏa hiệp, nhưng lại cảm thấy quá mức sỉ nhục khó coi, cho nên mới đưa ra hoang đường biên cảnh cùng đi săn, nói rõ là cố ý bại bởi chúng ta, hy sinh hết Ninh Chính cùng Thẩm Lãng hai cái này vô danh tiểu tốt."

Ngô Trực nói: "Vậy cái này trận hoang đường biên cảnh cùng đi săn về sau đâu?"

Hắn ý tứ phi thường minh bạch, Sở quốc khẩu vị liền ngừng ở đây sao?

Biên cảnh cùng đi săn thắng về sau, đạt được hai mươi dặm đường biên giới cùng tám mươi vạn kim tệ bồi thường, Sở quốc liền sẽ bỏ qua Việt Quốc sao?

Vẫn là được một tấc lại muốn tiến một thước? Tiến một bước chiến tranh đe doạ?

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Đương nhiên là dừng ở đây, nhà ta đại vương nhất là chú ý tín dự."

Ngô Trực cười nói: "Sở vương tín dự, xác thực mọi người đều biết."

Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Đại vương chỉ cần đem cùng Việt Quốc mật ước hết hiệu lực, cũng cùng ta Sở quốc ký kết bí mật minh ước, liền có thể đạt được một trăm vạn thạch lương thực, cớ sao mà không làm đâu?"

Lời này mới ra, đông đảo thần tử nhao nhao gật đầu.

Ngô Vương nói: "Quý sứ đi nghỉ trước, can hệ trọng đại, chúng ta cần thương lượng trước một chút."

Sở quốc Lễ Bộ thị lang cáo lui.

Sau đó Ngô Vương trong triều đình lập tức nghị luận ầm ĩ.

Vượt qua hơn phân nửa thần tử nhao nhao đồng ý.

Cái này hoàn toàn là không vốn mua bán a.

Xé bỏ một phần minh ước, một lần nữa ký kết một phần, liền có thể đổi lấy một trăm vạn thạch lương thực.

Thiên hạ đi đâu đi tìm chuyện tốt như vậy a?

Không đáp ứng, liền là đồ đần.

Thế là đông đảo thần tử nhao nhao cong xuống, khấu thỉnh Ngô Vương đáp ứng.

"Bệ hạ, mấy trăm vạn dân đói gào khóc đòi ăn, vô cùng thê thảm!"

"Bệ hạ, cái này đông Thiên Việt tới càng lạnh, nếu không có lương thực ăn, thật phải chết đói người."

"Bệ hạ, vạn dân như con, nhìn bệ hạ như là nhìn đến phụ mẫu."

Ngụ ý phi thường rõ ràng, chính là muốn để Ngô Vương đáp ứng, trước tiên đem lương thực đem tới tay lại nói.

Ngô Vương cười nói: "Các khanh ý tứ, quả nhân biết, trước tiên lui hướng đi."

Đông đảo thần tử thừa dịp bãi triều công phu, lại một lần nữa dập đầu xin (mời) Ngô Vương thương tiếc vạn dân.

. . .

Trong thư phòng, Ngô Vương tức giận.

Hắn không phải đối Sở quốc nổi giận, mà là đối với hắn thần tử nổi giận.

Chẳng lẽ quả nhân cái này đại vương cứ như vậy không có liêm sỉ, không có chút nào tín dự sao?

Vừa mới ký kết minh ước, mấy tháng liền hết hiệu lực?

Vì một trăm vạn thạch lương thực, liền đầu nhập Sở quốc ôm ấp?

Nên quả nhân là cái gì? Kỹ viện bên trong kỹ nữ sao? Không có chút nào liêm sỉ!

Ngô Trực nói: "Bệ hạ đại khái có thể không nên tức giận, thần tử cân nhắc cùng quân vương cân nhắc vốn cũng không đồng dạng."

Ngô Vương cười lạnh nói: "Vâng, lại những này thần tử trong mắt, ta cái này đại vương danh dự không phải quá trọng yếu, dựa vào thanh danh có thể đổi lấy lương thực sao lại không làm? Nhưng là bọn hắn cũng không nghĩ một chút, quả nhân cái này thanh danh có thể bán mấy lần?"

Ngô Trực nói: "Bọn hắn ý nghĩ có lẽ còn không chỉ chừng này."

Ngô Vương nói: "Ta Ngô quốc thiếu lương, nhưng cũng không thiếu lương, những đại thần này trong nhà từng cái kẻ giàu có, lương thực chồng chất như núi, đây là sợ hãi quả nhân hướng bọn hắn hoá duyên đâu, vì hà tiện, đương nhiên muốn để quả nhân bán danh dự đi đổi lương thực, dạng này bọn hắn lương thực liền bảo trụ."

Ngô Trực nói: "Những này đều không trọng yếu, trọng yếu là tiếp xuống cục diện, ta Ngô quốc ứng đối ra sao, chúng ta phía nam muốn ra một cái kinh thiên lớn kiêu hùng."

Căng Quân!

Nâng lên cái tên này, Ngô Vương trong lòng vô cùng thán phục.

Cái này Căng Quân so với hắn tuổi trẻ mấy tuổi, mà lại kế thừa nam âu quốc chủ thời điểm cơ hồ không có gì cả, hoàn toàn là một cái khôi lỗi.

Vẻn vẹn thời gian hai, ba năm.

Vậy mà có thể muốn trở thành toàn bộ Sa Man tộc chung chủ.

Lúc ấy nam âu nước phản loạn thời điểm, tất cả mọi người cho rằng Căng Quân liền sẽ như là một con giun dế đồng dạng bị nghiền chết.

Nhưng không nghĩ tới lúc này mới hơn một năm thời gian, mắt thấy phương nam liền muốn quật khởi một vị vương giả.

Cảm thấy không bằng a.

Vị này Căng Quân thật sự là theo trong tuyệt cảnh đi ngược dòng nước, sáng tạo kỳ tích.

Việt Quốc đại quân chiếm lĩnh nam âu nước đại bộ phận quốc thổ, Căng Quân không những không vội, ngược lại mượn cái này chiến tranh thống nhất toàn bộ Sa Man tộc.

Thật sự là thiên đại thủ bút.

Thần lai chi bút a.

Mà hắn Ngô Vương kế thừa bậc cha chú vương vị, kết quả đến bây giờ còn một mảnh hỗn độn, khách quan mà nói, thật là khiến người ta xấu hổ.

Ngô Vương nói: "Sở vương phải cùng vị này Căng Quân ký kết chân chính bí mật minh ước, chờ Căng Quân đoạt lại nam âu nước, càn quét toàn bộ phương nam thời điểm, liền là sở Vương Đại Quân đông tiến thời điểm."

Ngô Trực nói: "Vì lẽ đó lần này biên cảnh cùng đi săn thẻ đánh bạc căn bản là thỏa mãn không Sở vương, cái này cáo già gia hỏa khẳng định sẽ sư tử há mồm, được một tấc lại muốn tiến một thước, tiếp tục đe doạ Ninh Nguyên Hiến."

Ngô Vương trầm mặc chốc lát nói: "Vương thúc, chúng ta chỉ có thể đứng tại người thắng một phương."

Là!

Đây mới là trọng yếu nhất.

Lên một lần đại chiến, Ngô quốc tổn thất quá lớn, chí ít cần tu sinh dưỡng tức hơn nửa năm.

Ngô quốc trong tay thẻ đánh bạc không nhiều.

Không thể tùy ý ném ra, mà lại nhất định phải áp đúng.

Ngô Trực nói: "Việt Vương dùng biên cảnh cùng đi săn thẻ đánh bạc làm kế hoãn binh, làm mồi nhử. Nhưng Sở quốc không phải là không cầm một trăm vạn thạch lương thực làm mồi nhử đâu, để chúng ta xé bỏ cùng Việt Quốc minh ước vẻn vẹn chỉ là bước đầu tiên, hắn muốn chính là đem chúng ta kéo lên Căng Quân chiến xa."

Ngô Vương nói: "Không sai, lên một lần là Tô Nan chiến xa, lần này là Căng Quân chiến xa. Vị này Sở vương thật đúng là gian xảo, cho tới bây giờ chỉ muốn ngư ông đắc lợi, chưa hề nghĩ tới lấy hạt dẻ trong lò lửa."

Ngô Trực nói: "Bất quá Căng Quân cùng Tô Nan thế nhưng là hoàn toàn không giống, nếu như hắn thật thống nhất toàn bộ Sa Man tộc, đây chính là có được mười vạn đại quân, hơn nữa còn là thiên hạ dã man nhất, cường đại nhất quân đội. Một khi Việt Quốc phương nam cục diện thối nát, Sở quốc coi như sẽ không muốn lần trước như thế gãi không đúng chỗ ngứa tiểu đả tiểu náo, đây chính là chân chính khuynh quốc chiến. Vì lẽ đó Sở vương mới như thế không kịp chờ đợi muốn kéo ta Ngô quốc tiến vào chiến cuộc."

Ngô Vương hoàn toàn có thể tưởng tượng.

Trận tiếp theo khả năng bộc phát đại chiến chính là vô cùng kinh người.

Có thể sẽ là chân chính Tam quốc đại quyết chiến, thậm chí bốn nước đại quyết chiến.

Vận dụng tổng binh lực, có thể sẽ vượt qua bốn năm mươi vạn, cùng mấy tháng trước cái kia một trận chiến tranh hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Khả năng này là quyết định bốn nước vận mệnh siêu cấp đại quyết chiến.

Ngô Trực nói: "Cho nên chúng ta coi như muốn xé bỏ cùng Việt Quốc minh ước, liền muốn muốn ký cái gì Tam quốc bí mật minh ước, cũng phải đợi đến Căng Quân sau khi chuyện thành công lại nói. Hiện tại Sở quốc vọng tưởng dùng chỉ là một trăm vạn thạch lương thực liền đổi lấy bệ hạ thay đổi thất thường? Không khỏi cũng quá giá rẻ."

Ngô Vương bỗng nhiên nói: "Vạn nhất biên cảnh cùng đi săn, Việt Quốc thắng đâu?"

Lời này mới ra, Ngô Trực kinh ngạc.

Không thể nào.

Cái gọi là biên cảnh cùng đi săn, nhưng là chân chính trực tiếp nhất đối chiến.

Không có bất kỳ cái gì mưu kế, liền trực tiếp là hai quân giết nhau.

Sở quốc tinh nhuệ lâu dài tham chiến, vốn là so Việt Quốc tinh nhuệ một chút.

Năm ngàn đối Việt Quốc hai ngàn.

Nghe nói Ninh Chính cùng Thẩm Lãng vừa mới chiêu mộ hai ngàn cái phế vật, vừa mới bắt đầu cái gọi là luyện binh.

Nói rõ liền là đem cái này hai ngàn cái phế vật dùng để làm pháo hôi hy sinh hết.

Làm sao lại thắng?

Ngô Vương nói: "Vạn nhất Việt Quốc thắng, đối Sở quốc có phải là một lần mãnh liệt chấn nhiếp?"

Ngô Trực suy nghĩ một chút, vẫn cảm thấy phi thường hoang đường.

Ngô Vương cười nói: "Vậy chúng ta liền rửa mắt mà đợi đi, đương nhiên trận này vở kịch nhân vật chính vẫn là Căng Quân, hắn mới là tả hữu phương nam bốn nước thế cục đại nhân vật."

Ngày kế tiếp.

Ngô Vương chính thức cự tuyệt Sở quốc yêu cầu, đồng thời tuyên bố hắn cùng Việt Quốc ký kết chính là ngưng chiến hiệp định, mà không phải cái gì bí mật minh ước.

Mà lại hắn Ngô Vương lời hứa ngàn vàng, tuyệt đối sẽ không vì cực nhỏ lợi nhỏ mà xé bỏ ký xong khế ước.

Lập tức quần thần khóc thét, hô to dân đói đáng thương, sợ nhịn không quá mùa đông này.

Ngô Vương hạ chỉ.

Kể từ hôm nay, hắn hoàng cung giảm bớt hai phần ba chi tiêu, hắn mỗi ngày chỉ ăn hai bữa cháo loãng, đem toàn bộ Vương tộc tiết kiệm tới lương thực toàn bộ ban cho dân đói.

Đón lấy, Ngô Vương tự mình bái phỏng một chút trọng thần nhà, hướng bọn hắn viết xuống phiếu nợ mượn lương thực.

Ngô quốc quan viên gia tộc quyền thế nhao nhao khẳng khái giúp tiền, trong nửa tháng vậy mà quyên tặng năm vạn thạch lương thực, nhét kẽ răng không kém đều đủ.

Ngay sau đó, Việt Quốc cao tầng xuất hiện trọng đại để lộ bí mật sự kiện, một cái trọng yếu danh sách bạo lộ ra.

Danh sách này bên trên đều là Ngô quốc quan lớn, toàn bộ bị Việt Quốc Hắc Thủy Đài bí mật thu mua hoặc là bức hiếp, làm ra rất nhiều bán Ngô quốc sự tình.

Càng Vương Chấn giận, nghiêm trị Hắc Thủy Đài người tiết lộ bí mật, chém giết ba người, cầm tù mười mấy người.

Ngô Vương nổi giận, đem trên danh sách một Nhị phẩm quan lớn tru sát toàn tộc.

Nhất thời Ngô quốc gia tộc quyền thế nhao nhao khẳng khái giúp tiền, cứu tế nạn dân, ngắn ngủi thời gian mười ngày, liền gom góp tám mươi vạn thạch lương thực.

Ngô Vương cảm động.

Sau đó trên triều đình trước mặt mọi người biểu thị, cái gọi là Việt Quốc để lộ bí mật sự kiện căn bản chính là một trận âm mưu.

Hắn căn bản không tin Ngô quốc quan viên sẽ bị Việt Quốc Hắc Thủy Đài thu mua, hắn tuyệt đối tin tưởng thần tử trung trinh.

Sau đó, hắn ngay trước tất cả thần tử trước mặt, đem trương này cái gọi là danh sách cho một mồi lửa.

Cũng chính là ở thời điểm này.

Tại Nộ Triều thành chiến bại Ngô Mục chính thức tái xuất.

Ngô Vương đối triều đình thanh tẩy chính thức mở ra, đông đảo tân duệ dần dần thay thế lão thần.

Tiếp lấy chẩn tai cùng để lộ bí mật sự kiện, Ngô Vương chính thức bắt đầu đối lão thần tiến hành phản công.

. . .

Giang sơn đời nào cũng có người tài, tất cả tỏa sáng nhiều năm.

Phía bắc Ngô Vương chính trở nên thành thục, phương nam Căng Quân như là sao trời đồng dạng quật khởi, mắt thấy là phải chiếu sáng cả phía đông thế giới bầu trời.

Bây giờ Việt Quốc triều đình, cũng cực kỳ không bình tĩnh.

Theo Việt Vương Ninh Nguyên Hiến bị bệnh, Thái tử cùng Tam vương tử Ninh Kỳ đoạt dòng chính chi tranh cũng dần dần kịch liệt.

Vây quanh Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức, song phương đã đánh cờ cơ hội tốt.

Nguyên bản Thái tử nhất hệ Trương Tử Húc đảm nhiệm chức vị này đã ván đã đóng thuyền, liền chênh lệch hạ chỉ.

Nhưng là một kiện đầu cơ trục lợi quân lương án huyên náo hừng hực khí thế, vị này thiên chi kiêu tử Trương Tử Húc cũng bị liên lụy đến giữa kỳ.

Thái tử nhất hệ quan văn, mấy chục người liên lụy trong đó.

Ngay sau đó lại bộc phát ra càng kinh người tham ô quân phí một án, mấy chục tên võ tướng đều bị cuốn vào.

Toàn bộ bản án huyên náo càng lúc càng lớn.

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức, lại một lần nữa mắc cạn.

Náo nhiệt như vậy tình hình xuống, Thẩm Lãng cuộc sống gia đình một đứa con gái, đương nhiên là không quan hệ đau khổ việc nhỏ.

Nhưng vẫn là có không ít người hữu tâm nhất là chú ý.

Thẩm Lãng trước đó như vậy chịu quốc quân sủng ái, lần này sinh nữ nhi, quốc quân sẽ có hay không có cái gì ban ân?

Kết quả!

Hoàn toàn không có.

Chẳng những quốc quân không có bất kỳ cái gì ban thưởng, tựu liền Biện phi cũng giống như hoàn toàn không biết chuyện này.

Nghe nói Chủng phi ngược lại là muốn tặng quà, nhưng lại bị quốc quân quát bảo ngưng lại.

Hướng gió đã phi thường rõ ràng.

Thẩm Lãng thất sủng.

Quốc quân quyết tâm muốn hi sinh Thẩm Lãng cùng Ninh Chính.

Chỉ cần biên cảnh cùng đi săn vừa kết thúc, hai người này liền triệt để xong đời.

. . .

Thẩm Lãng nữ nhi bảo bối đã hai mươi ngày lớn.

Hắn hoàn toàn yêu thích không buông tay.

Nhưng là đáng tiếc a, như thế lớn tiểu bảo bảo mỗi ngày ăn ngủ, ngủ ăn, một ngày đại bộ phận thời điểm đều đang ngủ.

Nhưng là Bảo Bảo tỉnh dậy thời điểm, trên cơ bản đều bị Thẩm Lãng ôm vào trong ngực.

Tiểu nha đầu tại mụ mụ trong bụng nghịch ngợm như vậy, nhưng là sinh ra về sau, lại có vẻ rất ngoan ngoãn yên tĩnh.

Đại bộ phận thời điểm, liền trừng lớn đen lúng liếng con mắt nhìn chằm chằm Thẩm Lãng nhìn, tấm kia tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn có thể nghiêm túc.

Cũng không có chút nào thích khóc.

Chỉ có kéo xú xú thời điểm, mới có thể hừ hừ hai tiếng.

Tất cả mọi người phát hiện, Thẩm Lãng mỗi ngày đều ở nhà ôm nữ nhi, Bắc Uyển bãi săn cũng căn bản không đi, bên kia luyện binh cũng căn bản mặc kệ.

Cái này mọi người nhìn càng thêm thêm rõ ràng.

Lần này biên cảnh cùng đi săn, chính Thẩm Lãng đều không có báo bất cứ hi vọng nào, chính hắn đều từ bỏ.

Chiêu mộ cái kia hơn hai ngàn cái phế vật về sau, liền ném ở Bắc Uyển bãi săn trong quân doanh chẳng quan tâm.

Một ngày này, Thẩm Lãng chờ rất lâu, rốt cục Bảo Bảo tỉnh, hắn lại không kịp chờ đợi ôm ra khoe khoang.

Lê Chuẩn Đại công công như là làm tặc đồng dạng, bí mật đến đây.

Bởi vì quốc quân ngay tại "Hi sinh" Thẩm Lãng đâu, làm bệ hạ tâm phúc, Lê Chuẩn đương nhiên cũng phải đối Thẩm Lãng trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau.

"Nha, chúng ta đại nhân diễn kịch, lại làm cho tiểu bảo bối chịu ủy khuất."

Lê Chuẩn Đại công công cẩn thận từng li từng tí đem Bảo Bảo ôm vào trong ngực, tư thế vậy mà so Thẩm Lãng còn muốn tiêu chuẩn.

Bảo Bảo bị Thẩm Lãng ôm vào trong ngực thời điểm, khuôn mặt nhỏ có thể nghiêm túc, vậy mà dáng vẻ như lâm đại địch.

Mà bị Lê Chuẩn ôm vào trong ngực thời điểm, lại có chút lười biếng muốn ngủ, giống như bị hắn ôm thoải mái hơn.

Không có lương tâm tiểu nha đầu, may mà phụ thân như thế bảo bối ngươi.

"Bệ hạ nghĩ mấy canh giờ, rốt cục cho chúng ta tiểu bảo bối lấy một cái tên, Thẩm Mật!"

Thẩm Lãng im lặng.

Bệ hạ a, nữ nhi của ta danh tự muốn mình lấy a, ngươi xem náo nhiệt gì, đây là Tiểu Băng sinh, cũng không phải Ninh Diễm sinh, cũng không phải cháu ngoại của ngươi.

Ngươi đến mức mỗi ngày đọc qua thượng cổ điển tịch sao?

Hắn biết Ninh Nguyên Hiến không phải tiêu mấy canh giờ, mà là vài ngày thời gian.

Có rảnh rỗi không không liền lật lên cổ thư tịch, liền muốn lấy một cái tên rất hay.

Một cái để Thẩm Lãng đều mặc cảm danh tự.

Ngày đó sắc phong Trương Xung Tử tước thời điểm, Ninh Nguyên Hiến nói như thế nào?

Để chính Lê Chuẩn suy nghĩ một cái dễ nghe phong hào, ý kia là hắn không nguyện ý động cái này đầu óc.

Một cái quý tộc phong hào ngươi cũng không nguyện ý nghĩ, kết quả Thẩm Lãng nữ nhi danh tự, ngươi lại nghĩ kỹ mấy ngày.

Kết quả vị này bệ hạ lấy ra danh tự tốt thì tốt.

Nhưng Thẩm Lãng trực tiếp nghĩ đến Chân Mật, đương nhiên Ninh Nguyên Hiến không biết có nhân vật này, vì lẽ đó danh tự này là hắn bản gốc.

Lê Chuẩn Đại công công nói: "Cái này mật chữ tốt, an bình ngọt ngào ý, nhưng là lại ẩn giấu đi cao quý. Khi nó đọc làm nằm thời điểm, cùng thượng cổ Phục Hi thị nằm chữ là cùng một ý tứ, Phục Hi thế nhưng là thượng cổ Tam Hoàng một trong, vô cùng tôn quý."

Thẩm Lãng qua loa gật đầu nói: "Ân, không tệ, không tệ!"

Lê Chuẩn im lặng, đương nhiên hắn hồi bẩm bệ hạ thời điểm có thể tuyệt đối không dám nói Thẩm Lãng thái độ qua loa, bằng không bệ hạ nhất định phải tức điên không thể. Hắn nhất định sẽ nói Thẩm Lãng nghe về sau hô to kinh diễm, dạng này tên rất hay ta Thẩm Lãng liền không lấy ra tới.

Tiếp lấy Lê Chuẩn Đại công công xuất ra một khối ngọc hạt, mang tại Bảo Bảo trên cổ.

"Đây là Biện phi nương nương tặng lễ vật."

Hắn cũng không có nói khối ngọc này lai lịch.

Theo mặt ngoài nhìn, khối ngọc này phổ thông vô cùng.

Nhưng mà, nó xác thực văn minh thời thượng cổ đồ vật, nghe nói là thượng cổ một vị nào đó vương giả một viên miện châu.

Đây là Biện thị gia tộc cho nàng của hồi môn đồ vật, nàng một mực đeo trên người, lúc đầu muốn truyền cho nữ nhi của mình.

Chỉ bất quá Biện phi điệu thấp, xưa nay sẽ không hướng người khoe khoang, vì lẽ đó cũng cơ hồ không người nào biết thứ này chỗ trân quý.

"Bệ hạ nói, chờ biên cảnh cùng đi săn kết thúc, chúng ta tiểu bảo bối cũng ba tháng lớn, chính là cực kỳ đáng yêu thời điểm, cho đến lúc đó ôm vào trong cung, để Biện phi nương nương thật tốt hiếm có một chút."

Lúc đầu Lê Chuẩn chỉ có thể tới nửa canh giờ, nhưng ôm tiểu bảo bảo bất tri bất giác liền vượt qua một khắc đồng hồ nhiều, sau đó lưu luyến không rời rời đi.

Chính hắn cũng đưa một phần lễ vật, bất quá không có chuyên môn nói ra, chỉ là một cái dây đỏ mặc nhỏ đồng tiền, mang tại tiểu bảo bảo trên cổ tay.

Hắn cũng chưa hề nói, cái này đồng tiền mà cũng hẳn là hắn mẹ đẻ duy nhất để lại cho hắn vật.

Lê Chuẩn là cô nhi, tại Đại Ân đình lớn lên, về sau bị Lê Mục công công thu làm nghĩa tử, từ nhỏ cũng không biết phụ mẫu là ai.

Nhưng từ kí sự bắt đầu, trên cổ tay hắn liền mang theo cái đồng tiền này, hẳn là người nhà cho hắn.

Về sau lớn tuổi, cổ tay cũng thô, cái đồng tiền này cũng mang không lên, thế là hắn liền thiếp thân cất giấu.

Hiện tại hắn đem cái đồng tiền này đưa cho Thẩm Mật tiểu bảo bảo, mặc dù không đáng tiền, nhưng lại trút xuống hắn tất cả trìu mến cùng chúc phúc.

Kim Mộc Thông trông mà thèm Bảo Bảo, không khỏi ở bên cạnh nói: "Tỷ phu, Bắc Uyển bãi săn bên kia luyện binh, ngươi không đi nhìn chằm chằm sao? Trận này biên cảnh cùng đi săn can hệ trọng đại, quan hệ không chỉ có riêng là ngươi cùng Ninh Chính điện hạ vận mệnh, thậm chí còn quan hệ đến quốc quân bệ hạ."

Lời này là nửa điểm không sai.

Quốc quân hiện tại đã tĩnh dưỡng tốt, hành động đã không ngại.

Nhưng vẫn như cũ mỗi ngày nằm tại giường bệnh phía trên.

Lần này hắn bị bệnh hậu quả quá nghiêm trọng, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy lão hổ trở nên suy yếu, cái này vô cùng nguy hiểm.

Vì lẽ đó hiện tại coi như không sai biệt lắm khỏi hẳn, hắn vẫn như cũ giả suy yếu, chứa dậy không nổi giường.

Chờ hắn giả suy yếu đến cực hạn thời điểm.

Biên cảnh cùng đi săn chính thức bắt đầu!

Hắn sẽ tinh thần sáng láng, anh tư bừng bừng phấn chấn xuất hiện tại tất cả mọi người trước mặt.

Biên cảnh cùng đi săn, một tiếng hót lên làm kinh người.

Thẩm Lãng hai ngàn lính mới sáng tạo kỳ tích, mà quốc quân lại một lần nữa chấn nhiếp bốn phía.

Lại một lần nữa khôi phục danh dự đỉnh phong.

Cho đến lúc đó người trong thiên hạ liền sẽ nhao nhao suy đoán, quốc quân Ninh Nguyên Hiến bệnh là giả dối, hết thảy đều là trang.

Đến lúc đó, thiên hạ đối với hắn sẽ càng thêm kính sợ.

Vì lẽ đó, hiện tại quốc quân, Ninh Chính, Thẩm Lãng ba người vận mệnh đã buộc chặt cùng một chỗ.

Quốc quân nói qua, hắn không tin Ninh Chính, nhưng là tín nhiệm Thẩm Lãng.

Mà lần này tín nhiệm, hắn cơ hồ là đánh cược mình chính trị danh dự.

Loại này tín nhiệm thật sự là nặng trịch.

. . .

Cứ việc tất cả mọi người cho rằng biên cảnh cùng đi săn Thẩm Lãng cùng Ninh Chính tất thua không thể nghi ngờ, không có chút nào trông cậy vào.

Dù sao ngay cả chính Thẩm Lãng đều từ bỏ, từ khi nữ nhi sinh về sau, liền chưa từng có đi qua Bắc Uyển bãi săn.

Mà lại, toàn bộ Bắc Uyển bãi săn chung quanh còn trình diễn ôn dịch vở kịch.

Đâu đâu cũng có thi thể động vật, đâu đâu cũng có chướng khí.

Nhưng vẫn như cũ ngăn cản không cho phép nhiều mật thám nhìn trộm.

Có Thái tử nhất hệ, Tam vương tử nhất hệ, Chủng thị gia tộc, còn có Sở quốc thám tử.

Mà lại toàn bộ Bắc Uyển bãi săn quá lớn, căn bản ngăn không được mật thám thẩm thấu.

Vì lẽ đó những thám tử này vẫn là nhìn trộm đến Khổ Đầu Hoan luyện binh.

Sau đó, những người này ruột đều muốn cười gãy.

Ông trời của ta.

Quá buồn cười, quá có thể vui mừng.

Các ngươi luyện đây là cẩu thí a.

Cứ như vậy còn giữ bí mật a?

Ngươi cái này luyện là cái phân a!

Bởi vì Thẩm Lãng cái này hai ngàn tân binh mỗi ngày cũng chỉ luyện một chiêu.

Vung đao!

Một đao cắt đứt, một đao cắt đứt!

Mấy ngàn lần, mấy vạn lần!

Một ngày, hai ngày, mười ngày, nửa tháng, một tháng!

Đều đang luyện tập một chiêu này vung đao.

Mà lại vung chính là đao gỗ.

Làm một chi quân đội, các ngươi cũng không luyện tập trận pháp, cũng không luyện tập lực lượng cùng tốc độ?

Liền chỉ riêng luyện vung đao?

Ngươi coi như luyện tập vung đao, ngươi cũng thay đổi đổi một tư thế a, mãi mãi cũng là thẳng tắp đánh xuống.

Các ngươi không có luyện nôn, ta đều muốn nhìn nôn.

Các ngươi đám rác rưởi này là đến cỡ nào ngu xuẩn a, đơn giản như vậy một chiêu vung đao, cần luyện một tháng?

Mà lại còn giống như muốn một mực như thế luyện tiếp?

Mà lại còn giống như không có học được bộ dáng?

Thẩm Lãng ta biết ngươi đã bỏ đi lần này biên cảnh cùng đi săn.

Nhưng là tốt xấu giả cái bộ dáng a.

Ngươi tốt xấu để ngươi tân binh luyện tập một chút đao pháp, luyện tập một chút bắn tên a.

Mà lại ngay cả đao thật đều không bỏ được để bọn hắn sờ?

A đúng, đám người này là tay trói gà không chặt phế vật, căn bản cầm không được đao thật.

Thời gian một ngày một thiên địa đi qua.

Đám này thám tử thật chịu không.

Mỗi ngày liền chỉ nhìn cái này hai ngàn đồ đần luyện tập vung đao, chính bọn hắn chẳng những muốn nôn, mà lại cũng phải đi theo ngốc.

Thế là, những thám tử này nhao nhao rời đi.

Còn nhìn trộm cái rắm a.

Cứ như vậy một đống phân đồng dạng quân đội, dùng để nhìn trộm bọn hắn quả thực là lãng phí sinh mệnh.

Mấu chốt là đám người này, coi như cầm đao gỗ, quơ múa cũng như vậy phí sức, mồ hôi đầm đìa, căn bản không có cái gì sát khí.

Dạng này phế thải, ngay cả bảy tám tuổi đồng tử quân đều không bằng a.

Không sai biệt lắm một tháng sau, tất cả thám tử đều biến mất đến sạch sẽ.

Như vậy Khổ Đầu Hoan để đám người này luyện tập một tháng vung đao là diễn kịch sao?

Dĩ nhiên không phải!

Đầu tiên đám người này đao trong tay nhìn qua giống như là đao gỗ, nhưng trên thực tế bên trong là chì, vô cùng vô cùng nặng.

Mà lại càng ngày càng nặng, tháng này ngày cuối cùng, trong tay bọn họ đao có gần nặng 200 cân.

Sau đó sẽ còn càng nặng.

Chân chính ra chiến trường thời điểm, trong tay bọn họ cầm sẽ là nặng 100 cân trảm mã đao, nhất lưu sắt thép chế tạo trảm mã đao.

Một mét bảy tám tả hữu Mạch Đao!

Mà lại mỗi một tên lính đều sẽ mặc sắt thép trọng giáp.

Không sai!

Đây chính là Đường triều giao đấu Đột Quyết kỵ binh vương bài quân đội.

Mạch Đao đội!

Trung Quốc cổ đại thời gian rất lâu bên trong, kỵ binh đối bộ binh đều là vô địch. Nhưng là Mạch Đao đội lại thực hiện đối kỵ binh nghiền ép.

Tập thể tác chiến, đoàn đội uy lực.

Mấy ngàn người chỉnh tề như một.

Một đao cắt đứt!

Liền xem như tinh nhuệ kỵ binh, cũng hồn bay lên trời.

Đây quả thực là vũ khí lạnh thời kì xe tăng, quả thực liền là di động sắt thép Trường Thành.

Mà lại Thẩm Lãng dưới trướng chi này vương bài quân đội, đều là đi qua huyết mạch cải tạo.

Khí lực càng lúc càng lớn, sức chịu đựng càng ngày càng mạnh.

Mà lại có được kỷ luật, trung thành. Linh hồn.

So với Đường triều Mạch Đao đội, không biết muốn cường hãn bao nhiêu.

Khổ Đầu Hoan mặc dù chỉ để bọn họ luyện tập một chiêu.

Nhưng là đao pháp chính là như vậy, nhất thông bách thông.

Để ngươi đem một chiêu luyện đến cực hạn, tốc độ, lực lượng, góc độ cực hạn.

Như vậy trên chiến trường liền hóa phục vì giản.

Một chiêu trí mạng, chiêu chiêu chi mệnh.

Nên Thẩm Lãng chi này siêu cấp trọng trang bộ binh xuất hiện tại chiến trường thời điểm, chú định sẽ khiếp sợ thiên hạ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 317: Đại Chiến Lại Lên! Vương Bài Quân Đại Thành!

"Không nghĩ tới, một ngày kia ta vậy mà giống như Tô Nan đóng vai già."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến sụt sịt không thôi.

Đầu hắn phát vốn là trắng một chút xíu, nhưng bây giờ lại muốn nhiễm trắng hơn phân nửa.

Không chỉ có như thế, một tháng qua hắn đều ăn đến phi thường thanh đạm, cả người gầy không sai biệt lắm tầm mười cân.

Tăng thêm tận lực một chút trang phục, cả người liền phảng phất lão nhị mười tuổi.

Hắn là năm mươi mấy tuổi người, trước đó nhìn giống ba mươi mấy tuổi, mà bây giờ nhìn giống hơn bảy mươi tuổi.

Không có cách nào, người trong thiên hạ chỉ tin tưởng bọn họ nguyện ý tin tưởng.

Không quản là bách tính vẫn là thần tử, đều tin tưởng vững chắc Ninh Nguyên Hiến trúng gió, mà lại là tại nữ nhân trên bụng trúng gió, đại khái không còn sống lâu nữa.

Bởi vì trúng gió rất dễ dàng tái phát, một khi tái phát liền hẳn phải chết không nghi ngờ.

Lúc này coi như Ninh Nguyên Hiến đứng ra nói quả nhân không có việc gì cũng không làm nên chuyện gì.

Đã như vậy, hắn dứt khoát diễn đến cực hạn,

Biểu hiện ra suy yếu tới cực điểm dáng vẻ.

Một tháng qua, hắn từ đầu đến cuối không có vào triều, vẫn như cũ là Thái tử giám quốc.

Đương nhiên, chuyện trọng yếu vẫn là phải chính Ninh Nguyên Hiến tự mình đến.

"Ai!" Ninh Nguyên Hiến thả ra trong tay tấu chương.

Hắn lúc này đã không tức giận, nếu không đã không sai biệt lắm tức chết.

Thế giới này người thật sự là quá hiện thực, không quản là bách tính vẫn là quan viên đều là như thế.

Mấy tháng trước bởi vì tiêu diệt Tô Nan phản loạn, đồng thời đánh thắng Ngô Việt chiến, hắn Ninh Nguyên Hiến cỡ nào phong quang?

Danh dự là bực nào đỉnh phong?

Vậy hắn thanh danh là lúc nào bắt đầu trở nên kém đây này?

Cũng là bởi vì Lan tên điên cùng cái kia mười cái tên ăn mày.

Lúc ấy Ninh Nguyên Hiến ân chuẩn bọn hắn tham gia ân khoa văn Vũ Cử khảo thí, huyên náo xôn xao.

Mỗi ngày đều có Ngự Sử và văn võ đại thần phun mạnh, nói hắn đem khoa cử xem như trò đùa, mặt ngoài là công kích Thẩm Lãng, nhưng trên thực tế lại kiếm chỉ hắn cái này quốc quân.

Kết quả đây?

Lan tên điên cao trung giải Nguyên.

Lan thị mười cái huynh đệ toàn bộ tên đề bảng vàng.

Sự thật chứng minh hắn cái này quốc quân không phải hôn quân, mà là tuệ nhãn biết anh tài.

Ninh Nguyên Hiến lúc ấy đánh mặt khắp thiên hạ, sảng đến không được.

Cũng chính là lúc kia, thanh danh của hắn ngược lại trở nên càng kém.

Đám này văn võ đại thần rõ ràng sai cho nên mới bị đánh mặt, vô số thư sinh cũng sai.

Nhưng là nhân gia căn bản liền không quan tâm đúng sai.

Chính là bởi vì bọn hắn sai, vì lẽ đó trong lòng càng thêm ghi hận quốc quân Ninh Nguyên Hiến, thậm chí là căm thù.

Đương nhiên Ninh Nguyên Hiến dù sao cũng là quân vương, thiên hạ người đọc sách, còn có một số văn võ thần tử liền xem như căm thù hắn cũng không thể tránh được.

Nhưng là nhân gia có thể hủy ngươi thanh danh a.

Mà vừa vặn ở thời điểm này, Ninh Nguyên Hiến bị bệnh.

Nháy mắt vô số lưu ngôn phỉ ngữ tuôn ra.

Quốc quân Mã Thượng Phong, quốc quân ngày ngự năm nữ, mỗi ngày mà phạt, cho nên mới sẽ trúng gió.

Thậm chí càng có không chịu nổi giả thuyết quốc quân sở dĩ sủng ái Thẩm Lãng, hoàn toàn là bởi vì hắn dáng dấp tuấn mỹ, có không thể cho ai biết quan hệ.

Quân vương cùng thần tử ở giữa, là địch nhân vĩnh viễn.

Đây là tuyên cổ bất biến chân lý.

Trên thế giới này không phải thần tử điều khiển quân vương, liền là quân vương điều khiển thần tử, đương nhiên càng nhiều thời điểm là tại lẫn nhau thao.

Minh triều thời điểm xuất hiện một cái điều khiển thần tử cao thủ, Gia Tĩnh Hoàng đế.

Hắn hoàn toàn đem thần tử điều khiển đến dục sinh dục tử, không biết bao nhiêu quyền thần tươi sống bị hắn điều khiển đến chết.

Nhưng là hắn thoáng cao tuổi về sau, chó săn Nghiêm Tung bị làm sau khi chết, liền đến phiên hắn bị thần tử điều khiển, sau khi chết còn không chiếm được một cái tốt thụy hào.

Túc tông, đại khái là so Dương đế tốt một chút, nhưng cũng là trung hạ. Liền là nói ngươi người này phi thường cay nghiệt thiếu tình cảm, rất hư.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cũng là một cái điều khiển thần tử cao thủ, tại vị hai mươi năm qua không biết bao nhiêu thần tử bị hắn điều khiển chết, cũng tuyệt đối là cay nghiệt thiếu tình cảm.

Nhưng hắn có một chút so Gia Tĩnh Hoàng đế càng mạnh, quốc gia trọng thần hắn trên cơ bản làm sao động.

Không quản huyên náo bao lớn, tuyệt đối bất động căn cơ.

Thượng thư đài, Xu Mật viện mấy cái triều đình trụ cột, từ đầu đến cuối vững chắc. Đương nhiên Tô Nan là một cái ngoại lệ, hắn đã phản nghịch.

Nhưng là hiện tại, cái này căn cơ cũng có chút buông lỏng.

Quan văn bên này căn cơ, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ, võ tướng bên kia căn cơ, Thái úy Chủng Nghiêu.

Hai tháng trước, mặt ngoài Tể tướng Chúc Hoằng Chủ hoàn toàn đứng tại quốc quân một phương, đè xuống thi rớt thí sinh náo sự, đem một trận kịch biến trừ khử tại trong trứng nước.

Nhưng cái này cũng phát ra một cái tín hiệu. Hắn Chúc Hoằng Chủ lên tiếng, liền như là lão hổ gào thét sơn lâm.

Thế là, đông đảo quan văn nhao nhao dựa vào.

"Lan tên điên, Lan thị mười huynh đệ ân khoa khảo thí cao trung, quả nhân xem như thế đi những này văn võ thần tử đều đắc tội." Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thở dài nói: "Nhưng cũng cười là sự tình này rõ ràng là chính bọn hắn sai, lại muốn trách tội đến quả nhân trên đầu, chẳng lẽ lại nhìn xem người mới không lấy? Chẳng lẽ lại bọn hắn muốn lũng đoạn văn võ khoa cử hay sao?"

"Bọn hắn liền là ý tứ này a." Đại hoạn quan Lê Chuẩn trong lòng nói, nhưng ngoài miệng là không nói, hoạn quan không được tham gia vào chính sự.

"Quả nhân chỉ là bệnh một chút, còn không có ngã xuống đâu, những này thần tử liền không kịp chờ đợi muốn đi tìm mới dựa vào?" Quốc quân cười lạnh nói: "Nhìn một cái trước đó trên triều đình trung lập phe phái, trọn vẹn chiếm một phần ba, hiện tại thế nào như là chim thú tán, nhao nhao đi đầu quân tân chủ tử."

"Quả nhân đến tột cùng làm cái gì? Để bọn hắn như thế ghi hận, như thế nguyền rủa tại ta?"

Mà nhất làm cho quốc quân đau lòng người là Thái tử cùng Tam vương tử Ninh Kỳ.

Trước đó hai người cho dù có đấu tranh, cũng hoàn toàn là trong bóng tối, đấu mà không phá, hoàn toàn coi là một loại tốt cạnh tranh.

Mà bây giờ đâu?

Ninh Nguyên Hiến bị bệnh về sau.

Hai người đấu tranh nháy mắt kịch liệt.

Làm một cái Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức quan, không biết đem bao nhiêu quan viên đưa vào ngục giam, không biết có bao nhiêu người bị lưu vong.

Cái tín hiệu này thực ra rất nguy hiểm.

Quốc gia một khi tiến vào đảng tranh, vậy liền sẽ tiến vào một cái tuần hoàn ác tính.

Cái gì phát triển, cái gì ngoại giao, hết thảy sẽ bị ảnh hưởng, thậm chí bị gác lại.

Kịch liệt đảng tranh sẽ như cùng một cái lỗ đen đồng dạng, thôn phệ hết thảy.

Cho đến lúc đó không có thị phi đen trắng, chỉ có bè cánh đấu đá.

Mà bây giờ theo Ninh Nguyên Hiến bị bệnh, đảng tranh đã bắt đầu.

Không chỉ có như thế, đảng tranh vẫn là đối quốc quân Ninh Nguyên Hiến một loại xem thường.

Trước đó Thái tử cùng Tam vương tử tốt cạnh tranh có thể nói là không ngừng biểu hiện, đồng thời để Ninh Nguyên Hiến làm trọng tài, nhìn xem ai càng thêm ưu tú, ai càng thêm thích hợp làm quốc gia này người thừa kế.

Mà bây giờ song phương trực tiếp kịch liệt đấu tranh, cơ hồ là trực tiếp đem Ninh Nguyên Hiến cái này trọng tài vứt ở một bên.

Hai người chúng ta trực tiếp đánh, ai thắng ai liền kế thừa vương vị.

Ý kia là để ta cái này quốc quân cũng ở bên cạnh xem?

Đương nhiên bây giờ còn chưa có đến nước này, nhưng đã có dấu hiệu.

Song phương nhấc lên đầu cơ trục lợi quân lương án, tham ô quân phí án, không chỉ là đảng tranh bắt đầu, cũng coi là đối Ninh Nguyên Hiến một loại thăm dò.

Nhìn Ninh Nguyên Hiến đến cùng ép không ép.

Mà quốc quân một khi lựa chọn áp chế, triệt để lắng lại trận này đấu tranh, đó cũng là cần to lớn uy tín.

Nếu không nhất định sẽ trở thành một nồi cơm sống, bị người cho rằng là vô năng ba phải.

Vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến trong lòng mới sẽ thê lương.

Hắn vừa mới bị bệnh một chút, liền bị người như thế lãnh đạm, cứ như vậy bị người công kích nói xấu.

Tại trên bụng nữ nhân trúng gió, vì lấy lòng Sở vương không tiếc ký kết nhục nước mất chủ quyền khế ước, mượn dùng một cái hoang đường biên cảnh cùng đi săn danh nghĩa cắt nhường Việt Quốc lợi ích.

Đây không phải hôn quân lại là cái gì?

Mà ở thời điểm này, hắn dùng cái gì tới áp chế hai vị tuổi trẻ mà dã tâm bừng bừng vương tử?

Khuyết thiếu đầy đủ uy nghiêm.

Cưỡng ép áp chế lời nói, nhất định sẽ biến thành ba phải, càng khiến người ta chế nhạo.

Nghĩ đến phía bắc Ngô Vương, đại thanh tẩy chính tiến hành đến hừng hực khí thế.

Ninh Nguyên Hiến không khỏi sinh lòng ghen tị, tuổi trẻ thật tốt.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến cũng là một kẻ hung ác.

Các ngươi không phải cảm thấy quả nhân đã già sao? Đã bị bệnh yếu đi sao?

Cái kia quả nhân liền triệt để già cho các ngươi nhìn, yếu cho các ngươi nhìn.

Chờ biên cảnh cùng đi săn Thẩm Lãng quân đội nhất phi trùng thiên thời điểm, liền là quả nhân trở lại thời khắc đỉnh cao.

Đến lúc đó Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa anh tư bừng bừng phấn chấn xuất hiện trước mặt người trong thiên hạ, không có chút nào bệnh hoạn, tuổi trẻ oai hùng, cầm kiếm tứ phương, mài đao xoèn xoẹt.

Mà tới lúc kia, thiên hạ đối với hắn Ninh Nguyên Hiến chất vấn đều sẽ tan thành mây khói.

Tất cả mọi người lại sẽ một lần nữa ẩn núp tại dưới dâm uy của hắn.

Thế giới này không phải gió đông thổi bạt gió tây, liền là gió tây áp đảo gió đông.

Ninh Nguyên Hiến cười lạnh nói: "Khương vương A Lỗ Cương chết bất đắc kỳ tử về sau, chẳng những không có người đi điều tra hắn nguyên nhân cái chết, thậm chí không có ai để ý thi thể của hắn , mặc cho nằm lên bàn bốc mùi, quả nhân lúc ấy còn chế nhạo, hiện tại xem ra quả nhân mấy cái này nhi tử cũng được không bao nhiêu."

Lê Chuẩn vẫn không có trả lời.

Mà lúc này đây, quốc quân trong đầu không khỏi hiện ra một người.

Ngũ nhi tử Ninh Chính.

Đứa con trai này kiên nghị nhân hậu, có phải là muốn tốt một chút?

Trời có mắt rồi, đây là Ninh Nguyên Hiến lần thứ nhất tại nội tâm nhìn thẳng vào Ninh Chính.

"Bệ hạ, Diêm Ách đại nhân."

Bên ngoài vang lên Lê Ân công công thanh âm.

Một lát sau, Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách tiến vào, một chân quỳ xuống.

"Bệ hạ, thần. . . Lại thất bại."

Cái gì thất bại?

Đương nhiên là ám sát Căng Quân.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cơ hồ gần hết thảy biện pháp đi ngăn cản Căng Quân thống nhất Sa Man tộc.

Kế ly gián, tiền tài thu mua, ám sát vân vân.

Tất cả thủ đoạn đều dùng.

Nhưng Hắc Thủy Đài tại Sa Man tộc lực lượng vẫn là quá nhỏ, ai không có việc gì sẽ đi cái địa phương quỷ quái kia nội ứng a.

Vì lẽ đó những thủ đoạn này hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Đối Căng Quân ám sát, không có một trăm lần cũng có tám mươi lần.

Toàn bộ thất bại!

Thậm chí đại tông sư Yến Nan Phi đều tự mình xuất thủ.

Vẫn như cũ thất bại.

Căng Quân bản thân võ công rất cao, tăng thêm bên người có vô số Sa Man tộc cao thủ, còn có Đại Kiếp Tự cao thủ, Hắc Thủy Đài phái đi thích khách cơ hồ toàn bộ chết hết.

Muốn thông qua ám sát tới cải biến đại thế thực sự là quá khó.

Thẩm Lãng liền lọt vào nhiều lần ám sát.

Thậm chí hắn liền để Kiếm Vương Lý Thiên Thu động thủ ám sát Tô Nan, nhưng là đều thất bại.

Duy nhất tiếp cận thành công một lần, đại khái liền là Khổ Đầu Hoan ám sát Kim Trác.

Nhưng là hiện tại Kim Trác có Tuyết Sơn lão yêu bảo hộ, ám sát hắn cũng gần như không có khả năng.

Tuyết Sơn lão yêu đã quyết định, đem Tuyết Sơn cung đem đến Nộ Triều thành đi. Bởi vì nơi đó thời gian thoải mái hơn a, không lo ăn mặc, còn có thể diễu võ giương oai.

Đương nhiên không có Tuyết Sơn Tuyết Sơn cung tính chuyện gì xảy ra? Không cần để ý những chi tiết này. Chỉ cần ta Tuyết Sơn lão yêu tại, liền xem như Hỏa Diệm sơn cũng có thể gọi Tuyết Sơn cung.

Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách nói: "Bệ hạ, vẫn là chuẩn bị chiến tranh đi, dựa vào không phải bình thường thủ đoạn đã ngăn cản không Căng Quân."

Ninh Nguyên Hiến nhắm mắt lại, bắt đầu hồi ức Căng Quân.

Thật không nghĩ tới a, cái này con nuôi sẽ nghịch thiên đến tình trạng như thế.

Mấy năm trước hắn tại quốc đô thời điểm, là bực nào dịu dàng ngoan ngoãn, cỡ nào văn nhã a?

Không nghĩ tới, vậy mà là như thế kiêu hùng.

Chuẩn bị chiến đấu đi!

Tại hai tháng trước, Trương Xung liền nói cần tăng binh Nam Âu quốc, mà lại duy nhất một lần tăng binh mười lăm vạn.

Lúc ấy nghe có chút nói chuyện giật gân, mà bây giờ xem ra nửa điểm đều không khoa trương.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến đi đâu đi làm lấy mười lăm vạn đại quân?

Coi như nghiêng tất cả, cũng chỉ có thể lại điều tám vạn đại quân đi Nam Âu quốc chiến trường.

Mà lại điều cái này tám vạn đại quân, toàn bộ bắc tuyến chỉ còn lại Biện Tiêu đại quân, Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngạo đại quân, Tam vương tử Ninh Kỳ dưới trướng mấy vạn đại quân, toàn bộ đều muốn xuôi nam.

Không chỉ có bắc tuyến trống rỗng, liền quốc đô phòng ngự đều sẽ trống rỗng.

Một khi cho đến lúc đó, Biện Tiêu trong tay mười vạn đại quân liền muốn đối mặt Ngô quốc mấy chục vạn đại quân.

May mắn có Thẩm Lãng, hắn sớm diệt đi Tô Nan.

Nếu không, Tô Nan phản quân, Khương quốc đại quân, Ngô quốc đại quân, Sở quốc đại quân, Căng Quân đại quân, năm cái cường địch vây công Việt Quốc, kia thật là có vong quốc nguy hiểm.

Thẩm Lãng cùng Trương Xung giải quyết Tô Nan, đem Khương quốc biến thành minh hữu. Biện Tiêu cùng Kim Trác cách không liên thủ, đánh bại Ngô quốc.

Bây giờ tính toán đâu ra đấy, toàn bộ Việt Quốc chỉ còn lại Căng Quân cùng Sở quốc hai địch nhân, có lẽ khả năng còn muốn tăng thêm một cái Ngô quốc.

Tô Nan thật đúng là thời vận không đủ. Hắn vốn chính là muốn đợi đến Căng Quân thống nhất Sa Man tộc, đoạt lại Nam Âu quốc, càn quét Việt Quốc nam bộ thời điểm lại nổi lên binh mưu phản. Nhưng lại bị Thẩm Lãng làm cho sớm động thủ, kết quả toàn quân bị diệt, cả tộc diệt vong.

"Ta như đem bắc tuyến quân đội toàn bộ điều không, Ngô Vương đại quân có thể hay không xuôi nam?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Diêm Ách trầm mặc chốc lát nói: "Hiện tại chắc chắn sẽ không, chỉ khi nào Căng Quân thống nhất Sa Man tộc, đoạt lại Nam Âu quốc, đại quân Bắc thượng thời điểm, Ngô Vương là sẽ không sai mất cái này cơ hội tốt, hắn hiện tại là cự tuyệt Sở quốc minh ước yêu cầu, nhưng cũng không phải là bởi vì đối với nước ta giữ chữ tín, mà chỉ là thời điểm không đến, hỏa hầu không đến."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi nói quả nhân như đem toàn bộ bắc tuyến phòng ngự giao cho Biện Tiêu Công tước, hắn chống đỡ được sao?"

Diêm Ách trầm mặc một hồi lâu nói: "Thần không biết, nhưng Biện Tiêu Công tước am hiểu tiến công, không am hiểu phòng thủ."

Ninh Nguyên Hiến đứng trước một cái cự đại nan đề.

Một khi đem Nam Cung Ngạo năm vạn đại quân điều đi, vậy ai tới trấn thủ Thiên Bắc hành tỉnh phòng tuyến?

"Nam Cung Ngạo đại quân một khi tiến vào Nam Âu quốc, vậy ai tới chấp chưởng Trấn Bắc đại tướng quân phủ?" Ninh Nguyên Hiến hỏi: "Diêm Ách, ngươi cảm thấy ai phù hợp đâu?"

Bây giờ vị này Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc, xem như một cái quan văn, hơn nữa còn là một vị Vương tộc, thà cương.

Đây cũng là một cái nhân vật truyền kỳ, so Ninh Nguyên Hiến đại nhất bối phận, người này trấn thủ Thiên Bắc hành tỉnh đã mười năm lâu.

Để hắn làm hậu cần, nội chính tuyệt đối nhất lưu.

Nhưng là thủ thành, hắn thật sự là không được.

Nhưng Trấn Bắc đại tướng quân chức, Diêm Ách làm Hắc Thủy Đài Đại đô đốc, xác thực không có quyền đề cử.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến chính là như vậy, tra hỏi thời điểm rất tùy ý.

Ninh Nguyên Hiến lại nói: "Chủng Ngạc, Tiết Triệt, Ninh Kỳ ba người, ngươi cảm thấy ai thích hợp hơn?"

Ba người này đều là một cái phe phái.

Diêm Ách vẫn là không có mở miệng, ba người này không quản hắn đề cử cái nào, đều càng thêm không thích hợp.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Xu Mật viện, Binh bộ cùng Hộ bộ tính xong hay không? Nếu như điều binh tám vạn tiến vào Nam Âu quốc, cụ thể cần bao nhiêu quân phí?"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn lập tức tìm tới tương quan tấu chương, đưa cho Ninh Nguyên Hiến.

Ninh Nguyên Hiến lật ra nhìn một chút, lập tức tay bỗng nhiên lắc một cái.

Tám vạn đại quân như Nam Âu quốc, cần lương thảo, binh khí, chiến mã, quân lương mấy người quy ra thành quân phí, lại thêm Chúc Lâm mấy vạn đại quân chi tiêu, tổng cộng sẽ vượt qua 350 vạn kim tệ.

Cơ hồ vượt qua Việt Quốc cả năm thuế má.

Đương nhiên lập tức tới ngay cuối năm, cả nước các nơi thuế má liền muốn thu đi lên.

Nhưng số tiền kia đều có chỗ cần dùng.

Lại muốn hướng về Ẩn Nguyên hội vay mượn.

Thế nhưng là cũ nợ chưa trả, mới nợ lại thiếu?

"Bệ hạ, Ninh Khiết trưởng công chúa cầu kiến." Bên ngoài lại nghĩ lên Tiểu Lê công công thanh âm.

Quốc quân phất phất tay, Diêm Ách thối lui.

Ninh Khiết tiến vào.

"Ẩn Nguyên hội nguyện ý vay mượn bao nhiêu?" Ninh Nguyên Hiến gọn gàng nên hỏi.

Mỗi một lần vay mượn, hắn đều là trước phái người tâm phúc đi đàm luận, nói xong về sau lại từ Thượng thư đài cùng Hộ bộ ký kết.

Lần này phái đi cùng Ẩn Nguyên hội đàm luận mượn tiền người là Ninh Khiết trưởng công chúa.

"Ẩn Nguyên hội nguyện ý vay mượn 350 vạn kim tệ." Ninh Khiết trưởng công chúa nói.

Lập tức Ninh Nguyên Hiến không dám tin.

Không thể nào?

Ẩn Nguyên hội hào phóng như vậy?

Trước đó hắn liền đã thiếu Ẩn Nguyên hội con số trên trời nợ nần, mấy tháng trước vừa mới lại mượn hơn hai trăm vạn kim tệ, bây giờ còn chưa có còn đâu.

Không chỉ có như thế, vì để Ngô quốc cướp đoạt Nộ Triều thành, Ẩn Nguyên hội vì Ngô quốc ứng ra hơn một trăm vạn quân phí, số tiền kia hoàn toàn đổ xuống sông xuống biển.

Đối mặt hùng hổ dọa người Thiên Đạo hội, Ẩn Nguyên hội gần nhất thời gian cũng không tốt qua.

Ninh Khiết trưởng công chúa lại nói: "Nhưng là, Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư Bá Đảo muốn cùng ngài tự mình đàm luận."

Ninh Nguyên Hiến nhíu nhíu mày, sau đó gật đầu.

Sau nửa canh giờ.

Ẩn Nguyên hội tại Việt Quốc đại lão Thư Bá Đảo tiến vào hoàng cung bên trong.

"Bái kiến đại vương." Thư Bá Đảo cung kính quỳ xuống hành lễ.

Người này hơn bảy mươi tuổi, chấp chưởng Ẩn Nguyên hội tại Việt Quốc phân hội, đã hai mươi mấy năm thời gian.

Năm đó Kim Vũ bá tước, liền xem như bị hắn hố chết.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến giơ tay lên, run nhè nhẹ nói: "Thư trưởng lão xin đứng lên, ngươi so ta lớn tuổi mười mấy tuổi, ta không đảm đương nổi."

Có việc cầu người thời điểm, quốc quân đều sẽ nói ta.

Thư Bá Đảo vẫn là cẩn thận quỳ xuống, hành lễ hoàn tất về sau cũng không nguyện ý ngồi xuống, mà là khiêm tốn đứng.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nghe nói Ẩn Nguyên hội nguyện ý lại cho chúng ta 350 vạn kim tệ, quả nhân thật sự là cảm kích."

Thư Bá Đảo nói: "Ta mặc dù không phải Việt Quốc người, nhưng là tại Việt Quốc thời gian ngốc quá dài, hoàn toàn đem mình làm Việt thần, hiệu trung bệ hạ là chuyện đương nhiên."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái kia không biết khoản này vay mượn, Ẩn Nguyên hội cụ thể có gì điều kiện đâu?"

Thư Bá Đảo nói: "Pha lê kính phối phương."

Người này phi thường gọn gàng nên.

Nghe nói như thế, Ninh Nguyên Hiến lông mày lắc một cái.

Thư Bá Đảo nói: "Bệ hạ, Thẩm Lãng đối với ngài vô cùng trung thành, mà lại vận mệnh nắm giữ ngài tay bên trong. Ngươi như mở miệng, hắn nhất định sẽ cho cái này pha lê kính bí phương. Chỉ cần đạt được bí phương, ta Ẩn Nguyên hội không chỉ mong ý vô tức vay mượn 350 vạn kim tệ, mà lại nguyện ý miễn đi trước đó hai trăm vạn kim tệ nợ nần."

Thủ bút thật lớn a.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nhắm mắt lại.

Thư Bá Đảo nói: "Việc này không cần Việt Quốc trả bất cứ giá nào, cũng không cần bệ hạ trả bất cứ giá nào, sao lại không làm?"

Quốc quân trong lòng cười lạnh.

Mặt ngoài là không cần trả bất cứ giá nào, nhưng miễn phí liền là quý nhất.

Nỗ lực lại là ta cùng Thẩm Lãng ở giữa tín nhiệm.

Tại quốc quân Ninh Nguyên Hiến xem ra, hắn cùng Thẩm Lãng ở giữa tín nhiệm, vượt xa hơn ba trăm vạn kim tệ.

Quốc quân mặt lập tức lạnh xuống đến, thản nhiên nói: "Vậy cũng không cần, đa tạ Thư trưởng lão, tiễn khách."

Thư Bá Đảo cũng không nói nhiều, khom mình hành lễ sau đó rời đi.

Hắn sau khi đi, quốc quân Ninh Nguyên Hiến thê lương cười lạnh nói: "Đều cảm thấy quả nhân già, đều cảm thấy quả nhân không được, ai cũng muốn tới ức hiếp ta. Đi nói cho Thẩm Lãng, để hắn nhất định phải không chịu thua kém a, miễn cho hai người chúng ta bị người nhìn thấp."

Tiểu Lê công công nghe, lập tức lên đường tiến về.

"Tính, không cần chuyên môn đi nói với hắn, trong lòng của hắn rất rõ ràng."

Ninh Nguyên Hiến lại ngăn cản.

"Lê Chuẩn, viết chỉ, để Nam Cung Ngạo tập kết năm vạn đại quân, tùy thời chuẩn bị xuôi nam tiến về Nam Âu quốc chiến trường!"

"Vâng!"

Thẩm Lãng Ninh Chính, quả nhân liền đợi đến các ngươi một tiếng hót lên làm kinh người, uy chấn thiên hạ.

Cho đến lúc đó, quả nhân lại một lần nữa gào thét sơn lâm.

. . .

Bắc Uyển bãi săn.

Nơi này mỗi ngày đều muốn tiêu hao con số trên trời lương thực cùng thịt.

Đám này số không huyết mạch người bị cải tạo huyết mạch về sau, sức ăn càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Không có cách nào.

Mỗi ngày huấn luyện lượng quá kinh người, cơ hồ vượt qua bình thường quân đội gấp năm lần trở lên.

Mỗi người mỗi ngày đều muốn ăn rơi hai cân lương thực, ba cân thịt, năm cân rau quả trái cây.

Mà lại ăn vào trong bụng, trên cơ bản không dài thịt.

Trước đó rất gầy, bây giờ nhìn lại vẫn là rất gầy.

Nhưng chỉ cần vừa chạm vào đụng liền biết, mỗi người cơ bắp đều như là khối sắt.

Bây giờ mỗi người trong tay cán dài chiến đao, đã vượt qua 260 cân.

Tuyệt đại đa số binh sĩ căn bản đều nâng không nổi đến, chớ nói chi là huy động, ai cũng sẽ không như thế biến thái, dùng nặng như vậy đao.

Mà những huyết mạch này thuế biến người, mỗi ngày muốn vung chặt hai vạn xuống.

Đương nhiên, bây giờ cuối cùng là đổi tư thế.

Lúc đầu một mực là từ trên xuống dưới chém thẳng vào, bây giờ còn có nghiêng bổ cùng hất lên.

Bây giờ chẳng những ban ngày huấn luyện, ban đêm cũng phải huấn luyện ba cái rưỡi canh giờ.

Buổi tối huấn luyện càng thêm đơn giản.

Phụ trọng leo núi.

Phụ trọng ba trăm năm mươi cân, tại trong vòng ba canh giờ rưỡi, vừa đi vừa về hành quân một trăm năm mươi dặm.

Bình quân mười hai kmh.

Cái này rèn luyện chính là sức chịu đựng.

Loại huấn luyện này cường độ, quả thực trước nay chưa từng có.

Luyện quả thực cũng không phải là binh, mà là ma quỷ.

Không có tuyệt đối ý chí lực, căn bản cũng không khả năng hoàn thành.

Nhưng là. . .

Cái này hơn hai ngàn ba trăm người, không có một cái tụt lại phía sau.

Gần như dùng tự mình hại mình phương thức, hoàn thành một lần lại một lần phụ trọng huấn luyện.

Sau đó Thẩm Lãng tiêu hao không chỉ có riêng là lương thực cùng thịt, còn có vô số kể dược liệu.

Mỗi ngày huấn luyện hoàn tất về sau, đều muốn ngâm nước thuốc nửa canh giờ, khôi phục gân mạch.

Vì lẽ đó chi quân đội này, căn bản chính là dùng vàng tạo ra.

Đám người này không cần quân lương, nhưng là điên cuồng huấn luyện những ngày này, Thẩm Lãng bình quân mỗi ngày chi tiêu vượt qua hai ngàn kim tệ.

Ba tháng xuống tới, chỉ riêng huấn luyện cái này hơn hai ngàn người liền muốn hao phí gần hai mươi vạn kim tệ.

Còn có trên người bọn họ trang bị, không quản là siêu cấp Mạch Đao, vẫn là siêu cấp trọng giáp, đều là dùng đứng đầu nhất sắt thép rèn đúc mà thành, mỗi một kiện đều cần kếch xù chi phí.

Cái này không chỉ là cường đại nhất quân đội, mà lại cũng nhất định là sang quý nhất quân đội.

Thẩm Lãng kẻ giàu có đến nước này, cũng nhiều nhất chỉ có thể nuôi nổi bàn nhỏ ngàn người.

. . .

Huyết mạch thuế biến người Vương Đại.

Mỗi lúc trời tối đều có chút ngủ không được.

Không phải là bởi vì quá mệt mỏi, mà là bởi vì quá hưng phấn.

Hắn không quản làm chuyện gì đều cực độ chuyên chú, luyện đao cũng giống như thế.

Tổng cộng liền ba chiêu, hắn đã luyện tập hơn trăm vạn lần.

Nhưng là phảng phất mỗi một lần, đều có cảm ngộ mới.

Đối lực lượng, tốc độ, góc độ hoàn toàn mới cảm ngộ.

Thậm chí, tại trong óc, hắn đều có thể hình thành tương quan đao quang quỹ tích, còn có đao lại mỗi một chỗ địa phương lực lượng cùng tốc độ.

Không chỉ có như thế!

Hắn cùng tất cả các huynh đệ còn mỗi ngày đều tại học tập thân thể cấu tạo, học tập các loại kim loại mật độ, độ cứng, còn có chiến mã cấu tạo, xương cốt độ cứng vân vân vân vân.

Sở học tập hết thảy, cũng chỉ có một mục đích.

Như thế nào dùng tốc độ nhanh nhất, nhỏ nhất khí lực, đem địch nhân chém thành hai khúc.

Đem địch nhân chiến mã chém thành hai khúc.

Bây giờ mỗi ngày thời gian huấn luyện vượt qua chín canh giờ.

Lẽ ra đã tình trạng kiệt sức.

Nhưng hắn lúc ngủ, vẫn là không nhịn được tại trong đầu một lần lại một lần luyện.

Đổi thành những người khác, như thế khô khan huấn luyện đã sớm tiến hành không được, cùng đừng bảo là tại đơn giản chiêu thức bên trong lĩnh ngộ chiến đấu chân lý.

Nhưng là đám này huyết mạch thuế biến người có thể.

Bọn hắn trước đó chỉ xem trên trời đám mây biến hóa, liền có thể nhìn cả ngày.

Chớ nói chi là luyện đao!

Ai!

Nếu như người không cần đi ngủ liền tốt.

Vậy ta có thể mỗi thời mỗi khắc đều huấn luyện, ta quả thực là quá đần, thành tích của ta quả thực là quá kém.

. . .

Đám người này thành tích thật quá tốt.

Chân chính đột nhiên tăng mạnh.

So với vừa mới huyết mạch thuế biến thời điểm, mỗi một người bọn hắn đều có tiến bộ cực lớn.

Mà lại không giống như là Lan thị mười huynh đệ loại kia thiên tài thức đột nhiên tăng mạnh, mà là phi thường vững chắc tiến bộ.

Một bước một cái dấu chân, tràn ngập mồ hôi và máu tiến bộ.

Lan thị mười huynh đệ muốn tại Khổ Đầu Hoan roi da phía dưới mới có thể liều mạng huấn luyện.

Mà cái này hơn hai ngàn ba trăm cái huyết mạch thuế biến người, hoàn toàn là mình cùng mình liều mạng, mình cùng mình phân cao thấp.

Khổ Đầu Hoan lúc cần phải thời khắc khắc áp chế bọn hắn.

Nếu không, đám người này sẽ liều mạng đến không ngủ được, cứ như vậy một mực luyện tiếp.

Ở trong mắt người khác, bọn hắn liền như là đồ đần đồng dạng, chỉ như vậy một cái nghiêng bổ, bọn hắn có thể luyện tập mấy chục vạn lần đều không ngán.

Cứ việc chỉ có ba tháng.

Nhưng bọn hắn huấn luyện lượng, lại vượt qua phổ thông quân đội hai năm.

Coi như đi qua huyết mạch thuế biến về sau, bọn hắn vẫn như cũ không phải thiên tài, nhưng tuyệt đối là nhất liều mạng một đám người.

. . .

Thời gian như thoi đưa, tuế nguyệt như thoi đưa.

Không thể trang bức thời gian, nhanh chóng mà qua.

Ba tháng thời gian trôi qua.

Khoảng cách biên cảnh cùng đi săn vẻn vẹn chỉ có mấy ngày thời gian.

Cái này hơn hai ngàn cái huyết mạch thuế biến người tại Bắc Uyển bãi săn huấn luyện phải kết thúc.

Hôm nay là ngày cuối cùng!

Tất cả mọi người phải đối mặt sau cùng khảo hạch.

Khảo hạch nội dung rất đơn giản!

Mỗi người dùng trăm cân siêu cấp Mạch Đao đốn cây.

Đường kính chừng một thước đại thụ.

Nghiêng chặt xuống, một đao cắt đứt.

Mỗi người đều chỉ có một đao cơ hội.

"Lần này biên cảnh cùng đi săn, chúng ta chỉ phái hai ngàn người tham gia, có hơn ba trăm người sẽ bị đào thải, không thể vì nước làm vẻ vang."

"Mỗi người các ngươi, đều chỉ có một đao cơ hội, chỉ cần không có chặt đứt một thước đường kính cây, liền xem như thất bại, liền sẽ bị đào thải."

Cái khảo hạch này xem như phi thường khắc nghiệt.

Một thước đường kính cây, muốn một đao chặt đứt?

Khó khăn như thế nào?

Đây đối với lực lượng, tốc độ, góc độ đều có cao nhất yêu cầu.

Mà lại nếu là có thể một đao chặt đứt đại thụ.

Như vậy không quản cái gì địch nhân, không quản cái gì chiến mã, đều tuyệt đối có thể một đao cắt đứt.

Ba tháng thời gian, đám người này vung vẩy nặng 200 cân siêu cấp đại đao, trọn vẹn vung trảm hơn một trăm vạn lần.

Hiện tại là khảo nghiệm thành quả thời điểm.

Vương Đại cái thứ nhất khảo hạch.

Giơ lên đại đao, hít sâu một hơi.

"Này!"

Bỗng nhiên chém xuống.

Nước chảy mây trôi.

Một đao cắt đứt!

Cái này một thước đường kính đại thụ, trực tiếp bị đánh thành hai đoạn.

Cái thứ hai ra sân chính là Lý Cẩu Tử.

"Này!"

Một đao cắt đứt!

Cái thứ ba, cái thứ tư, cái thứ năm. . .

Mấy canh giờ sau!

Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người!

Hơn hai ngàn ba trăm người, toàn bộ thành công, một đao cắt đứt.

Ta. . . Móa!

Đám người này, quá nghịch thiên!

Lần này biên cảnh cùng đi săn, thật là nhắm mắt lại đều muốn thắng a!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 318: Vở Kịch Mở Màn! Biên Cảnh Cùng Đi Săn Trận Đầu!

Nên số liệu cũng đủ lớn thời điểm, ngoài ý muốn nổi lên sự kiện là khó tránh khỏi. Trong một trăm người, xuất hiện một cái sai lầm không thể bình thường hơn được.

Nhưng là hơn hai ngàn ba trăm người, không có một cái ngoài ý muốn nổi lên sai lầm, toàn bộ thông qua.

Cái này kinh dị.

Nhưng lại phảng phất đang hợp tình lý.

Cái này như là thiên tài ban khảo thí trắc nghiệm bên trong, mười mấy cái học sinh muốn làm được trăm phần trăm max điểm rất khó, nhưng tất cả mọi người vượt qua tám mươi điểm lại rất đơn giản.

Trước mắt chi quân đội này có lẽ chưa nói tới là thiên tài, nhưng tuyệt đối là đỉnh cấp mũi nhọn.

Sau đó Thẩm Lãng cùng Khổ Đầu Hoan khó xử.

Phải làm gì a?

Lần này biên cảnh cùng đi săn, cũng chỉ có thể có hai ngàn người tham gia.

Không có cách, chỉ có thể rút thăm!

Hai ngàn cái lá thăm, hơn ba trăm cái ngắn lá thăm, rút đến ngắn lá thăm người cũng chỉ có thể làm dự bị.

Nhìn qua phía trước bị chém đứt mấy trăm cái cây (bởi vì mỗi cái cây có thể chặt nhiều lần), Thẩm Lãng đột nhiên hỏi: "Những này cây đã lớn như vậy không dễ dàng đâu."

Ninh Chính bên người lão thái giám nói: "Cánh rừng cây này hẳn là bệ hạ đời ông nội gieo xuống tới, thậm chí có mấy chục cây là tiên vương gieo xuống, xem như ngự lâm."

Thẩm Lãng nói: "Đó có phải hay không hẳn là tìm bệ hạ báo cáo chuẩn bị một chút a?"

Già hoạn quan im lặng, mấy trăm cái cây đều chặt xong ngươi mới nghĩ đến báo cáo chuẩn bị, có thể hay không quá muộn.

Cũng chính là ngươi, đổi thành người khác dám chặt tiên vương tự tay trồng cây liền đợi đến rơi đầu đi.

. . .

Hơn hai ngàn ba trăm người cuối cùng khảo hạch kết thúc.

Đám người này vẫn như cũ vô cùng mê luyến khoanh tay bên trong siêu cấp Mạch Đao.

Một đao cắt đứt cảm giác thật sẽ lên nghiện.

Trước đó đều là dùng chì đao không chặt, luyện tập hơn một trăm vạn lần, nội tâm đối thật chặt xúc động đã tích lũy đến cực hạn.

Cái này thật một đao cắt đứt, thực sự là quá mức nghiện.

Đáng tiếc a.

Mỗi người cũng chỉ có thể chặt như thế một lần.

Cái này đúng!

Một mực vô địch quân đội nhất định phải đối chiến đấu chân chính tràn ngập cảm giác đói bụng, thậm chí nghiện.

Nội tâm vô cùng chờ mong một đao chém xuống cảm giác.

Nếu như đổi thành những quân đội khác, Thẩm Lãng sẽ còn nói từ nay về sau đây chính là binh khí của các ngươi, chính là các ngươi sinh mạng thứ hai.

Nhưng đối với chi quân đội này là hoàn toàn không cần.

Mỗi một chi siêu cấp Mạch Đao phía trên, đều khắc lấy mỗi một cái huyết mạch thuế biến người danh tự.

Đám người này dùng Mạch Đao trảm xong đại thụ về sau, lập tức cẩn thận từng li từng tí lau, đồng thời bên trên dầu.

Mà lại cầm loại kia phi thường tinh tế đá mài đao, một chút xíu mài đao.

Bọn hắn không chỉ bắt đầu nghiên cứu cái này siêu cấp Mạch Đao hoa văn, thậm chí đã bắt đầu nghiên cứu lưỡi đao nhan sắc.

Thậm chí thật sợ bọn họ vừa xung động, dùng đầu của mình đi kiểm tra đao này mũi dao lợi trình độ.

Mà lại nghiên cứu đến càng cao thâm hơn người, bắt đầu dùng chùy nhỏ tử, nhẹ nhàng lên gõ cái này siêu cấp mài đao từng tấc một, kiểm tra có hay không ám thương, lại hoặc là có cái gì tính chất không đều đều địa phương.

Thậm chí, đã đem Mạch Đao đặt ở rãnh nước bên trong, sau đó dùng tràn ra nước thể tích chuyển đổi mật độ.

Thẩm Lãng cùng Khổ Đầu Hoan, còn có Ninh Chính đều kinh ngạc đến ngây người.

Ai nói đám người này ngốc?

Thẩm Lãng dạy cho kiến thức của bọn hắn không nhiều, mà lại những người khác hoàn toàn không có hứng thú, duy chỉ có đám người này hoàn toàn nghe vào, mà lại học đi vào, đồng thời bắt đầu bản thân nghiên cứu suy nghĩ.

. . .

Sau đó liền là thử giáp!

Thế kỷ mười bảy phương tây trọng giáp, trọng lượng cao nhất có thể đạt tới bốn mươi kg tả hữu.

Trung Quốc Tống triều thời điểm trọng giáp đại khái tại hai mươi chín kg.

Như vậy Thẩm Lãng chi này vương bài quân đội áo giáp nặng bao nhiêu?

Năm mươi kg.

Đây là một cái gần như nghịch thiên trọng lượng.

Binh lính bình thường mặc vào loại này bản giáp, căn bản ngay cả đường đều đi không được.

Nhưng Thẩm Lãng chi này vương bài quân đội, mỗi ngày phụ trọng huấn luyện là ba trăm năm mươi cân, bảy giờ vừa đi vừa về chung hơn một trăm dặm siêu cấp hành quân gấp, ròng rã huấn luyện hơn hai tháng.

Nói thật, mặc năm mươi kg bản giáp, bọn hắn thậm chí có một loại người nhẹ như yến cảm giác.

Hơn hai ngàn người bản giáp, cần tiêu hao mười vạn kg siêu cấp vật liệu thép.

Đây cũng là Việt Quốc tốt nhất thép, giá cả đắt đỏ cực hạn, toàn bộ sản xuất Kim thị gia tộc Kim Sơn đảo luyện thép tác phường.

Đây là toàn thân giáp, từ đầu đến chân hoàn toàn bao khỏa.

Duy nhất lộ ra ngoài, đại khái chỉ có con mắt.

"Chặt, chặt, chặt. . ."

Mười mấy cân chiến đao, điên cuồng chém vào tại cái này trọng giáp bên trên.

Vẩy ra ra từng đợt Hỏa tinh.

Nhưng là chỉ chém ra mấy đạo vết tích, thậm chí ngay cả vết thương cũng không bằng.

Chi quân đội này không cần tấm thuẫn.

Bởi vì bọn hắn toàn thân mỗi một chỗ đều là tấm thuẫn.

Khổ Đầu Hoan trong đầu không khỏi tưởng tượng lấy, hơn hai ngàn cái dạng này siêu cấp trọng giáp Mạch Đao đội xuất hiện trên chiến trường, sẽ là cỡ nào lộng lẫy hình tượng?

Chân chính gặp thần giết thần, gặp Phật giết Phật đi.

Lại như cùng sắt thép Trường Thành, đao thương bất nhập, tưởng tượng đều nhiệt huyết sôi trào.

Đáng tiếc a, dạng này vương bài quân đội hoàn toàn là dùng vàng tích tụ ra tới.

Thẩm Lãng đến tột cùng tiêu bao nhiêu kim tệ? Khổ Đầu Hoan không biết.

Nhưng là hắn biết, dùng đồng dạng giá tiền chí ít có thể vũ trang ra năm vạn đại quân.

. . .

Ngày mai liền muốn xuất phát đi tham gia biên cảnh cùng đi săn.

Đổi thành những quân đội khác nhất định phải tiến hành trước khi chiến đấu động viên, hơn nữa còn muốn phát ra nhổ bạc.

Nhưng đối chi quân đội này hoàn toàn không tất yếu.

"Tất cả mọi người, vũ khí nộp lên, trên khải giáp giao, còn lại nửa ngày thời gian, tự do hoạt động."

Khổ Đầu Hoan cuối cùng hạ lệnh.

Sau đó Vương Đại bọn người liền ngốc.

Tự do hoạt động?

Cái kia. . . Vậy ta hẳn là làm gì a?

Cái này mỗi ngày đều huấn luyện, làm sao hôm nay không huấn luyện?

Cũng không thể bởi vì ngày mai muốn xuất phát, hôm nay liền đình chỉ huấn luyện a?

Vương Đại nghĩ ba phút, căn bản nghĩ không ra có thể làm chuyện gì khác.

Nếu là tự do hoạt động, như vậy huấn luyện cũng hẳn là có thể đi.

Thế là, hắn xuất ra mình chi kia hơn hai trăm cân huấn luyện chì đao, lại một lần nữa bắt đầu huấn luyện.

Một đao cắt đứt!

Một đao cắt đứt!

Mặc dù đã huấn luyện hơn một trăm vạn lần, nhưng ta cảm thấy vẫn rất có ý tứ.

Vậy đại khái liền là hậu thế những cái kia siêu cấp học si.

Ông trời của ta cái kia, học bá bên trong đề cũng bị ta làm xong, hoàng cương mật quyển cũng làm xong, trong cửa hàng có thể mua được đề tập ta toàn bộ đều làm xong. Lần này nên làm cái gì a? Không có đề mục làm, ta sẽ chết!

Sau đó, hơn hai ngàn người toàn bộ xuất ra luyện tập chì đao, tiến vào điên cuồng huấn luyện.

. . .

Mà đổi thành bên ngoài một bên.

Chân chính mười cái thiên tài, Lan thị mười huynh đệ nghe được tự do hoạt động mệnh lệnh về sau, lập tức mừng như điên.

Quá khó khăn.

Ròng rã học tập huấn luyện mấy tháng, rốt cục có nửa ngày nhàn rỗi.

Tới tới tới, đẩy bài chín.

Ta Lan Nhất là lão nhị, ta tới đại lý.

Tới áp lớn nhỏ a.

Muốn xuất hiện bạc, không cho phép thiếu nợ.

Dù sao mỗi người đều quân lương, còn không thấp.

Trong lúc nhất thời, mười người này cược đến như si như say.

Sau nửa canh giờ, trong không khí bỗng nhiên an tĩnh lại.

Bởi vì Khổ Đầu Hoan đi tới.

"Đại. . . đại nhân, tự do thời gian hoạt động, cho nên chúng ta mới. . ." Lan Nhất run rẩy nói.

Khổ Đầu Hoan không nói hai lời, rút ra roi.

"Ba ba ba ba ba ba. . ."

Từng cái vào chỗ chết rút.

"Tự do hoạt động, tự do hoạt động, ta để ngươi tự do hoạt động!"

"Từng cái ngu như lợn."

"Liền các ngươi bộ dáng này, có tư cách trở thành Bách hộ sao? Đao pháp luyện qua sao? Binh pháp đọc xong sao? Toán thuật học xong sao?"

"Còn đánh bạc, đánh bạc!"

Lan thị mười huynh đệ, mỗi người bị cuồng rút hơn một trăm roi.

Khổ Đầu Hoan sống sờ sờ đánh gãy mười cái roi.

Lan thị mười huynh đệ không dám khóc, cũng không dám hô.

Trong lòng khóc không ra nước mắt.

Thời gian này không có cách nào qua, rõ ràng là lão đại ngươi nói tự do hoạt động a.

Cái này giống như là hậu thế học sinh lớp mười hai, ngươi cho rằng nghỉ liền là để các ngươi chơi? Quá ngây thơ, chẳng qua là đổi chỗ khác học tập mà thôi.

Sau khi đánh xong, Khổ Đầu Hoan còn đối cái này mười cái thiên tài tiến hành tinh thần chà đạp.

"Các ngươi cảm thấy mình là đặc thù huyết mạch người, chính là thiên tài đúng hay không?"

"Mỗi người các ngươi đều là Bách hộ, được không lên a. Nhưng nhìn nhìn các ngươi mang binh? Bọn hắn mới thật sự là vương bài, mới là ta cùng Thẩm công tử chân chính kiêu ngạo."

"Bọn hắn là trên thế giới tốt nhất binh sĩ, để các ngươi trở thành bọn hắn Bách hộ quan, thật sự là chà đạp bọn hắn."

"Không sợ cùng các ngươi nói, ta coi như đem các ngươi mười người toàn bộ đánh chết cũng không có việc gì, dù sao liền các ngươi Bách hộ công việc này cho một con chó tại bọn hắn trên cổ treo một khối bánh, nó đều có thể hoàn thành. Ưu tú như vậy quân đội, như thế vương bài quân đội, ai chỉ huy đều có thể bách chiến bách thắng."

"Các ngươi thật đúng là đem mình làm thiên tài? Ta nhổ vào!"

Lan thị mười huynh đệ bị đả kích đến mặt như màu đất, lung lay sắp đổ.

Sau đó, bị roi tiến đến sân huấn luyện, tiếp tục khổ luyện.

Mặt trời chiều ngã về tây.

Khổ Đầu Hoan trở lại hơn hai ngàn cái huyết mạch thuế biến người trước mặt, sắc mặt trở nên vô cùng hòa ái, thanh âm nóng bỏng.

"Không sai biệt lắm, không cho phép luyện a!"

"Buổi tối hôm nay tuyệt đối không cho phép luyện, có nghe hay không, nghỉ ngơi thật tốt, thực sự cảm thấy nhàm chán có thể đi nhìn đại địa đồ!"

"Vương Đại ngươi dẫn đầu, không cho phép luyện!"

. . .

Hôm sau trời vừa sáng!

Quốc quân triệu kiến Thái tử Ninh Dực.

"Phụ vương , biên cảnh cùng đi săn ngài thật muốn đi sao? Không phải giao cho Ngũ đệ sao?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Sở vương đều đi, ta làm sao không đi?"

Toàn thân hắn đều bao bọc ở thật dày trong chăn bông, cả người phảng phất đều còng lưng, nhìn qua nhất là già nua suy yếu.

Thái tử Ninh Dực nói: "Thế nhưng là thân thể của ngài. . ."

"Không có gì đáng ngại, thân thể ta tốt đây." Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi giám quốc cũng không phải lần một lần hai, ta vẫn là rất yên tâm, cũng liền không có lời nào phân phó ngươi."

Thái tử dập đầu nói: "Nhi thần sợ hãi."

Ninh Nguyên Hiến phất phất tay nói: "Lê Chuẩn, khởi giá đi!"

Đại hoạn quan Lê Chuẩn tiến lên, đem Ninh Nguyên Hiến cõng lên đến, một mực lưng đến bên trong xe ngựa to lớn.

"Đi!"

Ra lệnh một tiếng.

Năm ngàn cấm quân hộ tống Ninh Nguyên Hiến, trùng trùng điệp điệp rời đi hoàng cung.

Hoàng cung bên ngoài!

Ninh Chính một thân giáp trụ, một chân quỳ xuống nói: "Nhi thần tham kiến phụ vương, vạn thọ an khang."

Ninh Nguyên Hiến không nói gì, cũng không hề lộ diện.

Lê Chuẩn đại hoạn quan nói: "Trường Bình Hầu lên."

Ninh Chính đứng lên khom người nói: "Phụ vương, tham gia biên cảnh cùng đi săn hai ngàn lính mới, đã toàn bộ tập kết hoàn tất, phải chăng kiểm duyệt?"

"Không cần." Quốc quân mất hết cả hứng nói.

Vẫn không có lộ diện, phảng phất liền nhìn một chút cái này hai ngàn lính mới hào hứng đều không có.

Cả triều văn võ đều để đưa tiễn quốc quân, hộ tống Ninh Nguyên Hiến cùng lúc xuất phát, có chừng năm mươi tên quan viên, đại bộ phận đều là Lễ bộ.

Đông đảo đại thần ngược lại là thấy rất rõ ràng.

Cái này hơn hai ngàn lính mới, liền là Thẩm Lãng chộp tới phế vật pháo hôi?

Đều luyện binh hơn ba tháng a.

Vẫn là như vậy gầy yếu?

Mà lại toàn bộ mặc vải thô quần áo, cũng không mặc áo giáp? Ngươi đây là bởi vì mặc áo giáp đi không được đường sao?

Mà lại binh khí của các ngươi đâu? Làm một chi quân đội, ngay cả binh khí đều không tùy thân mang sao?

Mấu chốt là ánh mắt.

Đây là quân nhân ánh mắt sao? Không có một chút điểm sát khí, hoàn toàn là một mảnh đần độn.

Ba tháng thời gian, liền luyện một chiêu một đao cắt đứt. Không biết thể luyện thật là không có có.

"Được, đi thôi. . ." Quốc quân lười biếng nói.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn hô lớn: "Đi!"

Sau đó một màn, thật đem tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính dưới trướng hơn hai ngàn lính mới, vậy mà nhao nhao leo lên xe ngựa.

Cái này. . . Cái này quá tú đi.

Quốc quân cưỡi xe ngựa, các ngươi những lính quèn này cũng ngồi xe ngựa?

Đi bộ đều đi không được sao?

Quá mức a.

Không mặc áo giáp, không mang binh khí cũng liền thôi, không biết cưỡi ngựa có thể thông cảm được. Ngay cả đi bộ cũng không nguyện ý? Đi tham gia biên cảnh cùng đi săn, lại còn ngồi xe đi?

Lập tức, có một Ngự Sử liền muốn ra khỏi hàng công kích.

Người bên cạnh tranh thủ thời gian giữ chặt hắn.

Tính toán.

Đám người này là đi chịu chết pháo hôi, đối với người sắp chết cũng đừng có quá nghiêm khắc nhiều như vậy. Mà lại những người này đều là trẻ đần độn, khả năng thật đúng là đi chẳng phải đường xa.

Ninh Chính, Khổ Đầu Hoan cùng Lan thị mười huynh đệ cưỡi lên chiến mã. Thẩm Lãng ngồi lên một cỗ lộng lẫy thoải mái dễ chịu xe ngựa,

"Xuất phát!"

Khổ Đầu Hoan ra lệnh một tiếng.

Hơn hai ngàn lính mới cưỡi một trăm cỗ xe ngựa, trùng trùng điệp điệp đi theo quốc quân cấm quân sau lưng, dọc theo Chu Tước lễ phải rời đi quốc đô, một đường hướng tây, tiến về càng sở hai nước biên cảnh.

Phía sau bọn hắn, còn có trên trăm cỗ xe ngựa.

Ở trong đó chứa chính là lính mới siêu cấp Mạch Đao, trọng trang áo giáp. Còn có vô số thịt lương khô.

Không có bất kỳ cái gì tráng hành chi rượu.

Thậm chí quần thần cũng không có chúc phúc.

Bởi vì tất cả mọi người cho rằng lần này cái gọi là biên cảnh cùng đi săn căn bản chính là hướng Sở quốc thỏa hiệp, cắt thịt nhường lợi mà thôi.

Tất thua không thể nghi ngờ, vậy nếu như lại nói cái gì dõng dạc, chẳng phải là đánh quốc quân mặt?

Vô số dân chúng cũng nhao nhao đến đây xem náo nhiệt, chỉ trỏ.

"Đây chính là muốn tham gia biên cảnh cùng đi săn tân binh a?"

"Làm sao mấy tháng đi qua một điểm biến hóa đều không có a, ta thằng ngốc kia hàng xóm vẫn là như vậy gầy, vẫn là như vậy ngốc a."

"Đáng thương a, đám người này muốn đi chịu chết, sắp chết đến nơi cũng không biết khóc."

Ở trong đó liền có Vương Đại đệ đệ Vương Nhị, hai chân của hắn đã nối liền, nhưng tiếp không tốt, vẫn như cũ chống quải trượng.

Hắn một chút tìm đến ca ca Vương Đại, trong lòng phẫn hận, cái này đồ đần lại còn không chết?

Đều do kẻ ngu này, làm hại vua ta hai hai chân bị đánh gãy.

Bất quá lần này hắn đều phải chết đi, đáng đời!

Mà đại đa số trong lòng bách tính nên tính là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Bọn hắn dù sao cũng là Việt Quốc con dân, hiện tại trơ mắt nhìn xem mình quốc quân đi mất mặt, trong lòng chung quy là không dễ chịu.

Nếu không phải quốc quân tại nữ nhân trên bụng trúng gió, cũng không trở thành phải quỳ liếm Sở quốc, cũng không trở thành đi mất mặt xấu hổ.

Dạng này quốc quân, thật sự là một cái hôn quân a.

Đồng hành hộ tống năm ngàn cấm quân trong lòng cũng không khỏi xem thường mắng to. Chúng ta cấm quân đều đi bộ, các ngươi đám phế vật này lính mới vậy mà ngồi xe ngựa? Thật sự là lẽ nào lại như vậy? Đều tại các ngươi đám phế vật này, làm hại chúng ta cấm quân cũng bị dân chúng xem thường.

Một chi cường đại quân đội, từ trên người bọn họ liền có thể ngửi ra sát khí. Nhưng là, cấm quân tại Thẩm Lãng lính mới trên thân hoàn toàn không có ngửi được bất luận cái gì sát khí. Chỉ có khô khan cùng đần độn.

. . .

Đại quân rời đi quốc đô phạm vi, tiến vào Thiên Tây hành tỉnh cảnh nội!

Ra Lang quận về sau, liền hướng phía phương hướng tây bắc mà đi, tiến vào Chủng thị gia tộc khu vực phòng thủ!

Việt Quốc Thái úy, Trấn Tây Đại đô đốc, Trấn Tây hầu Chủng Nghiêu tự mình ra nghênh đón vài trăm dặm, suất lĩnh tám ngàn đại quân nước bị bảo hộ quân.

"Chủng Nghiêu huynh, chúng ta đại khái vài chục năm không có thấy đi." Quốc quân chậm rãi nói.

Chủng Nghiêu ngồi ở trong xe ngựa, thân thể hơi nghiêng về phía trước biểu thị cung kính nói: "Thần sợ hãi."

Làm Việt Quốc quân đội cự đầu, hắn ròng rã vài chục năm không có tiến quốc đô bái kiến quân vương, xác thực phi thường thất lễ.

Mà Ninh Nguyên Hiến có thể tha thứ đối phương bực này hành vi, cũng có thể được xưng tụng vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau.

Chủng Nghiêu năm đó ủng hộ chính là Ninh Nguyên Vũ, bản thân hắn cũng thích Ninh Nguyên Vũ loại này anh tư bộc phát quân chủ, Ninh Nguyên Hiến người này mới âm nhu.

Nhưng là những năm này, Chủng Nghiêu cứ việc cùng quốc quân quan hệ cá nhân không tốt, nhưng đối quốc quân mỗi một đạo ý chỉ, hắn xem như chấp hành đến phi thường đúng chỗ.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Biên cảnh cùng đi săn về sau, vạn nhất phương nam có biến, Sở quốc đại cục tiến công, có thể đỡ nổi sao?"

Chủng Nghiêu nói: "Thần nên dốc hết toàn lực."

Ninh Nguyên Hiến gật đầu nói: "Lần này Sư Sư tại quốc đô thụ thương, là ta chiếu cố không chu toàn, muốn hướng ngươi tạ lỗi."

Chủng Nghiêu nói: "Thần không dám."

Sau đó, hai người lâm vào yên lặng.

Thật sự là lời không hợp ý không hơn nửa câu.

Song phương ai cũng không thích đối phương, ở cùng một chỗ xác thực khó chịu.

Chủng Nghiêu đại khái còn tại oán thầm, lần này biên cảnh cùng đi săn nói rõ là cho Sở quốc đưa thịt, quốc quân ngươi còn tới làm gì?

Ngươi đến lúc này, làm hại ta muốn ngàn dặm xa xôi ra nghênh đón hộ tống, ngược lại ảnh hưởng ta bình thường quân vụ.

Chủng Nghiêu là có tư cách xem thường quốc quân.

Những năm này vì kiềm chế cùng giám sát hắn Chủng Nghiêu, quốc quân phái tới tâm phúc Trịnh Đà.

Kết quả đây?

Chính Trịnh Đà phản loạn.

Xảy ra chuyện như vậy, cũng làm khó ngươi Ninh Nguyên Hiến gắng chịu nhục.

"Được, quả nhân mệt." Ninh Nguyên Hiến phất phất tay.

Chủng Nghiêu đứng dậy: "Thần cáo lui!"

Sau đó, hắn rời đi quốc quân xe ngựa, trở lại trong đại quân.

Theo ngày này trở đi, Chủng Nghiêu thực hiện phòng vệ quốc quân nhiệm vụ coi là cẩn thận, nhưng là không còn có tới cùng quốc quân tự mình gặp mặt.

Ninh Nguyên Hiến hướng phía Lê Chuẩn cười nói: "Biện Tiêu kiêu ngạo, Chủng Nghiêu cũng kiêu ngạo. Nhưng là Biện Tiêu kiêu ngạo là chỉ lo thân mình, bất thiện ngôn từ, mà Chủng Nghiêu kiêu ngạo là thật kiêu ngạo, cũng không phải thật."

Lê Chuẩn mỉm cười.

Tán đồng quốc quân.

Chủng Nghiêu kiêu ngạo, đầu tiên ở chỗ tự phụ.

Dù là đối mặt quốc quân, cũng biểu hiện tuyệt đối không kiêu ngạo không tự ti.

Đối mặt đồng liêu tại mọi thời khắc đều muốn đè người một đầu.

Nhưng chân chính kiêu ngạo người, hẳn là khinh thường lấy lòng nịnh bợ bất luận người nào.

Liền như là Thẩm Lãng đồng dạng, hắn chỉ nịnh bợ quan tâm người, tỉ như vợ hắn, hắn nhạc mẫu, đối cái này quốc quân hắn đều không thế nào nịnh bợ.

Mà Chủng Nghiêu ngươi như thật kiêu ngạo, vì sao còn muốn cùng Đại Viêm đế quốc Vương tộc thông gia?

Có thể thấy được trong lòng ngươi vẫn là phân đủ loại khác biệt.

. . .

Ròng rã đi hơn mười ngày thời gian!

Đại quân rốt cục đến Sở Việt biên cảnh!

Dù sao cũng là bốn tháng trước liền ước định cẩn thận biên cảnh cùng đi săn, hành dinh đã hoàn toàn dựng hoàn tất.

Chín mươi cấp đài cao, cũng đã dựng hoàn tất.

Biên cảnh bãi săn, tinh kỳ phấp phới.

Ninh Nguyên Hiến hộ tống mấy chục tên quan viên, trên trăm tên hoạn quan, trên trăm tên cung nữ, tăng thêm Chủng Nghiêu hộ vệ đại quân, tổng cộng hơn một vạn người.

Phảng phất vì biểu thị tương đối thấp tư thái, Ninh Nguyên Hiến sớm ba ngày đuổi tới.

Sở vương cảm thấy là người thắng, biểu hiện được phi thường thận trọng, Ninh Nguyên Hiến đến biên cảnh thời điểm, hắn còn không có tới.

Ninh Nguyên Hiến đuổi tới biên cảnh sau ngày thứ hai.

Các quốc gia sứ thần, nhao nhao đến!

Ngô quốc, Tân Càn quốc, Lương quốc, Tấn quốc mấy người, mấy trăm tên sứ thần trình diện.

Sau đó là Đại Viêm đế quốc sứ đoàn đến, cầm đầu chính là Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương.

Đại Viêm đế quốc sứ đoàn, không chỉ là lần này biên cảnh cùng đi săn người đứng xem, hơn nữa còn là người chứng kiến, tài quyết giả.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương cùng Ninh Nguyên Hiến đã từng là nhi nữ thân gia, quan hệ mật thiết.

Hai người tiến hành hai canh giờ hội đàm.

Trò chuyện nội dung cùng biên cảnh cùng đi săn không quan hệ, bởi vì theo Liêm Thân Vương lần này Việt Quốc tất thua không thể nghi ngờ, liền không có tất yếu nói đến.

Hai người nói chuyện đều là Căng Quân.

"Đế quốc thái độ đối với Căng Quân phi thường mập mờ, hắn rất có một nhóm người ủng hộ." Liêm Thân Vương nói.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thế nhưng là Căng Quân cùng Đại Kiếp Tự dây dưa không rõ, Hoàng đế bệ hạ không phải ghét nhất Đại Kiếp Tự sao?"

Liêm Thân Vương nói: "Thế nhưng là rất nhiều người cảm thấy, Căng Quân một khi thống nhất Sa Man tộc, nhất định sẽ tiến hành vương hóa, đến lúc đó ta vương triều Đại Viêm cương thổ đem lại một lần nữa nam khuếch trương mấy ngàn dặm."

Ninh Nguyên Hiến trong lòng cười lạnh, Đại Viêm đế quốc đại khái là không hi vọng phương nam xuất hiện bá chủ thực sự, càng là chia năm xẻ bảy càng tốt đi.

Căng Quân làm một kẻ quấy rối, đối lợi ích của đế quốc lại phù hợp bất quá.

"Vì lẽ đó Việt Vương ngươi chuẩn bị tư tưởng cho tốt, vạn nhất Căng Quân thống nhất Sa Man tộc, dâng tấu chương Hoàng đế bệ hạ thời điểm, đế quốc khả năng thật sẽ thừa nhận hắn quốc gia, thậm chí đối với hắn tiến hành sắc phong." Liêm Thân Vương nói: "Còn có lần này biên cảnh cùng đi săn, Sở vương khẩu vị đại khái cũng sẽ không thỏa mãn, Việt Vương ngươi. . ."

Hắn lúc đầu muốn nói Ninh Nguyên Hiến lần này biên cảnh cùng đi săn có chút không khôn ngoan, nhưng suy nghĩ một chút những lời này vẫn là không thích hợp nói ra.

Hắn cùng Ninh Nguyên Hiến mặc dù đã từng là nhi nữ thân gia, mà lại cũng là hảo hữu.

Nhưng dù sao hắn là đế quốc thân vương, mà Ninh Nguyên Hiến là Việt Quốc vương.

Rời đi thời điểm, Liêm Thân Vương vẫn là nói ra.

"Việt Vương a, lần này biên cảnh cùng đi săn thua, ngươi có phải hay không muốn đem Ninh Chính cùng Thẩm Lãng lưu vong rơi?"

Ninh Nguyên Hiến gật đầu nói: "Đương nhiên như thế!"

Liêm Thân Vương nói: "Lưu vong tốt, lưu vong tốt, đã lưu vong vậy liền không cần lại triệu hồi đến, đế quốc có rất nhiều người không thích Thẩm Lãng, rất không quen nhìn."

Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Đa tạ Vương huynh hảo ý."

Nhưng là trong lòng của hắn lại cười lạnh.

Các ngươi Đại Viêm đế quốc thấy quen ai?

Nếu không phải Căng Quân hành động phù hợp ích lợi của các ngươi, các ngươi cũng không quen nhìn Căng Quân.

Tóm lại, các ngươi liền là không quen nhìn bất luận cái gì nhất là xuất sắc thiên tài, các ngươi thích nhất liền là gò bó theo khuôn phép hạng người.

Tốt nhất tất cả mọi người tại các ngươi Đại Viêm đế quốc khuôn sáo xuống nhuyễn đi, tuyệt đối không nên có cái gì vượt qua tiến hành.

. . .

Khoảng cách biên cảnh cùng đi săn còn có một ngày thời điểm.

Sở vương rốt cục khoan thai tới chậm.

Làm người thắng, hắn nhất định phải thận trọng a.

Mặc dù ở đây có đế quốc Liêm Thân Vương tại, nhưng Sở vương niên kỷ càng lớn, tư cách già hơn, để Liêm Thân Vương chờ một chút cũng không có cái gì.

Vào lúc ban đêm.

Liêm Thân Vương làm chủ, tìm tới hai vị đại vương.

Sở vương nhìn thấy Ninh Nguyên Hiến già nua như vậy không chịu nổi dáng vẻ, trong lòng lập tức đại hỉ.

Mà lại hắn còn chú ý tới, Ninh Nguyên Hiến một mực dùng tay trái, tay phải chưa có lấy ra.

Rất hiển nhiên là tay phải hành động bất tiện.

Trúng gió người dễ dàng nhất bán thân bất toại.

Lập tức, Sở vương ánh mắt vô cùng ân cần nói: "Nguyên hiến ta đệ, mấy năm không gặp, khí sắc còn tốt."

Ninh Nguyên Hiến thong thả nói: "Vương huynh thật sự là bị chê cười, ta so Vương huynh nhỏ hơn mười mấy tuổi, nhưng nhìn đi lên vậy mà so Vương huynh còn già nua hơn, thật sự là tạo hóa trêu ngươi."

Sở vương thở dài nói: "Chúng ta đều là lão gia hỏa, giang sơn đời nào cũng có người tài a. Bất quá ta ngược lại là ghen tị ngươi a, có mấy cái xuất sắc như vậy nhi tử, không giống ta cái này Thái tử, bất thành khí vô cùng. Thái tử, còn chưa tới bái kiến hai vị thúc phụ?"

Sở quốc Thái tử ra khỏi hàng, khom người nói: "Bái kiến Liêm Thân Vương thúc phụ, bái kiến Việt Vương thúc phụ."

Sở vương lời này cũng là tại châm chọc Việt Vương.

Đã từng ngươi Ninh Nguyên Hiến uy phong săn a."

Sở vương cười nói: "Hai quân chém giết đối chọi, cần thời gian chuẩn bị, cái này nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, ta nghe nói hiền đệ là đại quốc thủ, liền để chúng ta lót dạ một chút tràng tử, miễn cho chư quân chờ đợi quá mức tại nhàm chán."

Biên cảnh cùng đi săn đệm trận cũng rất bình thường, Ninh Nguyên Hiến liền thích nhất đánh cờ đánh cờ.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thế nhưng là thân thể ta có chút khó chịu, không bằng như vậy coi như thôi."

Cái này thái độ phảng phất triệt để cam chịu, hận không thể lập tức kết thúc biên cảnh cùng đi săn, kết thúc nhục nhã, trở về trong nước.

Sở vương nói: "Không vội không vội, càng Vương hiền đệ kỳ nghệ vượt qua ta đâu chỉ gấp mười? Ngươi nhất định là tất thắng, ta gần nhất đạt được một cái tàn cuộc, tìm lần Sở quốc cảnh nội tất cả cờ vây cao thủ, vậy mà không có người nào có thể phá giải, ta nghĩ đến càng Vương hiền đệ là danh thủ quốc gia a, ta cái này liền hướng ngươi thỉnh giáo!"

Sau đó, Sở vương lớn tiếng nói: "Bày cục!"

Lập tức, một cái thế cuộc xuất hiện trước mặt Ninh Nguyên

Hiến.

Một cái khác bàn cờ to lớn xuất hiện ở đây trung ương, khoảng chừng mấy chục mét lớn nhỏ.

Phía trên mỗi một con cờ, đều to lớn vô cùng, khiến cho ở đây hơn ngàn tên nhiều nước sứ thần đều có thể thấy rất rõ ràng.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến chỉ nhìn một chút, liền tê cả da đầu.

Đây là thiên tàn cục, hắn căn bản hiểu không thể, đã thử qua nhiều năm.

Mà ở đây nhiều nước sứ thần cũng không khỏi đến trong lòng oán thầm.

Sở vương ngươi thật sự là đắc thế không tha người.

Chẳng những muốn tại quân tranh tài nghiền ép đồ sát Việt Quốc.

Hơn nữa còn muốn tại văn săn bên trên khi nhục Việt Vương?

Ngày này tàn cuộc quá có tiếng.

Ở đây cơ hồ mỗi một cái cờ vây kẻ yêu thích đều nếm thử hiểu qua, nhưng hoàn toàn vô giải.

Sở vương khom người nói: "Càng Vương hiền đệ, ta đây là thực tình hướng ngươi thỉnh giáo a. Lần này đánh cờ, hoàn toàn không ảnh hưởng biên cảnh cùng đi săn thắng thua, ta cầm cờ đen, ngươi cầm cờ trắng. Như càng Vương hiền đệ ngươi có thể thắng ta, giúp ta phá giải cái này tàn cuộc, ta tự thân vì ngươi kích phữu như thế nào?"

Sở quốc Thái tử nói: "Như Việt Vương bệ hạ không thể phá giải, cái kia cũng xin ngài vì phụ vương ta kích phữu."

Ninh Nguyên Hiến trong lòng bất đắc dĩ.

Nếu là hắn có thể giải, mấy năm trước liền hiểu, làm gì chờ tới bây giờ.

Sở vương lại một lần nữa khom người nói: "Càng Vương hiền đệ, ngươi là nổi danh đại quốc thủ, chính là thử một lần đều không đáp ứng sao?"

Lúc này, Sở quốc Lễ Bộ thị lang nói: "Đại vương cần gì phải khó xử Việt Vương đâu? Việt Vương vừa mới bệnh nặng khỏi hẳn a."

Lời này mới ra, toàn trường nhao nhao gật đầu nói phải.

Ninh Nguyên Hiến giận dữ.

Ngươi Sở quốc đây là ý gì?

Nói là ta trúng gió hỏng đầu óc, đầu não đã không thanh tỉnh, vì lẽ đó sợ rụt rè, ngay cả thử một chút cũng không dám sao?

Nhất thời, Ninh Nguyên Hiến bị đè vào giữa không trung.

Đáp ứng đi, lại tất thua không thể nghi ngờ.

Không đáp ứng đi, lại sẽ bị người cho rằng trúng gió hỏng đầu óc.

Hắn nhất quán tới là lấy danh thủ quốc gia tự cho mình là, nếu như tại cờ vây bên trên bị Sở vương ức hiếp, kia thật là vô cùng nhục nhã.

Mà Thẩm Lãng trong lòng cười lạnh.

Sở vương ngươi cái này tính tình, thật đúng là bị ta mò được thấu thấu a.

Đem không được ngươi mạch, ta cũng không làm thú vật y.

Ngày này tàn cuộc quá có tiếng, cũng là theo Thiên Nhai Hải Các truyền tới.

Thiên hạ cờ vây cao thủ, không người có thể giải.

Đương nhiên Thẩm Lãng cũng hoàn toàn không giải được.

Nhưng là. . . Hắn trí não có thể giải a.

Ròng rã hao phí mấy chục tiếng, trí não tiến hành hơn ngàn lần nếm thử, rốt cục phá giải cái này thiên tàn cục.

Lập tức, Thẩm Lãng ra khỏi hàng khom người nói: "Sở vương, chỉ là thiên tàn cục, cần gì phải Việt Vương bệ hạ tự mình động thủ đâu? Ninh Chính điện hạ liền có thể!"

Lúc này, ngũ vương tử Ninh Chính nói: "Phụ vương, nhi thần nguyện ý thay phụ vương đánh cờ."

Đám người kinh ngạc, như thế một cái biện pháp.

Dù sao đều là muốn thua, Ninh Chính thua liền không có như vậy mất mặt, dù sao lần này biên cảnh cùng đi săn hắn là đến cõng oan ức, lập tức liền bị lưu vong, nhiều thua một trận cờ cũng không có gì.

Ngày này tàn cuộc, vô số danh thủ quốc gia đều hiểu không, huống chi ngươi chỉ là Ninh Chính, một cái phế vật vương tử đâu.

Thẩm Lãng nói: "Lại nói tốt, như Ninh Chính điện hạ phá giải thiên tàn cục, thắng Sở vương bệ hạ, cái kia Sở vương ngài cần phải vì nhà ta đại vương kích phữu, Sở quốc Thái tử muốn ca hát ứng hòa a."

"Được a! Việt Vương như thắng, cha con ta vì hắn kích phữu ca hát." Sở vương ha ha cười nói: "Đã càng Vương hiền đệ thân thể có việc gì, cái kia để nhi tử thay thế cũng là có thể. Chỉ bất quá thua về sau, kích phữu một chuyện cần phải Việt Vương tự mình động thủ, người khác không thể thay cực khổ, như thế nào?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Một lời đã định!"

Sở vương nói: "Một lời đã định!"

Sau đó, Ninh Chính đi đến đài cao, thay thế Ninh Nguyên Hiến đánh cờ.

Mà xuất ngoại bên kia, cũng từ Sở quốc Thái tử thay thế Sở vương đánh cờ.

Dù sao Sở quốc bên kia ai xuống đều như thế, đây là thiên tàn cục, mấu chốt là liếc tử như thế nào phá cục.

Hai vị quân vương con trai một bên hạ cờ, bên kia bàn cờ lớn lên, đồng bộ hạ cờ, cũng coi là khác loại hiện trường trực tiếp.

Tất cả mọi người buồn ngủ.

Bởi vì cái này thế cuộc đã chú định.

Bao nhiêu năm, cái này thế cuộc đều không người có thể giải.

Ninh Chính được cho cái gì?

Nhưng mà. . .

Vẻn vẹn một khắc đồng hồ sau!

Tất cả mọi người tỉnh cả ngủ!

Bởi vì thế cuộc đại biến!

Ninh Chính bên này lại muốn thắng?

Cái này, cái này sao có thể a?

Ngày này tàn cuộc bạch tử tất thua, rõ ràng vô giải a?

Bao nhiêu đại quốc thủ dốc hết tâm huyết đều không thể phá giải, đây chính là Thiên Nhai Hải Các tàn cuộc a.

Ninh Chính vậy mà phá giải? Lại muốn thắng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 315: Hội Săn Quyết Chiến! Vương Bài Quân Nghiêng Về Một Phía Tàn Sát!

Theo ván cờ thâm nhập, nước Sở thái tử dần dần có chút hoảng hốt.

Này cùng trong ký ức cục diện không giống nhau a, tiếp xuống ván cờ phải làm gì a?

Cứ việc hắn mặt ngoài trấn định, nhưng mà nội tâm đã có chút rối loạn.

Sở vương không khỏi hướng về bên cạnh mưu sĩ nhìn tới.

Chuyện này chính là cái này mưu sĩ chọn ra đến, mục đích là muốn tiến một bước đả kích Việt vương Ninh Nguyên Hiến tôn nghiêm, tăng lên Sở vương danh dự.

Hắn nói tới rõ rõ ràng ràng, cái này thiên tàn cục căn bản khó giải.

Vì sao trước mắt dĩ nhiên rơi xuống cục diện này.

Trái lại Ninh Chính bên này, trước sau trấn định tự nhiên.

Chân chính thắng không kiêu bại không nản.

Lại qua một phút sau.

Ván cờ đã phi thường trong sáng.

Quân trắng một phương đã triệt để thắng định.

Mọi người tại đây hầu như không dám tin tưởng.

Thiên Nhai Hải các thả ra thiên tàn cục, liền như thế phá?

Không phải nói khó giải sao?

Ròng rã năm năm nhiều thời gian.

Trong thời gian này không biết có bao nhiêu dân gian cao thủ tuyên bố phá thiên tàn cục.

Kết quả một nghiệm chứng hoàn toàn là mò mẫm, hoàn toàn là chính bọn hắn hạ quân trắng lại hạ quân đen, sau đó quân trắng thắng, căn bản cũng không có dựa theo trên ván cờ bước đi hạ, căn bản là chính mình cho mình nhường, mới để quân đen thắng.

Thế giới Địa Cầu bên trong, hàng năm cũng có rất nhiều dân gian nhà khoa học tuyên bố phá giải giả thuyết Goldbach, rất có hiệu quả như nhau tuyệt diệu.

Nhưng hiện tại Ninh Chính là thật sự ... Phá giải.

Then chốt nước Sở thái tử một bước cũng không có đi nhầm a, làm sao liền thua?

Sao có thể có chuyện đó?

Thiên Nhai Hải các mỗi cách mấy năm sẽ thả ra một cái tàn cục, một khi bị phá giải liền lập tức thả ra mới tàn cục.

Nói như vậy một cái tàn cục cũng chính là trong vòng sáu, bảy năm sẽ bị phá giải, mà phá giải người đều sẽ trở thành Thiên Nhai Hải các danh dự học sĩ.

Đây là một cái đỉnh cấp vinh dự.

Đại khái thì tương đương với hậu thế Trái Đất Cambridge đại học, Oxford đại học danh dự giáo thụ như thế.

Vì lẽ đó mỗi lần tàn cục vừa ra tới sẽ có vô số cờ vây quốc thủ dốc hết tâm huyết, bởi vì một khi phá giải sẽ văn danh thiên hạ, thu được kinh người danh lợi.

Nhưng cái này thiên tàn cục, cần phải từ một cái nào đó đại sư, hoặc là một cái nào đó ẩn sĩ phá giải mới bình thường a.

Ninh Chính là ai?

Một cái bị người không nhìn rác rưởi vương tử.

Từ nhỏ đến lớn, cái khác vương tử ở trong cung theo đại nho đọc sách, mà hắn cũng chỉ có thể có bên cạnh lão thái giám giáo đọc sách.

Hiện tại hắn dĩ nhiên phá giải thiên tàn cục?

Chuyện này quả thật quá không thể tưởng tượng nổi.

Nước Sở thái tử trong tay cầm một cái quân đen, thật lâu không có hạ xuống.

"Ninh Chính hiền đệ, dĩ hòa vi quý, này một ván liền coi như là cờ hoà làm sao?" Nước Sở thái tử nói.

Hắn đúng là tính toán khá lắm.

Bất quá thông thường mà nói, đối phương là không biết từ chối.

Dù sao trong con mắt của mọi người, nước Việt lúc này muốn cầu cạnh nước Sở đây.

Sau đó chân chính biên cảnh hội săn, còn hy vọng nước Sở không muốn ra tay quá ác, còn muốn cho Việt vương lưu lại một chút bộ mặt.

Nếu là tiếp thu cờ hoà, cũng coi như là để nước Sở nho nhỏ nợ một ân tình, tiếp xuống hai quân chém giết thời điểm, nước Sở còn có thể không chém tận giết tuyệt.

"Không được!" Ninh Chính gọn gàng dứt khoát từ chối.

Sở vương mặt run lên, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi.

Mà ở đây tất cả mọi người kinh ngạc, này Ninh Chính như thế tích cực cố chấp?

Đây rốt cuộc là tính cách kiên nghị? Vẫn là ngốc a?

Sau đó, nước Sở thái tử mặt không hề cảm xúc lòng đất cờ.

Một phút sau!

Ván cờ kết thúc, Ninh Chính thắng lợi.

Đại diện cho Thiên Nhai Hải các thiên tàn cục chính thức bị phá giải.

"Hai nước đánh cờ, nước Việt thắng!" Đại Viêm đế quốc một cái nào đó sứ giả hô to.

Sở vương mạnh mẽ trừng cái kia mưu sĩ một chút, sau đó ha ha cười nói: "Càng Vương hiền đệ, con trai của ngươi quả nhiên nhân tài đông đúc a, dù cho một cái cái tên không vang Ninh Chính, dĩ nhiên cũng kế thừa tài đánh cờ của ngươi, ghê gớm, ghê gớm."

Sau đó, Sở vương không nhắc tới một lời gõ phẫu hát việc.

"Đúng là có chút khát nước, dâng rượu đến!" Sở vương hô to.

Nhất thời một đội cung nữ lượn lờ đi tới, bắt đầu vừa múa vừa hát.

Rượu ngon món ngon đã bưng lên.

Ý kia phi thường rõ ràng, đại gia ha ha rượu, nhìn mỹ nữ , còn quả nhân gõ phẫu hát việc, tốt nhất tất cả mọi người cũng làm làm là quên.

Mọi người đương nhiên là hy vọng nhìn thấy Sở vương gõ phẫu, nhưng cũng không người dám đề.

Mà lúc này Thẩm Lãng đứng lên nói: "Đại gia chậm đã uống rượu, Sở vương, sở thái tử các ngươi có phải là quên chuyện gì a?"

Này vừa nói, Sở vương mặt biến sắc.

Tiểu tử, ngươi liền như thế không cho mặt mũi sao?

Nhất thời, nước Sở Hồng lư tự khanh Vương Hoài Lễ nói: "Ngươi là người phương nào? Quan mấy phẩm chức? Cái gì công danh? Tại đây các trường hợp, nào có ngươi nói chuyện phần?"

Ta nhật mẹ ngươi a.

Vương Hoài Lễ ngươi mỗi lần đều như vậy chán không chán a?

Thẩm Lãng nhất thời nói: "Vương Hoài Lễ đại nhân, ngài quên ta? Này một hồi biên cảnh hội săn vẫn là ta cùng ngài đàm luận hạ xuống đồng thời ký kết quốc thư đây, còn có ngài Bá vương chơi gái bị người vạch trần, kết quả tràn vào đến mười mấy tên lưu manh đánh đập ngươi, vẫn là ta đem ngài cứu được đây, ngài trứng có thể xong chưa? Ngày đó nhưng là sưng đến lợi hại a."

Này vừa nói, Vương Hoài Lễ sắc mặt kịch biến.

Ta ... Ta ... Nhật!

Hắn thật sự từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế người vô sỉ, đây là cái gì trường hợp a, ngươi dĩ nhiên như vậy ăn nói bừa bãi?

Tiếp theo Thẩm Lãng một tiếng thét kinh hãi: "Vương Hoài Lễ đại nhân, ngài chòm râu đều đang không gặp? Ngài trứng còn không phải là đều cắt chứ? Một cái đều không có còn sót lại? Bất quá như thế cũng tốt, như thế cũng tốt, kết thúc trần thế căn, chăm chú quân vương việc. Ngài cái này Hồng lư tự khanh không làm, còn có thể tiến vào Sở vương trong cung làm thái giám, rất tốt, rất tốt!"

Sở vương ánh mắt lạnh lẽo nhìn phía Thẩm Lãng.

Cái này nghiệt súc chính là Thẩm Lãng? Quả nhiên để nhân sinh yếm, ánh sáng liếc mắt nhìn liền muốn giết chết.

Nhưng mà nước Sở Hồng lư tự khanh Vương Hoài Lễ nhưng là nửa câu nói đều không nói ra được lời.

Thẩm Lãng xuất khẩu quá độc, tại loại này cao cấp trường hợp, ngươi không biết xấu hổ ta còn muốn mặt đây.

Cứ việc hắn Vương Hoài Lễ đúng là đem trứng cắt, nhưng mà này gây trở ngại ta trở thành trong nước đại thần sao? Ta như trước có thể kiến công lập nghiệp a.

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Sở vương, ngài nên cho nhà ta đại vương gõ phẫu. Sở thái tử, ngài nên hát. Ngài này hai vị cũng coi như là chồng hát vợ theo ... Nha không đúng, là hát phụ theo."

Này vừa nói, Sở vương phụ tử ánh mắt hầu như muốn phun lửa.

Cái gì chồng hát vợ theo? Cái gì hát phụ theo? Đều không là gì tốt từ.

Mọi người tĩnh lặng không hề có một tiếng động!

Thẩm Lãng ánh mắt lại nhìn phía đế quốc Liêm thân vương nói: "Liêm thân vương, đương nhiên đã nói có thể không đáng tin sao? Không đều nói vương giả lời hứa đáng giá nghìn vàng sao?"

Rắm! Cái kia đều là sách vở trên biên.

Mỗi một cái vương giả đều muốn học trở mặt như lật sách.

Liêm thân vương không có đáp lại câu nói này, loại này công đạo hắn mới không biết chủ trì đây, trái lại híp mắt xem Thẩm Lãng.

Như quả không ngoài dự liệu mà nói, trước cái kia thiên tàn cục liền là tiểu tử này phá giải đem.

Thực sự là thông minh tuyệt đỉnh, quả nhiên cũng là làm cho người ta chán ghét a.

Thiên hạ này kẻ đáng ghét nhất chính là thị mới phóng khoáng, lòe thiên hạ giả.

Chẳng trách rất nhiều người đều không thích này Thẩm Lãng a, ngay cả ta liếc mắt nhìn đều cảm thấy chán ghét.

Liêm thân vương hỏi: "Ninh Chính, ngươi phá giải thiên tàn cục, có thể muốn ta đăng báo Thiên Nhai Hải các sao?"

Mặc kệ như thế nào, hôm nay công khai phá giải thiên tàn cục người trước sau là Ninh Chính, một khi đăng báo Thiên Nhai Hải các, vậy cũng là có thể trở thành danh dự học sĩ.

Cái này vinh dự đối với Ninh Chính tới nói không nghi ngờ chút nào là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, là một cái bị người coi rẻ vương tử, hắn quá cần cái này vinh dự.

Ninh Chính khom người bái hạ nói: "Không cần.

Thẩm Lãng cùng Thiên Nhai Hải các đã trở mặt, vậy ta Ninh Chính cũng không cần dùng mặt nóng đi thiếp người khác lạnh cái mông.

Này vừa nói, tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc.

Ngươi Ninh Chính đây là ngốc sao? Lớn như vậy vinh dự đều đang ra bên ngoài đẩy?

Sau đó biên cảnh hội săn một thua trận, ngươi Ninh Chính cùng Thẩm Lãng liền muốn bị lưu vong, đời này coi như là xong. Mà một khi trở thành Thiên Nhai Hải các danh dự học sĩ, chí ít không cần lưu vong đến hoang phế địa phương, có thể chờ tại Thiên Nhai Hải các bên trong.

Mà vào lúc này, Thẩm Lãng lại nói: "Nếu Sở vương nói chuyện có thể không đáng tin, vậy chúng ta cũng có thể nói chuyện không đáng tin a. Cái này biên cảnh hội săn chúng ta không giống như, rời đi, dẹp đường hồi phủ!"

Tiếp theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng nói: "Đi, về nhà rồi!"

Sau đó, cái kia 2,000 cái biểu hiện nhất là chất phác tân quân, dĩ nhiên thật sự đi trở về, muốn đăng lên xe ngựa rời đi.

Nhất thời Sở vương nổi giận, lạnh giọng nói: "Việt vương hiền đệ, quốc gia đại sự coi như trò đùa sao?"

Thẩm Lãng châm chọc nói: "Vậy Sở vương ngài đã nói mà nói, cũng có thể xem là trò đùa sao?"

Sở vương ánh mắt lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Việt vương Ninh Nguyên Hiến, chậm rãi nói: "Việt vương, ngươi mà nghe rõ, quả nhân tự mình làm ngươi gõ phẫu."

Sau đó tại trên đài cao, Sở vương gõ phẫu.

Sở thái tử hát.

Đương nhiên chỉ hát ba câu, Sở vương cũng chỉ gõ phẫu ba lần!

Mấy quốc sử quan dồn dập ghi chép xuống.

Đại Viêm đế quốc, viêm vũ ba mươi năm ngày mùng 3 tháng 2, Sở vương là Việt vương gõ phẫu, ba lần!

Sau đó, Sở vương hét lớn: "Địa đồ đem ra, hoàng kim đem ra, chiếu thư đem ra!"

Nhất thời, một đám hoạn quan bưng mâm đi tới đài cao.

Một cái mâm bày địa đồ, một cái mâm bày chiếu thư.

Mấy trăm vũ sĩ, giơ lên hoàng kim ra trận.

Sau đó đem từng khối từng khối gạch vàng chất đống tại bậc thang bên trên.

Cái gọi là tiền vàng cũng chỉ là một loại xưng hô, tầng cao nhất trong đó quốc gia mậu dịch, đền tiền loại hình, đều không biết dùng tiền vàng. Mà trực tiếp dùng khối lớn hoàng kim.

80 vạn tiền vàng, chính là 56,000 cân.

Mỗi một con thỏi vàng đều là mười cân, tổng cộng hơn năm ngàn khối, chất đầy toàn bộ hội săn đài cao bậc thang.

Ninh Nguyên Hiến vẫy vẫy tay.

Nhất thời cũng một đội hoạn quan tới, bưng địa đồ, bưng chiếu thư.

Mấy trăm tên vũ sĩ giơ lên 56,000 cân hoàng kim, chất đống ở hội săn đài cao một mặt khác bậc thang.

Nhất thời, cái này đài cao kim sáng lóa, cũng như là hoàng kim kim tự tháp một cái.

Ở đây mấy trăm các nước sứ thần cũng coi như là gặp cảnh tượng hoành tráng, nhưng cũng bị trước mắt tình cảnh này chấn động.

Cảnh tượng hoành tráng, vô cùng bạo tay a!

Điều này cũng biểu thị song phương đã không nể mặt mũi, tiếp xuống chính là không chết không thôi, chém tận giết tuyệt.

"Nghiệm địa đồ!"

Liêm thân vương dẫn dắt đế quốc sứ thần, phân biệt kiểm nghiệm nước Việt, nước Sở đưa ra địa đồ.

Cắt nhường đâu hai mươi dặm, phân biệt cắt nhường đâu hai mươi ba cái pháo đài, mặt trên tiêu chí đến rõ rõ ràng ràng.

Chỉ cần biên cảnh hội săn vừa kết thúc, người thắng lập tức nắm giữ này hai mươi dặm thủ đô, hơn nữa lập tức sẽ phái quân vào ở.

Không thể có bất kỳ từ chối, cũng không có giảm chấn chỗ trống.

"Nghiệm chiếu thư!"

Đây là Việt vương cùng Sở vương viết xuống nhận sai chiếu thư.

Biên cảnh hội săn một khi thua, quân vương không chỉ phải làm chúng đọc phần này nhận sai chiếu thư, còn muốn truyền khắp thiên hạ, đến vào lúc ấy là tuyệt đối bộ mặt mất hết.

"Nghiệm hoàng kim!"

Đại Viêm đế quốc sứ đoàn sẽ tự mình đi đánh kiểm tra thực hư chứng song phương hoàng kim, có phải là đầy đủ thuần, đầy đủ phân lượng.

Ngăn ngắn hai khắc sau.

Nghiệm chứng xong xuôi!

Đế quốc Liêm thân vương một lần cuối cùng giảng hòa.

"Việt vương, Sở vương, quân tiên phong đồng thời, đao kiếm không có mắt, dĩ hòa vi quý, dĩ hòa vi quý!"

Đương nhiên cái này giảng hòa hoàn toàn là đi một cái lướt qua mà thôi.

Bất quá trong lịch sử, thật là có đến thời khắc sống còn từ bỏ.

Sở vương trong lòng cười gằn, lớn như vậy một tảng mỡ dày, làm sao không ăn?

"Tên đã lắp vào cung, không phát không được!"

Việt vương Ninh Nguyên Hiến không nói gì, chỉ là gật gật đầu.

Liêm thân vương nói: "Như thế, biên cảnh hội săn chính thức bắt đầu!"

Sở vương trong lòng nhiệt huyết sôi trào.

Này một hồi tất thắng biên cảnh hội săn, hoàn toàn không có bất ngờ.

Nhưng mà, hắn xác thực ta nước Sở bá nghiệp bắt đầu.

Từ hôm nay trở đi, đại diện cho ta nước Sở chính thức vượt trên nước Việt, trở thành Đại Viêm vương triều phương nam đệ nhất bá chủ.

Nước Việt?

Đã sắp muốn xong!

Ninh Nguyên Hiến, ngươi cho rằng cố ý cắt nhường những ích lợi này cho ta, ta liền có thể thỏa mãn? Ta liền có thể buông tha ngươi?

Thực sự là nằm mộng ban ngày.

Chờ đến căng quân bao phủ phương nam thời điểm, chính là ngươi nước Việt diệt thời gian.

Ninh Nguyên Hiến, ngươi chờ ta.

Một lúc ta đại quân sẽ đưa ngươi cái kia 2,000 tên rác rưởi triệt để chém tận giết tuyệt, không để lại một người.

Hy vọng đến lúc đó ngươi không muốn lại một lần nữa trúng gió ngã xuống a!

...

"Tùng tùng tùng tùng!"

Tiếng trống trận vang lên.

Nhưng mà, cũng không vội xúc.

"Nước Sở quân đội, ra trận!"

Truyền lệnh quan rống to, quân kỳ vung vẩy.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Nước Sở đại quân ra trận!

2,000 bộ binh tinh nhuệ, vũ trang đầy đủ.

Mỗi một người lính, đều vũ trang đến tận răng.

Đây là sở vũ tốt, thân kinh bách chiến, tinh nhuệ cực điểm.

Những năm này, bọn họ đánh qua nước Lương, đánh qua mới Càn quốc, đánh qua Tây Lương, mười trận chiến chín thắng.

Tuyệt đối tinh nhuệ loại tinh nhuệ.

Hai ngàn người, xếp thành hai mươi phương trận, chỉnh tề.

Đại quân chỗ đi qua, chim trùng không hề có một tiếng động, trốn ở trong khe hở run lẩy bẩy.

Dù cho cách rất xa, cũng có thể ngửi được trên người bọn họ kinh người sát khí.

Còn có ánh mắt của bọn họ, liền chẳng khác nào nhìn người chết.

Tất cả mọi người một chút liền có thể nhìn ra, nước Sở này 2,000 tinh nhuệ sức chiến đấu, vượt qua nước Việt xuất sắc nhất cấm quân.

Đánh giặc quân đội là hoàn toàn khác nhau, từ trong đống người chết giết ra đến quân đội càng không giống nhau.

Bất quá vì sao nước Sở chỉ điểm động hai ngàn người?

Lẽ nào Sở vương đây là muốn công bằng đối chiến sao?

Tiếp theo!

Mặt đất bắt đầu run rẩy.

Một nhánh kỵ binh, giống như là thủy triều dũng lại đây.

Ba ngàn thiết giáp kỵ binh, chỉnh tề, mênh mông cuồn cuộn nhảy vào hội săn trường.

Khí thế kia dường như mây đen rợp trời, dường như sóng to gió lớn.

Tất cả mọi người không dám tin tưởng nhìn Sở vương.

Không phải chứ?

Ngài không chỉ phát động rồi tinh nhuệ nhất 2,000 sở vũ tốt? Còn ra động ba ngàn trọng giáp kỵ binh?

Quá khuếch đại đi.

Ngài 2,000 sở vũ tốt đã đầy đủ thuấn sát nước Việt 2,000 tân quân a.

Này trọng giáp kỵ binh ở trên chiến trường, gần như vô địch a.

Này một điên cuồng xung phong hạ, hoàn toàn là như bẻ cành khô.

Sở vương ý tứ phi thường rõ ràng.

2,000 tinh nhuệ nhất sở vũ tốt xuất chiến, ba ngàn trọng giáp kỵ binh áp trận.

Trên căn bản này ba ngàn trọng giáp kỵ binh là không biết chân chính lên sân khấu chém giết, chỉ là để ngừa vạn nhất.

Dù sao tại biên cảnh hội săn bên trong, hắn nước Sở có thể điều động 5,000 quân đội.

Nhưng biết được nước Việt chiêu 2,000 tên rác rưởi tân binh sau, hắn cảm giác đến nếu như dùng ra động 5,000 đại quân xuất chiến thực sự là quá thắng mà không vẻ vang gì.

Vẫn là 2,000 đối 2,000 đi.

Liền nước Việt này 2,000 rác rưởi tân binh, đừng nói 2,000 sở vũ tốt tinh nhuệ, coi như 200 cái cũng có thể đánh thắng.

2,000 đối 2,000, nhắm mắt lại đều có thể thắng, hơn nữa là tuyệt đối thuấn sát!

...

"Nước Việt quân đội ra trận!"

Theo truyền lệnh quan ra lệnh một tiếng.

Quân kỳ vung vẩy.

Nước Việt Ninh Chính dưới trướng 2,000 tân quân ra trận!

Bọn họ như trước ăn mặc bố y.

Bước đi phi thường chỉnh tề, nhưng mà hoàn toàn không có sát khí.

Bước tiến rồi cùng phổ thông bước đi giống nhau như đúc.

Hơn nữa này hai ngàn người mặt không hề cảm xúc, ánh mắt như trước là chất phác.

Tất cả mọi người thấy chi, có người muốn cười đau đớn cái bụng, mà có người thầm hô làm bậy.

Đều nghe nói Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đưa tới 2,000 cái trẻ đần độn rác rưởi làm bia đỡ đạn, bây giờ nhìn lại cũng thật là như thế a.

Đám người kia đầu óc tuyệt đối là có vấn đề. Này đều muốn lên sân khấu chịu chết, trên mặt nhưng không có một chút nào vẻ sợ hãi, thật giống như đi ăn cơm như thế.

Chẳng trách dọc theo đường đi là ngồi xe đến, Ninh Nguyên

Hiến cũng có thể khoan nhượng. Đối với người sắp chết, là cần còn khoan dung hơn.

Nhưng trơ mắt đưa 2,000 cái kẻ ngu si đi chịu chết, bị tàn sát, cũng thực sự là nghiệp chướng, để người không đành lòng nhìn thẳng.

Lúc này, cấm quân thống lĩnh cũng không nhịn được nữa, hét lớn: "Bệ hạ, ta cấm quân đồng ý vì bệ hạ xuất chiến!"

Quá mất mặt rồi!

Phái 2,000 cái kẻ ngu si đi chịu chết, bị người tàn sát.

Thắng thua là việc nhỏ, nhưng mà từ đó về sau ta nước Việt liền thành vì thiên hạ trò cười.

Mà lúc này Trấn Tây đại đô đốc loại Nghiêu nói: "Bệ hạ, ta Tây quân tinh nhuệ, cũng đồng ý vì bệ hạ xuất chiến."

Loại Nghiêu lời này không phải khách sáo, mà là phát ra từ phế phủ.

Bởi vì cùng nước Sở giao chiến người là hắn loại Nghiêu, hôm nay nước Việt phái 2,000 cái kẻ ngu si đi biên cảnh hội săn bị tàn sát, đôi kia nước Việt danh vọng cỡ nào đả kích, đối với hắn loại Nghiêu sĩ khí cỡ nào đả kích?

Sở vương híp mắt.

Nước Việt điều động cấm quân? Hoặc là điều động Tây quân tinh nhuệ tham gia biên cảnh hội săn chi chiến?

Tùy tiện!

Nhưng nếu nói như vậy, ta nước Sở liền 5,000 đại quân đồng thời áp lên.

Ngược lại cái này hoang đường biên cảnh hội săn là chính các ngươi định ra đến.

Sở vương cười lạnh nói: "Việt vương, đến tột cùng là lấy cái gì quân đội tham gia biên cảnh hội săn, ngươi có thể muốn làm quyết định, miễn cho đầu rơi xuống, liền cũng lại trường không trở về."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nhắm mắt lại, cả người càng lọm khọm một ít, phảng phất cảm thấy rất lạnh.

Nhất thời, đại hoạn quan lê cắt tranh thủ thời gian mang lên chăn bông như vậy áo choàng, khoác tại Ninh Nguyên Hiến trên thân.

Bị chăn bông áo choàng bọc Ninh Nguyên Hiến, có vẻ càng càng già nua, nhu nhược bất kham.

"Cứ như vậy đi, tranh thủ thời gian kết thúc xong việc." Ninh Nguyên Hiến thở dài nói.

"Ha ha ha ha ..." Sở vương không khỏi cười to.

Ngươi Ninh Nguyên Hiến cũng có ngày hôm nay!

Biên cảnh hội săn kế tục, nước Việt không đổi quân đội!

...

Ninh Chính làm nước Việt chủ soái, một thân nhung trang, đứng ở trung quân trên đài cao.

Khổ Đầu Hoan làm làm chủ soái, cưỡi ở trên chiến mã.

"Tập thể thay đổi quần áo!"

Theo Khổ Đầu Hoan ra lệnh một tiếng.

Mấy trăm chiếc xe ngựa chạy đi vào.

Xe ngựa mở ra, bên trong lít nha lít nhít đều là siêu cấp trọng giáp, đầy đủ 100 cân sắt thép trọng giáp.

Còn có chừng một thước tám siêu cấp mạch đao, mỗi một chi đều ở 110 cân tả hữu.

Thẩm Lãng 2,000 tân quân yên lặng mà mặc áo giáp.

Vì chống gỉ, áo giáp này mặt ngoài có một tầng sơn, đen nhánh.

Tất cả mọi người kinh ngạc, áo giáp này là mảnh gỗ sao?

Còn có đao này, dài như vậy, lớn như vậy, lẽ nào cũng là mảnh gỗ sao?

2,000 tân quân động tác nhanh chóng.

Ngăn ngắn nửa khắc đồng hồ, cũng đã toàn bộ thay đổi quần áo xong xuôi!

"Tập kết, xếp thành hàng!"

Khổ Đầu Hoan ra lệnh một tiếng.

2,000 tân quân xếp thành hàng.

Chỉnh tề như một.

Ròng rã hai ngàn người dường như một người.

Này ... Chuyện này quả thật quá kinh người.

Mỗi người đao trong tay tiêm trở thành một điều tuyến, mỗi người diện giáp sống mũi trở thành một điều tuyến.

Mỗi một cái phương trận, liền dường như có thước đo đồng dạng.

Trước nước Sở tinh nhuệ vũ tốt quân dung đã phi thường kinh người.

Nhưng cùng nước Việt nhánh quân đội này so ra, liền có vẻ tán loạn.

Liền đơn thuần này hàng ngũ, không phải nhất lưu, mà là ... Để người khó mà tin nổi.

Đây là làm thế nào đến a?

2,000 người, mỗi cái động tác đều giống nhau như đúc.

Không có một người có bất kỳ sai lầm nào.

Hơn nữa, bọn họ áo giáp nhìn qua thực sự là rất kinh người.

Từ đầu bao đến chân, trừ ra con mắt ở ngoài, một điểm khe hở đều không có lộ ra.

Hơn nữa nghe tiếng va chạm, phảng phất đúng là thiết.

Cái kia ... Cái kia áo giáp này đến tột cùng nặng bao nhiêu a.

Mặc vào áo giáp, cầm đại đao sau.

Thẩm Lãng này 2,000 tân quân, trong nháy mắt liền thay đổi.

Tràn ngập sức mạnh tuyệt đối vẻ đẹp, kim loại vẻ đẹp, thậm chí còn có chút công nghiệp vẻ đẹp.

Trên thế giới này vẫn còn có đẹp mắt như vậy quân đội.

Cũng đã có thể xưng tụng là nghệ thuật.

Bất quá, nhánh quân đội này như trước không có sát khí, một chút đều không có.

Trong nhất thời, tất cả mọi người nội tâm trở nên rất quỷ dị.

Thẩm Lãng đem quân đội chế tạo đẹp đẽ như vậy làm cái gì?

Hay là này chi tân quân không như trong tưởng tượng rác rưởi như vậy.

Nhưng như trước vô dụng.

Này dù sao cũng là 2,000 cái kẻ ngu si, hơn nữa mới huấn luyện ba tháng mà thôi, không có trải qua bất kỳ thực chiến.

Đối mặt 2,000 tên nước Sở tinh nhuệ, căn bản cũng không có bất kỳ thắng lợi độ khả thi.

...

"Biên cảnh hội săn, đoạt đối phương quân kỳ, coi là thắng lợi!"

Quy tắc chính là đơn giản như vậy.

Hai quân khoảng cách hai dặm, hai nước quân kỳ đều ở đại quân sau.

Muốn đoạt cờ, trước hết chặn đánh bại đối phương quân đội.

Nước Sở đại tướng một tiếng rống to: "Xuất kích!"

Nước Việt chủ tướng Khổ Đầu Hoan rống to: "Xuất kích!"

Nước Sở 2,000 tinh nhuệ vũ tốt, bắt đầu đi tới.

Bước chỉnh tề bước tiến, tốc độ càng lúc càng nhanh, chỉnh nhánh quân đội sát khí, càng ngày càng nồng đậm!

Mà nước Việt 2,000 mạch đao tân quân, bước tiến trước sau bất biến, chỉnh tề, nhìn qua đúng như cùng hai mươi hào phóng khối tại đi tới.

Này chỉnh tề trình độ, căn bản có thể so với đội danh dự.

Trong lòng mọi người kinh ngạc, này đều lúc nào, còn tại đội danh dự như thế bước đi.

Hơn nữa căn bản một điểm sát khí đều không có, biên cảnh hội săn đẹp đẽ không có tác dụng, then chốt vẫn là xem sức chiến đấu.

"Ầm ầm ầm ..."

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Kinh thiên trống trận, càng ngày càng gấp rút, càng ngày càng kịch liệt.

Hai nhánh quân đội, càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Khoảng cách song phương hơn một trăm mét thời điểm, khoảng cách này đã tiến vào cung tên lực sát thương phạm vi.

Nước Sở chủ tướng vung tay lên.

Nhất thời, 2,000 tinh nhuệ sở vũ tốt dừng lại.

"Dự bị!"

2,000 sở vũ tốt bắt đầu giương cung cài tên.

"Thả!"

"Thả!"

"Thả!"

Tên như mưa rơi.

Mấy ngàn mũi tên nhọn, hướng về nước Việt 2,000 tân quân đột nhiên nện xuống.

Vào lúc này tất cả mọi người mới phát hiện, nước Việt quân đội dĩ nhiên không có trang bị cung tên?

Bộ quân tác chiến, hai quân khoảng cách gần đối chọi, cung tên khoảng cách xa sát thương quý giá bực nào, dĩ nhiên không trang bị cung tên?

Cái kia chẳng phải là có hơn 200 bộ khoảng cách không công chịu đòn không thể hoàn thủ sao? Bất quá chỉ có ba tháng luyện binh thời gian, không kịp huấn luyện cung tên cũng là bình thường.

Nhưng mà tiếp xuống một màn, tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì Sở quân mưa tên không có một chút nào ngăn cản nước Việt tân quân bước tiến.

Bọn họ đối đầy trời mưa tên không có bất kỳ phản ứng nào, không cần nói tránh né, liền ngay cả phất tay đón đỡ đều không có.

Hai ngàn người, như trước chỉnh tề như một tiến về phía trước, liền như thế không sợ chết sao?

Mà càng thêm kinh sợ chính là, đám này mũi tên nhọn bắn tại trên người bọn họ thời điểm, không có mang đến bất kỳ thương vong.

Sắc bén mũi tên bắn ở áo giáp trên thời điểm không cần nói bắn thủng, liền ngay cả một cái dấu ấn đều không có để lại.

Vô số mũi tên dồn dập gãy lìa, sau đó đạn bay ra ngoài.

Sở quân sững sờ.

Nước Việt này chi kẻ ngu si quân đội áo giáp, đã vậy còn quá kiên cố?

Ba làn sóng mưa tên, dĩ nhiên không có bất kỳ thương vong?

Lúc này không cần nói mưa tên, coi như là hạ dao, Thẩm Lãng dưới trướng này 2,000 tân quân như trước không sẽ chịu ảnh hưởng.

Tốc độ bọn họ cũng không hề biến hóa, như trước chỉnh tề về phía trước, về phía trước!

Sở quân chủ tướng sắc mặt hơi hơi khắp cả, hét lớn: "Thuẫn bài trận, bố phòng!"

Sở quân không xông tới, mà là tại chỗ liệt trận bố phòng!

Này tuy rằng có chút mất mặt, nhưng mà vì thắng lợi hoàn toàn có thể thông cảm được.

2,000 sở vũ tốt tinh nhuệ, bắt đầu nhanh chóng biến trận.

To lớn thuẫn bài, đột nhiên đứng sững ở trên đất, hình thành rồi một mặt sắt thép thuẫn tường.

Thương binh trốn ở thuẫn tường sau, đem sắc bén mũi mâu nhắm ngay thuẫn bài khe hở.

Chỉ cần kẻ địch một đao, vô số trường thương dường như con nhím như thế chọc ra đến.

Nhìn qua, Sở quân phòng ngự trận cứng rắn không thể phá vỡ!

"Dự bị!"

"Dự bị!"

2,000 nước Việt tân quân càng ngày càng gần, càng ngày càng gần!

Chỉ chốc lát sau, hai nhánh quân đội đánh giáp lá cà!

Nước Sở thái tử tại trung quân soái trên đài rút lợi kiếm ra, tiếng nổ hô to: "Giết, giết, giết!"

"Đem nước Việt quân đội, chém tận giết tuyệt!"

"Vì ta Đại Sở vinh quang, giết!"

"Không để lại nước Việt quân đội một người một mạng!"

Nhất thời, Sở quân vô số trường thương, đột nhiên chọc vào đi ra.

Có chút sứ thần mở to hai mắt, có mấy người che mắt.

Nước Việt này quân đội tuy rằng đẹp đẽ, nhưng đúng là kẻ ngu si.

Trốn đều không né sao? Đối mặt kẻ địch con nhím trận, dĩ nhiên như trước duy trì nguyên lai tốc độ đi lên?

Lần này nhất định phải máu chảy thành sông, không muốn muốn có bao nhiêu Việt quân bị tươi sống đâm thủng cái bụng chết thảm.

Nhưng mà ...

Sau đó một màn, tất cả mọi người lại một lần nữa kinh ngạc đến ngây người.

Vô số trường thương đột nhiên đâm vào nước Việt tân quân trên bụng.

Nhưng mà ...

Nước Việt toàn bộ quân trận, chỉ là dừng lại một chút chốc lát, thậm chí ngay cả trốn đều không né.

Hơn nữa không tổn thương chút nào.

Trái lại nước Sở đầu thương, trực tiếp uốn lượn, thậm chí gãy lìa.

Tiếp theo!

Tối hoa lệ nhất một màn xuất hiện rồi!

Chủ tướng Khổ Đầu Hoan đột nhiên rút kiếm hô to: "Một đao cắt đứt!"

Vương Đại trong lòng cuồng hô!

Rốt cuộc đến rồi, ta đã nín mười mấy ngày.

Rốt cuộc có thể chém!

Quá kích động, quá hạnh phúc rồi!

Nhất thời 2,000 nước Việt tân quân đột nhiên giơ lên một mét tám siêu cấp mạch đao.

110 cân, dùng đỉnh cấp sắt thép rèn đúc kinh người vũ khí.

Mang theo kinh người thế.

"Bạch!"

"Một đao cắt đứt!"

"Một đao cắt đứt!"

Mấy trăm chi siêu cấp mạch đao đột nhiên chém xuống!

Như trước chỉnh tề như một!

Mấy trăm chi mạch đao, dường như thế lôi đình!

Trong nháy mắt!

Phía trước kiên cố thuẫn tường, trực tiếp bị chém vào nát bét.

Như bẻ cành khô.

"Một đao cắt đứt, một đao cắt đứt!"

2,000 cái huyết thống lột xác giả, cả người nhiệt huyết sôi trào.

Cả người phảng phất kìm nén hồi lâu, rốt cuộc được phóng thích.

Sảng khoái! Sảng khoái! Sảng khoái!

Bọn họ bước chân không ngừng chút nào, vẫn đi tới, đi tới, đi tới.

Trong tay siêu cấp mạch đao, không ngừng chém xuống, chém xuống, chém xuống!

"Quét quét quét!"

Hết thảy thuẫn bài nát bét.

Bài ở mặt trước nước Sở vũ tốt tinh nhuệ, nát bét!

Đầu của bọn họ, kể cả áo giáp, kể cả cả người, trực tiếp sống sờ sờ bị chém thành hai khúc.

Tại hơn 100 cân siêu cấp mạch đao hạ, nước Sở tinh nhuệ vũ tốt áo giáp liền phảng phất là giấy đồng dạng, thân thể của bọn họ càng thêm dường như bùn nhão đồng dạng.

Đám này huyết thống lột xác giả, liền một thước thô đại thụ đều có thể một đao cắt đứt.

Huống chi là yếu đuối thân thể?

Một đao cắt đứt!

Chém, chém, chém!

Máu tươi bắn mạnh!

Toàn bộ chết không toàn thây!

Nước Sở nhìn như cứng rắn không thể phá vỡ phòng ngự trận thế, trong nháy mắt bị xé thành mảnh vỡ!

Chuyện này căn bản là không phải một nhánh quân đội.

Này căn bản chính là chiến trường cối xay thịt!

Chuyện này căn bản là không phải chiến đấu, mà là nghiêng về một phía tàn sát!

...

Chú: Canh thứ nhất đưa lên, tiếp xuống ta dành thời gian tắm rửa ăn cơm, sau đó lập tức trở về đến gõ chữ! Các anh em cho ta vé tháng cùng chống đỡ a, bánh ngọt thật sự đem hết toàn lực.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 316: Biên Cảnh Hội Săn Kết Thúc! Hoàn Toàn Thắng Lợi!

Lúc này, nước Sở đám này tinh nhuệ vũ tốt trong lòng là triệt để tuyệt vọng.

Bọn họ thật sự đem hết toàn lực.

Ở mặt trước cầm trong tay thuẫn tường toàn bộ đều là đại lực sĩ, trong tay thuẫn bài là sắt lá bao mộc, đầy đủ nặng bốn mươi, năm mươi cân.

Bình thường bọn họ không biết làm qua bao nhiêu lần thí nghiệm, căn bản là phách không ra.

Coi như mạnh hơn cung cũng không cách nào bắn thủng.

Nhưng mà ai biết nước Việt đám người điên này đại đao sẽ to lớn như thế, nặng như vậy, như thế chi sắc bén.

Vẻn vẹn một đao, kiên cố thuẫn bài liền bị đánh thành hai nửa.

Đao thứ hai, cả người liền bị đánh thành hai nửa.

Nhưng mà!

Nước Sở vũ tốt liều mạng dùng trường thương đâm đâm, liều mạng dùng chiến đao chém vào.

Phảng phất không có chút ý nghĩa nào.

Đầu thương trực tiếp bẻ gẫy, chiến đao trực tiếp nứt toác.

Nước Việt đám này người điên hoàn toàn lông tóc không tổn hại.

Kim thị gia tộc sắt thép lúc này đã văn danh thiên hạ, thậm chí trực tiếp thúc đẩy các quốc gia luyện sắt công nghệ đại phát triển, hơn nữa cũng làm cho các quốc gia tiến hành một lần thay đổi quần áo.

Nước Sở sắt thép tuy rằng cùng Kim thị gia tộc có khoảng cách, nhưng cũng không đến nỗi chênh lệch lớn như vậy.

Then chốt là Thẩm Lãng dưới trướng này 2,000 vương bài quân khôi giáp quá biến thái.

Các quốc gia khác còn đều ở dùng thiết giáp, bởi vì thép sản lượng rất thấp, hơn nữa phi thường đắt giá, trên căn bản đều dùng đến rèn đúc chiến đao, hơn nữa thép tốt đều dùng tại lưỡi dao trên.

Nhưng Thẩm Lãng dưới trướng những huyết mạch này lột xác giả áo giáp, toàn bộ dùng cao cấp nhất sắt thép rèn đúc, đầy đủ mấy milimét hậu giáp thép.

Hoàn toàn bất kể thành phẩm tập trung vào, lúc này mới có đao thương bất nhập khôi giáp.

Mới có không gì không xuyên thủng siêu cấp đại đao, hơn 100 cân mạch đao dùng sức mạnh khổng lồ chém xuống đi, còn có cái gì phách không ra, mặc kệ cái gì đều nát bét.

Liền như thế!

2,000 huyết thống lột xác giả tốc độ bất biến, một đường về phía trước, một đường về phía trước.

Trong tay siêu cấp mạch đao, mỗi giây đồng hồ vung chém một lần.

Quét quét quét quét ...

Chỗ đi qua, máu tươi đầy trời, thây chất đầy đồng.

Bất kỳ ngôn ngữ đều không cách nào hình dung tình cảnh này hoa lệ cùng kinh diễm.

Hơn một nghìn chi siêu cấp mạch đao như trước chỉnh tề như một.

Tiết tấu giống nhau , tương tự góc độ , tương tự tốc độ.

Hai ngàn người, liền phảng phất một cái không gì sánh được kinh người chiến tranh cự thú như thế.

Trình diễn không gì sánh được chiến tranh mỹ học.

Một đường ép ép tới.

Ngăn ngắn một lát sau!

2,000 tên nước Sở vũ tốt toàn bộ bị chém tận giết tuyệt.

Toàn quân diệt.

Đương nhiên còn có một tiểu phê thực sự không chấp nhận được như thế tinh thần áp lực, toàn bộ chạy mất dép.

Ngăn ngắn một phút tả hữu, liền kết thúc trận chiến đấu này.

...

Toàn trường giống như chết tĩnh lặng!

Nhiều quốc sứ thần vốn là dự đoán, chuyện này sẽ là một trường giết chóc.

Bọn họ đoán đúng phân nửa.

Đầu tiên, bọn họ suy đoán nên tại một canh giờ kết thúc chiến đấu.

Kết quả không tới hai khắc chung, nước Sở 2,000 tinh nhuệ vũ tốt toàn quân diệt.

Thứ yếu, đương nhiên là bị tàn sát đối tượng đoán sai.

Tất cả mọi người đều nhìn ra tê cả da đầu, sởn cả tóc gáy.

Quá đột nhiên.

Thật đáng sợ.

Liền như thế một đường nghiền ép lên đi tới.

Không hề sức chống cự.

Nước Sở cái kia 2,000 tên vũ tốt cũng không phải trói gà không chặt hạng người a, mà là tinh nhuệ bên trong tinh nhuệ.

Tại sao lại như thế a?

Hoàn toàn là một trường giết chóc.

Tuyệt vọng tàn sát.

Nhưng mà kinh sợ đồng thời, bọn họ không khỏi nhiệt huyết sôi trào.

Bởi vì tình cảnh này quá hoa lệ.

Quá nhiệt huyết.

Quả thực chính là chiến tranh mỹ học đỉnh cao.

Đây là một nhánh không có sát khí quân đội.

Thậm chí lúc giết người, đều không có cái gì khói lửa.

Làm mấy ngàn chi mạch đao đồng thời chém xuống thời điểm, loại kia tập thể vẻ đẹp, giản làm cho người ta cả người đều nổi lên nổi da gà.

Nước Việt cùng đến những quan viên này con mắt trợn to đến cực hạn, miệng cực kỳ mở ra.

Hoàn toàn không dám tin tưởng nhìn tình cảnh này.

Này, đây là ta nước Việt quân đội?

Mạnh mẽ như vậy quân đội? Ta làm sao không biết a?

Đám người kia không phải rác rưởi, không phải trẻ đần độn sao?

Cường đại đến giản làm cho người ta nghẹt thở a!

Mà nước Việt 5,000 cấm quân phía sau lưng từng trận đổ mồ hôi lạnh.

Bởi vì dọc theo con đường này, bọn họ không biết chửi đến cỡ nào khó nghe.

Rác rưởi, ngớ ngẩn, trẻ đần độn.

Hơn nữa rất nhiều người đều là ngay ở trước mặt những lính mới này mắng.

Nhưng đám người kia phảng phất cũng không tức giận, trái lại cúi đầu không nói.

Bị mắng không cãi lại.

Đám này cấm quân là không thể động thủ đánh người, nhưng bọn họ cũng hầu như dám khẳng định, liền coi như bọn họ động thủ đánh người, Thẩm Lãng dưới trướng đám rác rưởi này cũng không dám hoàn thủ.

Đánh không hoàn thủ, mắng không nói lại, quả thực là tối vô năng một đám người.

Nhưng đến trên chiến trường.

Đám người kia dĩ nhiên nghiền ép tất cả, tàn sát tất cả.

Này ... Này ...

Cảm tạ đại hiệp ơn tha chết a!

Hết thảy cấm quân lòng vẫn còn sợ hãi, tiếp xuống ta là không phải nên đi cho bọn họ bồi tội a.

Không, không, không.

Tuyệt đối không nên, bọn họ vốn là không nhớ rõ ta, ta đây vừa đi bồi tội, nói không chắc bọn họ liền ký được.

Sau đó ta gặp được đám người kia, lập tức đoạt được rất xa.

Bằng không cho ta đến một cái một đao cắt đứt, ta từ đầu đến chân liền ở riêng.

...

Mà tối rung động nhất, đương nhiên chính là Chủng Nghiêu.

Hắn suy đoán Thẩm Lãng hay là không có cái kia dễ dàng liền chịu thua, nhưng mà hoàn toàn không nghĩ tới nhánh quân đội này sẽ mạnh mẽ đến nước này.

Quả thực là trên chiến trường ác mộng.

Chủng Nghiêu không khỏi tại trong đầu diễn luyện, dưới trướng hắn Tây quân đến cùng cần bao nhiêu người, cần muốn cái gì chiến thuật, tài năng đánh bại Thẩm Lãng hai ngàn người.

Kết quả phi thường kinh người!

Khả năng cần hơn một vạn người, cũng chưa chắc có thể thành công.

Thẩm Lãng người này dĩ nhiên như thế tuyệt vời?

Trước văn vũ ân khoa khảo thí thành công, còn có thể nói là bởi vì hắn phát hiện cuối cùng một nhóm Khương Ly dư nghiệt huyết thống giả, không thể hoàn toàn xem như là công lao của hắn.

Nhưng lần này vẻn vẹn trong vòng ba tháng, liền đem 2,000 tên rác rưởi huấn luyện thành là vô địch lực sĩ.

Chuyện này quả thật là để người không cách nào tin tưởng kỳ tích.

Vương bài quân đội, chân chính vương bài!

...

Đương nhiên tối rung động nhất chính là Sở vương.

Làm mưa tên rơi vào nước Việt tân quân trên thân lông tóc không tổn hại thời điểm, hắn cũng cảm giác được không ổn.

Mà khi hắn quân đội bị tàn sát thời điểm, hắn khắp cả người băng hàn.

Đầu óc dường như sét đánh đồng dạng, từng trận nổ vang.

Trúng kế, trúng kế!

Nhưng mà ...

Thẩm Lãng đây là làm thế nào đến a?

Còn có hắn bản năng muốn đem mai phục tại nước Việt mật thám toàn bộ chém tận giết tuyệt.

Đám này mật thám mỗi ngày đều báo cáo, Thẩm Lãng chiêu mộ chính là 2,000 tên rác rưởi, mỗi ngày liền vung vẩy giả đao, chỉ luyện tập một chiêu.

Thời gian mấy tháng liền luyện cái kia một chiêu.

Ngu như lợn, triệt để rác rưởi.

Đương nhiên bây giờ nhìn lại, đám người kia tình báo xác thực không có sai.

Thẩm Lãng này chi tân quân xác thực chỉ luyện một chiêu.

Nhưng ... Con mẹ nhà nó, bọn họ nơi kia một chiêu liền đủ rồi.

Không nghĩ tới.

Làm mấy ngàn người đồng thời dùng ra một chiêu thời điểm, dĩ nhiên sẽ là uy lực như thế vô cùng.

"Bệ hạ, bệ hạ ..."

Bên cạnh đại thần tại hô to.

Đầy đủ một hồi lâu, Sở vương mới hoảng qua thần đến.

"Bệ hạ, chiến đấu còn chưa kết thúc, tiếp xuống nên làm gì? Nên làm gì?"

Bên cạnh đại thần hô.

Đúng đấy, chiến đấu còn chưa kết thúc.

Ta còn có ba ngàn trọng giáp kỵ binh.

Kỵ binh dã chiến vô địch, huống chi là trọng giáp kỵ binh?

Làm kỵ binh bắt đầu xung phong thời điểm, hoàn toàn là như bẻ cành khô, bất kỳ bộ binh đều không có chút sức chống cực nào.

Trong lịch sử vô số chiến lệ cũng đã thuyết minh điểm này.

Vì lẽ đó không hề ngoại lệ, thiên hạ các nước đều đem trọng giáp kỵ binh xem là tuyệt đối vương bài.

Đúng, ta vẫn không có thua! Ta vẫn không có thua!

Điều động ba ngàn trọng giáp kỵ binh tuy rằng không biết xấu hổ một điểm, nhưng vì thắng, hết thảy đều là đáng giá.

Thẩm Lãng, như ngươi vậy yêu nghiệt người thì không nên tồn tại.

Còn có ngươi đây chi yêu nghiệt như vậy tân quân, cũng sẽ không nên tồn tại.

Nhất thời Sở vương hét lớn: "Trọng giáp kỵ binh xung phong xuất kích, xung phong! Đem Việt quân chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!"

Này vừa nói.

Toàn trường tất cả mọi người liếc mắt.

Không phải chứ Sở vương, ngươi đây giống như không biết xấu hổ sao?

Dĩ nhiên thật sự muốn điều động trọng giáp kỵ binh?

Hơn nữa là ba ngàn đôi 2,000?

Ai đều rõ ràng biết, kỵ binh dã chiến vô địch a.

Chiến mã kể cả kỵ binh, cao tốc xung phong bên dưới, sức mạnh kinh người không gì sánh được.

Thiên hạ lại có cái gì quân đội có thể chống đỡ được?

Dù cho Thẩm Lãng này chi yêu nghiệt tân quân, cũng không ngăn được a.

Chí ít cho đến bây giờ, vẫn không có một nhánh bộ binh có thể tại dã chiến bên trong chiến thắng kỵ binh, huống chi là trọng giáp kỵ binh.

Ngươi Sở vương vì thắng, cũng thật là không chừa thủ đoạn nào a.

Theo Sở vương ra lệnh một tiếng.

Nước Sở ba ngàn trọng giáp kỵ binh bắt đầu điều động.

Chiến mã mang theo đặc thù nhịp điệu bắt đầu dần dần gia tốc, gia tốc, gia tốc ...

Tốc độ càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng bắt đầu cao tốc xung phong,

Mà ngay tại lúc này!

Bỗng nhiên hai cái sắt thép cự hán, đột nhiên vọt ra.

Đầy đủ hai mét năm siêu cấp cự hán, cả người ăn mặc nặng hơn 200 cân siêu cấp trọng giáp, tay cầm một cái dài hơn ba mét lang nha bổng.

Cây này lang nha bổng, có tới ba, bốn trăm cân trở lên.

Đây là một đôi song sinh , tương tự là đặc thù huyết thống giả.

Hai người tên gọi Đồ Đại, Đồ Nhị.

Là nước Sở thái tử dưới trướng hai cái kinh người sát thần.

Mỗi một lần ra chiến trường, hai người đều có thể tàn sát mấy trăm người trở lên, tung hoành vô địch.

Chiến trường quái thú như vậy tồn tại.

Tiếp theo, lại có một cái ngân bào tướng quân như chớp giật vọt ra, trong tay một nhánh siêu cấp ngân thương.

Người này là nước Sở siêu cấp danh tướng Hô Diên Tà , tương tự là Vũ trạng nguyên xuất thân , tương tự là nước Sở đệ nhất tuổi trẻ danh tướng.

Hơn nữa, hắn cũng là đã từng chiến tranh trẻ mồ côi.

Nếu như không có bất ngờ mà nói, hắn cũng là Khương Ly dư nghiệt đặc thù huyết thống giả.

Từ bên trong có thể thấy được, Khương Ly đế chủ là cỡ nào trâu bò?

Hiện nay thiên hạ các nước bên trong, đỉnh cấp vũ tướng cùng vũ giả rất nhiều đều là Khương Ly dư nghiệt.

Thật cái gọi là Khương Ly té ngã, thiên hạ ăn no.

Nhiều quốc sứ thần nhìn thấy ba người này xuất hiện, hoàn toàn không thể tin được.

Sở vương vì thắng, dĩ nhiên như thế đến nước này?

Đồ Đại, Đồ Nhị, Hô Diên Tà ba người toàn bộ điều động.

Có ba người này, còn có ai là đối thủ a?

Đối với ba người này chiến tích, giản làm cho người ta nghe được lỗ tai đều tê dại.

"Giết, giết, giết ..."

Đồ Đại cùng Đồ Nhị hình thể quá mức to lớn, mặc vào áo giáp sau, thể trọng vượt qua 700 cân, hơn nữa ba, bốn trăm cân lang nha bổng, đã vượt qua nghìn cân nặng.

Căn bản không có chiến mã có thể thồ đến động.

Hai người này chỗ đi qua, tuyệt đối không có một ngọn cỏ.

Bị bọn họ giết người chết không cần nói chết không toàn thây, mà là trực tiếp thành bùn.

Nước Việt bên này, còn có ai là hai cái này chiến trường đồ tể đối thủ a? ,

Trừ ra Lam Bạo ở ngoài, hoàn toàn không tìm được a.

Nhưng Lam Bạo không có tham gia lần này biên cảnh hội săn, hắn là tam vương tử người, làm sao có khả năng sẽ vì Thẩm Lãng cống hiến đây?

Mà ngay tại lúc này!

Tất cả mọi người đột nhiên mở to hai mắt.

Bởi vì!

Thẩm Lãng bên này cũng có một cái cự hán đột nhiên vọt ra.

Thảo, hắn càng thêm kinh người!

Trực tiếp ôm một thân cây làm vũ khí.

Cây này so bắp đùi còn lớn hơn, đầy đủ dài mười mấy mét.

Nhưng mà ở cái này cự hán trong tay dường như không có gì đồng dạng, ôm liền lao nhanh, so chiến mã còn nhanh hơn.

Hắn đương nhiên là chiến trường BUG, Đại Ngốc!

Đồ Đại cùng Đồ Nhị chỉ liếc mắt nhìn, liền hướng về Đại Ngốc chạy như điên tới.

Xác nhận xem qua thần, ngươi chính là muốn chúng ta muốn giết người.

"Giết! Giết!"

Ba cái cự hán không có cưỡi ngựa, nhưng thấy quỷ chính là tốc độ so cưỡi ngựa còn nhanh hơn.

Hung mãnh va chạm nhau!

Mà bên kia, Khổ Đầu Hoan cùng Hô Diên Tà đối diện một chút, liền biết đây là nửa đời đối thủ.

Hai người chiến mã gia tốc, điên cuồng va chạm nhau.

Toàn trường hơn một nghìn sứ thần, hoàn toàn nhìn ra nhiệt huyết sôi trào.

Không nghĩ tới a!

Vốn tưởng rằng này một hồi biên cảnh hội săn sẽ không tán ngẫu đến cực điểm, dĩ nhiên sẽ trình diễn như thế quyết đấu đỉnh cao.

Hơn nữa ba trường quyết đấu đỉnh cao đồng thời bắt đầu.

Đáng tiếc ta liền trường một đôi mắt, ta cần phải xem đâu một hồi quyết đấu a.

Liền dường như ba cái mỹ nhân tuyệt sắc quỳ gối trước mặt ta, nhưng ta ...

Liền, tất cả mọi người không hẹn mà cùng lựa chọn quan trọng nhất cái kia một cái.

Nước Việt 2,000 tân quân, đối chiến nước Sở ba ngàn trọng giáp kỵ binh.

Đây là nhiệt huyết nhất, cũng là tối tràn ngập hồi hộp, tối không công bằng.

"Xung, xung, xung, xung ..."

Nước Sở ba ngàn trọng kỵ điên cuồng gia tốc.

Càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh!

Mang theo kinh người thế.

Thật sự dường như kinh người biển động.

Mang theo sức mạnh như bẻ cành khô.

Dã / chiến kỵ binh vô địch, trọng kỵ binh càng vô địch.

Mỗi một cái nước Sở trọng kỵ binh, nội tâm đều mang theo không gì sánh được kiêu ngạo cùng coi rẻ.

Đối diện đám này nước Việt tân quân, tuy rằng vừa sáng tạo kinh người kỳ tích.

Nhưng mà tại chúng ta trọng kỵ trước mặt, nhất định chắc chắn phải chết.

Bất kỳ bộ binh, đều không thể ngăn cản trọng kỵ xung phong.

Khoảng cách 150 mét.

100 mét.

Năm mươi mét!

"Dừng lại!" Việt quân mười cái bách hộ ra lệnh một tiếng.

Quân kỳ vung vẩy.

Mà chủ tướng Khổ Đầu Hoan đột nhiên cùng nước Sở tướng quân Hô Diên Tà đột nhiên xung đến cùng một chỗ, vung lên lợi kiếm ác chiến!

Hắn người chủ tướng này lẽ ra nên chỉ huy chiến đấu, không nên tự mình xuất chiến.

Nhưng không có cách nào, đã không có người thứ hai có thể làm Hô Diên Tà đối thủ.

Hơn nữa, này chi niết bàn giả quân đội căn bản không cần hắn chỉ huy.

Chủ tướng tác dụng tại cái gì?

Chính là binh chi đảm!

Một nhánh quân đội can đảm, kỷ luật, đều cần dựa vào tướng lĩnh đến duy trì.

Còn cần chuyên môn quân đội áp trận, chém giết chạy trốn giả.

Nhưng mà ...

Này 2,000 tên huyết thống niết bàn giả không cần.

Bọn họ không biết sợ hãi là vật gì.

Đối mặt điên cuồng xung phong ba ngàn tên trọng kỵ binh, bất kỳ bộ binh đều sẽ kinh hồn bạt vía, hai dòng chiến chiến, thậm chí cứt đái cùng ra.

Nhất là nước Sở này ba ngàn trọng kỵ binh càng là thân kinh bách chiến, sát khí ngút trời. Bất kỳ tân binh đội ngũ đối mặt này đằng đằng sát khí xung phong, đều sẽ chạy mất dép.

Nhưng mà này hai ngàn người, mí mắt đều không có run một thoáng.

Cái gì là sợ sệt?

Đúng, chúng ta sẽ sợ, thậm chí chúng ta phần lớn thời điểm đều đang sợ hãi, coi như tại lúc ngủ cũng tràn ngập thấp thỏm lo âu.

Nhưng chúng ta sợ sệt chính là cha mẹ người ghét bỏ ánh mắt, sợ sệt người qua đường xem thường ánh mắt, sợ sệt tất cả mọi người cô lập.

Cái khác chúng ta là không sợ.

Chúng ta liền chết còn không sợ.

Đệ đệ tức phụ đem nước sôi tưới vào trên người ta thời điểm, ta trốn đều không né một thoáng.

Lý cẩu tử trên trán lại một cái đại thương ba, là thúc thúc hắn chém.

Lúc đó tại một hồi trọng yếu tụ hội trên, thúc thúc uống say, thét ra lệnh lý cẩu tử làm một việc, lý cẩu tử không có làm.

Bởi vì hắn thật sự không làm được.

Thúc thúc để hắn đi ôm một cái xương phụ, đồng thời đi mò nàng.

Hắn chết đều không làm được.

Uống say thúc thúc thẹn quá hóa giận, trực tiếp rút đao ra Tử Uy hiếp nói hoặc là đi ôm cái kia xương phụ, hoặc là bị chém chết.

Sau đó, thúc thúc dao thật sự chém lại đây.

Lý cẩu tử liền dường như tên ngốc một chút, đứng không nhúc nhích để hắn chém.

Ngươi là thúc thúc ta, ngươi là nhà ta người, ngươi nếu muốn ta chết, vậy ta sẽ chết đi.

Đương nhiên thúc thúc hắn chỉ là muốn hù dọa hắn, không nghĩ tới kẻ ngu này dĩ nhiên thật sự bất động, kết quả thúc thúc không có sát dừng tay, trực tiếp tại hắn trên trán chém ra một cái đại vết nứt.

Chúng ta đám người kia không sợ hãi dao, nhưng chúng ta sợ sệt ánh mắt của người khác, sợ sệt lời của người khác.

Cho tới phía trước xông lại hơn ba ngàn trọng giáp kỵ binh.

Giống như rất hung kiểu dáng.

Nhưng mà ... Tại đây 2,000 huyết thống niết bàn giả trong mắt, liền phảng phất cách một tầng thần kinh đồng dạng, giống như không có quan hệ gì với bọn họ.

"Như tùng lập!"

Lan thị mười huynh đệ hạ lệnh.

Nhất thời này 2,000 tên huyết thống niết bàn giả, dường như cây thông đồng dạng, hơi hơi uốn lượn thân thể, dường như muốn đem mình đóng ở trên mặt đất.

Đây mới thực là trạm như tùng a.

"Chiêu thứ hai, dự bị!"

Mười cái bách hộ lại một lần nữa hạ lệnh.

2,000 tên niết bàn giả trong tay siêu cấp mạch đao giơ lên thật cao, góc độ hơi nghiêng.

Chiêu thứ nhất chém người, chiêu thứ hai chém ngựa.

Này hai ngàn người ánh mắt không có sát khí, đương nhiên cũng không có sợ hãi.

Liền như thế dường như trường thành bằng sắt thép đồng dạng, vững vàng đứng sừng sững ở đó.

Dường như siêu cấp đê điều như vậy đứng sừng sững, chờ đợi kinh người sóng biển tập kích.

Toàn trường hơn một nghìn tên sứ đoàn quan chức trên cổ mỗi một cái tóc gáy đều dựng lên, thậm chí tất cả mọi người đều đứng thẳng lên.

Quả thực không thể tin được con mắt của chính mình.

Nước Việt đám này tân quân, dĩ nhiên dự định dựa vào thân thể máu thịt, chống đối trọng giáp kỵ binh xung phong?

Này, đây là điên rồi sao?

Coi như là thất bại, tình cảnh này cũng vô cùng bi tráng.

Toàn trường tất cả mọi người nội tâm thiên bình, trong nháy mắt chuyển đến này 2,000 nước Việt tân quân trên thân đến.

Thậm chí bọn họ đều ngồi không yên, toàn bộ đứng dậy, ngừng thở.

Chờ đợi một khắc đó đến.

Trọng giáp kỵ binh, kinh thiên xông tới một khắc đó.

Tại Thẩm Lãng trong đầu, không khỏi hiện ra một cái từ.

Sao chổi va Trái Đất.

Hắn giờ phút này, cũng không khỏi vô cùng sốt sắng lên.

Tuy rằng hắn đã điều tra rất nhiều lần chiến lệ.

Đường triều mạch đao đội, xác thực nhiều lần chiến thắng qua Đột Quyết kỵ binh.

Hơn nữa tại tiêu diệt An Lộc Sơn cùng Sử Tư Minh phản loạn bên trong, mạch đao đội cũng lập xuống chiến công hiển hách.

Nhưng trước mắt tình cảnh này phát sinh thời điểm, hắn quả thật có chút trong lòng không chắc chắn.

...

"Giết, giết, giết!"

Ba ngàn nước Sở trọng giáp kỵ binh, gia tốc đến tối cực hạn.

Ba mươi mét.

Mười mét.

Năm mét!

Sau đó, kinh thiên xông tới.

Trong phút chốc.

Hầu như thiên địa thất thanh.

Toàn bộ trong thiên địa, phảng phất liền còn lại một loại âm thanh.

Kia chính là hai nhánh quân đội hung mãnh va chạm.

Nước Sở trọng giáp kỵ binh, điên cuồng mà lại hung mãnh xông tới nước Việt tân quân hàng ngũ.

Liền dường như đáng sợ thủy triều, điên cuồng xung kích đê điều.

Không ... Không ...

Tình hình có chút không giống.

Tại kẻ địch chiến mã khoảng cách còn có không tới hai mét, tại phía trước nhất nước Việt niết bàn giả tân quân mạch đao bỗng nhiên đột nhiên chém xuống.

Hơn nữa, lần này tất cả mọi người động tác không còn là tuyệt đối chỉnh tề.

Mỗi người đều nhìn chằm chằm một cái mục tiêu.

Sau đó, tìm đúng tối chính xác cơ hội, kinh thiên một chém.

Chậm 0. 1 giây không được, nhanh 0. 1 giây cũng không được.

Muốn tuyệt đối tinh chuẩn.

Một đao cắt đứt!

"Bạch!"

Máu tươi phun mạnh!

Lao nhanh chiến mã trực tiếp bị chém xuống đầu lâu. Toàn bộ cái cổ, kể cả nửa thân thể, toàn bộ bị chém thành hai khúc!

Trên lưng ngựa kỵ binh, vốn là hung tàn cực điểm vung lên chiến đao muốn chém tháng sau tại nước Việt tân quân đầu lâu, mà lúc này cả người trực tiếp bay ra ngoài.

Nhưng bọn họ còn chưa xuống.

Một đao cắt đứt!

Mặt sau nước Việt tân quân đột nhiên chém xuống, trực tiếp trên không trung đem bọn họ chém thành hai nửa.

Tình cảnh này.

Trực tiếp đem Thẩm Lãng đều chấn động đến mức tê cả da đầu.

Nội tâm từng trận run rẩy.

Ta có tài cán gì a, lại có thể nắm giữ như thế vương bài quân đội.

Trước Thẩm Lãng cảm thấy này chi tân quân sở dĩ mạnh mẽ nguyên nhân trọng yếu nhất là huyết thống.

Bởi vì Thẩm Lãng thay đổi huyết mạch của bọn họ, mới để bọn họ cường đại như thế.

Hiện tại hắn nhất định phải thay đổi loại ý nghĩ này.

Đám người kia sở dĩ mạnh mẽ, chủ yếu nhất nguyên nhân là tinh thần của bọn họ cùng thế giới nội tâm.

Bọn họ chăm chú cùng không sợ, mẫn cảm đơn thuần, mới là bọn họ mạnh mẽ nhất thiên phú, mới là bọn họ gần như vô địch thiên phú.

Bởi vì không sợ, vì lẽ đó bọn họ mới không có chạy trốn.

Bởi vì chăm chú cùng mẫn cảm, bọn họ mới có thể tìm được tối tinh chuẩn thời cơ chiến đấu.

"Quét, quét, quét ..."

Mấy trăm chi siêu cấp mạch đao đột nhiên chém xuống.

Mấy trăm thớt chạy băng băng chiến mã, trực tiếp bị chém giết.

Nhưng mà coi như bị chém xuống đầu lâu chiến mã, như trước mang theo kinh người quán tính đột nhiên xung đụng vào.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Từng trận nổ vang!

Mấy trăm ngựa thi va chạm tại đây quần niết bàn giả tân quân trên thân.

"Phù ..."

Rất nhiều người một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra.

Nhưng ...

Thân thể chỉ là thoáng loáng một cái, không có ngã xuống, cũng không lui lại.

Mà lúc này.

Nước Sở mặt sau trọng giáp kỵ binh, phản mà bị ngăn cản ngại, trận thế đại loạn.

Kỵ binh xung phong chú ý chính là nước chảy mây trôi.

Nếu như phía trước một loạt chiến mã toàn bộ bị chém giết, hơn nữa đống xác tích.

Cái kia kỵ binh phía sau, sẽ xuất hiện đáng sợ tông vào đuôi xe.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Vô số kỵ binh va chạm vào nhau.

Toàn bộ kinh người thế, liền bị ngăn cản trệ đi.

Nhưng đám này dù sao cũng là tinh nhuệ nhất nước Sở trọng kỵ, những kỵ sĩ này đột nhiên thúc vào bụng ngựa, giựt dây cương, trực tiếp nhảy lên, vọt qua phía trước ngựa thi cản trở, kế tục hướng về nước Việt tân quân đại trận xung phong mà đi.

Nhưng mà, đã không có trước thế như chẻ tre kinh người thế.

Hai chi trọng giáp quân đội, trong nháy mắt chém giết cùng nhau.

Nước Sở trọng giáp kỵ binh, duy nhất có ưu thế chính là ở trên cao nhìn xuống.

Nhưng mà ...

Nói tới sức mạnh, bọn họ không bằng nước Việt tân quân.

Luận trọng giáp, bọn họ cũng không bằng.

Luận võ khí, luận không sợ bọn họ cũng không bằng.

Nhất không bằng chính là đoàn thể tác chiến uy lực.

Cái kia hoa lệ một màn lại một lần nữa xuất hiện.

2,000 tên niết bàn giả tân quân, trong tay siêu cấp mạch đao, chỉnh tề giơ lên, chỉnh tề chém xuống.

Một đao cắt đứt.

Một đao cắt đứt!

Trên chiến trường, tinh lực xung thiên!

Chiến mã tiếng kêu to.

Kinh thiên tiếng trống trận.

Như trước là tàn sát.

Cứ việc không phải nghiêng về một bên tàn sát.

Nhưng mà ... Thẩm Lãng này chi siêu cấp quân đội phát huy ra so Đường triều mạch đao đội lực chiến đấu mạnh hơn.

Đây là cần phải.

Bởi vì bọn họ trên thân áo giáp mạnh không chỉ gấp đôi, bọn họ mạch đao nặng gấp ba bốn lần, sức mạnh của bọn họ lớn hơn vài lần.

Bọn họ không sợ cùng chăm chú, đều vượt qua Đường triều mạch đao đội.

Vì lẽ đó, như trước là nghiền ép!

Chiếm hết thượng phong!

...

Một mặt khác, ba cái cự hán cũng đột nhiên chém giết đến cùng một chỗ.

Đại Ngốc lấy một địch hai, đối chiến Đồ Đại cùng Đồ Nhị.

Thành thật mà nói, vừa bắt đầu Đại Ngốc có chút lạc hạ phong!

Bởi vì đây là sức mạnh tuyệt đối đối kháng, không có cái gì chống đối cùng tránh né.

Ba cái siêu cấp đại lực sĩ, liền trực tiếp đối vừa.

Đại Ngốc luyện võ mới chừng một năm, mà hai người này luyện võ mười mấy năm.

Đơn thuần về sức mạnh, Đồ Đại, Đồ Nhị không kém gì Đại Ngốc.

Ba người, chiến đến đất trời tối tăm, kinh thiên động địa.

Mỗi một lần va chạm, cũng làm cho người kinh tâm động phách.

Bởi vì người bình thường, ai một thoáng liền trực tiếp thành thịt nát.

Mà Đại Ngốc một thân siêu cấp trọng giáp, đồ thị huynh đệ cũng vậy.

Ba người chiến đấu đốm lửa nhỏ bắn mạnh.

"Ầm!"

Ba, bốn trăm cân lang nha bổng đột nhiên nện ở Đại Ngốc trên lưng.

Cái kia một tiếng vang thật lớn, quả thực đinh tai nhức óc.

Tuôn ra đốm lửa nhỏ, dù cho tại ban ngày đều có thể thấy rõ ràng.

Nhưng mà ... Đại Ngốc thân thể hoảng đều không hoảng hốt một thoáng.

Ta không có chuyện gì!

Bởi vì hắn xuyên bản giáp, có tới bán chỉ nhiều hậu.

Hắn đại thụ, đột nhiên nện ở Đồ Nhị trên eo, trực tiếp đem cả người hắn đánh bay ra ngoài. ,

Hai người đột nhiên lăn lộn đứng dậy.

Hừ hừ, lão tử không có chuyện gì.

Ba người này chiến đấu, quả thực nhìn ra tất cả mọi người nghiến răng nghiến lợi.

Này căn bản không phải nhân loại bình thường a.

Ba người này chiến đấu, không phải xem ai sức mạnh lớn, cũng không phải xem ai tốc độ nhanh, chính là xem ai kháng đánh.

Xem ai trang bị tốt.

Ngăn ngắn chốc lát, Đại Ngốc trên thân đã trúng hơn 100 thứ lang nha bổng đòn nghiêm trọng.

Dù cho cao cấp nhất sắt thép thiết giáp, đều có chút biến hình.

Không sai, là thiết giáp, không phải áo giáp.

Mà đồ thị huynh đệ, cũng bị Đại Ngốc thân cây đánh bại mấy chục lần.

Nhưng mà ...

Lão tử không có chuyện gì!

Lên kế tục vừa, kế tục đập.

Này ba cái siêu cấp dũng tướng chiến đấu, làm cho tất cả mọi người sứ thần nhìn ra không gì sánh được tự ti.

Như thế siêu cấp dũng tướng, nước Việt còn có một cái đây, Lam Bạo.

Hắn cũng yêu thích lang nha bổng.

…

Mà bên này Khổ Đầu Hoan cùng Hô Diên Tà chiến đấu, liền vui tai vui mắt, hoa cả mắt.

Hai người kia không chỉ là đỉnh cấp võ đạo cường giả, hơn nữa cũng là chiến trường cường giả.

Mỗi một chiêu, đều là như sách giáo khoa tồn tại.

Đánh đến mức hoàn toàn là sảng khoái tràn trề.

Kỳ thực, Khổ Đầu Hoan rất chịu thiệt.

Những năm này vì cho Trác thị gia tộc báo thù, hắn chăm chú tu luyện cá nhân võ đạo.

Mà tại trên chiến mã, sử dụng kiếm rất chịu thiệt.

Hô Diên Tà dùng ngân thương, đầy đủ dài hơn hai mét.

Dài một tấc một tấc mạnh, không phải tùy tiện nói một chút.

Đương nhiên, Khổ Đầu Hoan có thể trực tiếp chém giết đối phương chiến mã.

Sau đó song phương rơi xuống tái chiến, như thế vũ khí của hắn liền chiếm thượng phong.

Nhưng hắn là cỡ nào người kiêu ngạo a, nơi nào nguyện ý làm bậc này bỉ ổi việc?

Then chốt kỳ phùng địch thủ, quá đã nghiền thống sắp rồi.

Đã lâu không có gặp phải như thế cường đối thủ.

Đối phương cũng là một tên quân tử, chiêu nào chiêu nấy chính trực, không hề thâm độc.

Hai người càng đánh trong lòng càng thưởng thức đối phương.

Đánh đánh, vừa hận không thể lập tức đánh bại đối thủ, vừa lại muốn lôi kéo đối phương kết bái.

Quả thực hãy cùng nhìn thấy khác họ huynh đệ đồng dạng.

Cuộc chiến sinh tử gặp người phẩm, đây là hoàn toàn không sai.

...

Toàn trường mấy trăm sứ thần, đã hoàn toàn quên ngày hôm nay sứ mệnh.

Quá đặc sắc.

Hoàn toàn mắt không kịp nhìn a.

Mạnh nhất quân đội quyết đấu đỉnh cao.

Mạnh nhất chiến trường quái thú quyết đấu đỉnh cao.

Mạnh nhất danh tướng võ đạo quyết đấu đỉnh cao.

Ngày hôm nay tuyệt đối là may mắn trời ạ.

Như thế biên cảnh hội săn, đúng là trăm năm hiếm có.

Mà cái thứ nhất trước tiên phân ra thắng bại, dĩ nhiên là Đại Ngốc bên kia!

Bởi vì Đồ Đại cùng Đồ Nhị cuồng chiến một phút sau, trong tay siêu cấp lang nha bổng vung vẩy hơn một nghìn thứ, sức mạnh rốt cuộc dần dần nhược đi.

Mà Đại Ngốc là cái tuyệt đối biến thái!

Sức mạnh trước sau như một.

Ta chiêu thứ nhất đập ra đi sức mạnh là lớn như vậy, đệ nhất ngàn chiêu vẫn là như vậy.

Vừa bắt đầu hắn lấy một địch hai, rơi vào hạ phong.

Sau là không phân cao thấp.

Sau đó là chiếm thượng phong.

Dần dần, Đồ Đại, Đồ Nhị hai huynh đệ, liên tiếp bị hắn đánh ngã xuống đất.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Hai cái này cự hán, một lần bị một lần đánh bay ra ngoài.

Đại Ngốc vẫn nghiền ép lên đi.

Càng đánh càng xa, càng đánh càng xa.

Cuối cùng không hiểu ra sao, một cái cột cờ liền đứng sững ở trước mặt.

Này ... Đây là nước Sở quân kỳ?

Đại Ngốc chỉ cần đem nó đoạt, trận chiến này coi như là thắng.

Đại Ngốc liếc mắt nhìn.

Dùng tay vồ một hồi.

Không được, quá nhỏ.

Vẫn là trong tay ta đại thụ dùng tốt.

Liền, hắn từ bỏ đoạt cờ cơ hội.

Kế tục vung vẩy trong tay đại thụ, cuồng đập tới.

Tất cả mọi người xem sững sờ.

Trời ạ!

Có thể đoạt cờ ngươi đều không đoạt?

Ngươi ... Ngươi đây là ngốc sao?

Đại Ngốc mới không phải ngốc.

Hắn chỉ là tiến vào cuồng bạo trạng thái chiến đấu, hoàn toàn dừng không được đến.

Ba người chiến đấu qua hai dặm mặt đất, liền phảng phất bị một ngàn con trâu cày qua đồng dạng.

Rõ ràng cứng rắn mặt đất bằng phẳng, kênh khe hác, một đoàn bùn nhão.

Ba người này, tuyệt đối cuồng bạo quái thú.

...

Đương nhiên, toàn bộ chiến trường hạt nhân vẫn là Thẩm Lãng 2,000 niết bàn giả tân quân.

Đây mới là chiến tranh mỹ học cực hạn.

Vừa bắt đầu này 2,000 niết bàn giả tân quân, bị kỵ binh bao vây xung phong.

Vây ở tại chỗ không nhúc nhích.

Bọn họ không có làm cái khác, như trước như cùng đi thường huấn luyện đồng dạng, hơn 100 cân siêu cấp mạch đao, không ngừng vung chém.

Một đao cắt đứt!

Lúc huấn luyện, một ngày muốn vung chém mấy vạn lần, hơn nữa là hơn 200 cân chì đao.

Hiện tại này hơn 100 cân đao thật, vung chém hơn một nghìn thứ, hoàn toàn dễ như ăn bánh.

Cho tới bị kẻ địch chém trúng, bị kẻ địch chiến mã đánh bay.

Chỉ cần không chết, liền lên kế tục tác chiến.

Nếu như chết rồi, cái kia đã chết rồi.

Nếu như không chết, nhưng xương đứt mất, vậy thì nằm trên đất bất động.

Chỉ cần không có người chết, vĩnh viễn một đao cắt đứt.

Liền như thế, không ngừng chém giết, chém giết, chém giết!

Sau đó không hiểu ra sao, xung quanh dần dần hết rồi.

Đám biến thái này, dĩ nhiên đem ba ngàn trọng giáp thiết kỵ đều giết hết rồi!

Giết tuyệt, giết sạch rồi!

Đón lấy, bọn họ lại tập kết thành trận, không ngừng hướng về trước, hướng về trước.

Lại nhìn xung quanh, nằm vô số chiến mã thi thể, vô số kỵ binh thi thể.

Còn lại mấy trăm nước Sở trọng kỵ cũng nhịn không được nữa, bốn phía chạy trốn, coi như đám này trọng kỵ binh không muốn chạy trốn, bọn họ dưới khố chiến mã cũng phải trốn.

Vương Đại cảm giác mình xương sườn giống như đứt mất hai cái.

Bất quá không đáng kể.

Hắn thu hồi siêu cấp mạch đao, tiếp tục tiến lên.

Chỉnh nhánh quân đội cùng trước tiết tấu tốc độ giống nhau như đúc, chỉnh tề như một.

Thật giống như vừa nãy chiến đấu không có phát sinh đồng dạng.

Kỳ thực, người bên trong này không biết có bao nhiêu người thổ huyết, cũng không biết có bao nhiêu người gân cốt gãy lìa.

Nhưng mà, không đáng kể.

Trận hình không thể loạn.

Bước tiến không thể loạn!

Đi về phía trước đi tới.

Vương Đại ngẩng đầu nhìn lên, phía trước có một cái cột cờ, chặn đứng đường đi của hắn.

Đây chính là nước Sở quân kỳ?

Đoạt phía này quân kỳ, coi như thắng!

Vương Đại không có đoạt!

Giơ lên siêu cấp mạch đao.

Hẳn là dùng chiêu thứ hai.

Nghiêng chém xuống!

Một đao cắt đứt, to bằng cánh tay cột cờ bị chém đứt.

Nước Sở quân kỳ hạ xuống.

Biên cảnh hội săn kết thúc!

Nước Việt, hoàn toàn thắng lợi!

...

Chú: Ngày hôm nay hai canh 15,000 nhiều, chư vị ân công vé tháng tuyệt đối không nên đình, cho ta chống đỡ, để ta có liều mạng động lực!

Cảm ơn một Trịnh Hòa X5M mấy vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 317: Ninh Nguyên Hiến Đỉnh Cao! Sở Vương Thổ Huyết!

Đại Ngốc bên này chiến đấu còn chưa kết thúc.

Nhưng mà hắn đã hoàn toàn ép xuống đồ thị hai huynh đệ đánh.

Hai người kia vừa từ dưới đất bò dậy đến, lập tức lại bị Đại Ngốc đột nhiên đánh bại.

"Ầm!" Trực tiếp đánh bay ra ngoài mười mấy mét.

Tình cảnh này nếu như có người nhìn thấy, nhất định sẽ nghĩ biện pháp che mắt.

Quá bạo / lực, thật đáng sợ.

Đồ thị huynh đệ mặc vào áo giáp, lại mang tới to lớn lang nha bổng nhưng là có tới hơn một nghìn cân.

Liền như thế bị đánh bay ra ngoài thật xa, điều này cần bao lớn sức mạnh a.

Này hai huynh đệ lần lượt bị đánh bại, lần lượt bò lên.

Cả người khôi giáp hoàn toàn xẹp, nhưng người vẫn cứ một chút việc đều không có, liền huyết đều không có thổ một cái.

"Ầm ầm ầm ..."

Mười mấy lần.

Mấy chục lần.

Hơn trăm lần!

Rốt cuộc, đồ thị huynh đệ lại một lần nữa bị đánh bay ra ngoài mạnh mẽ đập xuống đất thời điểm, bọn họ cũng không tiếp tục lên.

Hai người trực tiếp nằm trên đất, hướng về Đại Ngốc quát: "Huynh đệ, ngươi đập chết chúng ta đi, lão tử cũng không tiếp tục lên."

Mẹ.

Lão tử vừa lên, ngươi đại thụ liền đột nhiên đập tới.

Ngược lại đều muốn ngã xuống, còn lên cái rắm a.

Tiếp theo này hai huynh đệ tứ chi mở lớn, thẳng tắp nằm trên đất, bày thành một cái chữ lớn, không nhúc nhích.

Lão tử bất động.

Ngươi tới đem lão tử đập chết đi.

Mất đi đối thủ, Đại Ngốc rất nhanh từ cuồng bạo trạng thái tỉnh táo lại.

"Hai ngươi làm sao nằm xuống?" Đại Ngốc hỏi.

Đồ Đại nói: "Trên đất thoải mái."

Đồ Nhị nói: "Ngươi hoặc là lại đây đập chết chúng ta, bằng không chúng ta bò lên, ngươi cũng không thể lại đánh chúng ta a."

Hai người này đúng là lưu manh.

Ngươi muốn đánh chết chúng ta mà nói, liền tranh thủ thời gian ra tay, nếu không chúng ta có thể phải đi.

Đại Ngốc nói: "Vậy được, vậy các ngươi đi thôi, ta không đánh các ngươi."

Đồ Đại, Đồ Nhị hai huynh đệ một cái cá chép nhảy, thẳng tắp đứng lên.

Vẫn là một chút việc đều không có.

"Ca, ta muốn phọt cứt!" Đồ Nhị nói.

"Ngươi vừa nói như thế, ta cũng muốn ỉa."

"Thằng ngốc kia đại cái quá lợi hại, dĩ nhiên đem hai người chúng ta thỉ đều muốn đánh ra đến rồi."

Đón lấy, hai anh em tìm khắp nơi rừng cây.

Quay đầu lại liếc mắt nhìn Đại Ngốc nói: "Ngốc đại cái, chúng ta muốn đi ỉa, ngươi cùng đi sao?"

Đại Ngốc lắc đầu nói: "Ta liền không đi."

Tiếp theo hắn vừa quay đầu lại.

Ồ?

Ta, ta đây là đến đâu a?

Làm sao người cũng không thấy a?

Đại Ngốc một đường ép xuống đồ thị hai huynh đệ, vẫn đi tây, vẫn đi tây.

Khoảng cách biên cảnh đều bốn, năm dặm còn xa hơn.

Sau đó, Đại Ngốc mang theo cây đại thụ kia hướng về nước

Việt biên cảnh lao nhanh.

Dọc theo đường đi, hắn nhìn thấy khắp nơi chạy trốn nước Sở trọng giáp kỵ binh.

Hắn thoáng kinh ngạc.

Đám người kia ta có muốn hay không đánh?

Kết quả, hắn này thoáng có do dự, hết thảy chạy trốn nước Sở trọng giáp kỵ binh càng thêm nhanh chóng chạy mất dép.

Con bà nó.

Nước Việt quá lợi hại, nơi đó làm đến đây sao nhiều quái vật a.

Trước cái kia 2,000 cái quái vật liền lợi hại như vậy, bây giờ còn có cái này đại quái vật lợi hại hơn.

Cầm một cây đại thụ làm vũ khí, này đập một cái hạ xuống, trực tiếp cả người lẫn ngựa toàn bộ thành thịt nát.

...

Mà bên kia Khổ Đầu Hoan cùng Hô Diên Tà chiến đấu, cũng tiến vào kết thúc.

Bỗng nhiên trong đó!

Hai người chiến đấu im bặt đi.

Hô Diên Tà nói: "Ta thua."

Người đứng ngoài quan sát kinh ngạc.

Bây giờ liền thua? Chúng ta làm sao nhìn không ra a.

Xác thực không thấy được, bởi vì Hô Diên Tà ba chiêu sau mới thất bại.

Đám này cao thủ hàng đầu quyết đấu, đối thế nắm giữ được rõ rõ ràng ràng.

Cứ việc kết quả còn chưa hề đi ra, nhưng trong lòng bọn họ sớm đã có kết quả.

"Hô Diên Tà!"

"Khổ một bụi!"

"Hữu duyên lại gặp!"

"Hữu duyên lại gặp!"

Song phương từng người trở lại quân trong trận!

Đáng tiếc trường hợp không đúng, bằng không thật có thể kết bái.

Trận này biên cảnh hội săn, ba trận chiến toàn thắng!

...

Bây giờ liền kết thúc?

Như thế đặc sắc biên cảnh hội săn trăm năm hiếm có, bây giờ liền kết thúc.

Không đã nghiền a.

Các quốc gia hơn một nghìn tên sứ thần, liền phảng phất uống rượu say đồng dạng.

"Uy vũ!"

"Uy vũ!"

"Uy vũ!"

Hơn một nghìn cái bàng quan các quốc gia sứ thần không nhịn được vung tay hô to.

Tuy rằng nước Việt tương lai khả năng là kẻ thù của bọn họ, nhưng thế giới này vẫn là theo đuổi chủ nghĩa anh hùng.

Nước Việt này chi tân quân quả thực quá kinh diễm.

Chấn động biết dùng người quả thực muốn linh hồn xuất khiếu.

Chân chính kỳ tích chi quân, vương bài chi quân!

Các quốc gia sứ đoàn hô xong sau.

Nước Việt bên này mấy ngàn cấm quân vung tay hô to.

"Nước Việt uy vũ, nước Việt uy vũ!"

"Vạn thắng, vạn thắng!"

"Đại vương vạn tuế, đại vương vạn tuế!"

Có lẽ có người nói vạn tuế cái từ này không thể loạn gọi, chỉ có hoàng đế tài năng gọi vạn tuế.

Đó là Trung Quốc phong kiến vương triều hậu kỳ mới nhiều như vậy chú ý, vạn tuế sớm trước là tùy tiện gọi, nhân gia Tùy triều còn có một cái dũng tướng tên liền khiến Sử Vạn Tuế.

Ninh Chính một đời nhung trang, đi tới biên cảnh hội săn đài cao bên dưới, khom người nói: "May mắn không làm nhục mệnh."

Lúc này, Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương xuất hiện tại trên đài cao, lang tiếng nói: "Ta tuyên bố, lần này Sở Việt hai nước biên cảnh hội săn chính thức kết thúc, nước Việt thắng lợi!"

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Nước Việt bên này, mặc kệ là quan chức, vẫn là cấm quân, vẫn là Chủng Nghiêu Tây quân, dồn dập vung tay hô to.

Vào lúc này mặc kệ từng người là gì lập trường, nhưng tràng thắng lợi này đều là thuộc về nước Việt.

Lúc này, Ninh Chính giơ lên cao nước Việt vương kỳ, chậm rãi đi tới hội săn đài cao.

Dựa theo thông lệ, người thắng một phương quân vương cần tại trên đài cao vung vẩy vương kỳ.

Sau đó, đem phía này vương kỳ mãi mãi xuyên ở cái này hội săn trên đài cao, kỷ niệm này một phen thắng lợi.

Nhưng mà Việt vương bệnh đến nặng như vậy, có thể vung vẩy đến động này vương kỳ sao?

Này cột cờ thêm vào vương kỳ có tới nặng hơn 100 cân.

Đi tới trên đài cao, Ninh Chính một chân quỳ xuống, đem vương kỳ đưa cho Việt vương Ninh Nguyên Hiến.

Mọi người kinh ngạc.

Ninh Chính ngươi đây là muốn đưa ngươi phụ vương quân sao?

Ngươi đây là muốn hắn lúng túng sao? Ngươi biết rõ ràng hắn bệnh nặng nâng bất động vương kỳ.

Lúc này, mọi ánh mắt đều ngưng tụ tại Việt vương Ninh Nguyên Hiến trên thân.

Trên người hắn khoác chăn bông như thế áo choàng, thân thể lọm khọm, tóc xám trắng, có vẻ già nua nhu nhược bất kham.

Cả người ngồi bất động tại trên đài cao.

Toàn trường tĩnh lặng không hề có một tiếng động, tĩnh lặng nhìn chằm chằm Ninh Nguyên Hiến.

Bao quát Liêm thân vương, bao quát Sở vương.

Thậm chí có rất nhiều cười trên sự đau khổ của người khác ánh mắt.

Mà nhưng vào lúc này!

"Này!"

Ninh Nguyên Hiến đột nhiên một tiếng bạo gào!

Âm thanh dường như lôi đình đồng dạng, đem tất cả mọi người sợ hết hồn.

Thanh âm này nào có nửa điểm suy yếu a?

Sau đó, thân thể hắn đột nhiên Trương Khởi đến.

Dùng sức run lên.

Chăn bông như vậy áo choàng, trực tiếp bay ra ngoài.

Bọc ở trên người hắn áo bông, trực tiếp nát tan.

Lộ ra hắn uy vũ tuyệt luân vương bào.

Hắc để kim long, uy phong lẫm lẫm. ,

Hắn đỉnh đầu mũ, cũng đột nhiên bị nội lực của hắn chân khí xốc lên.

Đầu đầy xám trắng tóc, xõa xuống, trên không trung tung bay.

Trong phút chốc.

Ninh Nguyên Hiến cả người phảng phất biến ma thuật đồng dạng.

Nào có nửa điểm vẻ già nua?

Nào có nửa điểm bệnh tư?

Nếp nhăn trên mặt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Vẩn đục ánh mắt, trong nháy mắt trở nên không gì sánh được sắc bén.

Chỉnh khuôn mặt, trong nháy mắt trở nên căng thẳng lên.

Anh tư bừng bừng phát, uy phong lẫm lẫm!

Này mái tóc màu xám tro, làm cho hắn xem ra càng thêm thô bạo lẫm liệt.

Liền này tư thái, nơi nào như là năm mươi mấy tuổi người?

Nhiều nhất bốn mươi tuổi mà thôi!

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến một tay nhẹ nhàng tiếp nhận hơn trăm cân vương kỳ, giơ lên thật cao.

Nặng trăm cân lượng ở trong tay hắn, dường như không có gì.

"Ha ha ha ha ha ..."

Việt vương dũng cảm cười to.

Âm thanh xuyên vân nứt bích, vang vọng tại trong tai mỗi một người.

Này như là trúng gió người?

Đừng đùa rồi!

"Ninh Chính, khá lắm, ngươi không có để quả nhân thất vọng."

Này vừa nói, Ninh Chính nước mắt tuôn ra, dập đầu ép sát mặt đất, đời này hắn xưa nay đều chưa từng nghe qua phụ vương như thế vẻ mặt ôn hòa nói với hắn nói.

Việt vương Ninh Nguyên Hiến ánh mắt nhìn phía 2,000 niết bàn tân quân.

"Các ngươi mỗi người, đều là quả nhân kiêu ngạo, đều là nước Việt kiêu ngạo!"

"Các ngươi chính là ta nước Việt vương bài chi quân!"

"Quả nhân tứ các ngươi nước Việt đệ nhất quân tên gọi: Niết Bàn quân!"

Đến đây, nhánh quân đội này có chính thức phong hiệu.

Uy phong lẫm lẫm Niết Bàn quân!

"Kể từ hôm nay, Niết Bàn quân nhất định phải uy chấn thiên hạ!"

"Hôm nay chỉ là tiểu thắng, quả nhân tin chắc, Niết Bàn quân nhất định đánh đâu thắng đó, không gì không đánh được!"

Ninh Nguyên Hiến âm thanh, vang vọng tại mỗi một cái trong tai.

Đâu chỉ là trung khí mười phần, quả thực là nội lực kinh người!

Nhất thời, nước Việt hơn một vạn đại quân chỉnh tề quỳ xuống.

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Toàn trường chỉ có một nhánh quân đội không có quỳ xuống, kia chính là Ninh Chính cùng Thẩm Lãng dưới trướng Niết Bàn quân.

Bọn họ không phải ngạo mạn.

Mà là bởi vì không có mệnh lệnh, bọn họ không quỳ.

Hay, hay, được!

Quả nhân vương bài quân đội, chính là muốn khác với tất cả mọi người.

Ha ha ha ha!

...

Lúc này, nước Việt tùy tùng đến thần tử kinh ngạc đến ngây người.

Nguyên lai đại vương không có bệnh?

Không có trúng gió!

Mà càng thêm khiếp sợ chính là Sở vương.

Trận này biên cảnh hội săn thất bại, đã như là tại trái tim của hắn mạnh mẽ chọc vào một đao.

Ai có thể nghĩ đến.

Nước Việt chỉ là 2,000 tân quân, không chỉ đánh bại hai người bọn họ ngàn tinh nhuệ vũ tốt, hơn nữa còn đánh bại ba ngàn trọng giáp kỵ binh?

Thời đại phải biến đổi à!

Một cái hoàn toàn mới quân chủng muốn sinh ra sao?

Từ nay về sau, trọng giáp kỵ binh không còn là vương bài chi quân sao?

Khi hắn trọng giáp kỵ binh thất bại, hơn nữa bốn phía chạy trốn thời điểm, cả người hắn phảng phất bị lôi đình đánh trúng đồng dạng, trong nháy mắt mất đi hết thảy cảm giác.

Cả người rơi vào triệt để mất cảm giác.

Vào lúc này thậm chí không phải khổ sở.

Bởi vì bị đả kích quá lớn, cả người đối ngoại giới thậm chí mất đi phản ứng.

Lần này vốn là là lộ diện.

Vốn là là trăm phần trăm thắng lợi.

Kết quả nhưng đem cái mông lộ ra.

5,000 tinh nhuệ còn không đánh lại nước Việt 2,000 tân quân.

Vô cùng nhục nhã, vô cùng nhục nhã a.

Sau đó Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên đại biến ma thuật đồng dạng, cả người từ bệnh tật triền miên trở nên uy phong lẫm lẫm.

Thô bạo xung thiên!

Nhất thời, Sở vương trong nháy mắt từ mất cảm giác trạng thái bị kích hoạt rồi.

"Ninh Nguyên Hiến, ngươi tại âm ta?"

"Ngươi không có bệnh?"

Sở vương đột nhiên đứng lên, chỉ vào Việt vương lớn tiếng kinh ngạc thốt lên.

Ninh Nguyên Hiến ha ha cười nói: "Vương huynh, nói chỗ nào a? Quả nhân là thật sự bị bệnh a, bệnh đến khá là nghiêm trọng a!"

Vào lúc này tất cả mọi người trong lòng đều ở hô to.

Bệnh cái rắm.

Việt vương ngươi cái hí tinh.

Thế giới này chính là cái kia quái.

Ngươi luôn miệng nói không có bệnh không có bệnh, người khác trái lại cảm thấy ngươi nhất định có bệnh.

Nhưng ngươi như luôn miệng nói có bệnh, tất cả mọi người liền đều cảm thấy ngươi là trang!

Sở vương nhìn Ninh Nguyên Hiến, lại nhìn Thẩm Lãng.

Hắn thật sâu cảm thấy, mình bị lợi dụng, bị âm.

Thật là độc Ninh Nguyên Hiến.

Thật là độc Thẩm Lãng a.

Các ngươi vừa đưa ra biên cảnh hội săn thời điểm, chính là muốn âm ta.

Các ngươi quân thần liên thủ diễn kịch đem ta đường đường Sở vương xem là giống như con khỉ đùa a.

Mà ngay tại lúc này, Ninh Nguyên Hiến nói: "Liêm thân vương, còn có các nước sứ thần, tiếp xuống có phải là nên thực hiện khế ước a!"

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương cũng bị chấn động đến mức kinh ngạc, nhìn phía Ninh Nguyên Hiến ánh mắt cũng không khỏi có chút trách cứ.

Tốt ngươi cái Ninh Nguyên Hiến, ngươi ta không chỉ là thông gia, hơn nữa cũng là chí giao hảo hữu, ngươi thậm chí ngay cả ta đều lừa gạt.

Này ... Đại khái lại là cái kia Thẩm Lãng quỷ kế chứ?

Quá độc rồi!

Một bạt tai này đánh cho Sở vương quá ác.

Giờ khắc này Liêm thân vương đối Sở vương đều không khỏi tràn ngập đồng tình.

Quá thảm!

Tổn hại 5,000 tinh nhuệ là việc nhỏ.

Then chốt là mất lớn như vậy người, hoàn toàn là bị Ninh Nguyên Hiến đạp ở lòng bàn chân diễu võ dương oai a.

Nhưng hắn làm ngày hôm nay cao nhất người phán xử, nhất định phải làm việc a.

"Ta tuyên bố, lần này biên cảnh hội săn chân thật hữu hiệu, song phương bắt đầu thực hiện khế ước!"

"Hai nước bắt đầu di động biên cảnh giới bia!"

Chính là nhanh như vậy, chính là trực tiếp như vậy!

Nước Việt mấy ngàn tên cấm quân chỉnh tề điều động, trực tiếp đem đường biên giới trên hết thảy giới bia, toàn bộ nhổ.

Thậm chí càng hung ác, trực tiếp đem mặt trên nước Sở giới bia, toàn bộ đập nát.

Sau đó cấm quân lên ngựa, đi tới hai mươi dặm, lại xuyên vào giới bia.

Đương nhiên, Sở Việt hai nước đường biên giới mấy trăm bên trong đây, toàn bộ quá trình cần một hai tháng tài năng hoàn thành.

Ngày hôm nay di động giới bia, chỉ là tính chất tượng trưng!

"Nước Sở quân đội, toàn bộ rời đi!" Liêm thân vương ra lệnh một tiếng.

Đây là tàn nhẫn nhất mệnh lệnh.

Bởi vì biên cảnh hội săn thua một phương muốn cắt nhường hai mươi dặm quốc thổ, cắt nhường hai mươi ba cái pháo đài.

Hộ tống Sở vương đến đây quân đội có hơn một vạn người, nguyên bản vẫn tính tại chính mình lãnh thổ trên, hiện tại đám này lãnh thổ biến thành nước Việt.

Làm địch quốc quân đội, đương nhiên muốn toàn bộ lui ra.

Không chỉ có như thế, mà hai mươi dặm trong phạm vi hai mươi ba cái pháo đài toàn bộ đều muốn rút quân.

May là đây là hai nước biên cảnh, đâu đâu cũng có trú quân cùng pháo đài, không có cái gì dân chúng, bằng không còn muốn càng thêm phiền phức.

Hoặc là kể cả lãnh thổ trên bách tính đồng thời cắt nhường, hoặc là tất cả mọi người đều muốn di chuyển.

Nước Sở quân đội toàn bộ nhìn phía đại vương của bọn họ, cần Sở vương hạ chỉ bọn họ tài năng lùi lại.

Sở vương lòng như đao cắt đồng dạng.

Liêm thân vương nói: "Sở vương yên tâm, quân đội của đế quốc sẽ bảo vệ ngươi an toàn."

Sở vương thống khổ nhắm hai mắt lại.

Hắn kế thừa vương vị hơn ba mươi năm, xưa nay đều không có thụ qua như thế sỉ nhục a.

Mấy tháng trước, tuổi trẻ Ngô vương đại khái chính là như vậy tâm tình đi.

Bất quá Ngô vương còn trẻ, còn có thể chịu nhục, nằm gai nếm mật.

Sở vương cũng đã hơn sáu mươi a.

Ngươi lại một lần nữa mở mắt ra, Sở vương con ngươi đều đỏ, đột nhiên vung tay lên.

Nước Sở hơn một vạn đại quân, bắt đầu lùi về sau.

Lui ra hai mươi dặm!

Liền còn lại hai người.

Đồ Đại cùng Đồ Nhị hai người này còn ngồi xổm ở trong rừng cây phọt cứt đây.

...

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương nói: "Tiếp xuống thực hiện biên cảnh hội săn khế ước hạng thứ hai, Sở vương tuyên đọc chiếu thư!"

Vừa nãy cắt nhường lãnh thổ, Sở quân lùi về sau hai mươi dặm còn không phải sỉ nhục nhất.

Hiện tại mới là ...

Đây cơ hồ là nhắm ngươi ăn X, sau đó còn muốn trước mặt mọi người hô to thật là thơm.

Sở vương hữu tâm để thái tử thay thế.

Nhưng ...

Có lẽ có người sẽ nói, này rõ ràng là quân vương việc, ngươi nhưng muốn cho thái tử thay thế.

Bằng không đơn giản liền vương vị cũng làm cho hắn thay thế ngồi xuống đi, ngược lại ngươi đã già nua đến liền chiếu thư đều niệm bất động.

Sở vương run run rẩy rẩy đứng lên, triển khai này phong chiếu thư.

Người thua mới sẽ niệm phần này chiếu thư.

Phần này chiếu thư trên bản chất chính là công khai nhận sai.

Biểu thị trên một hồi Sở Việt biên cảnh chiến tranh sai lầm hoàn toàn tại ta một phương.

Không chỉ là hướng đối phương nhận sai, hơn nữa còn là hướng toàn bộ thiên hạ nhận sai.

Gặp quỷ!

Bởi vì Sở vương xưa nay đều chưa hề nghĩ tới thất bại, vì lẽ đó chỉ là tùy tiện liếc mắt nhìn, cũng chưa từng có hỏi, trực tiếp để Lễ bộ định ra.

Ai biết, không biết Lễ bộ đâu một thiên tài lưu loát viết một hai ngàn chữ.

Ta ... Trời ạ!

Đây là người nào tả?

Tả đến như thế thiên hoa loạn trụy?

Bụng dạ khó lường, bụng dạ khó lường!

Đón lấy, Sở vương từng chữ từng câu đọc lên phần này nhận sai chiếu thư.

Cùng lúc đó.

Ở đây nhiều quốc quan chức, đồng bộ ghi chép.

Bởi vì Sở vương phần này nhận tội chiếu thư, là muốn chiêu cáo thiên hạ.

Làm mất mặt chính là như thế triệt để a.

Ghi nhớ ghi nhớ.

Sở vương bi từ tâm đến, nước mắt hầu như liền muốn tuôn ra.

Này một thân chưa bao giờ có sỉ nhục a.

Quả nhân đã sáu mươi mấy nhanh bảy mươi a, vì sao còn phải bị như thế sỉ nhục a?

Đây là người nào tả?

Dĩ nhiên dài như vậy, đây là hiềm quả nhân mất mặt còn chưa đủ triệt để sao?

Bất tri bất giác Sở vương âm thanh dĩ nhiên có chút nghẹn ngào.

Mà nhưng vào lúc này!

Phía dưới có một cái quốc gia sứ thần bỗng nhiên cao giọng nói: "Sở vương âm thanh lớn một chút, thần không nghe thấy a!"

Nước Lương sứ thần.

Ta ... Ta thảo đại gia ngươi.

Nhưng mà Sở vương còn không thể không đem âm thanh niệm đến lớn một chút.

Bằng không những quốc gia này sứ thần sẽ lấy không nghe thấy làm lý do, lung tung biên soạn.

Mà đám này chiếu thư là muốn truyền khắp thiên hạ, này loạn tả, càng thêm mất mặt.

Gần 2,000 chữ, ròng rã niệm hai khắc chung!

Sở vương thân thể cũng run, âm thanh cũng run.

Mà Việt vương Ninh Nguyên Hiến, cả người hầu như đều muốn sảng khoái điên rồi.

Quá đã nghiền, quá sảng khoái rồi!

Trước nay chưa từng có chi sảng khoái!

Thậm chí so đánh bại tô khó thời điểm còn sảng khoái, so Ngô vương đến đây nhận sai chịu thua thời điểm còn sảng khoái.

Ngô vương lúc đó đến nhận sai thời điểm, vì đại cục Ninh Nguyên Hiến không thể đánh mặt, trái lại muốn động viên Ngô vương, hơn nữa cũng không có bàng quan.

Lần này liền không giống nhau.

Hơn một nghìn tên nước ngoài sứ thần đều ở.

Đại Viêm đế quốc sứ đoàn cũng tại.

Ở trước mặt tất cả mọi người, ngay ở trước mặt toàn bộ thiên hạ trước mặt, tàn nhẫn mà đem bạt tai đánh ở Sở vương trên mặt.

Hơn nữa còn có thể nghe được từng trận hồi tưởng.

Quả thực sảng khoái đến tóc đầu muốn dựng thẳng lên.

Thẩm Lãng ngươi đây cái phá hài tử, quả nhiên là thượng thiên ban cho quả nhân.

Ha ha ha ha ha!

Nếu là không có ngươi, quả nhân nào có hôm nay chi huy hoàng a!

Phương nam tranh bá còn chưa có bắt đầu, Sở vương liền thua như thế mặt mày xám xịt.

Hôm nay chính là quả nhân chi mới đỉnh cao a!

...

Hai khắc sau, Sở vương rốt cuộc niệm xong phần này gần 2,000 chữ nhận sai chiếu thư.

Hắn xin thề, trở lại sau đó nhất định phải đem định ra cái này chiếu thư người giết.

Cổ họng của hắn đều hoàn toàn khàn khàn.

Đứng ở nơi đó bị gió lạnh thổi, từ nội tâm đến bàn chân đều là lạnh lẽo.

Niệm xong phần này chiếu thư sau, cả người hầu như đều hoàn toàn cứng ngắc, không cách nào nhúc nhích.

Liêm thân vương lại một lần nữa ra khỏi hàng nói: "Chấp hành biên cảnh hội săn khế ước hạng thứ ba, bàn giao chiến tranh đền tiền!"

Sở vương thân thể lại run lên.

Xong chưa?

Bởi vì tiếp xuống lại muốn mất mặt.

Cái gọi là giao cho chiến tranh đền tiền, đại khái rồi cùng hậu thế quyên tặng nghi thức gần như, dùng giấy xác làm một tấm to lớn séc, mặt trên viết nhiều ít hơn bao nhiêu vạn. Sau đó từ quyên tặng phương tự tay đưa cho thụ tặng phương. Tiếp xuống vô số phóng viên bùm bùm chụp ảnh, đèn flash bắn ra bốn phía.

Mà hiện tại Sở vương thì phải đem một khối hai mươi cân Đại Kim tệ, khom lưng chắp tay đưa cho Việt vương Ninh Nguyên Hiến.

Cái này Đại Kim tệ trên biết viết 80 vạn chữ vàng dạng.

Này đồng dạng là thắng lợi tượng trưng, là có thể đặt ở vương cung bên trong biểu diễn.

"Sở vương, thỉnh thụ kim!"

Sở vương giơ lên phía này to lớn bánh vàng, khom lưng chắp tay, đưa cho Việt vương.

"Việt vương, xin nhận kim!"

Mà vào lúc này, phía dưới Thẩm Lãng cũng không nhịn được nữa, phụt nở nụ cười.

Này từ ngữ dùng đến quá là khéo.

Nhất thời, rất nhiều người hướng về Thẩm Lãng trợn mắt nhìn.

Đặc biệt là Sở vương cùng đế quốc Liêm thân vương.

Đây là địa phương nào? Đây là cái gì thời khắc? Ngươi dĩ nhiên phát sinh như thế chế nhạo tiếng? Có thể có nửa phần lễ giáo sao?

Việt vương Ninh Nguyên Hiến nhận lấy phía này to lớn tiền vàng, khom người nói: "Vương huynh, đa tạ ngươi tứ kim, đệ nhận lấy thì ngại a!"

Sở vương không nói, khuôn mặt căng thẳng.

Sau đó, song phương Lễ bộ cùng Hộ bộ quan chức xuất hiện, kiểm kê hoàng kim.

Thật sự toàn bộ dùng đại xưng cân nặng, nửa cân nửa lượng cũng không thể thiếu.

Ròng rã nửa giờ sau!

56,000 cân hoàng kim, toàn bộ bàn giao xong xuôi!

Đến đây, biên cảnh hội săn ba hạng khế ước coi như là toàn bộ hoàn thành.

Hết thảy đều kết thúc chứ?

Sở vương không nói hai lời, hướng về đế quốc Liêm thân vương chắp tay, trực tiếp liền phải rời đi.

Mà vào lúc này, Việt vương Ninh Nguyên Hiến bước nhanh về phía trước, muốn nâng Sở vương hạ hội săn đài cao.

Này đài cao chín mươi chín cấp bậc thang đây.

Sở vương giận dữ, quả nhân vẫn không có chu đáo không nhúc nhích mức độ.

Sau đó hắn đột nhiên dùng sức một kiếm, muốn tránh thoát Việt vương nâng.

Nhưng mà, Ninh Nguyên Hiến nắm chắc rất chặt, hắn căn bản là không thoát được.

Liền, sở thái tử cùng Ninh Nguyên Hiến hai người, nâng Sở vương hạ xuống hội săn đài cao, có vẻ hắn nhất là già nua suy nhược.

Sở vương thật sự muốn nổi khùng.

Hắn biết, lúc này trong con mắt của mọi người, Việt vương Ninh Nguyên Hiến là cỡ nào tuổi trẻ oai hùng, mà hắn là cỡ nào già nua bất kham.

Rốt cuộc, này chín mươi chín cấp bậc thang rốt cuộc đi xong.

Sở vương leo lên to lớn xe miện.

Ninh Nguyên Hiến đứng ở ngoài xe, chắp tay nói: "Đa tạ Vương huynh tác thành!"

Mà lúc này, Thẩm Lãng bỗng nhiên chắp tay hô to: "Cung tiễn Sở vương, đi đường bình an! Sở vương đi đường bình an a!"

Thẩm Lãng, ta thảo mẹ ngươi!

Hắn đây mẹ là chịu chết người.

"Sở vương, sau bảy ngày, hoan nghênh hồi tới xem một chút a!"

Thẩm Lãng lại một lần nữa hô to.

Nhất thời, toàn trường người đều không thể nhẫn nhịn.

Câu nói này liền quá phận quá đáng, câu nói vừa nãy còn có thể nói là vô tâm, lời này thuần túy chính là cố ý.

Cái gì gọi là bảy ngày hồi tới xem một chút, ngươi là nói Sở vương làm đầu bảy sao?

Tất cả mọi người hướng về Thẩm Lãng trợn mắt nhìn.

Đặc biệt là Liêm thân vương.

Ngươi Thẩm Lãng làm càn như thế vô lễ sao?

Đây là ngang nhiên nguyền rủa nước khác quân vương sao?

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Này dù sao đã từng là nước Sở địa bàn a, sau bảy ngày giới bia cần phải toàn bộ đổi rơi mất, ta mời Sở vương sau bảy ngày hồi tới xem một chút, cuối cùng liếc mắt nhìn vùng đất này? Làm sao? Ta nói sai cái gì?"

Tất cả mọi người không nói gì.

Người đến tiện thì vô địch.

Ngươi da mặt dày ngươi nói tới đều đúng, chúng ta biện bất quá ngươi.

Nước Sở thái tử ra lệnh một tiếng: "Đi!"

Sở vương xe miện hướng về phương tây chạy mà đi.

Đi ra không tới một dặm.

Sở vương rốt cuộc cũng không nhịn được nữa.

"Phù!"

Một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra, sau đó cả người té xỉu qua đi.

Xe miện bên trong hoạn quan sợ đến hồn phi phách tán, nhưng lại không dám bất kỳ lộ ra.

...

Nước Việt đại doanh bên trong!

"Chủng Nghiêu, ngươi xem quả nhân Niết Bàn quân làm sao?"

Ninh Nguyên Hiến khí phách hăng hái nói.

Dù cho là mùa đông, hắn cũng như trước tao bao ăn mặc rất mỏng, có vẻ nhất là tiêu sái lỗi lạc.

Mấy tháng này hắn thực sự là nhịn gần chết.

Hắn não ngạnh gần như một tiếng đồng hồ liền bị cứu về rồi.

Vì lẽ đó đại não cùng thân thể cơ năng, cũng không có bị cái gì tính thực chất tổn hại.

Tĩnh dưỡng một tháng sau, cũng đã hoàn toàn không ngại.

Nhưng mà vì giả bệnh, hắn mỗi ngày đều muốn nhiễm đầu bạc, còn muốn người còng lưng.

Hiện tại rốt cuộc có thể kế tục long hành hổ bộ.

Đương nhiên ...

Nội tâm hắn lại có chút bi ai.

Này long hành hổ bộ tháng ngày hay là cũng không lâu.

Bởi vì hắn cái này cái gọi là mạt kim sâm bệnh, sẽ càng ngày càng nghiêm trọng.

Cố gắng quý trọng cuối cùng này long hành hổ bộ thời gian đi.

Hắn bây giờ uy vọng cần phải lại một lần nữa trở lại đỉnh cao.

Từ Chủng Nghiêu biểu hiện liền có thể nhìn ra.

Quả nhân thời gian không còn nhiều, nhất định phải thừa dịp khoảng thời gian này, đem nước Việt có trí mạng nguy cơ đều giải trừ.

Chủng Nghiêu nghe được Ninh Nguyên Hiến câu hỏi sau nhất thời nói: "Bệ hạ Niết Bàn quân, xác thực có thể xưng tụng đệ nhất cường quân."

Ninh Nguyên Hiến phảng phất ký chuyện gì đến đồng dạng, xoay người hỏi: "Chủng Nghiêu, ta nợ ngươi bao nhiêu quân phí ấy nhỉ?"

Chủng Nghiêu nói: "Chín mươi lăm vạn kim tệ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lê Chuẩn, điểm ra chín mươi lăm vạn kim tệ cho Chủng thái úy. Mặt khác lại điểm ra ba mươi lăm vạn kim tệ, giao cho Chủng thái úy làm tiếp xuống quân phí!"

Chủng Nghiêu khom người: "Tạ bệ hạ long ân."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Hôm nay chi thắng lợi huy hoàng không gì sánh được, nhưng tuyệt đối không thể say sưa mê muội, đại chiến sẽ tới. Lần này Sở vương bộ mặt mất hết, nội tâm tích góp vô hạn cừu hận cùng phẫn nộ, đến khi căng quân phía nam thế thành thời điểm, Sở vương nhất định sẽ điên cuồng khai chiến. Đến lúc đó rồi cùng lần trước trò đùa trẻ con không giống nhau, lần này nhất định sẽ là khuynh quốc chi chiến."

"Phải!"

Ninh Nguyên Hiến tiến lên vỗ một cái Chủng Nghiêu vai, nói: "Chủng Nghiêu huynh, ta biết giữa chúng ta không có cái gì duyên phận. Nhưng mà những năm gần đây ngươi từ đầu đến cuối không có vi phạm thần tử chi nghĩa, ta khắc trong tâm khảm. Ta biết gần nhất thà dực cùng thà kỳ huyên náo rất lợi hại, quả nhân trở lại sẽ đè ép bọn họ, quả nhân vẫn không có ngã xuống, vẫn chưa tới ở riêng thời điểm."

Chủng Nghiêu không hề có một tiếng động, khom lưng càng hạ.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tiếp xuống bạo phát chiến tranh, khả năng là Tam quốc chi chiến, thậm chí khả năng là bốn nước chi chiến. Mấy quốc tập trung vào tổng binh lực có thể sẽ vượt qua bốn mươi vạn, năm mươi vạn, thậm chí nhiều hơn. Trận chiến này không chỉ quyết định ta Ninh thị vận mệnh, cũng quyết định ngươi Chủng thị vận mệnh. Tây cảnh như thất, ta nước Việt cố nhiên có tách rời nguy hiểm, mà ngươi Chủng thị gia tộc cũng đem biến thành tro bụi. Vì lẽ đó phía tây chiến trường liền giao cho Chủng Nghiêu huynh ngươi."

Chủng Nghiêu một chân quỳ xuống nói: "Thần làm đem hết toàn lực, đến chết mới thôi!"

Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa vỗ vỗ Chủng Nghiêu vai.

Chủng Nghiêu nói: "Bệ hạ an giấc, thần xin cáo lui!"

Đi ra khỏi cửa thời điểm, quốc quân Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên nói: "Chủng Nghiêu huynh, ngươi cảm thấy Ninh Chính làm sao?"

Này vừa nói, Chủng Nghiêu không khỏi thân thể chấn động.

Tuy rằng hắn không quay đầu lại, nhưng trên mặt lại lộ ra không dám tin tưởng vẻ mặt.

Bệ hạ ý tứ của những lời này cũng quá sâu hơn.

Trong lời nói tâm ý, giản làm cho người ta chấn động.

Nhưng trong nhất thời, Chủng Nghiêu nhưng lại không có từ hồi phục.

"Quên đi, làm quả nhân không có nói." Ninh Nguyên Hiến vẫy vẫy tay.

Chủng Nghiêu rời đi.

...

Ngày kế!

Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ, bãi giá còn đều!

Đại quân mênh mông cuồn cuộn rời đi Sở Việt biên cảnh, trở về thủ đô.

"Đi để cái kia thằng vô lại lên đây đi!" Ninh Nguyên Hiến nói.

Một lát sau, Thẩm Lãng xuất hiện tại Ninh Nguyên Hiến to lớn xe miện bên trong.

"Thẩm công tử tài năng như thần, thật là làm cho quả nhân nhìn mà than thở, kinh diễm tuyệt luân!" Ninh Nguyên Hiến cười nói.

Thẩm Lãng không nói gì.

Bệ hạ, chúng ta có thể nói chuyện cẩn thận sao?

Nói như ngươi vậy khẩu khí, ta luôn cảm thấy ngươi muốn bẫy ta.

"Ha ha ha ha ..." Ninh Nguyên Hiến nói: "Hai mươi năm qua liền thua ngày hôm qua dễ chịu nhất, tối đã nghiền. Quả nhân có thể tưởng tượng, sau khi tin tức truyền ra, người trong thiên hạ sẽ cỡ nào chấn động."

Ninh Nguyên Hiến lời còn chưa dứt.

Hắn giờ khắc này thực sự là vô cùng chờ mong trở lại thủ đô, lại một lần nữa oai phong lẫm liệt, kinh sợ thiên hạ.

Đặc biệt là trong triều những văn võ đại thần môn, qua đi mấy tháng đối với hắn hơi có chút bằng mặt không bằng lòng.

Đều cảm thấy hắn cái này quốc quân đã trúng gió ngã xuống, vì lẽ đó dồn dập đi trèo cao chi, đi đầu quân thái tử hoặc là tam vương tử.

Còn có thái tử cùng tam vương tử, cũng cảm thấy hắn cái này phụ vương bị bệnh, làm không được cao nhất người phán xử, dĩ nhiên không để ý quân vương quyền uy, song phương đảng tranh càng lúc càng kịch liệt, trực tiếp chà đạp giới hạn, thậm chí tổn hại nước Việt lợi ích.

Lần này Ninh Nguyên Hiến biên cảnh hội săn đại thắng, lại một lần nữa uy chấn thiên hạ, danh dự trở lại đỉnh cao. Đám người kia lại sẽ cỡ nào khiếp sợ, cỡ nào run lẩy bẩy.

Giản làm cho người ta vạn phần mong đợi a.

"Tiểu tử, lần này nhờ có có ngươi, lại lại lại lập xuống bất thế công lao." Ninh Nguyên Hiến nói.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ta giáo ngài vài chữ."

Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc, ngươi đây là nói ta không có văn hóa sao?

Thẩm Lãng cầm qua bút, trên giấy viết: Hựu, song, nhược, chuyết! (又, 双, 叒, 叕)

Quốc quân nhìn một chút, ngẩn ra, sau đó cười ha ha: "Hành hành hành, ngươi mấy chữ này quả nhân nhận lấy, quả nhân học tập, thú vị, thú vị!"

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm công tử, lần này ngươi lập xuống đại công, nói, muốn cái gì tưởng thưởng a?"

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Bệ hạ, trước chúng ta không phải nói tốt sao?"

Trước Thẩm Lãng cùng quốc quân đàm luận tốt đẹp.

Biên cảnh hội săn như thua, Thẩm Lãng cùng Ninh Chính liền không có hy vọng, chạy mất dép đi.

Như thắng, quốc quân sẽ chính thức cho Ninh Chính đoạt đích cơ hội, mở rộng quân đội 5,000, sắc phong làm hắn là thiên càng đề đốc.

Quốc quân nói: "Những là đàm luận tốt, quả nhân còn muốn mặt khác tưởng thưởng ngươi, nói đi ngươi muốn cái gì, chỉ cần quả nhân có, cũng có thể cho ngươi."

Thẩm Lãng nghĩ một hồi nói: "Nếu như thế, cái kia thần liền không khách khí, ngài liền cho phong một cái công tước đi!"

...

Chú: Một lúc đi thê biểu đệ gia ăn rượu đầy tháng, ăn no liền trở lại gõ chữ! Ta thực sự là tại mọi thời khắc đều ở gõ chữ! Các anh em vạn vạn cho ta chống đỡ, cho ta vé tháng a, cho các ngươi lạy!

Cảm ơn Abbyw, DEKIA bọn người vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 318: Khải Hoàn Hồi Đô! Thiên Hạ Chấn Kinh!

Quốc quân lập tức im lặng.

Phong Công tước?

Thẩm công tử ngươi quá coi trọng ta.

Đại Viêm đế quốc bên trong, khác họ không được phong vương.

Phía dưới mấy đại vương quốc, khác họ không được phong công, đây cơ hồ là thiết luật.

Ngươi Thẩm công tử đừng quên, mấy chục năm trước phía đông chư quốc còn đều là công quốc, mãi cho đến Khương Ly đế chủ quật khởi về sau, Hoàng đế vì kiềm chế Khương Ly mới trắng trợn phong vương, mới có mấy đại vương quốc.

Toàn bộ Việt Quốc tính toán đâu ra đấy, cũng chỉ có một cái khác họ Công tước, đó chính là Biện Tiêu.

Ngay cả Chủng Nghiêu đều chỉ là Hầu tước mà thôi.

Nhưng Biện Tiêu tại Ngô quốc thời điểm liền là Hầu tước, mà lại hắn đó là cái gì công lao, cơ hồ cứu vãn toàn bộ Việt Quốc.

Trực tiếp cải biến Việt Quốc cùng Ngô quốc vận mệnh.

Chẳng những để Việt Quốc thắng khuynh quốc chiến, mà lại để quả nhân đánh bại Ninh Nguyên Vũ leo lên vương vị, trực tiếp để Việt Quốc nhiều chín quận nơi, mấy trăm vạn dân chúng.

Trên cơ bản, Việt Quốc đã khả năng không lớn xuất hiện cái thứ hai khác họ Công tước.

Nếu như xuất hiện, cái kia cũng khoảng cách xong đời không xa.

Đương nhiên quốc quân trong lòng biết, Thẩm Lãng cái này phá hài tử chỉ là thuận miệng nói mò mà thôi.

"Ngươi vì Ninh Chính muốn cái này Công tước?" Ninh Nguyên Hiến nói.

"Đương nhiên." Thẩm Lãng nói: "Ngay cả tứ vương tử Ninh Chân đều là Công tước, ngũ vương tử còn vẻn vẹn chỉ là một cái Hầu tước, quá không dễ nhìn."

Ninh Nguyên Hiến trong lòng thở dài nói: "Ninh Chính có ngươi người bạn này, thật sự là may mắn."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, Ninh Chính điện hạ muốn đoạt dòng chính, tối thiểu tại tước vị bên trên muốn cùng hai vị điện hạ bình khởi bình tọa a."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi quá gấp, Ninh Chính hắn vừa mới tấn thăng Hầu tước mới bao lâu, thời gian mấy tháng mà thôi, nếu như bỗng nhiên thăng Công tước, dễ dàng đánh vỡ cân bằng. Ngươi đổi một cái điều kiện, chỉ cần tại năng lực ta phạm vi bên trong, nhất định thỏa mãn ngươi. Mà lại không thể vì người khác, muốn vì chính ngươi lấy lòng chỗ."

Bệ hạ ngài nói chuyện quá trực tiếp.

Năng lực bên trong?

Ngươi chừng nào thì nói qua khiêm nhường như vậy lời nói a? Ngài trước đó không phải biểu hiện được không gì làm không được sao? Liền chênh lệch trên trời dưới đất duy ngã độc tôn.

Vì chính ta lấy lòng chỗ?

Thẩm Lãng vắt hết óc.

Ta muốn cái gì?

Trọn vẹn nghĩ kỹ một hồi, hắn từ bỏ.

Hắn thật nghĩ không ra mình muốn cái gì.

Làm người quá ngưu bức cũng là một loại sai lầm a, vậy mà tìm không thấy đồng dạng muốn.

Ta Lãng gia muốn tiền có tiền, muốn quyền có quyền, muốn thế có thế. Vinh hoa phú quý, mỹ nhân vờn quanh.

Bằng không, ta vẫn còn muốn hòa bình thế giới đi.

Sau đó quốc quân cũng im lặng.

Thẩm Lãng lập nhiều công lao như vậy, hắn thật liền muốn ban cho Thẩm Lãng một vài thứ.

Kết quả Thẩm Lãng tìm không thấy muốn.

Hắn cũng tìm không thấy cái gì có thể cho.

"Bằng không, quả nhân cho Kim Mộc Thông tứ hôn?" Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi nói ngươi coi trọng ai, bất kể là ai, ta đều để nàng gả cho Kim Mộc Thông."

Thẩm Lãng kinh ngạc, bất quá cái này giống như có thể có.

Mập trạch đều nhanh hai mươi tuổi, hiện tại cũng còn không có đối tượng, một số thời khắc còn muốn ở trong chăn bên trong nhìn hội họa bản « phong nguyệt vô biên », quá thảm.

Làm tỷ phu, ta có nghĩa vụ cho em vợ giới thiệu đối tượng a.

Nếu không, ta như thế nào hướng nhạc phụ nhạc mẫu bàn giao?

Nghe nói Tể tướng Chúc Hoằng Chủ có một cái tôn nữ tên gọi chúc nịnh, ôn nhu mỹ lệ, nội liễm hiền lành, là cái đỉnh cấp tài nữ.

Năm nay mười chín tuổi cũng còn không có hôn phối, nhưng là cầu thân người đã đạp phá cửa hạm.

Thế là Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ngài cảm thấy chúc nịnh thế nào?"

Quốc quân hít sâu một hơi.

Cái này, cái này chúc nịnh nhưng là chân chính quốc đô đệ nhất tài nữ.

Nàng là Chúc Hoằng Chủ Tể tướng mệnh căn tử, chân chính hòn ngọc quý trên tay, hơn nữa còn là thư phòng của hắn tổng quản.

Mà lại cái này đệ nhất tài nữ cũng không phải tự phong, cũng không phải lẫn lộn.

Cô gái này rất điệu thấp, cơ hồ cửa chính không ra, nhị môn không bước, xưa nay không đi tham gia lộn xộn cái gì tụ hội, cũng sẽ không công khai ra bên ngoài truyền cái gì văn chương câu thơ.

Như vậy nàng cái này quốc đô đệ nhất tài nữ thanh danh là thế nào tới?

Thứ nhất, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ rất nhiều thư, rất nhiều văn chương, đều là nàng thay mặt nghĩ, cái này chẳng lẽ còn chưa đủ ngưu bức sao?

Thứ hai, nàng năm nay mười chín tuổi, lại là tuyệt đối danh môn chi hậu, muốn cưới nàng người như là sang sông cá chép, không biết có bao nhiêu hướng hắn cầu thân. Nàng tối thiểu cự tuyệt hơn vài chục tên tiến sĩ, thậm chí bao gồm một quan trạng nguyên.

Chúc Hoằng Chủ nói, hôn sự của nàng đầu tiên muốn chính nàng làm chủ.

Nếu là chính nàng chương mắt nam nhân, gia tộc tuyệt không bức bách.

Rất nhiều tuổi trẻ tài tử cao trúng tiến sĩ sau tràn đầy phấn khởi đi bái phỏng, kết quả chưa tới một canh giờ liền thua trận.

A?

Lời này nghe làm sao lại như vậy quái a? Nếu như là chuyện này, một canh giờ đã rất ngưu bức.

Vậy liền nói chính xác một điểm.

Tất cả mọi người cùng chúc nịnh so đấu tài nghệ, chưa tới một canh giờ toàn bộ thua trận.

Cũng liền nói nàng thắng mấy chục tên tiến sĩ.

Đương nhiên, đó cũng không phải nói nếu như nàng tham gia khoa cử liền nhất định có thể đoạt được Trạng nguyên.

Mà là cô gái này duyệt sách vô số, nghe nhiều biết rộng, tri thức chiều rộng cùng chiều sâu đều rất kinh người.

Cũng chính là nàng diệt đi mấy chục tên tiến sĩ, vì lẽ đó thanh danh lan truyền lớn, trở thành cái gọi là quốc đô đệ nhất tài nữ.

Đối với cái danh này, Chúc thị gia tộc là coi thường.

Đối với người khác mà nói, cái gọi là quốc đô đệ nhất tài nữ là khen thưởng, nhưng đối với Chúc thị tới nói, lại là một loại nhục nhã.

Liền như là ngươi đem Mộc Lan bảo bối xưng là Huyền Vũ thành đệ nhất mỹ nhân, Thẩm Lãng cũng sẽ bão nổi.

Ngươi mới Huyền Vũ thành đệ nhất mỹ nhân, cả nhà ngươi đều là Huyền Vũ thành đệ nhất mỹ nhân.

Tóm lại cái này chúc nịnh phi thường khó làm, vì lẽ đó năm nay nhanh hai mươi tuổi, cũng còn không có gả đi.

Chúc thị gia tộc cũng không vội.

Đương nhiên, bọn hắn cũng xác thực không cần gấp.

Nói câu nào lời khó nghe, quốc quân nữ nhi một ít trình độ bên trên còn có chút sầu gả.

Nhưng Chúc thị gia tộc nữ nhi tuyệt đối không lo gả.

Người trong thiên hạ muốn thắng được Chúc thị con gái, tuyệt đối vượt qua muốn cưới quốc quân con gái.

Chúc thị những người khác cùng vương thất đi được đều rất gần, Chúc Hồng Tuyết cùng Ninh Hàn cùng một cái lão sư, Chúc Hồng Bình tức thì bị quốc quân khích lệ vì nhà ta ngàn dặm câu. Mà cái này chúc nịnh lại cùng Vương tộc giữ một khoảng cách, bình thường rất ít tiến cung.

Quốc quân nghe được Thẩm Lãng vậy mà muốn đem cái này kiêu ngạo cực hạn quốc đô đệ nhất tài nữ gả cho Kim Mộc Thông làm vợ, lập tức da đầu từng đợt run lên.

May mắn Thẩm Lãng chưa hề nói hòa bình thế giới, bằng không quốc quân đại khái sẽ nói bằng không chúng ta vẫn là tới nói một chút hòa bình thế giới đi.

Hắn vốn định muốn nói đổi lại một cái điều kiện.

Thế nhưng là Ninh Nguyên Hiến cũng là muốn mặt người a, hắn hiện tại tựa như là một cái muốn tại hài tử trước mặt khoe khoang năng lực chính mình trưởng bối, liều mạng muốn cho Thẩm Lãng ban thưởng.

Cũng không thể Thẩm Lãng đưa ra điều kiện thứ nhất, ngươi không đáp ứng.

Thẩm Lãng nhắc lại ra điều kiện thứ hai, ngươi vẫn là không đáp ứng.

Dạng này liền lộ ra không chân thành.

"Được, quả nhân cái này thử nhìn một chút." Ninh Nguyên Hiến nói: "Về quốc đô về sau, quả nhân liền đi tự mình bái phỏng Chúc tướng, vì Kim Mộc Thông cầu hôn."

Vừa mới nói xong, quốc quân chính mình cũng phía sau lưng phát lạnh.

Hắn thật có chút hối hận, vừa rồi vì sao lắm miệng, hiện tại cho mình ôm chuyện.

Lần này đi cầu hôn, tuyệt đối là muốn mất mặt.

Chúc nịnh người nào? Ngay cả quan trạng nguyên đều chướng mắt.

Kim Mộc Thông người nào?

Tốt a, yêu ai yêu cả đường đi, quốc quân hiện tại đối Kim Mộc Thông ấn tượng cũng rất tốt.

Nhưng nói một câu lương tâm lời nói.

Nếu như Kim Mộc Thông đầy đủ tiền đồ, Thẩm Lãng cũng căn bản không có khả năng trở thành Kim thị gia tộc người ở rể.

Đại khái một trăm cái Kim Mộc Thông, cũng không chống đỡ được chúc nịnh.

Đương nhiên, Kim Mộc Thông vẫn tương đối đáng yêu.

Đáng thương không nhân ái!

...

Nhàn thoại kéo xong.

Quốc quân sắc mặt thoáng nghiêm túc lên, nói: "Thẩm Lãng, cái này Niết Bàn quân cường đại như thế, nhiều nhất còn có thể luyện được bao nhiêu người?"

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, nghe nói thật sao?"

"Đương nhiên!" Quốc quân nói.

Thẩm Lãng nói: "Siêu cấp Mạch Đao binh rốt cuộc luyện không ra, Kim thị gia tộc đỉnh cấp vật liệu thép bị ta tiêu hao đến sạch sẽ. Vì chi này hơn hai ngàn người Niết Bàn quân, ta dùng xong đại khái mấy chục vạn kim tệ." .

Quốc quân biết chi quân đội này quý, nhưng không nghĩ tới sẽ quý đến nước này.

Thẩm Lãng nói: "Kim thị gia tộc sắt thép tác phường mặc dù là nhà ta, nhưng ra mỗi một bút sắt thép cũng phải cần ghi khoản tiền, cũng phải cần vàng ròng bạc trắng, không thể bởi vì là nhà ta liền trực tiếp cầm."

Điểm này quốc quân đương nhiên hiểu.

Bất luận cái gì một nhà đều là dạng này, cũng tỷ như nói cấm quân là của hắn, Vương tộc tác phường cũng là hắn.

Nhưng là cấm quân trang bị, cũng là cần dùng tiền hướng Vương tộc tác phường mua.

Khoản nhất định phải rõ ràng, quy củ nhất định phải rõ ràng, nếu không sẽ có kinh người tai hoạ ngầm.

Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn bình quân mỗi người có năm chi chì đao dùng để huấn luyện, tổng cộng tiêu hao hơn một trăm vạn cân chì, nhóm vật tư này là ta hướng Thiên Đạo hội vay mượn. Còn có bọn hắn mỗi ngày đều muốn ngâm tắm thuốc, cũng cần tiêu hao đại lượng tiền tài, Thiên Đạo hội cơ hồ mua không mấy cái hành tỉnh quý báu dược liệu. Ninh Chính điện hạ đoạt dòng chính vừa mới bắt đầu, hắn liền đã thiếu Thiên Đạo hội 53 vạn kim tệ."

Số tiền kia là Thẩm Lãng ra mặt vay mượn, nhưng chủ nợ đương nhiên là Ninh Chính, cũng không thể để Thẩm Lãng đến còn số tiền kia.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng chi này vương bài quân đội mặc dù chỉ có hơn hai ngàn người, nhưng là tiêu hao tiền tài lại có thể trang bị ra mấy vạn đại quân.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, nếu như thời gian đầy đủ, ta còn có thể luyện được ba ngàn cái trọng giáp Mạch Đao quân. Nhưng là bệ hạ, ngài là muốn đem chi quân đội này dùng để đối mặt tiếp xuống siêu cấp đại chiến đúng không?"

Ninh Nguyên Hiến gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Vậy liền không có khả năng, ta Kim thị gia tộc tác phường chí ít còn cần thời gian một năm, mới có thể sản xuất ra nhiều như vậy đỉnh cấp vật liệu thép. Mà lại chi này Niết Bàn quân tại dải đất bình nguyên uy lực vô tận, thế nhưng là tiến vào

Nam Âu quốc chiến trường, liền sẽ uy lực giảm nhiều."

Quốc quân gật đầu.

Nam Âu quốc đâu đâu cũng có rừng rậm khe rãnh, địa thế chật chội chật hẹp, như loại này siêu cấp trọng giáp quân đội thi triển không mở ra.

Nơi đó thích hợp nhất là vùng núi quân.

Niết Bàn quân chi này Mạch Đao đội, dựa vào là tập thể lực lượng, mấy ngàn chi Mạch Đao đồng thời chém xuống đi mới có thể tồi khô lạp hủ, vậy liền cần gò đất mang.

"Bất quá bệ hạ, ta đã chuẩn bị huấn luyện đám tiếp theo Niết Bàn quân." Thẩm Lãng nói: "Cái này nhóm thứ hai Niết Bàn quân vẫn như cũ nghịch thiên cường đại, nhưng không còn là Mạch Đao binh. Mà là thích hợp nhất tiến vào Nam Âu quốc chiến trường vùng núi rừng cây quân, là một chi tính cơ động, nhanh nhẹn độ siêu cao cung tiễn binh, số lượng đại khái tại chừng ba ngàn người."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ba ngàn người cung tiễn bộ đội, có phải là hơi ít, rất khó cải biến chiến cuộc?"

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, nếu như mỗi người dùng đều là lưỡng thạch cung, có thể liên xạ mấy chục trên trăm tiễn, đồng thời tinh chuẩn vô cùng đâu?"

Ninh Nguyên Hiến mở to hai mắt.

Cái này. . . Đây không có khả năng đi.

Trước mắt toàn bộ vương triều Đại Viêm, cực kỳ tinh nhuệ cung tiễn bộ đội, dùng cũng là một thạch cung mà thôi.

Một thạch nửa, cũng đã là thần xạ thủ dùng.

Lưỡng thạch cung, mà lại ba ngàn người đều dùng lưỡng thạch cung?

Một thạch cung hữu hiệu sát thương khoảng cách đại khái một trăm năm mươi bước tả hữu, lưỡng thạch cung hữu hiệu sát thương khoảng cách, tối thiểu tại hai trăm năm mươi bước tả hữu.

Mà lại liên xạ trên trăm tiễn, còn tinh chuẩn vô cùng?

Ninh Nguyên Hiến là không biết bộ đội đặc chủng cái từ này.

Không sai!

Thẩm Lãng muốn bồi dưỡng liền là thích hợp rừng cây tác chiến bộ đội đặc chủng.

Mà lại duy nhất một lần liền là ba ngàn người.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Dùng lưỡng thạch cung liên xạ trên trăm tiễn, cái này cần lực lượng kinh người, chỉ sợ ngay cả Niết Bàn quân Mạch Đao binh cũng không có cái này lực lượng, mà lại căn bản là không có cách đại quy mô chế tạo ra hai thạch siêu cấp cường cung đi."

Xác thực không có!

Hai tay lực lượng cho dù có năm trăm cân, cũng làm không được dùng lưỡng thạch cung liên xạ một trăm mũi tên, đây chính là hơn hai trăm bang siêu cấp cường cung.

Mà lại thế giới này cung đều là từ vật liệu gỗ chế thành, cũng trên cơ bản rất khó đạt tới như thế lớn cường độ.

Trong lịch sử trường cung Anh, trực tiếp liền là dùng nguyên một cây tử sam làm bằng gỗ thành, ngắn cũng 1m5 tả hữu, dáng dấp cung thậm chí vượt qua hai mét , bình thường đều tại một trăm bang tả hữu, cực thiểu số vượt qua hai trăm bang.

Mà lại bình thường cung, càng kéo đến đằng sau cần lực lượng càng lớn.

Đem cung kéo căng về sau cần có lực lượng đến cực hạn, lúc này rất khó duy trì, muốn nhắm chuẩn cũng khó.

Nhưng là!

Thẩm Lãng thiết kế chế tạo là hiện đại phục hợp cung ghép.

Hắn hiện tại tạo không ra nhôm hợp kim, nhưng là cao độ mềm và dai vật liệu thép đã có thể tạo ra tới.

Dùng thấp than thép rèn đúc ra cường cung, đầy đủ cung cấp lực lượng cường đại, chỉ là hai thạch hoàn toàn không có vấn đề.

Dùng ròng rọc cơ cấu phục hợp cung ghép, có cao dùng ít sức hiệu quả.

Bởi vì phục hợp cung ghép sức kéo sẽ xuất hiện một cái ba động quá trình, bắt đầu tăng lực đến đỉnh phong về sau, bắt đầu giảm bớt lực lượng sử dụng thẳng đến cung hoàn toàn kéo căng, lúc này liền mang ý nghĩa có đầy đủ thời gian ổn định khom lưng tiến hành nhắm chuẩn.

Đây đối với bắn tên hoàn toàn có vượt thời đại ý nghĩa.

Thẩm Lãng biết những này số không trống không huyết mạch người, đều cực độ chuyên chú, đây là thiên tính của bọn hắn.

Làm bọn hắn đầu nhập Mạch Đao lúc huấn luyện, có thể tại trong vòng mấy tháng, chuyên môn luyện một chiêu một đao cắt đứt đạt tới hơn một trăm vạn lần.

Như vậy cái này nhóm thứ hai Niết Bàn quân, một khi bị cải tạo huyết mạch về sau, để bọn hắn đầu nhập cung tiễn huấn luyện. Bọn hắn cam đoan cũng sẽ giống Mạch Đao đội đồng dạng, thời gian mấy tháng bên trong, huấn luyện xạ kích hơn trăm vạn lần.

Những người này tâm như chỉ thủy, cực độ chuyên chú mẫn cảm.

Một khi hết sức chuyên chú luyện tập xạ thuật, này sẽ là cỡ nào hiệu quả?

Mà lại toàn bộ trang bị hai thạch siêu cấp cường cung, dùng tới cao than thép mũi tên. Lực sát thương cỡ nào kinh người.

Dạng này một chi ba ngàn người cung tiễn thủ, cơ hồ là bất luận cái gì quân đội ác mộng đi.

Niết Bàn quân Mạch Đao đội dùng cho cận chiến, siêu cấp cung tiễn thủ dùng cho viễn trình.

Hai nhánh quân đội phối hợp lại, cơ hồ vô địch.

Thậm chí Thẩm Lãng nội tâm đối ba ngàn cái siêu cấp cung tiễn thủ chờ mong cao hơn.

Trong lịch sử trường cung Anh tay liền đem nước Pháp đại quân bắn ra phân tới.

A Kim School chiến dịch, Anh quân đội sáu ngàn người đối chiến nước Pháp ba vạn đại quân.

Anh quân đội cái này sáu ngàn quân đội liền có năm ngàn trường cung tay.

Kết quả một trận chiến này giết chết nước Pháp hơn một vạn người, tự thân thương vong không cao hơn ba trăm người.

Sáng tạo trước nay chưa từng có huy hoàng đại thắng.

Mà Thẩm Lãng muốn luyện ra cái này thứ hai chi Niết Bàn quân, mặc dù số lượng không nhiều, nhưng sức chiến đấu tuyệt đối vượt xa trường cung Anh tay.

Như vậy trên chiến trường sẽ có cỡ nào biểu hiện? Hoàn toàn không dám tưởng tượng.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cũng không khỏi đối với chi quân đội này tiến vào vô cùng mơ màng.

Bỗng nhiên, hắn không khỏi nói ra: "Thẩm Lãng ngươi nỗ lực nhiều như vậy, vì sao không đem chi quân đội này huấn luyện trở thành Kim thị gia tộc quân đội đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao? Ta Kim thị gia tộc tạo phản xưng vương, ngài là để nhạc phụ ta xưng vương, vẫn là để ta xưng vương, vẫn là để Kim Mộc Thông xưng vương đâu?"

Ách!

Thẩm Lãng xưng vương?

Suy nghĩ một chút khả năng này, quốc quân không khỏi thân thể một trận run rẩy.

Dạng này tai họa nếu là xưng vương, cái kia. . . Kia thật là dân không Liêu sinh.

Mà lại Thẩm Lãng mục tiêu là thiên hạ không thù, diệt đi Thái tử, diệt đi Tiết thị, diệt đi Tam vương tử.

Nâng đỡ Ninh Chính xem như tỉ suất chi phí - hiệu quả cao nhất quá trình.

Thậm chí tại Thẩm Lãng trong lòng, Kim thị gia tộc xác thực không có vương giả chi tư.

Đương nhiên Lãng gia cũng không có, hắn chỉ mới nghĩ hưởng thụ quyền lợi, mà không muốn thực hiện nghĩa vụ. Chỉ muốn

muốn vinh hoa phú quý, lại không nguyện ý chuyên cần chính sự yêu dân. Xem ai không vừa mắt liền diệt đi ai, một ngày cũng không nguyện ý trì hoãn, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì tha thứ đại lượng.

Nhân gia Ninh Nguyên Hiến đều có thể bao dung rất nhiều hắn không quen nhìn người. Ninh Chính chớ nói chi là, độ lượng lớn đến để người giận sôi.

Mà Thẩm Lãng độ lượng, đại khái liền so cống ngầm hẹp một chút xíu đem.

"Huống hồ, ngài qua loa cũng là nhạc phụ ta a." Thẩm Lãng nói.

Quốc quân im lặng.

Nhất trí tại trong lòng ngươi, quả nhân còn không bằng Kim Trác thật sao?

Không cần dày như vậy này mỏng kia a, Ninh Diễm cũng là băng thanh ngọc khiết cùng ngươi, về sau cũng phải vì ngươi sinh con dưỡng cái, hơn nữa còn không danh phận, tiểu tử ngươi một bát nước nội dung chính bình a.

"Thẩm Lãng, cái này thứ hai chi Niết Bàn quân ra, còn cần bao lâu?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Chí ít nửa năm trở lên."

Ninh Nguyên Hiến gật gật đầu, không có tiếp tục nói hết.

Trong lòng của hắn biết, Căng Quân đại khái sẽ không cho hắn thời gian nửa năm.

Nhiều nhất thời gian mấy tháng, quyết định vận mệnh siêu cấp đại chiến liền sẽ bộc phát.

Bỗng nhiên Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, nghe nói ngài vì ta cự tuyệt Ẩn Nguyên hội mượn tiền."

"Ngô!" Ninh Nguyên Hiến hững hờ hồi đáp.

Thẩm Lãng nói: "Ngài thiếu bao nhiêu tiền?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ba bốn trăm vạn đi!"

Đạt được cái này con số trên trời, Thẩm Lãng không có chút nào ngoài ý muốn.

Thậm chí nội tâm của hắn biết, coi như nhiều tiền như vậy cũng không đủ.

Bởi vì sau đó phải bộc phát đại chiến, chính là mấy chục vạn đại quân cấp khuynh quốc chiến.

Mãn Thanh Càn Long hoàng đế lớn nhỏ kim xuyên chiến vận dụng hai mươi mấy vạn quân đội, dùng xong bảy ngàn vạn lượng bạch ngân quân phí.

Mà lần này Việt Quốc muốn đồng thời đối mặt hai cái địch nhân cường đại, Căng Quân cùng Sở quốc.

Chiến tranh quy mô sẽ chỉ lớn hơn.

Vì lẽ đó ba bốn trăm vạn kim tệ khẳng định là không đủ.

Nhưng là quốc quân không có hướng Thẩm Lãng mở miệng.

Bởi vì hắn biết bất luận cái gì tổ chức cùng cá nhân, đều có một cái tiếp nhận ranh giới cuối cùng.

Tỉ như nói Thiên Đạo hội!

Cho đến nay, Thiên Đạo hội cấp cho Thẩm Lãng cùng Kim thị gia tộc tiền đã là một cái con số trên trời.

Sau đó huấn luyện thứ hai chi Niết Bàn quân, vẫn như cũ cần đại bút kim tệ, khoản này kim tệ vẫn như cũ là từ Thẩm Lãng ra mặt hướng Thiên Đạo hội vay mượn.

Như vậy khoản này mấy trăm vạn kim tệ quân phí, tốt nhất cũng đừng có lại hướng Thiên Đạo hội mở miệng.

Một khi mở miệng, Thiên Đạo hội nếu là không mượn tiền, quan hệ của song phương liền sẽ sinh ra vết rách.

Nếu như Thiên Đạo hội nguyện ý mượn, cái kia chỉ sợ nó cũng lập tức không bỏ ra nổi đến như vậy nhiều tiền, lại hoặc là sẽ ảnh hưởng Thiên Đạo hội an bài chiến lược.

Mà lại trọng yếu nhất chính là.

Ngươi mang đến cho người khác bao nhiêu lợi ích?

Nếu như ngươi tác thủ vượt qua khoản này lợi ích, vậy song phương chiến lược liên minh liền sẽ sụp đổ.

Thiên Đạo hội dù sao cùng Ẩn Nguyên hội không giống, vừa mới khôi phục không cao hơn hơn một năm thời gian, mà lại ngay tại điên cuồng khuếch trương kỳ, thật không có bao nhiêu tồn kho kim tệ.

Thẩm Lãng nói đùa đồng dạng nói: "Bệ hạ, bằng không ta tại hơn nửa tháng bên trong, cho ngài kiếm được ba trăm vạn kim tệ?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng, đừng yêu cầu người khác đi làm vượt qua cực hạn chịu đựng sự tình, Thiên Đạo hội rất khó xuất ra số tiền kia, mà lại cái này vẻn vẹn chỉ là thứ nhất bút quân phí."

Thẩm Lãng nói: "Ta nói chính là kiếm a, không hướng Thiên Đạo hội muốn, cũng không hướng Ẩn Nguyên hội muốn. Trong nửa tháng ta cho ngài thuần kiếm ba trăm vạn kim tệ. Nếu như ta làm được, ngài liền cho Ninh Chính điện hạ sắc phong Công tước?"

Trong nửa tháng kiếm ba trăm vạn kim tệ?

Không theo Ẩn Nguyên hội cùng Thiên Đạo hội trên thân nghĩ cách?

Làm sao có thể?

Trong thiên hạ trừ hai cái này tổ chức, không có bất kỳ người nào có thể trong thời gian ngắn móc ra nhiều tiền như vậy.

Không quản làm bất luận cái gì sinh ý, cũng không thể tại trong nửa tháng kiếm được ba trăm vạn kim tệ.

Đây là thật so với lên trời còn khó hơn.

Nhìn thấy Thẩm Lãng là nói đùa thức khẩu khí, quốc quân Ninh Nguyên Hiến không có quá coi là thật.

Khoản này quân phí hắn vẫn là tự nghĩ biện pháp đi.

Không thể đem tất cả mọi chuyện đều để Thẩm Lãng đi làm a, dạng này tư thái liền không tốt, đối với song phương quan hệ cũng không tốt.

...

Quốc quân khoảng cách quốc đô còn có vài trăm dặm thời điểm.

Biên cảnh cùng đi săn kết quả liền đã truyền khắp thiên hạ.

Sau đó, toàn bộ thiên hạ triệt để nghẹn ngào.

Nhất là quốc đô.

Tất cả mọi người bị chấn động đến rùng mình.

Ngay từ đầu không quản là quan viên vẫn là bách tính, đều hoàn toàn không tin.

Cái này sao có thể?

Thẩm Lãng cái kia hai ngàn lính mới hoàn toàn là phế vật a, mà lại vẻn vẹn chỉ huấn luyện mấy tháng, liền luyện một chiêu mà thôi.

Làm sao có thể đánh bại Sở quốc năm ngàn tinh nhuệ?

Về sau, tin tức thắng lợi đã xác định.

Tất cả mọi người lại nghĩ, có phải là Thẩm Lãng sử dụng cái gì quỷ kế? Để Sở vương cố ý nhường?

Nếu không liền xem như nước sông đảo lưu, mặt trời đông chìm cũng không có khả năng thắng a?

Nhưng là tin tức truyền đến càng ngày càng xác định, lại tới càng chính xác.

Thẩm Lãng dưới trướng cái này hai ngàn Niết Bàn lính mới, chẳng những thắng.

Mà lại đem Sở quốc tinh nhuệ nhất hai ngàn võ tốt, còn có ba ngàn trọng giáp kỵ binh cơ hồ chém tận giết tuyệt.

Sau đó, toàn bộ quốc đô người đều hoài nghi nhân sinh!

Thẩm Lãng đây là thần sao?

Trước đó văn võ ân khoa khảo thí, hắn sáng tạo kỳ tích.

Lần này biên cảnh cùng đi săn, lại sáng tạo càng lớn kỳ tích?

Hắn là thế nào làm được a?

Quả thực là muốn để người nổi điên a.

Mấu chốt lần này tất cả mọi người cho rằng, cái gọi là biên cảnh cùng đi săn là quốc quân cố ý cắt thịt cho Sở quốc mà thôi, Thẩm Lãng cùng Ninh Chính chỉ là vật hi sinh, ngay cả chính hắn đều không có nghĩ qua sẽ thắng.

Người này quả thực không phải người.

Về sau các ngươi nói Thẩm Lãng có thể sinh con, ta đều tin tưởng!

Mà tin tức này truyền ra về sau, cực kỳ trực tiếp phản ứng liền là Thái tử cùng Tam vương tử Ninh Kỳ đảng tranh nháy mắt đình chỉ!

Cái gọi là đầu cơ trục lợi quân lương án, tham ô quân phí án triệt để hành quân lặng lẽ.

Trên triều đình, hai người lập tức bày ra một bộ huynh hữu đệ cung bộ dáng.

…

Mấy ngày về sau!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến khải hoàn.

Đại quân trùng trùng điệp điệp theo Chu Tước môn tiến vào quốc đô, oai phong lẫm liệt!

Đây là bởi vì Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ , bất kỳ người nào không được xuất ngoại đều nghênh đón.

Nếu không Thái tử cùng quần thần chỉ sợ sẽ ra nghênh đón năm trăm dặm trở lên.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến xe miện vừa mới đến Chu Tước môn.

Thái tử suất lĩnh lấy tất cả văn võ quần thần, chỉnh tề quỳ xuống.

"Cung nghênh bệ hạ hồi đô!"

Tất cả mọi người cái trán kề sát đất, cùng kêu lên hô to, cơ hồ hô phá cuống họng.

Mặc dù quỳ sát lại thấp, nhưng tất cả quan viên cũng hận không thể tại đầu trên đỉnh dài một ánh mắt, nhìn xem quốc quân đến tột cùng là cái dạng gì?

Có phải là ốm yếu?

Vẫn là như là trong truyền thuyết như thế tinh thần sáng láng.

Xe miện cửa mở ra, quốc quân chậm rãi đi tới.

Ôi!

Lúc trước hắn nhiễm đến tóc xám trắng, lúc này lại một lần nữa nhuộm đen.

Thừa dịp đi đường mười mấy ngày nay thời gian, hắn ăn tráng trở về.

Cả người lộ ra anh tư bừng bừng phấn chấn, so với tại biên cảnh thời điểm, phảng phất lại trẻ mấy tuổi.

Cùng trước đó không có bị bệnh thời điểm hoàn toàn giống nhau như đúc.

Một thân hoàn toàn mới vương bào, hoàn toàn mới kim quan.

Nhìn qua chỉ sợ ngay cả bốn mươi tuổi đều không có a.

Hùng tráng cực hạn, uy phong cực hạn.

"Đều ngẩng đầu lên, xem thật kỹ một chút quả nhân!"

Ninh Nguyên Hiến thanh âm không cao, nhưng là rót vào nội lực về sau, thanh âm xuyên thấu tính mười phần, ở đây mấy trăm thần tử đều nghe được rõ ràng.

"Ngẩng đầu lên a."

Tất cả quan viên cẩn thận từng li từng tí ngẩng đầu.

Nhìn thấy một cái tuổi trẻ mà cường đại quân vương.

Móa!

Ai nói bệ hạ trúng gió a?

Khẳng định là giả bệnh!

Bộ dạng này giống như là trúng gió qua? Đừng nói giỡn!

Bệ hạ cùng Thẩm Lãng lại liên thủ hố người, lúc đầu dự định hố chính là Sở vương, kết quả đem chúng ta văn võ đại thần đều hố.

Ai trước truyền cái này lời đồn?

Dụng ý khó dò!

Theo tất cả mọi người ánh mắt bên trong, Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa nhìn thấy kính sợ.

Thậm chí là run rẩy phát run kính sợ.

Lúc này ở những này thần tử trong mắt, Ninh Nguyên Hiến cái này quân vương khẳng định là thần bí khó lường.

Quá ngưu bức, quá ác.

Vì âm Sở vương, vậy mà giả bệnh giả bộ như thế rất thật, ngay cả một chút xíu sơ hở đều không có.

Thái tử cùng Tam vương tử đều không thể phát hiện.

Bệ hạ cái này đế vương tâm thuật, thực sự thật đáng sợ.

Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa sảng khoái vô cùng.

Tất cả mọi người lại một lần nữa quỳ sát ở trước mặt của hắn run lẩy bẩy.

Trước đó bị bệnh vẻ lo lắng, từ đây quét dọn đến sạch sẽ.

Danh dự của hắn lại một lần nữa trở lại chân chính đỉnh phong.

"Từ khi quả nhân bị bệnh về sau, rất nhiều người liền biếng nhác chính, trước đó quả nhân bệnh quản không các ngươi, hiện tại quả nhân thân thể thoáng tốt một chút, liền không thể mặc kệ." Quốc quân thanh âm châm chọc mà lạnh lẽo.

Quần thần run rẩy.

Bệ hạ ngài cũng đừng giả.

Ngươi căn bản liền không có bệnh, đều là trang.

Đón lấy, quốc quân vung tay lên!

Lập tức, mấy trăm tên cấm quân lao ra.

Dựa theo danh sách đuổi bắt quan viên.

Ròng rã đuổi bắt ba mươi người.

Thái tử nhất hệ mười lăm người, Tam vương tử nhất hệ mười lăm người.

Đều là lần này đảng tranh bên trong nhảy nhất hoan, cao nhất chính tam phẩm, thấp nhất lục phẩm.

Ngay sau đó, đại hoạn quan Lê Chuẩn đọc lên một đạo lại một đạo ý chỉ.

Nghe vào, mỗi người đều tội ác ngập trời.

Tại chỗ định tội, tại chỗ phán quyết!

Chém!

Chém!

Chém!

Xét nhà!

"Xoát xoát xoát!"

Giơ tay chém xuống!

Ba mươi tên quan viên, đầu người rơi xuống đất.

Huyết khí trùng thiên!

Giết đến ở đây tất cả quan viên hồn phi phách tán, toàn thân run rẩy.

Ninh Nguyên Hiến không có tiếp tục răn dạy.

Chỉ là lạnh lùng nhìn qua những này thần tử.

Lúc này vô thanh thắng hữu thanh!

Khi hắn ánh mắt ngưng tụ tại cái nào đó đại thần thời gian quá dài thời điểm, tên này đại thần vậy mà trực tiếp bất tỉnh đi.

Cơ hồ bị dọa đến bị kinh phong.

Ngay sau đó, quốc quân nhìn một chút Thái tử cùng Tam vương tử Ninh Kỳ.

"Thái tử, ngươi khoảng thời gian này giám quốc vất vả."

Thái tử Ninh Dực dập đầu nói: "Nhi thần không dám! Phụ vương biên cảnh cùng đi săn đánh bại Sở vương, giương nước ta uy mới là thật vất vả."

Ninh Nguyên Hiến thản nhiên nói: "Lần này biên cảnh cùng đi săn sở dĩ hoàn toàn thắng lợi, tất cả đều là Ninh Chính công lao. Lê Chuẩn viết chỉ, miễn đi Thiên Việt Đô đốc Trương Triệu chức vụ, sắc phong Trường Bình Hầu Ninh Chính vì Thiên Việt Đô đốc, Trường Bình Hầu tước phủ tăng cường quân bị năm ngàn!"

Lời này mới ra!

Như là đất bằng kinh lôi!

Chấn động đến tất cả thần tử trong lòng long trời lở đất.

Điều này có ý vị gì?

Mang ý nghĩa bệ hạ công khai để ngũ vương tử Ninh Chính tham dự đoạt dòng chính!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 319: Ninh Chính Quật Khởi! Quốc Quân Ân Sủng Vô Biên! Cầu Hôn

Thiên Việt Đô đốc Trương Triệu cũng ở tại chỗ.

Nghe được ý chỉ về sau, hắn chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng, cả người triệt để mộng.

Hắn bị miễn chức?

Hắn đúng là đắc tội qua Thẩm Lãng, hơn nữa còn vây quanh qua Ninh Chính dinh thự muốn bắt Thẩm Lãng.

Nhưng kia cũng là phụng mệnh mà đi a.

Thượng thư đài cùng Xu Mật viện mệnh lệnh, hắn dám không chấp hành sao?

Quốc quân nhìn Trương Triệu một chút, người này năm nay cũng năm mươi mấy tuổi, trong nhà cũng là trong quân thế gia, nhưng cho tới bây giờ đều không có trải qua cao vị, tổ phụ chỉ là một cái lục phẩm võ tướng, Trương Triệu phụ thân đến già mới lên tới Ngũ phẩm.

Hắn Trương Triệu hai mươi tuổi thời điểm đánh qua càng Sở Chi chiến, ba mươi tuổi thời điểm đánh qua Ngô Việt chiến.

Chưa nói tới là danh tướng, nhưng tuyệt đối xem như mãnh tướng.

Người này đã từng cùng Trịnh Đà là cùng cấp, nhưng về sau bị Trịnh Đà bỏ xa.

Đương nhiên dạng này người có rất nhiều, nhưng là thái bình mùa màng xuống, bọn hắn đều có chút bị xem nhẹ.

Đại khái tại mấy năm trước, vị này Trương Triệu vẫn là Trấn Bắc đại tướng quân phủ thượng một cái du kích tướng quân, mà lúc đó Trịnh Đà cũng đã là Bình tây tướng quân, thống soái mấy vạn đại quân.

Thực ra hai người quân công là đồng dạng, mà lại hai người điểm xuất phát cũng giống vậy.

Thậm chí lúc ấy Vũ Cử thi hội thời điểm, Trương Triệu trung võ tiến sĩ thứ tự còn muốn cao hơn một chút, nhị giáp thứ tư.

Nhưng vừa đến bởi vì Trịnh Đà xuất thân từ quý tộc, thứ hai Trịnh Đà càng thêm sẽ luồn cúi.

Hai mươi mấy năm sau, Trương Triệu vậy mà tại Trịnh Đà trước mặt ngay cả một cái chỗ ngồi đều không có.

Mà cực kỳ sỉ nhục chính là tại sáu năm trước.

Trương Triệu tính cách có chút quái đản, Trấn Bắc đại tướng quân Nam Cung Ngạo cũng không thích hắn, hắn tại Bắc Quân rất không như ý.

Hắn nghĩ tới mình cùng Trịnh Đà đã từng là cùng bảng võ tiến sĩ, mà lại trên chiến trường là đồng liêu, thậm chí còn xưng huynh gọi đệ.

Thế là hắn tìm đến Trịnh Đà, hi vọng theo Trấn Bắc đại tướng quân phủ dời, tiến vào Trịnh Đà trong quân, dù là lên cao cấp một cũng được.

Trịnh Đà lúc ấy phi thường thân mật, hỏi han ân cần, tự mình thiết yến khoản đãi Trương Triệu, hoàn toàn không có chút nào giá đỡ.

Kết quả ngày thứ hai tỉnh rượu về sau, Trương Triệu lại đi tìm Trịnh Đà nói chuyện chính sự, lại bị cáo tri Trịnh Đà tướng quân đã đi, có công vụ khẩn cấp mang theo, cần mấy tháng sau mới có thể trở về, đồng thời hạ nhân còn đưa cho Trương Triệu một trăm kim tệ.

Vô cùng nhục nhã.

Ngươi Trịnh Đà là coi ta là thành ăn xin đuổi sao?

Trương Triệu tính cách quái đản, chỗ nào nhận được như thế lớn sỉ nhục?

Thế là hắn rút kinh nghiệm xương máu, cắn răng một cái trực tiếp đầu nhập Thái tử.

Thái tử dưới trướng thế lực khổng lồ, nhưng đều là quan văn, dưới trướng đỉnh cấp võ tướng cũng chỉ có Bình Nam đại tướng quân Chúc Lâm một người.

Nhưng coi như như thế, chỉ là một cái du kích tướng quân đầu nhập vào, Thái tử cũng không có quá để vào mắt.

Nhưng về sau tại một kiện nào đó sự vụ lên, Trương Triệu bốc lên đắc tội Trấn Bắc đại tướng quân Nam Cung Ngạo phong hiểm, trợ giúp Thái tử xử lý một kiện đại sự.

Sau đó, hắn cũng xác thực làm tức giận Nam Cung Ngạo, trực tiếp bị trục xuất Trấn Bắc đại tướng quân phủ.

Nhưng là vẻn vẹn hai tháng sau liền lên phục.

Sự thật chứng minh, chỉ cần phía sau có người, hết thảy trừng phạt đều là phù vân.

Hắn rất nhanh liền bị điều đi Chúc Nhung Thiên Nam hành tỉnh đảm nhiệm tham tướng.

Hai năm sau, hắn lại một lần nữa thu hoạch được tấn thăng.

Ba năm trước đây chính thức bị điều vào quốc đô, đảm nhiệm Thiên Việt Đô đốc, chấp chưởng toàn bộ quốc đô phòng vệ đại quyền, quân đội dưới quyền hai vạn.

Mặc dù cùng Trịnh Đà so sánh vẫn là kém một chút, nhưng cũng cơ hồ là bình khởi bình tọa.

Thiên Việt thành là quốc đô, cái này có thể nói là Việt Quốc thứ nhất Đô đốc.

Mà liền tại hắn Trương Triệu chấp chưởng Thiên Việt phủ đề đốc thời điểm, Trịnh Đà tự mình đến đây tiếp, đồng thời đưa lên phong phú cực hạn lễ vật, luôn mồm xưng Trương Triệu huynh, thậm chí bày ra phi thường khiêm tốn tư thái.

Ngay lúc đó Trương Triệu cảm thấy sảng khoái vô cùng, nửa đời người biệt khuất đều hoàn toàn tán đi.

Vì lẽ đó từ nay về sau, hắn càng thêm bán mạng đất là Thái tử làm việc.

Thái tử để hắn làm gì liền làm cái đó, thậm chí xuất binh vây quanh Ninh Chính phủ đệ, muốn bắt Thẩm Lãng đi ngăn cách, hắn cũng làm theo không lầm.

Quốc quân nhẫn hắn đã có một đoạn thời gian, nhưng lại cảm thấy người này chỉ là cực đoan một chút, cũng không có bất trung tâm.

Tăng thêm Thiên Việt trung đô đốc là từ Ninh Kỳ tự mình đảm nhiệm, như vậy Đô đốc từ Thái tử người đảm nhiệm cũng là có thể, vừa vặn có thể cân bằng.

Dù sao chấp chưởng quốc đô phòng ngự đại quyền còn có cấm quân Đại thống lĩnh, đây là quốc quân tuyệt đối dòng chính.

Bây giờ đã Ninh Chính thượng vị, vậy cái này Trương Triệu liền có thể trước cút qua một bên.

Lúc này Trương Triệu chỉ cảm thấy khắp cả người lạnh buốt.

Ta muốn xong đời sao?

Thật vất vả leo đến hiện tại vị trí này, muốn lại muốn bị đánh vào bụi bặm sao? Lại muốn bị người chà đạp chế nhạo sao?

Lập tức, hắn không khỏi hướng phía Thái tử Ninh Dực nhìn lại, muốn làm cho đối phương mở miệng tương trợ.

Mà Thái tử cùng Tam vương tử Ninh Kỳ quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích.

Thái tử lúc này chỗ nào lo lắng Trương Triệu a?

Hai người bọn họ nhận rung động mới là lớn nhất.

Ninh Chính vậy mà thật trổ hết tài năng?

Cha Vương Chân để hắn công nhiên đoạt dòng chính.

Cái này sao có thể?

Mà ở đây tất cả thần tử cũng không dám tin tưởng mình lỗ tai.

Bệ hạ, ngài đây là ghét bỏ trong triều còn chưa đủ loạn sao?

Thái tử cùng Tam vương tử đảng tranh đã nhấc lên sóng to gió lớn, hiện tại ngài vậy mà để ngũ vương tử Ninh Chính cũng gia nhập cái trò chơi này.

Ngài đây là điên sao?

Ninh Chính điện hạ không phải chẳng lành người sao?

Không nói đến hắn lại thấp lại đen, trên mặt có gì đó quái lạ bớt.

Liền nhàn nhạt một cái cà lăm cà lăm liền không thể quá quan a, ta Việt Quốc luôn không khả năng xuất hiện một cái lời nói đều nói không lưu loát đại vương đi.

Dạng này người cũng có thể đoạt dòng chính?

Khẳng định lại là Thẩm Lãng giật dây a.

Tên tiểu súc sinh này liền là không làm chuyện tốt, đây là đem ta Việt Quốc đại sự xem như trò đùa sao?

Bệ hạ ngài là tại là quá dung túng Thẩm Lãng.

Nhưng tất cả mọi người chỉ dám ở trong lòng oán thầm.

Lúc này quốc quân Ninh Nguyên Hiến đại thắng trở về, uy phong lẫm liệt, cầm kiếm tứ phương, không có chút nào đối thủ.

Nếu ai dám ra mặt phản đối, đây chẳng phải là muốn dùng cổ thử một chút quốc quân đồ đao phải chăng sắc bén sao?

Nhưng đoạt dòng chính đại sự có Thẩm Lãng căn này gậy quấy phân heo, từ đó về sau trong nước lại không ngày yên tĩnh.

"Đi thôi, hồi cung!"

Ninh Nguyên Hiến ra lệnh một tiếng, trùng trùng điệp điệp trở về hoàng cung!

Mà Thẩm Lãng cũng không kịp chờ đợi về đến trong nhà, hắn đã không sai biệt lắm một tháng không có ôm bảo bối của hắn khuê nữ.

...

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng thiếp hầu kim Băng nhi ôm nữ nhi Thẩm Mật tiến vào hoàng cung bên trong.

Quốc quân ôm một khắc đồng hồ.

Chủng phi ôm một khắc đồng hồ.

Biện phi ôm ba canh giờ!

Cuối cùng cơm tối thậm chí đều là tại Biện phi trong cung ăn, không sai biệt lắm sắp trời tối thời điểm, Băng nhi mới ôm Thẩm Mật về nhà.

Lúc này tất cả mọi người nhìn rõ ràng.

Trước đó bệ hạ cùng Thẩm Lãng thật là đang diễn trò.

Loại này ân sủng quá mức.

Cái này lại không phải Kim Mộc Lan sinh hài tử, chỉ là khu khu một cái thiếp thị sinh nữ hài, về phần như thế sao?

Quốc quân lần lượt sinh mười mấy hài tử, ròng rã tự tay ôm qua, chỉ sợ không đến một nửa đi.

Bây giờ lại tự tay ôm một cái tiểu thiếp sinh hài tử, quá mức.

...

Thẩm Lãng một tay ôm Bảo Bảo, một tay đọc qua danh sách.

Băng nhi còn tại kiểm kê nhận được lễ vật, sau đó miệng nhỏ líu ríu nói không ngừng.

"Biện phi nương nương người thật sự là quá tốt, một chút xíu giá đỡ đều không có, ta nhìn thấy hắn thậm chí cảm giác giống như là nhìn thấy mẫu thân."

Thẩm Lãng cười nói: "Nói như ngươi vậy, cẩn thận nhạc mẫu ta đại nhân tức giận a."

Nhạc mẫu Tô Bội Bội cũng hoàn toàn đem Băng nhi xem như nữ nhi đồng dạng, lên một lần Tô Kiếm Đình tiến công Huyền Vũ bá tước phủ thời điểm, bắt Băng nhi làm con tin, Tô Bội Bội lập tức liền thỏa hiệp, đồng thời đem cái kia phong ngụy tạo mê tín giao ra, chỉ sợ Tô Kiếm Đình xuất thủ tổn thương Băng nhi.

Băng nhi lập tức le lưỡi.

Nàng đương nhiên biết phu nhân Tô Bội Bội đối nàng vô cùng tốt, nhưng phu nhân tùy tiện, ngay cả tiểu thư đều chiếu cố qua loa.

Hôm nay Biện phi quả thật làm cho Băng nhi mở rộng tầm mắt.

Nàng mặc dù chưa từng có sinh qua hài tử, nhưng thật cái gì cũng biết.

Làm sao ôm, làm sao hống, làm sao thay tã mấy người, làm được so Băng nhi còn thuần thục hơn.

Mà lại Bảo Bảo ôm một cái đến tay, quả thực một phút đều không nỡ buông ra.

Cuối cùng Băng nhi lúc sắp đi, Biện phi trong mắt cái kia không bỏ, quả thực để người động dung.

Để người cảm thấy nàng không còn là cao cao tại thượng Vương phi, mà là một cái vô cùng khát vọng làm mẹ đáng thương nữ nhân.

Thẩm Mật tiểu bảo bảo đã hơn ba tháng, lúc này hoàn toàn nẩy nở.

Thật sự là kinh người xinh đẹp, hoàn toàn như là búp bê, tinh xảo tuyệt luân.

Nhất là hai con mắt to, vừa đen vừa sáng, thật như là mã não thạch.

Mà lại nàng cũng không thích kêu to, không thích khóc, không thích cười, cũng không thích oa oa gọi.

Nhưng lại tràn ngập linh khí.

Bởi vì nàng ngoại giới sự vật tràn ngập tuyệt đối hiếu kì.

Nhìn thấy một cái chuyện mới mẻ vật, hai con mắt to liền không nháy mắt trừng mắt.

Ngươi nếu là ngăn trở nàng, nàng liền nghiêng đầu nhìn.

Ngươi nếu là đổi một cái phương hướng, nàng liền quay qua thân thể nhìn.

Nàng mặc dù còn không biết nói chuyện, nhưng là ánh mắt lại phảng phất biết nói chuyện, quả thực đáng yêu tới cực điểm , bất kỳ người nào ôm vào đều yêu thích không buông tay.

Biện phi ôm Thẩm Mật tiểu bảo bảo thời điểm liền nói đây quả thực là một cái tiểu công chúa a, hoạt bát cùng điềm tĩnh cùng tồn tại, căn bản không giống như là mẫu thân nàng líu ríu.

Băng nhi nghe nói như thế quả thực vui hỏng.

Nàng chỉ hi vọng nhìn thấy nữ nhi cùng nàng hoàn toàn không giống.

Về đến nhà về sau, nàng liền luôn miệng nói nhà ta bảo bối khuê nữ đời trước nhất định là cái công chúa, nàng chỉ là mượn ta bụng đi qua một chút mà thôi, thực ra không hề giống ta.

Thẩm Lãng nghe nói như thế triệt để im lặng.

Nhìn nữ thành phượng đến cái dạng này, Tiểu Băng cũng độc nhất vô nhị.

Vì để nữ nhi có được cao quý thân phận, chính nàng hận không thể cùng bảo bối khuê nữ đoạn tuyệt mẫu nữ quan hệ, thật giống như nàng cái này mẫu thân thân phận đặc biệt nhận không ra người.

Thật sự là đáng thương mẹ tâm.

"Ai, đáng tiếc Ninh Chính điện hạ không có hài tử, bằng không hắn sinh một đứa con trai, cùng chúng ta gia bảo bảo liền là thanh mai trúc mã, trời đất tạo nên một đôi." Băng nhi bỗng nhiên nói.

Thẩm Lãng nói: "Ninh Chính dáng dấp như thế không dễ nhìn, ngươi liền không sợ hắn sinh ra nhi tử xấu a."

Băng nhi nói: "Thực ra nam hài tử xấu xí một chút không có gì, bất quá nhi tử lớn lên giống mẫu thân, Ninh Chính điện hạ nhi tử chưa hẳn xấu đi."

Nơi này chính là Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ, Thẩm Lãng cùng Băng nhi đây đối với đực cái luôn miệng nói nhân gia xấu.

Đương nhiên, đừng nói Ninh Chính không có nghe thấy, coi như hắn nghe thấy cũng chỉ là không có ý tứ cười cười mà thôi. Liền Trác thị một số thời khắc cũng nói đùa gọi hắn là xấu lang, hắn cũng không chút nào để ý.

Người này cực kỳ kiên nghị, nhưng là cũng là thật độ lượng lớn.

"Cô gia, ngươi đang nhìn cái gì đâu?" Băng nhi quấn quýt si mê nói, ánh mắt trở nên quyến rũ.

Phảng phất đang nhắc nhở, sắc trời không còn sớm, nên nghỉ ngơi.

Thẩm Lãng đương nhiên là đang nhìn trống không số không huyết mạch người danh sách.

Lên một lần, hắn tại quốc đô phụ cận tìm tới hơn hai ngàn ba trăm tên số không huyết mạch người.

Lần này liền muốn tại toàn bộ Việt Quốc phạm vi bên trong tìm kiếm.

Chuyện này hắn giao cho hai cái tổ chức đi làm, một cái Thiên Đạo hội, còn có một cái liền là Trường Bình Hầu tước phủ tổ chức tình báo đen kính ti.

Cái này đen kính ti cho đến trước mắt tất cả cốt cán thành viên, toàn bộ đến từ Khổ Đầu Hoan dưới trướng võ sĩ.

Đám người này mỗi một cái đều là Khổ Đầu Hoan tỉ mỉ chọn lựa ra, mỗi một cái đều là có lý tưởng. . . Đạo phỉ.

Phi thường thích hợp khâm phục báo làm việc.

Đương nhiên, hiện tại tổ chức này còn vẻn vẹn chỉ là một cái hình thức ban đầu mà thôi.

Cho đến trước mắt, đen kính ti tối cao người phụ trách là Thẩm Lãng.

Hắn cũng không có yêu cầu đen kính ti cốt cán cùng Khổ Đầu Hoan tiến hành cắt đứt, dù sao quan hệ giữa bọn họ quá mật thiết.

Nhưng là, Khổ Đầu Hoan ngược lại chủ động cùng bọn hắn tiến hành cắt đứt.

Mấu chốt là Thẩm Lãng cùng Khổ Đầu Hoan hai người đều không có tư tâm, càng thêm không có bất kỳ cái gì gia hại ý, ngay cả mưu quyền tâm tư đều không có.

Tại Việt Quốc toàn cảnh tìm kiếm trống không số không huyết mạch người công việc này đã tiếp tục hơn bốn tháng.

Thiên Đạo hội phái ra hơn một trăm người, Thẩm Lãng đen kính ti phái ra hơn một trăm người.

Đám này số không huyết mạch người đều hết sức rõ ràng đặc thù, không chỉ là tinh thần đặc thù, hơn nữa còn có làn da đặc thù, con ngươi đặc thù vân vân.

Đi qua ba tầng si tra về sau, trên cơ bản liền tám chín phần mười.

Hiện tại bước đầu danh sách đã liệt ra.

Kết quả thành niên trống không số không huyết mạch người, xa so với Thẩm Lãng trong tưởng tượng muốn ít rất nhiều.

Quốc đô cùng chung quanh thành huyện, tổng cộng ba triệu nhân khẩu, Thẩm Lãng tìm tới hơn hai ngàn ba trăm cái trống không số không huyết mạch người.

Mà Việt Quốc có ba cái hành tỉnh, một cái đặc trị châu, cộng thêm một cái quốc đô khu quản hạt, tổng cộng nhân khẩu đại khái tại 19 triệu tả hữu.

Dựa theo cái này xác suất, hẳn là còn có thể tìm tới tám, chín ngàn cái trống không số không huyết mạch người.

Nhưng là Thẩm Lãng suy đoán, quốc đô vật tư phong phú hơn, sinh hoạt trình độ cao hơn, vì lẽ đó trống không số không huyết mạch người tỉ lệ sống sót sẽ làm một chút.

Mà xa xôi khu vực, sinh hoạt gian khổ, trống không số không huyết mạch người tỉ lệ sống sót hẳn là sẽ thấp một chút.

Nói đến càng trực tiếp một chút, tỉ như giống xuyên qua trước đó cái này Thẩm Lãng, đổi thành đồng dạng gia đình đã sớm chết đói, hoặc là ném tới trong hốc núi tự sinh tự diệt.

Cũng chính là phụ mẫu cùng đệ đệ bảo hộ nàng, sủng ái hắn, mới đem hắn cái này ngu ngốc dưỡng đến như thế lớn.

Lúc đầu Thẩm Lãng cho là mình thân thể bản tôn cũng là trống không số không huyết mạch người.

Về sau đi qua ngươi kỹ càng hiểu về sau, hắn phát hiện cái này bản tôn huyết mạch khả năng càng thêm ly kỳ một chút.

Trống không số không huyết mạch người cũng không phải là trẻ đần độn, chỉ là tự bế, tinh thần chướng ngại, bọn hắn mẫn cảm mà chuyên chú.

Mà Thẩm Lãng xuyên qua trước cái này bản tôn, trên cơ bản liền là một kẻ ngu ngốc.

Trở lại chuyện chính.

Đi qua bước đầu thống kê, trừ quốc đô khu vực bên ngoài, toàn bộ Việt Quốc trống không số không huyết mạch người số lượng, vậy mà chỉ có chỉ là 3,700 người.

So Thẩm Lãng trong tưởng tượng còn thấp hơn một nửa.

Nguyên bản khẳng định không chỉ nhiều như vậy, khẳng định đều bị vứt bỏ, đều chết.

Mà lại coi như những người may mắn còn sống sót này sinh tồn hoàn cảnh, cũng so Thẩm Lãng trong tưởng tượng muốn ác liệt rất nhiều.

Nhất định phải trong thời gian ngắn nhất, đem bọn hắn toàn bộ cứu thoát ra, sau đó đưa đến quốc đô tới.

Cải biến vận mệnh của bọn hắn, để bọn hắn thuế biến.

Trở thành thứ hai chi Niết Bàn quân, trở thành sức chiến đấu càng thêm kinh người bộ đội đặc chủng, đỉnh cấp cung tiễn thủ.

"Cô gia, nên an giấc." Băng nhi gắt giọng.

Thẩm Lãng quay đầu nhìn sang, kết quả phát hiện Băng nhi trên thân chỉ còn lại một đầu cái yếm nhỏ.

Trắng nõn thân thể mềm mại, như tuyết mê người.

Thẩm Lãng kinh ngạc, cái này mặc dù đốt địa long, nhưng lúc này vẫn là tháng hai phần a, thời tiết còn rất lạnh.

Băng nhi ngươi không lạnh sao?

Bảo Bảo nhìn thấy mụ mụ cái dạng này, cũng không khỏi đến trừng to mắt, một hồi nhìn xem ba ba, một hồi nhìn xem mụ mụ.

Đây là ý gì a?

"Bé ngoan nhanh đi ngủ nha. . ." Băng nhi cho Bảo Bảo uy (cho ăn) sữa, sau đó cố gắng dỗ dành nàng đi ngủ.

Tiểu bảo bảo, phải ngoan ngoan đi ngủ, đừng chậm trễ mẫu thân chuyện tốt nha.

Mà vừa lúc này.

Bên ngoài truyền đến Ninh Diễm công chúa thanh âm.

"Tao băng, hôm nay giờ đến phiên ta."

Không được, hiện tại Ninh Diễm ngay cả Băng nhi ngoại hiệu đều biết. Là Trác thị nói? Mà Trác thị là theo Băng nhi nơi này nghe được, xem ra nữ nhân ở giữa là không có bí mật.

Lập tức, Băng nhi xinh đẹp khuôn mặt khóc không ra nước mắt.

Tiểu phôi đản Bảo Bảo đều tại ngươi, cũng không rất sớm đi ngủ, nếu không phụ thân bị nương kéo tiến trong chăn, cũng không có cái kia lớn mông chuyện gì.

Thẩm Mật tiểu bảo bảo ăn như gió cuốn, hồn nhiên vong ngã.

...

Sau đó thời gian, Ninh Chính quả thực phải bận rộn điên.

Hắn chính thức cưỡi ngựa nhậm chức, đảm nhiệm Thiên Việt Đô đốc.

Lan tên điên, Khổ Đầu Hoan, Niết Bàn lính mới, Lan thị mười huynh đệ đều cùng một chỗ theo tới.

Thẩm Lãng cũng không giải thích được trở thành phủ đề đốc trưởng sử.

Bất quá, hắn căn bản chưa từng đi phủ đề đốc một bước.

Tất cả vụn vặt sự vụ, toàn diện không cần tìm ta.

Ta Thẩm Lãng chỉ hưởng thụ quyền lợi, không thực hiện nghĩa vụ.

Mà Ninh Chính cũng bắt đầu chật vật quân chính kiếp sống.

Lúc trước hắn chưa hề đảm nhiệm qua bất luận cái gì chức vụ, lập tức liền tấn thăng đến Thiên Việt thành phủ đề đốc, muốn chấp chưởng toàn bộ quốc đô phòng ngự, trị an vân vân.

Quả thực được xưng tụng là sứt đầu mẻ trán.

Tăng thêm Tam vương tử cùng Thái tử người không có khả năng phối hợp hắn, còn nghĩ trăm phương ngàn kế trở ngại, chế tạo nan đề.

Thẩm Lãng thậm chí có thể cảm giác được rõ ràng, khoảng thời gian này quốc đô trị an rất hiển nhiên trở nên kém, trật tự cũng loạn rất nhiều.

Nhưng là hắn không có ra tay giúp đỡ, quốc quân cũng không có ra tay giúp đỡ.

Sự tình là cần tự mình làm.

Ninh Chính cũng không có tới tố khổ nửa câu, liền là mỗi ngày ăn ở ngủ đều tại phủ đề đốc bên trong.

Một ngày chỉ ngủ hai canh giờ.

Còn lại một nửa thời gian, đi khắp quốc đô mỗi một chỗ địa phương điều tra cẩn thận.

Đi kiểm tra mỗi một cái cửa thành, mỗi một cái nhà kho, mỗi một nhánh quân đội.

Bởi vì không có điều tra, thì không có quyền lên tiếng.

Khỏi cần phải nói, liền đơn thuần chuyên cần chính sự đầu này lên, Ninh Chính so với quốc quân liền muốn tốt hơn nhiều.

Quốc quân giống như Thẩm Lãng, có thể lười biếng liền lười biếng.

Hoàn toàn dựa vào thông minh chấp chính, mang theo nhất định ăn ý tính.

Nhưng là trị đại quốc như nấu món ngon, nhiều khi thật đúng là không thể dựa vào thông minh.

Bởi vì người thông minh không nguyện ý cước đạp thực địa, luôn yêu thích đi đường tắt.

Nhìn xem Ninh Nguyên Hiến những năm này bại gia được nhiều lợi hại?

Quốc khố đều nhanh muốn chạy chuột.

...

"Quả nhân nghèo như vậy sao?"

Quốc quân đem trước mắt phần này Hộ bộ tấu chương nhìn một lần lại một lần.

Năm ngoái thu thuế, trên cơ bản đã sớm xài hết.

Xuân thuế còn muốn hơn mấy tháng mới có thể thu đâu.

Đương nhiên, quốc khố hiện tại vẫn có một ít tiền.

Nhưng là số tiền này đều là đội nón, một vóc dáng cũng không thể động.

Số tiền này muốn dùng tới cấp cho quan viên bổng lộc, phát quân lương vân vân.

Coi như thế, vẫn là có thâm hụt.

Năm ngoái hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn hơn hai trăm vạn kim tệ về sau, lại còn thâm hụt 160 vạn.

Năm nay càng không được, mới vừa vặn đi qua hai tháng mà thôi, căn cứ Hộ bộ tính toán, Xuân Thu hai thuế má coi như cùng năm ngoái đồng dạng, cả năm không có tai không thay đổi, cũng vẫn như cũ muốn thâm hụt vượt qua hai trăm vạn kim tệ trở lên.

Nhưng năm nay làm sao có thể không có tai không thay đổi?

Sau đó mấy tháng, liền có thể sẽ bộc phát hai trận cỡ lớn chiến tranh.

Phương nam một trận, phương tây một trận.

Mà lại là quyết định Việt Quốc vận mệnh đại chiến.

Tân chính, tân chính!

Ninh Nguyên Hiến trong đầu không ngừng hiện ra cái từ này.

Vì sao muốn chấp hành tân chính, không phải liền là bởi vì quốc khố thâm hụt sao?

Việt Quốc cảnh nội, mấy chục gia lão bài quý tộc, to to nhỏ nhỏ đều có đất phong cùng tư quân.

Không chỉ có như thế, những này uy tín lâu năm quý tộc còn có thể kinh doanh muối, sắt sinh ý.

Nếu như tân chính triệt để phổ biến, thu hồi những này uy tín lâu năm quý tộc tất cả đất phong, xoá tất cả tư quân, đem bọn hắn tất cả khoáng sản thu sạch vì vương quốc tất cả.

Cứ như vậy, không biết có thể thêm ra bao nhiêu đất cày, có thể thêm ra bao nhiêu nộp thuế con dân.

Sau đó thi hành muối sắt chuyên bán, đây cũng là một số lớn tài nguyên.

Cho đến lúc đó, quốc khố thâm hụt nan đề giải quyết dễ dàng, hàng năm thuế má chí ít gấp bội.

Tân chính tuyệt đối là nước giàu binh mạnh kế sách.

Đáng tiếc a, bây giờ căn bản không phải phổ biến thời cơ.

Đại chiến sắp bộc phát.

Rất có thể là khuynh quốc chiến.

Lúc này trong nước yên ổn chí thượng.

Tô Nan hủy diệt về sau, nhìn lại một chút hiện tại uy tín lâu năm quý tộc cự đầu.

Chủng thị gia tộc, có thể động sao?

Không thể!

Tiết thị gia tộc có thể động sao?

Cũng không thể!

Huyền Vũ hầu Kim thị gia tộc, có thể động sao?

Cũng không thể!

Nghĩ tới đây, quốc quân lập tức đau đầu vô cùng.

Hắn đến hội chứng Parkinson, thời gian đã không nhiều.

Trước mắt hắn nhiệm vụ thiết yếu đã không phải là tân chính, mà là đánh bại Căng Quân.

Nếu như tiếp xuống phương nam đại chiến bên trong, Việt Quốc có thể đánh bại Căng Quân, triệt để mặt trời lặn Nam Âu quốc loạn.

Như vậy Việt Quốc cùng Sở quốc ở giữa khuynh quốc chiến liền sẽ không bộc phát.

Còn dư lại trong vài năm, hắn Ninh Nguyên Hiến nhiệm vụ thứ nhất là tiêu diệt Căng Quân, dạng này Việt Quốc mới có thể yên ổn.

Mà đời thứ hai vụ liền là nâng đỡ tân vương thượng vị.

Nâng lên ngựa đưa đoạn đường, để Việt Quốc chính quyền bình ổn quá độ.

Cái này rất khó, phải có đoạt dòng chính, để người thừa kế trổ hết tài năng.

Nhưng là đoạt dòng chính lại không thể lên cao đến đảng tranh, càng không thể bộc phát nội chiến.

Thái tử lưng tựa Chúc thị, Tam vương tử lưng tựa Chủng thị cùng Tiết thị, ngũ vương tử lưng tựa Thẩm Lãng cùng Niết Bàn lính mới.

Không quản để ai kế vị, đều muốn diệt đi cái khác hai cái.

Nghĩ tới đây, quốc quân càng thêm đầu đau muốn nứt.

Nhưng khi vụ gấp, liền là tiêu diệt Căng Quân.

Trấn Bắc đại tướng quân Nam Cung Ngạo năm vạn đại quân đã tập kết hoàn tất, Thiên Việt phủ đô đốc ba vạn đại quân gia đã tập kết hoàn tất.

Cái này tám vạn đại quân chỉ cần Ninh Nguyên Hiến ý chỉ một chút, liền có thể xuôi nam, đi đến Nam Âu quốc chiến trường, cùng Chúc Lâm đại quân tụ hợp về sau, khoảng chừng 13 vạn đại quân.

Mà Căng Quân một khi thống nhất Sa Man tộc về sau, chí ít sẽ có mười vạn đại quân.

13 vạn đối mười vạn, muốn triệt để đánh bại có lẽ rất khó.

Nhưng giữ vững Nam Âu quốc phòng tuyến, hẳn là có thể.

Chỉ cần Nam Âu quốc cục diện không sụp đổ, tiếp xuống Ninh Nguyên Hiến có thể lại điều xuất lực lượng, liên tục không ngừng tăng binh Nam Âu quốc.

Lúc này Khương quốc đã là Việt Quốc minh hữu, để nó nghỉ ngơi lấy lại sức cái một năm, Khương quốc cũng sẽ có mấy vạn đại quân.

Đến lúc đó đồ vật giáp công Căng Quân.

Phần thắng có lẽ còn là rất lớn.

Nghĩ tới đây, quốc quân lại một lần nữa đối Thẩm Lãng cảm kích không thôi.

Thật sự là nhờ có Thẩm Lãng.

Nếu không hiện tại Tô Nan cùng Khương quốc đã hợp hai làm một, toàn bộ Việt Quốc tây cảnh khả năng đều đã khó giữ được.

Có Khương quốc tại, chí ít toàn bộ vương quốc Tây Nam, tuyệt đối vững chắc.

Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na, hẳn là cũng muốn sinh, có lẽ đã sinh.

Không quản là nhi tử vẫn là nữ nhi, Khương quốc vương vị người thừa kế đều có.

Đây đối với Việt Quốc tới nói đều là chuyện tốt.

Một tháng trước, Việt Vương Ninh Nguyên Hiến đã phái ra một cái quy mô hùng vĩ sứ đoàn tiến về Khương quốc.

Đưa đi vú em, nữ đại phu, bà đỡ, còn có đại lượng dược liệu.

Thậm chí A Lỗ Na Na vì xuất sinh hài tử đồ chơi đều đưa đi vô số, chỉ riêng lão sư liền phái đi mười cái.

Vì duy trì cùng Khương quốc minh hữu quan hệ, Ninh Nguyên Hiến thật sự là nghiêng tất cả.

Mà lại cho đến bây giờ, chỉ có nỗ lực, không có bất kỳ cái gì tác thủ.

Không chỉ có như thế, hắn còn chuyên môn tiếp theo phần chiếu thư.

Phàm là trước đó bị chộp tới Khương quốc Việt Quốc con dân, nguyện ý về nhà có thể trở về nhà. Không muốn trở về nhà, có thể lưu tại Khương quốc an cư lạc nghiệp. Mà lại những người này một khi trở lại Việt Quốc, có thể tiếp tục hưởng thụ Việt Quốc con dân đãi ngộ.

Cái này tương đương với song quốc tịch.

"Đại tráng đã rời đi quốc đô?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Lê Chuẩn nói: "Đại tráng không cùng lấy về quốc đô, hắn đi theo chúng ta đến Lang quận về sau, quay đầu xuôi nam đi Khương quốc, có lẽ có thể theo kịp Khương quốc nữ vương sinh nở."

Ninh Nguyên Hiến gật gật đầu.

Thế hệ này Khương quốc nữ Vương Chân là một cái dị số, hoàn toàn không có phụ tổ xảo trá.

Nhân nghĩa mà tính tình.

Nhưng nàng vương vị vậy mà ngồi vững vàng.

Mà lại tại Khương quốc dân vọng cao đến dọa người.

Chí ít thanh danh so với hắn cái này Việt Vương tốt hơn nhiều, rất có Thánh nữ vương ý tứ.

Đương nhiên trong này cũng có Ninh Nguyên Hiến công lao, chính là bởi vì Việt Quốc bất kể đại giới chi viện, khiến cho Khương quốc dân chúng thời gian so trước đó tốt qua rất nhiều, cho nên mới đối nữ vương càng thêm mang ơn.

Lê Chuẩn bỗng nhiên nói: "Bệ hạ, Khương quốc nữ vương đã từng viết qua một phần mật tín cho Thẩm Lãng, nói Khương quốc có một nhóm số lượng to lớn hoàng kim, ngụ ý là nguyện ý cho chúng ta mượn."

Đây chính là Ninh Nguyên Hiến cảm khái địa phương.

Trước đó Khương vương tham lam ích kỷ vô cùng, giống như là vĩnh viễn uy (cho ăn) không no sói đói.

Ngươi đưa cho hắn đồ vật hắn không những không cảm kích, ngược lại cảm thấy ngươi mềm yếu có thể bắt nạt, sẽ hướng ngươi đe doạ càng nhiều.

Mà vị này Khương quốc nữ vương, thu Việt Quốc quá nhiều đồ vật cảm thấy không có ý tứ, vậy mà muốn đem Khương vương cung cái kia bút hoàng kim cấp cho Ninh Nguyên Hiến.

Ninh Nguyên Hiến đương nhiên biết đám kia hoàng kim số lượng kinh người, là Khương vương A Lỗ Cương cướp bóc mấy chục năm đoạt được.

"Không, tuyệt đối không thể nhận!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Khương quốc đối với chúng ta chiến lược giá trị vượt xa mấy trăm vạn hoàng kim, chúng ta cùng Khương quốc mặc dù là minh hữu, nhưng song phương quan hệ còn không nhiều vững chắc, nếu là muốn số tiền kia sẽ để cho người xem nhẹ, chúng ta coi như khó khăn đi nữa, cũng không thể hướng Khương quốc muốn hoàng kim."

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến nói: "Ẩn Nguyên hội Thư Bá Đảo tới sao?"

"Còn không có!"

Ninh Nguyên Hiến lại lại muốn một lần hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn.

Lên một lần vay mượn thất bại, Ẩn Nguyên hội yêu cầu pha lê kính bí phương tiến hành trao đổi, Ninh Nguyên Hiến cự tuyệt.

Nhưng lên một lần Ninh Nguyên Hiến bị bệnh, nhìn qua phi thường bộ dáng yếu ớt, mà lại ở trong ngoài nước danh vọng đều rất đê mê.

Lần này không giống.

Hắn vừa mới tại biên cảnh cùng đi săn bên trên đại thắng Sở vương, mà lại không có chút nào bệnh hoạn, lộ ra tuổi trẻ khí khái hào hùng.

Tăng thêm hắn vừa mới để Ninh Chính thượng vị, Ẩn Nguyên hội ủng hộ chính là Thái tử Ninh Dực, hiện tại hẳn là vô cùng gấp gáp, sẽ cố gắng nghĩ biện pháp nịnh bợ Ninh Nguyên Hiến.

Vì lẽ đó, quốc quân lại một lần nữa triệu kiến Thư Bá Đảo đàm luận vay mượn một chuyện.

Hắn cảm thấy lần này vay mượn hẳn là sẽ phi thường thuận lợi, Ẩn Nguyên hội cũng không dám đắc tội hắn.

Nhưng mà, hắn đều đã chờ nửa canh giờ.

Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư Bá Đảo còn chưa tới.

Lần này nhất định phải đến tiền.

Ninh Nguyên Hiến tám vạn đại quân đã tập kết hoàn tất, chỉ cần quân phí vừa đến vị lập tức liền có thể xuôi nam.

Tên đã trên dây, không phát không được.

Đại quân chỉ cần muộn một ngày tiến vào Nam Âu quốc, cục diện liền nhiều một phần nguy hiểm.

Vì lẽ đó lần này vay mượn, Ninh Nguyên Hiến nhất định phải được.

...

Lại qua một khắc đồng hồ, Thư Bá Đảo rốt cục khoan thai tới chậm.

"Lão hủ tham kiến bệ hạ!"

,

Thư Bá Đảo lại một lần nữa run run rẩy rẩy quỳ xuống hành lễ.

Lần này Ninh Nguyên Hiến cũng không có nâng, mà là tiện tay nhấc một chút.

Quốc quân nói: "Lần này triệu Thư trưởng lão đến đây, vẫn như cũ là vì vay mượn sự tình, quả nhân lấy thuế muối thế chấp, muốn hướng quý hội vay mượn 400 vạn kim tệ! ."

Trước đó vẫn là 350 vạn kim tệ, lần này biến thành 400 vạn.

Khẩu vị càng lúc càng lớn.

Thư Bá Đảo trầm ngâm không nói.

Quốc quân nhíu mày, đây là ý gì?

Quả nhân nghĩ tại thắng Sở vương, oai phong lẫm liệt, hơn nữa nhìn đi lên hoàn toàn không có bệnh, còn có thể vị hai ba mươi năm tư thế, ngươi lại còn không dứt khoát đáp ứng?

Ninh Nguyên Hiến lúc này cùng Ẩn Nguyên hội, hoàn toàn là tê dại cán đánh sói hai đầu sợ. Ninh Nguyên Hiến muốn cầu cạnh Ẩn Nguyên hội, cần vay tiền.

Nhưng là Ẩn Nguyên hội lại làm sao không e ngại Ninh Nguyên Hiến đâu? Dù sao Ẩn Nguyên hội nhưng là muốn tại Việt Quốc cảnh nội làm ăn.

Bất quá ở thời điểm này, ngươi muốn để Ninh Nguyên Hiến triệt để cùng Ẩn Nguyên hội vạch mặt? Cái này cũng rất khó.

Bởi vì hắn thiếu Ẩn Nguyên hội nợ nần, đã vô số kể.

Chí ít hắn tại vị thời điểm là trả không hết.

Thư Bá Đảo không mở miệng.

Quốc quân trong lòng vô cùng cháy bỏng phẫn nộ.

Ngươi Ẩn Nguyên hội có ý tứ gì? Chẳng lẽ lại là muốn triệt để đắc tội quả nhân sao?

Trọn vẹn một hồi lâu, Thư Bá Đảo nói: "Bệ hạ, số tiền kia Ẩn Nguyên hội có thể vay mượn, xin (mời) bệ hạ phái thái tử điện hạ cùng bỉ hội hiệp đàm cụ thể sự vụ, đồng thời ký kết là được."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến nổi giận.

Nháy mắt gương mặt đỏ bừng, cơ hồ không thể tin vào tai của mình.

Ngươi Ẩn Nguyên hội đây là ý gì? Để Thái tử ra mặt tướng mượn?

Đây là muốn can thiệp Việt Quốc nội chính sao?

Đây là muốn can thiệp quả nhân việc nhà sao?

Số tiền kia ta Ninh Nguyên Hiến mượn không ra, nhưng là Thái tử Ninh Dực lại có thể cho mượn tới?

Cái này chẳng phải là nói tại ngươi Ẩn Nguyên hội trong lòng, quả nhân phân lượng còn không bằng Thái tử Ninh Dực?

Ngươi đây là muốn cùng ta triệt để vạch mặt sao?

Đây là Thái tử ý tứ, vẫn là ngươi Ẩn Nguyên hội ý tứ?

Ninh Nguyên Hiến lạnh giọng nói: "Thư trưởng lão, quả nhân xác thực không có nghe lầm sao?"

Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư Bá Đảo chậm rãi nói: "Bệ hạ không có nghe lầm, số tiền kia Ẩn Nguyên hội có thể mượn, bệ hạ phái Thái tử hiệp đàm ký kết liền có thể."

"Ha ha ha ha ha. . ." Ninh Nguyên Hiến giận quá thành cười nói: "Thư Bá Đảo, chẳng lẽ lại ngươi cho rằng không có ngươi Ẩn Nguyên hội, quả nhân liền trù không đến số tiền kia sao? Hẳn là ngươi cho rằng quả nhân liền không thể rời đi ngươi Ẩn Nguyên hội sao?"

Ẩn Nguyên hội Thư Bá Đảo dập đầu nói: "Lão hủ không dám."

Nhưng là trong lòng của hắn nhưng cũng đang cười lạnh.

Ninh Nguyên Hiến bệ hạ, ngươi đã thiếu ta nhóm bao nhiêu tiền? Trong lòng ngươi không có số, chúng ta có thể rõ ràng.

Mà lại ngươi cái này bại gia quân vương, quốc khố thâm hụt đến mức nào?

Ta Ẩn Nguyên hội cũng rõ ràng.

Hiện tại ngươi tám vạn đại quân đã tập kết, liền đợi đến quân phí.

Mỗi một ngày đều phi thường khẩn cấp, nhất định phải nhanh đi Nam Âu quốc chiến trường.

Thời cuộc không chờ người.

Người khác sẽ bị ngươi cường đại giả tượng lừa gạt, ta Ẩn Nguyên hội cũng sẽ không.

Trừ ta Ẩn Nguyên hội, còn có ai có thể duy nhất một lần xuất ra nhiều tiền như vậy?

Mà lại cái này vẻn vẹn chỉ là thứ nhất bút, kế tiếp còn có thứ hai bút, thứ ba bút.

Thiên Đạo hội lấy ra được tới sao?

Nó không bỏ ra nổi tới.

Ngươi Ninh Nguyên Hiến duy nhất có thể dựa vào, cũng chỉ có ta Ẩn Nguyên hội.

Ngươi hôm nay đáp ứng, mặt mũi còn tốt nhìn một chút.

Nếu là ngươi hôm nay ra vẻ ta đây cự tuyệt, ngày khác lại để van cầu ta, vậy coi như đánh mặt.

Ngươi quốc quân mặt mũi có thể nói là thương tích đầy mình.

Mà lại cái này vẻn vẹn chỉ là Ẩn Nguyên hội điều kiện thứ nhất.

Một khi Ninh Nguyên Hiến thỏa hiệp, tiếp xuống Ẩn Nguyên hội điều kiện thứ hai lại sẽ ném đi ra, bức bách Thẩm Lãng giao ra pha lê kính bí phương.

Sau đó cái điều kiện thứ ba, liên tục không ngừng.

Chỉ cần Việt Quốc đứng trước nguy cơ, chỉ cần Việt Quốc muốn cầu cạnh Ẩn Nguyên hội, hắn liền có thể muốn gì cứ lấy.

"Ha ha ha. . ." Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa cười to.

"Không có ngươi Trương đồ tể, hẳn là còn muốn ăn mang lông thịt hay sao?"

"Người tới, đem Thư trưởng lão cho ta mời đi ra ngoài!"

Nổi giận phía dưới Ninh Nguyên Hiến, trực tiếp đem Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư Bá Đảo trục xuất hoàng cung.

...

Nhưng nổi giận về sau, quốc quân Ninh Nguyên Hiến là thật sâu bất đắc dĩ.

Như hướng Ẩn Nguyên hội mượn không được số tiền kia, cái kia hẳn là làm sao bây giờ?

Tám vạn đại quân đã tập kết, thời cuộc không chờ người.

"Lê Chuẩn, ngươi đi hỏi một chút Thẩm Lãng, hắn nói nửa tháng cho quả nhân kiếm được ba trăm vạn kim tệ một chuyện là thật là giả?" Ninh Nguyên Hiến nói.

"Vâng!" Lê Chuẩn đi ra ngoài, đi tìm Thẩm Lãng.

Nhưng là, mới vừa đi ra cửa, Ninh Nguyên Hiến vẫn là gọi ở hắn.

Tính, quả nhân tự nghĩ biện pháp.

Cũng đừng có mọi chuyện cũng phiền phức Thẩm Lãng, không nên làm khó hắn.

"Đi, bãi giá đi Chúc tướng phủ!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Quả nhân hôm nay liền không thèm đếm xỉa mặt mũi, vì Kim Mộc Thông chính thức hướng Chúc phủ cầu hôn!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 320: Lãng Gia Vô Biên! Kim Mộc Thông Yêu Đương!

Lần này Thái tử cùng Tam vương tử đảng tranh, Chúc thị gia tộc thái độ rất bình thường.

Nhưng cũng rất không bình thường.

Chúc thị không có ủng hộ, cũng không có phản đối.

Nếu như đổi thành người khác, có lẽ có vẻ hơi dụng ý khó dò.

Nhưng đối với Chúc thị gia tộc tới nói lại tương đối bình thường.

Bởi vì Chúc thị xưa nay sẽ không đối thiếu quân khoa tay múa chân.

Hắn sẽ không bởi vì là Thái tử lớn nhất chỗ dựa mà đi dạy Thái tử ngươi hẳn là dạng này, ngươi hẳn là như thế.

Cho tới bây giờ đều không có.

Trước đó đối Ninh Nguyên Hiến không có dạng này, bây giờ đối Ninh Dực cũng dạng này.

Nhưng là tại thời khắc mấu chốt, Chúc thị gia tộc đều sẽ ủng hộ Thái tử đến cùng.

Liền như là hai mươi mấy năm trước, bởi vì Khương Ly đế chủ hủy diệt, Ninh Nguyên Hiến đứng trước to lớn thời điểm nguy hiểm, Chúc thị gia tộc không chút do dự đứng ra, trợ giúp hắn vượt qua lần kia nguy cơ.

Liền đơn thuần điểm này, Ninh Nguyên Hiến đều cảm kích Chúc Hoằng Chủ cả một đời.

. . .

Trong thư phòng!

Chúc Hoằng Chủ ngay tại giám sát hai đứa bé luyện chữ.

Một cái là Chúc Hồng Bình, một cái là Chúc Nịnh, là hắn thương yêu nhất tôn tử tôn nữ.

Chúc Hồng Bình làm người cao ngạo, nhưng là thư pháp lại đâu ra đấy, cũng không nhảy thoát, một loại thư pháp phe phái theo năm tuổi luyện đến hiện tại cũng không có biến hóa qua, chỉ là không ngừng tinh thâm, tạo nghệ càng ngày càng cao.

Chúc Nịnh tương phản, nhìn qua điềm tĩnh ôn nhu, phần ngoại lệ pháp phong cách lại lơ lửng không cố định, một hồi dùng loại thư pháp này, một hồi dùng loại kia thư pháp, rất khó chuyên chú một loại nào đó.

Cô gái này cửa chính không ra, nhị môn không bước.

Vì lẽ đó thực sự được gặp nàng người cũng không phải rất nhiều, mà nàng bên ngoài thanh danh là quốc đô đệ nhất tài nữ, mà không phải quốc đô đệ nhất mỹ nữ.

Như vậy nàng có đẹp hay không đâu?

Đương nhiên là đẹp.

Lông mày cong cong, con mắt cong cong, cái mũi xinh xắn, bờ môi tinh xảo hơi nhếch lên.

Khuôn mặt nhưng dễ nhìn.

Tuyệt đối là mỹ nữ.

Nhưng đáng giá xưng đạo không phải mỹ mạo của nàng, mà là linh khí.

Đôi mắt kia phảng phất biết nói chuyện, mỗi một cái biểu lộ mặc dù điềm tĩnh, nhưng lại linh động phi thường.

Hai đứa bé viết chữ xong về sau, đều giao cho Chúc Hoằng Chủ thẩm duyệt.

"Tốt, tốt, tốt, cháu ngoan chữ bản lĩnh càng ngày càng sâu."

"Tốt, tốt, tốt, cháu gái ngoan chữ càng ngày càng linh động."

Đây chính là Chúc Hoằng Chủ, từ trong miệng hắn trên cơ bản đạt được đều là khích lệ, rất ít đi trách cứ một người.

Sau đó hắn đem Chúc Nịnh thư pháp xích lại gần tỉ mỉ xem.

"Nha đầu, ngươi qua hết năm liền hai mươi."

Chúc Nịnh mắt điếc tai ngơ.

Tiếp tục cầm lấy một quyển sách, tỉ mỉ xem.

"Nên tìm đối tượng." Chúc Hoằng Chủ nói: "Ngươi không vội, gia gia đều có chút gấp."

Chúc Nịnh vẫn như cũ ngoảnh mặt làm ngơ.

Chúc Hồng Bình cau mày nói: "Gia gia nói chuyện với ngươi đâu."

Chúc Nịnh nói: "Gia gia, ta đang cố gắng."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Vậy ngươi nói cho gia gia, ngươi muốn tìm cái gì dạng a?"

Chúc Nịnh lắc đầu.

Cái này lắc đầu là ngốc ý tứ a?

Là không thể nói, vẫn còn không biết rõ?

Tiếp lấy Chúc Hoằng Chủ ánh mắt nhìn về phía Chúc Hồng Bình nói: "Ngươi cũng mười tám, sang năm tìm đối tượng được không nào?"

Chúc Hồng Bình nói: "Hết thảy từ gia gia làm chủ."

Hắn cho tới nay đều là nhất hiểu chuyện nghe lời, vẫn muốn trở thành gia gia lớn nhất kiêu ngạo.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Nha đầu, nhìn cái gì sách a?"

Chúc Nịnh đem sách trang bìa phóng tới Chúc Hoằng Chủ trước mặt biểu hiện ra.

Phía trên chữ, tuyệt đại bộ phận người căn bản cũng không nhận biết, bởi vì đó căn bản không phải chữ Hán.

Nếu như Thẩm Lãng ở đây, hẳn là sẽ nhận ra đây là Do Thái văn.

Thế giới này khai quật ra quả nhiên không chỉ chỉ có tiếng Trung, còn có cái khác văn minh cổ xưa điển tịch.

Chúc Nịnh trong tay quyển sách này liền là một bản thượng cổ điển tịch, Thiên Nhai Hải Các tiêu thời gian mười mấy năm mới hiểu dịch ra. Kết quả liền bị nàng cho mượn đến, có thể thấy được nhân gia thân phận địa vị.

Toàn bộ Việt Quốc có thể đọc hiểu quyển sách này, cũng không vượt qua năm người.

Cô gái này là chân chính đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác.

Nàng quả thực đem có thể nhìn sách toàn bộ đều nhìn qua một lần, mà lại học được mấy loại ngôn ngữ văn tự.

Khoa học, triết học, toán học, nghệ thuật, mỹ học, thần học mấy người thư tịch, nàng toàn bộ đều nhìn qua.

Mỗi một quyển sách đều đọc đến say sưa ngon lành.

Nhưng mà, nàng nhưng không có giao lưu người.

Bởi vì trừ nàng ra, căn bản liền không có người nhìn qua những sách này, cũng không thích nhìn những sách này.

Rất nhiều thanh niên tài tuấn hướng nàng cầu thân, nhưng mà trò chuyện không cao hơn một canh giờ, liền trực tiếp bỏ trốn mất dạng.

Bởi vì không có chút nào tôn nghiêm,

Nam nhân luôn luôn sĩ diện nha, luôn luôn muốn nữ nhân sùng bái.

Vì lẽ đó những này tân khoa tiến sĩ nhìn thấy Chúc Nịnh về sau, nhịn không được muốn khoe khoang học thức của mình, một bộ học giàu năm xe dáng vẻ.

Nhưng mà mở miệng về sau.

Cô gái này thiên văn địa lý không gì không biết, không gì không hiểu.

Ngươi hiểu nàng cũng hiểu.

Ngươi không hiểu nàng cũng hiểu.

Những này tân khoa tiến sĩ vì khoa cử khảo thí, khẳng định chuyên công quốc học a.

Nhưng liền xem như thi từ ca phú, bọn hắn cũng không sánh bằng Chúc Nịnh.

Bởi vì Chúc Nịnh nhìn sách quá nhiều, tầm mắt quá khoáng đạt, các loại kinh điển danh thi, không quản là thượng cổ, vẫn là cận cổ, toàn bộ hạ bút thành văn.

Coi như chính nàng làm thơ, cũng bởi vì nàng thiên mã hành không sức tưởng tượng cùng tri thức, mà tràn ngập linh khí.

Những này tiến sĩ ở trước mặt nàng thật sự là tự ti đến không được.

Nam nhân một khi tại trước mặt nữ nhân tự ti, chính bọn hắn liền sẽ từ bỏ.

Dần dà.

Chúc Nịnh trở thành quốc đô đệ nhất tài nữ.

Không người có thể cưới.

Chúc Hồng Bình liền đối nàng loại này đọc sách phương thức rất bất mãn.

Hắn cảm thấy sách khẳng định là muốn đọc, nhưng là muốn đọc kỹ, phải có lựa chọn đọc.

Giống Chúc Nịnh dạng này, mỗi ngày đều muốn đọc mấy quyển sách, học vấn làm sao có thể tinh thâm đâu?

Bất quá, mỗi một lần Chúc Hoằng Chủ kiểm tra hai người học vấn thời điểm.

Chúc Hồng Bình bình thường là bị thua, nhưng hắn sách luận viết rất không tệ, bình thường có thể thắng.

Chúc Nịnh không thích sách luận, nàng cảm thấy quá câu thúc.

"Chủ nhân, bệ hạ giá lâm!"

Lúc này, phía ngoài lão bộc hô.

Ngay sau đó nghe được Ninh Nguyên Hiến thanh âm.

"Đều nói không cho nói, không cho nói, còn muốn nói."

Quốc quân đang trách cứ Chúc thị lão bộc, hắn lúc đầu muốn trực tiếp tiến đến, không muốn để cho Chúc Hoằng Chủ đi ra ngoài nghênh đón.

Tiêu sái lỗi lạc Ninh Nguyên Hiến trực tiếp đi tới.

Chúc Hoằng Chủ tiến lên cong xuống nói: "Lão thần tham kiến bệ hạ."

Chúc Hồng Bình thì quy củ quỳ xuống dập đầu: "Học sinh tham kiến bệ hạ."

Mà Chúc Nịnh vô cùng đơn giản thi lễ.

Ninh Nguyên Hiến nơi nào sẽ để Chúc Hoằng Chủ bái xuống, trực tiếp tiến lên nâng.

"Ninh Nguyên Hiến, gặp qua Tướng phụ."

Nghe được Tướng phụ hai chữ này, Chúc Hoằng Chủ mí mắt có chút nhảy một cái.

Ai!

Quốc quân không chỉ là hắn quân chủ, cũng là hắn con rể, còn là hắn học sinh, cơ hồ là hắn từ nhỏ nhìn xem lớn lên.

Quá hiểu.

Mỗi lần một hô Tướng phụ, tuyệt đối không có chuyện tốt.

Sau đó, Ninh Nguyên Hiến tràn đầy phấn khởi kiểm tra Chúc Hồng Bình cùng Chúc Nịnh hai người thư pháp tác phẩm, chậc chậc tán thưởng.

Mà lúc này đây, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ ở trong lòng không tuyệt vọng nói: Không cần đề tự, không cần đề tự.

Hắn thực sự là sợ Ninh Nguyên Hiến đề tự.

Quốc quân chữ là viết thật đẹp mắt, nhưng cũng liền đẹp mắt, thư pháp tạo nghệ thật cũng chính là, nhiều nhất tính cũng không tệ lắm, khoảng cách đăng đường nhập thất còn xa.

Hết lần này tới lần khác vị này bệ hạ bản thân cảm giác tốt đẹp, đi đến đâu đề tự ở đâu.

Mà lại hắn đề qua chữ, ngươi dù sao cũng phải bồi treo lên a?

Trong nhà thực sự bày không hạ.

Không biết có phải hay không là Chúc Hoằng Chủ nội tâm cầu nguyện có tác dụng, quốc quân Ninh Nguyên Hiến quả nhiên không có đề tự.

Xem ra là có chính sự.

Thực ra, lúc này Ninh Nguyên Hiến trong lòng cũng có chút bi ai.

Từ nay về sau hắn cũng không thế nào có thể đề tự, bởi vì tay phát run sẽ theo chữ viết bên trên hiện ra.

Hắn không thể để cho người nhìn ra mánh khóe, không thể để cho người nhìn ra hắn có bệnh.

Đáng tiếc.

Quả nhân tốt như vậy thư pháp, cái này một bệnh, trên đời ít hơn bao nhiêu mặc bảo a.

Chúc Hồng Bình cùng Chúc Nịnh cáo lui, để Ninh Nguyên Hiến cùng Chúc Hoằng Chủ nói chuyện chính sự.

. . .

"Nghe nói bệ hạ hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn cũng không thuận lợi?" Chúc Hoằng Chủ chủ động hỏi.

Đổi thành người khác nói như vậy, quốc quân đã giận tím mặt. Ngươi nói lời này có ý tứ gì? Là đang giễu cợt quả nhân sao?

Nhưng theo hắn Tướng phụ miệng bên trong nói ra, hắn là sẽ không trách cứ, ngược lại gật gật đầu.

"Thư Bá Đảo nói để Ninh Dực đi đàm luận." Ninh Nguyên Hiến nói: "Tướng phụ, ngài nói đây là ý gì?"

Chúc Hoằng Chủ nhíu mày, cái này từ một loại nào đó trình độ bên trên là ly gián quân vương phụ tử tình cảm a.

Ninh Nguyên Hiến tiếp lấy phất phất tay, biểu thị không nguyện ý bàn lại cái này không cao hứng sự tình.

"Hôm nay tìm đến Tướng phụ, là có chuyện khác." Ninh Nguyên Hiến nói.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Bệ hạ mời nói."

Sau đó hắn hời hợt pha trà, trong thư phòng lập tức nhiều một phần yên hỏa khí tức.

Nấu xong nước sau.

Ninh Nguyên Hiến chủ động bỏng chén, chủ động châm trà.

Trước cho Chúc Hoằng Chủ rót một ly, sau đó cho mình cũng đổ một chén.

Chúc Hoằng Chủ cũng không có khiêm nhượng, quốc quân đưa cho hắn trà, hắn có chút cong một chút thắt lưng cũng tiếp xuống.

Ninh Nguyên Hiến thật là có chút khó mà mở miệng a.

Ai!

Thẩm Lãng ngươi cái này phá hài tử, quả nhân bị ngươi hố khổ.

Ngươi hoặc là không mở miệng, mới mở miệng liền là loại này khó như lên trời sự tình.

Bất quá, gắng chịu nhục bản sự, quả nhân vẫn phải có.

Mất thể diện thì mất mặt đi.

"Nịnh Nhi, nhanh hai mươi đi." Ninh Nguyên Hiến nói.

Chúc Hoằng Chủ không khỏi kinh ngạc, sau đó gật đầu nói: "Đúng, qua hết năm hai mươi."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Trước mắt nhưng có như ý lang quân a? Tướng phụ trong lòng nhưng có nhân tuyển?"

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Ta có nhân tuyển vô dụng, trước muốn qua nha đầu một cửa ải kia, liền là một cửa ải kia qua à không."

Lời này là nửa điểm không sai.

Chúc thị gia tộc chí ít tìm mấy chục tên thanh niên tuấn kiệt tới cùng Chúc Nịnh ra mắt.

Kết quả đều như thế.

Toàn bộ bỏ trốn mất dạng, thua thương tích đầy mình.

Ninh Nguyên Hiến do dự một hồi lâu, sau đó bỗng nhiên cắn răng nói: "Tướng phụ, ta chỗ này ngược lại là có một cái nhân tuyển."

Hắn thậm chí không dám nói xong nhân tuyển.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ồ? Bệ hạ mời nói."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Huyền Vũ Hầu tước phủ thế tử Kim Mộc Thông, xuất thân cao quý, phẩm hạnh thuần lương."

Có thể thấy được quốc quân vẫn là thực sự cầu thị.

Đối Kim Mộc Thông đánh giá tuyệt đối chính xác.

Chúc Hoằng Chủ không che giấu kinh ngạc của của mình, coi như lấy đầu óc của hắn cũng nghĩ không ra quốc quân sẽ có một màn như thế.

Kim Mộc Thông?

Quốc Tử Giám sinh.

Cái gì công danh đều không có, cơ hồ có thể được xưng là bất học vô thuật a?

Đương nhiên hắn tương lai là phải thừa kế Huyền Vũ hầu vị trí, nhưng đối với đứng đầu quý tộc tới nói, công danh là rất trọng yếu.

Ngươi nếu là không có công danh, tại giới quý tộc ngươi cũng không ngẩng đầu được lên.

Cái này như cùng ở tại hậu thế Địa Cầu bên trong, những cái kia siêu cấp phú hào trong nhà con cái mỗi cái đều là danh giáo thạc sĩ, tiến sĩ.

Không phải Cambridge liền là Oxford, hoặc là Harvard Yale, Viện công nghệ California, Zürich Thụy Sĩ đại học vân vân.

Ngươi nếu là đại học Tokyo tốt nghiệp đều không có ý tứ nói ra.

Mà Kim Mộc Thông hiện tại trình độ, hẳn là tương đương với Bắc Đại hàm thụ sinh, chính quy sinh đều không phải.

Đương nhiên Thẩm Lãng trình độ liền càng kém, hắn trực tiếp liền là tây Thái Bình Dương đại học, hoặc là Clayden đại học, dùng tiền mua văn bằng, một ngày đứng đắn học đều không có trải qua.

Trọn vẹn một hồi lâu, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ gật đầu nói: "Kim Mộc Thông đứa nhỏ này, ngược lại là thật đàng hoàng."

Xem ra Chúc tướng cũng phi thường thực sự cầu thị a.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Bằng không, để hai đứa bé gặp mặt một lần?"

Chúc Hoằng Chủ gật đầu nói: "Được a, tìm thời gian, gặp mặt, hiểu một chút."

Đây chính là ra mắt.

Dù sao quốc quân mở miệng, ra mắt cơ hội vẫn là phải cho.

Sau đó, Ninh Nguyên Hiến cũng không mặt mũi ở lâu, tranh thủ thời gian cáo từ rời đi.

Hắn cảm thấy cái này nửa đời mặt mũi, hôm nay hầu như đều ném xong.

Tại Tể tướng Chúc Hoằng Chủ trong lòng, ta Ninh Nguyên Hiến khẳng định đặc biệt không đáng tin cậy đi.

. . .

Ninh Nguyên Hiến sau khi đi.

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ gọi tới Chúc Nịnh.

"Bệ hạ giới thiệu cho ngươi một cái đối tượng."

Chúc Nịnh kinh ngạc.

Đổi thành cái khác nữ hài, đây chính là ván đã đóng thuyền chỉ cưới.

Nhưng đối với Chúc thị gia tộc tới nói, hoàn toàn không tồn tại.

Bên cạnh Chúc Hồng Bình ngược lại nói: "Ai?"

Ngươi quan tâm như vậy làm cái gì?

Hẳn là ngươi muốn đi nhìn Thẩm Lãng khoa chỉnh hình sao?

"Huyền Vũ Hầu tước phủ thế tử Kim Mộc Thông." Chúc Hoằng Chủ nói.

Lập tức, Chúc Nịnh ngốc, Chúc Hồng Bình cũng ngốc.

Quốc quân cái này. . . Đây là điên?

Kim Mộc Thông là ai a?

Quốc Tử Giám bên trong siêu cấp học cặn bã a.

Trước đó Kim Sơn đảo chi tranh hắn thắng Đường Doãn, nhưng tất cả mọi người biết những cái kia văn chương hoạ theo từ đều là Thẩm Lãng làm.

Dựa vào chính Kim Mộc Thông? Ngay cả tú tài đều bên trong không. Thậm chí ngay cả thi quận đều qua không thể.

Năm ngoái mùa xuân Kim Mộc Thông không muốn mặt, lại còn đi tham gia thi hội.

Kết quả thành tích kia không nói cũng được.

Dựa theo quan chủ khảo lời giải thích chính là, người này dám đến tham gia thi hội là cần bao lớn dũng khí a.

Nhưng Kim Mộc Thông cũng có lời nói, đây là tỷ phu không có áp trúng đề a, nếu không ta ở giữa cái tiến sĩ cho các ngươi nhìn xem, hiện tại ta kiểm tra một cái thứ nhất đếm ngược không thể trách ta.

Tại Chúc Hồng Bình trong lòng, Kim Mộc Thông ngay cả tỷ tỷ nửa cái ngón tay đều không xứng với a.

Huống hồ, năm ngoái cái tên mập mạp này còn ra một kiện to lớn bê bối. Hắn bị một người đàn bà có chồng cho mạnh ô. Đây quả thực là mặt mũi mất hết, quả thực so mạnh bạo người khác còn mất mặt.

Ngươi đường đường một cái uy tín lâu năm quý tộc thế tử, lại còn cần nhờ cái này kết thúc chỗ / nam chi thân? Ngươi cũng mười chín tuổi, còn chưa ngủ qua nữ nhân, quả thực là quý tộc sỉ nhục.

Đương nhiên, Chúc Hồng Bình gần mười tám tuổi.

. . . Cũng không có ngủ qua.

Nhưng tình huống không giống tốt a, Kim Mộc Thông là muốn ngủ mà ngủ không đến.

Chúc Hồng Bình là vô số thiên kim quý tộc muốn đưa cho hắn ngủ, hắn lại không ngủ. Hắn có thể kiêu ngạo, danh xưng mình có tinh thần bệnh thích sạch sẽ, nhất định phải tìm tới cả đời hồng nhan tri kỷ, nếu không tuyệt đối sẽ không làm bẩn thân thể của mình cùng linh hồn.

Nghe xong lời này liền biết đứa nhỏ này tuổi còn rất trẻ, ngây thơ!

Chúc Hoằng Chủ nói: "Cháu gái ngoan, đã bệ hạ mở miệng, vậy ngươi liền đi gặp một lần a?"

Chúc Nịnh gật đầu nói: "Được, con người của ta thích nhất ra mắt."

Ách!

Thích nhất ra mắt?

Ngươi là ưa thích tại trí thông minh cùng tài hoa bên trên nghiền ép nam nhân cảm giác đi.

Cứ như vậy, Chúc Nịnh cùng Kim Mộc Thông ra mắt cứ như vậy định, sau thiên hạ buổi trưa tiến hành.

. . .

Thẩm Lãng vẫn tại tầng hầm làm thí nghiệm.

Đây đại khái là hắn duy nhất yêu thích.

Bởi vì hắn gần nhất lại có một cái cự đại phát hiện, là tại cải tạo trống không số không huyết mạch người thời điểm phát hiện.

Phát hiện này không vĩ đại, nhưng là. . . Lại có thể hố người.

Làm xong thí nghiệm sau!

Ninh Chính thê tử Trác thị bưng đồ ăn xuống tới.

Nàng không phải cho Thẩm Lãng đưa cơm, mà là cho Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử.

Lần này biên cảnh cùng đi săn, Kiếm Vương Lý Thiên Thu không có tùy tùng, một mực tại trong nhà làm bạn thê tử.

Nhưng đại ngốc muốn đi Khương quốc thủ hộ thê tử sinh bé con, Lý Thiên Thu làm sao cũng phải đi cùng.

Cũng không thể để Đường Viêm bồi tiếp đại ngốc đi thôi.

Cái kia xong, hai người đi đến sang năm cũng đến không Khương quốc.

Hai người này trí thông minh cộng lại, hẳn là đều không cao hơn một trăm hai.

"Cho ta đi." Thẩm Lãng tiếp nhận đồ ăn, sau đó cho Kiếm Vương thê tử bưng đi.

Kiếm Vương thê tử Khưu thị bị Thẩm Lãng chữa khỏi trên thân kịch độc đã nhanh nửa năm.

Thân thể đang dần dần khôi phục, chí ít nhắc nhở đã khôi phục bình thường nữ nhân bộ dáng.

Gương mặt còn không có hoàn toàn khôi phục, làn da cũng không có, nhưng so với trước đó dã thú dáng vẻ đã tốt hơn nhiều.

Tóc ngược lại là mọc ra mấy tấc.

Nàng vẫn tại tầng hầm ở lại, mà lại có người ở thời điểm, tuyệt đối không đốt đèn.

Chỉ có một mình nàng thời điểm, mới có thể châm nến.

Bởi vì khôi phục thần chí, cho nên mới sẽ đối với mình bề ngoài phá lệ để ý.

Nàng không cho phép mình xấu xí đáng sợ bộ dáng bị người nhìn thấy, nhất định phải chờ đến hoàn toàn khôi phục về sau, lại trở lại trên mặt đất sinh hoạt, mới xuất hiện tại tất cả mọi người trước mặt.

Dù là trượng phu Lý Thiên Thu cùng với nàng thời điểm, cũng là trong bóng đêm ăn cơm nói chuyện.

Vì thế, Thẩm Lãng chuẩn bị cho nàng thật nhiều mỹ dung dưỡng nhan bảo bối. Vị này Kiếm Vương thê tử, hiện tại mỗi ngày muốn dùng rơi hai tấm mặt màng.

"Thẩm, ăn cơm." Thẩm Lãng ở bên ngoài hô.

Lúc này Kiếm Vương thê tử ở bên trong đọc sách, nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, lập tức thổi tắt ngọn nến.

Gian phòng bên trong lại lâm vào đen kịt một màu.

Thẩm Lãng bưng cơm đi vào.

Hắn là sẽ không theo cùng một chỗ ăn, bởi vì mỗi ngày ăn móng heo, là ai đều gọi chịu không thể.

Hơn nữa còn là táo đỏ hầm móng heo.

Nhưng là không có cách nào, nghe nói thứ này dưỡng nhan bổ dưỡng.

"Thẩm, xin lỗi a, lại sai phái Kiếm Vương tiền bối đi làm việc." Thẩm Lãng nói.

Khưu thị nói: "Không có việc gì, hắn liền là một cái nông dân, không ai phân công, toàn thân khó."

Thẩm Lãng nói: "Ngài nếu là quá lời nhàm chán, ngày mai ta đem Bảo Bảo ôm xuống tới, vừa vặn rất tốt chơi."

Khưu thị trong lòng đại động, trong mắt đại nhiệt.

Nàng cũng là một cái nữ nhân rất đáng thương, cả một đời muốn sinh đứa bé đều không thể thành công. Kết quả nhận nuôi một cái nghĩa nữ, lại là địch nhân phái tới rắn độc, hủy đi nàng cơ hồ cả một đời.

"Đừng, đừng dọa đến Bảo Bảo." Khưu thị nói: "Vẫn là chờ ta khôi phục dung mạo về sau, lại ôm Bảo Bảo đi. Thật không biết ta lúc nào mới có thể khôi phục dung mạo a, như thế ta liền có thể cùng Lý Nhị Cẩu cùng ra ngoài, thẩm võ công cũng không tệ, đến lúc đó cùng một chỗ cấp cho ngươi chuyện."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu danh tự liền gọi Lý Nhị Cẩu, là bị đời trước Kiếm Vương thu làm đồ đệ sau đổi gọi Lý Thiên Thu.

Nếu không, một lão nông đại khái cũng không dám cho nhi tử cưới uy phong như vậy bá khí danh tự đi.

Cái này Lý Nhị Cẩu cùng Lý Cẩu Tử, rất có cùng cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta nào dám a?"

Khưu thị nói: "Có cái gì không dám? Chúng ta những này người luyện võ không đáng tiền."

Thẩm Lãng nói: "Thẩm, qua mấy ngày ta cho ngài chế tạo một chút thiết bị, sau đó biên soạn một bản đồ sách, ngài liền theo luyện, cam đoan vóc người đẹp, nương tử của ta mang thai trước đó liền mỗi ngày luyện."

"Thành!"

Thẩm Lãng nói: "Thẩm, ngài tại cái này mặt phòng nhàm chán cực kì, còn muốn nhìn cái gì sách đâu?"

Khưu thị nói: "« Đấu Phá Thương Khung » bộ 4 viết xong sao?"

Thẩm Lãng nói: "Còn không có đâu."

Khưu thị nói: "Vậy ngươi thúc mập mạp tranh thủ thời gian viết, ta khoảng thời gian này liền chỉ vào quyển sách này sống."

. . .

Chúc Nịnh cùng muốn Kim Mộc Thông ra mắt tin tức truyền đi.

Không phải Chúc thị để lộ bí mật, mà là vương hậu bên này nghe nói chuyện này về sau, hiếm thấy nổi trận lôi đình, đi thẳng tới quốc quân thư phòng chất vấn hắn.

Thanh âm không nhỏ, bên ngoài người nghe được, sau đó truyền tới.

Vương hậu nói một câu: Bệ hạ, ngài chính là như vậy làm tiện chúng ta Chúc thị sao?

Ninh Nguyên Hiến không có tiếp tục cãi lộn, trực tiếp quay người rời đi.

Hắn cùng vương hậu quan hệ không được tốt lắm, phải nói tôn trọng nhau như khách.

Vương hậu tuyệt mỹ, mà lại đoan trang hào phóng.

Nhưng là. . . Nàng quá kiêu ngạo.

Mấy chục năm trước, nàng cũng là quốc đô đệ nhất tài nữ.

Gả cho Ninh Nguyên Hiến về sau, mặc dù cũng biểu hiện hiền lương thục đức, khiêm tốn lễ nhượng.

Nhưng nội tâm lại phi thường ngạo mạn, tránh xa người ngàn dặm.

Nàng này bởi vì tài cao, vì lẽ đó cũng mắt cao hơn hạng, cảm thấy chỉ có thiên hạ đứng đầu nhất nam nhi mới xứng với hắn.

Trong lòng nàng là cảm thấy Ninh Nguyên Hiến có chút bất học vô thuật.

Hai người đã từng sinh qua một đứa con trai, nhưng là chết yểu, về sau lại sinh một đứa con gái, hiện tại mới mười ba tuổi.

Thái tử Ninh Dực nhận làm con thừa tự cho vương hậu về sau, nàng cũng coi như con đẻ.

Nàng này làm vương hậu, tìm không ra mao bệnh.

Đã không độc bá hậu cung, ngược lại để quốc quân cùng hưởng ân huệ, mà lại cũng không làm chính.

Nhưng là nàng loại này không cần độc sủng, ngược lại càng giống là một loại khoan dung cùng ngạo mạn.

Khách quan mà nói, Biện phi liền như là ôn nhu tạ ngữ tiêu, đối Ninh Nguyên Hiến mê luyến ái mộ.

Vương hậu vốn là đối quốc quân rất có bất mãn, lúc này nghe được hắn lại muốn đem Chúc Nịnh gả cho Kim Mộc Thông tên này phế vật, lập tức cũng nhịn không được nữa.

Quốc quân lúc ấy nhịn không được nói: Ngươi Chúc thị nữ nhi cứ như vậy quý giá? Thế nhưng là cũng không cần đem hài tử của người khác xem như cỏ rác.

Câu nói này chọc giận vương hậu, nàng mới nói ra làm tiện ta Chúc thị câu nói này.

Nhưng hai người nhỏ nhao nhao một khung về sau, Chúc Nịnh cùng Kim Mộc Thông ra mắt một chuyện vẫn là triệt để truyền ra.

Quốc đô tất cả mọi người lại một lần nữa bị chấn kinh.

Kim Mộc Thông tên này phế vật vậy mà muốn cưới quốc đô đệ nhất tài nữ Chúc Nịnh?

Thật sự là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga.

Nằm mơ a!

Bệ hạ ngài vừa mới oai phong lẫm liệt, tiếp lấy cứ như vậy không đáng tin cậy?

Vậy mà làm dạng này môi?

Nói rõ lấy được không, ghét bỏ mình không đủ mất mặt sao?

Nhưng mà Ninh Nguyên Hiến có khổ chỉ có thể mình hướng xuống nuốt, ai bảo hắn đáp ứng Thẩm Lãng cái này phá hài tử đâu?

Tiếp lấy tất cả mọi người vì Kim Mộc Thông mặc niệm.

Bởi vì không biết có bao nhiêu thanh niên tuấn kiệt hướng Chúc Nịnh cầu thân qua.

Bao quát bên trên một khoa Trạng nguyên, nhưng toàn bộ đều bị nàng đánh thương tích đầy mình.

Tại tất cả tri thức mặt, toàn bộ bị nàng nghiền ép, cơ hồ muốn mất đi lòng tự tin.

Kim Mộc Thông ngươi cái này bất học vô thuật củi mục, đại khái sẽ bị Chúc Nịnh cái này đệ nhất tài nữ đả kích sinh không thể luyến, từ đó về sau cũng không tiếp tục thích nữ nhân đi.

Nữ nhân này học vấn quá dọa người, đại khái một cái móng tay út che là có thể đem Kim Mộc Thông nghiền thành cặn bã.

. . .

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thúc đẩy Kim Mộc Thông cùng Chúc Nịnh ra mắt về sau, chuyện kế tiếp hắn cũng không tốt cưỡng cầu.

Mà lại, chính hắn cũng sứt đầu mẻ trán.

Tám vạn đại quân tập kết hoàn tất, quân phí lại còn có to lớn trống chỗ.

Mỗi trì hoãn một ngày, đều có thể đối tương lai chiến cuộc tạo thành to lớn ảnh hưởng.

Nhưng là Ẩn Nguyên hội bên kia, không có chút nào bất luận cái gì ý thỏa hiệp.

Mà lại cơ hồ nửa công khai hô lời nói.

Xin (mời) thái tử điện hạ đi đàm luận mượn tiền sự tình.

Thái tử Ninh Dực bởi vì chuyện này tiến vào trong cung, hướng quốc quân thỉnh tội.

Nhưng vẫn như cũ không có thể thay đổi thay đổi sự thật này.

Tại trong mắt mọi người, quốc quân hướng Ẩn Nguyên hội mượn không đến tiền, nhưng là Thái tử có thể.

Cái này trong lúc vô hình đem Thái tử Ninh Dực địa vị cất cao rất nhiều.

Rõ ràng hành quân lặng lẽ đoạt dòng chính trạng thái, phảng phất lại lại muốn một lần càng ngày càng nghiêm trọng.

Mà lại lần này, ngọn lửa thậm chí đốt tới quốc quân trên đầu.

Ẩn Nguyên hội tư thế lớn, có thể thấy được chút ít.

Thẩm Lãng nếm thử một lần lại một lần, xác định không sai về sau, chính thức tiến cung cùng quốc quân đàm luận cái này mấy trăm vạn lượng quân phí một chuyện.

Chuyện này, hắn quả thật có thể hoàn thành.

Có thể tại ngắn ngủi trong nửa tháng, kiếm được mấy trăm vạn kim tệ.

So với một lần trước bán pha lê kính phối phương còn muốn điên cuồng.

Đương nhiên!

Lần này điên cuồng kiếm tiền, cơ hồ là không có chút nào ranh giới cuối cùng.

Nhưng hắn như thành công.

Chính là lại một lần nữa sáng tạo kinh người kỳ tích.

Nửa tháng kiếm mấy trăm vạn kim tệ? Thiên hạ căn bản cũng không có dạng này sinh ý.

Nếu như thành công, vậy coi như là tại Thái tử cùng Ẩn Nguyên hội trên mặt hung hăng đánh một bạt tai, cũng là trợ giúp quốc quân giải quyết to lớn nan đề.

. . .

Mà lúc này Phượng Nghi Lâu bên trong.

Kim Mộc Thông cùng Chúc Nịnh ra mắt sắp bắt đầu, mập trạch trước nay chưa từng có khẩn trương.

Quả thực liền là một ngày bằng một năm, đứng ngồi không yên.

Hiện tại toàn bộ quốc đô người đều đang cười nhạo hắn cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga.

Tất cả mọi người chờ lấy xem kịch vui.

Hướng ngoài cửa sổ tìm tòi, không biết có bao nhiêu thanh niên tuấn kiệt ôm vào bên ngoài.

Bên trong không biết có bao nhiêu cử nhân tiến sĩ.

Toàn bộ đều là đến xem náo nhiệt.

Đều là phải tới thăm Kim Mộc Thông như thế nào bị đả kích đến tè ra quần, làm trò hề.

Đám người này ý nghĩ rất trực tiếp.

Chúc Nịnh thân phận cao quý, cưới nàng chẳng khác nào một bước lên trời.

Hơn nữa còn là đệ nhất tài nữ.

Chúng ta là không có trông cậy vào, trong chúng ta rất nhiều người đều bị nàng sáng suốt chà đạp qua.

Hiện tại xuất hiện một cái thảm hại hơn nam nhân, trong lòng chúng ta đương nhiên vui sướng.

Nhưng là các ngươi coi là Kim Mộc Thông muốn cùng Chúc Nịnh ra mắt, trong lòng của hắn liền sẽ tự ti, liền sẽ từ dần dần hình uế sao?

Không!

Hắn so với các ngươi trong tưởng tượng càng thêm tự ti, càng thêm từ dần dần hình uế.

Dùng một câu hình dung!

Mập trạch khẩn trương đến muốn kéo phân!

. . .

Gian phòng bên trong, Kim Mộc Thông một người ngồi ở chỗ đó, lẳng lặng chờ đợi Chúc Nịnh đến.

Hắn lúc này nội tâm chỉ có một cái ý niệm trong đầu.

Đây hết thảy tranh thủ thời gian kết thúc, ta lập tức trở về nhà, ngủ một giấc liền xem như sự tình gì đều không có phát sinh.

Cưới Chúc Nịnh loại chuyện này, hắn là không dám suy nghĩ.

Thậm chí trận này ra mắt, hắn cũng hoàn toàn không biết. Bỗng nhiên liền bị tỷ phu gọi vào nơi này tới ra mắt, một chút xíu cũng không có chuẩn bị.

Bỗng nhiên, bên ngoài vang lên tiếng bước chân.

Kim Mộc Thông khẩn trương không thể thở nổi.

Sau đó!

Cửa phòng mở ra, một cái mỹ lệ nữ tử đi tới.

Tinh linh đồng dạng nữ hài.

Khuôn mặt điềm tĩnh ôn nhu, ánh mắt lại linh động vô cùng.

Nàng liền là Chúc Nịnh.

Sau khi đi vào, nàng liếc một chút Kim Mộc Thông.

Trong chốc lát!

Kim Mộc Thông nội tâm luân hãm một nửa.

Cả người một trận tê dại, hoàn toàn không cách nào động đậy.

Thực ra, Chúc Nịnh không có Kim Mộc Lan đẹp, cũng không có Chủng Sư Sư đẹp.

Nhưng là, lại cùng Kim Mộc Thông trong tưởng tượng tình nhân trong mộng giống nhau như đúc.

Tốt a, hắn cho tới bây giờ đều không có cụ thể tình nhân trong mộng hình tượng.

Nhưng là Chúc Nịnh đi tới về sau, hắn liền có.

Kim Mộc Thông cảm thấy mình phải đứng lên, dạng này lộ ra có lễ phép một chút.

Nhưng là. . .

Cái này vừa mới đứng lên.

"Phốc!"

Hắn thả một cái rắm.

Thật không nghĩ tới, cái này cái rắm cứ như vậy đột nhiên ra.

Kim Mộc Thông nội tâm tuyệt vọng.

Xong, xong!

Ta Kim Mộc Thông vốn là hình tượng chênh lệch, cái này càng là như là phân đồng dạng.

Chúc Nịnh xuất ra tinh dầu khăn tay, che cái mũi.

Đứng ở nơi đó một hồi lâu, đợi đến hương vị tan hết, mới đi tới, tại Kim Mộc Thông trước mặt ngồi xuống.

Nàng như lâm đại địch, thời khắc đề phòng.

Chỉ sợ Kim Mộc Thông sẽ lại một lần nữa phóng thích sinh hóa công kích.

Chúc Nịnh nói: "Kim Mộc Thông, cùng ta ra mắt thực ra rất đơn giản, ngươi chỉ cần trả lời ta ba cái vấn đề, chúng ta liền có thể thử nghiệm tiếp tục kết giao. Đương nhiên chỉ cần trả lời sai lầm, ra mắt lập tức bỏ dở kết thúc!"

Kim Mộc Thông liều mạng gật đầu.

Hắn hiện tại chỉ muốn phải nhanh kết thúc, sau đó trốn đến trong chăn khóc.

Bởi vì hắn thất tình.

Nhìn thấy Chúc Nịnh lần đầu tiên, hắn cơ hồ luân hãm.

Nhưng hai người hoàn toàn là không thể nào, vì lẽ đó hắn thất tình.

Chúc Nịnh nói: "Vấn đề thứ nhất, ngươi hãy nghe cho kỹ."

Kim Mộc Thông toàn thân căng cứng, còn chưa có bắt đầu trả lời, nội tâm của hắn liền bắt đầu kêu rên.

Ta chắc chắn sẽ không, ta như thế bất học vô thuật, khẳng định trả lời không được.

Chúc Nịnh nói: "Đã ngươi vừa rồi thả một cái rắm, vậy ta vấn đề thứ nhất chính là, vì sao có cái rắm sẽ thối, nhưng có chút cái rắm lại không thối đâu?"

Ách!

Lập tức Kim Mộc Thông hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người!

Cái này. . . Đây chính là quốc đô đệ nhất tài nữ ra mắt vấn đề?

Thật tốt đặc biệt a!

Ta. . . Ta càng thêm mê luyến nàng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 321: Mập Trạch Ra Mắt Kết Quả! Lãng Gia Lại Nghịch Thiên!

Kim Mộc Thông rất muốn hỏi, ngươi cùng người khác ra mắt thời điểm cũng hỏi cái này chút vấn đề sao?

Đương nhiên, hắn không dám.

Trên thực tế Chúc Nịnh cũng là bởi vì cùng Kim Mộc Thông ra mắt mới hỏi vấn đề như vậy.

Ai bảo Kim Mộc Thông nhìn đặc biệt tốt khi dễ bộ dáng.

Mà lại ai bảo ngươi tại ra mắt thời điểm đánh rắm?

"Trả lời không được sao?" Chúc Nịnh nói: "Vậy ta đi, ra mắt chính thức kết thúc."

Kim Mộc Thông nói: "Phần lớn cái rắm là không thối, nhưng nếu như ăn đặc thù đồ ăn, lại hoặc là muốn đi ngoài các loại tình huống xuống, cái rắm mới có thể tương đối thối. Sở dĩ thối là bởi vì bên trong có đặc thù khí thể, tỉ như lưu hoá hydro, còn có an khí vân vân. Trên thực tế cái rắm vẫn là có thể đốt khí thể, chỉ cần thả ra khí đầy đủ, liền có thể bị hỏa châm."

Lời này trả lời xong về sau.

Chúc Nịnh lập tức kinh ngạc đến ngây người.

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới sẽ có được đáp án này.

Thực ra ở phương diện này tri thức, nàng cũng là tương đối khiếm khuyết, chỉ là nhìn thấy một bản phi thường vắng vẻ sách, mới có biết một hai.

Không nghĩ tới ở đây vậy mà đạt được Kim Mộc Thông chuyên nghiệp như vậy trả lời.

Cái kia Kim Mộc Thông là thế nào biết đến đâu?

Đều là Thẩm Lãng tại chuyện phiếm phía dưới nói.

Có chút là Băng nhi hỏi, có chút là Kim Mộc Thông hỏi, mà càng nhiều là Dư Hề Hề, Dư Khả Khả hai cái tiểu nha đầu hỏi.

Hai cái này tiểu nha đầu quả thực liền là Mười vạn câu hỏi vì sao?

Mà lại mỗi một lần Thẩm Lãng đều có thể trả lời đi lên về sau, các nàng bắt được cơ hội liền hỏi nhiều loại vấn đề.

Những vật khác không dễ nhớ ức, nhưng không biết vì cái gì, những kiến thức này đặc biệt tốt nhớ, Kim Mộc Thông chỉ nghe một lần liền nhớ kỹ.

Chúc Nịnh gật đầu nói: "Vấn đề thứ nhất ngươi thông qua, tiếp xuống ta hỏi vấn đề thứ hai."

Kim Mộc Thông ngồi nghiêm chỉnh, dùng sức gật đầu.

Chúc Nịnh nghĩ một lát mới nói: "Ban đêm chúng ta nhìn thấy đốm nhỏ, bọn chúng là cái gì?"

Vấn đề này đối với thế giới này người mà nói là tuyệt đối khó khăn.

Bởi vì cổ đại đông phương Vương triều thích đem sao trời cùng trên mặt đất nhân vật liên hệ tới.

Ngày nào đó, mỗ một ngôi sao vẫn lạc, vậy liền đại biểu cho trên mặt đất cái nào đó nhân vật ngưu bức qua đời.

Đương nhiên, nếu có một ngày cái nào đó nhân vật ngưu bức qua đời, nhưng trên trời nhưng không có tinh thần vẫn lạc, vậy liền đại biểu cho nhân vật này không quá trâu bức.

Cái gì? Ngươi nói hắn rõ ràng rất ngưu bức.

Hừ hừ, đây chẳng qua là nhìn ngưu bức mà thôi, trên thực tế không ngưu bức.

Dù sao ta giải thích thế nào đều có lý.

Kim Mộc Thông nói: "Cái này muốn chia làm hai loại tình huống, có mấy cái đốm nhỏ đặc biệt lớn, đặc biệt sáng, kia là cách chúng ta tương đối gần tinh cầu, bị mặt trời chiếu xạ về sau phản quang. Nhưng là tuyệt đại đa số đốm nhỏ, thực ra đều là mặt trời, chỉ bất quá cách chúng ta rất rất xa, vì lẽ đó nhìn qua chỉ là rất nhỏ đốm nhỏ."

Cái này đương nhiên cũng là Thẩm Lãng dạy.

Chúc Nịnh lại một lần nữa kinh ngạc.

Vấn đề này, hắn là thường xuyên đến kiểm tra nào cầu thân thanh niên tuấn kiệt.

Căn bản không có một người trả lời đi lên.

Nhưng những người này trả lời không được đi, còn thích ra vẻ hiểu biết, chi, hồ, giả, dã nhấc lên mấy ngàn chữ.

Phảng phất chỉ cần số lượng từ nhiều, liền lộ ra đặc biệt lợi hại, là có thể đem người lừa gạt được.

Mà Kim Mộc Thông vậy mà lại một lần nữa trả lời đúng.

Không chỉ trả lời đúng, mà lại so với hắn theo trong sách vở nhìn thấy tri thức càng thêm toàn diện. Trên thực tế Chúc Nịnh vừa mới nhìn thấy những nội dung này thời điểm cũng là rất khiếp sợ, trên trời có một cái mặt trời liền không được, trong truyền thuyết thần thoại Hậu Nghệ Xạ Nhật trên trời có chín cái mặt trời rất nhiều người đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Không nghĩ tới, trên trời vậy mà lại vô số kể mặt trời, ngàn ngàn vạn vạn.

Liền đơn thuần đáp án này, để Chúc Nịnh trầm mê thời gian rất lâu, mỗi ngày không làm gì liền ngẩng đầu ngắm sao.

Mập mạp này ngưu bức như vậy? Loại này cao cấp thần bí tri thức đều biết?

Trọn vẹn một hồi lâu.

Chúc Nịnh nói: "Vấn đề thứ ba, lý tưởng của ngươi là cái gì?"

Vấn đề này, không coi là là nan đề, mới giống như là bình thường ra mắt vấn đề.

Kim Mộc Thông nghĩ một lát mới nói: "Lý tưởng sao? Liền là trong lòng rất muốn nhất làm sự tình sao?"

Chúc Nịnh gật đầu.

Kim Mộc Thông nói: "Viết sách trở thành một cái siêu cấp đại thần, làm cho cả thế giới chỉ cần nơi có người, liền có người đọc sách của ta."

Chúc Nịnh kinh ngạc.

Các ngươi biết lý tưởng của nàng là cái gì không?

Vĩnh viễn trạch trong nhà, sự tình gì cũng không cần làm, mỗi ngày có không nhìn xong sách, mà lại càng là cổ quái kỳ lạ cũng tốt.

Trước đó ra mắt nàng cũng hỏi qua rất nhiều thanh niên tuấn kiệt, lý tưởng của ngươi là cái gì.

Những người này có lưu loát hơn ngàn lời, có ngắn ngủi mạnh mẽ.

Nhưng cuối cùng có thể kết thúc trở thành một câu: Trị quốc bình thiên hạ.

Tóm lại liền là lý tưởng phi thường cao xa.

Nói đến lại trực tiếp một chút, kia chính là ta muốn phong hầu bái tướng, ta muốn cùng ngươi gia gia đồng dạng.

Sau đó Chúc Nịnh liền sợ hãi.

Như vậy, ta chẳng phải là muốn trở thành Tể tướng phu nhân, muốn trở thành siêu cấp hiền nội trợ, mỗi ngày có ứng phó không hết giao tế?

Chẳng phải là cũng phải trở thành quyền lực trên trận một viên?

Mà ta Chúc Nịnh lý tưởng là ngồi ăn rồi chờ chết, vĩnh viễn trạch trong nhà, trừ người thân cận nhất bên ngoài, ai cũng đừng tới để ý đến ta.

Mà trước mắt cái này Kim Mộc Thông.

Phảng phất, lờ mờ, hai người lý tưởng gần a.

Một cái mỗi ngày muốn trạch trong nhà đọc sách, một cái muốn mỗi ngày trạch trong nhà viết sách.

Trời đất tạo nên một đôi sao?

Đón lấy, Kim Mộc Thông phảng phất nhớ lại một việc, theo ngực bên trong móc ra một cái hộp.

"Đây là đưa cho ngươi lễ vật."

Chúc Nịnh nhận lấy, mở ra xem.

Đây là thứ đồ gì?

Trên thế giới này còn có ta không biết đồ vật?

"Đây là kính mắt, ngươi mỗi ngày đều đang đọc sách, mà lại ban đêm cũng đốt đèn đọc sách, vì lẽ đó con mắt khẳng định cận thị." Kim Mộc Thông nói: "Ngươi bình thường có phải là nhìn không rõ ràng lắm đồ vật?"

Chúc Nịnh gật đầu nói: "Đúng, vừa rồi lúc tiến vào, ta chỉ có thể đại khái nhìn ra ngươi rất mập, còn lại dáng dấp ra sao ta đều thấy không rõ."

Kim Mộc Thông nói: "Vậy bây giờ ngươi thấy rõ ràng sao?"

Chúc Nịnh nói: "Cứ như vậy ngồi đối mặt nhau, cũng không phải phi thường rõ ràng."

Kim Mộc Thông nói: "Vậy ngươi đeo lên này tấm kính mắt nhìn xem."

Chúc Nịnh đeo lên kính mắt.

Lập tức giật mình.

Thế giới này chưa từng như này rõ ràng qua.

Rất lâu a.

Theo rất nhiều năm trước bắt đầu, con mắt của nàng liền đã cận thị, thoáng xa một chút hoàn toàn mơ hồ.

Đương nhiên, này tấm kính mắt là Thẩm Lãng chế ra, ước chừng chỉ có bốn trăm độ.

Đối với Chúc Nịnh cận thị trình độ, hắn hoàn toàn là đoán.

Coi như không cho phép cũng không cần gấp, tóm lại đeo lên sẽ thay đổi rõ ràng chính là.

Ngay sau đó Chúc Nịnh triệt để thấy rõ ràng Kim Mộc Thông.

A? Ngươi mập như vậy?

Lập tức Kim Mộc Thông cảm thấy mình lễ vật này đưa sai, ngược lại để nữ thần thấy rõ ràng mình không đẹp trai chân tướng.

Chúc Nịnh đeo lên kính mắt sau liền không lấy xuống, rõ ràng sáng tỏ thế giới quá tốt.

"Cái này. . . Đây là tỷ phu của ta tạo." Kim Mộc Thông nói.

Chúc Nịnh gật gật đầu, sau đó lấy ra tới năm bản sách.

Theo thứ tự là « kim X mỗi chi phong nguyệt vô biên », « Tây Du Ký », « Đấu Phá Thương Khung » một hai ba.

"Những sách này đều là các ngươi viết?" Chúc Nịnh hỏi.

Kim Mộc Thông lắc đầu nói: "Đều là tỷ phu của ta nói, ta phụ trách sao chép xuống tới mà thôi."

Chúc Nịnh nói: "Vậy ngươi dự định lúc nào mới bắt đầu viết chính ngươi sách?"

Kim Mộc Thông nói: "Lại đọc ba mươi bản tiểu thuyết dài, ta liền bắt đầu mình viết."

Chúc Nịnh nói: "Ngươi biết Thẩm Lãng tác hợp hai người chúng ta nguyên nhân sao?"

Kim Mộc Thông nói: "Vì Ninh Chính điện hạ."

Chúc Nịnh không khỏi kinh ngạc, ngươi cái tên mập mạp này không ngốc a.

Không sai Thẩm Lãng tác hợp Chúc Nịnh cùng Kim Mộc Thông, càng nhiều là một cái tín hiệu, hướng Chúc thị gia tộc thả ra một cái tín hiệu.

Chúc tướng, ngài không cần thiết tại Thái tử Ninh Dực trên một thân cây treo cổ.

Ninh Chính điện hạ thượng vị về sau, ngươi Chúc thị vẫn như cũ là thiên hạ văn thần lãnh tụ.

Về phần đoạn nhân duyên này có thành công hay không, Thẩm Lãng cũng không phải là ôm lấy rất lớn hi vọng.

Nhìn Chúc Hoằng Chủ.

Hắn là liều chết Thái tử đến cùng, vẫn là nguyện ý ba phải?

Chúc Nịnh nói: "Ta ghét nhất liền là chính trị thông gia, ai cũng không thể bức bách ta gả cho ai. Nhưng ta mỗi một lần ra mắt đều là nghiêm túc, ta cũng không muốn muốn cô độc sống quãng đời còn lại, ta cũng muốn bình thường lấy chồng sinh con. Tại tất cả đối tượng hẹn hò bên trong, ngươi là duy nhất thông qua ta ba cái vấn đề người."

Kim Mộc Thông không có mò mẫm kích động.

Chúc Nịnh thở dài nói: "Ta xem qua rất nhiều mỹ nam tử, tỉ như ca ca ta Chúc Hồng Tuyết liền là đỉnh cấp mỹ nam tử, vì lẽ đó ta cảm thấy ta đối nam nhân bề ngoài không có yêu cầu, ta cảm thấy ta thích chính là thú vị linh hồn, mà ngươi Kim Mộc Thông đại khái xem như thú vị."

Đần người, một số thời khắc cũng có thể thú vị.

Tiếp lấy Chúc Nịnh nói: "Đáng tiếc ta đánh giá cao mình, ta vốn cho rằng ta hoàn toàn không quan tâm nam nhân nhìn có được hay không, kết quả chứng minh ta vẫn là rất quan tâm. Thậm chí khách quan mà nói, ta càng coi trọng nam nhân bề ngoài, sau đó lại nhìn nội tại. Kim Mộc Thông ngươi nội tại coi như thú vị, nhưng là không đủ đẹp trai, không đủ có mị lực, vẫn là hấp dẫn không ta, thật có lỗi!"

Kim Mộc Thông cúi đầu không nói.

Hắn thất tình!

Hắn yêu đương cơ hồ còn chưa có bắt đầu, liền đã kết thúc.

Nhưng liền trong chớp nhoáng này, hắn phảng phất thành thục ba tuổi.

Cô gái này chí ít rất thành thật.

Sau đó nàng lấy mắt kiếng xuống, lưu luyến không rời còn cho Kim Mộc Thông.

. . .

Hoàng cung bên trong!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng, ngươi cảm thấy Chúc Nịnh cùng Kim Mộc Thông ra mắt sẽ thành công?"

Thẩm Lãng nói: "Khẳng định sẽ thất bại, nữ nhân luôn miệng nói phải có hứng thú linh hồn, nhưng cuối cùng chọn lựa cũng sẽ là đẹp mắt túi da. Nam nhân cũng giống như nhau, vì lẽ đó ta liền phi thường trực tiếp, ta thích nữ nhân nhất định phải là tuyệt sắc đại mỹ nhân, siêu cấp dáng người ma quỷ, càng nóng bỏng càng tốt."

Quốc quân cười lạnh một tiếng, cấp thấp thú vị.

Nhìn xem quả nhân Biện phi, liền chưa nói tới rất đẹp, vì sao quả nhân lại yêu hắn như vậy?

Dừng a!

Ngươi Ninh Nguyên Hiến nếu là chỉ có thể cưới một nữ nhân thử nhìn một chút?

Mà lại Biện phi cũng là đẹp, chỉ bất quá không có đạt tới tuyệt mỹ mà thôi.

"Đều nói nữ nhân là nam nhân trường học, Kim Mộc Thông cần đọc tiếp mấy trường học mới có thể theo nữ nhân nơi này tốt nghiệp, mới có thể dần dần thành thục." Thẩm Lãng nói: "Nam nhân thất tình không có cái gì không tốt, không thống khổ làm sao trưởng thành?"

Đương nhiên trọng yếu nhất chính là, Thẩm Lãng đã hướng Chúc Hoằng Chủ phát ra tín hiệu.

Chấp nhận hay không , đó chính là ngươi Chúc tướng ý chí.

Hai người rất mau đem Kim Mộc Thông cùng Chúc Nịnh ra mắt một chuyện dứt bỏ qua một bên.

Thẩm Lãng lại một lần nữa hỏi: "Bệ hạ, Ẩn Nguyên hội vẫn như cũ không nguyện ý trực tiếp vay mượn khoản này quân phí đúng không?"

Quốc quân mặt lập tức lạnh xuống tới.

Ẩn Nguyên hội không những không chịu trực tiếp vay mượn, mà lại đối ngoại công khai phát ra tín hiệu, muốn để Thái tử ra mặt vay mượn.

Cái này chẳng phải là chà đạp hắn Ninh Nguyên Hiến uy nghiêm sao?

"Không có Ẩn Nguyên hội, chẳng lẽ ta liền tiếp cận không thành khoản này quân phí sao? Thật sự là buồn cười!" Ninh Nguyên Hiến cười lạnh nói.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia bệ hạ dự định thế nào làm?"

Thời gian đã phi thường gấp gáp, Căng Quân bên kia thống nhất Sa Man tộc tốc độ càng lúc càng nhanh.

Mà lại hiện tại Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na hẳn là lập tức liền muốn sinh nở.

Một khi bộc phát đại chiến, Khương quốc rất khó toàn lực chi viện.

Tám vạn đại quân tập kết hoàn tất, nhất định phải nhanh xuôi nam.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến có chút khó mà mở miệng.

Hắn cái này gom góp quân lương biện pháp, quả thật có chút không lộ ra.

Hắn thật cũng không muốn nói ra, nhưng. . . Khẽ cắn môi, vẫn là nói ra.

"Để thiên hạ hào môn quyên lương, một trận chiến này không chỉ có riêng là vì quả nhân đánh, cũng là vì bọn họ mà đánh." Ninh Nguyên Hiến nói: "Không quản là uy tín lâu năm quý tộc, vẫn là tân quý tộc, vẫn là hào môn thế gia, thậm chí kẻ giàu có thương nhân, đều có trách nhiệm, cũng có nghĩa vụ quyên kim. Đương nhiên, quả nhân cũng sẽ đối hiến cho người tiến hành trên danh nghĩa ban thưởng."

Chư vị nghe rõ sao?

Nhưng dù sao Thẩm Lãng là minh bạch.

Ninh Nguyên Hiến nói đến đường hoàng, nhưng nội hạch ý tứ chỉ có một cái.

Bức quyên, bán tước!

Đối tất cả quý tộc cưỡng ép phân chia, không phải liền bức ngươi phái ra gia tộc tử đệ cùng tư quân đi Nam Âu quốc chiến trường chịu chết.

Đây là đại sát chiêu, năm ngoái quốc quân liền muốn dùng, nhưng cuối cùng vô dụng.

Về phần bán tước liền càng thêm đơn giản.

Ngươi quyên bao nhiêu kim tệ, liền có thể đổi lấy cái gì tước vị.

Biết ngươi Ninh Nguyên Hiến không có điểm mấu chốt, không nghĩ tới vậy mà không có điểm mấu chốt đến nước này a.

Trong lòng của hắn đã tính xong, toàn bộ Việt Quốc mới cũ quý tộc, từng nhà đều muốn quyên.

Dạng này xuống tới mấy trăm hộ quý tộc hẳn là có thể làm tới hơn một trăm vạn kim tệ.

Đương nhiên đầu to đang bán tước vị quý tộc bên trên.

Ninh thị gia tộc siêu cấp keo kiệt, Trương Xung lập xuống như thế lớn công lao, vẻn vẹn bìa một cái tử tước mà thôi.

Hắn kế vị hai mươi năm qua, mới sắc phong quý tộc không cao hơn mười mấy người mà thôi, ngược lại là tước đoạt mấy chục nhà tước vị.

Coi như ngươi lập lớn hơn nữa công lao, quả nhân liền là không cho ngươi phong tước.

Vì lẽ đó hiện tại Thượng thư đài bốn cái Tể tướng, ngược lại là có hai cái không có bất kỳ cái gì tước vị.

Toàn bộ Việt Quốc không biết có bao nhiêu tân tấn hào môn trông mong ngóng nhìn tước vị đâu.

Tước vị càng khan hiếm liền càng đáng tiền, càng có thể bán giá cao.

Ngươi coi như quan nên được lại lớn thì thế nào, không có tước vị đi ra ngoài nói chuyện cũng không vang dội a.

Ninh Nguyên Hiến một mực ép, một mực ép, lần này dự định bán nó cái mấy chục trên trăm cái tước vị.

Dạng này, hai trăm vạn quân phí liền ra.

Cái này thao tác xác thực quá tao.

Đương nhiên, ở Địa Cầu trong lịch sử cũng không tươi thấy.

Mãn Thanh vương triều ngay cả quan chức đều bán, Quang Tự Hoàng đế cái kia bị ném tới trong giếng Trân phi, cha hắn Quảng Châu tướng quân bán quan. Khánh hôn Vương Dịch cứu cùng cái kia đồng hùn vốn bán quan, được xưng là khánh công ty kia, chuyên môn phụ trách quan tước bán nghiệp vụ.

Đế quốc Anh cũng không ngoại lệ, đánh một trận xong, nước Anh Thủ tướng cực khổ hợp. George vì làm tiền cũng công khai bán ra tước vị, kết quả hắn hợp tác băng Gregory không đáng tin cậy, đem lừa gạt phạm tiền cũng thu, nước Vương Chấn giận, Thủ tướng không thể không hủy bỏ mấy người này thăng tước đề danh, kết quả trong đó người nào đó còn tưởng rằng tiền của mình cho không đủ, trực tiếp công khai xuất ra tờ chi phiếu nói, muốn bao nhiêu tiền ngươi nói, ta là có tiền.

Nhưng không quản nói đến bầu trời, bức quyên cùng bán tước đều là bại hoại danh dự.

Rất có uống rượu độc giải khát hương vị.

Quốc quân đương nhiên biết, một khi hướng quý tộc bức quyên, nhất định sẽ dẫn phát rung chuyển cùng bất mãn.

Mà bán ra tước vị, càng thêm là làm người nghe kinh sợ.

Hoàn toàn là đang tiêu hao Ninh thị Vương tộc quyền uy.

Tước vị một khi có thể dùng tiền đến mua, đây cũng là không đáng tiền.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, dạng này hậu quả quá nghiêm trọng."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Việc này là có tiền lệ, chỉ cần thao tác thoả đáng, hậu quả hẳn là khả khống. Mà lại chỉ cần một trận chiến này đánh thắng chuyện gì cũng dễ nói."

Ninh Nguyên Hiến câu nói này ngược lại là đem cái gì đều nói thấu.

Chỉ cần đánh thắng, mọi chuyện đều tốt. Nếu như thua, cái kia Việt Quốc tước vị cũng không đáng tiền, bán hay không cũng không quan trọng.

Không quản là bức quyên vẫn là bán tước vị, nghe vào làm người nghe kinh sợ, nhưng tương tự sự tình cổ kim nội ngoại không dứt bên tai.

Mặt trời phía dưới không có chuyện mới mẻ.

Thẩm Lãng nghĩ một lát mới nói: "Bệ hạ, chuyện này đối với ngài danh dự tổn thương vẫn là quá lớn. Ngài không phải muốn bán tước vị sao? Vậy ngài bán cho ta một người tốt, ta tiêu ba trăm vạn kim tệ mua một cái Công tước."

Quốc quân im lặng, sau đó thở dài một tiếng nói: "Thẩm Lãng, ta biết ngươi muốn vì Ninh Chính tranh thủ một cái Công tước vị trí. Cũng không cần ngươi dùng tiền mua, thừa dịp lần này bán tước vị, ta liền đem Công tước vị trí sắc phong cho Ninh Chính."

Quốc quân là sinh Thái tử khí.

Quả nhân hướng Ẩn Nguyên hội mượn không đến tiền, kết quả ngươi Thái tử lại có thể mượn tới?

Cái này đánh mặt quá ác.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ta là nghiêm túc, ngài danh dự quý giá, vẫn là không cần tiêu hao. Khoản này quân phí giao cho ta đi, trong nửa tháng ta cho ngài làm ra ba trăm vạn kim tệ."

Quốc quân nhìn qua Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng biểu lộ rất chân thành.

"Ta là nghiêm túc." Thẩm Lãng nói: "Số tiền kia ta không hướng Ẩn Nguyên hội muốn, cũng không hướng Thiên Đạo hội muốn, ta thuần kiếm ba trăm vạn kim tệ."

Quốc quân nghe không dám tin, Lê Chuẩn cũng không dám tin.

Dưới gầm trời này sinh ý, căn bản liền không có nửa tháng kiếm ba trăm vạn kim tệ.

Cho tới bây giờ đều không có.

Lên một lần Thẩm Lãng kiếm một trăm vạn kim tệ, kia là đem toàn bộ pha lê kính công nghệ đều bán cho Thiên Đạo hội.

Xem như đem mấy chục năm mua bán duy nhất một lần cho làm.

Pha lê kính công nghệ giá trị liên thành, lúc này mới bán một trăm vạn kim tệ đâu.

Quốc quân nói: "Không hướng Thiên Đạo hội muốn, cũng không hướng Ẩn Nguyên hội muốn, vậy ngươi coi như đem quốc đô quý tộc tích súc móc sạch, cũng liền có thể kiếm ra nhiều tiền như vậy đi."

Thẩm Lãng cười thần bí nói: "Bệ hạ, ta có thể lập quân lệnh trạng."

"Ngươi đừng đề cập lấy ngươi kia không may quân lệnh trạng." Quốc quân phất phất tay nói: "Mỗi ngày quân lệnh trạng, ngươi cược tính như thế lớn?"

Thẩm Lãng xác thực không cá cược cái gì liền khó.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, dạng này như thế nào? Nếu như ta nửa tháng thật cho ngài kiếm được ba trăm vạn kim tệ, ngài liền sắc phong Ninh Chính điện hạ vì Việt Quốc công, như thế nào?"

Lời này mới ra, quốc quân Ninh Nguyên Hiến cơ hồ muốn nhảy dựng lên.

Ngươi cái này phá hài tử gan to bằng trời a.

Việt Quốc công là loạn phong sao?

Trước đó Việt Quốc vẫn là công quốc thời điểm, quốc quân liền được xưng là Việt Quốc công.

Ngươi sắc phong Ninh Chính vì Việt Quốc công, chẳng phải là nói cho tất cả mọi người, hắn có thể muốn kế thừa vương vị?

Cái kia Thái tử cùng Tam vương tử Ninh Kỳ chỉ sợ muốn nhảy dựng lên.

"Lê Chuẩn, Ninh Chính khoảng thời gian này tại Thiên Việt phủ đề đốc làm được như thế nào?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Lê Chuẩn đại hoạn quan nói: "Chuyên cần chính sự cực hạn, sứt đầu mẻ trán."

"Ha ha ha. . ." Ninh Nguyên Hiến cười to nói: "Để hắn đi, chịu nhiều đau khổ lại nói."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, Thái tử quá thông minh, Tam vương tử quá sát phạt quả đoán, bọn hắn khuyết thiếu vùi đầu gian khổ làm ra tinh thần. Chúng ta Việt Quốc hiện tại cần chính là một cái chuyên cần chính sự quân vương, không thiếu thông minh, cũng không thiếu sát phạt quả đoán."

Ninh Nguyên Hiến không khỏi trừng Thẩm Lãng một chút.

Ngươi đây là chỉ vào hòa thượng mắng con lừa trọc sao?

Ngươi ý tứ này rõ ràng là nói, quả nhân tại vị hai mươi năm phá sản quá ác, lại trị cũng rất loạn, cần một cái tích cực chuyên cần chính sự quân vương khôi phục nguyên khí, ngăn cơn sóng dữ.

Thẩm Lãng lời nói này phải là đúng.

Ninh Nguyên Hiến dạng này phá sản quân vương có một cái liền đủ.

Nếu không phải hắn phá của như vậy, quốc khố về phần thâm hụt đến nước này sao?

Đương nhiên, Kim thị gia tộc có Thẩm Lãng như thế một cái bại gia tử cũng đủ.

Hắn Thẩm Lãng cùng quốc quân hai người, thật sự là đại ca đừng nói nhị đệ.

Mắng xong Thẩm Lãng về sau, quốc quân lại lâm vào trầm tư.

Khoảng thời gian này, Ninh Chính chấp chưởng Thiên Việt phủ đề đốc xác thực chưa nói tới xuất sắc.

Nhưng là làm quân vương hẳn là nhìn càng thêm sâu, Ninh Chính siêng năng, tích cực, tha thứ, kiên nghị lại là nhìn một cái không sót gì.

Đây đều là minh quân phẩm chất.

Thông minh thật đúng là chưa chắc là một cái anh minh quân chủ cần nhất.

Huống hồ Ninh Chính cũng rất thông minh, hắn cũng cái gì đều có thể thấy rõ, từ nhỏ đến lớn tất cả thói đời nóng lạnh đều nếm khắp.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, đánh cược hay không?"

Ninh Nguyên Hiến nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Ngươi là nghiêm túc?"

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Ninh Nguyên Hiến lâm vào suy nghĩ.

Chuyện này quá lớn, hắn nhất định phải suy nghĩ rõ ràng.

Đầu tiên đem ba trăm vạn quân phí đặt ở Thẩm Lãng trên đầu, có thể hay không?

Đối với cái này phá hài tử năng lực, quốc quân sớm đã không còn hoài nghi.

Cứ việc quốc quân không cách nào tưởng tượng, như thế nào tại trong nửa tháng kiếm được ba trăm vạn kim tệ cái này con số trên trời.

Nhưng Thẩm Lãng nói có thể làm được, hắn liền nhất định có thể làm được.

Thế nhưng là đứa nhỏ này vô pháp vô thiên, không có chút nào ranh giới cuối cùng, làm ra sự tình thường thường sẽ đem trời đều xuyên phá.

Mấu chốt chọc thủng trời về sau, chính hắn phủi mông một cái rời đi không quản.

Có một câu nói làm cho tốt, sau khi ta chết đâu để ý nó hồng thủy ngập trời.

Mà Thẩm Lãng là: Ta sau khi đi đâu để ý nó hồng thủy ngập trời.

Vĩnh viễn là quan giết không quản lấp.

Đương nhiên trọng yếu nhất chính là sắc phong Ninh Chính vì Việt Quốc công.

Cái tín hiệu này quá cường liệt.

Quốc quân phát hiện Thẩm Lãng thật là được một tấc lại muốn tiến một thước, từng bước ép sát.

Vì đem Ninh Chính đẩy lên Thái tử vị trí, hoàn toàn không từ thủ đoạn, hết lần này tới lần khác không có chút nào làm cho người ta chán ghét.

Trọn vẹn một khắc đồng hồ.

Ninh Nguyên Hiến đem có quan hệ Ninh Chính mật báo nhìn một lần lại một lần.

Sau đó, quốc quân nghiêm mặt nói: "Thẩm Lãng, ta có thể đáp ứng ngươi. Nhưng là Ninh Chính cái này Việt Quốc công, nhất định phải chờ đánh xong Căng Quân về sau lại tiến hành sắc phong, nếu không nhấc lên gợn sóng quá lớn, tiếp nhận không."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Một lời đã định."

Ninh Nguyên Hiến suy nghĩ đến phi thường chu toàn.

Quốc quân sắc phong Ninh Chính vì Thiên Việt Đô đốc nay đã gây nên sóng to gió lớn, đem nguyên bản an tĩnh lại đảng tranh phong sóng lại một lần nữa nhấc lên.

Nếu như trực tiếp lập tức sắc phong Ninh Chính vì Việt Quốc công, cái kia Thái tử Ninh Dực cùng Tam vương tử Ninh Kỳ, chỉ sợ cũng sẽ làm ra một chút bí quá hoá liều sự tình. Lần này Ẩn Nguyên hội để Thái tử ra mặt vay tiền, vốn là đối Ninh Nguyên Hiến sắc phong Ninh Chính một lần phản công.

Đại chiến sắp đến, trong triều thực sự không thể lại loạn.

Thế là, Thẩm Lãng chính thức cùng quốc quân lập xuống bí mật ước định.

Chỉ cần Thẩm Lãng tại trong nửa tháng gom góp đến ba trăm vạn kim tệ quân lương, sắc phong Ninh Chính vì Việt Quốc công.

Đây coi như là quốc quân nội tâm đối Ninh Chính tiến một bước khẳng định.

Là đoạt dòng chính trên đường một bước dài.

Đương nhiên quốc quân sở dĩ làm ra quyết định này, cũng không hoàn toàn là bởi vì ba trăm vạn kim tệ, mà là hắn nghe vào Thẩm Lãng.

Việt Quốc có lẽ thật cần giống Ninh Chính chăm chỉ như vậy kiên nghị quân chủ.

. . .

Cùng ngày!

Quốc quân hạ chỉ cho ngũ vương tử Ninh Chính, sắc phong hắn làm trù lương đại thần, làm hắn trong vòng một tháng gom góp ba trăm vạn kim tệ!

Đạo này ý chỉ một chút, toàn bộ quốc đô lại một lần nữa dẫn phát sóng to gió lớn.

Bệ hạ đây là ý gì?

Đây là coi trọng Ninh Chính điện hạ? Vẫn là phải hủy Ninh Chính đâu?

Lại hoặc là muốn đẩy hắn đi lên cùng Thái tử Ninh Dực đánh cạnh tranh?

Vừa mới sắc phong hắn làm Thiên Việt Đô đốc mới bao lâu a?

Khoảng thời gian này, Ninh Chính cái này Thiên Việt Đô đốc hoàn toàn là làm được lảo đảo, vất vả cực hạn.

Mà lại hiệu quả cũng không tốt.

Gần đây quốc đô trật tự, trị an nhao nhao hạ xuống.

Các loại bạo lực sự kiện liên tiếp phát sinh, ăn cướp trộm cướp, thậm chí án giết người kiện cũng thế liên tục.

Đám người nhao nhao hoài niệm trước đó Thiên Việt Đô đốc Trương Triệu, đều đang mắng Ninh Chính vô năng.

Mà bây giờ bệ hạ ngươi lại muốn cho Ninh Chính đi gom góp ba trăm vạn kim tệ quân lương? Mà lại tại một tháng bên trong?

Đừng nói Ninh Chính không có bản lãnh gì, cho dù có bản sự cũng chia thân thiếu phương pháp a.

Một tháng ba trăm vạn kim tệ?

Nằm mơ đâu!

Nhưng là bọn hắn không biết, trên thực tế quốc quân cho thời gian chỉ có nửa tháng, chỉ là tại ý chỉ bên trên viết một tháng, miễn cho đến lúc đó quá khó coi.

Nhưng vẫn là có một ít người nhìn ra.

Quốc quân đúng là để Ninh Chính cùng Thái tử võ đài.

Trước đó Ẩn Nguyên hội hung hăng đánh quốc quân một bạt tai, quốc quân mượn không đến ba bốn trăm vạn kim tệ, nhưng Thái tử Ninh Dực lại có thể.

Nếu như Ninh Chính trong khoảng thời gian ngắn gom góp đến ba trăm vạn kim tệ, đó chính là tại Thái tử trên mặt hung hăng đánh một bạt tai.

Thái tử ngươi đừng tưởng rằng quả nhân nhất định phải dựa vào ngươi mới có thể làm ra số tiền kia.

Ninh Chính cũng có thể!

Lập tức ánh mắt mọi người lại một lần nữa ngưng tụ trên người Ninh Chính.

Nói cho đúng là ngưng tụ trên người Thẩm Lãng.

Nhìn xem hắn như thế nào lại một lần nữa sáng tạo nghịch thiên kỳ tích!

. . .

Kim Mộc Thông ra mắt kết thúc.

Triệt để thất tình, một người lẳng lặng ngồi trong phòng.

Thẩm Lãng sau khi về nhà, nhìn thấy mập trạch cũng không đốt đèn, giấu ở hắc ám bên trong ngồi bất động, không nhúc nhích.

Đây đại khái là hắn trước nay chưa từng có.

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp, thất tình?"

Kim Mộc Thông gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Đau lòng sao?"

Kim Mộc Thông gật đầu.

Quả thực đau lòng như là đao xoắn, có không nói được khổ sở, thất lạc.

Phảng phất chung quanh thế giới một vùng tăm tối.

"Được, vậy ngươi liền tiếp tục đau lòng đi." Thẩm Lãng nói: "Lại nhiều thất tình mấy lần, ngươi liền dần dần quen thuộc."

Sau đó, Thẩm Lãng lúc này đi, không có bất kỳ cái gì an ủi ngữ điệu.

"Tỷ phu. . ." Bỗng nhiên Kim Mộc Thông gọi lại Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói."

Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, nữ nhân là không phải đều thích soái khí cường đại nam nhân?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên."

Kim Mộc Thông nói: "Các nàng nói thích có nội hàm nam nhân là gạt người sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không, không phải gạt người, là lừa gạt mình."

Kim Mộc Thông nói: "Ta không hiểu."

Thẩm Lãng nói: "Rất nhiều người đều cảm thấy mình không giống bình thường, cảm thấy mình tình yêu nhất định là linh hồn va chạm, tinh thần cộng minh. Tuyệt đối sẽ không rơi vào dung tục, sẽ không nhìn trúng dung mạo của đối phương, quyền thế, tiền tài. Nhưng là chân chính chọn lựa đối tượng thời điểm, phát hiện mình căn bản liền không có như vậy siêu thoát."

Kim Mộc Thông nói: "Đây là dối trá sao?"

"Không, đây mới là chân thực." Thẩm Lãng nói: "Dứt bỏ tiền tài cùng quyền thế không nói, một đôi nam nữ muốn yêu nhau, đầu tiên phải có sinh sôi xúc động. Trước có xúc động, sau đó lại đàm luận nhân phẩm, bàn lại tinh thần cộng minh."

Kim Mộc Thông nói: "Cái kia giống ta dạng này nam nhân, còn có lực hấp dẫn sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có a, ngươi là Huyền Vũ Hầu thế tử, đỉnh cấp quý tộc, đây đối với rất nhiều nữ nhân có được trí mạng lực sát thương. Nhưng là. . . Nữ nhân như vậy ngươi lại chướng mắt, ngươi ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng muốn cưới một cái môn đăng hộ đối thiên kim quý tộc đúng không?"

Kim Mộc Thông cuồng gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Đó chính là, tất cả mọi người là tục nhân, ngươi cũng liền đừng trách cứ Chúc Nịnh quá hiện thực, quá không siêu thoát."

Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, vậy ta còn có cưới Chúc Nịnh cơ hội sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên là có a, tỉ như Ninh Chính đánh bại Thái tử Ninh Dực, trở thành Việt Quốc thiếu quân. Lại tỉ như Chúc Nịnh hủy dung, lại tỉ như Chúc thị gia tộc diệt tộc. Bất quá như vậy, ta lại không cho phép ngươi cưới nàng, đây cũng là hiện thực."

Kim Mộc Thông nói: "Cái kia dứt bỏ cái này bên ngoài, ta còn có cơ hội không?"

Thẩm Lãng nói: "Có a, chỉ cần ngươi trở nên đẹp trai, mạnh lên, liền có cơ hội."

Tiếp lấy Thẩm Lãng vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Mập mạp, hoặc là thuế biến, hoặc là tiếp tục bị người xem thường, tự mình lựa chọn đi. Viết tiểu thuyết là thật vĩ đại mộng tưởng, nhưng ngươi là Huyền Vũ Hầu tước phủ thế tử, ngươi phải thừa kế gia nghiệp, đối loại người như ngươi tới nói, đàm luận mộng tưởng là đáng xấu hổ. Giống tỷ phu ngươi dạng này người mới có tư cách đàm luận mộng tưởng, hiểu không?"

Kim Mộc Thông nói: "Tỷ phu, vậy ngươi mộng tưởng là cái gì?"

"Thiên hạ không thù!" Thẩm Lãng nói: "Với ai có thù liền diệt ai, xem ai không vừa mắt liền diệt ai!"

. . .

Thiên Đạo hội trưởng lão Hoàng Đồng ngàn dặm xa xôi đi vào quốc đô. (hắn tấn thăng)

"Thẩm công tử, ba trăm vạn kim tệ chúng ta có thể lấy ra." Hoàng Đồng nói: "Nhưng là, có thể sẽ tạo thành 7,8 triệu kim tệ tổn thất."

Câu nói này làm ăn người cũng sẽ hiểu.

Thiên Đạo hội ở vào khuếch trương kỳ, mỗi một bút tiền đều có to lớn công dụng.

Lúc này nếu như điều ra mấy trăm vạn kim tệ, cái kia rất nhiều khuếch trương cùng phát triển đều sẽ đình trệ.

Thẩm Lãng cười nói: "Hoàng huynh, có ngươi câu nói này liền đủ. Ta nói qua, cái này ba trăm vạn kim tệ ta muốn mình kiếm, không theo Thiên Đạo hội cầm."

Hoàng Đồng giật mình, mình kiếm?

Trong nửa tháng kiếm ba trăm vạn kim tệ?

Thiên phương dạ đàm a.

Coi như nhặt tiền cũng không có nhanh như vậy.

Đoạt tiền còn tạm được.

Dù là lấy Hoàng Đồng tầm mắt cùng cực độ phong phú lối buôn bán nghiệm, cũng vô pháp tưởng tượng đến như thế nào tại trong nửa tháng kiếm được ba trăm vạn kim tệ.

Hoàng Đồng nói: "Ta đối Thẩm công tử bản sự đương nhiên là tuyệt đối tin tưởng, nhưng ta thực sự hiếu kì, ngài dựa vào thứ gì tại trong nửa tháng kiếm được ba trăm vạn kim tệ?"

Thẩm Lãng xuất ra một cây ống nghiệm, bên trong có chất lỏng màu vàng.

"Lộng lẫy sao?"

Hoàng Đồng gật đầu nói: "Lộng lẫy, đẹp mắt, đây là cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Hoàng Kim Long máu, theo biển sâu cự long trên thân rút ra, một chi ba ngàn kim tệ chắc giá, tổng cộng một ngàn con, bán xong mới thôi!"

"Cải biến vận mệnh thời khắc đến."

"Đăng đài bái tướng cơ hội tiến đến."

"Ba ngàn kim tệ, đổi lấy ngươi công hầu muôn đời!"

"Chỉ bán mười ngày, chỉ bán mười ngày!"

"Bỏ qua lần này, hối hận mười đời. Hoàng Kim Long máu, chú định chấn kinh thiên hạ!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 322: Lãng Gia Ngưu Bức! Long Huyết Ra Kỳ Tích!

Thiên Đạo hội tân tấn trưởng lão Hoàng Đồng, tiếp nhận cái này ống Hoàng Kim Long máu xem rõ ngọn ngành.

Thật rất vàng a, vàng óng ánh.

"Thẩm công tử, cái này thật hay giả?" Hoàng Đồng hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên là. . . Giả dối."

Thế giới này nào có long a?

Hoàng Đồng nói: "Ta đương nhiên biết cái gọi là Hoàng Kim Long máu là giả dối, nhưng ngài xác thực sáng tạo kỳ tích, chẳng những khai quật ra Lan thị mười huynh đệ, hơn nữa còn đem hai ngàn cái phế vật trẻ đần độn biến thành Việt Quốc đệ nhất vương bài quân đoàn. Vì lẽ đó cái này ống cái gọi là Hoàng Kim Long máu công hiệu là thật, hay là giả?"

Thẩm Lãng nói: "Giả dối, nếu quả như thật làm sao có thể lấy ra bán?"

Hoàng Đồng nói: "Nếu như là giả dối, đoán chừng không tốt bán đi."

Thẩm Lãng nói: "Cái đồ chơi này ăn vào về sau, lực lượng tăng lên, tinh thần tăng lên, nhanh nhẹn tăng lên, hiệu quả hết sức rõ ràng, phi thường kinh người! Nhưng là duy trì không đến một tháng liền biến mất."

A?

Hoàng Đồng kinh.

Thẩm Lãng ngay từ đầu cũng kinh.

Trước đó không phải nói qua, dù là cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng người bình thường huyết mạch căn bản là tiếp nhận không nha, chỉ có trống không số không huyết mạch người mới có thể bị cải tạo, bất kỳ người nào khác huyết mạch, cho dù là giống mập trạch Kim Mộc Thông cũng sẽ trực tiếp bạo thể mà chết.

Đây là bởi vì những này cổ trùng sẽ liên tục không ngừng phóng xuất ra mới năng lượng, liên tục không ngừng nếm thử cải tạo túc chủ huyết mạch.

Nhưng cứ như vậy liền cùng túc chủ nguyên bản huyết mạch lực lượng sinh ra mãnh liệt xung đột.

Nhưng mà, Thẩm Lãng tại làm thí nghiệm thời điểm, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện rất nhiều thất bại hàng mẫu.

Vậy là cái gì thất bại hàng mẫu đâu?

Liền là chết mất Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng.

Số lượng còn không ít đâu, ròng rã mấy trăm ống.

Những này thất bại phẩm Thẩm Lãng lúc đầu dự định phong tồn lên, nhưng là có một ngày hắn đem ra làm thí nghiệm, tiêm vào vào một loại nào đó động vật trong cơ thể.

Vật thí nghiệm không có bạo liệt mà chết, nhưng lại vẫn là chết, thất khiếu chảy máu.

Thế là Thẩm Lãng thử nghiệm đem thất bại hàng mẫu chất lỏng cho cái này động vật ăn vào.

Kết quả, kết quả động vật không có chết, cái này chứng minh không thể trực tiếp rót vào huyết mạch nhưng lại có thể dùng.

Mà lại kinh người nhất là động vật này lực lượng cùng tốc độ đều có to lớn tăng lên.

Nhưng là cái hiệu quả này tại hơn nửa tháng sau hạ xuống, một tháng sau hoàn toàn hạ xuống là không.

Không hề có tác dụng.

Vậy làm sao hình dung thứ này đâu?

Siêu cấp thuốc kích thích.

Với thân thể người năng lực tăng lên rất lớn, mà lại duy trì thời gian rất dài.

Nhưng. . . Nó chung quy là vô dụng.

Tổng cộng không phải có hơn ba trăm ống sao?

Thẩm Lãng gia công một chút, đổi một chút nước đi vào, lại đổi một chút cái khác đồ vật loạn thất bát tao.

Tỉ như hươu máu, hải mã máu.

Đương nhiên không thể dùng thuần huyết, mà là chia ra huyết thanh.

Tóm lại, liều mạng hướng bên trong đổi đồ vật.

Làm mấy chục loại vật chất, hỗn tạp cùng một chỗ, liền là một cái từ.

Phức tạp!

Để ngươi căn bản liền không phân biệt được bên trong thành phần.

Dạng này mới thần bí a.

Những này đều làm xong về sau, liền nên nói sắc.

Thẩm Lãng tiêu thật là lớn công phu, dùng ngưu bức nhất hoàng nhuộm màu tề, còn gia nhập kim phấn.

Cuối cùng xuất hiện cái này ngưu bức hiệu quả.

Vàng óng ánh, xem xét tựa như là long huyết.

Dạng này một đổi cũng không đến, ba trăm ống biến thành hơn hai ngàn ống.

Ai!

Vẫn là Lãng gia quá nhanh có lương tâm.

Đổi thành trên Địa Cầu những cái kia vật phẩm chăm sóc sức khỏe thương, tối thiểu có thể đổi ra mười vạn bình ra.

Trung Hoa ba ba tinh liền một đầu lão ba ba, bán hơn ngàn vạn bình cái này ba ba còn chưa dùng hết, còn tại trong hồ nuôi đâu.

Bây giờ thế đạo này, giống Lãng gia như thế có lương tâm thương nhân không nhiều.

Mấu chốt cái đồ chơi này ăn vào về sau.

Chẳng những lực lớn vô cùng, rất nhiều đã không được nam nhân, còn có thể trọng chấn hùng phong, lấy một địch năm nữ hoàn toàn không có vấn đề.

Dạng này ngưu bức Hoàng Kim Long máu, bán ngươi ba ngàn kim tệ còn đắt hơn sao?

Ngươi sờ sờ lương tâm nói, quý hay không?

"Thật sự có thần kỳ như vậy?" Hoàng Đồng run rẩy nói, thanh âm lại có chút tâm động.

Thẩm Lãng nói: "Tại một số phương diện, so trong tưởng tượng của ngươi còn thần kỳ hơn. Đương nhiên ta nhất định phải thanh minh, ta hoàn toàn không cần qua a, con người của ta ngươi cũng biết, uy lực vô tận chỗ nào cần dùng những thứ đồ ngổn ngang này a."

Hoàng Đồng nói: "Ân, Thẩm công tử bản sự, ta. . . Ta đúng là biết đến."

Tiếp lấy hắn lại hỏi: "Vậy vật này có tác dụng phụ sao?"

"Không!" Thẩm Lãng nói: "Ta đã tìm người, tìm động vật làm qua mấy chục lần thí nghiệm, hoàn toàn không có tác dụng phụ. Làm sao? Lão Hoàng ngươi sẽ không phải là cần thứ này sao?"

"Không có, làm sao có thể? Làm sao có thể?" Hoàng Đồng nói: "Ta có một cái thúc thúc, có chút bí mật khó nói, không biết có thể hay không mang mấy bình đi cho hắn?"

A?

Hiện tại bắt đầu lưu hành thúc thúc ta sao?

Trước đó không đều là ta một người bạn, ta một cái đồng học sao?

. . .

Ngũ vương tử Ninh Chính gần nhất thật là sứt đầu mẻ trán.

Hắn tiếp thu phủ đề đốc về sau, đầu tiên là vốn có thành vệ quân không phục quản giáo, mỗi ngày náo đau đầu, kéo dài công việc.

Sau đó là quốc đô trên mặt đất bang phái đầu lĩnh nhóm kiêu căng khó thuần, đối mặt đường bên trên du côn lưu manh bỏ bê quản giáo, khiến cho quốc đô trị an bạo hàng.

Trộm cướp, cướp bóc, giết người, vụ án bắt cóc kiện liên tiếp phát sinh.

Còn có thành vệ quân từng cái khu vực phòng thủ nhà kho liên tiếp mất trộm, quân giới bỏ bê quản lý.

Thậm chí, tường thành chữa trị làm việc cũng lâm vào dừng lại.

Ninh Chính trước đó dù sao chỉ là một cái bị triệt để để đó không dùng vương tử, căn bản không có vào tay qua phức tạp như vậy chính vụ.

Tăng thêm cấp trên của hắn là Tam vương tử Ninh Kỳ, toàn bộ trung đô đốc phủ đối với hắn vô cùng lãnh đạm, thượng hạ cấp quan viên đều đối với hắn chế tạo các loại chướng ngại.

Mấu chốt nhất là trong tay hắn bên trên không ai, đi theo bên cạnh hắn liền Khổ Đầu Hoan, Lan thị mười huynh đệ, còn có một cái Lan tên điên.

Còn lại hoàn toàn muốn dùng phủ đề đốc vốn có nhân mã.

Nhưng là Trương Triệu tại Thiên Việt phủ đề đốc kinh doanh nhiều năm, hắn bị bãi miễn về sau, thủ hạ đám người chưa nói tới tức giận bất bình, nhưng cũng lo sợ bất an, mấu chốt là đối Ninh Chính không coi trọng, hoàn toàn là lá mặt lá trái.

Đối mặt nhiều như vậy nan đề, Ninh Chính có thể nói là chật vật không chịu nổi.

Nhưng là quốc quân không có xuất thủ tương trợ, Thẩm Lãng cũng không có.

Muốn dựa theo Thẩm Lãng cách làm, trực tiếp không nói hai lời bắt một nhóm, giết một nhóm, lôi kéo một nhóm, hắn là nửa điểm tính nhẫn nại đều không có.

Nhưng Ninh Chính có kiên nhẫn.

Không biết từ nơi nào hạ thủ, liền đọc qua sổ sách cùng ghi chép, hiện trường khảo sát.

Không điều tra rõ ràng, cũng không biết vấn đề ở chỗ nào.

Thành vệ quân không nghe lời, hắn cũng không đánh cũng không giết, liền an bài quân sự diễn luyện.

Toàn bộ thành vệ quân hơn hai vạn người, chia làm bốn tốp, thay phiên đi Bắc Uyển bãi săn thao luyện.

Đến Bắc Uyển bãi săn về sau, thành vệ quân quan binh tách rời.

Khổ Đầu Hoan thao luyện sĩ quan, Niết Bàn quân một đối hai thao luyện binh sĩ.

Sau đó, thành vệ quân quan binh tận thế tới.

Khổ Đầu Hoan người này luyện sĩ quan khủng bố đến mức nào?

Lan thị mười huynh đệ có quyền lên tiếng nhất, bọn hắn hiện tại đã là uy phong lẫm lẫm sĩ quan, các phương diện bản lĩnh đều rất mạnh.

Nhưng mỗi một lần trong giấc mộng mơ tới Khổ Đầu Hoan, thậm chí sẽ đau khóc thành tiếng.

Có thể nói Khổ Đầu Hoan roi phía dưới, không có đau đầu.

Bởi vì, hắn thật sẽ đem ngươi đánh chết.

Mà lại hơi một tí lột sạch, dán tại trên cây đánh.

Khổ Đầu Hoan có một câu danh ngôn: Đánh, vào chỗ chết đánh.

Thiên hạ liền không có đánh không ngoan binh.

Sự thật chứng minh, câu nói này vậy mà là đúng.

Đám này sĩ quan ban ngày điên cuồng huấn luyện, ban đêm liều mạng bị tẩy não.

Mỗi ngày tình trạng kiệt sức, bây giờ không có biện pháp nháo sự.

Mà những binh lính này liền thảm hại hơn.

Niết Bàn quân những huyết mạch này thuế biến người là tính cách gì?

Chuyên chú, nghiêm túc.

Trên thế giới này không có so với bọn hắn càng thêm tích cực.

Ngươi sai một chút xíu đều không được.

Mỗi ngày nhiệm vụ nhất định phải hoàn thành, huấn luyện nhất định phải đạt tiêu chuẩn.

Bằng không bọn hắn cũng không đánh ngươi, liền nhìn chằm chằm ngươi một mực luyện, một mực luyện.

Lúc nào hoàn thành, lúc nào đi ngủ, dù là mãi cho đến khuya khoắt, bọn hắn đều bồi tiếp ngươi.

Ngươi muốn phản kháng?

Ngươi đánh thắng được họn họ sao?

Mà lại nhân gia căn bản liền không đánh ngươi, trực tiếp đem ngươi hướng trên mặt đất nhấn một cái, không chút nào có thể nhúc nhích.

Khổ Đầu Hoan còn kế tiếp mệnh lệnh.

Niết Bàn quân mỗi một cái huynh đệ phụ trách huấn luyện hai cái thành vệ quân binh sĩ, nếu như bọn hắn hướng Khổ Đầu Hoan khiếu nại một lần, cái kia bị khiếu nại thành vệ quân binh sĩ rút ba mươi roi.

Khiếu nại hai lần, lột sạch quần áo cột vào trên giá gỗ một ngày một đêm, chết cóng liền chết vô ích.

Khiếu nại ba lần, trực tiếp trục xuất thành vệ quân.

Kết quả!

Niết Bàn quân những huynh đệ này quá có kiên nhẫn, căn bản không ai đi khiếu nại.

Dù là những thành vệ quân này lại hỗn đản, cũng không có khiếu nại nửa câu.

Thành vệ quân dù sao cũng là triều đình thành vệ quân, không phải Trương Triệu thành vệ quân.

Tại loại này điên cuồng huấn luyện bên trong, kính phục cùng thân cận cảm xúc dần dần sinh sôi.

Dù sao cũng là tại một cái nồi bên trong ăn cơm, chiến hữu tình chung quy là sẽ sinh ra.

Huống hồ, những thành vệ quân này binh sĩ cũng thật không có gặp qua ưu tú như vậy võ sĩ, còn như thế thuần túy thiện lương.

Thành vệ quân phiền phức, Ninh Chính dùng một loại ôn hòa phương thức từng chút từng chút mài.

Mài đi khác nhau, đem hai nhánh quân đội dần dần dung hợp.

. . .

Mà đối mặt quốc đô trị an nghiêm trọng hạ xuống, ác tính sự kiện liên tiếp phát sinh.

Ninh Chính thông qua mấy ngày mấy đêm điều tra về sau, xác định đầu nguồn tại mấy cái bang phái đầu lĩnh bên trên.

Quốc đô là quân vương dưới chân, cũng có màu đen bang phái?

Đương nhiên, hiện đại Địa Cầu New York, Đông Kinh các vùng, cũng là bang phái nhất hung hăng ngang ngược địa phương.

Mà lại những bang phái này đầu lĩnh phía sau đều đứng đại nhân vật, chuyên môn phụ trách làm công việc bẩn thỉu.

Quốc đô du côn lưu manh quá nhiều, bắt không hết, cũng không giết xong, vì lẽ đó cần để cho bang phái đầu lĩnh đi quản giáo.

Xảy ra chuyện, trực tiếp tìm những bang phái này đầu lĩnh liền có thể.

Trước đó mỗi một đời Thiên Việt Đô đốc, đều sẽ nghĩ biện pháp thuần phục những bang phái này đầu lĩnh, để bọn hắn trở thành ưng khuyển.

Mà lại những bang phái này đầu lĩnh hàng năm cũng đều sẽ hiếu kính Thiên Việt Đô đốc, năm nay vừa mới hối lộ Trương Triệu, kết quả đảo mắt liền bị bãi miễn, thay đổi mới Đô đốc Ninh Chính, vì lẽ đó tiền của bọn hắn hoa trắng, trong lòng đương nhiên siêu cấp không thoải mái.

Những người này cảm thấy Ninh Chính một cái phế vật vương tử, không có uy nghiêm, không tiếp đất khí, căn bản là ngốc không dài, vì lẽ đó căn bản không có tới cửa bái kiến.

Bọn hắn chờ lấy Ninh Chính chủ động triệu kiến bọn hắn, thương nghị quốc đô vấn đề trị an.

Ninh Chính không có!

Vì lẽ đó đám này bang phái cự đầu chỉ cần thoáng một ra hiệu, phía dưới du côn lưu manh liền bắt đầu nháo sự.

Mất đi đám người này áp chế, các loại ác tính vụ án cũng liên tiếp bộc phát.

Những này bản án trước đưa tới Bình An huyện nha, Vạn Năm huyện nha.

Nhất là lớn bản án, liền đưa tới Đại Lý Tự.

Nhưng không quản là Bình An huyện, Vạn Năm huyện, Đại Lý Tự cuối cùng đều sẽ đệ trình nói Thiên Việt phủ đề đốc.

Bởi vì ngươi có binh a.

Ninh Chính đến bây giờ mới biết được, nguyên lai phủ đề đốc không chỉ vẻn vẹn muốn xen vào thành phòng đại sự, nhưng càng phải ống quốc đô trị an việc nhỏ.

Ngược lại chân chính quân chính đại sự phủ đề đốc quyền lên tiếng cũng không lớn, phía trên có trung đô đốc phủ, lại phía trên còn có Xu Mật viện.

Đối mặt quốc đô ngày càng chuyển biến xấu trị an.

Ninh Chính đã triệt để thăm dò căn nguyên, cũng nắm giữ một cái danh sách lớn.

Hắn quyết định tới một lần nghiêm trị.

Từ dưới đến bên trên nghiêm trị.

Đợi đến triệt để nắm giữ thành vệ quân về sau.

Thậm chí, chỉ cần nắm giữ một nửa thành vệ quân, hắn liền lập tức tiến hành quốc đô lớn nghiêm / đánh.

Đối với ác tính vụ án người hiềm nghi, toàn bộ sẽ nghiêm trị xử trí.

Nguyên bản nên lưu vong, toàn bộ xử tử.

Vốn nên nên giam giữ, toàn bộ đeo lên xiềng xích, đưa đi quặng mỏ chung thân nô dịch.

Toàn bộ quốc đô lớn nghiêm trị, giao cho Lan tên điên phụ trách.

Vì sao?

Bởi vì hắn đã từng liền là một cái kẻ lang thang, một cái nhỏ du côn.

Đối với trong này sự tình, bọn họ bên trong thanh.

Trận này quốc đô lớn nghiêm trị, trước tiên ở dưới đáy lan tràn, dần dần đốt tới cao tầng.

Quốc đô những bang phái này cự đầu, nhỏ giết một nhóm, nhưng chấn nhiếp đại bộ phận.

Còn có phủ đề đốc quan viên lá mặt lá trái.

Lan tên điên đề nghị tiến hành phản hủ, bức bách bọn hắn quy thuận.

Nhưng Ninh Chính nghĩ nửa đêm, vẫn là cự tuyệt.

Hắn bắt đầu hạ lệnh điều tra phủ đề đốc tầng dưới quan lại, nhất là không có chỗ dựa thất bại quan lại.

Sau đó, đem quyền lực hạ phóng cho những này quan lại, giá không bên trong cao tầng quan viên, đồng thời tại những này bên trong tầng dưới quan lại loại đào móc người mới.

Cuối cùng, Ninh Chính tự mình viết một phần thật dài tấu chương, thỉnh cầu quốc quân đồng ý tiến hành quốc đô lớn nghiêm (đánh).

Quốc quân phê chỉ thị: Ngươi xem đó mà làm.

. . .

Trên thực tế, mấy ngày nay quốc quân phần lớn thời gian đều tại cẩn thận đọc liên quan tới Ninh Chính tất cả bí mật báo cáo.

Hắn không thích Ninh Chính.

Nhưng là đã công khai đồng ý đồng thời ủng hộ hắn đoạt dòng chính, như vậy liền nhất định phải triệt để hiểu đứa con trai này.

Dù sao quan hệ này đến quốc gia xã tắc, tuyệt đối không thể có một chút xíu sơ sẩy.

Kết quả để Ninh Nguyên Hiến phi thường chấn kinh.

Hắn không kinh diễm.

Bởi vì Ninh Chính những thủ đoạn này, đều chưa nói tới phi thường xuất sắc, cũng không phải đặc biệt thông minh.

Bởi vì hắn giải quyết vấn đề quá trình tương đối rườm rà, cần thời gian rất dài.

Nhưng là. . . Lại rất triệt để.

Trừ đối chân chính kẻ phạm tội bên ngoài, không quản là đối gây chuyện thành vệ quân, vẫn là lá mặt lá trái thuộc hạ quan viên, hắn đều phi thường bao dung, căn bản không có đại khai sát giới.

Đổi thành Thẩm Lãng cùng hắn Ninh Nguyên Hiến, đã sớm giết đến đầu người cuồn cuộn.

Nhất là Thẩm Lãng cái này hỗn đản, nghe nhiều nửa câu kiên nhẫn đều không có, vẫn là giết đơn giản.

Ninh Chính có thể nói là không rõ chi tiết, thủ đoạn chính vô cùng.

Ninh Nguyên Hiến coi thường nhất dạng này người, quá ngu, quá mệt mỏi.

Nhưng Việt Quốc đến lúc này, có phải là cần một cái tương đối ngu xuẩn một điểm quân chủ.

Dạng này hắn mới có thể tỉ mỉ xử trí mỗi một kiện chính vụ, tiêu trừ mỗi một cái tai hoạ ngầm.

Trung Quốc trong lịch sử có rất nhiều chuyên cần chính sự cực hạn Hoàng đế, tỉ như Chu Nguyên Chương, tỉ như Ung Chính.

Cũng có một chút đặc biệt thông minh, sống được rất tiêu sái Hoàng đế, tỉ như Gia Tĩnh, Càn Long.

Nhìn một lần lại một lần, Ninh Nguyên Hiến nhịn không được hỏi: "Lê Chuẩn, Ninh Chính có phải hay không quá bình thường?"

Lê Chuẩn trầm mặc không nói.

Hắn cũng không cảm thấy Ninh Chính bình thường, tương phản hắn cảm thấy đứa bé này có được mạnh nhất mềm dai ý chí.

Ninh Nguyên Hiến đi về sau, kế thừa cái này Việt Quốc không thể nói rách mướp, trên thực tế còn tính là cường đại.

Nhưng là tai hoạ ngầm vô số, vấn đề vô số.

Cũng là bởi vì Ninh Nguyên Hiến quá thông minh, luôn luôn tránh đi những này tai hoạ ngầm, không ngừng trì hoãn những này mủ đau nhức bộc phát.

Hắn quá không có tính nhẫn nại.

Đối mặt một đoàn đay rối Việt Quốc nội chính, ý chí lực hơi hơi kém một chút quân vương, đều sẽ lùi bước, hoặc là tránh đi.

Cũng tỷ như Ninh Nguyên Hiến, biết rất rõ ràng tân chính là tốt.

Lại không chịu đối Tiết thị, Kim thị gia tộc động thủ, càng không chịu đối Chủng thị động thủ.

Lê Chuẩn làm hoạn quan, tuyệt đối không làm chính, nhưng hắn dù sao cũng là quân vương gia nô, chó nhất lo cho gia đình, hắn đương nhiên từ nội tâm chỗ sâu yêu quý quốc gia này.

Vì lẽ đó hắn cũng đang dần dần quan sát.

Hắn phát hiện mình cũng dần dần bị Thẩm Lãng thuyết phục, vị này Thẩm công tử mặc dù làm việc không đáng tin cậy, nói chuyện cũng rất không đáng tin cậy, nhưng ánh mắt vẫn là rất chuẩn.

Ninh Chính điện hạ xác thực cùng Thái tử không giống, cũng cùng Tam vương tử Ninh Kỳ không giống.

Ninh Nguyên Hiến nghĩ đến Thẩm Lãng nửa tháng kiếm ba trăm vạn sự tình, không khỏi hỏi: "Cái kia phá hài tử bắt đầu sao?"

Lê Chuẩn tê cả da đầu nói: "Bắt đầu."

Sau đó, đem kỹ càng báo cáo đưa lên.

Quốc quân nhanh chóng nhìn một lần, sau đó răng rét run nói: "Cái này, tên khốn này cũng quá sẽ khoác lác a?"

Cũng không phải sao?

Lê Chuẩn đều nhìn không được.

Cái này da trâu cũng thổi đến quá mức.

. . .

Mấy ngày trước đó, quốc đô liền thổi lên một trận yêu phong.

Nói cho đúng là hai cỗ yêu phong!

Cỗ thứ nhất yêu phong, là theo Thái tử cùng Tam vương tử hai cái phe phái đồng thời thổi phồng lên.

Quốc quân hạ chỉ để Ninh Chính trong vòng một tháng trù đến ba trăm vạn kim tệ quân lương, tất cả mọi người biết chuyện xui xẻo này khẳng định phải rơi vào Thẩm Lãng trên đầu.

Mà lại có truyền ngôn, Thiên Đạo hội không ra số tiền kia.

Ẩn Nguyên hội càng là buông lời, thiên hạ bất luận cái gì bình thường sinh ý, tuyệt không có khả năng trong vòng một tháng kiếm được ba trăm vạn kim tệ.

Thái tử cùng Tam vương tử hai cái phe phái càng là trực tiếp âm thầm chỉ thị.

Nhất định phải cản trở Thẩm Lãng trù tiền.

Cản trở biện pháp cũng rất đơn giản.

Đã Thẩm Lãng không theo Ẩn Nguyên hội cùng Thiên Đạo hội làm tiền, vậy khẳng định theo quốc đô hào môn làm tiền a.

Bất luận cái gì hào môn , bất kỳ cái gì phú thương, đều không được cùng Thẩm Lãng có bất kỳ tiền tài vãng lai.

Không cho phép làm ăn, không cho phép quyên tặng.

Nếu không, đem lọt vào Thái tử, Tam vương tử, Ẩn Nguyên hội tam phương phong sát.

Cái này chỉ thị một chút.

Tất cả hào môn thương nhân nhao nhao biểu thị, tuyệt đối bất quá cho Thẩm Lãng một cái tiền đồng, mà lại cũng sẽ không cùng hắn làm một văn tiền sinh ý.

Thậm chí những người này hận không thể thề với trời.

Tại quốc đô bên trong, ngươi đắc tội Tam vương tử cùng Thái tử bất kỳ bên nào, khả năng còn có đường sống.

Nhưng nếu ngươi đem Thái tử, Tam vương tử cùng Ẩn Nguyên hội tam phương toàn bộ đắc tội lời nói, cái kia trên cơ bản cũng liền đừng có tiền đồ, cũng không cần có sinh ý.

Thái tử cùng Tam vương tử, Ẩn Nguyên hội đây là liên thủ muốn đoạn tuyệt Thẩm Lãng vòng quay chu chuyển tiền tệ.

Chỉ cần tại trên căn gãy ngươi kiếm tiền đường, Thẩm Lãng ngươi coi như bay đến bầu trời cũng vô dụng, cũng không kiếm được số tiền kia.

Theo thời kì dần dần tới gần.

Cũng căn bản không có nhìn thấy Thẩm Lãng tìm bất luận cái gì thương nhân hào môn nói chuyện làm ăn, càng không có đàm luận quyên tặng một chuyện.

Nhưng là mặt khác một cỗ yêu phong xuất hiện.

"Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này hỏng về hỏng, nhưng xác thực lợi hại a, trước đó cái kia mười một tên ăn mày đi qua tay của hắn về sau, vậy mà tại ân khoa khảo thí bên trên toàn bộ tên đề bảng vàng."

"Còn không chỉ như thế đâu, trước đó hắn bắt đi hơn hai ngàn cái phế vật, chúng ta đều coi là đó là chịu chết pháo hôi, không nghĩ tới vậy mà biến thành Việt Quốc đệ nhất vương bài quân, vậy mà diệt Sở quốc năm ngàn tinh nhuệ, bọn hắn mới vẻn vẹn huấn luyện thời gian ba tháng a."

"Các ngươi biết đây là tại sao không?"

"Vì cái gì a? Thẩm Lãng vậy mà lại dạng này hóa mục nát thành thần kỳ bản sự? Quá kinh người đi."

"Cái này hoàn toàn là thần tích a!"

"Bởi vì Thẩm Lãng trong tay có Hoàng Kim Long máu, chỉ cần uống hết về sau, có thể cải biến huyết mạch thiên phú, lực lượng, tinh thần cùng tốc độ đều tăng lên hơn gấp mười lần!"

"Khoác lác a? Trên thế giới này lấy ở đâu long huyết a?"

"Vậy ngươi nói cho ta, cái này hơn hai ngàn cái phế vật trẻ đần độn, vì sao ba tháng ngắn ngủi thời gian liền thuế biến? Biến thành vương bài quân đoàn?"

Đây đúng là kinh thiên kỳ tích, hoàn toàn không cách nào giải thích.

"Thế nhưng là, thế giới này căn bản cũng không có long a, cũng căn bản không có long huyết."

"Thế giới này là không có, nhưng là thượng cổ phế tích bên trong có long huyết a. Cái này Hoàng Kim Long máu là hải ngoại thượng cổ phế tích loại tìm tới, bằng không Thiên Nhai Hải Các chủ nhân ngay cả chính sự đều không quản, lâu dài tại hải ngoại đào móc phế tích, chính là vì cái này Hoàng Kim Long máu a."

"Cái kia không đúng, Thẩm Lãng tay trói gà không chặt, làm sao có thể đi vào thượng cổ phế tích? Làm sao có thể đạt được Hoàng Kim Long máu?"

"Vậy ngươi liền không hiểu sao, hải ngoại nữ vương Cừu Yêu Nhi a, nữ nhân này vô địch thiên hạ, tại hải ngoại diệt quốc vô số. Có một ngày hạm đội của hắn tao ngộ gió lốc, mắc cạn tại một cái trên hoang đảo. Cừu Yêu Nhi một người tiến vào cái này quỷ dị thần bí hoang đảo, biến mất ròng rã một tháng, đợi đến nàng lại một lần nữa lúc đi ra, đã vô địch thiên hạ, mà lại có thể hô phong hoán vũ để hải triều tăng lên, khiến cho hạm đội của nàng một lần nữa trở lại biển cả, mà lại nàng rời đi thời điểm, cái này thần bí hoang đảo trực tiếp đổ sụp biến mất."

"Ngươi nói là, cái này thần bí hoang đảo nhưng thật ra là một chỗ thượng cổ phế tích?"

"Đúng! Hoàng Kim Long máu liền là Cừu Yêu Nhi theo thượng cổ phế tích bên trong lấy được."

"Thế nhưng là, Cừu Yêu Nhi vì sao muốn đem Hoàng Kim Long máu cho Thẩm Lãng a?"

"Bởi vì cái này Hoàng Kim Long máu chỉ có thể cho nam nhân dùng a, Cừu Yêu Nhi thủ hạ đều là nữ nhân a."

A, tốt có đạo lý a.

"Mà lại các ngươi không biết đi, cái này Thẩm Lãng dáng dấp tuấn mỹ vô cùng, là Cừu Yêu Nhi nam (sủng), hai người còn sinh một đứa bé. Cừu Yêu Nhi là nữ nhân, dưới tay nàng cũng là nữ nhân, ngươi nói Hoàng Kim Long máu nàng không cho Thẩm Lãng, còn có thể cho ai?"

"Ngươi nói giống như rất có đạo lý, nhưng vẫn là quá hoang đường, ngươi cho rằng là « Đấu Phá Thương Khung » tiểu thuyết a."

"Ngươi nha, tuổi còn rất trẻ ngây thơ, ngươi chẳng lẽ không biết một câu chân lý, hiện thực thường thường so tiểu thuyết còn muốn ly kỳ?"

"Như thế chuyện bí mật, ngươi là thế nào biết a?"

"Chậc chậc chậc, ta tự nhiên có tin tức của ta nơi phát ra, ta tại Viêm Kinh có người."

"Thôi đi, đừng nghe hắn khoác lác! Tin tức này là đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch uống hoa tửu say, trong lúc vô tình nói ra được. Vân Mộng Trạch các ngươi biết đi, là Thẩm Lãng huynh đệ khác họ, hồ bằng cẩu hữu, hai người thường xuyên ra ngoài ngủ cùng một nữ nhân."

"Chính là bởi vì hai người quan hệ tốt như vậy, vì lẽ đó chuyện bí ẩn như vậy Vân Mộng Trạch đại sứ mới có thể biết a."

Cỗ này yêu phong rất nhanh liền truyền khắp toàn bộ quốc đô.

Vô số du côn, lưu manh, còn có dân chúng bình thường tin tưởng vững chắc không nghi ngờ.

Trung tầng tinh anh nửa tin nửa ngờ.

Cao tầng hào môn vừa có chút tin tưởng, một bên lại khịt mũi coi thường.

Cái này cố sự quá ly kỳ, xem xét liền là Thẩm Lãng biên, cố ý để Vân Mộng Trạch thả ra tin tức.

Mục đích rất rõ ràng, chính là vì lừa gạt tiền.

Thẩm Lãng gần nhất chính rất cần tiền đâu.

Ngươi nghĩ rằng chúng ta sẽ tin? Đem chúng ta xem như ba tuổi tiểu nhi hay sao?

Bất quá, rất nhiều người nội tâm lại là có một nghi vấn lớn.

Thẩm Lãng đến tột cùng là thế nào làm được a?

Ba tháng ngắn ngủi bên trong, đem hơn hai ngàn cái phế vật trẻ đần độn biến thành vương bài võ sĩ.

Cái này quá thần kỳ a.

Tại hiện đại Địa Cầu, đám này lớn lắc lư nhóm không có sáng tạo bất luận cái gì kỳ tích, liền dám loạn xuy ngưu bức, tỉ như ba cây khẩu phục dịch chữa khỏi trăm bệnh.

Thẩm Lãng nhưng là chân chính sáng tạo qua kinh thiên kỳ tích.

Có tuyệt đối quần chúng cơ sở.

. . .

Toàn bộ lời đồn đại lên men mấy ngày mấy đêm về sau, rất nhiều người đều ngo ngoe muốn động.

Dù sao có rất nhiều hào môn quý tộc mắt thấy liền không người kế tục, tử tôn quá không nên thân, văn khoa cử là không có trông cậy vào, toàn bộ trông cậy vào luyện võ.

Thế nhưng là huyết mạch thiên phú lại muốn thấp, căn bản là luyện không ra a.

Luyện vài chục năm, bình thường cực hạn, đừng nói dựa vào

Cử nhân võ, liền võ tú tài đều thi không đậu.

Lần này ân khoa Vũ Cử thi rớt sinh, chỉ riêng quốc đô địa điểm thi liền không giống không nhiều ba ngàn người đâu.

Dựa theo tiếp tục như vậy, ngay cả một cái Bách Hộ đều làm không, như thế nào kế thừa đến gia nghiệp, như thế nào giữ được gia tộc vinh hoa phú quý.

Mong con hơn người đối với những quý tộc này hào môn tới nói, càng thêm bức thiết a.

Cải biến huyết mạch thiên phú?

Liền mang ý nghĩa cải biến một người vận mệnh, thậm chí cải biến toàn cả gia tộc vận mệnh.

Lại cụ thể định lượng.

Nếu như cải biến huyết mạch về sau có thể thi đậu Cử nhân võ, kia cái gì đều giá trị

Hào môn con cháu, chỉ cần thi đậu Vũ Cử liền có thể lên như diều gặp gió.

Đám người này là thật muốn đi tìm Thẩm Lãng, hỏi hắn có phải thật vậy hay không có thượng cổ Hoàng Kim Long máu.

Nhưng là suy nghĩ một chút Thái tử cùng Tam vương tử phong sát lệnh, vẫn là không dám mạo hiểm.

Bởi vì Thẩm Lãng trên cơ bản là đang khoác lác gạt người, như cải biến không huyết mạch thiên phú, còn đắc tội Thái tử cùng Tam vương tử mà lọt vào phong sát, vậy liền quá oan uổng.

Nhưng là, ta không công khai đi, ta lặng lẽ đi cũng có thể a?

. . .

Rốt cục, người đầu tiên mắc câu!

Tây Long Tử tước phủ thế tử, Vương Bật.

Hắn là trong nhà con trai trưởng, từ nhỏ huyết mạch thiên phú chênh lệch, mà lại ham ăn biếng làm, ăn chơi đàng điếm, võ công thường thường, lần này Vũ Cử khảo thí liền thi rớt.

Phụ thân của hắn Vương Thuật, là Việt Quốc một tam phẩm tướng quân, là Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngạo dưới trướng tướng lĩnh.

Vương Bật không trúng Vũ Cử không sao, hết lần này tới lần khác hắn một cái con thứ đệ đệ, năm nay thi đậu Cử nhân võ.

Phụ thân đã nói, nếu như trong vòng mấy năm hắn thi lại không trúng Cử nhân võ, liền muốn đem tước vị truyền cho thứ đệ, miễn cho hắn kế thừa tước vị cũng thủ không được.

Hắn lập tức hoảng.

Cái này còn được a?

Một khi để con thứ đệ đệ kế thừa tước vị, ta còn có đường sống sao?

Vừa vặn hắn nghe được lời đồn đại này.

Thế là tranh thủ thời gian tìm tới đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch, quanh co lòng vòng nghe ngóng Thẩm Lãng có Hoàng Kim Long máu là thật hay giả?

Vân Mộng Trạch khẳng định nói giả dối a, là ta uống say nói bậy.

Nhưng hắn càng nói là giả dối, vị này Tử tước phủ thế tử Vương Bật càng cảm thấy là thật.

Dùng nhiều tiền bày tiệc rượu, lại tìm đến một cái hoa khôi tiếp khách, đem Vân Mộng Trạch hầu hạ đến mỹ mỹ.

Vân Mộng Trạch lúc này mới nhả ra, thừa nhận chuyện này là thật.

Nhưng là để Vương Bật thề, tuyệt đối không thể để lộ ra đi, nếu không mục nát tử tôn căn.

Vương Bật tranh thủ thời gian thề.

Ngay sau đó, hắn cầu Vân Mộng Trạch dẫn hắn đi gặp Thẩm Lãng một chuyến, nhìn có thể hay không mua được một điểm Hoàng Kim Long máu, cải biến một chút huyết mạch của mình thiên phú, tranh thủ lần tiếp theo bên trong Vũ Cử.

Vân Mộng Trạch chỗ nào chịu đáp ứng a? Mà lại liền phải đem uống hoa tửu tiền còn cho Vương Bật.

Vương Bật quỳ trước mặt Vân Mộng Trạch, ôm bắp đùi của hắn gào khóc.

Vân thế tử cứu mạng a, mau cứu ta đi! Ta nhất định đời này đều nhớ kỹ ngươi đại ân đại đức, ngày sau có bất kỳ phân công, Vương mỗ lên núi đao xuống vạc dầu, tuyệt không hai lời.

Bởi vì hắn đau khổ cầu khẩn, Vân Mộng Trạch không cách nào, đáp ứng mang theo hắn tới gặp Thẩm Lãng.

Đi vào Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ, bí mật từ cửa sau đi vào.

"Vương Bật, ta cùng ngươi nói, ta chỉ phụ trách ngươi tới gặp Thẩm Lãng, nhưng chuyện này có thành hay không, ta cũng không dám cam đoan a." Vân Mộng Trạch nói.

Vương Bật lại một lần nữa mang ơn, nhưng trong lòng lại tại nói thầm, sẽ không phải là Thẩm Lãng cùng Vân Mộng Trạch hai người liên thủ lừa ta a?

. . .

"Ca, ngươi tại sao có thể dạng này a?"

Trong mật thất, Thẩm Lãng nổi trận lôi đình.

"Trước đó ngươi đem ta có Hoàng Kim Long máu bí mật truyền đi về sau, ta liền phiền phức vô cùng, mỗi ngày đều có vô số người tới tìm ta, hiện tại ngươi còn đem người tới trước mặt ta, quá mức a."

"Vân Mộng Trạch, ngươi còn như vậy cẩn thận ta và ngươi tuyệt giao a!"

Đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch không ngừng xin lỗi, chỉ vào Vương Bật nói: "Lãng đệ, đây là Tây Long Tử tước phủ thế tử Vương Bật, thật thật đáng thương, mà lại cùng ta xác thực hợp ý, ta không thể thấy chết không cứu a. Ngươi có dư thừa Hoàng Kim Long máu, liền. . . Liền san sẻ cho hắn một chút xíu."

Thẩm Lãng cả giận nói: "Đây là mệnh căn tử đồ vật a, là có thể san ra tới sao? Đây là Thượng Cổ Long máu a, bảo vật vô giá!"

Vân Mộng Trạch nói: "Liền một chút xíu, một chút xíu được hay không?"

Thẩm Lãng khó khăn vô cùng.

"Vương Bật thật sao?"

"Vâng, ta là Vương Bật."

Thẩm Lãng nói: "Một khi dùng Hoàng Kim Long máu, ngươi nhất định sẽ bên trong Vũ Cử, nhất định sẽ lên như diều gặp gió, đến lúc đó có thể đứng ở Ninh Chính điện hạ bên này sao?"

Vương Bật tranh thủ thời gian vỗ ngực nói: "Có thể, nhất định có thể!"

Nhưng là nhưng trong lòng tại giễu cợt, chờ ta ngưu bức về sau, ta quản ngươi nhóm đi chết, muốn ta đầu nhập Ninh Chính tên phế vật kia, nằm mơ đi.

Thẩm Lãng nghiến răng nghiến lợi, phảng phất cắt thịt, xuất ra một ống Hoàng Kim Long máu.

Quả nhiên vàng óng ánh, lộng lẫy cực hạn.

"Ngay tại một canh giờ trước, có người ra năm ngàn kim tệ muốn mua cái này ống long huyết, đều bị ta cự tuyệt, nếu không phải ngươi là anh ta mang tới, ta làm sao cũng không chịu đưa cho ngươi." Thẩm Lãng thở dài nói.

Năm ngàn kim tệ?

Vương Bật nghe xong, cơ hồ dọa nước tiểu.

Cái này. . . Đắt như thế?

Hắn Vương gia một năm cũng không kiếm được nhiều tiền như vậy a.

Mà lại hắn căn bản không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy.

Thẩm Lãng trước đó kêu giá ba ngàn kim tệ, nhưng cảm giác được vẫn là quá tiện nghi, vì lẽ đó liền tăng giá.

Vương Bật nghe xong không đúng.

Đây là muốn gạt ta nhà tiền a.

Ngươi đem ta bán, cũng không bỏ ra nổi năm ngàn kim tệ a.

"Không bỏ ra nổi đúng không, vậy ngươi đi thôi." Thẩm Lãng phất phất tay, lập tức trở mặt.

Vương Bật vội vàng nói: "Ta, ta không thể xác định có hữu dụng hay không, liền lấy ra như thế một số tiền lớn, vạn nhất vô dụng đây? Mà lại ta cũng không bỏ ra nổi số tiền kia a, trừ phi phụ thân ta. . ."

Thẩm Lãng đem "Hoàng Kim Long máu" đổ ra một phần ba.

"Miễn phí cho ngươi ăn vào, nếu như cảm thấy hữu hiệu, đi hướng phụ thân ngươi đòi tiền, lấy còn lại hai phần ba Hoàng Kim Long máu."

Vương Bật tiếp nhận cái này một phần ba ống Hoàng Kim Long máu, thoáng một do dự.

Cái này chẳng lẽ có độc a?

Bất quá, những năm này hắn chơi gái quá nhiều, đồ chơi kia đã sớm không đại sự, loạn thất bát tao dược vật không biết ăn bao nhiêu.

Lập tức nhắm mắt lại, trực tiếp một uống mà xuống.

Sau đó. . .

Ông trời ơi..!

Không được, không được.

Hắn lập tức cảm thấy toàn bộ thân thể phảng phất muốn bốc cháy.

Toàn thân tràn ngập lực lượng.

Mấu chốt nhất là nơi nào đó, trước nay chưa từng có hùng tráng.

Mà lại toàn thân gân mạch cùng cơ bắp vậy mà tại nhảy lên.

Vừa hay nhìn thấy bên cạnh có một cái tạ đá, trên đó viết hai trăm cân.

Bình thường hắn một tay căn bản đề lên không nổi.

Lúc này trong cơ thể phảng phất lại một cỗ lực lượng muốn nổ tung, hắn đi nhanh lên đi qua, bỗng nhiên một phát bắt được tạ đá.

"A!"

Rống to một tiếng, bỗng nhiên giơ lên.

Vậy mà thật giơ lên.

Quá thần kỳ, quá ngưu bức.

Đây quả nhiên là Hoàng Kim Long máu!

Quá lợi hại!

Thẩm công tử thật sự là người đáng tin đấy!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 323: Nữ Vương Sinh Con! Lãng Gia Phát Đại Tài!

Khương quốc trước kia là không có đô thành.

Trừ hoàng cung bên ngoài, liền không có bao nhiêu phòng ở.

Tất cả bách tính đều là ở lều vải, trục cây rong mà ở.

Nhưng bây giờ miễn cưỡng đã có một cái nho nhỏ vương đô, danh tự trực tiếp liền gọi A Lỗ thành.

Toàn bộ thành thị tuần dài hai mươi dặm, tường thành còn không có khép lại, nhưng đã nhanh.

Đây đại khái là Khương quốc lần thứ nhất có được tường thành.

Đạo này tường thành có cao tám mét ba mét dày, bên trong là đất, bên ngoài dùng gạch xây thành.

Mặc dù so ra kém đông phương Vương triều kiên thành, nhưng ở Khương quốc lại là lần đầu tiên lần thứ nhất.

Vì cái này hai mươi dặm tuần dáng dấp tường thành, Việt Quốc công bộ phái tới vài trăm người, Khương vương A Lỗ Na Na xuất động năm vạn người, dùng hơn nửa năm thời gian kiến tạo hoàn tất.

Tòa thành thị này rất nhỏ, đại khái chỉ có sáu cây số vuông tả hữu.

Người bên trong thành miệng hoặc nhiều hoặc ít, nhiều nhất thời điểm không cao hơn năm vạn người, ít nhất thời điểm chỉ có không đến ba vạn người.

Khương quốc dân chăn nuôi truyền thống vẫn như cũ chăn thả mà sống.

Nhưng rất nhiều theo nước khác bị bắt tới nô lệ, tỉ như Sở quốc, Việt Quốc đẳng tử dân, bọn hắn không am hiểu chăn thả, am hiểu hơn trồng trọt.

Nhưng là Khương quốc thảo nguyên chỉ thích hợp có trồng hạn mấy loại cây nông nghiệp, nhưng cũng tốt hơn không có.

Vượt qua ba vạn người tại A Lỗ thành phụ cận khai khẩn đồng ruộng, bắt đầu trồng trọt.

Ở đây làm ruộng thực ra có một chút so Việt Quốc cùng Sở quốc mạnh rất nhiều.

Đầu tiên đồng ruộng phi thường vuông vức, mà lại to lớn vô cùng, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Tại Sở quốc cùng Việt Quốc, cày ruộng khan hiếm, mấy chục gia đình dùng chung một con trâu.

Mà tại Khương quốc trâu cày muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Khương vương đều bên trong, đã có mấy ngàn cái cố định cư dân.

Những người này đại bộ phận đều là làm ăn, thủ công nghiệp là chủ.

Đem Việt Quốc rượu, lá trà, đồ sứ, đồ sơn mài vận đến Khương quốc buôn bán, lại đem Khương quốc dê bò da, thịt khô, pho mát vận đến Việt Quốc buôn bán.

Cũng tỷ như lần này.

Việt Quốc duy nhất một lần mua sắm con số trên trời thịt khô cùng pho mát làm quân lương.

Thẩm Lãng càng là tại Khương quốc vương đô bên trong xử lý một cái phân xưởng chế da, chuyên môn chế tạo giày, không phải vì kiếm tiền, mà là trang bị quân đội.

Đương nhiên, Việt Quốc đại bộ phận quân đội không có khả năng trang bị nổi giày, cũng chỉ có Thẩm Lãng dưới trướng thổ hào quân đội mới trang bị nổi.

Mặc dù vẻn vẹn chỉ là một cái hình thức ban đầu, nhưng Khương vương đều phồn vinh đã bắt đầu.

Mà Tây Vực chư quốc đi qua ngắn ngủi kinh ngạc về sau, vẫn như cũ tràn vào Khương vương đều làm ăn.

Trước đó Tây Vực các nước mậu dịch trung tâm tại Trấn Viễn thành.

Hiện tại Trấn Viễn thành phế bỏ, Khương vương đều sẽ dần dần thay vào đó.

Được sự giúp đỡ của Việt Quốc, Khương quốc lần thứ nhất chân chính thống kê cả nước nhân khẩu.

So Thẩm Lãng trong tưởng tượng muốn càng nhiều hơn một chút, tổng cộng có 59 vạn nhân khẩu.

Nhưng là toàn bộ Khương quốc diện tích vượt qua hai mươi vạn cây số vuông, chân chính là hoang vắng.

59 vạn nhân khẩu, nam tử tráng niên vượt qua hai mươi vạn!

Bởi vì sinh tồn hoàn cảnh quá ác liệt, người ở đây tuổi thọ đều không dài, trừ nữ nhân cùng đứa trẻ bên ngoài, liền đều là tráng niên nam tử.

Tại Thẩm Lãng cùng Việt Quốc trợ giúp xuống, Khương quốc A Lỗ Na Na lần thứ nhất tại Khương quốc tiến hành quân đội nghề nghiệp hóa.

Tại toàn bộ Khương quốc cảnh nội, chiêu mộ hai vạn nghề nghiệp quân đội.

Cái này hai vạn quân đội toàn bộ thoát ly sản xuất, mà lại hoàn toàn thuộc về nữ vương một người.

Cái này hai vạn quân đội, một nửa đóng tại Tuyết Sơn thần miếu thành lũy, một nửa đóng tại Khương vương đều.

Ngoài ra còn có năm vạn nghĩa vụ quân.

Cái gọi là nghĩa vụ quân, bình thường vẫn như cũ chăn thả sản xuất, nhưng là cũng phải tham gia huấn luyện quân sự, hàng năm sẽ có nhất định quân lương, nhưng số lượng rất ít, lúc cần thiết chỉ cần nữ vương ra lệnh một tiếng, cái này năm vạn nghĩa vụ binh cũng phải cưỡi lên chiến mã, lao tới chiến trường.

A Lỗ Na Na vốn cho là mình khẳng định nuôi không nổi cái này hai vạn nghề nghiệp quân đội.

Kết quả phát hiện chẳng những nuôi nổi, mà lại dư xài.

Bởi vì mậu dịch thuế tồn tại.

Tại Khương quốc bên trong hết thảy mậu dịch, đều muốn nộp thuế cho nữ vương.

Lá trà thuế, pho mát thuế, dê bò da thuế, đồ sứ thuế, tơ lụa thuế vân vân vân vân.

Khương quốc Vương tộc đi qua mấy lần rung chuyển cùng đồ sát về sau, toàn bộ hoàng cung thái giám, cung nữ, quan viên cộng lại không cao hơn vài trăm người mà thôi.

Nàng không cần hướng Việt Quốc đồng dạng cho vô số quan viên cấp cho bổng lộc, cũng không cần nuôi lớn phê cử nhân.

Tiền tới tay, toàn bộ dùng để nuôi hai vạn quân đội là được rồi. Nữ vương A Lỗ Na Na hiện tại siêu cấp có tiền, trước đó theo hoàng cung tróc xuống cái kia bút vàng, căn bản cũng không cần vận dụng.

Cho nên nàng bút lớn vung lên một cái, hướng Thẩm Lãng mua số lớn tinh nhuệ áo giáp cùng loan đao, trực tiếp đưa nàng dưới trướng hai vạn đại quân trang bị bên trên thăng một cái cấp bậc.

Không chỉ như thế, còn mua sắm đại lượng cỡ nhỏ thủ nỏ, để kỵ binh trên chiến trường chỗ gần tác chiến tác dụng.

Vì lẽ đó Khương vương lệ thuộc trực tiếp quân đội mặc dù so trước kia ít, nhưng sức chiến đấu lại càng mạnh.

Gần nhất Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na thu được vô số kể lễ vật.

Khương vương đều nghênh đón mấy trăm các quốc gia sứ thần.

Số lượng nhiều nhất đương nhiên là Việt Quốc, lâu dài có mấy trăm quan lại trú đóng ở Khương vương đều, cũng là cái thứ nhất tại Khương quốc tạo làm uyển quốc gia.

Dùng hiện đại lại nói, liền là Việt Quốc trú Khương quốc đại sứ quán, có chân chính thường trú quan viên, mà lại là tứ phẩm quan lớn đảm nhiệm đại sứ.

Sở quốc đã cố gắng rất nhiều lần, thỉnh cầu nữ vương đáp ứng tại vương đô đồng dạng khu vực kiến tạo Sở quốc đại sứ uyển, nhưng Khương nữ vương A Lỗ Na Na cự tuyệt.

Bây giờ Tây Vực chư quốc sứ giả, nhất là Căng Quân sứ giả cũng trường kỳ trú đóng ở Khương vương đều bên trong, rất có phong vân tế hội cảm giác.

Tại địa phương khác có lẽ cảm giác trả không hết tích, nhưng chỉ cần tới Khương vương đều về sau, liền sẽ biết một việc.

Đại chiến sắp tới.

Sở quốc, Việt Quốc, Căng Quân, Tây Vực chư quốc đều đang tranh thủ Khương nữ vương.

Vì sao còn có Tây Vực các nước sự tình đâu?

Đại Kiếp Tự tiến vào Tây Vực chư quốc, thế lực to lớn, đã là Tây Vực rất nhiều quốc gia tín ngưỡng, mà bọn hắn mỗi giờ mỗi khắc không nghĩ trở về phía đông thế giới. Trước đó muốn mượn Tô Nan lực lượng, lần này liền mượn Căng Quân lực lượng.

Tại Đại Kiếp Tự hiệu triệu xuống, Tây Vực chư quốc tùy thời có thể kéo một chi liên quân.

Nhưng là. . .

Nếu như muốn theo phía tây tiến công Việt Quốc, nhất định phải đi qua Khương quốc.

Vì lẽ đó Đại Kiếp Tự cùng Tây Vực chư quốc chỉ có một cái yêu cầu, quân sự thông hành quyền.

Chỉ cần Khương quốc đáp ứng để liên quân theo quốc thổ bên trên đi qua liền có thể.

Vì thế, bọn hắn nguyện ý nỗ lực con số trên trời đại giới.

Mà Sở quốc cùng Căng Quân yêu cầu thì càng thêm đơn giản.

Tương lai đại chiến bộc phát thời điểm, hi vọng Khương quốc có thể tuân thủ nghiêm ngặt trung lập.

Vẻn vẹn vì cái này trung lập, Căng Quân cùng Sở quốc đều nguyện ý trả một cái giá thật là lớn.

Nhưng cũng tiếc a, Khương quốc vương đô căn bản liền không có mấy cái đại thần, cũng cơ hồ ảnh hưởng không Khương nữ vương A Lỗ Na Na.

Những này sứ thần đừng nói du thuyết nữ vương, liền thấy nữ vương mặt cơ hội đều không có.

Đã nói bất động, như vậy liền có thể bí quá hoá liều, ám sát nữ vương A Lỗ Na Na.

Nhưng A Lỗ Na Na ở tại kiên cố hoàng cung bên trong, bên người đều là tín nhiệm nhất người.

Thủ vệ hoàng cung Khương quốc võ sĩ khoảng chừng mấy ngàn người nhiều.

Nàng dưới trướng thế nhưng là có thật nhiều Tây Vực võ sĩ cao thủ, Sa Man tộc cao thủ, tăng thêm chính A Lỗ Na Na bản thân liền là một cái đỉnh cấp cao thủ.

Muốn ám sát nàng, đại khái phái một cái đại tông sư tới là không đủ.

Lại thêm trước đây không lâu, đại ngốc cũng Kiếm Vương Lý Thiên Thu đến, ám sát A Lỗ Na Na càng không khả năng.

. . .

Khương nữ vương A Lỗ Na Na bụng phi thường lớn, ngồi tại trên vương vị, cau mày.

Nếu như đứng tại chính nàng trên lập trường, đương nhiên không nói hai lời trực tiếp dẫn binh chi viện Việt Quốc, song phương kề vai chiến đấu.

Nhưng nàng không còn là một người.

Nàng lãnh đạo toàn bộ Khương quốc.

Bất kể như thế nào, nàng đầu tiên đều muốn cân nhắc Khương quốc vạn dân lợi ích.

Đương nhiên mấu chốt nhất là nàng lập tức liền muốn sinh nở, mà lại coi như sinh ra hài tử, cũng cần một đoạn thời gian thời kỳ dưỡng bệnh, muốn dẫn binh tác chiến là không thể nào.

Nhưng là một năm qua này, Việt Quốc đối Khương quốc nỗ lực quá nhiều, để nữ vương A Lỗ Na Na tràn ngập thua thiệt cảm giác.

Luôn cảm thấy một khi bộc phát đại chiến, Khương quốc nếu không xuất thủ tương trợ, phi thường không trượng nghĩa.

Hết lần này tới lần khác cho tới bây giờ mới thôi, Việt Quốc vẫn không có đưa ra bất kỳ yêu cầu gì.

Không có để Khương quốc xuất binh, cũng không có để Khương quốc chi viện chiến mã, ngược lại tiếp theo đại bút đơn đặt hàng, mua đại lượng quân lương, thậm chí trực tiếp đưa tiền không có khất nợ.

Mà vừa lúc này, Thẩm Lãng tin đưa tới.

Hắn gọn gàng nên nói cho A Lỗ Na Na, đừng ra binh!

Tại Việt Quốc cùng Căng Quân khai chiến trong lúc đó, tuân thủ nghiêm ngặt trung lập.

Khương quốc kẹt tại trên vị trí này, đồng thời không cùng Việt Quốc là địch, vốn là trợ giúp lớn nhất.

Thiên Tây hành tỉnh nam bộ, vốn là Việt Quốc yếu ớt nhất địa phương.

Nếu không có Khương quốc, Việt Quốc ít nhất phải phái ra tám vạn đại quân đóng giữ Bạch Dạ quận ngăn cản quân địch, thậm chí còn không đủ.

Vì lẽ đó Khương quốc coi như mặt ngoài tuân thủ nghiêm ngặt trung lập, thực ra chính là vì Việt Quốc giữ vững tây cảnh, ngăn cản Đại Kiếp Tự, Sở quốc, Căng Quân thông qua cái phương hướng này đánh vào Việt Quốc.

Như thế đã là trợ giúp cực lớn.

Mà lại!

Khương quốc lúc này không xuất binh, chí ít có thể kiềm chế địch nhân mười mấy vạn đại quân.

Một khi xuất binh!

Như vậy Sở quốc, Sa Man tộc, Đại Kiếp Tự tam phương liên quân liền sẽ dốc hết toàn lực vây công Khương quốc.

Mà tới lúc kia, Việt Quốc tây cảnh cũng nguy hiểm.

Vì lẽ đó chí ít hiện tại mới thôi, Khương quốc không xuất binh so với binh càng có lợi hơn tại chiến cuộc.

Như vậy Khương quốc một mực không xuất binh sao?

Không, chờ chiến cuộc phát triển đến phía sau thời điểm, Khương quốc có thể làm một chi kì binh giết ra, thậm chí trực tiếp ảnh hưởng chiến cuộc kết quả.

Ngược lại trong đoạn thời gian này, Khương nữ vương A Lỗ Na Na nhất định phải bảo vệ tốt nhân thân của mình an nguy, mà lại tóm chặt lấy quân đội.

Có cần phải, thậm chí có thể đem từng cái bộ lạc quân đội thay phiên điều đến vương đô chung quanh, tiến hành quân sự diễn luyện, tránh phía dưới từng cái bộ lạc để cho địch nhân tiêu diệt từng bộ phận.

Thẩm Lãng lời nói này cũng từng cùng Ninh Nguyên Hiến tinh tế phân tích qua.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến biểu thị đồng ý, vì lẽ đó cho đến bây giờ, Việt Quốc vẫn không có đối Khương quốc đưa ra bất kỳ yêu cầu gì.

Thẩm Lãng phong mật thư này lập tức để Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na trong lòng thoải mái, không còn cháy bỏng.

Ngồi lên vương vị về sau, A Lỗ Na Na mới phát hiện Thẩm Lãng là thật không tầm thường.

Bởi vì ngươi nghĩ đến hắn đều nghĩ đến, ngươi không có nghĩ tới, hắn cũng nghĩ đến.

Xưa nay sẽ không cho minh hữu đưa ra bất luận cái gì một chút xíu quá phận yêu cầu.

"Đi để Sở quốc cùng Căng Quân sứ giả vào đi." Khương nữ vương A Lỗ Na Na nói.

Nhưng là ngay sau đó, nàng lông mày run lên nói: "Tính! Ngày mai lại nói, ta muốn sinh!"

Vừa rồi bụng liền có chút đau nhức, nhưng nàng không có để ý, hiện tại quần đều ẩm ướt, khẳng định là muốn sinh.

Lời này mới ra, đại ngốc bỗng nhiên đứng lên, liền muốn tới ôm lấy nàng dâu.

"Tránh ra. . ." A Lỗ Na Na tay đẩy.

Đứng lên.

Nước ối quả nhiên phá, thuận chân trực tiếp chảy xuống.

Mặt đất đều ướt sũng một mảnh nhỏ.

A Lỗ Na Na có chút mở ra lấy hai chân, hướng phía gian phòng bên trong đi đến.

"Chuẩn bị một chút, ta muốn sinh."

Đại ngốc muốn theo vào đến, kết quả bị đẩy ra.

Mười cái nữ y sinh, mười cái bà đỡ nhanh chóng xông đi vào.

Như là thu được lệnh tập kết, bởi vì các nàng chờ đợi ngày này đã rất lâu.

"Nữ vương bệ hạ, ngài nằm đi."

"Không, chúng ta Khương quốc nữ nhân đều thích đứng sinh con."

"Nữ vương, bằng không ngài kêu to vài tiếng a?"

Tại Việt Quốc sinh con, nữ nhân đều đau đến chịu không, liều mạng kêu to.

Kết quả A Lỗ Na Na cũng không gọi gọi, để Việt Quốc nữ đại phu cùng bà đỡ thật không quen.

"Liền điểm ấy đau đớn, còn kêu to nhiều mất mặt?"

"Nữ vương bệ hạ, ngài đừng đem quần áo toàn bộ thoát a, thời tiết lạnh như vậy.

"Lột sạch hảo hảo, miễn cho làm ướt làm bẩn vương bào."

Sau đó, Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na cũng không hô, cũng không gọi, ngay tại trong phòng sinh đi tới đi lui.

Bỗng nhiên!

Nàng có chút xoay người một ngồi xổm.

"Trá!"

Khương nữ vương rống to một tiếng, bỗng nhiên giậm chân một cái.

Sinh ra.

"Oa oa oa. . ."

Vang lên hài tử tiếng khóc.

Tất cả bà đỡ, nữ đại phu, hoàn toàn kinh động như gặp thiên nhân.

Nữ vương bệ hạ thực sự quá không tầm thường.

Thiên hạ đệ nhất nữ trung hào kiệt a.

Cái này thứ nhất thai vậy mà liền ngày thường như thế phóng khoáng!

"Chúc mừng nữ vương, là một cái tiểu vương tử."

"Hoắc! Mười hai cân nửa trọng!"

"Như thế cường tráng Bảo Bảo, ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy a, thật không hổ là tiểu vương tử a."

"Ơ! Chúng ta tương lai Khương vương thật sự là anh tuấn a!"

A Lỗ Na Na tùy ý nữ đại phu thanh tẩy thân thể của nàng, đợi đến Bảo Bảo rửa sạch sẽ về sau, nàng trực tiếp ôm cho bú.

Vốn cho rằng là bà đỡ lấy lòng, không nghĩ tới cái này Bảo Bảo xác thực rất anh tuấn, lớn lên giống mụ mụ nhiều một chút.

Mà lại vừa sinh ra, hãy mở mắt to ra mà xem, hai tay hai chân loạn đạp, có sức lực cực kì.

Cùng người khác tiểu bảo bảo hoàn toàn không giống.

"Cái này tiểu vương tử, tương lai không biết muốn tiện nghi vị công chúa kia điện hạ, hùng tráng như vậy, ta đỡ đẻ nhiều như vậy hài tử, đều chưa bao giờ thấy qua a."

Mấy cái vú em tiến lên phía trước nói: "Nữ vương, ngài bây giờ còn chưa có sữa, không bằng ăn trước chúng ta, để tiểu vương tử lại hút mấy ngày, ngài sữa liền ra tới."

A Lỗ Na Na gật gật đầu, sau đó trực tiếp mặc xong quần áo muốn đi ra tới.

"Nữ vương bệ hạ, ngài muốn làm gì a?" Nữ đại phu nói.

A Lỗ Na Na nói: "Làm việc vụ, tiếp kiến sứ thần a?"

Mấy cái nữ đại phu cùng bà đỡ hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người?

Cái này. . . Đứa nhỏ này vừa sinh ra tới, tuyệt đại đa số nữ nhân liền đứng lên cũng khó khăn, ngươi chẳng những đi bộ hổ hổ sinh phong, hơn nữa còn muốn tiếp kiến sứ thần.

"Nữ vương, sinh xong hài tử về sau là muốn làm ở cữ." Nữ đại phu nói.

A Lỗ Na Na nói: "Việt Quốc nữ nhân muốn làm ở cữ, chúng ta Khương quốc nữ nhân không cần, sinh xong hài tử ngày thứ ba liền đi chăn thả."

Nữ đại phu nói: "Vậy ít nhất ngày mai, ngày mai lại đi ra, chí ít tĩnh dưỡng một ngày được không?"

Ngay sau đó, mấy cái bà đỡ, nữ đại phu, vú em lại một lần nữa hét lên kinh ngạc.

Bởi vì cái này Bảo Bảo quá tham ăn, vừa sinh ra vậy mà liền ăn không ba cái vú em.

Lúc này mới miễn miễn cưỡng cưỡng ăn no.

Đánh một ợ no nê, nhắm mắt lại ngủ mất.

"Nữ vương bệ hạ, hẳn là cho tiểu vương tử đặt tên." Nữ đại phu nói.

Nữ vương A Lỗ Na Na nghĩ một lát mới nói: "Cha hắn gọi Đại Tráng, vậy liền gọi A Lỗ Tráng đi!"

A?

Ách!

Như thế qua loa danh tự?

Đây chính là tương lai Khương quốc vương a, nghe vào danh tự cùng nông dân đồng dạng a.

"Cái tên này rất tốt, cứ như vậy định." Nữ vương A Lỗ Na Na nói.

Hừ!

Không có để cho A Lỗ Ngốc đã rất tốt.

Mà lúc này đại ngốc đứng ở bên ngoài ngẩn người, mặt đỏ tới mang tai, chân tay luống cuống.

Ta. . . Ta vậy mà làm ba ba?

Mọi chuyện đều tốt đột nhiên a.

Ta lúc đầu cảm thấy đời này đều không lấy được nàng dâu.

Kết quả không hiểu thấu có một cái nàng dâu, sau đó không hiểu thấu lại có một đứa bé.

. . .

Quốc đô, Trường Bình Hầu tước trong phủ.

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều khó mà hình dung Vương Bật nội tâm chấn kinh.

Vị này Tây Long Tử tước phủ thế tử nguyên bản thật không dám ôm cái gì hi vọng. Nhất là nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, hắn bản năng cảm giác được mình gặp được một cái lừa gạt. Hắn cảm thấy Thẩm Lãng cho dù có bản sự, coi như thật sự có cái gì long huyết, cũng tuyệt đối sẽ không cho hắn.

Không nghĩ tới, vậy mà thật sự có kỳ hiệu a.

Quả thực liền là hiệu quả nhanh chóng.

Hai trăm cân tạ đá, đặt ở mấy năm trước hắn còn có thể giơ lên. Nhưng là năm gần đây ăn chơi đàng điếm, hoàn toàn đem thân thể cho hủy, coi như hơn một trăm cân cũng nâng không nổi tới.

Lần này ân khoa vũ cử khảo thí, hắn cửa thứ nhất liền bị đào thải.

Lúc này mới uống xong một phần ba ống long huyết, liền có bực này kỳ hiệu, nếu như toàn bộ uống hết đâu?

Vậy ta Vương Bật chẳng phải là bên trên muốn lên trời? Lần tiếp theo vũ cử khảo thí chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Lập tức, Vương Bật hướng phía Thẩm Lãng cong xuống:

"Thẩm công tử thật là thần nhân vậy, thật là thần nhân vậy!"

Thẩm Lãng nói: "Ta nhất định phải nói rõ a, long huyết này tác dụng cũng là muốn nhìn người, đối có ít người hữu hiệu, đối có ít người vô hiệu. Nếu như vô hiệu lời nói ngươi cũng đừng lãng phí tiền, cái này một phần ba ống long huyết ta cũng không lấy tiền, ngươi có thể đi."

"Hữu hiệu, hữu hiệu, hữu hiệu!" Vương Bật run rẩy nói: "Có hiệu quả, quá thần kỳ, ta cảm giác được mình lực lượng phảng phất tăng một lần."

Thực ra căn bản không phải.

Ăn vào xác thực có hiệu quả, nhưng cũng không có như thế lớn.

Cái này Vương Bật trước đó võ công không tệ, nhưng năm gần đây ăn chơi đàng điếm đem thân thể chơi hủy, thế nhưng là huyết mạch căn cơ vẫn còn, vì lẽ đó uống xong cái này cái gọi là "Hoàng Kim Long máu" hiệu quả về sau quả nhất là rõ rệt.

Thẩm Lãng nói: "Vậy được đi, ta vì ngươi giữ lại hai canh giờ. Ngươi nếu không muốn, ta liền cho người khác."

"Đừng, đừng, đừng. . ." Vương Bật quỳ xuống tới nói: "Thẩm ân công, cái này ống long huyết ta muốn định, tuyệt đối đừng cho người khác a, đây là mệnh căn của ta a, đời ta vinh hoa phú quý toàn bộ liền dựa vào nó."

"Ta hiện tại liền về nhà lấy tiền, cha ta nếu không cho ta tiền, ta liền tự sát, ta liền chết ở trước mặt của hắn!"

Sau đó, Vương Bật nhanh như chớp chạy.

Cái này vừa chạy không sao a, càng thêm có kinh hỉ a.

Vương Bật phát hiện tốc độ của mình tăng lên rất nhiều, dưới chân liền phảng phất như gió.

Còn không chỉ như thế đâu.

Trước đó không có chạy bao lâu, cả người liền thở hồng hộc.

Lần này một hơi chạy ra hai dặm địa, vậy mà khí đều không thô thở một cái.

Quá ngưu.

Quá thần kỳ.

Cứ như vậy, hắn liền trực tiếp chạy đến quốc đô trong nhà.

Tây Long Tử tước Vương Thuật vốn là tại Thiên Bắc hành tỉnh, nhưng là vì Nam chinh, Trấn Bắc đại tướng quân Nam Cung Ngạo suất lĩnh năm vạn chủ lực xuôi nam, trú đóng ở quốc đô phụ cận.

Chỉ cần quân phí cùng lương thảo, khí giới vừa đến vị, liền lập tức xuôi nam tiến vào Nam Âu quốc chiến trường.

Vì lẽ đó Vương Thuật Tử tước cũng ở tại quốc đô trong nhà.

Lúc này đã đêm, hắn vẫn tại đọc sách.

Nhưng kỳ thật cái gì nội dung đều không có nhìn thấy, nội tâm tràn đầy vẻ u sầu.

Ngẩng đầu nhìn một chút đồng hồ cát, đều muộn như vậy, cái kia bại gia tử vẫn chưa về nhà, không biết ở nơi đó ăn chơi đàng điếm đâu.

Vì cái này không có tiền đồ nhi tử, Vương Thuật quả thực muốn sầu bạch đầu.

Trước đó hắn lĩnh quân bên ngoài, con trai trưởng Vương Bật không có giữ ở bên người, mà là lưu tại quốc đô võ học đọc sách.

Vốn là muốn muốn để hắn trở nên nổi bật, không nghĩ tới vậy mà sa đọa đến nhanh như vậy.

Ngược lại không sủng ái con thứ quật khởi, lần thi này trúng Vũ cử.

Thế nhưng là cái này con thứ nội tâm có chút âm trầm, cùng hắn người phụ thân này không thân cận.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Vương Thuật là thật không nguyện ý đem tước vị truyền cho con thứ, hắn thương yêu nhất dù sao cũng là con trai trưởng Vương Bật.

Nhưng cái đồ chơi này như thế không có tiền đồ, nếu như đem tước vị truyền cho hắn, gia nghiệp chỉ sợ muốn hủy ở trong tay hắn, thật sự là sầu người a.

Mà vừa lúc này!

Con trai trưởng Vương Bật nhanh chóng xông tới, trực tiếp quỳ trước mặt Vương Thuật nói: "Cha, nhanh cho ta tiền, năm. . . Không, sáu ngàn kim tệ!"

Nhìn xem, cái gì là bại gia tử?

Đây chính là bại gia tử, nhạn qua nhổ lông a.

Thẩm Lãng ra giá năm ngàn, đến trong miệng hắn liền tăng một ngàn.

Tây Long Tử tước Vương Thuật nghe xong, lập tức giận tím mặt.

Sáu ngàn kim tệ?

Ngươi điên sao?

Ngươi tên phá của này biết đây là bao nhiêu tiền không?

Chúng ta cả nhà một năm tiền thu, khấu trừ ra tiêu xài, còn lại cũng không cao hơn hai ngàn kim tệ a.

Cái này sáu ngàn kim tệ, là chúng ta cả nhà mấy phần một trong tích súc.

Ngươi đây là làm cái gì a?

Uống hoa tửu cũng dùng không nhiều tiền như vậy a?

Đánh bạc thua?

Bị người hạ bộ lừa gạt?

Vương Thuật Tử tước không nói hai lời, cầm lấy roi liền muốn quất chết tên phá của này.

"Sáu ngàn kim tệ, sáu ngàn kim tệ, ngươi không đem nhà bại xong là sẽ không từ bỏ ý đồ."

Vương Bật ha ha cười nói: "Cha, lần này ta đòi tiền là chuyện tốt, không phải vì chính ta, mà là vì toàn cả gia tộc a. Ta muốn phát đạt, tiếp theo khoa vũ cử ta nhất định sẽ cao trung. Thẩm Lãng có một chút Hoàng Kim Long máu, vốn là không có ý định cho bất luận người nào, nhưng ta cùng Vân Mộng Trạch là bạn tốt, vì lẽ đó hắn san sẻ cho ta một chút xíu. Liền thu một cái giá vốn, sáu ngàn kim tệ, tranh thủ thời gian tranh thủ thời gian a!"

Vương Thuật Tử tước nghe xong càng thêm giận.

Ngươi tên phá của này, phá sản cũng coi như, còn như thế ngu xuẩn.

Bị người lừa gạt còn cho người kiếm tiền.

Thẩm Lãng cùng Vân Mộng Trạch nói rõ liền là liên thủ làm lập mưu lừa tiền.

Ngu xuẩn, ngu xuẩn!

Mà lại Thái tử cùng Tam vương tử đã hạ phong sát lệnh , bất kỳ người nào đều không được cùng Thẩm Lãng làm bất luận cái gì giao dịch.

"Ngươi còn không có đưa tiền a?" Vương Thuật Tử tước nói.

Vương Bật nói: "Đương nhiên không có, vì lẽ đó hắn trước hết để cho ta uống một phần ba ống long huyết, còn lại hai phần ba còn cho ta giữ lại hai canh giờ, nếu như đến lúc đó ta còn không lấy tiền đi mua, hắn liền muốn bán cho người khác."

Vương Thuật Tử tước hét lớn: "Kia là lừa đảo, Thẩm Lãng liền là một cái lừa gạt, ngươi liền cho ta ở lại nhà, cái kia đều không cho đi. Người tới, đem thiếu gia trói lại."

Vương Bật nói: "Cha, ngươi đây là muốn hủy ta chung thân a, đó là thật long huyết a."

Vương Thuật giận dữ: "Cái rắm long huyết, Thẩm Lãng liền là một tên hỗn đản, một cái từ đầu đến đuôi lừa đảo!"

Vương Bật không nói hai lời, trực tiếp chạy đến bên ngoài sân nhỏ, cầm lấy một cái hai trăm cân tạ đá.

Tại phụ thân Vương Thuật trước mặt một tay giơ lên.

Lập tức, Vương Thuật Tử tước kinh ngạc đến ngây người.

Vương Bật buông xuống tạ đá.

Trực tiếp quơ lấy một chi nặng hơn 100 cân đại đao, trong sân cuồng vũ.

Vương Thuật càng thêm kinh ngạc đến ngây người.

Đứa con trai này hắn rõ ràng nhất vô cùng, nguyên bản võ công không tệ, nhưng toàn bộ hoang phế, hiện tại thân thể đã nát thành cặn bã.

Một trăm cân tạ đá, một cái tay căn bản đề lên không nổi.

Mà thanh này hơn một trăm cân đại đao, càng là cầm lên đều tốn sức, chớ nói chi là vung vẩy đến hổ hổ sinh phong.

Hắn lực lượng cùng nhanh nhẹn, đều có to lớn tăng lên a.

Vương Bật bỏ đao xuống, ngay cả đại khí đều không có thở một cái.

Sau đó, hắn dương dương đắc ý nói: "Phụ thân, ngươi thấy sao? Thấy không? Ta lúc này mới uống một phần ba ống long huyết, liền trở nên lợi hại như vậy, nếu là uống xong nguyên một ống Hoàng Kim Long máu, cái này còn được a."

Vương Thuật Tử tước thật hoàn toàn kinh.

Vậy mà thật lại như thế kỳ hiệu? Thật sự có long huyết?

"Phụ thân, trước đó Thẩm Lãng chiêu mộ cái kia hai ngàn cái phế vật trẻ đần độn, nhưng so sánh nhi tử kém xa lắm đi, vẻn vẹn sau ba tháng, bọn hắn liền trở thành vương bài quân đoàn, đây chính là bởi vì Hoàng Kim Long máu nguyên nhân a."

"Phụ thân, hiện tại tin tưởng Thẩm Lãng người còn rất ít, nhưng là giấy không thể gói được lửa a, toàn bộ quốc đô so với chúng ta thế lực lớn, so với chúng ta có tiền nhiều, chậm thêm, cái kia Hoàng Kim Long máu liền thật bị cướp xong."

"Cái này không chỉ vẻn vẹn quan hệ đến chúng ta vận mệnh, mà là quan hệ đến toàn cả gia tộc a!"

Vương Thuật Tử tước không nói hai lời, nhanh chóng tiến vào gia tộc tầng hầm nhà kho lấy tiền.

Sáu ngàn kim tệ, cũng chính là hơn bốn trăm cân.

Thật sự là đau lòng a, đây cơ hồ là hắn Vương gia một phần tư tích súc.

Hắn thật vất vả ăn bớt tiền trợ cấp, tham / ô quân phí, thu hối lộ mới kiếm được số tiền kia a.

Không có cách, kiểu mới quý tộc cùng uy tín lâu năm quý tộc không cách nào so sánh được, vốn liếng quá mỏng, tiêu xài quá lớn.

"Ta đi theo ngươi cùng đi." Vương Thuật Tử tước nói.

Vương Bật nghe xong, cái này cái kia được a? Như thế ta ăn một ngàn kim tệ tiền hoa hồng sự tình, chẳng phải là bị ngươi biết không?

Chớp mắt, Vương Bật rất nhanh có một ý kiến.

"Cha, ngươi không thể đi với ta a, Thẩm Lãng đến lúc đó buộc ngài tỏ thái độ ủng hộ Ninh Chính tên phế vật kia vương tử làm sao bây giờ?" Vương Bật nói: "Ta còn có thể ăn nói lung tung qua loa đáp ứng, ngài lại không thể a."

Vương Thuật Tử tước nghe xong có lý.

Mà lại Thái tử cùng Tam vương tử hạ phong sát lệnh, chính hắn tốt nhất đừng ra mặt.

Thế là hắn phái một cái tâm phúc, điều khiển một chiếc xe ngựa, chở kim tệ cùng Vương Bật, bí mật tiến về Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ.

. . .

Một tay giao tiền, một tay giao hàng!

Vương Bật tiếp nhận còn lại hai phần ba "Hoàng Kim Long máu" .

Tại uống xong trước đó, hắn nhịn không được lại lo lắng.

Chẳng lẽ cái này hai phần ba uống hết sau không có tác dụng gì a?

Số tiền kia chẳng lẽ hoa trắng đi.

Kết quả hắn lo ngại.

Còn lại hai phần ba Hoàng Kim Long máu, vừa mới uống hết về sau.

Vương Bật lập tức cảm thấy cả người đều muốn nổ tung.

Phảng phất trong cơ thể có sức mạnh vô cùng vô tận.

Ta muốn bộc phát.

Ta muốn nghịch thiên.

Trên trời dưới đất, đều dung không được ta cường đại như vậy người.

Lúc này, bên cạnh vừa vặn đặt vào một đầu bốn trăm cân tạ đá.

Vương Bật tiến lên, bỗng nhiên một tay giơ lên.

Ha ha ha ha!

Bốn trăm cân tạ đá a, ta một cái tay dễ như trở bàn tay bắt lại.

Quá ngưu bức.

Long huyết này quá mạnh a.

Ta có lực lượng như vậy, vũ cử khảo thí dễ như trở bàn tay cầm xuống không có vấn đề.

Như vậy. . .

Cái này tạ đá thật sự có bốn trăm cân sao?

Không có!

Vừa rồi hai trăm cân tạ đá là thật, nhưng cái này bốn trăm cân, thực ra chỉ có hai trăm năm mươi cân mà thôi, khắc lấy bốn trăm cân chữ mà thôi.

Uống xong nguyên một ống "Hoàng Kim Long máu" cùng một phần ba ống, đối lực lượng tăng lên khác biệt không lớn.

Nhưng là toàn thân nổ tung cảm giác, lại mạnh hơn rất nhiều rất nhiều.

Vương Bật trong lòng rống to, con thứ vương lâm, ta nhìn ngươi lấy cái gì so với ta?

Muốn cùng ta cạnh tranh tước vị?

Mơ mộng hão huyền a!

Vương Bật hai đầu gối quỳ xuống nói: "Thẩm ân công, ngươi cứu vãn nhân sinh của ta, cứu vãn gia tộc của ta, từ nay về sau ngươi chính là của ta ân nhân, không quản có dặn dò gì, lên núi đao xuống biển lửa, ta tuyệt đối không một chút nhíu mày."

Thẩm Lãng nói: "Ta chỉ có hai cái yêu cầu."

Vương Bật nói: "Ngài nói, ta nếu như một chút nhíu mày, liền là cháu trai."

Thẩm Lãng nói: "Thứ nhất, tuyệt đối không nên đem Hoàng Kim Long máu bí mật tiết lộ ra ngoài, không cần bởi vì chính mình mạnh lên liền không nhịn được đi khoe khoang."

Vương Bật gật đầu nói: "Vâng!"

Nhưng là nội tâm của hắn lại chế nhạo, cái này sao có thể?

Ta nhất định sẽ khoe khoang a.

Cái gì là trang bức?

Chính là mình mạnh lên, hận không thể bên người tất cả ngu xuẩn đều biết.

Làm người nếu không trang bức, đó chính là cẩm y dạ hành a.

Thẩm Lãng lại nói: "Thứ hai, thời khắc mấu chốt nhất định phải cùng ngũ vương tử Ninh Chính đứng chung một chỗ."

Vương Bật càng là vỗ ngực nói: "Không có vấn đề, từ nay về sau, ta Vương Bật liền là Ninh Chính điện hạ người."

Nhưng là trong lòng của hắn càng thêm khinh thường.

Đi ra cánh cửa này, ta quản ngươi là ai?

Ninh Chính tên phế vật kia?

Muốn để ta đi hiệu trung hắn? Nằm mơ đi!

Ta đã mạnh lên, hai ngày nữa ta liền đầu nhập Thái tử, hoặc là Tam vương tử đi.

Ha ha ha ha ha!

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, ngươi đi đi!"

Vương Bật không kịp chờ đợi rời đi.

Hắn muốn đi trang bức.

Không. . . Hắn muốn đi chinh phục một cái nữ nhân nào đó.

Đã từng hắn ở trước mặt nàng quăng mũ cởi giáp, mặt mũi mất hết.

Hôm nay nhất định phải giết đến nàng quỷ khóc sói gào, vãn hồi ta Vương Bật tôn nghiêm.

Mà lúc này Thẩm Lãng nói: "Vương Bật, ghi nhớ trong một tháng không được đụng nữ nhân, nếu không ngươi thật vất vả lấy được lực lượng, sẽ theo nam nhân dương khí một chút tiết lộ ra ngoài."

Vương Bật giật mình.

Không thể đụng vào nữ nhân, người kia còn sống còn có cái gì ý tứ.

"Thẩm công tử, đụng một lần cũng không được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đụng một lần, tổn thất mười phần trăm tả hữu."

Vương Bật trong lòng tính toán, vậy coi như tổn thất cái 20-30% cũng không quan trọng, còn là có thể trúng Vũ cử.

Lập tức, Vương Bật chạy vội rời đi.

Ta thay đổi ngưu bức.

Ta muốn khoe khoang đi.

Ta muốn trang bức đi!

Ta muốn để những cái kia bại gia tử đồng bạn, ta muốn để tất cả hồ bằng cẩu hữu thấy rõ ràng.

Ta và các ngươi không giống.

Không giống. . .

. . .

Vương Bật sau khi đi.

Thẩm Lãng mở ra cái rương, bên trong chỉnh tề đều là vàng thỏi.

Tản ra mê người quang mang.

Ròng rã năm ngàn kim tệ, hơn ba trăm cân.

Cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu!

Vương Bật cái ngốc bức này nhất định sẽ đi liều mạng khoe khoang, mà hắn vòng tròn toàn bộ đều là bại gia tử.

Có tiền, nhưng là thân thể cặn bã, nằm mộng cũng nhớ phải mạnh lên, nhưng là lại không nguyện ý nỗ lực bất luận cái gì mồ hôi và máu.

Liền là chơi đùa giết một con gà đều nghĩ bạo đồ long bảo đao cái chủng loại kia người.

Dạng này kẻ ngốc, không hố ngươi hố ai vậy?

Không lừa các ngươi tiền, đều có lỗi với ta lương tâm a.

Trễ nhất không đến ngày mai.

Thẩm Lãng liền muốn phát tài.

Phát đại tài!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 324: Đại Công Cáo Thành! Núi Vàng Biển Bạc!

"Lãng đệ, ngươi sẽ đem toàn bộ quốc đô huân quý đều đắc tội." Vân Mộng Trạch nhịn không được nói.

Thẩm Lãng vuốt vuốt trong tay kim khối, cười nói: "Ca, ngươi sợ đắc tội những này Việt Quốc huân quý sao?"

Vân Mộng Trạch nói: "Ta làm sao lại lo lắng? Ta là đế quốc đại sứ a, căn bản liền không có cầu đến bọn hắn cơ hội a."

Thẩm Lãng nói: "Về sau ta cũng không cùng bọn hắn liên hệ a! Đem Ngũ điện hạ nâng lên Thái tử vị trí sau ta phủi mông một cái rời đi, quản bọn họ chết sống? Mà lại ta đã sớm đắc tội qua bọn hắn, còn quan tâm lại đắc tội một lần?"

Vân Mộng Trạch nói: "Vậy vạn nhất về sau ngươi còn muốn lừa bọn họ làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nói: "Vậy liền lập một cái càng thêm dễ nghe cố sự a? Ca ngươi nghe qua rau hẹ sao?"

Vân Mộng Trạch gật gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Rau hẹ cái đồ chơi này, cắt xong một gốc rạ sử dụng sau này không bao lâu lại sẽ dài ra. Trí nhớ của cá chỉ có bảy hơi thở, mà tại lợi ích trước mặt, người ký ức chưa hẳn so cá càng dài."

Vân Mộng Trạch nói: "Vậy ngươi cảm thấy Phù Đồ Sơn có thể hay không tìm ngươi phiền phức?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không biết, ta còn không có chà đạp bọn hắn ranh giới cuối cùng. Huống hồ Phù Đồ Sơn phạm vi thế lực tại phía tây Tấn quốc bên kia, có quốc quân che đậy ta, bọn hắn tay còn duỗi không đến Việt Quốc tới."

Vân Mộng Trạch bất đắc dĩ nhìn xem Thẩm Lãng.

Như thế gan to bằng trời người, hắn thật đúng là lần thứ nhất nhìn thấy.

. . .

Xuân Miên Các bên trong.

Rời đi đang hồng cô nương mời mời gian phòng về sau, Tây Long Tử tước phủ thế tử Vương Bật thật hối hận.

Bởi vì hắn không nhịn được.

Thẩm Lãng nói đến rõ ràng, mỗi đụng một lần nữ nhân, lực lượng liền mất đi mười phần trăm.

Vương Bật cảm thấy phi thường có đạo lý, bởi vì long huyết mới vừa tiến vào hắn gân mạch, còn không có triệt để chuyển hóa trở thành hắn lực lượng, còn chưa vững chắc.

Lúc này ngươi như tiết dương khí, lực lượng kia xói mòn cũng rất bình thường.

Không phải có một câu chuyện xưa nha, đồ chơi kia năng lượng tương đương với gấp mười máu a.

Hắn thực sự nhịn không được a?

Nhưng hắn lại siêu cấp thoả nguyện, bởi vì hắn nhặt lại nam nhân tôn nghiêm, đem mời mời cái yêu tinh này giết đến quăng mũ cởi giáp, khóc rống cầu xin tha thứ.

Trước đó vứt bỏ mặt mũi, hiện tại toàn bộ tìm trở về.

Nhìn xem nàng mê ly khuôn mặt cùng sùng bái ánh mắt, đừng đề cập có bao nhiêu kiêu ngạo.

Nhưng hắn tâm thật đang rỉ máu.

Mất đi hai mươi phần trăm huyết mạch lực lượng a.

Thế nhưng là thật rất khó nhẫn a.

Ta Vương Bật thề, từ hôm nay trở đi trong một tháng ta tuyệt đối không động vào nữ nhân, nếu như đụng liền để ta một lần nữa trở lại trước đó uể oải không chịu nổi dáng vẻ.

Đây đối với hắn tới nói, cơ hồ là độc nhất lời thề.

Từ nhỏ yêu tinh mời mời gian phòng sau khi đi ra, Vương Bật phách lối đi lấy con rùa bước.

Đã ăn no, hiện tại hẳn là đi trang bức đánh mặt.

Ta muốn để toàn bộ quốc đô biết, ta Vương Bật cũng không tiếp tục là ngày hôm qua Vương Bật.

Vứt bỏ ta vứt bỏ người hôm qua không thể lưu!

Bài thơ này đã nổi danh, ngay từ đầu có người nói là Lan tên điên làm, nhưng về sau lại không hiểu thấu trở thành Thẩm Lãng tác phẩm. Nói Lan tên điên chỉ là học thuộc mà thôi.

Tiếp qua mấy tháng, ân khoa thi hội liền muốn bắt đầu. Tất cả người đọc sách đều ngừng thở nhìn chằm chằm Lan tên điên cùng Lan thị mười huynh đệ. Chỉ sợ bọn hắn lại đi tham gia.

Bất quá cho đến bây giờ, bọn hắn hoàn toàn không có muốn tham gia văn võ thi hội ý tứ.

Hôm nay đã là đêm khuya.

Nhưng là đối với quốc đô ăn chơi thiếu gia tới nói, sống về đêm vừa mới bắt đầu.

Xuân Miên Các tiếng người huyên náo, ấm áp như xuân.

Quốc đô có hai đại tuyệt diệu chỗ, Thu Sầu Cư, Xuân Miên Các.

Cái trước là văn nhân thích đi địa phương, cái sau là võ tướng huân quý tử đệ thích đi địa phương.

Thu Sầu Cư, nghe xong liền là ngâm thi tác đối, quá giả.

Xuân Miên Các tốt bao nhiêu, nghe xong liền biết là chỗ ngủ.

Toàn bộ quốc đô võ tướng huân quý nhà ăn chơi thiếu gia, có hơn phân nửa đều ở nơi này chơi.

"Nha? Đây không phải Vương Ba Hơi sao?"

Nhìn thấy Vương Bật đi tới con rùa bước, rất nhiều người nhất thời khó chịu.

Cắt, ngươi Vương Bật phách lối cái gì?

Chỉ là Tây Long Tử tước phủ thế tử mà thôi.

Tại quốc đô, nhà các ngươi tước vị liền xem như chim nhỏ một đầu.

Mà Vương Ba Hơi, liền là hắn ngoại hiệu.

Liền là nói hắn bản sự quá yếu, gánh không được thời gian ba cái hô hấp.

Thiên hạ này thật chỉ có lấy sai danh tự, tuyệt đối không có để cho sai ngoại hiệu.

Bất quá đồng dạng tình hình dưới, những này huân quý nhà ăn chơi thiếu gia cũng sẽ không vạch mặt, sẽ không ở trước mặt hô, chỉ có chết đối đầu mới có thể hô dạng này nhục nhã tính ngoại hiệu.

Lúc này hủy bỏ Vương Bật, chính là giương võ phủ Bá tước thế tử Hoa Hùng.

Người này cùng Vương Bật tuyệt đối là đối thủ một mất một còn.

Vì sao? Bởi vì Vương Bật phụ thân cướp đi Hoa Hùng phụ thân Hoa Đình Bá tước vị trí.

Hoa thị gia tộc cũng đã từng là phi thường hiển hách, nhưng là bởi vì ở trên một trận đoạt dòng chính chi tranh bên trên đứng sai đội.

Trên thực tế, lúc ấy Hoa Đình Bá tước thật vẻn vẹn chỉ là đi Ninh Nguyên Vũ vương tử phủ thượng đi đưa một lần lễ vật mà thôi.

Ninh Nguyên Hiến đăng cơ làm vua về sau tiến hành đại thanh tẩy. Lúc ấy Hoa Đình Bá tước cứ việc giữ được tính mạng, nhưng lại đứng sang bên cạnh.

Về sau hắn liều mạng quỳ liếm quốc quân, ròng rã nịnh bợ tầm mười năm, rốt cục lại một lần nữa đạt được quốc quân tín nhiệm, tiếp lấy tiêu to lớn đại giới đi mưu cầu Thiên Bắc hành tỉnh phó Đô đốc chức vụ.

Tiền tài tiêu vô số, đầu gối cũng quỳ đến đều muốn phát xanh, vị trí này cũng rốt cục muốn tới tay.

Nhưng không nghĩ tới, Vương Thuật trực tiếp hoành đao đoạt ái, đem cái này vị trí tiệt hồ.

Cái này. . . Đây quả thực có thể so với thù giết cha a.

Đương nhiên, về sau vì cất cao Nam Cung Ngạo vị trí, Thiên Bắc hành tỉnh phủ đề đốc bị xoá, đổi thành Trấn Bắc đại tướng quân phủ. Vương Thuật cũng trở thành Trấn Bắc đại tướng quân phủ thanh thứ bốn tay.

Có quyền thế vị trí một khi ném, liền rốt cuộc về không được. Bây giờ Hoa Đình Bá tước còn trong Xu Mật viện ở lại, đảm nhiệm lấy một cái quan tam phẩm, lên hay không lên, xuống không được.

Hắn không làm gì được Vương Thuật, nhưng là con của hắn lại có thể khi dễ Vương Thuật nhi tử a.

Vì lẽ đó Hoa Hùng cùng Vương Bật cũng trở thành đối thủ một mất một còn. Hai người mắng nhau qua vô số lần, cũng đánh nhau qua không biết bao nhiêu lần.

Nhưng xấu hổ chính là Vương Bật mỗi một lần đều là kẻ thất bại.

Không quản so xoay cổ tay, vẫn là té ngã, vẫn là luận võ toàn bộ đều bại bởi Hoa Hùng.

Thậm chí tại nam nữ điểm này sự tình, cũng thua thương tích đầy mình.

Vương Ba Hơi cái ngoại hiệu này, liền là Hoa Hùng lấy.

Dần dà, Vương Bật đều sợ Hoa Hùng, mỗi lần nhìn thấy đều đi vòng qua, đến cuối cùng dứt khoát hoàn toàn tránh đi hắn.

Có Hoa Hùng ở địa phương, hắn tuyệt đối nhượng bộ lui binh.

Nếu không mỗi một lần đều bị đánh mặt mũi bầm dập, thực sự quá mất mặt.

Khi thắng khi bại.

Mấy tháng này Vương Bật thậm chí cũng không dám tới Xuân Miên Các.

Buổi tối hôm nay hắn lại một lần nữa giết trở lại tới.

Chẳng những muốn tại mời mời yêu tinh trên thân tìm về nam nhân tôn nghiêm, còn muốn trên người Hoa Hùng tìm về tôn nghiêm của võ giả.

Báo thù rửa hận, ngay tại đêm nay!

"Hoa Hùng, ngươi nói cái gì? Nói thêm câu nữa thử nhìn một chút?" Vương Bật ương ngạnh nói.

Hoa Hùng kinh ngạc, cái này Vương Bật nay cái này nhược kê hôm nay là uống nhầm thuốc sao? Nhìn thấy hắn chẳng những không chạy trốn, hơn nữa còn dám ngay mặt khiêu chiến?

Lập tức hắn nắm đấm nắm chặt, toàn thân phát ra từng đợt xương cốt giòn vang.

Cái này Hoa Hùng trời sinh hùng tráng, khí lực rất lớn, trước đó mỗi một lần đều có thể triệt để nghiền ép Vương Bật.

"Làm gì? Vương Bật, gia gia mấy tháng không có đánh ngươi, da thịt ngứa?"

Vương Bật đứng tại trên bậc thang, lớn tiếng nói: "Hoa Hùng, trước đó ngươi lấn ta nhục ta, hôm nay ta muốn gấp mười hoàn lại! Buổi tối hôm nay náo nhiệt, trên trăm cái huynh đệ đều tại, trên trăm cái mỹ nhân cũng đều nhìn xem, ngươi ta luận võ như thế nào? Nếu như ai thua, quỳ trên mặt đất dập đầu ba cái hô gia gia ta sai!"

Lời này mới ra.

Toàn bộ Xuân Miên Lâu lập tức sôi trào.

Ở đây tất cả hoàn khố cùng chị em nhao nhao tiến tới góp mặt.

"Nha, Vương Ba Hơi đây là uống say sao? Cũng dám cùng Hoa Hùng luận võ, trước đó hắn bại bởi Hoa Hùng tối thiểu mấy chục lần a?"

"Đâu chỉ a? Quả thực là gặp một lần bị đánh một lần, tại Hoa Hùng thủ hạ ngay cả ba chiêu đều cản vô cùng, mà lại trở nên càng ngày càng đồ ăn."

"Vương Bật đây là tìm tai vạ, thực sự là sống đến không thoải mái."

Nghe tất cả mọi người hạ thấp, Vương Bật trong lòng sảng khoái vô cùng.

Muốn liền là cái hiệu quả này.

Tất cả mọi người hạ thấp ta, tất cả mọi người xem thường ta.

Sau đó ta đại phát thần uy, trực tiếp đem Hoa Hùng đánh cái gần chết, kinh bạo tất cả mọi người ánh mắt, hưởng thụ tất cả mọi người chấn kinh.

Sảng khoái hơn a.

Đây mới là trang bức đánh mặt a.

"Ngươi dám không? Hoa Hùng!" Vương Bật hét lớn.

Hoa Hùng ha ha cười nói: "Ngươi bỏ được chết, ta liền bỏ được chôn!"

Vương Bật nói: "Nói mà không có bằng chứng, viết biên nhận vì theo."

Sau đó, hai người ngay trước vài trăm người mặt lập xuống luận võ khế ước.

Người thua quỳ trên mặt đất dập đầu ba lần, đồng thời hô to: Gia gia ta sai. Mà lại coi như xuất hiện thương vong, cũng tuyệt đối không truy cầu bất cứ trách nhiệm nào.

Tiếp lấy Xuân Miên Cư bọn tiểu nhị nhao nhao động thủ, đem giữa đại sảnh cái bàn toàn bộ dọn đi, thanh lý ra một cái ba mươi mét vuông tả hữu đất trống.

"Đặt cược a, đặt cược a."

"Cược Vương Bật thắng, một bồi năm a!"

"Một bồi sáu, tranh thủ thời gian tới đặt cược a!"

"Một bồi bảy, có người đặt cược sao?"

Kết quả, không có một cái đi tới rót, tất cả mọi người cảm thấy Vương Bật tất thua không thể nghi ngờ, bởi vì hắn võ công khoảng cách Hoa Hùng thực sự quá lớn.

Trước đó hai người đánh qua mấy chục lần, Vương Bật toàn bộ thảm bại, Hoa Hùng khí lực quá lớn.

Mà cầm cái người là một cái siêu cấp đại quý tộc, Ninh Khánh. Phụ thân của hắn liền là đương kim Vương thúc Ninh Khải.

"Tiểu công gia, vì sao không thể mua Hoa Hùng thắng a!" Có người hô.

Ninh Khánh nói: "Vậy không bằng ngươi mở ra cái này đánh cược, không quản tỉ lệ đặt cược có bao nhiêu thấp, chỉ cần vượt qua một, ngươi thu bao nhiêu ta áp bao nhiêu."

Hoa Hùng tất thắng không thể nghi ngờ, ai muốn mở hắn đánh cược ai là ngu xuẩn.

Gào to nhiều lần về sau, đều không ai đi mua Vương Bật thắng, tiểu công gia Ninh Khánh liền muốn coi như thôi.

Kết quả Vương Bật vung tay lên nói: "Ta mua một ngàn kim tệ, mua chính ta thắng."

Sau đó, ròng rã một ngàn đồng kim tệ trên bàn.

Tiểu công gia Ninh Khánh kinh ngạc, sau đó gật đầu nói: "Được, cái này tiền đặt cược ta thu."

Nhất thời tất cả mọi người càng thêm kinh ngạc.

Vương Bật hôm nay là bị kích thích? Đầu óc triệt để nước vào?

Chẳng những muốn ăn đòn? Hơn nữa còn chủ động rủi ro?

Nhất thời, rất nhiều hoàn khố ngay cả nữ nhân cũng không đoái hoài tới chơi, chăm chú nhìn Vương Bật cùng Hoa Hùng vô cùng!

...

"Đang!"

Một tiếng tiếng chiêng vang, luận võ bắt đầu!

Hoa Hùng dữ tợn cười một tiếng: "Vương Bật, hôm nay gia gia liền đánh gãy ngươi một cái chân, để ngươi nếm thử người thọt tư vị!"

Sau đó hắn giơ lên trong tay gậy gỗ, vô cùng hung mãnh hướng lấy Vương Bật tiến lên.

Đối với Vương Bật, hắn hoàn toàn hoàn ngược.

Tốc độ xong bạo, lực lượng xong bạo. Chỉ bất quá trước kia không có ký kết khế ước, không dám ra tay độc ác.

Lần này chẳng những muốn đem Vương Bật đánh cho gần chết, còn muốn gãy hắn một cái chân.

Nhưng mà một giây sau!

Hắn chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Vương Bật vậy mà liền vọt tới trước mặt.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn!

"Răng rắc!"

Hoa Hùng đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó cảm giác được xé tâm kịch liệt đau nhức.

Bởi vì, hắn xương bánh chè bị đánh gãy.

Tất cả mọi người lập tức ngẩn ngơ?

Vương Bật tốc độ vậy mà nhanh như vậy?

Chẳng những tránh thoát Hoa Hùng một côn, mà lại trực tiếp rút Trung Hoa gấu đùi phải?

"A. . ."

Hoa Hùng ôm bị nện gãy đùi phải, trên mặt đất liều mạng rú thảm.

Vương Bật tiến lên, một tay nắm lên hơn hai trăm cân Hoa Hùng, bỗng nhiên quăng ra.

Trực tiếp ném ra đến mấy mét bên ngoài.

Tỉ như kết thúc.

Vương Bật miểu sát Hoa Hùng!

Tất cả mọi người lại một lần nữa chấn kinh.

Ông trời ơi..!

Vương Bật lúc nào trở nên lợi hại như vậy?

Chẳng những tốc độ thay đổi nhanh. Lực lượng vậy mà cũng thay đổi tốt đẹp mấy lần.

Lúc trước hắn là cái phế vật a, lần này ân khoa vũ cử khảo thí cửa thứ nhất liền bị thua, tạ đá ngay cả nói đều đề lên không nổi, trở thành võ học sỉ nhục.

Cái này Hoa Hùng người cũng như tên, liền như là gấu đồng dạng cường tráng, khoảng chừng hơn hai trăm cân a.

Vương Bật vậy mà một cái tay liền nhấc lên.

Quá kinh người!

Hắn, hắn đây là có kỳ ngộ gì sao?

Một ngày ngắn ngủi bên trong, vậy mà trở nên lợi hại như vậy?

Vương Bật trong lòng lại thoải mái lại hối hận.

Thẩm công tử quả nhiên không có gạt ta, trong một tháng quả nhiên không thể đụng vào nữ nhân.

Đụng một lần, huyết mạch lực lượng giảm bớt mười phần trăm.

Mới vừa ở tại Thẩm công tử trong nhà, ta rõ ràng một tay có thể giơ lên bốn trăm cân tạ đá, hơn nữa còn dễ như trở bàn tay.

Mà cái này Hoa Hùng mới 270 cân, lại phí ta thật lớn khí lực.

Thẩm công tử thật không lừa ta nha!

Nhưng là thấy đến tất cả mọi người ánh mắt khiếp sợ, hắn lại thoải mái thấu!

Lúc này, mời mời cái kia yêu tinh đi lại phá tập tễnh đi tới, run rẩy nói: "Vương Bật công tử, ngươi đến tột cùng là có kỳ ngộ gì a? Vừa rồi tại trong phòng đem nô nô chơi đùa gần chết, hiện tại lại dễ như trở bàn tay miểu sát Hoa Hùng, trên người ngươi đến tột cùng phát sinh cái gì a?"

Cái này, tất cả mọi người càng thêm không dám tin.

Không phải đâu?

Vương Bật trở nên lợi hại như vậy?

"Ha ha ha ha ha. . ." Vương Bật cuồng tiếu.

Cái này máu Hoàng Kim Long quả nhiên diệu tuyệt a!

Quả nhiên cải biến vận mệnh của ta a.

Ta Vương Bật muốn quật khởi, muốn nghịch thiên!

Thế là đông đảo ăn chơi thiếu gia ùa lên, như là anh hùng đồng dạng vây quanh Vương Bật nghe ngóng.

Vương Bật đi đến tiểu công gia Ninh Khánh trước mặt nói: "Tạ ơn tiểu công gia, để ngài tốn kém."

Ninh Khánh cũng vô cùng chấn kinh, trọn vẹn một hồi lâu gật đầu nói: "Thành, ngày mai liền đem bảy ngàn kim tệ đưa đến trong nhà ngươi đi."

Vương Bật trong lòng càng là sảng khoái vô cùng.

Này bằng với hắn một văn tiền không có ra, còn kiếm một ngàn kim tệ a.

Ta Vương Bật muốn đi lên nhân sinh đỉnh phong.

Thế là, hắn càng không nỡ về nhà, trực tiếp mở một tịch uống rượu.

Đông đảo ăn chơi thiếu gia nhao nhao ôm vào bên cạnh hắn, muốn hỏi thăm rõ ràng.

Vương Bật miệng thật đúng là rất gấp, quả thực là không nói.

Đương nhiên hắn không phải là bởi vì giữ kín như bưng, mà là không muốn người khác cũng đi Thẩm Lãng nơi đó mua máu Hoàng Kim Long.

Các ngươi đều mạnh lên, vậy ta còn làm sao trang bức đánh mặt a?

Mặc kệ người khác làm sao lấy lòng, hắn đều chỉ chữ không phát.

Thế là, một đám ăn chơi thiếu gia, còn có mời mời mỹ nhân liều mạng cho hắn rót rượu.

Vương Bật trực tiếp uống đến lâm ly say mèm.

Lập tức miệng bên trong rốt cuộc thủ không được bí mật.

"Ta tại sao lại mạnh lên? Bởi vì ta đi Thẩm Lãng nơi đó mua máu Hoàng Kim Long, ha ha ha ha!"

"Các ngươi cũng đừng có đi có ý đồ gì, Thẩm Lãng không có khả năng bán cho các ngươi, bởi vì ta cùng Vân Mộng Trạch quan hệ đặc biệt tốt, hắn mới bán cho ta một ống máu Hoàng Kim

Long."

Đám người nghe xong, lập tức kinh ngạc.

Ta dựa vào, không phải đâu!

Thẩm Lãng thật đúng là có máu Hoàng Kim Long, hắn không phải khoác lác, không phải gạt tiền a.

"Vương Bật, ngươi xài bao nhiêu tiền mua một ống máu Hoàng Kim Long a?"

"Sáu ngàn kim tệ, ròng rã sáu ngàn!"

Đám người nghe xong, run lên trong lòng.

Cái giá tiền này vẫn là rất quý, nhưng là. . . Lại rất đáng a.

Uống máu Hoàng Kim Long về sau có thể mạnh lên, sáu ngàn kim tệ cũng đáng a.

. . .

Ngày kế tiếp trời chưa sáng!

Liền có một người quỷ quỷ túy túy từ cửa sau tiến vào Trường Bình Hầu tước phủ.

Thẩm Lãng trong ngực Ninh Diễm bị đánh thức.

"Ngươi là ai? Chuyện gì?"

Bởi vì tới người này, vậy mà che mặt.

Không có cách nào a, Thái tử cùng Tam vương tử hạ phong sát lệnh, tới người này không dám bại lộ thân phận a.

"Thẩm công tử, đây là sáu ngàn kim tệ, ta mua ngươi một ống máu Hoàng Kim Long!"

Người tới chẳng những che mặt, còn chứa rất thanh âm khàn khàn.

Sáu ngàn?

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

A?

Đậu xanh rau má.

Ta ngay từ đầu chỉ tính toán bán ba ngàn, về sau tăng tới năm ngàn, làm sao hiện tại lại thay đổi sáu ngàn?

Thẩm Lãng cũng không trang bức.

Trực tiếp xuất ra một ống "Máu Hoàng Kim Long" nói: "Ta nhất định phải thanh minh, cái này máu Hoàng Kim Long công hiệu muốn nhìn cá nhân thể chất, đối có ít người tác dụng rất lớn, nhưng đối có ít người tác dụng lại tầm thường."

Lời này mới ra, đối phương không khỏi kinh ngạc.

Cái này Thẩm Lãng chẳng lẽ cái kia giả dối lừa gạt ta đi?

Thẩm Lãng nói: "Vì công bằng lý do, ngươi nhất định phải hiện trường uống xong máu Hoàng Kim Long, nếu có hiệu, ta nhận lấy ngươi hoàng kim, nếu như vô hiệu, ta chút xu bạc không thu!"

Lời này mới ra, đối phương không khỏi đại hỉ.

"Thẩm công tử thật là quân tử đấy!"

Cái này mặc dù là thất bại hàng mẫu, nhưng Thẩm Lãng cũng tuyệt đối sẽ không lưu lạc đi ra.

Tất cả mọi người nhất định phải tại chỗ uống hết.

Đối phương hơi hơi do dự vài giây đồng hồ, bởi vì sợ Thẩm Lãng ở bên trong hạ độc a.

Hơn nữa còn xuất ra một cây ngân châm thử độc.

Thẩm Lãng trong lòng khinh thường, ta nếu là hạ độc, dựa vào ngươi ngân châm có thể thử được đi ra?

Nhìn thấy Thẩm Lãng mỉa mai ánh mắt, đối phương không khỏi ngượng ngùng.

Sau đó ngửa đầu, trước mở mặt nạ một cái góc, quay lưng lại thân, uống một hơi cạn sạch.

Đón lấy, hắn liền lẳng lặng chờ đợi phát tác.

"A!"

Bỗng nhiên, hắn bỗng nhiên một trận hô to.

Không nghĩ tới a.

Cái này máu Hoàng Kim Long công hiệu vậy mà như thế nhanh chóng.

Cả người phảng phất muốn nổ tung.

Bắp thịt toàn thân không ngừng nhô lên.

Hoàn toàn có thể cảm giác được rõ ràng lực lượng tại tăng vọt.

Toàn bộ thân thể phảng phất muốn bay lên.

Mà lại nội tâm có một đám lửa, nháy mắt muốn đem cả người đốt thành tro bụi.

Quá mạnh!

Người này cũng nhìn thấy "Bốn trăm cân" tạ đá, không khỏi đi

qua.

Bỗng nhiên giơ lên.

Ta vậy mà trở nên mạnh như vậy?

Bốn trăm cân tạ đá đều có thể dễ như trở bàn tay một tay giơ lên?

Quá ngưu bức.

Cái này máu Hoàng Kim Long hàng thật giá thật.

Sáu ngàn kim tệ, quá trực, quá trực!

Người này cơ hồ nhịn không được muốn ngửa mặt lên trời thét dài!

Từ nay về sau, Ta XXXXX muốn quật khởi.

Gia tộc của ta muốn quật khởi.

Phụ thân, ta muốn để ngươi xem một chút, ta mới là sự kiêu ngạo của ngươi.

Sau đó, hắn hướng phía Thẩm Lãng cong xuống: "Thẩm công tử thật là thần nhân vậy, cáo từ!"

Thẩm Lãng nói: "Chậm đã!"

Đối phương nói: "Thẩm công tử, hữu duyên gặp lại, cái khác cũng không cần nhiều lời."

Lời này ý tứ phi thường minh bạch, ngươi không nên nghĩ biết thân phận của ta, mà lại cũng đừng nghĩ muốn ta đi ủng hộ Ninh Chính, đây là không thể nào.

Làm ăn là làm ăn, lập trường về lập trường.

Thẩm Lãng nói: "Ta có một câu lời khuyên."

Đối phương tràn ngập đề phòng nói: "Nói!"

Xăng xe, không thể thêm dầu diesel.

Không đúng, nói sai.

"Trong một tháng không được đụng nữ nhân, đụng một lần, máu Hoàng Kim Long công hiệu giảm xuống mười phần trăm!"

"Cáo từ!"

Đối phương sau khi nghe xong sao, trực tiếp rời đi.

Hắn một bên lao nhanh, trong lòng vô cùng hưng phấn.

Tốc độ của ta cũng biến thành nhanh như vậy?

Mà lại cảm giác trong cơ thể có vô cùng lực lượng a.

Ta không cần cưỡi ngựa về nhà, cũng không cần ngồi xe ngựa.

Ta muốn chạy về nhà, ta muốn quay chung quanh quốc đô chạy ba vòng.

Không cẩn thận đi qua Xuân Miên Cư cổng.

Nội tâm hỏa diễm vậy mà không cách nào ức chế, hắn không khỏi nhớ tới Thẩm Lãng lời khuyên, trong một tháng không thể đụng vào nữ nhân.

Ta liền đụng một lần, liền một lần!

Sau đó, hắn cắn răng một cái, giậm chân một cái, liền đi vào.

Từ đó có thể thấy được Thẩm Lãng là bực nào giữ mình trong sạch, bốn qua xuân cửa mà không vào!

. . .

Sau đó!

Thẩm Lãng phải bận rộn điên!

Bởi vì mua được máu Hoàng Kim Long người đã bắt đầu xếp hàng.

Mà lại mỗi người đều theo Trường Bình Hầu tước phủ cửa sau tiến đến.

Có một câu danh ngôn nói hay lắm, cửa sau nếu như đi được nhiều, cái kia cũng cùng cửa trước không hề khác gì nhau.

Không ai nói qua sao? Vậy coi như là ta nói.

Trường Bình Hầu tước phủ đông như trẩy hội.

Trác thị tới đưa trà thời điểm, phát hiện vô cùng quỷ dị một màn.

Ở đây mấy chục người, đều mặc giống nhau như đúc quần áo màu đen, đều mang mặt nạ màu đen.

Mà lại vì ẩn tàng hình thể, thậm chí mặc đấu bồng đen, còn mang theo găng tay đen.

Ngưu bức ngưu bức.

Bất quá các ngươi bộ dạng này, đoán chừng cũng không tiện uống trà đi.

Mà lại những người này ở giữa, lẫn nhau cũng không nói chuyện.

Không thể tiết lộ thân phận a.

Nếu không sẽ bị Thái tử cùng Tam vương tử phong sát.

Nhưng là một khi bỏ lỡ cải biến huyết mạch cơ hội, sẽ hối hận chung thân.

"Vương Lăng?" Có người khàn khàn hô.

"Không phải ta!" Có người vội vàng nói.

Lập tức, tất cả mọi người hướng hắn nhìn lại.

Người kia run lên, trực tiếp đứng dậy rời đi, đồng thời nói: "Ta chưa có tới nơi này!"

Nhưng là. . .

Sau nửa canh giờ, hắn lại tới.

Xen lẫn trong mấy người ở trong tiến đến.

. . .

Cứ như vậy!

Thẩm Lãng Hoàng Kim huyết mạch bán một ống lại một ống.

Toàn bộ một tay giao tiền, một tay giao hàng.

Mà lại không thể mang đi, muốn uống xuống dưới xác định hữu hiệu, lại lấy tiền.

Thẩm Lãng hoàn toàn là hoàng kim thu đến mỏi tay.

Ngay từ đầu còn mỗi một cây tinh tế kiểm nghiệm, về sau trực tiếp dùng X quang mắt quét qua.

Đương nhiên, bên trong cũng có riêng lẻ vài người chơi xấu.

Uống hết về sau, rõ ràng khởi công hiệu, lại vẫn cứ nói vô dụng, muốn đem hoàng kim lấy về.

Thẩm Lãng trực tiếp hạ lệnh, đem hắn mặt nạ lấy xuống, quần áo lột sạch, ném ra.

Đối phương lập tức đổi giọng, hữu hiệu hữu hiệu!

Mặc dù hắn cảm thấy mình mạnh lên, nhưng là đối mặt mấy chục danh nữ tráng sĩ, hắn cảm thấy mình khẳng định là đánh không lại.

Một số thời khắc, làm ngươi cảm thấy một việc sẽ rất thuận lợi thời điểm.

Trên thực tế!

Nó sẽ so trong tưởng tượng của ngươi càng thêm thuận lợi.

Đám này hoàn khố vì che giấu tai mắt người, mỗi người đều mang mặt nạ, giấu đầu lộ đuôi.

Cái này quá phù hợp Thẩm Lãng tâm ý a.

Cái này càng thêm không có chứng cứ a.

Một tháng sau, máu Hoàng Kim Long hiệu quả toàn bộ biến mất, các ngươi cũng đừng tới tìm ta.

Ta lúc nào bán qua ngươi máu Hoàng Kim Long?

Ngươi đừng tung tin đồn nhảm a?

Ngươi xuất ra chứng cứ a?

Có chữ viết theo sao? Có biên lai sao?

Không có đi!

Cái gì? Ngươi tại hoàng kim bên trên làm ký hiệu?

Không có ý tứ, tất cả hoàng kim ta đều hòa tan một lần nữa luyện thành vàng thỏi.

Ngươi nói đây là nhà ngươi hoàng kim? Vậy ngươi gọi nó, nếu như nó đáp ứng ngươi, đó chính là nhà ngươi, nếu không cũng không phải là!

Mà lại đám người này coi như cảm thấy mình huyết mạch bị cải biến, đại bộ phận cũng cẩn thận từng li từng tí che giấu, không dám biểu hiện ra ngoài.

Chỉ sợ bị Thái tử cùng Tam vương tử biết, cho gia tộc mang đến tai hoạ!

Nhưng là giấy chỗ nào bao được hỏa a?

Thái tử cùng Tam vương tử đã sớm biết.

Bọn hắn không biết cụ thể có ai tới Thẩm Lãng nơi này mua máu Hoàng Kim Long, nhưng biết Thẩm Lãng trong nhà đông như trẩy hội.

Như vậy bọn hắn có biện pháp ngăn cản sao?

Không có!

Cũng không thể đem Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ bao vây lại, không cho phép bất luận kẻ nào ra vào đi.

Mà lại quốc quân trước người khác một bước, phái hai ngàn cấm quân tiến vào Trường Bình Hầu tước phủ.

Ý kia còn không rõ hiển sao?

Bảo hộ Thẩm Lãng bán máu Hoàng Kim Long, bảo hộ hoàng kim!

Cứ như vậy!

Thẩm Lãng mỗi ngày đều đang bán.

Đến cuối cùng, thậm chí một câu đều không cần nói.

Cho máu Hoàng Kim Long.

Uống xong!

Giao tiền!

"Ta cho ngươi một câu lời khuyên!"

Đối phương không đợi Thẩm Lãng nói ra miệng, liền tiếp lời nói: "Không thể đụng vào nữ nhân!"

Ngưu bức.

Ngay cả sau cùng lời khuyên đều tiết kiệm tới!

Ba ngày sau đó!

Thẩm Lãng chịu không.

Công việc này quá buồn tẻ.

Hắn đem giao dịch làm việc toàn bộ giao cho Vũ Liệt cùng Hàm Nô.

Thuận tiện nói một tiếng!

Hàm Nô đã chỉ có một trăm năm mươi cân, sau đó cơ hồ muốn sáng mò mẫm tất cả mọi người mắt chó.

Không nghĩ tới, cái này vòng eo tám thước nữ tráng sĩ vậy mà thật là một cái mỹ nhân.

Lan tên điên ánh mắt quá độc.

Thẩm Lãng mỗi ngày một nửa thời gian dùng để ôm nữ nhi, một nửa kia thời gian dùng để làm thí nghiệm.

Cái gì thí nghiệm?

Đương nhiên là như thế nào cải biến người bình thường huyết mạch.

Tỉ như Mộc Lan bảo bối.

Hắn nhưng là đáp ứng rồi, muốn đem Mộc Lan biến thành thiên hạ đệ nhất cao thủ.

Cũng không thể nuốt lời đi.

Nhưng là khoa học thí nghiệm xác thực như là truyền thuyết như thế.

Thất bại là tất nhiên, thành công mới là ngẫu nhiên.

Thẩm Lãng đã thất bại mấy trăm hơn ngàn lần.

Thậm chí đã lật đổ vô số loại tưởng tượng.

Không biết đổi bao nhiêu lần lý luận phương hướng.

Nhưng nhìn qua, phảng phất không có chút nào hi vọng đồng dạng.

. . .

Thời gian như nước, tuế nguyệt như thoi đưa!

Thời gian mười ngày đi qua!

Khoảng cách Thẩm Lãng cùng quốc quân ước định nửa tháng kỳ hạn đã đến.

Hai người ước định, nếu như Thẩm Lãng tại trong nửa tháng gom góp nói ba trăm vạn quân phí, cái kia quốc quân liền sắc phong Ninh Chính vì Việt Quốc công.

Khoảng thời gian này đều là Vũ Liệt cùng Hàm Nô lại bán máu Hoàng Kim Long, Thẩm Lãng cơ hồ không chút chú ý qua.

Hắn biết đại khái, kiếm được tiền khẳng định vượt qua ba trăm vạn kim tệ, nhưng cụ thể có bao nhiêu, hắn thật không rõ ràng.

Cuối cùng một ngày này!

Thẩm Lãng xuất hiện tại giao dịch người trước mặt.

Người kia nhìn thấy Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, trước đó không phải hai nữ nhân đang bán không?

Làm sao hiện tại Thẩm Lãng tự mình đến bán?

"Thật có lỗi! Bán xong!"

Người kia chấn kinh.

Vậy mà bán xong? Làm sao có thể!

Ta thật hối hận a, ta vì cái gì không bỏ được cái này sáu ngàn kim tệ a.

Ta vẫn chờ hạ giá đâu?

"Thẩm công tử, ta nguyện ý thêm ra một trăm kim tệ, thêm ra một trăm kim tệ a."

"Xin lỗi, triệt để bán xong."

Sau đó Thẩm Lãng phất phất tay, trực tiếp hạ lệnh đem người kia ném ra!

Cái này một đợt rau hẹ xem như cắt xong!

Tốt như vậy sinh ý, tại thời gian rất lâu bên trong là không thể lại làm.

Cái này một đợt cắt tới quá ác, cần để cho rau hẹ nghỉ ngơi lấy lại sức.

Máu Hoàng Kim Long giao dịch, triệt để kết thúc!

Thẩm Lãng bắt đầu kiểm kê thu hoạch!

Đồng thời đem tất cả hoàng kim giao cho quốc khố.

Nhóm này hoàng kim, hắn một viên kim tệ cũng sẽ không lưu.

Toàn bộ dùng để làm quân phí.

Đi vào dưới mặt đất kim khố.

Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, cái này. . . Đây mới thực là núi vàng biển bạc a!

Tầm mắt đủ khả năng nhìn thấy địa phương, đều là vàng óng ánh hoàng kim a.

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Tổng cộng bán bao nhiêu hoàng kim?"

"493 vạn!"

"Bao nhiêu?"

"493 vạn!"

Ta, ông trời ơi.

Quốc quân chỉ yêu cầu hắn gom góp ba trăm vạn kim tệ.

Kết quả, Thẩm Lãng tại trong nửa tháng, gom góp gần năm trăm vạn!

Quá điên cuồng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 325: Quốc Quân Rung Động Mừng Như Điên! Kinh Người Khen Thưởng!

493 vạn kim tệ?

Sáu ngàn kim tệ một ống "Máu Hoàng Kim Long", giống như có chút trừ không hết a.

Vì ngăn ngừa những người này ở đây hoàng kim bên trên làm ký hiệu, Thẩm Lãng đem thu lại hoàng kim toàn bộ hòa tan một lần nữa đúc thành gạch vàng, trong này khẳng định là có hao tổn.

Mà lại kim tệ vẻn vẹn chỉ là thuận tiện tính toán mà thôi.

Thẩm Lãng trong tay có hơn hai ngàn ống máu Hoàng Kim Long, lúc này mới bán đi hơn tám trăm ống, còn thừa lại hơn một ngàn đâu.

Không có cách nào.

Quốc đô rau hẹ bị cắt xong.

Thậm chí quốc đô phụ cận quyền quý cũng bị thu hoạch một lần. ,

Có thể xuất ra nổi sáu ngàn kim tệ, mà lại trong nhà còn có một cái bất thành khí ăn chơi thiếu gia.

Hơn tám trăm hộ đã đến cuối.

Thu hoạch cái này một đợt về sau, ít nhất phải nhiều năm mới có thể lại trưởng thành.

"Chuẩn bị một chút, đem những này hoàng kim chở về hoàng cung đi!"

... . . .

Đón lấy, rung động quốc đô một màn xuất hiện!

Quốc đô bách tính thật sự là vội vàng không kịp chuẩn bị, nháy mắt bị sáng mò mẫm hai mắt.

Bao quát những này hộ tống hoàng kim cấm quân, cũng nháy mắt con mắt mở ra đến lớn nhất.

Trường Bình Hầu tước phủ cửa lớn mở ra.

Sau đó, một xe lại một xe hoàng kim vận ra.

Không có bất kỳ cái gì che lấp, vàng cam cam gạch vàng liền bày ở bên trên, ngay cả miếng vải đen đều không có che.

Năm cân một khối gạch vàng, một xe hơn ba ngàn cân, ròng rã một trăm xe.

Mặt trời chiếu xạ phía dưới, những này núi vàng quang mang đâm vào người hoàn toàn mắt mở không ra.

Mênh mông cuồn cuộn dọc theo Huyền Vũ đường lớn, tiến về hoàng cung.

Cái này hai ngàn cấm quân nhìn thấy những này hoàng kim, trong chốc lát cơ hồ muốn dọa nước tiểu.

Người cấm quân này Thiên hộ tìm tới Thẩm Lãng, run rẩy nói: "Thẩm công tử, cái này. . . Đây có phải hay không là quá kiêu căng a?"

Thẩm Lãng nói: "Ta lập tức quyên mấy trăm vạn, còn không cho phép ta cao điệu một chút?"

Ách!

Ngươi nói tốt có đạo lý.

Thế nhưng là cái này núi vàng biển bạc, liền để chúng ta hai ngàn người thủ hộ áp vận, áp lực quá lớn a.

Ta sợ bị đoạt a.

Thậm chí không sợ già thực nói cho ngươi, chúng ta cấm quân huynh đệ nhìn thấy ngày này văn con số hoàng kim, chính mình cũng muốn cướp sau đó giải tán về nhà.

Nhưng là không có cách nào , bất kỳ cái gì đều ngăn cản không Thẩm Lãng tao bao.

Buổi sáng ánh mặt trời chiếu tại đại địa.

Huyền Vũ đường lớn lên, ròng rã một trăm xe hoàng kim.

Trùng trùng điệp điệp.

Kim quang chói mắt.

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Không quản là ai?

Lão bách tính, thương nhân, quý tộc, du côn, lưu manh, quan viên.

Đều nhao nhao dừng bước lại.

Nhìn qua cái này vô số kể hoàng kim.

Núi vàng biển bạc a.

Ta. . . Mả mẹ nó!

Có thể nói trừ Ẩn Nguyên hội trưởng lão bên ngoài, không ai gặp qua như thế. . . Nhiều hoàng kim.

Thật đáng sợ a!

Vô số lão bách tính toàn thân đều đang run rẩy.

Cảnh tượng hoành tráng a.

Liền một màn này, đủ ta nói khoác ba mươi năm.

Tất cả mọi người nhìn ngốc ròng rã một khắc đồng hồ, ngay sau đó nhanh chóng chạy về trong nhà, hô phong hoán vũ, mang theo vợ dây lưng.

"Nương, nương, mau ra đây nhìn hoàng kim a."

"Nhi tử, mau ra đây nhìn thần tiên a."

"Nương tử, nương tử, mau ra đây, ta dẫn ngươi đi xem một kinh hỉ, kinh hỉ lớn. . . A! Hắn là ai? Hắn vì sao lại tại chúng ta dưới giường?"

Vòng vây tại Huyền Vũ đường lớn bên trên người càng tới càng nhiều.

Vô số người nội tâm ngưỡng vọng, cúng bái.

"Ông trời của ta a, nhiều như vậy hoàng kim cho ta một xe liền đủ a."

"Một xe, đừng nói giỡn! Cho ngươi một cây, liền có thể để ngươi chơi đến thận nổ tung."

"Ta thật muốn đi lên đoạt a, cướp được một cây, từ đây ta liền ở tại Hạnh Hoa trong lầu không ra."

Rất nhiều cái du côn lưu manh trông mà thèm tâm nóng, muốn hay không chơi một đợt lớn? Đoạt nha!

"Giá, giá, giá!"

Cấm quân Đại thống lĩnh nghe được tin tức về sau, cả người bị chấn động đến tê cả da đầu, lập tức suất lĩnh năm ngàn cấm quân đến đây bảo hộ hoàng kim, nhưng trong lòng muốn đem Thẩm Lãng cho hận chết.

Thẩm công tử ngươi cái tên điên này a.

Mấy trăm vạn hoàng kim, ngươi cứ như vậy nghênh ngang công khai vận chuyển?

Cái này tương đương với để một trăm cái không có mặc nữ nhân quần áo trên mặt đất chậm chạp a.

Nói sai, là không có mặc quần áo nữ nhân!

Vị cấm quân thống lĩnh này cũng bị nhóm này hoàng kim kích thích đầu óc choáng váng.

Ngay sau đó, Ninh Chính cũng tới, suất lĩnh lấy Thiên Việt phủ đề đốc thành vệ quân tới hộ tống nhóm này hoàng kim.

Vẻn vẹn hai khắc đồng hồ về sau, bảo hộ tại hoàng kim bên cạnh quân đội càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Những cái kia muốn làm kinh thiên đại sự du côn lưu manh nhanh lên đem đầu lùi về đến đũng quần đi.

Kém một chút a, chúng ta liền thành công đoạt mấy trăm vạn kim tệ.

Mặc dù không có thành công, nhưng về sau khoác lác lại có thể dùng để nói.

Thiên Đạo hội tân tấn trưởng lão Hoàng Đồng cũng nhìn xem nhóm này hoàng kim ngẩn người, hắn cũng là chuyên môn đến xem cảnh tượng hoành tráng.

Nói thật, hắn mặc dù đã là cao quý Thiên Đạo hội trưởng lão, nhưng nhiều như vậy hoàng kim đồng thời xuất hiện, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Quá rung động.

Bất quá, tiếp xuống tấm gương cùng cái khác xa xỉ phẩm sinh ý tại quốc đô khó thực hiện.

Thẩm công tử cái này một đợt thu hoạch quá hung ác, đem quốc đô kẻ có tiền đều tai họa qua một lần.

… . . .

Ẩn Nguyên hội tại Việt Quốc đô thành tổng bộ gọi ân tế lâu, ròng rã bảy tầng, tại quốc đô đã thuộc về nhà chọc trời.

Đứng tại chỗ cao nhất có thể quan sát toàn thành.

Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư Bá Đảo cùng nhi tử Thư Đình Ngọc liền đứng tại tầng thứ bảy, nhìn xem Huyền Vũ đường lớn bên trên những này hoàng kim đội xe.

Hai người này là gặp qua núi vàng biển bạc, nhưng lúc này cũng không nhịn được ánh mắt có chút mê ly.

Không nghĩ tới a, cái này nhỏ người ở rể vậy mà lợi hại đến nước này.

Nguyên bản Ẩn Nguyên hội là muốn mượn cơ hội này bức quốc quân đi vào khuôn khổ.

Bởi vì trừ Ẩn Nguyên hội bên ngoài, không có bất kỳ người nào có thể cấp cho Ninh Nguyên Hiến nhiều tiền như vậy.

Ai biết vẻn vẹn thời gian nửa tháng, Thẩm Lãng liền làm tới như thế. . . Nhiều tiền.

"Tên tiểu súc sinh này làm việc thật đúng là không có điểm mấu chốt a."

Thư Bá Đảo thở dài một tiếng.

Còn không phải sao?

Tiểu súc sinh này hoàn toàn không quan tâm đắc tội bất luận kẻ nào.

Nhưng thủ đoạn này cũng thật sự là kinh người.

Thiên hạ không quản cái gì sinh ý, đều không thể tại trong nửa tháng kiếm ba trăm vạn kim tệ, bao quát pha lê kính cũng không ngoại lệ.

Kết quả Thẩm Lãng kiếm năm trăm vạn.

Quả thực để người chấn động đến rùng mình.

"Tiếp xuống, quốc đô cần trải qua một lần đồng tiền lớn hoang, chúng ta Ẩn Nguyên hội sinh ý năm nay đại khái sẽ sụt giảm mấy thành."

"Tên tiểu súc sinh này, cái này một đợt cắt tới quá ác."

"Đây là cướp phú tế bần a, thật sự là thương thiên hại lí, đem tiền cho người nghèo, đại nghịch bất đạo, đại nghịch bất đạo."

Không sai, Thẩm Lãng cái này một đợt điên cuồng thu hoạch, liền là cướp phú tế bần.

Quốc quân cầm tới khoản này kim tệ, sẽ như thế nào?

Đầu tiên cho các binh sĩ phát quân lương, còn có đại chiến trợ cấp, mười mấy vạn binh sĩ đều sẽ phát một món tiền nhỏ.

Những binh lính này trên bản chất đều là người nghèo.

Tám vạn đại quân xuôi nam, cần vận chuyển vô số lương thảo, quân giới, quần áo, dược liệu mấy người, chí ít cần mười mấy vạn dân phu.

Thậm chí càng trưng dụng những này dân phu xe bò, xe lừa.

Những này đều muốn tiền.

Đương nhiên, nếu như đặc biệt không muốn mặt, cũng có thể cưỡng ép lao dịch.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến là bại gia tử.

Hắn đối quan viên cay nghiệt, nhưng đối bách tính thực ra cũng không tệ lắm, mạnh chinh lao dịch để bách tính bỏ tiền xuất lực chảy máu sự tình, hắn còn làm không ra.

Vì lẽ đó số tiền kia có rất lớn một bộ phận sẽ rơi vào mười mấy vạn dân phu trên thân.

Còn có đại lượng mua sắm lương thực, vải vóc vân vân.

Tóm lại khoản này con số trên trời tài phú, cuối cùng đều sẽ trở lại dân gian.

Nhưng là. . .

Những này sinh ý đều không có quan hệ gì với Ẩn Nguyên hội.

Bởi vì bọn hắn cùng quốc quân trở mặt, những vật tư này mua sắm tuyệt đối không có khả năng giao cho Ẩn Nguyên hội.

Tổn thất nặng nề a!

Thiên Đạo hội lại muốn kiếm một món hời.

"Chúng ta cái này một đợt tổn thất sẽ có bao nhiêu?" Thư Bá Đảo hỏi.

Thư Đình Ngọc nói: "Đơn thuần lương thực, vải vóc, dược liệu mua sắm, chúng ta tổn thất liền sẽ vượt qua một trăm vạn kim tệ trở lên, lại thêm kim tệ hối đoái lợi nhuận, tổn thất lớn hơn."

Thẩm Lãng tên súc sinh này!

Hắn cho Ẩn Nguyên hội mang đến bao lớn tổn thất?

Nộ Triều thành hai lần chiến bại, pha lê kính sinh ý, lại thêm lần này.

Mỗi một lần đại chiến, dĩ nhiên có người sẽ tổn thất, nhưng có người lại muốn phát đại tài.

Phát chiến tranh tài là Ẩn Nguyên hội cơ hội tốt nhất.

Ngưu bức nhất tổ chức, trực tiếp đầu tư chiến tranh.

Nếu không Ẩn Nguyên hội vì sao như vậy tích cực vay mượn quân phí?

Bởi vì những này quân phí rất lớn bộ phận đều sẽ lấy những phương thức khác, một lần nữa trở lại túi áo của bọn hắn.

Sau đó bộc phát đại chiến sinh ý, trên cơ bản cùng Ẩn Nguyên hội không có liên quan quá nhiều.

Phía dưới, Thẩm Lãng đội xe vừa vặn đi qua Ẩn Nguyên hội tổng bộ.

Thẩm Lãng phảng phất nhìn thấy Thư Bá Đảo.

Bỗng nhiên, hắn dừng lại, sau đó hướng phía trên lầu Thư Bá

Đảo phụ tử dựng thẳng lên hai cây ngón giữa.

Đón lấy, hắn vừa đi vừa về lăng không tát một phát.

Cứ việc cách thật xa, nhưng Thư Bá Đảo cùng Thư Đình Ngọc vẫn cảm thấy Thẩm Lãng cái này từng đạo cái tát hung hăng đánh vào trên mặt của bọn hắn.

Tên tiểu súc sinh này quá tiện!

Như thế tiện người là thế nào sống đến bây giờ?

"Phụ thân, nhất định phải trả thù!"

Thư Bá Đảo cách mấy trăm mét, nhìn xem Huyền Vũ đường lớn bên trên Thẩm Lãng, đục ngầu ánh mắt trở nên sắc bén lạnh lẽo.

Đúng vậy a, nhất định phải trả thù!

Nhất định phải cho Thẩm Lãng một lần khắc sâu tận xương trả thù, để hắn đau thấu tim gan.

Như thế nào mới có thể để Thẩm Lãng thương cân động cốt, thê thảm đau đớn vô cùng?

Vậy phải xem hắn cực kỳ coi trọng cái gì.

"Thẩm Lãng xác định tại cả nước vơ vét đặc thù trẻ đần độn sao?" Thư Bá Đảo nói.

Thư Đình Ngọc nói: "Đúng, mặc dù hắn làm được phi thường bí ẩn, nhưng động tác vẫn là quá lớn, vẫn là bị chúng ta trinh sát đến. Không chỉ vẻn vẹn chúng ta đang ngó chừng bí mật của hắn hành động, Thái tử cùng Tam vương tử cũng đều đang ngó chừng."

Thư Bá Đảo nói: "Hắn đây là muốn chế tạo thứ hai chi Niết Bàn quân a."

Thư Đình Ngọc nói: "Đúng!"

Thư Bá Đảo nói: "Hắn làm việc không có điểm mấu chốt, thiên mã tinh không. Nhưng là tại vì Ninh Chính đoạt dòng chính một chuyện lên, lại phi thường bình ổn, làm việc cực chính!"

Xác thực như thế!

Trước đó vì trợ giúp Kim thị gia tộc vượt qua tân chính nguy cơ, lại hoặc là diệt Tô thị gia tộc báo thù.

Thẩm Lãng làm việc đều không từ thủ đoạn, thiên đại tai hoạ cũng dám xông.

Lần này hắn trợ giúp Ninh Chính đoạt dòng chính, vì lẽ đó người đều sẽ cho rằng hắn sẽ tiếp tục làm ra không có chút nào ranh giới cuối cùng sự tình, tiếp tục oán trời oán đất đỗi không khí. Khẳng định sẽ cùng Thái tử, Tam vương tử đánh đến quên cả trời đất, thậm chí hoàn toàn không có điểm mấu chốt.

Kết quả cũng không có!

Thẩm Lãng cũng chỉ là trợ giúp Ninh Chính lớn mạnh thế lực, giúp hắn tăng cường quân bị.

Chưa từng có đi hại qua Thái tử, cũng không có hại qua Tam vương tử.

Hoàn toàn là nhất tốt cạnh tranh.

Cũng chính bởi vì điểm này, mới khiến cho quốc quân Ninh Nguyên Hiến đối với hắn càng thêm tín nhiệm.

"Cái này thứ hai chi Niết Bàn quân không thể lại để cho Thẩm Lãng luyện ra, nếu không Ninh Chính thật muốn nhất phi trùng thiên!"

"Vậy liền cần tại căn nguyên bên trên gãy hắn hi vọng!"

... . . .

Hoàng cung bên trong, quốc quân bị chấn động đến tóc dựng lên.

"Bao nhiêu?"

"493 vạn, Thiên Đạo hội Hoàng Đồng có ép buộc chứng, liền cho thêm bảy vạn, tiếp cận một cái số nguyên!"

Năm trăm vạn kim tệ?

Quốc quân hít sâu một hơi.

Hắn biết Thẩm Lãng có thể làm được.

Nhưng là không nghĩ tới sẽ như vậy điên cuồng.

Vốn chính là khó như lên trời nhiệm vụ, ngươi Thẩm Lãng chẳng những hoàn thành, hơn nữa còn vượt mức sáu thành.

Trên thế giới này còn có cái gì là ngươi làm không được?

Năm trăm vạn kim tệ a?

Năm nay bên trong quân phí đều hoàn toàn đủ.

Chẳng những cùng Căng Quân đại chiến quân phí đầy đủ, thậm chí cùng Sở quốc đại chiến quân phí cũng kém không nhiều.

Lợi hại, lợi hại a!

"Nghe nói hắn đem toàn bộ Việt Quốc huân quý hào môn đều thu hoạch một lần?" Ninh Nguyên Hiến nói.

Lê Chuẩn gật đầu nói: "Đại khái tiếp qua hơn mười ngày, những người này liền sẽ phát hiện mình mắc lừa."

"Ha ha ha! Thu hoạch thật tốt, thu hoạch thật tốt!"

Quốc quân đại hỉ!

...

Ròng rã hai canh giờ!

Nhóm này con số trên trời hoàng kim, mới bị giải vào trong hoàng cung.

Vì sao lâu như vậy?

Bởi vì Thẩm Lãng mệnh lệnh, nhóm này hoàng kim muốn vượt thành một vòng.

Quốc đô lão bách tính nghèo mấy đời không dễ dàng a, ta Thẩm Lãng muốn để tất cả mọi người mở rộng tầm mắt. Coi như không kiếm được nhiều tiền như vậy, cũng phải để các ngươi nhìn xem.

Hoàng Đồng oán thầm, Thẩm công tử ngươi đây là vì chính mình khoe khoang a?

Làm đại sự, sáng tạo kinh người kỳ tích, còn muốn che giấu?

Đây không phải ta Thẩm Lãng phong cách.

Nhất định phải khoe khoang đến cực hạn, đem ta Thẩm Lãng ngưu bức phong phạm khắc họa đến linh hồn của các ngươi chỗ sâu.

Muốn để các ngươi đố kỵ đến thổ huyết, chấn kinh đến cốt tủy run rẩy, ta cái này bức mới xem như gắn xong.

Cấm quân thống lĩnh hoàn toàn không có sức nhả rãnh.

Cuối cùng nhịn không được nói với Thẩm Lãng: "Thẩm công tử, không sai biệt lắm, không sai biệt lắm, nên biết người đều biết, nên nhìn thấy người cũng đều nhìn thấy."

Thẩm Lãng còn nói: "Có chút thanh lâu muội tử giữa trưa mới rời giường, bằng không chúng ta lại đi một vòng, khiến cái này muội tử cũng mở mang tầm mắt, các nàng vất vả một đêm, cũng thật sự là không dễ dàng."

"Đừng, tuyệt đối đừng! Thẩm công tử, lại đi chúng ta người nhận được, nhưng là vận hoàng kim con ngựa chịu lấy không."

"Được, vậy được, cái kia đưa vào cung đi, để bệ hạ cùng đám nương nương cũng chấn kinh một chút!"

...

Ninh Nguyên Hiến xác thực chấn kinh!

Mặc dù hắn đã sớm biết nhóm này hoàng kim số lượng, nhưng chân chính nhìn thấy thời điểm vẫn là nhận đả kích cường liệt.

Đi qua trong tay hắn tiêu xài hoàng kim là con số trên trời, thậm chí hắn thiếu nợ nần đều viễn siêu năm trăm vạn.

Thế nhưng là duy nhất một lần nhiều như vậy hoàng kim, hắn cũng là lần thứ nhất nhìn thấy.

Không có cách, hắn là phá sản quân vương, hàng năm tiền chẳng những không đủ xài, còn có thâm hụt, nội khố là tồn không hạ tiền gì.

Hiện tại nhóm này hoàng kim, toàn bộ muốn vào hắn nội khố.

Ta Ninh Nguyên Hiến chưa bao giờ như hôm nay như thế rộng qua a.

Không chỉ Ninh Nguyên Hiến đến xem náo nhiệt, trong cung phi tử trừ vương hậu bên ngoài, cũng đều ra nhìn hoàng kim.

Ròng rã qua chân mắt nghiện về sau.

Ninh Nguyên Hiến hạ lệnh, đem hoàng kim vận đến trong vương cung kho bên trong.

Bắt đầu từ ngày mai, nhóm này hoàng kim liền sẽ kịch liệt giảm bớt.

Bởi vì rất nhiều lương thực, vải vóc, dược liệu mấy người đều đã mua sắm hoàn tất, liền đợi đến thanh toán.

Còn có trưng dụng dân phu, cũng phải tới lĩnh tiền.

...

"Thẩm Lãng, lợi hại, lợi hại!"

"Quả nhân đáp ứng ngươi, muốn sắc phong Ninh Chính vì Việt Quốc công, tuyệt không đổi ý!"

"Bất quá, tiếp qua hơn mười ngày những cái kia mua máu Hoàng Kim Long người liền sẽ phát hiện mắc lừa, ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?" Quốc quân hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, chúng ta muốn biết rõ ràng mấy chuyện."

"Thứ nhất, ta cho tới bây giờ đều chưa hề nói máu Hoàng Kim Long có thể cải biến huyết mạch thiên phú a, ta cho tới bây giờ cũng không hề giảng qua. Đều là chính bọn hắn cho là như vậy, mà lại ta cho tới bây giờ đều không có chủ động rao hàng, đều là bọn hắn tìm tới cửa đau khổ cầu khẩn, ta mới bán cho bọn hắn."

"Thứ hai, ta nhiều lần lời khuyên, dùng xong máu Hoàng Kim Long về sau không thể đụng vào nữ nhân, không thể đụng vào nữ nhân, kết quả không nghe a, long huyết lực lượng xói mòn ánh sáng, cái này không thể trách ta."

"Thứ ba, bán máu Hoàng Kim Long kiếm được tiền, ta một vóc dáng đều không có cầm, còn lấy lại hơn mấy trăm kim tệ đâu. Tất cả hỏa hao tổn, đều là ta tự móc tiền túi bổ sung."

Phía trước hai cái lý do là cưỡng từ đoạt lý.

Nhưng đầu thứ ba, lại là thật lẽ thẳng khí hùng.

Không quản bán bao nhiêu tiền, Thẩm Lãng một vóc dáng đều không có cầm.

Vừa rồi mang theo nhóm này hoàng kim dạo phố, chính là vì để người trong thiên hạ nhìn xem rõ ràng.

Ta Thẩm Lãng liền xem như lừa gạt tiền, cũng là vì nước lừa gạt.

Các ngươi có bản lĩnh tìm quốc quân đi? Đừng đến tìm ta.

Quốc quân cười nói: "Ngươi thật không có ý định trở về tránh một chút danh tiếng?"

"Không tránh, chẳng lẽ lại bọn hắn còn dám đánh ta hay sao?" Thẩm Lãng nói: "Lại nói không có chứng từ, không có biên lai, tùy tiện tới một cái a miêu a cẩu nói mình dùng tiền mua ta máu Hoàng Kim Long mắc lừa, chẳng lẽ ta cũng phải nhận?"

Ngưu bức!

Quốc quân cười đến bắp thịt trên mặt đều có chút đau, không khỏi dùng tay vỗ vỗ, sau đó sắc mặt dần dần trở nên nghiêm túc lại.

"Thẩm Lãng, ngươi làm tốt, làm được rất tốt!"

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, quốc quân ngươi đừng như vậy nghiêm trang khích lệ ta, ta thật không quen.

Luôn cảm giác ngươi lại muốn lừa ta.

"Không phải là bởi vì khoản này hoàng kim chuyện." Quốc quân nói: "Mà là tại trợ giúp Ninh Chính đoạt dòng chính một chuyện lên, ta lúc đầu thật lo lắng ngươi vô pháp vô thiên đi hại Thái tử, đi hại Ninh Kỳ, liền như là trước ngươi đối Tô Nan như thế, hãm hại thủ đoạn liên tiếp dùng bất cứ thủ đoạn nào. Kết quả ngươi hoàn toàn không có, thậm chí Thái tử nhất hệ, Ninh Kỳ nhất hệ xuất thủ hại ngươi, ngươi cũng bảo trì khắc chế, nhìn chung quốc gia đại cục, cái này rất tốt! Tại đoạt dòng chính một chuyện lên, ngươi từ đầu đến cuối đang kiến thiết, mà không phải phá hư! Mà lại dùng sự thực cải biến cái nhìn của ta, để ta thấy rõ ràng Ninh Chính, điểm ấy rất tốt!"

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, Việt Quốc đi qua mấy chục năm. . ."

"Được, ta biết ngươi muốn nói gì." Quốc quân tranh thủ thời gian dừng lại.

Bởi vì Thẩm Lãng lại muốn lời nhàm tai, chỉ cây dâu mà mắng cây hòe nói hắn Ninh Nguyên Hiến phá sản, vì Việt Quốc lưu lại rất nhiều tai hoạ ngầm, cần Ninh Chính dạng này chuyên cần chính sự kiên nghị quân chủ giải quyết những nguy cơ này.

Nói gần nói xa đều phảng phất nói ta cho về sau quân vương lưu lại một cái cục diện rối rắm.

Có một số việc quả nhân biết sai, ngươi cũng không cần một mực lấy ra nói.

"Chí ít đến bây giờ, Ninh Chính biểu hiện được rất tốt." Ninh Nguyên Hiến nói.

Thực ra theo mặt ngoài nhìn, Ninh Chính vẫn là rất chật vật, vẫn như cũ sứt đầu mẻ trán.

Nhưng quốc quân nhìn vấn đề dù sao càng thêm khắc sâu.

Ninh Chính làm việc rất chính, giải quyết nguy cơ đều là theo rễ bên trên giải quyết vấn đề, mà không phải cảnh thái bình giả tạo.

Việt Quốc cục diện bây giờ, dựa vào quét vôi tượng là không được.

Bỗng nhiên Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Thẩm Lãng, Ninh Chính người này làm việc rất cứng nhắc, vạn nhất hắn kế vị, nhất định sẽ phổ biến tân chính, cho đến lúc đó đám lửa này liền sẽ đốt tới nhà ngươi trên đầu."

Thẩm Lãng nói: "Ta Kim thị gia tộc hoàn toàn có thể đem hiện tại đất phong giao ra, cũng có thể đem tư quân giao ra, chúng ta chỉ cần hạm đội!"

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến không khỏi kinh ngạc.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, ở trước đó ta khẳng định phải trước tiên đem Tiết thị gia tộc diệt đi."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến tê cả da đầu, tranh thủ thời gian đổi chủ đề.

Bởi vì Tiết thị gia tộc cũng là hắn tâm phúc a, ngươi Thẩm Lãng luôn mồm muốn diệt Tiết thị toàn tộc, quốc quân nghe được xác thực không quá quen thuộc.

Bỗng nhiên quốc quân nói: "Thẩm Lãng, có người muốn hại ngươi, nhưng biết sao?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đương nhiên biết, có người muốn đụng đến ta mệnh căn tử, Thái tử, Tam vương tử, Ẩn Nguyên hội ba nhà liên thủ muốn hủy ta Niết Bàn quân."

Quốc quân thở dài một tiếng.

Nội tâm của hắn rất thất vọng.

Tại trận này đoạt dòng chính chi tranh bên trong, nhất vô pháp vô thiên Thẩm Lãng ngược lại lấy đại cục làm trọng, bảo trì khắc chế, không có chà đạp ranh giới cuối cùng.

Ngược lại Thái tử cùng Tam vương tử bên kia, thủ đoạn có chút bẩn.

Thậm chí đối với hắn cái này quân vương cũng có chút xem thường.

Thẩm Lãng Niết Bàn quân là của ai?

Thẩm Lãng? Ninh Chính?

Không, cuối cùng tới nói cái này Niết Bàn quân là Việt Quốc! Là ta Ninh Nguyên Hiến.

Tương lai trên chiến trường, Niết Bàn quân sẽ đưa đến cái tác dụng gì? Các ngươi chẳng lẽ trong lòng không có số sao? Thậm chí có thể sẽ ảnh hưởng chiến cuộc.

Ninh Nguyên Hiến đối chi này Niết Bàn quân ôm lấy vô cùng to lớn hi vọng!

Các ngươi đoạt dòng chính không có vấn đề, nhưng không thể tổn hại Việt Quốc lợi ích.

Mà các ngươi hành động, đã bắt đầu tổn thương đến Việt Quốc lợi ích, tổn thương đến quả nhân lợi ích. Một chỗ đặt sẵn Việt Quốc lợi ích tại không để ý người, ta như thế nào tin tưởng các ngươi có thể làm tốt cái này quân vương?

Khách quan mà nói, vùi đầu làm việc, sứt đầu mẻ trán Ninh Chính, nhìn qua liền muốn thuận mắt rất nhiều.

"Thẩm Lãng, cần ta ra tay giúp đỡ sao? Cần ta ngăn cản bọn hắn sao?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Thẩm Lãng cười nói: "Không cần."

Quốc quân cười nói: "Thật không cần? Bọn hắn nhưng là muốn gãy mạng ngươi rễ a."

Thẩm Lãng im lặng, bệ hạ ngươi đừng mò mẫm ví von tốt a, nghe vào giống như có người muốn tới cắn đứt ta chim đồng dạng.

Niết Bàn quân là cực độ trọng yếu, bọn hắn là Ninh Chính điện hạ đoạt dòng chính mệnh căn tử, là ta Thẩm Lãng đánh bại Thái tử cùng Tam vương tử mệnh căn tử.

Nhưng. . . Không phải ta Thẩm Lãng mệnh căn tử, ta mệnh rễ rất tốt.

"Được, cái kia quả nhân liền đối ngươi rửa mắt mà đợi." Ninh Nguyên Hiến nói.

Tiếp lấy Ninh Nguyên Hiến trầm mặc thật lâu, hắn phảng phất đang do dự, giống như là muốn làm một cái kinh người quyết định.

Trọn vẹn một hồi lâu, quốc quân nói: "Thẩm Lãng, ngươi việc này làm được tốt, quả nhân muốn khen thưởng Ninh Chính. Quả nhân có thể thay ngươi đánh Thái tử một bạt tai."

Thẩm Lãng giật mình.

Bệ hạ, không phải sao?

Ngài, ngài làm việc mạnh như vậy? Nếu như không có đoán sai, quốc quân việc này phải có đại động tác?

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lần này đại quân Nam chinh, cần tiến hành tế thiên đại điển. Trước đó đều là quả nhân tế thiên, Thái tử đọc tế văn, lần này để Ninh Chính tới đọc, có vấn đề sao?"

Thẩm Lãng thật chấn kinh.

Bệ hạ, ngươi cử chỉ này rất mạo hiểm a.

Để Ninh Chính đọc tế thiên văn, đương nhiên là đối Thái tử một lần đả kích.

Bình thường mà nói, chỉ có thiếu quân mới có tư cách làm chuyện này, ngài hành động này thực sự hơi mãnh liệt a.

Thế nhưng là ai cũng biết, Ninh Chính là có cà lăm cà lăm a, mà lại càng khẩn trương liền càng dễ dàng cà lăm.

Tế thiên văn, nhưng là muốn ngay trước văn võ bá quan cùng mấy vạn đại quân mặt lớn tiếng đọc lên, chẳng những muốn lưu loát, hơn nữa còn muốn trầm bồng du dương, tình cảm dồi dào, thậm chí càng mang một chút chút vương giả khí tức.

Ninh Chính như biểu hiện tốt, cố nhiên là lộ mặt, mà lại là quốc quân cho thiên hạ một cái cự đại tín hiệu.

Đối với Ninh Chính đoạt dòng chính tới nói, hoàn toàn là to lớn thắng lợi.

Nhưng Ninh Chính như biểu hiện không tốt, tại đọc tế thiên văn thời điểm cà lăm cà lăm đâu?

Vậy liền trở thành thiên hạ trò cười.

Thậm chí về sau coi như hắn từ bỏ cà lăm mao bệnh cũng vô dụng.

Tại toàn bộ thiên hạ xem ra, miệng của hắn ăn mãi mãi cũng được không.

Thế nhưng là hắn như biểu hiện được tốt, chiếc kia ăn cái này nhãn hiệu liền vĩnh viễn rời đi hắn, coi như về sau hắn nói chuyện thời điểm tiếp tục cà lăm, cũng không phải rất quan trọng.

Mấu chốt cái tín hiệu này quá mấu chốt, quốc quân ủng hộ

Ninh Chính!

Đây đối với Ninh Chính đoạt dòng chính, hoàn toàn bay vọt về chất.

"Có vấn đề sao?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Thẩm Lãng lâm vào trầm mặc.

Đúng vậy a? Có vấn đề sao?

Ninh Chính đã rất cố gắng, mấy tháng này thời gian đến, mỗi ngày miệng bên trong đều ngậm lấy một cục đá nói chuyện.

Đầu lưỡi đều mài hỏng, miệng bên trong một số thời khắc thậm chí đều đang bốc lên máu.

Nhưng là. . .

Cà lăm tật xấu này thực sự quá khó sửa đổi.

George VI cả một đời đều không có chữa khỏi, mà lại tại quốc vương diễn thuyết bên trong, cũng không có hoàn toàn vượt qua cà lăm.

Ninh Chính bình thường nói chuyện cố ý thả chậm tốc độ nghe vào còn tốt, đã không có rõ ràng cà lăm. Bất quá một khi kích động khẩn trương thời điểm, vẫn sẽ có cà lăm.

Thế nhưng là lần này cơ hội quá quý giá.

Bây giờ Ninh Chính đã bộc lộ tài năng, nhưng là hắn thượng vị vẫn là lọt vào thiên hạ quần thần phản đối.

Tất cả mọi người lý do để phản đối đều rất nhất trí.

Một cái cà lăm cà lăm người, làm sao có thể đăng cơ làm vua? Đây chẳng phải là quốc gia sỉ nhục?

Ninh Chính dung mạo không đẹp nhìn, lại đen lại thấp, hơn nữa còn có rõ ràng bớt.

Thế nhưng là làm thần tử không thể tại tướng mạo bên trên công kích Ninh Chính, chỉ có thể tại cà lăm một chuyện bên trên phản đối Ninh Chính thượng vị.

Mà lại thiên hạ quần thần cũng nói rất có lý.

Tại bây giờ hoàn cảnh bên trong, xác thực tha thứ không một cái cà lăm cà lăm người làm nhất quốc chi quân.

Mà lại, quốc quân không phải là không có khỏe mạnh xuất sắc nhi tử.

Một khi Ninh Chính tại tế thiên đại điển bên trên biểu hiện xuất sắc, kinh diễm bắn ra bốn phía, vậy liền ngăn chặn thiên hạ quần thần miệng, về sau ai cũng không thể cầm cà lăm một chuyện cản trở Ninh Chính.

"Thẩm Lãng, có vấn đề sao?" Quốc quân lại một lần nữa hỏi: "Thời gian không nhiều, ba ngày sau đó quả nhân liền muốn tế thiên, nếu như Ninh Chính muốn dựa vào ngậm hòn sỏi uốn nắn cà lăm mao bệnh, vậy khẳng định là không kịp. Ngày đó Ninh Chính chẳng những muốn lưu loát, mà lại muốn đầy đủ kinh diễm."

Đầy đủ kinh diễm?

Vậy liền không thể khiến George VI trình độ, mà là muốn hi nguyên thủ trình độ.

Đối với người bình thường tới nói, nói chuyện chính là nói chuyện.

Mà đối với quân vương cùng nguyên thủ tới nói, diễn thuyết là trọng yếu nhất chính trị bản lĩnh.

Nhất là hậu thế Địa Cầu, ngươi chỉ cần diễn thuyết ngưu bức tổng thống đều có thể tuyển chọn.

Trình độ nào đó, hi nguyên thủ liền là dựa vào diễn thuyết lập nghiệp.

Dựa vào diễn thuyết, hắn có thể đem vô số người kích động đến nhiệt huyết sôi trào, thậm chí linh hồn va chạm!

"Được, không có vấn đề!" Thẩm Lãng gật đầu nói.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng ngươi xác định? Ngươi cũng đã biết một khi hắn cà lăm, đó chính là nện toàn trường, đối với hắn đoạt dòng chính hoàn toàn là đả kích trí mạng! Nếu không có nắm chắc, ngươi không nên mạo hiểm, ta vẫn như cũ đem đọc tế thiên văn sự tình giao cho Thái tử Ninh Dực."

Thẩm Lãng nói: "Ta cam đoan tại tế thiên đại điển bên trên Ninh Chính điện hạ biểu hiện nhất định kinh diễm bắn ra bốn phía, đinh tai nhức óc, linh hồn va chạm, làm cho tất cả mọi người đối với hắn lau mắt mà nhìn!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái kia quả nhân rửa mắt mà đợi, ngươi chỉ có ba ngày thời gian! Nếu như ngươi xác định không có vấn đề, ta sẽ hạ chỉ cho Ninh Chính, chính thức tuyên cáo chuyện này."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Không có vấn đề!"

...

Xế chiều hôm đó!

Quốc quân hạ chỉ, đại quân sắp Nam chinh, khuynh quốc chiến sắp bộc phát, ba ngày sau tiến hành tế thiên đại điển.

Trường Bình hầu Ninh Chính, chuẩn bị tại tế thiên đại điển bên trên đọc tế thiên văn.

Cái này ý chỉ mới ra.

Nháy mắt gây nên sóng to gió lớn!

Thậm chí trực tiếp che giấu năm trăm vạn hoàng kim một chuyện.

Tất cả mọi người lại một lần nữa bị chấn kinh!

Bệ hạ đây là ý gì a?

Đọc tế thiên văn, kia là Thái tử sự tình a?

Vì sao giao cho ngũ vương tử Ninh Chính?

Bệ hạ phát ra tới cái tín hiệu này quá kinh người.

Chẳng lẽ Thái tử vị trí bất ổn?

Ninh Chính điện hạ muốn thượng vị?

Bệ hạ trong lòng cân tiểu ly đã khuynh hướng Ninh Chính?

Bất quá bệ hạ a, lần này gom góp quân lương công lao là Thẩm Lãng lập, hoàn toàn không có quan hệ gì với Ninh Chính.

Ninh Chính là cà lăm, mọi người đều biết!

Lần này tế thiên đại điển cỡ nào trọng yếu?

Khuynh quốc chiến, khẩn cầu thượng thiên cùng thánh nhân phù hộ.

Đây là cỡ nào thần thánh thời khắc?

Nếu như Ninh Chính đọc tế thiên văn thời điểm phạm cà lăm, chẳng những uy nghiêm quét rác, mà lại cũng là đối đầu thiên hòa thánh nhân bất kính.

Thượng thiên một khi giáng tội, vậy cái này một trận khuynh quốc chiến chẳng phải là không rõ?

Đây là liên quan đến quốc vận sự tình, bệ hạ ngươi thực sự là quá qua loa.

Chúng ta biết lần này Ẩn Nguyên hội vay mượn một chuyện lên, bệ hạ ngài cùng Thái tử có to lớn khác nhau, ngài muốn gõ Thái tử.

Nhưng vậy cũng không thể đem quốc gia đại sự xem như trò đùa a?

Thế là, còn không có đợi đến ngày thứ hai triều hội, văn võ quần thần tấu chương như là như tuyết rơi bay vào trong cung.

Tất cả mọi người phát ra tiếng!

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ không có thượng tấu chiết, nhưng là Chúc Nhung lại bên trên.

Cái này đã đại biểu Chúc thị gia tộc thái độ.

Vô số tấu chương, thật cơ hồ muốn đem quốc quân Ninh Nguyên Hiến bao phủ.

Bệ hạ ngài làm quân vương, cũng không thể như thế tùy hứng.

Lần này tế thiên liên quan đến quốc vận, nếu như có sơ xuất, vậy đối đại quân sĩ khí là bực nào đả kích?

Vạn nhất đối khuynh quốc chiến có điềm xấu báo hiệu, ai có thể chịu nổi trách nhiệm này?

Lần này Nam chinh thống lĩnh quân đội Đại tướng là Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngạo, làm chủ soái hắn không có thượng tấu chương, nhưng lại bí mật yết kiến quốc quân, mịt mờ biểu đạt chính mình ý tứ.

Hi vọng bệ hạ nghĩ lại.

Một trận chiến này liên quan đến quốc vận, mà lại tế thiên hiện trường sẽ có hơn vạn đại quân ở đây.

Loại này tế thiên đại điển mỗi một cái chỗ rất nhỏ đều sẽ bị phóng đại, thậm chí bị coi là thượng thiên báo trước.

Vạn nhất phạm sai lầm, hậu quả thật sự là thiết tưởng không chịu nổi.

Ninh Nguyên Hiến chỉ nói một câu, quả nhân tâm ý đã quyết.

Hắn mặt ngoài thái độ phi thường kiên định, nhưng trong lòng cảm nhận được vô cùng áp lực.

Cơ hồ tất cả văn võ đại thần, toàn bộ đều biểu thị phản đối.

Vô số tấu chương, thật giống như thủy triều.

Ninh Nguyên Hiến còn không có trải qua một lần trường hợp như vậy, trong triều quan viên không quản bất luận cái gì phe phái, toàn bộ đường kính nhất trí.

Đứng tại thiên hạ quần thần mặt đối lập, cho dù là làm quốc quân có chút kinh hồn táng đảm.

Thậm chí nội tâm của hắn đều có một chút hối hận.

Quá qua loa!

Bởi vì năm trăm vạn kim tệ tới tay nguyên nhân, khiến cho hắn quá kích động.

Quả nhân quả nhiên không phải một cái tỉnh táo quân vương.

Mỗi lần vừa được ý, hắn liền dễ dàng phiêu.

Mà lại lần này Thái tử quả thật làm cho hắn tức giận.

Bất quá bây giờ coi như hối hận cũng muộn.

Ván đã đóng thuyền, gương vỡ khó lành!

Ninh Chính, ngươi tuyệt đối không nên để quả nhân thất vọng a!

Tế thiên đại điển bên trên nếu như ngươi biểu hiện nện, cái kia quả nhân cũng phải bị ngàn người chỉ trỏ, về sau nếu như chiến cuộc bất lợi, khả năng tất cả chịu tội đều sẽ đẩy lên trên đầu của ngươi, thậm chí quả nhân trên đầu.

Thẩm Lãng, quả nhân tin tưởng ngươi!

Ngươi trước kia mỗi lần đều lên diễn kỳ tích, lần này cũng không cần ngoại lệ!

... . . .

Trường Bình Hầu tước phủ!

Ngũ vương tử Ninh Chính toàn thân đều đang run rẩy.

Hắn vừa mới tiếp vào ý chỉ, tế thiên đại điển bên trên từ hắn đọc tế văn.

Đây đương nhiên là thiên đại hảo sự, thiên đại khen thưởng.

Thế nhưng là, thế nhưng là hắn thật không được a.

Miệng của hắn ăn còn không có uốn nắn tới.

Cái này phụ vương thực sự là quá. . . Tính tình hóa!

Chỉ có ba ngày thời gian a!

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, tế thiên đại điển lên, ngài không chỉ vẻn vẹn không thể cà lăm, không chỉ vẻn vẹn muốn lưu loát. Mà lại ngài biểu hiện kinh diễm hơn toàn trường, muốn đinh tai nhức óc, muốn để người theo sâu trong linh hồn cảm giác được từng đợt run rẩy."

Ninh Chính bờ môi run rẩy nói: "Thẩm, thẩm, Thẩm Lãng, ta. . . Ta, ta, ta thật làm, làm. . . Không đến."

Lan tên điên cùng Khổ Đầu Hoan, Lê Chuẩn tại bên cạnh nghe xong, cả người đều muốn bất tỉnh đi.

Ninh Chính điện hạ trước đó đã cải thiện rất nhiều cà lăm, hiện tại lại trở nên vô cùng nghiêm trọng.

Thậm chí cà lăm đến nỗi ngay cả lời nói đều nói không rõ ràng.

Chỉ có ba ngày thời gian, tại tế thiên đại điển bên trên hắn sẽ chỉ càng khẩn trương.

Thật sẽ làm đập!

Thẩm Lãng nói: "Ninh Chính điện hạ, ngươi tin tưởng ta sao? Ngươi tin tưởng ta! Ba ngày thời gian, dư xài, tế thiên đại điển, ta nhất định khiến ngươi kinh diễm toàn trường!"

Chương 326: Lãng Gia Lại Sáng Tạo Kỳ Tích! Quá Kinh Diễm

Trung Quốc trong lịch sử, tế thiên đại điển tại Minh Thanh hai đời đến đỉnh phong.

Dưới tình huống bình thường ba năm một tế, lễ nghi phức tạp cực hạn, nhiều quy củ như lông trâu, nửa điểm cũng không thể vượt qua.

Năm đó Càn Long Hoàng đế tế thiên, cũng bởi vì tế phẩm không đúng chỗ, khắc chữ không rõ rệt, thậm chí đệm chăn bày không đủ chỉnh tề mà nổi trận lôi đình chi nộ, Công bộ Thượng thư, Thị lang, Lễ bộ Thượng thư, Thị lang chờ đại thần bị cách chức.

Cảm tưởng giống sao?

Cũng bởi vì những chi tiết này không đúng chỗ, lục bộ Thượng thư liền bãi miễn hai vị.

Ninh Nguyên Hiến đối đại thần đã tính hung ác, những năm này cho đến bây giờ hắn động đậy quan lớn nhất viên cũng chỉ bất quá là Thị lang cấp mà thôi.

Cái gọi là đại sự quốc gia, ở chỗ tế tự cùng chiến tranh.

Nhung liền là chiến sự, mà tế tự còn muốn xếp tại phía trước, có thể thấy được nó trọng yếu tính.

Đương nhiên, vương triều Đại Viêm tế thiên đại điển còn chưa tới như thế hà khắc tình trạng.

Chí ít quân vương không cần ngay cả đói năm ngày bụng, chí ít không cần mấy tháng trước liền bắt đầu chuẩn bị.

Nhưng lần này tế thiên cùng thường ngày có chỗ khác biệt, dù sao đây là muốn cùng Căng Quân cùng Sa Man tộc tiến hành khuynh quốc chiến.

Vì lẽ đó lại thế nào coi trọng cũng không đủ.

Chí ít Lễ bộ quan viên đã vì đó chuẩn bị hai tháng.

Mà thái tử điện hạ đã tìm mười cái đại nho, dốc hết tâm huyết viết ra một thiên tế thiên sơ, mà lại đọc thuộc lòng đến thuộc làu, thậm chí mỗi một chữ hẳn là phát đa trọng âm điệu, đều châm chước rất nhiều lần.

Kết quả quốc quân ý chỉ một chút, đem đọc tế thiên sơ nhiệm vụ giao cho Ninh Chính.

Đây đối với Thái tử đả kích có thể nghĩ.

Thậm chí, đây là quốc quân lần thứ nhất chân chính gõ Thái tử.

Trước đó Thẩm Lãng diệt Tô Nan trở về quốc đô, Thái tử mệnh lệnh Trương Triệu bắt Thẩm Lãng, quốc quân đều nhẫn.

Hắn nói qua, Thái tử là nền tảng lập quốc, không thể tuỳ tiện dao động Thái tử quyền uy.

Bởi vì quốc quân bất luận cái gì gió thổi cỏ lay, đều có thể bị cho rằng là muốn đổi Thái tử.

Chí ít tin tức sau khi truyền ra, phủ thái tử đại môn đóng chặt, không cho phép bất luận cái gì tới cửa bái phỏng.

Về phần Thái tử làm cái gì ở bên trong? Có phải là giết người? Vẫn là nện đồ vật?

Liền không được biết!

…

Mà đối với Thẩm Lãng tới nói, đầu tiên muốn viết một thiên tốt nhất tế thiên văn.

Tế thiên văn rất tốt viết, nhưng cũng siêu cấp khó tả.

Nói xong viết, bởi vì nó xem như điển hình nhất công văn.

Bản thân phát huy tính rất nhỏ.

Liền là ca tụng thượng thiên, ca tụng thượng cổ chư thần Tam Hoàng Ngũ Đế, ca tụng sơn hà, ca tụng vạn dân vân vân.

Lần này tế thiên là vì Nam chinh, là vì đánh Sa Man tộc, đánh Căng Quân.

Như vậy có thể tại tế thiên văn bên trong ghi lại việc quan trọng Căng Quân xấu, Sa Man tộc dã man cũng tàn tật bạo sao?

Tuyệt đối không thể!

Thậm chí không thể nửa chữ nâng lên Căng Quân, cũng không thể nửa chữ nâng lên trận chiến tranh này.

Nếu không Thiên thần xem xét, ngươi cũng quá hiện thực a.

Cái này như cùng đi bái Phật, ngươi có thể thỉnh cầu Bồ Tát phù hộ người nhà khỏe mạnh, nhưng cũng không thể thỉnh cầu Bồ Tát phù hộ ngươi bên trong năm trăm vạn xổ số.

Vì lẽ đó tế thiên văn yếu tố đầu tiên, thậm chí yếu tố duy nhất liền là ca tụng!

Muốn lộng lẫy, muốn rung động, đọc lên tới muốn như là tiên âm!

Thẩm Lãng ngay lập tức tìm đến liền là Minh triều tế thiên văn, xuất từ « Đại Minh hội điển » thứ tám mươi hai cuốn.

Như vậy cái này Đại Minh hội điển là ai biên soạn đây này?

Trước có Lý Đông Dương, sau có Thân Thời Hành.

Lý Đông Dương, nhị giáp thứ nhất tiến sĩ, cũng chính là cả nước thứ tư, đảm nhiệm Đại học sĩ, nội các thủ phụ, Thái tử thái sư.

Thân Thời Hành, Gia Tĩnh bốn mươi mốt năm thi đình Trạng nguyên, Đại học sĩ, nội các thủ phụ, Thái tử thái sư.

Vì lẽ đó hai người này biên soạn hội điển đến cỡ nào ngưu bức? Có thể nghĩ.

Bản này tế thiên văn là viết như vậy.

Tại xưa kia Hồng Hoang mới bắt đầu này, hỗn úng lụt, Ngũ Hành chưa vận này, hai diệu không rõ, tại bên trong đứng thẳng này, có hay không cho âm thanh, Thần Hoàng ra ngự này, bắt đầu phán thanh, lập trời đạp đất người này, bầy vật miễn cưỡng.

Đế quan âm dương này, tạo hóa trương, thần sinh bảy chính này, tinh hoa ánh sáng, tròn che mới chở này, điềm báo vật Khang, thần dám thấp báo này, bái tiến đế nói hoàng.

. . . (đằng sau tỉnh lược mấy trăm chữ)

Bản này tế thiên văn đã không sai biệt lắm là phong kiến vương triều tác phẩm đỉnh cao.

Đương nhiên, không thể hoàn toàn trích dẫn, còn muốn làm ra một điểm sửa chữa.

Bất quá lúc này là vương triều Đại Viêm, nơi này là Việt Quốc.

Nho giáo còn không có nhất thống thiên hạ, cho dù là tế thiên văn, khuôn sáo cũng không có nhiều như vậy, toàn bộ văn phong có thể càng thêm phóng khoáng một chút.

Còn có thể càng thêm lộng lẫy một chút.

Thế là, Thẩm Lãng lật qua lật lại tìm.

Tế thiên văn bên trong tìm không thấy đặc biệt tốt, kết quả tại phong thiện văn bên trong tìm tới.

Tây Hán hoa mỹ văn chương đệ nhất nhân Tư Mã Tương Như, hắn tác phẩm để lại « phong thiện sách ».

Cứ việc phong thiện cùng tế thiên không phải một chuyện.

Nhưng ca tụng cùng phóng khoáng lại là chung, bên trong hoa mỹ văn chương có thể mượn dùng tới.

Không phải duy mưa, lại trơn bóng; không phải duy nhu, hiện 専 hộ. Vạn vật rộn ràng, mang mà mộ nghĩ

Người này văn chương lộng lẫy, thật sự là thường nhân khó mà địch nổi.

Cứ như vậy!

Một canh giờ sau, một thiên hoa mỹ « tế thiên sơ » viết xong.

Sau đó Thẩm Lãng giao cho Lan tên điên, Ninh Chính, Lê Chuẩn bọn người đọc.

Tốt, tốt, tốt!

Ba người sau khi xem xong, lập tức cảm thấy lỗ chân lông thư sướng.

Cái này văn chương thật đẹp.

Có phong độ, có lực lượng, có khí thế.

Đại khí bàng bạc đồng thời, lại không thiếu khuyết tình cảm.

Tuyệt đối giỏi văn.

Chí ít so với Việt Quốc trước đó tế thiên văn, tiêu chuẩn cao hơn.

Thậm chí được xưng tụng là Việt Quốc thứ nhất tế thiên sơ.

So với Thái tử để Nhân Thư viết tế thiên sơ càng thêm xuất sắc rất nhiều.

Lê Chuẩn nói: "Lúc đầu bệ hạ đã chuẩn bị một mảnh tế thiên sơ, để Lễ bộ người viết xong, để ta tại có cần phải thời điểm lấy ra để Ninh Chính điện hạ đọc thuộc lòng, hiện tại xem ra là không cần, ta trong tay áo bản này tế thiên văn có thể đốt. Bất quá Thẩm công tử bản này tế thiên văn mới ra, chỉ sợ phải bị mắng, bởi vì ba năm về sau tế thiên văn thế nhưng là không tốt viết, muốn vượt qua Thẩm công tử bản này, khó, khó, khó!"

Nhìn một cái nhân gia Lê công công, thật sự không hổ có thể hỗn đến thái giám giới nhân tài kiệt xuất.

Cỡ nào biết nói chuyện.

Bản này tế thiên văn không dài, tổng cộng không đến ngàn chữ.

Ninh Chính dùng nửa canh giờ liền có thể đọc thuộc làu làu.

Học thuộc lòng còn không được.

Mỗi một chữ ngữ điệu, còn muốn phi thường khảo cứu.

Cái chữ kia thanh âm nên nhỏ một chút, cái chữ kia hẳn là cao một chút.

Cái chữ kia hẳn là ngắn một chút, cái nào chữ hẳn là lâu một chút?

Liền là biên khúc!

Bởi vì, tế thiên sơ xác thực muốn tụng xướng ra.

Còn muốn nhạc khí nhạc đệm.

Nhất định phải trang nghiêm túc mục, dễ nghe rung động.

Thẩm Lãng vận dụng trí não, tiến hành một lần lại một lần sắp xếp tổ hợp.

Tìm tới mấy chục đoạn nhất lưu diễn thuyết video, mấy chục đoạn ca kịch tuyển đoạn.

Diễn thuyết là thật có kỹ xảo, mấu chốt ở chỗ kích động người nghe cảm xúc, cào động đến hắn thính giác thần kinh.

Liền như là ca hát đồng dạng, có thể chấn đến ngươi, có thể làm cho ngươi từng đợt rùng mình, vậy coi như là thành công.

Viết chữ khó, nhưng biên khúc càng khó.

Vận dụng trí não, ròng rã dùng hai canh giờ.

Thẩm Lãng mới hoàn thành đối cả bản tế thiên văn biên làn điệu.

Cổ phác, rộng lớn, lộng lẫy, bi tráng!

Tuyệt đối nhất lưu!

Bởi vì, Lãng gia lại một lần nữa sinh trưởng ở Trung Quốc lịch sử cự nhân trên bờ vai.

Biên xong sau!

Còn muốn thật biên khúc, dùng khánh, chuông nhạc, bác chuông diễn tấu ra, đối tế thiên văn tiến hành nhạc đệm.

Tạm thời không có nhạc đệm, Thẩm Lãng liền dùng biên tốt làn điệu đọc một lần.

Lập tức, nghe được ở đây mấy người từng đợt rùng mình.

Quả nhiên. . . Đầy đủ buồn nôn.

Đầy đủ rung động.

Biên làn điệu về sau, cả bản lộng lẫy tế thiên sơ phảng phất lại tăng lên một bậc thang.

Bất quá Thẩm Lãng trung khí không đủ, đổi thành những người khác tới sẽ tốt hơn một chút.

Liền như là ca kịch, người bình thường hát thời điểm ngươi nghe được buồn ngủ.

Mà để Domingo chờ đại sư hát ra, chấn động đến ngươi da đầu đều muốn run lên.

Đám người này cuống họng là chuyên môn luyện qua, mấy chục năm công phu, căn bản cũng không phải là thường nhân có thể so sánh.

Chuyên nghiệp người cuống họng, đầy đủ nghiền ép đám người.

... . . .

Cái này tế thiên văn điệu, Ninh Chính cũng nhớ kỹ rất nhanh.

Sau đó hắn hoàn toàn dựa theo Thẩm Lãng biên làn điệu, tiến hành tế thiên văn tụng xướng.

Kết quả. . .

Rối tinh rối mù.

Hắn trung khí so Thẩm Lãng chân rất nhiều rất nhiều!

Hiệu quả hẳn là so Thẩm Lãng càng tốt hơn , nhưng là hắn quá khẩn trương.

Vì tận lực tránh cà lăm, tâm hắn kinh run sợ, tự nhiên là không có cỗ khí thế kia.

Cái này hiệu quả hẳn là hình dung như thế nào đâu?

Chư vị khán quan có thể đi nhìn những đài truyền hình kia tuyển tú tiết mục thất bại tuyển tập video.

Lúng túng!

Siêu cấp lúng túng!

Ninh Chính biểu hiện quả thực để người tuyệt vọng.

Không có cách, hắn liền là làm hiện thực người, căn bản sẽ không biểu diễn.

Hắn đã rất cố gắng.

Nhưng là, càng cố gắng càng hỏng bét!

Đằng sau tụng xướng đến chẳng những càng ngày càng lúng túng, mà lại cà lăm càng ngày càng nghiêm trọng.

Lê Chuẩn công công cơ hồ tuyệt vọng.

Đây là muốn ra đại sự, xảy ra đại sự cho nên a.

Đây chính là tế thiên đại điển a, nếu là xấu mặt, cái kia bệ hạ cũng phải bị ngàn người chỉ trỏ, Ninh Chính điện hạ đoạt dòng chính con đường liền xem như sớm gãy.

Thế nhưng là bệ hạ ý chỉ đã xuống.

Lại nghĩ rút về, đã không có khả năng.

Wechat tin tức vượt qua ba phút còn không thể rút về đâu, huống chi là quân vương ý chỉ?

Lê Chuẩn dùng ánh mắt tuyệt vọng nhìn qua Thẩm Lãng.

Lúc này đã nửa đêm, hắn còn không có hồi cung đâu.

Quốc quân ý chỉ, để hắn một mực ở tại Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ, một mực chờ đến Ninh Chính biểu hiện tốt lại trở về.

Hiện tại xem ra, hắn đại khái là không cần hồi cung.

Bởi vì Ninh Chính biểu hiện được càng ngày càng kém.

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, ngài đi theo ta!"

...

Tại không có người trong sân.

Ninh Chính không che giấu nội tâm uể oải.

"Thẩm Lãng, ta có phải hay không để ngươi. . . Không phải. . . Phi thường thất vọng?"

Thẩm Lãng lắc đầu.

Ninh Chính loại biểu hiện này rất bình thường.

Trên thực tế, rất nhiều xuất sắc chính (trị) nhà lâm tràng biểu hiện năng lực đều không phải rất mạnh.

Điểm ấy chúng ta cùng phương tây rất nhiều chính khách không giống.

Quốc gia chúng ta đỉnh cấp chính (trị) nhà đều dựa vào thực sự cầu thị, dựa vào làm việc thượng vị.

Mà phương tây rất nhiều chính (trị) nhà, là dựa vào đầu đường diễn thuyết giết ra tới, mỗi một cái đều là miệng pháo cường giả.

Đương nhiên, đánh pháo miệng chính trị gia chưa hẳn liền không mạnh, kích động lòng người vốn là một loại bản lĩnh.

Cử một cái ví dụ.

Mỗ (đảo) bên trên hai cái (lĩnh) đạo người lên ti vi tiết mục «kangxi tới », tại ống kính trước mặt biểu hiện xa xa không có hai vị người chủ trì tới huy sái tự nhiên, cũng thường xuyên lúng túng trận.

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, ngài thử qua một người lẩm bẩm sao?"

Ninh Chính gật gật đầu.

Hắn từ nhỏ đã bị coi là vật chẳng lành, có rất ít người cùng hắn nói chuyện.

Nói thật, nếu không phải Thẩm Lãng, hắn lúc này còn tại xó xỉnh bên trong không có ai để ý, trừ thê tử cùng bên người lão thái giám bên ngoài, căn bản cũng không có cơ hội nói chuyện.

Vì lẽ đó không có người thời điểm, hắn thử qua lẩm bẩm.

Thẩm Lãng nói: "Lẩm bẩm thời điểm, ngài sẽ cà lăm sao?"

Ninh Chính lắc đầu.

Miệng của hắn ăn vốn là sinh lý quen thuộc.

Nhưng là đi qua gần một năm huấn luyện, trên sinh lý cà lăm mao bệnh đã tốt.

Nhưng là, trên tâm lý mao bệnh từ đầu đến cuối không có tốt.

Một khi khẩn trương, cà lăm vẫn như cũ vô cùng nghiêm trọng, khó nghe.

Vì lẽ đó lúc này, Ninh Chính liền cần tiến vào một loại cực độ bản thân trạng thái.

Hắn người này quá tự ti.

Bởi vì tướng mạo, bởi vì thân cao nguyên nhân, khiến cho hắn xuất hiện tại mọi người trong ánh mắt sẽ bản năng không được tự nhiên.

Đương nhiên, dạng này chưa hẳn không thể trở thành một cái ngưu bức quân vương.

Napoleon mặc dù không phải thật sự thằng lùn, nhưng xuất thân không cao quý là thật, từ nhỏ bị người xem thường cũng thật, kết quả hắn bao nhiêu ngưu bức?

Hi nguyên thủ chớ nói chi là, thất bại Áo hoạ sĩ, thất bại lục quân hạ sĩ, nội tâm cũng mẫn cảm tự ti.

Ninh Chính quá lý trí, quá khắc chế.

Hắn cần đem nội tâm ác ma phóng xuất ra.

Tự ti cùng tự tôn, bản thân, vẻn vẹn chỉ có cách nhau một đường.

Hơi hơi do dự một lát, Thẩm Lãng xuất ra một ống tử dược thủy, đưa cho Ninh Chính nói: "Ngài uống hết, thử nhìn một chút."

Ninh Chính không có chút gì do dự, trực tiếp tiếp nhận đi uống xong.

Lúc này, hắn đối Thẩm Lãng tín nhiệm, thậm chí vượt qua đối với mình tín nhiệm.

Uống hết về sau.

Rất nhanh, Ninh Chính cảm thấy nội tâm có một cái linh hồn tại giãn nở.

Giãn nở, giãn nở, giãn nở đến cực hạn.

Sau đó, cái này linh hồn bỗng nhiên xông phá thân thể trói buộc.

Hắn cảm giác được cả người tung bay đến bên trên bầu trời, quan sát toàn bộ quốc đô.

Nội tâm vô cùng phóng khoáng, vô cùng phiêu dật, vô cùng bản thân.

Ta quá ngưu bức!

Ngày này bên trên dưới mặt đất, đã dung không được ta.

Ta thề.

Ta Ninh Chính sẽ trở thành Việt Quốc từ trước tới nay vĩ đại nhất quân vương.

Ta muốn để tất cả người xem thường ta triệt để chấn kinh.

Ta muốn xông ra trước nay chưa từng có công lao sự nghiệp.

Ninh Chính nhiệt huyết sôi trào, tinh thần tăng vọt.

Loại cảm giác này phảng phất như là uống say, hiệu quả phóng đại hơn gấp mười lần, nhưng là đầu não lại không có chút nào ngất đi.

Tất cả e ngại đều biến mất.

Lúc này cho dù có ngàn vạn người tại trước mặt, cũng như một đống sâu kiến.

Thẩm Lãng tại bên cạnh lớn tiếng nói: "Điện hạ, niệm đi ra, tụng xướng ra!"

Ninh Chính hít một hơi thật sâu.

Phảng phất tích lũy tất cả tinh thần cùng lực lượng, mỗi chữ mỗi câu, mạnh mẽ mà phát.

"Tại xưa kia Hồng Hoang mới bắt đầu này, hỗn úng lụt, Ngũ Hành chưa vận này, hai diệu không rõ, tại bên trong đứng thẳng này, có hay không cho âm thanh!"

Hiệu quả tốt vô cùng.

Chẳng những không có cà lăm, chẳng những lưu loát, mà lại trầm bổng du dương.

Mấu chốt hắn so Thẩm Lãng trung khí mạnh rất nhiều.

Cái này một đọc ra hiệu quả, so Thẩm Lãng vừa rồi tốt hơn nhiều.

Thẩm Lãng tại hắn bên cạnh, bị chấn động đến từng đợt rùng mình.

Cái này hiệu quả quá tốt!

Rất nhanh, Lê Chuẩn cùng Lan tên điên, Khổ Đầu Hoan cũng bị hấp dẫn tới.

Không dám tin nhìn qua Ninh Chính.

Cái này thuế biến cũng quá nhanh a.

Mới vừa rồi còn lắp bắp, sợ đầu sợ đuôi.

Mà bây giờ, vậy mà như thế phóng khoáng, như thế âm vang có điều?

Ninh Chính hoàn toàn tiến vào quên mình trạng thái.

Một lần lại một lần tụng xướng.

Thậm chí, hắn phảng phất cũng trở thành những cái kia trống không số không huyết mạch người.

Mấy chục lần, mất trăm lần tụng xướng.

Phảng phất muốn mình đi tìm cái kia hoàn mỹ nhất vận luật.

Hiệu quả càng ngày càng tốt.

Lê Chuẩn đại hoạn quan đại hỉ.

"Thẩm công tử, thành, thành!"

"Ninh Chính điện hạ biểu hiện được quá tốt."

Lúc này, người bên cạnh trò chuyện đã hoàn toàn không ảnh hưởng tới Ninh Chính, hắn hoàn toàn tiến vào phi thường bản thân trạng thái.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại đi cảm thụ.

Ninh Chính biểu hiện xác thực đã rất tốt, có thể nói kinh diễm.

Nhưng là. . .

Còn chưa đủ rung động.

Hắn lực lượng còn chưa đủ, thanh âm còn không có có cường đại xuyên thấu tính cùng lực rung động.

Nhưng là điểm này quá khó.

Hoặc là cần hướng nam cao âm ca sĩ như thế, mấy chục năm công phu.

Hoặc là ngươi liền muốn luyện tập Sư Tử Hống.

Khoảng cách tế thiên đại điển chỉ có không đến ba ngày, hiện tại luyện tập Sư Tử Hống là không kịp.

Thẩm Lãng lại lấy ra một ống chất lỏng.

Vàng óng ánh.

Đây chính là "Máu Hoàng Kim Long", hơn nữa còn là gia cường phiên bản.

Vừa vặn có thể tăng lên lực lượng, có thể làm cho Ninh Chính thanh âm càng thêm có lực xuyên thấu.

"Điện hạ, mời!"

Ninh Chính tiếp nhận, uống một hơi cạn sạch.

"Ha ha ha, rượu ngon, rượu ngon. . ."

Quả nhiên, hiệu quả kinh người.

Uống xong "Máu Hoàng Kim Long" về sau, Ninh Chính cảm giác được trong cơ thể phảng phất lại một cỗ lực lượng tại giãn nở, phảng phất muốn nổ tung ra.

Hắn tiếp tục tụng xướng.

Thanh âm này tràn ngập cường đại xuyên thấu tính.

"Điện hạ, ở trong lòng tụng xướng!"

Lúc này Ninh Chính thanh âm quá vang dội, Trường Bình Hầu tước phủ siêu cấp lớn, nhưng vẫn là lo lắng thanh âm sẽ truyền đến bên ngoài, bị người nhìn ra chân tướng.

Mà lại hiện tại cứ như vậy tụng xướng, ba ngày sau yết hầu liền câm.

Mà lúc này Ninh Chính tiến vào cực độ bản thân trạng thái, ở trong lòng tụng xướng hiệu quả là giống nhau, mà là thanh âm phảng phất vẫn tại lỗ tai hắn bên trong vang lên.

Lê Chuẩn lớn tiếng nói: "Cái này đại thành, ba ngày sau Ninh Chính điện hạ biểu hiện nhất định có thể chấn kinh tất cả mọi người."

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, tại trí não bên trong diễn toán.

Tế thiên đại điển đương nhiên là tại thượng cổ thần đàn cử hành.

Nơi đó có một quảng trường khổng lồ, trống trải bao la, trọn vẹn khoảng một cây số vuông.

Ninh Chính tụng xướng không có vấn đề, đầy đủ kinh diễm.

Nhưng là hiệu quả còn chưa đủ rung động.

Bởi vì cùng ngày hiện trường có thể sẽ hơn hai vạn người.

Cần mỗi người đều bị chấn động, thậm chí có một loại bị xốc lên xương sọ cảm giác.

Đáng tiếc đây không phải hiện đại Địa Cầu, không có âm hưởng thiết bị.

Nếu không, nếu không có thể chế tạo ra hiện đại diễn tấu hội hiệu quả.

Mà lại là đại sư cấp diễn tấu hội.

Không quản ngươi ở đâu nơi hẻo lánh, thanh âm phảng phất chui vào lỗ tai của ngươi, tiến vào đầu óc của ngươi, ba động linh hồn ngươi dây cung.

Cứ việc hiệu quả đã rất kinh diễm.

Nhưng theo Thẩm Lãng, còn chưa đủ!

Không cách nào đạt tới rung động cấp hiệu quả.

Vậy làm sao bây giờ?

Hiện tại lại không có âm hưởng, cũng không có khuếch đại âm thanh thiết bị.

Như thế nào tại một cây số vuông trên quảng trường, đem thanh âm chui vào mỗi người trong lỗ tai, để bọn hắn linh hồn run rẩy đâu?

Thẩm Lãng vắt hết óc!

Rất nhanh!

Một cái từ tiến vào trong đầu của hắn!

Giả hát!

Đúng a!

Rất nhiều lưu hành ca sĩ ngón giọng không cao, đem bán ra album đều là tại chuyên môn phòng thu âm bên trong thu ra, sau đó đi qua đại lượng phủ lên cùng điều âm mới xuất hiện tốt nhất hiệu quả.

Tại hiện trường bọn hắn hát rất sứt sẹo, vì lẽ đó liền cùng một hình giả hát, thả chính là ghi âm mà thôi.

Đương nhiên, thế giới này không có ghi âm, cũng không có âm hưởng thiết bị.

Nhưng là, có thể tiến hành mặt khác phương thức giả hát.

Không, không phải giả hát.

Ninh Chính điện hạ tụng xướng không có vấn đề.

Tiến vào bản thân trạng thái về sau, tình cảm của hắn biểu đạt là nhất lưu.

Trước đó đến cỡ nào kiềm chế, tiến vào trạng thái đỉnh phong sau liền đến cỡ nào phóng khoáng.

Mấu chốt là công lực của hắn không mạnh, thanh âm còn chưa đủ rung động, khuyết thiếu đả kích cường liệt lực.

Vì lẽ đó cần một cái máy khuếch đại.

Thế giới này tìm không thấy loa phóng thanh, nhưng là có thể tìm được một người thịt loa phóng thanh.

Trên thế giới này, ai cuống họng tốt nhất? Nhất to? Chấn động nhất?

Các ngươi khẳng định không đoán ra được.

Là thái giám!

Nhất là đọc thánh chỉ thái giám.

Bọn hắn là tuyệt đối chuyên nghiệp.

Trung Quốc cổ đại kinh kịch danh gia, phương tây nam cao âm ca sĩ, cuống họng đều là nhất lưu.

Mà đọc thánh chỉ thái giám, cuống họng cũng là tuyệt đối nhất lưu.

Hiện tại phim truyền hình bên trong một diễn thái giám liền nắm vuốt cuống họng âm thanh nói chuyện.

Bởi vì giống đực kích thích tố hoàn toàn chính xác thực, xác thực sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Thanh triều Đường chân viết « lặn sách » bên trong là như thế miêu tả thái giám.

Nhìn đến không giống nhân thân, tướng không giống mặt người, nghe không giống tiếng người, xem xét bất cận nhân tình.

Nhưng khi đó từ nhỏ thiến thái giám mới như thế, mà trưởng thành về sau mới thiến thái giám, tiếng nói cùng nam nhân bình thường không khác.

Lại tỉ như « Tống sử » bên trong là như thế miêu tả thái giám Đồng Quán.

Xâu hình dáng khôi ngô, vĩ xem xem, di ra đời cần mười mấy, da xương sức lực như sắt, không loại hoạn quan.

Đọc thánh chỉ thái giám, mấy chục năm như một ngày luyện tập cuống họng, bản lĩnh siêu cấp thâm hậu.

Mà toàn bộ Việt Quốc cuống họng ngưu bức nhất, võ công ngưu bức nhất, nội lực ngưu bức nhất đại thái giám.

Đương nhiên liền là sáu đại tông sư một trong, Lê Mục công công.

Thanh âm kia lực xuyên thấu, tuyệt đối không thua gì Sư Tử Hống.

Để hắn giấu tại tế đàn phía dưới, làm Ninh Chính thanh âm máy khuếch đại.

Tuyệt đối ngưu bức đi!

Mà lại thanh âm theo cùng một phương hướng truyền tới, tuyệt đối không có sơ hở.

Đại tông sư a!

Cơ hồ có thể đem nội lực rót vào trong thanh âm, gây nên không khí chấn động mãnh liệt.

Tuyệt đối đinh tai nhức óc.

Thế là, Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí đem ý nghĩ của mình nói ra.

Để Lê Mục đại tông sư trốn ở tế đàn phía dưới vì Ninh Chính điện hạ phối âm.

Lập tức. . .

Lê Chuẩn Đại công công kinh!

Ta, ta, ta. . .

Ngươi, ngươi, ngươi. . .

Lê công công lập tức á khẩu không trả lời được, hắn cơ hồ đều muốn cà lăm.

Thẩm công tử ngươi thật là thiên mã hành không a.

Ngươi quả thực là làm việc thiên tư thiên tài.

Biện pháp này ngươi là thế nào nghĩ ra được a? Ngươi cũng thực có can đảm nghĩ a.

Kia là lão tổ tông, kia là nghĩa phụ ta a.

Kia là trấn trong vương cung một tòa núi lớn.

Người trong thiên hạ căn bản không người nào dám phân công hắn.

Ngươi vậy mà để hắn cho Ninh Chính điện hạ làm phối âm?

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Làm sao? Không được sao? Lấy Lê Mục đại tông sư võ công, hoàn toàn có thể làm được thần không biết quỷ không hay không có chút nào sơ hở đi."

Đương nhiên có thể.

Mà lại tế đàn khoảng cách chúng thần rất xa.

Lê Mục đại tông sư cùng Ninh Chính hoàn toàn ở cùng một cái vị trí, phát ra tới thanh âm tuyệt đối sẽ không có bất kỳ sơ hở.

Nhưng đây là tế thiên a.

Thẩm công tử ngươi dạng này giở trò dối trá, liền không sợ thượng cổ Tam Hoàng Ngũ Đế nổi giận sao?

Ngươi liền không có một điểm lòng kính sợ sao?

Nhưng là như thật làm như vậy, hiệu quả kia tuyệt đối rung động tuyệt luân.

Lê Chuẩn Đại công công nói: "Chuyện này, ta thật làm không chủ, bằng không ta tiến cung hồi bẩm bệ hạ?"

Thẩm Lãng nói: "Được, vậy ngài nhanh đi!"

...

Lê Chuẩn trở lại trong vương cung, đã hừng đông!

Nhìn thấy Ninh Nguyên Hiến về sau, hắn đem ngày hôm qua ban đêm phát sinh hết thảy đều nói.

Sau đó, đem Thẩm Lãng để Lê Mục đại tông sư phối âm biện pháp cũng nói ra.

"A. . ."

Quốc quân cả kinh trong tay thìa đều rơi.

Tên khốn này thật đúng là không kiêng nể gì cả, gan to bằng trời a.

Bất quá biện pháp này xác thực thiên mã hành không, xác thực ngưu bức.

Quốc quân nghe được về sau, cũng nhịn không được kinh diễm.

Đổi thành cái khác cứng nhắc quân vương, trực tiếp liền đem Thẩm Lãng đánh cho gần chết, thậm chí trực tiếp nhốt vào ngục giam.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến là một cái có phản nghịch tinh thần quân vương.

Trước đó thánh miếu bị đốt, nội tâm của hắn cười trên nỗi đau của người khác cũng có thể thấy được tới.

Hắn căn bản cũng không tin những vật này, nội tâm cũng khuyết thiếu đầy đủ kính sợ.

Vì lẽ đó tại một ít trong tính cách, hắn cùng Thẩm Lãng thật sự là từng loại, chỉ sợ thiên hạ không loạn.

Lê Chuẩn tê cả da đầu.

Hắn nhìn ra, quốc quân đối Thẩm Lãng chủ ý phi thường tâm động.

Lúc này hắn nhịn không được gián ngôn: "Bệ hạ, Ninh Chính điện hạ biểu hiện đã đầy đủ kinh diễm!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thế nhưng là. . . Còn chưa đủ rung động đúng không?"

Ách!

Lê Chuẩn phát hiện, quốc quân trước kia không có như thế không bị trói buộc.

Nhưng từ khi bên cạnh hắn tới Thẩm Lãng về sau, hết thảy đều thay đổi.

Hai người ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, ảnh hưởng lẫn nhau, lẫn nhau sa đọa.

Ninh Nguyên Hiến nhặt lên rơi tại trên bàn thìa, thản nhiên nói: "Lê công, ngài là người trong cuộc, ngài cảm thấy thế nào?"

Như là ẩn hình đồng dạng Lê Mục Đại công công xuất hiện, hắn chậm rãi nói: "Bệ hạ để ta làm, ta liền làm."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lê công trước đó bí mật tu luyện qua « Thiên Ma Âm quyết »?"

Thiên Ma Âm quyết, cũng coi là thượng cổ bí tịch.

Có thể biến ảo ra cái gì muốn thanh âm, có thể bắt chước bất luận người nào nói chuyện.

Mà lại liền thanh âm lực xuyên thấu cùng lực rung động lên, so Sư Tử Hống còn muốn ngưu bức.

Tại thanh âm võ công lên, tuyệt đối thứ nhất điển tịch.

Đáng tiếc để Ninh Chính hiện tại bắt đầu tu luyện đã tới không kịp.

Không, còn kịp.

Bởi vì ngươi không cách nào phán đoán Ninh Chính là vừa mới bắt đầu học, vẫn là mấy năm trước liền học a.

Hiện tại là giả dối, sau này sẽ là thật.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy liền thử một chút?"

Lê Mục đại tông sư nói: "Được, vậy liền thử một chút!"

...

Thử một chút liền thử một chút!

Tại khoảng cách quốc đô mấy chục dặm địa phương, chung quanh vắng vẻ không người.

Tiến vào bản thân trạng thái Ninh Chính cùng Lê Mục đại tông sư đang huấn luyện.

Kết quả!

Hoàn mỹ vô khuyết!

Hiệu quả so Thẩm Lãng trong tưởng tượng còn muốn tốt.

Lê Mục đại tông sư « Thiên Ma Âm quyết » quá ngưu bức.

Thanh âm của hắn hoàn toàn dung nhập Ninh Chính thanh âm bên trong, không có một chút điểm bài xích cùng dị dạng cảm giác.

Nghe vào hoàn toàn liền là đem Ninh Chính thanh âm phóng đại, sau đó tăng cường lực xuyên thấu.

Dù cho một chút sơ hở đều không có.

Thậm chí so hiện đại loa phóng thanh hiệu quả còn muốn tốt.

Mấu chốt là không có chút nào khoa trương.

Hiệu quả cũng không có lộ ra hoàn toàn vượt qua Ninh Chính điện hạ nội lực, cũng không có giống như tiếng sét đánh vang.

Liền là lực xuyên thấu siêu cấp mạnh.

Coi như khoảng cách rất xa, cũng có thể nghe được rõ ràng.

Hiệu quả kia đúng như cùng nam cao âm ca sĩ ca hát kịch, nghe được người từng đợt rùng mình.

Tuyệt đối rung động!

Quả nhiên có một chút huyền huyễn sắc thái a.

Lại phối hợp khánh, chuông nhạc, bác chuông nhạc đệm, hiệu quả kia thật sự là tuyệt!

Lê Chuẩn trải qua thật nhiều lần tế thiên đại điển.

Dùng hắn lại nói.

Lần này Ninh Chính điện hạ tụng xướng tế thiên sơ hiệu quả, nghiền ép trước đó mỗi một lần tế điển.

Quả thực có thể xưng lộng lẫy!

Thẩm Lãng nghe xong lời này cứ yên tâm.

Ta Thẩm Lãng làm việc, liền nhất định phải làm tuyệt.

Ta Thẩm Lãng trang bức, liền nhất định phải trang đến sâu trong linh hồn.

Làm một nhóm, yêu một nhóm!

Hai ngày sau đó, liền muốn để thiên hạ quần thần triệt để chấn kinh, sau đó ngậm miệng lại.

Nhất định khiến Ninh Chính biểu hiện rung động tất cả mọi người.

Nhất định phải lên diễn thành công nhất tế thiên đại điển, tuyệt đối không cô phụ quốc quân một phen ý đẹp.

Để Ninh Chính đoạt dòng chính bước về phía độ cao mới!

Đây thật là nửa điểm không khoa trương, bởi vì đây chính là Ninh Chính tại khắp thiên hạ lần thứ nhất chân chính biểu diễn!

...

Ba ngày nay bên trong!

Toàn bộ triều chính vẫn như cũ sôi trào.

Quần tình mãnh liệt.

Vô số đại thần nhao nhao thượng tấu không nói, tiếp xuống hai ba ngày triều hội lên, cơ hồ dứt bỏ tất cả đề tài thảo luận.

Quần thần tập trung hỏa lực, đặc biệt nhằm vào tế thiên đại điển một chuyện.

Mấy trăm đại thần quỳ đầy một điện, liều mạng dập đầu, thẳng đến chảy máu.

Luôn mồm hô to.

Đại sự quốc gia, ở chỗ tế tự cùng chiến tranh.

Đây là khuynh quốc chiến tế thiên đại điển, liên quan đến quốc vận a.

Để Ninh Chính điện hạ tụng xướng tế thiên sơ, nếu như cà lăm, kia là nhất Thiên thần đại bất kính, sẽ hạ xuống tai hoạ a.

Sẽ để cho tiếp xuống khuynh quốc đại chiến có điềm xấu hiện ra a.

Bệ hạ nghĩ lại, bệ hạ nghĩ lại a!

Bọn hắn dùng hết tất cả khí lực, cũng phải làm cho quốc quân thu hồi ý chỉ, gắng chịu nhục.

Nhìn qua quần thần giống như thủy triều chỉ trích, đặt ở trước đó Ninh Nguyên Hiến sẽ còn trong lòng bất an.

Nhưng là hiện tại hắn biết Thẩm Lãng đã thành công, Ninh Chính biểu hiện sẽ rung động tuyệt luân.

Hắn chỗ nào chịu nhượng bộ?

Quần thần lại một lần nữa đối kháng hắn?

Vậy hắn lại một lần nữa đem cái tát phiến đến quần thần trên mặt.

Phiến đến Thái tử trên mặt.

…

Bởi vì quốc quân quyết giữ ý mình, tế thiên đại điển như thường lệ tiến hành, tụng xướng tế thiên sơ vẫn như cũ từ Ninh Chính hoàn thành.

Quốc đô bên trong vô số người nhao nhao nghị luận.

Quốc quân quá tùy hứng, bị thắng lợi choáng váng đầu óc.

Cái này tế thiên đại điển nhất định phải ra đại xấu.

Khẳng định phải làm tức giận thượng thiên.

Ninh Chính cà lăm mao bệnh căn bản cũng không có tốt.

Đã có người truyền tới, ngay tại tế thiên đại điển một ngày trước.

Ninh Chính vẫn tại trong nhà tụng xướng luyện tập.

Hiệu quả kia. . . Quả thực khó nghe.

Cà lăm cà lăm đến lợi hại hơn.

Tin tức của bọn hắn là thật.

Chỉ cần không uống thuốc, ở vào thanh tỉnh trạng thái Ninh Chính, căn bản không phát huy ra bất luận cái gì trạng thái.

Càng khẩn trương càng kết ba.

Không có một chút điểm chuyển biến tốt đẹp.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng chuẩn bị cho hắn một ống đặc thù dược thủy, tại muốn lên đài trước đó vụng trộm uống xong.

Cam đoan nhanh chóng tiến vào bản thân trạng thái.

Phảng phất như là diễn thuyết thần thượng thân.

...

Không thể trang bức thời gian nhanh chóng mà qua!

Ba ngày sau đó!

Tế thiên đại điển chính thức bắt đầu.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 327: Tế Thiên Kết Thúc Chấn Toàn Trường! Phong Vân Hóa Thành Rồng!

Hoàng cung bên trong.

Ninh Nguyên Hiến giận tím mặt.

Hận không thể ngay cả giết mấy người.

Có âm mưu, có âm mưu.

Những người này khẳng định là muốn hại quả nhân, khẳng định là muốn quả nhân mất mặt.

Khâm Thiên Giám người trong lòng đang đối kháng quả nhân, vì lẽ đó cố ý suy tính sai thời gian.

Rõ ràng tính xong, hôm nay là lương thần cát nhật.

Mà lại nhất định sẽ là một cái ngày nắng.

Kết quả đây?

Bầu trời mây đen áp đỉnh.

Căn bản không gặp nửa điểm ánh mặt trời, thậm chí không có một chút điểm muốn tinh ý tứ.

Đều đã lúc này, sắc trời vẫn như cũ âm u.

Mỗi một lần tế thiên đều nhất định phải nhìn khí trời.

Tinh không vạn lý mới lộ ra ông trời hớn hở, âm trầm đây là muốn để lão thiên gia nổi giận sao?

Khâm Thiên Giám mấy cái quan viên quỳ ở nơi đó không ngừng dập đầu.

"Bệ hạ, oan uổng a, mấy ngày trước đó thần thấy rất rõ ràng, hôm nay nhất định là trời sáng a."

Ninh Nguyên Hiến cả giận nói: "Các ngươi nhìn xem bên ngoài, cái này giống như là trời nắng dáng vẻ sao?"

"Ầm ầm. . ."

Ngay sau đó, trên trời vang lên từng đợt sấm rền.

Đây là năm nay lần thứ nhất tiếng sấm?

Hôm nay thời tiết này chẳng những âm trầm, hơn nữa còn muốn mưa sét đánh?

Quá không rõ.

Phảng phất là làm hưởng ứng quốc quân suy nghĩ, trên trời sấm rền liên tiếp.

Quốc quân tâm tình liền như là cái này trên trời mây đen, âm trầm kiềm chế.

Nhưng trong triều quần thần nhưng trong lòng thống khoái.

Bệ hạ ngươi mở to mắt nhìn xem rõ ràng, Khâm Thiên Giám lúc đầu tính được rõ ràng, hôm nay là lương thần cát nhật, mà lại nhất định là một cái ngày nắng.

Kết quả là ngươi tùy hứng làm bậy, làm điều ngang ngược lúc này mới xúc phạm thượng thiên.

Vậy mà để một người cà lăm cà lăm phế vật vương tử tụng xướng tế thiên sơ?

Thiên thần há không tức giận?

Bệ hạ ngươi còn không mau nhận sai?

Còn không tranh thủ thời gian thu hồi ý chỉ?

Sớm đi vào hoàng cung văn võ đại thần, từng cái mặt như kiểm tra tang, nhưng trong lòng thoải mái vô cùng.

Quốc quân ngươi coi như lại hung ác, lại có thể hung ác qua được thượng thiên sao?

Đây là thượng thiên muốn đánh ngươi mặt, cũng không phải chúng ta a.

Thái tử cũng mặc màu vàng sáng long bào, vẻn vẹn so quốc quân thiếu một trảo.

Đương nhiên, Việt Vương long bào so Đại Viêm đế quốc Hoàng đế chẳng những thiếu một trảo, hơn nữa còn thiếu một đầu long.

Lúc này Thái tử trên mặt không biểu lộ, nhưng trong lòng cũng tràn ngập tàn nhẫn khoái ý.

Hắn phụ vương bị thượng thiên đánh mặt, trong lòng của hắn đương nhiên thống khoái.

Vị này thái tử điện hạ tính cách cùng Ninh Nguyên Hiến tương tự, nhưng là càng thêm ngạo mạn.

Đối với mình cái này phụ vương, nội tâm của hắn chỗ sâu thực ra cũng rất có vài phần không quen nhìn.

Hắn từ nhỏ bị nuôi dưỡng ở vương hậu dưới gối, chịu Chúc thị ảnh hưởng rất lớn, dưỡng thành cùng vương hậu đồng dạng tính cách.

Coi trời bằng vung.

Có Chúc thị, Ẩn Nguyên hội, thiên hạ quan văn ủng hộ, mặc dù Tam vương tử Ninh Kỳ đối với hắn có nhất định uy hiếp, đơn cũng rất khó dao động hắn thiếu quân vị trí.

Những năm này hắn cùng Ninh Nguyên Hiến trước đó, coi là phụ từ tử hiếu.

Nhưng làm Thái tử, hắn biết đến chân tướng càng nhiều.

Hắn cảm thấy mình đã nhìn trộm đến phụ vương chân diện mục, nhất là Khương Ly hủy diệt về sau, phụ vương bỏ vợ, lập Chúc thị làm hậu, cuối cùng tại Chúc thị gia tộc trợ giúp xuống mới thoát khỏi cái kia một trận nguy cơ, cỡ nào mất mặt?

Không chỉ như thế, phụ vương còn không kịp chờ đợi đem Ninh Hàn công chúa đưa đi Thiên Nhai Hải Các.

Tóm lại ở trong mắt Thái tử, Ninh Nguyên Hiến cái này quân vương rất có một chút ngoài mạnh trong yếu, bản sự không có cao bao nhiêu, lại nhất là thích cố làm ra vẻ.

Bất quá trước đó quốc quân đối với hắn khá tốt, coi như nâng đỡ Tam vương tử Ninh Kỳ, nhưng cho tới bây giờ cũng không có động dao qua hắn cái này Thái tử quyền uy.

Thái tử đương nhiên cũng vui vẻ biểu hiện được kính cẩn nghe theo nhu thuận.

Nhưng từ lần trước quốc quân bị bệnh về sau, hết thảy đều thay đổi.

Thái tử cùng Tam vương tử đấu lộ ra răng nanh, trực tiếp làm tức giận quốc quân.

Mà quốc quân bãi miễn Trương Triệu, để Ninh Chính tên này phế vật làm Thiên Việt Đô đốc, cũng trực tiếp làm tức giận Thái tử.

Cho nên mới có Ẩn Nguyên hội đánh mặt quốc quân một chuyện.

Chuyện này lên, Thái tử nhìn như biểu hiện được phi thường vô tội, nhưng hắn là cảm kích, thậm chí cũng là gật đầu đồng ý qua.

Quốc quân mượn không đến quân phí, lại muốn ta Thái tử Ninh Dực ra mặt, từ đó có thể thấy được Thái tử ngạo mạn.

Cứ việc mặt ngoài nhìn không ra, nhưng Thái tử cùng quốc quân đã ở vào nửa tình trạng giằng co.

Thái tử cùng quân vương mâu thuẫn, cái này tại Trung Quốc trong lịch sử cũng thật sự là nhiều không kể xiết.

Rất nhiều tình huống xuống Hoàng đế là người thắng, tỉ như Lưu Triệt, lại tỉ như Lý Thế Dân.

Nhưng một số thời khắc, quân vương cũng sẽ trở thành kẻ thất bại.

Vạn Lịch Hoàng Đế xem như ngưu bức, kết quả vẫn là thất bại, căn bản đổi không Thái tử.

Minh thành tổ Chu Lệ càng là trâu bò trùng thiên quân vương, trong lòng cũng không thích Thái tử Chu Cao Sí, nhưng cuối cùng cũng không đổi Thái tử.

Lý Uyên thảm hại hơn, trực tiếp bị Lý Thế Dân đuổi xuống đài, giam lỏng trong cung làm biệt khuất Thái Thượng Hoàng.

Lần này quốc quân tế thiên, lại làm cho Ninh Chính đọc tế thiên sơ.

Đây đối với Thái tử nào chỉ là gõ?

Quả thực liền là tại Thái tử trên mặt tát bạt tai.

Vì lẽ đó thiên hạ quần thần mới có phản ứng lớn như vậy.

Không quản là văn thần võ tướng, nhao nhao thượng tấu chiết thảo phạt.

Lúc này sắc trời âm trầm, Lôi Công trận trận, hiển nhiên là thượng thiên bất mãn quốc quân.

Đây là muốn xuống tội kỷ chiếu.

Mắt thấy phụ vương chật vật như thế, Thái tử như thế nào trong lòng không thoải mái?

Mắt thấy chênh lệch thời gian không nhiều liền muốn đến, hẳn là muốn xuất phát.

Nhưng trên trời mây đen ngược lại càng thêm âm trầm, tiếng sấm càng thêm dày đặc.

Chúng thần trong lòng vui vẻ, nhưng trên mặt lại bi thương sợ hãi.

"Cái này có thể làm sao cho phải a?"

"Chúc tướng, bằng không ngài đi cùng bệ hạ nói một chút, thay cái thời kì tế thiên a?"

Chúc Hoằng Chủ liền phảng phất không có nghe được.

"Đại tông chính, bằng không ngài đi cùng bệ hạ nói một chút, đổi thời gian tế thiên?"

Một khi đổi thời gian, vậy sẽ phải thu hồi ý chỉ, không thể từ Ninh Chính đọc tế thiên sơ.

Chẳng khác nào quốc quân gắng chịu nhục.

Đại tông chính Ninh Dụ cũng giống như không có nghe thấy.

Bỗng nhiên, lục vương tử Ninh Cảnh nói: "Dạng này chờ lấy cũng không phải biện pháp a, ngũ ca việc này hoàn toàn bởi vì ngươi mà lên, bằng không ngươi đi khuyên nhủ phụ vương?"

Lời này liền là giết tâm.

Cái gì gọi là bởi vì Ninh Chính mà lên?

Thật giống như hôm nay mây đen áp đỉnh, tiếng sấm cuồn cuộn hoàn toàn là bởi vì Ninh Chính khai ra.

Mà Tam vương tử Ninh Kỳ, liền phảng phất hết thảy đều không có quan hệ gì với hắn, một thân nhung trang, như là hàn băng đứng sững.

Hôm nay tế thiên đại điển, hắn là tối cao quân sự thống soái, duy trì toàn bộ tế thiên trật tự.

Lục vương tử Ninh Cảnh tiếng nói mới ra.

Tất cả mọi người nhao nhao xưng là.

"Đúng đúng đúng, ngũ vương tử ngài đi cùng bệ hạ nói một chút a."

"Gần nhất Ngũ điện hạ nhận bệ hạ coi trọng, ngài bệ hạ có thể nghe lọt."

Ninh Chính còn là lần đầu tiên mặc áo mãng bào xuất hiện tại triều đình phía trên.

Tại chúng thần trong mắt, sự xuất hiện của hắn là như thế chói mắt dư thừa.

Trước đó ngươi một mực tại xó xỉnh, vì sao không như trước trốn ở nơi hẻo lánh? Vì sao nhất định phải chạy đến trong mắt mọi người vướng bận đâu?

Tất cả thần tử nhao nhao vây công Ninh Chính, bức bách hắn đi gặp quốc quân, thỉnh cầu đổi ngày tế thiên.

Phảng phất hết thảy đều là lỗi lầm của hắn.

Ninh Chính ngay từ đầu sắc mặt trướng hồng, không biết làm sao, nhưng về sau lại dần dần bình tĩnh lại.

"Tốt!"

Bỗng nhiên, Ninh Khải Vương thúc một trận gầm thét.

Hắn đức cao vọng trọng, nội tâm cũng chướng mắt Ninh Chính, càng không thích Thẩm Lãng.

Nhưng là hắn cũng không quen nhìn quần thần như thế cười trên nỗi đau của người khác, bức bách quốc quân, bức bách Ninh Chính.

"Ghi nhớ các ngươi làm thần tử bản phận." Ninh Khải Vương thúc thản nhiên nói: "Chúc tướng, loại Xu Mật Sứ, quản tốt các ngươi người phía dưới."

Lời này giọng nói, đã vô cùng nghiêm trọng.

Vậy đại khái vẫn là có người lần thứ nhất đối Tể tướng Chúc Hoằng Chủ như vậy không khách khí nói chuyện.

Sau đó, Ninh Khải Vương thúc rời đi đại điện, tiến về hậu cung.

. . .

"Bệ hạ, bằng không đổi thời gian đi." Ninh Khải Vương thúc nói: "Ngày này là tinh không, tiếng sấm càng ngày càng mãnh, mây đen càng ngày càng kiềm chế."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến lạnh nhạt nói: "Vương thúc, ngươi cũng tới trách cứ quả nhân sao?"

Vương thúc Ninh Khải quỳ xuống đến, nói: "Lão thần không dám!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vương thúc, gần nhất triều đình phát sinh sự tình ngươi cũng thấy rất rõ ràng. Thái tử Ninh Dực nhưng có nửa phần hiếu thuận ý sao? Ẩn Nguyên hội vay mượn một chuyện, còn có quần thần vây công quả nhân một chuyện, hắn nhưng có nửa điểm làm quả nhân giải vây ý sao? Quả nhân chẳng những là hắn quân vương, cũng là hắn phụ thân. Ta coi như gõ hắn thì thế nào? Bình thường nhà nhi tử còn biết giữ gìn phụ thân uy nghiêm đâu? Mà hắn thì sao?"

Ninh Khải Vương thúc nói: "Bệ hạ là quân, Thái tử thiếu quân cũng là quân, hắn cũng phải bảo hộ chính mình quyền uy, hắn cũng phải vì sau lưng quần thần làm làm gương mẫu. Nếu như hắn chịu thua, đây chẳng phải là phụ lòng quần thần trung tâm?"

"Ha ha ha. . ." Ninh Nguyên Hiến cười giận dữ nói: "Đây chính là, đây chính là, trong lòng của hắn quần thần so quả nhân càng trọng yếu hơn. Thái tử tại quả nhân trước mặt là thần, tại thần tử trước mặt là quân. Vậy ngươi nói một chút, hắn là hẳn là trước tận thần tử bản phận, vẫn là tận quân chủ bản phận đâu?"

Lập tức Ninh Khải Vương thúc á khẩu không trả lời được.

Pháp lý lên, Thái tử đương nhiên là hẳn là trước tận thần tử bản phận.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thái tử là một đám văn thần ủng hộ, từ nhỏ đọc đủ thứ sách thánh hiền, luôn mồm thiên địa quân hôn sư, luôn mồm trung hiếu nhân nghĩa. Kết quả đây? Hắn làm được trung hiếu hai chữ sao? Sách của hắn đều đọc được chó trong bụng đi sao? Có thể thấy được đám này người đọc sách a, đối bọn hắn có lợi liền luôn mồm thánh nhân dạy bảo, trung hiếu nhân nghĩa, gây bất lợi cho bọn họ liền chứa cái gì cũng không biết.' '

Lập tức Ninh Khải Vương thúc lại một lần nữa á khẩu không trả lời được, hắn là một cái người hiền lành, phẩm hạnh cũng tương đối chính trực, nhưng tài hoa cũng chỉ có thể coi như là bình thường.

Trọn vẹn một hồi lâu, Ninh Khải nói: "Bệ hạ, Thái tử là nền tảng lập quốc, không thể tuỳ tiện dao động."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vương thúc, ngài đối câu nói này lý giải là có sai. Thái tử là nền tảng lập quốc câu nói này không giả, nhưng nói là Thái tử vị trí này là nền tảng lập quốc, nhất định phải duy trì vị trí này quyền uy, nhưng cũng không phải là chỉ người này. Chính là bởi vì Thái tử vị trí chính là nền tảng lập quốc, cho nên mới có đức có tài có hiền giả ở, đức hạnh hàng trước nhất."

Ninh Khải nội tâm muốn nói bệ hạ ngài đức hạnh, đại khái là là cái kia chuyện a, vì sao đối Thái tử quá nghiêm khắc nhiều như vậy.

Nhưng là nghĩ kỹ lại, quốc quân Ninh Nguyên Hiến là cay nghiệt thiếu tình cảm, nhưng ngươi muốn nói hắn đức hạnh chênh lệch, cũng không trở thành.

Nghĩ kỹ đại nhất một lát, Ninh Khải Vương thúc nói: "Bây giờ chính là thời buổi rối loạn, triều cục không nên rung chuyển, vì lẽ đó Thái tử quyền uy vẫn là nhiều hơn giữ gìn tốt."

Ninh Nguyên Hiến thở dài một tiếng.

Vương thúc Ninh Khải một câu nói kia nói đúng.

Khuynh quốc chiến đang ở trước mắt, triều cục xác thực hẳn là ổn định là chủ.

Vì lẽ đó hắn cũng chỉ là muốn thoáng gõ một chút Thái tử, căn bản không có dịch trữ ý.

Nhưng mà không nghĩ tới Thái tử nhất hệ phản ứng kịch liệt như thế, cơ hồ là giống như thủy triều hướng phía Ninh Nguyên Hiến cuốn tới.

Chân chính muôn người mắng mỏ.

Cái này Thái tử quả nhân liền không thể chạm vào sao?

Vậy hắn vẫn là quả nhân nhi tử sao?

Năm đó Vạn Lịch Hoàng Đế cũng là bởi vì dạng này, cùng hắn thần tử đối kháng mấy chục năm, kết quả thất bại mà kết thúc.

Ninh Khải Vương thúc nói: "Trở lại chuyện chính, hôm nay tế thiên vẫn là đổi ngày đi. Ta biết quần thần ý tứ, là muốn để bệ hạ chịu thua nhận thua, thu hồi trước đó ý chỉ. Nhưng những này bệ hạ có thể không cần để ý tới, ngài chỉ cần hạ chỉ đổi ngày tế thiên liền có thể. Chuyện còn lại, lão thần đi cùng Chúc tướng thương nghị."

Cái này lại giống như là một cây đao đâm trúng Ninh Nguyên Hiến trái tim.

Hắn cho Kim Mộc Thông làm mai mối, liền là phóng xuất ra một cái tín hiệu, Chúc thị gia tộc quyền vị vĩnh cố.

Đừng quản có phải là Thái tử Ninh Dực thượng vị, Chúc thị gia tộc đều sừng sững không ngã.

Bởi vì Kim Mộc Thông hiển nhiên là Ninh Chính dòng chính, Chúc thị gia tộc căn bản không cần đáp ứng hôn ước, chỉ cần tỏ vẻ ra là thiện ý liền có thể.

Cái kia một trận ra mắt, căn bản cũng không phải là hai người nhân duyên, mà là một lần chính trị thăm dò.

Kết quả Chúc thị gia tộc hoàn toàn không lĩnh tình, Kim Mộc Thông rõ ràng đã thông qua Chúc Nịnh cái gọi là ra mắt tam vấn, nhưng vẫn là bị một tiếng cự tuyệt, chính là nếm thử giao hợp hướng đều không có.

Trước đó mỗi một lần tao ngộ công kích thời điểm, Chúc Hoằng Chủ đều sẽ ra làm Ninh Nguyên Hiến che gió che mưa.

Mà lần này, hắn liền đứng tại bên cạnh đứng ngoài quan sát , mặc cho quốc quân Ninh Nguyên Hiến bị gió thổi mưa rơi.

Tể tướng là làm cái gì?

Tể tướng là quân vương trợ thủ, mà lại là quân vương cùng thần tử giảm xóc.

Tể tướng không ra mặt, đây là để quân vương tự mình hạ tràng cùng thần tử đánh cờ sao?

Sở dĩ năm đó Gia Tĩnh Hoàng đế chịu đủ cùng các thần tử hạ tràng chém giết, liền chọn lựa Nghiêm Tung đầu này ác khuyển lên đài, để Nghiêm Tung đi cùng các thần tử cắn xé, mình cao cao tại thượng làm tài quyết giả.

Thế nhưng là chuyện như vậy, Ninh Nguyên Hiến thực sự không làm được. Tổ tông lưu lại giang sơn chịu không được dạng này giày vò, mà lại thời gian của hắn cũng không nhiều.

Nhưng là hôm nay loại tình hình này làm sao bây giờ?

Trên trời mây đen áp đỉnh, tiếng sấm vang rền.

Tế thiên còn muốn tiếp tục hay không?

Nếu như tiếp tục, vạn nhất thiên hạ mưa to, cái kia thật liền là một trận thảm kịch.

Cục diện liền sẽ triệt để chuyển biến xấu!

Cho đến lúc đó, làm vãn hồi sĩ khí, chỉ sợ hắn cái này quân Vương Chân muốn xuống tội kỷ chiếu.

Không tiếp tục?

Ngày khác kỳ tế thiên?

Vậy liền biểu thị hắn cái này quân vương thỏa hiệp nhận thua.

Đám kia thần nhất định sẽ được một tấc lại muốn tiến một thước, thừa dịp ngươi bệnh đòi mạng ngươi.

Ngươi cho rằng dùng cái mềm, liền hết thảy bình an vô sự?

Không thể nào!

Chính trị đấu tranh một khi chịu thua thỏa hiệp, liền là đem bụng lưu cho địch nhân, đối phương đao chẳng lẽ sẽ không đâm tới.

"Đi gọi Ninh Chính tới, để Thẩm Lãng cũng tới!"

Một lát sau, Ninh Chính cùng Thẩm Lãng tiến đến.

Ninh Chính không nói hai lời, trực tiếp quỳ xuống.

Nội tâm của hắn tràn ngập cảm giác tội lỗi, cảm thấy phụ vương sở dĩ lọt vào cục diện như vậy hoàn toàn là bởi vì hắn duyên cớ.

Thực ra cái này không có quan hệ gì với Ninh Chính.

Tràng chiến dịch này là từ Thái tử cùng Tam vương tử đưa tới.

Căn nguyên vẫn là lúc ấy quốc quân bị bệnh, hai người này không để ý giường bệnh phía trên Ninh Nguyên Hiến, trực tiếp nhấc lên đảng tranh, đưa quốc quân chi uy nghiêm tại không để ý.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng, quả nhân tin tưởng ngươi, ngươi bảo hôm nay thời tiết, có thể tạnh sao? Có thể hay không trời mưa?"

Bên cạnh Ninh Khải Vương thúc lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi cẩn thận nói chuyện, không cần lại cho bệ hạ gây phiền toái nháo sự."

Tại Ninh Khải Vương thúc xem ra, quốc quân Ninh Nguyên Hiến sở dĩ có hôm nay bị động, Thẩm Lãng hoàn toàn là kẻ cầm đầu.

Bất quá Ninh Nguyên Hiến sẽ không cùng hắn so đo, Ninh Khải người này liền là một cái nghiêm túc người hiền lành, dạng này người không làm được chân chính chuyện xấu.

Thẩm Lãng trầm tư một hồi nói: "Bệ hạ, ta không biết, ta không xác định."

Thẩm Lãng xác thực không xác định, hắn không phải vạn năng, không biết hôm nay có thể hay không trời mưa.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nhắm mắt lại, lâm vào do dự cùng giãy dụa.

Bởi vì tiếp xuống hắn muốn làm quyết định rất trọng yếu.

Là tuyên bố tế thiên đại điển tiếp tục, như thế trên trời rơi xuống mưa to liền mang ý nghĩa tế thiên đại điển thất bại, hắn

Ninh Nguyên Hiến làm tức giận thượng thiên, muốn xuống tội kỷ chiếu, quân vương uy nghiêm lại nhận đả kích trí mạng.

Tuyên bố tế thiên đại điển đổi ngày, liền mang ý nghĩa lần này đấu tranh, quốc quân nhận thua.

Bỗng nhiên cắn răng một cái, quốc quân hạ chỉ đến: "Tế thiên đại điển tiếp tục!"

Lớn không quả nhân xuống tội kỷ chiếu tốt.

...

Quốc quân ý chỉ một chút.

Quần thần chấn động.

Sau đó phục tùng.

Ở sâu trong nội tâm, lại tại khát vọng tranh thủ thời gian xuống mưa to.

Dạng này tế thiên đại điển liền thất bại.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến liền uy nghiêm quét rác.

"Khởi giá, xuất cung!"

Theo đại hoạn quan Lê Chuẩn ra lệnh một tiếng.

Mấy ngàn người đội nghi trượng ngũ, trùng trùng điệp điệp rời đi hoàng cung, dọc theo Huyền Vũ đường lớn xuôi nam, tiến về thượng cổ tế đàn.

Mấy trăm tên diễn viên, mặc nhiều loại quần áo.

Mấy trăm tên nhạc thủ, nhấc lên mấy trăm loại chuông nhạc nhạc khí.

Văn võ quần thần, mặc đặc chế triều phục, đi theo.

Nam Cung Ngạo suất lĩnh một vạn đại quân, Ninh Kỳ suất lĩnh một vạn đại quân, một trước một sau, bảo vệ quân vương, tham gia tế thiên.

. . .

Thượng cổ tế đàn, tại quốc đô góc đông nam, khoảng cách hoàng cung khoảng chín dặm.

Nơi này có một tòa cự đại hình tròn tế thiên đàn.

Bên trong tế tự thượng cổ chư thần, Tam Hoàng Ngũ Đế.

Ròng rã đi một cái nửa canh giờ, mới đi xong cái này chín dặm đường.

Bởi vì tế thiên muốn tâm thành, vì lẽ đó coi như quốc quân cũng phải đi bộ.

Toàn bộ đội ngũ ngưng trọng xơ xác tiêu điều.

Cơ hồ cho tới bây giờ đều không cầu nguyện Ninh Nguyên Hiến, lúc này cũng không nhịn được tại nội tâm cầu nguyện.

Ông trời tốt, Thiên thần phù hộ.

Tạnh đi!

Nhưng là cùng nhau đi tới, sắc trời chẳng những không có tạnh, mây đen càng ngày càng thấp.

Rõ ràng đã buổi sáng, trời hẳn là càng ngày càng sáng, kết quả lại càng ngày càng mờ.

Tiếng sấm một trận so một trận kinh người.

Ngày này thật sự là dọa người!

Quần thần lặng ngắt như tờ.

Nhưng là Huyền Vũ đường lớn chung quanh dân chúng lại tại nghị luận ầm ĩ.

Đây là thượng thiên nổi giận.

Đây tuyệt đối là điềm không may a.

Quốc quân nội tâm vẻ lo lắng càng ngày càng sâu.

Cuối cùng hắn đã không dám hi vọng xa vời bầu trời tạnh, chỉ yêu cầu xa vời không cần trên trời rơi xuống mưa to.

Cứ như vậy bình tĩnh trời, cứ như vậy tiếng sấm cuồn cuộn tế thiên.

Như thế mặc dù chưa nói tới thành công, nhưng tối thiểu không tính triệt để thất bại.

Một khi trên trời rơi xuống mưa to, cái kia thật là một trận tai nạn.

. . .

Đến thượng cổ tế đàn.

Tất cả mọi người dựa theo vị trí của mình, chỉnh tề đứng thẳng.

Tiếng chuông dừng.

Tiếng trống lên.

Tế thiên chính thức bắt đầu!

Đại tông chính Ninh Dụ, kiêm nhiệm tế thiên đại điển ti chúc, chủ trì toàn bộ đại điển.

Bước đầu tiên, nghênh đế thần, quốc quân cửa bên trái tiến vào viên đồi đàn, đến trung tầng bình đài bái vị lúc phần củi lô, vui tấu "Bắt đầu bình chương ". Quốc quân chí thượng tầng trời xanh Thượng Đế thần bài chủ vị trước quỳ lạy, dâng hương, sau đó đến liệt tổ liệt tông phối vị phía trước hương, lễ bái. Thăm đáp lễ vị, đối chư thần đi ba quỳ chín bái lễ.

Bước thứ hai, điện ngọc lụa: Quốc quân đến chủ vị, phối vị trước điện ngọc lụa, vui tấu "Cảnh bình chương", thăm đáp lễ vị.

Bước thứ ba, tiến trở: Quốc quân đến chủ vị, phối vị tiến lên trở, vui tấu "Mặn bình chương", thăm đáp lễ vị.

Tại mấy vạn người trong ánh mắt, Ninh Nguyên Hiến cẩn thận căn cứ điều lệ tế thiên, biểu lộ nghiêm túc uy nghiêm.

Nhưng là nội tâm của hắn cũng đang không ngừng chìm xuống.

Bởi vì sấm rền đã dần dần biến thành tiếng sấm.

Mây đen đã ép đến cực hạn.

Rõ ràng là xuân sơ, nhưng là không khí lại phi thường buồn bực ẩm ướt.

Hắn thậm chí đều đã ngửi được mưa to hương vị.

Thôi, a.

Thượng thiên ngươi muốn mưa, vậy liền xuống đi.

Lớn không quả nhân xuống tội kỷ chiếu.

Ninh Nguyên Hiến trong lòng đã cơ hồ từ bỏ hi vọng.

Mà phía dưới đứng thẳng thiên hạ quần thần, gương mặt trang nghiêm, nhưng trong lòng vô cùng khoái ý.

Thượng thiên trời mưa đi, trời mưa đi.

Trừng phạt cái này tùy hứng làm bậy quân vương, cho hắn biết mình sai.

Mà ở đây hai vạn đại quân, lại nội tâm tràn ngập vẻ lo lắng.

Bọn hắn rất nhiều người nhưng là muốn đi Nam Âu quốc chiến trường, nếu như tế thiên thất bại, chẳng phải là điềm không may.

Đó có phải hay không mang ý nghĩa đại chiến muốn thất bại, bọn hắn muốn chết trên chiến trường?

Đại tông chính Ninh Dụ chau mày.

Mặc dù hắn cũng cảm thấy quốc quân quá tùy hứng, nhưng dù sao hắn là Ninh thị bên trong người, cũng không thể gặp quần thần như thế đối kháng quân vương.

Chỉ mong không cần xuống mưa to.

Tế thiên đại điển bước thứ ba kết thúc.

Ninh Dụ hô lớn: "Tế thiên đại điển bước thứ tư, đi sơ hiến lễ!"

Lời này mới ra, quần thần phấn chấn, mở to hai mắt, lỗ tai dựng thẳng lên.

Bởi vì chẳng mấy chốc sẽ tụng xướng tế thiên sơ.

Ninh Chính muốn ném đại nhân.

Quốc quân cũng phải ném đại nhân.

Lúc này Ninh Chính khẩn trương bất luận kẻ nào cũng nhìn ra được.

Toàn bộ thân thể đều đang run rẩy.

Vì lẽ đó tiếp xuống hắn tụng xướng tế thiên sơ, tuyệt đối là cà lăm cà lăm.

Nhất định sẽ xấu mặt, ra đại xấu.

Mà lại lúc này, trên trời tiếng sấm đã vang đến cực hạn, mây đen cũng kiềm chế đến cực hạn, lập tức liền muốn trời mưa rào.

Ninh Chính đọc tế thiên sơ cà lăm, Thiên thần nổi giận trên trời rơi xuống mưa to, quả thực liền là lớn thảm kịch.

Từ đó về sau, Ninh Chính đoạt dòng chính con đường triệt để ngâm nước nóng.

Thái tử mượn thượng thiên chi uy, áp đảo quân vương yêu tâm, từ đó về sau quốc quân hẳn là có thể trung thực xuống tới, không dám chơi đùa lung tung.

Tế thiên bước thứ tư đang tiến hành.

Quốc quân đến chủ vị trước quỳ hiến tước, thăm đáp lễ vị, vui tấu "Phụng bình chương", múa "Cán Thích chi vũ ".

Sau đó!

Ninh Chính muốn ra sân!

Hắn muốn đọc tế thiên sơ.

Tại trong tay áo, Ninh Chính đem một ống đặc thù dược thủy rót vào trong cơ thể.

Toàn bộ quá trình thần không biết quỷ không hay.

Nháy mắt!

Tất cả khẩn trương không gặp.

Ninh Chính cả người, lại một lần nữa tiến vào cực độ bản thân trạng thái.

Toàn bộ linh hồn phảng phất xông phá thể xác, quan sát toàn bộ đại địa.

Vạn chúng chú mục nguyên bản để hắn vô cùng khẩn trương, mà lúc này lại nhắm mắt làm ngơ.

Cái này mấy vạn người, liền như là cỏ cây, như là sâu kiến.

Ngày này bên trên dưới mặt đất, duy ngã độc tôn.

Ninh Chính long hành hổ bộ, đi vào bên trên tế đàn.

Tất cả mọi người kinh ngạc phát hiện.

Ninh Chính khí chất thay đổi.

Trước đó tất cả khẩn trương cùng khiếp đảm toàn bộ biến mất.

Mặc dù vóc dáng mập lùn, nhưng là cất bước ở giữa, vậy mà tràn ngập vương bá chi khí.

Cái biểu tình kia, cái kia ánh mắt, vậy mà bễ nghễ thiên hạ.

Đứng tại bên trên tế đàn.

Vạn chúng chú mục Ninh Chính.

Cà lăm đi, cà lăm đi, mất mặt đi.

Sét đánh đi, trời mưa đi!

Quốc quân nên xuống tội kỷ chiếu.

Mà liền tại lúc này!

"Ầm ầm. . ."

Trên trời một cái đáng sợ tiếng sấm.

Vô cùng đột nhiên, cực độ vang, đinh tai nhức óc.

Nhất thời!

Rất nhiều đại thần bỗng nhiên dọa đến khẽ run rẩy.

Có chút diễn viên thậm chí dọa đến đạo cụ rơi xuống đất.

Có chút cũ thần, thậm chí trực tiếp bị cái này kinh lôi dọa đến ngồi ngay đó.

Quá kinh người.

Cái này âm thanh lôi đình, quá vang dội.

Nhưng mà, đối mặt như thế kinh thiên lôi, Ninh Chính sừng sững bất động.

Hắn bắt đầu há miệng!

Bắt đầu tụng xướng.

Tại xưa kia Hồng Hoang mới bắt đầu này, hỗn úng lụt, Ngũ Hành chưa vận này, hai diệu không rõ, tại bên trong đứng thẳng này, có hay không cho âm thanh, Thần Hoàng ra ngự này, bắt đầu phán thanh, lập trời đạp đất người này, bầy vật miễn cưỡng.

Cái này âm mới ra.

Tất cả mọi người chấn kinh!

Cái này, cái này nơi nào có nửa phần cà lăm a?

Rõ ràng là trầm bồng du dương, chữ chữ rõ ràng, trung khí mười phần a.

Cái này tụng xướng hiệu quả, có thể xưng kinh diễm a!

Ngay sau đó, khánh, chuông nhạc, bác chuông nhạc đệm thanh âm vang lên.

Trong chốc lát!

Trên trời tiếng sấm đứng im!

Phảng phất thượng thiên chư thần đều nghiêng tai lắng nghe.

Ninh Chính tiếp tục tụng xướng.

Thanh âm bỗng nhiên cất cao.

Lúc này, đương nhiên liền là Lê Mục đại tông sư Thiên Ma Âm quyết.

Đại tông sư đem thanh âm rót vào Ninh Chính trong thanh âm, liền thành một khối.

Trong chốc lát!

Ninh Chính thanh âm cũng không có thay đổi vang bao nhiêu.

Nhưng lại tràn ngập cường đại lực trùng kích, lực xuyên thấu, lực rung động.

Đám người nghe được từng đợt rùng mình.

Theo Ninh Chính tụng xướng càng ngày càng sục sôi.

Toàn trường tướng sĩ nghe được từng đợt nhiệt huyết sôi trào.

Vô số người cảm thấy da đầu từng đợt run lên.

Đây, đây là do ai viết tế thiên sơ a?

Vậy mà như thế rộng lớn, như thế hoa mỹ?

Đây là ai biên khúc a?

Vậy mà ưu mỹ, như thế xa xăm?

Cái này rõ ràng là đọc tế thiên sơ.

Nhưng lại phảng phất người hiện đại tại hiện trường cảm thụ đại sư cấp diễn tấu hội.

Màu vàng đại sảnh, cấp thế giới nam cao âm ca sĩ hát vang, bất kể có hay không có thể nghe hiểu, đều đầy đủ gây nên linh hồn run rẩy, đều đầy đủ để ngươi cảm giác được xương sọ muốn nhấc lên.

Mà lúc này, ở đây vô số người liền là loại cảm giác này.

Lê Mục đại tông sư Thiên Ma Âm quyết quá cường đại.

Thanh âm coi như cách hai dặm khoảng cách, cũng vẫn như cũ rung động.

Chân chính đinh tai nhức óc!

Chân chính kinh diễm bắn ra bốn phía.

Toàn trường triệt để chấn kinh!

Cũng chính là vào lúc này!

Bỗng nhiên, một trận gió lớn thổi qua.

Gió lớn nổi lên, mây bay toả ra!

Kim lân há lại vật trong ao, vừa gặp phong vân biến hóa long.

Coi như tại gió lớn bên trong.

Ninh Chính dáng người kiên định, tụng xướng thanh âm vậy mà hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Vậy mà sống sờ sờ đem cái này gió lớn gào thét thanh âm đều đè xuống.

Coi như tại gió lớn bên trong, dù là đứng được xa nhất đám binh sĩ, cũng nghe được rõ ràng.

Ninh Chính thanh âm càng ngày càng cao ngang.

Lê Chuẩn đại tông sư Thiên Ma Âm càng ngày càng kinh người.

Tại gió lớn bên trong.

Dẫn phát đám người từng đợt run rẩy.

Trong chốc lát!

Trên trời mây đen, bị cuồng phong cuốn lên, tán đi!

Một sợi màu vàng ánh nắng, bỗng nhiên xuyên thấu tầng mây.

Trực tiếp chiếu rọi tại Ninh Chính trên thân.

Trong chốc lát!

Trên người hắn phảng phất bị kim quang bao phủ.

Toàn trường kinh ngạc đến ngây người!

Bao quát Thẩm Lãng, cũng triệt để ngốc.

Một màn này?

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới a.

Ông trời vậy mà là như thế tốt?

Đây hết thảy thật là ý trời à?

Một khắc đồng hồ, Ninh Chính tế thiên sơ tụng xướng hoàn tất!

Rung động tuyệt luân.

Lộng lẫy cực hạn biểu diễn.

Mà vừa vặn lúc này, trên trời mây đen tan hết.

Mặt trời chiếu khắp nơi.

Bầu trời sáng sủa!

Phảng phất ông trời hớn hở!

Quá, quá mẹ nhà hắn chấn kinh.

Toàn trường tất cả mọi người, bị chấn động đến lặng ngắt như tờ.

Ninh Chính lần thứ nhất trước mặt người trong thiên hạ biểu diễn, cực độ hoàn mỹ.

Cảm động ông trời hớn hở sắc.

Mà ở đây hai vạn tên lính nhận mãnh liệt rung động về sau, cũng rốt cuộc nhịn không được.

Đây là thượng thiên báo hiệu a.

Đầu tiên là âm trầm lôi minh, về sau mây đen tản ra, dương quang phổ chiếu.

Cái này biểu thị trận đại chiến này chúng ta phải lớn lấy được toàn thắng a.

Lập tức, hai vạn binh sĩ vung tay hô to.

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

"Việt Quốc vạn tuế, Việt Quốc uy vũ!"

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế!"

Hai vạn người thanh âm giống như tiếng sấm, vang vọng chân trời.

Đinh tai nhức óc.

Ninh Chính biểu diễn kết thúc, lui ra tế đàn.

Sau đó, sân khấu trả lại cho quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Lúc này bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung Ninh Nguyên Hiến nội tâm mừng như điên.

Quá tốt!

Quá hoàn mỹ!

Lần này không phải quả nhân động thủ, mà là thượng thiên hung hăng đem cái tát phiến đánh vào quần thần trên mặt.

Nhìn qua phía dưới rất nhiều thần tử mặt như màu đất, quốc quân Ninh Nguyên Hiến trong lòng vô cùng thoải mái.

Ha ha ha ha!

Trời cao cũng đứng tại quả nhân một bên.

Thiên ý, ý trời à!

Sau đó tế thiên tiếp tục!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến vô cùng thoải mái biểu diễn, cả người đắc ý đến phảng phất muốn tung bay.

Tế thiên bước thứ năm, đi á dâng tặng lễ vật;

Bước thứ sáu, đi cuối cùng dâng tặng lễ vật;

Bước thứ bảy, rút lui soạn;

Bước thứ tám, đưa đế thần.

Bước thứ chín, nhìn cháy.

Tế thiên đại điển kết thúc!

Mà ở đây thần tử cơ hồ ngơ ngơ ngác ngác.

Vừa rồi một màn kia, xác thực cho bọn hắn mang đến không gì so sánh nổi rung động.

Thậm chí nội tâm của bọn hắn đều tràn ngập hoài nghi.

Thật chẳng lẽ chính là thiên ý?

Ngũ vương tử Ninh Chính thật nhận thượng thiên chư thần che chở?

Chẳng lẽ hắn thật là Việt Quốc thiên mệnh chi chủ?

Nếu không vừa rồi vì sao có như thế dị tượng?

Quá kinh người!

Nào chỉ là thiên hạ quần thần?

Liền quốc quân Ninh Nguyên Hiến cũng bị triệt để chấn.

Trong lòng cũng đang ngạc nhiên, hẳn là thật là thượng thiên báo hiệu?

Nhắc nhở quả nhân lập Ninh Chính làm thiếu quân?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 328: Lãng Gia Quốc Đô Đại Khai Sát Giới! Run Rẩy Đi!

Tế thiên đại điển kết thúc.

Trước nay chưa từng có sự hoàn mỹ, thậm chí có thể nói vô tiền khoáng hậu.

Kết thúc về sau, quốc quân lại một lần nữa đi bộ cũng như đi xe đi trở về hoàng cung.

Tới thời điểm, quốc quân đi lại nặng nề, nội tâm âm trầm, quần thần đi lại nhẹ nhàng, nội tâm khoái ý.

Lúc trở về, quốc quân long hành hổ bộ, dương dương đắc ý. Quần thần đi lại không lưu loát, biểu lộ ngưng trọng, thậm chí nội tâm rung động bắt đầu lên men.

Rất nhiều thần tử, hoàn toàn được xưng tụng là tâm loạn như ma.

Mà nội tâm cực kỳ phức tạp, không quá Thái tử Ninh Dực.

Hôm nay hắn nhận đả kích là lớn nhất.

Ninh Chính rực rỡ hào quang, có thể nói hoàn toàn là giẫm tại đỉnh đầu của hắn thượng vị.

Hắn Thái tử vị trí, ngay hôm nay có một chút buông lỏng.

Mặc dù quyền thế của hắn vẫn như cũ vững chắc, nhưng là danh vọng lại nhận tổn thất to lớn.

Thái tử cực kỳ cần chính là cái gì?

Liền là danh vọng!

Thiên ý đáng sợ nhất.

Hôm nay một màn này rất nhanh sẽ truyền khắp thiên hạ, tiếp xuống liền sẽ truyền ra thiên ý tại Ninh Chính, mà không tại Ninh Dực.

Trở về quốc đô về sau.

Ninh Chính thậm chí đều không cùng lấy quốc quân tiến vào hoàng cung, mà là trực tiếp đi Thiên Việt phủ đề đốc, căn bản đều không có thời gian chúc mừng thắng lợi.

Hắn thật không phải cố làm ra vẻ.

Vì cái này tế thiên đại điển, hắn đã hoang phế ba ngày công vụ, không biết trì hoãn bao nhiêu sự tình.

Sau đó mấy ngày thời gian, hắn đại khái là không cần đi ngủ, tại mọi thời khắc đều muốn liều mạng!

. . .

Thái tử Ninh Dực tiến vào Tể tướng Chúc Hoằng Chủ thư phòng.

Bầu không khí có chút ngột ngạt.

Hai người phảng phất đang im lặng giao lưu.

Ninh Dực trong lòng có vô hạn phàn nàn.

Dựa vào cái gì?

Phụ vương hắn dựa vào cái gì đối với ta như vậy?

Năm đó Khương Ly hủy diệt thời điểm, hắn như chó nhà có tang, hoảng sợ không chịu nổi một ngày, vì lấy lòng Chúc thị gia tộc, bỏ rơi mình vợ cả thê tử, đem Chúc thị phù chính làm vua sau.

Vì cầu Chúc thị tại Viêm Kinh cứu hắn, ăn nói khép nép cầu khẩn Chúc Hoẳng Chủ.

Năm đó ngươi những này không chịu nổi sự tình chẳng lẽ đều quên sao?

Hiện tại ngươi lại thần khí cái gì?

Đương nhiên, những lời này Thái tử đều cũng không nói ra miệng, chỉ là theo trên nét mặt phát tiết ra.

Chúc Hoẳng Chủ chỉ là ôn hòa nhìn qua Thái tử Ninh Dực.

Hắn biết Thái tử ý đồ đến, muốn thông qua Viêm Kinh phương diện hướng Ninh Nguyên Hiến tạo áp lực.

Thái tử Ninh Dực đăng cơ làm vua, không chỉ có riêng là Chúc thị ý chí, thậm chí cũng là Đại Viêm đế quốc ý chí.

Hoàng đế hi vọng phía dưới chư hầu vương quốc kế vị người đều là văn nhân quân, mà không phải quân nhân quân.

Nói một câu càng thêm hiện thực, Hoàng đế hi vọng đời tiếp theo Việt Vương là khả khống.

Thậm chí trình độ nào đó, Chúc Hoẳng Chủ càng giống là Đại Viêm đế quốc người phát ngôn, chính là Khương Ly hủy diệt, mới đưa đến Chúc thị trở thành Việt Quốc văn thần tuyệt đối lãnh tụ.

Khương Ly hủy diệt, đối toàn bộ thiên hạ ảnh hưởng đều vô cùng to lớn.

"Vẫn chưa tới thời điểm!" Tể tướng Chúc Hoằng Chủ nói: "Liền xem như bệ hạ, hiện tại cũng không có dịch trữ ý, người trong thiên hạ đều là thiện quên. Hôm nay một màn này xác thực phi thường rung động, lúc này ngươi cần chính là làm nhạt loại ảnh hưởng này, nhiều nhất hai tháng tất cả mọi người liền sẽ đưa nó quên lãng."

Thái tử Ninh Dực nói: "Thế nhưng là Ninh Chính lại thanh danh vang dội, về sau tất cả mọi người nâng lên hắn thời điểm, đều sẽ cho rằng là thiên mệnh sở quy."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Danh dự loại vật này, không phải gió đông thổi bạt gió tây, liền là gió tây áp đảo gió đông. Nhưng ngươi làm Thái tử, tuyệt đối không nên tại Ninh Chính danh tiếng chân kình thời điểm mà tại trên danh nghĩa đi chèn ép hắn, dạng này sẽ giảm xuống phong cách. Tiếp xuống ngươi muốn làm hai chuyện, kiện thứ nhất là liền là Nam Âu quốc chiến! Cái gọi là tế thiên đại điển đều là hư, nếu như diễn nện, dùng để làm công kích quyền hành đương nhiên được dùng, bởi vì đây vốn chính là nghiên cứu. Nhưng diễn lại hoàn mỹ đó cũng là hư, chỉ có Nam Âu quốc chiến mới là thật. Một trận chiến này, Việt Quốc chỉ có thể thắng không thể thua. Nếu như thắng, ngươi muốn đoạt đi lớn nhất thắng lợi nước thực. Bởi vì đây là khuynh quốc chiến, mang tới danh dự vượt xa quá tế thiên đại điển gấp mười."

Thái tử rất thông minh, lập tức minh bạch Chúc Hoằng Chủ nói bóng gió.

"Tổ phụ ý của ngài là, để ta tại lúc cần thiết, đi Nam Âu quốc tọa trấn!"

Ninh Dực cùng Chúc Hoằng Chủ không có bất kỳ cái gì quan hệ máu mủ, hắn chỉ là nhận làm con thừa tự đến vương hậu Chúc thị dưới gối.

Coi như hắn là vương hậu sinh ra, cái kia cũng hẳn là kêu là ngoại tổ phụ.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Đúng, nên bảo đảm đại chiến sắp thắng lợi thời điểm, ngươi đi tọa trấn, thu hoạch thành quả thắng lợi."

Thái tử Ninh Dực nói: "Thế nhưng là, hắn đối ta đã tràn ngập thành kiến, Nam Âu quốc chiến trường sắp thắng lợi thời điểm, hắn đại khái sẽ không để cho ta đi ngồi hưởng cái này thành quả."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Nếu như cục diện phát triển đến không phải ngươi đi không thể đâu? Ngươi nếu là không đi, thậm chí sẽ ảnh hưởng chiến cuộc thắng bại đâu?"

Thái tử Ninh Dực nói: "Tổ phụ ý của ngài là Nam Cung Ngạo?"

Chúc Hoằng Chủ gật gật đầu.

Bây giờ Nam Âu quốc chiến trường có hai người tọa trấn, đại tướng quân Chúc Lâm, công chúa Ninh La, mà một khi Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngạo đi, thanh thế cũng hoàn toàn không thua gì Chúc Lâm.

Chúc Lâm không cần phải nói, đương nhiên là Thái tử đáng tin.

Thế nhưng là Nam Cung Ngạo ai cũng không dựa vào, hắn xem như quốc quân người, người này cũng là dựa vào thanh tẩy Ninh Nguyên Vũ dòng chính thời điểm thượng vị.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Bệ hạ mặc dù tùy hứng, nhưng vẫn là có thể lấy đại cục làm trọng. Một khi đến thời khắc mấu chốt, Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo đồng thời phát ra tiếng, vì chiến cuộc hắn nhất định sẽ thỏa hiệp."

Ninh Dực nói: "Đối Nam Cung Ngạo, ta cũng nhiều phiên ám chỉ, nhưng hắn không nhúc nhích chút nào."

Đây là đương nhiên, bởi vì Nam Cung Ngạo đã leo đến đầu.

Xu Mật viện đầu đem ghế xếp vĩnh viễn là Biện Tiêu, Nam Cung Ngạo không có trông cậy vào, tấn thăng Công tước cũng không có trông cậy vào.

Từ một loại nào đó trình độ bên trên, Nam Cung Ngạo cũng đã địa vị cực cao, nhiều lắm thì đem Thái tử thiếu bảo biến thành Thái tử Thái Bảo, lại có ý nghĩa gì?

Vì lẽ đó hắn đương nhiên không nguyện ý đứng đội.

Không quản là Thái tử lôi kéo, vẫn là Tam vương tử lôi kéo, hắn đều chỉ xem như không có trông thấy.

Đương nhiên, Ninh Chính liền càng không thả trong mắt hắn.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Nam Cung Ngạo thời khắc mấu chốt, sẽ mở miệng."

Lời này mới ra, Thái tử không khỏi run lên, trong lòng tràn ngập lớn lao kinh hỉ.

Chúc Hoằng Chủ nói như vậy, liền là đại biểu cho hắn có niềm tin tuyệt đối.

Cái này chứng minh cái gì? Chứng minh Chúc thị đã nắm giữ Nam Cung Ngạo? !

"Chuyện thứ hai, không thể để cho Ninh Chính cường đại thêm nữa, nói cho đúng không thể để cho Thẩm Lãng lại tiếp tục cường đại xuống dưới."

Thái tử Ninh Dực nói: "Tổ phụ, có thể hay không vận dụng Thiên Nhai Hải Các trực tiếp bắt Thẩm Lãng?"

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu: "Không thể."

Bất luận cái gì tổ chức đều có giá tiền.

Chỉ bất quá có chút tổ chức giá tiền thực sự quá cao, liền như là ngươi tiêu một trăm vạn có thể mua được một cái bình thường trường học nghiên cứu sinh học vị, nhưng là Cambridge, Oxford tuyệt đối sẽ không điểu ngươi một trăm vạn, mười triệu đôla có thể suy tính một chút.

Chỉ là một cái Thẩm Lãng, còn không đáng Thiên Nhai Hải Các động thủ, gánh không nổi người này.

Thái tử Ninh Dực nói: "Cái kia Phù Đồ Sơn đâu? Gần nhất Thẩm Lãng làm sự tình, đã có chút khiêu khích bọn hắn ranh giới cuối cùng."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Phù Đồ Sơn phạm vi thế lực không tại Việt Quốc, Thẩm Lãng làm sự tình chỉ là khiêu khích bọn hắn ranh giới cuối cùng, lại còn không có vượt qua bọn hắn ranh giới cuối cùng."

Cái kia chẳng lẽ liền mặc cho Thẩm Lãng như thế muốn làm gì thì làm xuống dưới sao?

Chúc Hoằng Chủ cười một tiếng, uống một chén trà.

"Đả kích Thẩm Lãng sự tình, các ngươi không phải đã làm sao?"

Thái tử Ninh Dực gật gật đầu.

"Nhưng chúng ta chỉ là đoạn tuyệt hắn Niết Bàn quân căn mà thôi, như thế vẫn chưa đủ."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Quân đội là Ninh Kỳ địa bàn, có một số việc bên trên ngươi có thể đi tìm Ninh Kỳ đàm luận, chí ít đang đả kích Thẩm Lãng cùng Ninh Chính một chuyện bên trên, các ngươi là có cộng đồng mục tiêu."

. . .

Thái tử Ninh Dực đương nhiên sẽ không chủ động đi cùng Tam vương tử Ninh Kỳ gặp mặt.

Nhưng là Trác Chiêu Nhan cùng Tiết Tuyết gặp mặt.

Trác Chiêu Nhan mặt ngoài là Thái tử ngoại thất, trên thực tế phía sau là Ẩn Nguyên hội, thậm chí xem như Ninh Hàn công chúa người.

Đương nhiên, Ninh Hàn cho tới bây giờ đều không có thừa nhận qua điểm này.

Trác Chiêu Nhan khẳng định đại biểu không Thiên Nhai Hải Các, nhiều lắm là chỉ là Ninh Hàn công chúa một cái lái buôn mà thôi.

Mà Tiết Tuyết, chẳng những là Yến Nan Phi dòng chính đệ tử, Tiết Triệt nữ nhi, vẫn là Tam vương tử Ninh Kỳ Nhị phu nhân.

Mà lại, sau lưng của nàng còn như ẩn như hiện đứng Phù Đồ Sơn.

Nếu không lúc ấy hãm hại Kiếm Vương thê tử cổ độc Yến Nan Phi không chỗ đem tới tay.

Hai nữ nhân này gặp mặt, có thể nói là ai cũng xem thường ai, nhưng lại lẫn nhau lấy lòng đối phương.

"Phủ thái tử, Trác Chiêu Nhan gặp qua Tiết muội muội."

"Thiên Việt phủ đô đốc Tiết Tuyết, gặp qua Trác tỷ tỷ."

Sau đó, hai người lâm vào yên tĩnh.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Trác Chiêu Nhan nói: "Thái tử điện hạ có ý tứ là, cái này hơn ba ngàn trẻ đần độn, mỗi người một nửa."

Các nàng trong miệng trẻ đần độn đương nhiên là trống không số không huyết mạch người, cũng chính là Thẩm Lãng nhóm thứ hai Niết Bàn quân.

Thẩm Lãng xưng là số không huyết mạch người, đây là một loại trung tính xưng hô. Mà các nàng luôn mồm trẻ đần độn, tràn ngập xem thường cùng hạ thấp ý.

Tiết Tuyết nói: "Cái này không công bằng, bởi vì cướp được nhóm này trẻ đần độn về sau, như thế nào cải biến huyết mạch của bọn hắn biến thành vương bài quân đoàn, vẫn như cũ cần nhờ chúng ta cùng Phù Đồ Sơn quan hệ. Vì lẽ đó hẳn là Tam vương tử đến một phần ba, thái tử điện hạ đến một phần ba."

Trác Chiêu Nhan nói: "Phù Đồ Sơn nhưng có cải tạo nhóm người này huyết mạch phương pháp sao? Cho dù có, bọn hắn nguyện ý giao ra cho ngươi sao?"

Tiết Tuyết nói: "Cái này không nhọc hao tâm tổn trí."

Trác Chiêu Nhan nói: "Lại nói, coi như các ngươi đạt được cải tạo những này trẻ đần độn huyết mạch biện pháp, lại sẽ cho chúng ta sao? Các ngươi có Phù Đồ Sơn, chúng ta có Thiên Nhai Hải Các, chuyện này bên trên cũng không tất cầu các ngươi."

Tiết Tuyết nói: "Thẩm Lãng dưới trướng Hắc Kính ti cùng Thiên Đạo hội phái ra đại lượng tinh nhuệ hộ tống ba ngàn trẻ đần độn, mà lại lộ tuyến cực kỳ bí ẩn, muốn trinh sát hành tung của bọn hắn, dựa vào là ta Tiết thị cùng Hắc Thủy Đài."

Trác Chiêu Nhan cười lạnh nói: "Niết Bàn quân nói là Thẩm Lãng cùng Ninh Chính, nhưng cuối cùng là bệ hạ. Điều tra đến tung tích của bọn hắn lại như thế nào? Hắc Thủy Đài có thể đem tin tức tiết lộ cho các ngươi, chẳng lẽ còn có thể xuất động cao thủ cướp người sao? Đến lúc đó là Nam Hải kiếm phái người động thủ, vẫn là Hắc Thủy Đài người động thủ?"

Tiết Tuyết trầm mặc.

Không quản Hắc Thủy Đài vẫn là Nam Hải kiếm phái, đều là quốc quân dòng chính.

Có chút ranh giới cuối cùng bọn hắn chí ít hiện tại là không dám vượt qua.

Trác Chiêu Nhan nói: "Dám động thủ cướp đi Thẩm Lãng nhóm thứ hai Niết Bàn quân hạt giống chỉ có Ẩn Nguyên hội."

Ẩn Nguyên hội thế lực lớn, mà lại cùng quốc quân đã bắt đầu trở mặt, bọn hắn xác thực dám làm ra chuyện như vậy.

"Cứ như vậy, hơn ba ngàn cái trẻ đần độn, cướp tới tay về sau, chúng ta mỗi người một nửa!"

Tiết Tuyết trầm mặc một lát, gật đầu nói: "Có thể, mỗi người một nửa!"

Quả nhiên địch nhân của địch nhân liền là bằng hữu.

Đây coi như là Thái tử cùng Tam vương tử lần thứ nhất liên thủ đi.

. . .

Thời gian nhanh chóng mà qua, lại là mười ngày qua thời gian trôi qua.

Thẩm Lãng bán đi máu Hoàng Kim Long công hiệu đã dần dần rút đi.

Càng ngày càng nhiều người phát hiện mình mắc lừa.

Đương nhiên, ngay từ đầu rất nhiều người còn tưởng rằng là mình đụng nữ nhân đưa đến.

Bởi vì đồ chơi kia dược lực quá mạnh, coi như Ninh Chính uống hết về sau, còn tìm thê tử nhiều lần.

Huống chi những con nhà giàu này?

Căn bản là nhịn không được tốt a.

Nhưng là luôn có một số người thật nhịn xuống, không có đụng nữ nhân, nhưng máu Hoàng Kim Long công hiệu vẫn là không ngừng hạ xuống.

Lẫn nhau bí mật sau khi trao đổi, tất cả mọi người hoàn toàn xác định mắc lừa.

Trong lúc nhất thời, đám người này triệt để phẫn nộ.

Tốt ngươi cái Thẩm Lãng, chẳng những vũ nhục tôn nghiêm của chúng ta, còn làm nhục chúng ta trí thông minh, còn lừa gạt chúng ta tiền tài?

Lẽ nào lại như vậy?

Thế nhưng là đám người này ngay từ đầu chỉ dám ở trong lòng mắng chửi, không dám đánh tới cửa đi.

Bởi vì một khi công khai chẳng phải là tự chui đầu vào lưới?

Thái tử cùng Tam vương tử cũng đã có nói , bất kỳ cái gì cho Thẩm Lãng đưa tiền người đều phải gặp đến phong sát.

Vì lẽ đó chỉ có thể ngậm bồ hòn, ở trong lòng nguyền rủa Thẩm Lãng.

Bất quá ngay tại hôm qua.

Phủ thái tử cùng Tam vương tử phủ đô thả ra phong thanh tới.

Đối với cho Thẩm Lãng đưa tiền người, đều chuyện cũ sẽ bỏ qua. Sau này như thế nào, nhìn riêng phần mình biểu hiện.

Lần này tất cả mọi người nghe hiểu.

Đây là giật dây tất cả mắc lừa người là Thẩm Lãng trong nhà náo sự a.

Thế là cái này hơn ngàn tên ăn chơi thiếu gia hô bằng gọi hữu, tập kết mấy ngàn người thật đánh đến tận cửa đi.

"Trả tiền, trả tiền, trả tiền!"

Mấy ngàn người đem Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ vây quanh đến chật như nêm cối.

Đương nhiên, tất cả mọi người biết số tiền kia Thẩm Lãng không có lấy nửa cái kim tệ, toàn bộ nộp lên cho quốc quân làm quân phí, thậm chí còn lấy lại một khoản tiền.

Nhưng những người này là ăn chơi thiếu gia, chỗ nào quản được như thế rất nhiều?

Mà lại, toàn bộ Việt Quốc hơn phân nửa quyền quý gia tộc đều ở nơi này.

Chẳng lẽ quốc quân còn có thể đem bọn hắn toàn bộ bắt lại hay sao?

Pháp không trách chúng a!

Đám người này cũng không dám xông vào Trường Bình Hầu tước phủ, chỉ dám ở bên ngoài hô to.

Đồng thời đem cáo trạng đến bình an cùng Vạn Năm huyện nha, lại bẩm báo Thiên Việt trung đô đốc phủ.

Hồ đồ này kiện cáo đương nhiên là đánh không rõ ràng.

Đám này ăn chơi thiếu gia có nhiều thời gian, mỗi ngày đều vòng vây tại Trường Bình Hầu tước phủ bên ngoài.

Mà lại mắng càng ngày càng khó nghe.

"Thẩm Lãng ngươi sinh nhi tử không có PY a."

"Thẩm Lãng ngươi gạt chúng ta tiền, chết không yên lành, chết không yên lành."

"Thẩm Lãng ngươi thiếu tiền, vì sao không cho nhà ngươi nữ nhân đi bán đâu? Lại muốn tới gạt chúng ta tiền?"

Đối diện với mấy cái này chửi rủa cùng vây công, Thẩm Lãng còn không có tức giận, kết quả quốc quân ra tay trước giận, trực tiếp liền muốn hạ lệnh cấm quân khu trục.

Bởi vì số tiền kia hắn mới là cuối cùng người được lợi, Thẩm Lãng chẳng qua là thay mặt quân nhận qua.

Bất quá liên lụy đến thực sự quá rộng, lừa gạt nhiều như vậy gia tộc tiền, quốc quân nội tâm cũng hơi có chút áy náy, tối đa cũng chỉ có thể là khu trục mà thôi, cũng không thể bắt người.

Kết quả Thẩm Lãng cự tuyệt quốc quân hảo ý.

Chuyện này hắn muốn tự mình giải quyết.

. . .

"Oa oa oa. . ."

Thẩm Lãng nữ nhi bảo bối tại khóc lớn.

Nàng siêu cấp siêu cấp ngoan, cơ hồ xưa nay không khóc.

Bởi vì bên ngoài thực sự quá ồn, để tiểu bảo bảo đều không cách nào đi ngủ.

Ngay từ đầu đám này ăn chơi thiếu gia còn cẩn thận từng li từng tí mắng, về sau phát hiện quốc quân không có phản ứng, Thẩm Lãng cũng không có phản ứng, lập tức cảm thấy Thẩm Lãng khẳng định là chột dạ.

Hắn gạt chúng ta nhiều tiền như vậy, khẳng định chột dạ a.

Chúng ta những người này đại biểu hơn phân nửa Việt Quốc quyền quý, Thẩm Lãng cho dù có ba đầu sáu tay cũng không dám cùng chúng ta tất cả mọi người là địch.

Vì lẽ đó đám người này càng mắng càng khó nghe, càng mắng càng lớn tiếng.

Dựa vào chính mình mắng còn không được, dù sao nhân số quá ít, mà lại từng cái dễ hỏng cực kì, tăng thêm máu Hoàng Kim Long công hiệu đã rút đi, bọn hắn lại lần nữa biến thành phế thải, không có khí lực mắng.

Thế là, liền thuê du côn lưu manh tới mắng.

Đám này du côn lưu manh lúc đầu không lớn dám, nhưng là đám hoàn khố tử đệ đưa tiền quá hào phóng, mà lại đây là cùng đám này quyền quý kết giao tình cơ hội tốt.

Thậm chí, lần này có Thái tử cùng Tam vương tử chỗ dựa.

Vì lẽ đó có chút to gan lưu manh lấy tiền về sau, mang theo mặt nạ tới vì những con nhà giàu này mắng chửi người.

Nhìn thấy Thẩm Lãng vẫn không có phản ứng, đám người này lá gan dần dần lớn, càng ngày càng nhiều du côn lưu manh gia nhập.

Cuối cùng, toàn bộ Trường Bình Hầu tước phủ bên ngoài ròng rã vây năm ba ngàn người.

Ngày đêm càng không ngừng chửi rủa, làm sao khó nghe làm sao tới.

Lúc này mới làm cho Thẩm Mật tiểu bảo bảo không cách nào chìm vào giấc ngủ, bị kinh sợ.

Đến đằng sau, đám người này gan to bằng trời đến hướng Trường Bình Hầu tước phủ bên trong giội phân.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Hầu tước phủ mùi thối trùng thiên!

Thẩm Lãng ôm Thẩm Mật tiểu bảo bảo nhẹ nhàng dỗ dành.

"Bảo Bảo đừng sợ, đừng sợ!"

Bảo Bảo khóc đến quá hung, đến mức có chút run rẩy.

Băng nhi tiếp nhận đi, để Bảo Bảo ăn mới dần dần an tĩnh lại.

"Cô gia, đi điều binh đi!" Băng nhi phẫn nộ nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhanh, nhanh."

Ninh Chính điện hạ chuyện bên kia sắp xong xuôi.

Thành vệ quân đại tập huấn sắp kết thúc.

Tất cả mọi chuyện trình tự nhất định phải biết rõ ràng.

Đối với Ninh Chính tới nói, triệt để đem hai vạn thành vệ quân nắm giữ ở trong tay mới là trọng yếu nhất.

Chỉ có nắm giữ thành vệ quân, mới có thể đối quốc đô du côn lưu manh động thủ.

Xuân Lôi hành động!

Đây là lần này quốc đô trị an đại tảo đãng hành động danh hiệu.

Cường độ sẽ trước nay chưa từng có lớn.

Loạn thế dùng trọng điển.

Mấy ngày nay đại quân liền muốn xuôi nam đi Nam Âu quốc chiến trường.

Khuynh quốc chiến chẳng mấy chốc sẽ bộc phát.

Lúc này, nhất là cần một cái yên ổn hoàn cảnh lớn, .

Vì lẽ đó lần này càn quét sẽ phi thường kinh người.

Sẽ đem khoảng thời gian này tai họa quốc đô tất cả lưu manh du côn, ác tính phần tử, toàn bộ một mẻ hốt gọn.

Tất cả yêu ma quỷ quái toàn bộ tiêu diệt.

Quốc quân trực tiếp cho Ninh Chính mật chỉ, toàn bộ mật chỉ chỉ có một con số.

Ba ngàn!

Đây là ý gì?

Có thể giết ba ngàn người!

Mà lại có thể xử phạt mức cao nhất theo pháp luật.

Thực ra nguyên bản quốc quân cùng Ninh Chính có ý tứ là không giết, đem những dòng người này thả đi làm chung thân khổ dịch.

Nhưng là bởi vì tế thiên đại điển trước nay chưa từng có thành công, tăng thêm đám lưu manh này du côn tìm đường chết, đám này quyền quý hoàn khố nháo sự, triệt để chọc giận quốc quân.

Ta không thể đối các ngươi những này quyền quý động thủ.

Lại có thể đối các ngươi thuê tới du côn lưu manh động thủ.

Mà lại những này quyền quý ăn chơi thiếu gia mình cũng không sạch sẽ, cùng quốc đô những bang phái này cự đầu đều có thiên ti vạn lũ quan hệ.

Tiếp lấy lần này Xuân Lôi hành động, có thể đem hỏa diễm trực tiếp quét đến bọn hắn trên đầu.

Mượn Xuân Lôi hành động danh dự, hung hăng bắt một nhóm, giết một nhóm.

Giết gà dọa khỉ!

Mà lại lần này Xuân Lôi hành động, tuyệt đối giữ bí mật.

Thậm chí Hắc Thủy Đài đều không có tham dự, trực tiếp từ Lê Chuẩn phụ trách cùng Ninh Chính giao lưu.

Tế thiên đại điển trước nay chưa từng có thành công, trực tiếp nhất thu hoạch liền là thành vệ quân gia tốc hiệu trung.

Ninh Chính tập huấn phương pháp rất có tác dụng, để Niết Bàn quân dung hợp thành vệ quân.

Nhưng là tốc độ không nhanh, mà theo tế thiên đại điển hiệu quả lên men về sau, Ninh Chính thiên tuyển người thanh danh truyền bá ra.

Đây đối với bên trong cao tầng quyền quý ảnh hưởng có hạn.

Nhưng đối với Ninh Chính dưới trướng thành vệ quân lại rung động rất lớn.

Bởi vì cùng ngày tham gia tế thiên đại điển, liền có hai ngàn thành vệ quân, bọn hắn là tận mắt chứng kiến đây hết thảy, nhận trước nay chưa từng có xung kích, sau đó nhanh chóng lan tràn đến toàn bộ thành vệ quân.

Khổ Đầu Hoan cùng Lan thị mười huynh đệ, nhất là Lan tên điên, mượn cơ hội không ngừng tẩy não.

Khiến cho nguyên bản cần thời gian mấy tháng mới có thể hoàn thành tập huấn, vẻn vẹn trong một tháng liền hoàn thành!

Ninh Chính sơ bộ hoàn thành đối thành vệ quân nắm giữ!

Chí ít hiện tại, chi quân đội này đã phục tùng mệnh lệnh của hắn.

. . .

Lúc này, hơn một ngàn quyền quý hoàn khố cùng mấy ngàn danh địa du côn lưu manh sắp chết đến nơi còn không biết.

Vẫn như cũ tại mọi thời khắc vây công Trường Bình Hầu tước phủ, chửi mắng Thẩm Lãng tổ tông mười tám đời.

Dù sao Thẩm Lãng lừa gạt tiền, để hắn trả tiền thiên kinh địa nghĩa.

Giội phân, nện tảng đá, thủ đoạn càng ngày càng kịch liệt, liền chênh lệch phóng hỏa!

Mà Bắc Uyển bãi săn bên trong!

Cuối cùng một nhóm thành vệ quân tập huấn kết thúc.

Đang tiến hành buổi lễ tốt nghiệp.

Ròng rã hai vạn thành vệ quân, chỉnh tề đứng tại trên giáo trường.

Bọn hắn hơi kinh ngạc cùng kinh ngạc.

Tập huấn kết thúc cũng không thể coi là chuyện lớn gì a, vì sao muốn đem tất cả mọi người tụ họp lại đâu?

Chẳng lẽ có cái đại sự gì muốn phát sinh sao?

Sau đó phát sinh hết thảy, càng thêm chiếu chứng bọn hắn ý nghĩ.

Bởi vì một xe lại một xe áo giáp chở tới đây.

Một xe lại một xe binh khí chở tới đây.

Lần này tập huấn, bọn hắn đều không có mặc giáp.

Bây giờ lại muốn võ trang đầy đủ, khẳng định có cái gì hành động lớn.

Một lát sau!

Ninh Chính điện hạ một thân nhung trang xuất hiện.

Khổ Đầu Hoan vẫn như cũ là Thiên hộ quân hàm, nhưng là lần này tập huấn tổng huấn luyện viên.

"Lấy giáp!"

Ra lệnh một tiếng.

Hai vạn thành vệ quân chỉnh tề mặc vào áo giáp.

"Cầm đao!"

"Cầm cung!"

Theo từng đạo mệnh lệnh.

Hai vạn thành vệ quân trang bị đến tận răng.

Ngay sau đó, quốc quân tâm phúc hoạn quan Lê Chuẩn Đại công công xuất hiện.

"Bệ hạ có chỉ, quỳ!"

Ở đây tất cả mọi người quỳ xuống.

Nhưng bởi vì giáp trụ mang theo, một gối quỳ xuống.

"Tiến đến quốc đô rối loạn, bách tính không yên, phạm pháp cuồng đồ hoành hành ương ngạnh, nhiều lần phạm quốc pháp, nhìn thấy mà giật mình! Vì làm quốc gia yên ổn vạn dân an cư lạc nghiệp, quả nhân quyết định tiến hành Xuân Lôi hành động, quét dọn quốc đô hết thảy trái pháp luật đồ. Lần hành động này sẽ nghiêm trị theo nặng, không quản liên lụy tới ai, tuyệt bất dung tình!"

"Sắc phong Trường Bình hầu Ninh Chính vì Xuân Lôi hành động Đại tổng quản, khâm thử!"

Ninh Chính dập đầu: "Thần tuân chỉ!"

Tất cả thành vệ quân rung động không thôi, cảm giác của bọn hắn không có sai, quả nhiên có hành động lớn a.

Ninh Chính tiếp chỉ ý, cưỡi lên chiến mã, lớn tiếng hạ lệnh: "Đại quân, tiến quốc đô!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Hai vạn võ trang đầy đủ thành vệ quân, trùng trùng điệp điệp rời đi Bắc Uyển bãi săn, tiến về quốc đô!

Xuân Lôi hành động, chính thức mở ra!

Trước nay chưa từng có đại tảo đãng, muốn bắt đầu!

. . .

Vì để nữ nhi bảo bối an tĩnh lại, Thẩm Lãng ôm nàng xuống đất tầng hầm.

Nơi này liền nghe không được phía ngoài chửi rủa âm thanh.

Trong bóng đêm, tiểu bảo bảo chính dựng thẳng lỗ tai, trừng to mắt, vô cùng vui sướng.

Bởi vì Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử đang hát.

Nàng hát nhạc thiếu nhi quá đẹp.

Mỗi một thủ đô cơ hồ muốn hát đến trong lòng của người ta đi.

Bởi vì nàng quá yêu hài tử, quá khát vọng có một cái con của mình.

Cứ việc nàng đã khỏi hẳn, nhưng là cảm thấy mình làn da còn không có khôi phục, sợ hãi có cái gì không sạch sẽ địa phương, cứ việc vô cùng khát vọng ôm tiểu bảo bảo, nhưng là lại không dám ôm.

Thế là, nàng ngay tại ca hát.

Hát một bài lại một bài.

Bảo Bảo thích vô cùng nghe.

"Bộp bộp bộp. . ."

Nghe được chỗ cao hứng, Thẩm Mật tiểu bảo bảo còn cười khanh khách.

Còn vỗ béo múp míp tay nhỏ.

Băng nhi kinh hỉ nói: "Thẩm thẩm quá lợi hại, chúng ta tiểu bảo bảo vẫn luôn rất nghiêm túc, không có chút nào thích cười."

Xác thực như thế, Thẩm Mật tiểu bảo bảo có thể thận trọng, cười điểm rất cao.

Thẩm Lãng thường xuyên nhăn mặt muốn chọc cười nàng, kết quả tiểu bảo bảo chỉ là trừng to mắt tò mò nhìn qua hắn, từ đầu đến cuối không cười.

Thậm chí còn có thể lộ ra ánh mắt nghi hoặc.

Cái này ba ba đang làm gì a?

Kết quả hiện tại nghe Kiếm Vương thê tử Khưu thị thú vị nhạc thiếu nhi, lại cười.

Nghe Bảo Bảo tiếng cười, Kiếm Vương thê tử cảm thấy mình tâm đều muốn hòa tan.

Lại tiếp lấy liên tục không ngừng hát xuống dưới, cũng không biết nàng nơi nào đến nhiều như vậy thú vị chơi vui nhạc thiếu nhi.

Mà Bảo Bảo một bên cười, một bên há mồm muốn đi theo học.

Bất quá nàng còn không biết nói chuyện, sẽ chỉ y y nha nha gọi.

. . .

Mà Trường Bình Hầu tước phủ bên ngoài.

Hơn ngàn ăn chơi thiếu gia vẫn như cũ mang theo mấy ngàn kén ăn nô, du côn ở bên ngoài vây công chửi rủa.

Bởi vì Thẩm Lãng không để ý tới, khiến cho tiếng mắng của bọn họ càng thêm khó nghe.

"Thẩm Lãng, trả tiền, trả tiền."

"Ngươi còn không ra số tiền kia đúng không? Không có quan hệ, để ngươi thê tử ra tiếp khách liền có thể, chúng ta cho giá trên trời, một lần một trăm kim tệ, tiếp khách năm vạn lần liền xem như trả hết nợ nần."

"Thẩm Lãng ngươi gạt chúng ta tiền, không sợ lọt vào trời đánh ngũ lôi sao? Nghe nói thê tử ngươi Kim Mộc Lan mang thai, sinh ra tới nhi tử khẳng định không có piyan!"

Phía ngoài trên vách tường chẳng những giội đầy lớn phân, mà lại giương nanh múa vuốt tràn ngập chữ.

Thẩm Lãng trả tiền, Thẩm Lãng trả tiền!

Lừa đảo Thẩm Lãng, chết không yên lành!

"Thẩm Lãng, nếu như thê tử ngươi ra tiếp khách còn chưa đủ, chính ngươi cũng có thể ra bán a. Năm cái kim tệ một lần, tin tưởng có rất nhiều đàn ông sẽ vào xem."

Ngay sau đó, một cái bó đuốc, bỗng nhiên từ trong đám người ném ra, trực tiếp ném vào tường vây bên trong.

Tất cả mọi người lập tức giật mình.

Lá gan này không khỏi quá lớn đi!

Chửi rủa vây công còn không sao, dù sao Thẩm Lãng lừa gạt tiền trước đây, mọi người tới đòi tiền thiên kinh địa nghĩa.

Thế nhưng là ngươi phóng hỏa đốt Trường Bình Hầu tước phủ, cái kia tính chất liền thay đổi a.

Đây là ai thả hỏa?

Đương nhiên là Thẩm Lãng người, bọn hắn tiềm phục tại đám này nháo sự vây công hoàn khố trong đám người.

Tiếp vào tín hiệu về sau, bọn hắn lập tức đem sự tình làm lớn chuyện.

Hỏa thiêu Trường Bình Hầu tước phủ.

Nhưng là, bên trong Thẩm Lãng vẫn không có phản ứng!

Tiềm phục tại trong đám người mấy chục hơn trăm người, nhao nhao châm bó đuốc, hướng phía Trường Bình Hầu tước phủ bên trong ném đi.

Nhìn thấy một màn này.

Đám này gây chuyện ăn chơi thiếu gia có chút sợ hãi?

Cái này. . . Đây là ai người a?

Như vậy hổ?

Huyên náo như thế lớn, có thể hay không gặp rắc rối a?

Kết quả, bên trong Thẩm Lãng vẫn không có phản ứng, cũng không có nổi giận phản kích.

Thẩm Lãng như thế sợ sao?

Không thể nào!

Cái này hàng trăm người, phảng phất nổi điên, liên tục không ngừng hướng Hầu tước phủ bên trong ném bó đuốc.

Sau một lát!

Trường Bình Hầu tước phủ bên trong, hỏa hoạn cháy hừng hực.

Khói đặc xông thẳng tới chân trời!

Đám này tới gây chuyện ăn chơi thiếu gia rốt cục cảm giác được không ổn, một cỗ vô cùng nguy hiểm khí tức tại lan tràn.

Mà những này du côn lưu manh chỉ sợ thiên hạ không loạn, ngược lại lớn tiếng gọi tốt.

"Thiêu đến tốt, thiêu đến tốt!"

"Thiêu chết Thẩm Lãng cái kia cẩu nương dưỡng, thiêu chết Thẩm Lãng nữ nhân!"

"Thẩm Lãng, ra a, ra a!"

Lúc này, Hầu tước phủ bên trong hỏa hoạn càng ngày càng kinh người!

Có thể không kinh người sao?

Tại một mảnh đại không trên mặt đất, Vũ Liệt cùng Hàm Nô chờ nữ tráng sĩ phi thường không dập tắt lửa, ngược lại liều mạng đi lên châm củi, để hỏa hoạn càng đốt càng vượng!

"Hỏa thiêu Thẩm Lãng, hỏa thiêu tiểu bạch kiểm a!"

"Mau đến xem a, mau đến xem a!"

Nhưng đám này ăn chơi thiếu gia sắc mặt trắng bệch, muốn dần dần rút đi, chạy trốn tới trong nhà đi.

Đám người này mặc dù là phế thải, nhưng là phương diện này độ mẫn cảm vẫn phải có.

Trong này có âm mưu!

Nhưng mà!

Bọn hắn đi không!

Bởi vì Trường Bình Hầu tước phủ chung quanh đường đi, đã toàn bộ bị vây quanh!

Một vạn thành vệ quân võ trang đầy đủ, trùng trùng điệp điệp tiến vào!

Nhìn thấy nhánh đại quân này.

Tất cả ăn chơi thiếu gia cơ hồ muốn bất tỉnh đi.

Quả nhiên có âm mưu, có đại âm mưu!

Đây, đây là xảy ra đại sự!

"Phanh phanh phanh phanh!"

Một vạn đại quân như là di động gò núi, từng bước một đóng chặt.

Từng bước một thu nạp vòng vây!

Ninh Chính tọa trấn Thiên Việt phủ đề đốc, suất lĩnh đại quân chính là Khổ Đầu Hoan!

"Các ngươi những này phạm pháp cuồng đồ, dám hỏa thiêu Trường Bình Hầu tước phủ, gan to bằng trời!"

"Xông!"

"Đem tất cả kẻ phạm pháp, toàn bộ bắt giữ."

"Dám can đảm chống lại người, dám can đảm kẻ chạy trốn, giết chết bất luận tội, giết chết bất luận tội!"

Theo Khổ Đầu Hoan ra lệnh một tiếng.

Một vạn thành vệ quân bắt đầu công kích!

Nhất thời!

Đám này quyền quý ăn chơi thiếu gia triệt để run rẩy.

Ngắn ngủi sợ hãi về sau, bọn hắn hô to.

"Chạy mau, tất cả mọi người lao ra, pháp không trách chúng, bọn hắn không dám giết người, không dám giết người!"

Đám người này đương nhiên là muốn lợi dụng những này du côn lưu manh lao ra khỏi vòng vây, thừa cơ để bọn hắn đào thoát.

Mà những này gây chuyện du côn lưu manh nghe được tiếng la về sau, cũng thừa cơ cuồng xông.

"Lao ra, lao ra, pháp không trách chúng, bọn hắn không dám giết chúng ta."

"Thẩm Lãng cẩu tặc, thiên lôi đánh xuống!"

"Lao ra!"

Mấy ngàn du côn lưu manh điên cuồng xông ra, muốn chạy trốn.

Khổ Đầu Hoan ánh mắt phát lạnh.

Đang lo Xuân Lôi hành động chỉ tiêu không đủ đâu.

"Giết, giết, giết!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Thành vệ quân tiễn như mưa xuống!

Đại khai sát giới!

Máu tươi vẩy ra.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 329: Đế Vương Chi Tướng! Lãng Gia Giận Dữ Giết Toàn Tộc!

"A. . . A. . . A. . ."

Tàn bạo mưa tên bỗng nhiên vẩy xuống.

Mũi tên dễ như trở bàn tay xé mở da thịt, đâm vào trong thân thể.

Vô số du côn lưu manh nhao nhao ngã xuống đất.

Nhất thời quỷ khóc sói gào, máu tươi đầy đất.

Mà những này du côn lưu manh cặn bã sức chiến đấu cũng hiển lộ không thể nghi ngờ, bình thường khi hành phách thị thời điểm lợi hại, gặp được quân đội thời điểm liền như là một đống phân.

Hai đợt mưa tên về sau, ngã trong vũng máu vài trăm người.

Không nghĩ tới a, vậy mà thật giết a.

Trước đó mọi người nháo sự cũng không phải một hai lần.

Ngăn cản Lan tên điên cùng Lan thị mười tên ăn mày tham gia khoa khảo thời điểm mọi người liền nháo sự, văn võ nâng yết bảng vô số du côn lưu manh còn nháo sự, về sau thi rớt khảo thí khóc thánh miếu thời điểm mọi người cũng nháo sự.

Nhưng cho tới bây giờ đều không có đại khai sát giới qua a.

Đều là pháp không trách chúng a.

Lần này chúng ta rõ ràng là có lý một phương, rõ ràng là Thẩm Lãng lừa gạt tiền, chúng ta tới lấy lại công đạo, vậy mà thật giết người?

"Quỳ xuống, quỳ xuống!"

Khổ Đầu Hoan hạ lệnh.

Một vạn thành vệ quân rống to: "Quỳ xuống, quỳ xuống!"

Lập tức, còn chưa chết du côn lưu manh nhao nhao quỳ trên mặt đất.

Khổ Đầu Hoan một chỉ phía sau những quyền quý kia hoàn khố, lạnh giọng nói: "Quỳ xuống, toàn bộ quỳ xuống!"

Đám hoàn khố tử đệ lập tức bất mãn.

Chúng ta thân phận gì? Chúng ta ở trong sân người vượt qua đồng dạng trong nhà đều là huân quý, ngươi chỉ là Thiên hộ mà thôi, bình thường cùng chúng ta cùng nhau ăn cơm đều không có tư cách, bây giờ lại còn muốn chúng ta quỳ xuống.

Một con của bá tước đi tới, thản nhiên nói: "Vị tướng quân này, gia phụ là ân xa Bá tước. Thẩm Lãng lừa gạt tiền, chúng ta chỉ là đến đòi về công đạo cái này chẳng lẽ cũng có lỗi? Trường Bình hầu thành vệ quân cũng không tránh khỏi quá ương ngạnh đi, để chúng ta những quý tộc này con cháu quỳ xuống? Chỉ sợ ngươi còn chịu không nổi đi. . ."

Khổ Đầu Hoan xuất ra danh sách, nhìn một chút người kia nói: "Ân xa Bá tước thứ ba chữ, Trình Tiền?"

Tên kia con em quý tộc kiêu căng nói: "Đúng vậy!"

Khổ Đầu Hoan quát lạnh nói: "Quỳ xuống!"

Trình Tiền giật mình, hắn nhưng là đường đường ân xa phủ Bá tước công tử, chỉ là một cái thành vệ quân Thiên hộ cũng dám để hắn quỳ xuống?

"Ngươi thật to gan, ta coi như tại trong phủ thái tử, cũng không cần quỳ xuống." Trình Tiền lạnh giọng nói.

Khổ Đầu Hoan vung tay lên.

Niết Bàn quân hai tên võ sĩ tiến lên, bỗng nhiên vương Trình Tiền đầu gối một đá.

"Ầm!"

Hắn bỗng nhiên quỳ trên mặt đất.

Giờ phút này, Thẩm Lãng rốt cục xuất hiện.

Tất cả mọi người nhìn về phía hắn ánh mắt nghiến răng nghiến lợi, hận không thể lột da hủy đi xương.

Thẩm Lãng trực tiếp đi đến Trình Tiền trước mặt.

"Ngươi căn bản liền không có mua qua máu Hoàng Kim Long, ngươi là một người thư sinh, Quốc Tử Giám học sinh, vì sao cũng phải tới nhà của ta nháo sự?" Thẩm Lãng hỏi.

Trình Tiền cười lạnh nói: "Ngươi dám làm, không dám để cho người nói sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta làm cái gì?"

Trình Tiền nói: "Ngươi gạt chúng ta mọi người tiền mồ hôi nước mắt, chúng ta chẳng lẽ liền không thể lấy lại công đạo sao? Thẩm Lãng ngươi làm đào thoát chịu tội, vậy mà xuất động thành vệ quân đại khai sát giới, cử động lần này quả thực người người oán trách? Hôm nay ngươi có thể cái kia thành vệ quân vì ngươi tiêu trừ tội ác, ngày mai ngươi có phải hay không có thể sai sử thành vệ quân tạo phản?"

Thật không hổ là quý tộc thư sinh a.

Giội nước bẩn chơi đến rất chạy a.

Thẩm Lãng ánh mắt liếc hắn một cái, thở dài nói: "Đáng thương, đáng thương. . ."

Trình Tiền giận dữ nói: "Ta có gì có thể yêu? Ta là đường đường ân xa phủ Bá tước con trai trưởng, thân phận không thể so ngươi cái này nhỏ người ở rể cao hơn?"

Thẩm Lãng nói: "Ân xa Hầu tước phủ tước vị không tới phiên ngươi, muốn đi khoa cử con đường, nhưng là ngươi tài hoa quá bình thường đi không thông. Muốn đi đầu quân Thái tử nhưng lại không được coi trọng, thế là liền lựa chọn ăn ý, chủ động tới đến trong nhà của ta nháo sự, hi vọng Thái tử có thể nhìn thấy biểu hiện của ngươi, đề bạt ngươi một thanh."

Lời nói này bên trong Trình Tiền chỗ đau.

"Ngươi Thẩm Lãng lại có thể tốt bao nhiêu? Ngươi còn không phải ăn ý? Ngươi còn không phải đầu nhập Ninh Chính làm tấn thăng giai?" Trình Tiền cả giận nói: "Ngươi còn không phải là vì vinh hoa phú quý? Ngươi lại có thể so với ta tốt được bao nhiêu?"

Thẩm Lãng không để ý đến những lời này.

Chỉ là cầm qua danh sách, thản nhiên nói: "Trình Tiền, ngươi tại quốc đô có sinh ý, có một cái hiệu cầm đồ, nhưng là đoạt tới. Mà lại ngươi còn làm cho vay tiền sinh ý, làm đòi nợ đã từng đánh gãy bảy người chân, còn đánh chết hai cái."

Lời này mới ra, Trình Tiền run lên trong lòng.

Thẩm Lãng cầm qua hồng bút, tại Trình Tiền cái tên này phía trước họa (vẽ) một cái xiên.

Trình Tiền giật mình, tranh này xiên là có ý gì?

Khổ Đầu Hoan không nói hai lời, trực tiếp xuất ra quốc quân chiếu thư.

Cái này chiếu bày ra không phải thánh chỉ, mà là viết cho toàn bộ quốc đô lão bách tính nhìn, khắp nơi đều muốn dán.

Phía trên viết rõ ràng, gần nhất quốc đô không yên, đạo tặc làm loạn, thủ đoạn hung hăng ngang ngược, nhìn thấy mà giật mình. Vì để vạn dân an cư lạc nghiệp, là còn quốc đô tươi sáng càn khôn, chính thức mở ra Xuân Lôi hành động, càn quét hết thảy tội ác.

Phần này chiếu bày ra viết rất trắng, bảo đảm để tất cả lão bách tính đều có thể xem hiểu.

Nhưng là phía trên đại ấn lại phi thường kinh người, quốc quân ấn!

Điều này đại biểu lấy cái gọi là Xuân Lôi hành động, căn bản cũng không phải là Thiên Việt phủ đề đốc hành vi, mà là tới nước mình quân tối cao ý chí.

"Ngu xuẩn, ngươi chết!" Thẩm Lãng thản nhiên nói.

Lập tức, hai tên thành vệ quân không nói hai lời, trực tiếp tiến lên làm Trình Tiền đeo lên xiềng xích.

Vị này ân xa phủ Bá tước công tử cả người giống như run rẩy, trọn vẹn một hồi lâu mới tru lên lên tiếng.

"Thẩm công tử tha mạng, Thẩm công tử tha mạng a. . ."

"Ta nguyện ý lập công chuộc tội, ta nguyện ý tố giác vạch trần, ta nguyện ý đầu nhập Ngũ điện hạ a. . ."

Thẩm Lãng khinh thường, thật coi Trường Bình Hầu tước phủ thất vọng đến bước này sao? Cái gì a miêu a cẩu đều thu?

Tiếp lấy đến, Thẩm Lãng ánh mắt nhìn qua đám người.

Sau đó, ngón tay của hắn bắt đầu chọn người.

"Cái kia. . . Còn có cái kia, trên mặt có sẹo cái kia, lông mày chỉ có một nửa cái kia. . ."

Theo hắn chỉ trỏ, Niết Bàn quân không nói hai lời, trực tiếp đi vào bắt người.

Ngắn ngủi một lát, lập tức liền cầm ra hai mươi mấy người, toàn bộ đều đứng tại Thẩm Lãng trước mặt run lẩy bẩy.

Thẩm Lãng đã sớm ghi nhớ đám người này.

Những người này liền là bọn hắn mắng vô cùng tàn nhẫn nhất khó nghe nhất.

Để Thẩm Lãng đi bán mông, để Thẩm Lãng thê tử đi đón khách, những lời này đều là bọn hắn mắng ra.

Giội phân cũng là bọn hắn làm.

Thẩm Lãng tìm kiếm ký ức, sau đó kinh hãi phát hiện, trong này có một nửa vậy mà đều là lúc ấy cùng hắn đánh cược ăn mười cân phân du côn lưu manh.

Đánh cược thua về sau, Thẩm Lãng sắp tới ngàn tên du côn đuổi tới ngoài thành lớn nhất một cái ủ phân trong ao, chết chìm hơn phân nửa, may mắn còn sống sót vài trăm người.

Mà trước mắt có mười mấy người, đều là làm lúc người sống sót.

Thật sự là kỳ quái.

Bị ao phân bao phủ tận một khắc đồng hồ, hẳn là chung thân dạy dỗ khó quên a?

Hẳn là sẽ sợ hãi đến sâu trong linh hồn a?

Lẽ ra may mắn còn sống sót, hẳn là tràn ngập sống sót sau tai nạn may mắn, hẳn là yêu quý sinh hoạt, yêu quý sinh mệnh, không còn dám tới trêu chọc Thẩm Lãng a?

Chuyện kia mới trôi qua bao lâu?

Nửa năm đi!

Những người này liền đều quên, lại tới trêu chọc Thẩm Lãng?

Người thật cứ như vậy dễ quên sao?

Đúng, người chính là như vậy dễ quên.

Có ít người vừa mới ngồi tù ra, không đến ba ngày lại phạm tội.

Có dân cờ bạc vừa mới gãy chỉ lập thệ nói tuyệt đối không còn cược, kết quả ba ngày sau đó lại đi, lúc ấy trên tay gãy chỉ băng gạc còn không có hái đâu.

Thẩm Lãng cầm qua danh sách.

Sau đó có chút kinh ngạc đến ngây người, Ninh Chính làm việc vậy mà làm được như thế tỉ mỉ?

Vì lần này Xuân Lôi hành động, quả thực liều mạng a.

Trước mắt cái này hai mươi lăm người, ròng rã có hai mươi bốn người tại trên danh sách, chỉ có một người không tại danh sách.

Thẩm Lãng hỏi người kia nói: "Ngươi tên là gì? Nói đi!"

Người kia toàn thân run rẩy, ta, ta, ta. . .

"Ta không phải lưu manh a, ta trước đó không có phạm qua sai lầm!"

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi trước đó là làm cái gì đây?"

Người kia nói: "Ta là chạy đường."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia vì sao xuất hiện ở đây, để ta đi bán mông, để nương tử của ta tiếp khách trả tiền, đều là ngươi mắng ra. Ta không có trêu chọc ngươi, vì sao muốn mắng ta đâu?"

Người kia dọa đến đũng quần trực tiếp ẩm ướt.

"Bởi vì ta ra mắt thất bại, cô nương gia chướng mắt ta." Người kia nói.

Thẩm Lãng nói: "Cũng bởi vì cái này, ngươi liền muốn nguyền rủa ta, nguyền rủa ta còn không có ra đời hài tử? Nguyền rủa thê tử của ta?"

"Ta không biết, ta không biết. . . Dù sao ta chính là trong lòng rất phẫn nộ, ta chính là muốn đi làm một nữ nhân, ta chính là muốn phát tiết."

Người này một bên dọa đến cứt đái khí tề xuất, một bên biểu lộ hung tàn.

Cái bộ dáng này thấy Thẩm Lãng đều có chút tê cả da đầu.

Hiện đại Địa Cầu cũng không ít dạng này người, bình thường nhìn xem thành thành thật thật, nhưng là đối thế giới tràn ngập vô hạn cừu hận, bỗng nhiên có một ngày liền sẽ làm ra nghe rợn cả người sự tình.

"Tên gọi là gì, nói nha." Thẩm Lãng nói.

Người kia liều mạng lắc đầu.

Ta không nói, ta chết cũng không nói.

Bỗng nhiên trong đám người có người hô: "Hắn gọi Trương Bẩm!"

Thẩm Lãng trên danh sách tăng thêm cái trước Trương Bẩm danh tự, sau đó họa (vẽ) một cái xiên!

Khổ Đầu Hoan cầm qua danh sách.

Thành vệ quân đem cái này hai mươi mấy người dẹp đi góc tường phía dưới!

"Quỳ xuống!"

"Xoát!"

Giơ tay chém xuống!

Đầu người rơi xuống đất!

Trong không khí, truyền đến vô cùng tao thúi hương vị.

Rất nhiều người dọa nước tiểu.

Khổ Đầu Hoan lại một lần nữa hét lớn: "Bệ hạ có chỉ, lần này Xuân Lôi hành động nhất định phải triệt để, tuyệt đối sẽ không lưu lại bất luận cái gì góc chết, không quản các ngươi gia tộc tước vị cao bao nhiêu, công lao lớn bao nhiêu, hết thảy vô dụng. Quỳ xuống. . ."

Một tiếng lôi đình rống to.

Ở đây quyền quý nhà ăn chơi thiếu gia, nhao nhao quỳ trên mặt đất.

Thẩm Lãng cầm qua danh sách.

Ánh mắt hướng phía những này quyền quý hoàn khố liếc nhìn mà đi.

Bị ánh mắt của hắn quét trúng người, trực tiếp toàn thân run rẩy, cơ hồ đều muốn bất tỉnh đi.

Đây cơ hồ là tử vong nhìn thẳng a.

Thật đáng sợ.

Ở đây ăn chơi thiếu gia, người nào thủ hạ không có nuôi mấy cái du côn lưu manh, cái nào không có khi nam phách nữ? Cái nào chưa từng làm việc xấu?

Quốc đô trị an chuyển biến xấu, có hơn phân nửa đều là bởi vì bọn hắn mà lên.

Đại đa số du côn lưu manh ra tai họa, ngược lại là có một nửa là vì bọn họ làm công việc bẩn thỉu.

Chỉ cần bên trên danh sách này, sau đó họa (vẽ) một cái xiên.

Một cái mạng liền xem như bàn giao a.

Thẩm Lãng thật đúng là tại từng cái danh tự bên trên họa (vẽ) xiên.

Quốc quân ý tứ cũng rất rõ ràng, lần này Xuân Lôi không thể hành động chỉ vẻn vẹn nhằm vào du côn lưu manh, bang phái đám cự đầu cũng phải giết một nhóm, còn có bọn hắn phía sau quyền quý cũng phải giết một nhóm.

Muốn giết đến bọn hắn sợ hãi.

Lập tức liền muốn khuynh quốc chiến, quốc đô đã muốn triệt để thanh tẩy đến sạch sẽ.

Nếu không nên chiến cuộc xuất hiện biến cố thời điểm, lại càng dễ xuất hiện nhiễu loạn.

Thẩm Lãng họa (vẽ) một cái xiên, liền đại biểu một cái mạng không có.

Oan uổng sao?

Không oan uổng!

Ninh Chính làm việc quá cẩn thận, lại hoặc là những con nhà giàu này sống quá cẩu thả, giết người phóng hỏa sự tình đều không có bao nhiêu che giấu. Dĩ nhiên không phải bọn hắn tự mình động thủ, nhưng là kẻ chủ mưu phía sau.

Ngươi nói tiểu lưu manh khả năng còn có bị giết lầm.

Nhưng là những này quyền quý hoàn khố, tuyệt đối không có nửa cái oan uổng.

Ròng rã tiêu mười mấy cái đỏ chót xiên.

Sau đó Thẩm Lãng hỏi: "Chư vị nhân huynh, nghe nói ta lừa qua các ngươi tiền?"

Toàn trường tĩnh mịch.

Không nói lời nào?

Thẩm Lãng lại cầm lấy hồng bút, đi vào một cái hoàn khố trước mặt ngồi xuống hỏi: "Ngươi tên là gì? Nói nha. . ."

"Không, không, không! Thẩm công tử làm sao có thể gạt chúng ta tiền? Không có chuyện, không có chuyện!"

Thẩm Lãng nói: "Cái kia đến tột cùng là chuyện gì xảy ra đâu?"

Cái kia ăn chơi thiếu gia nói: "Những số tiền kia là chúng ta chủ động hiến cho, lập tức liền muốn bộc phát đại chiến, sự hưng vong của quốc gia đều là trách nhiệm của mọi người, huống chi chúng ta hưởng thụ quốc ân đâu? Cho nên chúng ta chủ động tới đưa tiền, chủ động tới quyên lương."

Thẩm Lãng nói: "Ồ? Thật sao?"

"Thật, thật." Cái kia ăn chơi thiếu gia liều mạng gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Ta quả thật không có lừa qua các ngươi tiền?"

"Không có, không có!" Cái kia ăn chơi thiếu gia vỗ ngực nói: "Ai dám như thế nói xấu Thẩm công tử? Ta cái thứ nhất không đáp ứng, ta Vương Lăng cùng hắn liều."

A, ngươi chính là cái kia Vương Lăng a.

Nhìn không ra, rất cơ linh a!

Thẩm Lãng nói: "Cái kia cái gọi là máu Hoàng Kim Long là có ý gì đâu?"

Cái kia hoàn khố Vương Lăng nói: "Thẩm công tử thấy chúng ta thể hư, vì lẽ đó chế biến đặc biệt thuốc bổ cho chúng ta. Ta sau khi uống xong, thân thể quả nhiên tốt hơn nhiều, tạ ơn Thẩm công tử, tạ ơn Thẩm công tử."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia sáu ngàn kim tệ, quả nhiên cùng máu Hoàng Kim Long hoàn toàn không liên quan?"

Vương Lăng liều mạng lắc đầu nói: "Hoàn toàn không liên quan, sáu ngàn kim tệ là chúng ta chủ động quyên. Cái kia vàng óng ánh thuốc bổ, là Thẩm công tử không ràng buộc đưa cho chúng ta."

Thẩm Lãng vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Vương Lăng, ngươi rất tốt, ngươi không tệ."

Đón lấy, Thẩm Lãng xuất ra một phần tự nguyện quyên lương quang vinh sách, nói: "Vương Lăng, ngươi chủ động hiến cho sáu ngàn kim tệ quân lương, cái này rất tốt, quốc quân cũng sẽ cao hứng. Nhưng không thể làm việc tốt không lưu danh, tới tới tới, ký tên của ngươi, ta muốn làm một trương thật to quang vinh bảng, phàm là quyên lương người danh tự, đều muốn viết lên, làm rạng rỡ tổ tông a!"

"Đúng, đúng, làm rạng rỡ tổ tông!" Vương Lăng tiếp nhận bút, tại tự nguyện quyên lương quang vinh trên sách ký tên của mình, còn ấn lên thủ ấn.

"Vương công tử không tệ, không tệ. . ." Thẩm Lãng nói: "Phần này quyên lương quang vinh chứng cầm lại nhà đi."

Sau đó, thật sự có một cái hồng vở đưa tới Vương Lăng trong tay.

"Về nhà đi, về nhà đi!" Thẩm Lãng nói.

Vương Lăng dập đầu nói: "Tạ ơn Thẩm công tử, tạ ơn Thẩm công tử, ta nhất định sẽ trân quý phần vinh dự này."

Sau đó, hắn bưng lấy phần này quyên lương quang vinh chứng nhanh chóng chạy.

Thành vệ quân vây quanh trận quả nhiên nhường lại một lỗ hổng, để hắn đi ra ngoài.

Vương Lăng một hơi chạy ra mấy dặm địa, sau đó ngồi xổm trên mặt đất gào khóc.

Quá khó khăn, ta rốt cục sống sót.

Hù chết ta, cha a nương a, hù chết ta!

Trường Bình Hầu tước phủ bên ngoài.

Có người chuyển đến một cái bàn, Thẩm Lãng dứt khoát hiện trường làm việc.

"Trong các ngươi còn có ai là chủ động quyên lương a, tất cả lên kí tên in dấu tay, sau đó dẫn quang vinh giấy chứng nhận về nhà đi!"

Lập tức, những con nhà giàu này nhao nhao tiến lên ký tên.

Tiền là rất trọng yếu, nhưng là mệnh quan trọng hơn a.

Lần này bị lừa sáu ngàn kim tệ, liền. . . Cứ như vậy cũng được a.

Thẩm Lãng tên súc sinh này thật đáng sợ, không thể trêu vào a.

Chẳng những lừa gạt ngươi tiền, còn muốn ngươi mệnh.

Trước mắt điệu bộ này đã rất rõ ràng, không ký tên in dấu tay, ngươi liền đi không, liền sẽ trở thành Xuân Lôi hành động đả kích đối tượng.

Cái gì? Ngươi là trong sạch? Thân chính không sợ bóng nghiêng?

Ta nhổ vào!

Lập tức, đám này hoàn khố nhao nhao xếp hàng ký tên, biểu thị mình là tự nguyện quyên tặng sáu ngàn kim tệ, hoàn toàn là vì nước phân ưu, Thẩm Lãng căn bản cũng không có lừa qua bọn hắn tiền.

Ký tên về ký tên, nhưng những người này nhưng trong lòng chửi ầm lên.

Thẩm Lãng ngươi tên tiểu súc sinh này quá độc.

Hèn hạ vô sỉ, sinh con không có py a.

Nhưng là tiếp xuống phát sinh một màn, để bọn hắn nội tâm cũng không dám mắng.

Lại một cái ăn chơi thiếu gia tiến lên muốn kí tên, biểu thị tự nguyện quyên lương.

Kết quả Thẩm Lãng phất phất tay nói: "Không, ngươi không cần lá thăm, người tới cầm sáu ngàn kim tệ tới."

Rất nhanh, một cái rương kim tệ bày ở trước mặt.

"Tiền của ngươi chúng ta không thu, chúng ta sẽ đưa đến nhà ngươi đi, đủ số trả lại."

Cái này hoàn khố nghe xong, lập tức hồn phi phách tán.

Đây là ý gì?

Ta, ta liền tiền đều đưa không đi ra?

"Trương An Thế thật sao? Ngươi phạm tội lớn ngập trời, còn ý đồ dùng tiền mua bình an, ngươi đem quốc pháp xem như cái gì? Bẩn thỉu giao dịch sao?" Thẩm Lãng một tiếng giận dữ nói: "Xuân Lôi hành động trên danh sách có ngươi, để nhà ngươi chuẩn bị hậu sự đi!"

Lời này mới ra, cái này hoàn khố liều mạng quỳ xuống đất dập đầu.

"Thẩm công tử, Thẩm ân công, Thẩm gia gia, tha mạng a. . ."

"Ta là tự nguyện quyên lương a, ta cũng phải ái quốc a, Thẩm gia gia tha mạng a!"

Thẩm Lãng vung tay lên: "Cầm xuống!"

Thành vệ quân tiến lên, trực tiếp đem cái này hoàn khố đeo lên xiềng xích, nhét vào xe chở tù bên trong.

Ở đây đông đảo ăn chơi thiếu gia lại một lần nữa dọa nước tiểu.

Nguyên lai. . . Nguyện ý thu tiền của chúng ta, nguyện ý gạt chúng ta tiền, vẫn là để mắt chúng ta a.

Có ít người liền tiền đều đưa không đi ra a.

Thế là những người này trong lòng nào dám mắng nữa Thẩm Lãng, liều mạng cầu nguyện.

Thẩm Lãng tuyệt đối không nên trả ta tiền, tuyệt đối không nên a.

Liền để ta thuận lợi kí tên, thuận lợi đem tiền quyên đi.

Nhưng là luôn có quỷ xui xẻo, mỗi cái ba mươi người bên trong, liền có một cái bắt tới trả tiền, đeo lên xiềng xích nhét vào xe chở tù.

Ròng rã sau hai canh giờ.

Hơn ngàn tên ăn chơi thiếu gia toàn bộ ký tên theo xong thủ ấn, cầm tự nguyện quyên lương quang vinh giấy chứng nhận, gào khóc về nhà.

Từ nay về sau, Thẩm Lãng lừa gạt tiền một chuyện liền đừng muốn nhấc lên.

Các ngươi đều là tự nguyện quyên tiền, thậm chí còn khóc quỳ cầu quyên tiền.

Ba mươi quỷ xui xẻo thành công muốn về tiền, nhưng lại muốn bỏ mệnh.

Giết gà dọa khỉ!

Đến bước này, hơn ngàn hoàn khố vây công Thẩm Lãng một chuyện chính thức kết thúc.

Cái gọi là Thẩm Lãng lừa gạt tiền một chuyện, cũng triệt để kết thúc.

Lưu lại mấy trăm bộ thi thể cũng rất nhanh bị dọn dẹp sạch sẽ.

Nhưng ít ra tại thời gian rất lâu bên trong, đều không người dám tới gần Trường Bình Hầu tước phủ.

Bởi vì nơi này chết quá nhiều người.

. . .

Thẩm Lãng bên này phát sinh hết thảy, vẻn vẹn chỉ là Xuân Lôi hành động một bộ phận.

Hắn bên này có vẻ hơi hoang đường.

Mà quốc đô đại bộ phận địa phương Xuân Lôi hành động, liền lộ ra xơ xác tiêu điều ngưng trọng.

Võ trang đầy đủ thành vệ quân tiến vào quốc đô nháy mắt, liền gây nên triệt để chấn động.

Sau đó!

Tất cả cửa thành đóng.

Thành vệ quân dựa theo danh sách, từng nhà phá cửa bắt người.

Dám can đảm có người phản kháng, toàn bộ giết chết bất luận tội.

Trong lúc nhất thời, quốc đô thần hồn nát thần tính.

Đi qua mấy tháng hoành hành ương ngạnh du côn lưu manh, bang phái thế lực, cơ hồ bị nhổ tận gốc.

Mà lại cái này Xuân Lôi hành động không chỉ gần như chỉ ở quốc đô phạm vi bên trong, dần dần phóng xạ đến chung quanh thành quận.

Ngắn ngủi mấy ngày bên trong, liền bắt hơn vạn người!

Cơ hồ tất cả đại lao đều bị chật ních.

Đại Lý Tự, Bình An huyện, Vạn Năm huyện, phủ đề đốc, thậm chí Thiên Việt trung đô đốc phủ, đều muốn phái ra đại lượng quan viên tiến hành công khai thẩm án.

Căn cứ quốc quân ý chí, hết thảy sẽ nghiêm trị.

Vì lẽ đó, pháp trường bên trên mỗi ngày đều tại mất đầu.

Ngay từ đầu còn có người vây xem, về sau đã không có người dám vây xem, thấy tê cả da đầu, liền làm ác mộng.

Mỗi ngày đều có đại lượng xe chở tù rời đi quốc đô, chịu tội thoáng nhẹ một chút tội phạm, toàn bộ được đưa đi từng cái quặng mỏ dùng lao dịch.

Tất cả bách tính nhìn thấy, trước đó hoành hành bá đạo, vô cùng lợi hại đại hiệp hào kiệt nhóm, nhao nhao giống như chó chết, hoặc là bị chặt đầu, hoặc là bị lưu vong.

Ngươi cái này cường nhân có võ công?

Vậy thì càng thảm, trực tiếp tay chân gân toàn bộ đánh gãy, lại đưa đi quặng mỏ.

Quốc đô bên trong rất nhiều bang phái cự đầu, bình thường hoàn toàn được xưng tụng là hô phong hoán vũ, phía dưới đồ tử đồ tôn vô số, thoáng một câu, liền có thể quyết định một người vận mệnh.

Trên thị trường quy củ, thanh lâu bên trong quy củ, người trên chợ quy củ, xa hành quy củ, toàn diện bọn hắn nói tính.

Không nghe lời, nói phong sát ngươi liền phong sát ngươi, nói đưa ngươi chìm sông liền chìm sông.

Những này cường nhân, có chút thậm chí có quan thân, dân quân Thiên hộ là tối thiểu, thậm chí có người còn có Hắc Thủy Đài người ngoài biên chế thân phận.

Những người này từng cái gia tài bạc triệu.

Bọn hắn thường xuyên nói một câu nói chính là, cái này quốc đô địa giới bên trên không có chúng ta không làm được chuyện, trên mặt đất sự tình quan gia nói tính. Dưới mặt đất sự tình, chúng ta nói tính.

Liền là phách lối như vậy.

Trương Triệu bị bãi miễn Ninh Chính đảm nhiệm Thiên Việt phủ đề đốc về sau, quốc đô trị an rất có chuyển biến xấu.

Kẻ cầm đầu chính là những bang phái này cự đầu.

Mục đích rất đơn giản, chính là vì Trương Triệu giương mắt, chính là vì biểu hiện Ninh Chính vô năng.

Để người trong thiên hạ nhìn xem rõ ràng, trước đó Trương Triệu Đô đốc ở thời điểm, quốc đô trật tự là cỡ nào tốt? Bách tính an cư lạc nghiệp.

Xuất hiện trên Ninh Chính đài về sau, quốc đô đại loạn, dân chúng lầm than.

Có thể thấy được Ninh Chính là cỡ nào vô năng, thậm chí hắn căn bản chính là một cái quan xấu, tham quan.

Trên thực tế, sách lược của bọn hắn thật đúng là thành công.

Quốc đô bách tính nhao nhao đối Ninh Chính chửi ầm lên, bọn hắn sẽ không đi tìm kiếm quốc đô đại loạn căn nguyên, liền chỉ biết bị dư luận dẫn dắt.

Cũng may mắn là quốc quân ý chí kiên định, nhìn vấn đề khắc sâu, đổi thành một cái hồ đồ một điểm quân vương, Ninh Chính tiền đồ cũng trên cơ bản liền xem như xong.

Đám này bang phái phần tử một bên đảo loạn quốc đô, một bên hướng Thái tử cùng Tam vương tử nịnh nọt.

Tế thiên đại điển, Ninh Chính biểu hiện trước nay chưa từng có hoàn mỹ.

Như vậy những bang phái này cự đầu nhưng có thu lại sao?

Bọn hắn chấn kinh nửa ngày, sau đó. . . Càng ngày càng nghiêm trọng.

Tế thiên đại điển sau ba ngày, quốc đô trị an chuyển biến xấu tới cực điểm, cướp bóc cùng án giết người, vụ án bắt cóc xuất hiện mấy trăm lên nhiều.

Trên thị trường càng là đại loạn, để Ninh Chính cái này phủ đề đốc sứt đầu mẻ trán.

Bất quá, những bang phái này cự đầu làm như vậy, ngược lại là có mục đích khác.

Bọn hắn muốn cùng Ninh Chính đàm phán, liền như là trước đó cùng mỗi một đời Đô đốc đàm phán đồng dạng.

Làm tranh thủ càng mạnh mẽ hơn điều kiện, đương nhiên muốn cho Ninh Chính áp lực cực lớn.

Vì lẽ đó mấy ngày nay quốc đô ác / tính / án / kiện mới có thể liên tiếp.

Sau đó, bọn hắn liền đợi đến Ninh Chính phái người tới cửa cùng bọn hắn đàm phán.

Những bang phái này đám cự đầu cảm thấy quốc đô không có bọn hắn không được, dưới mặt đất trật tự nhất định phải bọn hắn để duy trì.

Nhưng mà không có nghĩ tới là, Ninh Chính phản ứng vậy mà như thế kịch liệt.

Lớn như thế khai sát giới?

Mấy chục năm trước chỗ không có đại tảo đãng.

Mà lại quốc quân tự mình hạ chỉ, thậm chí lách qua Hắc Thủy Đài.

Trước đó thật sự là một điểm phong thanh đều không có truyền tới, chờ đại quân vào thành, phong bạo lúc bắt đầu, bọn hắn còn muốn ứng đối đã muộn.

Cái này đến cái khác bang phái bị nhổ tận gốc.

Mỗi ngày đều tại mất đầu.

Những bang phái này cự đầu nhao nhao đi bái kiến chỗ dựa của mình.

Kết quả. . . Toàn bộ bị sập cửa vào mặt.

Ninh Chính trong triều không có chỗ dựa, đây là thế yếu, nhưng cũng là ưu thế, bởi vì không có lợi ích liên lụy.

Có thượng phương bảo kiếm nơi tay, hắn muốn giết ai liền giết ai, người nào tới van cầu tình đều không dùng.

Đương nhiên, ngay từ đầu khẳng định là có người cầu tình.

Trong triều văn võ đại thần, lần thứ nhất hạ mình đi cầu kiến Ninh Chính.

Lần thứ nhất vẻ mặt ôn hoà, luôn miệng nói lưu cái thuận tiện, ngày sau ổn thỏa hồi báo.

Những quan viên này cấp bậc cũng rất cao, tư cách cũng rất già, vốn cho rằng Ninh Chính khẳng định sẽ chiếu cố tình cảm của bọn họ.

Dù sao chúng ta đều là đại lão a, ngươi là một cái không có căn cơ vương tử, chúng ta cho cơ hội thiếu ngươi một cái nhân tình, ngươi còn không tranh thủ thời gian tiếp lấy?

Kết quả, Ninh Chính thiết diện vô tư.

Ai mặt mũi cũng không cho.

Theo lẽ công bằng làm, nên bắt thì bắt, đáng giết giết.

Cái này vừa đến, làm tức giận rất nhiều đại lão, nhưng cũng làm cho trong lòng người chấn kinh.

Nhìn không ra a, Ninh Chính như thế có loại?

Hắn không phải muốn đoạt dòng chính sao? Vậy mà như thế không để ý chút nào chúng thần thể diện?

Không có chúng ta ủng hộ, ngươi còn thế nào đoạt dòng chính a?

Như vậy Ninh Chính là thế nào nghĩ?

Hắn là chân chính đáy lòng vô tư thiên địa rộng!

Hắn chỉ làm chuyện, làm mình cho rằng đúng sự tình.

Những người còn lại tình lõi đời, hắn mặc kệ.

Thậm chí đoạt dòng chính có thành công hay không, hắn tạm thời cũng mặc kệ.

Muốn làm việc, liền không thể lo trước lo sau, sợ đắc tội cái này, sợ đắc tội cái kia?

Như thế còn làm cái gì quân vương?

Nhưng là hỏa hoạn như thế đốt xuống dưới, sẽ không có biên giới.

Thậm chí có thể sẽ đốt tới trên đầu mình tới!

. . .

Chiết Mai bang!

Nghe vào danh tự rất văn nghệ, bọn hắn làm chính là người mua bán.

Dĩ nhiên không phải buôn bán nô lệ, đây là phạm pháp.

Nhưng là rất nhiều hào môn quý tộc mua gã sai vặt, mua nô bộc, trong thanh lâu mua nữ nhân mấy người sinh ý là có thể làm.

Nhưng mà này còn là một cái bạo lợi sinh ý.

Chiết Mai bang làm liền là người thành phố sinh ý, theo Tây Vực vận tới nữ nhân, theo sâu trong núi lớn vận tới nguyên thủy dân tộc nữ nhân các loại.

Hàng năm dính đến tiền tài phi thường to lớn.

Những này sinh ý vốn cũng không tính phạm pháp.

Nhưng là. . . Làm loại này sinh ý người, cũng trên cơ bản là không có thiên tính.

Làm lợi ích sự tình gì làm không được?

Đám người này cùng ăn mày giúp hợp tác, ăn mày khắp thiên hạ đi lừa gạt hài tử, sau đó bán cho Chiết Mai bang.

Chiết Mai bang bồi dưỡng cái mấy năm sau, đem những hài tử này tại mười sáu mười bảy tuổi trước đó, giá cao bán cho hào môn.

Lần này Xuân Lôi hành động, Ninh Chính ngay tại Chiết Mai bang từng cái trụ sở bí mật bên trong, cứu vớt mấy trăm hài tử.

Táng tận thiên lương a!

Dưới cơn nóng giận, Ninh Chính hạ lệnh chém giết mấy trăm tên lừa gạt hài tử tên ăn mày.

Sau đó, thông qua những này ăn mày giúp sổ sách, tra được Chiết Mai bang.

Mà cái này Chiết Mai bang chỗ dựa lại không phải người khác, Biện Tiêu Công tước tam nhi tử Biện Kình.

Đây chính là Biện Tiêu Công tước thân nhi tử, từng tại quốc đô đọc sách ba năm, năm ngoái thi đậu võ tiến sĩ, đi Bắc Quân đảm nhiệm Thiên hộ.

Hắn tại quốc đô thời điểm, Biện phi thế nhưng là coi là mình ra.

Cái này tất cả mọi người cười trên nỗi đau của người khác nhìn xem Ninh Chính.

Ngươi không phải bằng chứng vô tư sao?

Hiện tại liên lụy đến Biện phi người, liên lụy đến Biện Tiêu Công tước nhi tử, ngươi làm sao bây giờ?

Ngươi còn có thể theo lẽ công bằng chấp pháp sao?

Kết quả!

Ninh Chính thậm chí không có xin chỉ thị quốc quân, trực tiếp hạ lệnh bắt Chiết Mai bang chúng.

Toàn bộ Chiết Mai bang đều bị nhổ tận gốc!

Nhưng mà, Chiết Mai bang chủ chỉ là mặt ngoài chủ nhân, nó chủ nhân chân chính là một cái đại tài tử Lân Hoa công tử Liên Cẩm!

Liên Cẩm!

Người này thanh danh gần với đế quốc đại sứ Vân Mộng Trạch.

Viết xuống vô số ưu mỹ thơ, bị quốc đô thanh lâu coi là thần tượng.

Liền là thuộc về loại kia ngủ hoa khôi không cần tiền, đối phương ngược lại muốn lấy lại cái chủng loại kia đại tài tử.

Hắn không chỉ là Văn Cử người, vẫn là Cử nhân võ.

Chân chính văn võ toàn tài, năm nay hai mươi ba tuổi.

Không có bất kỳ cái gì muốn ra làm quan ý, cũng không tham gia thi hội, mỗi ngày liền là viết làm thơ, say tại trong bụi hoa.

Quả thực là thần tượng cấp nhân vật.

Mà lại hắn còn có một cái thân phận, Biện Tiêu cháu rể, Biện Kình hảo hữu chí giao, đồng học đồng môn.

Nên Ninh Chính tra được hắn vậy mà là Chiết Mai bang phía sau màn chủ nhân thời điểm, hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Người này thanh danh rất tốt, phiên phiên giai công tử a.

Thậm chí tại Ninh Chính trong lòng, người này là người một nhà, tương lai đợi đến địa vị của hắn lại vững chắc một chút, hắn sẽ đích thân đi mời chào vị này Lân Hoa công tử, thậm chí cảm thấy đến tương lai Thượng thư trên đài cũng có thể sẽ có vị trí của hắn.

Không nghĩ tới, nhiều như vậy chuyện thương thiên hại lý, vậy mà là vị này Lân Hoa công tử gây nên.

Hắn viết xuống bao nhiêu ưu mỹ thơ a?

Hắn cỡ nào ôn nhu a, đối nữ tử thương tiếc, đối dân nghèo thương tiếc.

Thanh danh của hắn quả thực so Thẩm Lãng tốt gấp mười lần cũng không chỉ.

Những hài tử này đều tại ba bốn tuổi, cứ như vậy bị từ phụ mẫu bên người bắt cóc, quả thực phát rồ.

Biết người biết mặt không biết lòng, vị này công tử văn nhã vậy mà là như thế cầm thú sài lang.

. . .

Thẩm Lãng trong nhà nghênh đón hai cái khách nhân.

Biện Tiêu Công tước chất nữ, còn có Biện Tiêu Tam công tử hảo hữu chí giao Lân Hoa công tử Liên Cẩm.

Thẩm Lãng còn là lần đầu tiên nhìn thấy vị này Lân Hoa công tử.

Áo trắng như tuyết, quả nhiên là trần thế một giai công tử a.

Lân Hoa công tử rất thận trọng tiêu sái.

"Thẩm công tử, ba ngày sau, ta muốn tổ chức một cái thi hội, đến lúc đó ngươi cùng Vân Mộng Trạch cùng đi? Tiếp cận cái thú vị. . ."

"Không đi!" Thẩm Lãng âm thanh lạnh lùng nói.

Lân Hoa công tử kinh ngạc, Thẩm Lãng đây là mặt chó sao? Hoàn toàn không biết làm người?

Nhất thời, hắn cùng thê tử nụ cười trên mặt cũng liền lạnh xuống tới.

Lân Hoa công tử nói: "Thẩm công tử, ngươi đi khuyên nhủ Ninh Chính điện hạ như thế nào?"

"Không được!" Thẩm Lãng nói.

Lân Hoa công tử lạnh nhạt nói: "Thẩm công tử, người đời này không chừng có một ngày liền sẽ xui xẻo, vì lẽ đó nhất là cần bằng hữu trợ giúp."

Lúc này, Biện Tiêu chất nữ Biện Thấm nói thẳng: "Thẩm Lãng, Chiết Mai bang sinh ý, Biện Kình cũng có phần tử. Hắn là ta thúc phụ Biện Tiêu Công tước kiêu ngạo, Biện phi đối với hắn coi như con đẻ. Ngươi không phải là muốn đem hỏa thiêu đến Biện Kình trên thân, đốt tới Biện phi trên thân sao? Cho đến lúc đó, hậu quả ngươi chịu đựng được sao? Ninh Chính muốn đoạt dòng chính, lớn nhất chỗ dựa chính là chúng ta Biện thị, đầu óc hắn không thanh tỉnh, ngươi làm mưu sĩ đại não cũng không thanh tỉnh sao?"

Thẩm Lãng nâng chung trà lên nói: "Tiễn khách!"

Lân Hoa công tử biến sắc, lạnh lùng nói: "Thẩm Lãng công tử, lần này Xuân Lôi hành động rất tốt, làm cho cả quốc đô sạch sẽ, đêm không cần đóng cửa, bách tính người người ca tụng, đã phi thường thành công. Nhưng nước quá trong ắt không có cá, hỏa cuối cùng sẽ đốt tới trên đầu ngươi. Chiết Mai bang sự tình ta không sạch sẽ, chẳng những sẽ liên lụy đến Biện thị, sẽ còn liên lụy đến ngươi, tại cái này vụ án bên trên ngươi. . . Cũng không sạch sẽ!"

Lời này mới ra, Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

"Đây là Chiết Mai bang bí mật sổ sách, Thẩm công tử thấy rõ ràng, Kim Sơn Các có phải hay không nhà ngươi sản nghiệp, chưởng quỹ có phải là mỗi tháng đều cho ngươi đưa tiền? Chiết Mai bang sinh ý Kim Sơn Các cũng có phần, ngươi Thẩm Lãng cũng không sạch sẽ, ngươi mỗi tháng cũng theo Chiết Mai bang lấy tiền."

Thẩm Lãng cầm qua sổ sách xem xét.

Quả nhiên ghi chép đến rõ ràng, mấy tháng này thời gian bên trong, Chiết Mai bang chỗ Lân Hoa các đều tại hướng Kim Sơn Các cấp phát.

Có người thật sự là trăm phương ngàn kế, thủ đoạn dùng bất cứ thủ đoạn nào a.

Đem diệt tuyệt nhân tính sinh ý hướng về thân thể hắn đẩy.

Sau lưng của người nọ, không chỉ là Biện Kình a, phức tạp cực kì.

Lần này Xuân Lôi hành động quét đến Chiết Mai bang, vì lẽ đó đem cái này lôi sớm dẫn bạo.

Lân Hoa công tử Liên Cẩm nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta xảy ra chuyện, vậy cái này sổ sách cũng rõ ràng khắp thiên hạ, ngươi cũng đào thoát không. Vì lẽ đó Thẩm Lãng, ta không xảy ra chuyện gì a! Ngươi đi tìm Ninh Chính nói một chút đi, ta tin tưởng bản lãnh của ngươi nhất định sẽ làm cho hắn hồi tâm chuyển ý!"

Nói đi, Lân Hoa công tử Liên Cẩm vỗ vỗ Thẩm Lãng công tử, cười lớn đi ra phía ngoài.

"Thẩm Lãng, cùng trên một con thuyền, tuyệt đối không nên dẫn lửa thiêu thân nha!"

Thẩm Lãng lập tức cười nói: "Được, yên tâm, ta nhất định sẽ thuyết phục Ninh Chính điện hạ."

"Thẩm công tử thật sự là thức thời, cáo từ." Lân Hoa công tử Liên Cẩm mang theo thê tử rời đi.

Thẩm Lãng phất phất tay.

Vài bóng người đi tới!

"Chuẩn bị một chút, giết sạch cái này Liên Cẩm toàn tộc, bao quát Biện Thấm ở bên trong!"

"Vâng!"

"Mười ba!"

Thẩm Thập Tam đi tới.

"Ẩn Nguyên hội thế lực tại ba ngày sau sẽ toàn thể xuất động, sẽ đối ta làm ra một cái đại động tác."

"Ngày đó ta muốn đem Ẩn Nguyên hội tổng bộ, san thành bình địa!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 330: Lăng Trì Xử Tử! Quốc Quân Cảm Kích!

Kim Sơn Các là Kim thị gia tộc tại quốc đô sản nghiệp.

Từ khi Thẩm Lãng tiến vào quốc đô về sau, Kim Sơn Các trên cơ bản cũng chỉ có một nhiệm vụ.

Toàn tâm toàn ý làm Thẩm cô gia kiếm tiền.

Quốc đô Kim Sơn Các lợi nhuận thậm chí đều không cần nộp lên cho Huyền Vũ Hầu tước phủ, toàn bộ giao cho Thẩm Lãng là được rồi.

Bởi vì nhạc phụ nhạc mẫu biết Thẩm Lãng phá sản, muốn mặc tốt nhất quần áo, thức ăn tốt nhất, uống rượu ngon nhất.

Vì lẽ đó Kim Sơn Các duy nhất nhiệm vụ liền là duy trì Thẩm Lãng xa hoa lãng phí vô độ sinh hoạt.

Về phần Kim Mộc Thông, mỗi tháng mười kim tệ cũng xài không hết, tùy tiện đuổi điểm là được.

Như vậy Kim Sơn Các hàng năm có thể kiếm bao nhiêu tiền?

Khấu trừ tất cả chi phí về sau, lãi ròng nhuận hơn ngàn kim tệ trở lên.

Cái này lợi nhuận đã phi thường kinh người.

Đây chính là đơn cửa hàng lợi nhuận, toàn bộ quốc đô liền một nhà.

Như vậy cái này Kim Sơn Các bên trong bán là cái gì đây?

Xa xỉ phẩm, hết thảy là xa xỉ phẩm.

Cổ kỳ, cổ kỳ, Pula đạt, Pula đạt.

Trong này hết thảy đều không có.

Kim Sơn Các bên trong bán đều là nữ nhân không cách nào cự tuyệt đồ vật.

Tỉ như nói mặt màng, nước hoa, nước gội đầu, xà bông thơm, pha lê dây chuyền, pha lê vòng tai các loại.

Bao quát gần nhất kiếng cận, kính lão cũng đã lên khung tiêu thụ.

Mấy tháng trước, còn lên giá thuốc lá.

Tóm lại thân gia không có hơn vạn kim tệ, ngươi liền căn bản không cần đi vào tiệm này.

Bên trong đồ vật liền một chữ, quý!

Mà lại trừ vật dụng hàng ngày bên ngoài, cái khác toàn bộ đều là hạn lượng.

Thậm chí có nhiều thứ, quý tộc mới có thể mua.

Cái khác coi như có tiền nữa thương nhân? Tiến đến nhìn thấy vật nào đó thích vô cùng muốn mua.

Thật có lỗi, chưởng quỹ sẽ phi thường khách khí nói cho ngươi, đây là hàng mẫu không bán ra, bản điếm đã không hàng.

Sau nửa canh giờ, một cái Bá tước đến mua, cái này đồ vật lại có.

Kết quả nhân gia liền là ăn một bộ. Mua liền là bức cách, liền là mặt mũi.

Sinh ý không nóng nảy, nhưng lại vang dội toàn bộ quốc đô.

Hào môn thiên kim ngươi nếu là không cần Kim Sơn Các nước hoa, không cần mặt nó màng, quả thực không có tư cách có mặt chính thức trường hợp.

Càng về sau, Kim Sơn Các lại chút ít bắt đầu tiêu thụ thiết kế cảm giác siêu cấp mạnh thiếp thân tiểu y, cùng tiểu khố, vẫn như cũ vang dội toàn bộ đỉnh cấp giới quý tộc.

Bởi vì quá mê người.

Nữ nhân mặc Kim Sơn Các thiếp thân áo mà đứng tại trước gương, rõ ràng bảy mươi phân nữ nhân cũng trở thành vưu vật, để bọn hắn trượng phu mê luyến không thôi.

Đương nhiên , bất kỳ cái gì đồ vật hỏa khẳng định đều có sơn trại bản.

Kim Sơn Các đồ vật cũng không ngoại lệ.

Có mấy nhà đồ vật làm được cùng Kim Sơn Các giống nhau như đúc, thậm chí phía trên chữ vàng Logo cũng giống vậy.

Nhưng kỳ quái là Thẩm Lãng lúc ấy tại ngoại địa còn đến không kịp đi đánh giả, kết quả quốc đô những quý tộc kia mình liền xuất thủ, đem tất cả hàng nhái đều cho diệt.

Mà lại rất nhiều thiên kim quý tộc tụ hội trường hợp, đều công nhiên xuất ra mình đồ vật phân rõ thật giả.

Lúc này ngươi nếu là dám dùng hàng nhái, liền một hồi bị trục xuất cái vòng này.

Nguyên lai những quý tộc này vòng tròn dùng nhiều tiền dùng tới Kim Sơn Các đồ vật, sẽ tự mình đi giữ gìn Kim Sơn Các bức cách. Hiện tại có chút người hạ đẳng vậy mà cũng muốn dùng giống như chúng ta đồ vật, hơn nữa còn là hàng giả?

Bằng các ngươi cũng xứng?

Vì lẽ đó Thẩm Lãng vẫn không có động thủ, những này hàng nhái liền bị diệt.

Mà lại quỷ dị nhất chính là, tất cả quý tộc cùng Thẩm Lãng rõ ràng là ở vào đối địch trạng thái.

Hoàn toàn đánh đến ngươi chết ta sống.

Nhưng biết rất rõ ràng Kim Sơn Các xem như Thẩm Lãng sản nghiệp, lại hoàn toàn không chống lại, thậm chí cho rằng làm vinh.

Đương nhiên, cái này Kim Sơn Các vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng lúc rảnh rỗi tác phẩm mà thôi.

Cơ hồ hoàn toàn không có để ở trong lòng.

Thậm chí hiện tại rất nhiều cái sản phẩm, hắn đều đã không sinh tại thiết kế.

Mà lại tiệm này mặc dù hàng năm kiếm lấy kinh người lợi nhuận, nhưng cùng Thẩm Lãng phá sản tốc độ so ra, quả thực không có ý nghĩa.

Nhân gia Lãng gia trong vòng mấy tháng liền dùng xong mấy chục vạn kim tệ.

Đừng nói là một nhà xa xỉ phẩm cửa hàng, liền xem như mở một nhà kim hào, đại khái cũng không đủ hắn bại.

Muốn kiếm tiền?

Không có ý tứ, ta vừa mới lừa gạt năm trăm vạn kim tệ. A không, là kiếm năm trăm vạn kim tệ!

Nhưng mà đối với Kim Sơn Các chưởng quỹ Kim Uyển tới nói, đây chính là toàn bộ của nàng.

Nữ nhân này đã từng xem như Mộc Lan nhũ mẫu, trời sinh thích giao tế, vì lẽ đó vẫn luôn tại chưởng quản Kim thị biệt viện.

Về sau chưởng quản Kim Sơn Các, xem như quốc đô giới thời trang bên trong nhân vật phong vân.

Bất quá Thẩm Lãng cùng nàng quan hệ đánh cho không nhiều, bởi vì nàng đã hơn bốn mươi tuổi.

Mỗi lần nàng đều là tới cùng Băng nhi đối sổ sách.

...

Lúc này, cái này Kim Sơn Các chưởng quỹ Kim Uyển liền quỳ trước mặt Thẩm Lãng, phong vận vẫn còn khuôn mặt tái nhợt không màu, thân thể run không ngừng.

Thẩm Lãng tỉ mỉ mà nhìn xem sổ sách.

"Nửa năm trước, Kim Sơn Các nhập cổ phần Liên Cẩm Lân Hoa các?" Thẩm Lãng hỏi.

"Vâng!" Kim Uyển nói.

Thẩm Lãng nhìn xem lúc ấy nhập cổ phần khế ước, hoàn toàn không có vấn đề.

Đây chính là bình thường thương nghiệp hợp tác.

Chuyện này đối với tại Thẩm Lãng tới nói, quả thực không có ý nghĩa, thậm chí không cần hắn xem qua.

Kim Uyển hướng Băng nhi báo cáo qua.

Băng nhi sắc mặt tái nhợt, run rẩy nói: "Cô gia, ta có phải hay không gặp rắc rối? Chuyện này là ta đáp ứng, ta còn chuyên môn điều tra qua, cái này Lân Hoa các Biện phi còn quyên qua đồ vật, Lân Hoa thư viện phía trên chữ vẫn là Biện phi đề, mà lúc đó chúng ta cùng Biện phi quan hệ đã vô cùng mật thiết."

Chuyện này sâu.

Sâu không thấy đáy!

Lân Hoa các, nghe vào giống như là một nhà thanh lâu đúng không?

Thực ra không phải, nó là một cái phi thường cao thượng tổ chức.

Nửa thương nghiệp, nửa từ thiện tổ chức,

Mặt ngoài nhìn nó cùng buôn bán / nhân khẩu Chiết Mai bang hoàn toàn không có quan hệ.

Đầu tiên nó là một nhà phòng đấu giá, tiếp theo hắn đấu giá tới tiền tương đương bộ phận dùng để nuôi những cái kia không nhà để về cô nhi.

Tiếp theo, hắn vẫn là một cái thư viện, chuyên môn thu nhận đáng thương hài tử đọc sách.

Tóm lại, cái này Lân Hoa các bức cách phi thường cao.

Chính thức bởi vì như thế, Biện phi mới có thể hướng bên trong quyên đồ vật, thậm chí vì nó viết lưu niệm.

Biện phi yêu nhất tiểu hài tử, cả đời tiếc nuối lớn nhất liền là không thể sinh một đứa bé. Lân Hoa các thu dưỡng một chút không nhà để về hài tử, hơn nữa còn dạy các nàng đọc sách, đương nhiên xúc động nội tâm của nàng.

Mà lại, cái này Lân Hoa công tử vẫn là cháu gái của nàng con rể, cùng cháu Biện Kình vẫn là đồng môn hảo hữu.

Tại Liên Cẩm thê tử Biện Thấm chết mài cứng rắn ngâm phía dưới, Biện phi rốt cục đáp ứng làm Lân Hoa thư viện viết lưu niệm, dưới cái nhìn của nàng cái này hoàn toàn không tính vi quy, cũng không có bất kỳ cái gì tham gia vào chính sự hiềm nghi.

Có Biện phi viết lưu niệm về sau, Lân Hoa các cùng Lân Hoa công tử thanh danh nâng cao một bước, quả thực như là thiên sứ hóa thân.

Lúc ấy Kim Uyển cũng chính là nhìn trúng điểm ấy, mới chịu đáp ứng cùng Lân Hoa các hợp tác. Kim Sơn Các một chút siêu cấp hạn lượng khoản xa xỉ phẩm, sẽ ủy thác Lân Hoa các tiến hành đấu giá.

Mà lại, hàng năm Kim Sơn Các cũng sẽ hướng Lân Hoa thư viện hiến cho một khoản tiền, trợ giúp những cái kia hài tử đáng thương.

Lân Hoa công tử Liên Cẩm, chính là bởi vì kinh doanh Lân Hoa các mới thanh danh vang dội, có được thiên sứ đồng dạng thanh danh.

Cũng chính bởi vì vậy, Ninh Chính cảm thấy người này đại tài có thể dùng.

Nhưng người nào biết, hắn vậy mà là buôn bán / nhân khẩu Chiết Mai bang phía sau màn chủ nhân.

Chiết Mai bang thanh danh liền không dễ nghe, nhưng cuối cùng không có xúc phạm quốc pháp.

Bởi vì lừa gạt hài tử kiếm tiền gọi là Hoa Tử bang. Nhưng mà, cái này gọi Hoa Tử bang chỉ là làm Lân Hoa công tử làm công mà thôi.

Liên Cẩm là phi thường người khôn khéo, vậy mà làm hai tầng ngăn cách.

Mặt ngoài làm từ thiện thiên sứ, sau lưng lại tại làm bẩn thỉu nhất tội ác sinh ý.

Cái này Liên Cẩm rất không nổi a.

Ngưu bức, ngưu bức!

Ngưu bức như vậy thủ bút, vừa nhìn liền biết là Ẩn Nguyên hội gây nên.

Mấy tháng trước liền kéo Biện phi xuống nước, kéo Thẩm Lãng xuống nước.

Nếu như Thẩm Lãng không có đoán sai, tại thời khắc mấu chốt Ẩn Nguyên hội liền sẽ dẫn bạo cái này kinh thiên bê bối.

Cao thượng Lân Hoa các, vậy mà tham dự lừa bán vô tội hài đồng tội ác sinh ý.

Sau đó, đem Biện phi cùng Thẩm Lãng cùng một chỗ liên lụy đi vào, náo ra kinh thiên bê bối.

Mà lại để Biện phi cùng Thẩm Lãng tẩy không thể tẩy.

Nhưng không có nghĩ đến, Ninh Chính Xuân Lôi hành động trực tiếp quét đến Lân Hoa các trên đầu.

Như vậy có một cái nghi vấn.

Lân Hoa công tử Liên Cẩm là Chiết Mai bang phía sau màn chủ nhân một chuyện cỡ nào bí ẩn? Liền Biện phi đều giấu diếm được, vì sao Ninh Chính có thể tra được?

Là Ẩn Nguyên hội cố ý thả phong thanh?

"Không phải, là hạ quan tra được." Lan tên điên nói: "Ngài cũng biết, hạ quan đã gặp qua là không quên được, mà lại trường kỳ trà trộn tại xin trong Cái Bang. Đối với tầng dưới chót những này dơ bẩn như lòng bàn tay. Mấu chốt nhất đều là ta đang gọi Hoa Tử bang thời điểm, đã từng nhìn thấy bọn hắn ngoặt một cái cực kỳ xinh đẹp tiểu nữ hài, ta cùng mấy cái huynh đệ muốn đi cứu nàng, kết quả thất bại, Lan Nhất, lan sáu, lan bảy đều bị đánh gãy tay chân, kia là mấy năm trước sự tình."

Tại nhân phẩm lên, Lan tên điên cùng Lan thị mười huynh đệ xác thực xem như tại ăn mày bên trong ra nước bùn mà không nhiễm.

Lan tên điên tiếp tục nói: "Ngay tại vài ngày trước, ta đi Kim Sơn Các muốn mua chút đồ vật đưa cho Hàm Nô." "

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Lan tên điên ngươi phiêu a, Kim Sơn Các loại này xa xỉ hố tiền địa phương ngươi cũng dám vào?

Nha, kém chút quên, cái này hố tiền địa phương là ta mở.

"Ngươi nói."

Lan tên điên nói: "Kết quả ta phát hiện tiếp đãi ta cái kia mỹ lệ nữ hài, chính là ta năm đó muốn cứu lại thất bại tiểu nữ hài kia. Ta nói bóng nói gió một chút, phát hiện nàng là Lân Hoa các đưa tới Kim Sơn Các học tập. Vì lẽ đó ta liền có to gan suy đoán, Lân Hoa các khả năng không sạch sẽ, kết quả tra một cái, quả nhiên là trên thế giới nhất tội ác vị trí."

Thì ra là thế!

Lan tên điên nói: "Công tử, chuyện này hậu quả rất nghiêm trọng sao?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Nhưng là may mắn ngươi tra được sớm, bằng không đợi đến những cái kia bị ngoặt nữ hài tử đưa đến trong nhà đến, thậm chí đưa đến trên giường của ta, vậy liền quá muộn."

Thật sự là khó lòng phòng bị a.

Lân Hoa các cùng Thẩm Lãng quan hệ, vậy mà bất tri bất giác đã như thế mật thiết.

Thậm chí Kim Sơn Các bên trong đã đại lượng đưa vào Lân Hoa các học viện nữ hài tử.

Lân Hoa công tử không có nói sai, chuyện này Thẩm Lãng đều có chút tẩy không sạch sẽ.

"Công tử, làm sao bây giờ?" Lan tên điên nói.

Một khi bắt Lân Hoa công tử Liên Cẩm, cái kia Lân Hoa các bê bối liền sẽ tuôn ra, liền sẽ đem Biện phi, thậm chí Thẩm Lãng Kim Sơn Các cùng nhau lôi xuống nước.

Quả nhiên là lớn càn quét quét đến trên đầu của mình đến, một mồi lửa đốt tới trên đầu mình.

Thẩm Lãng còn tốt, hắn không cần thanh danh, cũng không cần mặt.

Biện phi thế nhưng là một cái danh dự sạch sẽ người, nàng cơ hồ không có chỗ bẩn.

Mà lại, là thật không có chỗ bẩn, không phải giả nhân giả nghĩa.

Nàng vẫn là Ninh Chính trong cung lớn nhất chỗ dựa.

Một khi kê biên tài sản Lân Hoa các, chẳng khác nào làm bẩn Biện phi thanh danh.

Thẩm Lãng nói: "Điện hạ, ngài nghĩ như thế nào."

Ninh Chính trầm mặc chốc lát nói: "Công đạo tự tại lòng người, những lời này là giả dối. Bởi vì thế nhân phần lớn không quan tâm chân tướng, cũng sẽ không truy tìm cái gì chân chính công đạo. Nhưng câu nói này lại là chân lý, bởi vì công đạo tại tâm ta!"

Nói hay lắm!

Đây chính là Thẩm Lãng thưởng thức Ninh Chính nguyên nhân, hắn cái gì đều hiểu, cái gì đều có thể nhìn thấu, nhưng vẫn như cũ có thể lo liệu nội tâm thuần túy.

Có được cơ trí nội tâm, liền sẽ không bị lừa gạt, liền có thể xem thấu chân tướng. Có được cơ hồ ngu xuẩn kiên trì phẩm chất, liền sẽ không bỏ dở nửa chừng, theo ngàn vạn người ta tới vậy.

"Chuyện này, ta muốn làm!"

Thẩm Lãng nói: "Được, vậy chúng ta liền làm!"

Hắn nhất quán tới đều rất thông minh, am hiểu công phu ở chỗ thơ bên ngoài, am hiểu hóa giải nguy cơ ở vô hình, am hiểu mọi việc đều thuận lợi mà không có chút nào tổn thất.

Nhưng là có một số việc.

Hoặc này hoặc kia, không cách nào mọi việc đều thuận lợi.

. . .

Lân Hoa công tử Liên Cẩm tại uống một mình tự rót.

Thê tử Biện Thấm nói: "Phu quân, chúng ta cái gì cũng có, vì sao còn muốn đi làm loại kia bẩn thỉu sinh ý?"

Liên Cẩm nói: "Chúng ta chỗ nào cái gì cũng có? Nếu không có cái này sinh ý, chúng ta hàng năm từ đâu tới núi vàng biển bạc, từ đâu tới quyền thế địa vị? Không có số tiền này, chúng ta như thế nào kinh doanh Lân Hoa các cùng Lân Hoa thư viện? Như thế nào có được cái này thánh khiết thanh danh, làm sao có thể tấn thân tại cái này đỉnh cấp thượng lưu giai tầng? Hoặc là nói một câu lại xấu xí lời nói, hai năm trước nếu không phải ta có dạng này thanh danh, ngươi sẽ gả cho ta sao? Nếu không phải ta có dạng này thanh danh, ta có thể bên trong Văn Cử lại trúng Vũ cử sao? Ta có thể cùng Biện Kình làm hảo hữu chí giao sao? Ta đã ba mươi hai tuổi, ta chỉ là một cái nghèo túng gia tộc tiểu tử mà thôi."

Ba mươi hai tuổi?

Cái này Liên Cẩm không phải hai mươi ba tuổi sao?

"Như không có quyền không có thế, ta liền danh tự cùng số tuổi đều đổi không." Liên Cẩm cười nói: "Thế giới này chỉ là một cái sân chơi, gan lớn tâm đen mới có thể chơi đến chuyển."

Biện Thấm nói: "Thẩm Lãng là thằng điên, nàng đương nhiên là không dám đối ta như vậy, nhưng là ta lo lắng hắn sẽ bắt phu quân, thậm chí giết phu quân ngươi a!"

"Ha ha ha ha. . ." Liên Cẩm cười to nói: "Thẩm Lãng lợi hại hơn nữa lại như thế nào? Còn không phải bị ta đùa bỡn trong lòng bàn tay? Bắt ta? Giết ta? Nằm mơ đi! Ta đã là danh mãn quốc đô đại tài tử, Lân Hoa các cùng Lân Hoa thư viện lại là cao thượng nơi! Một khi bắt ta bê bối trực tiếp nổ tung, Thẩm Lãng thoát không can hệ là chuyện nhỏ, Biện phi cùng Biện thị gia tộc đều sẽ bị lôi xuống nước! Biện thị là Ninh Chính lớn nhất chỗ dựa, hắn có lá gan này sao? Không có!"

"Thẩm Lãng Kim Sơn Các bên trong bốn năm cái nhân viên tiếp tân, đều là gạt đến nữ hài tử, đều đại biểu cho tội ác. Chính Thẩm Lãng mỗi tháng đều tại ta chỗ này lấy tiền, hắn như thế nào tắm đến thanh? Lân Hoa thư viện mới bảng hiệu, cũng đều là Biện phi viết đâu."

"Thẩm Lãng nhìn lợi hại, nhưng mà lại đầu hoẵng mắt chuột, xu lợi tránh hại!"

"Đáng tiếc a, chuyện này bị vạch trần quá sớm, nếu không làm ta đem những cái kia bị gạt đến nữ hài tử đưa đến trên giường của hắn, hắn càng là nhảy vào biển cả cũng rửa không sạch."

"Buồn cười Thẩm Lãng, buồn cười Ninh Chính, cái gọi là Xuân Lôi hành động chỉ có thể không, đầu voi đuôi chuột! Hai cái này ngu xuẩn, dẫn lửa thiêu thân! Hiện tại khẳng định đem ta hận thấu xương, nhưng lại hoàn toàn không thể làm gì."

"Ha ha ha ha!"

Mà đúng lúc này!

Bên ngoài vang lên tiếng bước chân dày đặc.

Sau đó mấy cái võ sĩ xông tới.

"Công tử, phu nhân, không tốt, Thẩm Lãng phái người giết tới." Đây là Liên Cẩm dưới trướng võ sĩ.

"Tiểu thư, cô gia, không tốt, địch nhân giết tới." Đây là Biện thị gia tộc võ sĩ.

Lập tức, Liên Cẩm cùng Biện Thấm giật mình, cơ hồ không thể tin vào tai của mình.

Thẩm Lãng điên sao? Ninh Chính điên sao?

"Nương tử, thân phận của ngươi cao quý, là Biện phi cháu gái ruột, ngươi đi ngăn cản bọn hắn." Liên Cẩm nói.

Biện Thấm không nói hai lời, vọt thẳng ra ngoài.

Mà Liên Cẩm, mở ra mật đạo dự định bỏ trốn mất dạng.

. . .

Khổ Đầu Hoan mang theo hơn ngàn tên Niết Bàn quân, vây quanh Liên Cẩm to lớn dinh thự.

Mà lại tất cả Niết Bàn quân, đều mặc hắc giáp, không còn là trước đó áo giáp.

Nhìn qua, cũng là trước đó Khổ Đầu Hoan mã phỉ, mà không phải Trường Bình Hầu tước phủ quân đội.

Biện Thấm chỉ vào Khổ Đầu Hoan cả giận nói: "Lớn mật, ta chính là Biện phi cháu gái ruột, các ngươi dám can đảm mạo phạm, lập tức lăn mở!"

Khổ Đầu Hoan không nói hai lời, trực tiếp vung tay lên!

Giết!

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Tiễn như mưa xuống!

Không quản là Biện Thấm dưới trướng võ sĩ, vẫn là Liên Cẩm dưới trướng võ sĩ, toàn diện bắn giết!

"Giết!"

Niết Bàn quân giơ lên đại đao, một đao cắt đứt.

Ngắn ngủi trong chốc lát!

Liên Cẩm nhà mấy trăm tên võ sĩ bị giết đến sạch sẽ.

Thành vệ quân xông vào Lân Hoa công tử to lớn dinh thự bên

trong.

Đem Liên Cẩm cả nhà mấy chục miệng toàn bộ đuổi bắt, Biện phi cháu gái ruột Biện Thấm, cũng cùng nhau đuổi bắt.

. . .

Liên Cẩm dọc theo mật đạo chạy ra dinh thự, hướng phía một phương hướng nào đó chạy như điên.

Ẩn Nguyên hội tại Việt Quốc tổng bộ, Ân Tế Lâu.

Liền là cái kia một tòa cao bảy tầng "Nhà chọc trời" .

Hắn cũng không phải là xuất thân Ẩn Nguyên hội, mà là nửa đường bị Ẩn Nguyên hội mời chào.

Thư Bá Đảo cùng Thư Đình Ngọc cảm thấy người này là một nhân tài.

Nguyên bản Lân Hoa công tử Liên Cẩm chỉ là dự định kiếm tiền của mình, kiếm thanh danh của mình, không có muốn kéo Thẩm Lãng xuống nước.

Nhưng Ẩn Nguyên hội mệnh lệnh, hắn không thể không nghe.

Thậm chí hắn sinh ý làm được như thế lớn, thanh danh như thế lớn, có rất lớn bộ phận đều là Ẩn Nguyên hội ban tặng.

Ẩn Nguyên hội nắm giữ hắn tất cả bí mật cùng vận mệnh.

Thư Đình Ngọc để hắn kéo Thẩm Lãng xuống nước, kéo Biện phi xuống nước, hắn chỉ có thể làm theo.

Tính toán thời gian, lúc ấy đúng lúc là tiêu diệt Tô Nam chuyện sau đó.

Ẩn Nguyên hội thao túng Ngô quốc tiến đánh Nộ Triều thành thất bại, cho nên mới sẽ nghĩ biện pháp đối phó Thẩm Lãng, đối phó Biện phi.

Bởi vì Biện phi lúc ấy thu Ninh Chính làm con nuôi.

Mấu chốt. . . Chuyện này chỉ có thể xem như Ẩn Nguyên hội một cái nhàn cờ, dự định bố cục cái hai ba năm sau lại dẫn bạo.

Từ đó có thể thấy được Ẩn Nguyên hội đáng sợ cường đại.

Lân Hoa công tử biết, chỉ cần chạy trốn tới Ẩn Nguyên hội hắn liền xem như an toàn.

Bởi vì tại Việt Quốc, còn không có Ẩn Nguyên hội bảo hộ không thể người.

Không quản là đem hắn giấu đi, vẫn là đem hắn đưa đến quốc gia khác đi, đối với Ẩn Nguyên hội tới nói đều dễ như trở bàn tay.

Xác định mình an toàn về sau, Lân Hoa công tử Liên Cẩm quay đầu nhìn mình hào trạch phương hướng.

Mấy chục mẫu hào trạch, thậm chí vượt qua đồng dạng Tử tước.

Đáng tiếc a, triệt để hủy hoại chỉ trong chốc lát.

"Thẩm Lãng, ta sẽ không bỏ qua ngươi, ta sẽ như cùng một cái như rắn độc, tại mọi thời khắc đều nhìn chằm chằm ngươi, một khi để ta tìm tới cơ hội, ta cam đoan đưa ngươi một ngụm cắn chết, ta chơi chết cả nhà ngươi!"

Lân Hoa công tử Liên Cẩm nghiến răng nghiến lợi lập thệ nói.

Sau đó, tiếp tục hướng phía Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ân Tế Lâu lao nhanh.

Nhưng là. . .

Bỗng nhiên ở giữa, có một người ngăn lại thân ảnh của hắn.

Liên Cẩm run lên.

Nhưng là lại vui mừng.

Vẻn vẹn chỉ có một người sao?

Vậy ta lại có sợ gì?

Ta Liên Cẩm thế nhưng là trúng qua vũ cử cao thủ.

Không nói hai lời, Liên Cẩm rút ra tụ kiếm, bỗng nhiên hướng người kia giết đi qua!

"Xoát!"

Chỉ một kiếm!

Đối phương chỉ một kiếm, liền đem Liên Cẩm hai cây gân chân chặt đứt.

Đây là một nữ nhân!

Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử, Khưu thị!

Nàng dẫn theo Liên Cẩm cổ, nhanh chóng hướng phía Trường Bình Hầu tước phủ chạy như bay.

. . .

Biện phi chất nữ Biện Thấm lạnh giọng nói: "Chó săn, để Thẩm Lãng tới, ta không cùng chó săn nói chuyện."

Khổ Đầu Hoan không nói gì, mà là đeo lên vặn vẹo mặt nạ.

Biện Thấm nói: "Ta là Biện phi chất nữ, ta là Biện Tiêu Công tước chất nữ, ai dám động đến ta? Ai dám động đến ta nhà ta?"

Khổ Đầu Hoan vung tay lên!

"Xoát xoát xoát xoát. . ."

Hắn dưới trướng mã tặc, đại khai sát giới!

Trong nháy mắt, đem Liên Cẩm gia tộc tất cả mọi người, giết đến sạch sẽ.

Biện Thấm hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Sau đó nàng bị trói, miệng bên trong nhét vào vải rách, ném vào bên trong rương!

"Giết Liên Cẩm cả nhà người, đạo tặc Khổ Đầu Hoan đấy!"

Thậm chí, Khổ Đầu Hoan còn tại trên vách tường viết xuống máu tươi chảy đầm đìa vài cái chữ to.

Giết Liên Cẩm cả nhà người, đường lớn Khổ Đầu Hoan đấy!

. . .

Một lát sau!

Trường Bình Hầu tước phủ trong tầng hầm ngầm!

Lân Hoa công tử Liên Cẩm, Biện Tiêu chất nữ Biện Thấm, hai người quỳ trước mặt Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng ngươi dám? Ta muốn gặp Biện phi, ta muốn gặp bệ hạ!" Biện Thấm hô lớn: "Ninh Chính đâu? Để hắn ra, để hắn ra, không có ta Biện thị ủng hộ, hắn dựa vào cái gì đoạt dòng chính? Để hắn ra thấy ta!"

Liên Cẩm ngẩng đầu, hướng phía Thẩm Lãng mỉm cười.

Coi như bị đánh gãy gân chân, hắn cũng phải duy trì phong độ.

Thẩm Lãng cười nói: "Liên Cẩm, ngươi hại ta? Ngươi nghe theo Ẩn Nguyên hội Thư Bá Đảo mệnh lệnh hại ta?"

Liên Cẩm ung dung cười nói: "Thẩm Lãng, người trong giang hồ phiêu, sao có thể không bị chém đâu? Ngươi nói đúng sao?"

Dù là đến bây giờ loại tình huống này, hắn cũng phải bảo trì trí giả trạng thái, cũng phải cùng Thẩm Lãng đàm phán.

Chí ít đang ép cách lên, hắn không thể yếu tại Thẩm Lãng.

"Nói hay lắm, nói hay lắm. . . Người trong giang hồ bồng bềnh, sao có thể không bị chém?" Thẩm Lãng cười nói.

Sau đó, bỗng nhiên một đao chém xuống đi.

Trực tiếp đem Lân Hoa công tử mệnh căn tử chặt đứt.

Máu tươi bắn mạnh.

"A. . . A. . . A. . ."

Rốt cục Lân Hoa công tử tất cả phong độ không gặp, nhìn xem trên mặt đất đoàn kia đẫm máu, lập tức phát ra vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Hắn, hắn lại bị thiến.

Hắn nhưng là danh khắp thiên hạ tài tử, hắn có thể thu lấy được bao nhiêu mỹ nhân a?

Bây giờ lại không có công cụ.

Mà Biện Thấm cũng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, sau đó hướng phía Thẩm Lãng khàn giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi dám làm tổn thương ta phu quân? Ngươi triệt để đắc tội ta Biện thị, ngươi xong, ngươi xong. . ."

Thẩm Lãng tiến lên, dao găm sắc bén bỗng nhiên hướng nàng trên cổ vạch một cái.

Lập tức. . .

Máu chảy như suối.

Biện Thấm không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, miệng bên trong bởi vì bốc lên máu nói không nên lời nửa chữ.

Một lát sau, ngã xuống đất chết thảm!

Thẩm Lãng nhìn qua Liên Cẩm nói: "Ngươi cho rằng ta sẽ đàm phán với ngươi? Ta sẽ muốn biết ngươi cùng Ẩn Nguyên hội bí mật? Thậm chí cùng Thái tử ở giữa có cái gì cấu kết? Ngươi suy nghĩ nhiều, ta muốn đối phó một người, căn bản không cần lý do! Để ta khó chịu, liền là lớn nhất lý do. Ngươi cái này Lân Hoa công tử được không lên a, vậy mà tại trước mặt ta trang bức?"

"Người trong giang hồ phiêu, sao có thể không bị chém?"

"Nói hay lắm, nói đến rất tốt!"

"Vậy liền bị chém đi!"

"Vũ Liệt, đem cái này tạp chủng lăng trì xử tử! Nhất định phải cắt đầy một ngàn đao mới có thể chết!"

"Vâng!"

Thời khắc về sau!

Trong tầng hầm ngầm truyền đến Lân Hoa công tử vô cùng tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Thẩm Lãng không nhìn nổi trường hợp như vậy.

Nhưng là trong lòng của hắn biết người này rất thảm, vậy liền đầy đủ!

. . .

Thẩm Lãng vào cung!

Đem toàn bộ sự tình, rõ ràng rành mạch báo cho quốc quân cùng Biện phi.

"Liên Cẩm cả nhà, ta toàn bộ giết sạch, dùng đạo tặc Khổ Đầu Hoan danh nghĩa giết, vì lẽ đó ngày mai Xuân Lôi hành động lớn càn quét, lại có lên cao nói một cái độ cao mới."

"Liên Cẩm tên súc sinh này bị ta lăng trì, đoán chừng bây giờ còn chưa chết. Thê tử của hắn Biện Thấm. . . Ta cũng giết!"

Biện phi nghe xong, thân thể mềm mại run lên, gương mặt nháy mắt mất đi tất cả huyết sắc.

Sau đó, vô số nước mắt tuôn ra.

Cả người triệt để tắt tiếng, thậm chí hoàn toàn đứng không vững, ngồi không yên.

Vì sao lại như thế?

Nàng là đi qua cái kia Lân Hoa thư viện, những hài tử kia nhiều đáng yêu, đáng thương biết bao a.

Cái chỗ kia tốt bao nhiêu a.

Cho nên nàng mới có thể quyên đồ vật, đồng thời không có ngăn cản chất nữ giật dây, làm Lân Hoa thư viện đề danh.

Vì cái gì trên thế giới này sẽ có xấu như vậy ác sự tình?

Vì cái gì có người sẽ xấu đến nước này?

Còn có cháu gái của hắn?

Nàng cái gì không có a? Vinh hoa phú quý cái gì cần có đều có.

Vì sao còn muốn trợ Trụ vi ngược?

Thậm chí tính cả nàng cái kia ác độc trượng phu cùng một chỗ lợi dụng ta? Ta thế nhưng là nàng thân cô cô a.

Biện phi đương nhiên không hiểu trên thế giới còn có nữ liếm chó loại sinh vật này.

Lân Hoa công tử Liên Cẩm thủ đoạn cao minh, để Biện Thấm yêu hắn yêu chết đi sống lại.

Quốc quân hướng phía Thẩm Lãng gật gật đầu, sau đó đỡ lấy Biện phi về đến phòng bên trong, để nàng nằm xuống.

Một lát sau, bên trong truyền đến Biện phi vô cùng thống khổ thút thít.

Trọn vẹn an ủi nửa canh giờ, quốc quân ra, vành mắt còn có chút đỏ bừng.

"Ẩn Nguyên hội?" Ninh Nguyên Hiến nói.

"Đúng!" Thẩm Lãng nói: "Thư Bá Đảo tự mình cho Liên Cẩm ra lệnh, để hắn kéo ta xuống nước, kéo Biện phi xuống nước."

Ninh Nguyên Hiến tại Thẩm Lãng trước mặt không có tận lực khống chế, cơ hồ hai cánh tay đều tại kịch liệt run rẩy.

Cả gan làm loạn, không kiêng nể gì cả a!

Còn có Hắc Thủy Đài là làm ăn cái gì?

Cái này danh mãn quốc đô Lân Hoa công tử như thế tội ác ngập trời, bọn hắn liền không có điều tra ra?

Thẩm Lãng nói: "Nguyên bản Ninh Chính điện hạ là muốn xử phạt mức cao nhất theo pháp luật, công khai thẩm phán, đem Lân Hoa các bê bối cùng tội ác rõ ràng khắp thiên hạ. Nhưng là. . . Ta cảm thấy như thế hậu quả quá nghiêm trọng, cho nên khi cơ quyết đoán, đem Liên Cẩm cả nhà đều giết, đem Biện Thấm cũng giết."

"Ngươi làm rất đúng!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Chuyện này một khi nổ tung, hậu quả quá nghiêm trọng, quả thực là quốc triều đến nay lớn nhất bê bối. Ninh Chính kiên nghị chính trực, nhưng hơi có chút ngây thơ, hắn cho là hắn theo lẽ công bằng làm việc liền có thể. Hắn cảm thấy có thể còn Biện phi trong sạch, thực ra căn bản là tẩy không sạch sẽ. Thiên hạ nhân tâm hiểm ác, am hiểu nhất dùng lớn nhất ác ý phỏng đoán người khác, nhất là thượng vị giả. Biện phi một khi thanh danh ô, đời này đều xem như hủy, ngày sau cũng thành không quá sau."

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi cảm thấy Ẩn Nguyên hội Thư Bá Đảo có thể hay không mượn cơ hội náo sự? Có thể hay không đem Lân Hoa các bê bối tuôn ra tới? Chủ động hướng Biện phi trên thân giội nước bẩn?"

Thẩm Lãng trầm mặc một lát, lắc đầu nói: "Ta cảm thấy sẽ không! Bởi vì đối với Ẩn Nguyên hội tới nói, chuyện này hỏa hầu không đủ, mà lại không có chứng cứ. Cực kỳ mấu chốt là một khi Ẩn Nguyên hội tuôn ra chuyện này, Biện phi thanh danh là hủy, nhưng lại đem Biện Tiêu Công tước cừu hận hấp dẫn tới. Ta chủ động giết Biện Thấm, theo Ẩn Nguyên hội, Biện phi cùng Biện Tiêu Công tước cừu hận sẽ chỉ khuynh tả tại trên đầu của ta. Nếu bọn họ tuôn ra Lân Hoa các bê bối, ngược lại là làm ta chia sẻ cừu hận giá trị!"

Đây chính là Thẩm Lãng giết Biện Thấm nguyên nhân lớn nhất.

Mà lại nữ nhân này cũng nên giết, biết trượng phu ngập trời tội ác về sau, không tố giác vạch trần cũng còn thôi, mấu chốt còn trợ Trụ vi ngược.

Đem hài tử theo các nàng phụ mẫu bên người bắt cóc bán đi, đây là trên thế giới lớn nhất ghê tởm.

"Giết đến tốt, giết đến tốt. . ." Quốc quân nghiến răng nghiến lợi, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt đã là tràn ngập cảm động.

Thẩm Lãng làm ra chuyện này, bỏ qua một bên Ninh Chính, hoàn toàn là dự định mình một mình đối mặt Biện Tiêu Công tước khả năng lửa giận.

Hắn thật cảm động.

Thẩm Lãng cái này phá hài tử, một khi đối người tốt, đó là thật tốt.

"Biện Tiêu sư huynh bên kia ngươi yên tâm, hắn người này. . . Lợi hại cũng lợi hại, nhưng là cũng có tính cách thiếu hụt, hắn là một thiên tài thống soái, nhưng là tại có chút phương diện, cũng coi là mơ mơ hồ hồ, Trương Xung đến bên cạnh hắn ta yên tâm nhiều."

"Nhưng là có một chút, Biện Tiêu sư huynh là ghét ác như cừu. Ngươi giết Biện Thấm là vì bảo hộ Biện phi, bảo hộ Biện Kình, điểm này hắn là nhất định có thể thấy rõ ràng."

Mà liền tại lúc này, bên ngoài Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ, Ninh Chính điện hạ tới."

Ninh Nguyên Hiến chau mày, Ninh Chính chạy suốt đêm tới có ý tứ gì? Chẳng lẽ đối Thẩm Lãng hưng sư vấn tội?

Nếu như như vậy, cũng quá không biết tốt xấu.

"Để hắn tiến đến." Ninh Nguyên Hiến lạnh giọng nói.

Ninh Chính sau khi đi vào, tiên triều Ninh Nguyên Hiến dập đầu cong xuống nói: "Tham kiến phụ vương."

Ninh Nguyên Hiến lạnh nhạt nói: "Cái này hơn nửa đêm, ngươi có chuyện gì a?"

Ninh Chính đứng dậy, hướng phía Thẩm Lãng cong xuống nói: "Đa tạ Thẩm huynh!"

Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc.

Hắn đứa con trai này, thấy ngu dốt, nhưng nội tâm lại là thoải mái.

"A, Ninh Chính ngươi còn có chuyện gì sao?" Ninh Nguyên Hiến thanh âm lập tức ôn hòa lại nói: "Như không có việc gì, ngươi đi an ủi một chút ngươi biện mẫu phi."

"Vâng!" Ninh Chính nói.

Sau đó tiến vào đằng sau trong phòng.

Một lát sau, bên trong truyền đến tiếng nói chuyện.

Tại miệng lưỡi vụng về Ninh Chính trước mặt, Biện phi ngược lại có thể rộng mở tiếng lòng.

Khóc nói là gì trên thế giới có bực này ghê tởm sự tình?

Biện Thấm tại sao lại như thế khiến người ta thất vọng?

Nàng nói rất nhiều rất nhiều.

Ninh Chính không biết nên đáp lại ra sao, cũng chỉ là quỳ ở nơi đó không nhúc nhích lắng nghe.

. . .

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng, cần ta ý chỉ sao?"

Lời này nếu để cho Thái tử nghe được, sẽ dọa kêu to một tiếng.

Ninh Nguyên Hiến ý tứ, vậy mà là muốn lấy quân vương thân phận xuống tay với Ẩn Nguyên hội.

Vận dụng vũ lực, đem Ẩn Nguyên hội quét qua hết sạch.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian lắc đầu.

"Không được, tuyệt đối không được!"

"Ta có thể cùng Thư Bá Đảo, Thư Đình Ngọc đấu, bởi vì chúng ta có thù riêng. Bệ hạ có thể âm thầm đả kích Ẩn Nguyên hội, lại không thể gióng trống khua chiêng tiến hành tiêu diệt, bởi vì ngài thiếu Ẩn Nguyên hội quá nhiều tiền, bởi vì Ẩn Nguyên hội thế lực quá to lớn, sau lưng của nó là Đại Viêm đế quốc, một khi công khai động Ẩn Nguyên hội, hậu quả hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi!"

Ninh Nguyên Hiến trầm mặc.

Hắn cũng không thể không thừa nhận, dù là hắn là Việt Vương, cũng đối Ẩn Nguyên hội không thể làm gì.

Thái tử, Ẩn Nguyên hội, Chúc thị!

Ba cỗ thế lực quấn quýt lấy nhau, đứng sau lưng Đại Viêm đế quốc.

Khó trách Thái tử như thế kiêu căng, dám can đảm xúc phạm quốc quân uy nghiêm.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ẩn Nguyên hội một hai lần làm tức giận quả nhân, hãm hại ngươi cùng Biện phi, chẳng lẽ cứ như vậy tính?"

"Không, đương nhiên không thể cứ như vậy tính!" Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ ngài chờ lấy nhìn một trận trò hay, chỉ bất quá ngài chuẩn bị tư tưởng cho tốt, trận này trò hay sẽ đem Ẩn Nguyên hội cùng Thái tử đánh cho thổ huyết!"

"Trận này trò hay sẽ phi thường rung động, phi thường to lớn!"

Dựa theo Thẩm Lãng kế hoạch, đem Việt Quốc Ẩn Nguyên hội tổng bộ san thành bình địa, vẻn vẹn chỉ là bắt đầu mà thôi!

"Lúc nào?" Quốc quân Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ba ngày sau đó!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Quả nhân rửa mắt mà đợi!"

. . .

Không thể trang bức thời gian, vẫn như cũ nhanh chóng mà qua.

Ba ngày thời gian trôi qua.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 331: Sóng Ra Chân Trời! Ẩn Nguyên Hội Kinh Triều!

Lân Hoa công tử Liên Cẩm cả nhà bị diệt, Liên Cẩm vợ chồng mất tích.

Việc này tại quốc đô gây nên sóng to gió lớn

Biến mất đã lâu đạo tặc Khổ Đầu Hoan vậy mà lại một lần nữa xuất hiện?

Đây thật là gặp quỷ.

Mặc dù người bình thường không biết, nhưng là có chút thân phận người đều rõ ràng, hiện tại Trường Bình Hầu tước phủ cái kia Thiên hộ Khổ Nhất Trần liền là Khổ Đầu Hoan a.

Hiện tại thế nhưng là Xuân Lôi hành động lớn càn quét, mà Khổ Nhất Trần mặc dù chỉ là một cái Thiên hộ, nhưng là lần này Xuân Lôi hành động quan chỉ huy tối cao.

Lại có người giả mạo danh nghĩa của hắn giết Liên Cẩm cả nhà?

Đây là cái nào bang phái? Cái nào hảo hán a?

Ngưu bức như vậy?

Trước đó giả mạo Khổ Đầu Hoan cũng liền thôi, hiện tại Khổ Đầu Hoan ngay tại quốc đô, mà lại nắm giữ trọng binh, các ngươi còn dám giả mạo hắn làm chuyện xấu?

Quả nhiên, quốc quân biết về sau giận tím mặt.

Lúc đầu đã tiến vào hồi cuối Xuân Lôi hành động lại một lần nữa nhấc lên mới cái cao trào.

Thành vệ quân lại một lần nữa giống như thủy triều xuất động, điên cuồng bốn phía bắt.

Khổ Đầu Hoan giận dữ.

Thề nhất định phải đem cái này giả mạo người cầm ra đến, chém thành muôn mảnh!

Quốc đô bên trong lại có người không may.

Lúc đầu có thể tóm hay không thể tóm người, toàn bộ đều bị bắt giữ.

Toàn bộ quốc đô càng thêm thần hồn nát thần tính.

Đương nhiên, trị an cũng tốt đến mức trước đó chưa từng có.

Đừng bảo là cướp bóc giết người loại đại án này, liền trộm vặt móc túi đều không có.

Tại cái này đặc thù thời kì, liền xem như trộm một hai cái ngân tệ, cũng sẽ phán xử trọng tội, trực tiếp lưu vong đi quặng mỏ làm cả một đời khổ dịch.

. . .

Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ẩn Tế Lâu, có thể xưng là quốc đô danh lam thắng cảnh.

Sừng sững trăm năm, hoàn toàn là quốc đô tiêu chí.

Không chỉ có riêng là bởi vì nó cao, cũng bởi vì sau lưng nó cố sự.

Quốc đô có hai đầu sông, một đầu từ bắc mà nam, gọi là Thiên Hà. Một đầu từ tây đến đông, được xưng là càng sông.

Cái này hai đầu sông rất lớn, nước cũng sạch sẽ, tuy nói là sông, nhưng lại cùng sông không sai biệt lắm.

Năm đó Ninh thị gia tộc tổ tiên đoạt giang sơn về sau, cảm thấy nơi đây không sai, liền định là đô thành, đặt tên là Thiên Việt thành.

Vì lẽ đó Thiên Việt thành, liền kiến tạo tại hai sông giao hội chỗ.

Toàn bộ Thiên Việt thành trăm vạn dân chúng nước ăn, cũng đều là dựa vào hai đầu sông.

Có thể nói, Thiên Việt hai sông là toàn bộ quốc đô vạn dân mẫu thân sông.

Bồi dưỡng vô số sinh mệnh.

Nhưng là, bọn chúng cũng ấp ủ rất nhiều tai hoạ.

Quốc đô địa thế mà lại bằng phẳng, một khi trên trời rơi xuống mưa to, rất dễ dàng dẫn phát thủy tai.

Làm khai thông hồng thủy, lịch đại quân vương đều liều mạng đào nhánh sông.

Lục tục ngo ngoe mấy trăm năm đi qua, quốc đô lại mở rất nhiều con sông, nhưng cũng đều là theo cái này hai đầu sông dẫn nước.

Cái này liền xem như trên trời rơi xuống mưa to, cái này hai đầu nước sông cũng sẽ không tràn lan.

Nhưng là. . .

Từ đầu đến cuối có một cái quỷ dị tình hình.

Hàng năm mùng mười tháng ba tả hữu, cái này hai đầu bình tĩnh dòng sông sẽ bỗng nhiên nổi điên.

Nháy mắt tăng lên kinh người thủy triều.

Rõ ràng không có trời mưa, một số thời khắc rõ ràng thủy vị không cao, nhưng vẫn như cũ sẽ nhấc lên nộ trào.

Mà lại cách mỗi chừng mười năm, dâng lên thủy triều sẽ nhất là kinh người, thậm chí sẽ có cao mấy chục thước.

Nếu như vẻn vẹn chỉ là một con sông phát thủy triều cũng liền thôi, mấu chốt hai đầu sông cùng một chỗ thủy triều.

Hai sông thủy triều tại giao hội chỗ bỗng nhiên va chạm, càng thêm nhấc lên sóng to gió lớn.

Mỗi một lần triều cường phát khởi thời điểm, đều sẽ đem dòng sông hai bên dân cư xông hủy, chìm vô số người.

Dần dà, cái này hai sông giao hội chỗ, liền rốt cuộc không người ở, hình thành một mảnh nơi chẳng lành.

Thậm chí rất nhiều người nghe đồn, phiến khu vực này sẽ náo quỷ.

Về sau Ẩn Nguyên hội đi vào quốc đô, ngàn chọn vạn tuyển liền chọn trúng mảnh đất này.

Thiên Việt hai sông giao hội chỗ, phong thuỷ bảo địa a.

Quả thật, hàng năm thủy triều thời điểm liền như là nộ long phát tác.

Nhưng chỉ cần nghĩ biện pháp ẩn núp cái này hai đầu nộ long, liền có thể bình yên vô sự.

Thế là Ẩn Nguyên hội khai ra mấy chục danh thủy lợi đại sư, kiến tạo đại sư, thiên văn đại sư.

Nghiên cứu thảo luận nguyên nhân này.

Vì sao không có xuống mưa to, vì sao thủy vị rõ ràng rất thấp thời điểm, sẽ còn tăng lên nộ trào đâu?

Cuối cùng, Thiên Nhai Hải Các một vị nào đó đại sư đem nguyên nhân quy tội đạo thiên bên trên nhật nguyệt.

Ngưu bức a!

Ở thời điểm này, vậy mà liền có thể tìm tới chân tướng.

Sông Tiền Đường hàng năm âm lịch trung tuần tháng tám cũng sẽ thủy triều, cũng là bởi vì lúc kia, mặt trời, Địa Cầu, mặt trăng ở vào cùng một cấp độ lên, cường đại lực hút cùng Địa Cầu lực ly tâm hiệu quả, dẫn phát triều cường nước.

Đương nhiên, Thiên Nhai Hải Các đại sư không cách nào giải thích được như thế tường tận.

Nguyên nhân tìm tới, vậy như thế nào quản lý đâu?

Kiến tạo đê đập?

Như thế cái biện pháp, nhưng cái này đê đập muốn xây bao lớn, bao dài?

Mà lại hàng năm thủy triều thời gian rất ngắn, vẻn vẹn chỉ có mấy ngày mà thôi.

Mà lại hai sông giao hội chỗ, thủy triều xung kích, kích thích mấy chục thước cũng không chỉ.

Cái này đê đập làm như thế nào xây?

Mà lại cái này thủy triều rất cao, cũng không lớn.

Lượng nước cũng không lớn.

Thế là, đông đảo thuỷ lợi học giả đưa ra một cái biện pháp, đào sông ngầm dẫn lưu.

Sông ngầm dưới đất, bình thường miệng cống đóng kín, xem như cống thoát nước tới dùng.

Đợi đến thủy triều dâng lên thời điểm, đem mấy cái sông ngầm đập nước toàn bộ mở ra.

Dạng này dâng lên thủy triều liền trực tiếp chảy vào sông ngầm bên trong, rốt cuộc tăng không đi tới.

Mà cái này sông ngầm lại thông hướng cái khác chi hệ dòng sông.

Phương án định ra tới về sau, Ẩn Nguyên hội bỏ tiền, Thiên Việt trung đô đốc phủ xuất lực, mở bốn đầu sông ngầm.

Quả nhiên lại kỳ hiệu.

Hàng năm cái này hai sông giao hội chỗ liền rốt cuộc không có phồng lớn triều.

Bởi vì tất cả chồng chất sức nước, toàn bộ bị sông ngầm thôn phệ.

Sau đó mảnh này vượt qua ba trăm mẫu đất đai, liền về Ẩn Nguyên hội.

Dùng ròng rã thời gian ba năm, đậy lại Ân Tế Lâu.

Cao bảy tầng nhà chọc trời, trở thành quốc đô kỳ quan.

Mặc dù tên của nó gọi Ân Tế Lâu, nhưng quốc đô rất nhiều người lại đem nó xưng là trấn Long Lâu.

Bọn hắn cảm thấy cũng là bởi vì tòa nhà này tồn tại, mới trấn trụ Thiên Việt hai sông Long Vương, khiến cho hàng năm không còn có thủy triều.

Kinh doanh trăm năm.

Toà này Ân Tế Lâu vẫn như cũ sừng sững không ngã.

Trở thành toàn bộ Việt Quốc có tiền nhất địa phương!

Đương nhiên, người trong thiên hạ không biết thực ra Ẩn Nguyên hội bí mật kim khố cũng không ở đây, về phần ở đâu?

Hoàn toàn liền là tuyệt mật.

Mà lại Ẩn Nguyên hội kim khố là lưu động, hoàn toàn không có cố định vị trí.

Nhưng là, toàn bộ Ẩn Nguyên hội tất cả nghiệp vụ, sổ sách, số liệu đều tại cái này Ân Tế Lâu.

Những này so hoàng kim còn trọng yếu hơn.

Vì lẽ đó cơ hồ bất kỳ thời khắc nào, Ẩn Nguyên hội trú đóng ở Ân Tế Lâu võ sĩ đều sẽ vượt qua ngàn người.

Hơn nữa còn có vô số cơ quan mật đạo.

Vì lẽ đó trừ phi trực tiếp trở mặt, điều động mấy vạn đại quân tiến đánh, nếu không muốn kiểm tra thủ đoạn đánh lén công phá Ân Tế Lâu là căn bản không thể nào.

Thẩm Lãng muốn đem Ẩn Nguyên hội tổng bộ san thành bình địa?

Như vậy dùng thuốc nổ?

Không thể nào!

Bởi vì căn bản không có biện pháp đem đại lượng thuốc nổ vận đi vào.

Ẩn Nguyên hội tại Ân Tế Lâu bên trong không biết tọa trấn bao nhiêu cao thủ.

Mà lại dưới mặt đất mật đạo rắc rối khó gỡ, từng đạo cửa ngầm, từng đạo cơ quan.

Hoàn toàn là dễ thủ khó công.

Mà lại cái này Ân Tế Lâu kiên cố, vượt xa ngoài tưởng tượng.

Nó dùng chín cái siêu cấp lớn cột sắt, cắm sâu vào dưới mặt đất mười mấy mét sâu, mỗi một cây cột sắt đều như là đùi đồng dạng thô.

Đương nhiên, sắt dễ dàng rỉ sét.

Vì lẽ đó cách mỗi mấy năm liền muốn đối với mấy cái này cột sắt tiến hành bảo dưỡng, từng tầng từng tầng đi lên xoát sơn dầu, dầu cây trẩu.

Vì lẽ đó coi như địa chấn thời điểm, cái này bảy tầng lầu cao Ân Tế Lâu cũng chỉ là thoáng lay động một chút, căn bản liền không có sụp đổ.

Thậm chí tại rất nhiều trong lòng người, coi như hoàng cung sẽ sụp đổ, cái này Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ân Tế Lâu cũng sẽ không sụp đổ.

Trăm năm thời gian trôi qua.

Cái này Ân Tế Lâu là Ẩn Nguyên hội biểu tượng cùng kiêu ngạo.

Đại biểu cho Ẩn Nguyên hội sừng sững không ngã.

. . .

Ẩn Tế Lâu tầng cao nhất.

"Phụ thân, Lân Hoa các bê bối, đến cùng bạo vẫn là không bạo?" Thư Đình Ngọc nói.

Thật sự là tốt đáng tiếc a.

Nước cờ này đã chôn rất sâu, nhưng lại còn không có hoàn toàn thành công.

Lân Hoa công tử đã chuẩn bị mấy cái tuyệt sắc, dự định đưa đến Thẩm Lãng trên giường đi.

Đương nhiên, đầu tiên khẳng định là mấy cái này tuyệt sắc tại Kim Sơn Các biểu hiện được phi thường ưu tú, sau đó nghĩ biện pháp đưa đi Tiểu Băng bên người làm thị nữ.

Thẩm Lãng là ai a?

Cặn bã!

Nhìn thấy dạng này mỹ nhân tuyệt sắc, hắn có thể không ngủ?

Còn có mấy cái đặc biệt dịu dàng ưu tú sẽ đưa vào trong cung, nghĩ biện pháp trở thành Biện phi cung nữ.

Bởi vì Biện phi tới qua Lân Hoa thư viện, đối với mấy cái này nữ hài phi thường chú ý.

Đáng tiếc a!

Lại bị Ninh Chính kẻ ngu này sớm dẫn bạo.

Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư Bá Đảo lâm vào do dự.

Hiện tại đem Lân Hoa các bê bối tuôn ra về sau, đương nhiên có thể hướng Biện phi cùng Thẩm Lãng trên thân giội nước bẩn.

Nhưng hỏa hầu không đến a.

Mấu chốt Liên Cẩm cùng Biện Thấm đều chết.

Hoàn toàn không có chứng cứ.

Mấu chốt nhất là Thẩm Lãng không có đi qua đồng ý trực tiếp giết Biện Thấm, đây sẽ để cho Biện phi cùng Biện Tiêu nội tâm có khúc mắc.

Ngươi Thẩm Lãng quá phách lối.

Ta Biện thị người ngươi vậy mà nói giết liền giết?

Ngươi hoàn toàn có thể đem nàng giao cho ta Biện thị sao?

Coi như muốn giết, cũng phải từ ta Biện thị tới giết.

Mà lại Biện Thấm phụ mẫu cũng hẳn là sẽ tức giận.

Nếu như tuôn ra bê bối, hướng Biện thị cùng Biện phi trên thân giội nước bẩn, chẳng phải là làm Thẩm Lãng gánh vác cừu hận?

"Không, trước không bạo cái này bê bối!"

Thư Bá Đảo vẫn là làm quyết định này.

"Đại khái ngày mai thủy triều liền muốn đến, tương quan sông ngầm cũng chuẩn bị sẵn sàng sao?" Thư Bá Đảo hỏi.

Thư Đình Ngọc nói: "Tất cả sông ngầm dưới lòng đất miệng cống, đều có người chuyên môn chờ đợi. Thủy triều tới một khắc đồng hồ trước, liền sẽ toàn bộ mở ra. Bất quá có người đưa ra, lần này sông ngầm không cần thiết toàn bộ triển khai, hai sông giao hội, thủy triều hùng vĩ, rất nhiều quan lại quyền quý đều muốn tới Ân Tế Lâu xem triều."

Thư Bá Đảo gật gật đầu.

Đây cũng là thường ngày tiết mục.

Thủy triều tràn lan thời điểm đương nhiên đáng sợ.

Nhưng nếu có thể thuần phục, cái kia xem triều cũng là một kiện nhã sự.

Hàng năm Ẩn Nguyên hội đều sẽ mời một chút quyền quý xem triều.

Đương nhiên mời người không nhiều, chỉ có cùng Ẩn Nguyên hội quan hệ mật thiết nhất, thân phận cao nhất người, mới có tư cách xem triều.

Thư Bá Đảo nói: "Vậy liền mở ra ba canh giờ thời gian quan triều."

Đón lấy, Thư Bá Đảo đi vào địa đồ trước mặt.

"Thẩm Lãng lần này dùng to lớn nhân lực vật lực tài lực, thu thập ba ngàn bảy trăm tên trẻ đần độn, dự định huấn luyện trở thành nhóm thứ hai Niết Bàn quân." Thư Bá Đảo nói: "Tiết thị cùng Hắc Thủy Đài người cung cấp tình báo, đã tập hợp sao?"

Thư Đình Ngọc lấy ra một tờ bản đồ mới.

Phía trên có lít nha lít nhít cờ nhỏ.

Mỗi một mặt cờ xí đều đại biểu cho một cái đội xe, phía trên đều vận tải trống không số không huyết mạch người.

Giờ phút này, cái này trên trăm mặt cờ nhỏ đang theo lấy quốc đô phương hướng hội tụ.

"Đại khái ngày mai buổi sáng, Thẩm Lãng thu thập tới những này trẻ đần độn huyết mạch người, sẽ ở nơi này hội tụ." Thư Đình Ngọc nói: "Khoảng cách quốc đô 130 dặm, khoảng cách Bắc Uyển bãi săn một trăm dặm, nơi này có một cái Trường Sinh lâu đài. Bọn hắn hẳn là sẽ ở đây qua đêm, sau đó vận chuyển về Bắc Uyển bãi săn tiến hành huấn luyện."

Thư Bá Đảo nói: "Chúng ta võ sĩ chuẩn bị kỹ càng sao?"

Thư Đình Ngọc nói: "Toàn bộ tập kết hoàn tất, bất quá phụ thân vì sao không tiêu diệt từng bộ phận, phân tán cướp đoạt?"

Thư Bá Đảo nói: "Căn cứ Tiết thị gia tộc tình báo, Thẩm Lãng phi thường giảo hoạt, rất nhiều trong xe ngựa trang là giả dối năng lực kém huyết mạch người. Mà lại chúng ta muốn một mẻ hốt gọn, không thể cho Thẩm Lãng lưu lại một người."

Thư Đình Ngọc nói: "Kiếm Vương Lý Thiên Thu, Khổ Đầu Hoan dưới trướng hai trăm tên cao thủ, Thiên Đạo hội mấy trăm tên cao thủ, đã toàn bộ tập kết tại Trường Sinh lâu đài phụ cận, chuẩn bị tiếp ứng nhóm này năng lực kém huyết mạch người."

Thư Bá Đảo nói: "Kiếm Vương Lý Thiên Thu mấy ngàn dặm xa xôi theo Khương quốc chạy đến?"

Thư Đình Ngọc nói: "Đúng, cái kia đại ngốc vẫn tại Khương quốc bên trong, có thể thấy được Thẩm Lãng đối với mấy cái này năng lực kém huyết mạch người coi trọng."

Thư Bá Đảo nói: "Vào thời khắc này, chúng ta nhất là phải chú ý một chỗ an toàn, đó chính là chúng ta tổng bộ, Ân Tế Lâu! Thẩm Lãng người này không có chút nào ranh giới cuối cùng, một khi phát hiện chúng ta dốc toàn bộ lực lượng, cướp đoạt hắn năng lực kém huyết mạch người, nói không chừng sẽ điên cuồng công kích chúng ta tổng bộ. Dùng Khổ Đầu Hoan danh nghĩa giết Liên Cẩm cả nhà đều làm ra được, không có chuyện gì là hắn không làm được."

Thư Đình Ngọc nói: "Phụ thân yên tâm, chúng ta đến cướp đoạt năng lực kém huyết mạch người võ sĩ cao thủ, toàn bộ là theo Sở quốc cùng Ngô quốc điều tới. Ân Tế Lâu bản bộ cao thủ một cái không động, thậm chí có một cái tông sư cấp cường giả tọa trấn, Thẩm Lãng nếu là muốn tới đánh lén chúng ta Ân Tế Lâu, hoan nghênh vô cùng, bọn hắn tới bao nhiêu người chết bao nhiêu người, hoàn toàn là tự chui đầu vào lưới!"

Thư Bá Đảo gật đầu nói: "Nhưng là, lại muốn làm làm ra một bộ Ân Tế Lâu trống rỗng dáng vẻ, để tất cả cao thủ toàn bộ ra ngoài, nhưng là lại dọc theo dưới mặt đất mật đạo trở về, hấp dẫn Thẩm Lãng đến đây công kích!"

Thư Đình ngọc đạo: "Vâng!"

. . .

Trường Bình Hầu tước phủ bên trong!

Thẩm Lãng nghênh đón một người khách nhân, hoàn toàn xa lạ khách nhân.

"Tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Ngô Tuyệt, Phù Đồ Sơn đệ tử!"

Thẩm Lãng ánh mắt có chút co rụt lại, người này rốt cục tới.

Nguy hiểm tổ chức Phù Đồ Sơn người rốt cục tới.

Cái này Ngô Tuyệt, dáng dấp không đẹp trai cũng không xấu, không cao cũng không thấp, trên mặt phảng phất tại mọi thời khắc đều mang nụ cười ấm áp.

Thẩm Lãng chắp tay nói: "Ngô công tử tốt."

"Thẩm công tử tốt." Ngô Tuyệt nói: "Ngươi khẳng định phi thường nghĩ Niệm Tuyết ẩn nữ sĩ cùng Chung Sở Khách tiên sinh đem, yên tâm hai người này bình an vô sự."

Dư thừa tin tức, hắn liền không có lộ ra.

Bình an vô sự?

Bị cầm tù, cũng coi là một loại bình an vô sự.

Ngô Tuyệt nói: "Thẩm công tử, ngài thích Ninh Hàn sao?"

Thẩm Lãng nói: "Rất chán ghét."

Ngô Tuyệt nói: "Đúng dịp, ta cũng rất chán ghét nàng! Mỗi một lần nhìn thấy nàng cao cao tại thượng bộ dáng, liền muốn đem mấy trăm con rắn độc nhét vào trên người nàng tất cả lỗ thủng bên trong."

Thẩm Lãng nói: "Xem ra nàng cự tuyệt Tân Càn vương quốc thắng Thái tử cầu hôn."

Ngô Tuyệt cười nói: "Thẩm công tử gần nhất tại huyết mạch nghiên cứu lên, rất có tạo nghệ, để chúng ta phi thường chấn kinh a. Ngươi vậy mà cứu sống Tuyết Ẩn, cũng cứu sống Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử, để người lau mắt mà nhìn."

Thẩm Lãng nói: "Khách khí, khách khí."

Ngô Tuyệt nói: "Thực ra, chúng ta căn bản liền sẽ không để Tuyết Ẩn đi chết, coi như ngươi không cứu nàng, chúng ta cũng sẽ cứu, chỉ bất quá muốn để nàng cúi đầu, dù sao nàng cũng đã từng là Phù Đồ Sơn đệ tử."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, Tuyết Ẩn vậy mà đã từng là Phù Đồ Sơn đệ tử? Quan hệ này quá phức tạp.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử Khưu thị đâu?"

Ngô Tuyệt thở dài nói: "Nàng chỉ là một tiểu nhân vật a!"

Lời này thật là khiến người ta thổn thức.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu, vẻn vẹn chỉ là một tiểu nhân vật.

Mà lại Ngô Tuyệt là xuất phát từ nội tâm nói như vậy.

Lời này có ý tứ là, Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử Khưu thị, chúng ta căn bản liền không có muốn đi hại, nhưng là cũng không quan tâm người khác dùng Phù Đồ Sơn cổ độc đi hại nó.

Nhỏ như vậy nhân vật chết không đáng giá nhắc tới, vì lẽ đó cũng không cần trách cứ chúng ta Phù Đồ Sơn trên đầu.

Ngô Tuyệt nói: "Không biết Thẩm công tử đối với chúng ta những người này hiểu bao nhiêu? Thiên Nhai Hải Các, giết Thiên Các, Phù Đồ Sơn, Bạch Ngọc Kinh cái này phương ngoại người."

Thẩm Lãng nói: "Không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại."

"Ách!"

"Không biết rõ, nhưng cảm giác được rất lợi hại dáng vẻ."

"Ha ha ha ha!" Ngô Tuyệt cười nói: "Thẩm công tử quả nhiên thú vị, ta tới tìm ngươi là kết giao bằng hữu. Ngươi nhìn Ninh Hàn không vừa mắt, chúng ta cũng thấy ngứa mắt. Ngươi cùng Thiên Nhai Hải Các có thù, chúng ta cũng chung đụng được không quá vui sướng. Không bằng mọi người kết giao bằng hữu, như thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Tốt, đương nhiên được a. Kết nghĩa kim lan đều không có vấn đề, Thẩm Lãng bái kiến đại ca."

Ách!

Ngô Tuyệt nói: "Hôm nay đến ta đệ, thật sự là nhân sinh một vui thú lớn."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia thật kết bái?"

Ngô Tuyệt nói: "Đương nhiên thật."

Thẩm Lãng không nói hai lời, xuất ra hai nén nhang.

Hai người một người một nén hương, quỳ trên mặt đất, hô: "Ta Thẩm Lãng."

"Ta Ngô Tuyệt!"

"Bắt đầu từ hôm nay kết làm huynh đệ khác họ."

"Mặc dù không thể sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ mong có thể chết cùng năm cùng tháng cùng ngày!"

"Từ nay về sau, cởi mở, vĩnh viễn không phản bội!"

"Đại ca!"

"Nhị đệ!"

. . .

Kết bái hoàn tất sau!

Ngô Tuyệt lại cùng Thẩm Lãng trò chuyện.

"Đệ a, đã chúng ta là khác phái huynh đệ, cái kia có mấy lời ca ca liền muốn cùng ngươi giảng một chút."

Thẩm Lãng nói: "Đại ca ngươi nói, tiểu đệ rửa tai lắng nghe."

Ngô Tuyệt nói: "Ngươi vậy mà tìm tới cải biến huyết mạch phương pháp, quả thực quá nhanh thần kỳ, quá lợi hại. Nhưng là loại việc nghịch thiên này sao có thể dùng tại những cái kia dân đen thân đâu? Hoàn toàn là người tài giỏi không được trọng dụng, hoàn toàn là dùng gan rồng phượng gan cho heo ăn a, quá chà đạp, sẽ làm tức giận thượng cổ thần."

Thẩm Lãng kinh hãi nói: "Ca, vậy mà như thế nghiêm trọng không?"

Ngô Tuyệt nói: "Đệ a, so cái này còn nghiêm trọng hơn. Ngươi cứu sống Tuyết Ẩn vốn là làm tức giận chúng ta mấy cái lão tổ tông, lúc đầu bọn hắn là muốn động thủ bắt người, về sau bị lão sư ta cản lại, người mới khó được, vì lẽ đó lúc này mới không có truy cứu ngươi trách nhiệm."

Thẩm Lãng nói: "Tạ ơn ca, đệ đệ xuất thân từ hương dã, đối với mấy cái này quy củ hoàn toàn biết không ngờ a. Hôm nay xem như biết lợi hại, ca ngươi yên tâm, ta nhất định tuyệt đối sẽ không dạng này, về sau tuyệt đối sẽ không làm ra những này cải tạo huyết mạch sự tình."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Ngô Tuyệt nói: "Đệ a, không biết ngươi nhưng có hứng thú gia nhập Phù Đồ Sơn."

"Ta đương nhiên nghĩ." Thẩm Lãng nói: "Trở thành Phù Đồ Sơn một phần tử, cỡ nào vinh quang a."

Ngô Tuyệt nói: "Vậy được, vậy ngươi chuẩn bị một chút, liền theo ta đi Phù Đồ Sơn."

Thẩm Lãng nói: "Ca, dạng này như thế nào? Ta còn mấy món chuyện muốn làm, tỉ như muốn tiêu diệt Việt Quốc Thái tử, diệt đi Tam vương tử, diệt đi Tiết thị, đem thù đều báo xong, ta liền theo ngươi đi bái kiến ta sư phụ?"

Ách!

Thẩm Lãng nói: "Ca, ngươi Phù Đồ Sơn ngưu bức như vậy, bằng không ngươi giúp ta báo thù thôi?"

Ách!

Ngô Tuyệt nói: "Chúng ta là phương ngoại người, không dễ can thiệp thế tục vương quyền."

Thẩm Lãng nói: "Vậy quá đáng tiếc, ca, ngươi lại cho ta một năm, trong vòng một năm ta cam đoan báo thù hoàn tất, cái này đi theo ngươi đi bái kiến chúng ta sư phụ. Đúng. . . Chúng ta sư phụ gọi là cái gì nhỉ?"

Ách!

"Ngô Đồ Tử!"

"Oa, danh tự này nghe xong liền uy phong bá khí, hừng hực khí thế đồ, ngưu bức!"

Ngô Tuyệt nói: "Nàng là nữ."

Nữ? Xinh đẹp không? Nhìn tuổi trẻ không?

Có thể. . . Có thể ngày không?

Đương nhiên, lời này Thẩm Lãng cũng chỉ dám ở nội tâm nói một câu.

Thẩm Lãng nói: "Nữ lão sư? Nữ lão sư tốt, mặc dù cách xa ngàn vạn dặm, nhưng ở trong lòng ta đã đem nàng coi là bầu trời sao kim, một năm về sau liền đợi đến nàng chỉ dẫn ta tương lai phương hướng, xin ngươi nhắn dùm ân sư, ta ở đây chúc nàng tiên tư vĩnh tồn, vạn thọ như. . . Cương!"

Ngô Tuyệt nhưng thật ra là tới cảnh cáo Thẩm Lãng.

Thậm chí là hưng sư vấn tội, bởi vì Thẩm Lãng hành động hoàn toàn là đối Phù Đồ Sơn khiêu khích, nếu không phải Việt Vương bảo hộ, Phù Đồ Sơn đã sớm giết hắn.

Vì lẽ đó Ngô Tuyệt chuyên môn tới cảnh cáo hắn, đồng thời để hắn giao ra tất cả huyết mạch nghiên cứu tư liệu.

Nhưng là hiện tại. . . Ngô Tuyệt đột nhiên cảm giác được, nếu như Thẩm Lãng thật tiến Phù Đồ Sơn, thật trở thành Ngô Đồ Tử đệ tử của lão sư.

Cái kia nói không chừng thật sẽ được sủng ái.

Người này quá sóng, quá không muốn mặt.

Ngô Tuyệt nói: "Đệ a, trị cho ngươi tốt Tuyết Ẩn thần nữ, chữa khỏi Kiếm Vương Lý Thiên Thu thê tử, mà lại đem hai ngàn cái phế vật cải tạo trở thành vương bài quân đoàn. Đây quả thực là kỳ tích a, bất quá cái này cuối cùng quan hệ đến ta Phù Đồ Sơn lợi ích, cho nên có thể hay không mời ngươi đem tài liệu tương quan hướng chúng ta hồi báo một chút nha?"

Thẩm Lãng nói: "Được, được a, đại ca ngươi coi như không nói, ta cũng phải lên giao, ngươi chờ a, mời ngươi chuyển giao cho lão sư."

Đón lấy, hắn biến mất nửa canh giờ.

Sau đó, hắn lại xuất hiện trước mặt Ngô Tuyệt.

Thật dày một lớn bản tư liệu.

"Đây đều là ta nghiên cứu huyết mạch tâm đắc, nghiên cứu Phù Đồ Sơn cổ trùng tâm đắc, phi thường kỹ càng, đương nhiên ta tài trí học cạn, còn xin sư huynh chỉ điểm, xin (mời) lão sư chỉ điểm."

Ngô Tuyệt mở ra cái này thật dày tư liệu, vô số văn tự, vô số công thức, vô số đồ án.

Nhìn qua thật rất phức tạp dáng vẻ thần bí.

Bất quá, vì sao bên trong còn kẹp lấy một trương ngươi Thẩm Lãng chân dung?

Hơn nữa còn họa (vẽ) đến như thế anh tuấn tiêu sái? Tuyệt thế mỹ nam dáng vẻ.

Xem ra vẫn là vừa mới họa (vẽ)?

"Ân sư còn không biết ta, ta có cần phải để nàng biết ta dáng dấp ra sao a?" Thẩm Lãng ngượng ngùng nói.

"A, kia là mặt màng."

"Kia là nước hoa."

"Nơi này còn có một rương băng vệ sinh."

"Còn có mấy chục bộ thời thượng thiếp thân quần áo, làm phiền ngươi cũng thay ta chuyển giao cho ân sư, liền nói là ta hiếu kính nàng."

Ách! Ách!

Ngô Tuyệt đi.

Tới thời điểm tay không mà đến, thời điểm ra đi mang theo một xe ngựa đồ vật.

"Đại ca, tuyệt đối đừng quên đem đồ vật chuyển giao cho ân sư Ngô Đồ Tử a!"

"Đệ tử Thẩm Lãng, chúc ân sư tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất!"

. . .

Ngô Tuyệt sau khi đi!

Thẩm Lãng vung đi mồ hôi trán.

"Người này rất nguy hiểm." Kiếm Vương thê tử Khưu thị nói.

Thẩm Lãng gật đầu.

Hắn thực sự không thể cùng lúc đắc tội hai cái quái vật khổng lồ.

Hỗn đến bây giờ, Thẩm Lãng cũng không phải trước đó tiểu Bạch, biết Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn cường đại chỗ đáng sợ.

Bởi vì Ninh Hàn quan hệ, Thẩm Lãng cùng Thiên Nhai Hải Các mâu thuẫn đã không cách nào hòa hoãn.

Thậm chí không thể nói là mâu thuẫn.

Nói cho đúng là Thiên Nhai Hải Các biểu thị đối Thẩm Lãng chán ghét.

Cao cao tại thượng một bàn tay đem hắn con đường chụp chết.

Phù Đồ Sơn rất đáng sợ.

Chẳng những nghe vào rất đáng sợ, trên thực tế cũng rất đáng sợ.

Bọn hắn chẳng những hạ độc hại Tuyết Ẩn, mà lại tại Kiếm Vương thê tử một chuyện lên, bọn hắn cùng Yến Nan Phi phảng phất cũng có nhất định quan hệ.

Coi trọng cũng là địch nhân.

Nhưng là, song phương dù sao không có không cùng lấp đầy mâu thuẫn.

Vạn nhất có thể phát sinh một chút siêu hữu nghị quan hệ cũng không tệ a.

Nhưng là tổ chức này quá thần bí cường đại, Thẩm Lãng lập tức cũng vô pháp nắm chắc nói mạch đập của nó.

Giao cho Ngô Đồ Tử tư liệu bên trong, chẳng những có Thẩm Lãng chân dung, còn có một phong mật tín.

Một phần tương đối xấu hổ mật tín.

Cái này mật tín trước ba phần có hai phi thường xấu hổ, nhưng là sau một phần ba lại rất đứng đắn.

Nghiên cứu thảo luận văn minh thời thượng cổ, phi thường xâm nhập.

Lời trong lời ngoài ý tứ phi thường minh bạch.

Ta Thẩm Lãng là một thiên tài, bao quát tại thượng cổ văn minh nghiên cứu bên trên.

Vì lẽ đó, ngươi Phù Đồ Sơn mau tới câu dẫn ta a, mau tới a!

Vân Mộng Trạch xuất hiện sau lưng Thẩm Lãng, thở dài nói: "Lãng đệ, ta không còn là ngươi duy nhất ca sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ca, kia là giả dối, ngươi mới là ta Chân ca."

Vân Mộng Trạch nói: "Ngươi cũng đã biết Ngô Đồ Tử có một cái gì ngoại hiệu sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không biết."

Vân Mộng Trạch nói: "Thạch ma!"

Thẩm Lãng nói: "Thạch nữ thạch?"

Vân Mộng Trạch gật đầu nói: "Nữ nhân này đối chuyện nam nữ căm thù đến tận xương tuỷ, mà lại lớn hơn ngươi mười bảy tuổi, ngươi xác định còn viết mật tín thư tình câu dẫn hắn?"

"Ta, ta không có câu dẫn nàng? Chỉ là biểu đạt một cái học sinh đối nữ lão sư ngưỡng mộ mà thôi a."

Vân Mộng Trạch nói: "Có một việc ta nhất định phải nói cho ngươi, ước chừng mười mấy năm trước đi! Giết Thiên Các một cái thân phận cao quý võ công tuyệt đỉnh công tử truy cầu Ngô Đồ Tử, hai người có thể xưng là trời làm thiết hợp, môn đăng hộ đối. Kết quả. . . Ngươi đoán làm gì?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không biết."

Vân Mộng Trạch nói: "Ngô Đồ Tử cự tuyệt, đồng thời cho rằng đây là đối nàng nhục nhã, nhân gia hướng nàng cầu hôn, nàng cho rằng là sỉ nhục, là làm bẩn trong sạch của nàng danh tiếng. Thế là hai người luận võ, nàng thua! Lại luyện mười năm, nàng thắng! Đá nát cái kia giết Thiên Các công tử một quả trứng, từ đây xem như báo thù rửa hận."

"A. . ." Thẩm Lãng run rẩy nói: "Ca ca, loại tình huống này trước ngươi vì sao không nói cho ta a?"

Thẩm Lãng bản năng kẹp chặt hai chân.

Nữ nhân này có thần kinh chất a.

Nhân gia hướng nàng cầu hôn, đại khái kể một ít tương đối mập mờ, kết quả liền ghi hận mười năm, liều mạng luyện võ, đá nát đối phương một quả trứng báo thù.

Mà vừa rồi Thẩm Lãng mật tín quả thực liền là rõ ràng a.

Vân Mộng Trạch nói: "Ta chỗ nào nghĩ đến ngươi như thế sóng a."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia võ công của nàng cùng Tuyết Ẩn so ra ai cao ai thấp đâu?"

Vân Mộng Trạch buông buông tay, nói cho hắn biết đáp án.

Nữ nhân này là tố chất thần kinh, phi thường chuyên chú vào huyết mạch nghiên cứu, chuyên chú vào võ học tu luyện.

Bệnh tâm thần võ công, bình thường đều tương đối cao.

Vân Mộng Trạch nói: "Bất quá Lãng đệ ngươi yên tâm, ngươi là tại là quá yếu, nàng đại khái là sẽ không tới giết ngươi."

Đón lấy, Vân Mộng Trạch sắc mặt trở nên nghiêm túc lên nói: "Lãng đệ, Phù Đồ Sơn vô cùng nguy hiểm! Khương Ly bệ hạ hủy diệt về sau, các nàng xem như lớn nhất đến lợi người một trong, mà lại tại Khương Ly hủy diệt một chuyện lên, Phù Đồ Sơn cũng đóng vai không thể cho ai biết nhân vật. Loại này tổ chức, ngươi tốt nhất đừng liên lụy quá sâu."

Thẩm Lãng gật đầu.

Hắn cũng không có muốn cùng Phù Đồ Sơn liên lụy quá sâu.

Hắn chỉ là muốn cùng Ngô Đồ Tử liên lụy đến sâu một điểm.

Đương nhiên, không phải nói siêu hữu nghị quan hệ sâu.

Nữ nhân này là cái võ học tông sư, nhưng từ một loại nào đó trình độ bên trên nàng càng giống là một nhà khoa học.

Đối huyết mạch cùng phương diện khác nghiên cứu, có si mê chuyên chú.

Liền là thuộc về loại kia nhi nữ tình trường đều là lãng phí thời gian, lãng phí sinh mệnh, ta muốn đem tất cả thời gian cùng tinh lực đều đặt ở huyết mạch nghiên cứu bên trên.

Tố chất thần kinh người, rất nguy hiểm, cũng rất đơn thuần.

Thẩm Lãng đi trêu chọc nàng, đương nhiên cũng là một loại mạo hiểm.

Nhưng là. . . Hắn sau này muốn tiến hành rất nhiều huyết mạch nghiên cứu cùng thăm dò, nếu như trở thành Ngô Đồ Tử ký danh đệ tử, cũng coi là có ô dù.

Không so chiêu chọc giận nàng xác thực rất nguy hiểm.

Đây thật là một cái tố chất thần kinh nữ nhà khoa học, võ đạo tông sư.

Nếu như Thẩm Lãng thật làm tức giận nàng, lấy nàng tính cách nói không chừng thật sẽ giết đến tận cửa.

. . .

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng trở lại mật thất dưới đất!

Hắn trên vách tường có hai tấm địa đồ.

Tờ thứ nhất, phía trên lít nha lít nhít cắm đầy tiểu kỳ, mỗi một mặt tiểu kỳ đều đại biểu vận chuyển trống không số không huyết mạch người đội xe.

Những xe này đội sẽ tại quốc đô một trăm năm mươi dặm bên ngoài Trường Sinh lâu đài tiến hành tập kết, nghỉ ngơi một đêm về sau, xuôi nam tiến vào Bắc Uyển bãi săn.

"Niết Bàn quân, Thiên Đạo hội võ sĩ, Khổ Đầu Hoan mã phỉ tinh nhuệ, đều đã tập kết đến Trường Sinh lâu đài tiếp ứng cái này ba ngàn bảy trăm tên trống không số không huyết mạch người."

Cái này nhóm thứ hai Niết Bàn quân, là Thẩm Lãng trợ giúp

Ninh Chính đoạt dòng chính, tiêu diệt Thái tử cùng Tam vương tử mệnh căn tử.

"Kiếm Vương Lý Thiên Thu, cũng đã tọa trấn Trường Sinh lâu đài!"

"Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ân Tế Lâu, có hơn ngàn tên võ sĩ rời đi, đi hướng không rõ! Đại khái là phía bắc phương hướng, khả năng liền là Trường Sinh lâu đài, muốn cướp đoạt chúng ta ba ngàn bảy trăm tên số không huyết mạch người."

Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào tấm thứ hai trên bản đồ!

Đây là Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ân Tế Lâu trong lòng đất hình đồ.

Lít nha lít nhít mật đạo, sông ngầm dưới lòng đất.

Đối Ẩn Nguyên hội tổng bộ cường công là không được, nhất định phải trí lấy.

Mà lại trước kia chỗ không có thần bí phương thức trí lấy.

Dùng một loại phảng phất thiên ý thủ đoạn, đem toàn bộ Ân Tế Lâu san thành bình địa.

"Ẩn Nguyên hội xem triều thiệp mời, đưa tới sao?"

Thẩm Thập Tam nói: "Đưa ra đến, nhưng không có chúng ta phần, Thiên Đạo hội Hoàng Đồng thu được. Tổng cộng phát ra năm mươi tấm thiệp mời, cơ hồ toàn bộ là Thái tử nhất hệ đỉnh cấp quyền quý. Bất quá có chức quan trong người người sẽ tránh hiềm nghi không đi, nhưng bọn hắn người nhà sẽ đi, còn có về hưu quyền quý cũng sẽ đi."

"Xem triều biết, sau ba canh giờ bắt đầu!"

Thẩm Lãng cười to trong lòng.

Vậy thì càng tốt.

Một đám quyền quý tại Ân Tế Lâu xem triều.

Bỗng nhiên ở giữa, sừng sững trăm năm Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ân Tế Lâu đổ sụp, san thành bình địa.

Đến lúc đó tình hình sẽ cỡ nào sự bi thảm? Sẽ chết bao nhiêu người?

Suy nghĩ một chút đều để người kích động.

Mà liền tại lúc này!

Một người chạy vội mà vào!

"Công tử, ba ngàn bảy trăm tên trống không số không huyết mạch người, đã toàn bộ đến Trường Sinh lâu đài!"

Một lát sau!

Lại một đen kính ti võ sĩ chạy vội mà vào.

"Công tử, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt! Chúng ta tại Trường Sinh lâu đài lọt vào thần bí địch nhân tập kích!"

"Địch nhân rất nhiều, mạnh phi thường, mục đích đúng là làm cướp đi chúng ta trống không số không huyết mạch người!"

"Cấp tốc, cấp tốc!"

Thẩm Lãng phía sau lưng lông tơ nổ lên.

Vở kịch mở ra!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 332: Hủy Diệt! Ẩn Nguyên Hội Tổng Bộ San Thành Bình Địa!

Trường Sinh lâu đài, khoảng cách quốc đô một trăm năm mươi dặm.

Khu vực này đã không tính là Thiên Bắc hành tỉnh, cũng không thuộc về quốc đô khu quản hạt bên trong.

Cái này thành lũy vốn là bảo vệ quốc đô, quy mô thế nhưng là không nhỏ.

Từ đó có thể thấy được năm đó Ngô Việt đại chiến đến cỡ nào thảm liệt, tiền tuyến đều tới gần Trường Sinh lâu đài.

Nhưng là Diễm Châu biến cố về sau, Ngô quốc đại bại, cắt nhường chín quận nơi, khiến cho Việt Quốc tại bắc bộ trên biên cảnh đẩy hơn mấy trăm bên trong.

Thế là cái này Trường Sinh lâu đài liền hoang phế.

Vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến chỉ cần không thua trận tiếp xuống trận này khuynh quốc chiến, tại Việt Quốc trong lịch sử cũng coi là một cái có thành tựu quân chủ.

Dù sao Ngô Việt đại chiến thắng lợi cùng hắn có tính quyết định quan hệ.

Thậm chí có thể nói năm đó còn là Thái tử Ninh Nguyên Hiến là trận này khuynh quốc chiến công thần lớn nhất.

Liền là bằng vào công lao này, hắn đánh bại Ninh Nguyên Vũ đăng cơ làm vua.

Bây giờ Thái tử Ninh Dực đương nhiên muốn phục chế Ninh Nguyên Hiến quỹ tích.

Lần này Việt Quốc cùng Căng Quân chiến tranh cũng có thể xưng là khuynh quốc chiến, thậm chí có thể nói là quyết định quốc vận một trận chiến.

Nếu như đánh bại Căng Quân, cái kia Sở quốc rất có thể liền không khai chiến.

Nhưng nếu như chiến cuộc cháy bỏng, thậm chí chiến bại, cái kia Sở quốc nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, sẽ tại phía tây phát động khuynh quốc chiến.

Cái này còn không phải xấu nhất cục diện.

Thảm hại hơn chính là phía nam cùng phía tây chiến cuộc đồng thời sụp đổ, phía bắc Ngô Vương sẽ xé bỏ minh ước, đại quân xuôi nam.

Mà tới lúc kia, Việt Quốc cho dù có ba đầu sáu tay cũng không có khả năng đồng thời đánh thắng ba trận chiến tranh.

Đến lúc đó sẽ xuất hiện ba nhà phân càng thảm kịch.

Đương nhiên, coi như như thế Việt Quốc cũng sẽ không diệt vong.

Bởi vì tới trình độ nhất định, Đại Viêm đế quốc nhất định sẽ ra mặt áp chế điều giải.

Mà tới lúc kia!

Toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ luân hãm, bị Sở quốc cắt đi.

Thiên Bắc hành tỉnh sáu quận, tăng thêm Diễm Châu ba quận bị Ngô quốc cắt đi.

Thiên Nam hành tỉnh hơn phân nửa quốc đô bị Căng Quân Nam Âu quốc cắt đi.

Toàn bộ Việt Quốc sẽ mất đi một nửa lãnh địa, mà lại coi như còn dư lại cái kia bộ phận Việt Quốc, cũng sẽ biến thành Đại Viêm đế quốc tuyệt đối nước phụ thuộc, hoàn toàn mất đi quyền tự chủ.

Cục diện một khi phát triển đến nước này, Việt Quốc mặc dù chưa nói tới vong quốc, nhưng cũng chênh lệch không xa.

Vì lẽ đó tại cuộc chiến tranh này sơ kỳ, Đại Viêm đế quốc là tuyệt đối sẽ không ủng hộ Việt Quốc, thậm chí sẽ ngồi nhìn nó đại bại.

Cho nên nói, theo một chỗ liền có thể nhìn hưng vong.

Trở lại chuyện chính.

Thẩm Lãng phái ra mấy trăm người, dùng thời gian mấy tháng, mấy vạn kim tệ, rốt cục tại Việt Quốc toàn cảnh bên trong tìm tới ba ngàn bảy trăm tên trống không số không huyết mạch người.

Lại vận dụng đại lượng quân lực, vũ lực, đem bọn hắn chở về quốc đô.

Những người này đều là vương bài quân đoàn hạt giống a.

Mỗi một cái đều quý giá vô cùng.

Đi qua lặn lội đường xa, cái này 3,700 người rốt cục tụ tập cùng một chỗ.

Khổ Đầu Hoan dưới trướng hai trăm danh mã phỉ, Thiên Đạo hội xuất động tám trăm võ sĩ, hộ tống ba ngàn bảy trăm người.

Ngày mai liền sẽ có một ngàn Niết Bàn quân, ba ngàn thành vệ quân Bắc thượng, cùng một chỗ nghênh đón hộ tống nhóm này trống không số không huyết mạch người tiến vào Bắc Uyển bãi săn.

Nhưng là vận dụng hơn một ngàn võ sĩ hộ tống, đã phi thường xa xỉ.

Khổ Đầu Hoan đứng tại trên đầu thành, nhìn xem từng cái thần sắc uể oải người xuống xe ngựa.

Thật giống là trẻ đần độn a.

Mỗi người đều cúi đầu đi bộ, không nói một câu, thân thể còn có chút phát run.

Mỗi người đều rất gầy yếu, trên thân còn có nhiều loại vết thương.

Hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, mấy tháng sau bọn hắn sẽ theo một cái phế vật biến thành một cái vô cùng cường đại Niết Bàn quân.

Tiến vào Trường Sinh lâu đài về sau, bắt đầu nhóm lửa nấu cơm.

Mặc dù là hoang phế tòa thành, nhưng bọn hắn vẫn là vô cùng cẩn thận, theo trong giếng đánh ra tới nước, kiểm tra một lần lại một lần.

Sau đó còn đốt lên lại dùng tới làm cơm.

Căn cứ Thẩm Lãng lý luận, phần lớn kịch độc đốt lên về sau liền sẽ mất đi độc tính.

Có chút kịch độc coi như đốt lên sau vẫn như cũ có độc, nhưng là cũng có thể dùng các loại thủ đoạn kiểm trắc ra.

Thẩm Lãng chế tạo mấy chục loại giấy thử, chuyên môn dùng để nghiệm độc.

Xác nhận không độc về sau.

Hơn một ngàn võ sĩ mới bắt đầu ăn cơm.

Nhưng mà. . .

Sau khi cơm nước xong hai khắc đồng hồ, xảy ra chuyện!

Khổ Đầu Hoan cùng Thiên Đạo hội võ sĩ, bắt đầu xuất hiện mê muội, nóng nảy chờ triệu chứng.

Tầm mắt mơ hồ.

Cả người đứng cũng không vững, không dám nhìn cái gì đều là bóng chồng.

"Không tốt, trong nước có độc!"

Khổ Đầu Hoan kinh hô!

"Thủ vững tường thành, chuẩn bị nghênh địch, chuẩn bị nghênh địch. . ."

Hơn một ngàn người bên trong, chỉ có hai trăm người không có ăn cơm, bởi vì bọn hắn phải chịu trách nhiệm phòng ngự, chờ thêm một hồi lại ăn.

Không nghĩ tới trong nước lại bị hạ độc.

Khổ Đầu Hoan, Lý Thiên Thu đại tông sư suất lĩnh hai trăm người, tiến về chỗ cửa thành thủ vững.

Nghênh đón địch nhân đến phạm.

. . .

"Phù Đồ Sơn độc, quả nhiên lợi hại!" Trác Chiêu Nhan nói: "Bất quá vì sao không chọn lựa càng đáng sợ kịch độc? Trực tiếp đem bọn hắn toàn bộ hạ độc chết?"

Tiết Tuyết nói: "Thẩm Lãng xảo trá, tuyệt đại bộ phận kịch độc đều sẽ bị hắn đồ vật kiểm trắc ra. Chỉ có loại này ly hồn tán, mới có thể lan tràn tất cả nước giếng, mà lại không bị kiểm tra ra, bởi vì nó thậm chí không phải một loại kịch độc. Mấu chốt nhất là, ăn cơm chung còn có cái kia ba ngàn bảy trăm tên trẻ đần độn, đây chính là vương bài quân đoàn hạt giống, chẳng lẽ cùng nhau hạ độc chết sao?"

Không sai, nó xác thực không tính là kịch độc, càng giống là một loại tinh thần dược tề.

Dùng về sau, cả người sẽ tiến vào điên cuồng ảo giác. Nhưng là một hai canh giờ về sau, dược hiệu lại sẽ toàn bộ thối lui, không có nguy hiểm đến tính mạng.

Có thể thấy được Tam vương tử cùng Thái tử đối cái này ba ngàn bảy trăm cái trống không số không huyết mạch người, đều phi thường coi trọng.

"Thư thiếu chủ, xem ngươi!"

"Sưu. . ."

Lúc này, Trường Sinh lâu đài phương hướng bỗng nhiên một chi hỏa tiễn bắn lên thiên không.

Đây là tiến công tín hiệu.

"Động thủ!"

Thư Đình Ngọc ra lệnh một tiếng.

Lập tức, hai ngàn tên Ẩn Nguyên hội võ sĩ nhanh chóng từ trong rừng rậm xông ra.

Tại mọi thời khắc tại Trác Chiêu Nhan bên người bốn tên tuyệt đỉnh cao thủ, cũng như quỷ mị đồng dạng lao ra.

Bốn cao thủ, đối chiến Khổ Đầu Hoan một người.

Ẩn Nguyên hội theo Ngô quốc, Sở quốc các điều tới một tông sư cấp cường giả, đối chiến Kiếm Vương Lý Thiên Thu!

. . .

"Giữ vững, giữ vững!"

Hai ngàn tên Ẩn Nguyên hội võ sĩ, như là thạch sùng, nhanh chóng dọc theo Trường Sinh lâu đài vách tường trèo lên trên.

"Bắn tên, bắn tên. . ."

Khổ Đầu Hoan hạ lệnh hai trăm bình thường quân coi giữ phản kích.

Cái này hai trăm người phi thường tinh nhuệ, bắn tên cũng coi là phi thường chuẩn.

Cho Ẩn Nguyên hội võ sĩ mang đến thương vong.

Nhưng là, số lượng dù sao chênh lệch quá cách xa.

Bọn hắn căn bản là ngăn không được hai ngàn Ẩn Nguyên hội võ sĩ.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu lúc đầu một kiếm một cái chính đại khai sát giới.

Bỗng nhiên, hắn cảm giác được một cỗ nguy hiểm trí mạng.

Sau đó hai cái bóng đen thiểm điện mà tới, nhẹ nhàng như là không có gì.

Hai tên tông sư cấp cường giả.

Lý Thiên Thu chỉ nhìn một chút, thậm chí liền ngửi ra trên người bọn họ hương vị, biết bọn họ là ai.

"Ngô quốc Lý Linh Dương, Sở quốc Dương Phiêu Linh, hai vị đường đường tông sư, vì sao cũng cam nguyện làm người khác tay sai?" Lý Thiên Thu cười lạnh nói.

"Ngươi Lý Thiên Thu còn không phải như vậy?"

Nháy mắt, hai cái tông sư một trước một sau, giáp công Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Kiếm Vương tiền bối xem như cực độ ngưu bức.

Lấy một địch hai, lại còn không có mất mạng.

Nhưng là nháy mắt rơi vào tuyệt đối hạ phong.

Mà đi theo sau lưng Trác Chiêu Nhan bốn tên áo bào đen cao thủ, giống như quỷ mị hướng phía Khổ Đầu Hoan phóng đi.

Bốn người này đã là bảo hộ Trác Chiêu Nhan, cũng là giám sát.

Khổ Đầu Hoan rút kiếm, lấy một địch bốn, cũng nháy mắt rơi vào hạ phong!

Rất nhanh, một cái khác thân ảnh thoáng hiện giết ra.

Võ si Đường Viêm.

Hắn cùng Khổ Đầu Hoan kề vai chiến đấu, miễn cưỡng duy trì cục diện.

Hai trăm tên võ sĩ đau khổ thủ vững cửa thành.

Nhưng căn bản là thủ không được!

"Rút lui, rút lui. . ."

Khổ Đầu Hoan ra lệnh một tiếng, sau đó cùng Lý Thiên Thu hai người mang theo hai trăm tên võ sĩ không đoạn hậu rút lui.

Rút lui đến đạo thứ nhất phòng tuyến.

Đạo thứ hai phòng tuyến.

Đạo thứ ba phòng tuyến.

Thương vong xuất hiện, mà lại không ngừng tăng lên.

Cuối cùng kéo tới Trường Sinh lâu đài tầng cuối cùng!

Địch nhân không ngừng tràn vào!

Khổ Đầu Hoan xem xét sau lưng, tám trăm tên võ sĩ lâm vào điên cuồng, đi bộ lảo đảo.

Mà cái kia ba ngàn bảy trăm cái trẻ đần độn, hoàn toàn nằm trên mặt đất run rẩy lăn lộn.

Cái này chiến không có cách nào đánh.

Muốn đi!

Nhưng là muốn làm một lựa chọn.

Chỉ còn lại hơn một trăm cái bình thường võ sĩ, .

Tám trăm cái điên cuồng võ sĩ, miễn cưỡng còn có thể đi đường. Mà ba ngàn bảy trăm tên trẻ đần độn, hoàn toàn không cách nào động đậy.

Hơn một trăm người, muốn đem hơn ba ngàn người toàn bộ lưng đi?

Cái này hoàn toàn không thể nào!

Khổ Đầu Hoan bỗng nhiên hét lớn: "Trác Chiêu Nhan, ngươi ra!"

Không có người xuất hiện.

Nhưng là địch nhân thế công lại ngưng xuống.

Khổ Đầu Hoan nói: "Hiện tại chúng ta ở bên trong bảo, chúng ta chỉ cần giữ vững cánh cửa này liền có thể."

"Ngươi thủ không được!" Thư Đình Ngọc thay đổi tiếng nói.

"Ta biết thủ không được." Khổ Đầu Hoan nói: "Nhưng là ta, Kiếm Vương tiền bối, Đường Viêm sư đệ ba người, giữ vững một khắc đồng hồ không có vấn đề chứ? Tại thời khắc này chuông bên trong, ta đem cái này ba ngàn bảy trăm số không huyết mạch người toàn bộ giết sạch, không có vấn đề chứ, các ngươi không phải liền là muốn có được bọn hắn sao?"

Thư Đình Ngọc khàn khàn nói: "Ngươi giết a, ngươi giết a. . ."

Khổ Đầu Hoan không nói hai lời, trực tiếp giết chết mấy người.

"Chậm, chậm. . ." Thư Đình Ngọc còn không có lên tiếng, phía sau Trác Chiêu Nhan lên tiếng.

Cứ việc nàng mang theo mặt nạ, toàn thân đều mặc đấu bồng màu đen, hơn nữa còn dùng nam nhân đồng dạng thanh âm nói chuyện.

"Đường Viêm sư đệ, ngươi mang theo các huynh đệ đi, đi. . ."

"Trác Chiêu Nhan, các ngươi không thể đối người của ta bất luận cái gì chặn đường, cũng không thể giết bọn hắn, nếu không ta liền đem cái này ba ngàn bảy trăm số không huyết mạch người giết đến sạch sẽ. Thẩm công tử mặc dù coi trọng bọn hắn, nhưng càng coi trọng chính chúng ta huynh đệ, những người này một mực đi theo ta, ta không thể nhìn bọn hắn chết ở chỗ này!"

"Đường Viêm huynh đệ, mang theo các huynh đệ đi. . ."

Võ si Đường Viêm kinh ngạc?

Ta mang theo bọn hắn đi? Chính ta cũng không biết đường a.

Nhưng là rất nhanh một thủ lĩnh đứng ra, mang theo hơn một trăm tên may mắn còn sống sót võ sĩ, còn có tám trăm tên điên cuồng võ sĩ, lảo đảo từ cửa sau rời đi nội bảo.

Khổ Đầu Hoan hét lớn: "Trác Chiêu Nhan, các ngươi thả các huynh đệ của ta rời đi, nếu không Kiếm Vương tiền bối ngăn cửa, ta giết người! Tại nửa khắc đồng hồ bên trong, ta cùng mười mấy tên huynh đệ liền có thể đem cái này ba ngàn bảy trăm số không huyết mạch người toàn bộ giết chết. !"

Trác Chiêu Nhan, Thư Đình Ngọc, Tiết Tuyết ba người liếc nhau, sau đó gật gật đầu.

Tùy ý Khổ Đầu Hoan dưới trướng võ sĩ cùng Thiên Đạo hội võ sĩ rời đi.

Dù sao, mục tiêu của bọn hắn liền là cái này ba ngàn bảy trăm tên trẻ đần độn.

A không, là số không huyết mạch người.

Ròng rã hai khắc đồng hồ về sau, Đường Viêm lại chạy về tới nói: "Các huynh đệ đều chạy!"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Khổ Nhất Trần, ngươi mang theo những người còn lại đi, dọc theo mật đạo đi!"

"Hiện tại ta còn có mặt mũi nào đi gặp công tử a?" Khổ Đầu

Hoan nức nở nói.

Lý Thiên Thu hét lớn: "Đi, đi, chẳng lẽ lại chết ở chỗ này sao? Cút!"

Khổ Đầu Hoan phát ra từng đợt gầm thét.

Nắm đấm hung hăng nện ở cứng rắn trên vách tường, toàn bộ tay đều máu me đầm đìa.

"Đi, đi, đi!" Khổ Đầu Hoan hét lớn: "Ta sẽ vĩnh viễn ghi nhớ sỉ nhục hôm nay, Trác Chiêu Nhan chờ đó cho ta, chờ lấy!"

Khổ Đầu Hoan mang theo Đường Viêm, còn có mười mấy danh mã phỉ trước mở dưới mặt đất mật đạo, theo nội bảo rời đi.

Lúc này, chỉ có Kiếm Vương Lý Thiên Thu một người giữ vững nội bảo bên trong.

Sau lưng, ba ngàn bảy trăm tên số không huyết mạch người nằm trên mặt đất giãy dụa run rẩy.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu vô cùng phức tạp nhìn bọn họ một chút.

"Theo lý thuyết, ta hẳn là giết các ngươi, cũng không nên để các ngươi rơi vào trong tay địch nhân, nhưng là. . . Ta thật xuống không tay."

Do dự thật lâu, cuối cùng không có động thủ.

"Ta muốn đi, ai muốn cản ta?" Lý Thiên Thu nói: "Mà lại, ta không nguyện ý theo mật đạo đi, ta muốn từ cửa chính ra ngoài."

"Mời!" Thư Đình Ngọc nói.

Lý Thiên Thu nói: "Ngô quốc, Sở quốc hai vị tông sư, các ngươi xác định không ngăn cản giết ta?"

"Mời!"

Lúc này, bọn hắn muốn đem Lý Thiên Thu lưu lại giết chết, đương nhiên có thể làm được.

Nhưng là phải bỏ ra giá cả to lớn.

Hai cái tông sư, ít nhất phải chết một cái.

Một khi Lý Thiên Thu liều chết, nhất định có thể kéo một cái chôn cùng.

Cứ như vậy, Ẩn Nguyên hội hai ngàn tên võ sĩ tránh ra một cái thông đạo, để Lý Thiên Thu rời đi!

Lý Thiên Thu rời đi thời điểm, quay đầu nhìn một chút, hai mắt hô hào nước mắt.

"Ta Lý Thiên Thu, vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên cái nhục ngày hôm nay!"

Sau đó, hắn vô cùng bi phẫn rời đi.

Thư Đình Ngọc ra lệnh một tiếng.

Mười cái luyện kim sư nhanh chóng tràn vào.

Trực tiếp cắt một cái trẻ đần độn mạch máu, rút ra máu tới.

Sau đó tiến hành huyết hồng cùng huyết thanh tách rời.

"Không sai, đây chính là cái gọi là số không huyết mạch người, cùng Thẩm Lãng ghi lại tư liệu đồng dạng, cùng Phù Đồ Sơn thí nghiệm ghi chép cũng giống vậy."

"Mười chín tên rút ra kiểm tra đối tượng, toàn bộ đều là số không huyết mạch người, những người này liền là Thẩm Lãng mệnh căn tử, liền là hắn mới Niết Bàn quân."

Mà liền tại lúc này, Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc nói: "Nhóm người này, ta Ẩn Nguyên hội muốn một ngàn người!"

Lời này mới ra, Trác Chiêu Nhan cùng Tiết Tuyết giật mình.

Nhưng là nội tâm nhưng lại cũng không quá kinh hãi, lần này bắt cóc ba ngàn bảy trăm tên trống không số không huyết mạch người, xuất lực lớn nhất chính là Ẩn Nguyên hội, bọn hắn làm sao có thể cái gì cũng không cần.

"Được!"

"Được!"

Thế là, ba nhà thế lực hiện trường chia của, đem cái này ba ngàn bảy trăm tên số không huyết mạch người chia cắt đến sạch sẽ.

Ẩn Nguyên hội một ngàn người, Thái tử cùng Tam vương tử riêng phần mình phân 1350 người.

. . .

Mấy canh giờ sau!

Tin tức đồng thời truyền vào Trường Bình Hầu tước phủ, Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ân Tế Lâu, phủ thái tử, Tam vương tử trong phủ.

Một trăm năm mươi dặm khoảng cách, cơ hồ chạy hư thoát rất nhiều tinh nhuệ chiến mã.

Hai mươi dặm một thay ngựa!

"Công tử, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt, tất cả số không huyết mạch người đều bị người đoạt đi!"

"Hơn ba ngàn bảy trăm tên số không huyết mạch người, đều bị người đoạt đi."

Nhất thời, Thẩm Lãng phảng phất bị sét đánh!

Cả người phảng phất hoàn toàn không dám tin lỗ tai của mình.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, hắn bỗng nhiên phát ra từng đợt rống to.

"A, a, a, a. . ."

"Lý Thiên Thu là làm ăn cái gì? Đường đường Kiếm Vương a, đường đường Kiếm Vương a. . ."

"Khổ Đầu Hoan là làm ăn cái gì? Tu vi của hắn cũng tiếp cận tông sư a."

"Hai cái tuyệt đỉnh cao thủ, một ngàn tên võ sĩ a, làm sao lại vứt bỏ?"

"Ta thứ hai chi Niết Bàn quân a? Không có bọn hắn, ta luyện thế nào ra thứ hai Niết Bàn quân, ta như thế nào đánh bại Thái tử cùng Ninh Kỳ?"

"Khổ Đầu Hoan ngu xuẩn sao? Vì sao không đem bọn hắn toàn bộ giết chết? Vì sao muốn để bọn hắn rơi vào trong tay của địch nhân?"

Thẩm Lãng trước nay chưa từng có nổi giận.

Hắn phát ra gầm thét, cách thật xa đều có thể nghe được.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, hắn lâm vào yên tĩnh.

"Khổ Đầu Hoan là đúng, coi như rơi vào trong tay địch nhân, ta cũng không thể đem những này số không huyết mạch người giết chết, bọn hắn đều là người đáng thương!"

Sau đó, Thẩm Lãng lảo đảo đi về trong phòng.

Bóng lưng thê lương mà cô đơn!

Nhưng mà sau khi tiến vào phòng, trên mặt hắn tất cả biểu lộ biến mất vô tung vô ảnh.

. . .

Ẩn Nguyên hội Thư Bá Đảo cũng thu được tin tức tốt.

Bắt cóc thứ hai Niết Bàn quân kế hoạch, đại công cáo thành.

"Xác định là cái gọi là số không huyết mạch người? Không phải Thẩm Lãng âm mưu?" Thư Bá Đảo nói.

Thư Đình Ngọc nói: "Hắc Thủy Đài gián điệp theo mấy tháng trước liền bắt đầu theo dõi giám thị, chúng ta tại Thiên Đạo hội loại gián điệp cũng từ đầu tới đuôi tham dự! Mà lại chúng ta đánh vào hiện trường về sau, Thẩm Lãng một phương lưu lại hơn một trăm bộ thi thể. Luyện kim thuật sư kiểm trắc qua những này trẻ đần độn huyết mạch, cong hoàn toàn phù hợp cái gọi là số không huyết mạch người đặc thù."

Lúc này, một cái Ẩn Nguyên hội võ sĩ chạy vội mà vào.

"Chủ nhân, đây là Thẩm Lãng cho ngài tin!"

Thư Bá Đảo vung tay lên.

Tên này võ sĩ đeo lên găng tay, xé phong thư ra, rút ra lá thư này.

Quả nhiên là Thẩm Lãng tự tay viết thư.

Phía trên giương nanh múa vuốt viết mấy chữ.

"Thư Bá Đảo, ta sẽ trả thù, ta nhất định sẽ trả thù! Không chọn hết thảy thủ đoạn!"

Sau một lát, những chữ viết này lại biến mất.

"Ha ha ha ha, Thẩm Lãng tức hổn hển." Thư Đình Ngọc cười to nói.

Mà liền tại lúc này!

"Ầm ầm. . ."

Bên ngoài nhớ tới từng đợt tiếng vang.

"Chủ nhân, triều cường muốn tới, bắt đầu!"

Thư Bá Đảo thân thể run lên.

Triều cường rốt cục muốn tới sao?

Năm nay ròng rã muộn hai cái canh giờ a, lúc này đã nhanh muốn chạng vạng tối a.

Nhưng là trời chiều xem triều, đẹp nhất bất quá!

Cái này triều cường cũng thật sự là tiếp cận hứng thú a, vậy mà tại tin tức thắng lợi đến về sau mới đến!

Cái này triều cường cũng là làm thắng lợi của hôm nay mà chúc mừng sao?

Ha ha ha ha!

. . .

Mỗi năm một lần triều cường tới.

Bờ sông trên bờ, người đông nghìn nghịt.

Thành vệ quân không thể không xuất động quân đội duy trì trật tự.

Từ khi triều cường bị sau khi thuần phục, mỗi một năm triều cường đều trở thành kỳ cảnh.

Thậm chí có rất nhiều người chuyên môn đi quốc đô tới xem triều, trước đó tại Huyền Vũ bá tước phủ thời điểm, Tiểu Băng liền thường xuyên nói phải tới thăm, bởi vì Nộ Giang bình thường đều rất hung, thủy triều không thủy triều phảng phất cũng không có gì khác nhau.

Năm nay nhân số đã coi như là ít, hai sông chỗ giao hội bên bờ, vẻn vẹn chỉ có mấy vạn người xem triều.

Bởi vì Xuân Lôi hành động lớn càn quét chính như hỏa như đồ tiến hành.

Toàn bộ quốc đô thần hồn nát thần tính, rất nhiều người căn bản cũng không dám đi ra ngoài.

Nhưng là hai sông giao hội triều cường kỳ cảnh, vẫn là không thể bỏ lỡ.

Người là phân giai tầng.

Có ít người đứng tại hai bên bờ sông xem triều.

Mà có ít người thì cao cao tại thượng, đứng tại Ân Tế Lâu tầng cao nhất xem triều, quan sát chúng sinh,

Bờ sông mấy vạn người, cố gắng ngửa đầu, đều thấy không rõ lắm Ân Tế Lâu trên đỉnh người khuôn mặt.

Chỉ có thể đại khái nhìn thấy từng cái người mặc gấm vóc, lộng lẫy cực hạn.

Rất nhiều yểu điệu mỹ nhân lui tới xuyên qua, rượu ngon món ngon, vô số kể.

Mấy vạn người trong lòng vô cùng ghen tị.

Lúc nào ta nếu là có thể bên trên Ân Tế Lâu tầng cao nhất xem triều, vậy là tốt rồi.

Bất quá, vậy đại khái là nằm mơ.

Toàn bộ quốc đô, mỗi một lần có thể thu được thiệp mời, vẻn vẹn chỉ có khoảng ba mươi người mà thôi.

Chẳng những nếu là đỉnh cấp quyền quý, mà lại muốn cùng Ẩn Nguyên hội quan hệ thân mật.

. . .

Bởi vì quốc quân gần nhất cùng Ẩn Nguyên hội trở mặt, vì lẽ đó tại chức quan viên thu được thiệp mời về sau, cũng sẽ không tới Ân Tế Lâu xem triều.

Nhưng là, vợ con của bọn hắn lại có thể tới.

Đưa ra ngoài ba mươi mấy tấm thiệp mời, lại tới hơn trăm người tả hữu.

Trong đó hai mươi cái đã về hưu trí sĩ quan lớn, còn đều cũng có là đỉnh cấp quyền quý gia quyến, đại bộ phận đều là Thái tử nhất hệ.

Thực ra quốc quân vài ngày trước liền đã chuyên môn âm thầm cảnh cáo đông đảo quan viên, quốc nạn trước mắt, không nên cầu xa hoa lãng phí phù phiếm sinh hoạt, phải học được cự tuyệt tiền tài cùng đãi ngộ ăn mòn.

Cái này thực ra liền là đang cảnh cáo trong triều quan viên, đừng đi tham gia Ẩn Nguyên hội xem triều đại hội.

Ngươi nếu là đi, đó chính là đem quốc quân lời nói xem như gió bên tai.

Kết quả, vẫn là có hơn trăm người trình diện.

Cái này hai mươi cái về hưu trí sĩ đại thần là không quan trọng, quốc quân coi như tại nổi giận thì phải làm thế nào đây? Chẳng lẽ còn có thể đem chúng ta lại bãi miễn một lần?

Nhưng là Ẩn Nguyên hội xem triều sẽ mời ngươi không đến, đây chẳng phải là đoạn tuyệt nhà mình tài lộ.

Mà còn lại những này quyền quý gia quyến, đại bộ phận đều là phu nhân.

Quốc quân cũng không thể cùng nữ nhân so đo đi!

"Ẩn Nguyên hội thật sự là lợi hại, vậy mà xây một tòa cao như vậy lâu, có vượt qua trăm thước đi!"

"Đừng nhìn lầu này cao, nhưng so hoàng cung còn kiên cố hơn."

"Cũng không phải sao? Mấy chục năm qua, quốc đô phát sinh ba lần địa chấn, có hai lần hoàng cung đều sụp đổ hai tòa cung điện, kết quả cái này Ân Tế Lâu nửa điểm sự tình không có."

"Nghe nói cái này Ân Tế Lâu phía dưới có chín cái siêu cấp lớn cột sắt, trọn vẹn đùi lớn như vậy , mặc cho ngươi dùng đao búa bổ chặt, hỏa thiêu cưa cưa, đều hoàn toàn bình yên vô sự."

"Cũng không phải sao? Cái này Ẩn Nguyên hội ngàn năm cơ nghiệp sừng sững không ngã, cái này Ân Tế Lâu cũng sừng sững không ngã."

Trên trăm cái quyền quý tại cái này Ân Tế Lâu tầng cao nhất, thật sự là có một loại phiêu phiêu dục tiên cảm giác.

Từ nơi này nhìn ra xa quốc đô, hết thảy đều nhỏ bé như vậy, cao cao tại thượng cảm giác quả thực đến cực hạn.

Lúc này, mặt trời đã ngã về tây.

Ánh nắng chiếu nghiêng mà đến, chiếu rọi trên Ân Tế Lâu, ấm áp động lòng người.

Đem toàn bộ mặt nước nhuộm thành màu vàng, phảng phất có vô số kim tệ.

Đem toàn bộ Ân Tế Lâu nhuộm thành màu vàng, phảng phất hất lên kim quang.

Tình cảnh này, tại cái này trăm thước trên nhà cao tầng, quả thực như là thần tiên đám người.

"Triều đến, triều tới. . ."

"Năm nay triều trễ nhất."

Đám người bỗng nhiên đứng lên.

Thủy triều quả nhiên đến, phảng phất bỗng dưng mà lên.

Thiên Hà từ bắc mà nam, càng sông từ tây hướng đông.

Thủy triều ngay từ đầu rất nhỏ, dần dần trở nên lớn lên.

Như là vạn mã bôn đằng.

"Ầm ầm. . ."

Hai chi thủy triều bắt đầu ở ở giữa hội tụ.

Sau đó, bỗng nhiên đụng vào nhau!

Một tiếng vang thật lớn!

Tóe lên hai mươi mấy thước bọt nước.

Lập tức, dọc theo sông hai bên bờ mấy vạn dân chúng một trận reo hò.

Ân Tế Lâu bên trên các quyền quý xem thường xem thường.

Bầy kiến cỏ này, liền là thích thế nào hô.

Cái này thủy triều mới cái kia đến đó a?

Vừa mới bắt đầu mà thôi!

" một khi triều lên, liền liên tiếp.

Một làn sóng vượt qua một làn sóng.

Cực kỳ bọt nước, một lần so một lần cao.

Thấy đám người cũng cảm xúc bành trướng!

Nhưng mà. . .

Bỗng nhiên ở giữa, thủy triều biến mất.

Mặt nước ngược lại xuất hiện mấy cái vòng xoáy.

"Mọi người đừng hốt hoảng, chúng ta mở ra sông ngầm miệng cống, kiểm tra một chút sông ngầm phải chăng thông suốt. Bởi vì thủy triều sẽ càng lúc càng lớn, nếu như không khống chế, rất có thể sẽ vọt tới trên bờ, tạo thành tai hoạ!"

Đám người không khỏi kinh diễm không thôi.

Cái này Ẩn Nguyên hội quá lợi hại.

Liền thủy triều đều có thể khống chế a.

Cái này thủy triều thế nhưng là thiên địa chi lực a.

Đúng như cùng hai đầu nộ long đồng dạng, lại bị Ẩn Nguyên hội thuần phục.

Này bằng với là để hai đầu Long Vương ngoan ngoãn nghe lời a.

Tại Thư Đình Ngọc ra lệnh một tiếng.

Mấy cái sông ngầm miệng cống đồng thời mở ra.

Hai đầu dòng sông nước lập tức hướng phía sông ngầm dũng mãnh lao tới, thiên địa chi lực đưa tới thủy triều cũng triệt để bị thôn phệ.

"Sông ngầm bình thường sao?"

"Phi thường thông suốt, chỉ bất quá tràn vào tới rất nhiều đồ vật loạn thất bát tao."

Đây là rất bình thường.

Bởi vì sông ngầm cửa vào đều tại dưới đáy sông, một khi mở ra miệng cống, liền sẽ hình thành mấy cái cự đại vòng xoáy, sinh ra to lớn hấp lực.

Lúc này, hai đầu đáy sông loạn thất bát tao tạp vật, đều sẽ tràn vào sông ngầm bên trong.

Bất quá chỉ cần sông ngầm thông suốt, những này tạp vật đều có thể dọc theo sông ngầm thủy đao xếp tới cái khác dòng sông đi, sẽ không ngăn chặn.

"Ầm ầm. . ."

Vô số nước sông tràn vào sông ngầm thủy đạo.

Mà những này sông ngầm thủy đạo, có mấy đầu thông qua Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ẩn Tế Lâu dưới mặt đất.

Những này dòng nước ngầm quả thực như là mê cung.

Nên dòng nước xuyên qua những này sông ngầm nói về sau, toàn bộ mặt đất đều tại có chút run rẩy.

Cơ hồ vô cùng vô tận đồ vật tràn vào sông ngầm bên trong, tràn vào Ân Tế Lâu bí mật dưới lòng đất thủy đạo bên trong.

Mở ra sông ngầm về sau một khắc đồng hồ.

Liền có người tới báo cáo!

"Chủ nhân, Thiếu chủ, sông ngầm thông suốt, tất cả thủy triều đều dọc theo sông ngầm chảy tới cái khác chi hệ dòng sông đi."

Sông ngầm hoàn tất thi kiểm tra.

Vậy kế tiếp liền có thể tiến hành chân chính xem triều.

Mặt trời chiều ngã về tây.

Thừa dịp mặt trời xuống núi cuối cùng hai khắc đồng hồ, để mọi người nhìn cái thoả nguyện!

"Đóng kín sông ngầm cửa vào miệng cống!"

"Xem triều đại điển, chân chính bắt đầu!"

Lập tức, toàn trường tất cả mọi người một mảnh reo hò!

Thư Đình Ngọc bí mật hạ lệnh: "Đi kiểm tra dòng nước ngầm, bảo đảm không cần bỏ qua bất kỳ ngóc ngách nào."

"Vâng!"

Lập tức, mấy trăm tên võ sĩ chui xuống dưới đất mật đạo, kiểm tra Ân Tế Lâu dưới mặt đất to lớn cống thoát nước.

Cũng không phải Thư Đình Ngọc có cái gì hoài nghi, hàng năm đều là làm như vậy.

Đương nhiên, hắn cũng không thấy đến sẽ có cái gì nguy hiểm.

Bởi vì cho dù có địch nhân thừa dịp mở ra sông ngầm thời điểm chui vào Ân Tế Lâu dòng nước ngầm bên trong, cũng chỉ có cấp cao nhất cao thủ mới có thể, võ giả tầm thường căn bản tiếp nhận không khổng lồ như vậy sức nước.

Liền xem như đại tông sư tiến vào bí mật dưới lòng đất thủy đạo cũng không làm nên chuyện gì.

Ngươi lại có thể làm cái gì phá hư?

Chín cái đùi đồng dạng thô cột sắt, liền xem như đại tông sư, dùng sắc bén nhất rìu chém vào, cũng chỉ muốn nửa canh giờ mới có thể chặt đứt một cây cột sắt.

Mà lại không biết muốn hủy đi bao nhiêu rìu.

Đại tông sư nội lực cao cường, nhưng là đối với như thế thô to cột sắt cũng hoàn toàn không làm nên chuyện gì.

. . .

Theo sông ngầm miệng cống hoàn tất.

Thủy triều lại một lần nữa xuất hiện.

Mà lại càng lúc càng lớn, càng ngày càng kịch liệt.

Cuối cùng, chân chính xuất hiện vạn mã bôn đằng.

Xuất hiện điên cuồng va chạm.

Kích thích triều cường, càng ngày càng cao.

Hai mươi thước, ba mươi thước. . .

Quá đặc sắc!

Đám người hoàn toàn thấy như si như say!

Dạng này nhân gian kỳ cảnh, nhất định phải tại cái này Ân Tế Lâu đỉnh nhìn mới không - phụ a!

Thái tử không có tới, Tam vương tử cũng không có tới.

Nhưng là Trác Chiêu Nhan cùng Tiết Tuyết đến, Thư Đình Ngọc cùng đi.

Thậm chí Tiết thị gia tộc thế tử Tiết Bàn, cũng lần thứ nhất xuất hiện tại xem triều sẽ lên.

Lục vương tử Ninh Cảnh cũng tới.

Hắn xem như vò đã mẻ không sợ rơi, dù sao ta không còn có tiền đồ, nhưng lại là phụ vương thân nhi tử, hắn cũng không thể giết ta đi.

"Nghe nói sao? Khổ Đầu Hoan quỳ gối Trường Bình Hầu tước phủ bên ngoài, bị Thẩm Lãng đánh hai cái bạt tai! Đến tột cùng chuyện gì phát sinh a?"

Không có người trả lời Ninh Cảnh!

"Nghe nói Thẩm Lãng nhóm thứ hai Niết Bàn quân hạt giống, ròng rã 3,700 người bị người đoạt ánh sáng, nghe nói hắn trong nhà chửi ầm lên, trực tiếp thổ huyết?"

Vẫn không có người trả lời Ninh Cảnh!

"Ha ha ha, thống khoái, thống khoái! Cái này nhìn hắn làm sao phách lối?"

"Không có Niết Bàn quân, nhìn Ninh Chính tên ngu xuẩn kia làm sao đoạt dòng chính, ha ha ha!"

. . .

Chúc thị gia tộc phụ tá Ngôn Vô Kỵ chính bồi tiếp Thư Bá Đảo đánh cờ.

Bất quá không tại Ân Tế Lâu, mà là tại cách đó không xa một ngôi lầu bên trên.

Người khác thích tại Ân Tế Lâu xem triều, nhưng Thư Bá Đảo hàng năm đều muốn một lần nhìn, đã sớm dính nhau.

Mà lại niên kỷ của hắn lớn, thần kinh còn có chút suy yếu, cái này triều cường thực sự quá ồn.

Vì lẽ đó mỗi một lần triều cường lên thời điểm, hắn đều phải rời Ân Tế Lâu mấy ngày.

"Lớn tuổi, chịu không nổi lớn tiếng như vậy kích thích!" Thư Bá Đảo thản nhiên nói.

Ngôn Vô Kỵ nói: "Thư công, ngươi cùng Thẩm Lãng có thể nói thù sâu như biển a. Hai mươi năm trước, ngươi cùng Tiết thị gia tộc liên thủ hại Kim Vũ bá tước, cơ hồ khiến Kim thị gia tộc tao ngộ tai hoạ ngập đầu. Lên một lần ngươi đem mật tín sự tình tiết lộ cho Tô Nan, khiến cho Tô Kiếm Đình suất lĩnh Tây Vực cao thủ tiến công Huyền Vũ bá tước phủ, tổn thương Tô Bội Bội. Lần này ngươi lại đoạt Thẩm Lãng mệnh căn tử, ròng rã hơn ba ngàn số không huyết mạch người."

Thư Bá Đảo nói: "Ngôn tiên sinh có chuyện nói thẳng."

Ngôn Vô Kỵ nói: "Thẩm Lãng có thù tất báo, hắn nhất định sẽ điên cuồng trả thù, thư công ngẫm lại xem, xác thực không có cái gì sơ hở sao? Tỉ như cái nào đó bí mật kim khố. . ."

Thư Bá Đảo mỉm cười.

Ngôn Vô Kỵ nói: "A, hiểu! Cái nào đó bí mật kim khố là ngài cố ý tiết lộ ra ngoài cạm bẫy? Để Thẩm Lãng giận dữ mất trí phía dưới, tiền đi chịu chết cạm bẫy?"

Thư Bá Đảo không nói gì.

Bí mật kia kim khố đúng là thật, nhưng là nơi đó vàng bị chở đi đại bộ phận, còn lại một bộ phận cũng căn bản cầm không đi.

Toàn bộ bị tan trên mặt đất.

Ngôn Vô Kỵ nói: "Thẩm Lãng đã phái người đi cướp bí mật này kim khố, đến lúc đó sẽ phát sinh cái gì đâu?"

Thư Bá Đảo nói: "Đại khái là kinh thiên biển lửa đi, ở đây vừa vặn có thể nhìn thấy."

Ngôn Vô Kỵ nói: "Vậy chúng ta liền đợi đến xem kịch vui, nhìn xem Thẩm Lãng dưới trướng táng thân biển lửa, tự chui đầu vào lưới! Hôm nay thua liền hai trận, Thẩm Lãng thật chỉ sợ là muốn thổ huyết."

. . .

Ẩn Nguyên hội mấy trăm tên võ sĩ tiến vào Ân Tế Lâu xuống bí mật trong thủy đạo.

Nơi này cống thoát nước phi thường lớn, không sai biệt lắm có rộng ba, bốn mét, cao hơn hai mét.

Cứ việc phía trên thông không khí.

Nhưng vẫn là phi thường buồn bực, mà lại hôi thối vô cùng.

Nơi này vẫn như cũ từ không ít nước đọng, nổi lơ lửng vô số tạp vật.

Không có cách, vừa rồi sông ngầm miệng cống mở ra thời điểm, tràn vào tới quá nhiều đồ vật.

"Mùi vị gì a, thúi như vậy?"

"Nhiều như vậy tạp vật chồng chất tại hạ thủy nói, làm sao bây giờ a?"

"Liền mở mấy ngày sông ngầm miệng cống, những vật này liền đều lao ra."

"Đi, đi kiểm tra lớn cột sắt, địa phương khác không cần chú ý!"

Mấy trăm tên võ sĩ, chia mấy đội, đi kiểm tra Ân Tế Lâu mệnh căn tử.

Chín cái lớn cột sắt.

Đây là toàn bộ Ân Tế Lâu chèo chống, toàn bộ Ẩn Nguyên hội tổng bộ chèo chống.

Tuyệt đối không thể có việc!

Không biết vì sao, càng đến gần, càng cảm giác được nóng rực.

Hiện tại vẫn là xuân sơ, hẳn là rất lạnh a, vì sao nóng như vậy?

Rất nhanh, bọn hắn liền đến mấy cây dưới mặt đất lớn cột sắt chỗ.

Sau đó, bọn hắn triệt để kinh ngạc đến ngây người!

Bởi vì!

Cái này to bằng bắp đùi cột sắt, đang thiêu đốt!

Toát ra màu trắng hỏa hoa.

Cái này. . . Đây là gặp quỷ sao?

Sắt cũng sẽ thiêu đốt?

To bằng bắp đùi cột sắt, vậy mà đã nhanh muốn bị đốt gãy.

Cái này. . . Cuối cùng là cái gì a?

Cái này. . . Đương nhiên là nhôm nóng tề!

Có thể phóng xuất ra hai ngàn năm trăm độ nhiệt độ cao, có thể dễ như trở bàn tay đốt gãy bất luận cái gì sắt thép.

Trong không khí nhiệt độ càng ngày càng cao, càng ngày càng cao!

Rốt cục!

Cống thoát nước bên trên một cái nào đó thùng gỗ bên trong, một sợi lân trắng chịu không dạng này nhiệt độ cao.

Bỗng nhiên thiêu đốt!

"Ầm!"

Thùng gỗ bị đốt lên.

Bên trong cá dầu nghiêng mà ra.

Ngay sau đó.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Trong cống thoát nước, mấy trăm hơn ngàn chỉ thùng gỗ bỗng nhiên bạo liệt.

Mấy vạn cân cá dầu, đổ xuống mà ra.

Sau đó!

Hỏa tinh châm cá dầu!

"Rầm rầm rầm. . ."

Kinh thiên hỏa diễm dấy lên.

Đáng sợ năng lượng căn bản là không có cách phóng thích.

Lập tức, gây nên kinh người bạo tạc.

Một khắc này, phảng phất ngày tận thế tới!

Rầm rầm rầm!

Một trận nổ vang rung trời về sau!

Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ân Tế Lâu, bỗng nhiên sụp đổ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 333: Ẩn Nguyên Hội Thổ Huyết! Quốc Quân Run Rẩy! Viêm Kinh Chấn Động

Thời gian trở lại nửa canh giờ trước!

Khổ Đầu Hoan quỳ gối Trường Bình Hầu tước phủ bên ngoài cửa chính, dập đầu chảy máu một chuyện là thật.

Bị Thẩm Lãng phiến hai cái bạt tai cũng là thật.

Dưới trướng hắn đen kính ti phát hiện Ẩn Nguyên hội bí mật kim khố hạ lạc cũng là thật.

Thẩm Lãng điều động tất cả cao thủ tinh nhuệ đi tiến đánh Ẩn Nguyên hội bí mật kim khố chuyện này cũng là thật.

Vì lẽ đó, tại Ẩn Nguyên hội tổng bộ bạo tạc trước đó.

Còn có một trận bạo tạc!

Quốc đô góc Tây Bắc một chỗ bình thường nhất trong kho hàng!

Bỗng nhiên bỗng nhiên phát ra kinh thiên động địa bạo tạc.

Sau đó toát ra trùng thiên hỏa diễm!

Một lát sau!

Một bộ lại một bộ thi thể từ bên trong khiêng ra tới.

Mỗi một bộ đều che kín vải trắng, toàn bộ máu me đầm đìa vô cùng thê thảm.

Liền Khổ Đầu Hoan cũng vô cùng chật vật, toàn thân đều có bị hỏa nhóm lửa cháy vết tích.

Rất hiển nhiên Thẩm Lãng thiệt thòi lớn.

Tại trận này trong hỏa hoạn, hao tổn mấy chục tên cao thủ.

Sau một lát, mấy trăm danh thành vệ quân đuổi tới hiện trường dập lửa, duy trì trật tự!

Một xe lại một xe thi thể, máu me đầm đìa vận chuyển về Trường Bình Hầu tước phủ.

Rất nhiều người đều nhìn thấy.

Thẩm Lãng thật sự là quá thảm!

Lại một lần nữa lọt vào thảm bại!

Toàn bộ quốc đô đều có thể làm chứng a.

Vừa rồi ta Thẩm Lãng dưới trướng tất cả cao thủ đều đi tiến đánh Ẩn Nguyên hội cái nào đó bí mật nhà kho, mà lại tao ngộ cạm bẫy, tử thương thảm trọng a.

Vì lẽ đó, địa phương khác vạn nhất phát sinh cái gì kinh thiên biến cố.

Hoàn toàn cùng ta Thẩm Lãng không quan hệ a.

Không chỉ vẻn vẹn ta Thẩm Lãng có không ở tại chỗ ghi chép, dưới trướng của ta cao thủ cũng đều có không ở tại chỗ chứng cứ a.

Thủ hạ của ta tử thương vô số, nếu có người còn muốn đem một ít sự tình vu oan đến ta Thẩm Lãng trên đầu.

Vậy liền quá không có thiên lý a!

Đương nhiên, những này đẫm máu thi thể nhấc về Trường Bình Hầu tước phủ về sau lại nhảy nhót tưng bừng, liền không quản chuyện ta a.

Dù sao, tại quốc đô vạn dân trong mắt, bọn hắn đã chết!

...

Muốn nói Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ân Tế Lâu xem triều quyền quý bên trong khẩn trương nhất người là ai?

Vậy khẳng định là Thiên Đạo hội tân tấn trưởng lão Hoàng Đồng.

Làm Ẩn Nguyên hội đối thủ lớn nhất, hắn sở dĩ thu được thiệp mời, chắc hẳn Ẩn Nguyên hội là muốn cho hắn một cái chấn nhiếp đi.

Để ngươi Hoàng Đồng nhìn xem rõ ràng, ngươi Thiên Đạo hội cùng chúng ta chênh lệch đến còn rất rất xa.

Khỏi cần phải nói, liền vẻn vẹn cái này Ân Tế Lâu, liền vẻn vẹn chinh phục hai sông thủy triều, cần cỡ nào nội tình cùng lực lượng?

Hoàng Đồng vốn là không muốn tới.

Nhưng là. . . Thẩm Lãng lại nhất định phải làm cho hắn tới.

Mặc dù hắn không biết Thẩm Lãng muốn làm gì, nhưng khẳng định không có chuyện tốt.

Thế là, toàn bộ quan triều hội bên trên hắn đều tại miễn cưỡng vui cười.

Căn bản không có tâm tư nhìn cái gì thủy triều, chỉ là không hiểu thấu nhịp tim càng lúc càng nhanh.

Thẩm công tử ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì a?

Ngươi chuẩn bị lúc nào làm đại sự a? Ngươi tốt xấu cho ta một cái nhắc nhở a.

Vì lẽ đó Hoàng Đồng tại mọi thời khắc đều ở tại đầu bậc thang, vạn nhất xảy ra chuyện hắn cũng có thể cái thứ nhất chạy trốn.

Nếu không phải là bởi vì quá khó nhìn, hắn đều hận không thể tại mọi thời khắc ôm một cây trụ, dạng này mới có cảm giác an toàn.

Đương nhiên, Hoàng Đồng dị dạng cũng không có gây nên bất luận người nào hoài nghi.

Bởi vì ở đây đều xem như minh hữu, chỉ có hắn một cái dị loại, khẳng định sẽ mất tự nhiên a.

Mà liền tại lúc này!

"Oanh. . ."

Hoàng Đồng cơ hồ bản năng ôm lấy một cây trụ, sau đó tùy thời chuẩn bị chạy xuống.

Kết quả phát hiện là quốc đô góc Tây Bắc bạo tạc, đồng thời toát ra trùng thiên hỏa diễm.

Chỉ xem hỏa diễm, Hoàng Đồng liền biết là cá dầu.

"Nơi đó lửa cháy, nơi đó lửa cháy!"

Tất cả mọi người lập tức cơ hồ quên xem triều, hướng phía góc Tây Bắc hỏa hoạn nhìn lại!

Lục vương tử Ninh Cảnh hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Chuyện gì xảy ra?"

Thư Đình Ngọc nói: "Không biết a."

Tiết Tuyết nói: "Thẩm Lãng đại khái lại muốn tổn thất nặng nề, tử thương vô số đi."

Trác Chiêu Nhan nói: "Hôm nay liên tiếp hai lần thất thủ, Thẩm Lãng chỉ sợ là thật muốn thổ huyết."

Chỉ trong chốc lát sau.

Liền có một cái võ sĩ chạy vội lên lầu, thấp giọng nói: "Thiếu chủ, Thẩm Lãng dưới trướng tinh nhuệ bước vào chúng ta cạm bẫy, tổn thất nặng nề, chỉ riêng thi thể liền vận ra mười mấy cỗ xe ngựa."

Thư Đình Ngọc thận trọng cười một tiếng.

Người đang tức giận thời điểm quả nhiên dễ dàng mất trí a.

Thẩm Lãng ba ngàn bảy trăm số không huyết mạch người bị đoạt sau khi đi, cả người hoàn toàn bị phẫn nộ choáng váng đầu óc, không kịp chờ đợi liền trả thù.

Kết quả tử thương vô số, vô cùng thê thảm.

Vì lẽ đó người này a, coi như tức giận nữa thời điểm, cũng nhất định phải bảo trì lý trí, cũng nhất định phải tỉnh táo a.

...

Mà lúc này tại mặt khác một tòa dưới lầu cờ Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư Bá Đảo, cũng nhìn thấy góc Tây Bắc trùng thiên hỏa diễm.

Ngay sau đó, cũng thu được Ẩn Nguyên hội võ sĩ tin nhanh.

Thẩm Lãng dưới trướng tinh nhuệ tiến đánh Ẩn Nguyên hội bí mật nhà kho, tổn thất nặng nề, tử thương vô số.

Mà lúc này đây, hắn cùng Ngôn Vô Kỵ thế cuộc cũng kém không nhiều kết thúc.

"Già, già, bàn cờ này liền cùng đi." Thư Bá Đảo nói: "Sắc trời cũng không còn sớm, ta cũng nên về."

"Chủ nhân, Thiếu chủ tới hỏi, quan triều hội lúc nào kết thúc!"

Thư Bá Đảo nói: "Lại nhìn thời gian một nén nhang, chờ mặt trời còn có một tia ánh sáng cuối cùng thời điểm đình chỉ xem triều, có lưu một tia chỗ trống!"

. . .

Ân Tế Lâu lên, Thư Đình Ngọc hô to.

"Quan triều hội còn có thời gian một nén nhang, xin mọi người nắm chặt cuối cùng này cao trào!"

Đúng là sau cùng cao trào.

Hai đầu sông thủy triều càng ngày càng mãnh liệt, càng ngày càng kinh người.

Cuối cùng quả thực đinh tai nhức óc.

Bởi vì hai nơi thủy triều va chạm, nhấc lên bọt nước càng ngày càng cao.

Cuối cùng vậy mà đạt tới bốn năm mươi thước cao.

Thậm chí kinh người thủy triều, lại một lần nữa tuôn hướng bên bờ mặt đường.

Gây nên từng đợt kinh hô.

Quá đẹp mắt.

Quá kích thích!

Bên bờ mấy vạn dân chúng sợ hãi kinh hô, nhao nhao trốn tránh xông tới thủy triều.

Mà Ân Tế Lâu tầng cao nhất người lại cảm thấy rất có ý tứ.

Loại kia bọt nước sẽ phải càn quét hướng đám người một màn, mới đặc sắc.

Đáng tiếc a!

Không có thật cuồn cuộn cuốn tới.

Ở tầng chót vót quyền quý thậm chí tại nội tâm hi vọng, một cái kinh người thủy triều bỗng nhiên đập tới trên bờ, càn quét đi vài trăm người.

Vậy thì càng thêm kích thích đặc sắc, dạng này càng thêm có thể nổi bật giai tầng sâm nghiêm a, thân phận thấp kém cũng đừng có bốc lên nguy hiểm tính mạng tới xem triều.

"Đánh trống!"

Mấy chục mặt trống lớn đồng thời vang lên.

Quan triều hội tiến vào sau cùng đỉnh phong.

Kinh người thủy triều, một đợt so một đợt mạo hiểm.

Một đợt so một đợt kích thích.

Toàn trường tất cả mọi người như si như say.

Bao quát Thư Đình Ngọc.

Hôm nay đối Thẩm Lãng hai trận rộng rãi đại thắng, quả thực là nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly a.

Mà trước mắt trận này kinh diễm thủy triều, phảng phất là tại vị hôm nay đối Thẩm Lãng thắng lợi mà chúc mừng.

Cùng Ẩn Nguyên hội đối nghịch người một con đường chết, bao quát ngươi Thẩm Lãng.

Mà lại, cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu!

Thẩm Lãng, hai mươi mấy năm trước ta Ẩn Nguyên hội cơ hồ hủy đi ngươi Kim thị gia tộc.

Một năm trước, ta Ẩn Nguyên hội nhấc lên ngươi cùng Tô thị gia tộc chiến tranh.

Sau đó!

Ta Ẩn Nguyên hội liền muốn thổi lên đưa ngươi tiêu diệt kèn lệnh.

Theo tinh thần đến thân thể triệt để diệt vong!

Thẩm Lãng, ngươi nghe được cái này tiếng trống trận vang sao?

Ngươi nghe được cái này nộ trào tiếng vang sao?

Bọn chúng đều ngươi Thẩm Lãng hủy diệt vang lên!

Thẩm Lãng, ngươi. . . Tử kỳ không xa!

Mà liền tại lúc này!

"Ầm ầm. . ."

Một trận kinh thiên tiếng vang!

Thanh âm thậm chí vượt qua cái này kinh người thủy triều.

Sau đó, toàn bộ đại địa mãnh liệt run rẩy.

Liền phảng phất lại một đầu chân chính địa long dưới đất nhấp nhô.

Toàn bộ Ẩn Nguyên hội tổng bộ mặt đất, bỗng nhiên nhô lên!

Sau đó. . .

Cái này trăm thước Ân Tế Lâu, như là đồ chơi, bỗng nhiên bị xé nứt.

"Răng rắc. . ."

Trăm mẫu đất mặt nhô lên về sau!

Trăm thước Ân Tế Lâu bỗng nhiên nghiêng!

Sụp đổ!

"Ầm ầm. . ."

Toàn bộ quá trình!

Vô cùng nhanh chóng!

Vẻn vẹn duy trì vài giây đồng hồ.

Toà này sừng sững trăm năm Ân Tế Lâu, hung hăng đập xuống đất, biến thành phế tích.

Sau đó. . .

Quỷ khóc sói gào!

Vô số thét lên, vô số thê lương hô to!

Đương nhiên!

Tại Ân Tế Lâu sụp đổ nháy mắt.

Phát sinh vô cùng kinh diễm một màn.

Mấy trăm tên võ đạo cao thủ bỗng nhiên bay vọt mà ra.

Trong chốc lát, liền như là mấy trăm con chim chóc kinh như bay!

Nhưng là võ công cao cường, có thể bay vọt mà ra dù sao chỉ là một bộ phận người.

Còn lại một bộ phận người.

Cũng đi theo Ân Tế Lâu cùng một chỗ sụp đổ.

Sau đó vùi lấp tại phế tích bên trong.

Sau một lát!

Hung mãnh thủy triều bỗng nhiên cuốn tới.

Thương vong vô số!

Toàn bộ tràng diện, càng thêm như là Địa Ngục.

Hoàng Đồng không có việc gì!

Không, hắn có việc!

Mặt đất vừa mới nhô lên thời điểm, hắn cơ hồ không có chút gì do dự, trực tiếp bỗng nhiên nhảy đi xuống.

Không phải hướng xuống đất nhảy đi xuống, thực sự quá cao.

Dùng hết toàn lực, nhảy hướng bên cạnh một cái cây.

Nhưng là rất nhanh cây này cũng đổ.

Hắn liền theo cây này cùng một chỗ ngã xuống.

Trẹo chân!

Nhưng là, hắn đứng không dậy nổi.

Quá. . . Thật đáng sợ.

Hắn biết Thẩm Lãng sẽ có đại thủ bút, nhưng không nghĩ tới thủ bút cái này. . . Như thế lớn.

Đây chính là Ẩn Nguyên hội tại Việt Quốc tổng bộ a, sừng sững trăm năm không ngã cao lầu a.

Thậm chí rất nhiều người nói hoàng cung đại điện sẽ sụp đổ, cái này Ân Tế Lâu cũng sẽ không ngược lại a.

Gặp quỷ, đến tột cùng chuyện gì phát sinh a?

Ta rất sợ hãi a.

Thẩm công tử chúng ta có còn hay không là bằng hữu?

Chuyện lớn như vậy ngươi liền để ta đưa thân vào hiện trường, mà lại một điểm nhắc nhở đều không có.

Thẩm công tử ngươi làm sao làm được a?

Ân Tế Lâu có chín cái lớn cột sắt a, đùi lớn như vậy lớn cột sắt a, trực tiếp cắm vào dưới mặt đất mấy chục thước.

Ngươi coi như để Lý Thiên Thu dùng rìu tới chém, nửa canh giờ đều chưa hẳn có thể chặt đứt một cây a, cũng không có ngưu bức như vậy rìu.

Ngươi coi như để Khổ Đầu Hoan cùng Lý Thiên Thu hai người tới kéo lớn cưa cũng cưa không ngừng a.

Ngươi chẳng lẽ liền không sợ ta Hoàng Đồng cũng chết tại tràng tai nạn này bên trong?

. . .

Phụ cận một ngôi lầu bên trên.

Thư Bá Đảo vừa mới kết thúc thế cuộc, đi ra cửa, đang muốn hướng Ân Tế Lâu đi.

Bởi vì liền cách một đầu đường lớn.

Sau đó. . .

Hắn tận mắt nhìn đến chấn động không gì sánh nổi, thậm chí kỳ tích một màn.

Địa long bỗng nhiên chắp lên.

Trăm thước cao lầu, bỗng nhiên sụp đổ.

Lộng lẫy Ẩn Nguyên hội tổng bộ, triệt để trở thành một vùng phế tích.

Ngay sau đó, thủy triều bỗng nhiên cuốn tới.

Toàn bộ Ẩn Nguyên hội tổng bộ, phảng phất. . . Trở thành một vùng bình địa.

Ách!

Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư Bá Đảo nháy mắt mất đi tất cả phản ứng.

Thậm chí không cảm giác được thống khổ.

Bởi vì trước mắt một màn này lộ ra quá hoang đường.

Liền phảng phất hết thảy đều không có quan hệ gì với hắn.

Trong chốc lát, cảm giác sụp đổ không phải hắn Ân Tế Lâu.

Thế giới này không có phim.

Nhưng là Thư Bá Đảo nhìn thấy trước mắt một màn này thời điểm, liền thật như cùng chúng ta xem phim.

Tại trên màn hình lớn chúng ta nhìn thấy trắng (cung) bị tạc thành phế tích.

Thấy vượt qua nghiện, nhưng nội tâm lại biết đây là giả dối, bởi vì trắng (cung) hàng năm muốn bị nổ nát mấy chục lần.

Trọn vẹn sau một lúc lâu.

Ẩn Nguyên hội dài Thư Bá Đảo mới dần dần cảm giác trở lại hiện thực.

Sau đó toàn bộ thân thể bắt đầu run rẩy, run rẩy!

Cái kia. . . Đó là của ta Ẩn Nguyên hội tổng bộ.

Kia là trăm năm không ngã Ân Tế Lâu.

Hiện tại, triệt để bị san thành bình địa.

"A. . . A. . ."

Thư Bá Đảo cảm thấy một hơi không kịp thở.

Che tim vị trí, trực tiếp sụt ngã xuống đất.

Bên cạnh Ngôn Vô Kỵ cũng triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Trong lòng của hắn chỉ có hai chữ: Ta. . . Thảo!

Đây chính là Thám Hoa lang xuất thân a, chân chính người trí thức, xưa nay không nói thô tục.

Nhưng là hiện tại trừ hai chữ này bên ngoài, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì từ có thể hình dung nội tâm của hắn cảm thụ.

Quá, thật đáng sợ.

Một mực chờ đến Thư Bá Đảo sụt ngược lại về sau, Ngôn Vô Kỵ mới nhanh chóng tiến lên.

"Thư công, thư công!"

"Thẩm Lãng tiểu tặc, ta và ngươi không đội trời chung, không đội trời chung!"

Thư Bá Đảo một cái lão huyết bỗng nhiên phun ra, sau đó cả người triệt để bất tỉnh đi.

. . .

Mà lúc này Thẩm Lãng, ôm Thẩm Mật Bảo Bảo, mang theo Băng nhi, mang theo Trác thị, Vũ Liệt, Hàm Nô bọn người sớm ngay tại Trường Bình Hầu tước phủ chỗ cao nhất chờ lấy.

Trên ban công bày biện cái bàn, thả đầy nước trà, hạt dưa vân vân.

Một bên nói chuyện phiếm, một bên chờ lấy.

"Thẩm công tử, Bảo Bảo không thể ăn hạt dưa."

Trác thị đã không biết lần thứ mấy ngăn cản Thẩm Lãng.

Bảo Bảo răng còn không có manh ra, non nớt lợi đáng yêu vô cùng.

Thẩm Lãng đẩy ra một cái hạt dưa, lại dưa hấu tử, bí đỏ tử, còn có Quỳ Hoa tử.

Quỳ Hoa tử là phương tây thương nhân truyền đến, tại phía đông thế giới còn không có đại quy mô trồng, cũng chỉ có Thẩm Lãng loại này xa hoa lãng phí bại gia tử mới ăn đến lên một ngân tệ một thanh Quỳ Hoa tử.

Bảo Bảo nếm đến hạt dưa vị mặn về sau, liền phảng phất phát hiện thế giới mới cửa chính.

Khuôn mặt nhỏ lập tức ngốc, bảo thạch đồng dạng mắt to cũng sáng.

Sau đó, một viên hạt dưa nhân từ có thể mút vào mười phút.

Cuối cùng Trác thị không thể nhịn được nữa, đem Bảo Bảo ôm đi, Bảo Bảo còn không thể ăn muối.

Thẩm Lãng cái này làm cha không đáng tin cậy, Băng nhi không có tiền đồ, đối Thẩm Lãng nói gì nghe nấy.

Thẩm Mật tiểu bảo bảo bị ôm đi về sau, con mắt vẫn như cũ xoay tít nhìn chằm chằm hạt dưa nhìn.

Mà Dư Hề Hề, Dư Khả Khả hai cái tiểu nha đầu, vô cùng thuần thục đập lấy hạt dưa, vỏ hạt dưa tung bay, túi giả một thanh, trong tay nắm.

Cũng chính là ở thời điểm này!

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn!

Sau đó, trăm thước cao Ân Tế Lâu sụp đổ.

Trong chốc lát!

Băng nhi, Trác thị toàn bộ đình chỉ nói chuyện.

Tất cả thanh âm im bặt mà dừng.

Dư Hề Hề, Dư Khả Khả hai cái tiểu nha đầu, nguyên bản hạt dưa đập đến bay lên, nháy mắt dừng lại.

Chỉ có Thẩm Mật tiểu bảo bảo, con mắt vẫn như cũ nhìn chằm chằm hạt dưa không nhúc nhích.

Ngay sau đó, ánh mắt mọi người đều hướng Thẩm Lãng trông lại.

Cái này Ân Tế Lâu, rốt cục sụp đổ.

Đối Ẩn Nguyên hội kinh thiên trả thù, rốt cục đại công cáo thành.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu.

Lúc này nội tâm của hắn chỉ có một câu.

Ta thoải mái, các ngươi tùy ý!

Thật là quá thoải mái, ve mùa đông lâm ly a.

Trách không được người ngoài hành tinh xâm lấn Địa Cầu, cái thứ nhất liền muốn nổ nát trắng (cung) cùng Eiffel tháp sắt.

Nguyên lai hủy đi mang tính tiêu chí kiến trúc.

Thật như vậy thoải mái a.

Lúc này, nhìn thấy tất cả mọi người ánh mắt trông lại.

Thẩm Lãng nói: "Nhìn cái gì vậy? Không phải ta làm a? Hết thảy không có quan hệ gì với ta a!"

. . .

Bất quá còn có người so Thẩm Lãng thoải mái hơn.

Đó chính là tại bên bờ xem triều vô số dân chúng.

Bọn hắn vốn là đối Ân Tế Lâu bên trên người tràn ngập ước ao ghen tị.

Dựa vào cái gì chúng ta muốn trên mặt đất, mà các ngươi vẫn đứng ở trăm thước phía trên mái nhà xem thường chúng ta?

Không nghĩ tới a!

Vậy mà. . . Nhìn thấy như thế một màn vở kịch.

Hôm nay thật sự là tới đúng a.

Nói thật, có phải là ta bị bị ma quỷ ám ảnh.

Trăm năm không ngã Ân Tế Lâu vậy mà sụp đổ?

Ta có phải hay không sinh ra ảo giác a?

Bất quá rất nhanh bọn hắn liền biết không phải ảo giác.

Bởi vì quỷ khóc sói gào lộ ra giống như thật như thế.

Cảnh tượng hoành tráng, siêu cấp cảnh tượng hoành tráng.

Cái này nhưng so sánh cái gì thủy triều đẹp mắt nhiều.

Kinh thiên sự kiện lớn a.

Sừng sững trăm năm Ẩn Nguyên hội tổng bộ cao ốc sụp đổ.

. . .

Mà trong mọi người, nhận chấn kinh lớn nhất không quá quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Hắn biết Thẩm Lãng sẽ trả thù.

Nhưng là không nghĩ tới hắn trả thù sẽ như thế kịch liệt.

Bởi vì không có chuyện trước bị nhắc nhở, vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến cũng không biết Ẩn Nguyên hội tổng bộ bên kia sẽ phát sinh cái gì.

Nhưng hắn cũng đang nhìn Ân Tế Lâu bên kia.

Vì sao?

Bởi vì trong lòng khó chịu.

Hắn đã mịt mờ đã cảnh cáo, không được đi tham gia Ẩn Nguyên hội xem triều đại hội.

Kết quả đây?

Tại chức đại thần, xác thực không ai đi.

Nhưng là gia quyến của bọn họ đi a, còn có một số trí sĩ lão gia hỏa cũng đi.

Các ngươi đây là đem quả nhân lời nói xem như gió bên tai sao?

Bất quá loại tình huống này, cũng vẫn như cũ là nhìn mãi quen mắt.

Chỉ lệnh không ra Tử Cấm thành tình hình, cũng không phải một hai lần.

Chu Nguyên Chương như vậy ngưu bức Hoàng đế, một số thời khắc gặp được loại tình huống này cũng chỉ có thể thở dài bất đắc dĩ. Lúc ấy hắn ba lệnh năm thân, chỉ có phụ nữ, tuổi già có bệnh người mới có thể ngồi kiệu, tam phẩm trở lên quan văn mới có thể ngồi kiệu, còn lại quan viên toàn bộ cưỡi ngựa. Kết quả phạm cấm người nhiều không kể xiết, làm hại chính Chu Nguyên Chương ra đường bắt vi phạm lệnh cấm thừa kiệu quan viên.

Ninh Nguyên Hiến đối mặt loại tình hình này, cũng chỉ có thể là bất đắc dĩ thở dài.

Chẳng lẽ lại hạ chỉ trừng phạt những cái kia đi Ân Tế Lâu xem triều phu nhân? Chẳng lẽ lại đi trừng phạt những cái kia trí sĩ lão thần? Bọn hắn lớn như vậy niên kỷ, còn có thể sống mấy năm a?

Vì lẽ đó, quốc quân chỉ có thể xa xa nhìn qua Ân Tế Lâu trong lòng phát hận.

Sau đó bỗng nhiên. . .

Toàn bộ Ân Tế Lâu sụp đổ.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Trong chốc lát, hắn thật cảm giác có một cỗ khí lạnh bỗng nhiên theo lòng bàn chân vọt tới đỉnh đầu, cơ hồ muốn đem toàn bộ xương sọ đều nhấc lên.

Ta. . . Ta. . .

Thẩm Lãng ngươi. . . Ngươi cái tên điên này a!

Dựa theo quốc quân trước đó ý nghĩ, Thẩm Lãng đại khái sẽ đánh cướp Ẩn Nguyên hội một hai cái bí mật kim khố làm trả thù.

Thậm chí đem Ẩn Nguyên hội giết mấy trăm hơn ngàn người.

Thế nhưng là, trực tiếp đem Việt Quốc Ẩn Nguyên hội tổng bộ san thành bình địa?

Thật hoàn toàn không dám nghĩ a!

Mấu chốt ngươi Thẩm Lãng là thế nào làm được a?

Quá điên cuồng, quá khiếp sợ!

Bất quá. . .

Ngươi Thẩm Lãng chơi đến như thế lớn.

Ta. . . Ta Ninh Nguyên Hiến không che được a.

Cái này hỗn đản gặp rắc rối, mãi mãi cũng là kinh thiên động địa.

Ninh Nguyên Hiến lúc này thật chỉ có kinh, không có vui.

Cái này. . . Cái này chơi đến quá lớn!

Viêm Kinh bên kia sẽ chấn nộ, ta. . . Ta thật không che được.

. . .

Mà Thái tử cùng Tam vương tử thấy cảnh này.

Trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu.

Cái này. . . Cái này Thẩm Lãng là thằng điên a, từ đầu đến đuôi tên điên.

Trả thù, vậy mà như thế kịch liệt.

Bất quá, thật là hắn làm sao?

Ân Tế Lâu có chín cái to bằng bắp đùi cột sắt, căn bản không có khả năng làm gãy a.

. . .

Ẩn Nguyên hội tổng bộ Ân Tế Lâu sụp đổ, gây nên kinh thiên gợn sóng.

Quốc đô vốn là như là bạo động bất an hồ nước, mà lúc này liền phảng phất đầu nhập một viên kinh người cự thạch.

Nháy mắt!

Đem cái khác tất cả gợn sóng toàn bộ đè xuống!

Toàn bộ quốc đô đầu tiên là yên tĩnh như chết.

Sau đó, vô số tin tức bỗng nhiên nổ tung.

Toàn bộ quốc đô, thậm chí toàn bộ Việt Quốc, đều đang đàm luận chuyện này.

Nhưng. . . Quỷ dị chính là.

Tại tất cả lời đồn đại bên trong, đều không nhắc tới đến Thẩm Lãng.

Lưu truyền đến rộng nhất thuyết pháp là, Ẩn Nguyên hội cưỡng ép trấn áp hai đầu Long Vương, dẫn phát Long Vương chi nộ, vì lẽ đó lật tung Ân Tế Lâu.

Lại có nói pháp.

Ân Tế Lâu dưới có một cái thượng cổ phong ấn.

Cho nên mới có thể trấn áp hai đầu thần sông, để bọn hắn hàng năm biểu diễn triều cường, nhưng cũng không nước tràn thành lụt.

Kết quả cái này phong ấn dần dần mất đi hiệu lực.

Hai cái thần sông tránh thoát phong ấn, trực tiếp đem Ân Tế Lâu xé nát.

Dân chúng bình thường không ai cảm thấy cái này cùng Thẩm Lãng có quan hệ.

Làm sao có thể a?

Lúc ấy chúng ta thấy rất rõ ràng a.

Thẩm Lãng người căn bản liền không có tới gần Ân Tế Lâu, hắn cũng không phải thần tiên.

Rõ ràng là địa long xoay người, thần sông tức giận.

Mà toàn bộ quốc đô quyền quý thì là một loại khác ý nghĩ.

Ân Tế Lâu sụp đổ, những này quyền quý số thương vong mười người.

Ẩn Nguyên hội người số thương vong trăm người.

Những này quyền quý cái thứ nhất bản năng ý nghĩ là Thẩm Lãng.

Nhất định là Thẩm Lãng trả thù.

Hắn ba ngàn bảy trăm tên số không huyết mạch người bị cướp đi, cho nên mới nhấc lên kinh thiên trả thù.

Nhưng là rất nhanh, bọn hắn lại nhao nhao từ bỏ ý nghĩ này.

Bởi vì lúc ấy Thẩm Lãng người căn bản cũng không ở đây.

Thẩm Lãng tại Trường Bình Hầu tước phủ bên trong nổi giận, Kiếm Vương Lý Thiên Thu, Khổ Đầu Hoan bọn người đi tiến đánh Ẩn Nguyên hội một cái bí mật kim khố, tử thương vô số.

Hết thảy đều có không ở tại chỗ chứng cứ.

Ngươi coi như đem lời nói đến bầu trời, cũng không thể đem tội danh cắm đến Thẩm Lãng trên đỉnh đầu đi a.

. . .

Ẩn Nguyên hội mặt khác một chỗ trong căn cứ!

Thư Bá Đảo nằm ở trên giường.

Thư Đình Ngọc, còn có Ẩn Nguyên hội mấy người cao thủ, toàn bộ chỉnh tề đứng tại trước giường.

Bao quát một đại tông sư cấp cường giả.

"Điều tra ra sao?"

Thư Đình Ngọc nói: "Chúng ta mở ra sông ngầm miệng cống cửa vào thời điểm, tràn vào tới mấy trăm thùng cá dầu, bởi vì chúng ta dòng nước ngầm sai bên trong phức tạp, có rất nhiều chỗ khúc quanh, vì lẽ đó đại bộ phận thủy triều mặc dù dẫn lưu đến cái khác đường sông đi. Nhưng là lại hơn phân nửa cá dầu thùng gỗ ngăn chặn dưới đất thủy đạo bên trong, cái này mấy vạn cân cá dầu sinh ra bạo tạc, đem mặt đất lật tung."

Thư Bá Đảo nói: "Coi như như thế, Ẩn Tế Lâu cũng sẽ không ngược lại, những này cá dầu bạo tạc, cũng vô pháp hủy hoại cái kia chín cái lớn cột sắt."

Thư Đình Ngọc nói: "Cái kia chín cái lớn cột sắt, toàn bộ bị cắt kim loại."

"Cắt kim loại?" Thư Bá Đảo kinh ngạc nói: "Cái này sao có thể? Thiên hạ còn có cái gì đồ vật có thể đem to bằng bắp đùi cột sắt cắt kim loại?"

Thư Đình Ngọc run rẩy nói: "Chúng ta không tra được đây là nguyên nhân gì."

Cái này thật đáng sợ.

Quả thực tài năng như thần.

Lại có thể thần không biết quỷ không hay đem như thế thô cột sắt đốt gãy?

Ẩn Nguyên hội tất cả luyện kim sư, căn bản là tìm không thấy bất luận cái gì nguyên nhân, liền gật gật đầu tự đều không có.

Thư Đình Ngọc nói: "Thẩm Lãng lần này phá hủy chúng ta Ân Tế Lâu, khả năng người xuất động lực, xa so với trong tưởng tượng ít hơn nhiều."

Thư Bá Đảo cảm giác được ngực bên trong có từng đợt nỗi khổ riêng, phảng phất lại muốn thổ huyết.

Hắn tranh thủ thời gian nhắm mắt lại.

Tên tiểu súc sinh này thủ đoạn thật nhiều a.

Mà lại là không có chút nào ranh giới cuối cùng.

Lần này trả thù, thật là làm cho Ẩn Nguyên hội đau thấu tim gan.

"Chủ nhân, tiếp xuống làm sao bây giờ? Muốn hay không đi cáo Thẩm Lãng?"

Thư Bá Đảo nói: "Làm sao cáo? Ngươi có chứng cứ sao? Quốc quân sẽ vì ngươi lấy lại công đạo sao?"

Mà lại nếu là Ẩn Nguyên hội đi cáo Thẩm Lãng, vậy chỉ có thể hiển lộ ra bọn hắn suy yếu.

Tại hiện đại Địa Cầu cũng là dạng này, ngươi chỉ có thể nhìn thấy nước yếu không ngừng tại Liên Hiệp quốc cáo trạng, lúc nào nhìn thấy lão Mỹ tại Liên Hiệp quốc lệ rơi đầy mặt, ủy khuất trùng thiên cáo trạng? Nó xem ai không vừa mắt, trực tiếp liền động thủ đỗi.

"Phụ thân, làm sao đối ngoại tuyên bố?" Thư Đình Ngọc nói.

Thư Bá Đảo lại một lần nữa thống khổ nhắm mắt lại.

Trăm năm Ân Tế Lâu ngã xuống, tổn thất vô cùng to lớn.

Chỉ là một tòa lâu, mấy trăm người đều tính không được cái gì.

Mấu chốt là Ẩn Nguyên hội danh dự a.

Thanh danh kiến thiết khó, nhưng hủy diệt chỉ cần một nháy mắt.

"Đối ngoại tuyên bố, bởi vì chín cái lớn cột sắt rỉ sét, nhân viên sơ sẩy, thủy triều dẫn phát địa long lăn lộn, vì lẽ đó Ân Tế Lâu sụp đổ."

"Đối tất cả người thương vong, tiến hành con số trên trời kim tệ bồi thường."

"Đối bỏ rơi nhiệm vụ người, tiến hành trừng phạt!"

"Ta tự mình đi Viêm Kinh thỉnh tội, chuyện này để Viêm Kinh xử lý đi! Ninh Nguyên Hiến có thể kháng trụ áp lực của chúng ta, nhưng tuyệt đối gánh không được Viêm Kinh áp lực."

"Mặt khác tuyên bố, Việt Quốc Ẩn Nguyên hội xuất hiện nợ nần nguy cơ, xin (mời) người liên quan chờ hoàn lại nợ nần, trợ giúp Ẩn Nguyên hội vượt qua cửa ải khó khăn!"

Thư Đình Ngọc kinh ngạc.

Cái này. . . Đây là muốn hướng Ninh Nguyên Hiến đòi nợ sao?

"Hiện tại mấu chốt là phải đem cái kia một ngàn số không huyết mạch người tiến hành thuế biến, để bọn hắn trở thành vương bài quân đoàn. Nếu như có thể thành công, cái kia cũng có thể đền bù về lần này tổn thất bộ phận, xem như lập công chuộc tội."

. . .

Sau đó, Ẩn Nguyên hội hướng về thiên hạ tuyên bố.

Bởi vì một số người bỏ rơi nhiệm vụ, khiến cho Ẩn Tế Lâu chín cái lớn cột sắt nội bộ rỉ sét, lúc này mới dẫn phát đại lâu sụp đổ.

Vì thế, Thư Bá Đảo, Thư Đình Ngọc dẫn đầu Ẩn Nguyên hội đồng nghiệp hướng tất cả tử thương người xin lỗi, đồng thời bồi thường kếch xù kim tệ.

Ngay sau đó, Ẩn Nguyên hội vì tất cả người chết tổ chức một cái cự đại tang lễ.

Quốc quân tự mình giá lâm tang lễ hiện trường, một bên khiển trách Ẩn Nguyên hội bỏ rơi nhiệm vụ, vừa hướng Thư Bá Đảo biểu thị thăm hỏi.

Sau đó, Thư Bá Đảo chính thức hướng Viêm Kinh tổng bộ thỉnh tội, đệ trình đơn từ chức.

Quốc đô yên tĩnh!

Tất cả mọi người ngửi được mưa gió nổi lên hương vị.

Quả nhiên, đệ trình đơn từ chức về sau, Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư Bá Đảo tiến vào hoàng cung, chính thức hướng quốc quân Ninh Nguyên Hiến tác thủ nợ nần.

Hai người tan rã trong không vui.

Sau đó!

Ẩn Nguyên hội tuôn ra, Ninh Nguyên Hiến hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn dài đến 23 năm.

Khấu trừ đã còn rơi bộ phận, cả gốc lẫn lãi, tổng cộng nợ nần cao tới 1260 vạn!

Nhất thời!

Thiên hạ chấn kinh!

Quốc quân vậy mà thiếu. . . Nhiều như vậy tiền?

Ngươi là thế nào tiêu hết a?

Bao quát Thẩm Lãng nghe được cái số này, cũng hoàn toàn tê cả da đầu.

Biết quốc quân thiếu rất nhiều tiền, nhưng không nghĩ tới thiếu nhiều như vậy.

Cái này thời gian hai mươi năm, Ninh Nguyên Hiến hoàn toàn liền là mượn mới nợ bổ cũ nợ, lãi mẹ đẻ lãi con đạt tới cái này con số kinh người.

Hoàng Đồng lúc ấy trực tiếp muốn dọa nước tiểu.

Hắn lúc đầu hướng muốn để Thiên Đạo hội mua đứt món nợ này.

Hiện tại. . .

Thiên Đạo hội thật mua không nổi a.

Đối với món nợ này, Thẩm Lãng cũng bất lực.

Quốc đô rau hẹ đã bị hắn cắt xong a.

Mà lại Thẩm Lãng lừa gạt tiền thanh danh tạm thời đã thối.

Ninh Nguyên Hiến tên phá của này, siêu cấp bại gia tử.

Bất quá nên Thẩm Lãng nói ra lời này thời điểm, Hoàng Đồng vô ý xem hắn một chút.

Thẩm Lãng kinh ngạc, yếu ớt nói: "Hoàng Đồng huynh, ta. . .

Ta đến tột cùng thiếu ngươi nhóm bao nhiêu tiền a?"

Hai năm này, vào xem lấy phá sản, Thẩm Lãng căn bản liền không có tính qua hắn mượn bao nhiêu tiền.

Hoàng Đồng thân thiết nói: "Tất cả mọi người là huynh đệ, đều là chiến lược minh hữu, nói cái gì có tiền hay không a."

Thẩm Lãng nói: "Vậy không được, thân huynh đệ minh tính sổ sách."

Hoàng Đồng nói: "Tính, tính, đàm luận nhiều tiền tổn thương cảm tình a."

Thẩm Lãng nói: "Thật tính? Vậy ta liền thật tính a. . ."

"315 vạn!" Hoàng Đồng gọn gàng liền nói.

Mẹ trứng, trước mắt người này thế nhưng là thật không biết xấu hổ, ngươi nếu dám nói tính, hắn liền dám đem món nợ này quên.

Ách!

Cái này. . . Nhiều như vậy sao?

Lúc này mới không đến hai năm a, ta. . . Ta liền bại nhiều tiền như vậy sao?

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Có chút nợ phải nhớ tại Ninh Chính trên đầu."

Hoàng Đồng nói: "Ninh Chính điện hạ thiếu ta nhóm 69 vạn, không tính ở bên trong."

Thẩm Lãng vò đầu, ta. . . Ta là thế nào tiêu hết a?

Bất tri bất giác liền bại nhiều như vậy?

Ninh Nguyên Hiến hai mươi năm mới thiếu hơn một nghìn vạn, ta hơn một năm lâu thiếu ba trăm vạn.

Cái kia. . . Vậy xem ra vẫn là ta càng phá sản.

Quốc quân, không có ý tứ, trách oan ngươi!

Xem ra ngươi đã tương đối tiết kiệm.

Bất quá, Hoàng Đồng chung quy là cùng Thẩm Lãng đang nói đùa.

Thiên Đạo hội căn bản liền không có trông cậy vào Thẩm Lãng gần đây có thể trả tiền, chỉ có thể cầu nguyện về sau hắn phá sản thời điểm thoáng thủ hạ lưu tình.

Bởi vì Thẩm Lãng mang cho bọn hắn chiến lược lợi ích, đã vượt xa quá ba trăm vạn kim tệ.

. . .

Thẩm Lãng bên này nợ nhiều người không lo.

Nhưng là quốc quân bên kia thế nhưng là sứt đầu mẻ trán.

Thẩm Lãng đem Ẩn Nguyên hội tổng bộ san thành bình địa, kết quả Ẩn Nguyên hội cây đuốc đốt tới quốc quân trên đầu.

Cái này công bằng sao?

Ách, thực ra rất công bằng!

Ai bảo ngươi Ninh Nguyên Hiến là Thẩm Lãng chỗ dựa đâu?

Nếu không có ngươi chống đỡ, hắn cho dù có một trăm cái lá gan, cũng không dám tại quốc đô phách lối như vậy.

Đương nhiên, nếu như vẻn vẹn chỉ là Việt Quốc Ẩn Nguyên hội ép trả nợ, Thẩm Lãng cũng không thèm để ý.

Mấu chốt là Viêm Kinh Ẩn Nguyên hội áp lực, còn có tới từ Đại Viêm đế quốc áp lực.

Hoàng đế bệ hạ đã điều động sứ giả tới hỏi.

Đương nhiên Hoàng đế bệ hạ vẫn là vô cùng quan tâm Ninh Nguyên Hiến, hỏi hắn phải chăng cần điều giải.

Nhưng đây chính là tạo áp lực.

Tới từ Viêm Kinh Ẩn Nguyên hội tổng bộ cùng hoàng đế tạo áp lực, để Ninh Nguyên Hiến áp lực như núi.

Nhưng hắn có thể trách Thẩm Lãng sao?

Không thể!

Đầu tiên, là Ẩn Nguyên hội động thủ trước bắt cóc Thẩm Lãng số không huyết mạch người, muốn đoạn tuyệt hắn thứ hai Niết Bàn quân hi vọng.

Tiếp theo, Thẩm Lãng đem Ẩn Nguyên hội tổng bộ san thành bình địa, cũng là là quốc quân Ninh Nguyên Hiến xuất khí.

Chỉ bất quá thủ đoạn kịch liệt phải làm cho người kinh hãi.

Ẩn Nguyên hội đưa ra hai cái phương án.

Phương án thứ nhất, trả tiền, trước còn 400 vạn kim tệ.

Lúc này quốc quân trong tay là có tiền, Thẩm Lãng vừa mới vì hắn lừa gạt năm trăm vạn khoản tiền lớn.

Nhưng số tiền kia là muốn dùng tới đánh Căng Quân, làm tiếp xuống hai trận khuynh quốc chiến mà chuẩn bị, căn bản không thể động.

Quốc vận chiến, tuyệt đối không thể phớt lờ.

Phương án thứ hai, hỏi tội Thẩm Lãng, bắt bỏ tù!

Thẩm Lãng đem Việt Quốc Ẩn Nguyên hội tổng bộ san thành bình địa, cái này cừu hận ngập trời, không thể cứ như vậy bỏ qua.

Mặc dù Ẩn Nguyên hội công nhiên sẽ không nói đây là Thẩm Lãng làm, nhưng nhất định phải trả thù.

Hoặc là trả tiền, hoặc là bắt Thẩm Lãng!

. . .

Chuyện này thực sự quá lớn.

Đem Việt Quốc Ẩn Nguyên hội tổng bộ san thành bình địa, thoải mái là thoải mái.

Nhưng đây cũng là đánh mặt Viêm Kinh.

Ai không biết Ẩn Nguyên hội phía sau là đế quốc?

Quốc quân thật sự có chút không che được.

Viêm Kinh Ẩn Nguyên hội tổng bộ bên kia áp lực, một lần so một lần lớn.

Hoàng đế phái tới sứ giả, khẩu khí một lần so một lần nghiêm túc.

Gần nhất phái tới sứ giả, đã là thân vương cấp.

Mặc dù không có nói rõ, nhưng bày ở Ninh Nguyên Hiến trước mặt lựa chọn chỉ có hai cái.

Hoặc là trả tiền, hoặc là bắt Thẩm Lãng.

Về phần tội danh, tùy tiện tìm một cái liền có thể.

. . .

Quốc quân làm Thẩm Lãng, lại một lần nữa hạ mình, tiến về Tể tướng Chúc Hoằng Chủ trong nhà.

Thỉnh cầu Chúc thị gia tộc tại Viêm Kinh hoạt động, chí ít để Hoàng đế bệ hạ không cần can thiệp việc này.

Lại yêu cầu Chúc Hoằng Chủ vị này Tướng phụ.

Kết quả. . .

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ bị bệnh tại giường, hôn mê bất tỉnh.

Quốc quân không công mà lui.

Liền giờ khắc này!

Quốc quân cùng Chúc Hoằng Chủ thân mật vô gian quan hệ, chính thức xé mở một đạo không cách nào lấp đầy khe hở.

Cơ hồ xem như quyết liệt!

Thực ra Chúc Hoằng Chủ trước đó liền mấy lần giương mắt.

Nhất là lên một lần tế thiên đại điển nguy cơ, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ tùy ý quần thần vây công Ninh Nguyên Hiến, không có chút nào ra chia sẻ ý tứ, vi phạm làm Tể tướng chức trách.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến lúc ấy cũng không có trách cứ vị này Tướng phụ, hai người mặc dù lập trường có mâu thuẫn, nhưng tự mình quan hệ có lẽ còn là thân mật.

Mà lần này, Chúc Hoằng Chủ trực tiếp cáo ốm không gặp.

Cái này khiến Ninh Nguyên Hiến cơ hồ mắt đỏ.

Không phải phẫn nộ, mà là thương tâm.

. . .

Ninh Nguyên Hiến rời đi Chúc thị gia tộc về sau, không có trực tiếp hồi cung, mà là đi vào Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ, trực tiếp tiến vào Thẩm Lãng trong thư phòng.

"Thẩm Lãng, quả nhân về sau lại không Tướng phụ."

"Quả nhân về sau thật trở thành người cô đơn."

"Ngươi lần này làm sự tình quá lớn, không chỉ vẻn vẹn đem ta Việt Quốc trời xuyên phá, thậm chí đều chấn kinh Viêm Kinh, Hoàng đế bệ hạ đều bị ngươi chấn động. Nhưng là. . . Ta không trách ngươi!"

"Thẩm Lãng, ngươi đang làm cái gì?"

Thẩm Lãng ngẩng đầu nói: "Viết đơn xin từ chức! Ta muốn từ đi tất cả chức vụ, rời đi quốc đô, quay lại gia trang!"

Chương 334: Quân Vương Móc Tim! Hết Thảy Đều Kết Thúc! Biện Tiêu Ủng Hộ

Từ quan về nhà?

Quốc quân nghe nói như thế về sau, tất cả biểu lộ lập tức ngưng kết.

Trọn vẹn một hồi lâu, Ninh Nguyên Hiến run rẩy nói: "Không có khả năng, ta sẽ không để cho ngươi từ quan! Nơi này là Việt Quốc, liền không có ta bảo hộ không được người, coi như Hoàng đế bệ hạ cũng không thể bao biện làm thay."

Từ một loại nào đó trình độ bên trên là như vậy.

Đại Viêm đế quốc Hoàng đế mặc dù là thiên hạ chung chủ, mà lại thông qua các loại thủ đoạn gián tiếp chưởng khống từng cái quốc gia.

Nhưng trên cơ bản thiên hạ chư quốc nội chính cùng ngoại giao đều là độc lập tự chủ.

"Ta Ninh Nguyên Hiến nếu như liền ngươi cũng bảo hộ không được, còn có gì khuôn mặt làm cái này quân vương?" Ninh Nguyên Hiến gần như gầm thét lên.

Thẩm Lãng từ quan về nhà lời này, xác thực nhói nhói hắn tôn nghiêm.

Lớn không chơi xấu a!

Ta Ninh Nguyên Hiến liền là không trả tiền lại, liền là không bắt Thẩm Lãng, ngươi năng lực ta gì?

Đương nhiên, khả năng này sẽ dẫn đến Đại Viêm đế quốc cùng Ẩn Nguyên hội chế tài.

Nhưng Đại Viêm đế quốc luôn không khả năng vì vậy mà xuất binh đi.

Thẩm Lãng không nói gì, cũng chỉ là lẳng lặng viết đơn xin từ chức.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng, ta biết ta từng để cho người thất vọng qua, hai mươi mốt năm trước Khương Ly bệ hạ hủy diệt về sau, ta làm bảo trụ vương vị đi cầu Chúc Hoằng Chủ, bỏ rơi tâm ta yêu vợ cả thê tử, dẫn đến hắn buồn bực sầu não mà chết, đồng thời đem Ninh Hàn đưa đi Thiên Nhai Hải Các, ngay lúc đó ta là mềm yếu, ta thỏa hiệp. Trong lòng ta biết bởi vì chuyện này, Thái tử cùng Ninh Hàn đến bây giờ đều tại nội tâm chỗ sâu xem thường ta."

Đây là quốc quân Ninh Nguyên Hiến tâm ma.

Cũng là hắn sỉ nhục.

Năm đó hắn nhiệt huyết sôi trào dự định đi theo Khương Ly bệ hạ.

Mà Khương Ly hủy diệt về sau, hắn cũng cơ hồ tao ngộ tai hoạ ngập đầu. Hắn không thể kháng trụ Đại Viêm đế quốc áp lực, thỏa hiệp.

Từ đó về sau, Chúc Hoằng Chủ trở thành Tướng phụ, trở thành Việt Quốc văn thần lãnh tụ.

Cái tâm ma này đại khái đời này đều khứ trừ không xong.

Trừ phi Ninh Nguyên Hiến có thể tại cùng một cái vị trí bên trên lại một lần nữa đứng lên.

Nếu không chỉ cần ngươi cái eo đã từng bị đánh gãy qua, như vậy tại trong mắt mọi người eo của ngươi mãi mãi cũng không thẳng lên được.

Cũng chính bởi vì vậy, Ninh Nguyên Hiến tại về sau mới đặc biệt để ý quân vương tôn nghiêm.

Đương nhiên Chúc Hoằng Chủ cũng hiểu chuyện, cứu vãn cục diện về sau không có phong mang tất lộ, ngược lại vô cùng thu lại, mọi chuyện không giành trước, đem tất cả vinh quang đều lưu cho quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Lúc này mới khiến cho quan hệ của hai người như là phụ tử.

Cũng chính bởi vì từng chịu đựng dạng này sỉ nhục, Ninh Nguyên Hiến mới có thể như thế hư vinh.

Nhưng hắn ở sâu trong nội tâm phi thường biết rõ, cái kia đoạn khuất nhục là vĩnh viễn rửa không sạch.

Nhất là hắn cái kia vương hậu Chúc thị, vô cùng ngạo mạn, cao cao tại thượng, phảng phất tại mọi thời khắc đều đang nhắc nhở, không có ta Chúc thị ngươi Ninh Nguyên Hiến vương vị đã sớm khó giữ được.

"Thẩm Lãng, ngươi tin tưởng ta, ngươi tin tưởng ta. . ." Ninh Nguyên Hiến nói: "Lần này, ta nhất định chống lại đến cùng, Ẩn Nguyên hội mơ tưởng để ta khuất phục."

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ngài vẫn là quá tính tình, mặt không đủ dày, tâm không đủ đen. Hai mươi năm trước ngài là bỏ rơi vợ cả, ngài là hướng Chúc thị khúm núm qua, nhưng thì tính sao? Vì sao việc này ngược lại trở thành ngài khúc mắc?"

Nghe được Thẩm Lãng lời này, Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc?

Chẳng lẽ cái này cũng không tính sỉ nhục sao?

Này bằng với cái eo đã từng bị người đánh gãy qua a.

Nhưng là theo Thẩm Lãng, trong lịch sử cái eo bị đánh gãy qua quân vương nhiều.

Việt Vương Câu Tiễn nằm gai nếm mật liền không nói.

Hán Cảnh Đế, ngưu không ngưu bức?

Đại Hán vương triều chí cao vô thượng Hoàng đế.

Bảy quốc chi loạn thời điểm, còn không phải chịu không áp lực cực lớn, chém ngang lưng tâm phúc của mình Triều Thác.

Hắn cũng coi là sỉ nhục, nhưng không có trở thành tâm ma.

Diệt đi bảy quốc chi về sau, hắn như thường là anh minh đế vương.

Không chỉ như thế, Hán Cảnh Đế đã từng cỡ nào coi trọng chất đều, kết quả còn không phải ngồi nhìn đối phương bị làm chết.

Tể tướng Chu Á Phu công lao bao lớn? Đối Hán Cảnh Đế cơ hồ là tái tạo chi ân, bình định bảy quốc chi loạn công thần lớn nhất.

Kết quả còn không phải bị Cảnh Đế chơi chết.

Vị này Lưu Khải bệ hạ nhưng có nửa điểm tâm ma sao?

Vị này Ninh Nguyên Hiến gánh cay nghiệt thiếu tình cảm danh tiếng, nội tâm lại cực kỳ trọng tình.

Vì lẽ đó, hắn cũng trở thành không một cái ngưu bức quân vương.

Bất quá dạng này ngược lại để Thẩm Lãng cảm thấy, Ninh Nguyên Hiến càng có nhân vị một chút, càng giống là một phàm nhân.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ngài cùng Tể tướng Chúc Hoằng Chủ nhất định là muốn quyết liệt, hoàn toàn không cần vì vậy mà sầu não. Bởi vì tại Chúc Hoằng Chủ trong lòng nhưng thật ra là đem mình làm Đại Viêm đế quốc thần tử, mà không phải Việt Quốc thần tử, hắn chuyện làm cũng chỉ bất quá là vì đế quốc nhất thống thế giới làm đi đầu a."

"Vì lẽ đó ta từ vừa mới bắt đầu liền không ủng hộ Thái tử Ninh Dực kế vị, sau lưng của hắn đứng Chúc thị cùng Ẩn Nguyên hội, đại biểu hoàn toàn là Đại Viêm đế quốc lợi ích. Một khi hắn kế vị là vua, cái kia tương lai Việt Quốc vẫn là Việt Quốc sao? Liền không tốt nói."

"Chúc Hoằng Chủ những năm này vẫn luôn phi thường điệu thấp, rõ ràng là thiên hạ văn thần lãnh tụ, nhưng tuyệt đại bộ phận thời điểm đều đợi trong nhà cáo ốm không ra, chỉ sợ đoạt ngài nửa điểm danh tiếng. Thực ra cũng không phải là hắn không tham quyền, mà là hắn càng thêm mưu tính sâu xa. Mặt ngoài hắn bảo đảm chính là Thái tử, nhưng trên thực tế hắn bảo đảm chính là Đại Viêm đế quốc lợi ích."

"Ta từng để cho bệ hạ ngài làm Kim Mộc Thông hướng Chúc Nịnh cầu hôn, nếu như Chúc Hoằng Chủ là Việt Quốc thần tử, cái kia thoáng tiếp nhận cái này cành ô liu, phóng thích một chút xíu thiện ý lại như thế nào đâu? Kết quả hoàn toàn không có!"

"Ta cùng ý của bệ hạ phi thường rõ ràng, coi như Ninh Chính điện hạ kế vị, Chúc thị vẫn như cũ là thiên hạ văn thần lãnh tụ, địa vị nửa điểm không giảm. Vì sao Chúc Hoằng Chủ một cái từ chối, chẳng lẽ hắn cứ như vậy yêu thương Ninh Dực? Chưa chắc đi! Ninh Dực cũng không phải vương hậu thân nhi tử, cũng chỉ là nhận làm con thừa tự mà thôi."

"Lại có, ta còn có cấp độ sâu lời nói cũng không nói đến. Kim Mộc Thông có thể cưới Chúc Nịnh, cái kia tương lai Ninh Chính điện hạ cũng có thể cưới Chúc thị con gái làm vợ đồng thời lập làm vương hậu. Ninh Chính điện hạ thê tử Trác thị mặc dù hiền lành, nhưng dù sao không có sinh dưỡng, mà lại là thương nhân con gái, tương lai rất khó trở thành vương hậu. Kim Mộc Thông cùng Chúc Nịnh thông gia vẻn vẹn chỉ là một lần thử nghiệm nhỏ dò xét mà thôi!"

"Nhưng Chúc Hoằng Chủ chém đinh chặt sắt cự tuyệt!"

"Về sau tế thiên đại điển sự tình, Ẩn Nguyên hội sự tình, đều chứng minh một việc. Chúc Hoằng Chủ hai mươi năm qua khiêm nhượng là giả, đây chẳng qua là không có xâm phạm đến gốc rễ của hắn lợi ích, một khi xâm phạm, hắn liền sẽ hóa thành mãnh hổ phệ nhân!"

Nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, Ninh Nguyên Hiến ngồi xuống, vểnh tai lắng nghe.

Thẩm Lãng lại nói: "Còn có Tiết thị gia tộc và Chủng Nghiêu, hai nhà này mặt ngoài nhìn là Việt Quốc thần tử, nhưng tại mọi thời khắc đều tại hướng Đại Viêm đế quốc nịnh nọt, Chủng Sư Sư cùng Đại Viêm đế quốc võ thân vương con trai ra mắt một chuyện, Chủng Nghiêu tâm tư rõ rành rành. Còn có Vũ An bá Tiết Triệt, lúc trước hắn làm ngài chưởng quản Hắc Thủy Đài, về sau thường trú Đại Viêm đế quốc, phụ trách Việt Quốc ngoại giao cùng tình báo. Lần này Ẩn Nguyên hội đoạt ta trống không số không huyết mạch người, Hắc Thủy Đài liền liên tục không ngừng làm Ẩn Nguyên hội cung cấp tình báo. Còn không chỉ như thế, ngay tại Ẩn Nguyên hội cướp đoạt ta trống không số không huyết mạch người trước đó, Phù Đồ Sơn đệ tử Ngô Tuyệt đến đây tìm ta, đại biểu Phù Đồ Sơn nghiêm trọng cảnh cáo ta, không được tiếp tục cải tạo huyết mạch thí nghiệm, đồng thời muốn đem hiện hữu thành quả nghiên cứu hoàn toàn nộp lên."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nghe được cái này, lập tức ánh mắt bỗng nhiên co rụt lại.

Hắn là thông minh người, ngửi được một cỗ cực kỳ nguy hiểm tín hiệu.

Thẩm Lãng nói: "Kết quả, ta liên quan tới trống không số không huyết mạch nghiên cứu báo cáo, rất nhanh rơi vào Ẩn Nguyên hội trong tay. Đối phương luyện kim sư lập tức thông qua ta viết thủ đoạn, còn có Phù Đồ Sơn tương quan nghiên cứu ghi chép, đối những người kia tiến hành huyết mạch kiểm trắc, xác định cái này 3,700 người số không huyết mạch người thân phận."

"Bệ hạ, Chủng thị trong bóng tối nịnh nọt Đại Viêm đế quốc, Tiết thị sao lại không phải? Yến Nan Phi cùng Phù Đồ Sơn quan hệ có không tầm thường mật thiết, mà tại tiêu diệt Khương Ly bệ hạ một chuyện bên trong, Phù Đồ Sơn đóng vai cường điệu muốn nhân vật. Khương Ly bệ hạ hủy diệt về sau, Phù Đồ Sơn cũng là lớn nhất kẻ thu lợi, Phù Đồ Sơn cùng Đại Viêm đế quốc quan hệ cũng cực kỳ mật thiết."

"Vì lẽ đó, ngài Thái tử cùng Tam vương tử Ninh Kỳ, đều đã không kịp chờ đợi cùng Đại Viêm đế quốc cấu kết."

"Hai vị này vương tử không quản cái nào thượng vị, tương lai Việt Quốc địa vị đều rất khó nói. Chỉ có Ninh Chính điện hạ, trong mắt của hắn chỉ có Việt Quốc, mà lại không sợ hãi chút nào, tràn ngập thịt nát xương tan ý chí."

Ninh Nguyên Hiến tỉnh táo lại, cầm lấy ấm trà, tại Thẩm Lãng trên ly đổ đầy nước trà.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Đại Viêm đế quốc diệt Khương Ly bệ hạ về sau, vốn nghĩ thừa thế xông lên diệt đi thiên hạ chư quốc, nhất thống phía đông thế giới. Nhưng là toàn bộ phía đông thế giới quá lớn, tung hoành vạn dặm. Mà lại Đại Viêm đế quốc nội bộ cũng rắc rối khó gỡ, diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong! Vì lẽ đó Đại Viêm đế quốc mở ra tân chính, tiếp lấy tiêu diệt Khương Ly bệ hạ chi uy, quét ngang nội bộ đế quốc uy tín lâu năm quý tộc, môn phiệt quân đầu, triệt để quân chủ tập quyền hóa. Đi qua thời gian mười mấy năm, Đại Viêm đế quốc tân chính đã tiếp cận hoàn thành."

"Mà một khi Đại Viêm đế quốc hoàn thành triệt để quân chủ tập quyền, tiếp xuống liền muốn chiếm đoạt chung quanh chư quốc."

"Đương nhiên, ta nói một câu nói thật, đương kim Đại Viêm đế quốc Hoàng đế bệ hạ đúng là một đời hùng chủ, hiếm có hùng chủ. Dạng này người thống nhất thiên hạ cũng không có gì không tốt, nhưng là hắn phong tỏa văn minh, ngu muội dân trí, phảng phất muốn đem toàn bộ thế giới áp chế ở cái nào đó cấp thấp văn minh phương diện, cái này khiến ta đối với hắn tràn ngập địch ý."

Bất quá Hoàng đế bệ hạ nghĩ như thế nào hoàn toàn không có quan hệ gì với Thẩm Lãng, hắn mới sẽ không quan tâm thiên hạ vạn dân, cũng sẽ không để ý văn minh phải chăng tiên tiến, có phải là hay không tiến lên vẫn là rút lui.

Nhưng là, vị này chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ phảng phất nhìn Thẩm Lãng có chút khó chịu.

Cứ việc tại Hoàng đế bệ hạ trong mắt, Thẩm Lãng hoàn toàn là một tiểu nhân vật không quan trọng. Nhưng theo một chút chi tiết bên trong, Thẩm Lãng vẫn là nhìn ra được Đại Viêm đế quốc thái độ đối với hắn, vô cùng không hữu hảo.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Như lời ngươi nói, vậy ta Việt Quốc chẳng phải là vô cùng nguy hiểm?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Là rất nguy hiểm, có thể Đại Viêm đế quốc một khi muốn chiếm đoạt thiên hạ, chư quốc sẽ không thúc thủ chịu trói. Đứng mũi chịu sào không phải chúng ta, bởi vì chúng ta Việt Quốc dù sao không có cùng Đại Viêm đế quốc đại quy mô giáp giới, cần nhất lo lắng ngược lại là Ngô quốc. Mà lại Hoàng đế bệ hạ đã tại vị bốn mươi mấy năm, năm nay đã bảy mươi ba tuổi! Đối toàn bộ đế quốc việc cấp bách có lẽ là hoàng vị thuận lợi quá độ, mà không phải thống nhất thiên hạ. Cho nên chúng ta chí ít còn có thời gian mười năm, ứng đối Đại Viêm đế quốc khuếch trương!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi đã đem lời nói đến như thế rõ ràng, vậy tại sao còn phải từ quan về nhà? Làm không lưu lại tới phụ tá Ninh Chính, hắn căn bản là không thể rời đi ngươi."

"Không. . ." Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ ngài sai, ta thực ra sẽ không phụ tá người! Ta sẽ chỉ đỗi người, sẽ chỉ diệt địch!"

Như thế thật.

Cho đến bây giờ, Thẩm Lãng đều là oán trời oán đất đỗi không khí.

Đối với chính vụ, hắn hoàn toàn đụng đều không động vào.

Thậm chí đối quân vụ cũng không động vào.

"Mà lại Ninh Chính điện hạ thực ra cũng không quá cần người khác phụ tá, cá nhân hắn năng lực mạnh phi thường." Thẩm Lãng nói: "Có lẽ hắn không phải thông minh nhất, nhưng tuyệt đối là nhất kiên định, nhất có kiên nhẫn, nước chảy đá mòn, mài sắt thành kim, nói liền là hắn loại người này."

"Mấu chốt nhất là, nếu như ta vẫn như cũ lưu tại quốc đô, ngài cùng Chúc thị mâu thuẫn liền sẽ triệt để kích thích, ngài cùng Đại Viêm đế quốc mâu thuẫn cũng sẽ kích thích, đây đối với tiếp xuống chiến cuộc phi thường bất lợi."

"Tại thiên hạ người xem ra, Ninh Chính điện hạ hoàn toàn là dựa vào ta mà quật khởi. Chỉ cần ta vừa đi, cái kia tại thiên hạ mắt người bên trong, Ninh Chính điện hạ cơ hồ liền xem như đoạt dòng chính thất bại, tại Thái tử cùng Tam vương tử trong mắt, hắn cũng mất đi uy hiếp."

"Gần nhất Ninh Chính điện hạ đã quá loá mắt, đạt được chỗ tốt quá nhiều, hắn cần giấu tài, đem trước đó thắng lợi thành quả củng cố!"

"Mà lại ta trước đó cũng đã nói, ta trợ giúp Ninh Chính điện hạ đoạt dòng chính hàng đầu mục tiêu, liền là để hắn thu hoạch được ngài tán đồng, mà lúc này trên một điểm này cũng thành công một nửa. Tiếp xuống ta rời đi, ngài cũng càng thêm có thể thấy rõ ràng Ninh Chính điện hạ năng lực, nhìn hắn có phải hay không rời đi ta về sau liền không gượng dậy nổi? Vẫn là càng phát ra xuất sắc?"

"Mà lại ta một khi rời đi, ngài cùng Chúc thị, ngài cùng Đại Viêm đế quốc, thậm chí ngài cùng quần thần quan hệ cũng có thể được thật to hòa hoãn. Đại chiến buông xuống, đây đối với ngài phi thường trọng yếu."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Ý của ngươi là ta lại thỏa hiệp một lần?"

"Đúng!" Thẩm Lãng nói: "Mà lại muốn thỏa hiệp đến tương đối triệt để, muốn để ta rời đi đến tương đối khó có thể, một loại gần như lưu vong rời đi. Để Ẩn Nguyên hội thống khoái, Thái tử thống khoái, quần thần thống khoái! Lúc này đại khái liền cần Biện Tiêu Công tước phối hợp, lúc đầu Biện phi thích hợp hơn, nhưng là nàng quá ôn nhu, không làm được loại này xấu gương mặt."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy ngươi lúc nào thì trở về?"

Thẩm Lãng nói: "Mấy tháng sau!"

Ninh Nguyên Hiến trầm mặc chốc lát nói: "Ngươi. . . Đối phương nam chiến cuộc phi thường bi quan? Ngươi cảm thấy Việt Quốc sẽ thua?"

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, trước đó chúng ta Việt Quốc cùng Sa Man tộc đại chiến vô số lần, ngài đối Sa Man tộc hẳn là từ phi thường ấn tượng khắc sâu, ngài cảm thấy thế nào?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Phảng phất mỗi người đều là bệnh tâm thần, không sợ chết bệnh tâm thần."

"Đúng!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Sa Man tộc so Khương quốc còn muốn dữ dằn, mấy trăm năm qua đều tại chiến đấu, mà lại tuyệt đại bộ phận thời điểm đều là Sa Man tộc nội chiến. Mỗi một lần chúng ta Việt Quốc cùng Sa Man tộc đại chiến, đều là lấy nhiều đánh ít, mà lại đều đang lợi dụng Nam Âu quốc làm pháo hôi, nhưng kỳ thật lực chiến đấu của chúng ta là không bằng Sa Man tộc, nhất là tại phương nam nhiệt đới trong rừng. Ta gặp qua rất nhiều Sa Man tộc võ sĩ, Khương vương A Lỗ Na Na dưới trướng có một chi tinh nhuệ lính đánh thuê, toàn bộ là Sa Man tộc võ sĩ. Tây Vực chư quốc bên trong cường đại nhất đấu nô, cũng đều là ra ngoài Sa Man tộc. Cái chủng tộc này sức chiến đấu phi thường bưu hãn, chỉ bất quá vẫn luôn không có thống nhất qua, như là năm bè bảy mảng. Mà bây giờ Căng Quân muốn thống nhất toàn bộ Sa Man tộc, đem cái này sức chiến đấu bạo mạnh chủng tộc ngưng tụ trở thành một chi chiến đao, tăng thêm có Đại Kiếp Tự cùng Tây Vực các nước ủng hộ, cứ việc chúng ta Việt Quốc tại Nam Âu quốc chiến trường có mười mấy vạn đại quân, nhưng ta đối với cục diện chiến đấu vẫn là vô cùng bi quan."

Ninh Nguyên Hiến đi vào địa đồ trước mặt.

Phát hiện Sa Man tộc địa bàn bị Thẩm Lãng tô tô vẽ vẽ rất nhiều chỗ.

Thẩm Lãng lại nói: "Ta tại Khương quốc dạo qua mấy lần, ngài là không biết Căng Quân tại Tây Vực chư quốc, tại Sa Man tộc võ sĩ, thậm chí tại Khương quốc võ sĩ trong suy nghĩ là bực nào anh minh thần võ, quả thực liền là trên trời rơi xuống người, bị cái gọi là Sa Man tộc coi là lớn nhất anh hùng. Ưng Dương đã từng nói cho ta, mặc dù hắn hiệu trung với A Lỗ Na Na nữ vương, nhưng hắn dưới trướng rất nhiều Sa Man tộc võ sĩ, đều muốn đi đầu quân Căng Quân. Hắn bây giờ đã trở thành toàn bộ Sa Man tộc hi vọng, có được đáng sợ lực ngưng tụ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy ngươi cảm thấy người này liền không thể chiến thắng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tại Sa Man tộc phương nam rừng cây tác chiến, quân đội nhiều không bằng tinh! Vì lẽ đó ta muốn luyện một chi hoàn toàn thích hợp tại tác chiến ở vùng núi Niết Bàn quân, siêu cấp thần xạ thủ quân. Ta lần này từ quan về nhà, một là làm né tránh Đại Viêm đế quốc cùng Ẩn Nguyên hội phong mang, hai là làm hòa hoãn ngài cùng Chúc thị mâu thuẫn, ba là vì ngăn ngừa để ngũ vương tử Ninh Chính trở thành mục tiêu công kích. Còn có trọng yếu nhất nguyên nhân, ta cần đầy đủ thời gian cùng tinh lực đi chuẩn bị đối phó Căng Quân, đây là ta từ trước tới nay mạnh nhất địch nhân."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi là muốn để cục diện trở lại quỹ đạo, để Thái tử một lần nữa cùng Ninh Kỳ đấu, mà Ninh Chính thì an tĩnh tại quốc đô trưởng thành."

"Đúng!" Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó trước khi đi, ta có mấy cái đề nghị."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi nói!"

Thẩm Lãng nói: "Thứ nhất, ta xám xịt rời đi quốc đô về sau, ngài liều mạng cất cao Tam vương tử Ninh Kỳ địa vị, trực tiếp đem Thiên Bắc hành tỉnh cho hắn, sắc phong hắn làm Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc. Đem Tiết Triệt triệu hồi trong nước, để hắn đảm nhiệm Thiên Việt trung đô đốc."

Quốc quân nghe không khỏi kinh ngạc.

Cứ như vậy, Tam vương tử Ninh Kỳ thế lực liền tăng vọt.

Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ, Thiên Bắc hành tỉnh, Thiên Việt thành ba khu đều thuộc về Ninh Kỳ, thiên hạ tổng cộng năm cái đô đốc, Tam vương tử nhất hệ chiếm ba cái.

Thái tử nhất hệ, miễn cưỡng chỉ có một cái Thiên Nam hành tỉnh, Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc vị trí này đến bây giờ cũng còn không có định ra tới đâu.

Cứ như vậy, Thái tử cùng Tam vương tử bởi vì Thẩm Lãng mà ngắn ngủi kết minh, nháy mắt liền sẽ vỡ tan.

Thẩm Lãng nói: "Kể từ đó, Thái tử nhất hệ lại muốn tới cầu ngài, thậm chí Chúc Hoằng Chủ lại sẽ lại một lần nữa hướng ngài thỏa hiệp! Dù sao Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Thái tử nhất hệ nhất định phải được, còn cần ngài sắc phong. Mà lại ta cùng Ninh Chính điện hạ lúc này là thiên hạ quần thần công địch, chỉ cần ngài ân sủng rời xa chúng ta, ngài lập tức liền sẽ trở thành cao cao tại thượng siêu nhiên trọng tài. Bởi vì quần thần có ủng hộ Ninh Kỳ, có ủng hộ Ninh Dực, duy chỉ có không có ủng hộ Ninh Chính điện hạ."

"Tóm lại ta không tại quốc đô thời điểm, bệ hạ trên thái độ tiếp tục rời xa xa lánh Ninh Chính điện hạ, yên tâm hắn nhất định gánh vác được. Ngài liều mạng ân sủng Tam vương tử Ninh Kỳ, mà lúc này đây Thái tử liền sẽ lòng nóng như lửa đốt, hắn sẽ trăm phương ngàn kế nghĩ biện pháp vãn hồi cục diện, tại thanh thế bên trên triệt để chiến thắng Ninh Kỳ. Mà Nam Âu quốc chiến trường liền trở thành hắn lựa chọn tốt nhất, dù sao năm đó ngài liền là dựa vào đánh thắng Ngô Việt đại chiến mà thanh thế kinh thiên, nhất cử đánh bại Ninh Nguyên Vũ đăng cơ làm vua, Thái tử Ninh Dực khẳng định muốn phục chế ngài kỳ tích."

Nếu như Thẩm Lãng không có đoán sai, Chúc thị gia tộc nhất định sẽ tại Nam Âu quốc chiến trường đầu nhập hải lượng tài nguyên, thậm chí Ninh Hàn công chúa cũng sẽ nghĩ biện pháp tương trợ. Tại Nam Âu quốc chiến cuộc thuận lợi nhất thời điểm, Thái tử Ninh Dực nhất định sẽ nghĩ biện pháp xuôi nam, cướp đoạt Nam Âu quốc chiến thành quả thắng lợi.

Lập tức, Ninh Nguyên Hiến run lên nói: "Nếu như chiến bại, Ninh Dực sẽ chết sao?"

Phụ tử lại thế nào ly tâm, Ninh Dực cũng dù sao cũng là hắn thân nhi tử.

"Không biết." Thẩm Lãng nói: "Căng Quân xảo trá vô song, hắn không có khả năng tổn thương Ninh Dực."

Ninh Nguyên Hiến tin tưởng Thẩm Lãng ánh mắt.

Nhưng là hắn tại nội tâm chỗ sâu, vẫn cảm thấy Nam Âu quốc chiến trường chưa chắc sẽ thua.

Bởi vì tiếp xuống Việt Quốc tại Nam Âu quốc tổng binh lực sẽ vượt qua 13 vạn khoảng cách, đồng thời Nam Âu quốc mấy cái chủ yếu thành thị đều tại Chúc Lâm cùng Ninh La trong tay.

Mấu chốt nhất là Căng Quân từ nhỏ đã là tại trước mắt hắn lớn lên, làm hạt nhân, Căng Quân vận mệnh hoàn toàn nắm giữ ở trong tay của hắn, vì lẽ đó hắn nhìn qua càng giống là kẻ yếu.

Thẩm Lãng luôn mồm Căng Quân lợi hại cỡ nào, thậm chí Hắc Thủy Đài trong tình báo cũng nhiều có nâng lên.

Nhưng là. . . Người cố hữu ấn tượng quá sâu sắc.

Tại Ninh Nguyên Hiến trong suy nghĩ, Căng Quân liền là một cái hạt nhân kẻ yếu.

Mà lại Ninh Nguyên Hiến nội tâm cũng phi thường phức tạp.

Hắn đương nhiên hi vọng trận đại chiến này Việt Quốc sẽ thắng.

Nếu như muốn để Việt Quốc chiến bại làm đại giới mai táng Thái tử danh dự, đổi lấy Thẩm Lãng cùng Ninh Chính quật khởi, đổi lấy Thẩm Lãng ngăn cơn sóng dữ?

Ninh Nguyên Hiến trên tình cảm cũng không chịu nhận.

Vì lẽ đó tại Nam Âu quốc một trận chiến này, Ninh Nguyên Hiến nhất định sẽ dốc hết toàn lực đạt được thắng lợi.

Nhưng là, hắn lại cực kỳ khát vọng Thẩm Lãng trở về.

"Thẩm Lãng ngươi có thể nghĩ tốt, ngươi đi lần này, nếu như cục diện không bằng ngươi đoán, cái kia Thái tử giống như mặt trời giữa trưa. Ninh Chính đoạt dòng chính liền không có chút nào trông cậy vào, mà ngươi cũng hoàn toàn không có tái xuất hi vọng." Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi nhất định phải đi sao?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Ninh Nguyên Hiến thật sâu nhìn Thẩm Lãng một chút.

Người này giống ai đâu?

Bực này phóng đãng không bị trói buộc, thiên mã hành không linh hồn, thật là có chút nhìn quen mắt.

Thật là ghen tị hắn.

Ninh Nguyên Hiến lúc này lại một lần nữa suy nghĩ sâu xa, mình vì sao như thế thích Thẩm Lãng.

Giờ phút này hắn nghĩ đến hiểu thêm.

Theo trong tiềm thức, Ninh Nguyên Hiến cũng vô cùng khát vọng có thể sống đến giống như Thẩm Lãng tiêu sái sảng khoái.

Nghĩ diệt ai liền diệt ai.

Đem Ẩn Nguyên hội tổng bộ san thành bình địa loại này nghe rợn cả người sự tình cũng dám làm ra.

Quá sảng khoái.

Cái kia rõ ràng liền là hắn Ninh Nguyên Hiến lý tưởng a.

"Vậy được, như ngươi mong muốn!" Ninh Nguyên Hiến nói.

Thẩm Lãng chắp tay cong xuống nói: "Bệ hạ, bảo trọng!"

Ninh Nguyên Hiến lúc đầu cũng nghĩ muốn nói Thẩm Lãng ngươi cũng bảo trọng.

Nhưng là. . .

Cái này hỗn đản bảo trọng cái rắm a.

Vĩnh viễn chỉ có hắn hại người khác phần.

"Gặp lại!"

Ninh Nguyên Hiến nói, sau đó rời đi Thẩm Lãng thư phòng, trở về hoàng cung.

Lần này cáo biệt, đại khái muốn rất lâu thời gian mới có thể gặp lại.

Nếu như lại một lần nữa gặp nhau.

Cái kia đại biểu thế cục hết thảy như là Thẩm Lãng đoán.

Việt Quốc cục diện, đã thiên diêu địa động, nguy cơ sớm tối.

. . .

Ngày kế tiếp!

Quốc quân đi gặp Chúc Hoằng Chủ mà bị sập cửa vào mặt một chuyện vẫn là truyền tới.

Tất cả mọi người ngừng thở.

Quân vương cùng Tể tướng, liền xem như quyết liệt?

Ngay sau đó, Đại Viêm đế quốc cùng Viêm Kinh Ẩn Nguyên hội tổng bộ thái độ càng ngày càng mạnh cứng rắn.

Thậm chí đế quốc Liêm Thân Vương đã canh chừng, như Việt Quốc kiên trì quỵt nợ không trả, cái kia đế quốc có thể sẽ đối Việt Quốc khai thác nhất định chế tài.

Cái gọi là chế tài, bao quát chính trị và mậu dịch.

Một khi Đại Viêm đế quốc ý chỉ một chút, chung quanh chư quốc toàn bộ đình chỉ cùng Việt Quốc mậu dịch.

Kết quả kia cũng là phi thường trí mạng.

Quốc quân tạm thời nghẹn ngào.

Hai ngày về sau!

Biện Tiêu Công tước nổi giận đùng đùng xuôi nam.

Chưa từng có trở mặt hắn, trực tiếp tại quốc quân trong thư phòng gào thét.

Dựa vào cái gì?

Thẩm Lãng dựa vào cái gì trực tiếp giết ta Biện thị người?

Hắn chẳng lẽ liền không thể đem Biện Thấm giao cho Biện phi

sao?

Đây là xem thường ta Biện Tiêu sao?

Biện Tiêu Công tước theo hoàng cung rời đi về sau, vọt thẳng đến Trường Bình Hầu tước phủ.

Bỗng nhiên rút ra Huyền Thiết Trọng Kiếm, đem Hầu tước phủ cửa chính bỗng nhiên chém thành nát!

Sau đó, hắn nửa khắc cũng không có lưu lại, rời đi quốc đô, trở về Diễm Châu.

Phảng phất hắn lần này tới quốc đô, cũng chỉ là phát tiết một chút đối Thẩm Lãng lửa giận.

Biện Tiêu Công tước tỏ thái độ, phảng phất là áp đảo lạc đà cuối cùng một cọng rơm.

Quốc quân rốt cục hạ đạt ý chỉ, trách mắng Thẩm Lãng, hạ lệnh hắn bế môn hối lỗi.

Ngay sau đó, lại liên hạ ba đạo ý chỉ hỏi tội.

Thứ nhất tội, tại Thiên Tây hành tỉnh xem mạng người như cỏ rác, khiến lê dân gặp nạn, đồng thời tự mình chém giết trung đô đốc Lương Vĩnh Niên, đại nghịch bất đạo.

Thứ hai tội, tại Huyền Vũ thành chém giết Thiên Việt phủ đề đốc tham tướng, so như mưu phản.

Thứ ba tội, làm bẩn Tam công chúa Ninh Diễm trong sạch.

"

Ba tội về sau, quốc quân hạ lệnh đem Thẩm Lãng theo Thiên Việt phủ đề đốc khu trục, trở về tới Kim thị biệt viện phế tích bên trong.

Hắc Thủy Đài võ sĩ, đem Kim thị biệt viện đoàn đoàn bao vây.

Điệu bộ này, hoàn toàn là muốn đem Thẩm Lãng bắt bỏ tù.

Ngay tại lúc lúc này.

Huyền Vũ hầu Kim Trác thượng tấu chương, biểu thị cực độ cường ngạnh thái độ.

Cái này khiến quốc quân trên triều đình giận tím mặt, giận dữ mắng mỏ Kim Trác ý đồ mưu phản.

Cái này chẳng những không có để quốc quân thỏa hiệp, ngược lại hạ chỉ Hắc Thủy Đài cao thủ tiến vào Kim thị biệt viện, triệt để đem Thẩm Lãng giam lỏng.

Ngay tại lúc lúc này, Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na bắt đầu khu trục Việt Quốc sứ thần.

Vị này nữ vương bệ hạ thái độ hết sức rõ ràng.

Nếu như Việt Quốc dám can đảm bắt Thẩm Lãng, Khương quốc đem trực tiếp đoạn tuyệt với Việt Quốc.

Quốc quân nổi trận lôi đình chi nộ.

Trên triều đình cười lạnh châm chọc, năm đó Tô Nan lũng đoạn Khương quốc ngoại giao, uy hiếp Việt Quốc.

Bây giờ Thẩm Lãng chỉ có hơn chứ không kém a.

Lập tức, toàn bộ triều đình thần tử nhao nhao phụ họa.

Quốc quân lại một lần nữa hưởng thụ được quần thần nhất hô bách ứng tư vị.

Mà lại quần thần chủ động thượng tấu, ta Việt Quốc sắp cùng Căng Quân tiến hành quyết chiến, vì lẽ đó lúc này tuyệt đối không thể làm tức giận Khương quốc.

Thẩm Lãng một cái không có ý nghĩa nhân vật, bỏ qua cho một mạng liền bỏ qua cho một mạng đi.

Quốc quân tức giận đến toàn thân phát run.

Sau đó hạ chỉ tước đoạt Thẩm Lãng hết thảy công danh, hết thảy chức quan, biếm thành thứ dân.

Thậm chí còn có nghe đồn quốc quân muốn đối Ninh Chính động thủ.

Nhưng là Biện phi lấy cái chết chống lại, rốt cục bảo trụ Ninh Chính tước vị cùng chức quan.

. . .

Lê Chuẩn công công tiến về phế phẩm phế tích Kim thị biệt viện tuyên chỉ!

"Tước đoạt Thẩm Lãng hết thảy công danh, hết thảy chức quan, lập tức trục xuất quốc đô, lưu vong hai ngàn dặm, vĩnh viễn không thu nhận, khâm thử!"

"Thẩm Lãng, bệ hạ ý chỉ nói đến rất rõ ràng, ngươi lập tức rời đi quốc đô, nửa khắc đều không cho lưu lại."

"Mà lại , bất kỳ người nào đều không được đưa tiễn, không thể đi cửa chính, muốn đi cửa nhỏ rời đi!"

Ý chỉ hạ đạt về sau!

Thẩm Lãng mang theo Kim Mộc Thông, Băng nhi, tiểu bảo bảo, Kiếm Vương Lý Thiên Thu vợ chồng, võ si Đường Viêm chờ rải rác mấy người, chật vật rời đi quốc đô.

Thê lương vô cùng!

Hơn một năm nay đến, Thẩm Lãng tại quốc đô có quốc quân sủng ái cùng tín nhiệm, hoàn toàn là hô phong hoán vũ, ương ngạnh vô cùng. Mỗi một lần đều trùng trùng điệp điệp, động một tí mấy trăm hơn ngàn người đi theo. Uy phong lẫm liệt, ương ngạnh vô cùng.

Mà lại mặc dù chỉ là một cái lục phẩm tiểu quan, nhưng mỗi một lần đều nghênh ngang tại Huyền Vũ đường lớn, Chu Tước đường lớn trung ương rong ruổi.

Hiện tại thế nào?

Chỉ có thể mang theo chỉ là hai mươi mấy người, cùng một đám lão bách tính cùng một chỗ, đi bên cạnh tiểu đạo, xám xịt theo cổng tò vò rời đi.

Bực này chật vật tư thái, hoàn toàn như là chó nhà có tang!

Đám người nhìn đến, nhao nhao phỉ nhổ.

Thẩm Lãng bực này lộng thần, hưng cũng đột nhiên chỗ này vong cũng chợt chỗ này!

Trước đó oai phong lẫm liệt, mà bây giờ thê thảm không chịu nổi, thật sự là tạo hóa trêu ngươi.

. . .

Thẩm Lãng rời đi quốc đô, hết thảy hết thảy đều kết thúc!

Quốc đô hết thảy, đi vào quỹ đạo!

Diễm Châu, Uy Vũ Công tước phủ.

Biện Tiêu cùng Trương Xung ngay tại đánh cờ!

"Xung công, ta trước đó là nửa điểm không coi trọng Ninh Chính, cũng căn bản không có muốn ủng hộ hắn ý tứ, đối Thẩm

Lãng cũng là đủ kiểu không quen nhìn." Biện Tiêu nói: "Thậm chí nhìn hắn chỗ nào đều chán ghét."

Trương Xung nói: "Hiện tại như thế nào?"

Biện Tiêu nói: "Kẻ này rất không tầm thường, phi thường không tầm thường. Như Ninh Chính đứa nhỏ này có tiền đồ, ta tương lai có thể ủng hộ hắn."

Trương Xung cười nói: "Chúng ta!"

Biện Tiêu cười to nói: "Đúng, chúng ta! Chúng ta mới thật sự là cùng chung chí hướng, mà không phải lợi ích cấu kết bè đảng!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 335: Đối Chúc Thị Khai Hỏa! Thái Tử Run Rẩy! Lãng Gia Đại Sự

(mọi người giao thừa vui vẻ, vạn sự như ý)

Thẩm Lãng thời điểm ra đi, ngũ vương tử Ninh Chính không có đi đưa tiễn.

Quốc đô thần dân nhao nhao mắng hắn vong ân phụ nghĩa, nếu không phải Thẩm Lãng ngươi Ninh Chính hiện tại vẫn là một cái phế vật, đâu có thể nào tấn thăng Hầu tước, càng không có khả năng làm cái này Thiên Việt Đô đốc.

Mặc dù bệ hạ ý chỉ nói bất luận kẻ nào không thể đưa tiễn, nhưng người khác không đưa ngươi cũng không đưa, thật sự là bạc tình lương bạc.

Thẩm Lãng thời điểm ra đi, Ninh Chính liền đứng tại Thiên Việt phủ đề đốc chỗ cao nhất, thật dài thở dài.

Duy trì cái tư thế này, ròng rã hai khắc đồng hồ.

Mãi cho đến Thẩm Lãng theo cổng tò vò rời đi quốc đô, hắn mới đứng dậy.

"Thẩm Lãng, ta sẽ không để cho ngươi thất vọng, cám ơn ngươi vì ta làm đây hết thảy."

. . .

Mà Vũ Liệt thì hai mắt đỏ bừng, phảng phất một lần nữa trở lại trước đó cái kia đấu nô.

Liền là muốn giết người.

Công tử đi, không còn có người mang theo các nàng đi tuỳ tiện trương dương.

Đã giảm béo đến một trăm ba mươi tám cân Hàm Nô, đã trở thành một cái mỹ nhân.

Nàng hoàn toàn khóc đến thở không ra hơi.

Ở trong mắt nàng, Thẩm Lãng mới là "Trích Tiên", như là ngọc đồng dạng người.

Nàng cảm thấy mình nếu có năng lực, tuyệt đối sẽ không để Thẩm Lãng chịu một chút xíu ủy khuất.

Đáng tiếc, nàng không có năng lực này.

Bên cạnh Lan tên điên không ngừng mà an ủi nàng.

Hắn đối Thẩm Lãng trong lòng cũng tràn ngập vô hạn cảm kích.

Đương nhiên, cảm kích này cũng không phải là bởi vì Thẩm Lãng khai quật bọn hắn, cũng không phải để hắn cao trung ân khoa khảo thí đầu danh thủ khoa.

Mà là bởi vì Thẩm Lãng tuyệt đối tôn trọng.

Thẩm Lãng là Trường Bình Hầu tước phủ trưởng sử, thậm chí là Ninh Chính điện hạ trụ cột.

Vì lẽ đó Lan tên điên cảm thấy mình tại Ninh Chính bên người nhiều lắm là liền là làm khổ lực, căn bản sẽ không có thực quyền, chỉ có thể là Thẩm Lãng kẻ phụ hoạ.

Nhưng mà. . .

Tại Trường Bình Hầu tước phủ cùng Thiên Việt phủ đề đốc lên, Thẩm Lãng vậy mà là triệt để uỷ quyền.

Tất cả chính vụ, toàn bộ giao cho Lan tên điên, nửa điểm đều không nhúng tay vào.

Ninh Chính cùng Lan tên điên hai cái đều là người mới, ngay từ đầu thật là lảo đảo, sứt đầu mẻ trán.

Nhưng là đi qua mấy tháng chà đạp, hiện tại đã tiến triển rất nhiều.

Lan tên điên cũng cuối cùng từ một cái vô lại kẻ lang thang, dần dần lột xác thành làm một cái quan viên.

Như thế một cái không tham quyền người, Lan tên điên thật đúng là chưa bao giờ thấy qua.

Thẩm Lãng tại quốc đô thời điểm, cũng chỉ làm một việc, vì Ninh Chính điện hạ cùng tất cả mọi người che gió che mưa.

Có thể nói như vậy, mấy tháng này thời gian Ninh Chính vô sự, Lan tên điên bọn người vô sự, Khổ Đầu Hoan vô sự đều là bởi vì Thẩm Lãng che chở.

Có hắn ở thời điểm, liền phảng phất một cái siêu cấp max cừu hận thể, địch nhân tất cả công kích đều hướng Thẩm Lãng một người mà đi.

Mà bây giờ hắn đi!

Nhưng cũng là vì bảo vệ Ninh Chính.

Kẻ sĩ chết vì tri kỷ!

Thẩm công tử, ta sẽ không để cho ngươi thất vọng, ta sẽ không để cho Ninh Chính điện hạ thất vọng.

Mà lúc này Hàm Nô khóc đến rốt cục có thể nói ra lời.

"Ta thầm mến Thẩm công tử hơn một năm, kết quả thật vất vả ta trở nên mỹ lệ, hắn lại đi."

Lập tức Lan tên điên tay cứng ngắc tại không trung.

"Hàm Nô, chúng ta không phải đã nói đi!"

Hàm Nô nói: "Nói là tốt, ta ngưỡng mộ Thẩm công tử, sau đó gả cho ngươi, không được sao?"

Lan tên điên kinh ngạc, khổ sở nói: "Có thể, có thể!"

Rất nhanh hắn nói với mình.

Hàm Nô đối Thẩm công tử nhưng thật ra là tinh thần sùng bái, liền như là năm đó vô số nữ tử sùng bái Khương Ly bệ hạ đồng dạng.

Đây là một loại hư vô mờ mịt tín ngưỡng, căn bản không phải nam nữ yêu.

Ta Lan tên điên hiện tại còn sùng bái Thẩm công tử đâu.

Vì lẽ đó, cái này căn bản liền không tính là nón xanh.

Tuyệt đối không phải!

Ta Hàm Nô là thuần khiết không tì vết!

Ta Lan tên điên không có xanh!

. . .

Thẩm Lãng đi!

Thái tử, Tam vương tử, Ẩn Nguyên hội cười trên nỗi đau của người khác, một người làm quan cả họ được nhờ.

Nhưng là cũng âm thầm buông lỏng một hơi.

Nói thật, Thẩm Lãng người này quá tà môn.

Sức chiến đấu bạo rạp.

Hắn tại quốc đô thời điểm, thật cho người ta áp lực cực lớn.

Hiện tại hắn đi.

Thậm chí có một loại bầu trời sáng sủa cảm giác.

Không có Thẩm Lãng, Ninh Chính liền triệt để phế.

Có thể hay không tự vệ đều là vấn đề lớn, huống chi là đoạt dòng chính?

Hoàn toàn không phải uy hiếp!

Trác Chiêu Nhan cười nói: "Thẩm Lãng người này, chiến thuật phi thường lợi hại, nhưng không có chút nào chiến lược ánh mắt! Hoàn toàn vì mình thống khoái, căn bản không quản về sau, cũng có thể xưng là tầm nhìn hạn hẹp."

Thái tử lại một lần nữa cầm lấy một cái quen thuộc mỹ nhân ngọc điêu giống thưởng thức.

Thẩm Lãng sau khi đi, Thái tử cả người khí chất đều chiếm được tăng lên.

"Chúng ta đem Thẩm Lãng ba ngàn bảy trăm tên số không huyết mạch người cướp đi, Thẩm Lãng điên cuồng trả thù Ẩn Nguyên hội, đem Ân Tế Lâu san thành bình địa, thống khoái là thống khoái, mà lại thủ đoạn kinh diễm rung động cực hạn. Thế nhưng là có ý nghĩa sao? Hoàn toàn không để ý hậu quả!" Trác

Chiêu Nhan cười lạnh nói: "Hắn cũng không nghĩ một chút, Viêm Kinh Ẩn Nguyên hội cỡ nào tức giận? Thậm chí Đại Viêm đế quốc sẽ cỡ nào tức giận? Làm sao có thể tha đến hắn? Hắn coi là quốc quân có thể bảo vệ hắn, thật tình không biết quốc quân người này nhất là cay nghiệt thiếu tình cảm, thời khắc mấu chốt hắn ngay cả mình vợ cả thê tử đều có thể hi sinh, huống chi chỉ là một cái lộng thần? Vì lẽ đó Thẩm Lãng này tặc nhìn như thông minh, thực ra chỉ là một ánh mắt thiển cận, lòng dạ nhỏ mọn tiểu nhân! Hắn cái này nhất lưu thả, liền không có chút nào trông cậy vào!"

Phủ thái tử chủ bộ nói: "Không để ý mình nhỏ yếu sự thật mà đi làm tức giận Ẩn Nguyên hội, quả thực là vô cùng ngu xuẩn."

Trác Chiêu Nhan nói: "Điện hạ, Thẩm Lãng đi, sau đó phải đối Ninh Chính động thủ sao?"

"Muốn, đương nhiên muốn!" Thái tử Ninh Dực nói.

Ngôn Vô Kỵ nói: "Đánh rắn liền muốn triệt để đánh chết, Ninh Chính hưởng thụ không nên có vinh quang, thì nên trả ra đại giới."

Tế thiên đại điển một chuyện, Thái tử Ninh Dực đến bây giờ đều canh cánh trong lòng.

Dựa vào cái gì a?

Tụng xướng tế thiên sơ người chỉ có thể là ta.

Vì sao là Ninh Chính, hơn nữa còn quang mang bắn ra bốn phía?

Liền vẻn vẹn chuyện này, Ninh Chính đáng chết!

Đương nhiên, Thái tử hiện tại sẽ không giết chết Ninh Chính, có thể đợi đến hắn kế vị về sau, liền tuyệt đối sẽ không để Ninh Chính còn sống.

Hiện tại, liền muốn đem hắn theo Thiên Việt Đô đốc vị trí chạy xuống.

Sau đó đang nghĩ biện pháp tước đoạt hắn tước vị, để hắn một lần nữa biến trở về cái kia cà lăm cà lăm phế vật.

Thái tử nói: "Thông tri Thư Đình Ngọc, động thủ đi!"

. . .

'

Ẩn Nguyên hội một chỗ trong căn cứ.

"Chỉ có Ninh Chính ngã xuống, thái tử điện hạ uy nghiêm mới có thể vãn hồi, đây là nghịch lân của hắn, mà lại Thiên Việt phủ đề đốc vị trí nhất định phải đoạt lại!" Trác Chiêu Nhan nói.

Thư Đình Ngọc không khỏi nhíu mày.

Trác Chiêu Nhan nói: "Khổ Nhất Trần giả mạo mã phỉ, giết sạch Lân Hoa công tử Liên Cẩm cả nhà, đồng thời động tư hình giết chết Liên Cẩm cùng Biện Thấm, cái tội danh này còn chưa đủ để Ninh Chính rơi đài sao? Nếu như ngươi cần nhân chứng cùng vật chứng, chúng ta có thể cung cấp."

Thư Đình Ngọc nói: "Thế nhưng là cứ như vậy, rất dễ dàng đem Lân Hoa các bê bối tuôn ra, liền sẽ đem Biện phi cũng lôi xuống nước, thái tử điện hạ nhất định phải ở thời điểm này đắc tội Biện phi cùng Biện Tiêu Công tước sao?"

Trác Chiêu Nhan nói: "Chỉ diệt Ninh Chính, chỉ giết Khổ Đầu Hoan! Không bạo bê bối, giương cung mà không phát, bức bách quốc quân đi vào khuôn khổ."

Thư Đình Ngọc lông mày giãn ra, chuyện này ngược lại là có thể làm.

Trác Chiêu Nhan nói: "Bệ hạ hỏi tội Thẩm Lãng, đem hắn lưu vong, mặt ngoài uy phong lẫm liệt, trên thực tế là gánh không được Ẩn Nguyên hội cùng Đại Viêm đế quốc áp lực thỏa hiệp cầu xin tha thứ. Nhân lúc hắn bệnh, đòi mạng hắn, được một tấc lại muốn tiến một thước vốn là chuyện đương nhiên. Bệ hạ đã thỏa hiệp một bước, vậy thì có bước thứ hai, bước thứ ba! Chúng ta tuôn ra Ninh Chính thành vệ quân giả mạo mã phỉ giết sạch Lân Hoa công tử một nhà sự tình, lại đối Lân Hoa các bê bối giương cung mà không phát, Biện phi thanh danh liền tràn ngập nguy hiểm, vì bảo vệ Biện phi, quốc quân chỉ có thể đi vào khuôn khổ, huống hồ hắn lại không có chút nào thích Ninh Chính."

Thư Đình Ngọc nói: "Thế nhưng là Biện phi thích Ninh Chính."

Trác Chiêu Nhan cười lạnh nói: "Đây chẳng qua là giả mù sa mưa tư thái mà thôi, dù sao Ninh Chính đối với hắn có ân cứu mạng, nếu như không chứa thích Ninh Chính, chẳng phải là lang tâm cẩu phế? Nhưng là quan hệ với bản thân lợi ích thời điểm, Biện phi nhất định sẽ vứt bỏ Ninh Chính. Nàng hoặc là vứt bỏ Ninh Chính, hoặc là thân bại danh liệt. Lân Hoa công tử buôn bán vô tội hài tử, tội ác ngập trời, Biện phi lại còn cho nàng viết lưu niệm, Biện Thấm cũng liên quan đến trong đó, chẳng lẽ Biện phi không phải bọn hắn ô dù? Đến lúc đó Biện phi coi như nhảy vào Nộ Giang cũng rửa không sạch."

"Vì bảo vệ mình, bảo hộ Biện thị, Biện phi nhất định phải hi sinh Ninh Chính!"

Trác Chiêu Nhan chém đinh chặt sắt nói.

Thư Đình Ngọc nói: "Trác cô nương, không biết ngươi có thể phát hiện hay không? Nên Thái tử, Ẩn Nguyên hội, Tam vương tử nhất hệ liên thủ thời điểm, không có gì bất lợi. Chúng ta thành công bắt cóc số không huyết mạch người, gãy Thẩm Lãng Niết Bàn quân vận mệnh. Hơn nữa còn bức bách quốc quân từng bước nhượng bộ thỏa hiệp!"

Trác Chiêu Nhan cười lạnh nói: "Đương nhiên, liền xem như quốc quân cũng không có khả năng lấy một người đối kháng thiên hạ, huống chi mặt trên còn có một cái Đại Viêm đế quốc."

Thư Đình Ngọc nói: "Vì lẽ đó chuyện này, cũng phải ba nhà chúng ta cùng một chỗ xử lý! Ba nhà cùng một chỗ hướng quốc quân tạo áp lực, lại một lần nữa bức bách hắn đi vào khuôn khổ!"

Trác Chiêu Nhan nhíu mày.

Thư Đình Ngọc nói: "Lần này, Ẩn Nguyên hội chẳng lẽ còn muốn tranh đoạt Lan thị mười ngày mới cùng Niết Bàn quân sao?"

Ở trong mắt Trác Chiêu Nhan, mất đi Thẩm Lãng Ninh Chính cũng chỉ là một cái phế vật, không có bất kỳ cái gì sức chống cự, hủy diệt hoàn toàn là dễ như trở bàn tay.

Mà Ninh Chính dưới trướng hai ngàn ba trăm tên vương bài Niết Bàn quân, thậm chí Lan thị mười một huynh đệ đều để người thèm nhỏ dãi không thôi.

Ninh Chính tên này phế vật lại có tư cách gì có được cường đại như vậy quân đội?

Thái tử cơ hồ là muốn nuốt một mình chi này Niết Bàn quân, như vậy, cơ hồ liền là như hổ thêm cánh.

Đây chính là đã luyện tốt vương bài quân đoàn, có thể trực tiếp ra chiến trường đại sát tứ phương.

Thế nhưng là dựa theo Ẩn Nguyên hội lời giải thích, lần này vẫn như cũ ba nhà thế lực cùng một chỗ bức bách quốc quân.

Chỗ tốt kia chẳng phải là lại muốn ba nhà phân?

Thư Đình Ngọc nói: "Ngươi yên tâm, lần này Niết Bàn quân ta Ẩn Nguyên hội không chia của, toàn bộ cho Thái tử cùng Tam vương tử."

Trong mắt bọn hắn, chi này vương bài Niết Bàn quân đã là trong miệng thịt, trong mâm bữa ăn.

Trác Chiêu Nhan nói: "Buồn cười Thẩm Lãng, mỗi ngày làm loại này để cho người khác sử dụng sự tình, ngu xuẩn không thể thành!"

. . .

Trác Chiêu Nhan lại một lần nữa cùng Tiết Tuyết gặp mặt.

"Chúc mừng, chúc mừng!"

"Cùng vui, cùng vui!"

Thẩm Lãng cái này nghiệt súc bị đuổi đi, đương nhiên đáng giá chúc mừng.

Trác Chiêu Nhan nói: "Ba nhà chúng ta liên thủ, không có gì bất lợi, lần này lại chơi một lần như thế nào?"

Tiết Tuyết nói: "Xin lắng tai nghe."

Trác Chiêu Nhan nói: "Diệt Ninh Chính."

Tiết Tuyết kinh ngạc: "Có cần phải sao?"

Không có Thẩm Lãng Ninh Chính liền là phế vật, không có nửa phần uy hiếp, coi như muốn đánh chết chó, có cần phải ba nhà cùng một chỗ liên thủ sao?

Trác Chiêu Nhan nói: "Lan thị mười huynh đệ, đây chính là Khương Ly dư nghiệt huyết mạch người, còn có hơn hai ngàn ba trăm tên vương bài Niết Bàn quân, bọn hắn đi theo Ninh Chính, chẳng phải là phung phí của trời?"

Tiết Tuyết tâm động gật đầu.

Trác Chiêu Nhan nói: "Thái tử nhất hệ ra mặt vạch tội Ninh Chính dưới trướng thành vệ quân, giả mạo mã phỉ, chém giết Lân Hoa công tử toàn tộc, đại nghịch bất đạo, nghe rợn cả người. Tam vương tử nhất hệ ra mặt nghênh hợp, ba nhà chúng ta cùng một chỗ tạo áp lực bệ hạ! Ninh Chính tất diệt, Niết Bàn quân dễ như trở bàn tay!"

Tiết Tuyết nói: "Cái kia Khổ Đầu Hoan đâu?"

Trác Chiêu Nhan cười lạnh nói: "Phế vật ở đâu đều là phế vật, võ công lại cao cũng vô dụng, hắn đã sớm hẳn là chết!"

Tiết Tuyết gật đầu nói: "Có thể!"

Trác Chiêu Nhan nói: "Đến lúc đó, Lan thị mười huynh đệ về Tam vương tử, hai ngàn tên Niết Bàn quân về thái tử điện hạ, ba trăm tám mươi tên Niết Bàn quân về Tam vương tử điện hạ."

Tiết Tuyết nhíu mày, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Được!"

Lần này ra mặt, dù sao chỉ là Thái tử nhất hệ, Tam vương tử nhất hệ tại bên cạnh phụ họa mà thôi.

Ngay sau đó, Tiết Tuyết cười nói: "Quân vương làm được mức này, thật sự là không có gì hay a."

Trác Chiêu Nhan nói: "Ninh Nguyên Hiến cái eo bị đánh gãy qua, lần này lại bị đánh gãy, một cái không thẳng lên được thắt lưng quân vương là không có tôn nghiêm!"

. . .

Tam phương đã thỏa đàm hoàn tất!

Sau đó, Thái tử nhất hệ bắt đầu chọn lựa ra đầu người.

Quốc quân thỏa hiệp, Thẩm Lãng bị lưu vong, Thái tử lại một lần nữa danh tiếng vô lượng.

Dễ như trở bàn tay liền chọn lựa ra mấy cái kẻ đầu têu.

Ngự Sử Đài, Đại Lý Tự, Thiên Việt phủ đề đốc tổng cộng chín cái quan viên, đều đã chuẩn bị kỹ càng vạch tội tấu chương. ,

Ninh Chính chấp chưởng Thiên Việt phủ đề đốc thời điểm, rất nhiều quan viên lá mặt lá trái, Ninh Chính trực tiếp liền đề bạt phía dưới thất bại quan lại thay vào đó, giá không những quan viên này, duy trì phủ đề đốc vận chuyển bình thường, hiệu quả phi thường tốt.

Nhưng những này bị giá không quan viên khẳng định trong lòng tràn ngập oán hận.

Thái tử một tiếng chào hỏi, Ninh Chính dưới trướng những này phủ đề đốc quan viên nhao nhao ra mặt.

Đi qua một ngày thời gian tìm kiếm nhân chứng, chế tạo vật chứng.

Sau đó đem vạch tội tấu chương viết tường tận vô cùng, quả thực thiên hoa loạn trụy.

Chí ít nhìn qua, hoàn toàn là bằng chứng như núi.

Ninh Chính vậy mà để dưới trướng sĩ quan giả mạo đạo tặc giết người toàn tộc, quá kinh dị.

Quả thực coi trời bằng vung a.

Một khi bị tuôn ra, liền là thiên đại tội danh.

Đừng nói cái này chức quan không gánh nổi, thậm chí tước vị cũng không giữ được.

Về phần tự thân xuất thủ Khổ Đầu Hoan, thì hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đương nhiên, cái gọi là nhân chứng cùng vật chứng đều là ngụy tạo.

Thẩm Lãng cùng Khổ Đầu Hoan làm việc cỡ nào cẩn thận, làm sao lại lưu lại dấu vết để lại.

Nhưng đây là chính / trị / đấu tranh, căn bản cũng không phải là thẩm án.

Bức hiếp quốc quân mới là trọng yếu nhất, về phần những chứng cớ này, có thể hướng về thiên hạ bàn giao liền có thể.

Mà thiên hạ vạn dân ngu xuẩn vô cùng lại biết cái gì, còn không phải người khác dẫn đạo cái gì, bọn hắn liền tin tưởng cái gì?

Mà lại Thái tử tin tưởng vững chắc, Đại Viêm đế quốc cùng Ẩn Nguyên hội áp lực vẫn tại.

Ba nhà liên thủ phía dưới, quốc quân nhất định sẽ thỏa hiệp, liền xem như vì bảo vệ Biện phi thanh danh, hắn cũng sẽ thỏa hiệp hi sinh Ninh Chính.

. . .

Cho nên nói, trên thế giới này một khi thỏa hiệp, liền tuyệt đối không được trách địch nhân được một tấc lại muốn tiến một thước.

Lấy đấu tranh cầu hoà bình, thì hòa bình tồn; lấy thỏa hiệp cầu hoà bình; thì hòa bình vong!

Thẩm Lãng vừa mới bị lưu vong mấy ngày, Thái tử, Tam vương tử cùng Ẩn Nguyên hội nếm đến ngon ngọt, chuẩn bị lại một lần nữa càn quét lại đến.

Thật sự là đồ đao xoèn xoẹt hướng Ninh Chính, hướng quốc quân.

Hôm nay triều hội, còn chưa có bắt đầu, thiên hạ quần thần liền đã biết muốn phát sinh cái gì.

Lại một lần nữa tràn ngập gió thổi báo giông bão sắp đến cảm giác.

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ vẫn không có đến, cáo ốm ở nhà.

Trên triều đình, Tam vương tử cùng Thái tử nhất hệ quan viên liếc mắt nhìn nhau, nhao nhao ăn ý gật đầu.

Bọn họ cũng đều biết hôm nay muốn làm gì đâu.

Thái tử diệt Ninh Chính, Tam vương tử phụ họa.

Nguyên bản Tô Nan ở thời điểm, trong triều trung lập phe phái cường đại.

Tô Nan ngược lại, Nam Cung Ngạo thái độ mập mờ, trung lập phe phái bị trọng thương.

Quốc quân bị bệnh về sau!

Toàn bộ trung lập phe phái chim thú tán, nhao nhao dựa vào đến Thái tử cùng Tam vương tử dưới trướng.

Đương nhiên lúc này vẫn như cũ có trung lập phe phái.

Tỉ như Lễ bộ Thượng thư, tỉ như ngự sử đại phu, tỉ như Thượng thư đài xếp hạng thứ ba Lại bộ Thượng thư.

Chức quan đều rất lớn.

Nhưng là gần nhất bọn hắn cũng trầm mặc.

Bọn hắn có thể làm được không phụ thuộc Thái tử đã rất tốt, muốn bọn hắn ra mặt cùng Thái tử quyết đấu, kia thật là làm khó hắn.

Duy nhất có thể bênh vực lẽ phải, đại khái cũng chỉ có tư cách già nhất, con mắt dung không được hạt cát Ninh Khải Vương thúc, nhưng là hắn vị cao mà không có quyền.

Vì lẽ đó một khi Thái tử nhất hệ quan viên ra mặt vạch tội Ninh Chính, triều thần bên trong không ai dám đứng ra vì Ninh Chính biện hộ.

Thái tử liên thủ với Tam vương tử, tuyệt đối là dời núi lấp biển.

Ninh Khải Vương thúc đứng tại trên triều đình, ai cũng không để ý tới, tấm lấy khuôn mặt, Đại tông chính Ninh Dụ Vương thúc đến đây đáp lời, hắn cũng không để ý tới.

Hắn không quen nhìn Ninh Dụ.

Làm Vương thúc, ngươi như vậy nịnh nọt làm cái gì?

Ngươi đường đường Đại tông chính đi nịnh bợ Thái tử, cũng không sợ mất mặt?

Nguyên bản Ninh Khải cực kỳ không quen nhìn Thẩm Lãng, mà bây giờ càng không quen nhìn Thái tử cùng Ninh Kỳ.

Không giống nhân thần.

Làm Thái tử, ngay cả mình thân đệ đệ đều dung không được sao?

Đều đã đem Thẩm Lãng lưu vong, các ngươi còn muốn như thế nào nữa? Còn muốn đem Ninh Chính cũng đuổi tận giết tuyệt?

Vì lẽ đó tiếp xuống Ninh Khải khẳng định muốn bênh vực lẽ phải.

Đáng tiếc a, hắn biết mình một cây chẳng chống vững nhà, cứu vãn không Ninh Chính vận mệnh.

"Bệ hạ giá lâm!"

Theo đại hoạn quan Lê Chuẩn một tiếng hô to.

Ninh Nguyên Hiến uy phong lẫm liệt giá lâm, ngồi tại vương tọa phía trên, trên mặt rất có cao hứng bừng bừng ý.

Trung thần thầm nghĩ, bệ hạ ngươi chỉ sợ cũng miễn cưỡng vui cười đi.

Ngươi vừa mới thỏa hiệp đầu hàng, lưu vong Thẩm Lãng.

Hiện tại chúng ta lại lại muốn một lần động thủ vây công.

Thần tử còn có thể thỏa hiệp, bởi vì thần tử thỏa hiệp là bản phận.

Nhưng quân vương một khi thỏa hiệp đầu hàng, đó chính là tai họa thật lớn.

Tất cả quan viên ánh mắt nhìn về phía Ninh Chính, vẫn như cũ như thế chói mắt. Thẩm Lãng đều đã bị lưu vong, ngươi vì sao không chối từ quan đoạt lại ngươi thương nhân tiểu thê tử bên người đâu?

Triều đình này phía trên, nào có ngươi Ninh Chính chỗ dung thân đâu?

Cái này sấm sét vang dội, sẽ dễ như trở bàn tay đưa ngươi nghiền thành vì bột mịn.

"Có bản tấu đến, không vốn bãi triều!"

Theo Lê Chuẩn lời này một hô.

Thái tử nhất hệ mấy tên quan viên lập tức chuẩn bị ra khỏi hàng, vạch tội Ninh Chính, chính thức khai hỏa, diệt Ninh Chính!

Mà liền tại lúc này, quốc quân bỗng nhiên cười nói: "Đúng, ta vừa mới thu được Ninh Cương Vương thúc tin, hắn nói thân thể có chỗ khó chịu, muốn về quốc đô tĩnh dưỡng."

Lời này mới ra, tất cả mọi người hành quân lặng lẽ.

Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên thả ra một cái lớn nổ.

Ý vị này Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc vị trí để trống?

Thái tử cùng Tam vương tử nhất hệ, cơ hồ trên cổ tóc gáy đều dựng lên.

Toàn bộ Việt Quốc, tổng cộng liền hai cái Đại đô đốc, hai cái trung đô đốc, một cái hạ đô đốc.

Đại đô đốc mới là Đại tướng nơi biên cương đỉnh phong.

"Ninh Cương Vương thúc lao khổ công cao, quả nhân nghĩ đến không làm cho hắn lại tiếp tục vất vả, hẳn là để hắn về quốc đô, cái kia hẳn là cho an bài cái gì vị trí đâu?"

Thượng thư đài!

Tất cả mọi người bản năng nghĩ đến cái này địa phương.

Ninh Cương cùng Chúc Nhung đều là hành tỉnh Đại đô đốc, một khi về quốc đô, cũng chỉ có sắp xếp vào Thượng thư đài.

Thế nhưng là Thượng thư đài số lượng là có hạn , bình thường đều là bốn người, cho ăn bể bụng năm cái.

Nhất định phải có người lui ra đến, mới có thể bổ đi vào một cái.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Tướng phụ lâu dài thân thể không tốt, dưỡng bệnh ở nhà, vì lẽ đó quả nhân nghĩ đến có phải là tại Thượng thư đài lại thêm một cái tướng vị? Lại bộ Thượng thư, ngươi cứ nói đi?"

Lại bộ Thượng thư ra khỏi hàng, khom người nói: "Thượng thư đài sự tình, vượt qua thần chức quyền, xin (mời) bệ hạ càn cương độc đoán."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy được, vậy liền để Ninh Cương Vương thúc trở về đi, Thượng thư đài lại thêm một vị trí, hắn xếp tại vị trí cuối!"

Trong mọi người tim run rẩy.

Ninh Cương là Vương tộc, trước mắt cũng không có biểu hiện ra lập trường của mình, vì lẽ đó vẫn như cũ là thiên hướng về quốc quân.

Ninh Nguyên Hiến tiếp tục nói: "Còn có Xu Mật viện, Tô Nan chết, vị trí này cũng để trống. Xu Mật viện lúc đầu có bốn người, kết quả Biện Tiêu lâu dài không tại quốc đô, Tô Nan lại chết, Nam Cung Ngạo lại muốn Nam chinh, nói cách khác Xu Mật viện chỉ có Chủng Ngạc một người. Chủng Ngạc, ngươi cảm thấy bận bịu sao?"

Chủng Ngạc có thể nói thong thả sao?

Hắn đương nhiên muốn nói, ta không có chút nào bận bịu, Xu Mật viện có ta một người là được rồi.

Nhưng lời này hắn tuyệt đối không thể nói, nếu không tham quyền sắc mặt cũng quá khó coi.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Khải Vương thúc, ngài cũng đã từng là mang binh, hiện tại cũng là Thái tử Thái Bảo, không bằng vất vả một chút, tiến Xu Mật viện hỗ trợ đỉnh một trận, tiếp nhận Tô Nan vị trí như thế nào?"

Ninh Khải ra khỏi hàng, khom người nói: "Thần tuân chỉ!"

Ninh Khải cũng biết mình không có bản lãnh gì, nhưng quân vương có cần, hắn không thể đổ cho người khác. Hắn bản sự khác không có, chỉ có đầu cứng rắn, dám bênh vực lẽ phải.

"Hạ chỉ đi, sắc phong Ninh Khải vì trấn quân đại tướng quân, Xu Mật viện đệ nhị phó sứ."

Quần thần lại một lần nữa phát run.

Hai cái!

Quốc quân trực tiếp đem hai cái Vương tộc nhét vào Thượng thư đài cùng Xu Mật viện.

Nhưng hai địa phương này, thật chỉ có thể quốc quân nói tính, thần tử đã không có quyền lên tiếng.

Liền như là Minh triều, thần tử coi như ngưu bức nữa, coi như ngươi có thể giá không Hoàng đế, cũng không thể tự phong làm thủ phụ, thứ phụ.

Gia Tĩnh nhi tử Long Khánh Đế, đại khái là toàn bộ Minh triều thành thật nhất uất ức hai cái Hoàng đế một trong.

Nhưng coi như như thế uất ức Hoàng đế, cũng có thể che chở lão sư nâng cao hô phong hoán vũ. Long Khánh Đế chết một lần, nâng cao ngưu bức như vậy nhân vật cũng bị Trương Cư Chính cùng Phùng Bảo hai người liên thủ đuổi xuống đài, chết thảm ở trong nhà.

Sau đó, quốc quân Ninh Nguyên Hiến ánh mắt mang theo châm chọc nhìn về phía chúng thần, đây là như là một đám tay sai, chỉ cần một miếng thịt ném xuống, đám người này liền nhao nhao nhào lên, cũng không thế nào bao ăn tướng phải chăng đẹp mắt.

Ninh Nguyên Hiến thanh âm nói chuyện vẫn như cũ nóng bỏng không thôi.

"Không gì hơn cái này vừa đến, Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc chức liền trống chỗ xuống tới, ai có thể gánh chịu nặng như thế mặc cho đâu?"

Lời này mới ra!

Triều đình bên trong phảng phất sôi trào.

Liền như là mồi nhử ném vào hồ nước bên trong, vô số con cá nhao nhao dâng lên.

Thái tử nhất hệ là thật tìm không thấy người.

Trương Tử Húc? Hắn là Thiên Bắc hành tỉnh lớn Đại đô đốc phủ trưởng sử, tấn thăng trung đô đốc miễn cưỡng có thể, trực tiếp tấn thăng Đại đô đốc, không thể nào.

Mà lại, hắn trên người bây giờ ăn hối lộ tội danh còn không có rửa sạch đâu.

Nguyên Thiên Việt Đô đốc Trương Triệu?

Người này bị đoạt chức về sau, đầy bụng bực tức, mà lại theo Đô đốc tấn thăng đến trung đô đốc có thể, trực tiếp tấn thăng đến Đại đô đốc, quá đột ngột.

Lúc này, Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc ra khỏi hàng: "Thần tiến cử Tam vương tử Ninh Kỳ đảm nhiệm Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc!"

Lời này mới ra, toàn trường xôn xao.

Tam vương tử Ninh Kỳ mặc dù biểu lộ vẫn như cũ lãnh khốc, nhưng trong mắt nóng bỏng làm sao cũng không che giấu được, thậm chí hô hấp ra không khí đều là nóng rực.

Thiên Việt trung đô đốc mặc dù cũng không tệ, nhưng dù sao chỉ là trung đô đốc.

Mà lại nơi này là quốc đô a, công công bà bà quá nhiều, liền xem như trung đô đốc cũng rất khó thi triển.

Mà đi Thiên Bắc hành tỉnh liền không giống, chẳng những là Đại đô đốc, mà lại là chân chính một mình đảm đương một phía.

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt nhìn về phía Tam vương tử Ninh Kỳ, lộ ra vẻ tán thưởng: "Mấy năm này Ninh Kỳ đúng là quốc đô làm tốt lắm. Nhưng là, nếu như hắn điều nhiệm Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc, cái kia Thiên Việt trung đô đốc chức liền để trống, nên do ai đảm nhiệm đâu?"

Lần này, toàn bộ triều đình đâu chỉ sôi trào, quả thực liền muốn gào thét.

Thiên gia!

Vậy mà duy nhất một lần muốn quyết định hai cái Đại tướng nơi biên cương chức vụ sao?

Lúc này, Thượng thư đài thứ ba Tể tướng bước ra khỏi hàng nói: "Thần tiến cử Thiên Việt nguyên Đô đốc Trương Triệu, hắn tấn thăng Thiên Việt trung đô đốc, không gì thích hợp hơn."

Thái tử nhất hệ quả nhiên lòng nóng như lửa đốt.

Thượng thư đài Tể tướng cũng nhịn không được ra đoạt vị trí.

Đáng tiếc là Thái tử không thể tự mình mở miệng, nếu không Ninh Dực chỉ sợ đều muốn tự mình lao ra.

Nhưng là nghe được Trương Triệu cái tên này, quốc quân nhíu nhíu mày, nhìn về phía Tam vương tử Ninh Kỳ nói: "Ninh Kỳ, ngươi đảm nhiệm Thiên Việt trung đô đốc phủ nhiều năm, nhất có tâm đắc, ngươi cảm thấy ai tới nhận chức ngươi tương đối phù hợp a?"

Nghe nói như thế, Tam vương tử Ninh Kỳ nội tâm cơ hồ muốn vui mừng đến nổ tung.

Không phải đâu?

Thiên hạ lại có chuyện tốt như vậy?

Ta được đến một cái Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc đã là lớn lao kinh hỉ.

Chẳng lẽ lại, Thiên Việt trung đô đốc cũng phải quy về ta nhất hệ?

Thế nhưng là, hẳn là tiến cử ai đây?

Chủng Ngạc?

Xu Mật viện phó sứ kiêm nhiệm Thiên Việt trung đô đốc?

Không được, quan chức không xứng đôi!

Rất nhanh, Tam vương tử Ninh Kỳ nghĩ đến một người.

Hắn một cái khác nhạc phụ, Tiết Tuyết cha, Vũ An bá Tiết Triệt, Việt Quốc thường trú Viêm Kinh sứ thần.

Hắn là phụ vương dòng chính, bây giờ vẫn tại chưởng quản Việt Quốc ngoại giao cùng tình báo.

Nhưng là. . . Đối với đoạt dòng chính mà nói, chỉ sợ cướp đoạt quốc đô quyền khống chế càng trọng yếu hơn đi.

Lập tức, Tam vương tử Ninh Kỳ nói: "Nhi thần tiến cử Vũ An bá Tiết Triệt."

Lời này mới ra!

Thái tử nhất hệ quan viên cơ hồ muốn nhảy ra.

Ninh Kỳ ngươi tướng ăn quá khó nhìn a.

Đến Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc chức còn không vừa lòng, lại còn muốn để nhạc phụ của mình đảm nhiệm Thiên Việt trung đô đốc.

Cứ như vậy, thiên hạ năm cái đô đốc, ngươi chẳng phải là chiếm đi ba cái.

Thế lực thậm chí lập tức vượt qua thái tử điện hạ?

Lập tức, Thái tử nhất hệ quan viên nhao nhao mình trần ra trận, phản đối Tiết Triệt đảm nhiệm Thiên Việt trung đô đốc.

Ngược lại là không có công kích hắn, mà là nói Việt Quốc trú Viêm Kinh đại thần vị trí này quá trọng yếu, căn bản không thể rời đi Tiết Triệt.

Thái tử cùng Chúc Nhung liếc nhau.

Nhìn ra trong mắt không ổn.

Hôm nay lúc đầu hướng muốn liên thủ Tam vương tử lại một lần nữa bức bách quốc quân thỏa hiệp, triệt để diệt đi Ninh Chính.

Không nghĩ tới, vậy mà diễn biến thành vì đối Thái tử nhất hệ toàn diện khai hỏa.

Quốc quân điên!

Đối Thái tử cùng Chúc hệ tiến hành điên cuồng phản công.

Quả nhiên, Ninh Nguyên Hiến thản nhiên nói: "Tiết Triệt đảm nhiệm Thiên Việt trung đô đốc, phảng phất là một cái không tệ nhân tuyển!"

Lời này mới ra, Thái tử nhất hệ quan viên cơ hồ khắp cả người băng hàn.

Bệ hạ thật điên.

Vì đả kích Thái tử, vậy mà không tiếc hết thảy cất cao Tam vương tử Ninh Kỳ.

Cái này, phải làm sao mới ổn đây?

Thái tử nhất hệ quan viên sắc mặt kịch biến, thất kinh, vạch tội Ninh Chính một chuyện lập tức bị ném đến lên chín tầng mây đi.

Lập tức, Thái tử nhất hệ quan viên nhao nhao quỳ xuống dập đầu, nịnh hót nhìn qua quốc quân.

"Bệ hạ nghĩ lại, bệ hạ nghĩ lại a. . ."

Nhìn thấy một màn này, quốc quân nội tâm vô cùng thống khoái!

Quá mức nghiện!

Thẩm Lãng trước khi đi cho sách lược quả nhiên có hiệu quả.

Quả thực là thành công lớn a.

Thái tử cùng Tam vương tử ngắn ngủi kết minh nháy mắt phá thành mảnh nhỏ.

Hắn Ninh Nguyên Hiến lập tức khôi phục trở thành cao cao tại thượng trọng tài.

Thế là, Ninh Nguyên Hiến cảm thấy còn chưa đủ nghiền, lại thêm một mồi lửa.

"Ninh Khải Vương thúc, Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức trống đi đã lâu, mấy lần nói để Trương Tử Húc tiền nhiệm, nhưng là đi qua mấy lần điều tra, người này chỉ sợ khó mà đảm đương trách nhiệm, cái kia hẳn là để ai đi tốt đâu?"

Lời này mới ra.

Thái tử nhất hệ cơ hồ muốn nhảy dựng lên.

Quả thực từng đợt rùng mình.

Bệ hạ đây là ý gì?

Đây là muốn đổi Thái tử sao?

Thiên hạ năm cái đô đốc, lại muốn đem Thái tử cánh chim nhổ đến sạch sẽ sao?

Ninh Khải Vương thúc thật không có lửa cháy đổ thêm dầu, mà là khom người nói: "Bệ hạ, việc này can hệ trọng đại, nên bàn bạc kỹ hơn!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy được, vậy liền bàn lại! Hôm nay liền trước bãi triều?"

Chính thức bãi triều.

Tam vương tử nhất hệ quan viên tràn đầy phấn khởi, đắc ý phi phàm.

Thái tử nhất hệ quan viên mặt mũi tràn đầy màu đất, ủ rũ, cảm thấy không ổn.

Mới vừa tiến vào đại điện thời điểm, hai phái quan viên còn ăn ý cười một tiếng.

Mà lúc này, phảng phất sinh tử đại địch, trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau.

Tất cả mọi người biết, bệ hạ đây là kéo Tam vương tử chèn ép Thái tử.

Nhưng thì tính sao?

Tam vương tử nhất hệ thích như mật ngọt a.

Bãi triều về sau.

Thái tử sắc mặt tái nhợt, chạy vội hướng phía Chúc Hoằng Chủ phủ đệ mà đi.

Nguy cơ tới.

Bệ hạ đối với hắn khai hỏa, đối Chúc thị khai hỏa!

. . .

Huyền Vũ thành!

Mang thai gần sáu tháng Mộc Lan bảo bối, cơ hồ vui vẻ đến đều muốn nổ tung.

Nàng cặn bã phu quân muốn trở về!

Hai người lại muốn qua một đoạn thời gian trẻ sinh đôi kết hợp sinh hoạt.

Hai người lại muốn vượt qua không biết xấu hổ không có nóng nảy sinh hoạt.

Nàng đã tra được phi thường rõ ràng, mang thai sau ba tháng, tám tháng trước cũng có thể thân mật.

Nàng cơ hồ sớm ba ngày đi đón Thẩm Lãng.

Kết quả càng tiếp càng xa, càng tiếp càng xa, cuối cùng cơ hồ tiếp ra ba trăm dặm.

Rốt cục, nhìn thấy phu quân đội xe.

Mộc Lan quyết định muốn nũng nịu, muốn đùa nghịch giận.

Bởi vì ta mang thai, ta có công lao.

Bất quá bụng có chút lớn, hai người không thể chăm chú ôm.

Nhưng là, ta lại có thể đem phu quân ôm ngang tới.

Đúng, cứ như vậy định!

Khoảng cách đội xe còn có mấy trăm mét thời điểm, Mộc Lan bảo bối chạy như bay.

"Tiểu thư chậm một chút, cẩn thận hài tử, cẩn thận hài tử. . ."

Kết quả vọt tới đội xe trước đó!

Mộc Lan chỉ thấy được Băng nhi cùng Kim Mộc Thông, còn có cái kia xinh đẹp đến kinh người Thẩm Mật tiểu bảo bảo.

Hoàn toàn không gặp Thẩm Lãng thân ảnh.

"Băng nhi, phu quân đâu?"

Băng nhi nói: "Phu quân đi một chỗ, đi gặp một người."

Mộc Lan bảo bối vô cùng thất lạc, cơ hồ muốn khóc lên, nói: "Phu quân đi nơi nào? Đi gặp ai?"

"Ta không biết a, dạng này chuyện bí mật phu quân sẽ không nói cho ta." Băng nhi ôm tiểu bảo bảo nói: "Bảo Bảo, gọi mẹ, gọi mẹ. . ."

Cái này Băng nhi vừa thấy mặt, liền để Thẩm Mật tiểu bảo bảo hô Mộc Lan nương.

Thẩm Mật tiểu bảo bảo trừng lớn đen lúng liếng con mắt, nhìn xem Mộc Lan khuôn mặt, lại nhìn nàng bụng lớn.

Tràn ngập hiếu kì.

Mộc Lan trong lòng một tan, đưa tay nói: "Bảo Bảo, để nương ôm một cái!"

. . .

Thẩm Lãng không có trực tiếp về nhà, mà là đi núi Lạn Ngoa.

Hắn đi gặp một người, một cái truyền kỳ tính nhân vật, một cái tính chất bi kịch nhân vật.

Đại tông sư Lan Đạo!

Đã từng toàn bộ phía đông thế giới nhân vật phong vân.

Trương Xung đã từng bái tại môn hạ của hắn học tập mấy tháng võ công.

Ninh Kỳ cũng đã từng là học sinh của hắn, còn có Ninh Kỳ dưới trướng vô địch mãnh tướng lam bạo, đều là Lan Đạo học sinh.

Hắn không chỉ là võ đạo đại tông sư, mà lại là Việt Quốc đệ nhất cung tiễn đại sư.

Hắn xạ thuật, độc bộ thiên hạ.

Nhưng là hiện tại. . .

Hai tay của hắn hai chân gân mạch đều gãy.

Đại tông sư danh tiếng cũng bị tước đoạt.

Bí mật ẩn cư trên núi Lạn Ngoa, triệt để trở thành phế nhân.

Mà người này, liền là Thẩm Lãng huấn luyện thứ hai chi vương bài Niết Bàn quân nhân vật mấu chốt.

Thậm chí là linh hồn nhân vật.

Nếu có được đến đây người, tuyệt đối như hổ thêm cánh. Thứ hai chi vương bài Niết Bàn quân, liền thành công hơn phân nửa!

Vắng vẻ trong núi.

Thẩm Lãng đi vào một cái nhà tranh trước mặt.

Khom người nói: "Thẩm Lãng bái kiến Lan Đạo đại tông sư, khẩn cầu đại tông sư rời núi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 336: Chúc Hoẳng Chủ Từ Quan! Thẩm Lãng Trở Về Nhà!

Lan Đạo đại tông sư có thể xưng là học trò khắp thiên hạ.

Đời này của hắn tổng cộng thu trên trăm tên đệ tử, có học mấy tháng, có học mấy năm.

Bất quá đệ tử thu nhiều khẳng định liền muốn xảy ra chuyện.

Hắn cuối cùng vẫn đưa tại đệ tử trên thân.

Ước chừng năm năm trước đó, hắn thu được giữa kỳ một người đệ tử mật tín, nói phát hiện một cái thượng cổ di tích.

Những này đại tông sư đối với thượng cổ di tích hoàn toàn không có bất kỳ cái gì sức chống cự, Lan Đạo lập tức liền đi.

Kết quả trở về về sau, hắn tứ chi gân mạch đều bị người làm gãy, trở thành phế nhân.

Từ đó về sau, hắn phảng phất liền theo trên thế giới này biến mất.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu là lão hữu của hắn, cho nên mới biết hắn ẩn cư trên núi Lạn Ngoa.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nói: "Lan Đạo đại sư, Thẩm Lãng đến đây bái kiến."

Một lát sau, nhà tranh bên trong truyền đến một trận thanh âm khàn khàn.

"Không gặp, không gặp!"

"Lý Thiên Thu, ngươi là muốn cùng ta tuyệt giao sao? Lại đem ngươi ẩn cư nơi tiết lộ ra ngoài, ngươi đây là bức ta dọn nhà? Vẫn là bức ta chết?"

Thanh âm này tràn ngập cực đoan trách lệ.

Cùng trong truyền thuyết Lan Đạo đại sư quả thực tưởng như hai người.

Lan Đạo vốn là phi thường sảng khoái nhiệt tình người, nếu không cũng sẽ không thu nhiều đệ tử như vậy.

Lý Thiên Thu cẩn thận hành lễ, đang muốn nói chuyện.

Kết quả hắn thê tử Khưu thị nói thẳng: "Cùng hắn như vậy nói nhảm nhiều làm cái gì?"

Sau đó, nàng trực tiếp liền vọt vào đi, một lát sau liền đẩy ra một cái nam nhân.

Đây chính là Lan Đạo đại sư?

Thân thể khô gầy, tóc như là cỏ dại.

Ngồi tại một cái đầu gỗ trên xe lăn, phảng phất đã mất đi hành tẩu năng lực.

Hai cánh tay quỷ dị vặn vẹo lên, còn không ngừng run rẩy.

Hai tay của hắn hai chân gân mạch bị gãy đến phi thường triệt để a?

Đây là ai cắt a?

Trên thực tế, Lan Đạo đại sư là thế nào tàn phế đến bây giờ đều là một cái bí mật.

Đến tột cùng là rơi vào cạm bẫy? Vẫn là bị người hãm hại? Là ai xuất thủ làm gãy hắn gân mạch?

Hết thảy đều là bí ẩn.

Chính Lan Đạo cũng không nói.

Thẩm Lãng nói: "Lan Đạo đại sư , ta muốn mời ngươi rời núi, dạy ta quân đội luyện tập tiễn thuật, để ngài thiên hạ này mũi tên thứ nhất thuật phát dương quang đại."

"Không đi." Lan Đạo đại sư nói: "Ngươi chẳng lẽ không nhìn thấy, ta hiện tại đã là một tên phế nhân sao? Ta liền bát đũa đều không cầm lên được, chớ nói chi là bắn tên."

Thẩm Lãng tiến lên cẩn thận kiểm tra hắn bị hao tổn gân mạch.

Thật sự là bị thương phi thường triệt để a, không biết gãy bao nhiêu cái, mà lại không có đi qua bình thường trị liệu, những này gân mạch đã loạn dài loạn trèo cùng một chỗ.

Nếu như mổ, lượng công việc sẽ phi thường to lớn.

Thậm chí cần đem rất nhiều gân mạch toàn bộ chặt đứt, lại từng cây phối đôi kết nối vá kín lại.

"Lan Đạo đại sư, ngài thương thế kia ta có thể trị! Muốn khôi phục võ công đoán chừng khả năng không lớn, nhưng là bình thường hành tẩu, bình thường động tác lại là có thể." Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, cũng có khả năng tại trị liệu quá trình bên trong lây nhiễm nhiễm trùng mà chết."

Lan Đạo đại sư kinh ngạc, sau đó khinh thường nói: "Khoe khoang khoác lác, ta đã nhìn khắp thiên hạ danh y, căn bản không ai có thể trị ta thương thế kia."

Xác thực như thế.

Lan Đạo đại sư dù sao học trò khắp thiên hạ, sau khi bị thương hắn mấy người đệ tử khai ra vô số danh y cho hắn chữa thương.

Trương Xung mặc dù chỉ đi theo hắn học tập mấy tháng, nhưng cũng tìm bốn năm cái danh y.

Kết quả, không có một cái danh y có biện pháp.

Mỗi một cái danh y sau khi xem, đều chỉ có một cái thuyết pháp: Không chữa được.

Vì lẽ đó ngay từ đầu chính Lan Đạo còn ôm lấy hi vọng, càng về sau trực tiếp tuyệt vọng, triệt để từ bỏ.

Ẩn cư tại cái này núi Lạn Ngoa lên, không nguyện ý mình bi thảm bộ dáng bị người nhìn thấy.

"Đi, đi, đi. . ." Lan Đạo đại sư bắt đầu đuổi người.

"Lý Thiên Thu ngươi cũng đi!"

Kiếm Vương thê tử Khưu thị trực tiếp đứng trước mặt Lan Đạo nói: "Lão quỷ, ngươi nhìn ta là ai?"

Lan Đạo đại sư kinh ngạc: "Ngươi, ngươi là đồi muội tử?"

"Không phải ta là ai?"

Lan Đạo kinh hãi, Kiếm Vương thê tử Khưu thị thảm trạng hắn là biết được rõ ràng, bên trong đáng sợ kịch độc, thần chí không rõ, toàn thân làn da như là con cóc, thân thể còng xuống như là dã thú.

Trước đó Lý Thiên Thu tìm vô số biện pháp, tìm vô số danh y, cũng căn bản không pháp trị, thậm chí liền nguyên nhân bệnh cũng không tìm tới.

Bây giờ lại bị chữa khỏi?

Cái này sao có thể?

Bất quá Khưu thị là trúng độc, chỉ cần tìm được giải dược liền có thể tốt.

Mà ta Lan Đạo không giống, tứ chi gân mạch toàn bộ gãy, căn bản cũng không khả năng trị thật tốt.

Mà lại Lan Đạo hiện tại đã không dám ôm lấy hi vọng, chỉ muốn này cuối đời.

"Đi, đi, đi, các ngươi đều đi, ta lập tức dọn nhà!"

Lan Đạo đại sư lại bắt đầu đuổi người.

"Lề mề chậm chạp, không phải nam nhân." Kiếm Vương thê tử Khưu thị nói: "Đường Viêm, đem Lan Đạo lão đầu trói đi!"

Võ si Đường Viêm nghe được sư nương mệnh lệnh, không nói hai lời trực tiếp tiến lên đem Lan Đạo lưng đến trên thân, cưỡng ép mang đi.

Lan Đạo giận dữ: "Làm càn, làm càn, các ngươi dưới ban ngày ban mặt vậy mà trói người, buông ta xuống, buông ta xuống!"

Bất quá, coi như hắn la rách cổ họng cũng không người nào để ý hắn.

Đường đường một đời đại tông sư, cứ như vậy bị cưỡng ép mang đi.

. . .

Quốc đô, Chúc Hoằng Chủ nhà.

Thái tử giận tím mặt, trước mặt Chúc Hoằng Chủ hắn cũng không cần che giấu.

"Hắn dựa vào cái gì đối với ta như vậy?"

"Rõ ràng là chính hắn vô năng, vì sao đem tức giận vung đến trên đầu của ta?"

"Cái kia hơn một nghìn vạn nợ nần, là ta thiếu sao? Hắn phá sản còn không ra tiền đến, mới bị buộc nợ đánh mặt, cùng ta có liên can gì?"

"Năm đó hắn như là chó đồng dạng tới cầu tổ phụ ngài, quên sao? Nếu không phải Chúc thị, hắn cái này vương vị đã sớm khó giữ được."

Chúc Hoằng Chủ không nói gì, liền nghe Thái tử phát tiết.

Trọn vẹn một hồi lâu về sau, hắn mới hỏi: "Phát tiết xong sao?"

Thái tử uống liền vài chén trà, phảng phất muốn giội tắt nội tâm lửa giận.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Hiện tại bệ hạ liền là mượn Ninh Kỳ tay chèn ép ngươi, ngươi có thể thế nào? Mưu phản sao?"

Làm sao có thể mưu phản.

Mưu phản là cần binh!

Hơn nữa còn xa xa không có đến muốn làm phản một bước kia.

Thái tử nói: "Tổ phụ, hắn dạng này vô hạn cất cao Ninh Kỳ, chẳng lẽ liền sợ đuôi to khó vẫy sao?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Bệ hạ không phải muốn cất cao Ninh Kỳ, hắn cũng chỉ là đang lợi dụng Ninh Kỳ mà thôi. Hắn hiện tại đã coi trọng Ninh Chính, chèn ép ngươi chỉ là vì để Ninh Kỳ cùng ngươi đấu, dạng này Ninh Chính liền có thể an ổn trưởng thành."

Quả nhiên cáo già, liếc thấy mặc quốc quân cùng Thẩm Lãng bí mật bàn tính.

Lời này mới ra, Thái tử không dám tin.

Phụ vương coi trọng Ninh Chính?

Cái này sao có thể?

Đây là một người cà lăm đều không có triệt để trị tốt phế vật a, không có Thẩm Lãng, hắn liền chả là cái cóc khô gì.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Không dám tin a? Nhưng đây là sự thật!"

Thái tử nói: "Vì sao a? Liền xem như Ninh Kỳ cũng so Ninh Chính tốt hơn quá nhiều."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Chủng Nghiêu định đem Chủng Sư Sư gả cho đế quốc võ thân vương con trai, cái này khiến quốc quân lên cảnh giác tâm. Hắn phát hiện Tam vương tử phía sau cũng cùng Viêm Kinh có không thể cho ai biết liên quan. Ngươi cùng Ninh Kỳ cũng bắt đầu lưng tựa đế quốc, cái này gây nên bệ hạ to lớn bất an, nhưng mà Ninh Chính lại cùng đế quốc không có bất cứ quan hệ nào. Một khi hắn kế thừa vương vị, bệ hạ cảm thấy Việt Quốc có thể bảo trì tuyệt đối độc lập tính."

Thái tử nói: "Đại Viêm đế quốc dù nói thế nào cũng là tông chủ của chúng ta, chúng ta lưng tựa Viêm Kinh lại có cái gì không đúng?"

Chúc Hoằng Chủ nội tâm một trận cười lạnh, Ninh Dực ngươi cũng chính là mặt ngoài nói đến dễ nghe như vậy.

Hiện tại ngươi đoạt dòng chính cần Viêm Kinh thế lực, cho nên mới luôn mồm hiệu trung Hoàng đế, một khi ngươi thật ngồi lên Việt Vương, chỉ sợ lại là mặt khác một phen dự định.

Bất quá, Chúc Hoằng Chủ cũng sẽ không nói toạc ra Ninh Dực tâm tư này.

"Không chỉ như vậy, bây giờ bệ hạ nội tâm đã phi thường khuynh hướng Ninh Chính." Chúc Hoằng Chủ nói: "Mà lại Ninh Chính cũng cùng trong tưởng tượng của ngươi không giống, hắn mặc dù không phải thông minh tuyệt đỉnh, nhưng lại kiên nghị quả cảm, có được người thường không thể cùng ý chí cùng độ lượng, chưa hẳn không phải một cái tốt quân vương."

Lời này mới ra, Thái tử càng thêm kinh ngạc.

Thậm chí ngay cả Chúc Hoằng Chủ đều như thế đánh giá Ninh Chính?

Xem ra cái này cà lăm thật không đơn giản?

Chúc Hoằng Chủ nói: "Trước đó bệ hạ chỉ sợ ngươi cùng Ninh Kỳ xuất hiện đảng tranh, vì lẽ đó từ đầu đến cuối áp chế các ngươi, để các ngươi đấu mà không phá. Mà bây giờ ngược lại châm ngòi hai người các ngươi đánh nhau, chính là vì bảo hộ Ninh Chính, muốn triệt để thấy rõ ràng Ninh Chính phải chăng phù hợp kế thừa vương vị. Mà lại bệ hạ chỉ sợ mỗi giờ mỗi khắc không nghĩ Thẩm Lãng trở về!"

Thái tử nói: "Thẩm Lãng trở về? Đây không có khả năng đi!"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Nam Âu quốc chiến sự, chỉ cần ngươi bại, Thẩm Lãng liền có thể trở về."

Thái tử nói: "Hắn là phát rồ sao? Hắn mới là Việt Quốc vương, chẳng lẽ vì để Thẩm Lãng trở về, hắn muốn để chúng ta thua trận Nam Âu quốc chiến sự sao?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Đó cũng không phải, bệ hạ không có như vậy hoa mắt ù tai, nội tâm của hắn đương nhiên là hi vọng Nam Âu quốc chiến trường đại thắng, mà lại cũng sẽ dốc hết toàn lực đánh một trận chiến này, điểm ấy ngươi không cần lo lắng. Mà lại tin tưởng chúng ta bệ hạ lúc này tâm sự phức tạp cực kì, hắn khát vọng đánh bại Căng Quân, thế nhưng là một khi chúng ta đánh bại Căng Quân, cái kia Thẩm Lãng liền triệt để về không được, Ninh Chính cũng triệt để không có trông cậy vào. Vì lẽ đó Ninh Dực a, cái gì khác đều là hư, đánh thắng Nam Âu quốc một trận chiến này mới là căn bản. Chỉ cần một trận chiến này thắng, ngươi liền lập xuống bất thế công huân, cho đến lúc đó bất luận kẻ nào đều không thể dao động ngươi Thái tử vị trí, bao quát bệ hạ ở bên trong. Vì lẽ đó tại Nam Âu quốc chiến trường, chúng ta muốn được ăn cả ngã về không, nghiêng tất cả."

Thái tử nói: "Thế nhưng là cũng không thể tùy ý hắn như thế nâng lên Ninh Kỳ, nếu không đến lúc đó chúng ta coi như đánh thắng Căng Quân, Ninh Kỳ thế lực quá lớn đối với chúng ta sẽ sinh ra to lớn uy hiếp."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Có hai chuyện đã không cách nào cải biến, Ninh Kỳ nhất định sẽ đi Thiên Bắc hành tỉnh đảm nhiệm Đại đô đốc, như cái này ngon ngọt không cho hắn ăn, Ninh Kỳ sẽ không cùng ngươi đấu, thậm chí Tiết Triệt đảm nhiệm Thiên Việt trung đô đốc cũng trở thành sự thật. Chúng ta duy nhất có thể tranh thủ, liền là Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc, đương nhiên vị trí này cũng nhất định là chúng ta, dù là tại bệ hạ trong lòng cũng đã quyết định để Trương Tử Húc đảm nhiệm chức vị này, chỉ bất quá hắn cần ta cái này Tể tướng đi cầu tình, đi hướng hắn dùng cái mềm."

Thái tử nói: "Tổ phụ, ngài không cần phải đi!"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Đi, đương nhiên muốn đi, thần tử hướng quân vương dùng cái mềm, lại tính được cái gì?"

. . .

Ngày kế tiếp!

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ run run rẩy rẩy tiến vào hoàng cung!

"Tướng phụ, ngài làm sao tới? Ngài làm sao tới? Có chuyện gì nói cho quả nhân một tiếng, quả nhân đi một chuyến không là được sao?" Ninh Nguyên Hiến chạy đến, đỡ lấy Chúc Hoằng Chủ đi vào bên trong.

"Tướng phụ a, ngài không phải bệnh sao? Có chuyện gì phân công người nói một tiếng cũng liền được a!" Ninh Nguyên Hiến thanh âm vô cùng thân mật.

Tiến vào thư phòng về sau, Chúc Hoằng Chủ liền muốn hai đầu gối quỳ xuống.

"Tướng phụ tuyệt đối không thể, tuyệt đối không thể!" Ninh Nguyên Hiến cơ hồ là ôm Chúc Hoằng Chủ hai tay không cho hắn quỳ đi xuống.

Hai người lại là một trận khách khí.

Chúc Hoằng Chủ lúc này mới ngồi xuống ghế dựa tới.

Mặt ngoài nhìn hai người thái độ so trước kia đều càng thêm thân mật.

Nhưng trên thực tế song phương trong lòng đều đã biết, vết nứt kia đã đền bù không.

Rốt cuộc không trở về được lúc trước.

Trước đó Ninh Nguyên Hiến tại Chúc Hoằng Chủ trước mặt là rất tùy ý, bây giờ cũng biến thành dối trá khách khí, tựa như là bình thường quân vương đối mặt lão thần đồng dạng.

"Lão hủ phụ tá bệ hạ, đã có hơn ba mươi năm, tại cái này tướng vị bên trên cũng ngồi hai mươi hai năm." Chúc Hoằng Chủ nói: "Nói ra thật xấu hổ, hai mười mấy năm qua ta cái này Tể tướng cũng làm đến tầm thường vô vi."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Bệ hạ nói chỗ nào lời nói a, ngài liền là Việt Quốc kình thiên ngọc trụ, Thương Thiên đại thụ a!"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Năm gần đây, lão thần nhiều hơn nữa bệnh, mà lại tuổi già mờ, lại ở tại Thượng thư đài trên vị trí này chỉ sợ sẽ chuyện xấu, vì lẽ đó lão thần muốn từ đi cái này Thượng thư đài Tể tướng chức."

Lời này mới ra, Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc.

Chúc Hoằng Chủ lời này là có ý gì?

Bức hiếp quả nhân?

Vẫn là lấy lui làm tiến?

Rất nhanh Ninh Nguyên Hiến minh bạch, Chúc Hoằng Chủ đây là tại biến tướng chịu thua.

Lúc này Chúc Hoằng Chủ là tuyệt đối không có khả năng thật muốn từ đi tướng vị.

Bởi vì hắn một khi từ đi Tể tướng vị trí, Chúc Nhung nhất định sẽ thay thế đi lên, như thế Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc vị trí liền để trống, mà Thái tử nhất hệ còn không có đầy đủ phân lượng quan viên đi đảm nhiệm cái này chức vị quan trọng.

Huống hồ, bây giờ triều đình này căn bản là không thể rời đi

Chúc Hoằng Chủ, thậm chí hiện tại Ninh Nguyên Hiến cũng không thể rời đi Chúc Hoằng Chủ.

Mà lại, Chúc Hoằng Chủ cũng là một cái thăm dò.

Nhìn Ninh Nguyên Hiến có phải hay không có triệt để đổi Thái tử tâm?

Nếu như có, hắn sẽ đối đề nghị này phi thường động tâm.

Thật sự là già mà thành tinh.

Bất tri bất giác liền muốn điều tra quốc quân tâm tư.

Thế là, Ninh Nguyên Hiến khom người nói: "Tuyệt đối không thể, tuyệt đối không thể! Tướng phụ a, là quả nhân có cái gì không chu đáo địa phương? Vậy mà để ngài có từ quan ý? Ta có cái gì làm không đúng địa phương, Tướng phụ cứ việc trách cứ chính là, nhưng tuyệt đối không thể vứt bỏ quả nhân mà đi a!"

Nói đi, Ninh Nguyên Hiến đối Chúc Hoằng Chủ thật sâu xoay người cúc thủ.

Chúc Hoằng Chủ tranh thủ thời gian đứng lên nói: "Bệ hạ tuyệt đối không thể gãy sát lão thần, quân thần có khác, quân thần có khác!"

Hắn liều mạng muốn đem Ninh Nguyên Hiến đỡ dậy, nhưng làm sao đều đỡ không nổi.

Thế là, Chúc Hoằng Chủ liền muốn quỳ xuống, biểu thị mình càng khiêm tốn tư thái.

Nhưng là Ninh Nguyên Hiến lại tóm chặt lấy cánh tay của hắn, không cho hắn quỳ đi xuống.

"Bệ hạ nhanh đứng dậy, tuyệt đối không cần gãy sát lão thần. . ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tướng phụ ngài đáp ứng ta không chối từ quan, ta liền."

"Cái này, cái này. . ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tướng phụ nếu không thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, quả nhân liền cúi đầu cả một đời."

Chúc Hoằng Chủ chứa bất đắc dĩ nói: "Tốt, tốt, tốt, bệ hạ đã không chê lão thần hồ đồ vô năng, thần liền lại thêm ở tướng vị mấy ngày."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tướng phụ không chối từ quan?"

"Không chối từ, không chối từ, bệ hạ mau dậy."

Ninh Nguyên Hiến lúc này mới đứng thẳng người, còn phất phất mồ hôi trên mặt nói: "Tướng phụ ngài nhìn, ngài nói chuyện muốn từ quan, đem ta một thân mồ hôi đều muốn kinh động ra."

Chúc Hoằng Chủ khom người nói: "Lão thần hổ thẹn."

Nội tâm của hắn lại một lần nữa thở dài.

Thời khắc này Ninh Nguyên Hiến ở trước mặt hắn lại là giống như là một cái quân vương, mà không phải trước đó vãn bối.

Hai người lại hàn huyên vài câu.

Sau đó Chúc Hoằng Chủ nói cho rời đi, nửa câu đều không có đàm luận Trương Tử Húc sự tình.

Bởi vì căn bản không cần cần.

Chỉ cần hắn Chúc Hoằng Chủ chịu thua, Trương Tử Húc tiền nhiệm Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc sự tình liền xem như hoàn thành.

Chúc Hoằng Chủ sau khi đi, quốc quân nội tâm còn tại cảm thán.

Thẩm Lãng lợi hại a, hết thảy phát triển cục diện cùng hắn nói giống nhau như đúc.

Sau đó, chính là đại quân xuôi nam, đại chiến Căng Quân.

Thật hi vọng chuyện này không nên bị Thẩm Lãng nói trúng a.

. . .

Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Thẩm Mật tiểu bảo bảo xưng là đại minh tinh.

Người một nhà đều tại vây quanh nàng chuyển.

Chỉ cần nàng vừa tỉnh dậy, liền có vô số người tranh nhau ôm.

Nàng cũng không sợ người lạ, không quản ai tại ôm ở trong tay đều yên lặng.

Cũng không thích líu ríu gọi, liền là hai con mắt to nhanh như chớp nhìn khắp nơi.

Tất cả mọi người nói nha đầu này quả thực là một cái công chúa, nhưng làm Băng nhi thích xấu.

Mỗi ngày đều tại tuyên dương, nữ nhi này chỉ là theo nàng bụng đi qua, tất cả địa phương cũng giống như cha nàng, không giống nàng Tiểu Băng.

"Đây là ba ba viết chữ địa phương!"

"Đây là ba ba chỗ ăn cơm."

"Đây là ba ba làm chuyện xấu địa phương."

Mộc Lan ôm nàng thăm dò mỗi một nơi hẻo lánh.

Sau đó, Mộc Lan đi vào cừu nhân vách tường trước mặt.

"Đây là phụ thân cừu nhân tường." Mộc Lan chỉ vào trên vách tường chữ.

Tường này trên vách cừu nhân danh sách đã bị tiêu diệt đến không sai biệt lắm, chân chính tử địch chỉ còn lại Tiết Triệt cùng Thư Bá Đảo, Thư Đình Ngọc.

Đương nhiên còn có Thái tử Ninh Dực, chỉ bất quá cái tên này không thích hợp viết ở trên vách tường.

Chí ít trước kia không thích hợp.

"Bảo Bảo, cha ngươi có thể hẹp hòi, điểm ấy ngươi về sau muốn học hắn, dạng này mới sẽ không ăn thiệt thòi nha."

Mộc Lan chính ôm Bảo Bảo đang khi nói chuyện, bỗng nhiên thân thể mềm mại có chút cứng đờ, nhưng rất nhanh lại giả cái gì cũng không biết dáng vẻ, chỉ là nhịp tim không ngừng tại gia tốc, thậm chí thân thể đều tại run nhè nhẹ.

Người còn không có kề đến, nàng trong cảm giác tâm liền xốp giòn nửa bên.

Có một cái quỷ ở sau lưng dần dần tới gần.

Sau đó, Mộc Lan dưới lưng trăng tròn bị người nắm.

"Chán ghét. . . , Bảo Bảo tại cũng không dạy điểm tốt!" Mộc Lan thân thể mềm mại lười biếng dựa sát vào nhau đi lên.

Nàng mong nhớ ngày đêm phu quân trở về.

Nam nhân nàng yêu nhất trở về.

Nàng cơ hồ mỗi ngày đều muốn mơ tới người trở về.

Thẩm Lãng đem Mộc Lan ôm vào trong ngực, trước hôn một cái đại bảo bối, hôn lại một cái tiểu bảo bối.

Sau đó, ba người cứ như vậy lẳng lặng ôm lấy.

Hưởng thụ lấy ngọt ngào mà tĩnh mịch thời gian.

Thời gian qua đi hơn một năm thời gian, rốt cục về nhà.

Thẩm Lãng lập tức cảm thấy toàn thân mỗi một cái lỗ chân lông đều vô cùng thoải mái dễ chịu thoải mái.

Phảng phất trong không khí đều là ấm áp mà mềm mại.

Thật rất muốn cứ như vậy ôm lấy thê tử cùng Bảo Bảo, để thời gian lẳng lặng chảy xuôi, để hạnh phúc vĩnh hằng.

"Ừm, ân. . ."

Bỗng nhiên, Bảo Bảo phát ra nãi thanh nãi khí thanh âm, nhỏ thân thể thoáng giãy dụa một chút.

"Bảo Bảo muốn đi ị."

Còn không có đợi đến Mộc Lan động thủ, Tiểu Băng nhanh chóng xông tới, đem Bảo Bảo tiếp nhận đi, nhanh như chớp chạy.

"Tiểu thư, đừng quá kịch liệt, nghiêng nằm sẽ không áp đảo bụng, điểm ấy ta có kinh nghiệm."

Đi ra ngoài thời điểm, Băng nhi để lại một câu nói.

Tao băng a!

Thật sự là chỉ có lấy sai danh tự, không có để cho sai ngoại hiệu.

Mộc Lan nghe về sau, khuôn mặt lập tức hoàn toàn hồng.

Lúc đầu xì một câu Tiểu Băng không muốn mặt, nhưng không biết vì cái gì, ý nghĩ này cùng đi, toàn bộ thân thể đều có chút mềm.

Sau đó một giây sau.

Cặn bã tay đã tại nàng trong váy.

"Phu quân, cái này. . . Cái này giữa ban ngày, có phải là muốn đi trước thấy công công bà bà a. . ."

Một câu nói kia vẫn chưa nói xong, váy trên người nàng đã rời đi.

. . .

Sau một tiếng!

Thẩm Lãng đắc chí vừa lòng.

Xem ra ta tại quốc đô lịch luyện hơn một năm nay đến, sức chiến đấu phóng đại a.

Kim Mộc Lan đã hoàn toàn không phải là đối thủ của ta.

Bất quá đang có mang Mộc Lan thật đẹp, khuôn mặt phảng phất sẽ phát sáng.

Thẩm Lãng nghe mùi của nàng, phảng phất đều muốn say ngã đi qua.

Nhà ta bảo bối thật đẹp.

Trước đó Chủng Sư Sư còn có thể cùng Mộc Lan bảo bối đánh đồng, Mộc Lan mang thai về sau, cái này nữ thần vị quá nồng, diễm quang tứ xạ, đã muốn vượt qua Chủng Sư Sư.

. . .

Ban đêm người một nhà ngon lành là ăn cơm.

Đệ đệ Thẩm Kiến nhi tử đã hơn ba tháng.

Thẩm Mật tiểu bảo bảo rất yên tĩnh, mà Thẩm Thành tiểu bảo bảo liền rất nghịch ngợm, một lát đều không bình yên, miệng nhỏ oa oa gọi.

Thật sự là làm khó Lâm cô nương đâu, ôn nhu như vậy an tĩnh nữ hài tử, muốn dẫn một cái như thế náo tiểu bảo bảo, sẽ rất vất vả.

Hai cái này tiểu bảo bảo vừa thấy mặt, không hiểu hưng phấn lên.

"Oa oa oa oa. . ."

"Oa. . ."

"Cạc cạc cạc cạc cạc. . ."

"Dát. . ."

Hai người trao đổi ai cũng nghe không hiểu Hỏa tinh ngữ, lại có tới có hướng.

Chỉ bất quá Thẩm Thành tiểu bảo bảo thanh âm lớn, lại nói.

Mà mỗi lần Thẩm Mật Bảo Bảo chỉ về một cái âm.

Cứ như vậy, hai cái tiểu oa nhi vậy mà có thể giao lưu một khắc đồng hồ.

Một bên nói còn một bên vui.

Thẩm Lãng phụ mẫu cao hứng con mắt cơ hồ không có khe hở, trong nhà lập tức nhiều hai cái tiểu bảo bối, quả thực quá hạnh phúc.

"Thân gia, đi một cái!" Huyền Vũ hầu Kim Trác nói.

"Đi một cái!" Thẩm Lãng phụ thân bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

"Nhà chúng ta hôm nay mới xem như ăn tết." Nhạc mẫu Tô Bội Bội vui vẻ nói: "Năm nay Lãng nhi không ở nhà, năm này trôi qua nửa điểm đều không có tư vị, hai ngươi cha đều đang uống rượu giải sầu, cũng đều uống say."

An Tái Thiên còn tại Nộ Triều thành, vợ hắn cũng sinh một đứa con gái, đã một tuổi, đã bắt đầu học thuyết lời nói, nếu như tới ba cái Bảo Bảo càng náo nhiệt.

An Tái Thế giơ ly rượu lên nói: "Lý tiên sinh, chúng ta cũng đi một cái."

"Ài, tốt!" Lý Thiên Thu hơi có chút câu nệ, bưng chén rượu lên uống hết.

Bất quá, cái bàn này bên trên cũng có không hài hòa một người.

Lan Đạo đại tông sư!

Lão nhân gia ông ta còn tại tuyệt thực đâu.

Bị cưỡng ép trói tới về sau, mỗi ngày đều tại bị tức giận náo tuyệt thực.

Sau đó, mỗi ngày đều bị Khưu thị đem nhân sâm canh gà, cháo loại hình đồ ăn rót vào.

Không có chút nào đại tông sư phong phạm, tức giận đến hận không thể tự sát.

Mộc Lan ôm Thẩm Mật tiểu bảo bảo, tại nàng tay nhỏ nhét một cái bánh bao, đi vào Lan Đạo đại tông sư trước mặt.

"Bảo Bảo, đem túi xách cho gia gia ăn."

Thẩm Mật tiểu bảo bảo đương nhiên không hiểu, Mộc Lan lại dạy một lần.

Bảo Bảo liền đem bánh bao đẩy lên Lan Đạo đại tông sư bên miệng.

Lan Đạo đại tông sư nhìn một chút mập mạp tay nhỏ, lại nhìn một chút phấn trang ngọc trác tiểu bảo bảo.

Già nua khuôn mặt run rẩy một chút, sau đó đưa tay nhận lấy, cắn lấy miệng bên trong.

Manh bảo vừa ra tay, hắn tuyệt thực thất bại.

"A..., nha. . ." Thẩm Mật tiểu bảo bảo nhìn thấy Lan Đạo đại tông sư ăn bánh bao, vui vẻ kêu một tiếng, hai cái tay nhỏ đập.

Lập tức, Lan Đạo đại tông sư ánh mắt ấm áp xuống tới.

Mà cách đó không xa Thẩm Thành tiểu bảo bảo còn tưởng rằng tỷ tỷ cùng hắn nói chuyện, tranh thủ thời gian tích cực đáp lại.

"A... Nha nha nha. . ."

Sau đó, hai cái tiểu bảo bảo lại bắt đầu một vòng mới Hỏa tinh ngữ giao lưu.

. . .

Thẩm Lãng đi vào Kim Hối sân nhỏ.

Hắn chủ yếu là đến xem Trịnh Hồng Tuyến.

Bởi vì nàng là Trịnh Đà nữ nhi, mà Trịnh Đà không sai biệt lắm xem như chết tại Thẩm Lãng trong tay.

"Cô gia. . ." Kim Hối tranh thủ thời gian đứng lên.

"Đang dùng cơm cái kia, a thức ăn này xào đến khó coi như vậy, Kiếm Nương nhìn xem rất hiền lành, trù nghệ kém như vậy sao?" Thẩm Lãng cười nói.

Kim Hối vội vàng nói: "Nào có, nào có, thức ăn này rất tốt, rất tốt. . ."

Xong, thức ăn này là Trịnh Hồng Tuyến làm.

"Công tử còn không có hưởng qua tài nấu nướng của ta đâu, chọn ngày không bằng đụng ngày." Trịnh Hồng Tuyến đem ra bát đũa.

Thẩm Lãng cầm lấy đũa kẹp một đạo nhìn qua bình thường nhất quả cà.

Quả nhiên. . . Rất khó ăn.

Kim Hối không dễ dàng a.

Thế là, Thẩm Lãng lại cứng rắn da đầu ăn mấy cái.

Sau đó, hắn muốn mở miệng nói Trịnh Đà sự tình.

"Công tử không cần phải nói." Trịnh Hồng Tuyến nói: "Hết thảy đều là chính bọn hắn gieo gió gặt bão, công tử có thể không thẹn trong lòng."

Thẩm Lãng gật gật đầu, liền không tiếp tục nói, cũng chỉ là cùng Kim Hối uống rượu.

Cũng may cái niên đại này rượu số độ thấp, không dùng bữa chỉ riêng uống rượu cũng không có vấn đề.

"Công tử ngài đừng chỉ uống rượu không dùng bữa a." Trịnh Hồng Tuyến phi thường nhiệt tình, đem đồ ăn kẹp đến Thẩm Lãng trước mặt, hơn nữa còn thật nhiều.

Thẩm Lãng bất đắc dĩ, Trịnh tiểu thư ngươi là như thế này báo thù giết cha sao?

Ngươi là muốn đồ ăn hầu chết ta sao?

Trịnh Hồng Tuyến không có trách cứ Thẩm Lãng, mà làm Trịnh Đà tin chết truyền đến thời điểm, nàng cùng Kim Hối nói một câu, ta cùng cái nhà kia sớm đã không còn quan hệ, ta chính là ngươi Kim Hối nàng dâu.

Nhưng là ban đêm, Kim Hối làm bộ ngủ về sau, rõ ràng xem đến nương tử của hắn lưu một đêm nước mắt.

. . .

"Nhạc phụ đại nhân, Lôi Châu đảo hiện tại có bao nhiêu con dân?"

Huyền Vũ hầu Kim Trác nói: "Hơn tám vạn, theo chúng ta trên lãnh địa di chuyển năm vạn người, Thiên Đạo hội lục tục ngo ngoe lại theo các nơi vận tới hơn ba vạn đất mất nông dân. Đi qua hơn một năm kiến thiết, cuối cùng đi vào quỹ đạo, rất nhiều thôn xóm, thị trấn tất cả đứng lên."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta cùng Thiên Đạo hội quan hệ, còn bình thường sao?"

"Bình thường, rất tốt."

Sau đó, cha vợ hai người lâm vào không nói gì.

Ai!

Vẫn là như vậy tử.

Hai người trừ phi có chính sự, nếu không trên cơ bản không lời nào để nói.

Nhưng là hai người tình cảm lại phi thường sâu, tình như phụ tử.

Ngược lại là Ninh Nguyên Hiến cùng Thẩm Lãng có thể trò chuyện xuống dưới.

Thẩm Lãng vị nhạc phụ này đại nhân, thực sự quá nghiêm túc đứng đắn, cùng hắn nói chuyện phiếm quá không thả ra.

Trọn vẹn một hồi lâu, nhạc phụ đại nhân nghẹn lại tới một câu: "Bí mật hòn đảo bên kia, đã hoàn toàn chuẩn bị kỹ càng."

"Được." Thẩm Lãng nói: "Tạ ơn nhạc phụ đại nhân!"

...

Tại nhạc mẫu Tô Bội Bội bên này.

Thẩm Lãng nói đến mặt mày hớn hở.

Quốc quân bát quái, Biện phi bát quái, vương hậu bát quái.

Cái gì xó xỉnh lời nói đều lấy ra nói.

Bao quát hắn làm sao diệt Tô Nan, làm sao đem Ẩn Nguyên hội tổng bộ san thành bình địa, quả thực thổi đến thiên hoa loạn trụy.

Bên cạnh Băng nhi còn có thể cắm mấy câu.

Mộc Lan bảo bối cũng chỉ có thể ôm Bảo Bảo, bất đắc dĩ nghe phu quân ở nơi đó nói mò, thật sự là nửa câu đều không chen vào lọt.

"Vương hậu Chúc thị, ta cơ hồ một lần đều chưa từng gặp qua! Nhưng là ta dám khẳng định, nàng làn da không tốt, nữ nhân này bản thân cảm giác tốt đẹp, lại ngạo mạn đến vô biên, cùng quốc quân sinh hoạt phi thường không cân đối, dạng này làn da chỗ nào có thể tốt?"

"Mà lại, nàng đối với chúng ta nhà có địch ý, cho nên chúng ta Kim Sơn Các đồ vật, nàng hết thảy đều không cần, đáng đời hắn làn da chênh lệch, ta thậm chí hoài nghi nàng thời mãn kinh đều đã đến, mới hơn bốn mươi tuổi liền đến thời mãn kinh, thật sự là bi ai a."

Tô Bội Bội cuồng gật đầu, nói: "Đúng, đúng, đúng, ta hiện tại mỗi ngày đều ăn ngươi mở cho ta đơn thuốc, sữa đậu nành ta cũng mỗi ngày uống, liền là bổ sung ngươi nói cái kia giống cái kích thích tố. Đối Lãng nhi, ngươi giúp vi nương nhìn xem, ta gần nhất hẳn là dùng loại nào diện sương, là bảo đảm ẩm ướt vẫn là đi dầu đây này?"

Hai người theo bát quái cho tới mỹ dung, lại cho tới dưỡng sinh, lại trò chuyện Hồi thứ 8 quẻ.

Rốt cục Mộc Lan thực sự nhẫn không, nói: "Phu quân, Bảo Bảo đều ngủ gật."

Thẩm Lãng cùng nhạc mẫu mới thỏa mãn.

Ai, còn có mấy cái chủ đề còn không có đạt được đầy đủ giao lưu đâu.

Bất quá, cùng Mộc Lan bảo bối đi ngủ cũng đắc ý a.

Về đến phòng về sau, Mộc Lan để trần nằm tại Thẩm Lãng trong ngực.

Nàng nhất mê luyến thời khắc này.

"Phu quân, nói xong a, buổi tối hôm nay chỉ thơm thơm đi ngủ, không làm cái khác." Mộc Lan dịu dàng nói.

"Tốt!"

Một lát sau!

"Có thể hôn môi, nhưng không thể làm cái khác." Mộc Lan nói.

"Tốt!"

Lại một lát sau.

"Có thể hôn địa phương khác, nhưng không thể làm cái khác." Mộc Lan nói.

"Tốt!"

Lại qua một lát sau.

Mộc Lan nói: "Phu quân, chúng ta làm cái khác đi!"

. . .

Không thể trang bức thời gian nhanh chóng mà qua, hạnh phúc thời gian cũng nhanh chóng mà qua.

Mấy ngày nay Thẩm Lãng cơ hồ đều ngâm vào mật bên trong đồng dạng, hạnh phúc phảng phất mỗi cái lỗ chân lông đều là ngọt lịm.

Đương nhiên liền là thắt lưng có chút chua.

Mộc Lan bảo bối quá quấn người, mặc dù không bằng trước đó như vậy hung mãnh.

Nhưng là ôn nhu mới hao mòn a.

Cuối cùng nhạc mẫu đau lòng Thẩm Lãng, đối Mộc Lan nói bóng nói gió vài câu.

"Cô gia thể cốt không mạnh, Mộc Lan ngươi thu điểm a. . ."

Liền câu nói này, để Mộc Lan mặt đỏ tới mang tai vượt qua ba canh giờ.

Sau đó, trong vòng hai ngày không dám cùng mẫu thân của nàng gặp mặt.

Mập trạch thề muốn làm cái thứ hai Hàm Nô.

Mỗi ngày đều đang ăn Thẩm Lãng mở giảm béo phần món ăn, mỗi ngày đều đang chạy hai vạn mét, mỗi ngày đều đang luyện võ.

Lần trước hắn thực sự bị Chúc Nịnh đau thấu tim.

Vì lẽ đó mấy ngày này, người một nhà ngon lành là ăn mỹ vị món ngon, mập trạch đang ăn cỏ.

Người một nhà ngon lành là ăn đồ nướng, mập trạch đang ăn trắng nước nấu thịt gà.

Hắn phi thường liều mạng, mà lại đã kiên trì hơn một tháng.

Lúc ấy Hàm Nô tháng thứ nhất dạng này liều mạng thời điểm, trừ ba mươi mấy cân.

Mà mập trạch Kim Mộc Thông, mới giảm xuống năm cân.

Kết quả này thật là khiến người ta tuyệt vọng.

Thẩm Lãng cùng An Tái Thế nhất trí kết luận, Kim Mộc Thông thể chất đặc thù, vì lẽ đó rất khó giảm xuống.

Mập trạch mặc dù có chút tuyệt vọng, nhưng là thề kiên trì tới cùng, muốn trở thành một cái vừa gầy lại mạnh mỹ nam tử.

. . .

Năm ngày!

Thẩm Lãng trong nhà vẻn vẹn chỉ có thể ngốc năm ngày thời gian!

Sau năm ngày, hắn cùng Kiếm Vương Lý Thiên Thu vợ chồng, Lan Đạo đại sư, võ si Đường Viêm bọn người cưỡi thuyền, tiến về trên biển cái nào đó bí mật hòn đảo!

Bản này hải vực có đếm không hết lớn nhỏ hòn đảo.

Bình thường rời xa đường thuyền bên ngoài hòn đảo, căn bản sẽ không có thuyền sẽ tới gần, tuyệt đối giữ bí mật.

Mà hòn đảo này, Thẩm Lãng mệnh danh là Niết Bàn đảo!

Leo lên toà này bí mật hòn đảo, đâu đâu cũng có rừng rậm nguyên thủy, đi vào rừng cây chỗ sâu!

Bên trong vùng rừng rậm này ở giữa lại có một mảnh đại không địa, chỉnh tề, như cùng trường trận.

Thẩm Lãng sớm thật lâu, cũng làm người ta đem cái này bí mật hòn đảo mở ra tới.

"Nghiêm!"

"Đằng sau quay!"

Theo ra lệnh một tiếng.

3,900 người chỉnh tề quay người, đối mặt Thẩm Lãng.

Động tác chỉnh tề như một.

Mỗi một cái đều rất yếu ớt, gầy yếu!

Mỗi người đều rất mẫn cảm, thuần lương!

Bọn hắn mới thật sự là trống không số không huyết mạch người, Thẩm Lãng dùng để đánh bại Căng Quân, đánh bại Thái tử, đánh bại Tam vương tử Ninh Kỳ mệnh căn tử.

Thứ hai Niết Bàn quân!

Bọn hắn vẫn chưa hoàn thành thuế biến!

Nhưng là nhanh!

Mà bị Ẩn Nguyên hội, Thái tử, Tam vương tử liên hợp cướp đi cái kia 3,700 người, là chân chính trẻ đần độn!

Thẩm Lãng hướng phía Lan Đạo kích động nói ra: "Đại tông sư, đây chính là ta muốn để ngài huấn luyện quân đội! Bọn hắn nhất định sẽ đem ngài vô địch tiễn thuật phát triển đến cực hạn, bọn hắn nhất định sẽ trở thành trên thế giới này mạnh nhất quân đội!"

Chương 337: Quốc Vận Chiến! 3900 Người Đại Niết Bàn!

Chúc Hoằng Chủ tiến cung yết kiến quốc quân về sau.

Ngày kế tiếp quốc quân hạ chỉ, nguyên lai Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc phủ trưởng sử Trương Tử Húc cái gọi là tham nhũng hoàn toàn là giả dối không có thật, nhưng coi như như thế, Trương Tử Húc cũng cần ghi nhớ giáo huấn, có thì đổi, không thì thêm miễn.

Trương Tử Húc dập đầu tạ ơn, bên trên một đạo thỉnh tội tấu chương, lưu loát mấy ngàn nói.

Về sau quốc quân hạ chỉ, sắc phong Trương Tử Húc vì Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc.

Đến bước này, vị này thiên chi kiêu tử rốt cục đã được như nguyện.

Bất quá trong lòng hắn đại khái cũng rất có khó chịu, nguyên bản ba mươi chín tuổi liền có thể làm đến hành tỉnh Đại tướng nơi biên cương, sống sờ sờ giày vò nửa năm, bây giờ hắn đều đã bốn mươi.

Quốc quân cùng Thái tử nhất hệ mâu thuẫn, tạm thời đạt được hòa hoãn.

Triều cục tiến vào mới cân bằng kỳ.

Mùng ba tháng tư, một vị đại nhân vật trở về quốc đô.

Vũ An bá Tiết Triệt.

Thẩm Lãng cái này đại cừu nhân, rốt cục hiện thân.

Người này thật là quốc quân tuyệt đối tâm phúc.

Tại năm đó đoạt dòng chính chiến bên trong, hắn vì Ninh Nguyên Hiến lập xuống công lao hãn mã.

Ninh Nguyên Hiến đăng cơ làm vua về sau, hắn chấp chưởng Hắc Thủy Đài vài chục năm.

Về sau đi Viêm Kinh ngốc mười năm gần đây.

Việt Quốc trú Viêm Kinh đại thần, vị trí này cũng không tốt làm.

Không chỉ vẻn vẹn muốn làm ngoại giao, còn muốn làm tình báo, nhất là phải lượng lớn kết giao Đại Viêm đế quốc quyền quý.

Mà lại quốc quân để hắn đi Viêm Kinh một là bởi vì tín nhiệm, mà là vì lịch luyện, để hắn cao thăng một bước.

Hắc Thủy Đài mặc dù quyền thế kinh người, nhưng dù sao cũng là tay sai.

Muốn tiến Xu Mật viện, hoặc là Thượng thư đài, cuối cùng vẫn là muốn nhảy ra Hắc Thủy Đài.

Bây giờ, vị đại nhân vật này rốt cục trở về Việt Quốc trung tâm quyền lực.

. . .

"Thần tham kiến bệ hạ!"

Tiết Triệt dập đầu.

Người này cũng là một mặt tướng mạo thật được, tóc sợi râu tu được tinh xảo vô cùng.

Hắn năm nay năm mươi ba tuổi, nhưng nhìn vẫn như cũ lộ ra rất trẻ trung.

Người cao thon, làn da trắng nõn, nhất là một đôi tay quả thực so nữ tử tay còn tinh xảo hơn một chút.

Theo một ít trình độ lên, hắn vậy mà cùng Thẩm Lãng có chút cùng loại, đều là tinh xảo người.

Đương nhiên, phong độ trí thức của hắn muốn làm cho nhiều, cũng lộ ra càng thêm ưu nhã.

Thẩm Lãng vẫn là quá sóng.

Cái này cũng chứng minh, quốc quân đối tinh xảo người đều có chỗ thiên vị.

Cái này Tiết Triệt cùng quốc quân ở giữa giao tình đã vượt qua bốn mươi năm, khi hắn vẫn là Vũ An phủ Bá tước thế tử thời điểm ngay tại Quốc Tử Giám đọc sách, sau bởi vì quá ưu tú, vì lẽ đó được vời vào cung bên trong, cùng đi vẫn là Thái tử Ninh Nguyên Hiến đọc sách.

Hắn chẳng những là quốc quân tâm phúc, cũng là hảo hữu chí giao.

Bây giờ Hắc Thủy Đài đô đốc Diêm Ách, cũng là quốc quân thư đồng xuất thân, thuận tiện vẫn là quốc quân đã từng bảo tiêu.

Diêm Ách, Yến Nan Phi, Tiết Triệt ba người như là huynh đệ.

"Ngươi cùng Ẩn Nguyên hội rất thân cận?" Quốc quân gọn gàng nên hỏi.

Tiết Triệt nói: "Vâng, đã từng rất thân cận! Lúc ấy Hắc Thủy

Đài hợp tác với Ẩn Nguyên hội rất nhiều, tại mưu hại Kim thị gia tộc lên, chúng ta có vô cùng mật thiết hợp tác."

Nghe được quốc quân tra hỏi về sau, Tiết Triệt nội tâm yên ổn rất nhiều.

Bởi vì không dối trá, không quanh co lòng vòng, điều này đại biểu lấy quốc quân vẫn là tín nhiệm hắn.

Ninh Nguyên Hiến lại nói: "Chủng Nghiêu muốn cùng đế quốc võ thân vương thông gia một chuyện, ngươi thấy thế nào?"

Tiết Triệt nói: "Thần không đồng ý, đã từng cho loại huynh viết mật thiết tin, nhưng là loại huynh bỏ mặc. Bất quá bây giờ tràng hôn sự này đã bỏ dở nửa chừng, Thẩm Lãng ngược lại là làm một chuyện tốt."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Liên quan tới Thẩm Lãng cùng ân oán của ngươi, ngươi nói thế nào?"

Tiết Triệt đương nhiên nghe nói qua, Thẩm Lãng luôn miệng nói muốn diệt Tiết thị toàn tộc.

Nghe được quốc quân tra hỏi, Tiết Triệt nói: "Không quản hắn muốn thế nào, thần đều tiếp lấy."

Đây chính là Tiết Triệt tại quốc quân trước mặt phong cách, nói thật ra, không che giấu.

Ninh Nguyên Hiến lại hỏi: "Ninh Chính, ngươi cảm thấy thế nào?"

Tiết Triệt kinh ngạc, sau đó lắc đầu nói: "Thần không biết."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nếu ngươi đảm nhiệm Thiên Việt trung đô đốc, cùng Ninh Chính cái này Thiên Việt Đô đốc nên như thế nào ở chung?"

Tiết Triệt nói: "Giải quyết việc chung, nước giếng không phạm nước sông."

Ninh Nguyên Hiến gật gật đầu, nói: "Được, ngươi về nhà đi, người nhà hẳn là chờ sốt ruột."

Tiết Triệt dập đầu.

Sau đó an tĩnh đem một cái rương lưu lại.

Đây là hắn theo Viêm Kinh cho quốc quân mang lễ vật.

Ninh Nguyên Hiến không phải là cái gì người lễ vật đều sẽ thu, có thể cho hắn mang lễ vật người đều là tuyệt đối tâm phúc.

Rời đi quốc quân thư phòng sau.

Đối diện Lê Chuẩn đi tới, nhìn thấy Tiết Triệt về sau tranh thủ thời gian né tránh.

Kết quả Tiết Triệt cũng né tránh, hai người đều để tại ven đường.

Cuối cùng Tiết Triệt vừa chắp tay, xoay người hành lễ, sau đó rời đi.

Lê Chuẩn hoàn lễ càng cung.

Tiết Triệt người này làm mặc dù là tình báo sống, nhưng là mỗi tiếng nói cử động, nhất cử nhất động lại như là sĩ phu.

. . .

Quay lại gia trang về sau.

Tam vương tử Ninh Kỳ đã đợi ở đây.

Nữ nhi Tiết Tuyết, nhi tử Tiết Bàn đều tại.

Tiết Bàn cùng Tam vương tử trên mặt đều rất có vui mừng.

Bởi vì lần này bọn hắn xác thực thu hoạch khá lớn, thiên hạ năm đô đốc chiếm thứ ba.

Tiến vào trong nhà về sau, Tiết Triệt vẫy tay, sau đó trong sân cởi quần áo.

Trên người hắn thịt cũng chặt chẽ trắng nõn, hoàn toàn không phải năm mươi mấy tuổi người, không có nửa điểm vẻ già nua cồng kềnh.

"Tưới!"

Ra lệnh một tiếng.

Tiết Bàn tự mình động thủ, một thùng một thùng nước đá hướng Tiết Triệt trên thân tưới.

Chân chính nước đá, bên trong có một nửa đều là trong hầm ngầm lấy ra băng.

Ròng rã tưới mấy đau nhức nước đá sau.

"Tới!"

Tiết Triệt ra lệnh một tiếng.

Mấy cái gia tộc cao thủ trên trước, bỗng nhiên vung vẩy côn sắt, nhìn qua trên người hắn nện.

Thật là trên trăm cân côn sắt.

Thật sự là kỳ quái.

Tiết Triệt trên người nhìn căn bản không có bao nhiêu cơ bắp, cũng không giống là cương cân thiết cốt, liền như là bạch diện thư sinh.

Nhưng là những thiết côn này nện ở trên người hắn, lại cơ hồ liền ấn ký đều không có để lại.

Nện xong sau.

Hắn đi vào một cái cứng rắn bia đá trước mặt, toàn bộ thân thể bỗng nhiên nhìn trên tấm bia đá đụng.

Ròng rã va chạm mấy chục cái.

Sống sờ sờ đem bia đá xô ra khe hở.

"Đi!"

Cuối cùng bỗng nhiên một chưởng,

Bia đá từ đó đứt gãy.

Người này võ công, thật sự là kinh người!

"Nước tới!"

Lại một thùng lớn nước đá mang lên.

Tiết Triệt cả người đều vùi sâu vào cái này thùng lớn bên trong, vậy mà đem miệng mũi đều bao phủ.

Ba phút.

Năm phút.

Mười phút!

Một khắc đồng hồ.

Mạnh như vậy nín thở công?

Tại trong nước đá, Tiết Triệt thân thể càng ngày càng hồng, càng ngày càng hồng.

Sau đó nguyên bản lạnh lẽo thấu xương nước, vậy mà bắt đầu bốc lên nhiệt khí, liền phảng phất phía dưới tại nhóm lửa.

Theo trong nước đá sau khi đi ra.

Vẻn vẹn vài giây đồng hồ, Tiết Triệt trên thân liền triệt để làm, không có nửa điểm nước trệ.

Mà cái này một thùng nước đá, vậy mà trở nên bỏng.

Thay đổi rộng rãi thông khí áo vải, tóc tai bù xù, Tiết Triệt lộ ra thoải mái, không giống như là một cái quyền thần, ngược lại giống như là một cái người rảnh rỗi.

Bực này võ công, quả thực thâm bất khả trắc.

. . .

"Tiết bá gia!"

"Tam điện hạ!"

Tiết Bàn nói: "Phụ thân lần này trở về, chấp chưởng quốc đô, mấy năm liền có thể tiến Xu Mật viện, Ninh Khải Vương thúc lớn tuổi, là vì ngài giành chỗ đưa."

Tiết Triệt nhìn một chút Ninh Kỳ, gặp hắn thần sắc ngạo nghễ ở giữa, nhưng lại khó nén tốt sắc.

"Điện hạ cần gì phải cao hứng như thế?" Tiết Triệt nói: "Bây giờ đoạt dòng chính tư thế, ngươi đã rơi xuống hạ phong."

Lời này mới ra, Tiết Bàn lập tức kinh ngạc nói: "Phụ thân sao lại nói như vậy, gần nhất chúng ta hoàn toàn thắng lợi, thiên hạ năm đô đốc chúng ta chiếm thứ ba a."

Tiết Triệt nói: "Cái này vừa vặn chứng minh cục diện nguy cấp, bệ hạ vì sao bỗng nhiên cất cao Tam điện hạ? Là vì để chúng ta cùng Thái tử đấu, là vì bảo hộ Ninh Chính điện hạ."

Lời này mới ra, Tam vương tử không khỏi giật mình.

Tiết Bàn nói: "Cái này sao có thể? Không có Thẩm Lãng, Ninh Chính liền là một cái phế vật."

"Nói ra lời như vậy người mới là phế vật!" Tiết Triệt nói: "Bệ hạ phóng khoáng ngông ngênh, Việt Quốc cái này hai mươi năm góp nhặt rất nhiều vấn đề. Vì lẽ đó lúc này nhất là cần một cái chuyên cần chính sự chuyên chú người kế thừa vương vị, giải quyết triệt để trong nước tích hoạn, Ninh Chính điện hạ bền gan vững chí, ý chí kiên định, gần nhất Thiên Việt Đô đốc liền làm được rất tốt, giải quyết vấn đề rất triệt để."

"Còn có, Chủng Nghiêu huynh quá gấp, lại công nhiên muốn cùng Đại Viêm đế quốc Vương tộc thông gia, cái này khiến bệ hạ như thế nào nhìn Tam điện hạ? Ta đã sớm nói, Đại Viêm đế quốc bên kia có ta liền có thể, vì sao còn muốn làm một chút mặt ngoài công phu? Chúng ta để Đại Viêm đế quốc không phản đối Tam điện hạ thượng vị là được, luận cùng Đại Viêm đế quốc Hoàng tộc thân mật trình độ, chúng ta hơn được Chúc thị sao?"

"Tiếp xuống đoạt dòng chính mấu chốt liền tại Nam Âu quốc chiến, Nam Cung Ngạo mặt ngoài ai cũng không dựa vào, nhưng ở thời khắc mấu chốt, hắn chọn Thái tử, không lâu sau đó Thái tử liền sẽ xuôi nam, tự mình ngồi Trấn Nam âu quốc chiến trận. Như một trận chiến này thắng, thiên hạ không người nào có thể dao động hắn Thái tử vị trí, bệ hạ cũng không thể!"

"Nhưng Nam Âu quốc chiến trường như thua, Việt Quốc chỗ nguy hiểm nhất không phải phương nam, ngược lại là phương bắc cùng phía tây."

"Vì lẽ đó tiếp xuống chúng ta tất cả trọng tâm, đều muốn đặt ở quân đội lên, có binh mới là vương!"

"Không cần cùng Thái tử đấu, càng không cần nhấc lên như thế đảng tranh, một lòng bắt lính quyền."

"Tiếp cận Thẩm Lãng, hắn lúc nào cũng có thể tái xuất, chú ý hắn nhất cử nhất động!"

Tiết Bàn nói: "Phụ thân, muốn hay không vận dụng Phù Đồ Sơn quan hệ, chơi chết hắn?"

Tiết Triệt nói: "Có thể chơi chết, đương nhiên được! Người này mới là nhà ta họa lớn trong lòng!"

. . .

Ngày kế tiếp!

Quốc quân hạ chỉ triệu Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc Ninh Cương tiến quốc đô, vào Thượng thư đài.

Tam vương tử Ninh Kỳ, tiếp nhận Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc.

Đón lấy, quốc quân lại xuống chỉ, đem Thiên Việt trung đô đốc phủ thăng cấp vì Đại đô đốc phủ.

Sắc phong Tiết Triệt Thái tử thiếu bảo, tiếp nhận Thiên Việt Đại đô đốc.

Cái này ý chỉ mới ra, quần thần lại một lần nữa chấn kinh.

Thái tử nhất hệ càng là biến sắc.

Tiết Triệt cứ như vậy được sủng ái sao?

Quốc quân vì hắn, vậy mà đem Thiên Việt phủ đô đốc thăng cấp, hơn nữa còn sắc phong Thái tử thiếu bảo.

Cục diện này đã phi thường rõ ràng, tương lai người này muốn vào Xu Mật viện? Ninh Khải Vương thúc thật đúng là vì hắn tạp vị?

Thực ra, Thiên Việt phủ đô đốc thăng cấp hoàn toàn là chuyện đương nhiên, dù sao cũng là quốc đô, lẽ ra cùng hành tỉnh cùng cấp.

Sở quốc, Ngô quốc bên kia đều đối quốc đô chỗ phủ đô đốc thăng cấp.

Ninh Nguyên Hiến sở dĩ thật lâu không có thăng cấp là bởi vì đối vị trí này có khúc mắc, bởi vì hắn đã từng địch nhân lớn nhất Ninh Nguyên Vũ liền là tại Thiên Việt trung đô đốc phủ thượng quật khởi.

Mà lại quốc quân đề bạt Tiết Triệt, đúng là muốn thu mua lòng người, nhưng cũng là một loại thúc giục.

Hắn cần tại thời khắc mấu chốt, Tiết Triệt có thể đứng tại hắn bên kia!

Thậm chí muốn để hắn nhớ kỹ, ngươi Tiết Triệt hiệu trung người là ta, mà không phải Ninh Kỳ!

Về phần Thẩm Lãng cùng Tiết Triệt ân ân oán oán phải làm gì?

Quốc quân thật không nguyện ý nghĩ.

Hắn đối Thẩm Lãng vô cùng tín nhiệm sủng ái, nhưng cùng Tiết Triệt cũng có mấy chục năm giao tình.

Đối với Tiết Triệt cùng Đại Viêm đế quốc Hoàng tộc đi được quá gần, Ninh Nguyên Hiến là có chút không nhanh, nhưng cũng vô pháp trách móc nặng nề, bởi vì cái này dù sao cũng là Tiết Triệt bản chức làm việc, hắn cảm thấy vẫn là có thể đem hắn kéo trở về.

Tiết Triệt dù sao cùng Chủng Nghiêu không giống.

Chủng Nghiêu quan hệ với hắn một mực vừa đến đều rất lãnh đạm. Mà Tiết Triệt là tâm hắn trong bụng tâm phúc, dòng chính bên trong dòng chính.

Lúc còn trẻ, thậm chí như là huynh đệ thủ túc.

. . .

Mùng chín tháng tư!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến sa trường điểm binh.

Đại quân muốn Nam chinh.

Một ngày này rốt cục đến!

Vì một ngày này!

Thẩm Lãng hãm hại lừa gạt, vơ vét Việt Quốc hơn phân nửa quyền quý, làm tới năm trăm vạn kim tệ.

Vì một ngày này, quốc quân cùng Ẩn Nguyên hội trở mặt.

Thậm chí vì một ngày này, Thẩm Lãng bị lưu vong xuất ngoại đều, đổi lấy triều cục yên ổn.

Chỉ có triều cục bình ổn, mới có thể tập trung toàn lực đánh khuynh quốc chiến.

Những cái kia kim tệ biến thành vô số lương thực, vô số dân phu, vô số vải vóc, dược liệu vân vân.

Đại quân chưa ra, lương thảo đi đầu.

Ròng rã gần hai tháng, dùng vô số nhân lực vật lực đem nhóm đầu tiên vật tư vận chuyển về Nam Âu quốc chiến trường.

Bây giờ đại quân rốt cục có thể xuất phát.

Tám vạn đại quân, uy vũ hùng tráng.

Ninh Nguyên Hiến suất lĩnh quần thần, thậm chí bao gồm đã trí sĩ lão thần, đến đây vì đại quân tráng đi.

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung quốc quân đối một trận chiến này coi trọng.

Thậm chí chính hắn đều hận không thể mọc ra ba đầu sáu tay, thay thế tác chiến.

Tám vạn đại quân trải rộng ra về sau, quả thực vô biên vô hạn.

Nhìn thấy cái này phóng khoáng quân trận, quốc quân Ninh Nguyên Hiến nội tâm dõng dạc, từng đợt máu nóng.

"Ngày khác khải hoàn, quả nhân vẫn ở nơi này nghênh đón các ngươi về nhà!"

Ninh Nguyên Hiến giơ lên cao cao bát rượu, bỗng nhiên uống một hơi cạn sạch.

Đây là hắn lần thứ nhất dạng này hung mãnh uống rượu, cơ hồ bị sặc đến đỏ bừng cả khuôn mặt, lại muốn mạnh mẽ nhịn xuống.

"Ầm!"

Bỗng nhiên đem chén lớn đạp nát.

Tám vạn đại quân cùng kêu lên hô to, thanh âm rung trời.

"Việt Quốc tất thắng!"

"Việt Quốc tất thắng!"

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế!"

"Giờ lành đã đến, đại quân xuất phát!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Tám vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp xuôi nam, tiến về Nam Âu quốc chiến trường.

Lúc này Căng Quân còn không có triệt để thống nhất toàn bộ Sa Man tộc.

Nam Cung Ngạo suất lĩnh lấy tám vạn đại quân cùng Chúc Lâm đại quân tụ hợp về sau, đem khoảng chừng 13 vạn khoảng cách.

13 vạn đại quân, xuất động dân phu càng là vượt qua hai mươi vạn.

Chân chính quốc vận chiến, khuynh quốc chiến.

Lên một lần dạng này quy mô chiến tranh vẫn là Ngô Việt đại chiến.

Bên trên một trận chiến bởi vì Biện Tiêu phát động Diễm Châu biến cố, khiến cho Việt Quốc đại thắng, thắng tới gần hai mươi năm cùng bình thường ánh sáng, cũng làm cho Việt Quốc cơ hồ trở thành phương nam đệ nhất cường quốc.

Ninh Nguyên Hiến tin tưởng vững chắc, thiên mệnh tại hắn.

Trận chiến này, cũng tất thắng!

Giờ phút này, hắn nhịn không được hướng phía Thái tử nhìn lại một chút.

Kết quả, Thái tử cũng nhìn về phía hắn.

Cảm nhận được ngươi Ninh Nguyên Hiến ánh mắt, Thái tử kính cẩn cong xuống.

Ninh Nguyên Hiến gật gật đầu.

Không quản phụ tử ở giữa có cái gì không nhanh, chí ít tại trận này đại chiến bên trên là cùng một cái tâm.

Hai người đều dốc hết toàn lực, muốn đánh thắng trận này quốc vận chiến.

Đi qua tất cả mâu thuẫn, đều trước tạm thời gác lại!

Việt Quốc lợi ích làm trọng.

. . .

Niết Bàn đảo!

Đám này trống không số không huyết mạch người ánh mắt, rất có thể đả động Lan Đạo đại tông sư.

Như vậy khiếp đảm, mẫn cảm, thuần lương.

Nhưng là, bọn hắn quá yếu!

Lan Đạo ở ẩn lâu vậy, đối Niết Bàn quân sự tình hoàn toàn không biết rõ tình hình.

Đối với cải tạo huyết mạch sự tình, hoàn toàn khịt mũi coi thường, cảm thấy Thẩm Lãng hoàn toàn là ý nghĩ hão huyền.

Lý Thiên Thu nói hắn tận mắt chứng kiến, Lan Đạo trực tiếp mắng lại một câu lừa đảo.

Ngươi Lý Thiên Thu còn đối ta thề không đem ta ẩn cư nơi nói cho bất luận kẻ nào, kết quả đây? Trực tiếp mang người tới cửa tới đem ta trói đi, quả thực để ta Lan Đạo không có chút nào tôn nghiêm.

Thẩm Lãng cũng không thèm để ý, Lão ngoan đồng Lão ngoan đồng, Lan Đạo đại tông sư bối phận lớn, đã bảy mươi tuổi, tàn tật về sau càng là cực đoan.

Nhưng người này tuyệt đối chính nghĩa, là một vị chân chính đại hiệp.

Nếu không năm đó cũng sẽ không thu nhiều đệ tử như vậy, cũng sẽ không làm nhiều như vậy hành hiệp trượng nghĩa sự tình.

Ánh mắt của hắn rơi vào cái này 3900 cái trống không số không huyết mạch người trên thân.

Đám người này, hắn đã thu thập tới hơn mấy tháng.

Thực ra, hắn tại quốc đô sưu tập cái kia hơn hai ngàn ba trăm người về sau, lập tức phái người bắt đầu tại toàn bộ Việt Quốc phạm vi bên trong tiến hành điều tra.

Căn bản không phải trước ghi danh, sau đó đại quy mô chiêu mộ.

Mà là dùng phi thường bí ẩn thủ đoạn, chia thành tốp nhỏ tiến vào các trong nhà, tìm tới một cái liền lập tức mang đi.

Nhất định phải đợi đến Niết Bàn quân một tiếng hót lên làm kinh người về sau lại lớn quy mô tìm kiếm đồng dạng trống không số không huyết mạch người?

Thẩm Lãng mới không có ngốc như vậy, nói rõ chờ lấy để người tiệt hồ sao?

Điều động vài trăm người đi cả nước sưu tập số không huyết mạch người, mà lại để Ẩn Nguyên hội cùng Hắc Thủy Đài gián điệp xếp vào tiến đến.

Cuối cùng, 3,700 người bị toàn bộ cướp đi.

Hết thảy đều chỉ là đang diễn trò mà thôi.

Chỉ bất quá trận này hí quá rất thật, rất thật đến đen kính ti cùng Thiên Đạo hội võ sĩ đều cảm thấy là thật.

Thật căn cứ danh sách, từng nhà đi tìm người, tiêu đại ngạch kim tệ đem bọn hắn chiêu mộ.

Thậm chí cái kia ba ngàn bảy trăm cái giả dối trống không số không huyết mạch người, Thẩm Lãng đều hướng mỗi người trong cơ thể tiêm vào một ít vật chất, bảo đảm để bọn hắn huyết thanh nhan sắc biểu hiện được cùng số không huyết mạch người đồng dạng.

Mà lại theo mặt ngoài nhìn, bọn hắn bề ngoài cũng thật cùng số không huyết mạch người đồng dạng.

Nhưng chân chính hiểu người sẽ phát hiện hoàn toàn khác biệt.

Trống không số không huyết mạch người chỉ là xã giao chướng ngại, tự bế, nhưng là nội tâm mẫn cảm chuyên chú, thậm chí được xưng tụng là thông minh.

Mà những cái kia giả dối số không huyết mạch người, liền thật là trí thông minh có vấn đề trẻ đần độn.

Như vậy trận này hí có cần phải diễn sao?

Vô cùng vô cùng có cần phải!

Lên một lần Niết Bàn quân để thiên hạ chấn kinh, đã là mục tiêu công kích.

Tiềm Long tại uyên, mới có thể một tiếng hót lên làm kinh người.

Nhất định phải làm cho tất cả mọi người cũng không biết cái này thứ hai chi Niết Bàn quân tồn tại, mới có thể trên chiến trường có hiệu quả, xuất kỳ chế thắng.

. . .

Cái này 3900 số không huyết mạch người đã bị tốt nhất cơm nước nuôi hai tháng.

Nhưng vẫn như cũ người yếu không có sức.

Nhưng hai tháng này thời gian bọn hắn cũng không có uổng phí, mỗi ngày đều đang huấn luyện đội hình trận thế.

Mỗi ngày đều tại học tập cung tiễn lý luận tri thức.

Đường vòng cung, trọng lực tăng tốc độ, sức gió mấy người tri thức, bọn hắn đã hoàn toàn đọc thuộc làu làu.

Bởi vì bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung bọn hắn học tập nghiêm túc trình độ.

Quả thực trong giấc mộng đều tại học tập.

Hiện tại cũng chỉ thiếu thực tiễn.

Bởi vì bọn hắn quá người yếu, căn bản kéo không ra bất luận cái gì một cây cung, cho dù là nhẹ nhất.

Thẩm Lãng vì sao không rất sớm vì bọn họ cải biến huyết mạch?

Không có cách nào!

Cho dù là cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch năng lượng cổ trùng cũng là có hạn, cần thời gian rất lâu chế tạo.

Thẩm Lãng vung tay lên!

Một đầu lại một đầu cái rương được đưa lên tới.

"Thứ hai Niết Bàn quân, về doanh! Toàn bộ nằm vật xuống trên giường của mình!"

Cái này 3,900 người, lấy các doanh làm đơn vị, phân tán trở thành ba mươi chín cái phương trận, riêng phần mình trở lại mình đầu gỗ trong quân doanh.

Không có chút nào hỗn loạn.

Quân dung, tư thế quân đội, quả thực siêu nhất lưu.

3,900 người, vẫn như cũ cả ngày như một.

Lan Đạo đại sư thở dài nói: "Đáng tiếc đáng tiếc, thân thể quá yếu, nếu không thật sự có thể trở thành thiên hạ tinh nhuệ!"

. . .

3,900 người về doanh về sau!

Thẩm Lãng bắt đầu vì bọn họ tiến hành huyết mạch cải tạo.

Lần này liền không còn là Thẩm Lãng một người động thủ, ròng rã hàng trăm người, đồng thời tiêm vào.

Hiện tại mà nói, số không huyết mạch cải tạo đã coi như là phi thường thành thục.

Cùng lên một lần giống nhau như đúc.

Những này số không huyết mạch người, không có bất kỳ cái gì phản kháng.

Mặc dù thấp thỏm lo âu.

Nhưng phục tùng bất cứ mệnh lệnh gì.

Mà làm cấp thấp Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng tiến vào trong cơ thể thời điểm, toàn bộ quá trình là vô cùng thống khổ.

Nhưng bọn hắn vẫn không có bất luận cái gì kêu thảm, không có bất kỳ cái gì giãy dụa!

Sau nửa canh giờ!

3,900 người, toàn bộ tiêm vào hoàn tất!

Lan Đạo đại sư luôn mồm không tin, nhưng hắn ở sâu trong nội tâm thực ra vô cùng khát vọng kỳ tích phát sinh.

Từ đầu tới đuôi đều chăm chú nhìn.

Thẩm Lãng cười nói: "Đại tông sư, tiếp xuống bọn hắn cần ngủ say ba ngày thời gian, hiện tại giờ đến phiên ngài!"

Lan Đạo đại tông sư giật mình nói: "Đến phiên ta cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Cho ngài mổ a!"

"Ta không làm giải phẫu, ta không làm giải phẫu. . ." Lan Đạo đại tông sư kinh hô, sau đó muốn liều mạng giãy dụa.

Hắn đã theo Thẩm Lãng nơi đó mời nói, cái gọi là mổ, chính là muốn đem hắn tứ chi gân mạch từng tấc từng tấc mở ra, sau đó một lần nữa kết nối vá kín lại.

Lan Đạo những năm này đã nhận mệnh, thật không muốn giày vò.

Bởi vì lúc trước vô số lần đả kích đã để hắn đau đến không muốn sống.

Mà lại Thẩm Lãng nói lại một lần nữa mở ra hắn gân mạch, này lại để hắn nhớ tới năm đó đáng sợ ký ức.

"Ta không nên động thủ thuật, ngươi đừng đụng ta, đừng đụng ta!"

"Ta như vậy co quắp rất tốt, ta một chút đều không muốn tốt."

"Ta có co quắp, ngươi có co quắp sao?"

Lan Đạo đại tông sư cơ hồ là khóc lóc om sòm.

Kiếm Vương thê tử không dám tin nhìn qua một màn này.

Lan Đạo tông sư so với hắn đại nhị mười mấy tuổi, lúc còn trẻ nàng còn phi thường ngưỡng mộ Lan Đạo, mà lại gặp qua rất nhiều lần.

Năm đó cỡ nào anh hùng hào kiệt?

Bây giờ lại biến thành bực này bộ dáng?

Sinh hoạt ngươi đến tột cùng đối với hắn làm cái gì? (lời này cũng là theo Thẩm Lãng nơi này học.)

Lập tức, Khưu thị hướng phía Lý Thiên Thu nhìn lại một cái nói: "Ngươi về sau nếu như già, cũng uất ức thành như vậy lời nói, ta lập tức làm thịt ngươi."

Kiếm Vương sắc mặt khóc tang.

Hắn cảm thấy mình mặc dù còn không có già, nhưng đã đủ uất ức.

Đối mặt một cái khóc lóc om sòm Lão ngoan đồng phải làm gì?

Vô cùng đơn giản!

Trực tiếp dùng man lực đè vào trên giường.

Sau đó, đem ra lợi hại gây tê tán trực tiếp uống xong.

Một khắc đồng hồ sau!

Vị này Lão ngoan đồng trực tiếp ngoan, nằm ở nơi đó không nhúc nhích.

Thẩm Lãng bắt đầu mổ.

Trận này giải phẫu không lớn, nhưng lại vô cùng vô cùng khó.

Chỉ có cao minh nhất thầy thuốc mới có thể làm.

Nếu không có trí não, Thẩm Lãng cũng căn bản không dám làm cái này giải phẫu.

Bởi vì không có giải phẫu kính hiển vi a.

Nhưng là ánh mắt của hắn cùng trí não phối hợp phía dưới, có thể đạt tới giống nhau hiệu quả.

Hắn có hai cái trợ thủ, danh y An Tái Thế, Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Mà lại chuẩn bị mấy chục loại dược vật.

Vì đầy đủ chiếu sáng, Thẩm Lãng thậm chí dẫn ánh mặt trời xuống tới, sau đó dùng tấm gương tiến hành phản xạ.

Hít một hơi thật sâu!

Bắt đầu!

. . .

Ròng rã sau năm tiếng!

Giải phẫu hoàn thành một nửa!

Trước đối hai chân tiến hành giải phẫu, nhìn hiệu quả về sau, lại đối Lan Đạo hai tay tiến hành giải phẫu.

Thẩm Lãng cả người mệt mỏi cơ hồ tê liệt.

Mà lại làm hiệu quả khẳng định là không bằng hiện đại thế giới.

Bởi vì đối nhỏ bé nhất thần kinh, căn bản là không có cách tiến hành khâu lại.

Rất nhiều giải phẫu vật liệu đều chẳng qua quan.

Cũng may có kén tằm tia, nếu không Thẩm Lãng đi đâu đi tìm ni lông tuyến a?

Tại hiện đại y học bên trong, chất tơ khâu lại tuyến vốn là dùng tơ tằm protein sợi chế thành.

. . .

Lan Đạo sau khi tỉnh lại, cảm giác được rõ ràng đau đớn.

Hắn không tiếp tục la to.

Mà là lộ ra phi thường yên tĩnh.

"Kết quả như thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Vẫn tương đối thành công, nhưng cụ thể hiệu quả như thế nào, còn muốn về sau mới biết được."

Coi như một cái gãy chỉ giải phẫu, về sau khôi phục quá trình rất dài, huống chi là hai cái đùi gân mạch đâu.

Lan Đạo đại tông sư trầm mặc một lát, nói: "Thẩm Lãng, cám ơn ngươi!"

Lúc này, hắn không có nửa điểm khóc lóc om sòm dáng vẻ.

Cứ việc trong lòng không dám ôm lấy hi vọng, nhưng có thể nhìn ra Thẩm Lãng tận tâm tận lực.

. . .

Lan Đạo đại tông sư giải phẫu hiệu quả không có nhanh như vậy hiển hiện ra.

Nhưng là cái này 3900 số không huyết mạch người lại hiệu quả nhanh chóng!

Ba ngày sau!

Cái này 3,900 người lần lượt tỉnh táo lại!

Toàn bộ hoàn thành kinh người thuế biến!

Mỗi người lực lượng, nhanh nhẹn, tốc độ đạt tới kinh người tăng lên!

3,900 người đại niết bàn!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 338: Thứ Hai Niết Bàn Quân Quật Khởi! Mộc Lan Sinh Nở!

Năm ngày sau đó, Lan Đạo đại tông sư vẫn như cũ nửa nằm tại trên xe lăn, ở trường trên trận nhìn xem cái này 3,900 người.

Hắn thậm chí cảm giác được từng đợt run rẩy.

Thật là khiến người ta không dám tin.

Thẩm Lãng vậy mà thật thành công, vậy mà thật cải biến đám người này huyết mạch.

Tại mấy ngày trước đó, cái này 3,900 người là bực nào suy nhược?

Mà bây giờ. . .

Mỗi người có thể dễ dàng mà giơ lên hơn năm trăm cân tạ đá.

Kéo ra một thạch nửa cường cung.

Có thể không đến mười hơi thời điểm, chạy xong một trăm năm mươi bước.

Thiên hạ không có bất kỳ cái gì một chi quân đội có thể làm được điểm này đi.

Chân chính Niết Bàn quân a!

Niết Bàn trùng sinh!

. . .

Lan Đạo đại tông sư mặc dù còn không có tốt, nhưng thứ hai Niết Bàn quân vẫn là có huấn luyện viên.

Hiện tại bọn hắn có thể học tập cơ sở tiễn thuật.

Đương nhiên càng trọng yếu hơn chính là vẫn như cũ là lực lượng, tốc độ, nhanh nhẹn.

Bởi vì một khi tiến vào Nam Âu quốc, thậm chí Sa Man tộc tác chiến, hoàn cảnh địa lý liền hoàn toàn không giống.

Sa Man tộc võ sĩ, quả thực như là dã thú hung mãnh, hầu tử đồng dạng linh hoạt, không chút nào sợ chết, mà lại nhỏ gầy rắn chắc thân thể phảng phất có không dùng hết lực lượng.

Cho nên đối với thứ hai Niết Bàn quân tới nói.

Mỗi ngày tiến hành hai hạng huấn luyện.

Cực độ ác liệt hoàn cảnh xuống siêu phụ trọng hành quân.

Không ngừng mà giương cung cài tên, không ngừng mà bắn tên, không có cụ thể mục tiêu, liền là tìm kiếm cảm giác.

Cái này ra Niết Bàn đảo đại khái mấy trăm cây số vuông, đâu đâu cũng có nguyên thủy rừng cây, tuyệt đại bộ phận khu vực đều không có con đường, đâu đâu cũng có vách núi cheo leo, hoàn cảnh địa lý cực kỳ ác liệt, cùng Nam Âu quốc, Sa Man tộc có thể liều một trận.

Mà lại nơi này đã phi thường nóng bức, trong rừng rậm có rất nhiều rắn độc độc trùng.

"Lần thứ nhất hành quân huấn luyện, phụ trọng hai trăm cân, vừa đi vừa về 350 dặm, hoàn thành thời gian hai ngày hai đêm!"

"Hai ngày sau giờ phút này, ta ở chỗ này chờ các ngươi, khi mặt trời lên, nếu như các ngươi còn không có chạy về quân doanh. Lập tức bị khai trừ ra Niết Bàn quân!"

"Xuất phát!"

Theo ra lệnh một tiếng.

3,900 người phụ trọng hai trăm cân, hướng phía phía bắc mà đi.

Bọn hắn một mực muốn đi bộ đến hòn đảo này cực bắc, sau đó tại vòng trở lại.

Vừa đi vừa về 350 dặm, bốn mươi tám giờ.

Nhìn phảng phất cũng không phải phi thường gian nan.

Nhưng là. . .

Không có đường.

Trên đường đi phải đi qua dòng sông, rừng cây, vách núi vân vân.

Tóm lại, một con đường đều không có.

Mỗi người trên thân đều có cung nỏ.

Nhưng là, bọn hắn thực ra còn chưa có bắt đầu cung tiễn thiết kế.

Đây đối với tân binh tới nói, hoàn toàn là tử vong thức huấn luyện.

Nhưng mà, cái này 3,900 người không có bất kỳ cái gì dị nghị!

. . .

Hai ngày sau đó, Thẩm Lãng, Lý Thiên Thu, nhất là Lan Đạo đại tông sư.

Sớm ngay tại võ đài chờ!

Dựa theo người bình thường tư duy, cái này 3,900 người khẳng định là lục tục ngo ngoe trở về.

Bởi vì cá thể khác biệt là khó tránh khỏi.

Liền xem như chạy đua Marathon, thành tích tốt nhất cùng kém nhất đều có thể chênh lệch mấy giờ.

Huống chi là cái này 350 dặm hành quân gấp.

Sắc trời dần dần sáng lên.

Mặt trời còn không có dâng lên.

Nhưng Thiên Việt tới càng sáng.

Thẩm Lãng nội tâm tràn ngập vô hạn bất an.

Vì sao cái này 3,900 người vẫn chưa về?

Lẽ ra hẳn là có người trở về a.

Dựa theo rất nhiều lần tính toán, chí ít có thể có 95% người có thể đúng giờ chạy về.

Thậm chí có mấy cái đặc biệt xuất sắc, có thể tại bốn mươi giờ bên trong liền trở lại.

Kết quả hiện tại không có bất kỳ ai trở về.

Lần này phải làm gì?

Nếu như bọn hắn không có kịp thời gấp trở về, thật chẳng lẽ muốn như là mệnh lệnh như thế, đem tất cả mọi người đuổi ra

Niết Bàn quân sao?

Như vậy, thứ hai Niết Bàn quân liền không còn tồn tại.

Thế nhưng là không chấp hành, mệnh lệnh thứ nhất liền hết hiệu lực, chi quân đội này linh hồn cũng không có.

Thiên Việt tới càng sáng!

Càng ngày càng sáng.

Mặt trời lập tức liền muốn dâng lên.

Dù là tràn ngập lòng tin Thẩm Lãng, nội tâm cũng đang không ngừng chìm xuống.

Sẽ không như thế thảm đi, sẽ không bị đánh mặt đi!

Vậy mà không có bất kỳ ai đúng hạn chạy về? Chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì sao?

Nhưng mà cũng liền ở thời điểm này.

Mặt đất truyền đến từng đợt chấn động âm thanh.

Cách đó không xa vô số chim chóc nhao nhao xông ra rừng cây.

Sau đó, một chi chỉnh tề quân đội xuất hiện.

3,900 người, đi thời điểm chỉnh tề,

Trở về thời điểm, cũng vẫn như cũ là chỉnh tề, không có tán loạn, không có vô số.

Cho dù là bọn họ thể lực đã đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, cũng vẫn như cũ bảo trì tuyệt đối trật tự.

Việc này, khoảng cách mặt trời mọc còn có nửa giờ.

3900 cái Niết Bàn quân, toàn bộ đúng giờ chạy về doanh địa.

47. 5 giờ, 350 dặm lộ trình.

Thẩm Lãng rốt cuộc biết vì sao hiện tại mới về doanh.

Bởi vì 3,900 người, hoàn hảo không chút tổn hại người chỉ có một nửa, còn lại một nửa đều thụ thương.

Thậm chí có vài trăm người vết thương chồng chất, hoàn toàn mất đi năng lực hành động, hoàn toàn là nhấc trở về.

Còn có mười mấy người, đã chết!

Nhưng bọn hắn cũng trở về, cũng là bị nhấc trở về.

Lúc đầu có người hoàn toàn có thể sớm gấp trở về, nhưng bởi vì không nguyện ý từ bỏ mỗi một đồng bạn, thậm chí đã chết đi đồng bạn, vì lẽ đó đến bây giờ mới trở về.

Thậm chí, liền những người này phụ trọng cũng cùng một chỗ cõng về.

Nhìn thấy một màn này, ở đây tất cả mọi người bị chấn động.

Thậm chí có chút lệ nóng doanh tròng, toàn thân run rẩy.

Bao quát Thẩm Lãng!

Hắn biết đám này Niết Bàn quân sẽ rất ưu tú.

Nhưng không nghĩ tới sẽ ưu tú đến nước này.

Lần này huấn luyện càng tàn khốc hơn, vì lẽ đó bọn hắn cũng biểu hiện ra càng thêm kinh tâm động phách sinh mệnh lực cùng lực ngưng tụ.

Lan Đạo đại tông sư rung động đến vong ngã, sau đó hai chân run run rẩy rẩy, bỗng nhiên bánh xe phụ trên ghế đứng lên.

Hơn ba ngàn tên thứ hai Niết Bàn quân chỉnh tề đứng tại trên giáo trường.

Không có phàn nàn, không có rú thảm, vẫn như cũ đứng nghiêm, chỉ là toàn thân cơ bắp đều đang run rẩy.

Mỗi người trên người phụ trọng, vẫn không có tháo bỏ xuống.

"Tháo bỏ xuống phụ trọng!"

"Trở về quân doanh, ngâm tắm thuốc!"

"Tử vong người, đưa vào phòng chứa thi thể!"

"Người trọng thương, đưa vào trọng thương phòng!"

"Vết thương nhẹ người, đưa vào vết thương nhẹ phòng!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Hơn ba ngàn người, chỉnh tề dỡ xuống phụ trọng, chỉnh lý về đơn vị.

Sau đó căn bản không cần cụ thể mệnh lệnh, trực tiếp có người thi hành mệnh lệnh.

Người chết tiến phòng chứa thi thể, người trọng thương cùng vết thương nhẹ người, phân biệt đưa vào không cùng phòng tử bên trong.

Mấy chục danh y người nhanh chóng chạy bộ tiến lên, vì những người này chữa thương!

An Tái Thế dẫn đầu các đồ đệ tiến đến trọng thương phòng!

Bên trong có ít người bị thương rất nặng, có gãy xương đầu, có bị rắn độc cắn, có huyết nhục mơ hồ.

Rất nhiều giải phẫu thậm chí muốn chính Thẩm Lãng tự mình tiến hành.

Trọn vẹn sau một lúc lâu!

Kiếm Vương thê tử Khưu thị kinh hô đến: "Lan Đạo tông sư, ngài đứng lên, đứng lên. . ."

Lan Đạo giật mình.

Chính hắn mới phát hiện tự mình đứng lên tới.

Chuyện khi nào a?

Ta làm sao không có chút nào biết a?

Hắn làm xong giải phẫu đã không sai biệt lắm bảy tám ngày, bắt đầu mấy ngày nằm ở trên giường, về sau vẫn như cũ ngồi tại trên xe lăn, phảng phất cùng không có làm giải phẫu cũng không có gì khác nhau.

Mới vừa rồi bị thứ hai Niết Bàn quân rung động về sau, trong cơ thể phảng phất dâng lên một cỗ nhiệt lực.

Sau đó bản năng đứng lên.

Ngay sau đó, nội tâm của hắn rung động mừng như điên.

Hắn lại có thể đứng lên.

Trước đó hoàn toàn làm không được.

Tứ chi gân mạch gãy về sau, hai tay triệt để không có sức, nhưng run run rẩy rẩy, còn miễn cưỡng có thể giơ lên một điểm.

Nhưng trước đó hai chân hoàn toàn đứng không dậy nổi.

Bởi vì gân mạch đứt gãy về sau, lại một đoàn loạn dài, bỗng nhiên liên quan vu cáo quấn quýt lấy nhau.

Bỗng nhiên đứng lên thời điểm, toàn bộ gân mạch đều muốn run rẩy từng cục, kịch liệt đau nhức vẫn là việc nhỏ, cảm giác tất cả gân mạch lại muốn toàn bộ đứt gãy, đừng bảo là đứng không dậy nổi, thậm chí hoàn toàn duỗi không thẳng, cũng uốn lượn không.

Kết quả bây giờ lại thật thành công đứng lên.

Đương nhiên, có một chút đau nhức.

Nhưng là không có muốn đứt gãy cảm giác, cũng không có muốn ngã sấp xuống cảm giác.

Bởi vì Thẩm Lãng giải phẫu, đã đem hắn chủ yếu gân mạch hoàn toàn chuẩn xác tiếp hảo.

"Ha ha ha, ta đứng lên, đứng lên. . ."

Lan Đạo đại tông sư mừng như điên, lệ nóng doanh tròng.

"Không nên kích động, khắc chế, khắc chế. . ." Thẩm Lãng nói: "Muốn vô hỉ vô bi, nếu không sẽ ảnh hưởng khôi phục."

"Tốt, hiện tại có thể ngồi xuống, không cần đứng thời gian dài như vậy, từ từ sẽ đến, từ từ sẽ đến. . ."

Thẩm Lãng không phải nói đùa.

Bất luận cái gì kích động cảm xúc, đều sẽ đối khôi phục có rất lớn ảnh hưởng.

Lan Đạo đại tông sư, nhắm mắt lại, ngay lập tức dùng tĩnh tâm quyết.

Nháy mắt, cả người tiến vào không hề bận tâm trạng thái.

Sau khi bình tĩnh lại, Lan Đạo đại tông sư mở mắt ra nói: "Thẩm công tử, bắt vào thời gian vì hai tay của ta mổ, ta muốn dạy chi quân đội này, bọn hắn là tốt nhất hài tử, ta cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua hảo hài tử, bọn hắn sẽ trở thành ta cả đời vinh quang. Ta trước đó không quản giáo qua bao nhiêu đệ tử xuất sắc, đều tuyệt đối không cách nào cùng bọn hắn đánh đồng! Ngươi nói đúng, ta muốn cùng bọn hắn cùng một chỗ Niết Bàn."

Thẩm Lãng nói: "Tốt, đợi ngài hai chân khôi phục lại trình độ nhất định về sau, ta liền vì ngài hai tay làm giải phẫu!"

. . .

Ngày kế tiếp!

Thứ hai Niết Bàn quân toàn quân, vì mười lăm cái tử vong người tổ chức ngắn ngủi mà trang nghiêm xướng lễ.

Thi thể trực tiếp đốt cháy thành tro.

Sau đó, đem một nửa tro cốt rơi tại biển cả, một nửa vùi sâu vào trong đất.

Dựng nên mộ bia!

Hơn ba ngàn người im lặng thút thít.

Cơ hồ mỗi người đều muốn cắn răng, đều tại nội tâm thề.

Chúng ta nhất định phải trở nên càng mạnh, lần tiếp theo chúng ta tuyệt đối tuyệt đối không thể có người chết!

Tuyệt đối không cho bất kỳ một cái nào huynh đệ trong huấn luyện vĩnh cửu rời đi.

. . .

Sau đó thời gian!

Cái này hơn ba ngàn người tiến hành điên cuồng lực lượng huấn luyện.

Một ngày hai mươi bốn giờ, huấn luyện mười tám tiếng.

Quả thực điên dại.

Một thạch nửa cường cung huấn luyện hoàn tất về sau, trực tiếp bên trên 2 thạch cung.

Cái này hai thạch cung, thế nhưng là vượt qua 250 bang, đã toàn bộ là sắt cung.

Mỗi người mỗi ngày đều đang giương cung.

Mỗi lần kéo ra về sau, kiên trì một phút mới buông xuống.

Một giờ huấn luyện ba mươi lần.

Mỗi ngày huấn luyện ba trăm lần!

Loại này kinh người cường độ huấn luyện, quả thực là đối thân thể siêu cấp tàn phá.

May mắn những người này bị cải tạo huyết mạch có thể tiếp tục chống đỡ.

Đổi thành người bình thường, đã sớm gân mạch đứt gãy, khung xương sai chỗ.

Nhưng coi như như thế!

Mỗi người mỗi ngày đều cần đại lượng dược liệu, ăn bồi bổ, ngâm nước thuốc bồi bổ.

Nếu không liền xem như làm bằng sắt thân thể cũng gánh không được.

Cho dù là đối với những huyết mạch này Niết Bàn người tới nói, loại này đáng sợ huấn luyện, cũng hoàn toàn đem bọn hắn huyết mạch lực lượng nghiền ép đến cực hạn!

Mà đổi thành bên ngoài một cái đau khổ huấn luyện chính là Lan Đạo đại tông sư.

Hiện tại hắn còn không thể huấn luyện đi bộ, chỉ có thể huấn luyện nhấc chân, hơn nữa còn không thể huấn luyện quá nhiều.

Hắn hiện tại mỗi ngày còn muốn dùng thời gian dài đi cấu tứ, như thế nào huấn luyện chi này Niết Bàn quân.

. . .

Nửa tháng sau!

Thứ hai Niết Bàn quân lại một lần nữa bắt đầu hành quân gấp huấn luyện.

Lần này vẫn như cũ là 350 dặm, nhưng phụ trọng vượt qua hai trăm tám mươi cân.

Vẫn như cũ là tại bốn mươi tám giờ bên trong chạy về!

Mà lần này!

Cơ hồ mỗi một cái Niết Bàn quân hận không thể đi lộ tuyến đều triệt để ghi tạc trong đầu, như thế nào tránh thương vong.

Nhất là theo vách núi té chết.

Còn có, coi như bị rắn độc cắn, như thế nào ngay lập tức cứu chữa.

Vân vân vân vân!

Mặc dù không có nói ra miệng, nhưng là mỗi người trong lòng đều tại thề.

Lần này cần số không tử vong.

Thụ thương không sao, thậm chí tàn tật cũng không cần gấp.

Bởi vì coi như đã tàn tật người, cũng vẫn như cũ là Niết Bàn quân, còn có thể làm văn thư, làm quân y vân vân.

Đám người này mẫn cảm chuyên chú, học tập cái gì đều toàn lực ứng phó.

Mà lần này, Thẩm Lãng đối bọn hắn ôm lấy to lớn lòng tin.

Quả nhiên!

Vẻn vẹn bốn mươi lăm giờ sau!

Hơn ba ngàn tám trăm người, chỉnh tề trở về.

Quân dung chỉnh tề, không loạn chút nào.

Mặc dù vẫn như cũ có trọng thương, nhưng là số lượng giảm mạnh,

Tử vong người càng là số không.

. . .

Một tháng sau!

Thẩm Lãng vì Lan Đạo đại tông sư tiến hành hai tay giải phẫu.

Vẫn như cũ phi thường thành công.

Dùng bảy giờ, Thẩm Lãng đem hắn cánh tay gãy mất gân mạch mở ra về sau, một lần nữa tiếp hợp.

Nhưng là Thẩm Lãng nhiều lần nói cho đại tông sư, đừng vọng tưởng khôi phục võ công, có thể bình thường hành tẩu, bình thường sử dụng hai tay đã là vạn hạnh.

Nhưng lần này, Lan Đạo đại tông sư lại biểu hiện được so Thẩm Lãng càng có lòng tin.

Hắn chính luôn mồm có cảm giác, có tín niệm.

Thứ hai Niết Bàn quân, đã bắt đầu hai thạch bán cung kéo cung huấn luyện.

Loại huấn luyện này, cơ hồ xem như phát rồ cấp.

Bất luận cái gì một chi quân đội, đều khó có khả năng dùng mạnh như vậy cung tiến hành huấn luyện.

Thậm chí dùng đầu gỗ đều khó có khả năng đại quy mô chế tạo loại này siêu cấp cường cung.

Thẩm Lãng dùng thấp than thép có thể tạo ra đến, nhưng lại cơ hồ tìm không thấy thích hợp dây cung.

May mắn là huấn luyện dùng cung.

Dây cung to hơn đều không có vấn đề, vì lẽ đó dùng trên nhất tốt tơ tằm lập dây cung càng ngày càng thô, càng ngày càng thô.

Mà những này Niết Bàn quân huấn luyện, cũng thay đổi thành nhanh chóng kéo cung.

Một phút kéo cung hai mươi lần, một giờ một ngàn lần.

Mỗi ngày hơn vạn lần kéo cung!

Loại huấn luyện này, bình thường binh hoàn toàn sẽ điên cuồng.

Bởi vì cho đến bây giờ, một tiễn cũng còn không có bắn qua.

Liền là kéo cung.

Mà lại huấn luyện cường độ vượt qua cái khác tinh nhuệ gấp mười, gấp hai mươi lần.

Nhưng là những huyết mạch này Niết Bàn người, lại có thể vô cùng chuyên chú, một lần lại một lần huấn luyện.

Không có lời oán giận.

Thậm chí hoàn toàn say đắm ở trong đó.

Mỗi một lần kéo cung, đều phảng phất cùng cung tiễn tiến hành sâu sắc giao lưu.

Cảm nhận được dây cung lực lượng, khom lưng lực lượng.

Lực lượng ở nơi đó.

Lực lượng hạch tâm ở nơi đó.

Những bộ phận kia tại gào thét, nào bộ phận tại sướng rống.

. . .

Lại qua một tháng!

Lan Đạo đại tông sư có thể xuống đất.

Hai chân của hắn đã có thể khó khăn đi bộ.

Hắn chính thức tiếp quản thứ hai Niết Bàn quân, trở thành chi quân đội này tổng giáo tập.

Căn bản không cần bất luận cái gì thuyết phục, cũng không cần bất luận cái gì kích động cổ vũ.

Hơn hai tháng này thời gian, hắn cơ hồ cùng chi này Niết Bàn quân hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau.

Hắn mang theo hơn ba ngàn cái Niết Bàn quân đi vào bờ biển.

"Bình thường tinh nhuệ, bắn tên dựa vào nhắm chuẩn, dựa vào nhãn lực."

"Đỉnh cấp xạ thủ, dựa vào tinh thần, dựa vào cảm giác!"

"Đây không phải huyễn hoặc khó hiểu, mà không phải hư vô mờ mịt đồ vật."

"Các ngươi rất tốt, không quản làm cái gì, đều có thể cực độ chuyên chú, làm được cực hạn. Một trăm người, thậm chí một ngàn người bên trong, đều ra không một cái đỉnh cấp xạ thủ, bởi vì bọn hắn không đủ chuyên chú."

"Chuyên chú các ngươi là đủ, các ngươi cũng đầy đủ mẫn cảm, nhạy cảm! Nhưng là như thế vẫn chưa đủ, còn thiếu rất nhiều."

"Một cái đỉnh cấp xạ thủ, chẳng những nếu có thể bắn trúng địch nhân, còn muốn phát hiện địch nhân, càng phải cảm giác nguy hiểm!"

"Khi các ngươi hơn ba ngàn người cùng một chỗ thời điểm, có thể chiến đấu. Khi các ngươi ba trăm người cùng một chỗ thời điểm, cũng có thể chiến đấu! Nhưng các ngươi ba người cùng một chỗ, cũng vẫn như cũ nếu có thể chiến đấu."

"Tiếp xuống thời gian rất lâu, ta đều sẽ dạy các ngươi một đạo thượng cổ tâm pháp, bộ này bí tịch, có thể tăng lên rất nhiều tinh thần lực của các ngươi, cảm giác lực! Luyện tập xong bộ tâm pháp này về sau, các ngươi sẽ cảm thấy thời gian giảm bớt, các ngươi phảng phất có thể đem thị giác khoảng cách rút ngắn, các ngươi có thể đem cảm giác phạm vi mở rộng."

"Tại học tập bộ tâm pháp này trước đó, các ngươi cần cảm thụ ngạt thở, cảm thụ tử vong, các ngươi cần tiến vào đặc thù trạng thái tinh thần!"

"Tất cả mọi người, toàn bộ tiến vào trong nước, không có mệnh lệnh của ta , bất kỳ người nào không thể rời đi trong nước!"

"Cảm thụ ngạt thở, cảm thụ tử vong!"

"Vào nước!"

Theo Lan Đạo ra lệnh một tiếng.

Hơn ba ngàn tám trăm người, toàn bộ đem mình vùi sâu vào đến nước biển bên trong.

Bắt đầu ngạt thở.

Nên ngạt thở tới trình độ nhất định, lại còn không có thiếu dưỡng lúc hôn mê, người phảng phất tiến vào một loại phi thường đặc thù trạng thái.

Toàn bộ thế giới cũng chỉ có mình, triệt để yên tĩnh.

Lại cấp độ sâu thời điểm, thậm chí tim đập của mình, máu của mình lưu âm thanh đều có thể nghe được rõ ràng.

Cứ như vậy!

Lan Đạo đại sư cơ hồ điên cuồng nghiền ép lấy Niết Bàn quân ngạt thở cực hạn.

Mỗi lần bao phủ ở trong nước thời gian càng ngày càng dài, càng ngày càng dài.

Ngạt thở huấn luyện ròng rã nửa tháng sau!

Bắt đầu huấn luyện thượng cổ tâm pháp.

Toàn bộ quá trình bên trong Thẩm Lãng thật sự là trong lòng run sợ, chỉ sợ thật sự có cái nào Niết Bàn quân ở trong biển chết chìm.

. . .

Lại hơn phân nửa tháng!

Lan Đạo đại tông sư đã có thể không ngại hành tẩu, mà lại hai tay công năng cũng kém không nhiều khôi phục chừng bảy mươi phần trăm.

Thứ hai Niết Bàn quân rốt cục bắt đầu học tập bắn tên!

Thật sự là không dễ dàng, tại cải tạo huyết mạch trước đó, bọn hắn học tập cung tiễn lý luận hơn hai tháng, cơ hồ thuộc làu.

Huyết mạch thuế biến về sau, lại điên cuồng huấn luyện hơn ba tháng.

Mỗi người kéo cung đều vượt qua mấy chục vạn lần, nhưng lại không có bắn ra một tiễn.

Thứ hai Niết Bàn quân mỗi người, cơ hồ mỗi lúc trời tối trong giấc mộng đều bắn vô số tiễn.

Hôm nay rốt cục có thể bắn tên!

Trực tiếp bên trên liền là hai thạch cung!

230 mét khoảng cách!

Bắn, bắn, bắn, bắn!

Thành tích đương nhiên thật không tốt!

Thế vận hội Olympic mới bảy mươi mét khoảng cách.

230 mét khoảng cách này, quả thực là để người tuyệt vọng khoảng cách.

Khoảng cách này, thậm chí đã vượt qua nhân lực đủ khả năng khống chế phạm vi.

Thoáng một điểm sức gió, thậm chí bắn ra góc độ dù là có một chút sai lầm, lại hoặc là trọng lực nhân tố, đều đầy đủ để bắn đi ra tiễn chệch hướng vô số.

Mà lại cho dù là hai thạch cung cái này cấp bậc siêu cấp cường công, 230 gạo (m) khoảng cách đã vượt qua hữu hiệu sát thương khoảng cách.

Lan Đạo đại sư sở dĩ định đến xa như vậy.

Xem như một loại ngược lại ăn cây mía phương thức huấn luyện.

Trước tiến hành khó khăn nhất, sau đó dần dần giảm dần.

Mà lại cũng không có huấn luyện mục tiêu.

Một mực bắn chính là.

Khoảng cách này, chỉ cần có thể trúng đích bia ngắm liền là thắng lợi.

Đối với người bình thường tới nói, loại này cực độ buồn tẻ lại hư vô mờ mịt huấn luyện sẽ để cho người điên cuồng.

Nhưng đối với Niết Bàn quân tới nói sẽ không.

Bọn hắn ngẩng đầu nhìn mây, đều có thể không nhúc nhích nhìn mười mấy tiếng.

Loại này cực độ chuyên chú, để bọn hắn có thể làm không biết mệt.

Lại cái này kinh người khoảng cách bên trong, bọn hắn vẫn như cũ có thể cảm nhận được cái kia hư vô mờ mịt cảm giác.

Đi qua mấy trăm lần, mấy ngàn lần, mấy vạn lần thử bắn về sau.

Lý luận tri thức cùng thực tiễn rốt cục liên hệ tới.

Bọn hắn minh bạch sức gió, cũng minh bạch trọng lực, thậm chí mũi tên đối xạ tiễn quỹ tích ảnh hưởng.

Lại dưới tình hình như thế, bọn hắn thậm chí mình có thể chế tạo ra cực kỳ tiêu chuẩn mũi tên, mài mũi tên, tu bổ mũi tên.

Lý Thiên Thu tự mình chứng kiến qua thứ nhất Niết Bàn quân kỳ tích, nhưng là hắn không có quan sát quá trình huấn luyện.

Vì lẽ đó trong lòng hắn, đó chính là không thể tưởng tượng nổi kỳ tích. Vẻn vẹn bốn tháng thời gian, đám người này liền theo phế vật biến thành vương bài quân đoàn.

Mà bây giờ tận mắt chứng kiến đây hết thảy sau.

Lý Thiên Thu cảm thấy đây là kỳ tích, nhưng lại không phải kỳ tích.

Mặc dù thời gian huấn luyện của bọn hắn là ngắn, vẻn vẹn chỉ có ba bốn tháng.

Nhưng là huấn luyện cường độ mạnh đến cực hạn.

Liền đơn thuần cái này huấn luyện lượng, bốn tháng vượt qua cái khác quân đội ba năm.

Lại thêm huyết mạch của bọn hắn thiên phú và tuyệt đối chuyên chú.

Làm sao có thể không mạnh?

Đây là kỳ tích, nhưng cũng càng là mồ hôi và máu thành quả.

Bọn hắn cường đại hoàn toàn là chuyện đương nhiên.

Không biết đi qua mấy chục vạn lần thử bắn về sau.

Thứ hai Niết Bàn quân rốt cục có thể hoàn thành tầm chừng hai trăm thước khoảng cách, bắn trúng bia ngắm.

Nhưng mà, cái này còn thiếu rất nhiều.

Lan Đạo đại tông sư lại một lần nữa đem bọn hắn đưa đến trong biển rộng.

Thừa dịp triều tịch thời điểm, để thủy triều điên cuồng va chạm thân thể của bọn hắn.

Tại khoảng cách phía dưới, hơn ba ngàn người nhắm chuẩn bắn tên.

Tại kinh người thủy triều phía dưới, căn bản ngay cả đứng đều đứng không vững, huống chi là nhắm chuẩn bắn tên!

Cứ như vậy, mỗi ngày đều tại triều tịch bên trong bắn tên!

Nên gió bão tiến đến thời điểm.

Lan Đạo càng là hô to diệu ư diệu ư.

Sau đó, tại gió lớn bên trong bắn tên.

Không cần ngươi bắn trúng, nhưng là để ngươi cảm thụ.

Mà tại trong mưa to bắn tên, hoàn toàn liền là một bữa ăn sáng.

Trên tàng cây bắn tên, đang phi nước đại bên trong bắn tên.

Tóm lại, cực điểm hết thảy ác liệt hoàn cảnh!

Nhưng chính là không có tề xạ.

Bởi vì phiến khu vực này quá chật hẹp, không cách nào làm cho chiến mã thi triển ra.

Mà lại một khi tiến vào Nam Âu quốc chiến trường, tại rất nhiều nơi, kỵ binh phát huy chỗ trống cũng không lớn.

Đây cũng là bởi vì Khương quốc thường xuyên đối Sa Man tộc, nhưng cũng không thể làm gì nguyên nhân.

Bởi vì Sa Man tộc nam nửa bộ phân, đều là núi cao rừng rậm, mà Khương quốc kỵ binh căn bản không thi triển được.

. . .

Thứ hai Niết Bàn quân huấn luyện như hỏa như đồ tiến hành.

Lan Đạo đại tông sư tứ chi gân mạch khôi phục được so trong tưởng tượng tốt hơn nhiều.

Mặc dù võ công không chút khôi phục, nhưng là đã bò núi, xuống đến biển, hơn nữa còn có thể chạy.

Sau đó. . .

Hắn liền triệt để thay đổi!

Trước đó cái kia khóc lóc om sòm chơi xấu Lão ngoan đồng không gặp.

Biến thành sườn núi cao lãnh tuấn bộ dáng.

Tóm lại, một cái đại tông sư giá đỡ lớn bao nhiêu, tư thái cao bao nhiêu, hắn vượt xa.

Cái này võ công không có khôi phục.

Đại tông sư giá đỡ lại bạo rạp.

Trái lại Kiếm Vương Lý Thiên Thu, nhân gia nhưng là chân chính đại tông sư, thế nhưng là từ khi thê tử dần dần khôi phục về sau.

Hắn càng lúc càng giống là một lão nông.

Trước đó ngẫu nhiên sẽ còn xuất hiện cao thủ tuyệt thế phong phạm, hiện tại hoàn toàn không gặp.

Hiện tại Lan Đạo đại sư đã chọc không được.

Như là bạo quân, nói một không hai.

Lời nói ra , bất kỳ người nào cũng không thể chất vấn.

Khưu thị lặng lẽ nói thầm: "Lan lão đầu đây là giãn nở, tuyệt đối giãn nở, trước đó hắn võ công rất mạnh thời điểm, cũng chỉ là phóng khoáng mà thôi, căn bản không có kiêu ngạo như vậy."

Bất quá Thẩm Lãng trong lòng đương nhiên biết rõ.

Trước đó triệt để tê liệt Lan Đạo đại tông sư, đã vò đã mẻ không sợ rơi, liền là chờ chết mà thôi.

Hiện tại tứ chi khôi phục.

Nhưng là võ công không có khôi phục, Lan Đạo cảm thấy mình có chỗ khiếm khuyết a, võ công không đủ, giá đỡ tới tiếp cận.

Tóm lại chính là muốn ngưu bức, muốn vãn hồi trước đó hình tượng.

Trước đó đến cỡ nào chật vật, hiện tại liền đến cỡ nào cao lãnh.

Một mực cao lãnh đến để các ngươi quên ta chật vật thời gian mới thôi.

Chuyện này rất bình thường.

Nên một cái phú ông muốn thất bại thời điểm, càng thêm muốn chú trọng mặt mũi.

Toàn thân bảng tên, mở ra Rolls-Royce rêu rao khắp nơi.

Liền là không thể đổ giá đỡ.

Hai ngày trước Lan Đạo đại tông sư còn lặng lẽ tìm đến Thẩm Lãng, hỏi có cái gì đồ ăn về sau có thể sinh tóc.

Tốt nhất còn có thể đem đầu tóc biến thành đen!

Hiện tại tóc thưa thớt nửa hói đầu, đã trở thành Lan Đạo đại tông sư trang bức lớn nhất chướng ngại.

Thẩm Lãng cho hắn mở một cái toa thuốc, trời mới biết có hữu dụng hay không.

Hói đầu rụng tóc là thế giới tính nan đề, hiện đại Địa Cầu khoa học phát đạt như vậy cũng không có cách nào giải quyết, huống chi là Thẩm Lãng.

Nếu như Lan Đạo đại tông sư là bởi vì dinh dưỡng xói mòn mà đưa đến cấp tính rụng tóc, cái kia còn có thể mọc ra tới.

Nếu như là bình thường tính hói đầu, cầm cơ hồ liền. . .

. . .

Không thể trang bức thời gian trôi qua quá nhanh!

Bất tri bất giác, bốn tháng thời gian trôi qua!

Cái này thứ hai Niết Bàn quân đã mạnh phi thường, ở trong mắt Thẩm Lãng đã hoàn toàn quật khởi.

Nhưng Lan Đạo đại tông sư luôn mồm còn không được, còn kém xa lắm.

Không có cách nào khác!

Hiện tại hắn lão nhân gia ở vào trang bức thời đỉnh cao, không thể trêu chọc.

Hết thảy hắn nói tính.

Nhưng là Thẩm Lãng lại trước hết rời đi.

Bởi vì Mộc Lan bảo bối dự tính ngày sinh sắp đến!

Lần trước Băng nhi sinh nở, Thẩm Lãng không ở bên người cũng đã là tiếc nuối.

Lần này, vô luận như thế nào hắn cũng phải làm bạn tại Mộc Lan bên người, bồi tiếp nàng sinh ra tiểu bảo bảo!

Thẩm Lãng muốn cùng Kiếm Vương thê tử Khưu thị, còn có Lan Đạo đại tông sư tạm biệt.

Lan Đạo tông sư võ công không có khôi phục, vì lẽ đó nơi này cần một cái đỉnh cấp cao thủ tọa trấn.

Khưu thị cùng Lý Thiên Thu rút thăm về sau, quyết định Khưu thị lưu lại.

Trước khi đi.

Khưu thị bỗng nhiên nói: "Thẩm Lãng, ngươi ngừng một chút, đi theo ta một chút."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Sau đó, đi theo Khưu thị đi vào phòng.

Khưu thị cũng do dự thật lâu, bỗng nhiên lấy xuống trên mặt mạng che mặt.

"Tiểu Lãng, ngươi nhìn thẩm mặt, có thể gặp người sao? Có thể cho Lý Nhị Cẩu nhìn sao?"

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Thẩm, các ngươi đều như vậy lão phu lão thê, còn dạng này chú ý nghi thức cảm giác sao?

Thẩm Lãng chữa khỏi Khưu thị đã nhanh muốn một năm.

Một năm này thời gian bên trong, Khưu thị không biết dùng bao nhiêu mỹ dung dưỡng da sản phẩm, không biết ăn bao nhiêu bổ dưỡng đồ vật.

Chính là vì khôi phục dung mạo.

Bởi vì nàng vẫn luôn cùng trượng phu Lý Thiên Thu ở cùng một chỗ, Thẩm Lãng cho là nàng chỉ là ở trước mặt người ngoài đeo khăn che mặt đâu.

Không nghĩ tới, hắn tại Lý Thiên Thu trước mặt cũng mang a.

Hoặc là nói, hắn đeo khăn che mặt chủ yếu liền là không cho trượng phu nhìn thấy mình xấu xí bộ dáng.

Thẩm Lãng nhìn xem Khưu thị khuôn mặt, nói thật còn có một số vệt, liền như là nhàn nhạt tàn nhang.

Nhưng là, phương tây thật nhiều mỹ nữ trên mặt đều có tàn nhang, thậm chí không thiếu mỹ nhân tuyệt sắc.

Đi qua một năm khôi phục, Khưu thị mặt chí ít đã không dọa người, thậm chí đã có mấy phần dung mạo.

Đương nhiên, cái này vẻn vẹn chỉ là đối Thẩm Lãng mà nói.

Đối Lý Thiên Thu tới nói, chỉ sợ cũng đã là mỹ nhân tuyệt sắc.

Thẩm Lãng trọn vẹn xem trọng một hồi.

Khưu thị lộ ra vô cùng gấp gáp, phi thường không tự tin, thậm chí tay chân luống cuống.

"Ai da da. . ."

Thẩm Lãng nói: "Nguyên lai ta thẩm vậy mà đẹp như vậy a, thúc không xứng với ngươi a! Yên tâm đi, liền ngài hiện tại cái bộ dáng này, tuyệt đối để Kiếm Vương tiền bối thần hồn điên đảo."

Khưu thị không có ý tứ cười nói: "Vậy ngươi lại cho ta nửa canh giờ a."

Sau đó nàng một lần nữa đeo lên mạng che mặt đi ra ngoài.

Sau đó, lôi kéo Kiếm Vương Lý Thiên Thu tiến vào bên cạnh gian phòng.

Lý Thiên Thu lập tức mặt đỏ tới mang tai.

"Nương tử đừng như vậy, đừng như vậy. . ."

"Dạng này ban ngày ban mặt, không tốt, không tốt, không tốt. . ."

"Lão phu lão thê, còn có hài tử ở đây. . ."

Kết quả nhìn lại, Thẩm Lãng cùng Lan Đạo đã biến mất vô tung vô ảnh.

Nói thật, Thẩm Lãng cũng rất xấu hổ.

Cái này dù sao cũng là trưởng bối a.

Hai người sau khi đi xa, Thẩm Lãng tằng hắng một cái: "Đại tông sư, hôm nay khí trời tốt a."

Lan Đạo đại tông sư gật đầu nói: "Ân, khí trời tốt!"

"Ầm ầm. . ."

Phảng phất là vì đánh mặt đồng dạng.

Trên trời một trận sấm rền.

Tháng tám, thời tiết tiến vào nóng bức nhất thời điểm.

Đương nhiên quốc đô lúc này cũng nhanh có một chút thu ý, mà Nam Âu quốc bên kia hẳn là nóng nhất thời khắc.

Không biết bên kia chiến cuộc như thế nào.

Trận này quốc vận chiến tiến hành đến như thế nào.

Ngày này nói biến liền biến.

Mới vừa rồi còn tinh không vạn lý, sấm sét vang dội về sau, vậy mà mưa như trút nước.

Trời mưa cũng tốt, cũng tốt!

Chí ít có thể che đậy kín một chút thanh âm.

Quá xấu hổ!

Thẩm Lãng cùng Lan Đạo đại tông sư đi xa nhất doanh trại tránh mưa.

Hơn ba ngàn tên Niết Bàn quân lại đi hành quân gấp huấn luyện.

Lần này là bốn mươi giờ, bốn trăm dặm, phụ trọng 330 cân.

Quả thực là nghe rợn cả người.

Cái này trên trời rơi xuống mưa to, sấm sét vang dội, sẽ cực kì tăng lên huấn luyện độ khó.

Thậm chí chiến trường chân chính lên, đều chưa hẳn có ác liệt như vậy hoàn cảnh.

Nhưng Niết Bàn quân huấn luyện chính là như vậy, nghiền ép đến cực hạn.

Tuyệt đối Địa Ngục thức huấn luyện.

"Lan Đạo đại sư, cái này thứ hai Niết Bàn quân, còn bao lâu nữa thành quân?" Thẩm Lãng hỏi.

"Hai tháng đi!" Lan Đạo đại tông sư nói: "Vừa vặn huấn luyện nửa năm, tương đương với những quân đội khác bốn năm năm."

Thẩm Lãng nói: "Hai tháng, lúc kia chúng ta bên này đã nhanh bắt đầu mùa đông, nhưng Nam Âu quốc bên kia quanh năm suốt tháng đều là mùa hè!"

Lan Đạo đại tông sư nói: "Tin tưởng ta, chi quân đội này nhất định sẽ một tiếng hót lên làm kinh người! Đời ta đều chưa từng gặp qua tốt như vậy binh, đám hài tử này có thể đơn binh tác chiến, cũng có thể tập thể tác chiến, phối hợp thêm thứ nhất Niết Bàn quân, ta không cách nào tưởng tượng trên chiến trường sẽ có cỡ nào uy lực."

. . .

Sau nửa canh giờ!

Mưa to kết thúc.

Bầu trời tạnh!

Bất quá mặt đất vẫn như cũ ẩm ướt cạch cạch.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu ra, ánh mắt cúi đầu nhìn qua mặt đất, toàn thân táo hồng, hận không thể trên mặt đất có một cái khe hở tốt chui vào.

Ngược lại Khưu thị vẫn như cũ thoải mái, phảng phất sự tình gì cũng không có phát sinh.

Nàng cảm thấy cái này không thể bình thường hơn được, ăn uống nam nữ, nam nữ hoan ái!

"Đi, đi thôi!" Lý Thiên Thu nói.

Sau đó, Thẩm Lãng cùng hắn lên thuyền, rời đi Niết Bàn đảo, trở về Huyền Vũ thành!

. . .

Hai ngày hai đêm sau!

Kiếm Vương tiền bối xấu hổ rốt cục phóng thích hoàn tất.

Rốt cục dám lại một lần lộ diện, tận Quản Ngôn ngữ ở giữa vẫn là rất mất tự nhiên.

Lại qua một ngày.

Thuyền cập bờ.

Thẩm Lãng cưỡi ngựa, nhanh chóng tiến về Huyền Vũ thành!

Mộc Lan bảo bối, ngươi nhất định phải chờ lấy ta, nhất định phải chờ lấy ta a.

Bảo Bảo, không chịu thua kém điểm a.

Các loại ba ba tới về sau tái sinh a!

Thẩm Lãng ra roi thúc ngựa.

Nhanh chóng xông vào Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong.

Hắn vừa mới lộ diện.

Kim Kiếm Nương cùng Băng nhi liền nhanh chóng xông lên.

"Cô gia nhanh, nhanh. . ."

"Tiểu thư sắp sinh, sắp sinh. . ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 339: Nam Âu Quốc Chiến! Nghịch Thiên Tiểu Bảo Bảo!

Mộc Lan mang cái này một thai là cái nam bảo, điểm ấy Thẩm Lãng đã sớm biết.

Thậm chí Thẩm Lãng mẫu thân, nhạc mẫu Tô Bội Bội cũng sớm biết.

Nhìn bụng hình đoán nam nữ vẫn là rất chuẩn.

Mộc Lan biết mình mang chính là nam hài sau thật cao hứng, Thẩm Lãng thì là không quan trọng.

Mặc dù hắn càng thích nữ hài một chút, bất quá đã có một cái Thẩm Mật tiểu bảo bảo, lại đến một cái nam Bảo Bảo cũng không tệ.

Về phần Cừu Yêu Nhi bên kia?

Tính toán!

Nhân gia căn bản liền không có Thẩm Lãng chuyện gì, hắn chẳng khác nào là quyên một lần cái kia mà thôi.

Thẩm Lãng nhanh chóng xông vào viện tử của mình bên trong.

Bên trong đã chật ních người, thuần một sắc đều là nữ.

Chỉ riêng bà đỡ cùng nữ đại phu liền mười mấy người.

Mộc Lan trong bụng cái này Bảo Bảo, thế nhưng là vạn chúng chú mục.

Thậm chí Thẩm Lãng còn chứng kiến một cái nữ nhân xa lạ giữ ở ngoài cửa, nhưng nhìn giống như rất xâu dáng vẻ.

Nữ nhân này nhìn thấy Thẩm Lãng tới về sau, chỉ là đập một chút mí mắt.

Thẩm Lãng không biết nàng, nhưng nhìn đến bên cạnh Hoàng Phượng, còn có nàng này tấm Thiên Sát nữ Cô Tinh dáng vẻ, liền biết nàng là Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường.

Đời này đánh nhau cho tới bây giờ đều không có thắng nổi tuyệt đỉnh cao thủ.

Thực lực đã đến gần vô hạn tại đại tông sư, nhưng khổ vì không có danh ngạch bi kịch nhân vật.

Để nàng làm cái gì?

Rất nhanh Thẩm Lãng minh bạch, nhạc phụ Kim Trác là lo lắng Mộc Lan sinh nở không thuận lợi, có thể sẽ cần một cái tuyệt đỉnh cao thủ tương trợ.

"Bái kiến Lâm cung chủ!"

Xưng hô thế này miễn miễn cưỡng cưỡng để Lâm Thường hài lòng.

Nàng có chút nhấc một chút con mắt, gật gật đầu.

Thẩm Lãng biết, ngàn vạn không thể để cho rừng tông sư, nếu không sẽ bị cho rằng là tại châm chọc nàng.

Thế giới này thật sự là võ công càng thấp, giá đỡ càng lớn.

Võ công không đủ, giá đỡ tới tiếp cận.

Bất quá Lâm lão sư mặc dù giá đỡ lớn, nhưng làm người vẫn là rất chân thực.

Chí ít nàng cả môn phái, một tháng năm trăm kim tệ liền bị nhận thầu.

Không sai, giá cả lại hàng.

Trước đó bao ba tháng năm ngàn kim tệ, mỗi tháng một ngàn sáu tả hữu.

Hiện tại bao năm, giá cả khẳng định muốn càng có ưu thế huệ một chút, bất quá muốn bao ăn bao ở.

Nguyên bản Thẩm Lãng còn dự định cùng vị này Tuyết Sơn lão yêu phiếm vài câu, nhưng bây giờ là không có tâm tư này, vọt thẳng đi vào.

"Phu quân. . ."

Thẩm Lãng vừa mới đến bên ngoài viện, bên trong liền truyền đến Mộc Lan tiếng hô hoán.

"Nha đầu ngốc, ngươi phu quân còn chưa tới."

Mộc Lan nói: "Đến, đến, ngay tại bên ngoài."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, Mộc Lan trở nên lợi hại như vậy, cách mười mấy mét đều có thể cảm giác được hắn đến?

Kết quả Thẩm Lãng xông vào gian phòng thời điểm, tất cả mọi người kinh diễm không thôi.

Vợ chồng hai người tình cảm sâu như vậy sao?

Cách thật xa, cũng không có nghe được thanh âm, Mộc Lan liền biết Thẩm Lãng tới.

Thẩm Lãng nắm chặt Mộc Lan bảo bối tay, hỏi: "Nước ối phá sao? Cung miệng mở sao? Mở mấy chỉ?"

Mấy cái bà đỡ lắc đầu.

"Phu nhân đau bụng mấy canh giờ, nhưng chính là không phát động."

"A. . ."

Ngay sau đó, Mộc Lan lại truyền tới một tiếng kêu đau.

Thẩm Lãng giật mình.

Mộc Lan nhưng so sánh Băng nhi dũng cảm nhiều, coi như thụ thương cũng sẽ không đau kêu thành tiếng.

Nữ nhân sinh nở đương nhiên đau nhức, bất quá lấy Mộc Lan tu vi cùng tính cách, khẳng định là có thể nhịn được.

Hiện tại liền nàng cũng nhịn không được, có thể thấy được có bao nhiêu đau nhức.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian kiểm tra thai nhi.

Phi thường khỏe mạnh.

Vị trí bào thai cũng phi thường chính.

Bảo Bảo thai nhịp tim động cường tráng mạnh mẽ.

Không khỏi thoáng yên tâm lại!

"Lãng nhi, ngươi ở đây cũng giúp không gấp cái gì, ngươi đi ra ngoài trước, đi ra ngoài trước!"

Thẩm Lãng muốn ở lại bên trong.

Mộc Lan cũng muốn Thẩm Lãng ở lại bên trong.

Nhưng là hai cái nương trực tiếp đem Thẩm Lãng đẩy ra phía ngoài.

Mộc Lan quay đầu tưởng tượng, mình kêu đau thời điểm, khuôn mặt có lẽ khó coi, vì lẽ đó cũng đồng ý Thẩm Lãng ra ngoài.

Thế là, Thẩm Lãng vừa mới thấy nương tử một mặt, lại bị đưa ra tới.

Sau đó, nghe bên trong Mộc Lan truyền đến một trận lại một trận kêu đau.

Vô cùng cháy bỏng!

. . .

Mộc Lan bên này sinh Bảo Bảo vô cùng cháy bỏng.

Quốc đô bên này cũng vô cùng cháy bỏng.

Không quản là quốc quân, vẫn là Ninh Chính, lại hoặc là tất cả mọi người, đều sứt đầu mẻ trán.

Nhất là Ninh Chính!

Hắn đảm nhiệm Thiên Việt Đô đốc đã hơn nửa năm.

Thật cho tới bây giờ đều không có nhẹ nhõm qua, cũng không có hiển hách qua.

Cái gì tới cửa nịnh bợ, vuốt mông ngựa, càng là hết thảy không có.

Mỗi ngày đều đang bị người trách cứ, bị người rủa mắng.

Quả thực không biết vì sao có nhiều như vậy sự tình.

Thậm chí có thể nói, hắn hoàn toàn chỉ gánh chịu trách nhiệm, nhưng không có hưởng thụ nói quyền lực khoái ý.

Thẩm Lãng sau khi đi, Ninh Chính liền bị một lần nữa xem như phế vật.

Quốc quân lợi dụng Thẩm Lãng kế sách liều mạng nâng lên Tam vương tử Ninh Kỳ, hạ thấp Thái tử, khiến cho triều cục lại một lần nữa tiến vào cân bằng, cũng tạm thời bảo trụ Ninh Chính.

Nhưng là trong triều quan viên đám đại thần khó xử Ninh Chính vẫn là rất nhiều.

Mà lại loại này khó xử liền cáo trạng đều không cách nào cáo.

Không quản sự tình gì nhân gia liền là không phối hợp, để ngươi không có cách nào làm việc.

Thái tử cùng Tam vương tử hai cái phe phái quan viên mục tiêu đều rất rõ ràng, để Ninh Chính tại Thiên Việt phủ đề đốc vị trí bên trên nửa bước khó đi, cuối cùng xám xịt xéo đi.

Nhưng là. . .

Vẻn vẹn hai tháng sau.

Rất nhiều người đều may mắn có Ninh Chính tại Thiên Việt phủ đề đốc vị trí bên trên.

Bởi vì, tất cả chuyện đắc tội với người đều giao cho hắn.

Nam Cung Ngạo suất lĩnh tám vạn đại quân xuôi nam, xốc lên quốc vận đại chiến mở màn.

Nhưng mà cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu.

Sau đó thời gian, càng ngày càng khó.

Bởi vì lại muốn chuẩn bị một trận khác chiến tranh.

Phía tây cùng Sở quốc chiến tranh.

Cứ việc một trận chiến này chưa chắc sẽ chân chính đánh, nhưng lo trước khỏi hoạ.

Quân phí tạm thời vẫn là đủ.

Nhưng đến một loại nào đó thời điểm, kim tệ thay đổi hay sao lương thực, thay đổi hay sao vải vóc, thay đổi hay sao dược liệu.

Bất cứ lúc nào đều mơ tưởng thương nhân không kiếm tiền, vì lẽ đó ngay tại chỗ lên giá không thể tránh được.

Vì lẽ đó toàn bộ quốc đô chung quanh khu quản hạt đều muốn tiến vào lương thực quản chế.

Thậm chí có cần phải tình hình xuống, còn muốn tiến hành lương thực phân phối chế độ, không thể tự do mua bán.

Muốn trắng trợn đả kích trữ hàng lương thực, lên ào ào giá lương thực hành vi.

Nhưng là những này thương nhân lương thực cùng trong triều quan viên có thiên ti vạn lũ quan hệ.

Đả kích thương nhân lương thực, chuyện đắc tội với người.

Ninh Chính đi làm!

Quy định mỗi người mỗi tháng chỉ có thể mua bao nhiêu lương thực, chuẩn bị phát hành lương trù sự tình.

Cũng phải Ninh Chính đi làm.

Lấy Việt Quốc quốc lực, căn bản rất khó đồng thời đánh hai trận đại chiến.

Nhưng là đối Sở quốc đại chiến, nhất định phải làm đến lo trước khỏi hoạ.

Tất cả tình báo đều biểu hiện, Sở vương cơ hồ điên.

Lên một lần biên cảnh cùng đi săn thua về sau, Sở vương không biết ngày đêm đều nghĩ đến báo thù rửa hận.

Lần này tốn hao giá cả to lớn cùng phía tây, phía bắc Tân Càn quốc, Lương quốc đạt thành hòa bình hiệp nghị.

Sau đó, không ngừng mà tập kết đại quân ép hướng Sở Việt biên cảnh.

Cắt nhường hai mươi dặm đường biên giới, bồi thường tám mươi vạn, công khai nhận lầm.

Cái này ba chuyện đối với Sở vương tới bảo hoàn toàn là vô cùng nhục nhã, chỉ có nợ máu trả bằng máu.

Sở quốc đã tập kết hai mươi vạn đại quân.

Đáng sợ hai mươi vạn!

Nhưng là Sở quốc đại quân còn tại liên tục không ngừng đông tiến, lại còn tại tập kết.

Quả thực làm người ta kinh ngạc run sợ.

Sở Vương Chân điên.

Ngô quốc bên kia ngược lại là yên tĩnh, Ngô Vương cũng không có bao nhiêu cử động, càng không có tập kết đại quân.

Nhưng là có một hạng cử động để người bất an.

Bây giờ đã là năm đầu tháng tám, Xuân Thu hai mùa lương thực đều thu.

Ngô quốc trôi qua một năm còn tính là mưa thuận gió hoà , theo nói không thiếu lương thực, đã thuận lợi vượt qua thiếu lương thực.

Nhưng là, hắn vẫn là bí mật hướng Đại Viêm đế quốc mượn một trăm ba mươi vạn thạch lương thực.

Tuổi trẻ Ngô Vương muốn làm gì?

Hắn trữ hàng nhiều như vậy lương thực làm cái gì?

Khẳng định không phải vì bán lấy tiền, mà là vì lúc cần thiết làm quân lương.

Sở quốc đại động, Ngô quốc tiểu động.

Làm trong gió lốc ở giữa Việt Quốc, đương nhiên cũng phải động.

Lương thực quản chế từng bước thăng cấp, theo quốc đô khuếch tán đến cả nước.

Nhưng mà, toàn bộ Việt Quốc lương thực quản chế cũng chỉ có hai cái địa phương làm được nhất khắc nghiệt.

Một cái là Diễm Châu, một cái là quốc đô.

Diễm Châu bên kia, bởi vì mậu dịch quá phát đạt, tăng thêm Biện Tiêu thống trị nhiều năm, tích uy rất nặng, vì lẽ đó không quản là thương nhân cùng dân chúng, coi như phàn nàn cũng chỉ dám ở trong lòng.

Mà quốc đô vạn dân, quả thực là tiếng oán than dậy đất.

Nếu như nước bọt biết bay, Ninh Chính đều đã bị chết đuối.

Hơn trăm vạn dân chúng chửi ầm lên, bởi vì lương thực quản chế, loại thịt quản chế, nhiều khi có tiền cũng mua không được đồ vật.

Thương nhân mắng to, bởi vì không cho phép bán rượu, không cho phép cất rượu.

Thanh lâu nữ tử cũng nguyền rủa Ninh Chính, bởi vì cấm đi lại ban đêm, để thanh lâu triệt để không có sinh ý.

Cái này cũng chưa tính.

Việt Quốc muốn ứng phó hai trận đại chiến, binh lực thiếu nghiêm trọng.

Vì lẽ đó muốn trưng binh, luyện binh.

Luyện binh không về Thiên Việt phủ đề đốc quản, nhưng trưng binh lại về hắn quản.

Hảo nam không làm lính, thép tốt không đánh đinh.

Địa phương nghèo còn thoáng tốt một chút, quốc đô loại địa phương này chiêu mộ tân binh là khó khăn nhất.

Không có cách, vậy liền cưỡng ép chiêu mộ.

Loại này chuyện đắc tội với người, lại là Ninh Chính đi làm.

Những năm qua cũng có cưỡng ép chiêu mộ, nhưng là chỉ cần trong nhà làm ít tiền, nha môn liền có thể đem ngươi danh tự vạch rơi.

Nhưng là hiện tại không được.

Ninh Chính trực tiếp phái thành vệ quân đi đón quản trưng binh sự tình.

Dùng tiền không những vô dụng, ngược lại còn muốn bị phạt.

Toàn bộ quốc đô khu quản hạt bên trong, Ninh Chính liền cưỡng ép chiêu mộ hơn năm vạn người.

Đây chính là hơn năm vạn cái gia đình.

Mấy chục vạn người chửi mắng, đầy đủ để hắn thủng trăm ngàn lỗ.

Ninh Chính sống sờ sờ chống được tới.

Coi như ngàn người chỉ trỏ, vạn chúng thóa mạ, cũng đem sự tình từng cái từng cái làm được.

Cứ việc chật vật không chịu nổi, cũng căn bản không có một chút chính / tích nổi bật ý tứ.

Nửa điểm đều không tinh xảo.

Nhưng là quốc quân Ninh Nguyên Hiến tiếp thu những này thành quả thời điểm, lập tức kinh ngạc đến ngây người.

Thậm chí có một loại ảo giác, ta Việt Quốc quốc lực mạnh như vậy?

Vẻn vẹn theo quốc đô bên trong liền làm ra nhiều như vậy vải vóc, lương thực, nguồn mộ lính?

Nhưng hắn dù sao không phải người trẻ tuổi, liếc mắt liền nhìn ra đây là Ninh Chính đem sự tình làm được cực hạn.

Sau đó, hắn có chút xấu hổ.

Nếu không phải hắn cái này hai mươi năm trôi qua quá tiêu sái, Việt Quốc không đến nỗi đến mức này.

Hiện tại đại chiến đến, không thể không lâm thời ôm chân phật, tiêu hao sức dân, quốc lực.

Người tốt ai cũng nguyện ý làm.

Nhưng người xấu khó làm.

Mà bây giờ cả triều quan viên, đều đang nhìn Ninh Chính đi làm cái tên xấu xa này.

Đắc tội xong quan viên, đắc tội thương nhân, sau đó đem dân chúng bình thường cũng triệt để đắc tội.

Mà lại chiêu mộ tới nguồn mộ lính cũng không về Ninh Chính.

Một bộ phận đưa đi phương nam, một bộ phận đưa đi phía tây Chủng Nghiêu bên kia, một nửa đưa đến phía bắc Ninh Kỳ bên kia.

Nói cách khác, Ninh Chính đắc tội vô số người bắt được binh, cuối cùng đều trở thành Thái tử cùng Tam vương tử tất cả.

Thật sự là từ đầu đến đuôi oan đại đầu.

Nhưng hắn cũng cẩn thận làm.

Cái này khiến quốc quân trong lòng cảm khái không thôi.

Thẩm Lãng ánh mắt thật chuẩn a.

Hiện tại xem ra hắn câu nói kia nói thật đúng, làm một quân vương, thông minh cùng thủ đoạn đều là vụn vặt, tính cách, ý chí mới là vốn.

Việt Quốc bên trong vì hai trận đại chiến, cực hạn nghiền ép sức dân.

Phía tây, như là mây đen áp đỉnh.

Chủng Nghiêu đại quân, Sở quốc đại quân ngày đêm tập kết.

Lần này tuyệt không giống năm ngoái như thế chủ nghĩa hình thức diễn kịch.

Lần này, tuyệt đối là ngươi chết ta sống đại quyết chiến.

Mà Nam Âu quốc chiến cuộc lại như thế nào đâu?

Sứt đầu mẻ trán!

Nam Cung Ngạo nhi tử ngay tại Chúc Lâm trong đại quân, tại trong tín thư đã đem bên này chiến cuộc viết rõ ràng.

Nhưng Nam Cung Ngạo vẫn cảm thấy, Việt Quốc có mười mấy vạn đại quân, Sa Man tộc võ sĩ coi như mạnh hơn, nhưng là khuyết thiếu tính kỷ luật, như là một đoàn vụn cát.

Mình đại quân tại trang bị cùng kỷ luật bên trên xa xa thắng, vì lẽ đó thắng không khó.

Nhưng chân chính đến Nam Âu quốc chiến trường về sau, hắn mới cảm giác được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Nam Âu quốc rất nhỏ, còn không có Việt Quốc nửa cái hành tỉnh lớn nhỏ, mấy cái quận quy mô mà thôi.

Toàn bộ Nam Âu quốc, vẻn vẹn chỉ có ba cái bên trên quy mô thành thị, mà lại những thành thị này đều tại Việt Quốc trong tay.

Nhưng trừ ba tòa thành thị bên ngoài, đưa mắt đều địch.

Nam Âu quốc quan viên cơ hồ toàn bộ đầu nhập Việt Quốc, chó săn.

Nhưng là, Căng Quân phát động chính là nhân dân chiến tranh.

Chúc Lâm chiến báo lên, mỗi một lần luôn mồm đều nói nam âu đô thành nơi tay, mặt khác hai thành cũng nơi tay.

Nhưng là, ra khỏi thành hồ về sau, toàn bộ đều là Căng Quân địa bàn.

Nam Âu quốc phản loạn đã duy trì hai năm, bên này dân chúng cơ hồ người người giai binh.

Việt Quốc quân đội ít hơn so với vài trăm người thậm chí cũng không dám ra ngoài thành.

Bởi vì sẽ bị đánh lén.

Mà lại toàn bộ Nam Âu quốc trừ mấy tòa thành thị bên ngoài, còn lại đều là đại sơn cùng rừng rậm.

Đại cổ nhỏ cỗ địch nhân, quả thực vô số kể.

Hoàn toàn là lâm vào Sa Man tộc dân chúng uông dương đại hải.

Đúng như cùng vũng bùn.

Ba tòa thành thị, mười mấy vạn đại quân, mỗi ngày đều sẽ gặp phải mấy chục lần đánh lén.

Phái binh ít đi vây quét không được, sẽ bị diệt đi.

Phái binh đi thêm vây quét cũng không được, bởi vì người ta hướng đại sơn vừa chui, biến mất vô tung vô ảnh.

Nam Cung Ngạo tiến vào Nam Âu quốc chiến trường đã ba tháng.

Lớn nhỏ chiến đánh mấy chục trận.

Mà lại mỗi chiến tất thắng.

Nhưng không có tác dụng gì.

Chiến cuộc căn bản không có tính thực chất tiến triển.

Mỗi ngày tiêu hao lương thảo dược liệu vô số.

Nơi này thời tiết thực sự quá oi bức.

Nơi này rừng cây đâu đâu cũng có cạm bẫy, đâu đâu cũng có chướng khí.

Mà lại Căng Quân cũng là một cái vương bát đản.

Trước đó Nam Cung Ngạo đại quân không có xuôi nam thời điểm, hắn một bộ từng bước ép sát dáng vẻ.

Phảng phất ngày mai sẽ phải nhất thống Sa Man tộc, liền muốn xưng vương xưng bá, liền muốn suất lĩnh đại quân thu phục cố quốc.

Này mới khiến Việt Quốc vội vàng tập kết gần mười vạn đại quân xuôi nam.

Nhưng là Nam Cung Ngạo đại quân đến Nam Âu quốc về sau, Căng Quân ngược lại lại không vội.

Hắn thống nhất Sa Man tộc bộ pháp, lại phảng phất trở nên chậm rãi.

Cái này khiến Nam Cung Ngạo cùng Chúc Lâm chửi ầm lên.

Hiện tại hai người kia chỉ có một cái ý niệm trong đầu.

Thảo mẹ ngươi Căng Quân, ngươi tranh thủ thời gian thống nhất Sa Man tộc, tranh thủ thời gian suất lĩnh đại quân tới đoạt Nam Âu quốc đi.

Sớm quyết chiến.

Bằng không lại như thế kéo lấy, muốn chịu người chết.

. . .

Mà liền tại mười lăm tháng tám một ngày này!

Trung thu ngày hội!

Phía đông thế giới nam bộ rốt cục truyền đến cái này sấm sét giữa trời quang đồng dạng tin tức.

Căng Quân chính thức chiêu cáo thiên hạ, nhất thống Sa Man tộc.

Đại Nam quốc chính thức thành lập.

Căng Quân trở thành Đại Nam quốc đời thứ nhất quốc quân.

Điều này đại biểu lấy mấy trăm năm qua như là một mảnh vụn cát Sa Man tộc chính thức thống nhất.

Phía đông thế giới lần nữa quật khởi một cái đại quốc.

Không sai!

Theo nhân khẩu bên trên là tiểu quốc, toàn bộ Sa Man tộc cũng chỉ có nhỏ hơn mấy trăm vạn cấp nhân khẩu mà thôi.

Nhưng theo lãnh thổ bên trên lại là đại quốc, Sa Man tộc lãnh địa đông lâm biển cả, tây tiếp Khương quốc, lãnh thổ diện tích thậm chí so Việt Quốc còn muốn lớn.

Đương nhiên tuyệt đại bộ phận khu vực đều là đại sơn cùng rừng rậm nguyên thủy, hơn nữa còn là ở vào tương đối nguyên thủy bộ lạc.

Không có mấy cái bên trên quy mô thành thị, thậm chí liền đại trấn đều không có bao nhiêu.

Bình thường tới nói loại này đại quốc thành lập đại điển đều là rộng lớn.

Cần xây dựng cung điện, cần triệu tập các quốc gia sứ thần, cần sắc phong quần thần, cần đại xá thiên hạ, còn cần chuẩn bị rất nhiều điềm lành.

Nhưng mà, đây hết thảy Căng Quân hết thảy đều không có.

Hắn cung điện vẫn là một cái cổ lão chùa miếu tu sửa.

Cơ hồ không có sứ nước ngoài thần, liền Sở quốc cũng không có mời.

Duy nhất được xưng tụng sứ giả, đại khái cũng chỉ có Đại Kiếp Tự mấy người thủ lĩnh, còn có một số Tây Vực các nước thương nhân mà thôi.

Nhưng mà!

Đại Nam quốc thành lập, vẫn là dường như sấm sét.

Triệt để rung động toàn bộ phía đông!

Theo xa xôi Tây Vực chư quốc, tận cùng phía Bắc lớn ti nước, đều bị chấn động đến run mấy run.

Mà Việt Quốc liền càng thêm đừng nói.

Toàn bộ Việt Quốc quân thần, thậm chí vạn dân, bị chấn động đến tóc dựng lên.

Một ngày này rốt cục tới!

Sau đó cục diện đã rõ ràng.

Hoặc là cái này mới phát Đại Nam quốc còn không có chân chính mạnh lên liền bị đánh gãy sống lưng. Hoặc là nó giẫm lên Việt Quốc nửa bộ thi thể, trở thành phương nam bá chủ một trong.

Mà Căng Quân một khi tuyên bố Đại Nam quốc thành lập, một khi đăng cơ làm quân, liền nhất định sẽ nhấc lên đoạt lại cố quốc chiến.

Theo trên danh nghĩa, chỉ có đoạt lại Nam Âu quốc, mới xem như chân chính quân vương.

Theo chiến lược lên, cướp đoạt Nam Âu quốc về sau, mới có thể đối Việt Quốc ở vào chiến lược ưu thế.

Quả nhiên!

'

Căng Quân đăng cơ làm quân về sau, cơ hồ không có bất kỳ cái gì chúc mừng đại điển, trực tiếp bắt đầu tập kết đại quân.

Mười vạn đại quân, chia ra mấy đường, trùng trùng điệp điệp theo Đại Nam quốc xuất phát, hướng phía Nam Âu quốc mà tới.

Ninh La công chúa, Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo không khỏi nhao nhao thở dài một tiếng.

Rốt cục muốn tới!

Trận này vận mệnh đại quyết chiến, rốt cục muốn bộc phát!

. . .

Đương nhiên, đối với Thẩm Lãng tới nói.

Hắn lúc này hoàn toàn không để ý tới Nam Âu quốc bên kia chiến cuộc.

Bởi vì, ròng rã hai ngày thời gian đi qua.

Mộc Lan còn không có sinh ra tới.

Đây quả thực đem tất cả mọi người hù đến.

Cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua tình trạng như vậy a.

Vị trí bào thai rõ ràng rất chính, mà lại đau từng cơn rất sớm đã bắt đầu.

Nhưng chính là sinh không ra tới.

Thậm chí nước ối không có phá, cung miệng cũng không có mở.

Hoàn toàn không biết là nguyên nhân gì.

Lúc này Thẩm Lãng đã tại mọi thời khắc đều tại Mộc Lan bên người.

Tất cả bà đỡ cùng nữ đại phu mặt như màu đất, không biết làm sao.

Thẩm Lãng mẫu thân, Mộc Lan mẫu thân, đều đã quỳ gối Bồ Tát trước mặt cầu nguyện.

Nhưng mà Mộc Lan lại là càng ngày càng đau nhức, càng ngày càng thảm liệt.

Cuối cùng, hoàn toàn lên cao đến đau đến không muốn sống tình trạng.

Mà lại, vậy mà bắt đầu phát sốt.

Võ công của nàng cũng coi là mạnh, vậy mà đau đến mấy lần ngất đi.

Mà lại thân thể bắt đầu suy yếu.

Thẩm Lãng đã làm tốt hết thảy chuẩn bị.

Tùy thời chuẩn bị sinh mổ.

Nhưng hết lần này tới lần khác Bảo Bảo rất khỏe mạnh, thai tâm ổn cực kì.

Không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, thật không muốn sinh mổ.

Đây cũng không phải là xã hội hiện đại, cái này sinh mổ giải phẫu cơ hồ so Trương Xung một lần kia viêm ruột thừa giải phẫu lớn hơn.

Một lần kia Trương Xung đều cửu tử nhất sinh, Thẩm Lãng thật sự là không muốn Mộc Lan mạo hiểm.

Có thể mình sinh, vẫn là mình sinh đi.

Thật biện pháp gì đều thử qua.

Thậm chí Thẩm Mật Bảo Bảo đều vỗ Mộc Lan bụng nói: "Đệ đệ ra, đệ đệ ra. . ."

Chín tháng Thẩm Mật Bảo Bảo, nguyên bản sẽ chỉ hô ba ba, Băng nhi phí hết tâm tư mới khiến cho nàng nói đệ đệ ra.

Kết quả, cái này nghịch ngợm đệ đệ vẫn là không có ra.

. . .

Ba ngày thời gian trôi qua.

Thẩm Lãng cơ hồ phải gấp điên.

Thậm chí có ba lần, hắn đã xuất ra trừ độc, muốn vì Mộc Lan tiến hành sinh mổ.

Nhưng là bị Mộc Lan ngăn cản.

Mộc Lan đã trở nên phi thường suy yếu, bờ môi tái nhợt không màu.

"Phu quân, ta cảm giác là Bảo Bảo không muốn ra tới." Mộc Lan yếu ớt nói.

Thẩm Lãng nắm chặt tay của nàng nói: "Mỗi một cái Bảo Bảo cũng không nguyện ý ra."

Xác thực mỗi một cái Bảo Bảo cũng không nguyện ý rời đi mụ mụ bụng, như thế không có cảm giác an toàn, sẽ nghĩ tất cả biện pháp lưu tại trong bụng, mãi cho đến không phải rời đi không thể.

Mà vừa lúc này, Thẩm Lãng mẫu thân đem hắn kêu lên đi!

"Đại Lang, năm đó đại ngốc thân mẫu sinh hắn thời điểm, liền là như vậy thống khổ dày vò mấy ngày mấy đêm, cuối cùng nàng cơ hồ tắt thở, đại ngốc mới sinh ra." Thẩm mẫu nói: "Vì lẽ đó rất nhiều người đều nói, đứa nhỏ này là tại trong bụng mẹ nghẹn ngốc."

Lời này mới ra, Thẩm Lãng cơ hồ rùng mình.

Mẫu thân để lộ ra một cái đáng sợ tin tức.

Năm đó đại ngốc thân mẫu, cơ hồ là chết, mới đem đại ngốc sinh ra.

Sinh ra tới đồng thời, lập tức liền tắt thở.

Cái kia chứng minh cái gì?

Chứng minh mãi cho đến trong bụng không tiếp tục chờ được nữa hắn mới ra ngoài.

"Đại Lang, vi nương yêu cháu trai, nhưng càng yêu con dâu, nhà chúng ta cái này Bảo Bảo chỉ sợ không giống nhau lắm. Thời khắc mấu chốt, bảo đảm con dâu quan trọng hơn, ngươi phải nghĩ biện pháp, không thể đợi thêm. . ." Thẩm mẫu nói: "Ngươi đã nói có thể xé ra bụng, vạn bất đắc dĩ thời điểm, có thể làm như vậy.

Tuyệt đối không thể chờ Bảo Bảo mình ra, hắn sẽ một mực hao tổn."

Thẩm Lãng nhìn chằm chằm mẫu thân thật lâu.

Chí ít đoạn văn này, không giống như là phổ thông thôn phụ nói.

"Ta minh bạch!"

Sau khi tiến vào phòng.

Thẩm Lãng nói thẳng: "Chuẩn bị giải phẫu!"

Sau đó, hắn đem đã trừ độc qua khí cụ lại một lần nữa trừ độc.

Chuẩn bị sinh mổ.

Mà vừa lúc này, Mộc Lan lại bảo vệ bụng, suy yếu khóc thút thít nói: "Phu quân không cần, phu quân không cần, ngươi dạng này sẽ hù đến Bảo Bảo."

Thẩm Lãng nói: "Tên bại hoại này Bảo Bảo, hành hạ như thế ngươi, ta nhất định phải đem hắn ôm ra hung hăng đánh đòn!"

Mộc Lan khóc ròng nói: "Phu quân, van cầu ngươi, không cần mổ bụng, không cần mổ bụng."

Thẩm Lãng nói: "Không có biện pháp, an nguy của ngươi trọng yếu nhất. Ngươi yên tâm ta sẽ không để cho ngươi có việc, ta nhất định sẽ dùng tốt nhất đao pháp, sẽ không lưu lại cái gì vết sẹo."

Mộc Lan khóc ròng nói: "Ta không thèm để ý lưu lại cái gì vết sẹo, nhưng không thể hù đến Bảo Bảo, ta có thể cảm giác được hắn rất sợ hãi. Phu quân ngươi suy nghĩ lại một chút biện pháp, không cần mổ bụng, không cần mổ bụng. Chúng ta Bảo Bảo cùng cái khác Bảo Bảo không giống, ngươi xé ra bụng, hắn sẽ cảm thấy phòng ở sập."

Thẩm Lãng nói: "Làm sao có thể?"

Hiện đại thế giới có bao nhiêu Bảo Bảo là sinh mổ? Lại có cái nào cảm thấy trời sập, phòng ở sập?

"Thật, thật. . ." Mộc Lan ôn nhu nói: "Chúng ta Bảo Bảo không giống, phu quân ngươi tin tưởng ta. Ngươi suy nghĩ lại một chút biện pháp, suy nghĩ lại một chút biện pháp. . ."

Thẩm Lãng đều muốn gấp điên, nào có biện pháp có thể nghĩ a.

Vừa nghĩ tới Mộc Lan gặp nguy hiểm, cả người hắn đều muốn nổ.

Kết quả hắn cứng rắn muốn sinh mổ, Mộc Lan quả thực là không cho, liều mạng che bụng.

Làm cho Thẩm Lãng muốn dùng thủ đoạn cường ngạnh, trực tiếp đưa nàng gây tê.

Mộc Lan phảng phất tận thế đồng dạng cầu khẩn thút thít, dùng trước nay chưa từng có khẩu khí, Thẩm Lãng tâm cơ hồ muốn hòa tan.

Mà ở thời điểm này, phía ngoài Thẩm mẫu nói.

"Đại Lang, Bảo Bảo không nguyện ý ra, ngươi dùng kim châm một chút hắn, có phải là liền nguyện ý ra?"

Thẩm Lãng kinh ngạc?

Dạng này có thể?

Quá hoang đường đi.

Kết quả Mộc Lan lại liều mạng gật đầu nói: "Đúng, cái này biện pháp có thể thử nhìn một chút, phu quân ánh mắt ngươi không phải lợi hại sao, ngươi đối Bảo Bảo cái mông đâm một chút, ngàn vạn muốn nhìn chuẩn, nhất định đối cái mông đâm, không cần tuyệt đối đừng đâm bị thương địa phương khác."

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan như là trẻ sinh đôi kết hợp, ánh mắt hắn đặc thù công năng mặc dù không có chuyên môn nói qua, nhưng Mộc Lan cũng đã biết.

Thẩm Lãng gật đầu.

Xuất ra một cây rất nhỏ rất nhỏ ngân châm.

Dùng X quang mắt xuyên qua Mộc Lan cái bụng, nhìn bên trong tiểu bảo bảo.

Tiểu phôi đản, vậy mà hành hạ như thế mẹ ngươi, hành hạ như thế ta bảo bối nương tử.

Coi như ngươi là ta con ruột, coi như ngươi còn tại trong bụng, cũng phải đánh cái mông ngươi.

Thẩm Lãng xác định một lần lại một lần, lần này Bảo Bảo cái mông vị trí.

Hít một hơi thật sâu, xác định tay mình sẽ không run, xác định mình đâm vào chiều sâu.

"Đâm!"

Thẩm Lãng nội tâm run rẩy, nhưng là tay lại phi thường quả quyết.

Tinh tế ngân châm đâm xuyên Mộc Lan cái bụng, này tại Bảo Bảo trên mông đít nhỏ.

Quả nhiên, trong bụng tiểu bảo bảo động một cái, lại còn tránh một chút.

Kết quả Thẩm Lãng lại dùng ngân châm đâm một chút.

Nửa khắc đồng hồ sau!

Nước ối phá, cung miệng mở ra!

Một khắc đồng hồ sau!

Cái này nghịch ngợm tiểu bảo bảo sinh ra.

Oa oa khóc lớn!

Thẩm Lãng cơ hồ tê liệt ngã xuống đi qua.

Thẩm mẫu trực tiếp ngồi dưới đất đi.

Tiểu tử, ngươi chờ đó cho ta!

Ngươi thoáng lớn lên một chút, ta liền từ nhỏ đánh ngươi đến lớn.

Vậy mà nghịch ngợm như vậy, không có chút nào ngoan!

Nhìn xem tỷ tỷ nhiều ngoan!

"Chúc mừng cô gia, chúc mừng tiểu thư. Sinh một cái nam Bảo Bảo, sáu cân bảy lạng!"

Cái này trọng lượng vừa vặn, không nhẹ cũng không nặng.

A Lỗ Na Na sinh ra tiểu vương tử, ròng rã mười hai cân nhiều, năm đó đại ngốc sinh ra cũng có mười hai cân nhiều.

"Cái này Bảo Bảo thật là xinh đẹp a, thật xinh đẹp!"

Thẩm Lãng nhìn tiểu tử thúi đồng dạng.

Quả nhiên siêu cấp xinh đẹp, vừa sinh ra cứ như vậy xinh đẹp.

Mà lại khoa tay múa chân, oa oa khóc lớn cái không xong.

Vừa sinh ra con mắt liền trợn trừng lên, cực kỳ hiếm thấy.

Mà lại đôi mắt này không chỉ là xinh đẹp, còn có một cỗ đoạt người quang trạch.

Tiểu tử thúi này tương lai sau khi lớn lên, chẳng phải là so ta càng thêm mỹ nam tử?

Sau đó, Thẩm Lãng thuận tiện dùng X quang nhìn một chút cái này Bảo Bảo huyết mạch.

Đương nhiên, hắn chỉ là tùy tiện nhìn xem.

Không ôm hi vọng.

Lại nói ta Thẩm Lãng hài tử, lại chỗ nào cần cao bao nhiêu huyết mạch?

Luyện võ cái gì đều là người hạ đẳng.

Nhìn một cái phía ngoài cái kia Tuyết Sơn lão yêu, đến gần vô hạn tại đại tông sư.

Cả môn phái nhận thầu xuống tới, một tháng mới năm trăm kim tệ.

Nhưng là chỉ nhìn một chút.

Thẩm Lãng liền hoàn toàn ngốc!

Bởi vì. . .

Cái này vừa sinh ra tiểu bảo bảo là. . . Hoàng Kim huyết mạch!

Mà lại là càng thêm chói mắt Hoàng Kim huyết mạch!

Cơ hồ muốn sáng mò mẫm Thẩm Lãng hai mắt.

Ta, trời ạ, cái này chuyện ra sao?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 340: Chỉ Có Huyết Mạch Niết Bàn! Trời Sập!

Thẩm Lãng không khỏi ôm qua cái này liền danh tự cũng còn không có tiểu bảo bảo.

Tiểu gia hỏa một mực tại khóc rống oa oa kêu to, khí lực lớn cực kì, cánh tay nhỏ bắp chân giãy dụa loạn đạp.

Phảng phất đang phát tiết bất mãn.

Ta tại mụ mụ trong bụng ngẩn đến thật tốt cái kia dễ chịu, các ngươi vì sao cứng rắn muốn để ta ra.

Oa oa oa oa. . .

Nhạc mẫu cùng mẫu thân hai người đem Bảo Bảo rửa ráy sạch sẽ, sau đó đưa tới Thẩm Lãng trong ngực.

Tiểu gia hỏa coi như đến Thẩm Lãng trong ngực cũng không yên tĩnh, vẫn là loạn đạp.

Mà lúc này Thẩm Lãng vẫn còn to lớn trong rung động.

Hoàn toàn trăm mối vẫn không có cách giải.

Hắn mặc dù không có gặp qua đại ngốc nhi tử, nhưng Kiếm Vương Lý Thiên Thu tiền bối là gặp qua, hắn nói mặc dù hắn sẽ không nhìn cụ thể là cái gì huyết mạch, nhưng đứa bé kia không phải Hoàng Kim huyết mạch.

Đại ngốc huyết mạch vượt xa Thẩm Lãng, A Lỗ Na Na huyết mạch cũng viễn siêu Mộc Lan.

Kết quả hai người này đều không sinh ra Hoàng Kim huyết mạch Bảo Bảo, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan lại sinh một cái ra.

Đây thật là gặp quỷ.

Thẩm Lãng không khỏi hồi ức, Mộc Lan mang thai về sau xác thực không nhỏ cải biến.

Đầu tiên trở nên mỹ lệ.

Diễm lệ bắn ra bốn phía, so với lúc đầu mỹ lệ tăng cao thêm một bậc thang.

Bình thường nữ nhân mang thai về sau, có ít người là sẽ trở nên càng thêm mỹ lệ.

Nở nang mà tràn ngập quang trạch, nhưng dưới tình huống bình thường đều là mang nữ hài mới có thể xuất hiện loại tình hình này.

Nhưng là nghĩ Mộc Lan dạng này, dung mạo có rõ ràng như vậy biến hóa thật sự là vô cùng ít thấy.

Còn không chỉ như thế, Mộc Lan cảm giác trở nên phi thường nhạy cảm.

Nhiều lần, Thẩm Lãng khoảng cách nàng còn rất xa nàng liền có thể cảm giác được.

Mà lại nàng thậm chí có thể nhận biết Bảo Bảo đang suy nghĩ gì.

Trước đó Thẩm Lãng không có quá để ý, cảm thấy chỉ là mang thai hội chứng mà thôi.

Hiện tại xem ra, những tình hình này đều rất đặc thù.

Thẩm Lãng nhìn chằm chằm cái này tiểu bảo bảo.

Tiểu gia hỏa này cũng đình chỉ oa oa khóc lớn, cùng Thẩm Lãng mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn chằm chằm, miệng nhỏ nhất biển nhất biển, lộ ra phi thường ủy khuất.

Đứa nhỏ này kỳ.

Dáng dấp cùng Thẩm Lãng phi thường giống, cực kỳ rất giống.

Nhưng là ngũ quan lại cùng Mộc Lan lớn lên giống, thật sự là phi thường xinh đẹp.

Huyết mạch đột biến? !

Thẩm Lãng biết thế giới này huyết mạch là có di truyền tính.

Nhưng là cũng có huyết mạch đột biến tình hình, nhất là cao cấp huyết mạch, di truyền tỉ lệ ngược lại tương đối thấp, đột biến tỉ lệ rất cao.

"Tốt, chúng ta tiểu bảo bảo đã rất ngoan, ba ba cho chúng ta đặt tên đi." Nhạc mẫu Tô Bội Bội ôn nhu dụ dỗ nói.

Thẩm Lãng nói: "Gọi Thẩm Bì Ba!"

Lời này vẫn chưa nói xong, mẫu thân trực tiếp tại sọ não bên trên gõ một chút.

"Không cho phép oán trách Bảo Bảo, nó còn nhỏ không hiểu chuyện."

Thẩm Lãng nói: "Vậy liền gọi Thẩm Dã!"

Mấy nữ nhân cảm thấy cái tên này cũng quá tùy tiện.

Nhưng Thẩm Lãng đã không nguyện ý nghĩ.

Đáng thương tiểu bảo bảo, ba ba liền tên của ngươi cũng không nguyện ý suy nghĩ nhiều, nhìn một cái tỷ tỷ, ba ba nghĩ kỹ mấy ngày, quốc quân cũng muốn vài ngày, kết quả lấy một cái Thẩm Mật, dễ nghe cỡ nào, có nhiều ý nghĩa?

Đến phiên chúng ta tiểu bảo bảo, một cái dã chữ liền đuổi.

"Cái tên này ta cảm thấy cũng không tệ lắm." Thẩm Lãng nói: "Cứ như vậy định!"

"Thẩm Dã, Thẩm Dã. . ." Mộc Lan lầm bầm hô hào cái tên này.

Nàng cũng cảm thấy rất không tệ.

Cũng không phải cái tên này có nhiều hàm nghĩa, mà là cái tên này cùng Thẩm Lãng không giải thích được phối, đặc biệt giống như là phụ tử.

Một cái lãng, một cái dã!

"Phu quân, để ta ôm một cái. . ." Mộc Lan nói.

Sau đó, nàng cố gắng vươn tay.

Thẩm Lãng trong lòng lắc một cái.

Bởi vì Mộc Lan thanh âm vẫn là rất suy yếu, mà lại hai tay đều có chút không nhấc lên nổi.

Hắn tiến lên đem Thẩm Dã tiểu bảo bảo thả trong ngực Mộc Lan mút vào.

Sau đó hắn trước dò xét Mộc Lan nhiệt độ cơ thể.

Không sai biệt lắm đã hạ thấp bình thường nhiệt độ, đã không phát sốt.

Tiếp lấy cảm thụ Mộc Lan nhịp tim, cảm thụ hô hấp của nàng cùng mạch đập.

Sau đó Thẩm Lãng phát hiện không ổn.

Nhịp tim cùng hô hấp đều rất yếu.

Mà lại Mộc Lan lại còn đang không ngừng suy yếu.

Cái này sao có thể?

Sau cùng sản xuất phi thường thuận lợi a, cũng chưa từng xuất hiện xuất huyết nhiều, làm sao lại tiếp tục suy yếu?

Thẩm Lãng cho Mộc Lan trút xuống canh sâm.

Nhưng vẫn là vô dụng.

Mộc Lan vậy mà lười biếng muốn nhắm mắt lại.

"Bảo bối, không cần ngủ, không cần ngủ. . ."

Lúc này, nhạc mẫu cùng mẫu thân cũng phát hiện không đúng.

Nhạc mẫu Tô Bội Bội chạy vội ra ngoài, tìm Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường tiến đến.

Nàng sau khi đi vào, trực tiếp hướng Mộc Lan trong cơ thể đưa vào nội lực, cơ hồ xem như cưỡng ép đẩy mạnh huyết mạch vận chuyển.

Nhưng. . . Vẫn chưa được!

Ròng rã sau nửa canh giờ.

Tuyết Sơn lão yêu nội lực hao hết.

Thẩm Lãng thay Mộc Lan mặc quần áo tử tế về sau, Kiếm Vương Lý Thiên Thu tiến đến, liều mạng hướng Mộc Lan trong cơ thể thâu phát nội lực.

Sau đó!

Toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ cao thủ cơ hồ toàn bộ dốc toàn bộ lực lượng.

Lâm Thường Tuyết Sơn cung cao thủ cũng dốc toàn bộ lực lượng.

Như là tiếp sức, không ngừng hướng Mộc Lan trong cơ thể đưa vào nội lực.

Thế giới này vận công chữa thương là không có, nhưng là dùng nội lực đẩy mạnh huyết mạch vận chuyển lại miễn cưỡng có thể làm được.

Nhưng là. . .

Vẫn không có dùng!

Mộc Lan nhịp tim vẫn là càng ngày càng chậm.

Hít thở một chút càng ngày càng yếu.

Thẩm Lãng nghĩ hết tất cả biện pháp.

Thậm chí liền tăng lên độ hưng phấn dược vật đều dùng tới.

Thậm chí có thành tựu nghiện tính mấy loại dược vật cũng tiêm vào.

Vẫn không có dùng!

Phảng phất bất kỳ thủ đoạn nào đều không thể ngăn cản Mộc Lan không ngừng suy yếu xuống dưới, sinh cơ không ngừng tiêu hao.

Toàn bộ thế giới phảng phất đều muốn đêm đen tới.

. . .

Cứ như vậy.

Mộc Lan ôm Thẩm Dã tiểu bảo bảo, vô cùng lưu luyến si mê nhìn qua Thẩm Lãng.

Sau đó nhắm mắt lại, phảng phất triệt để ngủ đi qua.

Ròng rã mấy canh giờ.

Thẩm Lãng dốc hết toàn lực, toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ đều dốc hết toàn lực.

Vẫn như cũ đều không thể ngăn cản Mộc Lan chìm vào giấc ngủ.

Triệt để an nghỉ.

Có hô hấp, tim có đập.

Nhưng là vô cùng vô cùng yếu ớt, cơ hồ nhỏ khó thể nghe.

Mộc Lan đại não vì bản thân bảo hộ, để nàng lâm vào an nghỉ.

Phảng phất trở thành một cái người thực vật.

Hoặc là nói, liền là một cái người thực vật.

Thẩm Lãng ngơ ngác ngồi tại bên trên giường.

Toàn bộ thế giới, phảng phất sập một nửa.

Không nhúc nhích.

Hắn không biết tại sao lại biến thành dạng này.

Sinh Bảo Bảo rõ ràng là chuyện tốt a, tại sao lại cho Mộc Lan mang đến dạng này tai nạn?

"Đem hắn ôm đi, ta không muốn nhìn thấy hắn. . ." Thẩm Lãng hô hào nước mắt nói.

Lý trí nói cho hắn biết, không thể trách cứ Thẩm Dã Bảo Bảo.

Nhưng hắn trong lòng vẫn là nhịn không được.

Thẩm Dã tiểu bảo bảo vừa rồi khóc một hồi lâu, bây giờ còn đang khóc, nhưng là khóc đến tương đối không có sức, thanh âm cũng tương đối nhỏ.

Tô Bội Bội muốn an ủi Thẩm Lãng, lại là hoàn toàn nói không nên lời.

Băng nhi hô hào nước mắt đi tới, đem Thẩm Dã Bảo Bảo ôm đi đi bú sữa.

Dù sao dòng sữa của nàng rất đủ, Thẩm Mật tiểu bảo bảo ăn không hết.

Mà lại Thẩm Mật đã bắt đầu ăn cái khác phụ ăn, chỉ bất quá Băng nhi hiện tại lúc này sữa dinh dưỡng vẫn như cũ không nhiều đủ, vì lẽ đó cần tìm phủ thượng cái khác nhũ mẫu.

Nhạc phụ, nhạc mẫu, phụ thân, mẫu thân, Lý Thiên Thu đứng sau lưng Thẩm Lãng.

Các nàng đều sợ hãi, lo lắng, bi thống.

Nhưng là, các nàng càng sợ Thẩm Lãng sẽ nghĩ không ra.

"Ta không sao. . ." Thẩm Lãng ngẩng đầu nói: "Cha mẹ, tiếp xuống thời gian bên trong, không quản phát sinh bất cứ chuyện gì đều không cần quấy rầy ta."

Cái gì Niết Bàn quân, cái gì Nam Âu quốc chiến cuộc, Thẩm Lãng hết thảy mặc kệ.

Sau đó thời gian của hắn bên trong, nàng muốn hết tất cả biện pháp cứu tỉnh Mộc Lan.

Trong lòng của hắn, Mộc Lan bảo bối so cái gì quốc gia đại sự, so toàn bộ Việt Quốc phân lượng đều muốn nặng hơn nhiều.

. . .

Sau đó thời điểm!

Thẩm Lãng chí ít nếm thử hơn một trăm loại biện pháp.

Từ đầu đến cuối không cách nào đem Mộc Lan cứu tỉnh.

Thậm chí, hắn còn có thể cảm nhận được Mộc Lan không ngừng trở nên suy yếu, cứ việc cái này suy yếu tốc độ đã chậm dần.

Nhưng. . . Nếu như vậy tiếp tục.

Hậu quả khó mà lường được.

Mộc Lan chẳng những vĩnh viễn vẫn chưa tỉnh lại, thậm chí sẽ đang say giấc nồng ngừng thở, mất đi sinh mệnh.

Ròng rã mấy ngày mấy đêm đêm, Thẩm Lãng cơ hồ đều không có ngủ.

Nghĩ hết tất cả biện pháp, đều hoàn toàn không làm nên chuyện gì.

Không quản ai tới khuyên nói đều không dùng.

Về sau Băng nhi nắm Thẩm Mật tiểu bảo bảo tập tễnh đi tới.

Bảo Bảo vậy mà lại đi bộ?

Chuyện khi nào?

"Ba ba ngủ, ba ba ngủ. . ." Thẩm Mật tiểu bảo bảo nãi thanh nãi khí nói.

Băng nhi không có ôm Thẩm Dã tiểu bảo bảo tới, nàng biết phu quân hiện tại không nguyện ý nhìn thấy hắn.

"Tốt, ba ba ngủ!"

Sau đó, Thẩm Lãng trở lại bên trong phòng của mình, nằm ngáy o o.

Hắn cũng nhất định phải đi ngủ, bởi vì dùng y học góc độ đã cứu bất tỉnh Mộc Lan.

Cần một lần nữa suy nghĩ một phương hướng khác.

Lúc này, nhất là cần một cái thanh tỉnh đại não.

Thẩm Lãng đi ngủ về sau, Băng nhi mới đem Thẩm Dã tiểu bảo bảo ôm tới, đặt ở Mộc Lan trong ngực, khóc thút thít nói: "Tỷ tỷ, ngươi nhanh tỉnh lại đi. Ngươi như vẫn chưa tỉnh lại, cô gia liền xong. Cô gia xong, chúng ta cái nhà này cũng xong."

. . .

Ngủ ròng rã sau hai mươi tiếng!

Thẩm Lãng tỉnh lại, sau đó hắn có một cái mới ý nghĩ.

Thẩm Dã là Hoàng Kim huyết mạch, vì lẽ đó toàn bộ trưởng thành bên trong cần vô cùng năng lượng to lớn.

Mà cái này năng lượng, hắn hoàn toàn từ mẫu thể bên trong hấp thụ.

Vì lẽ đó, hoàn toàn đem Mộc Lan sinh cơ năng lượng đều thôn phệ.

Kết quả Mộc Lan sinh ra nàng về sau, tất cả năng lượng hao hết, lâm vào an nghỉ.

Mà lại may mắn là Thẩm Lãng cuối cùng dùng kim châm, nếu không cái này Bảo Bảo còn muốn ở tại mụ mụ trong cơ thể, hấp thụ đến một khắc cuối cùng.

Vì lẽ đó lúc này mới khiến cho Mộc Lan chỉ là lâm vào an nghỉ, mà không có triệt để rời đi thế gian.

Vì lẽ đó muốn cứu vớt Mộc Lan, lại trở về đến trước đó cái kia đầu đề.

Cần theo huyết mạch năng lượng bên trên tiến hành suy nghĩ.

Hoặc là lại nói chính xác, muốn cải biến Mộc Lan huyết mạch thiên phú, một lần nữa cho nàng năng lượng cường đại, lúc này mới có thể để nàng thức tỉnh.

Chuyện này chỉ có thể tiến hành huyết mạch thuế biến một con đường!

Vì lẽ đó, lại muốn tiếp tục trước đó thí nghiệm.

Thế là, Thẩm Lãng tràn đầy phấn khởi rút ra Mộc Lan huyết dịch tiến hành kiểm nghiệm.

Hắn nghĩ đến, Mộc Lan sinh ra Hoàng Kim huyết mạch Bảo Bảo về sau, có phải là liền biến thành trống không số không huyết mạch?

Bởi như vậy, hết thảy liền trở nên đơn giản!

Kết quả, để hắn thất vọng.

Sinh xong Thẩm Dã Bảo Bảo về sau, Mộc Lan huyết mạch năng lượng là có biến hóa.

Nguyên bản tại Thẩm Lãng đặc thù tầm mắt phía dưới, những huyết mạch này năng lượng thừa số là có quang mang.

Nhưng bây giờ những ánh sáng này đều vô cùng ảm đạm, phảng phất tùy thời muốn dập tắt.

Nhưng là. . . Mộc Lan huyết mạch thiên phú vẫn không có thay đổi.

Vẫn như cũ là màu tím võ đạo huyết mạch thiên phú.

Thẩm Lãng thử nghiệm dùng cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng rót vào Mộc Lan máu tươi hàng mẫu bên trong!

Kết quả. . .

Mộc Lan máu tươi bên trong những cái kia lúc đầu đã ảm đạm huyết mạch năng lượng thừa số, nháy mắt sáng rõ.

Sau đó. . .

Bỗng nhiên bạo liệt.

Trong chốc lát, máu tươi phảng phất sôi trào.

Hết thảy đều không có thay đổi.

Vẫn như cũ cùng trước đó đồng dạng!

Trừ trống không số không huyết mạch người bên ngoài, những người khác căn bản là không có cách tiến hành huyết mạch cải tạo.

Kết quả duy nhất liền là bạo thể mà chết.

Thẩm Lãng cả người cơ hồ lại muốn nổ.

Nhưng là rất nhanh lại bình tĩnh xuống tới, lại một lần nữa mở ra mới thí nghiệm.

Hắn hoàn toàn là cùng thời gian tại thi chạy.

Đi qua vô số lần tính toán, đi qua Mộc Lan suy yếu tốc độ.

Nàng đại khái chỉ có năm mươi ngày tả hữu thời gian.

Như trong vòng năm mươi ngày Thẩm Lãng còn tìm không thấy cứu nàng biện pháp.

Vậy sẽ phải người và người mãi mãi cách xa nhau như trời với đất.

Như thế chờ đợi Thẩm Lãng đại khái là toàn bộ tinh thần triệt để sụp đổ.

Thẩm Lãng thần kinh phi thường cường đại, có thể không lọt vào mắt mấy ngàn mấy vạn người tử vong.

Nhưng là tinh thần của hắn cũng rất yếu đuối, Mộc Lan rời đi đầy đủ có thể phá hủy nội tâm của hắn thế giới.

Ta muốn cứu Mộc Lan, ta muốn cứu Mộc Lan.

Không quản tốn hao bất kỳ giá nào, không quản bất luận cái gì hậu quả, ta đều muốn cứu vớt Mộc Lan.

Cái khác hết thảy, ta đều không quản!

. . .

Sau đó thời gian mười ngày bên trong!

Thẩm Lãng không có đi ra ngoài một bước, mỗi ngày làm hai mươi giờ thí nghiệm, còn lại bốn giờ bao quát ăn uống ngủ nghỉ tất cả mọi chuyện.

Cơ hồ không ai có thể nhìn thấy hắn.

Hắn làm thí nghiệm thời điểm, không thể có bất luận kẻ nào ở đây, nếu không cả người liền muốn bão nổi nổ tung.

Mỗi ngày Băng nhi đi cho hắn đưa cơm.

Cách mỗi hai ngày thời gian, thừa dịp hắn lúc ngủ cho hắn tắm rửa thay quần áo.

Toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ mất đi tất cả dáng tươi cười.

Rất nhanh!

Kim Mộc Lan sinh con sau triệt để lâm vào an nghỉ như là người thực vật tin tức truyền đi.

Đương nhiên lại một lần nữa vô số người một người làm quan cả họ được nhờ.

Tuyên bố đây là Thẩm Lãng báo ứng, hắn đáng đời, tốt nhất để Kim Mộc Lan cứ như vậy treo.

Mà Thiên Đạo hội liên tục không ngừng đưa tới đủ loại dược liệu, đủ loại trân quý đồ vật.

Nhưng hoàn toàn không cần!

Quốc quân biết chuyện này về sau, không có phái ngự y tới, bởi vì hắn biết không dùng.

Thẩm Lãng liền là thầy thuốc giỏi nhất.

Hắn dùng phi thường khiêm tốn khẩu khí cho nữ nhi Ninh Hàn công chúa viết một phong thư.

Thỉnh cầu nàng xem ở phụ thân trên mặt, từ Thiên Nhai Hải Các ra mặt cứu vớt Kim Mộc Lan.

Mấy ngày sau!

Ninh Hàn hồi âm: Ta không thể vi phạm Thiên Nhai Hải Các ý chí, ta không có cứu vớt Kim Mộc Lan ý nguyện.

Thu được phong thư này về sau!

Quốc quân như là sét đánh, lảo đảo ngồi bệt xuống giường.

Sau đó, thân thể Parkinson phảng phất mãnh liệt phát tác, hai tay không ngừng mà run rẩy.

Lúc này, hắn nhớ tới rất nhiều.

Tỉ như, nhớ tới hắn vợ cả thê tử hoạn viêm ruột thừa thời điểm, không người có thể cứu giúp, hắn lúc ấy cỡ nào tuyệt vọng.

Tin tưởng Thẩm Lãng giờ phút này tâm cảnh cũng giống như vậy.

Không!

Thẩm Lãng tâm cảnh hẳn là càng thêm thống khổ.

Bởi vì hắn đối thê tử dùng tình càng sâu, mà lại hắn càng thêm kiêu ngạo.

Biện phi ôm lấy quốc quân hai tay, không ngừng mà xoa nắn.

"Phu quân, không nên tức giận, không nên tức giận. . ."

Trọn vẹn sau một lúc lâu, quốc quân Ninh Nguyên Hiến thê lương cười nói: "Ái phi, thực ra ta rất sớm liền đã không có nữ nhi này, ròng rã thời gian mười mấy năm nàng liền trở lại qua một lần, mà lại là chuyên môn cảnh cáo Thẩm Lãng không nên nhúng tay đoạt dòng chính sự tình. Trong lòng nàng sớm đã không còn ta người cha này, là ta đang dối gạt mình khinh người. . ."

Sau đó, quốc quân Ninh Nguyên Hiến nước mắt nhịn không được trượt xuống.

"Ái phi, vì sao chúng ta không có hài tử, vì sao chúng ta không có hài tử?" Ninh Nguyên Hiến khóc rống.

Thái tử ly tâm, Ninh Hàn ly tâm, thậm chí Tam vương tử Ninh Kỳ cũng đem mình làm Chủng thị cùng Tiết thị người phát ngôn.

Biện phi ôn nhu an ủi: "Phu quân, chúng ta còn có Chính nhi, hắn là một cái hảo hài tử. Chúng ta còn có diễm, nàng mặc dù mơ mơ hồ hồ, nhưng cũng là một cái hảo hài tử. Còn có Thẩm Lãng bên kia, phu quân cũng giải sầu, Thẩm Lãng sáng tạo bao nhiêu kỳ tích? Hắn không gì làm không được, nhất định có thể cứu trở về thê tử của hắn."

Nhưng quốc quân vẫn không thể nào ngừng lại bi thương.

Rơi lệ không ngừng!

. . .

Khoảng cách Mộc Lan lâm vào an nghỉ, đã hơn nửa tháng.

Thẩm Lãng vẫn như cũ không ngủ không nghỉ, nhưng vẫn là vô kế khả thi!

Hắn đều hận không thể dùng chùy nện đầu của mình, nhìn mình phải chăng có thể trở nên càng thêm thông minh một chút.

Mà lúc này đây!

Thái tử đại biểu Trác Chiêu Nhan tới.

"Thẩm Lãng, chúng ta làm một cái giao dịch." Trác Chiêu Nhan

nói.

Thẩm Lãng nói: "Nói."

Trác Chiêu Nhan nói: "Ngươi giao ra Khổ Đầu Hoan để ta giết chết, đem cái kia hai ngàn ba trăm Niết Bàn quân giao cho thái tử điện hạ, đồng thời đem cải tạo số không huyết mạch người dược tề giao cho chúng ta. Thái tử điện hạ có thể vì ngươi hướng Ninh Hàn công chúa cầu tình, xin (mời) Thiên Nhai Hải Các cứu vớt thê tử của ngươi Kim Mộc Lan."

Thẩm Lãng gương mặt co quắp một trận.

Trác Chiêu Nhan nói: "Ngươi có lẽ còn không biết a? Bệ hạ viết thư cho Ninh Hàn công chúa, để nàng xuất thủ cứu thê tử của ngươi, nhưng Ninh Hàn công chúa cự tuyệt. Nhưng chỉ cần thái tử điện hạ yêu cầu, Ninh Hàn công chúa liền sẽ đáp ứng."

Thẩm Lãng vẫn không có nói chuyện.

Trác Chiêu Nhan nói: "Thẩm Lãng, ngươi không phải rất yêu Kim Mộc Lan sao? Tại trong lòng ngươi chẳng lẽ Kim Mộc Lan tính mệnh vẫn còn so sánh không lên cái kia hơn hai ngàn Niết Bàn quân sao? Vẫn còn so sánh không lên những cái kia cải tạo huyết mạch dược tề sao? Ngươi chẳng lẽ muốn trơ mắt nhìn xem Kim Mộc Lan chết sao?"

Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của sao?

Thẩm Lãng bỗng nhiên bỗng nhiên đứng lên, chỉ vào Trác Chiêu Nhan quát ầm lên: "Giết nàng, giết nàng, giết tiện nhân này!"

Lập tức, ngươi Kiếm Vương Lý Thiên Thu bỗng nhiên rút kiếm mà ra.

Hắn hiện tại cùng Thẩm Lãng tình cảm đã rất sâu, đối với hắn thống khổ hoàn toàn cảm đồng thân thụ.

Lập tức không nói hai lời, trực tiếp liền muốn giết người!

Nhưng mà. . .

Một giây sau!

Hai cái tông sư xuất hiện.

Vẫn như cũ là lần trước cùng hắn đối chiến hai tên tông sư, Ẩn Nguyên hội khai ra.

Còn có bốn cái đỉnh cấp cao thủ, tại mọi thời khắc đi theo Trác Chiêu Nhan bên người cái kia bốn cái đỉnh cấp cao thủ.

Sáu người đem Trác Chiêu Nhan bảo hộ ở trung ương.

"Thẩm Lãng, suy nghĩ thật kỹ một chút, Kim Mộc Lan thời gian không nhiều." Trác Chiêu Nhan cười lạnh nói.

Thẩm Lãng bình tĩnh nói: "Nếu như ta nương tử rời đi ta, ta sẽ giết một trăm vạn người trở lên chôn cùng."

"Ha ha, ha ha ha. . ." Trác Chiêu Nhan rời đi.

Giết chết một trăm vạn người? Thẩm Lãng ngươi cho rằng mình là thần sao?

. . .

Mộc Lan hôn mê sau ngày thứ mười bảy!

Sự tình có một chút tiến triển.

Không phải Thẩm Lãng thí nghiệm có tiến triển, mà là phát sinh một việc.

Mà là Thiên Nhai Hải Các tới hai người.

Hai tên xa lạ học sĩ.

"Thiếu chủ phái chúng ta đến đây, kiểm tra một chút Tôn phu nhân."

Thiếu chủ?

Ai?

Ninh Hàn công chúa?

Nàng không phải đã cự tuyệt sao?

Nhưng Thẩm Lãng vẫn là để hai cái này Thiên Nhai Hải Các học sĩ đi gặp Kim Mộc Lan.

Hai vị học sĩ kiểm tra Kim Mộc Lan mạch đập, lại tỉ mỉ kiểm tra máu của nàng.

Không có cho ra bất kỳ phán đoán gì.

"Chúng ta cần kiểm tra một chút con của ngươi." Hai vị Thiên Nhai Hải Các học sĩ nói: "Đây đối với cứu vớt Tôn phu nhân cực kỳ trọng yếu."

Thẩm Lãng con mắt có chút co rụt lại.

"Chờ một lát!"

Sau đó, hắn đi Băng nhi gian phòng.

Thẩm Dã Bảo Bảo hiện tại chủ yếu cũng là từ nàng đến mang, bởi vì nàng đã có một cái Bảo Bảo, hai cái Bảo Bảo cùng một chỗ mang.

Mà lại, bên người nàng có rất nhiều người hỗ trợ.

Đây là Thẩm Lãng lần thứ nhất chủ động tới nhìn Thẩm Dã Bảo Bảo.

Mười bảy ngày thời gian trôi qua, Thẩm Dã đã lớn lên không ít.

Lúc này chính hai tay ôm đầu nằm ngáy o o.

Thẩm Mật tiểu bảo bảo ngủ ở đệ đệ bên cạnh.

Thẩm Lãng dùng X quang, xem xét Thẩm Dã Bảo Bảo huyết mạch.

Sau đó. . .

Càng thêm kinh hãi sự tình phát sinh.

Thẩm Dã Bảo Bảo trong cơ thể Hoàng Kim huyết mạch năng lượng không gặp.

Hoàn toàn biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Cái này. . . Cái này. . . Quá quỷ dị.

"Băng nhi, gần nhất có người chạm qua Thẩm Dã sao?"

Băng nhi lắc đầu: "Không có, chỉ có ta cùng hai cái lão phụ nhân ôm qua!"

"Không có người tới gần qua hắn." Phía ngoài Tuyết Sơn lão yêu nói.

Thẩm Lãng lâm vào chấn kinh.

Nói cách khác, Thẩm Dã tiểu bảo bảo ra đời thời điểm là Hoàng Kim huyết mạch, nhưng không biết có một ngày đột nhiên biến mất.

Hắn hiện tại. . . Hoàn toàn nhìn không ra huyết mạch.

Nhìn qua hoàn toàn giống như là số không huyết mạch.

"Hắn bình thường phản ứng thế nào? Có thể hay không ngốc? Có thể hay không không có khí lực?" Thẩm Lãng hỏi.

Băng nhi lập tức khóc: "Phu quân, ngươi sao có thể nói như vậy Bảo Bảo? Tỷ tỷ sự tình ai cũng không muốn, chúng ta không thể trách tại Bảo Bảo trên đầu. Chúng ta tiểu bảo bảo rất tốt, lại hoạt bát, lại linh khí, cường tráng cực kỳ!"

Băng nhi cái này vừa khóc.

Thẩm Dã Bảo Bảo quả nhiên tỉnh lại.

Miệng nhỏ nhất biển, sau đó oa oa khóc lớn.

Mắt to xoay tít chuyển, trước nhìn Thẩm Lãng, về sau lại nhìn phía Băng nhi.

Sau đó, cánh tay nhỏ bắp chân hướng phía Băng nhi vung vẩy, khóc đến càng thêm lợi hại.

Xác thực rất cường tráng.

Mà lại phổ thông mười bảy tuổi tiểu bảo bảo, nào có giảo hoạt như thế?

Đúng là siêu cấp thông minh một tiểu bảo bảo.

Băng nhi ôm lấy Thẩm Dã Bảo Bảo, đưa đến Thẩm Lãng trước mặt nói: "Cô gia ngươi nhìn, chúng ta tiểu dã Bảo Bảo tốt bao nhiêu, nhiều đáng yêu. Tiểu bảo bảo để ba ba ôm một cái!"

Thẩm Lãng cuối cùng không có đưa tay, hướng phía Băng nhi nói: "Ngươi ôm hắn đi theo ta!"

Thậm chí phảng phất cảm giác được Thẩm Lãng lãnh đạm, Thẩm Dã tiểu bảo bảo mếu máo khóc đến càng thêm lợi hại, thậm chí khóc đến đều rút.

Băng nhi thấy thế, tranh thủ thời gian dỗ dành Bảo Bảo.

Nàng đau lòng vô cùng, nàng cảm thấy chuyện này căn bản không phải Thẩm Dã tiểu bảo bảo sai a, hắn chỉ là một đứa bé.

. . .

"Đây chính là Mộc Lan sinh hài tử." Thẩm Lãng nói.

Hai cái Thiên Nhai Hải Các học sĩ con mắt bỗng nhiên sáng lên, thậm chí run lên, nhanh chóng tiến lên muốn kiểm tra Thẩm Dã tiểu bảo bảo.

Nhưng là Băng nhi lui lại một bước.

"Các ngươi không cho chạm vào Bảo Bảo, trừ ba ba mụ mụ của hắn, gia gia nãi nãi bên ngoài, ai cũng không cho chạm vào." Băng nhi như là bảo vệ con mẫu thú.

Hai cái Thiên Nhai Hải Các học sĩ lui lại nửa bước, cách vài thước khoảng cách người quan sát lấy Thẩm Dã tiểu bảo bảo.

Hai người không ngừng mà đánh gãy, con mắt chăm chú rơi vào Thẩm Dã con mắt, làn da, còn có thân thể bên trên.

Phảng phất đang tìm kiếm cái gì.

Trọn vẹn một hồi lâu, hai cái Thiên Nhai Hải Các học sĩ nói: "Thẩm Lãng các hạ, chúng ta có thể rút một chút xíu đứa nhỏ này máu sao?"

"Không thể!" Băng nhi nói thẳng.

Thẩm Lãng nghĩ một lát, gật đầu nói: "Ta tự mình tới."

Sau đó, hắn xuất ra một cái ống tiêm, đâm vào Thẩm Dã tiểu bảo bảo cánh tay.

Lúc này, Thẩm Dã tiểu bảo bảo ngược lại không khóc, ánh mắt đáng thương nhìn qua Thẩm Lãng, dẹp lấy miệng nhỏ làm vô hạn ủy khuất hình.

Thật hoàn toàn không giống như là mười bảy ngày hài nhi.

Thẩm Lãng rút ra một chút xíu máu.

Hắn trước dùng X quang tỉ mỉ kiểm tra qua, sau đó giao cho hai cái Thiên Nhai Hải Các học sĩ.

"Các ngươi có thể ở đây kiểm tra, nhưng không thể mang đi." Thẩm Lãng nói.

Hai cái Thiên Nhai Hải Các học sĩ gật đầu, sau đó lấy ra các loại dược tề tiến hành kiểm tra.

Bọn hắn theo hưng phấn kích động, dần dần chuyển thành bình thản, sau đó là thất vọng.

Cuối cùng, hai người đều triệt để lãnh đạm xuống tới.

Nhưng phảng phất không cam tâm, lại lần nữa kiểm tra hai lần.

Sau đó bọn hắn cho Thẩm Lãng một kết quả.

"Phi thường thật có lỗi Thẩm công tử, chúng ta bất lực, chúng ta cứu không tuân theo phu nhân, cáo từ!"

Sau đó hai người này một tiếng không phát, trực tiếp rời đi.

Thẩm Lãng nói: "Băng nhi, ngươi dẫn hắn trở về đem."

Băng nhi nói: "Phu quân, van cầu ngươi, ôm một cái tiểu dã Bảo Bảo có được hay không? Liền ôm một chút!"

Thẩm Dã Bảo Bảo vẫn như cũ dùng vô cùng đáng thương mắt to nhìn qua Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nội tâm thở dài một tiếng, nhận lấy ôm một chút.

Kết quả cái này tiểu bảo bảo mập mạp tay nhỏ, hướng thẳng đến Thẩm Lãng trên mũi nhẹ nhàng bắt một chút.

Ai!

Cái này tiểu phôi đản đem Mộc Lan giày vò thành dạng này, biến thành người thực vật.

Theo trên tình cảm Thẩm Lãng đương nhiên trách cứ hắn.

Nhưng là. . . Từ một loại nào đó trình độ lên, hắn liền là một cái vô tội hài nhi, hắn cái gì cũng không biết, hết thảy đều là bằng vào sinh mệnh bản năng.

. . .

Băng nhi ôm Bảo Bảo sau khi đi, Kiếm Vương Lý Thiên Thu đi tới.

"Thẩm Lãng, Thiên Nhai Hải Các hai cái này học sĩ không phải tới cứu Mộc Lan, mà là có mục đích khác, không thể cho ai biết mục đích." Lý Thiên Thu nói.

"Ta biết!" Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn là chuyên môn đến xem Thẩm Dã, bọn hắn muốn chờ mong một cái gì kết quả? Kết quả nhìn thấy Thẩm Dã cũng không có như cùng bọn hắn trong tưởng tượng như thế có được nghịch thiên huyết mạch thiên phú, vì lẽ đó thất vọng mà về."

Thẩm Lãng lời còn chưa dứt.

Thiên Nhai Hải Các dụng ý khó dò.

Mộc Lan sinh nở, trở thành người thực vật tin tức truyền đi về sau, Thiên Nhai Hải Các nhẫn hơn mười ngày mới đến.

Hai cái này học sĩ tới mục đích đúng là nhìn Thẩm Dã Bảo Bảo có phải là Hoàng Kim huyết mạch.

Nhưng mà không nghĩ tới, cái này Hoàng Kim huyết mạch vậy mà tại Bảo Bảo trong cơ thể biến mất, vì lẽ đó kết quả để bọn hắn thất vọng.

Mấy ngày nay Thẩm Lãng vào xem lấy cứu Mộc Lan, không có chú ý Thẩm Dã Bảo Bảo, cũng căn bản không thể xác định trong cơ thể hắn Hoàng Kim huyết mạch khi nào biến mất.

Là qua mấy ngày mới biến mất.

Lại hoặc là chỉ là vừa mới sinh ra một lát cho thấy Hoàng Kim huyết mạch, sau đó rất nhanh biến mất?

Lý Thiên Thu nói: "Ta nhớ được, Mộc Lan từng tại Thiên Nhai Hải Các dạo qua thời gian mấy tháng điều dưỡng thân thể."

Thẩm Lãng gật đầu.

Trước đó bởi vì cùng Thiên Nhai Hải Các quan hệ mật thiết, vì lẽ đó hắn cảm thấy chuyện này rất bình thường.

Mà bây giờ xem ra, hoàn toàn không bình thường.

Thẩm Lãng tìm tới nhạc mẫu Tô Bội Bội.

"Mộc Lan tại sao lại chợt nhớ tới đi Thiên Nhai Hải Các điều dưỡng thân thể?"

Tô Bội Bội lâm vào hồi ức, nói: "Cùng ngươi thành hôn về sau, Băng nhi đều mang thai, Mộc Lan từ đầu đến cuối không có mang thai, nàng phi thường cấp bách. Sau đó nàng cùng Trương Ngọc Âm học sĩ nói chuyện trời đất thời điểm, phảng phất nghe được đối phương nhấc lên, Thiên Nhai Hải Các ở phương diện này cũng có rất sâu nghiên cứu, mà lại có chuyên môn phụ trách nghiên cứu môn này ngành học nữ học sĩ, Mộc Lan nghĩ đến ngươi cùng Thiên Nhai Hải Các quan hệ vô cùng mật thiết, vì lẽ đó liền đi."

Nói cách khác, lần kia Mộc Lan đi Thiên Nhai Hải Các điều dưỡng thân thể, là Thiên Nhai Hải Các chủ động dẫn đạo.

Xác thực rất kỳ quái.

Không mang thai không dục tại hiện đại thế giới đều là y học nan đề, huống chi ở cái thế giới này?

Kết quả Mộc Lan đi Thiên Nhai Hải Các điều dưỡng mấy tháng về sau, vậy mà thật chữa khỏi.

Về sau, nàng đi quốc đô cùng Thẩm Lãng thân mật.

Cơ hồ là một mũi tên bên trong!

Một lần liền mang thai.

Hơn nữa còn sinh ra như thế một cái có chút nghịch thiên Bảo Bảo.

Đầu tiên tướng mạo lên, hoàn toàn là Thẩm Lãng cùng Mộc Lan hai người kết hợp thể.

Đem hai người ưu điểm đều phát huy đến cực hạn.

Mấu chốt nhất liền là cái này Hoàng Kim huyết mạch, mà lại xuất hiện về sau còn biến mất Hoàng Kim huyết mạch.

Hiện tại vấn đề tới!

Thẩm Dã tiểu bảo bảo trên thân cái này Hoàng Kim huyết mạch sinh ra, cùng Thiên Nhai Hải Các có quan hệ hay không?

Thiên Nhai Hải Các có phải hay không thông qua thủ đoạn gì, thay đổi qua Mộc Lan thể chất?

Lại hoặc là, Thiên Nhai Hải Các là muốn mượn Thẩm Lãng cùng Mộc Lan hai người làm thí nghiệm, sinh ra một cái Hoàng Kim huyết mạch Bảo Bảo?

Lại hoặc là, có cấp độ càng sâu nguyên nhân?

Thẩm Lãng lập tức cảm thấy bí ẩn này có chút thâm bất khả trắc.

Nguyên bản liền có chút thần bí khó lường Thiên Nhai Hải Các, lúc này trở nên càng thêm sâu không thấy đáy.

Còn có Ninh Hàn tiện nhân này, đến tột cùng đóng vai lấy cái gì nhân vật?

Lần này Mộc Lan nguy hiểm đến tính mạng, Thiên Nhai Hải Các có phải hay không kẻ cầm đầu?

Trong này đến tột cùng có hay không âm mưu?

Có âm mưu gì?

. . .

Tối hôm đó, Thẩm Lãng một đêm chưa ngủ!

Hắn xác định hai chuyện.

Đầu tiên, muốn cứu vớt Mộc Lan, nhất định phải kích hoạt, thậm chí cải tạo của nàng huyết mạch lực lượng.

Nếu không, Mộc Lan nhất định sẽ vĩnh viễn rời đi thế giới này.

Thời gian không nhiều, chỉ có một tháng tả hữu.

Tiếp theo, Thẩm Lãng đối huyết mạch năng lượng hiểu vẫn là quá ít.

Dựa vào hắn làm như vậy thí nghiệm xuống dưới, khẳng định không kịp.

Địa cầu lịch trong lịch sử bất kỳ một cái nào phát minh , bất kỳ cái gì một cái thí nghiệm, đều muốn kinh lịch vô số lần thất bại.

Cái này vô số lần, có thể là mấy ngàn lần, thậm chí nhiều hơn.

Rất nhiều trọng yếu đồ vật, trọng yếu thí nghiệm, rất nhiều nhà khoa học cuối cùng cả đời đều không thể thành công.

Mà qua một tháng nữa, Mộc Lan có lẽ liền muốn sinh cơ đoạn tuyệt.

Thẩm Lãng muốn thành công, nhất định phải đạt được cấp độ càng sâu tư liệu.

Hoặc là tới từ Thượng Cổ, hoặc là đến từ thế giới này mấy trăm hơn ngàn năm nghiên cứu.

Hắn có cần phải đi một chuyến Thiên Nhai Hải Các!

Bây giờ rất nhiều thí nghiệm, đều đã chạm tới kiến thức của hắn điểm mù.

Muốn cứu vớt Mộc Lan, muốn cải tạo thuế biến huyết mạch của nàng, Thẩm Lãng nhất định phải đạt được một chút huyết mạch điển tịch.

Tỉ như thượng cổ điển tịch, lại tỉ như Khương Ly hủy diệt về sau, bị Thiên Nhai Hải Các nhóm thế lực đạt được bí mật điển tịch.

"Kiếm Vương tiền bối, ngươi theo giúp ta đi một chuyến Thiên Nhai Hải Các, hiện tại liền đi được không?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu gật đầu nói: "Ta cho ngươi đánh xe!"

. . .

Lần này, Kiếm Vương Lý Thiên Thu đánh xe tốc độ thật nhanh.

Mà lại là ba con tuấn mã kéo động xe ngựa.

Vẻn vẹn một ngày rưỡi sau!

Thẩm Lãng lại một lần nữa đi vào Thiên Nhai Hải Các trước mặt!

Lên một lần tới là gần hai năm trước, lúc ấy thật đúng là như là triều thánh.

Mà lần này!

Thiên Nhai Hải Các vẫn như cũ đứng sừng sững ở bờ biển, tại nhàn nhạt trong sương mù dày đặc, lộng lẫy.

Tri thức điện đường.

Văn minh thành lũy.

Nhưng lúc này ở trong mắt Thẩm Lãng.

Liền phảng phất Tây Du Ký bên trong, Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng tiến vào giả Lôi Âm Tự đồng dạng.

Lúc ấy Đường Tăng thiên tân vạn khổ, cách xa vạn dặm, cảm thấy mình rốt cục đến Tây Thiên, đến Lôi Âm Tự, có thể cầu lấy chân kinh.

Mà lúc đó chùa miếu, đồng dạng là trang nghiêm rộng lớn.

Ở trong đó Phật Đà Bồ Tát, mỗi một cái đều dáng vẻ trang nghiêm.

Nhưng mà. . . Hết thảy đều là giả dối.

Bên trong tất cả Bồ Tát, thậm chí bao gồm Như Lai Phật Tổ đều là yêu quái giả trang!

Thẩm Lãng tiến lên gõ cửa.

Thiên Nhai Hải Các đại môn mở ra một cái vết nứt, lộ ra một khuôn mặt.

Đây là một người quen, hai năm trước liền là hắn tiếp đãi Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng hoàn thành mấy cái vấn đề khó khăn không nhỏ, bị hắn kinh động như gặp thiên nhân, quan hệ vô cùng mật thiết thân mật.

Mà lúc này, hắn phảng phất hoàn toàn không biết Thẩm Lãng.

"Người nào chuyện gì?"

Thẩm Lãng nói: "Thẩm Lãng, đến đây mượn một ít điển tịch nhìn qua!"

"Thẩm Lãng?" Cái kia học sĩ nói: "Thiên Nhai Hải Các không chào đón ngươi, mời ngươi lập tức rời đi!" '

Sau đó, trực tiếp cửa phòng đóng kín.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Xin ngươi nhắn dùm Ninh Hàn tiện nhân kia, để nàng ra, ta muốn cùng nàng làm một cái giao dịch!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 341: Gạo Sống Cơm Chín! Huyết Mạch Sôi Trào!

Một lát sau, Ninh Hàn công chúa xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng.

Phảng phất không có cái gì khúc mắc, thậm chí đối Thẩm Lãng thoải mái cười một tiếng.

Thật giống như vừa rồi Thẩm Lãng trong miệng tiện nhân kia kêu không phải nàng.

Thẩm Lãng nói: "Nghe nói Thiên Nhai Hải Các gần nhất mới tuyên bố một nan đề, một cái xem như toán học nan đề? Mà lại hẳn là ngàn năm cấp nan đề."

Cái gọi là ngàn năm cấp nan đề, nói cách khác dựa theo hiện tại văn minh trình độ, cần ngàn năm tả hữu mới có thể giải đáp được đi ra.

Ninh Hàn công chúa gật gật đầu.

Thẩm Lãng lại nói: "Nghe nói có một bản thượng cổ điển tịch, tên gọi « Huyết Kinh »? Không sai biệt lắm xem như Thiên Nhai Hải Các phi thường quý giá một bản tàng thư?"

Ninh Hàn công chúa lại gật gật đầu.

Trước đó Thẩm Lãng đối Thiên Nhai Hải Các tàng thư có rất lớn hiểu lầm, Hắn vẫn cho là bên trong quý báu nhất điển tịch đều là thượng cổ bí tịch võ công, tỉ như « Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp » loại hình.

Hiện tại hắn mới biết được căn bản không phải.

Người bí tịch võ công đối với Thiên Nhai Hải Các tới nói, chưa nói tới đến cỡ nào trân quý.

Mà dính đến văn minh thời thượng cổ, dính đến thần bí học thư tịch, mới là cực kỳ trân quý.

Cũng là Thiên Nhai Hải Các tuyệt đối không cho bên ngoài mượn.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi ban bố số này học nan đề, ta có thể giải đáp ra, điều kiện liền là « Huyết Kinh » mượn ta đọc hai mươi bốn giờ."

Ninh Hàn công chúa nói: "Ngươi chờ một chút, ta đi vào xin phép một chút."

Toàn bộ trò chuyện quá trình, hai người đều là cách một cánh cửa tiến hành.

Chỉ có thể nghe thấy thanh âm, nhìn không thấy gương mặt cùng biểu lộ.

Sau đó, Ninh Hàn công chúa liền đi.

Thẩm Lãng mặc dù đang chờ, nhưng chờ không phải kết quả.

Thiên Nhai Hải Các ban bố cái này trăm năm cấp, thậm chí ngàn năm cấp toán học nan đề, vẻn vẹn chỉ là một nan đề sao?

Không? Không phải!

Dựa theo Thẩm Lãng phỏng đoán, nó hẳn là vạch trần thượng cổ di tích cái nào đó manh mối trọng yếu.

Đối với Thiên Nhai Hải Các tới nói, phi thường mấu chốt.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng chuyến này đến, xem như một cái thăm dò.

. . .

Sau một lát.

Ninh Hàn công chúa đi tới.

"Thật có lỗi, không được!" Ninh Hàn công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy như thế nào mới có thể trao đổi các ngươi cái kia một bản « Huyết Kinh »?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Thật có lỗi, làm sao đều không được!"

Thẩm Lãng trầm mặc.

Ninh Hàn công chúa nói: "Nếu như vô sự, ta liền trở về."

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Các ngươi muốn dựa dẫm vào ta được cái gì? Vì sao muốn dẫn đạo thê tử của ta tới các ngươi nơi này cải tạo huyết mạch?"

Ninh Hàn công chúa cười nói: "Thẩm công tử ngài suy nghĩ nhiều, ngài trên thân không có ta Thiên Hải Nhã Các muốn đồ vật! Thậm chí trên thế giới này, cũng không có ta Thiên Nhai Hải Các muốn đồ vật."

Sau đó, Ninh Hàn công chúa trực tiếp rời đi.

"Ầm!"

Cứ việc trước mặt cánh cửa này là quan.

Nhưng là, bên trong lại truyền tới một trận đóng cửa thanh âm.

"Thẩm Lãng tiên sinh, về sau Thiên Nhai Hải Các tuyệt đối không chào đón ngươi đến, mời ngươi tự trọng."

Đây là cái kia học sĩ thanh âm.

Thẩm Lãng rời đi!

Trở lại Kiếm Vương Lý Thiên Thu xe ngựa phía trên.

. . .

"Thất bại sao?" Lý Thiên Thu hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ta trước khi đến liền không có muốn thành công, chỉ là tới thăm dò một chút."

Lý Thiên Thu nói: "Thăm dò ra sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thăm dò ra!"

Thẩm Lãng xác thực thăm dò ra rất nhiều tin tức.

Thứ nhất, Thiên Nhai Hải Các ban bố cái kia trăm năm, ngàn năm cấp nan đề, hẳn là xác thực quan hệ đến thượng cổ di tích mang tính then chốt manh mối.

Vì sao?

Bởi vì Thẩm Lãng đưa ra dùng cái vấn đề khó khăn này trao đổi « Huyết Kinh » thời điểm, Ninh Hàn công chúa hoàn toàn có thể tự mình làm chủ cự tuyệt vẫn là đồng ý.

Vì sao còn muốn đi vào Thiên Nhai Hải Các bên trong, phảng phất làm ra một bộ xin chỉ thị Các chủ Tả Từ tư thế?

Đây là càng che càng lộ.

Tả Từ Các chủ căn bản cũng không tại, vì lẽ đó lúc này Thiên Nhai Hải Các Ninh Hàn nói tính.

Trong lòng nàng đã sớm muốn cự tuyệt.

Nàng muốn che giấu Thiên Nhai Hải Các đối cái này ngàn năm nan đề coi trọng tính.

Mà lại Ninh Hàn mấy tháng trước mời chào hắn, liền là muốn để hắn hỗ trợ phá giải thượng cổ di tích manh mối.

Lúc ấy bọn hắn vừa mới phát hiện cái này thượng cổ di tích tung tích. Không lâu sau đó Thiên Nhai Hải Các liền tuyên bố cái vấn đề khó khăn này.

Thứ hai, Thẩm Lãng muốn xác định Thiên Nhai Hải Các từ trên người hắn muốn có được thứ gì? Có hay không đạt được?

Kết quả là không có đạt được.

Nhưng Thiên Nhai Hải Các xác thực muốn từ trên người hắn đạt được vật gì đó.

Mấy tháng trước Thiên Nhai Hải Các phát hiện cái này thượng cổ di tích, cực độ trọng yếu!

Ninh Hàn thậm chí dùng vĩ đại cái từ này để hình dung.

Như vậy lúc này Ninh Hàn cùng Tả Từ Các chủ cùng một chỗ, đi đào móc cái kia thượng cổ di tích.

Vì sao nàng sẽ trở về? Trở lại Thiên Nhai Hải Các?

Có phải là có chuyện quan trọng gì?

Cái này chuyện quan trọng chung quy không phải Nam Âu quốc chiến đi.

Như vậy là không phải Mộc Lan sinh con sự tình? Gây nên Thiên Nhai Hải Các trước nay chưa từng có coi trọng?

Đi qua cái này ngắn ngủi thăm dò về sau, chân tướng vẫn như cũ có vẻ hơi khó bề phân biệt, nhưng đã hơi có vẻ ra một chút mánh khóe.

. . .

Thiên Nhai Hải Các bên trong!

"Công chúa điện hạ, Kim Mộc Lan sinh ra nhi tử xác thực không phải Hoàng Kim huyết mạch." Hai vị Thiên Nhai Hải Các Đại học sĩ nói: "Chúng ta đã kiểm tra ba lần, tất cả chỉ tiêu đều kiểm trắc qua, huyết mạch của hắn thiên phú hoàn toàn di truyền tại Thẩm Lãng, cơ hồ triệt để trống không."

Ninh Hàn nói: "Cái kia vì sao Kim Mộc Lan sẽ xuất hiện như thế đặc thù an nghỉ?"

Thiên Nhai Hải Các Đại học sĩ nói: "Hẳn là chúng ta Thiên Nhai Hải Các dùng thuốc quá mạnh, cơ hồ là tái tạo nàng toàn bộ trong cơ thể hoàn cảnh, khiến cho thân thể của nàng thích hợp thai nghén sinh mệnh. Nhưng là rời đi Thiên Nhai Hải Các về sau đình chỉ dược vật cùng năng lượng đưa vào, khiến cho nàng huyết mạch năng lượng thâm hụt, cuối cùng cơ hồ kiệt quệ."

Ninh Hàn công chúa không nói gì.

Thiên Nhai Hải Các Đại học sĩ nói: "Đã Thẩm Lãng đã vô dụng, phải chăng giết?"

Ninh Hàn công chúa lâm vào trầm mặc.

Sau đó, nàng lắc đầu, nhưng lại không có nói cho nguyên nhân.

Bởi vì nàng cảm thấy chuyện này khả năng không có đơn giản như vậy.

Con mắt nhìn thấy cũng chưa hẳn là chân tướng.

. . .

"Kiếm Vương tiền bối, ngài như thế nào đối đãi Khương Ly bệ hạ?"

Lý Thiên Thu một bên đánh xe, vừa nói: "Đại anh hùng, đại hào kiệt, người chủ nghĩa lý tưởng."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cũng là nói như vậy, đương nhiên hắn nói đến càng thêm cụ thể.

Trên thực tế hiện tại liên quan tới Khương Ly truyền thuyết rất nhiều, nhưng chân tướng lại ít đến thương cảm, cơ hồ toàn bộ đều bị Đại Viêm đế quốc phong sát.

Cái này có chút kỳ quái.

Đại Viêm đế quốc tịnh không để ý thiên hạ rất nhiều người sùng bái Khương Ly, thậm chí đối « Đông Ly truyện » phong sát cũng không chăm chú.

Nhưng là đối Khương Ly bệ hạ một ít chuyện chân tướng phong tỏa đến nhất là lợi hại.

Nhất là Khương Ly hết thảy thành quả, còn có Khương Ly một chút kinh nghiệm.

Tỉ như Khương Ly ở nơi đó học võ công, Khương Ly vì sao cường đại như thế vân vân.

Nguyên bản Khương Ly dư nghiệt huyết mạch người sự tình, cũng là bị triệt để phong tỏa.

Trác thị gia tộc thậm chí vì vậy mà diệt tộc.

Nhưng phảng phất bỗng nhiên ở giữa, Khương Ly dư nghiệt huyết mạch người sự tình liền triệt để giải cấm.

Thậm chí rất nhiều gia tộc cũng có thể công khai mời chào, công khai tuyên bố gia tộc mình bên trong có Khương Ly dư nghiệt.

Đây hết thảy lộ ra tương đối ly kỳ.

. . .

Kiếm Vương Lý Thiên Thu cùng Thẩm Lãng hai người cải trang cách ăn mặc, che giấu tai mắt người, hướng phía phía tây mà đi.

Thẩm Lãng không còn là ngồi xe, mà là cưỡi ngựa!

Hai người hoàn toàn không ngủ không nghỉ đi đường, mục tiêu là bên ngoài mấy ngàn dặm Phù Đồ Sơn.

Nơi đó mới là Thẩm Lãng chân chính mục đích.

Hai người xuyên qua toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh.

Nơi này đã là không khí chiến tranh dày đặc.

Thậm chí trên đường đi đều có thể nhìn thấy quân đội cùng dân phu liên tục không ngừng xuôi nam.

Mà lại tất cả thành trì, thậm chí thị trấn đều tiến hành cấm đi lại ban đêm, cơ hồ cách mỗi hơn mười dặm, liền sẽ bị quân đội, nha dịch, dân quân kiểm tra thân phận.

Vô số lương thảo vật tư như là dòng sông vào biển, hướng phía Nam Âu quốc dũng mãnh lao tới.

Đây mới là khuynh quốc chiến!

Theo ấp ủ đến xuất binh, ròng rã thời gian mấy tháng.

Theo xuất binh đến khai chiến, cũng phải thời gian mấy tháng.

Thẩm Lãng thậm chí không cần tận lực nghe ngóng liền đã biết Căng Quân đại quân càng ngày càng gần.

Mười vạn Sa Man tộc đại quân, khoảng cách Nam Âu quốc đại khái chỉ có khoảng cách mấy trăm dặm.

Hai nước vận mệnh chiến, rất nhanh liền muốn bộc phát!

. . .

Rời đi Thiên Nam hành tỉnh, tiến vào Thiên Tây hành tỉnh cảnh nội!

Nơi này đồng dạng là mây đen áp đỉnh.

Gió thổi báo giông bão sắp đến cảm giác càng thêm nồng đậm.

Bởi vì trận này đại chiến, quy mô khả năng lớn hơn.

Sở quốc đã tập kết 23 vạn đại quân.

Càng sở biên cảnh, hoàn toàn trở thành chảo dầu, phía dưới đại họa không ngừng đang thiêu đốt, dầu không ngừng mà lăn lộn, chẳng mấy chốc sẽ sôi trào.

Đến lúc đó, không quản đem cái gì ném tới trong chảo dầu đi, đều sẽ bị triệt để đốt cháy khét.

Việt Quốc bên này Chủng Nghiêu đại quân đã dốc toàn bộ lực lượng, vẫn như cũ không đủ.

Quốc quân cơ hồ cắn chặt răng, lại triệu tập hơn hai vạn đại quân tiến vào Trấn Tây thành.

Mười hai vạn đối chiến Sở quốc 23 vạn!

Số lượng là rất cách xa.

Nhưng tốt xấu Việt Quốc là phòng thủ mới.

Ninh Nguyên Hiến đối Chủng Nghiêu lớn nhất yêu cầu liền là chịu đựng, kiềm chế lại Sở quốc đại quân, không cần đại quy mô luân hãm.

Nên Thẩm Lãng tiến vào Thiên Tây hành tỉnh thời điểm, nơi này đã hoàn toàn tiến vào quân sự / hóa / quản chế.

Tất cả thương đội mậu dịch, người bình thường viên vãng lai đều cấm chỉ.

Không quản lý do gì, dân chúng bình thường đều không được rời đi mình thị trấn.

Tất cả trên quan đạo rong ruổi, cũng chỉ có quân đội, quan viên, người mang tin tức vân vân.

Mà bây giờ Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu thân phận liền là người mang tin tức.

Hơn nữa còn là cấp bậc rất cao người mang tin tức.

Theo thân phận văn điệp đến mật tín, tất cả trang bị đều không có chút nào sơ hở.

Vì lẽ đó đi qua trùng điệp cửa ải, Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu vẫn là thuận lợi xuyên qua Thiên Tây hành tỉnh!

Hai người phải xuyên qua Khương quốc, nhập cảnh Sở quốc, sau đó một mực hướng tây, tiến vào Phù Đồ Sơn.

Đi qua Trấn Viễn thành thời điểm, Thẩm Lãng không khỏi có chút kinh ngạc.

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Trương Tử Húc đây là muốn làm cái gì?

Vì sao muốn tại nguyên Trấn Viễn hầu tước phủ đóng quân nhiều như vậy đại quân?

Vì sao muốn tại càng Khương biên cảnh tạo dựng nhiều như vậy nói phòng tuyến?

Bây giờ Việt Quốc cùng Khương quốc hoàn toàn là đáng tin minh hữu quan hệ a.

Mà lại Thẩm Lãng trước đó kiến tạo đặc thù doanh địa, toàn bộ bị dỡ bỏ.

Những này doanh địa là cung cấp Khương quốc kỵ binh đóng quân, bởi vì Khương quốc chiến mã tương đối thấp bé, vì lẽ đó chuồng ngựa, chuồng ngựa, yên ngựa, dây cương mấy người đều cùng Việt Quốc kỵ binh không giống nhau lắm.

Vì lẽ đó tại Trấn Tây thành phụ cận muốn kiến tạo những này đặc thù doanh địa.

Nếu như lúc cần thiết Khương quốc đại quân chi viện Việt Quốc, có thể trực tiếp nhập cảnh tiếp tế.

Mà bây giờ những này Khương quốc kỵ binh hành dinh, vậy mà toàn bộ bị dỡ bỏ.

Trương Tử Húc đây là ý gì?

Bây giờ cái này nguy cấp thời điểm, ngươi lại còn phái quân đội phòng ngự Khương quốc?

Chẳng phải là tại hai nước quan hệ trong đó chế tạo ma sát?

. . .

Thẩm Lãng quá cảnh thời điểm, tìm tới Trương Tử Húc quân đội chặn đường cùng đề ra nghi vấn.

"Đi nơi nào?"

"Khương quốc."

"Đi làm cái gì?"

"Bí mật đi sứ!"

"Nhiệm vụ gì?"

"Ngươi còn chưa đủ tư cách biết."

Người sĩ quan kia sắc mặt phát lạnh: "Thân phận văn điệp."

Thẩm Lãng xuất ra thân phận của hai người văn điệp, còn có một tấm lệnh bài.

Đây không phải Hắc Thủy Đài lệnh bài, mà là viết một cái nguyên chữ.

Lập tức người sĩ quan kia biến sắc, sau đó đem hết thảy đồ vật giao cho Thẩm Lãng, yên lặng cho qua.

Thẩm Lãng cùng Ninh Nguyên Hiến hai người tiến vào Khương quốc cảnh nội.

"Thiên hộ, hai người này ai vậy?"

Thiên hộ chỉ chỉ trên trời.

Bên cạnh Bách hộ cũng lập tức ngậm miệng không nói.

"Bệ hạ cũng thật là, đường đường đại quốc, vậy mà quỳ liếm một cái man di." Tên kia Bách hộ nói: "Cái này Khương quốc tại lợi hại thì thế nào? Bọn hắn nữ vương hoàn toàn bị Thẩm Lãng ngủ dùng, một đôi cẩu nam nữ, sớm tối đại quân chúng ta đi đem cái này man di cho diệt."

Bên cạnh một cái khác Bách hộ cười lạnh nói.

Dù là đại chiến sắp đến, Việt Quốc bên trong vẫn là phe phái đối lập.

Khương quốc rõ ràng là minh hữu, Thiên Tây hành tỉnh Trương Tử Húc nhưng như cũ rải Khương quốc uy hiếp luận.

Như vậy ở đây trong lòng người, phe phái lợi ích lỗi nặng tại Việt Quốc lợi ích?

. . .

Bất quá Thẩm Lãng hiện tại toàn tâm toàn ý chỉ muốn cứu Mộc Lan bảo bối.

Những quốc gia này đại sự liền tạm thời để ở một bên.

Thậm chí Khương quốc vương thành gần trong gang tấc, biết đại ngốc ngay tại hoàng cung bên trong, hai người đều không có tiện đường đi một chút.

Bất quá chiến tranh mây đen cũng đã trên bầu trời Khương quốc bao phủ.

Bởi vì rất nhiều dân chăn nuôi nhao nhao di chuyển đi vương thành phụ cận.

Bởi vì nơi đó có đại quân đóng giữ.

Khương quốc trên thảo nguyên, thường xuyên nhìn đến lớn cỗ kỵ binh gào thét mà qua.

Không phải tuần tra, mà là huấn luyện.

Vì đối mặt khả năng bộc phát đại chiến, Khương vương A Lỗ Na Na cũng ở trong nước đại quy mô trưng binh.

Mà lại đã duy trì hơn nửa năm.

Lúc này toàn bộ trên thảo nguyên, khắp nơi đều đang huấn luyện kỵ binh.

Xuyên qua Khương quốc, xuyên qua hơn phân nửa Sở quốc!

Ròng rã dùng tám ngày chín đêm thời gian, Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu đi đường mấy ngàn dặm, xuyên qua ba quốc gia, rốt cục đi vào Phù Đồ Sơn xuống!

. . .

Phù Đồ Sơn.

Ở vào sở, càn, tấn Tam quốc bên trong.

Nó không thuộc về bất kỳ một quốc gia nào.

Thiên Nhai Hải Các còn cùng thế tục thế giới liên hệ, chí ít hàng năm sẽ còn thả ra rất nhiều nan đề, thế cuộc loại hình để người trong thiên hạ giải quyết.

Mà lại hàng năm cố định mời chào mấy người trở thành Thiên Nhai Hải Các danh dự học sĩ.

Nhưng Phù Đồ Sơn không giống, nó phi thường thần bí, cơ hồ không cùng thế giới bên ngoài liên hệ.

Cũng rất ít nhìn thấy Phù Đồ Sơn đệ tử cất bước ở bên ngoài.

Thậm chí đơn thuần lý vị trí bên trên, nó liền cự tuyệt ngoại nhân tới chơi.

Nó ở vào Phù Hải trung tâm hòn đảo bên trên.

Phù Hải, cũng không phải là một cái chân chính biển, mà là một cái hồ, phi thường to lớn hồ, vượt qua sáu ngàn cây số vuông.

Sở dĩ gọi Phù Hải, là bởi vì nó độ cao so với mặt biển phi thường cao, khả năng vượt qua 3,500 mét.

Cùng chúng ta Thanh Hải hồ có chút cùng loại.

Nhưng chúng ta Thanh Hải hồ nước là mặn, mà Phù Hải nước lại là nhạt.

Muốn đi vào Phù Đồ Sơn, nhất định phải đến Phù Hải bến tàu.

Nếu không bất luận cái gì thuyền xuất hiện tại Phù Hải phía trên, nhất định sẽ lọt vào Phù Đồ Sơn công kích.

. . .

Trước mắt liền là Phù Hải bến tàu?

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, đây cũng quá nhỏ a.

Mà lại liền một chiếc thuyền nhỏ dừng ở trên bến tàu.

Có thể thấy được Phù Đồ Sơn đến cỡ nào không chào đón ngoại nhân tiến vào.

"Vị sư huynh này, ta muốn về Phù Đồ Sơn." Thẩm Lãng tiến lên phía trước nói.

Cái kia nhà đò cũng là Phù Đồ Sơn đệ tử, lúc này đang ngủ gà ngủ gật đâu, bởi vì trên cơ bản nửa tháng cũng sẽ không có một ngoại nhân tiến vào Phù Đồ Sơn.

Lúc này nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, hắn không khỏi khẽ run rẩy.

Mở to mắt xem trọng một hồi?

Ngươi kêu ta sư huynh? Hơn nữa còn muốn về Phù Đồ Sơn?

Giả mạo Phù Đồ Sơn đệ tử? Muốn chết sao?

Phù Đồ Sơn đệ tử, ta cái nào đều biết, nhưng không có ngươi người này a.

"Rời đi nơi này." Nhà đò thản nhiên nói.

Thẩm Lãng nói: "Thật, ta là Phù Đồ Sơn đệ tử mới a, lão sư của ta Ngô Đồ Tử."

Nhà đò một trận cười lạnh.

Ngô Đồ Tử căn bản không có đệ tử, Ngô Tuyệt là nàng cháu ruột, nàng đều không thu.

Cái này Ngô Đồ Tử Thiên Sát Cô Tinh đồng dạng người, bên người liền con ruồi đều dung không được, huống chi là người?

Nàng cả một đời đều đang luyện võ, cả một đời đều tại làm nghiên cứu.

Nếu ai nói qua với nàng vượt qua ba câu nói, nàng liền có thể dâng lên sát khí.

Bởi vì ngươi lãng phí quý giá thời gian.

Lúc còn trẻ có người cùng nàng ra mắt, nàng đều có thể đá nát người một quả trứng.

Dạng này người sẽ thu đệ tử?

"Nếu ngươi không đi, muốn chết!" Nhà đò thản nhiên nói.

Hắn nhìn ra Lý Thiên Thu võ công phi thường cao, nhưng hắn không sợ.

Bởi vì Phù Đồ Sơn độc mới là lợi hại nhất, coi như ngươi võ công lại cao cũng ngăn không được.

Thẩm Lãng nói: "Sư huynh, đây là lệnh bài của ta, mời xem!"

Thẩm Lãng hai tay đưa tới một mặt đặc thù lệnh bài.

Lập tức, phía sau Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng giật mình.

Thẩm Lãng lúc nào có Phù Đồ Sơn lệnh bài?

Ngụy tạo?

Cái này. . . Đây chính là sẽ chết người đấy a.

Thiên Nhai Hải Các có bao nhiêu lợi hại? Phù Đồ Sơn liền có bao nhiêu lợi hại.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu ngưu bức như vậy người đều hoàn toàn không bị để vào mắt, nhân gia Ngô Tuyệt trực tiếp liền nói Lý Thiên Thu không có ý nghĩa tiểu nhân vật, chúng ta Phù Đồ Sơn gián tiếp hại hắn thê tử, không có gì tốt giải thích.

Ý là Lý Thiên Thu thê tử loại người này, chết cũng liền chết, lại có cái gì quan trọng.

Như Phù Đồ Sơn muốn giết Thẩm Lãng, Lý Thiên Thu thật không gánh nổi. Coi như liều tính mệnh cũng không giữ được.

Cái kia nhà đò đầu tiên là giật mình?

Thế giới này thật là có không sợ chết, dám giả tạo Phù Đồ Sơn lệnh bài?

Sẽ chết không nơi táng thân!

Không quản thân phận gì, lai lịch ra sao, đều hẳn phải chết không nghi ngờ!

Nhưng là tiếp nhận lệnh bài về sau, cái này Phù Đồ Sơn nhà đò kinh ngạc phát hiện.

Lệnh bài này vậy mà là thật?

Vật liệu, trọng lượng, màu sắc, ám văn, đều giống nhau như đúc.

Đối ánh mặt trời vừa chiếu.

Theo góc độ thay đổi, một hồi xuất hiện Phật hai chữ, một hồi xuất hiện một cái tháp pho tượng, dáng vẻ trang nghiêm.

Tất cả mọi người biết.

Phù Đồ Sơn lệnh bài giấu giếm cơ quan, căn bản không có khả năng phỏng theo.

Cái kia. . . Cái kia trước mắt người này có lệnh bài, nói rõ thật sự là Ngô Đồ Tử đệ tử?

Cái này sao có thể?

Cái này nữ Cô Tinh vậy mà lại thu đệ tử?

Mà lại nàng cơ hồ cho tới bây giờ đều không hề rời đi qua Phù Đồ Sơn nửa bước, làm sao lại tại ngoại giới thu một người đệ tử.

"Ngươi xác định là Ngô Đồ Tử trưởng lão đệ tử?"

Thẩm Lãng nói: "Không thể giả được."

Cái này Ngô Đồ Tử vậy mà là Phù Đồ Sơn trưởng lão?

Thân phận so với trong tưởng tượng còn muốn cao a.

Cái kia nhà đò trong lòng cảm thấy vô cùng ly kỳ, hoàn toàn không thể tin được Thẩm Lãng là Ngô Đồ Tử đệ tử.

Nhưng có lệnh bài người, hắn nhất định phải phụ trách đưa đón.

Vì lẽ đó, nhà đò gật đầu nói: "Vậy được, ngươi lên thuyền đi, chỉ có thể một mình ngươi."

Lời này mới ra, Lý Thiên Thu lập tức gấp.

Có hắn cái này Kiếm Vương bảo hộ, Thẩm Lãng tiến vào Phù Đồ Sơn đều chưa hẳn có thể sống.

Huống chi là Thẩm Lãng lẻ loi một mình? Hắn hoàn toàn tay trói gà không chặt a.

Hắn giả tạo lệnh bài, hơn nữa còn tạo phải cùng thật giống nhau như đúc.

Cái này hoàn toàn là đường đến chỗ chết a.

Nhưng Thẩm Lãng hướng phía Lý Thiên Thu kiên quyết gật gật đầu, sau đó đạp lên thuyền nhỏ.

Sau đó theo trong nước lại chui ra ngoài một người, chui ra ngoài một đầu thuyền nhỏ, lẳng lặng chờ ở trên bến tàu, cái này mới nhà đò vẫn tại ngủ gà ngủ gật.

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Đáy nước này xuống đến tột cùng giấu bao nhiêu người, bao nhiêu thuyền nhỏ a?

Sau khi lên thuyền, cái kia nhà đò không nói hai lời chèo thuyền, thuyền hướng phía phương bắc hành sử mà đi.

Lý Thiên Thu trong lòng thở dài một tiếng.

Phó thác cho trời đi!

Hi vọng hắn có thể lại sáng tạo kỳ tích.

Nhưng thật sự là quá mơ hồ.

Tại Phù Đồ Sơn không quản là cứu người vẫn là cướp người, thật đều vượt qua hắn Lý Thiên Thu năng lực!

. . .

Cái này nhà đò võ công rất cao, chiếc này thuyền nhỏ vạch đến vô cùng vô cùng nhanh.

Cái này Phù Hải thật to lớn.

Hoàn toàn vô biên vô tận.

Mà lại nơi này nước thanh tịnh thấy đáy, như là phỉ thúy đồng dạng thấu xanh.

Thuyền nhỏ hướng phía Phù Hải trung tâm không ngừng đi thuyền.

Thẩm Lãng cùng nhà đò hai người đều lẳng lặng không nói gì.

Thẩm Lãng lúc đầu kế hoạch liền muốn tới Phù Đồ Sơn.

Hiện tại bởi vì Mộc Lan sự tình, hắn không thể không nói mở ra lần này hành trình.

Lần này tới Phù Đồ Sơn có hai cái mục đích.

Mượn « Huyết Kinh » cứu vớt Mộc Lan.

Mục đích thứ hai, trăm phương ngàn kế bái Ngô Đồ Tử sư phụ.

Nàng tại Phù Đồ Sơn thân phận rất cao, mà lại tính cách phi thường quái gở.

Dạng này người, hoặc là đem người trong thiên hạ coi là thù khấu, hoàn toàn không để ý.

Mà một khi đả động nàng, vậy cái này loại người liền sẽ phi thường bao che khuyết điểm.

Có Ngô Đồ Tử làm chỗ dựa, không quản là huyết mạch nghiên cứu, vẫn là một người an toàn lên, Thẩm Lãng đều có một cái cự đại cam đoan.

Ở thế tục giới, hắn có Việt Vương Ninh Nguyên Hiến làm chỗ dựa.

Tại siêu thoát võ đạo giới, nếu như hắn lại có Ngô Đồ Tử làm chỗ dựa, cái kia hết thảy liền viên mãn.

Không sai biệt lắm có thể hoành hành ương ngạnh.

Mấu chốt khó liền khó tại như thế nào đả động Ngô Đồ Tử, đem hắn thu làm đệ tử.

Mà lại là quan môn đệ tử.

Người này ngoại hiệu thạch ma nữ!

Muốn mở ra thân thể của nàng khó, muốn mở ra lòng của nàng, tiếp nhận một người tiến vào vận mệnh của nàng bên trong, càng khó!

Đương nhiên loại này vận mệnh, chưa chắc là quan hệ nam nữ.

Quan hệ thầy trò cũng là!

Thời gian của hắn rất ngắn, nhiều nhất chỉ có thể lưu lại mấy ngày thời gian, liền phải đem mọi chuyện đều làm thỏa đáng.

. . .

Chiếc này thuyền nhỏ, trọn vẹn hành sử mười mấy tiếng!

Cái này Phù Hải cảnh sắc coi như lại đẹp cũng hoàn toàn nhìn chán.

Cái này Phù Đồ Sơn thật sự là đủ ngăn cách a.

Rốt cục, muốn đến mục đích.

Một mảnh hòn đảo xuất hiện tại Thẩm Lãng tầm mắt bên trong.

Không sai, là một mảnh!

Rất nhiều hòn đảo!

Trung tâm nhất một cái đảo lớn lên, có một ngồi vô cùng vô cùng cao núi.

Có lẽ đây chính là Phù Đồ Sơn tồn tại?

Nhưng là nhà đò cũng không có đem Thẩm Lãng đưa đến ở giữa trên hòn đảo lớn, mà là đưa đến một cái khác đảo nhỏ.

Hòn đảo nhỏ này vẻn vẹn chỉ có một ngồi phòng ở, còn lại đều là xanh um tươi tốt rừng cây nhỏ.

Còn có thật nhiều vườn hoa.

Nhưng những này rừng cây cùng vườn hoa, đều lộ ra phi thường mất tự nhiên.

Quá yêu diễm, xem xét liền phảng phất có độc.

"Đến, chính ngươi lên đi!" Nhà đò nói.

Đem thuyền dừng ở đảo nhỏ trên bến tàu về sau, Thẩm Lãng chân vừa mới rời đi thuyền nhỏ, hắn nhanh như chớp liền rời đi.

Phảng phất trên cái đảo này có quỷ.

Hoặc là, hắn cảm thấy Ngô Đồ Tử liền là một cái đáng sợ lệ quỷ.

"Ngô Đồ Tử trưởng lão, đệ tử của ngươi tới." Nhà đò hô to một tiếng, sau đó hướng phía ở giữa đại đảo vạch đi mà đi.

Rất hiển nhiên, hắn muốn đi Phù Đồ Sơn tổng bộ báo cáo.

Bởi vì hắn xác thực không biết Thẩm Lãng, nhưng Thẩm Lãng lại có lệnh bài.

Loại tình huống này hắn nhất định phải lên báo.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng thời gian không nhiều, hắn cái lệnh bài này đúng là ngụy tạo.

Cái này tại Phù Đồ Sơn cơ hồ là hẳn phải chết trọng tội.

Có lẽ rất nhanh Phù Đồ Sơn võ sĩ liền sẽ tới xử quyết hắn.

Nhất định phải trong thời gian ngắn nhất giải quyết hết thảy.

Một khi hắn trở thành Ngô Đồ Tử đệ tử, cái kia gạo sống coi như nấu thành cơm.

Đến lúc đó giả dối cũng thành thật!

. . .

Thẩm Lãng đi vào toà này tinh xảo linh xảo phòng ốc bên ngoài.

Đây là một cái siêu cấp ép buộc chứng a.

Phòng ở tinh xảo tuyệt luân, mà lại tuyệt đối đối xứng, liền điêu văn đều là đối xứng.

Còn có phía ngoài rừng cây, vườn hoa đều là giao đấu.

Thậm chí mỗi một cái cây chạc cây, đều bị xây dựng đối với xưng.

Muốn mạng a!

Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường là một cái giả Thiên Sát Cô Tinh, nội tâm của nàng thực ra rất khát vọng người khác khẳng định, mà lại thích náo bên trong lấy tĩnh, thích người khác chen chúc.

Nhưng trước mắt cái này siêu cấp ép buộc chứng Ngô Đồ Tử, liền là một cái chân chính Thiên Sát Cô Tinh.

Bên cạnh có nửa cái bóng người nàng đều chịu không, hận không thể lập tức giết làm phân bón hoa.

Vì lẽ đó vừa rồi cái kia nhà đò, căn bản không dám đạp lên hòn đảo nhỏ này nửa bước.

"Ai?"

Bên trong truyền đến vô cùng thanh lãnh thanh âm.

"Đệ tử Thẩm Lãng bái kiến lão sư. . ."

Thẩm Lãng lời nói vẫn chưa nói xong, cửa phòng mở ra!

Một cái lệ quỷ xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Thật giống như là một nữ quỷ.

Làn da được không không có bất kỳ cái gì huyết sắc, bờ môi đều là trắng.

Cực độ sạch sẽ.

Nhưng ăn mặc lại cực độ đơn giản.

Tóc dài rối tung.

Toàn thân áo trắng.

Rất đẹp, nhưng cả người phảng phất trong suốt.

Quá trắng!

Toàn thân cơ hồ đều bốc lên hơi lạnh.

Nàng liền là chân chính Thiên Sát Cô Tinh Ngô Đồ Tử.

Một cái võ công tuyệt đỉnh nữ nhà khoa học.

Võ công của nàng cao bao nhiêu?

Không biết, nhưng so thần nữ Tuyết Ẩn cao.

Một cái không gì so sánh nổi xử (nữ) ngồi, siêu cấp ép buộc chứng người bệnh.

"Ngươi chính là cái kia Thẩm Lãng? Cái kia tại trong tín thư đùa bỡn ta? Còn cho ta một trương chân dung Thẩm Lãng?" Nữ quỷ nói.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Chính là đệ tử! Ân sư a, đệ tử vạn dặm xa xôi, thật vất vả rốt cục nhìn thấy ngài, cho dù chết cũng nhắm mắt."

Ngô Đồ Tử nhanh chóng tiến vào, nhanh chóng ra.

Lúc đi ra, trong tay của nàng đã cầm hai thanh đao, phi thường sắc bén tiểu đao.

Ta. . . Trời ạ, đây là muốn thiến, vẫn là phải giết a?

Thẩm Lãng nói: "Ân sư a, đệ tử cho ngài mang đến một cái cự đại tin tức tốt. Phù Đồ Sơn chiến thắng Thiên Nhai Hải Các cơ hội đến, các ngươi không phải phát hiện một cái thượng cổ di tích sao? Đây là cơ hội ngàn năm một thuở, ai có thể tìm tới cái này thượng cổ di tích lối vào, ai đạt được cái này thượng cổ di tích, người đó là người thắng! Đệ tử có một cái tuyệt đối mang tính then chốt tin tức, có thể giúp ân sư, trợ giúp Phù Đồ Sơn phá giải cái này thượng cổ di tích mang tính then chốt manh mối."

Lời này là nửa điểm không giả.

Thiên hạ chư quốc tranh đoạt là lãnh thổ.

Mà những này siêu thoát thế lực, tranh đoạt là thượng cổ di tích.

Mỗi một cái thượng cổ di tích đều đại biểu cho cường đại văn minh thời thượng cổ.

Ai đạt được, ai thế lực liền Niết Bàn thăng cấp, đem đối thủ xa xa lắc tại trên thân.

Vì lẽ đó, những này siêu thoát thế lực vì thượng cổ di tích, hoàn toàn là minh tranh ám đấu.

Thượng cổ di tích liền là Thiên Nhai Hải Các mệnh căn tử, cũng là Phù Đồ Sơn mệnh căn tử.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng lại đến Phù Đồ Sơn trước đó, trước muốn đi một chuyến Thiên Nhai Hải Các tiến hành thăm dò.

Như thế lớn thẻ đánh bạc đập xuống.

Không sợ Phù Đồ Sơn không động tâm.

Không sợ Ngô Đồ Tử cái này siêu cấp nữ nhà khoa học không động tâm.

Nhưng là. . .

Hết thảy giống như cùng trong kế hoạch không giống nhau lắm.

Siêu cấp nữ nhà khoa học ánh mắt lửa nóng nhìn qua Thẩm Lãng.

Liền như là Husky nhìn thấy búp bê vải đồng dạng.

Cắn nát, xé nát, gâu gâu gâu!

"Ngươi tới được quá tốt, quá kịp thời!"

"Ta một cái thí nghiệm vừa vặn đến chỗ mấu chốt, tất cả thí nghiệm động vật đều chết! Hiện tại hẳn là dùng người sống làm thí nghiệm, ngươi tới được vừa vặn!"

"Ngươi yên tâm, rất nhanh! Nửa khắc đồng hồ thời gian, bọn chúng liền sẽ thôn phệ xong toàn thân của ngươi, đem ngươi hóa thành một bãi nước mủ."

Đón lấy, Thẩm Lãng một thanh bị nữ quỷ Ngô Đồ Tử kéo vào.

Một giây sau!

Hắn liền bị trói trên giường.

Đón lấy, bộ ngực hắn vị trí trái tim bị đâm mở một cái miệng nhỏ.

Một ống lục sắc phun trào đáng sợ chất lỏng, trực tiếp rót vào Thẩm Lãng trái tim bên trong.

Cái này quản đồ vật, so Thẩm Lãng thấy qua bất luận cái gì cổ trùng đều muốn đáng sợ!

Lúc này mấy trăm ức cấp cổ trùng toàn bộ tiến vào trái tim của hắn bên trong!

Ta, trời ạ!

Nháy mắt!

Thẩm Lãng con mắt tuôn ra tinh quang.

Toàn bộ thân thể huyết dịch, nháy mắt sôi trào lên.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 342: Thẩm Lãng Kinh Người Chi Huyết! Tẩy Tủy Tinh!

Như vậy trước mắt một màn này có phải là tại Thẩm Lãng kế hoạch bên trong đâu?

Nói thật, đúng là.

Thẩm Lãng đi vào Phù Đồ Sơn trước đó tưởng tượng qua các loại phương án.

Cái kia ngàn năm cấp toán học nan đề, có phải là hay không mở ra thượng cổ di tích mấu chốt manh mối.

Nếu như là, kia đối với Phù Đồ Sơn tới nói hoàn toàn có lực hấp dẫn cực lớn.

Nhưng hắn cảm thấy mình đối Ngô Đồ Tử lực hấp dẫn lớn nhất, bởi vì vẫn là thân thể của mình.

Đương nhiên đó cũng không phải nói đem tự mình rửa toi công, sau đó đưa đến Ngô Đồ Tử trên giường đi.

Mà là hắn phi thường thể chất đặc biệt.

Trước đó nói qua, Thẩm Lãng đã đáp ứng Mộc Lan muốn đem nàng cải tạo trở thành thiên hạ đệ nhất cao thủ.

Từ đó về sau, hắn liền không ngừng mà làm thí nghiệm.

Không ngừng mà thất bại!

Như vậy, hắn lại không có thử qua dùng máu của mình làm thí nghiệm đâu?

Đương nhiên thử qua!

Hơn nữa còn không chỉ một lần.

Đương nhiên, hắn là phi thường tiếc mệnh người, tuyệt đối không dám trực tiếp đem cổ trùng rót vào trong cơ thể mình.

Vạn nhất chết làm sao bây giờ?

Hoặc là liền xem như không chết, nhưng xuất hiện cái gì tác dụng phụ, tỉ như không mang thai không dục lời nói vậy liền không ổn.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng một mực dùng máu tươi của mình tới làm thí nghiệm.

Kết quả phi thường quỷ dị!

Phù Đồ Sơn cổ trùng cỡ nào ngưu bức?

Nhưng là rót vào Thẩm Lãng huyết mạch hàng mẫu về sau, tất cả cổ trùng đều chết.

Lúc ấy Thẩm Lãng liền kinh ngạc đến ngây người.

Máu của ta có độc như vậy sao?

Nếm thử N lần.

Kết quả là từng loại.

Không quan tâm là nguyên thủy cổ trùng, vẫn là đời thứ nhất Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng, hoặc là đời thứ hai, vẫn là cấp thấp nhất Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng.

Hết thảy đều là một kết quả.

Tiến vào Thẩm Lãng huyết dịch bên trong, toàn bộ ngỏm củ tỏi.

Thậm chí liền giày vò đều không có, trực tiếp liền vô thanh vô tức chết.

Lúc ấy Thẩm Lãng thật là kinh ngạc đến ngây người.

Thậm chí đem máu của mình thanh tách ra, muốn tra ra đến cùng là vì sao.

Hoàn toàn tìm không thấy đáp án.

Hắn thậm chí đem máu của mình rót vào rất nhiều tiểu động vật trong cơ thể.

Kết quả, một chút sự tình đều không có a.

Những động vật này vẫn như cũ nhảy nhót tưng bừng.

Đây là gặp quỷ sao?

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng đối với mình huyết dịch làm thí nghiệm không dưới một trăm lần.

Cuối cùng từ bỏ.

Bởi vì mãi mãi cũng là một kết quả.

Máu của hắn phảng phất đối Phù Đồ Sơn cổ trùng tới nói là một loại đáng sợ kịch độc.

Như vậy căn cứ hắn đối Ngô Đồ Tử lý giải, cái nữ nhân điên này sẽ đem hắn bắt giết chết làm phân bón hoa sao?

Không, nàng không nỡ lãng phí như thế một người sống vật thí nghiệm. Liền xem như phế vật lợi dụng, cũng phải dùng để làm một lần thí nghiệm.

Mà Phù Đồ Sơn thí nghiệm, trên cơ bản là cùng cổ trùng có liên quan.

Mà Thẩm Lãng huyết dịch phảng phất có thể giết chết hết thảy Phù Đồ Sơn cổ trùng.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng tới!

Cứ việc phát sinh một màn phi thường kinh dị, nhưng vẫn là muốn nói một câu, hết thảy còn tại kế hoạch bên trong!

Chỉ bất quá. . .

Xác thực tốt kinh dị.

Mà lại Thẩm Lãng trước đó đều là đối với mình huyết dịch làm thí nghiệm, cho tới bây giờ đều chưa từng thử qua đem cổ trùng rót vào trong cơ thể.

Hiện tại đạt thành cái này thành tựu mới!

. . .

Vừa rồi rót vào Thẩm Lãng trong cơ thể cổ trùng có bao nhiêu con?

Vài tỷ, mấy trăm ức?

Tóm lại, liền là vô số kể.

"Đây là ta bồi dưỡng hoàn toàn mới nguyên trùng, bọn hắn đã thôn phệ vượt qua mấy trăm sinh mệnh, đang không ngừng thăng cấp thuế biến, tin tưởng dùng không mấy năm, ta liền có thể bồi dưỡng ra siêu cấp nguyên trùng, vượt xa hiện tại Phù Đồ Sơn có nguyên trùng."

Nguyên trùng?

Tại Phù Đồ Sơn quan phương xưng hô bên trong, đây không phải cổ trùng, mà gọi là nguyên trùng?

Mà lại những này nguyên trùng đã thôn phệ mấy trăm sinh mệnh?

"Nhiều nhất nửa khắc đồng hồ, bọn chúng là một loại vô cùng mê người sinh vật! Tiến vào trong cơ thể của ngươi về sau, bọn chúng trước sẽ phóng xuất ra đủ loại đặc thù năng lượng, trước đem thân thể của ngươi triệt để hòa tan là chất lỏng, sau đó hoàn toàn cắn nuốt sạch sẽ."

Đây là trước tiêu hóa sau ăn cơm?

"Cái này cao cấp nguyên trùng có được cường đại phục chế bản năng, khi nó thôn phệ một cái sinh mệnh về sau, sẽ chọn lựa cái này sinh mệnh cực kỳ năng lượng cường đại tiến hành phục chế cùng phóng thích! Khi chúng nó thôn phệ sinh mệnh càng nhiều, bọn chúng có đặc thù năng lượng cũng càng nhiều, liền càng cường đại."

"Ngươi gọi Thẩm Lãng phải không? Trên người ngươi cực kỳ xuất sắc năng lượng là cái gì đây? Ngươi hi sinh lại có thể cho ta siêu cấp nguyên trùng mang đến cái gì đâu?"

Ngô Đồ Tử cái này nữ quỷ nhà khoa học thanh âm là điên cuồng.

Nàng tỉ mỉ mà nhìn xem Thẩm Lãng.

Người này ưu tú nhất địa phương ở nơi đó đâu?

Đẹp trai? !

Đương nhiên, trừ cái đó ra khả năng tương đối thông minh giảo hoạt.

Có lẽ đối với siêu cấp nguyên trùng tới nói, hắn là không đáng giá nhắc tới, vẻn vẹn chỉ là ăn một bữa ăn no nê mà thôi.

. . .

Cái này vô số cao cấp nguyên trùng tràn vào toàn thân huyết mạch bên trong.

Trong chốc lát, Thẩm Lãng huyết dịch thật sôi trào.

Đó cũng không phải một loại trừu tượng hình dung, mà là sự thật hiện tượng sôi trào.

Trong chốc lát, Thẩm Lãng thân thể phảng phất muốn triệt để nổ tung.

Hai con mắt tuôn ra tinh quang càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng.

Cuối cùng, phảng phất hai cái ánh mắt đều muốn tuôn ra.

Những này cao cấp nguyên trùng quả nhiên cùng trước đó nguyên trùng không giống.

Trước đó những cái kia nguyên trùng tiến vào Thẩm Lãng huyết dịch về sau, trực tiếp vô thanh vô tức liền ngỏm củ tỏi.

Mà bây giờ vậy mà gây nên như thế lớn chấn động.

Ngô Đồ Tử trừng to mắt vô cùng si mê nhìn qua đây hết thảy.

Quá đẹp, một màn này quá đẹp!

Cơ hồ mỗi một lần thí nghiệm hiệu quả đều có một màn này.

Đây là cao cấp nguyên trùng năng lượng phóng thích, muốn đem cái này sinh mạng thể triệt để hòa tan, sau đó thôn phệ.

Sau đó.

Trước mắt tên tiểu bạch kiểm này thân thể hẳn là liền sẽ hóa thành một bãi mủ dịch.

Cuối cùng, chính là cao cấp nguyên trùng ăn như gió cuốn thời điểm.

Bọn chúng sẽ không ăn sạch sẽ, bọn chúng sẽ chỉ chọn lựa cực kỳ tinh hoa bộ phận thôn phệ.

Còn lại một đôi cặn bã mủ dịch bọn chúng sẽ triệt để từ bỏ, sau đó tiến vào ngắn ngủi ngủ đông.

Lần tiếp theo chưa tỉnh lại, bọn chúng cũng có thể sẽ thăng cấp thuế biến.

Đương nhiên rất lớn xác suất là vẫn như cũ không thay đổi.

Những này nguyên trùng ngay từ đầu thăng cấp rất nhanh, càng về sau thăng cấp thuế biến độ khó càng ngày càng cao.

Thậm chí thôn phệ mười mấy loại sinh mệnh, cũng sẽ không có cái gì thuế biến.

Nhưng là. . .

Ngay tại Ngô Đồ Tử chờ lấy Thẩm Lãng hóa thành một bãi mủ dịch thời điểm.

Hết thảy hành quân lặng lẽ.

Thẩm Lãng hai mắt tinh quang biến mất.

Huyết dịch sôi trào cảnh tượng biến mất.

Mà Thẩm Lãng bản nhân thì bình yên vô sự.

Hết thảy cũng không hề biến hóa!

Ngô Đồ Tử kinh ngạc đến ngây người.

Cái này, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Ta cao cấp nguyên trùng đâu?

Nàng tiến lên gỡ ra Thẩm Lãng ngực vết thương.

Dùng lỗ tai dán tại Thẩm Lãng ngực vị trí trái tim, nghe tim của hắn đập.

Hết thảy như thường.

Thẩm Lãng liền phảng phất cái gì cũng không có trải qua.

Ngô Đồ Tử xuất ra đao, tại Thẩm Lãng mạch máu chỗ mở ra một cái lỗ hổng, đem máu tươi chảy vào một cái cái ống bên trong.

Sau đó, vô cùng thuần thục tiến hành huyết dịch tách rời.

Tách ra về sau.

Rót vào đặc thù dung dịch bên trong.

Sau đó dùng đặc thù quang mang chiếu xạ.

Kết quả nàng hoảng sợ phát hiện!

Những này cao cấp cổ trùng không gặp!

Toàn bộ đều chết?

Sau đó, Ngô Đồ Tử mở ra Thẩm Lãng toàn thân hơn mười đạo mạch máu, lấy ra mười cái khác biệt địa phương huyết dịch.

Kết quả cũng giống nhau.

Những này cao cấp nguyên trùng cũng không thấy!

Trong máu không có những này cao cấp nguyên trùng?

Cái kia cái khác chất lỏng đâu?

Kết quả, vẫn không có!

Để Thẩm Lãng trắng run rẩy.

Sau đó, Ngô Đồ Tử tiếp tục đối Thẩm Lãng thân thể các loại rút ra hàng mẫu.

Các loại kiểm tra, vẫn như cũ không thu được gì.

. . .

Sau đó, Ngô Đồ Tử lâm vào triệt để ngẩn người!

Sau đó phải làm gì?

Nàng bồi dưỡng năm năm cao cấp nguyên trùng a.

Trải qua vô số lần thất bại mới bồi dưỡng ra được.

Hiện tại toàn bộ biến mất.

Giống như toàn bộ chết sạch?

Sinh không gặp trùng, chết không thấy xác a.

Ngô Đồ Tử tìm lần Thẩm Lãng toàn thân, mỗi một loại chất lỏng đều kiểm tra qua, toàn bộ không thấy cao cấp nguyên trùng cái bóng.

Tên tiểu bạch kiểm này là ai a?

Máu của hắn vậy mà độc như vậy?

Liền cao cấp nguyên trùng đều có thể hạ độc chết?

Cái kia nàng tiếp xuống hẳn là làm sao xử lý?

Đem cái này tiểu bạch kiểm giết? Là cao cấp nguyên trùng báo thù?

Vẫn là nuôi hắn?

"Ân sư. . ."

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Thẩm Lãng tỉnh lại!

Vừa rồi phảng phất làm một giấc mộng.

Liền phảng phất cả người ngã vào nham tương bên trong, cả người đều bị hòa tan.

Thậm chí huyết dịch đều đang sôi trào.

Kết quả mở to mắt sau khi tỉnh lại, phảng phất hết thảy đều không có phát sinh.

Cứ việc quá trình có chút không giống.

Nhưng kết quả vẫn là đồng dạng.

Thẩm Lãng huyết dịch vẫn là như thế. . . Độc.

Đem cái này mấy trăm ức siêu cấp cổ trùng đều hạ độc chết?

. . .

Ngô Đồ Tử tiến vào suy nghĩ.

Sau đó phải làm gì?

Tiếp tục trước đó cao cấp cổ trùng nghiên cứu, vẫn là đi vào mới nghiên cứu?

Đương nhiên, nàng cao cấp nguyên trùng còn muốn có một ít dành trước.

Nhưng là trước mắt người này phảng phất là một cái càng có ý tứ đầu đề?

Máu của hắn lại đem cao cấp nguyên trùng đều hạ độc chết.

Đây có phải hay không là đại biểu cho phương hướng mới a?

"Ân sư. . ." Thẩm Lãng nói.

Ngô Đồ Tử bỗng nhiên bừng tỉnh.

Thẩm Lãng nói: "Ân sư, ngươi đối ta làm qua cái gì a?"

Ngô Đồ Tử nói: "Lấy máu, lấy dịch, lấy cái khác các loại hàng mẫu a."

Ách!

Thẩm Lãng quay đầu nhìn lại, phát hiện bên cạnh có mười cái cái bình, bên trong có nhiều loại chất lỏng hàng mẫu.

Cái này. . . Đây đều là theo trong cơ thể ta lấy ra?

Không phải đâu, tuyến tiền liệt dịch đều có?

. . .

"Ngươi gọi Thẩm Lãng đúng không?" Ngô Đồ Tử nhìn về phía hắn ánh mắt có chút cuồng nhiệt.

Thẩm Lãng gật đầu.

Ngô Đồ Tử nói: "Ngươi muốn bái ta làm thầy đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Ân sư, ngài cởi ra ta, đồng thời đem quần áo trả lại cho ta, ta cũng tốt bái kiến ân sư a."

Ngô Đồ Tử gật gật đầu, cởi ra các loại dây thừng.

Thẩm Lãng thay đổi quần áo.

Ngô Đồ Tử đưa tay sờ Thẩm Lãng mặt, ngực, khung xương, thậm chí toàn thân đều bóp qua một lần.

Loại cảm giác này quá quái dị.

"Thẩm Lãng, từ nay về sau ngươi chính là của ta đệ tử." Ngô Đồ Tử nói: "Ta đệ tử duy nhất, ta quan môn đệ tử."

Thành công!

Cứ như vậy thành công?

Bất quá dựa vào hay là thân thể, mà không phải tri thức.

Thẩm Lãng rõ ràng đã chuẩn bị kỹ càng nhiều tri thức, thật nhiều trí tuệ, kết quả hết thảy đều không dùng bên trên.

Nằm ở trên giường liền thành công, thật sự là tạo hóa trêu ngươi.

Thẩm Lãng nói: "Học sinh bái kiến ân sư! Như vậy xin hỏi ân sư nhưng có lễ gặp mặt cho ta a?"

Ách?

Trực tiếp như vậy sao?

Ngô Đồ Tử nói: "Vậy ngươi muốn cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Huyết Kinh có sao?"

"Có!" Ngô Đồ Tử nói.

Thẩm Lãng nói: "Có thể mượn ta sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Không thể."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Bởi vì « Huyết Kinh » là phi thường trọng yếu thượng cổ điển tịch, bảo tồn tại Phù Đồ Sơn trọng yếu nhất Tàng Kinh Các bên trong, không cho phép mượn bên ngoài, chỉ cho phép trưởng lão cấp tiến đến đọc."

Đón lấy, Ngô Đồ Tử vịn Thẩm Lãng bả vai nói: "Ngươi ngồi xuống! Mở to hai mắt!"

Thẩm Lãng mở to hai mắt.

Ngô Đồ Tử di động tấm gương, đem ánh sáng bên ngoài phản xạ tiến đến, chiếu vào Thẩm Lãng con ngươi.

Hoàn toàn không có biến hóa.

Trừ phi thường xinh đẹp bên ngoài, vẫn như cũ cùng trước đó đồng dạng a.

Đón lấy, Ngô Đồ Tử lại là Thẩm Lãng bắt mạch.

Thậm chí đo đạc nhịp tim, đo đạc huyết áp.

Nàng lại còn sẽ đo huyết áp? Thế giới này cũng có huyết áp nói chuyện sao?

Sau đó, Ngô Đồ Tử cơ hồ là Thẩm Lãng làm toàn thân kiểm tra.

Vẫn như cũ không thu được gì.

Thẩm Lãng nói: "Lão sư, ngươi có phải hay không kỳ quái những cái kia cao cấp cổ trùng đi nơi nào?"

Ngô Đồ Tử gật gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Bọn chúng hẳn là triệt để chết."

Ngô Đồ Tử nói: "Không có phát hiện thi thể!"

Thẩm Lãng nói: "Ngài còn có cao cấp cổ trùng sao?"

Ngô Đồ Tử gật đầu, tiến vào trong tầng hầm ngầm, xuất ra một chút xíu cao cấp cổ trùng.

Lần này liền thiếu đi rất nhiều, chỉ có 0.1 ml tả hữu, mà lại chứa đựng tại một loại phi thường đặc thù dịch dinh dưỡng bên trong, phảng phất là một loại huyết thanh?

Thẩm Lãng xuất ra công cụ, tại mình trong mạch máu run rẩy mười ml tả hữu máu tươi.

"Lão sư, ngài đem cái này cao cấp cổ trùng rót vào trong máu ta."

Ngô Đồ Tử do dự một chút, đem cái này 0.1 ml cao cấp nguyên trùng rót vào Thẩm Lãng huyết dịch bên trong.

Nháy mắt!

Kịch liệt sôi trào.

Ngắn ngủi vài giây đồng hồ sau.

Những này cao cấp nguyên trùng toàn bộ chết.

Ngô Đồ Tử lại một lần nữa kinh ngạc đến ngây người.

Sau đó, nàng đối Thẩm Lãng những huyết dịch này tiến hành triệt để kiểm tra.

Những này cao cấp nguyên trùng xác thực toàn bộ chết, dùng thủ đoạn đặc thù thậm chí có thể nhìn thấy thi thể.

Ngô Đồ Tử không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Đây là cái gì máu a, vậy mà độc như vậy?

Thẩm Lãng nói: "Ta dùng máu của mình làm qua vượt qua một trăm lần thí nghiệm, kết quả toàn bộ đều là đồng dạng, đây đều là ta thí nghiệm báo cáo."

Thẩm Lãng đem thật dày một bản thí nghiệm báo cáo đặt ở Ngô Đồ Tử trước mặt.

Ngô Đồ Tử không kịp chờ đợi lật ra đọc.

Sau đó, cứ như vậy một mực đọc xuống.

Nửa đường nàng nhịn không được ngẩng đầu nhìn Thẩm Lãng đồng dạng.

Không nghĩ tới a, cái này vậy mà là một cái người trong đồng đạo?

Mà lại đối huyết mạch nghiên cứu, vậy mà cũng như thế xâm nhập?

Thẩm Lãng nói: "Lão sư, ngài thí nghiệm báo cáo đâu? Ta có thể nhìn sao?"

Ngô Đồ Tử vung tay lên.

Cách đó không xa ngăn tủ cửa lăng không bị mở ra.

Sau đó Thẩm Lãng ngốc.

Nguyên lai đây không phải vách tường a, toàn bộ đều là thí nghiệm báo cáo.

Cái này. . . Cái này tối thiểu có mấy ngàn bản đi.

Mà lại toàn bộ phân loại, thực vật thiên, động vật thiên, nguyên trùng thiên, huyết mạch thiên.

Thẩm Lãng theo huyết mạch thiên rút ra một bản thí nghiệm báo cáo.

Kết quả. . .

Quá tường tận, quá nhỏ tiết.

Đây đối với một nhà khoa học tới nói phi thường không tầm thường, cơ hồ hoàn toàn hoàn nguyên toàn bộ quá trình thí nghiệm.

Nhưng đối với Thẩm Lãng tới nói, nội dung thực sự là quá cẩn thận.

Hắn cần chính là một bản tài liệu giảng dạy.

Mà không phải một cái siêu cấp học bá lớp học bút ký.

Hắn không có thời gian.

Hơi hơi do dự về sau, Thẩm Lãng nói: "Lão sư, có một vấn đề ta muốn thỉnh giáo ngài."

Ngô Đồ Tử nhanh chóng đọc qua Thẩm Lãng thí nghiệm báo cáo: "Ngươi nói."

Thẩm Lãng nói: "Thê tử của ta Kim Mộc Lan trước đó rất khó mang thai, thân thể của ta không có vấn đề, nhưng nàng liền là không mang thai được. Ta bản thân cũng là một cái không tệ đại phu, ta kiểm tra qua thân thể của nàng hoàn toàn không có vấn đề, không quản là thua trứng quản, vẫn là trong cung hoàn cảnh đều phi thường khỏe mạnh."

"Tử sắc huyết mạch?" Ngô Đồ Tử hỏi, .

Lập tức Thẩm Lãng kinh ngạc đến ngây người.

Cái này, đây thật là siêu cấp chuyên gia a, mới mở miệng liền biết có hay không.

Ngô Đồ Tử nói: "Tử sắc huyết mạch là một loại xung đột tính huyết mạch, vạn người không được một. Mặc dù không phải phi thường cường đại, nhưng lại cực kỳ hi hữu. Loại này huyết mạch người thích hợp tu luyện người võ đạo, cũng thích hợp chiến trường võ đạo."

Không sai, chính là như vậy.

Ngô Đồ Tử nói: "Mà lại sinh ra tử sắc huyết mạch người về sau, mẫu thể lại nhận trọng thương, coi như có thể lại sinh sôi ra đứa bé thứ hai, cũng sẽ phi thường hung hiểm, mà lại sinh ra đứa bé thứ hai có rất lớn xác suất không quá bình thường."

Ách? !

Thẩm Lãng kinh diễm.

Quá chuẩn!

Nhạc mẫu Tô Bội Bội sinh Mộc Lan về sau, lại sinh Kim Mộc Thông liền phi thường hung hiểm, cơ hồ mất mạng.

Vì lẽ đó nhạc phụ chém đinh chặt sắt, về sau tuyệt không lại sinh, tuyệt đối không cho thê tử Tô Bội Bội mạo hiểm.

Mà lại Mộc Lan như thế ưu tú, nhưng sinh ra Kim Mộc Thông, mặc dù cũng chưa nói tới không bình thường, nhưng. . . Xác thực bình thường, hoàn toàn không giống như là nhạc phụ cùng nhạc mẫu hài tử.

Rốt cuộc tìm được cây.

Ngô Đồ Tử tiếp tục nói: "Tử sắc huyết mạch người xem như đời thứ nhất huyết mạch đột biến người, nhưng có loại này huyết mạch nữ tử không dễ dàng mang thai, bởi vì bên trong huyết mạch năng lượng xung đột không cách nào hình thành một cái ổn định trong cung hoàn cảnh. Cần tiến hành phi thường cấp độ sâu điều dưỡng, cái này gần như là cải tạo huyết mạch đầu nguồn, đối thân thể là một loại lớn vô cùng chấn động. Nhưng tử sắc huyết mạch người một khi mang thai, dễ dàng sinh sôi ra đời thứ hai huyết mạch đột biến người."

"Đời thứ hai huyết mạch đột biến người? Là Hoàng Kim huyết mạch sao?" Thẩm Lãng nói.

Ngô Đồ Tử lắc đầu nói: "Không, Hoàng Kim huyết mạch quá khó! Cái gọi là đời thứ hai huyết mạch đột biến người cũng không phải là Hoàng Kim huyết mạch, mà là tiếp cận với Hoàng Kim huyết mạch, nhưng cũng là một loại phi thường cường đại huyết mạch. Hoàng Kim huyết mạch thai nghén tại mấy chục năm trước xác thực thành công qua, nhưng đã sớm thất truyền. Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các trăm phương ngàn kế muốn chế tạo ra mới Hoàng Kim huyết mạch, toàn bộ thất bại."

Thẩm Lãng nói: "Ngài biết trên thế giới này có Hoàng Kim huyết mạch sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Đại ngốc phải không?"

Thẩm Lãng nói: "Không quản là Thiên Nhai Hải Các, vẫn là Phù Đồ Sơn, phảng phất đều không có đi động đến hắn."

Ngô Đồ Tử nói: "Hắn quá trân quý, chúng ta vì hắn người này chuyên môn tổ chức qua hội nghị, tự do trưởng thành, không được can thiệp."

Thẩm Lãng nửa tin nửa ngờ.

Ngô Đồ Tử nói: "Ngươi nói là chúng ta sẽ thèm nhỏ dãi trong cơ thể hắn Hoàng Kim huyết mạch năng lượng, dùng để làm các loại thí nghiệm? Vậy ngươi lo ngại, không quản là Thiên Nhai Hải Các, vẫn là Phù Đồ Sơn, mặc dù thai nghén không làm Hoàng Kim huyết mạch người, nhưng là Hoàng Kim huyết mạch năng lượng tiêu bản lại là không thiếu. Khương Ly té ngã, tất cả mọi người ăn no!"

Minh bạch! Khương Ly hủy diệt về sau, Đại Viêm đế quốc cùng mấy cái siêu thoát thế lực hoàn toàn cướp đoạt Khương Ly tất cả di sản, bao quát văn minh nghiên cứu.

Ngô Đồ Tử nói: "Mà lại rất nhiều người hi vọng theo đại ngốc trên thân dẫn xuất càng trọng yếu hơn nhân vật, vì lẽ đó thời gian rất lâu bên trong cũng sẽ không động đến hắn."

Thẩm Lãng nói: "Ta nói tiếp nương tử của ta sự tình."

"Ân."

Thẩm Lãng nói: "Nương tử của ta phi thường nóng vội, liền là muốn một đứa bé. Thiên Nhai Hải Các liền hấp dẫn nàng đi tiến hành điều dưỡng thân thể, ròng rã điều dưỡng mấy tháng, điều dưỡng tốt về sau tìm ta thân mật, quả nhiên mang thai. Sinh đứa bé này vô cùng vô cùng gian nan, cuối cùng ta dùng kim châm cái này Bảo Bảo, mới khiến cho hắn sinh ra. Nhưng về sau nương tử của ta liền lâm vào an nghỉ, phảng phất người thực vật."

Ngô Đồ Tử kinh ngạc, đình chỉ nhìn Thẩm Lãng thí nghiệm báo cáo.

"Con của ngươi cái gì huyết mạch thiên phú?"

Thẩm Lãng nói: "Cái gì thiên phú đều không có."

Ngô Đồ Tử nói: "Vậy, vậy kỳ! Dựa theo ngươi nói loại tình hình này, hắn hẳn là đời thứ hai huyết mạch đột biến người, đây là một loại phi thường trân quý huyết mạch thiên phú, phi thường cường đại, gần với Hoàng Kim huyết mạch. Tại sao lại không có chút nào huyết mạch thiên phú?"

Thẩm Lãng nội tâm càng thêm kinh ngạc.

Nhưng cũng càng thêm phẫn nộ.

Thiên Nhai Hải Các quả nhiên có mưu đồ khác.

Thẩm Lãng nói: "Thiên Nhai Hải Các đang lợi dụng nương tử của ta, lợi dụng nàng tử sắc huyết mạch, muốn sinh sôi ra đời thứ hai huyết mạch đột biến người?"

Ngô Đồ Tử nhìn qua Thẩm Lãng thật lâu nói: "Không, mục tiêu của các nàng là ngươi, mà không phải thê tử ngươi."

Thẩm Lãng giật mình.

Ngô Đồ Tử nói: "Tử sắc huyết mạch người làm đời thứ nhất huyết mạch đột biến người, mặc dù phi thường hi hữu, vạn người không được một. Nhưng là Thiên Nhai Hải Các không thiếu, chúng ta Phù Đồ Sơn cũng không thiếu."

Xác thực như thế!

Việt Quốc có gần hai ngàn vạn nhân khẩu, liền xem như vạn người không được một, cũng tối thiểu có hơn nghìn người.

Số lượng này đối với Thiên Nhai Hải Các tới nói, xác thực không thiếu.

"Thẩm Lãng, ngươi hẳn là đối ta bộ phận nói láo, nhưng là ta không có vấn đề." Ngô Đồ Tử nói: "Nhưng Thiên Nhai Hải Các thiết kế thê tử của ngươi, mục tiêu đúng là ngươi, bất quá bọn hắn hiển nhiên không có đạt được muốn đáp án. Bọn hắn hẳn là phái người đi kiểm tra qua con của ngươi?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng!"

Ngô Đồ Tử nói: "Huyết mạch của ngươi thật rất đặc thù, quả thực là trong trăm vạn không có một."

Thẩm Lãng nói: "Ngài có thể nói xong."

Ngô Đồ Tử nói: "Trong trăm vạn không có một phế, trống không số không huyết mạch người còn có thể tiến hành cải biến, màu xám huyết mạch còn có một chút lực lượng. Mà ngươi. . . Tuyệt đối số không lực lượng, còn không thể cải tạo, không thể tăng lên!"

Những này đương nhiên là Ngô Đồ Tử đi qua Thẩm Lãng thí nghiệm báo cáo được đi ra kết luận.

Tốt a, cái kết luận này Thẩm Lãng trước đó liền đạt được tới.

Hắn cũng muốn cải tạo huyết mạch của mình a.

Làm hơn một trăm lần thí nghiệm về sau, triệt để từ bỏ.

"Nhưng là máu của ngươi vậy mà có thể giết chết ta cao cấp nguyên trùng, cái này quá thần bí, ta cần thời gian dài nghiên cứu! Có lẽ thông qua huyết mạch của ngươi, ta có thể đạt được một cái vượt thời đại thành quả nghiên cứu, có thể chế tạo một trận huyết mạch cách mạng!"

Thẩm Lãng lúc này không quan tâm huyết mạch của mình phải chăng trong trăm vạn không có một, trong ngàn vạn không một.

Hắn chỉ để ý có thể hay không cứu vớt Mộc Lan.

"Vậy ta nương tử, còn có thể hay không cứu sống?" Thẩm Lãng gọn gàng liền nói.

Ngô Đồ Tử trầm mặc một lát.

"Thẩm Lãng, ngươi tới Phù Đồ Sơn là vì cứu sống nương tử của ngươi, ngươi muốn dựa vào « Huyết Kinh » cứu vớt nương tử của ngươi đâu?" Ngô Đồ Tử hỏi.

Thẩm Lãng gật đầu.

"Thật là khiến người ta cảm động tình yêu." Ngô Đồ Tử nói: "Vậy ngươi vì sao còn muốn câu dẫn ta, thậm chí không kịp chờ đợi muốn đem mình bán cho ta bộ dáng?"

Ách!

"Nam nhân, nam nhân. . ." Ngô Đồ Tử khinh thường bẹp miệng: "Nội tâm chuyên chú, thân thể tràn lan sao? Bất quá ngươi tốt xấu còn chứng minh tình cảm của ngươi, thậm chí nguyện ý đánh đổi mạng sống đại giới cứu vớt thê tử của ngươi, ngươi còn tính là một cái thâm tình cặn bã."

Thẩm Lãng nói: "Ân sư, nương tử của ta có thể cứu sống sao? Thời gian thật không nhiều, nhiều nhất chỉ có mười tám ngày, ta coi như dùng tốc độ nhanh nhất chạy trở về, cũng cần mười một ngày."

Ngô Đồ Tử trầm mặc một hồi lâu nói: "Mẫu thân của ta liền là đời thứ nhất huyết mạch đột biến người, ta là đời thứ hai."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Ngô Đồ Tử huyết mạch thiên phú cao như vậy?

"Ngươi nhìn ta thân thể cổ quái sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không cổ quái, đẹp vô cùng."

Ngô Đồ Tử nói: "Nói thật."

"Cổ quái." Thẩm Lãng nói: "Làn da đặc biệt trắng, trắng đến không giống như là nhân loại, giống như muốn trong suốt đồng dạng. Mà lại nhiệt độ rất thấp, ngài nhiệt độ cơ thể so người bình thường thấp hai độ tả hữu."

Ngô Đồ Tử nói: "Ta cái khác thân thể bộ vị không tiện cho ngươi xem, nhưng tóm lại ta cơ hồ không phải bình thường nữ nhân, ta không có kinh nguyệt, trong truyền thuyết ta ngoại hiệu là thật. . ."

Thạch ma nữ? Vậy mà là thật.

Ngô Đồ Tử nói: "Huyết mạch của ta thiên phú rất cao, nhưng là ta không quá ưa thích luyện võ, ta thích tiến hành các phương diện nghiên cứu. Kết quả coi như không thế nào luyện võ, võ công cũng vẫn như cũ rất cao."

Ngày! Lại tới đây một bộ.

Người so với người, tức chết người.

Ngô Đồ Tử nói: "Phụ thân của ta là Phù Đồ Sơn trưởng lão, vì lẽ đó một số phương diện điều kiện so ngươi tốt hơn nhiều. Mẫu thân của ta sinh xong ta về sau cũng lâm vào an nghỉ, phụ thân ta nghĩ hết tất cả biện pháp, duy trì nàng ba năm sinh mệnh, người thực vật đồng dạng sinh mệnh. Sau đó nàng vẫn như cũ rời đi. . ."

Tin tức này cơ hồ khiến người tuyệt vọng.

Hoàn toàn không nghĩ tới, Ngô Đồ Tử mẫu thân vậy mà cùng Mộc Lan tao ngộ đồng dạng.

Dù là lấy Phù Đồ Sơn năng lực, cũng không thể cứu sống nàng.

Thẩm Lãng nói: "Con của ta hết thảy đều bình thường, hắn không giống ngài dạng này."

Ngô Đồ Tử nói: "Vì lẽ đó rất kỳ quái, nhưng là thê tử ngươi tình trạng cùng mẫu thân của ta giống nhau như đúc, phụ thân ta làm Phù Đồ Sơn trưởng lão đều bất lực."

Ý kia phi thường rõ ràng, năm đó Ngô Đồ Tử phụ thân cứu không thê tử của hắn, hiện tại Thẩm Lãng cũng tuyệt đối không có khả năng cứu sống được Kim Mộc Lan.

Thẩm Lãng cảm giác được có chút không thể thở nổi, thật sâu hút mấy cái tức giận, hắn khàn khàn nói: "Lão sư , ta muốn mượn đọc « Huyết Kinh »."

Hắn tuyệt đối sẽ không từ bỏ.

Hắn có trí não, còn có hiện đại Địa Cầu mấy ngàn năm khoa học văn minh.

Năm đó Phù Đồ Sơn trưởng lão làm không được sự tình, hắn chưa hẳn làm không được.

Ngô Đồ Tử nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Ngươi muốn nghiên cứu « Huyết Kinh » tìm tới cứu vớt thê tử ngươi phương pháp?"

Thẩm Lãng gật đầu.

Ngô Đồ Tử nói: "Ngươi không cần đi đọc « Huyết Kinh », ta có thể trực tiếp nói cho ngươi, loại tình hình này tại « Huyết Kinh » sách thứ nhất 325 trang bên trong có ghi chép, xưng là đời thứ hai huyết mạch đột biến người sinh sôi hậu quả!"

Thẩm Lãng nói: "Ở trong đó khó giải sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Có giải, ngươi là một cái không tầm thường thầy thuốc, vì lẽ đó ta ngươi hẳn là có thể nghe hiểu."

Thẩm Lãng nói: "Ngài nói."

Ngô Đồ Tử nói: "Thê tử ngươi hiện tại huyết mạch năng lượng hoàn toàn lâm vào yên lặng, ở vào tuyệt đối sinh cơ thâm hụt."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, ta kiểm tra qua máu của nàng, thông qua đặc thù chỉ riêng phát hiện nàng huyết mạch năng lượng ở vào cực kỳ ảm đạm, liền phảng phất trước khi chết đom đóm, đã thả không ra quang mang."

Ngô Đồ Tử nói: "Căn này nguyên ở chỗ tủy, mà không ở chỗ máu, tủy mới là huyết mạch nguyên nhân!"

Điểm ấy Thẩm Lãng đương nhiên có thể lý giải.

Thân thể trong máu tất cả khác biệt tế bào máu, đều là đến từ gan, cốt tủy cùng ngực tuyến bên trong Thủy tổ tế bào nhiều có thể làm tế bào cùng bởi vậy di chuyển định hướng làm tế bào, đây chính là thân thể huyết dịch sinh ra cơ bản đạo lý.

Ngô Đồ Tử nói: "Kim Mộc Lan tủy đã mất đi chế tạo huyết mạch năng lượng năng lực! Cho nên nàng huyết mạch năng lượng không ngừng đang tiêu hao, lại không còn sinh ra."

Cái này Thẩm Lãng triệt để minh bạch, biết vấn đề căn nguyên chỗ.

Ngô Đồ Tử nói: "Tại thượng cổ điển tịch bên trong, lúc ấy rất nhiều nhân loại là cứu vãn vợ con của bọn hắn, nỗ lực vô cùng to lớn cố gắng, dùng ròng rã mấy trăm năm thời gian, rốt cục vượt qua cái vấn đề khó khăn này, chế tạo ra một loại gọi là tẩy tủy tinh đồ vật!"

"Tẩy tủy tinh?" Thẩm Lãng nói.

Ngô Đồ Tử nói: "Đúng, tẩy tủy tinh! Đưa nó rót vào cốt tủy về sau, có thể dẫn phát cái này an nghỉ người lần thứ hai bản thân huyết mạch đột biến, một lần nữa đạt được hoàn toàn mới huyết mạch lực lượng. Kể từ đó, nàng chẳng những có thể tỉnh lại, mà lại huyết mạch năng lượng còn có thể đạt được to lớn thuế biến cùng tăng lên, để nàng biến thành đời thứ hai huyết mạch thuế biến người."

Thẩm Lãng nói: "Vậy cái này tẩy tủy tinh, như thế nào chế tạo?"

Ngô Đồ Tử nói: "Thẩm Lãng, chúng ta đào móc nói văn minh thời thượng cổ điển tịch là không trọn vẹn! Liên quan tới như thế nào chế tạo tẩy tủy tinh điển tịch, chúng ta Phù Đồ Sơn không có. Hi vọng duy nhất liền là đào móc nói có sẵn tẩy tủy tinh, sở dĩ năm đó phụ thân ta điên cuồng địa khu thăm dò các nơi trên thế giới, liền là muốn tìm được thượng cổ di tích, hi vọng xa vời lấy có thể từ bên trong đạt được một ống tẩy tủy tinh, kết quả. . . Hắn thất bại!"

Thẩm Lãng cả kinh nói: "Thượng cổ di tích bên trong sẽ có tẩy tủy tinh?"

Ngô Đồ Tử nói: "Ta không cách nào nói cho ngươi cụ thể số lượng, nhưng là căn cứ qua đi mấy trăm năm sự thật, đại khái bình quân mỗi bảy cái thượng cổ di tích bên trong, liền sẽ có một cái tẩy tủy tinh. Bởi vì thượng cổ di tích bên trong, bình thường đều sẽ có phòng luyện kim. Mà tẩy tủy tinh xem như thượng cổ luyện kim sư một loại phi thường cao cấp tác phẩm, mà lại mấu chốt là khoảng cách vô số tuế nguyệt, nó vẫn như cũ hữu hiệu."

Thẩm Lãng lập tức trở nên kích động lên.

Đây có lẽ là lúc ư? Mệnh ư?

Thẩm Lãng nói: "Gần nhất Thiên Nhai Hải Các có phải hay không phát hiện một chỗ thượng cổ di tích tung tích?"

Ngô Đồ Tử nói: "Đúng, Thiên Nhai Hải Các phát hiện trước nhất! Sau đó Phù Đồ Sơn, Huyền Không Tự, Tru Thiên Các nhóm thế lực cũng lần lượt phát hiện."

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại cái này thượng cổ di tích, bị mở ra

sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Không có."

Thẩm Lãng nói: "Tìm không thấy cửa vào sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Tìm tới cửa vào, nhưng là không mở ra."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Thiên Nhai Hải Các ban bố cái kia ngàn năm nan đề? Có phải là cùng thượng cổ di tích lối vào có quan hệ?"

Ngô Đồ Tử nói: "Khả năng, ta không quá quan tâm cái này. Nhưng là sơn trưởng tự mình dẫn đầu Phù Đồ Sơn đệ tử tại cái kia thượng cổ di tích chỗ, nhất là coi trọng."

Thẩm Lãng nói: "Lão sư, cái này thượng cổ di tích có phải là đối Phù Đồ Sơn phi thường trọng yếu?"

Ngô Đồ Tử nói: "Đương nhiên, bởi vì mỗi một lần thượng cổ di tích khai phát, đều có thể mang ý nghĩa một trận cách mạng! Mỗi một cái siêu thoát thế lực, một khi bỏ lỡ hai ba lần thượng cổ di tích, cái kia cũng mang ý nghĩa khoảng cách xuống dốc không xa."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Phù Đồ Sơn?"

Ngô Đồ Tử do dự một chút sau nói: "Bỏ lỡ hai lần! Lần này, vô luận như thế nào cũng không thể bỏ lỡ."

Không sai, Phù Đồ Sơn đã bỏ lỡ hai lần thượng cổ di tích.

Nhưng là Khương Ly bệ hạ ngã xuống về sau, Phù Đồ Sơn thu lợi to lớn, vì lẽ đó còn có thể chèo chống trụ.

Tính ra Đại Kiếp Tự xem như trăm năm qua cái thứ nhất xuống dốc siêu thoát thế lực.

Thẩm Lãng nói: "Vậy cái này thượng cổ di tích ở đâu?"

Ngô Đồ Tử nói: "Nam bộ hải vực!"

Thẩm Lãng nói: "Khoảng cách Thiên Nhai Hải Các rất gần?"

"Không tính xa!"

Thẩm Lãng kích động nói: "Lão sư, có lẽ ta biết mở ra cái này thượng cổ di tích phương pháp. Thiên Nhai Hải Các ban bố cái này ngàn năm nan đề, ta có thể giải!"

Cái kia đúng là một cái ngàn năm nan đề, coi như tại hiện đại Địa Cầu, cũng bị ca tụng là là tam đại toán học nan đề.

Toàn cầu nhà số học, nhà khoa học dùng mấy trăm năm thời gian mới cởi ra.

"Lão sư, ta có thể đại biểu Phù Đồ Sơn cởi ra cái vấn đề khó khăn này, mở ra cái này thượng cổ di tích lối vào." Thẩm Lãng run rẩy nói: "Cho đến lúc đó, chúng ta Phù Đồ Sơn liền đạt được cái này thượng cổ di tích, cái này hoàn toàn là hiếm có kỳ ngộ, là chúng ta Phù Đồ Sơn đánh bại Thiên Nhai Hải Các cơ hội."

Phù Đồ Sơn đã bỏ lỡ hai lần thượng cổ di tích, nếu như bỏ lỡ cái này lần thứ ba cái kia cảnh ngộ liền tương đối nguy hiểm. Khoảng cách lần tiếp theo thượng cổ di tích phát hiện không biết muốn ngày tháng năm nào. Nếu như lần này vẫn như cũ là Thiên Nhai Hải Các mở ra cái này thượng cổ di tích, cái kia Phù Đồ Sơn xuống dốc nguy hiểm liền tăng lên rất nhiều. Cái này thượng cổ di tích đối Phù Đồ Sơn trình độ trọng yếu hoàn toàn là cấp chiến lược.

"Lão sư, ta chỉ cần tẩy tủy tinh!" Thẩm Lãng nói: "Ngươi lập tức mang theo ta đi gặp Phù Đồ Sơn chủ nhân, chúng ta lập tức đi mở ra cái này thượng cổ di tích lối vào, hung hăng tại Thiên Nhai Hải Các trên mặt phiến một bạt tai."

"Lão sư, thời gian nhất định phải nhanh! Thời gian của chúng ta không nhiều!"

Ngô Đồ Tử nhìn qua Thẩm Lãng, gật đầu nói: "Tốt! Ta dẫn ngươi đi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 343: Kinh Diễm Chiến! Thượng Cổ Di Tích!

"Lão sư, ta có thể hỏi một chút Tuyết Ẩn thần nữ cùng Chung Sở Khách đại tông sư ở nơi đó sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Ta biết hai người kia, cũng biết hai người này tới qua Phù Đồ Sơn, nhưng đến tột cùng ở nơi đó ta xác thực không biết! Bởi vì cái này không thuộc quyền quản lý của ta!"

Thẩm Lãng tin.

Trước mắt cái này Ngô Đồ Tử là tuyệt đối khoa học cuồng nhân, hận không thể một ngày hai mươi bốn giờ đợi tại mình trong phòng thí nghiệm, xác thực không có tâm tư đi quản người khác nhàn sự!

Ngô Đồ Tử cái này muốn dẫn lấy Thẩm Lãng đi Phù Đồ Sơn ở giữa đại đảo.

Kết quả mới vừa đi ra ngươi mấy bước, liền do dừng lại.

Bởi vì có người tới!

Quả nhiên, bên ngoài vang lên thanh âm của một nam tử.

"Ngô Đồ Tử trưởng lão, cái kia Thẩm Lãng còn sống sao?"

Nhìn hỏi lời này, thật sự là quá trực tiếp.

Ngô Đồ Tử đi ra ngoài.

Đảo nhỏ trên bến tàu ngừng một chiếc thuyền, mặc vào đứng năm người.

Một cái áo bào trắng, bốn cái áo bào đen.

"La tuần sát sứ." Ngô Đồ Tử nói: "Chuyện gì?"

Năm người kia dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái, thân thể như là mũi tên bắn ra, rơi vào đảo nhỏ thổ địa bên trên.

Cái kia chiếc thuyền nhỏ, vậy mà không có bất kỳ cái gì lắc lư, mặt nước cũng không có nổi sóng.

Năm người này võ công, thật sự là cao a.

Cái kia La tuần sát sứ nói: "Nghe nói có người giả tạo Phù Đồ Sơn lệnh bài, chuyên tới để bắt. Nếu như Thẩm Lãng không chết, chúng ta liền muốn mang đi xử tử."

Cái kia nhà đò đi báo cáo Phù Đồ Sơn tổng bộ, tổng bộ lập tức phái tới hiến đường tuần sát sứ tới bắt người.

Ngô Đồ Tử nói: "Không cần hiến đường quan tâm, cái này Thẩm Lãng đúng là ta quan môn đệ tử."

Lời này mới ra, La tuần sát sứ không khỏi kinh ngạc.

Gặp quỷ sao?

Cái này Ngô Đồ Tử căn bản liền không có gặp qua Thẩm Lãng, mà lại nàng căn bản không thể tiếp nhận bất luận kẻ nào tiến vào nàng đảo nhỏ.

Bây giờ lại thu cái này Thẩm Lãng làm quan môn đệ tử?

Hẳn là Thẩm Lãng mỹ nam kế thành công?

Cái này Ngô Đồ Tử mặc dù dáng dấp tuyệt mỹ, nhưng căn bản cũng không phải là hoàn chỉnh nữ nhân a.

Liền cái này Thẩm Lãng còn có thể giải quyết? !

La tuần sát sứ nói: "Ngô trưởng lão, đầu tiên ngài thu đệ tử muốn trước đi qua Ân Đức đường đồng ý, đồng thời đăng ký vào sách, lúc này mới xem như thu đồ thành công."

Ngô Đồ Tử nói: "Thật sao? Vậy ta hiện tại đi Ân Đức đường đăng ký còn tới kịp sao?"

La tuần sát sứ nói: "Đương nhiên tới kịp, chỉ bất quá Thẩm Lãng còn phạm phải một cái khác tội danh, giả tạo Phù Đồ Sơn lệnh bài! Chúng ta tất cả lệnh bài đều có đăng ký trong danh sách, căn bản cũng không có hắn cái kia một mặt! Giả tạo lệnh bài, chính là tội chết! Ta muốn dẫn lấy hắn đi hiến đường xử tử!"

Ngô Đồ Tử nói: "Hắn tấm lệnh bài kia không phải ngụy tạo, là ta cho hắn."

La tuần sát sứ nói: "Đây không có khả năng, ngài chưa bao giờ từng rời đi Phật đảo, như thế nào đem lệnh bài cho Thẩm Lãng?"

Ngô Đồ Tử nói: "Cháu của ta Ngô Tuyệt rời đi Phù Đồ Sơn, chuyên môn đi tìm Thẩm Lãng, là ta ủy thác hắn đem lệnh bài giao cho Thẩm Lãng, lúc ấy ta liền nhìn trúng hắn tài hoa, muốn thu hắn làm đồ."

La tuần sát sứ nói: "Đi gọi Ngô Tuyệt tới."

Một lát sau, Ngô Tuyệt tới!

Hắn vẫn là cùng trước đó đồng dạng, khuôn mặt bình thường bên trên tại mọi thời khắc đều mang nụ cười thân thiết.

Thẩm Lãng nhìn thấy hắn về sau, lập tức như cùng hắn hương gặp bạn cố tri, lớn tiếng nói: "Nghĩa huynh, có thể nghĩ sát tiểu đệ."

Ngô Tuyệt mừng lớn nói: "Lãng đệ, ngươi rốt cục đến, thật đúng là nhớ muốn chết ta. Mấy tháng trước ta liền tại mọi thời khắc ngóng nhìn ngươi tới Phù Đồ Sơn, bây giờ ngươi cuối cùng tới. Tới tới tới, đi theo ca ca về nhà, chúng ta không say không về."

Hai người kia gặp mặt thật sự là thân mật vô cùng.

La tuần sát sứ nói: "Ngô Tuyệt, Ngô Đồ Tử trưởng lão nhưng có ủy thác ngươi đem một mặt Phù Đồ Sơn lệnh bài chuyển giao cho Thẩm Lãng?"

Lời nói này ra thời điểm, Ngô Đồ Tử cùng Thẩm Lãng đều nhìn hắn chằm chằm.

Lấy thời điểm cho dù là một cái kẻ ngu đều biết trả lời thế nào.

Ngô Tuyệt kinh ngạc nói: "Không có a, cô cô ngươi không có để ta chuyển giao cái gì lệnh bài a."

Nhìn xem!

Đây chính là Tố Liêu tình huynh đệ.

Đương nhiên, đối với điểm ấy Thẩm Lãng nửa điểm cũng không ngoài ý liệu.

Khi hắn thí nghiệm ghi chép xuất hiện tại Ẩn Nguyên hội nơi đó thời điểm, hắn hẳn là có thể nghĩ đến Ngô Tuyệt vai trò là cái gì nhân vật.

Nhưng Ngô Đồ Tử sắc mặt lập tức lạnh lẽo.

"Ngô Tuyệt, ngươi xác định không có là ta chuyển giao lệnh bài?"

Ngô Tuyệt một mặt vô tội nói: "Thật không có a, cô cô có phải hay không là ngươi nhớ lầm?"

Ngô Đồ Tử một trận cười lạnh nói: "Cái kia có lẽ là ta nhớ lầm, ta không phải để Ngô Tuyệt chuyển giao lệnh bài, mà là một người khác hoàn toàn."

La tuần sát sứ nói: "Ai? Ta lập tức tìm hắn tới giằng co."

"Ta quên, có thể chứ?" Ngô Đồ Tử nói: "Nhưng Thẩm Lãng tấm lệnh bài kia liền là thật."

Đây, đây là hung hăng càn quấy a.

Mà lại là hoàn toàn không giảng đạo lý hung hăng càn quấy.

Cái này đồng dạng không ngoài ý muốn, liền đây đã là Ngô Đồ Tử kiên nhẫn cực hạn, ngươi muốn nàng lập một cái thiên y vô phùng hoang ngôn? Thật có lỗi nàng không có tinh lực như vậy này.

Dù sao lời nói tròn không, liền trực tiếp trở mặt động võ.

Quả nhiên!

Một giây sau.

Ngô Đồ Tử lạnh giọng nói: "Ta nói qua, Thẩm Lãng là ta quan môn đệ tử, lệnh bài của hắn là thật. Hiện tại mời các ngươi lập tức rời đi đảo nhỏ của ta, nếu không thì trách ta hạ thủ vô tình."

Nàng cánh tay trái có chút nâng lên, tay áo hoa rơi, lộ ra tuyết trắng cánh tay ngọc, ánh mặt trời chiếu phía dưới thật như là trong suốt.

Lập tức, phía sau vườn hoa trở nên vô cùng diễm lệ.

Mấy trăm mấy ngàn con hồ điệp bay lên.

Một màn này, Thẩm Lãng sống sờ sờ kinh ngạc đến ngây người.

Ta, móa!

Những này tiêu, vậy mà không phải tiêu?

Mà là hồ điệp?

Ta nói, vừa rồi nhìn xem những này tiêu phi thường không thích hợp, lộ ra nhất là yêu diễm.

Cái này mấy ngàn con hồ điệp tại không trung bay múa, phóng xuất ra vô cùng khí tức nguy hiểm.

Rất hiển nhiên, có kịch độc!

La tuần sát sứ nói: "Ngô Đồ Tử trưởng lão, ngài đừng để ta khó làm? Ta chỉ là tại thực hiện hiến đường chức trách!"

Ngô Đồ Tử nói: "Ta nói, hoặc là lăn, hoặc là chết!"

Ách!

La tuần sát sứ bất đắc dĩ.

Do dự một chút nói: "Ngô Đồ Tử trưởng lão, ngài loại này hành vi là xúc phạm Phù Đồ Sơn quy, nghiêm trọng người cần phải bị tước đoạt trưởng lão vị trí. Ta cái này đi hiến đường Khổng trưởng lão, xin (mời) Ngô trưởng lão nghĩ lại!"

"Cút!"

La tuần sát sứ bất đắc dĩ rời đi.

Ngô Tuyệt nói: "Lãng đệ, vậy ca ca đi trước một bước, các loại bên này sự tình xử lý hoàn tất, nhất định phải đi trong nhà của ta uống rượu a."

Thẩm Lãng thân thiết nói: "Nhất định, nhất định! Nghĩa huynh, nhìn thấy ngươi thật cao hứng."

Ngô Tuyệt nói: "Ta gặp được ngươi mới cao hứng đâu, Lãng đệ cáo từ! Nhất định phải nhớ kỹ đi nhà ta a, ta rượu đều cho ngươi ấm tốt, đồ ăn cũng phải xào kỹ."

Cao hứng đâu?

Ngươi cái này đều muốn dồn Thẩm Lãng vào chỗ chết, cao hứng đâu?

. . .

Cả đám sau khi đi.

Ngô Đồ Tử để tay xuống tới, tất cả hồ điệp trở lại trong vườn hoa.

Nhìn qua, lại phảng phất là diễm lệ cánh hoa.

Ngô Đồ Tử cùng Thẩm Lãng liền lẳng lặng đang chờ.

Nàng không có bất kỳ cái gì muốn ý lên tiếng.

Thẩm Lãng nhịn không được dùng X quang kiểm tra thân thể của nàng.

Vừa rồi nàng nói qua, nàng cũng không phải là hoàn chỉnh nữ nhân, thậm chí không có kinh nguyệt.

Mà lại là thạch ma nữ.

Thẩm Lãng quét hình thân thể của nàng về sau, phát hiện nàng phần bụng bên trong có bình thường cung phòng, cũng có bình thường buồng trứng.

Nhưng là so sánh bình thường nữ nhân đều nhỏ hơn, liền phảng phất không có phát dục hoàn toàn.

Mà lại huyết mạch của nàng thiên phú quả nhiên rất cao, không phải màu vàng.

Giống như là màu đỏ, nhưng lại giống như là màu cam, thậm chí còn có chút du ly bất định.

"Ngươi đây là tại quan sát thân thể của ta sao?" Ngô Đồ Tử nói.

Thẩm Lãng gật đầu.

Ngô Đồ Tử nói: "Đừng tốn sức, chính ta kiểm tra qua không dưới một ngàn lần."

Thẩm Lãng nói: "Tất cả đời thứ hai huyết mạch đột biến người đều là dạng này sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Cơ hồ tất cả đời thứ hai huyết mạch đột biến người cũng không lớn bình thường, nhưng mỗi người không bình thường cũng không giống."

Đón lấy, nàng nói: "Ngươi hẳn nghe nói qua ta đá nát ra mắt người một quả trứng cố sự a?"

Đương nhiên nghe qua, thậm chí còn bởi vì làm mấy trận ác mộng.

"Chuyện này là thật." Ngô Đồ Tử nói: "Nhưng là Tru Thiên Các cái kia rác rưởi là cố ý, hắn biết rất rõ ràng ta không bình thường, lại cố ý hướng ta cầu thân, nhưng thật ra là tại nhục nhã ta, ta chỉ đá nát hắn một quả trứng đã phi thường dưới chân lưu tình. Nếu không phải xem ở vợ hắn phân thượng, ta đã sớm để hắn triệt để biến thành thái giám."

Ách!

"Mỗi một cái không bình thường người, đều là trong mắt của mọi người dị loại!" Ngô Đồ Tử nói.

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới những cái kia số không huyết mạch người, ở trong mắt những người khác cũng là dị loại.

Bất quá trước mắt cái này dị loại nhất là cường đại, cũng nhất là ngoan độc?

Có thể dùng cái từ này để hình dung sao?

Phải nói là lãnh khốc, ở trong mắt nàng nhân loại tính mệnh cùng những cái kia dùng để thí nghiệm con thỏ nhỏ, con chuột nhỏ không hề khác gì nhau.

Không sai biệt lắm nửa giờ sau!

Lại tới một chiếc thuyền nhỏ!

Ngô Tuyệt không có tới, cái kia La tuần sát sứ cũng không có tới.

Tới ba cái lão giả!

Khí tức phi thường cường đại lão giả.

Loại này khí tràng cảm giác, phi thường cường liệt.

Dù là Thẩm Lãng không có võ công cũng có thể cảm thụ được.

Vừa rồi La tuần sát sứ năm người ở thời điểm, khí tràng hoàn toàn bị Ngô Đồ Tử một người ngăn chặn.

Mà bây giờ toàn bộ trên đảo nhỏ khí tràng hoàn toàn bị cái này ba cái trưởng lão ngăn chặn.

"Sư muội, không nên hồ nháo, đem người giao ra." Trong đó một cái lão giả nói.

Ngô Đồ Tử ánh mắt phát lạnh.

Không nói hai lời, hai cánh tay giơ lên.

"Hô!"

Lập tức, tất cả vườn hoa mấy ngàn con hồ điệp bay lên.

Sau đó càng thêm kinh diễm một màn xuất hiện.

Tất cả rừng cây lá cây cũng bay lên.

Cũng toàn bộ đều là hồ điệp, mấy vạn, mấy chục vạn chỉ.

Che khuất bầu trời, quanh quẩn trên không trung.

Một màn này thật đem Thẩm Lãng chấn động đến tê cả da đầu.

Nhưng mà, cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu!

Sau một lát, mặt đất bắt đầu phun trào.

Vô số rắn độc từ dưới đất chui ra ngoài, mấy ngàn, mấy vạn đầu, thậm chí nhiều hơn.

Những độc xà này quấn quanh ở cùng một chỗ, vậy mà tạo thành một bức tường, ngăn lại ba cái Phù Đồ Sơn đại trưởng lão.

Phun trào màu đen tường thành!

Bầu trời mấy chục vạn con hồ điệp không ngừng xoay quanh.

Màn này, quả thực so bất luận cái gì phim đều muốn kinh diễm tuyệt luân.

Ngô Đồ Tử ân sư a, ta. . . Ta thật sự là xem thường ngươi.

Ngươi bản lãnh này thật sự là ngưu bức a.

Khó trách trên cái đảo này không có bất kỳ ai.

Ngươi không nguyện ý người khác tới, người khác cũng không dám tới a.

Thậm chí cũng không lớn nguyện ý đạp lên mảnh này hòn đảo, trời mới biết ngươi có bao nhiêu độc trùng a.

Bất quá Ngô Đồ Tử lão sư ngươi tính cách này cũng thật sự là dữ dằn a, một lời không hợp liền mở làm.

Coi như đối mặt ba cái đại trưởng lão cũng trực tiếp mở đỗi.

Thật không biết nàng là thế nào lăn lộn đến trưởng lão, chắc hẳn tại Phù Đồ Sơn quan hệ nhân mạch phi thường chênh lệch đi.

Lúc này Thẩm Lãng đi nhanh lên ra nói: "Khoan động thủ đã, khoan động thủ đã!"

"Tai họa!"

Một Phù Đồ Sơn trưởng lão thấy lạnh giọng lạnh quát.

Thẩm Lãng nói: "Ba vị trưởng lão nghe ta một lời."

"Động thủ, bắt người, giết!"

Cái này ba tên trưởng lão căn bản không nghe Thẩm Lãng bất luận cái gì lời nói, trực tiếp liền lên trước bắt người.

A, là giết người!

Bực này ngạo mạn, bực này xem nhân mạng là cỏ rác, quả nhiên là Phù Đồ Sơn tác phong a.

Cỡ nào cao cao tại thượng?

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể mở ra nam bộ hải vực cái kia thượng cổ di tích cửa vào."

Hắn trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Ba cái trưởng lão không khỏi kinh ngạc.

Bất quá, hoàn toàn không có lưu lại, vẫn như cũ đi lên phía trước.

Ba người này những nơi đi qua, phóng xuất ra vô cùng cường đại năng lượng.

Vô số rắn độc, cách bọn họ còn có đến mấy mét địa phương liền trực tiếp nát.

Vô số hồ điệp, càng là tại không trung hóa thành bột mịn.

Cái này võ công quá cao, đến mức Thẩm Lãng căn bản không hiểu được cái gì cấp bậc.

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta không có đoán sai, cái kia thượng cổ di tích lối vào chỗ, có một bộ địa đồ đúng không?"

Lời này mới ra.

Phù Đồ Sơn ba cái trưởng lão dừng bước lại.

Tên tiểu bạch kiểm này là thế nào biết đến?

Gặp qua thượng cổ di tích cửa vào vẻn vẹn không cao hơn hai mươi người, trong này không ai sẽ nói cho Thẩm Lãng.

Thậm chí liền Ngô Tuyệt cũng không biết.

Đương nhiên Ngô Đồ Tử cũng không biết!

Thẩm Lãng nói: "Mấy cái siêu thoát thế lực chắc hẳn đã hao hết vô số trí tuệ, đều không thể giải khai cái này địa đồ câu đố đi!

Dựa theo mấy lớn siêu thoát thế lực quy củ, ai trước giải khai cái này địa đồ câu đố, ai mở ra cái này thượng cổ di tích lối vào, liền có thể đạt được cái này di tích quyền khai phát đúng không?"

Một mực vừa đến đều là như thế.

Cái gì cộng đồng khai phát?

Không tồn tại.

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể giải khai!"

Ba cái trưởng lão không tin.

Là giải khai cái vấn đề khó khăn này, Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn, Huyền Không Tự, Thông Thiên chùa, Tru Thiên Các các loại siêu thoát thế lực không biết phí bao nhiêu cố gắng.

Có thể nói như vậy, bọn hắn hoàn toàn đem thiên hạ người thông minh nhất đều tập kết nếm thử giải khai đạo nan đề này.

Tất cả mọi người thất bại.

Không biết có bao nhiêu thiên tài danh xưng giải khai cái vấn đề khó khăn này, kết quả thử một lần, vẫn như cũ là thất bại.

Thẩm Lãng không sai biệt lắm là thứ mấy trăm cái danh xưng mình có thể giải khai cái vấn đề khó khăn này người.

Những trí giả kia không phải khoác lác, mà là cảm thấy cái vấn đề khó khăn này xác thực không khó, mình quả thật có thể giải.

Nhưng chân chính bắt đầu làm thời điểm, phát hiện khó như lên trời.

Đến bây giờ toàn bộ phía đông quốc gia không biết có bao nhiêu cái thiên tài ngay tại dốc hết tâm huyết, không ngủ không nghỉ giải đáp đâu.

"Động thủ!"

Ba cái Phù Đồ Sơn trưởng lão dừng lại một lát sau, vẫn như cũ không hề bị lay động.

Tiếp tục hướng phía trước! Không ngừng mà phá hủy Ngô Đồ Tử rắn độc cùng hồ điệp.

Giả tạo Phù Đồ Sơn lệnh bài là trọng tội, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng là tại cái này ba cái trưởng lão trong mắt, Thẩm Lãng lúc này còn có một cái tội danh càng thêm nghiêm trọng, đó chính là câu dẫn Ngô Đồ Tử.

Cái này Ngô Đồ Tử lúc đầu như là Thiên Sát Cô Tinh, không cùng bất luận cái gì liên hệ, mà bây giờ vậy mà như là bị rót mê hồn dược đồng dạng che chở Thẩm Lãng, liền vẻn vẹn điểm này, Thẩm Lãng liền nên bị chém thành muôn mảnh.

Ngô Đồ Tử bỗng nhiên nói: "Ba vị trưởng lão, để Thẩm Lãng thử nhìn một chút, nếu như hắn không giải được thượng cổ di tích cửa vào nan đề. Ta liền từ đi Hoa Mộc đường chức trưởng lão!"

Lời này mới ra, ba vị trưởng lão giật mình.

Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này như thế được sao?

Ngắn ngủi không đến một canh giờ, liền đem Ngô Đồ Tử mê đến thần hồn điên đảo?

Vì hắn, Ngô Đồ Tử vậy mà nguyện ý từ đi Phù Đồ Sơn trưởng lão chức vị?

Người này liền là cái tai họa a, giống đực họa thủy.

Bất quá, so với một cái tiểu bạch kiểm tính mệnh, Hoa Mộc đường trưởng lão vị trí hiển nhiên trân quý được nhiều.

Ba cái trưởng lão liếc nhau.

"Một lời đã định, sau nửa canh giờ xuất phát!"

Sau đó, ba cái trưởng lão thối lui.

Ngô Đồ Tử lui lại nửa bước, bước chân hơi có chút lảo đảo.

Tất cả rắn độc tản ra, chui trở lại trong đất.

Tất cả hồ điệp trở về tới rừng cây, nên đóng vai lá cây tiếp tục đóng vai lá cây, nên đóng vai cánh hoa tiếp tục đóng vai cánh hoa.

Thẩm Lãng cũng không dám tin nhìn qua Ngô Đồ Tử, hắn cũng bị kinh ngạc đến ngây người.

Ân sư a? Hai ta ở giữa không có sâu như vậy giao tình đi.

"Hoa Mộc đường trưởng lão, là kế thừa phụ thân ta vị trí." Ngô Đồ Tử nói: "Ta cái này trưởng lão hữu danh vô thực, cho tới bây giờ đều không có đi quản qua chuyện, ta không hề rời đi qua hòn đảo này nửa bước, nhưng sơn trưởng kiên trì để ta làm cái này trưởng lão, chính ta không quan trọng."

Thì ra là thế!

Bất quá, ba cái kia trưởng lão nói sau nửa canh giờ xuất phát có ý tứ gì?

Lưu cho Thẩm Lãng cùng Ngô Đồ Tử nửa canh giờ? Làm cái gì?

Ta cùng nàng hoàn toàn là trong sạch a?

Các ngươi đem ta Thẩm Lãng xem như người nào?

"Đi thôi!"

Ngô Đồ Tử nói, sau đó hướng thẳng đến bến tàu đi đến.

Một lát sau, mặt nước trực tiếp chui ra một chiếc thuyền nhỏ.

Ngô Đồ Tử leo lên thuyền nhỏ, Thẩm Lãng có chút kinh ngạc, cũng leo lên thuyền.

Không có người chèo thuyền, không có thuyền mái chèo, không có cánh buồm!

Thuyền này vậy mà mình động.

Quá thần kỳ.

Thẩm Lãng cúi đầu xem xét, phát hiện trong nước lại ba đầu rắn nước lớn, chính lôi kéo thuyền nhỏ hướng phía trước du lịch.

Mỗi một đầu rắn nước, có chừng dài sáu, bảy mét.

Thẩm Lãng lại một lần nữa trong lòng sợ hãi thán phục, của ta mỹ nữ ân sư tốt ngưu bức.

"Đây chính là thiên phú của ta, có thể cùng động vật giao lưu." Ngô Đồ Tử nói: "Vì lẽ đó toàn bộ đảo nhỏ, đều là bị ta thuần dưỡng. Những con bướm này, rắn độc đều là đều là ta nhìn nở ra, bọn chúng xem ta là mẹ."

Vậy nhưng tiếc.

Mới vừa rồi bị Phù Đồ Sơn ba cái trưởng lão giết nhiều như vậy, làm cho lòng người đau nhức.

Thẩm Lãng nói: "Lão sư, ngài không cần mang cái gì sao?"

"Cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Tỉ như thay giặt quần áo? Ngài như thế thích sạch sẽ."

Ngô Đồ Tử cơ hồ là Thẩm Lãng gặp qua cực kỳ người sạch sẽ, quả thực là có siêu cấp bệnh thích sạch sẽ chứng.

"Không cần!" Ngô Đồ Tử nói.

Sau một lát!

Lại có một chiếc thuyền nhỏ đuổi theo.

Trên thuyền treo một mặt cờ, viết hiến chữ.

Đây chính là Phù Đồ Sơn hiến đường trưởng lão, phía sau hắn cùng vậy mà là Ngô Tuyệt.

"Nghĩa huynh, ngươi cũng đi sao?" Thẩm Lãng vô cùng vui vẻ nói.

Ngô Tuyệt thái độ vẫn như cũ rất thân mật, nói: "Đúng a, ta thực sự không yên lòng cô cô cùng Lãng đệ, liền chủ động xin đi, thuận tiện một đường phụng dưỡng Khổng trưởng lão, Lãng đệ a chúng ta lại có thể ngàn dặm trò chuyện."

Tố Liêu tình huynh đệ, Tố Liêu cô cháu tình, quả thực diễn dịch đến cực hạn.

"Ta như từ đi Hoa Mộc đường trưởng lão, tiếp nhận chính là Ngô Tuyệt phụ thân, cũng chính là huynh trưởng của ta." Ngô Đồ Tử nói.

Oa, lại nhiều một đoạn Tố Liêu huynh muội tình.

Sau đó, hai chiếc thuyền nhỏ một trước một sau.

Thẩm Lãng cùng Ngô Tuyệt, cách đến mấy mét, vô cùng nhiệt tình giao lưu.

Tư thế kia quả thực so thân huynh đệ còn muốn thân.

. . .

Sau mười mấy tiếng!

Thẩm Lãng cưỡi thuyền nhỏ lại một lần nữa đi vào Phù Hải cửa vào bến tàu.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu vẫn như cũ chờ ở chỗ này, chính tâm gấp như lửa đốt.

Phù Đồ Sơn quá nguy hiểm.

Thẩm Lãng chuyến đi này, thật sợ chết không nơi táng thân a.

Kết quả ngẩng đầu nhìn lên.

Thẩm Lãng trở về, mà lại bên người còn ngồi một cái tuyệt mỹ nữ tử.

Cái này. . . Đây chính là Ngô Đồ Tử?

Thật đúng là bị hắn giải quyết?

Loại thủ đoạn này, thật là khiến người ta nhìn mà than thở a.

Chúng ta bực này nông dân hậu đại, thật sự là không học được, không học được!

. . .

Rời đi Phù Hải, trở lại lục địa.

Lần này Phù Đồ Sơn hành trình liền xem như kết thúc.

Tổng cộng tại Phù Đồ Sơn dạo chơi một thời gian không cao hơn ba giờ.

Phù Đồ Sơn cái dạng gì?

Không biết!

Bởi vì Thẩm Lãng căn bản liền không có đến Phù Đồ Sơn môn phái chủ đảo, cũng chỉ là xa xa nhìn ra xa vô cùng cao Phù Đồ Sơn cô phong.

Mà lại, Phù Đồ Sơn người hắn tổng cộng liền gặp mười người mà thôi.

Thật so người mù sờ voi còn không bằng.

Nhưng coi như như thế, Phù Đồ Sơn cường đại, thần bí, cao cao tại thượng đã trong lòng hắn lưu lại sâu sắc không gì sánh được ấn tượng.

Rắn độc tạo thành thành nhỏ tường.

Vô số hồ điệp tạo thành vườn hoa, tạo thành rừng cây.

Quả thực ly kỳ đến không chân thực.

Trở lại trên lục địa về sau, đã có hai chiếc lộng lẫy xe ngựa chờ ở chỗ này.

Thẩm Lãng chẳng biết xấu hổ ngồi trong xe ngựa, mà lại cùng Ngô Đồ Tử một chiếc xe ngựa.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu hướng phía phu xe kia nói: "Huynh đệ, bằng không vẫn là ta tới đánh xe đi, nghề này ta quen."

Ách! Tốt a!

Hai chiếc xe ngựa, không ngừng xuôi nam!

Treo Phù Đồ Sơn cờ xí.

Đây là Thẩm Lãng lần thứ nhất nhìn thấy lá cờ này.

Không có chút nào uy vũ.

Màu lam tơ lụa bên trên, thêu lên rất nhiều phù du.

Còn không bằng Thiên Nhai Hải Các đâu.

Thiên Nhai Hải Các cờ xí cũng rất đơn giản, liền là một đám mây.

Đám này siêu thoát thế lực quá yêu giả điệu thấp.

Cái này cờ xí không coi trọng đi không uy vũ.

Trên thực tế!

Phi thường uy vũ!

Hai chiếc xe ngựa những nơi đi qua, đều biến thành khu không người.

Không phải là bởi vì chọn chốn không người hành tẩu, mà là có người nhìn thấy cái này hai chiếc xe ngựa cờ xí về sau, xua tan phái đi hết thảy mọi người bầy.

Hoặc là nói.

Không quản quốc gia nào người, đối Phù Đồ Sơn đều tránh như xà hạt.

Nhìn thấy lá cờ này về sau, xa xa liền tránh đi.

Không có bất kỳ cái gì đề ra nghi vấn, không có bất kỳ cái gì cửa ải.

Dễ như trở bàn tay xuyên qua Sở quốc cảnh nội.

Công khai đi tại trên quan đạo, nếu không phải bởi vì trên quan đạo có rất nhiều tươi mới vết bánh xe cùng dấu vó ngựa nhớ, Thẩm Lãng thật hoài nghi mảnh đất này khu người đều chết hết.

Xuyên qua Khương quốc thời điểm.

Cũng giống như thế!

Trước đó tới thời điểm, toàn bộ Khương quốc thảo nguyên thường xuyên có thể nhìn thấy gào thét mà qua kỵ binh.

Lần này xuôi nam thời điểm , theo nói có thể nhìn thấy càng nhiều.

Kết quả!

Một cái kỵ binh đều không nhìn thấy.

Kết quả hỏi một chút, Thẩm Lãng minh bạch!

Bởi vì Phù Đồ Sơn thực hiện đem bản đồ giao cho Sở quốc, Việt Quốc, Đại Nam quốc, Nam Âu quốc!

Sau đó cái này tuyến đường bên trên, liền sẽ không có người.

Đây không phải nịnh bợ.

Mà là một loại tị hiềm.

Tỉ như Sở vương cùng Phù Đồ Sơn quan hệ liền chưa nói tới tốt, Việt Vương cũng thế.

Khương vương A Lỗ Na Na, càng là không có bất kỳ cái gì muốn nịnh bợ Phù Đồ Sơn ý tứ.

Cái này phảng phất đang đông / nam / á một chút quốc gia, có người nhìn thấy một đám hòa thượng đi qua, bản năng tránh đi, nhường ra toàn bộ con đường là một cái đạo lý.

Xuôi nam tốc độ thật nhanh!

Phù Đồ Sơn xe ngựa xuyên qua Khương quốc về sau, tiến vào Căng Quân Đại Nam quốc!

Thẩm Lãng nhìn ra khác biệt.

Đại Nam quốc Căng Quân cũng thu được Phù Đồ Sơn đưa tới bản đồ, nhưng là cũng không có phân phát đám người.

Sa Man tộc đại quân, vẫn như cũ nghênh ngang theo bên cạnh đi qua.

Thậm chí còn không ngừng quan sát cái này hai chiếc xe ngựa.

Nhưng là đồng dạng không có người đi lên chặn đường đề ra nghi vấn, liền phảng phất nên Phù Đồ Sơn cái này hai chiếc xe ngựa không tồn tại.

Mà Phù Đồ Sơn cũng làm những này Sa Man tộc quân đội không tồn tại.

Song phương nước giếng không phạm nước sông.

Ngược lại là Thẩm Lãng phi thường kinh ngạc.

Thật sự là không nghĩ tới a, mình cùng Căng Quân còn không có giao thủ, ngược lại là trước xuyên qua hắn Đại Nam quốc.

Hơn nữa còn nhìn thấy quân đội của hắn tại hành quân.

Căng Quân mười vạn đại quân, chính hướng phía Nam Âu quốc mà đi.

Thẩm Lãng lúc này khoảng cách gần nhìn thấy chi quân đội này.

Vóc dáng không cao, thậm chí chưa nói tới rất cường tráng.

Nhưng thật rất bưu hãn.

Mỗi người trên thân cơ bắp giống như sắt thép, nhìn qua gầy, nhưng lại tràn ngập tuyệt đối lực bộc phát.

Mỗi một tên lính nhìn qua trang bị rất kém cỏi, thực ra chiến đấu uy lực rất mạnh.

Đại đa số Sa Man tộc mặc chính là dây leo giáp cùng giày cỏ, trong tay cầm tấm thuẫn cũng là dây leo giáp.

Lưng cung nhìn qua cũng không tinh xảo, thậm chí kích thước không lớn.

Cũng là một chi nguyên thủy bộ lạc quân đội.

Nhưng mà Thẩm Lãng biết, cái này dây leo giáp thực ra rất kiên cố.

Nhất là cái này dây leo giáp tấm thuẫn, phổ thông cung tiễn căn bản bắn không xuyên, đao chém vào phía trên cũng chỉ là lưu lại một cái sâu ấn mà thôi.

Còn có bọn hắn cung nhìn qua thô ráp vô cùng, nhưng lại rất mạnh.

Cánh cung rất thô, đều là dùng nguyên một khúc gỗ uốn lượn mà thành, không sai biệt lắm có một thạch tả hữu.

Đây đối với đại quy mô quân đội tới nói đã là siêu cấp cường cung, chí ít so Việt Quốc cung càng mạnh.

Còn có trong tay bọn họ đao, nhìn qua tương đối cổ quái, loan đao không giống loan đao, khảm đao không giống khảm đao.

Nhưng đều là Tây Vực chi viện thượng hạng sắt thép, phi thường cứng cỏi sắc bén.

Biết người biết ta, bách chiến bách thắng.

Đối với Sa Man tộc trang bị, Thẩm Lãng là nghiêm túc nghiên cứu qua.

Đồng thời đạt được một cái kết luận.

Không dễ nhìn, nhưng là dùng rất tốt.

Mà lại những này Sa Man tộc binh sĩ hành quân thời điểm, chưa hẳn hành lang đường, ngược lại lựa chọn trèo đèo lội suối, hoàn toàn không biết rã rời, như là giống như con khỉ linh hoạt.

Nhất là bắt đầu chạy, trong nháy mắt kia lực bộc phát, chân chính động như thỏ chạy.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trên đường đi, Sa Man tộc đại quân có chuyên môn đi săn đội ngũ.

Trong rừng nhanh chóng lao nhanh, tại cây cối bên trong nhảy vọt.

Cung tên trong tay nhao nhao bắn ra, nhanh như thiểm điện.

Thậm chí ngươi còn không có nhìn thấy con mồi thân ảnh, liền đã ngã xuống đất mất mạng.

Những này đi săn đội tiễn pháp cao siêu.

Đang nhanh chóng chạy bên trong, bọn hắn có thể bắn trúng chạy con thỏ, du tẩu rắn độc, thậm chí ở trong rừng xuyên qua chim bay.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu không khỏi cùng Thẩm Lãng liếc nhau.

Sa Man tộc võ sĩ quả nhiên danh bất hư truyền.

Việt Quốc có đại phiền toái.

Xe ngựa nhanh chóng xuyên qua Đại Nam quốc khu vực đông bộ, tiến vào Nam Âu quốc cảnh nội.

Nơi đây lại là mặt khác một phen cảnh tượng!

Việt Quốc mười lăm vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp, vô biên vô hạn.

Nam Cung Ngạo, Ninh La công chúa, Chúc Lâm đại tướng quân vẫn tại điều binh khiển tướng.

Vô số dân phu, ngay tại điên cuồng xây dựng phòng tuyến cùng thành lũy!

Nam Âu quốc ba cái thành trì bên ngoài, lít nha lít nhít đâu đâu cũng có thành lũy, đều là khe rãnh.

Toàn bộ Nam Âu quốc đều biến thành to lớn chiến trường!

Đây là Thẩm Lãng lần thứ nhất thân lâm kỳ cảnh đến cự hình trên chiến trường.

So với hắn trong tưởng tượng hùng vĩ được nhiều.

Thậm chí so trong điện ảnh tràng diện còn muốn to lớn.

Mười mấy vạn đại quân, mười mấy vạn dân phu, phòng tuyến kéo dài vài trăm dặm.

Thẩm Lãng kiếm được cái kia mấy trăm vạn kim tệ, trong đó đại bộ phận đều biến thành cái này vài trăm dặm phòng tuyến.

Cái này tỉ suất chi phí - hiệu quả đã tính rất cao.

Càn Long lớn nhỏ kim xuyên chiến, dùng xong bảy ngàn vạn lượng bạc, kết quả kim xuyên chỉ là một cái huyện, nhân khẩu miễn cưỡng hơn vạn mà thôi.

Khuynh quốc chiến.

Hoàn toàn như là hai con siêu cấp cự thú va chạm!

Phù Đồ Sơn xe ngựa thông suốt xuyên qua Nam Âu quốc, tiến vào Việt Quốc Thiên Nam hành tỉnh, sau đó thay đổi xuôi nam, lại một lần nữa bờ biển.

Nơi này đã có một chiếc thuyền biển đang đợi, treo hai mặt cờ xí.

Chủ cờ xí là Phù Đồ Sơn, còn có một mặt cờ nhỏ vậy mà là Nam Hải kiếm phái.

Chiếc thuyền này là Nam Hải kiếm phái.

Yến Nan Phi cùng Phù Đồ Sơn quan hệ, quả nhiên rất thân mật a.

Bất quá, hắn cũng chưa từng xuất hiện!

Thậm chí khống chế thuyền thủy thủ, cũng căn bản không có tới quấy rầy Phù Đồ Sơn hai vị trưởng lão, bởi vì căn bản nịnh bợ không lên!

. . .

Thuyền biển đi một ngày hai đêm!

Đến mục đích!

Đây là nam bộ hải vực vô số hoang đảo bên trong một cái.

Thậm chí không có bến tàu.

Đại hải thuyền trước dừng lại, sau đó vạch thuyền nhỏ leo lên hòn đảo nhỏ này!

Thượng cổ di tích ngay tại trên cái hoang đảo này?

Tòa hòn đảo này, không có bất kỳ cái gì cỏ cây, toàn bộ đều là hắc thạch.

Hòn đảo chung quanh, quái thạch đứng vững, dữ tợn đáng sợ.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu không thể lên đảo, chỉ có thể lưu tại trên hải thuyền.

Tuyệt đối kỳ thị.

Thậm chí không có chỗ thương lượng.

Đương nhiên, Ngô Tuyệt cũng không có lên đảo, hắn cấp bậc không đủ.

Phù Đồ Sơn Khổng trưởng lão, Ngô Đồ Tử trưởng lão, Thẩm Lãng ba người leo lên toà này đen đảo.

Theo chỗ gần nhìn, tòa hòn đảo này thật phảng phất ghé vào trên biển một đầu màu đen cự thú.

Theo phía tây tiến vào đảo!

Xâm nhập hòn đảo về sau.

Thẩm Lãng cảm giác được quái dị khí tức.

Nhưng lại hoàn toàn nói không ra.

Kiềm chế?

Không phải!

Liền cảm giác hô hấp không thoải mái, không phải là bởi vì độ ẩm, cũng không phải bởi vì ức hiếp.

Đúng!

Từ trường!

Trên toà đảo này từ trường rất quái lạ.

Thậm chí đã ảnh hưởng đại não của con người, bản năng cảm giác được mắt hoa.

Bình thường tới nói sẽ không như vậy người, người coi như tiến vào mạnh từ trường cũng sẽ không mê muội.

Thông qua trí não, Thẩm Lãng lại một lần nữa kiểm trắc đến mặt khác một hạng số liệu.

Phóng xạ giá trị!

Để người không thoải mái căn nguyên, còn có phóng xạ.

Không chỉ có Radium, bất, Urani các loại tính phóng xạ kim loại mới có phóng xạ, rất nhiều đá cẩm thạch đều có phóng xạ.

Mà tòa hòn đảo này bên trên từ trường hoàn cảnh cùng phóng xạ, vượt xa khu vực khác.

Thẩm Lãng lúc đầu muốn hỏi, thượng cổ di tích lối vào ở nơi đó.

Bất quá không cần hỏi!

Bởi vì hắn đã thấy.

Nơi đó liền là thượng cổ di tích cửa vào.

. . .

Hòn đảo ở giữa, có một cái thạch đầu cự nhân, đại khái hai mươi tầng lâu cao như vậy.

Hắn ngẩng đầu nhìn trời.

Trong tay còn bưng lấy một cái đại tinh cầu!

Tinh cầu bên trên khắc lấy phức tạp địa đồ, có rất nhiều lục địa cùng hải dương bản khối, mà lại những này bản khối ở giữa bốn phía, đã đồ bên trên bốn loại màu đỏ, màu lam, màu vàng, lục sắc.

Cái này thạch đầu cự nhân phảng phất là muốn để ánh mặt trời chiếu xạ tại tinh cầu trên bản đồ.

Cự nhân trong tay cái tinh cầu này địa đồ, liền là thượng cổ di tích cửa vào mấu chốt!

Này tấm địa đồ liền là ngàn năm toán học nan đề! Giải khai cái vấn đề khó khăn này, liền có thể mở ra thượng cổ di tích.

Thẩm Lãng liếc mắt liền nhìn ra đây là tứ sắc định lý, cũng được xưng là tứ sắc phỏng đoán!

Đây là cận đại toán học tam đại phỏng đoán!

Bản chất chính là hai chiều mặt phẳng cố hữu thuộc tính, tức trong mặt phẳng không thể xuất hiện giao nhau mà không có công cộng điểm hai đầu thẳng tắp. Rất nhiều nhân chứng minh hai chiều trong mặt phẳng không cách nào cấu tạo năm cái hoặc năm cái trở lên hai hai tương liên khu vực.

Dùng đơn giản ngôn ngữ mà hình dung được, liền là bất luận cái gì một tấm bản đồ chỉ dùng bốn loại nhan sắc liền có thể làm có cộng đồng biên giới quốc gia lấy bên trên khác biệt nhan sắc, tại không làm cho lẫn lộn tình huống dưới một tấm bản đồ chỉ cần bốn loại nhan sắc tới tiêu ký là được.

Suy đoán này nhìn rất đơn giản, thậm chí một trong đó học sinh nhìn thấy cái đề mục này sau đều có thể tràn đầy phấn khởi, nhấc bút lên tới tiến hành giải đáp.

Nhưng là chân chính sau khi bắt đầu, mới phát hiện đạo nan đề này trên thực tế vô cùng chi nạn.

Nếu không nó cũng sẽ không bị cho rằng là cận đại thế giới tam đại phỏng đoán một trong, cùng Phí Mã phỏng đoán, Goldbach phỏng đoán đồng cấp.

Ròng rã hơn một trăm năm thời gian bên trong, không có một nhà khoa học hoàn thành suy đoán này, bao quát rất nhiều thiên tài cấp nhà khoa học, tỉ như Burke Hough lợi cùng Francklin.

Vô số nhà số học, đều gãy kích tại suy đoán này bên trên.

Mãi cho đến năm 1976, hai đài máy tính dùng 1200 giờ, làm 100 ức cái phán đoán, mới hoàn thành toàn bộ phỏng đoán.

Lúc này!

Phù Đồ Sơn, Thiên Nhai Hải Các, Tru Thiên Các, Huyền Không Tự các loại siêu thoát thế lực đều tại.

Bọn hắn đều đối cái này thượng cổ di tích nhất định phải được.

Chiến lược cấp bậc tồn tại.

Những thế lực này đã tại trên cái đảo này tiêu hao hơn nửa năm thời gian.

Dốc hết tâm huyết, dốc hết toàn lực cũng vô pháp hoàn thành cái vấn đề khó khăn này.

Ninh Hàn công chúa cũng tới!

Nàng lúc này vẫn tại vắt hết óc, trên giấy tiến hành diễn toán.

Ở đây mấy thế lực lớn, mười mấy cái thiên tài, đều đang điên cuồng diễn toán, giành giật từng giây.

Bọn hắn coi không ra là bình thường, đừng nói thời gian nửa năm, coi như một năm, hai năm đều coi không ra.

Địa Cầu nhiều như vậy kiệt xuất nhà số học, dùng hơn một trăm năm đều không có hoàn thành!

Bọn hắn muốn dựa vào nửa năm trong một năm tính ra đến, tuyệt không có khả năng.

Nhưng là. . . Thẩm Lãng lại có thể dễ như trở bàn tay làm được!

Bởi vì, hắn đứng ở trên vai người khổng lồ.

Mà lại, hắn có trí não!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 344: Đánh Mặt Ninh Hàn! Thượng Cổ Bảo Vật Tới Tay!

Ở đây mấy chục người, đại khái đều thuộc về thế giới này đỉnh cao Kim Tự Tháp nhân vật.

Mấy cái siêu thoát thế lực chủ nhân, còn có truyền nhân của bọn hắn, cùng người thông minh nhất đều ở nơi này.

Thẩm Lãng không biết những người này ai là ai.

Cũng không có người vì hắn giới thiệu.

Thẩm Lãng đến không có gây nên bất luận người nào chú ý, bao quát Ninh Hàn công chúa ở bên trong, nàng thậm chí đầu đều không có nâng lên qua.

Thẩm Lãng đại khái chú ý tới, toàn bộ Thiên Nhai Hải Các đại khái tới tám chín người tả hữu.

Chúc Ngọc Âm cũng không tại, hiển nhiên lấy nàng thân phận cũng không đủ tư cách xuất hiện ở nơi này.

"Các ngươi chờ ở tại đây." Hiến đường Khổng trưởng lão nói.

Sau đó Thẩm Lãng cùng Ngô Đồ Tử liền lưu tại tại chỗ, Khổng trưởng lão tiến đến bẩm báo.

Người kia liền là Phù Đồ Sơn chủ nhân? Lộ ra phi thường trẻ tuổi a.

Khổng trưởng lão bẩm báo về sau, người kia hướng phía Thẩm Lãng trông lại một chút, sau đó gật gật đầu.

Một lát sau, Khổng trưởng lão đi tới nói: "Ngươi ngay ở chỗ này hiểu đi, có thể cầm một trang giấy, một trương bút."

Thẩm Lãng trong lòng cười lạnh.

Đám này siêu thoát thế lực người đều là như vậy cao cao tại thượng, xem thường chúng sinh sao?

Bất quá suy nghĩ một chút cũng bình thường, tại những này siêu thoát thế lực xem ra, bọn hắn là văn minh tiên tiến người phát ngôn, mà Thẩm Lãng chỉ là thổ dân đại biểu.

Nếu như biểu hiện được chiêu hiền đãi sĩ ngược lại phảng phất là dối trá.

Muốn những người này tin tưởng Thẩm Lãng có thể giải khai cái này bốn màu định lý?

Đó chính là đối chính bọn hắn thế giới quan phá vỡ.

Ở đây cái này mấy chục người đều cảm thấy mình là thế giới này trí tuệ nhất tuyệt đỉnh người. Bọn hắn đã hao phí hơn nửa năm thời gian đều không có giải khai, huống chi Thẩm Lãng như thế một cái chỉ là thổ dân đâu?

Thẩm Lãng dạng này thiên tài bọn hắn thấy nhiều.

Thoáng nhìn đạo này đề đều cảm thấy đơn giản, cảm thấy mình có thể giải đáp.

Quá nông cạn.

Chân chính xâm nhập về sau, ngươi liền biết sẽ có bao nhiêu khó.

Phù Đồ Sơn chủ nhân có ý tứ là, cho ngươi một trang giấy, ngươi chui đầu vào bên cạnh cùng một chỗ hiểu, sau đó biết khó mà lui, mình rời đi thôi.

Đây đã là cho Ngô Đồ Tử mặt mũi, nếu không ngươi Thẩm Lãng căn bản liền đạp lên hòn đảo này tư cách đều không có.

Về phần đối Thẩm Lãng có thể giải khai cái này ngàn năm nan đề? Phù Đồ Sơn chủ nhân căn bản liền không có nghĩ tới.

Nhưng Thẩm Lãng nào có công phu này mò mẫm chậm trễ. Lúc này khoảng cách Mộc Lan sinh cơ kiệt quệ kỳ hạn chót chỉ có mấy ngày thời gian.

Hắn nhất định phải tại trong vòng nửa canh giờ liền giải đáp cái vấn đề khó khăn này mở ra thượng cổ di tích cửa vào.

Ngô Đồ Tử thấy hỏi: "Thẩm Lãng, cái này địa đồ ngươi nhưng nhìn rõ ràng?"

Thẩm Lãng nói: "Thấy rõ ràng."

Ngô Đồ Tử nói: "Ngươi xác định có thể giải?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên có thể giải, hai khắc đồng hồ bên trong liền có thể hiểu xong, nếu không liền đem ta chém thành muôn mảnh."

Ngô Đồ Tử gật gật đầu, sau đó nàng cũng không tiếp tục cần Khổng trưởng lão làm ống loa, hướng thẳng đến Phù Đồ Sơn chủ nhân đi đến.

Khổng trưởng lão ngăn cản.

"Đi ra!" Ngô Đồ Tử lạnh giọng nói.

Khổng trưởng lão biến sắc, nhưng ở trận dù sao nhiều người như vậy, không thể để cho người của thế lực khác nhìn thấy Phù

Đồ Sơn bên trong không đoàn kết, thế là hắn tránh ra đường đi.

Ngô Đồ Tử đi vào Phù Đồ Sơn chủ nhân nói: "Sơn trưởng, Thẩm Lãng hắn có thể giải khai cái vấn đề khó khăn này, hai khắc đồng hồ bên trong liền có thể hoàn thành!"

Lời này mới ra, Phù Đồ Sơn chủ nhân mày nhíu lại nhăn.

"Để hắn tại bên cạnh mình thử đi, hiểu ra lại nói."

Ngô Đồ Tử nói: "Hắn trực tiếp muốn đi địa đồ tinh cầu bên trên thử!"

Để Thẩm Lãng trên giấy hoàn thành cái vấn đề khó khăn này, sau đó lại giao cho Phù Đồ Sơn người?

Hắn mới không làm.

Dạng này quá không phong quang, quá không trang bức đánh mặt.

Cái này tương đương với cái nào đó học sinh có một cái siêu cấp ngưu bức phát hiện, viết một thiên luận văn ở thế giới đỉnh cấp tạp chí « tự nhiên » bên trên phát biểu, kết quả bản này luận văn trước giao cho đạo sư, phát biểu sau khi đi ra tác giả liền biến thành đạo sư danh tự.

Nghe được Ngô Đồ Tử lời nói về sau, Phù Đồ Sơn chủ nhân kinh ngạc.

Cái này Thẩm Lãng như thế không biết trời cao đất rộng sao?

Ngươi bây giờ thế nhưng là đại biểu ta Phù Đồ Sơn xuất thủ, ngươi cái này vừa đi lên nếu như không có hoàn thành, chẳng phải là ném ta Phù Đồ Sơn người sao?

"Không được!" Phù Đồ Sơn chủ nhân nói: "Con thỏ, ngươi thật vất vả thu một cái đồ đệ ta thật cao hứng. Không quản hắn làm thủ đoạn gì để ngươi như thế che chở hắn, nhưng nếu lại như thế không hiểu chuyện, liền để hắn rời đi."

Phù Đồ Sơn chủ nhân thật sự tức giận.

Đây là trường hợp nào?

Ngươi Thẩm Lãng nghĩ đến ngươi là ai?

Đem lại Việt Quốc khóc lóc om sòm bộ kia cũng dùng tại nơi này?

Ngươi cho rằng ta là Ninh Nguyên Hiến, sẽ như vậy dung túng ngươi?

Ngô Đồ Tử nói: "Hai khắc đồng hồ bên trong, nếu như Thẩm Lãng không xong cái vấn đề khó khăn này, không mở ra cái này cửa vào, ta từ đi Hoa Mộc đường trưởng lão vị trí, ta nói đến làm được. Đương nhiên ngươi không đáp ứng, ta cũng trực tiếp từ đi Hoa Mộc đường trưởng lão vị trí."

Lời này mới ra, Phù Đồ Sơn chủ nhân giật mình.

Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này làm thủ đoạn gì a? Vậy mà để Ngô Đồ Tử như vậy thần hồn điên đảo?

Thực ra, đi lên thử một chút cũng không quan trọng.

Thất bại, cũng không ảnh hưởng, mất đi mất mặt mà thôi.

Bắt đầu trong một tháng, mấy thế lực lớn thay phiên đi lên thử tốt nhiều lần.

Chỉ bất quá về sau phát hiện quá khó, cũng liền không đi lên mất mặt.

Mình trước vùi đầu giải đáp, toàn bộ giải đáp hoàn tất, lại đến đi thử đi.

Phù Đồ Sơn chủ nhân nói: "Con thỏ, ta có thể để hắn thử một chút. Nhưng ở hai khắc đồng hồ bên trong hắn không hoàn thành, ngươi liền đem hắn trục xuất sư môn, ta Phù Đồ Sơn không cần loại này đệ tử."

Ngô Đồ Tử gật gật đầu, sau đó nàng hướng phía Thẩm Lãng vẫy tay nói: "Ngươi tới."

Thẩm Lãng đi qua.

Ngô Đồ Tử xem ở đây tất cả mọi người như là không có gì, dẫn theo Thẩm Lãng thân thể, nhẹ nhàng nhìn cự nhân pho tượng trên thân leo lên.

Rất nhanh, hai người liền bò lên trên cự nhân hai chi bàn tay lớn.

"Thẩm Lãng, hai khắc đồng hồ, nếu như ngươi không giải được lời nói, ta từ đi Hoa Mộc đường trưởng lão vị trí, đồng thời đưa ngươi trục xuất sư môn."

Ngô Đồ Tử cũng coi là một loại khác người không biết không sợ.

Nàng căn bản liền không hiểu đạo này đề đến cỡ nào khó, thậm chí hoàn toàn không có hứng thú hiểu.

Nhân sinh của nàng tín điều chính là, đừng sợ, cứ việc làm.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Không có vấn đề!"

Phù Đồ Sơn chủ nhân không nói gì, bên cạnh Khổng trưởng lão trực tiếp điểm bốc cháy một nén hương.

Cái này nén hương đốt xong về sau, liền là nửa giờ.

Phù Đồ Sơn chủ nhân nói: "Chư vị sư huynh, vị này Thẩm Lãng lúc này là ta Phù Đồ Sơn đệ tử!"

Hắn không tiếp tục nói thêm nửa câu.

Nhưng ở trận đều là tuyệt đỉnh cao thủ.

Vừa rồi Ngô Đồ Tử cùng Thẩm Lãng đối thoại, bọn hắn đều đã nghe được.

Tất cả mọi người chỉ có một cái phản ứng.

Lại tới một cái dõng dạc thiên tài!

Phù Đồ Sơn lại lâm thời thu một người đệ tử.

Loại tình huống này mọi người đã không hề thấy quái lạ, bởi vì đi qua trong vòng nửa năm, phát sinh rất nhiều lần.

Mấy lớn siêu thoát thế lực chậm thế giới tìm kiếm thiên tài tới giải đáp đạo này đề.

Tỉ như Ninh Hàn công chúa còn đại biểu cho Thiên Nhai Hải Các đi tìm Thẩm Lãng đâu.

Đương nhiên, hắn tìm Thẩm Lãng nguyên nhân trọng yếu nhất vẫn là ngăn cản hắn tham dự Việt Quốc đoạt dòng chính sự tình.

Rất nhiều ngoại viện thiên tài ngay từ đầu nhìn thấy cái đề mục này, cảm giác rất đơn giản, ta dễ như trở bàn tay liền có thể hoàn thành.

Thẩm Lãng nói hai khắc đồng hồ, còn có cái khác càng kiêu ngạo thiên tài, trực tiếp hô một khắc đồng hồ.

Mọi người đã nhìn quen không quen, giống Thẩm Lãng những này không biết trời cao đất rộng thổ dân thiên tài, như ngồi chung giếng xem ngày ếch xanh.

Thông qua những này ngoại viện thiên tài biểu hiện, mấy lớn siêu thoát thế lực nhất trí khẳng định.

Thế giới này chân chính thông minh tuyệt đỉnh người đều tại mấy lớn siêu thoát thế lực bên trong, bởi vì mọi người chịu là thượng cổ cao đẳng văn minh hun đúc, cùng những này thổ dân hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Vì lẽ đó thoáng nhìn Thẩm Lãng một chút về sau, ở đây tất cả mọi người liền không để ý đến, tiếp tục vùi đầu giải đáp.

Không thể đem thời gian lãng phí ở loại này ếch ngồi đáy giếng người trên thân.

Xấu mặt lại có gì đáng xem?

Bao quát Ninh Hàn công chúa ở bên trong.

Nàng đối Thẩm Lãng trí tuệ là có chỗ hiểu, thậm chí hiểu được còn rất sâu.

Dù sao Thẩm Lãng thế nhưng là giải đáp qua Thiên Nhai Hải Các thả ra siêu cấp nan đề, hơn nữa còn có một cái thiên tàn thế cuộc.

Nhưng là. . .

Nhưng là cái kia một đạo siêu cấp nan đề đối với Ninh Hàn tới nói căn bản cũng không phải là vấn đề, Chúc Nịnh cũng tại rất thời gian ngắn trong phòng giải đáp ra.

Mà cái kia thiên tàn thế cuộc?

Phi thường không có ý tứ, cái này thế cuộc liền là Ninh Hàn cùng một cái khác Thiên Nhai Hải Các trưởng lão suy nghĩ ra được.

Vì lẽ đó tại trí tuệ bên trên, nàng vẫn như cũ là xem thường Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng người này coi như dù thông minh, nhưng dù sao không có nhận qua cao đẳng văn minh giáo dục, vẫn như cũ thuộc về Man Hoang thổ dân.

Mà trước mắt cái này thượng cổ di tích cửa vào bốn màu định lý nan đề, tuyệt đối không phải ý nghĩ hão huyền liền có thể giải khai, càng không phải là linh cơ khẽ động liền có thể rộng mở trong sáng.

Nó cần đại lượng tính toán, cần toàn bộ thiên tài đại não điên cuồng vận chuyển.

Vì lẽ đó trước đó Thẩm Lãng đi tìm nàng, giải đáp cái này thiên cổ nan đề đổi « Huyết Kinh », bị Ninh Hàn cự tuyệt.

Một là bởi vì Ninh Hàn ngạo mạn, chúng ta Thiên Nhai Hải Các không thỏa hiệp, đã đem ngươi Thẩm Lãng liệt vào không chào đón lui tới đối tượng, vậy liền tuyệt đối sẽ không là bất luận cái gì lợi ích mà thay đổi lập trường của mình.

Hai là Ninh Hàn tại trí tuệ bên trên tự phụ.

Giống Thẩm Lãng loại thiên tài này nàng thấy nhiều, bây giờ nói ra hai khắc đồng hồ bên trong muốn giải đáp ra cái vấn đề khó khăn này, càng thêm chứng minh hắn nông cạn.

Vì lẽ đó tại trong mắt mọi người, Thẩm Lãng lần này khiêu chiến như là cái khác thổ dân thiên tài đồng dạng đều là thằng hề hành vi.

Chỉ bất quá không có người sẽ châm biếm hắn, đám người này đều là đỉnh cao Kim Tự Tháp người, làm sao lại công nhiên chế giễu người, chẳng phải là lộ ra quá nông cạn sao?

Triệt để không nhìn là được.

. . .

Nơi này thật cao a.

Thẩm Lãng lúc này đứng tại cự nhân trên hai tay.

Cái này hai bàn tay to khoảng chừng mấy chục mét vuông.

Cự thủ bưng lấy cái tinh cầu này, đường kính chừng hai mét.

Thẩm Lãng cẩn thận quan sát tinh cầu này.

Không phải Địa Cầu, thậm chí cũng không phải thế giới này.

Rất xa lạ tinh cầu địa đồ.

Kiểm tra hai lần về sau!

Thẩm Lãng không khỏi nhìn mà than thở.

Thật sự là ngưu bức a.

Trên cái tinh cầu này địa đồ bố trí, quả thực là đem bốn màu định lý độ khó phóng đại đến cực hạn.

Ròng rã mấy trăm bất quy tắc bản khối, có chút bản khối lẫn nhau xâm nhập, lẫn nhau giao hòa.

Hoàn toàn không giống như là bình thường địa đồ.

Quá quỷ dị.

Hoàn thành trên cái tinh cầu này bôi sắc, mặc dù không thể nói hoàn toàn chứng minh bốn màu phỏng đoán, nhưng cũng cơ hồ hoàn thành 99. 9999% .

Sau đó, Thẩm Lãng liền muốn dùng bốn loại nhan sắc phân biệt thoa lên cái tinh cầu này địa đồ mỗi một cái bản khối.

Tuyệt đối không thể dùng loại thứ năm nhan sắc.

Mà lại bất luận cái gì liền nhau bản khối, đều muốn là khác biệt nhan sắc.

Cái này nhìn qua thật rất dễ dàng, phảng phất học sinh tiểu học đều có thể hoàn thành.

Nhưng chân chính bắt đầu thao tác thời điểm, quả thực để người tuyệt vọng.

Nhất là trước mắt này tấm tinh cầu địa đồ, hoàn toàn là vì cái này định lý mà chế định.

Ròng rã mấy trăm bản khối địa đồ giao nhau tung hoành.

Nói cách khác tổng cộng sẽ vượt qua trên trăm ức cái sắp xếp tổ hợp, nhưng chỉ có một loại là chính xác.

Vì lẽ đó cái này mấy lớn siêu thoát thế lực muốn triệt để chứng minh bốn màu phỏng đoán lời nói, mấy chục năm đều không đủ. Nhưng muốn hoàn thành cái tinh cầu này bôi sắc, Thẩm Lãng đại khái nghĩ một hồi, tập kết vài trăm người tới diễn toán, dùng phương pháp bài trừ trong vòng mấy năm có lẽ có thể hoàn thành.

Nếu như không có trí não, để Thẩm Lãng tới làm đâu?

Có lẽ cần mười năm đi, thậm chí càng lâu.

Nhưng là tại năm 1976 hai đài máy tính dùng 1200 giờ.

Mà Thẩm Lãng trí não tính toán tốc độ là cái kia hai đài máy vi tính mấy ngàn vạn lần cũng không chỉ.

Vì lẽ đó, hắn đem cái vấn đề khó khăn này đưa vào trí não bên trong.

Vẻn vẹn vài giây đồng hồ thời gian!

Đáp án ra!

Mấy trăm ức tính toán, đối với trí não tới nói hoàn toàn là chuyện nhỏ.

Sau đó, Thẩm Lãng cầm lấy bút lông lớn bắt đầu bôi sắc.

Cái này bốn chi bút lông lớn ngay tại cự nhân trên tay.

Theo thứ tự là vàng, lam, hồng, xanh bốn màu.

Không cần dính thuốc màu, cái này đại bút bản thân mang theo nhan sắc.

Mà lại dùng cái gì nhan sắc bút bôi tại tinh cầu bản khối bên trên, liền trực tiếp cho thấy màu gì tới.

Đây thật là có chút hiếm lạ a, phảng phất là một loại từ trường phản ứng.

Thẩm Lãng bắt đầu bôi địa đồ bản khối.

Vẻn vẹn bôi một cái.

Ngô Đồ Tử nhìn không được, quá áp chế, quá chậm!

Mấy trăm bản khối đâu, đều dựa theo Thẩm Lãng chậm như vậy tốc độ, hai khắc đồng hồ đều chưa hẳn đủ.

Nàng trực tiếp đoạt lấy đại bút.

"Màu gì, ngươi nói ta bôi!"

"Vàng!"

"Lam!"

"Xanh!"

"Lam!"

Thẩm Lãng xuất ra một chiếc gương, phản xạ ánh mặt trời chiếu tại tinh cầu cái nào đó cụ thể bản khối bên trên, sau đó nói ra hẳn là bôi nhan sắc.

Ngô Đồ Tử võ công liền là cao, động tác liền là nhanh.

Mỗi một cái bản khối một giây đồng hồ đều không cần.

Mà lại tốc độ di chuyển nhanh đến mức như là quỷ ảnh.

Ngắn ngủi ba phút sau!

Vậy mà liền thoa khắp một nửa.

Lúc này, ở đây một nửa người ngẩng đầu lên.

Bởi vì bọn hắn phát hiện, chí ít cho đến bây giờ, Thẩm Lãng giải đáp đều là đúng.

Phán đoán đúng sai vô cùng đơn giản.

Chỉ cần nhìn bất luận cái gì liền nhau bản khối có phải là màu sắc khác nhau, nhưng tổng cộng nhan sắc không cao hơn bốn loại là được.

Có người nhìn liền tốt!

Yên lặng trang bức cỡ nào nhàm chán.

Thẩm Lãng tuấn mỹ vô song khuôn mặt lộ ra càng thêm lãnh khốc.

Đứng tại cự nhân tay, hai tay chắp sau lưng, một bộ người cao đẳng dạy các ngươi những này cấp thấp chủng tộc làm người tư thế.

Hắn cái này trang bức bộ dáng, để người phía dưới có một cái cộng đồng suy nghĩ.

Muốn chơi chết hắn!

Thẩm Lãng tiếp tục, Ngô Đồ Tử kế ** ** *** chuông đều không ngừng lưu.

Thẩm Lãng động khẩu, Ngô Đồ Tử động thủ.

. . .

Lại qua ba phút sau!

Toàn bộ tinh cầu địa đồ bản khối, đã toàn bộ bôi sắc, chỉ còn lại cuối cùng một khối.

Thẩm Lãng không có mở miệng.

Bởi vì liền xem như một con lợn, cũng có thể nhìn ra là vàng nhan sắc.

Cuối cùng một khối bản đồ ta Lãng gia không mở miệng, liền xem như lưu trắng.

Ngô Đồ Tử nhìn thấy Thẩm Lãng vậy mà ngừng, không khỏi cau mày nói: "Nói a, màu gì?"

Mẹ trứng!

Trang bức thất bại!

Mỹ nữ ân sư a, ngươi liền không thể thoáng động não sao?

Cuối cùng một khối chung quanh có ba cái nhan sắc, chỉ còn lại một cái vàng nhan sắc.

"Vàng!" Thẩm Lãng bất đắc dĩ nói.

Ngô Đồ Tử có phải hay không heo đâu?

Không, nàng là một cái siêu cấp nhà khoa học, EQ thấp đến dọa người, nhưng trí thông minh lại cao đến dọa người.

Chỉ bất quá không thuộc về nàng nan đề, nàng liền một điểm đầu óc cũng không nguyện ý động.

Ngô Đồ Tử thoa lên cái cuối cùng bản khối.

Lập tức, toàn bộ tinh cầu tất cả nhan sắc toàn bộ thoa xong.

Đại công cáo thành!

Mấy trăm bản khối , bất kỳ cái gì liền nhau bản khối đều là màu sắc khác nhau, chung quy nhan sắc không cao hơn bốn loại.

Toàn bộ ly kỳ quỷ dị địa đồ xuất hiện ở trước mặt mọi người, không giống như là địa đồ bản khối, cũng là Van Gogh ấn tượng phái họa tác.

Mấy trăm ức loại sắp xếp tổ hợp, cũng chỉ có cái này một loại là chính xác.

Liền là trước mắt Thẩm Lãng giải đáp!

Toàn trường tất cả mọi người bắt đầu kiểm tra!

Sau đó triệt để hít sâu một hơi.

Vậy mà. . . Thật đúng!

Hoàn toàn đúng!

Ta. . . Ta ngày.

Thật đáng sợ.

Này thời gian mới trôi qua bao nhiêu?

Thẩm Lãng trước đó nói là hai khắc đồng hồ, mà bây giờ vẻn vẹn đi qua nửa khắc đồng hồ.

Cái này ngàn năm nan đề liền giải quyết.

Thế giới này quá quỷ dị!

Vô số thiên tài hao phí hơn nửa năm thời gian đều không có hiểu ra.

Trước mắt Thẩm Lãng vậy mà hiểu ra?

Hắn chỉ là một cái thổ dân mà thôi a, hoàn toàn không có tiếp thụ qua bất luận cái gì thượng cổ cao cấp văn minh hun đúc.

Toàn trường yên tĩnh như chết!

Ba ba ba ba ba!

Bỗng nhiên, trong không khí vang lên đánh mặt thanh âm.

Không phải ảo giác, là thật!

Bởi vì Thẩm Lãng tại đập đùi!

"Không có ý tứ a, có con muỗi!"

Tới ngươi quỷ, hòn đảo này hoàn cảnh cực độ đặc thù, căn bản không có bất cứ sinh vật nào, chớ nói chi là con muỗi.

Thẩm Lãng liền là trước mặt mọi người đánh mặt.

Đánh tất cả mọi người mặt!

Luận trang bức?

Ta Lãng gia lại sợ qua ai tới?

Các ngươi từng cái giả bộ cùng cao đẳng văn đời Minh nói người đồng dạng, đối thế tục thế giới người các loại xem thường.

Cái khác học vấn ta có thể là không bằng các ngươi.

Nhưng là liền cái này bốn màu định lý.

Ta có trí não, đầy đủ miểu sát các ngươi tất cả mọi người

Sau đó, Thẩm Lãng cường điệu quan sát Ninh Hàn công chúa mặt.

Tiện nhân, mặt của ngươi có đau hay không a?

Các ngươi tiêu nửa năm không có giải khai, Lãng gia ta không dùng đến nửa khắc đồng hồ liền hiểu.

Ngày đó ta đi tìm ngươi thời điểm, ngươi còn lôi kéo đồ ngốc đồng dạng.

Hiện tại thế nào?

Ha ha ha ha!

Nhìn thấy Thẩm Lãng tiểu nhân sắc mặt, Ninh Hàn sắc mặt xác thực trắng một chút.

Nàng là thật không nghĩ tới Thẩm Lãng có thể tại ngắn như vậy thời gian bên trong giải đáp ra!

Bởi vì nàng xâm nhập hiểu cái vấn đề khó khăn này, biết cần đi qua vô số vô số lần tính toán.

Nhưng bây giờ sự thật bày ở trước mặt, Thẩm Lãng xác thực hoàn thành.

Nàng còn là lần đầu tiên bị người như thế hung hăng đánh mặt!

"Ba ba ba. . ."

Thẩm Lãng đứng tại cự nhân trên tay, lại tại không trung đập muỗi.

Người này thực sự là quá tiện!

Cái này thật liền phảng phất từng đạo cái tát đánh vào Ninh Hàn trên mặt, đúng vậy sắc mặt của nàng trở nên cực kỳ khó coi.

Mà lúc này cực kỳ mừng rỡ, chính là Phù Đồ Sơn chủ nhân.

Thật là khiến người ta không dám tin a.

Vậy mà. . . Cứ như vậy hoàn thành?

Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này quả nhiên như thế được, đang tính thuật thiên phú bên trên cao như vậy.

Cái vấn đề khó khăn này giải khai.

Một khi thượng cổ di tích cửa vào mở ra, cái kia toàn bộ quyền khai phát là thuộc về Phù Đồ Sơn.

Sau đó, tất cả mọi người đang lẳng lặng chờ đợi!

. . .

Thẩm Lãng trong lòng cũng không khỏi có chút lo lắng.

Cái vấn đề khó khăn này đã hoàn toàn giải khai a.

Vì sao cái này thượng cổ di tích cửa vào còn không mở ra đâu?

Thẩm Lãng xác định đây đã là duy nhất giải pháp!

Trăm phần trăm chuẩn xác.

Nhưng là cả cổ di tích không hề có động tĩnh gì a.

Thẩm Lãng vận dụng X quang tiến hành quan sát.

Kết quả, không thu được gì.

Cái này thượng cổ di tích vậy mà che đậy X quang?

Còn là bởi vì xác ngoài quá dày, Thẩm Lãng X quang mắt thấy không thấu?

Ánh mặt trời chiếu xạ tại thạch đầu cự nhân trong tay tinh cầu bên trên.

Sau đó, cái tinh cầu này bắt đầu dần dần sáng lên.

Phản xạ ra huyễn thải hào quang chói mắt.

Càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng!

Ngô Đồ Tử bắt lấy Thẩm Lãng thời điểm, nhẹ nhàng nhảy lên, trở lại trên mặt đất.

Cự nhân trong tay tinh cầu sáng to lớn đến cực hạn.

"Ầm ầm. . ."

Một tiếng vang thật lớn!

Người khổng lồ này trong tay tinh cầu bỗng nhiên vỡ vụn, lộ ra hơn một cái sừng hình giác hút.

Cái này. . . Đây là chìa khoá?

Phức tạp như vậy cổ quái chìa khoá?

Ngô Đồ Tử không nói hai lời, lại một lần nữa vượt qua bên trên cự nhân hai tay, cầm lấy cái này cổ quái chìa khoá, sau đó nhảy trở lại hòn đảo mặt đất.

"Ầm ầm. . ."

Ngay sau đó, cự nhân dưới chân vô cùng cứng rắn hắc thạch mặt đất bắt đầu vỡ vụn.

Cái này hắc thạch mặt đất nguyên bản kiên cố vô cùng, lại kiên cố duệ khí đều chui không ra, tại đáng sợ nhiệt độ cao hỏa diễm đều đốt không mặc.

Mà bây giờ vậy mà trực tiếp nát trở thành bột mịn.

Một trận gió thổi qua.

Thật dày bột phấn phiêu tán.

Sau đó, hai mươi tầng lâu thạch đầu cự nhân bắt đầu xoay tròn chìm xuống.

Phát ra từng đợt tiếng vang.

Nửa khắc đồng hồ sau.

Toàn bộ thạch đầu cự nhân triệt để chìm vào đến dưới đất.

Thay vào đó là một tòa hắc thạch phòng ở dâng lên.

Phòng này không lớn, vẻn vẹn mấy chục mét vuông, cao ba bốn mét mà thôi, nhưng vẫn như cũ là không thể phá vỡ.

Toà này hắc thạch phòng ở có một cánh cửa, trên cửa có hơn một cái bên cạnh hình lỗ thủng.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là dùng vừa rồi hình đa giác chìa khoá mở ra cánh cửa này.

Ngô Đồ Tử vẫn như cũ không nói hai lời, cầm chìa khóa để vào lỗ thủng bên trong.

"Răng rắc, răng rắc. . ."

Nhẹ nhàng nhất chuyển.

Cái này phiến thật dày đặc thù cửa từ từ mở ra, lộ ra một cái sâu không thấy đáy lối vào.

Thông qua cái này cửa vào, hẳn là liền có thể tiến vào thượng cổ di tích bên trong.

Đến bước này!

Cái này thượng cổ di tích chính thức bị mở ra.

Theo phát hiện đến mở ra, ròng rã dùng hai trăm ba mươi lăm ngày.

Phù Đồ Sơn chủ nhân nói: "Đa tạ chư vị sư huynh đã nhường!"

Cái này thượng cổ di tích thuộc về Phù Đồ Sơn.

"Chúc mừng Phù Đồ Sơn."

"Chúc mừng sư đệ!"

Ở đây cái khác siêu thoát thế lực, nhao nhao rời đi.

Thiên Nhai Hải Các, Tru Thiên Các, Huyền Không Tự, Thông Thiên chùa vân vân. Bao quát Ninh Hàn ở bên trong, trừ Phù Đồ Sơn bên ngoài tất cả mọi người lui được sạch sẽ.

Phù Đồ Sơn chủ nhân tiến lên, hướng phía Thẩm Lãng nói: "Thẩm Lãng, từ nay về sau, ngươi chính là ta Phù Đồ Sơn công thần! Khổng trưởng lão sau khi trở về đăng ký trong danh sách, Thẩm Lãng bái nhập Ngô Đồ Tử trưởng lão môn hạ, quy về Hoa Mộc đường đệ tử!"

"Cẩn tuân sơn trưởng pháp chỉ!" Khổng trưởng lão nói: "Kẻ này đã từng giả tạo ta Phù Đồ Sơn lệnh bài, xin chủ nhân chỉ thị, phải làm thế nào trừng trị?"

Phù Đồ Sơn chủ nhân nói: "Công tội bù nhau!"

Ngô Đồ Tử nói: "Sơn trưởng, ta đã đáp ứng Thẩm Lãng, nếu như hắn có thể mở ra thượng cổ di tích, một khi phát hiện tẩy tủy tinh, liền về Thẩm Lãng tất cả!"

Phù Đồ Sơn chủ nhân gật đầu nói: "Tốt!"

"Phát tín hiệu, hạ lệnh Phù Đồ Sơn đệ tử chính thức lên đảo!"

"Sưu!"

Một chi lệnh tiễn bỗng nhiên bắn lên thiên không.

Sau một lát!

Mấy trăm tên Phù Đồ Sơn cao thủ đăng nhập toà này hắc đảo.

Đồng thời bắt đầu ở thượng cổ di tích lối vào bố phòng!

Ngô Đồ Tử chính thức đem thượng cổ cửa vào di tích chìa khoá đưa cho Phù Đồ Sơn chủ nhân.

Bố phòng hoàn tất về sau!

Phù Đồ Sơn chủ nhân nói: "Nhóm người thứ nhất, chính thức tiến vào thượng cổ di tích bên trong tiến hành thăm dò. Ghi nhớ, không được đụng bất kỳ vật gì!"

"Vâng!"

Mười ba tên cao thủ, mười ba tên Phù Đồ Sơn học sĩ làm tốt hết thảy chuẩn bị, mặc thật dày trang phục phòng hộ, cầm nhiều loại trang bị, bắt đầu tiến vào thượng cổ di tích.

"Ta cũng đi!" Ngô Đồ Tử nói: "Ta đi tìm tẩy tủy tinh."

Phù Đồ Sơn chủ nhân vẫn như cũ gật đầu.

Ngô Đồ Tử mặc vào trang phục phòng hộ, đi theo tiến vào thượng cổ di tích bên trong.

Thẩm Lãng không có đi vào.

Hắn thậm chí không có mở miệng yêu cầu.

Nội tâm của hắn biết rõ, hắn là một ngoại nhân.

Cứ việc cái này thượng cổ di tích là hắn mở ra, hắn xem như đại công thần.

Nhưng thăm dò thượng cổ di tích không có quan hệ gì với hắn, chỉ có thể giao cho Phù Đồ Sơn thành viên hạch tâm nhất đi hoàn thành.

Đây chính là trần trụi giới hạn.

Thẩm Lãng là người trong thế tục, Phù Đồ Sơn là siêu thoát thế lực.

Không thể vượt giới.

Thẩm Lãng thậm chí không có đứng tại lối vào, mà là tại ở trên đảo đi dạo.

Leo lên Phù Đồ Sơn hòn đảo người càng tới càng nhiều.

Trên mặt biển thuyền lớn càng ngày càng nhiều, mà lại toàn bộ đều là Nam Hải kiếm phái.

Những này hạm đội ở chung quanh mặt biển tới lui.

Phù Đồ Sơn chẳng những sẽ chiếm lĩnh toàn bộ hòn đảo, sẽ còn thanh không chung quanh vùng biển này.

Yến Nan Phi sẽ ở đây sao?

Rất nhanh, sự thật liền nói cho hắn biết đáp án.

Yến Nan Phi tới!

Một chiếc to lớn thuyền tới gần hòn đảo dừng lại, phía trên cờ xí viết yến chữ.

Trên trăm tên Nam Hải kiếm phái đệ tử leo lên hòn đảo bố phòng, trực tiếp xếp thành bức tường người, cản trước mặt Thẩm Lãng.

Yến Nan Phi tới bái kiến Phù Đồ thị chủ nhân.

Thẩm Lãng không có nhìn thấy Yến Nan Phi thân ảnh, bởi vì cách rất xa.

Mà lại Yến Nan Phi trực tiếp thanh tràng, đem Thẩm Lãng ngăn cách bởi mấy trăm mét bên ngoài.

Sau đó, Nam Hải kiếm phái hạm đội càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Đem hòn đảo này chung quanh hải vực hoàn toàn che đậy, cướp đoạt chung quanh hải vực chế độ sở hữu hải quyền.

Thẩm Lãng nheo mắt lại.

Hoàn toàn không nghĩ tới a, cái này Nam Hải kiếm phái cùng Tiết thị gia tộc mặt biển thế lực vậy mà như thế khổng lồ sao?

Cái này khoảng chừng trên trăm chiếc thuyền đi.

Tăng thêm thủy thủ cũng võ sĩ, ròng rã hơn vạn người đi.

Tiết thị cùng Nam Hải kiếm phái dựa vào cái gì nuôi chi hạm đội này? Nuôi nhiều người như vậy ngựa?

Nộ Triều thành mậu dịch đường thuyền, không có Tiết thị số lượng a.

Chẳng lẽ Tiết thị gia tộc tại nam bộ hải vực mở mặt khác mậu dịch đường thuyền? Nam bộ mậu dịch đường thuyền?

Mà lại vì bảo vệ cái này thượng cổ di tích, là thanh không chung quanh hải vực, Tiết thị cùng Nam Hải kiếm phái vậy mà xuất động nhiều như vậy hạm đội.

Quan hệ của song phương xa so với trong tưởng tượng càng thêm thân mật.

Cục diện rất phức tạp!

Tiết thị là Thẩm Lãng sinh tử đại địch.

Cùng Căng Quân sau đại chiến, không sai biệt lắm liền nên diệt Tiết thị.

Hiện tại xem ra, diệt Tiết thị có lẽ so diệt Tô Nan càng khó một chút.

Tô Nan là một cái rất không tầm thường kiêu hùng hào kiệt.

Nhưng hắn đem tất cả lực lượng đều dùng tại mưu phản bên trên, chân chính dùng để đối phó Thẩm Lãng lực lượng là rất ít.

Mà Tiết thị không mưu phản.

Một khi Thẩm Lãng muốn diệt Tiết thị, cái kia đối mặt liền là một cái siêu cấp đồ vật to lớn toàn lực phản công.

Tam vương tử, Chủng thị, Tiết thị, Hắc Thủy Đài Diêm Ách mấy người này thậm chí là một thể.

Muốn diệt, liền muốn toàn diệt!

Cái này Tiết thị lực lượng xa xa so trong tưởng tượng cường đại.

Hiện tại mọi người thấy Tiết thị, thật phảng phất như là trên mặt nước băng sơn, còn lại chín mươi phần trăm đều tại dưới nước.

Mà lại, Tiết thị, Nam Hải kiếm phái cùng Phù Đồ Sơn, đến tột cùng là một loại gì quan hệ?

Thẩm Lãng đầu óc nhanh chóng vận chuyển.

Lập mưu như thế nào diệt Tiết thị?

Muốn diệt Tiết thị, liền trước hết diệt Nam Hải kiếm phái.

Mà Nam Hải kiếm phái cô treo hải ngoại, muốn diệt, trước hết diệt Nam Hải kiếm phái hạm đội.

Như thế nào diệt?

Như thế nào lợi dụng thiên thời địa lợi?

Thẩm Lãng vắt hết óc.

Cái gì là thiên tài? Liền là sớm hơn hai trăm ngày nghĩ đến làm sao hại ngươi.

Hiện tại Căng Quân còn không có diệt, Thẩm Lãng cũng đã bắt đầu dự mưu bố trí như thế nào diệt Tiết thị.

Thẩm Lãng tại hắc đảo bên trên tinh tế quan sát hành tẩu, cảm thụ nơi này khí hậu, thuỷ triều lên xuống.

Một số thời khắc thậm chí nằm xuống, đem lỗ tai dán tại cái này hắc đảo phía trên.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, bắt đầu hồi ức vùng biển này địa đồ.

Nam Hải kiếm phái khoảng cách cái này hắc đảo có phải là không xa a?

Cái kia tương lai muốn diệt Nam Hải kiếm phái, cái này hắc đảo, thậm chí cái này thượng cổ di tích có phải là có thể phát huy được tác dụng đâu?

Đúng, cái phương hướng này có thể trọng điểm cân nhắc!

. . .

Yến Nan Phi bái kiến qua Phù Đồ Sơn chủ nhân!

Sau đó, hắn cùng Phù Đồ Sơn hiến đường Khổng trưởng lão mật đàm.

"Tiểu súc sinh kia đi Phù Đồ Sơn, Khổng sư huynh vì sao không giết chết?"

Khổng trưởng lão nói: "Ngô Đồ Tử lấy cái chết bảo vệ, thậm chí nguyện ý dùng Hoa Mộc đường trưởng lão vị trí trao đổi, để Thẩm Lãng tới hiểu thượng cổ di tích cửa vào bí ẩn, không nghĩ tới hắn thật giải khai."

Yến Nan Phi nói: "Tiểu súc sinh hiện tại liền một người ở trên đảo, có thể giết sao?"

"Không thể!" Khổng trưởng lão nói: "Chủ nhân lên tiếng, người này là toán thuật thiên tài, thượng cổ di tích bên trong có lẽ còn có thật nhiều địa phương cần phá giải, ngày sau cần dùng đến."

Yến Nan Phi ánh mắt co rụt lại, lấp lóe qua một trận hàn quang.

Khổng trưởng lão nói: "Ninh Nguyên Hiến nhiều lần đã cảnh cáo, hắn cho chủ nhân viết qua tam phong tin, Phù Đồ Sơn không cần can thiệp Việt Quốc chính vụ, không nên động Thẩm Lãng. Phù Đồ Sơn địa bàn dù sao tại phía tây, chúng ta vượt biên làm việc, Thiên Nhai Hải Các không vui lòng, chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ cũng sẽ không vui."

Yến Nan Phi cười lạnh nói: "Chúng ta vị này Việt Vương bệ hạ chính mình cũng tự thân khó đảm bảo, còn có tâm quản Thẩm Lãng, cái này hai người thật đúng là hợp ý a."

Khổng trưởng lão nói: "Chủ nhân nói, trên triều đình sự tình ngay tại trên triều đình giải quyết! Chúng ta những này siêu thoát thế lực không cần can thiệp quá nhiều chư quốc triều chính, chọc giận chí tôn Hoàng đế bệ hạ, vậy thì có chút được không bù mất."

Người này luôn mồm chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ, ngược lại là phảng phất so người thế tục còn muốn tôn kính Hoàng đế.

Yến Nan Phi liền không còn đàm luận Thẩm Lãng sự tình.

"Khổng sư huynh, ta Nam Hải kiếm phái hiệu trung với Phù Đồ Sơn, lần này vì bảo vệ thượng cổ di tích chung quanh hải quyền, hạm đội chúng ta cơ hồ dốc toàn bộ lực lượng, cái kia Phù Đồ Sơn có chút vũ khí cùng thần bí văn minh điển tịch, có hay không có thể chuyển xuống đến một bộ phận cho chúng ta." Yến Nan Phi nói: "Chúng ta Nam Hải kiếm phái càng mạnh, Phù Đồ Sơn tại phiến khu vực này quyền lên tiếng lại càng lớn."

Khổng trưởng lão nói: "Yên tâm, chủ nhân đã lên tiếng! Ân Đức đường đã bắt đầu chỉnh lý, mấy ngày về sau liền sẽ đem rất nhiều điển tịch, các loại vũ khí đợi chút nữa phóng tới Nam Hải kiếm phái, ngươi chuẩn bị tiếp thu!"

Yến Nan Phi nói: "Đa tạ sơn trưởng!"

Nam Hải kiếm phái chi chủ Yến Nan Phi chỉ ngốc nửa canh giờ, liền trùng trùng điệp điệp rời đi!

Thẩm Lãng vẫn như cũ thăm dò toàn bộ hắc đảo.

Chung quanh, vô số Nam Hải kiếm phái đệ tử, Phù Đồ Sơn đệ tử lui tới.

Tạo dựng thành lũy, tạo dựng phòng tuyến.

Tất cả mọi người đối Thẩm Lãng biết rõ hơn xem không thấy.

Hắn cùng toàn bộ hòn đảo phảng phất hoàn toàn không hợp nhau.

Ròng rã đi một vòng!

Thẩm Lãng trở về tới thượng cổ di tích lối vào chỗ!

Sau đó cháy bỏng chờ đợi!

Thượng cổ di tích bên trong có đồ vật gì?

Đặt ở lúc khác, Thẩm Lãng có thể sẽ hiếu kì.

Nhưng là hiện tại, hắn chỉ quan tâm một việc.

Có hay không tẩy tủy tinh!

Coi như đem toàn bộ thiên hạ bảo tàng thả ở trước mặt của hắn, cũng so ra kém Mộc Lan một người.

Hi vọng thượng thiên phù hộ.

Hi vọng cái này thượng cổ di tích bên trong có tẩy tủy tinh!

Ngô Đồ Tử đã từng nói, tẩy tủy tinh xuất hiện tại thượng cổ di tích xác suất là một phần sáu.

Nhưng nàng không có nói qua.

Đi qua trong một trăm năm, toàn bộ phía đông thế giới liền khai quật sáu cái thượng cổ di tích.

Nói cách khác, đi qua trong một trăm năm, liền phát hiện một viên tẩy tủy tinh mà thôi.

Vì lẽ đó, có thể hay không cứu sống Mộc Lan?

Tối tăm thiên quyết định.

Ngô Đồ Tử làm sao còn không có ra?

Thẩm Lãng nội tâm càng ngày càng cháy bỏng.

Sắc trời càng ngày càng mờ.

Mặt trời dần dần ngã về tây.

Thẩm Lãng càng ngày càng khẩn trương, thậm chí mang theo một chút xíu sợ hãi.

Nếu như Ngô Đồ Tử tìm không thấy tẩy tủy tinh.

Cái kia vô luận như thế nào Thẩm Lãng cũng phải tự mình tiến vào cái này thượng cổ di tích, hắn muốn mình đi tìm.

Coi như không có tẩy tủy tinh, cũng phải tìm đến những vật khác cứu vớt Mộc Lan.

Bỗng nhiên!

Một cỗ quen thuộc mùi thơm truyền đến.

Ngô Đồ Tử ra!

Nàng trực tiếp xé mở trang phục phòng hộ, sau đó thật dài thư một hơi.

"Thẩm Lãng chúc mừng ngươi, nương tử của ngươi được cứu, ta tìm tới tẩy tủy tinh." Ngô Đồ Tử hướng Thẩm Lãng nói: "Nàng chẳng những sẽ tỉnh lại, hơn nữa còn sẽ lột xác thành đời thứ hai huyết mạch đột biến người!"

Sau đó, Ngô Đồ Tử đem một cái bình ngọc đưa tới Thẩm Lãng trong tay!

Thẩm Lãng trong lòng mừng như điên!

Trời có mắt rồi, thượng thiên chung quy là chiếu cố Mộc Lan bảo bối!

Mộc Lan ngươi chờ ta, phu quân lập tức tới ngay cứu ngươi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 345: Gió Nổi Mây Phun! Mộc Lan Bảo Bối Thức Tỉnh!

Thẩm Lãng nắm chắc trong tay cái này bình ngọc.

Nó là hơi mờ, bên trong phảng phất có ba viên đan hoàn.

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, chẳng lẽ đây đều là tẩy tủy tinh sao?

Vì sao là đan dược hình dạng?

Cái đồ chơi này không phải muốn rót vào tủy bên trong sao? Nhìn qua đến giống như là trực tiếp dùng.

Ngô Đồ Tử nói: "Tẩy tủy tinh tại đan hoàn bên trong, dạng này mới có thể niêm phong vô số năm, cần dùng thời điểm mở ra một cái lỗ hổng. Bọn chúng cũng tại an nghỉ bên trong."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia mặt khác hai viên cũng là tẩy tủy tinh sao?"

"Không biết." Ngô Đồ Tử nói: "Nhưng là căn cứ ngoại hình, bọn chúng hẳn không phải là tẩy tủy tinh."

Thẩm Lãng nói: "Lão sư, vậy cái này hai viên đồ vật ngài không cần sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Ta nghiên cứu đồ vật chú ý chuyên chú, ngươi như đem hai thứ đồ này cho ta, ngược lại ảnh hưởng tinh lực của ta."

Thẩm Lãng minh bạch.

Cái này Ngô Đồ Tử là cái siêu cấp nhà khoa học, đối thần bí sự vật có tuyệt đối lòng hiếu kỳ.

Là khắc chế loại này lòng hiếu kỳ, nàng chỉ có thể cưỡng chế mình không phân tâm, chuyên chú vào nào đó hạng nghiên cứu.

Vì lẽ đó, đối với thượng cổ di tích nàng không quan tâm chút nào.

Đối với trong bình ngọc mặt khác hai viên đồ vật, nàng cũng không quan tâm chút nào, mà là trực tiếp giao cho Thẩm Lãng.

Nếu như chính nàng lưu lại, sẽ phát sinh cái gì?

Hiếu kì hại mèo chết.

Nàng liền sẽ không ngừng suy nghĩ, trong này là cái gì a?

Mở ra cái này hai viên đan hoàn, nếu như đồ vật trong này phi thường thần kỳ, vậy liền triệt để xong đời.

Nàng liền sẽ muốn đưa chúng nó triệt để nghiên cứu triệt để, dạng này nàng nguyên bản nghiên cứu hạng mục chẳng phải là chậm trễ?

Thẩm Lãng liền là một ví dụ.

Nguyên bản nàng hết sức chuyên chú đều tại bồi dưỡng cùng nghiên cứu cao cấp nguyên trùng, kết quả Thẩm Lãng tới về sau, máu của hắn lại đem cao cấp nguyên trùng toàn bộ chơi chết, hơn nữa còn biến mất vô tung vô ảnh.

Cái này quá thần kỳ, quá quỷ dị.

Thế là nàng nhất định phải nghiên cứu Thẩm Lãng, sống sờ sờ chuyển một cái nghiên cứu phương hướng.

Nếu như lại chuyển một lần phương hướng, nàng cảm thấy mình nghiên cứu con đường liền triệt để xong đời.

Vì lẽ đó bất luận kẻ nào đều đừng đến dụ hoặc ta!

Thẩm Lãng đem cái bình này nhét vào trong ngực.

"Lão sư, vậy ta đi!"

Hắn đương nhiên nửa khắc đồng hồ cũng sẽ không lưu lại, muốn dùng thời gian ngắn nhất chạy về nhà bên trong.

"Ta cùng ngươi cùng đi." Ngô Đồ Tử nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Ngài cùng ta cùng đi là có ý gì? Là tiện đường Bắc thượng sau đó ngài về Phù Đồ Sơn? Vẫn là đi theo ta về Huyền Vũ Hầu tước phủ a?

Ngô Đồ Tử nói: "Ta đi theo ngươi về Huyền Vũ Hầu tước phủ."

Ách!

Ngô Đồ Tử nói: "Phụ thân ta thất bại, nhưng là ngươi thành công, vì lẽ đó ta muốn nhìn."

Thẩm Lãng minh bạch.

Ngô Đồ Tử cũng không phải là hoàn toàn vô tình, chí ít nội tâm của nàng đối với mẫu thân tràn ngập áy náy.

Trình độ nào đó, nàng mẫu thân cũng là bởi vì sinh nàng mà qua đời, phụ thân của nàng nghiêng tất cả, đem hết toàn lực đều không thể cứu trở về mẫu thân của nàng tính mệnh. Hiện tại Thẩm Lãng có thể cứu Kim Mộc Lan, đây đối với Ngô Đồ Tử tới nói phảng phất cũng là một loại cứu rỗi.

Thậm chí Ngô Đồ Tử đời này đều đang nghiên cứu huyết mạch, cũng có thể là là vì đền bù nội tâm tiếc nuối.

"Tốt, hoan nghênh lão sư." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hai người rời đi hắc đảo.

Phù Đồ Sơn chi chủ đang xem sách, nhìn thấy Ngô Đồ Tử muốn rời khỏi, không khỏi nói: "Con thỏ, ngươi muốn đi?"

Thẩm Lãng lần này nghe rõ ràng.

Vị này chí cao vô thượng Phù Đồ Sơn chủ nhân xác thực kêu là con thỏ, mà không phải Đồ Tử.

"Ân!"

Phù Đồ Sơn chủ nhân nhìn Thẩm Lãng một chút, nhíu nhíu mày, phảng phất muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng cũng không nói ra miệng.

"Đi thôi!"

. . .

Thẩm Lãng cùng Ngô Đồ Tử đi vào bờ biển,

Sau đó nhìn thấy một chiếc thuyền nhỏ, phía trên ngồi Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Trước đó đưa Ngô Đồ Tử cùng Thẩm Lãng tới thuyền lớn biến mất.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Cái kia thuyền biển là Nam Hải kiếm phái, bị trưng dụng."

Thẩm Lãng minh bạch.

Nam Hải kiếm phái không nguyện ý dùng thuyền biển đưa Thẩm Lãng về nhà.

Hoặc là nói đến càng ác độc một chút.

Thẩm Lãng coi như đạt được tẩy tủy tinh, nhưng Nam Hải kiếm phái không cho thuyền, Thẩm Lãng đuổi không quay về, Kim Mộc Lan vẫn như cũ muốn chết.

Mà lại kiểu chết này càng thêm tuyệt vọng.

Rõ ràng đã được đến tẩy tủy tinh, lại bởi vì thời gian chậm trễ mà sắp thành lại bại.

Yến Nan Phi mặc dù không có gặp qua Thẩm Lãng, nhưng là tràn ngập tuyệt đối ác ý.

Hắn muốn gián tiếp chơi chết Kim Mộc Lan.

Ngô Đồ Tử biến sắc, giẫm lên một khối lớn tấm ván gỗ vọt thẳng vào đến trong biển.

Sau đó hướng phía một chiếc trên tàu biển bơi đi, đi vào một chiếc thuyền trước mặt, Ngô Đồ Tử lạnh giọng nói: "Ta là Phù Đồ Sơn trưởng lão Ngô Đồ Tử, hiện tại muốn trưng dụng thuyền của ngươi."

"Xin lỗi, tông chủ có lệnh, vì lẽ đó thuyền biển đều phải tham dự chung quanh hải vực giám sát, không được rời đi." Chiếc này thuyền bên trên thủ lĩnh trực tiếp cự tuyệt Ngô Đồ Tử.

Ngô Đồ Tử lạnh giọng nói: "Ta là Phù Đồ Sơn trưởng lão."

Giờ phút này, Phù Đồ Sơn hiến đường Khổng trưởng lão đi tới, thản nhiên nói: "Ngô sư muội, Nam Hải kiếm phái đã hỗ trợ rất nhiều, chúng ta vì sao muốn khó xử bọn hắn? Ngươi đã đến, liền chờ lâu mấy ngày, hỗ trợ chủ nhân thật tốt nghiên cứu cái này thượng cổ di tích."

Ngô Đồ Tử lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng trợ giúp chúng ta mở ra thượng cổ di tích cửa vào, lập xuống đại công lao, liền trưng dụng một chiếc thuyền biển cũng không thể sao?"

Khổng trưởng lão nói: "Thẩm Lãng xác thực lập xuống đại công, nhưng là chúng ta đã khen thưởng hắn a, ngươi tẩy tủy tinh không phải cho hắn sao? Mà lại chủ nhân đã đặc xá hắn giả tạo lệnh bài tội, ngươi còn muốn như thế nào đây?"

Bất kể như thế nào, Yến Nan Phi cùng Khổng trưởng lão liền là không mượn thuyền.

Ngô Đồ Tử tức giận đến toàn thân phát run, lại nhảy vào trong biển, bơi về đến ở trên đảo.

"Ta đi tìm sơn trưởng." Ngô Đồ Tử hướng Thẩm Lãng nói.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không cần, lão sư, chúng ta vạch thuyền nhỏ đi!"

Ngô Đồ Tử không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Là ngươi điên? Vẫn là ta điên?

Nơi này khoảng cách lục địa mấy ngàn dặm đâu? Dựa vào chiếc này thuyền nhỏ?

Mà lại lúc này hải lưu xuôi nam, dùng thuyền mái chèo vạch lời nói muốn ngày tháng năm nào mới có thể trở về nhà? Lúc kia Kim Mộc Lan đã sớm nhịn không được.

Mà lại loại này thuyền nhỏ căn bản không thể đi xa, tùy tiện một cái sóng lớn liền lật úp.

Thẩm Lãng nói: "Lão sư, ngài tin tưởng ta!"

Ngô Đồ Tử lại nhìn Thẩm Lãng một chút, sau đó lên thuyền.

Chiếc này thuyền nhỏ xác thực rất nhỏ, ba người ngồi lên liền đã lộ ra phi thường chen chúc.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu cầm lấy thuyền mái chèo dùng sức vạch.

Thuyền nhỏ chống cự lại xuôi nam hải lưu, khó khăn Bắc thượng.

Kiếm Vương tiền bối võ công rất cao, nhưng là không thể đem nội lực đưa vào trên thuyền nhỏ a, thuyền mái chèo cung cấp lực lượng thủy chung là có hạn.

Bất quá Kiếm Vương Lý Thiên Thu thủy chung là tin tưởng Thẩm Lãng.

Cứ như vậy, ba người đáp lấy một chiếc thuyền nhỏ, chậm rãi Bắc thượng.

"Ha ha ha. . ."

Nam Hải kiếm phái đệ tử thấy cười ha ha.

"Thẩm Lãng muốn dựa vào một chiếc thuyền nhỏ trở lại nhà? Hắn đây là tại nằm mơ sao?"

"Tùy tiện một cái bọt sóng nhỏ, liền đem chiếc này thuyền nhỏ đập nát, đến lúc đó bọn hắn tay dựa trở lại đi sao?"

"Đợi đến Thẩm Lãng bơi về nhà, Kim Mộc Lan đã sớm chết, nói không chừng thân thể đều nát."

Hiện tại tất cả Nam Hải kiếm phái đệ tử đều biết Thẩm Lãng chạy về nhà cứu Kim Mộc Lan, tất cả mọi người nhìn có chút hả hê nhìn xem hắn, hi vọng hắn ở trên biển nửa bước khó đi.

Ngô Đồ Tử trầm mặc không nói.

Nhưng là nàng biểu đạt ý tứ rất rõ ràng, xin lỗi Thẩm Lãng, ta cái này trưởng lão không có quyền uy, mệnh lệnh không Nam Hải kiếm phái.

Ngô Đồ Tử sẽ không làm người, thân cư cao vị lại là quang can tư lệnh một, nhưng lấy nàng thân phận hoàn toàn có thể mệnh lệnh Nam Hải kiếm phái đệ tử.

Bất quá, Phù Đồ Sơn hiến đường Khổng trưởng lão cùng Yến Nan Phi phát ra hoàn toàn tương phản mệnh lệnh.

Không cho phép mượn thuyền, để Kim Mộc Lan chờ chết.

Vì lẽ đó, Ngô Đồ Tử mệnh lệnh liền không dùng được.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Thẩm Lãng, vì lẽ đó ngươi không luyện võ là đúng, không có tiền đồ."

Đây cũng không phải là Lý Thiên Thu lần thứ nhất nói lời như vậy.

Võ công của hắn rất cao, siêu cấp cao.

Toàn bộ Việt Quốc bên trong có thể vượt qua hắn người lác đác không có mấy, thậm chí chưa chắc có.

Nhưng thì tính sao?

Không quyền không thế.

Hắn cùng Nam Hải kiếm phái có thù, nhưng thì tính sao?

Lẻ loi một mình, mang theo Đường Viêm vọt tới Nam Hải kiếm phái đi đại khai sát giới?

Hắn có thể giết mấy người?

Hắn cũng không sợ chết, nhưng hắn sau khi chết, thê tử phải làm gì?

"Chúng ta những người này, võ công coi như lại cao, cũng chỉ là một thanh kiếm, mấu chốt ở chỗ cầm kiếm người." Lý Thiên Thu nói: "Thẩm Lãng, ngươi chính là cầm kiếm người, ta chi này kiếm liền về ngươi."

"Kiếm Vương tiền bối, nhanh!" Thẩm Lãng nói: "Không cần chờ quá lâu, ta cũng có thể diệt hết toàn bộ Tiết thị, diệt đi toàn bộ Nam Hải kiếm phái, cho chúng ta báo thù. Vẫn như cũ cùng lần trước diệt Tô thị đồng dạng, đem bọn hắn giết đến sạch sẽ, không lưu một người một ngọn cây cọng cỏ."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu lẳng lặng chèo thuyền, lại lặp lại một lần nói: "Ta chi này kiếm, về ngươi!"

Cứ như vậy, Lý Thiên Thu không ngừng chèo thuyền.

Hao hết thiên tân vạn khổ, ròng rã mấy canh giờ sau, vạch ra gần trăm dặm.

Trên đường đi, gặp được Nam Hải kiếm phái hạm đội.

Vô số kể.

Xem ra Thẩm Lãng cách biển làm vua chiến lược, Tiết thị gia tộc mấy chục năm trước liền đã hoàn thành.

Bây giờ Tiết thị gia tộc tại Việt Quốc trên triều đình, cũng rất siêu nhiên a, nó tiểu hào Nam Hải kiếm phái đã vượt mức bình thường cường đại.

Mà lúc này, trên mặt biển thủy triều dần dần lớn.

Thuyền nhỏ đã hoàn toàn mất đi khống chế, dựa vào thuyền mái chèo lực lượng, đã hoàn toàn vô dụng, bọt nước dễ như trở bàn tay đem trọn chiếc thuyền nhỏ đập đến tại chỗ đảo quanh.

Lý Thiên Thu nói: "Thẩm Lãng, tiếp xuống làm sao bây giờ? Thời gian đã không nhiều, Mộc Lan nhiều nhất chỉ có thể chèo chống năm sáu ngày mà thôi."

Thẩm Lãng nói: "Yên tâm đi, có thuyền lớn tới đón chúng ta."

Thẩm Lãng xác thực không có đoán sai, vẻn vẹn một khắc đồng hồ về sau, một chiếc thuyền lớn xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Huyền Không Tự đại hải thuyền!

"Ba vị thí chủ, bỉ tự nhưng có vinh hạnh đưa các ngươi đoạn đường?" Một cái lão hòa thượng nói.

Dù là cách rất xa, dù là đang sóng lớn sóng biển bên trong, cái này lão hòa thượng thanh âm vẫn như cũ rõ ràng truyền vào Thẩm Lãng lỗ tai bên trong.

Thậm chí thanh âm này liền phảng phất tại Thẩm Lãng trong lỗ tai vang lên.

Là ai nói Huyền Không Tự hòa thượng võ công không mạnh, là ai nói bọn hắn không luyện võ?

Một lát sau, Thẩm Lãng ba người leo lên Huyền Không Tự thuyền lớn.

"Lão nạp Huyền Không Tự Tịch Diệt, bái kiến ba vị thí chủ."

Lão hòa thượng hướng phía Thẩm Lãng ba người cong xuống.

Thẩm Lãng ba người cung kính hoàn lễ: "Bái kiến đại sư."

Trước mắt cái này Tịch Diệt hòa thượng, là Huyền Không Tự trưởng lão.

Lần này đào móc thượng cổ di tích, liền là hắn dẫn đội, Huyền Không Tự phương trượng Tịch Không không có tới.

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ Tịch Diệt trưởng lão."

Tịch Diệt đạo: "Cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp! Xin (mời) ba vị đi theo ta tới, dùng một chút cơm chay."

. . .

Khoang bên trong, châm hương phật.

Quả nhiên là rất làm cơm chay, mà lại là ăn riêng chế.

Lúc ăn cơm, mấy người tĩnh lặng im ắng.

Sau khi ăn xong, Huyền Không Tự dâng lên trà.

"Thẩm thí chủ toán thuật tạo nghệ, lão nạp nhìn mà than thở."

Thẩm Lãng nói: "Đó là bởi vì ta đứng tại cự nhân trên tay."

Tịch Diệt trưởng lão nói: "Thẩm thí chủ, thực ra bỉ tự thiếu ngươi một cái nhân tình."

Thẩm Lãng nói: "Ngài khách khí, Đại Kiếp Tự bàng môn tà đạo, người người có thể tru diệt."

Huyền Không Tự xác thực thiếu Thẩm Lãng không nhỏ ân tình.

Từng tại thời gian rất lâu bên trong, Đại Kiếp Tự đem Thông Thiên chùa cùng Huyền Không Tự chèn ép được không ngẩng đầu được lên.

Đại Kiếp Tự diệt về sau, Huyền Không Tự cùng Thông Thiên chùa mới khôi phục nguyên khí.

Thẩm Lãng diệt Tô Nan, đoạn tuyệt Đại Kiếp Tự đông tiến con đường.

Thẩm Lãng trên Đại Kiếp Cung diễn cái kia kinh thiên tuyết lở, càng là phá hủy Đại Kiếp Tự thần thoại.

Tịch Diệt đại sư nói: "Thẩm công tử đối với chuyện hôm nay như thế nào nhìn?"

Thẩm Lãng nói: "Quá thông minh không phải chuyện tốt, nhất là một cái thế tục thổ dân, thích ra danh tiếng người phải ngã nấm mốc! Hôm nay ta cởi ra ngàn năm nan đề, mở ra thượng cổ di tích lối vào, làm cho tất cả mọi người đều khó chịu, bao quát Phù Đồ Sơn ở bên trong. Nhưng con người của ta liền là thích ra danh tiếng, hoàn toàn không nhịn được."

Tịch Diệt đại sư nói: "Nhân tính ác, không cách nào siêu thoát, Phật pháp vô biên cũng chưa chắc có thể siêu độ. ."

Hòa thượng này ngược lại là có ý tứ, nói chuyện hoàn toàn không giống như là đắc đạo cao tăng, trong miệng cũng không có bất kỳ cái gì thiền ý.

Tịch Diệt đạo: "Bất quá lão nạp đối Thẩm công tử toán thuật tài hoa xác thực kinh diễm không thôi, như thuận tiện thời điểm, còn xin Thẩm công tử đi bỉ tự làm khách."

Thẩm Lãng nói: "Nhất định nhất định."

Tịch Diệt đạo: "Vậy không làm phiền ba vị thí chủ nghỉ ngơi."

Huyền Không Tự là Thẩm Lãng chuẩn bị khoang!

Thẩm Lãng thật tốt ngủ một giấc!

. . .

Ngày kế tiếp tỉnh lại!

Lại phát hiện Huyền Không Tự thuyền ngừng.

Đi ra boong tàu xem xét.

Lại phát hiện phía trước là Tru Thiên Các cùng Thiên Nhai Hải Các thuyền lớn, ngăn lại trước mặt.

"Tịch Diệt đại sư, có bằng lòng hay không đi ta Thiên Nhai Hải Các làm khách?" Một vị Thiên Nhai Hải Các trưởng lão nói.

Tịch Diệt trưởng lão nói: "Lần sau, lần sau đi."

Tru Thiên Các một cái trung niên nói: "Tại hạ Tru Thiên Các Lệnh Hồ Mạt, Thẩm công tử có đó không?"

Núp ở phía sau mặt Thẩm Lãng thấp giọng nói: "Phiền phức đại sư nói với hắn ta không tại."

Tịch Diệt đại sư nói: "Lệnh Hồ sư đệ, Thẩm công tử nói hắn không tại."

Ta. . . Ta ngày.

Đại sư, ta xem như nhìn ra ngươi chân diện mục a.

Tịch Diệt đại sư hướng phía Thẩm Lãng chắp tay trước ngực, một mặt vô tội nói: "Thật có lỗi Thẩm công tử, người xuất gia không nói dối."

Thẩm Lãng buồn cười.

Cái này đại hòa thượng có ý tứ.

Tru Thiên Các Lệnh Hồ Mạt cũng không khỏi được kinh ngạc, như thế đánh mặt sao?

"Lúc đầu muốn mời Thẩm công tử lên thuyền một lần, bất quá đã không tiện, vậy coi như, cáo từ!"

Tru Thiên Các thuyền lớn rời đi.

Thiên Nhai Hải Các trưởng lão nói: "Tịch Diệt đại sư, xin ngài tại thuận tiện thời điểm viếng thăm một chút bỉ các. Ta xin đại biểu Tả các chủ, hướng quý tự Tịch Không phương trượng phát ra chân thành mời, bỉ các nhất định sẽ quét dọn giường chiếu tương hầu."

Tịch Diệt trưởng lão nói: "Ta sẽ chuyển đạt, đa tạ mời."

Thiên Nhai Hải Các thuyền biển rời đi.

Thẩm Lãng khom người nói: "Đa tạ đại sư."

Vừa rồi một màn này, phảng phất không có bất kỳ cái gì yên hỏa khí tức, thậm chí còn biểu hiện được phi thường cung kính có yêu.

Nhưng kỳ thật không phải như vậy.

Thiên Nhai Hải Các cùng Tru Thiên Các ngăn lại Huyền Không Tự thuyền biển.

Tru Thiên Các làm việc bá đạo, muốn ép ở lại Thẩm Lãng. Thiên Nhai Hải Các vì duy trì mình giá đỡ, đương nhiên sẽ không chủ động ép ở lại Thẩm Lãng, nhưng là bọn hắn lại nguyện ý phối hợp Tru Thiên Các.

Nhưng là Huyền Không Tự Tịch Diệt đại sư lại cự tuyệt.

Biểu thị hắn sẽ không giao ra Thẩm Lãng.

Chính là bởi vì Huyền Không Tự cường ngạnh thái độ, vì lẽ đó Tru Thiên Các mới rút đi.

Tịch Diệt đại sư nói: "Không tạ, không tạ!"

Cứ như vậy Huyền Không Tự thuyền lớn đưa Thẩm Lãng đến

Thiên Nam hành tỉnh bến tàu.

Nơi này đã là Việt Quốc cảnh nội, là Việt Vương địa bàn.

Dựa theo quy tắc, không quản là Thiên Nhai Hải Các, vẫn là Tru Thiên Các, đều không thể đối Thẩm Lãng có hành động gì.

Đương nhiên, bọn hắn cũng có thể đánh vỡ quy tắc. Nhưng là chỉ là một cái Thẩm Lãng, đánh vỡ quy tắc này đại khái không có lời.

Đi qua những ngày này tiếp xúc về sau, Thẩm Lãng đã ẩn ẩn cảm giác được Đại Viêm đế quốc Hoàng đế chế định quy tắc, tỉ như thế tục vương quyền cùng siêu thoát võ đạo thế lực quyền hạn phạm vi, song phương giới hạn vân vân.

"Thẩm công tử, vậy chúng ta liền cáo từ, mời ngươi tại thuận tiện thời điểm, viếng thăm bỉ tự!" Tịch Diệt trưởng lão nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhất định nhất định, đa tạ đại sư mời."

Sau đó, Huyền Không Tự thuyền lớn rời đi.

Ba người hướng bắc đi hơn mười dặm.

Nơi này có một chiếc xe ngựa, Kiếm Vương Lý Thiên Thu xe nhẹ đường quen đánh xe.

"Thẩm công tử, ngươi vì sao không giúp Huyền Không Tự mở ra thượng cổ di tích? Mà muốn trợ giúp Phù Đồ Sơn?" Lý Thiên Thu nhịn không được nói.

Thẩm Lãng nói: "Thứ nhất, ta cũng là vừa mới cảm nhận được Huyền Không Tự hữu nghị. Thứ hai, lần này thượng cổ di tích đào móc, Huyền Không Tự chỉ là người đứng xem! Ngay lập tức phát hiện cái này thượng cổ di tích chính là Thiên Nhai Hải Các, sau đó là Phù Đồ Sơn, cuối cùng là Tru Thiên Các. Huyền Không Tự là được mời mà đến, vì lẽ đó bất kể như thế nào, lần này thượng cổ di tích quyền khai phát chỉ có thể tại Thiên Nhai Hải Các, Tru Thiên Các, Phù Đồ Sơn cái này ba nhà bên trong sinh ra, Huyền Không Tự không có trông cậy vào."

Lời này mới ra, Ngô Đồ Tử không khỏi kinh ngạc.

Chuyện này ta thân là Phù Đồ Sơn trưởng lão cũng không biết, ngươi Thẩm Lãng vậy mà biết được rõ ràng như vậy?

Thẩm Lãng đương nhiên biết được rõ ràng.

Hắn mọc ra một đôi siêu cấp bát quái lỗ tai, trên Hắc Thạch đảo nghe đám người trò chuyện, đem bên trong quan hệ làm cho rõ ràng.

"Huyền Không Tự nguyên bản đã xuống dốc mấy trăm năm, nhưng là tại mười mấy năm trước, bọn hắn đề cử một cái người hoàn toàn xa lạ làm phương trượng, liền là Tịch Không đại sư." Lý Thiên Thu nói: "Lúc ấy người trong thiên hạ cũng không biết vị này Tịch Không đại sư là ai, nhưng chính là hắn đem Huyền Không Tự một lần nữa mang về đến lục đại siêu thoát thế lực vị trí."

Thẩm Lãng nói: "Vậy vị này Tịch Không đại sư rất không tầm thường, lão sư ngài gặp hắn chưa?"

Ngô Đồ Tử nói: "Không có, đây là ta lần thứ nhất rời đi Phù Đồ Sơn."

Ách!

Ngươi ngưu bức.

Cấp Vũ Trụ trạch nữ.

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, ngài nhận biết Tịch Không đại sư sao?"

Lý Thiên Thu nói: "Không! Sự thật cho tới bây giờ, người trong thiên hạ đều cơ hồ chưa từng gặp qua cái này Tịch Không đại sư. Vì lẽ đó Thiên Nhai Hải Các mới có thể một hai lần mời hắn tới chơi hỏi, liền là muốn mò thấy vị này tuyệt thế cao nhân."

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Kiếm Vương tiền bối, ngài cùng lão sư ta ai võ công cao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Hắn."

Thẩm Lãng kinh ngạc, lại còn là Kiếm Vương lợi hại hơn?

Bất quá cái này cũng bình thường, Ngô Đồ Tử hoàn toàn là dựa vào nghịch thiên huyết mạch thiên phú mới cường đại như vậy, nàng cũng căn bản không thế nào luyện võ, mỗi ngày đều tại làm thí nghiệm, làm sao có thời giờ luyện võ.

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, ngài võ công cao như vậy, hơn nữa còn có Kiếm Vương như thế bá khí ngoại hiệu, làm sao như vậy sợ a."

Lý Thiên Thu cũng không giận, nói: "Ta cái này đại tông sư tên tuổi, bao quát ta cái ngoại hiệu này, đều là người khác sắc phong."

Ách!

Thật đúng là dạng này.

Lục đại siêu thoát thế lực tổ kiến một cái uỷ ban, định ra thiên hạ đại tông sư danh ngạch.

Việt Quốc phân sáu cái, Sở quốc phân sáu cái, Ngô quốc phân năm cái.

Không có đi qua bọn hắn sắc phong, coi như ngươi võ công đạt tới, cũng vĩnh viễn không thể được gọi là tông sư.

Cái này lục đại thế lực, hoàn toàn lũng đoạn toàn bộ thiên hạ võ đạo quyền nói chuyện.

Thẩm Lãng lại nói: "Lần này đào móc thượng cổ di tích, vì sao không có Bạch Ngọc Kinh người?"

Ngô Đồ Tử nói: "Ngươi không biết câu nói kia sao?"

Thẩm Lãng nói: "Lời gì?"

Ngô Đồ Tử nói: "Toàn bộ phía đông thế giới không tuyết địa phương, không có quan hệ gì với Bạch Ngọc Kinh! Có tuyết địa phương, liền là Bạch Ngọc Kinh phạm vi thế lực."

Oa, câu nói này ngưu bức.

Thẩm Lãng nói: "Lục đại thế lực, Bạch Ngọc Kinh mạnh nhất sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Lại không có đánh qua, ai biết ai mạnh nhất? Nhưng Bạch Ngọc Kinh thần bí nhất."

Thẩm Lãng nói: "So Phù Đồ Sơn còn thần bí sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Phù Đồ Sơn không thần bí a."

Tốt a!

Ân sư ngươi cảm thấy như vậy ta cũng không có cách nào.

Tại thiên hạ người nghiêm trọng, Phù Đồ Sơn hoàn toàn là thần bí cùng kinh khủng đại danh từ.

Bất quá từ đó đó có thể thấy được, Bạch Ngọc Kinh so Phù Đồ Sơn còn muốn thần bí.

. . .

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng đi qua Thiên Nam hành tỉnh thủ phủ, ngày Nam Thành!

Đây là Việt Quốc thứ ba thành lớn, có ba mươi mấy vạn người miệng, tường thành tuần dài vượt qua ba mươi dặm.

Mà lúc này ngày Nam Thành, đồng dạng là không khí chiến tranh dày đặc.

Cửa thành đã cơ hồ đóng kín, chỉ mở ra một cái lỗ hổng.

Trên tường thành lít nha lít nhít đều là binh sĩ, tường thành bên ngoài một đội lại một đội binh sĩ tuần tra.

Cách rất xa, Thẩm Lãng thậm chí nhìn thấy Thiên Nam hành tỉnh Đại đô đốc Chúc Nhung, hắn đã tự thân lên tường thành kiểm tra thành phòng.

Mà lại tây nam phương hướng quan đạo, liên tục không ngừng đều là lương xe.

Toàn bộ là đưa đi Nam Âu quốc.

Dựa theo thời gian tính toán, Căng Quân mười vạn đại quân cũng đã tiến vào Nam Âu quốc cảnh nội.

Đại chiến đã nhanh muốn bộc phát, thậm chí đã bộc phát.

Một khi đại chiến bộc phát, Thiên Nam hành tỉnh liền là Nam Âu quốc hậu phương lớn, ngày Nam Thành liền là phía sau thứ nhất lớn thành lũy.

Lúc này Nam Âu quốc bên trong mười lăm vạn đại quân, cơ hồ toàn bộ đều là Thái tử phe phái.

Thái tử nhất hệ hoàn toàn nhất định phải được, Chúc thị gia tộc cũng nghiêng tất cả.

Thẩm Lãng không có chút nào lưu lại, vẫn như cũ hướng đông.

Nam Âu quốc khoảng cách ngày Nam Thành vượt qua ba trăm dặm, khoảng cách Huyền Vũ thành càng là vượt qua ngàn dặm.

Bên kia chiến hỏa trong lúc nhất thời cũng lan tràn không đến Thẩm Lãng trong nhà tới.

Ba người nhanh chóng đi đường.

Đến kế tiếp dịch trạm sau!

Ba người thay ngựa, không còn cưỡi xe ngựa, mà là trực tiếp cưỡi ngựa rong ruổi.

Hai trăm dặm một thay ngựa.

Ba người không dừng ngủ đêm, không ngủ không nghỉ.

Khoảng cách một ngàn dặm, vẻn vẹn hai ngày thời gian liền đuổi tới.

Rốt cục đến Huyền Vũ thành!

"Giá, giá, giá. . ."

Huyền Vũ thành trong môn, tuôn ra một chi quân đội, ước chừng có hơn nghìn người, nện bước chỉnh tề bộ pháp, hướng phía tây nam phương hướng mà đi.

Lãnh binh người, chính là người quen biết cũ Liễu Vô Ngôn thành chủ.

Hắn còn ở đây?

Thẩm Lãng đều nhanh muốn quên người này.

Liễu Vô Ngôn nhìn thấy Thẩm Lãng về sau cũng không khỏi có chút kinh ngạc, sau đó dời ánh mắt, tiếp tục suất lĩnh quân đội tiến lên.

Thật sự là khuynh quốc chiến a.

Liền Huyền Vũ thành đều muốn xuất binh một ngàn, mà lại từ thành chủ tự mình suất lĩnh.

Trận này đại chiến, Việt Quốc trực tiếp xuất binh mười lăm vạn, gián tiếp xuất binh chỉ sợ vượt qua 25 vạn.

Chúc thị gia tộc thật sự là hận không thể đem toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh binh nghiền ép tới cực điểm, toàn bộ đưa đến Nam Âu quốc chiến trường.

Thẩm Lãng khẽ nhíu mày.

Điệu bộ này không ổn sao?

Chúc thị gia tộc điên cuồng như vậy theo toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh điều binh, toàn bộ phía sau đều trống rỗng.

Vạn nhất Nam Âu quốc chiến bại luân hãm, cái kia tất cả chiến tranh áp lực đều ngày Nam Thành.

Mà một khi ngày Nam Thành luân hãm?

Cái kia toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh cơ hồ không có một chỗ có thể phòng thủ thành trì.

Cho đến lúc đó sẽ phát sinh cái gì?

Suy nghĩ một chút đều cảm thấy đáng sợ.

Thái tử nhất hệ thật sự là được ăn cả ngã về không a.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng cảm thấy có chút không ổn, hắn không khỏi mở miệng nói: "Coi như Nam Âu quốc thất thủ, Thiên Nam hành tỉnh phòng tuyến cũng sẽ không thất thủ a?"

Thẩm Lãng không nói gì!

Nam Âu quốc chiến cuộc mặc dù trọng yếu, nhưng cái kia cũng đợi đến cứu sống Mộc Lan bảo bối về sau rồi nói sau.

. . .

"Giá, giá, giá. . ."

Thẩm Lãng ba người ra roi thúc ngựa đuổi tới Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Rốt cục về nhà!

"Cô gia trở về, cô gia trở về!"

Thẩm Lãng không thích cuối cùng một phút nghĩ cách cứu viện.

Dựa theo tính toán, giờ phút này khoảng cách Mộc Lan kỳ hạn chót còn có ba ngày thời gian.

Mà lại hẳn không có chuyện xấu phát sinh.

Toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ bầu không khí mặc dù ngưng trọng, nhưng ít ra không có thiên băng địa liệt tình hình.

Khoảng cách tòa thành cửa chính còn có hơn mấy trăm mét thời điểm, cửa chính liền mở ra đến lớn nhất.

Thẩm Lãng ba người xông vào Hầu tước phủ về sau, trực tiếp nhảy xuống ngựa.

Một lát sau, một đám người ủng đi lên.

Thẩm Lãng phụ mẫu, đệ đệ, Băng nhi, nhạc phụ, nhạc mẫu, Kim Mộc Thông vân vân.

Bọn hắn ánh mắt mọi người đều rơi vào Thẩm Lãng trên mặt, tràn ngập hi vọng cùng thấp thỏm.

Lần này cứu sống Mộc Lan hi vọng, hoàn toàn ký thác vào Thẩm Lãng trên đầu.

Thẩm Lãng hướng phía bọn chúng gật gật đầu, biểu thị một chuyến này phi thường thuận lợi, đám người thoáng buông lỏng một hơi.

Sau đó, Thẩm Lãng không có làm lưu lại, trực tiếp nhanh chóng hướng phía mình sân nhỏ phóng đi.

Nhạc phụ, nhạc mẫu, Tiểu Băng, Thẩm Lãng mẫu thân cùng lên đến.

Tiến vào viện sau.

Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường vẫn như cũ canh giữ ở cổng.

"Ngươi có thể trở về, ngươi chậm thêm tới mấy ngày, Mộc Lan liền. . ."

Lâm Thường lão sư còn chưa nói hết, để Thẩm Lãng nổi lên hảo cảm.

Cái này đánh nhau chưa từng có thắng nổi tuyệt đỉnh cao thủ, rốt cục tại cái nhà này ngốc ra tình cảm, không đành lòng nói với Mộc Lan ra cái kia tàn nhẫn từ ngữ.

Thẩm Lãng xông vào trong phòng!

Hơn một tháng, hắn lại một lần nữa trở lại Mộc Lan bên người.

An Tái Thế đại phu ở bên trong, hắn ròng rã gầy một vòng lớn, cả người phảng phất đều muốn hư thoát.

Mộc Lan xảy ra chuyện, hắn hoàn toàn bất lực.

Thẩm Lãng sau khi đi, duy trì được Mộc Lan tính mệnh trách nhiệm liền rơi vào trên đầu của hắn.

Mộc Lan chẳng những là An Tái Thế nửa cái chủ nhân, hơn nữa còn như cùng hắn nữ nhi, nếu như Thẩm Lãng không tại mà Mộc Lan phát sinh cái gì ngoài ý muốn, cái kia An Tái Thế cảm thấy mình thật chỉ có tự sát một đường.

"Tất cả mọi người đi ra ngoài trước, ta cùng lão sư tại liền có thể!" Thẩm Lãng nói!

Lập tức, tất cả mọi người chỉnh tề rời phòng!

Lẳng lặng chờ ở bên ngoài viện, cơ hồ ngừng thở, hướng khắp Thiên thần Phật cầu nguyện.

. . .

"Lão sư. . ."

Ngô Đồ Tử nói: "Cởi ra Mộc Lan quần áo!"

Thẩm Lãng tiến lên, đem Mộc Lan quần áo cởi ra.

Mộc Lan bảo bối gầy.

Nàng an nghỉ bất tỉnh không sai biệt lắm sắp năm mươi ngày, ròng rã gầy một vòng.

Nguyên bản bởi vì mang thai nở nang, hiện tại toàn bộ biến mất.

Mà lại sắc mặt tái nhợt đến cơ hồ sắp giống như Ngô Đồ Tử.

Hô hấp của nàng cùng nhịp tim, đã yếu ớt đến cực hạn, cơ hồ đều nghe không được.

Thẩm Lãng may mắn đuổi tới.

Trên đường đi không hề chậm trễ chút nào, trong một tháng trằn trọc hơn một vạn dặm.

Rốt cục gấp trở về!

Thẩm Lãng xuất ra bình ngọc.

"Châm!"

Ngô Đồ Tử nói.

Thẩm Lãng xuất ra ống tiêm.

Ngô Đồ Tử kinh ngạc, vậy mà là loại này ống tiêm?

Đây là Thẩm Lãng chế tạo ra hiện đại ống tiêm, có thể rút hút, có thể tiêm vào ống tiêm.

"Rất tốt, rất kỳ diệu." Ngô Đồ Tử nói.

Sau đó, nàng xuất ra viên kia tẩy tủy tinh.

Vậy mà là màu đỏ viên kia đan hoàn.

Đây không phải đan dược, bởi vì mặt ngoài tầng kia phảng phất là một loại phi thường đặc thù vật chất.

Ngô Đồ Tử nắm vuốt viên này đan hoàn, đưa vào nội lực.

Cơ hồ nháy mắt, cái này đan hoàn bỗng nhiên sáng lên.

Đồ vật bên trong thức tỉnh!

Ngô Đồ Tử dùng ống tiêm đâm vào đan hoàn bên trong, vô sự tự thông, đem bên trong tẩy tủy tinh rút ra.

Thẩm Lãng rốt cục nhìn thấy cái này tẩy tủy tinh là cái dạng gì.

Quả nhiên là sống.

Mà lại là huyết hồng sắc, nhìn qua phảng phất cũng giống là một loại cổ trùng.

"Đây không phải cổ trùng, phi thường phức tạp, ta thậm chí cũng không có làm rõ ràng."

Cái này vô số tẩy tủy tinh chính phóng thích ra chói mắt hồng quang.

Mộc Lan lúc này nằm nghiêng.

Ngô Đồ Tử hít một hơi thật sâu.

Trong lòng thì thầm: "Ngô năm, năm đó ngươi liền không nên để ta sinh ra tới, nếu không mẫu thân cũng sẽ không có chuyện. Năm đó ngươi không có thể cứu về thê tử của ngươi, hôm nay ta coi như làm là cứu sống mẫu thân đồng dạng, cứu sống trước mắt cái này đáng yêu cô nương."

Sau đó, nàng đem dài trận bỗng nhiên đâm vào Mộc Lan xương sống bên trong.

Đem chói mắt tẩy tủy tinh rót vào Mộc Lan tủy bên trong.

Trong chốc lát!

Mộc Lan ngay ngắn xương sống, nháy mắt tuôn ra hồng quang.

Nàng toàn bộ thân thể mềm mại làn da, phảng phất trong suốt.

Cái kia vô số tẩy tủy tinh năng lượng, phảng phất hỏa chủng đồng dạng triệt để tại trong cơ thể nàng nổ tung.

Thẩm Lãng hoàn toàn có thể rõ ràng mà cảm giác được, Mộc Lan huyết mạch trong cơ thể, ngay tại một tấc một tấc bạo tạc.

Sau đó!

Mộc Lan phía sau, xuất hiện vô cùng thần bí quỷ dị đường vân.

Vẻn vẹn ba giây đồng hồ sau!

Mộc Lan bỗng nhiên mở ra hai con ngươi.

Kinh diễm tuyệt luân!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 346: Mộc Lan Niết Bàn Thuế Biến! Chiến Lược Thăng Cấp!

Không biết nên như thế nào hình dung Mộc Lan lúc này con mắt.

Phảng phất tràn ngập tuyệt đối lực hấp dẫn, phảng phất có thể xem thấu hết thảy.

Thả ra hào quang, quả thực đoạt người tâm phách.

Từ một loại nào đó trình độ đi lên nói, nhân loại con mắt không có rất nhiều động vật con mắt đẹp mắt.

Tỉ như mèo con mắt, liền so với nhân loại con mắt càng thâm thúy hơn mê người.

Thậm chí trong đêm tối, mèo con mắt đều phảng phất có thể phát ra yếu ớt dạ quang.

Vì lẽ đó rất nhiều người thậm chí nói đùa nói mèo con mắt có thể thông linh.

Mà lúc này Mộc Lan con mắt, thật so mèo con mắt còn óng ánh hơn, còn muốn sâu u.

Mà lại hai con ngươi thả ra hào quang, càng ngày càng mãnh liệt.

Toàn bộ thân thể mềm mại cũng đang biến hóa.

Mang thai nữ tử, coi như sinh nở hoàn tất về sau, bụng cũng vẫn như cũ là không nhỏ, cần không ngừng mà thời gian mới có thể tiêu xuống dưới.

Thậm chí có chút đặc biệt lười nữ nhân, nàng liền không cần xuống dưới.

Mộc Lan sinh xong bảo bảo về sau, bụng đương nhiên nhỏ xuống tới, nhưng là cũng vẫn như cũ nở nang nhô lên.

Nhưng là hiện tại. . .

Toàn bộ thân thể phảng phất lửa cháy, chẳng những là đỏ bừng, thậm chí còn phát ra hồng quang.

Hơn nữa còn tại tái tạo dáng người.

Toàn bộ thân thể phảng phất đang bị rút dài.

Nguyên bản thoáng nở nang bụng, cực nhanh bằng phẳng xuống dưới, dần dần khôi phục lại như trước siêu cấp bờ eo thon.

Nàng hai cái đùi nguyên bản đã rất dài, đã là siêu cấp mỹ lệ đôi chân dài.

Nhưng là hiện tại toàn thân khung xương đều lốp bốp mà vang lên, phảng phất đứng trước lần thứ hai phát dục.

Hai chân vậy mà dần dần rút dài.

Thẩm Lãng kinh ngạc đến ngây người, Ngô Đồ Tử cũng kinh ngạc đến ngây người.

"Lão sư, cái này, này sao lại thế này a?"

"Ta cũng không biết! Chẳng lẽ không tốt sao? Đàn ông các ngươi không phải liền là thích đôi chân dài sao?"

"Thế nhưng là, thế nhưng là. . ."

Thẩm Lãng trong lòng không ngừng mà kinh hô.

Mộc Lan bảo bối đừng dài, đừng dài, lại dài ngươi đều phải so phu quân cao.

Đi vào thế giới này hai năm sau, Thẩm Lãng lại phát dục mấy centimet, đại khái 1m85 tả hữu.'

Mộc Lan đại khái một mét bảy ba, bây giờ lại lại rút dài mấy centimet.

Mà lại, thân thể của nàng không chỉ có riêng là rút dài.

Khung xương, gân mạch, cơ bắp, làn da đều phát sinh biến hóa.

Cái này, đây chính là lần thứ hai thuế biến sao?

Từ trong tới ngoài, từ trên xuống dưới triệt để thuế biến.

Thẩm Lãng nói: "Lão sư, cái này tẩy tủy cặn kẽ ngọn nguồn là cái gì a?"

Ngô Đồ Tử nói: "Chờ ta tìm đọc càng tường tận thượng cổ điển tịch về sau, sẽ nói cho ngươi biết, "

Mộc Lan biến hóa này cũng quá lớn.

Thẩm Lãng dùng X quang mắt kiểm tra thân thể của nàng.

Phát hiện hắn xương cốt mật độ có rất lớn biến hóa.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại nàng xương cốt trình độ bền bỉ đã xa xa vượt xa người bình thường.

Còn có hắn gân mạch!

Người bình thường gân mạch cũng là có tính bền dẻo, có thể tiếp nhận sức mạnh rất lớn. Nhưng nếu như tiếp nhận lực lượng quá lớn, liền có thể sẽ xuất hiện gân mạch đứt gãy vân vân.

Hiện đại Địa Cầu những cái kia chạy nhanh vận động viên, dễ dàng nhất liền là xuất hiện loại này tổn thương.

Mà Mộc Lan lúc này gân mạch, cũng nhận được gấp mấy lần cường hóa.

Nói cách khác, nàng lúc này thân thể có thể tiếp nhận mạnh hơn áp lực.

Nàng có được mạnh hơn lực bộc phát.

Đây thật là ngưu bức.

Loại này huyết mạch thuế biến, không gần bên trong công, trực tiếp tăng cường tố chất thân thể.

Sau đó Thẩm Lãng còn phát hiện.

Mộc Lan dáng người đường cong vậy mà trở nên. . . Càng thêm ma quỷ.

Cái này, cái này muốn mạng a.

Mộc Lan trước kia dáng người liền đã kinh bạo cấp.

Mà bây giờ, hai chân càng dài, đùi đường cong càng thêm tròn trịa thẳng tắp.

Bờ eo thon càng mảnh, mà lại tràn ngập siêu cấp lực lượng cảm giác.

Trước ngực hình dạng càng thêm hoàn mỹ kinh đứng thẳng.

Tóm lại toàn bộ thân thể đều bị triệt để cải tạo qua.

Cái này thân đường cong, đã phảng phất là rất khó dựa vào nhân loại bình thường mọc ra.

Mà giống như là tưởng tượng ra được.

Có điểm giống là trò chơi trong tấm hình một ít đặc thù chủng tộc.

Thẩm Lãng nói: "Lão sư, huyết mạch này thuế biến, chẳng lẽ còn hoàn toàn chiếu cố nữ nhân trượng phu ý nghĩ sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Theo trên góc độ của ngươi nhìn, nàng biến hóa sau khi cái này dáng người càng thích hợp ôm đi ngủ. Mà theo trên góc độ của ta nhìn, nàng cái này dáng người thuế biến là vì càng thêm thích hợp chiến đấu."

Cái này nói chuyện, Thẩm Lãng theo chiến đấu góc độ đi quan sát.

Phát hiện xác thực như thế, Mộc Lan thân thể thuế biến, hoàn toàn là vì chiến đấu.

Càng thêm thon dài, càng thêm nhanh nhẹn, càng thêm tràn ngập lực bộc phát, tựa như là trong trò chơi tinh linh tộc?

Rốt cục, thân thể kịch liệt thuế biến tạm dừng.

Sau đó vậy mà là gương mặt?

Đừng, đừng a.

Mộc Lan khuôn mặt đã rất hoàn mỹ, không cần thay đổi, không cần thay đổi.

Không cho phép lại thay đổi, không cho phép lại thay đổi.

Nửa khắc đồng hồ sau.

Thẩm Lãng tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Mộc Lan khuôn mặt biến hóa sau khi, quá. . . Quá đẹp mắt.

Hình dáng không có biến hóa.

Nhưng là cái mũi nhô lên một chút, gương mặt có chút thon dài một điểm, hốc mắt cũng thoáng hãm sâu một chút.

Cái này. . . Cái này khiến Mộc Lan nhìn phảng phất có chút hỗn huyết cảm giác.

Không phải thứ gì mới hỗn huyết, mà là càng thêm thần bí hỗn huyết.

Đương nhiên, Mộc Lan vẫn như cũ là Mộc Lan.

Tất cả mọi người một chút liền có thể nhìn ra, người này là Mộc Lan.

Thẩm Lãng hiện tại có thể trực tiếp vỗ bộ ngực nói.

Nương tử của ta về sau là Việt Quốc đệ nhất mỹ nhân.

Chủng Sư Sư, ngươi đi một bên.

Ninh Hàn, dung nhan của ngươi cũng không còn cách nào tiếu ngạo giang hồ.

Lúc này, Thẩm Lãng thật sâu cảm giác được thế giới này một chút xíu huyền huyễn khí tức.

Đương nhiên, Thiên Long Bát Bộ bên trong Thiên Sơn Đồng Mỗ cải lão hoàn đồng, Lộc Đỉnh ký bên trong Bàn đầu đà cùng gầy đầu đà cũng phi thường có huyền huyễn tính.

Nhưng Thẩm Lãng vẫn là bị rung động đến.

Trước đó huyết mạch thuế biến thí nghiệm, hắn làm qua không chỉ một lần hai lần.

Lan thị mười huynh đệ theo nửa tàn tật, biến thành người bình thường.

Niết Bàn quân theo trẻ đần độn phế vật, biến thành vương bài võ sĩ.

Nhưng là bọn hắn bề ngoài tối thiểu không có biến hoá quá lớn.

Mà bây giờ Mộc Lan từ trong tới ngoài, đều phát sinh thay đổi.

. . .

Ròng rã một canh giờ sau.

Mộc Lan niết thay đổi kết thúc.

Trên thân đỏ bừng hỏa diễm đồng dạng quang mang biến mất nhìn.

Nhưng là tuyết trắng trên lưng, vậy mà lưu lại đỏ tươi phù văn điêu văn.

Nhìn qua giống như là thần bí mỹ lệ hình xăm, sinh động như thật.

Thẩm Lãng đưa tay chạm đến Mộc Lan thân thể.

Phát hiện da thịt của nàng trở nên như thế chặt chẽ.

Trước đó Mộc Lan lâu dài luyện võ, trên người mỡ lượng rất ít, thịt rất chắc chắn, nhưng tương đối mềm mại.

Mà bây giờ Mộc Lan da thịt, thật sự là tràn ngập kinh người co dãn.

Mà lại như là như đồ sứ bóng loáng.

Dạng này làn da, thật chỉ có hiện đại trên Địa Cầu những mỹ nữ kia dùng PS sửa đồ sau mới có hiệu quả.

Thẩm Lãng ngược lại tràn ngập lo lắng, loại biến hóa này đến cùng là chuyện tốt? Vẫn là chuyện xấu?

"Lão sư, ngươi nói Mộc Lan cái dạng này là thượng cổ nhân tộc bộ dáng sao?" Thẩm Lãng nói.

Ngô Đồ Tử nói: "Có điểm giống."

Thẩm Lãng nói: "Văn minh thời thượng cổ nhân loại, cùng chúng ta hiện tại dáng dấp không giống nhau lắm sao?"

Ngô Đồ Tử nói: "Thượng cổ điển tịch bên trong, xác thực có một ít nhân loại đồ hình. Có lẽ là là thích hợp chiến đấu, thượng cổ nhân loại tại một ít phương diện phát dục được càng thêm hoàn mỹ một chút. Mà lại trên cơ bản muốn so chúng ta bây giờ người cao hơn một chút, thâm thúy một chút."

Thẩm Lãng nói: "Thế giới này trừ Mộc Lan bên ngoài, còn có người sử dụng vượt qua cổ tẩy tủy tinh sao?"

Ngô Đồ Tử gật đầu nói: "Có, Bạch Ngọc Kinh một nữ nhân, tại ba mươi lăm năm trước dùng qua thượng cổ tẩy tủy tinh, tên của nàng gọi Dao Trì!"

Đón lấy, Ngô Đồ Tử lại nói: "Có nghe đồn Luy Tổ cũng từng dùng qua thượng cổ tẩy tủy tinh, cả người phát sinh biến hóa cực lớn. Nàng năm nay cũng đã năm mươi mấy tuổi, nhưng nghe nói cùng hai mươi mấy tuổi đồng dạng."

Luy Tổ?

Cừu Yêu Nhi lão sư?

Thiên Nhai Hải Các Tả Từ Các chủ tình nhân trong mộng?

Thuế biến hoàn tất sau!

Mộc Lan ngược lại tiếp tục ngủ say.

Bất quá lần này ngủ say cũng không phải là an nghỉ, hô hấp mạnh mẽ, nhịp tim mạnh mẽ.

Cả người sinh cơ bừng bừng.

Loại này ngủ say là vì trưởng thành.

Cái này giống như là rắn sau khi lớn lên sẽ lột xác, sau đó lẳng lặng ở tại trong động không nhúc nhích tế thiên.

Đợi đến nó lại một lần nữa lúc đi ra, đã trở nên càng mạnh.

Thẩm Lãng ôm lấy nàng, muốn đi vào trong thùng tắm tắm rửa.

Kết quả. . .

Ôm bất động.

Mất mặt rồi!

Trước đó rõ ràng ôm động a.

Mộc Lan hiện tại rõ ràng so trước đó gầy a, như thế dáng người ma quỷ, nhìn qua nhiều nhất không cao hơn một trăm hai mươi cân a.

Ngô Đồ Tử tiến lên, đem Mộc Lan ôm lấy đặt ở trong thùng tắm.

"Nàng xương cốt mật độ tăng lên, mặc dù nhìn qua gầy, nhưng phân lượng không thấp. Mà lại về sau thân mật thời điểm ngươi phải cẩn thận, lực lượng của nàng tăng cường rất nhiều, nhưng chính nàng lại còn không quen, không cẩn thận dùng sức quá độ, liền đem ngươi ngồi nát, bàn xương vỡ nứt phiền phức."

Thẩm Lãng im lặng, nhưng cũng dọa đến khẽ run rẩy.

Lão sư a, ngươi cho tới bây giờ đều không có chạm qua nam nhân một đầu ngón tay, ngươi thật đúng là cái gì đều hiểu a.

Rửa sạch hoàn tất sau.

Thẩm Lãng là Mộc Lan mặc quần áo.

Kết quả!

Có chút ngắn!

Mộc Lan miễn cưỡng bị cất cao sáu bảy centimet, mà lại dài đều trên chân.

Ai!

Tất cả quần cũng không thể mặc.

Bất quá dạng này đỉnh cấp vô địch đôi chân dài, ta. . . Ta thật có thể chơi mười năm a.

Nói thật, nếu như không phải lão sư tại bên cạnh, Thẩm Lãng đều đã bắt đầu.

. . .

Lúc này, nhạc mẫu cùng Thẩm Lãng mẫu thân vẫn tại bên ngoài viện, hướng khắp Thiên thần Phật cầu nguyện.

Bao quát Băng nhi, cũng tại mặc niệm có âm thanh.

Cửa phòng mở ra, Thẩm Lãng đi tới.

"Lãng nhi, thế nào?"

Thẩm Lãng cười nói: "Đại công cáo thành, Mộc Lan bình an vô sự, bất quá đại khái còn muốn ngủ say hai ngày tả hữu, các ngươi có thể đi nhìn nàng."

"Vạn hạnh, vạn hạnh!"

"Cô gia thật lợi hại!"

"Thượng thiên phù hộ, thượng thiên phù hộ."

Mấy nữ nhân cực nhanh xông vào Mộc Lan gian phòng.

Sau đó, nhạc mẫu Tô Bội Bội hét lên kinh ngạc.

"Đây, đây là ta Mộc Lan, làm sao có chút thay đổi."

Tiểu Băng phát ra một trận thê hô: "Trời ạ, tiểu thư trở nên đẹp như vậy, về sau ta còn thế nào sống a?"

Thẩm Lãng thầm nghĩ trong lòng, Băng nhi ngươi yên tâm, ngươi mặc dù không có Mộc Lan đẹp, nhưng là ngươi so với nàng tao a.

. . .

Cứu Mộc Lan về sau, Ngô Đồ Tử lập tức rời đi, nửa ngày đều không ngừng lại.

Nàng cáo biệt chỉ nói một câu.

"Cho ta mười ống máu, về sau ta có cần ngươi thời điểm, theo truyền theo đến."

Thẩm Lãng không nói hai lời, rút ra mười ống máu cho nàng.

Sau đó, Ngô Đồ Tử cứ như vậy đi.

Thẩm Lãng trong lòng vấn đề kia cuối cùng không hỏi ra.

Lão sư, ta tuyến tiền liệt dịch, ngươi đến tột cùng là thế nào lấy ra a?

. . .

Ban đêm, Thẩm Lãng thư thư phục phục tắm rửa thay quần áo.

Cả người xụi lơ trên giường, động một cái cũng không thể động.

Một tháng này bôn ba hơn một vạn dặm, một chút xíu khí lực đều không có.

Nửa cân đều nâng không nổi.

Mặc dù đã làm mười phần chuẩn bị, nhưng đùi vẫn là bị mài đến máu thịt be bét.

Hắn thật sự là cho tới bây giờ đều chưa từng ăn qua dạng này đau khổ.

Trước đó cứu Mộc Lan thời điểm nội tâm kích động khẩn trương vẫn không cảm giác được được, hiện tại thật sự là như thiêu như đốt đau.

Hắn thật cho tới bây giờ đều không có nhận qua dạng này đau khổ đâu.

Băng nhi cẩn thận từng li từng tí cho hắn thoa lên dược cao.

Nàng vốn còn muốn muốn thi triển tuyệt kỹ, nhưng phu quân điệu bộ này đoán chừng không được.

Bôi hảo dược cao, mặc vào rộng rãi áo choàng.

Hai cái trắng ngần bảo bảo, tại bên cạnh bò qua bò lại.

Thẩm Mật bảo bảo đã nhanh muốn một tuổi tròn.

Mà Thẩm Dã tiểu bảo bảo, mới hai tháng không đến một điểm.

Bình thường tiểu bảo bảo, cần sáu tháng sau mới bắt đầu học bò xong đi.

Mà Thẩm Dã tiểu bảo bảo, không đến hai tháng liền bắt đầu bò, thật là có chút yêu a.

Thẩm Lãng mặc dù toàn thân không có sức, nhưng nhìn thấy manh manh bảo bảo, vẫn là không nhịn được đem Thẩm Mật tiểu bảo bảo ôm.

Ba ba bảo bối nha đầu nha, đi qua phát sinh quá nhiều chuyện, vậy mà đã không sai biệt lắm sáu tháng không có ôm qua.

Tại quốc đô thời điểm, Thẩm Lãng thật sự là mỗi ngày đều tại ôm, hoàn toàn yêu thích không buông tay.

Thẩm Mật tiểu bảo bảo trừng lớn đen lúng liếng con mắt, nghiêm túc nhìn xem Thẩm Lãng.

"Thịch thịch. . ."

"Thịch thịch. . ."

Hô xong về sau, mình còn vỗ tay.

Bảo bảo đã có tám khỏa răng.

Thẩm Lãng nội tâm mềm mại, bất tri bất giác bỏ lỡ bảo bảo thật nhiều trưởng thành nháy mắt.

Người có nhà về sau, có phải là liền phải đem lòng của mình chia mấy cái bộ phận? Phụ mẫu một phần, thê tử một phần, hài tử một phần?

Thẩm Dã tiểu bảo bảo tinh lực tràn đầy, lúc đầu một người tại trên giường lớn bò tràn đầy phấn khởi, một lần bò còn một bên nghiên cứu cái này chiếu.

Kết quả ngẩng đầu một cái, phát hiện ba ba vậy mà ôm tỷ tỷ, không ôm mình, nàng trực tiếp xoay người ngồi xuống, miệng nhỏ nhất biển, oa oa khóc lớn.

Tiểu tử này mới hai tháng a, vậy mà mình sẽ xoay người ngồi dậy.

Nhìn thấy đệ đệ khóc.

Thẩm Mật tiểu bảo bảo mập mạp tay nhỏ một chỉ: "Tích nhỏ, tích tích. . ."

Thẩm Lãng nhịn không được tại tiểu nha đầu gương mặt bên trên hôn một cái.

"Bảo bảo thật tuyệt!"

Thẩm Mật tiểu bảo bảo lại bắt đầu mình vỗ tay.

Thẩm Dã tiểu bảo bảo thấy, khóc đến càng thêm lợi hại, còn cố ý giả bộ thở không ra hơi bộ dáng.

Băng nhi trắng Thẩm Lãng một chút, tiến lên đem Thẩm Dã tiểu bảo bảo ôm.

"Chúng ta không để ý tới xấu ba ba, nương nương đau tiểu dã bảo bảo."

Nhưng là Băng nhi bất kể thế nào hống, Thẩm Dã tiểu bảo bảo đều khóc không ngừng.

Không có cách, Băng nhi đem hắn hướng Thẩm Lãng một bên khác bịt lại.

Thẩm Lãng dùng tay trái bảo trụ.

Nháy mắt!

Thẩm Dã tiểu bảo bảo tiếng khóc im bặt mà dừng.

Sau đó, còn dùng tay nhỏ đi đẩy tỷ tỷ.

. . .

Ngày kế tiếp!

Nhạc phụ tại vui sướng đồng thời, có chút mặt ủ mày chau.

Vui sướng đương nhiên là bởi vì Mộc Lan đã tốt.

Mặt ủ mày chau là bởi vì trong tay phần này công văn.

Nói cho đúng là ba phần công văn.

Thượng thư đài, Xu Mật viện, Thiên Nam hành tỉnh Đại đô đốc phủ.

Trong đó Xu Mật viện công văn là Ninh Khải Vương thúc tự mình viết, Thiên Nam hành tỉnh Đại đô đốc phủ công văn là Chúc Nhung tự mình viết.

Nội dung đều như thế!

Hi vọng Huyền Vũ hầu vì thiên hạ quý tộc làm làm gương mẫu, điều động quân đội tiến vào chiến trường thứ hai.

Nam Âu quốc là đệ nhất chiến trường, Thiên Nam thành phòng tuyến là chiến trường thứ hai.

Tô Nan hủy diệt về sau! Toàn bộ Việt Quốc chỉ còn lại hai cái uy tín lâu năm quý tộc Hầu tước, Chủng Nghiêu cùng Kim Trác.

Chủng Nghiêu chính suất lĩnh mười mấy vạn đại quân chống cự Sở quốc.

Làm như vậy một cái khác Hầu tước, Kim Trác không xuất binh trong lòng thật sự là băn khoăn.

Dựa theo hắn ý nghĩ, sự hưng vong của quốc gia đều là trách nhiệm của mọi người!

Trước đó Nam Âu quốc chiến, chỉ là nho nhỏ bình loạn, mà lại Kim thị gia tộc ngay tại đứng trước tân chính nguy cơ, không muốn ra binh có thể thông cảm được.

Mà bây giờ là quốc vận chiến, Kim Trác cảm thấy mình việc nghĩa chẳng từ.

Chúc Nhung pm bên trong càng là luôn mồm xưng Kim Trác là huynh trưởng, hi vọng hắn xuất binh hai ngàn, đồng thời cam đoan tuyệt đối sẽ không phái đi Nam Âu quốc chiến trường, chỉ là dùng để trấn thủ Thiên Nam thành.

Đi qua một hai năm phát triển.

Vậy bây giờ Kim thị gia tộc có bao nhiêu tư quân đâu?

Sáu ngàn!

Không sai, vẫn như cũ chỉ có như thế điểm.

Bởi vì cầm xuống Nộ Triều thành về sau, Kim thị gia tộc tất cả tinh lực cùng tài lực đều dùng để phát triển trên biển hạm đội.

Cái này sáu ngàn quân đội, muốn dùng tới phòng thủ Huyền Vũ Hầu tước phủ cùng Nộ Triều thành lưỡng địa.

Dựa theo trước đó tính tình, Kim Trác chỉ sợ đã suất lĩnh hai ngàn tư quân đi Thiên Nam thành.

Nhưng bây giờ, hắn muốn trưng cầu Thẩm Lãng ý kiến.

"Nhạc phụ đại nhân bỏ mặc là được." Thẩm Lãng nói: "Lần này Nam Âu quốc chiến, hoàn toàn là Thái tử nhất hệ tại chủ đạo, chúng ta không cần tiếp cận cái này náo nhiệt."

Kim Trác Hầu tước nói: "Lãng nhi, ngươi cảm thấy một trận chiến này sẽ thua?"

Thẩm Lãng đi vào đại địa đồ trước mặt.

"Chúc thị gia tộc là một trận chiến này, đầu nhập vô số kể tiền tài, vật tư, còn có chính trị tài nguyên." Thẩm Lãng nói: "Nam Âu quốc chiến trường, tập kết mười lăm vạn đại quân, Thiên Nam thành phòng tuyến tập kết mười vạn đại quân, đại thủ bút!"

Xác thực đại thủ bút.

Sự tình phát triển đến cục diện này, đã vượt qua rất nhiều người ngoài tưởng tượng.

Trước đó Trương Xung cùng quốc quân nói qua, Nam Âu quốc chiến trường muốn tăng binh mười lăm vạn, mới có thể duy trì không mất.

Quốc quân lúc ấy nói không có khả năng có mười lăm vạn, coi như để Việt Quốc / tài chính triệt để thất bại cũng vô pháp tăng binh mười lăm vạn.

Bởi vì Thẩm Lãng trợ giúp, quốc quân trong tay quân phí trước nay chưa từng có giàu có.

Nhưng coi như thế, hắn hướng Nam Âu quốc chiến trường cũng chính là tăng binh mười vạn, trước tám vạn, sau hai vạn.

Về sau Thiên Nam thành phòng tuyến tạo dựng, thì hoàn toàn là Chúc thị gia tộc xuất lực.

Cái này mười vạn đại quân làm sao tới?

Một phần là Chúc thị gia tộc dùng tiền thuê tới lính đánh thuê.

Một phần khác liền là Chúc thị gia tộc tiêu hao chính trị tài nguyên, theo nửa cái Việt Quốc gạt ra.

Thẩm Lãng tới thời điểm liền đã nhìn thấy, trước Huyền Vũ thành đều muốn xuất binh một ngàn.

Huyền Vũ thành quân coi giữ, nhưng là chân chính hàng hai địa phương quân đội.

Không chỉ như thế, Chúc thị gia tộc còn lợi dụng mình chính trị uy vọng, hiệu triệu thiên hạ quý tộc xuất binh.

Đây đương nhiên là phải trả giá thật lớn.

Không chỉ là kim tiền đại giới, tương lai triều đình cùng địa phương bên trên chức quan mới là nỗ lực chân chính giá tiền.

Những quý tộc này phái ra mình tư quân, từ một loại ý nghĩa nào đó là đầu tư Thái tử.

Ai cũng biết, Nam Âu quốc một trận chiến này liên quan đến quốc vận, nếu như thắng, chính là bất thế công lao, ai cũng dao động không Thái tử vị trí.

Một khi tương lai Thái tử đăng cơ làm vua, vậy những này quý tộc đầu tư liền có thể gấp mười đều thu hồi lại.

Dựa vào tiêu hao tương lai chính trị tài nguyên, Chúc thị tại phương nam tập kết 25 vạn đại quân.

Nhiều như vậy ra cái này mười vạn đại quân quân phí từ đâu tới đây?

Đương nhiên lại là Ẩn Nguyên hội!

Ẩn Nguyên hội là có tiền, bọn hắn không nguyện ý cấp cho Ninh Nguyên Hiến, nhưng lại nguyện ý cấp cho Thái tử Ninh Dực.

25 vạn đối chiến Căng Quân mười vạn, hơn nữa còn là phòng thủ mới, còn có kiên thành nơi tay, thấy thế nào đều là thắng.

Thẩm Lãng nói: "Nếu như, Việt Quốc thủ vững không ra, không tham công, đánh bền bỉ tiêu hao chiến. Cái kia xác thực sẽ không thua, nhưng là Thái tử chờ không nổi, Chúc thị cũng chờ không kịp, bọn hắn cần không phải bất bại, mà là một trận đại thắng!"

Chính trị quyết định chiến tranh.

Điểm ấy thật sự là lại đối không có.

Hiện tại Thái tử nhất hệ đã cưỡi ngựa khó xuống.

Quốc quân trắng trợn cất cao Tam vương tử địa vị, như Thái tử không thể lập xuống trận này to lớn công huân, vậy hắn vị trí thật liền nguy hiểm.

Hiện thực bức bách hắn nhất định phải đoạt được một trận thắng lợi.

Nếu không tại thiên hạ mắt người bên trong, ngươi cũng xuất động 25 vạn đại quân, còn diệt không Căng Quân mười vạn dã man nhân quân đội, thật sự là vô năng!

"Hiện tại chiến cuộc điểm mấu chốt chỉ có một cái, Việt Quốc đại quân chỉ có thể thủ, không thể công!" Thẩm Lãng nói: "Ta lần này đi qua Căng Quân Đại Nam quốc, đã trải qua Nam Âu quốc, khoảng cách gần quan sát qua Căng Quân quân đội! Tổ chức của bọn hắn tính, tính kỷ luật xác thực không đủ, nhưng là cá nhân chiến đấu lực thật sự là viễn siêu Việt Quốc quân đội. Tại thành trì công thủ chiến, Căng Quân đại quân ăn thiệt thòi. Nhưng chỉ cần rời đi thành trì, tiến vào sơn dã rừng cây bên trong, tiến vào Đại

Nam quốc cảnh nội, cái kia. . . Việt Quốc quân đội liền xong!"

Kim Trác nói: "Nghiêm trọng đến thế sao? Việt Quốc thế nhưng là có ròng rã 25 vạn quân đội."

Thẩm Lãng nói: "Đến cái hoàn cảnh kia, quân đội nhiều cũng vô dụng, đâu đâu cũng có đại sơn, đâu đâu cũng có rừng rậm, đừng nói 25 vạn quân đội, coi như ba năm vạn đều không thi triển được. Mà lại một khi tiến vào rừng cây, đó chính là Căng Quân quân đội thiên hạ, bọn hắn như là sài lang hổ báo, như là rắn độc, Việt Quốc có bao nhiêu quân đội đưa qua đều là chết. Sa Man tộc võ sĩ sức chiến đấu thật rất mạnh, tại sơn dã rừng cây ở giữa như giẫm trên đất bằng, mà lại tiễn thuật kỳ cao."

Kim Trác nói: "Căng Quân biết rõ quân đội của mình công thành không được, vì sao còn muốn tới tiến đánh Nam Âu quốc ba thành đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Dẫn xà xuất động! Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo đều là lão tướng, khoảng thời gian này từ đầu đến cuối thủ vững không ra, như là xác rùa đen đồng dạng. Vì lẽ đó Căng Quân mười vạn đại quân liền đến công thành, đem mình cùng mười vạn đại quân xem như mồi nhử!"

Kim Trác nói: "Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo sẽ lên nên sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nếu như bọn hắn làm tuyệt đối chủ soái, sẽ không mắc lừa. Bởi vì hai người này đều dụng binh cẩn thận, thà rằng vô công, cũng không thể có qua. Nhưng nếu như Thái tử đi Nam Âu quốc chiến trường, cái kia hết thảy đều không giống. Chỉ cần dụ hoặc cũng đủ lớn, Việt Quốc đại quân nhất định sẽ dốc toàn bộ lực lượng, muốn triệt để diệt đi Căng Quân, diệt đi Đại Nam quốc, lập xuống bất thế công lao!"

"Cho đến lúc đó, chính là Việt Quốc đại quân tận thế."

Kim Trác trầm mặc một lúc lâu sau, nói: "Thẩm Lãng, cái kia ngươi có phải hay không có cần phải trước tấu chương cho bệ hạ?

Thẩm Lãng nói: "Muốn, đương nhiên muốn! Không chỉ vẻn vẹn ta muốn lên tấu chương, Ninh Chính điện hạ càng phải tại triều đình bên trong phát ra thanh âm của mình."

. . .

Hai ngày thời gian đi qua!

Mộc Lan vẫn chưa có tỉnh lại!

Lúc này, liền phảng phất một cái tuyệt thế ngủ mỹ nhân.

Nàng hiện tại nào chỉ là khỏe mạnh, quả thực tràn ngập bồng bột sinh mệnh lực.

Mặc dù nằm ở nơi đó, nhưng phảng phất lúc nào cũng có thể bật lên đến, cầm lấy loan đao lao ra chém giết.

Mà lại trên người mùi thơm quả thực so Tuyết Ẩn còn muốn nồng đậm.

Tuyết Ẩn đó là bởi vì trong cơ thể Phù Đồ Sơn cổ trùng, mới có đặc thù mùi thơm.

Mà Mộc Lan đây chính là đời thứ hai huyết mạch thuế biến người tự thân mùi thơm.

Thẩm Lãng nằm tại bên cạnh nàng.

Ta nhẫn, ta nhẫn, ta nhẫn. . .

Rốt cục, Thẩm Lãng không nhịn được.

Theo Mộc Lan mắt cá chân bắt đầu hôn, một mực đi lên.

Ai!

Nhà ta nương tử, hiện tại là tuyệt đối thiên hạ đệ nhất mỹ lệ đôi chân dài.

Đây không phải chân chơi năm, mà là chân chơi đời a.

Một lát sau, Thẩm Lãng càng thêm nhịn không được.

Nương tử còn tại trong mê ngủ, nếu như ta làm cái gì, có phải là có chút cầm thú a?

Thế nhưng là. . .

Bầu không khí đều đã đến nơi này.

Bỏ dở nửa chừng chung quy là không tốt đi.

Lại nói chúng ta là vợ chồng hợp pháp a.

Thân mật rất bình thường a!

Dùng mười giây đồng hồ thuyết phục chính mình.

Thẩm Lãng hôn lên Mộc Lan miệng nhỏ.

Mộc Lan bảo bối, ngươi tuyệt đối không nên trách ta a.

Đều tại ngươi quá mức mê người, đến mức phu quân không phải người.

. . .

Mười phút sau!

Thẩm Lãng đại bại!

Lại một lần nữa hoài nghi nhân sinh.

Tại sao có thể như vậy a?

Ta rõ ràng đã trở nên rất lợi hại a.

Đi qua ta cùng Mộc Lan hoàn toàn lực lượng ngang nhau.

Hiện tại Mộc Lan nằm ở nơi đó ngủ say, ta. . . Ta đều bị bại thảm như vậy?

Loại kia nàng tỉnh lại, ta. . . Ta chẳng phải là binh bại như núi đổ?

Nam nhân ta tôn nghiêm a.

Ta đã nói rồi.

Thuế biến không phải chuyện gì tốt.

Đều do cái kia thượng cổ tẩy tủy tinh.

"Phu quân, ăn cơm. . ."

Băng nhi đi tới, nhìn thấy trước mắt một màn này, có chút không dám tin.

Nhà ta phu quân như thế gia súc sao?

Như thế không kịp chờ đợi sao?

Bất quá, tỷ tỷ còn tại ngủ say, phu quân ngươi vì sao không tìm đến ta a?

Nhân gia khoảng thời gian này đối ngươi mong nhớ ngày đêm, quả thực đều muốn điên dại.

"Ta cái gì cũng không có trông thấy, ta một hồi một lần nữa cho cô gia nấu cơm. . ." Băng nhi nhanh chóng lui ra ngoài.

Một lát sau, nàng thò vào tới khuôn mặt nhỏ nhắn, thấp giọng nói: "Phu quân, ngươi muốn ta cùng một chỗ sao?"

A?

Thế giới này quả nhiên không có lấy sai ngoại hiệu.

Đặt ở trước đó Thẩm Lãng rất động tâm, nhưng bây giờ. . . Hắn ngay tại hoài nghi nhân sinh.

Mình mất mặt một mặt, không thể để Băng nhi biết.

"Ngươi đi ăn cơm đi!"

"Úc!" Băng nhi hậm hực đi.

Nàng đối với mình tiền đồ cảm giác được không ổn.

Cho nên nàng thích tại quốc đô, mặc dù có Ninh Diễm tại, nhưng dù sao hai người thay phiên còn có nước uống.

Chỉ cần vừa về tới nhà, phu quân bảo trì mỗi ngày đều ỷ lại tiểu thư gian phòng bên trong.

Hiện tại càng không được, tiểu thư trở nên càng đẹp, dáng người trở nên càng thêm ma quỷ.

Nhìn xem, nàng còn đang ngủ say, phu quân liền đã cầm thú đại tác.

Đợi đến nàng tỉnh lại, cái này còn được a.

Về sau phu quân có lẽ liền sẽ không tới phòng ta, trong mười ngày có thể đến phiên một ngày đều xem như không tầm thường.

Ta liền biết, ta liền biết!

Băng nhi nhịn không được từ ai tự oán.

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng tìm cho mình một trăm cái lý do.

Ta khẳng định là quá kích động.

Khoảng thời gian này quá mệt mỏi, một tháng bôn ba hơn một vạn dặm a.

Làm bằng sắt thân thể cũng chống đỡ không nổi a, mà lại kinh lịch dạng này đại hỉ đại bi, vì lẽ đó thể chất thay đổi rất nhanh cũng là nên.

Cái này rất bình thường không phải sao?

Một lần nữa, một lần nữa.

Ta Thẩm Lãng tuyệt đối là ngưu bức.

. . .

Sáu phút sau!

Thẩm Lãng tuyệt vọng!

Ta xong, triệt để xong.

Cái gì thượng cổ tẩy tủy tinh, rác rưởi, rác rưởi!

Thẩm Lãng ghé vào Mộc Lan Thẩm Lãng, khóc không ra nước mắt.

Cái này về sau phải làm gì đâu?

Bất quá bây giờ tranh thủ thời gian thu thập gây án hiện trường.

Sau đó liền xem như sự tình gì đều không có phát sinh.

Tiểu Băng miệng tốt phong, nàng sẽ không nói ra đi.

Ta Thẩm Lãng thanh danh không thể xấu, ta không thể để cho người biết ta vậy mà làm ra như thế cầm thú sự tình.

Đợi đến nương tử sau khi tỉnh lại, cam đoan cái gì cũng không biết.

Ta Thẩm Lãng vẫn là một cái si tình quân tử, hình tượng không thể phá hư.

Thẩm Lãng liền muốn ngồi dậy là Mộc Lan tắm rửa.

Mà vừa lúc này.

Mộc Lan mở to mắt, cùng Thẩm Lãng hai mặt nhìn nhau.

Ta. . . Ta. . . Trời ạ!

Nương tử ngươi sớm không tỉnh, muộn không tỉnh, hết lần này tới lần khác lúc này tỉnh lại?

Thượng thiên ngươi đây là chơi ta sao?

Bất quá, Mộc Lan ánh mắt này có chút không đúng a?

Lão thiên gia.

Ngươi sẽ không phải là muốn trình diễn mới ra nhân vật nữ chính mất trí nhớ cẩu huyết tiết mục a?

Tuyệt đối không nên a!

Như thế ta sẽ bị đánh chết.

Hiện tại Mộc Lan đại khái nửa cái ngón tay đều có thể đem ta nghiền chết.

"Bảo bối, cái này. . . Đây là mấy a?" Thẩm Lãng duỗi ra ba ngón tay.

Mộc Lan vẫn như cũ mở to hai mắt nhìn qua Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng tê cả da đầu.

"Bảo bối, ngươi biết ta là ai sao? Ta là trượng phu ngươi, ta. . . Ta chuyện làm bây giờ là hợp pháp, ngươi tuyệt đối đừng đánh chết ta."

Mộc Lan vẫn không có nói chuyện.

Thẩm Lãng phía sau lưng phát lạnh.

"Bảo bối, ngươi, ngươi biết chính ngươi là ai chăng? Ngươi biết nơi này là nơi nào sao?"

Mộc Lan vẫn không có phản ứng.

Thẩm Lãng lạnh cả người.

Xong, xong!

Thật trình diễn mất trí nhớ cẩu huyết vở kịch?

Ta có phải hay không cần lập tức chạy trốn a?

Chậm một giây sẽ chết.

Lập tức Thẩm Lãng không kịp mặc quần áo váy, trực tiếp bứt ra rời đi, nhanh chóng lao nhanh, bỏ trốn mất dạng.

"Sưu!"

Mộc Lan thân thể mềm mại tựa như tia chớp.

Thuấn gian di động mười mấy mét, trực tiếp cản trước mặt Thẩm Lãng.

"Bảo bối tha mạng, ta sai, ta thật sai, ta không nên thừa dịp ngươi ngủ thời điểm. . ."

Mà xuống một giây đồng hồ.

Thẩm Lãng trực tiếp bị đè xuống đất.

Mộc Lan hôn lên tới.

"Phu quân, phu quân, chúng ta lại sinh một đứa bé đi!"

"Phu quân, ta cảm giác thật là lạ, phi thường kỳ quái!"

"Phu quân, ta giống như thức tỉnh một loại phi thường năng lực đặc thù."

Chương 347: Mộc Lan Siêu Năng Lực! Đại Quyết Chiến Bộc Phát!

"Nương tử, ta, ta thật không được."

"Nương tử, bằng không hôm nay ngươi thả qua ta, ban đêm lại nói, ban đêm lại nói. . ."

"Chúng ta có nhất cái Thẩm Dã tiểu phôi đản đã đủ đáng ghét, liền không sinh đi, không sinh đi. . ."

Thẩm Lãng đủ kiểu cầu xin tha thứ, rốt cục xem như trốn qua đi.

Bằng không từ nay về sau, ta đi theo mập trạch cùng một chỗ chạy bộ làm sâu ngồi xổm?

Cũng không biết hiện tại bắt đầu luyện còn đến hay không được đến a?

Lão sư, ngươi đi được vội vã như vậy làm gì a?

Ta còn có một vấn đề không có hỏi, các ngươi Phù Đồ Sơn có hay không tu luyện trong phòng bí thuật thượng cổ bí tịch a?

Đan dược có hay không a? Ăn hết về sau, trực tiếp lấy một địch trăm nữ nhi bất bại siêu cấp đan hoàn có hay không?

Mộc Lan đi tắm, Thẩm Lãng cũng đi cùng!

Nửa giờ sau!

Thẩm Lãng vẫn không thể nào đào thoát.

Mộc Lan thực sự là quá quấn quýt si mê.

Mà lại lần này Thẩm Lãng biểu hiện rất không tệ.

Lập tức dương dương đắc ý.

Xem ra ta bản sự là có, liền là một số thời khắc phát huy được không quá ổn định.

Mộc Lan mới sẽ không nói cho hắn biết, làm trọng chấn hắn lòng tin, nàng đến cỡ nào vất vả, nhất định phải nắm giữ tốt tuyệt đối tiết tấu, không thể có mảy may sai sót.

Nếu không, nàng tên cặn bã này phu quân liền muốn băng.

Đương nhiên, lần này là thật không thể trách Thẩm Lãng.

Mộc Lan thuế biến quá lợi hại, căn bản cũng không phải là chỉ là yếu cặn bã Thẩm Lãng có thể chống cự.

Thẩm Lãng cũng chính là tại Tiểu Băng trước mặt chống đỡ một chút uy phong.

. . .

Thẩm Lãng nằm lỳ ở trên giường kêu rên.

Mộc Lan ngay tại đấm bóp cho hắn sau lưng.

"Cô gia, ngươi đến cùng còn ra không ra ăn cơm a?" Băng nhi ở bên ngoài hô.

Nhà mình nam nhân bản sự nàng rất rõ ràng, qua hơn một canh giờ tới gọi hắn, đã hoàn toàn là cho hắn mặt mũi.

Kết quả vừa tiến đến, Băng nhi phát hiện Mộc Lan tỉnh.

"Tiểu thư, ngươi tỉnh?"

Sau đó, nàng liền muốn chạy vội ra ngoài.

"Băng nhi, ngươi chậm một chút đi ra ngoài hô, ta còn muốn cùng phu quân một mình một hồi." Mộc Lan nói.

Lời này liền có chút không có lương tâm.

Bất quá, nếu như Băng nhi ra ngoài nhất hô, cam đoan trong phòng này nháy mắt tràn vào tới mấy chục người nhìn Mộc Lan.

Đối với mọi người yêu mến, Mộc Lan đương nhiên rất cảm động.

Nhưng nàng liền là muốn cùng phu quân một mình cùng một chỗ, nhất phút cũng không muốn tách ra, cũng không muốn bị ảnh hưởng!

Hận không thể toàn bộ thế giới cũng chỉ có hai người bọn họ.

"Tốt, ta biết, tiểu thư cao lớn hai tấc, ta thừa dịp mấy ngày nay, đem ngươi quần áo sửa đổi một chút, ta cái này đi lấy tới." Băng nhi nói: "Đúng, muốn hay không đem Thẩm Dã tiểu bảo bảo ôm tới?"

"Không muốn!"

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan trăm miệng một lời.

Ai!

Đáng thương tiểu bảo bảo, ba ba mụ mụ chỉ lo mình ân ái, cũng mặc kệ ngươi.

Một lát sau!

Băng nhi đem đổi tốt quần áo đưa tới.

Đầu tiên là bó sát người da rắn chiến giả.

Nàng đương nhiên biết cặn bã phu quân yêu thích, liền tham món lợi nhỏ tỷ mặc áo bó sát người.

Quả nhiên, Mộc Lan mặc vào về sau, Thẩm Lãng trợn cả mắt lên.

Vóc người này!

Quả thực có chút không phải nhân loại a.

Thật giống như là trong trò chơi những cái kia siêu đẹp tinh linh tộc, hơn nữa còn là chiến đấu nữ tinh linh.

Cái này hai đầu siêu cấp đôi chân dài, thật sự là kinh tâm động phách a.

Hiện đại Địa Cầu những nữ minh tinh kia là bên trên kính đẹp mắt, từng cái gầy đến như là cán đồng dạng. Hai cái đùi ngược lại là hiển dài, nhưng chân hình không tốt đẹp gì nhìn.

Mà bây giờ Mộc Lan hai cái đùi.

Chân hình hoàn mỹ!

Siêu cấp dài, mà lại tròn trịa mạnh mẽ, tràn ngập tuyệt đối lực lượng mỹ cảm.

Đây mới là tuyệt mỹ siêu cấp chân, gợi cảm bạo rạp.

"Ngực có chút gấp, mông nơi này cũng có chút gấp, thắt lưng nơi này có chút lỏng."

Lời này mới ra, Băng nhi cơ hồ muốn đố kỵ được thổ huyết.

Tiểu thư dáng người vốn là đã cực kỳ tốt, hiện tại càng là nóng nảy được không phải nhân loại bình thường đồng dạng.

Thon dài mà đường cong lồi lõm cực hạn.

Quả thực để người tự ti.

Giống chúng ta loại này 90 phân mỹ nữ có phải là không cần sống?

Băng nhi ai oán xem Thẩm Lãng một chút.

Phu quân về sau đại khái là sẽ không tiến phòng ta a?

Băng nhi thật sự là lo ngại.

Thẩm Lãng không tiến phòng của hắn, lại thế nào lộ ra hắn lợi hại đâu?

Ha ha ha ha, ô ô ô ô!

. . .

Rốt cục hai người hôn mật đủ.

Mộc Lan mới xuất hiện tại tất cả mọi người trước mặt.

Toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ lại một lần nữa sung sướng được như là ăn tết.

Tất cả mọi người vây quanh Mộc Lan, tấm tắc lấy làm kỳ lạ, không dám tin.

An nghỉ một lần, vậy mà trở nên đẹp như vậy?

Hiện tại toàn bộ Việt Quốc còn có so Mộc Lan càng đẹp nữ nhân sao? Hẳn không có đi!

Kim Hối nàng dâu Trịnh Hồng Tuyến nói: "Dù sao ta về sau là sẽ không đứng tại Mộc Lan bên người, đem ta tôn lên cùng vịt con xấu xí đồng dạng."

Vịt con xấu xí cố sự, là Băng nhi nói cho Thẩm Mật tiểu bảo bảo ngừng, Trịnh Hồng Tuyến thuận tiện nghe được.

Kim Hối tại bên cạnh vội vàng nói: "Trong lòng ta, nương tử ngươi mới là đẹp nhất, độc nhất vô nhị."

Liếm chó!

Trịnh Hồng Tuyến nghiêm túc nói: "Kim Hối, ngươi không cần không có chút nào ranh giới cuối cùng, muốn thực sự cầu thị."

Kim Hối nói: "Nương tử kia ngươi là thứ hai đẹp."

Trịnh Hồng Tuyến lông mày dựng lên, lạnh nhạt nói: "Xem ra ngươi là ghét bỏ ta?"

Xong, xong!

Liếm chó quả nhiên không có kết cục tốt a!

Tô Bội Bội từ trên xuống dưới nhìn Mộc Lan một hồi lâu, chậc chậc nói: "Mộc Lan ngươi vẫn là của ta nữ nhi sao? Nữ nhi của ta nào có đẹp như vậy a, ngươi nhiều lắm là xem như ta một nửa nữ nhi, còn lại một nửa khác là Lãng nhi đưa cho ngươi."

"Chậc chậc chậc, cái này làn da, thật giống ngọc đồng dạng."

"Chậc chậc, cái này mông đường cong liền Lãng nhi bút vẽ cũng họa (vẽ) không ra, quả thực hâm mộ chết người."

Nói đến một nửa, Tô Bội Bội tranh thủ thời gian ngậm miệng không nói.

Dù sao Thẩm Lãng ở đây, làm trưởng bối nói lời này không thích hợp.

Qua một hồi lâu, Tô Bội Bội hướng phía Thẩm Lãng nói: "Lãng nhi, ngươi kia cái gì tẩy tủy tinh còn có phần thứ hai sao?"

Thật không có.

Cho dù có nhạc mẫu đại nhân ngươi cũng không thể dùng a.

Cái kia cũng không phải mỹ dung sản phẩm.

. . .

"Bảo bối, chuẩn bị, chạy!"

Thẩm Lãng nhất hô.

Mộc Lan ma quỷ thân thể mềm mại lập tức bắn ra, cái kia hai đầu siêu cấp đôi chân dài lao nhanh.

Tốc độ này. . . Quả thực!

Trăm mét 6 giây?

Hai trăm mét 12 giây?

Ba trăm mét 19 giây?

Một ngàn mét 63 giây?

Hai ngàn mét 127 giây?

Thẩm Lãng hoàn toàn ngốc!

Cái này, cái này. . . Nương tử của ta vẫn là nhân loại bình thường sao?

Thế giới này xác thực có khinh công loại vật này tồn tại.

Nhưng khinh công cũng không phải là nói trực tiếp so ô tô còn nhanh hơn.

Không có chuyện này.

Đây càng phần lớn là một loại sức chịu đựng, thời gian dài chạy nhanh.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu, võ công siêu cấp mạnh.

Nhưng là hắn tốc độ chạy chưa hẳn so đại ngốc nhanh.

Cừu Yêu Nhi là Thẩm Lãng gặp qua nhanh nhất người, hắn cái kia tốc độ, tuyệt đối không giống như là nhân loại.

Đại ngốc nháy mắt tốc độ không tính nhanh, nhưng là hắn có thể kiên trì mấy canh giờ tại cao nhất tốc độ chạy.

Mộc Lan bảo bối tốc độ có bao nhanh?

Cùng Kiếm Vương Lý Thiên Thu không sai biệt lắm.

Thế nhưng là Kiếm Vương hoàn toàn dựa vào chính là nội lực cùng khinh công.

Mộc Lan hoàn toàn dựa vào chính là thân thể lực bộc phát.

Không chỉ vẻn vẹn tốc độ chạy nhanh.

Mà lại phản ứng của nàng năng lực, còn có nhanh nhẹn độ, cũng có to lớn tăng lên.

Kinh người nhất là bật lên lực.

"Bảo bối, đi ngươi!"

Theo Thẩm Lãng một tiếng hô to.

Mộc Lan vậy mà trực tiếp nhảy lên gần cao năm mét nóc phòng.

Không có bất kỳ cái gì mượn lực, trực tiếp nhảy lên đi.

Cái này. . . Cái này quá nghịch thiên.

Thế giới này người võ công rất cao, cũng có khinh công.

Nhưng trước đó Bàn Nhược đại tông sư, còn có Tô Nan, muốn xông lên Bạch Dạ quận thành tường thành, cũng là cần mượn lực leo lên, căn bản không có khả năng trực tiếp nhảy lên đi.

Thế giới này người không biết bay.

Mộc Lan cũng không biết bay!

Nàng hoàn toàn là dựa vào thân thể kinh người lực đàn hồi nhảy lên đi.

Điểm này ngay cả tông sư cường giả cũng làm không được a.

Nội lực mạnh hơn, cũng không thể để thân thể có được kinh người như thế lực đàn hồi.

Đây chính là trực tiếp trên thân thể bật hack.

Thượng cổ nhân loại mạnh như vậy sao?

Ngay sau đó!

Mộc Lan xuất ra loan đao của mình, bắt đầu thi triển đao pháp.

Nhanh!

Siêu cấp nhanh!

Đồng dạng đao pháp, lực sát thương so trước đó cường đại rất nhiều.

Sau đó kiểm tra lực lượng tăng lên!

Có tăng lên!

Nhưng tăng lên biên độ không phải phi thường lớn.

Thẩm Lãng minh bạch!

Cái này tẩy tủy tinh tăng cường rất nhiều Mộc Lan thể chất, khiến cho thân thể nàng lực đàn hồi, tốc độ, nhanh nhẹn đạt được siêu cường tăng lên.

Không tính nội lực, thân thể của nàng tố chất đã vượt xa thế giới này tuyệt đại bộ phận nhân loại.

Nhưng là lực lượng tăng lên, nội lực có nhất định tăng lên, nhưng cũng bình thường.

Nhưng là cá nhân chiến đấu lực bên trên, so với trước đó đâu chỉ tăng lên mấy lần?

Mà lại không gần bên trong lực võ đạo là rất kinh người, có được kinh người lực bền bỉ.

Có thể một mực chiến đấu tiếp.

Mà gần bên trong lực cao thủ, bắt đầu mãnh như hổ.

Một khi nội lực hao hết, nháy mắt thay đổi thái kê.

Vừa mới thuế biến Mộc Lan, vô cùng hưng phấn, phảng phất đạt được nhất cái món đồ chơi mới hài tử.

Một cái tay kẹp lấy Thẩm Lãng, khắp nơi lao nhanh,

Dễ như trở bàn tay leo lên Hầu tước phủ bên trong bất luận cái gì một tòa tối cao kiến trúc.

Dễ như trở bàn tay leo lên tường thành, dễ như trở bàn tay trên mặt đất đằng sau cái kia nhất tòa núi cao.

Dọc theo vách núi cheo leo leo đi lên.

Huyền Vũ Hầu tước phủ đằng sau ngọn núi này rất cao, còn đem hơn hai ngàn mét, mà lại toàn bộ đều là vách núi, cho tới bây giờ cũng không có người đi lên qua.

Xuất hiện trên Mộc Lan đi, hơn nữa còn đem Thẩm Lãng mang lên đi.

Hai người rúc vào nơi đó xem mặt trời lặn.

Tại độ cao này, thậm chí có thể nhìn thấy bờ biển.

Nhìn xem mặt trời theo trên mặt biển hạ xuống, toàn bộ thế giới thật sự phảng phất chỉ có các nàng hai người, thật sự là thật là lãng mạn.

Mộc Lan trong lòng thật là cao hứng.

Nàng rốt cục cường đại, nàng rốt cục có thể bảo hộ phu quân.

Nhưng là còn chưa đủ.

Cái này vẻn vẹn chỉ là vừa bắt đầu mà thôi.

"Cặn bã, ngươi nói lên cổ nhân loại tựa như là ta như vậy sao?" Mộc Lan mật tiếng nói.

Tên cặn bã này nàng kêu kiều dính vô cùng, làm hại Thẩm Lãng ngo ngoe muốn động.

Hừ hừ, nếu không phải hôm nay tiêu hao quá độ, ta ngay tại trên đỉnh núi này xử lý ngươi.

Bất quá, Mộc Lan si mê ánh mắt hướng nhìn đến thời điểm.

Lãng gia trực tiếp co lại.

Nương tử không được, ta. . . Ta hôm nay thật không được, ta tối thiểu cần nghỉ dưỡng đến ngày mai.

"Mặc kệ từ lúc nào, nương tử của ta đều là độc nhất vô nhị." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan hôn lên Thẩm Lãng bờ môi.

"Cặn bã, ngươi là thế giới này nhất không tầm thường người, ngươi là ta mặt trời!" Mộc Lan chân thành nói.

Đúng, ta chính là ngươi mặt trời.

Tại Mộc Lan trong lòng, xác thực sùng bái phu quân của nàng.

Nhất là lần này nàng an nghỉ.

Phu quân vì hắn một tháng bôn ba hơn một vạn dặm, đi Phù Đồ Sơn, xuyên qua mấy cái quốc gia, cuối cùng còn đi Nam Hải kiếm phái phụ cận thượng cổ di tích.

Cực kỳ mấu chốt chính là, rõ ràng là hắn mở ra thượng cổ di tích, nhưng hắn lại ngay cả tiến vào nhìn một chút suy nghĩ cũng không có.

Thượng cổ di tích a, đối với bất kỳ người nào tới nói cũng có hay không lấy sánh ngang lực hấp dẫn, nhưng Thẩm Lãng không động tâm chút nào.

Bởi vì hắn muốn bắt lấy tẩy tủy tinh trở lại cứu nàng.

Đây đều là Ngô Đồ Tử lão sư nói với nàng.

Lúc ấy Mộc Lan mặc dù ngủ say, nhưng đã có thể nghe được, có thể cảm nhận được.

Đương nhiên. . .

Ngô Đồ Tử lão sư, có chút nàng tự động loại bỏ.

Tỉ như ngươi phu quân là đồ cặn bã, ta là lão sư của nàng, hắn còn muốn khinh nhờn ta.

Lại tỉ như, Kim Mộc Lan từ khi trị cho ngươi tốt về sau, ngươi phu quân đại khái mười chín lần nhìn lén lồng ngực của ta.

Ân sư thật sự là oan uổng người.

Liền ngươi cái kia một đôi A, ta coi như nhìn lén cũng cái gì cũng không nhìn thấy a.

Cuối cùng Ngô Đồ Tử lão sư kết thúc một câu.

Ngươi phu quân liền xem như một kẻ cặn bã, nhưng cũng là nhất cái yêu ngươi nhất cặn bã, hoàn toàn thuộc về ngươi cặn bã.

. . .

"Phu quân, ta không phải nói qua, ta thức tỉnh nhất cái năng lực mới sao?"

Thẩm Lãng giật mình, thận trọng nói: "Nương tử, ta đã biết ngươi cái kia năng lực mới lợi hại, uy lực vô tận. Nhưng là phu quân ta hôm nay thật không được, làm bằng sắt thân thể cũng chịu à không."

Mộc Lan nhất giận.

Cái gì cùng cái gì a?

Tốt a, cái kia cũng tính nhất cái siêu năng lực.

Thế nhưng là, nhân gia còn có nhất cái siêu năng lực.

"Không phải cái kia siêu năng lực, là một cái khác siêu năng lực."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Ở trong đầu của hắn lập tức vang lên Marvel trong phim ảnh những cái kia siêu anh hùng.

Siêu năng lực?

Là giáo sư X loại kia, có thể tiến vào người khác đại não?

Vẫn là Magneto có thể khống chế tất cả từ lực? Lại hoặc là Hulk bộc phát?

Mộc Lan bảo bối, ta, ta không phải cố ý muốn xanh ngươi a, thân thể vượt quá giới hạn không tính vượt quá giới hạn.

"Ta có thể cảm thụ toàn bộ thế giới." Mộc Lan nói.

Ách!

Cái này, ta đây cũng có thể a.

Mộc Lan nói: "Ta không biết nên như thế nào hình dung? Nhưng là ta phảng phất có thể cảm nhận được cây cối trưởng thành, có thể cảm nhận được đại địa nói nhỏ, có thể cảm giác được sông núi gào thét, có thể cảm nhận được hải dương gào thét."

Thẩm Lãng lập tức tinh thần chấn động.

Cái này nhìn qua không giống như là siêu năng lực.

Nhưng. . . Thực ra rất tính toán.

"Sau ba canh giờ, muốn mưa." Mộc Lan nói: "Ta thậm chí có thể cảm giác được không trung, hơi nước tại ngưng tụ."

Thẩm Lãng ngẩng đầu nhìn lên.

Trăng sáng sao thưa, trời quang mây tạnh, chỗ nào giống như là muốn trời mưa dáng vẻ a?

Mộc Lan lại nói: "Ta phảng phất có thể cảm giác được, hai ngày sau đó, đông bộ trên mặt biển sẽ có một trận gió lốc, bởi vì bọn chúng đã bắt đầu ấp ủ."

Lúc này đã là tháng mười a, sắp bắt đầu mùa đông, bão thời tiết đã cực kỳ bé nhỏ.

"Vậy chúng ta trông mong mà đối đãi."

Sau đó, Thẩm Lãng lẳng lặng nằm tại Mộc Lan trên đùi, một lần lại một lần chơi lấy nàng bờ eo thon.

Quả nhiên, sau hai canh giờ!

Trên trời đốm nhỏ cùng mặt trăng không gặp, bị mây đen che khuất.

Thật muốn mưa.

Mộc Lan mang theo Thẩm Lãng xuống núi, trở lại Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong.

Mới vừa tiến vào sân nhỏ, liền nghe được Thẩm Dã tiểu bảo bảo tiếng khóc.

Tiểu bảo bảo tốt ủy khuất.

Mụ mụ tỉnh lại về sau, hắn cũng chỉ nhìn hai mắt, sau đó nàng vậy mà cùng ba ba đi ra ngoài chơi, đem bảo bảo ném ở trong nhà.

Mộc Lan đem tiểu bảo bảo nhận lấy.

Thẩm Dã tiểu bảo bảo tiếng khóc, nháy mắt đình chỉ, sau đó hướng Mộc Lan trên ngực tiếp cận.

Nhi tử, ngươi nhất định thất vọng.

Mộc Lan thân thể thuế biến về sau, còn chưa kịp tuôn ra sữa cũng hoàn toàn biến mất không gặp.

Thẩm Lãng ôm Thẩm Mật bảo bảo, Mộc Lan ôm Thẩm Dã bảo bảo,

Hai người đứng ở cửa sổ trước, nhìn xem bên ngoài lốp bốp xuống lên mưa to.

Thật sự là thần tiên quyến lữ.

Hai ngày sau!

Đông bộ mặt biển nhấc lên gió lốc.

Thẩm Lãng nhìn mà than thở!

Mộc Lan cái này siêu năng lực quả thực quá chuẩn!

So trung ương đài khí tượng còn muốn chuẩn.

Đây cũng là thượng cổ nhân loại năng lực đặc thù?

Bọn hắn có thể cảm giác thế giới này biến ảo.

Lại hoặc là bản này liền là nhân loại năng lực, chỉ bất quá dần dần biến mất.

Thượng cổ tẩy tủy tinh đem Mộc Lan năng lực này kích phát ra tới?

Dù sao Mộc Lan trong ngực mang thai thời điểm, liền đã cho thấy cái này mánh khóe.

Thẩm Lãng khoảng cách còn có mười mấy mét, mới vừa tiến vào sân nhỏ, nàng liền có thể cảm nhận được, mà lại nói phu quân đến, lúc ấy mọi người còn kinh diễm không thôi, nói Mộc Lan cùng Thẩm Lãng tình cảm sâu, tâm hữu linh tê.

Đối với Mộc Lan cái này siêu năng lực, Thẩm Lãng triển khai vô hạn liên tưởng!

Tỉ như địa chấn, tỉ như núi lửa phun trào, tỉ như biển gầm?

Đây đều là từ báo hiệu, đều là từ năng lượng tích súc, cái kia Mộc Lan có thể hay không sớm cảm ứng được đâu?

. . .

Thẩm Lãng trong nhà trải qua giống như thần tiên thời gian.

Ninh Chính tại quốc đô trải qua Địa Ngục đồng dạng thời gian.

Cả người hắn gầy hai mươi mấy cân trở lên, bây giờ đã chỉ có một trăm cân tả hữu.

Mỗi ngày giấc ngủ thời gian ba giờ, đều là một loại xa xỉ.

Hắn đảm nhiệm Thiên Việt Đô đốc đã nhanh muốn một năm.

Bây giờ tất cả chính vụ, đã thuận buồm xuôi gió.

Thậm chí, hắn làm sự tình đã hoàn toàn vượt qua nhất cái Thiên Việt Đô đốc phạm trù.

Hiện tại quần thần đối với hắn lại có một cái khác ấn tượng.

Lão Hoàng Ngưu, oan ức hiệp.

Cẩn trọng, cần cù chăm chỉ, chịu mệt nhọc.

Mà lại cõng tận thiên hạ oan ức, quốc quân nồi hắn muốn cõng, quần thần nồi hắn cũng phải cõng, Thái tử nồi, Tam vương tử nồi hắn hết thảy đều muốn cõng.

Nhưng là. . .

Tất cả mọi chuyện vậy mà đều để hắn làm được!

Lúc đầu xa hoa truỵ lạc, ồn ào náo động phồn hoa quốc đô, gắng gượng để hắn biến thành nhất tòa lạnh lẽo thành thị.

Cấm đi lại ban đêm, nhân khẩu đình chỉ lưu động, lương thực phân phối chế độ, thời gian chiến tranh giá hàng, thời gian chiến tranh nghĩa vụ lao dịch, thời gian chiến tranh thuế má trưng thu vân vân vân vân.

Tất cả mọi chuyện đều để hắn làm được.

Hết thảy đều vì chiến tranh nhường đường.

Sớm là chiến tranh góp nhặt quốc lực, miễn cho đến lúc đó trở tay không kịp.

Toàn bộ quốc đô khu quản hạt, trở thành nhất cái thời gian chiến tranh máy móc.

Phảng phất cái kia tản mạn xa hoa lãng phí thành phố lớn không gặp, thay vào đó là nhất cái khắc nghiệt lãnh khốc chiến tranh chi thành.

Cứ việc mọi người vẫn như cũ giễu cợt Ninh Chính ngốc, đắc tội khắp thiên hạ, tiện nghi Thái tử cùng Tam vương tử.

Trời sinh mặt đen, thích hợp nhất cõng hắc oa.

Nhưng là ở sâu trong nội tâm, đối với hắn năng lực cũng đã tán đồng.

Ninh Chính người này, lãnh khốc cương chính, bản sự vẫn phải có.

Nhưng là tại Ninh Chính nền chính trị hà khắc phía dưới.

Toàn bộ quốc đô cũng cơ hồ tình trạng kiệt sức.

Tại mọi thời khắc cũng ở vào căng cứng bên trong.

Tất cả mọi người đối phương nam trông mong mà đối đãi.

Nhanh khai chiến đi!

Nếu không chúng ta thật chịu không.

Khoảng cách Nam Cung Ngạo đại quân tiến vào Nam Âu quốc đã mấy tháng đi qua.

Tất cả mọi người đối đại chiến cảm xúc theo sợ hãi biến thành lạnh nhạt, đến bây giờ đã tràn ngập chờ mong.

Tranh thủ thời gian có kết quả.

Nếu không loại này cháy bỏng thật muốn để người sụp đổ.

Tranh thủ thời gian khai chiến đi!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến, Việt Quốc quần thần, Việt Quốc vạn dân, thậm chí toàn bộ phía đông thế giới, cũng trừng to mắt.

Liền đợi đến cái kia một tiếng nổ vang.

Đánh đi!

Chúng ta đã chờ đợi quá lâu, đã chuẩn bị đầy đủ lâu.

Việt Quốc cỗ máy chiến tranh triệt để vận chuyển lại, đã tiến vào không đánh không được cục diện.

. . .

Ngày mười chín tháng mười!

Căng Quân mười vạn đại quân, chính thức binh lâm dưới thành!

Đem nam âu đô thành vây quanh được chật như nêm cối!

Lúc này Việt Quốc mười lăm vạn đại quân tại Nam Âu quốc cảnh nội, trong đó mười vạn tại nam âu đô thành.

Quân coi giữ Thống soái tối cao chính là Chúc Lâm.

Ninh La công chúa trấn thủ tại Sa thành, đây là Nam Âu quốc thứ hai thành lớn.

Nam Cung Ngạo trấn thủ Nam Âu quốc thứ ba thành lớn, Lạc Diệp thành.

Ba tòa thành thị, hình thành sừng thú, lẫn nhau gấp rút tiếp viện. ,

Bình Nam đại tướng quân Chúc Lâm vẫn như cũ như thường lệ húp cháo.

Hắn tại Nam Âu quốc đã hai năm, thật sự là dốc hết tâm huyết, dốc hết toàn lực.

Hai năm trước hắn vẫn là anh tư bừng bừng phấn chấn, tóc đen đầy đầu.

Mà bây giờ tóc của hắn cơ hồ trắng hơn phân nửa, cơ hồ già mười tuổi.

Cái địa phương quỷ quái này quá chịu người.

May mắn, loại này dày vò phải kết thúc!

Đại quyết chiến rốt cục tới!

Cứ việc cùng trong tưởng tượng không giống.

Nguyên bản chó nhà có tang đồng dạng Căng Quân, vậy mà biến thành Đại Nam quốc quân, vậy mà suất lĩnh lấy mười vạn đại quân giết trở về.

Chúc Lâm gương mặt phảng phất không vui không buồn.

Nhưng nội tâm lại cảm xúc bành trướng.

Một trận chiến này, không chỉ là Việt Quốc vận mệnh chiến, càng là hắn Chúc thị gia tộc, cũng là hắn Chúc Lâm vận mệnh chiến.

Nếu như thắng!

Thái tử vị trí vững chắc như núi.

Mà hắn Chúc Lâm đem chen đi Tiết Triệt, tiến vào Xu Mật viện, thành tựu nhất cái võ tướng đỉnh phong.

Điều này đại biểu lấy Chúc thị gia tộc không chỉ vẻn vẹn chưởng khống Việt Quốc quan văn, cũng tại võ tướng trận doanh chiếm cứ một mảng lớn trận địa.

Thượng thiên phù hộ ta Chúc Lâm, lập xuống bất thế công lao!

Lúc này, bên ngoài vang lên kinh thiên tiếng trống trận!

"Đông đông đông đông!"

Chúc Lâm đại tướng quân không chút hoang mang, ăn xong trong tay chén này cháo.

Sau đó đứng dậy, giang hai cánh tay.

Người hầu vì hắn mặc vào áo giáp!

Đây là trên thế giới cấp cao nhất áo giáp, nhẹ nhàng mà kiên cố.

Xuất từ Thiên Nhai Hải Các.

Mặc hoàn tất về sau, Chúc Lâm cầm lấy đại kiếm, chậm rãi đi ra Nam Âu quốc chủ phủ.

Trở mình lên ngựa, sau lưng mấy trăm tên tinh nhuệ kỵ sĩ, chỉnh tề lên ngựa.

Nhanh chóng rong ruổi đến phía tây tường thành, đi đến trên tường thành!

Trừng con ngươi xem xét.

Bên ngoài vô biên vô hạn, đều là Căng Quân đại quân.

Binh qua một vạn, vô biên vô hạn. Binh đến mười vạn, triệt thiên liên địa.

Đó chính là Căng Quân sao?

Hai năm qua đi, phảng phất cũng không có cái gì biến hóa a?

Vẫn là như vậy nhã nhặn, chỉ là làn da thoáng đen một chút.

Mặc dù hắn đã trở thành Đại Nam quốc quân, trở thành Sa Man tộc chung chủ.

Nhưng trên thân không có mặc vương bào, thậm chí phảng phất trở thành Sa Man tộc tù trưởng đồng dạng, mặc trên người rất đơn giản, cánh tay cùng bả vai cũng lộ ở bên ngoài, trực tiếp thân thể trần truồng mặc áo giáp, đằng sau nhất tịch màu đen áo choàng.

Trên đỉnh đầu, mang theo kia là vương miện sao?

Thật sự là thô ráp a, phảng phất liền là phổ thông hắc thiết rèn đúc.

Còn có hắn mười vạn đại quân.

Đứng được cong vẹo.

Quân dung không có chút nào chỉnh tề.

Khí giới công thành đâu?

Máy ném đá đâu?

Cũng không có?

Cũng chỉ có xiêu xiêu vẹo vẹo thang công thành?

Đây quả thực là một chi nguyên thủy bộ lạc quân đội?

Nhưng Chúc Lâm nội tâm nhưng không có mảy may khinh thị cùng lười biếng.

Bởi vì, hắn theo những này Sa Man tộc võ sĩ nghiêm trọng nhìn ra tàn bạo, khát máu, duy chỉ có không có e ngại.

Cái này Nam Âu quốc đô thành, đã coi như là thành lớn, tường thành cao năm trượng, dày hai trượng.

Tại những này Sa Man tộc võ sĩ trước mặt, hẳn là quái vật khổng lồ.

Đối mặt loại này kiên thành, quả thực là tất cả quân đội ác mộng.

Ý vị này phải bỏ ra mấy lần đại giới, mới có thể tấn công xong tới!

Đại biểu cho vô số chảy máu cùng hi sinh.

Chúc Lâm đại tướng quân cùng Căng Quân liếc nhau.

Căng Quân rút ra đại kiếm.

"Công thành!"

Ra lệnh một tiếng!

Sa Man tộc đại quân như thủy triều hướng phía tường thành tuôn đi qua.

Ngao ngao kêu to, như là xuất lồng dã thú.

Nam Âu quốc đại quyết chiến, chính thức mở ra!

. . .

Nam Âu quốc đại chiến bộc phát!

Nam Âu quốc đại chiến bộc phát!

Theo mấy trăm danh truyền lệnh binh lao vụt mà ra.

Mấy ngày ngắn ngủi bên trong.

Tin tức này truyền khắp toàn bộ Việt Quốc.

Rốt cục khai chiến!

Toàn bộ Việt Quốc vạn dân bản năng dựng thẳng lên tất cả lông tơ, trợn to tất cả con mắt.

Cứ việc cách rất xa, nhưng tất cả mọi người vẫn là ngừng thở.

Ánh mắt phảng phất muốn vượt qua thiên sơn vạn thủy, nhìn ra xa chiến trường!

. . .

Rốt cục khai chiến!

Toàn bộ Thiên Nam thành phòng tuyến, tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

Mười vạn đại quân, toàn bộ vào chỗ!

Tất cả tướng lĩnh, toàn bộ giáp trụ mang theo, tùy thời chờ mệnh lệnh, chuẩn bị đi đến Nam Âu quốc chiến trường chi viện.

Quốc đô bên trong!

Tất cả mọi người nghe được khai chiến tin tức.

Thật dài buông lỏng một hơi.

Một tiếng này phích lịch rốt cục nện xuống tới.

Sau đó!

Liền là chờ đợi kết quả.

Bất kể như thế nào đều sẽ có kết quả.

Thái tử Ninh Dực, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ, tại mọi thời khắc căng thẳng tinh thần.

Một khi chiến cuộc sáng tỏ, thắng cục nắm chắc.

Thái tử Ninh Dực liền sẽ lập tức xuôi nam, ngồi Trấn Nam âu nước, chỉ huy toàn bộ chiến trường, thu hoạch trận này quốc vận chiến thành quả thắng lợi!

. . .

"Rốt cục khai chiến!"

Thẩm Lãng thu được tình báo về sau, thở dài một tiếng.

Hắn cùng Mộc Lan thần tiên thời gian kết thúc!

"Phu quân, ta muốn đi theo ngươi, ta không muốn rời đi bên cạnh ngươi!" Mộc Lan ý chí phi thường kiên quyết.

Thẩm Lãng gật gật đầu!

Ngày kế tiếp, hắn cùng Mộc Lan, còn có Lý Thiên Thu, đạp lên thuyền, tiến về Niết Bàn đảo!

. . .

Hai ngày về sau!

Thẩm Lãng lại một lần nữa tới gần Niết Bàn đảo.

Sau đó, nhìn thấy vô cùng kinh diễm một màn.

Phía trước to lớn trên vách đá.

Lít nha lít nhít đều là người!

Hơn ba ngàn tên thứ hai Niết Bàn quân, ngay tại tay không leo lên mấy trăm mét cao vách núi.

Cái này vách núi cỡ nào hiểm trở?

Cái này một ném xuống tới, cam đoan thịt nát xương tan a.

Mà lại, những này Niết Bàn quân vậy mà dùng dây thừng nối liền nhau.

Ý vị này một người ngã xuống khỏi đến, khả năng mấy chục người cùng một chỗ ngã xuống.

Đương nhiên, cũng có thể là một người ngã xuống, còn lại mấy chục người kéo hắn lại.

Kết quả, Thẩm Lãng nhìn tận mắt mỗi một người bọn hắn cũng bò lên đỉnh núi.

Không ai đến rơi xuống!

Tay không leo lên mấy trăm mét vách núi?

Cái này. . . Năng lực này thật sự là kinh người.

Đợi đến trên chiến trường, còn có cái gì địa hình có thể làm khó bọn hắn?

Căng Quân Sa Man tộc võ sĩ đã đủ ngưu bức, tại sơn dã rừng cây ở giữa như giẫm trên đất bằng.

Nhưng so với trước mắt chi này Niết Bàn quân, vẫn là kém xa tít tắp!

. . .

Sau hai canh giờ!

Hơn 3,800 tên thứ hai Niết Bàn quân, chỉnh tề đứng tại trên giáo trường.

"Đại tông sư, chi quân đội này thành sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Lan Đạo đại tông sư nhìn thấy Mộc Lan, không khỏi kinh ngạc, con mắt trợn đến lớn nhất.

"Làm sao?"

Lan Đạo đại tông sư nói: "Cái này, cái này phảng phất giống như là ta tại thượng cổ điển tịch trông được đến người!"

Quả nhiên như thế!

Đón lấy, Lan Đạo đại tông sư từ trên xuống dưới nhìn chằm chằm Mộc Lan nhìn, ánh mắt cuồng nhiệt.

Đương nhiên, hắn không phải đùa nghịch lưu manh.

Mộc Lan trong mắt hắn, liền là tôn nữ

Hắn là kinh diễm.

Thân thể này tố chất, quá mạnh!

Quả thực siêu việt thế giới này tuyệt đại bộ phận nhân loại.

Thẩm Lãng nói: "Đại tông sư, cái này thứ hai Niết Bàn quân thành sao?"

"Thành, chờ gió tới!" Lan Đạo đại tông sư vô cùng ngạo nghễ nói.

Hơn nửa canh giờ sau!

Gió đến, đại khái cấp ba tả hữu.

Không tính là gió lớn.

Nhưng đối với bắn tên tới nói, loại này sức gió đã là trí mạng.

Lan Đạo đại tông sư nói: "Lên!"

Ba ngàn tám trăm tên Niết Bàn quân, chỉnh tề giương cung cài tên.

Toàn bộ là hai thạch cường cung.

"Bắn, bắn, bắn!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Thứ hai Niết Bàn quân không ngừng phát xạ!

Lại trong gió, mưa tên không ngừng nổ bắn ra mà ra.

2 thạch cường cung uy lực quá lớn, có thể đem sức gió ảnh hưởng giảm bớt đến cực hạn!

Nhưng bọn hắn bắn không phải bia ngắm.

Mà là một trăm mét bên ngoài rừng cây nhỏ, bọn hắn nhắm chuẩn chính là nhánh cây!

Riêng phần mình nhắm chuẩn, riêng phần mình xạ kích.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Tiễn như thiểm điện.

Nhất thời!

Phía trước cái này rừng cây, phảng phất mưa rơi chuối tây.

Vô số nhánh cây, nhao nhao đứt gãy.

"Xoát, xoát, xoát, xoát. . ."

Hơn ba ngàn Niết Bàn quân mưa tên cuồng xạ không ngừng.

Bình quân ba giây đồng hồ một tiễn!

Ba phút sau!

Mỗi người bắn ra năm mươi mấy tiễn.

Hơn ba ngàn người, bắn ra gần hai mươi vạn mũi tên.

Sau đó!

Phía trước một trăm mét bên ngoài cái kia phiến rừng cây, trực tiếp bị bắn trọc!

Phần lớn nhánh cây, toàn bộ bị bắn gãy.

Hơn một trăm cái cây, toàn bộ chỉ còn lại chỉ còn mỗi cái gốc.

Thẩm Lãng triệt để kinh diễm!

Mộc Lan triệt để kinh diễm!

Quá, quá mạnh!

Chi quân đội này một khi xuất hiện trên chiến trường!

Sẽ lại một lần nữa chấn kinh thế giới!

Chỉ cần tại bọn hắn phạm vi bắn giết bên trong, chú định sẽ là một trường giết chóc!

Lan Đạo thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, cái này thứ hai Niết Bàn quân đại thành, có thể lên chiến trường đi sáng tạo kỳ tích, có thể đi chấn kinh thiên hạ!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 348: Nữ Vương Thống Khổ! Chiến Trường Tin Dữ!

Biểu hiện được yêu nghiệt không chỉ là Thẩm Dã tiểu bảo bảo, còn có A Lỗ Tráng bảo bảo.

Bây giờ vẫn chưa tới một tuổi tròn hắn, đã cường tráng được như là con nghé con, khoảng chừng cao một thước.

Bây giờ đã là tháng mười hạ tuần, Khương quốc đã xuống hai lần tuyết, phi thường lạnh.

Nhưng A Lỗ Tráng xuyên được phi thường đơn bạc, cởi truồng tại trên mặt tuyết bò, chơi đến nóng hôi hổi.

Không phải A Lỗ Na Na ngược đãi hài tử, mà là hắn căn bản là mặc không được quần áo, chỉ cần nhiều mặc một bộ hắn liền oa oa kêu to sau đó mình giật xuống tới.

Đất tuyết bên trong.

Đại ngốc đang luyện võ.

Cầm một cây hơn năm trăm cân bên trong huyền thiết đại bổng cuồng vũ!

Phương viên mấy mét bên trong, hoàn toàn không cách nào cận thân.

Cuồng vũ gậy sắt cương khí, trực tiếp để người mắt mở không ra.

Thậm chí chung quanh hắn mười mấy mét chỗ liền phảng phất bị máy bay trực thăng cạo qua, không có bất kỳ cái gì tuyết đọng.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu rời đi Khương quốc về sau, đại ngốc lưu lại.

Nơi này dù sao có thê tử của hắn cùng hài tử.

Không quá không có Kiếm Vương tại, liền không có người đánh lén hắn.

Hắn đón đỡ kỹ năng huấn luyện liền tạm thời rơi (la) xuống tới.

Không quá Kiếm Vương trước khi đi, dạy cho hắn một bộ côn pháp.

Danh tự liền gọi ra gió côn.

Căn bản không phải thượng cổ bí tịch, liền là một bộ bình thường nhất côn pháp.

Từ đầu tới đuôi cũng chỉ có chín nhận.

Đại ngốc mỗi ngày đều muốn luyện tập hơn một ngàn lần.

Bây giờ, hắn đã luyện hai mươi mấy vạn lần.

Không có ai biết võ công của hắn lợi hại đến mức nào, nhưng là Khương quốc lão thái giám nói, Đại Tráng vương phu uy thế đã vượt qua già Khương vương A Lỗ Cương.

Chí ít hiện tại Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na đã hoàn toàn không phải đại ngốc đối thủ.

Thậm chí toàn bộ Khương quốc tất cả tù trưởng, Đại tướng cũng tới khiêu chiến quá lớn ngốc.

Kết quả để người tương đối tuyệt vọng.

Hắn có thể đánh tới ngươi khóc.

Coi như ngay từ đầu chiếm thượng phong, nhưng nội lực của ngươi chung quy là sẽ hao hết.

Mà đại ngốc lực lượng liên tục không ngừng, như là sóng to gió lớn, không cần nửa canh giờ, tất cả đối thủ đều muốn quỳ.

Giờ phút này, Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na ngay tại làm việc công.

Đại ngốc đang luyện võ.

A Lỗ Tráng tại đất tuyết bên trong cởi truồng lăn lộn, cũng không có người quản hắn.

Đây chính là Khương quốc hài tử, cho dù là vương tử, cũng là nuôi thả thức.

Đặt mông ngồi tại trên mặt tuyết, tuyết lập tức bao phủ trứng trứng cùng gà con, cảm giác lạnh như băng để A Lỗ Tráng tiểu bảo bảo lập tức cảm thấy trứng trứng co rụt lại, có điểm giống nước tiểu.

Thế là, hắn trực tiếp đứng lên, sau đó ngồi xổm xuống, gà con nhường.

Nóng hổi đồng tử nước tiểu đem tuyết cũng hòa tan.

"A.... . . Cạc cạc cạc cạc "

A Lỗ Tráng phảng phất phát hiện đại lục mới, tiếp tục dùng sức nước tiểu.

Kết quả tiểu xong.

Hắn còn muốn xông rơi tuyết đọng, nhưng không có nước tiểu, hắn liền kìm nén ra sức.

"Phốc. . ." Hắn thả một cái rắm.

"Cạc cạc cạc cạc. . ." Lập tức, hắn lại cao hứng được tại trong đống tuyết lăn lộn.

Đại ngốc cùng A Lỗ Tráng hai cha con này không tim không phổi ngốc cao hứng.

Khương vương cung bên trong A Lỗ Na Na có chút tâm phiền.

Bởi vì đây đã là thứ ba lên.

Khương Việt ở giữa biên cảnh xung đột.

Nguyên bản Khương quốc cùng Việt Quốc quan hệ phi thường thân mật, thậm chí biên cảnh cũng thùng rỗng kêu to.

Việt Quốc kỵ binh một số thời khắc sẽ tiến vào Khương quốc nội luyện binh, mà Khương quốc kỵ binh một số thời khắc cũng sẽ tiến vào Việt Quốc cảnh nội.

Nhưng từ khi Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Trương Tử Húc tiền nhiệm về sau, hết thảy cũng thay đổi.

Hắn đầu tiên tăng binh nguyên Trấn Viễn hầu tước phủ thành lũy.

Sau đó hủy đi Việt Quốc cảnh nội tất cả Khương quốc hành dinh, cuối cùng tại hai nước trên biên cảnh xây dựng phòng tuyến.

Bộ này đề phòng dáng vẻ, lập tức để A Lỗ Na Na rất khó chịu.

Nhưng là nàng không có phát tác, dù sao Việt Vương Ninh Nguyên Hiến thái độ đối với Khương quốc phi thường thân mật.

Về sau, Thẩm Lãng từ quan về nhà.

A Lỗ Na Na cũng không có trở mặt, bởi vì nàng đã thu được Thẩm Lãng mật tín.

Thậm chí lúc này, Việt Quốc còn có số lớn làm quan đợi tại Khương quốc trong vương thành.

Đã Trương Tử Húc biểu hiện ra một bộ như lâm đại địch tư thế, A Lỗ Na Na liền hạ lệnh, về sau Khương quốc kỵ binh không còn vượt biên.

Khương quốc võ sĩ cứ việc cứ việc khó chịu, nhưng cũng cẩn tuân vương lệnh.

Nhưng là Sở quốc hướng Khương quốc điều động đại lượng gián điệp.

Bọn hắn hoặc là đóng vai Khương quốc võ sĩ, đánh lén Việt Quốc biên cảnh thành lũy.

Hoặc là đóng vai Việt Quốc võ sĩ, trộm săn Khương quốc dân chăn nuôi dê bò, thậm chí giết người phóng hỏa.

Nếu như Khương Việt hai nước tràn ngập tin lẫn nhau, Sở quốc gián điệp loại này châm ngòi ly gián mánh khoé đương nhiên sẽ không thành công.

Nhưng là hiện tại Trương Tử Húc thái độ này, để hai nước tin lẫn nhau hạ xuống.

Dần dà, Sở quốc âm mưu dần dần đạt được.

Hai nước biên cảnh bầu không khí trở nên ngưng trọng lên, thậm chí lên ba lần mãnh liệt xung đột.

Mấy ngày trước đó!

Khương quốc lại có một cái bộ lạc nhỏ nhận tập kích.

Tất cả dê bò toàn bộ bị cướp đi, mười mấy cái dân chăn nuôi bị giết sạch, mười cái Khương quốc nữ tử bị làm bẩn.

Người sống sót nói bọn hắn thấy rất rõ ràng, liền là Việt Quốc võ sĩ làm.

Cái kia biên cảnh bộ lạc tù trưởng đương nhiên không làm, trực tiếp suất lĩnh hơn ngàn kỵ binh thẳng hướng biên cảnh, xin (mời) Việt Quốc giao ra hung thủ giết người, nếu không liền muốn động võ.

Trương Tử Húc dưới trướng quân đội cứ việc đối Khương quốc tràn ngập địch ý, nhưng còn tính là cẩn thận.

Mặc kệ Khương quốc kỵ binh lại như thế nào khiêu khích, cũng từ đầu đến cuối đóng cửa không ra.

Cái kia bộ lạc tù trưởng đem cáo trạng đến A Lỗ Na Na bên này, nữ vương cũng phi thường đau đầu.

Nàng đương nhiên không thể trách cứ mình dưới trướng tù trưởng.

Bởi vì hắn là Khương quốc nữ vương, nhất định phải đứng tại con dân của mình một phương này.

Nhưng chuyện này rõ ràng lại là Sở quốc gián điệp âm mưu.

Trương Tử Húc mặc dù đối Khương quốc tràn ngập đề phòng, nhưng hắn không có khả năng vi phạm Việt Vương Ninh Nguyên Hiến ý chỉ, mặt ngoài hắn cũng khen lớn Việt Khương hữu nghị, thậm chí hắn còn chủ động viếng thăm qua Khương quốc vương thành.

A Lỗ Na Na coi như muốn trách cứ hắn, cũng giống như tìm không thấy lý do.

Nhưng Việt Khương hai nước quan hệ sở dĩ lâm vào điểm đóng băng, cái này Trương Tử Húc xác thực muốn chịu lớn nhất trách nhiệm.

Người này mặt ngoài Việt Khương hữu hảo, vụng trộm không ngừng tăng binh hai nước biên cảnh, đầu tiên phá hư hai nước tin lẫn nhau.

Đương nhiên, Trương Tử Húc cũng có lý do của mình.

Đầu tiên, Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng quan hệ mật thiết.

Mà Thẩm Lãng là Thái tử địch nhân, Trương Tử Húc làm Thái tử dòng chính, đương nhiên phải đề phòng Khương quốc.

Đồng thời Khương quốc bên trong có một cỗ thế lực rất lớn là hôn Căng Quân.

Liền là lấy Ưng Dương cầm đầu nguyên lính đánh thuê.

Nhóm này lính đánh thuê rất nhiều đều là Sa Man tộc võ sĩ, bọn hắn cũng coi Căng Quân là thành Sa Man tộc anh hùng cùng cứu tinh.

Vẫn muốn đẩy mạnh lớn nam cùng Khương quốc kết minh.

Căng Quân đã điều động mấy đợt sứ thần tới, mời A Lỗ Na Na nữ vương cùng hưởng Việt Quốc lãnh thổ, mời Khương quốc gia nhập vây càng liên minh.

Thậm chí chỉ cần A Lỗ Na Na đáp ứng, tương lai Thiên Tây hành tỉnh nam bộ liền toàn bộ cắt nhường cho Khương quốc.

. . .

Nguyên Trấn Viễn hầu tước trong phủ!

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Trương Tử Húc phần lớn thời gian đều ở nơi này làm việc, mà không phải tại ngày Tây đô doanh trại quân đội.

Cái này Trấn Viễn hầu tước phủ cỡ nào lộng lẫy, cỡ nào cao cao tại thượng?

Hắn lúc này trong tay có gần ba vạn đại quân, trong đó hơn phân nửa đều là nguyên Trịnh Đà quân đội.

Trương Tử Húc là vài chục năm quan trạng nguyên, chân chính tiêu sái lỗi lạc, nhẹ nhàng mỹ nam.

Người này nói như thế nào đây?

Văn tài rất tốt, chính mới cũng không tệ.

Nhưng cực kỳ tự phụ.

Thuộc về tự cao tài hoa, xem thường thiên hạ cái chủng loại kia.

Trong mắt hắn, Việt Quốc quần thần chỉ có hai người bị hắn để vào mắt.

Một cái là Chúc Hoằng Chủ, nửa cái Biện Tiêu, nửa cái Chủng Nghiêu.

Còn lại đám người trong mắt hắn, đều là không tài hạng người.

Trương Xung trong mắt hắn, có tài năng mà không chính trị ánh mắt.

Thẩm Lãng trong mắt hắn có quỷ mới, mà vô can mới, càng không chính trị ánh mắt.

Hắn vẫn luôn tin tưởng vững chắc, Chúc Hoằng Chủ già đi về sau, Chúc Nhung trở thành Việt Quốc văn thần lãnh tụ.

Mà Chúc Nhung hạ vị về sau, liền nên hắn Trương Tử Húc thượng vị.

"Yên tâm đi, A Lỗ Na Na nữ vương ngay thẳng tính tình, là sẽ không chân chính trở mặt, cũng sẽ không chân chính phái binh tiến công Việt Quốc biên cảnh." Trương Tử Húc nói: "Nàng này chân chất như ngu xuẩn, đã không thể tiến công Việt Quốc, lại không thể trách cứ thủ hạ tù trưởng, sẽ chỉ mình sứt đầu mẻ trán."

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc phủ trưởng sử nói: "Đại nhân anh minh, cái kia vì sao chúng ta còn muốn tập kết ba vạn đại quân ở chỗ này cảnh tuyến bên trên, tỏ vẻ ra là một bộ đề phòng Khương quốc dáng vẻ?"

Trương Tử Húc nói: "Lo trước khỏi hoạ, quân đội là cần địch nhân, trong đầu của bọn hắn mặt tại mọi thời khắc đều cần một cây dây cung căng thẳng, nếu không liền sẽ trở thành một mảnh vụn cát. Nhắc tới cũng thật sự là buồn cười, chính là bởi vì A Lỗ Na Na nội tâm chân chất, đối Việt Quốc thân cận, ta mới tỏ vẻ ra là hùng hổ dọa người, nếu nàng đuổi theo hai đời Khương vương như thế âm độc ương ngạnh, chúng ta nịnh bợ cũng không kịp, nào dám như vậy lãnh ngạo."

Trưởng sử nói: "Này lên kia xuống, người hiền bị bắt nạt."

"Đây chính là chính trị." Trương Tử Húc cười nói: "Chỉ cần có người nhượng bộ, liền sẽ có người từng bước ép sát. Huống hồ ta làm như vậy sai sao? Quốc chiến trước mắt, chẳng lẽ ta liền không nên giữ vững đường biên giới sao?"

"Đương nhiên hẳn là, người trong thiên hạ cũng chỉ không ra đại nhân sai." Trưởng sử cười nói.

Nhưng hắn trong lòng biết rõ, trung đô đốc Trương Tử Húc chỉ là mượn cơ hội ôm binh quyền mà thôi.

Liền như là hắn nói, bất luận cái gì quân đội trong lòng đều cần một cái địch nhân, nếu không tâm liền tán.

Coi như không có địch nhân, cũng phải sáng tạo một cái địch nhân ra.

Dạng này, Thiên Tây hành tỉnh quân đội mới có thể ngưng tụ tại một người dưới trướng.

Trương Tử Húc chiêu này phi thường thành công.

Thiên Tây hành tỉnh nam bộ quân đội nguyên bản không có bất cứ địch nhân nào, mặc kệ là Sở quốc đại quân, vẫn là Căng Quân đại quân, cách bọn họ cũng rất xa.

Trương Tử Húc quan mới mới tới, những này quân đầu đều có chút kiêu căng khó thuần, không muốn nghe lời nói, Trương Tử Húc binh quyền rất khó nắm giữ nơi tay.

Thế là hắn liền chế tạo một cái địch giả tưởng, dù là cái này địch giả tưởng là minh hữu Khương quốc.

Tại loại này địch giả tưởng hiệu ứng xuống, hai nước quan hệ quả nhiên càng ngày càng khẩn trương.

Mà Việt Quốc quân đội bởi vì e ngại cùng mờ mịt, cũng dần dần ngưng tụ nói Trương Tử Húc dưới trướng.

Thời gian nửa năm đến, hắn trên cơ bản nắm giữ cái này ba vạn quân đội.

Trương Tử Húc biết mình đang mạo hiểm, xem như một loại chiến lược đe doạ, thậm chí là khi dễ A Lỗ Na Na người thành thật.

Nhưng là tướng ở bên ngoài quân mệnh có thể không nhận.

Ngay lúc đó Thẩm Lãng nhưng so sánh hắn điên cuồng nhiều, mạo hiểm nhiều.

Huống hồ, hắn Trương Tử Húc hoàn toàn không có vi phạm quốc quân ý chỉ a , bất kỳ cái gì công văn , bất kỳ cái gì tấu chương đều là lớn đàm luận Việt Khương hữu hảo, thậm chí chính mình cũng chủ động đi viếng thăm qua Khương quốc vương thành hai lần, còn cho A Lỗ Na Na đưa đi lễ vật.

Trương Tử Húc đối với mình chiêu này là phi thường đắc ý.

Cái này Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức vụ, hắn cũng càng làm càng có tư vị.

. . .

"Dụng ý khó dò, dụng ý khó dò. . ."

Ninh Nguyên Hiến thu được Hắc Thủy Đài mật báo về sau, giận tím mặt.

Tốt ngươi cái Trương Tử Húc.

Quả nhân liều mạng giữ gìn cùng Khương quốc nữ vương hữu nghị, ngươi lại tại liều mạng hủy đi góc tường.

Ngươi thật sự là khi dễ người ta nữ vương chân chất a.

Nổi giận về sau, Ninh Nguyên Hiến trở nên tỉnh táo lại.

Hắn có thể làm sao đâu?

Hạ chỉ, để Trương Tử Húc đem biên cảnh phòng tuyến triệt tiêu?

Lại hoặc là trực tiếp bãi miễn Trương Tử Húc?

Đều khó có khả năng.

Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc chức, chỉ có thể từ Thái tử nhất hệ người đảm nhiệm.

Đổi thành bất cứ người nào thượng vị đều là giống nhau, bởi vì Khương quốc nữ vương là Thẩm Lãng tuyệt đối minh hữu, đó chính là Thái tử nhất hệ địch nhân.

Mà lại Trương Tử Húc giẫm lên tơ thép khiêu vũ, nhưng thủy chung không có đi đột phá A Lỗ Na Na ranh giới cuối cùng, sẽ không thật đem nàng ép về phía địch nhân một phương.

Tỉ như lần này Khương quốc kỵ binh xung kích biên cảnh, hắn từ đầu đến cuối hạ lệnh quân đội tránh thủ không ra, không có tiến một bước thăng cấp xung đột, thậm chí biểu hiện phi thường chịu nhục dáng vẻ.

Người này liền là quá thông minh.

Khi dễ người thành thật a!

Nhưng là tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, quốc chiến trước mắt, ngươi Trương Tử Húc liền không sợ chơi với lửa có ngày chết cháy sao?

Ninh Nguyên Hiến ở trong lòng cho Trương Tử Húc người này họa (vẽ) một cái to lớn xiên.

Lên một lần hắn liên lụy tới quân lương tham không có án, Ninh Nguyên Hiến cảm thấy người này vẫn là có thể dùng.

Mà lần này, Trương Tử Húc cử động để hắn phi thường thất vọng.

Không quá rất nhanh Ninh Nguyên Hiến lại thở dài một tiếng.

Như lần này quốc quân chiến thắng, Thái tử vị trí vững như đại sơn, cái này Trương Tử Húc cũng không cần hắn Ninh Nguyên Hiến đề bạt.

Như Thái tử bại, Trương Tử Húc cái gọi là Thái tử dòng chính, tiền đồ cũng liền xong, Ninh Nguyên Hiến phải chăng đối với hắn đánh xiên cũng không trọng yếu.

Đều là người thông minh, đều là người thông minh!

Liền là quá thông minh!

"Hạ chỉ, trách cứ Trương Tử Húc, đừng có cụ thể tội danh, trực tiếp trách cứ là được!"

"Thu hồi Trương Tử Húc gia tộc bảng hiệu, liền là tiên vương ban cho bảng hiệu."

. . .

Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na nhìn qua phía trước đám này Sa Man tộc võ sĩ!

Đau lòng như là đao xoắn.

Ròng rã hai ngàn tên võ sĩ, quỳ ở trước mặt nàng.

"Nữ vương bệ hạ, ngài liền như là trên trời mặt trăng, có thể vì ngài hiệu trung, là chúng ta suốt đời vinh hạnh. Nhưng bây giờ chúng ta Sa Man tộc có mình mặt trời, chúng ta mặt trời, chúng ta Căng Quân cần chúng ta."

"Chúng ta Sa Man tộc cũng có quốc gia của mình, Đại Nam quốc cần chúng ta, tổ quốc cần chúng ta."

"Vì lẽ đó, xin ngài tha thứ, chúng ta không thể lại hiệu trung ngài."

Những người này toàn bộ đều là Sa Man tộc võ sĩ, đã từng hiệu trung A Lỗ Na Na lính đánh thuê.

Nàng leo lên vương vị về sau, lục tục ngo ngoe có tám ngàn lính đánh thuê đến đây hiệu trung nàng, bên trong đại bộ phận đều là Sa Man tộc võ sĩ.

"Ngài nếu như cảm thấy phẫn nộ, có thể giết chúng ta, cũng có thể hạ lệnh chúng ta tự sát. Chỉ cần ngài ra lệnh một tiếng, chúng ta tuyệt đối sẽ không sống tạm!"

Trong đó một cái Sa Man tộc võ sĩ đem loan đao nằm ngang ở trên cổ, chỉ cần A Lỗ Na Na ra lệnh một tiếng, hắn liền sẽ không chút do dự cắt cổ họng của mình.

A Lỗ Na Na thật dài hô một hơi.

"Đi thôi, đi thôi. . ."

"Đa tạ nữ vương bệ hạ!"

Cái này hai Thiên Sa Man tộc võ sĩ đứng dậy, cởi xuống trên thân tất cả áo giáp, loan đao, cung tiễn.

Sau đó, bọn hắn cứ như vậy trần truồng rời đi.

Không có mang đi bất luận một cái nào đồ vật, cứ như vậy trần trùng trục trở về Sa Man tộc, đi hiệu trung Căng Quân.

Bọn hắn thà rằng từ bỏ hết thảy, không có gì cả cũng muốn đi đầu nhập Căng Quân.

Từ đó có thể thấy được Căng Quân tại Sa Man tộc võ sĩ trong suy nghĩ là bực nào địa vị.

Đại tướng Ưng Dương nói: "Có lỗi với nữ vương, ta ngăn cản không bọn hắn, ta cũng không thể ngăn cản bọn hắn."

Nữ vương lắc lắc đầu nói: "Có một số việc, cuối cùng là phải phát sinh!"

. . .

Niết Bàn đảo!

Thẩm Lãng nhìn xem phía trước chi này 3,800 người Niết Bàn quân, trong lòng kích động không thôi.

Tại Agincourt một trận chiến bên trong, năm ngàn nước Anh trường cung binh, đánh bại ba vạn nước Pháp đại quân, bắn giết hơn một vạn địch nhân, tự thân thương vong không quá hai trăm.

Nhưng nước Anh trường cung binh cùng trước mắt chi này Niết Bàn quân so ra, lại phải kém đến rất xa.

Mặc kệ là ý chí lực, vẫn là sức chiến đấu, thậm chí trang bị cung tiễn, cũng kém xa tít tắp.

Chi này Niết Bàn quân ra chiến trường, sẽ là cỡ nào kinh diễm?

Thẩm Lãng hoàn toàn không cách nào tưởng tượng.

Bất quá, trước mắt cái này thứ hai Niết Bàn quân trang bị còn chưa đủ.

Đầu tiên, phòng hộ quá kém!

"Thay đổi trang phục!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Một xe lại một xe trang bị mới chuẩn bị đẩy ra.

Mở ra về sau.

Kiểu mới áo giáp!

Những này áo giáp đương nhiên không thể cùng thứ nhất Niết Bàn quân so sánh, vẻn vẹn chỉ có nặng bốn mươi cân mà thôi.

Nhưng lại áp dụng tốt nhất vật liệu thép rèn đúc mà thành.

Mặc dù khinh bạc, nhưng trình độ chắc chắn cũng viễn siêu đồng dạng thiết giáp.

Muốn phòng ngự địch nhân chiến đao cùng thương đâm có lẽ có khó khăn, nhưng chống cự địch nhân cung tiễn xạ kích có lẽ còn là có thể.

Mà lại cái này thân áo giáp chế tạo công nghệ là phi thường chật vật.

Bởi vì đây là một chi vùng núi quân đội, cần leo lên vách núi, núi cao, xuyên qua rừng cây.

Vì lẽ đó áo giáp nhất định phải linh hoạt, nhẹ nhàng.

Thiết kế liền nhất định phải phù hợp thân thể công học.

Vì thế, toàn bộ áo giáp không thể không đại lượng sử dụng tỏa giáp, thậm chí giáp da.

Mà lại Nam Âu quốc bên kia thời tiết oi bức, vì lẽ đó tại trên mũ giáp có đại lượng mở lỗ.

Mặc vào hoàn toàn mới áo giáp về sau!

Thứ hai Niết Bàn quân quân dung đại biến.

Lộ ra càng oai hùng mạnh mẽ.

"Đổi cung tiễn!"

Thứ hai Niết Bàn quân mặc dù có đầy đủ lực lượng cùng sức chịu đựng, nhưng bình thường hai thạch cung vẫn là quá mạnh.

Cho dù là thứ hai Niết Bàn quân, một hơi cũng chỉ có thể liên xạ năm mươi mấy tiễn mà thôi.

Nếu như cần nhắm chuẩn, vậy đối thể lực tiêu hao càng thêm to lớn.

Theo ra lệnh một tiếng.

Thứ hai Niết Bàn quân thay đổi hoàn toàn mới phục hợp cung ghép, dùng công nghệ hiện đại chế tạo phục hợp cung ghép.

Cái này hoàn toàn là cung tiễn mang tính cách mạng đột phá. Hiện tại thế vận hội Olympic bắn tên tranh tài, liền toàn bộ dùng phục hợp cung ghép.

Tất cả mọi người không khỏi có chút kinh ngạc.

Cái này cung nhìn qua rất phức tạp tinh xảo, nhưng là không uy vũ a.

Xác thực như thế.

Phản khúc cung nhìn qua mới thật sự là bá khí mười phần.

Nhưng là bỗng nhiên kéo một phát dây cung.

Thứ hai Niết Bàn quân các huynh đệ lập tức cảm nhận được không giống.

Vậy mà. . . Như thế dùng ít sức?

Nhất là kéo căng cung về sau, cần có khí lực hoàn toàn giảm nhỏ đến mức thấp nhất.

Dạng này càng có lợi hơn tại nhắm chuẩn, có lợi cho ổn định khom lưng.

"Bắt đầu thử bắn!"

Thứ hai Niết Bàn quân bắt đầu vào tay thử bắn.

Hay, hay, hay!

Cái này kiểu mới cung quả thực quá tốt.

Uy lực chẳng những không có yếu bớt, ngược lại trở nên càng mạnh.

Bởi vì dùng ít sức, vì lẽ đó xạ tốc ngược lại càng nhanh, độ chính xác cao hơn.

Có cái này kiểu mới cung tiễn.

Trên chiến trường, nhất định có thể đem địch nhân giết đến quỷ khóc sói gào.

Lan Đạo đại tông sư ra lệnh một tiếng.

"Cự ly xa bao trùm!"

Ba ngàn tám trăm tên thứ hai Niết Bàn quân, giương cung cài tên, chỉ xéo bầu trời.

Hướng phía 250 mét bên ngoài rừng cây nhắm chuẩn!

"Thả, thả, thả. . ."

Theo ra lệnh một tiếng!

Tiễn như mưa xuống.

Lại một lần nữa bão tố đồng dạng bao trùm thức xạ kích!

Cái này một điên cuồng nổ bắn ra, lại là ba phút.

Lại bắn đi ra mười mấy vạn mũi tên!

Lập tức, hơn hai trăm mét bên ngoài cái kia phiến rừng cây bị bắn tàn.

Phảng phất bị dã thú chà đạp qua.

Thẩm Lãng, Mộc Lan cùng Lan Đạo đại sư tiến vào cái kia phiến rừng cây kiểm tra!

Cái này cung tiễn uy lực quả nhiên cường hãn.

Tại xa như vậy khoảng cách, vậy mà vẫn như cũ từ lực sát thương.

Lít nha lít nhít mũi tên đính tại trên cành cây, trên mặt đất.

Có chút mảnh một chút nhánh cây, thậm chí vẫn như cũ bị bắn gãy.

Không quá tại khoảng cách này bên trong, nhắm chuẩn đã hoàn toàn dựa vào trời ý.

Chỉ có thể là cự ly xa bao trùm tính sát thương.

Muốn chính xác điểm giết là không thể nào.

Nhưng, đây đã là có tính đột phá đột phá tăng lên.

Thiên hạ bất luận cái gì một chi cung tiễn thủ quân đội, hữu hiệu sát thương khoảng cách đồng dạng đều không cao hơn trăm bước.

Vượt qua khoảng cách này bắn tên, cũng bị cho rằng là lãng phí.

Mà Thẩm Lãng chi này thứ hai Niết Bàn quân, chí ít có thể lại ngoài hai trăm thước đối với địch nhân tiến hành bắn giết.

Đây là cỡ nào ưu thế cự lớn.

"Thu hồi mũi tên!"

Theo Lan Đạo đại sư ra lệnh một tiếng.

Ba ngàn tám trăm tên Niết Bàn quân tiến vào rừng cây bên trong, thu hồi mũi tên.

Những này tiễn mũi tên đều là dùng tốt nhất vật liệu thép rèn đúc mà thành.

Đương nhiên, nếu như hoàn toàn dựa vào thợ rèn rèn luyện, vậy liền quá chậm.

Hiện tại Kim Sơn đảo dã luyện công xưởng, đã dùng tới tương đối nguyên thủy dây chuyền sản xuất làm việc.

Tỉ như cái này mỗi một mũi tên đầu, đều là trước tiên đem nóng hổi nước thép đổ vào mũi tên khuôn đúc bên trong, làm lạnh về sau mở ra khuôn đúc.

Sau đó đại lượng nguyên thủy mũi tên đưa đến rèn luyện phòng đi tiến hành rèn luyện.

Mà lại rèn luyện mũi tên cũng không phải dựa vào nhân lực, mà là xe chở nước chuyển động bánh răng, chuyển động mài thạch.

Lại không tốt, cũng là dùng chân giẫm mài thạch.

Sớm hơn nửa năm đúc tiễn, bây giờ đã rèn đúc con số trên trời mũi tên.

Những này mũi tên hẳn là áp dụng thượng hạng vật liệu thép, vì lẽ đó độ cứng cùng độ mềm và dai, trình độ sắc bén viễn siêu đồng dạng mũi tên, phá giáp hoàn toàn không có vấn đề.

Nhưng Niết Bàn quân thu về mỗi một cây mũi tên về sau, đều sẽ tỉ mỉ kiểm tra.

Nếu như mũi tên có vấn đề, liền tiến hành tu bổ, thậm chí thay thế. Nếu như mũi tên có vấn đề, bọn hắn liền sẽ mình dùng mài thạch một chút xíu một lần nữa rèn luyện, bảo đảm mũi tên bảo trì sắc bén nhất trạng thái.

"Đại tông sư, ngài cảm thấy ai thích hợp nhất làm cái này thứ hai Niết Bàn quân thủ lĩnh?" Thẩm Lãng hỏi.

Lan Đạo đại tông sư chỉ tay Mộc Lan.

"Nguyên bản ta cảm thấy không có người xứng trở thành chi này Niết Bàn quân thủ lĩnh, Khổ Đầu Hoan cũng không được, hắn là một cái lợi hại thống soái, nhưng hắn không phải thần xạ thủ." Lan Đạo đại tông sư nói: "Nhưng là thấy đến Mộc Lan về sau, ta cảm thấy chi quân đội này phảng phất là vì nàng chế tạo riêng."

Thẩm Lãng kinh ngạc, Mộc Lan cũng không phải thần xạ thủ a.

Đương nhiên, trước đó Mộc Lan xạ thuật là phi thường không sai, nhưng nàng am hiểu nhất vẫn là mã chiến.

"Cung đến, mạnh nhất cung!"

Một lát sau, có người đưa tới một chi siêu cấp cường cung.

Đây là một trương sắt cung, cũng là phục hợp cung ghép, vậy mà lại một mét sáu cao.

Mà lại cánh cung vô cùng thô, dây cung cũng trước nay chưa từng có thô.

"Cái này cung đã vượt qua ba thạch, mũi tên đều cần đặc chế!"

Có nhân địa đi lên một túi tên.

Mũi tên này quả nhiên không tầm thường, vượt qua một mét hai chiều dài, trọng lượng cũng vượt qua bình thường mũi tên một lần.

Lúc này gió đã lớn hơn.

Mộc Lan cầm lấy chi này siêu cấp cường cung.

Lập tức!

Thẩm Lãng bốc cháy, thạch!

Cái này tư thế quá đẹp!

Quá gợi cảm!

Quả thực miểu sát những trò chơi kia tuyên truyền áp phích.

Cái này ba thạch nhiều siêu cấp cường cung, Mộc Lan dễ như trở bàn tay mở ra.

Cơ hồ không có nhắm chuẩn.

"Sưu. . ."

Bỗng nhiên một tiễn bắn đi ra.

Mũi tên này chi thật sự là nhanh như lưu tinh, cơ hồ như là đạn.

Dễ như trở bàn tay, trực tiếp bắn gãy 260 mét bên ngoài một cái nhánh cây.

Trùng hợp? Ngoài ý muốn?

Ngay sau đó, Mộc Lan bắn ra mũi tên thứ hai, mũi tên thứ ba, thứ tư tiễn!

Cơ hồ mỗi một tiễn đều có thể bắn trúng một cái nhánh cây.

Quá, quá mạnh.

Đây mới thực sự là bách phát bách trúng a.

Khoảng cách xa như vậy, có thể so với tay bắn tỉa.

Mấu chốt Mộc Lan hoàn toàn không có nhắm chuẩn a.

Huyết mạch thuế biến về sau, mạnh như vậy sao?

Mộc Lan thức tỉnh năng lực là một loại cảm giác, đối thiên nhiên cảm giác.

Loại này cảm giác tại chiến đấu lực bên trên, đầu tiên là nguy hiểm khứu giác, tiếp theo liền là cung tiễn xạ thuật.

Nàng thật là không cần nhắm chuẩn.

Đỉnh cấp xạ thuật, liền là huyết mạch này thuế biến sau ban cho thiên phú.

Nàng mới thật sự là đỉnh cấp thần xạ thủ.

Thẩm Lãng nhìn qua Mộc Lan nói: "Bảo bối, cái này thứ hai Niết Bàn quân, từ nay về sau thuộc về ngươi!"

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng suất lĩnh thứ hai Niết Bàn quân leo lên mấy chục chiếc thuyền, trùng trùng điệp điệp rời đi Niết Bàn đảo, trở về Huyền Vũ thành.

. . .

Khoảng cách Nam Âu quốc đại chiến bộc phát, đã qua bảy ngày thời gian!

Toàn bộ Việt Quốc, lại một lần nữa lâm vào cháy bỏng bên trong.

Chiến cuộc như thế nào?

Là thắng hay là thua?

Ròng rã bảy ngày, cũng không có tin tức truyền tới!

Nhưng là lời đồn đã bay đầy trời.

"Nghe nói sao? Nam Âu quốc đại chiến, chúng ta thua."

"Chúc Lâm đại tướng quân chết trận, Nam Cung Ngạo tướng quân đầu hàng, Ninh La công chúa bị bắt."

"Nghe nói Ninh La công chúa không chỉ bị bắt, hơn nữa còn bị ném vào vạn xà quật, sống sờ sờ bị rắn độc cắn chết."

"Chúng ta Việt Quốc đại quân chết được thảm a, núi thây biển máu a, toàn bộ mặt đất cũng bị thi thể phủ kín."

Đương nhiên, đây chỉ là trong đó một loại lời đồn đại.

Còn có Việt Quốc đại thắng lời đồn đại.

Cái gì Căng Quân đã đầu hàng, Căng Quân đã bị giết, Căng Quân đã bị bắt được, chính áp hướng quốc đô.

Nhưng là, Việt Quốc đại bại lời đồn đại truyền bá được phổ biến nhất, cũng nhất là rất thật.

Cái này đương nhiên là có Sở quốc gián điệp công lao, nhưng suy cho cùng vẫn là Việt Quốc dân chúng nội tâm sợ hãi cùng oán hận.

Toàn bộ Việt Quốc phạm vi bên trong, cũng tiến hành cấm đi lại ban đêm.

Thậm chí, không có đạt được quan phủ cho phép , bất kỳ cái gì vượt qua ba mươi người tụ hội đều là phi pháp.

Bởi vì người càng nhiều, tự nhiên là trở thành lời đồn đại giường ấm.

Nhưng coi như thế cường lực áp chế xuống, đều không thể ngăn cản lời đồn đại bộc phát.

Mà lại càng ngày càng nghiêm trọng.

Toàn bộ Việt Quốc lòng người bàng hoàng.

Nhất là tới gần Nam Âu quốc Thiên Nam hành tỉnh.

Thậm chí có chút dân chúng cũng bắt đầu chỉnh lý bọc hành lý, tùy thời chuẩn bị đào mệnh.

Mà những cái kia hào cường quý tộc, đã bắt đầu đóng kín gia môn, hạ lệnh tất cả vũ trang gia đinh ngày đêm phòng thủ.

. . .

Mà lúc này, cực kỳ cháy bỏng người tuyệt đối là Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Chúc Nhung.

Chín ngày thời gian đi qua.

Hắn đã thu được trên trăm phần chiến báo.

Nhưng nội dung cơ hồ đều là giống nhau.

Căng Quân đại quân cực độ điên cuồng, không chút nào sợ chết.

Mặc dù khuyết thiếu cỡ lớn công trình khí giới, nhưng cực độ dũng cảm, cực kỳ hung tàn, như là dã thú.

Quả thực như là thiêu thân lao đầu vào lửa đồng dạng công thành.

Mỗi một lần thu được chiến báo, Chúc Nhung Tổng đốc cũng hãi hùng khiếp vía.

Mặc dù cơ hồ mỗi một phần chiến báo nội dung đều là giống nhau.

Nhưng hắn hoàn toàn có thể nhìn ra được, thế cục càng ngày càng nguy hiểm, càng ngày càng kinh tâm động phách.

Bởi vì cách mỗi khoảng một canh giờ, liền sẽ có một phong mới chiến báo theo Nam Âu quốc chiến trường truyền đến.

Vì lẽ đó Chúc Nhung Tổng đốc hầu như không cần đi ngủ.

Ngủ gật đều là xa xỉ.

"Đại nhân, ngài đi ngủ đi, như thật sự có đại sự phát sinh, ta đánh thức ngài." Ngôn Vô Kỵ nhịn không được nói.

"Không, ta không thể ngủ." Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Vạn nhất làm hỏng thời cơ chiến đấu, vậy ta liền là tội nhân thiên cổ."

Ngôn Vô Kỵ nói: "Tổng đốc đại nhân, ngài quá căng thẳng, đây đối với chiến cuộc phi thường bất lợi. Ngài chẳng lẽ không có phát hiện, toàn bộ phủ tổng đốc bầu không khí cũng đè nén không thể thở nổi sao? Toàn bộ Thiên Nam thành vạn dân đã lòng người bàng hoàng sao? Tất cả chiến báo đều muốn trước đi qua tay của ngài, hạ nhân sẽ thông qua ngài biểu lộ phán đoán chiến cuộc, ngài khuôn mặt quá kiềm chế ngưng trọng, hạ nhân liền sẽ cảm thấy chiến cuộc khẳng định bất lợi, bọn hắn sau khi ra ngoài khó tránh khỏi sẽ cùng người nhà nhấc lên, nghe đồn đi qua một lần lại một lần phóng đại về sau, vẫn chưa tới quốc đô liền sẽ diễn biến thành là đại chiến tan tác lời đồn đại."

"Làm chủ soái, ngài cần thản nhiên một chút, buông lỏng một chút, tự tin một chút, dạng này phía dưới quân đội mới có thể sĩ khí dâng cao. Ngài chẳng lẽ không biết, Thiên Nam thành rất nhiều bách tính đều đã thu thập gia sản, chuẩn bị đào vong sao?"

Chúc Nhung Tổng đốc kinh ngạc, sau đó thật sâu cong xuống nói: "Tạ ơn tiên sinh tỉnh táo, là ta không đúng, quan tâm sẽ bị loạn."

Ngôn Vô Kỵ nói: "Tổng đốc đại nhân, ngài đi ngủ, ngày mai nhất định phải tinh thần sáng láng xuất hiện tại trên tường thành, xuất hiện tại trong vạn quân, đánh nát cái gọi là tan tác lời đồn đại."

Chúc Nhung Tổng đốc gật đầu nói: "Tốt, liền theo tiên sinh!"

Sau đó, hắn hít một hơi thật sâu, về đến phòng bên trong nằm xuống đi ngủ.

Nhưng. . . Vô cùng lo lắng, lại như thế nào ngủ được a?

Ngôn Vô Kỵ thấy, liền châm một nén hương.

Sau một lát, Chúc Nhung Tổng đốc rốt cục ngủ đi qua.

. . .

Nhưng mà. . .

Chúc Nhung Tổng đốc vẻn vẹn chỉ ngủ hơn một canh giờ, liền lập tức bị đánh thức!

Hắn cơ hồ là bỗng nhiên ngồi dậy, kinh hãi nói: "Làm sao? Làm sao?"

Ngôn Vô Kỵ nói: "Chúc Lâm tướng quân chiến báo mới nhất, Nam Âu quốc đô thành thành Tây tường luân hãm, Căng Quân đại quân công lên thành tường!"

Chúc Nhung run lên bần bật, da đầu cơ hồ vỡ ra!

Chiến trường lượng biến rốt cục gây nên chất biến.

Tin dữ rốt cục truyền đến!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 349: Thiên Đại Tình Thế Hỗn Loạn! Chú Định Vạn Kiếp Bất Phục!

Như vậy Nam Âu đô thành chiến cuộc thật như là trong chiến báo như vậy hung hiểm sao?

Không!

Sự thực là càng thêm hung hiểm.

Việt Quốc quân đội quả thực nhận trước nay chưa từng có tẩy lễ.

Máu tươi cùng sinh mệnh tẩy lễ.

Lúc ấy Trương Xung suất lĩnh năm ngàn quân đội thủ Bạch Dạ quận thành, Tô Nan đại quân nhiều nhất thời điểm vượt qua ba vạn vây công, ròng rã đánh hơn nửa tháng cũng không có đánh xuống.

Trận chiến kia đã có thể xưng thảm liệt cực hạn.

Nhưng là cùng Nam Âu đô thành phòng thủ chiến tương đối, liền lộ ra phi thường trò trẻ con.

Nam Âu quốc đô thành một trận chiến này cơ hồ theo ngày đầu tiên bắt đầu, cũng làm người ta rùng mình.

Tất cả mọi người biết Sa Man tộc võ sĩ phi thường dũng cảm.

Nhưng không nghĩ tới vậy mà điên cuồng như vậy.

Điệu bộ này nào chỉ là không e ngại tử vong?

Quả thực có chút tranh nhau chen lấn chịu chết tư thế.

Chúc Lâm dưới trướng quân coi giữ gần mười vạn, Căng Quân công thành đại quân cũng là mười vạn.

Lẽ ra công thành một phương, tối thiểu muốn gấp hai ba lần trở lên binh lực.

Một so một binh lực, hoàn toàn không có cách nào đánh.

Chớ nói chi là Căng Quân không có cỡ lớn khí giới công thành.

Nhưng là đại chiến ngày đầu tiên, liền kém một chút bị xông lên đầu tường.

Cao năm trượng tường thành, đối với Sa Man tộc võ sĩ tới nói, cũng không phải là một cái để người kính sợ độ cao.

Đám người này khiêng xiêu xiêu vẹo vẹo thang công thành liền xông lên.

Có thang công thành muốn trèo lên trên, không có làm thang công thành vậy mà cũng phải trèo lên trên, cầm trong tay hai cây thiết trảo, như là thạch sùng đồng dạng đi lên leo lên.

Việt Quốc quân đội nơi nào thấy qua bực này điên cuồng tư thế.

Ngay từ đầu cơ hồ bị đánh được, kém chút liền bị công hãm.

Nhưng Chúc Lâm dưới trướng dù sao xem như Việt Quốc tinh nhuệ nhất một trong quân đội, ngay từ đầu trở tay không kịp về sau, tiếp xuống lập tức tiến hành tổ chức mãnh liệt phản kích, ách chế Sa Man tộc đại quân thế công.

Sau đó, liền song phương liền lâm vào đánh giằng co.

Nói tóm lại, phía trước năm ngày thời gian bên trong, Việt Quốc quân đội vẫn là chiếm thượng phong, dù sao cũng là thủ thành mới.

Có vô số kể gỗ lăn, tảng đá, dầu sôi vân vân.

Nhưng là Căng Quân Sa Man tộc đại quân cũng có một đòn sát thủ.

Đó chính là cung tiễn!

Mỗi một cái Sa Man tộc võ sĩ cũng thiện xạ, mà lại mỗi một người bọn hắn cung tiễn cũng bắn ra rất xa.

Cứ việc theo mặt đất hướng trên tường thành bắn ăn thiệt thòi rất lớn, nhưng là song phương cung tiễn thủ số lượng cách xa quá lớn.

Sa Man tộc võ sĩ lâu dài tháng dài trong rừng đi săn, cơ hồ mỗi một cái đều là xạ thủ.

Mà Việt Quốc quân đội chỉ có chuyên môn xạ thủ đội ngũ mới trang bị cung tiễn, thậm chí xạ thuật còn lạc hậu.

Vì lẽ đó, Sa Man tộc xạ thủ cho Việt Quốc quân đội mang đến kinh người thương vong.

Chiến cuộc theo ngày thứ bảy lên lại một lần nữa phát sinh biến hóa.

Thắng lợi cân tiểu ly hướng phía Căng Quân một phương đi vòng quanh.

Không khác, bởi vì Việt Quốc quân đội tính bền dẻo không sánh bằng Sa Man tộc võ sĩ.

Đi qua bảy ngày kịch chiến về sau, Việt Quốc quân coi giữ càng ngày càng rã rời, sĩ khí cũng dần dần thấp xuống.

Chiến tranh thảm liệt trình độ vượt xa tưởng tượng, vì lẽ đó các loại vật liệu tiêu hao so trong tưởng tượng nhanh rất nhiều.

Trên tường thành gỗ lăn, tảng đá, dầu sôi càng ngày càng ít.

Mà Sa Man tộc đại quân kinh lịch mấy ngày sau đại chiến, đối với công thành chiến vậy mà dần dần thuần thục.

Mấu chốt là bọn hắn đứng trước cao như vậy thương vong, sĩ khí vậy mà vẫn như cũ cao.

Kinh lịch bảy ngày đại chiến về sau, những này Sa Man tộc võ sĩ lại còn ý chí chiến đấu sục sôi, sát khí ngút trời.

Đây cũng là bọn hắn đặc thù sinh tồn hoàn cảnh quyết định.

Sa Man tộc đại bộ phận địa phương vẫn là Man Hoang bộ lạc, vẫn như cũ dựa vào đi săn mà sống. Sa Man tộc võ sĩ một khi tiến vào rừng rậm đi săn, thường xuyên liền là mười ngày nửa tháng không trở về nhà, mấy ngày mấy đêm không ngủ được hoàn toàn là chuyện thường ngày.

Bọn hắn sinh tồn điều kiện quá ác liệt, vì lẽ đó rèn luyện bọn hắn kinh người nhận tính và ý chí.

Lần này Căng Quân thống nhất toàn bộ Sa Man tộc, Đại Nam quốc quật khởi.

Cái này thật to kích phát Sa Man tộc võ sĩ vinh dự cảm giác, vô số Sa Man tộc lính đánh thuê nhao nhao đến đây tìm nơi nương tựa.

Mà những lính đánh thuê này, đều là Tây Vực chư quốc đấu nô xuất thân.

Bọn hắn từ nhỏ đến lớn lấy chiến đấu mà sống, không chỉ muốn cùng người chiến đấu, còn muốn cùng dã thú chiến đấu.

Luận đơn binh sức chiến đấu, Sa Man tộc võ sĩ thật sự là viễn siêu Việt Quốc binh sĩ.

Rốt cục!

Chiến cuộc đột phá cái nào đó điểm thăng bằng!

Sa Man tộc võ sĩ lại một lần nữa xông lên tường thành.

Mà lần này, bọn hắn không có bị đẩy xuống.

Phun lên tường thành người càng tới càng nhiều, càng ngày càng nhiều!

Toàn bộ phía tây tường thành phòng tuyến cơ hồ sụp đổ, mắt thấy là phải luân hãm.

Chúc Lâm đại tướng quân cơ hồ hốc mắt muốn nứt.

Trong thời gian ngắn nhất để hành quân chủ bộ viết mấy phần chiến báo, dùng tốc độ nhanh nhất mang đến Ninh La công chúa, Nam Cung Ngạo, Chúc Nhung ba khu địa phương. Cứ việc tại ba ngày trước hắn cảm giác được chiến thế không ổn, sớm hướng Nam Cung Ngạo cùng Ninh La công chúa cầu viện qua.

Xong! Xong!

Chúc Lâm đại tướng quân cơ hồ khắp cả người lạnh buốt.

Sau đó. . .

Hắn dẫn theo Chúc thị gia tộc tinh nhuệ võ sĩ, toàn bộ để lên đi.

Chúc Lâm xung phong đi đầu, sau lưng hơn ngàn tên Chúc thị võ sĩ điên cuồng chém giết.

Nhưng mà. . .

Coi như thế, vẫn như cũ ngăn không được Sa Man tộc thế công.

Trên tường thành Sa Man tộc võ sĩ vẫn như cũ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều!

Chúc Lâm cơ hồ muốn tuyệt vọng.

Đây chính là Nam Âu quốc đô thành, một khi luân hãm, cái kia Sa thành cùng Lạc Diệp thành cũng căn bản ngăn không được.

Căng Quân một khi đoạt thành này, cái kia càng là sĩ khí trùng thiên!

Lúc này, Chúc Lâm trong đầu nhớ tới phụ thân ánh mắt, nhớ tới Thái tử chờ mong.

Như thật luân hãm, vậy ta Chúc Lâm còn có gì khuôn mặt trở về quốc đô?

Không bằng ngay tại trận chiến này chết đi!

Nhưng mà!

Chúc Lâm mệnh không có đến tuyệt lộ!

Ngay lúc này.

Phía bắc bụi đất cuồn cuộn, phía đông bụi đất cuồn cuộn.

Toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy!

Ninh La công chúa suất quân đến giúp, Nam Cung Ngạo suất quân đến giúp. Ba ngày trước đó vừa mới thu được cầu viện tin, bọn hắn liền xuất binh.

Hai người tới viện quân không nhiều, vẻn vẹn chỉ có hai vạn năm.

Nhưng vẫn là cải biến chiến trường cục diện.

Căng Quân quân đội, không thể không phân ra hai vạn, chống cự Nam Cung Ngạo cùng Ninh La đại quân.

Đầu nhập công thành lực lượng yếu đi rất nhiều.

Mà theo viện quân đến, Chúc Lâm quân coi giữ sĩ khí tăng vọt.

Rốt cục. . .

Nỗ lực vô số đại giới về sau.

Chúc Lâm đại quân lại một lần nữa đem Sa Man tộc quân đội đẩy tới thành đi.

Nam Âu quốc đô thành thành Tây tường bảo trụ!

Nhất thời, Chúc Lâm đại tướng quân cơ hồ hư thoát ngã xuống đất!

Mà Nam Cung Ngạo cùng Ninh La hai vạn năm ngàn đại quân cùng Căng Quân quân đội tại trên vùng quê kịch chiến nửa canh giờ.

Song phương cũng có thương vong.

Nhưng là Ninh La cùng Nam Cung Ngạo đại quân số thương vong lượng phải hơn rất nhiều.

Bất quá Căng Quân đại quân cũng giống như dùng hết lực lượng cuối cùng.

Mặt trời chiều ngã về tây, song phương ngưng chiến!

Nam Cung Ngạo cùng Ninh La công chúa tiến vào Nam Âu quốc đô thành.

Một trận chiến này, hiểm tượng hoàn sinh!

Nhưng Nam Âu quốc đô thành cuối cùng không gánh nổi.

Thế nhưng là. . .

Toàn bộ thế cuộc, triệt để phát sinh biến hóa.

Nguyên bản ba viên đại tướng thủ Nam Âu quốc ba thành, Chúc Nhung Tổng đốc ở hậu phương Thiên Nam thành gấp rút tiếp viện.

Kết quả bởi vì Căng Quân đại quân quá lợi hại, khiến cho ba viên đại tướng sớm tại Nam Âu quốc đô thành tụ hợp.

Cái này như nhiều nặc quân bài, sinh ra mắt xích hiệu ứng!

Nam Cung Ngạo cùng Ninh La đến, cái kia Nam Âu quốc mặt khác hai tòa thành trì liền trống rỗng, Căng Quân rất có thể sẽ thừa cơ chia binh đánh lén.

Làm sao bây giờ?

Đương nhiên chỉ có thể theo chiến trường thứ hai, cũng chính là Thiên Nam thành phòng tuyến điều binh xuôi nam.

Nhưng kể từ đó, toàn bộ hậu phương lớn liền trống rỗng.

. . .

Nam Âu quốc chủ phủ bên trong.

Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo, Ninh La công chúa ba người lẳng lặng không nói gì.

Cuộc chiến hôm nay cục, thật sự là kinh hồn một khắc.

Kém một chút, tòa thành thị này liền luân hãm.

Chúc Lâm giơ ly rượu lên nói: "Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, hai vị hôm nay xem như cứu vãn thế cục."

Ba người uống một chén.

Đây là nhàn nhạt rượu trái cây, uống không say lòng người.

Sau đó, ba người lẳng lặng không nói gì.

Lẽ ra thành trì giữ vững, hẳn là cao hứng mới đúng, nhưng là tại cao hứng không nổi.

Một so một binh lực, vậy mà kém chút bị người đánh xuống.

"Căng Quân Sa Man tộc quân, quá mạnh." Chúc Lâm thở dài nói: "Cùng quân đội như vậy tác chiến hoàn toàn là một trận ác mộng, mỗi người cũng như là dã thú không chút nào sợ chết, thậm chí chủ động chịu chết, trước đó Nam Âu quốc quân đội phản loạn thời điểm không phải như vậy a, những quân phản loạn kia cũng là Sa Man tộc người a."

Ninh La công chúa nói: "Nam Âu quốc người đã bị thuần hóa, trở nên cùng Việt Quốc người không sai biệt lắm. Mà lần này Căng Quân mang tới là nhất thuần chủng Sa Man tộc võ sĩ, bọn hắn theo năm sáu tuổi bắt đầu liền tiến vào rừng cây đi săn, đối với bọn hắn tới nói, còn sống là một trận lịch luyện, tử vong ngược lại là một loại kết cục."

"Quá điên cuồng, trên thế giới này liền sẽ không có loại này chủng tộc tồn tại." Chúc Lâm thở dài nói.

Ninh La công chúa nói: "Mười cái Sa Man tộc người, nhiều nhất chỉ có ba người có thể sống qua ba mươi tuổi, tại loại này tràn ngập tử vong hoàn cảnh bên trong , bất kỳ người nào đều sẽ rèn luyện trở thành mãnh thú. Trước đó những này mãnh thú phân tán trong rừng, mà bây giờ Căng Quân đem bọn hắn mang ra, đồng thời đem bọn hắn ngưng tụ cùng một chỗ."

Nam Cung Ngạo nói: "Chúc Lâm tướng quân, mấy ngày nay đại chiến xuống tới, thương vong bao nhiêu?"

"Ba vạn bảy!" Chúc Lâm nói.

Nam Cung Ngạo nói: "Nhiều như vậy?"

Hắn hoàn toàn không dám tin, thủ thành một phương vậy mà xuất hiện như thế lớn thương vong?

Chúc Lâm nói: "Đúng vậy a, quá khốc liệt. Sa Man tộc võ sĩ cung tiễn quá hung tàn xảo trá. Sa Man tộc võ sĩ hai lần xông lên tường thành, cũng mang đến kinh người thương vong."

Nam Cung Ngạo nói: "Cái kia Căng Quân thương vong đâu?"

Chúc Lâm nói: "Hẳn là tại bốn vạn tả hữu."

Nói cách khác, công thành mới cùng thủ thành mới thương vong tỉ lệ vậy mà sắp đạt tới một so một.

Vậy mà đánh thành dạng này, quả thực không dám tin.

Chúc Lâm vẫn là bảo thủ ổn trọng, trên thực tế Căng Quân đại quân thương vong vượt qua bốn vạn.

Đối với đồng dạng quân đội tới nói, thương vong hơn phân nửa đã sớm sĩ khí sụp đổ.

Nhưng là Sa Man tộc đại quân vậy mà vẫn như cũ hùng tráng uy vũ.

"Tăng binh đi!" Chúc Lâm đại tướng quân nói.

Ninh La cùng Nam Cung Ngạo lâm vào trầm mặc.

Tăng binh?

Vậy thì tương đương với từ bỏ phía sau, từ bỏ Thiên Nam thành phòng tuyến.

Nhưng là dưới mắt không có cái gì so Nam Âu quốc đô thành càng trọng yếu hơn.

Thế là ba người liên danh viết thư cho Chúc Nhung Tổng đốc, đồng thời tấu xin (mời) quốc quân, thỉnh cầu tăng binh!

. . .

Chúc Nhung Tổng đốc thu được cái kia một phần chiến báo về sau, cả người cơ hồ thiên băng địa liệt.

Nhưng là. . .

Sau hai canh giờ, hắn lại thu được một phần chiến báo.

Lập tức thường thường buông lỏng một hơi.

Nam Cung Ngạo cùng Ninh La công chúa gấp rút tiếp viện, Nam Âu quốc đô thành rốt cục giữ vững.

Mà lúc này, mệnh lệnh của hắn đã phát ra ngoài.

Ba vạn đại quân gấp rút tiếp viện xuôi nam.

Sau một ngày, hắn lại thu được Ninh La công chúa, Nam Cung Ngạo, Chúc Lâm ba người liên danh mật tín.

Thỉnh cầu gấp rút tiếp viện.

Chúc Nhung Tổng đốc cắn răng một cái, lại một lần nữa phái ra bốn vạn đại quân xuôi nam!

Đến bước này.

Toàn bộ Thiên Nam thành phòng tuyến, chỉ còn lại ba vạn đại quân!

Nói cách khác lấy chiến trường thứ hai cơ hồ hình dung không có tác dụng.

Bất quá, chiến trường thứ hai vốn là là đệ nhất chiến trường phục vụ.

Dựa theo cái này tư thế, nếu như đệ nhất chiến trường luân hãm, cái kia chiến trường thứ hai căn bản là không gánh nổi!

Từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt, tiếp tục tăng binh Nam Âu quốc là cần quốc quân đồng ý.

Nhưng cứu binh như cứu hỏa, căn bản là không kịp.

May mắn Chúc thị gia tộc dốc hết toàn lực, tiêu hao chính trị tài nguyên muốn tới mười vạn đại quân.

Nếu không một trận chiến này thật sự là nguy.

Căng Quân đại quân lợi hại, vượt xa tưởng tượng của mọi người, vừa khai chiến thiếu chút nữa phá vỡ chiến cuộc.

. . .

Mấy ngày về sau!

Thiên Nam hành tỉnh bảy vạn đại quân tiến vào Nam Âu quốc chiến trường.

Trong đó năm vạn tiến vào Nam Âu quốc đô thành, hai vạn điểm chớ vào vào Sa thành cùng Lạc Diệp thành.

Đến bước này, Nam Âu quốc đô thành Việt Quốc quân coi giữ đạt tới 13 vạn khoảng cách.

Toàn bộ Nam Âu quốc bên trong chiến trường, Việt Quốc quân đội đạt tới 18 vạn!

Mà lúc này Căng Quân Sa Man tộc đại quân, đã không đủ sáu vạn.

Song phương binh lực, đạt tới trước nay chưa từng có ba so một.

Chiến cuộc lại một lần nữa lâm vào trong giằng co.

Sau đó!

Căng Quân đại quân có phát động mấy lần tiểu quy mô công thành.

Nhưng song phương binh lực quá mức cách xa, toàn bộ đều vô công mà trở lại, song phương đều có thương vong!

Ngày 15 tháng 11!

Căng Quân đại quân bỗng nhiên toàn bộ rời đi chiến trường, quay đầu Bắc thượng!

Đây là muốn tiến đánh Sa thành a!

Kể từ đó, Sa thành nguy đấy!

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, Chúc Nhung Tổng đốc đứng ra, suất lĩnh hai vạn đại quân tiến vào chiếm giữ Sa thành, khiến cho Sa thành đại quân vượt qua bốn mươi lăm ngàn người.

Căng Quân tấn công mạnh Sa thành.

Trước đó Nam Âu quốc đô thành cũng kém chút bị đánh hạ đến, huống chi là Sa thành?

Nhưng Chúc Nhung Tổng đốc cái này văn thần xa so với trong tưởng tượng càng thêm lợi hại một chút, từ vừa mới bắt đầu liền được ăn cả ngã về không, đem bốn vạn năm ngàn đại quân toàn bộ áp lên, không lưu bất luận cái gì một điểm dư lực.

Ròng rã kịch chiến bốn canh giờ.

Chúc Nhung Tổng đốc tự mình suất lĩnh gia đinh lên thành tường tác chiến.

Song phương thương vong vô số.

Một trận chiến này thời gian mặc dù ngắn ngủi, nhưng là càng thêm thảm liệt, càng thêm hiểm tượng hoàn sinh.

Kém một chút, tòa thành thị này liền muốn luân hãm.

Sa Man tộc đại quân thực sự là quá mạnh.

Chúc Nhung Tổng đốc cảm thấy tại mọi thời khắc cũng tại trong địa ngục dày vò.

Hắn thậm chí tại nội tâm tiến hành đếm ngược.

Viện quân tranh thủ thời gian đến, tranh thủ thời gian đến a, nếu không Sa thành liền muốn xong.

Mà vừa lúc này, Nam Cung Ngạo rốt cục suất lĩnh kỵ binh Bắc thượng giết tới.

Nam Cung Ngạo cùng Chúc Nhung Tổng đốc trong ngoài giáp công.

Rốt cục, Căng Quân chi này dũng mãnh vô địch Sa Man tộc võ sĩ quân đoàn tao ngộ đại bại.

Sáu vạn đại quân thương vong hơn hai vạn, suất lĩnh không đủ bốn vạn đại quân triệt thoái phía sau.

Cái này vừa rút lui liền là sáu mươi dặm, lui trở về hắc thủy trong trại liếm láp vết thương.

Đến bước này!

Nam Âu quốc đại chiến giai đoạn thứ nhất kết thúc.

Việt Quốc thu hoạch được giai đoạn tính thắng lợi.

Căng Quân liên tiếp tại Nam Âu quốc đô thành cùng Sa thành đụng lên được đầu rơi máu chảy, tử thương vô số.

Theo tình thế bên trên nhìn Căng Quân triệt để mất đi chủ động cơ hội tiến công.

. . .

Thắng lợi.

Nam Âu quốc chủ phủ bên trong!

Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo, Ninh La công chúa lệ nóng doanh tròng.

Hiện tại rốt cục có thể buông ra bụng uống rượu.

Quá khó khăn.

Mặc dù chiến cuộc chỉ tiếp tục ngắn ngủi một tháng, nhưng là quá khốc liệt.

Cũng quá mạo hiểm.

Kém một chút toàn bộ chiến trường liền muốn sụp đổ.

May mắn mấy viên đại tướng quyết định thật nhanh, thậm chí

Chúc Nhung Tổng đốc làm quan văn cũng tự mình xuất chiến.

Nếu không Sa thành cũng đã luân hãm.

Nhìn Căng Quân đại quân cái này vô địch tư thế, một khi để hắn cướp đi một tòa thành trì, hậu quả kia hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi.

Nhất là đằng sau trận chiến kia.

Mặc dù chỉ tiếp tục hơn ba canh giờ, nhưng Việt Quốc đại quân thương vong gần ba vạn!

Rốt cục thắng lợi.

Một tháng thời gian, Căng Quân mười vạn đại quân thương vong hơn sáu vạn.

Việt Quốc 25 vạn đại quân, thương vong vượt qua tám vạn.

Bây giờ bây giờ Nam Âu quốc bên trong chiến trường Việt Quốc đại quân vượt qua 16 vạn, mà Căng Quân chỉ có hơn ba vạn.

Song phương lực lượng đã cực độ cách xa.

"Căng Quân đại quân mặc dù vô địch, nhưng là công thành chú ý một tiếng trống tăng khí thế, hai tiếng thì suy, ba tiếng thì kiệt. Một khi khí thế không, liền cái gì cũng không có."

"Đúng, đúng, đúng!"

"Cái này Sa Man tộc võ sĩ, dù sao vẫn là không được, chỉ có vũ dũng, không có mưu lược."

"Cái này Căng Quân chính / trị / thủ đoạn có lẽ lợi hại, nhưng quân sự không được, hỏa hầu kém một chút!"

"Cho quốc đô truyền tin chiến thắng, cho toàn bộ Việt Quốc truyền tin chiến thắng!"

Mà liền tại lúc này!

Chúc Lâm đại tướng quân nói: "Là thời điểm, hẳn là để thái tử điện hạ xuôi nam."

Lời này mới ra, Ninh La công chúa trầm mặc một lát, sau đó gật gật đầu.

Chúc Lâm đại tướng quân ánh mắt nhìn về phía Nam Cung Ngạo.

Lúc này, ngươi cuối cùng cần tỏ thái độ.

Nam Cung Ngạo rất là cháy bỏng.

Một phương diện, hắn hiệu trung với quốc quân.

Nhưng một mặt khác, một trận chiến này thắng, Thái tử nhất hệ như mặt trời ban trưa, hắn không cách nào ngăn cản.

Quốc quân mặc dù không đến nỗi là trời chiều, nhưng dù sao đã năm mươi mấy tuổi người.

Mà Thái tử như là từ từ bay lên mặt trời mới mọc.

Cực kỳ mấu chốt chính là, Nam Cung gia tộc có trí mạng tay cầm rơi vào Chúc thị gia tộc trong tay.

Chúc Lâm đại tướng quân nói: "Xu Mật đại nhân, Nam Âu quốc chiến cuộc tiến vào hoàn toàn mới cục diện, ta cảm thấy lúc này cần thái tử điện hạ đến đây tọa trấn, như thế tới có thể cổ vũ sĩ khí, phấn chấn dân tâm. Một trận chiến này lão phu đã thể xác tinh thần đều mệt, hoàn toàn chống đỡ không nổi, đảm nhiệm không Nam Âu quốc đô thành trấn thủ chức, bằng không Trấn Bắc hầu cũng cùng nhau kiêm nhiệm?"

Chúc Lâm câu nói này đã phi thường rõ ràng.

Nam Cung Ngạo đại nhân, ngài không muốn Thái tử tới Nam Âu quốc chủ trì chiến cuộc?

Ngài là lo lắng hắn tới đoạt công lao?

Cái kia bằng không đem tất cả công lao toàn bộ cho ngài?

Lập tức, Nam Cung Ngạo không có đường lui, trực tiếp đứng lên nói: "Chúc đại tướng quân nói chỗ nào lời nói, hai vị nói có lý, càng là thời khắc mấu chốt này liền càng phát ra không thể lười biếng, phải tất yếu một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, triệt để tiêu diệt Căng Quân chủ lực, lúc này nhất là cần thái tử điện hạ chủ trì đại quân, ta đồng ý!"

Chúc Lâm đại tướng quân cười to nói: "Trấn Bắc hầu quả nhiên là quốc chi ngọc trụ, ba người chúng ta cái này liên thủ thượng tấu quốc quân như thế nào?"

Nam Cung Ngạo chỗ nào có thể nói không?

Thế là, ba người liên danh viết một phần tấu!

Một bên hướng quốc quân báo tiệp.

Mặt khác thỉnh cầu quốc quân, điều động Thái tử xuôi nam, chủ trì chiến cuộc, triệt để tiêu diệt Căng Quân.

. . .

Có lẽ là bởi vì quá khẩn trương!

Quốc quân gần nhất hội chứng Parkinson đã có chút rõ ràng, tay không thời điểm luôn luôn nhịn không được rung động.

Là che giấu, trong tay hắn đều muốn bắt lấy một kiện thứ gì.

Nội tâm của hắn quá cháy bỏng.

Nam Âu quốc đại chiến đã tiếp tục một tháng.

Nhất là bắt đầu nửa tháng.

Truyền đến đều là tin tức xấu.

Ninh Nguyên Hiến cũng là một ngày ba kinh.

Thậm chí đối với mình, đối Việt Quốc sinh ra mãnh liệt hoài nghi.

Căng Quân giống như này lợi hại?

Vẻn vẹn mười vạn người, thiếu chút nữa đoạt Nam Âu đô thành?

Nhất là một lần kia chiến báo, Nam Âu quốc thành Tây tường gần như luân hãm.

Ninh Nguyên Hiến lúc ấy thật sự là khắp cả người lạnh buốt.

Trong lòng của hắn rất rõ ràng.

Nam Âu quốc đô thành là toàn bộ chiến trường lớn nhất thành lũy, một khi luân hãm, liền mang ý nghĩa toàn bộ chiến tranh thất bại.

May mắn, Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo thủ xuống tới.

Sau đó, liền là dài dằng dặc chờ đợi!

Lúc này không chỉ là toàn bộ quốc đô, toàn bộ hoàng cung cũng cấm chỉ tất cả giải trí.

Vương thái hậu mỗi ngày chỉ ăn hai cháo, cả ngày tại Phật đường trước mặt là phía trước chiến sự cầu nguyện.

Bất luận cái gì thái giám cung nữ đi bộ thời điểm, cơ hồ cũng không dám phát ra một chút xíu thanh âm, chỉ sợ đối các quý nhân có một chút quấy nhiễu, dẫn tới nguy hiểm đến tính mạng.

Toàn bộ hoàng cung, toàn bộ quốc đô cũng ở vào cực độ kiềm chế.

Vụng trộm lời đồn đại, càng ngày càng nghiêm trọng, căn bản bóp chết không hết.

Tất cả mọi người rõ ràng.

Nếu như Nam Âu quốc một trận chiến này bại.

Cái kia Sở vương 28 vạn đại quân, liền sẽ điên cuồng nhào về phía Việt Quốc Thiên Tây hành tỉnh.

Cho đến lúc đó đối với toàn bộ Việt Quốc tới nói, đều là tai hoạ ngập đầu.

Ninh Nguyên Hiến mặc dù phi thường tưởng niệm Thẩm Lãng, không một mặt trời không nghĩ hắn trở về.

Nhất là nhìn thấy Ninh Chính xuất sắc như thế, hắn loại này tưởng niệm liền càng phát ra bức thiết.

Mặc dù hắn biết, một khi Nam Âu quốc chiến trường thắng lợi, liền mang ý nghĩa Thẩm Lãng con đường trở về triệt để đoạn tuyệt.

Nhưng. . . Hắn dù sao cũng là Việt Quốc vương.

Hắn đương nhiên là vô cùng cấp thiết muốn phải thắng.

So với Thẩm Lãng trở về, Việt Quốc sinh tử tồn vong càng trọng yếu hơn.

Thẩm Lãng cái kia tiểu hỗn đản tại Huyền Vũ thành trôi qua không biết đến cỡ nào vui sướng.

Thượng thiên phù hộ, đầy Thiên thần Phật phù hộ.

Nhất định phải làm cho Việt Quốc vượt qua trận này kiếp nạn, nhất định phải làm cho Nam Âu quốc chiến chiến thắng!

Cho dù là Biện phi, nàng yêu thương Ninh Chính.

Nàng thật sâu biết, nếu như Nam Âu quốc chiến thắng, Thái tử vị trí liền vững chắc, Ninh Chính đoạt dòng chính hi vọng vô cùng xa vời.

Nhưng đứng tại phu quân Ninh Nguyên Hiến góc độ bên trên, nàng vẫn là khát vọng thắng lợi.

"Thần phật phù hộ, thần phật phù hộ!"

"Nam Âu quốc chiến thắng, Nam Âu quốc chiến thắng. . ."

Vương thái hậu cầu nguyện thanh âm rõ ràng chỉ là tại Phật đường nơi hẻo lánh vang lên, nhưng lại phảng phất vang vọng toàn bộ hoàng cung.

Mà liền tại lúc này!

Một đội tinh nhuệ võ sĩ điên cuồng rong ruổi Bắc thượng!

"Tám trăm dặm khẩn cấp, tám trăm dặm khẩn cấp!"

"Nam Âu quốc chiến trường, hoàn toàn thắng lợi, hoàn toàn thắng lợi!"

Quốc đô Huyền Vũ thành cửa quân coi giữ Thiên hộ, chính là Lan Nhị.

Khổ Đầu Hoan thăng quan, trở thành thành vệ quân thống lĩnh. Lan thị mười huynh đệ cũng toàn bộ thăng quan, theo Bách hộ tấn thăng làm Thiên hộ.

Nghe được tin tức về sau, Lan Nhị run lên trong lòng, trong lúc nhất thời buồn vui không hiểu. Vận mệnh của hắn đã cùng Ninh Chính chăm chú buộc chặt cùng một chỗ, như Nam Âu quốc đại chiến thắng lợi, cái kia Ninh Chính điện hạ đoạt dòng chính liền nhỏ mang.

"Tám trăm dặm khẩn cấp, Nam Âu quốc chiến trường hoàn toàn thắng lợi!"

Chi này báo tin đội kỵ binh ngũ, từ xa đến gần.

Lan Nhị lập tức rống to: "Mở ra cửa thành, mở ra cửa thành!"

Huyền Vũ thành nhóm từ từ mở ra.

Báo tin kỵ sĩ xông vào quốc đô bên trong, lên tiếng rống to.

"Tin chiến thắng, tin chiến thắng, Nam Âu quốc chiến trường, ta Việt Quốc đại thắng!"

"Tin chiến thắng, tin chiến thắng!"

Theo đạo lý nói không nên công nhiên rống to.

Chi này báo tin đội ngũ hẳn là dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào hoàng cung bên trong, trước tiên đem cái này tin chiến thắng bẩm báo quốc quân Ninh Nguyên Hiến, sau đó lại chiêu cáo thiên hạ.

Nhưng mà, ra ngoài đặc thù nào đó tâm tư.

Chi này báo tin đội ngũ trên đường đi liền điên cuồng hô to.

Bọn hắn ở đâu, chỗ nào cũng nghe được Nam Âu quốc chiến trường hoàn toàn thắng lợi tin tức.

Lập tức!

Toàn bộ quốc đô sôi trào!

Yên lặng mấy tháng quốc đô, kiềm chế mấy tháng quốc đô.

Triệt để lâm vào sung sướng hải dương!

Vô số dân chúng theo trong nhà lao ra.

Chẳng có mục đích, nhưng lại liều mạng vui chơi.

"Việt Quốc Vạn Thắng, Việt Quốc Vạn Thắng!"

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế!"

Lúc này thành vệ quân vốn hẳn nên duy trì trật tự, đem những người này chạy về nhà bên trong.

Dù sao dựa theo thời gian chiến tranh điều lệ, không có phủ đề đốc đồng ý , bất kỳ cái gì vượt qua ba mươi người tụ hội đều là phi pháp.

Nhưng nhìn xem những này cuồng hoan đám người, thành vệ quân không có bất kỳ cái gì động tác!

. . .

"Bệ hạ, đại hỉ, đại hỉ!"

Hoàng cung chi môn phiến phiến mở ra.

Báo tin kỵ sĩ chạy vội mà vào, thông suốt, đi thẳng tới bên trong đại điện!

"Khởi bẩm bệ hạ, Nam Âu quốc bình loạn, hoàn toàn thắng lợi! Căng Quân mười vạn đại quân, còn lại không đủ bốn vạn, hốt hoảng thối lui."

Lúc này, ngay tại đại triều hội, nguyên bản bầu không khí là kiềm chế.

Cái này báo tiệp võ sĩ xông tới hô to, đem tất cả mọi người chấn một chút.

Quần thần đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó mừng như điên!

Cái này tin tức thắng lợi rốt cục tới sao?

Thái tử nội tâm cơ hồ muốn sôi trào.

Một ngày này rốt cục tới!

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ gương mặt nháy mắt đỏ bừng, hô hấp dồn dập.

Quá khó khăn!

Chúc thị gia tộc nỗ lực vô cùng giá cả to lớn, rốt cục đổi lấy trận này chật vật thắng lợi.

Hao phí vô số tiền tài, tiêu hao vô số chính trị tài nguyên.

Nhưng là, hết thảy đều là đáng giá!

Lập tức, Thái tử Ninh Dực trực tiếp quỳ xuống lớn tiếng nói: "Chúc mừng phụ vương, chúc mừng phụ vương!"

Chúc Hoằng Chủ quỳ xuống: "Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!"

Sau đó, thần tử cả triều chỉnh tề quỳ xuống: "Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!"

Những nhân khẩu này bên trong kêu là chúc mừng bệ hạ, nhưng trong lòng cơ hồ kêu là chúc mừng Thái tử, chúc mừng Thái tử.

Nam Âu quốc chiến trường đại thắng!

Cái kia cơ hồ liền mang ý nghĩa Thái tử vị trí, vững chắc như núi.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nghe.

Đầu tiên là một trận đại hỉ, sau đó từng đợt hoảng hốt!

Thắng sao?

Cái này thắng?

Thắng tốt, thắng tốt!

Sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía Thái tử.

Ánh mắt của đối phương nổ bắn ra vô cùng ngạo nghễ quang mang, cứ việc nhanh chóng mà qua.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến vẫn là nhìn thấy.

Trận này thắng lợi, cố nhiên là quả nhân thắng lợi, nhưng lớn nhất người thắng vẫn là Thái tử a.

Đi qua trong vòng mấy tháng, hắn cất cao Ninh Kỳ, chèn ép Thái tử.

Hiện tại Thái tử rốt cục muốn mở mày mở mặt sao?

Ninh Nguyên Hiến lại nhịn không được hướng phía Ninh Chính nhìn lại một chút.

Nguyên bản Ninh Chính là mập lùn mập lùn, mà bây giờ đã gầy đến thoát hình.

Hắn mới thật sự là dốc hết tâm huyết.

Hắn mới là chịu nhục, một lòng vì nước phân ưu, là quân phân ưu, xưa nay không hô một tiếng khổ, một tiếng mệt mỏi.

Hảo nhi tử a, đáng tiếc!

Nhưng là, một trận chiến này thắng cuối cùng so thua tốt.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thu thập tâm tình, cười ha ha.

"Chư vị ái khanh xin đứng lên!"

"Bực này tin tức tốt, lập tức đi nói cho Thái hậu, chiêu cáo thiên hạ, vạn dân cùng vui!" '

"Chúc Lâm vất vả, Ninh La vất vả, Nam Cung Ngạo vất vả, Chúc Nhung cũng vất vả!"

Chúng thần lại một lần nữa cong xuống.

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!"

Sau đó, tên này báo tin võ sĩ thủ lĩnh nói: "Bệ hạ, Ninh La công chúa, Chúc Lâm đại tướng quân, Nam Cung Ngạo đại tướng quân ba người liên danh tấu chương dâng lên!"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến tròng mắt hơi híp.

Quả nhiên tới a!

Thật sự là nửa khắc đều không ngừng.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến nhưng như cũ mừng lớn nói: "Đưa tới, chuyển phát nhanh đi lên!"

Cái kia võ sĩ đem tấu chương trước đưa cho đại hoạn quan Lê Chuẩn, sau đó từ Lê Chuẩn sau khi kiểm tra lại chuyển giao quốc quân.

Ninh Nguyên Hiến mở ra xem xét.

Thực ra ở trong đó nội dung hắn đã sớm biết.

Để Thái tử đi Nam Âu quốc chiến trường tọa trấn, đi thu hoạch lớn nhất thành quả thắng lợi.

Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Chúc Lâm, Ninh La, Nam Cung Ngạo liên danh thượng tấu, Nam Âu quốc chiến cuộc tiến vào giai đoạn mới, chuyển thủ làm công giai đoạn. Bọn hắn muốn một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, triệt để diệt đi Căng Quân chủ lực, Vĩnh Bảo Nam Âu quốc bình an. Vì lẽ đó sau đó phải tiến hành là vây quanh chiến, trận tiêu diệt, cầm địa đồ tới!"

Mấy cái hoạn quan đem một bộ đại địa đồ làm làm treo lên.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Căng Quân suất lĩnh bốn vạn Sa Man tộc tàn quân thối lui đến hắc thủy trại, đây là một tòa vứt bỏ hai mươi năm trại, cũng là Nam Âu quốc phía tây nhất đất đai. Bọn hắn muốn đánh một trận lớn trận tiêu diệt, bao lớn vây chiến, triệt để tiêu diệt Căng Quân, triệt để đánh bại cái này cái gọi là Đại Nam quốc! Ba người này muốn để Thái tử đi ngồi Trấn Nam âu nước, chủ trì toàn bộ chiến cuộc cùng vật tư vận chuyển, chư khanh cho rằng như thế nào? Ninh Dực ngươi nguyện ý đi sao?"

Thái tử Ninh Dực nói: "Nhi thần nguyên do phụ vương phân ưu, xông pha khói lửa, không chối từ!"

. . .

Bởi vì khoảng cách được thêm gần, vì lẽ đó Thẩm Lãng thậm chí so quốc quân sớm hơn thu được Nam Âu quốc tin chiến thắng!

Sau đó, hắn nhìn mà than thở!

Căng Quân ngưu bức.

Hắn lần thứ nhất cơ hồ muốn đánh hạ Nam Âu quốc đô thành là thật.

Lúc ấy hắn xác thực dốc hết toàn lực, muốn thử nghiệm cầm xuống Nam Âu quốc đô thành.

Nhưng về sau phát hiện tiến đánh không xuống, hắn lập tức từ bỏ ý nghĩ này, chấp hành vốn có chiến lược.

Dẫn xà xuất động.

Cái này mưu kế mặc dù đơn giản không được.

Nhưng là Căng Quân vậy mà vì thế nỗ lực to lớn như vậy đại giới.

Trò xiếc diễn đến cực hạn!

Không, cái này thậm chí không phải hí.

Mà là lấy thân làm mồi, trình diễn sinh tử tồn vong nhân sinh lớn kịch.

Thẩm Lãng đứng ở địa đồ trước mặt, cười lạnh nói.

"Thái tử Ninh Dực như đi Nam Âu quốc, nghênh đón hắn có lẽ là vạn kiếp bất phục!"

"Chúng ta cũng hẳn là chuẩn bị, có lẽ dùng không được bao lâu, liền nên chúng ta ra sân biểu diễn!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 350: Quốc Tặc! Thái Tử Xuôi Nam! Ta Phượng Hoàng Niết Bàn!

Trong chốc lát, Thẩm Lãng gần như có thể bắt được Căng Quân tâm tư.

Hắn thật sâu biết Sa Man tộc quân đội ưu điểm và khuyết điểm.

Vì lẽ đó Căng Quân ngay từ đầu mục tiêu chiến lược chỉ có một cái, triệt để xáo trộn Việt Quốc nam bộ an bài chiến lược, hoàn toàn lợi dụng Việt Quốc nội bộ đoạt dòng chính đấu tranh, đem thắng lợi thành quả phóng tới lớn nhất.

Nhưng là chân chính đánh về sau, Căng Quân phát hiện quân đội của mình hoàn toàn so với trong tưởng tượng càng thêm cường đại.

Vì lẽ đó hắn thoáng dao động một chút, muốn đoạt lại Nam Âu quốc đô thành. Cái này dù sao cũng là giấc mộng của hắn chi thành, cũng là tương lai Đại Nam quốc đô thành.

Lần này nếm thử kém một chút liền thành công.

Sau đó, lập tức trở về đến mình quỹ đạo.

"Căng Quân dã tâm lớn được dọa người a." Thẩm Lãng nói.

Kim Trác Hầu tước nói: "Hắn muốn cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Hắn chẳng những muốn đoạt lại Nam Âu quốc cố thổ, còn muốn toàn diệt Việt Quốc chủ lực, càng phải cùng Sở quốc, nếu như cùng một chỗ tách rời Việt Quốc, lấy báo thù giết cha."

Tiếp lấy Thẩm Lãng bắt đầu ở trên bản đồ lục soát.

"Phu quân, ngươi đang tìm cái gì?" Mộc Lan hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ta đang tìm một cái cứ điểm, khi cục diện triệt để sụp đổ thời điểm, chúng ta hẳn là trú đóng ở cái nào điểm? Hẳn là đem cái nào thành trì định là dừng tổn hại điểm."

Thẩm Lãng tại địa đồ bên trong không ngừng lục soát.

Cái này thành trì nhất định phải phù hợp hai cái đặc điểm.

Thứ nhất, không thể quá lớn.

Thứ hai, nhất định phải kẹt tại chỗ mấu chốt, ngăn trở Sa Man tộc đại quân Bắc thượng, đông tiến. Đi tây phương con đường.

Rất nhanh, Thẩm Lãng tìm tới tòa thành trì này.

Thiên Nam hành tỉnh Dương Qua quận thành.

Tòa thành trì này khoảng cách Huyền Vũ thành sáu trăm dặm, khoảng cách Thiên Nam thủ phủ ba trăm dặm, khoảng cách quốc đô một nghìn dặm.

Sau đó, nó có thể làm mấu chốt dừng tổn hại điểm.

Nếu như cục diện thật như là Thẩm Lãng đoán, chuyển biến xấu đến cực hạn.

Như vậy Thẩm Lãng sẽ tại cái điểm này Lực Vương sóng to, cứu vớt Việt Quốc khuynh đảo.

. . .

Quốc đô triều hội bên trên!

Thái tử khẳng khái phân trần, nguyện ý xuôi nam, chủ trì Nam Âu quốc chiến trường.

Hai thuộc về Thái tử nhất hệ quan viên nhao nhao ứng hòa.

Nói đùa, Chúc thị gia tộc nỗ lực khổng lồ như vậy đại giới, chính là vì để Thái tử đi thu hoạch cái này lớn nhất thành quả thắng lợi.

Làm sao có thể không đi?

Mà lại tất cả mọi người cột vào Thái tử chiến xa bên trên, đương nhiên hi vọng Thái tử một trận chiến định càn khôn.

Mà Tam vương tử nhất hệ mặc dù hữu tâm phản đối, lại không có sức mở miệng.

Lúc này mở miệng phản đối, sẽ bị Thái tử ghi hận cả đời.

Tất cả mọi người không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía Chủng Ngạc cùng Tiết Triệt, Tam vương tử Ninh Kỳ lúc này ở Thiên Bắc hành tỉnh đảm nhiệm Đại đô đốc, Chủng Nghiêu cùng Tiết Triệt liền là phe phái thủ lĩnh.

Nếu như muốn mở miệng, cũng là hai cái này đại lão mở miệng trước, chúng ta những con cá nhỏ này là không có tư cách.

Kết quả Chủng Ngạc cùng Tiết Triệt mặt không hề cảm xúc, hiển nhiên là sẽ không mở miệng.

"Thần tán thành!"

'Thần tán thành!'

"Thần tán thành!"

Ở đây quan viên nhao nhao ra khỏi hàng, đồng ý Thái tử xuôi nam, vậy mà là nghiêng về một bên thế cục.

Mà vừa lúc này, Ninh Chính vậy mà ra khỏi hàng.

Tất cả mọi người kinh ngạc?

Lúc nào ngươi cũng mở miệng nói chuyện?

Hiện tại không có việc của ngươi.

Trước đó Ninh Chính chỉ là vùi đầu làm việc, tại triều đình phía trên cơ hồ chưa từng mở miệng.

Hiện tại Nam Âu quốc chiến cuộc thắng lợi, Ninh Chính ngươi cái này cõng hắc oa có thể thối lui, ngươi giá trị lợi dụng đã không có.

Mà lại nếu như ngươi bây giờ cũng đứng ra ủng hộ Thái tử Ninh Dực?

Muộn, Thái tử tuyệt đối sẽ không tiếp nhận ngươi, ngươi liền đầu hàng tư cách cũng không có.

"Nhi thần phản đối!" Ninh Chính nói.

Lời này mới ra, tất cả mọi người chấn kinh.

Ninh Chính vậy mà phản đối?

Ngươi tính là cái gì a? Đối với việc này ngươi có quyền phát ngôn gì sao?

Cũng đến cái này trước mắt, hẳn là ngươi còn không cam tâm, còn muốn giãy dụa một chút?

Còn muốn ngăn cản Thái tử đi kiến công lập nghiệp?

Thật sự là châu chấu đá xe.

Ninh Nguyên Hiến kinh ngạc nói: "Ồ? Ninh Chính ngươi vì sao phản đối a?"

Nếu như không có nhớ lầm, đây là Ninh Chính lần thứ nhất công khai trên triều đình nói chuyện a.

Ninh Chính nói: "Một, ta Việt Quốc quân đội am hiểu thủ thành, không thích hợp tại vùng núi rừng cây tác chiến. Huống hồ Căng Quân đại quân hiện tại lui giữ hắc thủy trại, theo công mới biến thành thủ mới, tại quân ta càng thêm bất lợi!"

"Phản bác!" Binh bộ Thị lang bước ra khỏi hàng nói: "Trường Bình hầu không hiểu quân sự, cho nên nói ra như vậy không có gì, người không biết vô tội. Bây giờ Căng Quân tàn quân đã lui giữ hắc thủy trại, như vậy cái này hắc thủy trại là cái gì đây?"

Binh bộ Thị lang khom người nói: "Bệ hạ, thần cả gan dùng một chút địa đồ."

Ninh Nguyên Hiến gật gật đầu.

Binh bộ Thị lang nói: "Toàn bộ Việt Quốc có thể nói không có người so ta càng thêm quen thuộc hắc thủy trại, bởi vì năm đó chính là ta phụ trách kiến tạo toà này doanh trại."

"Hai mươi mấy năm trước, Việt Quốc cùng Nam Âu quốc liên quân, đại chiến Sa Man tộc! Bởi vì dạng này như thế nguyên nhân, quân đội không cách nào đóng giữ Nam Âu quốc đô thành bên trong, vì lẽ đó ngay tại Nam Âu quốc biên cảnh phía trên kiến tạo hắc thủy trại! Nó vốn là muốn xây thành một tòa thành bảo, ngăn chặn Sa Man tộc xâm lấn lộ tuyến, giữ vững Nam Âu quốc tây nam biên cảnh."

Nghe đến đó, đám người gật đầu.

Ở đây rất nhiều lão thần còn nhớ rõ chuyện khi đó.

"Dựa theo kế hoạch, cái này hắc thủy trại vốn nên là kiến tạo năm năm tả hữu, hình thành một cái kiên cố phòng tuyến. Nhưng về sau đột phát một việc, Nam Âu quốc chủ chết tại chiến trường về sau, gây nên một loạt biến cố, hắc thủy trại kiến thiết cũng liền tạm dừng xuống tới."

"Vì lẽ đó hắc thủy trại vẻn vẹn chỉ hoàn thành một phần năm kiến tạo, các hạng phòng ngự công năng cũng không hoàn chỉnh, căn bản không phải một cái kiên cố phòng tuyến, không có tường thành, không có tòa thành, chỉ có nguyên thủy nhất đầu gỗ quân doanh, đầu gỗ trại tường, mà lại tối thiểu hoang phế vài chục năm, đã sớm rách mướp, căn bản đảm đương không nổi phòng ngự tác dụng, quả thực là không chịu nổi một kích. Căng Quân tàn quân thủ nơi đây, hoàn toàn là tự tìm đường chết."

"Tiếp theo, lúc này Việt Quốc bên trong chiến trường, ta Việt Quốc có 17 vạn đại quân, mà Căng Quân không đủ bốn vạn, năm so một binh lực cũng đánh không lại Sa Man tộc đại quân, Trường Bình hầu có phải là cũng quá xem thường chúng ta Việt Quốc tinh nhuệ."

Lời này mới ra, tất cả mọi người nhao nhao gật đầu.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Chính, ngươi còn có cái gì ý nghĩ, cùng nhau nói ra."

Ninh Chính nói: "Tiếp theo, ta lo lắng đây là Căng Quân âm mưu, dẫn xà xuất động âm mưu."

Lời này mới ra, toàn trường khịt mũi coi thường.

Nha, thiên hạ liền ngươi Ninh Chính một người thông minh?

Âm mưu?

Ngươi nói là Căng Quân đang diễn trò?

Hắn mười vạn đại quân thương vong hơn sáu vạn, cơ hồ đi hai phần ba.

Dùng như thế lớn đại giới tới diễn kịch?

Hoang đường đến cực điểm a, ngươi là ngây thơ đâu? Vẫn là dụng ý khó dò?

Ninh Chính nhắm mắt nói: "Vì lẽ đó nhi thần cho rằng, thái tử điện hạ không nên nhẹ mạo hiểm địa!"

Binh bộ Thị lang cười lạnh nói: "Trường Bình hầu, vậy theo ngươi nói, chúng ta e ngại Căng Quân như thần, nên tùy ý hắn tại Nam Âu quốc thổ địa bên trên chà đạp, coi như hắn chỉ có hơn ba vạn tàn quân, cũng không thể dây vào, cũng không thể đi đánh thôi? Vậy ta ngược lại là muốn hỏi một chút, đối với Căng Quân phải làm gì đâu?"

Ninh Chính nói: "Căng Quân hiện tại đã không phải là một cái bình thường phản nghịch, mà là Đại Nam quốc chủ, chúng ta phải đối mặt không phải một người, mà là toàn bộ Sa Man tộc, vì lẽ đó muốn dương trường tránh đoản, đánh bền bỉ chiến, đánh thành lũy chiến!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ý của ngươi là, lại Nam Âu quốc cùng Đại Nam quốc đường biên giới xây dựng đại lượng thành lũy?"

"Đúng, cái này vốn là chúng ta am hiểu sự tình." Ninh Chính nói.

Lời này mới ra, toàn trường xôn xao.

Đây là điên sao?

Quả thực buồn cười a!

Tại toàn bộ đường biên giới bên trên xây dựng thành lũy, cỡ nào uất ức?

Hiện tại Căng Quân chỉ còn lại hơn ba vạn tàn quân, không nghĩ thừa thắng truy kích, nhất cử diệt, lại còn nghĩ đến bền bỉ chiến?

"Trường Bình hầu, ta vốn cảm thấy ngươi là vùi đầu làm việc trung thần, nhưng hiện tại xem ra thật sự là thất vọng." Binh bộ Thị lang nói: "Ta biết ngươi cùng thái tử điện hạ có mâu thuẫn có khác nhau, gánh cũng không nên là bản thân tư lợi mà chậm trễ quốc sự, bực này hành vi thật sự là bôi nhọ thân phận của ngươi."

Đây đã là phi thường nghiêm khắc lên án.

Nhưng tất cả mọi người cảm thấy có lý.

Tùy tiện dùng đầu óc suy nghĩ một chút đều biết, lúc này là tiêu diệt Căng Quân chủ lực cơ hội ngàn năm một thuở.

Ngươi không những không được thừa thắng truy kích, ngược lại muốn co đầu rút cổ phòng thủ?

Còn không phải sợ Thái tử thành lập bất thế công huân? Ngươi đoạt dòng chính không có trông cậy vào.

Nhưng ngươi chẳng lẽ không biết, ngươi đã sớm không có trông cậy vào.

Ninh Chính nói: "Bệ hạ, chư vị đại nhân! Các ngươi chỉ thấy Căng Quân chỉ có không đến bốn vạn tàn quân, mà lại lui giữ tại một cái không hiểm có thể thủ hắc thủy trại. Nhưng các ngươi vì sao không suy nghĩ, một khi hắn lại một lần nữa triệt thoái phía sau, trở về tới Đại Nam quốc rừng cây cùng vùng núi ở giữa, phải làm gì? Đại quân của chúng ta lại nơi đó căn bản không thi triển được, huống hồ chúng ta làm thế nào biết Căng Quân liền không có viện quân, hắn bây giờ có được toàn bộ Sa Man tộc."

Binh bộ Thị lang nói: "Trường Bình hầu vẫn là lo ngại, Nam Cung Ngạo cùng Chúc Lâm tướng quân đã suất lĩnh đại quân sắp hoàn thành đối hắc thủy trại vây quanh, Căng Quân mọc cánh khó thoát. Bây giờ đại quân đã tại hắc thủy trại chung quanh xây dựng lâm thời thành lũy, đối Căng Quân bao lớn vây đã bắt đầu."

Ninh Chính nói: "Nếu như là tại trống trải bình nguyên, vậy cái này loại bao lớn vòng vây là có thể có hiệu quả. Nhưng là tại Nam Âu quốc nhiều núi nhiều rừng nơi, muốn triệt để vây quanh khó như lên trời."

Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên nói: "Ninh Chính, đây là cái nhìn của ngươi, vẫn là Thẩm Lãng cách nhìn?"

Ninh Chính nói: "Đây là cái nhìn của ta, cũng là Thẩm Lãng cách nhìn?"

Sau đó, hắn đưa tới một phần tín đạo: "Đây là Thẩm Lãng cho bệ hạ tự tay viết thư."

Ninh Nguyên Hiến vung tay lên.

Lê Chuẩn đi Thẩm Lãng tin đưa tới.

Mở ra xem, bên trong Thẩm Lãng viết rõ ràng.

Đối mặt Căng Quân cùng Đại Nam quốc, chỉ có thể bền bỉ tác chiến, tại đường biên giới bên trên tạo dựng thành lũy, đừng vọng tưởng nhất cử diệt.

Quốc quân hơi nhíu nhíu mày.

Đầu tiên, đối với Thẩm Lãng hắn là tuyệt đối tín nhiệm.

Nhưng cái này bền bỉ chiến, phi thường không phù hợp tâm lý của hắn.

Bởi vì hắn ghét nhất liền là bền bỉ cái từ này?

Hắn thích nhất là nhất cử định càn khôn, tựa như diệt đi Tô Nan phản loạn nhiều như vậy sảng khoái?

Thực ra Thẩm Lãng cùng Ninh Nguyên Hiến là giống nhau như đúc, hai người cũng không có kiên nhẫn.

Nhưng là Thẩm Lãng trong lòng rõ ràng.

Muốn trên chiến trường đánh thắng Căng Quân, có khả năng.

Nhưng muốn nhất cử diệt đi Đại Nam quốc? Muốn dựa vào thủ đoạn quân sự diệt đi Sa Man tộc?

Vậy vẫn là không nên mơ mộng.

Bây giờ Đại Nam quốc lãnh thổ so Việt Quốc còn muốn lớn đâu, đâu đâu cũng có đại sơn, đâu đâu cũng có nguyên thủy rừng rậm.

Bất luận cái gì đại quân sau khi tiến vào, sẽ chỉ sống sờ sờ bị kéo chết, triệt để bị dìm ngập.

Liên Xô diệt không được Afghanistan, quân Mỹ diệt không được Việt Nam, Việt Quốc đương nhiên cũng diệt không được Đại Nam quốc.

"Thấy tốt thì lấy đi, bệ hạ!"

Đây là Thẩm Lãng ở trong thư cho Ninh Nguyên Hiến câu nói sau cùng.

Có thể thu hoạch được trước mắt cái này thắng lợi đã phi thường không tầm thường, đừng có lại hi vọng xa vời càng nhiều.

Cơm sống mặc dù khó ăn, nhưng dù sao cũng so chết đói tốt.

Ninh Nguyên Hiến đối với cục diện này mặc dù rất không thoải mái, nhưng bản năng vẫn là nguyện ý tín nhiệm Thẩm Lãng phán đoán.

Hít một hơi thật sâu, Ninh Nguyên Hiến nói: "Việc này, bàn lại!"

Lời này mới ra, toàn bộ triều đình lập tức sôi trào lên.

Vậy mà bàn lại?

Bệ hạ đây là ý gì?

Chẳng lẽ ngươi đố kỵ Thái tử công lao sự nghiệp, ngươi cũng không muốn Thái tử lập công hay sao?

Năm đó ngươi chỉ đi một mình Ngô thần Biện Tiêu trong đại doanh, chẳng phải là so hôm nay càng thêm mạo hiểm?

Mà bây giờ Thái tử đi Nam Âu quốc tọa trấn chỉ huy, mười phần chắc chín, tuyệt đối ổn thỏa thắng cục, ngươi lại không cho phép hắn đi?

Thật sự là hoang đường buồn cười!

. . .

Quả nhiên!

Trên triều đình tin tức một truyền ra về sau, vạn chúng giận mắng.

Quốc đô vạn dân lửa giận toàn bộ phun về phía Ninh Chính, phun về phía Thẩm Lãng, thậm chí phun về phía Ninh Nguyên Hiến.

Ninh Chính quốc tặc, Thẩm Lãng quốc tặc!

Là bản thân tư lợi, vậy mà không để ý quốc gia lợi ích.

Là không cho Thái tử lập công, lại muốn thả chạy Căng Quân.

Vô sỉ, vô sỉ cực hạn.

Vô số kể vạch tội tấu chương, như tuyết rơi bay về phía hoàng cung bên trong.

Tại có ít người tổ chức cùng thao túng phía dưới, vô số bình dân nhao nhao vòng vây Thiên Việt phủ đề đốc, vòng vây Trường Bình Hầu tước phủ.

Mỗi một lần Ninh Chính vừa ra khỏi cửa.

Liền có vô số người chỉ vào hô quốc tặc, quốc tặc!

Ninh Chính không phải Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng là không thể đắc tội, bởi vì tâm hắn mắt nhỏ, mặc kệ ngươi có phải hay không bình dân, động một chút lại giết ngươi cả nhà, động một chút lại đem ngươi bắt đến ao phân bên trong tươi sống chết chìm.

Nhưng Ninh Chính phi thường khoan dung độ lượng, đừng nói là dân chúng chỉ vào hắn mắng, coi như trước đó phủ đề đốc bên trong những cái kia lá mặt lá trái cho hắn chế tạo các loại chướng ngại thuộc hạ quan viên, hắn cơ hồ cũng một cái không có giết.

"Quốc tặc, quốc tặc, quốc tặc. . ."

Thế là, lúc đầu đã bị thiêu hủy một lần Kim thị biệt viện, lại bị đốt một lần.

Đốt về sau, còn sống sờ sờ hướng bên trong giội mấy vạn cân phân và nước tiểu, mùi thối trùng thiên.

Đương nhiên, lúc này Kim thị biệt viện nửa cái bóng người cũng không có.

Thẩm Lãng căn bản liền không được tại quốc đô, ngươi chỉ có thể coi là giậu đổ bìm leo.

Như vậy quốc đô vạn dân phẫn nộ có đạo lý hay không đâu?

Đương nhiên là có!

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính ý kiến nhìn hoàn toàn đứng tại tất cả quan viên, tất cả vạn dân mặt đối lập.

Dưới mắt Nam Âu quốc đại thắng, chính là nhất cử tiêu diệt Căng Quân, hoàn toàn thắng lợi cơ hội tốt.

Các ngươi lại còn co đầu rút cổ lui giữ, lại muốn thả chạy Căng Quân.

Quốc tặc, gian thần, đáng đời ngàn đao băm thây.

Đừng nói Việt Quốc quốc đô dân chúng, coi như phóng tới hiện đại Địa Cầu, coi như quốc gia chúng ta dân chúng nhìn thấy cục diện này, chỉ sợ càng thêm phẫn nộ.

Dân chúng đều là dạng này, hận không thể quốc gia mình miểu thiên miểu địa miểu không khí.

Chỉ cần không được bá khí, đó chính là nhục nước mất chủ quyền.

Rất nhanh liền có người đem trong triều chia làm hai phái, Thái tử nhất hệ là chủ chiến phái, Ninh Chính cùng Thẩm Lãng là đáng xấu hổ phe đầu hàng.

Lần này là chân chính ngàn người chỉ trỏ.

Mặc kệ là triều thần, vẫn là vạn dân, cũng kiên định cho là mình đứng tại chính nghĩa một phương.

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính là bản thân tư lợi, là chèn ép Thái tử, tuyệt đối gian thần!

Ninh Chính trước đó tại tế thiên đại điển mang tới kinh diễm biểu hiện, đã sớm hôi phi yên diệt.

Trước đó bởi vì hắn khắc nghiệt thời gian chiến tranh quản chế, đắc tội thương nhân, quan viên, bình dân, sớm đã bị mắng cẩu huyết lâm đầu.

Nhưng lúc ấy quốc đô vạn dân tâm bên trong nên cũng biết, Ninh Chính cứ việc khắc nghiệt, nhưng hắn làm sự tình là đúng, là có lợi cho ích lợi quốc gia.

Nhưng lần này!

Ninh Chính tuyệt đối là quốc tặc!

Đừng nói là thiên hạ vạn dân, thực ra coi như Ninh Chính dòng chính thành vệ quân, cũng phi thường không hiểu.

Ninh Chính điện hạ không phải như vậy người, sẽ không vì mình lợi ích đưa quốc gia tại không để ý a.

Sẽ không bởi vì đố kỵ Thái tử mà tổn hại ích lợi quốc gia a.

Nhưng Ninh Chính cùng Thẩm Lãng biểu hiện được như thế sợ, để thành vệ quân các huynh đệ cũng có chút bất mãn.

Cái gọi là thiên thời địa lợi nhân hoà.

Lúc này Thái tử nhất hệ, tuyệt đối là chiếm cứ thiên thời cùng người cùng.

Toàn bộ Việt Quốc dân chúng cũng đứng tại hắn một phương này, chờ mong hắn xuôi nam, nhất cử tiêu diệt Căng Quân, xây xuống bất thế công lao, bảo đảm Việt Quốc mấy chục năm an bình.

Vạch tội Ninh Chính cùng Thẩm Lãng tấu chương càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Huyền Vũ hầu Kim Trác, cũng bị điên cuồng vạch tội.

Trước đó Xu Mật viện cùng Thiên Nam hành tỉnh Đại đô đốc phủ chính lệnh, xin (mời) Kim Trác vì thiên hạ quý tộc làm ra làm gương mẫu, suất lĩnh hai ngàn tư quân tiến vào chiến trường thứ hai.

Kết quả, Kim Trác cự tuyệt.

Chuyện này phóng tới hiện tại đến xem, càng là đại nghịch bất đạo.

Quốc nạn vào đầu, dù là một cái tiểu quý tộc cũng xuất binh Nam Âu quốc chiến trường, ngươi Kim Trác thế nhưng là Việt Quốc duy hai uy tín lâu năm Hầu tước a, vậy mà không được phát một binh một tốt.

Ngươi nhưng có bất luận cái gì trung quân ái quốc chi niệm?

Mưu phản ý, rõ rành rành a.

Sau đó, càng thêm hoang đường lời đồn truyền bá ra.

Nói Thẩm Lãng bất mãn bị lưu vong khu trục xuất ngoại cũng, đã phản bội Việt Quốc, phản bội quốc quân.

Kim thị gia tộc đã cùng cấm quân cấu kết, dự định chia cắt Thiên Nam hành tỉnh.

Thẩm Lãng dụng ý khó dò, muốn thả đi Căng Quân, nuôi khấu tự trọng.

Mà Ninh Chính là cái kẻ ngu, bị Thẩm Lãng đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Đem thiên hạ ý chí thống nhất thời điểm!

Bất luận kẻ nào đều không thể ngăn cản.

Ninh Chính đã ra không được cửa.

Coi như đi Thiên Việt phủ đề đốc, cũng hoàn toàn làm không được chuyện.

Hắn xuống bất cứ mệnh lệnh gì, hoàn toàn không chiếm được chấp hành.

Ra hắn dòng chính quan viên bên ngoài , bất kỳ cái gì quan lại, thậm chí là nha dịch cùng bình dân, cũng toàn diện chống cự hắn bất luận cái gì chính lệnh.

Hoàn toàn nửa bước khó đi.

Sau đó đại triều hội bên trong.

Dù là đối mặt dời núi lấp biển đồng dạng áp lực, Ninh Chính vẫn như cũ kiên trì quan điểm của mình.

Thái tử không thể xuôi nam.

Đại quân không thể khinh xuất, muốn cùng Căng Quân tiến hành thành lũy chiến, bền bỉ chiến.

Mỗi một lần, hắn cũng bị phê vừa vặn không xong da.

Sau đó, hắn cùng Thẩm Lãng hoàn toàn bị đính tại phe đầu hàng sỉ nhục trụ bên trên.

Thật sự là oan uổng.

Thẩm Lãng còn có thể nói là dụng ý khó dò.

Nhưng Ninh Chính thật sự là một lòng vì nước.

Nhạc Phi kiên trì Bắc thượng, thu phục mất đất, kia là tinh trung báo quốc, kia là thiên cổ trung nghĩa.

Tần Cối cùng Tống Cao Tông vì chính mình tư lợi mà ngăn cản Nhạc Phi bắc phạt, thậm chí lấy có lẽ có tội danh xử tử Nhạc Phi, là chân chính quốc tặc, thiên cổ sỉ nhục.

Nhưng Ninh Chính nào có đầu hàng ý đồ?

Hắn hoàn toàn là lo lắng rơi vào Căng Quân cạm bẫy, đem gần hai mươi vạn Việt Quốc chủ lực đại quân hao tổn, cho đến lúc đó mới là tai hoạ ngập đầu.

Hắn đưa ra thành lũy chiến thuật, mặc dù hao tổn của cải to lớn, mà lại thấy hiệu quả rất chậm, nhưng xác thực duy nhất ổn thỏa chiến lược,

Nhưng thiên hạ thần dân đâu để ý cái này?

Ngươi chính là muốn thả chạy Căng Quân, ngươi chính là không thể gặp Thái tử lập công, ngươi chính là quốc tặc.

Hai người chân dung bị dán đầy toàn bộ quốc đô, thiên hình vạn trạng chân dung cũng có, làm trò hề.

Thành vệ quân vừa mới kéo xuống đến, lập tức dán đi lên càng nhiều.

Mà lại Thẩm Lãng cùng Ninh Chính quốc tặc trên bức họa, mỗi một trương đều là quỳ, trên mặt viết quốc tặc, trên lưng viết quốc tặc.

Mỗi một bức vẽ giống bên trên, cũng bị nôn vô số nước bọt, thậm chí giội lên phân và nước tiểu cùng nữ nhân mỗi tháng chu kỳ máu cái túi.

Ngay từ đầu là chân dung.

Về sau liền là đầu gỗ pho tượng, đem Thẩm Lãng cùng Ninh Chính tạo hình được sinh động như thật, vẫn như cũ là quỳ quốc tặc pho tượng.

Thẩm Lãng thu được những này tin về sau, giận quá thành cười.

Náo đi, náo đi!

Ta đã rất lâu không có trang bức đánh mặt.

Trước đó nhiều nhất đánh mấy vạn người mặt.

Lần này, đánh mấy trăm vạn, hơn nghìn người mặt, chỉ sợ càng thêm thoả nguyện.

Hiện tại vạn dân chửi bới Thẩm Lãng cùng Ninh Chính càng hung ác.

Ngày khác liền càng tôn lên Ninh Chính vĩ đại chỉ riêng chính.

Toàn bộ thiên hạ đều là sai, duy chỉ có Ninh Chính là đúng, mà lại tại triều đình kiên trì ý mình, còn chưa đủ đáng ngưỡng mộ sao?

Dạng này người, làm Thái tử chẳng lẽ không theo lý thường nên sao?

Triều hội tiến vào ngày thứ mười!

Ninh Nguyên Hiến tâm lực tiều tụy.

Áp lực của hắn cũng vô cùng to lớn.

Bởi vì tại người hữu tâm dẫn đạo dưới, thiên hạ thần dân cũng ẩn ẩn đem hắn quy về phe đầu hàng.

Hôn quân, cái danh từ này đã lại một lần nữa xuất hiện.

Đứng tại thiên hạ thần dân mặt đối lập, dù là làm quốc quân, cũng là phi thường đáng sợ.

Mấu chốt là Nam Cung Ngạo, Chúc Lâm cùng Ninh La công chúa tấu chương, một ngày một phần, liên tục không ngừng đưa ra, thúc giục Thái tử xuôi nam.

Biểu đạt ý chí càng ngày càng mãnh liệt.

Bao lớn vòng vây đã hoàn thành.

Tuyệt đối không thể thả chạy Căng Quân.

Cái này bao lớn vòng vây trước nay chưa từng có to lớn, Chúc Nhung Tổng đốc lại một lần tại Thiên Nam hành tỉnh trưng binh.

Hoặc là nói nghiền ép.

Vô số quý tộc, quan viên, cũng đem mình vũ trang gia đinh đưa tới.

Nam Âu quốc trên chiến trường, Việt Quốc đại quân đã vượt qua hai mươi vạn.

Hai mươi vạn đối mặt Căng Quân không đến bốn vạn?

Chẳng lẽ còn không được đánh sao?

Chẳng lẽ cứ như vậy thả chạy Căng Quân?

Mà lại cái này chiến đấu quy mô đã lớn đến cực hạn, tung hoành vài trăm dặm.

Ninh Nguyên Hiến tâm cũng tại lung lay sắp đổ.

"Ninh Chính, ngươi xem hết những này tấu về sau, ý kiến nhưng có cải biến?" Ninh Nguyên Hiến ôn hòa hỏi.

Ninh Chính tỉ mỉ xem những này tấu.

Trung thực nói, hắn hiện tại cũng có chút mê mang.

Hắn dù sao chưa từng đi Nam Âu quốc, chỉ là tại trên địa đồ thật nhìn không ra chân tướng.

Nếu để cho chính hắn phán đoán, hắn cũng cảm thấy một trận chiến này có thể đánh.

Căng Quân tàn quân đã bị vây quanh, hai mươi vạn đánh hơn ba vạn người, làm sao cũng thắng a.

Nhưng Thẩm Lãng mật tín một phong tiếp lấy một phong.

Nội dung đều là giống nhau.

Căng Quân có âm mưu, Ninh Chính muốn kiên trì lúc đầu quan điểm, tuyệt đối không lay được.

Làm Ninh Chính thấy không rõ, nhìn không thấu thời điểm, vậy hắn liền lựa chọn tin tưởng Thẩm Lãng.

Lúc này, cả triều đại thần cũng gắt gao nhìn chằm chằm Ninh Chính.

Người này liền là sau cùng chướng ngại, nhất cử diệt vong Căng Quân chướng ngại, Thái tử kiến công lập nghiệp chướng ngại.

Bị tất cả đại thần nhìn chằm chằm nhìn qua, Ninh Chính cũng cảm giác được từng đợt tê cả da đầu.

"Nhi thần vẫn như cũ kiên trì vốn có quan điểm, thái tử điện hạ không thể xuôi nam! Như là đã đối Căng Quân hoàn thành vây quanh, vậy liền tiếp tục vây quanh, tại nguyên chỗ tạo dựng thành lũy, từ từ nhỏ dần vòng vây, không nên tùy tiện khai chiến!"

Ninh Chính nói ra quan điểm của mình!

Lập tức. . .

Một cái Ngự Sử bỗng nhiên bỗng nhiên xông lên.

Nhắm ngay Ninh Chính trên mặt, bỗng nhiên một quyền đập tới.

"Ninh Chính quốc tặc, Thẩm Lãng quốc tặc, hại nước hại dân, cấu kết Căng Quân, nguy hại xã tắc, đương thiên đao vạn róc thịt, ngàn đao băm thây. . ."

"Chư vị đồng liêu, là Việt Quốc thiên hạ, là Việt Quốc vạn dân, tru sát quốc tặc a. . ."

Sau đó, mấy chục tên tuổi trẻ quan viên nhao nhao xông đi lên, vung lên nắm đấm ẩu đả Ninh Chính.

Vậy mà là thật muốn đem hắn đương đường đánh chết.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Một màn này, lại một lần nữa xuất hiện sao?

Nếu như Thẩm Lãng ở đây, cũng sẽ kinh hô, một màn này rốt cục xuất hiện sao?

Trung Quốc trong lịch sử triều đình ẩu đả vở kịch mặc dù không thấy nhiều, nhưng cũng không hiếm thấy, chỉ riêng Minh triều liền phát sinh mấy lần, Cẩm Y Vệ chỉ huy sứ cũng bị người đánh chết tươi tại triều đình phía trên.

Về phần nước ngoài liền càng nhiều, nước Anh nghị viện đánh nhau lịch sử vượt qua tám trăm năm, thậm chí cầm súng ngắn lẫn nhau bắn.

Nhưng ở Việt Quốc trong lịch sử, cũng chỉ phát sinh qua một lần.

Quốc quân đầu tiên là giật mình, sau đó giận tím mặt.

"Lê Chuẩn, đánh cho ta!"

Theo Ninh Nguyên Hiến ra lệnh một tiếng, Lê Chuẩn mang theo mấy chục tên nội vệ xông tới, cầm lấy gậy gỗ, hướng phía đánh người quan viên hung hăng đập tới.

Ngắn ngủi một lát, liền ngã nơi tiếp theo, mấy chục tên quan viên bị đánh bại trên mặt đất, quỷ khóc sói gào, máu me đầm đìa.

Lê Chuẩn đi thôi Ninh Chính nâng đỡ.

Hắn mình đầy thương tích, trên mặt máu me đầm đìa.

Ninh Chính võ công mặc dù không phải đỉnh cấp, nhưng cũng rất cao, đánh những văn thần này, hoàn toàn là dư xài.

Nhưng hắn từ đầu đến cuối không có động thủ.

Những cái kia thần tử không cần thể diện, hắn còn muốn thể diện.

"Đem những này đại nghịch bất đạo tặc tử toàn bộ cầm xuống, toàn bộ cầm xuống, bắt vào Đại Lý Tự!" Theo Ninh Nguyên Hiến ra lệnh một tiếng, mấy chục tên quan viên toàn bộ bị tóm lên, áp đi Đại Lý Tự!

Nhưng mà. . .

Tại áp đi Đại Lý Tự trên đường, bọn hắn vậy mà nhận anh hùng đồng dạng đãi ngộ.

"Tốt, không hổ là trung thần, dám vì quốc gia đại nghĩa ẩu đả gian thần, ẩu đả quốc tặc!"

"Thiên tru quốc tặc!"

"Thiên tru quốc tặc!"

Cái này mười mấy cái quan viên lập tức nổi danh.

Tên của bọn hắn trong khoảng thời gian ngắn truyền khắp toàn bộ Việt Quốc, vô số thư sinh vì đó làm thơ viết chữ ca tụng.

Gia tộc của bọn hắn, cũng hưởng thụ được to lớn vinh quang. Nơi đó người tài đức, người có danh vọng quan viên, nhao nhao tới cửa đến thăm.

Chân chính làm rạng rỡ tổ tông.

Mà lại tiến vào Đại Lý Tự ngục giam về sau, bọn hắn cũng hoàn toàn hưởng thụ siêu nhất lưu đãi ngộ.

Đại Lý Tự trong ngục giam binh sĩ nhóm nhất là bợ đỡ, liền Trương Xung cũng kém chút bị bọn hắn giày vò chết, mà bây giờ mở miệng một tiếng gia, mở miệng một tiếng anh hùng, thậm chí tự móc tiền túi thay phiên mời rượu.

Này chỗ nào là ngồi tù, hoàn toàn là làm đại gia tới.

Ngày 29 tháng 11!

Một phần tấu chương đánh vỡ cục diện.

Chúc Nhung Tổng đốc bị bệnh, sinh mệnh hấp hối, đã không người chủ trì đại cục, xin (mời) bệ hạ lập tức điều động đại quan xuôi nam.

Chúc thị hung ác a!

Vì để Thái tử xuôi nam, vậy mà để Chúc Nhung bệnh tình nguy kịch.

Đây chính là thật bệnh tình nguy kịch, quốc quân khẳng định là muốn phái ngự y đi.

Mặc kệ Chúc Nhung là thế nào sinh bệnh, nhưng nhất định phải bị bệnh, mà lại muốn thoi thóp.

Ngay sau đó, Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo tấu chương lại một lần nữa truyền đến.

Căng Quân lương thảo cơ hồ dùng hết, mà lại bởi vì tình trạng vệ sinh ác liệt, đã có tình hình bệnh dịch, Sa Man tộc quân đội không ngừng giảm quân số.

Chính là tiêu diệt Căng Quân ngàn năm một thuở cơ hội.

Rốt cục!

Chuyện này ngăn không được.

Chúc Nhung bị bệnh, hắn là cả tràng đại chiến trù tính chung người, hiện tại không có người chủ trì cục diện không được.

Ai đi?

Trừ Thái tử, ai đi đều không được.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thường thường hô một hơi.

. . .

"Ninh Dực, ta biết ngươi muốn đi Nam Âu quốc, ta trước đó ngăn đón ngươi, thật không phải sợ ngươi lập công, mà là thật lo lắng sẽ đem ngươi đặt trong hiểm cảnh."

Thái tử Ninh Dực dập đầu nói: "Nhi thần đa tạ phụ vương quan tâm."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng mặc dù cùng ngươi là địch, nhưng hắn lời nói vẫn là phải nghe. Người này tại đại cục bên trên vẫn là vô cùng trung trinh, ngươi đi Nam Âu quốc về sau, nhất định phải cẩn thận, cẩn thận, lại cẩn thận."

Thái tử dập đầu: "Nhi thần ghi nhớ trong lòng."

Ninh Nguyên Hiến lại nói: "Vây quanh Căng Quân, nếu có thể đem hắn đánh lui chính là thắng lợi. Tuyệt đối không thể để đại quân xâm nhập Đại Nam quốc, giặc cùng đường chớ đuổi."

"Nhi thần cẩn tuân phụ vương dạy bảo!"

Ninh Nguyên Hiến trầm mặc thật lâu, nói: "Ninh Dực, ta biết trong lòng ngươi hận ta. Nhưng ta và ngươi nói một câu móc trái tim, không cần ngươi tiêu diệt Căng Quân, chỉ cần đem hắn đuổi đi, liền là đại thắng, ngươi Thái tử vị trí liền ổn."

Thái tử dập đầu: "Nhi thần dốc hết toàn lực!"

Ngày kế tiếp!

Thái tử suất lĩnh năm ngàn kỵ binh xuôi nam, đi Nam Âu quốc chiến trường!

Quốc quân suất lĩnh đại thần đưa tiễn.

Quốc đô vạn dân đưa tiễn!

Tràng diện kia, quả thực là khí thế ngất trời.

"Việt Quốc vạn thắng, Việt Quốc vạn thắng!"

"Tiêu diệt Căng Quân, Thái tử vạn thắng!"

"Thiên tru quốc tặc, thiên tru quốc tặc!"

Thái tử nhìn qua một màn này.

Quả thực là vạn dân ủng hộ!

Hắn không khỏi có chút nhiệt huyết sôi trào, ánh mắt nhìn về phía Ninh Nguyên Hiến.

Thời khắc này Ninh Nguyên Hiến không có tận lực thẳng tắp sống lưng, lại có chút có vẻ hơi còng xuống.

Quốc quân lúc này thật sự là tâm lực tiều tụy.

"Ngươi đã già, chờ lấy ta thay vào đó đi." Thái tử Ninh Dực trong lòng cười lạnh: "Chờ ta tiêu diệt Căng Quân trở về, thiên hạ bất luận kẻ nào đều không thể ngăn cản ta, bao quát ngươi ở bên trong, phụ vương!"

Ta chuyến đi này Nam Âu quốc, hai mươi vạn đại quân nơi tay.

Ai còn có thể cản ta?

Thẩm Lãng?

Chỉ là tôm tép nhãi nhép mà thôi.

Ta Ninh Dực vào Nam Âu quốc, chính là giao long vào biển!

Ta Ninh Dực lần này chú định Phượng Hoàng Niết Bàn!

"Xuất phát!"

Thái tử Ninh Dực ra lệnh một tiếng.

Năm ngàn kỵ binh, trùng trùng điệp điệp xuôi nam.

Quốc quân đứng tại chỗ, một mực nhìn, một mực nhìn.

Thẳng đến Ninh Dực bóng lưng không gặp mới thôi.

Ninh Nguyên Hiến không khỏi nhìn về phía phía đông phương hướng.

"Thẩm Lãng, ngươi cái này nhỏ hỗn trướng, lần này hi vọng ngươi miệng quạ đen đừng bảo là bên trong!"

"Vương bát đản, vương bát đản!"

Ninh Nguyên Hiến trở lại xe ngựa miện bên trong!

Theo hắn đi, theo hắn đi!

Sau đó mặc kệ là lôi đình vẫn là mưa to, mặc kệ là vinh quang vẫn là tội nghiệt.

Quả nhân cũng theo hắn đi!

. . .

Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong!

"Công tử, Thái tử xuôi nam!" Hắc Kính ti võ sĩ bẩm báo.

Thẩm Lãng mê say nhắm mắt lại.

Chân chính vở kịch, chân chính trò hay, rốt cục sắp trình diễn!

Ha ha ha ha!

Ninh Dực, ta liền đợi đến ngươi toàn quân bị diệt tin tức.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 351: Thái Tử Quyết Chiến Căng Quân! Run Rẩy Sụp Đổ!

Thái tử suất lĩnh năm ngàn kỵ binh một đường xuôi nam, tốc độ thật nhanh.

Hoàn toàn là hành quân gấp tiêu chuẩn, ngày đi gần hai trăm dặm.

Đây là tinh nhuệ nhất kỵ binh, thậm chí đạt tới một người song ngựa cấp bậc.

Nhìn qua không được ngưu bức, trên thực tế vũ khí lạnh thực sự cái này hành quân tốc độ đã rất nhanh.

Mà lại chi kỵ binh này đội ngũ hầu như không cần mang đồ quân nhu, trên đường đi khắp nơi đều có người tiếp tế.

Khoảng cách còn có hơn một trăm dặm thời điểm, kế tiếp dịch trạm đừng bảo là quân lương, liền tắm rửa nước nóng và mỹ vị món ngon đều đã chuẩn bị hoàn tất, Thái tử Ninh Dực chỉ cần dừng lại một cái liền có thể hưởng thụ được vô thượng đãi ngộ.

Còn không chỉ như vậy.

Trên đường đi cũng có tinh nhuệ kỵ sĩ đội ngũ đến đây đầu nhập.

Toàn bộ đều là Việt Quốc hào môn con em quý tộc, mang theo gia tộc tinh nhuệ nhất võ sĩ, có ít người thậm chí ngàn dặm xa xôi gia nhập đội ngũ.

Đây đương nhiên là dệt hoa trên gấm.

Nhưng cũng là cơ hội ngàn năm một thuở a.

Bây giờ Thái tử hoàn toàn là lòng người chỗ hướng, cái này một đợt liền là xoát công lao.

Vạn nhất tại Thái tử trước mặt lộ cái mặt, vậy cái này trận đầu tư liền có thể đổi lấy gấp mười hồi báo.

Tất cả mọi người biết, bây giờ Nam Âu quốc trên chiến trường, Việt Quốc quân đội vượt qua hai mươi vạn.

Căng Quân Sa Man tộc đại quân không đủ bốn vạn, hơn nữa còn đứng trước cạn lương thực cùng ôn dịch.

Đây là một trận tất thắng chiến.

Vì lẽ đó Thái tử Ninh Dực còn chưa tới Thiên Nam thành, bên người kỵ binh liền đã gia tăng đến tám ngàn người.

Toàn bộ Việt Quốc hơn phân nửa quý tộc cũng phái người tới.

Không chỉ như thế.

Thái tử quân đội mỗi khi đi qua một thành, tất có vô số người đọc sách cùng dân chúng đến đây nghênh đón.

Đương nhiên, người đọc sách là tự phát.

Bởi vì Thái tử lợi ích liền là Việt Quốc người đọc sách lợi ích, hắn cơ bản bàn liền là quan văn.

Thiên hạ văn thần vì Thái tử vị trí, thậm chí dám cùng quốc quân đối kháng.

Về phần những dân chúng này là thế nào tới liền không được biết, nhưng tóm lại liền là giỏ cơm ấm canh, vạn dân ủng hộ.

Mà lại theo Thái tử rời đi quốc đô một ngày kia trở đi.

Toàn bộ quan văn hệ thống liền bắt đầu dư luận tạo thế.

Càng ngày càng thăng cấp.

Cơ hồ đem Nam Âu quốc chiến tô đậm trở thành trăm năm vừa đến vĩ đại nhất chiến tranh.

Thậm chí so hai mươi mấy năm trước Ngô Việt đại chiến còn trọng yếu hơn, còn muốn vĩ đại.

Chỉ cần đánh thắng một trận chiến này, chỉ cần diệt đi Căng Quân, liền có thể đổi lấy Việt Quốc mấy chục năm ổn định và hoà bình lâu dài.

Lời này là không có sai.

Nhưng tô đậm rất quá mức, cơ hồ muốn lên lên tới Thánh chiến tình trạng.

Nhưng người đọc sách chính là như vậy, lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi.

Chờ Thái tử tiến vào Thiên Nam hành tỉnh thời điểm, toàn bộ dư luận tạo thế đã đến đỉnh phong.

Hừng hực khí thế, hoa tươi lấy gấm, liệt hỏa nấu dầu.

Vô số dân chúng cũng bị người đọc sách kéo theo, cùng theo này, như si như say.

Rất nhanh Chúc thị gia tộc cảm thấy mình phát lực quá mạnh, muốn thoáng làm lạnh một chút.

Nhưng là không kịp.

Lúc này coi như không có Chúc thị dẫn đạo, coi như không có quan văn thế lực dẫn đạo, toàn bộ Việt Quốc người đọc sách đã lâm vào từ này.

Văn nhân ủng hộ Thái tử, bộ phận quân nhân ủng hộ Tam vương tử, ngu xuẩn ủng hộ Ninh Chính.

Đầu này đã xâm nhập lòng người.

Toàn bộ Việt Quốc văn nhân đều đã cảm thấy, giữ gìn Thái tử địa vị, người người đều có trách nhiệm.

Cái này thậm chí không phải vì Thái tử, mà là vì người đọc sách lợi ích mà chiến.

Hoàn toàn tự phát tính tuyên truyền Thái tử suất lĩnh trận này đại quyết chiến.

Liều mạng làm thơ, liều mạng viết thoại bản, mà lại dùng tiền để thuyết thư tiên sinh tại tửu lâu khách sạn nói Nam Âu quốc chiến.

Trong lúc nhất thời, quả thực liền là phô thiên cái địa, thiên hạ chú mục!

Liền hẻo lánh nhất vùng núi bên trong lão nông đều biết sẽ phải bộc phát một trận quốc vận Thánh chiến, thái tử điện hạ tự mình xuất chiến tiêu diệt Việt Quốc địch nhân lớn nhất Căng Quân, đây là một trận diệt quốc chiến, đem đổi lấy Việt Quốc mấy chục năm ổn định và hoà bình lâu dài.

Liền đồ đần cũng trên đường hô to đọc lấy: Thái tử đến, Căng Quân vong! Thái tử đến, Đại Nam ngã!

Tại loại này núi kêu biển gầm bên trong, Thái tử suất lĩnh kỵ binh tiến vào Thiên Nam thành.

Lúc này, Ninh Dực nghênh đón cực kỳ cường đại một chi viện quân.

Thiên Nhai Hải Các võ sĩ!

Vẻn vẹn chỉ có hai trăm người, nhưng toàn bộ đều là cao thủ.

Đương nhiên, trên người bọn họ không có chút nào đánh dấu.

Suất lĩnh lấy hai trăm Thiên Nhai Hải Các võ sĩ, là Tả Từ Các chủ một tên khác ký danh đệ tử, Lý Nam Phong!

Từ đó có thể thấy được, Ninh Hàn công chúa đối Ninh Dực một trận chiến này có cỡ nào coi trọng.

Cái này hai trăm tên cao thủ, chỉ có một cái mục đích, bảo hộ Ninh Dực.

Đây mới thật sự là thiên chi kiêu tử a.

Vạn chúng sủng ái vào một thân.

Thái tử tiến vào Đại đô đốc phủ, thấy Chúc Nhung Tổng đốc!

. . .

Chúc Nhung Tổng đốc bệnh là thật, mấy tháng này dốc hết tâm huyết, xác thực tiêu hao đến kịch liệt.

Nhưng bệnh phải nghiêm trọng như vậy xác thực giả dối, là chuyên môn ăn vào đặc thù dược vật về sau, mới lộ ra sinh mệnh hấp hối.

"Thái tử điện hạ, thần không thể cho ngài hành lễ."

Ninh Dực nói: "Cữu cữu không cần đa lễ, ngươi vì ta làm sự tình, ta cũng tại ghi ở trong lòng."

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Ta Việt Quốc hai mươi vạn đại quân vây quanh Căng Quân hơn ba vạn tàn quân đã nhanh muốn một tháng, nhưng Thái tử ngài không đến một trận chiến này không dám đánh."

Đương nhiên không dám đánh.

Vạn nhất Thái tử không đến, đại chiến liền triệt để thắng, liền diệt đi Căng Quân, vậy liền xấu hổ.

Ta còn chưa mở thương ngươi liền ngã xuống, lộ ra ta thương pháp đặc biệt chuẩn sao?

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Điện hạ a, bây giờ toàn bộ Nam Âu quốc chiến trường vạn sự sẵn sàng, chỉ còn chờ cơ hội, mà cái này gió đông liền là ngài."

Thái tử nói: "Hết thảy vật tư cũng chuẩn bị đầy đủ sao?"

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Toàn bộ thỏa đáng, chỉ có nhiều, không có ít."

Cái này kỳ quái.

Trước đó lúc khai chiến, Chúc thị gia tộc dốc hết toàn lực, vật tư còn lộ ra tương đối khẩn trương.

Bây giờ hai mươi vạn đại quân vây quanh Căng Quân, vật tư ngược lại sung dụ.

Thực ra không có chút nào kỳ quái.

Trước đó mọi người không biết thắng thua, sợ hãi đầu tư của mình đổ xuống sông xuống biển a.

Mà bây giờ mắt thấy liền muốn thắng, thiên hạ thương gia, quý tộc, bao quát Ẩn Nguyên hội đương nhiên an tâm thoải mái thiếu nợ.

Mỗi một ngày cũng có chồng chất như núi vật tư chở vào Nam Âu quốc chiến trường, chuyện thêm gấm thêm hoa ai cũng nguyện ý làm.

Chúc Nhung nói: "Vì một trận chiến này, ta Chúc thị gia tộc cơ hồ đem mấy chục năm vốn liếng cũng móc ra."

Thái tử Ninh Dực nói: "Tổ phụ cùng cữu phụ ân tình, Ninh Dực vĩnh viễn không dám quên."

Chúc Nhung nói: "Điện hạ, ta nói câu nói này không phải vì bày ra ân, mà là muốn nói cho ngài, cẩn thận, cẩn thận, lại cẩn thận!"

Thái tử Ninh Dực nói: "Ta minh bạch, cữu phụ."

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Đi Nam Âu quốc về sau, chiến sự bên trên phải tin tưởng Chúc Lâm, tin tưởng Nam Cung Ngạo, bọn hắn đều là kinh nghiệm sa trường lão tướng."

Lời này mới ra, Thái tử Ninh Dực trong lòng hơi có chút không vui.

Chúc Nhung lời này của ngươi có ý tứ gì, chính là không tin ta?

Nói trắng ra liền là để đi làm một cái Bồ Tát pho tượng, để người cung cấp?

Chúc Nhung vẫn thật là là ý tứ này.

Thái tử ngài chỉ cần người tới liền có thể, về phần ngài trí tuệ cùng mới có thể vẫn là giữ lại về sau dùng đi.

Lần này liền ngồi mát ăn bát vàng.

Đem ta Ninh Dực xem như ba tuổi tiểu nhi sao?

Nhưng Chúc Nhung không dám không cẩn thận, ròng rã hai mươi vạn đại quân, một khi hao tổn, Chúc thị gia tộc tại Việt Quốc mấy chục năm kinh doanh cũng trôi theo nước chảy.

Thái tử vị trí, cũng cơ hồ liền muốn khó giữ được.

Ninh Dực nói: "Cữu phụ yên tâm, lần này ta đi Nam Âu quốc, chỉ đem con mắt cùng lỗ tai, không mang miệng.

Chúc Nhung biết Thái tử khó chịu trong lòng, tranh thủ thời gian hòa hoãn khẩu khí nói: "Điện hạ nói quá lời, nói quá lời!"

Thái tử bỗng nhiên nói: "Thẩm Lãng nói, Căng Quân khả năng có âm mưu, cữu phụ cảm thấy thế nào?"

Chúc Nhung Tổng đốc trầm mặc chốc lát nói: "Người làm soái, vạn sự đều muốn cân nhắc chu toàn. Thẩm Lãng nói Căng Quân có âm mưu, là vì dẫn xà xuất động, nhưng đương nhiên hoang đường, dù sao hắn hao tổn hai phần ba đại quân. Nhưng vẫn như cũ không thể không đề phòng, vì lẽ đó thần đối Thái tử chỉ có một lời, giặc cùng đường chớ đuổi, một khi Căng Quân trốn vào Đại Nam quốc cảnh nội, đại quân chúng ta tuyệt đối không nên đuổi theo, không nên tiến vào rừng cây, không nên tiến vào núi lớn."

Thái tử Ninh Dực gật đầu nói: "Ta minh bạch."

Chúc Nhung Tổng đốc lại một lần nữa trùng điệp cường điệu: "Đại Nam quốc cảnh nội, đâu đâu cũng có rừng rậm núi cao, đại quân chúng ta căn bản không thi triển được, sẽ bị tươi sống kéo chết. Một khi Căng Quân phá vây đào tẩu, tuyệt đối không thể đuổi theo."

Thái tử Ninh Dực nói: "Ta minh bạch!"

. . .

Ngày kế tiếp!

Thái tử Ninh Dực suất quân một vạn, tiến vào Nam Âu quốc cảnh nội!

Đến bước này toàn bộ chiến trường bên trên Việt Quốc quân đội, đạt tới kinh người 21 vạn.

Sau năm ngày!

Thái tử Ninh Dực đuổi tới chiến trường!

"Thần Chúc Lâm, tham kiến thái tử điện hạ."

"Thần Nam Cung Ngạo, tham kiến thái tử điện hạ."

Mấy cái này Đại tướng còn tính là thận trọng, mà còn lại quan lớn tướng lĩnh quỳ liếm phải liền phi thường trực tiếp.

"Chúng ta nhìn Thái tử như là hài nhi nhìn đến phụ mẫu, điện hạ tới, đại cục liền định."

"Đúng đúng đúng, thái tử điện hạ đến, lòng của chúng ta cũng liền an!"

Thái tử Ninh Dực cẩn thận hoàn lễ, sau đó nói: "Đại tỷ, Chúc Lâm tướng quân, Nam Cung tướng quân, các ngươi đều là một đại danh tướng, một trận chiến này phải đánh thế nào, cô hoàn toàn dựa vào chư vị, ta là tới học tập, chỉ đem con mắt cùng lỗ tai, không mang miệng!"

Lời này mới ra, tất cả mọi người buông lỏng một hơi.

Kẻ làm tướng sợ nhất liền là thượng vị giả mò mẫm chỉ huy.

Thái tử có thể có thái độ như vậy, không thể tốt hơn.

Nhưng là trên miệng, mọi người đương nhiên muốn mông ngựa bay tán loạn.

Thái tử điện hạ anh minh, chúng ta như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Chỉ cần thái tử điện hạ ra lệnh một tiếng, xông pha khói lửa, không chối từ.

Thái tử Ninh Dực nói: "Tại quốc đô liền nghe đồn, Căng Quân thiếu lương, đây là thật hay giả?"

Ninh La công chúa nói: "Là thật, bởi vì. . . Bọn hắn đã bắt đầu ăn đồng loại."

Lời này mới ra, đám người nhịn không được buồn nôn.

Chúc Lâm đại tướng quân nói: "Sa Man tộc tất cả thương binh, cũng bị giết, chế thành thịt khô."

Ninh Dực nói: "Cái kia Căng Quân trong đại quân bộc phát ôn dịch, là thật là giả?"

"Là thật." Nam Cung Ngạo nói: "Chúng ta tại chỗ cao thấy rất rõ ràng, thi thể sắp xếp phải chỉnh tề, sau đó toàn bộ bị thiêu hủy, vô số kể, nếu không phải ôn dịch, sẽ không như thế!"

. . .

Như vậy Căng Quân trong quân, bắt đầu ăn thịt người là thật là giả?

Giả đối!

Nói thật, trước đó Sa Man tộc xác thực làm qua việc này.

Nhưng là Căng Quân thống nhất Sa Man tộc về sau, chuyện thứ nhất liền định ra luật pháp, ăn thịt người người chết!

Như vậy Việt Quốc trinh sát nhìn thấy cái gọi là ăn thịt người đến tột cùng là chuyện gì xảy ra đâu?

Là dùng mì vắt làm người giả.

Từng đao cắt đi, bỏ vào trong nồi nấu, sau đó chia ăn.

Bởi vì khoảng cách quá xa, mà lại chuyện này quá mức kinh dị, vì lẽ đó không có người hoài nghi chuyện này tính chân thực.

Nhất là trước đó Sa Man tộc, là từng có tiền khoa.

Như vậy ôn dịch một chuyện là thật là giả?

Trong quân phát sinh ôn dịch, là tương đối bình thường sự tình.

Nhất là Sa Man tộc loại này quân đội, tình trạng vệ sinh tương đối kém.

Nhưng là Căng Quân kế vị về sau, chỉ cần hắn chỗ quân đội, tất cả nước đều muốn đốt lên lại hét, đây là cùng Thẩm Lãng học.

Đương nhiên, Sa Man tộc võ sĩ trường kỳ tại cái này hiểm ác hoàn cảnh bên trong sinh tồn, đã sớm luyện thành đồng bụng sắt dạ dày, coi như uống lại bẩn ai cũng không có chuyện gì.

Vì lẽ đó rất nhiều người cảm thấy uống đốt lên nước, hoàn toàn là vẽ vời thêm chuyện.

Vì thế!

Căng Quân thậm chí vận dụng thủ đoạn đặc thù.

Tỉ như tại nước lã trung hạ độc, để uống nước lã Sa Man tộc võ sĩ phát sinh đại quy mô bệnh biến.

Đám này đương nhiên là chữa khỏi, nhưng lại lưu lại đáng sợ dấu vết, cái kia tình cảnh vô cùng thê thảm.

Từ đó về sau, Sa Man tộc đại quân cũng bắt đầu uống đốt lên nước.

Không chỉ như thế, Căng Quân còn đưa vào mấy trăm tên Đại Kiếp Tự y tăng.

Vì lẽ đó trên cơ bản sẽ không bộc phát đại quy mô ôn dịch.

Như vậy làm sao lại có ôn dịch truyền ngôn đâu?

Rất đơn giản!

Để một đám người băng bó toàn thân, đi đốt đại lượng thi thể là được.

Lần này khai chiến, Sa Man tộc đại quân có vô số tử vong người.

Trước đó Sa Man tộc cũng lưu hành thổ táng, không có đốt thi thể cái thuyết pháp này.

Hiện tại Căng Quân hạ lệnh, đại quy mô hoả táng thi thể.

Mỗi ngày đều đốt, mà lại càng ngày càng nhiều.

Mà lại nhấc thi thể người, đốt cháy người, toàn bộ từ đầu băng bó đến chân.

Theo một ngày đốt mấy chục gặp được một ngày đốt mấy trăm cỗ.

Việt Quốc trinh sát nhìn thấy, đương nhiên phán đoán đây nhất định là có ôn dịch.

Người là rất kỳ quái giống loài, bọn hắn đặc biệt nguyện ý tin tưởng mình nhìn thấy sự tình, càng tin tưởng mình nguyện ý tin tưởng sự tình.

Tỉ như Sa Man tộc ăn thịt người, vậy khẳng định là thật, khẳng định là thiếu lương.

Nếu như không phải có ôn dịch, tại sao phải đốt thi thể, hơn nữa còn băng bó phải cực kỳ chặt chẽ.

Vì lẽ đó Căng Quân ngưu bức.

Hoàn toàn đem chiến thuật tâm lý phát huy đến cực hạn.

Liền xem như diễn kịch, cũng diễn đến cực hạn.

. . .

Thái tử Ninh Dực nghe đại hỉ.

Thiên thời địa lợi nhân hoà, cũng ở ta nơi này một phương.

Cái này muốn không thắng cũng khó khăn a.

"Mấy vị tướng quân, cái kia khi nào có thể khai chiến a?" Thái độ của hắn vẫn như cũ phi thường khiêm tốn.

Nam Cung Ngạo không tiện mở miệng, ánh mắt nhìn về phía Chúc Lâm.

"Chúng ta đã sớm chuẩn bị hoàn tất, tùy thời đều có thể khai chiến." Chúc Lâm đại tướng quân nói: "Ba ngày sau là ngày 9 tháng 12, hoàng đạo giờ lành, có thể khai chiến!"

Nam Cung Ngạo gật gật đầu.

Ninh La công chúa gật gật đầu.

Thái tử Ninh Dực nói: "Vậy được, liền ngày 9 tháng 12! Toàn quân khai chiến, tiêu diệt Căng Quân!"

Ninh La công chúa nói: "Bây giờ trên chiến trường mãnh tướng như mây, liền không thiếu ta một cái nữ lưu hạng người, ta cái này liền trở về Nam Âu quốc đô thành."

Đám người gật đầu đồng ý!

Ngày kế tiếp, Ninh La công chúa suất lĩnh một vạn đại quân, trở về Nam Âu quốc đô thành!

. . .

Nếu như quan sát toàn bộ chiến trường , bất kỳ người nào đều sẽ bị rung động.

Tung hoành mấy chục dặm trên mặt đất, lít nha lít nhít đâu đâu cũng có quân doanh, đâu đâu cũng có khe rãnh, đâu đâu cũng có đầu gỗ dựng lâm thời thành lũy.

Thật là vô biên vô hạn, che khuất bầu trời.

Việt Quốc 21 vạn đại quân, thật là đem toàn bộ Hắc Thủy trại vây quanh phải cực kỳ chặt chẽ.

Toàn bộ Hắc Thủy trại, chỉ xây một phần năm, kinh lịch hai mươi mấy năm sụp đổ rất nhiều, bây giờ còn lại không đủ ba ngàn mẫu mà thôi.

Cái này trại tường toàn bộ đều là đầu gỗ xây, ước chừng khoảng hai trượng.

Độ cao là đầy đủ.

Nhưng là đi qua hai mươi mấy năm gió táp mưa sa, đều đã bắt đầu hư thối, gió thổi qua thậm chí bắt đầu lay động.

Muốn dựa vào cái này trại tường tiến hành phòng thủ? Cơ hồ là không thể nào.

. . .

Ba ngày nay bên trong!

Hắc Thủy trại Căng Quân trong đại doanh lộ ra phi thường yên tĩnh.

Mà lại cũng không có ăn thịt người, cũng không có đốt cháy thi thể.

Nhưng đây càng thêm để Việt Quốc quân đội tin tưởng, Sa Man tộc thiếu lương, mà lại bộc phát ôn dịch.

Sở dĩ không còn ăn thịt người, là bởi vì biết quyết chiến muốn tới, vì lẽ đó đem còn lại lương thực toàn bộ thả ra.

Về phần không còn đốt người.

Cũng là bởi vì biết quyết chiến lập tức bộc phát, ôn dịch coi như lại lan tràn cũng không quan trọng.

Nhìn một cái, Căng Quân cũng không cần diễn kịch, Việt Quốc bên này đều có thể tiến hành não bổ.

Như vậy Căng Quân bên này vì sao biết đại quyết chiến lập tức liền muốn tới đâu?

Đồ đần đều biết, bởi vì Thái tử Ninh Dực cờ xí đã đứng sừng sững ở Việt Quốc quân doanh mỗi một nơi hẻo lánh, cao cao tại thượng.

. . .

Ba ngày thời gian, nhanh chóng mà qua!

Ngày 9 tháng 12, Việt Quốc 21 vạn đại quân đội trưởng thức đối Hắc Thủy trại phát động tổng tiến công.

Thái tử Ninh Dực cùng Căng Quân ở giữa đại quyết chiến, liền muốn chính thức bộc phát!

Dựa theo Ninh Dực tưởng tượng, hắn cùng Căng Quân ở giữa hẳn là vương thấy vương.

Hẳn là như là trong sử sách đồng dạng, khai chiến ở giữa hai nước quân chủ cùng chung chí hướng, đối thoại một phen, uống rượu mấy châm.

Nếu như vậy, Ninh Dực nhất định phụng bồi.

Kết quả Căng Quân căn bản không hề lộ diện, cái này khiến Thái tử Ninh Dực rất thất vọng, cái này khiến hắn bỏ lỡ một lần biểu hiện vương giả phong độ cơ hội.

Mặt trời mới mọc sắp dâng lên!

Việt Quốc tướng lĩnh chỉnh tề nhìn chăm chú lên Thái tử Ninh Dực.

Chờ đợi hắn ra lệnh một tiếng!

Thái tử Ninh Dực, từng bước một leo lên soái đài!

Cái này soái đài phi thường cao, ròng rã có vài chục trượng, gần như có thể quan sát toàn bộ chiến trường.

Cũng có thể nhìn thấy Hắc Thủy trại bên trong Sa Man tộc quân đội.

Ninh Dực mỗi đi cấp một bậc thang, nội tâm đều vô cùng phóng khoáng, liền phảng phất sớm đi đến vương tọa.

Sau trận chiến này!

Ai có thể ngăn cản ta vấn đỉnh Việt Quốc?

Ai cũng không thể!

Phụ vương Ninh Nguyên Hiến cũng không thể, huống chi là Thẩm Lãng dạng này gà đất chó sành, tôm tép nhãi nhép?

Chờ ta kế vị, Ninh Chính muốn chết, Thẩm Lãng muốn chết, Kim Trác muốn chết!

Kim Mộc Lan, dù là năm năm, mười năm về sau, ngươi cũng vẫn như cũ là của ta,

Yên tâm, chúng ta được đến!

Lúc này, Thái tử Ninh Dực thậm chí tại nội tâm cảm kích Căng Quân.

Cám ơn ngươi cường đại như thế, thần kỳ như thế, lúc này mới đúc thành ta bất thế công lao sự nghiệp.

Cát căng, ngươi nhất định là ta đá đặt chân.

Trước ngươi biểu hiện được càng huy hoàng, liền càng phát ra tôn lên ta Ninh Dực thiên mệnh sở quy.

Chờ Thái tử đăng đỉnh soái đài thời điểm!

Mặt trời bỗng nhiên nhảy lên một cái.

Trùng hợp sao?

Dĩ nhiên không phải, Ninh Dực tính toán thời gian bò nấc thang.

Mà lại, tia nắng đầu tiên trực tiếp chiếu xạ tại cái này soái đài bên trên, chiếu xạ tại Thái tử Ninh Dực trên thân.

Trong chốc lát, hắn toàn thân kim hoàng, quý khí tuyệt luân.

Mấy chục danh tướng lĩnh, vô số Việt Quốc tướng sĩ, ngẩng đầu hành chú mục lễ.

Mười mấy vạn đại quân, ngửa đầu nhìn qua Ninh Dực.

Chân chính vạn chúng chú mục a.

Tại trong mắt mọi người, Thái tử Ninh Dực thật sự như là cái này từ từ bay lên mặt trời mới mọc, để người không thể ngăn cản.

Ninh Dực thoáng áp chế nội tâm bành trướng.

"Căng Quân đâu? Vì sao vẫn chưa xuất hiện, còn không cho cô nhìn xem ngươi?"

Hít một hơi thật sâu.

Ninh Dực hét lớn: "Trận chiến ngày hôm nay, đem đặt vững ta Việt Quốc mấy chục năm ổn định và hoà bình lâu dài!"

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

"Việt Quốc vạn thắng, Việt Quốc vạn thắng!"

Hai mươi vạn đại quân, cùng kêu lên hô to!

Thanh âm rung trời!

Thái tử Ninh Dực bỗng nhiên rút kiếm, dùng hết tất cả khí lực cao giọng nói: "Khai chiến, đem Sa Man tộc phản nghịch chém tận giết tuyệt!"

Lập tức!

Kinh thiên trống trận vang lên!

Mười mấy vạn Việt Quốc đại quân, như thủy triều hướng phía yếu ớt không chịu nổi Hắc Thủy trại dũng mãnh lao tới!

Đại quyết chiến bộc phát!

Giết, giết, giết!

. . .

Chiến đấu, ngay từ đầu liền tiến vào ban ngày hóa trạng thái!

Cái này Hắc Thủy trại tường gỗ, xác thực không chịu nổi một kích!

Vẻn vẹn không đến một khắc đồng hồ, tất cả trại tường liền cơ hồ bị toàn bộ đẩy ngã.

Vô số Việt quân tràn vào trong trại!

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Sa Man tộc mưa tên xuất hiện!

Quả nhiên sắc bén vô cùng!

Nhưng dạng này mưa tên, lại có thể thi triển mấy đợt?

Cứ việc mang đến thương vong to lớn, nhưng so với Việt Quốc đại quân số lượng, lại tính được cái gì?

Hai nhánh quân đội, rất nhanh đánh giáp lá cà!

Trận giáp lá cà!

Việt Quốc gần hai mươi vạn, Sa Man tộc không đến bốn vạn!

Nhưng là. . .

Sa Man tộc kinh người sức chiến đấu nổi bật ra.

Như thế cách xa quân lực, vậy mà đánh ngang tay.

Không có bất kỳ cái gì mưu kế, liền là máu tươi cùng sinh mệnh va chạm.

Toàn bộ chiến trường, giết đến thiên hôn địa ám.

Huyết khí trùng thiên!

. . .

Thái tử Ninh Dực đứng tại trên đài cao, thường thường buông lỏng một hơi.

Tại khai chiến trước đó, hắn thật lo lắng Căng Quân trong Hắc Thủy trại sẽ có âm mưu gì.

Thậm chí trong đầu hắn cũng nghĩ ra mấy cái kinh dị hình tượng.

Tỉ như đại quân xông vào về sau, phát hiện bên trong cơ hồ không có một ai, Sa Man tộc đại quân toàn bộ chạy.

Lại hoặc là xông vào vào về sau, phát hiện đâu đâu cũng có cạm bẫy.

Thậm chí đặt mình vào hoàn cảnh người khác đứng tại Căng Quân góc độ cân nhắc, phải làm thế nào đánh một trận chiến này.

Tỉ như, đại lượng đào móc địa đạo, mấy vạn người tại hơn một tháng thời gian bên trong, đầy đủ đem toàn bộ Hắc Thủy trại dưới mặt đất đào phải bốn phương thông suốt.

Một khi tiến vào địa đạo bên trong, Việt Quốc đại quân nhân số ưu thế hoàn toàn biến mất hầu như không còn.

Tại chật hẹp địa đạo bên trong, hoàn toàn có thể đem Sa Man tộc võ sĩ linh hoạt dũng mãnh phát huy đến cực hạn!

Lại tỉ như dùng ôn dịch chiến thuật.

Toàn bộ Hắc Thủy trại bên trong đều là lây nhiễm ôn dịch thi thể,

Tóm lại, Ninh Dực trong đầu không biết vì Căng Quân cấu tứ bao nhiêu loại chiến đấu biện pháp.

Bởi vì hắn cảm thấy Căng Quân là một cái người rất lợi hại, nhất định sẽ có âm mưu quỷ kế.

Kết quả, hoàn toàn không có!

Lại chính là dã man nhất, trực tiếp nhất, máu tanh nhất chiến đấu.

Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt!

Cứ như vậy đánh giáp lá cà, ta mấy lần binh lực ngươi, lại có sợ gì?

Căng Quân, cũng nói ngươi lợi hại, cũng bất quá như thế mà thôi.

Trận chiến này, ta thắng định!

Theo Việt Quốc đại quân giết vào Hắc Thủy trại bên trong, vòng vây càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ.

Nhưng là. . .

Ninh Dực rất nhanh liền cười không nổi.

Theo tràng diện bên trên nhìn, Việt Quốc quân đội đương nhiên chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Liền như là mênh mông nước biển, đang bao vây ở giữa một tòa đá ngầm.

Nhưng cũng như sóng to gió lớn va chạm đá ngầm, nháy mắt thịt nát xương tan!

Tại hai quân giao chiến chỗ.

Vậy mà là Việt Quốc quân đội rơi vào hạ phong!

Sa Man tộc võ sĩ vậy mà như thế cường hãn?

Không đến bốn vạn, đối chiến gần hai mươi vạn, vậy mà đều bất bại?

Điểm này cũng không kỳ quái.

Lúc ấy Căng Quân mười vạn đại quân tiến đánh Nam Âu quốc đô thành, Chúc Lâm quân coi giữ cũng có mười vạn, có kiên thành nơi tay, cũng kém chút bị đánh hạ tới.

Mà lại trước đó mấy trận đại chiến, Việt Quốc làm thủ thành một phương, thương vong vậy mà so Việt Quốc còn nhiều hai ba vạn, .

Lúc này vùng quê tác chiến, Sa Man tộc võ sĩ dũng mãnh thiện chiến, hoàn toàn phát huy đến cực hạn.

Tại Việt Quốc chư tướng trong lòng.

Căng Quân đại quân lại là kinh lịch thiếu quân lương sự kiện, lại là kinh lịch ôn dịch, khẳng định đại lượng giảm quân số, mà lại sĩ khí sa sút.

Trên thực tế, nhân gia căn bản không có giảm quân số, sĩ khí vẫn như cũ tăng vọt.

Đám người này đều là tên điên, từ nhỏ cũng tại trong tử vong giãy dụa sống sót.

So đây càng thêm tuyệt vọng khốn cảnh kinh lịch được nhiều, điểm ấy được cho cái gì?

Bị gấp bốn năm lần địch nhân vây quanh đương nhiên đáng sợ, nhưng là so ra mà vượt bị mười mấy con ác lang vây quanh đáng sợ sao?

. . .

Kịch chiến vẫn tại tiếp tục!

Chém giết rung trời, máu chảy thành sông.

Việt Quốc quân đội cơ hồ biến mất bằng tốc độ kinh người.

Căng Quân Sa Man tộc đại quân mặc dù cũng tại thương vong, mà lại số lượng kinh người.

Nhưng là, bọn hắn càng chết càng điên cuồng.

Cuối cùng quả thực liền như là điên cuồng dã thú, chủ động xông lên muốn chết.

Mỗi người, cũng phảng phất muốn đồng quy vu tận tư thế.

Mà Việt Quốc quân đội, càng đánh càng kinh hãi.

Thậm chí bắt đầu nhìn chung quanh, nhìn người phía sau còn nhiều hay không, cần tìm kiếm cảm giác an toàn.

Loại này cực kỳ máu me chiến đấu, đúng như cùng mặt trời hóa tuyết.

Mỗi một phút mỗi một giây, cũng có vô số người chết đi!

Chúc Lâm đại tướng quân tê cả da đầu, Nam Cung Ngạo kinh hồn táng đảm.

Đám người này vì sao không tuyệt vọng a?

Các ngươi bị vây quanh hơn một tháng, vì sao không được uể oải a?

Đứng tại chỗ cao Ninh Dực thật chấn kinh, hắn thậm chí run rẩy hướng phía Chúc Lâm nói: "Sẽ không thua a?"

Cái này Sa Man tộc võ sĩ, vậy mà thật mạnh đến tình trạng này?

Chúc Lâm đại tướng quân nói: "Thần xin xuất chiến!"

Thái tử Ninh Dực gật đầu nói: "Chuẩn!"

Lập tức, Chúc Lâm đại tướng quân suất lĩnh thân vệ, xung phong vào chiến trường!

Hắn suất lĩnh là Chúc thị gia tộc tinh nhuệ nhất võ sĩ, quả nhiên ngừng lại xu hướng suy tàn.

Việt Quốc quân đội lại một lần nữa chiếm thượng phong!

Nhưng là. . .

Lại qua hai khắc đồng hồ!

Việt Quốc đại quân lại một lần nữa xuất hiện rối loạn.

Bởi vì bọn hắn không có trải qua điên cuồng như vậy chiến đấu.

Đối mặt căn bản không phải quân đội, mà là một đám dã thú.

Có một chi Việt Quốc quân đội chịu không được đáng sợ như vậy giết chóc, quay người chạy trốn.

Toàn bộ cục diện, lại một lần nữa lung lay sắp đổ.

Nam Cung Ngạo nói: "Thái tử điện hạ, thần xin xuất chiến!"

"Chuẩn!"

Nam Cung Ngạo suất lĩnh mấy ngàn thân vệ xuất chiến.

Lại một lần nữa ngừng lại xu hướng suy tàn.

Thái tử Ninh Dực thật sự là khắp cả người băng hàn.

Không nghĩ tới Căng Quân đại quân không có bất kỳ cái gì âm mưu quỷ kế, tại như thế cách xa binh lực phía dưới, vẫn như cũ như thế bưu hãn, vậy mà bức bách hai cái Đại tướng tự mình xuất chiến.

Lại qua hai khắc đồng hồ!

Việt Quốc lại có một chi quân đội sĩ khí sụp đổ, quay người chạy trốn.

Đội chấp pháp đã liều mạng giết người, vẫn như cũ ngăn không được bọn hắn chạy trốn.

Một chi quân đội chạy trốn, liền có thể mang ý nghĩa toàn bộ chiến cuộc sụp đổ, dù là hiện tại Việt Quốc đại quân vẫn như cũ là Căng Quân đại quân gấp mấy lần.

"Thái tử điện hạ, thần xin xuất chiến!"

Người này là Thái tử dòng chính Trương Triệu, nguyên Thiên Việt Đô đốc.

Hắn thống soái một vạn kỵ binh, đã là Việt Quốc sau cùng quân đội.

Chi quân đội này là một nửa là Thái tử theo quốc đô mang tới, một nửa kia là Việt Quốc con em quý tộc đầu nhập tới tinh nhuệ kỵ sĩ.

Cái này một vạn kỵ binh là áp trận, căn bản sẽ không xuất chiến, mục tiêu duy nhất liền là bảo hộ Thái tử.

Nhưng bây giờ không có cách nào!

Chiến cuộc sắp sụp đổ.

Trương Triệu hướng phía Thiên Nhai Hải Các Lý Nam Phong nhìn lại!

"Yên tâm, ta hai trăm tên Thiên Nhai Hải Các võ sĩ, nhất định có thể bảo hộ thái tử điện hạ!"

Lý Nam Phong có lòng tin tuyệt đối, hắn suất lĩnh hai trăm tên đứng đầu võ sĩ đều là nhất đẳng cao thủ, xem thường thiên hạ võ đạo.

Có lẽ không thích hợp ra chiến trường, nhưng bảo hộ Thái tử an nguy, tuyệt đối không có vấn đề!

"Chuẩn!"

Thái tử Ninh Dực hạ lệnh.

Trương Triệu suất lĩnh một vạn kỵ binh, xông vào chiến trường!

Rốt cục, lại một lần nữa ngừng lại xu hướng suy tàn!

Thái tử Ninh Dực toàn thân cũng ướt đẫm, toàn bộ da đầu cũng từng đợt run lên.

Trước đó hắn hoàn toàn không nghĩ tới, chiến cuộc sẽ như thế hiểm ác, kinh người như thế.

Ba viên đại tướng, toàn bộ xuất chiến.

Thậm chí mình trung quân cũng để lên đi.

Rốt cục!

Căng Quân Sa Man tộc đại quân sức chiến đấu bị nghiền ép đến cực hạn.

Toàn bộ chiến trường tiến vào một cái khác điểm thăng bằng.

Việt Quốc đại quân, lại một lần nữa chiếm thượng phong.

Thái tử Ninh Dực không biết, song phương thương vong tình hình đến tột cùng như thế nào.

Nhưng là bên người Lý Nam Phong nhìn ra, Sa Man tộc đại quân thương vong hẳn là tại hơn một vạn, Việt Quốc đại quân thương vong tại ba bốn vạn tả hữu.

Nghe được cái này thương vong so sánh, Thái tử Ninh Dực hít sâu một hơi.

Việt Quốc binh sĩ lại muốn ba cái đổi một cái?

Mà lại càng thêm đáng giận là, Việt Quốc đại quân coi như thương vong ba bốn vạn, tối đa cũng không cao hơn một phần tư chiến tổn, còn có 16 vạn, vậy mà nhiều lần muốn sụp đổ.

Mà Căng Quân Sa Man tộc đại quân thương vong vượt qua một phần ba, vẫn như cũ sĩ khí rộng lớn.

Song phương quân đội sức chiến đấu chênh lệch quá lớn.

May mắn chuẩn bị đầy đủ, may mắn chuẩn bị hai mươi vạn đại quân.

Nếu không một trận chiến này, thật sự là sinh tử chưa biết.

Lúc này, trên cơ bản thắng cục đã định.

Đây là một loại thế!

Một khi chiến tranh cân tiểu ly bắt đầu nghiêng, tại không có ngoại lực ảnh hưởng dưới, sẽ rất khó vãn hồi thế cục.

Trước đó Việt Quốc chiến cuộc mấy lần muốn sụp đổ, cũng có mới quân đội gấp rút tiếp viện đi lên, ngừng lại xu hướng suy tàn.

Thế nhưng là Căng Quân nhưng không có viện quân!

Vì lẽ đó, một trận chiến này muốn thắng.

"Không tốt, Căng Quân muốn phá vây!" Lý Nam Phong bỗng nhiên nói.

Quả nhiên!

Còn lại hơn hai vạn Sa Man tộc đại quân muốn chuẩn bị phá vây.

Mà lại là chủ soái cùng Đại tướng giết ở hàng đầu, hình thành một cái đao nhọn trận hình tiến hành phá vây!

Người cầm đầu kia, mang theo mặt nạ màu bạc, cầm trong tay một chi ngân thương, dũng mãnh vô địch, cưỡi chiến mã, cơ hồ không có ai đỡ nổi một hiệp.

Đó chính là Căng Quân sao?

Thân ảnh phảng phất có chút quen thuộc a!

Nhưng Thái tử Ninh Dực quản không được nhiều như vậy.

Lớn tiếng hạ lệnh: "Ngăn chặn hắn, ngăn chặn hắn, nhất thiết phải không cho địch nhân phá vây!"

Nhưng là. . .

Không có ích lợi gì!

Song phương binh sĩ sức chiến đấu chênh lệch quá mức cách xa.

Chúc Lâm đại tướng quân, Nam Cung Ngạo đại tướng quân tự mình công kích, ngăn cản địch nhân chủ soái.

Vẫn không có ngăn lại!

Việt Quốc trong quân đội tâm đã sợ.

Nhìn thấy Sa Man tộc đại quân phá vây, ngược lại buông lỏng một hơi.

Vừa rồi chiến đấu thảm liệt, thực sự để người e ngại, bọn hắn không phải thánh nhân, cũng không phải dã thú, bọn hắn hiểu được sợ hãi.

Cứ như vậy!

Sa Man tộc chủ soái suất lĩnh hơn hai vạn đại quân, dễ như trở bàn tay tại Việt Quốc vòng vây xé mở một cái lỗ hổng, trực tiếp phá vây, giết ra ngoài!

Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo suất lĩnh kỵ binh truy kích!

Nhưng là Hắc Thủy trại bên trong, còn tính là bằng phẳng.

Mà ra Hắc Thủy trại phạm vi, đâu đâu cũng có rừng cây cùng núi lớn.

Căn bản bất lợi cho kỵ binh truy kích.

Những này Sa Man tộc võ sĩ, chia thành tốp nhỏ, chui vào núi lớn, chui vào rừng cây bên trong, tốc độ cực nhanh, như giẫm trên đất bằng.

Căn bản đuổi không kịp!

Loại địa hình này, đối mặt loại này quân đội, thật là khiến người ta tuyệt vọng.

Rõ ràng có kỵ binh, rõ ràng có mười mấy vạn đại quân, vẫn như cũ chỉ có thể trơ mắt nhìn xem bọn hắn phá vây, đào thoát không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Nhưng mà. . .

Thái tử Ninh Dực trong lòng cũng không có bao nhiêu uể oải.

Thắng là được, thắng là được!

Hắn là thiết thực.

Bị vừa rồi mấy cái kia canh giờ kịch chiến triệt để kinh đến.

Đã không nghĩ muốn tiêu diệt Căng Quân.

Có thể đem hắn đuổi ra Nam Âu quốc, có thể đem hắn đánh lui, liền là to lớn thắng lợi.

Dù sao tin chiến thắng tùy tiện hắn viết.

Thắng thì thắng!

Dù chưa toàn bộ công, nhưng vẫn như cũ là thắng lợi vĩ đại.

Mà liền tại lúc này!

Vị kia Sa Man tộc chủ soái ngược lại cong người trở về.

Cưỡi tại ngựa cao to phía trên, xa xa ngắm nhìn Thái tử Ninh Dực.

Thái tử Ninh Dực kinh ngạc.

Người này liền là Căng Quân? Vì sao mang theo mặt nạ màu bạc?

Lúc trước hắn không cùng Ninh Dực gặp mặt, hiện tại là có ý gì?

Mặc dù Sa Man tộc đại quân vô cùng cường đại, nhưng ngươi Căng Quân dù sao cũng là bại a!

Mà liền tại lúc này!

Sa Man tộc đại quân chủ soái lấy xuống trên mặt mặt nạ màu bạc.

Lộ ra hắn oai hùng bộc phát gương mặt.

Thái tử toàn thân run rẩy, hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình!

Vậy mà, vậy mà là hắn?

"Ha ha ha ha, Ninh Dực ngươi không nghĩ tới là ta đi? Ngươi không nghĩ tới ta vậy mà không có chết đi!"

Người này!

Nguyên Việt Quốc Trấn Viễn hầu Tô Nan!

Khó trách ngân thương vô địch.

Khó trách vừa rồi Thái tử Ninh Dực nhìn xem cảm thấy phi thường nhìn quen mắt.

Vậy mà là Tô Nan?

Hắn. . . Hắn không phải chết sao?

Hiện tại chẳng những chưa chết, mà lại võ công phảng phất tấn thăng.

Thái tử Ninh Dực lạnh cả người run rẩy!

Địch nhân chủ soái vậy mà không phải Căng Quân?

Vậy, vậy Căng Quân ở đâu? Nghĩ đến một loại nào đó khả năng, Thái tử Ninh Dực nội tâm gần như muốn sụp đổ.

(Tô Nan chưa chết sẽ không cho nhân vật chính ngột ngạt, có tác dụng lớn!)

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 352: Nghịch Thiên Căng Quân! Đại Luân Hãm! Thái Tử Tuyệt Vọng!

Tô Nan không có chết?

Đúng!

Cái kia lúc ấy tại Khương quốc cùng Sở quốc biên cảnh chết người là ai?

Mã tặc đầu lĩnh Tam Nhãn Tà!

Lúc ấy Tô Nan toàn tộc trốn hướng Tây Vực, bởi vì tham lam Khương vương cung hoàng kim, kết quả chậm trễ rất nhiều thời gian, mà lại quân đội tập thể tiêu chảy bệnh sốt rét, bị Thẩm Lãng mang theo Khương quốc kỵ binh bao vây chặn đánh.

Vì bảo vệ Tô Nan.

Trung bộc Tô Dung giả trang trở thành Tô Nan bộ dáng, dẫn đầu Tô thị gia tộc đại đa số người một đường hướng tây chịu chết, ý đồ giương đông kích tây hấp dẫn Thẩm Lãng truy đuổi đại quân.

Mà Tô Nan mang theo Tô thị gia tộc nhất dòng chính con cháu Bắc thượng, trước vào Sở quốc, lại đường vòng đi Tây Vực chư quốc.

Kết quả!

Thẩm Lãng mang theo Kiếm Vương Lý Thiên Thu, còn có tinh nhuệ nhất Khương quốc kỵ binh ngăn ở Sở quốc lối vào chỗ.

Tô Nan cùng Lý Thiên Thu trận chiến cuối cùng, kết quả bụng bị cắt mở hơn phân nửa.

Trước khi chết.

Hắn giết sạch Tô thị gia tộc tất cả mọi người, bao quát Tô Nan mấy con trai, cháu trai, thê tử, huynh đệ vân vân.

Đồng thời nói cho Thẩm Lãng, Tô thị gia tộc và hắn ân oán đã triệt để kết liễu.

Cuối cùng, hắn bỗng nhiên một chưởng đem đầu của mình đánh nát, vô cùng thảm liệt mà chết.

Lưu cho Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu không cách nào ma diệt ấn tượng.

Thậm chí hình tượng của hắn lập tức liền cất cao, trở thành một cái tràn ngập bi tráng sắc thái kiêu hùng.

Nhưng. . .

Người chết kia người là mã tặc đầu lĩnh Tam Nhãn Tà.

Nơi này có một cái chi tiết.

Tô Nan tại quốc đô trên triều đình trường kỳ đóng vai già, Thẩm Lãng cơ hồ cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua diện mục thật của hắn.

Mà Tam Nhãn Tà cho tới nay, đều là mang theo mặt nạ, mãi mãi cũng không có lộ ra chân diện mục.

Tô Nan hai cái thế thân, một cái lớn tuổi người.

Hai người không cách nào giống nhau như đúc, vì lẽ đó Tô Nan đóng vai già thời điểm liền giả trang phải cùng cái kia già thế thân đồng dạng.

Tam Nhãn Tà làm tuổi trẻ thế thân, hắn cùng Tô Nan giống chứ?

Hai người này không phải huynh đệ, cũng không có bất kỳ cái gì huyết mạch quan hệ.

Vì lẽ đó muốn hoàn toàn giống nhau là không thể nào.

Hình thể cơ hồ có thể huấn luyện phải giống nhau như đúc, hai người mặt xương hình dáng cũng tương đối tương tự.

Hai người kia khuôn mặt là như thế nào giống nhau đây này?

Đại Kiếp Tự!

Trước đó nói qua, Đại Kiếp Tự một mực bị cho rằng là tà môn ma đạo, bởi vì bọn hắn tinh thông rất nhiều tà thuật.

Có lẽ là bởi vì hắn đã từng khai quật ra thượng cổ di tích cũng tương đối tà dị.

Nó sẽ rất nhiều vật ly kỳ cổ quái.

Tỉ như, Đại Kiếp Cung bên trong điêu khắc nổi rất nhiều đều là liên quan tới nam nữ, mà lại phi thường rõ ràng, thậm chí có bất nam bất nữ người, thậm chí có lưỡng tính đặc thù cùng tồn tại người.

Mà Đại Kiếp Tự còn có một thứ bản sự.

Không biết nên gọi dịch dung, vẫn là gọi chỉnh dung.

Nhưng không phải giải phẫu, không cần khai đao, mà là dùng một loại phi thường quỷ dị thủ pháp điều chỉnh người khuôn mặt.

Bất quá, tuyệt đại đa số người cũng tiếp nhận không dạng này tà ác thủ pháp, mười cái bên trong có một cái thành công cũng tính không tầm thường, còn lại sẽ chết.

Nhưng lại có một cái chi tiết.

Khương Ly huyết mạch dư nghiệt, bọn hắn có được phi thường đặc thù huyết mạch.

Sau trưởng thành, bọn hắn huyết mạch lực lượng không chiếm được phóng thích, gương mặt cùng thân thể đều sẽ vặn vẹo.

Khổ Đầu Hoan, Lan thị mười huynh đệ, đều là như thế.

Mà lúc này đây là tái tạo gương mặt thời cơ tốt nhất.

Mà cái này mã tặc đầu lĩnh Tam Nhãn Tà liền là Khương Ly dư nghiệt, đặc thù huyết mạch người.

Trình độ nào đó, hắn cùng Khổ Đầu Hoan thật đúng là huynh đệ.

Năm đó rất nhiều gia tộc nhận nuôi chiến tranh cô nhi, Tô Nan cũng không ngoại lệ, Tam Nhãn Tà từ đó thoát dẫn mà ra.

Ước chừng theo mười bảy tuổi bắt đầu, hắn liền bắt đầu mã tặc kiếp sống, cũng bắt đầu Tô Nan thế thân kiếp sống.

Nhưng coi như Đại Kiếp Tự có thần quỷ khó lường bản sự, cũng vô pháp hắn trở nên cùng Tô Nan gương mặt giống nhau như đúc, vì lẽ đó còn cần đại lượng dịch dung thuật, mới khiến cho hai người chín thành tương tự độ.

Ngày đó cũng chỉ có một người gặp qua Tô Nan chân diện mục.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Nhưng Kiếm Vương có một cái đặc điểm, hắn nhìn người không xem mặt, nhìn nội lực chân khí, nhìn võ công khí thế.

Điểm này, Tô Nan cùng Tam Nhãn Tà ngược lại là đồng dạng.

Bởi vì bọn hắn hai người tu luyện giống nhau như đúc bí tịch, sử dụng giống nhau như đúc vũ khí.

Chỉ bất quá lúc ấy Kiếm Vương Lý Thiên Thu giao thủ thời điểm hơi có chút hiếu kì, vì sao Tô Nan khí thế yếu một ít? Không giống tại Lang quận dịch trạm thời điểm như vậy bá khí trùng thiên.

Nhưng hắn thoáng muốn về sau, cũng cảm thấy bình thường.

Bởi vì Tô Nan liên tiếp nhận mấy lần đả kích, tâm cảnh có biến hóa cực lớn, khí thế yếu hóa cũng là chuyện đương nhiên.

Nhưng bất kể như thế nào, Tam Nhãn Tà giả trang Tô Nan là có sơ hở.

Như vậy, làm cho tất cả mọi người cũng tin tưởng người kia liền là Tô Nan là nguyên nhân gì đâu?

Chiến thuật tâm lý!

Mọi người đặc biệt tin tưởng mình nguyện ý tin tưởng chuyện.

Tất cả mọi người sẽ nghĩ đến, Tô Nan khẳng định sẽ cùng gia nhân ở cùng một chỗ.

Cực kỳ mấu chốt là!

Cái kia "Tô Nan" trước khi chết giết chết mình tất cả người nhà.

Bao quát thê tử của hắn, nhất yêu quý nhi tử.

Những chuyện này đều là thật.

Chuyện này quá mức rung động.

Đầy đủ che giấu tất cả sơ hở.

Liền như là một bộ phim, nếu như kịch bản rung động đến để người rùng mình, như vậy mọi người bản năng liền sẽ xem nhẹ nó tì vết.

Thẩm Lãng mỗi một khắc nhớ tới một màn kia, đều sẽ từng đợt tóc gáy dựng lên.

Tô Nan từng bước từng bước tự tay đem Tô thị gia tộc dòng chính thành viên giết đến sạch sẽ.

Tất cả mọi người sẽ nghĩ, loại chuyện này chỉ có Tô Nan làm ra được, cũng chỉ có hắn có tư cách làm.

Như vậy, lúc ấy Tô thị gia tộc dòng chính người nhận ra cái này Tô Nan là thế thân sao?

Tô Nan nhi tử, thê tử bọn người khẳng định là nhận ra.

Nhưng là các nàng cũng không có mở miệng , mặc cho Tô Nan thế thân đem mình giết chết.

Bọn hắn dùng mình chết, cứu vớt Tô Nan.

Toàn bộ Tô thị gia tộc mấy ngàn người dùng tính mạng của mình, đổi Tô Nan một mạng.

Tô thị gia tộc dòng chính, hơn một trăm người toàn bộ chết trước mặt Thẩm Lãng.

Giải đoạn ân oán này.

Lúc này, ngươi sẽ đi hoài nghi Tô Nan là thế thân?

Ai sẽ nghĩ đến?

Không có người sẽ nghĩ tới.

Cái kia. . . Thẩm Lãng nghĩ đến sao?

Hắn có X quang, nhìn người trước nhìn huyết mạch.

Trừ phi huyết mạch giống nhau như đúc, nếu không bất luận kẻ nào cũng chạy không khỏi pháp nhãn của hắn.

Vì lẽ đó. . .

Nhưng là hắn cũng không nói gì.

Bởi vì, hắn cũng bị rung động đến.

Mà lại, Tô Nan thế thân Tam Nhãn Tà giết sạch Tô thị toàn tộc về sau, hỏi Thẩm Lãng một câu.

Hiện tại Tô Kim hai nhà ân oán, có phải là kết liễu?

Thẩm Lãng nhịn không được ở trong lòng nói một câu.

Xem như kết liễu.

Trên thực tế lúc kia, Thẩm Lãng đã không có khả năng tóm đến đến Tô Nan.

Coi như hắn vận dụng Khương quốc tất cả kỵ binh cũng bắt không được.

Tô Nan hi sinh toàn cả gia tộc, vứt bỏ tất cả, lẻ loi một mình, có thể dễ như trở bàn tay biến thành bất luận kẻ nào.

Như là mò kim đáy biển, làm sao bắt?

Nhưng Tô Nan xuôi nam, đầu nhập Căng Quân, lại là có thể đoán trước!

Liên quan tới Tô Nan bí mật, Thẩm Lãng chỉ nói cho bốn người.

. . .

Tô Nan bị diệt tộc, mất đi mấy trăm năm cơ nghiệp.

Nhưng cái này ngược lại tác thành cho hắn.

Người này là tuyệt đối kiêu hùng, mặc kệ trí tuệ vẫn là thủ đoạn, lại hoặc là tâm tính, đều là tuyệt đỉnh tuyển.

Nhưng hắn duy chỉ có có một cái khuyết điểm.

Dễ dàng lòng tham.

Một khi tiến vào thuận cảnh, liền muốn nhất tiễn song điêu, một mũi tên trúng ba con chim.

Chính là bởi vì cái này tính cách thiếu hụt, đúng vậy hắn thua với Thẩm Lãng, tao ngộ diệt tộc tai ương.

Hiện tại, hắn đã không có cái gì có thể mất đi.

Như vậy, hắn lại trở nên vô cùng cường đại.

Tại ngắn ngủi hơn một năm thời gian bên trong, hắn võ công lại lên một tầng nữa, rốt cục đột phá tầng kia bình cảnh, đạt tới cảnh giới tông sư.

Đương nhiên, người tông sư này còn cần lục đại siêu thoát thế lực sắc phong.

Nhưng hắn thực lực, đã đến!' '

Mà lại hắn cỡ nào tài hoa?

Căng Quân cỡ nào lòng dạ?

Tô Nan xuôi nam đầu nhập Căng Quân về sau, hai người cơ hồ như cá gặp nước.

Ngắn ngủi hơn một năm thời gian bên trong, hắn liền trở thành Căng Quân phụ tá đắc lực.

Tại sáu mươi tuổi thời điểm, hắn ngược lại thu hoạch được tân sinh.

. . .

Lúc này Tô Nan cưỡi tại lớn ngựa phía trên, xem thường Việt Quốc mười mấy vạn đại quân.

Xem thường Nam Cung Ngạo cùng Chúc Lâm.

Xem thường Thái tử Ninh Dực.

"Ninh Dực, ngươi còn đuổi hay không a?" Tô Nan cười to nói.

Sa Man tộc võ sĩ đã trốn vào núi lớn trong rừng rậm, đuổi hay không?

Ninh Dực tới thời điểm, quốc quân luôn miệng nói qua, giặc cùng đường chớ đuổi.

Chúc Nhung Tổng đốc cũng nhiều lần khuyên nhủ, như Căng Quân đại quân trốn vào thâm sơn rừng cây, tuyệt đối không thể đuổi theo.

Lúc ấy Ninh Dực trong lòng khó chịu, cảm thấy ta vì sao không thể đuổi? Ta có mười mấy vạn đại quân, hoàn toàn có thể đem Căng Quân chém tận giết tuyệt.

Mà bây giờ. . .

Căn bản không cần Ninh Nguyên Hiến cùng Chúc Nhung khuyên.

Thái tử Ninh Dực sẽ không đuổi, cũng không dám đuổi.

Chỉ có thân lâm kỳ cảnh mới có thể hiểu được hết thảy.

Nguyên lai thâm sơn cùng rừng cây thật là Sa Man tộc võ sĩ thiên hạ, đuổi theo thật sẽ chết đường một đầu.

Bất kể như thế nào?

Ta tối thiểu thắng!

Đại chiến đánh cho rất khó coi, nhưng thì tính sao?

Ai nhìn thấy?

Lão bách tính đều là ngu xuẩn, dễ lừa gạt cực kì.

Đến lúc đó đem tin chiến thắng viết thiên hoa loạn trụy chính là, để thiên hạ vô số người điên cuồng xuy nâng trận đại chiến này thắng lợi là được.

Nhưng Thái tử Ninh Dực trong lòng từ đầu đến cuối có một cái vẻ lo lắng.

Căng Quân ở đâu?

Rốt cục, Thái tử Ninh Dực nhịn không được hỏi: "Tô Nan, Căng Quân đâu?"

Khoảng cách xa như vậy, Tô Nan vậy mà nghe được.

"Vậy ta làm sao biết a? Bệ hạ sự tình, thần tử sao dám quản nhiều?" Tô Nan cười nói: "Các ngươi không đuổi sao? Vậy ta có thể đi a!"

Tô Nan quay người rời đi.

Nhưng đi một trăm mét về sau, hắn lại quay người trở về nói:

"Các ngươi thật không đuổi sao? Cái kia. . . Vậy ta thật là đi a!"

Thái tử, Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo tức giận đến toàn thân phát run.

Làm sao Tô Nan cũng biến thành giống như Thẩm Lãng tiện?

Hết lần này tới lần khác những cái kia Sa Man tộc võ sĩ cũng rất tiện, vậy mà theo trong rừng cây ra, cứ như vậy nghênh ngang đứng ở chính giữa. Thật giống như thanh lâu nữ tử đứng tại trên cửa sổ vẫy gọi: "Đại gia, tới a, tới chơi a, vui sướng a!"

Giờ khắc này.

Việt Quốc Tam cự đầu thật sự là cảm thấy sỉ nhục vô cùng.

Nhưng không có người mở miệng truy kích.

Thái tử tới thời điểm còn tự tin trùng thiên, muốn nhất cử tiêu diệt Căng Quân, đem hắn chém thành muôn mảnh, lập xuống bất thế công lao.

Mà bây giờ, hắn chỉ muốn an an ổn ổn đem cái này quân công cầm tới đi.

Dù sao Ninh Nguyên Hiến cũng nói, chỉ cần đánh lui Căng Quân, hắn Thái tử vị trí liền ổn.

Xem ra vị này thái tử điện hạ vẫn là lý trí, nên sợ thời điểm vẫn là sợ.

"Thái tử điện hạ, Nam Cung Xu Mật, Chúc Lâm tướng quân, ta thật đi a. . ." Tô Nan thanh âm truyền đến.

Con mẹ nó ngươi đi nhanh đi!

Sau đó, Tô Nan mang theo Sa Man tộc võ sĩ, nghênh ngang đi.

Mười mấy vạn Việt Quốc đại quân, liền trơ mắt nhìn xem bọn hắn rời đi.

Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo thường thường buông lỏng một hơi, đi vào Thái tử trước mặt khom người nói: "Điện hạ anh minh."

Các ngươi đây là tại châm chọc ta sao?

Trời có mắt rồi, Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo thật không phải châm chọc, mà là phát ra từ nội tâm.

Bọn hắn là thật sợ hãi thái tử điện hạ trẻ tuổi nóng tính, trực tiếp hạ lệnh truy kích, vậy cái này mười mấy vạn đại quân khả năng liền muốn đứng trước chỗ vạn kiếp bất phục.

Rừng cây cùng núi cao, hoàn toàn liền là Sa Man tộc võ sĩ sân nhà.

. . .

Thái tử Ninh Dực trở lại đại doanh bên trong, rầu rĩ không vui uống rượu!

Chúc thị gia tộc trả một cái giá thật là lớn, đem mấy chục năm vốn liếng cũng dùng, mà lại tiêu hao tương lai chính trị tài nguyên, liền đổi lấy kết quả này?

Lại không thể toàn công!

Sống sờ sờ ăn một nồi cơm sống!

Chúc Lâm thở dài nói: "Thái tử điện hạ, đối với kết quả này, thần đã hài lòng. Cầu trên đó, phải trong đó, rất bình thường."

Thái tử nói: "Trả ra đại giới cũng quá lớn."

Chúc Lâm nói: "Nhân sinh không đắc ý tám chín phần mười, trên thế giới này lại có mấy trận chiến tranh là hoàn toàn thắng lợi? Đều là lúng ta lúng túng kết thúc."

Câu nói này ngược lại là nói đúng, chân chính giống Hoắc Khứ Bệnh loại kia nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly đại thắng là rất ít, tuyệt đại bộ phận chiến tranh đều là song phương liều đến tình trạng kiệt sức mà rút lui, sau đó riêng phần mình cũng tuyên bố đạt được thắng lợi.

Thái tử nói: "Bây giờ này tấm cục diện, ta như thế nào trở về quốc đô? Thiên hạ vạn dân vẫn chờ ta hoàn toàn thắng lợi, lập xuống bất thế công lao."

"Thái tử điện hạ đã lập xuống bất thế công lao a." Chúc Lâm nói: "Chúng ta xác thực đánh bại Căng Quân, triệt để đem Sa Man tộc chủ lực đánh lui. Lần này đại chiến, thái tử điện hạ chỉ huy thoả đáng, khiến cho quân ta thu hoạch được toàn chỗ không có đại thắng, là thế này phải không? Nam Cung Xu Mật."

Nam Cung Ngạo nghiêm mặt nói: "Sa Man tộc đại quân liên tục không ngừng theo Đại Nam quốc mà ra, cuối cùng lại một lần nữa tập kết mười vạn khoảng cách. Ta Việt Quốc 18 vạn đối chiến Sa Man tộc mười vạn, trảm tám vạn, thương vong năm vạn, hoàn toàn thắng lợi! Địch tướng Tô Nan suất lĩnh không đủ hai vạn tàn quân hốt hoảng mà chạy! Đây không phải hoàn toàn thắng lợi lại là cái gì? Đương nhiên là bất thế công lao."

Chúc Lâm nói: "Nam Cung Xu Mật quả nhiên là sa trường lão tướng."

Chúc Lâm câu nói này không phải châm chọc, mà là thật đang khích lệ Nam Cung Ngạo.

Dạng này chiến báo, mới phù hợp nhất Việt Quốc vạn dân tâm lý mong muốn.

Đầu tiên, Sa Man tộc quân đội đúng là lợi hại, chúng ta 18 vạn đối chiến bọn hắn mười vạn mới thắng.

Nhưng chúng ta cũng rất cường đại a, chém đầu tám vạn, tự thân thương vong năm vạn.

Đây không phải rộng lớn đại thắng lại là cái gì?

Chúc Lâm nói: "Trọng điểm tại địch tướng Tô Nan!"

Trương Triệu nói: "Lần này tin chiến thắng trọng điểm tại Tô Nan! Người này không phải đã chết sao? Không phải đã bị Thẩm Lãng diệt sao? Vì sao lại sống tới, hơn nữa còn xuất hiện tại Căng Quân trong quân? Đây càng thêm chứng minh một việc, Thẩm Lãng tự mình bỏ qua Tô Nan, mà lại cấu kết Căng Quân, chắc chắn!"

Thái tử Ninh Dực gật đầu nói: "Đúng, dạng này đầy đủ chuyển di bất luận người nào lực chú ý! Trọng điểm liền sẽ không đặt ở chất vấn chiến báo bên trên, mà là tại Tô Nan chưa chết, Thẩm Lãng cấu kết Căng Quân một chuyện bên trên! Nhờ vào đó tội danh, có thể triệt để đem Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đánh chết!"

Đại tướng quân Chúc Lâm nói: "Phần này chiến báo, đã đầy đủ chấn kinh thiên hạ."

Thái tử Ninh Dực nói: "Vậy đối phụ vương, cũng phải dùng phần này chiến báo sao?"

Đại tướng quân Chúc Lâm trầm mặc một lát, dạng này chiến báo có thể lừa gạt người trong thiên hạ, nhưng khẳng định không gạt được Ninh Nguyên Hiến.

Suy nghĩ sau một lát, đại tướng quân Chúc Lâm nói: "Chúng ta lại không có nói láo, vì sao không thể dạng này báo cáo bệ hạ đâu? Ngươi cứ nói đi, Nam Cung Xu Mật?"

Nam Cung Ngạo tê cả da đầu.

Nhưng hắn hiện tại đã không thoát thân nổi.

"Đúng, cái này vốn là sự thật, quân ta chém đầu tám vạn, tự tổn năm vạn, cơ hồ vừa quân đánh cho toàn quân bị diệt, đương nhiên muốn chi tiết tấu quốc quân." Nam Cung Ngạo nói.

Chúc Lâm đứng lên nói: "Chúc mừng điện hạ, chúc mừng điện hạ, tiêu diệt Căng Quân chủ lực, vì ta Việt Quốc mang đến mấy chục năm trường trị cửu an, lập xuống bất thế công lao!"

Nam Cung Ngạo cũng đứng dậy chắp tay nói: "Chúc mừng điện hạ, lập xuống bất thế công lao."

Thái tử Ninh Dực đứng dậy, đem hai vị đại tướng quân dìu dắt đứng lên, nói: "Một trận chiến này sở dĩ đạt được thành công lớn, toàn bộ nhờ hai vị tướng quân chỉ huy thoả đáng, toàn bộ nhờ các tướng sĩ liều chết không sợ, Ninh Dực không tấc công."

Ai!

Đi qua sau trận chiến này, Ninh Dực cũng thành thục.

Chí ít nói đoạn văn này thời điểm, đã không đỏ mặt chút nào, đại khái đã có làm quân vương cơ sở.

Thái tử điện hạ nói: "Tiếp xuống, cô là Bắc thượng tốt, vẫn là tiếp tục tại Nam Âu quốc tốt đâu?"

Đại tướng quân Chúc Lâm nói: "Điện hạ vẫn là lưu tại Nam Âu quốc một đoạn thời gian, củng cố một chút thắng lợi thành quả, trấn an vạn dân, để Nam Âu quốc dân chúng cũng có thể ngưỡng mộ quân ân."

Thái tử Ninh Dực hiểu, đây là để Thái tử lại xoát một đợt công lao.

Đối với Thái tử tới nói, quân công là công.

Nhưng trị dân cũng là công lao a.

Đến lúc đó, để Nam Âu quốc dân chúng trước vạn dân huyết thư, thề hiệu trung Việt Quốc loại hình.

Thậm chí Thái tử rời đi thời điểm, mấy vạn dân chúng đưa tiễn.

Chờ Thái tử về quốc đô về sau, lại để cho Việt Quốc lại đến một lần vạn dân huyết thư, thỉnh cầu Nam Âu quốc triệt để quy thuận Việt Quốc, trở thành cái thứ hai đặc trị châu.

Dạng này, Thái tử lần này công lao liền xem như thực chùy.

Năm đó Ninh Nguyên Hiến công lao cũng là nói dùng Biện Tiêu cõng Ngô ném càng.

Bây giờ ta Ninh Dực, chẳng những triệt để đánh bại Căng Quân, hơn nữa còn để Nam Âu quốc triệt để quy tâm, trở thành Việt Quốc một bộ phận.

Cái này khai cương thác thổ công lao, chẳng lẽ còn không đủ sao?

Xác thực đủ!

Chỉ cần thiên hạ người đọc sách cùng một chỗ mở miệng, cùng một chỗ thổi phồng.

Dùng không được bao lâu, cái này công lao liền sẽ theo hư, biến thành thật.

Thái tử Ninh Dực cái này khai cương thác thổ công lao, liền sẽ đính tại sách sử phía trên.

Về phần chân tướng?

Ai quan tâm?

Mặc dù toàn bộ Việt Quốc dư luận quyền nói chuyện đang đi học nhân thủ bên trong đâu?

Lão bách tính biết cái đếch gì a.

Còn không phải người đọc sách nói cái gì, bọn hắn nghe cái gì?

Sách sử đều thuộc về chúng ta viết!

Lúc này, Thái tử rốt cục tâm định ra tới!

Mặc kệ như thế nào?

Một trận chiến này chung quy là thắng.

Chỉ cần gia công một chút chiến báo là được.

"Cô quyết định, tiếp xuống thi triển hoàn toàn mới sách lược, tại hai nước đường biên giới bên trên trắng trợn xây dựng thành lũy, bảo cảnh an dân." Thái tử Ninh Dực nói.

"Điện hạ anh minh!"

"Điện hạ anh minh!"

Tại đường biên giới bên trên xây dựng thành lũy, cùng Căng Quân tiến hành bền bỉ chiến?

Cái này. . . Đây không phải Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đã sớm định ra tới chính sách sao?

Tại sao lại trở thành Thái tử?

Thực ra, Thái tử Ninh Dực cũng tại cảm khái,

Nguyên lai Ninh Chính cùng Thẩm Lãng là đúng, Thẩm Lãng câu nói kia nói quá tốt.

Chân lý thường thường nắm giữ tại số ít người trong tay!

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đưa ra thành lũy chiến, bền bỉ chiến quan điểm về sau, cơ hồ bị thiên hạ phun chết, đính tại phe đầu hàng sỉ nhục trụ bên trên.

Bao quát Ninh Dực cũng khịt mũi coi thường.

Nhưng mà không nghĩ tới, bọn hắn vậy mà mới là chính xác.

Bất quá. . . Thì tính sao?

Các ngươi sỉ nhục trụ là lật không thân, mà lại tăng thêm Tô Nan chưa chết, Thẩm Lãng cấu kết Căng Quân đã trở thành sự thật.

Sau đó, liền đợi đến để tiếng xấu muôn đời, bị vạn dân phỉ nhổ, vĩnh thế thoát thân không được đi!

Các ngươi cái này chính xác bền bỉ chiến, thành lũy chiến sách lược, liền về ta Ninh Dực!

Không tạ, không tạ!

Ta sẽ đem các ngươi đánh vào vực sâu vạn trượng tiến hành cảm kích.

Nhưng là, Căng Quân ở nơi đó đâu?

Ba người trong lòng cũng có một cái vẻ lo lắng.

"Căng Quân ở đâu?" Thái tử Ninh Dực vẫn là hỏi ra.

Chúc Lâm đại tướng quân nói: "Bây giờ nghĩ lại, Căng Quân đã biến mất hơn một tháng không tại trong quân."

Nam Cung Ngạo nói: "Tô Nan dù nói thế nào cũng là một ngoại nhân, hắn lại đem binh quyền giao cho một ngoại nhân?"

Chúc Lâm nói: "Đúng a, làm một quân chủ, ai sẽ đem binh quyền giao cho ngoại nhân? Chuyện gì phát sinh mới có thể để hắn đem binh quyền giao cho ngoại nhân?"

"Trừ phi là Đại Nam quốc nội sinh thay đổi, Căng Quân vương vị bất ổn!" Thái tử Ninh Dực nói: "Hắc Thủy Đài phảng phất là có cùng loại tấu, Đại Nam quốc bên trong có bộ lạc mưu phản."

"Đúng, chỉ có lời giải thích này!" Chúc Lâm nói: "Chỉ có vương vị nhận uy hiếp thời điểm, Căng Quân mới có thể bỏ xuống quân đội, trở về trong nước."

Nam Cung Ngạo nói: "Căng Quân suất lĩnh mười vạn đại quân tiến công Nam Âu quốc, mặc dù dũng mãnh vô cùng, nhưng tốn công vô ích, không có chiếm lĩnh một tấc đất, không có chiếm cứ một tòa thành trì, toi công thương vong mấy vạn đại quân, hắn thần thoại phá diệt, vì lẽ đó chú định vương vị bất ổn."

Chúc Lâm nói: "Đại Nam quốc mặc dù nói là một quốc gia, nhưng kỳ thật có rất nhiều dã man bộ lạc, những tù trưởng này kiêu căng khó thuần, nơi nào sẽ phục tùng Căng Quân? Lúc trước hắn trận chiến kia tốn công vô ích, uy tín khẳng định nhận tổn thất thật lớn!"

Nam Cung Ngạo nói: "Mà lại hắn đúng không quân đội giao cho Tô Nan, mà không phải cái khác Sa Man tộc Đại tướng, chứng minh hắn đối Sa Man tộc tướng lĩnh bản thân mang theo không tín nhiệm, hắn ngay tại gạt bỏ đối lập, vì lẽ đó Tô Nan mới có thể thượng vị!"

Không tệ, không tệ!

Cái này lý luận thiên y vô phùng.

Suy bụng ta ra bụng người, lại chính xác không có.

Nhất định là như vậy!

Nếu không phải phát sinh đáng sợ tình thế hỗn loạn, ai sẽ giao ra binh quyền?

Thiên hạ nào có dạng này quân chủ?

Tô Nan trước đó phản Việt Quốc, hoàn toàn là cái loạn thần tặc tử.

Lập tức, Chúc Lâm khom người nói: "Chúc mừng điện hạ, chúc mừng điện hạ, lần này triệt để đánh bại Sa Man tộc chủ lực, Căng Quân vương vị càng thêm bất ổn, Đại Nam quốc bên trong chỉ sợ sẽ có một trận đại động đãng, thậm chí nội chiến! Từ đó về sau, Nam Âu quốc gối cao không lo, đây hết thảy đều là điện hạ công lao!"

Nam Cung Ngạo nói: "Lần này, thật coi là bất thế công lao!"

Sau đó, Chúc Lâm nói: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta cái này viết tin chiến thắng như thế nào?"

"Thiện! Việt Quốc vạn dân khẳng định trông mong mà đối đãi, bệ hạ cũng trông mong mà đối đãi, lập tức liền muốn ăn tết, phần này thiên đại tin chiến thắng, vừa vặn có thể để Việt Quốc vạn dân qua một cái tốt năm!"

Nào chỉ là tốt năm, chỉ cần nói khoác thoả đáng, hoàn toàn có thể lâm vào sung sướng hải dương.

Sau đó, Chúc Lâm đại tướng quân lưu loát, viết một phong tin chiến thắng.

Ròng rã nghìn lời!

Đem toàn bộ đại chiến viết kinh tâm động phách, đặc sắc vạn phần.

80% hành văn, cũng dùng tại Thái tử Ninh Dực trên thân, đem hắn tạo nên phải thần hồ kỳ thần.

Trở thành hiện đại lại nói không sai biệt lắm liền là Ninh Dực có Lữ Bố dũng, Gia Cát Lượng trí, thương lính như con mình, thần cơ diệu toán, dụng binh như thần, xung phong đi đầu, duệ không thể đỡ. (đương nhiên thế giới này không có Lữ Bố, cũng không có Gia Cát Lượng)

Tóm lại, Thái tử Ninh Dực là hoàn mỹ!

Duy nhất không hoàn mỹ địa phương, liền là quá liều mạng!

Mỗi ngày đều tận tâm tận lực, dốc hết tâm huyết, đến trên chiến trường không để ý mình an nguy, thường thường xông lên phía trước nhất.

Ngắn ngủi nửa tháng, Thái tử liền hình tiêu mảnh dẻ.

Nói gần nói xa, nếu không có Thái tử Ninh Dực, liền không có trận này đại thắng. Liền không khả năng chém đầu tám vạn, liền không khả năng đem Căng Quân chủ lực đánh cho cơ hồ toàn quân bị diệt.

Có dạng này một cái Thái tử, là quốc quân may mắn, vạn dân may mắn a.

Đồng thời cảnh cáo Sở quốc.

Thái tử điện hạ như thế anh minh thần võ, hiện tại Căng Quân đều đã bại.

Ngươi Sở quốc dám can đảm xâm phạm ta Việt Quốc biên cảnh?

Ninh Dực xem hết tin chiến thắng về sau, liên tục khoát tay nói: "Quá mức, quá mức."

Chúc Lâm nói: "Nửa điểm vô cùng, thần đều là lời từ đáy lòng."

Sau đó, Chúc Lâm đắp lên đại ấn, kí lên danh tự.

Nam Cung Ngạo đắp lên đại ấn, kí lên danh tự.

Tất cả Thiên hộ trở lên tướng lĩnh, toàn bộ kí lên danh tự, cắn nát ngón tay , theo bên trên Huyết thủ ấn.

Danh tự càng nhiều vượt quyền uy không phải sao?

Đây chính là đại biểu cho mười mấy vạn đại quân ý chí.

Ai dám phủ nhận?

Liền là cùng ta mười mấy vạn tướng sĩ là địch!

"Tám trăm dặm khẩn cấp, phát ra ngoài!"

"Điều động một trăm kỵ sĩ, đem phần này tin chiến thắng truyền hướng tứ phương."

"Làm cho cả Việt Quốc vạn dân, cũng qua một cái tốt năm."

"Tuân mệnh!"

Sau nửa canh giờ!

Mấy trăm tên kỵ sĩ cưỡi chiến mã, lao vùn vụt mà ra.

"Tin chiến thắng, thiên đại tin chiến thắng!"

"Quân ta hoàn toàn thắng lợi, chém đầu Sa Man tộc chủ lực tám vạn!"

"Thiên đại tin chiến thắng, Căng Quân chủ lực, gần như toàn quân bị diệt!"

Những này truyền lệnh kỵ sĩ ở đây liền bắt đầu hô to, đương nhiên là vì đập Thái tử mông ngựa.

Nhưng. . . Nghe để người có chút xấu hổ.

Nhất là ở đây mười mấy vạn đại quân, quả thực xấu hổ muốn chết.

Rõ ràng đánh cho cùng phân đồng dạng, kết quả nói khoác thành hoàn toàn thắng lợi.

Rõ ràng bị người chém giết bốn vạn, rõ ràng chỉ cần diệt địch nhân hơn một vạn, kết quả nói khoác thành tám vạn.

Sa Man tộc đại quân cộng lại chỉ có hơn ba vạn, coi như đem bọn hắn giết hai lần cũng tiếp cận hay sao tám vạn số này a.

Bất quá, không quan trọng!

Dù sao Nam Âu quốc bên trong, Sa Man tộc bình dân còn nhiều, rất nhiều, lặng lẽ giết cái sáu bảy vạn, chẳng phải tiếp cận thành tám vạn người đầu?

Công lao nói khoác phải càng lớn, mọi người ban thưởng thì càng nhiều.

Chiến trường xấu hổ cùng sỉ nhục, liền lưu tại trên chiến trường, liền chớ có mang về nhà.

Sau khi về nhà, ta vẫn là một cái anh hùng!

. . .

"Chúng ta còn phải lại viết một phần tấu chương!" Chúc Lâm nói: "Vạch tội Thẩm Lãng, vạch tội Ninh Chính, tư thả Tô Nan, cấu kết Căng Quân!"

"Đúng!"

"Vạch tội Thẩm Lãng, vạch tội Ninh Chính!"

"Phải thừa dịp lấy lần này cơ hội ngàn năm một thuở, đem hai người triệt để chụp chết, vĩnh thế thoát thân không được!"

Sau đó, Chúc Lâm động thủ viết một phần tấu chương.

Lại là lưu loát hơn ngàn lời.

Cơ hồ là muốn đem Thẩm Lãng cùng Ninh Chính nắp hòm kết luận.

Quốc tặc!

Kém chút làm hại Việt Quốc tao ngộ tai hoạ ngập đầu quốc tặc.

Thậm chí Thẩm Lãng cùng Căng Quân sớm tại một năm trước đó, liền có cấu kết, có dự mưu chia cắt Thiên Nam hành tỉnh.

Kim thị gia tộc muốn làm phản!

Bệ hạ không thể không phòng!

Việt Quốc thần dân, không thể không phòng.

Chúc Lâm tin tưởng, cái này một phần tấu, một khi công bố.

Thiên hạ sẽ lại một lần nữa rung động.

Nguyên bản vạn dân liền đối Thẩm Lãng cùng Ninh Chính hai cái này phe đầu hàng hận thấu xương, hiện tại khẳng định là hận không thể rút gân lột da, nghiền xương thành tro.

"Phần tấu chương này mới ra, Ninh Chính liền xong, Thẩm Lãng nhảy vào biển cả cũng rửa không sạch, triệt để để tiếng xấu muôn đời!"

"Ha ha ha. . ."

"Nên uống cạn một chén lớn."

"Nên uống cạn một chén lớn!"

Thái tử, Nam Cung Ngạo, Chúc Lâm ba người lại uống một chén.

Nhìn qua phảng phất uống đến lâm ly say mèm, nhưng kỳ thật nội tâm lại càng uống càng thanh tỉnh, càng uống càng phấn chấn.

Trên quân sự chiến tranh kết thúc, tiếp xuống liền là trong chính trị chiến tranh.

Nhưng, đây mới là bọn hắn am hiểu nhất, không phải sao?

Sau nửa canh giờ!

Một cái quen thuộc người, xuất hiện tại trong đại doanh, vô cùng chật vật, khóc thét không thôi!

Người này, chính là Nam Âu quốc Tương Dư Trụ.

Hắn xem như lớn nhất Nam Âu quốc nội gian, Ninh La công chúa chó săn.

Hắn hai chi lỗ tai cũng bị cắt mất, sau đó bị khe hở bên trên hai chi chó hoang lỗ tai.

Hai cánh tay cũng bị chém đứt, bị khe hở bên trên hai chi chó hoang móng vuốt.

Lảo đảo, xông vào quỳ gối Thái tử Ninh Dực trước mặt.

"Thái tử điện hạ, Chúc Lâm đại tướng quân, Nam Cung Xu Mật, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt. . ."

Vị này Nam Âu quốc tướng chó làm quen, nhìn thấy ba vị đại nhân vật, bản năng liền muốn đầu rạp xuống đất, quỳ rạp trên đất.

Nhưng là hai cánh tay bị chém đứt, thay đổi linh cẩu móng vuốt, lập tức trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, từng đợt kịch liệt đau nhức, quỷ khóc sói gào!

Thái tử Ninh Dực nội tâm run lên.

Tuyệt đối không nên là xấu nhất tin tức, tuyệt đối không nên.

Chúc Lâm nghiêm nghị quát: "Sự tình gì? Nói!"

Nam Âu quốc Tương Dư Trụ run rẩy nói: "Nam Âu quốc đô thành luân hãm, bị Căng Quân cướp đi, Ninh La công chúa cũng bị bắt!"

"Cái gì? !" Chúc Lâm đại tướng quân không dám tin nói.

Nam Cung Ngạo vẫn như cũ ngồi trên ghế, nhưng là. . .

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Dưới người hắn cái ghế, nháy mắt chia năm xẻ bảy.

Mà Thái tử Ninh Dực, chỉ cảm thấy trước mắt từng đợt biến thành màu đen.

Khắp cả người lạnh buốt.

Nội tâm của hắn nguyên bản liền có điềm xấu dự cảm, nhưng cảm giác được cái này dự cảm không sẽ trở thành thật.

Không nghĩ tới, thật trở thành sự thật!

Nam Âu quốc đô thành a, thứ nhất đại thành trì, cơ hồ là đại quân tại toàn bộ Nam Âu quốc lớn nhất cứ điểm.

Bây giờ lại luân hãm?

Cái này sao có thể?

Xuất hiện nghe nhầm sao? Loại này hoang đường sự tình làm sao có thể phát sinh?

Chúc Lâm khàn giọng quát: "Tại sao có thể như vậy? Căng Quân hắn từ đâu tới binh? Nam Âu quốc đô thành khoảng chừng một vạn năm quân coi giữ, Ninh La công chúa về thủ thời điểm, lại mang đến một vạn đại quân, Căng Quân từ đâu tới quân đội đoạt thành?"

Nam Âu quốc Tương Dư Trụ nói: 'Căng Quân chỉ có không đến hai ngàn người! Nhưng cái này hai ngàn người rất sớm đã mai phục tại Nam Âu quốc đô thành chung quanh thôn xóm vùng núi ở giữa, đóng vai thành phổ thông bình dân dáng vẻ, mà lại Nam Âu đô thành bên trong cũng có mấy trăm tên Căng Quân nội ứng. Nội ứng ngoại hợp, chúng ta một vạn năm quân coi giữ kiên trì chưa tới một canh giờ liền sụp đổ. Mà lại cái này một vạn năm ngàn quân coi giữ bên trong, có năm ngàn là Nam Âu quốc tôi tớ quân, bọn hắn là bị thuần hóa Sa Man tộc người, đã toàn bộ đầu hàng Căng Quân."

Chúc Lâm nói: "Cái kia một vạn Việt Quốc quân coi giữ đâu?"

Dư trụ nói: "Trước đầu hàng, nhưng vẫn là bị Căng Quân giết đến sạch sẽ. Quốc đô bên trong tất cả Việt Quốc quan viên, binh sĩ, thương nhân, toàn bộ bị giết tuyệt."

Căng Quân đủ hung ác! Đem không phải tộc ta trong lòng ắt suy nghĩ khác phát huy đến cực hạn.

Chúc Lâm nói: "Ninh La công chúa có một vạn người, nàng vì sao không hề có một chút tin tức nào truyền tới?"

Dư trụ nói: "Căng Quân đoạt thành về sau, vẫn như cũ để người đánh lấy Việt Quốc cờ xí thủ tường thành. Mấu chốt nhất là. . . Căng Quân buộc ta cùng Ninh Mộng diễn kịch, lừa dối Ninh La công chúa vào thành, bên trong Căng Quân mai phục, cơ hồ toàn quân bị diệt, Ninh La công chúa bị bắt."

Chúc Lâm run rẩy nói: "Ninh Mộng phản bội? Không có khả năng? Nàng là từ nhỏ đi theo Ninh La công chúa lớn lên, tình như tỷ muội, nàng là Ninh La công chúa tín nhiệm nhất phó tướng, làm sao lại phản bội?"

Dư trụ run rẩy nói: "Nàng cùng Căng Quân sớm có tư tình, mà lại nàng cũng là Sa Man tộc nữ tử a, chỉ bất quá nàng ngay từ đầu không biết!"

Chúc Lâm trước mắt từng đợt mắt hoa.

Cơ hồ muốn đứng thẳng không được.

Thái tử Ninh Dực đã đứng không vững, ngồi trên ghế, run rẩy nói: "Hiện tại, Nam Âu quốc đô thành bên trong, Căng Quân có bao nhiêu quân đội?"

"Một vạn người!" Dư trụ run rẩy nói: "Hơn nữa còn đang không ngừng biến nhiều, chư vị đại nhân là không có nhìn thấy, Căng Quân đánh hạ đô thành về sau. Thật nhiều thấp hèn Nam Âu quốc bách tính như điên, rất nhiều người trẻ tuổi nhao nhao gia nhập quân đội của hắn."

Thái tử Ninh Dực nói: "Căng Quân đã tại Nam Âu quốc đô thành bên trong có nội ứng, vì sao trước đó một trận chiến không cần?"

Chúc Lâm nói: "Nội ứng quá ít, trước đó chúng ta trong thành quân coi giữ quá nhiều, mấy trăm nội ứng lên không được tác dụng lớn."

Nam Cung Ngạo miệng lớn thở dốc nói: "Cái này. . . Đây là người điên a! Hơn một tháng trước, hắn tại Sa thành trận chiến kia là cố ý bại, lúc ấy hắn liền đem quân đội giao cho Tô Nan, mình lẻ loi một mình lẻn về đến Nam Âu quốc đô thành phụ cận."

"Đây là một cái từ đầu đến đuôi tên điên a, lại đem giương đông kích tây chơi đến nước này."

"Vậy mà lẻ loi một mình đi đoạt Nam Âu quốc đô thành, lại đem chủ lực đại quân giao cho Tô Nan người ngoài này."

"Đây là một cái so Thẩm Lãng càng thêm bị điên tên điên, ai dám chơi như vậy? Ai dám chơi như vậy a?"

"Đây là một cái thiên mã hành không, hoàn toàn bắt không được dấu vết tên điên, quá lợi hại, quá lợi hại. . ."

Thái tử Ninh Dực run rẩy nói: "Vậy, vậy hắn bây giờ muốn làm cái gì?"

Chúc Lâm lạnh giọng nói: "Hắn, hắn muốn đem chúng ta cái này hai mươi vạn đại quân toàn bộ ăn hết, muốn đoạt lại toàn bộ Nam Âu quốc, muốn đánh xuống toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, muốn dẫn bạo bốn nước đại chiến, muốn liên hợp Sở quốc, Ngô quốc triệt để tách rời chúng ta Việt Quốc, lấy báo thù giết cha!"

Lời này mới ra.

Thái tử Ninh Dực cũng nhịn không được nữa trong bụng cuồn cuộn.

Đêm nay uống rượu nhiều như vậy, mới vừa rồi còn không cảm thấy, hiện tại cảm thấy dời sông lấp biển, đầu choáng váng hoa mắt.

"Phốc. . ."

Ninh Dực miệng há ra, bỗng nhiên phun ra.

Trong dạ dày tất cả mọi thứ, toàn bộ dâng trào ra.

Xấu nhất cục diện phát sinh!

Cơ hồ khiến người tuyệt vọng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 353: Sỉ Nhục Tuyệt Cảnh! Thái Tử Thổ Huyết!

Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo lúc này mới cảm giác được Căng Quân mị lực.

Thiên mã hành không sức tưởng tượng, tinh thần mạo hiểm, còn có độ lượng.

Dù là làm địch nhân, cũng không khỏi phải rung động.

Trên thế giới này thực ra không có cái gì kỳ mưu.

Thẩm Lãng mấy lần diệt địch, xác thực được cho kỳ mưu, đây cũng là bởi vì lợi dụng văn minh thời đại chênh lệch.

Mặc kệ là lúc ấy diệt Từ gia, vẫn là về sau nổ tung đường hầm dẫn nước biển vào hố diệt đi Vua Hải Tặc đại quân, lại hoặc là dùng thuốc nổ dẫn phát tuyết lở vân vân.

Quả thật làm cho người không tưởng tượng được, bởi vì thế giới này người căn bản chưa có tiếp xúc qua những kiến thức này, hoàn toàn là văn minh điểm mù, cho nên mới sẽ có xuất kỳ bất ý kỳ hiệu.

Trừ cái đó ra, liền không có cái gì chân chính kỳ mưu.

Mặc kệ âm mưu quỷ kế gì, cũng có người sẽ nghĩ tới.

Mấu chốt ở chỗ có hay không cái này dũng cảm, có hay không cái này mị lực đi chấp hành.

Năm đó Ninh Nguyên Hiến lấy Việt Quốc Thái tử tôn sư, cả người vào Biện Tiêu đại doanh thuyết phục hắn phản bội Ngô quốc, đây cũng là một loại quyết đoán.

Mà lần này Căng Quân dám dùng như thế lớn đại giới diễn kịch, dám đem chủ lực đại quân giao cho Tô Nan, làm quân chủ dám đặt mình vào nguy hiểm, trí lấy Nam Âu quốc đô thành.

Thật để người tin phục, cũng nhìn mà than thở.

Cái này không chỉ cần có sức tưởng tượng cùng dũng cảm, còn có to lớn nhân cách mị lực.

Trái lại Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo?

Hai người này xác thực được cho một đời Đại tướng, run rẩy thời điểm chính thống vô cùng, chơi chính trị thời điểm thành thạo vô cùng.

Bọn hắn không phải không thông minh, mà là sức tưởng tượng đã bị ma diệt.

Bất cứ chuyện gì, bọn hắn cũng lấy tự thân thế giới quan cùng nhân thân xem đi suy nghĩ.

Mặc kệ chuyện gì phát sinh, cũng lấy yếu tố chính trị vì thứ nhất suy tính.

"Căng Quân không nổi a, dạng này quân chủ, khó trách có thể thống nhất toàn bộ Sa Man tộc!" Chúc Lâm bỗng nhiên thở dài nói.

Nam Cung Ngạo nói: "Người bình thường, bình thường tư duy, cũng đi không được đến hắn hôm nay một bước này."

Có rất nhiều thời điểm, chúng ta nhìn trong lịch sử nhân vật cũng sẽ kinh thán không thôi.

Quá khoa trương, trong tiểu thuyết cũng không dám như thế viết.

Hán Cao Tổ Lưu Bang, 47 tuổi vẫn là một cái lão lưu manh, 56 tuổi liền làm Hoàng đế.

Quang Võ Đế Lưu Tú liền càng thêm khoa trương, 27 tuổi còn tại nghề nông, 30 tuổi liền trở thành Đông Hán Hoàng đế, đi đâu nói rõ lí lẽ đi?

Mà vị này Căng Quân!

Hai năm trước đó như là chó nhà có tang, toàn bộ Nam Âu quốc bị chiếm lĩnh, cơ hồ lẻ loi một mình đào vong Sa Man tộc.

Hai năm sau nhân gia thống nhất toàn bộ Sa Man tộc, suất lĩnh lấy mười vạn đại quân giết trở về, trở thành Đại Nam quốc chủ, địa bàn so Việt Quốc còn muốn lớn.

Trước đó Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo trong lòng còn luôn luôn đang nghĩ, Sa Man tộc những bộ lạc này tù trưởng đều là ngu xuẩn sao?

Lại bị Căng Quân cái này không đến ba mươi tuổi tiểu bạch kiểm cho thống nhất?

Hiện tại bọn hắn cũng rốt cục cảm nhận được loại này mãnh liệt nhân cách mị lực.

Dù là làm địch nhân, cũng sẽ bị kinh diễm đến, khó trách những này Man tộc thủ lĩnh sẽ nhao nhao cúng bái.

Địch nhân như vậy, thật là khiến người ta sợ hãi.

Bởi vì hắn liền là một người điên, ngươi căn bản không biết hắn là thế nào nghĩ, mấu chốt vẫn là một cái thông minh tuyệt đỉnh tên điên.

Bây giờ nghĩ lại, lúc ấy Thẩm Lãng những địch nhân kia cũng là như vậy thống khổ a.

. . .

Triệt để chấn kinh, thậm chí sợ hãi về sau.

Sau đó nên làm cái gì?

Thái tử, Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo ba người tương đối im lặng.

Chúc Lâm nói: "Tiếp xuống, có ba loại phương án."

"Loại thứ nhất, đại quân ngày mai xuất phát, thừa dịp Căng Quân đặt chân chưa ổn, giết trở lại Nam Âu quốc đô thành, bất kể bất kỳ giá nào, đoạt lại tòa thành trì này. Nhưng cứ như vậy, Tô Nan suất lĩnh hơn hai vạn Sa Man tộc võ sĩ rất có thể lại một lần nữa từ phía sau lưng giết đi lên, cùng Căng Quân nội ứng ngoại hợp, tiêu diệt chúng ta cái này 16 vạn đại quân."

Lời nói này ra thật là có chút sỉ nhục, coi như Tô Nan cùng Căng Quân quân đội cộng lại, cũng chỉ có ba bốn vạn mà thôi.

Chúc Lâm đám người đại quân cộng lại, vẫn như cũ có 16 vạn khoảng cách, lại lo lắng bị người toàn diệt.

"Loại thứ hai, từ bỏ Nam Âu quốc đô thành, thậm chí từ bỏ Lạc Diệp thành, lui giữ Sa thành."

Sa thành là toàn bộ Nam Âu quốc tận cùng phía Bắc thành thị, lại hướng bắc liền là Việt Quốc lãnh thổ.

"Loại thứ ba, triệt để rời khỏi Nam Âu quốc cảnh nội, trực tiếp lui giữ Thiên Nam thành phòng tuyến, nơi đó mới là chúng ta sân nhà."

Chúc Lâm cho ra cái này ba loại phương án, đã là hoàn toàn nhận Căng Quân kích thích, trở nên cực kỳ to gan.

Nếu không bình thường tình hình dưới, cái này loại thứ ba phương án căn bản không dám cho ra.

Chúc Lâm sau khi nói xong, ba người cũng lẳng lặng im ắng.

Không người nào dám làm ra cái này quyết đoán.

Hậu quả quá nghiêm trọng.

Lựa chọn loại thứ nhất, khả năng gặp phải toàn quân bị diệt.

Lựa chọn loại thứ ba, chính trị hậu quả quá nghiêm trọng, này bằng với mất đi toàn bộ Nam Âu quốc, mang ý nghĩa triệt để thất bại.

Chúc Lâm làm không cái này quyết đoán, Nam Cung Ngạo càng không thể.

Thế là, ánh mắt của hai người cũng nhìn về phía Thái tử Ninh Dực.

Nhất định phải lập tức làm quyết định, chiến trường thay đổi trong nháy mắt.

Ninh Dực nhắm mắt lại, liều mạng để cho mình tỉnh táo lại.

Nếu như ta là Căng Quân người như vậy, phải làm gì?

Làm Việt Quốc Thái tử, ta phải làm ra loại nào lựa chọn?

Ninh Dực bản năng lựa chọn loại thứ ba.

Triệt để từ bỏ Nam Âu quốc, lui giữ đến Việt Quốc cảnh nội.

Thiên Nam thành làm hành tỉnh thủ phủ, thành cao hồ sâu, kiên cố vô cùng, là Việt Quốc thứ ba thành lớn, hơn xa Nam Âu quốc đô thành.

Mà lại Thiên Nam thành còn có Chúc Nhung, là Chúc thị gia tộc tuyệt đối sân nhà, bên trong có vô số vật tư cùng nguồn mộ lính.

Nhưng cứ như vậy hắn cái này Thái tử liền triệt để thất bại, xú danh chiêu.

Trước đó ngươi không đến thời điểm, Việt Quốc còn chiếm theo thượng phong đâu.

Kết quả ngươi Ninh Dực vừa đến Nam Âu quốc chiến trường, vậy mà thất bại thảm hại, toàn bộ Nam Âu quốc cũng luân hãm, đây nhất định là ngươi Ninh Dực vô năng.

Thành sự không có, bại sự có dư.

Vì Việt Quốc lợi ích, hẳn là giữ lại cái này 16 vạn đại quân, lui giữ Thiên Nam thành.

Nhưng vì hắn Ninh Dực lợi ích cùng thanh danh, liền cần liều một phen.

Như vậy lựa chọn loại thứ nhất?

Suất lĩnh 16 vạn đại quân đi tiến đánh Nam Âu quốc đô thành?

Thật không có dũng khí.

Mặc kệ là Ninh Dực, vẫn là Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo, thậm chí Việt Quốc đại quân cũng bị đánh sợ, trong lòng sinh ra e ngại.

Dù là lúc này thành nội, Căng Quân quân đội chỉ có hơn một vạn người.

Nhưng người này thật đáng sợ.

Mà lại, phía sau Tô Nam đại quân rất có thể tập sát đi lên.

Càng nghĩ.

Vậy mà chỉ có cái này loại phương án thứ hai thích hợp.

Không dám cầm 16 vạn đại quân đi mạo hiểm, nhưng cũng đảm đương không nổi triệt để mất đi Nam Âu quốc chính trị hậu quả.

Vì lẽ đó đại quân tiến vào chiếm giữ Sa thành!

"Thái tử điện hạ, xin ngài quyết định." Chúc Lâm nói.

Thái tử Ninh Dực trong lòng cười lạnh, lúc này lại muốn ta quyết đoán?

Ta vừa tới thời điểm, các ngươi sợ ta mò mẫm chỉ huy, trong bóng tối đều để ta ngậm miệng, làm một tòa Bồ Tát pho tượng trấn ở đây là được.

Hiện tại đảm đương không nổi chính trị hậu quả thời điểm, lại nghe ta?

Vẻn vẹn oán thầm một lát, Thái tử Ninh Dực nói: "Đại quân tốc độ cao nhất lui giữ Sa thành, tám vạn vào Sa thành, tám vạn trực tiếp triệt thoái phía sau đến Thiên Nam thành,, lập tức ở Thiên Nam hành tỉnh cảnh nội bố trí chiến trường thứ hai."

Quả nhiên là cái phương án này.

Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo buông lỏng một hơi, nhưng cũng cảm thấy thất vọng.

Trung dung a!

Ở sâu trong nội tâm lúc đầu khát vọng Thái tử sẽ làm ra càng thêm dũng cảm mà mạo hiểm quyết đoán, kết quả vẫn không có, bảo thủ vô cùng.

Làm càng buồn cười hơn chính là, trong lòng bọn họ cũng là nghĩ như vậy.

Thậm chí, nếu như Thái tử Ninh Dực làm ra mạo hiểm quyết đoán, hai người bọn họ sẽ còn cho bài chính trở về.

"Điện hạ anh minh!"

"Điện hạ anh minh!"

Thái tử Ninh Dực trong lòng cười lạnh, anh minh sao? Đúng, xác thực anh minh. Bởi vì chỉ có dạng này Thái tử mới phù hợp nhất ý nghĩ của các ngươi.

Quyết sách đã định.

Sau đó, lập tức triệu tập Thiên hộ trở lên sĩ quan, tuyên bố cái này một hạng quyết định.

Lập tức chúng tướng xôn xao chấn kinh.

Tất cả mọi người bị kinh ngạc đến ngây người, Căng Quân điên cuồng như vậy?

Hắn là quân vương a, vậy mà đặt mình vào nguy hiểm, trí đoạt Nam Âu quốc đô thành?

Nhưng là nghe được Thái tử Ninh Dực sau khi quyết định, bọn hắn cũng buông lỏng một hơi.

Bởi vì cái này phương án cũng phù hợp bọn hắn ý nghĩ.

Quả nhiên. . . Đều là cẩn thận hạng người a!

Sau đó, Thái tử Ninh Dực bỗng nhiên nói: "Nhanh, mau phái người đi chặn đứng những cái kia truyền tin chiến thắng kỵ sĩ, nhất thiết phải đem bọn hắn ngăn lại."

Nếu như đằng trước báo tiệp, phía sau liền đại bại, kia thật là mất người chết.

. . .

Duy chỉ có Trương Triệu có ý tưởng khác, hắn là một cái phi thường cực đoan người.

Lập tức, hắn lập tức tìm tới Thái tử.

"Điện hạ, nghe nói chúng ta muốn trực tiếp lui giữ Sa thành?"

Thái tử Ninh Dực gật đầu.

Trương Triệu nói: "Điện hạ tuyệt đối không thể, Căng Quân tại Nam Âu quốc đô thành vẻn vẹn chỉ có một vạn người a, vì sao không dám đánh? Chỉ cần đánh xuống, cũng liền tương đương diệt đi Căng Quân."

Thái tử nói: "Cái kia Tô Nan suất lĩnh hơn hai vạn Sa Man tộc đại quân giết đi lên? Làm sao bây giờ?"

Trương Triệu cắn răng nói: "Điện hạ, thần nguyện ý suất lĩnh năm vạn đại quân bọc hậu, ngăn cản Tô Nan suất lĩnh Sa Man tộc chủ lực."

Thái tử nói: "Ngươi chống đỡ được sao? Đánh thắng được sao?"

Trương Triệu lắc đầu: "Đánh không thắng, nhưng là. . . Mạt tướng có thể chèo chống đầy đủ thời gian."

Thái tử nói: "Ngươi nói đủ nhiều thời gian là bao lâu?"

Trương Triệu nói: "Hai ngày!"

Thái tử nói: "Đầu tiên, ngươi chưa hẳn kiên trì đạt được hai ngày thời gian. Tiếp theo coi như ngươi kiên trì hai ngày thời gian, chúng ta cũng chưa chắc có thể đánh hạ Nam Âu quốc đô thành."

Trương Triệu run giọng nói: "Điện hạ, 11 vạn đại quân công thành, Căng Quân nhiều nhất chỉ có hơn một vạn người? Liền cái này còn không công nổi?"

Thái tử nói: "Ngươi nhưng có nghĩ tới, vạn nhất thất bại sẽ như thế nào? 16 vạn đại quân có thể sẽ toàn quân bị diệt!"

Trương Triệu không dám tin.

16 vạn đại quân a, vậy mà liền bị Căng Quân ba, bốn vạn người sợ mất mật, liền thử nhìn một chút cũng không dám sao?

Thái tử Ninh Dực đặc biệt chán ghét Trương Triệu ánh mắt, ngươi đây là ý gì? Chế giễu ta uất ức sao?

Trọn vẹn một hồi lâu Trương Triệu nói: "Đã như vậy, cái kia dứt khoát toàn bộ rời khỏi Nam Âu quốc, tất cả đại quân toàn bộ tập kết tại Thiên Nam thành, đó mới là chúng ta sân nhà. Dù sao Căng Quân nhất định sẽ Bắc thượng, liền lựa chọn ở nơi đó quyết chiến."

Thái tử yếu ớt nói: "Như như vậy , tương đương với toàn bộ Nam Âu quốc luân hãm, mà lại là chắp tay nhường ra, ai phụ trách nổi trách nhiệm này?"

Trương Triệu nội tâm thống khổ.

Vì sao trên chiến trường liền không thể đơn thuần một điểm đâu?

Căng Quân đã là quân vương, hắn cũng dám mạo hiểm?

Thái tử điện hạ ngài còn không phải vương đâu, vì sao cũng không dám mạo hiểm đâu?

Muốn chiến liền triệt để chiến.

Muốn lùi liền triệt để lùi.

Cái này chiến không chiến, lùi lại không lùi, xem như chuyện gì?

Dạng này trung dung sẽ hại người chết!

Lập tức Trương Triệu một đầu đập xuống tới, lớn tiếng nói: "Điện hạ, ngài cho ta sáu vạn đại quân, ta đi tiến đánh Nam Âu quốc đô thành, ta đi cùng Căng Quân quyết chiến, thua lớn không cái mạng này không cần, cũng coi như báo điện hạ ơn tri ngộ."

Hắn thực sự chịu không dạng này, quá uất ức.

Thái tử Ninh Dực lạnh nhạt nói: "Nói đến nhẹ nhàng linh hoạt, cái này sáu vạn đại quân quý giá dường nào, há có thể cứ như vậy dễ như trở bàn tay chôn vùi?"

Trương Triệu thống khổ nói: "Vậy liền triệt để lùi, lui về Việt Quốc bên trong."

"Lời đã nói đến rất rõ ràng." Ninh Dực nói: "Nam Âu quốc triệt để luân hãm trách nhiệm, ngươi gánh chịu được tốt hay sao hả? Sẽ chỉ để ta tới gánh chịu! Tốt, cô tâm ý đã quyết, ngươi không cần nhiều lời, thi hành mệnh lệnh là được."

Trương Triệu dập đầu chảy máu, gần như khóc ròng nói: "Điện hạ, tuyệt đối không thể như thế a. Hoặc là chiến, hoặc là lùi, tuyệt đối không thể trung dung!"

Hắn không ngừng mà dập đầu, sau một lát cái trán liền máu me đầm đìa.

Thái tử Ninh Dực bị hắn làm cho tâm phiền ý khô, trực tiếp khua tay nói: "Đem hắn kéo ra ngoài!"

Lập tức, hai cái Thiên Nhai Hải Các võ sĩ tiến lên trực tiếp đem

Trương Triệu kéo ra ngoài.

"Thái tử điện hạ, tuyệt đối không thể như thế, hoặc là triệt để lùi, hoặc là triệt để chiến a. . ."

Trương Triệu kéo ra ngoài về sau, Thái tử Ninh Dực lại không nhịn được muốn nôn mửa, tranh thủ thời gian uống một ngụm trà.

"Lý Nam Phong, ngươi nói ta sai sao?"

Thiên Nhai Hải Các võ sĩ thủ lĩnh nói: "Không biết."

Hắn là người tập võ, đối quân quốc đại sự không chú ý.

Giờ phút này, Thái tử Ninh Dực mới cảm giác được vì quân không dễ , bất kỳ cái gì một cái quyết định, cũng như là thiên quân đồng dạng gian nan.

Sau đó hắn nhìn qua chén trà ngẩn người.

Thế nhân cũng nói hắn cùng Ninh Nguyên Hiến rất giống.

Một số phương diện xác thực giống, lớn lên giống, tính cách cũng giống, đều là cay nghiệt thiếu tình cảm, thậm chí Thái tử Ninh Dực càng thêm âm trầm một chút.

Ninh Nguyên Hiến còn tràn ngập một chút sắc thái lãng mạn.

Bây giờ nhìn càng thêm thêm rõ ràng.

Ninh Nguyên Hiến gan lớn, thời khắc mấu chốt có can đảm mạo hiểm, có can đảm quyết đoán, thậm chí như là con mắt đỏ bừng dân cờ bạc đồng dạng, có bốn mươi phần trăm chắc chắn liền dám đẩy ra tất cả tiền đặt cược.

Mà Ninh Dực nhưng thật ra là bảo thủ!

Cái này đương nhiên cùng hắn tính cách có quan hệ, nhưng một mặt khác, hắn nhận Chúc thị ảnh hưởng quá lớn.

Mọi thứ thích chu toàn, thích dùng chính trị tư duy suy nghĩ đồng thời giải quyết vấn đề.

"Thôi, thôi, mặc kệ có hậu quả gì không, ta gánh chính là. . ."

Ninh Dực bỗng nhiên cắn răng một cái, đem trong tay chén trà ngã nát!

. . .

Ngày kế tiếp, theo Thái tử Ninh Dực ra lệnh một tiếng.

Việt Quốc còn lại 16 vạn đại quân trùng trùng điệp điệp xuất phát.

Trương Triệu suất lĩnh ba vạn quân đội đoạn hậu, tùy thời chuẩn bị chống cự Tô Nan tập kích.

Đại quân chẳng những không có đi tiến đánh Nam Âu quốc đô thành, ngược lại xa xa lách qua, kiên quyết không cho Căng Quân cơ hội đánh lén.

Đã bảo thủ, vậy liền bảo thủ đến cùng.

16 vạn đại quân, như là xác rùa đen, cẩn thận từng li từng tí.

Nguyên bản hai ngày liền có thể đi đến lộ trình, bây giờ lại muốn đi ba bốn ngày.

Đi qua Nam Âu quốc đô thành thời điểm, mặc dù khoảng cách đến rất xa, nhưng vẫn như cũ xa xa có thể nhìn ra xa đến tòa thành trì này.

Thái tử Ninh Dực trong lòng vô cùng thống hận, lại cực kỳ xấu hổ.

Căng Quân ngươi cái tên điên này, cũng dám mạo hiểm như vậy, hiện tại ngươi khẳng định đứng tại trên tường thành nhìn ta đại quân giễu cợt không thôi đi.

Ngươi khẳng định tại giễu cợt ta nhát như chuột, chỉ có 16 vạn đại quân cũng không dám tiến đánh Nam Âu đô thành đi.

Cười đi, cười đi.

Ta sẽ không cho ngươi cơ hội!

Ngươi là tên điên, ta không phải.

Ta sẽ để cho ngươi như là con chuột kéo rùa, tìm không thấy mảy may sơ hở.

Sau lưng Trương Triệu lần lượt phái trinh sát đến đây bẩm báo, Tô Nan suất lĩnh Sa Man tộc chủ lực cũng không có đuổi theo.

Nhưng càng như vậy, Thái tử Ninh Dực càng phát ra cảm thấy bên trong có quỷ, khẳng định về sau âm mưu.

Dựa theo bình thường tình hình, Tô Nan như vậy tiện, khẳng định sẽ suất lĩnh đại quân ở phía sau không ngừng tập kích quấy rối a.

Hắn vậy mà chưa từng xuất hiện, có thể thấy được là muốn ta yên tâm đi tiến đánh Nam Âu đô thành, sau đó ở đâu đáp bên ngoài hợp đem đại quân ta tận diệt.

Ta tuyệt đối sẽ không mắc lừa!

Vì lẽ đó, đi qua Nam Âu quốc đô thành thời điểm, cứ việc Trương Triệu một lần lại một lần khẩn cầu tiến đánh Nam Âu đô thành.

Nhưng là Thái tử Ninh Dực toàn bộ cự tuyệt.

Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo cũng phi thường tức giận, cái này Trương Triệu vậy mà làm sao không thức thời?

Quân lệnh như núi, nào có thay đổi xoành xoạch đạo lý?

Khó trách người này trước đó như thế thất bại, bị người để đó không dùng lâu như vậy.

Bởi vì đường vòng tránh đi Nam Âu đô thành nguyên nhân, ròng rã tiêu ba ngày rưỡi thời gian, khoảng cách phía bắc Sa thành quan còn có mấy chục dặm.

Tô Nan suất lĩnh Sa Man tộc chủ lực từ đầu đến cuối không có đuổi theo, Ninh Dực bọn người không khỏi buông lỏng một hơi.

Chỉ cần đại quân tiến vào Sa thành liền an toàn.

Sau đó tám vạn đại quân triệt thoái phía sau tiến vào Thiên Nam hành tỉnh cảnh nội, có Thiên Nam thành tòa thành lớn này che chở nhất định có thể gối cao không lo.

Dạng này đã cam đoan an toàn, lại không có triệt để rời khỏi Nam Âu quốc.

Dù sao đại chiến còn chưa kết thúc, một bên chiến thắng, một bên chuyển tiến, cũng là không thể bình thường hơn được.

Sau đó liền muốn để quan văn thế lực mở ra dư luận chiến, trắng trợn tô đậm làm nền tại Thiên Nam thành tiến hành quyết chiến sự tất yếu.

Không phải ta Ninh Dực vô năng vứt bỏ Nam Âu quốc, mà là tại Thiên Nam quốc cảnh bên trong quyết chiến càng thêm phù hợp lợi ích, càng có lợi hơn tại triệt để tiêu diệt Căng Quân.

Về phần chiến báo, Xuân Thu bút pháp là được.

Mặc dù xấu hổ một điểm, nhưng. . . Không phải là không có thao tác chỗ trống.

Tin tưởng lấy người đọc sách thủ đoạn vô sỉ, nhất định có thể đem trận này chuyển tiến tẩy trắng.

Tiếp lấy Thái tử Ninh Dực quyết định!

Một khi đại quân bố trí chiến trường thứ hai, dự định tại Thiên Nam thành quyết chiến, liền nhất định phải làm cho Kim Trác xuất binh.

Nhất thiết phải không thể tiện nghi Kim thị gia tộc.

Chiến hỏa cũng đốt tới Thiên Nam hành tỉnh, ngươi Kim thị gia tộc làm Thiên Nam hành tỉnh lớn nhất uy tín lâu năm quý tộc, nào có không xuất binh đạo lý.

Một khi xuất binh, vậy cũng đừng trách ta cắt thịt lấy máu. Nhất định thừa dịp trận đại chiến này, đưa ngươi Kim thị gia tộc máu đặt sạch sẽ.

Ngay sau đó Thái tử Ninh Dực để tay lên ngực tự hỏi, cũng đến thời khắc này, chẳng lẽ còn muốn ôm chính trị tư duy, còn muốn nghĩ hết tất cả biện pháp đả kích kẻ thù chính trị sao?

Rất nhanh hắn đạt được xác định đáp án,

Không sai chính là muốn dạng này, đây chính là chính trị, tràn ngập lạnh lẽo cùng xảo trá, dung không được nửa điểm ngây thơ lãng mạn.

Thẩm Lãng là địch nhân.

Tại thuận cảnh bên trong dĩ nhiên muốn đả kích, tại nghịch cảnh bên trong càng phải đả kích, nếu không hắn sẽ mượn cơ hội cắn ngược lại.

"Thẩm Lãng tư thả Tô Nan, cấu kết Căng Quân tấu chương đưa ra ngoài không có?" Ninh Dực hỏi.

"Đưa ra ngoài!"

Ninh Dực nói: "Rất tốt, lại viết một phần tấu chương! Đem Nam Âu quốc đô thành thất thủ trách nhiệm, cũng cắm đến Thẩm Lãng trên đầu. Nếu không phải hắn cùng Căng Quân cấu kết, như thế nào sẽ mất thành này?"

Ách? Cái này cần rất lớn sức tưởng tượng, cần không chỉ ngàn chữ mới có thể đem nhân quả quan hệ kéo lên.

Chúc Lâm nói: "Này chỗ nào là vu oan? Vốn là sự thật! Quân ta vốn đã hoàn toàn thắng lợi, cũng là bởi vì Thẩm Lãng cấu kết Căng Quân, tại Nam Âu đô thành bên trong ẩn núp đại lượng thám tử, báo cho biết thành nội hư thực, đồng thời hạ độc mưu hại ta Việt Quốc đại quân, mới khiến cho Căng Quân đoạt Nam Âu quốc đô thành, bức bách quân ta chủ lực không thể không chuyển tiến Sa thành. Lần này Nam Âu đô thành thất thủ, Thẩm Lãng vốn là kẻ cầm đầu một trong."

Ách!

Nam Cung Ngạo nhìn mà than thở.

Chúc Lâm đại tướng quân ngươi không hổ là xuất thân quan văn võ tướng, trốn tránh trách nhiệm, vu oan hãm hại, quả thực không có chút nào ranh giới cuối cùng, lô hỏa thuần thanh.

Ninh Dực nói: "Không chỉ như thế, Vương tỷ Ninh La sở dĩ sẽ bị bắt được, cũng cùng Thẩm Lãng có quan hệ, Vương tỷ đã từng thời gian rất lâu dùng Thẩm Lãng phối thuốc phải không?"

Chúc Lâm nói: "Xác thực như thế."

Ninh Dực nói: "Trong dược có độc, Vương tỷ Ninh La công chúa thời khắc mấu chốt độc phát, mới bị Căng Quân đánh bại, thảm tao tù binh. Nam Âu quốc cũng thất thủ, Thẩm Lãng là lớn nhất tội nhân."

Lý Nam Phong cũng nhìn mà than thở.

Ninh Dực Thái tử quả nhiên là quan văn bồi dưỡng ra được, tất cả kỹ năng cũng tại chính trị thủ đoạn bên trên.

Cái này từ chối chịu tội bản sự, quả thực phát huy đến cực hạn.

Bọn hắn đương nhiên biết cái này hoàn toàn lừa gạt không quốc quân Ninh Nguyên Hiến, nhưng là. . . Lại có thể đục nước béo cò, có thể lừa rất lớn một nhóm bình dân, mà lại thiên hạ người đọc sách nhất định nguyện ý tin tưởng.

Về phần quốc quân?

Chỉ cần cái này mười mấy vạn đại quân nơi tay, quốc quân cũng chỉ có thể giả bộ hồ đồ.

Bởi vì phương nam chiến cuộc hoàn toàn dựa vào Chúc hệ cái này mười mấy vạn quân đội đâu.

Thẩm Lãng ngươi chớ có trách ta.

Ai bảo ngươi là địch nhân của ta, ai bảo ngươi bị người trong thiên hạ phỉ nhổ, bị muôn người mắng mỏ đâu.

Cái này nồi ngươi không cõng, ai cõng?

Mà vừa lúc này!

Phía trước lại có một đội kỵ sĩ chạy như bay đến, thần sắc bừa bộn, kinh hoàng không thôi, cầm đầu chính là thủ Sa thành chủ tướng.

Thái tử Ninh Dực nội tâm lại một lần nữa run rẩy.

Tuyệt đối không nên lại có tin tức xấu, tuyệt đối không nên!

Ta thật tiếp nhận không.

Cái kia võ sĩ vọt thẳng đến Ninh Dực trước mặt quỳ xuống tới.

"Điện hạ, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt, Căng Quân đã đoạt Sa thành quan!"

Lời này mới ra!

Như là sét đánh!

Thái tử Ninh Dực, Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo hoàn toàn ngây người, không cách nào động đậy.

Trong chốc lát thanh âm, phảng phất từ cửu thiên mây truyền ra ngoài tới.

Toàn bộ da đầu đều muốn nổ lên.

Phảng phất lâm vào vô biên vô tận lạnh lẽo cùng hắc ám.

Sa thành, đã là Nam Âu quốc tận cùng phía Bắc thành thị, lại hướng bắc liền là Việt Quốc cảnh nội.

Thái tử Ninh Dực vốn là muốn suất lĩnh đại quân vào Sa thành.

Hiện tại, Sa thành cũng luân hãm.

Ta. . . Mả mẹ nó mẹ ngươi a, Căng Quân!

Mả mẹ nó a. . .

Ngươi cái tên điên này, ngươi có hết hay không?

Ngươi, ngươi đây là thuần túy đùa bỡn trí thông minh của ta sao?

Tên điên, tên điên a!

Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo cũng cảm thấy mình đã bị to lớn nhục nhã.

Đây chính là Nam Âu đô thành a.

Đối ngươi Căng Quân tới nói, là vô cùng trọng yếu thành trì, thậm chí là mệnh căn tử, là quốc đô a.

Ngươi vừa mới đoạt, vậy mà xoay người rời đi?

Ngươi. . . Ngươi liền không sợ chúng ta đi tiến đánh sao?

Ngươi sau khi đi, đem Nam Âu đô thành giao cho ai đi thủ?

"Căng Quân mang bao nhiêu người tiến đánh Sa thành?" Chúc Lâm run rẩy nói.

"Hơn một ngàn người!" Tên kia võ sĩ nói: "Thành nội có nội ứng của hắn, đại khái hai, ba trăm người."

Lại, lại là nội ứng!

Sa thành nguyên bản có quân coi giữ khoảng bảy ngàn người.

Bảy ngàn người, bị người ta hơn một ngàn người nội ứng ngoại hợp đánh xuống.

"Ngươi, các ngươi là phế vật sao?" Nam Cung Ngạo run rẩy nói: "Bảy ngàn người, đánh không lại người khác hơn một ngàn người?"

Sa thành thủ tướng nói: "Căng Quân quá mạnh, xung phong đi đầu, dũng mãnh vô cùng! Sa thành bên trong dân chúng, vậy, cũng đều ủng hộ Căng Quân."

Mà liền tại lúc này!

Thái tử Ninh Dực thân thể trên ngựa từng đợt lay động, phảng phất liền muốn ngã sấp xuống xuống tới.

"Điện hạ, điện hạ. . ."

Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo xông lên.

Ninh Dực cuối cùng không có ngã xuống, bởi vì bên cạnh có Lý Nam Phong đỡ lấy hắn.

Trọn vẹn một hồi lâu.

Ninh Dực mới phát giác được mình hoàn hồn.

Lẳng lặng im lặng.

Mình ba người, thật bị Căng Quân hoàn toàn đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Căng Quân vì sao dám bí mật bỏ xuống đô thành đi đoạt Sa thành.

Hắn liền là đoán ra Ninh Dực Việt Quốc đại quân không dám tiến đánh Nam Âu đô thành.

Đây là một loại mạo hiểm.

Nhưng. . . Cũng là biết người biết ta.

Ninh Dực, Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo, cũng bị hắn tính chết a.

Nhìn qua mạo hiểm vô cùng.

Trên thực tế một bước này, nhân gia rất có nắm chắc.

Sỉ nhục, thiên đại sỉ nhục!

Làm sao bây giờ?

Sau đó lại nên làm cái gì?

Tiếp tục Bắc thượng đoạt lại Sa thành?

Vẫn là xuôi nam, đoạt lại Nam Âu đô thành?

Lại hoặc là triệt để bỏ trốn mất dạng, lui trở về Việt Quốc cảnh nội?

Không!

Không lui được.

Việt Quốc đại quân không phải Sa Man tộc võ sĩ, lật không núi lớn.

Gần nhất trở về Việt Quốc con đường, nhất định phải đi qua Sa thành.

Hoặc là liền đường vòng bốn trăm dặm, một mực hướng đông, đi qua Lạc Diệp thành Bắc thượng tiến vào Việt Quốc cảnh nội.

Bày ở Ninh Dực trước mặt lại là ba cái lựa chọn.

"Bắc thượng tiến đánh Sa thành là."

"Xuôi nam tiến đánh Nam Âu đô thành."

"Tiếp tục chuyển tiến, đường vòng bốn trăm dặm đi Lạc Diệp thành!"

Chúc Lâm run rẩy nói: "Điện hạ, nên làm quyết đoán."

Làm mẹ ngươi quyết đoán!

Thái tử Ninh Dực cơ hồ muốn gầm thét mà ra.

Trước đó xuôi gió xuôi nước thời điểm, vì sao không cho ta quyết đoán.

Hiện tại nguy cơ sớm tối, lại muốn để ta làm quyết đoán?

Ta là Thái tử a, ta cũng là quân a, chẳng lẽ chính là các ngươi tấm mộc sao?

Hiện tại Ninh Dực thật sự là sợ quyết đoán cái từ này.

Lên một lần quyết đoán của hắn bị Căng Quân tính được gắt gao, đến mức lọt vào trước mắt thảm cục.

Nếu như nghe Trương Triệu, không nói hai lời trực tiếp tiến đánh Nam Âu đô thành.

Kia cái gì chuyện cũng không có.

Căng Quân không tại, thành nội không đến một vạn quân coi giữ, có lẽ có thể đặt xuống tới.

Kết quả mình sợ trước sói, nghĩ mà sợ hổ, vậy mà lâm vào tiến thối lưỡng nan tình trạng.

"Điện hạ, ta biết cái này rất khó, nhưng nhất định phải làm quyết đoán." Chúc Lâm nói: "Đại quân tại dã ngoại quá nguy hiểm, chờ trời tối càng thêm nguy hiểm."

Đúng vậy a, còn có hai cái canh giờ liền trời tối.

Ninh Dực thật muốn sụp đổ.

Nguyên lai quyết đoán khó như vậy.

Hắn thật bị Căng Quân điều khiển phải không có chút nào lòng tự tin.

Chỉ sợ mình mỗi một cái quyết định, đều sẽ bị đối phương tính chết, đều sẽ rơi vào đối phương cạm bẫy.

"Điện hạ, xin ngài quyết định!"

"Điện hạ, xin ngài quyết định!"

Thái tử Ninh Dực rốt cục nhịn không được, nghiêm nghị nói: "Vì sao muốn ta quyết đoán? Chính các ngươi chẳng lẽ không có chủ ý sao? Việt Quốc nuôi các ngươi mấy chục năm, chẳng lẽ tại thời khắc mấu chốt liền không có chủ trương sao?"

Chúc Lâm cất tiếng đau buồn nói: "Điện hạ, chúng ta đã già, tư duy bị giới hạn, ngài là người trẻ tuổi!"

Ninh Dực minh bạch, nguyên lai Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo cũng bị Căng Quân chà đạp phải không có chút nào lòng tự tin.

"Trương Triệu, Trương Triệu, ngươi qua đây. . ."

Thái tử nghĩ đến Trương Triệu, mấy ngày trước đó chủ ý của hắn là chính xác.

Một lát sau, Trương Triệu xuất hiện trước mặt Ninh Dực.

Ninh Dực nói: "Trương Triệu, ngươi nói tiếp xuống, chúng ta là hẳn là Bắc thượng đi đánh Sa thành, còn là bởi vì xuôi nam đánh Nam Âu cũng, lại hoặc là đông đi vào Lạc Diệp thành!"

Trương Triệu không có dương dương đắc ý, càng không có nói cái gì không nghe ta, hiện tại biết hậu quả đi.

Hắn mặt mũi tràn đầy ngưng trọng.

Hiện tại hắn cũng không biết nên như thế nào quyết đoán.

Theo đạo lý, Căng Quân vừa nhiều Sa thành không lâu, vì lẽ đó trong tay căn bản cũng không có bao nhiêu quân đội.

Lúc này, là tiến đánh Sa thành tốt nhất cơ hội tốt.

Vận khí tốt, còn có thể trực tiếp đem Căng Quân tiêu diệt tại

Sa thành.

Nhưng là Sa thành là một cái thành nhỏ, mà lại là một cái trong núi thành nhỏ.

Không có nội ứng, dễ thủ khó công.

Nói cho đúng, nó xem như một tòa thành quan.

Mười mấy vạn đại quân hoàn toàn không thi triển được, Sa Man tộc võ sĩ tại loại địa hình này mới có thể như giẫm trên đất bằng.

Lúc này Căng Quân không tại Nam Âu đô thành, vì lẽ đó đi đánh Nam Âu đô thành hẳn là thời cơ tốt nhất.

Trương Triệu là một cái cực đoan người, trước đó hắn nói tiến đánh Nam Âu đô thành, hiện tại liền có chút chấp niệm.

"Điện hạ, đã không làm thì thôi, đã làm thì phải làm đến cùng, đưa vào chỗ chết hậu sinh!" Trương Triệu nói: "Chúng ta xuôi nam tiến đánh Nam Âu đô thành, chỉ cần có thể cầm xuống, trực tiếp chuyển bại thành thắng , mặc cho Căng Quân xảo trá như quỷ, cũng lại khó nghịch chuyển."

Thái tử Ninh Dực nói: "Thế nhưng là, bởi như vậy khoảng cách Tô Nan chủ lực đại quân lại gần một chút. Vạn nhất hắn từ phía sau lưng giết đi lên làm sao bây giờ?"

Trương Triệu giận dữ hét: "Thần suất lĩnh năm vạn đại quân đoạn hậu chính là, trừ phi thần chết, nếu không Tô Nan mơ tưởng vượt qua ta trận địa một bước!"

Lúc này, Thái tử Ninh Dực trong lòng lại có một cái ý niệm khác.

Có lẽ hẳn là trực tiếp đi tiến đánh Sa thành.

Trương Triệu giận dữ hét: "Điện hạ, như thế sợ đầu sợ đuôi, nhưng có nửa điểm nhân quân tư thái?"

Ninh Dực nói: "Có hay không có thể đi tiến đánh Sa thành đâu?"

Trương Triệu nổi giận nói: "Sa thành là một cái thành quan, ở trong núi, không có nội ứng, dễ thủ khó công. Mười mấy vạn đại quân, như thế nào thi triển, căn bản phát huy không chúng ta nhiều lính ưu thế, chúng ta cũng không phải Sa Man tộc hầu tử, chúng ta bò không núi. Ngược lại Nam Âu đô thành chung quanh vùng đất bằng phẳng, thích hợp nhất đại quân chúng ta thi triển."

Ninh Dực vẫn như cũ không cách nào quyết đoán.

Trương Triệu bạo rống: "Quân tình như lửa, điện hạ còn có do dự tới khi nào?"

Bỗng nhiên, có một tướng lĩnh nói: "Có hay không có thể chia binh đâu, một chi xuôi nam tiến đánh Nam Âu đô thành, một chi Bắc thượng tiến đánh Sa thành quan?"

Cơ hồ tất cả mọi người hướng hắn trợn mắt nhìn.

Chia binh ngươi tê liệt!

Cũng đến lúc này còn chia binh, ngươi là sợ mọi người chết được không đủ nhanh sao?

Trương Triệu hét lớn: "Điện hạ, Tô Nan đại quân còn không có đuổi theo, thời gian mỗi một hơi thở cũng rất quý giá, ngươi đến cùng còn muốn lãng phí bao nhiêu thời gian? Ngươi như thế không quả quyết, là lớn ở phụ nhân tay sao?"

Lời này, lập tức triệt để chọc giận Thái tử Ninh Dực!

Hắn hung hăng trừng Trương Triệu một chút.

Lần này cửa ải khó khăn như đi qua, định để ngươi chết không có chỗ chôn.

Sau đó, Thái tử Ninh Dực ra lệnh một tiếng.

"Đại quân xuôi nam, tiến đánh Nam Âu đô thành, hành quân gấp, hành quân gấp!"

Lập tức!

Mười mấy vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp hướng phía đông nam phương hướng mà đi.

Hôm qua mới từ Nam Âu đô thành phương hướng đi qua.

Hiện tại, lại muốn quay trở lại.

Ninh Dực hạ lệnh về sau, ẩn ẩn cảm thấy hối hận.

Hắn bản năng cảm thấy hẳn là Bắc thượng tiến đánh Sa thành quan.

Nhưng là. . . Trước đó Trương Triệu là chính xác.

Mà lại, mệnh lệnh tuyên bố về sau, lại nghĩ vãn hồi liền khó.

Mấu chốt Trương Triệu nói đúng, Sa thành hiểm trở, mình mười mấy vạn đại quân không thi triển được.

Nam Âu đô thành mới rộng lớn, mới có thể đem mười mấy vạn đại quân sức chiến đấu phát huy đến cực hạn.

Trương Triệu nói đúng, nói đúng!

Lần này, Việt Quốc mười mấy vạn đại quân hành quân nhanh chóng.

Ngày kế tiếp!

Mười mấy vạn đại quân, binh lâm dưới thành!

Rốt cục đuổi tới Nam Âu đô thành phía dưới!

. . .

Sau đó. . .

Cực kỳ tuyệt vọng một màn xuất hiện.

Trên tường thành xuất hiện một cái anh tuấn tiêu sái gương mặt.

Vậy mà là. . . Căng Quân? !

Hắn, hắn không phải tại Sa thành sao?

Tại sao lại trở lại Nam Âu đô thành?

Căng Quân cười nói: "Người đều là như vậy, dễ dàng theo một cái cực đoan đi hướng một cái khác cực đoan. Ngay từ đầu cực độ bảo thủ, phát hiện sai về sau, liền dễ dàng đi hướng cực độ mạo hiểm! Ninh Dực ngươi thật hẳn là tiếp tục Bắc thượng, tiến đánh Sa thành."

Ninh Dực run rẩy, nói không ra lời.

Căng Quân nói: "Ngươi nói ta không phải tại Sa thành đúng không? Đúng, ta là tại Sa thành, nhưng là tính chết ngươi không dám đánh Sa thành, vì lẽ đó ta lại đơn thương độc mã trở về! Ngươi cái này mười mấy vạn đại quân, bôn ba bốn năm mặt trời, mệt mỏi, mệt chết đi!"

"Ninh Dực hiền đệ, đã đến, cũng không cần đi, ngươi cùng ngươi mười mấy vạn đại quân liền lưu tại nơi này, trường miên vu tư, cũng không tệ!"

Lại, lại bị hắn tính chết!

Lập tức, Thái tử cảm thấy vô biên vô tận hắc ám, vô biên vô tận sợ hãi xông lên đầu.

Mà liền tại lúc này!

Phía sau trinh sát tới báo!

Tô Nan suất lĩnh Sa Man tộc đại quân chủ lực, theo phía tây đánh tới.

Nhân số đông đảo, không chỉ hai vạn!

Nhìn xuống đất bên trên bụi mù, sợ có ba bốn vạn khoảng cách!

Thái tử Ninh Dực trong chốc lát cảm giác được trời đất quay cuồng.

Hắn rốt cuộc tiếp nhận không cái này đả kich cực lớn.

Một ngụm máu tươi phun ra, Ninh Dực cả người theo trên chiến mã ngã quỵ, triệt để bất tỉnh đi!

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 354: Địa Ngục! Thái Tử Bị Bắt! Thảm A

"Điện hạ, điện hạ. . ."

Người chung quanh tranh thủ thời gian xông lên.

Lý Nam Phong xuất thủ đem Thái tử Ninh Dực ôm vào trong ngực.

Sau đó dùng móng tay đi theo hắn người bên trong.

Ninh Dực sâu kín tỉnh lại.

Đây là ai làm tỉnh lại ta sao?

Tại sao phải làm tỉnh lại ta? Vì sao không cho ta như vậy tiếp tục bất tỉnh đi?

Hắn cảm giác được ngực bụng ở giữa lại một trận khó chịu, không khỏi lại ọe ra một cái.

Lần này không chỉ là máu, còn có nước chua.

Cái này không sai biệt lắm xem như hệ thần kinh nôn mửa.

Mấy ngày mấy đêm ngủ không được ngon giấc, tăng thêm cảm xúc kiềm chế thống khổ đưa đến.

Sau đó nên làm cái gì?

Ninh Dực hoàn toàn là tâm loạn như ma.

Bắc thượng đi Sa thành?

Không có khả năng, con đường này lại đi hồi 3, quân đội sẽ triệt để sụp đổ.

Tại chỗ hạ trại, tiếp tục công thành?

Thái tử Ninh Dực nhìn một chút thật cao tường thành, thật không có dũng khí.

Đừng nói là Ninh Dực, Việt Quốc cái này mười mấy vạn đại quân cũng không có dũng khí.

Mười mấy vạn đại quân liên tục mấy ngày bôn ba, quay tới quay lui, đi cả ngày lẫn đêm đi đường, ròng rã đi mấy trăm dặm đường.

Mặc kệ là thân thể vẫn là tâm lý đều đã rã rời đến cực hạn.

Nhất là sĩ khí, quả thực đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Chính là binh gan.

Mấy ngày nay, Thái tử, Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo ba người bị Căng Quân đùa bỡn tại ở trong lòng bàn tay, như là con ruồi không đầu, mọi người là thấy rất rõ ràng.

Đại tướng cũng mê mang, binh sĩ kia quả thực liền là không biết làm sao.

Nhất là Thái tử Ninh Dực ở trong thổ huyết, mọi người thế nhưng là nhìn rõ ràng.

Vì lẽ đó cái này mười mấy vạn đại quân, lòng người bàng hoàng, lòng tràn đầy sợ hãi.

Ba cái cự đầu lại một lần nữa mật nghị.

Bước kế tiếp làm như thế nào đi?

Thái tử Ninh Dực ngậm miệng không nói, các ngươi ai dám lại để cho ta quyết đoán, ta liền muốn giết người.

Quyết đoán, quyết đoán cái rắm.

Mấy lần quyết đoán cũng bị Căng Quân tính bên trong, làm cho cả đại quân lâm vào tuyệt cảnh.

Tôn nghiêm cùng tự tin cũng bị mãnh liệt chà đạp.

Nam Cung Ngạo cũng không quyết đoán, mặc dù hắn chức quan tối cao, nhưng ở phía trên chiến trường này lại không phải thứ nhất chủ đạo.

Trọn vẹn một hồi lâu.

Chúc Lâm nói: "Công thành là không thể nào, binh lực đầy đủ, nhưng sĩ khí sụp đổ."

Căng Quân ngay tại thành nội, mọi người thật sự là bị hắn xoa nắn phải không có chút nào lòng tin.

Thực tình không có công thành dũng khí, dù là thành nội khả năng chỉ có một vạn người. Nhưng chỉ cần Căng Quân tại, thực tình không dám công thành, cũng không công nổi.

"Như vậy đi." Chúc Lâm nói: "Hướng phía đông trốn, đi Lạc Diệp thành, từ nơi đó Bắc thượng trở về Việt Quốc!"

Nam Cung Ngạo nói: "Đây chính là trọn vẹn bốn trăm dặm."

Thái tử Ninh Dực nói: "Có thể hay không Lạc Diệp thành cũng đã thất thủ?"

Đám người lâm vào trầm mặc.

Cái này mười mấy vạn đại quân một khi hướng đi về hướng đông Lạc Diệp thành, bốn trăm dặm khoảng cách ít nhất phải đi bảy tám ngày trở lên, thậm chí mười ngày trở lên.

Không nói đến trong quá trình này sĩ khí sụp đổ, mà lại đứng trước cạn lương thực nguy cơ, lúc nào cũng có thể bị Sa Man tộc tập kích.

Mấu chốt là vạn nhất đại quân đi đến ở giữa thời điểm, Căng Quân lại một lần nữa dẫn đầu hai Thiên Sa Man tộc võ sĩ lao nhanh đi Lạc Diệp thành, lại đem Lạc Diệp thành đoạt nên làm cái gì?

Đây là phi thường có khả năng.

Dù là trước hết để cho Việt Quốc đại quân đi hai trăm dặm, Căng Quân dẫn đầu hai ngàn người vẫn như cũ có thể so với bọn hắn sớm hơn đuổi tới Lạc Diệp thành.

Những này Sa Man tộc tên điên trong rừng như giẫm trên đất bằng, tốc độ cực nhanh.

Mà tới lúc kia.

Mười mấy vạn đại quân bôn ba gần mười ngày, đã triệt để tình trạng kiệt sức, nếu như phát hiện Lạc Diệp thành đã thất thủ, trực tiếp không cần đánh, triệt để tại chỗ sụp đổ.

Hiện tại cục diện này, công thành cũng không thể công.

Thối lui Lạc Diệp thành cũng không được.

Chúc Lâm nói: "Trương Triệu đâu?"

"Tại đoạn hậu, ngay tại kết trận, chuẩn bị chống cự Tô Nan suất lĩnh Sa Man tộc chủ lực."

Chúc Lâm nói: "Nam Cung tướng quân, ngươi dẫn theo một vạn kỵ binh mang đủ lương thảo, dùng tốc độ nhanh nhất đi Lạc Diệp thành, nhất thiết phải đuổi tại Căng Quân trước đó tiến vào Lạc Diệp thành, đó là chúng ta duy nhất sinh lộ. Kỵ binh của ngươi tốc độ nhanh, hẳn là có thể đuổi tại Căng Quân trước mặt đoạt thành!"

Nam Cung Ngạo kinh ngạc nói: "Chúc Lâm đại nhân, muốn không ngươi dẫn theo một vạn kỵ binh xuất phát đi Lạc Diệp thành, ta dẫn đầu chủ lực đi theo ở đằng sau?"

Cục diện bây giờ đã phi thường rõ ràng, ai đi theo chủ lực đại quân liền nguy hiểm nhất.

Chúc Lâm đại tướng quân nói: "Cứ như vậy định, Trương Triệu dẫn đầu năm vạn đại quân đoạn hậu, Nam Cung Ngạo dẫn đầu một vạn kỵ binh ở phía trước mở đường, tốc độ cao nhất chạy tới Lạc Diệp thành, ta dẫn đầu chủ lực ở giữa."

Thái tử Ninh Dực kinh ngạc, cái kia. . . Vậy ta đâu?

Chúc Lâm ngay từ đầu chưa hề nói Thái tử Ninh Dực an bài, liền là muốn để hắn chủ động mở miệng.

Lúc này, đi theo chủ lực là nguy hiểm nhất.

Nhưng Chúc Lâm vẫn là hi vọng Thái tử có thể chủ động mở miệng lưu lại, đi theo đại quân chủ lực, cứ như vậy đối sĩ khí tối thiểu có một chút tác dụng.

Ninh Dực không có mở miệng.

Chúc Lâm nội tâm thở dài một tiếng nói: "Thái tử điện hạ cùng Nam Cung Ngạo tướng quân cùng một chỗ, dẫn đầu một vạn kỵ binh, tốc độ cao nhất đông tiến, tiến vào chiếm giữ Lạc Diệp thành, chuẩn bị tiếp ứng chủ lực đại quân."

"Tốt!" Ninh Dực nói!

. . .

Một khắc đồng hồ sau!' '

Việt Quốc 16 vạn đại quân chia làm ba cỗ.

Trương Triệu năm vạn đại quân, kết trận đoạn hậu.

Thái tử cùng Nam Cung Ngạo dẫn đầu một vạn kỵ binh, tốc độ cao nhất đi Lạc Diệp thành.

Chúc Lâm mười vạn chủ lực, ở giữa.

"Giá, giá, giá. . ."

Thái tử Ninh Dực không kịp chờ đợi trở mình lên ngựa, dẫn đầu một vạn kỵ binh cuồn cuộn mà đi.

Cái địa phương quỷ quái này, hắn nửa khắc cũng không nguyện ý ngốc.

Hắn muốn trong thời gian ngắn nhất rời đi nơi này, hắn muốn đi một cái có tường thành địa phương.

"Đi, đi, đi. . ."

Mười vạn chủ lực đại quân nhìn thấy Thái tử cùng một vạn kỵ binh đi.

Lập tức cảm thấy mình nhận phản bội.

Thái tử vậy mà trốn, lại đem chúng ta bỏ xuống.

Lúc này, tại Việt Quốc mười mấy vạn đại quân trong suy nghĩ, Thái tử Ninh Dực hình tượng triệt để sụp đổ.

. . .

"Giá, giá, giá. . ."

Thái tử Ninh Dực dẫn đầu một vạn kỵ binh, một mực hướng đông, một mực hướng đông.

Kết quả vừa mới chạy mấy chục dặm.

Bỗng nhiên phía trước có trinh sát tới báo.

"Điện hạ, con đường phía trước gãy, chồng rất nhiều loạn thạch, cùng đầu gỗ."

Đường bị ngăn chặn, kỵ binh còn có thể lách qua, nhưng rất nhiều vận lương xe lại không vòng qua được đi.

Thái tử Ninh Dực rùng mình.

Sẽ có hay không có mai phục?

"Đại quân kết trận, chuẩn bị nghênh địch, chuẩn bị nghênh địch!" Nam Cung Ngạo hạ lệnh.

Kết quả!

Chỉ là sợ bóng sợ gió một trận.

Ròng rã tiêu hơn một canh giờ, mới đem trên đường chồng chất loạn thạch cùng đầu gỗ dọn dẹp sạch sẽ.

Một vạn kỵ binh lại một lần nữa xuất phát.

Nhưng là. . .

Lại chạy không đến ba mươi dặm.

Phía trước lại truyền tới cấp báo.

Con đường phía trước lại gãy, đây là là lún, vô số bùn đất loạn thạch ngăn ở trên đường.

Nam Cung Ngạo lại hạ lệnh: "Đại quân bày trận, bày trận."

Một vạn kỵ binh lại một lần nữa tại cái này chật hẹp địa hình việc tang của mẹ khó bày trận, cơ hồ khắp nơi đều là sơ hở.

Nhưng. . . Lại là sợ bóng sợ gió một trận.

Ròng rã hơn ba canh giờ.

Trước mặt con đường mới hoàn toàn dọn dẹp sạch sẽ.

Đại quân tiếp tục đi tới.

Nhưng cho dù là kỵ binh, cũng đã triệt để rã rời không chịu nổi.

Kết quả. . .

Lại đi không được đến ba mươi dặm.

Phía trước trinh sát lại một lần nữa báo cáo.

Con đường phía trước lại một lần nữa gãy, lần này là bị lũ lụt xông hủy, toàn bộ đường thiếu một cái lỗ hổng lớn, cần lâm thời trải đường.

"Có thể đi vòng qua sao?"

"Không thể! Núi lớn Hồng xông hủy, từ trên xuống dưới một cái to lớn khe rãnh, sửa đường đã là ngắn ngủi nhất hữu hiệu biện pháp. Mà lại chúng ta còn có xe ngựa, còn có lương thảo!"

Không chỉ là Ninh Dực, liền Nam Cung Ngạo cũng phải sụp đổ.

"Đi trải đường, trải đường. . ."

"Đại quân tại chỗ bày trận, phòng thủ, phòng thủ. . ."

Một vạn kỵ binh lại một lần nữa tiến vào phòng thủ trạng thái.

Nhưng là. . .

Trời đã sắp đen.

Mà liền tại lúc này!

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô số tên bắn lén phóng tới.

Sa Man tộc võ sĩ thật tới đánh lén.

Tốt a, cũng không phải vô số tên bắn lén, đại khái liền là mấy trăm chi mà thôi.

Nhưng là, lại tinh chuẩn xảo trá vô cùng.

Dễ như trở bàn tay mang đi mấy chục người tính mệnh.

Việt Quốc kỵ binh nhao nhao xuống ngựa.

Địch nhân ở đâu? Địch nhân ở đâu?

"Bảo hộ Thái tử, bảo hộ Thái tử!"

Lập tức, Thiên Nhai Hải Các hai trăm tên võ sĩ đem Thái tử bảo hộ ở giữa.

Con đường này ở vào sườn núi bên trong, hai bên đều là rừng rậm, mà lại ngọn núi độ dốc phi thường lớn, Sa Man tộc võ sĩ lại xuất quỷ nhập thần, như là hầu tử đồng dạng dễ như trở bàn tay tại rừng cây loại chợt tới chợt lui.

Căn bản là bắt không được, thậm chí tìm cũng không tìm tới.

Tên bắn lén không ngừng đánh tới, mang đi một đợt lại một đợt tính mệnh.

Kỵ binh không thể vào rừng.

Nam Cung Ngạo đi vào Thái tử trước mặt nói: "Thái tử điện hạ, có thể hay không mượn ngài Thiên Nhai Hải Các võ sĩ dùng một lát, bọn hắn là võ đạo cao thủ, có thể tìm tới Sa Man tộc võ sĩ đồng thời giết! Chi này đánh lén Sa Man tộc võ sĩ số lượng không nhiều, chỉ có chỉ là vài trăm người mà thôi."

Thái tử Ninh Dực bản năng muốn cự tuyệt.

Chân trời xa xăm kia Hải ca võ sĩ tuyệt đối không thể rời đi bên cạnh mình.

Kết quả không có chờ đến hắn mở miệng, Thiên Nhai Hải Các võ sĩ Lý Nam Phong trực tiếp cự tuyệt nói: "Không được, chúng ta duy nhất chức trách liền là bảo hộ thái tử điện hạ, không thể rời đi một bước."

Nam Cung Ngạo chăm chú nhìn Thái tử.

Thái tử điện hạ, cũng đến lúc này, có thể hay không đừng ích kỷ như vậy?

Thái tử Ninh Dực nói: "Lý Nam Phong, phục tùng Nam Cung Ngạo tướng quân mệnh lệnh."

Lý Nam Phong cười lạnh nói: "Chúng ta Thiên Nhai Hải Các chính là siêu thoát thế lực, không cần phục tùng bất luận người nào mệnh lệnh."

Ninh Dực trong lòng buông lỏng một hơi, hắn cũng không nguyện ý Thiên Nhai Hải Các võ sĩ rời đi.

Nam Cung Ngạo thấy, trong lòng giận dữ, nhưng cũng không thể làm gì.

Phía trước còn tại liều mạng trải đường.

Gặp quỷ Sa Man tộc võ sĩ, chuyên môn dùng tên đánh lén sửa đường binh sĩ.

Cơ hồ mỗi sửa một thước đường, đều muốn nỗ lực mấy đầu sinh mệnh đại giới.

Tại cái địa phương quỷ quái này, một vạn kỵ binh hoàn toàn bị động bị đánh.

Nam Cung Ngạo nhìn một chút, trực tiếp hạ lệnh: "Nam Cung Hiệp, xuất kích!"

Nam Cung Hiệp dẫn đầu mấy trăm danh gia tộc võ sĩ lao ra, tiến vào trong rừng rậm truy sát Sa Man tộc võ sĩ.

Nhưng là sau một lát!

Nam Cung Hiệp chạy vội trở về.

"Phụ thân, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt, Sa Man tộc người muốn đốt rừng cây!"

Lời này mới ra, Nam Cung Ngạo lập tức muốn nổ.

Đốt rừng cây?

Căng Quân đây là điên sao?

Núi hỏa một khi bốc cháy, liền vô biên vô tận, thậm chí dựa vào nhân lực đều không thể dập tắt.

Cái này Nam Âu quốc, thế nhưng là hắn Căng Quân tổ quốc.

Ngươi vì tiêu diệt chúng ta cái này một vạn kỵ binh, vậy mà phóng hỏa đốt rừng?

Ngay sau đó!

Vô cùng đáng sợ một màn xuất hiện.

Đông Nam Tây Bắc bốn phương tám hướng rừng cây, cũng bốc lên khói đặc.

Sa Man tộc chỉ sợ đốt không chết Ninh Dực một vạn kỵ binh, vậy mà dùng biển lửa vây quanh?

Nơi này kéo dài vài trăm dặm đều là núi rừng, một khi phóng hỏa đốt rừng, cái kia cơ hồ căn bản là trốn không.

"Điện hạ, nhất định phải đi nhanh lên, đi nhanh lên. . ." Lý Nam Phong nói: "Một khi thế lửa, vậy liền chạy cũng chạy không thoát."

Thái tử Ninh Dực run giọng nói: "Chạy, bây giờ còn có thể chạy trốn nơi đâu a?"

Lý Nam Phong nói: "Một mực đi về phía nam, đi bờ biển!"

Thái tử Ninh Dực nhớ tới.

Đúng, đúng, Nam Âu quốc ven biển.

Mà lại vì Thái tử an toàn, Chúc thị gia tộc ở trên biển sớm an bài đường lui, cơ hồ cách mỗi một trăm dặm trên mặt biển liền thả neo một chiếc thuyền.

Nơi này khoảng cách bờ biển cũng chỉ có hơn một trăm dặm.

Những này thuyền biển vận không bao nhiêu người, nhưng là một hai trăm người vẫn là miễn cưỡng có thể.

Thế nhưng là cứ như vậy, liền muốn đem một vạn kỵ binh vứt bỏ a, thứ này cũng ngang với bỏ xuống đại quân, một mình đào vong.

Dạng này. . . Được không?

Nam Cung Ngạo xông lên hét lớn: "Thái tử điện hạ, thái tử điện hạ, ngài tuyệt đối không thể bỏ xuống đại quân chạy trốn a!

Đây là Căng Quân âm mưu, hắn không phải thật sự phóng hỏa đốt rừng, hắn không bỏ được, hắn là một cái minh quân! Một khi phóng hỏa, hậu quả khó mà lường được, hắn sẽ không như vậy làm, hắn chỉ là cố ý thả ra khói đặc dọa chúng ta."

Thật, thật sao?

Thái tử Ninh Dực cảm thấy có chút đạo lý.

Nhưng mà. . .

Tiếp theo phút!

Phía bắc, phía đông, đồng thời bốc lên ngọn lửa, trực tiếp đem bầu trời cũng nhuộm đỏ một mảnh nhỏ.

Ninh Dực kinh hãi, Căng Quân điên, vậy mà thật phóng hỏa đốt rừng?

Cái này một vạn kỵ binh lập tức bạo động đại loạn.

Nam Cung Ngạo hét lớn: "Không cần loạn, không cần loạn, chỉ cần con đường phía trước xây xong, chúng ta liền có thể rời đi, tuyệt đối không nên loạn, càng không cần riêng phần mình chạy trốn, không nên tiến vào hai bên rừng rậm."

Cái kia hai đám lửa càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Lý Nam Phong run rẩy nói: "Thái tử điện hạ, nhất định phải tranh thủ thời gian quyết đoán, lập tức chạy cũng chạy không. Núi này hỏa thiêu, trừ trên trời rơi xuống mưa to, nếu không căn bản diệt không xong."

"Thái tử điện hạ. . ."

"Thái tử điện hạ, tranh thủ thời gian xuôi nam, theo đường biển ngồi thuyền rời đi!"

Ninh Dực đầu óc đều muốn nổ.

Bên trái Nam Cung Ngạo một mực hô to, đây là Căng Quân âm mưu, chờ phía trước sửa đường tốt, liền có thể rời đi nơi này.

Mà cách đó không xa hỏa hoạn càng đốt càng vượng.

Ta như bỏ xuống đại quân chạy trốn, chẳng phải là trở thành Việt Quốc tội nhân, chẳng phải là có tiếng xấu.

Lý Nam Phong nói: "Điện hạ, có mệnh tại, mới có tương lai a. Nếu như là địch nhân tập kích, chúng ta hai trăm tên cao thủ làm sao đều có thể bảo hộ ngươi an toàn, nhưng núi này hỏa chúng ta cũng không có cách nào, coi như không bị thiêu chết, cũng sẽ bị sặc chết, võ công lại cao cũng không hề dùng."

"Thái tử điện hạ, chạy đi! Chạy đi!"

Hỏa hoạn càng ngày càng kinh người, khói đặc càng ngày càng mật.

Thái tử Ninh Dực bỗng nhiên cắn răng một cái.

"Giữ lại núi xanh tại, không sợ không có củi đốt. Nam Cung Ngạo tướng quân, nơi này cục diện liền giao cho ngươi!"

Cứ việc quyết định này vô cùng gian nan, vô cùng xấu hổ.

Nhưng Thái tử Ninh Dực vẫn là làm quyết đoán, trực tiếp tung người xuống ngựa, tại hai trăm tên Thiên Nhai Hải Các võ sĩ bảo vệ dưới, xuôi nam bỏ trốn mất dạng.

Đoạn đường này đi về phía nam muốn vượt qua núi cao, xuyên qua rừng cây, nhưng là có Thiên Nhai Hải Các võ sĩ bảo hộ, tuyệt đối là an toàn.

Căng Quân Sa Man tộc võ sĩ coi như lợi hại hơn nữa, người võ đạo là xa xa không bằng Thiên Nhai Hải Các.

Cơ hồ trong nháy mắt, Thái tử Ninh Dực liền chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Một đường đi về phía nam, đọc qua núi cao, xuyên qua rừng cây.

Ra biển, đi thuyền chạy trốn.

Nam Cung Ngạo không dám tin nhìn qua một màn này.

Cái này. . . Đây chính là Việt Quốc Thái tử sao?

Đây chính là tương lai quân vương?

Bệ hạ mặc dù cay nghiệt thiếu tình cảm, mặc dù phá sản, nhưng cũng không sợ chết a.

Bệ hạ cỡ nào dũng cảm? Hai mươi mấy năm trước cả người vào trại địch, năm trước vì diễn kịch càng là ngự giá thân chinh cùng Ngô Vương mười mấy vạn đại quân giằng co, hoàn toàn lấy thân làm mồi.

Mà Thái tử Ninh Dực, núi này hỏa còn không có đốt tới, hắn liền bỏ xuống đại quân mình trốn.

"Thái tử điện hạ chạy!"

"Thái tử đem chúng ta vứt bỏ, chúng ta xong, chúng ta xong. . ."

"Mọi người chạy đi, chạy đi. . ."

Đại tướng quân Nam Cung Ngạo liều mạng hô to: "Thái tử điện hạ chạy, ta Nam Cung Ngạo vẫn còn, mọi người không nên gấp, toàn tâm toàn lực sửa gấp con đường, cùng rời đi, tuyệt đối không nên loạn, không cần trốn. . ."

Nhưng là. . . Không có ích lợi gì!

Cái này một vạn kỵ binh, có năm ngàn là Thái tử theo quốc đô mang tới, còn có năm ngàn là trên đường đi con em quý tộc tìm nơi nương tựa.

Bọn hắn là dệt hoa trên gấm tới, là đi theo Thái tử tới.

Kết quả hiện tại Thái tử cũng chạy, bọn hắn triệt để sụp đổ.

"Hỏa hoạn đốt đến, chạy a, chạy a. . ."

Trừ Nam Cung gia tộc kỵ sĩ cùng bộ phận cấm quân kỵ binh, Nam Cung Ngạo rốt cuộc khống chế không nổi cái khác kỵ sĩ.

Những người này như là chim thú tán, chạy trốn tứ phía.

Có cưỡi ngựa trốn, có bỏ xuống chiến mã, vung ra hai chân chạy trốn.

Đông Nam Tây Bắc, khắp nơi đều có chạy trốn bóng người.

Thậm chí rất nhiều người về sau trốn, đi cùng Chúc Lâm chủ lực đại quân tụ hợp.

Nam Cung Ngạo gầm thét: "Một tướng vô năng, mệt chết ngàn quân! Ta Nam Cung Ngạo thật sự là mắt mù, mắt mù!"

Sụp đổ cũng như núi đổ.

Cũng không dừng được nữa.

Tiên phong cái này một vạn kỵ binh, khoảng cách Lạc Diệp thành còn có ba trăm dặm, liền đã triệt để sụp đổ tan rã.

Nhìn xem điên cuồng chạy trốn kỵ binh, Nam Cung Hiệp nói: "Chúng ta làm sao bây giờ?"

Nam Cung Ngạo cắn răng nói: "Chúng ta có thể khống chế, còn có bao nhiêu người?"

"Không đủ ba ngàn kỵ binh!" Nam Cung Hiệp nói.

"Đủ!" Nam Cung Ngạo nói: "Bất kể bất cứ giá nào, mặc kệ núi hỏa, tiếp tục sửa đường!"

Nam Cung Ngạo phán đoán là chính xác!

Căng Quân yêu quý mình giang sơn, căn bản không bỏ được phóng hỏa đốt cháy. Một khi hỏa hoạn lan tràn, không biết sẽ đem Nam Âu quốc dân thiêu chết, không biết sẽ có bao nhiêu dòng người cách không nơi yên sống.

Hắn hoàn toàn là hù dọa Ninh Dực.

Ninh Dực cùng hắn một vạn kỵ binh hoàn toàn như là chim sợ cành cong, thảo mộc giai binh, hỏa hoạn vừa mới lên thời điểm, liền chạy mất dạng.

Ngươi xuất phát vẻn vẹn không đến hai ngày thời gian, một vạn kỵ binh giải tán.

Hơn hai canh giờ sau!

Nam Cung Ngạo nỗ lực mấy trăm đầu sinh mệnh đại giới, đem xông hủy con đường xây xong,

Sau đó suất lĩnh lấy hơn hai ngàn kỵ binh tiếp tục đông tiến, hướng phía Lạc Diệp thành mà đi!

. . .

Ninh Dực một khi quyết định đào vong.

Vậy liền hết sức chuyên chú, thẳng tiến không lùi.

Lúc này, nội tâm của hắn vậy mà nhẹ nhàng rất nhiều.

Đại quân một số thời khắc thật là vướng víu a, sẽ đem người sống vây chết, kéo chết.

Một khi bỏ xuống đại quân, núi cao mặc chim bay.

Hắn có hai trăm tên Thiên Nhai Hải Các võ sĩ bảo hộ, coi như tại trong rừng rậm cũng thông suốt.

Vượt qua núi cao, xuyên qua rừng rậm.

Chạy ra mấy chục dặm về sau.

Hắn xoay người nhìn lại.

A?

Tại sao không có ánh lửa ngút trời?

Lẽ ra hỏa hoạn cũng đã triệt để bốc cháy a?

Chẳng lẽ, lại là Căng Quân lừa dối binh kế sách?

Nam Cung Ngạo phán đoán vậy mà là chính xác?

Vậy, vậy ta chẳng phải là muốn thanh danh quét rác?

Lý Nam Phong nói: "Điện hạ, không cần cân nhắc nhiều như vậy. Nam Cung Ngạo chưa hẳn có thể chạy đi, ngắn ngủi không đến một trăm dặm, chúng ta lại gặp được chắn đường, lại gặp được lún, lại gặp được lũ ống xông hủy con đường. Khoảng cách Lạc Diệp thành còn có bốn trăm dặm đâu, không biết còn muốn kinh lịch bao nhiêu sự cố, Căng Quân Sa Man tộc võ sĩ trong rừng xuất quỷ nhập thần, Nam Cung Ngạo chỉ sợ không thể sống lấy đến Lạc Diệp thành. Ngài miễn là còn sống, hết thảy liền cũng còn có hi vọng. Chúng ta dùng tốc độ nhanh nhất ra biển, đi thuyền đông tiến, có lẽ còn có thể dùng thời gian nhanh nhất đuổi tới Lạc Diệp thành! Chỉ cần cầm xuống Lạc Diệp thành, đến lúc đó hết thảy khuyết điểm cũng không tính là cái gì."

Thái tử Ninh Dực gật đầu tán đồng.

Trong lịch sử quân vương, đừng bảo là bỏ xuống quân đội, có chút liền phụ mẫu đều có thể ném đi, kết quả còn không phải trở thành một đời hùng chủ.

Người không vì mình, trời tru đất diệt.

Thế là Thái tử Ninh Dực cũng không hối hận, tiếp tục tại Lý Nam Phong trên lưng rong ruổi xuôi nam.

. . .

Thiên Nhai Hải Các võ sĩ quả nhiên lợi hại a!

Cứ việc không phải Sa Man tộc võ sĩ, nhưng là võ công cao a, dù là tại rừng cây cùng núi cao cũng như giẫm trên đất bằng.

Mà lại, Sa Man tộc võ sĩ cũng căn bản không dám tới tập kích quấy rối, mấu chốt bọn hắn đuổi không kịp.

Ngắn ngủi ba canh giờ, cái này hai trăm tên Thiên Nhai Hải Các cao thủ vậy mà liền lao nhanh một trăm sáu mươi dặm đường.

Rốt cục nghe được biển cả thanh âm.

Rốt cục muốn chạy thoát.

Ngay sau đó, Thái tử Ninh Dực nội tâm dâng lên dự cảm bất tường.

Chẳng lẽ đến bờ biển, Căng Quân lại chờ ở nơi đó a?

Tuyệt đối không nên, tuyệt đối không nên a!

. . .

Thái tử lo ngại.

Hai trăm tên Thiên Nhai Hải Các cõng hắn xông ra kéo dài không dứt rừng rậm, đi vào bờ biển.

Không có một ai!

"Hướng tây, hướng đông không đến một trăm dặm, đều sẽ có thuyền chờ ta." Thái tử Ninh Dực nói: "Hướng đông, hướng đông!"

Bởi vì phía đông khoảng cách Lạc Diệp thành gần một chút, khoảng cách Căng Quân xa một chút.

Hai trăm tên cao thủ dọc theo đường ven biển, hướng phía phía đông lao nhanh.

Chạy, chạy, chạy. . .

Quả nhiên, chạy không đến năm mươi dặm, liền thấy một chiếc thuyền biển!

Thái tử Ninh Dực vui đến phát khóc.

Quá khó, đoạn đường này quá khó.

Thật như là ác mộng!

"Nhanh, nhanh đi kiểm tra thuyền biển, có phải là có Căng Quân mai phục!" Ninh Dực hạ lệnh.

Lập tức mấy chục tên Thiên Nhai Hải Các võ sĩ lao ra, trực tiếp dọc theo mặt biển xẹt qua đi, leo lên chiếc này thuyền biển, kiểm tra trên thuyền người thân phận.

Không có vấn đề.

Toàn bộ đều là Chúc thị gia tộc thủy thủ.

Nhanh chóng kiểm tra thuyền biển, cũng không có vấn đề!

"Đi, đi, đi, lên thuyền!"

Thái tử cưỡi một chiếc thuyền nhỏ, sau đó bên trên đại hải thuyền.

Hai trăm tên Thiên Nhai Hải Các cao thủ cũng đều bên trên đại hải thuyền.

"Xuất phát, hướng phía phía đông Lạc Diệp thành phương hướng tiến lên!"

Thuyền biển cánh buồm mở ra, lấy mỗi giờ hai mươi mấy dặm tốc độ đi.

Đứng tại boong tàu phía trên, Thái tử Ninh Dực trong mắt cơ hồ ngậm lấy nhiệt lệ.

Rốt cục thoát đi tìm đường sống.

Mấy ngày này, thật như là ác mộng.

"Xa một chút, xa một chút. . ." Ninh Dực hạ lệnh.

Mặc dù hắn mệnh lệnh thật không minh bạch, nhưng Lý Nam Phong vẫn là nghe hiểu.

"Thuyền lớn rời xa lục địa, rời xa Nam Âu quốc lãnh địa đi!"

"Vâng!"

Thuyền biển quay đầu đi về phía nam, xâm nhập hải dương trọn vẹn mấy chục dặm.

Nhìn qua càng ngày càng xa Nam Âu quốc rừng rậm, Thái tử Ninh Dực rốt cục thoáng an tâm một chút.

Cái địa phương quỷ quái này thật đáng sợ, quả thực như là Địa Ngục.

Lúc này Ninh Dực nhìn thấy cái này Nam Âu quốc rừng rậm, liền muốn nôn mửa, cơ hồ có điều kiện phản xạ.

Căng Quân cái tên điên này, cái này từ đầu đến đuôi tên điên, thực sự khiến người sợ hãi.

Thái tử Ninh Dực là trốn ra được, cái kia mười mấy vạn chủ lực đại quân đâu?

Hắn đã không có sức suy nghĩ.

Mặc kệ!

Sau đó thuyền lớn tới gần Lạc Diệp thành về sau, hắn trước hết nghĩ biện pháp để Lý Nam Phong đi thăm dò hư thực.

Nếu như Lạc Diệp thành không có địch nhân, cái kia Thái tử liền tiến vào chiếm giữ Lạc Diệp thành , chờ Chúc Lâm chủ lực đại quân.

Nhưng tùy thời chuẩn bị chuyển tiến, trở về Thiên Nam hành tỉnh.

Nếu như, mười mấy vạn đại quân vẫn còn ở đó. Vậy hắn Ninh Dực liền còn không có thua, phụ vương cũng không dám bắt hắn thế nào.

Dù sao mười mấy vạn đại quân nơi tay, toàn bộ phương nam đều muốn dựa vào chi quân đội này chèo chống.

Chỉ khi nào mười mấy vạn đại quân hủy diệt?

Cái kia lại phải làm gì?

Đi Thiên Nhai Hải Các tị nạn?

Lại hoặc là trực tiếp đi Viêm Kinh, dựa vào Chúc thị gia tộc vận hành, dựa vào Đại Viêm Hoàng đế bảo vệ hắn cái này Việt

Quốc Thái tử vị trí?

Tóm lại, ta Ninh Dực tuyệt đối không cam tâm như thế nhận thua.

Coi như ta toàn quân bị diệt, Căng Quân đại quân nhất định sẽ tràn vào Thiên Nam hành tỉnh.

Đến lúc đó đứng mũi chịu sào còn có Kim thị gia tộc, còn có Thẩm Lãng.

Bởi vì cho đến lúc đó, toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh duy nhất một chi quân đội, liền là Kim thị gia tộc tư quân.

Kim Trác cái kia mấy ngàn tư quân chống đỡ được Căng Quân sao?

Khẳng định ngăn không được.

Vì lẽ đó Kim thị gia tộc lãnh địa cũng không giữ được, Huyền Vũ Hầu tước phủ cũng không giữ được.

Nghĩ tới đây, Thái tử Ninh Dực trong lòng lại có một chút khoái ý.

Ta không may, Thẩm Lãng cũng đi theo không may.

Tốt nhất Kim Trác thằng ngu này như là truyền thuyết như thế trung trinh chính trực, chết trận sa trường.

Tốt nhất toàn bộ Kim thị gia tộc cũng toàn bộ chết hết!

Mà vừa lúc này!

Toàn bộ thuyền lớn, bỗng nhiên bỗng nhiên chấn một chút.

"Không tốt, đáy thuyền lửa cháy, lửa cháy. . ."

Lời này mới ra, Thái tử Ninh Dực rùng mình.

Thiên na? Thượng thiên a? Ngươi. . . Ngươi vậy mà đối với ta như vậy Ninh Dực sao?

"Nhanh cứu hỏa, nhanh cứu hỏa a. . ."

Các thủy thủ nhao nhao cứu hỏa.

Nhưng là. . . Gặp quỷ.

Lửa này căn bản là diệt không xong.

Dùng nước giội lên đi, lại còn đang thiêu đốt.

Mà lại là lục sắc quỷ hỏa.

"Hô, hô, hô. . ."

Một chỗ lại một chỗ quỷ hỏa dấy lên.

Không cách nào dập tắt quỷ hỏa, trong nháy mắt, toàn bộ đáy thuyền liền cháy hừng hực.

Đáy thuyền đốt xuyên.

Toàn bộ thuyền biển cũng bốc lên hỏa hoạn!

Đây đương nhiên là lân trắng.

Đây là Thẩm Lãng thả sao?

Không phải!

Là Căng Quân!

Hắn nơi nào lân trắng?

Thẩm Lãng dùng lân trắng sáng tạo mấy lần kỳ tích, sớm nhất là tại hơn hai năm.

Thẩm Lãng nổi danh về sau, rất nhiều người đều đang nghiên cứu hắn kỳ thuật.

Bao quát Căng Quân cùng Đại Kiếp Tự.

Cứ việc chưa từng gặp mặt, nhưng Căng Quân một mực chú ý Thẩm Lãng, thậm chí nghĩ biện pháp học tập hắn rất nhiều thứ.

Thuốc nổ chế, huyết mạch thuế biến cũng học không được.

Nhưng là, lân trắng vẫn là học.

Đại Kiếp Tự tinh thông tà thuật cùng luyện kim thông qua vô số lần thí nghiệm, rốt cục chế tạo ra lân trắng.

Chỉ bất quá đám bọn hắn tinh luyện phương thức lạc hậu, sản lượng thấp đủ cho dọa người, thế nhưng là dùng để đốt cháy Ninh Dực thuyền biển vẫn là dư xài.

Trở lại chuyện chính!

Cả chiếc thuyền lớn cháy hừng hực, nước biển không ngừng tràn vào.

"Điện hạ, đi mau, đi mau, thuyền lập tức liền muốn chìm."

Thái tử Ninh Dực cả người cũng chết lặng.

Căng Quân, ngươi là ma quỷ sao?

Ta vì sao làm sao cũng đào thoát không ma trảo của ngươi?

Rất hiển nhiên, hắn lại lại lại một lần rơi vào Căng Quân cạm bẫy.

Phóng hỏa đốt rừng là giả dối, chính là vì để Ninh Dực vứt bỏ kỵ binh đại quân một mình hướng nam chạy trốn ra biển.

Căng Quân đã sớm tại những này trên tàu biển động tay chân, mà lại là hoàn toàn không cách nào kiểm tra ra tay chân.

Căng Quân, ngươi là ma quỷ sao?

Vì cái gì ta mỗi một bước đều sẽ bị ngươi tính toán?

Không. . . Không, là ngươi mỗi một bước cũng tại dẫn đạo ta đi vào cạm bẫy, đi vào Địa Ngục!

Ninh Dực không có thổ huyết.

Nhìn qua cháy hừng hực hỏa hoạn.

Hắn phát ra từng đợt thê lương cười to.

Trước đó tại Nam Âu quốc cảnh nội trong rừng, nhìn thấy khói đặc, nhưng không có thật hỏa hoạn đốt núi.

Kết quả thật vất vả trốn ra được, lại gặp được hỏa hoạn.

Quá thật đáng buồn!

Ninh Dực, ngươi quá thật đáng buồn.

"Điện hạ, đi mau, đi mau. . ."

Thiên Nhai Hải Các cao thủ Lý Nam Phong ôm Ninh Dực, liền muốn nhảy vào trong biển.

Thái tử Ninh Dực không nhúc nhích , mặc cho người khác ôm hắn nhảy xuống biển , mặc cho người khác mang theo hắn hướng phía bờ biển vạch tới.

"Trốn không thoát, các ngươi đừng uổng phí sức lực, chúng ta trốn không thoát. . ."

"Ha ha ha ha. . ."

Thái tử Ninh Dực phảng phất điên, phát ra từng đợt cười quái dị.

"Căng Quân ngay ở phía trước chờ chúng ta đâu, ha ha ha ha ha, trốn không thoát. . ."

Lý Nam Phong nghe thanh âm này, từng đợt rùng mình.

Cái này Thái tử chỉ sợ là bị điên.

Nội tâm của hắn triệt để bị Căng Quân chà đạp phải sụp đổ, hoàn toàn từ bỏ chống lại.

Quả nhiên. . .

Thái tử Ninh Dực trực giác là đúng!

Ròng rã bơi hơn nửa canh giờ sau!

Phía trước xuất hiện mấy chiếc thuyền biển.

Căng Quân xuất hiện trên thuyền, hắn vẫn là như vậy đẹp trai, như vậy nhẹ như mây gió.

Bên cạnh hắn có trên trăm tên Đại Kiếp Tự cao thủ, còn có Sa Man tộc cao thủ.

Bốn chiếc đại hải thuyền bên trên cũng có máy ném đá, còn có một vò lại một vò cá dầu.

Cái này mấy chiếc thuyền biển, đem Ninh Dực cùng hai trăm tên Thiên Nhai Hải Các cao thủ vây quanh trên mặt biển.

Căng Quân cười nói: "Ninh Dực, là ta động thủ đâu? Vẫn là ngươi đầu hàng a?"

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Mấy trăm tên Sa Man tộc võ sĩ giương cung cài tên, nhắm chuẩn trong nước đám người.

Thiên Nhai Hải Các cao thủ Lý Nam Phong nói: "Điện hạ, không cần đầu hàng, chúng ta có thể bảo hộ ngươi? Chúng ta Thiên Nhai Hải Các cao thủ, ngang dọc vô địch!"

"Ha ha ha ha, chưa hẳn đi!" Thanh âm điếc tai nhức óc vang lên, Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà, võ công vô hạn tiếp cận tông sư.

"Ta Đại Kiếp Tự hơn một trăm tên cao thủ, Sa Man tộc hơn một trăm tên cao thủ, các ngươi bơi mấy chục dặm, nội lực còn thừa lại bao nhiêu a?" Khổ Nan đầu đà cười nói.

Gió biển thổi qua, Căng Quân phát phát tóc nói: "Chuẩn bị động thủ đi."

Sau đó, hắn trở về tới khoang bên trong!

"Căng Quân, ta đầu hàng, ta đầu hàng, ta đầu hàng. . ." Thái tử Ninh Dực run rẩy hô to.

Lý Nam Phong cả giận nói: "Thái tử điện hạ, chúng ta có thể chạy đi, không cần đầu hàng. . .

Thái tử Ninh Dực giận dữ hét: "Muốn trốn các ngươi trốn, ta không trốn, trốn không thoát. . . Ha ha ha ha!"

Hắn vừa giận lại cười.

Không sai biệt lắm thời gian mười ngày, ác mộng đồng dạng mười ngày.

"Căng Quân, ta đầu hàng, ta đầu hàng. . ."

Thái tử Ninh Dực không quan tâm, hướng thẳng đến Căng

Quân trên thuyền vạch tới.

Lý Nam Phong muốn ngăn hắn.

"Đừng cản ta, ngươi đừng đụng ta. . ." Ninh Dực nghiêm nghị nói.

Một khắc đồng hồ sau!

Thái tử Ninh Dực bị bắt, quỳ gối Căng Quân trước mặt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 355: Chặt Đứt Thái Tử! Đại Chiến Kết Thúc Toàn Quân Bị Diệt!

Thái tử Ninh Dực quỳ xuống tới nháy mắt, trong lòng của hắn vậy mà không phải khuất nhục, mà là muốn xem Căng Quân biểu lộ.

Sa Căng khẳng định sẽ phi thường đắc chí vừa lòng a?

Thái tử cùng Căng Quân số tuổi khác biệt không lớn, hai người xem như từ nhỏ cùng nhau lớn lên.

Tại quốc đô thời điểm, Căng Quân từ nhỏ đã là con tin, vì lẽ đó Thái tử Ninh Dực ở trước mặt đối phương tràn ngập cảm giác ưu việt.

Đương nhiên. . .

Ninh Nguyên Hiến cho Căng Quân cực cao danh dự, lúc ấy liền có một câu, tại Việt Quốc ngươi có thể đen bất luận kẻ nào, bao quát Thái tử ở bên trong, nhưng chính là không thể đen Căng Quân.

Nhưng con tin dù sao cũng là con tin.

Căng Quân phụ thân bị Việt Quốc hại sau khi chết, trên danh nghĩa là đi Việt Quốc đọc sách , dựa theo ước định sau trưởng thành liền có thể trở về Nam Âu quốc kế thừa quốc chủ vị trí.

Thế nhưng là, Ninh Nguyên Hiến lấy các loại lý do trọn vẹn kéo hắn thời gian rất lâu.

Mãi cho đến Ninh Nguyên Hiến cảm thấy Nam Âu quốc triều chính đã hoàn toàn nắm giữ ở trong tay lúc, mới thả Căng Quân trở về.

Vì có thể thuận lợi trở về Nam Âu quốc, Căng Quân làm bao nhiêu chuyện? Dốc hết toàn lực!

Đương nhiên cái gọi là làm việc cũng không phải là khúm núm.

Ninh Nguyên Hiến người này rất kỳ quái, ngươi biểu hiện được càng thấp kém, hắn càng không thích.

Không sai biệt lắm thời gian mười mấy năm bên trong, Căng Quân một mực biểu hiện được rất tri kỷ, thậm chí so Ninh Nguyên Hiến mấy con trai còn muốn tri kỷ.

Mà lại hắn biểu hiện được so Việt Quốc người còn muốn giống Việt Quốc người, tại mọi thời khắc đều vì Việt Quốc lợi ích vang lên, vì Việt Vương Ninh Nguyên Hiến lợi ích vang lên.

Hắn tại Thái tử trước mặt, cũng là một bộ coi là nửa quân dáng vẻ, trung thành mà thân cận.

Loại tình hình này phía dưới, Thái tử Ninh Dực tại Căng Quân trước mặt đương nhiên là cao cao tại thượng.

Ninh Dực mặt ngoài cùng Ninh Nguyên Hiến rất giống, cũng lộ ra rất tinh xảo ngạo mạn.

Mà lại Ninh Dực cảm giác ưu việt mạnh hơn Ninh Nguyên Hiến.

Hắn là trưởng tử, còn có Chúc thị gia tộc nâng đỡ, còn có Ninh Hàn công chúa Thiên Nhai Hải Các ủng hộ.

Từ nhỏ đến lớn hắn nhìn Căng Quân, liền như là nhìn nô bộc đồng dạng.

Thật sự là mười năm Hà Đông, mười năm Hà Tây.

Lúc này, Ninh Dực quỳ gối Căng Quân trước mặt chó vẩy đuôi mừng chủ.

Hắn cảm thấy Căng Quân khẳng định sẽ cảm thấy vô cùng thoải mái, khẳng định khó nén đắc ý.

Ngẩng đầu nhìn lên!

Căng Quân trên mặt không có bất kỳ cái gì đắc ý, ngược lại có chút cô đơn cùng tiếc hận.

Đến hắn cái này cấp bậc, đã hoàn toàn không cần giả mạo, hắn vì sao muốn có loại vẻ mặt này?

Căng Quân từ nhỏ tại Ninh Nguyên Hiến dưới gối lớn lên.

Hắn đối Ninh Nguyên Hiến tình cảm rất phức tạp.

Hận, khẳng định là có.

Dù sao Ninh Nguyên Hiến hại chết phụ thân của hắn, cướp đi quốc gia của hắn.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến xác thực đối với hắn phi thường tốt, có thể được xưng là từng li từng tí.

Hắn cùng Ninh La, Ninh Kỳ, Ninh Dực mấy người cũng xác thực giống như là huynh đệ.

Đã từng, hắn rất ghen tị Ninh Dực, chân chính cành vàng lá ngọc.

Hắn thường xuyên tưởng tượng lấy, nếu như hắn có Ninh Dực dạng này xuất thân, phải làm thế nào quản lý Việt Quốc.

Loại này cấu tứ bồi bạn hắn vượt qua rất nhiều năm tuế nguyệt, tại trong óc, hắn đã vô số lần đem Việt Quốc thống trị trở thành phương nam đệ nhất cường quốc.

Cũng chính bởi vì hắn loại này tư duy, để Ninh Nguyên Hiến đối với hắn yên tâm lại, cảm thấy đây là một cái tuyệt đối thân cận Việt Quốc người.

Hí một khi diễn sâu, liền khó tránh khỏi sẽ vào hí.

Mà bây giờ Ninh Dực biểu hiện được như thế không chịu nổi.

Căng Quân khoái ý đồng thời, lại phi thường bóp cổ tay.

"Bệ hạ thân thể của hắn còn tốt chứ?" Căng Quân hỏi.

Thái tử kinh ngạc, sau đó ánh mắt rưng rưng nói: "Không tốt lắm, năm ngoái bị bệnh về sau, trạng thái thân thể liền rất kém cỏi, cứ việc đủ kiểu che giấu, nhưng một số thời khắc tay vẫn là sẽ phát run."

Ninh Nguyên Hiến đã che giấu rất khá, kết quả vẫn là bị người nhìn ra.

Căng Quân nhíu mày.

Ninh Dực ngươi có cần phải ở trước mặt ta diễn kịch sao? Ngươi đối Việt Vương căn bản cũng không có cái gì tình phụ tử, ngươi ở trong lòng xem thường hắn.

Giờ khắc này ở nơi này biểu diễn rơi lệ, là muốn câu lên ta thiếu niên ký ức, để ta bỏ qua cho ngươi sao?

Căng Quân cái này không có lời gì để nói.

Cái này cùng hắn thiếu niên thời điểm không giống, lúc ấy hắn nhưng là thao thao bất tuyệt, nhất là thích cùng người đọc sách trò chuyện, thường xuyên liền là cầm đuốc soi dạ đàm, lộ ra phi thường tính tình hóa, thậm chí hắn còn thay thế Ninh Nguyên Hiến đi sứ qua Viêm Kinh, biểu hiện được phi thường xuất sắc, hoàn toàn là sục sôi thư sinh dáng vẻ.

Mà bây giờ hắn, ngược lại có chút trầm mặc ít nói.

Thái tử Ninh Dực nói: "Tỷ phu, Đại tỷ của ta nàng còn tốt chứ?"

Căng Quân gật đầu nói: "Còn tốt, tính tương đối bình tĩnh."

Sau đó, hai người lại đối mặt không nói gì.

Chờ một lúc, Căng Quân nói: "Ngươi nghỉ ngơi thật tốt!"

Hai người gặp mặt chính thức kết thúc.

Thái tử Ninh Dực lo sợ bất an tiến vào khoang bên trong, lăn lộn khó ngủ.

Bởi vì hắn nhìn không thấu Căng Quân, cũng không biết hắn sẽ như thế nào đối đãi chính mình.

Sau đó vận mệnh như thế nào?

. . .

Căng Quân tù binh Ninh Dực về sau, không có làm bất kỳ dừng lại gì, hướng thẳng đến phía đông phương hướng đi mà đi.

Sau bảy canh giờ!

Mười mấy chiếc thuyền cập bờ.

Thái tử Ninh Dực bị mang xuống đến, sau đó hắn không khỏi kinh ngạc.

Bởi vì Căng Quân đám người đã triệt để đổi hành trang, ăn mặc cùng Việt Quốc quân đội giống nhau như đúc.

Hơn nữa còn đánh lấy hắn Ninh Dực cờ xí.

Hắn hiểu được Căng Quân muốn làm gì.

Muốn hắn Ninh Dực lừa dối mở Lạc Diệp thành.

"Có thể chứ?" Căng Quân hỏi.

Không có bất kỳ cái gì uy hiếp, cũng không có bất kỳ cái gì dụ dỗ, liền hỏi một câu có thể chứ?

Thái tử Ninh Dực đắng chát gật đầu.

Căng Quân dẫn đầu hai ngàn người, mang theo Thái tử Ninh Dực cờ hiệu xuất phát.

Ninh Dực phát hiện, đám người này hành quân tốc độ quá nhanh, tại núi cao cùng trong rừng vẫn như cũ bước đi như bay.

Mà lại có đường thời điểm đi được nhanh chóng, không có đường thời điểm, cũng đi được nhanh chóng.

Hơn hai ngàn người lẳng lặng im ắng.

Chính Căng Quân cũng đang bước đi, mà không phải cưỡi ngựa, thậm chí đi bộ thời điểm hắn hoàn toàn vùi đầu im ắng, một chút cũng không có một quốc chi chủ tư thế.

Toàn trường chỉ có Ninh Dực cùng y hộ binh cưỡi ngựa.

Vẻn vẹn sau hai canh giờ.

Hai ngàn người liền đuổi tới Lạc Diệp thành xuống.

Tốc độ thật sự là thật nhanh a.

Lúc này khoảng cách Ninh Dực vứt bỏ một vạn kỵ binh chạy trốn, vẫn chưa tới hai ngày thời gian mà thôi.

Đương nhiên, Nam Cung Ngạo đã điều động tinh nhuệ nhất trinh sát lao nhanh hướng Lạc Diệp thành báo tin, thời khắc thông báo chủ lực đại quân tin tức.

Nhưng không có ích lợi gì.

Kỵ binh đi lộ tuyến là cố định, toàn bộ bị Sa Man tộc võ sĩ điểm giết.

Vì lẽ đó Lạc Diệp thành bên kia biết đến vẫn là vài ngày trước tin tức, đối với Thái tử bỏ chạy một chuyện hoàn toàn không biết, càng thêm không biết Thái tử bị bắt.

"Đi thôi!" Căng Quân nói.

Vẫn không có bất cứ uy hiếp gì.

Thái tử Ninh Dực cưỡi ngựa tiến lên, hét lớn: "Lạc Diệp thành thủ tướng Chúc Đường ở đâu?"

Chúc Đường, Chúc Lâm đường đệ, địa vị không cao lắm,

Trên cửa thành một tướng lĩnh gặp qua Thái tử, lập tức ngẩn ngơ.

Thái tử điện hạ nhanh như vậy?

"Điện hạ?"

Giờ phút này, Ninh Dực trong đầu hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

Nếu như ta là anh hùng, lúc này hẳn là hô to một tiếng: Có bẫy, Căng Quân tại ta đằng sau.

Như vậy, ta Ninh Dực hẳn là có thể vãn hồi tôn nghiêm a?

Nhưng cũng tiếc!

Giả thiết, vĩnh viễn chỉ là giả thiết!

Hắn Ninh Dực vĩnh viễn là tinh xảo tư tưởng ích kỷ người, không phải một cái anh hùng.

"Chúc Đường đâu?" Thái tử Ninh Dực nói: "Mở cửa!"

"Vâng!"

Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, Lạc Diệp thành đại môn mở ra.

Nói đùa, thái tử điện hạ đích thân tới, ngươi dám đi trước bẩm báo Chúc Đường đại nhân lại mở cửa.

Căng Quân dẫn đầu hai ngàn người, tiến vào chiếm giữ Lạc Diệp thành!

Sau ba canh giờ!

Lạc Diệp thành rơi vào tay giặc!

Nguyên bản Lạc Diệp thành bên trong có chín ngàn quân coi giữ, bốn ngàn Việt Quốc quân đội, năm ngàn Nam Âu quốc tôi tớ quân.

Bốn ngàn Việt Quốc quân đội bị giết đến sạch sẽ.

Năm ngàn Nam Âu quốc tôi tớ quân đầu hàng Căng Quân, đến bước này Căng Quân tại Lạc Diệp thành binh lực tăng vọt đến bảy ngàn!

. . .

Hai ngày sau!

Kinh lịch thiên tân vạn khổ, Nam Cung Ngạo dẫn đầu hai ngàn năm trăm kỵ binh đi vào Lạc Diệp thành xuống.

Dọc theo con đường này thực tình không dễ dàng a, mấy trăm Sa Man tộc võ sĩ điên cuồng đánh lén, quả thực để người sụp đổ.

Nam Cung Ngạo cái này hai ngàn năm trăm kỵ binh, cơ hồ tình trạng kiệt sức.

Ngẩng đầu nhìn lên, toàn bộ Lạc Diệp thành vẫn như cũ là Việt Quốc cờ xí, vẫn như cũ treo chúc chữ.

Hắn không khỏi thường thường buông lỏng một hơi.

Nhưng là nội tâm vẫn như cũ tràn ngập cảnh giác, hướng phía trên cửa thành quát: "Chúc Đường đâu?"

Một lát sau.

Lạc Diệp thành thủ tướng Chúc Đường xuất hiện tại tầm mắt của hắn bên trong.

Nam Cung Ngạo lại buông lỏng một hơi, nhưng vẫn như cũ không dám triệt để buông xuống đề phòng, hắn thực sự là bị Căng Quân làm sợ.

Nội tâm của hắn phán đoán, nếu như Chúc Đường không có đầu hàng, vậy hắn câu nói đầu tiên nên hỏi Thái tử ở đâu? Chúc Lâm ở đâu?

Chúc Đường hỏi: "Nam Cung Xu Mật, thái tử điện hạ ở đâu? Chúc Lâm đại tướng quân ở đâu?"

Nam Cung Ngạo nói: "Chúc Lâm đại tướng quân dẫn đầu chủ lực ở phía sau, mấy ngày về sau liền đến, Thái tử cũng rất nhanh liền sẽ chạy đến."

Hắn đương nhiên sẽ không nói Thái tử lâm trận bỏ chạy, cứ việc nội tâm xem thường, nhưng Thái tử uy nghiêm vẫn là phải giữ gìn, mà lại nếu nói Thái tử bỏ chạy, đối Lạc Diệp thành sĩ khí cũng là đả kich cực lớn.

"Mở cửa, chuẩn bị lương thảo, toàn thành đề phòng!" Nam Cung Ngạo lạnh nhạt nói.

Cửa thành từ từ mở ra.

Nam Cung Ngạo dẫn đầu hai ngàn năm trăm kỵ binh, xông vào Lạc Diệp thành bên trong!

Nhưng. . . Không biết vì sao, xông vào cửa thành thời điểm, nội tâm của hắn bỗng nhiên lắc một cái.

Có một loại phi thường cảm giác bất an.

Có chỗ nào không đúng?

Không nghĩ ra được!

Hết thảy cũng bình thường.

Lạc Diệp thành quân coi giữ vốn cũng không phải là tinh nhuệ, vì lẽ đó tác phong quân đội có chút nông rộng là bình thường.

Đúng, Chúc Đường biểu lộ không đúng.

Hắn mặc dù là Chúc thị gia tộc người, nhưng bởi vì không phải dòng chính, cho nên thường ngày nhìn thấy hắn Nam Cung Ngạo thái độ phi thường khiêm tốn thân mật.

Hôm nay lại có chút cứng ngắc!

Nam Cung Ngạo thầm nghĩ, bản năng ghìm chặt dây cương!

Nhưng là, nhưng lại không có lập tức rời khỏi thành, mà là để tay lên ngực tự hỏi, có phải là ta nghĩ quá nhiều?

Mà liền tại lúc này!

"Ầm ầm. . ." Phía sau cửa thành đóng.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Tiễn như mưa xuống.

Vào thành thời điểm, Nam Cung Ngạo dưới trướng hơn hai ngàn kỵ binh cỡ nào chen chúc? Hoàn toàn có thể nghĩ.

Vì lẽ đó mưa tên liền căn bản không cần nhắm chuẩn, nháy mắt liền bắn tới mấy trăm con chiến mã.

Từng đợt kêu cực kỳ thảm thiết!

Những này chiến mã ngã xuống đất, xếp thành một tòa thịt tường.

Sau đó. . .' '

Căng Quân mấy ngàn tên quân đội xuất hiện.

Mấy ngàn tấm cung tiễn nhắm chuẩn Nam Cung Ngạo hai ngàn kỵ binh.

Không tốt, trúng kế!

Nam Cung Ngạo hốc mắt muốn nứt.

"Lao ra, lao ra. . ."

"Mở cửa thành ra!"

Nam Cung Ngạo rống to hạ lệnh.

Nhưng là, cửa thành mở không ra.

Bởi vì từ bên ngoài khóa lại.

"Tiến lên, giết vào thành nội!" Nam Cung Ngạo lại hạ lệnh.

Nhưng là không có khả năng.

Ngắn như vậy trong khoảng cách không thể gia tốc, không thể công kích.

Mà lại vừa rồi Căng Quân đợt thứ nhất liền là bắn ngựa, mấy trăm con chiến mã hoặc là chết hoặc là thụ thương, nằm trên mặt đất trở thành to lớn chướng ngại.

Chớ nói chi là thành nội còn có thật nhiều cát đất xếp thành từng đạo chướng ngại.

Kỵ binh căn bản không xông ra được, bị sống sờ sờ vây ở chỗ này.

Căng Quân lại một lần nữa xuất hiện.

"Nam Cung tướng quân, ta giết sạch thành nội tất cả Việt Quốc quân coi giữ, nhưng là ngươi dưới trướng chi kỵ binh này ta muốn lưu lại, bọn hắn hẳn là đại đa số đều là ngươi dòng chính kỵ sĩ a?" Căng Quân nói: "Ngươi, đầu hàng sao?"

Đầu hàng Căng Quân? Nam Cung Ngạo thật cho tới bây giờ cũng không có nghĩ qua chuyện này.

Hắn tại Việt Quốc đã địa vị cực cao, tước vị không có khả năng lại tăng, quan chức cũng không có khả năng lại tăng.

Đầu hàng Căng Quân, cũng không có khả năng thu hoạch được cao hơn vinh dự.

Mà lại cái gọi là Đại Nam quốc, hoàn toàn liền là một cái man di đi.

Nhưng là. . .

Nam Cung Ngạo hiện tại nhất định phải nghĩ.

Căng Quân cũng không có thúc giục, cứ như vậy lẳng lặng chờ lấy.

Vẫn không có uy hiếp, không có dụ dỗ.

Nam Cung Ngạo sinh tử lựa chọn.

Nếu không đầu hàng?

Toàn quân bị diệt.

Hắn sẽ chết, con của hắn Nam Cung Hiệp cũng sẽ chết.

Thậm chí, gia tộc của hắn đều sẽ hủy diệt.

Nam Cung Ngạo là Trấn Bắc đại tướng quân, tại Thiên Bắc hành tỉnh nhậm chức, nhưng hắn gia tộc thế nhưng là tại Thiên Nam hành tỉnh.

Trước đó liền đề cập qua, tân chính đến thời điểm Kim thị gia tộc ngay tại Nam Cung gia tộc cây to này xuống che bóng.

Nam Cung Ngạo mặc dù là Hầu tước, nhưng là đằng sau tấn thăng, gia tộc của hắn đất phong không lớn, tư quân cũng không nhiều.

Nhưng hắn gia tộc căn cơ, toàn bộ tại Thiên Nam hành tỉnh.

Bây giờ, Nam Âu quốc chiến bại đã trở thành kết cục đã định.

Sau đó, toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh đều sẽ trống rỗng, Căng Quân đại quân sẽ càn quét toàn bộ Việt Quốc phương nam.

Lúc kia, Nam Cung gia tộc vị trí cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Như đầu hàng, gia tộc có lẽ có có thể được bảo toàn.

Nếu không đầu hàng?

Căng Quân đại quân Bắc thượng thời điểm, gia tộc hủy diệt.

Nhưng nếu đầu hàng.

Hắn Nam Cung Ngạo một thế anh danh cũng xong.

Bất quá, mấu chốt vẫn là gia tộc kéo dài, thanh danh lại tính được cái gì?

Nếu ta Nam Cung Ngạo đầu hàng.

Gia tộc có thể bảo tồn sao?

Hẳn là có thể.

Căng Quân độ lượng hẳn là phi thường lớn, hắn đều có thể đem chủ lực đại quân giao cho Tô Nan, đây là cỡ nào ý chí? Hiển nhiên cũng có thể dung hạ được ta Nam Cung Ngạo.

Căng Quân Đại Nam quốc cần cân bằng, Sa Man tộc lực lượng quá lớn, chỉ có một cái Tô Nan còn chưa đủ.

Nhưng, đầu hàng thật rất xấu hổ a!

Nam Cung Ngạo hạ chiến ngựa, đi vào Căng Quân trước mặt, hai đầu gối quỳ xuống, giơ kiếm quá đỉnh đầu.

"Ta, nguyện hàng!"

Căng Quân gật đầu, nói: "Tốt, nạp nhập đội đi!"

Nam Cung Ngạo kinh ngạc, sau đó ánh mắt nhìn về phía bên cạnh Chúc Đường.

Lập tức Chúc Đường quỳ xuống, dập đầu nói: "Bệ hạ, ta còn hữu dụng a, ta còn hữu dụng a."

Vô dụng!

Nam Cung Ngạo tiến lên, bỗng nhiên chém xuống một kiếm.

Chúc Đường đầu lâu bị chém xuống, chết thảm!

Căng Quân nói: "Còn chưa đủ, gãy mất Ninh Dực một tay đi!"

Lời này mới ra, Ninh Dực kinh hãi, run giọng nói: "Căng Quân, tỷ phu, vì sao như thế, vì sao như thế a?"

Ninh Dực cảm thấy mình dù sao cũng là Việt Quốc Thái tử, giá trị liên thành, một khi đầu hàng Căng Quân, sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng a.

Hiện tại. . . Lại muốn gãy mình một tay?

Cái này. . . Cái này Căng Quân vậy mà là như thế hỉ nộ vô thường sao?

Nam Cung Ngạo lúc này trái tim cũng run.

Giết Chúc Đường, ngày khác tại Việt Quốc khả năng còn có thể quay đầu.

Như trảm Thái tử Ninh Dực một cánh tay, cái kia. . . Vĩnh viễn cũng về không đầu, chỉ có thể vĩnh viễn hiệu trung Căng Quân.

Vị này Căng Quân là có độ lượng, nhưng là không có chút nào ngây thơ.

Thế nhưng là. . .

Nam Cung Ngạo không có lựa chọn nào khác.

Mà lại, nội tâm của hắn đối Ninh Dực cũng tràn ngập oán hận.

Nếu không phải ngươi cái này Thái tử vô năng, cục diện cũng sẽ không rơi xuống tình cảnh như thế.

"Nam Cung Ngạo, ngươi dám, ngươi dám. . ." Thái tử Ninh Dực nhìn thấy Nam Cung Ngạo biểu lộ về sau, lập tức khàn giọng quát.

Lời này ngược lại kích thích Nam Cung Ngạo nộ khí, hắn trực tiếp rút kiếm đi tới.

Thái tử Ninh Dực thấy, lập tức lao nhanh mà chạy.

Nhưng là, hắn chạy đi đâu qua được Nam Cung Ngạo?

Nam Cung Ngạo mấy bước đuổi theo, bỗng nhiên chém xuống một kiếm!

"A. . ." Ninh Dực một tiếng kêu thảm.

Hắn toàn bộ cánh tay trái bị chém xuống tới.

Máu tươi phun mạnh, cả người cơ hồ muốn triệt để bất tỉnh đi.

Hai cái Đại Kiếp Tự thầy thuốc nhanh chóng tiến lên, vì Ninh Dực cầm máu, miễn cho hắn mất máu quá nhiều mà chết!

Tất cả mọi người lẳng lặng nhìn qua một màn này.

Vừa rồi Nam Cung Ngạo đầu hàng thời điểm, phía sau hắn kỵ binh vậy mà thoáng buông lỏng một hơi.

Khi hắn chém xuống Thái tử cánh tay trái thời điểm, cái này hai ngàn kỵ binh vậy mà lộ ra thống khoái thần sắc.

Rất hiển nhiên, bọn hắn cũng thống hận Thái tử tại thời khắc mấu chốt phản bội bọn hắn.

Đi qua trận này sau đại chiến, cái này hơn hai ngàn kỵ binh cũng bị Căng Quân chà đạp phải không có chút nào lòng tin, thậm chí nội tâm cũng bị tra tấn ra sùng bái tình.

Hiện tại đầu hàng Căng Quân, vậy mà không có bao nhiêu chướng ngại tâm lý.

Đi theo Căng Quân dạng này đại anh hùng, dù sao cũng so đi theo Thái tử Ninh Dực người như vậy tốt a.

Căng Quân hướng phía Nam Cung Ngạo gật đầu nói: "Lính của ngươi, vẫn như cũ về ngươi mang, nghỉ ngơi thật tốt đi, lương thảo đã chuẩn bị kỹ càng, tiếp xuống hẳn là không cái gì chiến muốn đánh, thật tốt tĩnh dưỡng đi."

"Thần tuân chỉ!"

Nam Cung Ngạo lại một lần nữa quỳ xuống dập đầu.

Căng Quân vung tay lên, hắn mấy ngàn quân đội tránh ra.

Nam Cung Ngạo kinh ngạc, vậy mà không tước vũ khí, cũng không phân ta binh quyền, thậm chí không hướng ta kỵ binh bên trong trộn lẫn hạt cát.

"Bệ hạ, thần có một đứa con Nam Cung Hiệp, muốn đi theo bên cạnh bệ hạ học tập." Nam Cung Ngạo nói.

Quả nhiên là một cái lão luyện thần tử, chủ động đem nhi tử đưa đến Căng Quân bên người làm con tin, biểu thị thái độ của mình.

Căng Quân gật gật đầu.

Nam Cung Hiệp rời đi kỵ binh, đi vào Căng Quân bên người.

"Đi trước an trí đi, một hồi cùng nhau ăn cơm!"

Đến bước này, Căng Quân tại Lạc Diệp thành quân đội đạt tới một vạn tả hữu.

. . .

Thái tử đầu hàng, Nam Cung Ngạo đầu hàng.

Việt Quốc chủ lực đại quân còn thừa lại Chúc Lâm cùng Trương Triệu hai viên đại tướng!

Tại Nam Âu quốc đô thành, Trương Triệu dẫn đầu năm vạn đại quân đoạn hậu!

Tô Nan dẫn đầu ba vạn Sa Man tộc chủ lực giết tới!

Ba vạn đối năm vạn!

Trương Triệu phi thường dũng cảm, nhưng. . . Không có ích lợi gì.

Song phương mặc kệ là sức chiến đấu, vẫn là sĩ khí cũng chênh lệch quá lớn!

Vẻn vẹn sau hai canh giờ!

Trương Triệu đại quân liền triệt để tan tác.

Năm vạn đại quân thương vong vô số, chạy trốn vô số.

Trương Triệu dẫn đầu một vạn đại quân chạy trốn, đuổi kịp Chúc Lâm chủ lực tụ hợp.

Lúc này, Việt Quốc tại Nam Âu quốc chủ lực đại quân vẻn vẹn chỉ còn lại 11 vạn!

Nhưng. . .

Ác mộng vẻn vẹn chỉ là vừa bắt đầu mà thôi!

Đoạn đường này đi Lạc Diệp thành mấy trăm dặm đường, đi qua núi lớn cùng rừng cây.

Tô Nan dẫn đầu ba vạn Sa Man tộc đại quân ở phía sau điên cuồng tập kích truy sát.

Cũng không quyết chiến, liền như là đuổi như con vịt.

Đuổi một trận, giết một trận!

Việt Quốc cái này 11 vạn đại quân, hành quân thời điểm không được an bình, đóng giữ thời điểm cũng không thể an bình.

Cái địa phương quỷ quái này, đại quân căn bản là không thi triển được.

11 vạn đại quân hạ trại thời điểm, kéo dài mấy chục dặm.

Hơn nữa còn là xếp thành một hàng dài.

Loại này trận hoàn toàn là bị động bị đánh, nhưng không có cách nào, căn bản tìm không thấy cái gì gò đất.

Thực ra Chúc Lâm đã sớm minh bạch.

Làm Việt Quốc mất đi Nam Âu quốc đô thành thời điểm, một trận chiến này đã thua!

Khoảng cách Lạc Diệp thành bốn trăm dặm, mà đại quân một ngày hành quân không đến ba mươi dặm , dựa theo dạng này tối thiểu muốn nửa tháng mới có thể đi đến.

Trương Triệu vẫn tại đoạn hậu!

Nhưng là, mặc kệ hắn mang bao nhiêu quân đội đi đoạn hậu, kết quả đều như thế thảm.

Quân đội mỗi một ngày cũng tại giảm quân số.

Mỗi một ngày đều có người tại chạy trốn.

Cứ việc tại Nam Âu quốc cảnh nội, đâu đâu cũng có rừng cây cùng núi lớn, thực ra căn bản chạy không ra được, nhất định sẽ lạc đường.

Nhưng toàn bộ đại quân khí thế quá tuyệt vọng kiềm chế.

Ngày thứ năm!

11 vạn đại quân giảm quân số hơn ba vạn!

Còn lại bảy, tám vạn, cũng hoàn toàn triệt để sụp đổ.

Bọn hắn sở dĩ không chạy, là bởi vì cảm thấy nhiều người địa phương còn thoáng an toàn một chút.

Cái địa phương quỷ quái này rừng cây liền phảng phất Phật Ma quỷ miệng đồng dạng, sau khi tiến vào có lẽ liền ra không được.

. . .

Ban đêm, Việt Quốc đại quân trong doanh địa.

Chúc Lâm cùng Trương Triệu mật đàm.

"Chúng ta xong!" Chúc Lâm nói: "Nam Cung Ngạo cùng thái tử điện hạ , theo nói đã sớm hẳn là đuổi tới Lạc Diệp thành, hẳn là điều động người mang tin tức tới, nhưng từ đầu đến cuối không có."

Trương Triệu nói: "Người mang tin tức hẳn là bị chặn giết, bởi vì chỉ có một con đường."

"Có lẽ vậy!" Chúc Lâm nói: "Nhưng ngươi nhìn Tô Nan? Hắn cái kia ba vạn quân đội, hoàn toàn có thể thừa thế xông lên diệt đi chúng ta, vì sao lại không như vậy làm, ngược lại như là đuổi dê đồng dạng?"

Đúng vậy a, đây mới là đáng sợ nhất.

Chuyện này chỉ có thể chứng minh một sự kiện, Lạc Diệp thành khả năng đã rơi vào tay giặc.

Tô Nan đây chính là đang đuổi dê vào vòng, sau đó một hơi toàn bộ giết sạch, hoặc là tù binh.

Khai chiến trước đó, Chúc Lâm tóc còn vẻn vẹn chỉ là trắng một nửa, mà bây giờ. . . Thì trắng bệch!

"Trương Triệu, ngươi đi. . ." Chúc Lâm bỗng nhiên cắn răng nói: "Ngươi mang mấy trăm người đi, ngươi đem ta Chúc thị người trẻ tuổi mang đi, rời đi Nam Âu quốc, ngươi đem chúng ta chi quân đội này xuất sắc nhất người trẻ tuổi mang đi."

Trương Triệu kinh ngạc.

Bởi vì tính cách cực đoan, hắn một mực không nhận chào đón.

Hiện tại, Chúc Lâm vậy mà để hắn đi?

"Trước đó vẫn luôn là ngươi bọc hậu, lần này ta tám vạn đại quân cho ngươi bọc hậu, ngươi đem chi quân đội này hạt giống mang đi." Chúc Lâm nói.

Trương Triệu nội tâm vô cùng cảm động, trực tiếp quỳ xuống đến, khóc thét nói: "Đại tướng quân, làm sao đến bước này a? Ngươi mang theo vài trăm người đi, ta cho ngươi đoạn hậu."

Chúc Lâm rơi lệ nói: "Nam Âu quốc chiến trường ta là chủ soái, thua thảm hại như vậy, đâu còn có khuôn mặt trở về a?"

Trương Triệu nói: "Đại tướng quân, giữ lại núi xanh tại, không sợ không có củi đốt a."

Chúc Lâm nói: "Trương Triệu, ta mà chết, Chúc thị gia tộc còn có một tia thể diện. Ta như chạy trở về, Chúc thị gia tộc liền không mặt mũi nào đặt chân ở Việt Quốc, hiểu chưa? Ta không thể không chết!"

Trương Triệu run lên, sau đó một đầu đập xuống tới.

"Đại tướng quân, ta trốn về sau, hẳn là đi nơi nào? Thiên Nam thành sao?" Trương Triệu nói: "Ta hẳn là phụ tá Chúc Nhung Tổng đốc ở nơi đó bố phòng sao?"

"Không, không kịp." Chúc Lâm thống khổ nói: "Chúng ta quá vô năng, hai mươi mấy vạn chủ lực hoàn toàn hao tổn tại Nam Âu quốc bên trong, bây giờ Thiên Nam hành tỉnh đã triệt để trống rỗng, Thiên Nam thành phòng tuyến quân đội không cao hơn một vạn, căn bản ngăn không được Căng Quân đại quân. Thiên Nam thành không gánh nổi, Thiên Nam hành tỉnh cũng không gánh nổi."

Trương Triệu tê cả da đầu.

Thiên Nam hành tỉnh cũng không gánh nổi?

Đây chẳng phải là nói Việt Quốc cũng vứt bỏ một phần tư quốc thổ?

Chúc Lâm nói: "Ngươi trực tiếp đi quốc đô, đi gặp phụ thân ta, đem chuyện nơi đây nói cho hắn biết, phụ thân ta hẳn phải biết như thế nào quyết đoán. Sau đó ngươi yết kiến bệ hạ thời điểm, đem ta di ngôn nói cho hắn biết, lập tức cùng Căng Quân đàm phán, đem Thiên Nam hành tỉnh nam bộ năm quận cắt nhường cho hắn, đổi lấy Căng Quân ngưng chiến, như có cần phải, cố gắng thúc đẩy cùng cấm quân kết minh! Sau đó đem tất cả quân đội, tất cả lực lượng, dùng để cùng Sở quốc quyết chiến!"

Trương Triệu run rẩy nói: "Đại tướng quân, Sở quốc tập kết gần ba mươi vạn đại quân, chúng ta còn có thể đánh thắng sao?"

Lần này lại Nam Âu quốc đại chiến, cũng đem Trương Triệu cái này viên mãnh tướng đánh cho lòng tin hoàn toàn không có.

Căng Quân bất quá mười vạn đại quân mà thôi, liền đem Việt Quốc 25 vạn đại quân đánh cho không hề có lực hoàn thủ.

Cái kia đối mặt Sở quốc ba mươi vạn đại quân?

Việt Quốc bằng vào nửa giang sơn, có thể thắng sao?

Chúc Lâm gật đầu nói: "Chỉ cần cùng Căng Quân ngưng chiến, phía tây chúng ta còn có thể giữ vững. Đừng quên chúng ta còn có Khương quốc người minh hữu này, Khương quốc bên trong có rất nhiều Sa Man tộc lính đánh thuê, bọn hắn không nguyện ý cùng cấm quân khai chiến, nhưng là đánh Sở quốc xác thực nguyện ý. Thiên Bắc hành tỉnh bắc bộ là Chủng thị gia tộc vận mệnh hang ổ, Chủng Nghiêu nhất định sẽ liều mạng, tại phía tây chúng ta còn là có thể giữ vững."

"Mấu chốt phải nhanh, phải nhanh!"

Tiếp lấy Chúc Lâm vẫn là không yên lòng, múa bút viết xuống một phần di thư.

Ở bên trong, hắn đem mình mắng thương tích đầy mình.

Sau đó dùng người sắp chết lời nói cũng thiện thái độ, thỉnh cầu Ninh Nguyên Hiến cùng Căng Quân đàm phán, thậm chí kết minh, hết sức chuyên chú, đối chiến Sở quốc.

Viết xong di thư về sau, Chúc Lâm đứng dậy, hướng phía Trương Triệu cong xuống nói: : "Hết thảy, xin nhờ Trương tướng quân, nhất định phải sống sót."

"Mạt tướng, lĩnh mệnh!" Trương Triệu hai đầu gối quỳ xuống, tiếp nhận Chúc Lâm di thư.

Vào lúc ban đêm!

Trương Triệu dẫn đầu mấy trăm tên trong quân tinh nhuệ nhất người trẻ tuổi, còn có Chúc thị gia tộc tuổi trẻ tướng lĩnh thoát ly đại quân, dọc theo rừng rậm Bắc thượng đào vong.

. . .

Ngày kế tiếp!

Chúc Lâm đại tướng quân dẫn đầu bảy vạn chủ lực, tiếp tục đông tiến, hướng phía Lạc Diệp thành.

Thực ra, lúc này đóng giữ tại chỗ, lại hoặc là tại chỗ giải tán mới là càng thêm lựa chọn chính xác.

Nhưng là. . .

Hắn một là vì hấp dẫn Tô Nan chủ lực tiếp tục truy kích, mà xem nhẹ Trương Triệu chạy trốn chi đội ngũ kia.

Chúc thị gia tộc tất cả xuất sắc người trẻ tuổi, còn có chi quân đội này tuổi trẻ tuấn kiệt cũng ở bên trong.

Vì những gia tộc này vãn bối, hắn Chúc Lâm cũng phải đem tiếp xuống Địa Ngục con đường đi xuống.

Mà lại, Chúc Lâm cần một cái thể diện kiểu chết.

Oanh liệt kiểu chết!

Dạng này, Chúc thị gia tộc còn có một tia mặt mũi.

Sau đó 260 dặm đường, ròng rã đi mười hai ngày!

Chúc Lâm mang theo một chi ăn mày đồng dạng quân đội, xuất hiện tại Lạc Diệp thành phía dưới.

Lúc này, phía sau hắn quân đội vẻn vẹn còn lại không đủ năm vạn.

Mà lần này, Căng Quân không có đang đùa cái gì quỷ kế.

Lạc Diệp thành liền treo Đại Nam quốc cờ xí.

Chúc Lâm đại tướng quân năm vạn đại quân, binh lâm dưới thành?

Sau lưng!

Tô Nan ba vạn Sa Man tộc chủ lực đuổi theo!

Phía trước là bị địch nhân chiếm lĩnh thành trì, Căng Quân một vạn đại quân canh giữ ở nơi đó. Phía sau là ba vạn Sa Man tộc chủ lực. Cái này năm vạn Việt Quốc chủ lực, đã tiến vào chân chính Địa Ngục.

Chúc Lâm đại tướng quân ngẩng đầu.

Hắn nhìn thấy Căng Quân, nhìn thấy gãy một tay Thái tử, nhìn thấy. . . Nam Cung Ngạo.

Ha ha!

Quả nhiên xấu nhất cục diện so với trong tưởng tượng còn muốn xấu, hai người này cũng đầu hàng.

Nam Cung Ngạo, ta không trách ngươi!

Vì gia tộc, mặc kệ làm ra lựa chọn gì đều là chính xác.

Về phần Thái tử Ninh Dực?

Chúc Lâm cũng không thống hận, đây chính là hắn Chúc thị gia tộc nâng đỡ Thái tử.

Cũng là bọn hắn trong lòng lý tưởng nhất Thái tử.

Dạng này Thái tử kế thừa vương vị, đối Chúc thị gia tộc mới là có lợi nhất.

Bởi vì dễ dàng khống chế!

Tương lai Đại Viêm đế quốc chuẩn bị chân chính thống nhất thiên hạ thời điểm, dạng này quân vương cũng lại càng dễ thỏa hiệp.

Nhưng. . .

Không nhưng nhị gì cả!

Nam Cung Ngạo nhìn qua Chúc Lâm đại tướng quân, mặt không hề cảm xúc.

Mà Thái tử Ninh Dực, ánh mắt xấu hổ nhanh chóng mà qua, rất nhanh cũng mặt không hề cảm xúc.

Chúc Lâm đại tướng quân bỗng nhiên rút kiếm, lớn tiếng quát ầm lên: "Việt Quốc đại quân, đi theo ta đoạt lại Lạc Diệp thành, tiêu diệt Căng Quân!"

"Vì Việt Quốc, giết!"

Sau đó, râu tóc bạc trắng Chúc Lâm cuồng xông mà ra.

Sau lưng, hai ngàn tên Chúc thị nhất dòng chính binh sĩ cùng theo công kích.

Nhưng là, còn lại năm vạn đại quân lại lẳng lặng bất động, nhìn xem Chúc Lâm công kích.

"Vì Việt Quốc, vì bệ hạ, giết!"

Chúc Lâm phóng khoáng rống to.

Hắn hướng phía Lạc Diệp thành, không ngừng công kích, công kích!

Phía sau hắn nguyên bản có hai ngàn người đi theo công kích.

Nhưng là có ít người nhìn thấy sau lưng mấy vạn người cũng đứng ở nơi đó bất động.

Thế là, bọn hắn cũng dừng lại.

Cuối cùng, đi theo Chúc Lâm công kích binh lính công thành càng ngày càng ít.

Toàn bộ chiến trường!

Tĩnh lặng im ắng!

Căng Quân, Nam Cung Ngạo, Thái tử Ninh Dực im lặng mà nhìn xem Chúc Lâm công kích.

Sau lưng Việt Quốc mấy vạn đại quân, yên lặng nhìn xem bọn hắn chủ soái công kích.

Lại đằng sau Tô Nan suất lĩnh Sa Man tộc đại quân, cũng lẳng lặng nhìn xem Chúc Lâm công kích.

Nếu như Thẩm Lãng nhìn thấy.

Sẽ cảm thấy cái này giống như là một bộ đen trắng phim câm.

Liền là không có âm thanh phim.

Chúc Lâm cứ việc đang thét gào.

Nhưng lại phảng phất im ắng.

Toàn bộ thế giới, liền chỉ còn lại màu xám.

Một màn này!

Có lẽ so Don Quixote phóng tới máy xay gió càng thêm khắc sâu tuyệt vọng!

Căng Quân vung tay lên.

Mưa tên rơi xuống!

Hơn vạn mưa tên, lít nha lít nhít.

Chúc Lâm sau lưng hơn ba trăm tên Chúc thị võ sĩ, toàn bộ bị bắn giết, lít nha lít nhít đến cùng, như là con nhím.

Chúc Lâm một người, tiếp tục công kích.

"Vì Việt Quốc, vì bệ hạ. . ."

Trong miệng hắn rống to.

Nhưng trong lòng tại đọc lấy: 'Vì phụ thân, vì Chúc thị!'

Chúc Lâm một người phóng tới tường thành, phóng tới Căng Quân một vạn đại quân.

Dùng hết tất cả lực lượng, leo lên xông lên tường thành.

Một mình hắn, hướng phía Căng Quân bỗng nhiên đánh tới!

"Vì bệ hạ, vì Việt Quốc!"

"Giết!"

Chúc Lâm kiếm trong tay, hướng phía Căng Quân bỗng nhiên chém tới.

Căng Quân thiểm điện xuất thủ!

"Xoát!"

Một cái đầu lâu bay lên không trung!

Chúc Lâm đại tướng quân vừa mới xông lên đầu tường thân thể, lập tức ngửa ra sau ngã xuống, đầu một nơi thân một nẻo!

Việt Quốc Bình Nam đại tướng quân, mất mạng!

Ở đây gần mười vạn người, yên lặng im lặng nhìn xem Chúc Lâm thi thể không đầu rơi xuống trên mặt đất.

Căng Quân thu kiếm vào vỏ.

Đây chính là ngươi Chúc Lâm muốn oanh liệt kiểu chết.

Thành toàn ngươi!

Phía dưới, Việt Quốc năm vạn đại quân ngửa đầu nhìn qua Căng Quân.

Ngươi, ngươi không khai hàng sao?

Không nói một câu sao?

Dù là một câu cũng tốt.

Chỉ cần ngươi nói câu nào, chúng ta liền quỳ xuống đầu hàng!

Căng Quân nhàn nhạt nhìn cái này năm vạn đại quân một chút, quay người rời đi!

Nhất thời. . .

Dưới thành năm vạn Việt Quốc đại quân kinh hồn táng đảm.

Nhao nhao bỏ xuống vũ khí trong tay, chỉnh tề quỳ trên mặt đất.

"Chúng ta đầu hàng, chúng ta đầu hàng!"

Năm vạn đại quân, trơ mắt nhìn xem chủ soái Chúc Lâm sau khi chết, toàn bộ quỳ xuống đất đầu hàng!

Đến bước này!

Nam Âu quốc đại chiến triệt để kết thúc!

Việt Quốc 25 vạn đại quân, toàn quân bị diệt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 356: Thiên Đại Tin Chiến Thắng Tin Dữ! Chúc Hoằng Chủ Run Rẩy Ngã Xuống!

"Tin chiến thắng, thiên đại tin chiến thắng!"

"Thái tử quyết chiến Căng Quân, hoàn toàn thắng lợi!"

"Chém đầu tám vạn, thương vong năm vạn, Căng Quân chủ lực gần toàn quân bị diệt!"

"Thiên đại tin chiến thắng!"

Ách? !

Cái này phát sinh cái quỷ gì?

Hắc Thủy trại chiến kết thúc về sau, Thái tử liền không kịp chờ đợi phái ra người mang tin tức phát ra tin chiến thắng.

Ròng rã mấy canh giờ về sau, Căng Quân trí lấy Nam Âu đô thành tin tức mới truyền đến, Chúc Lâm bọn người mới tranh thủ thời gian điều động tinh nhuệ kỵ binh đuổi theo báo tiệp người mang tin tức, muốn đem bọn hắn chặn lại.

Nhưng là. . .

Lúc ấy phái đi ra báo tiệp người mang tin tức quá nhiều, ròng rã có hơn trăm người, mà lại là phân tán Bắc thượng.

Vì lẽ đó, vẻn vẹn chỉ chặn đường hơn phân nửa, còn có gần một nửa đứa bé lanh lợi, theo từng cái trong khe hở chui qua, thành công tiến vào Việt Quốc cảnh nội!

Sau đó, hưởng thụ tám trăm dặm khẩn cấp đãi ngộ.

Một đường hô to, một đường Bắc thượng.

Mặc dù chỉ là một cái báo tiệp người mang tin tức, nhưng bọn hắn hoàn toàn hưởng thụ chính là siêu anh hùng đồng dạng đãi ngộ.

Mới vừa tiến vào Việt Quốc cảnh nội chẳng phải về sau, ngay lập tức hưởng thụ được năm mươi dặm một thay ngựa.

Cách mỗi một trăm dặm, cũng chuẩn bị mật ong nước, còn có phong phú điểm tâm.

Thậm chí càng quá phận, còn chuẩn bị nữ nhân.

Đương nhiên, tới một lần thời gian là không đủ, nhưng là thừa dịp thay ngựa thời điểm, có thể hưởng thụ mỹ nhân ôn nhu phục sức, còn không phải đắc ý.

Càng đi về phía sau, đãi ngộ càng khoa trương.

Ngay từ đầu cái này báo tiệp người mang tin tức trong lòng còn có chút lo sợ bất an.

Dù sao Nam Âu quốc đại chiến chân thực tình hình nội tâm của hắn là rõ ràng, Việt Quốc hai mươi vạn đánh người khác bốn vạn, thương vong ba bốn vạn, chỉ diệt đi địch nhân hơn một vạn người, hơn nữa còn để người dễ như trở bàn tay phá vây.

Dạng này tin chiến thắng, thực sự có chút chột dạ a.

Nhưng theo hắn nhận đãi ngộ thăng cấp, dần dần liền yên tâm thoải mái.

Dù sao chúng ta liền là thắng a, Căng Quân chủ lực xác thực bại lui đào tẩu.

Nguyên bản mười vạn đại quân, chỉ có hơn hai vạn đào tẩu, nói gần như toàn quân bị diệt một điểm không sai a.

Từ xưa đến nay khuếch đại quân công nhiều, chúng ta cái này còn tính là thành thật.

Lại nói coi như về sau bóc trần, cũng không biết truy cứu đến trên đầu của ta, ta chỉ là một cái báo tin mà thôi.

Nghĩ thoáng về sau, hắn liền càng thêm lẽ thẳng khí hùng hưởng thụ anh hùng đãi ngộ.

Đợi đến Thiên Nam thành.

Hoắc!

Càng khó lường!

Phủ tổng đốc trưởng sử Ngôn Vô Kỵ tự mình dẫn đầu mấy trăm tên quý tộc người tài đức, người có danh vọng đi vào ngoài cửa thành nghênh đón tin chiến thắng.

Khoảng cách cửa thành còn có mấy trăm mét thời điểm, tấu nhạc vang lên.

Tràng diện kia thật sự là, chiêng trống vang trời, thải kỳ bay phiêu, người đông nghìn nghịt.

Báo tin kỵ sĩ vừa mới đến cửa thành.

Ngôn Vô Kỵ vung tay lên.

Tất cả mọi người động tác dừng lại.

Phủ tổng đốc trưởng sử Ngôn Vô Kỵ nói: "Tráng sĩ, phía trước tình hình chiến đấu như thế nào?"

Báo tin sứ giả hét lớn: "Đại quân may mắn không làm nhục mệnh, hoàn toàn thắng lợi! Thái tử điện hạ xung phong đi đầu, chỉ huy toàn cục, dụng binh như thần, chém đầu quân địch tám vạn, Căng Quân gần như toàn quân bị diệt!"

Cái này đương nhiên không gạt được Ngôn Vô Kỵ, nội tâm của hắn rất nhanh suy đoán ra chân thực chiến báo.

Bất quá, báo cáo láo quân công, lại bình thường không có.

Nói chém đầu tám vạn, liền là chém đầu tám vạn, không đủ liền giết Nam Âu quốc bách tính góp đủ số, dù sao đều là Sa Man tộc người.

Giả dối thực sự.

Bất quá Ngôn Vô Kỵ cần ấp ủ một chút cảm xúc, dù sao bão tố diễn kỹ thời khắc đến.

"Cường tráng quá thay!"

"Ta Việt Quốc tướng sĩ cường tráng quá thay!"

"Thượng thiên bảo hộ vua ta, thượng thiên phù hộ ta Đại Việt Thái tử."

"Tổ tông trên trời có linh thiêng phù hộ, rốt cục để ta Việt Quốc lấy được này huy hoàng đại thắng! Từ nay về sau, ta Việt Quốc phải có mấy chục năm an bình."

"Chúng ta gì hạnh? Có này quân vương? Có này Thái tử!"

Sau đó, Ngôn Vô Kỵ bưng một chén hâm rượu, đưa cho cái này báo tin kỵ sĩ nói: "Tráng sĩ, xin (mời) uống rượu này, lại tiếp tục Bắc thượng, đem tốt báo truyền khắp tứ phương."

"Đa tạ đại nhân!" Cái này báo tin sứ giả tiếp nhận chén rượu, uống một hơi cạn sạch!

"Chư vị đại nhân, tiểu nhân cái này tiếp tục Bắc thượng, còn muốn đem cái này phong tin chiến thắng báo cho bệ hạ!" Báo tin võ sĩ nói.

Ngôn Vô Kỵ khom người nói: "Cung tiễn tráng sĩ!"

"Tấu nhạc!"

Sau đó, hoa mỹ tiếng nhạc lại một lần nữa vang lên.

Báo tin võ sĩ cưỡi ngựa, dọc theo trục trung tâm Xuyên thành mà qua.

Toàn bộ trên đường tầm mắt chỗ đến, không trở ngại chút nào, vùng đất bằng phẳng.

Bởi vì hắn chỗ đến địa phương, toàn bộ thanh tràng phong đường.

Cái này tương đương với tại trên đường cao tốc lái xe, một chiếc xe phía trước cũng không có, sảng khoái.

Cái này báo tin sứ giả rời đi về sau.

Toàn bộ Thiên Nam thành lâm vào sung sướng hải dương!

Lúc này khoảng cách ăn tết còn có mấy ngày!

Nhưng liền phảng phất sớm ăn tết.

Vô số pháo vang lên.

Thanh lâu sở quán rốt cục lại một lần nữa mở cửa.

Chị em thừa cơ đánh gãy.

Vì chúc mừng trận này quốc vận chiến đại thắng, vì chúc mừng thái tử điện hạ công tích.

Bách Hoa lâu, tiền chơi gái đánh 80%.

Hạnh Hoa viện, đánh 60%.

Thế là, mỗi một nhà thanh lâu cũng chật ních.

Vô số thư sinh, con em quý tộc tràn vào trong thanh lâu.

Uống rượu, uống rượu!

Hát khúc.

Làm thơ!

Hôm nay quá cao hứng.

Trong chốc lát, toàn bộ Thiên Nam thành tuôn ra hơn ngàn thi từ ca phú.

Toàn bộ cũng tại ca tụng Nam Âu quốc chiến trường thắng lợi.

Toàn bộ cũng đang nổ Thái tử công tích.

Tại những này thi phú bên trong, Thái tử Ninh Dực chỗ nào vẫn là người a? Quả thực liền trở thành thần.

Thiên hạ không có ta như vậy người.

Hiếm có hiền quân a.

Thiên hạ không ra Ninh Dực, Việt Quốc như đêm dài.

Đám này văn nhân liền là khoa trương như vậy.

Biện pháp a, ngươi không khoa trương ngươi liền ra không đầu.

Người trí thức liền là chú ý một cái, lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi!

Bằng không thế nào có nhiều như vậy tiêu đề đảng đâu?

Đương nhiên, những này văn chương đã sớm chuẩn bị kỹ càng, mỗi một thiên cũng có giá tiền.

Chỉ cần tin chiến thắng một truyền đến, những này văn chương thi từ liền sẽ nháy mắt tuôn ra.

Truyền khắp thiên hạ.

Hắc hắc hắc, các ngươi coi là liền văn chương nói khoác một chút?

Còn có điềm lành đâu?

Không biết có bao nhiêu đại chiêu cũng không có thả ra.

Thái tử đại biểu thiên hạ người đọc sách lợi ích, hắn cho dù có ba phần công tích, chúng ta cũng đem hắn thổi tới mười hai phần.

Không đem hắn thổi tới Việt Quốc ba trăm năm qua vĩ đại nhất quân vương, coi như chúng ta thua.

. . .

Đón lấy, lục tục ngo ngoe lại có một ít tin chiến thắng người mang tin tức tiến vào Việt Quốc cảnh nội!

Sau đó, cái này thiên đại tin chiến thắng thật sự là truyền khắp Việt Quốc tứ phương.

Những nơi đi qua, cũng vạn chúng sôi trào.

Những này những này báo tiệp người mang tin tức cũng đủ thông minh, biết phía trước con đường này có người đi, đã hưởng thụ qua các loại đãi ngộ.

Vậy ta liền đi một con đường khác tuyến.

Ta cũng phải hưởng thụ anh hùng đồng dạng đãi ngộ.

Vì lẽ đó, theo những này người mang tin tức chỗ đến.

Vô số người đọc sách nhao nhao cao trào.

Thật sự có một loại nổ tung cảm giác.

Cuối cùng, những này người mang tin tức trở về đến cùng một cái lộ tuyến.

Tiến vào quốc đô!

Vẫn như cũ là cái thứ nhất báo tiệp người mang tin tức dẫn đầu đuổi tới quốc đô.

Tám trăm dặm khẩn cấp a, tốc độ cực nhanh!

Hắn đuổi tới quốc đô thời điểm, lúc ấy Thái tử hai mươi vạn chủ lực vừa mới tiếp vào Sa thành cũng đã rơi vào tay giặc tin dữ đâu.

Cái này báo tiệp người mang tin tức thật phải mệt chết, trên đường đi đều là tại trên chiến mã ngủ, nhưng hắn lại cực độ phấn khởi.

Mà lại hắn đã phát tài.

Ta muốn chống đỡ, ta muốn cái thứ nhất đi gặp bệ hạ, ta thiên đại tin chiến thắng nói cho hắn biết.

Mấy ngày nữa liền muốn ăn tết.

Ta nhất định phải qua một cái tốt năm.

Không sai, là hắn muốn qua cái tốt năm.

Tại ăn tết trước đó truyền tin chiến thắng, khẳng định có rất lớn ban thưởng, cái kia chẳng phải qua một cái năm béo sao?

Khoảng cách quốc đô còn có mấy trăm mét thời điểm.

Hắn cố gắng khục một chút yết hầu.

Sau đó cao giọng nói: "Tin chiến thắng, thiên đại tin chiến thắng! Thái tử điện hạ quyết chiến Căng Quân, hoàn toàn thắng lợi, chém đầu tám vạn, Căng Quân gần toàn quân bị diệt."

Vốn là gần như toàn quân bị diệt.

Nhưng hắn tự tác chủ trương, đem hồ bỏ đi.

Dạng này nghe giống như là Căng Quân toàn quân bị diệt, bởi vì gần cùng quân khẩu âm tương tự.

Thật sự là làm một nhóm, yêu một nhóm.

"Thiên đại tin chiến thắng, hoàn toàn thắng lợi, chém đầu tám vạn, Căng Quân gần toàn quân bị diệt!"

Báo tin sứ giả không ngừng hô to.

Lần này thủ quốc đô Huyền Vũ thành cửa, vẫn là Lan Nhị Thiên hộ.

Nghe được cái này tin chiến thắng, hắn không khỏi kinh ngạc.

Cái này. . . Nhanh như vậy?

Vẫn chưa tới một tháng đi, đại chiến liền kết thúc?

Quả nhiên là binh quý thần tốc.

Bất quá thái tử điện hạ hoàn toàn thắng lợi, cái kia. . . Cái kia

Ninh Chính điện hạ chẳng phải là không có chút nào trông cậy vào?

"Mở cửa thành, mở cửa thành!"

Báo tin sứ giả tiếp tục hô to, nghênh ngang rời đi, dọc theo Huyền Vũ đường lớn trung ương, hướng về hoàng cung phóng đi.

"Thiên đại tin chiến thắng, Thái tử đại thắng, chém đầu tám vạn, Căng Quân gần toàn quân bị diệt!"

Lập tức!

Toàn bộ quốc đô lại một lần nữa bị triệt để dẫn bạo.

Gần hai tháng trước, đã dẫn bạo một lần nhỏ.

Lên một lần là hoàn toàn thắng lợi, đánh lui Căng Quân.

Còn lần này là chém đầu tám vạn, Căng Quân gần toàn quân bị diệt.

Hoàn toàn là bạo tạc tính chất đại thắng.

Vì lẽ đó, nổ tung dân chúng tình tự hoàn toàn là to lớn.

Quốc đô vạn dân, lại một lần nữa mãnh liệt mà ra.

Đi theo báo tin sứ giả lao nhanh.

"Thái tử uy vũ, Thái tử uy vũ!"

"Việt Quốc vạn thắng, Việt Quốc vạn thắng!"

"Thái tử điện hạ vạn tuế. . ."

Dựa vào, ngươi cái này có chút quá mức.

"Thiên tru quốc tặc, thiên tru quốc tặc Thẩm Lãng!"

Cái này hắn a thuộc về mang tiết tấu.

Tóm lại, quốc đô vạn dân triệt để sôi trào!

. . .

Thật sự là đúng dịp!

Lần này báo tiệp người mang tin tức tiến vào trong cung, vẫn như cũ là tại đại triều hội.

Người mang tin tức nhanh chóng xông đi vào, một đầu dập đầu trên đất.

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!"

"Thiên đại tin chiến thắng, Nam Âu quốc chiến trường hoàn toàn thắng lợi! Chém đầu tám vạn, Căng Quân gần như toàn quân bị diệt!"

Đến quốc quân trước mặt, hắn lại đem cái này hồ chữ tăng thêm.

Sau đó, hắn giơ lên cao cao cái này phong tấu.

Nam Cung Ngạo cùng Chúc Lâm liên danh viết báo tiệp tấu chương.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nhìn về sau.

Trong lòng có chút một đạo cười lạnh!

Chém đầu tám vạn?

Thổi cái gì da trâu?

Nhiều nhất hai vạn.

Việt Quốc tự thân thương vong năm vạn, khả năng ngược lại là thật.

Còn có Căng Quân gần như toàn quân bị diệt? Cũng không có nói Căng Quân là bị bắt, vẫn là bị giết.

Rất hiển nhiên là chạy.

Một trận chiến này đơn thuần theo chiến thuật bên trên, là đánh cho tương đối khó nhìn.

Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo phần này tấu chương bên trên, trước thổi phồng một chút quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Sau đó thổi phồng Thái tử.

Ninh Nguyên Hiến biết, thổi phồng hắn chỉ là thuận tiện, mấu chốt là thổi Thái tử.

Cái gì thương lính như con mình, xung phong đi đầu, dốc hết tâm huyết, chỉ huy nhược định, dụng binh như thần, Định Hải Thần Châm vân vân.

Hận không thể đem tất cả tốt thành ngữ toàn bộ dùng tới.

Tóm lại một trận chiến này sở dĩ hoàn toàn thắng lợi, hoàn toàn đều là Thái tử công lao.

Một trận chiến này toàn bộ là Thái tử chỉ huy.

Thái tử điện hạ lập xuống bất thế công lao, đánh thắng trận này khuynh quốc chiến, vì Việt Quốc mang đến mấy chục năm hòa bình.

Ninh Nguyên Hiến thấy từng đợt nhíu mày.

Quan văn khí tức quá nặng, quá thúi, quá không muốn mặt.

Nhưng. . . Chung quy là thắng lợi, chung quy là đem Căng

Quân đuổi đi ra.

Thái tử Ninh Dực biểu hiện cũng không tệ lắm, chí ít đi về sau, không có khoa tay múa chân, giọng khách át giọng chủ, không có quấy nhiễu chiến cuộc.

Theo chiến thuật bên trên nhìn, một trận chiến này là xấu xí.

Nhưng theo chiến lược bên trên, một trận chiến này là huy hoàng.

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!"

Bên trong đại điện, quần thần nhao nhao cong xuống.

"Ta Việt Quốc có bệ hạ, có thái tử điện hạ, thật sự là chúng thần may mắn, vạn dân may mắn."

"Mỗi khi gặp ngày hội lần nghĩ hôn, bây giờ sắp ăn tết, vừa nghĩ tới thái tử điện hạ lại còn tại Nam Âu quốc bực này hiểm cảnh dốc hết tâm huyết, ra sức chém giết, thần cái này tâm thật sự là đau nhức như đao xoắn!"

"Chúng ta có thể an ổn, nhờ có thái tử điện hạ, nhờ có phía trước tướng sĩ."

Lập tức, Thái tử nhất hệ quan viên hướng về phía nam phương hướng khom người cong xuống nói: "Thái tử điện hạ vất vả."

"Việt Quốc vạn hạnh a!"

"Trận này quốc vận chiến, chúng ta rốt cục thắng, ta Việt Quốc bình phục!"

"Thái tử điện hạ ân đức vô lượng!"

Mấy trăm tên quan viên kích động hưng phấn, đấm ngực dậm chân.

Ninh Nguyên Hiến thật sâu thở dài một tiếng.

Thẩm Lãng, ngươi lần này thế nhưng là tính sai.

Ninh Dực không có lỗ mãng, một trận chiến này mặc dù đánh cho không dễ nhìn, nhưng chung quy là thắng.

Kể từ đó, ngươi không còn có lên phục cơ hội.

Ninh Chính cũng triệt để mất đi đoạt dòng chính cơ hội.

Đáng tiếc, đáng tiếc!

Nhưng. . . Chung quy là tin tức tốt.

Thái tử nhất hệ quan viên, còn có thiên hạ người đọc sách liều mạng nói khoác, nâng lên trận này thắng lợi.

Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo thậm chí không tiếc giả tạo chiến công.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến làm quốc quân có thể vạch trần đánh mặt sao?

Không thể!

Bởi vì hắn là Việt Quốc vương, hắn vô cùng cần trận này thắng lợi.

Đáng tiếc, Thẩm Lãng rốt cuộc về không được.

Đáng tiếc, Ninh Chính có lẽ không còn có trông cậy vào.

Mà lại, nội tâm của hắn bắt đầu cảnh giác.

Trước đó hắn mượn Tam vương tử chèn ép Thái tử nhất hệ, lúc này Thái tử chiến thắng, chỉ sợ đám người này muốn mượn thế phản công đi.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thu thập tâm tình, phóng khoáng cười to nói: "Tốt, tốt, tốt! Ninh Dực làm không tệ, Chúc Lâm làm tốt lắm, Nam Cung Ngạo cũng làm tốt lắm!"

Trận này đại thắng mặc dù là cơm sống, nhưng Ninh Nguyên Hiến nhất định phải ăn hết a, hơn nữa còn muốn chiêu cáo thiên hạ, cũng phải cùng một chỗ nói khoác trở thành một trận huy hoàng đại thắng.

Vừa đến cổ vũ lòng người.

Thứ hai chấn nhiếp Sở quốc cùng Ngô quốc.

Mà liền tại lúc này, Lễ Bộ thị lang tiến lên khom người nói: "Bệ hạ, thần xin (mời) gia phong thái tử điện hạ vì Việt Quốc công."

Đại tông chính Ninh Dụ tiến lên phía trước nói: "Bệ hạ, cũng xin (mời) gia phong thái tử điện hạ vì Việt Quốc công."

Ninh Nguyên Hiến trái tim nhảy một cái.

Mọi người đều biết, trước đó Việt Quốc còn không có sắc phong làm vương quốc thời điểm, quốc quân liền là Việt Quốc công.

Ninh Nguyên Hiến lúc ấy làm Thái tử thời điểm, cũng bị gia phong qua Việt Quốc công.

Nhưng là, lúc trước hắn đã đáp ứng Thẩm Lãng, muốn sắc phong Ninh Chính vì Việt Quốc công.

Hiện tại khẳng định là sắc phong không Ninh Chính.

Nhưng là, hắn cũng không muốn triệt để nuốt lời, vì lẽ đó cũng không muốn sắc phong Thái tử vì Việt Quốc công, liền đem tước vị này đem gác xó tốt.

Không nghĩ tới, vẫn là có người nói ra.

Mấu chốt Đại tông chính Ninh Dụ cũng tới tiếp cận cái này náo nhiệt.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thật thật không tốt cự tuyệt.

Thái tử Ninh Dực tại Nam Âu quốc trận này chiến công, ngươi thừa nhận không thừa nhận?

Ngươi nếu là thừa nhận, vậy sẽ phải khen thưởng.

Đây là Thái tử nhất hệ để Ninh Nguyên Hiến tỏ thái độ, triệt để vững chắc Thái tử vị trí.

Một khi gia phong Việt Quốc công về sau, chẳng khác nào nói thiên hạ biết, Ninh Dực cái này Thái tử vị trí, ai cũng dao động không.

Ninh Nguyên Hiến tình thế khó xử, không muốn sắc phong, nhưng lại không cách nào minh xác cự tuyệt.

Mà liền tại lúc này, Vương thúc Ninh Khải bước ra khỏi hàng nói: "Thái tử điện hạ vẫn chưa về, đợi đến hắn khải hoàn lại gia phong, chẳng phải là tốt hơn?"

Lời này mới ra, chính là cho Ninh Nguyên Hiến một cái hạ bậc thang.

Ngay sau đó, Binh bộ Thị lang bỗng nhiên nói: "Trường Bình hầu, bây giờ thái tử điện hạ hoàn toàn thắng lợi, Căng Quân gần như toàn quân bị diệt, ngươi còn ôm trước đó quan điểm sao? Ngươi còn nói Thái tử không thể đi Nam Âu quốc, ngươi còn nói không thể tự tiện xuất chiến, muốn thủ vững thành trì, xây dựng thành lũy, phòng vệ biên cảnh sao?"

Quả nhiên, đối phương lập tức không kịp chờ đợi phản công, trực tiếp cắn về phía Ninh Chính.

Ninh Chính không nói lời nào.

Ngay sau đó, Binh bộ Thị lang khom người nói: "Bệ hạ, trước khi đại chiến, Ninh Chính cùng Thẩm Lãng nói chuyện giật gân, trắng trợn phát biểu đầu hàng ngôn luận, chẳng những tổn hại sĩ khí, mà lại đến trễ thời cơ chiến đấu. Như thái tử điện hạ có thể sớm ngày xuôi nam, đại chiến đã sớm kết thúc, Căng Quân có lẽ cũng trốn không thoát. Cũng là bởi vì hai người này, đến trễ hơn mười ngày thời gian, lãng phí bao nhiêu mồ hôi nước mắt nhân dân? Tổn thất bao nhiêu tướng sĩ tính mệnh? Xin (mời) bệ hạ trị tội!"

Cái này muốn thanh toán!

Thái tử cái này nhất hệ chính trị đấu tranh thủ đoạn quả nhiên sắc bén.

Căn bản đợi không được ăn tết, liền muốn thanh toán Ninh Chính cùng Thẩm Lãng.

"Xin (mời) bệ hạ trị tội!"

"Xin (mời) bệ hạ trị tội!"

Lập tức toàn trường hơn phân nửa quan viên, nhao nhao quỳ xuống tới.

Một Ngự Sử nói: "Bệ hạ, Thẩm Lãng cùng Ninh Chính ngày đó ngăn cản Thái tử xuôi nam, hoàn toàn là vì bản thân tư lợi mà đưa Việt Quốc lợi ích tại không để ý. Bây giờ thái tử điện hạ hoàn toàn thắng lợi, càng thêm chứng minh hai người này là đố kỵ hiền năng. Như thế hại nước hại dân, như thế lòng dạ nhỏ mọn, như thế hèn hạ vô sỉ, đạo trời khó tha thứ! Xin (mời) bệ hạ trị hai người tội, nếu không đạo trời khó tha thứ, mười mấy vạn tướng sĩ thất vọng đau khổ."

Thảo!

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt co rụt lại.

Ghét nhất liền là những này Ngự Sử, mỗi ngày hô to khẩu hiệu.

Mỗi ngày đại biểu chính nghĩa, đại biểu thiên hạ, đại biểu vạn dân.

Nhưng là. . .

Muốn trị Ninh Chính tội sao?

Bất kể như thế nào, Thái tử một trận chiến này chung quy là thắng.

Hắn vốn là có thiên hạ quan văn ủng hộ, hiện tại lại có mười mấy vạn đại quân ủng hộ.

Trở về về sau, khẳng định khí diễm ngút trời.

Nhưng ở lúc này, hắn cái này quốc quân cùng Thái tử không thể lại đối lập.

Nguy hiểm còn chưa kết thúc.

Sở quốc bên kia còn không có lui binh.

Để Ninh Chính tránh một chút phong mang, cũng coi là bảo hộ hắn.

Lập tức Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ: "Tạm dừng Ninh Chính Thiên Việt Đô đốc chức vụ, bế môn hối lỗi!"

Ninh Chính ra khỏi hàng, dập đầu nói: "Thần tuân chỉ!"

Triều hội kết thúc!

Ninh Chính trở về nhà!

Toàn bộ quốc đô sôi trào.

Lại một lần nữa xa hoa truỵ lạc, lại một lần nữa Hỏa Thụ Ngân Hoa.

Lần này, tuôn ra càng nhiều thi từ ca phú, mà lại tiêu chuẩn cao hơn.

Thái tử nhất hệ quan viên một người làm quan cả họ được nhờ.

Thắng!

Triệt để thắng!

Ninh Chính vừa mới bắt đầu quật khởi, liền như là con ruồi đồng dạng bị nghiền chết.

Tam vương tử Ninh Kỳ còn không thể động, bởi vì tiếp xuống đối Sở quốc cùng Ngô quốc, còn cần Tam vương tử phe phái.

Nhưng là. . .

Đã Nam Âu quốc hoàn toàn thắng lợi, cái kia Sở quốc bên này cũng hơn nửa không đánh được, Ngô Vương càng thêm không dám lỗ mãng.

Từ nay về sau, Thái tử vị trí, vững chắc như núi.

Thoải mái a!

Cái này không chỉ là đối Căng Quân thắng lợi.

Càng là quần thần đối kháng quốc quân thắng lợi.

Ngươi Ninh Nguyên Hiến trước đó không phải là muốn đổi

Thái tử sao? Không phải là muốn chèn ép Thái tử sao?

Hiện tại như thế nào?

Thái tử vị trí, quốc quân ngươi không động đậy.

Sau đó thái tử điện hạ mặc dù không có kế vị, nhưng tình thế nổi lên, có chúng ta quần thần ủng hộ, ngươi vị này cay nghiệt thiếu tình cảm quân vương quyền nói chuyện sẽ chỉ càng ngày càng yếu.

Đương nhiên, Thái tử cũng cay nghiệt thiếu tình cảm, nhưng là Chúc thị không biết a. Mà lại tân vương thượng vị, cuối cùng dễ lừa gạt một chút.

Ninh Chính là bị chạy về nhà bế môn hối lỗi, cái kia Thẩm Lãng đâu?

Thẩm Lãng mới là lớn nhất phe đầu hàng? Chẳng lẽ liền gối cao không lo?

Bất quá, hắn đã bị lưu vong, còn có thể xử trí như thế nào hắn?

Hàng tước? :

Đem Kim thị gia tộc hàng tước.

Theo Hầu tước vị trí, lại một lần nữa xuống đến Bá tước vị trí.

Cái này có thể có.

Trước đó còn lo lắng Kim thị gia tộc đầu nhập Ngô quốc, hiện tại cũng trên cơ bản không cần lo lắng.

Bởi vì Kim thị gia tộc và Ngô quốc cũng coi là có huyết hải thâm cừu, hơn một năm trước vừa mới đánh qua một trận, thương vong vô số.

Đương nhiên!

Chân chính hàng tước, thậm chí cắt may Kim thị gia tộc tư quân chờ trừng phạt, cần chờ Sở quốc triệt để lui binh sau lại bắt đầu.

Thế nhưng là trước đó quạt gió!

. . .

Ngày kế tiếp triều đình!

Vô số quan văn nhao nhao vạch tội Thẩm Lãng trước đó đầu hàng ngôn luận dụng ý khó dò, đến trễ thời cơ chiến đấu.

Lại vạch tội Huyền Vũ hầu Kim Trác tại thời khắc mấu chốt, vậy mà một binh không phát.

Lần này Thái tử xuôi nam, toàn bộ Việt Quốc phương nam tất cả quý tộc, nhao nhao phái ra gia tộc tử đệ cùng tinh nhuệ võ sĩ.

Duy chỉ có Huyền Vũ Hầu tước phủ ngoảnh mặt làm ngơ.

Làm đỉnh cấp quý tộc, Kim Trác Hầu tước như thế hành vi hoàn toàn là con mắt không có vua bên trên, thậm chí mưu phản ý, rõ rành rành.

Ăn Việt Quốc bổng lộc mấy trăm năm, quốc gia nguy nan quý, vậy mà khoanh tay đứng nhìn, cười trên nỗi đau của người khác.

Bực này tiểu nhân, còn có gì khuôn mặt thẹn ở Hầu tước vị trí?

Xin (mời) bệ hạ trừng phạt!

Tước đoạt Kim Trác Hầu tước vị trí, xoá Kim thị gia tộc tư quân.

Đương nhiên, những này vạch tội quốc quân hết thảy lưu mà không phát.

Sau đó!

Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo mật tấu vẫn là đến quốc đô.

Một cái kinh thiên tin tức bộc phát.

Tô Nan chưa chết.

Thẩm Lãng tư thả Tô Nan, bằng chứng như núi.

Thẩm Lãng cấu kết Căng Quân, bằng chứng như núi.

Người này, tội đáng chết vạn lần!

Cái này, Thái tử nhất hệ quan văn nội tâm phẫn nộ dâng lên mà ra.

Vận dụng tất cả lực lượng, muốn đem Thẩm Lãng đóng đinh tại cái này sỉ nhục trụ bên trên, muốn để hắn vĩnh thế thoát thân không được.

"Xin (mời) bệ hạ giáng tội!"

"Chứng cứ vô cùng xác thực, xin (mời) bệ hạ điều động Hắc Thủy Đài, bắt Thẩm Lãng!"

"Xin (mời) bệ hạ tru sát Thẩm Lãng, dẹp an dân tâm!"

"Thẩm Lãng không giết, thiên lý bất dung!"

Lần này không chỉ là Thái tử nhất hệ quan viên, Tam vương tử nhất hệ quan viên cũng nhao nhao lên tiếng.

Tại giết Thẩm Lãng trên thái độ, mặc kệ là Thái tử, vẫn là Tam vương tử, song phương lập trường đều là nhất trí.

"Bệ hạ, xin (mời) giết Thẩm Lãng!"

Ninh Nguyên Hiến trong lòng tức giận.

Liên quan tới Tô Nan một chuyện, Thẩm Lãng xác thực cùng hắn mật tấu qua.

Lúc ấy hắn cũng không dám tin, nhìn mà than thở.

Bây giờ xem ra, vậy mà là thật.

Nghe được quần thần mài đao xoèn xoẹt muốn giết Thẩm Lãng.

Ninh Nguyên Hiến lạnh nhạt nói: "Xin hỏi chư khanh, ngày đó Thẩm Lãng nhưng có nói qua hắn giết Tô Nan? Hắn nhưng có tuyên cáo thiên hạ?"

Ách?

Thật đúng là không có!

Cái gọi là Tô thị hủy diệt tin chiến thắng, vẫn là Hắc Thủy Đài cùng Ninh Khiết trưởng công chúa truyền đến.

Ninh Nguyên Hiến cả giận nói: "Lúc ấy Thẩm Lãng diệt Tô thị gia tộc về sau, nhưng có ra mặt thỉnh công, nhưng có muốn cái gì khen thưởng?"

Chúng thần im ắng.

Tất cả mọi người lòng dạ biết rõ.

Lên một lần diệt Tô thị phản loạn, Thẩm Lãng là lớn nhất công thần.

Nhưng là, hắn căn bản liền không có đề cập qua công lao của mình, Việt Quốc trên dưới cũng xem như không biết.

Công lao này thế nhưng là có thể phong tước.

Nhưng Thẩm Lãng đạt được phong thưởng sao?

Hoàn toàn không có.

Lúc trước hắn là Trấn Viễn thành chủ, trở về về sau chẳng những không có thăng quan, ngược lại trở thành Trường Bình Hầu tước phủ trưởng sử, vẫn như cũ là chỉ là lục phẩm mà thôi.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cười lạnh: "Người, cũng thích suy đoán minh bạch làm mơ hồ. Làm quan nha, liền muốn mặt dày tâm đen! Nhưng là chư vị đã đứng tại triều đình này phía trên, vẫn là phải điểm mặt!"

Ninh Nguyên Hiến đưa tay tự chụp mình mặt, thanh âm bỗng nhiên cất cao nói: "Các ngươi đều muốn điểm mặt!"

Quần thần chấn động!

Bệ hạ vậy mà như thế vạch mặt?

Ngay trước trên triều đình, như thế đánh quần thần mặt?

Điên cuồng như vậy sao?

Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Ai muốn đi bắt Thẩm Lãng, đi giết Thẩm Lãng? Chính các ngươi đi a, mình đi Hắc Thủy Đài tìm người a? Dù sao Hắc Thủy Đài cũng cùng nhà các ngươi đồng dạng!"

Lời này mới ra, Tiết Triệt gương mặt run lên.

Ninh Nguyên Hiến đứng lên, trong tay thưởng thức kim chấn giấy trên bàn vừa gõ.

"Hí, có thể diễn! Nhưng, có chừng có mực, không cần quá mức!"

"Đem vạn dân xem như đồ đần, không sao! Đem quả nhân xem như đồ đần, cũng không cần gấp! Nhưng không nên đem chính các ngươi cũng làm thành đồ đần!"

Ninh Nguyên Hiến hướng về Chúc Hoằng Chủ nhàn nhạt liếc đi một chút.

"Bãi triều!"

Quần thần tĩnh lặng im ắng!

Quốc quân rời đi!

Hôm nay quân thần lại một lần nữa vạch mặt.

Ngày đó Vạn Lịch Hoàng Đế cũng là bởi vì Thái tử sự tình cùng quần thần đối lập, triệt để nội bộ lục đục, mấy chục năm không vào triều.

Quân thần ở giữa, hai xem tướng ghét.

. . .

Vào lúc ban đêm.

Đông đảo thần tử tiến vào Tể tướng Chúc Hoằng Chủ trong nhà, lòng đầy căm phẫn.

"Bệ hạ đây là ý gì?"

"Chúng ta sai sao? Chúng ta muốn giết Thẩm Lãng sai sao?"

"Chúng ta là vì mình sao? Chúng ta là vì Việt Quốc, là vì vạn dân."

"Kẻ này hại nước hại dân, mê hoặc quân vương, không giết không đủ để bình dân phẫn."

"Đi bên ngoài hỏi một chút, cái nào bách tính không thống hận Thẩm Lãng?"

"Thái tử ở bên ngoài dốc hết tâm huyết, anh dũng giết địch, Thẩm Lãng ở phía sau cấu kết địch nhân, cản trở, dạng này người chẳng lẽ không đáng chết sao?"

Chúc Hoằng Chủ nhàn nhạt mở mắt ra nói: "Tốt, tốt, quốc nạn trước mắt, vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau đi."

Như vậy lúc này Chúc Hoằng Chủ cảm thấy Thẩm Lãng có nên giết hay không?

Nên giết!

Trước đó hắn đối Thẩm Lãng là ngồi đợi diệt vong.

Nhưng là, hiện tại hắn đã ngửi được một cỗ không hiểu khí tức nguy hiểm.

Nhất là Ninh Chính cùng Thẩm Lãng cường lực phản đối Thái tử xuôi nam, nói Căng Quân có âm mưu thời điểm.

Chúc Hoằng Chủ trong lòng thật sự là tràn ngập bất an.

May mắn!

Hữu kinh vô hiểm.

Một trận chiến này mặc dù đánh cho không dễ nhìn, nhưng chung quy là thắng.

Thái tử vị trí là triệt để ổn.

Nhưng là hắn biết rõ, muốn mượn quốc quân Ninh Nguyên Hiến tay giết Thẩm Lãng là tuyệt đối không thể.

Lần trước, Tam vương tử mượn Phù Đồ Sơn giết Thẩm Lãng thất bại.

Nên như thế nào giết kẻ này?

Hắn biết được so với thường nhân phải hơn rất nhiều.

Nhất là liên quan tới Thiên Nhai Hải Các.

Tại Ẩn Nguyên hội du thuyết xuống, Thiên Nhai Hải Các đã có người đưa ra giết Thẩm Lãng.

Bởi vì tại Kim Mộc Lan thai nghén đời thứ hai huyết mạch thuế biến người một chuyện bên trên, chứng minh Thẩm Lãng cũng không phải là Thiên Nhai Hải Các muốn tìm người.

Vì lẽ đó người này không có giá trị, có thể chết!

Nhưng là. . .

Thẩm Lãng lại trở thành Phù Đồ Sơn Ngô Đồ Tử trưởng lão quan môn đệ tử.

Đương nhiên, Ngô Đồ Tử không đáng giá nhắc tới, nếu không phải Phù Đồ Sơn chủ nhân, người như nàng duyên làm sao có thể ngồi vững vàng trưởng lão vị trí?

Mấu chốt là Phù Đồ Sơn chi chủ.

Hắn ý tứ phi thường minh xác, cái này thượng cổ di tích đã mở ra, nhưng bên trong khả năng sẽ còn gặp được một chút nan đề.

Thẩm Lãng đang tính thuật bên trên có được thiên phú cực cao.

Vạn nhất tại thượng cổ di tích bên trong gặp được nổi danh nan đề, còn biết dùng đến thiên phú của hắn.

Vì lẽ đó, Yến Nan Phi cùng Phù Đồ Sơn hiến đường trưởng lão cũng đình chỉ đối Thẩm Lãng truy sát.

Về sau, Huyền Không Tự Tịch Diệt trưởng lão lại làm chúng tỏ thái độ, phi thường thưởng thức Thẩm Lãng.

Đương nhiên, Huyền Không Tự tại lục đại siêu thoát phe phái bên trong phân lượng nhỏ, quyền nói chuyện không lớn.

Nhưng. . . Vị kia Tịch Không phương trượng, người trong thiên hạ cũng không dám khinh thường.

Nếu như vẻn vẹn chỉ là Tịch Diệt trưởng lão biểu thị thưởng thức Thẩm Lãng vô dụng, nhưng nếu như Tịch Không trưởng lão cũng biểu thị thưởng thức Thẩm Lãng, cái kia Thiên Nhai Hải Các muốn đối Thẩm Lãng làm ra cái gì, liền muốn cẩn thận lại cẩn thận.

Nhưng là Kim Trác Hầu tước bên kia.

Chờ Thái tử kế vị về sau, xác thực có thể động thủ.

Cũng nhất định phải động thủ!

Lý do rất đơn giản!

Tân chính!

Cắt may binh quyền, đoạt lại đất phong.

Đối với Nộ Triều thành, Ẩn Nguyên hội càng là nhất định phải được.

Muốn diệt Thiên Đạo hội, trước phải đoạt Nộ Triều thành.

Quốc quân vì Thẩm Lãng cùng quần thần trở mặt, đây cũng là một chuyện tốt.

Hắn đã được một loại nào đó chứng bệnh, cứ việc đủ kiểu che giấu, nhưng hai tay rung động vẫn là càng ngày càng rõ ràng.

Thiên Nhai Hải Các đã cho ra cụ thể triệu chứng cùng phán đoán.

Trong vòng mấy năm, Ninh Nguyên Hiến có thể sẽ nửa tê liệt.

Một cái nửa tê liệt quân vương, một cái như mặt trời ban trưa, lập xuống đại công Thái tử.

Thiên hạ quần thần đều biết nên lựa chọn như thế nào.

Cho đến lúc đó, Thái tử sớm kế vị ngược lại là không cần thiết, nhưng giá không Ninh Nguyên Hiến lại là hoàn toàn khả năng.

Ninh Nguyên Hiến là hắn từ nhỏ nhìn thấy hắn, thật sự là lại am hiểu bất quá.

Quá tính tình hóa.

Mà lại tại tám tháng trước đó, hắn Chúc Hoằng Chủ cùng Ninh Nguyên Hiến liền đã quyết liệt.

Không thể vãn hồi, vậy cũng chỉ có thể đối lập đến cùng, thẳng đến trong đó một phương triệt để thất bại.

Bây giờ phi thường may mắn!

Thái tử tại Nam Âu quốc một trận chiến này coi như thuận lợi.

Thiên thời địa lợi nhân hoà, cũng tại bên mình.

Lúc này, bên cạnh tâm phúc nói: "Chủ nhân, bọn hắn để ta hỏi, vạch tội Thẩm Lãng có phải hay không còn muốn tiếp tục?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Tiếp tục đi."

Tâm phúc kinh ngạc.

Cái này tiếp tục vô dụng a, quốc quân căn bản không thể lại đi bắt Thẩm Lãng, cũng không có khả năng giết Thẩm Lãng.

"Tiếp tục đi!" Chúc Hoằng Chủ phất phất tay.

Chúc Hoằng Chủ để quần thần tiếp tục vạch tội, đối Thẩm Lãng kêu đánh kêu giết.

Căn bản không phải nhằm vào Thẩm Lãng.

Mà là, tiến một bước xé rách quần thần cùng quốc quân.

Thái tử đã thắng, tiếp xuống sẽ như mặt trời giữa trưa.

Quần thần cùng quốc quân tiến một bước đối lập, vậy liền sẽ càng thêm ủng hộ Thái tử bên người.

Thái tử thế lực sẽ càng lúc càng lớn, cuối cùng thậm chí che lại nửa tê liệt quân vương Ninh Nguyên Hiến.

Tốt nhất cục diện chính là.

Quốc quân cùng quần thần triệt để trở mặt, không còn vào triều!

. . .

Quả nhiên!

Tại Chúc Hoằng Chủ ý chí xuống.

Cứ việc hôm qua quốc quân trở mặt trách mắng.

Nhưng quần thần đối Thẩm Lãng vạch tội chẳng những không có ngừng, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng.

Vạch tội tấu chương chồng chất như núi.

Thái tử nhất hệ quan văn, một bên tại quốc đô bên trong tổ chức chúc mừng đại điển.

Dẫn đạo vạn dân chúc mừng Thái tử vĩ đại công tích, chúc mừng trận đại chiến này thắng lợi huy hoàng.

Một bên điên cuồng tuyên dương Thẩm Lãng tội.

Dẫn đạo vạn dân thiên về một bên thảo phạt Thẩm Lãng cùng Ninh Chính.

Ninh Chính đều đã bế môn hối lỗi, lại còn muốn giậu đổ bìm leo.

Mà lại triều hội ngay từ đầu, liền có vô số Ngự Sử ra vạch tội Thẩm Lãng, vạch tội Kim Trác.

Quốc quân hạ lệnh quất roi, trượng trách.

Ngược lại khiến cái này Ngự Sử trở thành anh hùng.

Quốc quân tức giận, đánh chết mười ba người!

Quốc đô thần dân tức giận.

Âm thầm bên trong xưng Ninh Nguyên Hiến vì hôn quân, vì chỉ là một cái Thẩm Lãng, không phân phải trái, tru sát trung thần, là vì Kiệt Trụ quân.

Hôn quân!

Bạo quân!

Thế là, văn võ quần thần, vô số người đọc sách càng thêm chờ mong một cái anh minh quân chủ thay vào đó.

Đó là đương nhiên liền là Thái tử!

Thái tử điện hạ a, ngươi khi nào khải hoàn a?

Việt Quốc triều đình, hắc ám không chịu nổi, chờ lấy ngài quang mang tới cứu vớt a.

Một ngày này!

Quốc quân rốt cục tuyên bố, tạm dừng tảo triều.

Các Ngự sử lại nhao nhao tại ngoài cửa cung gõ khuyết.

Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ Tiết Triệt cùng Diêm Ách, trắng trợn bắt phạm thượng Ngự Sử.

. . .

Chúc Hoằng Chủ bước đầu tiên kế hoạch thành công.

Quần thần cùng quốc quân triệt để đối lập, Ninh Nguyên Hiến tạm dừng tảo triều.

Đương nhiên, coi như tảo triều ngừng.

Thượng thư đài cùng Xu Mật viện, còn có toàn bộ Việt Quốc mấu chốt nha môn vẫn như cũ vận chuyển bình thường.

Nam Âu quốc bên kia thắng, mấu chốt liền là cùng Việt Quốc chiến.

Chúc Hoằng Chủ Thượng thư đài đối Tam vương tử phe phái tỏ vẻ ra là to lớn thiện ý.

Muốn tiền cho tiền, cần lương cho lương.

Thượng thư đài cùng Xu Mật viện một lòng đoàn kết, chống cự Sở quốc.

Nhìn qua ngược lại là bị tức giận Ninh Nguyên Hiến, không giống như là xứng chức một quốc chi chủ.

Cái này Chúc Hoằng Chủ thủ đoạn mềm dẻo giết người, phi thường được.

Điệu bộ này ngược lại để người cảm thấy, coi như quốc quân không vào triều cũng không có cái gì lớn không thể, chỉ cần có Xu Mật viện cùng thượng thư đài, hết thảy chính vụ, như thường lệ vận chuyển.

Mẹ nó sự thật cũng thật là dạng này.

Vạn Lịch mấy chục năm không vào triều, triều chính cũng không có loạn.

Quốc quân coi như cùng quan văn đối lập, nhưng ở chống cự Sở quốc sự tình, vẫn là phải vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau, mọi người đồng tâm hiệp lực.

Thực ra, tại ứng đối Sở quốc mấu chốt chính vụ, quân vụ, đều là quốc quân Ninh Nguyên Hiến phê, chỉ là không có vào triều mà thôi.

Nhưng là tại vô số mắt người bên trong, ngươi không vào triều, việc này phảng phất như là Thượng thư đài cùng Xu Mật viện làm.

Ngươi quốc quân tại biếng nhác chính, thần tử đang liều mạng.

Chúc Hoằng Chủ chính trị thủ đoạn cay độc, thật là khiến người ta nhìn mà than thở!

. . .

"Tiếp xuống, có hay không có thể thử nghiệm khuếch tán bệ hạ bệnh tình." Tâm phúc hỏi.

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Qua một đoạn thời gian nữa, chờ Thái tử khải hoàn, Sở quốc lui binh về sau, liền có thể công khai bệ hạ bệnh tình."

"Cho đến lúc đó, thiên hạ quần thần nhao nhao dựa vào thái tử điện hạ, quốc quân xem như bị đem gác xó. . ."

Mà liền tại lúc này!

"Tướng gia, Trương Triệu tướng quân cầu kiến!"

Chúc Hoằng Chủ run lên.

Trương Triệu, trước Thiên Việt Đô đốc, hắn không phải đi theo Thái tử bên người sao?

Xảy ra chuyện gì?

Lại muốn hắn tự mình đến?

Xảy ra chuyện?

Xảy ra chuyện!

Tuyệt đối không nên là đại sự.

Tuyệt đối không nên!

Một lát sau!

Hình tiêu mảnh dẻ, toàn thân hôi thối Trương Triệu quỳ gối Chúc Hoằng Chủ trước mặt, khàn giọng khóc ròng nói.

"Tướng gia, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt!"

"Quân ta triệt để đại bại, toàn bộ Nam Âu quốc triệt để rơi vào tay giặc, quân ta chủ lực toàn quân bị diệt!"

"Chúc Lâm đại tướng quân, chỉ sợ đã chết!"

Lập tức!

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ như là sét đánh!

Cả người bỗng nhiên rút một chút, sau đó thân thể ngã lệch sụt xuống.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 357: Đen Tối Thời Khắc! Thẩm Lãng Đứng Ra!

Thua?

Thua!

Chúc thị gia tộc mấy chục năm tích lũy, cũng hủy hoại chỉ trong chốc lát?

Tiêu hao tương lai chính trị tài nguyên, cũng triệt để trôi theo nước chảy?

Vì một trận chiến này, Chúc Hoằng Chủ cơ hồ mất đi trước đó địa vị siêu phàm, chủ động dùng hạ thân đi cùng trong nước lớn nhỏ quý tộc liên hệ.

Vì một trận chiến này, Chúc thị gia tộc cơ hồ thế chấp gia tộc tín dự hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn.

Vì một trận chiến này, Chúc Hoằng Chủ cơ hồ cùng quốc quân quyết liệt.

Nỗ lực như thế lớn đại giới, vậy mà thua?

Hắn đã là hơn bảy mươi tuổi người.

Nghe được tin tức xấu này thời điểm, trong chốc lát trong đầu mạch máu phảng phất rụt lại một hồi, cơ hồ muốn não ngạnh trúng gió.

Toàn bộ thân thể cũng giống như mất đi lực lượng.

Sau đó, mới là toàn bộ thân thể triệt để lạnh buốt.

Mà lại trong chốc lát công phu, hắn cơ hồ trước mắt một trận biến thành màu đen, phảng phất cái gì cũng nhìn không thấy.

Cái tuổi này, thật sự có chút tiếp nhận không đả kích như vậy.

Cái này 25 vạn đại quân, trong đó mười lăm vạn tả hữu là quốc quân Ninh Nguyên Hiến điều động, còn lại mười vạn cơ hồ tất cả đều là Chúc thị gia tộc hao hết tất cả tài nguyên theo cả nước các nơi quý tộc tập kết tới.

Hiện tại. . .

Toàn quân bị diệt?

"Tướng gia, tướng gia. . ."

Mấy cái tâm phúc tiến lên, đập Chúc Hoằng Chủ ngực , theo hắn người bên trong.

Sau đó rót vào canh sâm.

Ròng rã nửa khắc đồng hồ sau.

Chúc Hoằng Chủ mới phát giác được thân thể của mình dần dần khôi phục nhiệt độ, khôi phục tri giác.

Nhắm mắt lại.

Để cái này vô biên vô tận hắc ám cùng thống khổ mau chóng tới.

Lại qua một hồi lâu, hắn mới mở to mắt.

"Cụ thể phát sinh cái gì? Ngươi nói ra tới."

Trương Triệu quỳ trên mặt đất, một năm một mười đem toàn bộ quá trình nói hết ra.

Chúc Hoằng Chủ vành mắt lập tức nóng.

Con của hắn Chúc Lâm hẳn là chết.

Hai mươi vạn đại quân, cũng hẳn là là không gánh nổi.

Ròng rã một hồi lâu, Chúc Hoằng Chủ nói: "Thực ra, các ngươi cũng không có phạm sai lầm, chỉ là địch nhân quá mức cường đại."

Trương Triệu khóc dập đầu, thừa nhận điểm này.

Ngay từ đầu hắn cảm thấy là Thái tử phạm sai lầm, không nên dẫn đầu chủ lực đi Sa thành, hắn cảm thấy Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo cũng rất hồ đồ, chỉ có hắn Trương Triệu một người là đúng.

Về sau sự thật chứng minh, hắn Trương Triệu cũng sai, cũng vẫn như cũ bị Căng Quân tính toán.

Làm Sa thành rơi vào tay giặc tin tức truyền đến về sau, Thái tử là muốn dẫn đầu đại quân Bắc thượng tiếp tục đoạt Sa thành, nhưng hắn Trương Triệu kiên trì xuôi nam tiến đánh Nam Âu đô thành, bởi vì đại quân ở nơi đó mới thi triển được mở.

Nhưng mà. . . Không nghĩ tới, Căng Quân lại trở về đến Nam Âu đô thành.

Hắn Trương Triệu cùng Thái tử, Chúc Lâm, Nam Cung Ngạo bọn người đồng dạng, căn bản không có xuất sắc bao nhiêu.

Chúc Hoằng Chủ lại nói: "Nhưng chúng ta cũng đều sai, Thẩm Lãng cùng Ninh Chính mới là đúng. Đại quân căn bản liền không nên rời khỏi thành trì, hẳn là thủ vững thành trì đánh bền bỉ chiến, tại biên cảnh tạo dựng vô số thành lũy, Thẩm Lãng trước đó chiến lược mới là đúng."

Nhưng, cái này không có chút ý nghĩa nào.

Lúc ấy Chúc Hoằng Chủ cũng cảm thấy Thẩm Lãng cùng Ninh Chính phương án mới là chính xác.

Nhưng tên đã trên dây, không phát không được.

Thái tử cần trận này công lao vững chắc địa vị.

Không có lựa chọn khác.

Cuộc chiến tranh này, vốn là chính trị / dẫn hướng hình.

"Thái tử đâu?" Chúc Hoằng Chủ hỏi.

Trương Triệu nói: "Mạt tướng thoát ly đại bộ đội Bắc thượng thời điểm, Thái tử. . . Tại Thiên Nhai Hải Các cao thủ bảo vệ dưới đào vong ra biển."

Chúc Hoằng Chủ lại run lên, nói: "Ngươi nói rõ chi tiết một chút."

Trương Triệu nói: "Thái tử cùng Nam Cung Ngạo dẫn đầu một vạn kỵ binh tiến lên, cướp đoạt Lạc Diệp thành. Nhưng là giữa đường nhận Sa Man tộc võ sĩ đánh lén quấy rối, Căng Quân nghi là muốn phóng hỏa đốt rừng, Thái tử liền bỏ xuống một vạn kỵ binh, mình chạy. . ."

Lời này mới ra.

Chúc Hoằng Chủ cơ hồ lại muốn một lần bất tỉnh đi.

Xong, xong!

"Ngu xuẩn, thằng ngu này, Nam Âu quốc là Căng Quân chư quốc, Nam Âu quốc dân là con dân của hắn, hắn làm sao có thể thật phóng hỏa đốt rừng, nhân gia là muốn ép hắn bỏ xuống quân đội chạy trốn, ở trên biển đã bày ra cạm bẫy!"

Chúc Hoằng Chủ nước mắt trào ra.

"Thằng ngu này, khẳng định bị bắt. . ."

Xấu nhất cục diện phát sinh!

Nếu như Thái tử thật bị bắt?

Cái kia, hết thảy đều nghỉ!

Trương Triệu nói: "Tướng gia bảo trọng, mạt tướng còn muốn tiến cung một chuyến, đem tin tức bẩm báo bệ hạ."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Trương tướng quân đi trước tắm rửa thay quần áo, lão phu theo ngươi cùng đi gặp bệ hạ."

. . .

Hai ngày này, Ninh Nguyên Hiến đối Chúc Hoằng Chủ thất vọng.

Ngươi làm quả nhân không nhìn ra được sao?

Quần thần vạch tội Thẩm Lãng, chính là ngươi Chúc Hoằng Chủ thúc đẩy.

Mục đích đúng là muốn chế tạo quả nhân cùng quần thần đối lập, thậm chí muốn giá không quả nhân, chờ lấy Thái tử khải hoàn, liền có thể trở thành quần thần chủ tâm cốt cùng quả nhân địa vị ngang nhau.

Ninh Nguyên Hiến rất thông minh, trong lòng của hắn biết tất cả mọi chuyện.

Nhưng một số thời khắc liền là khó mà khống chế tâm tình của mình.

Biết rất rõ ràng đây là Chúc Hoằng Chủ cô lập hắn âm mưu, nhưng vẫn là nhịn không được nổi giận, vẫn là trắng trợn hạ lệnh bắt người.

Nhưng là. . .

Đáng xấu hổ chính là!

Bị đánh chết người sống nên, xem như chết vô ích.

Nhưng còn lại bị tóm người, bị trượng trách người, hết thảy trở thành anh hùng.

Không chỉ là người đọc sách trong mắt anh hùng, còn trở thành vạn dân không trung anh hùng.

Hắn Ninh Nguyên Hiến ngược lại trở thành Kiệt Trụ chi quân.

Hôn quân, bạo quân!

Hiện tại không biết có bao nhiêu người chỉ vào sống lưng của hắn xương đang mắng.

Không biết có bao nhiêu người trông mong mà đối đãi, Thái tử khải hoàn chủ trì đại cục.

Khó trách Thẩm Lãng cơ hồ đem tất cả mọi người xem như heo chó, muốn giết cứ giết, muốn chà đạp liền chà đạp,

Thế giới này căn bản cũng không có thị phi.

Có lẽ có thị phi.

Nhưng đợi đến chân chính thị phi đen trắng rõ ràng thời điểm, có lẽ người đã sớm chết thấu.

Thị phi đen trắng, bình thường là tại không cần thời điểm mới rõ ràng.

Thẩm Lãng, vẫn là ngươi thoả nguyện a!

Tức giận phía dưới, Ninh Nguyên Hiến lại khống chế không nổi hai tay của mình, run không ngừng.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ, đến mai vẫn là vào triều đi."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vào triều? Những người kia lại chính sự không làm, Sở quốc ba mươi vạn đại quân bức cảnh bọn hắn mặc kệ, liền là vạch tội Thẩm Lãng cùng Kim Trác. Có người dụng ý khó dò, liền là muốn để ta cùng quần thần đối lập, có người không kịp chờ đợi muốn để Thái tử chủ trì đại cục, có người muốn phản công."

Lê Chuẩn nói: "Chính là bởi vì như thế, bệ hạ mới cần vào triều."

Ninh Nguyên Hiến cười lạnh nói: "Hiện tại Chúc thị đối Ninh Kỳ rất tốt, muốn tiền cho tiền, cần lương cho lương, lão tam nhất hệ sẽ không trở thành đao trong tay của ta. Mà lại tốt nhất đừng đem lão tam liên luỵ vào, chống cự Sở quốc vẫn là phải dựa vào Chủng thị, chống cự Ngô quốc vẫn là phải dựa vào lão tam Ninh Kỳ."

Đây mới là bi ai.

Vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau.

Nhưng nhân gia Thái tử nhất hệ cảm thấy mình thắng, đã không cần vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau.

Nhưng quốc quân vì đại cục, nhưng lại muốn vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau.

"Chúc Hoằng Chủ, hắc hắc hắc. . ."

"Hắn quả nhiên không có đem mình làm Việt Quốc thần tử a!"

Lê Chuẩn đại hoạn quan nói: "Bệ hạ, đêm dài, nên an giấc."

Ninh Nguyên Hiến bản năng hướng về Biện phi trong cung đi đến, chỉ có ở nơi đó hắn mới có thể có đến chân chính ôn nhu.

Quả nhiên, Biện phi đã cho hắn nấu an thần hoa quế nhưỡng.

Sau khi ăn xong, lại đấm bóp cho hắn run lên cánh tay.

"Bệ hạ, đêm nay ngươi vẫn là đi vương hậu tỷ tỷ nơi đó đi đi, giờ đến phiên nàng." Biện phi ôn nhu nói.

"Không đi!" Ninh Nguyên Hiến nói.

Biện phi nói: "Bệ hạ. . ."

Ninh Nguyên Hiến biết Biện phi khổ tâm, bây giờ quần thần cùng quốc quân đối lập, mấu chốt liền là Chúc thị.

Nàng muốn để vương hậu hỗ trợ hoà hoãn một chút quốc quân cùng Chúc Hoằng Chủ quan hệ trong đó.

Mà lại buổi tối hôm nay xác thực hẳn là đến phiên vương hậu thị tẩm, nàng coi như lại được sủng ái, cũng không tốt làm hư quy củ.

"Được được được. . ."

Ninh Nguyên Hiến bất đắc dĩ, rời đi Biện phi trong cung, hướng về vương hậu trong cung đi đến.

Kết quả. . .' '

Cơ hồ muốn chọc giận nổ!

Bởi vì vương hậu cửa cung đóng chặt!

"Bệ hạ, nương nương đã an giấc." Cái kia tiểu cung nữ quỳ trên mặt đất run rẩy nói.

Cái này. . . Đây là ý gì?

Vương hậu làm thê tử, vậy mà cự tuyệt thị tẩm?

Cự tuyệt ta Ninh Nguyên Hiến tiến vào?

Đây là quả nhân hoàng cung sao?

Ha ha ha. . .

Thật sự là sai lầm nghiêm trọng a.

Thái tử Ninh Dực chỉ bất quá đánh một trận lúng ta lúng túng thắng trận, làm sao phảng phất liền lập xuống trăm năm công lao?

Liền quả nhân vương hậu cũng muốn được đà lấn tới sao?

Cái này Việt Quốc vương vẫn là ta Ninh Nguyên Hiến, không phải Ninh Dực.

Ngươi Chúc thị cũng còn làm không Việt Quốc chủ.

Ninh Nguyên Hiến cảm giác được mình đã bị trước nay chưa từng có sỉ nhục.

"Ha ha ha. . ." Hắn cười lạnh một tiếng, rời đi vương hậu cung điện, trở về Biện phi nơi đó.

Buồn cười, đáng xấu hổ!

Ninh Nguyên Hiến cảm thấy toàn thân cũng đang phát run, hai tay rung động càng thêm rõ ràng.

Chúc thị, trước kia không có phát hiện các ngươi như thế càn rỡ a.

Kết quả, còn không có đợi hắn đi đến Biện phi trong cung, Tiểu Lê công công đến đây bẩm báo.

"Bệ hạ, Chúc Hoằng Chủ cùng Trương Triệu, trong đêm cầu kiến!"

Ninh Nguyên Hiến run lên.

Chúc Hoằng Chủ trong đêm cầu kiến vốn là quỷ dị, hiện tại Trương Triệu cũng tới?

Hắn, hắn không phải tại Nam Âu quốc chiến trường sao?

Lập tức, Ninh Nguyên Hiến trong lòng không khỏi dâng lên dự cảm bất tường, cực nhanh hướng về thư phòng đi đến!

. . .

Ninh Nguyên Hiến mới vừa tiến vào thư phòng, liền nhìn thấy Chúc Hoằng Chủ cùng Trương Triệu chỉnh tề quỳ ở nơi đó.

"Bệ hạ Nam Âu quốc chiến trường, chúng ta thua!"

"Toàn quân bị diệt!"

Trương Triệu gọn gàng liền nói.

Ninh Nguyên Hiến nháy mắt dừng lại, không nhúc nhích.

Thua?

Hai mươi mấy vạn đại quân, toàn quân bị diệt?

Tại sao có thể như vậy?

Mấy ngày trước đó vừa mới truyền đến tin chiến thắng, còn thiên đại tin chiến thắng.

Không phải Căng Quân gần như toàn quân bị diệt sao?

Làm sao hiện tại đến phiên Việt Quốc toàn quân bị diệt?

"Bệ hạ. . . Bệ hạ. . ."

Lê Chuẩn tiến lên, đỡ lấy Ninh Nguyên Hiến ngồi xuống.

"Nói, tỉ mỉ nói." Lê Chuẩn cả giận nói.

Lúc này Ninh Nguyên Hiến đã cơ hồ nói không ra lời, toàn bộ thân thể lạnh buốt được không có nhiệt độ.

Trương Triệu quỳ trên mặt đất, đem toàn bộ quá trình nói đến rõ ràng rành mạch.

Sau đó. . .

Toàn bộ thư phòng như chết tĩnh lặng.

Trước tất cả tin dữ.

Kế Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử về sau, lớn nhất tin dữ.

Ninh Nguyên Hiến thân thể về sau nằm một cái, thống khổ nhắm mắt lại.

Thật mở mắt không ra, vừa mở ra liền trời đất quay cuồng.

Lê Chuẩn tranh thủ thời gian mở ra Thẩm Lãng phối thuốc, không nói hai lời nhét vào Ninh Nguyên Hiến miệng bên trong, sau đó dùng canh sâm rót ăn vào.

"Chúc Hoằng Chủ, ngươi thật rất vô sỉ a!"

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Ninh Nguyên Hiến nói câu nói đầu tiên.

Thanh âm phi thường rã rời.

Chúc Hoằng Chủ cái trán dán tại trên mặt đất.

"Quá vô sỉ, quá vô sỉ. . ."

"Nói chuyện a, Chúc Hoằng Chủ. . ."

Chúc Hoằng Chủ run rẩy nói: "Lão thần, tội đáng chết vạn lần!"

Ninh Nguyên Hiến yên tĩnh nói: "Lúc ấy vì để Thái tử lập xuống trận này công huân, các ngươi liền dùng hết tất cả lực lượng để Thái tử xuôi nam. Thẩm Lãng cùng Ninh Chính phản đối, ta mặc dù không có thấy như vậy thấu, nhưng ta tin tưởng Thẩm Lãng, vì lẽ đó ta cũng không có để Ninh Dực xuôi nam, vẫn luôn kéo lấy. Các ngươi không làm a, Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo một phần tấu chương tiếp lấy một phần, Thái tử không đi, bọn hắn liền phảng phất không đánh trận đồng dạng. Chúc Nhung còn bị bệnh, sinh mệnh hấp hối, còn hiệu triệu thiên hạ người đọc sách vây công Thẩm Lãng cùng Ninh Chính, để người ta đính tại phe đầu hàng sỉ nhục trụ bên trên, đem quả nhân đính tại hôn quân sỉ nhục trụ bên trên."

Chúc Hoằng Chủ quỳ rạp trên đất.

"Chúc Hoằng Chủ, ngươi chiến lược viễn quang vượt qua ta, ngươi nói xem, lúc ấy Thẩm Lãng kiên trì cho rằng Thái tử không thể xuôi nam, đại quân không thể xuất kích, mà là muốn cố thủ kiên thành, tại biên cảnh xây dựng thành lũy cùng Căng Quân đánh bền bỉ chiến, ta lúc ấy là không có nhìn quá minh bạch, ngươi thấy rõ sao? Ngươi lúc đó cảm thấy Thẩm Lãng nói rất có đạo lý sao?"

Chúc Hoằng Chủ dập đầu nói: "Có đạo lý."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy ngươi vì sao còn muốn Thái tử xuôi nam, còn muốn cho đại quân chủ động xuất kích, tiến đánh Căng Quân đâu?"

Chúc Hoằng Chủ run rẩy nói: "Bởi vì, lão thần muốn để Thái tử lập xuống công lao này, vững chắc Thái tử vị trí."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vì lẽ đó, đại chiến còn chưa kết thúc, liền không kịp chờ đợi phát một cái thiên đại tin chiến thắng tới? Hai mươi vạn đánh bốn vạn, đánh không lại nhân gia, để người dễ như trở bàn tay phá vây, mình ba bốn vạn, Căng Quân thương vong hơn một vạn. Kết quả tại các ngươi miệng bên trong, biến thành chém đầu quân địch tám vạn, Căng Quân gần như toàn quân bị diệt. Hắn không biết xấu hổ như vậy, là ngươi Chúc Hoằng Chủ dạy sao?"

"Lão thần tội đáng chết vạn lần, tội đáng chết vạn lần!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi là tội đáng chết vạn lần, Thẩm Lãng nói cho ta biết, ngươi là Đại Viêm đế quốc thần tử. Ngươi làm hết thảy, đều là vì Đại Viêm đế quốc phục vụ, ngươi căn bản liền không có trung thành ta Việt Quốc ý tứ. Ta nội tâm không tin, ta cảm thấy ngươi đối ta, đối Việt Quốc là có cảm tình, hiện tại xem ra, quả nhiên là ta suy nghĩ nhiều."

Chúc Hoằng Chủ nằm sấp dưới đất: "Lão thần tội đáng chết vạn lần!"

"Nếu là giết ngươi, có thể giải quyết trước mắt khốn cảnh, quả nhân liền đem ngươi chém thành muôn mảnh!" Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên đứng lên nghiêm nghị quát: "Lão tặc, lão tặc, ngươi liền Tô Nan cũng không bằng a!"

"Thần tội đáng chết vạn lần!"

Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa nhắm mắt lại.

Sự tình đã phát sinh, nổi giận đã không có chút ý nghĩa nào.

Sau đó nên làm cái gì?

"Nam Âu quốc không gánh nổi, Thiên Nam thành phòng tuyến mười vạn đại quân, cũng bị các ngươi điều không còn, hiện tại toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh có bao nhiêu quân đội? Nói một chút. . ." Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

"Chủng Ngạc cầu kiến."

"Ninh Khải cầu kiến!"

Xu Mật viện hai cái phó sứ cũng tới.

Sau đó, hai người cũng nghe một lần tin dữ!

. . .

"Thiên Nam hành tỉnh quân đội, đại khái chỉ có mấy ngàn, duy nhất có sức chiến đấu, khả năng liền Huyền Vũ hầu Kim Trác năm ngàn tư quân." Ninh Khải Vương thúc nói.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Căng Quân sẽ có bao nhiêu đại quân?"

Trương Triệu nói: "Ít thì năm sáu vạn, mười mấy vạn."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tại Nam Âu quốc, hắn dùng mười vạn đại quân, tiêu diệt ta Việt Quốc 25 vạn đại quân. Thậm chí ba bốn vạn quân đội, đè ép chúng ta 17 vạn đại quân treo lên đánh. Như vậy các ngươi cảm thấy, toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh ngăn được hắn sao?"

Tất cả mọi người thống khổ lắc đầu.

Cái này 25 vạn đại quân hao tổn về sau, Việt Quốc nam nửa bộ phân, hoàn toàn không!

Hiện tại chỉ có hai cái địa phương có binh, Thiên Bắc hành tỉnh Biện Tiêu cùng Ninh Kỳ cộng lại hơn mười vạn đại quân, phía tây Chủng Nghiêu hơn mười vạn đại quân.

Quốc đô còn có bàn nhỏ vạn quân đội, Thiên Tây hành tỉnh nam bộ Trương Tử Húc trong tay, còn có một số quân đội.

Còn lại địa phương khác, đều là trống không!

Hiện tại toàn bộ Việt Quốc nam bộ, nào chỉ là không đề phòng nữ nhân, quả thực trên thân trần trùng trục một bộ y phục cũng không có mặc , mặc cho người khác chà đạp, ra ra vào vào hơn trăm lần đều không có vấn đề.

Sau đó làm sao bây giờ?

Trương Triệu nói: "Bệ hạ, Chúc Lâm đại tướng quân có di thư."

Ninh Nguyên Hiến chán ghét nói: "Ta không nguyện ý nhìn, ngươi đọc đi!"

Trương Triệu đọc đoạn này di thư, ngay từ đầu nội dung toàn bộ là Chúc Lâm thừa nhận tội danh của mình.

"Nhảy qua một đoạn này, đọc mấu chốt." Ninh Nguyên Hiến không nhịn được nói.

Trương Triệu nói: "Lập tức cùng Căng Quân đàm phán, thậm chí kết minh, hết sức chuyên chú đối chiến Sở quốc, thậm chí có thể cắt nhường Thiên Nam hành tỉnh năm quận cho Căng Quân!"

Lời này mới ra!

Toàn trường tĩnh lặng, không có người giận mắng.

Căng Quân khẩu vị nhỏ như vậy? Năm cái quận đều đủ sao?

Cũng không có người nói cái gì nhục nước mất chủ quyền loại hình.

Ở đây chỉ có mấy người, đều là đỉnh cấp quyền quý, liền không cần diễn kịch.

Nếu như cắt nhường năm quận có thể làm cho Căng Quân hài lòng, cái kia đã là A Di Đà Phật.

Hiện tại Việt Quốc đã tiến vào thời khắc nguy hiểm nhất.

Một khi Căng Quân vượt biên Bắc thượng, toàn bộ Việt Quốc nam bộ đều sẽ rơi vào tay giặc.

Căng Quân đại quân có thể một đường quét ngang, như vào chỗ không người, trực tiếp đánh tới quốc đô.

Điều binh xuôi nam phòng thủ Thiên Nam hành tỉnh đã không có khả năng.

Đầu tiên thời gian cũng không kịp, tiếp theo cũng vô binh có thể điều.

Một khi Sở quốc biết được tin tức này về sau, nhất định sẽ điên cuồng khai chiến, tiến đánh Việt Quốc tây cảnh, Chủng Nghiêu trong tay mười mấy vạn đại quân chống cự Sở quốc ba mươi vạn đại quân đều đã giật gấu vá vai, nào có nửa phần dư lực?

Việt Quốc căn bản không có năng lực đồng thời mở ra hai cái chiến trường.

Một khi đứng trước Căng Quân cùng Sở quốc giáp công, cái kia Ngô quốc cũng sẽ xuất binh!

Cho đến lúc đó, tai hoạ ngập đầu giáng lâm!

Toàn bộ Việt Quốc rốt cuộc thoát đi không bị tách rời vận mệnh.

Sụp đổ!

Chí ít hai phần ba quốc thổ sẽ bị cắt đi.

"Vậy liền nói đi, điều động mật sứ cùng Căng Quân đàm phán." Ninh Nguyên Hiến nói: "Ai đi đâu?"

"Thẩm Lãng như thế nào?" Chủng Ngạc nói.

"Không có khả năng." Ninh Nguyên Hiến gọn gàng làm cự tuyệt.

Cái này đi đàm phán, thế nhưng là đi cầu xin tha thứ, muốn cắt nhường đất đai, muốn gánh chịu nhục nước mất chủ quyền danh tiếng.

Ninh Khải Vương thúc nói: "Lão thần nguyện đi."

Ninh Nguyên Hiến phi thường cảm động, nhưng. . . Vẫn là tính.

Ninh Khải quá thành thật, tính tình vừa cứng, căn bản không thích hợp đàm phán.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Trước hết để cho Chúc Nhung đi đàm luận, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, lúc này Chúc Nhung đã đi đàm luận."

Bỗng nhiên, Chúc Hoằng Chủ nói: "Bệ hạ, Tiết Triệt đi đàm luận như thế nào?"

Tiết Triệt?

Ngược lại là một người tốt tuyển.

Người này thường trú Đại Viêm đế quốc, phụ trách tình báo cùng ngoại giao, thủ đoạn lợi hại.

. . .

Sau đó mấy ngày thời gian bên trong!

Chân chính tin dữ, liên tục không ngừng truyền đến.

Nguyên bản sôi trào quốc đô vạn dân, nháy mắt lạnh đi.

Nguyên bản một người làm quan cả họ được nhờ quan viên, run lẩy bẩy.

Tin tức xấu một cái so một cái lớn hơn.

Nam Âu quốc triệt để rơi vào tay giặc.

Việt Quốc 25 vạn chủ lực, toàn quân bị diệt.

Chúc Lâm đại tướng quân chết trận!

Đương nhiên, đây chỉ là quan phương tin tức.

Còn có bí mật tin tức.

Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngạo đầu hàng!

Thái tử Ninh Dực đầu hàng!

Một kích trí mạng!

Đây đối với Thái tử nhất hệ quan viên, đối toàn bộ quốc đô vạn dân, đều là một kích trí mạng!

Điên cuồng đánh mặt!

Ngay tại mấy ngày trước đó, Thái tử còn bị thổi phồng đến bầu trời.

Cái gì ngày không sinh Ninh Dực, Việt Quốc như đêm dài.

Cái gì trăm năm khó gặp một lần hiền quân.

Dạng này hiền quân, vậy mà đầu hàng Căng Quân.

Ngươi. . . Làm một nước thiếu quân, binh bại thời điểm, liền dũng khí tự sát cũng không có sao?

Sỉ nhục a!

Cứ như vậy một người, chúng ta còn đã từng coi hắn là thành minh quân?

Còn coi hắn là thành Việt Quốc hi vọng?

Ninh Nguyên Hiến nghe được Thái tử Ninh Dực đầu hàng tin tức về sau, lại một lần nữa bất tỉnh đi.

Lần này, cơ hồ trúng gió.

Lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, nửa người tê liệt thật lâu.

Hội chứng Parkinson càng thêm nghiêm trọng.

Hai tay rung động, cơ hồ rốt cuộc che giấu không.

Giờ khắc này ở Ninh Nguyên Hiến trong lòng, hận không thể đem đứa con trai này chém thành muôn mảnh.

Ninh Dực, ngươi vì sao không tự sát? Vì sao không tự sát a?

Ngươi như tự sát, ta Việt Quốc Vương tộc còn có mấy phần mặt mũi.

Ngươi vậy mà đầu hàng Căng Quân?

Cái này đối ta Việt Quốc sĩ khí là bực nào đả kích?

Ngươi để ta có gì khuôn mặt nhìn dưới trời người? Ninh thị gia tộc còn có cái gì uy nghiêm thống trị Việt Quốc?

. . .

Ăn tết!

Tết xuân lại qua.

Toàn bộ Việt Quốc, cơ hồ không có người một nhà chúc mừng ăn tết.

Bao phủ một tầng tuyệt vọng khí tức.

Tháng giêng đầu tháng ba!

Xấu nhất tin tức truyền đến!

Căng Quân chiêu cáo thiên hạ, chính thức đoạt lại Nam Âu quốc, đoạt lại tổ tông cố thổ.

Về sau, Căng Quân Đại Nam quốc tập kết mười vạn đại quân, chia làm đông tây hai đường Bắc thượng.

Đông đường, Đại Nam quốc Đại tướng Sa Diên làm chủ soái, Nam Cung Ngạo làm phó soái, tổng binh lực năm vạn theo Lạc Diệp thành giết ra.

Tây đường, Đại Nam quốc Xu Mật Sứ Tô Nan làm chủ soái, thống soái năm vạn đại quân, theo Sa thành giết ra.

Toàn bộ Việt Quốc thế cục sụp đổ.

Thiên Nam hành tỉnh vô số dân chúng đã bắt đầu đào vong.

. . .

Việt Quốc quốc đô!

Lại một lần nữa tiến hành cấm đi lại ban đêm, lại một lần nữa tiến hành lương thực phối cấp chế độ.

Lần này hầu như không cần quản chế, bởi vì tuyệt vọng khí tức cơ hồ đem toàn bộ quốc đô ngưng kết.

Mà lại mỗi ngày đều có vô số nạn dân tràn vào quốc đô, toàn bộ là theo Thiên Nam hành tỉnh đào vong tới.

Lời đồn đại càng ngày càng đáng sợ.

Cái gì Căng Quân đã cướp đoạt Thiên Nam thành, Căng Quân đã cướp đoạt toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh.

Kim thị gia tộc đầu hàng.

Căng Quân đại quân chẳng mấy chốc sẽ giết tới quốc đô tới.

Toàn bộ quốc đô, lòng người bàng hoàng!

. . .

Tháng giêng đầu năm!

Căng Quân sứ giả, tiến vào quốc đô yết kiến Ninh Nguyên Hiến.

"Ta chủ nguyện ý ngưng chiến!"

Lời này mới ra, Việt Quốc quân thần mừng rỡ.

Ninh Nguyên Hiến đã điều động mật sứ đi cùng Căng Quân đàm phán, thế nhưng là mật sứ hẳn là mới vừa tiến vào Nam Âu quốc, đàm phán hẳn là còn không có chính thức bắt đầu, làm sao Căng Quân ngược lại chủ động điều động sứ giả tới?

Mà lại là công nhiên cầu kiến Ninh Nguyên Hiến.

"Ngưng chiến điều kiện vô cùng đơn giản, cắt nhường Thiên Nam hành tỉnh nam bộ năm quận!"

Lời này mới ra!

Ninh Nguyên Hiến cùng ở đây quyền thần triệt để kinh ngạc.

Cái này. . . Đây là gặp quỷ sao?

Cái gọi là cắt nhường năm quận sự tình, người biết cũng không vượt qua bảy người.

Ninh Nguyên Hiến, Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc, Ninh Khải, Trương Triệu, Lê Chuẩn, Tiết Triệt.

Bảy người này, không có một cái khả năng tiết ra ngoài a.

Mà Căng Quân liền phảng phất bọn hắn trong bụng giun đũa một chuyến, không có chờ đến Việt Quốc sứ giả đuổi tới, liền trực tiếp đưa ra điều kiện này.

Sau đó, Căng Quân sứ giả xuất ra địa đồ, vạch muốn cắt nhường năm cái quận.

Thiên Nam, dương võ, Nộ Giang, Vũ An, Ninh Thủy.

Bao quát Thiên Nam hành tỉnh thủ phủ, cũng bao quát Kim thị gia tộc chỗ Nộ Giang quận.

Năm cái quận, diện tích vượt qua bảy vạn cây số vuông, tổng nhân khẩu vượt qua hai trăm vạn.

Đây đương nhiên là nhục nước mất chủ quyền.

Trước nay chưa từng có sỉ nhục.

Hai mươi năm trước Ngô quốc cắt nhường chín quận về sau, ròng rã quỳ hai mươi mấy năm đến bây giờ cũng còn không có thể đứng.

Nhưng là. . .

Tại Việt Quốc quân thần trong lòng, cái này đại giới thực ra không tính lớn.

Căng Quân khẩu vị cũng không tính lớn.

Dù sao đây là sinh tử tồn vong thời khắc, nếu không đáp ứng Căng Quân, toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh cũng không gánh nổi.

Thậm chí, Việt Quốc một nửa quốc thổ đều sẽ rơi vào tay giặc.

Như cắt nhường năm quận, liền có thể để Căng Quân ngưng chiến. Việt Quốc có thể toàn tâm toàn ý chống cự Sở quốc, hoàn toàn là tính ra.

Chỉ bất quá có chút đánh mặt là được.

Căng Quân sứ giả là trên triều đình, ở trước mặt tất cả mọi người đưa ra điều kiện này.

Ninh Nguyên Hiến nếu dám đáp ứng, đó chính là để tiếng xấu muôn đời.

Loại chuyện này hẳn là phái thần tử đi đàm luận, sau đó đem nhục nước mất chủ quyền tội danh toàn bộ ngã quỵ thần tử trên đầu đi.

Tỉ như năm đó « hiệp ước Mã Quan », liền là Lý Hồng Chương ký.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Quý sứ đi nghỉ trước, bực này đại sự, chúng ta cần tiến hành thương nghị."

Căng Quân sứ giả nói: "Ta chủ nói, ta chỉ ở nơi này ngốc ba ngày! Thời gian vừa tới, liền coi là đàm phán thất bại, ta Đại Nam quốc quân đội đem càn quét toàn bộ Việt Quốc nam bộ. Cáo từ!"

Căng Quân sứ giả rời đi!

Hắn phảng phất là tới thông tri, mà không phải tới đàm phán.

Liền là cường ngạnh như vậy!

Hoặc là ngoan ngoãn đáp ứng, hoặc là đánh!

Căng Quân sứ giả sau khi đi, Việt Quốc triều đình lâm vào yên tĩnh.

Không người nào dám mở miệng.

Cứ việc tất cả mọi người cảm thấy hẳn là thống nhất điều kiện này.

Căng Quân điều kiện này đã rất lương tâm.

Đương nhiên, một khi Việt Quốc đáp ứng điều kiện này, cái kia Kim thị gia tộc lãnh địa cũng liền mất.

Tiết thị gia tộc đất phong cũng mất.

Bởi vì Huyền Vũ thành, Vũ An thành đều tại cắt để phạm vi bên trong.

Nhưng người nào nếu là mở miệng, sau này nhục nước mất chủ quyền tội danh khả năng liền rơi vào ai trên đầu.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến càng thêm không thể mở miệng.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ ra khỏi hàng.

"Lão thần nguyện ý cùng Đại Nam quốc sứ giả đàm phán."

Vị này Tể tướng rốt cục đứng ra, nguyện ý nhận lãnh cái này nhục nước mất chủ quyền tội danh.

Ninh Nguyên Hiến không nói gì.

Ninh Khải Vương thúc nói: "Cái này Căng Quân sẽ trở mặt sao?"

Sẽ không!

Đây là tất cả mọi người bản năng phản ứng.

Liền Ngô Vương đều biết ký kết khế ước không thể tuỳ tiện xé bỏ, huống chi Căng Quân bực này hùng tài đại lược quân chủ?

Một khi điều ước ký kết, tại thật lâu thời gian bên trong, Căng Quân cũng hẳn là sẽ không đổi ý.

Ninh Khải Vương thúc nói: "Như Căng Quân sẽ không đổi ý, lão thần cảm thấy có thể đáp ứng!"

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh ngạc.

Ninh Khải Vương thúc quả nhiên ngây thơ ngay thẳng a, như vậy ngươi cũng nói được, không sợ lọt vào tiếng xấu thiên cổ sao?

Nhưng Ninh Khải trong lòng nhưng phẫn nộ.

Ta không mở miệng, chẳng lẽ để bệ hạ mở miệng sao?

"Bệ hạ thân thể khó chịu, không bằng đi về nghỉ, loại chuyện này liền giao cho chúng ta." Ninh Khải Vương thúc nói.

Ý tứ này rất rõ ràng, loại này nhục nước mất chủ quyền sự tình, bệ hạ không cần nhiễm.

Ninh Nguyên Hiến cười khổ nói: "Lúc này, cũng không cần bịt tai trộm chuông. Ta là yêu quý mặt mũi người, nhưng ta cũng muốn mặt. Quốc nạn vào đầu, mọi người liền vứt bỏ dối trá đi, vượt qua cửa ải khó khăn này. Cũng nói một chút, có nên hay không đáp ứng Căng Quân điều kiện này?"

Tất cả mọi người vẫn là không dám mở miệng.

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ khom người nói: "Thần cảm thấy có thể đáp ứng!"

Ninh Khải đại biểu võ tướng, Chúc Hoằng Chủ đại biểu văn thần, hai cái này cự đầu mở miệng về sau, phía dưới văn võ bá quan nhao nhao mở miệng.

"Thần tán thành!"

"Thần tán thành!"

Sỉ nhục a, bán nước cũng bán được như thế cao hứng bừng bừng.

Người khác cắt nhường ngươi năm quận lãnh thổ, ngươi còn cảm thấy chiếm tiện nghi lớn.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Dạng này, cùng Căng Quân sứ giả đàm luận một chút, nhìn có thể hay không đổi hai cái quận, không cần cắt nhường Nộ Giang quận cùng Vũ An quận!"

Thẩm Lãng nhà tại Nộ Giang quận, Tiết Triệt nhà tại Vũ An quận.

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh ngạc.

Bệ hạ a, đến lúc nào rồi, ngươi còn để ý tới Kim thị gia tộc và Tiết thị gia tộc?

Kim thị gia tộc có Nộ Triều thành, Tiết thị gia tộc có Nam Hải kiếm phái, không cần đến ngài quan tâm.

"Đi nói đi, có thể thuyết phục, liền tận lực đổi hai cái quận. Như đàm luận bất động, cái kia. . . Kim thị cùng Tiết thị cũng liền ăn thiệt thòi đi!"

Chúc Hoằng Chủ khom người nói: "Lão thần tuân chỉ!"

Lời này mới ra, cơ hồ cũng đã là kết cục đã định.

Việt Quốc quân thần nhất trí đồng ý, cắt nhường Thiên Nam hành tỉnh năm quận cho Căng Quân, đổi lấy ngưng chiến, toàn tâm toàn ý, đối chiến Sở quốc, bảo trụ đại bộ phận giang sơn.

Về phần Kim thị gia tộc và Tiết thị gia tộc.

Tổ chim bị phá, trứng có an toàn.

Nếu là Việt Quốc uy tín lâu năm quý tộc, liền cùng Việt Quốc cùng một chỗ hi sinh đi.

Mà lại cái này ngưng chiến hiệp định ký được càng nhanh càng tốt.

Chiến cuộc không chờ người.

Sau đó phía tây cùng Sở quốc đại quyết chiến, quan hệ đến Việt Quốc có thể hay không tồn vong.

Chúc Hoằng Chủ rời đi triều đình, hướng về bên ngoài đi đến, cái này muốn đi cùng Căng Quân sứ đoàn đàm phán.

Đây là toàn bộ Việt Quốc quân thần ý chí.

Mà vừa lúc này!

Một thanh âm vang lên!

"Ta phản đối!"

Ninh Chính, vậy mà là Ninh Chính!

Ngay sau đó, một người khác ảnh đi tới!

Đã lâu Thẩm Lãng!

Sấp sỉ một năm, hắn vậy mà lại một lần nữa trở lại quốc đô!

Hắn rốt cục trở về!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến vành mắt nóng lên.

Thẩm Lãng ngươi cái này tiểu vương bát đản.

Miệng quạ đen a!

Năm ngoái ngươi rời đi thời điểm liền nói được rõ ràng, Nam Âu quốc chiến sẽ thua, đến lúc đó liền là ngươi quay về triều đình thời điểm.

Cũng bị ngươi nói trúng.

Thế nhưng là. . .

Chúng ta không nghĩ tới sẽ thua được thảm hại như vậy.

Một năm không đến, liền đã cảnh còn người mất.

Ta Việt Quốc vậy mà đứng trước như thế tuyệt cảnh, gần như muốn vong quốc tuyệt cảnh!

Đáng tiếc a Thẩm Lãng, ngươi tới chậm!

Phía nam đại thế đã mất, thần tiên đều không thể vãn hồi.

Bại cục đã định!

Thẩm Lãng đi tới, khom người cong xuống nói: "Bệ hạ, thần phản đối cùng Căng Quân ký kết cái này ngưng chiến hiệp định."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng, ta biết lần này cắt nhường đất đai bao quát nhà ngươi, chúng ta tận lực đàm luận, để Căng Quân đáp ứng đổi một cái quận, tận lực đem nhà ngươi bảo vệ tới. Nhưng nếu quả thật không bảo vệ nổi đến, ngươi Kim thị gia tộc còn có Nộ Triều thành, còn có Lôi Châu đảo!"

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, ta phản đối, không chỉ là bởi vì ta Kim thị gia tộc! Mà là vì toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, vì toàn bộ Việt

Quốc! Lần này, ta Việt Quốc tấc đất không cắt!"

Nhất thời, một cái âm lãnh thanh âm vang lên.

"Thẩm Lãng, nói lời hung ác dễ dàng, hiên ngang lẫm liệt ai cũng biết. Hiện tại toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh triệt để trống rỗng, không có một chi hoàn chỉnh quân đội, nếu không đáp ứng Căng Quân cắt nhường năm quận, ai để chống đỡ Căng Quân mười vạn đại quân? Ngươi để chống đỡ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng! Liền từ ta cùng Ninh Chính điện hạ tới chống cự Căng Quân mười vạn đại quân, định để Việt Quốc tấc đất không mất, hoàn toàn thắng lợi!"

Lời này mới ra, toàn trường chấn kinh!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 358: Vĩ Đại Một Khắc! Vương Giả Vinh Quang!

Trên thực tế, Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Chúc Nhung so quốc quân biết càng sớm hơn chiến bại tin tức.

Lúc ấy hắn lập tức điều động sứ giả Bắc thượng báo cáo Chúc Hoằng Chủ cùng quốc quân.

Chỉ bất quá Trương Triệu tốc độ càng nhanh, sớm hai ngày thời gian chạy về quốc đô.

Phái ra sứ giả về sau, Chúc Nhung lập tức lấy Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc thân phận xuôi nam, bí mật bái phỏng Căng Quân.

Không hề nghi ngờ, hắn là dũng cảm.

Qua Sa thành quan thời điểm, bên cạnh hắn không có một ai, chân chính cả người vào trại địch.

Bởi vì hắn muốn cùng thời gian thi chạy.

Chờ hắn đến Nam Âu quốc đô thành thời điểm, đại chiến đã kết thúc.

Việt Quốc năm vạn đại quân đầu hàng, Nam Âu quốc toàn cảnh rơi vào tay giặc.

Lại chờ hai ngày thời gian, Chúc Nhung rốt cục nhìn thấy Căng Quân, song phương lập tức tiến hành mật đàm.

Hắn cảm thấy lúc này Thái tử đầu hàng tin tức đã còn không có triệt để tuôn ra, có lẽ thời gian còn kịp.

"Ngoại thần Chúc Nhung, bái kiến Căng Quân."

Căng Quân nhìn qua Chúc Nhung nói: "Chúc đại nhân, ngài không nên tới."

Chúc Nhung có thể không tới sao?

Thời gian như lửa, nếu không sớm ngăn cản, cái này lan tràn toàn cảnh, rốt cuộc chặn ngăn không được.

"Ta chỉ có một cái yêu cầu." Chúc Nhung nói: "Phóng thích Thái tử, đồng thời phong tỏa hắn đầu hàng tin tức."

Căng Quân không nói gì.

Chúc Nhung nói: "Căng Quân, Thiên Nam hành tỉnh nam bộ có thể cho ngươi. Nhưng là xin ngài phóng thích Thái tử, đồng thời tại lúc cần thiết, phối chúng ta diễn một tuồng kịch."

Căng Quân không nói gì, Tô Nan tại bên cạnh cười nói: "Diễn kịch? Chờ chúng ta đại quân quét ngang toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, trực tiếp thẳng hướng quốc đô, Việt Quốc cục diện gần như sụp đổ tan rã đến ngầm thời khắc, Thái tử Ninh Dực mang theo một chi quân đội giết ra đến, ngăn trở Căng Quân đại quân, cứu vớt quốc đô, đồng thời đem chúng ta đánh lui vài trăm dặm, thu phục bảy tám cái quận đúng không?"

Lời này quả thực nói đến Chúc Nhung trong lòng đi.

Đây là biện pháp duy nhất.

Ký mật ước, đem toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh nam bộ toàn bộ cắt nhường cho Căng Quân.

Cho nên khi Căng Quân đại quân Bắc thượng thời điểm, toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh hoàn toàn không chống cự, có thể toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, thậm chí Thiên Việt bộ phận khu vực rơi vào tay giặc.

Thái tử thanh danh đã triệt để thối.

Nhưng là tại loại này tuyệt vọng thời khắc, Thái tử dẫn đầu đại quân giết ra, đem Căng Quân đại quân đánh lui vài trăm dặm, thu phục mười quận nơi.

Đây cũng là đưa vào chỗ chết mà hậu sinh.

Cho đến lúc đó, Thái tử Ninh Dực vẫn như cũ có thể trở thành một cái anh hùng.

Chỉ bất quá cái này cần Căng Quân phối hợp.

Nếu không, mười cái Ninh Dực cũng đánh không thắng.

Chúc Nhung trong lòng biết, Chúc thị gia tộc tại Việt Quốc quan văn thế lực mặc dù vô cùng cường đại, nhưng vẫn như cũ muốn bám vào quân vương phía trên.

Vì lẽ đó, Thái tử Ninh Dực là Chúc thị gia tộc hạch / tâm / chính trị tài sản.

Thật không thể không bội phục Chúc Nhung, đến dưới mắt cục diện này, lại còn muốn vì Thái tử xoay người.

Tô Nan nói: "Ta chủ như đáp ứng ngươi, lại có thể được cái gì?"

Chúc Nhung nói: "Đại Viêm đế quốc sắc phong."

Lời này mới ra, Tô Nan con mắt to sáng.

Đại Viêm hoàng đế sắc phong đối với Căng Quân tới nói, hẳn là quý báu nhất đồ vật.

Bây giờ Căng Quân cái này Đại Nam quốc, còn không có nhận thiên hạ bất luận cái gì đại quốc thừa nhận, thậm chí bao gồm Sở quốc bên trong.

Căng Quân đăng cơ đại điển đều vô cùng đơn sơ, trừ Đại Kiếp Tự cùng Tây Vực một ít thương nhân bên ngoài, căn bản liền không có bất luận cái gì nước ngoài sứ thần.

Một khi đạt được Đại Viêm đế quốc sắc phong, Căng Quân danh dự lập tức liền định.

"Trước sắc phong công quốc, về sau tại mưu cầu tiến lên vì vương quốc." Chúc Nhung nói: "Căng Quân, ngươi hẳn là tin tưởng chúng ta Chúc thị gia tộc có năng lực như thế."

Xác thực tin tưởng.

Chúc thị gia tộc tại Đại Viêm đế quốc đều là ngàn năm hào môn quý tộc, Việt Quốc Chúc thị chỉ là chi nhánh mà thôi.

Chúc thị gia tộc căn cơ tại Viêm Kinh, bây giờ Đại Viêm đế quốc Thượng thư đài bốn cái Tể tướng, liền có một cái là Chúc thị.

Năm đó Chúc thị gia tộc có thể cứu vãn Ninh Nguyên Hiến vận mệnh, hôm nay cũng có thể trợ giúp Căng Quân đạt được sắc phong.

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Căng Quân, phóng thích Thái tử hoàn toàn phù hợp ngài lợi ích, không phải sao?"

Lời này liền nói được càng thêm rõ ràng.

Thái tử Ninh Dực là bại tướng dưới tay ngài, tương lai hắn đăng cơ thượng vị đối với ngài quá có lợi. Nếu không Việt Quốc đổi một cái anh minh thần võ quân vương, đối Đại Nam quốc hoàn toàn bất lợi.

"Đến lúc đó, Thiên Nhai Hải Các cũng sẽ hoàn toàn ghi nhớ ngài ân tình này." Chúc Nhung nói.

Hắn cảm thấy mình đưa ra điều kiện tuyệt đối mê người, thậm chí để người hoàn toàn không cách nào ngăn cản.

Căng Quân làm một dã tâm bừng bừng hạng người, khẳng định không cấp thiết muốn muốn lấy được Đại Viêm đế quốc sắc phong.

Nhưng Căng Quân từ đầu đến cuối không có mở miệng.

Chúc Nhung lại nói: "Căng Quân bệ hạ, Thiên Nam hành tỉnh mười ba quận, mười cái quận toàn bộ cho ngài, đến lúc đó ngài để thái tử điện hạ đoạt lại ba cái quận liền có thể."

Tô Nan không khỏi nhìn về phía Căng Quân.

Căng Quân bỗng nhiên nói: "Chúc Nhung, ta đã phái ra sứ giả đi Việt Quốc quốc đô yết kiến Việt Vương, đồng thời đưa ra điều kiện của ta, cắt nhường nam bộ năm quận."

Lời này mới ra.

Chúc Nhung lớn kinh ngạc, Căng Quân khẩu vị của ngươi nhỏ như vậy sao?

Vậy mà chỉ cần nam bộ năm quận?

Ta nhưng là muốn đem mười cái quận đều cho ngươi a.

"Căng Quân, ngài lập tức triệu hồi sứ giả a." Chúc Nhung nói.

"Không kịp, cũng không cần." Căng Quân nói: "Chúc Nhung đại nhân nghỉ ngơi thật tốt."

Sau đó Căng Quân bưng trà tiễn khách.

Đại Nam quốc Xu Mật Sứ Tô Nan tự mình đem Chúc Nhung đưa ra.

"Tô hầu. . . , Xu Mật Sứ, ngài cần phải thật tốt khuyên nhủ Căng Quân a." Chúc Nhung nhịn không được nói, hắn hoàn toàn lòng nóng như lửa đốt.

Tô Nan cười nói: "Bệ hạ hùng tài đại lược, không phải chúng ta thần tử có thể phỏng đoán."

. . .

Ninh La bị bắt về sau, lộ ra phi thường bình tĩnh, cũng không có nhận bất luận cái gì ngược đãi.

Trước gương nàng, vẫn như cũ thành thục mỹ lệ.

Căng Quân đi tới.

Ninh La thân thể mềm mại run lên, nhưng lại không biết nên nói cái gì.

"Ngươi muốn về nhà sao?" Căng Quân hỏi.

Ninh La trầm mặc.

Nàng không biết nên không nên trở về quốc đô cái nhà kia.

Tại Nam Âu quốc thua thảm hại như vậy, nàng nhưng còn có khuôn mặt về nhà?

"Ngươi muốn cái gì?" Ninh La hỏi.

Căng Quân nói: "Thứ ta muốn, mình sẽ đi lấy, không cần thông qua ngươi, ta nói thả ngươi về nhà là vô điều kiện."

Ninh La nói: "Ngươi đến tột cùng muốn cái gì?"

Căng Quân nói: "Nam bộ năm quận, ta đã phái sứ giả đi yết kiến Việt Vương, đồng thời nói đến rõ ràng."

Ninh La nheo mắt lại, chỉ cần năm quận?

Bây giờ Việt Quốc toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh cũng trống rỗng, ngươi tùy thời đều có thể cướp đoạt toàn cảnh, mà vẻn vẹn chỉ cần năm cái quận?

"Ngươi muốn về nhà thời điểm, tùy thời nói cho ta một tiếng."

Sau khi nói xong, Căng Quân rời đi Ninh La gian phòng.

Ninh La kinh ngạc?

Không chà đạp ta sao?

Bất quá thiếu niên thời điểm, hai người không biết lẫn nhau chà đạp bao nhiêu lần.

Bọn hắn thành hôn mười năm gần đây, tại không có tới Nam Âu quốc thời điểm ân ái vô cùng.

Mà bây giờ. . .

Ninh La nội tâm bực bội thất lạc đến cơ hồ muốn nổ rớt, hận không thể cùng Căng Quân điên cuồng tứ ngược một lần.

Nhưng là, đối phương không phối hợp.

. . .

Tô Nan nói: "Bệ hạ, thần có chút không hiểu."

Căng Quân nói: "Ta khẩu vị quá nhỏ?"

Tô Nan nói: "Phải."

Theo Tô Nan, bây giờ là tách rời Việt Quốc thời cơ tốt nhất.

Ngô, Sở, Nam ba nước vây công Việt Quốc, có thể tại trong vòng một năm liền để Việt Quốc diệt vong.

Làm lớn nhất người thắng, Căng Quân có thể cắt nhường toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, Sở quốc cắt nhường Thiên Tây hành tỉnh, Ngô quốc cắt nhường Thiên Bắc hành tỉnh.

Về phần Thiên Việt thành, tùy tiện nâng đỡ một cái Việt Quốc Vương tộc, làm một cái khôi lỗi tiểu quốc làm giảm xóc là được.

Căng Quân nói: "Quốc thổ, không phải càng lớn càng tốt, chúng ta Đại Nam quốc đã đầy đủ lớn. Nếu như cắt nhường toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, mới tăng nhân khẩu sẽ vượt qua sáu bảy trăm vạn, vượt qua ta Đại Nam quốc nhân khẩu, đến lúc đó hai cái tộc đàn triệt để đối lập, giải thích thế nào?"

Tô Nan lâm vào trầm mặc.

Toàn bộ Đại Nam quốc Sa Man tộc có bao nhiêu nhân khẩu, ai cũng không biết.

Bởi vì rất nhiều người đều tại rừng sâu núi thẳm, cũng tại trong sơn động.

Căn cứ Đại Nam quốc quan phương thống kê, trước mắt đăng ký trong danh sách nhân khẩu, đại khái tại ba trăm vạn tả hữu.

Nhưng toàn bộ Đại Nam quốc lãnh thổ, so toàn thịnh kỳ Việt Quốc còn muốn lớn không không ít, siêu cấp hoang vắng.

Nếu như lập tức chiếm đoạt Việt Quốc Thiên Nam hành tỉnh, ròng rã sáu triệu nhân khẩu.

Cái kia sau Đại Nam quốc là lấy Việt nhân là chủ, vẫn là lấy Sa Man tộc là chủ.

Tô Nan nói: "Cái này đơn giản, nhất đẳng Sa Man người, nhị đẳng Tây Vực người, tam đẳng Việt nhân, lấy ít trị nhiều, giai tầng rõ ràng."

Đây chính là Tô Nan lúc ấy tại Thiên Tây hành tỉnh bộ kia.

Cũng có chút cùng loại Nguyên triều cùng Mãn Thanh chế độ.

Căng Quân lắc đầu nói: "Kia là bản thân cắt xén, trên cơ bản xem như đoạn tuyệt quốc gia lên cao hi vọng. Nếu như chung quanh không có cái khác quốc đô làm tham chiếu còn có thể. Nhưng chung quanh có Sở quốc, có Ngô quốc, Việt Quốc nhân chủng giống như bọn họ, ta nếu đem bọn hắn xem như cấp thấp người thống trị, bọn hắn sẽ không tạo phản, không có chạy trốn sao?"

Tô Nan mặt đỏ: "Lão thần hổ thẹn."

Lúc trước hắn vì tạo phản tự lập, phổ biến Tô Khương hợp nhất, đại lượng dẫn vào Tây Vực thương nhân, Tây Vực võ sĩ, hiệu quả phi thường rõ rệt, nhưng lại chỉ vì cái trước mắt, kết quả bị Thẩm Lãng tiêu diệt từng bộ phận, ào ào sụp đổ tan rã.

Căng Quân nói: "Việt Quốc người khuyết thiếu huyết tính, bị những cái kia quan văn chà đạp quá hung ác, có chút mùi hôi. Ta Sa Man tộc quá dã man, khuyết thiếu văn minh cùng phát triển, đánh trận có thể, phát triển quốc lực không được. Vì lẽ đó phải nghĩ biện pháp bao dung hai loại tộc đàn, các lấy dài."

Tô Nan nói: "Quá khó."

"Đúng vậy a, quá khó." Căng Quân nói: "Khó như lên trời, nhưng nếu như thành công, liền là thiên cổ bá nghiệp!"

Bất quá, Tô Nan vẫn cảm thấy đáng tiếc.

Thế giới này nào có quân vương ghét bỏ lãnh thổ quá nhiều đây này?

Căng Quân nói: "Nếu ta cùng Ngô quốc, Sở quốc tách rời Việt Quốc, vậy sẽ phát sinh cái gì?"

Tô Nan nói: "Việt Quốc diệt vong, toàn bộ phương nam còn lại, Ngô, Sở, Nam ba nước."

Căng Quân nói: "Đến lúc đó, ai mạnh nhất, ai yếu nhất?"

Tô Nan nói: "Luận quốc lực, hẳn là nước Sở mạnh nhất, chúng ta Đại Nam yếu nhất. Bởi như vậy, chúng ta liền sẽ liên thủ với Ngô quốc, chống cự mạnh nhất Sở quốc."

"Nhìn qua là như vậy." Căng Quân nói: "Nhưng là Sở quốc chỉ cần diệt chủng thị, chiếm đoạt Thiên Tây hành tỉnh không chướng ngại chút nào. Ngô quốc chỉ cần diệt Biện Tiêu, chiếm đoạt Thiên Bắc hành tỉnh cũng không có chướng ngại, bởi vì bọn họ là cùng một chủng tộc. Mà chúng ta chiếm đoạt Thiên Nam hành tỉnh, sẽ có chướng ngại sao?"

Đương nhiên, chướng ngại sẽ phi thường lớn.

Dù sao, Đại Nam quốc hiện tại là được xưng là man di.

Căng Quân nói: "Đến lúc đó, chúng ta liền sẽ như là một đầu đại xà, nuốt vào nguyên một con dê, trong lúc nhất thời tiêu hóa không, cũng không thể động đậy. Cho đến lúc đó, ngươi còn có thể trông cậy vào Ngô quốc Sở quốc thương hại chúng ta, để chúng ta thật tốt tiêu hóa sao?"

Vậy khẳng định là không thể nào.

Ngô nước Sở hai nước khẳng định sẽ xuất binh, đem Sa Man tộc đại quân trục xuất Thiên Nam hành tỉnh, sau đó hai nhà chia cắt Thiên Nam hành tỉnh.

Căng Quân cười nói: "Vì lẽ đó, vì quân giả muốn tham lam, nhưng cũng muốn khắc chế tham lam. Chết đói không dễ dàng, cho ăn bể bụng lại rất nhanh."

Lời này tại hiện đại thương nghiệp, đã là lời lẽ chí lý.

Không biết có bao nhiêu thương nghiệp hào cường không phải chết đói, mà là cho ăn bể bụng.

Khuếch trương quá nhanh, nhưng lại không cách nào tiêu hóa, tồn kho đọng lại, tiền mặt lưu gián đoạn, sau đó liền chết.

Lôi Bố Tư vẫn tại cường điệu, nhất định không thể có lớn tồn kho, thà rằng bị đói, không cần chống đỡ.

Căng Quân nói: "Mà lại chúng ta tiếp xuống trọng yếu nhất chính là đem Đại Nam quốc mang lên bình thường quốc gia quỹ đạo, cũng không thể để đi theo con dân của ta vẫn như cũ cởi truồng ở tại trong sơn động đi."

Tô Nan khom người nói: "Lão thần hổ thẹn!"

Căng Quân nói: "Vì lẽ đó hiện tại Việt Quốc còn không thể vong, để hắn cùng Sở quốc lưỡng bại câu thương, đánh cho tình trạng kiệt sức, mới đối với chúng ta có lợi nhất."

"Vâng!"

Căng Quân nói: "Xu Mật Sứ chuẩn bị một chút, xuất binh tiến đánh Thiên Nam thủ phủ."

Tô Nan nói: "Chúng ta như thế hậu đãi điều kiện, Việt Quốc hẳn là sẽ không kịp chờ đợi đáp ứng đi."

Căng Quân nói: "Nhìn người kia đi!"

. . .

Việt Quốc triều đình bên trong!

Tất cả mọi người bị Thẩm Lãng chấn động đến lặng ngắt như tờ.

Đặt ở trước đó, sớm đã có vô số người xông lên phun mạnh.

Dõng dạc, khoe khoang khoác lác, hại nước hại dân vân vân.

Nhưng là hiện tại. . .

Việt Quốc văn võ bá quan vừa mới bị điên cuồng đánh mặt qua.

Sự thật chứng minh tại Căng Quân một trận chiến bên trên, Thẩm Lãng sách lược mới là đúng.

Mà lại trước đó, Thẩm Lãng cũng sáng tạo nhiều hạng kỳ tích, vì lẽ đó bọn hắn trong lúc nhất thời cũng không dám mở miệng phun mạnh.

Trọn vẹn một hồi lâu, Chúc Hoằng Chủ nói: "Thẩm Lãng, trong tay ngươi có bao nhiêu quân đội? Ngươi muốn dẫn bao nhiêu quân đội?"

Thẩm Lãng nói: "Một vạn!"

Lời này mới ra, toàn trường càng là xôn xao.

Một vạn?

Ngươi nói đùa cái gì?

Trước đó ròng rã 25 vạn chủ lực đại quân cũng toàn quân bị diệt. Căng Quân hơn ba vạn đại quân, hoàn toàn đè ép Việt Quốc hai mươi vạn đại quân đang đánh.

Thẩm Lãng, chúng ta biết ngươi cái kia hơn hai ngàn tên Niết Bàn quân lợi hại.

Nhưng, cũng chỉ có hơn hai ngàn người a. Mấu chốt nhất là cái kia hai ngàn Niết Bàn Mạch Đao đội chỉ thích hợp tại bình nguyên tác chiến, mà không phải phương nam.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia hơn hai ngàn Niết Bàn quân, ta không mang."

Lời này mới ra.

Tất cả mọi người càng thêm hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Thẩm Lãng ngươi đây là điên sao? Cái kia hơn hai ngàn tên Niết Bàn quân, đã là ngươi duy nhất vương bài, ngươi vậy mà không mang?

Thẩm Lãng xác thực không có ý định mang thứ nhất Niết Bàn quân.

Lần này đối mặt Căng Quân đại quân, có thủ thành chiến, có vận động chiến, nhưng cơ hồ không có trận địa chiến.

Vì lẽ đó đối hành quân tốc độ, quân đội tính linh hoạt có to lớn yêu cầu.

Thứ nhất Niết Bàn quân, trận địa chiến vô địch.

Nhưng là trọng giáp tăng thêm chiến đao, ròng rã mấy trăm cân, muốn trằn trọc mấy ngàn dặm tác chiến, quá không tiện.

Mà lại, còn có địa phương khác càng thêm cần thứ nhất Niết Bàn quân.

Chủng Ngạc nói: "Cái kia Thẩm Lãng ngươi dự định dựa vào cái gì chống cự Căng Quân đại quân?"

Thẩm Lãng nói: "Năm ngàn thành vệ quân, năm ngàn Kim thị gia tộc tư quân."

Lời này mới ra.

Toàn trường chúng thần càng là không dám tin.

Thiên Việt thành vệ quân?

Đây là cái gì ưu tú? Tất cả mọi người hiểu a, coi là hàng hai quân đội.

Mà ngươi Kim thị gia tộc năm ngàn tư quân, cũng coi như được là hàng hai quân đội.

Cái này hai nhánh quân đội sức chiến đấu còn không bằng Chúc Lâm suất lĩnh nam bộ biên quân đâu.

Hai mươi mấy vạn chủ lực đại quân cũng thua, ngươi vậy mà muốn dùng một vạn đại quân để chống đỡ Căng Quân mười vạn đại quân?

Hơn nữa còn phải lớn lấy được toàn thắng? Ngươi đây thật là người si nói mộng a.

Nhưng. . . Trước đó Thẩm Lãng sáng tạo kỳ tích quá nhiều.

Trong lòng mọi người phun mạnh, miệng bên trong cũng không lớn dám phun ra ngoài.

Cái này thật không trách ở đây văn võ bá quan. Dù sao cái này nghe vào quá làm người nghe kinh sợ.

Căng Quân đại quân cường đại như thế.

Ngươi Thẩm Lãng muốn suất lĩnh một vạn đại quân, toàn bộ đều là hàng hai quân đội, cho Căng Quân nhét kẽ răng đều không đủ, thậm chí nửa canh giờ không đến cũng toàn quân bị diệt.

Ngươi vậy mà nói muốn đánh thắng Căng Quân? Cái này sao có thể? Căng Quân cường đại, đã hoàn toàn chứng minh qua, quả thực để người tuyệt vọng!

Nếu không phải là ngươi Thẩm Lãng mở miệng nói ra lời này, tất cả mọi người sẽ hoài nghi đây là bị điên.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Ninh Khải Vương thúc nói: "Thẩm Lãng, ngươi cũng đã biết, Căng Quân điều kiện không có chút nào hà khắc."

Thẩm Lãng gật đầu.

Ninh Khải Vương thúc nói: "Ngươi có bao giờ nghĩ tới, một khi cự tuyệt Căng Quân, ý vị như thế nào?"

Mang ý nghĩa Căng Quân mười vạn đại quân tuôn ra mà lên, mang ý nghĩa toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, thậm chí toàn bộ Việt Quốc nam bộ rơi vào tay giặc.

"Ta Việt Quốc không có năng lực tại hai cái trên chiến trường khai chiến." Ninh Khải hét lớn: "Một khi cự tuyệt Căng Quân ngưng chiến hiệp định, liền mang ý nghĩa mất nước! Thẩm Lãng, ngươi nói ngươi có thể thắng? Nhưng chúng ta thật không nhìn thấy hi vọng, ngươi dựa vào một chi vạn người hàng hai quân đội, muốn đánh bại Căng Quân mười vạn đại quân? Trước ngươi xác thực sáng tạo qua rất nhiều kỳ tích, nhưng chúng ta thật không thể tin được! Cá nhân ngươi có lẽ có thể mạo hiểm, nhưng Việt Quốc không thể mạo hiểm, sẽ mất nước. . ."

Toàn trường tĩnh lặng, chỉ nghe đến Ninh Khải Vương thúc một người gào thét.

Nhưng Thẩm Lãng không có chút nào giận hắn.

Đây là một cái người hiền lành, mà lại là một cái tính tình thẳng người hiền lành.

Bây giờ triều đình quần thần cũng cảm thấy Thẩm Lãng hoang đường buồn cười, nhưng bọn hắn không nói ra miệng.

Mà Ninh Khải Vương thúc, có cái gì thì nói cái đó.

Ninh Khải Vương thúc quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, tuyệt đối không thể mạo hiểm a! Cắt nhường năm quận đổi lấy phương nam hòa bình, toàn lực cùng Sở quốc quyết chiến mới là chính xác. Nếu không Căng Quân tức giận, đại quân Bắc thượng, Ngô quốc cũng sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, cho đến lúc đó liền là ba nhà phân càng, họa mất nước, họa mất nước a!"

Chúc Hoẳng Chủ không nói gì, mà là trực tiếp quỳ xuống đến, cái trán dán tại trên mặt đất.

Toàn trường mấy trăm tên quan viên, toàn bộ chỉnh tề quỳ xuống đến, toàn bộ đều đồng ý cắt nhường năm quận, cùng Căng Quân ngưng chiến.

Chỉ có Thẩm Lãng cùng Ninh Chính hai người đứng.

Hai người kia, lại một lần nữa cùng toàn bộ thiên hạ đối lập.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến trầm mặc, sau đó nói: "Bãi triều."

"Thẩm Lãng, ngươi đi theo ta!"

. . .

Trong thư phòng!

"Đổi thành bất kỳ một cái nào quân vương, cũng sẽ cùng Căng Quân ký kết hiệp nghị đình chiến." Ninh Nguyên Hiến nói: "Không có một cái quân vương dám mạo hiểm nguy hiểm như vậy."

Thẩm Lãng gật đầu.

Xác thực như thế, cũng chính là Thẩm Lãng cái tên điên này mới có thể làm ra điên cuồng như vậy tiến hành.

Dùng một vạn quân đội, đối chiến Căng Quân mười vạn đại quân.

Mà lại thứ nhất Niết Bàn quân không đi, nói trắng ra Thẩm Lãng trong tay chỉ có một chi 3,800 người thứ hai Niết Bàn quân.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng, ngươi có thể thắng sao?"

Thẩm Lãng trầm mặc một hồi nói: "Sáu bảy thành, khả năng vẫn chưa tới một điểm."

Nguyên bản Thẩm Lãng là có tám thành nắm chắc.

Nhưng là hiện tại. . . Hắn biết được toàn bộ phương nam chiến cuộc về sau, chiến thắng nắm chắc hạ xuống đến sáu bảy thành.

Căng Quân là một cái vô cùng vô cùng không tầm thường đối thủ.

Thẩm Lãng nói: "Mà lại cái này bảy thành hoàn toàn xây dựng ở Căng Quân hùng tài đại lược bên trên, thời khắc mấu chốt hắn biết dừng tổn hại, biết tiến thối."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nói cách khác, mặt đối mặt khai chiến, ngươi cảm thấy đánh không lại?"

Khẳng định đánh không lại.

Nếu như mặt đối mặt khai chiến, Thẩm Lãng muốn dựa vào 3,800 người đánh bại Căng Quân mười vạn đại quân?

Cái kia. . . Thật sự là thiên phương dạ đàm.

"Một trận chiến này dựa vào không chỉ là song phương quân đội, mà càng nhiều là trí tuệ, còn có thiên mã hành không sức tưởng tượng." Thẩm Lãng nói: "Nếu ai tại tư duy bên trên thua, vậy liền thua."

Ninh Nguyên Hiến nhắm mắt lại.

Hẳn là hắn làm sinh tử lựa chọn thời khắc.

Như Thẩm Lãng thắng, phương nam năm quận bảo trụ, hắn Ninh Nguyên Hiến thanh danh bảo trụ, không còn nhục nước mất chủ quyền.

Như Thẩm Lãng thua.

Cái kia. . . Liền là mất nước.

Cục diện đã vô cùng rõ ràng, Căng Quân biểu hiện được rất khắc chế.

Chỉ khi nào làm tức giận hắn, đó chính là lôi đình chi nộ, toàn bộ phương nam, khói lửa nổi lên bốn phía. Cho đến lúc đó Căng Quân đại quân Bắc thượng thông suốt, trực tiếp tiến đánh Việt Quốc quốc đô.

Đến lúc đó ba nước phân càng, Việt Quốc diệt vong nhất định sẽ phát sinh.

Đây là một cái phong hiểm cùng hồi báo hoàn toàn không thành có quan hệ trực tiếp đánh bạc.

Phong hiểm siêu cấp lớn, nhưng hồi báo liền là năm cái quận, đương nhiên hướng lớn nói, liền là quốc gia tôn nghiêm, quân vương tôn nghiêm.

Thế nhưng là tại sinh tử tồn vong thời điểm, quân vương tôn nghiêm lại tính được cái gì?

Đổi thành cái khác bất kỳ một cái nào quân vương, cũng sẽ không đồng ý dạng này đánh bạc.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên bệ hạ nếu không đồng ý cũng không có quan hệ, ta vẫn như cũ sẽ mở chiến, ta sẽ dùng Kim thị gia tộc danh dự khai chiến."

Bởi vì muốn cắt nhường đất đai bên trong, liền bao quát Huyền Vũ thành.

Ninh Nguyên Hiến thống khổ nhắm mắt lại.

Sẽ mất nước, sẽ mất nước!

Quả nhân không thể điên cuồng như vậy.

Thẩm Lãng là thằng điên, nhưng quả nhân không phải.

Liền để Thẩm Lãng dùng Kim thị gia tộc danh nghĩa cùng Căng Quân khai chiến đi.

Vì tổ tông giang sơn, vì Việt Quốc, ta sợ một lần không có cái gì.

Sợ một lần đi!

Ninh Nguyên Hiến hai tay nhịn không được, rung động được càng ngày càng lợi hại.

"Hô, hô. . ." Ninh Nguyên Hiến miệng lớn thở dốc.

"Thẩm Lãng ngươi cũng đã biết, một trận chiến này như thua, Ninh Chính xong đời, ta xong đời, Việt Quốc xong đời, ngươi Kim thị gia tộc cũng xong đời." Ninh Nguyên Hiến nói: "Như đáp ứng Căng Quân cắt nhường năm quận, nhà ngươi còn có Nộ Triều thành, căn cơ hoàn toàn không hề động."

Thẩm Lãng nói: "Ta biết, nhưng ta chính là muốn cược lần này."

Thái tử đã xong đời.

Như đánh thắng Căng Quân, đó chính là chân chính ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt quốc vận.

Ninh Chính nhất phi trùng thiên, cơ hồ chỉ nửa bước mới tại trên vương vị.

Thua, liền triệt để mất nước.

"Sáu bảy thành nắm chắc, liền ngươi Thẩm Lãng đều chỉ có sáu bảy thành." Ninh Nguyên Hiến nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta không thể đáp ứng, sẽ mất nước. Ta tuyệt đối không thể đáp ứng, tổ tông giang sơn không thể hủy ở trong tay của ta, ta tuyệt đối không thể đáp ứng!"

Bỗng nhiên, Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên vỗ đùi nói: "Được, cứ như vậy! Lớn không mất nước, lớn không mất nước!"

Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên đứng lên, rống giận gào thét nói: "Hai mươi hai năm trước, Khương Ly bệ hạ hủy diệt, ta tao ngộ tai hoạ ngập đầu. Ta đi cầu Chúc thị cứu ta, từ đó về sau sống lưng của ta liền bị người đánh gãy, liền rốt cuộc không ngẩng đầu được lên."

"Từ đó về sau, vương hậu xem thường ta, Chúc Hoằng Chủ xem thường ta, Thái tử xem thường ta, Ninh Hàn cũng xem thường ta. . ."

"Hai mươi hai năm trước, ta sợ!"

"Lần này, quả nhân muốn đứng lên, muốn thẳng tắp cái eo."

"Lớn không mất nước, mất nước tốt!"

"Quả nhân tình nguyện đứng làm mất nước chi quân, cũng không cần quỳ mà sống!"

Ninh Nguyên Hiến một bên gào thét, một bên đập cái bàn.

Hắn toàn thân cũng tại kịch liệt địa chấn rung động.

"Quả nhân thì sợ gì? Đều nhanh tê liệt, thì sợ gì a?"

"Thẩm Lãng ngươi đi, ngươi đi đánh! Không cần dùng ngươi Kim thị gia tộc danh nghĩa đánh, liền dùng ta Việt Quốc danh nghĩa đánh."

"Đánh thắng, đương nhiên được! Đánh thua, lớn không mất nước!"

"Cứ như vậy định!"

Đây chính là Ninh Nguyên Hiến.

Thời khắc mấu chốt, liền sẽ biến thành một cái dân cờ bạc.

Thẳng tiến không lùi dân cờ bạc.

Thật không phải một cái anh minh cơ trí quân chủ.

Nhưng là. . .

Nhưng cũng rất làm cho lòng người gãy.

Mất nước cũng muốn bồi tiếp ngươi chơi.

Đối mặt đáng sợ như vậy đánh cược, cũng dám trực tiếp toa cáp, nhìn qua hoàn toàn không có hi vọng thắng lợi.

Trái lại Thái tử Ninh Dực.

Một khi lâm vào tình thế nguy hiểm liền tiến thối mất theo, không biết làm sao.

Thậm chí đến cuối cùng, căn bản cũng không dám làm bất kỳ quyết định gì, đem quyền quyết định giao cho Chúc Lâm.

Mà Ninh Nguyên Hiến.

Lại điên cuồng quyết định, hắn cũng dám làm.

. . .

Ngày kế tiếp triều hội!

Căng Quân sứ giả lại một lần nữa xuất hiện tại triều đình phía trên.

"Việt Vương bệ hạ, ngài suy tính được như thế nào? Thời gian đã qua một ngày!"

Ninh Nguyên Hiến thản nhiên nói: "Quả nhân đã quyết định, cự tuyệt Căng Quân đề nghị, tấc đất không cắt!"

Căng Quân sứ giả kinh ngạc.

Cái này. . . Đây là tên điên sao?

Như thế khoan dung điều kiện các ngươi cũng không đáp ứng.

Lúc này toàn bộ Việt Quốc nam bộ cũng triệt để không, chúng ta tùy thời có thể phái binh công chiếm, càn quét nửa cái Việt Quốc.

Việt Vương, ngươi đây là cho thể diện mà không cần a?

Mà lúc này, càng thêm khiếp sợ là Việt Quốc văn võ bá quan, cơ hồ hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

Bệ hạ điên sao?

Một khi cự tuyệt Căng Quân, liền rốt cuộc không có cơ hội.

Sau đó Căng Quân đại quân càn quét nửa cái Việt Quốc, nhân gia chiếm lĩnh đất đai còn muốn phun ra, liền không khả năng.

Thẩm Lãng là dùng hoa gì nói đúng dịp ngữ mê hoặc bệ hạ a.

Căng Quân sứ giả nói: "Việt Vương bệ hạ, cái này xác định là ngài trả lời cuối cùng sao?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Đúng!"

Căng Quân sứ giả nói: "Ngài biết ý vị này khai chiến sao? Mang ý nghĩa ta Đại Nam quốc quân đội càn quét nửa cái Việt Quốc, thậm chí trực tiếp binh lâm dưới thành, ép thẳng tới quốc đô?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Đúng, khai chiến? Vậy liền khai chiến đi!"

Căng Quân sứ giả lại một lần nữa nhìn Ninh Nguyên Hiến xem xét, phảng phất muốn triệt để ghi nhớ cái tên điên này khuôn mặt.

"Được, ta minh bạch, gặp lại!"

Sau đó Căng Quân sứ giả rời đi!

Chúc Hoằng Chủ ngẩn ngơ, sau đó nhanh chóng lao nhanh mà ra, đuổi theo cái này Căng Quân sứ giả.

Bệ hạ điên, Việt Quốc Thượng thư đài không có điên, Xu Mật viện không có điên.

Cả triều văn võ đại thần ngơ ngác nhìn qua quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Không dám tin vào hai mắt của mình cùng lỗ tai.

Bệ hạ, ngài quá điên cuồng.

Thẩm Lãng muốn dùng một vạn người đánh bại Căng Quân mười vạn người, ngài cũng tin?

Đây chính là hàng hai quân đội a, hắn thậm chí liền thứ nhất Niết Bàn quân đều không mang.

Ninh Khải Vương thúc bỗng nhiên quỳ xuống, dập đầu chảy máu.

Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc quỳ xuống dập đầu.

Thần tử cả triều, toàn bộ quỳ xuống dập đầu.

"Bệ hạ, bệ hạ a. . . Thu hồi mệnh lệnh đã ban ra a."

"Tuyệt đối không thể cầm quốc gia mạo hiểm a. . ."

"Thẩm Lãng, ngươi thật sự là một cái quốc tặc a, ngươi thật muốn để ta Việt Quốc vong. . ."

Mà lúc này!

Ninh Nguyên Hiến chậm rãi đứng lên.

"Không phải liền là mất nước sao?"

"Không cần che che lấp lấp, không phải liền là mất nước sao?"

"Muốn vong, cũng là vong ta Ninh thị gia tộc Việt Quốc. Chư vị thần công, hoặc là đầy bụng kinh luân, hoặc là văn võ toàn tài, chắc chắn sẽ có vinh hoa phú quý. Mất nước, diệt tộc cũng chỉ là ta Ninh thị, chết cũng là ta Ninh Nguyên Hiến."

"Như thắng, ta thu hoạch tôn nghiêm, Việt Quốc bảo trụ quốc thổ hoàn chỉnh."

"Như thua, Việt Quốc mất nước, ta Ninh thị vong tộc diệt chủng, ta Ninh Nguyên Hiến chết không có chỗ chôn!"

"Cứ như vậy!"

"Ai muốn đưa đơn xin từ chức, hiện tại có thể bắt đầu!"

"Còn lại không cần nhiều lời, quả nhân tâm ý đã quyết!"

Ninh Nguyên Hiến thanh âm vang vọng toàn bộ triều đình.

Tất cả thần tử, run lẩy bẩy, cơ hồ không thể thở nổi.

Điên, bệ hạ đây là triệt để điên.

Chúng thần cảm giác, phảng phất như là thiên băng địa liệt trước thú nhỏ, cảm giác được tai hoạ ngập đầu đang ở trước mắt.

Ninh Khải Vương thúc hận hận trừng Thẩm Lãng một chút, thật hận không thể đem hắn chém thành muôn mảnh, nghiền xương thành tro.

Nhưng là, bệ hạ đã quyết định, vậy hắn Ninh Khải cũng không có lựa chọn khác.

Bởi vì hắn cũng là Vương tộc, đến lúc đó mất nước, hắn cũng sẽ chết.

"Thần, tuân chỉ!"

Ninh Khải Vương thúc dập đầu, sau đó đứng thẳng lên.

"Ninh Chính!" Quốc quân hô.

Ninh Chính ra khỏi hàng.

"Sắc phong Ninh Chính vì Bình Nam đại tướng quân, dẫn đầu một vạn thành vệ quân xuôi nam, cùng Căng Quân quyết chiến!"

Lời này mới ra!

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính kinh ngạc!

Dẫn đầu một vạn thành vệ quân xuôi nam?

Cái kia toàn bộ quốc đô, chỉ còn lại một vạn thành vệ quân, cơ hồ cùng thành không không có gì khác biệt.

"Sắc phong Thẩm Lãng vì. . ."

Ninh Nguyên Hiến nghĩ một lát, hoàn toàn tìm không thấy một cái thích hợp Thẩm Lãng chức quan.

"Tính, ngươi thích làm cái gì quan thì làm. . ."

Ngươi cái này hỗn đản, đại khái cũng không cần chức quan.

"Sắc phong Kim Trác vì Thiên Nam hành tỉnh Đô đốc, có thống soái Thiên Nam hành tỉnh địa phương quân coi giữ quyền lực."

"Cứ như vậy, liền tán đi!"

"Bãi triều!" Đại hoạn quan Lê Chuẩn hô.

Trên triều đình văn võ bá quan, vẫn như cũ ngây người tại chỗ, một câu cũng nói không nên lời.

Thậm chí quỳ trên mặt đất người, cũng đứng không dậy nổi.

Chân chính là lạnh cả người, xụi lơ không có sức.

Liều mạng đứng lên, sau đó như là cái xác không hồn đồng dạng đi ra ngoài.

Muốn mất nước!

Việt Quốc trời muốn sập.

Ta nên đi nơi nào?

Gia tộc của ta nên đi nơi nào?

Sau đó, văn võ bá quan bản năng nhìn về phía Thẩm Lãng.

Hại nước hại dân, hại nước hại dân a.

Nếu không phải là ngươi, bệ hạ đã đáp ứng cùng Căng Quân ngưng chiến hiệp định.

Nếu không phải là ngươi, Việt Quốc cũng sẽ không vong nước.

Đánh chết hắn.

Đánh chết hắn, cục diện còn có thể vãn hồi!

Lúc này, rất nhiều thần tử liền thật không phải là bởi vì hận thù cá nhân.

Như đánh chết Thẩm Lãng, nói không chừng thật có thể vãn hồi bệ hạ tâm ý, còn có thể cùng Căng Quân ký kết ngưng chiến hiệp định.

Nhưng mà, bọn hắn vẫn không có động thủ.

Toàn bộ trên triều đình, bỗng nhiên dâng lên một cỗ cường đại năng lượng khí tức.

Lên một lần, quần thần ẩu đả Ninh Chính, hoàn toàn trở tay không kịp.

Mà bây giờ, Lê Chuẩn cùng Lê Mục đại hoạn quan, tại mọi thời khắc nhìn chằm chằm toàn bộ triều đình.

Ai dám động đến tay, đó chính là chết!

Hiện tại Ninh Nguyên Hiến liền là một người điên, ở đây thần tử mặc kệ ngươi địa vị lớn bao nhiêu, nói giết ngươi liền giết ngươi.

Quốc quân liền mất nước cũng không sợ, còn sợ triều cục rung chuyển?

. . .

Ngày đó.

Căng Quân sứ giả rời đi Thiên Việt thành.

Điều này đại biểu lấy Căng Quân cùng Việt Vương đàm phán, triệt để vỡ tan.

Đến bước này, Việt Quốc tiến vào sinh tử tồn vong thời khắc.

Ngày kế tiếp!

Tân nhiệm Bình Nam đại tướng quân Ninh Chính, trưởng sử Thẩm Lãng, dẫn đầu một vạn thành vệ quân xuôi nam.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 359: Trời Sập! Lãng Gia Chi Long Ngẩng Đầu!

Lên một lần, Thái tử Nam chinh, người đông nghìn nghịt.

Lần trước nữa Nam Cung Ngạo đại quân Nam chinh, vẫn như cũ là người đông nghìn nghịt.

Mà lần này Ninh Chính Nam chinh, lạnh lùng, thê thê thảm thảm nhất thiết.

Không người đưa tiễn.

Quốc quân không có tới đưa, bởi vì không cần thiết, hắn đem mình cùng quốc gia tồn vong cũng áp ở phía trên, căn bản cũng không cần chơi những này hư đầu.

Quần thần không có tới đưa tiễn, bởi vì đây là Ninh Chính cùng Thẩm Lãng.

Quốc đô bách tính không có tới đưa tiễn, bởi vì cảm thấy không rõ.

Vì lẽ đó cái này một vạn thành vệ quân dọc theo Huyền Vũ đường lớn xuôi nam thời điểm, vô số ánh mắt yên lặng nhìn qua bọn hắn.

Đương nhiên, những này con mắt chưa hẳn tràn ngập ác ý.

Dù nói thế nào, tại cái này muôn ngựa im tiếng thời điểm, còn có một chi quân đội nguyện ý đi chịu chết, đã rất không tầm thường.

Chúc phúc đã vô dụng.

Vì lẽ đó những ánh mắt này tràn ngập buồn bã sắc mặt, nhìn xem một vạn thành vệ quân liền phảng phất nhìn thấy người chết.

Trước đó quốc đô vạn dân đối Ninh Chính cùng Thẩm Lãng là phỉ nhổ, đem bọn hắn đính tại phe đầu hàng sỉ nhục trụ bên trên.

Mà bây giờ hai người kia ngược lại là trở thành chủ chiến phái, trước đó chủ chiến phái lại trở thành chân chính phe đầu hàng.

Đây thật là một cái hoang đường tuyệt luân trò cười a.

Vì lẽ đó. . .

Quốc đô vạn dân vọng hướng Thẩm Lãng cùng Ninh Chính ánh mắt cũng biến thành phức tạp.

Có trách cứ!

Tất cả mọi người nghe nói nguyên bản quốc quân dự định cùng cấm quân ngưng chiến, cắt nhường nam bộ năm quận.

Không chỉ là văn võ bá quan, liền quốc đô bách tính cũng cảm thấy cái này rất đáng, điều kiện này không có chút nào quá phận.

Đương nhiên, nếu quả như thật cắt nhường về sau, tiếp qua hai ba năm về sau, dân chúng hay là muốn chửi mẹ, vẫn là phải mắng quốc quân Ninh Nguyên Hiến hôn quân nhục nước mất chủ quyền. Nhưng ít ra hiện tại quốc đô dân chúng trong lòng cũng đồng ý cắt nhường, chí ít đừng để chiến hỏa đốt tới trên đầu của mình.

Nhưng mà bởi vì Thẩm Lãng phản đối, quốc quân được ăn cả ngã về không cự tuyệt Căng Quân ngưng chiến hiệp định, mở ra tuyệt vọng chiến.

Mất nước!

Cái từ này cơ hồ bao phủ tại tất cả mọi người đỉnh đầu.

Nhưng là dân chúng dù sao vẫn là muốn mặt, có người nguyện ý dùng sinh mệnh đi giữ gìn Việt Quốc tôn nghiêm, có người nguyện ý đi chịu chết, ngươi còn muốn thế nào?

Đi phỉ nhổ dũng cảm chịu chết người?

Rất nhiều cơ trí người đọc sách có lẽ sẽ, nhưng dân chúng bình thường thật làm không được.

Vì lẽ đó, liền xuất hiện loại ánh mắt này tiễn đưa.

Cứ việc nhìn qua giống chết đưa tang.

Thẩm Lãng nhìn về phía những dân chúng này ánh mắt.

Cái này nếu là phối hợp nhạc buồn, liền càng giống là một trận tang lễ.

Bất quá tính, hôm nay ta cùng quốc đô bách tính xem như hoà giải.

Các ngươi mặc dù ngu xuẩn một chút, nhưng còn tính là có lương tâm.

Cái này một vạn thành vệ quân đi được rất nhanh, vẻn vẹn một canh giờ sau, liền biến mất tại quốc đô vạn dân trong mắt.

Đây mới thực là tráng sĩ một đi không trở lại

Vô số quốc đô bách tính nhao nhao đóng cửa phòng.

. . .

"Đất nước sắp diệt vong, tất ra yêu nghiệt a!"

Mấy cái tiến sĩ ngay tại uống rượu.

Bây giờ thanh ngược lại mở cửa, mà lại có rất nhiều khách nhân.

Bởi vì rất nhiều người cảm thấy lập tức liền muốn mất nước, đại nạn lâm đầu, ngại gì một say?

Kỹ mà vẫn tại hát khúc.

Rõ ràng là rất vui sướng từ khúc, lại tràn ngập bi thương.

Năm ngoái mùa xuân, Việt Quốc tiến hành ân khoa thi hội, phân biệt trúng tuyển một trăm tên mới văn tiến sĩ, tám mươi tên võ tiến sĩ.

Bất quá đại chiến sắp đến, cái này hai trận thi hội cũng lộ ra không có tiếng tăm gì.

Tám mươi tên võ tiến sĩ, đã chết hơn phân nửa.

Bởi vì ngày đó bọn hắn toàn bộ đều đi theo Thái tử Nam chinh.

Văn tiến sĩ cũng bởi vì Nam Âu quốc chiến triệt để trì hoãn xuống, chỉ có một bộ phận người làm quan.

Nguyên bản Thượng thư đài cùng Lại bộ chuẩn bị đợi đến Nam Âu quốc chiến đại thắng về sau, Thái tử trở về, trắng trợn đến đâu phong quan, xem như mừng vui gấp bội.

Vì lẽ đó mấy chục tên tiến sĩ ròng rã tại quốc đô bên trong chờ hơn nửa năm, cũng không có hầu đến một cái thực thiếu.

Những người này xem như thiên chi kiêu tử a, đậu Tiến sĩ về sau hơn người một bậc, nhưng lại còn không có làm quan, mỗi ngày ngay tại bàn suông.

Ngày đó thổi phồng Thái tử liền là những người này, vô số ca tụng Ninh Dực thi từ ca phú đều là xuất từ bọn hắn tay.

Không có cách nào, muốn nịnh nọt a, dạng này mới có thể để cho Chúc Hoằng Chủ nhìn thấy, để Thái tử nhìn thấy, tương lai phong quan thời điểm cũng có tốt thiếu.

Trắng trợn công kích Thẩm Lãng cùng Ninh Chính cũng là đám người này, đem hai người đính tại sỉ nhục trụ bên trên vẫn là những người này.

Phương nam đại bại, Thái tử bị bắt đầu hàng tin tức truyền đến về sau, đối với những người này hoàn toàn là lôi đình một kích, sau đó lặng ngắt như tờ.

Nguyên bản bọn hắn dự định lẳng lặng ẩn núp xuống.

Căng Quân sứ giả yết kiến Việt Vương, đưa ra cắt nhường năm quận điều kiện sau.

Những này tân khoa tiến sĩ ngoài miệng không nói, trong lòng nhưng hô to, tranh thủ thời gian đáp ứng tranh thủ thời gian đáp ứng.

Chỉ cần Việt Quốc giang sơn có thể bảo trụ, bọn hắn liền còn có thể làm quan.

Mà lại nói câu lương tâm lời nói, trong này cũng không phải đều là lang tâm cẩu phế đồ, cũng là có trung quân ái quốc.

Mấy ngày nay trong lòng bọn họ âm thầm buông lỏng một hơi, Việt Quốc giang sơn cuối cùng là bảo trụ.

Sau đó, bọn hắn dự định thay đổi môn đình, đi đầu quân Tam vương tử Ninh Kỳ.

Thái tử Ninh Dực xong đời, cái kia vương vị khẳng định là phải rơi vào Ninh Kỳ trên đầu.

Những này tiến sĩ năng lực hành động cường, trực tiếp đi Thiên Bắc hành tỉnh nịnh bợ Ninh Kỳ đi, năng lực hành động yếu liền đi bái phỏng Thiên Việt Đại đô đốc Tiết Triệt.

Vì lẽ đó mấy ngày nay, Tiết thị gia tộc hoàn toàn là đông như trẩy hội.

Vũ An bá thế tử Tiết Bàn, hoàn toàn là chạm tay có thể bỏng.

Cục diện vốn đang tính không tệ, không nghĩ tới Thẩm Lãng vậy mà lại nhảy ra, đem cái này cục diện thật tốt cho hủy đi.

Quốc quân cũng thật sự là hoa mắt ù tai, thật đúng là đáp ứng Thẩm Lãng.

Lần này triệt để xong, không có trông cậy vào.

"Đất nước sắp diệt vong, tất ra yêu nghiệt!"

"Thẩm Lãng cùng Ninh Chính chết không có gì đáng tiếc, chỉ là đáng tiếc Việt Quốc cái này mấy ngàn dặm tốt đẹp giang sơn."

"Nghe nói Căng Quân khoan dung độ lượng, có minh quân phong phạm, có phải là. . ."

Lời này mới ra, ánh mắt mọi người cũng nhìn chằm chằm hắn.

Ngươi đây là ý gì?

Vậy mà là muốn đi đầu quân Căng Quân?

Bất quá. . .

Đây cũng không phải là không thể a.

Căng Quân Đại Nam quốc vừa lập, thủ hạ khẳng định thiếu người đọc sách làm quan.

Huống hồ hắn vốn là đọc đủ thứ thi thư người, năm đó ở quốc đô hắn cùng người đọc sách rất thân cận.

"Hứa huynh, nghe nói năm đó ở quốc đô, ngươi liền cùng Căng Quân đã từng quen biết, quan hệ tâm đầu ý hợp."

Vị này Hứa huynh ba mươi mấy tuổi, phí thời gian vài chục năm mới đậu Tiến sĩ, nhưng cũng được cho thanh niên tuấn kiệt.

Hắn xác thực gặp qua Căng Quân, cũng cùng một chỗ từng uống rượu.

Nhưng lúc ấy Căng Quân không có chút nào giá đỡ, dù là ngươi là một cái tú tài tìm tới cửa, hắn cũng cùng ngươi trò chuyện nửa ngày.

Hơn nữa lúc ấy rất nhiều cử nhân, tiến sĩ bạn rượu đi mời Căng Quân, có thời gian rảnh, hắn cũng sẽ vui vẻ mà tới.

Vì lẽ đó vị này Hứa tiến sĩ xác thực nhận biết Căng Quân, nhưng muốn nói quan hệ tâm đầu ý hợp, cái kia hoàn toàn là hướng trên mặt thiếp vàng.

"Không có chuyện, không có chuyện." Cái này Hứa tiến sĩ con mắt có đắc ý sắc, nhưng lại liên tục xua tay.

Điệu bộ này là đã muốn để người ta biết hắn xác thực cùng Căng Quân quan hệ không tệ, nhưng lại không muốn bị người quyền hành.

Bất quá hắn nội tâm ngược lại là sôi trào lên.

Căng Quân chiêu hiền đãi sĩ, đi đầu quân hắn cũng vẫn có thể xem là một đầu tốt đường đi.

Ta là tân khoa tiến sĩ, tại Việt Quốc bên này nhiều lắm thì một cái thất phẩm quan, đi Căng Quân Đại Nam quốc, tối thiểu có thể làm một quận Thái Thú đi.

Nghĩ đến đây, trong lòng của hắn không khỏi nóng bỏng.

Nếu như đầu nhập Căng Quân, vậy đi cái nào quận làm quan tốt đâu?

Nộ Giang quận cũng không tệ, Thẩm Lãng nhà là ở chỗ này.

Ta như trở thành Nộ Giang quận Thái Thú, nhất định có thể đem Kim thị gia tộc xoa nắn đến chết đi sống lại.

Vị này Hứa tiến sĩ cùng Thẩm Lãng có thù sao?

Thật là có!

Vị này Hứa tiến sĩ hai mươi tuổi liền trúng cử người, cái gọi là thiếu niên đắc chí.

Nhưng về sau ròng rã vài chục năm cũng không có trúng tiến sĩ, vẫn pha trộn tại quốc đô, muốn có được một cái tấn thăng bậc.

Mà lúc đó Ninh Diễm công chúa hồ đồ, đóng vai làm nam nhân đồng dạng tại trong thanh lâu uống hoa tửu, còn tìm muội tử tương bồi.

Cái này Hứa tiến sĩ nhìn thấy, cảm thấy là một cái cơ hội, nghĩ đến Ninh Diễm bực này hành vi, có lẽ là một cái phóng đãng hình hài con gái, hắn cảm thấy mình lớn lên tương đối anh tuấn, mà lại rất có tài hoa, vì lẽ đó liền muốn nịnh bợ Ninh Diễm, tốt nhất có thể trở thành mặt nàng thủ từ đây một bước lên trời.

Thế là, có một ngày hắn liền liếm láp mặt đưa lên một phần mình thơ văn.

Hắn làm sao biết Ninh Diễm chỉ là mặt ngoài làm càn, kì thực băng thanh ngọc khiết.

Nhìn thấy có người đưa thơ văn đi lên, Ninh Diễm nhìn một chút liền giận tím mặt,

Ngươi thì tính là cái gì, chó đồng dạng đồ vật, còn dám tới câu dẫn ta? Đánh cho ta!

Thế là, hắn bị Ninh Diễm dưới trướng nữ võ sĩ đánh cho gần chết, xương sườn đoạn ba cây, về sau cũng không dám lại trêu chọc Ninh Diễm.

Nhưng mà, tiếp xuống Ninh Diễm công chúa vậy mà vì Thẩm Lãng cùng Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương thế tử ly hôn, hơn nữa còn không minh bạch trở thành hắn thiếp hầu.

Lập tức vị này Hứa tiến sĩ liền giận.

Hắn cảm thấy mình bị xanh.

Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này chỗ nào so với ta mạnh hơn?

Ninh Diễm công chúa, ta như thế quỳ liếm ngươi, kết quả ngươi không thèm để ý, còn đem ta đánh cho gần chết?

Quay người ngươi liền đi quỳ liếm Thẩm Lãng, đường đường công chúa tôn sư, vậy mà chẳng biết xấu hổ trở thành tiểu thiếp của hắn?

Từ đó về sau, hắn liền đem Thẩm Lãng liệt vào hắn thứ nhất cừu nhân!

"Đất nước sắp diệt vong, tất ra yêu nghiệt, ta Việt Quốc vong liền vong trên tay Thẩm Lãng, hắn liền là kẻ cầm đầu!" Hứa tiến sĩ nghiến răng nghiến lợi nói, sau đó rời đi thanh lâu.

Một canh giờ sau, hắn cải trang cách ăn mặc rời đi quốc đô xuôi nam.

Ta muốn đi đầu nhập Căng Quân!

Ngày khác ta cao cao tại thượng, ngươi Thẩm Lãng lại trở thành dưới thềm tù, cho đến lúc đó để ngươi sinh tử lưỡng nan!

. . .

Lão bách tính am hiểu nhất liền là dùng chân bỏ phiếu.

Việt Vương cùng Ninh Nguyên Hiến đàm phán thất bại về sau, toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh bộc phát nạn dân triều.

Vô số người nhao nhao chạy trốn Bắc thượng, tránh né chiến hỏa.

Toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh sáu triệu người, điều kiện tốt người chạy trốn tới quốc đô, chạy trốn tới Thiên Bắc hành tỉnh.

Điều kiện người không tốt, đào vong nông thôn.

Bởi vì ai cũng nghe nói Sa Man tộc quân đội là phi thường dã man, làm đủ trò xấu, thậm chí liền người đều ăn.

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính dẫn đầu một vạn thành vệ quân xuôi nam thời điểm.

Gặp phải chiến tranh nạn dân càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng cơ hồ cũng ngăn chặn con đường.

Vô số người mang nhà mang người, đại nhân tuyệt vọng, hài tử thút thít, sống sờ sờ một bộ tận thế cảnh tượng.

"Công tử, chúng ta muốn giúp một chút bọn hắn sao?" Hàm Nô hỏi.

Nàng hiện tại chỉ còn lại một trăm ba mươi cân, lộ ra mỹ lệ phi thường.

Mà lại nàng cùng Lan tên điên đã thành hôn hơn nửa năm, nhưng vẫn như cũ cùng Vũ Liệt cùng một chỗ làm Thẩm Lãng thân vệ.

Chắc hẳn Lan tên điên là rất lo lắng, hắn mỗi ngày đều muốn nói cho mình mười lần, Hàm Nô rất yêu hắn, sẽ không cho hắn đội nón xanh.

Hàm Nô nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt vẫn như cũ tràn ngập ngưỡng mộ, tựa như là fan hâm mộ đối với thần tượng cái chủng loại kia.

Mà lại thành hôn về sau, sinh hoạt hạnh phúc, lòng của nàng cũng biến thành mềm, nhìn thấy những này nạn dân thảm trạng, trong lòng không đành lòng.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Giúp không được."

Cứ như vậy, vô số nạn dân Bắc thượng, Thẩm Lãng, Ninh Chính dẫn đầu một vạn đại quân xuôi nam.

Song phương giao thoa mà qua.

Bỗng nhiên có một ngày, một cái lão giả ngăn lại Thẩm Lãng đường đi.

"Ngươi chính là Thẩm Lãng sao? !"

Đây là một cái hơn bảy mươi tuổi lão nhân, râu tóc trắng bệch, xuyên được coi như khảo cứu, hẳn là một cái tú tài, dựa vào dạy học mà sống loại kia.

Lúc này Thẩm Lãng vốn hẳn nên biểu hiện ra kính già yêu trẻ dáng vẻ.

Nhưng là hắn không có, vẫn như cũ ngồi trên lưng ngựa thản nhiên nói: "Ta chính là!"

Lão giả kia nói: "Thẩm công tử, ta năm nay bảy mươi lăm, ta có cháu trai, còn có tằng tôn tử, một nhà mười năm miệng, lúc đầu thời gian trôi qua an bình, hiện tại bởi vì duyên cớ của ngươi, lại muốn nâng nhà chạy nạn, hôm trước bạn già đã chết ở nửa đường bên trên. Chúng ta không biết nên đi nơi nào, chúng ta không biết có thể hay không sống sót? Chúng ta đến tột cùng gì oán gì thù a? Ngươi lại muốn làm hại ta cửa nát nhà tan?"

Hàm Nô nghe xong lập tức nói: "Lão nhân gia, chúng ta đây chính là đi chống cự Căng Quân, đây chính là đi bảo vệ quốc gia a."

"Ai muốn ngươi bảo vệ quốc gia?" Lão giả cả giận nói: "Nhà chúng ta tại An Bình quận, căn bản không tại cắt nhường năm quận phạm vi bên trong. Nguyên bản bệ hạ cùng Căng Quân ký kết ngưng chiến hiệp định, cắt nhường năm quận, Thẩm công tử ngươi vì sao muốn ngăn cản? Lúc đầu có thể không đánh trận, đều là duyên cớ của ngươi, làm hại chúng ta trôi dạt khắp nơi, cửa nát nhà tan!"

Thẩm Lãng yên lặng nhìn xem hắn.

Quốc đô lão bách tính không công khai trách cứ hắn, ngược lại nỗi lòng phức tạp, bởi vì chiến hỏa còn không có đốt tới bọn hắn trên đầu.

Mà Thiên Nam hành tỉnh dân chúng, nhất là cái kia năm quận bên ngoài dân chúng, lại hận Thẩm Lãng tận xương.

Cắt nhường năm quận liền cắt nhường tốt? Lại không có cắt nhường chúng ta nhà?

Hiện tại tốt, ngươi Thẩm Lãng gây nghiệp chướng, lại muốn chúng ta gặp nạn.

"Oa oa oa. . ." Sau đó, một cái tám chín tuổi hài tử oa oa khóc lớn, hẳn là lão giả này cháu trai.

Lão giả kia buồn theo tâm đến, chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Ngươi đi hướng Căng Quân nhận thua, ngươi đi hướng hắn đầu hàng, không nên đánh trận, ngươi đáp ứng cắt nhường năm quận, Thẩm công tử tính lão hủ van cầu ngươi, không cần vì bản thân tư dục, mà chôn vùi chúng ta mấy trăm vạn người tính mệnh, van cầu ngươi cứu lấy chúng ta cả nhà!"

Lão giả này quỳ trên mặt đất, hướng về Thẩm Lãng lễ bái, gào khóc.

Sau đó, chung quanh vô số nạn dân nghe, cũng nhao nhao quỳ xuống.

"Thẩm công tử khai ân a, van cầu ngươi đáp ứng Căng Quân, cắt nhường năm quận, cứu lấy chúng ta đi!"

"Chúng ta muốn về nhà."

"Thẩm công tử ngươi nhận thua đi, đáp ứng Căng Quân cắt nhường năm quận đi!"

Nhìn thấy một màn này, Hàm Nô cùng Vũ Liệt vành mắt cũng hồng.

Cái này thế đạo, vậy mà là như thế thị phi không phân sao?

Không nguyện ý đầu hàng, bốc lên nguy hiểm tính mạng đi bảo vệ quốc gia, chẳng lẽ còn sai sao?

Thẩm Lãng nhìn qua đám này nạn dân.

Trách cứ bọn hắn sao?

Không có ý nghĩa.

Mà lại chỉ trích Thẩm Lãng không đầu hàng chỉ là một bộ phận người, còn có một bộ phận người trẻ tuổi đứng trên mặt đất không nhúc nhích, ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng quân đội ngược lại tràn ngập nóng bỏng, thậm chí ngo ngoe muốn động muốn đi theo Thẩm Lãng cùng đi đánh trận.

Thế giới này vốn là như vậy.

Một bộ phận mất đi nhiệt huyết, nhưng còn có một bộ phận máu người tính vẫn còn.

"Thẩm công tử, van cầu ngươi cứu lấy chúng ta đi, hướng Căng Quân nhận thua cắt nhường năm quận đi!"

Lão giả kia ôm Thẩm Lãng đùi ngựa, liều mạng khóc lớn.

"Lăn, lại không tránh ra, giết ngươi cả nhà!" Thẩm Lãng tiếng la nói.

Sau đó, tay hắn vừa nhấc lên.

Lập tức sau lưng mấy chục tên võ sĩ giương cung cài tên, nhắm chuẩn lão giả này cả nhà.

"Có bản lĩnh, ngươi theo ta trên thi thể bước qua đi thôi, dù sao lão hủ đã bị ngươi làm hại cửa nát nhà tan, ngươi theo ta trên thi thể dẫm lên đi!"

Sau đó, Thẩm Lãng chiến mã liền thật dẫm lên.

Một võ sĩ tiến lên, một thanh dẫn theo lão giả này cổ, hướng về ven đường quăng ra.

Đạo đức bảng giá không Thẩm Lãng.

"Rút kiếm, rút đao!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, một vạn thành vệ quân rút đao ra kiếm, đằng đằng sát khí.

"Bất luận kẻ nào các loại, khó lường xuất hiện tại đại quân chung quanh mười trượng bên trong, nếu không giết chết bất luận tội!"

"Vung chém!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, một vạn thành vệ quân một bên hành quân, một bên vung trảm trong tay chiến đao.

Nhất thời, chung quanh tất cả nạn dân nhao nhao lùi tán.

Một vạn thành vệ quân lúc này mới thông suốt.

Bất quá Thẩm Lãng tại những này nạn dân trong lòng thanh danh liền xem như triệt để xấu.

Không lâu sau đó, những người này không biết sẽ đem hắn truyền đi hung thần ác sát như thế nào, việc ác bất tận.

. . .

Mấy ngày về sau, Căng Quân đại quân trở về Nam Âu quốc đô thành, bẩm báo đàm phán thất bại.

Căng Quân hạ chỉ!

Đại quân đánh vào Việt Quốc!

Mười vạn đại quân Bắc thượng, khí thôn như hổ!

Những nơi đi qua, gió cuốn mây tan!

Toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, không có chút nào sức chống cự.

Nam Cung Ngạo theo phía đông Bắc thượng, Tô Nan theo phía tây Bắc thượng.

Một đường đi qua Việt Quốc tất cả thành trì, toàn bộ trông chừng mà hàng.

Vũ An quận rơi vào tay giặc, Ninh Thủy quận rơi vào tay giặc, Dương Vũ quận rơi vào tay giặc. . .

Tháng giêng mười chín!

Tô Nan năm vạn đại quân binh lâm dưới thành, vây quanh Thiên Nam hành tỉnh thủ phủ, Thiên Nam thành.

Đây là Việt Quốc thành thị lớn thứ ba, có mấy chục vạn dân chúng!

Trưởng sử Ngôn Vô Kỵ dốc hết toàn lực, tập kết hai vạn dân quân thủ thành.

Không đến nửa ngày thời gian.

Hai vạn dân quân gần như toàn quân bị diệt.

Nói cho đúng, chỉ có khoảng một canh giờ.

Thiên Nam thành rơi vào tay giặc!

Hai chi đại quân phảng phất tranh tài, thế như chẻ tre.

Tháng giêng hai mươi.

Nộ Giang quận rơi vào tay giặc.

Không sai, liền là Thẩm Lãng nhà chỗ Nộ Giang quận.

Tháng giêng hai mươi ba, Tĩnh An quận rơi vào tay giặc.

Tháng giêng hai mươi lăm, Bạch Lan quận rơi vào tay giặc.

. . .

Hai tháng hai, Long Sĩ Đầu!

Thiên Nam hành tỉnh toàn cảnh cơ hồ toàn bộ rơi vào tay giặc.

Trừ tận cùng phía Bắc Dương Qua quận!

Vẻn vẹn chỉ dùng thời gian nửa tháng, Căng Quân mười vạn đại quân liền công chiếm toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh mười hai quận.

Việt Quốc một phần tư quốc thổ mất đi.

Căng Quân mười vạn đại quân trên đường đi không có gặp được bất kỳ kháng cự nào.

Cho dù là Thiên Nam thành hai vạn dân quân chống cự, cũng hoàn toàn là thiên về một bên đồ sát.

Mấy trăm vạn nạn dân tuôn hướng Thiên Việt, tuôn hướng Thiên Bắc hành tỉnh, Thiên Tây hành tỉnh.

Nhưng mà. . .

Việt Quốc nạn dân phảng phất chú định không chỗ có thể đi.

Vẫn như cũ là ngày 2 tháng 2 Long Sĩ Đầu.

Một trận khác đại chiến bộc phát!

Sở quốc ba mươi vạn đại quân đông chinh.

Sở quốc Thái tử làm chủ soái, một trận chiến này bị coi là rửa nhục chiến.

Ba mươi vạn đại quân, đồng dạng thế như chẻ tre.

Ngắn ngủi ba ngày thời gian.

Việt Quốc tây cảnh, rơi vào tay giặc năm mươi dặm!

Chủng Nghiêu coi như dốc hết toàn lực, dựa vào trong tay mười hai vạn đại quân, cũng chịu không nổi vài trăm dặm đường biên giới.

Nếm thử tính phòng thủ chiến hậu.

Chủng Nghiêu thống khổ hạ lệnh, tất cả tuyến đầu thành lũy, toàn bộ từ bỏ.

Song phương binh lực quá cách xa, trong tay hắn liền mười hai vạn người, nếu như đem quân đội tán tại biên cảnh trong pháo đài, cái kia Trấn Tây thành thủ quân khả năng liền không đủ sáu vạn.

Đánh như thế nào?

Mà lại Sở quốc đại quân cũng giống như nổi điên, sĩ khí trùng thiên.

Rửa nhục chiến, diệt quốc chiến.

To lớn công huân đang ở trước mắt, ai không liều mạng?

Từ bỏ tất cả biên cảnh thành lũy, mười hai vạn đại quân toàn bộ phòng thủ Trấn Tây thành phòng tuyến.

Trấn Tây thành, Chủng thị gia tộc đại bản doanh, Việt Quốc thành thị lớn thứ tư, Thiên Tây hành tỉnh chân chính thủ phủ.

Như tòa thành trì này bị công chiếm, trên cơ bản liền mang ý nghĩa toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh rơi vào tay giặc.

Theo Chủng Nghiêu đại quân thu nạp về Trấn Tây thành phòng tuyến.

Sở quốc đại quân một ngày mấy chục dặm.

Toàn bộ tây cảnh, không ngừng rơi vào tay giặc.

Cái này đến cái khác thành trì mất đi.

Cái này đến cái khác quận mất đi.

Mùng chín tháng hai!

Việt Quốc tây cảnh, bốn cái quận, hai mươi ba thành triệt để rơi vào tay giặc.

Sở quốc ba mươi vạn đại quân, khí thế rộng rãi, sát khí ngút trời.

. . .

Thiên Bắc hành tỉnh!

Biện Tiêu trong tay có mười vạn đại quân trấn thủ Diễm Châu, Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc Ninh Kỳ trong tay, vẻn vẹn chỉ có ba vạn đại quân, lại muốn phòng thủ gần nghìn dặm đường biên giới.

Thiên Bắc hành tỉnh giống như Thiên Nam hành tỉnh, đều là hẹp dài địa hình.

Ngô nước Sở hai nước đường biên giới, dáng dấp để người tuyệt vọng!

Ninh Kỳ trong tay chỉ là ba vạn quân đội, coi như vung hồ tiêu mặt, cũng chịu không nổi cái này ngàn dặm biên cảnh.

Cũng chính là lúc này!

Biện Tiêu hạ lệnh, Diễm Châu hạ đô đốc Trương Xung dẫn đầu ba vạn đại quân gấp rút tiếp viện Ninh Kỳ, trấn thủ Thiên Bắc hành tỉnh.

Nhất thời, Ninh Kỳ kích động đến chân trần mà ra.

Biện Tiêu cùng Trương Xung cử động lần này thật coi là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Nhưng là. . .

Vẫn như cũ chỉ có thể cầu nguyện Ngô Vương có thể thủ ước, không cần suất quân xuôi nam, không cần gia nhập diệt việt liên minh.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến, cũng đang không ngừng làm ra ngoại giao cố gắng.

Điều động một đợt lại một đợt sứ giả đi Ngô quốc.

Nhưng mà, Ngô Vương cự tuyệt thấy!

Cục diện, đã hướng về xấu nhất phương hướng lao nhanh.

Ngô Vương bắt đầu tập kết đại quân!

Mà lại. . . Là khuynh quốc binh.

Mười vạn, hai mươi vạn, ba mươi vạn. . .

Hắn sẽ không bỏ qua lần này cơ hội ngàn năm một thuở.

Hắn cũng muốn rửa nhục.

Hai mươi năm chiến bại sỉ nhục, hai năm trước chiến bại sỉ nhục.

Bất quá lần này hắn không có ngự giá thân chinh.

Mặc dù Nam chinh đại quân còn không có chính thức tuyên cáo thiên hạ, nhưng đã truyền ra tiếng gió thổi, Xu Mật Sứ Ngô Trực sẽ là lần này Nam chinh đại quân chủ soái.

Đại quân cũng đem chia làm đông tây hai đường, một đường giết Hướng Diễm châu, một đường thẳng hướng Thiên Bắc hành tỉnh.

. . .

Theo một tháng trước bắt đầu.

Tin dữ liền một cái tiếp theo một cái truyền đến.

Quốc đô dân chúng đầu tiên là chấn kinh, sau đó liền chết lặng.

Bởi vì đâu đâu cũng có tin tức xấu.

Một cái quận tiếp lấy một cái quận rơi vào tay giặc.

Ngay từ đầu còn có người nghĩ đến muốn chạy nạn.

Nhưng là bọn hắn phát hiện, không chỗ có thể trốn.

Toàn bộ Việt Quốc, bốn trận chiến nơi, căn bản không chỗ có thể đi.

Quốc đô còn tính là an toàn nhất.

Sau đó, quốc đô lâm vào một loại ly kỳ phồn vinh.

Thật giống như mất nước trước đó triệt để phóng túng.

Mỗi một nhà thanh lâu cũng chật ních.

Rất nhiều người nghĩ đến dù sao đều muốn mất nước, hết thảy cũng không có ý nghĩa, tiền còn giữ làm cái gì?

Mà một chút người thông minh nhao nhao bắt đầu muốn đường lui.

Là nên đầu nhập Sở quốc, vẫn là Ngô quốc, vẫn là Căng Quân đâu?

Quốc quân cũng không cần vào triều.

Bởi vì cáo ốm ở nhà quan viên càng ngày càng nhiều.

Lúc này triều hội, đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Tất cả chính vụ từ quốc quân, Thượng thư đài, Xu Mật viện tam phương trực tiếp quyết định.

Chí ít ở thời điểm này, Xu Mật viện cùng thượng thư đài vẫn là mọi người đồng tâm hiệp lực.

Mặc kệ là Chúc Hoằng Chủ hay là Chủng Ngạc, lại hoặc là Ninh Khải toàn bộ bỏ xuống phe phái chi tranh, dốc hết tâm huyết, đau khổ chèo chống.

Toàn bộ Thượng thư đài cùng Xu Mật viện tất cả mọi người, đều đã không thể trở về nhà.

Một ngày một đêm bận rộn, khốn liền trực tiếp ngã lệch ngủ một giấc.

Muốn nói tuyệt vọng, bọn hắn mới là nhất tuyệt vọng.

Bởi vì mặc kệ Thượng thư đài vẫn là Xu Mật viện, cũng có một trương Việt Quốc địa đồ.

Mỗi khi rơi vào tay giặc một cái quận, ngay tại phía trên thoa lên màu đỏ.

Rơi vào tay giặc thành quận càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Việt Quốc một phần ba quốc thổ đã không gặp.

. . .

Hiện tại lão bách tính đã không quan tâm Thẩm Lãng.

Bởi vì tại Việt Quốc bách tính trong mắt, Thẩm Lãng cái kia một vạn quân đội hoàn toàn là hơi không đủ.

Ánh mắt mọi người cũng nhìn chằm chằm phía tây cùng phía bắc.

Sở quốc ba mươi vạn đại quân cùng Chủng Nghiêu mười hai vạn đại quân quyết chiến, mới thật sự là tiêu điểm.

Ngô Vương đại quân khi nào xuôi nam, khi nào chính thức hướng Việt Quốc tuyên chiến? Mới là tiêu điểm.

Căng Quân đại quân phù hợp tiến công quốc đô, mới là tiêu điểm.

Cái này ba cái tiêu điểm, mặc kệ cái nào bộc phát.

Đó chính là mất nước!

Chủng Nghiêu phòng thủ Trấn Tây thành rơi vào tay giặc, mang ý nghĩa tây cảnh triệt để thất thủ, mất nước.

Ngô Vương ba mươi vạn đại quân như xuôi nam tiến đánh Việt Quốc, Diễm Châu có lẽ thủ được, nhưng Thiên Bắc hành tỉnh thật rất khó giữ vững, ngàn dặm đường biên giới a, cũng mang ý nghĩa mất nước.

Căng Quân mười vạn đại quân như trực tiếp tiến đánh Việt Quốc quốc đô, thủ được sao?

Chịu không nổi.

Lúc này quốc đô cũng chỉ có một vạn thành vệ quân, một vạn năm cấm quân, như thế nào ngăn cản Căng Quân mười mấy vạn đại quân?

Tại sao lại mười mấy vạn?

Không sai, Căng Quân đại quân mỗi một ngày đều đang gia tăng.

Tất cả mọi người đang chờ Căng Quân giết vào quốc đô tin tức.

Cho đến lúc đó, có thể chính thức tuyên bố mất nước.

Bất quá ngày đó đến trước đó, mọi người vẫn là thỏa thích tận hưởng lạc thú trước mắt đi.

Trách cứ Thẩm Lãng?

Mắng hắn là mất nước kẻ cầm đầu?

Ngay từ đầu xác thực trăm vạn người thóa mạ.

Nhưng về sau dần dần cũng không có người mắng.

Phẫn nộ mới có thể mắng, tuyệt vọng liền không mắng.

. . .

Nhưng mà. . .

Căng Quân đại quân phảng phất dừng bước.

Chiếm lĩnh toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh về sau, hắn hai chi đại quân ngược lại bắt đầu một lần nữa tụ tập.

Chỉ còn lại một cái Dương Qua quận, hắn ngược lại không đánh.

Đây là vì sao?

Tại mấy tháng trước, Thẩm Lãng liền đoán trước toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh rơi vào tay giặc, quả quyết đem Dương Qua thành làm dừng tổn hại điểm.

Mà Thẩm Lãng thành vệ quân còn không có tiến vào chiếm giữ Dương Qua quận thành thời điểm, Căng Quân cũng liền kết luận, Thẩm Lãng muốn thủ chính là Dương Qua quận.

Đổi thành người bình thường khẳng định sẽ nghĩ Thẩm Lãng thủ chính là Nộ Giang quận, bởi vì kia là nhà hắn chỗ.

Nhưng Căng Quân một chút nhìn ra, cái này Dương Qua quận kẹt tại Thiên Việt, Thiên Nam, Thiên Tây hành tỉnh ở giữa.

Bất kỳ một cái nào cao minh chủ soái, đều sẽ đem dừng tổn hại điểm đính tại nơi này.

Tháng giêng hai mươi lăm thời điểm!

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng suất lĩnh một vạn thành vệ quân tiến vào chiếm giữ Dương Qua quận thành.

Bình Nam đại tướng quân phủ, chính thức bảng tên.

. . .

Như đem địa đồ phóng đại rất nhiều lần, liền sẽ phát hiện lúc này Thiên Nam hành tỉnh, còn có một cái nho nhỏ nơi hẻo lánh không có rơi vào tay giặc.

Huyền Vũ Hầu tước phủ!

Bất quá nó là tại là quá nhỏ, tại trên địa đồ cơ hồ không nhìn thấy, chỉ có một cái điểm.

Huyền Vũ thành cũng rơi vào tay giặc.

Chỉ có Huyền Vũ Hầu tước phủ đã phụ cận cộng lại mấy trăm cây số vuông đất đai không có rơi vào tay giặc.

Từ Thiên Thiên rất bất đắc dĩ!

Nàng thật vất vả phấn đấu hai năm, rốt cục Đông Sơn tái khởi, khôi phục trước đó Từ Tú quy mô.

Kết quả hiện tại. . .

Lại cơ hồ triệt để không có gì cả.

Tất cả tác phường, tất cả ruộng dâu, toàn bộ mất.

Nàng mang theo vài trăm người lui vào Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong.

Nàng lúc ấy chỉ nói một câu.

Mả mẹ nó!

Nàng cũng coi là nữ thần.

Cũng trách mắng câu nói này.

Đáng tiếc, nàng không có công cụ gây án.

Tháng giêng hai mươi sáu!

Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trên nhiều một khối bảng hiệu.

Thiên Nam phủ đề đốc!

Kim Trác Hầu tước, chính thức trở thành Thiên Nam hành tỉnh Đô đốc.

Đây coi như là ủy khuất hắn.

Kim Trác thế nhưng là đường đường Hầu tước, nếu như vào triều, hoặc là Thượng thư đài, hoặc là Xu Mật viện, đều muốn có hắn một vị trí.

. . .

Rất nhanh, Căng Quân hành động phương hướng rõ ràng.

Tô Nan cùng Nam Cung Ngạo hai chi đại quân, lại bắt đầu một lần nữa tập kết thu nạp.

Tô Nan sáu vạn đại quân, phe tấn công hướng là Dương Qua quận thành.

Nam Cung Ngạo hơn năm vạn đại quân, tiến công phương hướng là Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Thiên gia!

Dùng năm vạn đại quân tiến công Huyền Vũ Hầu tước phủ?

Thả cũng không bỏ xuống được nhiều như vậy đại quân đi.

Huyền Vũ Hầu tước phủ rất lớn, có gần ngàn mẫu quy mô.

Nhưng là. . . Chỗ nào cần hơn năm vạn đại quân a?

Cái kia Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong có bao nhiêu quân coi giữ?

Thiên hạ tất cả mọi người cho là nên có năm ngàn tả hữu, thậm chí càng ít.

Bởi vì Kim thị gia tộc chỉ có sáu ngàn tư quân, còn muốn phái ra ba ngàn người thủ Nộ Triều thành.

Mà trên thực tế, Huyền Vũ Hầu tước bên trong có bảy ngàn quân coi giữ.

Trừ Kim thị gia tộc hơn ba ngàn tư quân bên ngoài, còn có 3,800 người thứ hai Niết Bàn quân, Kim Mộc Lan là chi quân đội này tối cao tướng lĩnh.

. . .

"Ô!"

Theo một trận tiếng kèn vang lên.

Nam Cung Ngạo dưới trướng hơn năm vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp hướng về Huyền Vũ Hầu tước phủ tiến lên.

Ngắm nhìn trong núi tòa thành, Nam Cung Ngạo không khỏi bùi ngùi mãi thôi.

Hắn có nghĩ qua, một ngày kia sẽ dẫn binh tiến đánh tòa pháo đài này.

Nhưng cũng là đánh lấy Việt Quốc cờ hiệu, vì tân chính, phụng quốc quân ý chỉ thảo phạt Kim thị gia tộc.

Nhưng mà không nghĩ tới, hắn vậy mà là lấy Đại Nam quốc Xu Mật phó sứ thân phận tới diệt Kim thị.

Thật sự là tạo hóa trêu ngươi!

Kim Trác Hầu tước, thật có lỗi!

Ngươi vì sao không thối lui Nộ Triều thành? Vì sao không đem Huyền Vũ Hầu tước phủ chắp tay nhường ra đâu?

Hiện tại, làm cho ta mượn ngươi đầu người dùng một lát!

. . .

Tô Nan sáu vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp Bắc thượng, bắt đầu đối Dương Qua quận thành tiến hành vây quanh!

Dương Qua thành, quy mô cùng Nộ Giang thành không sai biệt lắm.

Thành nội có bảy vạn người, toàn bộ tường thành tuần dài không cao hơn mười lăm dặm.

Tường thành độ cao tại chừng năm mét.

Chưa nói tới là thành lớn.

Mà lại địa thế bằng phẳng, vùng đất bằng phẳng.

Tòa thành thị này kém xa Nam Âu quốc đô thành kiên cố cao lớn.

Mà lúc đó Căng Quân Sa Man tộc đại quân, cơ hồ tại ngày đầu tiên thiếu chút nữa công phá Nam Âu đô thành.

Ngay lúc đó Nam Âu đô thành bên trong, Việt Quốc chủ lực tăng thêm Nam Âu tôi tớ quân thế nhưng là có trọn vẹn mười mấy vạn đại quân thủ thành. Cái kia mười vạn người nhưng là chân chính Việt Quốc biên quân chủ lực, một tuyến tinh nhuệ.

Lúc này Ninh Chính cùng Thẩm Lãng trong tay, vẻn vẹn chỉ có một vạn thành vệ quân.

Hàng hai quân đội!

Nhìn qua, thật sự là một trận không chút huyền niệm chiến đấu!

Tuyệt vọng chiến.

Bao quát một vạn thành vệ quân, đều là nghĩ như vậy!

Tuyệt vọng cùng khí tức tử vong, bao phủ tại một vạn thành vệ quân đỉnh đầu.

Dương Qua thành đã sớm không, tất cả bách tính cũng chạy nạn, chỉ còn lại cái này một vạn quân coi giữ.

Chết chắc.

Thua định.

Mỗi người trong lòng đều là nghĩ như vậy.

Mặc dù đi qua Khổ Đầu Hoan thao luyện, lực chiến đấu của bọn hắn có to lớn tăng lên.

Nhưng. . . Bọn hắn dù sao không phải Niết Bàn quân.

Thậm chí liền Chúc Lâm san bằng nam quân đều không bằng.

Chúc Lâm mười mấy vạn đại quân cũng đánh không lại Sa Man tộc ba, bốn vạn người.

Chúng ta một vạn thành vệ quân đi đánh Sa Man tộc sáu vạn chủ lực?

. . .' '

Khổ Đầu Hoan nói: "Thẩm công tử, nếu như ngươi có thần thông gì, tranh thủ thời gian xuất ra a? Nếu không một trận chiến này thua định, cái này một vạn thành vệ quân sĩ khí sa sút tới cực điểm, cơ hồ muốn sụp đổ."

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Bỗng nhiên chuyển ra một chiếc rương, mở ra xem.

"Đây là máu Hoàng Kim Long, theo hải ngoại thượng cổ di tích bên trong lấy được, dùng về sau, huyết mạch thuế biến, dũng mãnh vô địch! Hôm nay là hai tháng hai, một vạn thành vệ quân cũng Long Sĩ Đầu!"

Cái này không phải liền là Thẩm Lãng lúc ấy lừa gạt dùng Hoàng Kim huyết mạch cổ trùng phế tề sao? Coi là siêu cấp thuốc kích thích!

Đúng!

Lúc đầu hai ngàn ống, bán đi tám trăm ống, còn thừa lại hơn một ngàn.

Sau đó Thẩm Lãng pha loãng một chút, biến thành một vạn ống.

Một vạn thành vệ quân, bình quân mỗi người phân một ống.

Khổ Đầu Hoan ngốc.

"Công tử, cái này. . . Cái này hữu dụng không?"

(P/s: Trước là nửa tháng. Giờ chắc 1 tuần)

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 360: Lộng Lẫy Kịch Chiến! Nghiêng Về Một Bên Đồ Sát!

"Máu Hoàng Kim Long" cái này hố người đồ chơi có được hay không?

Đương nhiên đi!

So với hiện đại Địa Cầu siêu cấp thuốc kích thích ngưu bức nhiều.

Bằng không Thẩm Lãng cũng không thể lừa gạt đến năm trăm vạn kim tệ.

Những cái kia ăn chơi thiếu gia dùng Thẩm Lãng cái này "Máu Hoàng Kim Long" về sau, mặc kệ là lực lượng vẫn là tốc độ, lại hoặc là tinh lực, cũng có bạo tạc tính chất tăng trưởng.

Nguyên bản một cánh tay lực lượng không cao hơn một trăm cân nhược kê, trực tiếp tăng vọt đến hơn ba trăm cân.

Chỉ bất quá bây giờ Thẩm Lãng pha loãng quá hung ác.

Còn lại hơn một ngàn ống, pha loãng thành một vạn ống, bình quân mỗi người chỉ còn lại một phần bảy không quản được.

"Mang vào!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, hai cái nữ tráng sĩ áp lấy một cái thành vệ quân đi tới.

Người này dáng dấp ngược lại là hùng tráng, nhưng lúc này sắc mặt tái nhợt, toàn thân phát run, trực tiếp quỳ trên mặt đất dập đầu.

"Thẩm công tử tha mạng, Thẩm công tử tha mạng a!"

Người này là đào binh.

Theo Tô Nan đại quân tới gần, mà lại bắt đầu đối Dương Qua quận thành tiến hành vây quanh, thành nội tuyệt vọng khí tức càng ngày càng đậm.

Cái này một vạn thành vệ quân rốt cục xuất hiện đào binh.

Cơ hồ mỗi ngày đều có người thử nghiệm đào tẩu, hôm nay lại có hơn một trăm người thử nghiệm chạy trốn.

Dựa theo quân pháp đào binh là muốn chém đầu.

Nhưng dưới mắt chuyện này hình, ngươi nếu là dám chém đầu, cam đoan toàn bộ sĩ khí triệt để sụp đổ, còn lại binh chạy sạch sẽ.

Khổ Đầu Hoan rất tức giận.

Đi qua trong một năm này, hắn cơ hồ điên cuồng luyện chi này thành vệ quân.

Sức chiến đấu đi, trên lực lượng đi, tính kỷ luật cũng tới đi.

Nhưng dũng khí, lại khó mà cải biến.

Nói một câu lời khó nghe, thành vệ quân bên trong phần lớn là đều là binh lính càn quấy, tính cách đã sớm định hình.

Bọn hắn bình thường tác dụng liền là duy trì quốc đô trị an, liền là ức hiếp một chút bình dân, tiêu diệt một chút lưu manh du côn, bọn hắn địch nhân lớn nhất liền là những cái kia làm xằng làm bậy bang phái.

Thành vệ quân vốn cũng không phải là dùng để đánh trận.

Mà bây giờ vậy mà kéo bọn hắn ra cùng sức chiến đấu đáng sợ nhất Sa Man tộc chủ lực tác chiến?

Đến bây giờ không có toàn bộ chạy trốn đã coi như là Khổ Đầu Hoan phi thường trị binh có phương pháp.

"Công tử, tiểu nhân trên có phụ mẫu, dưới có vợ con, ba đời đơn truyền, thực sự là không thể chết a."

"Công tử, không phải tiểu nhân vô dụng, thực sự là cái này chiến không có cách nào đánh a. Thiên Nam thành hai vạn dân quân, liền một canh giờ cũng không có chịu đựng liền toàn quân bị diệt, chúng ta mới một vạn người, một khắc đồng hồ cũng nhịn không được."

"Thẩm công tử, bằng không ngài mang theo chúng ta chạy đi, mang theo chúng ta ra biển đi Nộ Triều thành đi."

Người đào binh này ngưu bức, không những mình muốn trốn, còn giật dây lấy Thẩm Lãng cùng một chỗ trốn.

Thẩm Lãng bất đắc dĩ phất phất tay.

Khổ Đầu Hoan tiến lên, bỗng nhiên đẩy ra cái cằm của hắn.

Người đào binh kia tưởng rằng muốn cắt mất hắn đầu lưỡi, lập tức phát ra mổ heo đồng dạng kêu thảm, liều mạng giãy dụa.

Nhưng Khổ Đầu Hoan cỡ nào ngưu bức, hắn chỗ nào tránh thoát được?

Không nói hai lời, trực tiếp đem pha loãng qua đi "Máu Hoàng Kim Long" đổ vào trong miệng của hắn.

"Ta muốn chết, Thẩm công tử ngài vậy mà hạ độc giết ta?"

"Chết cũng tốt, chết như vậy còn có thể có một cái toàn thây."

"Ta thà rằng bị độc chết, cũng không nguyện ý đi cùng Sa Man tộc dã thú tác chiến, sẽ chết không toàn thi, sẽ bị tươi sống ăn hết."

Sau đó, người đào binh này liền nằm trên mặt đất chờ chết.

"Chết tốt, chết tốt, cũng không cần đi cùng Sa Man tộc tác chiến."

Quả thực sợ tới cực điểm, còn chưa mở đánh, đấu chí liền đã không bằng chó.

Quân đội như vậy đi cùng Sa Man tộc chủ lực khai chiến, một khắc đồng hồ cũng kiên trì không đến trực tiếp sụp đổ, toàn quân bị diệt.

Nhưng mà. . .

Nửa khắc đồng hồ sau!

"Máu Hoàng Kim Long" dược hiệu phát tác.

Người đào binh này bỗng nhiên đứng lên.

Hai mắt tỏa ra ánh sao, thở hồng hộc, nện bước long hành hổ bộ hướng về bên ngoài đi đến.

Khổ Đầu Hoan lạnh giọng nói: "Ngươi làm gì?"

"Ta đi chơi chết bọn hắn, ta đi chơi chết bọn hắn. . ." Người đào binh kia hét lớn: "Lão tử đi cùng Sa Man tộc đánh nhau, không đem bọn hắn chơi chết, lão tử liền là biểu tử nuôi."

"Sa Man tộc ở đâu?"

"Tô Nan ở đâu? Lão tử muốn đi chơi hắn!"

Người đào binh này gào thét lớn xông vào quân doanh bên trong, trực tiếp quơ lấy một cây đao, liền muốn hướng ngoài thành đi đến, một người liền muốn đi tìm Sa Man tộc chủ lực đánh nhau.

Khổ Đầu Hoan kinh.

Không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Công tử a, ngươi, ngươi tại cái này máu Hoàng Kim Long bên trong thêm cái gì a?

Thẩm Lãng xác thực thêm điểm đồ vật, nhưng không nghĩ tới hiệu quả sẽ như vậy mãnh liệt? Vừa rồi cái này sợ hàng vậy mà trở nên như thế dũng cảm, trực tiếp muốn đi làm Tô Nan?

Quả thực để con chuột trực tiếp biến thành lão hổ.

Hình dung như thế nào người đào binh này dùng máu Hoàng Kim Long về sau cảm giác?

Lão tử muốn vô địch.

Lão tử quá ngưu bức.

Trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn.

Ta muốn bầu trời này che không được mắt của ta, ta muốn đất này chôn không được tâm ta, ta muốn cái này bên ngoài Sa Man tộc man di tan thành mây khói.

Lực lượng tăng vọt, tốc độ tăng vọt những này cũng không tính là cái gì.

Mấu chốt là dũng khí tăng vọt, hoàn toàn không sợ hãi.

Ta cái này ngưu bức được cũng hận không thể cho mình một đao, ta cho mình thả lấy máu.

Cái này nhiệt huyết sôi trào quá mức.

Nhìn xem người đào binh kia chộp lấy đao, thật hướng cửa thành đi đến.

Khổ Đầu Hoan vội chạy tới, giữ chặt hắn nói: "Huynh đệ đừng nóng vội, huynh đệ đừng nóng vội, ngươi cỗ này khí lực giữ lại chậm rãi dùng! Địch nhân chẳng mấy chốc sẽ công thành, chúng ta lập tức liền có thể chơi hắn nhóm."

Người đào binh kia bỗng nhiên dùng đao tự chụp mình ngực hét lớn: "Địch nhân ở đâu? Ở đâu? Tranh thủ thời gian tới để lão tử chém chết!"

Mấy người lính tới, thật thật vất vả mới đem người đào binh này ngăn chặn.

Khổ Đầu Hoan hướng về Thẩm Lãng nói: "Công tử a, cái này. . . Cái này hiệu quả quá tốt, bằng không tại giảm một điểm lượng thuốc?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Giảm một điểm, nhất định phải giảm một điểm!"

Cái này cái khác dược tề thêm phải có điểm mãnh liệt, ít nhất phải giảm phân nửa.

Cái này cũng mất lý trí!

Thế là, "Máu Hoàng Kim Long" liều lượng bảo trì không thay đổi, nhưng là cái khác đặc thù dược tề giảm phân nửa.

Lại tìm một cái đào binh dùng.

Kết quả!

Người đào binh này cũng bỗng nhiên lao ra!

"A. . ."

"Giết!"

"Giết!"

Hắn cảm giác được thân thể của mình phảng phất muốn nổ tung, có không dùng hết khí lực.

Bỗng nhiên quơ lấy một chi đại đao, hơn một trăm cân đại đao bắt đầu cuồng vũ.

Thế nhưng là cái này đại đao là Khổ Đầu Hoan a.

"Tinh trung báo quốc!"

"Chém hết man di!"

"Phong đợi bái tướng!"

"Giết, giết, giết!"

Người đào binh này một bên cuồng hống, một bên điên cuồng luyện võ.

Khổ Đầu Hoan gật đầu nói: "Cứ như vậy, cứ như vậy, lại hơi hơi kém một chút xíu!"

Cái này dược hiệu vẫn là quá mạnh.

. . .

Sau năm canh giờ!

Dương Qua thành thay đổi!

Vẫn như cũ là cái kia một vạn người.

Nhưng là mỗi người nhiệt huyết sôi trào, sát khí ngút trời.

Đào binh?

Không tồn tại.

E sợ chiến?

Cũng không tồn tại!

Mỗi người lực lượng đều chiếm được tăng lên gấp đôi.

Tốc độ cũng tăng vọt.

Mấu chốt nhất là sĩ khí cùng dũng cảm trực tiếp bạo rạp.

Mỗi một cái cũng cảm thấy trong cơ thể ẩn chứa một cỗ vô cùng cường đại lực lượng, nhưng chính là phóng thích không ra.

Cả người đều muốn nổ.

Tranh thủ thời gian khai chiến, tranh thủ thời gian khai chiến!

Chúng ta nhịn không được.

Địch nhân ở đâu?

Sa Man tộc đại quân ở đâu?

Làm sao còn không đánh tới?

Chúng ta chịu không.

Lại không run rẩy, chúng ta cần phải mình cho mình khai đao lấy máu a.

Bởi vì tinh lực thực sự quá kinh người.

Mà lại thành nội cũng không có cái gì nữ nhân, không thể phát tiết tại phía trên kia.

Thế là, Khổ Đầu Hoan liền mang theo bọn hắn liều mạng huấn luyện.

Mà lại là bình thường huấn luyện lượng mấy lần trở lên.

Cầm cung đến, cầm cung tới!

Toàn bộ đều là một thạch cường cung.

Đặt ở trước kia, những thành vệ quân này căn bản là kéo không ra loại này cường cung.

Mà bây giờ, dễ như trở bàn tay liền kéo ra.

Chỉ bất quá nhắm chuẩn. . . Coi như.

Lúc này huấn luyện nhắm chuẩn cũng không kịp.

Mãi cho đến đêm khuya.

Cái này một vạn thành vệ quân huấn luyện được khí thế ngất trời.

Căn bản cũng không đi ngủ!

Trên thực tế, uống xong cái này máu Hoàng Kim Long về sau, xác thực có thể duy trì mấy ngày mấy đêm cũng không ngủ được vẫn như cũ tinh lực mười phần.

Nhưng cái này không ngủ được không được a.

Máu Hoàng Kim Long công hiệu không thể toi công tiêu hao a.

Không có cách nào!

Thẩm Lãng lại nấu chín vô số yên giấc canh.

Mỗi người uống xong một bát về sau, lúc này mới an tĩnh lại, nằm vật xuống trên giường đi ngủ.

Hắn tâm đang rỉ máu.

Hắn gây tê tán a, lập tức đem mấy năm lượng cũng sử dụng hết.

Trong giấc mộng, những thành vệ quân này vẫn như cũ hô to.

"Giết, giết, giết!"

Cái này chiến đấu dục vọng, quả thực nghịch thiên!

Này một đám chó, biến thành một vạn con mãnh hổ.

. . .

Thiên Bắc hành tỉnh phòng tuyến!

Tam vương tử Ninh Kỳ vô cùng cháy bỏng.

Bởi vì Ngô quốc còn tại tập kết binh lực, nó không giống như là Sở quốc, phía sau còn có địch nhân.

Sau lưng của nó liền là Đại Viêm đế quốc, căn bản cũng không khả năng công kích Ngô quốc.

Sở quốc còn cần tập kết binh lực phòng ngự Lương quốc, Tân Càn quốc, nhưng Ngô quốc không cần, hắn có thể đem cả nước binh lực tập trung, hết sức chuyên chú đối Việt Quốc.

Thủ không được, nhất định thủ không được!

Ninh Kỳ nhìn một lần lại một lần địa đồ.

Ngô Vương tại Thiên Bắc hành tỉnh phòng tuyến tập kết đại quân liền vượt qua hai mươi vạn, hơn nữa còn tại liên tục không ngừng gia tăng.

Mà hắn cùng Trương Xung cộng lại quân coi giữ, vẻn vẹn chỉ có sáu vạn mà thôi.

Đây không phải phòng thủ nào đó một tòa thành trì, mà là cần phòng thủ toàn bộ biên cảnh.

Một khi Ngô Vương đại quân xuôi nam, thế cục cam đoan sụp đổ được so Thiên Tây hành tỉnh còn muốn đáng sợ.

Toàn bộ Thiên Bắc hành tỉnh, khả năng liền nửa tháng cũng thủ không được.

Mà một khi nơi này thất thủ, đó chính là hắn Ninh Kỳ sai lầm, hắn cơ hồ phải bị đến cùng Ninh Dực tương tự vận mệnh.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Đứng tại địa đồ trước mặt Ninh Kỳ bỗng nhiên cắn răng một cái, làm một cái quyết định.

Hắn tự mình đi Diễm Châu hạ đô đốc Trương Xung đại doanh.

"Trương đô đốc, ta cầm trong tay cái này ba vạn đại quân cũng cho ngươi, Thiên Bắc hành tỉnh giao cho ngươi phòng thủ."

Trương Xung kinh ngạc nói: "Điện hạ, muốn đi Ngô quốc?"

Ninh Kỳ nói: "Đúng! Ta đi yết kiến Ngô Vương, tự mình cùng hắn đàm phán."

Trương Xung nội tâm dâng lên một trận kính nể.

Cái này Ninh Kỳ dũng khí, nhưng so sánh Thái tử Ninh Dực lớn nhiều.

Thế nhưng là, dưới mắt cục diện này, đàm phán đã không có ý nghĩa.

Mà lại Tam vương tử Ninh Kỳ phía bắc chủ soái, nhẹ vào địch quốc, rất có thể sẽ gặp bất trắc.

Ninh Kỳ nói: "Ta biết bây giờ nói phán đã không có ý nghĩa, nhưng. . . Chí ít có thể kéo dài thời gian."

Trương Xung gật đầu nói: "Ta hiểu!"

Tam vương tử Ninh Kỳ nói: "Cái kia Thiên Bắc hành tỉnh liền xin nhờ Trương công."

Sau đó, Ninh Kỳ đem hắn trong tay ba vạn đại quân binh quyền Hổ Phù giao cho Trương Xung.

Cứ việc không có đạt được quốc quân Ninh Nguyên Hiến ý chỉ, nhưng Ninh Kỳ vẫn là lẻ loi một mình Bắc thượng, tiến vào Ngô quốc cùng Ngô Vương đàm phán.

. . .

Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong!

Thẩm Mật tiểu bảo bảo có chút bất an.

Lên một lần tại quốc đô, hơn mấy ngàn vây công Trường Bình Hầu tước phủ phát ra tới thanh âm liền để nàng có chút bị kinh sợ.

Mà bây giờ Huyền Vũ Hầu tước phủ bên ngoài, ròng rã có hơn năm vạn quân địch, phát ra từng đợt lại một trận đe doạ hô to.

Thanh âm này kinh thiên động địa.

Vì lẽ đó Thẩm Mật tiểu bảo bảo sợ hãi.

Ngược lại Thẩm Dã tiểu bảo bảo, cả người vô cùng phấn khởi.

Hiện tại hắn đã nửa tuổi nhiều, răng dài tám khỏa, chẳng những biết đi đường, sẽ còn chạy.

Quả thực so tỷ tỷ Thẩm Mật còn muốn lợi hại hơn.

Nghe phía bên ngoài đại quân hô to về sau, hắn hưng phấn tại chỗ đảo quanh.

"Đánh, đánh, đánh. . ."

Thẩm Lãng mẫu thân ôm Thẩm Mật tiểu bảo bảo ôn nhu trấn an nàng.

Băng nhi chăm sóc Thẩm Dã tiểu bảo bảo.

"Nương đánh, phụ thân đánh. . . Cạc cạc cạc "

Tiểu gia hỏa nắm đấm vung vẩy, kém chút đem Băng nhi cũng đánh trúng.

Mấy cái đại nhân bất đắc dĩ.

Tiểu gia hỏa này sau khi lớn lên, chỉ sợ muốn trở thành Hỗn Thế Ma Vương.

. . .

Huyền Vũ Hầu tước phủ xây ở trên núi, dễ thủ khó công.

Bất quá, luận tòa thành kiên cố nó không bằng Nộ Triều thành.

Luận địa thế hiểm trở, nó không bằng Trấn Viễn hầu tước phủ.

Bởi vì nơi này thế núi coi như bằng phẳng.

Mà lại tòa thành phía dưới, liền là trang viên.

Đi qua vô số năm khai khẩn cùng trồng, bộ phận xưng là nông trường, bộ phận xưng là đồng ruộng.

Vì lẽ đó mặc dù có chút sườn dốc, nhưng Nam Cung Ngạo hơn năm vạn đại quân, còn có thể trưng bày được xuống.

Dễ như trở bàn tay đem toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ vây quanh được chật như nêm cối!

Hắn cái này hơn năm vạn đại quân!

Chỉ có năm Thiên Sa Man tộc võ sĩ, còn có hai vạn là Nam Âu quân, mặt khác ba vạn đều là Việt Quốc đầu hàng quân đội.

Bàn về sức chiến đấu, khẳng định là không bằng Tô Nan cái kia sáu vạn đại quân.

Nhưng sức chiến đấu cũng tuyệt đối không kém.

Đầu tiên Nam Âu quốc quân đội, bọn hắn bản thân cũng là Sa Man tộc người, trước đó hiệu trung với Ninh La công chúa, sức chiến đấu không hiện, đó là bởi vì trong lòng thiếu một cỗ tức giận, bởi vì bị coi là tôi tớ quân.

Mà hiệu trung Căng Quân về sau, trong lòng bọn họ cái kia cỗ khí lập tức tán phát ra, trở nên dũng không thể cản.

Mặc dù sức chiến đấu không bằng Sa Man tộc chủ lực, nhưng vẫn như cũ không thể khinh thường.

Mà đầu hàng Căng Quân Việt Quốc chủ lực tinh nhuệ?

Có thể sống đến cuối cùng, cũng xem như tương đối ngưu.

Thường nhân vừa nghe đến đầu hàng quân đội, liền phảng phất sức chiến đấu rất kém cỏi.

Thực ra. . . Tương đối thật đáng buồn sự thực là, có chút quân đội đầu hàng về sau, ngược lại càng thêm hung mãnh.

Cũng tỷ như Mãn Thanh vương triều nhập quan về sau, tiêu diệt triều đại Nam Minh phần lớn chiến đấu đều là đầu hàng đi qua quân Hán đánh.

Những này quân đội tại Minh triều thời điểm, phảng phất rất uất ức vô năng. Nhưng đầu hàng Mãn Thanh về sau, xuôi nam quét ngang Trung Nguyên đánh người một nhà, lại dũng không thể cản.

Hiện tại Căng Quân như mặt trời ban trưa, khí thế rộng rãi. Những này Việt Quốc tinh nhuệ bị Căng Quân chà đạp được muốn sống không được, muốn chết không sống, trong lòng ngược lại sùng bái hắn.

Mắt thấy Căng Quân liền muốn quét ngang toàn bộ Việt Quốc, thậm chí phải đánh vào quốc đô. Những này đầu hàng đi qua Việt Quốc quân đội đương nhiên sĩ khí tăng vọt.

Tốt nhất Căng Quân chiếm lĩnh toàn bộ Việt Quốc đồng thời thay vào đó, vậy bọn hắn những này đầu hàng quân đội, cũng liền trở thành vương sư.

Tại loại này phức tạp dưới tâm lý, đầu hàng Căng Quân cái này mấy vạn nguyên Việt Quốc tinh nhuệ, khiêu chiến sốt ruột.

Tóm lại!

Nam Cung Ngạo cái này năm vạn đại quân, sĩ khí tăng vọt, đằng đằng sát khí.

Chỉ là Huyền Vũ Hầu tước phủ?

Trong mắt bọn hắn hoàn toàn không chịu nổi một kích.

Tô Nan đại quân diệt Thiên Nam thành chỉ dùng một canh giờ, đây chính là có hai vạn quân coi giữ.

Trước mắt Huyền Vũ Hầu tước phủ, không có Thiên Nam thành lớn như vậy, cũng không có như vậy kiên cố cao thâm, quân coi giữ càng là chỉ có chỉ là năm sáu ngàn mà thôi.

Tối đa cũng là một canh giờ liền có thể công hãm.

Vượt qua thời gian này, liền là sỉ nhục!

. . .

Nhánh đại quân này chủ soái là Sa Man tộc tù trưởng, Căng Quân nhạc phụ một trong, Sa Diên.

Chỉ bất quá hắn làm người ngạo mạn, không nhìn trúng Việt Quốc người. Mà lại mặc dù hắn dũng mãnh vô địch, nhưng là thống lĩnh trên đại quân khẳng định là không bằng Nam Cung Ngạo.

Vì lẽ đó dọc theo con đường này, hắn cơ hồ một tiếng không phát, hết thảy quân vụ cũng giao cho Nam Cung Ngạo.

Nam Cung Ngạo ra khỏi hàng.

"Kim Trác Hầu tước có đó không?"

Một lát sau, Kim Trác xuất hiện tại trên đầu thành.

Đổi thành những người khác, chỉ sợ tức giận mắng to Nam Cung Ngạo bán nước cầu vinh.

Nhưng Kim Trác không có, chỉ là thản nhiên nói: "Nam Cung huynh có gì chỉ giáo?"

Nam Cung Ngạo nói: "Ta chủ Căng Quân, Kim huynh cho rằng như thế nào?"

Kim Trác nói: "Hùng tài vĩ lược, anh minh chi chủ."

Đây là Thẩm Lãng cùng Kim Trác chung nhận thức, nói câu nói thật, Căng Quân thật sự là so Ninh Nguyên Hiến anh minh nhiều.

Nam Cung Ngạo nói: "Ta chủ Căng Quân bao dung thiên hạ, khí vũ hiên ngang, mà lại hắn đối lệnh tế Thẩm Lãng cũng có chút thưởng thức, Kim huynh vì sao không hàng? Kiến công lập nghiệp như vậy liền không nói, tối thiểu có thể bảo vệ gia tộc toàn diện."

Hắn lời này cũng coi là móc tim móc phổi.

Đến Kim Trác cái này cấp bậc, không sai biệt lắm đã là một cái quý tộc đỉnh phong.

Coi như đầu hàng Căng Quân, cũng vô pháp lại tăng một bước.

Bảo trụ gia tộc, bảo trụ phú quý, đã là lớn nhất yêu cầu.

Chẳng qua nếu như Kim Trác đầu hàng, vậy đối Nam Cung Ngạo tuyệt đối là một tin tức tốt, hắn nhận dư luận áp lực liền nhỏ rất nhiều.

Dù sao không chỉ ta Nam Cung Ngạo đầu hàng, trước chính trực vô tư Kim Trác Hầu tước cũng hàng a.

Kim Trác lắc lắc đầu nói: "Đáng tiếc, không được."

Nam Cung Ngạo nói: "Nếu như thế, Kim Trác huynh nhường ra Huyền Vũ Hầu tước phủ, mang theo người nhà đi thuyền đi Nộ Triều thành như thế nào?"

Đối với Nam Cung Ngạo tới nói, cầm xuống Huyền Vũ Hầu tước phủ cái này cái đinh liền có thể.

Kim Trác thở dài nói: "Kim Trác có gìn giữ đất đai chức trách, cái này mấy trăm năm qua, ta Huyền Vũ Hầu tước phủ chưa hề rơi vào tay giặc qua, như trong tay ta mất, không mặt mũi nào đi gặp liệt tổ liệt tông."

Nam Cung Ngạo nói: "Kim Trác huynh, binh giả đại hung dã.

Chiến đao ra khỏi vỏ, không thấy máu không về. Một khi khai chiến, liền là máu chảy thành sông. Cho đến lúc đó, muốn đầu hàng cũng muộn, Sa Man tộc võ sĩ truyền thống, liền là đem địch nhân chém tận giết tuyệt. Vì lẽ đó một khi khai chiến, khả năng này liền mang ý nghĩa Kim thị vong tộc diệt chủng, mang ý nghĩa toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong triệt để chết hết! Kim Trác huynh có thể suy nghĩ toàn diện sao?"

Kim Trác nói: "Toàn diện."

Nam Cung Ngạo nói: "Vậy được, tiếp xuống liền cần trách ta vô tình."

Sau đó, hắn bỗng nhiên rút kiếm hét lớn: "Đại quân công thành, chém tận giết tuyệt!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Tiếng trống trận vang lên.

Hơn hai vạn đại quân, như thủy triều hướng về Huyền Vũ Hầu tước phủ tòa thành dũng mãnh lao tới.

"Giết, giết, giết!"

Công kích gần đây ba vạn người, cơ hồ đều là đầu hàng Căng Quân nguyên Việt Quốc chủ lực.

Bởi vì ở trong mắt Nam Cung Ngạo, đánh xuống Huyền Vũ Hầu tước phủ dễ như trở bàn tay, không cần vận dụng Sa Man tộc võ sĩ.

Vẫn là để đầu hàng tới quân đoàn nhiều hơn lập công cho thỏa đáng.

Sa Man tộc chủ soái Sa Diên, liếc một chút trên tường thành Kim Trác, không còn có hứng thú xem lần thứ hai.

Không chịu nổi một kích.

Bực này tòa thành, bực này quân coi giữ, Nam Cung Ngạo hơn hai vạn người nếu như tại một canh giờ bắt không được đến, cái kia cũng không xứng làm ta Đại Nam quốc phó Xu Mật.

. . .

Kim Mộc Lan xuất hiện!

Ăn mặc một thân áo giáp màu xanh lam.

Đây là Thẩm Lãng tự mình thiết kế, tự mình đốc tạo áo giáp.

Thậm chí dùng không phải thép, mà là hợp kim.

Cái này áo giáp băng bó toàn thân, nhưng là thon dài linh động, uyển chuyển cực hạn.

Sự xuất hiện của nàng, để ngoài thành quân địch kinh ngạc.

Đương nhiên, mặt của nàng cũng tại khôi giáp bên trong, nhìn không thấy.

Chỉ bất quá nàng cái này thân áo giáp thực sự là quá diễm lệ tinh xảo, mà lại vóc người này cũng quá. . . Chói mắt.

Coi như nhìn không thấy mặt, cũng đầy đủ đoạt người tâm phách.

"Chuẩn bị!"

Kim Mộc Lan rút kiếm.

Ba ngàn tám trăm tên thứ hai Niết Bàn quân, xuất hiện ở trên tường thành.

Chỉnh tề giương cung cài tên!

Nhìn thấy chi quân đội này, Nam Cung Ngạo không khỏi run lên.

Sa Man tộc chủ soái Sa Diên, cũng không khỏi được lắc một cái.

Chi quân đội này áo giáp không tính lộng lẫy, vì truy cầu tính linh hoạt, thậm chí đại lượng áp dụng tỏa giáp.

Nhưng là cái này chỉnh tề như một động tác, để người giật mình!

Gặp gì biết nấy.

Một mực quân đội có thể huấn luyện đến nước này, sức chiến đấu không phải bàn cãi.

Bất quá coi như như thế, thì tính sao?

Mạnh hơn, lại có thể mạnh đến mức qua Sa Man tộc võ sĩ?

Mạnh hơn, ngươi cũng chỉ có bàn nhỏ ngàn người mà thôi?

Địch nổi ta hơn năm vạn đại quân?

"Xông, xông, xông!"

"Đem tòa thành bên trong tất cả mọi người chém tận giết tuyệt!"

Nhìn thấy thứ hai Niết Bàn quân xuất hiện.

Nam Cung Ngạo hạ lệnh, tiếng trống trận thăng cấp.

Lập tức, thanh âm càng gấp gáp hơn sục sôi.

Đi theo trống trận tiết tấu, hai vạn mấy ngàn đại quân không khỏi tăng tốc bước chân, càng thêm điên cuồng công kích.

Như là vô số như thủy triều, tuôn hướng màu đen tòa thành.

Nhưng mà!

Trên đầu thành ba ngàn tám trăm tên Niết Bàn quân, không nhúc nhích.

Duy trì giương cung cài tên tư thái, lẳng lặng mà ăn ý nhắm chuẩn.

Nam Cung Ngạo nhìn thấy cái này kỳ quái cung tiễn, không khỏi lại kinh ngạc.

Kéo cung lâu như vậy mà không bắn, hiển nhiên không phải cường cung.

Mọi người đều biết, cường cung nhắm chuẩn thời gian rất ngắn, bởi vì dẹp đi cuối cùng cần dùng lực lượng lớn nhất, đối thể lực tiêu hao quá lớn.

Mà Kim thị gia tộc chi quân đội này, duy trì kéo cung trạng thái, đã mười mấy hơi thở thời gian.

Vì lẽ đó không thể nào là cường cung, sẽ không vượt qua sáu bảy đấu.

Kim Mộc Lan nhìn qua dưới thành phía dưới địch nhân, lít nha lít nhít, không ngừng tới gần.

Bốn trăm mét.

Ba trăm mét.

250 mét.

Có thể!

"Phóng!"

Kim Mộc Lan ra lệnh một tiếng.

"Sưu sưu sưu sưu sưu!"

Tiễn như mưa xuống.

Tòa thành phía dưới quân địch càng thêm cảm thấy kinh ngạc buồn cười.

Khoảng cách này vượt qua ba trăm bước đi, Kim thị gia tộc cung tiễn thủ vậy mà liền bắt đầu bắn tên?

Đây là cỡ nào nghiệp dư a?

Thiên hạ tinh nhuệ nhất cung tiễn thủ quân đội, bắn giết khoảng cách cũng sẽ không vượt qua một trăm năm mươi bước.

Ba trăm bước bên ngoài liền bắt đầu bắn tên?

Ngươi căn bản liền là điên đi!

Nhưng mà. . .

Chuyện quỷ dị phát sinh.

Ngay tại lao nhanh bên trong quân địch chợt nghe đỉnh đầu truyền đến từng đợt tiếng rít.

Không khỏi ngẩng đầu nhìn lên.

Lập tức nhìn thấy vô số điểm đen bỗng nhiên rơi xuống.

Ta. . . Mả mẹ nó!

Mũi tên này vậy mà bắn ra xa như vậy?

Điên, quả thực điên!

Mà Nam Cung Ngạo cùng Sa Diên cũng không dám tin nhìn qua một màn này.

Cái này. . . Cái này vượt qua ba trăm bước a?

Thậm chí có ba trăm năm mươi bước tả hữu.

Khoảng cách xa như vậy, ra cự hình công thành nỏ, nào có cái gì cung bắn ra đến?

Cái này. . . Cái này cũng vượt qua hai thạch cung a?

Bình thường trong quân đội, có thể trường kỳ sử dụng hai thạch cung thần xạ thủ ngàn dặm chọn một.

Mà bây giờ!

Cái này hơn ba ngàn người vậy mà đều có thể kéo ra hai thạch cung?

Điên, triệt để điên!

Sa Man tộc chủ soái Sa Diên trong lòng ngạo mạn lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

Liền xem như Sa Man tộc võ sĩ, dùng cũng là một thạch cung a, cực kỳ tinh nhuệ cung tiễn thủ quân đội, mới dùng một thạch năm siêu cấp cường cung.

Mà chi quân đội này, Căng Quân đến bây giờ cũng không có xuất động qua. Mà chỉ là gia tộc quân đội, vậy mà dùng 2 thạch cung?

Thế giới này cũng không tránh khỏi quá điên cuồng a?

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Sau đó, cơ hồ không cần mệnh lệnh.

Ba ngàn tám trăm tên thứ hai Niết Bàn quân, không ngừng giương cung bắn tên.

Mỗi phút bắn ra mười năm mũi tên!

Cái tốc độ này, quả thực kinh người.

Vì lẽ đó mưa tên này dày đặc trình độ, vượt qua vạn người cung tiễn bộ đội.

Kim thị gia tộc hơn ba ngàn tư quân vốn đang cảm thấy lần này khẳng định có tai hoạ ngập đầu, khẳng định muốn toàn quân bị diệt.

Địch nhân năm vạn đại quân a, làm sao có thể đánh thắng được.

Chỉ bất quá, bọn hắn chịu Kim thị gia tộc ân huệ quá lâu, đời đời kiếp kiếp đều là Kim thị tư quân.

Vì lẽ đó không có nghĩ qua muốn đào thoát, rất khác nhau chết mà thôi.

Tại khai chiến trước đó, bọn hắn đều đã đem mình làm người chết.

Kết quả hiện tại. . .

Chiến đấu giống như đối với bọn họ chuyện gì.

Bọn hắn duy nhất làm việc, liền là không ngừng mà vận chuyển mũi tên.

Cái này thứ hai Niết Bàn quân mũi tên tiêu hao quá nhanh.

Một túi tên năm mươi chi, không đến nửa chén trà nhỏ thời gian, liền toàn bộ bắn xong.

. . .

250 mét khoảng cách thực sự quá xa.

Liền súng trường cũng rất khó nhắm chuẩn, huống chi là cung tiễn.

Vì lẽ đó tại khoảng cách này bên trong, có thể hay không bắn trúng, hoàn toàn dựa vào chính là vận khí.

Vì lẽ đó, thứ hai Niết Bàn quân cứ việc bắn ra rất xa, nhưng ngay từ đầu tỉ lệ chính xác cũng không cao.

Một đợt mưa tên hơn ba ngàn chi, nhiều nhất bắn giết mấy chục người mà thôi.

Mấy chục người thương vong, tại hơn hai vạn đại quân tới nói, căn bản tính không được cái gì.

Nhưng là. . .

Đáng sợ là, cái này thứ hai Niết Bàn quân hoàn toàn không biết mệt mỏi, điên cuồng nổ bắn ra.

Tốc độ không có chút nào giảm bớt.

Trên trời mưa tên, từng cơn sóng liên tiếp xuống.

Nam Cung Ngạo dưới trướng hơn hai vạn đại quân, vùi đầu cuồng xông.

Dù sao đều mặc áo giáp, chỉ cần không bị bắn trúng cổ đều vô sự.

Nhưng mà. . .

Bọn hắn suy nghĩ nhiều.

Theo khoảng cách rút ngắn.

Hai trăm mét, một trăm năm mươi mét!

Một trăm mét!

Tại khoảng cách này bên trong, hết thảy cũng trở nên trí mạng.

Thứ hai Niết Bàn quân tiễn, trở nên vô cùng tinh chuẩn.

Mặc dù không nói được bách phát bách trúng.

Nhưng là mạng này bên trong suất cũng cao đến dọa người.

Phải biết, bọn hắn thế nhưng là tại gió bão bên trong huấn luyện, đang sóng lớn sóng biển bên trong huấn luyện.

Bọn hắn nhắm chuẩn mục tiêu không phải bia ngắm, mà là tinh tế nhánh cây.

Bắn giết người sống sờ sờ, so nhánh cây dễ dàng.

Chẳng qua là những này người sống sờ sờ sẽ chạy.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Mưa tên này, phảng phất biến thành kinh người giết chóc mưa to.

Nam Cung Ngạo quân đội dưới quyền áo giáp cũng không dùng được.

Thẩm Lãng mũi tên là dùng tinh cương chế tạo, vô cùng sắc bén, tại hai thạch cường cung lực lượng xuống.

Thật mỏng áo giáp, trực tiếp bị bắn thủng.

Đám người này nhao nhao trúng tên!

Nhưng là, đại đa số người vẫn như cũ chạy về phía trước.

Bởi vì mũi tên mặc dù bắn thủng áo giáp, nhưng lại bị kẹt ở nơi đó, vào thịt không sâu.

Nhưng mà khoảng cách lại gần một chút.

Đó chính là giết chóc, đó chính là tử vong!

Cho dù có áo giáp, cũng không phòng được.

Khoảng cách này xuống, Niết Bàn quân cung tiễn, nhẹ nhõm phá giáp, mũi tên bắn vào trong cơ thể ba bốn tấc sâu.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Mưa tên, không biết mệt mỏi, điên cuồng nổ bắn ra.

Nam Cung Ngạo dưới trướng quân đội phi thường dũng cảm, tre già măng mọc xông về phía trước.

Nhưng mà. . .

Hết thảy cũng trở nên không có ý nghĩa.

Thiên về một bên đồ sát.

Bắn, bắn, bắn!

Chết, chết, chết!

Cơ hồ không ai có thể tới gần tường thành năm mươi bước bên trong.

Tới bao nhiêu, chết bao nhiêu.

Càng đến gần tường thành, thi thể càng nhiều.

Cuối cùng, những thi thể này lít nha lít nhít, chồng chất như núi.

"Tấm thuẫn binh, tấm thuẫn binh bày trận. . ."

Nam Cung Ngạo dưới trướng tướng lĩnh, không ngừng vừa đi vừa về rong ruổi chỉ huy, không ngừng tăng binh.

Nhưng trời mới biết sẽ gặp phải loại này chiến sự a.

Chi quân đội này nhiều lần trằn trọc về sau, đã không có còn lại bao nhiêu tấm thuẫn.

Nhưng là, cái này số lượng không nhiều tấm thuẫn binh vẫn là tập kết bày trận, hình thành một cái thuẫn tường.

Sau đó còn lại quân đội, cũng trốn ở cái này tấm thuẫn trận phía dưới!

Cứ như vậy, hành động tốc độ liền trở nên vô cùng chậm chạp.

Nhưng dù sao cũng tốt hơn tại nghiêng về một bên đồ sát.

Nhưng. . . Vẫn như cũ vô dụng.

Theo khoảng cách tiếp cận.

Những này tấm thuẫn cũng không dùng được.

Sống sờ sờ bị bắn thủng bốn năm tấc.

Mặc dù không cách nào toàn bộ xuyên qua, nhưng vẫn là tạo thành thương vong.

Mà lại mấu chốt nhất là, những này tấm thuẫn trận là có khe hở.

Tại ba mươi mét bên trong!

Thứ hai Niết Bàn quân liền những này khe hở cũng có thể nhắm chuẩn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mưa tên này trở nên vô cùng xảo trá.

Từng nhánh mũi tên giống như rắn độc, dọc theo tấm thuẫn trận khe hở chui vào.

Ngay sau đó. . .

Dọa người hơn một màn xuất hiện.

Kim Mộc Lan xuất thủ!

Cung trong tay của nàng, vượt qua một mét bảy, mà lại cũng là phục hợp cung ghép.

Cái này. . . Cung có mạnh?

Quả thực không cách nào tính toán.

Nàng bắn ra tiễn, toàn bộ đều là tinh cương chế tạo.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Siêu cấp liên châu tiễn.

Mỗi một mũi tên cũng có nặng hai cân.

"Phanh, phanh, phanh. . ."

Mỗi một mũi tên, đều có thể đem một mặt tấm thuẫn phụt bay ra ngoài.

Lực lượng quá lớn.

Cầm trong tay tấm thuẫn võ sĩ căn bản là không chịu nổi.

Thậm chí có chút tấm thuẫn bị bắn trúng về sau, trực tiếp bạo liệt.

Nhưng coi như như thế!

Nam Cung Ngạo quân đội bắt đầu dựa vào tấm thuẫn trận vọt tới dưới tường thành!

Sau đó. . .

"Phanh phanh phanh. . ."

Phía trên ném xuống vô số cá dầu vò.

Tưới vào cái này những này trên tấm chắn.

Một chi hỏa tiễn phóng tới.

Vô số tấm thuẫn cháy hừng hực.

Bởi vì cái này tấm thuẫn là đầu gỗ.

Vì sao không cần sắt tới làm tấm thuẫn?

Quá nặng, mà lại sắt quá đắt.

Cơ hồ tất cả tấm thuẫn đều là dùng đầu gỗ, sau đó dùng sắt đinh tán, lại hoặc là cây sắt băng bó, cam đoan tấm thuẫn trình độ chắc chắn.

Không chỉ thế giới này như thế, ở Địa Cầu cổ đại cũng là như thế.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Trên đầu thành, lại nện xuống tới vô số cự thạch, hung mãnh nện ở những này trên tấm chắn.

Lại là hỏa hoạn đốt cháy, lại là cự thạch cuồng nện.

Quân địch võ sĩ cũng nhịn không được nữa.

Tấm thuẫn trận, không ngừng tan rã!

"Xông, xông, xông, xông lên đầu tường liền là thắng lợi!"

"Đánh giáp lá cà, bọn hắn cung tiễn thủ liền mất đi hiệu lực."

Vô số thang công thành dựa vào đi lên.

Vô số quân địch leo lên, lít nha lít nhít.

Nhưng mà. . .

Mất đi tấm thuẫn trận bảo hộ.

Tất cả đều là vô ích.

Tại khoảng cách này phía dưới.

Thứ hai Niết Bàn quân cung tiễn phát huy lực sát thương kinh người.

Bọn hắn có thể dễ như trở bàn tay đem một người trực tiếp phụt bay ra ngoài.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Cuồng bạo bắn giết.

Mà lại cái này thứ hai Niết Bàn quân lẫn nhau phối hợp quá ăn ý.

Một phần ba người bắn giết leo lên tường thành địch nhân.

Hai phần ba bắn giết dưới thành địch nhân.

Riêng phần mình phân phối, đâu vào đấy, đem lực sát thương tăng lên tới cực hạn.

Đồ sát! Đồ sát!

Nam Cung Ngạo binh lính dưới quyền, không ai có thể leo đến tường thành ở giữa.

Dưới thành phía dưới thi thể, càng chất chồng lên, càng chất chồng lên!

Cuối cùng, hoàn toàn chồng chất như núi.

Nam Cung Ngạo nhìn qua một màn này.

Hốc mắt muốn nứt, khắp cả người băng hàn.

Cái này. . . Lúc này mới khai chiến bao lâu a?

Một canh giờ?

Thương vong bao nhiêu người?

Lần lượt dùng ba vạn người công thành, thương vong vượt qua một phần ba.

Một canh giờ, liền bị bắn giết hơn một vạn người.

Quả thực nghe rợn cả người.

Thẩm Lãng đây là nơi nào tới quân đội a?

Từ đâu tới cung tiễn thủ?

Như thế nghịch thiên? Quân đội như vậy, chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy, quả thực liền là một cái cỗ máy giết chóc a.

Bên cạnh phó tướng hét lớn: "Đại soái, đại soái, bây giờ thu binh đi, không được. . ."

Chiến trường cục diện xác thực muốn sụp đổ, chi này công thành quân đội coi như dùng hết toàn lực, cũng bò không lên đầu tường.

Công thành ba vạn đại quân thương vong vượt qua một phần ba về sau, sĩ khí đã tan rã.

Như lại không bây giờ thu binh, bọn hắn liền muốn bắt đầu chạy trốn, liền sẽ tách ra phía sau quân trận.

"Rút lui, rút lui, rút lui. . ."

Nam Cung Ngạo gào thét hạ lệnh.

Từng đợt gấp rút bén nhọn chinh tiếng vang lên.

Trên chiến trường Nam Cung Ngạo dưới trướng quân đội như được đại xá, lập tức quay người chạy trốn.

Tiến đánh Huyền Vũ Hầu tước phủ chiến, vẻn vẹn tiếp tục hơn một canh giờ liền tạm thời kết thúc.

Nam Cung Ngạo quân đội, thây ngang khắp đồng, tử thương vô số!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 361: Tuyệt Vọng Đại Bại! Tô Nan Quyết Chiến Thẩm Lãng!

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều khó mà hình dung Nam Cung Ngạo quân đội dưới quyền thống khổ.

Quả thực hoài nghi nhân sinh.

Vì sao a? Dựa vào cái gì a?

Chúng ta trước đó tại Việt Quốc thời điểm đi đánh Căng Quân, kết quả bị đánh thành một đống phân.

Hiện tại chúng ta đầu hàng Căng Quân tới đánh Việt Quốc, kết quả lại bị Việt Quốc đánh thành một đống phân.

Kim thị gia tộc quân đội của các ngươi như vậy ngưu bức, trước đó làm gì đi?

Tại Nam Âu quốc chiến trường, nếu là có các ngươi ở đây, chúng ta cũng không trở thành thua thảm như vậy.

Bất quá dưới mắt trận đại chiến này thương vong to lớn, nhưng lại không khốc liệt.

Bởi vì không phải đánh giáp lá cà, chảy máu rất ít, cũng chưa từng xuất hiện chân cụt tay đứt tình hình.

Một tiễn phóng tới, khả năng đến chết mới thôi cũng không có lưu bao nhiêu máu.

Mà lại chung quanh tương đối chật hẹp, vì lẽ đó ô ương ương đều là người một nhà, cũng không có cảm thấy thương vong cỡ nào thảm trọng.

Các loại lui ra khỏi chiến trường thời điểm, mới phát hiện mặt đất thi thể đều đã chất thành núi.

Mà lại, làm bọn hắn thời điểm chạy trốn, càng đáng sợ ác mộng phát sinh.

Bọn hắn đem phía sau lưng lưu cho thứ hai Niết Bàn quân.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trên đầu thành thứ hai Niết Bàn quân, phảng phất hoàn toàn không biết rã rời.

Vẫn tại cuồng xạ, vẫn tại thu hoạch sinh mệnh.

Trận này rút lui, lại sống sờ sờ bị bắn chết bắn bị thương mấy ngàn người nhiều.

. . .

Nỗ lực thương vong to lớn về sau, tất cả hội quân trở lại quân trận, để người phẫn nộ một màn xuất hiện.

Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong vậy mà đi ra vài trăm người.

Mở ra cửa thành, cái này vài trăm người nghênh ngang đi đi ra.

Dựa vào, chúng ta ngay tại đại quân vây thành đâu, ngươi lại còn đi ra?

Có thể hay không tôn trọng các ngươi một chút địch nhân?

Cái này mấy trăm tên Kim thị gia tộc võ sĩ đi ra làm gì?

Thu về mũi tên a.

Vừa rồi trận chiến kia mặc dù chỉ tiếp tục không đến hai cái canh giờ, nhưng lại bắn ra hơn mười vạn mũi tên.

Tiêu hao quá lớn.

Lúc này, toàn bộ chiến trường bên trên lít nha lít nhít đều là mũi tên, như là con nhím.

Những người này một bên thu về mũi tên, còn một bên mắng chửi.

"Chó chết, các ngươi thời điểm chạy trốn, sẽ không chọn đất trống chạy sao? Đem chúng ta tiễn cũng đạp gãy."

Xxx mẹ ngươi.

Người nhà ngươi thời điểm chạy trốn, còn chuyên môn nhắm ngay đường a?

Hoảng hốt chạy bừa, không có học qua sao?

Nam Cung Ngạo đại quân ngay tại hơn ba trăm mét bên ngoài.

Cái này vài trăm người thoải mái nhàn nhã thu về một bó lại một bó tiễn, sau đó phóng tới trên xe ngựa, chở về tòa thành bên trong.

Nam Cung Ngạo quân đội vô cùng sỉ nhục nhìn qua một màn này.

Xông đi lên, đem cái này mấy trăm nhặt đồ bỏ đi chém chết?

Không được, những này chó chết bắn tên quá chuẩn.

Cứ như vậy, mấy vạn người trơ mắt nhìn xem vài trăm người trên chiến trường nhặt đồ bỏ đi mà thờ ơ.

. . .

Nam Cung Ngạo đại doanh bên trong.

Chủ soái Sa Diên nói: "Đây chính là Thẩm Lãng binh?"

Nam Cung Ngạo gật gật đầu.

Sa Diên nói: "Lợi hại như vậy binh, vì sao không đi Dương Qua thành?"

Nam Cung Ngạo nói: "Thẩm Lãng là một cái rất coi trọng nhà người."

"Thẩm Lãng người này vì sao chưa từng xuất hiện?"

Nam Cung Ngạo không biết, bởi vì hôm nay xác thực không nhìn thấy Thẩm Lãng.

"Các ngươi Việt Quốc người cũng có anh hùng."

Nam Cung Ngạo bản năng muốn phản bác. Thẩm Lãng tính là gì cẩu thí anh hùng?

Nhưng suy nghĩ một chút tính, Sa Man tộc người liền là lấy thành bại luận anh hùng.

Đối với hôm nay chiến cuộc, trung thực nói Nam Cung Ngạo từng có nhất định chuẩn bị tâm lý, bởi vì Thẩm Lãng trước đó sáng tạo kỳ tích quá nhiều, nơi này chính là nhà hắn, khẳng định liều mạng chết bảo vệ.

Nhưng chiến cuộc đánh thành dạng này, thật sự là hoàn toàn không nghĩ tới.

Hoàn toàn liền là nghiêng về một bên đồ sát.

Hôm nay một trận chiến này, Kim thị gia tộc thương vong bao nhiêu?

Sợ rằng sẽ thấp đến một cái hoàn toàn không dám tưởng tượng tình trạng a?

Toàn bộ quá trình, quân đội của hắn hoàn toàn là bị động bị đánh, một chút xíu phản kích chỗ trống cũng không có.

Cung tiễn bộ đội vậy mà có thể lợi hại như vậy? Vậy mà có thể phát huy đến như thế cực hạn?

Nam Cung Ngạo cùng Sa Diên lâm vào trầm mặc, tiếp xuống nên làm cái gì?

"Không thể lui binh!" Sa Diên bỗng nhiên nói.

Nam Cung Ngạo minh bạch ý tứ trong lời của hắn, một khi bọn hắn lui binh, Kim thị gia tộc chi quân đội này liền sẽ đi chi viện Dương Qua thành.

Không lui binh?

Vậy kế tiếp đánh như thế nào?

Vận dụng Sa Man tộc võ sĩ, Nam Âu quốc võ sĩ?

Bọn hắn đương nhiên lợi hại hơn một chút, chí ít động tác muốn nhanh nhẹn rất nhiều, nhưng là cung tiễn xạ thuật cao hơn.

Đáng tiếc không có khí giới công thành.

Cái gì máy ném đá a, công thành nỏ hết thảy cũng không có.

Chiến sự quá gấp, căn bản còn đến không kịp tạo. Tô Nan đại quân bên kia ngược lại là có, chỉ bất quá chở tới đây đã tới không kịp.

Nam Cung Ngạo nói: "Tiếp xuống có hai cái phương án, cái thứ nhất, vây nhưng không đánh. Cái thứ hai, toàn quân áp lên."

Hắn là phó soái, không làm chủ được.

Chủ soái Sa Diên là một cái tù trưởng, võ công phi thường cao cường, dưới trướng cũng có hơn vạn võ sĩ.

Nhưng là Sa Man tộc ở giữa chiến đấu, trên cơ bản thuộc về rừng cây ẩu đả.

Đơn binh sức chiến đấu siêu cao, huyết tinh mà thảm liệt. Thế nhưng là luận chỉ huy trình độ, xác thực không cao.

Như toàn quân áp lên, coi như đánh hạ Huyền Vũ Hầu tước phủ, thương vong sợ rằng sẽ đến một cái phi thường kinh người số lượng.

Nam Cung Ngạo nói: "Kim thị gia tộc lợi hại chính là cung tiễn thủ bộ đội, một khi bị cận thân, chỉ sợ là không chịu nổi một kích."

"Phải không?" Sa Diên nghi hoặc.

Sa Man tộc võ sĩ xạ thuật rất cao, nhưng là cận chiến cũng phi thường lợi hại.

Nam Cung Ngạo nói: "Thẩm Lãng người này có quỷ tài, hắn trọng giáp Niết Bàn quân cận chiến vô địch, nhưng chỉ thích hợp trận địa chiến, hai quân đối chọi. Nếu không xảy ra ngoài ý muốn, chi này cung tiễn thủ hẳn là hắn thứ hai Niết Bàn quân, huấn luyện thành quân thời gian không cao hơn nửa năm. Ta từng có nghiên cứu, hắn Niết Bàn quân phi thường chuyên chú, nhưng cũng chỉ có thể chuyên chú vào đồng dạng. Vì lẽ đó xạ thuật cao siêu, cận chiến tiêu chuẩn khả năng liền đáng lo."

Sa Diên gật gật đầu.

Nam Cung Ngạo nói: "Chúng ta đông phương Vương triều quân đội, rất ít đánh đêm, bởi vì thấy không rõ lắm. Sa Man tộc võ sĩ, am hiểu đánh đêm sao?"

Sa Diên nói: "Chúng ta là am hiểu nhất đánh đêm chủng tộc, bởi vì đại bộ phận đi săn cũng ở buổi tối."

Đây là thật.

Ban ngày, trong rừng mãnh thú cũng rất tinh thần, ánh mắt cũng rất sắc bén, đi săn thú tương đối ăn thiệt thòi.

Mà tới ban đêm, những này mãnh thú thực lực cùng cảm giác cũng hạ xuống rất lợi hại, săn giết liền dễ dàng hơn nhiều.

Vì lẽ đó, Sa Man tộc võ sĩ đều am hiểu đánh đêm, quanh năm suốt tháng xuống, luyện thành trong bóng đêm thấy vật bản sự.

Mà lại bọn hắn thích vô cùng ăn động vật gan, nhất là mắt sáng.

Nam Cung Ngạo nói: "Cung tiễn thủ đến ban đêm, nhắm chuẩn độ chính xác khẳng định giảm mạnh, sức chiến đấu cũng sẽ kịch liệt hạ xuống."

Đây cơ hồ là nhất định.

Liền xem như thần xạ thủ cũng cần tia sáng, cũng cần thấy rõ ràng mục tiêu.

"Vì lẽ đó ta ý nghĩ là đánh đêm." Nam Cung Ngạo nói.

Sa Diên trầm mặc một lát.

Một khi đánh đêm, vậy hắn năm ngàn Sa Man tộc võ sĩ liền sẽ trở thành tuyệt đối vũ lực.

Nam Âu quốc võ sĩ tốt hơn một chút một chút, Nam Cung Ngạo còn lại cái kia một hai vạn quân đội cũng không thích hợp đánh đêm.

Nhưng Sa Diên là tuyệt đối sát phạt quả đoán.

"Tốt, vậy liền đánh đêm!"

. . .' '

Màn đêm buông xuống.

Đây là đầu tháng, ban đêm cơ hồ liền mặt trăng cũng không có, thật có thể được xưng là đưa tay không thấy được năm ngón.

Đại Nam quốc quân đội lại một lần nữa tập kết, chuẩn bị tiến đánh Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Nam Cung Ngạo còn lại hơn một vạn đại quân, xem như triệt để sống chết mặc bây.

Duy nhất trông cậy vào, liền là Sa Man tộc năm ngàn võ sĩ.

Nhưng mà. . .

Ngay lúc này.

Bầu trời phảng phất lập tức sáng lên.

Mấy trăm, mấy ngàn cái đèn lồng bay lên không trung.

Một màn này, thật sự là đẹp hết chỗ nói.

Nam Cung Ngạo cùng Sa Diên nhìn thấy một màn này, cơ hồ kinh ngạc đến ngây người.

Chuẩn bị công thành hơn hai vạn đại quân lập tức cũng quên sứ mệnh, ngẩng đầu nhìn cái này tuyệt mỹ cảnh tượng.

Đây mới thật sự là đèn hoa mới lên? Nếu như văn nhân nhã sĩ nhìn thấy một màn này, sợ rằng sẽ viết ra vô số thơ đi ra.

Huyền Vũ Hầu tước phủ thả đương nhiên là Khổng Minh đăng.

Mà lại, giống như là chơi diều đồng dạng, đem Khổng Minh đăng phóng tới không trung.

Một cái có lẽ không đủ sáng, nhưng là mấy trăm, mấy ngàn cái, liền có chút độ sáng.

"Cái này Thẩm Lãng thật sự là kỳ tư diệu tưởng, lại có thể đem đèn lồng bay đến bầu trời, hắn là thế nào làm được?" Sa Diên sợ hãi than nói: "Nam Cung tướng quân, tại loại này dưới ánh sáng, quân đội của các ngươi thấy rõ ràng sao?"

Nam Cung Ngạo đến hỏi dưới trướng quân đội.

Trả lời là thấy không rõ lắm.

Bởi vì những này nổi bồng bềnh giữa không trung đèn lồng quá cao.

Đối mặt đất chiếu xạ trình độ, phảng phất tương đối có hạn.

Sa Diên hỏi Sa Man tộc võ sĩ, cái này tia sáng thấy rõ ràng sao?

Sa Man tộc võ sĩ lại nói phi thường sáng, thấy rõ ràng.

Vậy còn muốn hay không đánh đêm?

Suy nghĩ nửa phút.

Sa Diên quyết định chiến!

"Sa Man tộc võ sĩ, xen lẫn trong Nam Âu quốc võ sĩ bên trong cùng một chỗ công kích, nhất thiết phải ghi nhớ!"

Bởi vì lần này công thành chủ lực là Sa Man tộc võ sĩ, Nam Âu quốc võ sĩ chỉ là làm yểm hộ dùng, nói đến càng thêm khó nghe một chút, liền là pháo hôi.

Thành bại ở đây một lần.

"Công thành!"

Theo Sa Diên ra lệnh một tiếng.

Hai vạn năm ngàn quân đội, lại một lần nữa như thủy triều tuôn hướng Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Làm chân chính chủ lực Sa Man tộc võ sĩ, giấu ở Nam Âu quốc võ sĩ bên trong, mà lại trận hình tận lực tản ra.

Theo trên tường thành nhìn lại, đúng là đen nghịt một mảnh.

Dù là có bầu trời trôi nổi Khổng Minh đăng, cũng hoàn toàn thấy không rõ lắm.

Mấy trăm mét khoảng cách, càng thêm không cách nào nhắm chuẩn xạ kích.

"Đông đông đông đông. . ."

Kinh thiên trống trận lại một lần nữa gõ vang.

Hai vạn năm ngàn quân địch, cực nhanh tới gần.

Ngươi đi vào tường thành 250 mét chỗ.

Lúc này, trên tường thành thứ hai Niết Bàn quân không có bắn tên.

Hai trăm mét chỗ.

Vẫn không có xạ kích.

Sa Diên thường thường buông lỏng một hơi.

Không sai biệt lắm muốn thành.

Ban ngày tại khoảng cách này, Thẩm Lãng thần kỳ cung tiễn bộ đội đã bắt đầu bắn giết.

Mà ban đêm đến khoảng cách này, bọn hắn vẫn không có bắt đầu.

Một trăm năm mươi mét!

Cũng chính là ở thời điểm này!

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy chục chi hỏa tiễn, bỗng nhiên bắn lên thiên không.

Bay đến bầu trời mấy chục mét địa phương, bỗng nhiên nổ tung!

"Oanh. . ."

Như là một loại ngọn lửa, bỗng nhiên nổ tung.

To lớn lửa khói.

Nháy mắt, cơ hồ đem toàn bộ đêm tối chiếu sáng.

Kinh diễm một màn, lại một lần nữa phát sinh.

Sa Diên cùng Nam Cung Ngạo hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Cái này. . . Cái này mẹ hắn lại là cái gì?

Vậy mà như thế sáng, như thế lộng lẫy?

Đây chính là lửa khói, Thẩm Lãng chế tạo lửa khói.

Chỉ bất quá bên trong thả nhôm phấn, vì lẽ đó liền là nguyên thủy bản pháo sáng.

Cái này độ sáng hoàn toàn là kinh người, chí ít vượt qua bình thường lửa khói.

Mà lại ngay tại trên đại quân không mấy chục mét chỗ nổ tung.

Trong chốc lát!

Trên chiến trường cơ hồ bị chiếu lên sáng như ban ngày.

Sa Man tộc quân đội đầu tiên là ngốc một chút.

Cơ hồ quên chạy.

Cái này. . . Đây là thần tiên thủ đoạn sao?

Đêm hôm khuya khoắt, vậy mà như thế sáng?

Sau đó. . .

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Trên tường thành mưa tên, lại một lần nữa cuồng bạo rơi xuống dưới!

Sa Man tộc võ sĩ, Nam Âu quốc võ sĩ đều không thích mặc áo giáp, hoàn toàn là huyết nhục chi khu.

Tại một trăm năm mươi mét khoảng cách, hoàn toàn là lưỡng thạch cung lực sát thương siêu cường.

Một khi trúng tên, trực tiếp xuyên thấu.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Nguyên thủy bản lửa khói pháo sáng, không ngừng mà bay lên không trung bạo tạc.

Toàn bộ chiến trường, từ đầu đến cuối ở vào cao độ sáng phía dưới.

Cái này độ sáng vẫn như cũ không bằng ban ngày.

Đối với cái khác cung tiễn thủ tới nói, cái này độ sáng là không đủ nhiều.

Nhưng đối với Niết Bàn quân tới nói, hoàn toàn đủ.

Bởi vì bọn họ huyết mạch là bị cải tạo qua.

Mấu chốt nhất là, thầy của bọn hắn là Lan Đạo đại tông sư.

Bọn hắn học qua thượng cổ Tinh Thần điển tịch.

Bọn hắn vô số lần trong đêm tối huấn luyện bắn tên.

Thị lực của bọn hắn, vượt xa người bình thường.

Quả thật bọn hắn cung tiễn lực sát thương không bằng ban ngày thời điểm, nhưng đánh chiết khấu cũng không phải rất lớn.

Huống hồ!

Lúc này dưới tường thành chi quân đội này, không có mặc khôi giáp phòng hộ, mà lại cũng không có tấm thuẫn.

Kinh người giết chóc, lại một lần nữa trình diễn.

Vẫn như cũ là nghiêng về một bên đồ sát.

Địch nhân công thành quân đội, nhao nhao trúng tên ngã xuống đất.

Cả người sống sờ sờ bị đóng ở trên mặt đất.

Bất quá lúc này, Sa Man tộc võ sĩ bưu hãn chỗ hoàn toàn biểu hiện ra ngoài.

Coi như bị bắn trúng, coi như bị đóng ở trên mặt đất.

Bọn hắn cũng hung tàn đem tiễn rút ra, sau đó tiếp tục xông về phía trước.

Mũi tên này thế nhưng là lớn lên giống gai ngược, cái này bỗng nhiên vừa gảy đi ra, mang ra vô số huyết nhục, nhìn qua liền đáng sợ.

Nhưng những này Sa Man tộc võ sĩ chỉ là cuồng hống một tiếng, sau đó tiếp tục xông về phía trước.

Đương nhiên. . . Hướng về phía hướng về phía, bỗng nhiên liền bỗng nhiên mới ngã xuống đất, triệt để chết.

Mà có chút hung hãn người, bị bắn thủng thân thể, tiếp tục xông.

Chỉ cần không chết, rồi xoay người về phía trước. Thật liền chênh lệch bắn trúng ánh mắt rút ra ăn một miếng rơi. (Hạ Hầu Đôn: Thảo, ngươi cho rằng ta muốn ăn a?)

Kim Mộc Lan cùng Kim Trác liếc nhau, lộ ra tiếc hận thần sắc.

Cái này Sa Man tộc võ sĩ quả nhiên dũng mãnh vô cùng, đáng tiếc cứ như vậy toi công chết.

Lúc này, Thẩm Kiến một thân áo giáp đứng tại bên cạnh, chỉ huy thủ hạ quân đội vận tiễn.

Hắn đã là mười người dài.

Bất quá hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua máu tanh như thế tàn bạo quân đội, trong lúc nhất thời không khỏi ngốc.

"Tiểu đệ, ngươi như chịu không được, liền trở lại nội bảo đi."

Thẩm Kiến nói: "Tẩu tử chuyện này? Đệ đệ há lại tham sống sợ chết người? Đây không phải là ta cho ca mất mặt sao?"

Thực ra, ca của ngươi cũng không có cái gì mặt.

Sau đó!

Sa Man tộc võ sĩ cũng bắt đầu bắn tên phản kích.

Thật sự là ngưu bức.

Tại loại này tia sáng hoàn cảnh xuống, bọn hắn còn có thể nhắm chuẩn.

Thứ nhất Niết Bàn quân thế nhưng là ở trên cao nhìn xuống.

Mà những này Sa Man tộc võ sĩ, đi lên bắn tên vốn là ăn thiệt thòi.

Thế nhưng là. . . Trong số mệnh của bọn họ suất vậy mà không sai, vậy mà bắn trúng Thẩm Lãng thứ hai Niết Bàn quân.

Đáng tiếc a!

Bọn hắn là một thạch cung, tại khoảng cách này đi lên bắn, uy lực đã không lớn.

Mấu chốt nhất là Thẩm Lãng thứ nhất Niết Bàn quân trang chuẩn bị quá tốt, thân thể thân thể ăn mặc khinh bạc mà kiên cố tinh cương bản giáp, cánh tay cùng hai chân ăn mặc tỏa giáp.

Sa Man tộc cường nhưng cường hãn, nhưng vẫn như cũ bắn không xuyên.

Mà lại bọn hắn mũi tên cũng không giống Thẩm Lãng bén nhọn sắc bén.

Hai nhánh quân đội lẫn nhau bắn.

Hai nhánh quân đội cũng rất lợi hại.

Nhưng. . . Vẫn như cũ là nghiêng về một bên đồ sát.

Trang bị kém cách quá lớn.

Sa Man tộc võ sĩ người xạ thuật coi như mạnh hơn, cũng mạnh bất quá thứ nhất Niết Bàn quân.

Lộng lẫy một màn lại một lần nữa trình diễn.

Liên miên tử vong, thu hoạch sinh mệnh.

Bầu trời.

"Sưu sưu sưu sưu "

"Rầm rầm rầm. . ."

Nguyên thủy lửa khói pháo sáng, không ngừng nổ tung.

Mộc Lan thậm chí có chút mê ly.

Một màn này quá đẹp.

Loại này lửa khói, Mộc Lan là gặp qua, mà lại nàng là duy nhất thấy người.

Ước chừng tại hai năm trước, Thẩm Lãng liền mang theo nàng đi qua không người trên hoang đảo thả lửa khói.

Nhưng một lần kia, chỉ thả mười mấy cái.

Lần này, thả mấy trăm con còn chưa hết.

Tỏa ra ánh sáng lung linh, đẹp không sao tả xiết!

. . .

"Oa, xinh đẹp, xinh đẹp a!"

"Quá đẹp mắt!"

"Bảo bảo ngươi nhìn, đây là phụ thân cho ngươi thả nha!"

Thẩm Mật tiểu bảo bảo trừng to mắt nhìn lên bầu trời.

Đây là vật gì a? Đẹp mắt như vậy?

"Ba ba. . . Ba ba. . ."

Thẩm Mật bảo bảo thấy cao hứng, tay nhỏ dùng sức cho vỗ tay.

Mà Thẩm Dã tiểu bảo bảo, đứa tinh nghịch đồng dạng, làm sao ôm cũng ôm không được.

Trong sân lao nhanh.

Quá cao hứng, quá hưng phấn.

Hắn mỗi ngày đều phảng phất lại dùng không hết tinh lực.

Ban ngày không ngủ được, ban đêm cũng không ngủ được.

Thẩm Lãng hẳn là sẽ hối hận cho hắn lấy như thế một cái tên.

Mang dạng này bảo bảo, thực sự mệt chết người.

Thẩm Mật tiểu bảo bảo ngoan có phải hay không, Băng nhi một người mang dư xài.

Mà Thẩm Dã tiểu bảo bảo, cần ba bốn người thay phiên mang.

Bất quá tiểu gia hỏa này có một chút rất tốt, xưa nay không khóc.

Không được, hắn cũng khóc.

Nũng nịu thời điểm sẽ giả khóc, liều mạng gào khan loại kia.

Lúc bình thường, té ngã, đụng vào góc bàn, xưa nay không khóc nửa tiếng, nhưng là sẽ đi nhặt tảng đá nện góc bàn.

Ngoài thành tại đại chiến!

Tòa thành bên trong người, lại bị lửa khói hấp dẫn.

. . .

Ngoài thành!

Giết chóc vẫn tại tiếp tục!

Cứ việc thừa nhận kinh người thương vong, nhưng là Sa Man tộc võ sĩ cùng Nam Âu quốc võ sĩ, bắt đầu điên cuồng hướng trên tường thành nhào.

Mà lại đám người điên này không cần thang công thành.

Mình cầm móc sắt tử, liền hướng bên trên bò.

Coi như bụng phá một cái hố, coi như ruột chảy ra ngoài, cũng vẫn như cũ trèo lên trên, nhưng bò bò mình liền đến rơi xuống!

Kim Trác cùng Mộc Lan đều có chút nhìn ngốc.

Trên thế giới này còn có điên cuồng như vậy quân đội?

Thứ nhất Niết Bàn quân cũng có như thế dũng cảm, nhưng bọn hắn không phải bình thường quân đội a.

Nam Cung Ngạo cũng triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Kinh người như vậy thương vong, đổi thành quân đội của hắn đã sớm sụp đổ.

Quân đội của hắn một khi trúng tên, liền lập tức nằm trên mặt đất bất động.

Mà Sa Man tộc võ sĩ, ruột đi ra còn xông đi lên.

Trước đó Nam Âu quốc thua thảm như vậy, là có đạo lý.

Sa Man tộc võ sĩ quá hung tàn.

Trừ phi ngươi bắn trúng bọn hắn trái tim cùng đầu lập tức mất mạng, bằng không bọn hắn vẫn là điên cuồng xông đi lên.

Như thế tàn bạo quân đội, một khi để bọn hắn xông lên tường thành, hậu quả khó mà lường được.

Mà ở cuồng bạo mưa tên phía dưới, đám người này vậy mà thật muốn leo lên thành đầu.

Mặc dù nhao nhao rơi xuống mất mạng, nhưng xông tới người thực sự quá nhiều.

Khoảng cách đầu tường càng ngày càng gần.

"Đổi tiễn!"

Mộc Lan ra lệnh một tiếng.

Thứ nhất Niết Bàn quân xuất ra đặc thù ống tên.

Bên trong là đặc chế hỏa tiễn, trên đầu tên có lân trắng, mũi tên sau xóa có thạch tín dung dịch.

Đổi tiễn hoàn tất!

"Bắn!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trong chốc lát!

Phảng phất vô số mưa sao băng đồng dạng nện xuống.

Nhắm chuẩn toàn bộ là đã leo lên thành tường Sa Man tộc võ sĩ.

Hình tượng vẫn như cũ vô cùng lộng lẫy.

Nhưng là. . .

Lại vô cùng thảm liệt!

Lửa này tiễn bắn vào trong cơ thể, vẫn tại thiêu đốt.

Bởi vì trên đầu tên trừ lân trắng bên ngoài, còn tự mang ô-xy hoá tề, coi như không có không khí cũng có thể thiêu đốt.

Đây coi như là Thẩm Lãng khoa học kỹ thuật hàm lượng cao nhất tiễn.

Mà lại, thạch tín kịch độc rất mau tiến vào huyết dịch bên trong.

"A. . . A. . . A. . ."

Sa Man tộc võ sĩ coi như lại dũng cảm, cũng vô pháp tiếp nhận loại thống khổ này.

Ngọn lửa tại thể nội thiêu đốt.

Cực kỳ thảm liệt một màn.

Những này bò tới trên tường thành Sa Man tộc võ sĩ rốt cục nhao nhao rơi xuống.

Rốt cục!

Sa Man tộc võ sĩ cái này một đợt điên cuồng thế công bị ngăn trở.

Còn lại Nam Âu quốc võ sĩ mặc dù dũng cảm, nhưng vẫn là kém một chút, sức chiến đấu cũng kém một chút.

Tại cuồng bạo mưa tên phía dưới.

Bọn hắn hoàn toàn bị ép tới không ngẩng đầu được lên.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

"Phốc phốc phốc phốc. . ."

Mưa tên điên cuồng thu gặt lấy sinh mệnh.

Sa Man tộc chủ soái Sa Diên, vô cùng thống khổ nhìn qua một màn này.

Kém một chút, hắn dũng sĩ liền muốn xông lên đầu tường.

Liền kém một chút.

Mà bây giờ, triệt để mất đi cơ hội!

"Thu binh, thu binh!"

Bén nhọn chinh âm thanh lại một lần nữa vang lên!

May mắn còn sống sót Nam Âu quốc võ sĩ, nhao nhao quay người triệt thoái phía sau, điên cuồng thoát đi cái này Địa Ngục Tu La tràng.

Mà may mắn còn sống sót Sa Man tộc võ sĩ, hoàn toàn giết mắt đỏ, vẫn như cũ điên cuồng hơn hướng trên tường thành xông, hoàn toàn không e ngại tử vong.

Chủ soái Sa Diên hét lớn: "Sa Man tộc võ sĩ, lui về đến, lui về tới!"

Nghe được chủ soái thanh âm sau!

Những này Sa Man tộc võ sĩ phát ra từng đợt cuồng hống, vô cùng không cam lòng triệt thoái phía sau.

Sỉ nhục!

Sỉ nhục lớn lao.

Bọn hắn thành quân vừa đến, còn không có đánh qua dạng này cầm. Đại Nam quốc thành lập vừa đến, bọn hắn vẫn luôn là đánh đâu thắng đó.

Mà lần này, thua thảm hại như vậy.

"A. . . A. . . A. . ."

Một cái Sa Man tộc võ sĩ vậy mà đứng tại dưới tường thành, đối Kim Mộc Lan cuồng hống.

"Sưu!"

Một mũi tên trực tiếp xuyên qua đầu của hắn.

. . .

Ban ngày công thành thất bại!

Thương vong một vạn hai.

Ban đêm công thành, lại một lần nữa thất bại!

"Thương vong bao nhiêu, thống kê đi ra sao?" Chủ soái Sa Diên hỏi.

Thống kê thi thể cùng thương binh là không thể nào, chỉ có thể thống kê có bao nhiêu người trở về.

"Năm ngàn Sa Man tộc võ sĩ, còn lại không đến một ngàn rưỡi. Hai vạn Nam Âu quốc võ sĩ, còn lại không đến một vạn."

Chủ soái Sa Diên thống khổ nhắm mắt lại.

Ban đêm một trận chiến này, thương vong vậy mà so ban ngày càng lớn, đạt tới kinh người một vạn bốn.

Sa Man tộc võ sĩ, Nam Âu quốc võ sĩ rõ ràng càng cường đại, càng dũng cảm, nhưng thương vong lại lớn hơn.

Xem ra, Nam Cung Ngạo quân đội áo giáp cùng tấm thuẫn, không phải không có tác dụng chỗ.

Đi qua ban ngày cùng ban đêm chiến đấu, Sa Diên cùng Nam Cung Ngạo liên quân, thương vong hơn hai vạn sáu.

Còn lại quân đội không đủ ba vạn!

Kim thị gia tộc thương vong có bao nhiêu?

Không biết, nhưng khẳng định là cực kỳ bé nhỏ.

Một trận chiến này, quả nhiên đánh ra so nước Anh trường cung binh tại Agincourt trong chiến dịch càng thêm huy hoàng chiến tích.

Chủ soái Sa Diên nói: "Nam Cung Ngạo, chúng ta đã triệt để mất đi công hãm Huyền Vũ Hầu tước phủ năng lực."

Nam Cung Ngạo đắng chát gật đầu.

Ban ngày tác chiến không được, ban đêm tác chiến cũng không được.

Mặc dù còn thừa lại ba vạn quân đội.

Nhưng là đã không có dũng khí công thành.

Quá khốc liệt.

Thẩm Lãng chi này thần kỳ cung tiễn bộ đội dùng để thủ thành, quá nghịch thiên.

"Tiếp tục vây quanh, dùng tốc độ nhanh nhất đi bẩm báo bệ hạ!" Sa Diên hạ lệnh.

"Vâng!"

Một lát sau, một chi kỵ binh xuất phát, hướng về phương nam phóng đi, đem nơi này chiến cuộc hồi báo cho Căng Quân.

"Đáng tiếc không có máy ném đá a!" Nam Cung Ngạo nói.

Nếu có máy ném đá, liền sẽ không bị động như vậy bị đánh.

Thẩm Lãng thần kỳ cung tiễn thủ bắn ra xa, nhưng máy ném đá càng xa, mà lại uy lực càng kinh người.

Đương nhiên, máy ném đá tinh chuẩn hoàn toàn là huyền học.

Có một câu nói làm cho tốt, bất luận cái gì một khung máy ném đá đều khó có khả năng đem hai viên đạn đá nện ở cùng một cái hố bên trên.

Nhưng là, tối thiểu có thể đối trên tường thành tiến hành hỏa lực áp chế.

Đến bước này, Đại Nam vương quốc đối Huyền Vũ Hầu tước phủ tiến công trên cơ bản xem như thất bại.

. . .

Ngày mùng 4 tháng 2!

Khổ Đầu Hoan sắp điên, Thẩm Lãng cũng muốn điên.

Dược hiệu vẫn là quá mạnh!

Cơ hồ ép không được.

Cái này một vạn thành vệ quân, lâm vào cuồng nhiệt cùng điên cuồng.

Nếu như là một người còn tốt, mấu chốt là một vạn người, còn ảnh hưởng lẫn nhau!

Giờ phút này Khổ Đầu Hoan trong lòng chỉ có một cái ý nghĩ.

Tô Nan ngươi nhanh công thành, cầu ngươi nhanh công thành a?

Ngươi không công thành nữa, chúng ta liền gánh không được.

Phảng phất là nghe được Khổ Đầu Hoan cầu nguyện, Tô Nan rốt cục muốn công thành!

. . .

Toà này Dương Qua thành, liền là cái cuối cùng chướng ngại vật.

Một khi cầm xuống tòa thành này, thông hướng Việt Quốc đô thành đường liền thông suốt.

Căng Quân đối với đánh xuống Việt Quốc quốc đô cũng không phải là rất sốt ruột.

Nhưng là Tô Nan rất sốt ruột a.

Hắn đã từng nằm mộng cũng nhớ muốn tạo phản thành công, nằm mộng cũng nhớ muốn trở về Thiên Việt thành.

Ảo tưởng một chút.

Hắn Tô Nan dẫn đầu đại quân giết vào Thiên Việt thành, diệt đi Việt Quốc, chém giết quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Loại cảm giác này là bực nào thoải mái?

Diệt quốc công lao, thiên hạ có thể có mấy người?

Mặc dù hắn cũng biết, cái này Dương Qua trong thành chỉ có một vạn thành vệ quân.

Thành vệ quân là cái gì quân đội?

Hàng hai quân đội, trấn áp du côn lưu manh dùng.

Nhưng hắn không có chút nào phớt lờ.

Bởi vì Thẩm Lãng trong thành!

Đối với Thẩm Lãng, làm sao coi trọng cũng không quá đáng.

Thậm chí vô số lần từ trong mộng tỉnh lại, Tô Nan đều sẽ lệ rơi đầy mặt.

Hắn hoành đồ bá nghiệp, hắn Tô thị gia tộc, liền là hủy diệt tại Thẩm Lãng trong tay.

Đương nhiên, hắn lại lấy vợ sinh con.

Căng Quân cũng vô số lần khuyên bảo hắn, đừng có tư hận.

Căng Quân nói ngươi nếu như muốn giống Thẩm Lãng như thế vô pháp vô thiên vui sướng, vậy liền thỏa thích hận đi.

Nhưng nếu như ngươi muốn kiến công lập nghiệp, muốn trùng kiến Tô thị gia tộc huy hoàng, vậy liền triệt để đem tư hận để ở một bên.

Nếu như là người khác nói ra lời này, hoàn toàn là đứng nói chuyện không đau eo.

Nhưng Căng Quân nói ra, lại phi thường có sức thuyết phục.

Hắn cùng Ninh Nguyên Hiến ở giữa cừu hận chưa đủ lớn sao?

Thù giết cha, diệt quốc mối hận.

Nhưng là trước đó, Căng Quân vẫn là chủ động cùng Việt Vương giảng hòa, mở ra cắt nhường năm quận điều kiện.

Hắn không muốn để cho Việt Quốc diệt vong, bởi vì không phù hợp Đại Nam quốc lợi ích.

Tô Nan nhìn tường thành, trong lòng mặc nói: "Thẩm Lãng, ta không có muốn đến báo thù, ta chỉ nghĩ muốn lấy tòa thành trì này, ta chỉ nghĩ muốn dẫn dắt đại quân giết vào Việt Quốc đô thành."

Hắn đây là lời thật lòng.

Bởi vì lại xuất phát trước đó, Căng Quân liền để hắn làm lựa chọn, là chỉ huy tây lộ quân, vẫn là đông lộ quân?

Nếu như dẫn đầu đông lộ quân, liền có thể đi tiến đánh Kim thị gia tộc, liền có thể báo thù rửa hận.

Tô Nan lựa chọn tây lộ quân.

Không nghĩ tới, vẫn là cùng Thẩm Lãng đụng vào.

Sau đó, hắn trước nay chưa từng có coi trọng.

Nguyên bản mấy ngày trước đó liền có thể khai chiến, nhưng hắn vẫn là chờ đến đại quân triệt để vây quanh Dương Qua thành, đợi đến khí giới công thành toàn bộ đến nơi.

Làm sao Tô Nan lại có khí giới công thành?

Theo Thiên Nam thành tháo ra, toàn bộ Thiên Nam thành phương hướng, không biết có bao nhiêu máy ném đá cùng cự nỏ.

Tô Nan cái này nhất trọng xem cẩn thận, nhưng làm Thẩm Lãng hố chết.

Mẹ trứng , dựa theo tính toán ngươi hai ngày trước nên công thành, binh quý thần tốc.

Làm hại ta sớm hai ngày liền cho một vạn thành vệ quân dùng máu Hoàng Kim Long.

Hiện tại tốt!

Ta mỗi ngày đều muốn xen vào một vạn người điên.

Thật là tâm lực tiều tụy.

Thẩm Lãng cùng Khổ Đầu Hoan các loại sĩ quan, không biết dùng khí lực lớn đến đâu, mới đưa cái này một vạn người ngăn chặn.

Không phải, bọn hắn muốn xông ra tới cùng Tô Nan quyết chiến.

Rốt cục tại ngày mùng 5 tháng 2.

Vòng vây triệt để hoàn thành, tất cả máy ném đá, công thành cự nỏ, đều đã chuẩn bị hoàn tất.

"Thẩm Lãng công tử ở đâu? Đại Nam quốc Xu Mật Sứ Tô Nan cầu kiến!"

Thanh âm của hắn coi như cách hơn một dặm, cũng nghe được rõ ràng.

Thẩm Lãng tại trên đầu thành lộ diện.

"Tô hầu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!" Thẩm Lãng tỉ mỉ nhìn Tô Nan, liền X quang đều dùng tới.

Hắn không giống trước đó còn trẻ như vậy, tóc cũng trắng gần một nửa.

Nhưng lần này không phải nhiễm trắng, mà là thật trắng.

Nhưng là. . .

Sống lưng của hắn càng thẳng,

Cả người khí thế càng thêm kinh người.

"Hắn đột phá tông sư." Bên cạnh Lý Thiên Thu nói.

Lợi hại, ngưu bức!

Tô Nan nói: "Thật sự là ghen tị Thẩm công tử, gần hai năm không gặp, vậy mà vẫn như cũ phong thái trác tuyệt, Tô mỗ ngược lại là già."

Thẩm Lãng nói: "Tô hầu, ngươi chẳng lẽ nhìn không ra, ta cũng có chút tiều tụy sao?"

Ách!

Giữa chúng ta quan hệ còn chưa tới như thế hàn huyên tình trạng sao?

Lời này của ngươi, ta không biết nên làm sao nhận a.

Trọn vẹn một hồi lâu, Tô Nan nói: "Thẩm công tử, giống như ngươi người trong chốn thần tiên, liền không nên lẫn vào tiến thế tục vương quyền bên trong. Không bằng ngươi cứ thế mà đi, cùng Mộc Lan viễn phó hải ngoại, làm một đôi thần tiên quyến lữ như thế nào? Toà này không có ý nghĩa Dương Qua thành, liền cho ta Tô Nan. Cái này Việt Quốc diệt cũng liền diệt, Kim thị gia tộc còn có Nộ Triều thành, vừa vặn có thể đoạn những này là thị phi không phải."

Thẩm Lãng nói: "Tạ ơn Tô hầu hảo ý, đáng tiếc không thành a! Mối thù của ta còn không có báo xong."

Tô Nan nói: "Thẩm công tử, mối thù của ta và ngươi còn chưa kết thúc sao?"

Thẩm Lãng nói: "Mối thù của ta và ngươi là kết thúc, thế nhưng là còn có Tiết Triệt a, chờ ta diệt Tiết Triệt toàn tộc, ta liền có thể toàn thân trở ra."

Tô Nan cũng không hỏi Tiết Triệt cùng Dương Qua thành có quan hệ gì.

Bởi vì hắn cũng lại quá là rõ ràng.

Muốn diệt Tiết Triệt, trước phải đánh bại Tam vương tử Ninh Kỳ.

Muốn đánh bại Ninh Kỳ, liền muốn đỡ Ninh Chính thượng vị.

Mà lại, đây cũng là Thẩm Lãng đối Ninh Chính hứa hẹn, đối Ninh Nguyên Hiến hứa hẹn.

Trên thực tế đến bây giờ, Thẩm Lãng đã không cách nào ngồi nhìn Việt Quốc diệt vong.

Ninh Nguyên Hiến cũng dù sao cũng là hắn một cái khác tiện nghi nhạc phụ.

Tô Nan nói: "Thẩm công tử, đã như vậy, cái kia đao binh không có mắt, đợi chút nữa như tổn thương ngươi, liền chớ có trách cứ."

Thẩm Lãng nói: "Tô hầu yên tâm, như thật muốn thua thời điểm, ta sẽ bỏ trốn mất dạng."

Thẩm Lãng cũng liền ở thời điểm này nói một chút.

Bởi vì, hiện tại một vạn thành vệ quân đã ép không được, chiến đấu dục vọng bạo rạp.

Tô Nan gật gật đầu.

Sau đó, lui trở về trung quân bên trong!

"Công thành!"

Theo Tô Nan ra lệnh một tiếng!

Mấy chục cỗ máy ném đá, bắt đầu điên cuồng gào thét.

Mấy chục cỗ công thành cường nỗ, điên cuồng phát xạ!

"Sưu sưu sưu sưu "

"Rầm rầm rầm. . ."

Dương Qua thành chiến, chính thức bộc phát!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 362: Thiên Đại Thủ Bút! Tô Nan Bại Một Lần!

Tuổi trẻ Ngô Vương nhìn thấy càng thêm tuổi trẻ Việt Quốc Tam vương tử Ninh Kỳ, vẫn là thoáng giật mình, đại chiến sắp đến, Ninh Kỳ vậy mà không cáo mà tới.

Nhưng vẫn là căn cứ lễ nghi tiếp kiến hắn.

"Ninh Kỳ bái kiến Vương thúc."

Mặc dù Ninh Kỳ chỉ là so Ngô Khải bàn nhỏ tuổi, nhưng Ngô Việt hai vị đại vương là lấy gọi nhau huynh đệ, vì lẽ đó cái này thúc thúc cũng muốn hô ra miệng.

Ngô Khải nói: "Tam điện hạ, chuyện gì?"

Ninh Kỳ nói: "Ngô Vương, ngài tập kết ba mươi mấy vạn đại quân, là muốn tiến đánh ta Việt Quốc sao?"

Như thế đi thẳng vào vấn đề?

Bên cạnh thần tử còn muốn cười ha hả, Ngô Khải khoát tay nói: "Không được sao?"

Đúng vậy a?

Không được sao?

Chúng ta Ngô Việt hai nước có thể nói thù sâu như biển, khai chiến lý do hoàn toàn không thiếu.

Ta Ngô quốc còn có chín quận nơi tại ngươi Việt Quốc trong tay đâu.

Ninh Kỳ nói: "Đương nhiên có thể, như vậy Ngô Vương điện hạ tiến đánh Việt Quốc muốn có được cái gì đâu?"

Ngô Vương nói: "Thiên Bắc hành tỉnh, cộng thêm nửa cái Diễm Châu."

Quả nhiên như thế, đều đã phân phối xong sao?

Căng Quân đến Thiên Nam hành tỉnh, Sở vương đến Thiên Tây hành tỉnh cùng nửa cái Diễm Châu, Ngô Vương đến Thiên Bắc hành tỉnh cùng nửa cái Diễm Châu.

Ninh Kỳ nói: "Ngô Vương, có thể không đánh trận sao?"

Ngô Vương trầm mặc, vấn đề này căn bản cũng không cần trả lời.

Ngươi cứ nói đi?

Bực này cơ hội ngàn năm một thuở ta nếu là bỏ lỡ, chẳng phải là trở thành Ngô quốc tội nhân thiên cổ?

Nếu ngươi cùng ta giảng đạo nghĩa? Đó là đương nhiên Việt Quốc cắt nhường ta Ngô quốc chín quận thời điểm, nhưng có nghĩ tới đạo nghĩa sao?

Ninh Kỳ nói: "Ngô Vương, Thiên Bắc hành tỉnh ngươi có lẽ đánh cho xuống, nhưng Diễm Châu ngươi chưa chắc đánh xuống."

Ngô Vương nói: "Biện Tiêu là lợi hại, nhưng toàn bộ Việt Quốc cũng diệt vong, hắn dựa vào trong tay sáu bảy vạn quân đội cũng một cây chẳng chống vững nhà a?"

Ninh Kỳ nói: "Ngô Vương, nếu như có thể dùng không khai chiến phương thức đạt được ngươi muốn hết thảy đâu?"

Ngô Vương trầm mặc nói: "Xin lắng tai nghe!"

Ninh Kỳ nói: "Nếu như chúng ta nguyện ý đem trước cắt nhường sáu quận trả lại cho Ngô quốc đâu?"

Ngô Vương cười nói: "Ít điểm."

Ninh Kỳ nói: "Nhưng dù sao có được không cần tốn nhiều sức, không cần bất luận cái gì máu tươi cùng hi sinh liền có thể đạt được."

Ngô Vương nói: "Vẫn là mình đánh xuống càng thêm nhẹ nhõm một chút, bất quá ta ngược lại là có một cái đề nghị."

Ninh Kỳ nói: "Xin lắng tai nghe!"

Ngô Vương nói: "Các ngươi nhường ra toàn bộ Thiên Bắc hành tỉnh cùng Diễm Châu, đây mới thực sự là đưa vào chỗ chết mà hậu sinh con đường, lúc này mới có thể tránh Ngô Việt đại chiến."

Ninh Kỳ ánh mắt co rụt lại, Ngô Vương khẩu vị của ngươi cũng không tránh khỏi quá lớn một chút.

Ngô Vương nói: "Bây giờ Căng Quân mười vạn đại quân Bắc thượng, cơ hồ quét ngang, ngươi Việt Quốc không có bất kỳ cái gì sức chống cự, tin tưởng hắn rất nhanh liền sẽ giết tới các ngươi quốc đô phía dưới, như quốc đô Thiên Việt thành vừa diệt, các ngươi liền là mất nước! Nếu ngươi đem toàn bộ Thiên Bắc hành tỉnh cùng Diễm Châu cũng cắt nhường cho ta Ngô quốc, toàn bộ phía bắc 13 vạn đại quân đều có thể để trống đi phòng thủ Việt Quốc chi đô, cho đến lúc đó quốc đô có thể bảo trụ, thậm chí Thiên Tây hành tỉnh có thể bảo trụ, mặc dù có thể sẽ rơi vào tay giặc một nửa quốc thổ, nhưng dù sao cũng tốt hơn tại mất nước."

Bên cạnh Xu Mật Sứ Ngô Trực nói: "Ninh Kỳ điện hạ, hiện tại đối với Việt Quốc mà nói, quốc thổ không phải trọng yếu nhất, quân đội mới là trọng yếu nhất."

"Ai bảo các ngươi thái tử điện hạ còn xa xỉ, lập tức chôn vùi hai mươi mấy vạn đại quân." Bên cạnh một đứa bé mở miệng nói, vẻn vẹn mười một mười hai tuổi dáng vẻ, hắn đại khái liền là Ngô Vương trưởng tử.

Ninh Kỳ trầm mặc chốc lát nói: "Ngô Vương, các ngươi nhưng biết Thẩm Lãng đã dẫn đầu một vạn đại quân xuôi nam, chống cự Căng Quân?"

Ngô Vương nói: "Là một vạn thành vệ quân."

Ngô Vương trưởng tử nói: "Thành vệ quân không đều là du côn lưu manh đồng dạng sao? Cũng có thể đánh trận? Cái này rõ ràng là đi chịu chết a!"

Tam vương tử Ninh Kỳ nói: "Ngô Vương, ta cùng Thẩm Lãng cũng coi là địch nhân. Nhưng đối với người này bản sự, ta muốn thừa nhận, ngươi cũng muốn thừa nhận? Không phải sao?"

Ngô Vương gật gật đầu.

Hắn cũng là nếm qua Thẩm Lãng thiệt thòi lớn, lên một lần Ngô quốc hơn ba vạn đại quân tiến đánh Nộ Triều thành, bỏ mình hơn phân nửa.

Tam vương tử Ninh Kỳ nói: "Vạn nhất, ta nói chính là vạn nhất, Thẩm Lãng thật tại Thiên Nam hành tỉnh chống cự Đại Nam quốc chủ lực, các ngươi có làm đi con đường nào?"

Ngô Vương nói: "Lại có cái gì đi con đường nào? Tiếp tục là được!"

Ngô Vương trưởng tử cười lạnh nói: "Một vạn thành vệ quân, muốn đánh bại Tô Nan cùng Nam Cung Ngạo mười vạn đại quân, nằm mơ sao?"

Tam vương tử Ninh Kỳ nói: "Ngô Vương, hòa bình không dễ, ta có một cái đề nghị."

Ngô Vương nói: "Mời nói!"

Ninh Kỳ nói: "Xin ngài an tâm chớ vội, coi như ngài muốn khai chiến, cũng tốt nhất đợi đến Thẩm Lãng cùng Kim thị gia tộc toàn quân bị diệt tin tức truyền đến, vậy đối ngài cũng là chuyện tốt, không phải sao?"

Ngô Vương ánh mắt co rụt lại.

Lời này phi thường mịt mờ.

Nếu như Thẩm Lãng cùng Kim thị gia tộc thật chống cự Căng Quân mười vạn đại quân, cái kia Việt Quốc liền đạt được thở dốc, liền theo mất nước vực sâu lui về mấy bước.

Nhưng là. . .

Còn có càng sâu tầng ý tứ.

Một khi xác định Kim thị gia tộc toàn quân bị diệt, cái kia Nộ Triều thành coi như trống rỗng xuống.

Ngô Vương điện hạ ngươi không phải đối Nộ Triều thành nhất định phải được sao?

Tam vương tử Ninh Kỳ nói: "Ta không có ý tứ gì khác, liền là để Ngô Vương không nên gấp, coi như muốn xuất binh khai chiến, cũng muốn các loại Thẩm Lãng cùng Kim thị gia tộc hủy diệt tin tức truyền đến về sau lại nói."

Ngô Vương cười nói: "Tam điện hạ lo ngại, nên làm thế nào quyết định, quả nhân trong lòng hiểu rõ."

. . .

Ninh Kỳ rời đi Ngô Vương cung, nhưng lại vẫn không có rời đi

Ngô quốc cũng.

Tại trong một gian mật thất, hắn hội kiến Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc.

"Thư tiên sinh, Việt Quốc hủy diệt cũng không phù hợp ích lợi của các ngươi, nhất là không phù hợp Thư thị lợi ích của gia tộc."

Thư Đình Ngọc nói: "Yên tâm đi, Hoàng đế bệ hạ sẽ không ngồi nhìn Việt Quốc diệt vong. Mà lại đế quốc Thượng thư đài cùng Xu Mật viện, đều đã chú ý đến ngài, Ninh Kỳ điện hạ đây đối với ngài là một cái tin tức vô cùng tốt a."

Lời này là một cái to lớn tín hiệu.

Thái tử Ninh Dực biểu hiện thực sự là quá kém, cái này khiến đế quốc Hoàng tộc cùng thượng thư đài đều muốn từ bỏ hắn.

"Đúng, về sau có lẽ không thể để cho đế quốc Thượng thư đài, muốn đổi thành trong đế quốc các." Thư Đình Ngọc nói.

Ninh Kỳ trong lòng một trận chua xót.

Nội bộ đế quốc muốn tiến hành cải cách, huỷ bỏ Thượng thư đài, thành lập nội các.

Cái này cũng mang ý nghĩa Đại Viêm đế quốc tân chính đã chuẩn bị kết thúc, lập tức liền muốn tiến vào Hoàng đế tập quyền thời kì.

Thư Đình Ngọc nói: "Nếu không có ngoài ý muốn, Việt Quốc đời sau quốc quân, liền là ngài."

Ninh Kỳ nói: "Hoàng đế bệ hạ không cho Việt Quốc diệt vong? Ý tứ để Việt Quốc chỉ còn lại một cái Thiên Việt thành, còn lại cũng bị cắt đi? Cái kia đã không xứng làm một vương quốc, thậm chí công quốc đều không bằng, dạng này quốc quân không làm cũng được."

Thư Đình Ngọc nói: "Đợi đến lúc kia, Tam điện hạ liền sẽ phát hiện dù là lại nhỏ quốc quân, cũng tốt hơn tại triệt để mất nước."

Ninh Kỳ nói: "Có lẽ đối với Ẩn Nguyên hội tổng bộ tới nói, ta Việt Quốc diệt quốc cũng không có cái gì, dù là cứ như vậy Việt Quốc thiếu Ẩn Nguyên hội con số trên trời nợ nần cũng sẽ ngâm nước nóng."

Ninh Nguyên Hiến thiếu Ẩn Nguyên hội hơn một nghìn vạn kếch xù nợ nần.

Việt Quốc mất nước, số tiền kia khẳng định là còn không lên. Việt Quốc nếu như bị tách rời, số tiền kia vẫn là còn không lên.

Ẩn Nguyên hội tổng bộ từ một loại nào đó trình độ bên trên là vì Hoàng đế bệ hạ phục vụ, chỉ cần có thể đạt tới một loại nào đó chính / trị / mục đích, hơn một nghìn vạn ngâm nước nóng cũng liền ngâm nước nóng, luôn có thể theo địa phương khác kiếm về.

Mà lại hiện tại Việt Vương Ninh Nguyên Hiến đối Ẩn Nguyên hội đã rất không hữu hảo.

Ninh Kỳ nói: "Ẩn Nguyên hội chịu đựng được Việt Quốc hủy diệt đại giới, nhưng Thư thị gia tộc chưa chắc có thể tiếp nhận đi, "

Thư Đình Ngọc trầm mặc.

Phụ thân của hắn Thư Bá Đảo là Ẩn Nguyên hội trưởng lão, nếu như đem Ẩn Nguyên hội so thành một quốc gia, cái kia Thư Bá Đảo liền xem như Đại tướng nơi biên cương

Đến, hắn chấp chưởng chính là Việt Quốc Ẩn Nguyên hội.

Một khi Việt Quốc diệt vong, cái kia Việt Quốc Ẩn Nguyên hội cũng đem không còn tồn tại.

Ngô quốc, Sở quốc Ẩn Nguyên hội trưởng lão khẳng định sẽ thừa cơ chiếm lấy tất cả số định mức.

Vì lẽ đó, Việt Quốc diệt vong đối Thư thị gia tộc cũng coi như được là tai hoạ ngập đầu.

"Ta Thư thị gia tộc lớn không ẩn núp mấy chục năm, chiều hướng phát triển, không phải sức người có khả năng ngăn cản." Thư Đình Ngọc nói.

Ninh Kỳ nói: "Thư tiên sinh, sự tình chưa hẳn đến tuyệt vọng thời khắc."

Thư Đình Ngọc nói: "Mời nói!"

Ninh Kỳ nói: "Phụ vương ta bị Thẩm Lãng mê hoặc, vậy mà cự tuyệt Căng Quân ngưng chiến hiệp định. Nhưng là. . . Thời khắc mấu chốt, có thể không chú ý hắn ý chí, dùng Thượng thư đài cùng Xu Mật viện danh nghĩa cùng Căng Quân tiếp tục đàm phán, cắt nhường tám cái quận, thậm chí mười cái quận cho hắn. Làm một cái quân vương không còn phù hợp Việt Quốc lợi ích thời điểm, vậy hắn ý chí liền không còn là Việt Quốc tối cao ý chí."

Lời này mới ra, Thư Đình Ngọc ánh mắt co rụt lại.

Ninh Kỳ lời này đã có vô cùng nguy hiểm khí tức.

Ngươi đây là muốn chính biến? !

Ninh Kỳ tiếp tục nói: "Còn có Ngô quốc bên này, Ngô Vương muốn chính là toàn bộ Thiên Bắc hành tỉnh. Ta có thể đem Thiên Bắc hành tỉnh sáu cái quận, toàn bộ cắt nhường cho hắn, mặt khác đem Nộ Triều thành chỗ Lôi Châu quần đảo cũng cho hắn."

Lời này mới ra, Thư Đình Ngọc không khỏi run lên, rất là tâm

động.

Ninh Kỳ nói: "Nam Cung Ngạo đại quân tiến đánh Kim thị Huyền Vũ Hầu tước phủ, Kim Trác cơ hồ đem tất cả quân đội cũng điều đi phòng ngự quê quán, Nộ Triều thành ngược lại trống rỗng xuống. Lúc này tiến đánh Nộ Triều thành, có lẽ là thời cơ tốt nhất. Nộ Triều thành đối với Ẩn Nguyên hội ý nghĩa, thậm chí càng vượt qua Việt Quốc đô thành đúng không? Bởi vì kia là Thiên Đạo hội tổng bộ, bởi vì kia là toàn bộ đông bộ hải vực mậu dịch trung tâm. Ngô Vương coi trọng hải dương, toàn bộ Lôi Châu quần đảo, tăng thêm Thiên Bắc hành tỉnh sáu quận, hẳn là có thể làm cho hắn hài lòng."

Thư Đình Ngọc lắc đầu nói: "Không, hắn sẽ không hài lòng."

Ninh Kỳ nói: "Cái kia Ẩn Nguyên hội có thể buộc hắn hài lòng, Ngô Vương thiếu ngươi nhóm rất nhiều nợ vụ, mà lại Ngô quốc giáp giới Đại Viêm đế quốc, đế quốc ý chí hắn vẫn là phải phục tùng."

Thư Đình Ngọc nói: "Coi như hắn có thể thống nhất, chúng ta cũng vô lực cầm xuống Nộ Triều thành, Ngô quốc đã không có đầy đủ thủy sư."

Ninh Kỳ không nói gì, mà là nhìn chằm chằm Thư Đình Ngọc.

Thư Đình Ngọc bỗng nhiên ngồi thẳng nói: "Ngô quốc cũng không đủ thủy sư, nhưng. . . Tiết thị gia tộc có đúng không? Hắn cái kia cái gọi là Nam Hải kiếm phái căn bản chính là Phù Đồ Sơn chi nhánh, mà lại lũng đoạn nam bộ hải vực mậu dịch, có được vô số kể hạm đội, đúng không?"

Ninh Kỳ cũng không nói ra miệng.

Nhưng trên thực tế là như vậy, cái gọi là Nam Hải kiếm phái, nghe vào giống như là một cái kiếm phái.

Nhưng thật ra là Phù Đồ Sơn bồi dưỡng xuống một cái to lớn thế lực vũ trang, đương nhiên nó đồng thời lại là quốc quân Ninh Nguyên Hiến phục vụ. Hoặc là hiện tại đã vì Ninh Kỳ phục vụ.

Ninh Kỳ nói: "Ta cùng Ngô Vương đàm luận không xuống, nhưng Ẩn Nguyên hội chưa hẳn đàm luận không xuống."

Thư Đình Ngọc nói: "Tam vương tử điện hạ, ngươi kế hoạch này một khi thi triển, đây chính là thiên đại thủ bút. Phù Đồ Sơn, Thiên Nhai Hải Các, Ẩn Nguyên hội, Đại Viêm đế quốc, Việt Quốc, Ngô quốc, Thiên Đạo hội đều muốn bị cuốn vào."

Ninh Kỳ nói: "Nếu ta kế hoạch thành công, Việt Quốc chí ít có thể bảo trụ hai phần ba lãnh địa, như thế đối Ẩn Nguyên hội nợ nần còn có thể kế thừa xuống dưới. Thư thị gia tộc tại Việt Quốc Ẩn Nguyên hội căn cơ cũng không có ngã xuống, đối với Ẩn Nguyên hội tổng bộ cũng có ích lợi thật lớn. Ta tin tưởng một sự kiện chỉ cần đạt được chỗ tốt người đủ nhiều, vậy liền nhất định có thể làm được."

Lời này ngược lại là chân lý.

Ninh Kỳ kế hoạch này, thủ bút thật sự là to đến kinh người.

Muốn để Ngô quốc cùng Ẩn Nguyên hội hướng Tiết Triệt mượn hạm đội, tiến đánh Nộ Triều thành.

Đánh xuống Nộ Triều thành cùng Lôi Châu quần đảo, về Ngô quốc cùng Ẩn Nguyên hội tất cả.

Đây là hắn trả ra đại giới.

Mà hắn thu hoạch là, Ẩn Nguyên hội hướng Ngô quốc tạo áp lực, bức bách Ngô Vương từ bỏ chiến tranh, Việt Quốc bảo trụ Thiên Nam hành tỉnh hai phần ba lãnh thổ.

Kế hoạch này còn xa không chỉ như vậy.

Còn có trọng yếu một cái khâu.

Chính biến!

Để Thượng thư đài cùng Xu Mật viện giá không quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Thậm chí, để Đại Viêm đế quốc Hoàng đế ra mặt, bức bách Ninh Nguyên Hiến tiến vào dưỡng bệnh trạng thái.

Cứ như vậy, trước đó Ninh Nguyên Hiến đối Căng Quân tỏ thái độ không coi là số. Việt Quốc một lần nữa cùng Căng Quân đàm phán, ký kết mới ngưng chiến hiệp định.

Cứ như vậy, Ninh Kỳ liền có thể tập trung toàn bộ Việt Quốc lực lượng cùng Sở quốc quyết chiến.

Bởi vì Việt Quốc ở vào phòng thủ mới, một khi dốc hết toàn lực, mặc dù chưa hẳn có thể triệt để đánh bại Sở vương ba mươi vạn đại quân, nhưng là giữ vững cương thổ là không có vấn đề.

Thư Đình Ngọc nói: "Kể từ đó, ta Ẩn Nguyên hội tổng bộ liền muốn toàn lực ủng hộ ngươi. Thậm chí tại Đại Viêm đế quốc trong triều đình du thuyết, sớm lập ngươi vì Việt Quốc giám quốc Thái tử, giá không Ninh Nguyên Hiến?"

Ninh Kỳ không nói gì.

Thư Đình Ngọc nội tâm chấn kinh.

Thậm chí có chút không dám tin nhìn qua trước mắt cái này Tam vương tử Ninh Kỳ.

Người này trước đó biểu hiện được lãnh khốc, giống như là một cái thiết huyết thống soái.

Nhưng không nghĩ tới, thủ đoạn chính trị cũng sắc bén như thế.

Hắn kế hoạch này, hoàn toàn đem hắn người cùng Việt Quốc vận mệnh buộc chặt cùng một chỗ.

Chẳng những cứu vãn Việt Quốc, càng là muốn để mình sớm trở thành Việt Quốc chi quân.

Hảo thủ đoạn, hảo phách lực.

Một mũi tên trúng ba con chim a!

Một cái kế hoạch, cũng nên có người đạt được lợi ích, có người mất đi lợi ích.

Mà tại Ninh Kỳ đại kế hoạch này bên trong, đến lợi người là Ninh Kỳ, Căng Quân, Đại Viêm đế quốc, Ẩn Nguyên hội, Ngô quốc.

Mà bị tổn thất là Ninh Nguyên Hiến, là Sở quốc, mà tao ngộ tai hoạ ngập đầu chính là Kim thị gia tộc.

Thư Đình Ngọc nói: "Cứ như vậy, Tiết thị cần xuất động hạm đội là con số kinh người, muốn vượt qua hơn một vạn người, một trăm chiếc thuyền."

Ninh Kỳ trầm mặc, biểu thị không đáng kể.

Thư Đình Ngọc nói: "Mà lại, kế hoạch này còn muốn đạt được Chúc thị gia tộc toàn diện phối hợp, căn cứ tin tức của ta, Chúc thị gia tộc hiện tại cũng còn không có muốn từ bỏ Thái tử Ninh Dực ý tứ."

Ninh Kỳ nói: "Chúc Hoằng Chủ phi thường thông minh, thời khắc mấu chốt hắn biết phải làm sao."

Thư Đình Ngọc nói: "Cái kia cần ta làm liền là đi du thuyết Ẩn Nguyên hội tổng bộ, du thuyết trong đế quốc các, đi hướng Ngô Vương tạo áp lực? Hướng Việt Vương Ninh Nguyên Hiến tạo áp lực?"

Ninh Kỳ nói: "Vì Thư thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp, chẳng lẽ không đáng đánh cược một lần sao?"

Thư Đình Ngọc lại trầm mặc thật lâu.

Kế hoạch này quá lớn, Thư thị gia tộc cơ hồ muốn dốc hết hết thảy chính trị tài nguyên.

Ẩn Nguyên hội nội bộ cũng có đấu đá đấu tranh, Ngô quốc cùng Sở quốc Ẩn Nguyên hội trưởng lão, đã sớm chờ lấy Việt Quốc diệt vong, muốn chia ăn Thư thị gia tộc mậu dịch địa bàn.

"Mấu chốt tại Chúc thị." Thư Đình Ngọc nói: "Chúc thị gia tộc tại đế quốc hiển hách vô song, nếu như Chúc thị có thể phối hợp, chúng ta du thuyết trong đế quốc các cùng đế quốc Hoàng tộc liền sẽ đơn giản hơn nhiều."

Ninh Kỳ nói: "Ta hiểu! Nhưng là hết thảy phải nhanh, muộn liền đến không kịp."

Thư Đình Ngọc bỗng nhiên nói: "Nếu như, tại Thiên Nam hành tỉnh trên chiến trường Thẩm Lãng thắng đâu? Hậu quả kia. . ."

Ninh Kỳ nói: "Khả năng sao?"

. . .

Thiên Nam hành tỉnh Dương Qua thành chiến trường!

Theo Tô Nan ra lệnh một tiếng, nháy mắt thiên băng địa liệt.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy chục đài máy ném đá, dễ như trở bàn tay đem trên trăm cân tảng đá hung hăng ném ra gần ba trăm mét xa.

Siêu cấp cự hình cường nỗ, đem dài hơn ba mét siêu cấp to mâu, bỗng nhiên bắn ra mấy trăm mét.

"Rầm rầm rầm. . ."

Những này cự thạch, có nện ở trên tường thành, có nhập vào thành nội!

Phát ra từng đợt tiếng vang.

Đinh tai nhức óc.

Trong chốc lát, thật có thiên diêu địa động cảm giác.

Những này cự thạch một khi đập trúng vách tường, liền là một cái hố.

Một khi nện vào trên đầu thành, chí ít đem mấy chục người nghiền thành làm thịt nhão.

Một khi nhập vào thành nội, tất cả phòng ở cũng tồi khô lạp hủ.

Máy ném đá đơn thuần lực sát thương, thậm chí muốn vượt qua đạn pháo ruột đặc.

Nhưng là. . .

Máy ném đá độ chính xác thực sự là quá huyền học.

Nó trên chiến trường tác dụng lớn nhất liền là hỏa lực áp chế, tâm lý đả kích!

Có thể nói bất luận cái gì quân đội tại loại này đáng sợ công kích trước mặt, đều sẽ trong lòng run sợ.

Mặc dù hắn tỉ lệ chính xác thực sự thấp dọa người, chỉ khi nào bị đập trúng, đó chính là chém thành muôn mảnh.

Thường thường tại loại này cỡ lớn trên chiến trường, đều sẽ có máy ném đá đối oanh.

"Phóng!"

Theo Khổ Đầu Hoan ra lệnh một tiếng.

Dương Qua thành nội máy ném đá cũng bắt đầu đánh tung, đương nhiên toàn bộ Dương Qua thành nội vẻn vẹn chỉ có bảy đài máy ném đá.

Từng vòng oanh kích.

Đánh cho mặt đất từng đợt run rẩy phát run, ném ra từng cái hố to.

Nhưng là. . . Không có chút ý nghĩa nào.

Chiến quả cơ hồ là số không.

Bởi vì Tô Nan đại quân ở xa bốn, năm trăm mét bên ngoài.

Chỉ có hắn mấy chục đài máy ném đá cùng cự hình cường nỗ tại bắn ra phạm vi bên trong.

Thế nhưng là, máy ném đá mệnh bên trong phiêu hốt.

Phát xạ mười mấy phát, vậy mà một phát không trúng, toàn bộ đánh vào trên đất trống.

So ra mà nói, Tô Nan bên này chiến quả liền muốn lớn được nhiều.

Bởi vì hắn máy ném đá càng nhiều, mà lại tiến đánh mục tiêu lớn, nguyên một tòa thành trì.

"Oanh. . ."

Một tiếng vang thật lớn.

Tô Nan gặp may mắn.

Thẩm Lãng một đài máy ném đá vậy mà trực tiếp bị một phát đạn đá đập trúng, trực tiếp nát.

Bên cạnh mười mấy người, cũng trực tiếp bị nện chết!

Bất quá, huy hoàng nhất chiến quả cũng chỉ tới mới thôi.

. . .

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

"Rầm rầm rầm. . ."

Tô Nan quân đội máy ném đá cùng cự hình cường nỗ, phảng phất không biết mệt mỏi, đánh tung đập loạn.

Ròng rã một canh giờ!

Toàn bộ Dương Qua tường thành thủng trăm ngàn lỗ, vết thương chồng chất.

Cả tòa thành trì, bụi đất bao phủ, đất vàng cuồn cuộn.

Loại này đánh tung đối quân coi giữ sĩ khí, hoàn toàn là đả kich cực lớn.

Rất nhiều quân đội tại loại này khí thế kinh thiên động địa xuống trực tiếp liền sĩ khí sụp đổ tan rã.

Đại Nam quốc tây lộ quân chủ soái là Tô Nan, phó soái là Sa Tần, hắn là Căng Quân huynh đệ kết nghĩa, vẫn là Căng Quân anh vợ, Sa Man tộc bộ lạc một cái khác tù trưởng.

Sa Diên, Sa Tần, vì sao cũng họ cát, mà lại danh tự cũng còn không tệ?

Bởi vì bọn hắn trước đó căn bản cũng không gọi cái tên này, toàn bộ đều là Căng Quân mặt khác lấy tên, dòng họ cũng trực tiếp quan tại Đại Nam quốc quốc tính.

Sa Tần đi vào Tô Nan trước mặt nói: "Xu Mật Sứ quá cẩn thận, Việt Quốc người quân đội nhất là nhu nhược vô năng, chỉ cần chúng ta xông lên đi lên, bọn hắn liền lập tức đầu hàng, trước đó mỗi một trận đều là dạng này, lần này cũng không ngoại lệ. Chúng ta dạng này đánh tung lạm nện, chỉ sợ bên trong tất cả quân coi giữ cũng dọa đến cứt đái cùng ra."

"Ta kết luận, chiến đấu kế tiếp chỉ cần nửa canh giờ!"

"Hai khắc đồng hồ, nếu như vượt qua hai khắc đồng hồ, liền là đối với chúng ta Sa Man tộc võ sĩ sỉ nhục."

"Ha ha ha ha. . ."

Đi qua một hệ liệt thắng lợi huy hoàng, Sa Man tộc Đại tướng nội tâm cũng sinh ra hung hăng tâm lý, đối Việt Quốc quân đội vô cùng khinh địch xem thường, hoàn toàn không để vào mắt.

"Xông lên đi, xông lên đi. . ."

"Xu Mật Sứ, xông vào thành nội, có giường ngủ. . ."

"Xu Mật Sứ quá cẩn thận , dựa theo ta biện pháp, chúng ta bây giờ đều đã đánh vào Việt Quốc quốc đô, ở trong đó có vô số mỹ nhân, chúng ta có thể ngày thống khoái."

"Ngươi không muốn sống? Đại vương nói, gian vô tội nữ tử người, chém!"

"Bệ hạ cái gì cũng tốt, chính là điểm này, để ta không thoải mái, chúng ta đánh xuống thành trì, dựa vào cái gì không thể đoạt? Chúng ta bắt lấy nữ nhân dựa vào cái gì không thể gian, không thể giết?"

Tô Nan hướng về bọn hắn trông lại một chút.

Đám người này quá khinh địch, trên chiến trường chuyện trò vui vẻ.

Hoàn toàn là xem thường Thẩm Lãng quân đội.

"Đại quân công thành!"

Theo Tô Nan ra lệnh một tiếng.

Hơn hai vạn Sa Man tộc võ sĩ ngao ngao kêu to, điên cuồng công kích.

Tốc độ cực nhanh!

Bọn hắn đã nhẫn thật lâu, đối với chiến đấu tràn ngập vô hạn khát vọng.

Ròng rã hơn một tháng, cũng không có đánh qua một trận ra dáng chiến đấu.

Không có chút nào thoả nguyện.

Không chém giết, chưa đủ nghiền.

Hiện tại rốt cục có thể giết thống khoái.

Lên một lần tại Thiên Nam thành, đối mặt hai vạn dân quân, cho dù là bọn họ đã sụp đổ đầu hàng, nhưng Sa Man tộc võ sĩ vẫn là không có bỏ qua, trực tiếp đem bọn hắn giết đến sạch sẽ.

Bởi vì bọn hắn như là sói đói, như là mãnh thú, trên chiến trường nhất định phải giết người.

"Giết, giết, giết!"

"Bên trong thành là một vạn con nhuyễn chân tôm, chính dọa đến tè ra quần đâu. Xông lên đầu tường, đem bọn hắn chém tận giết tuyệt."

"Nửa canh giờ, dùng người đầu kế công. Hai vạn người tranh đoạt một vạn người đầu, không có đầu người võ sĩ, sỉ nhục a!"

"Không có liệp sát đạo đầu người huynh đệ, muốn cho có đầu người huynh đệ rửa chân, tẩy chim, ha ha ha. . ."

Lời này mới ra, Sa Man tộc võ sĩ đại quân càng thêm điên cuồng.

Càng thêm điên cuồng công kích!

Đoạt đầu người a!

"Giết, giết, giết. . ."

Những này Sa Man tộc võ sĩ thật sự là bưu hãn, công kích tốc độ càng lúc càng nhanh, nhào về phía Dương Qua thành.

Từ trên trời nhìn lại, thật như là lao nhanh đàn thú.

Tô Nan cùng Sa Tần xa xa nhìn ra xa, phát hiện toàn bộ trên tường thành vậy mà trống rỗng.

Đây là ý gì?

Chúng ta cũng bắt đầu công thành, ngươi quân coi giữ còn không lên tường thành?

Chẳng lẽ là thật bị vừa rồi đánh tung lạm nện dọa đến sụp đổ? Triệt để không dám lên tường thành?

Cứ như vậy triệt để từ bỏ?

"Xông, xông, xông. . ."

Hơn hai vạn Sa Man tộc võ sĩ tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền tiếp cận tường thành một trăm mét bên trong.

Mà liền tại lúc này.

"Sưu sưu sưu. . ."

Theo tường thành bên trong, bỗng nhiên vẩy ra một đợt lại một đợt mưa tên.

Sa Man tộc đại quân bầy bên trong, tóe lên một đóa lại một đóa hoa máu.

Nhưng mà chỉ thế thôi!

Tỉ lệ chính xác thực sự thấp đủ cho dọa người.

Cái này dù sao cũng là tại bắn không ngắm, nói cho đúng là cách tường thành ném bắn.

Sa Man tộc đại quân tiếp tục tiếp cận.

Mà liền tại lúc này!

Dương Qua thành nội, cái này đến cái khác thủ thành võ sĩ lên thành tường.

Mỗi người, toàn thân cũng bao quát tại bên trong khôi giáp.

Đồng dạng là người mặc áo giáp, tứ chi là tỏa giáp.

"Rốt cục lộ diện a, đám này mềm chân dê rốt cục lộ diện."

"Còn toàn thân cũng bao lấy xác rùa đen, coi là dạng này chúng ta liền chặt không dưới đầu của bọn hắn sao? Ha ha ha "

Đám này công thành Sa Man tộc võ sĩ không khẩn trương chút nào ý, bỗng nhiên nhào vào dưới tường thành, dùng sức nhảy lên.

Như là thạch sùng đồng dạng trèo lên trên.

Vẫn như cũ không cần thang công thành.

Thật sự là ngưu bức.

Đối với bọn hắn mà nói, chỉ cần xông lên đầu tường, chiến đấu liền kết thúc.

Ngay lúc này!

Trên tường thành truyền đến từng đợt bạo rống.

"A. . . A. . . A. . ."

"Đám này man di rốt cục đến, rốt cục tới."

"Rốt cục có thể khai chiến, ta đều muốn điên, ta đều nhanh sắp điên!"

Thẩm Lãng dưới trướng thành vệ quân từng cái như là sói tru.

Sau đó. . .

Vô số gỗ lăn, vô số cự thạch, hung mãnh nện xuống tới!

Đốt lăn dầu sôi, đốt nóng cứt đái, điên cuồng đổ xuống.

Sa Man tộc võ sĩ lập tức ngốc!

Ta. . . Mả mẹ nó.

Đây, đây là cái gì quân đội,

Vậy mà rống so với chúng ta còn dã thú?

Mà lại, khí lực như thế lớn?

Thẩm Lãng dưới trướng cái này một vạn thành vệ quân, một mình giơ lên hơn một trăm cân cự thạch, bỗng nhiên hướng xuống nện.

Trên trăm cân gỗ lăn, một cái tay bắt lại, bỗng nhiên hướng xuống nện.

Đốt lăn chảo dầu, bỗng nhiên hướng xuống nện.

Khổ Đầu Hoan hét lớn: "Các huynh đệ, tiết kiệm một chút, tiết kiệm một chút."

"Tên hỗn đản kia, chảo dầu không cần nện, giội dầu liền có thể, chảo dầu không cần ném!"

"Tên hỗn đản kia, ngươi làm gì? Ngươi muốn làm gì? Địch nhân đều xông lên, ngươi tại trên đầu thành đánh liền có thể, ngươi còn muốn hung hăng xuống thành đi đánh? Giữ chặt hắn, giữ chặt hắn. . ."

Cái này dược hiệu vẫn là quá mạnh.

Những thành vệ quân này nghẹn vài ngày.

Hiện tại rốt cục khai chiến.

Bọn hắn trực tiếp liền điên.

Vừa mở đánh, không chờ địch nhân xông lên, có ít người liền muốn mình lao xuống đi.

Dũng cảm quá mức.

Mấy ngày nay thời gian.

Thẩm Lãng cùng Khổ Đầu Hoan thực sự là áp chế không cái này một vạn người tràn đầy tinh lực, không có cách nào liền để mẹ hắn phá nhà cửa.

Đem tất cả phòng ở cũng hủy đi thành gỗ lăn.

Mấy chục cục gạch dính vào nhau, trở thành cự thạch.

Sau đó. . .

Khí thế ngất trời một màn xuất hiện.

Cái này một vạn thành vệ quân quả thực sử dụng không hết khí lực, nắm lên cái gì đều hướng đập xuống.

Thấp hơn một trăm cân đồ vật? Quả thực không cách nào phát tiết ta nội tâm xúc động.

Nện đến cao hứng, còn chưa đủ nghiền, trực tiếp liền muốn nhảy xuống thành đi cùng Sa Man tộc võ sĩ quyết chiến.

Ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng.

Từ xưa đến nay đều là mềm sợ cứng, cứng rắn sợ không muốn mạng, không muốn mạng sợ tên điên.

Sa Man tộc võ sĩ là không muốn mạng.

Nhưng Thẩm Lãng dưới trướng cái này một vạn võ sĩ là tên điên, từ đầu đến đuôi tên điên.

Hơn nữa còn là lực lớn vô cùng, tinh lực vô tận tên điên.

Hoàn toàn không biết rã rời, điên cuồng giơ lên đồ vật hướng xuống nện.

Sa Man tộc võ sĩ coi như tại lợi hại, cũng gánh không được trên trăm cân tảng đá a, trực tiếp bị nện thành thịt nát.

Đốt lăn chảo dầu, lúc đầu muốn tốt mấy người lính cùng một chỗ bưng hướng xuống ngã.

Kết quả những thành vệ quân này tên điên, một người bưng lên một cái chảo dầu, còn muốn đứng tại trên đầu thành, nhắm ngay hướng xuống ngã.

Ngươi nha không sợ mình bị bỏng chết a? Không sợ rơi xuống a?

Trong chớp nhoáng này.

Sa Man tộc võ sĩ trực tiếp bị giết mê mẩn.

Ta. . . Ta ngày. . .

Trên thế giới này còn có so với chúng ta càng thêm điên cuồng quân đội?

Đám người này cũng không phải là người a.

Như thế lực lớn vô cùng?

Nhưng Sa Man tộc võ sĩ, gặp mạnh thì mạnh.

Cứ việc thừa nhận thương vong to lớn, nhưng vẫn là điên cuồng trèo lên trên.

Bọn hắn nhân số quá nhiều, tốc độ quá nhanh.

Vẻn vẹn cao năm mét tường thành, căn bản là ngăn không được bọn hắn.

Rất nhanh, một đám lại một đám Sa Man tộc võ sĩ bò lên trên đầu tường.

Ha ha ha ha. . .

Chúng ta Sa Man tộc võ sĩ đại khai sát giới thời khắc đến.

Một khi cận chiến, chúng ta vô địch!

Việt Quốc quân đội, các ngươi các loại đi.

Sa Man tộc các huynh đệ, đoạt đầu người a.

"A. . ." Sa Man tộc võ sĩ rống to xông lại.

"A. . ." Kết quả, thành vệ quân võ sĩ rống đến càng thêm lớn âm thanh, cả người càng thêm điên cuồng, giơ lên đại đao, hung mãnh xông lại.

Sa Man tộc võ sĩ kinh ngạc.

Trời ạ, hắn nhìn qua giống như so ta còn muốn hưng phấn a?

Nháy mắt, hai người bỗng nhiên chém giết cùng một chỗ.

"Phanh. . ."

Sa Man tộc võ sĩ đao pháp tinh xảo, nguyên bản sức chiến đấu vượt xa thành vệ quân võ sĩ.

Nhưng là, dùng máu Hoàng Kim Long sau thành vệ quân võ sĩ, lực lượng tăng vọt, tốc độ tăng vọt, không sợ chết dũng khí bạo rạp.

Một đao về sau!

Hai người cũng bị lẫn nhau chém trúng.

Sa Man tộc võ sĩ loan đao kẹt tại thành vệ quân trên khải giáp.

Nhưng là, trên người bọn họ cơ hồ không có mặc áo giáp a, chỉ có bộ phận tinh nhuệ ăn mặc dây leo giáp.

Kết quả chính là. . .

Một đao cắt đứt!

Bọn hắn gầy còm thân thể, trực tiếp bị đánh thành hai nửa!

"A. . . A. . . A. . . Thoả nguyện, thoải mái. . ."

"Còn a, còn có ai, còn có ai. . ."

Cái này thành vệ quân võ sĩ cũng mặc kệ kẹt tại trên người cái thanh kia loan đao, tiếp tục tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

"Các huynh đệ, không cần nện tảng đá, không cần nện gỗ lăn, đem bọn hắn để lên tới lại giết, dùng đao giết càng thoả nguyện a. . ." Cái này thành vệ quân võ sĩ rống to.

Thẩm Lãng nghe xong, kém chút trách mắng.

Ta xxx ngươi nương.

Ngươi tên lính quèn, không nên nói lung tung a.

Làm hỏng thời cơ chiến đấu a.

Kết quả, những thành vệ quân này võ sĩ thật đúng là tạm hoãn ném cự thạch cùng gỗ lăn.

Thật đem những này Sa Man tộc võ sĩ để lên tới.

Sau đó, đánh giáp lá cà.

Chiến đao đối chặt.

Giết, giết, giết. . .

Càng giết càng tinh thần, càng giết càng bưu hãn.

Cuối cùng, biến thành điên dại.

Đám điên này, còn không phòng thủ, đối mặt địch nhân đao, đoạt cũng không tránh, hận không thể dùng đầu đi cản.

Khổ Đầu Hoan thấy chửi ầm lên.

Nếu không phải Kim thị gia tộc tinh nhuệ nhất áo giáp, các ngươi có mười cái mạng cũng không có.

Cái này căn bản liền không phải hai nhánh quân đội đang chiến tranh, mà là hai bầy mãnh thú đang chém giết lẫn nhau.

Ngươi chặt ta một đao, ta chặt ngươi một đao.

Thành vệ quân áo giáp ngưu bức, bên trong một đao không có chết, trực tiếp đem Sa Man tộc võ sĩ chém chết.

Những này Sa Man tộc võ sĩ thật còn là lần đầu tiên gặp được quân đội như vậy.

Ta, ta làm sao giống như là trở lại săn thú thời điểm, đối mặt những con sói kia bầy cảm giác?

Nhưng, những cái kia ác lang không mặc áo giáp a.

Cứ như vậy!

Một vạn thành vệ quân ỷ vào trang bị tốt, lực lớn vô cùng, tốc độ nhanh nhẹn, gan to bằng trời.

Một vạn người đối mặt càng nhiều địch nhân.

Chẳng những hoàn toàn bộ lạc hạ phong, hơn nữa còn trắng trợn chém giết.

Trên đầu thành xông tới Sa Man tộc võ sĩ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Máu tươi trùng thiên, thi thể khắp nơi trên đất.

Cuối cùng, liền không chút nào sợ chết Sa Man tộc võ sĩ tâm cũng triệt để lông.

Bởi vì quá kinh người.

Quá khốc liệt!

Bên mình quân đội, chỉ có tử vong, không có thương tổn.

Đám này ăn mặc áo giáp thành vệ quân tên điên, nhất định phải đem địch nhân chém thành hai đoạn mới bỏ qua.

Thà rằng bị một người khác chặt, cũng phải đem trước một người một đao cắt đứt.

Vì lẽ đó, toàn bộ Sa Man tộc võ sĩ một khi ngã xuống, liền là chết không toàn thây.

Kinh người thương vong!

Sa Man tộc võ sĩ dũng cảm vô cùng, vẫn như cũ điên cuồng xông đi lên.

Nhưng là. . .

Theo thời gian xói mòn.

Trên đầu thành Sa Man tộc võ sĩ, càng ngày càng ít.

Càng ngày càng ít.

Tử thương hoàn toàn vô số kể!

Một trận chiến này, Sa Man tộc thảm bại!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 363: Trực Đảo Hoàng Long! Căng Quân Tin Dữ!

"Bây giờ thu binh, bây giờ thu binh!"

Cái chiêng tiếng vang lên.

Sa Man tộc chủ lực đại quân kỷ luật nghiêm minh, như thủy triều lui lại.

Mà lại bọn hắn triệt thoái phía sau cũng phi thường ngưu bức.

Trực tiếp theo trên tường thành nhảy xuống.

Cao năm mét tường thành, trực tiếp nhảy đến trên mặt đất, không có việc gì, thật như là hầu tử đồng dạng linh hoạt.

Ngắn ngủi thời gian qua một lát.

Trên đầu thành Sa Man tộc chủ lực đại quân biến mất sạch sẽ.

Lưu lại thi thể đầy đất.

Tất cả thi thể cũng chưa hoàn chỉnh, toàn bộ đầu tường cơ hồ bị máu tươi bao phủ.

Thẩm Lãng dưới trướng thành vệ quân không có truy kích.

Bởi vì, bọn hắn giết qua nghiện.

Nghẹn vài ngày, cuối cùng là thoả nguyện.

Giờ phút này toàn thân thoải mái.

"Thoải mái, thoải mái. . ."

"Ngao ô. . ."

. . .

Sa Man tộc trong đại doanh.

Đi qua thô sơ giản lược kiểm kê về sau, số thương vong theo đi ra.

Sấp sỉ một vạn ba!

Trong đó hai phần ba chết tại dưới tường thành.

Toàn bộ quá trình đại khái duy trì hơn một canh giờ.

Theo trên đầu thành nện xuống tới mấy vạn khỏa tảng đá, mấy vạn cây đầu gỗ, vô số dầu sôi, vô số vàng lỏng.

Còn có hai phần ba ước chừng năm ngàn người, là xông lên đầu tường về sau bị giết.

Lần lượt có hơn một vạn người xông lên tường thành, trong đó đồng dạng bị giết.

Thẩm Lãng chi này thành vệ quân sức chiến đấu, thật sự là phá trần.

Tô Nan cái này đợt thứ nhất công thành hết thảy vận dụng hai vạn người, lui về tới chỉ có bảy ngàn, còn lại đều chết hết.

Lên một lần tại Nam Âu quốc chiến trường, hơn ba vạn người đánh Việt Quốc chủ lực hai mươi vạn, thương vong cũng chỉ bất quá hơn một vạn.

Lần này hai vạn người đánh Thẩm Lãng một vạn người, thương vong một vạn ba.

Cái số này, để người tuyệt vọng!

Tô Nan lại một lần nữa cảm nhận được cỗ khí tức quen thuộc kia.

Loại kia tê cả da đầu, rùng mình khí tức.

Thời gian qua đi hai năm, Thẩm Lãng công tử ngươi vẫn là cường đại đến để người ngạt thở a.

Cùng người như ngươi là địch, thật sự là ác mộng!

Bất quá, nội tâm của hắn chỗ sâu phảng phất không khiếp sợ lắm.

Bởi vì hai năm trước càng khiếp sợ.

Nhất là Khương vương A Lỗ Đài toàn quân bị diệt, Tô thị đại quân tại Bạch Dạ thành xuống toàn quân bị diệt tin tức truyền đến về sau, hắn đời này chấn kinh đều không khác mấy sử dụng hết.

Tại khai chiến trước đó, hắn bản năng liền cảm thấy Thẩm Lãng khẳng định rất khó trị.

Không nghĩ tới!

Thật khó như vậy trị.

Người này đơn giản. . . Biến thái!

Ta biết ngươi rất mạnh, là trạng thái bình thường, nhưng ngươi có thể hay không ngoài ý muốn một lần?

Có thể hay không thua một lần?

Thẩm công tử, Việt Quốc phong quang ngươi một người hẳn là muốn độc chiếm tám thành?

Tô Nan chấn kinh còn tại trong phạm vi chịu đựng.

Mà Sa Man tộc Đại tướng, thì có chút hoài nghi nhân sinh.

Đại doanh bên trong, tĩnh lặng im ắng.

Vì cái gì a?

Đều là Việt Quốc quân đội, làm người chênh lệch thế nào lại lớn như vậy chứ?

Một cái yếu đến như là một đống phân.

Một cái mạnh đến mức như là chó dại.

Cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua quân đội như vậy, ta cho là chúng ta Sa Man tộc quân đội đã là điên cuồng nhất, Khương quốc tên điên sắp xếp thứ hai.

Không nghĩ tới, Thẩm Lãng chi quân đội này mới là trùm điên vương.

Cái kia nào chỉ là không sợ chết? Quả thực chính là. . .

Sa Man tộc Đại tướng tri thức quá thiếu thốn, tìm không thấy một cái từ ngữ để hình dung.

"Không phải nói Việt Quốc thành vệ quân, là rác rưởi nhất quân đội sao?" Có một cái Sa Man tộc Đại tướng nói.

Đương nhiên là rác rưởi quân đội.

Tô Nan rõ ràng nhất bất quá, nhưng trải qua Thẩm Lãng tay về sau, chi này rác rưởi quân đội vậy mà trở nên mạnh như vậy.

"Bọn hắn thương vong bao nhiêu?"

"Không biết, nhưng hẳn là cũng không ít. Bất quá bọn hắn khôi giáp quá tốt, chịu mấy đao đều không chết. Quân đội của chúng ta chịu một đao liền chết, vì lẽ đó bọn hắn thụ thương rất nhiều, tử trận không nhiều."

"Chúng ta Sa Man tộc đại quân vì sao không được trang bị đại lượng dây leo giáp?"

"Sợ hỏa công, Thẩm Lãng quỷ kế đa đoan, dùng hỏa dùng đến xuất thần nhập hóa."

"Tên tiểu bạch kiểm này thật mạnh."

"Đúng vậy a, chúng ta bệ hạ cũng là tiểu bạch kiểm, cũng rất mạnh!"

"Vậy ngươi cảm thấy Thẩm Lãng cùng bệ hạ, ai mạnh hơn?"

"Đó còn cần phải nói, đương nhiên là Căng Quân bệ hạ."

"Vậy ngươi cảm thấy bệ hạ cùng Thẩm Lãng, ai càng Tiểu Bạch hơn mặt một chút?"

"Hẳn là Thẩm Lãng a?"

"Ngươi dựa vào cái gì cảm thấy là Thẩm Lãng? Ngươi lại không có gặp qua?"

"Không phải nghe đồn nói Thẩm Lãng là Việt Quốc thứ nhất mỹ nam tử sao?"

"Vậy chúng ta bệ hạ tại Việt Quốc thời điểm, còn bị xưng là thứ nhất mỹ nam tử đâu, bằng không Ninh La công chúa cũng sẽ không chủ động ngủ chúng ta bệ hạ."

"Ngươi nghe lầm, bệ hạ tại Việt Quốc đã từng là thứ nhất quân tử, không phải thứ nhất mỹ nam tử."

"Chẳng lẽ ngươi cảm thấy chúng ta bệ hạ dáng dấp không được anh tuấn sao?"

Nghe đến đó, Tô Nan nhịn không được.

Đủ a, các ngươi đề tài này lệch đến vô biên vô hạn.

Trên thực tế, dẫn đầu Sa Man tộc đại quân thống khoái cực kì, cũng đau đầu cực kì.

Thống khoái là bởi vì chi quân đội này rất lợi hại, mà lại dũng mãnh vô cùng.

Đau đầu là bởi vì không có chút nào tính kỷ luật, trên cơ bản không phục quản giáo.

Vì bao ở dưới trướng cái này mười cái Sa Man tộc Đại tướng, Tô Nan đánh lên trăm lần khung. Đem từng cái Đại tướng đánh tới gần chết, mới xem như nghe lời.

Đám người này cũng thật sự là không tim không phổi.

Bị bại thảm như vậy, các ngươi cũng không được bi thống, còn ở nơi này thảo luận Căng Quân cùng Thẩm Lãng ai đẹp trai hơn?

"Khục. . ."

Tô Nan nhịn không được tằng hắng một cái.

Phía dưới mười cái Sa Man tộc Đại tướng ngoảnh mặt làm ngơ.

Tô Nan nắm chắc quả đấm, toàn thân gân mạch bạo hưởng.

Lập tức, toàn trường tĩnh lặng!

Lại không yên tĩnh, Tô Nan Xu Mật Sứ liền muốn đánh chết người.

Tô Nan siêu cấp bất đắc dĩ.

Tại Việt Quốc triều đình, hắn căn bản liền không có động võ cơ hội, toàn bộ dùng chính là rắp tâm cùng thủ đoạn.

Mà tại Sa Man tộc?

Chính / trị / thủ đoạn là vô dụng, chỉ có thể dựa vào nắm đấm.

Thật sự là may mắn ta Tô Nan tấn thăng tông sư.

"Chư vị, hôm nay thảm bại, tiếp xuống nên làm cái gì?" Tô Nan hỏi.

"Có thể làm sao? Ngày mai tái chiến, hai vạn người không đủ, ngày mai liền năm vạn người xông đi lên!" Một Sa Man tộc Đại tướng nói.

Trên thực tế, đối với hôm nay thảm bại bọn hắn rất khiếp sợ, cơ hồ không dám tin. Nhưng là. . . Nhưng không thấy phải có cỡ nào bi thương.

Sa Man tộc sinh tồn hoàn cảnh ác liệt, rất nhiều người đều sống không quá ba mươi tuổi.

Cái gọi là tử vong, hoàn toàn nhìn lắm thành quen, căn bản không có cảm mạo thu buồn truyền thống.

Hôm nay đánh thua, chết rất nhiều người? Không sao a, ngày mai lại đánh, một mực đánh tới chết sạch mới thôi.

Tô Nan từ bỏ cùng bọn hắn tiến hành giao lưu.

Đám người này là mãnh tướng, nhưng tuyệt đối không phải tốt thống soái.

Tất cả quyết định, vẫn là phải từ hắn tới làm.

Hắn ném trong đại doanh mười cái Sa Man tộc Đại tướng, hướng về bên ngoài đi đến.

Ngắm nhìn toà này Dương Qua thành.

Tiểu thành thị một tòa a.

Không nghĩ tới hôm nay lại có thể quyết định toàn bộ Việt Quốc vận mệnh.

Vốn nên nên dễ như trở bàn tay cầm xuống, kết quả lại đâm đến đầu rơi máu chảy.

Tô Nan suy tính được rất sâu xa.

Đã Dương Qua thành đều bại, cái kia Huyền Vũ Hầu tước phủ càng không cần nói.

Thẩm Lãng là trước nhà sau nước người, khẳng định đem tinh nhuệ nhất bộ đội dùng để phòng thủ Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Nam Cung Ngạo bên kia hơn năm vạn đại quân, hơn phân nửa đều là hàng quân, sức chiến đấu càng thêm đáng lo, sẽ chỉ bị bại thảm hại hơn.

Hiện tại đáng sợ nhất cục diện liền là Nam Cung Ngạo bên kia toàn quân bị diệt, sau đó Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong chi kia tinh nhuệ giết tới, cùng Dương Qua thành thủ trong quân đáp bên ngoài hợp, cái kia cục diện liền đáng sợ.

Bất quá, Tô Nan đối Nam Cung Ngạo vẫn là có lòng tin.

Người này coi như đánh không thắng, nhưng ít ra biết tiến thối, hẳn là có thể bảo trụ một bộ phận quân đội, kiềm chế Huyền

Vũ Hầu tước phủ bên trong Kim thị tinh nhuệ còn có thể làm được.

Mấu chốt là tiếp xuống hắn phải làm gì?

Dựa theo Sa Man tộc Đại tướng nói như vậy, ngày mai gần năm vạn đại quân áp lên đi? Nói cho đúng là bốn vạn bảy!

Tô Nan đại khái nhìn ra, nếu như toàn quân áp lên hẳn là có thể thắng, có thể cầm xuống Dương Qua thành.

Nhưng cái kia phải bỏ ra bao lớn thương vong?

Sa Man tộc võ sĩ quá quý giá.

Chết một cái thiếu một cái.

Chi quân đội này là bệ hạ tiền vốn, ngàn vạn không thể tiêu xài.

Vì cầm xuống Dương Qua thành, mà hao tổn cái hai ba vạn?

Cái kia được không bù mất.

Mấu chốt nhất là, một khi ngươi yếu.

Tương lai như thế nào đối mặt Sở quốc, Ngô quốc hai cái này hổ lang quốc gia?

"Phu quân. . ."

Một nữ tử đi tới , theo lại Tô Nan huyệt Thái Dương.

Nữ tử này rất cao, vượt qua một mét tám,

Dáng người phi thường khỏe đẹp cân đối nóng bỏng, làn da ngăm đen, tướng mạo. . . Còn tốt.

Hắn là Sa Diên tù trưởng một cái khác nữ nhi, Căng Quân thê tử tỷ tỷ, năm nay mới hai mươi lăm tuổi, là một cái quả phụ.

Tô Nan sở dĩ cưới nàng, là bởi vì nàng huyết mạch thiên phú cao, võ công cực mạnh.

Dạng này hai người sinh sôi hậu đại, cũng sẽ rất mạnh.

Bây giờ không đến thời gian hai năm, nàng liền đã vì Tô Nan sinh ra một đứa con trai, một đứa con gái.

Liền là ngưu như vậy, sinh ra hài tử về sau ba tháng lại mang thai.

Tô Nan rất hài lòng cái này thê tử, cũng không quan tâm nàng gả cho người khác.

Nữ nhân này cũng rất hài lòng Tô Nan, mặc dù đã sáu mươi ra mặt, nhưng vẫn như cũ là mạnh nhất nam nhân.

"Ngươi đang suy nghĩ gì?" Thê tử hỏi.

Tô Nan nói: "Ta đang suy nghĩ là hẳn là lựa chọn thắng, vẫn là lựa chọn bảo tồn thực lực."

Thê tử nói: "Phu quân, vậy ngươi muốn nghe một chút ý kiến của ta sao?"

"Đương nhiên!" Tô Nan nói: "Ý kiến của ngươi đối ta phi thường trọng yếu."

Thê tử nói: "Ta muốn thắng."

Tô Nan nói: "Vậy ta hiểu."

Hắn lựa chọn bảo tồn thực lực.

Hắn rất thích cái này thê tử, nhưng. . . Trên cơ bản ngươi cùng với nàng phản suy nghĩ mới là chính xác.

Nếu như Tô Nan không có đoán sai, cái này một vạn thành vệ quân trở nên mạnh như vậy, phải cùng cái gọi là máu Hoàng Kim Long có quan hệ.

Liên quan tới Thẩm Lãng tình báo, Căng Quân làm được rất kỹ càng.

Đương nhiên, Nam Cung Ngạo cùng Thái tử Ninh Dực cũng bán rất kỹ càng.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng bán máu Hoàng Kim Long lừa gạt năm trăm vạn kim tệ một chuyện, Căng Quân cùng Tô Nan đều biết.

Chỉ bất quá Thái tử lời thề son sắt nói cái này máu Hoàng Kim Long đã bán xong, nếu không Thẩm Lãng không có khả năng có tiền không được kiếm.

Sự thật chứng minh, Thẩm Lãng còn không có bán xong.

Nếu như là máu Hoàng Kim Long, cái kia chỉ có một tháng thời hạn có hiệu lực.

Thậm chí không cần một tháng, cái này Dương Qua thành nội thành vệ quân lại lại biến thành thái kê, thậm chí so trước kia càng đồ ăn.

Vì lẽ đó lựa chọn chính xác liền là chờ một tháng.

Vây mà không được công.

Thế nhưng là. . . Hiện tại có một cái vấn đề mấu chốt.

Thẩm Lãng hắn còn có máu Hoàng Kim Long sao?

Lần này thật triệt để sử dụng hết sao?

Mặt khác hắn biết đại khái, cái này máu Hoàng Kim Long đối cùng là một người tác dụng trên cơ bản chỉ có một lần.

Lần thứ hai coi như lại dùng, mặc dù hữu dụng, nhưng công dụng đã không quá lớn.

Nhưng mấu chốt là, vạn nhất Thẩm Lãng còn có còn lại máu Hoàng Kim Long, dùng tại quốc đô cái kia một vạn thành vệ quân trên thân đâu?

Còn có, một tháng này thời gian bên trong, Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong chi kia quân đội có thể hay không xông lại?

Tô Nan nghĩ đến đau đầu!

Nhưng cuối cùng vẫn làm quyết định!

Vây mà không được công, bảo tồn thực lực.

Mặt khác phái ra trinh sát trinh sát Huyền Vũ Hầu tước phủ phương hướng, cùng Nam Cung Ngạo quân đội lúc nào cũng bảo trì liên động.

Không thể không nói, Tô Nan vẫn là một cái phi thường lão luyện chủ soái.

Tại rất nhiều không biết dưới cục diện, làm ra lựa chọn chính xác nhất!

. . .

Dương Qua thành chiến cuộc tạm thời trầm tĩnh lại!

Tô Nan cẩn thận lựa chọn vây mà không được công.

Cái kia trận chiến đầu tiên, Thẩm Lãng dưới trướng thành vệ quân thương vong bao nhiêu?

Vô cùng vô cùng cao!

Thụ thương vượt qua sáu ngàn người.

Nhưng là bỏ mình, lại không đến một ngàn ba!

Đám này thành vệ quân quá dũng cảm, căn bản liền không phòng thủ.

Sa Man tộc võ sĩ chiến đấu tiêu chuẩn thực sự là cao.

Thành vệ quân võ sĩ lực lượng, nhanh nhẹn, tinh thần cũng đi qua cường hóa, nhưng luận đao pháp, luận chiến đấu tố chất vẫn là không bằng Sa Man tộc.

Vì lẽ đó chỉ cần đánh giáp lá cà, cơ hồ người người mang thương.

Bất quá, Thẩm Lãng trang bị áo giáp quá tốt, vì lẽ đó phần lớn người chỉ là vết thương nhẹ.

Tử trận một ngàn ba trăm người, đều là bị đánh trúng yếu hại.

Mà lại đại bộ phận đều là phần cổ động mạch chủ, Sa Man tộc võ sĩ đao quá xảo trá.

Còn lại hơn tám nghìn thành vệ quân, đang tiếp thụ tốt nhất trị liệu.

Nhưng là muốn chủ động xuất kích, đã không có khả năng.

. . .

Khổ Đầu Hoan nói: "Công tử, dạng này phát triển tiếp, thế cục không ổn. Tô Nan vây nhưng không đánh, chỉ cần chờ cái hơn mười ngày, thành vệ quân trên thân máu Hoàng Kim Long hiệu quả liền rút đi, dạng này bọn hắn liền trở nên không chịu nổi một kích."

Khổ Đầu Hoan nói đúng.

Chỉ cần chờ hơn mười ngày, Tô Nan bắt đầu thăm dò tính công kích, liền sẽ phát hiện thành nội quân coi giữ sức chiến đấu đại giảm.

Cho đến lúc đó, hắn thậm chí chỉ cần phái ra năm ngàn Sa Man tộc võ sĩ, liền có thể dễ như trở bàn tay đem Dương Qua thành đánh hạ.

Dương Qua thành một rơi vào tay giặc.

Kia cái gì đều không cần nói, Thẩm Lãng bỏ trốn mất dạng.

Tô Nan đại quân Bắc thượng, trực tiếp tiến đánh Việt Quốc đô thành.

Sau đó. . . Liền là Việt Quốc diệt vong.

Ninh Chính nói: "Chúng ta cái này tám ngàn người, có hay không chủ động xuất kích khả năng?"

Khổ Đầu Hoan lắc đầu nói: "Không có, đi qua một trận chiến này, cái này tám ngàn người lực lượng tiêu hao rất lớn, mà lại cơ hồ người người mang thương."

Vậy cái này cục diện, liền phi thường bất lợi, thậm chí vô cùng nguy hiểm!

"Không sao, cái này cùng ta tưởng tượng bên trong cục diện giống nhau như đúc." Thẩm Lãng nói: "Ta muốn tranh thủ liền là mười mấy ngày nay thời gian."

Khổ Đầu Hoan nói: "Huyền Vũ Hầu tước phủ thứ hai Niết Bàn quân có thể hay không đánh bại Nam Cung Ngạo đại quân, sau đó thẳng hướng Dương Qua thành cùng chúng ta nội ứng ngoại hợp, đánh bại Tô Nan chủ lực?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không được, không nên nghĩ khả năng này!"

Sau đó, hắn đi vào địa đồ trước mặt nói: "Điện hạ, trận này đại chiến nửa bộ phận trước, đã kết thúc!"

Đối với Thẩm Lãng mà nói, hơn nửa hiệp xác thực kết thúc.

"Nửa tràng sau, liền muốn ta cùng Căng Quân tự mình giao thủ, ta như thắng, Việt Quốc đại thắng. Ta như thua, Việt Quốc diệt vong!"

Đón lấy, Thẩm Lãng hướng Ninh Chính cùng Khổ Đầu Hoan nói: "Ta muốn đi, nơi này chiến trường liền giao cho các ngươi hai người."

Lời này mới ra, Khổ Đầu Hoan kinh hãi.

Thẩm Lãng muốn đi?

Đi nơi nào?

"Ta đi cùng Căng Quân giao thủ, đi quyết định Việt Quốc vận mệnh, ngươi liền cầu nguyện ta có thể thắng đi!" Thẩm Lãng nói.

Khổ Đầu Hoan nói: "Nếu như, Tô Nan tiến công, làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nói: "Trong vòng nửa tháng, Tô Nan tuyệt đối sẽ không chủ động đại quy mô tiến công. Nửa tháng sau, hắn sẽ tiến hành thăm dò tính quy mô nhỏ tiến công, kiểm tra quân đội của chúng ta phải chăng mất đi sức chiến đấu, cho đến lúc đó liền có thể để ba trăm tên thứ nhất Niết Bàn quân lên."

Lần này Thẩm Lãng trừ một vạn thành vệ quân còn còn mang ba trăm Niết Bàn quân, vốn là làm hắn vệ đội, hiện tại cũng muốn phát huy được tác dụng.

"Tô Nan đa nghi, tại đại quy mô tiến công trước đó, nhất định sẽ nhiều lần thăm dò, cái này ba trăm tên thứ nhất Niết Bàn quân đầy đủ bỏ đi hắn mấy lần trước thăm dò." Thẩm Lãng nói: "Hai mươi mấy ngày về sau, hắn có thể sẽ khám phá mánh khóe, tiến hành đại quy mô tiến công."

Hai mươi mấy ngày về sau, một khi Tô Nan lần nữa phát động đại quy mô tiến công, cái kia thần tiên cũng cứu không được Dương Qua thành, nhất định sẽ rơi vào tay giặc.

"Tại hai mươi mấy ngày bên trong, cục diện nhất định phải phát sinh to lớn biến hóa." Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó một trận chiến này, mấu chốt không tại Dương Qua thành, cũng không tại Huyền Vũ Hầu tước phủ, mà tại ta cùng Căng Quân ở giữa! Ta cùng bệ hạ nói qua, chỉ có sáu bảy thành nắm chắc. Nếu như Tô Nan phát động đại quy mô tiến công trước đó, cục diện còn chưa có xảy ra nghịch chuyển, liền chứng minh ta thua, ngươi mang theo Ninh Chính điện hạ lập tức rời đi, trực tiếp vượt biển đi Nộ Triều thành!"

Khổ Đầu Hoan nói: "Vậy, vậy bệ hạ đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ hẳn là sẽ tự sát đi, hi vọng cục diện này sẽ không phát sinh."

Sau đó hắn hướng về Ninh Chính cùng Khổ Đầu Hoan chắp tay nói: "Cáo từ, bảo trọng!"

Lúc nửa đêm!

Thẩm Lãng cùng Kiếm Vương Lý Thiên Thu hai người thần không biết quỷ không hay rời đi Dương Qua thành.

Có người nói Dương Qua thành không phải bị vây quanh sao? Làm sao còn có thể rời đi?

Tòa thành thị này lại nhỏ, cũng có gần hơn mười dặm dáng dấp tường thành, Tô Nan trong tay hiện tại vẻn vẹn chỉ có bốn vạn bảy quân đội, vòng vây làm sao có thể kín không kẽ hở.

. . .

Huyền Vũ Hầu tước phủ!

Bên này cục diện liền thảm hại hơn một chút.

Nam Cung Ngạo cùng Sa Diên hơn năm vạn đại quân bây giờ chỉ còn lại ba vạn. Mà lại Sa Man tộc võ sĩ, chỉ còn lại hơn một ngàn người.

Cái này ba vạn đại quân, đã hoàn toàn mất đi tiến công Huyền Vũ Hầu tước phủ năng lực.

Vì lẽ đó, Nam Cung Ngạo cùng Sa Diên liên quân thậm chí rút lui mấy trăm mét, sau đó tại chỗ tạo dựng thành lũy cùng khe rãnh.

Điệu bộ này đã rất rõ ràng, triệt để vây mà không được công , chờ đợi Căng Quân hoàn toàn mới ý chỉ. Nếu như muốn tiếp tục tác chiến, liền nhất định phải xuất động Căng Quân tinh nhuệ nhất thần xạ thủ quân đội.

Căng Quân dưới trướng có một chi thần bí vương bài, đến nay cũng không có xuất thủ qua.

Nam Cung Ngạo nghe nói, chi kia quân đội số lượng không nhiều, nhưng đều là siêu cường thần xạ thủ.

Mộc Lan cùng Kim Trác, Lan Đạo đại sư đang tiến hành thương nghị.

"Hiện tại bày ở trước mặt chúng ta có một nan đề, thứ hai Niết Bàn quân muốn hay không giết ra ngoài, tiêu diệt Nam Cung Ngạo cùng Sa Diên liên quân, đi cứu viện Dương Qua thành thị." Kim Trác hỏi: "Lan Đạo đại sư, thứ hai Niết Bàn quân nếu như toàn lực xuất kích, có thể hay không tiêu diệt Nam Cung Ngạo cùng Sa Diên ba vạn liên quân?"

Lan Đạo đại sư nghĩ một lát mới nói: "Có lẽ có thể! Nhưng. . . Không đáng, thương vong quá lớn!"

3,800 người đánh ba vạn người, nếu có tại tòa thành bên trong phòng thủ lời nói còn có ưu thế thật lớn. Nhưng nếu như tiến hành trận địa chiến? Phong hiểm quá lớn.

Số lượng địch nhân quá nhiều, một khi chi này cung tiễn thủ bộ đội bị vây quanh, hậu quả kia liền dọa người. Mà lại Nam Cung Ngạo dưới trướng, còn có hai ngàn kỵ binh.

Kim Mộc Lan nói nhắm đôi mắt lại, trên người nàng phảng phất đang nổi lên một luồng khí tức nguy hiểm.

Mở to mắt về sau, Mộc Lan nói: "Còn có một lựa chọn, ta dẫn đầu ba ngàn tên Niết Bàn quân bí mật rời đi Huyền Vũ Hầu tước phủ, đi thuyền xuôi nam, trèo đèo lội suối, tiến đánh Nam Âu đô thành, tiến đánh Căng Quân đại bản doanh, trực đảo hoàng long!"

Lời này mới ra, Lan Đạo cùng Kim Trác lập tức ngốc!

Cái này. . . Cái này quá điên cuồng.

Mộc Lan nói: "Nam Cung Ngạo chiến bại, nhất định sẽ ngay lập tức bẩm báo Căng Quân. Mà lại Dương Qua thành bên kia, Tô Nan cũng sẽ chiến bại. Hai cái này chiến trường thất bại tin tức truyền đến Căng Quân về sau, hắn hoặc là lui binh, hoặc là tiếp viện. Dựa theo cục diện dưới mắt, nhất định sẽ tiếp viện. Bởi vì trận chiến này đối với Căng Quân tới nói, cũng chỉ có thể thắng không thể thua. Vì lẽ đó Nam Âu quốc cảnh nội, ngược lại sẽ cực độ trống rỗng."

"Thiên hạ bất luận cái gì một chi quân đội, đều khó có khả năng vượt qua núi lớn cùng rừng cây trực đảo hoàng long tiến đánh Nam Âu quốc đô thành, nhưng chúng ta thứ hai Niết Bàn quân có thể, bởi vì chúng ta mới là ròng rã rừng cây vương giả."

Lan Đạo đại tông sư lâm vào trầm mặc.

Thứ hai Niết Bàn quân xác thực có thể!

Niết Bàn đảo hoàn cảnh so Sa Man tộc còn muốn ác liệt, nửa năm này thời gian bên trong, bọn hắn tiến hành vô số lần nhất hiểm ác dã ngoại hành quân.

Leo lên vách núi, xuyên qua thâm lâm, đi đều là không có đường địa phương.

Người trong thiên hạ ai cũng nghĩ không ra, thứ hai Niết Bàn quân vậy mà rời đi Huyền Vũ Hầu tước phủ, càng không nghĩ tới sẽ trực tiếp tiến đánh Nam Âu quốc đô thành.

Bởi vì, không có một chi quân đội có năng lực như thế.

Bất luận cái gì quân đội tiến vào Nam Âu quốc bên trong rừng cây sau cũng phải lạc đưởng.

Nhưng Mộc Lan sẽ không!

Bởi vì, nàng huyết mạch thuế biến về sau, có được cường đại cảm giác lực.

Đối phương hướng có tuyệt đối tinh chuẩn nắm chắc, nhưng đây là tuyệt mật, không người biết được.

Vì lẽ đó một chiêu này, mặc dù rất hiểm, nhưng xác thực xuất kỳ bất ý.

Coi như tên điên cũng không dám nghĩ đến Thẩm Lãng dưới trướng quân đội sẽ đi tiến đánh Căng Quân đại bản doanh.

Kim Trác nói: "Thẩm Lãng có gì ngươi đề cập qua cái phương án này sao?"

Mộc Lan lắc đầu nói: "Hắn không có, hắn không bỏ được.

Nhưng. . . Ta có thể nhận biết hắn ý nghĩ."

Lan Đạo đại sư nói: "Mộc Lan, ngươi cần phải nghĩ kỹ. Vượt biển đi Nam Âu quốc dễ dàng, đăng nhập Nam Âu quốc về sau, khoảng cách Nam Âu đô thành còn có hai ba trăm dặm khoảng cách, thời gian này các ngươi mang lương thực có hạn. Mang mũi tên có hạn, mỗi người nhiều nhất mang bốn năm trăm mũi tên."

Bốn năm trăm mũi tên đã rất kinh người, bởi vì chỉ riêng trọng lượng liền có gần ba trăm cân, tăng thêm cái khác phụ trọng, dễ như trở bàn tay đạt tới gần bốn trăm cân.

Bất quá, đây chỉ là thứ hai Niết Bàn quân bình thường huấn luyện lượng!

Mộc Lan bỗng nhiên cắn răng nói: "Cứ như vậy định!"

Kim Trác muốn nói lại thôi.

Mộc Lan nói: "Dưới mắt cục diện này, chỉ có thể xuất kỳ chế thắng! Phu quân nói qua, một trận chiến này hắn chỉ có sáu bảy thành nắm chắc, ta muốn tại hắn thắng lợi cân tiểu ly bên trên, gia tăng một cái quả cân."

Kim Trác nói: "Cái kia cần vì ngươi an bài một cái thế thân."

Mộc Lan nói: "Liền Lâm Thường lão sư tốt, dung mạo của nàng đầy đủ cao, có thể xuyên được xuống khôi giáp của ta."

Kim Trác nói: "Chỉ sợ nàng không vui lòng!"

. . .

"Lão sư!"

Lâm Thường mở mắt ra nói: "Đừng như vậy hô, ta nhưng không có phúc khí làm lão sư của ngươi."

"Lão sư!" Mộc Lan lại hô một câu, thanh âm ngọt lịm.

Lâm Thường gương mặt rung động một chút nói: "Vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo!"

Mộc Lan nói: "Lão sư, ta muốn dẫn binh đi tiến đánh Nam Âu quốc đô thành."

Lâm Thường kinh, nói: "Nha đầu, ngươi điên? Ngươi biết nơi này khoảng cách Nam Âu quốc đô thành có bao xa sao? Ngươi biết cái chỗ kia nguy hiểm cỡ nào sao? Đâu đâu cũng có độc trùng mãnh thú, đâu đâu cũng có chướng khí , bất kỳ cái gì quân đội tiến vào Nam Âu quốc rừng cây bên trong, đều sẽ. . ."

Nói đến đây, Lâm Thường nói: "Tính, kém chút quên ngươi có mũi chó."

Đón lấy, Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường nói: "Bất quá, cái này một kế xác thực có thể, thiên hạ bất luận kẻ nào cũng không nghĩ đến ngươi sẽ như vậy điên, mang theo mấy ngàn người đi đánh Căng Quân đại bản doanh, hoàn toàn cách thiên sơn vạn thủy. Mà lại, Nam Âu quốc cảnh nội lúc này chính trống rỗng."

Mộc Lan nói: "Nhưng là ta không thể để cho bất luận kẻ nào biết ta đã rời đi Huyền Vũ Hầu tước phủ, vì lẽ đó cần phải có một người đóng vai thành ta bộ dáng. Thế nhưng là toàn bộ Hầu tước phủ bên trong, liền ngài khí chất tốt nhất, dáng người tốt nhất, vóc người cao nhất, vì lẽ đó. . ."

Lâm Thường cái này nghe xong liền không làm.

Không thể trở thành đại tông sư, để lòng tự ái của nàng so với bình thường người mạnh hơn nhiều.

Ta Lâm Thường liền muốn làm chính ta.

Ta chính là ta, không giống lửa khói.

Để ta làm người khác thế thân?

Không có khả năng!

Lúc ấy ta chính là không nguyện ý làm Bàn Nhược cái bóng, mới mưu phản Ma Nham Đạo cung.

"Không được, nghĩ cũng đừng nghĩ!" Lâm Thường chém đinh chặt sắt.

Mộc Lan ngồi xổm ở trước mặt nàng, dịu dàng nói: "Lão sư!"

Ánh mắt của nàng trợn to, phảng phất sao trời.

"Ngươi lại lấy lòng cũng không được." Lâm Thường quay mặt đi.

Mộc Lan lại đi đến trước mặt của nàng, thanh âm trở nên càng ngọt, con mắt trừng đến càng lớn, như là hài nhi đồng dạng chất phác.

"Lão. . . sư "

Lâm Thường bị kêu từng đợt nổi da gà l

"Lão sư. . ."

"Tốt, tốt, tốt, đáp ứng ngươi, đáp ứng ngươi."

"Ta Tuyết Sơn lão yêu một thế anh danh, liền muốn hủy ở nơi này."

Nói thật, Lâm Thường lão sư ngài thật không có cái gì anh danh.

Ngài ngoại hiệu là chưa hề thắng nổi Lâm lão yêu.

. . .

Vào lúc ban đêm, đóng cửa không ra Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường, mặc vào Mộc Lan áo giáp, vẩy lên nàng nước hoa, học tập nàng đi bộ.

Mộc Lan dáng người quá tốt, vì lẽ đó đi bộ thời điểm bản năng vô cùng vũ mị.

Mà Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường dáng người thon dài mà. . . Tấm phẳng.

Vì học Mộc Lan đi bộ, nàng quả thực hủy đi nửa đời người tiết tháo, mới đi ra khỏi phần này xinh đẹp.

Quả thực ngày chó.

Nàng thật hối hận, vì sao bù không được nha đầu này nũng nịu đại pháp, đầu óc mơ hồ liền đáp ứng.

. . .

Lúc nửa đêm!

Mộc Lan mang theo ba ngàn tên thứ hai Niết Bàn quân, theo Huyền Vũ Hầu tước phủ phía sau núi leo ra đi.

Không sai là phía sau núi, mà lại đại bộ phận đều là vách núi.

Nơi này, không có Nam Cung Ngạo quân coi giữ, hắn quân coi giữ cũng tới không đến a.

Vượt qua phía sau núi, cái này ba ngàn người vẫn như cũ không đi đường, một mực dọc theo dãy núi cùng rừng cây, hướng về phía đông biển cả đi đến.

Sau bốn canh giờ!

Đi vào bờ biển!

Lại qua hai cái canh giờ, Mộc Lan cùng ba ngàn tên thứ hai Niết Bàn quân leo lên năm chiếc đại hải thuyền, bí mật xuôi nam.

Mục tiêu, Nam Âu quốc nam bộ ven bờ!

Nàng muốn dẫn đầu thứ hai Niết Bàn quân, tiến hành một lần sử thi viễn chinh.

Trực đảo hoàng long!

. . .

Ba ngày sau!

Đại Nam quốc lâm thời quốc đô, Nam Âu đô thành.

Căng Quân đứng tại địa đồ trước mặt.

Bên cạnh là cụt một tay Thái tử Ninh Dực, còn có Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Chúc Nhung.

Hai người này còn không có từ bỏ, còn tại liều mạng du thuyết Căng Quân.

"Căng Quân, bây giờ tính thời gian, Tô Nan đại quân cũng đã càn quét toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, hướng thẳng đến Việt Quốc đô thành tiến quân." Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Ngài thật chẳng lẽ muốn diệt Việt Quốc sao? Dạng này ngài liền trở thành mục tiêu công kích, Ngô quốc cùng Sở quốc, tuyệt đối không cam tâm để ngài chiếm lĩnh Việt Quốc đô thành."

Căng Quân không để ý đến.

Ninh Dực Thái tử nói: "Căng Quân, hiện tại hết thảy còn kịp, muội muội ta Ninh Hàn đã tự mình truyền đến thư, nàng đáp ứng giao dịch này. Chỉ cần ngươi thả ta, đồng thời để ta diễn một màn ngăn cơn sóng dữ tiết mục, nàng liền sẽ vận dụng tất cả lực lượng, du thuyết Đại Viêm đế quốc sắc phong ngài vì Đại Nam quốc quân, trở thành vương triều Đại Viêm một viên, không lâu sau đó ngài liền sẽ cùng Sở vương, Ngô Vương bình khởi bình tọa, đây chính là ngài tổ tiên cũng không có hoàn thành công lao sự nghiệp."

Căng Quân cười nói: "Ninh Dực, ta vẫn luôn chưa nói với ngươi, ta không cần Đại Viêm đế quốc sắc phong, càng không cần cầu xin thương xót. Ta muốn cái gì, ta sẽ tự mình đi lấy, người khác ban cho đồ vật, luôn luôn không bền chắc, cái này kinh nghiệm giáo huấn ngươi còn chưa đủ khắc sâu sao?"

Ninh Dực mặt đỏ tới mang tai.

Chúc Nhung Tổng đốc nói: "Căng Quân, Việt Quốc diệt vong đối với ngài là tuyệt đối bất lợi. Một cái nhỏ yếu mà phồn vinh Việt Quốc mới phù hợp ngài lợi ích, có thể liên tục không ngừng vì ngài cung cấp nhiều loại vật tư. Chúng ta phía sau có Ẩn Nguyên hội, có được vô số kể tiền tài cùng vật tư, đầy đủ để ngài Đại Nam quốc tiến hành bay vọt phát triển."

Căng Quân tiếp tục xem địa đồ, ánh mắt rơi vào Dương Qua thành cùng Huyền Vũ Hầu tước phủ hai cái điểm lên.

Sau đó, hắn khắp không trải qua thầm nghĩ: "Chúc Nhung đại nhân, ngài xem như trung tâm, đến bây giờ cũng không nguyện ý từ bỏ Ninh Dực. Nhưng gia tộc của ngươi, có lẽ cũng định cải biến trận doanh."

Lời này mới ra, Thái tử Ninh Dực sắc mặt kịch biến nói: "Căng Quân, lời này của ngươi là có ý gì?"

Căng Quân nói: "Trận này vở kịch bên trong, các ngươi xem nhẹ hai người, một cái là Thẩm Lãng, một cái khác là Ninh Kỳ."

Ninh Dực run rẩy nói: "Ý của ngươi là tổ phụ sẽ ủng hộ Ninh Kỳ? Không có khả năng, không có khả năng!"

Trong miệng hắn tổ phụ là Chúc Hoằng Chủ.

Căng Quân không nói gì thêm, mà là phất phất tay.

Mấy cái Sa Man tộc cao thủ tới, đem Ninh Dực cùng Chúc Nhung mang đi ra ngoài.

. . .

Căng Quân thê tử tên gọi Sa Mạn!

Nàng không giống như là Sa Man tộc nữ nhân, ôn nhu, mỹ lệ, trắng nõn, trí tuệ.

Nàng là Căng Quân ngôi sao may mắn.

Căng Quân có thể thành tựu đại nghiệp, nàng có rất lớn công lao.

Giờ phút này, Căng Quân đang cùng nàng cùng một chỗ vẽ tranh.

Họa (vẽ) nội dung phi thường thần bí, không giống như là thế giới này đồ vật, giống như là thượng cổ bức tranh.

Vẽ xong về sau, hai người ôm hôn cùng một chỗ.

"Thật sự là hoài niệm cái thời khắc kia, hai người chúng ta rơi vào cái di tích kia, sau đó ngươi đem ta ngủ." Sa Mạn nói.

"Là ngươi đem ta ngủ." Căng Quân nói.

"Là ngươi đem ta ngủ."

Nhân loại bản chức liền là máy lặp lại.

"Mạn Mạn, đây là nguyên tắc tính vấn đề, chúng ta nhất định phải biết rõ ràng. Lúc ấy ta nhớ được rõ ràng, là ngươi cái thứ nhất chủ động hôn ta."

Sa Mạn nói: "Lưu manh, cũng mời ngươi biết rõ ràng, là ngươi chủ động đem bàn tay tiến ta trong váy."

Căng Quân nói: "Tốt, đây coi là đánh ngang. Nhưng là ngươi chủ động kỵ ta, cái này tổng không sai đi!"

Sa Mạn nói: "Ngươi nếu không lột sạch ta, ta sẽ kỵ ngươi sao?"

Kinh ngạc. . .

Đây chính là hùng tài đại lược Căng Quân?

Hai người này đối trắng, thật là trẻ con a.

Hai người không ngừng tranh luận, ai cũng thuyết phục không được ai.

Sau đó, bắt đầu ngủ phục.

Kết quả, vẫn là tương xứng, ai cũng ngủ phục không được ai.

"Phu quân, ngươi thích Ninh La sao?" Sa Mạn nói.

"Trên thế giới này, ta duy nhất thích nữ nhân chỉ có một cái."

Sa Mạn nói: "Lại một lần nữa nhìn thấy nàng, chẳng lẽ ngươi liền không muốn ngủ nàng sao? Ta nhìn nàng ngược lại là ngo ngoe muốn động, không kịp chờ đợi muốn ngươi ngủ."

Căng Quân nói: "Muốn ngược lại là nghĩ, nhưng không thể ngủ, một ngủ tính chất liền thay đổi."

"Tốt, ngươi cùng với ta thời điểm, còn muốn ngủ những nữ nhân khác."

Căng Quân nói: "Mạn Mạn, Thẩm Lãng có một câu danh ngôn nói đến phi thường tốt, thân thể vượt quá giới hạn không tính vượt quá giới hạn."

. . .

Lúc chạng vạng tối!

Căng Quân thu được một phần mật tín.

Nam Cung Ngạo tự tay viết mật tín, để người khiếp sợ mật tín.

"Huyền Vũ Hầu tước phủ chiến đại bại, thương vong hơn phân nửa. Thẩm Lãng có một chi phi thường cường đại thần xạ thủ quân đội, bây giờ tiến đánh Huyền Vũ Hầu tước phủ, đã mất đi khả năng, tiếp xuống đi con đường nào xin (mời) bệ hạ chỉ thị!"

Sau đó còn có một phần Sa Diên mật tín, viết càng thêm kỹ càng một chút.

Hôm sau trời vừa sáng!

Căng Quân lại thu được một phần mật tín.

Không phải người đưa tới, mà là tin quạ đưa tới.

Thế giới này không có dùng bồ câu đưa tin, tin quạ đưa tin, cơ hồ xem như Sa Man tộc tuyệt kỹ.

Liền như là năm đó Khiết Đan huấn Hải Đông Thanh tuyệt kỹ đồng dạng.

Dương Qua thành khoảng cách quá xa, dựa vào người báo tin quá chậm.

Tô Nan mật tín nội dung càng thêm rung động.

Dương Qua thành chiến đại bại, Sa Man tộc chủ lực bỏ mình một vạn ba. Thẩm Lãng một vạn thành vệ quân phảng phất được trao cho một loại nào đó ma lực, lực lớn vô cùng, bưu hãn không thôi, lão thần cảm thấy khả năng này cùng cái gọi là máu Hoàng Kim Long có quan hệ.

Những này mật tín, toàn bộ cũng dùng đặc thù giữ bí mật văn tự viết, chỉ có Căng Quân mới có thể đọc hiểu.

Đọc xong cái này hai phần mật tín về sau, Căng Quân nhắm mắt lại.

Thật là khiến người ta kinh hãi, thật sự là to lớn tin dữ.

Thẩm Lãng, ngươi ngưu bức!

Hai cái này chiến trường đều để ta đâm đến đầu rơi máu chảy, thương vong thảm trọng.

Như vậy tiếp xuống, hẳn là hai người chúng ta quyết đấu.

Ta thật chờ mong thật lâu!

Liền để chúng ta lấy thiên hạ làm bàn cờ, đánh cờ một ván.

Quyết định Việt Quốc vận mệnh.

. . .

Ngày kế tiếp!

Căng Quân dẫn đầu tám ngàn đại quân rời đi Nam Âu quốc đô thành Bắc thượng, chi viện Nam Âu quốc chiến trường.

Đây cơ hồ là Căng Quân trong tay sau cùng một chi lực lượng cường đại.

Chi quân đội này bên trong liền có Căng Quân chưa hề xuất động qua tinh nhuệ nhất Sa Man tộc vương bài, toàn bộ sử dụng một thạch nửa siêu cấp cường cung tại, mặc dù vẻn vẹn chỉ có năm ngàn người, nhưng sức chiến đấu siêu cường.

Cùng lúc đó!

Kim Mộc Lan suất lĩnh ba ngàn thứ hai Niết Bàn quân tại một cái vắng vẻ bờ biển cập bờ.

Chính thức đăng nhập Nam Âu quốc lục địa!

Xâm nhập Nam Âu quốc tim gan, trực đảo hoàng long!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 364: Lịch Sử Tính Thông Gia! Quyết Chiến Nam Âu Đô Thành!

Việt Quốc đô thành, một gian bên trong mật thất.

"Bái kiến Chúc tướng!"

"Chủng xu mật tốt."

Cái này trong mật thất chỉ có ba người, nhưng toàn bộ đều là hô phong hoán vũ cự đầu.

Việt Quốc Thượng thư đài Tể tướng Chúc Hoằng Chủ, Việt Quốc Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc, Ẩn Nguyên hội trưởng lão Thư Bá Đảo.

"Chủng xu mật, ngươi ta một mực vừa đến đều là cả đời không qua lại với nhau, vì sao hôm nay muốn tổ cục này đâu?" Chúc Hoằng Chủ cười nói: "Quốc sự bận rộn, chúng ta như vậy vắng mặt không tốt lắm."

Chủng Ngạc nói: "Hạ quan mỗi ba ngày về nhà tắm rửa một lần, Chúc tướng cũng là như thế, Ninh Cương, Ninh Khải bọn người đều là như thế. Hiện tại đúng lúc là hai người chúng ta về nhà tắm rửa thời khắc, sẽ không khiến cho bất luận cái gì hoài nghi."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Chủng xu mật cũng thật là trăm phương ngàn kế, thời gian cấp bách, có chuyện nói thẳng đi."

Chủng Ngạc nói: "Chúc tướng, chẳng lẽ ngài còn đối Ninh Dực ôm lấy kỳ vọng sao? Người này đã phế, không bằng lùi lại mà cầu việc khác."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Tam vương tử điện hạ hùng tài đại lược, ta Chúc thị gia tộc là không lớn dám nịnh bợ."

Chủng Ngạc nói: "Trước mắt liền hai cái cục diện, Việt Quốc diệt vong, hoặc là không vong, Chúc tướng ngài hi vọng nhìn thấy Việt Quốc mất nước sao?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Việt Quốc là ta tâm huyết sở hệ, ta làm sao lại nguyện ý nó diệt vong?"

Chủng Ngạc nói: "Đây chính là, Chúc thị gia tộc thâm căn cố đế, quyền thế ngút trời. Nhưng đó là Viêm Kinh nhất hệ, Chúc tướng cái này nhất hệ chỉ sợ vẫn là cùng Việt Quốc chung vinh nhục a. Tương lai Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ muốn thống nhất thiên hạ thời điểm, Chúc tướng còn muốn lấy có thể lập xuống công lao hãn mã, tiến tới thăng cấp vào Viêm Kinh, một lần trở thành toàn bộ phía đông thế giới quyền thần."

Chúc Hoằng Chủ nhíu mày, hắn không thích nói như vậy, quá dung tục rõ ràng.

Cái đó tấn thăng? Cái đó quyền thần?

Người đọc sách chú ý chính là hàm súc, khinh thường tại đàm luận quyền thế.

Chủng Ngạc tiếp tục nói: "Nhưng trước mắt Việt Quốc nhìn qua phảng phất là nhất định phải diệt vong, bởi vì chúng ta bày ra một cái điên cuồng mà thích cờ bạc quân vương."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Thần không nói quân qua."

Chủng Ngạc trong lòng cười lạnh, ngươi Chúc Hoằng Chủ đối phó bệ hạ cũng không phải một hai lần, hiện tại lại tại trang cái gì trung quân?

Chủng Ngạc nói: "Ta chỗ này có một cái mạch suy nghĩ, xin (mời) Chủng tướng tham khảo một chút."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Mời nói."

Chủng Ngạc nói: "Bây giờ toàn bộ Việt Quốc, còn lại hai cỗ lực lượng. Tam điện hạ tập đoàn, Chúc thị tập đoàn, nếu như chúng ta tiếp tục khác nhau, cái kia một cây chẳng chống vững nhà, Việt Quốc tất vong. Nếu chúng ta hai nhà đoàn kết nhất trí, cái kia Việt Quốc cục diện còn có cứu."

Chúc Hoằng Chủ nhắm mắt lại đều biết Chủng Ngạc muốn nói điều gì.

Nhưng, có mấy lời vẫn phải nói đi ra.

Chủng Ngạc nói: "Chúng ta bây giờ vừa muốn cùng Căng Quân một lần nữa đàm phán, bỏ qua toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh đổi lấy hắn ngưng chiến. Hai muốn cùng Ngô Vương đàm phán, ngăn cản hắn đại quân xuôi nam, cắt nhường Thiên Bắc hành tỉnh sáu quận cho hắn, cắt nhường Nộ Triều thành cùng Lôi Châu quần đảo cho hắn. Kể từ đó, chúng ta Việt Quốc còn lại tất cả lực lượng cùng Sở vương quyết chiến, muốn triệt để đánh thắng hắn ba mươi vạn đại quân có lẽ rất khó, nhưng muốn giữ vững Thiên Tây hành tỉnh, để Sở quốc không công mà lui còn có thể làm được."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ý kiến hay, vậy các ngươi cứ làm như thế đi."

Chủng Ngạc nói: "Nhưng kế hoạch này thiếu Chúc thị gia tộc không được, cần Chúc thị cùng Ẩn Nguyên hội cộng đồng du thuyết trong đế quốc các cùng Hoàng đế bệ hạ, sau đó từ Đại Viêm đế quốc hướng Ngô quốc tạo áp lực, như thế kế hoạch có thể thành."

Thư Bá Đảo cũng coi là quyền thế ngút trời, hắn có thể lợi dụng Nộ Triều thành đả động Ẩn Nguyên hội tổng bộ. Nhưng muốn du thuyết trong đế quốc các cùng Hoàng đế, cái kia dựa vào hắn lực lượng liền không đủ sao, cần Chúc thị gia tộc xuất lực.

Chủng Ngạc tiếp tục nói: "Về phần Căng Quân bên kia, coi như hắn duy trì cùng Sở quốc, Ngô quốc minh ước, lớn nhất thành quả liền là cắt nhường toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh. Cho nên chúng ta dứt khoát triệt để cắt nhường cho hắn, kể từ đó hắn hẳn là liền sẽ thỏa mãn, không có lý do lại lớn quân bắc phạt."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Bệ hạ, chỉ sợ sẽ không đáp ứng đi."

Chủng Ngạc nói: "Quốc gia sinh tử tồn vong thời khắc, ta cảm thấy hẳn là xã tắc làm trọng, quân làm nhẹ."

Lời nói này phải hiên ngang lẫm liệt, nhưng bên trong ý tứ lại phi thường đáng sợ.

Đây là muốn trực tiếp giá không Ninh Nguyên Hiến, gần như là chính biến.

Chúc Hoằng Chủ về sau nằm một cái, tiến vào suy tư, không nói gì.

Chủng Ngạc nói: "Chỉ cần chúng ta song phương liên thủ, toàn bộ Việt Quốc hẳn không có có thể chống cự lực lượng của chúng ta."

Chúc Hoằng Chủ vẫn không có mở miệng.

Chủng Ngạc nói: "Chúc tướng, thời gian cấp bách! Chỉ cần ngài gật đầu một cái, đại quân của chúng ta liền có thể chuẩn bị."

Trong miệng hắn đại quân, đương nhiên là Tiết Triệt trên biển hạm đội, từ Ẩn Nguyên hội ra mặt thuê, sau đó treo lên Ngô quốc cờ xí đi tiến đánh Nộ Triều thành.

"Nộ Triều thành lúc này trống rỗng vô cùng, Thiên Đạo hội mặc dù điên cuồng tăng binh, nhưng bọn hắn lực lượng chung quy là có hạn." Chủng Ngạc nói: "Nhưng mỗi một ngày thời gian cũng phi thường quý giá, tuyệt đối không thể kéo dài."

Chúc Hoằng Chủ vẫn không có mở miệng.

Chủng Ngạc nói: "Ninh Kỳ điện hạ đăng cơ làm vua về sau, ta Chủng thị vẫn như cũ chuyên chú vào quân sự, Tiết Triệt vẫn như cũ chuyên chú vào tình báo, Thượng thư đài cùng quan văn vẫn như cũ thuộc về ngài Chúc tướng, chúng ta tuyệt không nhúng chàm, nhà ngài vẫn như cũ là Việt Quốc văn nhân lãnh tụ."

Chúc Hoằng Chủ vẫn không có mở miệng.

Chủng Ngạc do dự thật lâu, bỗng nhiên cắn răng nói: "Tam vương tử Ninh Kỳ có thể cưới Chúc thị con gái, sau khi lên ngôi, ta Chủng thị con gái cùng Tiết thị con gái cam nguyện làm phi, Chủng thị con gái làm vương hậu!"

Chúc Hoằng Chủ bỗng nhiên nói: "Nhà ta Chúc Hồng Bình coi như tiền đồ, lần này ân khoa thi hội cao trung người đứng đầu, nhà ngươi Chủng Sư Sư đến nay chưa gả, không bằng liền gả cho ta cháu trai Chúc Hồng Bình như thế nào?"

Kinh ngạc?

Chủng Ngạc kinh ngạc.

Chúc Hồng Bình?

Quốc đô đệ nhất thiên tài, đúng là ưu tú vô cùng.

Nhưng hắn cưới Chủng Sư Sư, không sợ bị đánh chết sao?

Mà lại, Chủng thị vẫn muốn đem Chủng Sư Sư gả cho Đại Viêm đế quốc Vương tộc.

Lên một lần trăm phương ngàn kế còn muốn cùng đế quốc võ thân vương thông gia.

Chủng thị gia tộc đã sớm nhìn thấy Hoàng đế thống nhất thiên hạ quyết tâm, vì lẽ đó bốc lên làm tức giận Ninh Nguyên Hiến nguy hiểm, cũng muốn phòng ngừa chu đáo, trèo lên đế quốc quan hệ.

Mà bây giờ Chúc Hoằng Chủ để Chủng Sư Sư gả cho Chúc Hồng Bình, đây là muốn đoạn tuyệt Chủng thị leo lên đế quốc Vương tộc con đường sao?

Chủng thị gia tộc đã không bỏ ra nổi cái thứ hai nhân vật thiếu nữ đẹp a.

Lập tức Chủng Ngạc lâm vào chật vật lựa chọn bên trong.

Chúc Hoằng Chủ người lão tặc này, thật sự là sẽ giẫm lên người ranh giới cuối cùng a.

Chúc Hoằng Chủ đứng lên nói: "Xem ra chuyện này Chủng xu mật vẫn là không thể làm chủ, vậy liền coi như thôi."

Hắn hướng thẳng đến bên ngoài đi đến.

"Coi như lão hủ hôm nay chưa có tới."

Ẩn Nguyên hội Thư Bá Đảo hướng về Chủng Ngạc hung hăng trừng đi một chút.

Đến lúc nào rồi? Còn so đo những này?

"Được!" Chủng Ngạc nói: "Chúc tướng, việc này cứ như vậy định."

Chúc Hoằng Chủ một lần nữa đi về tới, tọa hạ nói: "Chúng ta hôm nay chỉ là đàm luận hai đôi hài tử hôn sự, còn lại cái gì cũng không có đàm luận."

Chủng Ngạc nói: "Đúng, chúng ta chỉ là đàm luận hôn sự, không nói chính sự."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Vậy không bằng liền đem hôn ước định ra tới."

Chủng Ngạc nói: "Được, cứ dựa theo Chúc tướng ý tứ xử lý."

Sau đó, tại Ẩn Nguyên hội Thư Bá Đảo chứng kiến xuống, Chúc Hoằng Chủ cùng Chủng Ngạc ký hai phần hôn thư.

Tam vương tử Ninh Kỳ cưới Chúc Nịnh làm chính thê. (nguyên chính thê Chủng thị con gái, bởi vì không con, hạ xuống cấp một.)

Chúc Hồng Bình cưới Chúc Nịnh làm vợ.

Cái này hai phần hôn ước ký kết, đại biểu cho Việt Quốc hai cái lớn nhất chính trị tập đoàn chính thức liên thủ.

Một văn một võ, không có chút nào địch thủ.

Lúc này, có lẽ hẳn là phối hợp một câu lời bộc bạch.

Bánh xe lịch sử hướng phía trước lăn một bước.

Cái này cũng đại biểu cho Chúc thị gia tộc chính thức chuyển biến lập trường, ủng hộ Tam vương tử Ninh Kỳ.

. . .

Chúc Hoằng Chủ vừa mới về đến trong nhà không lâu.

Mười mấy tên Chúc thị võ sĩ chạy vội mà ra, có Bắc thượng, có xuôi nam.

Bắc thượng là tiến vào Viêm Kinh, để Chúc thị gia tộc tổng bộ toàn lực du thuyết trong đế quốc các, để Đại Viêm đế quốc hướng Ngô Vương tạo áp lực.

Xuôi nam là du thuyết Thiên Nhai Hải Các, đồng thời thông tri Chúc Nhung, chuẩn bị cùng Căng Quân mở ra mới đàm phán.

Lần trước ra mắt cho mập trạch Kim Mộc Thông lưu lại chung thân khó mà quên vết thương.

Nhưng đối với Chúc Nịnh tới nói, vẻn vẹn chỉ là một lần chơi vui kinh lịch mà thôi, cơ hồ không có nhấc lên bất luận cái gì gợn sóng.

Nàng mỗi ngày vẫn như cũ trạch trong nhà, nghiên cứu nhiều loại thư tịch.

Say mê tại tri thức trong hải dương, không thể tự kềm chế.

Nàng vừa mới nghiên cứu xong Thẩm Lãng bốn màu định lý, sau đó nhìn mà than thở, nhưng lại phi thường kinh ngạc.

Bởi vì phát hiện cái gọi là bốn màu định lý, khảo nghiệm không phải thiên tài trí tuệ, mà là hải lượng tính toán.

Đây cơ hồ xem như một loại khổ lực làm việc.

Có nhất định đường tắt, nhưng không có khả năng một lần là xong.

Cái này cần mấy trăm toán thuật đại sư, đồng thời tiến hành vô số lần tính toán.

Vì sao Thẩm Lãng trong khoảng thời gian ngắn liền hoàn thành đâu?

Thật sự là trăm mối vẫn không có cách giải?

Bất quá, nàng là có mới nới cũ, nghiên cứu sau một tháng, hắn liền đem cái này bốn màu định lý vứt ở một bên, bắt đầu nghiên cứu Căng Quân.

Cái này trạch nữ, thật sự là ai hỏa liền nghiên cứu ai vậy.

Gần nhất toàn bộ đông phương Vương triều, nóng bỏng nhất người không ai qua được Căng Quân.

Nàng liền bắt đầu cẩn thận nghiên cứu Căng Quân quật khởi quỹ tích.

Trước giả thuyết lớn mật, sau đó tỉ mỉ luận chứng.

Căng Quân như là chó nhà có tang, một mình tiến vào Sa Man tộc, vì sao có thể tại ngắn ngủi trong vòng hai năm thống nhất toàn bộ Sa Man tộc đâu?

Có kỳ ngộ, có kỳ tích!

Vậy là cái gì lớn nhất kỳ ngộ?

Thượng cổ di tích?

Đón lấy, Chúc Nịnh liền bắt đầu nghiên cứu toàn bộ Sa Man tộc lịch sử, địa lý.

Đại lượng mượn đọc tương quan thượng cổ điển tịch.

Kết quả phát hiện gặp quỷ, liên quan tới Sa Man tộc địa lý điển tịch, lớn nhiều đều là một loại khác văn tự.

Có điểm giống là Phạn văn.

Không có cách, Chúc Nịnh lại bắt đầu học tập Phạn văn.

Gần nhất nàng mỗi ngày đều đang nghiên cứu thượng cổ điển tịch, nghiên cứu Sa Man tộc lịch sử, một ngàn năm, hai ngàn năm trước, thậm chí thượng cổ lịch sử.

Chân chính mất ăn mất ngủ.

"Nha đầu, có thể nghiên cứu ra được thứ gì không có?" Chúc Hoằng Chủ hỏi.

Chúc Nịnh nói: "Cái này Sa Man tộc đất đai tại thượng cổ thế giới đã từng có một cái phi thường phồn vinh cường đại quốc gia. Bọn hắn nhân chủng thon dài, hai tay cùng hai chân phi thường cường tráng mạnh mẽ, bọn hắn thành thị xây ở trên đại thụ, có được thiên hạ thần kỳ nhất xạ thủ, cái này quốc đô tên gọi Đại Xi đế quốc."

Chúc Hoằng Chủ kinh ngạc, không nghĩ tới vậy mà thật bị nha đầu này nghiên cứu ra được không ít thứ.

Chúc Nịnh tiếp tục nói: "Đại Xi đế quốc cương vực đã từng phi thường to lớn, tương đương với mười mấy cái Việt Quốc."

Mười mấy cái Việt Quốc lớn nhỏ?

Đó chính là bảy trăm vạn cây số vuông tả hữu, đúng là một cái đại quốc.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Cái kia Việt Quốc cương thổ, tại thượng cổ chẳng phải là cũng là Đại Xi đế quốc đâu?"

Chúc Nịnh nói: "Không, Đại Xi đế quốc cương vực cũng tại phía nam, hiện tại cũng đã chìm vào trong biển. Thượng cổ kiếp nạn, thế giới kịch biến, vô số lục địa chìm vào trong biển. Chuyện này tại rất nhiều thượng cổ điển tịch cũng có ghi chép, rất nhiều đáy biển phát hiện thượng cổ di tích, cũng có thể chứng minh điểm này."

Chúc Hoằng Chủ tạm thời buông xuống chính sự, ngồi xuống cho tôn nữ châm trà, chính thức bắt đầu giao lưu.

Chúc Nịnh nói: "Gia gia, trước đây không lâu, Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn không phải tại nam bộ hải vực phát hiện một cái thượng cổ di tích sao? Nếu như ta không có đoán sai, đó phải là Đại Xi đế quốc."

Loại này suy đoán vô cùng vô cùng có lý có cứ.

Chúc Nịnh tiếp tục nói: "Gia gia ngài biết cái gì là thượng cổ di tích sao?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Văn minh thời thượng cổ niết diệt, tất cả quốc gia cũng biến thành phế tích. Nhưng là có một ít khu vực bởi vì đặc thù duyên cớ, lại hoặc là may mắn, tương đối hoàn chỉnh bảo tồn xuống."

Chúc Nịnh nói: "Dựa theo suy đoán của ta, năm đó Đại Xi đế quốc cường đại như thế, tuyệt đối không vẻn vẹn chỉ để lại một cái thượng cổ di tích, vì lẽ đó ta hoài nghi Sa Man tộc cảnh nội còn có một cái, cái này có lẽ liền là Căng Quân quật khởi chân tướng."

Nàng tràn đầy phấn khởi ngẩng đầu, muốn cùng Chúc Hoằng Chủ tiếp tục trò chuyện, kết quả phát hiện gia gia sắc mặt ngưng trọng.

"Làm sao? Gia gia!"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Nịnh Nhi, lần trước cùng Kim Mộc Thông ra mắt, ngươi có gì cảm tưởng?"

Chúc Nịnh nói: "Không có gì cảm tưởng a, ngài không nói ta đều muốn triệt để quên."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ta muốn để ngươi gả cho Ninh Kỳ."

Chúc Nịnh kinh ngạc, trầm mặc một hồi lâu, vành mắt bên trong có chút ướt át.

"Nhất định phải như vậy sao?"

Chúc Hoằng Chủ gật đầu.

Chúc Nịnh nói: "Tốt, ta đáp ứng!"

Chúc Hoằng Chủ vỗ vỗ bờ vai của nàng, nói: "Khi gia tộc cường thịnh thời điểm, có thể để ngươi tự do bay lượn. Nhưng gia tộc nguy nan thời điểm, tất cả mọi người muốn hướng về một phương hướng bay."

"Ta hiểu, gia gia!" Chúc Nịnh nói.

Chúc Hoằng Chủ sờ sờ tôn nữ đỉnh đầu nói: "Làm khó ngươi, hài tử!"

Sau đó hắn rời đi, để Chúc Nịnh một mình.

Chúc Nịnh trên mặt lộ ra một tia nụ cười khổ sở.

Cái đó ra mắt tam vấn?

Đều là giả dối, đều là hư.

Kim Mộc Thông thông qua ra mắt tam vấn, kết quả còn không phải bị nàng cự tuyệt.

Tam vương tử Ninh Kỳ cũng không có tới gặp qua nàng Chúc Nịnh, hai người hôn sự liền đã định ra tới.

Thế giới này quá hiện thực, quá không công bằng.

Chúc Nịnh nhìn qua cái này một giá sách sách.

Có lẽ đây là nàng sau cùng vui sướng thời gian, tiếp xuống nàng liền muốn chuẩn bị trở thành một cái vương hậu.

Nguyên lai ta Chúc Nịnh, cũng là một cái tục nhân!

Nàng nghe nói Kim Mộc Thông mỗi ngày đều đang liều mạng huấn luyện, muốn thay đổi gầy, muốn trở nên đẹp trai.

Không có ích lợi gì Kim Mộc Thông, ngươi cũng không cần uổng phí sức lực, thế giới này vẫn là quá mức hiện thực.

. . .

Nam Âu quốc cảnh nội!

Đổ bộ về sau, Mộc Lan mang theo ba ngàn thứ hai Niết Bàn quân tiến vào rừng cây bên trong.

Trong chốc lát!

Nàng vậy mà cảm giác được vô cùng thoải mái.

Có một loại cá vào biển cả, chim vào núi rừng cảm giác.

Cái này vô biên vô tận nguyên thủy rừng cây, vậy mà để nàng cảm giác được vô cùng tự do.

Nàng đối thiên nhiên cảm giác năng lực, ở đây vậy mà đạt được to lớn tăng lên.

Nàng thậm chí có thể cảm giác được vô số rừng cây đang hô hấp.

Có thể cảm nhận được vô số dã thú đang ngủ đông, tại ngo ngoe muốn động.

Nội tâm tràn ngập vô cùng vui vẻ.

Thậm chí có một loại cảm giác về nhà.

"Đi!"

Ra lệnh một tiếng.

Ba ngàn quân đội, bắt đầu xuyên qua rừng cây.

Mỗi một cái Niết Bàn quân phụ trọng cũng đạt tới bốn trăm cân tả hữu, mang năm trăm mũi tên, trên trăm cân lương khô cùng dược liệu.

Nhưng coi như thế, mỗi người vẫn như cũ bước đi như bay.

Nam Âu quốc rừng cây phi thường rậm rạp, địa thế cực độ phức tạp.

Nhưng. . . Cũng liền cái kia chuyện.

Đổi thành những quân đội khác, một khi tiến vào cái này rừng cây, không sai biệt lắm liền xem như xong, cơ hồ xem như đi ra không được, thậm chí nửa bước khó đi.

Nhưng là thứ hai Niết Bàn quân trước đó hành quân huấn luyện, so cái này phức tạp, so cái này hiểm ác không biết bao nhiêu lần.

Tại cái này rừng rậm bên trong.

Nguy hiểm nhất là độc trùng mãnh thú, thật vô số kể, bởi vì bọn chúng mới là rừng cây chủ nhân.

Chỉ có Sa Man tộc võ sĩ, mới hiểu được như thế nào tránh đi.

Còn có ít không kể xiết chướng khí.

Cái gì là chướng khí?

Nguyên thủy rừng rậm bên trong có rất nhiều hư thối lá cây, thi thể động vật các loại, mà lại nơi này thời tiết lại muốn oi bức, những này hư thối lá cây cùng thi thể liền sẽ lên men, phóng xuất ra có độc khí thể.

Nhưng mà, Mộc Lan cách rất xa đều có thể ngửi được chướng khí hương vị, sau đó dẫn theo quân đội tránh đi.

Càng thần kỳ là độc trùng mãnh thú, những này hoàn toàn là khó lòng phòng bị.

Sa Man tộc võ sĩ cũng chỉ có thể dựa vào đủ loại dược vật mùi, bức lui những đồ chơi này. Thậm chí một số thời khắc liền Sa Man tộc võ sĩ đều sẽ nhận độc trùng mãnh thú tập kích mà xuất hiện thương vong.

Nhưng mà. . .

Những này độc trùng mãnh thú phát hiện thứ hai Niết Bàn quân về sau, chuẩn bị tiến hành đánh lén.

Nhưng là, bọn chúng cảm ứng được Mộc Lan khí tức trên thân về sau, vậy mà lựa chọn ẩn núp cùng tránh lui.

Liền phảng phất Kim Mộc Lan mới là cái này rừng cây chúa tể, nàng mới là đỉnh cao của chuỗi sinh vật sinh tồn trong tự nhiên.

Phi phi phi.

Mộc Lan nữ thần không ăn các ngươi.

Trận này rừng cây hành quân, so với trong tưởng tượng càng thêm thuận lợi.

Cơ hồ là thông suốt, thần tốc nhanh chóng, mỗi giờ hành quân tốc độ đạt tới kinh người khoảng chín dặm.

Trên đường đi, gặp được mấy chục đợt Sa Man tộc võ sĩ.

Nhưng là, bọn hắn căn bản không kịp trở về báo tin, liền bị Mộc Lan một tiễn phong hầu.

Bởi vì Mộc Lan tại rất xa liền có thể phát hiện bọn hắn, sau đó cách 200~300m, một tiễn vọt tới, trực tiếp mất mạng.

Loại này cảm giác năng lực, thật sự là nghịch thiên.

Nàng đổ bộ ven bờ, khoảng cách Nam Âu đô thành ước chừng bốn trăm dặm.

Ba ngàn Niết Bàn quân, không ngủ không nghỉ, hai ngày hai đêm, liền không kém cũng đi đến cái này bốn trăm dặm.

Lúc này, khoảng cách Nam Âu đô thành vẻn vẹn chỉ có bốn mươi dặm.

Mộc Lan mang theo ba ngàn Niết Bàn quân, tại nguyên thủy rừng rậm bên trong đóng trại.

Không có hạ trại, không có nhóm lửa.

Tất cả đi qua Sa Man tộc võ sĩ, toàn bộ bị điểm giết.

Không có gây nên bất luận cái gì vang động.

Bất quá, Mộc Lan đi đến vắng vẻ địa phương không người, ngửi ngửi thân thể của mình, nhất là tốt đẹp nhất địa phương.

Không có hương vị, vẫn như cũ hương thơm thoải mái.

Coi như phu quân tại cái đó cũng sẽ không ghét bỏ, thậm chí còn có thể hạ miệng hôn.

Mộc Lan bảo bối buông lỏng một hơi.

Huyết mạch thuế biến về sau, thật sự là thần.

Người bình thường bởi vì thân thể tân trần đại tạ quan hệ, sẽ có ô trệ theo mồ hôi bài xuất bên ngoài cơ thể, vì lẽ đó chỉ cần hai ba ngày không tắm rửa đều sẽ có vị, nhất là một ít ẩm ướt bế buồn bực địa phương, quả thực liền không có cách nào nghe.

Vì lẽ đó Từ Thiên Thiên cá chết vị, đã trở thành nàng cả đời này chỗ bẩn, nàng hiện tại hận không thể một ngày tẩy ba lần tắm, lần đó bị Thẩm Lãng đánh quá ác.

Mà Mộc Lan bảo bối huyết mạch thuế biến về sau, thay cũ đổi mới hệ thống phảng phất có biến hóa. Coi như hai ba ngày không tắm rửa, thân thể vẫn như cũ thơm ngào ngạt, trơn bóng như ngọc.

Một lần nữa mặc vào lộng lẫy áo giáp, Mộc Lan trở lại trong quân.

Cái này ba ngàn Niết Bàn quân nghỉ ngơi hai cái canh giờ, hừng đông về sau, lập tức tốc độ cao nhất phóng tới Nam Âu quốc đô thành, trực đảo hoàng long!

. . .

Căng Quân sau khi đi.

Nam Âu quốc đô thành tối cao thủ lĩnh liền biến thành thê tử của hắn Sa Mạn.

Cùng với Căng Quân thời điểm, nàng là một cái tiểu yêu tinh.

Nhưng chỉ cần rời đi Căng Quân bên người, nàng liền trở thành một cái lãnh nhược băng sương nữ thủ lĩnh.

Toàn bộ Sa Man tộc người sợ hãi nàng, vượt xa Căng Quân.

Bởi vì Căng Quân khoan dung độ lượng, ngươi coi như ngôn ngữ có chút bất kính, hắn nghe được cũng sẽ không để ý.

Nhưng là. . . Bị vương hậu Sa Mạn nghe được ngươi liền xong!

Nàng sẽ tươi sống thiêu chết ngươi.

Toàn bộ Sa Man tộc bị nàng thiêu chết, bị nàng ném vạn xà quật không dưới ngàn người.

Căng Quân thống nhất toàn bộ Sa Man tộc thời điểm, dĩ nhiên không phải thuận buồm xuôi gió, không biết gặp được bao nhiêu chống cự.

Mà những người chống cự này, cơ hồ cũng chết không toàn thây, táng thân bụng rắn.

Cái này cũng cơ hồ đều là vị này vương hậu Sa Mạn cánh tay.

"Muội muội, hắn đối ngươi được không?" Ninh La công chúa hỏi.

"Được."

Ninh La công chúa nói: "Hắn cũng từng đối với ta rất tốt, lúc ấy ta cũng cho là mình là trên thế giới hạnh phúc nhất nữ nhân, mãi cho đến có một ngày, trên người ta không giải thích được độc phát! Nguyên lai một mực vừa đến hắn dùng chì ấm trà cho ta pha trà, hắn dùng chì nồi nấu cơm cho ta, thậm chí mỗi một bữa ăn, mỗi một trà, đều là hắn tự tay làm cho ta, thậm chí hận không thể tự mình đút ta. Ngay lúc đó ta bị hắn cảm động đến cơ hồ nguyện ý nỗ lực hết thảy, kết quả. . . Hắn lại là làm hại ta, làm thần không biết quỷ không hay hạ độc chết ta."

"Ừm!"

Ninh La công chúa nói: "Muội muội, Căng Quân hiện tại đối ngươi khẳng định cũng giống như nhau tốt a. Tin tưởng ta, một ngày kia, hắn sẽ như cùng đối ta cũng như thế đối phó ngươi. Bởi vì ngươi bây giờ còn hữu dụng, nhưng là rất nhanh ngươi liền sẽ trở thành hắn chướng ngại vật, hắn trọng dụng Tô Nan cùng Nam Cung Ngạo chính là vì cân bằng Sa Man tộc, chẳng lẽ ngươi còn không có nhìn ra được sao?"

"Ừm." Sa Mạn vương hậu nói: "Tỷ tỷ uống trà."

Ninh La bưng qua trà, do dự một chút.

Chính Sa Mạn uống trước nửa ngụm, ánh mắt lộ ra châm chọc.

Các ngươi Việt Quốc người, tâm cơ thật nhiều, thật sự là đa nghi.

Ninh La nhìn trước mắt trương này tuyệt mỹ khuôn mặt, thậm chí có chút đố kỵ.

Nữ tử này so với nàng tuổi trẻ, so với nàng càng đẹp.

Uống xong trà về sau, Ninh La công chúa nói: "Muội muội, ta nói những lời này không có ý tứ gì khác, chỉ là muốn để ngươi đề cao cảnh giác, hưởng thụ hạnh phúc thời điểm, cũng muốn hiểu được bảo vệ mình. . . A. . . A. . ."

Đón lấy, Ninh La công chúa một tiếng hét thảm, thống khổ ngã xuống đất.

Nàng toàn bộ thân thể mềm mại trên mặt đất liều mạng run rẩy.

Sau đó, phảng phất có vô số rắn độc lại nàng làn da mặt ngoài du động.

Nàng nguyên bản diễm lệ khuôn mặt, trở nên dữ tợn xấu xí, cơ hồ cũng biến hình.

Loại thống khổ này, phảng phất đang trong địa ngục, căn bản là không có cách tiếp nhận.

Vương hậu Sa Mạn cầm qua một chiếc gương đặt ở Ninh La công chúa trước mặt.

"Thứ nhất, không cho nói phu quân ta lời nói xấu, ta rất yêu hắn. Nếu như hắn muốn ta chết, nói một câu liền có thể, không cần đến trăm phương ngàn kế hại ta."

"Thứ hai, không cần câu dẫn phu quân ta, trước khi đi phu quân ta nói đúng ngươi có muốn ngủ xúc động, cái này không được. Hiện tại ngươi xấu như vậy, nàng hẳn không có xúc động."

Ninh La công chúa nhìn thấy trong gương xấu xí mình, lập tức phát ra từng đợt thét lên.

. . .

Căng Quân mang đi tám ngàn đại quân, lưu tại Nam Âu quốc đô thành Sa Man tộc võ sĩ không đủ ba ngàn người, toàn bộ là vương hậu dòng chính.

Đại Nam quốc vương hậu Sa Mạn, như là thường ngày đồng dạng leo lên đầu thành, quan sát rừng cây.

Nàng thực ra không thích thành thị, nàng thích rừng cây, ở nơi đó nàng mới có thể tự do tự tại lao nhanh, mới có thể thoải mái hô hấp.

Đồng dạng nàng cũng không thích cùng cấm quân ở trong phòng thân mật, thích tại dã ngoại rừng cây, bên hồ, trên cây.

Nàng không thích quyền thế, cũng không có cái gì hùng tâm tráng chí.

Nhưng là trượng phu nàng lại có cao xa ý chí hướng, nàng chỉ có thể hi sinh chính mình một chút xíu tự do.

Bỗng nhiên. . .

Nàng ngửi được một luồng khí tức nguy hiểm.

Sau đó. . .

Phương nam trong rừng, có người lao ra.

Tốc độ thật nhanh!

Địch tập, địch tập!

Sa Mạn vương hậu một tiếng hô to, chuẩn bị chiến đấu!

Sau đó, Nam Âu quốc đô thành trống trận vang lên.

Trực thuộc ở nàng ba ngàn Sa Man tộc võ sĩ nhanh chóng xông ra.

Bốn ngàn Nam Âu quốc tôi tớ quân, tốc độ liền muốn chậm rất nhiều.

Toà này to lớn thành trì, Đại Nam quốc lâm thời đô thành, vẻn vẹn chỉ có bảy ngàn quân coi giữ.

Cái này bảy ngàn người, rất mau tiến vào vị trí phòng thủ.

Chỉ bất quá thật rất thưa thớt.

Sa Mạn vương hậu chờ một hồi lâu, phát hiện địch nhân tới đánh vậy mà liền không có.

Chỉ có ngần ấy người?

Hai ngàn người? Ba ngàn người?

Tên điên sao?

Như thế điểm quân đội, liền dám đến tiến đánh Nam Âu đô thành?

Lúc ấy Việt Quốc mười mấy vạn đại quân cũng không dám đánh.

Sa Mạn vương hậu nói: "Của ta bảo bối phu quân, không cần ngươi, ta liền có thể thu thập hết chi quân đội này, xem ra ngươi tính toán cũng có lúc sai a!"

"Chuẩn bị!"

Sa Mạn vương hậu bàn tay như ngọc trắng giơ lên.

Mộc Lan dẫn đầu ba ngàn thứ hai Niết Bàn quân không ngừng tới gần.

Khoảng cách Nam Âu quốc tường thành hai ngàn mét, một ngàn mét, năm trăm mét, ba trăm mét, hai trăm mét!

"Định!"

Lập tức, ba ngàn thứ hai Niết Bàn quân bỗng nhiên ngừng lại thế xông, tại chỗ bày trận.

Động tác chỉnh tề như một.

"Gỡ!"

Ba ngàn người chỉnh tề đem ống tên bày ở trước người, mà lại là dựng đứng bày ra.

Phía trước đặt vào chín túi tên, cõng ở sau lưng một bình, mỗi một ấm năm mươi chi.

Cầm xuống đại cung, kiểm tra dây cung, kiểm tra ròng rọc.

Không có vấn đề!

"Lên!"

Ba ngàn Niết Bàn quân, giương cung cài tên, nhắm chuẩn Nam Âu trên tường thành quân địch.

Mộc Lan nhìn qua trên tường thành nữ nhân kia.

Nàng liền là Căng Quân thê tử?

Vậy mà dáng dấp đẹp như vậy? Cẩn thận đừng để cặn bã phu quân nhìn thấy, nếu không chỉ sợ lại muốn vượt quá giới hạn.

Bất quá hẳn là sẽ không đi, hắn rất thưởng thức Căng Quân.

Trên đầu thành Sa Mạn nhìn thấy Mộc Lan, không khỏi kinh ngạc?

Vậy mà là một nữ nhân tới?

Nữ nhân này là ai?

Thẩm Lãng tên rác rưởi kia thê tử Kim Mộc Lan sao?

Vậy mà dáng dấp đẹp như vậy?

Dáng người tốt như vậy?

Vì sao trên thế giới này cặn bã thê tử cũng đẹp như vậy?

Bất quá nàng là điên sao? Vậy mà mang theo ba ngàn người tới tiến đánh Nam Âu quốc đô thành?

Bất quá chi quân đội này cũng thật sự là không nổi.

Nam Âu quốc cảnh nội đâu đâu cũng có rừng cây, đều là độc trùng mãnh thú, ra Sa Man tộc võ sĩ bên ngoài hẳn là không người có thể xuyên qua.

Mà Kim Mộc Lan chi quân đội này vậy mà có thể?

Ngay sau đó, nàng nhìn thấy Mộc Lan sau lưng quân đội vậy mà bắt đầu giương cung cài tên.

Ở đây khoảng cách bắn tên?

Mà lại theo thấp hướng cao xạ?

Bất quá, Sa Mạn vương hậu vẫn như cũ không dám phớt lờ.

Bởi vì nàng cũng là nhìn qua Nam Cung Ngạo mật tín, biết Kim Mộc Lan dưới trướng chi này thần xạ thủ quân đội nhất là lợi hại.

Cách ba trăm bước đều có thể bắn tới.

"Nâng thuẫn!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Nam Âu đô thành bên trên quân coi giữ giơ lên tấm thuẫn.

"Phóng!"

Ra lệnh một tiếng!

Ba ngàn Niết Bàn quân đợt thứ nhất mưa tên, bỗng nhiên bắn ra!

"Sưu. . ."

Ba ngàn mũi tên, cách hai trăm mét, tại không trung xẹt qua một đường vòng cung, bỗng nhiên rơi đập tại trên đầu thành.

"Phốc phốc phốc. . ."

Huyết hoa bắn mạnh.

Sa Man tộc mấy chục tên quân coi giữ ngã xuống mất mạng.

Còn lại đại đa số mũi tên, hoặc là bắn không, hoặc là bị tấm thuẫn ngăn trở.

Sa Man tộc tấm thuẫn cũng là đằng làm, nhưng hoàn toàn không thua gì đầu gỗ tấm thuẫn kiên cố.

Hai trăm mét khoảng cách, căn bản bắn không xuyên.

Mộc Lan Huyết mạch thuế biến về sau, nhãn lực cũng tăng cường rất nhiều, dù là cách xa như vậy, cũng thấy rất rõ ràng.

Lập tức, nàng cau mày một cái.

Đối cái này chiến quả không hài lòng.

Đội thứ nhất, tiến lên năm mươi bước!

Một ngàn người, nện bước chỉnh tề bộ pháp, tiến lên năm mươi bước.

Đằng sau hai ngàn người, ôm lấy tất cả ống tên, cũng đi theo tiến lên năm mươi bước.

Lúc này khoảng cách tường thành chỉ có khoảng một trăm sáu mươi mét.

Cái này cũng đã tiến vào Sa Man tộc võ sĩ tầm bắn.

Sa Mạn vương hậu nói: "Chuẩn bị, bắn!"

Mấy ngàn Sa Man tộc võ sĩ, hướng về không trung ném bắn.

"Sưu sưu sưu. . ."

Mấy ngàn mũi tên mưa, hướng về thứ hai Niết Bàn quân đập tới.

Quả nhiên bắn ra rất chuẩn, mưa tên này lại có một nửa nhập vào quân trận bên trong, có sấp sỉ một phần hai mươi bắn trúng cụ thể mục tiêu.

Nhưng Sa Man tộc võ sĩ cung trên cơ bản đều là một thạch cung, tại 160m trong khoảng cách lực sát thương đã phi thường yếu.

Thứ hai Niết Bàn quân toàn thân cũng bị áo giáp băng bó, lông tóc không tổn hao gì.

Phát ra đinh đinh đương đương thanh âm, tia lửa tung tóe.

"Phóng!"

Theo Mộc Lan ra lệnh một tiếng.

Thứ hai Niết Bàn quân lại một lần nữa ném bắn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Lần này, vẫn như cũ mấy chục người ngã xuống, số lượng thương vong so đợt thứ nhất mưa tên nhiều ba thành.

Sa Mạn vương hậu kinh hãi.

Thẩm Lãng chi này thần xạ thủ quân đội cũng quá lợi hại.

Khoảng cách xa như vậy, mà lại ở trên tường thành, vậy mà cũng như thế chuẩn?

Mộc Lan vẫn còn bất mãn ý!

"Tiếp tục tiến lên năm mươi bước!"

Nàng đang tìm kiếm một cái điểm thăng bằng khoảng cách.

Tại khoảng cách này bên trong, thứ hai Niết Bàn quân có thể cho quân địch tạo thành lớn nhất thương vong, nhưng là dựa vào tự thân khôi giáp có thể ngăn trở Sa Man tộc mưa tên.

Ba ngàn Niết Bàn quân, tiếp tục tiến lên năm mươi bước.

Lúc này khoảng cách Nam Âu đô thành, vẻn vẹn chỉ có khoảng một trăm hai mươi mét.

"Thả, thả, thả. . ."

Đầu tường quân coi giữ, mưa tên cuồng xạ.

"Tản ra!"

Theo Mộc Lan ra lệnh một tiếng, ba ngàn Niết Bàn quân bỗng nhiên tản ra, trở thành một cái hình quạt.

"Máy ném đá chuẩn bị!" Sa Mạn vương hậu hạ lệnh.

Nam Âu quốc đô thành lúc đầu có mấy chục cỗ máy ném đá, nhưng ở bên trên một trận đại chiến bên trong cũng bị hủy diệt, may mắn còn sống sót chỉ có một ít có thể di động cỡ nhỏ máy ném đá.

Những này máy ném đá, lực sát thương chỉ có khoảng hơn một trăm mét, còn thừa lại tám đài.

"Phóng!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Tám đài máy ném đá ném bắn.

Mấy chục cân đạn đá xẹt qua chân trời, hung hăng đập tới.

Bất quá, độ chính xác vẫn như cũ là huyền học.

Nhưng khí thế quá kinh người, có thể cho quân địch cường đại tâm lý chấn nhiếp, phá hủy sĩ khí.

Nhưng mà, ba ngàn Niết Bàn quân không nhúc nhích.

Thậm chí đối bay tới đạn đá nhìn cũng không nhìn một chút.

"Ầm!"

Một cái đạn đá, trực tiếp rơi vào bên cạnh không đủ một thước địa phương.

Cái này Niết Bàn quân tay có chút run một chút, nhưng thân thể không có nhúc nhích một chút, thoáng hít một hơi.

Tiếp tục nhắm chuẩn, xạ kích!

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Một trăm hai mươi mét khoảng cách này, đối với thứ hai Niết Bàn quân tới nói cơ hồ là hoàn mỹ.

Trở thành một cái hình quạt thứ hai Niết Bàn quân, không ngừng cuồng xạ.

Mưa tên từng cơn sóng liên tiếp, hướng về trên đầu thành vẩy tới.

"Bá, bá, bạch!"

Hai thạch cung, vậy mà lực sát thương, kinh người độ chính xác.

Sa Man tộc cùng Nam Âu quân coi giữ coi như giơ tấm thuẫn, cũng chỉ là giảm bớt thương vong.

Liên miên liên miên ngã xuống.

Thế là toàn bộ chiến trường, lâm vào quỷ dị hình tượng.

Tám đài máy ném đá đánh tung.

Nhưng, thứ hai Niết Bàn quân không nhúc nhích.

Ngẫu nhiên bị đạn đá đập trúng, trực tiếp ngã xuống đất mất mạng, người bên cạnh cũng vẫn như cũ bất động.

Trận hình không loạn chút nào.

Mà Nam Âu đô thành bên trên quân coi giữ trận thế, vậy mà cũng cơ hồ không loạn.

Hai nhánh quân đội, cách một trăm hai mươi mét khoảng cách, điên cuồng đối xạ.

Nhưng mà kết quả vẫn như cũ là thiên về một bên đồ sát!

Nam Âu đô thành quân coi giữ như là mưa to xuống lúa mạch, liên miên liên miên ngã xuống.

Mà thứ hai Niết Bàn quân, cơ hồ vẫn không có thương vong gì.

Máu tươi bắn mạnh.

Tĩnh lặng im ắng giết chóc, cũng đồng dạng thảm liệt, thậm chí kinh diễm!

Sa Mạn vương hậu nội tâm run rẩy, nàng nhiều nhất chèo chống một canh giờ, tiếp tục như vậy quân đội của nàng chẳng mấy chốc sẽ chết hết.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 365: Nghịch Thiên Mộc Lan! Lãng Gia Đỉnh Phong Thuật!

Lúc này, Sa Mạn vương hậu muốn tránh thương vong to lớn làm sao bây giờ?

Ngồi xổm ở lỗ châu mai về sau?

Dạng này chỉ có thể giảm bớt thương vong, lại không thể tránh.

Bởi vì cung tiễn không phải nỏ, nỏ bắn đi ra quỹ tích tương đối thẳng tắp.

Nhưng là cung tiễn lại có thể ném bắn, mà lại một cái thần xạ thủ, ném bắn cũng vô cùng chuẩn.

Muốn triệt để tránh thương vong, chỉ có thể triệt để trốn đến tường thành đằng sau đi nấp đi.

Đây đối với cái khác quân đội tới nói có thể, nhưng đối với Sa Man tộc võ sĩ tới nói tuyệt không có khả năng.

Lão tử chết cũng phải cùng ngươi đứng đối xạ.

Ta ngồi xổm xuống cũng mất mặt, huống chi là chạy xuống tường thành trốn đi?

Mà lại liền khoảng cách hơn một trăm mét, ngươi nếu là dám chạy xuống tường thành, thứ hai Niết Bàn quân liền dám leo lên thành tường.

Đây chính là Sa Man tộc võ sĩ.

Tuyệt đối không chịu thua khí thế, thà chết đứng cũng không ngồi xổm sống.

. . .

Thái tử Ninh Dực cùng Chúc Nhung bị giam lỏng tại Nam Âu quốc chủ phủ bên trong, nghe phía bên ngoài chiến đấu âm thanh về sau, Ninh Dực không khỏi vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ nói: "Có người tiến đánh Nam Âu đô thành, là ai? Là có người hay không tới cứu chúng ta?"

Chúc Nhung nhìn Ninh Dực một chút.

Hắn tùy thời cũng có thể rời đi, bởi vì hắn không phải tù binh, mà là sứ giả.

Chỉ bất quá vì cứu Ninh Dực, hắn cho tới bây giờ cũng không hề rời đi.

"Có phải hay không là Thiên Nhai Hải Các? Có phải hay không là Ninh Hàn?" Ninh Dực hỏi.

"Không thể nào." Chúc Nhung nói.

Làm bảo hộ chính mình bức cách, Thiên Nhai Hải Các cơ hồ là sẽ không đích thân xuất thủ, trừ phi là gặp được toàn bộ phía đông cấp thế giới vấn đề, Thiên Nhai Hải Các mới có thể xuất động cường đại võ đạo quân đoàn.

"Này sẽ là ai?" Ninh Dực nói.

Chúc Nhung nói: "Rất có thể là Thẩm Lãng."

Lời này mới ra, Ninh Dực sắc mặt kịch biến.

Tuyệt đối không nên là Thẩm Lãng, tuyệt đối không nên là hắn.

Hắn rơi vào Căng Quân trong tay còn có mệnh tại, thậm chí còn có tôn nghiêm, bị chém đứt một tay về sau, trên cơ bản sẽ không lại nhận tra tấn.

Bởi vì Căng Quân vẫn là vô cùng khoan dung độ lượng.

Nhưng là Thẩm Lãng. . . Cái này nghiệt súc.

Tâm nhãn nhỏ đến cùng lỗ kim đồng dạng, nếu như rơi vào trong tay của hắn, chết chỉ sợ là không biết.

Nhưng là nhất định sẽ bị cắt xén, mà lại bị giày vò đến chết đi sống lại.

"Thẩm Lãng không thể thắng, Thẩm Lãng nhất định không thể thắng!"

. . .

"Vương hậu, không thể dạng này tiếp tục đâu? Chúng ta sẽ chết sạch, Kim Mộc Lan chi này cung tiễn thủ bộ đội quá lợi hại." Nam Cung Hiệp lớn tiếng nói.

Sa Mạn nói: "Vậy ngươi nói phải làm gì? Tất cả mọi người ngồi xổm xuống, chờ lấy bọn hắn công lên thành tới mà không phản kích? Như thế thương vong là nhỏ, nhưng là ta Sa Man tộc võ sĩ dũng khí cũng bị cắt xén, hôm nay có thể ngồi xổm xuống, ngày mai liền có thể quỳ đi xuống."

Nam Cung Hiệp im lặng.

Cần phải như thế à?

Quân đội ngồi xổm xuống tránh né cung tiễn không phải không thể bình thường hơn được sao?

Làm sao lại dính đến dũng khí bị cắt xén trên nguyên tắc đi?

"Thế nhưng là, dạng này đối xạ, bọn hắn khôi giáp quá tốt, chúng ta căn bản là bắn không thấu a." Nam Cung Hiệp nói.

Sa Mạn vương hậu nói: "Cái kia dù sao cũng tốt hơn tại hoàn toàn bị động bị đánh, mà không thể đánh trả!"

Thế là, quỷ dị chiến trường cứ như vậy duy trì.

Hai nhánh quân đội, cứ như vậy gắng gượng đứng, không nhúc nhích đối xạ.

Ai cũng không tránh.

"Phanh phanh phanh. . ."

Lại có một cái máy ném đá, trực tiếp đập trúng thứ hai Niết Bàn quân.

Lần này nện đến quá ác, bốn cái Niết Bàn quân nện bẹp, trực tiếp mất mạng.

Nhưng là quân đội trận hình không loạn chút nào, người chung quanh vẫn không có tránh né, đứng tại chỗ điên cuồng bắn giết.

Nam Âu đô thành bên trên quân coi giữ, càng ngày càng ít.

Bị bắn giết người càng tới càng nhiều.

Rất nhanh liền còn lại không đến một nửa.

Sa Mạn vương hậu trong lòng run rẩy nói: "Phu quân, ngươi còn chưa tới sao? Lại không tới thật muốn chết hết."

Sau đó, nàng bỗng nhiên kéo ra mình siêu cấp to cung, nhắm chuẩn Mộc Lan liền muốn bắn ra.

Nhưng. . . Hơi hơi do dự về sau, nàng lại buông xuống.

Phảng phất như là một loại ăn ý.

Mộc Lan không có bắn nàng, nàng cũng không có bắn Mộc Lan.

. . .

Mắt thấy chiến cuộc vô cùng thuận lợi.

Bỗng nhiên, Mộc Lan bản năng ngửi được một cỗ nguy hiểm to lớn.

"Ngao ô. . ."

Bỗng nhiên, theo trong rừng cây truyền đến một tiếng kinh thiên rống to.

Vô số chim bay bỗng nhiên trùng thiên bay ra.

Ngay sau đó. . .

Một đầu quái vật khổng lồ, bỗng nhiên theo trong rừng cây chui ra ngoài.

Voi!

Hơn nữa còn là phi thường to lớn voi.

So trên Địa Cầu lớn nhất voi còn muốn đánh, chiều cao vượt qua mười mét, thân cao vượt qua năm mét, khoảng chừng hai tầng lâu cao như vậy.

Sa Man tộc nhất phía nam có một cái bộ lạc, chuyên môn nuôi nhốt voi làm tọa kỵ.

Cái tin đồn này Mộc Lan cũng là nghe nói qua, nhưng trận này đại chiến bên trong, cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua tượng binh thân ảnh.

Vì lẽ đó vốn cho rằng Căng Quân trong tay cũng không giống quân, không nghĩ tới thật đúng là có.

Một đầu lại một con voi bỗng nhiên lao ra.

Mặc dù nhìn vụng về, nhưng là tốc độ di động thực ra rất nhanh.

Mỗi một cái voi con mắt cùng đầu bộ vị, cũng hất lên dây leo giáp, thật dày dây leo giáp.

Mỗi một cái voi trên lưng, cũng có một tòa căn phòng, bên trong có bốn năm cái Sa Man tộc võ sĩ, có ném tiêu thương.

Ròng rã hơn 200 con voi lao ra, theo phía tây cây Lâm Xung đi ra.

Nhưng. . . Cái này còn không phải đáng sợ nhất.

Càng đáng sợ chính là phía nam.

Vô số linh cẩu như thủy triều xông lên.

Khoảng chừng mấy ngàn con nhiều.

Linh cẩu, một loại cực kỳ hung tàn sinh vật.

Bọn chúng lực cắn đạt tới đáng sợ 450 kg trở lên, so sư tử còn muốn cao.

Bọn chúng tốc độ chạy đạt tới 45 kmh, hoàn toàn miểu sát nhân loại.

Mà lại phi thường am hiểu tại quần thể tác chiến, mà lại dám săn giết cơ hồ hết thảy động vật, bao quát sư tử cùng báo săn, bọn hắn cơ hồ là tất cả động vật ác mộng.

Trên địa cầu rất nhiều phim hoạt hình bên trong, bọn chúng thường thường đều là hung tàn nhất nhân vật phản diện.

Mà bây giờ mấy ngàn con linh cẩu theo trong rừng cây xông ra, nhào về phía Mộc Lan thứ hai Niết Bàn quân.

Ngay sau đó. . .

Lại từng đợt tiếng trống trận âm vang lên.

Theo phía đông!

Một chi Sa Man tộc võ sĩ quân đội lao ra.

Căng Quân cái kia tám ngàn đại quân, bao quát năm ngàn thần xạ thủ quân đội.

Ba nhánh quân đội, theo Đông Nam Tây Bắc đem Mộc Lan thứ hai Niết Bàn quân, toàn bộ vây quanh.

Trên đầu thành, Sa Mạn vương hậu thật dài buông lỏng một hơi.

Ma quỷ!

Ngươi rốt cục tới!

. . .

Căng Quân không phải suất quân Bắc thượng đi chi viện Tô Nan cùng Nam Cung Ngạo sao?

Không!

Cũng không có!

Hết thảy chỉ là hắn ngụy trang biểu hiện giả dối mà thôi.

Một trận chiến này theo bắt đầu, hắn lớn nhất địch giả tưởng không phải Ninh Dực, không phải Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo, mà là Thẩm Lãng.

Hắn đối Thẩm Lãng quá thưởng thức, cũng quá hiểu.

Vì lẽ đó, nhưng Huyền Vũ Hầu tước phủ chiến trường thất bại, Tô Nan tại Dương Qua thành chiến trường thất bại tin tức truyền đến về sau.

Căng Quân cứ việc chấn kinh, nhưng là. . . Cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Đây mới là Thẩm Lãng? Không phải sao!

Thẩm Lãng thế nhưng là có Niết Bàn quân người.

Làm đối phó Thẩm Lãng, Căng Quân nghẹn mấy cái đại chiêu cũng không có sử dụng đi ra.

Tượng binh bộ lạc, linh cẩu bộ lạc, cũng không có xuất động.

Thậm chí dưới trướng hắn tinh nhuệ nhất năm ngàn thần xạ thủ, cũng đều không có xuất thủ qua.

Tại cùng Chúc Lâm đại quân chiến cuộc nhất cháy bỏng thời điểm, hắn cũng không có xuất động những này quân đội.

Bởi vì hắn biết không cần.

Chúc Lâm đại quân nhân số lại nhiều, cũng chỉ là một cái cồng kềnh vụng về cự nhân mà thôi.

Thẩm Lãng quân đội dưới quyền mới là đáng sợ nhất.

Làm Dương Qua thành cùng Huyền Vũ Hầu tước phủ chiến trường thất bại tin tức truyền đến về sau, Căng Quân liền suy nghĩ, Thẩm Lãng bước kế tiếp sẽ làm thế nào?

Lúc này, liền muốn dùng to gan nhất sức tưởng tượng.

Tiến đánh Nam Âu đô thành, một kích trí mạng!

Nếu như hắn là Thẩm Lãng, cũng biết lựa chọn làm như vậy!

Vì thế, Căng Quân điều động trên biển thuyền, giám sát toàn bộ hải vực.

Nhưng. . . Không thu được gì.

Hải dương thực sự quá lớn.

Nếu không phải đi cố định đường thuyền, muốn phát hiện đối phương mấy chiếc thuyền quả thực là muôn vàn khó khăn.

Mộc Lan thứ hai Niết Bàn quân tiến vào Nam Âu quốc đất về sau, hành quân phi tốc, hành động bí ẩn, Căng Quân phái ra mấy trăm trinh sát, cũng không có phát hiện.

Nhưng. . . Không có phát hiện liền là lớn nhất phát hiện.

Hắn phái đi tất cả trinh sát, toàn bộ bị bắn giết.

Không có hồi báo!

Lúc này, Căng Quân liền biết, Thẩm Lãng quân đội quả nhiên tới.

Mà lại so với trong tưởng tượng càng thêm cường đại.

Thậm chí, Căng Quân còn có thể suy đoán ra cái này thứ hai Niết Bàn quân động tĩnh.

Hắn phái đi trinh sát cũng có số hiệu, phụ trách cái nào khu vực, cũng rõ ràng.

Nào trinh sát không trở về? Liền chứng minh Thẩm Lãng vương bài quân đội ở phương vị nào.

Chỉ bất quá Căng Quân vẫn là tính sót một điểm.

Hắn biết thứ hai Niết Bàn quân có được thần kỳ xạ thuật, nhưng không biết bọn hắn lại rừng cây hành quân cũng như thế phi tốc.

Hắn đánh giá thấp thứ hai Niết Bàn quân tốc độ.

Cho nên mới dẫn đến tại Nam Âu đô thành quân coi giữ nhận như thế lớn thương vong.

Nhưng cuối cùng vẫn là trong thành quân coi giữ hủy diệt trước đó triệt để vây kín.

Phía trước là Nam Âu đô thành, đằng sau là linh cẩu quân đoàn, phía tây là tượng binh, phía đông là Căng Quân tám ngàn đại quân.

Bốn phương tám hướng, hoàn toàn bị vây quanh!

Mộc Lan cùng ba ngàn thứ hai Niết Bàn quân liền bị làm sủi cảo.

. . .

Mộc Lan nhìn thấy một màn này, toàn bộ thân thể mềm mại lạnh lẽo.

Hắn biết phu quân vì sao từ đầu đến cuối không có nói trực đảo hoàng long tiến đánh Nam Âu đô thành.

Bởi vì hắn biết Căng Quân cũng biết nghĩ tới chỗ này, lại ở chỗ này bố trí cạm bẫy.

Lúc đầu nàng là có thể sớm hơn cảm giác được những nguy hiểm này.

Nhưng là, trên chiến trường cảm giác của nàng liền toàn bộ chuyên chú vào trên đầu thành quân địch, đối bên cạnh nguy hiểm xem nhẹ.

Ta. . . Vẫn là không bằng phu quân.

Cũng không bằng Căng Quân. . . , không, là Sa Căng.

Phu quân bên trong cũng có quân, Căng Quân bên trong cũng có quân.

Bất luận kẻ nào không thể cùng phu quân xưng hô nói nhập làm một.

Mộc Lan bảo bối đến bây giờ đều còn tại muốn loại này chi tiết.

Sau đó nên làm cái gì?

Phu quân thứ hai Niết Bàn quân, tuyệt đối không thể trong tay ta toàn quân bị diệt.

Căng Quân bỗng nhiên vung tay lên!

Lập tức, tam phương đại quân đình chỉ tiến lên, tại chỗ đem Mộc Lan thứ hai Niết Bàn quân vây quanh.

Cái này mấy ngàn con linh cẩu phi thường hung tàn dã tính, cơ hồ rất khó bị khống chế.

Nhưng vẫn là bị mấy chục trên trăm cái Sa Man tộc Tát Mãn khống chế lại.

Những này Tát Mãn thông qua khống chế Linh Cẩu Vương, gián tiếp khống chế mấy ngàn con linh cẩu.

Nhưng là bọn chúng hung tàn ánh mắt nhìn qua thứ hai Niết Bàn quân, tràn ngập giết chóc dục vọng.

Đám này linh cẩu, đã đói thật lâu, liều mạng muốn ăn thịt.

Ngược lại voi rất ngoan ngoãn.

Dễ như trở bàn tay bị tượng binh khống chế lại!

Căng Quân cưỡi ngựa ra khỏi hàng, nhìn về phía Mộc Lan ánh mắt cũng tràn ngập kinh ngạc cùng ngạc nhiên.

Vậy mà. . . Không phải Thẩm Lãng?

Mà là Thẩm Lãng thê tử?

Dựa theo suy đoán của hắn, lần này trực đảo hoàng long người hẳn là Thẩm Lãng.

Chỉ có Thẩm Lãng loại này đỉnh cấp người thông minh, mới có thể tại mọi thời khắc nắm giữ chiến cuộc biến hóa.

"Kim Mộc Lan. . . Đệ muội?"

Hắn vốn là muốn gọi thẳng tính danh, nhưng suy nghĩ một chút không ổn, liền thêm một cái đệ muội.

Hắn cùng Thẩm Lãng mặc dù chưa bao giờ thấy qua, nhưng cũng coi như bạn tri kỷ đã lâu.

Kim Mộc Lan nói: "Gặp qua Đại Nam quốc chủ."

Căng Quân nhìn qua cái này thứ hai Niết Bàn quân, ánh mắt có chút nóng bỏng.

Chi quân đội này thực sự là quá mạnh, thật là khiến người ta cực kỳ hâm mộ a.

Căng Quân nói: "Vốn cho rằng là Thẩm Lãng suất quân đến đây tiến đánh ta Nam Âu đô thành, không nghĩ tới vậy mà là đệ muội, thật là làm cho ta chấn kinh."

Mộc Lan khổ sở nói: "Vẫn là Sa quốc chủ cờ cao một nước, Mộc Lan rơi vào bẫy rập của ngươi."

Căng Quân lắc đầu, biểu thị điều này cũng không có gì không tầm thường.

"Đệ muội, ngươi chi quân đội này thiên hạ hãn hữu, tổn thất một cái đều có thể tiếc, bằng không đầu hàng như thế nào?" Căng Quân nói: "Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không cướp đoạt, ta biết đây chính là thứ hai Niết Bàn quân, người khác căn bản là đoạt không đi. Ngày khác Thẩm Lãng cùng ta lúc đàm phán, ta sẽ hoàn chỉnh trả lại, nhưng là hiện tại các ngươi muốn thả xuống vũ khí, đình chỉ tất cả chống cự. Ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không tổn thương ngươi, cũng sẽ không tổn thương chi quân đội này."

Căng Quân nói là sự thật.

Hắn cùng Thẩm Lãng căn bản cũng không có trực tiếp mâu thuẫn.

Hắn chỉ nghĩ muốn đánh thắng Thẩm Lãng, bức bách hắn rời khỏi cái trò chơi này.

Mà một khi Mộc Lan bị bắt, thứ hai Niết Bàn quân bị bắt, cái trò chơi này liền xem như sớm kết thúc.

Thẩm Lãng cùng Căng Quân ở giữa quyết đấu đỉnh cao, cũng liền triệt để thua.

Căng Quân lại nói: "Đệ muội không cần cảm thấy có cái đó sầu não, làm đối phó ngươi chi quân đội này, ta cơ hồ là vắt hết óc, vận dụng quân đội cùng tinh lực thậm chí vượt qua đối Chúc Lâm hai mươi vạn đại quân. Thắng bại là là chuyện thường binh gia, ngươi như cảm thấy giống ta đầu hàng khó chịu lời nói, ngươi có thể giống ta nhà phu nhân đầu hàng, các ngươi đều là nữ tử."

Sa Mạn vương hậu nói: "Mộc Lan muội tử, ngươi vừa rồi đem chúng ta một trận tốt đánh, giết ta mấy ngàn người. Nhưng chúng ta Sa Man tộc kính trọng nhất anh hùng, ta trong nhà hâm rượu chiêu đãi ngươi như thế nào? Yên tâm chắc chắn sẽ không phóng độc, phu quân thuận tiện nói cho ngươi một tiếng, ta cho Ninh La công chúa hạ độc, nàng đã hủy dung, đang sinh không bằng chết đâu."

Ách!

Căng Quân gương mặt run lên, ánh mắt có chút không đành lòng.

Lúc trước hắn liền để Ninh La đi, kết quả đối phương quả thực là không đi.

Hắn rời đi Nam Âu đô thành thời điểm liền có chút lo lắng, thê tử có thể hay không đối Ninh La động thủ, quả nhiên. . . Cái này động thủ.

Đối với Ninh La công chúa, Căng Quân cảm giác rất phức tạp. Ái mộ? Có một ít, nhưng hắn yêu nhất vẫn là Sa Mạn.

Đối Ninh La hắn thậm chí có chút áy náy. Không, cũng không tính là áy náy, hẳn là đối lại trước mình nghĩ lại mà kinh. Khi hắn khi yếu ớt, có thể không từ thủ đoạn, thậm chí dùng chì độc hại thê tử Ninh La, cứ việc lúc kia hai vợ chồng xác thực đã nội bộ lục đục.

Bất quá làm Căng Quân mạnh lên thời điểm, hắn bức bách mình muốn trở thành một cái vĩ đại quân vương. Mà muốn trở thành vĩ đại quân vương, trước phải trở thành một cái ý chí rộng lớn người. Tựa như là Khương Ly bệ hạ như thế, ý chí thiên hạ, ý chí toàn bộ thế giới.

Bất quá thê tử như là đã hạ thủ độc hại Ninh La công chúa, hẳn là hủy dung đi.

Cái kia. . . Cái kia cũng không thể làm gì. Căng Quân lòng dạ rộng lớn, nhưng tuyệt không cổ hủ câu nệ. Hắn cùng Ninh La ở giữa cừu hận mâu thuẫn quá lớn, muốn triệt để hóa địch làm vợ đã không có khả năng, phá kính khó tròn.

Ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Kim Mộc Lan nói: "Đệ muội, cái này liền đầu hàng, bỏ vũ khí xuống, tại Nam Âu đô thành ở mấy ngày như thế nào?"

Hắn biểu hiện được rất có kiên nhẫn, cũng không có cái gì đếm ngược năm cái đếm, nếu không liền chém tận giết tuyệt loại hình.

Mộc Lan lâm vào chật vật lựa chọn.

Nàng hiện tại phải làm gì?

Phu quân, ta vẫn là gặp rắc rối.

Ta hiện tại phải làm gì?

Cái này thứ hai Niết Bàn quân quá trân quý, không thể chôn vùi trong tay ta.

Nếu như phu quân tại, hắn hẳn là sẽ để ta làm sao bây giờ?

Không cần phải nói, Thẩm Lãng khẳng định sẽ để cho nàng đầu hàng Sa Mạn vương hậu.

Tại Dương Qua thành chính hắn liền nói phải rõ ràng, nếu như chiến bại hắn liền chạy mất dạng, mà lại là thừa dịp cục diện còn không có triệt để tan tác thời điểm chạy trốn.

Vì lẽ đó đầu hàng, phu quân là tuyệt đối sẽ không trách hắn.

Nhưng là. . . Chính nàng nghĩ như thế nào đâu?

Ta không nguyện ý đầu hàng!

Đây là Mộc Lan bản năng ý nghĩ, cũng là duy nhất ý nghĩ.

Nàng cảm thấy nếu như mình đầu hàng, vậy liền không trân quý.

Tôn nghiêm cùng nhân cách liền bị làm bẩn.

Liền không hoàn mỹ.

Ta tại phu quân trong suy nghĩ nhất định phải là nữ nhân hoàn mỹ nhất.

Không thể có một chút xíu tì vết.

Thượng thiên để ta trắng noãn không tì vết, để phu quân thích không thả miệng, vậy ta nhân cách cũng muốn hoàn mỹ.

Ta không đầu hàng!

Rất nhanh, Mộc Lan làm quyết định!

"Thật có lỗi, Đại Nam quốc chủ, ta cờ kém một chiêu, rơi vào bẫy rập của ngươi, nhưng ta không đầu hàng!"

Căng Quân biểu lộ có chút thống khổ nói: "Ngươi không đầu hàng, đó có phải hay không cũng không tiếp thụ tù binh?"

"Đúng." Mộc Lan nói.

Căng Quân càng thêm thống khổ nói: "Nếu như ta tổn thương ngươi, Thẩm Lãng sẽ cùng ta không chết không nghỉ!"

Mộc Lan nói: "Ta không đầu hàng, cũng không bị bắt làm tù binh."

Căng Quân hít một hơi thật sâu nói: "Vậy ta minh bạch, ta tôn trọng lựa chọn của ngươi! Ta không nguyện ý cùng Thẩm Lãng kết xuống tử thù, nhưng nếu thượng thiên thật muốn như vậy, ta cũng bất lực."

Hắn không nguyện ý kết thù, nhưng cũng không sợ kết thù.

"Đệ muội, ta sẽ cho ngươi nhất thể diện kết cục." Căng Quân nói.

Sau đó, hắn bỗng nhiên hạ lệnh: "Xuất kích!"

Theo Căng Quân ra lệnh một tiếng, ba nhánh đại quân tiếp tục điên cuồng công kích.

Căng Quân dưới trướng tám ngàn quân đội chậm nhất, mấy ngàn linh cẩu quân đoàn nhất nhanh, quả thực được xưng tụng là nhanh như thiểm điện.

Mộc Lan bỗng nhiên hạ lệnh: "Thứ hai Niết Bàn quân, đằng sau quay, hướng nam tốc độ cao nhất phá vây!"

Lời này mới ra.

Căng Quân cùng Sa Mạn vương hậu lập tức có chút kinh ngạc không hiểu.

Vì sao muốn hướng nam phá vây?

Phương hướng kia thế nhưng là có mấy ngàn linh cẩu, hung tàn nhất, sức chiến đấu mạnh nhất.

Tốc độ của bọn nó nhanh, hình thể không lớn, liền xem như thứ hai Niết Bàn quân cũng rất khó toàn bộ bắn giết.

Mà một khi bị bọn chúng nhào lên, liền xem như trên cổ có tỏa giáp, chỉ cần bị linh cẩu cắn trúng cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Bởi vì bọn chúng lực cắn quá mạnh, có thể trực tiếp đem những binh lính này xương cổ cắn đứt.

Theo Mộc Lan ra lệnh một tiếng!

Thứ hai Niết Bàn quân, mỗi người cõng hai túi tên, hướng về phía nam lao nhanh.

Cái này thật cần lớn lao dũng khí.

Bởi vì phía trước liền là mấy ngàn con hung tàn linh cẩu.

Cái này muốn đối diện đụng vào, hoàn toàn cùng muốn chết cũng không có gì khác nhau.

Nhưng đây chính là thứ hai Niết Bàn quân, phục tùng bất cứ mệnh lệnh gì, không có bất kỳ cái gì e ngại.

Chỉ cần ra lệnh một tiếng, dù là núi đao biển lửa cũng biết xông đi lên.

"Ô ô. . ."

Thứ hai Niết Bàn quân gần ba ngàn người cùng mấy ngàn con linh cẩu càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Những này linh cẩu ánh mắt càng ngày càng huyết tinh hung tàn.

Nước bọt chảy ngang, đao cưa đồng dạng răng lộ ra.

Bọn chúng muốn ăn thịt, bọn chúng muốn đồ sát.

Càng ngày càng gần!

Một trăm mét.

Năm mươi mét.

Ba mươi mét!

Căng Quân tròng mắt hơi híp, liền đợi đến vô cùng máu tanh một màn.

Đáng tiếc.

Thẩm Lãng cái này thứ hai Niết Bàn quân tinh nhuệ như vậy, lại muốn chết tại đám này linh cẩu răng nanh phía dưới.

Rất nhanh!

Gần ba ngàn Niết Bàn quân cùng mấy ngàn con linh cẩu, bỗng nhiên va chạm vào nhau.

Mà vừa lúc này!

Kim Mộc Lan bỗng nhiên bỗng nhiên một tiếng giòn hát!

Một cái thần bí âm tiết.

Phảng phất là thượng cổ âm phù.

Sau đó, đôi mắt đẹp tuôn ra vô cùng sáng to lớn quang mang.

Toàn bộ thân thể mềm mại bên trong, bắn ra vô cùng quỷ dị khí tức.

"Ầm!"

Phảng phất là một loại khí tràng.

Thuộc về thượng cổ nhân loại khí tràng, theo thân thể mềm mại của nàng bên trong bỗng nhiên tuôn ra, sau đó càn quét toàn trường.

Trong chốc lát!

Cái này mấy ngàn con linh cẩu, phảng phất cảm nhận được thượng cổ quen thuộc nào đó khí tức.

Vô cùng kính sợ, thậm chí sợ hãi!

Gọi lên bọn hắn trong gien tầng sâu nhất ký ức.

Lập tức, bọn chúng cực nhanh hướng về hai bên lao nhanh, liều mạng tránh đi Mộc Lan khí tức.

Tránh đi sau lưng nàng tất cả Niết Bàn quân.

Vậy mà là. . . Điên cuồng chạy trốn.

Trên trăm cái Sa Man tộc Tát Mãn liều mạng hạ lệnh, liều mạng khống chế.

Thậm chí đánh riêng phần mình Linh Cẩu Vương.

"Ngao ô. . ."

Một đầu Linh Cẩu Vương bỗng nhiên phát tác, trực tiếp tránh thoát dây thừng, mở ra răng nanh sắc bén bỗng nhiên cắn xuống.

Lập tức, cái này Sa Man tộc Tát Mãn cổ trực tiếp bị cắn đứt.

Linh Cẩu Vương giết chủ.

Cái này bộ lạc mấy trăm năm qua, đều dựa vào thuần dưỡng linh cẩu mà đặt chân tại Sa Man tộc.

Bọn hắn sẽ đi chọn lựa cường tráng nhất sữa chó ôm trở về tới nuôi. Cho chúng nó tốt nhất thịt, tốt nhất dược liệu, tốt nhất hết thảy. Để bọn chúng không ngừng chiến đấu, không ngừng giết chóc. Mười cái bên trong chỉ có một đầu có thể sống sót.

Sau đó những này Tát Mãn trừng phạt bọn chúng, ẩu đả bọn chúng, dùng dược vật khống chế bọn chúng. Đợi đến bọn chúng cường đại nhất thời điểm, để bọn chúng đi dã ngoại thống trị bầy linh cẩu.

Đương nhiên, đây chỉ là giản lược lời giải thích, chân chính quá trình huấn luyện càng thêm thần bí tỉ mỉ.

Nhưng là những này Linh Cẩu Vương cơ hồ xưa nay sẽ không giết chủ, tại bọn chúng không cao trí thông minh bên trong, chủ nhân là đáng sợ mà không thể xâm phạm.

Bởi vì từ nhỏ đến lớn, bọn chúng bị chủ nhân trừng phạt cùng ban thưởng, lưu lại khắc cốt ký ức.

Mà bây giờ làm tránh đi Mộc Lan đáng sợ khí tức, bọn chúng vậy mà một cái đem chủ nhân cắn chết.

Có thể thấy được bọn chúng đối Mộc Lan sợ hãi, viễn siêu tại đối chủ nhân sợ hãi.

Cứ như vậy!

Mấy ngàn con bầy linh cẩu, nhao nhao trốn tránh.

Như là thủy triều xung kích tại trên đá ngầm.

"Ngừng!"

Căng Quân ra lệnh một tiếng.

Phía đông tám ngàn đại quân dừng bước lại, phía tây mấy trăm con giống quân dừng bước lại.

Bởi vì lại không dừng lại không được.

Những này linh cẩu phảng phất đã sắp điên, nếu như cái này hai con quân đội lại xông đi lên, chỉ sợ sẽ cùng đám này linh cẩu va chạm bên trên, đến lúc đó liền sẽ tự giết lẫn nhau.

Trong nháy mắt!

Mộc Lan suất lĩnh lấy gần ba ngàn thứ hai Niết Bàn quân, xông vào phía nam trong rừng rậm, biến mất vô tung vô ảnh.

Tốc độ cực nhanh, không chút nào dừng lại.

Căng Quân kinh ngạc đến ngây người.

Sa Mạn vương hậu cũng kinh ngạc đến ngây người!

Vậy mà phát sinh chuyện thế này?

Cái này Kim Mộc Lan vậy mà như thế lợi hại?

Lại có thể bức lui mấy ngàn con linh cẩu?

Rõ ràng hãm sâu trùng vây, kết quả trong nháy mắt, chạy thoát.

...

Nam Âu đô thành, quốc chủ trong phủ.

"Vì sao như thế?" Căng Quân hỏi.

Huấn luyện Linh Cẩu Vương Sa Man tộc Tát Mãn nói: "Vừa rồi trong nháy mắt đó, Kim Mộc Lan trên thân phảng phất tản mát ra một cỗ phi thường khí tức thần bí, cùng loại thượng cổ nhân loại khí tức."

Căng Quân nói: "Ta nghe nói Phù Đồ Sơn Ngô Đồ Tử, có một loại phi thường thần kỳ năng lực, có thể khống chế vô số rắn độc cùng hồ điệp, Kim Mộc Lan có phải hay không thuộc về loại năng lực này?"

"Không phải!" Tát Mãn nói: "Kim Mộc Lan trên người cỗ khí tức này, hoàn toàn là huyết mạch năng lượng tự mang. Bệ hạ ngài đọc qua thượng cổ điển tịch, biết tại Thượng Cổ thời đại trên vùng đất này đã từng sinh hoạt một đám người phi thường cường đại, bọn hắn thành thị xây ở trên đại thụ, tứ chi thon dài, tại rừng cây cùng vùng núi bên trong chạy như giẫm trên đất bằng, mà lại là trời sinh thần xạ thủ, là tuyệt đối vua của rừng rậm, rừng rậm bên trong bất luận cái gì rắn độc mãnh thú nhìn thấy bọn hắn cũng nhượng bộ lui binh."

Căng Quân gật gật đầu.

Tát Mãn nói: "Đám này linh cẩu phảng phất vẫn như cũ bảo lưu lấy thượng cổ ký ức, vì lẽ đó bị Kim Mộc Lan dọa lùi."

Sa Mạn nói: "Thẩm Lãng đã từng trợ giúp Phù Đồ Sơn mở ra trên biển một cái thượng cổ di tích, đạt được một cái tẩy tủy tinh, dùng tại nàng thê tử trên thân."

Thế giới này, cũng thật là không có bí mật.

"Cái này đúng, cái kia Hắc Thạch đảo bên trên thượng cổ di tích, hẳn là thuộc về Đại Xi đế quốc." Căng Quân nói: "Thật sự là cơ may to lớn, cái này Kim Mộc Lan quá không tầm thường. . ."

Hắn lời còn chưa dứt, liền trực tiếp ngậm miệng lại.

Bởi vì, thê tử ánh mắt đã phi thường không thân thiện.

Trước mặt ta khích lệ những nữ nhân khác, Sa Căng ngươi cảm thấy ta là như thế lòng dạ rộng lớn nữ nhân sao?

Căng Quân nhíu mày.

Kim Mộc Lan mang theo thứ hai Niết Bàn quân phá vây, kế hoạch của hắn liền xem như thất bại.

Nếu không chỉ cần bắt được Kim Mộc Lan cùng thứ hai Niết Bàn quân, Thẩm Lãng không nói hai lời trực tiếp nhận thua.

Người này không tiết tháo cực kì, tại Việt Quốc cùng thê tử trước mặt, hắn sẽ không chút do dự lựa chọn thê tử.

Hiện tại phiền phức!

Phế lớn như vậy tâm tư, lớn như vậy lực lượng, đều không thể bắt lấy thứ hai Niết Bàn quân.

Mà lại, bây giờ còn có một cái càng nguy hiểm tin tức.

Dẫn đầu thứ hai Niết Bàn quân tiến đánh Nam Âu đô thành vậy mà là Kim Mộc Lan, mà không phải chính Thẩm Lãng.

Điều này đại biểu cái đó?

Thẩm Lãng đi địa phương khác.

Hắn tuyệt đối sẽ không cố thủ Dương Qua thành.

Đánh bại Tô Nan trận chiến kia, chỉ là làm tranh thủ thời gian mà thôi.

Cái kia Thẩm Lãng đi nơi nào?

Căng Quân đi vào địa đồ trước mặt!

Cực nhanh tìm kiếm Thẩm Lãng khả năng mục tiêu công kích.

Ra Nam Âu quốc đô thành bên ngoài, còn có cái gì mục tiêu có chiến lược giá trị?

Thậm chí, có cao hơn chiến lược giá trị?

Rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi vào một chỗ.

Sau đó cơ hồ ngừng thở.

Đại Nam quốc đô thành!

Cũng chính là Căng Quân đăng cơ địa phương, hắn quê quán, mệnh căn tử chỗ.

Lúc này cái này Nam Âu đô thành chỉ là lâm thời thủ đô lâm thời mà thôi.

Chân chính Đại Nam đô thành, vẫn tại Sa Man tộc cảnh nội.

Không thể nào?

Thẩm Lãng không có điên cuồng như vậy đi.

Căng Quân da đầu từng đợt run lên.

Cái này Đại Nam quốc đô nào chỉ là thiên sơn vạn thủy?

Khoảng cách mấy ngàn dặm a.

Mà lại hoàn toàn ở rừng sâu núi thẳm bên trong.

Nửa đường không biết phải xuyên qua bao nhiêu sông núi cùng rừng cây.

Trực đảo hoàng long tiến đánh Nam Âu đô thành đã là rất kinh người thủ bút.

Tiến công Đại Nam quốc đô, cái này. . . Cái này quá điên cuồng a!

Nhưng. . .

Căng Quân cơ hồ lập tức liền khẳng định, Thẩm Lãng mục tiêu khẳng định là Đại Nam quốc đô.

Căng Quân cái khác mấy cái thê tử, hài tử, Tô Nan hài tử, Đại Nam quốc tất cả nhân vật trọng yếu gia quyến, đều tại Đại Nam quốc đô.

Mà toà này Đại Nam quốc đô nghe vào oai phong lẫm liệt.

Trên thực tế đâu?

Cũng chỉ là một cái rất nhỏ thành trì mà thôi.

Năng lực phòng ngự kém xa Nam Âu đô thành.

Một khi Đại Nam quốc đô bị công hãm, tất cả thành viên trọng yếu rơi vào Thẩm Lãng trong tay.

Cái kia Căng Quân có thể lãnh khốc đến cùng , mặc cho bọn hắn chết sạch sao?

Không thể nào!

Một cái Việt Quốc, không đáng hắn làm như thế.

Cũng không phải sinh tử tồn vong lúc.

Thẩm Lãng mục đích cũng căn bản không phải vì diệt Đại Nam quốc, mà là làm cứu vãn Việt Quốc mà thôi.

Một khi Thẩm Lãng công hãm Đại Nam quốc đô, cái kia Căng Quân chỉ có một con đường, ngưng chiến, lui binh!

"Cái này Thẩm Lãng, thật sự là tên điên, triệt để tên điên, hắn đi đánh chúng ta chân chính quê quán đi."

Lời này mới ra, Sa Mạn vương hậu lập tức kinh hoàng.

"Con của chúng ta, con của chúng ta còn tại trong nhà."

Căng Quân nói: "Điểm ấy yên tâm đi, ta cùng hắn có ăn ý. Ta không thương tổn vợ hắn, hắn cũng sẽ không đả thương chúng ta hài tử. Mà lại ta cũng có phòng bị, chỉ bất quá ta cũng chỉ là lo trước khỏi hoạ, không nghĩ tới người này sẽ điên đến nước này, thật sẽ đi tiến đánh chúng ta quê quán."

Sa Mạn vương hậu nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Căng Quân nói: "Chờ đã, sau đó nhìn Thẩm Lãng có đủ hay không hung ác!"

. . .

Thẩm Lãng thật như là Căng Quân đoán, đi tiến đánh Đại Nam quốc đô sao?

Đúng!

Cái tên điên này thật đi!

Hai người kia đánh cờ, cơ hồ tại Nam Âu quốc chi chiến trước khi bắt đầu, liền đã không sai biệt lắm bắt đầu.

Dựa theo Thẩm Lãng kế hoạch.

Nam Âu quốc chiến bại, Căng Quân đại quân Bắc thượng, sau đó bị ngăn tại Huyền Vũ Hầu tước phủ cùng Dương Qua dưới thành, hắn liền tranh thủ đến thời gian quý giá.

Sau đó hắn liền dẫn đầu thứ hai Niết Bàn quân trực đảo hoàng long, vượt biển viễn chinh Nam Âu đô thành.

Kế hoạch này vốn là hắn kế hoạch thứ nhất.

Nhưng về sau hắn từ bỏ!

Bởi vì, hắn cảm thấy Căng Quân nhất định cũng biết nghĩ đến cái này kế hoạch, thậm chí lại ở chỗ này bố trí thiên la địa võng.

Mà lại kế hoạch này, hắn cho tới bây giờ cũng không có cùng Mộc Lan nói qua.

Hắn sợ vừa nói ra khỏi miệng, sẽ bị Mộc Lan ghi nhớ, sẽ thật mang theo thứ hai Niết Bàn quân đi đánh Nam Âu đô thành.

Hắn muốn cứu Việt Quốc không giả, nhưng tuyệt đối không muốn thê tử mạo hiểm.

Không nghĩ tới hắn không nói, Mộc Lan vẫn là như vậy làm.

May mắn hắn hiện tại còn không biết, nếu không chỉ sợ sẽ phát điên.

Hắn hiện tại đã đánh giá thấp của mình bảo bối nương tử, cảm thấy nàng sẽ ngoan ngoãn nghe lời canh giữ ở trong nhà, không nghĩ tới Mộc Lan sẽ như thế muốn vì hắn phân ưu.

Rời đi Dương Qua thành về sau, hắn cùng Kiếm Vương Lý Thiên Thu nhanh chóng hướng tây.

Dùng tốc độ nhanh nhất xuyên qua Thiên Tây hành tỉnh, đi Khương quốc!

Hai ngàn thứ nhất Niết Bàn quân không sai biệt lắm một tháng trước, liền đã lần lượt tiến vào Khương quốc cảnh nội chờ hắn.

Tiến vào Khương quốc về sau.

Cơ hồ không hề dừng lại một chút nào, mang theo hai ngàn Niết Bàn quân, còn có đại ngốc, trực tiếp xuôi nam Sa Man tộc.

Thẳng hướng Đại Nam quốc đô.

Đây chính là Thẩm Lãng điên cuồng kế hoạch.

Tất cả mọi người cho rằng thứ nhất Niết Bàn quân là siêu cấp trọng giáp Mạch Đao đội, chỉ có thể tại bình nguyên bên trên tác chiến. Không có người nghĩ đến hắn sẽ mang theo thứ nhất Niết Bàn quân thẳng hướng Đại Nam quốc đô.

Đương nhiên, cái này thứ nhất Niết Bàn quân không thể lại mặc siêu cấp trọng giáp, mà là một thân cỡ trung áo giáp.

Trong tay Mạch Đao cũng theo hơn một trăm cân, biến thành năm sáu mươi cân.

Bọn hắn không có huấn luyện qua cung tiễn, nhưng có thể trang bị cường nỗ.

Khương quốc nữ vương phái ra dẫn đường.

Một đường xuôi nam, xuôi nam!

Vượt qua Tuyết Sơn, liền là Sa Man tộc lãnh địa.

Mênh mông vô bờ núi lớn, mênh mông vô bờ rừng cây.

Trận này hành quân, quả thực liền là một trận ác mộng.

Nếu không có dẫn đường , bất kỳ cái gì quân đội đều muốn lạc đường.

Bởi vì căn bản không có đường.

Núi lớn cùng rừng cây, phảng phất vĩnh viễn đi không được xong.

Mà lại có vô số kể rắn độc mãnh thú, còn có vô số không có ở đây chướng khí.

May mắn Thẩm Lãng chuẩn bị đầy đủ dược vật.

Nhất là đối phó rắn độc đặc thù dược vật, có thể làm cho tất cả độc trùng nhượng bộ lui binh.

Ngô Đồ Tử lão sư là chơi rắn chuyên gia.

Nhưng mãnh thú liền không có biện pháp.

Chỉ có thể cứng rắn.

Kết quả. . .

Mãnh thú nhóm thua, trở thành quân lương.

Thứ nhất Niết Bàn quân quá mạnh.

Mãnh thú đến, cũng là một đao cắt đứt.

Cũng chính là Niết Bàn quân, đổi thành những quân đội khác, loại này điên cuồng hành quân nhất định sẽ sụp đổ.

Niết Bàn quân có được như sắt thép ý chí, tuyệt đối phục tùng tính, không sợ hãi chút nào dũng khí.

Ròng rã bảy ngày tám đêm!

Thẩm Lãng dẫn đầu hai ngàn thứ nhất Niết Bàn quân, hành quân 2,400 dặm (theo Khương quốc tính toán)!

Đây mới là sử thi cấp viễn chinh!

Rốt cục đến mục đích.

Căng Quân chân chính quê quán.

Đại Nam quốc đô!

Một cái nhỏ phá thành!

Căng Quân, đây mới là chúng ta quyết đấu đỉnh cao!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 366: Sa Man Đô Thành Rơi Vào Tay Giặc! Linh Hồn Rung Động!

Có người có lẽ nghi vấn, cái này mấy ngàn dặm hành quân Niết Bàn quân chịu đựng được, Lãng gia cái này da mịn thịt mềm làm sao chịu đựng được?

Ai nói Lãng gia muốn đi đường? Viết cặn kẽ như vậy không tốt, sẽ ảnh hưởng Lãng gia hình tượng.

Tại ghế mây phía trên, Thẩm Lãng nhìn qua toà này Đại Nam đô thành.

Cái này cũng có thể trở thành đô thành?

Thật còn không có Huyền Vũ thành lớn như vậy.

Ngược lại là có tường thành, mà lại cái này tường thành rất độc đáo.

Bên trong là tường đất, bên ngoài là thô to đầu gỗ.

Liền là nguyên một cái cây hướng trên mặt đất cắm, chỉnh tề sắp xếp tường thành.

Ngược lại là chớ xem thường loại này tường thành, cũng phi thường kiên cố.

Toàn bộ Đại Nam đô thành tường thành xung quanh dài hẳn là sẽ không vượt qua mười dặm, bên trong phòng ở cũng tràn ngập

Sa Man tộc đặc hữu phong cách.

Cơ hồ toàn bộ đều là làm bằng gỗ.

Hơn nữa còn có rất nhiều hầm ngầm.

Bởi vì có chút Sa Man tộc người thích ở tại dưới mặt đất, cảm thấy có cảm giác an toàn, mà lại mát mẻ.

Đại Nam thành trung gian có một tòa cổ xưa miếu thờ, cứ việc đi qua tu sửa, nhưng vẫn là lộ ra cũ nát không chịu nổi, tràn ngập tuế nguyệt tang thương.

Đây chính là Căng Quân hoàng cung.

"Nơi này cảm giác so nương tử của ta hoàng cung còn muốn phá a." Đại ngốc nói.

Nha, không dễ dàng, đại ngốc cũng có quan điểm thẩm mỹ.

Bất quá ngươi nương tử hoàng cung không có chút nào phá, ngược lại khí thế rộng rãi, thậm chí so Việt Quốc hoàng cung còn muốn cao một chút.

Dù sao năm đó Khương vương A Lỗ Cương cướp bóc thiên hạ, tập hợp cả nước lực lượng kiến tạo Khương vương cung, làm sao lớn làm sao uy vũ liền làm sao xây.

"Ngươi nương tử hoàng cung gọi xấu, không gọi phá." Thẩm Lãng nói.

Đại ngốc nói: "Vậy cái này hoàng cung lại xấu lại phá."

Không thể, nam nhân quả nhiên vẫn là phải nữ nhân dạy, cùng nàng dâu một năm, đại ngốc trở nên như thế biết nói chuyện.

Toàn bộ Đại Nam đô thành nhân khẩu không cao hơn ba vạn người, nhưng toàn bộ đều là nhân vật trọng yếu gia quyến, thậm chí Căng Quân mấy đứa bé cũng ở bên trong.

"Chuẩn bị công thành!"

Thẩm Lãng hạ lệnh.

Lập tức, hai ngàn Niết Bàn quân bắt đầu chỉnh lý trang bị.

Kiểm tra trên người áo giáp, đội nón an toàn lên.

Xuất ra đá mài đao, đem trong tay Mạch Đao mài sáng.

Bỏ xuống tất cả đồ quân nhu.

Trong rừng tập kết.

Rất nhanh, một chi sắt thép Trường Thành lại một lần nữa xuất hiện.

"Xuất phát!"

Chi này bưu hãn cực hạn quân đội, chỉnh tề đi ra rừng cây, hướng về Đại Nam đô thành tiến lên!

Trong nháy mắt, liền vọt tới dưới tường thành!

Nhưng là, trong thành trì có vẻ hơi yên tĩnh!

Sau một lát!

"Ngao ô, ngao ô. . ."

Trong không khí truyền đến một trận tanh hôi mùi.

Một đám linh cẩu từ trong rừng rậm cuồng xông mà ra.

Lại là linh cẩu?

Chỉ bất quá, lần này không có vây công Mộc Lan thời điểm số lượng nhiều, chỉ có hơn 1,000 con mà thôi.

Chỉ bất quá, bọn chúng đồng dạng hung tàn.

Đồng dạng tốc độ như là thiểm điện.

Chỉ bất quá nơi này nhưng không có Mộc Lan, không có thượng cổ nhân loại khí tức có thể đưa chúng nó kinh sợ thối lui.

Cơ hồ trong nháy mắt, những này linh cẩu liền bỗng nhiên xông lên.

Bọn chúng bỗng nhiên hướng về thứ nhất Niết Bàn quân nhào cắn lên tới.

"Một đao cắt đứt!"

Thứ nhất Niết Bàn quân Mạch Đao chỉnh tề chém giết.

Lộng lẫy vô cùng.

Nháy mắt. . .

Những này linh cẩu vọt tại không trung, trực tiếp liền bị đánh thành hai nửa.

Thứ hai Niết Bàn quân là cung tiễn thủ, vì lẽ đó đối diện với mấy cái này linh cẩu quân đoàn cực kỳ nguy hiểm, bởi vì bọn hắn vì linh hoạt, áo giáp phi thường mỏng. Mà lại cung tiễn thích hợp viễn trình, không thích hợp cận chiến.

Thế nhưng là thứ nhất Niết Bàn quân, cơ hồ là vua cận chiến.

Trên người bọn họ áo giáp mặc dù không giống trước đó có nặng hơn 100 cân, nhưng cũng vượt qua năm mươi cân, toàn bộ đều là thượng đẳng nhất tinh cương áo giáp. Những này linh cẩu xông lên, cũng hoàn toàn là muốn chết.

"Xoát xoát xoát xoát. . ."

Liên tiếp mấy lần một đao cắt đứt.

Xông lên hơn 1,000 con linh cẩu, bị chém giết hơn phân nửa, còn lại gần một nửa bỏ trốn mất dạng.

Bọn chúng là nhất xảo trá, cũng là nhất lấn yếu sợ mạnh động vật.

Ngay sau đó.

Trong rừng lại truyền tới từng đợt tiếng vang.

Quả nhiên lại là tượng binh.

Như thế lớn voi? Thẩm Lãng còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Vượt qua dài mười mét, cao năm mét, chỉ bất quá số lượng không nhiều, trọng lượng vượt qua mười năm tấn, tuyệt đối quái vật khổng lồ.

Cũng chỉ có mấy chục con mà thôi.

Mỗi một cái trên người con voi, có bảy tám cái Sa Man tộc võ sĩ.

Nhưng mấy chục con voi, cùng một chỗ công kích, khí thế cũng thật sự là vô cùng kinh người.

Hoàn toàn không thua gì một chi tinh nhuệ kỵ binh.

Thậm chí càng thêm đáng sợ.

Bất luận cái gì quân đội chỉ cần bị những này voi giẫm lên một cước, tuyệt đối bẹp, phân cũng tuôn ra tới.

Chỉ cần để cái này mấy chục con voi xông lên, cái kia mặc kệ cái gì quân trận cũng triệt để hủy, liền xem như bại.

"Phanh phanh phanh. . ."

Mấy chục con voi, hướng về Thẩm Lãng Niết Bàn quân cuồng xông.

Toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

"Chuẩn bị!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Lập tức, mấy trăm Niết Bàn quân giơ lên lớn nỏ.

Cái này lớn nỏ bên trong tiễn, toàn bộ là đặc chế.

Mỗi một chi dài một mét khoảng chừng.

Phân loại mười mấy loại, có mũi tên bên trong là kịch độc, xyanua kịch độc.

Có mũi tên bên trong là lân trắng cùng ô-xy hoá tề.

Có mũi tên bên trong là thần kinh dược tề.

Đối mặt đại quy mô quân đội, loại này đặc chế tiễn không dùng được, bởi vì quá thưa thớt, bởi vì mỗi một chi cũng rất trân quý.

Nhưng là đối mặt voi loại này quái vật khổng lồ, những này đặc thù cự tiễn liền càng hữu dụng, mà lại tỉ suất chi phí - hiệu quả đặc biệt cao.

"Bắn!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Đợt thứ nhất cường nỗ bắn ra.

"Phốc thử, phốc thử. . ."

Cơ hồ không ngoài dự tính.

Dễ như trở bàn tay trúng đích mấy chục con voi.

Như thế lớn mục tiêu, nếu là còn bắn không trúng, kia là cỡ nào ngu xuẩn?

Cái này đợt thứ nhất tiễn, là lân trắng tiễn.

Bắn vào voi trong cơ thể về sau, ngọn lửa bắt đầu cháy hừng hực.

Lập tức những này voi không chịu nổi thống khổ, phát ra kinh thiên kêu thảm.

Trên người tượng binh rốt cuộc khống chế không nổi.

Bọn chúng có thân thể ngửa ra sau, có nằm trên mặt đất lăn lộn, muốn diệt đi trong cơ thể ngọn lửa.

Trên người tượng binh sôi nổi rơi xuống.

Phần lớn voi hướng về rừng cây chạy trốn.

Còn có một số nhỏ voi hoàn toàn hoảng hốt chạy bừa, ngược lại hướng về Thẩm Lãng bên này xông lại.

Cái kia không có biện pháp.

Chỉ có thể lại bắn đợt thứ hai, xyanua độc tiễn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Đợt thứ hai cường nỗ mà ra.

Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn.

Trúng tên về sau, những này voi sôi nổi ngã xuống đất.

Còn gì nữa không?

Còn có thủ đoạn gì nữa sao?

Chẳng lẽ Căng Quân tại cái này Đại Nam quốc đô, liền thả một đợt linh cẩu cùng voi tiến hành phòng thủ? Đây chính là Sa Man tộc tổng bộ a.

Thẩm Lãng đứng tại ngoài thành chờ.

Kết quả, không còn có bất luận cái gì động tĩnh.

Sau đó, hắn hạ lệnh thứ hai Niết Bàn quân quay người, chuẩn bị công thành.

Mà vừa lúc này.

Đại Nam quốc đô thành cửa lớn mở ra.

Xuất hiện một cái lão giả.

Ăn mặc cây đay áo choàng, cơ hồ nhìn không ra bất luận cái gì số tuổi lão giả.

"Các hạ chính là Thẩm Lãng công tử?"

Thẩm Lãng nói: "Bái kiến lão giả."

Lão giả nói: "Ta là Đại Nam quốc sư, Sa Ẩm!"

"Bái kiến quốc sư!"

Lão giả nói: "Thẩm công tử tới ta Đại Nam quốc đô, ý đồ như thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Bức bách Căng Quân lui binh."

Lão giả nói: "Thẩm Lãng công tử muốn dùng ta Đại Nam đô thành tất cả mọi người làm con tin, bức bách Căng Quân nhận thua?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng!"

Lão giả nói: "Thẩm công tử mời đến, không cần công thành!"

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Đại Nam quốc sư chậm rãi nói: "Ta vốn là còn rất nhiều thủ đoạn, nhưng đại khái cũng chỉ có thể là tăng thêm thương vong."

Lão giả vung tay lên.

Lập tức, toàn bộ mặt đất xuất hiện vô số lỗ thủng, mấy ngàn, mấy vạn con rắn độc sôi nổi chui ra ngoài.

Lít nha lít nhít, vô số kể, để người rùng mình.

Cái này Sa Man tộc thật sự là quỷ dị, xuất kỳ bất ý thủ đoạn để người khó lòng phòng bị.

Bình thường quân đội đến, chỉ sợ thật chết không có chỗ chôn.

Ngay sau đó, trong rừng rậm từng đợt cây cối đứt gãy sụp đổ thanh âm.

Sau đó hơn mười đầu cự mãng lao ra.

Những này cự mãng rắn, mỗi một đầu cũng vượt qua hai mươi mét, so thùng nước còn lớn hơn.

Nhưng những này đều không phải tội đáng sợ.

Dù sao thứ nhất Niết Bàn quân toàn thân cũng bao quát tại khôi giáp bên trong, bình thường rắn độc cũng không cắn nổi.

Liền xem như thô to như thùng nước cự mãng, cũng là trực tiếp một đao cắt đứt, xem như quân lương.

Đáng sợ nhất là tiếp xuống loại này độc xà.

Ước chừng dài hai thước, lại phi thường mảnh, so ngón út còn nhỏ hơn một nửa.

Mà lại du động tốc độ thật nhanh, còn biết bắn ra.

Loại này nhỏ bé rắn độc mới là trí mạng, có thể dễ như trở bàn tay chui vào áo giáp trong khe hở, sau đó cắn một cái, Niết Bàn quân võ sĩ khoảng cách tử vong liền không xa.

Những này nhỏ bé rắn độc, không ngừng mà theo mặt đất hiện lên.

Trọn vẹn mấy ngàn đầu nhiều.

Thật sự là một mực đáng sợ rắn độc quân đoàn, quả thực để người không thể nào phòng thủ.

Đại Nam quốc sư Sa Ẩm nói: "Thẩm Lãng công tử, của ta chi này rắn độc quân đoàn đầy đủ tiêu diệt bất luận cái gì một chi xâm lấn quân đội. Nhưng lại tiêu diệt không quân đội của ngươi, phải không? Ta đã ngửi được rắn độc thiên địch!"

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Đại ngốc đem một chiếc rương buông ra.

Mở ra cái rương, bên trong là một gốc to lớn bồn hoa.

Bồn hoa phía trên, mấy ngàn cái lá cây, mấy trăm cánh hoa.

Nhẹ nhàng thổi.

Viên này bồn hoa lá cây cùng cánh hoa toàn bộ bay lên.

Toàn bộ đều là hồ điệp, yêu diễm mỹ lệ hồ điệp.

Cái này mấy ngàn con hồ điệp bỗng nhiên tản ra.

Nhất thời, cái này vô số rắn độc sôi nổi lùi tán.

Cự mãng trở về tới trong rừng rậm.

Nhỏ bé rắn độc một lần nữa chui trở lại trong đất đi.

Thẩm Lãng đã sớm kế hoạch tới tiến đánh Đại Nam quốc đô, đương nhiên là lo trước khỏi hoạ.

"Nếu như không có đoán sai, đây là Phù Đồ Sơn Ngô Đồ Tử tác phẩm đi." Đại Nam quốc sư Sa Ẩm hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ngô Đồ Tử chính là ta ân sư, đây là nàng lễ vật tặng cho ta."

Mà liền tại lúc này, không trung truyền đến tiếng sấm rền vang gầm thét.

"Thẩm Lãng, ngươi muốn công phá Đại Nam thành, chỉ sợ không có dễ dàng như vậy, ngươi ta thật sự là oan gia ngõ hẹp a!"

Quả nhiên là người quen biết cũ, Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà.

Đón lấy, theo trên tường thành xuất hiện mấy ngàn cái Đại Kiếp Tự cao thủ.

Đây không phải tăng binh, mà là võ giả quân đoàn.

Khổ Nan đầu đà nói: "Căng Quân quá cẩn thận, vì không nguyện ý kích thích Đại Viêm đế quốc thần kinh, vì lẽ đó không có để ta Đại Kiếp Tự tham gia tiến công Việt Quốc chi chiến. Vốn cho rằng một trận chiến này ta Đại Kiếp Tự muốn nhàm chán, không nghĩ tới vậy mà gặp được ngươi Thẩm Lãng, hôm nay ngươi ta liền chân chính quyết chiến một trận chiến, nhìn là ngươi Niết Bàn quân cường đại, vẫn là của ta Đại Kiếp Tự võ đạo quân đoàn càng mạnh."

Võ đạo quân đoàn cùng tăng binh không giống.

Bọn hắn tu luyện chính là người võ đạo, mỗi người cũng có rất cao tu vi.

Có thể nói như vậy, những này Đại Kiếp Tự võ sĩ, đơn thuần võ công mỗi một cái cũng vượt qua Niết Bàn quân.

Nhưng là, tập thể tác chiến.

Chưa hẳn là Niết Bàn quân đối thủ.

Niết Bàn quân một đao cắt đứt, thực sự quá kinh người.

Chỉ bất quá một khi khai chiến, Niết Bàn quân nhất định sẽ có thương vong, mà lại là rất lớn thương vong.

Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà hét lớn: "Thẩm Lãng, muốn tiến đánh Đại Nam quốc đô thành, có thể a? Xông lên đi, ngươi ta quyết một trận tử chiến!"

"Chuẩn bị!"

Đại Kiếp Tự võ sĩ, sôi nổi run rẩy mình chiến đao.

Đại Nam quốc sư Sa Ẩm chậm rãi nói: "Khổ Nan, để đao xuống!"

Khổ Nan đầu đà kinh ngạc nói: "Sư thúc, chúng ta sẽ không thua. Ta không tin chúng ta Đại Kiếp Tự hai ngàn tên cao thủ, còn không đánh lại hắn hai ngàn Niết Bàn quân."

Quốc sư Sa Ẩm nói: "Ta đã không phải sư thúc của ngươi, ta đã thoát ly Đại Kiếp Tự, ngươi ta đường không giống không thể cùng mưu đồ. Ta hiện tại vẻn vẹn chỉ là Căng Quân tư nhân cố vấn, thuận tiện làm hắn hài tử lão sư."

"Nơi này là ta Đại Nam quốc đô thành, không phải Đại Kiếp Tự, vì lẽ đó ta quốc sư này nói tính, tất cả Đại Kiếp Tự võ sĩ, buông xuống chiến đao, nếu không ta liền muốn đuổi người!"

Khổ Nan đầu đà giận dữ hét: "Sư thúc, ngươi vì sao muốn như thế mềm yếu? Liều chết một trận chiến, lại có thể thế nào?"

"Để đao xuống!" Quốc sư Sa Ẩm nói.

Thanh âm hắn vẫn như cũ không lớn.

Nhưng trong không khí phảng phất một cỗ cường đại lực lượng chấn động.

Vị này Sa Ẩm quốc sư, võ công cực kỳ cao cường.

Lập tức, Đại Kiếp Tự hai ngàn tên võ đạo quân đoàn, thả ra trong tay chiến đao.

"Thẩm công tử, xin vào thành!" Sa Ẩm quốc sư nói.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại một lát, sau đó gật đầu.

. . .

Sau đó, không có bất kỳ cái gì chiến đấu, Thẩm Lãng mang theo hai ngàn Niết Bàn quân tiến vào Đại Nam trong thành!

"Thẩm công tử, mời ngồi!"

Sau đó, Thẩm Lãng cùng vị này Sa Ẩm quốc sư coi như đường phố ngồi tại trên chiếu.

"Thẩm công tử, xin (mời) dùng trà."

Sa Ẩm quốc sư đến một ly trà.

Thẩm Lãng dùng X quang kiểm tra, dùng trí não phân tích.

Sau đó, uống một hơi cạn sạch.

"Đây là lá trúc, hương vị còn có thể." Sa Ẩm quốc sư nói: "Ta đến từ Đại Kiếp Cung, mấy chục năm trận chiến kia ta cũng tham gia, liền là trên tuyết sơn một cái kia Đại Kiếp Cung."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Vị này Sa Ẩm quốc sư tại Đại Kiếp Tự bối phận rất cao a.

"Ta miễn cưỡng xem như Đại Kiếp Tự trưởng lão đi, ta đã từng viết thư hỏi qua Khương Ly bệ hạ, vì sao nhất định phải diệt ta Đại Kiếp Tự?" Sa Ẩm nói: "Ta lúc ấy là nói như vậy, Khương Ly bệ hạ ngươi một mực thống hận mấy đại siêu thoát thế lực phong tỏa lũng đoạn văn minh thời thượng cổ, lừa dối thiên hạ. Ta Đại Kiếp Tự là nguyện ý chia sẻ văn minh thời thượng cổ a, vì sao muốn diệt chúng ta?"

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ là thế nào nói?"

Sa Ẩm nói: "Khương Ly hồi phục nói, cái khác mấy đại siêu thoát thế lực phong tỏa văn minh thời thượng cổ, xem như một loại ngu dân. Mà Đại Kiếp Tự lợi dụng văn minh thời thượng cổ điều khiển quyền quý, thôn tính mồ hôi nước mắt nhân dân, chuyên chú vào văn minh thời thượng cổ bên trong bàng môn tà đạo, càng thêm là đại ác, vì lẽ đó hắn xuất thủ trước diệt Đại Kiếp Tự."

Thẩm Lãng trầm mặc, chuyện này hắn không có trải qua, hiểu cũng không nhiều, không tốt phán xét.

Sa Ẩm nói: "Ta lúc ấy cho là hắn nói rất có lý, nhưng vẫn là đi theo Đại Kiếp Tự rút lui nói Tây Vực chư quốc. Không nghĩ tới Đại Kiếp Tự tại Tây Vực chư quốc thủ đoạn càng thêm tà dị kịch liệt, càng thêm giết hại vạn dân, vì lẽ đó ta thoát ly Đại Kiếp Tự."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như thế, Căng Quân vì sao còn hợp tác với Đại Kiếp Tự?"

Sa Ẩm nói: "Căng Quân là cùng ta hợp tác, không tính hợp tác với Đại Kiếp Tự. Sa Man tộc cùng địa phương khác không giống, nơi này nhất là cần tín ngưỡng lực lượng, Thẩm công tử thông minh như vậy người, hẳn là có thể minh bạch."

Thẩm Lãng gật đầu.

Sa Ẩm nói: "Vì lẽ đó, Căng Quân cùng ta muốn sáng lập một cái càng thêm thuần túy học thuyết, dùng để ngưng tụ Sa Man tộc tinh thần cùng tín ngưỡng. Cái này quá khó, đến mức ta hiện tại cũng có chút không chỗ bắt đầu. Đương nhiên Đại Kiếp Tự không nguyện ý bỏ qua cơ hội lần này, vì lẽ đó vẫn muốn mượn nhờ Căng Quân một lần nữa trở lại phía đông thế giới . Bất quá, Căng Quân cự tuyệt Đại Kiếp Tự tăng binh chi viện."

Thẩm Lãng tiếp tục trầm mặc.

Sa Ẩm nói: "Chúa công suất quân đông chinh thời điểm, đem Đại Nam đô thành giao cho ta. Không nghĩ tới Thẩm công tử vậy mà thật tới."

Thẩm Lãng nói: "Ta viễn chinh mấy ngàn dặm tiến đánh Đại Nam quốc đô, mặc dù nhìn qua kinh dị, nhưng cũng không có hoàn toàn vượt quá Căng Quân đoán trước đúng không?"

Sa Ẩm quốc sư nói: "Linh cẩu quân đoàn bị ngươi diệt, tượng binh cũng không được, rắn độc quân đoàn cũng không được. Hiện tại chúng ta còn thừa lại hai ngàn Đại Kiếp Tự võ sĩ quân đoàn, nhưng. . . Chúng ta không muốn thiếu Đại Kiếp Tự ân tình, không biết Thẩm công tử có thể hiểu?"

"Hiểu!"

Vì lẽ đó, vừa rồi Sa Ẩm quốc sư để Đại Kiếp Tự võ đạo quân đoàn buông xuống binh khí.

"Căn cứ lão hủ tính toán, nếu như Thẩm công tử Niết Bàn quân cùng Đại Kiếp Tự võ đạo quân đoàn khai chiến, có lẽ còn là sẽ thắng, nhưng Thẩm công tử Niết Bàn quân hẳn là chỉ có thể còn lại một phần ba, thậm chí một phần tư tả hữu, thương vong sẽ phi thường thảm trọng."

Thẩm Lãng không nói gì, bên cạnh Kiếm Vương Lý Thiên Thu gật gật đầu.

Sa Ẩm quốc sư nói: "Vì lẽ đó, dứt khoát cũng không cần đánh, cũng miễn cho tăng thêm thương vong. Thẩm công tử muốn vào thành, cái kia vào thành là được."

Điểm ấy quả thật làm cho Thẩm Lãng không nghĩ tới, quân đội của hắn vậy mà như thế dễ như trở bàn tay liền vào Đại Nam đô thành.

Đây coi là không đánh mà hàng sao?

Không phải!

Nhưng là trong thành cũng không có bất kỳ cái gì cạm bẫy.

Sa Ẩm quốc sư nói: "Thẩm công tử là vì cứu vớt Việt Quốc, vì lẽ đó mấy ngàn dặm viễn chinh, đây là đại nghĩa chỗ. Mà chúa công nhà ta, vì Đại Nam quốc cơ nghiệp bắc phạt, cũng là đại nghĩa chỗ. Một trận chiến này, không có đúng sai."

Thẩm Lãng lại bưng lên một chén nước trà uống xong.

Sa Ẩm quốc sư nói: "Thẩm công tử vì bức bách ta chúa công lui binh, muốn dùng Đại Nam quốc đô tất cả mọi người xem như con tin, trong này hẳn là bao quát Căng Quân hài tử, Tô Nan Xu Mật Sứ hài tử, toàn bộ Đại Nam quốc thành viên trọng yếu gia quyến đều ở nơi này."

Thẩm Lãng ngầm thừa nhận.

Sa Ẩm quốc sư nói: "Không biết Thẩm công tử có thể hiểu Sa Man tộc người? Bọn hắn không nguyện ý đầu hàng, cũng không nguyện ý trở thành con tin. Nếu có người cây đao nằm ngang ở nữ nhân trên cổ, bức bách trượng phu của nàng đầu hàng, Sa Man tộc nữ nhân sẽ tự sát, cũng không nguyện ý nhìn thấy trượng phu thỏa hiệp đầu hàng!"

Thẩm Lãng thân thể lắc một cái.

Sa Ẩm quốc sư vung tay lên.

Đại Nam quốc hoàng cung cửa chính từ từ mở ra.

Bên trong lít nha lít nhít đều là người, có vô số nữ nhân cùng đứa trẻ.

Trong này có Căng Quân cái khác thê tử, có hắn mấy đứa bé, còn có Tô Nan hài tử.

Toàn bộ Đại Nam quốc trọng yếu nhất thành viên gia quyến đều ở nơi này.

Mà cái này trong vương cung, lít nha lít nhít đều là củi khô.

Mà lại tưới đầy dầu cây trẩu.

Sa Ẩm quốc sư cười nói: "Thẩm công tử, lão hủ đi trước một bước."

Sau đó, hắn chậm rãi đi vào hoàng cung bên trong, đi đến củi đỉnh cao nhất.

Tưới đi.

Có người hướng về thân thể hắn tưới dầu cây trẩu.

Ngay sau đó, một nữ nhân xuất hiện.

Một cái mỹ lệ nữ nhân, yếu đuối tái nhợt.

Nàng liền là Căng Quân một cái khác thê tử, Sa Nhu.

Trong tay nàng giơ một cái bó đuốc.

Đứng tại một đống củi cùng dầu cây trẩu bên trong.

Sa Ẩm quốc sư nói: "Thẩm Lãng công tử, chúng ta không nguyện ý đầu hàng, cũng không nguyện ý trở thành con tin của ngươi, càng không nguyện ý chúa công cho chúng ta mà thỏa hiệp nhận thua. Vì lẽ đó. . . Chúng ta lựa chọn tử vong."

Chỉ cần bó đuốc rơi xuống.

Toàn bộ hoàng cung đều sẽ cháy hừng hực.

Bên trong vô số củi, vô số dầu cây trẩu.

Nháy mắt sẽ đem bên trong mấy ngàn người thiêu chết, hóa thành than cốc.

Trong chốc lát!

Thẩm Lãng rùng mình, tê cả da đầu.

Hắn một chút xíu cũng không nguyện ý Sa Ẩm quốc sư ý chí cùng quyết tâm.

Sau lưng, Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà hét lớn: "Sư thúc, vì sao muốn như thế? Vì sao muốn như thế? Rõ ràng có thể một trận chiến, vì sao muốn thiêu chết mình? Thiêu chết tất cả mọi người?"

Sa Ẩm quốc sư không nói gì, mà là lẳng lặng nhìn qua Thẩm Lãng.

Bên trong ánh mắt mọi người cũng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, mặc kệ là đại nhân, vẫn là hài tử.

Ánh mắt không cuồng nhiệt, nhưng rất yên tĩnh.

Chỉ cần Thẩm Lãng vung tay lên, bọn hắn liền đem mình toàn bộ thiêu chết.

Tuyệt đối không đầu hàng, cũng sẽ không trở thành Thẩm Lãng con tin.

Thẩm Lãng thật là bị chấn động.

Căng Quân, ngươi có tài đức gì?

Vậy mà lại dạng như vậy dân, có dạng này quốc sư?

Việt Quốc có dạng này dân chúng sao?

Không có!

Đã từng Đại Càn vương quốc có dạng như vậy dân, hơn nữa còn rất nhiều.

Sau đó làm sao bây giờ?

Đại Nam quốc đô thành không có đánh, Thẩm Lãng liền cầm xuống tới.

Nhưng lấy xuống chỉ là một tòa thành không.

Tùy ý những người này toàn bộ thiêu chết sao?

Bao quát mấy trăm hơn ngàn đứa bé?

Căng Quân, ngươi không tầm thường.

Ngươi đúng là mẹ nó không tầm thường.

Những người này như toàn bộ thiêu chết, cái kia Căng Quân càng không khả năng thỏa hiệp nhượng bộ, hắn chỉ có thể cùng Thẩm Lãng triệt để không chết không thôi.

Sa Ẩm quốc sư không có bất kỳ cái gì thuyết phục, chỉ là lẳng lặng chờ đợi Thẩm Lãng quyết định.

Hoặc là Thẩm Lãng rút đi.

Hoặc là, bọn hắn toàn bộ thiêu chết chính mình.

. . .

"Thảo, thảo, thảo. . ."

Thẩm Lãng chửi ầm lên.

Sau đó, hắn bỗng nhiên đứng lên, hướng về Sa Ẩm quốc sư cùng mấy ngàn người giơ ngón tay giữa lên nói: "Ngưu bức, các ngươi ngưu bức, ta không thể trêu vào!"

"Đi, lui binh!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Hai ngàn Niết Bàn quân, chỉnh tề rời khỏi Đại Nam đô thành.

Quốc sư Sa Ẩm dập đầu nói: "Đa tạ Thẩm công tử cứu mạng ân tình."

Thẩm Lãng che lỗ tai, không muốn nghe lão già này nói chuyện.

Đám người này quá ngưu bức, không muốn để ý tới.

Rời khỏi Đại Nam quốc đô sau.

Thẩm Lãng quân đội tập kết, đang muốn rời xa.

Bỗng nhiên, trong thành tuôn ra hơn ngàn nữ nhân.

Mỗi người cầm một cái khung, bên trong chất đầy nhiều loại thịt muối, hoa quả, còn có khoai lang vân vân.

Toàn bộ đều là lương thực.

Ròng rã hơn ngàn giỏ.

Đặt ở Thẩm Lãng quân đội trước mặt, sau đó lại vô thanh vô tức rời đi.

Ta. . . Mả mẹ nó a,

Chúng ta đang đánh trận đâu? Các ngươi cho ta đưa lương thực đưa thịt tính chuyện gì xảy ra?

Còn đánh ra cách mạng hữu nghị đi ra?

Chúng ta là địch nhân, là địch nhân!

"Lấy đi, lấy đi. . ."

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, hai ngàn Niết Bàn quân đem những này thịt cùng lương thực mang đi.

Rời xa Đại Nam đô thành, lui trở về rừng cây bên trong.

Sau đó, quân đội hạ trại.

...

Ban đêm, Thẩm Lãng nhìn lên bầu trời ngẩn người.

Mấy ngàn dặm viễn chinh, tốn công vô ích.

Nhân gia không cần âm mưu, trực tiếp dùng nhân tâm, đánh bại Thẩm Lãng.

Có thể khẳng định là, tiếp xuống chỉ cần Thẩm Lãng quân đội tới gần Đại Nam đô thành, Sa Ẩm quốc sư sẽ không còn cùng gặp mặt hắn, cũng sẽ không nói chuyện cùng hắn, trực tiếp liền sẽ phóng hỏa đốt hoàng cung, đem tất cả mọi người thiêu chết.

Con đường này, đã tuyệt.

Sau đó làm sao bây giờ?

Cứ như vậy trở về?

Triệt để tốn công vô ích?

Thời gian đã không nhiều.

Dương Qua trong thành hơn tám nghìn danh thành vệ quân trên thân máu Hoàng Kim Long công hiệu liền muốn lùi.

Đến lúc đó Tô Nan có thể dễ như trở bàn tay đánh bại bọn hắn.

Đánh hạ Dương Qua thành về sau, phía trước liền triệt để thông suốt.

Tô Nan đại quân, trực tiếp đánh tới Việt Quốc đô thành.

Việt Quốc liền mất nước!

Ninh Nguyên Hiến nhất định sẽ tự sát.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng không thể cứ như vậy trở về!

Hắn cái này Căng Quân trận này quyết đấu đỉnh cao, không chỉ là quân sự đọ sức, vẫn là trí tuệ cùng lòng người đọ sức.

Một khi trở về, liền thua!

Trung thực nói, Thẩm Lãng cho tới bây giờ cũng không có bị động như vậy qua.

Trước đó hắn cùng Trương Xung, cùng Tô Nan đối thủ thời điểm, Thẩm Lãng cơ hồ là từ đầu tới đuôi dài tận thượng phong.

Mà bây giờ!

Hắn cùng Căng Quân ở giữa quyết đấu.

Chí ít hiện tại rơi xuống hạ phong.

Mộc Lan bên kia thua.

Thẩm Lãng bên này, tạm thời cũng coi như thua một nửa.

Căng Quân ngưu bức, người này. . . Ngưu bức.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Căng Quân trước kia không hoàn toàn là dạng này, đến tột cùng sự tình gì để hắn phát sinh thuế biến? Hiện tại coi như làm địch nhân của hắn, không những không hận hắn, ngược lại còn kính nể hắn."

Đúng vậy a, đây thật là ngày chó.

Lý Thiên Thu nói: "Có như thế một cái quân vương tại Sa Man tộc, là một chuyện tốt, có thể để phía đông thế giới văn minh chiếu sáng tại mảnh này man hoang chi địa lên."

Thẩm Lãng nói: "Ta biết, vì lẽ đó ta cho tới bây giờ cũng không có nghĩ qua muốn diệt cái gì Đại Nam quốc. Ta chính là muốn để hắn lui binh, ta chính là muốn để hắn rời khỏi vây công Việt Quốc trận này trong trò chơi, mà hắn cũng muốn ta rời khỏi cái trò chơi này."

Lý Thiên Thu nói: "Các ngươi sẽ trở thành tri kỷ hảo hữu."

"Lăn, lăn, lăn. . ." Thẩm Lãng khí cấp bại phôi nói: "Ai muốn làm bạn tốt của hắn? Mẹ nó, lão tử cho tới bây giờ cũng không có như thế biệt khuất qua."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu đối Việt Quốc, thậm chí đối Ninh Chính cũng không có cái gì tình cảm.

Hắn thấy, Việt Quốc diệt vong, Ninh Nguyên Hiến chết cũng không có gì không tốt.

Thẩm Lãng mang theo hai chi Niết Bàn quân trở lại Nộ Triều thành chính là, vẫn như cũ không buồn không lo.

Nhưng Thẩm Lãng không nghĩ như vậy.

Hắn người này không thua nổi.

Ta tuyệt không thể thua.

Căng Quân ngươi coi như ngưu bức nữa, cũng muốn thua ở trong tay của ta.

Ngươi trước nhận thua, chúng ta lại đến đàm luận kết giao bằng hữu sự tình.

Mà lại, ta Thẩm Lãng không thể để cho Việt Quốc diệt vong, không thể để cho Ninh Nguyên Hiến tự sát.

Ta càng không thể thua ở Căng Quân trong tay.

Nhất định còn có biện pháp gì bức bách Căng Quân thỏa hiệp nhận thua, bức bách hắn rời khỏi trận này diệt càng vui chơi.

Ta Thẩm Lãng nhất định có thể thắng!

Ta đã có linh cảm.

Ta phải bắt được cái này linh cảm.

Thẩm Lãng trong đầu xác thực có linh cảm, nhưng liền như là trên trời lít nha lít nhít sao trời, muốn tìm được trong đó một viên, xác thực rất khó.

Còn có cái gì là đánh bại Căng Quân mấu chốt?

Cái gì? Cái gì?

Chỉ cần tìm được vật này, trực tiếp liền thắng.

Còn có cái gì là so Nam Âu đô thành cùng Đại Nam quốc đô càng trọng yếu hơn đây này?

Thậm chí quan hệ đến Căng Quân đời này lý tưởng cùng cơ nghiệp, quan hệ đến Đại Nam quốc thiên thu sự nghiệp vĩ đại.

Cái gì mới là Căng Quân bảy tấc đâu?

Bỗng nhiên, Thẩm Lãng con mắt bỗng nhiên sáng lên.

Buông ra tư duy, dùng to gan nhất tưởng tượng.

Lớn mật ảo tưởng, cẩn thận chứng thực!

Đúng, là đạo lý này.

Căng Quân vì sao tại ngắn ngủi trong vòng hai năm liền quật khởi? Mà lại phát sinh to lớn thuế biến?

Nếu như không có nhớ lầm, hắn thuế biến là theo Vạn Xà Quật bắt đầu.

Căng Quân phụ thân Nam Âu quốc chủ, bị Sa Man tộc coi là lớn nhất nội gian.

Hắn rõ ràng là Sa Man tộc người, lại dựa vào Việt Quốc, thành lập Nam Âu quốc, trở thành Việt Quốc lớn nhất tay chân, mấy trăm năm giết chết Sa Man tộc vô số người, hoàn toàn là nợ máu từng đống.

Vì lẽ đó Căng Quân vào Sa Man tộc cầu viện, chẳng những không có đạt được viện trợ, ngược lại bị ở vào cực hình, ném Vạn Xà Quật.

Nguyên bản hắn hẳn là chết không toàn thây.

Vì sao không có chết?

Căn cứ Ngô Đồ Tử ghi chép.

Thế giới này có một số người sẽ có huyết mạch thuế biến.

Mà loại này huyết mạch thuế biến, có chút cùng loại phản tổ ý tứ.

Liền là thượng cổ nhân loại gen, ngẫu nhiên ở cái thế giới này trên thân người biểu hiện ra ngoài.

Tỉ như Ngô Đồ Tử liền là đời thứ hai huyết mạch đột biến người, Mộc Lan hiện tại cũng thế.

Như vậy Căng Quân có thể hay không cũng là huyết mạch thuế biến người, mặc kệ là đời thứ nhất, vẫn là đời thứ hai.

Thẩm Lãng suy đoán là có đạo lý.

Sa Man tộc mảnh đất này tại Thượng Cổ thời đại thuộc về Đại Xi đế quốc, đế quốc này nhân loại là vua của rừng rậm, vô số dã thú cùng độc trùng cũng đối bản này khu vực nhân loại nhượng bộ lui binh, coi như là vương.

Mà Căng Quân, cũng coi là Sa Man tộc hỗn huyết. Phụ thân của hắn là Sa Man tộc người, mẫu thân là Việt Quốc người, mà lại mẫu thân hắn sinh ra hắn về sau cũng chết.

Thẩm Lãng tiếp tục suy đoán.

Căng Quân bị ném Vạn Xà Quật, vô số rắn độc chẳng những không có cắn chết hắn, ngược lại e ngại hắn, vì lẽ đó hắn sống sót.

Nhưng chỉ vẻn vẹn chỗ cái này kỳ ngộ còn chưa đủ.

Hắn còn cần một trận thuế biến.

Có phải là thượng cổ di tích?

Cái kia Vạn Xà Quật phụ cận, có phải là có thượng cổ di tích?

Căng Quân có phải hay không đạt được một cái thượng cổ di tích, lúc này mới triệt để phát sinh thuế biến.

Nhất là tinh thần cùng ý chí bên trên thuế biến.

Cũng chính là phát hiện cái này thượng cổ di tích, có thể hắn nắm giữ thượng cổ tri thức, chấn phục Sa Man tộc từng cái bộ lạc tù trưởng, trở thành thiên tuyển người.

Sa Man tộc từng cái bộ lạc cũng có bản lãnh của mình, tỉ như linh cẩu bộ lạc, chuyên môn thuần linh cẩu.

Còn có tượng binh bộ lạc, còn có chim bay bộ lạc vân vân.

Đám người này dựa vào truyền miệng, đem tổ tiên bản sự nhiều đời truyền đến hiện tại.

Nhưng, những này đặc thù bản lĩnh đang không ngừng thất truyền.

Căng Quân đạt được thượng cổ di tích về sau, trình diễn cái này đến cái khác kỳ tích? Lúc này mới triệt để chinh phục Sa Man tộc bộ lạc?

Rất có thể là như vậy, Sa Man tộc người sùng bái anh hùng, kính trọng thần tích.

Như vậy cái này thượng cổ di tích hẳn là ở đâu?

Vạn Xà Quật phụ cận?

Vạn Xà Quật ở đâu?

Cách nơi này 130 dặm.

Một khi Thẩm Lãng suy đoán chính xác.

Vậy cái này thượng cổ di tích liền là đánh bại Căng Quân mấu chốt.

Cái này thượng cổ di tích đối Căng Quân trình độ trọng yếu, viễn siêu Nam Âu quốc cũng, viễn siêu Việt Quốc.

Bởi vì tương lai hắn như thế nào chấn hưng Đại Nam quốc, có lẽ hoàn toàn muốn dựa vào cái này thượng cổ di tích.

Nếu như Thẩm Lãng suy đoán chính xác.

Cái kia Căng Quân hiện tại đối cái này thượng cổ di tích khai phát cùng nghiên cứu vẻn vẹn chỉ là tiến hành một phần nhỏ.

Căng Quân muốn duy trì Đại Nam quốc cường đại sức chiến đấu, lại muốn cho nó trở nên văn minh tiên tiến.

Việt Quốc, Ngô quốc dạng này phát triển con đường đi không được thông.

Chỉ cần dẫn vào nho học, trình độ nào đó nhất định sẽ yếu hóa Sa Man tộc dã tính, suy yếu Sa Man tộc sức chiến đấu.

Vì lẽ đó, hắn cùng Sa Ẩm quốc sư muốn thành lập một bộ thần / học.

Dùng người đọc sách quản lý Đại Nam quốc, phát triển sức sản xuất.

Dùng đặc thù thần / học, vũ trang Đại Nam quốc, để nó tiếp tục cường đại.

Mà cái này cái gọi là thần học, thực ra liền đến từ thượng cổ di tích.

Căn bản cũng không phải là thần học, mà là một loại cường đại văn minh lực lượng.

Khả năng này tồn tại thượng cổ di tích, mới là Căng Quân mệnh căn tử.

Thẩm Lãng chỉ cần tìm được cái này thượng cổ di tích, liền lập tức nắm Căng Quân bảy tấc.

Hắn nhất định sẽ lập tức liền nhận thua, lập tức lui binh!

Bảo trụ cái này thượng cổ di tích, so cái gì cắt nhường toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh cũng càng trọng yếu hơn.

Đây là hắn căn cơ.

"Đi, đi Vạn Xà Quật!" Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, đại ngốc, hai người các ngươi hộ tống tiến đến liền có thể, thẩm thẩm ngươi lưu tại nơi này thủ hộ Niết Bàn quân."

"Được." Kiếm Vương thê tử nói.

Sau đó, đại ngốc không nói hai lời trực tiếp cõng lên Thẩm Lãng, Kiếm Vương Lý Thiên Thu ở phía trước dẫn đường.

...

Cái này, liền là Vạn Xà Quật?

Thẩm Lãng dùng X quang mắt xem xét.

Lập tức tê cả da đầu, cả người cũng rung động một chút.

Phi thường gọn gàng làm Vạn Xà Quật.

Đây là một cái cực sâu hang động, vượt qua mấy trăm mét sâu, mà lại dưới mặt đất hang động bốn phương thông suốt.

Bên trong lít nha lít nhít đều là rắn.

Có nhỏ, có lớn.

Đâu chỉ một vạn đầu a?

Năm vạn đầu, mười vạn đầu còn chưa hết.

Quả thực là rắn hải dương , bất kỳ người nào xuống dưới, cam đoan cũng chết không toàn thây.

Ở trong đó nhưng mà cái gì rắn độc cũng có.

Khó trách xuống Vạn Xà Quật là Sa Man tộc lớn nhất cực hình.

Ta muốn xuống dưới sao?

Không, ta mới không muốn xuống dưới.

Thật đáng sợ.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Bằng không, ta đi?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Ngài trí tuệ không đủ nhiều."

Đại ngốc nói: "Bằng không ta đi?"

Thẩm Lãng cùng Kiếm Vương Lý Thiên Thu đồng thời hướng hắn nhìn lại.

Đại ngốc nói: "Ta quá đần phải không?"

Thẩm Lãng nói: "Ta cùng Kiếm Vương tiền bối xuống dưới, đại ngốc ngươi ở phía trên lôi kéo dây thừng, dần dần thả chúng ta xuống dưới!"

Đại ngốc nói: "Được!"

. . .

Kiếm Vương hướng xuống thăm viếng một chút.

Hắn cũng tê cả da đầu.

"Thẩm công tử, phía dưới này vô số rắn độc, mà lại có thật nhiều căn bản cũng không có gặp qua, đại tông sư xuống dưới cũng chết không có chỗ chôn."

Nào chỉ là một cái đại tông sư, xuống dưới mười cái đại tông sư cũng biết chết.

"Nếu như ta suy đoán chính xác, có lẽ cái này Vạn Xà Quật thông hướng một cái thượng cổ di tích, chỉ cần tìm được cái này thượng cổ di tích, Căng Quân liền sẽ hướng ta nhận thua!"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu hỏi: "Thẩm công tử, ngươi có bao nhiêu nắm chắc?"

Thẩm Lãng nói: "Hết thảy toàn bộ nhờ đoán, ước chừng bốn mươi phần trăm chắc chắn? Không, vẫn là năm thành a?"

Lý Thiên Thu tê cả da đầu.

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu hai người cột dây thừng, dần dần xâm nhập cái này Vạn Xà Quật.

Đại ngốc cái này khờ hàng.

Dưới sợi dây phải nhanh như vậy.

Cơ hồ là vật rơi tự do a.

Thẩm Lãng cùng Kiếm Vương thân thể không ngừng hạ xuống, hạ xuống!

Sau đó. . .

Mấy vạn ánh mắt, đồng thời sáng lên.

Mấy vạn con rắn độc nhìn chằm chằm Thẩm Lãng!

Nhỏ chỉ có lớn chừng chiếc đũa.

Lớn trọn vẹn dài mấy chục mét, đại thụ đồng dạng thô.

Ta. . . Mả mẹ nó!

Thẩm Lãng lần thứ nhất bị mấy vạn đầu rắn vây xem.

Một giây sau!

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô số rắn độc, mấy nghìn hơn vạn đầu, hướng về Thẩm Lãng bỗng nhiên bắn ra thứ hai.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 367: Lãng Gia Kỳ Tích! Căng Quân Nhận Thua!

Trong chốc lát, Thẩm Lãng thật cơ hồ là muốn dọa nước tiểu.

Hắn sợ rắn nhất loại sinh vật này, liền một đầu đều sợ hãi, huống chi là mấy vạn đầu.

Trong chốc lát, hắn thật là muốn bị rắn biển bao phủ.

Cũng chính là ở thời điểm này, Kiếm Vương Lý Thiên Thu mở ra cái rương, lộ ra bên trong Ngô Đồ Tử tặng bồn hái.

Lập tức, vô số yêu diễm hồ điệp lại bay ra ngoài.

Ròng rã mấy ngàn con, vây quanh Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu nhẹ nhàng bay múa.

Thật không hổ là rắn thiên địch a.

Vạn xà lùi tán.

Sôi nổi tránh đi.

Lúc này Thẩm Lãng lúc này mới phát hiện, những con bướm này tại lại có thể phát ra huỳnh quang.

Cứ như vậy tại vô số hồ điệp bảo vệ dưới, Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu không ngừng hạ xuống.

Ròng rã ba trăm mét, rốt cục đến cùng.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trong này âm phong từng trận.

Thẩm Lãng vốn cho rằng sẽ rất thối, kết quả không có.

Ngược lại có một loại phi thường quỷ dị mùi thơm.

Nơi này thật có thể nói là đưa tay không thấy được năm ngón.

Thẩm Lãng châm bó đuốc.

Sau đó lại một lần rùng mình.

Dưới chân của hắn đâu đâu cũng có hài cốt, vô số kể.

Mà lại không phải màu trắng, mà là màu đen.

Cái này vô số năm qua có bao nhiêu người bị đầu nhập cái này Vạn Xà Quật a, thi cốt cũng chồng chất thành núi.

Bất quá có chút kỳ quái, ném Vạn Xà Quật dù sao chỉ là trừng phạt, mà không phải nuôi nấng rắn độc.

Cái này mấy vạn con rắn độc dựa vào cái gì mà sống?

Thẩm Lãng chỉ thấy xương người, cũng không nhìn thấy bao nhiêu động vật xương cốt.

Nói cách khác Sa Man tộc người cũng không có tận lực nuôi nấng những độc xà này.

Cũng chính là sẽ nói, những độc xà này vẫn là phải đi địa phương khác săn thức ăn, nơi này nên tính là rắn tổng bộ.

Tầm mắt lại mở rộng một chút, Thẩm Lãng ánh mắt tranh thủ thời gian thu hồi lại.

Quá. . . Dọa bạc.

Dày đặc sợ hãi chứng.

Hắn cùng Lý Thiên Thu đã bị vô số rắn độc vây quanh.

Vô số kể, đen nhánh ép một chút nhúc nhích.

Mà lại mặc kệ lớn nhỏ rắn độc, toàn bộ nửa lập đứng thẳng đầu, toàn thân như là ná cao su đồng dạng, tùy thời chuẩn bị công kích.

Ngô Đồ Tử lão sư vạn tuế.

May mắn ngài cho ta viên này bồn hoa, nếu không hôm nay liền xem như chơi xong a.

Sau đó, Thẩm Lãng bắt đầu thử nghiệm phân rõ phương hướng, tìm kiếm khả năng tồn tại thượng cổ di tích cửa vào.

Nhưng ngay lúc này.

Vô số rắn độc vậy mà phảng phất như thủy triều thối lui.

Đây là ý gì?

Bọn chúng lại muốn chạy?

Rất nhanh Thẩm Lãng phát hiện mình ngây thơ.

Bọn chúng đây là muốn nghênh đón Xà Vương đến.

Vô số rắn độc cũng quỳ rạp trên đất.

Sau đó, Thẩm Lãng nhìn thấy Xà Vương.

Nó liền là Xà Vương?

Đây là cái gì rắn?

Không phải rắn hổ mang, cũng không phải mãng xà.

Nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, cũng chính là dài bảy, tám mét dáng vẻ.

Nó chậm rãi du động tới.

Tư thái lại có mấy phần cao quý.

Thẩm Lãng vì sao một chút liền có thể nhìn ra nó là Xà Vương? Bởi vì nó trên đỉnh đầu có quan, lộ ra nhất là uy vũ.

Kê quan xà?

Không giống, con rắn này so rắn Kê Quan anh tuấn nhiều.

Thẩm Lãng tại trí não bên trong không có tìm thấy được con rắn này tương quan số liệu.

Xà Vương bơi tới Thẩm Lãng trước mặt cách đó không xa.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu ngo ngoe muốn động, nắm chặt chuôi kiếm, muốn bắt giặc trước bắt vua.

Nhưng một giây sau, Xà Vương ánh mắt bỗng nhiên hướng về Lý Thiên Thu trông lại.

Quả nhiên lợi hại, phảng phất có thể cảm ứng sát cơ.

Ngô Đồ Tử tặng yêu diễm hồ điệp cơ hồ bao vây lấy Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu, bức lui vạn xà.

Bỗng nhiên, cái này Xà Vương hé miệng, bỗng nhiên phun một cái.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu lập tức ngừng thở, đồng thời phong tỏa toàn thân lỗ chân lông.

Cái này Xà Vương muốn phun độc.

Quả nhiên!

Một cái màu trắng sương mù như tiễn, bỗng nhiên phun ra mà tới.

Lập tức!

Bảo hộ Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu vô số hồ điệp sôi nổi rơi xuống chết đi.

Như là mùa thu lá rụng.

Thẩm Lãng thật sự là đau lòng.

Những này yêu diễm hồ điệp đều là bảo bối, đều là rắn độc thiên địch a.

Hiện tại vẫn là bù không được Xà Vương một hơi.

Còn lại vô số yêu diễm hồ điệp, sôi nổi bay trở về đến trong rương, trở lại bồn hoa hoá trang lá cây cùng đóa hoa.

Dựa vào, hồ điệp cũng biết sợ?

Phù Đồ Sơn hồ điệp, vậy mà cũng vô dụng.

Đón lấy, cái này Xà Vương hướng về Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu bơi tới.

Mấy vạn con rắn độc đồng thời bơi lại, Thẩm Lãng thật sự có loại muốn nước tiểu cảm giác.

Lý Thiên Thu lại muốn cầm kiếm.

"Kiếm Vương tiền bối không nên động." Thẩm Lãng nói.

Lúc này Lý Thiên Thu coi như võ công lại cao, cũng giết không mấy vạn con rắn độc a.

Đi vào cái này động quật, mười cái tông sư đều không đủ chết.

Xà Vương trực tiếp bơi tới Thẩm Lãng trước mặt.

Sau đó, nó tim vậy mà liếm Thẩm Lãng một chút.

Uy!

Ngươi cho rằng ngươi Bạch Tố Trinh a?

Một giây sau, nó bơi lên Thẩm Lãng thân thể, dần dần quấn quanh một vòng.

Nó phảng phất đang ngửi Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng vẫn như cũ không nhúc nhích.

Cảm giác này thực tình không tốt lắm.

Nhưng là hắn nắm chắc cùng tự tin sẽ không bị cắn chết.

Bởi vì, Phù Đồ Sơn cổ trùng cũng bị máu của hắn chơi chết vô số.

Xà Vương quấn quanh Thẩm Lãng cánh tay, vậy mà đem hắn bàn tay nâng lên.

Mà lại, còn đẩy ra tay của hắn.

Sau đó, duỗi ra nhọn răng nanh nhanh chóng vạch phá Thẩm Lãng trong lòng bàn tay.

Động tác vô cùng nhanh chóng.

Vừa mới vạch phá, lập tức như chớp giật lui lại.

Trọn vẹn qua một hồi lâu, một viên máu tươi hạt châu mới từ Thẩm Lãng trong lòng bàn tay toát ra.

Xà Vương cẩn thận từng li từng tí cúi đầu xuống, ngửi một chút!

Sau đó. . .

Sưu!

Nó theo Thẩm Lãng thân thể bơi xuống.

Trực tiếp đi.

Một lát sau liền biến mất vô tung vô ảnh.

Ta ngày. . .

Cái này ý gì a?

Xà Vương sau khi đi.

Mấy vạn con rắn độc cũng đi.

Không phải chạy trốn cái chủng loại kia đi, mà là đi dạo cái chủng loại kia đi.

Không để ý tới Thẩm Lãng.

Cơ hồ trong nháy mắt, toàn bộ động quật bên trong, tất cả rắn độc biến mất sạch sẽ.

Liền lưu lại vô số hài cốt.

Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu liếc nhau.

Cái này cái quỷ gì?

Năm đó Căng Quân gặp phải là tình hình gì?

Thẩm Lãng rõ ràng cảm giác được cái này Xà Vương đối với hắn không thân mật, cũng không có địch ý, có loại đứng xa mà trông ý tứ.

Vậy cũng được.

Sau đó Thẩm Lãng bắt đầu tìm đường.

Cái này động quật rất lớn, đâu đâu cũng có bốn phương thông suốt, quả thực mê cung đồng dạng.

Chỉ sợ bất luận kẻ nào tới cũng phải lạc đưởng.

Thẩm Lãng dùng X quang quét hình một chút.

Không có phát hiện manh mối gì.

Thẩm Lãng lại cảm ứng mỗi một cái huyệt động gió.

Kết quả vẫn là đồng dạng, cơ hồ mỗi một cái huyệt động cũng thông gió, mà lại gió còn không nhỏ.

Thật sự là kỳ quái, cái này dưới đất mấy trăm mét ở đâu ra gió a.

"Theo cái huyệt động này bắt đầu tìm!"

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu bắt đầu khoan thành động, tìm kiếm thượng cổ di tích.

Cái thứ nhất hang động, không công mà lui.

Cái thứ hai hang động, không công mà lui.

Cái thứ ba, cái thứ tư, cái thứ năm. . .

Ròng rã sau năm canh giờ!

Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu không thu được gì.

Nơi này phảng phất liền là một cái bốn phương thông suốt dưới mặt đất hang động, căn bản liền không có bất luận cái gì thượng cổ di tích cái bóng.

Đã từng Thẩm Lãng tìm tới một cái óng ánh sáng long lanh lỗ nhỏ, còn tưởng rằng có thu hoạch đâu.

Kết quả đi vào xem xét.

Hai đầu rắn quấn giao cùng một chỗ, ngay tại làm việc.

Mà lại nơi đó là tử lộ, bên trong cái gì cũng không có.

Rắn đang làm việc thời điểm là hung tàn nhất, Thẩm Lãng tiến vào thời điểm, cái kia hai đầu rắn nháy mắt tiến vào cuồng bạo trạng thái.

Sau đó. . . Bọn chúng chạy.

Không có công kích hắn, vẫn như cũ là đứng xa mà trông thái độ.

Thẩm Lãng rất hoài nghi, phổ thông rắn sẽ có trí tuệ, sẽ sợ hãi hắn?

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói, bởi vì Xà Vương ở trên thân thể ngươi làm một cái ký hiệu, tất cả mọi người rắn cảm nhận được Xà Vương khí tức, mới có thể tránh đi.

. . .

Sau mười canh giờ!

Thẩm Lãng lại một lần nữa không công mà lui, trở về tới hang động lớn ở giữa.

Chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ là ta suy đoán sai lầm?

Nơi này căn bản cũng không có cái gì thượng cổ di tích?

Căng Quân chỉ là theo vạn xà trong miệng sống sót, mà không có cái khác kỳ ngộ?

Không nên a.

Nếu như Sa Man tộc bên trong có cái gì thượng cổ di tích, nơi này chính là khả năng nhất địa điểm a.

Nếu không vô số rắn độc vì sao ở đây chiếm cứ?

Mà lại thượng cổ di tích cửa vào, bình thường là có vẻ lấy đặc thù.

Tỉ như năm ngoái một trận đáy biển địa chấn, liền để Hắc Thạch đảo cái kia thượng cổ di tích cửa vào hiển hiện ra.

Một cái thạch đầu cự nhân bưng lấy một cái tinh cầu, phía trên có nhiều loại địa đồ, cái này vừa nhìn liền biết là thượng cổ di tích.

Như vậy cái này động quật trong mê cung, chỗ nào đặc biệt nhất?

Cái kia óng ánh sáng long lanh hang động, cũng chính là hai đầu rắn đang làm việc cái chỗ kia.

Thế là, Thẩm Lãng lại đi đến cái này hang nhỏ huyệt bên trong.

Cẩn thận nghiên cứu nơi này từng tấc một.

Cái gì cũng không có a.

Hắn đã kiểm tra qua không dưới mười lần.

Dùng X quang quét hình qua, vẫn như cũ cái gì cũng không có.

Sở dĩ óng ánh sáng long lanh, cũng không phải là nói đây là ngọc thạch, rất nhiều tảng đá đều có thể xuất hiện loại này đặc thù.

Nhưng toàn bộ trong động quật, là thuộc cái này hang nhỏ huyệt đặc thù nhất.

"Có lẽ, muốn chờ." Lý Thiên Thu nói: "Thẩm công tử, ngài thiếu thốn nhất liền là kiên nhẫn."

Thẩm Lãng kinh ngạc, sau đó gật gật đầu.

Sau đó, hắn an vị ở chỗ này chờ.

Một mực chờ, một mực chờ!

Không biết đợi bao lâu.

Bỗng nhiên, một đạo quang mang bắn vào.

Phảng phất là ánh trăng.

Thật sự là kỳ quái, nơi này là dưới mặt đất hang động, vì sao có ánh trăng bắn vào.

Rất nhanh Thẩm Lãng minh bạch, phiến khu vực này hang động vách đá bóng loáng mặt kính, vì lẽ đó tia sáng có thể phản xạ tiến đến.

Nhiều lần trằn trọc phản xạ về sau, chiếu xạ đến cái này hang nhỏ **.

"Phía trên này có chữ viết!" Lý Thiên Thu nói.

Quả nhiên, nguyên bản bóng loáng trên vách động xuất hiện chữ viết.

Mà lại là cùng loại huỳnh quang chữ viết.

Cái này phảng phất là một cái bảng biểu.

Hàng ngũ nhứ nhất viết một con số: 2.

Hàng thứ hai số lượng viết: 7.

Hàng thứ ba viết số lượng là: 227

Thứ tư đi: Trống không

Thứ Ngũ Hành: Dấu chấm hỏi.

Rất hiển nhiên, đây cũng là một cái toán thuật đề.

Quả nhiên là một cái thượng cổ di tích a.

Muốn mở ra cái này thượng cổ di tích cửa vào, nhất định phải viết ra thứ Ngũ Hành đáp án.

Thẩm Lãng hỏi: "Kiếm Vương tiền bối, ngài có thể giải đáp sao?"

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nói: "Xem không hiểu."

Trên thực tế, thế giới này người tuyệt đại bộ phận cũng xem không hiểu cái đề mục này.

Mà lại phía trên này số lượng, dùng chính là chữ số Ả rập hình thức ban đầu. Cái này trên địa cầu hẳn là trước công nguyên mấy trăm năm, cổ người Ấn Độ phát minh.

Thẩm Lãng lập tức có chút không dám tin.

Cái đề mục này khó khăn như thế, năm đó Căng Quân vậy mà giải ra?

Đây cũng là thiên cổ nan đề đi.

Hắn làm sao có chút không tin a?

Căng Quân thiên tài như vậy?

Thế giới này đại đa số người, căn bản liền xem không hiểu cái đề mục này ý tứ đi.

Nhưng Thẩm Lãng liếc thấy minh bạch.

Tại Hắc Thạch đảo cái kia thượng cổ di tích cửa vào, cần dùng đến bốn màu định lý.

Mà cái đề mục này, thì là muốn dùng đến toán học giới mê người nhất một cái danh từ: Số nguyên tố.

Cái gọi là số nguyên tố, là chỉ số nguyên tại một cái lớn hơn 1 số tự nhiên bên trong, trừ 1 cùng này số nguyên tự thân bên ngoài, không có cách nào bị cái khác số tự nhiên chia hết số.

Cái này trên vách động hàng ngũ như nhất biểu hiện 2, là cái thứ nhất số nguyên tố.

Hàng thứ hai 7, cũng là một cái số nguyên tố, mà lại là bài vị thứ tư số nguyên tố.

Hàng thứ ba 227, cũng chính là bài vị thứ 49 số nguyên tố.

Cái quy luật này đã rất rõ ràng, tiếp theo đi liền là bên trên một nhóm số nguyên tố bình phương bài vị số nguyên tố.

Nói cách khác thứ tư đi muốn viết ra chính là thứ 2401 cái số nguyên tố. (49 bình phương)

Nhưng thứ tư hành không trắng, nhưng cũng là cần ngươi tính ra, nơi này đáp án hẳn là 21,467.

Thế nhưng là cái này vẫn như cũ không phải lên cổ cửa vào di tích yêu cầu đáp án.

Nó yêu cầu ngươi viết ra thứ Ngũ Hành đáp án.

Nói cách khác, thứ Ngũ Hành hẳn là xếp tại thứ 46,083,208 9 vị số nguyên tố. (21,367 bình phương)

Nhìn thấy cái này liên tiếp số lượng có phải là muốn choáng?

Không sai, xếp tại 4 ức sáu ngàn vạn về sau cái nào đó số nguyên tố.

Cái này. . . Đây quả thực là gặp quỷ đề mục.

Muốn để người phát điên nổi điên.

Nếu như dựa vào nhân lực tính toán, tính tới thiên hoang địa lão đi.

Nếu như dùng ngốc nhất biện pháp đi kết toán, phỏng đoán cẩn thận cần hơn n năm.

Mà lại cần dùng rơi mấy trăm vạn trang giấy.

Căng Quân có thể giải đáp đi ra đạo này đề?

Thẩm Lãng thật không tin.

Hắn tại Việt Quốc thời điểm, xác thực xem như một thiên tài, nhưng cũng không trở thành thiên tài đến nước này.

Làm cho cả Thiên Nhai Hải Các toán thuật nhà tới cũng không biết cần bao nhiêu tuế nguyệt.

Đạo này đề, thực ra so Hắc Thạch đảo bên trên cái kia bốn màu định lý càng khó.

Hoặc là nói, tương xứng.

Mà lại đồng dạng là khổ lực toán thuật đề.

Như vậy đối Thẩm Lãng tới nói, giải ra đạo nan đề này cần bao lâu đâu?

Một giây đồng hồ!

Không, một giây đồng hồ đều không cần.

Nó trí não gần như trong nháy mắt liền cho ra đáp án.

Sau đó, Thẩm Lãng cần đem đáp án viết tại trên vách động thứ Ngũ Hành.

Thế nhưng là lại không có bút, viết như thế nào?

Chẳng lẽ lại, cắn nát ngón tay dùng máu tới viết?

Không cần a, cái này gặp quỷ số lượng rất dài, tối thiểu muốn tiêu hao nửa lượng máu a?

Hơi hơi do dự một lát, Thẩm Lãng từ trong ngực móc ra một cây bút.

Nhìn qua cùng Hắc Thạch đảo thượng cổ di tích cửa vào chiếc bút kia giống nhau như đúc.

Dĩ nhiên không phải cái kia một chi, nó đã bị Phù Đồ Sơn đoạt lại đi.

Thẩm Lãng quét hình nó vật chất cấu thành về sau, tự mình làm một chi.

Nói trắng ra, nó liền là dùng Hắc Thạch đảo bên trên đặc thù tảng đá chế thành, có được đặc thù từ lực, còn lấy một chút xíu phóng xạ.

Thẩm Lãng tiến lên, viết ra đáp án, đây là một chuỗi vô cùng vô cùng dáng dấp số lượng, khoảng chừng hơn mười vị nhiều.

(thật có lỗi, đáp án này ta viết không ra, vừa rồi tìm thứ 2401 cái số nguyên tố liền tiêu hết ta mười mấy phút.)

Viết xong về sau!

Thẩm Lãng lui về tới!

Kết quả, không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Căn bản cũng không có cái gì thượng cổ di tích cửa vào mở ra.

Chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ là ta tính sai?

Không có khả năng a, trí não làm sao có thể tính sai.

Lý Thiên Thu nói: "Thẩm công tử, kiên nhẫn, kiên nhẫn."

Thẩm Lãng nói: "Kiếm Vương tiền bối, ngài nhìn hiểu? Ngài cũng cảm thấy ta đúng?"

"Ta không hiểu." Lý Thiên Thu nói: "Nhưng là ta biết ngươi thông minh tuyệt đỉnh, nhất định có thể giải đáp đi ra, duy nhất khuyết thiếu liền là kiên nhẫn."

Ách, tốt a.

Thẩm Lãng bên cạnh ngồi xuống chờ.

Sau đó, quả nhiên phát hiện mánh khóe.

Bởi vì mặt trăng ở trên trời là sẽ chếch đi.

Trong phòng ánh sáng phản xạ càng ngày càng mờ.

Cuối cùng hoàn toàn biến mất không gặp.

Duy nhất sáng, cũng chỉ có còn lại viết xuống đáp án kia.

Sau đó!

"Sưu sưu sưu sưu sưu!"

Thẩm Lãng cảm giác được mình không ngừng mà hạ xuống.

Đây là toàn bộ tiểu huyệt động tại hạ rơi.

Tốc độ nhanh đến áp bách màng nhĩ, cơ hồ đều để Thẩm Lãng ù tai.

Ròng rã mười mấy giây sau.

Hạ xuống đình chỉ.

Nơi này hẳn là càng sâu dưới mặt đất.

Thẩm Lãng xoay người nhìn lại, phát hiện một cái lối đi.

Phía trước đây là một cây cầu.

Phía dưới là dậy sóng nước sông.

Nơi này vậy mà lại một đầu sông ngầm dưới lòng đất.

Trên cầu có nhiều loại pho tượng.

Có nam, có nữ.

Đây chính là thượng cổ nhân loại?

Dáng dấp rất cao, tứ chi thon dài?

A?

Phảng phất cùng Mộc Lan có chút rất giống a.

Cả tòa trên cầu hai bên trái phải, có trên trăm cái pho tượng, thần thái khác nhau, sinh động như thật.

Những này pho tượng con mắt phảng phất là dùng đặc thù bảo thạch khảm nạm, vì lẽ đó vậy mà lại phát ra hào quang, chiếu sáng cầu đá.

Cầu đá cuối cùng, có một cánh cửa, đây chính là thượng cổ di tích chi môn.

Thẩm Lãng cùng Kiếm Vương Lý Thiên Thu cẩn thận từng li từng tí đi qua cây cầu kia.

Quỷ dị chính là, cầu hai bên pho tượng con mắt phảng phất tại mọi thời khắc cũng nhìn bọn hắn chằm chằm nhìn.

Đi đến cầu cuối cùng.

Đi vào cái này phiến cửa đá trước mặt.

Nơi này có một cái lỗ, hẳn là cần chìa khoá mở ra cửa chính.

Trước cổng chính có hai cái pho tượng.

Vẫn như cũ là một nam một nữ, trong tay hai người cũng bưng lấy một cái đĩa.

Nguyên bản chìa khoá có phải là hẳn là tại cái này trên mâm?

Cái này pho tượng trong tay có đồ vật.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu nhẹ nhàng nhảy lên, đem pho tượng vật trong tay lấy xuống.

Đây là một chi kiếm gỗ, phía trên khắc lấy mấy chữ: Tặng Thẩm Lãng hiền đệ.

Nhìn thấy tên của mình, Thẩm Lãng không khỏi trái tim lắc một cái.

Vậy mà tại thượng cổ di tích cổng nhìn thấy mình danh tự.

Bên cạnh còn đặt vào một phong thư.

Thẩm Lãng mở ra tin xem xét, chữ viết rất khá, chí ít so Thẩm Lãng tốt nhiều, cũng so cái nào đó nhà thư pháp Ninh Nguyên Hiến tốt nhiều.

Thẩm Lãng hiền đệ, nếu như ngươi cầm tới chi này kiếm gỗ, liền đại biểu cho ngươi đã giải ra thiên cổ nan đề, tìm tới mệnh căn của ta uy hiếp.

Ta phục! Thẩm Lãng hiền đệ ngươi thật sự là tài năng kinh thiên động địa!

Phục, phục! Vi huynh nhìn mà than thở.

Nhận thua, nhận thua!

Thẩm Lãng hiền đệ dùng tốc độ nhanh nhất cầm chi này kiếm gỗ tới tìm ta, chúng ta thật tốt nói chuyện.

Vi huynh nhận thua!

Sa Căng để thư lại.

. . .

Đây là Căng Quân lưu lại? !

Thẩm Lãng kinh sợ, nhìn mà than thở, Kiếm Vương Lý Thiên Thu càng là hoài nghi nhân sinh.

Hắn thật sâu cảm giác được thông minh của mình không đủ.

Có lẽ tại Thẩm Lãng cùng Căng Quân dạng này tuyệt đỉnh người thông minh trong mắt, hắn Lý Thiên Thu trí thông minh cùng đại ngốc cũng không có gì khác nhau.

Trọn vẹn một hồi lâu, Lý Thiên Thu nói: "Căng Quân đoán được ngươi sẽ tìm được nơi này?"

"Chưa nói tới đoán được, đây chỉ là hắn dự tính xấu nhất." Thẩm Lãng nói: "Không nghĩ tới, thật phát sinh."

Trên thực tế, Thẩm Lãng cũng tâm lực tiều tụy.

Cùng Căng Quân đấu, thực sự quá khó khăn.

Hắn chuẩn bị bao nhiêu a?

Thứ hai Niết Bàn quân, thứ nhất Niết Bàn quân, máu Hoàng Kim Long.

Trước chế định trực đảo hoàng long tiến đánh Nam Âu đô thành kế hoạch, kết quả cảm thấy sẽ không thành công, từ bỏ.

Sau đó lựa chọn điên cuồng hơn viễn chinh Đại Nam đô thành kế hoạch.

Kết quả, vẫn là thất bại!

Cuối cùng, dùng thiên mã hành không sức tưởng tượng đến tìm kiếm khả năng này tồn tại thượng cổ di tích.

Ngàn khó vạn hiểm đi qua Vạn Xà Quật, tìm tới cửa vào, giải ra lại một cái thiên cổ nan đề.

Rốt cục thành công.

Lần này tính thắng sao?

Cũng được a, thắng Căng Quân nửa cái tử.

Mà lại, vậy cũng là tại Căng Quân trong tính toán.

Chỉ bất quá, cái này thượng cổ di tích là Căng Quân tuyệt đối uy hiếp.

Một khi bị Thẩm Lãng chạm đến, liền xem như thắng.

"Đi thôi!" Thẩm Lãng nói.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu kinh ngạc nói: "Cái này, lúc này đi? Không đi vào sao?"

Thẩm Lãng nói: "Vào không được a, chìa khoá tại Căng Quân trong tay."

Lý Thiên Thu nói: "Vậy chúng ta tính thắng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thắng."

Lý Thiên Thu sợ hãi than nói: "Hai người các ngươi cũng thật là tuyệt đỉnh cao thủ so chiêu, điểm đến là dừng a!"

Thẩm Lãng xác thực thắng.

Bởi vì hắn căn bản không cần tiến vào cái này thượng cổ di tích, cũng không cần phá hư.

Hắn chỉ cần đem cái này thượng cổ di tích công khai, đồng thời đem lối vào đáp án công khai.

Đến lúc đó Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn, thậm chí Đại Viêm đế quốc đều sẽ chen chúc mà tới.

Như thế đối Căng Quân hoàn toàn là tai hoạ ngập đầu.

Cái này thượng cổ di tích là mệnh căn của hắn, là hắn lớn mạnh quốc gia tất cả hi vọng.

. . .

Một lần nữa trở lại óng ánh sáng long lanh tiểu huyệt động bên trong.

Nhưng là, nó cũng không có lên cao.

Nó nếu không lên cao, Thẩm Lãng liền không trở về được mặt đất.

Lý Thiên Thu nói: "Có phải là cần theo cái gì cơ quan a?"

Thẩm Lãng nói: "Tiền bối đừng nóng vội, đây là dựa vào sức nước, chính là chúng ta nhìn thấy đầu kia mạch nước ngầm. Hiện tại đang nổi lên sức nước, chờ ấp ủ đầy đủ, cơ quan sẽ tự động mở ra, cái này hang nhỏ phòng liền sẽ thăng lên."

Quả nhiên, chờ một khắc đồng hồ sau.

Cái này hang nhỏ phòng bắt đầu không ngừng lên cao.

Mười mấy giây đồng hồ về sau, trở lại chỗ cũ, cũng chính là vạn xà động quật.

Đi qua mê cung đồng dạng hang động, trở lại hang động lớn bên trong.

Lúc này, mấy vạn con rắn độc lại chiếm cứ ở đây.

Chỉ bất quá Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu đi tới thời điểm, cái này vô số rắn độc sôi nổi tránh đi.

Mọi người nước sông không phạm nước sông.

Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu dùng dây thừng trói lại thân thể, nhẹ nhàng kéo một chút.

Sau đó, hai người liền như là đằng vân giá vũ đồng dạng đi lên.

Đại ngốc ngưu bức, khí lực quá lớn.

Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu cộng lại gần ba trăm cân, đại ngốc nhấc lên như là không có gì.

. . .

Trở về mặt đất về sau, Thẩm Lãng trở lại Niết Bàn quân trong doanh.

Không có phát sinh bất luận cái gì biến cố.

Thẩm Lãng nói: 'Đại ngốc, ngươi đi đem phong thư này giao cho Đại Nam đô thành bên trong lão đầu kia, Sa Ẩm quốc sư.'

"Tốt!"

Đại ngốc cầm qua tin, chạy như điên.

Trong nháy mắt, liền biến mất vô tung vô ảnh.

Tốc độ này, so nhanh nhất thiên lý mã nhanh hơn.

. . .

Đại ngốc lại một lần nữa đi vào Sa Man tộc Đại Nam quốc đô ngoài cửa.

"To con đần độn, ngươi muốn vào tới sao?" Trên tường thành một cái Sa Man tộc nữ tử hô.

"Ân." Đại ngốc quát.

Một lát sau, cửa thành mở ra.

Đón lấy, cái này Sa Man tộc nữ võ sĩ nói: "To con đần độn, ngươi lưu lại không? Tỷ tỷ làm cho ngươi nàng dâu, cho ngươi sinh bé con?"

Đại ngốc mặt đỏ tới mang tai, lắc đầu nói: "Không được, không được, ta đã có nàng dâu, ta cũng có bé con."

Sau đó, hắn trốn tựa như xông vào trong thành.

"Lão đầu đâu?" Hắn đến bây giờ cũng không có ghi nhớ Sa Ẩm quốc sư danh tự.

Một lát sau.

Lão đầu xuất hiện.

"Đại Tráng, có phải là Thẩm công tử có lời gì muốn ngươi chuyển cáo?" Sa Ẩm quốc sư nhìn về phía đại ngốc ánh mắt phi thường hòa ái.

"Ân, cho!" Đại ngốc đem thư đưa tới.

Sa Ẩm quốc sư mở ra xem.

Lập tức thân thể lắc một cái, hoàn toàn không dám tin.

Đây chính là thượng cổ di tích ngoài cửa Căng Quân lưu cho Thẩm Lãng cái kia phong nhận thua tin.

Sa Ẩm quốc sư nhìn một lần lại một lần.

Đương nhiên, hắn cũng không phải hoài nghi phong thư này là ngụy tạo, chỉ là quá mức rung động, hắn cần thời gian hoà hoãn một chút.

Cái này Thẩm công tử, vậy mà là như thế. . . Mạnh sao?

Cũng đến mức này, hắn còn có thể tìm tới chúa công tuyệt đối uy hiếp?

Quá lợi hại.

Hắn cùng chúa công hai người, có lẽ mới tính được là bên trên là tuyệt đại song kiêu a?

Tiếp lấy Sa Ẩm quốc sư nội tâm cảm thấy nhìn mà than thở, hai người này mới thật sự là quyết đấu đỉnh cao.

"Được, mời ngươi trở về chuyển cáo Thẩm công tử, ta sẽ dùng tốc độ nhanh nhất đem phong thư này đưa đến chúa công nơi đó." Sa Ẩm quốc sư nói: "Mặt khác, xin ngươi nhắn dùm ta, ta đối với hắn phi thường cảm kích."

Đại ngốc liều mạng nhớ, liều mạng cõng.

"Ngươi, ngươi lặp lại lần nữa, quá dài, ta nhớ không lớn lại." Đại ngốc nói.

Sa Ẩm quốc sư lại lặp lại một lần.

"Được, ta ghi nhớ." Đại ngốc xoay người chạy.

Một bên chạy một bên cõng, nếu không chỉ sợ lập tức muốn quên.

Chạy ra cửa thành thời điểm, cái kia Sa Man tộc nữ võ sĩ nói: "To con đần độn, bằng không ngươi lưu lại nửa canh giờ? Cho tỷ tỷ lưu cái bé con?"

Đại ngốc cảm thấy không để ý tới người không lễ phép, nhưng là câu nói này hắn lại nghe không hiểu.

"Ngươi, đây là ý gì a?"

Sa Man tộc nữ võ sĩ nói: "Liền là tỷ tỷ cùng ngươi đi ngủ, để ngươi dễ chịu."

"Không được, không được, ta đi." Đại ngốc bỏ trốn mất dạng.

Sau đó phát hiện không ổn.

Hỏng bét, vừa mới học thuộc câu nói kia, giống như quên mấy chữ.

Bất quá, hắn không còn có dũng khí vào thành.

Nơi này nữ nhân quá dọa người.

Đại ngốc một hơi chạy đến Thẩm Lãng trước mặt, nói thật nhanh: "Lão đầu nói đi, hắn đem thư dùng tốc độ nhanh nhất đưa đến chúa công nơi đó đi, đồng thời phi thường cảm kích ngươi."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Tốt, biết, chúng ta đi thôi!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Hai ngàn Niết Bàn quân Bắc thượng, trở về Khương quốc!

. . .

Hai ngày sau đó, Nam Âu quốc cũng bên trong.

Thiên Nam hành tỉnh Tổng đốc Chúc Nhung thu được Chúc Hoằng Chủ mật tín.

Chúc Nịnh gả cho Tam vương tử Ninh Kỳ làm vợ, Chủng Sư Sư gả cho Chúc Hồng Bình.

Nhìn thấy phong thư này về sau, Chúc Nhung kinh ngạc đến ngây người.

Rất khiếp sợ, nhưng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Một ngày này rốt cục đến.

Ý vị này Chúc thị gia tộc triệt để từ bỏ Ninh Dực, ngược lại ủng hộ Ninh Kỳ.

Mật tín bên trong, còn dùng một đoạn mật văn.

Cái này mật văn chỉ có Chúc Nhung một người có thể phá giải nó ý.

Nội dung vô cùng đơn giản, nhưng càng thêm rung động.

Chuẩn bị chính biến, giá không Ninh Nguyên Hiến, để Chúc Nhung toàn quyền cùng Căng Quân đàm phán, có thể cắt nhường toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh.

"Cữu phụ, tổ phụ có cái gì chỉ thị mới nhất?" Ninh Dực xông tới.

Nơi này dù sao cũng là Nam Âu quốc, có người tìm đến Chúc Nhung rất khó triệt để giữ bí mật.

Ninh Dực trong ánh mắt có chút bất an, bởi vì lúc trước Căng Quân đã điểm phá chuyện này, nói Chúc thị gia tộc có thể sẽ chuyển biến lập trường, ủng hộ Ninh Kỳ.

Ninh Dực không dám tin, nhưng lại không thể không tin. Hắn tràn ngập ảo tưởng, nhưng lại không ngây thơ.

Chúc Nhung cười nói: "Phụ thân để Đại Viêm đế quốc cho bệ hạ làm áp lực, để ta một lần nữa cùng Căng Quân đàm phán ngưng chiến!"

"Phải không? Vậy là tốt rồi. . ." Ninh Dực run rẩy nói.

. . .

Căng Quân biểu lộ trấn định, nhưng nội tâm lại có chút cháy bỏng. Đại Nam quốc đô bên kia, không có truyền đến bất cứ tin tức gì.

Không có tin tức, liền là tin tức tốt. Hi vọng vẫn luôn không có tin tức tới.

Tiếp qua năm sáu ngày như còn không có tin tức xấu truyền đến, liền hết thảy đều kết thúc.

Phải tin tưởng Sa Ẩm quốc sư, hắn là một cái đỉnh cấp trí giả, hắn hẳn là có thể ứng đối.

Hắn đứng ở địa đồ trước mặt, nhìn qua Đại Nam quốc đô phương hướng, trong lòng lẩm bẩm: "Thẩm Lãng, ngươi có thể tuyệt đối không nên nghĩ đến một bước kia a."

Thê tử Sa Mạn tiến lên, ôm Căng Quân thắt lưng nói: "Phu quân, không cần lo lắng, ngươi mới là thiên tuyển người, Thẩm Lãng tuyệt đối không có khả năng thắng ngươi, tại Đại Nam quốc đô, hắn không có kỳ tích."

Đón lấy, nàng lại nói: "Tô Nan bay quạ mật tín, Dương Qua trong thành thành vệ quân, máu Hoàng Kim Long hiệu quả đã bắt đầu lùi. Thẩm Lãng dùng thứ nhất Niết Bàn quân ứng đối hắn quy mô nhỏ thăm dò công kích, đã bị hắn nhìn thấu. Tiếp qua ba bốn ngày, đợi đến máu Hoàng Kim Long hiệu quả triệt để thối lui về sau, hắn sẽ lại một lần nữa công thành, đến lúc đó đem dễ như trở bàn tay công phá Dương Qua thành. Sau đó liền là suất quân Bắc thượng, tiến đánh Việt Quốc đô thành."

"Còn có Huyền Vũ Hầu tước phủ, Kim Mộc Lan dẫn đầu ba ngàn thần xạ thủ rời đi, tòa thành bên trong khẳng định trống rỗng, phụ thân cùng Nam Cung Ngạo liên quân, hẳn là có thể đánh xuống Huyền Vũ Hầu tước phủ."

"Việt Quốc số mệnh bị diệt vong, đã không thể cải biến."

"Ninh Nguyên Hiến muốn tự vẫn tại hoàng cung, phu quân ngài có thể báo thù rửa hận."

"Sở vương không có làm được sự tình, Ngô Vương cũng không có làm được sự tình, phu quân ngươi lại làm được, đem phương nam bá chủ Việt Quốc triệt để diệt vong."

Sa Mạn vương hậu nói có chút nhiệt huyết sôi trào.

Mà lúc này, bên ngoài truyền đến tâm phúc thanh âm: "Bệ hạ, Chúc Nhung cầu kiến!"

Căng Quân phất phất tay, vốn định không gặp.

Nhưng nếu không gặp, ngược lại ra vẻ mình vô cùng lo lắng, thế là hắn đáp ứng gặp mặt.

. . .

"Căng Quân, tiếp xuống ta, khả năng đại biểu Việt Quốc tân triều đường ý chí, thậm chí đại biểu Viêm Kinh Chúc thị ý chí của gia tộc."

"Chúng ta nguyện ý đem toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh cũng cắt nhượng cho ngươi, mời ngươi ngưng chiến." Chúc Nhung nói.

Căng Quân nói: "Chúc thị triệt để vứt bỏ Ninh Dực, ngược lại ủng hộ Ninh Kỳ? Tiếp xuống, Tiết thị gia tộc hạm đội muốn tiến đánh Nộ Triều thành đâu?"

Chúc Nhung thở dài, cùng tuyệt đỉnh người thông minh đàm phán quá đơn giản, cũng quá mệt mỏi.

Căng Quân có thể theo hắn mới thái độ bên trong, suy đoán ra hoàn toàn mới cục diện diễn biến.

Sa Mạn vương hậu nói: "Không chi phí hết tâm kế, chúng ta Đại Nam quốc quân đội rất nhanh liền có thể đánh bại Huyền Vũ Hầu tước phủ, đánh hạ Dương Qua thành, sau đó hai chi đại quân hợp lực, trực tiếp Bắc thượng tiến đánh Việt Quốc đô thành, các ngươi Việt Quốc muốn diệt vong."

Chúc Nhung nói: "Làm sao đến bước này? Làm sao đến bước này? Căng Quân ngươi không phải là không muốn diệt vong ta Việt Quốc sao? Trước đó ngươi rõ ràng đưa ra phi thường tha thứ điều kiện."

Căng Quân không nói gì.

Sa Mạn vương hậu nói: "Năm đó Việt Vương Ninh Nguyên Hiến mưu hại ta công công thời điểm, tại sao không có nghĩ đến hôm nay? Chúng ta diệt Việt Quốc chính là vì báo thù rửa hận. Phu quân ta một khi diệt Việt Quốc, liền có thể một tiếng hót lên làm kinh người, chấn kinh thiên hạ."

Căng Quân vẫn không có nói chuyện.

Sa Mạn vương hậu nói: "Người tới, đem Chúc Nhung Tổng đốc đuổi đi, chúng ta không còn đàm phán."

Sau đó, Chúc Nhung Tổng đốc bị đuổi đi.

. . .

Chúc Nhung sau khi đi, Sa Mạn vương hậu nói: "Phu quân, vì sao đâu? Trước đó ngài rõ ràng chỉ cần cắt nhường năm cái quận, không có muốn tiêu diệt Việt Quốc ý."

Căng Quân nói: "Ninh Nguyên Hiến cự tuyệt của ta tha thứ, vậy ta liền có cần phải biểu hiện lôi đình chi uy."

"Mà lại hiện tại cục diện hướng về bất lợi phương hướng phát triển, Ngô Vương khả năng bức bách tại áp lực không xuất binh. Việt Quốc rất có thể sẽ bảo trụ hơn phân nửa quốc thổ, cái này không phù hợp ích lợi của chúng ta. Mà một khi chúng ta binh lâm Việt Quốc đô thành, Ninh Kỳ chính biến cũng biết trực tiếp sinh non, Ngô Vương cũng không có chỗ để thỏa hiệp, vẫn như cũ chọn lập tức xuất binh xuôi nam, nếu không khối này thịt hắn không còn gì để ăn."

"Ninh Kỳ muốn thượng vị? Có thể. Nhưng chờ ta diệt Việt Quốc đô thành sau lại đàm phán, hiện tại không nói."

"Lập tức bay quạ truyền thư cho Tô Nan, để hắn thu được tin sau lập tức tiến đánh Dương Qua thành, không cần chờ đến Việt Quốc thành vệ quân máu Hoàng Kim Long hiệu quả triệt để thối lui. Sau đó lập tức Bắc thượng tiến đánh Thiên Việt đô thành, lúc này toà này quốc đô trống rỗng đến không cách nào tưởng tượng, tốc độ nhất định phải nhanh! Bằng không đợi đến Ninh Kỳ chính biến thành công, đợi đến Ngô Vương thỏa hiệp, cái kia cục diện liền đến không kịp."

"Vâng!"

Sa Mạn vương hậu tự mình viết mật tín.

Mà liền tại lúc này!

Ba con bay quạ theo phía tây mà đến, bay thẳng vào cửa sổ, rơi vào Sa Mạn vương hậu trên cánh tay.

Căng Quân run lên trong lòng.

Theo phía tây tới bay quạ truyền thư.

Tuyệt đối không nên là xấu tin tức, tuyệt đối không nên là tin dữ.

Vương hậu Sa Mạn theo bay quạ vòng chân bên trong rút ra phong mật thư này, đưa cho Căng Quân.

Căng Quân mở ra xem.

Lập tức thân thể run lên, cơ hồ cứng ngắc tại nguyên chỗ.

Rất quen thuộc tin a.

Là hắn tự mình viết, đặt ở thượng cổ di tích ngoài cửa, lưu cho Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng hiền đệ, nếu như ngươi cầm tới chi này kiếm gỗ. . .

Hắn nhận thua tin!

"Mạn Mạn, chúng ta thua, Thẩm Lãng thắng!"

"Chúng ta đại khái muốn rời khỏi trận này trò chơi."

"Chuẩn bị một chút đi, ta muốn cùng Thẩm Lãng đàm phán."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 368: Vương Giả Vô Địch! Thẩm Lãng Cùng Căng Quân!

Sa Mạn vương hậu nghe được về sau, lập tức không dám tin nói: "Chuyện gì phát sinh? Thẩm Lãng công phá chúng ta Đại Nam đô thành? Dùng toàn thành người làm con tin đâu?"

Căng Quân rút ra một cái khác cuộn giấy, phía trên này là Sa Ẩm quốc sư viết mật tín, vô cùng đơn giản một hàng chữ.

Thẩm Lãng công phá Đại Nam thành, nhưng lại không có chút nào điều kiện rời khỏi.

Cứ việc nội dung vô cùng đơn giản, nhưng Căng Quân vẫn là đoán ra tại Đại Nam quốc đô chuyện gì phát sinh.

Thẩm Lãng nhân nghĩa mà thông minh!

Không tầm thường, không tầm thường.

Sau khi xem xong, hắn đem Sa Ẩm quốc sư mật tín đưa cho thê tử.

Sa Mạn vương hậu kinh ngạc một chút, sau đó nói: "Thẩm Lãng không phải nhân nghĩa người, nhưng đối với chúng ta làm ra nhân nghĩa sự tình. Để báo đáp lại, chúng ta bỏ qua nhà hắn người chính là, cũng không cần lui binh đi, quốc gia và quốc gia ở giữa, há có thể nói nhân nghĩa? Đây là cơ hội ngàn năm một thuở, phu quân tuyệt đối không thể từ bỏ! Vì công công báo thù rửa hận, diệt vong Việt Quốc, thành tựu trăm năm bá nghiệp."

Căng Quân lại đem một phần khác mật tín đưa tới, liền là Căng Quân cái kia phần nhận thua tin.

Cái này, Sa Mạn Vương phi triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình.

"Thẩm Lãng tìm tới chúng ta cái kia thượng cổ di tích?"

Căng Quân gật gật đầu.

"Cái này, cái này sao có thể?" Sa Mạn Vương phi kinh ngạc nói: "Cái kia Vạn Xà Quật chỉ có ngươi có thể đi vào, liền ta đều không thể, nếu như ta độc thân đi vào cũng biết bị vạn xà cắn chết. Đừng nói một cái Lý Thiên Thu, liền xem như mười cái tông sư đi vào cũng chết, Thẩm Lãng dựa vào cái gì có thể mặc qua Vạn Xà Quật? Dựa vào cái gì không có bị vô số rắn độc cắn chết?"

Căng Quân nhún nhún vai.

Sa Mạn vương hậu nói: "Coi như Thẩm Lãng tìm tới thượng cổ di tích cái kia cửa vào, nhưng cái kia thiên cổ toán số nan đề hắn căn bản cũng không khả năng tính ra đến, hiện tại trên thế giới này không ai có thể làm được."

Căng Quân nói: "Nam bộ hải vực Hắc Thạch đảo cái kia thượng cổ di tích cửa vào, cũng là bị Thẩm Lãng phá giải, bốn màu định lý, ta trước đây không lâu vừa mới nghiên cứu qua, cần mấy trăm tên toán thuật đại sư dùng thời gian mấy năm mới có thể hoàn thành."

Sa Mạn vương hậu nói: "Cái kia Vạn Xà Quật cái kia thượng cổ di tích cửa vào nan đề, so với bốn màu định lý như thế nào?"

Căng Quân nói: "Nhìn càng đơn giản, trên thực tế mấy trăm toán thuật sư dùng mấy năm cũng coi như không xong, cần dùng mất vài ức trang giấy."

Sa Mạn vương hậu nói: "Nói cách khác, xác thực không người có thể giải ra? Nhưng Thẩm Lãng giải đáp đi ra?"

Căng Quân gật đầu.

Sa Mạn nói: "Người này, thật sự là một cái quỷ tài!"

Căng Quân thở dài nói: "Một lần nữa viết một phần mật tín cho Tô Nan cùng Nam Cung Ngạo, lập tức đình chỉ hết thảy tiến công, tại chỗ chờ lệnh."

Sa Mạn vương hậu gật gật đầu, sau đó đem vừa rồi viết xong mật tín đốt cháy, một lần nữa viết hai phần mật tín, cột vào phi nha trên đùi, thả bay đi.

"Phi nha dù sao không an toàn, mặt khác điều động sứ giả đi Tô Nan cùng Nam Cung Ngạo trong quân, truyền đạt mệnh lệnh." Căng Quân lại nói.

"Tốt!"

Sa Mạn vương hậu định ra mới ý chỉ, sau đó Căng Quân đắp lên đại ấn, giao cho hai đội Sa Man tộc kỵ sĩ lao nhanh mà ra.

Sau đó Căng Quân thở dài một tiếng nói: "Rốt cục muốn cùng người này gặp mặt."

Sa Mạn vương hậu nói: "Phu quân, chẳng lẽ ngươi liền cam tâm từ bỏ như vậy sao?"

Căng Quân cười nói: "Diệt Việt Quốc, có thể thành toàn uy danh của ta, có thể báo thù rửa hận, hơn nữa còn ăn vào một khối to lớn thịt mỡ. Mà một khi mất đi cái kia thượng cổ di tích, chúng ta cơ hồ sẽ mất đi tất cả."

Sa Mạn vương hậu trầm mặc.

Căng Quân quật khởi, danh dương thiên hạ, sáng tạo cái này đến cái khác thần tích.

Dựa vào là cái gì? Trí tuệ, ý chí, quyết đoán.

Nhưng càng quan trọng hơn liền là thượng cổ di tích bên trong những kiến thức kia.

Hai năm này ở giữa bên trong. Hắn trợ giúp linh cẩu bộ lạc, dạy cho bọn hắn thượng cổ thuần thú tri thức, khiến cho bọn hắn mạnh lên.

Hắn trợ giúp rắn độc bộ lạc, khiến cho Tát Mãn bọn họ có thể khống chế càng nhiều rắn độc, mà lại lợi dụng độc rắn chế tạo rất nhiều dược vật, cứu vớt tính mạng của vô số người, mà lại khiến cho rất nhiều người đều trở nên mạnh mẽ.

Hắn trợ giúp thần cung bộ lạc, trợ giúp voi bộ lạc.

Hắn vô số lần điều giải bộ lạc ở giữa tranh chấp. Hắn phát hiện mấy đầu sông ngầm, dẫn đầu Sa Man tộc võ sĩ đại lượng bắt cá. Hắn theo thượng cổ di tích bên trong xuất ra rất nhiều hạt giống, nhất là khoai lang cùng dược liệu hạt giống.

Giải quyết Sa Man tộc nạn đói, kéo dài Sa Man tộc người tính mệnh.

Căng Quân sở dĩ thống nhất Sa Man tộc, dựa vào không phải giết chóc cùng bạo lực. Tại vô số Sa Man trong lòng người, hắn quả thực liền là không gì làm không được thần.

Mà những này kỳ tích, đại bộ phận đều là dựa vào thượng cổ di tích hoàn thành.

Cái này còn vẻn vẹn chỉ là bắt đầu, tiếp xuống Đại Nam quốc đi hướng văn minh cùng cường thịnh, vẫn như cũ cần cái này thượng cổ di tích.

"Bằng không, khôi phục lại như trước điều kiện? Cắt nhường Thiên Nam hành tỉnh nam bộ năm quận?" Sa Mạn vương hậu nói.

Căng Quân cười một tiếng, không nói gì.

"Làm tốt nghênh đón chuẩn bị đi, đại khái bốn năm ngày về sau, Thẩm Lãng liền muốn tới." Căng Quân nói: "Ta thật sự là tốt chờ mong, Việt Quốc phong quang, người này độc chiếm tám thành, cỡ nào tinh xảo người a?"

. . .

Huyền Vũ Hầu tước phủ!

Kim Mộc Lan dẫn đầu ba ngàn thứ hai Niết Bàn quân viễn chinh Nam Âu quốc đều, tòa thành lập tức trống rỗng xuống.

Làm chủ soái Nam Cung Ngạo đương nhiên phát hiện điểm này, nhưng là hắn chẳng những không có liều lĩnh công kích, ngược lại càng thêm bảo thủ phòng ngự.

Hắn cảm thấy khả năng này là một cái âm mưu.

Không chỉ như thế, hắn còn phái ra mấy chục đợt trinh sát điều tra chung quanh, chỉ sợ lọt vào đánh lén.

Kết quả rất nhanh theo Nam Âu quốc đô thành truyền đến tin tức.

Kim Mộc Lan dẫn đầu ba ngàn tinh nhuệ trộm Nam Âu đô thành, thất bại nhưng lại cơ hồ lông tóc không tổn hao gì phá vây.

Lập tức Nam Cung Ngạo kinh ngạc đến ngây người.

Hắn biết Thẩm Lãng rất điên cuồng, nhưng không nghĩ tới Kim Mộc Lan cũng như thế điên?

Vậy mà mang theo ba ngàn người liền đi đánh Nam Âu đô thành?

Cứ như vậy Huyền Vũ Hầu tước phủ chẳng phải là vô cùng trống rỗng?

Hắn lập tức cùng Sa Diên chủ soái tiến hành thương nghị, muốn hay không thừa cơ tiến công?

Trong tay bọn họ còn có gần ba vạn đại quân, trong đó một nửa là Việt Quốc hàng quân, còn có một nửa là Nam Âu tôi tớ quân.

Cái này vừa thương lượng không sao.

Sa Diên chủ soái ý kiến là trực tiếp làm.

Sau đó, Nam Cung Ngạo lại xuất động hai vạn đại quân tiến đánh Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Kết quả vẫn như cũ. . . Phi thường thảm liệt.

Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong mặc dù chỉ có tám trăm tên thứ hai Niết Bàn quân, nhưng còn có hơn ba ngàn tên Kim thị tư quân, bọn hắn cũng không có thần kỳ xạ thuật, nhưng bọn hắn có thần kỳ cường nỗ.

Những này cường nỗ lực lượng to lớn, cơ hồ không thua gì hai thạch cung.

Kim thị tư quân căn bản là lên không dây cung, còn cần dùng chuyên môn công cụ.

Cứ việc xạ tốc rất chậm, nhưng lại uy lực kinh người.

Nếu như là Nam Cung Ngạo liên quân đợt thứ nhất công thành, cái kia nói không chừng Huyền Vũ Hầu tước phủ liền nguy hiểm, lúc kia công thành quân đội sĩ khí rộng lớn.

Nhưng là hiện tại?

Đi qua hai lần đồ sát về sau, Nam Cung Ngạo quân đội dưới quyền sĩ khí đã kém đến cực điểm.

Hơn hai vạn người, thương vong hơn ba ngàn người về sau, sĩ khí lại một lần nữa sụp đổ chạy trốn.

Nam Cung Ngạo tiến đánh Huyền Vũ Hầu tước phủ lại một lần nữa thảm bại.

Chủ soái Sa Diên hận không thể đại khai sát giới, đem những này Việt Quốc hàng quân giết sạch. So với Sa Man tộc võ sĩ tới nói, đám người này thực sự là quá yếu, không có chút nào đấu chí, quả thực liền là chiến sĩ sỉ nhục.

Thế là, dù là biết thứ hai Niết Bàn quân chủ lực không tại trong thành, Nam Cung Ngạo cũng triệt để mất đi tiến đánh Huyền Vũ Hầu tước phủ năng lực.

. . .

So với Huyền Vũ Hầu tước phủ, Dương Qua thành cục diện liền vô cùng hiểm ác.

Không sai biệt lắm tại mười ngày sau, thành vệ quân trong cơ thể máu Hoàng Kim Long hiệu quả liền bắt đầu kịch liệt biến mất.

Đương nhiên, so với trước đó tới nói, bọn hắn lực lượng cường đại như trước rất nhiều.

Nhưng trước hết nhất biến mất chính là dũng khí cùng đấu chí.

Nhớ lại lúc ấy trên chiến trường dũng cảm, lại có một loại cơn ác mộng cảm giác.

Từng đợt không thể tưởng tượng.

Ngày!

Cái kia người điên cuồng thật là ta sao?

Ta lúc nào trở nên như thế không sợ chết?

Đương nhiên, cũng không phải là nói bọn hắn trực tiếp theo dũng cảm vô cùng biến thành nhát như chuột.

Bọn hắn còn không có thoái hóa đến tình trạng kia.

Trên thực tế bọn hắn trước biểu hiện ra là uể oải.

Không còn dõng dạc, nhưng cũng không phải rất e ngại, chỉ là lâm vào một loại bản thân hoài nghi uể oải trạng thái.

Giống như trước đó tất cả hưng phấn cùng sục sôi toàn bộ đều tiêu hao.

Trong quân sĩ khí, cũng dần dần mà đang hạ xuống.

Bởi vì bọn hắn đã cùng Sa Man tộc chủ lực đánh qua, biết đối phương là bực nào cường đại.

Mà vừa lúc này, Tô Nan bắt đầu tiểu quy mô thăm dò tính công kích.

Phía trước mấy lần đều bị thứ nhất Niết Bàn quân đỡ được, cái này ba trăm người dũng không thể cản.

Mà lại cái này ba trăm cái thứ nhất Niết Bàn quân mặc áo giáp cùng thành vệ quân giống nhau như đúc, cái này ngay từ đầu thậm chí nhường người hoài nghi thành vệ quân trên thân máu Hoàng Kim Long hiệu quả căn bản cũng không có biến mất.

Nhưng đi qua ba lần thăm dò tính công kích về sau, Tô Nan vẫn là phát hiện.

Hắn hoàn toàn xác định, thành vệ quân đấu chí cùng sức chiến đấu ngay tại kịch liệt dưới mặt đất hàng.

Lúc này hắn ngược lại đình chỉ thăm dò tính công kích, tiếp tục bảo trì vây mà không công.

Hắn đang chờ.

Các loại máu Hoàng Kim Long hiệu quả không sai biệt lắm hoàn toàn lùi tận thời điểm lại công thành.

Ngày 15 tháng 2!

Tô Nan nghênh đón một người quen cũ, Ẩn Nguyên hội thuyết khách Thư Đình Ngọc.

Hắn nhường Tô Nan tạm dừng công thành, Việt Quốc khả năng cùng Căng Quân tiến hành hoàn toàn mới đàm phán.

Tô Nan kinh ngạc.

Mới đàm phán?

Căng Quân làm sao lại đáp ứng?

Lúc trước thế nhưng là Ninh Nguyên Hiến chủ động cự tuyệt Căng Quân thiện ý.

Thư Đình Ngọc nói cục diện có biến.

Mà lại phi thường mịt mờ nói cho Tô Nan, hiện tại hắn phải làm nhất liền là điều động đại quân chi viện Nam Cung Ngạo, mượn cơ hội diệt đi Huyền Vũ Hầu tước phủ báo thù rửa hận.

Chúc thị thay đổi thái độ ủng hộ Ninh Kỳ một chuyện, vẫn là một cái bí mật, Tô Nan còn không thể nào biết được.

Nhưng hắn là một cái chính trị nhạy cảm độ phi thường cao người, theo Thư Đình Ngọc trong lời nói nghe ra một ít lời bên ngoài thanh âm.

Sau đó, Tô Nan lại nghênh đón một cái thuyết khách.

Lần này liền hết sức rõ ràng, Vũ An phủ Bá tước thế tử Tiết Bàn.

Hắn cho điều kiện liền càng thêm mê người.

Một khi Tô Nan đình chỉ Bắc thượng, phái quân ủng hộ Nam Cung Ngạo đi diệt Huyền Vũ Hầu tước phủ. Như vậy trước đó Trấn Viễn hầu tước phủ, Tô thị gia tộc lãnh địa, thậm chí toàn bộ Trấn Viễn thành toàn bộ đều thuộc về Tô Nan tất cả.

Nói cách khác Tô Nan mất đi đồ vật toàn bộ đều có thể cầm về, mà lại càng nhiều.

Hắn đất phong so trước đó còn muốn lớn gấp đôi còn chưa hết.

Tô Nan lúc ấy liền cười lạnh nói: "Ta nếu không Bắc thượng, Ngô Vương đại quân xuôi nam, diệt Việt Quốc công lao liền về Ngô Vương, cùng ta Đại Nam quốc liền không có quan hệ thế nào."

Thư Đình Ngọc cười nói: "Ngô Vương chưa hẳn xuôi nam."

Lời này một màn, lập tức nhường nhạy cảm Tô Nan nhìn ra mánh khóe.

Hắn là bực nào cay độc? Trước đó thế nhưng là Việt Quốc triều đình cự đầu một trong.

Hắn lập tức đánh giá ra, Tam vương tử Ninh Kỳ muốn thượng vị.

Ẩn Nguyên hội chuyển biến lập trường, thậm chí Chúc thị gia tộc cũng chuyển biến lập trường.

Một khi hai cái này quái vật khổng lồ hướng Ngô quốc tạo áp lực, cái kia Ngô Vương khả năng liền thật không khai chiến.

Như Ngô Vương tại Đại Viêm đế quốc áp lực dưới không xuất binh tiến đánh Việt Quốc, như vậy hắn Tô Nan liền có phiền phức.

Sau đó Việt Quốc phía bắc đại quân rất có thể liền sẽ xuôi nam phòng thủ quốc đô, Tô Nan trong tay mấy vạn đại quân, khả năng liền muốn đối mặt hai lần trở lên quân coi giữ.

Mặc dù Thư Đình Ngọc không có nói rõ, nhưng ý tứ hết sức rõ ràng.

Chỉ cần Tô Nan đình chỉ Bắc thượng, đình chỉ tiến đánh Dương Qua thành, ngược lại đi diệt Huyền Vũ Hầu tước phủ, vậy hắn Tô thị gia tộc liền có thể tự lập.

Đương nhiên bởi như vậy, hắn liền xem như phản bội Căng Quân.

Vì lẽ đó Thư Đình Ngọc đã là dẫn dụ, lại là ly gián hắn cùng Căng Quân quan hệ trong đó.

Tô Nan suy nghĩ chưa tới một canh giờ.

Dựa theo kế hoạch, hắn là dự định ngày 25 tháng 2 toàn lực tiến đánh Dương Qua thành.

Nhưng bây giờ nhất định phải cải biến kế hoạch.

Mười chín tháng hai, toàn quân xuất kích, cầm xuống Dương Qua thành, sau đó lập tức Bắc thượng tiến đánh Việt Quốc đô thành.

Không thể cho Ngô Vương đổi ý cơ hội, không thể cho Ninh Kỳ cơ hội thành công.

Suy nghĩ của hắn cùng trước đó Căng Quân ý nghĩ, cơ hồ một màn đồng dạng.

Thật đúng là xem như quân thần đồng tâm.

Tô thị tự lập?

Hắn đương nhiên rất tâm động.

Nhưng bây giờ Tô thị chỉ còn lại hắn Tô Nan một người.

Không có gia tộc con cháu, không có dòng chính quân đội, cho dù có lớn hơn nữa đất phong thì thế nào?

Tô thị muốn cường đại, trước hết cành lá rậm rạp,

Một cây đại thụ căn đâm vào đất đai càng sâu, mới có thể trở nên tráng kiện.

Nếu không, hết thảy đều là không trung lâu các.

Tô Nan tin tưởng vững chắc, Tô thị gia tộc lại một lần nữa quật khởi hi vọng tại Đại Nam quốc.

. . .

Ngày 19 tháng 2!

Tô Nan dưới trướng bốn vạn bảy ngàn đại quân, lại một lần nữa tập kết.

Ba vạn đại quân bày trận.

Mấy chục cỗ máy ném đá, mấy chục cỗ cự hình cường nỗ, lại một lần nữa bắt đầu đánh tung lạm nện.

Lần này, Tô Nan nhất định phải được.

Nhất định phải tại nửa ngày bên trong, triệt để cầm xuống Dương Qua thành.

Dương Qua thành chi chiến, lại một lần nữa bộc phát.

. . .

Dương Qua thành bên trong.

Khổ Đầu Hoan kinh hãi.

Xảy ra chuyện gì?

Dựa theo đoán trước, Tô Nan không nên ở thời điểm này công thành, mà hẳn là lại trì hoãn mấy ngày, đợi đến máu Hoàng Kim Long hiệu quả triệt để thối lui.

Khẳng định là phát sinh biến hóa gì.

"Rầm rầm rầm. . ."

Máy ném đá cự thạch nện ở trên tường thành, phát ra từng đợt tiếng vang.

Toàn bộ Dương Qua thành lại một lần nữa run rẩy.

Lúc này trong thành tình huống đã không giống.

Nửa tháng trước Tô Nan lần thứ nhất công thành máy ném đá đánh tung nát đập thời điểm, chẳng những không có nhường thành vệ quân sợ hãi, ngược lại để bọn hắn càng thêm hưng phấn.

Thẩm Lãng, Khổ Đầu Hoan bọn người thật là phế sức chín trâu hai hổ mới ngăn chặn bọn hắn cuồng dã, bằng không bọn hắn muốn xông lên đầu tường đối mặt cự thạch biểu hiện mình dũng cảm, muốn xông ra đi cùng Tô Nan quyết chiến.

Loại kia dũng cảm không chút nào sợ chết tinh thần, quả thực chưa từng nhìn thấy.

Mà lần này, Tô Nan lại một lần nữa công thành thời điểm.

Thành vệ quân võ sĩ gương mặt một trận đạm mạc, sắc mặt tái nhợt, hơi có chút phát run.

Không có người chạy trốn, nhưng mỗi người đều rất uể oải thất lạc, phảng phất muốn hậm hực.

Trước đó Thẩm Lãng dược vật phảng phất triệt để tiêu hao tinh thần của bọn hắn.

Bọn hắn vẫn như cũ phục tùng mệnh lệnh, nhưng đã không phải là xuất phát từ nội tâm tràn ngập chiến đấu dục vọng.

Khổ Đầu Hoan vang lên Thẩm Lãng trước đó đã nói.

"Ninh Chính điện hạ, cục diện muốn sụp đổ! Một canh giờ sau, Tô Nan đại quân liền muốn chính thức công thành, mà lần này tuyệt đối thủ không được, Dương Qua thành nhất định sẽ rơi vào tay giặc!" Khổ Đầu Hoan nói: "Tô Nan đại quân công hãm Dương Qua thành sau nhất định sẽ không lưu lại, sẽ lập tức Bắc thượng tiến đánh Thiên Việt thành. Vì lẽ đó. . . Ngài thay đổi người bình thường quần áo, đi Thẩm công tử vì ngài chuẩn bị mật thất dưới đất trốn đi. Các loại Tô Nan đại quân rời đi về sau, ngài lại bí mật đi Huyền Vũ Hầu tước phủ, ra biển đi Nộ Triều thành."

Ninh Chính nói: "Vậy còn ngươi?"

Khổ Đầu Hoan nói: "Ta là chiến trường tối cao tướng lĩnh, tại sao có thể chạy trốn, đương nhiên là muốn cùng các huynh đệ đồng sinh cộng tử."

Ninh Chính thản nhiên nói: "Ngươi vì ta Việt Quốc mà chết trận, vì Ninh thị giang sơn mà chết. Ta làm Ninh thị con cháu, nào có chạy trốn đạo lý."

Khổ Đầu Hoan kích động nói: "Điện hạ, một trận chiến này không có hi vọng, nhất định sẽ thua, Dương Qua thành nhất định sẽ hủy diệt, thành vệ quân nhất định sẽ toàn quân bị diệt. Ta là một cái Naoto, là một cái đầu óc chuyển không đến cong người, ta là chi quân đội này chủ soái, ta thật làm không được bỏ xuống quân đội mà chạy. Nhưng là ngài có thể, giữ lại núi xanh tại không sợ không có củi đốt."

"Ta cũng là một cái Naoto, ta cũng là một cái chết đầu óc." Ninh Chính nói: "Đừng quên, ta là mới Bình Nam đại tướng quân. Nhường ta bỏ xuống quân đội mình chạy trốn, ta cũng làm không được."

Khổ Đầu Hoan cao giọng đến: "Điện hạ, nhưng là ngài hi sinh không có ý nghĩa. Ngài hẳn là đi Nộ Triều thành, còn có cơ hội đông sơn tái khởi."

Ninh Chính lắc đầu.

Khổ Đầu Hoan nói: "Bằng không ngài trốn trước, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất đi quốc đô, tổ chức quốc đô phòng ngự chiến?"

"Không được lừa mình dối người." Ninh Chính nói: "Cái gì cũng không cần nói, muốn chết thì cùng chết, của ta chiến trường tại Dương Qua thành, ta như đào tẩu, như thế nào hướng bọn hắn bàn giao?"

Ninh Chính chỉ tay những thành vệ quân này.

"Muốn chết, cùng chết!"

Ninh Chính bỗng nhiên rút kiếm!

Lúc này, nguyên bản vô cùng sa sút uể oải thành vệ quân nội tâm ngọn lửa phảng phất lại bị điểm bốc cháy.

Lần này không còn là Thẩm Lãng dược vật, mà là Ninh Chính đồng sinh cộng tử khí khái.

"Đến nay trăm năm, ta Ninh thị Vương tộc không có người nào chết trên chiến trường, rất nhiều người hoài nghi ta Ninh thị gia tộc đã không có huyết tính, nhất là Thái tử Ninh Dực đầu hàng, làm cho cả thiên hạ đều cảm thấy ta Ninh thị Vương tộc toàn bộ đều là đồ bỏ đi." Ninh Chính thanh âm có chút khàn giọng, nhưng không còn cà lăm.

"Trước khi xuất chiến, phụ vương liền từng theo ta nói, hắn tuyệt đối sẽ không còn sống làm mất nước chi quân, làm địch nhân công phá quốc đô một khắc này, liền là tử kỳ của hắn."

Hơn tám nghìn danh thành vệ quân ngẩng đầu, nhìn qua Ninh Chính!

Ninh Chính chậm rãi: "Quân vương chết xã tắc, vậy ta đây cái quân vương con trai, chết trận trên sa trường cũng rất tốt! Rất tốt! Coi như ta Việt Quốc vong, cũng có thể hướng toàn bộ thiên hạ chứng minh, ta Ninh thị Vương tộc huyết tính vẫn còn! Chư quân, hôm nay liền theo ta cùng một chỗ, chết trận sa trường!"

"Ta Ninh Chính hôm nay cho dù chết ở đây, cũng đáng!"

"Chết trận sa trường!"

Ninh Chính hô to.

Trong chốc lát, phảng phất tế thiên đại điển lên cái kia tràn ngập lực rung động thiên tuyển chi tử lại trở về.

"Chết trận sa trường!"

Ninh Chính thanh âm càng ngày càng cao, càng ngày càng tràn ngập cường đại lực xuyên thấu.

Dù là không có Thiên Ma Âm quyết, nhưng như cũ rung động lòng người.

"Chết trận sa trường!"

Dù là làm nữ tử Vũ Liệt, Hàm Nô các loại hai trăm danh nữ tráng sĩ, cùng kêu lên hô to.

"Chết trận sa trường!"

Hơn tám nghìn danh thành vệ quân kịch liệt hô to.

Trong cơ thể của bọn họ nhiệt huyết, phảng phất lại một lần nữa bị nhen lửa!

Nửa khắc đồng hồ sau!

Tô Nan đại quân máy ném đá công kích kết thúc.

Sa Man tộc chủ lực đại quân, muốn bắt đầu công thành!

Ninh Chính xung phong đi đầu, đi vào trên đầu thành.

Khổ Đầu Hoan, Ninh thị mười huynh đệ, Vũ Liệt Hàm Nô các loại hai trăm nữ tráng sĩ, hơn tám nghìn danh thành vệ quân, toàn bộ tiến vào vị trí phòng thủ.

"Công thành!"

Tô Nan ra lệnh một tiếng!

Hai vạn Sa Man tộc võ sĩ lại một lần nữa điên cuồng công kích!

Thảm liệt vô cùng công thành chiến, lại một lần nữa mở ra!

Chém giết rung trời.

Máu chảy thành sông!

. . .

Sau nửa canh giờ!

Dưới tường thành, thi thể vô số.

Tô Nan có chút kinh sợ.

Máu Hoàng Kim Long hiệu quả không phải đã lùi sao?

Thành vệ quân sĩ khí cũng đã phi thường sa sút a?

Vì sao còn như thế không chút nào sợ chết?

Lên một lần thành vệ quân dũng cảm, là điên cuồng.

Mà lần này thành vệ quân dũng cảm, là mang theo tử vong ý chí, tỉnh táo mà kiên định.

Tô Nan trong tưởng tượng nghiêng về một bên đồ sát cũng không có phát sinh.

Tương phản, Sa Man tộc võ sĩ vẫn như cũ thương vong vô số.

Nhưng là cũng có thể rõ ràng nhìn ra.

Việt Quốc thành vệ quân sức chiến đấu là hạ xuống.

Bởi vì bọn hắn nện xuống tới tảng đá nhỏ, cần hai người nhấc lên gỗ lăn nện xuống tới.

To lớn chảo dầu, cũng cần hai người cùng một chỗ nhấc.

Nhưng là ý chí chiến đấu, vậy mà phảng phất không có yếu bớt.

Ninh Chính làm vương tử, chém giết tại tuyến đầu, đã toàn thân đẫm máu.

Tô Nan thở dài, thật sự là đáp câu nói kia.

Chính là binh gan!

Một chi ôm hẳn phải chết quyết tâm quân đội, dù là sức chiến đấu hạ xuống, vẫn như cũ là một chi cường đại quân đội.

Một trận chiến này, thương vong lớn.

Nhưng là, hắn đã không có đường lui.

"Tiếp tục công thành, toàn lực để lên!"

Kinh thiên tiếng trống trận vang lên.

Sa Man tộc võ sĩ lại một lần nữa giống như thủy triều công thành.

Một khắc đồng hồ sau!

Sa Man tộc võ sĩ rốt cục leo lên thành tường.

Đánh giáp lá cà, trận giáp lá cà bắt đầu!

Máu Hoàng Kim Long hiệu quả thối lui sáu bảy thành về sau, thành vệ quân lực lượng cùng tốc độ đều yếu bớt không ít.

Lúc này, bọn hắn sức chiến đấu đã kém xa Sa Man tộc võ sĩ, miễn cưỡng có thể dùng trang bị lật về một thành.

Nhưng, bọn hắn còn có thiêu đốt đấu chí.

Cực kỳ. . .

Vẫn là rơi vào hạ phong.

Theo Sa Man tộc võ sĩ xông lên càng ngày càng nhiều, thành vệ quân thương vong kịch liệt gia tăng.

Tô Nan buông lỏng một hơi.

Một trận chiến này, cứ việc cùng trong tưởng tượng không giống.

Nhưng là, vẫn như cũ muốn thắng, chỉ bất quá trả ra đại giới rất nhiều.

Ninh Chính không tầm thường!

Mà lúc này Ninh Chính, đã vết thương chồng chất.

Khổ Đầu Hoan tại bên cạnh cơ hồ cũng không bảo vệ được hắn, Ninh Nguyên Hiến phái tới bảo hộ hắn cao thủ, lúc này cũng thương vong thảm trọng.

Ninh Chính miệng lớn thở hào hển.

Nhìn xem phun lên đầu tường Sa Man tộc võ sĩ càng ngày càng nhiều.

Nhiều nhất còn có thể kiên trì hơn nửa canh giờ, liền muốn toàn quân bị diệt.

Dương Qua thành muốn thất thủ.

"Phụ vương, ta không có để ngươi thất vọng, ta vì ngài chiến đấu đến cuối cùng!"

"Ta vì Ninh thị Vương tộc, tranh đoạt cuối cùng một phần vinh quang! Cho dù là tử vong vinh quang!"

Sau đó, Ninh Chính một tiếng bạo rống.

"Giết!"

Kéo lấy vết thương chồng chất thân thể, càng thêm điên cuồng giết tới.

Mà vừa lúc này!

Một đầu màu đen tin quạ đáp xuống, trực tiếp rơi vào Tô Nan tay của vợ trên cánh tay.

Tô Nan thê tử uy (cho ăn) nó một miếng thịt, cùng nó thân mật một hồi, sau đó giải ra nó trên chân thùng thư nhỏ, rút ra bên trong mật tín, đưa cho trượng phu.

Tô Nan mở ra xem.

Đây là vương hậu tự tay viết viết, che kín Căng Quân đại ấn.

Dùng chuyên môn văn tự mật mã viết ra.

Tô Nan dễ như trở bàn tay giải đọc ra tới.

"Tô công, đình chỉ công thành , chờ đợi mới mệnh lệnh, tình hình có biến, biến đổi lớn!"

Đây là Căng Quân ý chỉ.

Căng Quân là một thiên tài, hắn cho mỗi một cái thống soái viết mật chỉ đều dùng không được cùng văn tự mật mã.

Ra hắn cùng Sa Mạn vương hậu cùng đương sự thống soái bên ngoài, không có người đọc hiểu.

Cái này ý chỉ không cách nào giả tạo.

Tô Nan nội tâm run rẩy.

Lại có nhiều nhất một cái canh giờ, Dương Qua thành liền muốn lấy xuống.

Ninh Chính cùng hắn thành vệ quân liền muốn toàn quân bị diệt a.

Lúc này đình chỉ công thành?

Thật là tuyệt đối không cam lòng a, hắn nằm mộng cũng nhớ muốn tiêu diệt Việt Quốc, muốn tận mắt thấy Ninh Nguyên Hiến chết ở trước mặt của hắn.

Bây giờ lại muốn từ bỏ?

Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ là Ninh Kỳ cùng Căng Quân đạt thành mới ngưng chiến hiệp định?

Không, không có khả năng!

Tô Nan giải Căng Quân, coi như muốn cùng Ninh Kỳ ngưng chiến, cũng muốn triệt để đem Thiên Việt thành diệt về sau bàn lại.

Tuyệt không có khả năng liền Dương Qua thành cũng còn chưa bắt lại tới liền ngưng chiến, đây chẳng phải là lộ ra Đại Nam quốc vô năng?

Thẩm Lãng?

Chẳng lẽ là Thẩm Lãng nguyên nhân?

Đúng, nhất định là hắn, nhất định là hắn!

Thẩm công tử, nếu thật là ngươi, vậy ngươi thật đúng là hắn sao không nổi a?

Hít một hơi thật sâu, Căng Quân ý chỉ không thể chống lại.

Tô Nan hét lớn: "Bây giờ thu binh, bây giờ thu binh!"

Cái chiêng tiếng vang lên!

Tô Nan bây giờ thu binh.

Toàn trường kinh ngạc!

Sa Man tộc võ sĩ đầu tiên là kinh ngạc đến ngây người.

Chúng ta liền muốn thắng a? Vì sao muốn rút lui?

Không, chúng ta tuyệt đối không lùi.

Chúng ta muốn đem Việt Quốc người chém tận giết tuyệt, chúng ta muốn diệt tòa thành trì này.

Sa Man tộc võ sĩ vậy mà ngoảnh mặt làm ngơ.

Tô Nan nổi giận, dùng hết nội lực quát ầm lên: "Căng Quân có chỉ, tạm dừng công thành, thu binh, thu binh!"

Nhất thời, Sa Man tộc võ sĩ dừng lại.

Tô Nan giận dữ hét: "Toàn bộ cho ta lăn xuống thành tới!"

Căng Quân tại Sa Man tộc võ sĩ trong mắt như là thần minh, nghe được vậy mà là Căng Quân ý chỉ.

Bọn hắn cũng không dám lại vi phạm.

Tràn ngập không cam lòng mà kính nể nhìn qua đám này Việt Quốc thành vệ quân.

Các ngươi đám người này lợi hại, xem như chúng ta Sa Man tộc duy nhất để mắt quân đội.

Sau đó, Sa Man tộc võ sĩ như thủy triều thối lui.

Vẫn như cũ giống như lần trước, trực tiếp theo trên đầu thành nhảy đi xuống.

Thực ngưu bức.

Ngắn ngủi một khắc đồng hồ.

Trên đầu thành Sa Man tộc võ sĩ biến mất vô tung vô ảnh.

Còn lại mấy ngàn thành vệ quân kinh ngạc.

Xảy ra chuyện gì?

Chúng ta rõ ràng đã làm tốt chuẩn bị chết trận a?

Vì sao bọn hắn bỗng nhiên lại đi.

Ninh Chính cùng Khổ Đầu Hoan liếc nhau, đầu tiên là một tia nghi hoặc.

Sau đó, hai người ánh mắt bên trong dần dần lộ ra kích động cùng mừng như điên.

"Thẩm Lãng thành công!"

"Thẩm công tử thành công!"

Khổ Đầu Hoan lập tức cao giọng nói: "Thẩm công tử vạn tuế!"

"Thẩm công tử vạn tuế!"

Hàm Nô bỗng nhiên hô to: "Thẩm công tử, ta yêu ngươi!"

Ách!

Lan thị mười huynh đệ kinh ngạc?

Ngày? Ta đại ca Lan tên điên hẳn là thật muốn xanh?

Ngay sau đó, hơn một trăm tên nữ tráng sĩ chỉnh tề hô to.

"Thẩm công tử, ta yêu ngươi!"

Đây là fan hâm mộ thích thần tượng, tuyệt đối không nên hiểu lầm.

. . .

Ngày 23 tháng 2!

Nam Âu đô thành trang phục đổi mới hoàn toàn.

Trời có mắt rồi, Căng Quân nhập chủ Nam Âu đô thành về sau, cho tới bây giờ đều không có trang trí qua cái này thành trì, từ đầu đến cuối đều là đầy bụi đất.

Bây giờ lại treo lên đèn lồng, dán lên giấy đỏ.

Đây là muốn nghênh đón cái nào đại nhân vật a?

Căng Quân mang theo thê tử, tự mình đến đến Nam Âu đô thành bên ngoài nghênh đón.

Trên mặt hắn từ đầu đến cuối mang theo dáng tươi cười, ngược lại thê tử Sa Mạn tuyệt mỹ khuôn mặt tràn ngập không kiên nhẫn.

Mãi cho đến buổi chiều!

Tới cái kia đại nhân vật rốt cục xuất hiện.

Vậy mà là một cái siêu cấp tiểu bạch kiểm.

Hắn cái này ra sân nghi thức quá độc đáo.

Đại ngốc cõng một đầu ghế mây, trên ghế mây ngồi Thẩm Lãng, hắn thậm chí còn che một cây dù.

Nam Âu quốc ánh nắng quá độc ác, phải chú ý phòng nắng, cái này hơn nửa tháng tới đều có từng điểm từng điểm rám đen.

Mỹ nam tử bảo dưỡng làn da, thứ nhất chính là muốn phòng nắng, cái khác đều là tiếp theo.

"Phu quân, hắn liền là Thẩm Lãng?" Sa Mạn vương hậu nói.

Căng Quân nói: "Khẳng định là."

Sa Mạn vương hậu nói: "Không biết vì cái gì, ta nhìn thấy hắn lần đầu tiên, liền muốn đánh chết hắn."

Căng Quân nói: "Vậy ta liền yên tâm, hắn thực sự là quá anh tuấn."

Đại ngốc lao nhanh đến Căng Quân trước mặt, đem Thẩm Lãng buông ra.

"Thẩm Lãng, bái kiến Đại Nam quốc chủ!"

"Sa Căng, gặp qua Thẩm Lãng hiền đệ."

Thẩm Lãng hai tay đưa lên chi kia kiếm gỗ, liền là hắn theo thượng cổ di tích cầm tới kiếm gỗ, đây coi như là Căng Quân nhận thua chứng cứ.

"Nguyên vật về chủ."

Căng Quân nói: "Liền cho hiền đệ làm một cái kỷ niệm đi."

Thẩm Lãng nói: 'Mặt trời này thật độc, nóng người chết, chúng ta tranh thủ thời gian vào thành đi. Căng huynh, Nam Âu trong thành có băng sao?'

Căng Quân kinh ngạc, lắc đầu nói: "Xin lỗi, còn. . . Thật không có."

Cuộc sống của hắn thật không có như vậy xa xỉ, mặc dù là cao quý Đại Nam quốc chủ, nhưng là sinh hoạt đãi ngộ còn không bằng Việt Quốc một cái tiểu quý tộc.

"Bất quá, có một cái giếng sâu, nước rất lạnh buốt, ta vì hiền đệ chuẩn bị dưa ngọt, đã ngâm ở trong giếng nửa ngày, miễn cưỡng giải giải nóng?" Căng Quân nói.

"Thành!"

. . .

Một canh giờ sau!

Thẩm Lãng tắm rửa xong, thay quần áo xong, khôi phục anh tuấn tiêu sái bộ dáng.

Ăn dưa ngọt.

Oa, thật sự là ngọt a.

Sa Man tộc dưa ngọt vô địch, này chỗ nào tới?

Không biết dưa ngọt, còn có các loại hoa quả, ăn đến Thẩm Lãng phi thường thoả nguyện.

"Căng huynh, đi qua cái này hai mươi ngày nhưng làm ta mệt đến ngất ngư, bôn ba hơn ngàn dặm a, đều xóc nảy đều gầy." Thẩm Lãng đắc ý uống một ngụm rượu nho.

Căng Quân chú ý tới hắn nói là xóc nảy, mà không phải bôn ba.

Đây ý là, hắn liền không đi qua đường, toàn bộ là bị người nhấc lên đi?

"Vất vả, vất vả!" Căng Quân nói: "Nếm thử cái này mật ong rượu, dùng cây vải mật sản xuất."

Thẩm Lãng nhận lấy một uống mà xuống.

Quả nhiên dễ uống, hay lắm.

"Căng huynh, ta có một cái phi thường tư ẩn vấn đề, không biết thuận tiện hay không hỏi?" Thẩm Lãng nói.

Căng Quân da đầu có chút run lên: "Hiền đệ, nếu như là quá tư ẩn, vậy coi như."

Thẩm Lãng nói: "Thượng cổ di tích cửa vào cái đề mục kia, ta cảm thấy ngươi phải làm không ra a? Làm sao ngươi biết đáp án, làm sao mở ra cái này cửa vào?"

"A, nguyên lai là vấn đề này a." Căng Quân buông lỏng một hơi, hắn còn lo lắng Thẩm Lãng hỏi cái khác tư ẩn vấn đề, tỉ như liên quan tới hắn cùng Sa Mạn giữa phu thê bí mật loại hình.

"Ta giải đáp không ra, nhưng là có người lưu lại cho ta đáp án." Căng Quân gọn gàng liền nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Song trọng kinh ngạc.

Đầu tiên là Căng Quân vậy mà như thế thẳng thắn, dạng này bí mật cũng nói thẳng bẩm báo?

Đệ nhị trọng kinh ngạc, đến tột cùng sẽ là ai a? Thượng cổ di tích a, khẳng định muốn độc chiếm a, vậy mà cùng hưởng

"Ai vậy? Hào phóng như vậy?" Thẩm Lãng kinh ngạc.

Căng Quân nói: "Ta nguyên bản cũng không biết là ai, bởi vì hắn không có để lại tính danh. Về sau ta nhìn thấy Khương Ly bệ hạ bút tích thực. . ."

"Khương Ly đế chủ?" Thẩm Lãng nói: "Hắn phát hiện ra trước Sa Man tộc bên trong cái kia thượng cổ di tích? Sau đó giải ra đáp án kia, đồng thời đem đáp án viết ra? Lưu cho hậu nhân đi vào?"

Căng Quân gật gật đầu.

"Còn không vẻn vẹn như thế, tiến vào thượng cổ di tích về sau, Khương Ly bệ hạ đã thăm dò một bộ phận. Rất nhiều thượng cổ điển tịch, hắn đều đã giải dịch đi ra, mà lại đem rất nhiều quý giá đồ vật phân loại đặt ở chỗ đó. Mà lại hắn còn chuyên môn viết một quyển sách, nói cho hậu nhân làm sao phá giải những này thượng cổ điển tịch, ta cơ hồ ngồi mát ăn bát vàng." Căng Quân nói: "Thẩm Lãng hiền đệ, nguyên bản như là chó nhà có tang trốn hướng Sa Man tộc, nội tâm là tràn ngập oán hận. Nhưng là tại thượng cổ di tích bên trong, ta bị Khương Ly bệ hạ lòng dạ rung động, ta mặc dù không nên thân, nhưng cũng muốn học hắn một học."

"Vì lẽ đó, tại thượng cổ di tích bên trong, tinh thần của ngươi đạt được hun đúc cùng thăng hoa? Ngươi trở thành Sa Man tộc kính ngưỡng Căng Quân?" Thẩm Lãng nói.

Căng Quân nói: "Không dám nói như vậy, ta chỉ là cố gắng muốn học tập bệ hạ một tia da lông mà thôi. Đương nhiên ta không có hắn như vậy bá khí, khí thôn vạn dặm như hổ."

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại rất nhiều chuyện, ta minh bạch."

Tiếp lấy xuống, Thẩm Lãng lau hai tay, nghiêm mặt nói: "Căng huynh, lui binh như thế nào? Quân đội của ngươi chính thức theo Việt Quốc lui ra ngoài? Bảo trì Việt Quốc lãnh thổ hoàn chỉnh tính, ký kết ngưng chiến hiệp định."

Sa Mạn vương hậu ở bên cạnh nói: "Ngưng chiến có thể, vẫn như cũ duy trì trước đó điều kiện, cắt nhường nam bộ năm quận!"

Nhưng là nàng vẫn chưa nói xong.

Căng Quân ngăn cản nàng, hắn nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Tốt, liền theo hiền đệ, ta sẽ hạ chỉ nhường Tô Nan cùng Nam Cung Ngạo đại quân toàn bộ rời khỏi Việt Quốc đất đai, chính thức ngưng chiến!"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 369: Lãng Gia Kinh Thiên Hành Động! Tin Chiến Thắng Truyền Quốc Quân

Như vậy dứt khoát quả quyết? Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

"Căng huynh nhưng còn có cái gì khác điều kiện hay không?" Thẩm Lãng hỏi.

Căng Quân lắc đầu.

"Hiền đệ, đây là ta định ra ngưng chiến hiệp định, ngươi đọc qua xem xét."

Thẩm Lãng nhận lấy xem xét.

Không có cái gì biền bốn lệ sáu, nội dung phi thường đơn giản.

Đại Nam quốc nguyện ý vô điều kiện ngưng chiến, tất cả quân đội tại ngày 15 tháng 3 trước đó, triệt để rời khỏi Việt Quốc lãnh thổ.

Phía sau liền là Căng Quân kí tên cùng đại ấn.

Không có bất kỳ cái gì điều kiện, không có bất kỳ cái gì bồi thường.

Bên trái là trống không.

Thẩm Lãng kí lên tên của mình.

Nhưng còn chưa đủ, hắn chức quan quá thấp, kế tiếp còn muốn Ninh Chính ký tên.

Cuối cùng giao cho quốc quân Ninh Nguyên Hiến ký tên đóng ấn.

Cái này một sau khi ký xong, Việt Quốc nam bộ chiến sự liền xem như triệt để kết thúc.

Về sau, Căng Quân vẫn không có đưa ra bất kỳ điều kiện gì.

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, có một việc ta nhất định phải nói cho ngươi."

Căng Quân nói: "Hiền đệ mời nói."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi biết Chúc Nịnh sao?"

Căng Quân nói: "Nghe nói qua, bất quá ta rời đi Thiên Việt thành thời điểm, nàng niên kỷ còn nhỏ."

Thẩm Lãng nói: "Cô gái này là một cái trạch nữ, nhưng cũng là một thiên tài, mỗi ngày đều ngâm mình ở thượng cổ thư tịch bên trong, hiểu được nhiều vô cùng. Mà lại người này có một cái đặc điểm, ai hỏa liền nghiên cứu ai, mà lại bình thường có thể nghiên cứu triệt để."

Căng Quân nghe hiểu.

Gần nhất toàn bộ phía đông thế giới, là thuộc hắn Căng Quân nóng nhất.

"Hiền đệ có ý tứ là, Chúc Nịnh cũng có thể là nghiên cứu ra ta khai quật quỹ tích, đồng thời báo cho Thiên Nhai Hải Các?" Căng Quân nói: "Mà Thiên Nhai Hải Các đối mỗi một cái thượng cổ di tích đều khát vọng bức thiết, vì lẽ đó ta thượng cổ di tích, có chút phong hiểm."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Điểm ấy, không thể không đề phòng."

Căng Quân gật đầu nói: "Tạ ơn hiền đệ báo cho, vi huynh biết phải nên làm như thế nào."

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, ngươi lần này đại quân tiến đánh Việt Quốc, lại không thu được gì, Sa Man tộc người sẽ không trách ngươi sao?"

Căng Quân lắc đầu nói: "Sa Man tộc võ sĩ đối đất đai không có bao nhiêu tham lam, chỉ thích cướp bóc. Vốn là ta cần Việt Quốc đất đai, bởi vì muốn phát triển Đại Nam quốc, cần đại lượng nhân khẩu, cần trồng trọt, cần thành trì hóa. Vì lẽ đó ta cần hai trăm vạn tả hữu Việt Quốc nhân khẩu, bọn hắn có được rất cao năng lực sản xuất, bất quá bây giờ liền dùng Nam Âu quốc người đi!"

Nam Âu quốc cũng có hai trăm vạn nhân khẩu, trừ bộ phận là Sa Man tộc người, còn có hơn phân nửa là Việt Quốc người, năm đó Việt Quốc chiếm lĩnh Nam Âu quốc về sau di chuyển đi qua.

Thẩm Lãng nói: "Ta nhìn Sa Man tộc sản xuất hoa quả rất nhiều, cất rượu rất nhiều? Khuyết thiếu gạo lúa mạch các loại lương thực chính, cũng khuyết thiếu loại thịt?"

Sa Man tộc khuyết thiếu loại thịt?

Cũng thiếu, cũng không thiếu.

Bởi vì Sa Man tộc cảnh nội có vô số thịt rừng, mỗi một lần đi săn đều có thể sống được đại lượng đồ ăn.

Nhưng là có thể đại lượng ăn thịt, dù sao chỉ là số ít người.

Tuyệt đại đa số người dựa vào thu thập cùng khoai lang mà sống.

Khoai lang xuất hiện, mới khiến cho Sa Man tộc triệt để vượt qua nạn đói.

"Loại thịt cũng còn tốt, chúng ta bắt đầu thuần hóa lợn rừng, đồng thời nuôi nhốt." Căng Quân nói.

Thẩm Lãng nói: "Sa Man tộc cảnh nội có rất nhiều chúng ta cần đặc sản, chúng ta có các ngươi cần hủ tiếu các loại, ta có thể nhường Thiên Đạo hội tiến vào Đại Nam quốc bên trong, mở ra Việt Quốc cùng Đại Nam quốc ở giữa mậu dịch."

Căng Quân nói: "Sắt có thể bán không?"

Thẩm Lãng nói: "Có thể bán gang, nhưng thép sẽ không bán."

Căng Quân nói: "Được, nhưng là tơ lụa, tấm gương các loại xa hoa lãng phí đồ vật, không thể tiến vào Đại Nam quốc."

Bởi vì Đại Nam quốc hiện tại dân phong bưu hãn thuần phác, đối xa xỉ phẩm nhận biết vẫn là không.

Những vật này đối với chiến đấu ý chí nở quá nghiêm trọng.

Sau đó, Căng Quân sẽ dần dần mở ra Đại Nam quốc, nhưng nhất định sẽ phi thường chậm chạp.

Cái này dù sao cũng là nửa Man Hoang quốc gia, một khi triệt để buông ra, nhường văn minh đông phương trùng kích vào đến, hậu quả khó mà lường được.

Căng Quân nói: "Dạng này, ta tại Lạc Diệp thành xác định một cái khu vực, chuyên môn phụ trách mậu dịch, ngươi ta hàng năm giao dịch đều ở nơi đó hoàn thành. Nơi đây khoảng cách bờ biển cũng gần, khoảng cách Nộ Triều thành cũng gần."

Thẩm Lãng nói: "Được, nhà ngươi rượu chất lượng rất tốt, nhất định sẽ bán chạy."

Căng Quân nói: "Đúng, tiếp xuống có chút việc tư, có thể sẽ nhường hiền đệ hỗ trợ."

Thẩm Lãng nói: "Mời nói."

Căng Quân nói: "Ngươi tài hoa tuyệt đỉnh, theo ta đối Vạn Xà Quật cái kia thượng cổ di tích nghiên cứu càng lúc càng thâm nhập, nội dung cũng càng ngày càng khó khăn, nếu có cần, ta hướng hiền đệ thỉnh giáo."

Thẩm Lãng nói: "Ta tại nhất định biết gì nói nấy."

Tiếp lấy Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, ngươi dạng này trực tiếp hạ lệnh Sa Man tộc đại quân lui binh, thật không có vấn đề sao? Phía dưới quân đội thật sẽ không xảy ra oán sao?"

Căng Quân nói: "Cần nuôi một trận vở kịch!"

Thẩm Lãng nói: "Thần linh vở kịch?"

Căng Quân nói: "Nếu không xảy ra ngoài ý muốn, Sa Ẩm lão sư đã bắt đầu chuẩn bị."

Thẩm Lãng khom người nói: "Nếu như thế, đa tạ Căng huynh chiêu đãi, ta cái này liền cáo từ?"

Căng Quân nói: "Có một kiện tin tức khả năng cần nói cho hiền đệ."

Thẩm Lãng trong lòng vui mừng, liền đợi đến ngươi mở miệng.

Thẩm Lãng nói: "Mời nói."

Căng Quân nói: "Phù Đồ Sơn cũng gia nhập trận này trò chơi."

Thẩm Lãng ánh mắt co rụt lại.

Căng Quân nói: "Vì lẽ đó tại thời khắc mấu chốt, Thiên Tây hành tỉnh chiến trường có thể sẽ xảy ra chuyện."

Phù Đồ Sơn am hiểu nhất cái gì?

Đương nhiên là thần không biết quỷ không hay giết người.

Nhưng là căn cứ Đại Viêm đế quốc quy củ, không có hoàng đế ý chí , bất kỳ cái gì vượt qua thế lực đều không thể can thiệp các nước nội chính, càng thêm không thể giết hại quân vương.

Đối một nước vương hạ thủ?

Quá không thể tưởng tượng.

Dù là Phù Đồ Sơn, cũng không dám làm ra chuyện thế này, trừ phi có Hoàng đế bệ hạ ý chỉ.

Nhưng là Hoàng đế bệ hạ, sẽ không hạ cái này ý chỉ.

"Chuyện này phía sau, còn có một nhân vật, Tân Càn vương quốc Thái tử, liền là Khương Ly bệ hạ cái kia phản đồ đệ tử." Căng Quân nói: "Người này tại Phù Đồ Sơn địa vị rất cao, mà Sở quốc cùng Tân Càn quốc, Lương quốc đều có to lớn lãnh thổ tranh chấp."

Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử về sau, to lớn Đại Càn đế quốc sụp đổ, lớn nhất một khối bị Đại Viêm đế quốc cướp đi, lại bị Tấn quốc cướp đi mấy cái hành tỉnh, bây giờ Tân Càn quốc không đủ nguyên lai mấy phần một trong, nhưng vẫn như cũ là thiên hạ đại quốc, so Việt Quốc lớn hai lần.

Sở vương gian trá tham lam, Khương Ly đế chủ còn tại thời điểm, hắn chó vẩy đuôi mừng chủ.

Khương Ly đế chủ một chết bất đắc kỳ tử, hắn lập tức đại quân Bắc thượng, cướp đi Đại Càn vương quốc mười mấy vạn cây số vuông đất đai.

Đương nhiên, về sau Hoàng đế bệ hạ cũng nhìn không được, buộc Sở quốc phun ra hơn phân nửa, nhưng còn lại một nửa xem như bị Sở vương nuốt vào.

"Hiền đệ, Hoàng đế bệ hạ không thích Ninh Nguyên Hiến, nhưng cũng không có nghĩa là hắn không thích Ninh Kỳ cùng Ninh Dực." Căng Quân nói: "Một khi Ninh Kỳ cùng Đại Viêm đế quốc có cấp độ càng sâu mật ước, kia cái gì sự tình đều có thể phát sinh. Hoàng đế bệ hạ nguyện ý nhìn thấy một cái bị suy yếu Việt Quốc, càng thêm nguyện ý nhìn thấy Việt Quốc cùng Sở quốc đồng thời bị suy yếu!"

"Vì lẽ đó, Thiên Tây hành tỉnh trên chiến trường, sự tình gì đều có thể phát sinh!" Căng Quân nói: "Hiền đệ chớ có xem thường Ninh Kỳ, người này thủ đoạn rất cao, lãnh khốc thống soái chỉ là hắn đóng vai đi ra khuôn mặt, người này chính trị thủ đoạn đen, gan lớn, dùng bất cứ thủ đoạn nào."

Thẩm Lãng nói: "Đã nhìn ra mánh khóe, Tiết thị gia tộc hạm đội ngay tại tập kết, động tĩnh không rõ, chỉ sợ mục tiêu chính là nhà ta Nộ Triều thành."

Tiết thị xuất động hải quân tiến đánh Nộ Triều thành, đoạt lấy về sau mình không được, giao cho Ngô Vương cùng Ẩn Nguyên hội.

Thủ bút thật lớn a.

Căng Quân nói: "Còn có một việc, Chúc Nịnh muốn gả cho Ninh Kỳ làm chính thê, Chúc Hồng Bình muốn cưới Chủng Sư Sư."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Hắn một đường bôn ba, cái này bí văn hắn đúng là lần đầu tiên nghe được.

Một ngày này rốt cục phát sinh.

Chúc Hoằng Chủ rốt cục từ bỏ Ninh Dực, triệt để chuyển biến lập trường ủng hộ Ninh Kỳ.

Cái này khó lường, Chúc thị, Chủng thị, Tiết thị ba nhà đều duy trì Ninh Kỳ.

Văn võ quy nhất.

Cái này Ninh Kỳ thế lực, nháy mắt bành trướng đến viễn siêu trước đó Thái tử Ninh Dực.

Căng Quân nói: "Ta nếu không có đoán sai, Ẩn Nguyên hội cùng Chúc thị gia tộc tại Viêm Kinh du thuyết Hoàng đế bệ hạ. Ninh Kỳ đi Ngô quốc về sau, không còn xuất hiện, hiền đệ cảm thấy hắn sẽ đi chỗ nào?"

"Viêm Kinh!" Thẩm Lãng nói.

"Đúng, Viêm Kinh!" Căng Quân nói: "Một khi Ninh Kỳ xuất ra mang tính then chốt thẻ đánh bạc, ký kết mang tính then chốt mật ước, cái kia Viêm Kinh Hoàng đế bệ hạ liền sẽ đối với hắn tiến hành tính thực chất ủng hộ."

"Tại Đại Viêm đế quốc cùng Ẩn Nguyên hội áp lực dưới, Ngô Vương thỏa hiệp, không còn xuất binh xuôi nam."

"Ninh Kỳ cắt nhường Thiên Bắc hành tỉnh sáu quận, đồng thời nhường Tiết thị gia tộc hạm đội đánh hạ Nộ Triều thành, giao cho Ngô Vương, như thế Ngô Vương cũng không tính không thu được gì."

"Mà tại phía nam, Chúc Nhung biểu thị, nguyện ý thay biểu Việt Quốc tân triều đường thế lực cùng ta đàm phán, cắt nhường toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh."

"Như Ninh Kỳ thành công, phía bắc ổn định Ngô Vương, phía nam ổn định ta, cái kia phía tây sẽ phát sinh cái gì?"

Phía tây chiến trường, bấp bênh nguy hiểm.

Sở vương có ba mươi mấy vạn đại quân, mà Chủng thị gia tộc chỉ có mười hai vạn đại quân.

Sở vương ngự giá thân chinh, sĩ khí tăng vọt.

Vì lẽ đó một trận chiến này, Việt Quốc tràn ngập nguy hiểm.

Muốn đánh thắng một trận chiến này, trừ phi cục diện phát sinh biến đổi lớn.

Tỉ như. . . Sở vương chết bất đắc kỳ tử!

Căng Quân nói: "Trận chiến này người được lợi lớn nhất là ai?"

Thẩm Lãng nói: "Hoàng đế bệ hạ!"

Căng Quân nói: "Hiền đệ anh minh, Ninh Kỳ thượng vị, Việt Quốc mất đi một phần ba lãnh thổ, thật to bị suy yếu. Mà lại Ninh Kỳ có lẽ đã cùng Đại Viêm đế quốc ký kết tính thực chất mật ước. Vì lẽ đó lúc này, như Sở quốc chiếm đoạt Thiên Tây hành tỉnh, cái kia lập tức liền sẽ trở thành phương nam bá chủ, cái này không phù hợp Hoàng đế bệ hạ lợi ích."

"Đi qua một trận chiến này, diệt đi phương nam hai cái bá chủ, Hoàng đế bệ hạ thật sự là hảo thủ đoạn a." Thẩm Lãng nói.

Căng Quân nói: "Như thế lớn lợi ích, rất nhiều quy củ liền có thể đánh vỡ. Tỉ như năm đó phụ thân của ta, Việt Vương cảm thấy thu hoạch Nam Âu quốc thời cơ đã thành thục, tại khổng lồ như thế dưới lợi ích, cha ta Nam Âu quốc chủ liền tự nhiên mà vậy chết trận sa trường."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, Sở vương chết bất đắc kỳ tử, cũng trở thành xác suất lớn sự kiện!"

Căng Quân gật đầu.

Một khi Sở vương chết bất đắc kỳ tử, cục diện sụp đổ, vậy dĩ nhiên là binh bại như núi đổ.

Căng Quân nói: "Vì lẽ đó, tiếp xuống hiền đệ hết thảy động tác đều muốn nhanh, nếu không hậu quả khó mà lường được!"

Thẩm Lãng gật đầu.

Ninh Kỳ đại thủ bút thế cuộc, đã bắt đầu vận chuyển.

Ngô Vương đã thỏa hiệp.

Nếu như không ngoài dự liệu, tiếp xuống Tam vương tử Ninh Kỳ liền sẽ tiến vào Thiên Tây hành tỉnh cùng Sở vương quyết chiến.

Sở vương chết bất đắc kỳ tử.

Việt Quốc hoàn toàn thắng lợi.

Cùng lúc đó, Ninh Kỳ còn muốn cùng Căng Quân đạt thành hiệp nghị, dùng cắt nhường Thiên Nam hành tỉnh đại giới, đổi lấy Căng Quân ngưng chiến, đồng thời mượn Sa Man tộc quân đội tay, triệt để diệt đi Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Sau đó, Tiết thị gia tộc hạm đội tiến đánh Nộ Triều thành, triệt để diệt đi Kim thị gia tộc và Thiên Đạo hội tổng bộ.

Quả nhiên là thiên đại thủ bút a.

Theo phía bắc Ngô quốc, đến phía nam Căng Quân, đến phía đông Nộ Triều thành, đến phía tây Sở vương.

Toàn bộ đều có bố cục.

Ngưu bức!

Nhìn không ra, ngươi Ninh Kỳ như vậy không nổi a.

Bất quá nhất không tầm thường vẫn là Đại Viêm đế quốc Hoàng đế bệ hạ, Ninh Kỳ bố cục hoàn toàn phù hợp lợi ích của hắn, lúc này mới đạt được hắn toàn diện ủng hộ.

Căng Quân nói: "Ninh Kỳ như sau khi lên ngôi, sẽ không đi đánh Ngô quốc, cũng sẽ không đi đánh Sở quốc, bởi vì những quốc gia này mạnh yếu Hoàng đế bệ hạ đều có sắp xếp. Hắn duy chỉ có sẽ đến tiến đánh ta Đại Nam quốc, bởi vì ta là man di nơi, Ninh Kỳ như đánh xuống Đại Nam quốc, xem như vương triều Đại Viêm khuếch trương."

"Ninh Chính là chăm lo quản lý chi chủ, nhưng cũng không phải là khuếch trương chi chủ, như hắn thượng vị, hai nước chúng ta còn có thể bù đắp nhau." Căng Quân nói: "Vì lẽ đó muốn vào, liền đi vào triệt để. , muốn lùi cũng lùi đến triệt để, Thiên Nam hành tỉnh một cái quận ta đều không cần."

Căng Quân thật sự là đem lời nói đến lại mở lại thấu.

"Bây giờ, hiền đệ phá hư Ninh Kỳ bước đầu tiên cờ." Căng Quân nói: "Nhưng là bước thứ hai ngươi không đánh tan được, mà lại cũng không cần thiết đánh vỡ. Nhưng lại muốn sớm gián đoạn hắn bước thứ ba cờ."

"Hiền đệ, bây giờ tại ngươi ta trong mắt, tương lai cục diện đã vô cùng rõ ràng."

"Ninh Chính điện hạ làm Bình Nam đại tướng quân, đánh lui Đại Nam quốc chủ lực, lập xuống bất thế công lao. Nhưng là Tam vương tử Ninh Kỳ cả người vào Ngô quốc, thuyết phục Ngô Vương ngưng chiến, đây là thứ nhất công. Tiếp xuống hắn đi Thiên Tây hành tỉnh cùng Sở vương quyết chiến, như một trận chiến này chiến thắng, đó chính là thứ hai công."

"Tại thiên hạ mắt người bên trong, là đánh lui Đại Nam quốc chủ lực công lao lớn? Vẫn là đánh bại Sở vương ba mươi mấy vạn đại quân công lao lớn?" Căng Quân nói: "Đương nhiên là cái sau, Ninh Kỳ tay cầm hai cái bất thế công lao, nếu mặc cho thế cục phát triển, đoạt dòng chính chi chiến, Ninh Chính sẽ thua."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, chúng ta có cần phải sớm cắt đứt? Đem đánh bại Sở quốc công lao đoạt lại, chí ít đoạt lại hơn phân nửa!"

Căng Quân nói: "Hiền đệ, tiếp xuống Ninh Kỳ sẽ đánh bại Sở vương ba mươi mấy vạn đại quân, thậm chí Sở vương chết trận sa trường. Như vậy còn có cái gì công lao có thể cùng giết Sở vương đánh đồng đây này?"

Thẩm Lãng đi vào địa đồ trước mặt, bỗng nhiên một điểm Sở quốc vương đô nói: "Tiến đánh Sở quốc vương đô."

Nhất thời, vương hậu Sa Mạn bị kinh ngạc đến ngây người.

Hai cái này nam nhân là tên điên sao?

Thẩm Lãng càng thêm là tên điên bên trong tên điên.

Trước đó ngươi viễn chinh mấy ngàn dặm tiến đánh ta Nam Âu quốc đô, về sau lại tiến đánh Đại Nam quốc đô, hiện tại ngươi lại muốn đánh Sở quốc vương đô?

Sở quốc vương đô, đây chính là so Việt Quốc Thiên Việt thành còn muốn rộng rãi to lớn.

Chẳng những như thế, nó khoảng cách quá xa.

Mặc kệ là theo Thiên Tây hành tỉnh đi qua, vẫn là theo Khương quốc Bắc thượng, chí ít cần mấy ngàn dặm mới có thể đến đạt Sở quốc vương đô.

Mà dọc theo con đường này, thành trì vô số.

Ngươi quân đội còn chưa tới Sở quốc vương đô, chỉ sợ đã lâm vào Sở quốc quân dân uông dương đại hải.

Nhưng cũng chính là bởi vì như thế, Sở quốc vương đô lúc này cũng vô cùng trống rỗng, thậm chí so Việt Quốc tốt không bao nhiêu.

Dù sao Sở vương thế nhưng là tập kết ba mươi mấy vạn đại quân tiến đánh Thiên Tây hành tỉnh, còn có mười mấy vạn đại quân tại phía bắc phòng ngự Lương quốc cùng Tân Càn quốc.

Sở quốc quốc đô rời xa Khương quốc, Việt Quốc, Lương quốc, Tân Càn quốc, có thể nói là gối cao không lo, căn bản không có tất yếu đóng giữ quá nhiều quân đội.

Nhưng là muốn hoàn thành viễn chinh Sở quốc vương đô, nhất định phải hoàn thành một cái hành động vĩ đại.

Đọc qua không người Đại Tuyết núi.

Đây cũng là mấy ngàn dặm viễn chinh, mà lại không có đường.

Toà này Tuyết Sơn nằm ngang ở Khương quốc cùng Sở quốc ở giữa, độ cao so với mặt biển vượt qua sáu, bảy ngàn mét.

Toàn bộ đều là khu không người.

Không có sinh mệnh tung tích.

Trăm ngàn năm qua, không có một chi quân đội có thể vượt ngang qua toà này Tuyết Sơn.

Mà lại vượt qua toà này Đại Tuyết núi về sau, lại là mấy chục tòa kéo dài hiểm ác núi cao, thâm nhập hơn nữa năm trăm dặm, liền có thể đến Sở quốc vương đô.

Vì lẽ đó, chuyến này viễn chinh cơ hồ giống như là tại tìm đường chết, quả thực là tại khiêu chiến sinh mệnh cực hạn.

Có thể nói như vậy, viễn chinh Sở quốc vương đô đoạn đường này hành trình, so viễn chinh Đại Nam quốc đô gian nan gấp mười.

Như Ninh Chính có thể dẫn đầu đại quân tập kích bất ngờ Sở quốc vương đô, cái này cũng đầy đủ chấn kinh thiên hạ.

Công lao này cùng chém giết Sở vương, cũng tương xứng.

Trận này đoạt dòng chính chi chiến, cũng coi như chiếm thượng phong.

Nhưng là Sở quốc vương đô dù nói thế nào cũng có mấy vạn quân coi giữ, Thẩm Lãng trong tay có thể vượt qua sáu, bảy ngàn mét Đại Tuyết núi, có thể vượt quá ngàn bên trong núi lớn, xuất kỳ bất ý giết vào Sở quốc vương đô quân đội, nhiều nhất chỉ có sáu ngàn người.

Liền là thứ nhất Niết Bàn quân cùng thứ hai Niết Bàn quân.

Trừ cái này hai nhánh quân đội bên ngoài, không có bất kỳ cái gì quân đội có thể hoàn thành cái này một viễn chinh hành động vĩ đại.

Nhưng là nương tựa theo sáu ngàn người quân đội, muốn tấn công xong Sở quốc vương đô, số lượng vẫn có chút quá ít.

Bỗng nhiên Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, trong tay ngươi có phải là có một chi năm ngàn người thần xạ thủ? Bọn hắn là Sa Man tộc võ sĩ đỉnh phong, chẳng những am hiểu thần xạ, mà lại am hiểu leo lên tường thành, trên núi cao, như giẫm trên đất bằng?"

Sa Mạn vương hậu nghe xong, không khỏi kinh ngạc đến ngây người.

Thẩm Lãng, ngươi được một tấc lại muốn tiến một thước a.

Chúng ta trước đây không lâu vẫn là địch nhân, ngươi bây giờ vậy mà đánh ta Đại Nam quốc thần xạ thủ chủ ý?

Thẩm Lãng nói: "Nghe nói, Căng huynh chi quân đội này cận chiến cũng phi thường lợi hại?"

Đương nhiên lợi hại, Căng Quân trong tay chi này vương bài quân đội, thần xạ cường đại, cận chiến cũng vô địch, đọc qua núi cao, leo lên tường thành, không gì làm không được, bọn hắn là Căng Quân lợi dụng thượng cổ di tích tri thức bồi dưỡng ra được chi thứ nhất vương bài, mỗi người thể chất đều bị cải tạo qua.

Dĩ nhiên không phải giống Thẩm Lãng loại kia cải tạo huyết mạch, mà là dùng Thượng Cổ phối phương bí chế dược vật, rèn luyện qua gân cốt.

Cho tới bây giờ mới thôi, Căng Quân cũng không có đụng tới qua chi quân đội này.

Thẩm Lãng nói: "Ca, " ta muốn thuê bọn hắn."

Căng Quân nhếch môi, thật lâu không thể nói chuyện.

Hiền đệ, ngươi. . . Ngươi đây có phải hay không là quá như quen thuộc?

Ngươi vừa rồi gọi ta Căng huynh, hiện tại muốn cầu cạnh ta, liền gọi ta ca?

Có phải là quá hiện thực điểm?

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, ngươi thiếu tiền sao?"

Căng Quân đắng chát gật gật đầu.

Đại Nam quốc nghèo quá.

Trước đó tại Sa Man tộc thời điểm có thể không cần tiền, nhưng là đánh xuống Nam Âu quốc về sau, muốn kiến thiết cùng phát triển, đều cần đại lượng tiền tài.

Hiện tại Đại Nam quốc, liền tiền tệ hệ thống đều thành lập không nổi. Căng Quân lúc đầu muốn đánh xuống Thiên Việt thành sau trắng trợn cướp bóc một phen, đồng thời hướng Ninh Kỳ đe doạ một món khổng lồ kim tệ.

Kết quả một bước này bị Thẩm Lãng phá hư, cướp bóc không.

Vì lẽ đó Đại Nam quốc tiền tệ thể hệ thành lập, lại muốn xa xa khó vời.

Thẩm Lãng nói: "Ta nguyện ý dùng năm mươi vạn kim tệ thuê Căng huynh chi này thần xạ thủ quân đội. Mặt khác, ta còn nguyện ý mượn 150 vạn kim tệ cho ngươi, làm ngươi thành lập được Đại Nam quốc tiền tệ hệ thống. Ngươi biết, không có tiền tệ hệ thống, quốc gia kiến thiết liền không thể nào bắt đầu."

Căng Quân đương nhiên thật sâu biết điểm này.

Hắn đi tìm Tây Vực thương nhân, muốn vay mượn một số tiền lớn.

Kết quả đối phương điều kiện quá sư tử mở miệng.

Hắn cũng đi tìm Đại Kiếp Tự, đối phương một lời đáp ứng chi viện 150 vạn kim tệ.

Nhưng điều kiện là tại Đại Nam quốc cảnh nội kiến tạo một trăm tòa Đại Kiếp Tự, đây là muốn trực tiếp lũng đoạn Đại Nam quốc thần / quyền.

Vì lẽ đó, Căng Quân lại cự tuyệt, hắn nguyện ý cùng Đại Kiếp Tự tiến hành có hạn hợp tác, nhưng tuyệt đối sẽ không bị Đại Kiếp Tự nắm giữ.

"Hiền đệ, ngươi có nhiều tiền như vậy sao?" Căng Quân hỏi.

Xem ra, hắn đối Thẩm Lãng bại gia tử rất hiểu a, biết hắn thiếu con số trên trời nợ nần không có đổi, trong tay không có tiền.

"Ta không có tiền." Thẩm Lãng nói: "Nhưng là Khương quốc có tiền a, A Lỗ Na Na nữ vương trong tay có một món khổng lồ hoàng kim, chất đống dưới đất cơ hồ đều muốn mọc lông. Ta dùng Ninh Chính điện hạ danh nghĩa, đem A Lỗ Na Na nữ vương mượn năm mươi vạn kim tệ, thanh toán hướng ngươi lính đánh thuê đội phí tổn. Mặt khác ta dùng tư nhân đảm bảo, nhường A Lỗ Na Na nữ vương cấp cho Đại Nam quốc 150 vạn kim tệ."

Hai trăm vạn kim tệ.

Là một món khổng lồ tài phú, đầy đủ Đại Nam quốc thành lập tiền tệ hệ thống.

Nhưng Căng Quân hùng tài đại lược, sẽ không quá đem tiền tài để vào mắt.

Thẩm Lãng cho ra cùng nó nói là tiền tài, không bằng nói là hai quốc gia hữu nghị.

Việt Quốc cùng Khương quốc.

Căng Quân nói: "Hiền đệ cho ta một khắc đồng hồ."

Thẩm Lãng nói: "Được, đại sự như vậy, ngài là cần cùng tẩu tử thương lượng một chút."

Sa Mạn vương hậu trắng Thẩm Lãng một chút.

. . .

"Phu quân, ngươi bị Thẩm Lãng mang lệch, người này hoàn toàn là được một tấc lại muốn tiến một thước, ngươi đáp ứng hắn triệt để rời khỏi Việt Quốc, đã là lớn lao ân tình, hắn vậy mà muốn đòi lấy đến càng nhiều?" Sa Mạn vương hậu nói.

Căng Quân lắc đầu, cũng không có làm ra giải thích.

Cục diện biến hóa quá nhanh.

Không nghĩ tới Ninh Kỳ lợi hại như thế, bày ra lớn như vậy cục.

Đem Đại Viêm đế quốc cùng Ẩn Nguyên hội tổng bộ toàn bộ kéo vào trong ván cờ.

Căng Quân vốn định nhanh người một bước, trực tiếp diệt đi Việt Quốc đô thành, dạng này Tam vương tử đại cục còn chưa có bắt đầu liền sớm bỏ dở.

Nhưng là, một bước này lại bị Thẩm Lãng ngăn cản.

Như vậy tiếp xuống, Ngô Vương rời khỏi chiến cuộc, đã chú định.

Như Sở vương lại bại!

Vậy hắn Căng Quân liền trở thành mục tiêu công kích.

Có thể sẽ đứng trước toàn bộ Việt Quốc phản công.

Vì lẽ đó, Căng Quân dứt khoát lùi đến sạch sẽ.

Nhưng Thẩm Lãng ý tứ rất rõ ràng, muốn đem Căng Quân cũng kéo lên mới thế cuộc.

Căng Quân nhìn thấy không phải ngày mai, cũng không phải hậu thiên, mà là càng tương lai xa xôi.

Như Thẩm Lãng thành công, Ninh Chính thượng vị.

Cái kia Căng Quân đem triệt để thu hoạch hai quốc gia hữu nghị.

A Lỗ Na Na là một cái người chính trực, một khi thu hoạch được nàng hữu nghị, cơ hồ là cả đời.

Ninh Chính người này, nhân phẩm như kim.

Mà lại hắn tại vị mấy chục năm, chỉ có một mục tiêu.

Chăm lo quản lý, giải quyết Việt Quốc tai hoạ ngầm, trắng trợn phổ biến hành chính, chống cự Đại Viêm đế quốc chiếm đoạt.

Có thể tưởng tượng, Ninh Chính nếu làm vua, tuyệt đối sẽ không tiến đánh Đại Nam quốc, cái này hữu nghị cũng có thể bền bỉ.

Mà Căng Quân tiếp xuống trong vòng mấy chục năm mục tiêu liền là phát triển lớn mạnh, cũng không có khuếch trương xúc động.

Mà Ninh Kỳ nếu làm vua, nhất định sẽ trở thành Hoàng đế bệ hạ đầy tớ.

Mà lại hắn thượng vị sau cần uy vọng, cần thắng lợi.

Căng Quân Đại Nam quốc, liền trở thành hắn tốt nhất khai chiến đối tượng.

Làm Hoàng đế bệ hạ, đem vương triều Đại Viêm quang mang vẩy hướng Man Hoang.

Phi thường chính / trị / chính xác một sự kiện.

Vì lẽ đó, Ninh Chính cùng Ninh Kỳ ở giữa nên lựa chọn ai?

Căn bản không cần cân nhắc.

Đương nhiên, như Ninh Chính đoạt dòng chính thất bại!

Ninh Kỳ cùng Căng Quân triệt để đối địch.

Bất quá, Căng Quân cùng Thẩm Lãng tự mình ký kết ngưng chiến hiệp định, nay đã cùng Ninh Kỳ đối địch.

Vậy bây giờ vấn đề mang tính then chốt là, cái này năm ngàn thần xạ thủ quân đội cấp cho Thẩm Lãng, có thể bị nguy hiểm hay không?

Làm quân chủ, Căng Quân nhất định phải cân nhắc điểm này.

. . .

"Hiền đệ, ta chi này thần xạ thủ quân đội mặc dù thể chất cường hãn, nhưng chống cự giá lạnh năng lực khả năng không bằng ngươi Niết Bàn quân, ta lo lắng vượt qua Đại Tuyết núi thời điểm, sẽ có đại thương vong." Căng Quân nói.

Thẩm Lãng đưa tay nói: "Rượu."

Đại ngốc mở ra cái rương, xuất ra một bình rượu, óng ánh sáng long lanh, như là nước.

"Căng huynh xin (mời) uống."

Căng Quân uống hết một cái.

Lập tức bị cay đến đỏ bừng cả khuôn mặt, cổ phảng phất bị cắt.

Sau đó toàn thân phát nhiệt.

Rượu này vậy mà như thế mạnh?

Có thể không gắt sao? Sáu mươi độ chưng cất rượu đế.

Vì sao làm chống cự rét lạnh, bên trong sẽ còn để lên nhân sâm cùng hươu máu.

"Căng huynh thần xạ thủ quân đội thể chất viễn siêu người bình thường, có cái này rượu mạnh, đọc qua Đại Tuyết núi không có vấn đề." Thẩm Lãng nói.

Căng Quân lại nói: "Lần này hành quân, muốn dẫn đại lượng dược liệu, mũi tên, cái kia lương thực làm sao bây giờ? Một khi ra Khương quốc, vượt qua Đại Tuyết núi, vượt qua dãy núi, có thể cơ hồ đều không có bất kỳ cái gì tiếp tế, cũng vô pháp đi săn, không thể để cho quân đội đói bụng hành quân."

Thẩm Lãng nói: "Lương khô."

Đại ngốc xuất ra một khối lương khô, vẻn vẹn chỉ có một mảnh nhỏ.

Vẻn vẹn ăn hết một khối, liền có một chút chắc bụng cảm giác.

"Đây là lương khô, nhiệt lượng là cơm bình thường gấp bốn năm lần tả hữu, không khó ăn, làm quân lương, đầy đủ!" Thẩm Lãng nói.

Sa Mạn vương hậu hiếu kì, đẩy ra một mảnh nhỏ bỏ vào trong miệng.

A, cũng thật là vô cùng thơm ăn ngon lắm.

Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này thật là có bản sự, không gì làm không được a.

Ngay sau đó, Căng Quân sắc mặt cổ quái nói: "Hiền đệ, ngươi vì sao chuẩn bị đến như thế đầy đủ a? Hơn nữa còn đều mang đến, rượu mạnh cũng có, lương khô cũng có, phảng phất liền đợi đến ta hỏi ngươi?"

Sa Mạn vương hậu kinh ngạc, đúng a.

Vừa rồi nàng còn đắc ý dào dạt, Thẩm Lãng ngươi thông minh như vậy, nhưng là song phương trò chuyện vẫn là phu quân ta chiếm cứ chủ động.

Giống như hết thảy nói chuyện đều là Căng Quân chủ đạo.

Thậm chí bao gồm Ninh Chính tập kích Việt Quốc vương đô.

Thẩm Lãng chỉ là tiếp nhận Căng Quân dẫn dắt mới chợt hiểu ra, cho nên vẫn là phu quân ta thông minh.

Nhưng không nghĩ tới, Thẩm Lãng rượu mạnh cũng chuẩn bị kỹ càng, lương khô cũng chuẩn bị kỹ càng.

Ngươi. . . Ngươi trước khi đến liền mưu đồ tốt hết thảy a.

Ngược lại chờ lấy Căng Quân chủ động nói ra.

Ngươi người này, quá giảo hoạt!

Thẩm Lãng khoát tay nói: "Căng huynh, không cần để ý những chi tiết này, không cần để ý những chi tiết này."

Sau đó Thẩm Lãng nói: "Nếu như ngài đáp ứng, chuyện này chúng ta cứ làm như thế. Thứ nhất Niết Bàn quân đã trở lại Khương quốc chờ lệnh. A Lỗ Na Na nữ vương năm vạn đại quân đã tập kết hoàn tất, tùy thời có thể tiến đánh nước Sở Khương biên cảnh, cho chúng ta tập kích Sở quốc vương đô kế hoạch làm yểm hộ."

Căng Quân bất đắc dĩ.

Tốt ngươi cái Thẩm Lãng, trong lòng cũng sớm đã hạ quyết tâm.

Ngươi đây mới thực sự là thiên đại thủ bút a.

Vậy mà nhường Khương quốc nữ vương năm vạn đại quân tiến đánh Sở quốc làm yểm hộ.

Có thể tưởng tượng ra, một khi Ninh Chính dẫn đầu đại quân viễn chinh công phá Sở vương đều tin tức sau khi truyền ra.

Thiên hạ cỡ nào rung động.

Đối Tam vương tử Ninh Kỳ, lại là cỡ nào đả kích.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng tới thuê quân đội của hắn, cố nhiên là cần chi quân đội này.

Nhưng có hay không chi quân đội này, Thẩm Lãng đều phải tiến hành trận này chấn kinh thiên hạ viễn chinh.

Căng Quân dĩ nhiên nhìn thấy hai bước, ba bước về sau thế cuộc.

Thẩm Lãng cũng nhìn thấy.

Thẩm Lãng hướng Căng Quân mượn binh, cuối cùng là muốn thành lập ba nước liên minh.

Tương lai chống cự Sở quốc, Ngô quốc, thậm chí Đại Viêm đế quốc chiếm đoạt.

Mà lại vừa rồi Thẩm Lãng nói qua, Sa Man tộc bên trong thượng cổ di tích một chuyện, khả năng đã bị Chúc thị gia tộc nhìn ra mánh khóe.

Đã công phá Việt Quốc đô thành, ba nước trực tiếp lớn việt cục diện đã bị Thẩm Lãng phá giải.

Như vậy tại Ninh Chính cùng Ninh Kỳ ở giữa, Căng Quân nhất định phải làm một lựa chọn.

"Được, một lời đã định!"

Căng Quân hướng về Thẩm Lãng vươn tay.

Hai người đưa tay đem nắm.

Căng Quân bỗng nhiên nói: "Hiền đệ, ngươi nhưng mà ai biết thê tử của ngươi Kim Mộc Lan ở nơi đó sao?"

"Ở nhà a." Thẩm Lãng bản năng nói, sau đó sắc mặt bỗng nhiên kịch biến nói: "Không thể nào? Nàng. . . Nàng dẫn đầu thứ hai Niết Bàn quân tới tiến đánh Nam Âu đô thành?"

Lập tức, Thẩm Lãng rùng mình.

Chuyện này hắn là thật không biết, hắn phát hiện thượng cổ di tích về sau, trực tiếp theo Sa Man tộc lãnh địa xuyên qua, tiến vào Nam Âu đô thành, không có tiến vào Việt Quốc cảnh nội.

Mộc Lan bảo bối a?

Ngươi, ngươi trở nên lớn gan như vậy?

Ngươi nghĩ như vậy muốn vì ta phân ưu sao?

Lập tức, Thẩm Lãng cơ hồ dọa đến mồ hôi lạnh tuôn ra.

Tiến đánh Nam Âu đô thành phương án, hắn đã sớm bác bỏ, khẳng định sẽ rơi vào Căng Quân cạm bẫy a.

Vì lẽ đó, hắn cũng chưa từng có cùng Mộc Lan nói tới.

Không nghĩ tới Mộc Lan điên cuồng như vậy lợi hại.

"Yên tâm, nàng toàn thân trở ra." Căng Quân nói: "Đệ muội thật sự là đến, nhường người nhìn mà than thở."

Sa Mạn vương hậu nói: "Thẩm Lãng, ngươi không xứng với nàng."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta nương tử lúc này ở chỗ nào?"

Căng Quân nói: "Mang theo thứ hai Niết Bàn quân hướng về phía tây đi, có thể là muốn cùng ngươi tụ hợp, cũng có thể là muốn tiến đánh ta Đại Nam quốc đô."

Ách? !

Ta. . . Ta. . .

Thẩm Lãng im ắng.

Bảo bối, ngươi, ngươi còn muốn đi đánh Căng Quân hang ổ?

"Yên tâm, ta đã phi nha truyền thư cho Sa Ẩm quốc sư, hắn biết phải làm gì." Căng Quân nói.

Thẩm Lãng. . .

Căng Quân nói: "Quân tình như lửa, ban đêm ta liền nhường Sa Mạn dẫn đầu năm ngàn thần xạ thủ tùy ngươi cùng nhau xuất phát."

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, ngươi cùng Sở quốc ký kết qua bí mật minh ước sao?"

Căng Quân nói: "Miệng hiệp định, ba nhà phân việt, không có mặt giấy khế ước. Sở vương kiêng kị Đại Viêm đế quốc, không nguyện ý cùng ta cái này man di công khai đi được quá gần."

Thẩm Lãng nói: "Huống hồ cái này năm ngàn thần xạ thủ cũng chỉ mặc ta Việt Quốc trang bị, liền xem như là thứ ba Niết Bàn quân danh nghĩa tốt."

Vào lúc ban đêm!

Thẩm Lãng, Sa Mạn vương hậu, dẫn đầu năm ngàn thần xạ thủ quân đội đi về phía tây.

Chuẩn bị mở ra càng thêm sử thi cấp viễn chinh.

. . .

Việt Quốc đô thành!

Ninh Nguyên Hiến thật già, tóc cũng thật trắng gần một nửa.

Cả người gầy một vòng, mà lại hai tay rung động, đã hết sức rõ ràng.

Mất nước nguy hiểm a!

Đi qua cái này hơn một tháng, tin dữ truyền đến đến như thế dày đặc.

Quả thực muốn để người triệt để sụp đổ.

Thiên Tây chiến trường, tràn ngập nguy hiểm.

Thiên Bắc chiến trường, bấp bênh nguy hiểm.

Thiên Nam hành tỉnh chiến trường, triệt để rơi vào tay giặc.

Tô Nan đại quân lúc nào cũng có thể binh lâm dưới thành, tiến đánh Thiên Việt đô thành.

Vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến đã sớm chuẩn bị kỹ càng hết thảy.

Bên người tại mọi thời khắc đều chuẩn bị một chi kiếm.

Chỉ cần Tô Nan đại quân công phá Thiên Việt thành, hắn lập tức tự vẫn.

Tuyệt đối không nguyện ý nhìn Tô Nan đắc ý sắc mặt, cũng không nguyện ý nhìn thấy Sa Man tộc đại quân vào thành một màn kia.

Quân vương chết xã tắc.

Biện phi cũng chuẩn bị kỹ càng độc dược.

Chỉ cần Ninh Nguyên Hiến chết một lần, nàng cũng đuổi theo.

Ninh Nguyên Hiến hai tay nắm lấy hai cái hạch đào, vẫn như cũ không thể ngăn cản rung động.

Nhanh đi!

Tô Nan đại quân đã phát hiện Dương Qua thành nội thành vệ quân cường đại bí mật.

Máu Hoàng Kim Long công hiệu cũng đã biến mất.

Vì lẽ đó, Dương Qua thành rơi vào tay giặc tin tức chẳng mấy chốc sẽ truyền đến đi.

Con của hắn Ninh Chính, đại khái. . . Cũng muốn chết trận sa trường.

Hảo nhi tử!

Hảo nhi tử!

Trước đó đều tại ta Ninh Nguyên Hiến quá hoa mắt ù tai, có mắt không tròng.

Có mắt không biết hoàng kim.

Hiện tại coi như muốn đền bù, cũng không kịp.

Quả nhân hảo nhi tử.

Thẩm Lãng nói qua, sáu mươi phần trăm chắc chắn.

Bây giờ đại khái muốn thua.

Bất quá không có gì.

Hắn cũng dốc hết toàn lực.

Thứ hai Niết Bàn quân trực đảo hoàng long, đánh lén Nam Âu đô thành, cỡ nào kinh người thủ bút? Cỡ nào khí phách?

Đáng tiếc Căng Quân cờ cao một nước, hay là thua.

Thẩm Lãng, ngươi cái này phá hài tử, thua liền thua, ngươi ra biển đi thôi, qua ngươi tinh xảo tiêu dao thời gian.

Ta Ninh Nguyên Hiến liên tục cuồng cược đến hôm nay.

Coi như thua, rất khác nhau chết mà thôi.

Không có gì.

Mà liền tại lúc này!

Lê Ân công công chạy vội mà vào.

Ninh Nguyên Hiến run lên trong lòng.

Tin dữ rốt cục muốn tới sao?

Lê Ân công công tiến vào, trực tiếp quỳ gối Ninh Nguyên Hiến dưới chân, ve tiếng nói: "Bệ hạ, tin tức tốt, tin tức vô cùng tốt!"

"Ninh Chính điện hạ mật báo, Tô Nan đại quân bỗng nhiên ngưng chiến, Thẩm Lãng công tử cũng đã đại công cáo thành, hắn thắng Căng Quân!"

"Thiên Nam hành tỉnh chiến trường, muốn ngưng chiến!"

"Căng Quân hẳn là muốn lui binh!"

"Thẩm Lãng công tử cùng cấm quân quyết đấu đỉnh cao, thắng!"

Lời này một màn.

Ninh Nguyên Hiến thân thể dừng lại.

Lập tức triệt để nghẹn ngào.

Thượng thiên a?

Đến lúc này, ngươi còn chiếu cố ta sao?

Thẩm Lãng tiểu tử này, lại. . . Thần kỳ như vậy sao?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 370: Tin Chiến Thắng Thiên Hạ Chấn Kinh! Viễn Chinh Sở Vương Đô!

Mừng như điên về sau, Ninh Nguyên Hiến nhịn không được lệ rơi đầy mặt.

"Ta thật không phải một cái hợp cách quân vương, ta thật không phải là."

"Ta chỉ là một cái ngoài mạnh trong yếu mặt hàng."

Ninh Nguyên Hiến nói ra những lời này thời điểm là tràn ngập tự trách.

Hai mươi mấy năm qua, hắn cái này quân vương nên được quá mức dễ chịu, mới khiến cho Việt Quốc có hôm nay họa.

"Ninh Dực liền là một cái bộ dáng hàng, nhìn như tinh xảo lộng lẫy, kì thực trong bụng toàn bộ đều là bao cỏ."

"Ninh Kỳ ngược lại là thông minh, bực này chính / trị / thủ đoạn liền ta đều nhìn mà than thở, không tầm thường, không tầm thường." Ninh Nguyên Hiến cười khẩy nói: "Liền ta đều nhìn không ra, hắn lại có bản lĩnh lớn như vậy, làm con của ta cũng thật là nhân tài không được trọng dụng."

Gần nhất khoảng thời gian này, Ninh Nguyên Hiến quả thật có chút bị chấn kinh.

Ninh Kỳ biểu diễn quá loá mắt.

Thật sự là không lên tiếng thì thôi một tiếng hót lên làm kinh người.

Thậm chí Ninh Nguyên Hiến có nghĩ qua, đem Việt Quốc giang sơn giao cái Ninh Kỳ có phải hay không một cái lựa chọn rất tốt?

Nhưng Ninh Kỳ có phải hay không quá mức thông minh.

Vì mình vương vị, có phải là quá không từ thủ đoạn?

Vứt bỏ mình vợ cả thê tử, cưới Chúc Nịnh.

Không chút nào keo kiệt cắt nhường Thiên Nam hành tỉnh, cắt nhường Thiên Bắc hành tỉnh sáu quận.

Đem Ninh Nguyên Hiến để qua một lần đi cùng Đại Viêm đế quốc đàm phán.

Dùng Nộ Triều thành đổi lấy Ẩn Nguyên hội ủng hộ.

Các loại đây hết thảy thủ đoạn, đều để Ninh Nguyên Hiến phi thường kính nể vạn phần.

Mà lại cùng loại vứt bỏ vợ cả sự tình, hắn Ninh Nguyên Hiến cũng đã làm.

Vì lẽ đó hắn cơ hồ không cách nào trách móc nặng nề Ninh Kỳ hành vi, nhưng là cắt nhường lãnh thổ sự tình, hắn Ninh Nguyên Hiến không có làm qua.

Khách quan mà nói, Ninh Chính liền lộ ra phi thường cố chấp ngu xuẩn.

Làm chỉ là một cái Dương Qua thành liền nguyện ý nỗ lực tính mệnh.

Làm chứng minh Ninh thị Vương tộc huyết tính, hắn thậm chí xung phong đi đầu dục huyết phấn chiến.

Nhưng Ninh thị Vương tộc khuyết thiếu có lẽ liền là loại này khí khái.

Người thông minh quá nhiều, cái này giang sơn cần một cái tích cực ngốc người.

Nhìn qua kỹ càng mật báo về sau, Ninh Nguyên Hiến mới biết được lúc ấy Dương Qua thành cục diện là bực nào tuyệt vọng.

Đây thật là xác minh câu nói kia.

Tự cứu người người hằng cứu,

Lần này diệt quốc nguy hiểm cố nhiên là Thẩm Lãng ngăn cơn sóng dữ cứu vãn cục diện.

Nhưng nếu không có Ninh Chính, thời gian cũng đã không kịp.

Dương Qua thành đã rơi vào tay giặc, thành vệ quân đã toàn quân bị diệt.

Thời khắc mấu chốt Ninh Chính không có bỏ thành mà chạy, ngược lại cùng thành vệ quân đồng sinh cộng tử, lúc này mới kích thích 8,700 danh thành vệ quân sĩ khí, mới ngăn cản Tô Nam đại quân công kích, mới đợi đến Thẩm Lãng kỳ tích.

Nếu không. . .

Thẩm Lãng kỳ tích đến cũng đã không kịp.

Giờ phút này Ninh Nguyên Hiến càng thêm kiên định, tiếp xuống Việt Quốc cần Ninh Chính dạng này quân vương.

Chỉ có giống Ninh Chính dạng này sắt thép ý chí, mới có thể chống cự Đại Viêm đế quốc chiếm đoạt.

Chỉ có hướng Ninh Chính dạng này không rõ chi tiết, chăm lo quản lý, mới có thể giải quyết Việt Quốc bên trong một loạt tai hoạ ngầm.

. . .

Căng Quân thật sự là lôi lệ phong hành.

Thực ra, hắn hoàn toàn có thể diễn kịch.

Tỉ như nhường Tô Nan đại quân tiếp tục đánh nghi binh Dương Qua thành, đồng thời điều động bộ phận đại quân đi tiến đánh Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Một bên khác cùng Ninh Kỳ sứ giả lá mặt lá trái.

Dạng này có thể tê liệt Ninh Kỳ.

Nhưng Căng Quân thần tượng là Khương Ly.

Thậm chí khinh thường tại lá mặt lá trái.

Hắn cùng Thẩm Lãng đàm phán hoàn tất về sau, lập tức điều động sứ giả đi Tô Nan cùng Nam Cung Ngạo trong đại quân tuyên đọc ý chỉ.

Hắn cho Nam Cung Ngạo ý chỉ là.

"Quả nhân không trách khanh, ngươi vẫn như cũ là quả nhân Xu Mật viện phó sứ."

Trong nháy mắt, Nam Cung Ngạo quỳ trên mặt đất khóc không thành tiếng, cơ hồ đứng không dậy nổi.

Khoảng thời gian này, Nam Cung Ngạo thật sự là tiếp nhận vô cùng áp lực cực lớn.

Lần này đông lộ quân chủ soái mặc dù là Sa Diên, nhưng ai cũng biết Sa Diên là không hay quản lý chuyện, chân chính chủ soái là hắn Nam Cung Ngạo.

Nhưng lần này bắc phạt chi chiến, Nam Cung Ngạo biểu hiện thật được xưng tụng là một đống phân.

Ba lần tiến đánh Huyền Vũ Hầu tước phủ, kết quả toàn bộ bại.

Hơn năm vạn đại quân, hao tổn hơn phân nửa.

Đầu hàng về sau, hắn đến cao vị, mà lại toàn cả gia tộc đều phải lấy bảo toàn, toàn bộ dời đi Nam Âu quốc cảnh nội.

Vốn nên nên đền đáp tân quân chủ thời khắc, chính là kiến công lập nghiệp thời điểm.

Kết quả ba trận chiến đều bại.

Vì lẽ đó Nam Cung Ngạo cảm thấy mình khẳng định vị khó giữ được.

Kết quả Căng Quân không có chút nào trách cứ.

Hắn vẫn như cũ là Xu Mật viện phó sứ.

So với Ninh Nguyên Hiến cay nghiệt thiếu tình cảm, Căng Quân thật sự là khoan dung độ lượng.

"Thần tạ bệ hạ long ân, cúc cung tận tụy, chết thì mới dừng!"

Đón lấy, Căng Quân sứ giả đọc mới ý chỉ.

"Đại Nam quốc cùng Việt Quốc, chính thức ngưng chiến, mệnh lệnh Sa Diên cùng Nam Cung Ngạo liên quân chính thức rời khỏi Việt Quốc cảnh nội, thu được ý chỉ về sau, lập tức thành hàng."

"Tuân chỉ!"

Nam Cung Ngạo còn lại hơn hai vạn đại quân, thu thập hành trang, chuẩn bị toàn diện rút lui.

Nam Cung Ngạo lại một lần nữa cầu kiến Huyền Vũ hầu Kim Trác.

Hai người tại Huyền Vũ Hầu tước phủ bên ngoài bày một bàn rượu.

"Kim Trác huynh, bị chê cười." Nam Cung Ngạo xấu hổ uống rượu.

Kim Trác không nói gì, uống một hơi cạn sạch.

Nam Cung Ngạo nói: "Căng Quân đối đãi ta ân trọng như núi, từ đó về sau ta Nam Cung gia tộc chính là Đại Nam quốc thần tử, núi cao nước xa, xin (mời) Kim Trác huynh bảo trọng."

Kim Trác vẫn không có nói chuyện, uống một hơi cạn sạch.

Ngày kế tiếp.

Sa Diên cùng Nam Cung Ngạo hơn hai vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp xuôi nam, triệt để rời khỏi Việt Quốc cảnh nội.

...

Khách quan mà nói.

Tô Nan thu được ý chỉ thời điểm, nội tâm thật sự là tràn ngập không cam lòng.

Nam Cung Ngạo liên quân đã không có sức đánh một trận, nhưng hắn Tô Nan đại quân vẫn như cũ sức chiến đấu cường thịnh.

Chẳng những như thế, chỉ cần Căng Quân nguyện ý, Đại Nam quốc vẫn như cũ có thể chi viện một vạn đại quân Bắc thượng.

Vì lẽ đó, hắn đánh xuống Việt Quốc đô thành hoàn toàn là mười phần chắc chín.

Bây giờ lại muốn toàn quân rút lui.

Thật là thật không cam lòng a.

Tại Dương Qua thành bên ngoài.

Tô Nan cùng Ninh Chính chính thức ký tên ngưng chiến hiệp định.

Hai người ký tên hoàn tất về sau, liền muốn đưa cho Ninh Nguyên Hiến, từ hai nước quân chủ ký kết ngưng chiến hiệp định.

Tô Nan thở dài một tiếng nói: "Có lẽ, Việt Quốc mệnh không có đến tuyệt lộ."

Ninh Chính không nói gì, cẩn thận ký tên của mình, đắp lên Bình Nam đại tướng quân ấn.

Lúc này trên người hắn vẫn như cũ vết thương chồng chất, chỉ riêng vết thương trên mặt cũng không dưới năm sáu nơi, đã triệt để mặt mày hốc hác.

Cực kỳ. . . Đối với Ninh Chính mà nói, mặt mày hốc hác không phá gần giống nhau cũng không có gì khác nhau.

Tô Nan nhìn về phía Ninh Chính ánh mắt cũng có chút kinh diễm.

Trước đó tại Việt Quốc triều đình thời điểm hoàn toàn nhìn không ra a, cái này Ninh Chính vậy mà như thế. . .

Trong lúc nhất thời, Tô Nan vậy mà tìm không thấy thích hợp từ ngữ để hình dung Ninh Chính.

Xuất sắc? Kinh diễm?

Phảng phất cũng không phải.

Ninh Chính chưa nói tới cái gì kinh diễm chi tài.

Hắn có là sắt thép bình thường ý chí, cường đại vinh dự cảm giác, còn có to lớn độ lượng, vàng bình thường nhân phẩm.

Bỗng nhiên, Tô Nan nói: "Ninh Chính điện hạ, ngươi cũng đã biết Ninh Kỳ điện hạ đã đáp ứng ta cái gì sao?"

Ninh Chính kinh ngạc, lắc đầu.

Tô Nan nói: "Hắn đáp ứng ta Tô thị gia tộc tự lập, đem Trấn Viễn hầu tước phủ trả lại cho ta, đồng thời đem Trấn Viễn thành tất cả lãnh địa toàn bộ cho ta, vậy ta muốn biết Ninh Chính điện hạ nguyện ý cho ta cái gì?"

Ninh Chính nghĩ một lát mới nói: "Tô công tại Đại Nam quốc không tốt sao?"

Tô Nan ha ha cười nói: "Tốt, tốt cực kỳ!"

Đón lấy, Tô Nan hướng về Ninh Chính đưa tay nói: "Trước đó chúng ta đều không có nắm tay lễ, cũng coi là Thẩm Lãng mang tới, Ninh Chính điện hạ chúng ta nắm cái tay?"

Ninh Chính đưa tay cùng Tô Nan đem nắm.

"Ninh Chính điện hạ, tiền đồ gian nguy, bảo trọng!"

"Bảo trọng!"

Sau đó Tô Nan dẫn đầu hơn bốn vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp xuôi nam.

Triệt để rời khỏi Việt Quốc lãnh địa.

Mặc dù Căng Quân cùng Thẩm Lãng ký kết ngưng chiến hiệp định bên trong là ngày 15 tháng 3, Đại Nam quốc quân đội triệt để rời khỏi Việt Quốc cảnh nội.

Bình thường tới nói dưới tình hình như thế, khẳng định là có thể kéo thì kéo, tận lực đe doạ đến nhiều thứ hơn.

Nhưng là Đại Nam quốc hai nhánh quân đội, cơ hồ sớm thời gian mười ngày triệt để lui binh.

. . .

Thẩm Lãng rời đi Nam Âu quốc đô thành sau bốn ngày.

Thiên Đạo hội sứ giả chính thức bái phỏng Nam Âu đô thành.

"Xin (mời) Căng Quân bệ hạ phái người đi biên cảnh tiếp thu hoàng kim, tổng cộng hai trăm vạn!"

"Đây là Ninh Chính điện hạ ký kết thuê khế ước."

"Đây là Khương quốc nữ vương bệ hạ viết mượn tiền khế ước, 150 vạn kim tệ, phân mười năm trả lại, lãi hằng năm 5%!"

"Món nợ này để cho Thẩm Lãng công tử cùng ta Thiên Đạo hội cộng đồng đảm bảo."

Căng Quân cũng không khỏi đến ngốc.

Thẩm Lãng trả tiền thống khoái như vậy?

Hắn mới rời khỏi mấy ngày a?

Khoản này hoàng kim liền đưa tới?

Điều này đại biểu cái gì? Thẩm Lãng còn không có cùng Căng Quân đàm phán, nhóm này hoàng kim cũng đã bắt đầu vận chuyển.

Căng Quân nói: "Vất vả!

Hoàng Đồng nói: "Tiếp xuống, Lạc Diệp thành mậu dịch cũng để cho bỉ nhân toàn quyền phụ trách. Căng Quân bệ hạ muốn bán cái gì, muốn mua cái gì, chúng ta thừa dịp cùng nhau thỏa đàm."

. . .

Căng Quân sứ giả lại một lần nữa tiến vào Việt Quốc đô thành, chính thức cùng quốc quân Ninh Nguyên Hiến ký kết ngưng chiến hiệp định.

Không có bất kỳ cái gì điều kiện.

Đại Nam quốc đại quân triệt để rời khỏi Thiên Nam hành tỉnh.

Không cắt nhường một quận một thành.

Nhất thời, toàn bộ triều đình đều triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Lão thiên gia.

Đến tột cùng chuyện gì phát sinh?

Là thế giới này biến hóa quá nhanh?

Hay là chúng ta bỏ lỡ cái gì?

Trước đó Căng Quân một bộ khí thế hung hăng bộ dáng, gió cuốn mây tan, chiếm đoạt toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh.

Mắt thấy là phải binh lâm dưới thành, diệt đi Thiên Việt thành.

Bây giờ lại bỗng nhiên lui binh?

Trong này chẳng lẽ có cái gì không thể cho ai biết giao dịch?

Nhưng Căng Quân lui binh, phương nam ngưng chiến, chung quy là một cái tin tức vô cùng tốt.

Quần thần sôi nổi hô to.

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!"

Ninh Nguyên Hiến cười to nói: "Tốt, tốt, tốt Ninh Chính tốt, Ninh Chính đánh thật hay."

Chúng thần xấu hổ.

Cơ hồ không người đáp lời Ninh Nguyên Hiến, bọn hắn còn không có làm tốt ca tụng Ninh Chính chuẩn bị.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Dực vô năng, hai mươi mấy vạn đại quân lại toàn quân bị diệt. Mà Ninh Chính bằng vào hơn một vạn đại quân, vậy mà chống cự Căng Quân mười vạn đại quân, không tầm thường, không tầm thường!"

Quần thần vẫn như cũ tĩnh lặng im ắng.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Chúc Hoằng Chủ, Ninh Dụ, Ninh Chính lập xuống như thế bất thế công lao, nên như thế nào khen thưởng a?"

Chúc Hoằng Chủ bước ra khỏi hàng nói: "Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ, không bằng chờ Ninh Chính điện hạ trở về quốc đô, lại thương nghị phong thưởng."

Mà liền tại lúc này!

Một cái kỵ sĩ ở bên ngoài hô to.

"Tám trăm dặm khẩn cấp, tám trăm dặm khẩn cấp."

"Ninh Kỳ điện hạ cùng Ngô Vương đàm phán, đại công cáo thành!"

"Ngô Vương không còn xuất binh xuôi nam, lui binh ba mươi dặm, ta Việt Quốc phía bắc an vậy!"

Nhất thời.

Văn võ bá quan sôi nổi cong xuống.

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!"

"Tam vương tử uy vũ, cả người vào Ngô quốc, một người định càn khôn, cứu vớt Việt Quốc ở trong cơn nguy khốn, ngăn cơn sóng dữ, lập xuống bất thế công lao."

Ninh Nguyên Hiến trong lòng cười lạnh, thật sự là tốt kịp thời a.

Bên này cùng Căng Quân ngưng chiến hiệp định vừa mới ký kết.

Phía bắc Ninh Kỳ ngoại giao thắng lợi lập tức liền tới.

Ninh Chính xuôi nam chống cự Căng Quân, bức bách Căng Quân lui binh.

Phía bắc Ninh Kỳ lực áp Ngô Vương, khiến cho toàn bộ phía bắc không chiến sự.

Một nam một bắc, ngăn cơn sóng dữ.

Hai người công lao, cũng thật là tương xứng a.

. . .

Trên thực tế!

Phía bắc Ngô Vương, mãi cho đến một khắc cuối cùng mới hoàn toàn từ bỏ đại quân xuôi nam.

Vị này tuổi trẻ Ngô Vương, đi qua trong khoảng thời gian này thật sự là nhận áp lực trước đó chưa từng có.

Ẩn Nguyên hội áp lực.

Đại Viêm đế quốc áp lực.

Hắn là không muốn thỏa hiệp.

Nhưng là Ngô quốc cùng Đại Viêm đế quốc giáp giới, thật sự có một loại Thái Sơn áp đỉnh cảm giác.

Đương nhiên thế giới này không có Thái Sơn.

Hoàng đế bệ hạ không có tỏ thái độ còn thôi.

Mà Hoàng đế bệ hạ một khi mịt mờ tỏ thái độ, cái kia Ngô Vương thật không cách nào chống lại.

Tại Đại Viêm đế quốc trước mặt, Ngô quốc thật như là một cái suy nhược tiểu nhi, dễ như trở bàn tay liền có thể bị nghiền chết.

Nhưng Ngô Khải vẫn như cũ không nguyện ý từ bỏ.

Hắn vẫn không có đáp ứng Tam vương tử Ninh Kỳ bất kỳ điều kiện gì, cũng chỉ là kéo lấy.

Hắn đang chờ!

Chờ lấy Tô Nam đại quân công phá Việt Quốc đô thành.

Cứ như vậy liền triệt để phá cục.

Cho đến lúc đó Ninh Nguyên Hiến tự sát, Việt Quốc triều đình cơ hồ toàn diệt, trước đó Ninh Kỳ tạo dựng thế cuộc, toàn bộ tan thành mây khói.

Đến lúc đó, dù ai cũng không cách nào ngăn cản Ngô Vương xuất binh xuôi nam.

Bởi vì Việt Quốc đều vong, đàm phán gì không gian đều không có, trước đó nói chuyện hết thảy điều kiện cũng không tính là số.

Không có Việt Quốc Ninh Kỳ, tại Hoàng đế trong suy nghĩ cũng không có giá trị.

Kết quả!

Căng Quân vậy mà lui binh.

Nhất thời cục diện triệt để thay đổi.

Ba nước vây công Việt Quốc, trong đó một cây trụ cột bứt ra trở ra.

Chỉ còn lại một cái Ngô quốc cùng Sở quốc.

Đương nhiên, Ngô Vương lúc này vẫn như cũ có thể đại quân xuôi nam tiến đánh Việt Quốc.

Nhưng cứ như vậy liền triệt để làm tức giận Đại Viêm đế quốc cùng Ẩn Nguyên hội.

Bất quá coi như như thế!

Ngô Vương vẫn như cũ chỉ là tạm dừng đại quân xuôi nam, cũng không có cùng Ninh Kỳ ký kết bất luận cái gì tính thực chất nội dung.

Thế nhưng là, cái này cũng không ảnh hưởng Ninh Kỳ hô to thắng lợi.

Bởi vì chỉ cần Ngô Vương đại quân không xuôi nam, coi như một loại thắng lợi.

Sau đó!

Việt Quốc Tam vương tử Ninh Kỳ lập tức chuyển biến trước đó khiêm tốn thái độ, gián đoạn Ngô Vương đàm phán, rời đi Ngô quốc.

"Ninh Kỳ đi?" Ngô Vương kinh ngạc.

Trước đó Ninh Kỳ đầu tiên là tại Ngô quốc bên trong biến mất mấy ngày, sau đó lại một lần nữa xuất hiện.

Mà lần này nương theo hắn xuất hiện, còn có Đại Viêm đế quốc sứ giả, đế quốc võ thân vương.

Hắn tự mình điều giải Ngô Việt hai nước mâu thuẫn.

Đây mới là Ngô Vương không dám đại quân xuôi nam tiến đánh Việt Quốc nguyên nhân.

Nhưng cho dù có Đại Viêm đế quốc võ thân vương điều giải, Ninh Kỳ thái độ vẫn như cũ phi thường khiêm tốn, luôn mồm Vương thúc, lớn đàm luận Ngô Việt hai nước hữu nghị.

Đồng thời mỗi một ngày đều báo cáo Tiết thị gia tộc hạm đội trạng thái, mỗi một ngày đều tại báo cáo Thiên Bắc hành tỉnh sáu quận con dân ngay tại nam dời.

Chính là vì nói cho Ngô Vương, hắn Ninh Kỳ ngay tại làm cắt nhường Thiên Bắc hành tỉnh sáu quận mà dốc hết toàn lực.

Nhưng mà!

Căng Quân ngưng chiến tin tức truyền đến về sau!

Ninh Kỳ lập tức biến thái độ, trực tiếp hướng Ngô Vương viết một phong từ biệt tin, trực tiếp rời đi Ngô quốc, trở về Việt Quốc.

Điệu bộ này phi thường rõ ràng.

Ngô Vương thúc, hiện tại cục diện này, ngài như còn muốn đại quân xuôi nam tiến đánh Việt Quốc, tự nhiên muốn làm gì cũng được.

"A. . ."

Ngô Vương tức giận, bỗng nhiên đập nát trong tay cục mực.

"Đến tột cùng chuyện gì phát sinh? Tại sao lại vô duyên vô cớ lui binh? Là hắn cùng Ninh Kỳ đạt thành cái gì hoàn toàn mới hiệp định sao?" Ngô Vương nói: "Không nên như thế, nếu như hắn cùng Ninh Kỳ đạt thành hoàn toàn mới hiệp định, đó chính là cắt nhường toàn bộ Thiên Bắc hành tỉnh, chí ít cắt nhường một nửa."

Ngô Trực nói: "Có lẽ lại là bởi vì người kia."

"Thẩm Lãng sao?" Ngô Vương thở dài nói: "Người này là không gì làm không được sao?"

Đón lấy, Ngô Vương nói: "Quả nhân thật hận không thể không quan tâm, trực tiếp hạ chỉ ba mươi vạn đại quân xuôi nam, trực tiếp chiếm lĩnh toàn bộ Thiên Bắc hành tỉnh."

Ngô Vương nắm chặt trong tay Hổ Phù.

Hắn thật tràn ngập mãnh liệt xúc động, hạ chỉ đại quân xuôi nam.

Bỗng nhiên, Ngô Vương Thái tử nói: "Phụ vương, cái kia trước đó Ninh Kỳ đáp ứng điều kiện còn giữ lời sao?"

Trước đó Ninh Kỳ đáp ứng cắt nhường Thiên Bắc hành tỉnh sáu quận, Tiết thị gia tộc xuất động hạm đội đánh hạ Nộ Triều thành, sau đó đem Lôi Châu quần đảo chuyển giao cho Ngô quốc cùng Ẩn Nguyên hội.

Vậy bây giờ còn chắc chắn sao?

Xu Mật Sứ Ngô Trực nói: "Thái tử điện hạ, ngài cảm thấy còn giữ lời sao?"

Ngô Vương Thái tử nghĩ một lát mới nói: "Cái này muốn nhìn

Việt Quốc cùng Sở vương đại chiến, nếu như Việt Quốc thua, vậy liền còn giữ lời. Nếu như Việt Quốc thắng, cái kia trước đó nói chuyện toàn diện cũng không tính là số."

Ngô Trực nói: "Thái tử điện hạ anh minh."

Ngô Vương nói: "Nếu như Căng Quân lui binh thật sự là Thẩm Lãng gây nên, cái kia lớn nhất người thắng chưa chắc là Ninh Chính, mà là Ninh Kỳ a! Lần này vừa đến, Ninh Kỳ có thể hoàn toàn không để ý phía bắc Ngô quốc uy hiếp, hết sức chuyên chú đối chiến Sở vương, một khi Sở vương bại, còn có ai có thể ngăn cản Ninh Kỳ thượng vị? Thẩm Lãng giống như là như thế không khôn ngoan người sao?"

Ngô Trực nói: "Chờ xem, Việt Quốc có lẽ sẽ có một trận kinh thiên trò hay trình diễn."

...

Phía nam có tin tức vô cùng tốt truyền đến.

Phía bắc cũng có tin tức tốt truyền đến.

Việt Quốc đô thành dân chúng không có lâm vào mừng như điên, ngược lại có chút không thể thích ứng.

Đây là thật hay giả a?

Trước kia mỗi ngày đều là xấu tin tức.

Mỗi ngày đều có thành trì rơi vào tay giặc, phảng phất tại mọi thời khắc đều muốn mất nước.

Bỗng nhiên ở giữa truyền đến hai cái đại thắng báo.

Phía nam, Ninh Chính điện hạ đánh lui Căng Quân mười vạn đại quân.

Phía bắc, Ninh Kỳ điện hạ áp chế Ngô Vương, ngăn cản Ngô quốc ba mươi vạn đại quân xâm nhập phía nam, bức bách Ngô Vương đại quân triệt thoái phía sau ba mươi dặm.

Hai vị điện hạ đều lập xuống bất thế công lao?

Đặt ở trước đó, bọn hắn là sẽ cùng theo cuồng hoan.

Nhưng bây giờ bọn hắn bảo trì cẩn thận.

Bởi vì, bọn hắn thu được giáo huấn.

Bọn hắn đã tiếp thụ qua hai lần tin chiến thắng tàn phá.

Lần thứ nhất, Chúc Lâm cùng Nam Cung Ngạo đại quân danh xưng đánh lui Căng Quân chủ lực, giữ vững Nam Âu quốc.

Lần thứ hai, Thái tử Ninh Dực danh xưng triệt để đánh bại Căng Quân chủ lực, địch nhân gần như toàn quân bị diệt.

Lúc ấy quốc đô vạn dân là bực nào mừng như điên.

Kết quả lại bị điên cuồng đánh mặt.

Cục diện nháy mắt nghịch chuyển, toàn quân bị diệt chính là Việt Quốc, Chúc Lâm chết trận, Thái tử đầu hàng, Nam Cung Ngạo đầu hàng, Việt Quốc đứng trước diệt quốc nguy hiểm.

Hiện tại tốt!

Ninh Kỳ cũng tuyên bố hoàn toàn thắng lợi.

Ninh Chính cũng danh xưng hoàn toàn thắng lợi.

Ta tin các ngươi cái quỷ a.

Nhưng theo thời gian xói mòn.

Tin tức càng ngày càng xác định.

Căng Quân vậy mà thật cùng Việt Vương ký ngưng chiến hiệp định, không cắt nhường một thành một quận, triệt để rời khỏi Việt Quốc.

Mà phía bắc Ngô Vương, ba mươi vạn đại quân triệt thoái phía sau mấy chục dặm.

Xem ra hai cái này tin chiến thắng đều là thật.

Sau đó, Việt Quốc đô thành lâm vào thận trọng cuồng hoan.

Sở dĩ là cẩn thận từng li từng tí.

Bởi vì Việt Quốc còn không có thoát ly mất nước nguy hiểm.

Ngô Vương đại quân chỉ là triệt thoái phía sau mấy chục dặm, mấy chục vạn đại quân cũng không có giải tán, vẫn như cũ tùy thời chuẩn bị xuôi nam!

Nhưng là toàn bộ quốc đô vạn dân đàm luận tiêu điểm đã thay đổi.

Cơ hồ tất cả mọi người đang hỏi một vấn đề.

Thái tử Ninh Dực đã triệt để xong.

Cái kia đến tột cùng là Ninh Kỳ điện hạ thích hợp kế thừa vương vị, vẫn là Ninh Chính điện hạ?

Hai vị này điện hạ lần này đều lập xuống bất thế công lao.

Cái kia đến tột cùng là ai càng thêm xuất sắc một chút đâu?

"Khẳng định là Ninh Kỳ điện hạ đi!"

"Hẳn là Ninh Kỳ điện hạ đi!"

"Ta cảm thấy Ninh Chính điện hạ cũng không tệ."

"Ninh Chính điện hạ quả thật không tệ, lúc ấy Việt Quốc nguy nan thời khắc, hắn dẫn đầu một vạn thành vệ quân xuôi nam, chống cự Căng Quân mười vạn đại quân, bực này dũng khí liền rất không tầm thường. Nhưng. . . Ta vẫn là cảm thấy Ninh Kỳ điện hạ càng thêm xuất sắc một chút."

"Ta cảm thấy một trận chiến này phía sau khẳng định có cái gì chúng ta không biết nguyên nhân, Ninh Chính điện hạ dựa vào một vạn thành vệ quân, khẳng định không có khả năng đánh lui Căng Quân, bất quá hắn còn tính là không tầm thường!"

Đây cơ hồ là toàn bộ Việt Quốc vạn dân ý nghĩ.

Không có cách nào.

Ninh Chính căn cơ vẫn là quá nhỏ bé.

Hắn quật khởi thời gian còn chưa vượt qua hai năm, mà Ninh Kỳ trước đó một mực cùng Thái tử địa vị ngang nhau.

Tất cả mọi người bản năng cảm thấy, Ninh Dực xong đời về sau, Tam vương tử Ninh Kỳ trở thành Thái tử kế thừa vương vị là lại chuyện đương nhiên bất quá.

Lúc này, Ninh Chính đã tiến vào Việt Quốc dân chúng trong lòng.

Chỉ là hiện tại phân lượng còn xa không bằng Ninh Kỳ.

. . .

So với dân chúng bình thường, Việt Quốc triều thần nhìn càng thêm thêm rõ ràng.

Bọn hắn biết, cục diện đã diễn biến tiến vào hoàn toàn mới giai đoạn.

Sau đó, không chỉ là Sở Việt chi chiến, hơn nữa còn là Tam vương tử Ninh Kỳ cùng Ninh Chính đoạt dòng chính đấu tranh.

Đây tuyệt đối là một trận ngươi chết ta sống đấu tranh.

Như Ninh Kỳ thắng được.

Ninh Kỳ hẳn phải chết, Kim thị gia tộc diệt vong.

Như Ninh Chính thắng được, Chủng thị gia tộc xong đời, Tiết thị gia tộc xong đời, Ninh Kỳ xong đời.

Mà hai người đoạt dòng chính tiêu điểm, ngay tại ở cùng Sở quốc chi chiến.

"Căng Quân đáng đời ngàn đao băm thây!" Tiết Tuyết nói: "Hắn rõ ràng có thể cùng chúng ta ký kết ngưng chiến hiệp định, vì sao muốn cùng Thẩm Lãng? Muốn cùng Ninh Chính? Trong này đến tột cùng xảy ra chuyện gì?"

Toàn trường trầm mặc.

Bây giờ nói cái này, còn có cái gì ý nghĩa?

"Lúc này mấu chốt ở chỗ cùng Sở quốc chi chiến, như Ninh Kỳ điện hạ đánh bại Sở vương ba mươi vạn đại quân, đây mới thực sự là bất thế công lao!" Chủng Ngạc nói: "Lòng người có một thanh cái cân, lần này Ninh Kỳ điện hạ ngăn cản Ngô Vương xâm nhập phía nam. Ninh Chính đánh lui Căng Quân mười vạn đại quân, mặc dù đều danh xưng thắng lợi, nhưng ở vạn dân tâm bên trong, luôn cảm thấy có chút hư!"

Chủng Ngạc nói đến chỗ mấu chốt.

Lần này Ninh Kỳ cùng Ninh Chính công lao đều rất lớn.

Nhưng phảng phất cũng không thể làm cho người tin phục.

Chí ít không phải chân chính thắng lợi.

"Mà đánh bại Sở vương ba mươi vạn đại quân thì không giống, đây là thực sự công tích." Chủng Ngạc nói: "Việt Quốc văn võ quần thần, toàn bộ đều duy trì Ninh Kỳ điện hạ, so với Ninh Chính, Tam điện hạ chiếm hữu ưu thế tuyệt đối. Như lại có thể đánh bại Sở vương, Thái tử vị trí vững chắc như núi."

Tiết Triệt nói: "Thẩm Lãng nhất định sẽ cắt đứt trận này công lao, nhất định sẽ nghĩ biện pháp tại diệt nước Sở đại công lên kiếm một chén canh."

Chủng Ngạc nói: "Khương quốc đại quân Bắc thượng tiến đánh Sở quốc đã trở thành kết cục đã định, nhưng không có ích lợi gì! Lớn hơn nữa công lao cũng so ra kém chính diện chiến trường đánh bại Sở vương."

Tất cả mọi người gật đầu đồng ý!

Tam vương tử có Chúc thị, Chủng thị, Tiết thị, Đại Viêm đế quốc ủng hộ, địa vị cơ hồ hơn xa trước đó Thái tử Ninh Dực.

Hiện tại duy nhất khuyết thiếu liền là Thái tử danh vị.

Mà một khi hắn trên chiến trường đánh bại Sở vương ba mươi vạn đại quân, cái kia. . . Thiên hạ ai cũng ngăn cản không hắn trở thành Thái tử.

Trừ phi. . . Ninh Chính lập xuống ngang hàng công lao.

"Điện hạ, tiến đánh Nộ Triều thành chi chiến, còn muốn tiếp tục chuẩn bị sao?" Tiết Triệt đột nhiên hỏi.

Ninh Kỳ nói: "Tiếp tục!"

Chủng Ngạc nói: "Làm trợ giúp Ninh Chính đoạt dòng chính, Thẩm Lãng nhất định sẽ dốc hết toàn lực, vì lẽ đó Nộ Triều thành vẫn như cũ trống rỗng."

Ninh Kỳ nói: "Chờ Sở vương bại vong về sau, lập tức xuất binh tiến đánh Nộ Triều thành, đoạt lấy Lôi Châu quần đảo, diệt vong Kim thị, đoạn tuyệt Ninh Chính đường lui."

"Vâng!"

Ninh Kỳ nói: "Tiết thúc thúc, Phù Đồ Sơn thái độ xác định sao?"

Tiết Triệt nói: "Có Hoàng đế bệ hạ ngầm đồng ý, Phù Đồ Sơn thái độ phi thường xác định!"

"Chờ Sở vương hủy diệt thời điểm, chính là Ninh Kỳ điện hạ trở thành Thái tử ngày, liền là Kim thị gia tộc diệt vong thời điểm."

"Thật đúng là muốn cảm tạ Thẩm Lãng sáng tạo kỳ tích, chiến thắng Căng Quân. Mặt ngoài Căng Quân lui binh, lớn nhất người thắng là Ninh Chính điện hạ, kì thực là Ninh Kỳ điện hạ."

"Ninh Chính quá yếu, cho dù có thành quả thắng lợi nện xuống đến, hắn cũng không tiếp nổi, cũng nhận không thật, chỉ có thể tiện nghi Ninh Kỳ điện hạ."

Lời này cũng rất có đạo lý.

Căng Quân lui binh là Ngô Vương đại quân triệt thoái phía sau, đình chỉ xuôi nam nguyên nhân trực tiếp.

Như thế Ninh Kỳ mới có thể hết sức chuyên chú đối chiến Sở vương.

"Việc này không nên chậm trễ, Tam vương tử điện hạ hẳn là lập tức tiến đến Thiên Tây hành tỉnh chiến trường, đánh bại Sở vương, sáng tạo mới kỳ tích, triệt để đánh thắng trận này đoạt dòng chính chi chiến!"

...

Mấy ngày trước đó!

Mộc Lan bảo bối thật dẫn đầu thứ hai Niết Bàn quân đi vào Đại Nam quốc đô, chuẩn bị tiến đánh Đại Nam đô thành, phối hợp tác chiến phu quân.

Sau đó!

Sa Ẩm quốc sư lại một lần nữa cung kính mời nàng vào thành.

Đồng thời dâng lên tiệc rượu.

"Mộc Lan phu nhân, Thẩm Lãng công tử đã tới qua, còn cùng lão hủ uống một chén trà."

"Mặt khác, Thẩm Lãng công tử cùng nhà ta bệ hạ đấu tranh đã kết thúc, hắn hoàn toàn thắng lợi, nếu ta không có đoán sai, bệ hạ đã lui binh."

"Nếu phu nhân không vội, không bằng tại chỗ này chờ đợi Thẩm Lãng công tử, hắn hẳn là rất nhanh sẽ đến cùng ngài tụ hợp."

Lập tức, Mộc Lan bảo bối xấu hổ muốn chết!

Bất quá, nàng vẫn như cũ bảo trì hoài nghi, dù là Sa Ẩm quốc sư đem hết thảy đi qua rõ ràng rành mạch báo cho.

Nhưng là, nhân gia trực tiếp đem Đại Nam đô thành triệt để rộng mở.

Ngươi không cần tiến đánh, trực tiếp liền có thể chiếm lĩnh.

Thế là, Mộc Lan dẫn đầu thứ hai Niết Bàn quân lại một lần nữa rời đi Đại Nam đô thành.

Trong thành các nữ nhân, lại một lần đưa tới vô số rau quả trái cây cùng thịt.

Thẩm Lãng trước đó là nhận lấy, nhưng Mộc Lan không có thu.

Nàng tình nguyện phái quân đội đi săn thu hoạch quân lương, cũng không nguyện ý ăn cái này đồ bố thí.

Mà lại, Mộc Lan quân đội mặc dù thối lui đến rừng cây bên trong.

Nhưng vẫn không có rời đi, bảo đảm mình tùy thời có thể cướp đoạt Đại Nam quốc đô.

Mà lại, kiên quyết không cho phép bất luận cái gì quân đội tới gần Đại Nam quốc đô.

Kết quả. . . Thật đúng là không có bất kỳ cái gì quân đội tới gần Đại Nam quốc đô.

Toàn bộ Sa Man tộc đều không cứu được viện binh đô thành dự định.

Cái này khiến Mộc Lan càng thêm tin tưởng, Sa Ẩm quốc sư nói là sự thật.

Mấy ngày về sau!

Thẩm Lãng tới!

Mà lại cùng nhau tới còn có Sa Man tộc năm ngàn thần xạ thủ quân đội.

Nhìn thấy Thẩm Lãng lần đầu tiên.

Mộc Lan vành mắt liền hồng.

"Ta biết ta rất đần, không cho chê cười ta."

Sau đó, Thẩm Lãng lại một lần nữa bị đẩy ngã trên mặt đất.

. . .

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng, Kim Mộc Lan, Sa Mạn vương hậu dẫn đầu thứ hai Niết Bàn quân cùng năm ngàn Sa Man tộc thần xạ thủ quân đội, bí mật xuyên qua rừng cây, trải qua mấy ngày bôn ba về sau, liên quân tiến vào Khương quốc cảnh nội!

Lúc này, Ninh Chính cùng hai ngàn tên thứ nhất Niết Bàn quân đã đợi chờ tại Khương quốc cảnh nội cái nào đó bộ lạc bên trong!

Tu chỉnh sau một ngày!

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính dẫn đầu một vạn đại quân, tiến hành chân chính sử thi cấp viễn chinh.

Rời đi Việt Quốc, tiến vào Đại Tuyết núi.

Mở ra chân chính kỳ tích chi chiến!

Tập kích Việt Quốc vương đô!

Một trận chiến này, chú định triệt để chấn kinh thiên hạ, kinh hãi Việt Quốc vạn dân.

...

Chương 371: Lãng Gia Thế Giới Chi Đỉnh! Sở Vương Đô Run Rẩy!

Ở A Lỗ Cương làm Khương vương thời điểm, cơ hồ mỗi một năm đều đang chiến tranh.

Đánh Việt Quốc, đánh Sở quốc, đánh Sa Man tộc, đánh Tây Vực chư quốc.

Xem ai không vừa mắt liền đánh người đó, cơ hồ hoàn toàn dựa vào cướp bóc mà sống.

Cùng Khương quốc loại quốc gia này giáp giới, hoàn toàn là ngược lại tám đời huyết môi. Tây Vực chư quốc, mỗi năm đều bị cướp bóc. Lại tỉ như trước đó Việt Quốc, mỗi năm đều bị đe doạ.

Ngay lúc đó Sa Man tộc còn không có thống nhất, mà lại cùng Khương quốc giáp giới Sa Man tộc bộ lạc, địa thế coi như bằng phẳng, còn tương đối thích hợp kỵ binh tập kích, vì lẽ đó cũng thường xuyên nhận Khương quốc kỵ binh tập kích quấy rối.

Chỉ bất quá mỗi một lần Khương quốc cùng Sa Man tộc ở giữa xung đột cùng chiến đấu hoàn toàn là vì bực bội.

Thuần túy liền là thấy ngứa mắt.

Muốn nói cướp bóc?

Thật có lỗi, Sa Man tộc bộ lạc so Khương quốc còn muốn nghèo.

Mà Khương quốc cướp bóc Sở quốc thời điểm cũng có, liền là số lần không nhiều, bởi vì địa thế quá ác liệt, Bắc thượng cướp bóc không quá có lời.

Sở quốc cùng Khương quốc có gần hai ngàn dặm đường biên giới, nhìn qua quả thực nhường người tuyệt vọng.

Bất quá trời có mắt rồi sao, gần đây hai ngàn dặm đường biên giới trên cơ bản đều là Đại Tuyết núi, chỉ có hai cái cửa ải, có thể theo Khương quốc Bắc thượng, tiến thẳng một mạch Sở quốc.

Vì ứng phó Khương quốc điên cuồng đánh lén quấy rối, Sở quốc tốn thời gian mấy chục năm ở hai cái này cửa ải tạo dựng quan thành.

Một cái là san bằng Nam Quan, một cái là Bình Tây quan.

Hai cái này thành quan cộng lại quân coi giữ chỉ có khoảng ba vạn người.

Nhưng tuyệt đối là chân chính dễ thủ khó công.

Tiến đánh loại này thành quan hoàn toàn liền là ác mộng.

Hai cái thành quan đều xây ở núi non trùng điệp ở giữa, tường thành cao nhất địa phương vượt qua ba mươi mét, thấp nhất địa phương cũng có mười lăm mét.

Giống như thế cọp chầu rồng cuộn, nằm ở hai cái cửa ải lên.

Trên cơ bản chỉ cần có mấy ngàn quân coi giữ, liền có thể chống cự mấy lần quân địch.

Địa thế của nơi này quá mức hiểm ác, đại quân ở đây hoàn toàn không thi triển được, chớ nói chi là kỵ binh.

Vì lẽ đó hai cái này thành quan dựng lên về sau, Khương quốc đối Sở quốc đại quy mô tập kích cướp bóc liền xem như đình chỉ.

Nhưng nhỏ cỗ tập kích còn sẽ có phát sinh.

Thường xuyên có nhỏ chi Khương quốc võ sĩ vượt qua một chút tương đối thấp bé sông núi, tiến vào Sở quốc cảnh nội cướp bóc một phen.

Nhưng mỗi một lần thu hoạch đều không cao, còn kém rất xa cướp bóc Tây Vực chư quốc.

Vì lẽ đó Khương vương A Lỗ Cương về sau trong vòng mười mấy năm, trên cơ bản chỉ chuyên rót tại cướp bóc Tây Vực, đe doạ Việt Quốc.

Hơn nữa lúc ấy Sở quốc vì ủng hộ Tô Nan mưu phản tự lập, đại quy mô nhường lợi, vì lẽ đó cùng Khương quốc quan hệ cũng thật to hòa hoãn.

Tính ra Sở quốc cùng Khương quốc, đã vài chục năm chưa bộc phát quá lớn hình xung đột.

Mà lần này!

Đại chiến lại một lần nữa bộc phát.

Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na, dẫn đầu năm vạn đại quân tiến đánh san bằng Nam Quan.

Khí thế hùng hổ, đằng đằng sát khí.

Lẽ ra loại này tiến đánh chú định tốn công vô ích.

Khương quốc nữ vương năm vạn đại quân mặc dù kinh người, nhưng cái này dù sao chỉ là sơn cốc ở giữa một cái thành quan, địa thế chật hẹp hiểm yếu, duy nhất một lần tung ra một vạn quân đội đều làm không được.

Nhưng không nghĩ tới, tình hình chiến đấu vậy mà hiểm tượng hoàn sinh.

Đầu tiên, A Lỗ Na Na nữ vương có máy ném đá, cứ việc chỉ có mười mấy đài.

Không hề nghi ngờ, những này máy ném đá đều là Việt Quốc chi viện, thậm chí thao túng máy ném đá liền là Việt Quốc binh sĩ.

Hơn nữa còn có mấy chục cỗ công thành cường nỗ.

Cực kỳ lợi hại, chính là A Lỗ Na Na dưới trướng Sa Man tộc lính đánh thuê.

Bởi vì Căng Quân hiệu triệu, phần lớn Sa Man tộc lính đánh thuê đều trở về Đại Nam quốc, đi đầu quân Căng Quân. Nhưng vẫn là có một phần nhỏ khái niệm nữ vương ân đức lưu lại, bao quát Ưng Dương ở bên trong.

Bọn hắn cực kỳ lo lắng liền là Khương quốc cùng Căng Quân khai chiến. Kết quả cái này đáng sợ sự tình chưa phát sinh, A Lỗ Na Na suất quân tiến đánh Sở quốc.

Cái này. . . Có thể có.

Vì lẽ đó, Sa Man tộc lính đánh thuê hung hãn sức chiến đấu lại một lần nữa bộc phát.

Hiểm ác như vậy thành quan, bọn hắn vậy mà hầu tử bình thường theo hai bên dãy núi leo đi lên.

Nhiều lần đều cho Sở quốc quân coi giữ mang đến đáng sợ thương vong.

Sở quốc tranh thủ thời gian nắm chặt dây lưng quần, liều mạng tăng binh.

Phải tất yếu giữ vững hai cái thành quan.

Mà A Lỗ Na Na nữ vương đại quân, vẫn như cũ không biết mệt mỏi, mỗi ngày đều đang điên cuồng tiến đánh hai tòa thành quan.

. . .

A Lỗ Na Na nữ vương khai chiến.

Khiến cho nguyên bản liền có chút lăn lộn cục diện càng thêm sôi trào.

Việt Quốc người vui mừng.

Người nước Sở mắng to.

Tất cả mọi người biết, A Lỗ Na Na nữ vương xuất binh khẳng định là bởi vì Thẩm Lãng, mà Thẩm Lãng là vì trợ giúp Ninh Chính đoạt dòng chính.

Căng Quân lui binh, Ngô Vương án binh bất động, cái kia cùng Sở Vương chiến trường liền trở thành hai cái vương tử giành trước biểu hiện tiêu điểm.

"Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này cứ như vậy ngưu bức sao? Đem A Lỗ Na Na nữ vương xxx đến như thế thoải mái sao? Vậy mà nhường nàng xuất động năm vạn đại quân tiến đánh Sở quốc?"

"Thẩm Lãng tiểu bạch kiểm lại có bản lãnh gì, tốt mã dẻ cùi, có thể là dáng dấp đẹp trai, sẽ quỳ liếm đi."

"Nhìn tư thế, hoàn toàn là Khương quốc nữ vương ở quỳ liếm Thẩm Lãng a, dáng dấp đẹp trai liền là không nổi a."

Bực này lời đồn căn bản liền tẩy đều tẩy không sạch nước Sở.

Chưa người tin tưởng A Lỗ Na Na nữ vương sẽ thực tình yêu đại ngốc, đều cảm thấy hắn là một cái tấm mộc.

Tất cả mọi người cảm thấy A Lỗ Na Na cùng Thẩm Lãng tuyệt đối có một chân.

Thiên đại oan uổng.

A Lỗ Na Na nữ vương cùng đại ngốc là thật tâm yêu nhau.

Mà A Lỗ Na Na nữ vương cùng Thẩm Lãng ở giữa? Quan hệ thế nào!

A Lỗ Na Na vô cùng tin tưởng Thẩm Lãng, không giữ lại chút nào cùng hắn đứng tại cùng một cái trên lập trường.

Nhưng là. . .

Hai người một khi gặp mặt, không cao hơn nửa canh giờ, A Lỗ Na Na liền có loại muốn đánh chết hắn xúc động.

Còn cùng hắn có một chân?

Xin nhờ, ta A Lỗ Na Na một trăm cái nhìn hắn không thuận mắt được không?

. . .

Sở quân trong đại doanh.

"Phản đồ, toàn bộ đều là phản đồ!"

Sở Vương nổi giận.

Hỗn đản Căng Quân, hỗn đản Ngô Khải.

Nói xong ba nhà diệt việt.

Kết quả đây? Hai người các ngươi toàn bộ đều chạy, chỉ còn lại một mình ta đang đánh.

Càng là vô sỉ.

Còn có A Lỗ Na Na cái này biểu tử, trước đó không phải đáp ứng thật tốt sao? Tuyệt đối sẽ không đối ta Sở quốc động võ.

Làm sao Căng Quân vừa lui binh, ngươi liền không kịp chờ đợi tiến đánh ta san bằng Nam Quan?

Ngươi nữ nhân này vì lấy lòng Thẩm Lãng cái này gian phu, thật đúng là bỏ được dốc hết vốn liếng a.

Sở Vương mỗi ngày đều có thể thu đến chiến báo.

A Lỗ Na Na tiến đánh san bằng Nam Quan căn bản cũng không phải là đánh nghi binh, mà là liều mạng tiến đánh.

Mỗi ngày tình hình chiến đấu đều vô cùng kịch liệt.

Bức bách Sở Vương một lần lại một lần tăng binh.

"Cái này nữ nhân ngu xuẩn, hắn chẳng lẽ không biết tiến đánh san bằng Nam Quan ngược lại là ở giúp Ninh Kỳ sao?"

Bất quá Sở Vương mặc dù phẫn nộ, nhưng vẫn như cũ hùng tâm tràn đầy, dõng dạc.

Coi như Căng Quân lui binh thì tính sao?

Coi như Ngô Vương đại quân dừng bước không tiến lại như thế nào?

Ta Sở quốc chiến cuộc vẫn như cũ là một đường hát vang.

Lời này ngược lại là nửa điểm không giả.

Cái này hơn một tháng qua, Sở Vương chiến cuộc có thể được xưng là theo thắng lợi đi hướng thắng lợi.

Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ, đã bị hắn cầm xuống bốn cái quận , biên cảnh trực tiếp đẩy về phía trước ba trăm dặm.

Ở hơn nửa tháng trước, Sở quốc ba mươi vạn đại quân càng là đối với Trấn Tây thành tiến hành vây quanh.

Trấn Tây thành chẳng những là Chủng thị gia tộc hang ổ, càng là Thiên Tây hành tỉnh chân chính thủ phủ.

Một khi cầm xuống!

Toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh rơi vào tay giặc.

Sở Vương đại quân có thể trực tiếp tiến đánh đến Việt Quốc đô thành phía dưới.

Bây giờ cục diện này, muốn triệt để diệt vong Việt Quốc có lẽ có khó khăn.

Nhưng là cắt nhường toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh, xác thực mười phần chắc chín.

Trấn Tây thành, có thể nói là Việt Quốc thứ ba thành lớn, cũng có thể nói là lớn thứ tư thành.

Luận thành thị kiên cố cao lớn, nó vượt qua Thiên Nam hành tỉnh thủ phủ. Tăng thêm Chủng thị gia tộc trên trăm năm kinh doanh, hoàn toàn có thể được xưng là thiên hạ kiên thành một trong.

Bất quá luận nhân khẩu cùng màu mỡ trình độ, nó lại không bằng Thiên Nam thành.

Dùng ròng rã hơn nửa tháng, Sở Vương mới hoàn thành đối Trấn Tây thành toàn diện vây quanh.

Loại này vây quanh không chỉ là quân đội vây quanh, còn có phòng tuyến, khe rãnh, lâm thời thành lũy vân vân.

Trấn Tây thành tường thành xung quanh dài vượt qua bốn mươi dặm.

Vì lẽ đó Sở Vương tạo dựng vây quanh chiến trường, diện tích vượt qua trên trăm cây số vuông.

Từ trên trời nhìn xuống.

Chân chính vô biên vô hạn, nhận ngày triệt địa.

Lít nha lít nhít đâu đâu cũng có quân doanh, đâu đâu cũng có thành lũy, đâu đâu cũng có phòng tuyến.

Nam Âu quốc đâu đâu cũng có rừng rậm núi cao, rất khó tìm đến mảng lớn đất bằng, mấy chục vạn đại quân căn bản là không thi triển được.

Mà Thiên Tây hành tỉnh, ra kẹp ở giữa ngọn núi lớn này bên ngoài, còn lại cơ hồ là vùng đất bằng phẳng, thích hợp nhất đánh cực lớn quy mô chiến tranh.

Vì đánh một trận, Sở Vương cơ hồ dốc hết tất cả.

Đây mới thật sự là khuynh quốc chi chiến.

Như vậy Sở Vương hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn sao?

Chưa!

Sở Vương tham lam mà keo kiệt, căn bản không giống Ninh Nguyên Hiến như vậy phá sản, quốc khố nhưng so sánh Việt Quốc dư dả nhiều.

"Phụ vương, đi qua gần một tháng kịch chiến, Việt Quốc đại quân thương vong vượt qua bốn vạn, quân ta thương vong vượt qua sáu vạn."

Sở Vương gật đầu, đối cái số này biểu thị hài lòng.

Là chủ công một phương, thương vong so với đối phương thêm ra hai vạn, cái này rất bình thường, là một cái phi thường khỏe mạnh số lượng.

"Đi qua ba lần tăng binh, bây giờ chúng ta ở Trấn Tây thành trên chiến trường đại quân vẫn như cũ duy trì ở 32 vạn tả hữu, mà Chủng Nghiêu quân coi giữ không đủ tám vạn, vẻn vẹn chỉ có chúng ta một phần tư."

"Chúng ta vẫn như cũ có được đại lượng khí giới công thành, lương thảo dư dả."

"Chỉ cần Biện Tiêu đại quân không xuôi nam, một trận chiến này chúng ta vẫn như cũ có to lớn phần thắng."

"Dù là song phương sĩ khí lên, quân ta cũng vẫn như cũ hơn xa Việt quân!"

Sở Vương nhấc lên một chi đại chiến đao, đi vào địa đồ trước mặt.

Chi này chiến đao khoảng chừng hơn mười cân trúng, Sở Vương mỗi lần đều thích thưởng thức, biểu thị mình vũ dũng.

"Nghe nói Việt Vương thân thể rung động càng thêm rõ ràng, mỗi ngày trong tay đều cầm hai cái hạch đào ở thưởng thức?" Sở Vương cười nói.

"Vâng! Ninh Nguyên Hiến thân thể ngày càng sa sút, Ninh Kỳ hùng hổ dọa người, có lẽ dùng không được bao lâu, vị này xa hoa lãng phí vô độ Việt Vương liền bị giá không."

Sở Vương cười lạnh nói: "Hắn là cái tinh xảo người, mỗi ngày thưởng thức không phải ngọc thạch, liền là đồ chơi văn hoá. Chỗ nào giống như là quả nhân, mỗi ngày đao không rời khỏi người."

"Đại vương uy vũ!"

"Có đại vương ở, trận chiến này ta Sở quốc tất thắng!"

Sở Vương ánh mắt rơi xuống đất đồ ở giữa Trấn Tây trên thành.

Nguyên bản thời gian của hắn rất dư dả, có đầy đủ thời gian tiến hành vây thành, đợi đến Chủng Nghiêu đại quân sĩ khí thấp nhất thời điểm lại công thành, liền có thể làm ít công to.

Nhưng bây giờ cục diện đột biến.

Căng Quân lui binh, Ngô Vương dừng bước không tiến.

Vậy hắn Sở Vương liền có cần phải gia tốc thúc đẩy chiến cuộc.

Trong thời gian ngắn nhất diệt đi Trấn Tây thành, đại quân liên tục đẩy lên Việt Quốc đô thành phía dưới.

Sau đó, lại cùng Ninh Kỳ mở ra đàm phán.

Mặc dù không thể một lần là xong.

Nhưng vẫn như cũ là rộng rãi đại thắng, từ đó về sau, không còn có bất luận kẻ nào có thể ngăn cản Sở quốc trở thành phương nam bá chủ.

Ninh Nguyên Hiến cùng quả nhân so ra, vẫn là chênh lệch quá xa, người này hoàn toàn là chỉ có bề ngoài.

Nhưng là Sở Vương trong lòng lại có một tia vẻ lo lắng.

Cái kia chí cao vô thượng Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ, đến tột cùng muốn làm gì?

Vậy mà ra mặt hướng Ngô Vương làm áp lực, Ninh Kỳ đến tột cùng hướng Hoàng đế bệ hạ hứa hẹn cái gì?

Ta Sở Vương chẳng lẽ đối Hoàng đế bệ hạ ngươi còn chưa đủ tôn kính sao?

Hai mươi mấy năm trước diệt Khương Ly, cũng có ta một phần công lao a. Thời khắc mấu chốt, ta thế nhưng là trực tiếp phản chiến.

Đương nhiên lời này Sở Vương cũng là hướng trên mặt mình thiếp vàng. Người này quá xảo trá khó lường, vì lẽ đó Khương Ly bệ hạ rất không thích hắn, cùng hắn phi thường xa lánh, căn bản cũng không có kéo hắn tiến vào trận doanh bên trong.

Mà Sở Vương một bên âm thầm hướng Đại Viêm Hoàng đế nịnh nọt, một bên lại liều mạng viết thư hướng Khương Ly biểu thị mình lòng kính trọng. Ý đồ mọi việc đều thuận lợi, đầu cơ trục lợi.

Mà đợi đến Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử, Đại Càn chủ soái làm phản về sau, Sở Vương lập tức trở mặt, xuất binh mấy chục vạn tiến đánh Đại Càn vương quốc lãnh thổ.

Vì lẽ đó hắn vẫn cho rằng, mình ở diệt Khương Ly một chuyện lên là có công.

Nhưng là ở Hoàng đế bệ hạ trong lòng, người này chỉ là ăn ý thành công, gắng gượng cướp đi mười mấy vạn cây số vuông đất đai.

Thế nhưng là có chút đoạt thức ăn trước miệng cọp hương vị.

"Phụ vương, chúng ta khi nào công thành? Sợ chậm thì sinh biến." Sở quốc Thái tử nói: "Gần nhất Viêm Kinh tiếng gió thổi không đúng lắm!"

Sở Vương cười lạnh nói: "Hoàng đế bệ hạ không nguyện ý nhìn thấy một cái cường đại Việt Quốc, cũng không nguyện ý nhìn thấy một cái cường đại Sở quốc. Nhưng là ta Sở quốc cùng Đại Viêm đế quốc cũng không giáp giới, đối Hoàng đế bệ hạ uy nghiêm ta kính sợ vô cùng, nhưng Đại Viêm đế quốc cũng không thể phái ra đại quân cưỡng ép can thiệp đi."

Sở quốc Thái tử nói: "Trước mắt bị động cục diện, kẻ cầm đầu đều ở chỗ Thẩm Lãng."

"Cái này nghiệt súc!" Sở Vương đối Thẩm Lãng cơ hồ hận thấu xương.

Lần trước biên cảnh cùng đi săn, chính là bởi vì Thẩm Lãng, Sở Vương mới bị vô cùng nhục nhã.

Mà lần này, Căng Quân lui binh ngưng chiến cùng Thẩm Lãng cũng có quan hệ trực tiếp.

A Lỗ Na Na tiến đánh Sở quốc san bằng Nam Quan, càng là Thẩm Lãng ở sau lưng lửa cháy thêm dầu.

Vì lẽ đó Sở Vương thật hận không thể đem Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này rút gân lột da.

"Cái này nghiệt súc thật sự là hại người không lợi mình a, hắn cho rằng bực này hành vi là ở giúp Ninh Chính sao? Hoàn toàn là ở giúp Ninh Kỳ! Như Ninh Kỳ thành công thượng vị, hắn Thẩm Lãng chết không có chỗ chôn, Kim thị gia tộc cũng muốn vong tộc diệt chủng."

Bên cạnh Sở quốc Lễ Bộ thị lang nghiến răng nghiến lợi nói: "Bực này thằng hề, chỉ có cao minh thủ đoạn, lại không có chút nào chiến lược ánh mắt, nếu như hắn bị Ninh Kỳ chơi chết, thần nguyện ý không say không nghỉ."

Lên một lần biên cảnh cùng đi săn, trực tiếp bị đánh mặt vô cùng tàn nhẫn nhất chính là vị này Sở quốc Lễ Bộ thị lang, đương nhiên còn có thảm hại hơn Hồng Lư tự khanh, bộ vị mấu chốt thụ thương quá nặng, trực tiếp bị cắt.

"Tạm thời không để ý tới cái này tiểu nghiệt súc, mụn ghẻ lại mắc mà thôi! Tiến đánh Trấn Tây thành, diệt Chủng Nghiêu, mới là trọng yếu nhất!"

Sở Vương quơ mấy chục cân chiến đao, bỗng nhiên trảm tại trên mặt bàn, quát: "Ba ngày sau, chính thức tiến đánh Trấn Tây thành, nhất thiết phải một trận chiến định càn khôn!"

"Trận này khuynh quốc chi chiến, ta Sở quốc tất thắng!"

. . .

Trận này mấy ngàn dặm viễn chinh, xa so với trong tưởng tượng càng thêm gian nan.

Nhất là nhằm vào Thẩm Lãng mà nói.

Quả thực quá khó.

Hơn sáu ngàn mét độ cao so với mặt biển, hơn một ngàn dặm khu không người.

Dù là hiện tại địa cầu, trang bị đầy đủ hết tình huống dưới, cũng rất khó vượt qua cái này cấp bậc Đại Tuyết núi.

Himalaya dãy núi bình quân độ cao so với mặt biển cũng chính là hơn sáu ngàn mét mà thôi.

Toàn bộ Đại Tuyết núi hoàn toàn chưa đường.

Vì lẽ đó đây quả thực là một trận trên trời hành quân.

Xưa nay chưa từng có.

Thẩm Lãng dẫn đầu cái này một vạn quân đội, đi qua địa phương toàn bộ đều là vạn năm tuyết đọng, không có bất kỳ người nào đi qua tung tích.

Thậm chí liền chim bay đều chưa.

Mà trong đó khó khăn nhất, liền là Thẩm Lãng.

Độ cao so với mặt biển vượt qua năm ngàn mét về sau, hắn liền bắt đầu cao phản.

Cả người da thịt lộ ra đỏ hồng sắc mặt, đầu phảng phất muốn nổ tung.

Đại ngốc cõng không được.

Mộc Lan bảo bối cõng hắn, thoáng khá hơn một chút.

Chí ít Mộc Lan trên thân là hương, ngẫu nhiên đầu thực sự quá đau thời điểm, hắn còn có thể liếm một cái.

Chỉ bất quá thời tiết thực sự quá lạnh, lè lưỡi muốn cẩn thận từng li từng tí.

Trên cơ bản đều ở âm hai ba mươi độ tả hữu, mà lại nơi này tia tử ngoại nhất là lợi hại.

Nhưng Mộc Lan thân thể xác thực thần kỳ.

Ở cái này độ cao so với mặt biển sáu ngàn mét Đại Tuyết trên núi, nàng vẫn như cũ như giẫm trên đất bằng.

Có thể nói, nếu không phải Thẩm Lãng luôn luôn vụng trộm sờ nàng, nàng hoàn toàn có thể nhẹ nhàng như bay.

Mà lại như thế lạnh nhiệt độ, thân thể mềm mại của nàng vẫn như cũ là ấm áp.

Ở Nam Âu quốc như vậy nóng bức địa phương, thân thể mềm mại của nàng lạnh buốt lạnh.

Ở Đại Tuyết trên núi, thân thể mềm mại của nàng ấm áp ấm.

Quá mỹ diệu.

Vì lẽ đó có một ngày, Thẩm Lãng cho dù có cao phản, vẫn là không nhịn được đem Mộc Lan ăn hai lần.

Kết quả sau khi ăn xong, lại quỷ kêu quỷ kêu, danh xưng đầu muốn nứt mở, hoàn toàn không cách nào hô hấp.

Cái này yêu tinh hại người, mỗi một lần thân mật về sau, Mộc Lan đều đào một cái tuyết ổ nấu nước tắm rửa.

Nhìn thấy Mộc Lan như thế cưng chiều Thẩm Lãng, Sa Mạn vương hậu có một ngày rốt cục nhịn không được nói: "Mộc Lan muội tử, không bằng đem cái này phu quân đánh chết, ta lại cho ngươi giới thiệu một cái?"

Nói thật, nếu là phu quân của nàng giống như Thẩm Lãng, sớm đã bị nàng đánh chết một trăm lần.

Mộc Lan cáu giận nói: "Ta đem ngươi đánh chết còn tạm được."

Sa Mạn vương hậu bất đắc dĩ, cái này cường đại mà tuyệt mỹ thiếu nữ đẹp Mộc Lan tuyệt đối là trúng Mê Hồn thuật.

Như thế cặn bã một cái phu quân, vậy mà xem như bảo đồng dạng.

. . .

Một ngày này, đại quân không thể không tạm dừng hành quân.

Bởi vì xuống lớn bạo tuyết, gió lạnh gào thét.

Gió quá lớn, lúc này hành quân người đều sẽ bị thổi đi.

Tìm tới một cái khe núi cản gió chỗ, đại quân ở trên mặt tuyết đào một cái lỗ thủng lớn, sau đó ở bên trong hạ trại.

Đại ngốc tràn đầy phấn khởi đứng tại trong cuồng phong, không giải thích được hưng phấn.

Nơi này phong cảnh quá đẹp.

Tốt đáng tiếc vợ ta không tại, con của ta cũng không tại.

Hắn thể lực cơ hồ là vô hạn, trưng cầu Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu đồng ý về sau, hắn ở cuồng phong gào thét trúng leo lên chung quanh mấy cái cao nhất dãy núi.

Sau đó bắt đầu gào thét.

Thẩm Lãng thật sợ hãi thanh âm của hắn quá vang dội mà dẫn phát tuyết lở.

Ấm áp túi ngủ bên trong, Mộc Lan trên thân trần trùng trục.

"Phu quân, đừng làm rộn, một hồi tẩy quá phiền phức."

"Yên tâm, ta không chơi, ta chỉ là đụng chút."

Hai khắc đồng hồ sau!

Mộc Lan lại một lần bất đắc dĩ mặc xong quần áo, đi đến chỗ không có người, đào một cái tuyết ổ nấu nước tắm rửa.

Nàng trở về về sau, Thẩm Lãng cặn bã trốn ở túi ngủ bên trong run lẩy bẩy.

Mộc Lan sau khi đi, túi ngủ làm sao đều ấm áp không nổi.

Mà lại "này nọ abc xyz" về sau, thiếu dưỡng lợi hại hơn, đầu càng đau.

Ta Thẩm Lãng thề, ở Đại Tuyết trên núi ta cũng không tiếp tục cùng Mộc Lan làm loại sự tình này.

Trong mấy ngày này, ta ngủ tiếp Mộc Lan một lần, ta chính là chó.

. . .

Một canh giờ sau.

Gâu gâu gâu gâu!

Túi ngủ bên trong truyền đến thanh âm kỳ quái, thật sự là kỳ quái, cái này Đại Tuyết trên núi còn có ai sẽ nuôi chó a?

Ngày kế tiếp!

Đại Tuyết ngừng.

Trời quang mây tạnh.

"Quá đẹp!"

Thẩm Lãng cũng bị cái này hùng vĩ cảnh sắc mê đảo.

Niết Bàn quân đã bắt đầu thổi lửa nấu cơm.

Không, không tính là nấu cơm, chỉ có thể coi là nấu nước.

Mang tới môi muốn cẩn thận từng li từng tí dùng, bởi vì số lượng không nhiều.

Một ngày chỉ có thể uống một lần nóng.

Đốt là quả ớt canh gà.

Mỗi người có thể phân một chén nhỏ, liền lương khô ăn hết.

Thiên Đạo hội theo phía tây lấy được siêu cấp quả ớt, Thẩm Lãng đại quy mô trồng về sau, lần này mang đến hơn ngàn cân làm quả ớt.

Cái này quả ớt canh gà quát một tiếng xuống dưới, cả người đều phảng phất muốn bốc cháy.

Ăn xong lương khô, uống xong quả ớt canh gà về sau, mỗi người lại rót đầy một bình.

Đi trên đường thời điểm, cảm thấy lạnh, nhấp lên một cái.

Đắc ý!

Đương nhiên, lần này hành quân còn mang rất nhiều rượu mạnh.

Nhưng là Sa Man tộc người uống những này rượu mạnh về sau, thân thể ngược lại là nóng, nhưng là bộ pháp cũng loạn, còn muốn đùa nghịch rượu điên.

Mà lại uống nhiều về sau, thân thể sẽ lâm vào chết lặng, không cảm giác được lạnh, nhưng trên thực tế rất lạnh, thậm chí sẽ bị chết cóng.

Nhưng ở quả ớt canh gà bên trong gia nhập rượu mạnh, hiệu quả liền càng lộ vẻ.

Đổi thành cái khác bất luận cái gì quân đội.

Trên đường đã chết sạch từ lâu.

Nhưng là cái này hai chi Niết Bàn quân cùng Sa Man tộc thần xạ thủ quân đội, quả thực là dựa vào nước ớt nóng, rượu mạnh, nhiệt độ cao lượng quân lương, mỗi ngày hành quân vượt qua một trăm năm mươi dặm.

Có thương vong sao?

Có!

Mười mấy cái Sa Man tộc võ sĩ, quá mức chủ quan, trên chân giày mài hỏng cũng không có để ý.

Kết quả hai cái chân đều bị đông cứng xấu.

Chờ Thẩm Lãng phát hiện thời điểm, đã triệt để đen thùi hoại tử, nhất định phải cắt đứt.

Cắt về sau, bọn hắn liền. . . Đều chết.

Về sau, đại quân mỗi ngày đều muốn kiểm tra giày mấy lần.

Mà tạo thành lớn nhất thương vong chính là bạo tuyết cuồng phong.

Đã từng trong vòng một đêm, mất tích hơn ba trăm người.

Đợi đến lại một lần nữa phát hiện bọn hắn thời điểm, đã triệt để chết cóng.

Nhưng chi quân đội này dũng cảm cùng sĩ khí, thiên hạ hãn hữu.

Dù là đối mặt dạng này thương vong cùng nguy hiểm, vẫn không có người lùi bước.

Niết Bàn quân thậm chí so trên mặt đất càng thêm sáng sủa một chút, phi thường trầm mê cảnh sắc nơi này. Loại này nguy hiểm trí mạng đối với bọn hắn tới nói, càng giống là một loại thượng thiên khảo nghiệm.

Hành quân ở thế giới này chi đỉnh, giống như để bọn hắn lâu dài kiềm chế tính tình trở nên sáng sủa.

Có loại trời cao Vân Khoát cảm giác.

Mà Sa Man tộc thần xạ thủ quân đội, mỗi ngày đều ở hô to, đều đang cuồng hống.

Bởi vì bọn hắn nội tâm tràn ngập nguyên thủy bộ lạc nam nhân lãng mạn.

Muốn chinh phục toàn bộ thế giới.

Mỗi một lần leo lên một ngọn núi cao thời điểm, bọn hắn liền sẽ quỳ xuống hướng thần linh cầu nguyện.

Sau đó ở mảnh này Tuyết Sơn đỉnh núi lên vẽ xuống đồ đằng.

Đương nhiên vẻn vẹn sau nửa canh giờ, cái này đồ đằng liền sẽ biến mất, hoặc là bị gió cạo, hoặc là bị tuyết bao trùm mất.

Lan Nhất miệng tiện hỏi bọn hắn, biết rõ ấn ký này sẽ tiêu tán, vì sao còn muốn vẽ đâu?

Kết quả cái kia Sa Man tộc thần xạ thủ hỏi ngược lại, ngươi ngủ một nữ nhân, ở trong cơ thể nàng lưu thứ gì, nàng rửa đi về sau, chẳng lẽ trong cơ thể liền không có ngươi ấn ký sao?

Nói hay lắm có đạo lý, nhường người không phản bác được.

Đáng tiếc Lan Nhất là cái chỗ / nam.

Hắn nhịn không được hỏi một chút, ngươi ngủ qua nữ nhân sao?

Cái kia Sa Man tộc thần xạ thủ dựng thẳng lên một ngón tay.

"Một cái?"

"Một trăm!"

Lập tức, Lan Nhất đố kỵ đến cơ hồ muốn thổ huyết, có loại muốn thay đổi quốc tịch xúc động.

Biết sớm như vậy, lúc ấy Lan tên điên đại ca hẳn là mang theo chúng ta đi Sa Man tộc.

Như thế, ta Lan Nhất có lẽ đều đã cưới mười cái nữ nhân, tiểu hài tử đều đầy đất chạy.

. . .

Đại quân không sợ viễn chinh khó.

Thiên sơn vạn thủy chỉ chờ nhàn.

Ròng rã sau tám ngày!

Thẩm Lãng suất lĩnh một vạn đại quân, rốt cục đi đến ngàn dặm Đại Tuyết núi.

Nguyên bản một vạn lẻ bảy trăm quân đội, giờ phút này còn thừa lại chín ngàn năm.

1,200 người, an nghỉ ở trong núi tuyết.

Có chút thi thể có thể tìm tới, có chút thì tìm không thấy.

Làm đi đến cuối cùng một tòa Đại Tuyết núi.

Tầm mắt bên trong, không còn là trắng ngần màu trắng.

Rốt cục rời đi Đại Tuyết núi.

Đoạn này Thiên Đường cùng Địa Ngục bình thường Tuyết Sơn hành trình, cuối cùng kết thúc.

Mỗi người đều vui đến phát khóc.

Quá khó khăn.

Rất nhiều người ánh mắt đều ở sưng đỏ chảy máu.

Tuyết trắng mênh mông, phản quang chướng mắt, mấy ngày mấy đêm một mực nhìn lấy cái này Tuyết Sơn, con mắt đều có một loại muốn bị chọc mù cảm giác.

Thẩm Lãng đã cho mỗi một người đều chuẩn bị kính râm.

Nhưng là tại hành quân bên trong, rất nhiều người trang bị hành lý thậm chí kính râm đều gió lớn thổi rớt.

Không cẩn thận ngã cái giao, thứ ở trên thân cũng đều không gặp.

Vì lẽ đó, đến phía sau kính râm thiếu hơn 1,000 cái, không thể không thay phiên đeo, khiến cho bộ phận binh sĩ con mắt đều có khác biệt trình độ thụ thương.

Rời đi Đại Tuyết phía sau núi!

Thẩm Lãng cùng hơn chín ngàn đại quân, hướng về nguy nga Tuyết Sơn cúi người chào.

Thiên nhiên quá làm cho người kính sợ.

Đại Tuyết núi, chúng ta không dám nói chúng ta chinh phục ngươi.

Chúng ta chỉ là nhìn thấy ngươi, đi qua ngươi!

Thậm chí Thẩm Lãng đều có một loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Không dám tin, chúng ta vậy mà thật sáng tạo kỳ tích.

Vậy mà thật vượt qua thế giới này chi đỉnh Đại Tuyết núi.

"Ta quá không tầm thường, cái này vĩ đại lịch sử, nhất định phải cho chúng ta hài tử nói tiếp, phụ thân của bọn hắn lật xem ngàn dặm Đại Tuyết núi, đi qua thế giới chi đỉnh." Thẩm Lãng kích động run rẩy nói.

Bên cạnh Sa Mạn vương hậu nói: "Thẩm Lãng, ngươi có thể muốn chút mặt sao? Ngươi đi qua một ngày đường sao?"

Thẩm Lãng ôm Mộc Lan cái cổ trắng ngọc, ở nàng tuyệt mỹ gương mặt bên trên khẽ cắn một cái.

"Nương tử của ta cõng ta đi qua Đại Tuyết núi, cùng chính ta đi qua, có cái gì khác biệt đâu?" Thẩm Lãng hoàn toàn thất vọng: "Đang nói ta sáng tạo kỳ tích làm sao dừng cái này một hạng, chẳng lẽ còn muốn đồng dạng đồng dạng nói cho ngươi nghe sao?"

Tỉ như, Lãng gia từng tại độ cao so với mặt biển bảy ngàn mét cao thời điểm cùng Mộc Lan "này nọ abc xyz".

Vĩ đại như vậy sự tình, ta kiêu ngạo sao?

Đương nhiên sau đó Mộc Lan cơ hồ muốn cho hắn làm hô hấp nhân tạo tới, nhưng. . . Đó cũng là hôn sâu a.

Còn có, ta ở bảy ngàn mét độ cao so với mặt biển trên tuyết sơn đóng vai chó sủa, ta kiêu ngạo sao?

. . .

Vượt qua quá ngàn bên trong Đại Tuyết núi về sau, lại là hơn nghìn dặm núi non trùng điệp, vẫn như cũ là khu không người.

Nhưng là so với Đại Tuyết núi gian nan, cái này núi non trùng điệp như giẫm trên đất bằng.

Đại quân thương vong cũng cực kỳ bé nhỏ, mỗi ngày hành quân tốc độ vượt qua 180 dặm.

Năm ngày sau đó!

Đại quân đi ra núi lớn!

Từ trên núi trở về mặt đất.

Rốt cục nhìn thấy xanh um tươi tốt thảm thực vật.

Rốt cục nhìn thấy thành trấn cùng thôn xóm.

Nơi đây, khoảng cách Sở vương đô vẻn vẹn chỉ có hơn ba trăm trăm dặm.

Thẩm Lãng suất lĩnh cái này 9,500 đại quân, lách qua thành trì, lách qua thôn xóm.

Hướng thẳng đến Sở vương đô xuất phát.

Nơi này là Sở quốc tim gan nơi, dựa lưng vào mênh mông núi lớn, hoàn toàn được xưng tụng là gối cao không lo.

Mà lại nơi đây khoảng cách Thiên Tây hành tỉnh chiến trường vượt qua ba ngàn dặm, hoàn toàn chưa chiến trường không khí khẩn trương.

Ngược lại là tràn ngập phấn khởi.

Mỗi một cái thôn xóm cùng thành trì đều dán đầy Sở Vương chiếu thư.

Mỗi một ngày đều có người lại tuyên đọc phía trước chiến trường tin tức thắng lợi.

Cơ hồ tất cả mọi người cho rằng, một trận chiến này bọn hắn tất thắng không thể nghi ngờ.

Rất nhanh Sở Vương bệ hạ liền có thể đánh xuống toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh.

Sở quốc rất nhanh liền sẽ trở thành phương nam bá chủ.

Đến lúc đó, toàn bộ Sở quốc đem khắp chốn mừng vui.

Bất quá, có sung sướng, liền có huyết lệ.

Sở Vương phát động khổng lồ như thế quy mô khuynh quốc chi chiến, cần con số trên trời vật tư cùng quân phí.

Vì lẽ đó Sở quốc dân chúng thuế chịu cũng nhất định sẽ đề cao.

Cơ hồ mỗi một cái thành trấn, đều có quan lại sai dịch ở thu thuế.

Mỗi một cái thành trấn đều ở thu thập tráng đinh làm lao dịch.

Mỗi một đầu trên quan đạo, đều có liên tục không ngừng lương thảo đội ngũ, mang đến tiền tuyến.

Những này dân phu trên thân lại vết roi, trong mắt có nước mắt, nương theo lấy áp giải quan binh quát mắng cùng trách cứ, roi trong tay không ngừng rút rơi.

Đây coi như là hưng bách tính khổ, vong bách tính khổ sao?

Khách quan mà nói, Ninh Nguyên Hiến mặc dù phá sản, nhưng đối bách tính nhưng không có như vậy khắt khe, khe khắt, trước đó phát động mấy chục vạn dân phu vận chuyển lương thảo, cũng đều là cấp cho bổng lộc cùng lương thực, cứ việc cũng phi thường ít ỏi, nhưng ít ra chưa khiến cái này dân phu làm không công.

. . .

Tầm nửa ngày sau!

Thẩm Lãng đại quân bị Sở quốc trinh sát phát hiện.

Thế là, dứt khoát không còn có che giấu hành tung, đại quân tốc độ cao nhất hướng về Sở quốc vương đô tiến lên.

Nhất thời!

Toàn bộ Sở quốc vương đô chung quanh thành quận quan viên triệt để rung động.

Cái gì?

Vậy mà phát hiện một chi Việt Quốc quân đội?

Trọn vẹn vạn người?

Hơn nữa còn là theo phía nam tới?

Cái này. . . Cái này sao có thể?

Đây chính là cách ngàn dặm Đại Tuyết núi, lại cách vài trăm dặm núi non trùng điệp. ,

Bọn hắn là bay tới sao?

Nhất định là hoa mắt.

Nhất định là phạm sai lầm.

Nói không chừng là cái gì đạo phỉ, giả trang trở thành Việt Quốc quân đội dáng vẻ.

Lại hoặc là dân phu tạo phản?

Sau đó, Sở quốc không ngừng phái tới nhỏ cỗ trinh sát điều tra.

Tất cả tin tức tập hợp.

Sở quốc vương đô đóng giữ quan viên không thể không tin tưởng một sự thật.

Việt Quốc quân đội vậy mà thật đánh tới.

Sở quốc vương hậu chấn kinh, đóng giữ Xu Mật Sứ chấn kinh, Thượng thư đài run rẩy.

Sau đó, lập tức phái người dùng tốc độ nhanh nhất đi bẩm báo Sở Vương.

Đồng thời hạ lệnh chung quanh tất cả thành quận, tập kết tất cả đại quân, bảo vệ Sở vương đô!

Binh quý thần tốc!

Bị phát hiện hành tung về sau, Thẩm Lãng dưới trướng 9,500 đại quân, đi cả ngày lẫn đêm, không ngủ không nghỉ.

Vẻn vẹn một ngày một đêm.

Hành quân hơn hai trăm dặm.

Đến Sở quốc vương đô phía dưới.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 372: Sở Vương Đô Rơi Vào Tay Giặc! Hoàn Toàn Thắng Lợi!

Tam quốc thời kì, Đặng Ngải lén qua âm bình tiểu đạo, tập kích Thục Hán đô thành, khiến cho Lưu Thiền đầu hàng.

Đây đại khái là trong lịch sử nổi danh nhất tập kích chiến một trong.

Đặng Ngải suất quân bỏ qua cho Thục quốc chính diện phòng ngự, xuyên qua bảy trăm dặm hoang tàn vắng vẻ hiểm cảnh, cuối cùng còn lại quân đội chỉ có chỉ là mấy ngàn người mà thôi, tỷ số thương vong cao đến dọa người.

Mà lần này.

Thẩm Lãng, Ninh Chính binh lâm dưới thành, quanh hắn khốn Sở vương đô binh lực cũng vẻn vẹn không đủ vạn người.

Sở vương đô, được xưng là Lĩnh đô, Sở quốc thứ nhất đại thành trì.

Toàn bộ thành thị quy mô mà nói, hoàn toàn cùng Thiên Việt thành tương xứng, tuyệt đối là toàn bộ phía đông thế giới có ít kiên thành.

Toàn bộ thành thị nhân khẩu vượt qua hơn mười vạn, vương thành, nội thành, ngoại thành.

Trong đó ngoại thành nhiều lần xây dựng thêm, tường thành xung quanh dài vượt qua năm mươi dặm, quả thực giống như một đầu cự thú chiếm cứ trên mặt đất.

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính dưới trướng chỉ là 9,500 người, ở tòa thành lớn này trước mặt, nhìn qua thật sự là không có ý nghĩa.

Chẳng những như thế, Sở vương đô tường thành độ cao càng là kinh người khoảng mười lăm mét, khoảng chừng năm tầng lầu cao như vậy.

Dùng không được đủ vạn người tiến đánh dạng này thiên hạ kiên thành, nghe vào phảng phất có vẻ hơi hoang đường.

Cái kia Sở vương đô quân coi giữ có bao nhiêu?

Hai vạn thành vệ quân, một vạn Cấm Vệ quân, tổng cộng ba vạn.

Bực này trống rỗng trình độ, cơ hồ cùng Việt Quốc đô thành không sai biệt lắm, thoáng tốt một chút.

Lần này Sở Vương phạt việt, đem Thái tử cũng mang theo trên người.

Đóng giữ vương đô văn có Thượng thư đài, võ có Xu Mật viện, vương hậu tọa trấn Trung cung.

. . .

"Vương hậu nương nương yên tâm, chung quanh thành quận các lộ quân đội đã nhanh chóng chạy đến, nhanh nhất ngày mai có thể đến."

"Ta Sở vương đô kiên cố cao lớn, không có mười vạn đại quân, mơ tưởng công hãm."

Sở quốc vương hậu năm nay năm mươi mấy tuổi, Chiêu Hoa không tại, nhưng bởi vì được bảo dưỡng làm, còn có mấy phần phong vận.

"Việt Quốc lĩnh quân người là ai?" Sở Vương sau hỏi.

"Ninh Chính, Thẩm Lãng!"

"Thẩm Lãng?" Sở Vương sau trong mắt lộ ra khắc cốt cừu hận, lên một lần biên cảnh cùng đi săn, liền là kẻ này đem Sở quốc đùa bỡn trong lòng bàn tay.

"Quân đội của hắn là mọc cánh sao? Vậy mà bay đến ta Sở quốc vương đô tới?"

"Bọn hắn. . . Chắc là theo Khương quốc Bắc thượng, vượt qua Thiên Lý Tuyết núi mà đến."

Lời này một màn, Sở Vương sau nói: "Không có khả năng, không có quân đội có thể lật qua được Đại Tuyết núi, trước đó không có, về sau cũng sẽ không có."

Đám người trầm mặc.

Nếu không phải vượt qua Tuyết Sơn tới, cái kia thật liền là bay tới?

Sở quốc vương hậu phất phất tay nói: "Bọn hắn làm sao tới không trọng yếu, mấu chốt là bọn hắn muốn làm sao chết! Liền Xu Mật, vương đô hiện tại có bao nhiêu quân coi giữ?"

"Hai vạn thành vệ quân, một vạn Cấm Vệ quân, mặt khác thần đã thu thập quốc đô bên trong tất cả gia tộc quyền thế gia đinh, lại phải một vạn." Sở quốc Xu Mật Sứ Liên Kính nói.

Sở Vương sau nói: "Bốn vạn? Còn có thể nhiều không?"

Sở quốc Xu Mật Sứ nói: "Trong thành có thật nhiều tiêu cục, bang phái, nếu có thể cho bọn hắn phong quan, hẳn là còn có thể nhiều trưng thu một hai vạn người!"

Sở Vương sau nói: "Tranh thủ thời gian trưng thu, tranh thủ thời gian trưng thu, lúc này tuyệt đối không thể keo kiệt."

Sở quốc Xu Mật Sứ Liên Kính trong lòng có chút phản đối.

Quân đội ở chỗ tinh, mà không ở chỗ nhiều.

Nhưng hắn cái này Xu Mật Sứ quyền nói chuyện không lớn, Thái tử mới là Xu Mật viện người cầm lái.

Mà lại ở đây mấy vị đại thần đều cảm thấy có chút chuyện bé xé ra to.

Thẩm Lãng chỉ bất quá chỉ là không đến một vạn người mà thôi, mà lại không có bất kỳ cái gì khí giới công thành, mấy ngàn dặm xa xôi lao sư viễn chinh, đã tình trạng kiệt sức, tiến đánh Sở vương đô loại này kiên thành, hoàn toàn chỉ là muốn chết mà thôi!

Có bốn vạn đại quân thủ thành, chẳng lẽ còn không đủ sao?

"Tiếp tục trưng binh, hạ lệnh chung quanh thành quận xuất động tất cả quân đội, vây quanh Thẩm Lãng cùng Ninh Chính quân đội, ta muốn đem bọn hắn chém tận giết tuyệt, tuyệt đối không cho một người còn sống trở về Việt Quốc, ta muốn để Ninh Chính cùng Thẩm Lãng biết, xâm phạm ta Sở quốc vương đô uy nghiêm người, chết không có chỗ chôn!"

"Vâng!"

. . .

Thẩm Lãng 9,500 quân đội đến Sở vương đô về sau, cũng không có lập tức công thành.

Mà là tại chỗ tu chỉnh , chờ đợi hừng đông!

Mà lúc này, Sở vương đô bên trong trưng binh hừng hực khí thế.

Gia tộc quyền thế vũ trang gia đinh, toàn bộ tập kết thành quân.

Vương đô bên trong du côn, lưu manh, bang phái thành viên toàn bộ tập kết thành quân.

Rất nhiều bang chủ, tiêu đầu lắc mình biến hoá, đều trở thành sĩ quan.

Toàn bộ Sở vương đô bên trong có thể nói là ý chí chiến đấu sục sôi.

Đi qua ngay từ đầu kinh ngạc về sau, Sở quốc vương đô bên trong tất cả mọi người triệt để bị chọc giận.

Việt Quốc người cũng quá không coi ai ra gì.

Chỉ là không đến vạn người, vậy mà cũng dám tới tiến đánh vua ta đều?

Quả thực là phát rồ, người si nói mộng.

Sau đó, vô số du côn lưu manh, người tập võ sôi nổi chấp nhận vào quân.

Ngắn ngủi trong vài canh giờ!

Vậy mà lại chiêu mộ hơn hai vạn người.

Những này du côn lưu manh quả thực trước nay chưa từng có vinh quang.

Quốc gia hưng vong, thất phu hữu trách.

Hiện tại vương hậu vậy mà mời chúng ta rời núi, chúng ta mặc dù là lưu manh, nhưng chúng ta cũng có thể rất yêu Sở quốc.

"Kiến công lập nghiệp."

"Đem Ninh Chính cùng Thẩm Lãng chém tận giết tuyệt!"

"Đem Việt cẩu toàn bộ rút gân lột da, nghiền xương thành tro."

Đại vương ở phía trước chém giết, chúng ta ở phía sau bảo vệ vương đô, ta kiêu ngạo!

Ngay sau đó, vương hậu cùng Xu Mật viện, Thượng thư đài liên hợp hạ lệnh.

Phàm là chém giết Việt Quốc quân đội một cái đầu lâu, có thể đổi hai mươi kim tệ.

Ai trảm Thẩm Lãng đầu lâu, một vạn kim tệ.

Ai trảm Ninh Chính đầu lâu, năm ngàn kim tệ.

Cái giá tiền này một màn, Sở vương đô triệt để sôi trào.

Đây quả thực là thiên đại mức thưởng a.

Đây là muốn phát đại tài.

Hai mươi kim tệ, trực tiếp có thể đóng phòng cưới lão bà.

Dùng để sống phóng túng, trọn vẹn có thể hưởng dụng mấy năm.

Bất quá Ninh Chính thế nhưng là Việt Vương con trai, vì sao hắn chỉ trị giá năm ngàn kim tệ? Mà Thẩm Lãng chỉ là một cái người ở rể trị giá một vạn đâu?

"Phát tài đi, phát tài đi!"

"Nếu như giết Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này, đời này vinh hoa phú quý đều hưởng dụng không hết a."

"Không biết Thẩm Lãng thịt có thể hay không đổi tiền?"

"Không biết Thẩm Lãng chim có thể hay không đổi tiền?"

"Chư vị đàn ông, Thẩm Lãng súc sinh này lại dám đánh lén ta Sở quốc vương đô, hoàn toàn là lấn ta Sở quốc không người a, ta đề nghị giết sạch Thẩm Lãng quân đội về sau, đem mỗi người chim đều cắt bỏ, sau đó trả lại đi cho Việt Vương, như thế nào?"

"Tốt, tốt, cái kia Thẩm Lãng chim cắt bỏ, là hẳn là đưa đi cho Kim Mộc Lan, vẫn là đưa cho A Lỗ Na Na đâu?"

"Đem gãy chim đưa cho Kim Mộc Lan, trứng đưa cho A Lỗ Na Na cùng Ninh Diễm tiện nhân."

Những này du côn lưu manh, thô tục không ngớt.

Nhưng sĩ khí tuyệt đối tăng vọt.

Theo thời gian trôi qua, Sở quốc vương đô bên trong quân coi giữ càng ngày càng nhiều.

Bốn vạn, năm vạn, sáu vạn, bảy vạn. . .

Cái này dù sao cùng lúc ấy Đặng Ngải đánh lén Thục quốc đô thành không giống.

Lúc ấy Ngụy mạnh Thục yếu, Thục quốc trên dưới vốn là tràn ngập tuyệt vọng cảm xúc.

Tăng thêm Lưu Thiền mềm yếu, vì lẽ đó ở cơ hồ không đánh mà hàng.

Nhưng lúc này Sở quốc không giống.

Bây giờ coi là nước Sở mạnh càng yếu, Sở Vương ở tiền tuyến hát vang tiến mạnh, cơ hồ muốn diệt Việt Quốc.

Sở vương đô bên trong vạn dân đang đứng ở kiêu ngạo bành trướng trúng, có được to lớn vinh dự cảm giác.

Mà lại Thẩm Lãng chỉ hơn chín ngàn quân đội.

Cái này nói rõ là đi tìm cái chết, toi công quân công a, vàng óng ánh hoàng kim a, dựa vào cái gì không cầm.

Phẫn nộ về sau, Sở quốc vương đô bên trong rất nhiều người tập võ chẳng những không cảm thấy nguy hiểm, ngược lại đem nguy cơ lần này xem như phát đại tài cơ hội tốt.

. . .

Tại chỗ chỉnh đốn ba canh giờ!

Hừng đông!

Thẩm Lãng dưới trướng 9,500 đại quân, bắt đầu tập kết.

Nếu như trên trời có một đôi mắt, có thể nhìn thấy vượt qua năm nhánh quân đội đang theo lấy Sở quốc vương đô dựa sát vào.

Đây đều là chung quanh thành quận viện quân.

Đương nhiên, cơ hồ không có một tuyến tinh nhuệ, toàn bộ đều là địa phương quân coi giữ.

Ngẩng đầu nhìn lên Sở vương đô tường thành.

Hoàn toàn là lít nha lít nhít, vô số kể quân coi giữ.

Áo giáp cùng vũ khí coi như thống nhất, nhưng mà tác phong quân đội không coi là tươi sáng.

Nhưng mà mỗi một cái quân coi giữ trong mắt đều tràn ngập phấn khởi, nhìn về phía Thẩm Lãng quân đội ánh mắt ngược lại không giống như là đang nhìn người, mà là tại nhìn quân công cùng kim tệ.

Thẩm Lãng đại khái nhìn một chút.

Trong thành quân coi giữ vậy mà lại như thế nhiều?

Sáu vạn? Bảy vạn?

Nguyên bản không phải chỉ có ba vạn sao?

Trong vòng một đêm, Sở vương đô quân coi giữ vậy mà tăng gấp đôi còn chưa hết?

"Thẩm Lãng ở đâu? Ninh Chính ở đâu?"

Thẩm Lãng không thèm để ý.

Ninh Chính ra khỏi hàng, khom người nói: "Ninh Chính bái kiến Liên Xu mật sử."

Sở quốc Xu Mật Sứ Liên Kính lạnh nhạt nói: "Ninh Chính, ngươi cử động lần này thật sự là nghe rợn cả người."

Ninh Chính nói: "Hai nước khai chiến, chỉ cần không đồ sát bình dân, đây cũng là không có cái gì nghe rợn cả người sự tình."

Liên Kính cười nói: "Dựa vào ngươi không đến một vạn người? Cũng muốn đánh hạ ta Sở vương đô? Thật sự là chuyện cười lớn, lẽ ra ngươi là cao quý Việt Vương con trai ta hẳn là cho ngươi thể diện, nhưng nếu ngươi làm sự tình không thể diện, vậy liền đừng có trách ta vô tình! Hôm nay nếu không đem các ngươi chém tận giết tuyệt, chỉ sợ người trong thiên hạ sẽ giễu cợt ta Sở quốc mềm yếu vô năng. Ninh Chính, Thẩm Lãng, hôm nay nếu không giết ngươi hai người, ta Liên Kính giống như kiếm này!"

Dứt lời, Sở quốc Xu Mật Sứ bỗng nhiên bẻ gãy kiếm trong tay!

"Công thành!"

Ninh Chính không nói hai lời, trực tiếp hạ lệnh!

"Đông đông đông đông!"

Tiếng trống trận vang lên!

Thứ hai Niết Bàn quân ra khỏi hàng, tiến lên!

Sa Man tộc thần xạ thủ quân đội ra khỏi hàng, tiến lên.

Tổng cộng bảy ngàn năm trăm người, nện bước chỉnh tề bộ pháp.

Không ngừng tới gần Sở quốc vương đô tường thành.

Toà này tường thành, thực sự cao đến nhường người có chút lóa mắt.

Tới gần hai trăm mét.

Một trăm năm mươi mét.

Đứng nghiêm!

"Bắn tên, bắn!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Bảy ngàn năm trăm danh cung tiễn thủ, lại một lần nữa bắt đầu nổ bắn ra.

Lít nha lít nhít mưa tên, hướng về trên tường thành bỗng nhiên vẩy tới.

Sở vương đô quân coi giữ cũng không có bao nhiêu khẩn trương chi ý.

Khoảng cách xa như vậy, mà lại từ dưới đi lên bắn?

Cung tiễn còn có cẩu thí lực sát thương.

Sau đó. . .

Mưa tên bạo rơi.

Máu bắn tung tóe.

Trên tường thành, vài trăm người sôi nổi trúng tên ngã xuống đất.

Người nước Sở kinh sợ!

Cái này. . . Đây là cái gì gặp quỷ cung tiễn thủ.

Bắn ra xa như vậy?

Lực sát thương như thế lớn?

Đám này quân coi giữ cũng không giống như là Sa Man tộc võ sĩ như vậy dũng cảm, cảm nhận được Thẩm Lãng quân đội mưa tên uy lực về sau.

Sôi nổi ngồi xổm xuống, muốn dựa vào lỗ châu mai bảo hộ thân thể.

Đây quả thật là giảm bớt thương vong.

Nhưng cung tiễn có thể ném bắn, trực tiếp từ trên trời rơi xuống.

Sở quốc vương đô trên tường thành quân coi giữ thực sự rất rất nhiều.

Theo mưa tên từng đợt rơi xuống, liên miên liên miên thương vong.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Một lát sau, Sở Vương trên thành máy ném đá phát uy.

Toàn bộ Sở vương đô dùng để phòng ngự dùng máy ném đá, trọn vẹn vượt qua sáu mươi đài nhiều.

Chỉ bất quá cái này một mặt tường thành cũng vẻn vẹn chỉ có mười năm đài, mà lại là hoàn toàn cố định.

Mấu chốt đạo này tường thành quá dài, có thể đến lấy Thẩm Lãng còn quân đội máy ném đá, nhiều nhất không cao hơn mười đài mà thôi.

Từng đợt tiếng vang về sau.

Mười mấy khỏa cự thạch, bỗng nhiên hướng về Thẩm Lãng quân đội đập tới.

Phát ra từng đợt tiếng vang.

Ngồi trên mặt đất ném ra kinh người hố to.

Nhưng mà chiến quả, cơ hồ là không.

Máy ném đá đợt thứ nhất nếu có thể trúng mục tiêu, vậy cơ hồ là kỳ tích.

Mộc Lan giương cung cài tên.

Nhắm chuẩn một khung máy ném đá, bỗng nhiên bắn ra.

"Sưu. . ."

Đây là một chi vượt qua hai mét cự tiễn.

Thẩm Lãng chuyên môn đặc chế mũi tên.

"Phanh. . ."

Mộc Lan thần xạ, cự tiễn trực tiếp bắn vào máy ném đá trên cánh tay, xâm nhập mấy tấc sâu.

Đương nhiên coi như như thế cũng vẫn như cũ không cách nào phá hư máy ném đá.

Nhưng một giây sau.

"Ầm!"

Một tiếng nổ vang.

Thô to máy ném đá lớn cánh tay, trực tiếp bị nện gãy.

Lập tức, toàn bộ máy ném đá nửa bộ phận trên bay thẳng ném ra đi.

Đem chung quanh mấy tên Sở quốc binh sĩ nện thành thịt nát.

Sau đó.

Mộc Lan bắt đầu kỳ tích bình thường biểu diễn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Phàm là tầm bắn bên trong máy ném đá, toàn bộ bị nàng bắn trúng, sau đó bỗng nhiên nổ gãy.

Cái này cự tiễn bên trong đương nhiên là có thuốc nổ.

Nhưng mà nổ gãy một cây đầu gỗ, vẫn là dư sức có thừa.

Sở quốc vương thành lên mười mấy đài máy ném đá, toàn bộ hao tổn.

Đón lấy, Mộc Lan giương cung cài tên, nhắm chuẩn Sở quốc vương đô chủ soái Liên Kính.

Đây là một chi độc tiễn, xyanua kịch độc, một khi trúng tên, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Dù là trầy da, cũng là đường chết một đầu.

"Sưu. . ."

Mộc Lan tiễn như điện chớp, bay đi.

"Đến hay lắm!" Sở quốc chủ soái Liên Kính rống to, trong tay đại kiếm bỗng nhiên chém tới.

"Đương . ."

Mộc Lan vọt tới mũi tên trực tiếp bị đánh bay.

Cái này Liên Kính sắp bảy mươi tuổi, vậy mà vẫn như cũ như thế dũng mãnh?

Mà Liên Kính cũng kinh hãi, nữ tử này là ai?

Tiễn thuật vậy mà như thế kinh người?

Cứ việc bổ ra nàng phóng tới tiễn, nhưng Sở quốc Xu Mật Sứ Liên Kính cánh tay cũng không khỏi đến có chút run lên.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Thứ hai Niết Bàn quân cùng Sa Man tộc thần xạ thủ quân đội vẫn tại điên cuồng nổ bắn ra.

Không có máy ném đá uy hiếp, hai nhánh quân đội tới gần tường thành một trăm mét bên trong.

Lực sát thương lập tức càng thêm kinh người!

Trên tường thành mấy vạn quân coi giữ, lại bị bắn ra không ngẩng đầu được lên.

"Phản kích, bắn tên, bắn tên!"

Sở quốc quân coi giữ Đại tướng rống to.

Nhưng mà vô dụng.

Khoảng cách này, đã vượt qua Sở quốc cung tiễn thủ phạm vi năng lực.

Sở quân mưa tên càng thêm kinh người, lít nha lít nhít.

Ngắn ngủi một lát sau, liền phóng tới mấy chục vạn mũi tên, cắm trên mặt đất lít nha lít nhít, giống như con nhím.

Sau đó.

Nhường nhân khí nổ một màn xuất hiện.

Thẩm Lãng thứ nhất Niết Bàn quân vậy mà ỷ vào khôi giáp của mình kiên cố, đi phía trước thu về mũi tên.

Quân đội của hắn dù sao cũng là lao sư viễn chinh, mỗi một tên lính nhiều nhất cõng hai ba trăm mũi tên.

Dùng không được bao lâu liền có thể bắn xong.

Giờ phút này, lập tức thu về mấy chục vạn mũi tên.

Sở quốc tướng lĩnh trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao.

Sau đó phải làm gì?

Đến cùng là bắn? Vẫn là không bắn?

Bắn?

Khoảng cách này căn bản bắn không trúng mục tiêu.

Không bắn, vậy liền hoàn toàn bị đè lên đánh.

Mấy vạn người bị mấy ngàn người đè lên đánh.

Vô cùng nhục nhã, đối với sĩ khí, hoàn toàn là đả kich cực lớn!

. . .

Sở quốc chủ soái Liên Kính cơ hồ muốn thổ huyết.

Chưa từng có đánh qua như thế uất ức chiến đấu.

Hắn vẫn luôn phản đối chiêu mộ du côn lưu manh gia nhập quân coi giữ.

Đánh trận căn bản không phải dựa vào nhiều người liền có thể.

Hắn cảm thấy nguyên bản dựa vào hai vạn thành vệ quân cùng một vạn Cấm Vệ quân, hoàn toàn là được rồi.

Nhưng vương hậu quả thực là muốn chiêu mộ loạn thất bát tao người nhập ngũ.

Cái này, trên đầu thành kêu loạn.

Thương vong một lớn, đám người này lập tức liền quỷ khóc sói gào.

Hoàn toàn không có tính kỷ luật.

Liên Kính lúc này hạ lệnh, tất cả dân quân toàn bộ lui ra tường thành, làm đội dự bị.

Trên tường thành, chỉ lưu Cấm Vệ quân cùng thành vệ quân.

Quả nhiên, thoáng một cái trên tường thành liền thanh tịnh.

Cái này ba vạn đại quân giơ cao tấm thuẫn, ngăn cản trên trời mưa tên.

Thương vong nháy mắt giảm bớt.

Cục diện ổn định!

Sở quân chủ soái Liên Kính không khỏi cười lạnh.

Thẩm Lãng vẫn là quá ngây thơ.

Ngươi cung tiễn thủ quân đội là rất lợi hại, nhưng muốn công thành lời nói, vẫn là phải leo lên thành tường.

Ngươi công liên tiếp thành bậc thang đều không có, ta ngược lại muốn xem xem ngươi làm sao lên thành tường?

Nhưng vào đúng lúc này!

Một cái toàn thân ăn mặc siêu cấp trọng giáp cự nhân xuất hiện, hắn cõng một chi đại kiếm, ôm một cái rương, hướng về cửa thành cuồng xông mà đi.

Người này đương nhiên là đại ngốc!

Sở quân tướng lĩnh cao giọng nói: "Dùng hỏa tiễn, bắn hắn, bắn hắn. . ."

Đều là, vô số mũi tên hướng về đại ngốc trên thân vọt tới.

Nhưng mà, nhất định là phí công.

Trên người hắn áo giáp dày đến dọa người, nào có cái gì tiễn bắn ra mặc a.

Rất nhanh, đại ngốc vọt thẳng đến cửa thành phía dưới.

"Cự thạch, nện, nện. . ."

Theo ra lệnh một tiếng.

Vô số gỗ lăn, tảng đá, sôi nổi hướng về đại ngốc đập lên người tới.

Nhưng mà vô dụng!

Mấy chục cân tảng đá nện ở trên người hắn, nhiều lắm thì một trận lảo đảo mà thôi.

Căn bản không thể ngăn cản hắn.

Trên người hắn cái này áo giáp trọn vẹn nặng bốn, năm trăm cân, tảng đá nện xuống đến, cũng chính là một cái hố nhỏ.

"Dầu sôi, dầu sôi. . ."

Sở quốc Đại tướng hạ lệnh.

Sau đó, mấy cái Sở quốc đại lực sĩ nâng lên đốt lăn chảo dầu, liền muốn rơi xuống dưới.

Đại ngốc rất ngưu bức, nhưng mà dầu sôi vẫn là không ngăn nổi.

Mà liền tại lúc này.

Kim Mộc Lan cùng Sa Mạn Vương Hậu Liên châu tiễn cuồng xạ.

Chuyên môn nhắm chuẩn trên đầu thành nhấc chảo dầu Sở quốc đại lực sĩ.

Hai người đều là thần xạ thủ, một tiễn một cái, một tiễn một cái.

"A. . . A. . . A. . ."

Những này đại lực sĩ bị bắn chết về sau, đốt lăn chảo dầu trực tiếp rơi vào trên tường thành, dầu sôi giội ở chung quanh Sở quốc binh sĩ lên, lập tức trực tiếp bỏng quen.

"A. . . A. . . A. . ."

Trên đầu thành Sở quân, truyền đến từng đợt vô cùng thê lương kêu thảm.

Đại ngốc phát uy!

Hắn cầm lấy cầm lấy hai ba trăm cân huyền thiết đại kiếm đối cửa thành cuồng chặt.

Sở quốc Đại tướng kinh ngạc.

Cái này. . . Đây là muốn làm gì?

Chẳng lẽ cái này to con đần độn muốn đem cửa chính chém ra một cái động lớn.

Nằm mơ đi!

Thành này cửa dày đến nửa thước, một nửa đều là sắt.

Ngươi làm sao chặt?

Ngươi coi như chặt cái một ngày một đêm, cũng chặt không ngã.

Chặt một hồi về sau, trực tiếp đem cửa thành mặt ngoài bao vây tầng này đầu gỗ toàn bộ bổ nát, lộ ra bên trong tấm sắt.

Sau đó, đại ngốc xuất ra một bao đồ vật, trực tiếp dán tại cửa thành trên miếng sắt.

Đây là cái gì?

Thẩm Lãng vũ khí bí mật lại lên sân khấu.

Nhôm nóng tề.

Liền là lên một lần đốt Dung Việt nước Ẩn Nguyên hội cao lầu lớn cột sắt vật kia.

Nhôm phấn cùng ba ô-xy hoá hai sắt bột phấn theo tỉ lệ phối thành chất hỗn hợp.

Cái đồ chơi này đối với Thẩm Lãng nắm giữ tài nguyên tới nói, chế tạo quá trình đã không khó khăn.

Bởi vì nó phối phương rất đơn giản.

Nhưng mà. . . Nhôm vật này liền muốn mệnh.

Quá, quá khan hiếm.

Đương nhiên, thực ra nó trên mặt đất xác số lượng dự trữ không ít.

Nhưng đều lấy nhôm si-li-cát khoáng thạch tình thế tồn tại, lấy Thẩm Lãng hiện tại dã luyện cơ sở, muốn đề luyện ra thuần nhôm thực sự là quá khó.

Dùng nhôm phèn đất tinh luyện nhôm, tương đối mà nói muốn đơn giản một chút.

Vì lẽ đó toàn bộ Kim Sơn đảo quặng mỏ lên, hàng năm sản lượng vẫn như cũ thấp dọa người.

Cho Mộc Lan làm hai thân áo giáp, sau đó làm một chút nhôm nóng tề, lại chế tạo một chút đặc thù áo giáp, liền toàn bộ sử dụng hết.

Mà đại ngốc lúc này sắt ở cửa thành lên cái này nhôm nóng tề, khoảng chừng mấy chục cân nhiều.

Chen vào dẫn bốc cháy tề.

Đại ngốc châm về sau, sau đó bỗng nhiên xoay người chạy.

Bởi vì Thẩm Lãng đã nói với hắn, cái đồ chơi này phi thường đáng sợ, mấy trăm cân áo giáp đều không phòng được.

Trong nháy mắt, đại ngốc liền chạy ra khỏi xa mấy chục mét.

Ngắn ngủi dẫn bốc cháy tề đốt sạch.

Sau đó. . .

"Oanh. . ."

Cái này không giống như là bạo tạc.

Cũng không có cái gì tiếng vang.

Nhưng mà tuôn ra quang mang, lại cơ hồ vượt qua mặt trời.

Kinh người ngọn lửa màu trắng bỗng nhiên tuôn ra, phóng xuất ra hai ngàn năm trăm độ nhiệt độ cao.

Nhất thời!

Thật dày tường thành, trực tiếp bị đốt xuyên một cái động lớn.

Cửa thành về sau quân coi giữ, hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người!

Đây, đây là cái quỷ gì đồ chơi?

Dày như vậy cửa thành, vậy mà đều đốt xuyên?

Sau đó phải làm gì?

Đại ngốc lại xông lên.

Bỗng nhiên một đập cửa thành.

Từng đợt tiếng vang, cửa thành kịch liệt lay động.

Nhưng mà còn chưa mở.

Cái này nhôm nóng tề mặc dù đốt xuyên tấm sắt, nhưng mà không có đốt xuyên bên trong to lớn cửa sắt cái chốt.

Thế là, đại ngốc lại thả một bao nhôm nóng tề đi lên.

Lại một lần nữa châm, tiếp lấy lại nhanh chóng quay người chạy đi.

"Dập lửa, dập lửa. . ."

Cửa thành bên trong thủ tướng tiến lên, liều mạng muốn dập tắt cái này dẫn bốc cháy tề.

Nhưng mà một giây sau. . .

"Oanh. . ."

Ngọn lửa kinh người, lại một lần nữa tuôn ra.

Cái này Sở quốc thủ tướng, toàn bộ thân thể nháy mắt bị đốt cháy khét.

Cùng lúc đó.

Cửa thành to lớn cửa sắt cái chốt trực tiếp bị nung đỏ, không ngừng hướng xuống nhỏ xuống nước thép.

"A. . . A. . ."

Đại ngốc bỗng nhiên một tiếng bạo rống.

Cả người điên cuồng gia tốc.

Giống như giống như xe tăng, điên cuồng công kích.

"Phanh. . ."

Toàn bộ thân thể hung hăng đâm vào trên cửa thành.

Một tiếng vang thật lớn.

Sở quốc vương thành cửa thành to lớn, mở!

Bởi vì thô to cửa sắt cái chốt đều bị nung chảy, chỗ nào trải qua lại đại ngốc cự lực.

Sở quân triệt để kinh hãi.

Cái này, cái này không thể phá vỡ cửa thành cứ như vậy mở?

Cứ như vậy bị phá!

Lão thiên gia, cuối cùng chuyện gì phát sinh a?

Vì sao trước mắt một màn này, ta hoàn toàn xem không hiểu đâu?

Sau đó, đại ngốc bỗng nhiên run rẩy huyền thiết cự kiếm, một người đón cửa thành trong động mấy trăm quân coi giữ, cứ như vậy xung phong đi lên.

"Xoát, xoát, xoát. . ."

Quả thực không có hợp lại nơi.

Tất cả ngăn tại đại ngốc trước mặt quân địch, hết thảy chỉ có một cái hạ tràng, trực tiếp bị đánh mở, thân thể tính cả áo giáp, trực tiếp bị đánh thành hai nửa.

Chân chính chết không toàn thây.

"Phanh. . ."

Bỗng nhiên một kiếm hoành ném ra đi.

Mười cái Sở quân, bay thẳng thượng thiên.

Một cái đại ngốc, liền như là xe tăng đồng dạng, nghiền ép lên đi.

Trên chiến trường, đại ngốc liền là một cái Bug một nửa tồn tại, liền Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng kém xa uy lực của hắn.

Một người, nghiền ép vài trăm người.

Ngay sau đó, Khổ Đầu Hoan hô to!

"Thứ nhất Niết Bàn quân, vào thành!"

Hai ngàn tên thứ nhất Niết Bàn quân, bày trận hướng về trong thành tiến vào.

Trên người bọn họ áo giáp mặc dù không bằng trước đó, nhưng cũng có nặng bốn mươi, năm mươi cân, trong tay Mạch Đao cũng không bằng trước đó, nhưng cũng có bốn mươi mấy cân, hoàn toàn do tinh cương rèn đúc mà thành.

"Phanh phanh phanh. . ."

Hai ngàn Niết Bàn quân, dòng lũ sắt thép, tiến vào Sở quốc vương đô bên trong.

Sở quân chủ soái Liên Kính cơ hồ hốc mắt muốn nứt.

Cái này. . . Đây là gặp quỷ sao?

Cửa thành cứ như vậy phá?

Thẩm Lãng lại dùng cái quỷ gì thủ đoạn?

Nhưng bây giờ không kịp kinh hãi.

Bởi vì quân địch đã vào thành,

Hắn gào thét hạ lệnh: "Ngăn trở, ngăn trở, đi đem Việt quân giết sạch!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng, vô số kể Sở quốc quân đội, hướng về đại ngốc cùng thứ nhất Niết Bàn quân lại đến.

Nhưng mà. . .

Đây là trong thành.

Thật sự là đúng dịp!

Toà này cửa thành cũng gọi Huyền Vũ môn, bên trong cũng là rộng lớn vô cùng Huyền Vũ đường lớn.

Ròng rã hơn rộng mười mét đường lớn, vừa vặn nhường hai ngàn thứ nhất Niết Bàn quân xếp thành hoàn mỹ nhất chiến đấu trận hình.

Sở quốc quân đội, tre già măng mọc vọt tới.

Nhưng mà đánh giáp lá cà, thứ nhất Niết Bàn quân vô địch!

Một đao cắt đứt.

Một đao chẻ làm hai!

Xoát xoát xoát!

Hai ngàn chi Mạch Đao, không ngừng chém xuống.

Giống như cỗ máy hủy diệt, dễ như trở bàn tay đem xông lên mỗi một địch nhân chém thành hai khúc.

Cửa thành chiến trường, hoàn toàn là thiên về một bên đồ sát.

Thứ nhất Niết Bàn quân ngay tại trong thành, xây thành một cái phòng ngự trận địa.

"Thứ hai Niết Bàn quân vào thành!"

"Thứ ba Niết Bàn quân vào thành!"

Sau một lát!

Gần ba ngàn thứ hai Niết Bàn quân, Sa Mạn vương hậu hơn bốn nghìn Sa Man tộc thần xạ thủ, toàn bộ tiến vào trong thành.

"Thay đổi trận!"

Hai ngàn Niết Bàn quân thay đổi trận, trở thành một cái to lớn chữ khẩu trận.

Thứ hai Niết Bàn quân cùng Sa Man tộc thần xạ thủ, tổng cộng hơn bảy ngàn người lấp vào cái này to lớn chữ khẩu trong trận.

Cận chiến vô địch áo giáp vô địch thứ nhất Niết Bàn quân bên ngoài, giống như một đường sắt thép Trường Thành.

Bắn xa vô địch cung tiễn thủ liên quân ở bên trong, mưa tên cuồng xạ.

Cái này phối hợp, quả thực hoàn mỹ!

Cái này Huyền Vũ đường lớn như thế khoáng đạt, nhất lưu tàn sát trận.

Mà lại cái này đã không còn là theo thấp hướng chỗ cao bắn, mà là đất bằng xạ kích.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Ở hơn một trăm mét bên trong, thứ hai Niết Bàn quân gần như vô địch.

Sa Man tộc thần xạ thủ mặc dù yếu một ít, nhưng vẫn như cũ lực sát thương kinh người.

Hai thạch cường cung, ở một trăm mét bên trong có thể xuyên thủng Sở quốc bất luận cái gì áo giáp.

Ngay từ đầu Sở quốc quân đội cuồn cuộn không dứt xông lên cùng thứ nhất Niết Bàn quân cận chiến.

Giống như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Nhưng mà đến phía sau.

Bọn hắn đã không thể tới gần người.

Bởi vì thứ hai Niết Bàn quân cùng Sa Man tộc thần xạ thủ mưa tên quá kinh người.

Hoàn toàn là nghiêng về một bên điên cuồng tàn sát.

Một đợt lại một đợt mưa tên, điên cuồng thu hoạch sinh mệnh.

Sở quốc Cấm Vệ quân vô cùng dũng cảm.

Theo chủ soái mệnh lệnh, hoàn toàn không chút nào sợ chết xông lên.

Nhưng mà ở cái này điên cuồng mưa tên trước mặt.

Tất cả đều là vô ích.

Cái này một vạn Cấm Vệ quân, gần như toàn quân bị diệt.

Thành vệ quân không phải một tuyến tinh nhuệ.

Nhưng nơi này dù sao cũng là Sở vương đô , bất kỳ cái gì quân coi giữ đều tràn ngập vinh dự cảm giác.

Vì lẽ đó mãi cho đến thương vong ba thành về sau, Sở quốc hai vạn thành vệ quân mới hoàn toàn sụp đổ, bốn phía chạy tứ tán.

Mà những cái kia hào môn quý tộc gia đinh, đã sớm giống như chim thú tán.

Về phần những cái kia muốn tới lập công giang hồ hảo hán, bang phái thành viên, càng là không thấy tăm hơi, chui vào Sở vương đô bên trong phố lớn ngõ nhỏ về sau, biến mất vô tung vô ảnh.

Ròng rã kịch chiến sau hai canh giờ!

Sở quốc quân coi giữ, binh bại như núi đổ.

Thương vong hơn hai vạn nhiều, còn lại mấy vạn người, sôi nổi chạy trốn.

Sở quốc Xu Mật Sứ Liên Kính, dẫn đầu sau cùng tinh nhuệ, lui giữ vào vương đô nội thành!

Một canh giờ sau.

Sở quốc vương đô nội thành rơi vào tay giặc.

Xu Mật Sứ Liên Kính dẫn đầu tàn quân, lui giữ hoàng cung.

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng dẫn đầu chín ngàn đại quân, tiến đánh Sở quốc hoàng cung!

. . .

Cái này Sở Vương cung thật sự là vàng son lộng lẫy.

Chiếm diện tích vượt qua hai cây số vuông, tầng tầng lớp lớp, điêu lan ngọc thế, hùng vĩ rộng rãi.

Bên trong lớn nhỏ cung phòng, ròng rã hơn một vạn ở giữa!

Sở quốc Xu Mật Sứ Liên Kính, dẫn đầu bốn năm ngàn người lui vào hoàng cung bên trong, dự định làm sau cùng giãy dụa.

Hắn đã không muốn đánh thắng Thẩm Lãng, nhưng lại có thể thủ vững, đợi đến các lộ viện quân đến.

Nhiều nhất thủ vững hai ba ngày, mấy vạn đại quân liền sẽ tới cứu viện vương đô.

Thẩm Lãng chỉ là mấy ngàn người, ở địch cảnh tim gan nơi, chèo chống không bao lâu.

Cái này hoàng cung kiên cố không sai có rộng lớn đại điện cùng quảng trường, nhưng cũng có chật chội đường hẹp, cũng có chặt chẽ cung phòng, Thẩm Lãng quân đội đều rất khó phát huy.

Thứ nhất Niết Bàn quân Mạch Đao rất dài, cần đại khai đại hợp, ở hoàng cung trong phòng rất khó thi triển. Cung tiễn thủ ở loại địa phương này, càng thêm bị động.

Mà lại Thẩm Lãng quân đội đối Sở Vương cung địa hình phi thường lạ lẫm.

Sở quốc Xu Mật Sứ tin tưởng vững chắc, ở cái này hoàng cung bên trong, ngược lại có thể đánh ra một trận xinh đẹp phản kích chiến, có thể cho Thẩm Lãng quân đội mang đến thương vong to lớn.

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đứng tại ngoài cửa cung.

Đại ngốc bỗng nhiên ôm một cây to lớn cột cờ, Mộc Lan mang theo Thẩm Lãng trèo nhảy đến trên cột cờ, quan sát toàn bộ hoàng cung.

Không được!

Bên trong phòng ở quá dày đặc.

Có thể Sở quân mai phục đánh lén.

Sa Man tộc thần xạ thủ còn tốt, bọn hắn vốn là am hiểu tại chật hẹp địa phương cận chiến.

Nhưng mà thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân không được, một khi tiến vào hoàng cung về sau, nhất định sẽ có to lớn thương vong.

Làm sao bây giờ?

Chỉ cần cầm xuống Sở Vương cung, một trận chiến này liền triệt để thắng.

Nhưng Thẩm Lãng thực sự không thể thừa nhận thương vong to lớn.

Thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân quá trân quý, dù là thương vong một phần ba, hắn cũng đau lòng vô cùng.

Sa Mạn vương hậu ý tứ phi thường minh xác.

Nàng nguyện ý dẫn đầu Sa Man tộc vương bài giết vào hoàng cung, nhưng thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân cũng muốn cùng nhau giết đi vào.

Muốn nhường nàng Sa Man tộc võ sĩ ở phía trước bán mạng, Thẩm Lãng quân đội ở bên ngoài vây xem, đây là không thể nào.

Do dự mấy phút.

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Hỏa thiêu Sở Vương cung!"

Lời này một màn.

Ninh Chính kinh hãi, Mộc Lan kinh ngạc, Kiếm Vương Lý Thiên Thu kinh hãi, Khổ Đầu Hoan im ắng.

Cái này. . . Đây chính là coi trời bằng vung.

Sở Vương không chỉ là Sở quốc chi quân, cũng là Đại Viêm đế quốc chư hầu vương a.

Như thiêu Sở Vương cung.

Chỉ sợ toàn bộ thiên hạ đều sẽ triệt để chấn động.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Dù sao, ta là tuyệt đối không nguyện ý thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân có to lớn thương vong. Đây là khuynh quốc chi chiến, cũng không phải mời khách ăn cơm, ta không đồ sát Sở quốc bình dân, ta chỉ đốt Sở quốc hoàng cung, làm sao?"

Ninh Chính nhìn Thẩm Lãng một cái nói: "Tốt! Nhưng mà, mệnh lệnh này ta tới xuống!"

Đón lấy, Ninh Chính cao giọng nói: "Sở quốc vương hậu nghe, Sở quốc Xu Mật Sứ Liên Kính nghe, ta là Ninh Chính! Ta lệnh cho các ngươi lập tức đầu hàng, nếu không ta liền phóng hỏa đốt Sở Vương cung."

Lời này một màn.

Người nước Sở kinh hãi.

Ninh Chính điên a?

Phóng hỏa đốt Sở Vương cung.

Này lại làm tức giận toàn bộ phía đông chư quốc đi.

Sở Việt hai nước mặc dù là quan hệ thù địch, nhưng cũng đều là vương triều Đại Viêm thuộc hạ vương quốc.

Trình độ nào đó, lại là huynh đệ bang.

"Không cần đầu hàng, không cần đầu hàng."

"Ninh Chính tuyệt đối không dám phóng hỏa đốt hoàng cung."

"Một khi đốt, liền sẽ chấn kinh thiên hạ, làm tức giận chư vương."

Ninh Chính châm một nén hương.

Một nén hương đốt xong về sau, như Sở Vương sau bọn người còn không đầu hàng, lập tức phóng hỏa đốt cung.

Một khắc đồng hồ sau!

Một nén hương điểm xong.

Hoàng cung bên trong quân coi giữ cự tuyệt đầu hàng.

Ninh Chính hạ lệnh.

Phóng hỏa, đốt cháy Sở Vương cung!

Một lát sau!

Liệt hỏa trùng thiên!

Toàn bộ Sở Vương cung, cháy hừng hực.

Cơ hồ đem toàn bộ chân trời, triệt để nhuộm đỏ!

Sở quốc vương đô vạn dân thấy, sôi nổi khóc thét.

Những cái kia đào tẩu giang hồ hảo hán, bang phái thành viên lại một lần nữa mãnh liệt mà ra.

Vây công Thẩm Lãng quân đội.

Nhưng mà. . .

Dựa vào huyết khí dũng vô dụng.

Lại là thiên về một bên đồ sát.

Sở quốc dân quân bị giết hơn một vạn người về sau, lại một lần nữa sôi nổi chạy trốn.

Sở Vương cung hỏa hoạn, điên cuồng lan tràn, trong nháy mắt liền càn quét nửa cái hoàng cung.

Hoàng cung bên trong, giống như Địa Ngục.

Trong cung tất cả mọi người, sôi nổi chạy trốn, lao ra về sau quỳ xuống đất đầu hàng.

Đến bước này!

Sở quốc vương đô, triệt để rơi vào tay giặc!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 373: Chà Đạp Sở Quốc! Thiên Đại Sỉ Nhục!

"Vương hậu ở đâu?"

"Xu Mật Sứ Liên Kính ở đâu?"

"Sở Vương mấy con trai ở đâu?"

"Sở Vương phi tử ở đâu?"

Thẩm Lãng đại quân đã phong tỏa mấy cái cửa cung.

Hoàng cung bên ngoài trên quảng trường, chỉnh tề quỳ mấy nghìn hơn vạn người.

Đại bộ phận đều là thái giám cùng cung nữ, còn có một phần là trước đó lui giữ hoàng cung bên trong võ sĩ.

Nhưng tất cả thành viên trọng yếu toàn bộ một cái mất.

Thậm chí đại thái giám cũng không có thấy mấy cái.

Bọn hắn là chạy ra hoàng cung?

Lại hoặc là trốn ở hoàng cung mật thất dưới đất?

"Ai nguyện ý trả lời ta?" Thẩm Lãng lớn tiếng hỏi.

Quỳ trên mặt đất cung nữ cùng thái giám run lẩy bẩy, những võ sĩ kia nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt cứ việc nhìn qua mặt đất, nhưng mà cũng tràn ngập cừu hận thấu xương.

Thẩm Lãng nói: "Vương hậu đến đó? Liên Kính Xu Mật Sứ đi nơi nào? Ai có thể nói cho ta? Dù là trả lời một cái không biết!"

Vẫn không có người trả lời.

"Muốn giết cứ giết, không có chuyện gì để nói." Bỗng nhiên có một thanh âm giận dữ hét.

"Sưu. . ."

Thanh âm của hắn còn chưa rơi xuống, một mũi tên trực tiếp xuyên qua đầu của hắn.

Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào những cung nữ này cùng thái giám trên thân.

Bởi vì Sở Vương phi tử rất có thể trang điểm trở thành cung nữ, Sở Vương nhi tử khả năng trang điểm trở thành điều kiện kiếm ra tới.

"Người này, người này, người này. . ."

Thẩm Lãng ngón tay trong đám người điểm, sau đó cái này đến cái khác Niết Bàn quân xông trong đám người, đem những đám người này cầm ra tới.

"Làm gì? Các ngươi muốn làm gì? Chúng ta chỉ là nho nhỏ cung nữ mà thôi!" Mấy cái này mỹ lệ nữ tử hô to.

Thẩm Lãng nói: "Cung nữ còn có thể có tốt như vậy da thịt, giống như màu mỡ bình thường? Cung nữ trên thân còn giấu trong lòng bảo ngọc minh châu?"

Những cô gái này hoặc là Sở Vương phi tử, hoặc là Sở Vương nữ nhi

"Tiểu tử kia, cái kia, cái kia, toàn bộ cầm ra tới. . ."

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, sáu cái tiểu thái giám bị bắt tới.

Thái giám có kê nhi? Đây không phải Sở Vương nhi tử lại là cái gì.

Ở Thẩm Lãng Hỏa Nhãn Kim Tinh xuống, xen lẫn trong cung nữ thái giám bên trong các quý nhân toàn bộ bị bắt tới.

Nhưng nhân vật mấu chốt không có một cái.

"Ngươi nói cho ta, vương hậu là chạy trốn sao?" Thẩm Lãng ngồi xổm ở một cái phi tử trước mặt hỏi.

Nữ nhân kia toàn thân run rẩy, lắc đầu nói: "Không, không biết, ta thật không biết."

Nàng là thật không biết.

Lần này Thẩm Lãng không chỉ có riêng muốn công hãm vương đô, mấu chốt là đem Sở vương hậu bọn người toàn bộ tù binh.

Cứ như vậy, về sau hắn dùng đám người này làm con tin, có thể dễ như trở bàn tay rời đi Sở quốc.

Hắn đại quân cũng không muốn lại đi ngàn dặm Đại Tuyết núi rời đi.

Nhưng nếu như muốn bình thường rời đi, nhất định sẽ gặp được Sở quốc đại quân bao vây chặn đánh.

Bây giờ đã thành công công hãm Sở quốc vương đô, hắn cũng không muốn lại đánh cái gì lớn trận.

Mà lại bắt đến Sở vương hậu đại tố triển lãm, mới có thể đem lần này thắng lợi hiệu quả phát huy đến cực hạn.

Vấn an mấy người, bọn hắn cũng không biết vương hậu hạ lạc.

Mà lại xác thực không giống như là đang nói láo.

Cái này Sở vương hậu thủ đoạn có phần hung ác, cũng không phải là rất được lòng người, trong cung thầm hận nàng người rất nhiều.

Cho nên nàng hành tung cơ hồ giấu diếm tất cả mọi người.

Thẩm Lãng dùng X quang kiểm tra qua, toàn bộ Sở Vương cung có ba đầu thông hướng bên ngoài mật đạo, hắn đã sớm phái người đi ngăn chặn những này mật đạo cửa ra vào, không có Sở vương hậu đám người thân ảnh.

"Vương hậu đã thiêu chết, nàng không thể lại đầu hàng." Bỗng nhiên một cái võ sĩ cao giọng nói: "Các ngươi muốn bắt đến vương hậu, nằm mơ đi."

"Sưu. . ."

Lại một mũi tên vọt tới, trực tiếp xuyên qua đầu của hắn.

Thẩm Lãng cười lạnh, ngươi nói Ninh Nguyên Hiến sẽ tự sát, Biện phi sẽ tự sát, ta tin tưởng.

Sở vương hậu loại nữ nhân này sẽ tự sát?

Làm sao có thể?

Được, Thẩm Lãng không sai biệt lắm minh bạch.

"Trừ cung nữ cùng thái giám bên ngoài, toàn bộ giết sạch!"

Hắn ra lệnh một tiếng.

Thứ hai Niết Bàn quân, Sa Man tộc bộ lạc thần xạ thủ giương cung cài tên.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô cùng chính xác điểm giết.

Sở quốc vương đô sau cùng nhóm này võ sĩ toàn bộ bị giết sạch, ròng rã hai, ba ngàn người.

Bọn hắn ngược lại là muốn phản kháng, nhưng mà còn không có lao ra, liền lập tức bị cung tiễn nổ đầu.

Sau đó, Thẩm Lãng cần nhờ chi này không đủ vạn người quân đội khống chế toàn bộ vương đô.

Không thể có bất luận cái gì lòng dạ đàn bà, không thể lưu lại bất kỳ tai họa ngầm nào.

Đón lấy, Thẩm Lãng hướng về ở đây cung nữ thái giám nói: "Toàn bộ các ngươi tìm địa phương trốn đi đi, nhưng xin nhớ kỹ một điểm, không thể xuất hiện ở bốn đầu trên đại đạo, nếu không giết chết bất luận tội!"

"Đa tạ công tử, đa tạ công tử!"

Mấy ngàn cái cung nữ thái giám sôi nổi chạy trốn.

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Thứ hai Niết Bàn quân lưu lại năm trăm người, còn lại tất cả mọi người cùng thứ ba Niết Bàn quân cùng một chỗ, phòng thủ Sở vương đô tường thành, tiếp xuống Sở quốc các lộ quân đội sẽ liên tục không ngừng đến ý đồ chi viện vương đô! Đây đại khái là tốt nhất đồ sát cơ hội."

"Vâng!"

Thứ hai Niết Bàn quân hai ngàn năm trăm người, Sa Mạn vương hậu hơn bốn ngàn người, rời đi hoàng cung quảng trường, đi vương đô tường thành.

Thẩm Lãng dẫn đầu thứ nhất Niết Bàn quân hai ngàn người, tiếp tục vây khốn hoàng cung, chờ lấy hỏa hoạn dập tắt, bắt rùa trong hũ.

Hắn ngược lại là muốn biết, kế tiếp là hoàng cung hỏa hoạn dập tắt đến sớm một chút, vẫn là Sở quốc chi thứ nhất viện quân tới sớm hơn một chút!

. . .

Sự thật chứng minh.

Sở quốc hoàng cung kiến tạo vật liệu phi thường quá quan, những này đầu gỗ quá tốt, ròng rã đốt một ngày một đêm, hỏa hoạn cũng không có dập tắt.

Thẩm Lãng liền nhìn xem những cung điện này lại một gian sụp đổ.

Thật là có chút nghiệp chướng a.

Năm đó Hạng Vũ đốt cung A Phòng thời điểm, không biết cỡ nào tâm cảnh.

Nhưng Thẩm Lãng ít nhất là không có bao nhiêu khoái ý.

Đương nhiên cũng không có bao nhiêu tiếc hận.

Toàn bộ hoàng cung lửa cháy ngập trời dần dần nhỏ xuống, ngược lại trở thành trùng thiên khói đặc.

Cơ hồ cách hơn trăm dặm đều có thể thấy rất rõ ràng.

Ngay từ đầu còn có dân chúng thử nghiệm đến đây cứu hỏa, nhưng vừa mới lộ diện vẫn là từ bỏ.

Ước chừng sau mười lăm canh giờ!

Sở quốc chi thứ nhất viện quân đến, ước chừng khoảng hai vạn người.

Người này chính là Nghiêm quận Thái Thú Trần Thâm.

Ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện vương đô trên tường thành đã treo một cái to lớn chữ Ninh.

Vị này Sở quốc Thái Thú lập tức không dám tin.

Hắn biết được Việt Quốc quân đội tập kích Sở vương đô về sau, lập tức tập kết quận bên trong tất cả dân quân đến đây chi viện, đi cả ngày lẫn đêm, rốt cục đuổi tới.

Vốn cho rằng có thể cùng vương đô quân coi giữ nội ứng ngoại hợp, triệt để tiêu diệt Việt Quốc quân đội.

Không nghĩ tới, vương đô vậy mà đã rơi vào tay giặc.

Cái này. . . Cái này sao có thể a?

Toàn bộ Sở vương đô khoảng chừng mấy vạn đại quân a.

Căn cứ tình báo, Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đến đây đánh lén vương đô vương đô quân đội không đủ vạn người mà thôi.

Lúc này mới không đến hai ngày thời gian, vậy mà liền rơi vào tay giặc?

Vương đô thế nhưng là thiên hạ có ít kiên thành, bình thường tình huống dưới không có mười vạn đại quân, căn bản công liên tiếp đánh dũng khí cũng không có.

Thẩm Lãng đến tột cùng có cái gì thông thiên thủ đoạn a, dựa vào không đủ vạn người, vẻn vẹn một ngày thời gian liền cầm xuống?

Sau đó, vị này Sở quốc Thái Thú đại nhân nhìn xem trên tường thành Việt quân, ước chừng chỉ có hơn sáu ngàn người.

Hắn áp chế nếm thử tính công kích suy nghĩ.

Cũng không có đàm phán, mà là lập tức điều động kỵ sĩ hướng Sở Vương báo cáo.

Sau đó hắn cũng không hề rời đi, liền dẫn đầu hai vạn đại quân vây quanh tường thành một góc , chờ đợi cái khác viện quân đến.

. . .

Sở quốc hoàng cung hỏa hoạn đốt hai ngày hai đêm, rốt cục dần dần dập tắt.

Nguyên bản lộng lẫy hoàng cung, triệt để biến thành một vùng phế tích.

Tuyệt đại bộ phận cung điện toàn bộ sụp đổ.

Cái niên đại này cung điện tuyệt đại bộ phận đều là chất gỗ, nhất là cây cột cùng đòn dông.

Bây giờ chỉ còn lại đen như mực tường đổ.

Toà này hoàng cung thế nhưng là có trọn vẹn hơn ba trăm năm lịch sử, lịch đại Sở Vương tiến hành xây dựng thêm mới có này quy mô.

Tổng cộng xài bao nhiêu tiền xây dựng toà này hoàng cung?

Hoàn toàn không cách nào thống kê, tuyệt đối là một cái kinh người con số trên trời.

Nếu như muốn lại một lần nữa xây dựng ra giống nhau như đúc hoàng cung, dù là lấy Sở quốc quốc lực, cũng chí ít cần thời gian mấy chục năm.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng cái này một mồi lửa, đầy đủ làm cho cả Sở quốc thổ huyết.

Mấu chốt đây đối với Sở quốc uy nghiêm, hoàn toàn là hủy diệt tính đả kích.

. . .

Thẩm Lãng dẫn đầu thứ nhất Niết Bàn quân tiến vào hoàng cung bên trong tìm kiếm.

Dựa theo phán đoán của hắn, Sở vương hậu, mấy cái vương tử, Sở Vương quan trọng phi tử, còn có Xu Mật Sứ Liên Kính bọn người đều còn tại hoàng cung bên trong.

Bởi vì Sở vương đô rơi vào tay giặc thời gian quá nhanh quá đột ngột, những người này căn bản liền đến không kịp đào tẩu.

Vì lẽ đó chỉ có thể là dưới đất bên trong mật thất.

Mà lại Thẩm Lãng nếu như không có đoán sai, những này mật thất dưới đất nên ở ao nước phía dưới.

Hỏa hoạn đốt cháy toàn bộ hoàng cung, sẽ có rất nhiều trí mạng khói đặc, hơn nữa còn sẽ dẫn đến thiếu dưỡng, trí mạng nhất là khói đặc một khi chui xuống dưới đất mật thất, người ở bên trong sẽ bị tươi sống sặc chết.

Vì lẽ đó đem mật thất xây ở ao nước phía dưới, sinh cơ lớn hơn một chút.

Nếu như đổi thành những người khác, ở đây trong một mảnh phế tích muốn tìm được mật thất dưới đất cửa vào, quả thực liền là mò kim đáy biển.

Nhưng Thẩm Lãng có X quang mắt a.

Vẻn vẹn sau nửa canh giờ!

Hắn tìm đến.

Cái này mật thất quả nhiên ở ao nước phụ cận, mật thất chung quanh còn có dòng nước ngầm.

Cửa vào ngay tại một đống phế tích bên trong.

Lý Thiên Thu cùng Khổ Đầu Hoan tiến lên điều tra.

"Công tử, cửa vào là một cái thật dày cửa sắt lớn!"

Nhôm nóng tề lại muốn phát huy được tác dụng.

Trực tiếp dán tại trên cửa sắt, điểm lên chất dẫn cháy.

"Oanh. . ."

Một trận cực kỳ chói mắt bạch quang.

Nhôm nóng tề phát ra kinh người nhiệt độ, trực tiếp đem thật dày cửa sắt đốt xuyên.

Sau đó trong mật thất dưới đất truyền đến từng đợt tiếng kinh hô.

Lý Thiên Thu rõ ràng cảm giác được một phần sát cơ.

Mà lại là đại tông sư cấp bậc cao thủ, canh giữ ở mật thất dưới đất lối vào bên trong.

Cái này rất bình thường, Việt Quốc trong vương cung có đại tông sư cao thủ tọa trấn, Sở quốc hoàng cung đương nhiên cũng có.

Mà lại cái này cửa vào nhỏ hẹp, hoàn toàn được xưng tụng là một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông.

Có một cái đại tông sư cấp cường giả canh giữ ở nơi đó, đại khái mấy trăm mấy ngàn người cũng không có.

Nhưng mà, Thẩm Lãng không nói hai lời.

Trực tiếp ném một cái Độc Khí Đạn đi vào.

Đương nhiên, cái gọi là Độc Khí Đạn cũng không phải thật sự là sinh hóa vũ khí.

Hiệu quả liền lựu hơi cay cũng không bằng, bên trong hàm lượng nhiều nhất liền là đề luyện ra bột ớt, còn có một số mãnh liệt kích thích tính khí thể.

Nhưng trong mật thất người nào a?

Sở vương hậu, mấy cái được sủng ái phi tử, mấy cái vương tử cùng công chúa.

Cỡ nào sống an nhàn sung sướng.

Cái này hai ngày hai đêm, bọn hắn vốn là cực độ sợ hãi, cơ hồ không thể thở nổi.

Thẩm Lãng tự chế bom cay nhất bạo mở.

Trong nháy mắt kia mãnh liệt tính kích thích, hoàn toàn không cách nào tiếp nhận.

Con mắt không mở ra được, phảng phất bị triệt để thiêu đốt, muốn mò mẫm.

Yết hầu như thiêu như đốt, căn bản là không có cách hô hấp.

Thật là giống như Địa Ngục bình thường tra tấn.

"A. . . A. . . A. . ."

Từng đợt quỷ khóc sói gào.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Sở vương hậu, ngươi tiếp tục ở bên trong, vẫn là đi ra đầu hàng đâu?"

Nhưng mà Sở vương hậu đã không phát ra được thanh âm nào.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Sở vương hậu khàn giọng nói: "Ninh Chính, Thẩm Lãng, các ngươi không sợ làm tức giận Thiên thần sao? Vậy mà làm ra như thế làm đất trời oán giận sự tình?"

Lập tức Thẩm Lãng không nói hai lời, lại ném một cái Độc Khí Đạn đi vào.

"A. . . A. . . A. . ."

"Muốn chết, muốn chết, chúng ta đầu hàng, đừng ném. . ."

Thét lên không phải Sở vương hậu, mà là một cái khác nữ tử thanh âm, còn có một thiếu niên khóc thét âm thanh.

Một khắc đồng hồ sau!

Trong mật thất tất cả mọi người đi ra.

Thẩm Lãng nhìn thấy một cái lão thái giám, hai mắt sưng đỏ như quả đào, nhưng mà vẫn như cũ chăm chú hộ chủ.

Điệu bộ này ngược lại để Thẩm Lãng vang lên Ninh Nguyên Hiến bên người Lê Mục,

Cái này lão thái giám, cũng là một cái tông sư cấp cường giả.

Thẩm Lãng xuất ra một bình đồ vật nói: "Vị này công công, ngài là tông sư cấp cường giả, chúng ta không yên lòng, vì lẽ đó xin ngài uống xong bình thuốc này, liền ngủ mấy ngày liền vô sự, ta không muốn chặt đứt ngài gân tay gân chân."

Cái kia lão thái giám run lên, lâm vào do dự.

Thẩm Lãng giơ tay, lập tức mấy trăm cái cung tiễn nhắm chuẩn Sở vương hậu cùng mấy cái vương tử.

Chỉ cần cái này tông sư cấp thái giám nói một tiếng không, Thẩm Lãng liền lập tức đem những này Sở quốc các quý nhân bắn thành con nhím.

Lão thái giám nhìn Thẩm Lãng một chút.

Ánh mắt phi thường phức tạp, nhưng không có bao nhiêu thống hận.

"Ai!"

Thở dài một tiếng về sau.

Hắn trực tiếp uống xong Thẩm Lãng cho cái này một bình nhỏ dược tề.

Sau đó.

Cả người hắn trực tiếp ngã xuống, hoàn toàn mất đi tri giác.

Sau đó mấy ngày mấy đêm hắn cũng đừng hòng tỉnh lại.

Sở vương hậu con mắt sưng đỏ càng thêm lợi hại, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập bi phẫn cùng lửa giận.

Thậm chí là cừu hận thấu xương.

"Ngươi nhìn ta như vậy làm cái gì?" Thẩm Lãng nói.

Sở vương hậu lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi sẽ gặp báo ứng. Nhưng không phải lão thiên gia báo ứng, mà là toàn bộ thiên hạ đối ngươi báo ứng. Từ nay về sau, ngươi chính là ta Sở quốc tử địch, vĩnh viễn tử địch."

"Thật sao? Ta rất sợ hãi a. . ." Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta là ngươi nhất định triệt để ngậm miệng, ngoan ngoãn làm một tù binh không tốt sao?"

Thẩm Lãng vung tay lên.

Lập tức hai tên võ sĩ tiến lên, nắm chắc cái này Sở vương hậu hai tay.

"Ngươi muốn làm gì? Ta là Sở quốc vương hậu, ngươi muốn làm gì?" Sở vương hậu điên cuồng thét lên.

Thẩm Lãng xuất ra một cây ống tiêm.

Trực tiếp đâm vào Sở vương hậu háng bạch huyết bộ vị, sau đó đem bên trong chất lỏng toàn bộ tiêm vào đi vào.

Sở vương hậu sợ hãi thét to: "Thẩm Lãng, ngươi đánh cho ta cái gì? Đánh cái gì?"

"Qua mấy ngày ngươi liền biết." Thẩm Lãng nói: "Đây coi như là đối ngươi vừa rồi nói năng lỗ mãng trừng phạt, nếu như ngươi lại kỷ kỷ oai oai, ta cam đoan để ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong, đừng ép ta đổ cho ngươi mười cân phân, thể thể diện mặt làm một tù binh, được không?"

Sở vương hậu toàn thân run rẩy.

"Ta hỏi ngươi, được hay không?" Thẩm Lãng hỏi.

Sở vương hậu gật đầu.

"Ta không cần gật đầu, ta muốn ngươi trả lời được hay không?" Thẩm Lãng âm thanh lạnh lùng nói.

"Được, được!" Sở vương hậu khóc thút thít nói.

Nàng quả thực chưa hề nhận qua dạng này nhục nhã.

Nhưng mà, nàng xa xa không có chính mình tưởng tượng bên trong như vậy kiêu ngạo dũng cảm.

Lúc này thống trị nàng tinh thần vẫn như cũ là sợ hãi.

"Được, tiếp xuống tiến hành lớn dạo phố." Thẩm Lãng nói: "Chuẩn bị một chiếc xe ngựa, đem Sở vương hậu, mấy cái vương tử, Vương phi toàn bộ xếp lên, bắt đầu dọc theo Sở vương đô đường cái đi một vòng, nhất thiết phải làm cho tất cả mọi người cũng thấy rõ ràng, đây chính là bọn họ vương hậu."

Sau đó!

Càng thêm xấu hổ một màn phát sinh.

Sở vương hậu chờ tất cả quý nhân, mang theo giấy vàng xiềng xích, đứng trên xe ngựa tiến hành dạo phố.

"Mọi người đến xem a, đây là Sở vương hậu, mấy cái này là Vương phi, còn có đều là Sở Vương con trai a."

"Sở quốc Vương tộc đại triển lãm a. . ."

"Sở vương đô bách tính, mau đến xem nhìn vua của các ngươi sau a!"

Thật vô số dân chúng trào ra quan sát.

Bọn hắn đầu tiên cảm giác được chính là to lớn sỉ nhục.

Sau đó là thất vọng!

Những này cao cao tại thượng Vương tộc vì sao không tự sát?

Vì sao không nguyện ý chết một lần thành toàn Sở quốc tôn nghiêm, lại muốn như vậy bị Việt Quốc người nhục nhã?

Còn có Sở vương hậu, bình thường cỡ nào cao cao tại thượng, cỡ nào mẫu nghi thiên hạ?

Lúc này như thế chật vật, mặt đầy nước mắt, thân thể run lẩy bẩy.

Mà lại trong váy ở giữa còn có một bãi ẩm ướt dấu vết.

Vậy mà dọa nước tiểu đâu?

Đây là thật không có, đây là Thẩm Lãng để người giội lên đi.

Ròng rã mấy canh giờ!

Dạo phố một vòng hoàn tất.

Sở vương đô vô số dân chúng, cũng nhìn rõ ràng.

Vô số người phẫn nộ, vô số người khóc thét.

Nhưng Vương tộc trong lòng bọn họ hình tượng cũng cơ hồ nháy mắt sụp đổ.

. . .

Ba ngày sau đó!

Sở vương đô phía dưới, lít nha lít nhít đều là Sở quân.

Chung quanh thành quận tất cả viện quân cũng đến, khoảng chừng sáu bảy vạn người.

Nhưng cơ hồ thuần một sắc đều là địa phương quân coi giữ.

Chân chính một tuyến tinh nhuệ, chỉ có chỉ là không đến hai vạn người.

Một ngày này thái dương vừa mới dâng lên.

Ngoài thành Sở quốc viện quân nhìn thấy hốc mắt muốn nứt một màn.

Bọn hắn Sở vương hậu xuất hiện ở trên đầu thành, thần sắc tiều tụy sợ hãi.

Bởi vì trong cơ thể nàng virus phảng phất phát tác?

Trên thân mọc đầy mụn nước, nhất là ẩm ướt xó xỉnh chỗ.

Còn có trên lưng, bụng, cánh tay.

Lít nha lít nhít, cực kỳ đáng sợ.

Loại kia đau khổ cùng ngứa ngáy, phảng phất theo trong xương xuất hiện.

Có thể hắn mấy ngày mấy đêm đều không thể ngủ, tất cả ý chí cùng kiêu ngạo triệt để bị phá hủy.

Tiều tụy chật vật đến căn bản không giống trước đó cái kia cao cao tại thượng Sở vương hậu.

"Ninh Chính, Thẩm Lãng, ngươi hèn hạ, hèn hạ. . ."

"Thẩm Lãng, có lá gan ngươi cùng chúng ta đao thật thương thật chém giết một trận? Cái kia vương hậu cùng các vương tử làm con tin, tính là gì anh hùng?"

"Thẩm Lãng, ngươi cái này ti tiện thất phu, vậy mà dùng nữ nhân tới làm con tin?"

Dưới thành Sở quốc viện quân tướng lĩnh chửi ầm lên.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Thứ nhất, ta không phải anh hùng. Thứ hai, ta căn bản không có muốn dùng Sở vương hậu làm con tin buộc các ngươi đầu hàng ý tứ. Ta chỉ là để các ngươi nhìn xem, vương hậu nương nương hiện tại bộ dáng, hiện tại các ngươi xem trọng sao? Thấy rõ ràng sao?"

"Thấy rõ ràng không?"

"Hẳn là thấy rõ ràng."

Thẩm Lãng nói: "Đem vương hậu nương nương dẫn đi!"

Sở vương hậu bị mang đi.

Thẩm Lãng hướng về phía dưới Sở quốc viện quân nói: "Các ngươi không phải nói đao thật thương thật chém giết một trận sao? Hiện tại các ngươi có thể bắt đầu!"

"Tới a, tới a, tới đi!"

Này tấm xem thường tiện dạng, triệt để chọc giận Sở quốc viện quân tướng lĩnh.

"Công thành! Đem Việt Quốc người chém tận giết tuyệt, cứu ra vương hậu, cứu ra vương tử!" Sở quốc viện quân Đại tướng quát.

Sau đó, sáu bảy vạn Sở quân điên cuồng công thành!

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Thứ hai Niết Bàn quân, Sa Man tộc thần xạ thủ quân đội mưa tên cuồng xạ.

Ở trên cao nhìn xuống, quá thoải mái!

Lại là thiên về một bên đồ sát!

Sau hai canh giờ!

Đại chiến kết thúc!

Sở quốc sáu bảy vạn viện quân, thương vong hơn hai vạn, còn lại toàn bộ bỏ trốn mất dạng.

Thẩm Lãng ở trên đầu thành cao giọng nói: "Chư vị đại nhân, nhớ kỹ lại đến a! Đem chung quanh tất cả viện quân đều gọi tới a, ta không đi, ta liền ở chỗ này chờ lấy các ngươi!"

"Sở vương hậu cũng không đi, các ngươi nhất định nhớ kỹ muốn tới a, lần sau mang theo mười vạn đại quân tới a!"

Nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, đào tẩu Sở quốc viện quân tướng lĩnh cùng mấy cái quận Thái Thú xấu hổ giận dữ muốn chết.

Sau đó, sẽ không còn có viện quân tới.

Toàn bộ Sở quốc mạnh nhất quân đội, cũng ở tiền tuyến, cũng ở Sở Vương dưới trướng.

Không biết Sở Vương nghe nói tin dữ này về sau sẽ có cỡ nào phản ứng?

Sẽ hạ cỡ nào ý chỉ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 374: Sở Vương Thổ Huyết! Hương Tiêu Ngọc Vẫn! Ngoan Tuyệt Thiên Hạ

Trấn Tây thành.

Nơi này có lẽ mới là thảm thiết nhất chiến trường.

Lực lượng tương đương chiến đấu mới đáng sợ nhất.

Sở Vương đại quân bốn lần tại Chủng Nghiêu, song phương quân đội sức chiến đấu tương xứng, nhưng mà Chủng Nghiêu đại quân có thành trì kiên cố, vì lẽ đó song phương coi là lực lượng tương đương.

Sở Vương có được phi thường nhạy cảm chính trị khứu giác.

Khi hắn biết được Căng Quân lui binh về sau, lập tức cảm giác cục diện không ổn, chờ ba mươi mấy vạn đại quân vây kín về sau, đợi không được Trấn Tây thành thủ quân sĩ khí sa sút đến cực hạn, lập tức mở ra công thành.

Sau đó, song phương liền lâm vào cực kỳ thảm liệt chiến đấu bên trong.

Đây đại khái là hai mươi năm qua, lớn nhất một trận chiến tranh.

Song phương binh lực vượt qua bốn mươi vạn.

Mỗi một ngày đều có vô số kể binh sĩ chết đi.

Trên tường thành, thi thể thành núi, máu chảy thành sông.

Ròng rã kịch chiến năm ngày sau đó.

Song phương quân đội thương vong đạt tới gần mười vạn khoảng cách.

Sở quốc thương vong vượt qua bảy vạn, Việt Quốc Chủng Nghiêu quân coi giữ thương vong hơn hai vạn năm.

Cứ việc Sở quốc thương vong lớn xa hơn Việt Quốc Chủng Nghiêu, nhưng mà song phương binh lực tỉ lệ vẫn là tiến một bước cách xa.

Theo bốn so một, biến thành năm so một.

Mặc dù thảm liệt vô cùng, nhưng mà nhạy cảm người vẫn là có thể nhìn ra được, thắng lợi cân tiểu ly đang dần dần trượt hướng Sở quốc.

Chủng Nghiêu Trấn Tây thành thủ quân mặc dù vẫn như cũ dũng mãnh vô cùng.

Nhưng mà khả năng trong nháy mắt, bọn hắn liền triệt để sụp đổ.

Một hồi đại chiến kinh thiên, thất bại cũng không phải là chậm rãi đến, mà là bỗng nhiên một nháy mắt tan tác.

Mà Chủng thị gia tộc khoảng cách trận này tan tác, phảng phất càng ngày càng gần.

Sở Vương nội tâm phấn chấn.

Mặc dù dưới trướng hắn quân đội mỗi ngày thương vong cũng rất kinh người, nhưng hắn đã thấy thắng lợi ánh rạng đông.

Hết thảy đều là đáng giá.

Chỉ cần thắng một trận chiến này, Việt Quốc liền rốt cuộc không ai có thể ngăn trở cước bộ của hắn.

Hắn đại quân có thể binh lâm dưới thành, vọt thẳng đến Việt Quốc đô thành phía dưới.

Chí ít có thể cắt nhường toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh.

Sảng khoái a.

Lên một lần Khương Ly hủy diệt, hắn ăn ý thành công, chiếm đoạt Đại Càn vương quốc mười mấy vạn cây số vuông đất đai.

Mà lần này, lại là một cái hành tỉnh đất đai.

Nói cách khác hắn tại vị trong lúc đó, vì Sở quốc khuếch trương hai cái hành tỉnh cương vực.

Hắn cảm thấy mình đã có thể trở thành mấy trăm năm qua Sở quốc thứ nhất hùng chủ.

Hắn biết mình thanh danh bất hảo.

Nhưng thì tính sao? Chỉ cần có thể khai cương thác thổ, chỉ cần có thể sáng tạo kỳ tích, thanh danh chênh lệch lại có thể thế nào?

Nhường người trong thiên hạ kính sợ là được rồi.

Khương Ly thanh danh ngược lại là tốt, kết quả đây? Thi cốt cũng nát.

Song phương kịch chiến năm ngày sau đó.

Thắng lợi cân tiểu ly đã càng ngày càng rõ ràng.

Toàn bộ Trấn Tây thành, cơ hồ lung lay sắp đổ, mà Sở quốc đại quân mặc dù thương vong to lớn, nhưng sĩ khí càng ngày càng tăng vọt.

Cũng chính là ở thời điểm này.

Việt Quốc Tam vương tử Ninh Kỳ tới.

Hắn mang theo một vạn năm ngàn đại quân đánh tới.

Lập tức, chiến cuộc lại một lần nữa lâm vào ngắn ngủi cân bằng.

Ninh Kỳ cứu vớt lung lay sắp đổ Trấn Tây thành.

Tối thiểu giờ khắc này, hắn là Trấn Tây trong thành trong mắt rất nhiều người chúa cứu thế, .

Ninh Kỳ cùng Chủng Nghiêu cơ hồ xem như nội ứng ngoại hợp, nhưng mà hai người cộng lại binh lực mới bảy vạn mà thôi, vẫn như cũ không đủ Sở Vương một phần ba.

Chiến cuộc vẫn như cũ là cháy bỏng.

Song phương lại kịch chiến mấy ngày.

Sau đó, binh lực chiếm ưu thế tuyệt đối Sở quốc, lại một lần nữa chiếm thượng phong.

. . .

Quân doanh bên trong!

Tam vương tử Ninh Kỳ dự định trình diễn một trận kinh thiên vở kịch.

Hắn muốn dẫn đầu một vạn kỵ binh đối Sở Vương trung quân tiến hành một lần bi tráng vô cùng tập kích.

Một vạn kỵ binh, phóng tới mười vạn đại quân.

Mà lại muốn để vô số người tự mình chứng kiến đây hết thảy.

Nhất định phải biểu hiện ra Ninh Kỳ vì Việt Quốc, là phụ vương, xông pha khói lửa hẳn phải chết quyết tâm.

Biểu hiện được tính chất tự sát công kích.

Vì cứu vớt Trấn Tây thành, vì cứu vớt Việt Quốc, ta Ninh Kỳ phấn đấu quên mình.

Nhất định phải bi tráng!

Muốn triệt để rung động lòng người.

Muốn triệt để biểu hiện ra dù ngàn vạn người ta tới vậy ý chí.

Ngay sau đó hắn liền muốn lên diễn cực kỳ kinh diễm một màn.

Kinh thiên một bắn.

Cách vượt qua 250 mét khoảng cách, bắn xa Sở Vương.

Đương nhiên là bắn không trúng.

Không phải là bởi vì Ninh Kỳ tiễn thuật không đủ chuẩn, mà là Sở Vương bên người có tông sư cấp cao thủ, không có khả năng nhường Sở Vương trúng tên.

Nhưng mà Ninh Kỳ mũi tên này sẽ nổ tung.

Một màn này sẽ phi thường lộng lẫy.

Đương nhiên nổ tung không phải là bởi vì bên trong có thuốc nổ, Ninh Kỳ là không có thuốc nổ.

Mà là biểu hiện ra một loại Ninh Kỳ có được cường đại nội lực, mũi tên không chịu nổi mà nổ tung.

Mà lúc kia.

Sở Vương liền sẽ nháy mắt chết bất đắc kỳ tử.

Bởi vì mai phục tại bên cạnh hắn Phù Đồ Sơn cao thủ, sẽ dùng một loại phi thường phương thức đặc thù đánh thức Sở Vương trong cơ thể cổ trùng.

Vì lẽ đó nhìn qua liền sẽ giống như là Ninh Kỳ cách ba trăm bước bắn chết Sở Vương.

Này lại là bực nào rung động?

Mà tới lúc kia, Sở Vương ở hai mươi mấy vạn đại quân trước mặt chết bất đắc kỳ tử, đối Sở quốc quân đội là bực nào đả kích.

Lập tức rắn mất đầu, toàn bộ trung tâm chỉ huy triệt để tê liệt.

Làm sao có thể bất bại?

Sở Vương gian trá mà tham quyền, nhất là binh quyền, chăm chú nắm giữ ở trong tay.

Một khi hắn chết.

Căn bản không người có thể chưởng khống cái này hai mươi mấy vạn đại quân.

. . .

Ninh Kỳ nhìn qua trước mắt cái này mấy chi đại cung.

Có cổ phác, lộng lẫy, uy nghiêm.

Nhưng mỗi một chi cũng phi thường to lớn, vượt qua một mét tám.

Ngày mai chiến trường, nên chọn lựa cái kia một chi đâu?

"Cái này một chi không tệ." Trương Triệu chỉ vào chi này cổ phác đại cung.

Không sai, vị này trước Thiên Việt Đô đốc lại phục xuất, lần này đảm nhiệm chính là Thiên Tây hành tỉnh Đô đốc.

Chúc Lâm chết rung động hắn, cũng cảm động hắn.

Vì lẽ đó Trương Triệu lựa chọn hiệu trung Chúc thị, Chúc thị ủng hộ Tam vương tử Ninh Kỳ, Trương Triệu tự nhiên cũng liền ngược lại hiệu trung Ninh Kỳ.

Thái tử Ninh Dực, triệt để nhường Trương Triệu thất vọng, có lẽ Tam vương tử Ninh Kỳ xem như một cái anh chủ?

Ninh Kỳ hơi hơi do dự một lát.

Hắn chọn lựa chi này uy nghiêm cung.

Dù là cách rất xa, cũng có thể cảm giác được bá khí bức người.

Chi này cung vượt qua hai thạch nửa.

Bởi vì mạnh hơn, liền không có bao nhiêu ý nghĩa.

Ninh Kỳ dễ như trở bàn tay kéo ra cái này to lớn uy nghiêm cung.

Trong lòng bắt đầu diễn luyện, nên dùng cỡ nào tư thế kéo cung bắn tên.

Sau đó, thừa dịp cảnh ban đêm.

Hắn đi ra quân doanh, bắt đầu dùng chi này cung bắn tên.

Ba trăm bước khoảng cách, hoàn toàn không có vấn đề!

Mà lại, cái này siêu cấp to cung xạ kích thời điểm, thật sự là bá khí vô cùng.

Diễn luyện một lần lại một lần, Ninh Kỳ bảo đảm mình trạng thái tốt nhất.

Tư thế nhất định phải soái.

Bởi vì một màn này sẽ bị thiên cổ truyền tụng.

. . .

Ban đêm.

Ninh Kỳ cùng Phù Đồ Sơn sứ giả tiến hành mật đàm.

"Xác định tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn sao?"

"Đương nhiên!" Phù Đồ Sơn sứ giả cười lạnh nói: "Nhiều khi trở ngại chúng ta Phù Đồ Sơn sáng tạo kỳ tích, cũng không phải là chúng ta làm không được, mà là không cho phép làm."

Đối với giết Sở Vương, Phù Đồ Sơn đương nhiên là có nắm chắc.

Bởi vì bố cục vượt qua sáu năm.

Sở Vương bên người có một cái tuyệt mỹ phi tử, xuất thân lộng lẫy, năm nay mới hai mươi chín tuổi, xuất thân từ Sở quốc uy tín lâu năm quý tộc Nhan thị gia tộc.

Vì lẽ đó, nàng cũng được xưng vì Nhan phi.

Vẻn vẹn thời gian hai năm, vị này Nhan phi liền trở thành Sở Vương bên người được sủng ái nhất phi tử.

Mà lại nàng hoàn toàn không tranh không đoạt, hiểu chuyện phải làm cho người đau lòng.

Chẳng những Sở Vương sủng ái nàng, liền vương hậu cũng lôi kéo coi trọng nàng.

Nhưng mà. . .

Nàng còn có một cái thân phận, Phù Đồ Sơn bí mật đệ tử.

Lấy nàng cái thân phận này, muốn cho Sở Vương hạ cổ trùng, quả thực dễ như trở bàn tay.

Sở Vương bên người tại mọi thời khắc cũng có đỉnh cấp cường giả bảo hộ.

Thậm chí có rất nhiều quân vương, dù là cùng nữ nhân làm việc thời điểm, bên người cũng có người bảo hộ, thậm chí liền nhìn xem hắn làm việc.

Nhưng mà Sở Vương người này độc chiếm dục vọng rất mạnh, tuyệt đối không cho phép mình thân thể nữ nhân bị nhìn thấy.

Thậm chí thanh âm cũng không thể bị nghe được.

Hết lần này tới lần khác vị này Nhan phi, bình thường dịu dàng hiền thục, nhưng ở trên giường thanh âm, quả thực liền là hồn xiêu phách lạc.

Cho dù thái giám nghe được, cũng vẫn như cũ muốn ngo ngoe muốn động, rất có mắc tiểu.

Sở Vương quá yêu nàng, dù là nàng câu thanh âm của người cũng không nguyện ý nhường người nghe được. Thế là về sau mỗi một lần trên giường làm việc thời điểm, hắn đều sẽ đem bảo hộ người đuổi đi.

Vì lẽ đó, hắn liền bị hạ cổ trùng.

Liền là ở ân ái quên mình thời điểm, Nhan phi hướng trong cơ thể hắn cắm vào cổ trùng.

Ninh Kỳ nói: "Vậy làm phiền sứ giả, Phù Đồ Sơn hữu nghị, ta tuyệt đối sẽ không quên."

Hắn lời nói là nói như vậy, nhưng mà ở sâu trong nội tâm lại tràn ngập cảnh giác.

Muốn nhường Sở Vương ở quy định thời gian chết bất đắc kỳ tử, trừ phi dùng cổ trùng.

Như vậy là ai cho Sở Vương hạ cổ đâu? Bên cạnh hắn thái giám? Còn là hắn phi tử?

Ninh Kỳ nghĩ đến mình thiếp hầu, Tiết Tuyết.

Nàng không cho dù là Phù Đồ Sơn đệ tử sao?

Năm đó chính là nàng cho Kiếm Vương thê tử hạ cổ độc, mặt trời phía dưới cũng thật là không có chuyện mới mẻ a.

Hôm nay Phù Đồ Sơn có thể dạng này đối phó Sở Vương, vậy hắn xxx có thể hay không đối phó ta cái này mới Việt Vương đâu?

Đem những ý nghĩ này trước vứt ở một bên, Ninh Kỳ trịnh trọng nói: "Cái kia làm ơn tất nắm giữ tốt tuyệt đối thời gian, nhất định phải ở ta tên bắn ra ở Sở Vương bên người nổ tung, mới khiến cho hắn nháy mắt chết bất đắc kỳ tử mà chết. Dạng này hiệu quả mới đủ đủ rung động."

Phù Đồ Sơn sứ giả nói: "Điện hạ yên tâm, trận này vở kịch, nhất định kinh diễm thiên hạ!"

Ninh Kỳ thận trọng gật đầu.

Phù Đồ Sơn sứ giả nói: "Điện hạ liền đợi đến hưởng thụ vinh quang một khắc đi, trên chiến trường đánh giết địch quốc vương, đây chính là lịch đại Việt Vương cũng không có làm được sự tình. Một khi sáng tạo như thế kỳ tích, thiên hạ còn có ai có thể ngăn cản ngươi leo lên vương vị."

Tam vương tử Ninh Kỳ mặt không chút thay đổi nói: "Ta chỉ là muốn là phụ vương phân ưu, muốn giải cứu Việt Quốc tại nguy nan, cái khác ta không có suy nghĩ nhiều."

Cắt, ngươi trang bức thời điểm cũng biểu hiện được như thế khốc sao?

Phù Đồ Sơn sứ giả nói: "Tam điện hạ, như không có vấn đề, vở kịch ngày mai bắt đầu diễn như thế nào?"

"Được!"

Ngày mai, ta Ninh Kỳ chính thức trình diễn bắn giết Sở Vương kinh thiên vở kịch.

. . .

Sở Vương trong đại doanh!

Hắn cảm thấy mình trạng thái trước nay chưa từng có chuyện tốt.

Việt Quốc Ninh Kỳ đến, xác thực thay đổi một chút cục diện, trình diễn một ngày chúa cứu thế.

Nhưng vẫn như cũ không cách nào trở ngại thắng lợi cân tiểu ly hướng về Sở quốc di động.

Trận này đại chiến, hắn vẫn như cũ thắng định.

"San bằng Nam Quan bên kia chiến trường như thế nào?" Sở Vương hỏi.

"Giữ vững." Sở quốc Thái tử nói: "A Lỗ Na Na Khương quốc binh ngay từ đầu rất hung mãnh, nhưng dần dần lại không được, gần nhất thế công đã yếu bớt, chẳng mấy chốc sẽ chấm dứt chiến tranh."

Sở Vương khinh thường.

Đối với san bằng Nam Quan hiểm yếu cùng kiên cố, trong lòng của hắn lại quá là rõ ràng.

A Lỗ Na Na muốn bằng vào Khương quốc binh công hãm?

Hoàn toàn là người si nói mộng.

Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này cũng coi là hết biện pháp.

"Nên cân nhắc chiến hậu sự tình." Sở Vương nói: "Trước mắt cục diện này, muốn triệt để diệt đi Việt Quốc đã không có khả năng. Đại Viêm đế quốc sẽ không cho phép, như vậy là muốn để Ninh Kỳ thượng vị, vẫn là phải nhường Ninh Chính thượng vị đâu?"

Sở Vương kinh ngạc.

Chúng ta làm địch quốc, hẳn là Việt Quốc ai làm Thái tử, chúng ta cũng có quyền lên tiếng sao?

Rất nhanh Sở quốc Thái tử phát hiện, bọn hắn thật đúng là có to lớn quyền lên tiếng.

Đánh thắng Trấn Tây thành chi chiến về sau, Sở quốc đại quân trực tiếp binh lâm Việt Quốc đô thành phía dưới.

Cho đến lúc đó, Sở Vương nói muốn cùng ai đàm phán liền cùng ai đàm phán.

Mà cùng Sở Vương đàm phán ngưng chiến người, liền càng thêm có thể đại biểu Việt Quốc, càng thêm tiếp cận Thái tử vị trí.

"Ninh Kỳ người này không đơn giản, hắn thượng vị có lẽ đối với chúng ta Sở quốc bất lợi." Sở quốc Thái tử nói.

Sở Vương nói: "Ngươi xem cạn, Ninh Kỳ cổ tay độc ác, nhưng lại hiểu được thỏa hiệp. Ngược lại Ninh Chính kiên nghị không rút ra, loại này quân chủ mới là địch quốc nhức đầu nhất. Mà lại Ninh Chính có Thẩm Lãng phụ tá. . ."

Sở Vương lời còn chưa dứt.

Nhưng ý tứ đã phi thường rõ ràng, nếu như Ninh Chính thượng vị, cái kia Thẩm Lãng chẳng phải là gối cao không lo, hơn nữa còn lên như diều gặp gió.

Nhưng nếu như Ninh Kỳ thượng vị.

Cái kia Kim thị gia tộc liền sẽ tao ngộ tai hoạ ngập đầu, Thẩm Lãng có lẽ sẽ chết không nơi táng thân.

"Tiết thị gia tộc hạm đội đã tập kết hoàn tất." Sở Vương nói: "Như Ninh Kỳ thượng vị, mặc kệ một trận chiến này kết quả như thế nào? Tiết thị hạm đội đều có thể sẽ thừa cơ tiến đánh Nộ Triều thành, hoàn thành hắn cùng Ngô Vương, Ẩn Nguyên hội ước định."

Sở quốc Thái tử nói: "Đến lúc đó, cho dù Tiết thị không xuất binh, chúng ta cũng muốn buộc Ninh Kỳ xuất binh tiến đánh Nộ Triều thành, diệt Kim thị gia tộc. Chỉ cần Nộ Triều thành vừa diệt, Thẩm Lãng ở hải ngoại liền không còn đường lui, ngày khác Ninh Kỳ thượng vị, mượn dùng tân chính danh nghĩa diệt Kim thị gia tộc dễ như trở bàn tay. Kim thị gia tộc vừa diệt, Thẩm Lãng liền như là chó nhà có tang, thịt nát xương tan!"

"Nộ Triều thành lúc này trống rỗng vô cùng, Tiết thị gia tộc hạm đội một khi tiến đánh, Lôi Châu đảo nhất định rơi vào, Kim thị gia tộc hải ngoại căn cứ triệt để xong đời."

Nói đến chỗ này, Sở quốc Thái tử phảng phất nhìn thấy Thẩm Lãng thịt nát xương tan một màn kia, hận không thể nghiến răng nghiến lợi.

Mặc dù hai cha con này hiện tại địch nhân lớn nhất là Ninh Kỳ.

Nhưng ở trong lòng bọn họ đối Thẩm Lãng thống hận, vượt xa Ninh Kỳ.

Thật sự là hận không thể uống máu hắn, ăn thịt hắn.

Sở quốc Thái tử bỗng nhiên nói: "Gần nhất tại sao không có nghe được Thẩm Lãng tung tích?"

Sở Vương trái tim lắc một cái, sau đó cau mày một cái.

Sở quốc Thái tử tranh thủ thời gian mở miệng nói: "Hắn nên ngay tại A Lỗ Na Na trong quân, một khi đánh thắng tới hắn liền sẽ nhảy ra. Bây giờ đánh cho đầy bụi đất, hắn đương nhiên triệt để giấu đi, người này nhìn qua, hành vi các loại thằng hề không khác."

Mà liền tại lúc này.

Một cái bóng đen nhanh chóng xông vào Sở Vương đại doanh bên trong.

"Cấp tốc, cấp tốc!"

"Vương hậu mật tấu, Xu Mật Sứ mật tấu, cấp tốc!"

Nghe được thanh âm này về sau, Sở quốc quân đội sôi nổi tránh ra một con đường.

Duy chỉ có Sở Vương nghe nói như thế không khỏi nhíu mày.

Vì sao muốn đem vương hậu cùng Xu Mật Sứ Liên Kính đặt chung một chỗ nói, nghe vào giống như hai người có một chân giống như.

Không thể không nói, Sở Vương đa nghi quả thực tột đỉnh.

Một lát sau!

Người sứ giả này đi vào Sở Vương trước mặt, đưa lên vương hậu cùng Sở quốc Xu Mật Sứ Liên Kính mật tấu.

Đi qua tầng tầng kiểm nghiệm, xác định không độc, cái này hai phần mật tấu mới đưa đến Sở Vương trước mặt.

Mở ra xem.

Sở Vương thân thể run lên bần bật, hai con ngươi mở to, cơ hồ hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình.

Cái này. . . Cái này sao có thể?

Nói đùa cái gì?

Hai phần mật tấu lên nội dung là giống nhau.

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng dẫn đầu hơn vạn đại quân bỗng nhiên xuất hiện ở Sở quốc vương đô phía dưới.

Nhưng mà mật tấu lên, hai người cũng đều biểu quyết tâm.

Vương đô vạn dân một lòng, đã chiêu mộ bốn vạn quân đội, tăng thêm vốn có quân coi giữ trọn vẹn bảy vạn, vì lẽ đó vương đô nhất định sẽ không có sai sót, mà lại sẽ đem Ninh Chính cùng Thẩm Lãng quân đội chém tận giết tuyệt.

Sở Vương một lần lại một lần xem.

Sau đó, hắn bỗng nhiên vọt tới địa đồ trước mặt.

Đây, đây là gặp quỷ sao?

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng quân đội là thế nào đi vòng qua a?

Duy nhất một con đường, liền là vượt qua Đại Tuyết núi tiến vào Sở quốc cảnh nội, mới có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở Sở vương đô phụ cận.

Nhưng mà cái này cũng không có khả năng a.

Ngàn dặm Đại Tuyết núi a.

Từ trước tới nay căn bản cũng không có quân đội có thể vượt qua.

Cái này Tuyết Sơn có mấy ngàn trượng cao, hoàn toàn là ở trên trời, mà lại không có đường.

Sở Vương hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, bởi vì quân đội của hắn là vô luận như thế nào cũng vượt qua bất quá.

Nhưng mà vương hậu cùng Xu Mật Sứ Liên Kính không có khả năng cầm chuyện như vậy nói đùa.

Thẩm Lãng quân đội luôn không khả năng là bay qua a?

Tên tiểu súc sinh này thủ đoạn thật là khiến người ta kinh hãi.

Bất quá, mật tấu nội dung phía sau lại để cho Sở Vương thoáng buông lỏng một hơi.

Quân coi giữ bảy vạn, tăng thêm Sở vương đô là thiên hạ kiên thành, Thẩm Lãng dựa vào chỉ là không đến một vạn người quân đội, căn bản không có khả năng công phá, sẽ chỉ đâm đến thịt nát xương tan.

Trấn Tây thành kiên cố cao lớn kém xa Sở vương đô, hắn còn dùng ba mươi mấy vạn đại quân tiến đánh đâu.

Có lẽ dùng không được bao lâu, liền có thể nhận Ninh Chính cùng Thẩm Lãng hủy diệt tin tức.

Đương nhiên đối với giết chết Thẩm Lãng, chí ít lần này Sở Vương không dám ôm hi vọng quá lớn.

Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này quá giảo hoạt, nhưng mà tiêu diệt quân đội của hắn sẽ không có vấn đề lớn.

Bảy vạn đánh một vạn, hơn nữa còn có kiên thành nơi tay, thiên thời địa lợi nhân hoà cũng có, nếu vẫn đánh không lại, cái kia tự sát đến.

Lời tuy nói như vậy.

Nhưng tiếp xuống Sở Vương nội tâm vẫn là lo sợ bất an , chờ đợi lấy Sở vương đô tấu chương.

. . .

Ngày kế tiếp!

Ninh Kỳ đã chuẩn bị kỹ càng hết thảy.

Hôm nay liền muốn lên diễn kinh thiên vở kịch.

Bắn giết Sở Vương, chắc chắn chấn kinh thiên hạ.

Lập xuống như thế bất thế công lao, ai còn có thể ngăn cản hắn leo lên vương vị?

Nhưng mà. . .

Sở Vương vậy mà không công thành.

Hôm nay, vậy mà không khai chiến.

Có ý tứ gì?

Ninh Kỳ trong lòng điểm khả nghi, không phải là Sở Vương phát hiện manh mối gì?

Đây không có khả năng a.

Cái kia vì sao không chiến?

Trước đó mỗi ngày cũng công thành, hôm nay lại không công?

Hắn Ninh Kỳ đã chuẩn bị kỹ càng kinh thiên vở kịch biểu diễn, kết quả nhân vật phản diện không xuất hiện.

Cũng không thể Ninh Kỳ đối Sở Vương đại doanh bắn tên, cách mấy ngàn mét bắn tên, sau đó Sở Vương chết bất đắc kỳ tử ở đại doanh bên trong?

Dạng này vở kịch liền không đặc sắc.

Cũng không phải là trước mặt mọi người bắn giết, mà là ám sát.

Kể từ đó, cũng không phải là anh hùng, mà là tiểu nhân hèn hạ.

. . .

Sở Vương trong đại doanh!

Hắn vẫn như cũ lo sợ bất an.

Vương đô quá trọng yếu, thậm chí so Trấn Tây thành còn trọng yếu hơn, so trước mắt chiến cuộc còn trọng yếu hơn.

Vì lẽ đó, ở Ninh Chính cùng Thẩm Lãng quân đội hủy diệt tấu chương đến trước đó, Sở Vương sẽ không lại tiến đánh Trấn Tây thành.

Hắn đại quân luân phiên công thành, cũng đúng lúc mệt mỏi không chịu nổi, có thể mượn cơ hội chỉnh đốn mấy ngày.

Hắn cũng không có chờ quá lâu.

Ngày kế tiếp liền chờ đến Sở vương đô tới tin tức, chỉ bất quá không phải tin chiến thắng.

"Vương đô tám trăm dặm khẩn cấp, tám trăm dặm khẩn cấp!"

Một cái kỵ binh nhanh chóng vọt tới.

Sở Vương thân thể không khỏi chấn động, mừng rỡ trong lòng.

Vương hậu cùng Xu Mật Sứ Liên Kính vẫn là lợi hại, vẻn vẹn không tới một ngày, liền triệt để diệt Ninh Chính cùng Thẩm Lãng quân đội.

Một lát sau.

Cái này phong tấu chương xuất hiện ở Sở Vương trong tay.

Quả nhiên là vương hậu cùng Liên Kính.

Nhưng phía trên tin tức, cơ hồ khiến Sở Vương trực tiếp bất tỉnh đi.

Vương đô ngoại thành rơi vào tay giặc, Ninh Chính cùng Thẩm Lãng quân đội đánh vào trong thành.

Nhưng mà, Liên Kính Xu Mật Sứ đã dẫn đầu quân đội lui giữ nội thành, tuyệt đối sẽ một bước cũng không nhường.

Ngoại thành vậy mà rơi vào tay giặc?

Đây, đây là làm sao làm được a?

Thẩm Lãng mới chỉ là không đến một vạn quân đội a.

Bảy vạn quân coi giữ a, không đến một ngày, ngoại thành liền rơi vào tay giặc?

Hơn một canh giờ sau.

Phần thứ hai tấu chương truyền đến.

Nội thành rơi vào tay giặc, Liên Kính Xu Mật Sứ dẫn đầu tàn quân, lui giữ hoàng cung.

Lại qua hơn một canh giờ.

Thứ ba phần tấu chương truyền đến.

Ninh Chính, Thẩm Lãng đốt cháy Sở Vương cung!

Liệt diễm trùng thiên!

Nhất thời, Sở Vương rốt cuộc tiếp nhận không cái này đả kich cực lớn.

Vị trí trái tim, cảm giác được một trận quặn đau.

Mắt tối sầm lại, trực tiếp bất tỉnh đi.

Mãi cho đến hôn mê về sau, khóe miệng mới tuôn ra một ngụm máu tươi.

Toàn bộ thân thể, thậm chí từng đợt run rẩy.

Hoàng cung a!

Sở quốc Vương tộc hao phí mấy trăm năm mới xây thành hoàng cung.

Cho dù đánh xuống mười cái Trấn Tây thành, cũng vãn hồi không được tổn thất a.

Kia là ta Sở thị gia tộc căn cơ.

Thẩm Lãng tiểu súc sinh, ngươi thật độc, thật độc a!

Ngươi làm như thế, không sợ kích thích làm tức giận thiên hạ chư vương sao?

. . .

Sở Vương mặc dù hôn mê.

Nhưng mà đáng sợ tin tức xấu, vẫn như cũ liên tục không ngừng truyền đến.

Sở Vương cung triệt để biến thành phế tích.

Vương hậu, Nhan phi, mấy vị vương tử, công tử toàn bộ bị Thẩm Lãng bắt được.

Tiếp theo là Sở quốc Hắc Thủy Đài mật tấu.

Thẩm Lãng nhường vương hậu, vương tử, công chúa bọn người diễu phố thị chúng, vô cùng nhục nhã.

Sở vương đô phụ cận tất cả thành quận, tập kết đại quân đến đây cứu viện.

Nước Sở bảy vạn viện quân đại bại.

Một chuỗi dài tin tức xấu.

Sở Vương con hận không thể mình cũng lập tức thổ huyết ngã xuống.

Hiện tại phụ vương hôn mê.

Hắn phải làm gì?

Phát sinh trước mắt hết thảy, cơ hồ triệt để phá vỡ hắn thế giới.

Thẩm Lãng là thế nào làm được a?

Dẫn đầu hơn vạn đại quân vượt qua ngàn dặm Đại Tuyết núi, đây cơ hồ cũng đã là thần tích.

Mấu chốt là vẻn vẹn không đến một ngày thời gian, liền công hãm Sở vương đô.

Mặc dù vương đô trống rỗng, chỉ có một vạn Cấm Vệ quân mới thật sự là tinh nhuệ, nhưng dầu gì cũng có bảy vạn đại quân.

Liền xem như bảy vạn đầu heo thủ dạng này kiên thành, cũng không nên thua thành cái dạng này a.

Trong vòng một ngày liền đánh xuống.

Thẩm Lãng đến tột cùng là người hay là quỷ a?

Sở Vương là nhánh đại quân này tuyệt đối chưởng khống giả, hiện tại hắn hôn mê, đại quân hết thảy hành động lập tức đình trệ.

Sở quốc Thái tử hạ lệnh phong tỏa hết thảy tin tức.

Sau đó, chờ lấy Sở Vương tỉnh lại.

. . .

Sở vương đô.

Thẩm Lãng nhìn qua trước mắt cái này tuyệt mỹ nữ tử.

Thật là đẹp a.

Đương nhiên không có Mộc Lan bảo bối đẹp như vậy.

Nhưng khí chất này tràn ngập tuyệt đối thư quyển khí tức, rõ ràng là hồ ly tinh, lại cho người ta một loại Lâm Đại Ngọc cảm giác.

Mỗi một cái động tác cũng ưu nhã nhu hòa, phảng phất liền con kiến cũng không nỡ giẫm chết.

"Ngươi chính là Nhan phi?" Thẩm Lãng nói.

"Ta là!" Nhan phi thấp giọng thì thầm, phảng phất con thỏ bình thường ôn nhu nhát gan.

Thẩm Lãng cười nói: "Quả nhiên là tuyệt mỹ a, nhường ta ngủ một chút, có được hay không a?"

Nhan phi thân thể mềm mại run lên, đôi mắt đẹp lộ ra sợ hãi, run giọng nói: "Thẩm công tử như làm bẩn trong sạch của ta, vậy ta chỉ có một con đường chết."

"Nha!" Thẩm Lãng cười nói: "Ta nói đùa, ngươi cho dù nhường ta ngủ, ta cũng không dám ngủ a. Nhan phi, ngươi biết có một câu sao? Phi thường độc một câu."

Nhan phi u nhiên muốn khóc nói: "Thần thiếp ngu dốt, Thẩm công tử chỉ giáo."

"Ngươi vậy mà tại phân bên trong hạ độc." Thẩm Lãng cao giọng nói: "Câu nói này rất độc đi."

Nhan phi kinh ngạc.

Thẩm Lãng nói: "Không ngươi còn có một câu độc hơn, ngươi X bên trong có độc."

Lời này một màn, Nhan phi sắc mặt kịch biến.

"Ha ha ha. . ." Thẩm Lãng nói: "Không nghĩ tới a, ta vẫn cho là những lời này là trò đùa, nhưng không có nghĩ đến vậy mà gặp được chân nhân."

Nhan phi run rẩy nói: "Thẩm công tử, ta nghe không hiểu ngươi đang nói cái gì."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là Phù Đồ Sơn đệ tử đi."

Nhan phi kinh ngạc lắc đầu nói: "Phù Đồ Sơn? Làm sao có thể? Ta là Sở quốc quý tộc Nhan thị gia tộc trưởng nữ, tay ta không trói gà lực lượng, một chút xíu võ công cũng sẽ không."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi lợi hại cũng liền lợi hại ở một chút xíu võ công cũng không biết, vì lẽ đó Sở Vương mới sẽ không hoài nghi ngươi, bên cạnh hắn tông sư cao thủ cũng sẽ không hoài nghi ngươi. Ngươi chẳng những là Phù Đồ Sơn đệ tử, hơn nữa còn dùng thân thể của mình nuôi cổ, đồng thời ở cùng Sở Vương ân ái đem cổ trùng trồng vào trong cơ thể của hắn."

Đón lấy, Thẩm Lãng đi vào Nhan phi trước mặt, ngửi ngửi trên người nàng hương vị, hướng về nàng bụng cái nào đó tọa độ một điểm nói: "Cổ trùng ở đây?"

Lời này một màn, Nhan phi sắc mặt càng thêm hãi nhiên biến sắc.

Bởi vì Thẩm Lãng chỉ đến địa điểm hoàn toàn chuẩn xác.

Những này cổ trùng ngủ say bên trong.

Thẩm Lãng nghi ngờ nói: "Không tầm thường a, ngươi là nữ nhân, vốn hẳn nên tiếp nhận côn trùng, kết quả ngược lại đem côn trùng rót vào Sở Vương trong cơ thể, Phù Đồ Sơn thật sự là lợi hại."

Nhan phi dần dần tỉnh táo lại, cả người thần thái lập tức thay đổi.

"Thẩm công tử đã nhìn ra, vậy thì chờ lấy xem kịch chính là, không cần nhiều lời, càng không cần nhiều xen vào chuyện bao đồng." Nhan phi lạnh lùng nói: "Nếu như ta không có đoán sai, Thẩm công tử cũng coi là ta Phù Đồ Sơn đệ tử đi, tuyệt đối không nên làm ra khi sư diệt tổ sự tình."

Nghe được Nhan phi uy hiếp, Thẩm Lãng run rẩy nói: "Nhan phi ngươi thật lợi hại, ta rất sợ hãi a."

Nhan phi nói: "Mặc dù ngươi là đang giả vờ khang làm bộ, nhưng ngươi lại là nên sợ hãi. Ngươi đắc tội nổi Sở Vương, chưa hẳn đắc tội nổi ta Phù Đồ Sơn!"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là Phù Đồ Sơn người nào đệ tử?"

Nhan phi nói: "Điểm ấy Thẩm công tử còn không có tất yếu biết, có lẽ cũng không có tư cách biết."

"A, ngươi không phải Phù Đồ Sơn cái nào đại nhân vật đệ tử, nói cho đúng hẳn là. . . Đệ tử kiêm X nô!" Thẩm Lãng nói: "Ta cùng ngươi nói, con người của ta cái mũi rất linh, hồ ly tinh dù là ẩn tàng đến lợi hại hơn nữa ta cũng có thể ngửi ra tới. Nếu như ta không có đoán sai, ngươi gả cho Sở Vương thời điểm vẫn là xử nữ, vì lẽ đó ở Phù Đồ Sơn thời điểm, thông lỗ nhị không có ít dùng a?"

Cái này ác độc ngôn ngữ, nhường Nhan phi sắc mặt càng thêm khó coi.

Hiển nhiên nói trúng nội tâm của nàng sâu nhất bí mật.

Thẩm Lãng nói: "Nói ra đi, ngươi cho Sở Vương trồng chính là cái gì cổ trùng? Phải làm thế nào đánh thức?"

Nhan phi một trận cười lạnh nói: "Thẩm công tử không cần lãng phí thời gian, ta nói ra liền là chết. Nhưng ngươi nếu dám làm tổn thương ta một cọng tóc gáy, trên trời dưới đất, cũng không có ngươi sinh lộ, lão sư của ta nhất định sẽ giết tuyệt cả nhà ngươi."

"Nha!" Thẩm Lãng nói: "Ngươi không biết võ công đúng không? Đúng dịp, ta cũng sẽ không, cái này chuyện tốt a!"

Đón lấy, Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Hố phân chuẩn bị kỹ càng sao?"

Lời này một màn, Nhan phi hãi nhiên.

"Chuẩn bị kỹ càng."

Thẩm Lãng nói: "Tiêu chuẩn đủ sao? Nhan phi thân cao là một mét sáu sáu, hố phân chiều sâu nhất định phải ở một mét bảy tả hữu, nhất định phải đầy đủ bao phủ Nhan phi toàn bộ thân thể."

"Nhan phi, ngươi làm Phù Đồ Sơn đệ tử quá mức ngạo mạn, ta cảm thấy ngươi cần thiết đi trong hầm phân tỉnh táo một chút!"

Sau đó!

Kiếm Vương thê tử trực tiếp tiến lên, bắt lấy Nhan phi cổ hướng về bên ngoài đưa đi.

"Thẩm Lãng, ngươi dám? Ngươi dám? Phù Đồ Sơn sẽ không bỏ qua ngươi, lão sư ta sẽ không bỏ qua ngươi. . ."

Nàng vẫn chưa nói xong, cả người bị ném vào hố phân bên trong.

Mỹ nhân tuyệt sắc a, mà lại trên người nàng da thịt khi sương tái tuyết, bây giờ bị ngâm ở hố phân bên trong, thật sự là đáng tiếc.

Mà lại nàng còn không có hô xong, ở giữa gãy.

Về phần gián đoạn lý do, không tốt viết ra, có chút ọe.

Tóm lại!

Nàng liều mạng bay nhảy.

Nhưng vẫn là không ngừng mà chìm xuống.

Không có cách nào, không có võ công a.

Vì triệt để thủ tín Sở Vương, Phù Đồ Sơn liền không có nhường nàng tập võ.

Vì lẽ đó ngắn ngủi mười mấy giây đồng hồ sau.

Nàng liền đắm chìm xuống dưới.

Cả người cũng không thấy.

. . .

Nửa giờ sau.

Nhan phi yếu ớt tỉnh lại.

Trên thân không đến tấc vải, nằm ở trong nước.

Trên thân đã tắm đến sạch sẽ, nhưng mà trong bụng liền tẩy không sạch sẽ.

"Ọe, ọe, ọe. . ."

Nhan phi liều mạng nôn mửa.

Cơ hồ đem mật đều phun ra.

Thẩm Lãng lúc đầu muốn tra hỏi, nhưng nhìn thấy một màn này, tranh thủ thời gian che miệng rời đi.

Mấy phút sau, hắn ở ngoài cửa hô: "Nhan phi, ngươi nôn ra không có a? Ta lại nghĩ tới một câu thành ngữ, gọi là miệng đầy phun phân."

"Ọe. . ."

Nhan phi lúc đầu đã nôn ra, hiện tại lại điên cuồng nôn mửa.

Cả người cũng ở run rẩy, thở không ra hơi.

Thẩm Lãng nói: "Lại đi rửa sạch sẽ, từ trong tới ngoài rửa sạch sẽ, rửa ruột, rửa ruột. . ."

Sau đó, Nhan phi gặp trước nay chưa từng có rửa ruột tàn phá!

. . .

Lại qua một cái giờ.

Thẩm Lãng cầm huân hương khăn tay che cái mũi, xuất hiện trước mặt Nhan phi.

"Nói nha. . . , ngươi dạng này tinh xảo mỹ nhân nhi như vậy chịu tội, ta thật sự là không đành lòng."

Nhan phi thở hồng hộc.

Thẩm Lãng lại lui ra phía sau ba thước.

"Nói nha, con người của ta không có kiên nhẫn." Thẩm Lãng nói.

Nhan phi vẫn như cũ không nói.

Thẩm Lãng chân thành nói: "Xem ra vừa rồi ngươi là không có ăn no, có ai không, lại đem Nhan phi ném vào tỉnh táo một chút!"

Sau đó, Kiếm Vương thê tử lại tới, dẫn theo Nhan phi đi ra ngoài.

"Đừng, đừng, đừng, ta nói. . . Ta nói. . ."

"Thẩm công tử, ta cũng không biết Sở Vương trong cơ thể cụ thể là cái gì cổ trùng, nhưng ta tùy thời nghe theo Phù Đồ Sơn mệnh lệnh, vì lẽ đó ta tùy thời có thể đánh thức trong cơ thể hắn cổ trùng, tùy thời có thể nhường hắn chết bất đắc kỳ tử."

"Sở Vương xảo trá, mà lại ở trong rất nhiều chuyện không phối hợp, cho nên chúng ta vốn là dự định nhường hắn bỗng nhiên có một ngày chết bất đắc kỳ tử, sau đó Thái tử kế vị."

"Đánh thức Sở Vương trong cơ thể cổ độc đồ vật ở ta cung phòng dưới mặt đất góc tối bên trong có cơ quan, nơi đó có một cái nho nhỏ dưới mặt đất phòng tối, chỉ có năm thước vuông, bên trong có một cái rương."

"Trên cái rương có khóa, là duy nhất một lần, vặn vẹo rắn, quỷ, nữ nhân ba cái đồ án song song, liền có thể mở ra cái rương. Một khi sai, lập tức sẽ phun trào độc dược đi ra."

Nhan phi toàn bộ cung khai đi ra.

Thẩm Lãng nói: "Như vậy cũng tốt, cái này ngoan a."

Sau đó Thẩm Lãng phái người đi hoàng cung phế tích tìm cái này cái rương.

Quả nhiên tìm tới, thả trước mặt Thẩm Lãng.

Chính Thẩm Lãng liền muốn mở khóa.

"Ta tới." Khổ Đầu Hoan mau tới trước nói.

Vạn nhất có cơ quan đâu? Thẩm Lãng liền có nguy hiểm đến tính mạng.

Kiếm Vương thê tử nói: "Nhường tiện nhân này mình mở."

Thẩm Lãng lắc đầu, căn cứ Nhan phi cung khai, vặn vẹo cái này nguyên thủy mật mã khóa.

Rắn, quỷ, nữ nhân, ba cái đồ án song song.

Răng rắc!

Khóa mở ra.

Thẩm Lãng mở ra cái rương.

Bên trong có một đầu đặc thù bình sứ.

"Đánh thức Sở Vương trong cơ thể cổ trùng đồ vật ngay tại trong cái chai này." Nhan phi thoi thóp nói.

"Nha!"

Thẩm Lãng mở ra cái bình.

"Phốc. . ."

Lập tức, một cỗ lục sắc sương mù bỗng nhiên nổ tung.

Vô số kịch độc cổ trùng, bỗng nhiên nhào về phía Thẩm Lãng khuôn mặt.

Mấy ngàn vạn hơn trăm triệu chỉ cổ trùng, trực tiếp đem Thẩm Lãng khuôn mặt bao trùm, sau đó muốn chui vào trong cơ thể của hắn.

Một màn này, thật sự là vô cùng quỷ dị đáng sợ.

Khổ Đầu Hoan kinh hãi.

Kiếm Vương thê tử phát ra một trận thê hô.

"Ha ha ha ha. . ." Nhan phi đắc ý cười the thé nói: "Thẩm Lãng ngươi trúng kế, ngươi trúng kế, ha ha ha ha!"

"Đây là Phù Đồ Sơn độc nhất siêu cấp cổ trùng, Thẩm Lãng ngươi xong, ngươi xong!"

"Thẩm Lãng, trừ phi ngươi thả ta, thả ta về Phù Đồ Sơn, vậy ngươi còn có một con đường sống, nếu không ngươi liền đợi đến bi thảm nhất chết đi."

Nhan phi gương mặt dữ tợn, thanh âm sắc nhọn.

Không có chút nào trước đó dáng vẻ đáng yêu.

Nàng hảo thống khoái a.

Thẩm Lãng là rất thông minh, nhưng vẫn là bị nàng hại.

Nữ nhân nhất biết gạt người, càng xinh đẹp nữ nhân càng sẽ gạt người.

Nhan phi ở trong lòng thề: Thẩm Lãng, ta nhất định khiến ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong.

Ta bị sỉ nhục, nhất định khiến ngươi cũng triệt để hưởng qua một lần, thậm chí mười lần, bách biến.

Ta không vẻn vẹn muốn trả thù ngươi Thẩm Lãng, còn muốn trả thù con của ngươi, thê tử của ngươi, nhất định phải làm cho các nàng sống không bằng chết, nhất định phải làm cho các nàng giống như ngã vào mười tám tầng Địa Ngục.

Nhưng mà. . .

Một giây sau.

Thẩm Lãng trên mặt siêu cấp cổ trùng sôi nổi rơi xuống.

Giống như vô số tro bụi.

Bọn chúng. . . Vậy mà chết?

Ta, ta, móa!

Đây chính là siêu cấp cổ trùng a.

Lại bị Thẩm Lãng hạ độc chết.

Nhan phi triệt để kinh ngạc đến ngây người, hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình.

"Vừa rồi thoa một trương cổ trùng mặt màng, cảm giác thật sự là quá tuyệt, da của ta thay đổi tốt hơn nhiều." Thẩm Lãng nói: "Nhan phi, dạng này siêu cấp cổ trùng ngươi còn nữa không?"

"Nhan phi, còn có hay không a, vừa rồi ma ma ngứa một chút, thật thoải mái a, ta còn không có thoả nguyện đâu?" Thẩm Lãng dáng tươi cười chân thành, nhưng ở trong mắt Nhan phi, lại giống như ác ma.

Nhan phi toàn thân run rẩy, dưới thân một trận ấm áp.

Cái này có lẽ không phải làm bộ, là thật dọa nước tiểu.

Nàng lúc này, là thật sợ hãi.

Nàng tiếng khóc cầu khẩn nói: "Thẩm Lãng, ta cho ngươi biết, ta cho ngươi biết kích hoạt Sở Vương trong cơ thể cổ trùng đồ vật ở nơi đó. Nó không tại trong tay của ta, ở Phù Đồ Sơn, ta có thể viết một phong thư, ngươi phái người đưa đi, đem vật kia mang đến."

"Thẩm Lãng, ta cam đoan sẽ quên hôm nay đây hết thảy. Ngươi chỉ cần đừng giết ta, ta nhất định sẽ cảm kích ngươi, ta nhất định sẽ báo đáp."

"Từ nay về sau, ngươi nhường ta làm cái gì, ta thì làm cái đó."

"Thật, thật. . ."

Nhan phi quỳ trên mặt đất, liều mạng dập đầu cầu xin.

Thẩm Lãng xuất ra một cây đao, đem cái này tinh xảo cái rương chặt nứt.

Bên trong xuất hiện một đầu mập phì côn trùng.

Đeo lên găng tay, nhẹ nhàng một lách vào.

Óng ánh sáng long lanh chất lỏng, theo cái này côn trùng bên trong miệng bên trong phun ra.

Sau đó, trong không khí vô cùng thơm.

Mùi thơm này, vô cùng quỷ dị.

Thẩm Lãng đem cái này côn trùng phun ra chất lỏng phong tốt, đặt ở cái bình bên trong.

"Ngươi cho Sở Vương trong cơ thể trồng vào cổ trùng danh hiệu Ám Hương, là Ngô Đồ Tử trưởng lão bồi dưỡng ra tới, đương nhiên nàng cũng không biết các ngươi dùng tại Sở Vương trên thân, nàng bồi dưỡng loại này cổ trùng bản ý không phải vì giết người, mà là vì đặc biệt hoàn cảnh xuống kích hoạt bọn chúng thuộc tính, là vì làm thí nghiệm dùng."

"Nàng tựa như lão sư, nàng rất nhiều thí nghiệm ghi chép, ta cũng nhìn, bao quát cái này Ám Hương cổ trùng ghi chép."

"Cái này côn trùng trong cơ thể chất lỏng hoàn toàn không độc, nhưng lại có thể đánh thức Ám Hương cổ trùng, chí ít thoáng thẩm thấu vào làn da liền có thể, một khi đánh thức cái này cổ trùng, Sở Vương liền sẽ nháy mắt chết bất đắc kỳ tử."

Đón lấy, Thẩm Lãng nắm lấy Nhan phi tóc hướng trên lầu kéo.

Nhan phi run rẩy nói: "Thẩm Lãng, ngươi làm cái gì? Ngươi làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Không có làm cái gì, mang theo mỹ nhân nhi ngươi đi trên lầu ngắm phong cảnh đâu."

Tiếp lấy Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta không có đoán sai, Phù Đồ Sơn cùng Ninh Kỳ đã cấu kết, dự định nhường Ninh Kỳ trình diễn một trận đánh giết Sở Vương, cứu vớt Việt Quốc vở kịch đi! Tốt lắm, tốt lắm, chuyện tốt như vậy sao có thể thiếu đến ta đây?

Ta nhất định sẽ làm cho trận này vở kịch càng thêm đặc sắc."

"Ninh Kỳ định dùng phương thức gì trình diễn đánh giết Sở Vương vở kịch đâu? Khẳng định là cung tiễn xạ kích, cách mấy trăm mét, bắn chết Sở Vương."

"Nếu như hắn thành công, vậy cũng không đến a, ngăn cơn sóng dữ đại anh hùng a, một màn này khẳng định siêu cấp soái đi."

"Ta phải suy nghĩ thật kỹ, làm sao nhường Ninh Kỳ ra một cái đại xấu đâu? Bất quá ta phải nhanh, muộn một chút điểm có lẽ liền nhường Ninh Kỳ thành công."

Thẩm Lãng dốc hết sức bình sinh, rốt cục đem Nhan phi kéo lên năm tầng lầu phía trên.

May mắn nàng gầy, vẫn chưa tới một trăm cân.

Lúc này, Nhan phi đã sợ đến cứt đái cùng ra.

Thẩm Lãng không có thả nửa câu lời hung ác, lại làm cho nàng hồn phi phách tán.

"Thẩm Lãng, van cầu ngươi đừng giết ta, đừng giết ta, ta làm nữ nhân của ngươi, ta cho ngươi ngủ."

Thẩm Lãng nói: "Vừa rồi, ngươi ở trong lòng thề, muốn hại ta thê tử nhi nữ a? Như vậy sao được chứ? Họa không tới vợ con a!"

"Nhan phi, vương đô phong cảnh có đẹp hay không?"

"Đẹp đi, lại nhìn một lần cuối cùng đi."

Sau đó, Thẩm Lãng đưa nàng đẩy.

Nhan phi thân thể theo gần cao hai mươi mét trên lầu té xuống.

"A. . ."

Một chuỗi thật dài thê hô.

"Lạch cạch. . ."

Sau đó, nàng tuyệt mỹ thân thể ngã thành thịt nát.

Cảm tạ Ẩn Nguyên hội!

Không có các ngươi xây cao lầu, Nhan phi cũng ngã không nát như vậy.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 375: Sở Vương Cái Chết! Ninh Kỳ Run Rẩy!

Sở vương hậu run run rẩy rẩy đứng trước mặt Thẩm Lãng, hoàn toàn không có ngạo mạn lúc trước.

Nàng thực sự là bị Thẩm Lãng chỉnh sợ, lại là dạo phố, lại là thân thể nát rữa, mấu chốt là Thẩm Lãng hôm qua mới chơi chết Nhan phi.

Mười hai cầm tinh, Thẩm Lãng là thuộc sói.

Nói giết người liền giết người.

"Vương hậu nương nương, ngài khí sắc nhìn tốt nhiều." Thẩm Lãng cười nói.

Sở vương hậu cười ngượng ngùng, đi qua khoảng thời gian này hắn quả thực nhận Địa Ngục bình thường tra tấn.

"Thẩm công tử, ta, ta đây rốt cuộc là cái gì chứng bệnh a?" Sở vương hậu lúc đầu muốn nói ngươi cho ta xuống cái gì độc a, nhưng bây giờ không dám nói như vậy.

"Một loại mụn nước mà thôi." Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống ta cho ngươi mở mấy tấm thuốc liền có thể, liền có thể khỏi hẳn, Sở Vương về sau cho dù lại dùng, cũng cảm giác không đến cái gì khác nhau cùng mùi vị khác thường."

"Tạ ơn Thẩm công tử." Sở vương hậu nói.

Tiếp lấy Thẩm Lãng ngửi ngửi nói: "Vương hậu nương nương, ngài trên thân loại mùi thơm này rất đặc biệt a."

Sở vương hậu không khỏi run lên, sẽ không phải là Thẩm Lãng đối nàng có ý nghĩ gì chứ? Nàng cũng số tuổi này, mà lại trên thân mụn nước còn không có tốt đâu.

Thẩm Lãng nói: "Ngài dùng tinh dầu, rất kỳ quái a."

Sở vương hậu run rẩy nói: "Đây, đây là Nhan phi hiếu kính cho ta tinh dầu."

Cái này đúng.

Cái này mùi thơm nghe đi lên cơ hồ cùng kích hoạt Sở Vương trong cơ thể cổ trùng cái kia dịch mùi thơm giống nhau như đúc.

Nhan phi hoàn toàn trăm phương ngàn kế a.

Tương lai cho dù Sở Vương chết bất đắc kỳ tử, có người tra được loại mùi thơm này, chỉ sợ sẽ lập tức hoài nghi đến vương hậu trên thân.

Thẩm Lãng nói: "Vương hậu nương nương thường xuyên cho Sở Vương viết thư sao?"

Sở vương hậu gật đầu nói: "Phải."

Thẩm Lãng nói: "Dùng chính là chuyên môn giấy viết thư?"

Sở vương hậu tiếp tục gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Lấy tới nhìn xem."

Một lát sau, có người lấy tới một phần giấy viết thư, Thẩm Lãng ngửi một chút.

Quả nhiên cũng có cái này mùi thơm, cùng Sở vương hậu trên người mùi thơm cơ hồ giống nhau như đúc.

Cực kỳ hiển nhiên, Sở vương hậu vì cố sủng, cũng liều mạng buộc chặt Sở Vương tâm, nghĩ trăm phương ngàn kế gia tăng ấn tượng.

Vì lẽ đó loại này đặc thù mùi thơm, hiển nhiên liền trở thành nàng tiêu chí.

Thẩm Lãng nói: "Vậy phiền phức ngươi lại viết một phần mật tín cho Sở Vương, được không?"

Sở vương hậu gật gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống, ta nói ngươi viết."

Sở vương hậu gật đầu.

Nửa khắc đồng hồ về sau, phong thư này viết xong.

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng cầm phần này Sở vương hậu viết xong mật tín tiến hành gia công.

Sau nửa canh giờ.

Một cái chừng hai mươi tuổi xuất hiện ở Thẩm Lãng trước mặt, hắn liền là Sở Vương thất tử, vương hậu thân sinh con trai trưởng.

Bất quá Thái tử cũng là Sở vương hậu thân sinh, mà lại năm nay đã nhanh bốn mươi, vì lẽ đó hắn Thái tử vị trí mới thật sự là vững chắc như núi.

"Sở Nhẫm?" Thẩm Lãng nói.

"Ta là!" Người thanh niên này coi như tỉnh táo.

"Thê tử của ngươi, hài tử, mẫu thân cũng trong tay ta, biết phải nên làm như thế nào đúng không?" Thẩm Lãng nói.

Sở Vương con thứ bảy Sở Nhẫm gật gật đầu.

Thẩm Lãng xuất ra một cái bình thuốc đưa cho hắn nói: "Uống xuống dưới."

Sở Nhẫm run rẩy nói: "Có chuyện gì, ta đi làm chính là, vì sao muốn dạng này?"

"Uống xuống dưới." Thẩm Lãng nói: "Nếu không ta nhường người tới cưỡng ép rót vào, liền không thể diện."

Sở Nhẫm thống khổ uống hết.

"Đây là một loại tương đối dọa người virus, so mẫu thân ngươi trên người càng đáng sợ." Thẩm Lãng nói: "Thiên hạ không người có thể trị bao quát Phù Đồ Sơn ở bên trong, cũng chỉ có ta có thể trị. Nếu như không trị liệu, trước sẽ nát chim, sau đó toàn thân cũng mục nát, sẽ chết được vô cùng vô cùng thảm."

Lời này một màn, Sở Vương con thứ bảy Sở Nhẫm rốt cuộc khống chế không nổi, mất đi tỉnh táo, run rẩy cao giọng nói: "Ngươi muốn để ta làm chuyện gì ta làm chính là, vì sao muốn dạng này tra tấn ta?"

Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống, ngươi muốn dùng tốc độ nhanh nhất đem phong mật thư này đưa đi đưa cho ngươi phụ vương, ghi nhớ nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất tự tay đưa cho hắn, nếu không liền đến không kịp."

"Thư này bên trong nói cái gì?" Sở Nhẫm nhịn không được hỏi.

Thẩm Lãng trực tiếp đem thư đưa cho Sở Nhẫm nhìn.

Sở Nhẫm mở ra xem, lập tức sống sờ sờ giật mình.

Trên đó viết Thái tử cùng Nhan phi có gian tình, ý đồ mưu hại Sở Vương, tội ác sau khi bại lộ, Nhan phi đã tự sát, Sở Vương bên người đại thái giám Nhan Lương chính là ý đồ mưu sát Sở Vương hung thủ.

Sau khi xem xong, Sở Nhẫm nhịn không được một trận mừng rỡ.

Cái này. . . Chuyện này với hắn có lẽ xem như một tin tức tốt?

Mặc dù hắn chỉ là phụ vương con thứ bảy, nhưng là cái thứ hai con trai trưởng a.

Nếu như Thái tử có tội, cái kia tương lai vương vị có hay không một chút xíu khả năng sẽ rơi vào trên đầu của hắn đâu?

"Mau đi đi, cấp tốc, cấp tốc!"

Sở Nhẫm lui ra ngoài.

"Chậm đã!" Thẩm Lãng nói: "Nếu như vạn nhất chờ ngươi chạy đến thời điểm, Sở Vương đã cùng Ninh Kỳ khai chiến, ngươi liền đem mặt khác phong mật thư này cho hắn."

Sở Nhẫm không khỏi kinh ngạc.

Hắn tiếp nhận cái này mặt khác một phong mật tín xem xét, cái này vẫn như cũ là Sở vương hậu chữ viết.

Nội dung phía trên không sai biệt lắm, Nhan phi vẫn như cũ muốn mưu hại Sở Vương, trực tiếp hung thủ vẫn như cũ là Nhan Lương. Nhưng Nhan phi lại là cùng Việt Quốc Tam vương tử Ninh Kỳ cấu kết.

Vì sao muốn dạng này a? Nhường Nhan phi cùng Thái tử có gian tình không tốt sao?

Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Ngươi nhất định ghi nhớ ta, nếu như ngươi chạy đến thời điểm, Sở Vương còn không có cùng Ninh Kỳ khai chiến, ngươi liền đem thứ nhất phong mật tín cho hắn. Nhưng nếu như ngươi chạy đến thời điểm, Sở Vương đã trên chiến trường, mà lại Ninh Kỳ đã thẳng hướng Sở Vương, vậy liền đem thứ hai phong mật tín cho Sở Vương. Tuyệt đối không thể sai, một khi sai, ngươi liền nát chim mà chết, người nhà của ngươi đều sẽ chết!"

Sở Vương con thứ bảy Sở Nhẫm liều mạng gật đầu.

"Đi, lập tức liền đi, trên đường không cần nghỉ ngơi, ta sẽ phái người bảo hộ đồng thời. . . Giám thị ngươi."

"Đi cả ngày lẫn đêm, một trăm dặm một thay ngựa."

Sở Nhẫm không đợi Thẩm Lãng, lập tức chạy vội mà ra.

Lúc này hắn so Thẩm Lãng càng thêm hi vọng ngay lập tức đuổi tới Sở Vương bên người.

. . .

Đối với Thẩm Lãng mà nói.

Tốt nhất cục diện đương nhiên là trước cứu Sở Vương, sau đó nhường Sở Vương công phá Trấn Tây thành, diệt Chủng Nghiêu đại quân.

Sau đó Thẩm Lãng lại nghĩ biện pháp chơi chết Sở Vương, có thể Sở quân đại loạn.

Sau đó Trương Xung đại quân xuôi nam, A Lỗ Na Na đại quân Bắc thượng, đem Sở quân đuổi ra Thiên Tây hành tỉnh, triệt để thu phục mất đất.

Bất quá đây chỉ là tốt nhất cục diện.

Vạn nhất mưu cầu không đến tốt nhất cục diện, cũng chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác.

. . .

Sở Vương con thứ bảy, xông ra Sở vương đô.

Vừa mới xông ra mười dặm, liền lập tức bị một đám Sở quốc võ sĩ bảo vệ.

"Các ngươi bảo hộ ta đi phụ vương đại doanh, cấp tốc, cấp tốc."

Đám này Sở quốc kỵ binh nguyên bản còn muốn đem Sở Nhẫm mang đến chung quanh thành quận, nhưng nghe đến hắn lời nói về sau, lập tức đi theo Sở Nhẫm hướng về phía đông rong ruổi mà đi.

Dọc theo con đường này.

Không đến một trăm dặm liền đổi một lần tuấn mã.

Thật là không ngủ không nghỉ, đi cả ngày lẫn đêm! ~

Nhanh, nhanh, nhanh!

. . .

Sở Vương trong đại doanh!

Không biết hôn mê mấy ngày, Sở Vương rốt cục dần dần tỉnh lại.

"Thẩm Lãng nghiệt súc, quả nhân thề, nhất định phải đưa ngươi cả nhà chém tận giết tuyệt, nhất định phải đưa ngươi rút gân lột da, nghiền xương thành tro, nhất định phải đưa ngươi Thẩm thị gia tộc tổ tông mười tám đời phần mộ toàn bộ đào ra, đem Kim thị gia tộc mộ tổ toàn bộ đào lên, "

"Chẳng những như thế, quả nhân công phá Thiên Việt thành về sau, cũng muốn đem Việt Vương cung cho một mồi lửa."

Nước Sở Thái tử nói: "Phụ vương, tiếp xuống chúng ta nên làm cái gì? Lập tức trở về viện binh vương đô?"

Sở Vương lạnh giọng nói: "Về viện binh? Hiện tại đại quân chúng ta một khi hồi viên vương đô, chỉ có thể hai đầu không, Thẩm Lãng cái này nghiệt súc đang chờ chúng ta cùng hắn đàm phán đâu, làm hắn xuân thu đại mộng!"

Sở Vương bỗng nhiên vén chăn lên, từ trên giường đứng lên.

"Tiếp xuống chúng ta chỉ có một con đường có thể đi." Sở Vương khàn giọng nói: "Đại quân dốc sức một trận chiến, triệt để công hãm Trấn Tây thành, cầm xuống Thiên Tây hành tỉnh! Nguyên bản vì cho Hoàng đế bệ hạ mặt mũi, ta có thể không đánh Việt Quốc vương đô, nhưng bây giờ Ninh Chính cùng Thẩm Lãng đốt vương cung của ta, ta liền không còn lựa chọn. Thừa thế xông lên cầm xuống Việt Quốc đô thành, bức bách Việt Vương tự sát, đem Việt Vương cung cũng cho một mồi lửa, dạng này ta Sở quốc mới có thể cứu danh dự."

"Thẩm Lãng không phải chiếm ta Sở vương đô không đi sao? Tùy tiện hắn!" Sở Vương giận dữ hét: "Chờ ta đánh hạ Việt vương đô về sau, ta cũng không đi. Chẳng những như thế, ta còn muốn cùng Ninh Kỳ đàm phán, bức bách Tiết thị hạm đội lập tức tiến đánh Nộ Triều thành, triệt để diệt đi Kim thị gia tộc, giết chết Thẩm Lãng phụ mẫu, giết chết Kim thị toàn tộc!"

"Tiếp xuống, ta sẽ không cùng Thẩm Lãng đàm phán, ta chỉ cùng Ninh Kỳ đàm phán. Ninh Chính nếu không giao ra Sở vương đô, nếu không lui binh, ta liền đem Ninh Chính cả nhà chém tận giết tuyệt."

"Ngày mai, đại quân toàn lực công thành!"

"San bằng Trấn Tây thành, san bằng Việt Quốc đô thành, thiêu hủy Việt Quốc hoàng cung, bức tử Ninh Nguyên Hiến!"

"Đây mới là chúng ta đường ra duy nhất!"

Lúc này Sở Vương, thanh âm phóng khoáng, khí thế như hồng.

Không có chút nào bệnh hoạn, phảng phất một đầu bị triệt để chọc giận mãnh hổ, muốn thôn phệ hết thảy.

Sở quốc Thái tử khom người đến: "Cẩn tuân phụ vương ý chỉ!"

. . .

Một lát sau!

Sở Vương triệu tập tất cả tướng lãnh cao cấp, tiến hành trước khi chiến đấu hội nghị.

"Ta biết các ngươi cũng nghe đến tiếng gió thổi, nói cái gì Ninh Chính cùng Thẩm Lãng suất quân vượt qua ngàn dặm Đại Tuyết núi, tiến thẳng một mạch công hãm ta Sở quốc vương đô." Sở Vương thấp giọng nói: "Mà lại nghe đồn còn nói, hắn thiêu hủy vương cung của ta, tù binh vương hậu, tù binh ta mấy tên Vương phi."

Lời này một màn, chúng tướng kinh ngạc, sau đó sôi nổi lắc đầu nói: "Không có chuyện, đây đều là lời đồn, chúng ta là hoàn toàn không tin."

Nhưng mà Sở Vương thản nhiên nói: "Đây đều là thật!"

Toàn trường yên tĩnh như chết.

Sở Vương khàn khàn nói: "Đây hết thảy đều là thật, chúng ta vương đô bị Thẩm Lãng chiếm lĩnh, vương hậu của ta, ta Nhan phi cũng bị bắt làm tù binh, hơn nữa còn bị diễu phố thị chúng, vô cùng nhục nhã. Vương cung của ta, ta Sở thị gia tộc hao phí mấy trăm năm mới xây thành nhàn nhạt hoàng cung, bị cho một mồi lửa."

Toàn trường vẫn như cũ yên tĩnh, nhưng mà chúng tướng hô hấp bắt đầu dần dần dồn dập lên.

Bởi vì Sở Vương nói ra những lời này thời điểm vậy mà phi thường tỉnh táo, đây mới là đáng sợ nhất.

"Dạng này sỉ nhục, muốn thế nào mới có thể rửa sạch được mất? Chư vị nói cho ta?" Sở Vương chậm rãi hỏi.

Trong đó một tên tướng lĩnh cao giọng nói: "Nợ máu trả bằng máu."

Sở Vương nhìn về phía những người khác.

"Nợ máu trả bằng máu!"

"Nợ máu trả bằng máu!"

Sở Vương thanh âm vẫn như cũ rất trầm thấp, nói: "Nói hay lắm, nợ máu trả bằng máu!"

"Cầm xuống Trấn Tây thành, công chiếm Việt Quốc vương đô, đốt cháy Việt Vương hoàng cung, bức tử Việt Vương Ninh Nguyên Hiến, đồ sát Việt Quốc ba mươi vạn, năm mươi vạn!"

"Đem Thẩm Lãng toàn tộc, Kim thị toàn tộc, chém tận giết tuyệt."

"Như thế, ta Sở quốc mới có thể vãn hồi một tia tôn nghiêm."

Sở Vương ánh mắt giống như chim ưng, nhìn qua phía dưới chư tướng, chậm rãi nói: "Ta biết, các ngươi yêu quý binh lính của mình, yêu quý tính mạng của mình. Nhưng mà. . . Nhưng mà. . ."

"Ngày mai công thành, ta sẽ cho mỗi một cái tướng lĩnh cũng phân phối nhiệm vụ. Hoàn thành người thăng quan tiến tước, không có hoàn thành người, đầu cũng không cần."

"Ta chẳng cần biết người này là ai, cùng ta quan hệ đến cỡ nào thân mật, trước đó lập xuống công lao lớn đến bao nhiêu."

"Tóm lại, ngày mai tiến đánh Trấn Tây thành, chưa hoàn thành nhiệm vụ tướng lĩnh, toàn bộ chém giết!"

"Ta mặc kệ các ngươi dùng cái gì thủ đoạn, ta mặc kệ chết bao nhiêu người, dù là chính các ngươi cũng chết, cũng phải cấp ta cầm xuống Trấn Tây thành."

"Cái kia một đoạn tường thành bắt không được đến, cái kia một mảnh chiến đấu khu vực kết thúc không thành, ta chẳng những muốn các ngươi đầu, còn muốn giết cả nhà các ngươi!"

"Một câu, lần này khong diệt xong Việt Quốc đô thành, Ninh Nguyên Hiến không chết, Thẩm Lãng toàn tộc không chết, Kim thị toàn tộc không chết, ta tuyệt đối không trở về Sở quốc!"

"Chư tướng, nghe rõ chưa?"

Từ đầu tới đuôi, Sở Vương thanh âm đều là trầm thấp mà khàn khàn.

Nhưng giống như trên trời sấm rền bình thường dọa người,

Phảng phất tùy thời có thể biến thành một cái kinh thiên phích lịch, trực tiếp đem người đánh trúng thịt nát xương tan.

Không có người hoài nghi Sở Vương ý chí.

"Tuân chỉ!"

Chúng tướng chỉnh tề quỳ xuống.

"Như thế, tán, ngày mai công thành!"

Chúng tướng thối lui.

Mỗi người cũng tâm tư nặng nề, nhưng là lại đằng đằng sát khí.

Mỗi một cái Đại tướng về doanh về sau, cũng bố trí mệnh lệnh.

Ngày mai đại quyết chiến, tiến đánh Trấn Tây thành.

Hoặc là cầm xuống thành trì, hoặc là rớt xuống đầu.

Không còn hai đường!

. . .

Ngày kế tiếp!

Sở quốc hai mươi mấy vạn đại quân thần sắc triệt để biến hóa.

Mỗi một tên lính trên mặt cũng tràn ngập ngưng trọng cùng xơ xác tiêu điều.

Mỗi một tên lính trong mắt cũng tràn ngập cừu hận.

Đây chính là ai binh tất thắng sao?

Không cần bất luận cái gì trước khi chiến đấu động viên.

Sở Vương trực tiếp hạ lệnh: "Công thành!"

Sau đó, khai chiến đến nay cực kỳ thảm liệt một màn xuất hiện.

Tất cả Sở quốc tướng lĩnh điên, tất cả Sở quốc binh sĩ cũng điên.

Quả thực không muốn sống, điên cuồng công thành.

Tre già măng mọc, thiêu thân lao đầu vào lửa.

Tử vong, tử vong!

Chiến đấu, chiến đấu!

Sở quốc quân đội phảng phất lập tức thuế biến, trở nên giống như Sa Man tộc võ sĩ bình thường nguy hiểm.

Chủng Nghiêu chấn kinh.

Sau đó cũng cơ hồ không để ý tới cái gì đội dự bị.

Toàn quân áp lên.

Hôm nay một trận chiến này nếu không ngăn trở, đội dự bị cũng không có tác dụng gì.

Chủng thị tinh nhuệ nhất dòng chính võ sĩ áp lên.

Nam Hải kiếm phái đệ tử áp lên.

Chủng thị gia tộc mấy trăm danh thành tường, bao quát thế tử ở bên trong, toàn bộ lên thành tường tuyến đầu.

Thậm chí, diễm mỹ tuyệt luân Chủng Sư Sư cũng tự mình leo lên tường thành tác chiến.

Dùng hết tất cả lực lượng.

Chảy hết một giọt máu cuối cùng.

Lúc này, cũng không có sợ hãi.

Thậm chí Chủng Nghiêu trong đầu cũng không có bất kỳ cái gì âm mưu, cũng không có bất kỳ cái gì chính trị.

Cái gì cũng mặc kệ.

Trấn Tây thành liền là Chủng thị gia tộc căn cơ, một khi tòa thành thị này rơi vào tay giặc, cái kia Chủng thị cũng liền vong.

Cho dù tương lai Ninh Kỳ thượng vị cũng vô dụng.

Vì Chủng thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp, vì Chủng thị gia tộc tương lai.

Cũng muốn chém giết đến cùng.

Chiến trường đinh tai nhức óc.

Lại phảng phất lộ ra yên tĩnh.

Bởi vì, tử vong trở thành chiến trường duy nhất chủ đề.

Không ngừng mà tử vong, tử vong, tử vong!

Sở quốc đại quân gần như điên cuồng công thành.

Tất cả trung tầng tướng lĩnh, toàn bộ xung phong đi đầu, điên cuồng dọc theo thang công thành trèo lên trên.

Chủng Sư Sư cái này tuyệt sắc thiếu nữ đẹp, ăn mặc diễm lệ áo giáp, điên cuồng chém vào kiếm trong tay.

Một lần lại một lần đem xông lên Sở quốc tướng sĩ giết xuống thành đi.

Nàng lúc này, trong đầu cũng chỉ có một cái ý niệm trong đầu.

Giết!

Trợ giúp gia tộc vượt qua trận này kiếp nạn.

Nếu không, nàng về sau cũng không tiếp tục là cao cao tại thượng công chúa.

Bởi vì lúc trước nàng mặc dù không phải công chúa, nhưng rất giống như công chúa.

. . .

"Giết!"

Sở quốc Thái tử rời đi trung quân đại doanh.

Ở một chi kỵ sĩ bảo vệ dưới, xông lên chiến trường đốc chiến.

Hắn mặc dù không cần xông lên tường thành, nhưng lại có thể giơ cao Thái tử cờ xí, ở toàn bộ chiến trường vừa đi vừa về rong ruổi.

Chỉ cần Việt Quốc binh sĩ quay người lại, liền có thể nhìn thấy bọn hắn Thái tử ngay tại sau lưng.

Đại vương cùng Thái tử ngay tại sau lưng nhìn xem.

Thậm chí thái tử điện hạ cũng đích thân lên chiến trường.

Chúng ta còn có lý do gì không liều mạng?

Chúng ta hoàng cung bị đốt, chúng ta vương đô bị đánh lén.

Hiện tại chỉ có nợ máu trả bằng máu.

San bằng Trấn Tây thành, san bằng Việt Quốc vương đô.

Giết, giết, giết!

Huyết khí trùng thiên, núi thây biển máu!

. . .

Ninh Kỳ trong đại doanh!

Hắn thật sự là vừa mừng vừa sợ vừa giận.

Bởi vì hắn cũng nhận được tin tức.

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng vậy mà dẫn đầu một vạn đại quân vượt qua ngàn dặm Đại Tuyết núi, mấy ngàn dặm viễn chinh, đánh xuống Sở quốc vương đô, đốt cháy xuất cung, tù binh Sở quốc vương hậu cùng vương tử.

Vừa mới thu được tin tức này thời điểm, Ninh Kỳ thật là toàn thân run rẩy, triệt để kinh hãi.

Thẩm Lãng điên.

Ninh Chính điên.

Ý nghĩ này, người khác lên cũng không dám lên.

Kết quả bọn hắn vậy mà đi làm, mấu chốt còn thành công.

Xưa nay chưa từng có, sau này không còn ai kỳ tích.

Kinh thiên như vậy tin tức khẳng định không thể che hết.

Rất nhanh liền sẽ khiếp sợ thiên hạ.

Cái này thiên đại tin chiến thắng một khi truyền đến Việt Quốc, sẽ là cỡ nào phản ứng?

Lúc này Việt Quốc, âm u đầy tử khí.

Một khi Ninh Chính cùng Thẩm Lãng công hãm Sở quốc vương đô tin tức truyền đến, vậy liền giống như cự thạch nhập vào mặt hồ, nhấc lên kinh thiên gợn sóng.

Việt Quốc tất cả mọi người sẽ bị rung động.

Tất cả mọi người sẽ truyền tụng trận này vĩ đại mà bi tráng thắng lợi.

Ninh Chính thanh danh sẽ tới đạt một cái đáng sợ độ cao.

Trận này thắng lợi là thực sự kỳ tích.

Cái này không giống như là Căng Quân lui binh, cũng không giống là Ngô Vương lui binh, hai loại đều là ngoại giao bên trên thắng lợi, thuộc về quyền mưu.

Mà công chiếm Sở vương đô là hiếm có thắng lợi quân sự.

Đến lúc đó không chỉ là Việt Quốc bình dân, cho dù là Việt Quốc quan viên trong suy nghĩ, cũng sẽ vô hạn cất cao Ninh Chính địa vị.

Dạng này người, có thể trở thành ta Việt Quốc vương sao?

Đương nhiên có thể!

Mà lại cực kỳ đáng sợ là, phụ vương Ninh Nguyên Hiến nhất định sẽ mượn nhờ trận này thắng lợi, tuyên bố Ninh Chính tấn thăng Việt Quốc công.

Trước cho người trong thiên hạ một cái giảm xóc.

Qua một đoạn thời gian, lại sắc phong Ninh Chính vì Thái tử.

Đáng chết Thẩm Lãng.

Thật nên bị ngàn đao băm thây, chém thành muôn mảnh.

Điên cuồng như vậy sự tình ngươi cũng làm được?

Bây giờ Ninh Kỳ, cũng triệt để không có lựa chọn nào khác.

Trên chiến trường đánh giết Sở Vương, chỉ có thể thành công, không thể thất bại.

Nếu không, Việt Quốc vương vị từ đây cùng hắn vô duyên.

Vì lẽ đó mấy ngày nay thời gian, hắn hoàn toàn lòng nóng như lửa đốt.

Sở Vương vì sao còn không tỉnh lại?

Vì sao còn không khai chiến?

Ninh Kỳ mỗi một ngày cũng đang cầu khẩn Sở Vương tranh thủ thời gian tỉnh lại, tranh thủ thời gian tiến hành đại quyết chiến.

Kết quả hôm nay Sở Vương khai chiến.

Nhưng, Sở quốc đại quân trở thành tên điên.

Hôm nay vừa khai chiến, Trấn Tây thành liền bấp bênh nguy hiểm.

Chủng Sư Sư cái này tuyệt thế thiếu nữ đẹp đều lên tường thành chém giết.

Không có thời gian.

Lại trì hoãn, Trấn Tây thành chỉ sợ liền muốn rơi vào tay giặc.

Chủng thị gia tộc vừa xong, hắn Ninh Kỳ cũng coi như là xong hơn phân nửa.

Lập tức, Ninh Kỳ trở mình lên ngựa.

Sau lưng chỉ còn lại một vạn kỵ binh, toàn bộ đều là hắn dòng chính.

Ninh Kỳ dùng vô số tiền tài cùng tinh lực, mới bồi dưỡng ra được chi này tinh nhuệ kỵ binh.

Bên người, chính là Khương Ly huyết mạch dư nghiệt, Lam Bạo sát thần.

Lam Bạo!

Chủng thị gia tộc con nuôi, bởi vì quá hung tàn, vì lẽ đó đưa đi Lan Đạo đại sư môn hạ.

Còn là bởi vì quá hung tàn, vì lẽ đó bị Lan Đạo đại sư trục xuất sư môn.

Nếu như nói Việt Quốc bên trong còn có một cái nhất giống đại ngốc vô địch mãnh tướng, đó chính là Lam Bạo.

Lúc này Lam Bạo, liền như là một đầu đói mấy ngày mấy đêm mãnh thú.

Hắn chỉ cần giết chóc!

Mà Sở Vương bên người, cũng có dạng này chiến trường quái thú.

Đồ Đại, Đồ Nhị.

Liền là cái kia ở biên cảnh cùng đi săn chiến trường cùng đại ngốc đại chiến mấy ngàn hiệp hai cái cự hán, ngày đó ba người trực tiếp giết đến rời đi chiến trường mấy chục dặm, thậm chí đại ngốc ngay từ đầu còn rơi vào hạ phong.

Hai người này cũng là Khương Ly dư nghiệt, đặc thù huyết mạch người.

Vì một trận chiến này.

Sở Vương vận dụng hết thảy lực lượng.

Bên người liền lưu lại ba vạn đại quân, nguyên bản mười vạn trung quân, bảy vạn cũng bị phái đi tiến đánh Trấn Tây thành.

Vì lẽ đó Ninh Kỳ vốn là muốn trình diễn một vạn phóng tới mười vạn đại quân bi tráng một màn.

Hiện tại biến thành một vạn phóng tới ba vạn.

Nhưng Ninh Kỳ cuối cùng không phải Ninh Dực, hắn không phải văn nhân bồi dưỡng ra được, hắn là quân nhân.

Lúc này, liền lộ ra nhất là thiết thực.

Giết chết Sở Vương.

Cứu vớt Trấn Tây thành.

Lập xuống bất thế công lao.

"Chư vị tướng sĩ, cứu vớt Trấn Tây thành, đánh giết Sở Vương!"

Ninh Kỳ một ngựa đi đầu, hướng về Sở Vương trung quân đánh tới.

Chiến trường triệt để điên!

Sở Vương hai mươi mấy vạn đại quân công thành, bên người liền lưu ba vạn.

Ninh Kỳ một vạn, phóng tới ba vạn.

Lao nhanh rong ruổi.

Sở Vương ở trên đài cao ngắm nhìn Ninh Kỳ kỵ binh.

Ninh Kỳ, ngươi coi như dũng cảm.

Chỉ là một vạn người, liền dám phóng tới ta ba vạn đại quân?

"Kết trận, kết trận!"

"Bảo hộ đại vương, bảo hộ đại vương!"

Lời này một màn, Sở Vương giận dữ.

"Cái gì gọi là bảo hộ quả nhân?"

Sở Vương bỗng nhiên xé toang trên người vương bào, lộ ra bên trong áo giáp.

"Quả nhân không cần các ngươi bảo hộ?"

Sở Vương rống to, bỗng nhiên rút ra bảo kiếm.

"Đi, đi, đi, diệt đi Ninh Kỳ tiểu nhi kỵ binh!"

"Đại vương, an nguy của ngài làm trọng a." Sở quốc cấm quân Đại thống lĩnh quát.

Sở Vương lạnh giọng nói: "Ngươi nếu không đi, liền quả nhân đi!"

Dứt lời, Sở Vương muốn đi xuống đài cao, tự mình dẫn đầu đại quân cùng Ninh Kỳ tác chiến.

Sở quốc cấm quân Đại thống lĩnh kinh hãi.

"Ta đi. . ."

Sau đó, Sở quốc Cấm Vệ quân Đại thống lĩnh cưỡi lên chiến mã, dẫn đầu hơn một vạn kỵ binh, hướng về Ninh Kỳ xung phong mà đi.

Hai quân khoảng cách mấy ngàn mét, liền đã sát khí ngút trời!

Xông, xông, xông!

Một khắc đồng hồ nhiều về sau!

Ninh Kỳ một vạn kỵ binh cùng Sở quốc hơn một vạn kỵ binh, hung mãnh đụng vào nhau.

Kinh thiên giết chóc.

Đinh tai nhức óc.

Ninh Kỳ huy động chiến đao, điên cuồng chém vào.

Hai chi trọng giáp kì binh.

Va chạm ra trước nay chưa từng có thảm liệt.

Máu tươi trùng thiên.

Vô số thi thể sôi nổi ngã xuống.

Trong nháy mắt va chạm, cơ hồ khiến chiến mã gân cốt đứt gãy, trên lưng ngựa kỵ binh bay thẳng ra ngoài, sau đó sống sờ sờ bị giẫm đạp trở thành thịt nát.

Hai chi kỵ binh, đơn thuần sức chiến đấu tương xứng.

Giống như mặt trời tuyết tan, sinh mệnh nhanh chóng biến mất.

Làm Khương Ly dư nghiệt Lam Bạo, lúc này rốt cục có thể giết thống khoái.

Hắn rốt cục biểu hiện ra nhường người run rẩy lực sát thương.

Giống như một cái sát thần, hoàn toàn không có ai đỡ nổi một hiệp.

Hùng tráng nhất chiến mã cũng chèo chống không trọng lượng của hắn, hắn dứt khoát vứt bỏ ngựa mà chiến.

Hắn hơn hai mét thân cao, tay cầm một cái siêu cấp Lang Nha bổng, dài hơn hai mét, nặng bốn, năm trăm cân Lang Nha bổng.

Nện!

Nện!

Nện!

Mặc kệ là Sở quốc kỵ binh, vẫn là chiến mã.

Chỉ cần bị đập trúng, bay thẳng ra ngoài.

Liền kêu thảm cũng không kịp phát ra, trực tiếp chết đi, trực tiếp trở thành bùn nhão.

Ninh Kỳ võ công rất mạnh, điểm ấy ai cũng biết.

Nhưng cụ thể mạnh bao nhiêu?

Không có ai biết.

Bởi vì, hắn là tôn quý Tam vương tử, xuất chiến cơ hội tự nhiên là không nhiều.

Bây giờ ở đây kinh người trên chiến trường, hắn rốt cục phát huy toàn bộ sức chiến đấu.

Liền cá nhân võ lực mà nói, hắn hoàn toàn không thua gì Khổ Đầu Hoan, thậm chí càng thêm lợi hại.

Lam Bạo không có ai đỡ nổi một hiệp, Ninh Kỳ cũng không có.

Hai người kia, trở thành kỵ binh hàng ngũ đao nhọn.

Không gì không phá!

Sở quốc kỵ binh mặc dù số lượng càng nhiều.

Nhưng. . . Vậy mà dần dần rơi vào hạ phong.

Nhưng mà, chiến cuộc dạng này dây dưa tiếp không được.

Cho dù thắng, Ninh Kỳ dưới trướng kỵ binh cũng cơ hồ muốn toàn quân bị diệt, Sở Vương bên người còn có gần hai vạn đại quân thủ hộ.

"Lam Bạo, yểm hộ ta!"

Ninh Kỳ một tiếng hô to, sau đó trực tiếp theo hai chi kỵ binh bên trong giết ra tới.

Vô địch mãnh tướng Lam Bạo, chăm chú theo ở phía sau hắn, vì Ninh Kỳ quét dọn trên đường hết thảy mục tiêu.

Việt Quốc Tam vương tử Ninh Kỳ, vậy mà một người một ngựa, hướng về Sở Vương đánh tới.

Trên đường, vô số Sở quốc võ sĩ tiến lên chặn đường.

Nhưng toàn bộ bị Ninh Kỳ cùng Lam Bạo giết chết.

Ninh Kỳ khoảng cách Sở Vương càng ngày càng gần.

Sở Vương không khỏi chấn kinh.

Thật sự là xem thường vị này Việt Quốc Tam vương tử a.

Vốn cho là hắn có cao như vậy thủ đoạn chính trị, vì lẽ đó cá nhân võ lực không mạnh.

Không nghĩ tới vậy mà như thế mạnh, hơn nữa còn như thế dũng mãnh?

Ninh Nguyên Hiến ngược lại là có phúc lớn a, Ninh Chính cùng Ninh Kỳ, hai người kia ai cũng có thể kế thừa vương vị.

"Đừng hòng làm tổn thương ta chủ."

Sở quốc cấm quân Đại thống lĩnh bỗng nhiên hướng Ninh Kỳ giết tới.

Hắn, cũng là Sở quốc tuyệt đỉnh cao thủ, nổi tiếng thiên hạ.

Tam vương tử Ninh Kỳ ngưng tụ tất cả nội lực, chẳng những không có giảm tốc, ngược lại tốc độ càng lúc càng nhanh.

"Giết, giết. . ."

Ninh Kỳ đại kiếm về phía trước hướng về Sở quốc cấm quân Đại thống lĩnh công kích.

Sở quốc Đại thống lĩnh cũng đang điên cuồng gia tốc.

Hai cái tuyệt đỉnh cao thủ.

Bỗng nhiên đụng vào nhau!

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Hai người chiến mã trực tiếp chết bất đắc kỳ tử.

Sở quốc cấm quân Đại thống lĩnh bay thẳng ra ngoài, ở không trung máu tươi phun ra.

Rơi xuống đất thời điểm, thân thể đã trở thành hai đoạn, triệt để chết đi.

Mà Ninh Kỳ thân thể, cũng theo trên chiến mã bay thẳng ra ngoài, một ngụm máu tươi phun ra.

Nhưng mà sau khi rơi xuống đất, nhưng lại lại một lần nữa đứng vững.

Tuyệt đỉnh cao thủ quyết đấu, một chiêu phân thắng thua.

Ninh Kỳ thắng!

Lúc này, hắn cách Sở Vương vượt qua hơn ba trăm mét.

"Bảo vệ đại vương, bảo vệ đại vương!"

Sở Vương dưới trướng hơn một vạn đại quân, chỉnh tề bày trận, như thùng sắt.

Trên đài cao Sở Vương, phóng khoáng cười to, giơ cao bảo kiếm trong tay, hét lớn: "Ninh Kỳ, muốn giết quả nhân? Tới a, tới a!"

Ninh Kỳ quay người, trên mặt đất nhặt lên chi kia uy nghiêm cung.

Cái này cùng trong kế hoạch không giống.

Khoảng cách quá xa, không sai biệt lắm có bốn trăm bước.

Dù là hai thạch nửa cường cung, có lẽ cũng bắn không đến xa như vậy.

Nhưng. . .

Không có lựa chọn nào khác.

"Tiễn tới!"

Nhưng mà tiễn đâu?

Vừa rồi một phen kịch chiến, nhất là cùng Sở quốc Đại thống lĩnh kinh thiên nhất kích sau.

Trên người cõng đặc thù mũi tên, cũng toàn bộ không thấy.

"Ta đi tìm tiễn." Lam Bạo hô to.

Sau đó, hắn lại quay người trở về chiến trường, đầy đất tìm tiễn.

Mà lúc này!

Sở quốc đại quân, liên tục không ngừng bên trên giết đi lên.

Mấy trăm hơn ngàn người, thẳng hướng Ninh Kỳ.

Ninh Kỳ tay cầm chiến đao.

Điên cuồng chém giết.

Vẫn không có một chiêu địch.

Ngắn ngủi một lát, bên người chất đầy Sở quân thi thể.

Người này sức chiến đấu, là thật cường hãn.

"Tiễn đến, tiễn tới. . ."

Lam Bạo hô to.

Trong tay cầm một mũi tên, lại hướng về Ninh Kỳ bên này giết tới.

Ngắn ngủi một lát sau, hắn cùng Ninh Kỳ tụ hợp.

Tam vương tử Ninh Kỳ nói: "Yểm hộ ta!"

Lam Bạo huy động cự hình Lang Nha bổng, điên cuồng tàn sát, vậy mà tại Ninh Kỳ bên người chế tạo một cái đường kính năm mét khu không người.

Ninh Kỳ hít sâu một hơi, chuẩn bị trình diễn tiễn bắn Sở Vương vở kịch.

Phù Đồ Sơn ở Sở Vương bên người nội ứng, cũng đã chuẩn bị kỹ càng đi.

Trận này vở kịch mặc dù gian nan, nhưng nhất định phải không có chút nào sơ hở.

Ninh Kỳ tiễn bắn ra về sau, ở Sở Vương đỉnh đầu nổ tung.

Sau đó, Sở Vương nháy mắt chết bất đắc kỳ tử.

Đây mới là rung động thiên hạ kỳ tích.

Đây mới là bất thế công lao.

. . .

Sở Vương bên người đại thái giám Nhan Lương chuẩn bị kỹ càng.

Hắn là Nhan phi mang tới thái giám, cũng là Phù Đồ Sơn tử gian.

Hắn tuân thủ Phù Đồ Sơn mệnh lệnh.

Chỉ cần Ninh Kỳ tiễn bắn ra, đồng thời ở Sở Vương đỉnh đầu bạo tạc.

Hắn liền lập tức bóp nát trong tay đặc thù đạn độc.

Cái này có thể đạn độc tuôn ra về sau, Ám Hương dịch sẽ bỗng nhiên bắn ra mà ra.

Phương viên ba mét bên trong, toàn bộ sẽ bị bao phủ.

Mà lại vô thanh vô tức, chỉ có một cỗ đặc thù mùi thơm.

Sau đó, Sở Vương trong cơ thể cổ trùng liền sẽ bị đánh thức.

Trong nháy mắt, Sở Vương trực tiếp chết bất đắc kỳ tử.

Toàn bộ quá trình, không cách nào phòng ngự.

Dù là Sở Vương bên người tông sư cao thủ, cũng ngăn không được Phù Đồ Sơn quỷ dị phương thức công kích.

Duy nhất cần liền là nắm giữ tuyệt đối thời cơ.

Chế tạo ra Ninh Kỳ cách bốn trăm bước bắn giết Sở Vương kinh thiên kỳ tích.

"Ta chuẩn bị kỹ càng." Phù Đồ Sơn nội ứng, đại thái giám Nhan Lương lộ ra phi thường bình tĩnh, trong tay âm thầm nắm vuốt Phù Đồ Sơn đạn độc.

Tùy thời có thể bóp nát!

Mà liền tại lúc này!

Một thân ảnh xa xăm mà tiến, nhanh chóng xông lại.

"Phụ vương, ta là Sở Nhẫm, ta là Sở Nhẫm!"

"Mẫu hậu mật tín, cấp tốc, cấp tốc!"

Lời này một màn, Sở Vương vung tay lên.

Tất cả mọi người cho qua.

Sở Vương con thứ bảy Sở Nhẫm xông lên đài cao.

Nội tâm của hắn là sụp đổ.

Vì sao không đợi hắn a?

Thẩm Lãng nói đến rõ ràng, nếu như không có khai chiến, vậy liền xuất ra thứ nhất phong mật tín.

Nếu như khai chiến, vậy liền cầm thứ hai phong mật tín.

Sở Vương con thứ bảy Sở Nhẫm thật muốn xuất ra thứ nhất phong mật tín.

Nhưng mà, hắn không dám.

Bởi vì chim của hắn đã bắt đầu nát.

Nếu như không nghe Thẩm Lãng mệnh lệnh, hắn sẽ chết thảm.

"Mẫu hậu mật tín, mẫu hậu mật tín!"

Sở Nhẫm xông lên trước, quỳ trên mặt đất dâng lên mật tín.

Sở Vương mở ra mật tín.

Một trận mê người mùi thơm mê mang ra.

Hết sức quen thuộc, đây chính là vương hậu độc dùng tinh dầu vị.

Nhưng mà, nhìn thấy cái này mật tín nội dung, Sở Vương trực tiếp kinh sợ.

Nhan phi cấu kết Ninh Kỳ, ý đồ mưu hại bản vương?

Quả nhân bên người đại thái giám Nhan Lương, liền là hung thủ?

Sở Vương không thể tin được.

Nhưng hắn nhất là đa nghi, tuyệt đối sẽ không bốc lên bất luận cái gì phong hiểm.

"Cầm xuống Nhan Lương!" Sở Vương hạ lệnh.

Lập tức, bên cạnh hắn tông sư cao thủ, bỗng nhiên hướng về đại thái giám Nhan Lương đánh tới.

Mà cùng lúc đó!

Ninh Khải giơ lên uy nghiêm cung, liền muốn giương cung cài tên.

Sở Vương cả giận nói: "Nhan Lương, ngươi cùng Ninh Kỳ cấu kết, muốn mưu sát thật là ta?"

Mà liền tại lúc này.

Sở Vương bỗng nhiên thân thể một trận cứng ngắc.

Sau đó, chung quanh mùi thơm càng quỷ dị hơn mê người.

"A. . . A. . ."

"Phù Đồ Sơn, Phù Đồ Sơn mưu sát ta!"

"Ninh Kỳ cấu kết Phù Đồ Sơn, độc chết ta. . ."

Sở Vương một trận hô to.

Sau đó, lục sắc máu bỗng nhiên theo miệng bên trong phun ra vài thước.

Ngửa đầu chết bất đắc kỳ tử!

Mà lúc này Ninh Kỳ vừa mới giương cung, còn không có bắn tên.

Ta, móa!

Ta cái này còn không có bắn tên, Sở Vương liền chết?

Cái này, đây coi là cái gì?

Lộ ra ta Ninh Kỳ xạ thuật kinh thiên sao?

Dạng này?

Ta Ninh Kỳ cũng không phải là một cái chiến trường anh hùng.

Mà là một cái hèn hạ kẻ ám sát?

Ám sát, cùng chiến trường trước mặt mọi người đánh giết, là hoàn toàn không giống.

Ám sát quân vương, là tuyệt đối cấm kỵ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 376: Địa Ngục Giãy Dụa Ninh Kỳ! Đại Chiến Kết Thúc

Móa!

Nhìn thấy Sở Vương ngã xuống nháy mắt, Ninh Kỳ chỉ cảm thấy da đầu tê rần.

Ta. . . Ta lúc này mới kéo cung a.

Ngươi làm sao lại ngã xuống?

Sau đó!

Tay của hắn buông lỏng, trực tiếp bắn đi ra.

"Sưu. . ."

Mũi tên này khoảng chừng hai thước nửa.

Ở không trung xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường vòng cung, hướng về Sở Vương theo trung quân đài cao rơi xuống.

"Ầm!"

Sau đó, ở Sở Vương hướng trên đỉnh đầu bỗng nhiên nổ tung.

Ròng rã ba trăm mét khoảng cách, Ninh Kỳ tiễn vậy mà bắn tới, hơn nữa còn bắn ra chuẩn như vậy.

Bực này thần xạ thuật, hoàn toàn có thể chấn kinh thiên hạ.

Hết thảy cũng như thế hoàn mỹ.

Bao quát Ninh Kỳ bắn tên tư thế, soái tới cực điểm.

Đáng tiếc. . .

Liền là muộn một hồi.

Hắn còn không có bắn, Sở Vương liền chết.

Nếu như Thẩm Lãng tại chỗ nhất định sẽ hô to, Chu Thời Mậu đại thần phụ thể.

Mà lại giờ khắc này, là chân chính vạn chúng chú mục.

Vượt qua mười vạn người thấy cảnh này.

Cái này. . . Đây là chuyện ra sao?

Việt Quốc Tam vương tử Ninh Kỳ, vậy mà lợi hại như vậy sao?

Hay hoặc là, có âm mưu khác?

Chúng ta đại vương bị mưu sát?

Nhưng mà. . .

Ninh Kỳ thề với trời, vừa rồi mũi tên kia hắn thật là tay trượt.

Nhìn thấy Sở Vương ngã xuống một sát na, đầu óc của hắn cơ hồ trống rỗng.

Trong lòng còn không có quyết định một tiễn này bắn vẫn là không bắn, kết quả liền bắn đi ra.

Kém một chút, hắn liền thành công.

Cái này, đây cũng là Thẩm Lãng âm mưu?

Cái thằng này vậy mà như thế lợi hại sao?

Phí công nhọc sức, thất bại trong gang tấc không nói.

Mấu chốt là tiếp xuống cục diện? Phải làm gì?

Mà lại Sở Vương lúc sắp chết còn hô to một câu gì?

Phù Đồ Sơn mưu sát hắn?

Ninh Kỳ cấu kết Phù Đồ Sơn mưu sát hắn?

Ám sát quân vương được hay không?

Cũng được, cũng không được!

Ngươi muốn nói không được, Đại Càn đế chủ Khương Ly liền là bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử, mà lại chết được không minh bạch.

Đại Viêm đế quốc quan phương giải thích đúng Khương Ly vì tăng lên huyết mạch của mình, điên cuồng lợi dụng thượng cổ tà thuật, cho nên mới chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Nhưng mà ai cũng biết, Khương Ly cái chết hoàn toàn cùng Đại Viêm đế quốc Hoàng đế thoát không can hệ.

Trình độ nào đó, Khương Ly cũng hẳn là đúng chết bởi mưu sát.

Nhưng ngươi muốn nói được? Cái kia thực ra cũng là không được.

Bởi vì mọi người cấp trên còn có một cái Đại Viêm đế quốc, đúng muốn giảng quy củ.

Việt Quốc cùng Sở quốc đều là Đại Viêm đế quốc phía dưới các nước chư hầu, từ một loại nào đó trình độ bên trên tất cả mọi người là huynh đệ quốc gia.

Sở Vương cùng Việt Vương đúng huynh đệ, cho dù lẫn nhau nhìn lại đối phương không vừa mắt, gặp được đại hỉ sự thời điểm, đều muốn phái người đi tham gia.

Việt Vương thái hậu sinh nhật, Sở Vương phái Thái tử tới.

Sở Vương Thái hậu sinh nhật, Ninh Nguyên Hiến phái Ninh Kỳ đi.

Mâu thuẫn về mâu thuẫn, đánh trận về đánh trận.

Ngươi dạng này làm ám sát sao được?

Hôm nay ngươi có thể ám sát Sở Vương, cái kia ngày mai có phải là liền muốn ám sát Ngô Vương, hậu thiên có phải là liền muốn ám sát Tấn Vương?

Cái này giống như hiện đại Địa Cầu, tại Liên Hiệp quốc hệ thống xuống, Nga cùng Ukraine đánh nhau có thể, nhưng nếu như Nga phái người đi ám sát Ukraine tổng thống, vậy nhất định lại nhận chế tài.

Tóm lại, quy củ cùng quyền nói chuyện cũng ở Đại Viêm đế quốc.

Chiến quốc thời điểm, vô số thích khách ám sát Tần Vương Doanh Chính, có Sở quốc, có Yến quốc.

Nhìn qua ám sát lại phảng phất rất bình thường, hơn nữa còn bị coi như là anh hùng.

Nhưng mà lại hướng phía trước mấy trăm năm.

Chu thiên tử coi như cường thế hơn thời điểm, nếu có người ám sát cái khác các nước chư hầu quân chủ, lại là một kiện coi trời bằng vung sự tình.

Ở Đại Viêm đế quốc tuyệt đối cường quyền phía dưới, phía dưới các nước chư hầu mưu sát quân vương sự tình là tuyệt đối không được.

. . .

Trung quân trên đài cao.

Sở quốc thất vương tử Sở Nhẫm cũng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Hắn, hắn hoàn toàn không biết sẽ xảy ra chuyện như thế a.

Hắn cho rằng vẻn vẹn chỉ là vạch trần âm mưu mà thôi, không nghĩ tới phụ vương vậy mà thật ngã xuống.

Mà Sở Vương bên người tông sư cũng kinh ngạc đến ngây người.

Hắn không phải thái giám, mà là Sở quốc Vương tộc võ đạo giáo sư, Lý Huyền Kỳ.

Được sắc phong làm Thái tử thái sư.

Hắn ngay lập tức bắt lấy đại thái giám Nhan Lương, sau đó trực tiếp hủy đi Nhan Lương xương cằm, lại đem đối phương hai tay xương cốt dỡ xuống, trực tiếp trật khớp, miễn cho hắn tự sát.

Tất cả Sở quân cũng ngốc.

Sở quốc Thái tử càng là kinh hãi muốn tuyệt.

Nói câu lương tâm lời nói, hắn đối cái này phụ vương cảm giác rất phức tạp.

Tuyệt đối có ngưỡng mộ, cũng có sùng bái.

Nhưng mà hắn đảm nhiệm Thái tử đã hai mươi năm, đương nhiên muốn làm một lần quốc quân nghiện.

Sở Vương đa nghi mà tham quyền, vì lẽ đó hai mươi năm qua Sở thái tử tuyệt đối nhu thuận, thậm chí ở phụ vương trước mặt nhiều lần ẩn tàng phong mang, thậm chí một số thời khắc cố ý phạm sai lầm, nhường Sở Vương có giáo huấn hắn cơ hội thực ra rất nhiều chuyện trong lòng của hắn rất rõ ràng.

Vì lẽ đó, cái này Thái tử cũng coi như làm biệt khuất.

Tại nội tâm chỗ sâu hắn cũng từng ảo tưởng qua, một ngày kia Sở Vương không tại, hắn đăng cơ làm vua.

Nhưng đây chẳng qua là một nháy mắt suy nghĩ.

Mà lại tuyệt đối không phải ở đây.

Đây chính là đại quyết chiến chiến trường a, phụ vương một khi ngã xuống, ai còn có thể bao ở những này Đại tướng?

Sở thái tử mặc dù chấp chưởng Xu Mật viện năm sáu năm, nhưng cũng chỉ là Sở Vương ống loa mà thôi.

Ở Sở Vương áp chế xuống, Thái tử uy nghiêm không đủ.

Nhưng trong chớp mắt, Sở thái tử một tiếng hô to.

"Phụ vương, phụ vương. . ."

Hắn bỗng nhiên hướng về trung quân đài cao xông lại.

Sau đó ôm lấy Sở Vương thi thể, gào khóc.

Tiếp lấy hắn ám lực, bỗng nhiên kéo nứt hốc mắt.

Hai đạo huyết lệ chảy xuống.

"Phụ vương, phụ vương, ta phụ vương a. . ."

"Ọe, ọe. . ."

Sau một lát, Sở thái tử lại liên tiếp ọe ra mấy ngụm máu tươi.

Sau đó, hắn ôm Sở Vương thi thể bỗng nhiên đứng lên, dùng hết tất cả lực lượng khàn giọng quát: "Việt Quốc hèn hạ, Ninh Kỳ hèn hạ, vậy mà mưu sát phụ vương ta. Trên chiến trường đánh không lại, liền đến ám sát sao?"

"Chư vị Việt Quốc tướng sĩ, chúng ta đại vương bị Việt Quốc người mưu sát. Chúng ta phải nên làm như thế nào?"

"Vì đại vương báo thù rửa hận, đem Việt quân chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!"

Sở quốc Thái tử rống to.

Võ công của hắn cũng rất mạnh, thanh âm cơ hồ xuyên ra vài dặm bên ngoài.

Nhưng mà. . .

Nơi này chiến trường kéo dài hơn mười dặm còn chưa hết.

Vô số Sở quốc đại quân, căn bản nghe không được hắn đang nói cái gì.

Nhưng có thể đoán ra, đó có thể thấy được.

"Báo thù rửa hận, báo thù rửa hận. . ."

"Đem Việt Quốc người, chém tận giết tuyệt!"

Chung quanh mấy chục tên Đại tướng, vung tay hô to.

Đây chính là quân đau thương tất chiến thắng sao?

Sau đó, Sở quốc Thái tử vọt thẳng xuống đài cao, liền muốn suất quân hướng về Ninh Kỳ đánh tới.

Vì phụ vương báo thù rửa hận, không thể chỉ nói không làm.

Lúc này, liền là hắn dựng nên uy vọng tốt nhất thời khắc.

Chỉ cần hắn đánh giết Ninh Kỳ, liền có thể thu hoạch toàn trường lòng người.

"Giết, giết, giết. . ."

Sở quốc Thái tử mang theo hơn ba ngàn kỵ binh, mang theo Đồ Đại, Đồ Nhị, hướng về Tam vương tử Ninh Kỳ giết đi qua.

Đối mặt cái này Sở thái tử đánh tới.

Lập tức Ninh Kỳ lâm vào chật vật lựa chọn.

Hắn phải làm gì?

Quay người mà chạy?

Không được, đó chính là uy nghiêm quét rác.

Đối diện mà chiến?

Thế nhưng là, Sở thái tử khoảng chừng hơn ba ngàn kỵ binh a.

Hắn vừa rồi xông đến quá mạnh, kỵ binh của hắn còn tại sau lưng hơn ngàn mét chỗ, đang cùng Sở quốc kỵ binh chém giết đâu.

Nhưng mà lưu cho hắn suy nghĩ thời gian, không nhiều!

Hoặc là chiến, hoặc là chạy.

Ninh Kỳ cũng thật sự là ngưu bức, cơ hồ nháy mắt liền có quyết định!

Hắn trên chiến trường, tìm tới một thớt tuấn mã, trực tiếp xoay người mà lên.

Sau đó, lại một lần nữa cầm lấy uy nghiêm cung, bỗng nhiên hướng Sở thái tử vọt tới.

"Sưu!"

Tiễn như thiểm điện.

Nhưng mà. . .

Không thể trúng mục tiêu Sở quốc Thái tử.

Bởi vì, vô số tấm thuẫn vì hắn ngăn trở.

Nhưng Ninh Kỳ tiễn thật sự là lợi hại.

Bắn trúng một mặt tấm thuẫn về sau, trực tiếp đem tấm thuẫn cùng cầm thuẫn võ sĩ phụt bay ra ngoài.

Ninh Kỳ liên tiếp tiễn nổ bắn ra.

Mỗi một mũi tên cũng có uy lực kinh người.

Thậm chí trực tiếp xuyên qua mấy người.

Nhưng vẫn như cũ không có thể bắn bên trong Sở thái tử.

Cuối cùng một tiễn bắn ra thời điểm.

"Phanh. . ."

Dây cung trực tiếp đứt đoạn, trực tiếp ở Ninh Kỳ trên mặt xé mở một cái vết thương, máu tươi như trụ.

Ninh Kỳ nhìn qua điên cuồng vọt tới Sở quốc Thái tử.

Hắn miệng lớn thở dốc.

Sau đó, lại như thế nào?

Quay người mà chạy? Thanh danh quét rác!

Đối diện mà chiến? Cửu tử nhất sinh!

Bỗng nhiên cắn răng một cái, Ninh Kỳ lại một lần nữa rút ra đại kiếm, hướng về Sở quốc Thái tử hai ba ngàn kỵ binh xung phong mà đi.

Chí ít một màn này, là phi thường rung động.

Ninh Kỳ vẻn vẹn một người một ngựa, xông về phía Sở thái tử hai ba ngàn kỵ binh.

Lam Bạo kinh ngạc.

Sau đó, hắn bỗng nhiên giơ lên cự hình Lang Nha bổng, đi theo xông đi lên.

"Tam vương tử , chờ ta một chút!" Lam Bạo hô to.

Trấn Tây thành bên trên Chủng Nghiêu hốc mắt có chút phát nhiệt.

Ninh Kỳ quả nhiên không có nhường hắn thất vọng, hắn mặc dù cũng chú trọng âm mưu, nhưng thời khắc mấu chốt không thiếu huyết khí cùng vũ dũng.

Thời khắc mấu chốt này, như Ninh Kỳ biểu hiện ra một chút xíu e sợ chiến cùng lùi bước.

Cái kia chiến cuộc liền xong!

Binh bại như núi đổ.

Chí ít cái này một hai canh giờ bên trong, Sở quốc ai binh sĩ khí tăng vọt.

Mà lại Sở thái tử biểu hiện hoàn mỹ, tính tạm thời ổn định tất cả cục diện, thời khắc mấu chốt đứng ra.

Mà Ninh Kỳ cái này bi tráng một màn.

Cũng cho Trấn Tây thành bên trên quân coi giữ to lớn sĩ khí.

Trong chốc lát.

Trên chiến trường khí thế, phảng phất lại một lần nữa có chuyển di.

Sở Vương sau khi chết, hiện tại phảng phất biến thành Ninh Kỳ cùng Sở quốc Thái tử ở giữa quyết đấu đỉnh cao.

"Giết!"

"Giết!"

Ninh Kỳ cùng Lam Bạo hai người, bỗng nhiên xông vào Sở thái tử kỵ binh trong đại quân.

Nháy mắt, hai người này bị dìm ngập!

Ninh Kỳ huy động đại kiếm, chém giết điên cuồng.

Rất nhanh, hắn chiến mã liền bị đâm chết.

Ninh Kỳ xuống ngựa bộ chiến, cùng Lam Bạo hai người mặt đối mặt, đối chiến ngàn người.

Võ công của hắn thực sự đúng kinh người.

Ngắn ngủi một lát.

Chung quanh hắn liền chồng chất vô số thi thể.

Bị hắn giết người, còn có toàn thây.

Bị Lam Bạo giết người, toàn bộ thịt nát xương tan.

Nhưng, luận chiến quả.

Vậy mà đúng Ninh Kỳ càng nhiều.

Sở quốc Thái tử dưới trướng kỵ binh, tre già măng mọc hướng lấy Ninh Kỳ xung phong mà đi.

Ngắn ngủi sau một lát.

Ninh Kỳ toàn thân đẫm máu, hoàn toàn nhìn không ra nguyên bản nhan sắc.

Cả người, phảng phất một cái sát thần.

Sở quốc Thái tử hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Cái này Ninh Kỳ, vậy mà như thế lợi hại sao?

Vô số người đang theo dõi hắn đâu.

Bên cạnh hắn khoảng chừng hơn hai ngàn người, mà Ninh Kỳ bên người chỉ có Lam Bạo một người.

Như hắn còn không dám giết tới, cái kia còn có tư cách gì kế thừa Sở quốc vương vị?

"Giết Ninh Kỳ, vì phụ vương báo thù!"

Sở quốc Thái tử mang theo Đồ Đại, Đồ Nhị hai người, điên cuồng hướng lấy Ninh Kỳ đánh tới.

Hắn phụ vương chết bởi địch nhân hèn hạ ám sát, làm Thái tử hắn muốn tự tay vì phụ vương báo thù.

Dạng này kế thừa vương vị tài danh chính ngôn thuận.

Giờ khắc này.

Chung quanh Sở quốc kỵ binh chợt cảm thấy được nhiệt huyết sôi trào.

Thái tử điện hạ uy vũ.

Đại vương mặc dù ngã xuống, nhưng ta Sở quốc tuyệt đối sẽ không không người kế tục.

Trong nháy mắt, Sở Vương Thái tử vọt thẳng đến Ninh Kỳ trước mặt.

Năm người quyết chiến.

Đồ Đại, Đồ Nhị đối chiến Lam Bạo.

Sở quốc Thái tử đối chiến Ninh Kỳ.

Hắn mặc dù dũng mãnh, nhưng võ công cùng Ninh Kỳ so sánh, vẫn là có khoảng cách.

Dần dần rơi vào hạ phong.

Bên người cao thủ thấy, mau tới trước bảo hộ Thái tử.

Sở thái tử biểu hiện ra mình không chút nào sợ chết liền có thể, không cần thiết cùng Ninh Kỳ đơn đả độc đấu.

Ninh Kỳ lại một lần nữa lâm vào khổ chiến.

Một người, bị mười cái cao thủ vây quanh.

"Giết, giết, giết!"

Cả người hắn hoàn toàn giết mắt đỏ.

"Phốc đâm!"

Phía sau lưng bên trong một kiếm.

"A. . ."

Ninh Kỳ không có quay người, hướng về phía sau lưng bỗng nhiên chém tới.

Lập tức, cái kia Sở quốc cao thủ cả người lẫn ngựa, sống sờ sờ bị đánh thành hai nửa.

Lúc này Ninh Kỳ!

Trong lòng không có vật khác.

Liền là chiến đấu cùng tử vong!

Còn có vô hạn không cam lòng.

Thái tử xem thường Ninh Nguyên Hiến, Ninh Kỳ trong lòng cũng không quá coi trọng.

Nhưng. . . Ninh Kỳ đối Ninh Nguyên Hiến tình cảm càng thêm phức tạp.

Hắn đối Ninh Nguyên Hiến loại này xa hoa lãng phí phi thường không quen nhìn, nhưng là lại đối với hắn thời khắc mấu chốt tinh thần mạo hiểm rất có kính nể.

Mà lại, Ninh Nguyên Hiến mặc dù đối rất nhiều người vô tình, cay nghiệt thiếu tình cảm, nhưng đối Ninh Dực, đối với hắn Ninh Kỳ yêu thương là thật.

Dứt bỏ đây hết thảy.

Ninh Kỳ cảm thấy, mình xa so với phụ thân Ninh Nguyên Hiến thích hợp hơn làm một cái quân vương.

Phụ vương vì sao không tuyển chọn mình?

Trước đó đúng Ninh Dực, hắn có Thái tử danh vị, có Chúc thị duy trì.

Nhưng mà Ninh Dực xong đời về sau, phụ vương vì sao chọn trúng Ninh Chính, mà không phải hắn Ninh Kỳ?

Ta làm sai sao?

Ta cùng Ẩn Nguyên hội có mật ước, ta cùng Chúc thị có mật ước, ta cùng Đại Viêm đế quốc có mật ước.

Nhưng tất cả những thứ này, ta đều là vì cứu vớt Việt Quốc.

Ngươi cảm thấy ta bán nước?

Nhưng nếu không thỏa hiệp, Việt Quốc liền vong.

Ninh Kỳ không sợ chết.

Chỉ cần bảo trụ Việt Quốc, hôm nay mất đi đất đai, ngày mai ta đều có thể cầm về.

Ta sai sao?

Chẳng lẽ nhất định phải hướng Ninh Chính như thế, triệt để khẳng khái chịu chết mới tính được là bên trên đúng dũng cảm?

Loại này dũng cảm ta cũng có!

Ta Ninh Kỳ cũng có!

Nhất thời, Ninh Kỳ phía sau lại bên trong một kiếm.

"Ngao. . ."

Hắn bỗng nhiên gầm lên giận dữ, giống như mãnh thú, hướng về cái kia người đánh lén đánh tới.

Tên kia Sở quốc cao thủ, cả người lẫn ngựa trực tiếp bị Ninh Kỳ ngã nhào xuống đất.

"Phốc đâm!"

Ninh Kỳ một kiếm đâm xuống, đem người kia và chiến mã cùng một chỗ đâm chết.

Nhất thời, vây quanh hắn mười mấy tên Sở quốc cao thủ, bị hắn giết hơn phân nửa.

"Chết, chết, chết!"

Giống như điên cuồng Ninh Kỳ, lại một lần nữa hung mãnh hướng lấy Sở thái tử xung phong mà đi.

Sở quốc Thái tử bên người trăm tên kỵ sĩ, lại có điểm bị Ninh Kỳ sát khí giật mình đến.

Sở quốc Thái tử thấy, lại một lần nữa dũng mãnh xông lên, cùng Ninh Kỳ chém giết cùng một chỗ.

Thời khắc mấu chốt, hắn tuyệt đối không thể biểu hiện ra một chút xíu e sợ chiến.

Quả nhiên, Thái tử vũ dũng, lại một lần nữa đánh người chung quanh huyết mạch sôi trào.

Sau đó, chung quanh võ sĩ lại một lần nữa xung phong đi lên, vây quanh Ninh Kỳ.

"Tam điện hạ, ta muốn không được, ta đánh không lại hai người này, ta muốn bị giết. . ." Bên cạnh Lam Bạo rống to.

Đồ Đại, Đồ Nhị cũng là Khương Ly huyết mạch dư nghiệt, mà lại là huynh đệ sinh đôi, mặc dù có chút ngốc, nhưng mà trên chiến trường phối hợp hoàn toàn là không có chút nào sơ hở, lúc ấy đại ngốc ngay từ đầu cũng đánh không lại bọn hắn, rơi vào hạ phong.

Lam Bạo tự nhiên cũng đánh không lại.

Rất nhanh liền bị hai huynh đệ chùy đập trúng đến mấy lần.

Máu tươi phun mạnh.

"Tam điện hạ, ta muốn bị giết, không thể bảo hộ ngươi!" Lam Bạo hô to.

Ninh Kỳ rống to: "Cùng chết, cùng chết!"

"Vậy ngươi hãy chết đi. . ." Một đạo lạnh lùng thanh âm vang lên.

Sở quốc đại tông sư, Thái tử lão sư Lý Huyền Kỳ bỗng nhiên chém giết tới.

Một người một kiếm, trực tiếp thẳng hướng Ninh Kỳ, trợ công Sở thái tử!

Hắn chuẩn bị trước phế bỏ Ninh Kỳ, sau đó nhường Thái tử tự mình chém xuống Ninh Kỳ đầu lâu.

Cứ như vậy, một trận chiến này liền xem như thắng.

Sở thái tử cũng coi như đúng triệt để lập uy.

Tam vương tử Ninh Kỳ ánh mắt nhoáng một cái.

Đại tông sư cấp cường giả, ta có thể lùi sao?

Không, cũng đến lúc này.

Lùi không lùi cũng không đáng kể.

Phụ vương, ta như chết trận ở đây, trong lòng ngươi sẽ hay không có chút hối hận?

Sau đó Ninh Kỳ lại một lần nữa hô to, giơ kiếm hướng về Sở quốc đại tông sư Lý Huyền Kỳ đánh tới.

Lần này, là chân chính tính chất tự sát công kích.

Nhưng mà. . .

Hắn không có chết!

Bỗng nhiên, một thân ảnh nhanh như tuấn mã, vọt tới trước mặt hắn, ngăn trở Lý Huyền Kỳ trí mạng một kiếm.

"Lý Huyền Kỳ tông sư, hạnh ngộ hạnh ngộ!"

Người này chính là Việt Quốc Vũ An bá Tiết Triệt, Thẩm Lãng cừu nhân trên danh sách cái cuối cùng đại nhân vật.

Lúc này phía sau hắn, mang theo mấy trăm tên Nam Hải kiếm phái cao thủ giết tới.

Cái này Tiết Triệt võ công quả nhiên thâm bất khả trắc.

Giống như thư sinh hắn, võ công vậy mà đi đúng cương mãnh lộ tuyến, trực tiếp cùng Sở quốc đại tông sư Lý Huyền Kỳ chém giết cùng một chỗ, tương xứng!

"Tam vương tử, ta tới giúp ngươi!"

Một tiếng hô to!

Việt Quốc một tên khác mãnh tướng Trương Triệu giết tới.

Người này cũng thật sự là dũng mãnh.

Lúc ấy ở Nam Ẩu quốc chiến trường, Việt Quốc hai mươi vạn đối chiến Sa Man tộc bốn vạn, mắt thấy là phải chiến cuộc sụp đổ, liền là Trương Triệu ở thời khắc mấu chốt dẫn đầu kỵ binh giết ra, thay đổi chiến trường thế cục.

Người này sẽ không làm người, liên tục không thăng nổi đi, nhưng mà trên chiến trường lại là dũng quan tam quân.

Vừa rồi Ninh Kỳ chỉ lo biểu diễn kinh thiên vở kịch, muốn bắn giết Sở Vương, mang theo Lam Bạo trực tiếp giết ra tới.

Kỵ binh phía sau đại chiến, liền toàn bộ giao cho Trương Triệu.

Một vạn kỵ binh, đối chiến Sở quốc một vạn ba, Trương Triệu đúng là thắng.

Lúc này mang theo sau cùng hai ba ngàn kỵ binh, bỗng nhiên giết tới!

Trên chiến trường cục diện, lâm vào cháy bỏng bên trong!

Sở quốc trung quân vốn là làm thủ vệ Sở Vương, hiện tại Sở Vương đã chết, bọn hắn cũng sẽ không cần thủ hộ trung quân đài cao.

Còn lại hơn một vạn người, lại dũng mãnh giết tới.

Cái này bất quá cái này hơn một vạn người đều là bộ binh.

Toàn bộ đại chiến cũng không có bởi vì Sở Vương chết mà kết thúc, ngược lại càng thêm mãnh liệt.

Bởi vì Sở thái tử cùng Ninh Kỳ hai vị thiếu quân cũng biểu hiện được quá ưu tú, có thể song phương quân đội cũng không có sụp đổ.

Bên kia, công thành chiến vẫn như cũ hừng hực khí thế.

Chủng Nghiêu dẫn đầu Chủng thị gia tộc quân đội, tiếp tục điên cuồng chém giết.

Bên này Ninh Kỳ cùng Sở thái tử chiến đấu, càng thêm hung tàn kịch liệt.

Sở vương tử bên người ba ngàn kỵ binh, bây giờ còn lại chừng một ngàn.

Nhưng mà phía sau lại có hơn một vạn bộ quân chi viện đi lên.

Ngược lại Ninh Kỳ bên người, vẻn vẹn chỉ có hơn ba ngàn người.

Hơn ba ngàn người, đối chiến Sở quốc mười sáu ngàn người.

Mà lại ở đây loại phức tạp cháy bỏng trên chiến trường, kỵ binh thế xông đã không có, chỉ có cư cao lâm hạ ưu thế.

Ngắn ngủi cháy bỏng về sau.

Ninh Kỳ quân đội rất nhanh rơi vào hạ phong.

Chiến trường lâm vào càng thêm phức tạp cục diện.

Lam Bạo cùng Đồ Đại, Đồ Nhị, rơi vào tuyệt đối hạ phong.

Tiết Triệt cùng Sở quốc đại tông sư Lý Huyền Kỳ tương xứng.

Ninh Kỳ suất lĩnh lấy mấy trăm tên Nam Hải kiếm phái cao thủ đối chiến Sở thái tử thân vệ, lại chiếm thượng phong.

Nhưng mà ở bên ngoài chiến trường, Trương Triệu ba ngàn kỵ binh đối mặt Sở quốc hơn một vạn đại quân, lại rơi vào hạ phong.

Vây quanh cùng bị vây quanh, thượng phong cùng hạ phong, cài răng lược.

Nhưng mà Ninh Kỳ biết, như cục diện không đột phá, một trận chiến này hắn vẫn là phải thua.

Các loại Trương Triệu suất lĩnh kỵ binh chết xong sau, hắn liền muốn thua!

Muốn thay đổi cục diện, nhất định phải lợi dụng phạm vi nhỏ chiến cuộc bên trên ưu thế.

Hoặc là nói, chỉ có một cái biện pháp.

Bắt lấy Sở thái tử!

Ninh Kỳ có chút nhắm mắt lại, vẻn vẹn chỉ có không đến nửa giây.

Liệt tổ liệt tông ở trên, xin (mời) giúp ta một chút sức lực.

Sau đó, Ninh Kỳ bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Lại một lần nữa hóa thân trở thành chiến trường mãnh thú, hướng về Sở thái tử điên cuồng xung phong mà đi.

Phía sau hắn Nam Hải kiếm phái đệ tử, đi theo hắn cùng nhau giết đi qua.

Sở thái tử kinh hãi!

Hắn mặc dù có hơn một vạn đại quân, chiếm ưu thế tuyệt đối.

Nhưng mà. . .

Ở trước mắt cái khu vực nhỏ này, hắn đúng rơi vào hạ phong.

Làm sao bây giờ?

Chạy?

Không được, không thể chạy!

Ninh Kỳ lẻ loi một mình lâm vào trùng vây thời điểm cũng không có chạy, bên cạnh hắn còn có hơn một ngàn kỵ binh, tại sao phải chạy?

Một khi chạy, dẫn phát cục diện tan tác, hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại? Uy nghiêm ở đâu?

Thế là, Sở thái tử lại một lần nữa dũng mãnh vô cùng, dẫn đầu sau lưng một ngàn thân vệ, hướng về Ninh Kỳ giết tới.

Ninh Kỳ vài trăm người, cùng Sở vương tử hơn một ngàn người, lại một lần nữa chém giết cùng một chỗ!

Trong chốc lát, trên chiến trường phảng phất cũng chỉ có hai người kia.

Sở vương tử trước đó liên tục bị Sở Vương áp chế, mặc dù là cao quý Thái tử, nhưng cũng không có bao nhiêu uy nghiêm.

Kiềm chế hai mươi năm tâm, chỉ vì hướng toàn bộ Sở quốc chứng minh chính mình.

Ninh Kỳ cũng là như thế.

Trước đó bị Ninh Dực áp chế, hiện tại Ninh Chính lại trở thành hắn đối thủ cạnh tranh, bởi vì cùng Đại Viêm đế quốc mật ước, có thể hắn gánh vác lấy bán nước danh tiếng.

Ta cũng không cam chịu!

Hai cái thiếu quân, lại một lần nữa điên cuồng chém giết cùng một chỗ.

Từng có lúc?

Hai người còn nâng cốc nói chuyện vui vẻ qua.

Hai nước quan hệ không tốt, nhưng mà Sở quốc mỗi lần có đại sự thời điểm, Việt Quốc vẫn là phải phái người đi.

Tỉ như Sở Vương sinh nhật, tỉ như Sở quốc Thái tử đại hôn.

Việt Quốc Thái tử Ninh Dực không đi, vậy cũng chỉ có Ninh Kỳ đi.

Ở bảy năm trước Sở quốc vương đô.

Sở thái tử tự mình chiêu đãi Ninh Kỳ, hai người cũng thích võ, ngay tại dưới ánh trăng luận võ.

Không có bất kỳ người nào chứng kiến.

Trận chiến kia!

Sở thái tử thắng.

Nhưng. . . Đúng Ninh Kỳ cố ý nhường.

Mà lại ngày đó Ninh Kỳ, không bằng hôm nay Ninh Kỳ cường đại.

Đại chiến hơn trăm hiệp về sau!

Hai người bên người võ sĩ cũng càng ngày càng ít.

Hai người cũng giống như điên cuồng, tóc tai bù xù, toàn thân đẫm máu.

Nguyên bản Ninh Kỳ đã sớm chiến thắng, nhưng hắn trên thân thụ thương nhiều chỗ máu tươi như trụ, mà lại đã chém giết hơn một canh giờ.

Mà Sở thái tử sức chiến đấu còn thuộc về trạng thái đỉnh phong.

Vì lẽ đó, ngay từ đầu hai người cơ hồ tương xứng.

Nhưng mà dần dần mà. . .

Ninh Kỳ dưới chân một trận lảo đảo.

Làm. . .

Nào đó một chiêu, Ninh Kỳ trong tay đại kiếm bỗng nhiên bỗng nhiên đứt gãy.

"Phốc gai. . ."

Sở thái tử bỗng nhiên một kiếm đâm vào Ninh Kỳ ngực.

Trong lòng của hắn không khỏi đại hỉ.

Rốt cục thắng!

Hắn rốt cục thắng.

Nhưng mà một giây sau!

Bộ ngực hắn cũng đau đớn một hồi.

Chỉ thấy được Ninh Kỳ kiếm gãy bên trong, bỗng nhiên bắn ra tới một chi tế kiếm.

Sau đó, trước ngực vết thương theo kịch liệt đau nhức biến thành tê liệt.

Cả người, lảo đảo quỳ xuống đất.

Ninh Kỳ rút ra tế kiếm, một phát bắt được Sở thái tử tóc, giơ kiếm ở cổ của hắn phía trên.

"Sở thái tử bị bắt!"

"Sở thái tử bị bắt!"

Sở quốc Thái tử hô to: "Sở quốc tướng sĩ không cần quản ta, đem Việt quân chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!"

Sau đó, cổ của hắn hướng về Ninh Kỳ lợi kiếm bỗng nhiên đánh tới.

Lập tức, cổ của hắn máu tươi như trụ.

Sở vương tử ngã xuống.

Như vậy, hắn chết sao?

Không có!

Hắn đi đụng Ninh Kỳ kiếm là thật, nhưng không phải dùng động mạch chủ đi đụng, mà là dùng phần gáy.

Hắn là thật như thế dũng cảm sao?

Đúng, không hoàn toàn đúng!

Câu nói này, hắn nhất định phải hô.

Dạng này mới có thể biểu hiện ra ý chí chiến đấu của hắn.

Cái này va chạm, nhìn qua phảng phất là tìm chết.

Nhưng hắn cũng nhất định phải làm như vậy.

Một cái bị bắt Thái tử, đúng không có hi vọng kế thừa vương vị.

Nhưng mà. . .

Một cái thà rằng tự sát cũng không nguyện ý bị bắt Thái tử, là có thể nhận tất cả mọi người yêu quý, cho dù bị bắt cũng vẫn như cũ không mất lòng người.

Vì lẽ đó ở thời khắc mấu chốt.

Sở thái tử chiến thắng nội tâm sợ hãi, coi như làm ra đụng kiếm tự sát tiến hành.

Trong chốc lát.

Cổ của hắn máu tươi tuôn trào ra.

Nhìn thấy mà giật mình.

Ninh Kỳ đem Sở thái tử giơ lên cao cao, hét lớn: "Sở quốc tướng sĩ, các ngươi thái tử điện hạ sinh mệnh hấp hối, căn cứ đạo nghĩa, ta nên lập tức cứu chữa hắn, các ngươi chẳng lẽ muốn nhìn xem các ngươi Thái tử chết sao?"

"Lui ra phía sau, lui ra phía sau!" Ninh Kỳ hô to.

Sở quân lệ nóng doanh tròng.

Thượng thiên vì sao muốn như thế?

Đại vương vừa mới chết bất đắc kỳ tử, đám người rung động muốn tuyệt.

Nhưng mà Thái tử đứng ra, dũng mãnh vô cùng, ổn định chiến cuộc.

Mà bây giờ, Thái tử vậy mà cũng muốn chết sao?

Thái tử mà chết.

Ta Sở quốc còn có thể trông cậy vào ai?

Không thể không nói, vừa rồi Sở thái tử biểu hiện, xác thực thu hoạch tất cả Sở quân lòng người.

Hắn không phải đầu hàng bị bắt.

Mà là thụ thương bị bắt, mà lại thà rằng đụng kiếm tự sát, cũng không nguyện ý trở thành tù binh.

Có dạng này Thái tử, còn cầu mong gì?

Ninh Kỳ lại một lần nữa hô to: "Ta nhất định phải lập tức cứu chữa Sở quốc Thái tử, các ngươi thối lui, thối lui! Chẳng lẽ muốn nhìn Sở thái tử chết sao?"

Thái tử thái sư, Sở quốc đại tông sư Lý Huyền Kỳ hốc mắt muốn nứt.

Hắn cùng Tiết Triệt vẫn không có phân ra thắng bại.

Nhìn thấy sinh tử chưa biết Thái tử.

Hiện tại Sở quốc tiến vào nguy hiểm nhất cục diện.

Quốc đô bị Thẩm Lãng chiếm lĩnh, Sở Vương chết bất đắc kỳ tử, Thái tử lại sinh chết chưa biết.

Trận chiến trước mắt này đã không phải là mấu chốt nhất.

Bảo trụ Thái tử, mới là mấu chốt.

"Ngưng chiến, ngưng chiến!"

"Triệt thoái phía sau, triệt thoái phía sau!"

Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ dẫn đầu đại quân triệt thoái phía sau.

"Ninh Kỳ, ta thái tử điện hạ mà chết, ta Sở quốc cho dù chết trận người cuối cùng, cũng muốn diệt ngươi Việt Quốc!" Lý Huyền Kỳ hô to.

Ninh Kỳ hét lớn: "Sở thái tử mà chết, ta Ninh Kỳ chôn cùng!"

"Ngưng chiến, ngưng chiến!"

Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ hô to.

Sở Vương chết, Thái tử sinh tử chưa biết.

Toàn bộ Sở quân bên trong địa vị cao nhất, chính là vị này Lý Huyền Kỳ.

Trong tay hắn thực ra không có bao nhiêu binh quyền, nhưng mà già đời, tước vị cao.

Nghe được mệnh lệnh của hắn về sau.

Trung quân đem trên đài mấy tên tướng lĩnh liếc nhau.

Sau đó, hạ lệnh.

Bây giờ thu binh, bây giờ thu binh!

Cái chiêng tiếng vang lên.

Gần hai mươi vạn Sở quốc đại quân, như thủy triều rút đi.

Ninh Kỳ hai chân như nhũn ra, trước mắt từng đợt mắt hoa.

Cuối cùng kết thúc.

Cơn ác mộng này bình thường đại chiến cuối cùng kết thúc.

Hắn rốt cục chèo chống đến cuối cùng.

Mặc dù, tiếp xuống nghênh đón hắn còn có Luyện Ngục bình thường chính trị khảo nghiệm.

Nhưng ít ra hôm nay một trận chiến này, hắn chống đỡ.

Trấn Tây thành không có rơi vào tay giặc.

Chủng thị gia tộc cũng không có diệt vong.

Thậm chí, hắn Ninh Kỳ còn tù binh Sở quốc Thái tử.

Bắn giết Sở Vương trận này vở kịch, hắn diễn nện, nhưng mà tiếp xuống hắn vãn hồi một chút cục diện.

Tù binh Sở quốc Thái tử, mặc dù so ra kém bắn giết Sở Vương như vậy chấn kinh thế nhân, nhưng cũng coi là công một kiện.

Thẩm Lãng, ngươi lợi hại a, thật cơ hồ một cước đem ta đá xuống vực sâu vạn trượng.

Nhưng mà ở tuyệt vọng thời điểm, ta bắt lấy một mảnh vách đá, ta không có rơi xuống.

Sở quốc đại quân thối lui về sau.

Tiết Triệt động thủ, trước cứu Sở thái tử chi mệnh, chí ít không cho hắn chết ở đây trên chiến trường.

Sau đó, Ninh Kỳ suất lĩnh lấy mấy ngàn tàn quân, lui vào đến Trấn Tây thành bên trong.

Đến bước này, Trấn Tây thành chi chiến, triệt để kết thúc.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 377: Thẩm Lãng Ác Độc! Đế Vương Ý Chí!

Sở quốc Thái tử sâu kín tỉnh lại.

Hắn được cứu sống.

"Vương huynh tỉnh?" Ninh Kỳ nói: "Cảm thấy thế nào?"

Lúc này hắn nhìn quả thực Sở quốc Thái tử còn muốn thảm, vết thương trên người không dưới mười mấy nơi.

"Còn tốt." Sở quốc Thái tử cũng không còn trước đó tức sùi bọt mép, thậm chí nhìn về phía Ninh Kỳ ánh mắt cũng không có cái gì địch ý.

"Đa tạ Tiết đại nhân thi triển diệu thủ cứu giúp." Sở quốc Thái tử hướng về Tiết Triệt nói.

"Điện hạ khách khí." Tiết Triệt nói: "Điện hạ thân phụ Sở quốc chi vọng, Triệt không dám không tận tâm kiệt lực."

Lời này cũng không giả.

Sở quốc Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ lúc này còn tại Trấn Tây thành bên ngoài, dẫn theo mấy chục danh tướng lĩnh nhìn qua trong thành không chịu rời đi , chờ đợi lấy Sở thái tử tin tức mới nhất.

Điệu bộ này phi thường rõ ràng, nếu như Việt Quốc không phóng thích Sở thái tử, bọn hắn sẽ dùng hết hết thảy lực lượng công thành.

"Ta cái này đi nói cho Lý Huyền Kỳ đại nhân, thái tử điện hạ đã không ngại." Tiết Triệt nói: "Mặt khác nhất định phải thanh minh một điểm, thái tử điện hạ chưa hề bị bắt, chỉ là thụ thương hôn mê, ta Việt Quốc xuất phát từ đạo nghĩa, đem ngài mang trong thành cứu chữa mà thôi."

Dứt lời, Tiết Triệt liền ra ngoài.

Trong phòng, chỉ còn lại Sở thái tử cùng Ninh Kỳ.

"Ngươi thật cấu kết Phù Đồ Sơn, mưu sát ta phụ vương?" Sở thái tử nói: "Nhan phi, cùng Nhan Lương thật là hung thủ?"

Ninh Kỳ gật đầu nói: "Đúng là Phù Đồ Sơn mưu sát Sở Vương, mà lại sớm có dự mưu, ta xem như vừa lúc mà gặp, lúc đầu muốn tiếp lấy Sở Vương cái chết trình diễn một trận kinh thiên vở kịch, lập xuống bất thế công lao, kết quả Vương huynh cũng nhìn thấy, kém chút lâm vào tai hoạ ngập đầu."

Sở thái tử nói: "Cái kia Nhan phi cùng Nhan Lương?"

Ninh Kỳ nói: "Ta không biết hai người này là Phù Đồ Sơn người, thậm chí ta không biết Sở Vương là thế nào chết. Ta chỉ biết là ta bắn tên liền là tín hiệu, làm ta tiễn ở Sở Vương đỉnh đầu nổ tung thời điểm, hắn liền sẽ bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử."

Sở thái tử hồi ức Sở Vương cái chết.

Thật sự là vô cùng thê thảm, máu tươi phun mạnh, cái ót cùng trên cổ, xuất hiện vô số lít nha lít nhít lỗ thủng.

Thực ra đây là bị vô số cổ trùng cắn nát, nhưng nhìn qua giống như là bị tạc ra vô số lỗ thủng.

Sở thái tử thở dài nói: "Thực ra sớm có người ám chỉ qua ta, phụ vương thời gian trước làm sự tình làm tức giận Hoàng đế bệ hạ. Năm gần đây lại bởi vì Phù Đồ Sơn cương vực có to lớn mâu thuẫn, phụ vương mặt ngoài kính cẩn nghe theo, nhưng mà trong lòng nhưng nửa bước không cho."

Làm sao Phù Đồ Sơn còn có thể cùng Sở quốc ở giữa có cương vực mâu thuẫn?

Phù Đồ Sơn lãnh địa là một tòa cao độ cao so với mặt biển hồ nước, tên gọi Phù Hải, cùng mấy cái quốc gia giáp giới, bao quát Sở quốc.

Nhưng mấu chốt bởi vì một ít nguyên nhân, Phù Hải thủy vị liên tục dâng lên, ngắn ngủi thời gian mười năm, đã dâng lên mấy thước.

Mà Phù Đồ Sơn rất bá đạo, chỉ cần bị Phù Hải bao phủ địa phương, liền là hắn Phù Đồ Sơn lãnh địa.

Nói cách khác, Phù Đồ Sơn mỗi ngày đều ở thôn tính mấy cái quốc gia lãnh địa, Sở quốc ở Phù Đồ Sơn vùng đông nam, địa thế tương đối thấp, vì lẽ đó bị Phù Hải bao phủ diện tích lớn nhất.

Sở Vương đương nhiên không nguyện ý, vì lẽ đó liền muốn ở trên biên cảnh xây dựng đê đập, ngăn cản Phù Hải lan tràn.

Phù Đồ Sơn mấy lần cùng Sở Vương đàm phán, đều tan rã trong không vui.

Sở quốc Thái tử nói: "Ninh Kỳ, ta có thể hỏi ngươi một chuyện không?"

Ninh Kỳ nói: "Mời nói.

Sở quốc Thái tử nói: "Ngươi cùng Hoàng đế bệ hạ đến tột cùng có hay không mật ước?"

Ninh Kỳ không nói.

Sở quốc Thái tử nói: "Cái gì mật ước?"

Ninh Kỳ vẫn như cũ không nói.

Mặc dù Ninh Kỳ cũng không nói gì, nhưng Sở quốc Thái tử phảng phất đã được đến đáp án.

"Tiếp nhận Đại Viêm đế quốc hoàng đế sắc phong, từ Việt Vương đổi thành Đại Viêm đế quốc việt thân vương?" Sở thái tử hỏi.

Hắn biết một điểm này không khó, bởi vì hắn cũng thu được tiếng gió thổi, thậm chí Đại Viêm đế quốc sứ thần nhiều lần thăm dò Sở Vương, nhưng đều bị hắn cự tuyệt.

Từ Việt Vương biến thành việt thân vương, nghe vào không có cái gì, nhưng vấn đề liền rất nghiêm trọng.

Dựa theo lúc đầu quy củ, Đại Viêm đế quốc cùng thiên hạ chư quốc cộng đồng tạo thành vương triều Đại Viêm.

Đế quốc là chung chủ, các nước chư hầu là huynh đệ.

Mà một khi đổi Việt Vương vì Đại Viêm đế quốc việt thân vương, liền biểu thị Việt Quốc trở thành Đại Viêm đế quốc phiên thuộc nước.

Các nước chư hầu cùng phiên thuộc nước, không phải một cái khái niệm.

Cử một cái ví dụ.

Các nước chư hầu Thái tử, trên cơ bản là có bổn quốc nói tính, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế không có quyền quyết định.

Chỉ khi nào trở thành phiên thuộc nước, vậy cái này quốc gia

Thái tử liền cần Đại Viêm hoàng đế sắc phong.

Thậm chí còn chẳng những như thế, phát triển đến cuối cùng, phiên thuộc nước Tể tướng đều có thể từ Đại Viêm đế quốc phái ra.

Đương nhiên một điểm này, Việt Quốc thực ra đã có hình thức ban đầu.

Năm đó Ninh Nguyên Hiến vì tự vệ hướng Chúc thị gia tộc cầu cứu, từ đó về sau Chúc Hoằng Chủ trở thành Tướng phụ, hắn mặt ngoài là Việt Quốc thần tử, nhưng chân chính hiệu trung lại là Đại Viêm đế quốc.

Sở quốc Thái tử nói: "Ninh Kỳ, ngươi đây là kẻ đầu têu a."

Ninh Kỳ nói: "Đổi Vương huynh ở vị trí của ta, có thể làm thế nào?"

Sở quốc thở dài một tiếng.

Đúng vậy a, đổi hắn ở Ninh Kỳ vị trí bên trên, lại có thể làm được càng tốt sao? Không thể.

Ninh Kỳ đã làm được cực kỳ tốt.

Hoàng đế bệ hạ uy nghiêm thật đáng sợ.

Mà lại Đại Viêm đế quốc tân chính đã cơ hồ phải hoàn thành, Thượng thư đài huỷ bỏ cũng lửa sém lông mày, cải tổ nội các cũng hừng hực khí thế.

Tân chính sau khi hoàn thành, hoàng quyền độ cao tập trung.

Đại Viêm đế quốc quốc lực, đem tăng lên nữa một bậc thang.

Chỉ cần Hoàng đế bệ hạ nguyện ý, có thể đồng thời treo lên đánh chung quanh ba cái trở lên các nước chư hầu.

Làm hoàng đế bệ hạ đưa ánh mắt rơi vào Ninh Kỳ trên thân, hắn có thể ngăn cản sao?

Sở quốc Thái tử có một câu, hơi hơi do dự về sau vẫn là không có nói ra miệng, nhưng ý tứ đã biểu hiện được hết sức rõ ràng.

Sở Vương cái chết, mặt ngoài là Ninh Kỳ cùng Phù Đồ Sơn cấu kết mưu sát.

Nhưng mà, chân chính giết chết Sở Vương người là. . . Hoàng đế bệ hạ!

Không có Hoàng đế bệ hạ ngầm đồng ý, Phù Đồ Sơn cũng không dám động thủ.

Sở quốc Thái tử nói: "Hai mươi mấy năm trước, phụ vương ở Khương Ly cùng Hoàng đế giữa hai người mọi việc đều thuận lợi, Khương Ly hủy diệt về sau, hắn lại thừa cơ xuất binh chiếm đoạt Đại Càn vương quốc hai cái hành tỉnh, mặc dù về sau lại phun ra một cái hành tỉnh, nhưng cuối cùng vẫn là làm tức giận Hoàng đế bệ hạ. Thực ra trong lòng ta, làm Căng Quân lui binh, Ngô Vương triệt thoái phía sau thời điểm, ta cảm thấy trận chiến tranh này nên kết thúc. Ta có nghĩ qua khuyên nhủ phụ vương, chính thức cùng Việt Quốc đàm phán, để các ngươi tùy tiện cắt nhường hai ba trăm dặm quốc thổ là được. Nhưng ta cũng không nói ra miệng, bởi vì ta biết phụ vương kiên quyết không đồng ý."

Sở Vương đương nhiên sẽ không đồng ý, người này đối đất đai tham lam quả thực không có cực hạn.

Ninh Kỳ nói: "Vương huynh, thế giới muốn thay đổi! Tiếp xuống mười mấy hai mươi năm, chư hầu tranh bá không phải là chủ lưu, như thế nào bão đoàn sống sót mới là trọng yếu nhất."

Sở quốc Thái tử im lặng.

Đại Viêm đế quốc diệt Khương Ly về sau, không có lập tức thống nhất thiên hạ, mà là đáp lấy trận này to lớn thắng lợi tiến hành tân chính cải cách, đồng thời tiêu hóa diệt Khương Ly thành quả thắng lợi.

Lúc này đế quốc Hoàng đế chuyên chú vào quốc nội, với bên ngoài các nước chư hầu liền thoáng phóng túng.

Cho nên mới có Sở Việt hai nước ở phương nam tranh bá.

Mà bây giờ đế quốc tân chính hoàn thành, vì lẽ đó đối với thiên hạ các nước thái độ liền sẽ hoàn toàn thay đổi.

Bởi vì đối với Đại Viêm đế quốc tới nói, thống nhất thiên hạ thời cơ đến.

Trực tiếp đối kháng Hoàng đế?

Đó là không có khả năng, hoàn toàn là muốn chết.

Hào không chống cự, trực tiếp bị gồm thâu, đó cũng là không thể nào.

Vì lẽ đó Ninh Kỳ nói đúng, thế giới thay đổi.

Sau đó thiên hạ các nước chiến tranh cùng mâu thuẫn không phải chủ lưu, bão đoàn sưởi ấm, chống cự đế quốc chiếm đoạt mới là duy nhất sứ mệnh.

"Ninh Chính không tệ. . ." Ninh Kỳ nói: "Hắn có được như sắt thép ý chí, mà lại độ lượng rất lớn, có to lớn quyết tâm giải quyết quốc nội tai hoạ ngầm, trị đại quốc như nấu món ngon điểm ấy ở trên người hắn biểu hiện được phát huy vô cùng tinh tế. Nhưng hắn quá cương trực, một khi để hắn kế thừa vương vị, nhất định sẽ lựa chọn trực tiếp đối kháng Đại Viêm Hoàng đế, cho đến lúc đó Việt Quốc mấy trăm năm cơ nghiệp liền khó giữ được."

"Thẩm Lãng. . ." Sở thái tử.

Ninh Kỳ nói: "Thẩm Lãng người này là quỷ tài, gần như không gì làm không được. Nhưng mà chí ít hắn hiện tại là không được, cải biến không Việt Quốc nguy hiểm cục diện. Mưu trí lực lượng là có hạn, mà lại người này không ôm chí lớn, chỉ lo mình thống khoái. Ngày mai sự tình, ngày kia sự tình, hắn hoàn toàn mặc kệ. Vì lẽ đó hắn còn xa xa không xứng làm Đại Viêm đế quốc đối thủ, hắn. . . Cứu vớt không Việt Quốc."

Sở thái tử do dự thật lâu nói: "Đại Viêm đế quốc Hoàng đế lớn tuổi, Thái tử đăng cơ cần quá độ cùng giảm xóc, đây có phải hay không là một cái cơ hội?"

Lời này liền giảng được sâu.

Ninh Kỳ nói: "Không tốt nói, Vương huynh ngươi hôm nay biểu hiện liền có thể xưng hoàn mỹ. Nhưng mà Đại Viêm đế quốc Thái tử chỉ có càng thêm xuất sắc, hắn một mình đảm đương một phía đã vượt qua mười lăm năm, ta ngược lại có một loại khác lo lắng, tân hoàng thượng vị về sau, ngược lại càng phải lập uy, giết gà dọa khỉ, chọn trúng trong đó một cái các nước chư hầu động thủ. Lúc này nếu ai chống cự tân hoàng ý chí, ai liền muốn không may. Ta mặc kệ người khác, nhưng ta Việt Quốc có phải hay không làm cái này chim đầu đàn. Thế nhưng là nếu như Ninh Chính kế vị, vậy cái này chim đầu đàn hắn liền làm định."

Ý tứ trong lời nói này liền càng thêm sâu.

Ninh Kỳ thuận theo Hoàng đế, không làm ra đầu chim.

Vậy ai tới làm cái này chim đầu đàn?

Ngô Vương? Mới Càn Vương?

Lại hoặc là bây giờ trong các nước chư hầu cực kỳ cường đại Tấn Vương?

Ninh Kỳ trong lời nói ý tứ không có nói ra, nhưng lại biểu hiện được phát huy vô cùng tinh tế.

Trước thuận theo Hoàng đế.

Nhưng mà, đợi đến có khác nước làm chim đầu đàn thời điểm, tốt nhất đợi đến thiên hạ chư quốc đều phản kháng Đại Viêm đế quốc thời điểm, vậy hắn cơ hội mới đến.

Ninh Kỳ nói: "Vương huynh, Sở Vương bên người có Nhan phi, mà bên cạnh ta có Tiết Tuyết. Trình độ nào đó, vận mệnh của chúng ta là giống nhau. Đế quốc đối với chúng ta thẩm thấu, xa so với trong tưởng tượng phải sâu nhiều lắm."

Chúc thị gia tộc, Đại Viêm đế quốc thần tử.

Ẩn Nguyên hội, Đại Viêm đế quốc siêu cấp tiền tài tổ chức.

Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn, bên ngoài là là siêu thoát thế lực, nhưng âm thầm cùng Đại Viêm đế quốc quan hệ vô cùng mật thiết.

Thiên Nhai Hải Các duy trì Thái tử Ninh Dực, Phù Đồ Sơn thì thông qua Nam Hải kiếm phái cái này tiểu hào duy trì Ninh Kỳ.

"Bão đoàn sưởi ấm đi, Vương huynh!" Ninh Kỳ nói: "Tiếp xuống ngươi ta hai nước đều muốn nghỉ ngơi lấy lại sức. Dạng này tương lai mặc kệ là nguy nan vẫn là kỳ ngộ, chúng ta đều có thể ứng đối. Tích lũy sức mạnh nghênh đón mười mấy năm sau diệt vong phong bạo mới là chúng ta bây giờ chuyện nên làm nhất. Ngươi ta hai nước chiến tranh đã không có chút ý nghĩa nào, coi như để ngươi cắt nhường Thiên Tây hành tỉnh, thì thế nào? Có thể địch nổi Đại Viêm đế quốc sao? Ngược lại trở thành Hoàng đế bệ hạ trong mắt gai."

Sở Vương cái chết, đã là thảm thiết nhất chứng minh. Suy yếu thiên hạ chư quốc đã là hoàng đế ý chí , bất kỳ cái gì một nhà muốn cường đại, đều sẽ nhận hoàng đế mãnh liệt chèn ép.

"Ta cần hướng quốc nội lời nhắn nhủ." Sở thái tử nói.

Ninh Kỳ nói: "Cắt nhường hai trăm dặm lãnh địa cho ngươi, cũng coi là thắng lợi. Chí ít Sở quốc bên trong, không có có thể cùng ngươi đối kháng huynh đệ, vương vị của ngươi là ổn."

Sở thái tử nói: "Vậy ngươi bên này?"

"Ta?" Ninh Kỳ nói: "Phiền phức của ta lớn, liền nhìn Hoàng đế bệ hạ có nguyện ý hay không kéo ta một cái."

Sở Vương cái chết, trực tiếp hung thủ xem như Phù Đồ Sơn, nhưng chân chính làm chủ xem như Hoàng đế bệ hạ.

Ninh Kỳ chỉ là phối hợp, trình độ nào đó là vì Hoàng đế cõng nồi. Hắn thịt không có ăn vào, bị đâm miệng đầy máu.

Hoàng đế nếu vì triệt để rũ sạch mình, cái kia trực tiếp một đầu ngón tay đem Ninh Kỳ nghiền chết.

Bởi vì Sở Vương ngàn vạn lần không nên hô lên Phù Đồ Sơn hại hắn mấy chữ.

Nhưng nếu như Hoàng đế bá đạo, đã không quan tâm mấy lời đồn đại nhảm nhí này, vậy liền sẽ trực tiếp vì Ninh Kỳ rửa sạch tất cả tội danh.

Liền nhìn Hoàng đế có nguyện ý hay không gánh cái này nho nhỏ chỗ bẩn.

"Nếu ta vượt qua một kiếp này, sau này nguyện ý cùng Vương huynh cùng nhau trông coi." Ninh Kỳ hướng về Sở thái tử vươn tay.

Sở quốc Thái tử thoáng kinh ngạc, sau đó vươn tay cùng Ninh Kỳ đem nắm.

Ninh Kỳ nói: "Bằng không, chúng ta chính là ký kết ngưng chiến hiệp định?"

Sở quốc Thái tử gật đầu nói: "Có thể, nhưng mà dù sao phụ vương ta ngã xuống thời điểm nói qua Ninh Kỳ hại hắn, ngươi muốn cho ta một câu trả lời."

Ninh Kỳ nói: "Được, ký xong ngưng chiến hiệp định về sau, ta lẻ loi một mình đi theo ngươi đi Sở quốc đại doanh, nguyện ý tiếp nhận bất luận cái gì điều tra , mặc cho các ngươi xử trí."

Lời này một màn, Sở quốc Thái tử kinh ngạc.

Cái này. . . Ninh Kỳ cũng thật là không tầm thường.

"Tốt!"

Sau đó, Ninh Kỳ cùng Sở quốc Thái tử chính thức ký kết « ngưng chiến hiệp định ».

Đương nhiên, đây chỉ là một thân thảo, tiếp xuống kỹ càng điều kiện, còn cần hai nước sứ đoàn tiến hành kỹ càng đàm phán.

Nhưng mà, hai người trước đem ngưng chiến nhạc dạo định ra tới.

. . .

Chủng thị gia tộc trong phủ.

Ninh Kỳ, Chủng Nghiêu, Tiết Triệt ba người.

"Tiếp xuống, nên như thế nào đối mặt trận nguy cơ này." Chủng Nghiêu nói: "Mưu sát Sở Vương, cái tội danh này quá lớn, Đại Viêm đế quốc đã không thể ngồi xem không để ý tới."

"Có thể hay không đem tội danh vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu?"

Ninh Kỳ nói: "Thật đúng là chưa chắc là vu oan, Sở Vương cái chết là chú định, nhưng trực tiếp đem hắn giết, hay là chính là cái này Thẩm Lãng."

"Mọi người đều biết, Thẩm Lãng là dùng độc đại gia, Sở Nhẫm vừa mới đem mật tín đưa cho Sở Vương, Sở Vương liền chết bất đắc kỳ tử, mà lại phong thư này khẳng định là đi qua Thẩm Lãng tay, vì lẽ đó đem mưu sát Sở Vương tội danh vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu, lại hợp lý cực kỳ."

Ninh Kỳ nhắm mắt lại, trầm mặc một hồi lâu.

"Không, không nên động!" Ninh Kỳ nói.

Lần này Sở Vương cái chết, cuối cùng là bởi vì Hoàng đế bệ hạ, Ninh Kỳ xem như vì Hoàng đế cõng nồi.

Vì lẽ đó Ninh Kỳ không thể có bất kỳ động tác, mà là đàng hoàng đem tất cả quyền phán quyết đều giao cho Hoàng đế bệ hạ.

Nếu không hắn cho dù là đem mưu sát Sở Vương tội danh cắm đến Thẩm Lãng trên đầu, ở Hoàng đế trong mắt cũng chỉ có một cái ý tứ, ngươi Ninh Kỳ không nguyện ý vì trẫm cõng nồi? Kể từ đó, Ninh Kỳ ở Đại Viêm Hoàng đế trong suy nghĩ giá trị liền đại giảm.

Vì lẽ đó Ninh Kỳ muốn mạo hiểm như vậy.

Cung kính đem cổ của mình đặt ở Hoàng đế bệ hạ dưới kiếm.

Tất cả mọi người nói ta mưu sát Sở Vương?

Ta không giảo biện, cũng không chống lại, liền chờ đợi Hoàng đế bệ hạ phán quyết.

Đây là một cái nguy hiểm, nhưng cũng là một cái cơ hội.

Như Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ nguyện ý bảo vệ Ninh Kỳ, vậy hắn thu hoạch liền xa xa lớn hơn nỗ lực.

Ở thời khắc mấu chốt này, Ninh Chính xây bất thế công lao, mà lại phụ vương Ninh Nguyên Hiến vốn là duy trì Ninh Chính thượng vị.

Vì lẽ đó Ninh Kỳ muốn dùng tính mệnh mạo hiểm gẩy ra, đạt được Hoàng đế bệ hạ toàn diện duy trì.

"Cái gì cũng không cần nói, cái gì cũng không cần làm, càng không cần vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu." Ninh Kỳ nói: "Nhất định chờ đợi Hoàng đế bệ hạ càn cương độc đoán, ta Ninh Kỳ nguyện ý phục tùng chí cao vô thượng hoàng đế hết thảy ý chí!"

Tiết Triệt không khỏi cùng Chủng Nghiêu liếc nhau.

Trước đó thật nhìn không ra, Ninh Kỳ điện hạ lại lợi hại như thế được?

. . .

Sở thái tử tuyệt đối không thích hợp ở Trấn Tây thành bên trong ngẩn đến quá lâu.

Nếu không, không phải tù binh cũng thay đổi thành tù binh.

Ngày kế tiếp trời chưa sáng!

Sở thái tử một mặt tái nhợt, đi lại tập tễnh theo Trấn Tây thành bên trong đi ra.

"Thái tử điện hạ."

"Thái tử điện hạ!"

Sở quốc Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ, mang theo mấy chục danh tướng lĩnh xông đi lên, nghênh đón Thái tử.

Nhưng mà ngay sau đó, bọn hắn phát hiện đi theo Thái tử tới còn có Việt Quốc Tam vương tử Ninh Kỳ.

Đây, đây là có ý tứ gì?

Tự mình đưa thái tử điện hạ về Sở quân đại doanh sao?

Lúc này, Chủng Nghiêu dẫn đầu đại quân ở trên đầu thành, yên lặng nhìn qua đây hết thảy.

Rất nhiều Việt Quốc quân đội chấn kinh.

Đây, đây là có ý tứ gì?

Ninh Kỳ điện hạ vì sao muốn tiến Sở quân đại doanh a?

Liền xem như đưa Sở quốc Thái tử, cũng không cần đưa xa như vậy a.

Lý Huyền Kỳ bọn người mặc dù nội tâm kinh ngạc, nhưng tránh đêm dài lắm mộng, vẫn là trước đem Thái tử đưa đến Sở quân đại doanh cho thỏa đáng.

Tiến vào Sở quốc đại doanh sau.

Ninh Kỳ hướng về Lý Huyền Kỳ, còn có Sở quốc Đại tướng khom người nói: "Sở Vương ngã xuống thời điểm hô, ta Ninh Kỳ mưu sát hắn. Chuyện này ta không có làm. . ."

Lời này một màn, Sở quốc chúng tướng phẫn nộ, chuyện này không phải ngươi làm là ai làm? Ngươi Ninh Kỳ giảo biện là không có ích lợi gì.

Ninh Kỳ nói: "Nhưng mà ta không chống lại, không giảo biện. Ta chỉ có một người ở tại các ngươi trong đại doanh, ta nguyện ý tiếp nhận bất luận cái gì điều tra. Đương nhiên nếu có ai cảm thấy muốn giết ta vì Sở Vương báo thù, cái kia cũng có thể ra tay với ta! Các ngươi có mấy chục vạn người, ta chỉ có một người, các ngươi tùy thời đều có thể giết ta."

Lời này một màn, Sở quốc chúng tướng kinh ngạc.

Vị này Ninh Kỳ vậy mà như thế thản nhiên sao?

Sở quốc Thái tử nói: "Chư khanh, việc này quan hệ quá lớn, cần thiết thành lập một cái liên hợp đoàn điều tra, tra rõ phụ vương mưu sát một chuyện. Nếu thật là Ninh Kỳ cái gọi là, ta tự mình chém xuống đầu của hắn. Không, bất kể là ai mưu sát phụ vương, ta đều muốn đem hắn chém thành muôn mảnh! Như thế nào?"

Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ quỳ xuống, dập đầu nói: "Cẩn tuân đại vương chỉ."

Lời này một màn, toàn trường tất cả mọi người kinh ngạc.

Sau đó, ở đây mấy chục danh tướng lĩnh chỉnh tề quỳ xuống: "Cẩn tuân đại vương chỉ."

"Nước không thể một ngày không có vua, chuyện gấp phải tòng quyền, xin (mời) điện hạ lập tức đăng cơ làm vua." Lý Huyền Kỳ quỳ rạp dưới đất.

"Xin (mời) điện hạ đăng cơ làm vua!"

"Xin (mời) điện hạ đăng cơ làm vua!"

Sở quốc Thái tử trên thân hơi có chút khô nóng.

May mắn ở thời khắc mấu chốt, hắn biểu hiện hoàn mỹ.

Trận đánh hôm qua, hắn xem như bại, hơn nữa còn trở thành Ninh Kỳ tù binh.

Nhưng mà biểu hiện của hắn vẫn như cũ chinh phục tất cả mọi người tâm, thà rằng đụng kiếm tự sát cũng không nguyện ý bị bắt, không có làm bẩn Sở quốc uy nghiêm.

Mấu chốt Ninh Kỳ cũng tuyệt đối phối hợp.

Hắn mấy canh giờ liền bị thả lại đến, vì lẽ đó cái này không giống như là một trận tù binh, ngược lại giống như là một trận chủ nghĩa nhân đạo cứu viện.

Thậm chí Ninh Kỳ nguyện ý lẻ loi một mình vào nước Sở doanh.

Đây càng lộ ra Sở thái tử nhân cách mị lực.

Hai người kia biểu diễn, có thể nói phối hợp được thiên y vô phùng.

Sở quốc Thái tử không có chối từ, mà là quỳ gối Sở Vương thi thể bên cạnh gào khóc.

Sau đó, hắn không có ngồi cái kia vương tọa.

Sở Vương thi thể bày ra trên bàn, Sở thái tử an vị trên mặt đất, dựa lưng vào Sở Vương thi thể.

"Chúng thần tham kiến đại vương!"

"Chúng thần tham gia đại vương!"

Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ, tự tay đem quốc tỷ thả trên tay Sở thái tử, sau đó tự thân vì hắn đeo lên vương miện.

"Tham kiến đại vương!"

"Ngoại thần Ninh Kỳ, bái kiến Sở Vương!"

Cứ như vậy Sở quốc Thái tử ngồi trước đây vương linh cữu phía dưới, đăng cơ làm vua.

Nguy nan lúc Sở quốc, nghênh đón một cái anh minh cơ trí tân Sở Vương.

. . .

Sở vương đô bên trong!

Thẩm Lãng nghe báo cáo chi tiết.

Sau đó nội tâm không khỏi thở dài.

Thật sự là mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên.

Tốt nhất cục diện quả nhiên không có phát sinh, hắn vốn là muốn nhận Sở Vương tay diệt đi Chủng thị gia tộc, sau đó lại để Sở Vương chết bất đắc kỳ tử.

Không nghĩ tới vẫn là muộn.

Sở thái tử ngưu bức.

Trước đó hoàn toàn nhìn không ra a, mưu đồ của người nọ thủ đoạn lợi hại như thế.

Mà càng để cho người nhìn mà than thở chính là Ninh Kỳ.

Sở Vương chết bất đắc kỳ tử về sau, Sở thái tử biểu hiện có thể xưng hoàn mỹ.

Mà Ninh Kỳ biểu diễn, thì là thần kỳ.

Nhất là cuối cùng hắn một mình tiến Sở quân đại doanh , mặc cho đánh giết, từ chứng trong sạch, quả thực là thần lai chi bút.

Kể từ đó, không những ở Việt Quốc người tâm trong mắt hắn hình tượng tăng vọt.

Dù là ở người nước Sở trong lòng, Ninh Kỳ cũng là một cái không tầm thường người.

Mà lại theo cục diện trước mắt xem ra, Ninh Kỳ cùng tân Sở Vương đã liên thủ.

Tân Sở Vương so lão Sở Vương cơ trí, lão Sở Vương làm người quá tham lam, tân Sở Vương quyền mưu càng thêm xuất sắc, càng thêm hiểu được tiến thối, càng thêm có thể nắm giữ đại cục.

Mà Ninh Kỳ cũng đồng dạng so Ninh Nguyên Hiến càng thêm xuất sắc, trước đó thật không có phát hiện Ninh Kỳ xuất sắc như thế.

Thực ra, không vẻn vẹn người bên ngoài không nhìn ra, chính Ninh Kỳ cũng nhìn không ra.

Tuyệt cảnh là đối một người tốt nhất khảo nghiệm.

Thái tử Ninh Dực thực ra trước đó liên tục xem như xuất sắc, kết quả đứng trước tuyệt cảnh, trực tiếp sụp đổ.

Mà Ninh Kỳ trước đó mặc dù xuất sắc, nhưng cũng chỉ là cùng Thái tử địa vị ngang nhau. Không nghĩ tới tuyệt cảnh đến thời điểm, hắn vậy mà nhiều lần đột phá bản thân, nhiều lần sáng tạo kỳ tích.

Khổ Đầu Hoan nói: "Công tử, Tam vương tử có thể hay không đem mưu sát Sở Vương tội danh vu oan đến trên đầu của ngươi?"

Đây là Khổ Đầu Hoan chuyện lo lắng nhất.

Thẩm Lãng hướng về Ninh Chính nhìn lại nói: "Điện hạ cảm thấy thế nào?"

Ninh Chính lắc đầu nói: "Sẽ không."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, không biết lần này Sở Vương cái chết, hung thủ rất nhiều, Nhan phi, ta, Phù Đồ Sơn đều tính hung thủ.

Nhưng cuối cùng Sở Vương cái chết chỉ có một cái hung thủ, đó chính là chí cao vô thượng Đại Viêm đế quốc Hoàng đế bệ hạ. Sở Vương trước khi chết hô Phù Đồ Sơn mưu sát hắn, câu nói này liền ẩn ẩn liên lụy tới Hoàng đế bệ hạ tới. Nếu như lúc này không có liên lụy đến Hoàng đế, cái kia Ninh Kỳ nhất định sẽ không chút do dự vu oan đến trên đầu chúng ta. Có thể liên lụy đến Hoàng đế, vậy hắn liền sẽ không làm gì, yên lặng chờ đợi Hoàng đế bệ hạ phán quyết."

"Lúc này, hắn nếu có bất kỳ cử động nào, cho dù là đem Sở Vương cái chết cắm đến trên đầu ta, cũng sẽ coi là là đối hoàng đế chống lại, coi là không nguyện ý vì Hoàng đế cõng hắc oa."

"Ninh Kỳ đang mạo hiểm, hắn đang đánh cược Đại Viêm đế quốc Hoàng đế bệ hạ là một cái tuyệt đối hùng chủ, sẽ không để ý mình thanh danh bị làm bẩn."

"Hoàng đế như cứu Ninh Kỳ, vậy liền đại biểu cho vì Hoàng đế xử lý công việc bẩn thỉu người có thể yên tâm. Nhưng lại sẽ để cho thiên hạ chư vương thấp thỏm lo âu, đối Hoàng đế tràn ngập đề phòng."

"Đại Viêm Hoàng đế nếu không cứu Ninh Kỳ, đại biểu cho Hoàng đế còn phi thường quan tâm thiên hạ chư vương đối với hắn cách nhìn. Hi sinh Ninh Kỳ, dẹp an thiên hạ chư vương tâm, nhưng bởi như vậy sẽ để cho hiệu trung hắn thần tử thất vọng đau khổ."

"Đây đối với Hoàng đế tới nói, là một lựa chọn."

Khổ Đầu Hoan nói: "Vậy kế tiếp, chúng ta phải làm gì?"

Thẩm Lãng nói: "Bắt đầu chế tạo lời đồn đại, nói mưu sát Sở Vương người là ta Thẩm Lãng, mà không phải Ninh Kỳ!"

"Lời đồn đại này nhất định phải tuyệt đối chân thực, mỗi một chi tiết nhỏ đều muốn rõ ràng."

"Nhất định phải làm cho rất nhiều người đều tin tưởng, ta là Thẩm Lãng cấu kết Phù Đồ Sơn, mưu sát Sở Vương."

Lời này một màn, tất cả mọi người kinh ngạc.

Đây, đây là vì sao a?

Thẩm Lãng nói: "Một, Sở Vương cái chết, vốn là không chặn nổi thong thả miệng, mặc kệ như thế nào? Cuối cùng cái tội danh này đều sẽ giội trên người chúng ta, không bằng chúng ta từ mình giội. Hai, Ninh Kỳ không phải biểu hiện được vô cùng nhu thuận, vậy chúng ta liền thay thế hắn chống lại một chút, biểu thị hắn không nguyện ý vì Hoàng đế bệ hạ cõng nỗi oan ức này."

Khổ Đầu Hoan nói: "Liền là nói, Ninh Kỳ không nguyện ý vu oan công tử. Nhưng mà, công tử cũng muốn cưỡng ép để hắn vu oan đến ngài trên đầu?"

"Đúng!"

. . .

Sở Vương cái chết.

Thật giống như nhập vào trong hồ nước cự thạch, nhấc lên kinh thiên gợn sóng.

Hai mươi mấy năm trước, Khương Ly đế chủ chết bất đắc kỳ tử, thiên hạ chư vương, người người cảm thấy bất an.

Vì lẽ đó Đại Viêm đế quốc lập tức đi ra tự biện, nói Khương Ly cái chết tuyệt đối không phải là bởi vì mưu sát, mà là tự mình cải tạo huyết mạch về sau quả.

Vì an thiên hạ chư vương tâm, Hoàng đế định ra quy củ, thiên hạ chư quốc coi như trên chiến trường đánh cho hung mãnh hơn nữa, cũng tuyệt đối không thể làm ám sát.

Nhất là thiên hạ mấy cái siêu thoát thế lực, càng là muốn thu thu lại năng lực của mình, không cần can thiệp quá nhiều thế tục chính sự, muốn rời xa vương quyền.

Kể từ đó, toàn bộ đông phương Vương triều xác thực an bình rất nhiều.

Ròng rã trong vòng hai mươi mấy năm, không có một cái quân vương chết bởi mưu sát.

Nhưng mà. . . Bây giờ lại phá cấm?

Sở Vương lại bị công nhiên mưu sát, mấu chốt hắn còn trước mặt mọi người hô lên Phù Đồ Sơn hại ta.

Phù Đồ Sơn là siêu thoát thế lực, nhưng ở mức độ rất lớn, vẫn là phải phục tùng Hoàng đế bệ hạ ý chí.

Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ không gật đầu, Phù Đồ Sơn tuyệt đối không dám đi mưu sát Sở Vương.

Hiện tại đây là ý gì?

Hoàng đế bệ hạ muốn đánh vỡ quy củ của mình?

Nhất thời, thiên hạ chư quốc thần hồn nát thần tính, chư quốc quân chủ, người người cảm thấy bất an.

Thậm chí, rất nhiều quốc quân đã bắt đầu tiến hành nội bộ đại thanh tẩy, đem tất cả hư hư thực thực Phù Đồ Sơn mấy người siêu thoát thế lực thái giám, thậm chí phi tử toàn bộ thanh lý ra ngoài.

Thậm chí có rất người, trực tiếp giết.

Sau đó, thiên hạ chư vương đều nhìn chằm chằm Viêm Kinh phản ứng.

Chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ sẽ như thế nào xử trí chuyện này?

Trực tiếp đem mưu sát Sở Vương tội danh đặt tại Ninh Kỳ trên đầu, sau đó xử tử?

Cứ như vậy, liền đại biểu cho Hoàng đế bệ hạ có chỗ thỏa hiệp, giết Ninh Kỳ an thiên hạ chư vương tâm.

Trái lại, thì chứng Minh Hoàng đế bệ hạ đã theo vương đạo chuyển thành bá đạo.

Chuyện này, xa xa so với trong tưởng tượng càng thêm to lớn.

Toàn bộ phương đông thế giới, đều lâm vào quỷ dị trong không khí.

Ninh Kỳ thật sự là đoán được một màn này, vì lẽ đó khéo léo tiến vào Sở quốc đại doanh, mặc cho đánh mặc cho giết.

Không giảo biện, không chống lại.

Bởi vì lúc này thật sự là rút dây động rừng.

Hắn bất kỳ phản ứng nào, đều có thể sẽ ảnh hưởng đến Hoàng đế bệ hạ. Dù là đối Hoàng đế có một chút bất lợi ảnh hưởng, cũng là muôn lần chết chớ từ chối.

Triệt để im ắng , chờ phán quyết, chỉ có dạng này, mới có một chút hi vọng sống.

Có thể cùng Hoàng đế bệ hạ đứng tại cùng một trận doanh, có thể vì Hoàng đế bệ hạ cõng hắc oa?

Từ một loại nào đó trình độ bên trên cũng là vinh quang.

Nhìn thấy Ninh Kỳ phản ứng, thiên hạ chư vương càng là ngừng thở, lẳng lặng chờ đợi Hoàng đế bệ hạ ý chỉ.

Mà liền tại lúc này. . .

Mấy cái lời đồn đại hung mãnh bạo phát đi ra, trong khoảng thời gian ngắn truyền khắp thiên hạ.

Nghe nói sao? Sở Vương căn bản cũng không phải là Ninh Kỳ hại, mà là Thẩm Lãng mưu sát.

Thẩm Lãng là dùng độc đại gia, hắn buộc Sở vương hậu viết mật tín, để Sở Vương con thứ bảy Sở Nhẫm đưa tin, nhưng mà cái này trên thư là có độc. Vì lẽ đó Sở Vương cầm tới phong thư này về sau, lập tức liền chết bất đắc kỳ tử.

Lời đồn đại này chi tiết đều rõ ràng, thậm chí liền Sở Nhẫm khai đều có.

Nhưng mà, còn có một cái lời đồn đại.

Mưu sát Sở Vương chân hung là Sở quốc Thái tử, hắn cùng Nhan phi có gian tình, mà lại đối với Sở Vương nhiều năm áp chế đã sớm bất mãn, vì lẽ đó sớm liền cấu kết Phù Đồ Sơn, mưu sát Sở Vương, hắn tốt sớm đăng cơ làm vua.

Cái kia rất nhiều người muốn hỏi.

Sở quốc Thái tử (tân Sở Vương) liền xem như cái kẻ ngu, cũng không nên ở cái này sau đó mưu sát trước Sở Vương a.

Đây chính là ở đại quyết chiến hiện trường a.

Vạch trần người cười thần bí, bởi vì Thái tử cùng Nhan phi gian tình đã bại lộ, Nhan phi tự sát. Sở Nhẫm mấy ngàn dặm đưa tin, chính là muốn vạch trần chuyện này, vì lẽ đó Thái tử trước hết hạ thủ vì mạnh, mưu sát Sở Vương.

Mà lại lời đồn đại này, trước Sở Vương con thứ bảy, cũng có khai.

Hai cái lời đồn đại càng ngày càng nghiêm trọng, vậy mà áp chế Ninh Kỳ mưu sát Sở Vương lời giải thích.

Vì lẽ đó, không giải thích được Ninh Kỳ vậy mà dần dần có muốn trong sạch xu thế.

Nếu như hắn không phải trong sạch, vì sao muốn tiến vào Sở quốc đại doanh , mặc cho đánh giết a, cũng là bởi vì trong lòng của hắn không quỷ a.

Chính Ninh Kỳ không biện giải.

Thẩm Lãng ngược lại vì hắn giải thích, sau đó thuận tiện đem nước bẩn giội đến trên người mình,

Còn thuận tiện giội trên người tân Sở Vương.

Mà lại hai cái này lời đồn đại quá chân thực.

. . .

Tân Sở Vương trong đại doanh!

Ninh Kỳ toàn thân run rẩy, mặt mũi tràn đầy tái nhợt.

Ta. . . Ta, mả mẹ nó a!

Thẩm Lãng ngươi cái tiện nhân, ngươi thật là đáng đời ngàn đao băm thây.

Ta theo cái này trong tuyệt cảnh đi ra dễ dàng sao?

Ta theo Địa Ngục Thâm Uyên bò lên dễ dàng sao? Kết quả ngươi lại bỗng nhiên một cước muốn đem ta đá xuống dưới?

Ngươi tên tiểu bạch kiểm này thật hung ác a.

Ta không vu oan ngươi, chính ngươi vu oan chính ngươi.

Mà lại cái này hai đầu lời đồn đại, đều đang liều mạng tẩy trắng hắn Ninh Kỳ.

Thẩm Lãng ngươi cái cẩu tặc, ta không cần ngươi tẩy trắng.

Ngươi dạng này để Hoàng đế bệ hạ nhìn ta như thế nào?

Hoàng đế bệ hạ sẽ cảm thấy ta hai mặt, sẽ cảm thấy ta không nguyện ý vì hắn cõng hắc oa.

Thậm chí, Hoàng đế bệ hạ sẽ còn cảm thấy ta từ chối trách nhiệm, đồng thời đem oan ức đóng trở lại hoàng đế trên đầu.

Mấu chốt, đối mặt Thẩm Lãng cái này ác độc chiêu số.

Ninh Kỳ còn không cách nào tự biện.

Hắn cũng không thể đi ra ngoài nói, không sai Sở Vương là ta mưu sát.

Loại này chính trị đấu tranh, treo ở một tuyến, muốn tuyệt đối tinh chuẩn.

Sau đó làm sao bây giờ?

Chờ, chỉ có chờ!

Chờ Hoàng đế bệ hạ phán quyết, đối với hắn vận mệnh phán quyết!

. . .

Đối mặt như thế khó bề phân biệt cục diện.

Tất cả mọi người đang ngẩng đầu mà đối đãi Hoàng đế ý chỉ.

Hắn ý chỉ, đem quyết định rất nhiều người vận mệnh.

Cũng chính là một cái hoàn toàn mới tín hiệu.

Đế quốc tân chính hoàn tất.

Đối với thiên hạ các nước chiến lược thái độ, sẽ có hay không có căn bản tính thay đổi.

Nhưng mà Hoàng đế bệ hạ còn không có tỏ thái độ.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến lại công khai tỏ thái độ.

Hắn kiên quyết tin tưởng, Sở Vương cái chết cùng Ninh Kỳ, Thẩm Lãng không quan hệ.

Đồng thời hắn hạ chỉ cho Tam vương tử Ninh Kỳ, làm hắn lập tức trở về quốc đô.

Chẳng những như thế, Ninh Nguyên Hiến còn cho tân Sở Vương tự mình viết thư, giao trách nhiệm tân Sở Vương lập tức vô điều kiện phóng thích Tam vương tử Ninh Kỳ.

Ninh Nguyên Hiến tỏ thái độ, càng thêm giống như lửa cháy đổ thêm dầu.

Đây cơ hồ là ở ngược lại bức Đại Viêm đế quốc, các ngươi mưu sát Sở Vương bẩn thỉu chuyện, không nên đem ta Việt Quốc liên lụy đi vào.

Việt Vương tỏ thái độ, có thể trước mắt phức tạp cục diện, càng là càng ngày càng nghiêm trọng.

. . .

Hai ngày về sau!

Chí cao vô thượng Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ, rốt cục có phản ứng.

Hai đường khâm sai mang theo mật chỉ, một đường hướng về Sở vương đô Thẩm Lãng mà đến, một đường hướng về Ninh Kỳ mà tới.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 378: Thẩm Lãng Tin Chiến Thắng Dương Thiên Hạ! Trấn Phục Khâm Sai!

Gần nhất Việt Quốc dân chúng, thực sự là bị kích thích phải có chút hung ác.

Trước đó bởi vì Thái tử đầu hàng, hai mươi mấy vạn đại quân hủy diệt, Thiên Nam hành tỉnh rơi vào tay giặc, Thiên Bắc hành tỉnh tràn ngập nguy hiểm, Thiên Tây hành tỉnh rơi vào tay giặc mấy quận, thật là một bộ mất nước cảnh tượng.

Dù là lại lạc quan người đều muốn tuyệt vọng.

Vì lẽ đó toàn bộ quốc đô lâm vào một loại tận thế cuồng hoan.

Sống mơ mơ màng màng, liền đợi đến quốc gia diệt vong một khắc này đến.

Nhưng mà không nghĩ tới.

Hơn một tháng trước đó, bỗng nhiên cục diện nghịch chuyển.

Căng Quân lui binh, Ngô Vương cũng lui binh.

Nghe được hai cái này tin tức về sau, quốc đô vạn dân vẫn như cũ không dám vui vẻ.

Bởi vì hai cái này thắng lợi đều là ngoại giao thắng lợi, không vững chắc.

Mà lại Sở quốc ba mươi mấy vạn đại quân ngay tại Thiên Tây hành tỉnh, ngay tại vây công Trấn Tây thành.

Một khi Thiên Tây hành tỉnh rơi vào tay giặc, cái kia Việt Quốc vẫn như cũ khó mà thoát khỏi vận rủi.

Ngay sau đó, một cái ly kỳ tin tức truyền tới.

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng dẫn đầu một vạn đại quân, vượt qua Đại Tuyết núi, bôn ba mấy ngàn dặm, tập kích Sở quốc vương đô.

Vẻn vẹn không đến một ngày thời gian, liền cầm xuống Sở vương đô.

Nghe được tin tức này về sau, tất cả mọi người bản năng đều cảm thấy hoang đường.

Làm sao có thể a?

Da trâu thổi thượng thiên, mơ mộng hão huyền.

Từ trước tới nay, căn bản liền không có quân đội có thể vượt qua toà kia ngàn dặm Đại Tuyết núi.

Mà lại Sở quốc vương đô chính là thiên hạ kiên thành, không có cái hai mươi vạn đại quân căn bản công liên tiếp thành dũng khí đều không có.

Sở vương đô coi như quân coi giữ ít hơn nữa cũng có hết mấy vạn đi.

Ngay sau đó, tin tức truyền đến được càng ngày càng nhiều, càng ngày càng hoang đường rung động.

Cái gì Ninh Chính cùng Thẩm Lãng đốt Sở Vương cung, tù binh Sở quốc vương hậu, Vương phi bọn người.

Chẳng những như thế, còn bằng vào mấy ngàn quân đội đánh lui Sở quốc bảy, tám vạn viện quân.

Tóm lại tin tức một cái so một cái ly kỳ, cho dù là thoại bản bên trong cũng không dám như thế viết, liền thấy trên trời vô số ngưu đang bay.

Nhưng mà. . .

Thật dù sao cũng là thật.

Tin tức truyền đến càng ngày càng cụ thể, càng ngày càng tỉ mỉ xác thực.

Càng ngày càng nhiều chứng cứ cho thấy, đây hết thảy đều là thật.

Về sau, chân chính thực nện tới.

Sở Vương nghe nói tin dữ về sau, thổ huyết hôn mê.

Sau đó Việt Vương Ninh Nguyên Hiến chính thức chiêu cáo thiên hạ, chúc mừng Ninh Chính cùng Thẩm Lãng thu hoạch được sử thi đại thắng.

Tiếp theo là Thượng thư đài cùng Xu Mật viện, dùng phi thường quan phương khẩu khí hướng toàn bộ Việt Quốc tất cả quận thành tuyên bố đường báo.

Ninh Chính điện hạ dẫn đầu một vạn đại quân, viễn chinh Sở quốc vương đô, hoàn toàn thắng lợi, chính thức chiếm lĩnh Sở quốc đô thành, đồng thời tù binh Sở quốc vương hậu, Nhan phi chờ Vương tộc thành viên hết thảy năm mươi bảy người.

Cái này, Việt Quốc vạn dân mới dám tin tưởng cái này kinh thiên tin chiến thắng.

Sau đó. . .

Triệt để lâm vào sôi trào.

Đây thật là trước nay chưa từng có thắng lợi, trước nay chưa từng có kỳ tích.

Dựa vào một vạn người trực tiếp công hãm địch quốc vương đô.

Cái này đại thắng, hình dung như thế nào đều không quá đáng.

Bởi vì trận này thắng lợi, Việt Vương Ninh Nguyên Hiến tự mình dẫn đầu quần thần đi Việt Quốc Vương Lăng tế bái, cảm tạ Ninh thị Vương tộc liệt tổ liệt tông phù hộ, mới có thể Ninh Chính thu hoạch được như thế sử thi đại thắng.

Lần này tế bái tổ tiên, trừ văn võ bá quan bên ngoài, còn có mấy ngàn dân chúng.

Về sau Việt Vương Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ đại xá, đồng thời cho quốc đô tất cả sáu mươi tuổi trở lên lão nhân đưa đi lương thực cùng thịt.

Ròng rã mấy ngày cùng dân cùng vui.

Ninh Nguyên Hiến làm quốc quân, nghĩ hết biện pháp đem tràng thắng lợi này tô đậm đến cực hạn.

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng mặc dù ở xa Sở quốc vương đô.

Nhưng mà Việt Quốc từ nam đến bắc, đều triệt để lâm vào sung sướng hải dương.

Trước đó mất nước vẻ lo lắng, triệt để tiêu tán.

Ninh Chính danh tiếng tại thiên hạ vạn dân bên trong nháy mắt tăng vọt, trực tiếp trở thành ngăn cơn sóng dữ, thay đổi càn khôn anh hùng.

Trước đó hắn gánh vác bêu danh, cũng nháy mắt tiêu tán.

Vạn người ca tụng.

Không chỉ là phổ thông bách tính, liền rất nhiều người đọc sách trong lòng cũng không khỏi dâng lên một trận suy nghĩ.

Ninh Chính điện hạ kế thừa vương vị, hay là cũng không tệ.

Thậm chí không chỉ là bộ phận người đọc sách, liền một chút phổ thông quan viên cũng dần dần chuyển biến quan niệm.

Đương nhiên, Việt Quốc triều đình văn võ quan lớn vẫn như cũ là duy trì Ninh Kỳ, bởi vì bọn họ lợi ích đã khóa lại.

Nhưng mà còn có rất nhiều bên trong tầng dưới quan viên, bọn hắn còn tiếp xúc không đến Chúc thị, cũng tiếp xúc không đến Chủng thị gia tộc, bọn hắn là bằng vào bản tâm.

Lợi ích đầy đủ để mắt người mò mẫm tâm mù, nhưng cũng không phải là mỗi người đều có tư cách trở thành lợi ích người.

Tuyệt đối rất nhiều bên trong tầng dưới quan viên tới nói, Ninh Chính thượng vị cùng Ninh Kỳ thượng vị, đối bọn hắn tới nói cũng không có bao nhiêu khác nhau.

Vì lẽ đó hết thảy đều cùng Thẩm Lãng trong tưởng tượng đồng dạng.

Viễn chinh Sở vương đô thắng lợi cho Ninh Chính đoạt dòng chính mang đến hiệu ứng kinh người.

. . .

Đồng dạng , bất kỳ cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung quốc quân Ninh Nguyên Hiến đạt được cái này tin chiến thắng mừng như điên.

Hắn quả thực so bất luận kẻ nào đều muốn kích động, đều muốn không dám tin.

Đương nhiên, còn có tâm đau.

Cái này xưa nay chưa từng có kỳ tích, vậy mà thật để Thẩm Lãng cùng Ninh Chính hoàn thành.

Vì lẽ đó đạt được tin chiến thắng về sau, Ninh Nguyên Hiến vận dụng hết thảy lực lượng đi tuyên truyền lần này thắng lợi, lại là tế tự tổ tiên, lại là cùng dân cùng vui.

Thậm chí điều động kỵ binh tướng phần này tin chiến thắng truyền đến Việt Quốc mỗi một nơi hẻo lánh.

Hết thảy đều là vì Ninh Chính thượng vị làm nền hóng gió.

Đương nhiên trên triều đình trừ số ít mấy người, văn võ bá quan thái độ đối với Ninh Chính vẫn như cũ lãnh đạm.

Nhưng mà ở trận này thắng lợi vĩ đại trước mặt , bất kỳ cái gì quan viên cũng không dám ra ngoài giội nước lạnh.

. . .

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng tin chiến thắng vừa mới truyền khắp Việt Quốc các nơi.

Rất nhanh, một cái khác kinh thiên chiến báo lại xuyên qua.

Sở Vương chết bất đắc kỳ tử!

Tam vương tử Ninh Kỳ tù binh Sở quốc Thái tử.

Sở quốc Thái tử đăng cơ làm vua đồng thời cùng Ninh Kỳ vương tử ký kết ngưng chiến hiệp định.

Tam vương tử Ninh Kỳ dính líu mưu sát Sở Vương, một mình tiến vào Sở quân đại doanh , chờ tra rõ.

Trong chốc lát.

Toàn bộ Việt Quốc lại một lần nữa lâm vào sôi trào.

Theo bọn hắn nghĩ, đây cũng là một trận vĩ đại thắng lợi.

Sở Vương chết.

Đối với triều đình tới nói, Sở Vương chết bất đắc kỳ tử chuyện này cũng không hào quang.

Nhưng lão bách tính cũng mặc kệ nhiều như vậy.

Quản ngươi Sở Vương là trên chiến trường trước mặt mọi người bị bắn giết, vẫn là bị ám sát.

Tóm lại, Sở Vương cái này đại địch người liền là chết.

Tam vương tử Ninh Kỳ ngưu bức.

Vô số vạn dân ca tụng xong Ninh Chính, lại ca tụng Ninh Kỳ.

Hay hoặc là hai người cùng một chỗ ca tụng.

Nhưng mà đối trận này đại thắng, toàn bộ Việt Quốc triều đình đồng dạng là yên tĩnh.

Mặc kệ là Thượng thư đài, vẫn là Xu Mật viện đều không có người ca tụng Ninh Kỳ công tích.

Bởi vì chuyện này quá lớn.

Ở Đại Viêm đế quốc quy củ xuống, ám sát Sở Vương thế nhưng là thiên đại tội danh.

Ở sự tình không có định tính trước đó, tất cả quan lớn cũng sẽ không tỏ thái độ.

Dù là Ninh Kỳ ở một trận chiến này biểu hiện xác thực không tầm thường, cho dù là bọn họ đều duy trì Ninh Kỳ.

. . .

Ninh Nguyên Hiến thu được Trấn Tây thành kỹ càng chiến báo về sau, lại một lần nữa lâm vào trong rung động.

Thậm chí triệt để đối Ninh Kỳ lau mắt mà nhìn.

Trước đó hắn đối Ninh Kỳ phi thường thất vọng, đứa con trai này vậy mà tự mình cùng Đại Viêm đế quốc ký mật ước, tự mình cấu kết Ẩn Nguyên hội, tự mình cùng Căng Quân đàm phán muốn cắt nhường toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, Thiên Bắc hành tỉnh sáu quận.

Hắn cảm thấy Ninh Kỳ không có cốt khí, chỉ có thủ đoạn chính trị.

Nhưng mà một trận chiến này.

Ninh Kỳ huyết khí, triển lộ không bỏ sót.

Nào chỉ là xuất sắc?

Quả thực liền là kỳ tích.

Làm Ninh Kỳ còn không có bắn tên, Sở Vương đã ngã xuống thời điểm, Ninh Nguyên Hiến hoàn toàn có thể tưởng tượng Ninh Kỳ sẽ là cỡ nào tuyệt vọng.

Sở thái tử phóng tới Ninh Kỳ thời điểm.

Ninh Kỳ lùi bước, một người phóng tới Sở thái tử mấy ngàn kỵ binh.

Đây là cỡ nào dũng cảm? Cỡ nào oanh liệt?

Sở Vương bị mưu sát, Sở thái tử biểu hiện hoàn mỹ, quân đau thương tất chiến thắng.

Trong khoảnh khắc đó, toàn bộ Trấn Tây thành chiến trường là thời khắc nguy hiểm nhất, lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Một khi Trấn Tây thành rơi vào tay giặc, toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh rơi vào tay giặc, tân Sở Vương liền sẽ trực tiếp giết tới Việt Quốc đô thành phía dưới.

Vì báo thù, tân Sở Vương có thể danh chính ngôn thuận diệt đi Thiên Việt thành, đốt cháy Việt Vương cung, bức tử hắn Ninh Nguyên Hiến.

Hoàn toàn là Ninh Kỳ ngăn cơn sóng dữ, tù binh Sở quốc Thái tử.

Lúc này mới cứu vãn Trấn Tây thành, cứu vãn Thiên Tây hành tỉnh, thậm chí cứu vãn Việt Quốc.

Ninh Nguyên Hiến một lần lại một lần nhìn chiến báo, mỗi một lần đều nhiệt huyết sôi trào.

Hắn có tài đức gì?

Lại có hai cái xuất sắc như thế nhi tử?

Sau đó, hắn thoáng lâm vào xoắn xuýt.

Ninh Kỳ kế vị, hay là cũng không tệ?

Đơn thuần năng lực cá nhân lên, Ninh Kỳ phảng phất so Ninh Chính càng thêm xuất sắc.

Mà lại, Ninh Kỳ kế vị không chướng ngại chút nào.

Chúc thị, Chủng thị đều chỉ sẽ vỗ tay reo hò.

Ngược lại muốn để Ninh Chính kế vị, sẽ có sóng lớn ngập trời, thậm chí là nguy cơ.

Bất quá, nếu như Ninh Kỳ kế vị, Việt Quốc có thể hay không rơi vào Đại Viêm đế quốc trong tay? Triều chính có thể hay không bị Chúc thị nắm giữ?

Suy nghĩ sau một lúc.

Ninh Nguyên Hiến phát hiện, Ninh Kỳ kế vị, bằng vào hắn là cổ tay, có thể trấn trụ Chúc thị cùng Chủng thị.

Thậm chí Đại Viêm đế quốc chiếm đoạt thiên hạ thời điểm, Ninh Kỳ hiểu được thỏa hiệp cùng cân nhắc, càng thêm có thể bảo trụ Ninh thị Vương tộc cơ nghiệp.

Như Ninh Chính kế vị, đại khái là thà chết chứ không chịu khuất phục.

Nhưng mà Ninh Kỳ một khi thượng vị, cái kia Ninh Chính, Thẩm Lãng liền chết không có chỗ chôn. Đây là một cái lãnh khốc hùng chủ, tuyệt đối dung không được Ninh Chính cùng Thẩm Lãng.

Ninh Kỳ còn có một cái khuyết điểm trí mạng, phàm là thích dùng thủ đoạn chính trị, không nên ép đến tuyệt cảnh chỗ, mới có thể đánh bạc tính mệnh, đánh bạc tất cả.

Kể từ đó, Việt Quốc tai hoạ ngầm liền giải quyết được không triệt để.

Trái lại Ninh Chính, kiên nghị không rút ra, mọi thứ chọn khó khăn nhất làm, nhất định phải giải quyết triệt để vấn đề.

Nhìn vụng về, nhưng trên thực tế mới có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, một tẩy Việt Quốc trước đó ô trọc.

Càng nghĩ.

Ninh Nguyên Hiến vẫn cảm thấy, Ninh Chính càng thích hợp làm Việt Quốc quân vương.

Ninh Kỳ vẫn là quá thông minh, không giống Ninh Chính như vậy đần thẳng.

Nhưng Ninh Chính thượng vị, cũng có một cái khuyết điểm trí mạng.

Tương lai Đại Viêm đế quốc chiếm đoạt thiên hạ thời điểm, Ninh Chính chỉ huy xuống Việt Quốc rất có thể trở thành chim đầu đàn, trở thành Đại Viêm đế quốc cái thứ nhất chiếm đoạt đối tượng.

Hắn quá không giảo hoạt, quá thà gãy không cong.

Trên đời thật sự là không có song toàn sự tình.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến vẫn là càng thêm thiên hướng về Ninh Chính.

Thật là có chút đau đầu, lập tức xuất hiện hai cái xuất sắc người thừa kế.

Nhưng mà. . .

Làm Ninh Kỳ cả người vào nước Sở doanh thời điểm.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến trong lòng hơi có chút thất vọng.

Sau đó, xuất phát từ thiểm độc chi tình, hắn hạ chỉ Tam vương tử Ninh Kỳ trở về quốc đô.

Cái này một là vì bảo vệ Ninh Kỳ, hai là vì bức bách Ninh Kỳ tỏ thái độ.

Ngươi là ta Ninh Nguyên Hiến nhi tử, cùng Đại Viêm đế quốc Hoàng đế đứng được gần như vậy làm cái gì?

Vì lẽ đó ngươi Ninh Kỳ nếu như nghe theo ta ý chỉ trở về quốc đô, đại biểu ngươi cùng ta vẫn là cùng một cái tâm, ta còn nguyện ý cho ngươi cơ hội.

Nhưng ngươi kiên trì lưu tại Sở Vương trong doanh, vậy liền đại biểu cho ngươi không kịp chờ đợi muốn vì Hoàng đế cõng hắc oa,

Mà lại, ở ngươi Ninh Kỳ trong lòng, ta người cha này phân lượng còn xa xa so ra kém Hoàng đế.

Nếu ngươi Ninh Kỳ về vương đô.

Cái kia mưu sát Sở Vương sự tình, ta Ninh Nguyên Hiến có thể tự mình đi Viêm Kinh cùng Hoàng đế đàm luận.

. . .

Ninh Kỳ nhìn xem trong tay ý chỉ ngẩn người.

Một phương diện hắn tâm có chút nóng.

Bởi vì biểu hiện của hắn cuối cùng vẫn là đả động phụ vương.

Ninh Nguyên Hiến ở trong ý chỉ nói đến rõ ràng, Ninh Kỳ về Thiên Việt thành, Ninh Nguyên Hiến Bắc thượng đi Viêm Kinh.

Làm phụ thân, hắn nguyện ý bảo hộ Ninh Kỳ.

Mà lại phụ vương trong lời nói còn có mặt khác một tầng ý tứ, hắn nguyện ý một lần nữa khảo sát Ninh Kỳ, nguyện ý một lần nữa cho hắn cơ hội, mà không còn giống như là trước đó như thế hoàn toàn khuynh hướng Ninh Chính.

Nhưng tâm nóng đồng thời, Ninh Kỳ cũng có chút nhíu mày, thậm chí phản cảm.

Phụ vương làm nhất quốc chi quân, quá hành động theo cảm tính.

Ta Ninh Kỳ lưu tại nước Sở doanh mới là lựa chọn tốt nhất, làm một quân vương, ngươi vậy mà để ta ở ngươi cùng Hoàng đế trong hai người làm lựa chọn?

Việt Quốc cũng là bởi vì ngươi như vậy tính tình, mới có thể giày vò đến nước này.

Phụ vương ngươi nguyện ý bảo hộ ta, nhưng mà. . . Ngươi có năng lực bảo hộ ta sao?

Hoàng đế bệ hạ không thích Sở Vương, hắn cũng không thích ngươi Việt Vương.

Ở Hoàng đế cùng phụ vương bên trong, Ninh Kỳ sẽ không chút do dự lựa chọn chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ.

Đây chính là hiện thực.

Nhưng hắn cũng đau đầu, bởi vì một khi cự tuyệt phụ vương, chẳng khác nào triệt để tổn thương thấu hắn tâm, triệt để đem Ninh Nguyên Hiến cho cơ hội đẩy cánh cửa bên ngoài.

Như thế xử trí theo cảm tính, thật sự là không xứng làm quân vương.

Ninh Kỳ phẫn hận đem Ninh Nguyên Hiến ý chỉ đập vào trên mặt bàn.

Tân Sở Vương đi tới, cười nói: "Hiền đệ, ngươi nếu muốn về Thiên Việt thành, ta không ngăn cản ngươi, Việt Vương cho ta bàn giao là được."

"Ta làm sao có thể trở về?" Ninh Kỳ nói: "Ta như trở về, chẳng phải là phí công nhọc sức?"

Tân Sở Vương nói: "Hai người chúng ta đều bày ra một cái bốc đồng phụ vương, ta phụ vương là quá tham lam. Mà ngươi cái này phụ vương, trước đó tôn nghiêm bên trên nhận qua tổn thương, vì lẽ đó liều mạng muốn vãn hồi, liều mạng muốn đứng thẳng cái eo, phảng phất chỉ có dạng này mới có thể nhặt lại tôn nghiêm. Thật tình không biết uốn cong thành thẳng, một cái quân vương không xứng tính tình hóa, nhất là một cái chư hầu vương. Thà gãy không cong, không phải một cái hảo thơ."

Ninh Kỳ nói: "Một cái quân vương, muốn đem quốc gia xã tắc xếp tại phía trước nhất, sau đó mới là chính mình. Cường ngạnh là vì quốc gia, thỏa hiệp cũng là vì quốc gia, hắn vì sao liền là không rõ?"

Hai người kia ngay tại ra sức biểu diễn móc tim móc phổi.

Sau đó, Ninh Kỳ tự mình viết một phong cảm động lòng người tấu chương.

Nhưng nội dung chỉ có một cái, vì phụ vương, vì Việt Quốc, hắn Ninh Kỳ vẫn như cũ lựa chọn lưu tại nước Sở doanh, phụ vương thiểm độc chi tình, Ninh Kỳ thịt nát xương tan khó mà báo đáp.

Nhưng không Quản Ngôn ngữ lại cảm động, đều cải biến không một cái sự thật, Ninh Kỳ lựa chọn Hoàng đế bệ hạ, mà không phải phụ thân của hắn Ninh Nguyên Hiến.

"Hoàng đế bệ hạ khâm sai đã xuôi nam!" Tân Sở Vương nói.

Ninh Kỳ nhắm mắt lại: "Nên tới, luôn luôn muốn tới, tận nhân lực, nghe thiên mệnh!"

...

Sở vương đô khoảng cách Viêm Kinh thêm gần.

Vì lẽ đó Hoàng đế bệ hạ khâm sai đại thần, cũng sớm hơn đi vào Sở quốc vương đô.

Tên này khâm sai là một cái tuổi trẻ đỉnh cấp quý tộc, vừa mới sắc phong làm Công tước, dẫn theo một chi mấy chục người đội ngũ.

Đi vào Sở vương đô về sau, hắn trước triệu kiến Ninh Chính.

Hỏi thăm một vài vấn đề.

Sau đó lại triệu kiến Sở vương hậu, ròng rã hỏi thăm hai ngày.

Sau đó, lại lấy đi Sở quốc Nhan phi thi thể, tiến hành kiểm nghiệm.

Toàn bộ quá trình, phi thường kín đáo chuyên nghiệp.

Hoàn toàn chính là vì mưu sát Sở Vương sự tình mà đến, đối với Ninh Chính công hãm Sở vương đô, thậm chí đốt cháy Sở Vương cung một chuyện, không nhắc tới một lời.

Mà lại bất luận cái gì thẩm vấn hiện trường, đều có việt, nước Sở, Đại Viêm đế quốc tam phương quan viên ở đây.

Mỗi một chi tiết nhỏ đều hỏi được rõ ràng.

Ngắn ngủi ba ngày thời gian, vị này khâm sai đại nhân tính cả thủ hạ quan viên, liền triệu kiến mấy chục người, hỏi thăm mấy chục người.

Điều tra mấy trăm phần ghi chép.

Chẳng những như thế, mỗi một phần điều tra thẩm vấn, mỗi chữ mỗi câu đều kỹ càng ghi chép xuống.

Thậm chí đều tạo thành chân dung.

Mấy ngày ở giữa bên trong, chỉ riêng thẩm vấn văn tự ghi chép, liền vượt qua mười mấy vạn chữ.

Loại này nghiêm túc điều tra thái độ, quả thực làm cho tất cả mọi người đều tin phục.

Quả thực liền không phảng phất bất kỳ một cái nào chi tiết, phảng phất là thần thám tại thế.

Nhưng mà. . .

Sở Vương mưu sát một án chân tướng, rất nhiều cao tầng đã sớm lòng dạ biết rõ.

Trực tiếp hung thủ là Phù Đồ Sơn, Nhan phi, Nhan Lương, đương nhiên Thẩm Lãng cũng thoát không can hệ.

Nhưng Sở Vương cái chết, là Hoàng đế bệ hạ ý chí.

Vì lẽ đó những này hung thủ, từ một loại ý nghĩa nào đó đều là vì Hoàng đế làm việc.

Như vậy đây hết thảy chuyên nghiệp thẩm tra, hết thảy đều là giả dối.

Sở vương hậu biết một điểm này, Xu Mật Sứ Liên Kính cũng biết một điểm này.

Vì lẽ đó lời gì nên nói, lời gì không nên nói, trong lòng đều rõ ràng.

Cái gọi là chuyên nghiệp thẩm vấn, chính là vì bện một cái kín đáo mà hoàn chỉnh hoang ngôn.

Bảy phần thật, ba phần giả dối hoang ngôn.

Sở Vương chết bất đắc kỳ tử, Sở vương hậu nội tâm phẫn nộ sao?

Đương nhiên phẫn nộ.

Nhưng lại có thể làm sao?

Đây là Hoàng đế bệ hạ ngầm đồng ý, hẳn là ngươi muốn đánh mặt chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ? Đó chính là đường đến chỗ chết.

Vì lẽ đó, mỗi người đều phối hợp khâm sai đại thần, tra để lọt bổ sung.

Ròng rã năm ngày sau đó, thẩm vấn tạm thời có một kết thúc.

Mà cái này năm ngày thời gian bên trong, vị hoàng đế bệ hạ này khâm sai, không có thẩm vấn Thẩm Lãng nửa câu.

Hắn thậm chí liền Khổ Đầu Hoan cùng Kim Mộc Lan đều hỏi thăm qua.

Duy chỉ có không hỏi Thẩm Lãng.

Rốt cục ngày thứ sáu, vị này khâm sai đại nhân triệu kiến Thẩm Lãng.

. . .

"Sở quốc đại thái giám Nhan Lương trên người viên kia Ám Hương đạn độc còn chưa kịp nặn ra."

"Sở Vương chết bất đắc kỳ tử nguyên nhân, là bởi vì trong tay cầm Sở vương hậu cái kia phong mật tín. Cái kia một phong mật tín đã bị gia công qua, phía trên có Ám Hương dịch, trực tiếp đánh thức Sở Vương trong cơ thể cổ trùng."

"Phong mật thư này là Sở vương hậu viết, mà lại dùng cũng là nàng bình thường tinh dầu hun qua, nghe đi lên mùi thơm giống nhau như đúc. Nhưng phía trên Ám Hương dịch là ngươi thêm."

"Vì lẽ đó, mưu sát Sở Vương trực tiếp hung thủ là ngươi, Thẩm Lãng!"

Hoàng đế khâm sai đi thẳng vào vấn đề.

"Thẩm Lãng, ngươi lúc đầu muốn cho mượn Sở Vương chi thủ diệt đi Chủng thị, diệt đi Ninh Kỳ, sau đó lại mưu sát Sở Vương."

"Bởi vì Sở quốc thất vương tử Sở Nhẫm chạy đến thời gian quá muộn, mà lại chậm một chút nữa, Ninh Kỳ liền muốn lên diễn trên chiến trường bắn giết Sở Vương kinh thiên vở kịch, liền muốn lập xuống bất thế công lao. Ngươi trước hết hạ thủ vì mạnh, sau đó đem ám sát tội danh vu oan đến Ninh Kỳ trên đầu."

"Sở Vương nhìn thấy phong mật thư này, sau đó trong bụng cổ trùng phát tác, sau đó mới có thể hô to, Ninh Kỳ cấu kết Phù Đồ Sơn, mưu sát với hắn. Kể từ đó, Ninh Kỳ nhảy vào Nộ Giang cũng rửa không sạch, Thẩm Lãng ngươi thật sự là hảo thủ đoạn!"

Như vậy, đây là chân tướng của sự thật sao?

Không sai biệt lắm là được.

Thực ra cái này chân tướng không có chút nào phức tạp.

Thẩm Lãng sau khi nghe xong, cũng không có nửa phần kinh ngạc.

"Thẩm Lãng, nếu như ngồi vững mưu sát Sở Vương tội danh, ngươi cơ hồ chính là hẳn phải chết không nghi ngờ."

Thẩm Lãng không nói gì.

Mưu sát Sở Vương, như thế thiên đại sự tình, Thẩm Lãng cố nhiên là vừa lúc mà gặp, nhưng cũng càng nghĩ vô số lần.

"Khâm sai đại nhân, có chuyện nói thẳng."

Hoàng đế khâm sai nói: "Chuyện thứ nhất, Căng Quân Sa Man tộc cảnh nội có phải là có một cái thượng cổ di tích? Ở đâu? Như thế nào mở ra?"

Đây là ý gì?

Đem Căng Quân thượng cổ di tích báo cho, đổi lấy Đại Viêm đế quốc đặc xá sao?

Xin nhờ, chân chính muốn giết chết Sở Vương người là Hoàng đế bệ hạ.

Ta Thẩm Lãng cũng chỉ là lửa cháy thêm dầu mà thôi.

Thẩm Lãng nói: "Thật có lỗi, ta thật không biết."

Hoàng đế khâm sai thật sâu nhìn Thẩm Lãng một chút.

"Thẩm Lãng, Viêm Kinh có rất nhiều người không thích ngươi, ngươi ở Việt Quốc coi như vui sướng, nhưng tính mạng của ngươi liên tục chạy ở một đầu tơ thép phía trên." Hoàng đế khâm sai nói: "Ngươi mưu sát Sở Vương chứng cứ vô cùng xác thực, một khi định chết cái tội danh này, ai cũng cứu không."

Thẩm Lãng không nói.

Hoàng đế khâm sai cúi đầu xuống, xuất ra một phần tư liệu, tỉ mỉ nhìn một hồi.

"Ngươi cùng Cừu Yêu Nhi có tư tình đúng không? Nàng còn vì ngươi sinh ra một đứa bé." Hoàng đế khâm sai nói: "Bây giờ nàng ở hải ngoại lập quốc, chúng ta khả năng cần ngươi viết một phong thư cho nàng, thậm chí đại biểu Đại Viêm đế quốc đi viếng thăm quốc gia của nàng."

Thẩm Lãng buông tay nói: "Khâm sai đại nhân, ngài tuyệt đối là xem trọng ta ở Cừu Yêu Nhi trong lòng phân lượng. Trời xui đất khiến phía dưới, ta cùng Cừu Yêu Nhi xác thực từng có một đêm hoan, mà lại nàng còn mang thai. Nhưng nghiêm ngặt ý nghĩa tới nói, ta chỉ là bị cho mượn đi một cái hạt giống mà thôi, ta ở trong mắt của nàng liền là một người đi đường giáp."

Sau đó, Thẩm Lãng nói: "Cừu Yêu Nhi hải ngoại quốc gia, rất mạnh sao?"

Hoàng đế khâm sai không nói gì.

Mà là tiếp tục lật xem tư liệu.

Đây cũng là Thẩm Lãng tư liệu, hắn một bên nhìn một bên hướng về Thẩm Lãng trông lại.

"Thẩm Lãng, ngươi nhất định phải làm một chút cái gì." Hoàng đế khâm sai nói: "Một người nếu không có giá trị, mà lại không làm cho người thích, cái kia trên cơ bản sẽ chết. Ngươi cái này cũng không làm cái kia cũng không làm, không được!"

"Viêm Kinh rất nhiều người không thích, Phù Đồ Sơn, Thiên Nhai Hải Các, Tru Thiên Các cũng có rất nhiều người không thích ngươi."

"Vì lẽ đó Thẩm Lãng, vì chính ngươi, ngươi nhất định phải làm một chút cái gì?"

"Phía trước hai chuyện, lựa chọn một kiện." Hoàng đế khâm sai nói: "Hoặc là dẫn đầu đế quốc sứ đoàn ra biển, viếng thăm Cừu Yêu Nhi quốc gia. Hoặc là nói cho chúng ta biết, Căng Quân thượng cổ di tích ở nơi đó, như thế nào mở ra?"

Thẩm Lãng nói: "Thật có lỗi, ta thật bất lực."

Khâm sai đại thần híp mắt lại.

"Thẩm Lãng, nhất định phải như vậy sao?" Khâm sai đại thần nói: "Ta cái này có hai phần hồ sơ vụ án, một phần ngươi có tội, một phần ngươi vô tội, lựa chọn một cái."

Khâm sai đại thần cho Thẩm Lãng hạ tối hậu thông điệp.

Thẩm Lãng nói: "Khâm sai đại thần cùng Vân Mộng Trạch quen thuộc sao?"

Tuổi trẻ khâm sai đại thần nói: "Viêm Kinh bên trong ai là ai biết rõ hơn, nhưng vô dụng, Vân Mộng Trạch phân lượng quá nhẹ, hắn cứu không ngươi."

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Ta nghe nói, ta chỉ là nghe nói a. Viêm Kinh bên trong có một cái quý nhân được một loại phi thường kỳ quái chứng bệnh. Bỗng nhiên trở nên phi thường gầy gò, mà lại phi thường dễ dàng khát nước, mỗi ngày đều muốn uống xuống rất nhiều thứ. Mà lại trở nên phi thường không còn chút sức lực nào, mỗi ngày có rất nhiều nước tiểu, hiện tại thể trọng mỗi ngày đều đang hạ xuống. Vô số đại phu đi xem qua, thậm chí Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn người cũng đi nhìn qua, lại hoàn toàn tìm không thấy nguyên nhân bệnh chỗ."

Lời này một màn, hoàng đế khâm sai khẽ run lên.

Đây là một cái bí mật, nhưng cũng không phải một cái bí mật.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nếu như trễ trị liệu, vị này quý nhân khả năng không còn sống lâu nữa."

Khâm sai đại thần lạnh nhạt nói: "Ngươi dám nguyền rủa?"

Thẩm Lãng nói: "Ta chỉ là ở trình bày sự thật mà thôi."

Khâm sai đại thần nhắm mắt lại.

Thẩm Lãng nói người này, là Hoàng đế bệ hạ cực kỳ sủng ái

người.

Không vẻn vẹn nhận hoàng đế sủng ái, càng thêm là Hoàng thái hậu mệnh căn tử, thật là nâng ở trong lòng bàn tay sợ ngã, ngậm trong miệng sợ tan.

Quả thực là trong hoàng tộc thứ nhất được sủng ái người. Vốn là một cái tinh xảo tuyệt luân, thông minh tuyệt đỉnh. Phát bệnh về sau thân thể càng ngày càng kém, bây giờ không sai biệt lắm đã là bệnh nguy kịch.

Thậm chí Hoàng tộc đã chuẩn bị hậu sự.

Hoàng đế, hoàng hậu, tất cả mọi người đau lòng vô cùng, Hoàng thái hậu lấy nước mắt rửa mặt.

Phát bệnh về sau, đế quốc nghĩ hết một chút biện pháp, đều không thể cứu được, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem người này không ngừng gầy gò, sinh cơ dần dần từ yếu đuối, đi hướng tử vong, chân chính là đau thấu tim gan.

Nhưng mà, bọn hắn cũng cơ hồ đã bỏ đi hi vọng.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng vậy mà nhấc lên.

Hoàng đế khâm sai cũng không dám chủ quan, bởi vì hắn biết Thẩm Lãng là một cái danh y, mà lại là sáng tạo qua kỳ tích danh y.

Theo một ý nghĩa nào đó, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thể phách lối sống đến bây giờ.

Hoàng đế khâm sai nói: "Ngươi biết đây là cái gì bệnh?"

Thẩm Lãng đương nhiên biết, đây là Version 1 bệnh tiểu đường.

Nguyên nhân bệnh không rõ, có thể là tự thân hệ thống miễn dịch thiếu hụt, cũng có thể là gien di truyền vấn đề.

Loại bệnh này phát tác được phi thường gấp, nếu như không chiếm được kịp thời trị liệu, sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

Loại bệnh này duy nhất phương pháp trị liệu, liền là tiêm vào insulin.

Insulin, nghe vào vô cùng tân tiến công nghệ cao a, thế giới này không khả năng sẽ có.

Xác thực như thế.

Nhân công insulin là công nghệ cao, thậm chí dính đến gen.

Nhưng mà heo, ngưu di đảo tinh luyện, ở năm 1922 liền đã thành công.

Muốn có được phi thường tinh khiết insulin, dùng thế giới này thủ đoạn xác thực tương đối khó.

Cái kia cần dùng đến HanKs dung dịch, cũng được xưng vì muối vô cơ dung dịch và cân bằng muối dung dịch. Cần dùng đến NaCl, kcl các loại đa trọng thành phần phối hợp mà thành.

Sau đó, còn cần cực nhỏ loại bỏ lưới, ước chừng 200 μm tả hữu, còn cần ly tâm quản.

Nghe vào rất cao cấp có phải là, nhưng toàn bộ quy trình là có thể thực hiện, dù là dùng thế giới này phối trí cũng có thể đạt tới.

Đề luyện ra heo di đảo nên có thể đạt tới cứu người trình độ.

Thẩm Lãng nói: "Loại bệnh này gọi là bệnh tiểu đường."

Hoàng đế khâm sai lập tức chau mày, cái bệnh này danh xưng không tốt, sẽ làm bẩn chí cao vô thượng Hoàng tộc.

Nhưng mấu chốt không ở chỗ điểm ấy.

"Ngươi có thể trị hết bệnh này?" Khâm sai đại thần nói.

"Đương nhiên!" Thẩm Lãng nói.

Khâm sai đại thần nói: "Có bao nhanh?"

"Hiệu quả nhanh chóng." Thẩm Lãng nói: "Có thể lập tức cứu vãn bệnh nhân bệnh lây qua đường sinh dục, bất quá tốc độ phải nhanh, nàng chứng bệnh đã phi thường khẩn cấp, nếu như trễ một chút thời điểm, chỉ sợ sẽ lập tức khó giữ được tính mạng."

Khâm sai đại thần híp mắt nhìn Thẩm Lãng.

Chuyện này ở kế hoạch bên ngoài, sứ mạng của hắn phi thường rõ ràng, bức bách Thẩm Lãng đáp ứng phía trước hai chuyện.

Nhưng mà nếu có thể cứu vớt Hoàng đế bệ hạ sủng ái nhất người, cũng là một cái công lớn, địa vị của hắn cũng có thể nước lên thì thuyền lên.

Khâm sai đại thần nói: "Thẩm Lãng ngươi có thể nghĩ rõ ràng, bệnh nhân này thân phận cao quý vô cùng. Nếu như quá trình trị liệu bên trong xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, vậy ngươi ngay lập tức sẽ chết. Coi như ngươi đem Căng Quân thượng cổ di tích cửa vào báo cho, cũng cứu không mệnh của ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Mười phần chắc chín! Nhưng đã cấp tốc, bởi vì khâm sai đại thần chậm trễ vài ngày đều không có thấy ta. Muốn cứu cái này quý nhân mệnh, ta nhất định phải lập tức Bắc thượng, mà người bệnh nhân kia cũng không cần chậm trễ, lập tức theo Viêm Kinh xuôi nam, chúng ta giữa đường tụ hợp, ta lập tức thi cứu."

Khâm sai đại thần nhắm mắt lại, lâm vào lựa chọn.

Chuyện này hắn cũng là cần chịu trách nhiệm.

Nếu như Thẩm Lãng cứu sống quý nhân kia, hắn đương nhiên là có công lao, mà lại là đại công.

Nhưng nếu như Thẩm Lãng không cứu được sống, thậm chí trị liệu quá trình bên trong ngoài ý muốn nổi lên, hắn cũng sẽ gánh chịu trách nhiệm.

Như vậy đối Thẩm Lãng yêu cầu bỏ mặc?

Vậy cũng không được, rõ ràng có cơ hội trị liệu vị này quý nhân, kết quả lại không cứu? Đó cũng là có sai lầm.

Vì lẽ đó vị này khâm sai đại thần cũng không có lựa chọn khác.

"Vậy thì nhanh lên khởi hành, nếu như cứu không vị này đỉnh cấp quý nhân, ngươi ta cùng một chỗ không may!"

Một khắc đồng hồ sau!

Thẩm Lãng cùng vị này khâm sai đại nhân rời đi Sở quốc vương đô, nhanh chóng Bắc thượng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 379: Ninh Kỳ Vận Mệnh Phán Quyết! Lãng Gia Thần Thuật!

Tân Sở Vương trong đại doanh!

Một cái khác hoàng đế khâm sai cũng tới, hắn xem như một người quen cũ, đế quốc Liêm Thân Vương, Ninh Nguyên Hiến đã từng thân gia, mà lại cũng coi như được là lão hữu.

Nhưng mà ở trên một trận biên cảnh cùng đi săn bên trong, Ninh Nguyên Hiến giả bệnh giả suy yếu, triệt để chọc giận vị này Liêm Thân Vương, quan hệ của hai người nhanh quay ngược trở lại mà xuống.

Liêm Thân Vương đại biểu Đại Viêm đế quốc Hoàng đế, tự mình bái tế trước Sở Vương, đối với hắn qua đời biểu thị trầm thống ai điếu, đồng thời đối tân Sở Vương tiến hành thân thiết thăm hỏi.

Tân Sở Vương biểu thị cảm kích, đồng thời tuyên bố Sở quốc sẽ tiếp tục vô điều kiện hiệu trung với chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ.

Đế quốc Liêm Thân Vương biểu thị phi thường vui mừng, sau đó công khai biểu thị, nhất định phải đem trước Sở Vương bị mưu sát một khi án điều tra được tra ra manh mối.

Sau đó, đế quốc Liêm Thân Vương bắt đầu tiến hành thẩm vấn.

Đồng dạng là vô cùng chính quy, tường tận hỏi thăm.

Mỗi một hạng chứng cứ đều rõ ràng, bảo đảm bất kỳ thời khắc nào đều có thể đứng vững được bước chân theo.

Mỗi một câu thẩm vấn đều ghi chép xuống, thậm chí liền khẩu khí, hình thái đều phi thường tường tận.

Trọng điểm thẩm vấn đối tượng có ba người.

Sở quốc thất vương tử Sở Nhẫm, đại thái giám Nhan Lương, Việt Quốc Tam vương tử Ninh Kỳ.

Ròng rã hỏi thăm năm ngày năm đêm.

Chỉ riêng các hạng vật chứng, liền có mấy trăm kiện nhiều.

Các hạng văn tự ghi chép, vượt qua hai mươi vạn chữ.

Đối với Sở Nhẫm cho trước Sở Vương cái kia hai lá mật tín, liền kiểm tra vượt qua một trăm lần.

Phụ trách nghiệm độc luyện kim sư, liền có vượt qua ba mươi người.

Ngày thứ sáu.

Đế quốc Liêm Thân Vương bí mật triệu kiến Ninh Kỳ, bắt đầu đối với hắn vận mệnh phán quyết.

. . .

"Ninh Kỳ, các hạng chứng cứ đều đối ngươi phi thường bất lợi."

"Sự thật chứng minh, Nhan phi xác thực cùng Nhan Lương chuẩn bị mưu sát trước Sở Vương."

"Mà lại thái giám Nhan Lương cũng nhận tội, dùng ngươi bắn tên làm tín hiệu, dẫn bạo Sở Vương trong cơ thể cổ trùng."

"Vì lẽ đó lần này mưu sát Sở Vương, ngươi xem như kẻ cầm đầu."

"Hiện tại ngươi nhưng có cái gì tự biện sao?"

Tam vương tử Ninh Kỳ quỳ xuống dập đầu nói: "Không có, thần phục theo khâm sai đại thần hết thảy phán quyết."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Còn có một chuyện, chuyện này rõ ràng là ngươi làm. Vì sao muốn truyền bá lời đồn đại, đem mưu sát Sở Vương tội danh tại vu oan đến Thẩm Lãng cùng tân Sở Vương trên đầu?"

Ninh Kỳ dập đầu nói: "Khởi bẩm khâm sai đại thần, chuyện này ta không có làm. Trước Sở Vương chết bất đắc kỳ tử về sau ngày kế tiếp, ta lập tức liền tiến vào Sở quân trong đại doanh , chờ đợi đế quốc điều tra. Mà lại ta từng có chuyên môn mệnh lệnh, không được có bất kỳ cử động nào, nhất là không thể đem tội danh vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Có ai làm chứng?"

Ninh Kỳ nói: "Trấn Tây hầu Chủng Nghiêu, Thiên Việt Đại đô đốc Tiết Triệt, đều có thể làm chứng."

Đế quốc Liêm Thân Vương lại nói: "Phụ vương của ngươi triệu ngươi trở về Thiên Việt, ngươi vì sao không quay về?"

Ninh Kỳ nói: "Thiên địa quân thân sư, Hoàng đế bệ hạ là thiên, là đất, là quân. Ta đầu tiên là muốn hiệu trung chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ, sau đó mới là hiệu trung cùng hiếu kính phụ thân của ta Ninh Nguyên Hiến."

Đế quốc Liêm Thân Vương gật đầu nói: "Ngươi nói với ta nói thật, ngươi cảm thấy lần này trực tiếp mưu sát Sở Vương hung thủ là ai?"

Ninh Kỳ nghĩ một lát mới nói: "Hẳn là Thẩm Lãng."

Đế quốc Liêm Thân Vương bỗng nhiên vỗ bàn một cái, nghiêm nghị nói: "Còn nói ngươi không có vu oan, việc này rõ ràng chính là ngươi làm, cho tới bây giờ tình trạng này, lại còn muốn liên quan vu cáo Thẩm Lãng?"

Ninh Kỳ dập đầu nói: "Xin (mời) khâm sai đại thần thứ tội, thần chỉ là ăn ngay nói thật."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ninh Kỳ, trước Sở Vương trước khi chết kêu câu nói kia, vô số người đều nghe được, hắn nói ngươi Ninh Kỳ cấu kết Phù Đồ Sơn mưu sát hắn. Câu nói này làm sao đều tẩy không sạch, ngươi cũng đã biết."

Ninh Kỳ cái trán kề sát đất không nói một lời.

Đế quốc Liêm Thân Vương thanh âm trở nên càng thêm uy nghiêm, lạnh lùng nói: "Mà lại ngươi cũng đã biết, các ngươi lần này mưu sát trước Sở Vương mang đến cỡ nào ác liệt ảnh hưởng, thiên hạ chư vương, người người cảm thấy bất an, đồng thời hoàng cung bên trong tiến hành đại thanh tẩy, trong khoảng thời gian ngắn, máu chảy thành sông."

Ninh Kỳ dập đầu nói: "Thần có tội."

Liêm Thân Vương nghiêm nghị nói: "Hiện tại thiên hạ chư vương đều đang ngó chừng bệ hạ, nhìn chằm chằm con mắt. Bọn hắn thậm chí lo lắng, đế quốc chính sách có phải là thay đổi, đế quốc có phải là muốn đối các nước chư hầu động thủ, có phải là muốn từ vương đạo chuyển thành bá quyền? Đây hết thảy đều là ngươi làm chuyện tốt, các ngươi mưu sát Sở Vương, cho đế quốc mang đến bao lớn phong ba cùng bị động?"

Ninh Kỳ dập đầu nói: "Thần sợ hãi."

Đế quốc Liêm Thân Vương biểu lộ thoáng hòa hoãn một chút, tiếp xuống hắn không nói gì thêm, mà là lẳng lặng pha trà.

"Ngươi cũng đã biết, đế quốc Thượng thư đài đã xoá?" Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Nội các đã thành lập, Nguyên Thành Tất làm nội các Thủ tướng, Chúc Hoằng Đồ làm nội các phó tướng."

Lời này một màn, Ninh Kỳ nội tâm khẽ run lên.

Lần này trong đế quốc các cải tổ, Viêm Kinh Chúc thị gia tộc cuối cùng thu hoạch to lớn.

Nguyên Thành Tất, đã bảy mươi lăm, hắn cái này nội các Thủ tướng làm không bao lâu.

Mà Chúc Hoằng Đồ, năm nay mới năm mươi mấy tuổi, nói cách khác tương lai đế quốc tối cao cơ cấu quyền lực, vẫn như cũ sẽ có Viêm Kinh Chúc thị thống lĩnh hai mươi năm lâu?

Thật không hổ là ngàn năm thế gia.

Chúc Hoằng Đồ chấp chưởng trong đế quốc các đã trở thành kết cục đã định, kể từ đó thiên hạ các nước rất lớn một bộ phận vận mệnh đều muốn chấp chưởng tại tay hắn.

Căn cứ Hoàng đế bệ hạ ý chí.

Sau đó sẽ trắng trợn sắc phong thiên hạ chư vương, ban cho đế quốc thân vương hàm.

Dần dần đem các nước chư hầu chuyển biến trở thành phiên thuộc nước, sau đó từ chư quốc thân vương thượng tấu, thỉnh cầu trong đế quốc các tại chính sự bên trên tiến hành chỉ đạo.

Sau đó, trong đế quốc các liền sẽ điều động đại lượng quan viên tiến vào thiên hạ chư quốc, đảm nhiệm Thượng thư đài Tể tướng chức.

Dạng này mười mấy hai mươi năm sau, thiên hạ các nước Tể tướng liền đều từ trong đế quốc các cắt cử.

Kể từ đó, các nước chính sự hơn phân nửa đều khống chế tại trong đế quốc các trong tay.

Chúc Hoằng Đồ sắp nhập chủ trong đế quốc các, cái kia Việt Quốc Chúc thị đương nhiên cũng nước lên thì thuyền lên.

Đón lấy, đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Tại thời khắc mấu chốt này, Sở Vương cái chết sẽ dẫn phát thiên hạ chư Vương Hà chờ kiêng kị? Ngươi nói cái này chính / trị / ảnh hưởng phải làm thế nào tiêu trừ?"

Ninh Kỳ dập đầu: "Thần có tội, thần sợ hãi."

Đế quốc Liêm Thân Vương gằn từng chữ: "Ninh Kỳ dính líu mưu sát trước Sở Vương, tự biết tội ác tày trời, uống thuốc độc tự sát, như thế nào?"

Ninh Kỳ thân thể run rẩy kịch liệt, sau đó rất nhanh an tĩnh lại: "Thần tuân chỉ."

Đế quốc Liêm Thân Vương từ trong ngực móc ra một cái bình nhỏ.

Trà nấu xong.

Liêm Thân Vương cho Ninh Kỳ ngược lại một chén nhỏ, sau đó đem trong bình nhỏ độc dược đổ vào nước trà bên trong.

"Đây là Phù Đồ Sơn kịch độc, dùng về sau thật giống như ngủ đi qua, không có bất kỳ cái gì thống khổ." Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ngươi có thể hiện tại uống hết, bảo vệ một cái toàn thây. Ngươi cũng có thể không uống, như thế đợi đến công khai tuyên án thời điểm, xử phạt mức cao nhất theo pháp luật, chém đầu răn chúng."

Ninh Kỳ đứng dậy, đi vào đế quốc Liêm Thân Vương trước mặt ngồi xuống.

"Thần nguyện đền tội."

Sau đó, Ninh Kỳ bưng lên trước mặt cái này chén trà, liền muốn uống một hơi cạn sạch.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ninh Kỳ ngươi có thể nghĩ được không? Nhưng còn có lời gì muốn nói sao?"

Ninh Kỳ nói: "Thần phục theo khâm sai đại thần bất luận cái gì phán quyết."

Sau đó, hắn đem cái này chén trà uống hết.

Sau một lát.

Máu đen chậm rãi theo cái mũi, khóe miệng chảy ra.

Hắn ngồi không nhúc nhích.

Nhịp tim đình chỉ, hô hấp đình chỉ.

Sau đó, cả người ngã lệch trên mặt đất.

. . .

Nhìn xem trên mặt đất thất khiếu chảy máu, khắp cả người lạnh buốt Ninh Kỳ.

Tân Sở Vương thân thể run nhè nhẹ.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Sở Vương, chuyện này ngươi muốn đế quốc cho ngươi cái gì bàn giao?"

Tân Sở Vương quỳ xuống dập đầu nói: "Tiểu vương phục tùng đế quốc bất luận cái gì phán quyết."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ngươi là một người thông minh, xa so với phụ vương của ngươi muốn càng thêm thông minh, những năm này ngươi đã tại ẩn giấu phong mang, làm khó ngươi."

"Tiểu vương không dám." Tân Sở Vương nói: "Tiểu vương mới có thể không cùng phụ vương vạn nhất, nhưng đối với đế quốc trung thành, đối với Hoàng đế bệ hạ trung thành, lại là thiên địa chứng giám."

Đế quốc Liêm Thân Vương thở dài nói: "Thiên hạ như thế đa kiều. . ."

Liêm Thân Vương đứng lên, đi vào địa đồ trước mặt, chậm rãi nói: "Thiên hạ thái bình thời điểm còn nhìn không lớn đi ra, nhưng thoáng khẽ động đãng, liền có vô số kinh diễm chi tài hiện ra tới. Phương nam Căng Quân, Việt Quốc Thẩm Lãng, Ninh Chính. Ninh Kỳ, Sở quốc có ngươi, ta đông phương Vương triều thật sự là địa linh nhân kiệt a."

Lời này một màn, tân Sở Vương không dám trả lời, vẫn như cũ lẳng lặng quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích.

Hắn xác thực cực kỳ thông minh, biết lần này đế quốc khâm sai đến, không vẻn vẹn quyết định là Ninh Kỳ vận mệnh, còn có hắn tân Sở Vương vận mệnh.

Lão Sở Vương cũng là bởi vì không nghe lời, quá tham lam mà bị mưu sát.

Vì lẽ đó đế quốc khâm sai liền muốn đến xem rõ ràng, vị này tân Sở Vương có phải hay không đầy đủ nhu thuận?

Nếu như không đủ nhu thuận?

Cái kia Sở Nhẫm còn mang đến một phong mật tín, trên đó viết Thái tử cùng Nhan phi có gian tình, mà lại gian tình đã bại lộ, vì lẽ đó tiên hạ thủ vi cường mưu sát Sở Vương.

Đương nhiên, lời giải thích này cũng quá mức tại miễn cưỡng, không phải vạn bất đắc dĩ là không thể dạng này hướng về thiên hạ lời nhắn nhủ.

Nhưng mà, tân Sở Vương cũng nhất định phải biểu hiện ra tuyệt đối phục tùng.

"Thông minh, thông minh. . ." Đế quốc Liêm Thân Vương nói.

Tân Sở Vương vẫn như cũ quỳ rạp dưới đất, không nhúc nhích.

Xuân Giang nước ấm vịt tiên tri, gặp gì biết nấy.

Vẻn vẹn nhìn Liêm Thân Vương thái độ, liền biết đế quốc chính sách thay đổi.

Trước đó Liêm Thân Vương, cỡ nào hòa ái dễ gần? Hoàn toàn không có chút nào giá đỡ, cùng Việt Vương Ninh Nguyên Hiến xưng huynh gọi đệ, thậm chí tại Sở Vương trước mặt còn biểu hiện được tương đối khiêm tốn.

Nhưng mà hiện tại. . .

Thái độ của hắn đã thay đổi, trở nên cao cao tại thượng.

Hắn là đế quốc thân vương, mà Sở Vương là các nước chư hầu vương.

Trình độ nào đó, Sở Vương quyền thế càng lớn, địa vị cao hơn một điểm.

Nhưng mà hiện tại, Liêm Thân Vương đã là dùng thượng vị giả tự cho mình là.

Cái này dĩ nhiên không phải chính hắn tại tự cao tự đại, mà là vì biểu hiện hiện ra đế quốc thái độ.

Đế quốc Hoàng tộc thành viên, cao hơn phiên vương.

Hoàng tộc là chủ, thiên hạ chư vương là thần.

Tân Sở Vương cùng Ninh Kỳ suy đoán đều không có sai, đế quốc tân chính sau khi hoàn thành, đã đổi vương đạo làm bá quyền.

Sắp biến thiên.

. . .

Không biết qua bao lâu.

Ninh Kỳ cảm giác được mình trong bóng đêm trầm luân, chân chính rơi vào mười tám tầng Địa Ngục.

Hắn chân chính thưởng thức được mùi vị của tử vong.

Loại kia triệt để lạnh lẽo, sinh cơ biến mất.

Dùng bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung.

Vô biên vô tận sợ hãi, vô biên vô tận cô tịch.

Sau đó. . .

Lại một trận ánh sáng xuất hiện tại thế giới tinh thần của hắn bên trong.

Tất cả cảm giác dần dần khôi phục, sinh cơ lại một lần nữa hiện lên.

Vốn đã chết đi Ninh Kỳ, lại một lần nữa mở to mắt.

Lại một lần nữa nhìn thấy cao cao tại thượng đế quốc Liêm

Thân Vương.

Cứ việc toàn thân bủn rủn tê liệt, nhưng hắn hay là dùng tận tất cả lực lượng, trực tiếp quỳ rạp dưới đất, không nhúc nhích.

"Nói ngươi thông minh cũng tốt, xảo trá cũng được." Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Nhưng mà, ngươi cuối cùng thông qua bệ hạ khảo nghiệm."

Ninh Kỳ dập đầu: "Thần sợ hãi, thần chi mệnh mãi mãi cũng tại chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ trong tay, đế quốc tùy thời đều có thể lấy đi."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Đứng lên đi, uống trà."

Liêm Thân Vương lại cho Ninh Kỳ rót một ly trà, vẫn như cũ là vừa rồi cái ly kia, hắn sau khi uống xong thất khiếu chảy máu cái chén.

Ninh Kỳ cung kính bưng lên, uống một hơi cạn sạch.

Liêm Thân Vương nói: "Ninh Chính như thế nào?"

Ninh Kỳ nói: "Cực kỳ tốt, kiên nghị quả cảm, sắt thép ý chí."

Liêm Thân Vương lại nói: "Thẩm Lãng như thế nào?"

Ninh Kỳ nói: "Thông minh tuyệt đỉnh, nhưng tinh xảo phóng đãng, chỉ cần mình vui sướng, mặc kệ hồng thủy ngập trời."

Liêm Thân Vương gật gật đầu, đứng lên nói: "Bệ hạ khẩu dụ."

Ninh Kỳ lại một lần nữa quỳ rạp trên đất.

Liêm Thân Vương nói: "Việt Vương tam tử Ninh Kỳ, không tệ!"

Ninh Kỳ dập đầu: "Thần cảm ơn rơi nước mắt, tạ chủ long ân, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Liêm Thân Vương gật gật đầu, cái này Ninh Kỳ xác thực thông minh tuyệt đỉnh.

Trong đế quốc các đã hướng về thiên hạ canh chừng.

Trước đó vạn tuế cái từ này dùng đến tương đối tùy ý, rất nhiều dân chúng binh sĩ kích động thời điểm, đều thích hô to cái gì Việt Quốc vạn tuế, đại vương vạn tuế.

Về sau cái từ này không thể dùng, chỉ có Hoàng đế bệ hạ một khi người có thể sử dụng.

Chẳng những như thế, lấy hậu thiên xuống chư vương ý chỉ, không thể xưng là thánh chỉ, mà muốn đổi thành quân chỉ.

Còn có thiên hạ chư vương quân chỉ bên trong, cũng không còn có thể chứa khâm thử hai chữ, cái này cũng muốn trở thành Hoàng đế một khi người chuyên dụng từ.

Còn nổi danh chữ cấm kỵ cũng muốn chính thức bắt đầu.

Trước đó mặc kệ là dân chúng, vẫn là thiên hạ chư vương, lấy tên đều tính tương đối tùy ý.

Tỉ như Ngô Vương gọi Ngô Khải, Ninh Nguyên Hiến thúc thúc gọi Ninh Khải.

Có rất nhiều người danh tự, thậm chí cùng đế quốc Hoàng tộc đồng dạng.

Nhưng mà tiếp xuống hoàng đế danh tự, Thái tử danh tự, hoàng hậu danh tự, Hoàng thái hậu danh tự đều muốn cấm kỵ.

Thậm chí đã lấy tốt danh tự, một khi cùng đế quốc Hoàng tộc có giống nhau chữ, đều muốn đổi tên.

Cái này vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế, thực ra tại trong đế quốc các cũng vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu, không nghĩ tới Ninh

Kỳ liền đã nắm giữ.

"Ninh Kỳ, ngươi không tệ!" Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ta rất xem trọng ngươi, hi vọng Việt Quốc tại ngươi dẫn đầu xuống, có thể vì thiên hạ chư vương làm làm gương mẫu."

Lời này một màn, Ninh Kỳ trùng điệp dập đầu.

"Thần sợ hãi, dám không vì đế quốc thịt nát xương tan?"

Sau đó, hắn triệt để đầu rạp xuống đất.

Toàn thân run rẩy, nội tâm khô nóng.

Hắn cược thắng.

Cơ hồ đánh đổi mạng sống đại giới, đổi lấy đế quốc đối hắn ủng hộ.

Liêm Thân Vương ý tứ đã hết sức rõ ràng, đế quốc duy trì Ninh Kỳ trở thành Việt Quốc Thái tử.

Giờ khắc này rốt cục đến, Ninh Kỳ gần như vui đến phát khóc.

. . .

Thẩm Lãng cùng đế quốc khâm sai lao vùn vụt Bắc thượng.

Trên đường đi, không hề dừng lại một chút nào, đi cả ngày lẫn đêm.

Xuyên qua Sở quốc, xuyên qua Lương quốc, lại tiến vào Tân Càn vương quốc lãnh địa.

Lương quốc.

Cũng là thiên hạ chư quốc một trong, về sau bị Khương Ly diệt chiếm đoạt.

Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau, Đại Càn vương quốc bị tách rời, Lương quốc có một lần nữa độc lập đi ra.

Ba ngày bốn đêm.

Ròng rã gấp rút lên đường hơn ba ngàn dặm, vẫn không có tiến vào Đại Viêm đế quốc cảnh nội, khoảng cách Viêm Kinh còn có mấy ngàn dặm.

Giờ phút này, Thẩm Lãng rốt cục cảm giác được vương triều Đại Viêm to lớn.

Chân chính tung hoành vạn dặm, hơn một nghìn vạn cây số vuông.

Bây giờ xem ra, Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ muốn chính thức nhất thống phương đông thế giới.

Nhưng mà dùng hiện tại giao thông cùng điều kiện truyền tin, như thế nào thống trị cái này vô cùng to lớn cương vực a?

Khoảng cách Đại Viêm đế quốc cảnh nội, đã rất gần, đại khái ngày mai liền có thể tiến vào đế quốc.

Đây là Thẩm Lãng lần thứ nhất tiến vào Đại Viêm đế quốc.

Nhưng mà. . .

Hoàng đế khâm sai lại hạ lệnh đình chỉ tiến lên, tại chỗ đóng giữ.

Đón lấy, khâm sai mang theo Thẩm Lãng tiến vào một khi tòa hành cung, trọn vẹn ngàn mẫu lớn hành cung.

Nơi này vẫn như cũ xem như Tân Càn vương quốc lãnh thổ, khoảng cách Đại Viêm đế quốc còn có hơn mười dặm mà thôi.

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, vì sao không (được) tiến vào đế quốc cảnh nội đâu? Đây là đặc biệt nhằm vào hắn Thẩm Lãng sao?

Tiến vào hành cung về sau, Thẩm Lãng sống một mình.

Sau đó, hắn nhìn thấy thiên đại phô trương.

Một chi lại một chi quân đội, tiến vào chiếm giữ hành cung bên trong.

Đế quốc kỵ binh, đế quốc Cấm Vệ quân.

Vượt qua ba vạn đại quân, đem toàn bộ hành cung vây quanh được chật như nêm cối.

Sau đó, vô số thái giám, cung nữ tiến vào chiếm giữ, vượt qua trên trăm tên ngự y tiến vào chiếm giữ.

Hành cung trong phạm vi hai trăm dặm quan đạo, toàn bộ phong bế.

Chung quanh tất cả thành trấn, toàn bộ cấm đi lại ban đêm.

Cái này phô trương cùng tư thế, quả thực vượt qua tưởng tượng.

Dù là hiện đại Địa Cầu nguyên thủ quốc gia, cũng không có như vậy tư thế.

Đây chính là đế quốc Hoàng tộc uy phong sao?

Ròng rã mấy hai ngày thời gian!

Quý nhân kia rốt cục tới.

Vài trăm người nhấc lên một khi tòa di động cung điện, diện tích vượt qua một trăm mét vuông, tiến vào hành cung bên trong.

Toàn bộ quá trình, toà này di động cung điện không có bất kỳ cái gì lay động, san sẻ nhanh tiến lên, không có bất kỳ cái gì trên dưới xóc nảy.

. . .

Ban đêm thời gian!

Đế quốc khâm sai nói: "Thẩm công tử, đi theo ta!"

Thẩm Lãng cõng cái rương, đi theo đế quốc khâm sai sau lưng, đi qua tầng tầng lớp lớp cung điện, tầng tầng lớp lớp thủ vệ.

Bực này sâm nghiêm, hoàn toàn vượt quá tưởng tượng.

Rốt cục đi vào một khi tòa bên hồ cung điện.

"Mời đến!"

Thẩm Lãng đi vào.

Sau đó, không khỏi con mắt co rụt lại.

Hắn đại khái nhìn thấy mười tên tông sư cấp cường giả.

Ta. . . Móa!

Toàn bộ Việt Quốc, cộng lại chỉ có sáu tên tông sư mà thôi.

Thẩm Lãng bên người có một cái tông sư cường giả bảo tiêu, đã cuồng chảnh khốc huyễn xâu tạc thiên.

Mà lúc này, trong phòng này liền có mười tên tông sư cường giả.

Hắn nhìn thấy Phù Đồ Sơn trưởng lão, nhìn thấy Thiên Nhai Hải Các trưởng lão, nhìn thấy Tru Thiên Các trưởng lão.

Về phần như thế lộng lẫy đội hình sao?

Mấy đại siêu thoát thế lực, phái tới đoàn đội, vượt qua trăm người khoảng cách.

Bên ngoài chuẩn bị các loại dược vật, vượt qua ngàn loại.

Những thứ này cự đầu ngay tại bắt chuyện, trở thành một cái tuyệt đối phong bế vòng tròn , bất kỳ người nào đều khó mà dung nhập.

Một lát sau.

Bọn hắn bỗng nhiên an tĩnh lại.

Sau đó, hai nữ nhân đi ra.

Một cái là Ninh Hàn công chúa, Thiên Nhai Hải Các tương lai người thừa kế, Việt Quốc đệ nhất mỹ nhân, nàng thoáng lạc hậu nửa bước.

Nàng phía trước một nữ nhân, ăn mặc nam nhân bào phục.

Nữ tử này chính là Viêm đế quốc hoàng đế nữ nhi, Cơ Tuyền công chúa.

Nàng năm nay hai mươi tám tuổi, không có lấy chồng.

Bởi vì trên người nàng cũng có hôn ước, vốn muốn gả cho Khương Ly con trai làm chính thê, trở thành Đại Càn vương quốc vương hậu.

Khương Ly lúc ấy liền gọi đùa, con của hắn muốn cưới thiên hạ tất cả công chúa.

Vị này Cơ Tuyền chính là thiên hạ đệ nhất công chúa.

So với Ninh Hàn Việt Quốc đệ nhất mỹ nhân thanh danh, Cơ Tuyền liền càng thêm thần bí điệu thấp.

Nhưng nàng vừa xuất hiện, Phù Đồ Sơn, Thiên Nhai Hải Các, Tru Thiên Các tất cả cự đầu toàn bộ tĩnh lặng im ắng, khom người cong xuống.

"Bái kiến công chúa điện hạ!"

Vị này Cơ Tuyền công chúa, đại diện toàn quyền Hoàng đế bệ hạ cùng thiên hạ siêu thoát thế lực tiến hành bàn bạc, chân chính tay cầm càn khôn.

Sau đó. . .

Thẩm Lãng còn phát hiện, nữ nhân này dù không phải Hoàng Kim huyết mạch, nhưng lại rất gần.

Mà lại Thẩm Lãng vừa mới dùng X quang mắt thấu thị huyết mạch của nàng, lập tức liền bị nàng cảm giác.

Đây là lần thứ nhất, nữ tử này vậy mà như thế lợi hại sao?

Thẩm Lãng lập tức thu hồi ánh mắt.

"Làm phiền Thẩm công tử." Cơ Tuyền công chúa nói: "Xin theo ta tiến đến."

Thẩm Lãng đi theo Cơ Tuyền công chúa đi vào phòng bên trong.

Sau đó, hắn triệt để kinh ngạc.

Trong này vậy mà là một cái không bụi ở giữa.

Không khí tuyệt đối sạch sẽ, cơ hồ không có bất kỳ cái gì tro bụi.

Đây là làm sao làm được a?

Một chiếc giường bạch ngọc lên, nằm một cái gầy yếu, mà óng ánh sáng long lanh nữ hài.

Nàng liền là bệnh nhân, Đại Viêm đế quốc tiểu công chúa, Cơ Ninh!

Nàng thật tốt gầy, nhưng mà trương này tinh xảo tuyệt luân khuôn mặt, cơ hồ khó mà dùng bất luận cái gì ngôn ngữ mà hình dung được.

Thật không giống như là mọc ra, mà giống như là thượng thiên dùng ngọc thạch điêu khắc ra.

Thật giống là một cái (tụ) tập thiên địa linh khí mà dựng dục ra tới bộ dáng.

Thật là một cái thiên địa tinh linh.

Nàng lúc này, triệt để hôn mê bất tỉnh, sinh cơ đã yếu ớt đến cực hạn.

Thẩm Lãng tiến lên kiểm tra thân thể của nàng, đeo lên găng tay, vì nàng bắt mạch.

Sau đó, trái tim của hắn vậy mà từng đợt run rẩy run rẩy.

Đây là bản năng của thân thể.

Liền. . . Liền phảng phất hắn cùng cô gái này có huyết mạch cộng minh.

Cái này. . . Cái này gặp quỷ sao?

Thẩm Lãng không dám biểu hiện ra cái gì dị dạng, mà là tiếp tục vì cái này nữ hài kiểm tra thân thể.

Sau đó, càng thêm để hắn khiếp sợ sự tình phát sinh.

Thứ nhất, cô gái này vốn hẳn nên đã sớm chết, không nên sống đến bây giờ.

Trên người nàng chứng bệnh rất nhiều, Version 1 bệnh tiểu đường, vẻn vẹn chỉ là một loại mà thôi, còn lại còn có mấy chục loại nhiều loại chứng bệnh.

Chỉ bất quá Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn quá ngưu bức, cái khác tất cả chứng bệnh đều muốn a bị bọn hắn chữa khỏi, hoặc là bị khống chế lại.

Version 1 bệnh tiểu đường, chỉ là trên người nàng một cái tương đối không có ý nghĩa bệnh, nhưng cái bệnh này đã dính đến thế giới này tri thức điểm mù.

Trung thực nói, cái này tiểu công chúa trên thân cái khác chứng bệnh, Thẩm Lãng đừng bảo là chữa trị, liền cái gì bệnh cũng không biết.

Nhưng mà lại bị Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các chữa khỏi, chí ít duy trì được sinh mệnh.

Từ đó có thể thấy được, hai cái này tổ chức xác thực rất cường đại thần kỳ.

Rất nhiều Thẩm Lãng chưa từng gặp qua chứng bệnh, bọn hắn đều có thể chữa khỏi.

Dựa theo bình thường tình hình, cái này tiểu công chúa rất khó sống qua một tuổi, nhưng nàng vậy mà sống đến bây giờ.

Nếu như không phải là bởi vì Version 1 bệnh tiểu đường, nàng còn đem tiếp tục duy trì.

Mà lại liền vẻn vẹn Version 1 bệnh tiểu đường, nàng cũng hẳn là không cách nào sống đến bây giờ, đã sớm hương tiêu ngọc vẫn.

Nhưng Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các, phảng phất có một loại phi thường thần kỳ năng lực, để nàng lâm vào an nghỉ, duy trì sinh mệnh.

Đây cơ hồ là hiện đại y học đều làm không được sự tình.

Hai cái này tổ chức xác thực ngưu bức.

Không cách nào tưởng tượng Hoàng đế bệ hạ vì cái này tiểu công chúa tính mệnh, nỗ lực bao lớn đại giới.

Ngay sau đó, Thẩm Lãng dùng X quang liếc nhìn tiểu công chúa huyết mạch.

Kinh hãi phát hiện, huyết mạch của nàng cũng là trống không.

Thế nhưng là, nghe nói cái này tiểu công chúa cực kỳ thông minh a, mà lại phi thường hoạt bát, quả thực liền là trên trời rơi xuống tinh linh.

Trống không không huyết mạch người, đều có tinh thần chướng ngại cùng bệnh trầm cảm.

Đây cơ hồ để Thẩm Lãng nhớ tới Thẩm Dã tiểu bảo bảo, hắn vừa mới sinh ra tới thời điểm, liền là nghịch thiên Hoàng Kim huyết mạch.

Nhưng mà không lâu sau đó, Hoàng Kim huyết mạch liền theo trong cơ thể hắn biến mất, trở thành trống rỗng, phảng phất một chút xíu huyết mạch năng lượng đều không có.

Nhưng mà Thẩm Dã tiểu bảo bảo cực kỳ khỏe mạnh a.

Đây hết thảy, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Thẩm Lãng đầu óc cơ hồ nhận trước nay chưa từng có oanh kích.

Hắn cảm giác được mình phảng phất nắm lấy đến rất nhiều to lớn bí mật.

Nhưng mà những bí mật này toàn bộ ẩn tàng tại hắc ám bên trong, ẩn ẩn chỉ có thể nhìn thấy chỉ lân phiến trảo.

Thẩm Lãng cảm giác được, lần này hắn tới cứu trị tiểu công chúa, phảng phất một cước bước vào một thế giới khác.

Một cái triệt để không biết thế giới, thậm chí là nguy hiểm thế giới.

Cùng lúc đó, vượt qua mười cái đại tông sư ánh mắt, ngưng tụ ở trên người hắn.

Thẩm Lãng không khỏi nhìn về phía tiểu công chúa mặt.

Thật tinh xảo tới cực điểm.

Ước chừng cũng chỉ có Thẩm Lãng cùng Mộc Lan sinh ra tới bảo bảo, có thể đánh đồng.

"Thẩm công tử? Như thế nào!" Cơ Tuyền công chúa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Tiểu công chúa trên thân, phảng phất còn có rất nhiều cái khác chứng bệnh."

"Đúng!" Cơ Tuyền nói: "Trên người nàng nhiều loại chứng bệnh, vượt qua ba mươi mấy loại, nhưng mà đều khống chế lại. Duy chỉ có cái này mới chứng bệnh mấy tháng trước phát tác, thúc thủ vô sách."

Version 1 bệnh tiểu đường, đã dính đến đột biến gien, đúng là thế giới này y học điểm mù.

"Có thể trị không?" Cơ Tuyền công chúa hỏi.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đối với tiểu công chúa trên thân cái khác ba mươi mấy loại chứng bệnh, ta thúc thủ vô sách, nhưng duy chỉ có cái này Version 1 bệnh tiểu đường, ta có thể trị."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Vậy liền mời ngươi hao tâm tổn trí, tiểu Ninh là Thái hậu, phụ vương, mẫu hậu, thậm chí là chúng ta toàn bộ Đại Viêm đế quốc Hoàng tộc hòn ngọc quý trên tay."

Nghe nói qua, nhất là Hoàng thái hậu, đối nàng sủng ái quả thực đến mức độ không còn gì hơn.

Cơ hồ từ nhỏ công chúa sinh ra tới, liền nuôi dưỡng ở Thái hậu bên người.

Tiểu công chúa mỗi ngày đều không thể rời đi nàng ánh mắt vượt qua nửa ngày, nếu là có một ngày tiểu công chúa ho khan vài tiếng, cái kia Hoàng thái hậu liền sẽ hãi hùng khiếp vía, nếu như nàng ăn ít một điểm, Hoàng thái hậu cả ngày đều sẽ ăn không vô.

Lần này tiểu công chúa phát bệnh, hơn tám mươi tuổi Hoàng thái hậu mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt, luôn miệng nói nếu như Ninh Ninh có việc, nàng tuyệt đối không sống.

Đại Viêm đế quốc, cơ hồ là dùng thiên hạ lực lượng, mới duy trì cái này tiểu công chúa sống đến bây giờ.

"Yên tâm. . ." Thẩm Lãng gật đầu nói.

Sau đó, hắn mở ra cái rương, nói: "Loại thuốc này vật là insulin, là theo heo trên thân lấy ra, đây là ta rút ra quá trình toàn bộ ghi chép."

Đổi thành những người khác, chỉ sợ lập tức trách mắng Thẩm Lãng, theo heo trên thân lấy ra đồ vật, cũng dám dùng tại cao quý vô song tiểu công chúa trên thân?

Nhưng mà Cơ Tuyền lại tiếp nhận Thẩm Lãng ghi chép, tỉ mỉ nhìn.

Cực kỳ hiển nhiên, nàng đều có thể xem hiểu.

"Muội muội, theo ngươi thì sao?" Cơ Tuyền đưa cho Ninh Hàn.

Ninh Hàn tỉ mỉ nhìn một lần, nói: "Cực kỳ thần kỳ, hoàn toàn là tại y học bên trên mở ra một cái khác chi nhánh, thậm chí mở ra mặt khác một cái tri thức cửa chính."

Thẩm Lãng nói: "Đây chính là ta lấy ra heo insulin, mỗi ngày bữa ăn trước tiêm vào một lần, mỗi một lần tiêm vào một chi. Như thế nào theo heo trên thân rút ra ta đã toàn bộ viết rõ ràng , dựa theo điều kiện của các ngươi có thể rút ra độ tinh khiết cao hơn insulin. Ta chuẩn bị một trăm chi, đầy đủ tiểu công chúa dùng một tháng. Về sau insulin, liền từ các ngươi tới rút ra."

Cơ Tuyền công chúa nhìn một lần nói: "Không có vấn đề."

Dùng điều kiện của bọn hắn, rút ra insulin quả thật có thể so Thẩm Lãng càng tốt hơn.

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại liền tiêm vào ta rút ra insulin, các ngươi có thể tiến hành toàn diện kiểm tra."

Cơ Tuyền công chúa tiếp nhận Thẩm Lãng rút ra insulin, ngẫu nhiên rút ra một chi.

Sau đó Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn mấy thế lực, đối với nó tiến hành toàn diện triệt để kiểm tra.

Thiên hạ bất luận cái gì độc tố, đều khó có khả năng giấu giếm được những thứ này siêu thoát thế lực, Thẩm Lãng cũng làm không được.

Một canh giờ sau!

Kết quả đi ra.

"Chứa một chút tạp chất, nhưng không có bất kỳ cái gì độc tố."

Đây là mấy đại siêu thoát thế lực cho ra phán đoán.

"Vậy thì tốt, ta muốn bắt đầu tiêm vào." Thẩm Lãng nói: "Tiêm vào bộ vị muốn tại phần bụng, bởi vì nơi này khoảng cách tuyến tuỵ gần nhất."

Cơ Tuyền gật đầu.

Chung quanh tất cả mọi người rút đi.

Cơ Tuyền xốc lên tiểu công chúa quần áo, lộ ra óng ánh sáng long lanh bụng, vẫn như cũ giống như là ngọc thạch.

Thẩm Lãng lại một lần nữa cảm thán, cô gái này thật sự là hiếm thấy, trên thân có mấy chục loại phức tạp không biết đáng sợ chứng bệnh.

Nhưng mà, lại phảng phất (tụ) tập thiên địa tất cả linh khí mà sinh.

Thẩm Lãng đem đề luyện ra heo insulin tiêm vào tiến vào tiểu công chúa trong cơ thể.

Ước chừng một khắc đồng hồ sau.

Thẩm Lãng nói: "Dược hiệu cũng đã phát tác, các ngươi có thể đánh thức tiểu công chúa."

Cơ Tuyền công chúa gật đầu, xuất ra một cây ống tiêm.

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, những thứ này siêu thoát thế lực cũng hiện đại như thế sao?

Vậy mà cũng dùng ống tiêm.

Mà lại. . . Cái này trong ống tiêm dược vật, vậy mà cùng tẩy tủy tinh có chút tương tự.

Đương nhiên, nó không phải tẩy tủy tinh, nhưng rất có thể là thượng cổ di tích khai quật ra.

Thượng cổ di tích bên trong dược tề a, cực độ khan hiếm.

Thẩm Lãng làm cho Mộc Lan làm tới một chi tẩy tủy tinh, quả thực hao phí vô số tinh lực, thậm chí liều mạng.

Mà tại tiểu công chúa nơi này, cái này thượng cổ dược tề lại là phòng dược vật?

Quả nhiên, Cơ Tuyền đem thượng cổ dược tề rót vào tiểu công chúa xương cổ bên trong, mà không phải trong mạch máu.

Một lát sau!

Tiểu công chúa trên mặt xuất hiện một chút xíu đỏ ửng.

Hô hấp dần dần có lực.

Nàng theo an nghỉ bên trong tỉnh lại.

Giờ khắc này, thật giống như là công chúa Bạch Tuyết cảm giác.

Nàng mở ra tinh không đồng dạng óng ánh con mắt.

"Tỷ tỷ, ta tốt? Ta bị chữa khỏi, ta không khó chịu. . ."

Sau đó.

Nàng ánh mắt hướng về Thẩm Lãng nhìn lại, có chút kinh ngạc, mang theo một chút xíu mê mang, kinh ngạc ngọt tiếng hô: "Ca ca!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 380: Ly Kỳ Chân Tướng! Chết Thảm! Hết Thảy Đều Kết Thúc

Ca ca? !

Xưng hô thế này một màn, Thẩm Lãng, Cơ Tuyền, Ninh Hàn ba người cũng không khỏi được kinh ngạc.

Bởi vì tiểu công chúa rất ít trực tiếp hô lên hai chữ này, nàng đương nhiên là có rất nhiều ca ca, nhưng hoặc là hô Thái tử ca ca, hoặc là tại ca ca trước mặt tăng thêm danh tự.

Tại trong trí nhớ, giống như không có trực tiếp hô qua ca ca.

Tiểu công chúa nhìn thấy vẻ mặt của mọi người, le lưỡi một cái nói: "Vị này ca ca, là ngươi chữa khỏi ta sao? Ngươi tên là gì?"

Thẩm Lãng trong lòng buông lỏng một hơi.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Hắn gọi Thẩm Lãng."

Tiểu công chúa nói: "Ngươi chính là Thẩm Lãng nha."

Xem ra nàng còn nghe qua Thẩm Lãng danh tự, sau đó hắn từ trên xuống dưới nhìn Thẩm Lãng một hồi lâu.

"Bọn hắn đều nói ngươi cùng Chúc Hồng Tuyết hai người đặt song song là Việt Quốc thứ nhất mỹ nam tử, nhưng mà ta cảm thấy ngươi càng thêm đẹp mắt một chút." Tiểu công chúa nói: "Ngươi càng để cho người thân cận."

Thẩm Lãng cười một tiếng.

"Thẩm Lãng ca ca, cám ơn ngươi cứu ta." Tiểu công chúa nói: "Mặc dù ta chưa hẳn có thể sống bao lâu, nhưng ít ra để ta đi tại tổ mẫu phía sau."

Câu nói này cũng làm người ta đau lòng.

Nếu như nàng chết, tổ mẫu liền tiếp nhận không sự đả kích này. Làm tôn nữ, nàng muốn để tổ mẫu vô tật mà chấm dứt.

"Đa tạ Thẩm công tử chữa khỏi muội muội ta." Cơ Tuyền công chúa nói.

Thẩm Lãng biết, hắn nên đi.

"Cáo từ."

Sau đó, hắn liền muốn rời khỏi.

"Thẩm Lãng ca ca, bằng không ngươi lưu thêm một hồi, cùng ta nói mấy câu a?" Tiểu công chúa nói.

Cơ Tuyền nói: "Thẩm công tử rất bận rộn."

Tiểu công chúa mở to hai mắt, dịu dàng nói: "Xin nhờ, liền một hồi."

Cơ Tuyền gật gật đầu.

Tiểu công chúa lại nói: "Tỷ tỷ, ngươi ra ngoài."

Cơ Tuyền cưng chiều mà nhìn xem tiểu công chúa, sau đó đi ra ngoài.

Cái này cơ hồ không bụi trong phòng, chỉ còn lại tiểu công chúa cùng Thẩm Lãng hai người.

"Thẩm Lãng ca ca, là tỷ tỷ ta càng đẹp, vẫn là ngươi nương tử càng đẹp?" Tiểu công chúa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Nương tử của ta."

Bình tĩnh mà xem xét, Cơ Tuyền, Ninh Hàn cùng thuế biến sau Kim Mộc Lan, về mặt dung mạo là giống nhau, đều xem như bên trên là thiên hạ đỉnh phong.

Tiểu công chúa lại nói: "Đúng, ngươi làm sao không viết sách?"

Thẩm Lãng nói: "Tương đối bận rộn, không có thời gian viết sách."

Tiểu công chúa nói: "Ngươi viết tất cả sách ta đều nhìn qua, thích nhất liền là « Tây Du Ký », ta còn thường xuyên cùng nãi nãi nói cố sự này đâu."

Sau đó, thực ra đều là tiểu công chúa một người đang nói chuyện.

Nàng quả thật bị bảo hộ rất khá, tâm linh vô cùng mỹ hảo.

Mỗi một câu nói đều mang thiện lương, ngây thơ, nhưng là lại có một ít bi quan.

Đương nhiên, đây là phi thường tiềm thức.

Trên thực tế đơn thuần theo trong miệng nàng lời nói ra, mỗi một câu đều rất rực rỡ mỹ hảo.

Nhưng là lại có một loại, đem mỗi một ngày đều xem như tận thế tới qua cảm giác, tùy thời đều có thể không nhìn thấy ngày thứ hai mặt trời mọc.

Thẩm Lãng cũng mới biết, vị này tiểu công chúa mới thật sự là kim ốc tàng kiều.

Nàng theo xuất sinh xuống liền không thể đi ra bên ngoài thế giới, đừng nói đến bên ngoài hoàng cung, thậm chí cũng không thể tại viện tử ngẩn đến quá lâu.

Thân thể của nàng quá yếu ớt, Hoàng đế chuyên môn trong hoàng cung làm kiến tạo ba tòa cung điện.

Mà lại từ mấy cái siêu thoát thế lực liên hợp kiến tạo, xác thực Baogong điện bên trong bảo trì gần như không bụi vô khuẩn trạng thái.

Cho nên nàng cơ hồ tại mọi thời khắc đều trong phòng, thậm chí cũng không thể phơi nắng quá lâu.

Hoàng đế cùng hoàng hậu không thể thường xuyên bồi tiếp nàng, chỉ có nãi nãi tại mọi thời khắc đều bồi bạn nàng.

Đây thật là một viên yếu ớt minh châu, thoáng không cẩn thận liền sẽ vỡ vụn.

Hai năm trước, vị này tiểu công chúa trở nên càng thêm suy yếu.

Hoàng đế không đành lòng nàng mỗi ngày đều nhốt tại trong phòng, vì lẽ đó cho nàng chế tạo một khi tòa di động tiểu cung điện, có hơn một trăm người nhấc lên đi ra.

Như thế, nàng mới lần thứ nhất đi ra hoàng cung.

Thật sự là một cái làm cho đau lòng người che chở nữ hài.

"Cừu Yêu Nhi, tỷ tỷ của ta Cơ Tuyền, Ninh Hàn ba người nữ nhân này, ngươi cảm thấy cái nào lợi hại nhất?" Tiểu công chúa hỏi.

Nàng hỏi ra vấn đề, đều là thiên mã hành không, thiên hình vạn trạng.

Thẩm Lãng nghĩ một lát, cười nói: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Tiểu công chúa nói: "Ta cảm thấy Cừu Yêu Nhi lợi hại nhất, nàng tại hải ngoại đánh xuống một mảnh lớn quốc thổ, giải phóng vô số người. Vô số nô lệ không vẻn vẹn gọi nàng nữ vương, mà lại đều gọi nàng mẫu thân."

Thẩm Lãng nói: "Nàng hướng tới cuộc sống tự do tự tại, nhưng vẫn là sẽ bị ràng buộc."

Tiểu công chúa nói: "Tỷ tỷ của ta võ công rất lợi hại, nhưng mà nàng nói hiện tại Cừu Yêu Nhi võ công mạnh nhất, vượt qua nàng cùng Ninh Hàn, hai năm này Cừu Yêu Nhi trở nên vô cùng vô cùng lợi hại."

Đón lấy, tiểu công chúa lại hỏi: "Thẩm Lãng ca ca, ngươi cảm thấy Lý Thiên Thu cùng tỷ tỷ của ta ai lợi hại?"

Thẩm Lãng kinh ngạc, ta đây nào biết được a?

Tiểu công chúa nói: "Ta cảm thấy tỷ tỷ của ta lợi hại hơn."

Ngươi đáng yêu, ngươi nói đều đúng.

Tiểu công chúa lại nói: "Đúng, ngươi biết Tuyết Ẩn cô cô đi nơi nào sao?"

Thẩm Lãng lúc này mới nhớ lại, Tuyết Ẩn cùng Đại Viêm đế quốc hoàng thất cũng có quan hệ, ngay từ đầu thậm chí là Đại Viêm đế quốc phái đi Khương Ly bên người nội ứng.

Thẩm Lãng nói: "Làm sao cho tới Tuyết Ẩn?"

Tiểu công chúa nói: "Mấy năm trước nàng cùng tỷ tỷ của ta đánh qua, nàng thua."

Mấy năm trước liền đánh qua? Hơn nữa còn thua?

Cái kia Cơ Tuyền công chúa xác thực lợi hại, mấy năm trước nàng chỉ là hai mươi tuổi ra mặt mà thôi, bây giờ lợi hại hơn.

Tiểu công chúa nói: "Lúc đầu các nàng còn muốn đánh nhau, kết quả Tuyết Ẩn cô cô đi phía tây, rất lâu đều không có tung tích."

Đi phía tây? Đi nơi nào?

Tiểu công chúa nói: "Thẩm Lãng ca ca, ngươi « Tây Du Ký » bên trong có thật nhiều thú vị địa phương, cái này biển, cái kia châu, cái kia núi, đáng tiếc ta mỗi ngày đều phải nhốt ở trong phòng, lần này là ta đi được một lần xa nhất. Ngươi nói hải ngoại thế giới, có phải là cũng giống như ngươi trong sách tốt như vậy chơi hiếm lạ a?"

Thẩm Lãng nói: "Ta cũng chưa từng đi, ta không biết."

"Vậy ngươi đi a. . ." Tiểu công chúa trợn to con mắt, ngây thơ mà chân thành nói: "Thẩm Lãng ca ca, vậy ngươi đi hải ngoại a, sau đó viết thành sách cho ta nhìn, ngươi vẫn là viết sách tương đối tốt."

Thẩm Lãng nói: "Viết sách không có tiền đồ."

Tiểu công chúa nói: "Ai nói? Một ngàn năm về sau, hơn chín thành hoàng đế đều sẽ bị người quên. Nhưng nếu như ngươi viết xong một quyển sách, coi như một ngàn năm, hai ngàn năm về sau, nhân gia đều sẽ ghi nhớ ngươi. Vì lẽ đó ta cảm thấy ngươi vẫn là viết sách tương đối có tiền đồ, làm cái khác không có tiền đồ."

Thẩm Lãng càng là nhịn không được cười lên một tiếng.

"Nói xong a, ngươi muốn tiếp tục viết sách, đi xa xa, nhìn thế giới mới, sau đó viết xuống đến cho ta nhìn." Tiểu công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta đi được xa xa, vậy ta viết sách ngươi cũng không nhìn thấy."

Tiểu công chúa nói: "Chỉ cần ngươi viết đủ tốt, văn tự mình liền sẽ phiêu dương qua biển. Coi như ta không tại, ngươi cũng có thể đốt cho ta nhìn a!"

Thẩm Lãng trầm mặc.

Cơ Tuyền đi tới, hướng về tiểu công chúa nói: "Tốt, tiểu nha đầu, ngươi nên nghỉ ngơi."

Thẩm Lãng nói: "Tiểu công chúa gặp lại."

"Thẩm Lãng ca ca gặp lại." Tiểu công chúa hướng về Thẩm Lãng phất phất tay.

"Thẩm Lãng ca ca, nhớ kỹ ta a, đi phương xa nhìn thế giới thần kỳ, viết xuống đến cho ta nhìn."

. . .

Thẩm Lãng trở lại chỗ ở của mình, nhắm mắt lại nằm ở trên giường đi ngủ.

Trong đầu hiện ra tiểu công chúa khuôn mặt.

Nàng ngây thơ hoàn mỹ con mắt, mỹ hảo ánh nắng lại tràn ngập bi quan ngôn ngữ.

Thậm chí Thẩm Lãng hiện tại bên tai đều phảng phất đang quanh quẩn nàng.

"Đi phương xa nhìn thế giới thần kỳ, viết xuống đến cho ta nhìn."

Thật sự là đáng yêu, đáng thương tiểu công chúa.

. . .

Ngày kế tiếp!

Hoàng đế bệ hạ khâm sai lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng, ngươi lập công. Ngươi cho tiểu công chúa thuốc, phi thường có hiệu quả."

Thẩm Lãng cười một tiếng.

Khâm sai đại thần nói: "Cơ Tuyền công chúa để ta chuyển cáo ngươi, hoàng thất sẽ ghi nhớ ngươi ân tình này."

"Không cần."

Khâm sai đại thần nói: "Ngươi chỉ sợ không biết ân tình này phân lượng."

Tiếp lấy khâm sai đại thần nói: "Ngươi còn cần ở chỗ này mấy ngày, mấy triệt để nghiệm chứng dược vật này hiệu quả, chúng ta lại cho ngài rời đi, được không?"

Thẩm Lãng nói: "Được."

. . .

Sở Vương trong đại doanh!

Một đội Đại Viêm đế quốc kỵ binh nhanh chóng rong ruổi mà vào, sau đó giao cho đế quốc Liêm Thân Vương một phong mật tín.

Xem hết mật tín về sau, Liêm Thân Vương ánh mắt có chút phức tạp.

"Đi đem người gọi tới đi."

Một lát sau, tân Sở Vương, Ninh Kỳ, Sở quốc thái sư Lý Huyền Kỳ, Sở Nhẫm, Sở quốc đại thần mười mấy người toàn bộ trình diện.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Tiền Sở Vương bị mưu sát, thiên hạ chấn kinh, Hoàng đế bệ hạ cũng phi thường lo lắng, vì lẽ đó ngay lập tức điều động hai chi khâm sai đội ngũ, tra rõ án này."

"Đi qua mười ngày điều tra, hỏi thăm hàng trăm người chứng, kiểm tra thực hư mấy trăm phần vật chứng, bây giờ trên cơ bản đã chân tướng rõ ràng."

Liêm Thân Vương lời này một màn, ở đây tất cả mọi người lỗ tai dựng thẳng lên.

Chân tướng là không có người quan tâm, bởi vì đều biết chân tướng.

Nhưng mà đế quốc điều tra kết quả cuối cùng, lại phi thường mấu chốt, hoàn toàn đại biểu đế quốc thái độ.

Đến tột cùng là để Ninh Kỳ cõng nồi, vẫn là để Thẩm Lãng cõng nồi?

"Tiền Sở Vương bị mưu sát một chuyện không có quan hệ gì với Ninh Kỳ, cùng Thẩm Lãng, Ninh Chính cũng không quan hệ."

"Mưu sát tiền Sở Vương hung thủ là Nhan phi, Nhan Lương, tiền Sở Vương con thứ bảy Sở Nhẫm."

Lời này một màn, tiền Sở Vương con thứ bảy Sở Nhẫm không khỏi run lên, giống như sét đánh.

Ta. . . Ta. . .

Cái này đâu có chuyện gì liên quan tới ta a?

Làm sao cuối cùng hung thủ trở thành ta a?

Trừ bị Thẩm Lãng buộc tới đưa tin bên ngoài, ta Sở Nhẫm liền là một cái đánh xì dầu a.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Nhan phi cùng Sở Nhẫm có tư tình, mà lại đã bị bại lộ, làm giữ được tính mạng, hai người hùn vốn mưu sát tiền Sở Vương, sử dụng độc dược chính là Phù Đồ Sơn Ám Hương."

Một cái Phù Đồ Sơn cao tầng bước ra khỏi hàng nói: "Chúng ta đi qua kiểm tra, Sở Nhẫm đưa cho tiền Sở Vương mật tín lên, xác thực bôi có Ám Hương kịch độc. Chúng ta lập tức kiểm tra tồn kho, phát hiện xác thực thiếu một phần Ám Hương. Cực kỳ hiển nhiên Phù Đồ Sơn bên trong có người đem Ám Hương kịch độc tự mình bên ngoài bán, mặc dù việc này nhiều lần cấm không dứt, nhưng Sở Vương cái chết chúng ta Phù Đồ Sơn cũng muốn gánh vác không thể từ chối trách nhiệm. Sơn trưởng đã hạ lệnh tra rõ đến cùng, cầm chặt đầu nguồn, mặc kệ liên lụy tới ai, mặc kệ địa vị của hắn cao bao nhiêu, nên bãi miễn bãi miễn, đáng giết giết. Nhất thiết phải đừng để loại này bi kịch lại một lần nữa phát sinh, ta Phù Đồ Sơn siêu thoát vào thế tục, tuyệt đối sẽ không dùng bất luận cái gì hình thức can thiệp thế tục vương quốc nội chính."

Sau đó, vị này Phù Đồ Sơn cao tầng nói: "Sở Vương, tiếp xuống chúng ta sẽ đem mười lăm tên có liên quan vụ án nhân viên giao cho ngươi xử trí."

Tân Sở Vương không nói gì, chỉ là chắp tay một cái.

Lúc này Sở Nhẫm mới hoàn toàn tỉnh táo lại, âm thanh hô: "Không phải ta, ta không có giết phụ vương, là Thẩm Lãng, là Thẩm Lãng giết a, chuyện không liên quan đến ta a."

Đế quốc Liêm Thân Vương lạnh giọng nói: "Đến lúc này, còn dám giảo biện, mang Nhan Lương."

Đại thái giám Nhan Lương đi tới.

Lại một lần nữa từ đầu tới đuôi cung khai.

Bao quát Sở Nhẫm cùng Nhan phi như thế nào tư thông, ở nơi đó trộm / tình.

Còn có hai người hộ tống tín vật đính ước, Nhan phi làm Sở Nhẫm dệt quần áo, Sở Nhẫm làm Nhan phi viết thơ vân vân.

Hoàn toàn bằng chứng như núi.

"Sở Nhẫm điện hạ, làm chứng kiến ngươi cùng Nhan phi trước đó tư tình, ngươi còn tại bên đùi đâm một chữ, thù! Đây chính là Nhan phi khuê danh." Nhan Lương tiếp tục cung khai.

Sở Nhẫm cao giọng nói: "Không có, không có."

Không nói hai lời, Sở Nhẫm trực tiếp cởi xuống quần của mình, hướng về đám người cao giọng nói: "Các ngươi nhìn xem, ta trên đùi căn bản cũng không có đâm cái gì thù chữ."

Đại thái giám Nhan Lương tiến lên, tại Sở Nhẫm bên đùi vỗ một cái.

"Ba!"

Một chữ xuất hiện, quả nhiên là thù chữ.

Mà lại nét chữ này rõ ràng liền là Nhan phi thủ bút.

Sở Nhẫm hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Ta, trời ạ!

Thế giới này là gặp quỷ sao?

Thẩm Lãng cho hắn dùng một loại nào đó độc dược, hắn đều đã bắt đầu nát chim, nhưng về sau lại không hiểu thấu tốt.

Còn có trên đùi cái này thù chữ, là lúc nào đâm đi lên a?

Hắn hoàn toàn không có ấn tượng a.

Hắn lúc nào cùng Nhan phi có tư tình?

Đương nhiên Nhan phi quá đẹp, không thể phủ nhận hắn là có chút ngo ngoe muốn động.

Nhưng mà Nhan phi cho tới bây giờ đều không có nhìn tới hắn a, thậm chí Nhan phi đều không hề rời đi qua cung điện của mình.

Nhưng mà đây hết thảy chứng cứ vô cùng xác thực, Sở Nhẫm thậm chí cũng hoài nghi chính mình có phải hay không mất trí nhớ, có phải thật hay không cùng Nhan phi có cái gì tư tình.

"Ta không có mưu sát phụ vương, ta không có, ta không có. . ."

"Ta liền xem như một cái cầm thú, một người điên, có thể hay không có thể ở thời điểm này mưu sát phụ vương a, ta vì cái gì a?"

Sở Nhẫm gào khóc.

Đế quốc một cái quan viên lạnh giọng nói: "Cái kia vì sao tiền Sở Vương tiếp nhận ngươi mật tín về sau, trực tiếp chết bất đắc kỳ tử?"

Sở Nhẫm nói: "Là Thẩm Lãng? Mật tín là nàng giao cho ta, là cái sau tự mình viết."

Đế quốc quan viên nói: "Chúng ta còn có một chi khâm sai đội ngũ đi Sở vương đô tra án, Sở vương hậu nói đến rõ ràng, nàng căn bản liền không có viết cái gì mật tín cho tiền Sở Vương. Nhan phi cùng ngươi tư tình bị bại lộ, vì lẽ đó lựa chọn tự sát."

Sở Nhẫm nói: "Không có, không có, là Thẩm Lãng tự mình gặp ta, hơn nữa còn cho ta hai lá mật tín, để ta dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến thấy phụ vương, đồng thời đem mật tín giao cho phụ vương."

Đế quốc quan viên nói: "Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua ngươi, ngươi là mượn Sở quốc viện quân tiến đánh Sở vương đô thời điểm, tại Xu Mật Sứ Liên Kính trợ giúp xuống chạy ra Sở vương đô, nơi này có Liên Kính khai."

Sở Nhẫm lập tức cảm giác được vô biên bóng tối vô tận hướng về hắn mãnh liệt mà tới.

Thế giới này thực sự quá hoang đường, quá tối đen.

"Ta không có, ta không có. . ." Sở Nhẫm trực tiếp quỳ xuống tân Sở Vương trước mặt dập đầu nói: "Đại ca, ta thật không có mưu sát phụ vương a, ta thật không có."

Tân vương nội tâm thở dài.

Cái này đệ đệ là cái bao cỏ, thậm chí còn giấu giếm không thể cho ai biết dã tâm.

Cái kia thứ nhất phong mật tín, nói cách khác Thái tử cấu kết Nhan phi, muốn mưu hại tiền Sở Vương cái kia một phong, Sở Nhẫm hoàn toàn không cần lấy ra.

Nhưng mà tân Sở Vương bị Ninh Kỳ tù binh thời điểm, Sở Nhẫm cảm thấy vương vị hướng hắn vẫy gọi, lại đem phong mật thư này lấy ra.

Thái sư Lý Huyền Kỳ trực tiếp đem mật tín lừa qua đi, sau đó một mồi lửa đốt, coi như sự tình gì đều không có phát sinh.

Cứ việc cái này đệ đệ đối với hắn rắp tâm hại người, nhưng tân Sở Vương vẫn cảm thấy không đành lòng.

Không phải là bởi vì thương hại cái này đệ đệ, mà là bởi vì nội tâm phẫn nộ.

Đế quốc vậy mà cho là như thế một đáp án.

Tiên Vương chết không nói, còn muốn tại dư luận bên trên cắm sừng.

Chuyện này sau khi truyền ra, thiên hạ đám người như thế nào nhìn tiền Sở Vương?

Một cái bị nhi tử mưu sát, đồng thời đội nón xanh kẻ đáng thương.

Chết còn muốn hướng Sở Vương trên thân giội một chậu nước bẩn?

Nhưng hắn nhất định phải cắn răng tiếp nhận.

"Đại ca, ta thật không có, ta thật không có a. . ." Sở Nhẫm một bên khóc lớn, một bên dập đầu.

Tân Sở Vương run rẩy nói: "Thất đệ a, ta vốn cho là ngươi chỉ là ham chơi, không nghĩ tới vậy mà làm ra như thế sự tình, quả thực phát rồ. Có ai không, đem Sở Nhẫm nhốt lại , chờ đợi mẫu hậu xử trí."

Hắn mặc dù là tân Sở Vương, nhưng cũng không nguyện ý giết đệ, vì lẽ đó giao cho Thái hậu xử trí.

Tại một trận thê lương khóc lớn âm thanh bên trong, Sở Nhẫm bị kéo đi, triệt để nhốt lại.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Sở Vương, đối với cái này điều tra kết quả, ngươi là có hay không tán thành?"

"Tiểu vương tán thành!" Tân Sở Vương nói.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Như vậy ngay tại ký tên đi."

Sở Vương tay run một cái, nhưng lập tức an tĩnh lại, tại cái này phong điều tra trên sách ký tên của mình, đắp lên mình đại ấn.

Sau đó, là Ninh Kỳ ký tên.

Cuối cùng là đế quốc Liêm Thân Vương ngàn chữ, đắp lên đại ấn.

Như thế, vụ án này liền xem như hết thảy đều kết thúc.

Mặc kệ ngoại giới lại như thế nào chất vấn, đây chính là duy nhất chân tướng.

Sau đó sẽ giết một nhóm người.

Nhan phi gia tộc, sẽ bị cả nhà tru sát.

Phù Đồ Sơn cũng sẽ giết mười mấy người.

Sở Nhẫm lại chết một lần, vụ án này liền xem như triệt để am hiểu.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Đã bản án đã rõ ràng, ta vậy liền trở về Viêm Kinh, hồi bẩm bệ hạ."

Tân Sở Vương khom người nói: "Cung tiễn Liêm Thân Vương!"

Đón lấy, hắn hướng về Viêm Kinh phương hướng ba gõ chín bái: "Thần tạ chủ long ân, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Đế quốc Liêm Thân Vương rời đi!

. . .

Sở Vương đại doanh trong mật thất.

Sở Nhẫm khóc lại ngủ, ngủ vừa khóc, cả người đều lâm vào tuyệt vọng.

Cơm nước không vào.

Cửa phía ngoài lại mở ra.

"Ta không ăn, ta không ăn, lăn ra ngoài!"

Ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện đi vào là tân Sở Vương, trong tay hắn bưng thịt rượu.

Thế là, Sở Nhẫm lại quỳ xuống gào khóc nói: "Ca ca, ta thật không có giết phụ vương, ta thật không có ta."

Tân Sở Vương đem rượu rau chỉnh tề bày ở trên mặt bàn.

"Thất đệ, ta biết ngươi không có giết, ngươi hết thảy đều không biết, ngươi cùng Nhan phi cũng không có bất kỳ cái gì tư tình."

Sở Nhẫm nghe xong, lập tức vui mừng quá đỗi nói: "Ca ca, bệ hạ, ngươi mau cứu ta, mau cứu ta!"

Tân Sở Vương rót cho mình một ly rượu, cũng cho mình rót một ly rượu.

"Uống rượu, Thất đệ." Sau đó hắn trước uống một hơi cạn sạch.

Sở Nhẫm run rẩy uống một chén rượu.

Tân Sở Vương nói: "Thất đệ, ngươi biết chân chính giết chết phụ vương hung thủ là người nào không?"

Sở Nhẫm nói: "Thẩm Lãng."

Tân Sở Vương nói: "Hắn chỉ là vừa lúc mà gặp, chân chính giết chết phụ vương chỉ có một người, đó chính là Hoàng đế bệ hạ, Nhan phi là Phù Đồ Sơn mai phục tại phụ vương bên người gián điệp."

Lời này một màn, Sở Nhẫm lập tức ngốc, dọa đến toàn thân run rẩy.

"Hắn chẳng những giết phụ vương, còn tại thi thể của hắn bên trên chà đạp mấy cước, đem cha con tương tàn ô danh giội tại ta Sở thị Vương tộc trên đầu." Tân Sở Vương con mắt ngậm nhiệt lệ nói: "Chẳng những như thế, còn muốn cho phụ vương cắm sừng, đây là chúng ta Sở quốc vô cùng nhục nhã, cũng là ta vô cùng nhục nhã."

Sở Nhẫm run rẩy nói: "Đại ca, cái này. . . Thế giới này vậy mà như thế hắc ám sao?"

Tân Sở Vương nói: "Thế giới này muốn thay đổi, vị kia chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ, đã muốn một tay che trời. Hắn biết rất rõ ràng không giết Ninh Kỳ, thiên hạ chư vương người người cảm thấy bất an, nhưng hắn vẫn là như vậy làm, đế quốc hướng gió đã thay đổi! Chờ xem, Lương quốc công chẳng mấy chốc sẽ phong vương."

Khương Ly hủy diệt về sau, Lương quốc phục quốc, nhưng chỉ là công quốc, mà không phải vương quốc.

Nhưng cho tới nay, Lương quốc xem như Đại Viêm đế quốc triệt để trung cẩu.

Đế quốc làm cái gì, Lương quốc thì làm cái đó.

Đế quốc tân chính, Lương quốc cũng tân chính.

Đế quốc huỷ bỏ Thượng thư đài, mới xây nội các, Lương quốc cũng mới xây nội các.

Mà lại Lương quốc quốc quân đã chính thức thượng tấu, tự xưng mới cạn được mỏng, xin (mời) trong đế quốc các phái người chỉ đạo Lương quốc nội các thành lập.

Bực này chó vẩy đuôi mừng chủ, liền chênh lệch trực tiếp đối Hoàng đế bệ hạ nói, ngài tranh thủ thời gian cho chúng ta phái một cái Tể tướng đi.

Làm ban thưởng Lương quốc, Hoàng đế bệ hạ rất có thể sẽ cho Lương quốc công phong vương.

"Cái này đối ta Sở quốc là sỉ nhục lớn lao, nhưng. . . Ta còn không phải không nuốt vào." Tân Sở Vương nói: "Ta thậm chí không thể dùng chịu nhục để hình dung, làm tổ tông cơ nghiệp, ta Sở quốc nhất định phải tại mọi thời khắc cùng Hoàng đế bệ hạ bảo trì nhất trí."

Sau đó, tân Sở Vương móc ra một cái bình nhỏ, bên trong là kịch độc, trực tiếp đổ vào Sở Nhẫm chén rượu bên trong.

"Thất đệ, ca ca tiễn ngươi một đoạn đường, dạng này có thể lưu một cái toàn thây, mà lại cũng có thể bảo trụ người nhà của ngươi."

Sở Nhẫm khóc lớn nói: "Ta không muốn chết, ta không muốn chết. . ."

Cả người hắn sụt ngã xuống đất, toàn thân đều xụi lơ không có sức.

Tân Sở Vương tiến lên, đẩy ra Sở Nhẫm cái cằm, đem rượu độc đổ vào trong miệng của hắn.

Một lát sau!

Sở Nhẫm thất khiếu chảy máu mà chết.

Ngày kế tiếp, Sở Vương đại doanh phát tang.

Tiên Vương con thứ bảy Sở Nhẫm, tự sát thân vong!

. . .

Ngày kế tiếp!

Sở quốc cùng Việt Quốc, chính thức ký kết ngưng chiến hiệp định.

Sở quốc đáp ứng lui binh, đồng thời đem hai nước biên cảnh khôi phục lại như trước xác định.

Sở quốc nguyện ý rời khỏi trước đó chiếm lĩnh tất cả Việt Quốc đất đai.

Chí ít ngưng chiến hiệp định là viết như vậy.

Nhưng mà chỉ cần tế cứu về sau liền sẽ phát hiện, khôi phục lại như trước đường biên giới xác định, là trực tiếp khôi phục lại hai mươi lăm năm trước.

Nói cách khác Sở quốc đường biên giới, sẽ hướng về Việt Quốc tiến lên gần hai trăm dặm.

Ý vị này Sở quốc cắt nhường không sai biệt lắm hơn một vạn cây số vuông đất đai.

Kể từ đó, tân Sở Vương đối Sở quốc vạn dân có cái bàn giao.

Mà Việt Quốc bên này, hướng về thiên hạ công bố thời điểm, nhất định sẽ trùng điệp phủ lên Sở quốc lui binh, rời khỏi tất cả xâm chiếm thành quận, nhất định sẽ không nói cắt nhường bao nhiêu đất đai.

Dù sao cõi đời này giới địa đồ rất mơ hồ, không có chút nào tinh xảo.

Xem xét nhìn lại, Việt Quốc cương vực không có bất kỳ biến hóa nào. Thậm chí vốn có quận, thành đều vẫn tại, không có mất đi một cái.

Tóm lại, Sở quốc sẽ trước quốc nội vạn dân tuyên bố, thu hoạch được to lớn thắng lợi.

Việt Quốc cũng sẽ hướng quốc nội vạn dân tuyên bố, thu hoạch được to lớn thắng lợi.

. . .

"Ninh Kỳ, chúc mừng ngươi thành công." Tân Sở Vương nói: "Bây giờ ngươi đã thu hoạch được đế tâm, Thái tử vị trí, mười phần chắc chín."

Ninh Kỳ khom người nói: "Đa tạ Vương huynh thành toàn."

Sau đó Ninh Kỳ nói: "Vương huynh, Ninh Chính bên kia liền giao cho ngươi."

Tân Sở Vương nói: "Vương đô bị chiếm lĩnh, ta cái này tân Sở Vương còn mặt mũi nào mà tồn tại? Tự nhiên liều chết một trận chiến, đem Ninh Chính chém thành muôn mảnh, mới có thể rửa sạch quốc sỉ. Vì lẽ đó, ta sẽ không để cho Ninh Chính trở về."

Ninh Kỳ khom người nói: "Làm phiền Vương huynh."

Tân Sở Vương nói: "Ninh Kỳ hiền đệ, nhớ kỹ ngươi lời nói, bão đoàn sưởi ấm, cộng đồng tiến thối!"

Ninh Kỳ đưa tay ra nói: "Bão đoàn sưởi ấm, cộng đồng tiến thối!"

. . .

Ngày kế tiếp!

Tân Sở Vương hạ chỉ, đại quân điều quân trở về, đoạt lại vương đô, chém giết Ninh Chính, rửa sạch quốc sỉ.

Sau đó hắn làm tiền Sở Vương khoác đầu đội hiếu, cắn nát ngón tay tại vải trắng bên trên viết rửa nhục hai chữ.

Sở quốc gần hai mươi vạn đại quân, toàn bộ cắn nát ngón tay mình, tại vải trắng bên trên viết rửa nhục hai chữ, sau đó đâm vào trên trán.

Vạn quân trắng lóa như tuyết.

"Rửa nhục, rửa nhục!"

"Đoạt lại vương đô, chém giết Ninh Chính."

Tân Sở Vương cùng thái sư Lý Huyền Kỳ hai người, tự mình nâng lên tiền Sở Vương linh cữu, hô to: "Phụ vương, trở về nhà, trở về nhà!"

Thanh âm của hắn, giống như Đỗ Quyên đẫm máu và nước mắt.

Sau đó, hắn dẫn đầu hai mươi vạn bi ai chi sư, trùng trùng điệp điệp, trở về Sở vương đô!

. . .

Thẩm Lãng tại Đại Viêm đế quốc hành cung lại ngốc bảy ngày thời gian.

Đương nhiên, cái này trong bảy ngày thời gian, hắn mỗi ngày đều ở tại bên trong phòng của mình, không còn có gặp qua tiểu công chúa.

Bỗng nhiên có một ngày!

Toàn bộ hành cung không, tiểu công chúa đi, hơn vạn đại quân đi, vô số cung nữ cùng thái giám đều đi.

Đế quốc khâm sai lại một lần nữa xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt.

"Thẩm công tử, ngài muốn đi đâu, chúng ta đưa ngài trở về!"

Thẩm Lãng nói: "Về Sở vương đô."

Đế quốc khâm sai nói: "Ngài nhất định phải về Sở vương đô sao? Mới Lương vương dẫn đầu hai mươi vạn đội quân bi thương, chính thẳng hướng Sở vương đô, muốn rửa sạch quốc sỉ, chém giết Ninh Chính, ngươi lúc này trở về, chẳng phải là muốn chết sao?"

Thẩm Lãng cười nói: "Vạn nhất đánh không lại, ta sẽ chạy."

Đế quốc khâm sai nói: "Đế quốc có thể phái ra sứ đoàn tiến hành điều giải."

Thẩm Lãng nói: "Nếu có cần, nhất định mời công tước đại nhân hỗ trợ."

Đế quốc khâm sai nói: "Thẩm công tử không cần phải khách khí, chúng ta là bằng hữu."

Một canh giờ sau!

Mấy trăm tên Đại Viêm đế quốc kỵ sĩ, hộ tống Thẩm Lãng rời đi hành cung, một đường xuôi nam, trở về Sở vương đô!

Nhưng mà, vẻn vẹn chỉ hộ tống không đến một trăm dặm, Kim Mộc Lan suất lĩnh lấy năm trăm tên Niết Bàn quân tiếp quản Thẩm Lãng phòng ngự.

Đại Viêm đế quốc kỵ sĩ rời đi.

Thẩm Lãng tại Mộc Lan cùng Lý Thiên Thu hộ tống xuống, trở về Sở vương đô.

. . .

Tân Sở Vương hai mươi vạn đại quân, hành quân tốc độ rất nhanh.

Một tháng thời gian là được quân hơn hai ngàn dặm, lúc này khoảng cách Sở vương đô vẻn vẹn chỉ có vài trăm dặm.

Khoảng cách vương đô càng ngày càng gần, Sở quốc hai mươi vạn đại quân sát khí càng ngày càng đậm.

Bọn hắn muốn đem gần nhất gặp sỉ nhục, còn có Tiên Vương chết bất đắc kỳ tử cừu hận, toàn bộ trút xuống tại Ninh Chính suất lĩnh Việt quân trên đầu.

Trước đó bảy, tám vạn hạng hai quân đội đánh không lại ngươi chín ngàn người.

Hiện tại ta hai mươi vạn đại quân đánh ngươi hơn chín ngàn người, luôn có thể thắng đi.

Giống như thủy triều, cũng có thể đem ngươi bao phủ.

Mà lại nơi này là Sở vương đô, các ngươi chỉ là hơn chín ngàn Việt quân là phi pháp chiếm lĩnh người, chỉ cần tân vương vừa đến, quốc đô bên trong vô số anh hùng liền sẽ mãnh liệt mà lên, cùng tân Sở Vương đại quân bên trong đáp bên ngoài hợp, đưa ngươi Ninh Chính cùng Thẩm Lãng quân đội chém tận giết tuyệt.

Vì lẽ đó, theo Sở Vương đại quân khoảng cách vương đô càng ngày càng gần.

Tất cả mọi người đang chờ, Ninh Chính có thể hay không lui binh?

Lui binh mới là anh minh tiến hành, nếu không chỉ có thể toàn quân bị diệt, đột tử tha hương.

Mà lại cái này thiên đại tin chiến thắng đã truyền khắp toàn bộ Việt Quốc, đầy đủ huy hoàng kỳ tích.

Hiện tại ngươi Ninh Chính lui binh, cam đoan không có bất kỳ người nào nói này nói kia.

Chiến lược mục đích đã đạt tới.

Lần này quốc vận chi chiến, Việt Quốc đã thắng.

Nhưng mà, Ninh Chính vậy mà không có chút nào lui binh chi ý, vẫn như cũ chiếm cứ Sở vương đô.

Tất cả mọi người chấn kinh, Ninh Chính ngươi là điên hay sao?

Đây là muốn chết sao?

Hơn nữa còn mang theo hơn chín ngàn người cùng một chỗ muốn chết?

Ngươi còn không tranh thủ thời gian về Việt Quốc đoạt Thái tử vị trí? Tại Sở vương đô hao tổn cái gì a?

Ngươi không quay lại đi, chẳng lẽ không lo lắng Thái tử vị trí sẽ bị Ninh Kỳ cướp đi sao?

Hắn cũng là mang theo huy hoàng đại thắng trở về quốc đô.

Mà lại Hoàng đế bệ hạ ý tứ hết sức rõ ràng, duy trì Ninh Kỳ kế thừa Việt Vương vị trí.

Ngươi Ninh Chính không quay về đoạt dòng chính, lại lưu tại Sở vương đô chờ chết?

Là nên nói ngươi ngay thẳng, vẫn là nói ngươi ngu xuẩn đâu?

Hai mươi vạn đại quân a, ngươi chín ngàn người coi như tại lợi hại cũng không có khả năng đánh thắng được.

Tại Sở vương đô chiến bại, chết không có chỗ chôn.

Việt Quốc bên trong Thái tử vị trí bị Ninh Kỳ cướp đi, ngươi cũng là chết không có chỗ chôn.

. . .

Sở quốc đại quân khoảng cách vương đô càng ngày càng gần.

Ninh Chính hơn chín ngàn quân đội, vẫn không có rút lui đào tẩu ý tứ.

Sở quốc đại quân sát khí, một ngày so một ngày nồng đậm.

Tân Sở Vương mỗi ngày ban đêm đều cùng đi phụ vương linh cữu, thỉnh thoảng phát ra thê lương tiếng khóc.

Mỗi một ngày ban đêm đều muốn tại tiền Sở Vương linh cữu trước mặt múa kiếm, mỗi một ngày ban đêm đều muốn dập đầu chảy máu, thề báo thù rửa hận, đoạt lại vương đô.

Tất cả mọi người nhìn thấy tân Sở Vương ý chí.

Chân chính sát khí ngút trời.

Thậm chí toàn bộ Sở quân dùng để bắn tên bia ngắm, đều đổi thành Thẩm Lãng cùng Ninh Chính ảnh chân dung.

Mỗi một ngày đều bị cuồng xạ mấy vạn tiễn.

Tân Sở Vương mỗi đến một chỗ, đều sẽ dùng máu tươi viết xuống hai người danh tự.

Ninh Chính, Thẩm Lãng.

Đây là hắn lớn nhất cừu nhân.

Thẩm Lãng quen thuộc đem cừu nhân danh tự viết ở trên vách tường.

Tân Sở Vương cũng làm như thế.

Mà lại hắn chẳng những dùng máu tươi viết, còn dùng kiếm khắc ra hai người danh tự.

Nội tâm cừu hận, thiên địa chứng giám.

. . .

Một ngày này ban đêm!

Tân Sở Vương lại tại phụ vương linh cữu trước mặt khóc thét, tiếp lấy lại một trận cuồng vũ kiếm.

"Giết, giết, giết."

"Đoạt lại vương đô."

"Đem Thẩm Lãng cùng Ninh Chính, chém thành muôn mảnh!"

Cái này đặt linh cữu gian phòng trên vách tường, lít nha lít nhít dùng kiếm khắc đầy Ninh Chính cùng Thẩm Lãng danh tự.

Giết, giết, giết!

Trong phòng này, chỉ có tân Sở Vương một khi người.

Bởi vì mỗi lúc trời tối, hắn đều sẽ đem tất cả mọi người khu trục được xa xa.

Hắn muốn một người bồi tiếp phụ vương.

Ngay tại hắn múa kiếm hoàn tất, lại một lần nữa hô to báo thù, lại một lần nữa khóc lớn thời điểm.

Một bóng người bay vào tới.

Thái sư Lý Huyền Kỳ.

"Bệ hạ, hắn đến, ước ngài tại ngoài ba mươi dặm Cảm Ân đình gặp mặt!"

Tân Sở Vương gật gật đầu.

Sau đó, dọc theo dưới mặt đất mật đạo rời đi toà này phòng ở.

Nhưng mà hắn sau khi đi, đặt Tiên Vương linh cữu gian phòng bên trong, vẫn như cũ truyền đến gào khóc.

Tiếng khóc này cảm động lòng người.

Vô số tướng sĩ nghe nói, sôi nổi rơi lệ.

Đại vương hiếu, thật sự là cảm thiên động địa!

Ròng rã hơn một tháng, mỗi ngày ban đêm đều muốn đối Tiên Vương linh cữu khóc lớn.

Trong vòng hơn một tháng, đã nôn ra máu ba lần.

May mắn, đại vương đấu chí càng ngày càng mạnh, tinh thần cũng càng ngày càng phấn chấn.

Mỗi ngày khắc họa Thẩm Lãng cùng Ninh Chính danh tự mới số lần càng ngày càng nhiều.

Sinh tử đại thù!

. . .

Ngoài ba mươi dặm, Cảm Ân đình.

Lúc này lúc nửa đêm. Cả tòa núi đều không có một ai.

Tại Lý Huyền Kỳ cùng đi, tân Sở Vương leo lên núi, đi vào Cảm Ân đình bên ngoài.

Phía ngoài đình đứng một người, Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Tân Sở tiến vào trong đình, thái sư Lý Huyền Kỳ ở lại bên ngoài.

Lúc này trong đình ngồi một người.

Vậy mà là. . . Thẩm Lãng!

Cái kia bị Sở Vương khắc sâu tại trên tường vô số lần đại cừu nhân, tân Sở Vương luôn mồm muốn chém thành muôn mảnh Thẩm Lãng.

"Lãng, bái kiến Sở Vương bệ hạ!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 381: Lãng Gia Lại Muốn Nghịch Thiên! Vương Giả Mưu!

Tân Sở Vương tại trong đình ngồi xuống, cũng không nói lời nào.

Vì Sở quốc lợi ích, hắn có thể tới cùng Thẩm Lãng gặp mặt mật đàm, nhưng mà muốn để hắn cùng Thẩm Lãng vẻ mặt ôn hoà, vậy liền quá làm khó.

Dù sao trước mắt người này, công hãm hắn vương đô, đốt cháy Sở quốc hoàng cung.

"Thời gian của ta không nhiều, trước hừng đông muốn trở về." Tân Sở Vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Sở Vương bệ hạ, thế giới này đã muốn thay đổi."

Tân Sở Vương im lặng, thế giới này đã thay đổi.

"Hoàng đế bệ hạ đã muốn thi triển bá quyền, nhất thống thiên hạ bước chân đã bắt đầu." Thẩm Lãng nói: "Tất cả chúng ta đều cho rằng, hắn sẽ đem hoàng quyền quá độ bày ở thủ vị, không nghĩ tới vậy mà là như thế hùng tâm bừng bừng. Tại vị bốn mươi mấy năm, chẳng những diệt đi Khương Ly bệ hạ, còn hoàn thành tân chính, hiện tại hắn vậy mà là muốn nhất thống thiên hạ, sau đó đem một cái hoàn chỉnh vương triều Đại Viêm giao cho đế quốc Thái tử."

Tân Sở Vương nói: "Thứ nhất, ngươi không cần cùng ta nói, mưu sát phụ vương ta kẻ cầm đầu là Hoàng đế bệ hạ."

Thẩm Lãng gật đầu, điểm ấy đương nhiên không cần phải nói , bất kỳ cái gì cao tầng đều biết, Hoàng đế bệ hạ cũng không tị hiềm người khác biết.

"Thứ hai, ta biết Ninh Chính thượng vị càng thêm phù hợp ta Sở quốc lợi ích."

Ninh Kỳ xảo trá khó lường, muốn liên thủ với hắn, không khác bảo hổ lột da.

Bây giờ Ninh Kỳ lộ tuyến đã rõ ràng, ôm chặt lấy Hoàng đế bệ hạ đùi, kế thừa vương vị về sau, sợ rằng sẽ trở thành cái thứ hai được sắc phong Đại Viêm đế quốc thân vương người.

Chẳng những như thế, hắn sẽ còn tràn đầy phấn khởi dùng Đại Viêm đế quốc danh nghĩa xuôi nam mở rộng đất đai biên giới.

Tóm lại, Ninh Kỳ có thể sẽ phản Đại Viêm đế quốc. Nhưng tuyệt đối sẽ đợi đến Tấn quốc, Tân Càn vương quốc cùng một chỗ phản, hắn mới có thể động thủ.

Chim đầu đàn để người khác làm, hắn chỉ tính toán ngồi thu ngư ông tiện lợi.

Ngược lại Ninh Chính thượng vị về sau, nhất định sẽ toàn tâm toàn lực chống cự Đại Viêm đế quốc thôn tính.

Đối với tân Sở Vương tới nói, đương nhiên là một cái chống cự đế quốc hoàng đế Việt Vương phù hợp nhất Sở quốc lợi ích.

Tân Sở Vương tiếp tục nói: "Nhưng ta không phải là Ninh Chính, ta sẽ không đối kháng Hoàng đế bệ hạ, đường ta đi sợi dây cùng Ninh Kỳ tương tự."

Ha ha ha!

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó thiên hạ này người thông minh vẫn là quá nhiều, Hoàng đế bệ hạ bá quyền đã bắt đầu thôn tính thiên hạ. Nhưng mà mỗi người đều muốn ngồi thu ngư ông lực lượng, mỗi người đều muốn để người khác đi làm chim đầu đàn."

Tân Sở Vương ngầm thừa nhận.

"Nhưng mà kết quả như vậy liền là bị tiêu diệt từng bộ phận." Thẩm Lãng nói: "Cuối cùng một nhà một nhà bị Đại Viêm đế quốc chiếm đoạt."

Tân Sở Vương vẫn như cũ im lặng.

Đạo lý ai không hiểu? Có thể thì có ích lợi gì?

Thẩm Lãng cũng không thể minh bạch hơn được nữa.

Lúc ấy Tần quốc nhất thống thiên hạ thời điểm, sáu quốc nạn nói không biết nên đoàn kết nhất trí, cộng đồng đối kháng tiến đánh Tần quốc sao?

Kết quả đây?

Tô Tuân « Lục Quốc Luận » bên trong, nói đến rõ ràng: Sáu quốc phá diệt, không phải binh bất lợi, chiến bất thiện, tệ tại lộ Tần.

Bây giờ toàn bộ vương triều Đại Viêm, đồng dạng có sáu cái đại quốc.

Việt, Sở, Càn, Tấn, Ngô, Đại Nhung.

Cái này sáu cái đại quốc diện tích nhỏ nhất Ngô quốc, ước chừng 43 vạn cây số vuông tả hữu.

Diện tích lớn nhất lớn nhung Hãn quốc, vượt qua hơn ba trăm vạn cây số vuông, bất quá đây là phương bắc du mục vương quốc, hoang vắng.

Quốc lực mạnh nhất là Tấn Vương quốc, diện tích cũng vượt qua 150 vạn cây số vuông, nhân khẩu vượt qua ba ngàn năm trăm vạn.

Liền vẻn vẹn là bị tách rời về sau Tân Càn vương quốc, vẫn như cũ có hơn một trăm vạn cây số vuông, nhân khẩu vượt qua hơn hai ngàn vạn.

Sáu quốc cộng lại diện tích còn muốn vượt qua Đại Viêm đế quốc một số.

Bất quá sáu quốc tổng nhân khẩu cộng lại, lại không bằng Đại Viêm đế quốc, quốc lực cũng không bằng.

Vì lẽ đó sáu quốc gặp phải cục diện, so với Chiến quốc thời điểm sáu quốc càng thêm ác liệt tuyệt vọng.

Tân chính sau khi hoàn thành Đại Viêm đế quốc, cường đại đến cơ hồ khiến người vô pháp dâng lên chống cự tâm tư.

Vì lẽ đó, từng cái chư hầu vương trong lòng chống cự, nhưng hành động lại thỏa hiệp.

"Lương quốc là Đại Viêm đế quốc trung khuyển, cho nên sẽ trước hết thuần phục." Thẩm Lãng nói: "Nhưng Lương quốc dù sao chỉ là một cái công quốc, mà không phải vương quốc. Lục đại vương quốc bên trong trừ Ninh Kỳ bên ngoài, còn có ai sẽ trước quỳ xuống, đem mình các nước chư hầu biến thành phiên thuộc quốc đâu?"

Tân Sở Vương không có mở miệng.

Bây giờ cái này lục đại vương quốc, không có một cái đèn đã cạn dầu.

Tuổi trẻ Ngô Vương mặc dù bên trên một trận chiến thua, mà lại một trận chiến này lại lâm thời lui binh, nhìn qua phảng phất không có cái gì thành tích. Nhưng mà trên thực tế cái này Ngô Vương là không đơn giản, cũng coi như được là một cái oai hùng anh phát chi chủ.

Tân Càn vương quốc Doanh Quảng, người này hèn hạ nhất.

Hắn vốn là một cái đứa trẻ bị vứt bỏ, bị Đại Càn Tiên Vương nhặt được nuôi dưỡng thu làm nghĩa tử, làm Khương Ly bệ hạ tín nhiệm nhất nghĩa đệ, Đại Càn vương quốc Thống soái tối cao, vậy mà tại thời khắc mấu chốt phản bội Khương thị Vương tộc, đầu hàng Đại Viêm đế quốc, đồng thời tự lập làm vương.

Mặt ngoài nhìn, Doanh Quảng cùng Đại Viêm đế quốc đi được gần nhất.

Nhưng người này gian trá lợi hại, cơ hồ là khó khăn nhất thuần phục một cái vương.

Thẩm Lãng nói: "Lục đại vương quốc bên trong, không có một cái dễ như trở bàn tay thỏa hiệp quỳ xuống, trừ Ninh Kỳ!"

Đón lấy, Thẩm Lãng đem sáu cái bài bày ra ở trên bàn.

Đẩy ngã khối thứ nhất, phía sau năm khối liền toàn bộ ngược lại.

Nhiều nặc quân bài hiệu ứng.

Thẩm Lãng nói: "Chính là bởi vì Ninh Kỳ thỏa hiệp, có thể sẽ dẫn phát tuyết lở hiệu ứng, tiếp lấy cái thứ hai, cái thứ ba, cuối cùng lục đại vương quốc toàn bộ thỏa hiệp, bị Đại Viêm đế quốc chiếm đoạt. Việt Quốc tân chính, Sở Vương bệ hạ nên thấy rất rõ ràng. Tô Nan làm uy tín lâu năm quý tộc đứng đầu, đối mặt Việt Vương tân chính, đầu hàng vô điều kiện, khiến tất cả uy tín lâu năm quý tộc rắn mất đầu, cơ hồ bị Việt Vương tiêu diệt từng bộ phận."

Đương nhiên lời nói này đến sẽ dài hơn, Tô Nan dã tâm quá lớn, căn bản ánh mắt liền không tại đối kháng tân chính bên trên.

"Ninh Kỳ đối Hoàng đế bệ hạ thỏa hiệp, hậu quả so trong tưởng tượng trong mắt nhiều lắm." Thẩm Lãng nói: "Nguyên bản sáu quốc còn tính là một cái hoàn chỉnh thùng gỗ, Ninh Kỳ sau khi thỏa hiệp, chẳng khác nào thùng gỗ bị rút mất một khối, cái kia trong thùng gỗ nước toàn bộ đổ xuống mà ra. Cái này giống như một cái kiên cố đê đập, đào một cái lỗ hổng về sau, rất có thể liền là triệt để sụp đổ. Cũng chính bởi vì vậy, Hoàng đế bệ hạ mới có thể coi trời bằng vung, cứu vớt Ninh Kỳ vận mệnh, đồng thời đem ô trọc không chịu nổi nước bẩn giội tại tiền Sở Vương trên đầu, sau khi chết còn bị thiên hạ chế nhạo."

Nói đến đây, tân Sở Vương cái trán từng đợt run rẩy.

Đây là nội tâm của hắn lớn nhất chỗ đau.

Hoàng đế bệ hạ tỏ thái độ đối Sở quốc đả kích, thậm chí vượt qua hoàng cung bị đốt.

Tiền Sở Vương bị mưu sát, không những không chiếm được một cái chân tướng, còn muốn cắm cái trước con mưu sát cha bê bối, còn muốn cho tiền Sở Vương một đỉnh nón xanh.

Thẩm Lãng nói: "Sáu quốc một lòng đoàn kết, đối kháng Đại Viêm đế quốc, dạng này mộng đẹp ta cho tới bây giờ cũng không dám làm. Nhưng mà. . . Tối thiểu có thể để thiên hạ sáu vương tuân thủ bản tâm, không cần cái thứ nhất quỳ xuống, không cần dẫn phát tuyết lở hiệu ứng."

"Sở Vương bệ hạ, nếu như Ninh Kỳ kế vị, trở thành Đại Viêm đế quốc Việt Thân vương, đồng thời từ Hoàng đế điều động Tể tướng tiến vào Việt Quốc Thượng thư đài. Vậy kế tiếp sẽ đến phiên quốc gia nào?"

Tân Sở Vương nghĩ một lát mới nói: "Ngô quốc, hoặc là Sở quốc."

Quả hồng chọn mềm bóp.

Bây giờ cục diện này, Sở quốc thậm chí so Ngô quốc còn muốn yếu.

Trận này đại chiến, người nước Sở chảy hết máu tươi, quốc đô tăng thêm Thiên Tây hành tỉnh chiến trường, thương vong quân đội đạt tới gần hai mươi vạn.

Mà lại hoàng cung đều bị đốt, không biết nghỉ ngơi lấy lại sức bao lâu mới có thể khôi phục quốc lực.

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó mục tiêu kế tiếp, đến phiên ngài trên đầu, ngài sẽ đi theo con đường nào? Là chống cự? Vẫn là quỳ xuống?"

Tân Sở Vương nhắm mắt lại.

Cái quỳ này xuống dưới, liền rốt cuộc không có đứng lên cơ hội.

Hắn đem theo Sở Vương, biến thành đế quốc sở thân vương, tiếp xuống Sở quốc Tể tướng cũng để cho Đại Viêm đế quốc điều động.

Tân Sở Vương nói: "Nhưng nếu Ninh Chính thượng vị, vậy Hoàng đế bệ hạ chẳng phải là sẽ cái thứ nhất tìm tới trên đầu của ta?"

Thẩm Lãng nói: "Sẽ không! Có một câu nói làm cho tốt, kẻ đầu têu, vô hậu hồ. Loại chuyện này là muốn thiên hạ chư vương chủ động thỉnh cầu bệ hạ đổi các nước chư hầu vì phiên thuộc quốc, Hoàng đế bệ hạ mình là không thể chủ động mở cái miệng này. Ninh Kỳ không ra cái này đầu, Hoàng đế coi như dùng sức mạnh lực thủ đoạn bức bách chư vương quỳ xuống thỏa hiệp, cũng chỉ có thể là giáp giới quốc gia."

Tân Sở Vương gật đầu, thừa nhận Thẩm Lãng nói rất có đạo lý.

Đại Viêm đế quốc chuẩn bị chiếm đoạt thiên hạ thời điểm, một khi dùng chính trị thủ đoạn không cách nào hoàn thành, vậy liền chọn dùng thủ đoạn quân sự.

Mà một khi lựa chọn dùng thủ đoạn quân sự, vậy liền rơi vào tầm thường, đại giới liền tương đối lớn.

Mà lại, mong muốn dùng vũ lực đả kích, đương nhiên chọn cùng Đại Viêm đế quốc giáp giới quốc gia.

Lục đại vương quốc bên trong, duy chỉ có Sở quốc cùng Việt Quốc không có cùng Đại Viêm đế quốc toàn diện giáp giới.

Thẩm Lãng nói: "Sở Vương bệ hạ, ngẫm lại xem đi, một khi ngài biến thành đế quốc sở thân vương, đây chính là liền bệ hạ cũng không thể hô, mà là biến thành điện hạ."

Tân Sở Vương lại bỗng nhiên co quắp một trận.

"Sở Vương bệ hạ, vì lẽ đó để Ninh Chính điện hạ thượng vị, đối với ngài tới nói không chỉ có riêng chỉ là có lợi mà thôi, thậm chí liên quan đến Sở quốc vận mệnh." Thẩm Lãng nói: "Còn sống lại trực tiếp một số, Ninh Chính điện hạ kiên nghị kiên cường, thà gãy không cong. Khả năng một bước cẩn thận hắn liền sẽ trở thành chống cự Đại Viêm đế quốc chiếm đoạt tiên phong, cái này không phải liền là ngài tha thiết ước mơ sao?"

Tân Sở Vương nói: "Chống cự Đại Viêm đế quốc? Cái kia Việt Quốc dùng không được hai tháng, liền trực tiếp diệt."

Thẩm Lãng nói: "Coi như Việt Quốc diệt, dùng Ninh Chính điện hạ tính cách, rất có thể lui vào Sa Man tộc thành lập lưu vong chính quyền, tiếp tục chống lại. Lần này ta suất quân tập kích Sở vương đô, trong đó một nửa binh lực bắt nguồn từ Căng Quân. Sở Vương bệ hạ, Ninh Kỳ xảo trá khó lường. Như ngài muốn kết minh, vẫn là lựa chọn Ninh Chính điện hạ, lại hoặc là Căng Quân dạng này người, mới tương đối phù hợp."

Tân Sở Vương nói: "Thẩm Lãng, ngươi cùng Ninh Chính chiếm lĩnh ta vương đô, đốt cháy vương cung của ta. Nếu không thể Ninh Chính giết, ta như thế nào hướng Sở quốc vạn dân bàn giao."

Thẩm Lãng trầm mặc một lát, nói: "Bệ hạ, thế gian không có song toàn phương pháp, có được tất có mất. Một trận chiến này ngài nếu như đem chúng ta đánh bại, thậm chí chém giết Ninh Chính, đương nhiên ngài tại Sở quốc danh vọng liền sẽ tăng vọt. Nhưng cái này lợi ích, có thể triệt tiêu Ninh Kỳ thượng vị mang tới tổn thất sao? Nếu như Ninh Chính thượng vị, ngài tổn thất trước mắt thanh danh, nhưng đạt được là lúc sau lợi ích. Là lựa chọn hiện tại thoải mái một chút, vẫn là lựa chọn tương lai Sở quốc an nguy?"

Tân Sở Vương nói: "Tương lai lợi ích, quá hư vô mờ mịt, trước mắt lợi ích mới là thực tế."

Thẩm Lãng nói: "Sở Vương bệ hạ, ta nhất định phải uốn nắn ngài một cái cái nhìn. Ta đến cùng ngài đàm phán, cũng là vì về sau, mà không phải vì hiện tại, càng không phải là muốn để ngươi bỏ qua cho ta cùng Ninh Chính. Nói thật, chúng ta không cần ngươi bỏ qua cho. Ngươi cái kia hai mươi vạn đại quân, chúng ta không có gì có thể e ngại."

Sở Vương ánh mắt co rụt lại nói: "Thẩm Lãng, ngươi có chút đại ngôn bất sàm đi."

Thẩm Lãng nói: "Sở Vương bệ hạ, ta biết dùng cục diện dưới mắt, một trận chiến này ngươi là nhất định phải đánh. Coi như chính ngươi không đánh, của ngươi thủ hạ Đại tướng cùng quân đội cũng muốn đánh, rửa sạch quốc sỉ, đem chúng ta chém tận giết tuyệt, là ngươi dưới trướng hai mươi vạn đại quân ý tưởng. Vì lẽ đó ta đến nói, chỉ là chiến hậu sự tình. Cái này trận chiến đầu tiên, ta căn bản không có muốn qua tránh. Nhưng mà cái này trận chiến đầu tiên về sau, các ngươi như đâm đến đầu rơi máu chảy, như vậy xin (mời) Sở Vương không ngại suy tính một chút đề nghị của ta."

"Kiến nghị gì?" Sở Vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Ngài cùng Ninh Chính điện hạ ký kết ngưng chiến hiệp định."

Tân Sở Vương nói: "Ta đã cùng Ninh Kỳ ký qua."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia hiệp nghị đình chiến, có chút nhục nước mất chủ quyền, vậy mà để ta Việt Quốc cắt nhường hai trăm dặm lãnh thổ, hơn nữa còn muốn lừa gạt Việt Quốc vạn dân. Vì lẽ đó ta muốn để ngài cùng Ninh Chính điện hạ một lần nữa ký kết một phần ngưng chiến hiệp định, cùng Ninh Kỳ ký kết cái kia một phần triệt để hết hiệu lực, mà lần này một lần nữa ký kết khế ước, chúng ta Việt Quốc tồn tấc đất không cắt."

Tân Sở Vương nghiêm nghị nói: "Khinh người quá đáng, đây không có khả năng."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà làm trao đổi, chúng ta nguyện ý nỗ lực một khoản tiền, để ngài trùng kiến hoàng cung."

Tân Sở Vương nói: "Bao nhiêu tiền?"

Thẩm Lãng nói: "Hai trăm vạn kim tệ, dĩ nhiên không phải tiền mặt, mà là cùng cấp giá trị hàng hóa."

Cái này chỗ trống liền lớn.

Hai trăm vạn kim tệ chờ trị giá hàng hóa, tại Sở quốc bên này hay là thật sự có thể đổi hai trăm vạn kim tệ.

Nhưng mà tại Thẩm Lãng bên kia, chi phí khả năng hai hai mươi vạn kim tệ đều không cần.

Thẩm Lãng nói: "Cam đoan là đồng tiền mạnh, gần như có thể trực tiếp hối đoái kim tệ cái chủng loại kia. Cái này hai trăm vạn kim tệ, chúng ta định dùng thời gian năm năm thanh toán."

Tiếp lấy Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Chúng ta chẳng những sẽ không ràng buộc chi viện ngài giá trị hai trăm vạn kim tệ hàng hóa, chúng ta còn lấy Thiên Đạo hội danh nghĩa tại Sở quốc tiến hành đầu tư, trong vòng năm năm đầu tư ngạch sẽ vượt qua năm trăm vạn kim tệ."

Tân Sở Vương tiếp tục trầm mặc.

Thẩm Lãng nói: "Sở Vương bệ hạ, ngài hoàng cung cần trùng kiến đúng không? Ngài nhìn xem ta cái này ngọc gạch."

Thẩm Lãng xuất ra một khối thế giới này không tồn tại gạch men sứ.

Tân Sở Vương cầm lấy nhìn một cái, quả nhiên bóng loáng như ngọc, mấu chốt mặt trên còn có lộng lẫy đồ án.

Thẩm Lãng nói: "Cái này so cẩm thạch lộng lẫy xinh đẹp đi, cũng so đá cẩm thạch phú quý. Ngài trùng kiến hoàng cung một số cung điện tường ngoài liền từ nó xây thành như thế nào? Mà loại ngọc này gạch chúng ta có thể vô điều kiện cung ứng, để ngài trùng kiến hoàng cung, dùng cẩm thạch một nửa giá cả, xếp vào hai trăm vạn kim tệ không ràng buộc chi viện trong danh sách. Nhưng mà làm điều kiện trao đổi, chúng ta hi vọng loại ngọc này gạch có thể tại Sở quốc công khai bán."

Tiếp lấy Thẩm Lãng lại nói: "Chúng ta có thể cung cấp không chỉ có ngọc gạch, còn có một loại phi thường thần kỳ kiến trúc vật liệu, có thể để ngài triệt để vứt bỏ đầu gỗ, dạng này chẳng những tiết kiệm chi phí, còn có thể chống cự hỏa hoạn. Chẳng những như thế, mà lại có thể đem ngài kiến tạo hoàng cung hiệu suất tăng lên mấy lần trở lên, thậm chí có thể tại trong vòng một hai năm, liền xây thành một cái hoàn toàn mới hoàng cung."

Sau đó, Thẩm Lãng lại lấy ra một mặt óng ánh sáng long lanh pha lê nói: "Ngài hoàng cung, có thể triệt để vứt bỏ giấy dán cửa sổ, toàn bộ thay đổi chúng ta pha lê, như vậy cao quý hào phóng, thoải mái giữ ấm, mà lại vĩnh viễn không cần thay đổi. Ngài hoàng cung cần có pha lê, cũng toàn bộ đều tại tiếp viện của chúng ta trong danh sách. Đương nhiên làm trao đổi, chúng ta cũng hi vọng có thể tại Sở quốc công khai đem bán loại này trong suốt ngọc."

Tân Sở Vương cơ hồ không nhịn được muốn đem trong tay khối ngọc này gạch nện.

Ngươi đây là mượn trùng kiến hoàng cung danh nghĩa, muốn tại ta Sở quốc khai thác thị trường, thậm chí là để Thiên Đạo hội trắng trợn tiến vào Sở quốc, áp chế Ẩn Nguyên hội.

Ngươi Thẩm Lãng bàn tính đánh cho cũng quá tinh, công khai là vô điều kiện chi viện ta kiến tạo hoàng cung, trên thực tế là vì phát đại tài.

Một khi Sở Vương cùng Ninh Chính ký kết mới ngưng chiến hiệp định.

Cái kia đối Ninh Kỳ là bực nào đánh mặt?

Ngươi Ninh Kỳ cắt nhường hai trăm dặm quốc thổ, nhục nước mất chủ quyền.

Nhưng mà Ninh Chính điện hạ ký kết ngưng chiến hiệp định, lại tấc đất không cho, bảo trì Việt Quốc lãnh thổ hoàn chỉnh.

Về phần bồi thường cho Sở Vương hai trăm vạn kim tệ, kia là dùng Thiên Đạo hội danh nghĩa, cùng Việt Quốc hoàn toàn không liên quan.

Như vậy bày ở Sở Vương trước mặt có hai lựa chọn.

Muốn hai trăm vạn kim tệ, vẫn là phải hai trăm dặm quốc thổ.

Theo lâu dài trên lợi ích, đương nhiên là hai trăm dặm quốc thổ tác dụng lớn hơn.

Cứ việc lần này Việt Quốc cắt nhường cái này hai trăm dặm quốc thổ, thực ra đều là quân sự thành lũy, chỉ có thể mang đến quân sự quyền chủ động, sinh không bao nhiêu lương thực, cũng không có bao nhiêu thuế má.

Nhưng mà Sa Hoàng còn dùng 720 vạn đôla bán đi Alaska đâu, ròng rã 152 vạn cây số vuông.

Tân Sở Vương nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Ngươi rất nhiều chuyện đều nói rất có lý, nhưng mà Sở quốc vạn dân nhìn ta, hai mươi vạn đại quân nhìn qua ta. Một trận chiến này đã là tên đã trên dây, không phát không được. Vì lẽ đó bất kể như thế nào? Đánh trước xong một trận chiến này lại nói."

Thẩm Lãng nói: "Được!"

Tân Sở Vương nói: "Thẩm Lãng, còn có một điểm. Coi như ta có thể nghĩ đến lâu dài, nhưng mà dưới trướng của ta tướng sĩ sẽ không quản lâu dài, bọn hắn hiện tại chỉ nghĩ muốn rửa sạch quốc sỉ, đem các ngươi chém tận giết tuyệt, vì lẽ đó một trận chiến này ngươi cũng đừng hòng chúng ta thủ hạ lưu tình. Nếu như các ngươi bị diệt, cái kia cũng đừng có trách ta."

Thẩm Lãng nói: "Ta hiểu! Ta đã sớm nói, ta đến cùng ngài đàm phán, là vì về sau, mà không phải vì hiện tại. Căn bản không có để ngươi bỏ qua cho chúng ta ý tứ, ngươi hai mươi vạn đại quân, chúng ta không sợ hãi!"

Sở Vương có chút bị chọc giận.

Ngươi Thẩm Lãng cũng quá lớn nói không thèm.

Trong tay các ngươi mới bao nhiêu quân đội, chín ngàn mà thôi.

Sở vương đô tường thành xung quanh mọc ra bao nhiêu? Vượt qua năm mươi dặm.

Nói cách khác một dặm tường thành, không đến hai trăm người phòng thủ.

Như thế thưa thớt ngươi làm sao thủ?

Như thế thưa thớt phòng thủ trận hình, mưa tên uy lực căn bản là không phát huy ra được.

Chớ nói chi là một khi chờ ta đại quân tiến đánh vương đô về sau, trong thành mấy chục vạn dân chúng đều sẽ đứng ra từ phía sau lưng đánh lén các ngươi.

Cho đến lúc đó, ngươi chỉ là chín ngàn người bị trong ngoài giáp công, hẳn phải chết không nghi ngờ!

Tân Sở Vương nói: "Mặc kệ là âm thầm kết minh cũng tốt, một lần nữa ký kết ngưng chiến hiệp định cũng được. Đánh trước xong một trận chiến này lại nói, tên đã trên dây, không phát không được."

Thẩm Lãng nói: "Minh bạch, chỉ có cường giả mới có tư cách đàm phán, mới có tư cách kết minh! Sở Vương bệ hạ, vậy tại hạ cáo từ! Ta đi chuẩn bị chiến đấu, chào mừng ngài hai mươi vạn đại quân đến đây tiến đánh."

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Lý Thiên Thu rời đi, dùng tốc độ nhanh nhất trở về Sở vương đô.

Tân Sở Vương cũng trở về tới trong quân doanh, thần không biết quỷ không hay.

"Bệ hạ, thật muốn cùng Thẩm Lãng đàm phán sao?" Lý Huyền Kỳ nói.

Sở Vương nói: "Một trận chiến này tất đánh, mà lại các tướng sĩ cũng nhất định sẽ điên cuồng bán mạng. Ta nếu không đánh, liền không xứng là vương, liền sẽ bị các tướng sĩ phỉ nhổ. Thẩm Lãng muốn cùng ta đàm phán hợp tác, muốn để ta cùng Ninh Chính một lần nữa ký kết ngưng chiến hiệp định, trước sống sót rồi nói sau!"

. . .

Ngày kế tiếp!

Sở Vương hai mươi vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp hướng về Sở vương đô tiếp tục xuất phát.

Hành quân tốc độ vậy mà càng nhanh.

Bởi vì cái này hai mươi vạn tướng sĩ đầy ngập nhiệt huyết, liền vì báo thù, vì rửa sạch quốc sỉ.

"Báo thù rửa hận, rửa sạch quốc sỉ!"

"Báo thù rửa hận, rửa sạch quốc sỉ!"

Toàn bộ Sở quốc, toàn bộ thiên hạ ánh mắt, lại một lần nữa tụ tập tại Thẩm Lãng cùng Ninh Chính trên thân.

Cái này một đôi tên điên, bây giờ lại còn không đối lui binh.

Vậy mà ý đồ dùng chín ngàn đại quân, chống cự Sở Vương hai mươi vạn đại quân.

Nghe vào quả thực là nghe rợn cả người a.

. . .

Sở vương đô bên trong!

Sở Vương hai mươi vạn đại quân, khoảng cách Sở vương đô chỉ có khoảng ba trăm dặm.

"Dưới tình huống bình thường, chúng ta là nhất định thủ không được." Khổ Đầu Hoan nói: "Sở Vương dưới trướng cái này hai mươi vạn quân đội là tuyệt đối một tuyến tinh nhuệ, mà lại sĩ khí tăng vọt, không chút nào sợ chết. Mấu chốt là Sở vương đô tường thành quá dài, vượt qua năm mươi dặm, mỗi một lý trên tường thành chỉ có thể có một trăm tám mươi tên lính. Dạng này mưa tên ưu thế, hoàn toàn đánh mất. Mà lại sau lưng của chúng ta có hơn mười vạn Sở quốc con dân, trước đó coi như nhu thuận, nhưng mà Sở Vương công thành thời điểm, bọn hắn nhất định sẽ từ phía sau lưng đánh lén đi lên. Con kiến nhiều còn cắn chết voi, vì lẽ đó bình thường tình hình dưới, một trận chiến này chúng ta tất thua, mà lại sẽ bị bao phủ hoàn toàn, thậm chí toàn quân bị diệt."

Thẩm Lãng gật đầu, nói: "Vì lẽ đó ta tuyên bố hai cái quyết định!"

"Thứ nhất, triệt để từ bỏ Sở vương đô tường ngoài, lui giữ nội thành. Nội thành tường thành xung quanh mọc chỉ bất quá mười dặm mà thôi, bình quân mỗi một lý tường thành có tám, chín trăm người phòng thủ, dư xài, mưa tên ưu thế có thể có được triệt để phát huy. Mấu chốt nhất là, nội thành phía dưới đều là dân cư, Sở Vương hai mươi vạn đại quân căn bản không thi triển được, binh lực ưu thế sẽ triệt để bị suy yếu."

"Thứ hai, đem nội thành tất cả mọi người khu trục đi ra, người nào chống lại, giết chết bất luận tội. Cứ như vậy, sau lưng của chúng ta liền không có bất cứ địch nhân nào."

"Đương nhiên, lúc này Sở Vương hai mươi vạn đại quân cách chúng ta còn có ba trăm dặm, lúc này rút lui còn kịp. Chỉ bất quá nơi đây khoảng cách Việt Quốc mấy ngàn dặm, nếu như không đánh phục Sở Vương, chúng ta về nước hành trình sợ rằng sẽ cực kỳ không yên ổn, sẽ ứng phó vô cùng vô tận tập kích."

"Như một trận chiến này đánh phục Sở Vương, bức bách hắn cùng Ninh Chính điện hạ ký ngưng chiến hiệp định, cái kia Ninh Kỳ cái kia một phần liền triệt để hết hiệu lực, bởi vì cắt nhường hai trăm dặm cũng coi là nhục nước mất chủ quyền, đây đối với Ninh Kỳ danh dự có to lớn đả kích, hắn tại Thiên Tây hành tỉnh kỳ tích thắng lợi liền sẽ triệt để hóa thành hư không."

"Ninh Chính điện hạ, một trận chiến này có đánh hay không? Phải chăng mạo hiểm như vậy, bởi ngài đến quyết định."

Ninh Chính trực tiếp liền nói: "Đánh!"

. . .

Theo Ninh Chính ra lệnh một tiếng.

Sở quốc vương đô trình diễn bi thảm một màn.

Thẩm Lãng dưới trướng hơn chín ngàn đại quân từ bỏ bên ngoài tường thành, lui giữ nội thành.

Sau đó, bắt đầu đối nội thành dân chúng tiến hành khu trục.

Trong nội thành tổng nhân khẩu không cao hơn năm vạn, nhưng toàn bộ không phú thì quý.

Những người này phi thường tiếc mệnh, nhưng là lại không nguyện ý từ bỏ mình lộng lẫy dinh thự, không nguyện ý từ bỏ nhà của mình nghiệp.

Vì lẽ đó, xung đột bộc phát.

Thẩm Lãng quân đội tiến vào Sở vương đô về sau, xem như phi thường khắc chế, cơ hồ cho tới bây giờ đều không có thương tổn qua nơi này bách tính.

Nhưng mà hiện tại. . .

Trực tiếp đại khai sát giới.

Nội thành tất cả mọi người, mặc kệ là vương công quý tộc, vẫn là phú thương, toàn bộ cho ta rời đi.

Triệt để trống rỗng toàn bộ nội thành.

Nhưng mà, lương thực lưu lại cho ta.

Thời gian vừa đến, tất cả không hề rời đi người, toàn bộ chém tận giết tuyệt!

Sau đó. . .

Thẩm Lãng hạ lệnh, giết hai cái Công tước, ba cái Hầu tước, toàn bộ đều là Sở quốc Vương tộc thành viên.

Mấy trăm hơn ngàn cái đầu người rơi xuống đất.

Máu tươi nhuộm đỏ mặt đất.

Tất cả nội thành người, khóc sướt mướt rời đi.

Vẻn vẹn một ngày thời gian, nội thành triệt để trống rỗng.

Thẩm Lãng quân đội, rốt cuộc không cần lo lắng phía sau lưng bị đánh lén.

Nhưng, đây cũng là một đầu tuyệt lộ.

Bởi vì bọn hắn từ bỏ ngoại thành tường , tương đương với bị triệt để vây quanh, đoạn tuyệt mình rút lui con đường.

. . .

Sở Vương hai mươi vạn đại quân, khoảng cách càng ngày càng gần.

Ba trăm dặm, hai trăm dặm, một trăm dặm!

Năm mươi dặm!

Ba mươi dặm!

Năm ngày sau đó!

Sở Vương đại quân, binh lâm dưới thành.

Mặc dù đã nhận được tin tức, nhưng Sở Vương nhìn thấy trống rỗng ngoại thành tường, trong lòng của hắn vẫn là triệt để bị kinh sợ.

Cái này Thẩm Lãng cùng Ninh Chính, thật là tên điên a.

Lui giữ nội thành, dĩ nhiên có lợi cho phòng ngự, nhưng cũng triệt để đoạn tuyệt phá vây đường lui.

Ninh Kỳ người này là bị ép vào tuyệt cảnh về sau, sẽ bộc phát ra kỳ tích.

Mà Ninh Chính cùng Thẩm Lãng, thì là lại điên cuồng sáng tạo kỳ tích.

Cường đại như vậy quyết tâm cùng ý chí sao?

Sở Vương khiếp sợ đồng thời, cũng cảm giác được kính nể.

Nếu như muốn kết minh, đồng minh như vậy mới khiến cho người chân chính yên tâm, bởi vì hắn có sắt thép đồng dạng ý chí, sẽ không dễ dàng chuyển biến lập trường.

Ninh Chính, Thẩm Lãng, ta phi thường bội phục ngươi.

Nhưng ta cũng không có lựa chọn khác.

Một trận chiến này, ta nhất định phải dốc hết toàn lực.

Các ngươi như chiến bại, cái kia hết thảy đều nghỉ.

Nhưng nếu như các ngươi thật sự có thể sáng tạo kỳ tích, để quân đội của ta đầu rơi máu chảy.

Cái kia. . . Chúng ta có thể đàm luận.

Kính nể về kính nể, nhưng cũng đừng hòng để ta thủ hạ lưu tình.

"Đại quân vào thành!"

Theo Sở Vương ra lệnh một tiếng, hai mươi vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp tiến vào vương đô ngoại thành.

Dùng ròng rã ba ngày thời gian.

Hai mươi vạn đại quân bên ngoài thành bố trí công kích trận địa, đem nội thành Thẩm Lãng quân đội vây quanh được chật như nêm cối.

. . .

Ba ngày sau!

Sở Vương hạ lệnh: "Đại quân công thành!"

Lập tức tám vạn đại quân, theo Đông Nam Tây Bắc tứ phía tường thành điên cuồng tiến công nội thành!

Trận này binh lực nhất cách xa chiến đấu, triệt để bộc phát.

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng chín ngàn quân đội, đối chiến Sở Vương hai mươi vạn một tuyến tinh nhuệ!

Mặc kệ cỡ nào kết quả, đều chú định chấn kinh thiên hạ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 382: Đại Chiến Hoàn Mỹ Kết Thúc! Hoàn Toàn Thắng Lợi!

"Giết! Giết! Giết!"

"Báo thù rửa hận, rửa sạch quốc sỉ!"

Kinh thiên trống trận vang lên.

Từ trên trời nhìn xuống, tám vạn công thành Sở quân, giống như thủy triều nhào về phía nội thành tường thành.

Mỗi người trên mặt đều là cuồng nhiệt, nội tâm đều là phẫn nộ.

Khoảng thời gian này đối với bọn hắn tới nói, thực tế là quá oan uổng.

Thiên Tây hành tỉnh trên chiến trường rõ ràng thắng, nhưng lại nửa điểm đều chẳng qua nghiện, ngược lại lui binh.

Bọn hắn Tiên Vương bị mưu sát, kết quả điều tra ra được về sau, vậy mà là Tiên Vương con thứ bảy Sở Nhẫm mưu sát.

Tuyệt đại đa số binh sĩ không biết chân tướng, nhưng bọn hắn bản năng biết đây không phải chân tướng.

Sỉ nhục.

Mỗi người trong lòng đều cảm giác được sỉ nhục lớn lao.

Bọn hắn có thể trách tân đại vương sao?

Không thể!

Cái này hai mươi vạn tướng sĩ từ nội tâm yêu quý cái này tân vương. Từ đầu tới đuôi biểu hiện của hắn đều là hoàn mỹ, dũng cảm không sợ cơ trí hiếu thuận.

Nhưng cỗ này khí bọn hắn muốn trút xuống, nếu không sẽ điên mất.

Như vậy liền theo Ninh Chính cùng Thẩm Lãng chi quân đội này trên đầu trút xuống đi.

Vô dụng máy ném đá.

Bởi vì chờ máy ném đá quá chậm, mà lại đây là chính bọn hắn thành trì, nội thành bên trong mỗi một tòa phòng ở đều tinh xảo hoa mỹ, dùng máy ném đá đập chết không bao nhiêu địch nhân, ngược lại đem mình thành trì đập cho nát bét à.

Trực tiếp công kích, khiêng thang công thành trực tiếp trèo lên trên.

Chúng ta không tin, hai mươi vạn người còn diệt không xong ngươi chín ngàn người.

Quân đau thương tất chiến thắng.

. . .

Thẩm Lãng tại Mộc Lan cùng Lý Thiên Thu bảo vệ dưới, đứng tại trên đầu tường.

Sở quân quá điên cuồng, cái này sĩ khí quá kinh người.

Một trận chiến này nếu như buông ra đánh, vậy liền nguy hiểm.

Nhưng, không thể không đánh.

"Giết giết giết!"

Dưới tường thành, thanh âm rung trời.

Đại địa run rẩy.

Khoảng cách bốn trăm mét.

Ba trăm mét.

Hai trăm mét!

"Chuẩn bị!"

"Phóng!"

Theo ra lệnh một tiếng, mỗi một mặt trên tường thành cung tiễn thủ, lại một lần nữa bắt đầu điên cuồng nổ bắn ra.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Hơn bảy ngàn danh cung tiễn thủ, thuần một sắc thần xạ thủ.

Hai thạch cường cung, một thạch nửa cường cung.

Những thứ này cung tiễn lại một lần nữa phát huy uy lực kinh người.

Giống như kim loại mưa to đồng dạng hạ xuống.

Cái kia quen thuộc một màn, lại một lần nữa xuất hiện.

Điên cuồng thu hoạch sinh mệnh!

Quả thật, chi này Sở quân là tinh nhuệ, so với trước đó những cái kia Sở quân dũng cảm nhiều.

Nhưng mà mưa tên cũng sẽ không bởi vì ngươi quá dũng cảm, mà không bắn trúng ngươi.

Tại hai trăm mét trong khoảng cách, thứ hai Niết Bàn quân tiễn là vô địch.

Tại một trăm năm mươi mét bên trong, Sa Man tộc thần xạ thủ tiễn cũng là vô địch.

Bởi vì loại này đại quy mô quân đội là không thể nào toàn bộ trang bị thiết giáp, nhiều nhất chỉ là giáp da mà thôi.

Nhưng mà, giáp da là ngăn không được Thẩm Lãng quân đội mũi tên.

Công thành Sở quân, liên miên liên miên tử vong.

Một màn này, thật rất như là mưa đá phía dưới lúa mạch.

Vô số kể thương vong.

Nhưng mà, vô số Sở quân vẫn như cũ tre già măng mọc xông về phía trước phong.

. . .

Tân Sở Vương nhìn thấy một màn này, cũng triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Hắn tại trong chiến báo, không chỉ một lần thấy qua Thẩm Lãng chi quân đội này có được kinh người xạ thuật.

Nhưng chân chính nhìn thấy thời điểm, vẫn là triệt để bị chấn động.

Thẩm Lãng chi này cung tiễn thủ, quả thực là tha thiết ước mơ quân đội.

Vậy mà bắn ra xa như vậy, chuẩn như vậy?

Quân đội như vậy, công thành hiệu quả còn không phải rất lớn, nhưng mà thủ thành gần như vô địch a.

Ở trên cao nhìn xuống xạ kích, hoàn toàn liền là nghiêng về một bên đồ sát.

Thái sư Lý Huyền Kỳ lòng đang nhỏ máu.

Nội tâm của hắn là biết đến, một trận chiến này không đánh không thể.

Nhưng bệ hạ trong lòng vẫn là khuynh hướng cùng Thẩm Lãng đàm phán.

Đây là một trận khí phách chi chiến, không quan hệ lợi ích.

Ai cũng biết, Ninh Chính cùng Thẩm Lãng căn bản không có muốn chiếm cứ Sở vương đô ý tưởng, bọn hắn cũng muốn sớm ngày trở lại Việt Quốc đi.

Nhưng coi như trở về, cũng muốn thu hoạch được một trận to lớn thắng lợi cùng vinh quang.

Cũng muốn bức bách Sở Vương cúi đầu, càng phải tại thanh thế bên trên áp đảo Ninh Kỳ.

Cái này vừa mở cục, vậy mà liền thảm liệt như vậy.

"Bệ hạ. . ." Thái sư Lý Huyền Kỳ run rẩy nói.

Sở Vương giơ tay, ngăn cản Lý Huyền Kỳ mở miệng.

Có chút thương vong là nhất định phải.

Trước mắt mặc dù thương vong kinh người, nhưng tuyệt đối không thể lui binh.

Lúc này bây giờ thu binh, đối Sở quốc đại quân sĩ khí là một trận đả kich cực lớn.

Một chi quân đội trọng yếu nhất chính là sĩ khí, mà không phải nhân số.

Tân Sở Vương nhìn trên tường thành Thẩm Lãng một chút, sau đó bỗng nhiên trở mình lên ngựa, hướng về tường thành phương hướng phóng đi.

"Rửa sạch quốc sỉ, báo thù rửa hận!"

"Báo thù rửa hận!"

Sở quốc công thành đại quân, lập tức điên.

Đại vương vậy mà lại xông lên?

"Bảo hộ đại vương, bảo hộ đại vương!"

Không chỉ là thái sư Lý Huyền Kỳ, còn lại mấy chục danh tướng lĩnh đều điên cuồng xông lên.

Bệ hạ tuyệt đối không thể có việc a.

Chúng ta mất đi một cái Tiên Vương, nhưng lại đạt được một cái anh dũng cơ trí tân đại vương.

Cái này đại vương nếu như tại chết trận, cái kia Sở quốc liền triệt để xong.

Đổi thành cái khác bất cứ lúc nào, tân Sở Vương cũng sẽ không tự mình xông lên chiến trường.

Bởi vì lúc này thanh danh của hắn đã đầy đủ, hoàn toàn không cần.

Nhưng lúc này, hắn cùng Thẩm Lãng có ăn ý, biết Thẩm Lãng nhất định sẽ không giết hắn.

Quả nhiên!

Xạ thuật mạnh nhất Kim Mộc Lan, hướng về Sở Vương bắn tên, nhưng mà biểu diễn thành phần to lớn.

Hình tượng phi thường chấn kinh!

Mộc Lan mỗi một mũi tên, đều có thể bắn giết ba bốn tên Sở quốc võ sĩ.

Thậm chí trực tiếp đem người tính cả tấm thuẫn cùng một chỗ phụt bay ra ngoài.

Có thể nàng mỗi một lần bắn về phía Sở Vương tiễn, đều bị hắn đón đỡ bay ra ngoài.

Càng có vẻ hắn uy vũ cường đại.

Sở Vương chiến mã rong ruổi, trên chiến trường vừa đi vừa về công kích, điên cuồng cổ vũ sĩ khí.

Cái này, Sở quốc binh lính công thành bọn họ, thật sự có một loại tê cả da đầu, cả người muốn bắn nổ cảm giác.

Chủ nhục thần chết!

Chúng ta vậy mà như thế vô năng sao?

Lại còn muốn bệ hạ mạo hiểm ra chiến trường?

Chúng ta còn có mặt mũi nào a?

Vô số Sở quốc binh sĩ, càng thêm như điên công thành.

Đối đầy trời mưa tên, hoàn toàn bỏ mặc.

Rất khác nhau chết, rất khác nhau chết!

Cứ như vậy!

Sở quốc đại quân gặp phải thương vong to lớn, nhưng vẫn như cũ vọt tới dưới tường thành, sau đó dọc theo thang công thành liều mạng trèo lên trên.

Cái này muốn công lên thành tường!

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Thẩm Lãng dưới trướng xạ thủ, đem xạ thuật bộc phát đến cực hạn.

Điên cuồng liên tiếp tiễn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Tại mười mấy mét trong khoảng cách, thật có thể được xưng là bách phát bách trúng.

Càng thêm thảm liệt thương vong xuất hiện!

Toàn bộ trên mặt đất, đã không nhìn thấy bùn đất, toàn bộ bị thi thể chất đầy.

Sở quân thương vong bao nhiêu người?

Không biết!

Thẩm Lãng cung tiễn thủ bộ đội, sức chiến đấu thật đáng sợ.

Cứ việc phun lên tường thành Sở quân càng ngày càng nhiều.

Nhưng. . . Cái này thế công vẫn là bị điên cuồng đè xuống.

"Trọng giáp binh, trọng giáp binh, tiến lên!"

"Cấm Vệ quân, đi theo ta tiến lên!"

Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ, tự mình mang theo tinh nhuệ nhất Cấm Vệ quân điên cuồng xông đi lên.

Võ công mạnh nhất mấy trăm hơn ngàn người, xông lên phía trước nhất, bọn hắn ăn mặc kiên cố thiết giáp, dùng kiếm đón đỡ phóng tới tiễn.

"Tấm thuẫn, tấm thuẫn. . ."

Đám này tinh nhuệ võ sĩ, giơ trong tay nặng nề vô cùng tấm thuẫn, từng chút từng chút chuyển lấy xông đi lên.

"Răng rắc. . ."

Thang công thành tiếp nhận không dạng này trọng lượng, trực tiếp đứt gãy.

Phía trên võ sĩ, trực tiếp nện xuống đến, đè chết liên miên Sở quốc quân đội.

Nhưng mà, đám người này vẫn như cũ điên cuồng xông đi lên.

"Giết, giết, giết!"

"Báo thù rửa hận, rửa sạch quốc sỉ!"

Cứ như vậy, Sở quốc tinh nhuệ nhất Cấm Vệ quân quan dẫn đầu công kích, suất lĩnh lấy tinh nhuệ nhất bộ đội, ngăn cản Thẩm Lãng quân đội kinh thiên mưa tên, xông lên đầu tường.

Sau đó!

Chính là máu tanh trận giáp lá cà!

"Giết, giết, giết. . ."

"Một đao cắt đứt!"

Thứ nhất Niết Bàn quân, đối chiến Sở quốc tinh nhuệ Cấm Vệ quân.

Quả thực liền là hai chi sắt thép hùng binh va chạm.

Thái sư Lý Huyền Kỳ đối chiến Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Vô số Sở quốc cao thủ, thiêu thân lao đầu vào lửa đồng dạng hướng về Thẩm Lãng cùng Ninh Chính đánh tới.

Sở Vương nội tâm cũng không muốn giết Ninh Chính, nhưng mà những thứ này Sở quốc cao thủ lại muốn đem Thẩm Lãng cùng Ninh Chính chém thành muôn mảnh.

Thế nhưng là. . .

Thẩm Lãng trước mặt có đại ngốc cùng Kim Mộc Lan bảo hộ.

Mộc Lan viễn trình vô địch, cận chiến cũng vô địch.

Trong tay nàng kinh diễm loan đao, đồng dạng không có ai đỡ nổi một hiệp.

Tốc độ của hắn quá nhanh, mỗi một chiêu đều nhanh như thiểm điện.

Dễ như trở bàn tay liền có thể bắn ra gần xa mười mét.

Mà đại ngốc!

Càng thêm vô địch!

Một mình hắn, đối chiến Đồ Đại, Đồ Nhị!

Nói thật, Đồ Đại cùng Đồ Nhị cho rằng đại ngốc là bạn tốt, khai chiến trước đó muốn chào hỏi.

Hai năm trước, bọn hắn còn mời đại ngốc cùng đi đi ị đâu. Đây đã là giao tình rất sâu, bọn hắn bình thường sẽ không mời người khác đi đi nhà xí. Liền như là các ngươi lúc đi học, chỉ có quan hệ tốt nhất đồng học mới cùng tiến lên nhà vệ sinh không phải sao?

Nhưng mà bầu không khí quá bi tráng xơ xác tiêu điều, bọn hắn không dám đánh chào hỏi, trực tiếp liền giết đi lên.

Hai năm trước một trận chiến, cái này hai huynh đệ ngay từ đầu là chiếm thượng phong, mãi cho đến mấy trăm chiêu về sau, sức chịu đựng bại bởi đại ngốc mới thua trận.

Nhưng mà hiện tại, đại ngốc trở nên tốt ngưu bức.

Lấy một địch hai, ngay từ đầu hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong.

Điên cuồng đối chiến chém giết hai ba trăm chiêu về sau, Đồ Đại cùng Đồ Nhị ngược lại rơi vào hạ phong.

Năm trăm chiêu về sau!

Đại ngốc đè ép hai huynh đệ đánh.

"Phanh, phanh. . ."

Hai tiếng nổ mạnh!

Đồ Đại cùng Đồ Nhị hai cái cự nhân, giống như như đạn pháo, bị đại ngốc ném ra đi.

Trực tiếp theo trên đầu thành đập bay ra ngoài, rơi xuống mười mét về sau, bỗng nhiên đập xuống đất.

May mắn phía dưới lít nha lít nhít đều là thi thể.

Cái này hai huynh đệ nện xuống đến, phía dưới thi thể trực tiếp thành bùn.

Mà cái này hai huynh đệ, cũng phun mạnh một ngụm máu tươi.

Đại ngốc thủ hạ lưu tình, không có giết bọn hắn.

. . .

Lý Huyền Kỳ cùng Lý Thiên Thu võ công, ở chỗ sàn sàn với nhau.

Nhưng. . . Kiếm Vương Lý Thiên Thu, vẫn là thoáng chiếm cứ một chút thượng phong.

Hai người chém giết hơn ngàn chiêu về sau, Sở quốc thái sư Lý Huyền Kỳ, bắt đầu dần dần rơi vào hạ phong.

Đồng dạng!

Xông lên Sở quốc Cấm Vệ quân tinh nhuệ, cũng dần dần rơi vào hạ phong.

Thứ nhất Niết Bàn quân quá mạnh!

Trên người bọn họ áo giáp vô địch, không thể phá vỡ.

Trong tay bọn họ chiến đao vô địch, không gì không phá.

Bọn hắn ý chí chiến đấu cùng sức chiến đấu, cường hãn hơn.

Đối mặt dạng này vô địch thứ nhất Niết Bàn quân, Sở quốc tinh nhuệ nhất Cấm Vệ quân chèo chống không đến nửa giờ, cục diện dần dần tan rã.

Lý Huyền Kỳ nhịn không được quay đầu nhìn Sở Vương một chút.

Đây là rất nguy hiểm!

Đỉnh tiêm cao thủ so chiêu, không thể có một chút xíu sai lầm.

Nhưng mà hắn quay đầu thời điểm, Kiếm Vương Lý Thiên Thu đình chỉ công kích, không có thừa cơ giết.

Lý Huyền Kỳ quay đầu ý tứ rất đơn giản.

Bệ hạ, có thể bây giờ thu binh!

Một lát sau!

Sở Vương hạ chỉ: "Bây giờ thu binh, bây giờ thu binh!"

Cái chiêng tiếng vang lên.

Lý Huyền Kỳ suất lĩnh lấy tinh nhuệ Cấm Vệ quân rút lui!

. . .

Hôm nay một trận chiến này, từ đầu tới đuôi, vẻn vẹn ba canh giờ!

Vẻn vẹn lúc xế chiều, liền đã kết thúc.

Dưới tường thành, trên tường thành, lít nha lít nhít thi thể, vô số kể!

Thương vong trước nay chưa từng có chi trọng.

Chiến đấu bi tráng cùng thảm liệt, không bằng Trấn Tây thành chi chiến.

Nhưng mà đơn vị thời gian bên trong thương vong, viễn siêu Trấn Tây thành chi chiến!

"Thương vong đi ra sao?" Tân Sở Vương hỏi.

"Ước chừng gần ba vạn!" Lý Huyền Kỳ nói.

Tân Sở Vương cắn răng chảy máu.

Gần ba vạn thương vong? !

Ngắn ngủi nửa ngày thời gian, vậy mà như thế thương vong thảm trọng.

Cái này mỗi một tên lính đều vô cùng quý giá, lập tức liền tổn thất ba vạn.

Mấu chốt là một trận chiến này theo trên lợi ích nói, là không cần thiết đánh.

"Bệ hạ, ngày mai còn muốn đánh xuống sao?" Lý Huyền Kỳ hỏi.

Tân Sở Vương cũng đau đầu vô cùng.

Đúng vậy a, còn muốn đánh xuống sao?

Làm như thế nào nắm giữ tốt cái này cân bằng?

Nên như thế nào thắng được thanh danh, nhưng lại để chiến đấu kết thúc, còn có thể để Ninh Chính còn sống trở về cùng Ninh Kỳ tranh đoạt Thái tử vị trí?

Quá khó!

"Nếu như, chúng ta bất kể đại giới công thành, có thể hay không tiêu diệt Thẩm Lãng toàn quân?" Tân Sở Vương hỏi.

"Có thể!" Lý Huyền Kỳ nói: "Bởi vì bọn họ mũi tên là có hạn, nơi này dù sao cũng là Sở quốc."

Đúng, chính là cái đạo lý này.

"Thế nhưng là bệ hạ, nếu là thật sự muốn đem Thẩm Lãng quân đội chém tận giết tuyệt, thương vong của chúng ta sẽ phi thường kinh người." Lý Huyền Kỳ nói: "Hắn chi quân đội này, thực tế quá mạnh. Mấu chốt là không cần thiết, Thẩm Lãng nói đúng, Ninh Chính kế thừa Việt Vương vị trí, đối với chúng ta mới mạnh mẽ nhất."

Sở Vương rót một ly uống trà xuống.

"Sĩ khí như thế nào?"

Lý Huyền Kỳ nói: "Quân ta vẫn như cũ khí thế như hồng, sát khí có thể thêm nồng đậm. Mà lại vương đô vô số du hiệp cùng thanh niên trai tráng dồn dập muốn hưởng ứng lệnh triệu tập gia nhập quân đội của chúng ta. Vô số dân chúng đưa tới lương thực, bọn hắn đều muốn tham dự trận này rửa nhục chi chiến."

Sở Vương nói: "Thái sư a, ngươi nhìn cục diện này, ta có thể ngưng chiến sao? Ta dám ngưng chiến sao?"

Đúng vậy a, bây giờ toàn bộ Sở quốc vương đô trên dưới, có thể nói là mọi người đồng tâm hiệp lực.

Sở Vương không thể lạnh tướng sĩ vạn dân tâm.

"Ngày mai tiếp tục công thành, Thẩm Lãng tất nhiên đưa ra đàm phán ngưng chiến, vậy hắn nhất định có vẹn toàn đôi bên biện pháp, chúng ta một mực vùi đầu công thành."

"Nếu như hắn không có cách nào, vậy liền chảy hết một giọt máu cuối cùng đi, thời khắc này, ta tuyệt đối không thể phụ lòng Sở quốc vạn dân, không thể lạnh tướng sĩ tâm."

. . .

Ngày kế tiếp!

Sở Vương lại một lần nữa hạ lệnh công thành.

Thảm liệt chiến đấu, lại một lần nữa bộc phát!

Hôm nay thương vong so hôm qua nhỏ một chút, nhưng cũng gần hai vạn thương vong.

Nhưng cũng có tin tức tốt.

Một chi lại một chi quân đội lao tới quốc đô, tham gia trận này rửa nhục chi chiến.

Thật là Sở quốc trên dưới, mọi người đồng tâm hiệp lực, nhiệt huyết trung tâm, không cách nào phụ lòng.

Gặp quỷ, làm sao bây giờ?

Sở Vương một bên cảm thấy vô cùng vui mừng, một bên lại lòng nóng như lửa đốt.

Cũng chính là ở thời điểm này!

Biến cố phát sinh!

Sở quốc vương đô, Sở quốc trong quân, bộc phát ôn dịch.

Mà lại càng ngày càng nghiêm trọng, càng ngày càng đáng sợ.

Mỗi ngày bị bệnh binh sĩ cùng bình dân, càng ngày càng nhiều.

Bởi vì lúc này đã là tháng sáu phần, thời tiết đến hàng năm nóng bức nhất thời điểm, bởi vì chiến trường quá kịch liệt, thi thể quá nhiều, mà lại phân và nước tiểu cũng quá nhiều, ôn dịch cũng dễ dàng nhất phát sinh.

Cuộc ôn dịch này tới quá mãnh liệt, chiến đấu không cách nào tiếp tục kéo dài.

Thế là, Sở Vương cùng Ninh Chính cách không thương nghị, tạm thời ngưng chiến!

. . .

Ngưng chiến về sau, Sở Vương toàn tâm toàn lực đầu nhập đối kháng ôn dịch chiến đấu bên trong, mỗi ngày không ngủ không nghỉ, chỉ huy vạn dân chống cự ôn dịch.

Thậm chí hắn nhiều lần tiến vào lây nhiễm ôn dịch cách ly trong phòng, nhìn lây nhiễm ôn dịch binh sĩ, đồng thời cam đoan nhất định dốc hết toàn lực cứu chữa, tuyệt không buông tha bất cứ người nào.

Vô số bình dân binh sĩ cảm ơn rơi nước mắt, gào khóc, hận không thể lập tức làm đại vương quên mình phục vụ.

Thượng thiên có mắt, chúng ta đi một cái Tiên Vương, lại tới một cái như thế anh minh tân vương.

Tại Sở Vương toàn tâm toàn lực chỉ huy xuống, ôn dịch thoáng đạt được khống chế.

Nhưng mà. . .

Ngay lúc này, Sở Vương ngã xuống, bỗng nhiên phát sốt, thượng thổ hạ tả, trên thân mọc mủ đau nhức.

Nhất thời, Sở quốc tướng sĩ cùng vạn dân cơ hồ sắp nứt cả tim gan.

Tuyệt đối không nên a.

Thượng thiên van cầu ngươi che chở chúng ta đại vương.

Chúng ta vừa mới mất đi Tiên Vương, tuyệt đối không thể lại mất đi tân đại vương a.

Quốc đô vạn dân trong nhà, dấy lên hương hỏa.

Vô số người quỳ xuống đất dập đầu, cầu xin thượng thiên phù hộ, không cần mang đi đại vương của bọn họ.

Nhưng mà. . .

Tân Sở Vương ôn dịch càng ngày càng nghiêm trọng, đã thoi thóp, sinh mệnh hấp hối.

Mắt thấy là phải không được!

Tìm vô số đại phu, đều trị không hết.

Mà lại lúc này cấp tốc, coi như muốn đi Thiên Nhai Hải Các tìm ưu tú nhất y đạo học sĩ cũng đã không kịp.

Sở Vương tùy thời đều có thể buông tay nhân gian.

Một khi tân vương băng hà, cái kia thật liền là thiên băng địa liệt, đối với toàn bộ Sở quốc đều là tai hoạ ngập đầu.

Sở quốc văn võ đại thần lập tức nhớ tới, Thẩm Lãng là diệu thủ thần y.

Nhưng hắn thế nhưng là địch nhân a.

Thiêu hủy Sở Vương cung sinh tử đại địch.

Nhưng mà lớn hơn nữa cừu hận, hơn được tân đại vương mệnh sao?

Rốt cục, Sở quốc văn võ đại thần quyết định.

Thỉnh cầu Thẩm Lãng xuất thủ cứu giúp.

Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ tự mình tiến vào nội thành, xin (mời) Thẩm Lãng đi ra cứu chữa Sở Vương.

Thẩm Lãng không nói hai lời, đi ra nội thành, làm Sở Vương trị liệu.

Trận này cứu chữa, thật sự là vô cùng mạo hiểm.

Sở Vương mấy lần triệt để hôn mê, toàn thân nát rữa.

Thậm chí cơ hồ không có khí tức.

Sốt cao đến thường nhân căn bản là không có cách tiếp nhận tình trạng.

Đi qua một ngày một đêm cứu chữa.

Sở Vương nhiệt độ cơ thể hạ.

Sinh mệnh đặc thù dần dần bình ổn.

Giờ khắc này, quần thần vui đến phát khóc.

Cuối cùng không có trời sập.

Lại qua một ngày, Sở Vương triệt để hạ sốt, mệnh của hắn được cứu trở về.

Thẩm Lãng quả nhiên là thần y, trước đó chữa khỏi Trương Xung viêm ruột thừa bệnh nan y, hôm nay quả nhiên lại chữa khỏi Sở Vương ôn dịch trọng tật.

Sau đó Thẩm Lãng không có nói ra bất kỳ yêu cầu gì, trực tiếp rời đi, trở về nội thành!

Sở Vương cứ việc được cứu trở về, nhưng vẫn như cũ vô cùng suy yếu, căn bản là không có cách xử lý công việc.

Mà lại Sở vương đô bên trong ôn dịch, lại một lần nữa càng ngày càng nghiêm trọng.

Lúc này, Thẩm Lãng lại một lần nữa ra mặt.

Làm Sở quốc đám đại thần đưa một bản phòng ôn dịch sổ tay.

Đồng thời cho ra phương thuốc!

Chẳng những như thế, đạt được Sở Vương cùng đám đại thần sau khi đồng ý.

Thẩm Lãng dưới trướng hơn một trăm tên quân y bao vây được cực kỳ chặt chẽ, đi ra nội thành, bắt đầu làm lây nhiễm ôn dịch Sở quốc quân dân chữa bệnh.

Hắn quả nhiên là thiên tài.

Ôn dịch trọng yếu nhất chính là tại cách ly, phòng ngự, mà không phải trị liệu.

Hắn phòng dịch sổ tay cơ hồ là hoàn mỹ.

Nhất là cách ly phương pháp, vôi sống trừ độc phương pháp, nước sôi trừ độc phương pháp cơ hồ lập tức đem ôn dịch khống chế lại, không tiếp tục lan tràn xuống dưới.

Mà lại Thẩm Lãng quả nhiên là thần y, lây nhiễm ôn dịch quân dân mặc dù không nhỏ thương vong, nhưng căn cứ phương thuốc của hắn, vẫn là cứu vớt về rất nhiều người tính mệnh.

Vì lẽ đó quái dị một màn phát sinh.

Trước đó còn đánh cho ngươi chết ta sống Sở Việt hai quân, lại có một lòng đoàn kết, bắt đầu cộng đồng đối kháng ôn dịch.

Rất nhiều âm mưu luận giả thuyết, cái này ôn dịch là Thẩm Lãng chế tạo.

Đây là hoang đường, làm trị liệu Sở quốc quân dân ôn dịch, Thẩm Lãng dưới trướng quân đội nguyên bản vô sự, nhưng đến phía sau cũng lây nhiễm ôn dịch, cũng xuất hiện thương vong.

Đi qua ròng rã hai mươi ngày chống lại.

Sở Việt hai quân, rốt cục đem trận này ôn dịch triệt để áp chế lại!

Nhưng mà đánh trận, là thật không đánh nổi.

Hai mươi tám tháng sáu!

Sở Vương chính thức cùng Ninh Chính đàm phán.

. . .

Đã gầy một vòng lớn Sở Vương, ánh mắt phức tạp nhìn qua Thẩm Lãng.

Trận này ôn dịch oanh oanh liệt liệt, nhiều nhất thời điểm người lây bệnh vượt qua tám vạn.

Cuối cùng chết đi người, ước chừng ba ngàn người.

Cũng coi là rất đáng sợ số lượng, nhưng mà so với trên chiến trường thương vong, lại xem như một cái con số nhỏ.

Ngưng chiến trở nên chuyện đương nhiên.

Thậm chí hai quân cừu hận, cũng tại cuộc ôn dịch này đại chiến bên trong dần dần trừ khử.

"Thẩm Lãng, ngươi đốt vương cung của ta, cuối cùng là phải bồi." Sở Vương nói: "Mà lại, không cần kéo giá trị gì hai trăm vạn kim tệ hàng hóa. Ngươi những hàng hóa kia, ai biết chi phí là bao nhiêu?"

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, khoản này bồi thường Việt Quốc là không thể nào cho! Ninh Chính điện hạ tất nhiên muốn thắng, liền muốn thắng được triệt để."

Sở Vương nói: "Ta mặc kệ số tiền kia ai cho, nhưng hai trăm vạn kim tệ muốn cho hoàng kim, có thể phân năm năm thanh toán."

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể để Thiên Đạo hội thanh toán khoản này kim tệ, nhưng mà Sở quốc thị trường muốn hướng Thiên Đạo hội mở ra. Ta không thể để cho Thiên Đạo hội toi công nỗ lực khoản này hoàng kim, trong vòng năm năm bọn hắn thanh toán hai trăm vạn kim tệ, ít nhất phải kiếm lời về ba trăm vạn."

Sở Vương đứng tại chỗ cao, nhìn qua trở thành phế tích hoàng cung.

"Hoàng cung, vẫn như cũ dựa theo trước đó xây, vẫn như cũ dùng đầu gỗ, dùng ngói lưu ly, ngươi những cái kia loạn thất bát tao đồ vật, ta hết thảy đều không cần." Sở Vương nói: "Ta Sở quốc hoàng cung, không thể khác người."

Thẩm Lãng thở dài, vậy quá đáng tiếc.

Vốn còn muốn muốn nhờ Sở Vương cung làm một cái lớn quảng cáo, đẩy mạnh hoàn toàn mới kiến trúc sản nghiệp phát triển đâu.

"Nhưng mà, ta Sở quốc thị trường có thể hướng Thiên Đạo hội mở ra." Sở Vương nói: "Ta muốn hướng ngươi mua sắt thép, ngươi bán không?"

"Bán!" Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, pha lê, thuốc lá, ngọc gạch đều là đồ tốt, ngươi xác định không mua sao? Sở quốc vương thất có thể cùng Thiên Đạo hội hùn vốn làm ăn, kiếm lời Sở quốc hào môn người giàu có tiền. Cam đoan để ngài tại trong vòng mấy năm, trở thành thiên hạ dồi dào nhất quốc vương."

Sở Vương thở dài nói: "Nhà giàu sang, hủ hóa sa đọa, không ai ngăn nổi. Những vật này Thiên Đạo hội muốn đi qua bán, ta ngăn không được. Nhưng mà. . . Đừng hòng ta Sở quốc vương thất vì đó học thuộc lòng, về phần hùn vốn làm ăn, càng thêm không có khả năng, ta sẽ chỉ thu nó nặng thuế."

Thẩm Lãng cười một tiếng.

Sở Vương có mấy lời không tốt nói, nhưng kỳ thật nội tâm của hắn đã sớm quyết định đưa vào Thiên Đạo hội, dần dần áp chế Ẩn Nguyên hội.

Thẩm Lãng cười nói: "Vậy ta tin tưởng Thiên Đạo hội nhất định phi thường vui lòng thanh toán khoản này kim tệ."

. . .

Ngày kế tiếp!

Sở Vương tuyên bố sửa chữa trước đó cùng Việt Quốc ngưng chiến hiệp định, chính thức cùng Ninh Chính ký kết hoàn toàn mới ngưng chiến hiệp định.

Một, Việt Quốc quân đội vô điều kiện rời khỏi Sở vương đô.

Hai, Sở Việt hai nước triệt để ngưng chiến , biên cảnh tuyến trở lại hai năm trước đó trạng thái.

Ba, Thiên Đạo hội trong vòng năm năm, thanh toán hai trăm vạn kim tệ, trợ giúp Sở quốc trùng kiến hoàng cung.

Bốn, làm thuận tiện Thiên Đạo hội thanh toán viện binh xây kim tệ, Sở quốc cho phép Thiên Đạo hội tại Sở quốc cảnh nội mở thương nghiệp cơ cấu.

Ngưng chiến hiệp định sau khi ký kết!

Sở quốc vạn dân lâm vào trầm mặc, không có cao hứng, cũng không có phẫn nộ.

Bởi vì cái này ngưng chiến hiệp định, xác thực chưa nói tới là thắng lợi, bởi vì đốt cháy hoàng cung Ninh Chính cùng Thẩm Lãng không có đạt được trừng phạt.

Việt Quốc quân đội là bình an rời khỏi, mà không phải triệt để bị tiêu diệt.

Nhưng mà, trách cứ đại vương sao?

Làm sao có thể?

Đại vương đã biểu hiện được cực kỳ tốt, không phải hắn không nguyện ý chiến, mà là không thể tái chiến.

Như thế anh minh thần võ, như thế dũng cảm không sợ đại vương, không cho phép nhận phê bình.

Huống hồ trận này lớn ôn dịch chỉ là bị khống chế lại, nhưng còn không có trảm thảo trừ căn.

Nếu như lại một lần nữa bộc phát đại chiến, lại một lần nữa xuất hiện thương vong, cái kia ôn dịch rất có thể lại một lần nữa bộc phát.

Lại nói, từ một loại nào đó trình độ bên trên.

Thẩm Lãng đốt Sở Vương cung, xác thực tội ác tày trời.

Nhưng mà, hắn lại cứu sống Sở Vương bệ hạ, đây coi là không lên hai tướng triệt tiêu.

Mà lại lần này Sở vương đô lớn ôn dịch sở dĩ có thể đạt được khống chế, Thẩm Lãng cũng không thể bỏ qua công lao.

Nếu không phải Thẩm Lãng xuất thủ tương trợ, Sở vương đô trận này lớn ôn dịch không biết muốn lan tràn đến trình độ nào, không biết còn muốn chết thảm bao nhiêu người.

Trình độ nào đó, hắn đối Sở quốc còn tính là có ân.

Hơn nữa còn có một điểm, lần này đại chiến, Việt quân tình trạng vô cùng nguy hiểm, nhưng mà Thẩm Lãng từ đầu tới đuôi cũng không có đem Thái hậu đẩy ra làm con tin.

Thẩm Lãng quân đội là dựa vào bản lĩnh thật sự đem Sở quốc đại quân đẩy tới tường thành.

Chi quân đội này, là thật ngưu bức.

Không dựa vào âm mưu, dựa vào thực lực đánh trận, liên tiếp hai ngày đánh lui Sở quốc đại quân.

Không thể không phục.

Cường giả, luôn luôn để người kính nể.

. . .

Sở vương hậu, không, hẳn là Sở Thái hậu, nàng khôi phục ung dung hoa quý dáng vẻ.

Lúc này, nàng đang cùng Thẩm Lãng, Kim Mộc Lan dùng chung với nhau bữa ăn.

Ăn vậy mà là bò bít tết, năm thành chín bò bít tết.

Thẩm Lãng cực kỳ thích, Mộc Lan cũng cực kỳ thích, nhưng mà Sở vương hậu chẳng qua là cảm thấy còn tốt.

Vì cái gì không ăn chín, dã nhân mới uống lông như máu.

Nhưng vẫn là có chút mới mẻ cảm giác.

Thẩm Lãng lay động một chút chân cao ly pha lê, đem bên trong rượu đỏ một uống mà xuống.

Đây là nửa ngọt rượu nho, kiền hồng không khó sản xuất, chỉ cần đem đường glu-cô lên men trở thành đến tột cùng liền có thể.

Thẩm Lãng rất quái lạ, uống cạn rượu vang đỏ thời điểm sẽ lên nghiện, sẽ cảm thấy uống rất ngon. Nhưng bỗng nhiên lập tức hỏi hắn là uống cạn hồng, vẫn là uống ngọt, hắn lại sẽ nói uống ngọt.

"Thái hậu nương nương, hôm nay đây là chúng ta cuối cùng một bữa, hi vọng hơn hai tháng này ở chung, không có cho ngài mang đến phi thường lớn thương tích." Thẩm Lãng nói, sau đó hướng về Sở quốc Thái hậu nâng chén.

Sở quốc Thái hậu bưng chén lên, đem bên trong rượu đỏ uống một hơi cạn sạch.

Nàng không nói gì.

Trên thực tế, nàng đối Thẩm Lãng cảm xúc cũng phi thường phức tạp.

Ngay từ đầu là triệt để thống hận, hận không thể rút gân lột da, nghiền xương thành tro.

Nhưng mà về sau phát hiện, Thẩm Lãng người này, ngươi không trêu chọc hắn, hắn liền sẽ không chơi ngươi.

Thậm chí, ở chung lâu về sau, đều sẽ cảm nhận được hắn đặc thù mị lực.

Loại này mị lực, sẽ để cho cùng tuổi nam nhân phản cảm, hoặc là nói là đố kỵ.

Nhưng mà nữ nhân thường thường thích vô cùng.

Khi hắn không tra tấn ngươi thời điểm, sẽ là một cái cực kỳ tốt bằng hữu.

Nhưng mà, Sở Thái hậu muốn cùng hắn hóa thù thành bạn là không thể nào, nhưng mà coi là sinh tử đại địch cũng rất không có khả năng.

Làm Sở quốc lợi ích, tiếp xuống đã không thích hợp cùng Ninh Chính, Thẩm Lãng là địch.

Ninh Chính thượng vị, càng có lợi hơn tại Sở quốc.

Mà lại, nàng cái này Sở Thái hậu từ nay về sau muốn ở ẩn, triệt để rời khỏi quyền lực sân khấu.

Nàng mặc dù sống sót, nhưng mà uy nghiêm hoàn toàn biến mất.

Nàng không giống tân Sở Vương, dùng sinh mệnh giữ gìn Vương tộc tôn nghiêm. Nàng yếu đuối đầu hàng, hơn nữa còn bị diễu phố thị chúng.

"Từ nay về sau, cũng không có cái gì Thái hậu, cùng Vương nhi gặp mặt về sau, ta liền sẽ xuất gia làm ni, làm Tiên Vương cầu phúc, để tránh cho bệ hạ mất mặt, cho Sở quốc mất mặt." Sở Thái hậu nói.

"Xuất gia tốt, xuất gia tốt. . ." Thẩm Lãng nói.

Cái tuổi này, xuất gia cũng không có cái gì tổn thất.

"Như vậy, cáo từ!"

"Cũng không gặp lại."

. . .

Ngày kế tiếp!

Ninh Chính cùng Thẩm Lãng dẫn đầu hơn bảy ngàn quân đội, rời đi Sở vương đô.

Sở Vương đưa mắt nhìn.

Sở quốc vạn dân dùng một loại lãnh đạm mà kính nể lại dẫn địch ý ánh mắt đưa tiễn.

Tĩnh lặng im ắng.

Sở Vương hạ chỉ.

Sở quốc cảnh nội , bất kỳ cái gì quân đội không được ngăn cản Việt Quốc quân đội rời đi.

Nhưng mà, Ninh Chính cùng Thẩm Lãng nhất định phải nỗ lực ba lần giá tiền, mới có thể mua lương thực cùng tiếp tế.

Thẩm Lãng vui vẻ đồng ý.

Đến bước này, Sở quốc cùng Việt Quốc ở giữa chiến tranh mới xem như triệt để kết thúc!

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính hoàn toàn thắng lợi.

Tại kỳ tích phía trên, lại sáng tạo kỳ tích.

Mà bọn hắn thắng lợi một khi truyền đến Việt Quốc, chú định đem triệt để che giấu Tam vương tử Ninh Kỳ quang mang.

Hi vọng Chúc thị cùng Chủng thị chờ thế lực đừng quá mức tại nói khoác Ninh Kỳ bất thế công lao, nếu không sẽ bị triệt để đánh mặt.

Bởi vì, hắn cùng Sở Vương ký kết ngưng chiến hiệp định đã bị vứt bỏ.

Thay vào đó là Ninh Chính ký kết mới ngưng chiến hiệp định, không có cắt nhường tấc đất, không có bất kỳ cái gì nhục nước mất chủ quyền.

Đây mới thật sự là huy hoàng đại thắng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 383: Cuồng Đánh Mặt Ninh Kỳ! Quá Thoải Mái! Máu Tươi Triều Đình

Trên thực tế, Việt Quốc đối Tam vương tử Ninh Kỳ thổi phồng đã bắt đầu.

Nói đến thật sự là buồn cười.

Thiên Tây hành tỉnh một trận chiến này, Ninh Kỳ xác thực lập xuống đại công, thời khắc mấu chốt tuyệt đối coi là ngăn cơn sóng dữ, đánh lui mấy chục vạn Sở quân.

Nhưng khi hắn thắng thời điểm, trong triều văn võ bá quan không dám có bất kỳ thanh âm, lại không dám tán tụng Ninh Kỳ thắng lợi.

Bởi vì mưu sát Sở Vương sự tình còn không có hết thảy đều kết thúc.

Lúc kia nhất nên thổi phồng Ninh Kỳ thời điểm, trong triều tĩnh lặng im ắng, liền phảng phất Thiên Tây hành tỉnh thắng lợi không có phát sinh.

Nhưng khi Hoàng đế bệ hạ ý chỉ xuống, tuyên bố mưu sát Sở Vương sự tình cùng Ninh Kỳ triệt để không quan hệ về sau, Việt Quốc trong triều đối Ninh Kỳ thổi phồng giống như núi kêu biển gầm.

Tấu biểu giống như thủy triều hướng về trong cung mãnh liệt mà đi.

Toàn bộ là tại ca tụng Thiên Tây hành tỉnh thắng lợi vĩ đại.

Việt Quốc quân thần đối lập, đã thấy rất rõ ràng.

Lần trước Ninh Chính tập kích Sở vương đô thu hoạch được như kỳ tích thắng lợi thời điểm, quốc quân Ninh Nguyên Hiến liều mạng tô đậm trận này thắng lợi, lại là cùng dân cùng vui, lại là đại xá, lại là tế tự tổ tiên.

Nhưng văn võ bá quan phản ứng hảo hữu so sánh, kỹ mà kêu to.

Hơn nữa còn là loại kia phi thường qua loa kêu to, nghe xong liền đặc biệt giả, một bên nhìn điện thoại một bên kêu to cái chủng loại kia.

Thượng thư đài, Xu Mật viện ban bố công văn, cũng lộ ra phi thường format, phảng phất không có bất kỳ cái gì kích tình.

Dân chúng là cực kỳ kích động, cực kỳ này, bởi vì tập kích Sở vương đô thắng lợi thực tế quá kinh người.

Triều đình bên trong chỉ có quốc quân Ninh Nguyên Hiến cùng số ít mấy cái đại thần tại này, còn lại văn võ bá quan đều tại thờ ơ lạnh nhạt.

Mà lần này, ca tụng Tam vương tử Ninh Kỳ thắng lợi thời điểm.

Cục diện trực tiếp trái lại.

Đám văn võ đại thần tại cuồng này, cơ hồ khàn giọng kiệt lực, hoàn toàn có thể so với phim hành động bên trong những nữ nhân kia, tiếng kêu cơ hồ cũng phải gọi nát cổ họng.

Mà quốc quân Ninh Nguyên Hiến thì là tại thờ ơ lạnh nhạt.

Lúc ấy Ninh Kỳ cả người vào Sở Vương đại doanh , mặc cho giết chết, tự chứng trong sạch thời điểm, Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ cho Ninh Kỳ, để hắn trở về quốc đô.

Đây là Ninh Nguyên Hiến cho hắn một cơ hội cuối cùng.

Nhưng Ninh Kỳ từ bỏ, hắn vẫn như cũ lựa chọn đứng tại Hoàng đế bệ hạ bên này, đối phụ vương Ninh Nguyên Hiến hảo ý bỏ mặc.

Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa cảm giác được trái tim băng giá.

Hắn người phụ thân này bị nhi tử xem thường, nhân gia căn bản liền không quan tâm ngươi quan tâm.

Nhân gia Ninh Kỳ vội vàng quỳ liếm Hoàng đế bệ hạ cũng không kịp, ngươi Việt Vương Ninh Nguyên Hiến xem như hàng a?

Sau đó Ninh Nguyên Hiến triệt để minh bạch, đứa con trai này đã không cách nào vãn hồi.

Nhưng khi quần thần ca tụng Ninh Kỳ thắng lợi thời điểm, hắn cũng không phản đối, không đồng ý.

Đây đúng là một trận thắng lợi.

Nhưng mà quần thần cố ý giấu diếm một điểm, Ninh Kỳ cùng Sở Vương ký kết khế ước bên trên viết có một đầu, hai nước biên cảnh khôi phục lại hai mươi lăm năm trước, đây chính là cắt nhường hai trăm dặm quốc thổ cho Sở quốc.

Việt Quốc dân chúng cũng không phải triệt để đồ đần.

Có chút cổ giả cũng là từng có nghiên cứu, sau đó phát ra nghi vấn, khôi phục lại hai mươi lăm năm trước? Đây không phải là bị cắt đi hai trăm dặm, không sai biệt lắm một hai cái quận đất đai

sao?

Nhưng mà những âm thanh này vừa mới phát ra tới, liền bị triệt để bao phủ.

Trang cái gì thanh tỉnh đảng?

Đi theo này liền có thể!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến ngược lại là không có bắt được một điểm này.

Trên thực tế, nội tâm của hắn bên trong cũng cho rằng đây là một trận to lớn thắng lợi.

Cắt nhường hai trăm dặm quốc thổ mặc dù mất mặt, nhưng lần này Việt Quốc vốn là có mất nước nguy hiểm, có thể bảo trụ đại bộ phận quốc thổ đã là thượng thiên phù hộ.

Phần này ngưng chiến hiệp định, cuối cùng vẫn cần Việt Vương Ninh Nguyên Hiến ký tên, dùng đại ấn.

Nhưng hắn liền trước giữ lại, không có ký tên.

Không phải đối điều kiện này không hài lòng, mà là chờ đợi Ninh Chính đại quân bình an trở về.

Kết quả trong khoảng thời gian này.

Quần thần càng ngày càng nghiêm trọng.

Mỗi một ngày triều hội không làm gì khác, liền là ca tụng Ninh Kỳ bất thế công lao.

Sau đó tấu xin (mời) quốc quân, lần này khuynh quốc chi chiến Việt Quốc hoàn toàn thắng lợi, đánh lui ba đường địch nhân bảo trụ cương vực.

Xin (mời) quốc quân tế thiên lễ tạ thần, đồng thời để Tam vương tử Ninh Kỳ đọc tế thiên sơ.

Lần trước tế thiên, liền là từ Ninh Chính đọc tế thiên sơ, mở ra hắn đoạt dòng chính chi chiến.

Cũng chính là lần trước tế thiên Thái tử Ninh Dực vị trí dao động, bức bách hắn không thể không đi Nam Ẩu quốc chiến trường kiến công lập nghiệp, vững chắc Thái tử vị trí, kết quả tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

Lần này quần thần tấu xin (mời) Ninh Kỳ đọc tế thiên văn, vậy kế tiếp chính là muốn tấu xin (mời) sắc phong Ninh Kỳ vì Việt Quốc công.

Bây giờ Ninh Dực Thái tử vị trí còn không có triệt để phế bỏ.

Một khi Ninh Kỳ trở thành Việt Quốc công, cái kia Chúc Hoằng Chủ bọn người liền sẽ tấu xin (mời) quốc quân, phế bỏ Ninh Dực Thái tử vị trí.

Sau đó Ninh Kỳ tiếp nhận Thái tử vị trí, danh chính ngôn thuận.

Văn võ quần thần tính toán thật khéo, nhưng Ninh Nguyên Hiến chỗ nào chịu để bọn hắn toại nguyện?

Vẫn kéo lấy.

Quần thần bắt đầu nói chuyện giật gân.

Lần trước tế thiên, đầu tiên là mây đen áp đỉnh, lôi đình từng trận, về sau bỗng nhiên trời quang mây tạnh.

Cái này hoàn toàn là báo hiệu trận này quốc vận chi chiến, trước thua sau thắng.

Đây là thượng thiên phù hộ.

Bây giờ hơn một năm thời gian trôi qua, Việt Quốc chiến cuộc đã hoàn toàn thắng lợi.

Chẳng lẽ không nên lại một lần nữa tế thiên, cảm tạ thượng thiên che chở sao?

Lời này thật đúng là có đạo lý.

Dù là Ninh Nguyên Hiến cũng cảm thấy lần này quốc vận chi chiến, thật sự là có loại thiên ý cảm giác. Cùng lần trước tế thiên thời tiết tình hình cỡ nào tương tự?

Vốn cho rằng muốn mất nước, kết quả lại thu hoạch được huy hoàng đại thắng.

Cũng chính là ở thời điểm này!

Thiên Nam hành tỉnh cấp báo, phát sinh chấn, hơn ngàn gian phòng sụp đổ, vài trăm người thương vong.

Kể từ đó!

Việt Quốc văn võ quần thần lại một lần nữa hô to, xin (mời) bệ hạ tế thiên lễ tạ thần.

Lần này quốc vận chi chiến, chính là bởi vì thượng thiên phù hộ, mới có thể thu được thắng, mới có thể bảo trụ Việt Quốc mấy trăm năm giang sơn.

Nếu không tế thiên? Chẳng phải là vong ân phụ nghĩa?

Chẳng phải là muốn làm tức giận thượng thiên?

Lần này địa chấn, chính là cảnh báo a.

Thuyết pháp này không vẻn vẹn trên triều đình cực kỳ lưu hành, coi như tại dân gian cũng thịnh truyền ra

Thậm chí quốc quân đều có chút tin tưởng.

Vì lẽ đó chẳng những quần thần dâng tấu chương, xin (mời) quốc quân tế thiên.

Thiên hạ vạn dân cũng khát vọng quốc quân tế thiên, nhất là Thiên Nam hành tỉnh những cái kia gặp địa chấn nạn dân bọn họ.

Hi vọng quốc quân có thể tế thiên lắng lại thiên nộ, còn Thiên Nam hành tỉnh thái bình.

Thiên hạ vạn dân chỗ nào hiểu được triều đình chúng thần dụng ý khó dò a.

Lúc này tế thiên?

Ninh Chính nói rõ lấy đuổi không trở lại, nhưng cũng nên có một cái vương tử đọc tế thiên sơ a?

Cái khác vương tử cũng không đủ tư cách, chỉ còn lại Ninh Kỳ.

Mà đọc tế thiên sơ , bình thường đều là quốc chi thiếu quân quyền lực.

Nếu như Ninh Nguyên Hiến đáp ứng tế thiên, lại để cho Ninh Kỳ đọc tế thiên sơ.

Đám kia hạ thần một bước tấu xin (mời) sắc phong Ninh Kỳ vì Việt Quốc công, chẳng phải là chuyện đương nhiên?

Nhưng lần này tế thiên lễ tạ thần, xác thực chuyện đương nhiên, vạn dân chỗ hướng, Ninh Nguyên Hiến cự tuyệt không.

Thế là Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ: Ngày mùng 9 tháng 7, tế thiên lễ tạ thần!

Đạo này ý chỉ một cái, quần thần reo hò, vạn dân reo hò.

Bệ hạ anh minh!

Sau đó Ninh Kỳ rời đi Thiên Tây hành tỉnh, nhanh chóng hướng quốc đô đuổi.

Mà lúc này, Ninh Chính còn tại Sở quốc cảnh nội.

. . .

Ngày mùng 1 tháng 7.

Tam vương tử Ninh Kỳ dẫn đầu ba ngàn kỵ binh, trở về Việt Quốc đô thành.

Toàn bộ quốc đô lại một lần nữa sôi trào.

Văn võ quần thần, dốc toàn bộ lực lượng, nghênh đón Ninh Kỳ khải hoàn.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thân thể có chút khó chịu, vì lẽ đó không có tới.

Nhưng mà cả triều văn võ đại thần, Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc, Ninh Khải, Ninh Cương mấy tất cả mọi người, toàn bộ trình diện.

Cùng đi nghênh đón Ninh Kỳ còn có quốc đô mấy vạn dân chúng.

Bọn hắn xem như bị tổ chức tới, nhưng trong lòng vẫn tương đối tự nguyện.

Bởi vì một trận chiến này, Ninh Kỳ xác thực biểu hiện được xinh đẹp. Đánh lui Sở quốc mấy chục vạn đại quân, đoạt lại vài trăm dặm mất đất, cứu vớt Việt Quốc nguy hiểm vong.

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

"Việt Quốc vạn tuế, quốc quân vạn tuế!"

Nghe được dân chúng reo hò, Ninh Kỳ trong lòng nhảy một cái.

Vạn tuế cái từ này trước đó có thể loạn hô, nhưng mà hiện tại không thể, cái này đã trở thành Hoàng đế bệ hạ chuyên môn dùng từ.

Bất quá, hắn lại có thể thế nào, cũng không thể trước mặt mọi người trách mắng bách tính đi.

"Tam vương tử, bệ hạ thân thể hơi bệnh, mời ta thay thế nghênh đón ngươi vào thành." Ninh Khải Vương thúc nói: "Xin (mời) đầy uống rượu này."

Ninh Kỳ sau khi nhận lấy, uống một hơi cạn sạch.

Trong lòng của hắn có chút thất vọng.

Phụ vương thật không phải là một cái hợp cách quân chủ, lúc này là giận dỗi thời điểm sao?

Trận này quốc vận chi chiến xuất binh thời điểm, quân chủ đưa ra thành. Như vậy khải hoàn thời điểm, quốc quân cũng hẳn là nghênh đón thắng lợi chi sư vào thành.

Cái này kêu là làm đến nơi đến chốn, phụ vương ngươi bởi vì đối ta có ý kiến, liền muốn lạnh tướng sĩ tâm?

Trong lòng mặc dù không thoải mái, nhưng Ninh Kỳ trên mặt không có chút nào biểu hiện ra ngoài.

"Vào thành!"

Chu Tước đại môn mở ra.

Ninh Kỳ dẫn đầu ba ngàn kỵ binh, dọc theo Chu Tước đường lớn, trùng trùng điệp điệp, đi hoàng cung.

Đường lớn hai bên, mấy vạn dân chúng đường hẻm hoan nghênh.

"Vạn thắng, vạn thắng, vạn thắng. . ."

"Tam vương tử uy vũ!"

"Việt Quốc uy vũ!"

Này cũng không hoàn toàn đúng nhờ, giờ phút này quốc đô vạn dân đối Ninh Kỳ đúng là biện pháp nội tâm yêu quý.

Đương nhiên, bọn hắn đối Ninh Chính cũng phi thường ngưỡng mộ sợ hãi thán phục.

Nhưng nếu có một cái cân tiểu ly, nội tâm của bọn hắn vẫn là có khuynh hướng Ninh Kỳ.

Dù sao Ninh Kỳ thế nhưng là đánh lui Sở quốc mấy chục vạn đại quân, hơn nữa còn đánh giết Sở Vương.

Cứ việc Đại Viêm đế quốc điều tra chân tướng, Sở Vương cái chết không có quan hệ gì với Ninh Kỳ. Nhưng mà tại Việt Quốc vạn dân trong lòng, lại kiên quyết tin tưởng Sở Vương là Ninh Kỳ giết.

Vì lẽ đó giờ khắc này, Ninh Kỳ phân lượng vượt trên Ninh Chính.

Về phần Ninh Chính điện hạ.

Đã rất lâu không có tin tức truyền đến.

Sở Vương hai mươi mấy vạn giết trở lại Sở vương đô, mà Ninh Chính cùng Thẩm Lãng chỉ có chính là chín ngàn quân đội, cũng đã từ bỏ Sở vương đô chạy trốn đi.

Đương nhiên, Việt Quốc vạn dân hoàn toàn lý giải loại hành vi này. Bởi vì Ninh Chính điện hạ đã đạt tới mục tiêu, chính là bởi vì hắn tập kích thành công, đánh xuống Sở vương đô, vì lẽ đó Sở quốc đại quân mới có thể đình chỉ tại Thiên Tây hành tỉnh đại chiến.

Nhưng mà. . . Chạy trốn cuối cùng không phải một kiện hào quang sự tình. Đại gia ngoài miệng không nói, trong lòng xác thực khó tránh khỏi có hơi thất vọng.

So sánh với nhau, Ninh Kỳ điện hạ trận này đại thắng liền không tỳ vết chút nào. Vì lẽ đó tại thiên hạ vạn dân trong lòng, Ninh Kỳ điện hạ tương lai kế thừa vương vị cũng không tệ.

Ninh Khải Vương thúc cùng Ninh Kỳ cũng kỵ.

"Ninh Kỳ, Ninh Chính bên đó đây?"

Ninh Kỳ nói: "Ngũ đệ kiên quyết không lui binh, mà lại lùi hướng Sở vương đô nội thành, đoạn tuyệt mình phá vây con đường, đã bị Sở Vương hai mươi vạn đại quân vây quanh."

Ninh Khải nội tâm thở dài một tiếng, kể từ đó, chỉ sợ muốn toàn quân bị diệt?

Ninh Chính người này vẫn là quá ngay thẳng, vì chính là thanh danh, vậy mà cầm chín ngàn đại quân cược mệnh.

Vì sao không thừa dịp Sở Vương đại quân còn không có chạy về quốc đô mà chạy trốn đâu? Là thanh danh quan trọng? Vẫn là mệnh quan trọng? Vẫn là chín ngàn đại quân quan trọng?

Hiểu được tiến vào, mà không hiểu được lùi.

Như thế xem ra, Ninh Kỳ quả thật không tệ, so với Ninh Dực tốt hơn quá nhiều. Nếu như từ hắn tới kế thừa vương vị, cũng là kết quả không tệ.

. . .

Ninh Kỳ tiến vào hoàng cung, bái kiến quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

"Nhi thần bái kiến phụ vương, phụ vương vạn thọ kim an."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi xác định vạn thọ kim an cái từ này có thể dùng tại trên đầu của ta, không có cái gì đi quá giới hạn sao?"

Lời này là lớn lao châm chọc.

Ngươi Ninh Kỳ như vậy hiếu kính Hoàng đế bệ hạ, có thể tuyệt đối không cần phạm kiêng kị a.

Ninh Kỳ cũng không giải thích, dập đầu nói: "Nhi thần sợ hãi."

Ninh Nguyên Hiến nhìn xem đứa con trai này, gầy suốt một vòng, trên thân vết thương chồng chất, nhưng lại giống như một chi sắc bén kiếm.

Thật sự là cực kỳ xuất sắc nhi tử a.

Lập tức Ninh Nguyên Hiến nhịn không được nói: "Ninh Kỳ, ngươi tin tưởng vững chắc mình là đúng?"

Ninh Kỳ nói: "Vâng!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Đối với Việt Quốc tân chính, Thẩm Lãng đã từng dùng dịch kinh một câu, không hướng không còn, thiên địa tế vậy! Lúc ấy hắn ý tứ nói là, ta Việt Quốc tân chính hừng hực khí thế, nhưng đừng quên, Việt Quốc cũng chỉ là vương triều Đại Viêm một cái các nước chư hầu. Ngày khác Đại Viêm đế quốc nếu dùng thủ đoạn giống nhau đối phó ngươi Việt Quốc, lại nên làm cái gì?"

Ninh Kỳ không nói.

Ninh Nguyên Hiến tiếp tục nói: "Đương nhiên, nếu như ta Việt Quốc tân chính hoàn toàn thành công, liền so hiện tại cường đại hơn nhiều, tương lai chống cự đế quốc thôn tính, cũng càng thêm mạnh mẽ. Như vậy ta hiện tại hỏi ngươi, Hoàng đế bệ hạ sắc phong ngươi vì Việt Thân vương, ngươi đáp ứng. Hoàng đế bệ hạ chỉ định, thậm chí điều động một quan lớn đảm nhiệm ta Việt Quốc Tể tướng, ngươi cũng đáp ứng. Cái kia tương lai Hoàng đế muốn ta Việt Quốc xoá quân đội, để Việt Quốc quân đội không được vượt qua mười vạn người, ngươi cũng đáp ứng sao? Tương lai Hoàng đế bệ hạ phái người tới chấp chưởng Việt Quốc Xu Mật viện, ngươi cũng đáp ứng sao?"

Ninh Kỳ bản năng muốn nói, thời cơ biến ảo khó lường, dùng dịch kinh lại nói, chúng ta lúc này nên Tiềm Long tại uyên , chờ đợi thời cơ.

Nhưng lời này một màn, chẳng phải là đối Hoàng đế bệ hạ có phản ý?

Vì lẽ đó lời này không thể nói.

Ninh Kỳ trầm mặc.

"Một bước lùi, từng bước lùi!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi có lẽ sẽ nói, ngươi đang chờ đợi thời cơ. Tấn quốc, Tân Càn quốc cường đại như thế, bọn hắn khẳng định không nguyện ý khoanh tay chịu chết, chờ lấy bọn hắn phản kháng, thiên hạ đại loạn, ngươi lại thừa cơ mà ra đúng không?"

Ninh Kỳ trầm mặc.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy ngươi đừng quên, làm ta Việt Quốc thi hành tân chính thời điểm, Kim thị gia tộc cũng từng muốn trốn ở Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao cây đại thụ này xuống che bóng, bởi vì Nam Cung Ngao mới là Thiên Nam hành tỉnh thứ nhất đại quý tộc, kết quả đây? Còn không có đợi đến quả nhân xuất thủ, Nam Cung Ngao liền đã đầu hàng tân chính. Chỗ dựa núi ngược lại, chỉ có thể dựa vào chính mình. Ngươi Ninh Kỳ là cực kỳ thông minh, nhưng chính là quá thông minh, khuyết thiếu Ninh Chính cái kia cỗ kiên nghị không rút ra ý chí."

Ninh Kỳ gương mặt run lên, trong lòng nhịn không được muốn phản bác.

Chẳng lẽ nhất định phải giống Ninh Chính như thế thà gãy không cong, cuối cùng mất nước diệt tộc sao?

Vì sao mình muốn làm chim đầu đàn? Vì sao không cho người khác làm chim đầu đàn?

Ninh Nguyên Hiến nói: "Như cho người trong thiên hạ luận phẩm cấp, Khương Ly bệ hạ là tuyệt đỉnh, Căng Quân là tối thượng đẳng, Ninh Chính là thượng đẳng, mà ngươi Ninh Kỳ nhiều nhất chỉ là trung thượng đẳng."

Ninh Kỳ trái tim bỗng nhiên co lại, vô cùng không cam lòng, đem hắn định là trung thượng đẳng, đây là cỡ nào nhục nhã?

Ninh Nguyên Hiến tự giễu cười nói: "Đương nhiên, ta Ninh Nguyên Hiến là trung hạ đẳng."

Rốt cục, Ninh Kỳ nhịn không được nói: "Cái kia Thẩm Lãng đâu? Hắn xem như mấy đẳng đâu?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Kia tiểu tử, hạ lưu, không có đẳng cấp."

. . .

Ninh Kỳ trở về về sau.

Văn võ bá quan tấu chương như thủy triều phun lên.

Xin (mời) bệ hạ để Ninh Kỳ điện hạ đọc tế thiên sơ.

Những thứ này tấu chương toàn bộ bị Ninh Nguyên Hiến áp xuống tới.

Thế là ngày kế tiếp triều hội lên, văn võ bá quan tất cả mọi người, toàn bộ thượng tấu.

Xin (mời) bệ hạ để Ninh Kỳ điện hạ đọc tế thiên sơ.

Lại một lần xuất hiện loại tình huống này, toàn bộ triều đình tất cả quan viên, đều phát ra một thanh âm.

Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc, Ninh Dụ mấy cự đầu, toàn bộ công khai thượng tấu, để Ninh Kỳ đọc tế thiên sơ.

Ninh Nguyên Hiến nhìn về phía Ninh Khải nói: "Ninh Khải Vương thúc, ngươi cảm thấy thế nào đâu?"

Ý tứ này phi thường minh bạch, để Ninh Khải đưa ra tương phản cách nhìn.

Làm quốc quân, hắn là không tốt tự mình kết quả.

Ninh Khải Vương thúc là một cái ngay thẳng người hiền lành, trung thành vô cùng, trước đó mỗi một lần đều là hắn tại thời khắc mấu chốt đứng ra.

Ninh Khải biết quốc quân ý tứ.

Nhưng mà hắn do dự thật lâu, hắn thật cảm thấy Ninh Kỳ điện hạ không tệ.

Đương nhiên Ninh Chính cũng cực kỳ tốt, nhưng vẫn là Ninh Kỳ càng hơn một bậc.

Bệ hạ vì sao đối Ninh Kỳ điện hạ như thế thành kiến?

Bỗng nhiên cắn răng một cái, Ninh Khải quyết định phục tùng ý chí của mình nói: "Thần cũng đồng ý, tế thiên đại điển bên trên để Tam vương tử Ninh Kỳ điện hạ đọc tế thiên sơ."

Lời này một chỗ, Ninh Nguyên Hiến sắc mặt kịch biến.

Làm sao liền ngươi Ninh Khải cũng cải biến lập trường? Ngươi không phải không biết quả nhân ý tứ.

Ninh Khải biết mình để quốc quân thất vọng, nhưng hắn cảm thấy mình là vì Việt Quốc lợi ích.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến một trận cười lạnh.

Vậy được a, cái kia quả nhân liền tự mình hạ tràng đi.

"Lần trước tế thiên sơ, là Ninh Chính đọc." Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Chư khanh, làm sao lúc này liền không giảng cứu theo một mực?"

Quần thần xấu hổ.

Lúc này, Xu Mật viện Chủng Ngạc bước ra khỏi hàng nói: "Khởi bẩm bệ hạ, Ninh Chính điện hạ lần này đại chiến lập xuống đại công, từ hắn tới đọc tế thiên sơ vốn cũng là thích hợp. Nhưng bất đắc dĩ nước xa không hiểu gần khát, hắn lúc này còn tại Sở quốc cảnh nội. Căn cứ tình báo mới nhất, tại thời khắc mấu chốt Ninh Chính điện hạ vẫn như cũ không nguyện ý dẫn đầu quân đội rút khỏi Sở vương đô, kết quả bị Sở Vương hai mươi mấy vạn đại quân vây quanh, đã lui vào nội thành, bặt vô âm tín."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến mày nhíu lại một cái.

Vì chuyện này, hắn đã hướng Sở Vương phái đi mấy phát sứ giả, liền là muốn để Ninh Chính toàn thân trở ra.

Chủng Ngạc nói: "Trong quá trình này, huynh trưởng ta Chủng Nghiêu, Ninh Kỳ điện hạ đều đã từng cho Ninh Chính điện hạ viết mật tín. Mời hắn nhất thiết phải tại Sở Vương đại quân đuổi tới vương đô trước đó rút lui, bởi vì chiến lược mục đích đã hoàn thành, không cần lại làm vô vị hi sinh, nhưng Ninh Chính điện hạ cự tuyệt. Tiếp xuống cục diện, vạn nhất Ninh Chính điện hạ trở thành Sở Vương tù binh, khả năng chúng ta Việt Quốc cần đánh đổi khá nhiều mới có thể đem hắn chuộc về, vì lẽ đó muốn để Ninh Chính điện hạ đọc tế thiên sơ, đại khái đã không quá hiện thực."

Lời này có ý tứ.

Đã trực tiếp phán định Ninh Chính hoặc là bị giết, hoặc là bị bắt. Cứ như vậy, sẽ để cho Việt Quốc lâm vào to lớn bị động, vì lẽ đó Ninh Chính thủ vững Sở vương đô mà không lùi, không những vô công, ngược lại từng có.

Lời này một màn, tất cả văn võ đại thần dồn dập lắc đầu thở dài.

Cảm khái Ninh Chính điện hạ xác thực quá mức cố chấp, rõ ràng đã hoàn toàn thắng lợi, lại muốn phức tạp, cho Việt Quốc mang đến phiền toái cực lớn.

Toàn trường văn võ đại thần, vậy mà không một người vì Ninh Chính nói chuyện.

Mà liền tại lúc này.

Một người đứng ra, cười lạnh nói: "Chư vị đại nhân, tin tức truyền đến sao? Vì sao các ngươi luôn miệng nói Ninh Chính điện hạ bị bắt, hoặc là bị giết đâu? Các ngươi làm sao sẽ biết Ninh Chính điện hạ đuổi không trở lại đâu?"

Người này, chính là Ngự Sử Đài Trương Tuân, Trương Xung con trai.

Hắn lúc này đã tấn thăng đến Ngũ phẩm, hầu Ngự Sử.

Nhưng hắn tại triều đình này phía trên, vẫn chỉ là một cái tiểu quan mà thôi, cơ hồ không có cái gì quyền lên tiếng.

Lời này một màn, trong mọi người tâm khinh thường.

Ninh Chính đã lui giữ Sở vương đô nội thành, bị hai mươi mấy vạn đại quân vây quanh.

Đây chính là địch quốc, địch thành.

Bây giờ thật lâu đều không có tin tức truyền tới, toàn quân bị diệt là xác suất lớn sự kiện.

Hoặc là bị bắt, hoặc là bị giết.

Nếu như Ninh Chính cùng Thẩm Lãng có thể dùng chín ngàn người đánh bại Sở Vương hai mươi mấy vạn đại quân, vậy thì không phải là người, mà là thần.

Trương Tuân khom người nói: "Bệ hạ, lần trước tế thiên, Ninh Chính điện hạ biểu hiện rõ mồn một trước mắt. Vì không làm tức giận thượng thiên, thần cảm thấy cần thiết theo một mực, vẫn như cũ để Ninh Chính điện hạ phụ trách lần này tế thiên sơ."

Lập tức, Ngự Sử trung thừa đứng ra, lạnh giọng nói: "Cái kia như Ninh Chính điện hạ về không được đâu? Khoảng cách tế thiên đại điển chỉ có bảy ngày, chẳng lẽ lại muốn để bệ hạ tự mình đọc tế thiên sơ hay sao?"

Lúc này, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ ra khỏi hàng, khom người nói: "Bệ hạ, không bằng dạng này như thế nào?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nói."

Thái độ này đã phi thường lạnh lùng, đặt ở trước đó khẳng định là Tướng phụ mời nói, Ninh Nguyên Hiến lúc này liền cùng Chúc Hoằng Chủ diễn kịch đều chẳng muốn.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Lần này tế thiên đại điển, vẫn như cũ định Ninh Chính điện hạ vì đọc tế thiên sơ người, nhưng mà để Ninh Kỳ điện hạ làm dự khuyết. Vạn nhất Ninh Chính điện hạ đuổi không trở lại, liền có Ninh Kỳ điện hạ đọc phần này tế thiên sơ."

Cái gì gọi là vạn nhất Ninh Chính đuổi không trở lại?

Tại tất cả mọi người trong lòng, Ninh Chính là nhất định đuổi không trở lại.

Bị vây quanh đã vượt qua một tháng, thần tiên khó cứu.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nghĩ một lát, gật đầu nói: "Có thể!"

Sau đó, Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ: Tế thiên đại điển, Ninh Chính làm đọc tế thiên sơ người, Ninh Kỳ làm dự khuyết.

Đây cũng là quần thần đối quốc quân một lần nhượng bộ.

Bất quá, bọn hắn cảm thấy lần này nhượng bộ trên cơ bản không quan hệ phong nhã.

Bởi vì Ninh Chính nhất định là về không được!

Nhưng mà. . .

Ngay lúc này.

Bên ngoài truyền đến từng đợt hô to.

"Tám trăm dặm khẩn cấp, tám trăm dặm khẩn cấp!"

Sau đó, một cái Thiên hộ tướng lĩnh nhanh chóng xông vào cung điện, vậy mà là Lan Nhất.

Hắn, hắn không phải tại Ninh Chính bên người sao?

Làm sao trở về?

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!"

"Ninh Chính điện hạ đánh lui Sở Vương hai mươi vạn đại quân, hoàn toàn thắng lợi."

"Đây là Sở Vương cùng Ninh Chính điện hạ ký kết mới ngưng chiến hiệp định."

"Đây là Sở Vương cho bệ hạ quốc thư, tuyên bố lần trước ký kết ngưng chiến hiệp định hết hiệu lực."

Lời này một màn.

Toàn trường như chết tĩnh lặng.

Ông trời của ta?

Trong này lượng tin tức quá lớn.

Đến tột cùng chuyện gì phát sinh a?

Ninh Chính chín ngàn người, lui giữ nội chính, đánh lui Sở Vương hai mươi vạn đại quân?

Nơi này dùng chính là đánh lui, mà không phải tiêu diệt.

Nhưng mà Sở Vương làm sao có thể từ bỏ ý đồ a?

Vì dân tâm, vì báo thù rửa hận, hắn cũng hẳn là một trận chiến đến cùng, triệt để đem Ninh Chính chín ngàn người triệt để diệt đi a.

Còn có, cái gì gọi là ký kết mới ngưng chiến hiệp định?

Trước đó ký kết ngưng chiến hiệp định hết hiệu lực?

Nói cách khác, Ninh Kỳ điện hạ ký kết cái kia phần ngưng chiến hiệp định hết hiệu lực?

Lời này một màn, Sở quốc triều thần giận dữ.

Sở Vương đây là ý gì?

Trước đó ký kết ngưng chiến hiệp định, nói không tính toán không coi là số sao?

Làm ta Việt Quốc là cái gì a?

Còn có Ninh Chính điện hạ, ngươi vậy mà cùng Sở Vương ký kết mới ngưng chiến hiệp định?

Trong này khẳng định có không thể cho ai biết âm mưu.

Khẳng định là Ninh Chính quân đội bị Sở Vương vây quanh, đứng trước tuyệt cảnh.

Ninh Chính vì cứu mạng, vì lẽ đó cùng Sở Vương ký kết mới hiệp định, khẳng định bán Sở quốc càng nhiều lợi ích, phần này mới ngưng chiến hiệp định, không biết cỡ nào nhục nước mất chủ quyền đâu.

Lập tức, ở đây Ngự Sử dồn dập ra khỏi hàng phun mạnh.

"Đại vương, ngưng chiến hiệp định không thể thay đổi, không thể thay đổi!"

"Đại vương, thần vạch tội ngũ vương tử Ninh Chính vì bản thân tư lợi, vì tạm thời an toàn tính mệnh, vậy mà bán Việt Quốc lợi ích, tự mình cùng Sở Vương cẩu thả, ký không bình đẳng khế ước."

"Đại vương, ta Việt Quốc tiện lợi ích, không thể xâm phạm. Bất luận cái gì mới ngưng chiến hiệp định, chúng ta không nhận."

Cả triều văn võ, lòng đầy căm phẫn.

Ninh Chính cái này sáo lộ, bọn hắn quá quen thuộc.

Rõ ràng đánh thua, lại nói thành là thắng lợi. Rõ ràng là bán Việt Quốc lợi ích, tạm thời an toàn tính mệnh, lại nói thành là đánh lui Sở quốc đại quân.

Lần trước Thái tử Ninh Dực, không phải liền là làm như vậy sao? Rõ ràng đại bại nói thành là hoàn toàn thắng lợi, hơn nữa còn danh xưng cơ hồ đem Căng Quân chủ lực tiêu diệt.

Phần này Ninh Chính phần này cái gọi là mới hiệp định, khẳng định phi thường hà khắc sỉ nhục.

Mà lúc này đây, Lan Nhất mở ra mới ngưng chiến hiệp định, lớn tiếng đọc.

Đầu thứ nhất, Việt Quốc quân đội rời khỏi Sở vương đô, Sở quốc quân đội không được tiến hành bất luận cái gì tập kích, đồng thời muốn tại trở về trên đường, bán ra lương thảo vật tư cho Việt Quốc quân đội.

Đầu thứ hai, Sở Việt hai nước triệt để ngưng chiến , biên cảnh tuyến khôi phục lại hai năm trước đó trạng thái.

Đầu thứ ba, Thiên Đạo hội ở sau đó trong vòng năm năm, chi viện Sở quốc hai trăm vạn kim tệ, xây dựng tân vương cung.

Đầu thứ tư, Sở quốc cho phép Thiên Đạo hội tại cảnh nội mở tương quan thương nghiệp cơ cấu.

Sau khi đọc xong!

Lan Nhất rống to: "Xin hỏi chư vị đại nhân, cái này một phần mới ngưng chiến hiệp định, nhưng có nhục nước mất chủ quyền sao?"

Toàn trường tĩnh lặng.

Lan Nhất cười lạnh nói: "Lần trước Ninh Kỳ điện hạ cùng Sở Vương ký kết ngưng chiến hiệp định, đại gia còn nhớ rõ ràng đi, mấu chốt nhất một đầu, Sở Việt hai nước ngưng chiến , biên cảnh tuyến khôi phục lại hai mươi lăm năm trước trạng thái. Nói cách khác ta Việt Quốc muốn cắt nhường hai trăm dặm quốc thổ, ta biết chư vị đại nhân thích giả bộ hồ đồ, nhưng đây có phải hay không là sự thật?"

Đạo này cái tát, hung hăng phiến đánh vào tất cả triều thần trên mặt.

Nhất là phiến đánh vào Ninh Kỳ trên mặt.

Đây đương nhiên là sự thật, chỉ bất quá đám bọn hắn tận lực hướng Việt Quốc lão bách tính giấu diếm một điểm này, sau đó hô to thắng lợi.

Lan Nhất nói: "Ninh Chính điện hạ nghe nói trước đó cái kia phần ngưng chiến hiệp định về sau, thật lâu không thể bình phục, hắn không nguyện ý cắt nhường một tấc quốc thổ. Vì lẽ đó hắn đang quyết định chín ngàn quân đội không rút lui, vẫn như cũ thủ vững Sở vương đô, chính là vì đem Sở Vương đánh đau, bức bách hắn ký kết hoàn toàn mới ngưng chiến hiệp định."

"Sở vương đô chi chiến, ngày đầu tiên chúng ta đánh lui Sở quốc đại quân, Sở quân thương vong gần ba vạn. Ngày thứ hai, Sở quân thương vong gần hai vạn! Đây không phải thắng lợi huy hoàng lại là cái gì? Chẳng lẽ các ngươi tưởng rằng muốn Thái tử Ninh Dực loại kia vô sỉ tin chiến thắng sao?"

"Chúng ta Niết Bàn quân vì Việt Quốc liều chết chiến đấu. Ninh Chính điện hạ vì Việt Quốc, cơ hồ đem mình đặt tuyệt cảnh. Này làm sao biến thành có lỗi, này làm sao biến thành nhục nước mất chủ quyền? Cỡ nào hoang đường?"

"Chư vị đại nhân luôn miệng nói không thừa nhận mới ngưng chiến hiệp định, chẳng lẽ muốn trơ mắt nhìn ta Việt Quốc cắt nhường quốc thổ sao?"

"Các ngươi đám người này vì đảng tranh, vì mình lợi ích, chẳng lẽ có thể liền mặt mũi đều không cần sao?"

"Chúc Hoằng Chủ Tể tướng!" Lan Nhất hét lớn, hắn cũng thật là hổ a.

Chúc Hoằng Chủ gương mặt run lên, sau đó nói: "Lan tướng quân, có gì chỉ giáo?"

Lan Nhất hỏi: "Thẩm Lãng công tử để ta hỏi ngài, cái này hai phần ngưng chiến hiệp định, ta Việt Quốc nên lựa chọn cái nào một phần đâu? Nên vứt bỏ cái nào một phần đâu?"

Đám người cười chê.

Thẩm Lãng ngươi cái này cẩu tặc, đánh mặt thật hung ác a, không chút nào cho mặt mũi, cái này nào chỉ là đánh mặt, quả thực là sống sờ sờ muốn đem da mặt kéo xuống tới a.

Chúc Hoằng Chủ hai tay run nhè nhẹ nói: "Nếu như, không có những điều kiện khác, đương nhiên là lựa chọn loại sau."

Lan Nhất lại nhìn phía Ninh Kỳ nói: "Tam vương tử điện hạ, bên trên một phần ngưng chiến hiệp định là ngài ký. Phía trên nói khôi phục lại hai mươi lăm năm trước đường biên giới, có phải là muốn để ta Việt Quốc cắt nhường hai trăm dặm quốc thổ?"

Đậu phộng đại gia ngươi Thẩm Lãng, ngươi cái này đánh mặt vẫn chưa xong không có.

Ninh Kỳ âm thanh lạnh lùng nói: "Phải."

Chuyện này giấu diếm lão bách tính là có thể, nhưng mà trên triều đình công khai chất vấn, liền không có né tránh chỗ trống.

Lan Nhất nói: "Ninh Kỳ điện hạ, vậy ngài cảm thấy ta Việt Quốc nên lựa chọn loại nào ngưng chiến hiệp định đâu? Có phải là muốn phế vứt bỏ ngài ký cái kia một phần đâu?"

Ninh Kỳ gương mặt bỗng nhiên co lại nói: "Đương nhiên là Ngũ đệ cùng Sở Vương ký kết cái kia phần ngưng chiến hiệp định càng tốt hơn."

Lan Nhất lại hướng Xu Mật viện Chủng Ngạc nhìn lại nói: "Chủng Ngạc đại nhân, xin hỏi ngài cảm thấy là cái kia một phần ngưng chiến hiệp định tốt hơn đâu?"

Móa!

Lan Nhất, ngươi có thể a?

Đánh mặt cũng phải có cái cuối cùng a.

Ngươi cái này lần lượt hỏi tiếp, là muốn đem mỗi người mặt đều đánh qua một lần làm sao?

Chủng Ngạc bản năng nhìn về phía quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Bệ hạ, ngài liền mặc cho cái này nho nhỏ Thiên hộ như vậy vẫn đối với đám đại thần đánh mặt sao?

Nhưng mà, Ninh Nguyên Hiến vậy mà hướng về phía sau nằm một cái, rất có xem kịch vui ý tứ.

Quân thần ly tâm đến bước này sao?

Xu Mật viện Chủng Ngạc nhắm mắt nói: "Như không có những điều kiện khác, đương nhiên là phía sau một phần ngưng chiến hiệp định càng tốt hơn."

Lan Nhất lại lấy ra một phần đồ vật nói: "Bệ hạ, đây là Sở Vương bệ hạ cho ngài quốc thư, hướng ngài giải thích vì sao muốn ký kết mới ngưng chiến hiệp định, vì sao muốn hết hiệu lực trước đó cái kia một phần."

Mả mẹ nó!

Hiện tại chẳng những Thẩm Lãng tới đánh mặt, Sở Vương cũng muốn cùng theo tới đánh mặt Ninh Kỳ?

Nhìn không ra a, sở hoài tâm?

Trước đó tại Thiên Tây hành tỉnh thời điểm, ngươi luôn mồm Ninh Kỳ hiền đệ, cùng ta móc tim móc phổi.

Luôn mồm muốn cùng ta cùng nhau trông coi.

Kết quả một lần vương đô, trực tiếp liền đem ta Ninh Kỳ bán?

Hung hăng một đạo cái tát, liền phiến tại trên mặt của ta?

Thẩm Lãng đến tột cùng cho ngươi ăn cái gì mê hồn dược a?

Ngươi vậy mà dạng này bỏ qua Thẩm Lãng cùng Ninh Chính, bọn hắn thế nhưng là đốt vua của ngươi cung, ngươi nghĩ như thế nào các tướng sĩ bàn giao? Nghĩ như thế nào Sở quốc vạn dân bàn giao?

Không vẻn vẹn Ninh Kỳ cảm thấy phi thường nghi hoặc.

Cả triều đại thần cũng cảm thấy phi thường không hiểu.

Vì cái gì a?

Sở Vương vì sao muốn làm như vậy a?

Rõ ràng bên trên một phần ngưng chiến hiệp định càng thêm phù hợp Sở quốc lợi ích.

Bỗng nhiên có một Ngự Sử nhảy ra nói: "Bệ hạ, cái này không hợp tình lý. Ninh Chính điện hạ cùng Thẩm Lãng chỉ có chính là không đến chín ngàn đại quân, Sở Vương có hai mươi mấy vạn đại quân, nhưng mà này còn là tại Sở vương đô. Sở Vương dựa vào cái gì cùng Ninh Chính điện hạ ký kết mới ngưng chiến hiệp định, hơn nữa còn là bất lợi cho Sở quốc ngưng chiến hiệp định. Trong này khẳng định có mật ước, Thẩm Lãng, Ninh Chính điện hạ khẳng định cùng Sở Vương ký kết mật ước, cái này mật ước nội dung nhất định bán ta Việt Quốc ích lợi thật lớn, xin (mời) bệ hạ tra rõ đến cùng!"

Mẹ trứng, đây mới gọi là ngậm máu phun người.

Đây mới gọi là có lẽ có a.

Tên này Ngự Sử bỗng nhiên dập đầu nói: "Bệ hạ, trong này nhất định có âm mưu a, Ninh Chính điện hạ cùng Sở Vương khẳng định có bán nước mật ước a, tuyệt đối không thể đồng ý. Vì ta Việt Quốc trăm năm cơ nghiệp, tuyệt đối không thể khinh suất đồng ý a."

Ninh Nguyên Hiến tròng mắt hơi híp, cười nói: "Có ý tứ, có ý tứ. Bè cánh đấu đá, vì lợi ích, có thể không cần mặt mũi, mặc kệ thị phi đen trắng, có thể đem quốc chi lợi ích triệt để vứt ở một bên."

"Người tới, đem cái này Ngự Sử giết chết!"

Lời này một màn, Lê Chuẩn công công vung tay lên, lập tức hai tên võ sĩ muốn đem tên này Ngự Sử kéo ra ngoài.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Không cần kéo ra ngoài, ngay tại triều đình này lên, tại chỗ giết chết!"

"Vâng!"

Sau đó, mấy cái võ sĩ đem cái này Ngự Sử đè xuống đất.

Sống sờ sờ ngay trước cả triều văn võ trước mặt, sống sờ sờ đánh chết!

Máu tươi triều đình!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 384: Vạn Dân Kính Ngưỡng! Ta Mặt Trời! Đỉnh Phong Chiến

Việt Quốc trên cơ bản sẽ không bởi vì nói hoạch tội.

Ngự Sử không sai biệt lắm xem như tương đối an toàn một loại chức quan, nhưng mà năm gần đây đã dần dần thay đổi.

Ninh Nguyên Hiến một lần lại một lần đột phá ranh giới cuối cùng.

Lần này càng là tại triều đình phía trên giết chết một Ngự Sử.

Máu tươi thậm chí ở tại bên cạnh đại thần trên mặt.

Ninh Kỳ, Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc bọn người lẳng lặng nhìn qua một màn này.

Quốc quân đánh chết mặc dù là một Ngự Sử, nhưng mà mỗi một cái đánh gậy đều phảng phất đánh vào trên mặt của bọn hắn.

Trên triều đình tất cả văn võ đại thần gương mặt tái nhợt.

"Ba ba ba ba. . ."

Theo đánh gậy rơi xuống thanh âm, rất nhiều đại thần trên mặt cũng từng đợt run rẩy.

Lúc này, rất nhiều trong lòng người dâng lên một câu.

Quân xem thần như đất giới, thần xem quân là giặc thù.

Nhưng để tay lên ngực tự hỏi, câu nói này thích hợp sao?

Cũng không phải quá phù hợp.

Lần này là không phải không phân trắng đen chính là thần tử, mà cũng không phải là quân vương.

Vì lẽ đó cho dù là thánh nhân, cũng không phải đúng mọi nơi mọi lúc.

Ninh Nguyên Hiến nhìn qua thi thể trên đất, hai tay vẫn như cũ rung động, lúc này hắn đã không che giấu nữa.

Trong hai năm qua, hắn thật rõ ràng già.

Trước đó hắn, năm mươi mấy tuổi người như là ba mươi mấy tuổi.

Mà bây giờ hắn, năm mươi mấy tuổi người như là sáu bảy mươi tuổi.

Chẳng những như thế, hắn cảm thấy mình hành động cũng càng ngày càng không tiện. Mỗi sáng sớm rời giường thời điểm, thậm chí muốn cực kỳ cố gắng, mới có thể mình đứng lên.

Thẩm Lãng nói cái kia hội chứng Parkinson, đã càng ngày càng nghiêm trọng.

Thời gian của hắn không nhiều.

"Bãi triều!"

Ninh Nguyên Hiến ra lệnh một tiếng, tại Lê Chuẩn nâng đỡ, rời đi triều đình.

Toàn trường thậm chí không có người hô cung tiễn bệ hạ.

. . .

Nếu như là Thái tử Ninh Dực, gặp như thế lớn đả kích, khẳng định đã bắt đầu nện đồ vật, thậm chí bắt đầu ngược đãi nữ nhân.

Nhưng mà Ninh Kỳ không có, hắn vẫn như cũ phi thường tỉnh táo, trực tiếp trở lại phủ đệ của mình, thậm chí không có đi Chúc Hoằng Chủ trong nhà.

Hắn đang chờ tin tức.

Sở vương đô bên trong đến tột cùng phát sinh cái gì?

Coi như Sở Vương muốn cùng Thẩm Lãng Ninh Chính hòa đàm, hắn phía dưới quân đội cũng sẽ không đồng ý a.

Sở Vương chẳng lẽ sẽ làm trái thiên hạ vạn dân, mấy chục vạn tướng sĩ ý chí?

Không qua bao lâu.

Chính thức tin tức truyền đến.

Cái kia Lan Nhất nói là thật.

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính quân đội mặc dù chỉ có chính là chín ngàn người, nhưng mà hai ngày trước xác thực đánh lui Sở Vương đại quân công kích.

Sở Vương quân đội cũng xác thực thương vong đạt tới kinh người bốn, năm vạn.

Nhưng về sau Sở vương đô liền phát sinh ôn dịch, Sở Vương hạ lệnh đóng kín vương đô tất cả cửa thành, đồng thời ngưng chiến.

Về sau Sở Vương lây nhiễm ôn dịch, sắp chết thoi thóp.

Là Thẩm Lãng cứu trở về Sở Vương.

Lại là Thẩm Lãng, trợ giúp Sở quốc khống chế vương đô ôn dịch, cứu vớt vô số người.

Vì lẽ đó, Sở Việt hai nhánh quân đội cừu hận liền triệt tiêu.

Sau khi xem xong, Ninh Kỳ nhắm mắt lại, hồi ức hắn cùng tân Sở Vương kết giao mỗi một màn.

Vị này Sở Vương thật mạnh.

Quá lợi hại.

Cứ việc tại Thiên Tây hành tỉnh, hai người đều đang diễn trò.

Nhưng thật thực quá thật a, thật để người tin tưởng, Sở Vương là thật tâm muốn cùng hắn Ninh Kỳ kết minh.

Kết quả quay người liền bán hắn Ninh Kỳ.

Mà lại, vì để Ninh Chính bình yên vô sự trở lại Việt Quốc, vì để hai quân ngưng chiến, vậy mà không tiếc để cho mình "Lây nhiễm" ôn dịch, thoi thóp.

Vị này Sở Vương bệ hạ đối với mình thật hung ác.

Lợi hại, lợi hại.

Khó trách đế quốc Liêm Thân Vương nói câu nào, thiên hạ như thế đa kiều.

Thiên hạ đem loạn thời điểm, lập tức trào ra nhiều như vậy kinh diễm chi tài.

"Sở Vương cử động lần này sẽ làm tức giận Hoàng đế bệ hạ đi." Chủng Ngạc bỗng nhiên nói.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Diễn đủ tốt, không có sơ hở liền đủ, chẳng lẽ lại giết một cái Sở Vương sao?"

Đúng vậy a, Sở Vương cử động lần này khẳng định sẽ để cho đế quốc không vui.

Nhưng cũng không thể giết một cái Sở Vương, lại lại đem mới Sở Vương mưu sát?

Ninh Kỳ nói: "Ninh Chính liền muốn trở về."

Ở đây mấy người gật đầu.

Ninh Chính trở về về sau, quốc quân sẽ cao hứng bừng bừng mang theo hắn đi tế thiên đại điển, Ninh Chính lại một lần nữa đọc tế thiên sơ.

Sau đó, quốc quân trực tiếp sắc phong Ninh Chính làm Việt Quốc công.

Tiếp lấy phế bỏ Thái tử Ninh Dực.

Cuối cùng, trực tiếp sắc phong Ninh Chính làm Việt Quốc Thái tử.

Những chuyện này nhất định sẽ phát sinh.

Có khả năng hay không quần thần triệt để phản đối Ninh Nguyên Hiến, ngăn cản hắn sắc phong Ninh Chính làm Thái tử đâu?

Đại khái là không có khả năng.

Quốc quân cùng thần tử đã triệt để vạch mặt.

Hắn hạ chỉ sắc phong Ninh Chính làm Thái tử, quần thần như thế nào làm?

Kháng chỉ bất tuân.

Kiên quyết không thừa nhận?

Cuối cùng triệt để bãi triều?

Toàn bộ Việt Quốc triều chính ngừng?

"Không phải vạn bất đắc dĩ, không muốn đi đến một bước này." Ninh Kỳ nói: "Triều chính ngừng, hậu hoạn vô tận."

Bỗng nhiên, Tiết Triệt nói: "Để Ninh Chính không về được là được."

Lời này một màn, toàn trường đám người không có chút nào kinh ngạc biểu lộ.

Bình thường tới nói đấu tranh đều là đấu mà không phá.

Mà bây giờ!

Đã triệt để vạch mặt, quốc quân đều trên triều đình đánh chết người.

Cái kia còn có chuyện gì không thể làm?

Tiết Triệt đi vào đại địa đồ trước mặt nói: "Thẩm Lãng quân đội hành quân tốc độ đã đầy đủ nhanh, nhưng vẫn là không đủ. Ninh Chính cùng Thẩm Lãng nhất định sẽ ngay lập tức gấp trở về, vì lẽ đó bọn hắn rất có thể sẽ thoát ly quân đội."

Tiết Tuyết nói: "Thẩm Lãng dưới trướng có một cái tổ chức tình báo, Hắc Kính ti. Vì lẽ đó Thiên Việt thành phát sinh sự tình, hắn sẽ ngay lập tức biết tế thiên đại điển sự tình, vì lẽ đó nhất định sẽ làm cho Ninh Chính dùng tốc độ nhanh nhất chạy về Thiên Duyệt thành."

Tiết Triệt nói: "Trước mắt xem ra, Ninh Chính cùng Thẩm Lãng khả năng đi ba con đường tuyến."

"Đầu thứ nhất, bình thường lộ tuyến, xuyên qua hơn phân nửa Sở quốc, xuyên qua Thiên Tây hành tỉnh trở về quốc đô."

"Đầu thứ hai, xuyên qua hơn phân nửa Sở quốc, sau đó theo Bình Nam Quan xuôi nam, mượn đường Khương quốc, theo Thiên Tây hành tỉnh nam bộ tiến vào quốc đô. Dạng này liền có thể lách qua Chủng thị gia tộc địa bàn."

"Con đường thứ ba tuyến, cũng là tuyệt đối không bình thường lộ tuyến. Mấy người này lại một lần nữa lựa chọn vượt qua Đại Tuyết núi rời đi Sở quốc tiến vào Khương quốc, sau đó theo Thiên Tây hành tỉnh nam bộ trở về quốc đô."

"Nếu như muốn cướp giết Thẩm Lãng cùng Ninh Chính, tốt nhất sớm dự báo hắn hành động lộ tuyến."

Lúc này, Chúc Hoằng Chủ bỗng nhiên nói: "Là cướp giết Ninh Chính."

Đám người kinh ngạc, đây là ý gì?

Thẩm Lãng không thể giết sao?

Chúc Hoằng Chủ không có nói tiếp.

Ninh Kỳ hỏi: "Phù Đồ Sơn cùng Sở quốc giáp giới, có thể hay không trinh sát đến Ninh Chính hành tẩu lộ tuyến?"

Tiết Triệt không nói gì, biểu hiện được cùng Phù Đồ Sơn không hề quan hệ.

Tiết Tuyết bỗng nhiên nói: "Có thể!"

Ninh Kỳ nói: "Vậy liền chuẩn bị đi, đem hết toàn lực, cướp giết Ninh Chính, đừng để hắn trở về quốc đô."

Một khi giết chết Ninh Chính.

Thái tử vị trí, trên cơ bản liền hết thảy đều kết thúc, rốt cuộc không người cùng Ninh Kỳ tranh đoạt.

Liền xem như Ninh Nguyên Hiến, hắn sẽ giận khí trùng trời, nhưng cuối cùng còn chỉ có thể lựa chọn Ninh Kỳ, cũng không thể đem Việt Quốc giang sơn giao cho Ninh Chân hoặc là Ninh Cảnh a? Cái kia Việt Quốc liền triệt để không có chút nào hi vọng.

Ninh Kỳ nói tiếp: "Ninh Chính cùng Thẩm Lãng bên người có một cái Lý Thiên Thu, tông sư cấp cường giả. Lý Thiên Thu thê tử, gần tông sư cấp cường giả. Đại ngốc võ công không biết, nhưng cũng sẽ phi thường mạnh. Còn có một cái Kim Mộc Lan, võ công không biết."

Kim Mộc Lan võ công, đúng là triệt để không biết.

Ninh Kỳ nói: "Chúng ta bên này có thể xuất động bao nhiêu cái đại tông sư?"

"Ta cùng Yến Nan Phi." Tiết Triệt nói.

Ninh Kỳ nói: "Hắc Thủy Đài đô đốc Diêm Ách đâu?"

Tiết Triệt nghĩ một lát mới nói: "Hắn vẫn là không tiện."

Tiết Tuyết nói: "Phù Đồ Sơn có thể xuất động hai cái đại tông sư."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ta bên này, cũng có thể xin ba cái."

Hắn nói là xin.

"Bảy cái đại tông sư?"

Vậy mà xuất động bảy cái đại tông sư cướp giết Ninh Chính?

Ninh Chính bên người, chân chính có đại tông sư danh tiếng, vẻn vẹn chỉ có một cái mà thôi.

"Liệu địch sẽ khoan hồng!" Ninh Kỳ nói: "Có thể nhiều, vẫn là phải nhiều! Có thể đi bái phỏng Ẩn Nguyên hội, bái phỏng Thiên

Nhai Hải Các."

"Tốt!"

"Chúng ta còn có tám ngày thời gian, chỉ có thể thành công, không thể thất bại!"

"Nhất định phải chém giết Ninh Chính!"

"Vâng!"

. . .

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính, là hai mươi tám tháng sáu rút lui Sở vương đô.

Rời đi Sở vương đô về sau hai trăm dặm.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Ninh Chính điện hạ, chúng ta muốn tách ra đi."

Ninh Chính kinh ngạc.

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ quốc đô bên trong chính huyên náo xôn xao, vô số thần dân xin (mời) bệ hạ tiến hành tế thiên đại điển, cảm tạ thượng thiên phù hộ, mới khiến cho trận này quốc vận chi chiến hoàn toàn thắng lợi. Bệ hạ liên tục kéo, nhưng mà trước đó không lâu Thiên Nam hành tỉnh nam bộ phát sinh địa chấn, cái này bị coi là thượng thiên báo động trước, vì lẽ đó bệ hạ cũng kéo không đi xuống. Tế thiên đại điển nhất định phải tiến hành, bệ hạ khẳng định là muốn để ngươi đọc tế thiên sơ, ngay sau đó sắc phong ngươi làm Việt Quốc công."

Ninh Chính gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Lan Nhất lúc này cũng đã đến quốc đô, chúng ta cùng Sở Vương ký kết mới ngưng chiến hiệp định, Ninh Kỳ cái kia phần ngưng chiến hiệp định triệt để vứt bỏ, chuyện này nên nổ tung, kể từ đó tại dân gian ngài danh vọng nhất định sẽ vượt qua Ninh Kỳ. Một khi chờ bệ hạ sắc phong ngươi làm Việt Quốc công, tiến tới sắc phong làm Thái tử, địch nhân kia cũng chỉ có một con đường, triệt để kháng chỉ, triều chính ngừng. Nhưng mặc kệ là Chúc Hoằng Chủ cùng Ninh Kỳ, cũng không nguyện ý đi đến một bước này. Vì lẽ đó hắn sẽ nghĩ tất cả biện pháp cướp giết ngài."

"Chỉ cần giết ngài, một trăm ngươi cùng quân đội cùng đi, mục tiêu quá rõ ràng, vì lẽ đó ngươi nhất định phải thoát ly quân đội."

Khổ Đầu Hoan nói: "Điện hạ, công tử, ta có thể đem quân đội mang về quốc đô."

Thẩm Lãng nói: "Không, ta dẫn quân đội trở về quốc đô, Khổ Đầu Hoan cùng điện hạ theo một nơi khác đi."

Ninh Chính giật mình nói: "Một mình ngươi mang theo quân đội?"

Thẩm Lãng nói: "Còn có Mộc Lan."

Ninh Chính nói: "Đại ngốc cùng ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Không, đại ngốc cùng điện hạ cùng đi."

Ninh Chính nói: "Không được, như thế ngươi quá nguy hiểm, bên cạnh ngươi chỉ có Mộc Lan một người. Như địch nhân phát rồ đối ngươi tiến hành ám sát, căn bản là ngăn không được."

Thẩm Lãng thở dài nói: "Ta sẽ không bị ám sát, chí ít thời gian mấy tháng bên trong, thiên hạ không có người sẽ ám sát ta."

Tất cả mọi người kinh ngạc?

Đây là vì cái gì a?

Thẩm Lãng không có giải thích.

Khổ Đầu Hoan nói: "Công tử, vậy chúng ta mang theo điện hạ từ cái kia phương hướng đi?"

Thẩm Lãng nói: "Vượt qua núi lớn, vượt qua Đại Tuyết núi, đi lúc chúng ta tới lộ tuyến."

Lời này một màn, Lý Thiên Thu nói: "Đây là vì sao? Đi đường này tuyệt đối bí ẩn, sẽ không bị địch nhân phát hiện sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không , bất kỳ cái gì một con đường đều sẽ bị phát hiện. Chỉ là Đại Tuyết núi đỉnh, càng thích hợp có ít người chiến đấu."

Lý Thiên Thu nói: "Ngươi nói là, cướp giết nhất định sẽ phát sinh?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, cướp giết nhất định sẽ phát sinh."

Lý Thiên Thu nói: "Kia công tử vì sao không cùng Ninh Chính điện hạ cùng đi, ngài mang theo quân đội liền không được nghi binh tác dụng a."

Thẩm Lãng nói: "Ta nghĩ xuyên qua Thiên Tây hành tỉnh thời điểm, nhìn xem có cơ hội hay không cho Chủng thị gia tộc một kích trí mạng."

Lời này một màn, tất cả mọi người kinh ngạc.

"Ta cực kỳ hi vọng Chủng thị gia tộc quân đội sẽ đến cướp giết chúng ta Niết Bàn quân, dạng này ta cũng có thể cho Chủng thị gia tộc một kích trí mạng."

Ninh Chính nhìn Thẩm Lãng một cái nói: "Ngươi xác định, không có người sẽ ám sát ngươi?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Không có."

Ninh Chính nói: "Tốt, cái kia hết thảy dựa theo ý chí của ngươi."

Sau nửa canh giờ.

Ninh Chính, Lý Thiên Thu, Lý Thiên Thu thê tử, đại ngốc, Khổ Đầu Hoan, võ si Đường Viêm sáu người thoát ly quân đội trực tiếp xuôi nam, bí mật vượt qua núi lớn.

. . .

Giấy không thể gói được lửa!

Cứ việc có người đang liều mạng áp chế dư luận, nhưng trên triều đình sự tình vẫn là bạo phát đi ra.

Phòng miệng dân rất tại phòng xuyên.

Lão bách tính một số thời khắc cực kỳ ngu dốt, phảng phất tất cả cảm xúc đều bị thao túng.

Vì lẽ đó cái này cho rất nhiều quan văn một loại ảo giác, mặc kệ chúng ta tuyên truyền cái gì, chúng ta nói cái gì, dân chúng liền sẽ tin tưởng cái gì.

Tỉ như trước đó, quan văn thế lực, người đọc sách thế lực, liều mạng lợi dụng dư luận đả kích Thẩm Lãng cùng Ninh Chính.

Quả thực để hai người này bị ngàn người chỉ trỏ, sống sờ sờ đính tại sỉ nhục trụ bên trên.

Nhưng sự thật xác thực dạng này, ngươi dẫn đạo dư luận muốn cùng dân chúng tưởng tượng được đồng dạng.

Ngươi nói ra tới, là bọn hắn muốn nghe được. Dạng này ngươi liền có thể thao túng / dư luận, liền có thể kích động vô số dân chúng cảm xúc.

Lúc ấy Thái tử chuẩn bị tiến vào Nam Ẩu quốc cùng Căng

Quân quyết chiến thời điểm, Thẩm Lãng trước đó sở dĩ bị ngàn người chỉ trỏ, bị vạn người phỉ nhổ, nguyên nhân căn bản cũng không phải là hắn là cái gọi là phe đầu hàng, mà là bởi vì quốc đô vạn dân chán ghét Thẩm Lãng. Thẩm Lãng vô số lần đem bọn hắn khuôn mặt đánh cho lốp bốp loạn hưởng, mà lại giết lên người tới tuyệt không nương tay.

Nhưng mà, làm ngươi thao túng dư luận không phải dân chúng muốn biết thời điểm.

Vậy ngươi liền áp chế không, cũng thao túng không.

Sở Vương hai mươi mấy vạn đại quân tiến công Sở vương đô, Ninh Chính điện hạ dẫn đầu chín ngàn người tử thủ không lùi, đánh lui Sở Vương đại quân, bức bách Sở Vương ký kết mới ngưng chiến hiệp định.

Nghe nói sao? Trước đó Ninh Kỳ điện hạ cùng Sở Vương ký kết ngưng chiến hiệp định bên trong có quỷ. Trên đó viết khôi phục hai mươi lăm năm trước đường biên giới, nhưng thật ra là muốn cắt nhường cho Sở quốc hai trăm dặm quốc thổ.

Hiện tại Ninh Chính điện hạ ký kết mới ngưng chiến hiệp định bên trong, chúng ta Việt Quốc tấc đất không cắt.

Vì lẽ đó Ninh Kỳ điện hạ ký kết cái kia ngưng chiến hiệp định, thực ra xem như nhục nước mất chủ quyền, đã bị vứt bỏ.

Những thứ này truyền ngôn giống như mọc ra cánh, khắp nơi bay loạn.

Rất nhanh mọi người đều biết.

Vạn dân ngược lại là không có thóa mạ Ninh Kỳ.

Trên thực tế, bọn hắn đối Ninh Kỳ vẫn là tràn ngập hảo cảm, thậm chí ngưỡng mộ.

Bởi vì trong lòng bọn họ, Ninh Kỳ giết tiền Sở Vương, đánh lui Sở quốc mấy chục vạn đại quân.

Mà lại trước đó ngưng chiến hiệp định mặc dù cắt nhường hai trăm dặm quốc thổ, nhưng cũng chưa nói tới nhục nước mất chủ quyền.

So với mất nước nguy hiểm, kết quả này đã rất không tệ.

Nhưng lòng người luôn luôn lòng tham không đáy.

Hiện tại mới ngưng chiến hiệp định đi ra, vậy mà tấc đất không cắt.

Có người nói, Ninh Chính điện hạ ký ngưng chiến hiệp định mặc dù không có cắt nhường quốc thổ, nhưng lại bồi thường hai trăm vạn kim tệ.

Những thứ này kim tệ, đều muốn theo Việt Quốc vạn dân trên thân đe doạ.

Đây chính là có ít người loạn mang tiết tấu.

Nhưng mà quốc quân Ninh Nguyên Hiến rất mau đánh phá cái này lời đồn.

Hắn trực tiếp đem Sở Việt hai nước mới ngưng chiến hiệp định, trực tiếp dán đầy quốc đô.

Tất cả mọi người thấy rất rõ ràng, là Thiên Đạo hội chi viện hai trăm vạn kim tệ trợ giúp Sở quốc xây dựng hoàng cung. Làm trao đổi, Sở quốc sẽ vì thiên đạo mở ra thị trường.

Cái này dư luận quá phù hợp dân chúng chờ mong.

Kỳ tích đồng dạng thắng lợi.

Bên ngoài mấy ngàn dặm, dương quốc gia của ta uy a.

Ninh Chính điện hạ ngưu bức, quá ngưu bức!

Đây mới thực sự là đại thắng.

Trước đó suất lĩnh lấy không đến một vạn người ngươi mấy ngàn dặm tập kích viễn chinh, công chiếm Sở vương đô, tù binh Sở vương hậu, đốt cháy Sở Vương cung.

Chiến tích này đã để người run rẩy.

Bây giờ lại lại dùng chín ngàn người đánh bại Sở Vương hai mươi mấy vạn đại quân, bức bách Sở Vương thỏa hiệp.

Quá lợi hại.

Đây mới là bất thế công lao.

Nhất thời, Việt Quốc vạn dân trong lòng cân tiểu ly lại một lần nữa chếch đi.

Ninh Chính phân lượng lại một lần nữa vượt qua Ninh Kỳ.

Hay là dạng này quân vương dẫn theo Việt Quốc, mới có thể đi hướng cường đại.

Về phần Thẩm Lãng?

Quốc đô vạn dân đương nhiên biết trong này có rất lớn là công lao của hắn, nhưng thực tế là không muốn nói người này.

Không có cách, Thẩm Lãng đem quốc đô dân chúng ngược quá hung ác. Động một tí đánh mặt, thậm chí giết thật nhiều người.

Cứ việc giết đều là du côn lưu manh, nhưng du côn cũng là dân chúng a.

. . .

Thẩm Lãng mang theo không đến bảy ngàn quân đội liên tục hướng đông, xuyên qua hơn phân nửa Sở quốc, khải hoàn hồi triều.

Khoảng thời gian này, hắn cùng Mộc Lan bình quân đại khái một ngày hai lần đi.

Nhưng mà về sau trở nên ba bốn ngày đều không có một lần.

Mộc Lan có thể nhịn được không kêu to, nhưng mà Thẩm Lãng quỷ kêu quỷ kêu, kết quả bị Sa Mạn vương hậu nghe được.

Vị này Căng Quân thê tử thực tế nhịn không được, trực tiếp tìm tới Mộc Lan nói: "Muội muội, ta biết loại chuyện này phi thường có ý tứ. Nhưng mà về phần mỗi ngày đều làm sao? Thoáng có chút tiết chế a, ngươi tên rác rưởi kia phu quân đều nhanh muốn thành người khô, chính ngươi bản sự ngươi không biết sao?"

Sau đó, Mộc Lan thì không cho Thẩm Lãng đụng.

Về nhà lại nói, về nhà lại nói.

Thẩm Lãng cảm thấy Sa Mạn vương hậu khẳng định là tại đố kỵ.

Hắn mỗi ngày có thể cùng Mộc Lan bảo bối song túc song phi, mà Sa Mạn cùng Căng Quân lại mỗi người một nơi.

Nãi nãi, chính ngươi không có nước uống, còn không cho người khác uống sao?

. . .

Mà Ninh Chính bên kia, sáu người lại một lần nữa mở ra chật vật vượt qua Tuyết Sơn hành trình.

Bởi vì chỉ có sáu người, mà lại cơ hồ đều là võ công cao thủ, vì lẽ đó tốc độ thật nhanh.

Cơ hồ không ngủ không nghỉ, vẻn vẹn bốn ngày sau đó, liền đi đến vài trăm dặm núi non trùng điệp, ngàn dặm Đại Tuyết sơn dã đi đến hơn phân nửa.

Ngày mùng 4 tháng 7!

Ninh Chính, Lý Thiên Thu sáu người, vượt qua sau cùng Tuyết Sơn.

Đồng thời cũng là cao nhất một tòa Tuyết Sơn, độ cao so với mặt biển đạt tới bảy ngàn mét. Đương nhiên thế giới này độ cao so với mặt biển một từ cũng là Thẩm Lãng cái thứ nhất đưa ra.

Chỉ cần vượt qua toà này Tuyết Sơn, liền có thể tiến vào Khương quốc.

"Nghỉ ngơi ba canh giờ, sáng sớm ngày mai xuống Đại Tuyết núi, tiến vào Khương quốc!" Lý Thiên Thu nói.

Sau đó, sáu người ngay tại toà này cao nhất trên tuyết sơn hạ trại.

Nghỉ ngơi ba canh giờ!

Ngày kế tiếp!

Mặt trời theo phía đông dâng lên.

Sáu người nhìn một trận vô cùng hùng vĩ mặt trời mọc.

Đây là lần thứ nhất tại Đại Tuyết trên núi nhìn thấy mặt trời mọc.

Bởi vì Đại Tuyết núi lâu dài đều là tuyết lớn đầy trời, muốn xem đến mặt trời mọc là rất khó.

Thật là dễ nhìn a!

Mặt trời mọc tình thế, quả thực thế không thể đỡ.

"Các ngươi nói, trên thế giới này ai nhất giống như là mặt trời?" Kiếm Vương thê tử nói.

Ninh Chính nghĩ một lát, nói: "Hẳn là Khương Ly bệ hạ đi."

Đám người dồn dập gật đầu.

Không sai, liền là Khương Ly bệ hạ.

Trước đó đông phương Vương triều còn có đại lượng nô lệ, liền là trên tay Khương Ly, triệt để phá hủy nô lệ mua bán.

Hắn làm càng vĩ đại sự tình chính là muốn triệt để đánh nát Đại Viêm đế quốc cùng siêu thoát thế lực đối văn minh phong tỏa cùng lũng đoạn.

Hắn muốn để văn minh thời thượng cổ quang mang chiếu rọi toàn bộ phương đông thế giới.

Kết quả hắn thất bại, chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Nhưng mà hắn chết, vẫn như cũ phóng xuất ra cường đại quang mang.

Cái này ngắn ngủi thời gian mấy chục năm, tiết lộ ra ngoài thượng cổ điển tịch, vượt qua trước đó mấy trăm năm.

Chí ít hắn để thiên hạ vô số người đều biết còn có thượng cổ di tích chuyện này, chí ít còn có văn minh thời thượng cổ chuyện này.

Nếu không, trước đó những người đọc sách kia nào có tư cách nhìn thấy thượng cổ bi văn a? Nào có tư cách tiếp xúc đến thượng cổ điển tịch a.

Chỉ có bí tịch võ đạo, cũng đều là theo mấy đại siêu thoát thế lực nơi đó tiết lộ ra ngoài, chỉ có cực thiểu số bí tịch là võ đạo cường giả trong lúc vô tình đào móc đến.

Trực tiếp nhất một điểm, Khương Ly bệ hạ xuất hiện, khiến cho toàn bộ đông phương Vương triều võ đạo tiêu chuẩn lên cao một bậc thang.

Đáng tiếc a.

Theo Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử, loại này văn minh từ từ bay lên tình thế lại một lần nữa bị bóp chết.

Khổ Đầu Hoan nheo mắt lại.

Hắn chân chính là Khương Ly bệ hạ người.

Chẳng những hắn, còn có Lam Bạo, còn có Đồ Đại, Đồ Nhị các loại người toàn bộ đều là.

Ninh Chính bỗng nhiên nói: "Thật sự là thống hận vì sao không có sinh ra sớm ba mươi năm."

Hắn câu này cảm khái, cũng đả động Lý Thiên Thu bọn người.

Đúng vậy a, vì sao không sinh ra sớm ba mươi năm?

Như thế liền có thể dấn thân vào tại Khương Ly dưới trướng, cùng hắn cùng một chỗ tiến hành oanh oanh liệt liệt sự nghiệp.

Ninh Chính nói: "Thẩm Lãng hoà đàm qua, hắn nói nếu như đối toàn bộ thế giới có lợi, đối toàn bộ văn minh có lợi, thiên hạ nhất thống là chuyện tốt. Nhưng mà Đại Viêm đế quốc thống nhất thiên hạ, nhất định sẽ lại một lần nữa tiến hành văn minh triệt để phong tỏa, đó chính là một loại rút lui. Vì lẽ đó Đại Viêm đế quốc thống nhất thiên hạ, là thiên hạ họa."

Lý Thiên Thu nói: "Đáng tiếc, thế giới này lại không Khương Ly bệ hạ, không người có thể cùng Đại Viêm đế quốc chống lại."

Ninh Chính nói: "Chỉ có dốc hết toàn lực mà thôi, đi thôi!"

Sau đó, sáu người liền muốn xuống Đại Tuyết núi, tiến vào Khương quốc cảnh nội.

Lúc này, Lý Thiên Thu bỗng nhiên nói: "Chúng ta đi không."

Xác thực đi không được.

Phía dưới núi tuyết mặt, hơn mười đạo thân ảnh, cuồn cuộn mà tới.

Tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Những nơi đi qua, tuyết đọng bắn tung toé.

Ngắn ngủi một lát sau.

Mười mấy người này vọt tới đỉnh núi, đem Ninh Chính bọn người vây quanh, khoảng cách mấy chục mét.

Mười mấy người, toàn bộ mang theo mặt nạ.

Mười cái tông sư cấp cường giả, năm cái đỉnh cấp cường giả.

Lý Thiên Thu ánh mắt dần dần đảo qua.

Tiết Triệt, Yến Nan Phi.

Ẩn Nguyên hội hai tên tông sư, Phù Đồ Sơn ba tên tông sư.

Thiên Nhai Hải Các một tông sư.

Còn có hai cái tông sư, Lý Thiên Thu chỉ nhận biết một cái, chúc khói được.

Thật sự là siêu hào hoa đội hình a.

Làm cướp giết Ninh Chính, vậy mà xuất động mười cái đại tông sư.

Thiên đại thủ bút.

Không tầm thường, không tầm thường.

Nói cái gì quy củ?

Nói cái gì siêu thoát?

Thật sự là buồn cười. Ngươi Phù Đồ Sơn không phải không sử dụng sát thủ sao? Ngươi Thiên Nhai Hải Các không phải cao cao tại thượng, giống như người thần tiên sao?

Làm sao bây giờ cũng chơi lên cướp giết?

Đương nhiên, nơi này hoang tàn vắng vẻ, chỉ cần đem Ninh Chính chờ tất cả mọi người giết sạch, vậy liền có thể coi như cái gì cũng không xảy ra.

Thiên Nhai Hải Các vẫn như cũ là siêu thoát thế tục.

Hết thảy quy củ cũng có thể bị đánh vỡ, chỉ cần lợi ích cũng đủ lớn.

Mà lần này ám sát Ninh Chính lợi ích liền cũng đủ lớn, kế thừa toàn bộ Việt Quốc.

Đương nhiên chỉ dựa vào Ninh Kỳ một người, chỉ sợ còn không thể xuất động nhiều như vậy tông sư cấp cường giả.

Cái này phía sau còn có càng lớn ý chí.

Ninh Chính nói: "Tiết Bá tước, đều đến lúc này, vì sao còn muốn giấu đầu lộ đuôi, sao không lấy tấm che mặt xuống?"

Tiết Triệt thay đổi tiếng nói: "Ninh Chính điện hạ nhận lầm người, ta cũng không nhận ra cái gì Tiết Bá tước, mà lại chúng ta mang theo mặt nạ, chỉ là bởi vì quá mức rét lạnh, mang theo ấm áp một chút."

Yến Nan Phi nói: "Ninh Chính điện hạ, ngài thực sẽ vì chính mình chọn lựa phần mộ. Vô hạn phong quang tại ngọn núi hiểm trở, có thể chết ở nơi này, cũng coi là ngài chuyện may mắn."

Tiết Triệt nói: "Ninh Chính điện hạ, không nghĩ tới ngươi thật vượt qua Tuyết Sơn trở về Việt Quốc, kính nể kính nể. Nhưng vẫn là không có vượt qua dự liệu của chúng ta, hôm nay liền chết ở chỗ này như thế nào? Đương nhiên ngài dù sao cũng là Việt Vương con trai, chúng ta cho phép ngươi bản thân gãy."

Yến Nan Phi nói: "Ninh Chính điện hạ, một trận chiến này các ngươi căn bản không có sức đánh một trận. Chúng ta cũng không muốn loạn giết vô tội, chỉ cần ngươi tự sát, chúng ta liền bỏ qua bên cạnh ngươi năm người như thế nào?"

Lý Thiên Thu nói: "Điện hạ, không nên tin. Coi như ngài tự sát, bọn hắn cũng vẫn như cũ sẽ giết sạch chúng ta. Ngược lại ngài chỉ cần vừa chết, chúng ta liền triệt để mất đi đấu chí."

Yến Nan Phi nói: "Lý Thiên Thu, tại Kiếm đảo bên trên ở lại không tốt sao?"

Lý Thiên Thu nói: "Ở tại Kiếm đảo, nhìn như ẩn thế, kì thực là trốn tránh, sao không đi ra giết một cái thống khoái?"

Yến Nan Phi nói: "Lý Thiên Thu, hôm nay ngươi đại khái là giết không thoải mái."

Nhìn qua đúng là dạng này.

Hoàn toàn là tuyệt vọng chiến cuộc.

Đối phương mười lăm cái tuyệt đỉnh cao thủ, trong đó mười cái tông sư.

Mà Ninh Chính bên này, nhiều nhất chỉ có Lý Thiên Thu một cái tông sư.

Ninh Chính cũng đeo lên khẩu trang, bởi vì tiếp xuống chiến đấu sẽ miệng lớn thở dốc, nếu như hút vào quá nhiều không khí lạnh, đối phổi tổn thương quá lớn.

Sau đó, hắn rút ra trường kiếm.

Lý Thiên Thu, thê tử của hắn Khưu thị, Khổ Đầu Hoan, đại ngốc, Đường Viêm dồn dập rút kiếm ra.

Liền xem như tuyệt vọng chi chiến, cũng muốn một trận chiến đến cùng.

Ngay tại lúc lúc này.

"Ha ha ha ha. . ."

Trong không khí truyền đến một trận phóng khoáng cười to.

"Tiết Triệt Bá tước, Yến Nan Phi hiền đệ, đã lâu không gặp, rất giống như tưởng niệm a!"

Tô Nan!

Đại Nam quốc Xu Mật Sứ, đột phá cảnh giới tông sư Tô Nan.

Hắn bỗng nhiên theo tuyết đọng bên trong xông ra.

Giống như tuấn mã, vọt tới đỉnh núi, giũ ra một chi ngân thương.

Lên tới đỉnh núi về sau, Tô Nan nhịn không được cùng Lý Thiên Thu liếc nhau

Tạo hóa trêu ngươi a, trước đó hai người vẫn là tử địch, bây giờ lại kề vai chiến đấu.

"Ninh Chính điện hạ."

"Tô công."

Tiết Triệt nói: "Tô Nan đại nhân, ngài không giống như là như thế phóng khoáng chịu chết người a? Ngài nên phi thường tiếc mệnh."

Nháy mắt về sau, một cái khô gầy lão giả, phiêu nhiên mà tới.

"Đại Nam quốc sư Sa Ẩm, bái kiến chư vị sư đệ."

Hắn xác thực có thể hô sư đệ.

Bởi vì, niên kỷ của hắn lớn nhất.

Yến Nan Phi kinh ngạc nói: "Đại Kiếp Tự tiền bối?"

Sa Ẩm quốc sư nói: "Lão hủ cùng Đại Kiếp Tự đã không hề quan hệ, bây giờ là Đại Nam quốc thái sư."

Vị này Sa Ẩm quốc sư, đã từng muốn tại Thẩm Lãng trước mặt thiêu chết mình, thiêu chết Đại Nam quốc đô tất cả mọi người, nhìn qua suy nhược không chịu nổi.

Nhưng mà, hắn là một đại tông sư.

Tiết Triệt khẽ nhíu mày, địch nhân lập tức xuất hiện hai cái đại tông sư.

Như vậy một trận chiến này, liền không có nhẹ nhàng như vậy.

Nhưng mà, vẫn như cũ có thể cầm xuống!

"Nên tới người, đều đến đủ sao?" Tiết Triệt nói: "Nếu như đến đủ, liền khai chiến đi."

Lại có một thân ảnh phiêu nhiên xuất hiện.

Sở quốc Ma Nham Đạo cung chi chủ, mỹ lệ Ban Nhược đại tông sư, Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường sư muội.

Nàng kinh ngạc nhìn qua Tô Nan, nói: "Ngươi không phải đã chết sao?"

Tô Nan cười khổ nói: "Nói rất dài dòng, Ban Nhược đại tông sư từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Ban Nhược phi thường không có ý tứ, bởi vì lúc trước Tô Nan thu mua nàng đi đối chiến Lý Thiên Thu, đã từng đưa một cái tới từ Thượng Cổ lễ vật.

Ban Nhược không thể đánh bại Lý Thiên Thu, vì lẽ đó lễ vật này phải trả trở về. Về sau nàng nghe nói Tô Nan chết, nội tâm còn có chút may mắn.

Không phải ta không trả a, thực tế là Tô Nan đã chết, Tô thị gia tộc hủy diệt, ta coi như muốn trả cũng còn không.

Hiện tại chủ nợ vậy mà lại xuất hiện, thật sự là tốt xấu hổ.

"Thật có lỗi a, món đồ kia ta không có mang ở trên người, về sau trả lại cho Tô tiên sinh." Ban Nhược nói.

Tô Nan nói: "Không cần, vật kia rơi vào trong tay của ta chỉ là người tài giỏi không được trọng dụng, cho Ban Nhược tông sư, mới là tốt nhất kết quả."

Đón lấy, Tô Nan nhịn không được hỏi: "Ban Nhược tông sư, ngài tại sao lại tới?"

Ban Nhược nói: "Có người để cho ta tới, nỗ lực để ta không cách nào cự tuyệt đại giới."

Tiết Triệt rất là nhíu mày?

Trong lòng cảm thấy bất an.

Địch nhân vậy mà tới ba cái đại tông sư.

Như vậy cái này mang ý nghĩa, hôm nay một trận chiến này, hoàn toàn ở Thẩm Lãng trong dự liệu a.

Cái này có chút không ổn.

Thẩm Lãng tiểu tặc này, cũng thật là trí gần như yêu a.

Yến Nan Phi ánh mắt phát lạnh nói: "Còn có người xuất hiện sao?"

Lại một thân ảnh bay tới.

Da thịt quá trắng, cơ hồ trong suốt.

Thẩm Lãng lão sư, Ngô Đồ Tử đại tông sư.

"Mông sư huynh? Vân sư huynh?" Ngô Đồ Tử tới về sau, không khỏi kinh ngạc một hô, bởi vì nàng nhận ra hai cái Phù Đồ Sơn tông sư.

Tốt xấu hổ.

Tiết Triệt tê cả da đầu.

Đối phương cái này tới bốn cái đại tông sư.

"Còn nữa không? Còn có người tới sao?" Tiết Triệt hô lớn: "Dứt khoát cùng lúc xuất hiện? Như thế nào?"

Sau đó, lại có hai cái thân ảnh xuất hiện.

Đại tông sư Tuyết Ẩn, đại tông sư Chung Sở Khách.

Hai người kia, rốt cục tới sao?

Ninh Chính một phương, lập tức thêm ra sáu tên đại tông sư.

Tiết Triệt lại một lần nữa hỏi: "Còn có người sao?"

Cái này, hẳn là thật không có.

"Tất nhiên không có người, vậy liền khai chiến đi!"

"Hôm nay có duyên, chúng ta liền quyết chiến Tuyết Sơn đỉnh."

"Ninh Chính điện hạ, ngài tính mệnh liền giao cho thiên thần phán quyết."

Theo ra lệnh một tiếng.

Võ đạo đỉnh phong chi chiến, chính thức mở ra!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 385: Vĩ Đại Khải Hoàn! Vạn Chúng Ủng Hộ!

Tuyết Sơn đỉnh đỉnh phong chi chiến mở ra!

Ninh Chính một phương, bảy cái đại tông sư, năm cái đỉnh tiêm cao thủ.

Tiết Triệt một phương, mười cái đại tông sư, năm cái đỉnh tiêm cao thủ.

Đây có lẽ là hai mười mấy năm qua võ đạo trận chiến đầu tiên.

Kinh diễm tuyệt luân.

. . . (nơi đây tỉnh lược một vạn chữ quá trình chiến đấu). . .

Sau nửa canh giờ!

Bảy ngàn mét cao hơn mặt biển Đại Tuyết núi, trực tiếp bị san bằng mười mấy mét.

Lại qua một khắc đồng hồ.

"Ầm ầm. . ."

Từng đợt tiếng vang.

Phảng phất thiên diêu địa động, sơn băng địa liệt.

Tuyết lở lại một lần nữa phát sinh.

Vô biên vô tận tuyết đọng, điên cuồng càn quét mà xuống.

Toà này Tuyết Sơn, có thể là ngàn năm qua lần thứ nhất lộ ra nham thạch.

Cả tòa Tuyết Sơn, đều tại kịch liệt rung động.

Đỉnh phong chiến đấu, lại một lần nữa đình chỉ.

Song phương giằng co!

. . .

Một trận chiến này cùng trong tưởng tượng không giống.

Võ công siêu cường Lý Thiên Thu, cũng không có phát huy ra kinh người sức chiến đấu.

Nhưng mà có ba người, viễn siêu dự liệu của tất cả mọi người bên ngoài.

Ban Nhược tông sư, thần nữ Tuyết Ẩn, đại ngốc.

Mặc kệ là Ban Nhược, vẫn là Tuyết Ẩn, hai người ở trên mặt đất võ công cũng không bằng Lý Thiên Thu.

Nhưng mà tại cái này Tuyết Sơn đỉnh, vậy mà phát huy ra kinh người sức chiến đấu.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Bởi vì hai người ở lâu tại cao hơn mặt biển trên đỉnh núi.

Nơi này không khí mỏng manh, nhiệt độ không khí cực độ giá lạnh, đối tông sư cấp cường giả phát huy có to lớn ảnh hưởng.

Mà Ban Nhược cùng Tuyết Ẩn, liền xem như sân nhà tác chiến.

Nhưng mà!

Tiết Triệt một phương, dù sao thêm ra ba cái tông sư.

Vì lẽ đó, một trận chiến này vẫn là chiếm cứ phản thượng phong.

Lý Thiên Thu thụ thương, bên trong ba kiếm.

Lý Thiên Thu thê tử con, cổ tay trái bị cắt đứt.

Khổ Đầu Hoan bên trong năm kiếm, Chung Sở Khách bên trong bốn kiếm.

Tiết Triệt một phương, ba tên đại tông sư thụ thương, ba tên đỉnh cấp cường giả chết trận.

Một trận chiến này, cực kỳ để người khiếp sợ, vẫn là đại ngốc.

Hắn thiếp thân bảo hộ Ninh Chính.

Hắn hiện tại, thật là nước tát không lọt.

Hắn vui đùa nhất bình thường kiếm pháp, tốc độ cảm giác cũng không phải rất nhanh.

Nhưng thật giống như lấp kín tường, căn bản là không có cách xuyên thấu.

Đại ngốc trên thân bị đâm trúng mười mấy kiếm, máu tươi như trụ, nhưng mà hoàn toàn bình yên vô sự.

Sức chiến đấu không có chút nào bị hao tổn.

Dù là tông sư cấp cường giả, tại hơn nửa thời điểm cường độ cao chiến đấu bên trong, đều nội lực hao hết.

Chỉ có đại ngốc, càng đánh càng hăng, sức chiến đấu không hư hao chút nào.

. . .

"Oanh long long long. . ."

Đại Tuyết băng vẫn tại tiếp tục.

Chiến đấu vẫn như cũ đình chỉ.

Thanh âm đinh tai nhức óc.

Toà này mỹ lệ Tuyết Sơn, lộ ra trụi lủi màu đen nham thạch, lập tức không còn trước đó mỹ lệ.

Rốt cục, tuyết lở kết thúc.

Tiết Triệt quay đầu nhìn bên mình, có thể tiếp tục chiến đấu.

Lúc này, Lý Thiên Thu trở về thủ Ninh Chính.

Đại ngốc chộp lấy Huyền Thiết Trọng Kiếm, ngăn tại phía trước nhất chém giết.

Bởi vì toàn trường tất cả cao thủ, nội lực đều tiêu hao đại bộ phận.

Chỉ có đại ngốc, vẫn như cũ ở vào đỉnh phong.

Tiết Triệt cùng Yến Nan Phi bọn người triệt để kinh hãi.

Đây chính là Hoàng Kim huyết mạch sao?

Như thế nghịch thiên sao?

Cái gì tông sư cấp tu vi, ở trước mặt hắn đều tốt không có chút ý nghĩa nào.

Vừa đánh thời điểm, tông sư cường giả có thể đè ép đại ngốc đánh.

Vì lẽ đó đại ngốc bị đâm mười mấy kiếm.

Hắn đón đỡ thật không sai biệt lắm nhanh đến trình độ cao nhất.

Mười kiếm có thể ngăn cản chín kiếm, coi như bị đâm trúng một kiếm, cũng rất khó tổn thương tính mạng hắn.

Cái này đại ngốc liền đã cường đại như thế, cái kia Cừu Yêu Nhi đâu?

Chỉ sợ càng cường đại.

Không nghĩ tới, mang đến mười cái tông sư, cũng vẫn như cũ giết không Ninh Chính.

"Đả tọa, khôi phục nội lực, xa luân chiến!"

Tiết Triệt ra lệnh một tiếng.

Phía sau hắn mười một người trực tiếp xếp bằng ngồi dưới đất.

Thủ hộ Ninh Chính một phương cao thủ, cũng trực tiếp xếp bằng ở cùng một chỗ.

Nắm chặt hết thảy thời gian, khôi phục nội lực.

Khổ Đầu Hoan, Ninh Chính hai người ngay tại cho Kiếm Vương thê tử tiếp nhận cổ tay.

Ninh Chính nung chảy hóa rượu mạnh, cho Khưu thị vết thương tiến hành trừ độc.

Khổ Đầu Hoan ngay tại tỉ mỉ cho Kiếm Vương thê tử khâu lại.

"Thẩm thẩm, ngươi yên tâm." Khổ Đầu Hoan nói: "Ta mặc dù không bằng công tử, nhưng ít ra trước vá kín lại, để tay còn sống.

Sau khi trở về, lại từ công tử tinh tế cho ngươi giải phẫu, hắn liền gân mạch đều có thể khâu lại."

Kiếm Vương thê tử Khưu thị nói: "Không có việc gì, dù sao ta tay trái không có tác dụng gì, gãy liền gãy."

Kiếm Vương Lý Thiên Thu đau lòng như cắt.

Chặt đứt vợ hắn cánh tay người, lại là Yến Nan Phi.

Vốn là sinh tử đại thù, hiện tại thù càng thêm thù.

Ngô Đồ Tử tiến lên, xuất ra một bình chất lỏng, bôi lên tại Kiếm Vương thê tử trên tay.

Dạng này có thể tại đáng sợ giá lạnh bên trong bảo trì nhiệt độ.

Khâu lại hoàn tất về sau, lại tinh tế bao vây lại.

. . .

Mà bên kia xa luân chiến bắt đầu!

Song phương tất cả cường giả, hầu như đều hao hết nội lực.

Chỉ có đại ngốc một người, lực lượng phảng phất cuồn cuộn không dứt.

Vì lẽ đó Tiết Triệt một phương, bắt đầu đối đại ngốc tiến hành xa luân chiến.

Vì sao không đồng nhất chen nhau mà lên?

Bởi vì thời gian phi thường quý giá, cần nắm chặt mỗi một phút mỗi một giây khôi phục nội lực.

Dùng xa luân chiến đem đại ngốc lực lượng hao hết, bọn hắn liền trực tiếp thẳng.

"Phanh phanh phanh phanh phanh. . ."

Cùng đại ngốc chiến đấu, nhất định là không dễ nhìn.

Không có huyễn hoặc khó hiểu kiếm pháp.

Không có Thiên Ngoại Phi Tiên.

Liền là một trận cuồng nện, cuồng đâm.

"Ta cản, ta cản, ta cản!"

Đại ngốc liền chỉ biết cản, đối mặt tông sư cấp cường giả công kích của hắn vô hiệu.

Cản mấy trăm hơn ngàn kiếm.

"Phốc. . ."

Địch nhân một tuyệt đỉnh cao thủ chống đỡ không nổi, một ngụm máu tươi bỗng nhiên phun ra ngoài.

Ngực phổi chỗ, vô cùng thống khổ.

Ngay sau đó, một cái lại một ngụm máu tươi tuôn ra.

Đây không phải theo trong dạ dày ọe ra máu, mà là theo trong phổi.

Tại cường độ cao chiến đấu xuống, phổi chống đỡ không nổi, trực tiếp dãn phế quản, điên cuồng chảy máu.

Tên kia cao thủ, cực nhanh lui lại.

Đại ngốc cuồng xông lên trước, Huyền Thiết Trọng Kiếm bỗng nhiên chém xuống.

Nhất thời!

Tên kia tuyệt đỉnh cao thủ, trực tiếp bị đánh thành hai nửa.

Máu tươi còn chưa kịp chảy ra, liền đã bị đông lại.

"Lên!"

Tiết Triệt ra lệnh một tiếng.

Hắn mang tới năm tên không phải tông sư cấp cường giả, đã chết bốn cái.

Cái cuối cùng bỗng nhiên cắn răng một cái, lại xông đi lên.

Hắn lại bắt đầu điên cuồng chém.

Đại ngốc lại bắt đầu ta cản, ta cản, ta cản. . .

Một khắc đồng hồ sau.

Tên kia tuyệt đỉnh cao thủ cũng không nhịn được, một ngụm máu tươi phun mạnh mà ra.

Sau đó, máu tươi không ngừng theo phổi tuôn ra.

Đại ngốc lại bỗng nhiên một tiếng bạo rống, đem người kia chém thành hai khúc.

Tiết Triệt hoàn toàn thờ ơ.

Hắn muốn tranh thủ, chính là thời gian!

Không sai biệt lắm!

Mặc dù chỉ khôi phục không đến hơn nửa canh giờ, nhưng có thể!

Lý Thiên Thu thê tử cánh tay gãy vừa mới nối liền, sức chiến đấu đáng lo.

Lý Thiên Thu quan tâm sẽ bị loạn, sức chiến đấu đại giảm.

Tô Nan, Sa Ẩm, Chung Sở Khách, Ngô Đồ Tử, nội lực không sai biệt lắm hao hết.

Ninh Chính một phương chỉ còn lại đại ngốc, Tuyết Ẩn cùng Ban Nhược, mà phía sau hai người nội lực, cũng còn lại không nhiều.

Một trận chiến này, ta Tiết Triệt liều mạng thương vong hai ba cái tông sư, vẫn là có thể cầm xuống, có thể giết chết Ninh Chính.

Tiết Triệt nói: "Hai vị Phù Đồ Sơn sư huynh, đều đến lúc này, không cần chú ý cái gì quy củ đi."

Hai cái Phù Đồ Sơn tông sư do dự một chút, xuất ra một bình đồ vật, đổ vào lưỡi kiếm phía trên.

Lập tức, trên lưỡi kiếm bốc lên màu lục sương mù.

Đây không phải độc dược, mà là cổ trùng.

Lộ ra nhất là quỷ dị.

Ngô Đồ Tử ánh mắt lạnh lẽo.

Đeo lên găng tay, xuất ra cái bình.

Đem bên trong lít nha lít nhít chất lỏng đổ vào trên tay.

Chất lỏng này bên trong là sống.

Vô số phun trào cổ trùng, nhưng mà bởi vì tại cực độ rét lạnh huyễn cảnh xuống, có vẻ hơi lười nhác.

Ngô Đồ Tử lại lấy ra một bình màu đỏ cái bình, đem bên trong hỏa hồng sắc chất lỏng đổ vào trong tay.

Trong chốc lát.

Đáng sợ cổ trùng phảng phất nháy mắt tiến vào sinh động trạng thái.

Ngô Đồ Tử cả người, đều bị màu lục cùng màu đỏ sương mù bao phủ.

"Đồng quy vu tận, ai không biết?" Ngô Đồ Tử lạnh giọng nói.

"Ngô sư muội, ngươi điên sao?" Phù Đồ Sơn cái nào đó tông sư nói: "Ngươi sẽ giết chết tất cả mọi người, bao quát ngươi người bên kia."

Ngô Đồ Tử nói: "Chí ít đại ngốc sẽ không chết."

"Hô hô hô. . ."

Nháy mắt công phu, Ngô Đồ Tử thân thể đã nhìn không thấy.

Toàn bộ thân thể phảng phất thiêu đốt lên ngọn lửa.

Nhưng đây không phải ngọn lửa, mà là đáng sợ cổ trùng vật sống.

Vài tỷ con còn chưa hết.

Màu lục, hỗn hợp có màu đỏ, liền phảng phất ngọn lửa đang thiêu đốt.

Đồng quy vu tận, ai không biết?

"Ha ha ha ha. . ." Phù Đồ Sơn tông sư nói: "Không nghĩ tới a, ta Phù Đồ Sơn vậy mà tại cái này Đại Tuyết núi đỉnh gà nhà bôi mặt đá nhau, vậy thì tới đi!"

Sau đó, hai người này vô cùng đau lòng xuất ra hai bình cổ trùng, đổ vào lưỡi kiếm phía trên.

Lập tức hai người này kiếm, bỗng nhiên bốc lên vô số sương mù, giống như quỷ dị liệt diễm, cháy hừng hực.

"Rút lui!"

"Rút lui!"

Theo Ngô Đồ Tử ra lệnh một tiếng.

Ninh Chính người đứng bên cạnh, rút lui ra mấy chục mét.

Tiết Triệt mấy người cũng rút lui ra mấy chục mét.

Chỉ sợ bị những thứ này đáng sợ cổ trùng lan đến gần.

Chiến đấu, lập tức diễn biến thành vì Phù Đồ Sơn nội chiến.

Hai cái tông sư, đối chiến Ngô Đồ Tử một người.

"Oanh. . ."

Phù Đồ Sơn hai cái tông sư kiếm trong tay, bỗng nhiên chém ra.

Nháy mắt, trên thân kiếm hai đạo khói xanh, hung mãnh hướng lấy Ngô Đồ Tử nhào tới.

"Đi. . ."

Ngô Đồ Tử thân thể mềm mại bỗng nhiên lắc một cái.

Nháy mắt, lan tràn toàn thân hồng lục độc ảnh giống như một trận gió càn quét mà đi.

Ba cỗ Phù Đồ Sơn cổ trùng, bỗng nhiên tại không trung va chạm.

"Ầm!"

Vô thanh vô tức nổ tung.

Mấy trăm ức cổ trùng, phảng phất thải sắc bom, điên cuồng hướng lấy bốn phía lan tràn.

Đem phương viên mười mấy thước địa bàn toàn bộ bao phủ.

Ẩn Nguyên hội một tông sư cảm thấy cánh tay có một trận gió thổi qua.

Sau đó. . .

Vô cùng đáng sợ một màn quỷ dị phát sinh.

Tay của hắn lấy mắt thường tốc độ thấy được hư thối.

"A. . ."

Lập tức, phát ra một trận thê lương thét lên.

Sau đó, loại này hư thối nhanh chóng lan tràn.

"Lui lại, lui lại. . ."

Tiết Triệt trong tay phi đao bỗng nhiên bắn ra.

Trực tiếp đem tên kia Ẩn Nguyên hội tông sư cánh tay chặt đứt.

Sau đó, tám người cực nhanh lui nhanh.

Võ si Đường Viêm, tốc độ thoáng chậm một chút chút.

Đột nhiên cảm giác được phía sau lưng một trận tê dại, một mảnh cổ trùng dính sát.

Sau đó, nháy mắt phía sau xuất hiện vô số cái hố, cực nhanh hư thối.

"A. . ."

Cho dù là Đường Viêm, cũng phát ra kêu thê lương thảm thiết.

Khổ Đầu Hoan xuất ra một bình thuốc nước, bỗng nhiên nhìn qua Đường Viêm phía sau một giội.

Nháy mắt. . .

Đường Viêm phía sau cổ trùng dồn dập chết bất đắc kỳ tử.

Giống như vô số bụi, rơi xuống trên mặt đất.

Cái này thuốc nước chủ yếu thành phần, là Thẩm Lãng huyết dịch.

Nhưng mà cái này đã cho Đường Viêm mang đến thương tổn cực lớn, chậm một chút nữa chỉ sợ tính mệnh khó đảm bảo.

Ngô Đồ Tử cùng hai cái Phù Đồ Sơn tông sư nội chiến vẫn tại tiến hành.

Ba người, điều khiển vô số cổ trùng, điên cuồng kịch chiến.

Lan tràn được càng ngày càng đáng sợ.

Cuối cùng mấy chục mét không trung đều bị triệt để bao phủ.

Đây quả thật là đồng quy vu tận chi chiến a.

Cái này cổ trùng cũng không phân địch ta, một khi lan tràn đến, cơ hồ hẳn phải chết không nghi ngờ.

Ngô Đồ Tử lòng đang nhỏ máu.

Hai cái Phù Đồ Sơn tông sư tâm cũng đang rỉ máu.

Bồi dưỡng vài chục năm cổ trùng, cơ hồ tại một trận chiến này đều tiêu hao được sạch sẽ.

Mà chung quanh tất cả mọi người thấy rùng mình.

Mà liền là Phù Đồ Sơn sao?

Quả thực để người khó lòng phòng bị?

Một khi không có người áp chế, Phù Đồ Sơn những thứ này cổ trùng vũ khí trên thế gian lan tràn, sẽ là kinh khủng bực nào?

Ngô Đồ Tử ba người cổ trùng chi chiến, càng ngày càng kịch liệt.

Cuối cùng, cơ hồ muốn hoàn toàn mất khống chế.

Hoàn toàn liền là đồng quy vu tận tư thế.

Mà liền tại lúc này!

"Trên trời Bạch Ngọc Kinh!"

"Thiên hạ có tuyết chỗ, đều về ta Bạch Ngọc Kinh quản hạt!"

"Chư vị tại cái này Đại Tuyết núi đỉnh tác chiến, có thể từng đem ta Bạch Ngọc Kinh để ở trong mắt?"

Toàn bộ Đại Tuyết núi bỗng nhiên truyền đến một trận thanh âm, vang vọng toàn bộ bầu trời.

"Sưu sưu sưu. . ."

Sau đó, một trận cực độ gió lạnh cuồng phong thổi tới.

Nhất thời!

Tại toàn bộ đỉnh núi điên cuồng lan tràn cổ trùng sương mù bỗng nhiên ngưng kết, bị vô số hàn băng khóa lại, dồn dập rơi xuống.

Nếu như xuống thải sắc băng vũ.

Hình tượng vô cùng lộng lẫy mỹ diệu.

Ngay sau đó!

Mây đen cuồn cuộn.

Gió lạnh gào thét.

Trận tuyết lớn.

"Chư vị muốn chiến, chớ có tại trên tuyết sơn chiến."

"Cái này hoàn toàn tản đi, tản đi!"

Thanh âm vẫn như cũ truyền đến, nhưng mà không gặp bất luận cái gì thân ảnh.

Tiết Triệt cất cao giọng nói: "Bạch Ngọc Kinh đạo hữu, có thể hay không thông long một cái? Chuyện này xong xuôi, Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các đều sẽ Bắc thượng, tiếp Bạch Ngọc Kinh."

"Trên trời Bạch Ngọc Kinh, không cần tiếp."

"Không tuyết chỗ, không thuộc quyền quản lý của ta. Có tuyết chỗ, đều là ta đất!"

"Nhanh chóng tản đi!"

Sau đó!

Phanh phanh phanh!

Ba cỗ tuyết trắng đồ vật bỗng nhiên xông lên chân trời, sau đó bỗng nhiên nổ tung.

Nháy mắt!

Đỉnh núi nhiệt độ điên cuồng bạo hàng.

Vốn là âm hai mươi độ C tả hữu, lập tức bạo xuống đến âm bốn mươi độ, âm 50 độ.

Hơn nữa còn đang bay nhanh giảm xuống.

Lúc này, trên trời tuyết rơi được mạnh hơn, bông tuyết nhan sắc vậy mà theo màu trắng, biến thành có chút màu lam.

"Hoàn toàn tản đi!"

"Như lại không tản đi, đừng có trách ta Bạch Ngọc Kinh hạ thủ vô tình."

"Trên trời Bạch Ngọc Kinh, tại có tuyết địa phương, chúng ta vô địch thiên hạ."

"Các ngươi một phương theo phía đông xuống núi, một phương theo phía tây xuống núi, chúng ta sẽ toàn diện giám thị."

"Muốn đánh, đi chân núi đánh!"

Bạch Ngọc Kinh người, vẫn không có lộ diện.

Tiết Triệt cùng Phù Đồ Sơn, Thiên Nhai Hải Các người liếc nhau.

Đối phương dồn dập lắc đầu.

Bạch Ngọc Kinh là thiên hạ lục đại siêu thoát thế lực bên trong cực kỳ ngạo mạn một cái.

Cơ hồ không cùng thế lực khác liên hệ, cũng là thần bí nhất một nhà.

Hôm nay Bạch Ngọc Kinh ra mặt, chắc là giết không Ninh Chính.

"Lùi!"

Tiết Triệt ra lệnh một tiếng.

Mười tên tông sư, cực nhanh rút lui, rời đi cái này cực độ giá lạnh đỉnh núi, hướng về phía đông xuống núi.

Tuyết Ẩn tông sư cố nén rét lạnh nói: "Đa tạ Bạch Ngọc Kinh đạo hữu tương trợ."

Tĩnh lặng không tiếng động.

Một lát sau, Bạch Ngọc Kinh nói: "Trên trời Bạch Ngọc Kinh, mười hai lầu năm thành. Tiên nhân vỗ đầu tôi, kết tóc (20 tuổi) được trường sinh."

"Thơ hay, thơ hay, tuyệt đỉnh thơ hay!"

"Trở về nói cho Thẩm Lãng, bài thơ này giá tiền chúng ta giao qua, từ đó về sau đừng tới tìm chúng ta."

"Các ngươi theo phía tây xuống núi, nhưng mà đến không tuyết chỗ, hết thảy đều không về chúng ta quản."

"Sống hay chết, nhìn chính các ngươi tạo hóa."

Lý Thiên Thu, Tuyết Ẩn, Ninh Chính bọn người cực nhanh hướng về phía tây xuống Đại Tuyết núi.

Đại Tuyết núi đỉnh, vẫn như cũ lưu loát tuyết rơi.

Nguyên bản đen trơ trọi nham thạch đỉnh núi, lại một lần nữa bị tuyết trắng bao trùm.

Rất nhanh liền sẽ khôi phục trước đó mỹ lệ thần bí.

. . .

Mấy người theo phía tây xuống Đại Tuyết núi về sau, tiến vào Khương quốc cảnh nội.

Tiết Triệt bọn người dùng tốc độ nhanh nhất xuống núi.

Xuống đến cao hơn mặt biển hơn một ngàn mét thời điểm, đã không tuyết.

Bọn hắn hướng về phía tây cuồng xông, muốn chặn đứng Ninh Chính bọn người, tiếp tục đánh giết.

Nhưng mà. . .

Chờ bọn hắn vọt tới phía tây chân núi thời điểm.

Nhìn thấy một chi kỵ binh.

A Lỗ Na Na nữ vương, suất lĩnh lấy ba vạn kỵ binh, chỉnh tề bày trận , chờ dưới chân núi đất bằng.

Lý Thiên Thu, Ninh Chính mười mấy người, cực nhanh xông vào A Lỗ Na Na nữ vương ba vạn trong đại quân.

Trong nháy mắt, biến mất không còn tăm hơi.

Triệt để mất đi cướp giết Ninh Chính cơ hội.

Tiết Triệt bên này còn có mười tên tông sư, chẳng lẽ xông vào ba vạn kỵ binh bên trong tiếp tục cướp giết sao?

Kia là muốn chết!

Võ đạo về võ đạo.

Đại quân về đại quân.

Trừ đại ngốc loại này nghịch thiên yêu nghiệt, nếu không coi như đại tông sư cấp cường giả lâm vào trong đại quân cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Một cái đại tông sư như thế, mười cái đại tông sư cũng như thế.

Đây là tại Khương quốc, mà không phải tại đất Sở.

Nếu như Ninh Chính đi đất Sở trở về Việt Quốc, vậy liền có thể điều tới hơn ngàn tên Phù Đồ Sơn võ sĩ.

Ám sát thất bại!

Nên dùng tốc độ nhanh nhất trở về Việt Quốc, chuẩn bị mới đối sách!

"Đi!"

Tiết Triệt ra lệnh một tiếng, mười tên tông sư cấp cường giả không có xuống núi, mà là dọc theo dãy núi, hướng về phía đông phương hướng lao nhanh.

"Đi!"

A Lỗ Na Na nữ vương ra lệnh một tiếng.

Ba vạn kỵ binh hộ tống Ninh Chính, nhanh chóng hướng về phía đông phương hướng rong ruổi.

. . .

To lớn trên xe ngựa!

"Khưu thị tay gãy, chờ không nổi Thẩm Lãng." Ngô Đồ Tử nói: "Vừa rồi đỉnh núi nhiệt độ quá thấp, chẳng mấy chốc sẽ triệt để hoại tử."

Kiếm Vương thê tử Khưu thị nói: "Không gánh nổi liền chặt đi, ta nói qua, dù sao ta tay trái cũng không có tác dụng gì. Bây giờ ta khôi phục mỹ lệ dung nhan, mất đi một cái tay, cũng không có cái gì."

"Không thể chặt, không thể chặt." Lý Thiên Thu nói: "Nương tử, ta lập tức cõng ngươi đi tìm Thẩm Lãng, nhất định phải đưa ngươi tay trái ôm lấy."

Kiếm Vương thê tử Khưu thị nổi giận nói: "Ngươi như rời đi, ai bảo hộ Ninh Chính điện hạ? Ngươi muốn nhân tư phế công sao? Ta vốn là kẻ chắc chắn phải chết, nhặt về một cái mạng không vừa lòng sao? Gãy một cái tay lại tính được cái gì?"

Sau đó, Lý Thiên Thu không nói hai lời, liền muốn cõng thê tử Bắc thượng đi tìm Thẩm Lãng.

"Chậm rãi." Ngô Đồ Tử muốn thật lâu.

Sau đó, nàng từ trong ngực móc ra một bình thuốc.

"Phụ thân ta vì cứu vớt mẫu thân của ta, khắp nơi đi thăm dò thượng cổ di tích, muốn có được tẩy tủy tinh, nhưng mà không thu được gì." Ngô Đồ Tử nói: "Nhưng mà hắn tìm tới ba bình thượng cổ dược tề, ta cho ngươi dùng một bình, hay là có thể cứu trở về ngươi chi này tay gãy. Nhưng mà các ngươi trở về ghi nhớ nói cho Thẩm Lãng, hắn thiếu ta một bình thượng cổ dược tề, cần phải trả."

"Ta đến trả, ta đến trả. . ." Lý Thiên Thu nói.

Ngô Đồ Tử thản nhiên nói: "Ngươi trả không nổi."

Sau đó Ngô Đồ Tử kiểm tra võ si Đường Viêm phía sau lưng.

Mấp mô, khủng bố dữ tợn.

Đón lấy, nàng lại buông xuống một bình thuốc, nói: "Mỗi ngày hai lần, bôi lên miệng vết thương."

Đường Viêm kinh ngạc nói: "Đây cũng là thượng cổ dược tề sao? Vậy ta có thể trả không nổi."

Ngô Đồ Tử nói: "Đây là thượng hạng thuốc trị thương, một cái kim tệ một bình. Bất quá vết thương này là tiêu không đi, cả một đời đều sẽ xấu như vậy, để ý sao?"

Đường Viêm nói: "Vậy thì thật là tốt, không cần cưới vợ."

Ách!

. . .

"Thay ta nói với Thẩm Lãng một tiếng, ta đi, tiếp tục ta sự tình đi." Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Thuận tiện hỏi một cái, hắn làm sao biết ta đã trở về? Lần sau hắn lại tìm ta, không nên đem thư đưa đi cái chỗ kia, đổi chỗ khác, địa chỉ viết tại tờ giấy này bên trên."

Tuyết Ẩn thần nữ đem một trang giấy đặt ở Chung Sở Khách trên tay.

Chung Sở Khách nói: "Sư muội, bằng không ta cùng ngươi cùng đi."

Tuyết Ẩn lắc đầu nói: "Không, tiếp xuống Việt Quốc cục diện sẽ phi thường phức tạp, ngươi cần thiết lưu tại bên cạnh bọn họ, mà lại đại ngốc cần ngươi tiếp tục chỉ đạo, hắn mới là chúng ta võ đạo tương lai."

"Ninh Chính, cáo từ."

Ninh Chính khom người cong xuống.

Thần nữ Tuyết Ẩn, nhẹ nhàng đi.

Lần này, hướng về tây nam phương hướng mà đi.

Hi vọng đây hết thảy, còn kịp.

Hi vọng còn kịp.

Đây là thần nữ Tuyết Ẩn duy nhất tiếng lòng.

. . .

Sau đó.

A Lỗ Na Na nữ vương hạ lệnh hai vạn kỵ binh trở về Khương vương đô.

Nàng suất lĩnh lấy một vạn kỵ binh, tiếp tục hộ tống Ninh Chính đông tiến vào.

Cái này một vạn kỵ binh, một người hai ngựa, thậm chí ba ngựa.

Đi cả ngày lẫn đêm, không ngủ không nghỉ.

Theo Khương quốc tiến vào Thiên Tây hành tỉnh nam bộ thời điểm, Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Trương Tử Húc còn ý đồ ngăn cản.

Khổ Đầu Hoan trực tiếp rống to: "Trương Tử Húc, ngươi nếu dám chậm trễ một khắc đồng hồ, Thẩm Lãng công tử đem giết tuyệt ngươi toàn tộc. Tru sát ngươi cửu tộc, không lưu một người một ngọn cây cọng cỏ!"

Mà lúc này đây!

Lê Ân đại thái giám công khai lộ diện, cao giọng nói: "Trương Tử Húc tiếp chỉ."

"Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na, chính thức viếng thăm Việt Quốc, dùng khách quý thân phận tham gia tế thiên đại điển , bất kỳ người nào chờ, không ngăn được, khâm thử!"

Đều nói thiên hạ chư vương ý chỉ không thể lại dùng khâm thử.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ chiếu dùng không được lầm.

Lê Ân lạnh giọng nói: "Trương Tử Húc, ngươi muốn kháng chỉ sao?"

Lời này một màn, Lê Ân tay cầm chuôi kiếm.

Phía sau hắn Cấm Vệ quân tay cầm tại chuôi đao phía trên.

Chỉ cần Trương Tử Húc kháng chỉ, lập tức tại chỗ tru sát.

"Thần tuân chỉ!"

"Cho qua!"

Lập tức A Lỗ Na Na nữ vương dẫn đầu một vạn kỵ binh, gào thét tiến vào Thiên Tây hành tỉnh cảnh nội, hộ tống Ninh Chính hướng về quốc đô Thiên Việt thành xuất phát.

. . .

Cùng lúc đó!

Thẩm Lãng suất lĩnh lấy hơn bốn nghìn quân đội tiến vào Thiên Tây hành tỉnh cảnh nội.

Sa Mạn vương hậu suất lĩnh lấy Sa Man tộc vương bài thần xạ thủ quân đội, theo Bình Nam Quan rời đi, mượn đường Khương quốc, trở về Sa Man tộc.

Lần này viễn chinh Sở vương đô.

Sa Man tộc vương bài quân đội trả một cái giá thật là lớn, năm ngàn người thương vong hơn phân nửa.

Chỉ còn lại hơn hai ngàn người trở về Đại Nam quốc.

Vì thương vong cái này hơn hai ngàn người, Thẩm Lãng thanh toán ba mươi vạn kim tệ tiền trợ cấp.

Sa Mạn vương hậu vừa đi, trong tay hắn thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân cộng lại, chỉ có hơn bốn ngàn người mà thôi.

Nhìn qua chi quân đội này lộ ra cỡ nào tàn lụi nhỏ yếu a?

Nhưng mà, Thẩm Lãng vẫn như cũ nghênh ngang tiến vào Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ, tiến vào Chủng thị gia tộc trong địa bàn.

Hắn không có chút nào muốn giấu đầu lộ đuôi ý tứ, ngược lại thả chậm tốc độ, lộ ra rêu rao khắp nơi.

Tư thế kia thật sự là phảng phất một đại mỹ nữ, trang điểm lộng lẫy đi tại lưu manh ở giữa.

Hận không thể liên tục vẫy gọi duyên dáng gọi to: "Đại gia, tới a, tới a. . ."

Cái này hoàn toàn là đang câu dẫn Chủng thị gia tộc.

Các ngươi tranh thủ thời gian tới đánh ta a?

Ta chỉ còn lại hơn bốn ngàn người.

Ngươi Chủng thị gia tộc nên còn thừa lại không ít quân đội a?

Nguyên bản mười hai vạn quân đội, đi qua cùng Sở quốc đại chiến phía trên, thương vong hơn phân nửa.

Nhưng cái kia cũng còn thừa lại năm sáu vạn đi.

Năm sáu vạn đánh hơn bốn ngàn người.

Cơ hội ngàn năm một thuở a.

Mấu chốt ta thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân, lúc này thật phi thường rã rời đâu.

Tranh thủ thời gian tới tiêu diệt ta a.

Lý do ta đều vì ngươi nghĩ kỹ, Sở quân không cam lòng thất bại, vượt biên đánh giết ta Niết Bàn quân, đồng thời đem tội danh vu oan đến Chủng thị gia tộc trên đầu, ý đồ bốc lên Việt Quốc nội chiến,

Bên kia Ninh Chính đi được rất nhanh, cơ hồ là điên cuồng gấp rút lên đường trở về Thiên Việt thành.

Mà bên này Thẩm Lãng, cố ý đi chậm rãi nuốt nuốt, hận không thể một bước ba dao.

Chủng Nghiêu, ngươi tranh thủ thời gian dẫn đầu đại quân tới đánh ta a!

Ngươi tới đánh ta nha!

Cuối cùng!

Thẩm Lãng càng quá đáng, quân đội trực tiếp dừng lại không đi.

Tại khoảng cách Trấn Tây thành hơn một trăm dặm địa phương, trực tiếp hạ trại chỉnh đốn.

Cái này hoàn toàn là đối Chủng thị gia tộc cực độ khiêu khích!

. . .

Ngày mùng 9 tháng 7 tiến hành tế thiên đại điển.

Ngày mùng 8 tháng 7 ban đêm.

Quốc đô Thiên Việt thành tiến hành cấm đi lại ban đêm.

Ninh Chính vẫn như cũ còn không có trở về quốc đô.

Văn võ bá quan, đối với cái này không nói một lời.

Việt Quốc vạn dân thì là nghị luận ầm ĩ.

Quốc quân ý chỉ rõ ràng, tế thiên đại điển từ Ninh Chính đọc tế thiên sơ.

Nhưng nếu Ninh Chính đuổi không đến, vậy thì do Ninh Kỳ thay thế.

Quốc đô vạn dân không khỏi nội tâm tiếc hận.

Xem ra Ninh Chính điện hạ là đuổi không trở lại.

Kể từ đó, tại đoạt dòng chính mang tính then chốt thời khắc, liền rơi vào hạ phong.

Ai cũng biết, ai đọc tế thiên sơ, liền cơ hồ là thiếu quân.

Nhưng mà, Ninh Kỳ vương tử hay là cũng không tệ.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng!

Quốc quân mang theo văn võ bá quan rời đi hoàng cung, đi bộ đi thượng cổ tế đàn.

Chẳng những như thế, quốc quân vẫn còn so sánh bình thường sớm một canh giờ xuất phát, cơ hồ trời còn chưa sáng, liền đã khởi hành.

Hắn lúc này, thân thể rung động càng rõ ràng, đi bộ đã có vẻ hơi khó.

Nhưng hắn vẫn như cũ kiên trì đi bộ.

U ám sắc trời bên trong, vô số đèn lồng giống như vì sao trên trời.

Ninh Kỳ mặc áo bào vàng, ngay tại Ninh Nguyên Hiến bên cạnh.

Văn võ bá quan chỉnh tề theo ở phía sau, toàn trường tĩnh lặng không tiếng động.

Bầu không khí lộ ra ngưng trọng, thậm chí là kiềm chế.

"Răng rắc, răng rắc. . ."

Ba ngàn Cấm Vệ quân đi trên mặt đất, áo giáp tiếng va đập, lộ ra càng rõ rệt.

Nhưng mà rất nhiều người phát hiện, quốc quân Ninh Nguyên Hiến con đường này không phải đi thượng cổ tế đàn, mà là đi Chu Tước môn a.

Nhưng, không người dám hỏi.

Cứ như vậy, quốc quân Ninh Nguyên Hiến mang theo văn võ bá quan, mang theo ba ngàn Cấm Vệ quân, một đường đi đến Chu Tước môn bên ngoài.

Sau đó lẳng lặng chờ!

Đây là chờ ai vậy?

Chẳng lẽ là chờ Ninh Chính điện hạ sao?

Bệ hạ ngài từ bỏ đi, Ninh Chính điện hạ nên đuổi không trở lại.

Mà lại giờ lành cũng không bọn người a.

Một khi bỏ lỡ tế thiên đại điển thời gian tốt nhất, nhưng là muốn làm tức giận thượng thiên.

Nhưng mà. . .

Cũng không có chờ quá lâu.

"Phanh phanh phanh. . ."

Mặt đất bắt đầu run nhè nhẹ, liền phảng phất địa chấn.

Sau đó, thanh âm càng lúc càng lớn.

Đây là kỵ binh thanh âm, đây là vạn con chiến mã đánh mặt đất thanh âm.

Một khắc đồng hồ sau!

Phương tây chân trời, xuất hiện một vệt đen.

Hai mặt cờ xí tung bay.

Ninh, Khương!

Sau đó, Khương quốc kỵ binh như thủy triều xuất hiện tại văn võ quần thần trong tầm mắt.

Thanh âm càng lúc càng lớn, đinh tai nhức óc.

Mặt đất chấn động, càng ngày càng mãnh liệt.

Khương quốc kỵ binh chẳng những không có giảm tốc, ngược lại bắt đầu gia tăng tốc độ, hướng về Việt Quốc quân thần công kích mà tới.

Đây là tại thị uy sao?

Đúng, đây là tại thị uy.

Đối Việt Quốc triều đình văn võ đại thần thị uy.

Khoảng cách còn có hơn một trăm mét thời điểm.

Khương quốc một vạn kỵ binh dừng lại.

Thật nhiều a, huống chi bọn hắn đều là một người song ngựa.

Một vạn kỵ binh nhìn qua, thật sự là vô biên vô tận.

Hai kỵ ra khỏi hàng.

A Lỗ Na Na nữ vương phía trước, Ninh Chính ở phía sau.

Đi vào quốc quân Ninh Nguyên Hiến trước mặt.

A Lỗ Na Na nữ vương hạ chiến ngựa, khom người nói: "Khương quốc A Lỗ Na Na, gặp qua Việt Vương."

Ninh Nguyên Hiến cẩn thận tỉ mỉ hoàn lễ nói: "Việt Quốc Ninh Nguyên Hiến, gặp qua Khương vương."

Ninh Chính tiến lên, quỳ sát tại quốc quân trước mặt, nói: "Nhi thần Ninh Chính, bái kiến phụ vương."

Thanh âm của hắn, rốt cục run nhè nhẹ.

Thời khắc này Ninh Chính, cũng rất khó ức chế nội tâm kích động.

Ninh Nguyên Hiến tiến lên, đem Ninh Chính đỡ dậy, sau đó bắt hắn lại cánh tay, bỗng nhiên giơ lên.

"Con ta Ninh Chính khải hoàn!"

"Việt Quốc vạn thắng, Việt Quốc vạn tuế!"

Đế quốc không được âm thầm lưu truyền, không cho dùng vạn tuế sao?

Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên hô to.

Sau lưng Cấm Vệ quân hô to.

Trong thành xem lễ vô số dân chúng hô to.

"Việt Quốc vạn thắng!"

"Việt Quốc vạn tuế!"

"Ninh Chính điện hạ uy vũ!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 386: Việt Quốc Nội Chiến! Đại Sắc Phong! Quân Vương Ý Chí

"Ninh Chính điện hạ uy vũ!"

"Bệ hạ vạn tuế!"

"Bệ hạ vạn tuế!"

Ngay từ đầu chỉ có mấy ngàn người la lên, sau đó mấy vạn người cùng la lên.

Lần trước Ninh Kỳ trở về quốc đô thời điểm, chính là như vậy vạn chúng nghênh đón.

Lần này Ninh Chính khải hoàn, cũng giống như thế.

Có thể thấy được dân chúng cũng chỉ muốn một loại đồ vật, đó chính là thắng lợi.

Ninh Nguyên Hiến phi thường hưởng thụ giờ khắc này.

Ánh mắt liếc nhìn quần thần một chút.

Một bộ phận thần tử thần sắc hờ hững, một bộ phận người như có điều suy nghĩ.

Trước mắt cục diện này đã vô cùng rõ ràng.

Bệ hạ đã làm sắc phong Ninh Chính mà bố cục.

Thẩm Lãng Niết Bàn quân không có trở về quốc đô, mà là vẫn như cũ trú đóng ở Thiên Tây hành tỉnh.

Cái này chứng minh cái gì?

Chứng minh bệ hạ tại phòng bị Chủng thị gia tộc.

Một khi sắc phong Ninh Chính làm Thái tử, lo lắng Chủng thị gia tộc sẽ chó cùng rứt giậu.

Thẩm Lãng quân đội không vào quốc đô, Thiên Việt thành liền sẽ trống rỗng.

Phải biết trước đó Ninh Kỳ khải hoàn thời điểm, thế nhưng là dẫn đầu mấy ngàn kỵ binh tiến vào quốc đô.

Chẳng những như thế, Tiết Triệt còn đảm nhiệm lấy Thiên Việt Đại đô đốc.

Hắc Thủy Đài Diêm Ách mặc dù trung thành chính là quốc quân, nhưng hắn nội tâm cũng là thiên hướng về Ninh Kỳ.

Quốc đô bên trong, trung thành với Ninh Chính chỉ có không đến một vạn thành vệ quân mà thôi.

Vì lẽ đó quốc quân vậy mà mời Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na tiến vào Thiên Việt thành, mặt ngoài là bởi vì minh hữu quan hệ, mời nàng cùng một chỗ tham gia tế thiên đại điển, trên thực tế là mượn binh.

Cho mượn Khương quốc một vạn kỵ binh.

Đây đương nhiên là làm hư quy củ.

Dẫn đại quân dị tộc vào quốc đô, nói đến thật sự là làm người nghe kinh sợ.

Lịch sử phía trên, phàm là quân vương mời dị tộc quân đội vào quốc đô, trên cơ bản đều không có cái gì kết cục tốt.

Nhưng vẫn là câu nói kia, không có đúng mọi nơi mọi lúc.

Làm thuận lợi để Ninh Chính thượng vị, Ninh Nguyên Hiến vẫn là làm quyết định này.

Đương nhiên, hắn cử động lần này khẳng định là muốn lưu lại bêu danh.

Nhưng bêu danh liền bêu danh, không quan trọng.

Chỉ cần lần này có thể thuận lợi lập Ninh Chính làm Thái tử, hắn Ninh Nguyên Hiến bị mắng thành hôn quân cũng không sao.

Từ khi được hội chứng Parkinson về sau, hắn biết mình thời gian không nhiều, vì lẽ đó cũng liền nghĩ thoáng rất nhiều.

Ninh Nguyên Hiến bố cục còn không chỉ như thế.

Hắn đã cho Biện Tiêu cùng Trương Xung đều xuống mật chỉ.

Nhất là Trương Xung.

Lần trước làm ứng đối Ngô Vương Nam chinh đại quân, Trương Xung dẫn đầu ba vạn đại quân tiến vào Thiên Bắc hành tỉnh, hiệp phòng Ninh Kỳ.

Về sau Ninh Kỳ đi Thiên Tây hành tỉnh chiến trường, nhưng mà Trương Xung nhưng không có đi.

Quốc quân hạ chỉ Trương Xung, kiêm nhiệm Thiên Bắc hành tỉnh Đô đốc, thời khắc mấu chốt, có thể tiếp quản toàn bộ Thiên Bắc hành tỉnh.

Dù sao Ninh Kỳ tại Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc lên, đã làm hơn một năm.

Một khi có việc, Trương Xung sẽ ngay lập tức nắm giữ toàn bộ Thiên Bắc hành tỉnh binh quyền.

Còn có Thiên Nam hành tỉnh!

Bây giờ Thiên Nam hành tỉnh Đại đô đốc vẫn như cũ là Chúc Nhung, nhưng mà quốc quân hạ chỉ Kim Trác đảm nhiệm Bình Nam đại tướng quân.

Một khi Thiên Nam hành tỉnh có việc, Kim Trác gia tộc tư quân có thể bằng vào mật chỉ tiếp quản toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, trực tiếp nhập chủ Đại đô đốc phủ.

Còn chẳng những như thế.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thậm chí điều động mật sứ cùng Căng Quân đàm phán.

Như Kim Trác khống chế không Thiên Nam hành tỉnh cục diện, xin (mời) Căng Quân tại phía nam phối hợp tác chiến.

Ninh Chính không có ở đây trong khoảng thời gian này.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến tại Đông Nam Tây Bắc mấy cái phương hướng cũng bắt đầu bố cục.

Thậm chí làm rất nhiều xấu vương quốc quy củ quyết định.

Mục tiêu chỉ có một cái, để Ninh Chính thuận lợi kế vị.

Vì đạt được đến mục đích này, Ninh Nguyên Hiến làm ra rất nhiều gan lớn tiến hành.

Ngày sau trên sử sách, nhất định sẽ lưu hắn lại trùng điệp bêu danh.

. . .

Phía dưới văn võ bá quan, đại bộ phận rụt cổ lại.

Bọn hắn đã cảm giác được khí tức nguy hiểm, quốc quân đã không có ý định phân rõ phải trái.

Hắn cũng định cưỡng ép sắc phong Ninh Chính.

Các ngươi văn võ bá quan đáp ứng cũng còn thôi, nếu không đáp ứng.

Liền chớ nên trách quả nhân đao quá mức sắc bén.

Ba cái chân cóc khó tìm, hai cái đùi người còn sợ tìm không thấy sao?

Giết sạch các ngươi, chẳng lẽ còn sợ tìm không thấy người làm quan?

Các ngươi là theo chân Chúc thị, Chủng thị một con đường đi đến đen?

Vẫn là chủ động thay đổi suy nghĩ của mình, phục tùng quả nhân ý chí?

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nhìn qua Ninh Khải nói: "Vương thúc a, ngài nhìn ngài cái này tôn nhi như thế nào?"

Hắn chỉ vào Ninh Chính.

Ninh Khải ánh mắt phức tạp, hắn thật không có tư tâm, hắn thật cảm thấy Ninh Kỳ không tệ.

Nhưng mà hiện tại xem ra, Ninh Chính cũng không tệ. Từ nội tâm tới nói, hắn thiên hướng về Ninh Kỳ. Bởi vì Ninh Kỳ càng có cổ tay, từ hắn tiếp nhận vương vị, sẽ không khiến cho quá lớn rung chuyển.

Như Ninh Chính kế vị, khẳng định là long trời lở đất, mà lại

Ninh Chính cũng quá mức cương trực.

Nhưng mà, chẳng lẽ muốn để triệt để làm trái quốc quân sao?

Lập tức, Ninh Khải Vương thúc cong xuống nói: "Ninh Chính điện hạ kiên nghị quả quyết, là bệ hạ hảo nhi tử."

Ninh Nguyên Hiến đại hỉ, hướng về Ninh Cương nói: "Ninh Cương Vương thúc, ngài cảm thấy Chính nhi như thế nào?"

Ninh Cương ngược lại là cùng Ninh Khải không giống, bản thân hắn xem như cương nghị người, cực kỳ thưởng thức Ninh Kỳ, nhưng cũng cực kỳ thưởng thức Ninh Chính. Trước đó Ninh Chính hãm tại Sở vương đô, hắn duy trì Ninh Kỳ. Nhưng bây giờ Ninh Chính trở về, quốc quân lại như thế rõ ràng biểu đạt thái độ của mình.

Cái kia Ninh Cương cũng tuyệt đối sẽ không lại cùng Ninh Nguyên Hiến làm trái lại.

"Ninh Chính điện hạ cực kỳ tốt." Ninh Cương nói.

Kể từ đó, Xu Mật viện cùng thượng thư đài đều có cự đầu duy trì Ninh Chính. Lại thêm Biện Tiêu, Kim Trác, Trương Xung, duy trì Ninh Chính cự đầu sẽ có năm người nhiều. Mặc dù vẫn như cũ so ra kém Ninh Kỳ thế lực, nhưng đã không còn thế đơn lực cô.

"Đến, đến, đến, chư vị thần công, đều tới gặp mặt Khương vương." Ninh Nguyên Hiến cười nói.

Lập tức, đông đảo đại thần hướng về Khương vương A Lỗ Na Na cong xuống nói: "Bái kiến Khương vương."

A Lỗ Na Na gật gật đầu, cũng không có quá thân mật.

Nàng người này, mặt lạnh tim nóng.

"Khương vương, ngươi có thể tới tham gia ta Việt Quốc tế thiên đại điển, quả nhân phi thường vinh hạnh." Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy chúng ta liền cùng nhau đi tới thượng cổ tế đàn, mời!"

"Việt Vương, mời!"

Khương vương A Lỗ Na Na lạc hậu Ninh Nguyên Hiến nửa bước.

"Khởi giá, đi thượng cổ tế đàn."

Sau đó, tiếng nhạc lại một lần nữa vang lên.

Ninh Nguyên Hiến dẫn đầu văn võ bá quan, dẫn đầu mấy ngàn Cấm Vệ quân, đi bộ đi thượng cổ tế đàn.

A Lỗ Na Na có chút mất tự nhiên.

Bởi vì nàng quá cao, bình thường đi bộ siêu cấp nhanh, hiện tại không cẩn thận liền sẽ vượt qua Việt Vương.

Mỗi một lần không cẩn thận đi qua đầu, nàng đều muốn khống chế một chút mình, đi được quá câu nệ.

Nãi nãi, lần tiếp theo dù nói thế nào ta cũng không tới.

Ninh Nguyên Hiến lại cảm thấy đi lại nhẹ nhàng, phảng phất trên người rất nhiều chứng bệnh cũng tốt hơn nhiều.

Nhưng hắn vẫn là vươn tay, hướng về nhi tử nói: "Lớn tuổi, đi bộ lại có chút phí sức, Ninh Chính ngươi nâng ta một cái."

Ninh Chính kinh ngạc, sau đó mau tới trước, đỡ lấy Ninh Nguyên Hiến đi bộ.

Vô số người đều nhìn thấy một màn này.

Tất cả mọi người càng thêm xác định, quốc quân Ninh Nguyên

Hiến muốn lập Ninh Chính làm Thái tử.

Một thân kim bào Ninh Kỳ nhìn thấy một màn này, không có bất kỳ cái gì phản ứng, gương mặt nghiêm túc như núi, quy củ đi ở phía sau.

Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc, Tiết Triệt chờ cự đầu, cũng đồng dạng mặt không hề cảm xúc.

Nhất là Tiết Triệt, mấy ngày trước đó hắn mới dẫn đội cướp giết Ninh Chính, mà bây giờ lại phảng phất cái gì cũng không xảy ra.

...

Hơn nửa canh giờ sau!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến dẫn đầu trùng trùng điệp điệp đội ngũ, đến thượng cổ tế đàn.

Rộng rãi tế thiên đại điển, lại một lần nữa bắt đầu.

Nhưng lần này chủ trì đại điện, không còn là Ninh Dụ, mà là Ninh Cương.

Ninh Dụ cái này Đại tông chính để Ninh Nguyên Hiến rất thất vọng, vì lẽ đó tiếp xuống hẳn là sẽ đem hắn bãi miễn, lần này không có để hắn chủ trì tế thiên đại điển, liền là một cái mãnh liệt tín hiệu.

Toàn bộ tế thiên đại điển, vẫn như cũ hùng vĩ nghiêm túc.

Hoàn toàn dựa theo lễ nghi chế độ tiến hành.

Ninh Nguyên Hiến cẩn thận hoàn thành, thậm chí dùng cố gắng lớn nhất khắc chế mình rung động.

Bước đầu tiên, nghênh đế thần; bước thứ hai, điện ngọc lụa;

bước thứ ba, tiến vào trở; bước thứ tư, được sơ hiến lễ.

Lúc này, liền nên từ Ninh Chính đọc tế thiên sơ.

Hôm nay Thẩm Lãng không có cho hắn bất kỳ chuẩn bị gì, thậm chí liền dược vật đều không có chuẩn bị.

Lê Mục Đại công công cũng không có cho hắn phối âm.

Bởi vì đã không cần.

Hơn hai năm trước tế thiên đại điển, Ninh Chính mặc dù đã đảm nhiệm Thiên Việt Đô đốc một đoạn thời gian, nhưng chỉ là vừa vặn tiến vào chính trận, lịch luyện còn quá ít.

Hai năm này thời gian, hắn kinh lịch được thực tế quá nhiều.

Kịch liệt triều đình đấu tranh liền không nói, tại quốc quân trước mặt hắn không chỉ một lần bị người chỉ vào phun mạnh, thậm chí còn bị người xúm đánh.

Sinh tử đại chiến liền đánh hai ba trận, mấy ngày trước đó còn kinh lịch một trận đáng sợ nhất ám sát.

Những kinh nghiệm này cái nào một trận không được đại kiếp nạn?

Khách quan mà nói, miếng ăn tính được cái gì?

Thậm chí chính hắn đều quên, cà lăm mao bệnh là một ngày nào biến mất.

Lần này tế thiên sơ cũng không phải Thẩm Lãng làm văn hộ, mà là Ninh Chính cùng Lan tên điên viết.

Đương nhiên không có trước một thiên như vậy lộng lẫy.

Nhưng mà cũng cực kỳ xuất sắc.

Đọc tế thiên sơ quá trình, phi thường thuận lợi.

Mà lại kinh lịch hai trận kỳ tích đại thắng về sau, Ninh Chính trên đầu cũng giống như có quang hoàn.

Coi như biểu hiện chỉ có tám phần, lại có được mười phần hiệu quả.

Cứ việc rất nhiều người nội tâm cầu nguyện.

Thượng thiên sét đánh đi, trời mưa đi.

Tốt nhất địa chấn đi.

Như thế liền có thể bị coi là là thượng thiên chi nộ.

Nhưng mà đây hết thảy đều không có.

Toàn bộ tế thiên đại điển, ánh nắng tươi sáng, trời trong gió nhẹ.

Nguyên bản nóng bức tháng bảy, thậm chí cũng không tính là quá nóng.

Một trận hoàn mỹ tế thiên đại điển.

Đại điện bước thứ năm, bước thứ sáu. . . Bước thứ chín.

Giữa trưa, tế thiên đại điển kết thúc mỹ mãn.

Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa từ Ninh Chính đỡ lấy, trở về hoàng cung.

...

Hoàng cung bên trong!

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nhìn qua Ninh Chính thật lâu, trọn vẹn một hồi lâu nói: "Ngươi vất vả."

Tại trường hợp công khai, Ninh Nguyên Hiến đối Ninh Chính lộ ra phi thường thân mật.

Nhưng tự mình chỉ có hai người thời điểm, tình hình vẫn còn có chút xấu hổ.

Dù sao trước đó Ninh Nguyên Hiến đối Ninh Chính nào chỉ là lãnh đạm, quả thực liền là coi là cỏ rác. Bây giờ muốn lập tức biến thành thân mật cha con, thực tế làm khó.

"Tiếp xuống cục diện, ngươi thấy thế nào?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Ninh Chính nói: "Một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, lúc này hoàn cảnh bên ngoài tốt nhất. Hoàng đế bệ hạ theo vương đạo chuyển biến trở thành bá quyền, thiên hạ chư vương đều nơm nớp lo sợ, cho dù là Ngô Vương giờ phút này nghĩ đến nhiều nhất cũng là như thế nào tự vệ, mà sẽ không lại đánh ta Việt Quốc chủ ý. Sở Vương cùng Căng Quân, càng không khả năng đối với chúng ta khai chiến. Vì lẽ đó ta Việt Quốc nội bộ dù là bộc phát nội chiến, cũng sẽ không có ngoại địch uy hiếp."

Lời này một màn, Ninh Nguyên Hiến ngược lại là giật mình.

Nội chiến?

Như thế quả quyết sao?

Ninh Chính nói: "Trị đại quốc như nấu món ngon, đối với có một số việc, nhi thần cảm thấy nên chậm chạp mưu toan. Nhưng đối với có một số việc, thì nên dùng thế sét đánh lôi đình nháy mắt quét ngang. Cuồn cuộn hồng thủy dĩ nhiên dọa người, nhưng lại cũng có thể đem đường sông trước ô trọc rửa sạch được sạch sẽ."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Ý của ngươi là triệt để diệt đi Chủng thị, diệt đi Tiết thị?"

Ninh Chính nội tâm kinh diễm, hắn cái này phụ vương có rất nhiều khuyết điểm, nhưng tuyệt đối là thông minh.

Bởi vì Ninh Nguyên Hiến chưa hề nói diệt đi Chúc thị.

Chúc thị là quan văn, mặc dù trên triều đình lực lượng che khuất bầu trời, nhưng dù sao không có binh quyền.

Vì lẽ đó chỉ cần diệt đi Chủng thị, Tiết thị, cái kia Ninh Kỳ liền không có sức lật trời.

Ninh Nguyên Hiến nhắm mắt lại, hắn đã từng cấp cho Tiết Triệt cơ hội.

Nhưng. . . Tiết Triệt không nắm chắc được.

Hoặc là, nhân gia căn bản liền không có muốn đem nắm.

"Mấy ngày trước đó, Tiết Triệt tự mình dẫn người đi cướp giết ngươi?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Ninh Chính nói: "Đúng. Kết quả phi thường thảm liệt, vì bảo vệ ta, Lý Thiên Thu, Đại Tráng, Khổ Đầu Hoan, Lý Thiên Thu phu nhân các loại tất cả mọi người bản thân bị trọng thương. Nếu không phải Bạch Ngọc Kinh người thời khắc mấu chốt đuổi tới, Ngô Đồ Tử cùng Phù Đồ Sơn tông sư sẽ đại khai sát giới, cuối cùng khả năng đại ngốc mang theo ta đào tẩu, còn lại bên cạnh ta tất cả mọi người muốn chết."

Mỗi lần nghĩ tới đây, Ninh Chính trái tim cũng không khỏi được run rẩy, cả người thậm chí không cách nào hồi hồn.

Hắn không cách nào tưởng tượng, một khi Lý Thiên Thu vợ chồng, Khổ Đầu Hoan, Đường Viêm bọn người vì hắn mà chết, nội tâm của hắn lại nhận cỡ nào tàn phá.

Vì lẽ đó, hắn hiện tại còn không phải một cái vững tâm như sắt vương giả.

Ninh Nguyên Hiến thê thảm cười một tiếng.

Tiết Triệt cử động lần này nhưng có nửa điểm đem hắn cái này quốc quân để vào mắt?

Thật sự là thông minh tuyệt đỉnh người a, đã sớm trèo lên chức cao, trèo lên Đại Viêm đế quốc, đã không quá đem hắn cái này quốc quân để vào mắt.

Nguyên bản Ninh Nguyên Hiến vô luận như thế nào cũng không nguyện ý đi đến nội chiến một bước này.

Nhưng mà Ninh Chính thượng vị, Chủng thị cùng Tiết thị tuyệt đối sẽ không khoanh tay chịu chết.

Không nghĩ tới, vừa mới kinh lịch khuynh quốc chi chiến về sau, Việt Quốc lại muốn nghênh đón một trận nội chiến.

"Nếu có thể diệt đi Tiết thị cùng Chủng thị, ngươi dự định xử trí như thế nào Ninh Kỳ?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Ninh Chính nói: "Phế bỏ võ công, cầm tù chung thân."

Ninh Nguyên Hiến biểu lộ có chút thống khổ, nhưng vẫn là gật gật đầu.

Ninh Kỳ cùng cái khác nhi tử không giống, hắn quá thông minh, quá lợi hại, nhất định không cam tâm làm một cái phú quý người rảnh rỗi.

Nếu như tùy ý hắn tiêu dao cường đại, nhất định sẽ gây sóng gió.

Ninh Chính chỉ là phế bỏ hắn võ công, đem hắn chung thân cầm tù, đã coi như là tương đối nhân từ.

Năm đó Ninh Nguyên Hiến nhưng không có bỏ qua Ninh Nguyên Vũ, thế nhưng là trực tiếp giết.

Ninh Nguyên Hiến triển khai địa đồ, một khi bộc phát nội chiến, chiến trường có chừng ba cái địa phương, Thiên Tây hành tỉnh, Nộ Triều thành, Nam Hải kiếm phái.

Quốc đô Thiên Việt thành, có thể sẽ trở thành chiến trường, cũng có thể là sẽ không.

Sau trận chiến này, Việt Quốc lại không biết lại muốn nghỉ ngơi lấy lại sức bao lâu.

Nhưng không phá thì không xây được.

Chủng thị gia tộc là Việt Quốc lớn nhất quân phiệt, nếu có thể đem diệt, đối Việt Quốc tương lai đều phi thường có lợi.

Thậm chí làm Đại Viêm đế quốc chuẩn bị chiếm đoạt thiên hạ thời điểm, sở, vượt, Khương, Đại Nam bốn quốc có thể nối thành một mảnh.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Một khi ta sắc phong ngươi làm Thái tử, ngươi cảm thấy Ninh Kỳ sẽ làm phản ứng gì? Trực tiếp trốn đi, mưu phản tự lập sao?"

Ninh Chính muốn nói lại thôi.

"Nói, đều lúc này, còn có cái gì không thể nói." Ninh Nguyên Hiến nói.

Ninh Chính nói: "Phụ vương, ta cảm thấy đối phương có thể sẽ đối với ngài hạ thủ."

Lời này một màn, Ninh Nguyên Hiến biến sắc.

Ninh Chính tiếp tục nói: "Hiện tại ai cũng cản không ý chí của ngài, Ninh Khải cùng Ninh Cương Vương thúc, cuối cùng vẫn chọn cùng ngài đứng ở một bên. Ngài lại cho mượn Khương vương một vạn kỵ binh, vì lẽ đó quần thần muốn kháng chỉ cũng không lớn khả năng, ai muốn kháng chỉ, ai liền đầu người rơi xuống đất. Ta Việt Quốc thần tử cổ còn không có cứng như vậy. Vì lẽ đó xuống tay với ngài, xem như địch nhân một lần vất vả suốt đời nhàn nhã phương pháp."

Ninh Nguyên Hiến chậm rãi gật gật đầu.

Không sai, xác thực như thế.

Ninh Kỳ người này đặc điểm lớn nhất liền là không từ thủ đoạn.

Đối với mình hung ác, đối với địch nhân hung ác, đối tất cả mọi người hung ác.

Đương nhiên cũng bao quát hắn cái này phụ vương.

Trước đó cướp giết Ninh Chính là tỉ suất chi phí - hiệu quả cao nhất biện pháp, nhưng mà cái này một sách lược thất bại.

Bây giờ Ninh Chính bên người có Lý Thiên Thu vợ chồng, Chung Sở Khách đại tông sư, Đại Tráng, Khổ Đầu Hoan các cao thủ bảo hộ.

Muốn tại quốc đô bên trong ám sát Ninh Chính, đã không có khả năng.

Vì lẽ đó, xuống tay với Ninh Nguyên Hiến xem như cao nhất biện pháp.

"Dựa theo nhi thần xem ra, bọn hắn trực tiếp ám sát phụ vương là không thể nào." Ninh Chính nói: "Nhưng mà Phù Đồ Sơn kịch độc, để người khó lòng phòng bị."

Cũng không phải khó lòng phòng bị sao?

Sở Vương liền là chết bởi Phù Đồ Sơn độc.

Ninh Chính nói: "Vì lẽ đó tiếp xuống đoạn này thời khắc mấu chốt, nhi thần xin ngài chỉ ăn Biện mẫu phi làm cơm, Lê Chuẩn, Lê Ân, Lê Mục Đại công công, tại mọi thời khắc phải có hai người tại ngài bên người. Mà lại. . . Tốt nhất đừng tiếp kiến Tiết Triệt cùng Ninh Kỳ, cũng không cần tiếp kiến Chúc Hoằng Chủ."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Ngươi ngược lại là an bài lên quả nhân tới."

Ninh Chính nói: "Nhi thần không dám, nhưng đây là có chút bất đắc dĩ."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Tốt, theo ý ngươi. Trong khoảng thời gian này, ta chỉ ăn Biện phi làm cơm, chỉ ở Biện phi trong cung qua đêm, không tự mình thấy bất luận cái gì khả nghi thần tử. Ta ngược lại là muốn nhìn một chút, Ninh Kỳ bọn họ có phải hay không thật sẽ phản?"

. . .

Ninh Chính trở về tới Trường Bình Hầu tước phủ bên trong.

Toàn bộ quốc đô đều lâm vào quỷ dị trong yên tĩnh.

Khứu giác nhạy cảm người, đều đã cảm giác được mưa gió sắp đến tư thế.

Khương quốc cái này một vạn kỵ binh tới quá không tầm thường.

Coi như mời Khương quốc nữ vương viếng thăm Việt Quốc, cần thiết mang một vạn kỵ binh tới sao?

Mà lại Thẩm Lãng Niết Bàn quân, liên tục lưu lại tại Thiên Tây hành tỉnh không đi.

Đây là ý gì?

Còn có Ninh Kỳ điện hạ, có phải là lộ ra quá mức bình tĩnh?

Bao quát Chúc Hoằng Chủ cùng Chủng Ngạc, Tiết Triệt bọn người.

Hôm nay từ đầu tới đuôi đều không có bất kỳ cái gì quá kích phản ứng, một chút cũng không có đại họa lâm đầu cảm giác.

Ngược lại có một loại đã tính trước?

Không, không thể dùng cái từ này.

Phải nói là quyết tuyệt.

. . .

Vào lúc ban đêm!

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến tổ chức một cái cỡ nhỏ yến hội, chiêu đãi Khương quốc nữ vương.

Từ đầu tới đuôi, Ninh Nguyên Hiến uống ba chén rượu trái cây.

Cái này ba chén rượu, toàn bộ từ Lê Chuẩn qua tay.

Cũng may A Lỗ Na Na cũng căn bản không quan tâm những thứ này phô trương, yến hội chưa tới một canh giờ liền đã kết thúc.

Tại Lê Chuẩn cùng Lê Mục bảo vệ dưới, Ninh Nguyên Hiến trở về thư phòng, xử lý chính vụ.

Làm cam đoan tuyệt đối an toàn.

Ninh Nguyên Hiến thậm chí không còn tiếp xúc thần tử tấu chương, toàn bộ từ Lê Chuẩn sao chép một lần, lại giao cho hắn.

Mà lại, hắn cũng cơ hồ không có tiếp kiến bất luận kẻ nào.

Trừ Lê Chuẩn, Lê Mục, Lê Ân, Biện phi bên ngoài, cơ hồ không có người có thể tới gần hắn năm bước bên trong.

Lúc nửa đêm!

Ninh Nguyên Hiến triệu kiến Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách thời điểm, trọn vẹn cách mười mấy mét.

Diêm Ách thậm chí là quỳ gối bên ngoài sảnh.

"Diêm Ách, ta biết ngươi cùng Yến Nan Phi, Tiết Triệt quan hệ đều phi thường tốt." Ninh Nguyên Hiến nói: "Thậm chí Tiết Triệt vẫn là ngươi lão cấp trên, vì lẽ đó ta muốn hỏi một chút ngươi, cái này Hắc Thủy Đài vẫn là quả nhân Hắc Thủy Đài sao?"

Diêm Ách trùng điệp dập đầu nói: "Hắc Thủy Đài vĩnh viễn là bệ hạ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lời này có chút nói quá sự thật, trước đó quả nhân tín nhiệm Tiết Triệt, vì lẽ đó Hắc Thủy Đài bên trong rất nhiều người đều là đến từ Nam Hải kiếm phái. Tại rất nhiều trong lòng người, Hắc Thủy Đài chỉ là một cái chức vị, Nam Hải kiếm phái mới là vĩnh viễn xuất thân."

Diêm Ách nói: "Nhưng ít ra thần suất lĩnh bộ phận này người, vĩnh viễn nghe theo tại mệnh lệnh của bệ hạ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi cảm thấy Ninh Chính cùng Ninh Kỳ, cái nào kế vị tương đối phù hợp?"

Diêm Ách nói: "Thần không có ý chí của mình, bệ hạ cho là người nào phù hợp, ai liền thích hợp."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta dự định lập Ninh Chính làm Thái tử, ngươi cảm thấy thế nào?"

Diêm Ách nói: "Thần phục tùng vô điều kiện bệ hạ bất luận cái gì ý chí."

Ninh Nguyên Hiến phất phất tay nói: "Tốt, vậy ngươi đi đi."

Diêm Ách dập đầu nói: "Thần cáo lui."

Một lát sau.

Ninh Nguyên Hiến lại triệu kiến Ninh Khiết trưởng công chúa.

"Ninh Khiết, ngươi cảm thấy Ninh Chính cùng Ninh Kỳ, cái nào tốt hơn?"

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Bằng chính ta bản tâm, ta cảm thấy Ninh Kỳ càng tốt hơn , nhưng mà ta hoàn toàn phục tùng Vương huynh ý chí."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta đây? Lúc ấy đưa ngươi nhét vào Hắc Thủy Đài đi, là vì cân nhắc Tiết Triệt lực lượng. Về sau vì ngăn ngừa Tiết Triệt thế lớn, thậm chí đem hắn triệt để dời Hắc Thủy Đài mười năm gần đây. Hiện tại Hắc Thủy Đài bên trong, trung thành với ngươi người còn nhiều hay không?"

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Không coi là nhiều."

Nàng quá nhạt nhẽo, vì lẽ đó Hắc Thủy Đài bên trong đi theo nàng người là có, nhưng xác thực không nhiều.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta dự định lập Ninh Chính làm Thái tử, ngươi là có hay không duy trì?"

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Ta phục tùng Vương huynh ý chí."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy thì tốt, vạn nhất ngày sau có việc, Ninh Kỳ muốn phản, ngươi làm sao bây giờ?"

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Dốc hết toàn lực, vì nước bình định."

Ninh Nguyên Hiến gật đầu nói: "Cái kia vất vả ngươi."

Ninh Khiết trưởng công chúa rời đi.

Triệu kiến hai người này về sau, Ninh Nguyên Hiến liền định trở lại hậu cung đi an nghỉ.

Một lát sau, trong phòng thêm một cái bóng người.

Hắn vĩnh viễn kiêu ngạo, cũng là hắn vĩnh viễn đau.

Ninh Hàn công chúa.

Thiên Nhai Hải Các người thừa kế.

Nàng thẳng đi tới.

Nhưng khoảng cách Ninh Nguyên Hiến còn có năm thước thời điểm, gian phòng bên trong liền xuất hiện một cỗ cường đại lực lượng chấn nhiếp.

Lê Mục Đại công công, tông sư cấp cường giả.

Hắn trung thành thực hiện chức trách của mình, trừ có hạn mấy người bên ngoài , bất kỳ người nào không được đến gần bệ hạ.

Ninh Hàn hướng về Lê Mục công công phương hướng nhìn lại một chút.

Hời hợt một chút.

Nhất thời!

Lê Mục công công chỉ cảm thấy đầu óc đau đớn một hồi, phảng phất muốn vỡ ra.

Nhưng mà Ninh Hàn không có triệt để tới gần Ninh Nguyên Hiến, mà là tại ba thước trước mặt trạm định xuống.

"Phụ vương, ngài đặt quyết tâm, muốn lập Ninh Chính làm Thái tử sao?" Ninh Hàn hỏi.

Ninh Nguyên Hiến cười khổ nói: "Hàn Nhi, hai mười mấy năm qua ngươi liền trở lại qua hai lần nhìn ta. Lần đầu tiên là bởi vì cảnh cáo Thẩm Lãng, lần thứ hai là vì tới cảnh cáo ta? Ngươi liền không có một lần là muốn đến xem ta, mà đến xem ta?"

Ninh Hàn không nói.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Dực không được, ngươi lại đứng ở Ninh Kỳ một bên?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Ninh Dực không được, Ninh Kỳ liền thích hợp nhất. Nhưng đối với ta mà nói, Việt Quốc ai kế thừa vương vị đều có thể, duy chỉ có Ninh Chính không được?"

"Ồ?" Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Xem ra tại trong lòng ngươi, Việt Quốc phân lượng còn kém rất xa Đại Viêm đế quốc a. Ta thần tử muốn trèo cao cành, nữ nhi của ta cũng không ngoại lệ? Ngươi cũng thật là trung thành với đế quốc a, ngươi biết rõ Ninh Chính thượng vị về sau, nhất định sẽ không phối hợp hoàng đế ý chí, ngươi cứ như vậy muốn để ta Việt Quốc giang sơn bị thôn tính sao? Đừng quên ngươi cũng là Ninh thị Vương tộc một thành viên, nếu ngươi còn thừa nhận."

Ninh Hàn cũng không giải thích, cũng không thèm để ý Ninh Nguyên Hiến châm chọc.

Trọn vẹn một hồi lâu, nàng mở miệng nói: "Phụ vương, vừa vặn tương phản, ta là vì Việt Quốc giang sơn mà tới. Một khi để

Ninh Chính kế vị, ta Ninh thị Vương tộc mấy trăm năm cơ nghiệp đem hủy hoại chỉ trong chốc lát."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ồ? Vì cái gì đây? Cũng bởi vì hắn không nguyện ý quỳ xuống, cũng bởi vì hắn muốn chống lại chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Đây chỉ là trong đó một nguyên nhân, còn có một nguyên nhân."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái gì?"

Ninh Hàn nói: "Thẩm Lãng."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái kia ngươi có phải hay không lại muốn nói, muốn để Ninh Chính kế vị, trừ phi ta hiện tại liền giết chết Thẩm Lãng?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta không có nói như vậy."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta ý đã tuyệt, trước ngươi liên tục không có đem mình làm nữ nhi của ta. Vậy bây giờ cũng không cần can thiệp ta sự tình, mặc dù ngươi là Thiên Nhai Hải Các người thừa kế, nhưng mà Hoàng đế bệ hạ ý chỉ nói đến rõ ràng, siêu thoát thế lực không thể can thiệp thế tục vương quốc sự vụ."

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến lại nói: "Tốt, ta đã có chút mệt mỏi, cái này liền muốn đi nghỉ ngơi."

Hắn trực tiếp hạ lệnh trục khách.

Nữ nhi này, cũng làm cho hắn cực độ thất vọng.

Ninh Hàn duy trì Ninh Dực, hắn hoàn toàn lý giải, bởi vì hai người là một mẹ sinh ra.

Nhưng mà Thiên Nhai Hải Các vậy mà cũng phái người đi ám sát Ninh Chính?

Đây cũng là lý do gì?

Ngươi cùng Ninh Kỳ là cùng cha khác mẹ, nhưng ngươi cùng Ninh Chính cũng là cùng cha khác mẹ a.

Vì lẽ đó ở trong mắt Ninh Nguyên Hiến, Ninh Hàn hết thảy cũng là bởi vì hiệu trung đế quốc.

Ninh Hàn bỗng nhiên nói: "Phụ vương, mời ngươi phải tất yếu tin tưởng, ta nội tâm đồng dạng yêu quý Việt Quốc. Ta làm hết thẩy, đều là vì Ninh thị Vương tộc trăm năm cơ nghiệp, cáo từ!"

Sau đó, Ninh Hàn công chúa quay người rời đi.

Một câu nói kia, lộ ra như vậy đột ngột.

. . .

Ngày kế tiếp triều hội!

Tất cả mọi người cảm giác được một cỗ để người hít thở không thông không khí.

Bởi vì trời còn không sáng.

Ngoài thành Khương quốc kỵ binh, vậy mà liền đã chia làm hai chi, trấn giữ Thiên Việt về phía tây cùng phía nam.

Ngay sau đó, hơn một vạn thành vệ quân toàn bộ leo lên tường thành.

Quốc đô bốn môn đóng chặt.

Sau đó năm ngàn Cấm Vệ quân võ trang đầy đủ, như thủy triều tiến vào hoàng cung bên trong.

Bầu không khí như thế xơ xác tiêu điều.

Bệ hạ đây là muốn làm cái gì?

Trận này triều hội, quả thực tựa như là Hồng Môn Yến.

Cứ việc cũng không có rượu tiệc rượu.

Đây là muốn cưỡng ép áp chế quần thần ý chỉ sao?

Đây là muốn cưỡng ép sắc phong Ninh Chính làm Thái tử sao?

Một khi có người kháng chỉ bất tuân, liền lập tức đại khai sát giới?

Quốc đô văn võ quần thần, cơ hồ run lẩy bẩy, hai cỗ run run.

Thật hận không thể đừng đi vào triều, liền ở lại nhà có thể hay không a?

Nếu không tại triều đình phía trên, quốc quân bức bách tất cả mọi người chỗ đứng, phải làm gì?

Nếu như đến lúc đó Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc, Tiết Triệt bọn người toàn bộ kháng chỉ bất tuân?

Đám kia thần lại làm như thế nào lựa chọn?

Đứng tại quốc quân bên này?

Tương lai có thể sẽ bị Đại Viêm đế quốc thanh toán.

Đứng tại Ninh Kỳ bên này?

Cái kia quốc quân đao lập tức liền muốn chém xuống đến, đại gia đầu cũng không cứng rắn.

Bình thường đứng cho ngươi Tam vương tử phất cờ hò reo là có thể, nhưng vì thế ném đầu lâu liền không đáng.

Thậm chí còn có rất nhiều thần tử trong lòng cảm thấy, Ninh

Chính điện hạ phảng phất cũng không tệ.

Mặc dù hắn thượng vị về sau, nhất định sẽ phi thường khắc nghiệt, đại gia muốn tham nhũng khó, biếng nhác chính cũng khó.

Nhưng đối Việt Quốc có thể là một chuyện tốt.

Nhưng bất kể như thế nào sợ hãi, quần thần vẫn là phải vào triều.

. . .

Triều đình bên ngoài, liền là lít nha lít nhít Cấm Vệ quân, võ trang đầy đủ, tùy thời đều có thể xông tới.

Đây là trực tiếp nhất đe doạ.

Triều đình bên trong, quần thần tĩnh lặng không tiếng động.

Chỉ có bịch bịch tiếng tim đập, thật liền hô hấp cũng không dám dùng sức.

Trọn vẹn chờ một hồi lâu.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến rốt cục xuất hiện.

Hắn trực tiếp ngồi tại trên vương vị.

"Chúng thần, tham kiến bệ hạ."

Quần thần quỳ xuống hành lễ.

Ninh Nguyên Hiến ăn mặc vương bào, nhưng lại lộ ra bên trong giáp trụ.

Đây là không cẩn thận sao?

Dĩ nhiên không phải, đây là tại cảnh cáo quần thần.

Quả nhân đã làm bất kỳ chuẩn bị gì.

Hôm nay việc này thành cũng muốn thành, không được cũng muốn thành.

Ai dám kháng chỉ?

Vậy liền đừng trách quả nhân đao quá mức sắc bén.

"Chư khanh bình thân."

Sau đó, Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Trận này quốc vận chi chiến đánh hơn một năm, rốt cục thắng, phi thường không dễ dàng, ta Việt Quốc tấc đất không mất, thật sự là thượng thiên phù hộ, tổ tông phù hộ."

Quần thần khom người nói: "Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Một trận chiến này, Ninh Kỳ lập xuống công lao thật lớn, không tệ, không tệ!"

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến lại nói: "Nam Cung Ngao này tặc đầu hàng, Xu Mật viện lại thiếu một cái, chư vị thần công, thiên hạ chư quốc bên trong nhưng có vương tử tiến vào Xu Mật viện a?"

Có hay không ngươi không biết sao?

Phía bắc Ngô quốc, già Ngô Vương tại vị thời điểm, đệ đệ của hắn Ngô Trực ngay tại Xu Mật viện.

Bây giờ tuổi trẻ Ngô Vương kế vị, Ngô Trực liền đảm nhiệm Xu Mật Sứ.

"Bệ hạ, bực này ví dụ là có."

"Có a, vậy là tốt rồi. Nếu là không có, ta Việt Quốc cũng không lớn tốt mở tiền lệ." Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Kỳ công lao lớn, không thưởng không được. Hạ chỉ miễn đi Ninh Kỳ Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc chức, sắc phong làm Xu Mật viện bản thứ ba dùng."

Lời này một màn, tất cả mọi người run lên.

Rõ ràng như vậy chèn ép Ninh Kỳ điện hạ sao?

Trực tiếp bãi miễn Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc?

Tiến vào Xu Mật viện, cố nhiên là thăng quan, nhưng chỉ còn mỗi cái gốc một cái a.

Ninh Kỳ bước ra khỏi hàng nói: "Nhi thần tạ phụ vương long ân."

Ninh Nguyên Hiến lại nói: "Kể từ đó, Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc ngược lại là trống chỗ xuống. Đúng, Trương Xung đảm nhiệm Diễm Châu hạ đô đốc bao lâu?"

"Hai năm rưỡi."

"A, lâu như vậy sao?" Ninh Nguyên Hiến nói: "Trương Xung tại Diễm Châu hai năm này nhiều thời gian, xác thực làm tốt lắm, cực kỳ tốt cực kỳ tốt. Như vậy liền từ Trương Xung đại diện Thiên Bắc hành tỉnh đô đốc chức."

Ninh Nguyên Hiến lần này không có đi qua Thượng thư đài, trực tiếp liền định Trương Xung chức quan.

Dứt lời, Ninh Nguyên Hiến ánh mắt nhìn về phía Chúc Hoằng Chủ bọn người.

Các ngươi, không ra phản đối sao?

Chúc Hoằng Chủ cúi đầu không nói, phảng phất hết thảy đều không có nghe được, cũng không có muốn ý phản đối.

Trọn vẹn chờ một hồi lâu, Ninh Nguyên Hiến bọn người nhảy ra phản đối.

Kết quả, một cái đều không có.

Ninh Nguyên Hiến mới tiếp tục nói: "Lần này quốc vận chi chiến, công lao lớn nhất không ai qua được Ninh Chính. Là hắn đánh lui Căng Quân chủ lực, bảo trụ Thiên Nam hành tỉnh. Lại là hắn tập kích Sở vương đô, dẫn đến Sở quốc lui binh, cuối cùng lại là hắn cùng Sở Vương ký kết mới ngưng chiến hiệp định, khiến cho ta Việt Quốc tấc đất không mất. Hắn bảo trụ Ninh thị Vương tộc tôn nghiêm, cũng bảo trụ ta Việt Quốc đất đai hoàn chỉnh."

"Dạng này công lao, không thể không thưởng a."

"Hạ chỉ, sắc phong Ninh Chính làm Việt Quốc công!"

Lời này một màn, quần thần khẽ run lên.

Rốt cục tới!

Việt Quốc công, khoảng cách Thái tử vị trí chỉ có khoảng cách nửa bước.

Mấu chốt là nhìn bệ hạ cái này tư thế, là không có ý định giảm xóc.

Theo đạo lý, là nên trước sắc phong Việt Quốc công, sau đó chờ cái một năm nửa năm, để người trong thiên hạ đều hoàn toàn chuẩn bị tâm lý thật tốt về sau, lại sắc phong làm Thái tử.

Nhưng mà Ninh Nguyên Hiến hiển nhiên không có ý định làm như vậy.

Hắn muốn thừa thế xông lên, hôm nay trực tiếp đem Ninh Chính đẩy lên Thái tử vị trí.

Bởi vì Khương quốc kỵ binh cuối cùng là phải đi.

Tiếp qua một năm nửa năm, không biết cục diện lại sẽ phát sinh cỡ nào biến hóa?

Vì ngăn ngừa đêm dài lắm mộng, vẫn là một bước đúng chỗ.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Quả nhân sắc phong Ninh Chính làm Việt Quốc công, ai tán thành, ai phản đối a?"

Toàn trường vẫn như cũ tĩnh lặng không tiếng động.

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt giống như chim ưng, lúc này nếu ai dám đứng ra phản đối, cái kia trên cơ bản liền là đầu người rơi xuống đất.

Đại gia đầu nhưng không có như thế sắt.

Một khi quân vương trở mặt, quần thần vẫn là rất khó ngăn cản.

Vạn Lịch Hoàng Đế người lợi hại như vậy, còn chú ý vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau, mấy chục năm không vào triều cũng không có đại khai sát giới.

Sùng Trinh hoàng đế liền điểu, đột phá kiên nhẫn cực hạn về sau, trực tiếp đối quần thần khai đao.

Hắn tại vị thời điểm, giết bao nhiêu đại thần?

Đại bộ phận quân vương cũng không phải là trời sinh thích giết người, mà là bất đắc dĩ.

Một khi bắt đầu giết người, đại biểu cho cục diện đã sụp đổ đến cơ hồ không cách nào vãn hồi tình trạng.

Sùng Trinh hoàng đế không bằng Vạn Lịch, nhưng hắn một khi đối quần thần khai đao, quần thần vẫn là khó mà ngăn cản.

Ánh mắt không che giấu chút nào sát khí, trong tay cầm một chuỗi phật châu, run rẩy vuốt vuốt.

Bên ngoài mấy ngàn Cấm Vệ quân, tay cầm chuôi đao, tùy thời chuẩn bị rút ra.

Ninh Nguyên Hiến chậm rãi cười hỏi Chúc Hoằng Chủ: "Tướng phụ, quả nhân sắc phong Ninh Chính làm Việt Quốc công, ngươi tán thành? Vẫn là phản đối a?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 387: Trời Sập! Lãng Gia Vào Quốc Đô! Trời Đánh Ninh Hàn

Chương 388: Trời sập! Lãng gia vào quốc đô! Trời đánh Ninh Hàn

Ninh Nguyên Hiến miệng bên trong lại một lần nữa hô lên Tướng phụ hai chữ, nhưng nghe đi lên đã tràn ngập châm chọc.

Tuổi già sức yếu Chúc Hoằng Chủ phảng phất muốn ngủ, vậy mà không có phản ứng.

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt phát lạnh nói: "Chúc Hoằng Chủ, quả nhân đang hỏi ngươi đâu?"

Chúc Hoằng Chủ run lên bần bật, giống như lúc này mới tỉnh táo lại, trực tiếp vểnh tai nói: "A, bệ hạ có cái gì muốn hỏi lão thần?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta muốn sắc phong Ninh Chính vì Việt Quốc công, ngươi là đồng ý, vẫn là phản đối a?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Lão thần giữ nguyên ý kiến."

Cái gì là giữ nguyên ý kiến?

Tán thành liền tán thành, phản đối liền phản đối.

Ninh Nguyên Hiến trong lòng khinh thường cười một tiếng, sau đó tiếp tục nói: "Lê Chuẩn viết chỉ, chính thức sắc phong Ninh

Chính vì Việt Quốc công."

"Tuân chỉ!"

Lê Chuẩn trước mặt mọi người định ra ý chỉ, Ninh Nguyên Hiến ký tên, đồng thời dùng đại ấn.

Như thế, Ninh Chính cái này Việt Quốc công liền đã triệt để kết thúc.

Ninh Nguyên Hiến tiếp tục nói: "Hôm nay còn có một việc, bây giờ đã xác định Thái tử Ninh Dực đầu hàng Căng Quân?"

Quả nhiên tới.

"Đúng vậy, bệ hạ!"

"Căng Quân còn phát tới công văn, hỏi phải chăng muốn chuộc về thái tử điện hạ."

Ninh Nguyên Hiến giận tím mặt nói: "Một tướng vô năng, mệt chết toàn quân. Đường đường một nước Thái tử, chẳng những bỏ xuống quân đội một mình chạy trốn, mà lại đầu hàng dị quốc, thậm chí còn trợ giúp Căng Quân cướp đoạt Lạc Diệp thành, quả thực là sỉ nhục lớn lao, quả nhân làm sao sinh như thế một đứa con trai?"

Chuyện này ngươi đã sớm biết, vì sao đến bây giờ mới nổi giận a?

Ninh Nguyên Hiến nói: "Dạng này vô đức hạng người vô năng, như thế nào lại làm ta Việt Quốc Thái tử? Đoạn thời gian trước ta tế tự tổ tiên thời điểm, đã báo cho việc này, Tiên Vương báo mộng cho ta, dạng như vậy cháu chẳng những không xứng làm ta Việt Quốc Thái tử, thậm chí không xứng trở thành ta Ninh thị Vương tộc một thành viên. Hạ chỉ, chính là phế bỏ Ninh Dực Thái tử vị trí, chiêu cáo thiên hạ!"

Lập tức, quần thần cong xuống.

"Chúng thần tuân chỉ!"

Đại hoạn quan lại một lần nữa nghĩ chiếu thư, chính thức phế bỏ Ninh Dực Thái tử vị trí.

Đã sớm nên phế bỏ, nhưng mà quốc quân trăm phương ngàn kế liên tục kéo lấy không làm.

Bởi vì lúc trước Ninh Kỳ thanh thế vượt xa Ninh Chính, nếu như phế bỏ Thái tử, cái kia Ninh Kỳ thượng vị tiếng hô sẽ cao hơn.

Mà bây giờ, Ninh Chính liên tiếp hai ba trận đại thắng, tại Việt Quốc vạn dân thanh thế bên trong đã vượt qua Ninh Kỳ.

Vì lẽ đó, là thời điểm phế bỏ Thái tử Ninh Dực.

Bất quá quốc quân vẫn là gấp, hoàn toàn là hai bước cũng làm một bước tới đi.

Đừng nói một năm nửa năm, liền mười ngày nửa tháng thời gian cũng chờ không kịp.

Đón lấy, quốc quân Ninh Nguyên Hiến thở dài nói: "Chư vị ái khanh, quả nhân thân thể cũng không tốt lắm. Quốc không thể một ngày không Thái tử a, chọn ngày không bằng đụng ngày, hôm nay liền đem Thái tử vị trí định đoạt xuống như thế nào?"

Quần thần hô hấp cứng lại.

Cái này muốn chính thức bắt đầu sao?

Trong không khí, phảng phất hiện ra một cỗ sát khí.

Ninh Nguyên Hiến hỏi: "Ninh Cương Vương thúc, ngươi tư lịch sâu, tầm mắt rộng, ngươi đến nói một chút nhìn, ai là Thái tử tương đối phù hợp a?"

Quốc quân đương nhiên ước gì nói thẳng, quả nhân định, Ninh Chính vì Thái tử.

Nhưng hí vẫn là phải thoáng diễn một cái.

Ninh Cương trong lòng thở dài một tiếng.

Hắn thật rất xem trọng Ninh Kỳ, nhưng cũng tiếc a, thời khắc mấu chốt này hắn vẫn là không thể làm trái quốc quân ý chí.

Mấu chốt Ninh Chính cũng rất tốt, phi thường phù hợp Ninh Cương khẩu vị.

Lập tức, Ninh Cương bước ra khỏi hàng nói: "Thần đề cử Ninh Chính điện hạ vì Thái tử."

Quốc quân lại hỏi: "Ninh Khải Vương thúc, ngươi cảm thấy ai tương đối phù hợp đâu?"

Ninh Khải Vương thúc trầm mặc một lát, càng sâu thở dài, hắn là thật khuynh hướng Ninh Kỳ.

"Thần đề cử Ninh Chính điện hạ."

Thích khách, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ bước ra khỏi hàng nói: "Thần đề cử Ninh Kỳ điện hạ."

"Thần đề cử Ninh Kỳ điện hạ." Chủng Ngạc ra khỏi hàng.

"Thần đề cử Ninh Kỳ điện hạ."

"Thần đề cử Ninh Kỳ điện hạ."

Trên triều đình quần thần dồn dập ra khỏi hàng.

"Thần đề cử Ninh Chính điện hạ."

Một màn này, tại thiên hạ các nước triều đình cũng là hiếm thấy.

Bình thường tới nói, lập Thái tử là gia sự, cũng là quốc sự, khả năng không lớn tại triều đình phía trên công nhiên thương nghị.

Đều là quân vương cùng các trọng thần tự mình thương nghị thỏa đáng về sau, lại trên triều đình trực tiếp thông qua.

Nhất định phải biểu hiện ra toàn bộ triều đình mọi người đồng tâm hiệp lực, một lòng đoàn kết khí thế.

Xuất ra hai người, sau đó song phương đối phun, bỏ phiếu cuối cùng lựa chọn, tuyển ra trong đó một người?

Thật có lỗi, cái trò chơi này đông phương Vương triều không thích chơi.

Nhưng mà, lúc này Việt Quốc trên triều đình lại trình diễn một màn này.

Ở đây mấy trăm văn võ đại thần, chỉ có một phần mười người dám ra đây nói. Loại trường hợp này, không phải cự đầu tuyệt đối đừng mở miệng.

Mà đứng đi ra người nói chuyện, tám thành duy trì Ninh Kỳ, hai thành duy trì Ninh Chính.

Kết quả này ngược lại để người hơi kinh ngạc, lại còn có được hai thành người duy trì Ninh Chính?

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến lại chẳng hề để ý.

Các ngươi có phát biểu ý kiến quyền lực, nhưng mà lập Thái tử cuối cùng vẫn là quả nhân sự tình.

Bây giờ đông phương Vương triều, một khi lập Thái tử, nếu không có sai lầm lớn, muốn phế bỏ là rất khó, dù là quân vương cũng không dễ dàng làm được.

Lịch đại vương triều có bao nhiêu quân vương muốn đổi Thái tử, đều bị quần thần ngăn cản mà thất bại.

Nhưng lần này chính Ninh Dực tìm đường chết, hắn bị phế hoàn toàn là lòng người chỗ hướng.

Ninh Dực xong đời về sau, lập dòng chính là không thể nào, Ninh Kỳ cùng Ninh Chính đều không phải vương hậu con trai trưởng.

Lập trưởng cũng không có khả năng.

Ninh Nguyên Hiến con thứ hai, đã xuất gia thật nhiều năm, lên đi đâu lập hắn?

Đơn thuần về mặt thân phận, Ninh Chính cùng Ninh Kỳ tám lạng nửa cân, một cái Chủng phi sinh ra, một cái Tô Phi sinh ra.

Ninh Nguyên Hiến giơ tay lên.

Quần thần tĩnh lặng.

Vừa rồi đã cấp cho các ngươi mở miệng thời gian.

Sau đó quả nhân một khi càn cương độc đoán, các ngươi liền muốn câm miệng cho ta, nếu không liền là kháng chỉ, liền đừng có trách quả nhân đao kiếm quá mức sắc bén.

Vừa rồi xem như đi đến đi ngang qua sân khấu, tiếp xuống quả nhân liền muốn độc đoán.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến đứng lên.

"Viết chỉ, chính thức sách. . ."

Tất cả mọi người ngừng thở, lẳng lặng chờ đợi Ninh Nguyên Hiến trong miệng nói ra Ninh Chính danh tự.

Nhưng mà. . .

Ninh Nguyên Hiến thật lâu cũng không nói ra miệng.

Hắn hé miệng, lại không phát ra được thanh âm nào.

Hắn. . . Thân thể của hắn phảng phất triệt để cứng ngắc lại.

"Ây. . ."

Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên con mắt trợn đến lớn nhất, liều mạng há mồm muốn nói.

Nhưng lại một chữ đều nói không nên lời.

Toàn bộ đầu óc, toàn bộ tinh thần, phảng phất nháy mắt muốn tại nội bộ nổ tung, triệt để trống rỗng.

"Tốt, tốt hung ác tâm a."

"Quả nhiên làm ra giết cha sự tình. . ."

Ninh Nguyên Hiến miệng thảo luận không ra, trong lòng nhưng tại buồn bã khóc.

Hắn dùng hết toàn thân tất cả lực lượng, tất cả ý chí, đem ngón tay hướng Ninh Cương cùng Ninh Khải.

Dùng xong cuối cùng này khí lực về sau.

"Phanh. . ."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến thân thể, thẳng tắp ngã xuống.

"Phụ vương. . ."

"Phụ vương. . ."

Ninh Chính cùng Ninh Kỳ một trận gào thét, bỗng nhiên xông đi lên, đem Ninh Nguyên Hiến đỡ lấy.

"Bệ hạ. . ."

"Bệ hạ. . ."

Lê Mục Đại công công, Lê Chuẩn Đại công công cực nhanh xông lên.

...

Toàn trường tất cả thần tử hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Cái này. . . Cái này chuyện gì phát sinh?

Làm sao đến khẩn yếu quan đầu, bệ hạ vậy mà ngã xuống?

Chẳng lẽ lại trúng gió sao?

Nghe nói lần trước bệ hạ trúng gió, liền là bỗng nhiên ở giữa, không nhúc nhích.

Nhưng cái này không khỏi cũng quá khéo a.

Vừa mới muốn tuyên bố Thái tử vị trí liền trúng gió?

Trong quần thần tâm run rẩy.

Khắp cả người lạnh buốt!

Mà lại vừa rồi bệ hạ ngón tay hướng Ninh Cương cùng Ninh Khải, là có ý gì?

Lúc này, Thượng thư đài phó tướng Ninh Cương tê cả da đầu, cả người phảng phất cũng muốn nổ tung.

Hắn triệt để giận.

Gan to bằng trời.

Có ít người điên, triệt để điên.

Lại dám làm ra thí quân sự tình?

Nguyên bản hắn là phi thường coi trọng Ninh Kỳ, nhưng bây giờ chỉ có vô cùng thất vọng cùng tức giận.

Hoàng đế bệ hạ quá mức.

Đại Viêm đế quốc quá mức.

Phía dưới chư hầu vương, muốn giết cứ giết sao?

Ta là Ninh thị Vương tộc trưởng bối, ta là bệ hạ thúc thúc.

Lúc này, ta nhất định phải ổn định cục diện.

Việt Quốc không thể loạn.

Đám này loạn thần tặc tử, không thể được sính.

Nhất thời, Ninh Cương một trận bạo quát: "Ai cũng không nên động."

"Cấm Vệ quân Đại thống lĩnh nghe lệnh, phong bế cửa cung , bất kỳ người nào dám can đảm xuất cung, giết chết bất luận tội!"

Vương thúc Ninh Cương chỉ vào quần thần, hét lớn: "Ai cũng không nên động, toàn bộ quỳ xuống, quỳ xuống! Ai động giết ai!"

"Cấm Vệ quân rút đao, tiến lên mười bước."

Lập tức, Cấm Vệ quân Đại thống lĩnh hạ lệnh, Cấm Vệ quân rút đao, tiến lên mười bước.

"Keng!"

Ba ngàn Cấm Vệ quân rút ra chiến đao.

"Tiến vào, tiến vào, tiến vào!"

Hô to tiến lên mười bước, trực tiếp ngăn cản cửa đại điện.

"Toàn bộ quỳ xuống, ai cũng không được nhúc nhích." Ninh Cương rống to.

Lúc này, Chúc Hoằng Chủ tiến lên một bước.

"Chúc Hoằng Chủ, ngươi không nên động, lại cử động giết ngươi!" Ninh Cương bỗng nhiên chỉ tay Chúc Hoằng Chủ quát.

Chúc Hoằng Chủ run lên nói: "Ninh tướng, ta tinh thông y thuật, muốn đi lên xem một chút bệ hạ mà thôi."

"Không cần! Không cần!" Ninh Cương nói: "Toàn bộ quỳ xuống!"

Lập tức, toàn trường thần tử chỉnh tề quỳ xuống, không nhúc nhích.

Thượng thư đài phó tướng Ninh Cương hướng về Ninh Khải nhìn lại một chút, đi đến bậc thang, đối mặt quần thần.

"Luận chức vị, ta cùng Ninh Khải không bằng Chúc Hoằng Chủ, cũng không bằng Chủng Ngạc." Ninh Cương nói: "Nhưng mà bệ hạ đã từng bí mật triệu kiến chúng ta, nói thân thể của hắn vạn nhất có biến, liền sắc phong ta, Ninh Khải, Biện Tiêu, Kim Trác vì tứ đại cố mệnh đại thần. Bây giờ Biện Tiêu Công tước, Kim Trác Hầu tước không tại quốc đô, chỉ chúng ta hai người ở đây."

Lời này một màn, toàn trường chấn kinh.

Bệ hạ vậy mà dự liệu được sẽ có chuyện hôm nay sao?

Ninh Cương nói: "Vừa rồi bệ hạ ngã xuống thời điểm, dùng ngón tay ta cùng Ninh Khải. Bởi vì bệ hạ có mật chỉ, một khi hắn ngã xuống, liền do hai người chúng ta mở ra mật chỉ, cái này mật chỉ ngay tại tòa đại điện này trên tấm bảng."

"Cầm cái thang, lấy ra đại điện bảng hiệu về sau mật chỉ."

Tùy tiện một cái người võ công cao, liền có thể nhảy lên đi đem mật chỉ lấy xuống.

Nhưng lúc này, muốn danh chính ngôn thuận.

Cái thang lấy ra, Ninh Cương tự mình bò lên trên cái thang, theo bảng hiệu phía sau xuất ra một cái hộp, sau đó dọc theo cái thang trở về mặt đất.

"Mọi người thấy cái này đánh xe hộp, bên ngoài đóng kín hoàn chỉnh."

"Sáp ấn hoàn chỉnh, không có chút nào tổn hại."

"Ninh Khiết trưởng công chúa, Lê Chuẩn, Lê Mục, các ngươi chứng kiến, phần này mật chỉ lúc ấy có phải là bệ hạ tự mình viết, tự mình bịt kín, dán lên giấy niêm phong, đắp lên sáp ấn, lại từ Ninh Khiết trưởng công chúa tự mình phóng tới bảng hiệu về sau?"

"Vâng, ta chứng kiến."

"Ta chứng kiến."

"Ta chứng kiến!"

Lê Chuẩn, Lê Ân, Ninh Khiết trưởng công chúa ba người ra khỏi hàng.

Thời khắc này Ninh Khiết trưởng công chúa, toàn thân giáp trụ.

Thời khắc mấu chốt, Ninh Nguyên Hiến vẫn tin tưởng người một nhà.

Vị này Ninh Khiết trưởng công chúa là hắn cùng cha cùng mẹ thân muội muội, từ nhỏ đã đi theo hắn lớn lên.

Nàng bởi vì ngưỡng mộ Khương Ly mà cả đời không gả.

Về sau vì Ninh Nguyên Hiến, tiến vào Hắc Thủy Đài đảm nhiệm chức vị quan trọng, cân bằng Tiết Triệt lực lượng.

Nàng cái này nửa đời người, có thể nói là trung thành tuyệt đối.

Vì lẽ đó Tô Nan mưu phản thời điểm, Ninh Nguyên Hiến cũng là phái Ninh Khiết cùng Trương Xung cùng đi Bạch Dạ quận thành.

Nàng đối Ninh Khiết tín nhiệm, hoàn toàn không kém Lê Mục.

Mà lại, Ninh Khiết trưởng công chúa hoàn toàn vô dục vô cầu, cho dù có người muốn thu mua nàng đều khó có khả năng.

Tất cả mọi người chứng kiến, cái này đánh xe hộp giấy niêm phong hoàn chỉnh, sáp ấn hoàn chỉnh.

Ninh Cương hít một hơi thật sâu, hủy đi giấy niêm phong, kéo sáp ấn, mở ra hộp.

Lúc ấy quốc quân bí mật triệu kiến hắn thời điểm, nói muốn chuẩn bị mật chỉ, Ninh Cương còn cảm thấy không cần thiết.

Không nghĩ tới lại có người thật như thế phát rồ, vậy mà thật đối quốc quân hạ thủ.

Không bằng cầm thú, không bằng cầm thú!

May mắn bệ hạ có hậu chiêu, nếu không chỉ sợ đối địch người quỷ kế.

Không nghĩ tới, cái này sắc phong Thái tử mật chỉ, vậy mà thật phát huy tác dụng.

Toàn trường tĩnh lặng không tiếng động, nhìn chằm chằm Ninh Cương hai tay.

Bệ hạ bỗng nhiên ngã xuống, cũng đã đầy đủ kinh dị, không nghĩ tới hắn cũng phỏng đoán đến một điểm này, lại còn chuẩn bị mật chỉ?

Ninh Cương hít một hơi thật sâu, mở ra cái rương xuất ra bên trong mật chỉ, từ từ mở ra.

Bản năng liền muốn đọc lên.

Bởi vì phần này mật chỉ hắn là gặp qua, liền là sắc phong Ninh Chính vì Thái tử.

Nhưng mà. . .

Mở ra mật chỉ về sau, cả người hắn triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì mật chỉ lên danh tự thay đổi.

Vốn là sắc phong ngũ vương tử Ninh Chính vì Thái tử, vậy mà biến thành sắc phong Tam vương tử Ninh Kỳ vì Thái tử?

Ninh Cương giống như sét đánh.

Hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình.

Cái này. . . Đây rốt cuộc chuyện gì phát sinh?

Tại sao lại dạng này?

Hắn nhìn tận mắt bệ hạ viết phần này mật chỉ, nhìn tận mắt Ninh Khiết trưởng công chúa đặt ở bảng hiệu về sau.

Về sau Lê Chuẩn cùng Lê Ân liền canh giữ ở bên trong tòa cung điện này.

Mấy trăm tên cao thủ canh giữ ở đại điện bên ngoài, không cho phép bất luận cái gì ra vào.

Mà bây giờ mật chỉ lên danh tự vậy mà thay đổi?

Cái này. . . Cái này mật chỉ lại bị người đổi?

Là ai?

Ai như thế thần thông quảng đại?

Không có khả năng, không có khả năng!

Ninh Cương toàn thân mồ hôi lạnh tuôn ra, cả người cơ hồ đều muốn tê liệt ngã xuống.

Bệ hạ, cái này nên làm cái gì?

Cái này nên làm cái gì?

Lúc này, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn chằm chằm Ninh Cương , chờ đợi hắn tuyên đọc ý chỉ.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Ninh Cương miệng lớn thở dốc.

Ta Ninh Cương thân là Ninh thị Vương tộc con cháu, tuyệt đối không thể để cho Việt Quốc giang sơn rơi vào quân giặc chi thủ.

Bỗng nhiên. . .

Ninh Cương bỗng nhiên đem cái này phong thánh chỉ phá tan thành từng mảnh.

Sau đó đem Tam vương tử Ninh Kỳ mấy chữ triệt để xé thành mảnh nhỏ, nhét vào miệng bên trong nuốt vào.

Trong chốc lát!

Toàn trường tất cả mọi người bị cái này biến cố kinh ngạc đến ngây người.

"Ngăn cản hắn, ngăn cản hắn!"

Tể tướng Chúc Hoằng Chủ gào thét rống to.

Ninh Kỳ bỗng nhiên nhào tới, một tay lấy Ninh Cương ngã nhào xuống đất.

Bỗng nhiên hủy đi cái cằm của hắn, liền muốn trừ đi trong miệng hắn tơ lụa vải.

"Loạn thần tặc tử, loạn thần tặc tử. . ."

Ninh Cương cuồng thanh hô to.

"Bệ hạ có chỉ sắc phong Ninh Chính điện hạ vì Thái tử."

"Các ngươi đám này loạn thần tặc tử, chết không yên lành!"

Một lát sau, Ninh Cương bị gõ mất mấy khỏa răng, tháo bỏ xuống cái cằm, theo miệng bên trong móc đi ra tơ lụa vải.

Nhưng mà đã triệt để hủy đi.

Vừa rồi đem hết toàn lực phía dưới, Ninh Cương chẳng những triệt để xé nát, mà lại sống sờ sờ đem cái này đoàn tơ lụa nhai thành bùn nhão.

Thậm chí dùng sức quá độ, miệng đầy đều là máu tươi.

"Loạn thần tặc tử, loạn thần tặc tử. . ."

Ninh Cương mặc dù bị hủy đi cái cằm, sau đó trong cổ họng vẫn là phát ra từng đợt gào thét.

"Lớn mật Ninh Cương, lại dám tự mình hủy đi bệ hạ thánh chỉ, cái này hoàn toàn là mưu phản, lập tức cầm xuống, nhốt vào Hắc Thủy Đài đại lao, chặt chẽ khảo vấn, hắn còn có cái gì đồng đảng, có người muốn mưu phản!" Lúc này Tể tướng Chúc Hoằng Chủ đi ra cao giọng la lên.

Cấm Vệ quân thống lĩnh thất kinh.

Trước mắt cục diện này phải làm gì?

Bệ hạ ngã xuống, bọn hắn nên nghe ai?

Ninh Cương đại nhân vừa rồi đúng là hủy đi bệ hạ mật chỉ, đây quả thật là so như mưu phản.

"Phanh phanh phanh. . ."

Cửa cung mở ra.

Mấy chục tên Hắc Thủy Đài võ sĩ xông tới, phải bắt bắt Ninh Cương.

"Chậm rãi. . ."

Bỗng nhiên, Ninh Chính phát ra âm thanh.

"Ta không phải Thái tử, nhưng ta luôn luôn Việt Quốc công đi." Ninh Chính nói: "Ở đây tước vị ta tối cao."

"Hắc Thủy Đài người không nên động!"

Hắc Thủy Đài võ sĩ thủ lĩnh khom người nói: "Ninh Chính điện hạ, cái này Ninh Cương hủy hoại bệ hạ mật chỉ, hình dung mưu phản, chứng cứ vô cùng xác thực , dựa theo quốc pháp, xác thực muốn giao cho chúng ta Hắc Thủy Đài tới xử trí."

"Diêm Ách đâu?" Ninh Chính hỏi.

Hắc Thủy Đài võ sĩ thủ lĩnh nói: "Không có bệ hạ ý chỉ, Diêm Ách đô đốc không thể tiến cung."

Ninh Chính nói: "Lê Chuẩn, đem Ninh Cương đại nhân giam giữ đến hoàng cung dưới mặt đất nhà giam, không cho phép bất luận kẻ nào tiếp xúc."

Hắc Thủy Đài võ sĩ tiến lên một bước nói: "Điện hạ, đây đúng là ta Hắc Thủy Đài thuộc bổn phận sự tình, ngài làm Việt Quốc công cũng không có quyền đi quá giới hạn."

Ninh Chính ánh mắt nhìn về phía Ninh Khiết trưởng công chúa, chậm rãi hỏi: "Trưởng công chúa, ngươi là Hắc Thủy Đài thủ lĩnh một trong, ngươi cứ nói đi?"

Ninh Khiết trưởng công chúa mở to mắt, chậm rãi nói: "Ninh Cương hủy hoại mật chỉ, lại là nên giao cho Hắc Thủy Đài xét xử."

Lời này một màn, Ninh Cương, Lê Chuẩn, Lê Ân bọn người ánh mắt như chớp giật nhìn về phía Ninh Khiết.

Là ngươi!

Thay thế mật chỉ người là ngươi.

Bệ hạ như thế tin tưởng ngươi, hoàn toàn đưa ngươi xem như tuyệt đối tâm phúc.

Ngươi vì sao muốn phản bội?

Ninh Khiết trưởng công chúa mặt không hề cảm xúc, thản nhiên nói: "Hắc Thủy Đài, làm việc đi!"

Mấy chục tên Hắc Thủy Đài võ sĩ tiến lên, muốn bắt Ninh Cương.

"Đừng nhúc nhích." Ninh Chính nói: "Ta biết các ngươi muốn làm gì, nhưng mà hiện tại khẽ động, liền là nội chiến."

"Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc, Ninh Kỳ!" Ninh Chính toàn thân run rẩy, nhưng thanh âm lại rất tỉnh táo nói: "Các ngươi mặc kệ muốn làm gì, đều dừng lại. Nếu không ta lập tức hạ lệnh khai chiến, ta lập tức để thành vệ quân mở cửa, lập tức để Khương vương một vạn đại quân giết vào thành tới!"

"Không nên ép ta!"

Ninh Chính ôm quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Chúc Hoằng Chủ, Ninh Khải, Chủng Ngạc, Ninh Kỳ còn có chư vị đại thần, ta có một cái ý kiến."

"Phụ vương ngã xuống, sinh tử chưa biết, Thái tử chi tranh trước để ở một bên, trước cứu phụ vương, như thế nào?"

"Ninh Kỳ, như thế nào?"

Tam vương tử Ninh Kỳ nói: "Liền theo Ngũ đệ."

Ninh Chính nói: "Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc, Ninh Khải, như thế nào?"

"Liền theo Việt Quốc công."

Ninh Chính nói: "Bãi triều, tất cả mọi người lập tức rời đi hoàng cung, không thể lưu lại."

"Ninh Khiết trưởng công chúa, xin ngươi cũng ra ngoài, mang theo Hắc Thủy Đài người toàn bộ rời đi."

Ninh Khiết trưởng công chúa không nói hai lời, trực tiếp rời đi.

"Chiêu Thẩm Lãng vào quốc đô, cứu vớt bệ hạ!"

... . . .

Quần thần rời khỏi hoàng cung!

Cửa cung triệt để đóng chặt.

Thành vệ quân tiến vào chuẩn bị chiến đấu trạng thái, ngoài thành một vạn Khương quốc kỵ binh, tiến vào chuẩn bị chiến đấu trạng thái.

Hắc Thủy Đài tất cả võ sĩ, tiến vào chuẩn bị chiến đấu trạng thái.

Quốc đô tiến vào cấm đi lại ban đêm, ban ngày cấm!

Bất luận cái gì dân chúng, không thể đi ra ngoài.

Bất luận cái gì cửa hàng, không thể mở cửa.

Bốn đầu đường lớn, trừ phi có Thượng thư đài cùng Xu Mật viện chính lệnh , bất kỳ người nào không thể hành tẩu.

Nếu không đều coi là mưu phản, giết chết bất luận tội.

Vô số đại thần sau khi về nhà, đóng cửa phòng, trốn vào trong chăn run lẩy bẩy.

Hôm nay một màn này.

Quá làm cho người kinh dị.

Cho dù là nguyên bản duy trì Ninh Kỳ thần tử, trong lòng cũng cảm thấy rét run.

Quá phát rồ, quá không có điểm mấu chốt.

Cứ việc quốc quân bỗng nhiên ngã xuống, hiện tại không có bất kỳ cái gì công luận.

Nhưng đại gia tâm giống như gương sáng đồng dạng.

Chúc thị, Chủng thị, Tiết thị, vậy mà như thế không có điểm mấu chốt.

Còn có Ninh Kỳ.

Vậy mà thí quân, giết cha?

Còn có Ninh Khiết trưởng công chúa, nàng vì cái gì a?

Nàng liền là vô tình vô dục người, còn có cái gì có thể dùng thu mua nàng?

Nàng đối bệ hạ cỡ nào trung thành?

Quốc quân tín nhiệm đối với nàng, hoàn toàn không thua gì Lê Chuẩn bọn người, vì sao nàng muốn phản bội?

Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Bệ hạ thật sự là mắt mù a, vậy mà tín nhiệm Ninh Khiết?

Ninh Cương đại nhân thật sự là trung trinh a, tính nóng như lửa.

Thời khắc mấu chốt, vậy mà xé nát phần này cái gọi là mật chỉ.

Nếu không, Ninh Kỳ điện hạ đã trở thành Thái tử.

...

Hoàng cung bên trong.

Mấy chục tên ngự y, thi triển hết thảy thủ đoạn, đều thúc thủ vô sách.

Ninh Nguyên Hiến cơ hồ không có nhịp tim, không có hô hấp.

Liền phảng phất triệt để chết đi.

Nhưng mà, lại không có biểu hiện ra cái gì bệnh lý đặc thù.

Mặt ngoài những bệnh trạng này cùng trước đó não ngạnh tương tự, nhưng trên thực tế lại hoàn toàn không giống.

Lê Mục, Lý Thiên Thu, Chung Sở Khách bọn người toàn bộ vào cung.

Bọn hắn dùng hết tất cả thủ đoạn, cũng căn bản tra không ra Ninh Nguyên Hiến đến tột cùng làm sao.

Thậm chí, liền hắn có chết hay không đều không thể tuyệt đối phán đoán.

"Đến tột cùng là ai? Là ai?"

"Bệ hạ mấy ngày nay thời gian, căn bản không có tới gần bất luận cái gì có hiềm nghi người, hắn ăn cơm, nước uống đều đi qua chúng ta chi thủ."

"Phù Đồ Sơn cho dù có giống như thần tiên thủ đoạn, cũng vô pháp cách không mưu sát bệ hạ đi."

Đến tột cùng vì cái gì a?

Bệ hạ bỗng nhiên liền ngã xuống, mà lại tại thời khắc mấu chốt nhất ngã xuống.

Bỗng nhiên, Lê Mục Đại công công nói: "Là Ninh Hàn công chúa, đêm qua nàng bỗng nhiên xuất hiện, gặp mặt bệ hạ, khoảng cách ba thước. Nàng không có bất kỳ cái gì cụ thể cử động, nhưng mà bỗng nhiên một nháy mắt, ta cảm giác được cả người phảng phất bị ẩn nấp một cái."

"Ẩn nấp một cái?" Lý Thiên Thu nói.

Lê Mục nói: "Đây là một loại rất khó hình dung cảm giác, trong nháy mắt đó ta đầu phảng phất muốn nổ tung, toàn thân lông tơ phảng phất muốn nháy mắt bị cảm giác bỏng. Đương nhiên cái này hoàn toàn là một loại cảm giác, thân thể của ta lại phảng phất hoàn toàn vô sự."

"Ninh Hàn? Ninh Hàn?" Biện phi yên lặng đọc lấy cái tên này.

Tinh thần của nàng lại một lần nữa nhận hủy diệt tính tàn phá, đã hoàn toàn khóc không được.

"Vì cái gì? Nàng cứ như vậy hận bệ hạ sao? Đây chính là cha ruột của nàng a, vì sao muốn làm ra giết cha sự tình?" Biện phi run rẩy nói: "Liền xem như dã thú, cũng sẽ không ăn cha ăn mẹ a, nàng chẳng lẽ liền cầm thú cũng không bằng sao?"

Lý Thiên Thu nói: "Thiên Nhai Hải Các nắm giữ rất nhiều văn minh thời thượng cổ, phi thường thần bí mà cường đại. Hay là nàng liền là dùng Thượng Cổ lực lượng, mưu sát bệ hạ."

"Thiên Nhai Hải Các, siêu thoát lực lượng." Lê Chuẩn nghiến răng nghiến lợi nói: "Liền là đám này tặc tử, đào móc thượng cổ di tích về sau, của mình...mình quý cũng liền thôi, vì duy trì mình siêu thoát địa vị, vậy mà ngu muội thiên hạ, phong tỏa thiên hạ văn minh. Thượng vị vì sao không che chở Khương Ly bệ hạ, đem những thứ này không bằng cầm thú đồ vật toàn bộ chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt. . ."

"Bây giờ bệ hạ sinh tử chưa biết, đế quốc chẳng mấy chốc sẽ nhúng tay." Lê Chuẩn Đại công công nói: "Ninh Chính điện hạ, muốn hay không trực tiếp khai chiến? Chém giết Ninh Kỳ, chém giết Ninh Khiết, chém giết Chúc Hoằng Chủ toàn tộc?"

Ninh Chính lắc đầu nói: "Không có cơ hội, toàn bộ Hắc Thủy Đài triệt để làm phản, đối phương còn có Ẩn Nguyên hội cùng đế quốc duy trì, có rất nhiều tuyệt đỉnh cao thủ, bọn hắn giết không ta, chúng ta cũng giết không Ninh Kỳ. Mà lại một khi chúng ta tại quốc đô khai chiến, liền sẽ cho Đại Viêm đế quốc can thiệp lấy cớ, đến lúc đó Hoàng đế bệ hạ hạ chỉ đại quân tiến thẳng một mạch tiến vào Việt Quốc."

Đây là nhất định.

Nếu như muốn khai chiến, cũng muốn Ninh Nguyên Hiến tỉnh lại, hạ chỉ đem Chủng thị, Tiết thị định là mưu phản.

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Ninh Kỳ phụng chỉ thảo phạt phản nghịch, dạng này Đại Viêm đế quốc liền không có quyền can thiệp.

Hiện tại Ninh Nguyên Hiến sinh tử chưa biết, một khi Ninh Kỳ cùng Ninh Chính tại quốc đô bên trong khai chiến, Đại Viêm đế quốc liền có tuyệt đối lấy cớ, điều động đại quân đến đây điều giải, trợ giúp các nước chư hầu ổn định cục diện.

Ninh Chính nói: "Hiện tại mấu chốt, liền là cứu vớt phụ vương."

"Chỉ sợ khó." Lê Mục Đại công công nói: "Thẩm Lãng y thuật vô song, nhưng mà bệ hạ cái này căn bản liền không phải phổ thông chứng bệnh, liên lụy tới văn minh thời thượng cổ, hắn đối với phương diện này cũng không am hiểu."

Văn minh thời thượng cổ, hoàn toàn là mấy đại siêu thoát thế lực lĩnh vực.

Hiện tại mấy cái đại tông sư, mấy chục tên ngự y, liền Ninh Nguyên Hiến nguyên nhân bệnh cũng không tìm tới.

Càng đừng nói cứu chữa.

Thậm chí, Ninh Nguyên Hiến cái này căn bản cũng không phải là bệnh.

Bỗng nhiên, Lê Chuẩn nói: "Nếu như Thẩm Lãng cứu không tỉnh bệ hạ, Đại Viêm đế quốc lại sai phái tới chủ trì cục diện, lại nên làm cái gì?"

Bây giờ quốc quân ngã xuống, sinh tử chưa biết.

Thái tử vị trí không giải quyết được, cái kia làm thiên hạ chung chủ, Hoàng đế bệ hạ là có tuyệt đối toàn lực đến giúp đỡ thuộc hạ các nước chư hầu chủ trì cục diện.

Sau đó cục diện rõ ràng.

Hoàng đế bệ hạ lại phái phái khâm sai tiến vào quốc đô, sau đó từ quần thần đề cử một Thái tử.

Cuối cùng quần thần đề cử Ninh Kỳ, Hoàng đế thuận theo dân tâm, trực tiếp sắc lập Ninh Kỳ.

Còn không vẻn vẹn như thế.

Ninh Nguyên Hiến trước mắt sinh tử chưa biết, quốc không thể một ngày không có vua.

Vì lẽ đó, Ninh Kỳ đảm nhiệm Thái tử về sau, chỉ sợ sẽ rất nhanh kế thừa vương vị.

Ninh Nguyên Hiến chết cũng liền thôi, như vẫn như cũ như thế sinh tử chưa biết xuống dưới, vậy liền trực tiếp biến thành thái thượng vương.

Một khi cho đến lúc đó!

Ninh Chính còn muốn nghịch chuyển cục diện liền khó.

Vương vị một khi kết thúc, liền cơ hồ đoạt không trở lại.

Lê Chuẩn Đại công công nói: "Vì lẽ đó điện hạ, muốn sớm tính toán, cần thiết, cưỡng ép nhập chủ hoàng cung, tự lập làm vương!"

Lê Chuẩn, Lê Mục bọn người đối Ninh Nguyên Hiến thân thể đều phi thường bi quan.

Thiên Nhai Hải Các dùng Thượng Cổ văn minh mưu sát Ninh Nguyên Hiến, Thẩm Lãng muốn cứu vớt quá khó.

Vì lẽ đó hiện tại bất động, về sau liền đến không kịp, thác thất lương cơ.

Lê Chuẩn nói: "Ninh Chính điện hạ, thành vệ quân chí ít vẫn là nghe ngài, chúng ta còn có một vạn Khương quốc kỵ binh, mặc dù diệt không Tiết thị, Chủng thị, Chúc thị, nhưng mà khống chế quốc đô vẫn là có thể, chí ít trước tiên đem vương vị đứng yên xuống."

Ninh Chính nói: "Dựa vào ai định? Ninh Cương Vương thúc vì bảo vệ ta, xé bỏ giả thánh chỉ mà bỏ tù. Bây giờ toàn bộ hoàng cung, nhất có quyền lực chủ trì cục diện chính là Thái hậu, là vương hậu. Nhưng mà Thái hậu thần trí đã cực kỳ không thanh tỉnh, chủ trì không đại cục. Ta như lúc này cưỡng ép đăng cơ làm vua, đó cũng là hưng binh làm loạn."

"Vậy làm sao bây giờ?" Lê Chuẩn quát: "Như Thẩm Lãng cứu không tỉnh bệ hạ, chúng ta liền trơ mắt nhìn xem Hoàng đế bệ hạ đem Ninh Kỳ nâng lên vương vị sao?"

Ninh Chính nói: "Làm hai tầng chuẩn bị, chờ Thẩm Lãng trở về quốc đô, trước cứu phụ vương. Nếu có thể cứu tỉnh, hết thảy đại cát. Nếu không thể cứu tỉnh, để hắn toàn lực trợ giúp Thái hậu thanh tỉnh một lát, ta như thượng vị, cần lão nhân gia nàng nửa khắc thanh tỉnh."

"Vâng!"

"Khống chế vương hậu, đừng để nàng rời đi cửa cung nửa bước, đừng để nàng có nói cơ hội."

"Vâng!"

Trừ phi vạn bất đắc dĩ, nếu không tuyệt đối không nên tự lập làm vương!

Không quản lý từ cỡ nào đầy đủ, tự lập làm vương người, đều sẽ bị coi là mưu phản.

"Lý Thiên Thu, Chung Sở Khách, hai người các ngươi lập tức đi đón Thẩm Lãng vào quốc đô."

"Vâng!"

Hai cái đại tông sư, lao nhanh mà ra.

Không có chút nào lưu lại, hướng về Thiên Tây hành tỉnh chạy như điên.

...

Vẻn vẹn sau mười tiếng.

Lý Thiên Thu cùng Chung Sở Khách liền đã đuổi tới Thẩm Lãng quân doanh.

"Bệ hạ bị mưu hại, sinh tử chưa biết, ngươi lập tức tiến vào quốc đô cứu vớt."

Sau khi nói xong, hai người mang theo Thẩm Lãng trực tiếp rời đi, không có làm mảy may lưu lại.

"Phu quân, ta muốn đi sao?" Mộc Lan đuổi theo.

Thẩm Lãng nói: "Không, bảo bối ngươi lưu tại nơi này, tùy thời chuẩn bị chiến đấu, như đoán không sai, trong nửa tháng Chủng thị đại quân liền sẽ hướng các ngươi phát động tiến công. Thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân, liền giao cho ngươi, mượn cơ hội diệt đi Chủng thị toàn tộc!"

Dứt lời, Thẩm Lãng trở mình lên ngựa, hướng về quốc đô lao

nhanh.

"Tốt!" Kim Mộc Lan run rẩy nói.

Nàng cảm giác được thiên quân gánh nặng.

Trước đó nàng dẫn đầu thứ hai Niết Bàn quân viễn chinh Nam Ẩu quốc đều, kết quả thất bại, cơ hồ tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

Về sau, nàng lại tập kích Đại Nam quốc đô, kết quả dở khóc dở cười.

Hiện tại Mộc Lan đều có chút hoài nghi bản thân, không có phu quân ở bên người, nàng thật cảm thấy mình không biết nên như thế nào run rẩy, nàng cảm thấy mình rất khó một mình đảm đương một phía.

"Mộc Lan, phu quân nói giao cho ngươi, vậy hắn liền là đã tính trước."

"Hắn nói được, ngươi liền nhất định được."

"Nhất định được, ta tuyệt đối sẽ không để phu quân thất vọng!"

Mộc Lan cơ hồ tất cả tinh thần lực đều tập trung lại, mang theo cái này hơn bốn ngàn người, giữ vững cái thành nhỏ này bảo , chờ đợi lấy Chủng thị đại quân khả năng tiến công.

...

Vẻn vẹn sau mười bảy tiếng.

Thẩm Lãng liền tiến vào quốc đô, xông vào hoàng cung bên trong.

Không ngủ không nghỉ, đi cả ngày lẫn đêm.

"Thẩm Lãng tới."

"Công tử tới."

"Thẩm công tử tới."

Tất cả mọi người dồn dập thối lui, vì Thẩm Lãng tránh ra đường.

Thẩm Lãng phong trần mệt mỏi, đi thẳng tới Ninh Nguyên Hiến trước mặt.

"Thẩm công tử, vô luận như thế nào cũng kiểm tra không ra bệ hạ nguyên nhân bệnh."

"Ba ngày trước triều hội lên, hắn bỗng nhiên liền ngã xuống, bất tỉnh nhân sự, nhìn qua giống như là trúng gió, nhưng chi tiết cũng không phải."

"Cơ hồ không có nhịp tim, hô hấp cũng nhỏ khó thể nghe, nhìn qua liền cùng chết giống nhau như đúc, dùng hết hết thảy thủ đoạn đừng bảo là cứu tỉnh bệ hạ, liền một chút xíu phản ứng đều không có."

Thẩm Lãng tiến lên, nhìn xem khô gầy Ninh Nguyên Hiến.

Khoảng thời gian này không gặp, hắn vậy mà già nua đến bước này, lúc trước hắn là bực nào tinh xảo tuổi trẻ?

Dùng X quang mắt bắn phá Ninh Nguyên Hiến toàn thân.

Không có trúng độc.

Không có trúng gió.

Không có não ngạnh.

Trong đầu cũng có bất kỳ sưng tấy, không có bất kỳ cái gì dị vật.

Cái này. . . Liền kì quái.

Sau đó Thẩm Lãng bắt mạch, thử máu vân vân.

Hết thảy kiểm tra thủ đoạn đều tiến hành.

Kết quả vẫn như cũ không thu được gì.

Cứ việc có chuẩn bị tư tưởng, nhưng Thẩm Lãng vẫn là kinh sợ.

Cái này đã vượt qua y học phạm trù.

Vậy mà tìm không thấy bất luận cái gì nguyên nhân bệnh.

Vậy hắn là vì sao bỗng nhiên ngã xuống, bất tỉnh nhân sự.

Mà lại, liền phảng phất có người bóp lấy đồng hồ bấm giây.

Ngay tại Ninh Nguyên Hiến muốn tuyên bố Ninh Chính vì Thái tử thời điểm liền ngã xuống, liền phảng phất có người khống chế đồng dạng.

Thiên hạ, không có trùng hợp như vậy sự tình.

Ta nhất định bỏ lỡ cái gì chi tiết, thiên mã hành không, triển khai hết thảy tưởng tượng.

Giả thuyết lớn mật, cẩn thận luận chứng.

Thẩm Lãng lại một lần nữa kiểm tra Ninh Nguyên Hiến toàn thân.

Phát hiện tại trái tim của hắn bộ vị, lại có một cái nhàn nhạt dấu vết.

Nhìn qua cực kỳ phổ thông, giống như là phổ thông ép ra vết tích, nhưng mà Thẩm Lãng dùng X quang mắt mảnh kiểm tra, tại trí não bên trong không ngừng phóng đại ấn ký này, phát hiện lại có một loại bị thiêu đốt vết tích.

Đây là vì sao?

Đón lấy, Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào Ninh Nguyên Hiến trên nội y một cái nút thắt.

Cái này nút thắt một tấc đường kính, là hoàng kim, phía trên còn khảm nạm lấy một viên bảo thạch.

Liền xem như dùng Ninh Nguyên Hiến phá sản, cái này nút thắt cũng lộ ra xa xỉ.

Mà lại, nó cùng chung quanh nút thắt hoàn toàn không giống, vừa vặn đối ứng vị trí trái tim.

Cái này nút thắt không đơn giản, có chút quỷ dị ly kỳ.

Thẩm Lãng cầm qua cái này nút thắt, tới gần con mắt tường tận xem xét, nhìn qua tựa như là một viên phổ thông hồng ngọc, độ tinh khiết phi thường cao, quả thực đỏ bừng như máu.

Đón lấy, dùng X quang mắt tiến hành quét hình.

Gặp quỷ!

X quang vậy mà quét hình không đến cái này nút thắt bảo thạch nội bộ cấu tạo.

Đây tuyệt đối không bình thường.

Sau đó, Thẩm Lãng cầm qua đặc thù công cụ, thử nghiệm muốn mở ra cái này bảo thạch.

Vừa lái khải, một bên dùng X quang tiếp tục quét hình.

Bỗng nhiên!

Thẩm Lãng đầu óc bỗng nhiên đau đớn một hồi.

Hắn trí não phát ra từng đợt cảnh cáo.

Nguy hiểm, nguy hiểm.

Kiểm tra đo lường đến trí mạng năng lượng phóng xạ!

...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 388: Dốc Hết Tâm Huyết Cứu Quân Vương! Tuyển Vương Hội!

Trận nguyên phát ra điện từ năng lượng bên trong một bộ phận thoát ly trận nguyên hướng nơi xa truyền bá, sau đó không còn trở về trận nguyên hiện tượng, được xưng là phóng xạ.

Nó chủ yếu dùng sóng điện từ cùng hạt hình thức hướng bên ngoài khuếch tán.

Chỉ cần không phải tuyệt đối không độ, vạn vật đều có phóng xạ, bao quát điện thoại tín hiệu, lò vi sóng các loại, khác nhau chỉ là phóng xạ số lượng nhiều nhỏ.

Cho nên nhìn thấy phóng xạ, chưa hẳn muốn lập tức liên tưởng đến đạn hạt nhân.

Làm Thẩm Lãng chuẩn bị mở ra cái này bảo thạch thời điểm, lập tức cảm ứng được một cỗ cường đại phóng xạ lực.

Hắn lập tức đình chỉ hành động này.

Sau đó lại một lần kiểm tra Ninh Nguyên Hiến trước ngực vết thương này. Nếu như không có đoán sai, hẳn là cái này bảo thạch nút thắt tại thời khắc mấu chốt cho Ninh Nguyên Hiến một kích trí mạng.

Bây giờ Ninh Nguyên Hiến, giống như là người thực vật, nhưng so người thực vật tình hình càng kém. Người thực vật hô hấp cùng nhịp tim vẫn là bình thường, hơn nữa còn có phản xạ có điều kiện, thậm chí còn có thể ngáp cùng vô ý thức nhấm nuốt động tác. Nhưng Ninh Nguyên Hiến thật liền là không nhúc nhích, thật phảng phất chết đi.

Cực kỳ hiển nhiên là cái này bảo thạch trong khoảng thời gian ngắn cho Ninh Nguyên Hiến đại não cùng thần kinh đều tạo thành thương tổn cực lớn, khiến cho hắn cơ hồ liền phản xạ có điều kiện đều không có.

Sau đó, Thẩm Lãng thử nghiệm kiểm tra Ninh Nguyên Hiến thân thể thần kinh phản xạ cung.

Vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

Thứ này tuyệt đối không phải thế giới này sản phẩm, tuyệt đối đến từ thượng cổ di tích.

Gặp gì biết nấy, có thể thấy được những thứ này siêu thoát thế lực tại thượng cổ di tích bên trong đào móc bao nhiêu thứ.

"Cái này nút thắt, là nơi nào tới?" Thẩm Lãng hỏi.

Biện phi nói: "Cái này ngay từ đầu là bệ hạ cùng nguyên phối thê tử tín vật đính ước, nó trước kia là trâm gài tóc lên bảo thạch. Khương Ly đế chủ hủy diệt về sau, bệ hạ thôi nguyên phối thê tử, nàng liền lấy đi bệ hạ chi này trâm gài tóc, không lâu sau đó nàng qua đời. Mãi cho đến mấy năm trước, cái này trâm gài tóc mới một lần nữa xuất hiện."

Thẩm Lãng nói: "Là ai cho bệ hạ?"

Biện phi nói: "Là thái tử điện hạ, hắn nói là trong nhà trong lúc vô tình phát hiện."

Thẩm Lãng nói: "Biện phi ngài nói tiếp đi."

Biện phi nói: "Lúc ấy cái này trâm gài tóc long đong đã lâu, mà lại đây là một chi tóc bạc trâm, quanh năm suốt tháng xuống đã biến thành màu đen, còn có nhất định biến hình. Bệ hạ cũng làm người ta chế thành nút thắt, may tại thiếp thân quần áo bên trên."

Cứ như vậy, khoảng cách trái tim vị trí thêm gần, cái này cũng đại biểu cho Ninh Nguyên Hiến nguyên phối thê tử áy náy cùng tưởng niệm.

Thẩm Lãng đối mặt trời cẩn thận quan sát khối bảo thạch này, thật không có chút nào sơ hở.

Nhìn mà than thở a.

Những thứ này siêu thoát thế lực hại người thủ đoạn, hoàn toàn là để người khó lòng phòng bị.

Thẩm Lãng nghe đến đó cơ hồ dám khẳng định, khối bảo thạch này thực ra đã bị người đổi.

Nguyên phối thê tử đưa cho Ninh Nguyên Hiến tín vật đính ước là phổ thông bảo thạch, nhưng về sau Thái tử lại cho Ninh Nguyên Hiến hẳn là Thiên Nhai Hải Các đặc chế bảo thạch.

Chuyện này qua tay người hẳn là Chúc thị gia tộc.

Ngưu bức a, tại mười năm trước liền nghĩ muốn mưu sát quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Liên tục nhịn đến bây giờ mới động thủ, cũng thật sự là không đơn giản.

Bất quá, chân chính quyết định đè xuống chốt mở người không phải Chúc thị, mà là Thiên Nhai Hải Các.

Trước đó Thẩm Lãng vẫn luôn tại hiếu kì, Phù Đồ Sơn có cổ trùng, cái kia Thiên Nhai Hải Các có cái gì đâu? Nó dựa vào cái gì ngưu bức như vậy?

Hiện tại cuối cùng nhìn ra.

Thật là cực độ ngưu bức.

Viên này đặc thù bảo thạch, xem như để Thẩm Lãng nhìn thấy Thiên Nhai Hải Các một góc của băng sơn.

Bất quá Thẩm Lãng vẫn như cũ không tin cái này bảo thạch là Thiên Nhai Hải Các chế tạo ra, có lẽ là trực tiếp theo thượng cổ di tích bên trong đào móc đến cũng khó nói.

"Có thể cứu sao?" Ninh Chính hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đây là văn minh thời thượng cổ thủ đoạn, dựa vào y học thủ đoạn là tuyệt đối cứu không được."

"Cho ta sáu canh giờ, ta làm mấy cái thí nghiệm." Thẩm Lãng nói tiếp: "Nhưng mà không cần ôm lấy hi vọng, cái này sáu canh giờ, ta chỉ là đang thử sai."

. . .

Sau đó trong vòng mười hai tiếng, Thẩm Lãng không ngừng mà làm thí nghiệm.

Dùng chuột bạch làm thí nghiệm.

Hắn trước thử nghiệm muốn dùng thủ đoạn bạo lực phá hư cái này có thể bảo thạch, nó liền sẽ phóng xuất ra lực công kích.

Sức công kích như thế này không phải điện, lại có chút cùng loại.

Nháy mắt, chuột bạch trực tiếp tiến vào sắp chết trạng thái.

Đầu tiên là toàn thân thần kinh tê liệt, sau đó là toàn bộ đại não tĩnh lặng.

Nhìn qua cùng Ninh Nguyên Hiến rất giống.

Sau đó, Thẩm Lãng nếm thử các loại thủ đoạn cứu trị.

Dùng các loại dược tề.

Toàn bộ thất bại!

Thậm chí thượng cổ di tích mang ra cái kia mặt khác hai viên dược vật, cũng hoàn toàn vô hiệu.

Lần trước Thẩm Lãng trợ giúp Phù Đồ Sơn mở ra Hắc Thạch đảo thượng cổ di tích cửa vào, đạt được bình này thượng cổ dược tề.

Trong đó một viên là tẩy tủy tinh cho Mộc Lan dùng xong, còn thừa lại hai viên không biết đan dược.

Thẩm Lãng nghiên cứu qua rất nhiều lần, cũng không biết cái này hai viên đan dược là làm gì dùng.

Dùng ngân châm rút ra cái này hai viên đan dược bên trong chất lỏng, thử nghiệm đối cái này chuột bạch tiến hành thi cứu.

Hoàn toàn không có tác dụng.

Mười hai giờ, Thẩm Lãng làm mấy chục lần thí nghiệm.

Toàn bộ thất bại!

. . .

"Ta thí nghiệm, toàn bộ thất bại."

"Khối bảo thạch này tới từ Thượng Cổ di tích, với ta mà nói là không biết, muốn cứu sống bệ hạ, trước hết am hiểu đây là vật gì."

"Dùng Thượng Cổ văn minh thủ đoạn mới có thể cứu vớt bệ hạ."

"Ta muốn đi một chuyến Đại Nam quốc thấy Căng Quân, cho ta một tháng thời gian."

Thẩm Lãng nhanh chóng phân phó.

"Ta đi theo ngươi." Lý Thiên Thu cùng Chung Sở Khách đồng thời nói.

"Lý Thiên Thu cùng ta đi là được." Thẩm Lãng nói: "Trong vòng mấy tháng, không có người hội ám sát ta, cũng không có dám ám sát ta."

Đây là Thẩm Lãng lần thứ hai nói ra lời như vậy, đám người vẫn như cũ không hiểu.

"Một tháng, cho ta một tháng!"

Sau đó Thẩm Lãng không có lưu lại, mang theo Lý Thiên Thu nhanh chóng rời đi hoàng cung.

Ẩn tàng tung tích, mượn cảnh ban đêm rời đi quốc đô, lần nữa tiến vào Thiên Tây hành tỉnh.

. . .

Xuyên qua Thiên Tây hành tỉnh nam bộ, tiến vào Khương quốc.

Theo Khương quốc xuôi nam, xuyên qua vô số kể rừng cây, lại một lần nữa tiến vào Sa Man tộc quốc đô.

Cái này vài ngàn dặm đường, Lý Thiên Thu cùng Thẩm Lãng không dùng đến bảy ngày liền đi đến. Ngay từ đầu Thẩm Lãng cưỡi xe ngựa, hơn nữa còn là ba con ngựa kéo xe ngựa, tốc độ cực nhanh. Tiến vào Sa Man tộc lĩnh vực về sau, Thẩm Lãng lại một lần nữa ngồi tại trên ghế mây, từ Lý Thiên Thu cõng tiến lên.

Nhưng coi như như thế, cũng đem hắn mệt mỏi cơ hồ run rẩy.

Khi hắn lại một lần nữa xuất hiện tại Sa Ẩm quốc sư trước mặt thời điểm, đối phương hơi có chút kinh ngạc.

"Đại sư, ngài nhận biết vật này sao?" Thẩm Lãng đem trong tay bảo thạch đưa tới, nội tâm tràn ngập hi vọng.

Sa Ẩm quốc sư tỉ mỉ kiểm tra mấy lần, sau đó lắc đầu nói: "Không biết."

Cái này hắn / mẹ nó phiền phức.

Sa Ẩm quốc sư cũng không biết.

Thẩm Lãng nói: "Căng Quân ở đây sao?"

Hắn rời đi quốc đô thời điểm, Ninh Chính cũng lập tức điều động sứ giả xuôi nam tiến vào Nam Ẩu quốc đều gặp mặt Căng Quân, đem sự tình báo cho.

"Bệ hạ không tại." Sa Ẩm quốc sư nói: "Hắn tại Nam Ẩu quốc cảnh nội xử lý một món khác đại sự, vãn hồi theo Việt Quốc lui binh ảnh hưởng. Bất quá hắn phi nha truyền thư đã tới, muốn ta vô điều kiện phối hợp ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Việt Vương Ninh Nguyên Hiến muốn lập Ninh Chính vì Thái tử, Thiên Nhai Hải Các dùng vật này tại thời khắc mấu chốt mưu sát quốc quân. Nó có thể phóng xuất ra quỷ dị công kích, triệt để đánh bại Việt Vương đầu óc cùng thần kinh. Lúc này Việt Vương như là người chết, không có trực giác, toàn thân thần kinh đều không có phản xạ có điều kiện."

Sa Ẩm quốc sư lại một lần nữa tỉ mỉ kiểm tra cái này đồ vật.

Nhưng hắn vẫn là không có nhìn ra bất kỳ đầu mối nào.

"Hiện tại liền hai cái biện pháp." Sa Ẩm quốc sư nói: "Cái thứ nhất biện pháp, đọc văn minh thời thượng cổ điển tịch. Cái thứ hai biện pháp, tìm kiếm siêu thoát thế lực trợ giúp."

Cái thứ hai biện pháp không có khả năng.

Phù Đồ Sơn sẽ không cứu Ninh Nguyên Hiến, Bạch Ngọc Kinh cũng sẽ không.

Nơi này không có tuyết, không tại Bạch Ngọc Kinh phạm vi thế lực bên trong.

Thẩm Lãng nói: "Tại Vạn Xà Quật phía dưới thượng cổ điển tịch, Khương Ly bệ hạ có phải là đã phá giải rất lớn bộ phận?"

Sa Ẩm quốc sư nói: "Đúng."

Thẩm Lãng nói: "Vậy hắn phá giải nội dung bên trong, có hay không cùng loại trình bày?"

Sa Ẩm quốc sư nghĩ một lát mà lắc đầu nói: "Không có!"

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ phá giải thượng cổ điển tịch, chiếm nhiều thiếu tỉ lệ? Tại cái kia thượng cổ di tích tất cả trong điển tịch."

"Không đủ 5%." Sa Ẩm quốc sư nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy còn dư lại thượng cổ điển tịch, vẫn còn chứ?"

"Tại!" Sa Ẩm quốc sư nói.

Thẩm Lãng nói: "Tại di tích bên trong, vẫn là di tích bên ngoài?"

Sa Ẩm quốc sư trầm mặc chốc lát nói: "Tại thượng cổ di tích bên ngoài, bởi vì điển tịch tương đối dễ dàng mang đi, vì lẽ đó bệ hạ toàn bộ mang ra. Đương nhiên còn có rất nhiều trọng yếu đồ vật còn tại di tích bên trong, bởi vì cái di tích kia còn có đại bộ phận không có thăm dò."

Thẩm Lãng nói: "Những cái kia thượng cổ điển tịch, có thể làm cho ta mượn đọc sao?"

Trước đó nói qua, thượng cổ điển tịch là dùng một loại phi thường phương thức đặc thù khắc sâu tại ngọc thạch bên trong, tầng tầng lớp lớp.

Một hộp bài poker lớn nhỏ thượng cổ điển tịch bên trong, bên trong khả năng liền bao hàm có mấy chục vạn chữ, mấy trăm tấm hình ảnh.

Bình thường người cần dùng thời gian mấy chục năm, mới có thể phá giải ra một cái thượng cổ điển tịch.

Lục đại siêu thoát thế lực dùng thời gian ngàn năm, phá giải vô số thượng cổ điển tịch, đây mới là bọn hắn cường đại căn nguyên.

Sa Ẩm quốc sư nói: "Thẩm Lãng công tử, ngươi có bao nhiêu thời gian?"

Thẩm Lãng nói: "Nhiều nhất thời gian nửa tháng tiến hành giải đọc."

Sa Ẩm quốc sư nói: "Nửa tháng, cái kia liền nửa cuốn thượng cổ di tích đều khó mà phá giải. Thượng cổ điển tịch vô cùng trân quý, nhưng mà cũng chủng loại phong phú, mênh mông như biển, muốn tại thời gian nửa tháng bên trong tìm đến khối bảo thạch này ghi chép, chỉ sợ so mò kim đáy biển còn khó."

Xác thực như thế, nhưng mà Thẩm Lãng có X quang quét hình, có trí não.

Hắn không cần giải đọc, chỉ cần không ngừng quét hình, một khi phát hiện đến tương quan tri thức điểm, lập tức ghi chép lại.

"Còn có một điểm." Sa Ẩm quốc sư nói: "Những thứ này thượng cổ điển tịch chỉ có bệ hạ biết ở nơi đó, ta cũng không biết bọn chúng giấu ở nơi nào."

Ách!

Đây cũng là rất bình thường, những thứ này thượng cổ di tích vô cùng trân quý, Căng Quân khẳng định muốn mình nắm giữ.

Đối với người khác coi như lại tín nhiệm, cũng là có hạn độ.

"Ta có thể lập tức phi nha truyền thư cho bệ hạ, để hắn tới." Sa Ẩm quốc sư nói: "Nhưng mà thứ nhất một lần, chí ít cần thời gian mười ngày."

Thẩm Lãng nội tâm không khỏi lắc một cái.

Thời gian mười ngày? Hắn nào có thời gian mười ngày lãng phí a.

"Ta lập tức cho bệ hạ viết thư."

. . .

Vẻn vẹn sau hai canh giờ.

Sa Ẩm quốc sư phi nha mật tín vừa mới bay qua không đến bao lâu, Căng Quân liền xuất hiện.

Có nhanh như vậy sao?

"Mấy ngày trước đó ta gặp được Ninh Chính sứ giả về sau, một bên cho quốc sư phi nha truyền thư, một bên mình liền chạy tới. Ta nghĩ hiền đệ khả năng cần ta trợ giúp, mà quốc sư có một số việc vẫn như cũ không thể làm chủ." Căng Quân nói: "Cần ta làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta cần đọc đại lượng thượng cổ điển tịch."

"Được!" Căng Quân nói!

. . .

Sau hai canh giờ!

Hơn ngàn khối thượng cổ điển tịch xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng.

Là khối, mà không phải cuốn.

Mỗi một cái thượng cổ điển tịch, thật đều giống như cục gạch đồng dạng khối ngọc.

Phía trên tầng tầng lớp lớp, lít nha lít nhít khắc họa vô số tin tức.

Căng Quân lui ra ngoài.

Đem toàn bộ không gian đều cho Thẩm Lãng.

Sau đó, Thẩm Lãng tiến vào điên cuồng đọc thời gian.

Dùng X quang mắt, từng tầng từng tầng quét hình những thứ này thượng cổ điển tịch, cũng không cần đọc, trực tiếp đem quét hình sau nội dung tồn vào đến trí não bên trong.

Một khi phát động đến chữ mấu chốt, trí não sẽ lập tức nhắc nhở Thẩm Lãng.

Đây quả thực là một hạng to lớn lượng công việc.

Nơi này có 1900 khối thượng cổ điển tịch, mỗi một khối đều có gần ngàn trang nội dung.

Vì lẽ đó cộng lại, ròng rã có gần hai trăm vạn trang.

Thẩm Lãng coi như một giây đồng hồ quét hình một tờ, cũng ròng rã cần 555 giờ, ròng rã hai mươi ba ngày thời gian.

Vẻn vẹn sau mấy tiếng.

Thẩm Lãng liền cảm thấy con mắt muốn nổ tung, đầu óc muốn nổ tung.

Nhưng không có cách nào, chỉ có thể tiếp tục.

. . .

Thẩm Lãng đang điên cuồng quét hình thượng cổ điển tịch thời điểm, quốc đô hoàn cảnh một ngày so một ngày ác liệt.

Thiên Việt thành bên trong.

Nắm giữ tại Ninh Chính trong tay quân đội, có hơn hai vạn người.

Nắm giữ tại Ninh Kỳ trong tay quân đội, ước chừng hơn một vạn người.

Chủng thị gia tộc tại Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ sáu vạn đại quân, vẫn không có bất kỳ động tác gì.

Trương Tử Húc tại Thiên Tây hành tỉnh nam bộ hơn một vạn người, cũng không có động tác.

Trương Xung đã chính thức cưỡi ngựa nhậm chức, nhập chủ Thiên Bắc hành tỉnh Tổng đốc, trong thời gian ngắn nhất chủ đạo Thiên Bắc hành tỉnh đại quyền.

Biện Tiêu bảy vạn đại quân chờ xuất phát.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến, vẫn như cũ như là người chết, không nhúc nhích.

Mà liền tại hắn triệt để hôn mê về sau mười ba ngày, một cái khác tin dữ truyền đến.

Vương thái hậu băng.

Đây không có cái gì âm mưu, Thái hậu vốn là thời gian không nhiều.

Nàng đã gần tám mươi tuổi, nguyên bản thân thể cũng tạm được, nhưng từ khi Thái tử Ninh Dực bị bắt về sau, thân thể của nàng liền ngày càng sa sút.

Ninh Dực là hắn thương yêu nhất cháu trai, hắn xảy ra chuyện về sau, Vương thái hậu bất tỉnh đi. Lại một lần nữa tỉnh lại, thân thể liền xuất hiện thói xấu lớn, thần trí càng ngày càng mơ hồ, cơ hồ từ sáng đến tối nằm ở trên giường, không có bao nhiêu thanh tỉnh thời khắc.

Quốc quân xảy ra chuyện về sau, Ninh Chính cùng Lê Chuẩn ngay lập tức liền phái người bảo hộ Thái hậu.

Nếu có một ngày, Ninh Chính muốn xưng vương, vậy nhất định cần một đại nhân vật sắc phong.

Quốc quân vẫn chưa tỉnh lại, vậy thì do Thái hậu xuất mã.

Kết quả hiện tại Thái hậu cũng băng.

Lê Ân công công nói, Thái hậu trước khi chết cũng không có thanh tỉnh qua, miệng bên trong không tuyệt vọng lấy A Vũ, tiểu Dực, tiểu Hàn.

Nói cách khác Thái hậu trong lòng cực kỳ yêu thích nhi tử không phải Ninh Nguyên Hiến, mà là Ninh Nguyên Vũ.

Nàng thương yêu nhất đời cháu là Ninh Dực cùng Ninh Hàn.

Thái hậu băng về sau, cục diện trở nên càng thêm hiểm ác.

. . .

Phía dưới người không ngừng khuyên nhủ Ninh Chính, tranh thủ thời gian động thủ.

Thừa dịp hiện tại trong tay có binh lực ưu thế, coi như không thể diệt đi Ninh Kỳ, chí ít cũng đem bọn hắn triệt để trục xuất quốc đô, sau đó tự lập làm vương.

Nhưng mà Ninh Chính từ đầu đến cuối không có đáp ứng.

Hắn biết hiện tại như khai chiến, hắn liền trở thành loạn thần tặc tử, đại quân đế quốc nhất định sẽ tiến vào chiếm giữ Việt Quốc.

Thực ra lúc này quốc đô vạn dân, thậm chí rất nhiều quan viên tâm đều tại hắn bên này.

Mưu sát quân vương, thực tế là quá ác liệt.

Dù là trước đó duy trì Ninh Kỳ thần tử, cũng sẽ cảm thấy sợ hãi cùng thất vọng đau khổ.

Ninh Kỳ người này, làm việc quá không từ thủ đoạn.

Cướp giết thân đệ đệ cũng liền thôi, bây giờ lại mưu sát mình phụ vương.

Trừ Chúc thị, Chủng thị, Tiết thị đáng tin, đại bộ phận thần tử đều đã lâm vào trầm mặc.

Lúc này, trầm mặc liền đại biểu cho chống lại.

Bây giờ quốc đô hoàn toàn tiến vào thời gian chiến tranh trạng thái.

Cấm đi lại ban đêm tiếp tục, nhưng mà ban ngày cấm buông ra một bộ phận.

Trừ lương cửa hàng, hiệu thuốc chờ liên quan đến dân chúng kiếm sống cửa hàng bên ngoài, tất cả cửa hàng vẫn như cũ đóng cửa.

Liền xem như lương cửa hàng, hiệu thuốc, mỗi ngày cũng chỉ có thể mở ra hai cái canh giờ.

Đặt ở trước đó, quốc đô vạn dân đã sớm giận.

Nhưng mà hiện tại bọn hắn lại lẳng lặng nhẫn thụ lấy.

Ninh Nguyên Hiến là một cái thanh danh không tính quá tốt quân vương, nhưng mà mạt đại Sa Hoàng còn bị vô số dân chúng xưng là nhỏ phụ thân đâu, Ninh Nguyên Hiến thanh danh nhưng so sánh mạt đại Sa Hoàng thật nhiều.

Hắn đối thần tử hà khắc, nhưng đối với dân chúng xác thực coi như không tệ.

Nam Ẩu quốc chi chiến thời điểm, cũng không có cưỡng ép trưng dụng dân phu phục lao dịch, vẫn như cũ là cho lương đưa tiền.

Hiện tại, bọn hắn Việt Vương vậy mà tại trên triều đình ngã xuống.

Đương nhiên, mặc kệ là Thượng thư đài vẫn là Xu Mật viện, đều không có công khai tin tức xuyên ra, đều chỉ nói là quốc quân có chút có việc gì.

Mà lại rất nhiều tự mình tin tức truyền ra, quốc quân lại một lần nữa trúng gió. Dù sao trước đó trúng gió qua, lần nữa trúng gió rất bình thường.

Nhưng mà không có người tin tưởng.

Người trời sinh thích âm mưu luận.

Trúng gió?

Ai mà tin đâu?

Sớm không trúng gió, muộn không trúng gió, hết lần này tới lần khác trong danh sách phong Thái tử thời điểm trúng gió?

Khẳng định là có người mưu sát bệ hạ.

Ai mưu sát?

Ai được lợi, người đó là mưu sát người.

Cái này không khỏi để người nhớ tới Sở Vương bị mưu sát một chuyện.

Tại tất cả dân chúng trong lòng, Sở Vương là Ninh Kỳ mưu sát, bọn hắn còn coi như là anh hùng.

Nhưng bây giờ, đến phiên Việt Vương bị mưu sát.

Cái kia Việt Quốc vạn dân tìm cách liền hoàn toàn thay đổi.

Loạn thần tặc tử, loạn thần tặc tử.

Thí quân giết cha người, không xứng là vương.

. . .

"Bây giờ tại vô số mắt người bên trong, ta chính là thí quân người." Ninh Kỳ tự giễu nói.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ngàn năm lịch sử đến, thí quân thượng vị quân vương không phải là không có, chỉ cần về sau làm được đủ tốt, vẫn như cũ là thiên cổ vương."

Ninh Kỳ trong lòng cười lạnh, thiên cổ vương? Đại Viêm đế quốc sẽ cho ta cơ hội này sao?

Đương nhiên Chúc Hoằng Chủ nói đến ví dụ ngược lại là có.

Lý Thế Dân liền là mưu sát thân huynh trưởng, giam lỏng phụ thân Lý Uyên, cuối cùng trở thành thiên cổ nhất đế.

Tống Thái Tông Triệu Quang Nghĩa, trong truyền thuyết mưu sát Thái tổ Triệu Khuông Dận, đây chính là cái gọi là búa tiếng ánh nến, nhưng hắn cũng coi là một vị có vị quân chủ.

Bất quá tuyệt đại bộ phận giết huynh giết cha quân vương, đều không có tốt bao nhiêu hạ tràng.

Ninh Kỳ nói: "Ta hiện tại theo thiên hạ vạn dân nói, ta làm hết thảy đều là vì Việt Quốc, có người tin tưởng sao?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Lão thần tin tưởng."

Nhưng mà hai người liếc nhau, đều đọc lên trong lòng đối phương châm chọc.

Hai cái đại âm mưu gia ở giữa đàm luận tín nhiệm, thật sự là quá buồn cười.

Ninh Kỳ nói: "Không nghĩ tới, các ngươi Chúc thị tại mười năm trước liền nghĩ một ngày kia muốn mưu sát ta phụ vương."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Hết thảy cùng Chúc thị không quan hệ, chúng ta cũng không phải người biết chuyện."

Lúc này, Tiết Triệt nói: "Bây giờ nói đây hết thảy đã không có chút ý nghĩa nào. Bây giờ vấn đề mang tính then chốt là, Ninh Chính có thể hay không động thủ, có thể hay không khai chiến?"

Toàn bộ trong mật thất.

Ngồi mấy người, thuần một sắc đều là cự đầu.

Chúc Hoằng Chủ, Ninh Kỳ, Chủng Ngạc, Tiết Triệt, Thư Bá

Đảo.

Mời Ninh Khiết trưởng công chúa, nàng không có tới.

Mời Hắc Thủy Đài đô đốc Diêm Ách, hắn cũng không có tới, nhưng mà hai người kia lập trường lại đứng tại Ninh Kỳ bên này.

"Lão Ngũ sẽ không khai chiến." Ninh Kỳ nói: "Không có phụ vương ý chỉ, lão Ngũ một khi cùng ta khai chiến, đại quân đế quốc liền sẽ xuôi nam, triệt để chưởng khống Thiên Việt thành. Nói một câu khó nghe nhất, hắn tình nguyện Việt Quốc rơi vào trong tay của ta, cũng không nguyện ý trực tiếp rơi vào đế quốc trong tay."

Lời này một màn, toàn trường mấy người sắc mặt hơi có chút xấu hổ.

Bởi vì Chúc Hoằng Chủ là đế quốc người, Ẩn Nguyên hội Thư Bá Đảo cũng là đế quốc người, thậm chí Tiết Triệt cùng Đại Viêm đế quốc cũng có được nói không rõ liên quan.

Tiết Triệt nói: "Y theo điện hạ đối Ninh Chính am hiểu, hắn hội làm thế nào?"

"Không biết." Ninh Kỳ nói: "Ta không phải hắn."

Ninh Kỳ trong lòng nhưng thật ra là có một cái đại khái đáp án, nhưng mà hắn không muốn nói ra.

Đón lấy, Ninh Kỳ hỏi: "Đế quốc khâm sai lúc nào mới có thể đến? Không cần đợi thêm, Ninh Chính sẽ không khai chiến."

Ninh Nguyên Hiến ngã xuống về sau, Đại Viêm đế quốc lúc đầu đã sớm có thể điều động khâm sai đại thần xuôi nam, chủ trì cục diện.

Nhưng lại thật lâu không có điều động.

Điệu bộ này cũng coi là rõ ràng, liền là muốn chờ đợi Ninh

Chính cùng Ninh Kỳ khai chiến.

Sau đó, đế quốc nổi danh nghĩa điều động đại quân tiến vào Việt Quốc điều giải.

Muốn hòa bình, không cần chiến tranh.

Nhưng mà điều giải một chút người, bỗng nhiên quốc gia liền không có.

Loại chuyện này tại hiện đại Địa Cầu, đã không phải là lần một lần hai.

"Cũng nhanh!"

. . .

Quả nhiên tới!

Ninh Nguyên Hiến ngã xuống sau mười chín ngày, Đại Viêm đế quốc khâm sai đại thần, rốt cục xuôi nam tiến vào Việt Quốc đô thành.

Vẫn như cũ là người quen biết cũ, đế quốc Liêm Thân Vương.

Hắn trước đại biểu Hoàng đế bệ hạ nhìn sinh tử chưa biết Ninh Nguyên Hiến, biểu thị tiếc nuối.

Sau đó, điều động đế quốc ngự y tiến hành chẩn trị.

Đương nhiên loại này chẩn trị là không có chút ý nghĩa nào.

Sau đó, đế quốc Liêm Thân Vương tự mình đi ai điếu Việt Quốc Vương thái hậu, đồng thời ngàn vạn dặn dò.

Nắm chặt thời gian cho vượt Vương thái hậu xử lý tang lễ, tiến vào Vương Lăng, hạ thổ vì an.

Linh cữu luôn luôn bày ở công đường, xem như chuyện gì xảy ra?

Bây giờ Ninh Nguyên Hiến ngã xuống, thiếu quân vị trí lại không có định đoạt, ai cũng không có tư cách cho Thái hậu tổ chức cỡ lớn tang lễ.

Đế quốc Liêm Thân Vương đây là tại thúc giục Việt Quốc, mau đem thiếu quân sự tình định ra tới.

"Vương hậu, nén bi thương!"

Đế quốc Liêm Thân Vương lại hướng Việt Vương Ninh Nguyên Hiến thê tử, cũng chính là vương hậu Chúc thị biểu thị thăm hỏi.

Đến bước này!

Liên tục bị giam lỏng vương hậu Chúc thị, rốt cục khôi phục tự do.

Đây là một cái không ổn tín hiệu.

Ninh Nguyên Hiến ngã xuống, Vương thái hậu băng hà, toàn bộ Vương tộc địa vị cao nhất liền là vương hậu Chúc thị.

Tại định Thái tử một chuyện lên, hắn nhưng là có đầy đủ quyền nói chuyện.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Quốc không thể một ngày không có vua, chẳng lẽ lại cái này Thiên Việt thành vẫn luôn phải đóng lại đến cuối năm sao? Việt Quốc triều chính muốn triệt để ngừng sao? Ta Lâm Nam dưới thời điểm, Hoàng đế bệ hạ nói, Việt Quốc Thái tử vị trí tranh thủ thời gian định ra tới. Sau đó cho Vương thái hậu phát tang, không thể lại trì hoãn, trăm thiện hiếu làm đầu."

"Đúng." Chúc thị kính cẩn nói.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ninh Chính, Ninh Kỳ các ngươi đều tại, Việt Quốc Thượng thư đài, Xu Mật viện người cũng trên cơ bản tại. Vậy ta ở đây nói một cái thuyết pháp, các ngươi nhìn xem xử lý."

"Cẩn tuân Thân vương điện hạ quân chỉ."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ngày mai triều hội, Việt Vương sau giật dây chủ trì, ta cũng ngồi tại bên cạnh, nhưng mà các ngươi yên tâm, ta chỉ đem con mắt cùng lỗ tai, không mang miệng, như thế nào?"

Ninh Kỳ nói: "Có thể."

Ninh Chính nói: "Có thể!"

. . .

Ngày kế tiếp, Việt Quốc rốt cục lại một lần nữa khôi phục triều hội.

Vương hậu Chúc thị giật dây, đế quốc Liêm Thân Vương ngồi tại bên cạnh giám sát.

"Bệ hạ trúng gió, đến nay bất tỉnh nhân sự, nhưng quốc không thể một ngày không có vua." Chúc Hoằng Chủ nói: "Lập Thái tử một chuyện vốn là bệ hạ càn cương độc đoán, chúng ta thần tử chỉ có thể đề nghị, không thể quyết định. Bây giờ Thái hậu nương nương cũng băng, Vương tộc chỉ còn lại vương hậu nương nương."

Chúc Hoằng Chủ hướng về Việt Vương sau nói: "Vương hậu nương nương, ngươi có ý kiến gì? Đến tột cùng là lập cái kia vương tử cho thỏa đáng đâu?"

Vương hậu Chúc thị là Chúc Hoằng Chủ nữ nhi, nhưng hắn vẫn như cũ cẩn thận hành lễ.

Việt Vương sau Chúc thị nói: "Tâm ta loạn như ma, không biết nên làm gì lựa chọn. Mà lại hậu cung không được can chính, cho tới nay ta cũng ít có chủ kiến, hết thảy nghe chư vị thần công."

Chúc Hoằng Chủ không khỏi nói: "Thượng thư đài chư vị đồng liêu, Xu Mật viện chư vị, các ngươi như thế nào nhìn?"

Mấy người dồn dập lắc đầu, biểu thị lập Thái tử sự tình, bọn hắn không cách nào mở miệng.

Thật sự là quá dối trá.

Trước đó quốc quân Ninh Nguyên Hiến hỏi các ngươi thời điểm, luôn mồm duy trì Ninh Kỳ.

Hiện tại lại biến thành không tiện mở miệng.

Kết quả nghị luận hơn nửa canh giờ, đều không có cái điều lệ đi ra.

Đế quốc Liêm Thân Vương giận, nói: "Muốn như vậy thương nghị xuống dưới, sang năm cũng không có một cái kết quả."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Xin (mời) khâm sai đại nhân chỉ thị."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ngàn năm lịch sử đến nay, loại chuyện này không phải là không có phát sinh qua. Quân vương không tại, không cách nào lập Thái tử. Quần thần lại không có tư cách lập, như vậy liền tuyển vương! Dựa theo ba trăm bảy mươi lăm năm trước Càn quốc chương trình như thế nào?"

Tuyển vương chế?

Thế giới này vậy mà cũng có loại chuyện này?

Trên Địa Cầu ngược lại là từng có, năm 1572 Ba Lan quốc vương August chết, vương vị xuất hiện trống chỗ. Quốc nội quý tộc tranh đến đầu rơi máu chảy, sau đó liền xuất hiện quý tộc tuyển vương chế.

Cuối cùng đề cử đi ra cái thứ nhất quốc vương, vậy mà là nước Pháp quốc vương đệ đệ Henri. Đám này kỳ hoa quý tộc, vì tốt hơn nắm giữ quốc vương, vậy mà tình nguyện chọn một người ngoại quốc tới đảm nhiệm mình quốc vương.

Cái này cùng năm đó Quang Tự Hoàng đế ý đồ mời y / dây leo / Bác Văn tới đảm nhiệm Mãn Thanh vương triều Tể tướng có dị khúc đồng công chi diệu.

"Đương nhiên, chỉ có Việt Vương thân nhi tử, mới có tư cách tham gia cái này tuyển vương hội."

"Việt Vương đều có mấy cái nhi tử tại triều hội lên a?"

"Ninh Kỳ, Ninh Chân, Ninh Chính, Ninh Cảnh, bây giờ tại Thiên Việt thành trưởng thành vương tử liền bốn người các ngươi người." Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Các ngươi nói một chút, ai nguyện ý tới tham gia tuyển vương?"

Ninh Kỳ bước ra khỏi hàng nói: "Thần nguyện ý."

Ninh Chính ra khỏi hàng: "Thần nguyện ý."

Ninh Chân không nói một lời, cúi đầu nhìn xem giày của mình.

Hắn đã từng đi theo Thái tử Ninh Dực, cũng coi là phi thường sinh động, cùng Chúc thị cũng rất thân cận.

Nhưng mà hiện tại, hắn thật chỉ sợ một cái tảng đá nện xuống đến đem hắn biến thành thịt nát.

Lục vương tử Ninh Cảnh ngo ngoe muốn động, nội tâm hưng phấn đến run rẩy.

Ta, ta cũng có tư cách tham gia sao?

Trong lòng của hắn có một vạn cái muốn tham gia, nhưng vẫn là không có lá gan.

"Ta, ta. . ."

Đế quốc Liêm Thân Vương ánh mắt phát lạnh nói: "Ninh Cảnh, ngươi cũng muốn tham gia đúng không?"

Lời này một màn, Ninh Cảnh tranh thủ thời gian rụt về lại.

"Không có, ta có tài đức gì a." Ninh Cảnh chê cười nói.

Ngươi biết liền tốt, hôm nay ngươi dám ra đây tuyển, trong vòng vài ngày liền xong đời.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Vậy thì do Ninh Kỳ cùng Ninh Chính hai người tiến hành tuyển vương."

Ninh Chính bước ra khỏi hàng nói: "Nếu như phụ vương tỉnh lại, tuyển vương kết quả cùng hắn không nhất trí, lại nên làm như thế nào?"

Đế quốc Liêm Thân Vương cau mày nói: "Ngươi muốn như thế nào?"

Ninh Chính nói: "Đương nhiên muốn dùng phụ vương ý chí làm chuẩn."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Chẳng lẽ Việt Vương một ngày không tỉnh lại, cái này Thái tử vị trí liền không thể định đoạt sao?"

Ninh Chính nói: "Trước tuyển ra tới một người chủ trì triều chính, giảm xóc kỳ làm một tháng. Nếu như thời gian này bên trong phụ vương tỉnh lại, đó là đương nhiên tuân theo phụ vương ý chỉ, như phụ vương vẫn chưa tỉnh lại, vậy liền coi là chuyện khác."

Đế quốc Liêm Thân Vương nghĩ một lát mới nói: "Chư vị cảm thấy thế nào? Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc, Ninh Kỳ, Ninh Khải, các ngươi cảm thấy thế nào?"

"Có thể!"

"Có thể!"

Tại Chúc Hoằng Chủ cùng Ninh Kỳ bọn người trong lòng, quốc quân Ninh Nguyên Hiến đã là không có khả năng tỉnh lại.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Như thế, vậy liền như thế định. Trước tiên ở tuyển vương hội lên đề cử ra một cái vương tử, chủ trì triều chính. Trong một tháng Việt Vương nếu có thể tỉnh lại, đương nhiên vẫn như cũ từ hắn định Thái tử vị trí, nhưng nếu như Việt Vương vẫn chưa tỉnh lại, vậy cái này chủ trì triều chính vương tử tự động trở thành Việt Quốc Thái tử."

"Vương hậu, còn có chư vị Việt Quốc thần tử, các ngươi có gì dị nghị không sao?"

"Không có!"

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Vậy thì tốt, hôm nay trên triều đình tất cả quan viên đều có tư cách ném / phiếu. Đề cử ra các ngài cảm thấy thích hợp Thái tử, mỗi người một chuyến, không ký danh."

Một lát sau.

Ở đây mỗi một cái quan viên trong tay đều phân một cây bút, một trương đặc thù giấy.

Loại này giấy có đặc biệt hoa văn, trong thời gian ngắn không thể giả tạo.

"Chư vị Việt Quốc thần tử, các ngươi muốn đề cử ra người, tương lai rất có thể sẽ kế thừa vương vị, hi vọng các ngươi dùng đại cục làm trọng, thận trọng, thận trọng, lại thận trọng!"

"Bắt đầu điền, chỉ cần trên giấy viết xuống danh tự liền có thể, hoặc là Ninh Chính, hoặc là Ninh Kỳ. Đương nhiên nếu như không viết, liền mang ý nghĩa bỏ quyền."

Theo ra lệnh một tiếng.

Ở đây mấy trăm tên Việt Quốc thần tử, bắt đầu ở trên giấy viết xuống danh tự.

Bọn hắn cảm thấy ai thích hợp vì Thái tử, liền viết xuống tên ai.

Viết xong về sau gấp lại, không khiến người ta nhìn thấy.

Nửa khắc đồng hồ về sau, tất cả mọi người viết hoàn tất.

Mấy cái hoạn quan bưng kim bồn đi thu phiếu.

Một khắc đồng hồ về sau, tất cả phiếu toàn bộ thu thập hoàn tất.

Sau đó ở trước mặt tất cả mọi người, bắt đầu xướng phiếu tính toán.

Đế quốc Liêm Thân Vương, Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc bọn người trong lòng có chút nhẹ nhõm.

Bởi vì kết quả đã chú định.

Cả triều văn võ, vượt qua tám thành đều sẽ duy trì Ninh Kỳ.

Ninh Chính cho tới bây giờ đều là thế đơn lực bạc.

Loại này tuyển vương chế nhìn như công bằng, thực ra nhất không công bằng.

Ninh Kỳ thắng định!

Nhưng mà, theo xướng phiếu tiến hành.

Tất cả mọi người sắc mặt thay đổi!

"Ninh Chính, Ninh Chính, Ninh Kỳ, Ninh Chính. . ."

Ngay từ đầu mười năm phiếu bên trong, Ninh Chính vậy mà chiếm mười phiếu, Ninh Kỳ mới năm phiếu.

Lại có ưu thế áp đảo?

Cái này. . . Đây là có chuyện gì?

Gặp quỷ sao?

. . .

Mà tại Đại Nam quốc đô, bảy ngày bảy đêm đi qua, Thẩm Lãng thật không ngủ không nghỉ, không ngừng mà quét hình, quét hình.

Cả người quả thực so như tiều tụy, lung lay sắp đổ.

Hắn cho tới bây giờ đều không có nhận qua dạng này sai lầm, nhưng thật từng giây từng phút cũng không dám trì hoãn.

Dù là muộn một chút điểm, chỉ sợ đều sẽ có nguy cơ to lớn.

Ròng rã quét hình mấy chục vạn trang thượng cổ bí tịch, đều không có tìm được bất luận cái gì liên quan tới cái kia đặc thù bảo thạch ghi chép.

Thật giống như mò kim đáy biển đồng dạng.

Cái này giống như là tại một cái không có kiểm tra mục lục thư viện bên trong, tại mấy vạn quyển sách tìm tới một một tờ nhân tài.

Nhưng mà. . .

Bỗng nhiên một cái nào đó nháy mắt.

Thẩm Lãng bỗng nhiên giật mình.

Tìm tới, hắn tìm tới.

Quốc quân có thể cứu.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 389: Lãng Gia Kỳ Tích! Vở Kịch! Quốc Quân Thức Tỉnh

Lúc này, vốn đã rã rời không chịu nổi Thẩm Lãng bỗng nhiên trở nên vô cùng tinh thần.

Hắn một bên cực nhanh quét hình, một bên nhanh chóng giải đọc.

Khối bảo thạch này quả nhiên là thượng cổ đồ vật, mà lại phi thường ly kỳ chính là, nó vậy mà là. . . Hữu ích đồ vật.

Văn minh thời thượng cổ rất nhiều bộ tộc đều sẽ đeo vật này, có làm trâm ngực, có làm trâm gài tóc.

Vậy nó công dụng là cái gì?

Cường hóa thần kinh, cường hóa đại não.

Loại này bảo thạch bên trong có thể phóng xuất ra một loại phi thường đặc thù sóng năng lượng, có thể đối người thần kinh có mãnh liệt kích thích.

Dần dà kích thích về sau, thượng cổ thần kinh của con người sẽ phản ứng trở nên càng nhanh, tinh thần tư duy sẽ trở nên càng thêm nhạy cảm.

Cái này có chút quỷ dị.

Hiện đại Địa Cầu ngược lại là cũng có điện giật liệu phương pháp, nhưng cái kia đại đa số là nhằm vào bệnh tâm thần a.

Như thế cùng rèn luyện cơ bắp có chút tương tự.

Đi phòng tập thể thao tiến hành cường độ cao huấn luyện, liền là trước đem cũ bộ phận cơ thịt xé rách, sau đó tiến hành gây dựng lại, khiến cho trở nên càng cường tráng hơn.

Thiên Nhai Hải Các thông qua Thái tử Ninh Dực đem cái này đặc thù bảo thạch cho Ninh Nguyên Hiến, dĩ nhiên không phải vì để thần kinh của hắn cùng tư duy mạnh lên.

Thượng cổ nhân loại thể chất xa so với thế giới này người càng thêm cường đại, nhìn xem Mộc Lan bảo bối liền biết.

Vì lẽ đó cái đồ chơi này đối với thượng cổ nhân loại đại não cùng thần kinh có thể đưa đến cường hóa tác dụng, nhưng đối với Ninh Nguyên Hiến tới nói, trên cơ bản liền là hủy diệt tính đả kích, khiến cho hắn toàn bộ thần kinh nháy mắt toàn bộ tê liệt.

Tựa như là dòng điện quá tải, máy tính trực tiếp đứng máy.

Đương nhiên, máy tính khả năng trực tiếp thiêu hủy.

Mà Ninh Nguyên Hiến đại não, Thẩm Lãng tỉ mỉ kiểm tra qua, không có rõ ràng ngoại thương.

Khả năng cái này bảo thạch thả ra năng lượng, chỉ có một nháy mắt, nếu như lại lâu một chút, Ninh Nguyên Hiến toàn bộ đại não trên cơ bản liền triệt để hủy đi.

Mà tại cái này thượng cổ điển tịch bên trong, cái này mai bảo thạch tên gọi là ác mộng thạch.

Bởi vì rất nhiều thượng cổ nhân loại dùng nó tới kích thích thần kinh cùng đại não, trong đó một cái di chứng liền là dễ dàng dẫn phát ác mộng.

Vì lẽ đó dần dà, nó nguyên bản danh tự tất cả mọi người không cần, đặt tên là ác mộng thạch.

Liên quan tới cái này ác mộng thạch, cái này thượng cổ điển tịch ròng rã dùng bốn, năm vạn chữ ghi chép, chỉ riêng hình ảnh liền có mấy trăm tấm nhiều.

Nhưng mà Thẩm Lãng muốn tìm là giải cứu phương pháp a,

Lại đọc mấy vạn chữ tài liệu.

Cuối cùng Thẩm Lãng đạt được hai loại phương án.

Loại phương án thứ nhất, cường hóa Ninh Nguyên Hiến bản thân, dạng này hắn liền có thể bằng vào tự thân lực lượng tỉnh lại.

Tỉ như cái này ác mộng thạch nếu như cho Mộc Lan, không những không phải làm hư, ngược lại có thể làm cho nàng trở nên càng mạnh.

Nhưng mà Thẩm Lãng không cách nào làm cho Ninh Nguyên Hiến mạnh lên.

Đầu tiên, hắn tìm không thấy phần thứ hai tẩy tủy tinh.

Tiếp theo, coi như hắn có thể tìm tới, Ninh Nguyên Hiến cũng không phải huyết mạch thuế biến người.

Cái gì là huyết mạch thuế biến người?

Không sai biệt lắm liền là một loại phản tổ, liền là nhân loại của thế giới này trên thân một ít huyết mạch đặc thù cho thấy thượng cổ nhân loại một ít đặc thù.

Ngô Đồ Tử là, Mộc Lan cũng thế.

Nhưng Ninh Nguyên Hiến tuyệt đối không phải.

Vì lẽ đó tẩy tủy tinh đối Ninh Nguyên Hiến hoàn toàn vô hiệu.

Loại phương án thứ hai.

Vẫn tại viên này ác mộng thạch trên thân làm văn chương.

Đầu tiên, nó là một kiện đồ tốt. Tại thượng cổ thế giới nó bị chế tạo ra là vì cường hóa tư duy cùng thần kinh dùng.

Mà lại, nó còn bị diễn biến thành làm rất nhiều thứ.

Tỉ như, ký ức cắt chém.

Lại tỉ như não bộ trị liệu.

Rất nhiều người nhận mãnh liệt ngoại thương, lại hoặc là não bộ thiếu dưỡng, dẫn đến não bộ mất đi ý thức, cũng chính là người thực vật.

Cái này tại hiện đại y học bên trong là tuyệt đối nan đề.

Cứ việc TV cùng trên báo chí đối rất nhiều người thực vật thức tỉnh ví dụ thường xuyên có tương quan đưa tin, tịnh xưng là kỳ tích.

Nhưng kỳ tích sở dĩ được xưng là kỳ tích, liền là quá hiếm có.

Trên thực tế tuyệt đại bộ phận người thực vật đều không thể thức tỉnh, mà lại hiện đại y học tại người thực vật trị liệu bên trên cơ hồ là trống không.

Hoàn toàn bó tay hết cách.

Nhưng mà thượng cổ nhân loại, lại dùng cái này ác mộng thạch trị liệu người thực vật.

Bình thường đều có hiệu quả.

Nói cách khác, cái này ác mộng thạch là có thể cải tạo điều tiết trang bị.

Hắn có thể phóng xuất ra cường đại kích thích sóng năng lượng, nháy mắt để thần kinh người cùng đại não lâm vào tê liệt.

Cũng có thể phóng xuất ra một loại khác sóng năng lượng, cường hóa thần kinh người.

Thậm chí có thể phóng xuất ra vô cùng sắc bén mà phạm vi nhỏ sóng năng lượng, tại cái nào đó não bộ khu vực tiến hành ký ức cắt chém.

Còn có thể cải tạo trở thành kích thích người thực vật thức tỉnh sóng năng lượng.

Tóm lại tại cái này thượng cổ điển tịch bên trong, ghi chép vượt qua mười năm loại khác biệt thuộc tính.

Cái này nhìn qua giống hay không là một loại điện tử trang bị?

Nhưng mà hoàn toàn không phải, trong này không có bất kỳ cái gì khoa huyễn hương vị.

Cấu thành cái này ác mộng thạch trang bị, toàn bộ đều là nhiều loại bảo thạch, còn có mấy trăm cây đặc thù mảnh kim loại.

Đây là một cái tràn ngập huyền huyễn hương vị đồ vật.

Nói cách khác, Thẩm Lãng muốn cứu Ninh Nguyên Hiến, trước hết đối viên này ác mộng thạch tiến hành cải tạo.

Thẩm Lãng đã từng thử qua bạo lực mở ra.

Kết quả, mỗi một lần cơ hồ đều phát động nó tự hủy cơ chế.

Bất quá, cái này thượng cổ điển tịch bên trong viết rõ ràng.

Đầu tiên, cái này ác mộng thạch mở ra cần tại một cái đặc thù hoàn cảnh tiến hành.

Cái gì là đặc thù hoàn cảnh?

Liền là đặc thù từ trường, đông đảo đều biết mặc kệ là Địa Cầu, vẫn là thế giới này đều có từ trường.

Nhưng đều không phải mở ra cái này ác mộng thạch hoàn cảnh.

Dựa theo thượng cổ điển tịch ghi chép, chỉ có một chỗ có thể mở nó ra.

Đó chính là thượng cổ di tích, ở trong đó từ trường cùng thế giới bên ngoài là không giống.

Mà lại cũng không thể cưỡng ép mở ra, nếu không nhất định sẽ phát động tự hủy cơ chế.

Cần dùng đặc thù phương thức mở ra.

Tỉ như đặc thù dòng điện kích thích, tại nó cái nào đó bộ vị, nó liền sẽ tự động mở ra.

Nhưng thế giới này Thẩm Lãng đi đâu đi tìm dòng điện đâu?

Ma sát gây ra dòng điện?

Loại này tĩnh điện là không đủ.

Dẫn lôi điện?

Cái này dòng điện quá lớn.

Bất quá đây đối với Thẩm Lãng tới nói hoàn toàn không là vấn đề, thậm chí dễ như trở bàn tay.

Dùng đồng phiến, miếng sắt, dây đồng, đun sôi khoai tây, liền có thể chế tạo ra khoai tây pin.

Đương nhiên không có khoai tây, khoai lang cũng được.

. . .

Căng Quân lại một lần nữa nhìn thấy Thẩm Lãng thời điểm, không khỏi có chút ngốc.

Thật đúng là từ trước tới nay chưa từng gặp qua dạng này Thẩm Lãng, râu ria xồm xoàm, tóc tai bù xù, con mắt bầm đen.

Trước đó Thẩm Lãng tại mọi thời khắc đều là vô cùng tinh xảo.

Còn nhớ rõ hắn đi Nam Ẩu quốc cùng Căng Quân lúc đàm phán, chẳng những không nhuốm bụi trần, hơn nữa còn đánh lấy che nắng dù, bôi tự chế kem chống nắng.

Hiện tại Thẩm Lãng, đại khái là cái hình người giống nhất không chịu nổi thời khắc.

"Ta muốn mấy cái đun sôi khoai lang." Thẩm Lãng nói: "Mặt khác, đi Vạn Xà Quật xuống thượng cổ di tích."

Căng Quân nói: "Ta đi lấy chìa khoá."

"Không cần." Thẩm Lãng nói: "Tại ngoài cửa lớn là được, không cần đi vào bên trong, ta cần thượng cổ di tích đặc thù từ trường hoàn cảnh."

"Được." Căng Quân nói: "Ngươi xác định không đi vào sao? Ta rất nhớ ngươi vào xem."

Thẩm Lãng nói: "Lần sau đi, lần này bây giờ không có thời gian."

. . .

Một canh giờ sau!

Thẩm Lãng cùng Căng Quân lại một lần nữa xuất hiện Vạn Xà Quật xuống thượng cổ di tích cửa chính trước đó.

Trước đó Thẩm Lãng không có tận lực trải nghiệm, hiện tại có thể cảm giác được, không khí nơi này cùng từ trường đều phi thường đặc thù, có một loại làm cho lòng người tĩnh như nước cảm giác.

"Ta tại cầu cái kia một đầu chờ ngươi." Căng Quân nói.

Thẩm Lãng nói: "Không cần, quá trình này Căng huynh hay là có thể quan sát. Dạng này đối với thượng cổ văn minh am hiểu, sẽ có càng sâu một tầng am hiểu."

"Tốt!"

Sau đó, Thẩm Lãng bắt đầu mặt ngoài ma thuật.

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất làm ra khoai lang pin.

Sau đó dùng kim loại kim thăm dò kích thích cơn ác mộng này thạch mấy cái điểm.

Mấy cái này điểm kích thích trình tự nhất định không thể sai, nếu không chẳng những mở không ra, hơn nữa còn hội dẫn phát tự hủy trang bị.

Cái này tương đương với ác mộng thạch mở ra mật mã.

Tại thượng cổ điển tịch môi giới thiệu trên trăm loại ác mộng thạch, mỗi một loại mở ra mật mã đều là không giống.

Ở đây Thẩm Lãng liền muốn cầu nguyện, trước mắt cái này ác mộng thạch mở ra mật mã không nên bị tự mình thay đổi qua, dễ sử dụng nhất dùng chính là công bản mật mã, nếu không liền phí công nhọc sức.

Thẩm Lãng cầu nguyện ứng nghiệm.

Một trận tiếng động rất nhỏ.

Viên này ác mộng thạch tự động mở ra, rốt cục lộ ra bên trong cấu tạo.

Lít nha lít nhít, mỹ lệ mà phức tạp.

Căng Quân nhìn thấy một màn này, cũng không khỏi phải có chút kinh ngạc đến ngây người.

Khối bảo thạch này đường kính không đủ một tấc, bên trong vậy mà như thế tinh xảo phức tạp?

Thẩm Lãng cũng nhìn mà than thở a.

Bởi vì lúc trước hắn dùng X quang mắt hoàn toàn không cách nào quét hình đến cơn ác mộng này thạch nội bộ, liền như là một viên phổ thông hồng ngọc đồng dạng.

Nếu không Thẩm Lãng đã sớm phát hiện vật này có quỷ.

Cơn ác mộng này trong đá, lít nha lít nhít có vượt qua hơn một trăm khỏa nhiều loại bảo thạch, sau đó dùng các loại mảnh kim loại tương liên.

Nhiều nhất là hoàng kim cùng bạch kim kim mảnh kim loại.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, mở ra cái rương, từ bên trong xuất ra một đầu tự chế kính hiển vi.

Bội số mặc dù không bằng hiện đại Địa Cầu kính hiển vi, nhưng mà trước mắt là đầy đủ dùng.

Đeo lên găng tay, dùng đặc thù đầu gỗ cái kẹp, bắt đầu đối viên này ác mộng thạch tiến hành cải tạo.

Viên này ác mộng thạch là thượng cổ nhân loại dùng để cường hóa thần kinh cùng tư duy.

Thẩm Lãng muốn đem hắn cải tạo trở thành cứu tỉnh người thực vật, kích thích đánh thức đại não trị liệu hình ác mộng thạch.

Toàn bộ quá trình không khó.

Đại khái muốn tiến hành bảy trăm tám mươi chín hạng thao tác.

Mỗi một bước cũng không thể phạm sai lầm.

Trong này rất nhiều mảnh kim loại, bảo thạch chỉ có li cấp lớn nhỏ.

Cũng may mắn Thẩm Lãng là một cái cao minh thầy thuốc, hắn làm qua rất nhiều giải phẫu đều so cái này càng thêm tỉ mỉ.

Cải tạo cái này ác mộng thạch chí ít so khâu lại thần kinh đơn giản nhiều.

Căng Quân ngừng thở nhìn xem Thẩm Lãng toàn bộ quá trình.

Thật sự là nhìn mà than thở.

Đây quả thực là tại ốc nước ngọt bên trong cách làm trận a.

Mấy ngày mấy đêm không ngủ được Thẩm Lãng, tay vậy mà không có phát run.

Ròng rã ba giờ sau!

Thẩm Lãng đối viên này ác mộng thạch cải tạo hoàn tất.

"Căng huynh, ngươi những cái kia thượng cổ điển tịch nên đều không có giải đọc ra tới đi?" Thẩm Lãng nói.

Căng Quân nói: "Khương Ly bệ hạ giải đọc trên trăm sách, còn lại đại bộ phận đều không có giải đọc ra tới. Đối với ta Đại Nam quốc tới nói, hiện tại chỉ cần tiêu hóa Khương Ly bệ hạ giải đọc ra tới những cái kia thượng cổ điển tịch là được rồi."

Thẩm Lãng nói: "Ta đã giải đọc ra tới rất nhiều, tiếp xuống có thời gian rảnh, ta sẽ đem hắn tạo thành tại văn tự cùng đồ án, sau đó cho ngươi đưa tới."

"Đa tạ."

Cải tạo hoàn tất về sau, Thẩm Lãng đem viên này trị liệu hình ác mộng thạch một lần nữa lắp ráp.

Nó lại một lần nữa lại khôi phục trở thành hoàn chỉnh bảo thạch.

Căng Quân cầm trong tay cẩn thận quan sát, quả thực là không có phát hiện một chút xíu khe hở.

"Khương Ly bệ hạ lý tưởng liền là giải phóng người trong thiên hạ trí tuệ, giải phóng người trong thiên hạ sức sản xuất, trắng trợn khai phát văn minh thời thượng cổ, khiến cho thiên hạ vạn dân đều vượt qua cuộc sống tốt hơn." Căng Quân nói: "Nhưng mà có ít người lại một mực phong tỏa, ngu muội vạn dân, hận không thể toàn bộ thế giới người đều vẫn như cũ là ăn lông ở lỗ người nguyên thủy."

. . .

Trở lại Đại Nam quốc đô.

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, các ngươi nơi này có hay không loại bệnh này người? Hắn vẫn như cũ còn sống, tim có đập có hô hấp, nhưng từ đầu đến cuối vẫn chưa tỉnh lại, ngày qua ngày ngủ say."

Căng Quân gật đầu nói: "Có!"

Một lát sau, một người xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, hùng tráng như vậy?

Đương nhiên, hắn lúc này đã phi thường khô gầy, cơ hồ da bọc xương.

Bởi vì ngủ say quá lâu, vì lẽ đó cơ bắp co rút.

Nhưng mà hắn khung xương kinh người lớn, thân cao cơ hồ không dưới tại đại ngốc.

Lại là một cái siêu cấp cự hán.

"Hắn gọi Sa Độn, đã từng Tây Vực đệ nhất dũng sĩ, là đấu nô bên trong vương giả, tại sân quyết đấu lên hắn giết chết vô số hổ báo sài lang. Nguyên bản hắn có thể tiếp tục vinh quang xuống dưới, nhưng mà bỗng nhiên có một ngày thân thể của hắn phát sinh kịch biến cùng đổ sụp, cơ bắp cùng gân mạch đều bắt đầu vặn vẹo, căn bản là không có cách chiến đấu, xấu xí như quỷ."

Một màn này có phải là có chút quen thuộc?

Không sai, giống như là Khổ Đầu Hoan.

"Sau đó hắn liền bị khu trục, lưu lạc làm ăn mày, cực điểm bi thảm, nhưng làm sao đều chết không đi. Về sau hắn bị Sa Ẩm quốc sư phát hiện đồng thời chữa khỏi trên người hắn quái bệnh, đồng thời trở thành dưới trướng của ta thứ nhất mãnh tướng." Căng Quân nói: "Hắn mặc dù không bằng huynh đệ ngươi Đại Tráng, nhưng ở trên chiến trường cũng chênh lệch không xa. Mà ở hơn hai năm trước, hắn làm ngăn cản địch nhân thẩm thấu, bị mấy chục tên cao thủ vây công, bản thân bị trọng thương. Sa Ẩm quốc sư lại một lần nữa đem hắn cứu sống, nhưng không còn có tỉnh lại."

"Người thực vật." Thẩm Lãng nói.

Căng Quân nói: "Cái từ này cực kỳ chính xác."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia thẩm thấu đánh lén người là ai?"

Căng Quân nói: "Hắc Thủy Đài cùng Nam Hải kiếm phái người."

Ách. . .

Cái này xấu hổ.

Hơn hai năm trước, Ninh Nguyên Hiến đang suy nghĩ hết tất cả biện pháp ám sát Căng Quân.

Lại một lần xuất động mấy chục tên cao thủ, kết quả gần như toàn quân bị diệt.

Vì lẽ đó cái này Sa Độn trở thành người thực vật, trình độ nào đó là Ninh Nguyên Hiến nồi.

Thẩm Lãng nói: "Người này, cũng là Khương Ly bệ hạ đặc thù huyết mạch người, cùng Lam Bạo, Khổ Đầu Hoan, Đồ Đại, Đồ Nhị đồng dạng."

Căng Quân gật đầu nói: "Khương Ly bệ hạ mặc dù không tại, nhưng hắn phảng phất một ngôi sao, vẫn lạc vỡ vụn về sau, tản mát ở cái thế giới này mảnh vỡ đều là trân bảo."

Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống, ta muốn dùng viên này cải tạo qua đi ác mộng thạch cứu tỉnh Sa Độn."

Nếu như thành công, vậy liền đại biểu cho hẳn là cũng có thể cứu tỉnh Ninh Nguyên Hiến.

Nếu như thất bại. . .

Thẩm Lãng nói: "Căng Quân, làm phiền ngươi đem cái này mấy cây ngân châm đâm vào đến sau ót của hắn bên trong."

Căng Quân võ công cũng cực kỳ cao, dễ như trở bàn tay trực tiếp đâm vào.

Thẩm Lãng không khỏi hướng hắn nhìn lại.

Ngươi cái này võ công lợi hại như vậy? Hoàn toàn nhìn không ra a.

"Huyết mạch thuế biến người." Căng Quân nói.

Quả nhiên như thế.

Đem mấy cây ngân châm đâm vào người thực vật Sa Độn cái ót về sau.

Thẩm Lãng đem cải tạo qua đi ác mộng thạch đặt ở trên ngân châm, sau đó dùng dòng điện kích thích.

Lập tức. . .

Ác mộng thạch sáng một cái.

Căng Quân bản năng con mắt co rụt lại.

Bởi vì cảm giác của hắn phi thường nhạy cảm, khoảng cách gần như vậy, phảng phất lỗ chân lông nhận thiêu đốt.

Cải tạo sau ác mộng thạch phóng xuất ra đặc thù sóng năng lượng, chui vào người thực vật Sa Độn đại não bên trong.

Cái này người thực vật cự hán mí mắt run lên bần bật.

Sau đó, không còn có bất kỳ phản ứng nào.

Thất bại?

Vô hiệu?

Nhưng mà vẻn vẹn nửa phút sau.

Cái này người thực vật cự hán bỗng nhiên ngồi xuống.

"Cái gì, tình huống gì!"

Thẩm Lãng cùng Căng Quân vô cùng kinh hỉ.

Như thế có hiệu quả sao?

Một chút xíu giảm xóc đều hay không?

Cứ như vậy cứu tỉnh? Cứ như vậy sáng tạo kỳ tích?

Cái này thượng cổ ác mộng thạch, thật sự là ngưu bức a.

"Kiếm Vương tiền bối, đi, đi!"

Cứu tỉnh cái này cự hán người thực vật về sau, Thẩm Lãng hoàn toàn không có thời gian cùng Sa Ẩm quốc sư chia sẻ vui sướng, mau chóng rời đi.

Thời gian phi thường gấp gáp.

Thẩm Lãng đã rời đi nửa tháng, Việt Quốc đô thành bên kia tùy thời đều có thể phát sinh kịch biến.

Thẩm Lãng ngồi lên ghế mây, Kiếm Vương Lý Thiên Thu liền muốn cõng lên Thẩm Lãng lao nhanh.

Kết quả theo bên cạnh xông lại một cái Sa Man tộc tráng hán, không nói hai lời cõng lên Thẩm Lãng ghế mây lao nhanh Bắc thượng.

Thẩm Lãng trực tiếp tại trên ghế mây nằm ngáy o o.

Cái này Sa Man tộc tráng hán lao nhanh ba mươi dặm sau dừng lại.

Nơi này lại có một cái Sa Man tộc tráng hán chờ đợi nơi này, tiếp sức cõng lên Thẩm Lãng ghế mây Bắc thượng.

Cứ như vậy không ngừng nghỉ chút nào, vẻn vẹn hai ngày thời gian liền rời đi Đại Nam quốc cảnh nội tiến vào Khương quốc.

Toàn bộ quá trình Thẩm Lãng thậm chí không có tỉnh lại.

Đợi đến hắn lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, đã là tại một cỗ xe ngựa to bên trên.

Trên thân đã tắm rửa hoàn tất, râu ria cạo sạch sẽ, tóc cũng chải kỹ.

Bên cạnh Vũ Liệt nói: "Công tử, cơm đã tốt, mau ăn đi."

Bên ngoài hơn ngàn Khương quốc thiết kỵ đem Thẩm Lãng xe ngựa bảo hộ ở giữa, hướng về Việt Quốc phương hướng điên cuồng rong ruổi.

...

Mà quốc đô trong vương cung tuyển vương hội, tiến vào hoang đường một màn.

"Ninh Chính, Ninh Chính, Ninh Kỳ, Ninh Kỳ, Ninh Chính. . ."

Toàn trường tất cả mọi người không dám hô hấp.

Vậy mà là kết quả này?

Ninh Chính trước đó tìm người móc nối qua sao?

Hoàn toàn không có.

Cái kia tại sao lại như thế?

Trước đó tất cả văn võ đại thần không đều là duy trì Ninh Kỳ sao?

Lần trước Ninh Nguyên Hiến công khai hỏi Việt Quốc quần thần, duy trì Ninh Chính vẫn là Ninh Kỳ, vượt qua tám thành đại thần đều duy trì Ninh Kỳ a.

Cái này nguyên nhân rất đơn giản.

Trầm mặc đại đa số.

Toàn bộ triều đình quan viên vượt qua vài trăm người, có thể đứng ra phát ra tiếng, vẻn vẹn chỉ có một phần mười.

Chủng thị, Chúc thị quan viên trên triều đình là che khuất bầu trời không giả, nhưng mà chân chính có thể trở thành Chúc thị một đảng, Chủng thị một đảng vẻn vẹn chỉ là cấp bậc cao quan viên mà thôi.

Còn lại đại đa số quan viên coi như dựa vào Chúc thị, Chủng thị, cũng không phải là dòng chính.

Như đặt ở trước đó, bọn hắn cũng vẫn như cũ hội duy trì Ninh Kỳ.

Nhưng mà gần nhất phát sinh sự tình cho bọn hắn xúc động quá lớn, đầu tiên là Ninh Chính hai trận kỳ tích đại thắng.

Cực kỳ mấu chốt là quốc quân Ninh Nguyên Hiến bỗng nhiên ngã xuống.

Đương nhiên, những quan viên này thực ra nội tâm đối quốc quân cảm nhận không tốt, thậm chí có cừu hận tâm.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến đối với thần tử, đúng là cay nghiệt thiếu tình cảm.

Nhưng hắn dù sao cũng là quân vương.

Thí quân giết cha loại chuyện này, quá kinh dị.

Theo trên tình cảm, quần thần chịu không cái này, vì lẽ đó tại không ký danh tuyển vương hội lên, trầm mặc đại đa số người lựa chọn Ninh Chính.

Theo xướng phiếu tiến hành, đế quốc Liêm Thân Vương, vương hậu Chúc thị, Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc, Tiết Triệt đám người sắc mặt trở nên phi thường khó coi,

Chủ quan, chủ quan!

Vốn cho rằng tuyển vương hội mười phần chắc chín, kết quả vậy mà xuất hiện loại cục diện này.

Mưu sát Ninh Nguyên Hiến hậu quả, so trong tưởng tượng càng thêm nghiêm trọng.

Sau đó cục diện thoáng tốt một chút.

Chức quan càng lớn, đề cử Ninh Kỳ càng nhiều người, bởi vì cả hai lợi ích đã hoàn toàn buộc chặt cùng một chỗ.

Ninh Kỳ khuôn mặt vẫn như cũ lạnh lùng như núi.

Đế quốc Liêm Thân Vương mặt âm trầm được phảng phất muốn chảy ra nước.

Bộ dạng này không được.

Hiện tại Ninh Chính dẫn trước số phiếu quá nhiều.

Mặc dù theo chức quan càng lớn, Ninh Kỳ phiếu cũng càng ngày càng nhiều.

Nhưng không thể mạo hiểm, kết quả cuối cùng vạch trần Ninh Chính số phiếu càng nhiều lời nói, cái kia hẳn là làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ gắng chịu nhục, lật đổ kết quả sao?

Lập tức, đế quốc Liêm Thân Vương vỗ nhè nhẹ đánh một cái cái ghế, đây coi như là phát ra một cái tín hiệu.

Vì biểu thị tuyệt đối công bằng, xướng phiếu người không phải Ninh Kỳ một đảng, cũng không phải Ninh Chính một đảng, mà là đế quốc phái tới quan viên.

Đạt được Liêm Thân Vương Đạo Tín hào về sau, tay áo của hắn bên trong có một viên đồ vật trượt xuống.

Cầm lấy phiếu về sau, một khi viết Ninh Kỳ danh tự, vậy liền bảo trì không thay đổi.

Chỉ khi nào viết Ninh Chính danh tự, trong tay hắn vật này nhẹ nhàng xẹt qua chữ viết, trên giấy danh tự liền biến mất, biến thành bỏ quyền trống không phiếu.

"Ninh Kỳ, bỏ quyền, bỏ quyền, Ninh Kỳ. . ."

Cục diện quá quỷ dị.

Bỏ quyền phiếu càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Việt Quốc trên triều đình quan viên không khỏi phát ra từng đợt nói nhỏ.

Chuyện gì xảy ra?

Mới vừa rồi còn không có nhiều như vậy bỏ quyền trống không phiếu, như thế lập tức trào ra?

Trương Xung con trai Trương Tuân bước ra khỏi hàng nói: "Vì sao lập tức trào ra nhiều như vậy bỏ quyền phiếu? Cái này hiển nhiên không bình thường."

Lời này một màn, trên triều đình cấp bậc tương đối thấp quan viên dồn dập biểu thị kinh ngạc.

Đây nhất định có quỷ, mới vừa rồi không có bỏ quyền trống không phiếu, hiện tại lập tức đi ra nhiều như vậy?

Đây là khôi hài sao?

Trương Tuân nói: "Ninh Khải Vương thúc, ta cảm thấy cần thiết điều động hai cái đại thần, hát đối phiếu quá trình tiến hành giám sát."

Tên này đế quốc quan viên lạnh giọng nói: "Ngươi là đối bản quan phẩm hạnh không tín nhiệm sao?"

Trương Tuân nói: "Chính là vì đại nhân thanh danh, vì đế quốc thanh danh, cho nên mới cần thiết tiến hành hiện trường giám sát."

Ninh Khải Vương thúc khom người nói: "Liêm Thân Vương, ta cảm thấy lời này có lý."

Đế quốc Liêm Thân Vương bỗng nhiên đứng lên, lạnh giọng nói: "Chư vị Việt Quốc thần công, các ngươi đây là ý gì? Tuyển vương cỡ nào thần thánh? Các ngươi vì sao bỏ quyền, đây là tại xem thường bản vương? Đây là tại đối đế quốc bất mãn sao?"

"Tuyển vương hội, vốn là để văn võ đại thần đề cử bước phát triển mới vương, kết quả các ngươi hết thảy đều từ bỏ, cứ như vậy tuyển vương hội còn có cái gì dị nghị?"

"Nhiều như vậy bỏ quyền phiếu, coi như đề cử bước phát triển mới Thái tử, cũng không tính công bằng."

"Ta tuyên bố, lần này tuyển vương hội kết quả hết hiệu lực. Ba ngày sau đó, lại bắt đầu lại từ đầu tuyển vương hội. Đến lúc đó bất luận kẻ nào đều không được bỏ quyền, mỗi người đều muốn vì mình lựa chọn phụ trách, vì lẽ đó không còn là bỏ phiếu kín, ba ngày sau đó phiếu lên, đều sẽ viết lên chư vị quan viên danh tự cùng chức quan, cấp cho đến trong tay các ngươi, mỗi người một phiếu."

Lời này một màn, toàn trường chấn kinh.

Cái này. . . Cái này triệt để không biết xấu hổ sao?

Đây chính là triệt để uy hiếp.

Mắt thấy Ninh Chính liền muốn chiến thắng, vậy mà kết quả hết hiệu lực?

Mà lại tuyển vương hội điều lệ chế độ nói đổi liền đổi?

Một khi là ký danh bỏ phiếu, ai còn dám ném Ninh Chính phiếu a, không sợ lọt vào trả đũa sao?

Như vậy hành vi, quả thực không có chút nào ranh giới cuối cùng a!

Đế quốc Liêm Thân Vương hướng về vương hậu Chúc thị nhìn lại một chút.

Chúc thị nói: "Ta là phụ đạo nhân gia, không có cái gì chủ kiến, Thượng thư đài, Xu Mật viện các ngươi cái gì cái nhìn?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Lão thần cảm thấy, nếu là tuyển vương hội, đám kia thần xác thực nên vì mình lựa chọn phụ trách."

Chủng Ngạc nói: "Thần cũng cảm thấy như thế."

Thượng thư đài mấy cái Tể tướng, Xu Mật viện mấy cái phó sứ, thiên về một bên tán thành đế quốc Liêm Thân Vương phương án.

Ninh Khải một người, không cách nào lật trời.

Thế là, triều hội quyết định, lần này tuyển vương hội hết hiệu lực.

Ba ngày sau, lại bắt đầu lại từ đầu.

Một màn này quen thuộc a?

Rất có năm đó Viên đời khải phong phạm.

Tuyển ra tới kết quả không phù hợp ta ý nghĩ.

Vậy liền liên tục tuyển đi, chọn được ta hài lòng mới thôi.

Điều động quân đội cùng lưu manh vây quanh nghị viện, tất cả nghị viên ra ngoài rời đi, không cho phép ăn cơm, không cho phép đi ngủ.

Sau đó, rốt cục đạt được Viên tổng thống kết quả vừa lòng.

. . .

Sau đó ba ngày thời gian phát sinh cái gì? Không biết được!

Nhưng cơ hồ mỗi một cái Việt Quốc quan viên đều lọt vào bái phỏng.

Hắc Thủy Đài, Thượng thư đài người chuyên trách bái phỏng.

Nói chuyện công tác, nói chuyện người nhà của ngươi, nói chuyện gia tộc của ngươi.

Ngôn ngữ phi thường thân thiết, lại nghe được người tóc gáy dựng lên, mồ hôi lạnh tuôn ra.

Đón lấy, Xu Mật viện, Thượng thư đài tổ chức mấy lần hội.

Ghi lại việc quan trọng tuyển vương hội thần thánh.

Cuối cùng đế quốc Liêm Thân Vương khâm sai sứ đoàn, cũng tiếp kiến Việt Quốc chúng thần đại biểu.

Nhất là những cái kia đã từng tuyển Ninh Chính đau đầu.

Đế quốc Liêm Thân Vương ghi lại việc quan trọng Hoàng đế bệ hạ thần thánh, đối Việt Quốc quan tâm.

Đế quốc cùng Việt Quốc quan hệ vân vân.

Một câu uy hiếp đều không có, nhưng lại đầy đủ để vô số quan viên trong giấc mộng giật mình tỉnh lại.

Ý tứ này phi thường minh bạch.

Sau đó tuyển vương hội, các ngươi nếu như lại viết linh tinh, có thể là muốn chết cả nhà.

Làm bảo trụ phú quý, làm bảo trụ gia tộc, làm giữ được tính mạng, các ngươi tốt nhất cùng đế quốc đứng tại cùng một lập trường.

. . .

Ba ngày thời gian nhanh chóng mà qua.

Thần thánh tuyển vương hội lại bắt đầu.

Quả nhiên, mỗi một cái quan viên đều dẫn tới mình đặc hữu phiếu, phía trên đem bọn hắn tên, chữ, chức quan, quê quán viết rõ ràng.

Liền kém thay bọn hắn đem Ninh Kỳ danh tự viết lên.

Cái này nếu ai còn dám viết Ninh Chính danh tự, cam đoan trực tiếp truy cứu đến trên đầu.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Không nói nhiều nói, lần này tuyển vương hội đến cỡ nào thần thánh trong lòng các ngươi rõ ràng. Người này đem dẫn đầu Việt Quốc đi hướng phồn vinh, thái bình, cường thịnh, các ngươi mỗi một tấm vé đều nặng ngàn cân."

"Bắt đầu đi!"

Theo đế quốc Liêm Thân Vương ra lệnh một tiếng.

Việt Quốc triều đình văn võ bá quan, nội tâm tràn ngập vô cùng khuất nhục, đang chọn vương phiếu lên viết xuống cùng một cái danh tự.

Ninh Kỳ!

Cái này đúng không.

. . .

Nhanh, nhanh, nhanh!

Tiếng chân như sấm.

Tại một chi kỵ binh bảo vệ dưới, Thẩm Lãng xe ngựa cực nhanh xông vào Chu Tước cửa chính, tiến vào quốc đô.

Dọc theo Chu Tước đường lớn nhanh chóng rong ruổi, trực tiếp tiến vào hoàng cung bên trong.

"Tránh!"

"Tránh!"

"Tránh!"

Tiến vào hoàng cung bên trong, Thẩm Lãng những nơi đi qua, tất cả mọi người thối lui.

Lê Chuẩn Đại công công nhanh chóng chào đón.

Thẩm Lãng nói qua cho hắn một tháng thời gian, mà bây giờ vẻn vẹn chỉ qua hai mươi ba ngày hắn liền trở lại.

Lê Chuẩn đại hỉ.

Bởi vì chỉ có thành công, Thẩm Lãng mới có thể sớm gấp trở về.

"Công tử, triều đình bên kia ngay tại diễn vở kịch đâu."

Ngươi Lê Chuẩn Đại công công cũng gọi ta công tử?

Có chút chịu không nổi a.

"Diễn đi, diễn đi, hiện tại diễn càng quá mức, chờ một lúc đánh mặt càng đặc sắc." Thẩm Lãng cười nói.

Hắn đã nghe nói, vậy mà là tuyển vương hội.

Tốt tiên tiến, hiếu kì ba a.

Mà lại không tuyển ra Ninh Kỳ, tuyển vương hội liền không kết thúc.

Đây thật là biểu tử lập đền thờ.

Đi qua lần này, đế quốc tại Việt Quốc quần thần bên trong, lòng người mất hết.

Thậm chí Ninh Kỳ, Chúc Hoằng Chủ đám người thanh danh cũng mất hết.

Thứ này cũng ngang với án lấy Việt Quốc văn võ bá quan cổ hướng bô ỉa bên trong ép, hô to: "Nhanh, ăn cơm."

Nhưng bên trong toàn bộ đều là phân, làm sao ăn?

Thẩm Lãng đã bắt đầu suy nghĩ một chút, một khi Ninh Nguyên Hiến sau khi tỉnh lại, tiếp xuống đánh mặt hội cỡ nào thoải mái.

Tốt nhất là thật đem Ninh Kỳ tuyển ra tới làm Thái tử.

Sau đó, quốc quân Ninh Nguyên Hiến một cái bác bỏ.

Quả thực thoải mái đến phi thiên.

. . .

Thẩm Lãng xông vào Ninh Nguyên Hiến trong phòng bệnh.

Hắn vẫn như cũ không nhúc nhích, hô hấp yếu ớt, nhịp tim yếu ớt, nhưng cũng chưa từng xuất hiện sinh cơ biến mất dấu hiệu.

"Lê Mục công công, cây ngân châm đâm vào bệ hạ cái ót!"

Thẩm Lãng đem đồ đặt ở Lê Mục trước mặt.

Lê Mục xuất ra năm cái ngân châm, như chớp giật đâm vào quốc quân Ninh Nguyên Hiến cái ót.

Thẩm Lãng xuất ra cải tạo qua sau trị liệu hình ác mộng thạch.

Lê Chuẩn, Lê Mục, Biện phi bọn người kinh ngạc.

Cái này, đây là viên kia hồng ngọc a?

Liền là cái đồ chơi này làm hại bệ hạ sinh tử chưa biết.

Nhưng mà ai cũng không có mở miệng, tại sáng tạo kỳ tích một chuyện lên, Thẩm Lãng là tuyệt đối quyền uy.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu.

Nhất định sẽ hữu hiệu, tại Đại Nam quốc đô liền thành công, lần này cũng nhất định có thể thành.

"Lên!"

Thẩm Lãng kích hoạt cải tạo sau ác mộng thạch.

Lập tức.

Ác mộng thạch lại một lần nữa sáng lên.

Bỗng nhiên phóng xuất ra một cỗ đặc thù sóng năng lượng, chui vào quốc quân Ninh Nguyên Hiến cái ót bên trong.

Ninh Nguyên Hiến mí mắt run lên bần bật.

Thân thể lắc một cái.

Sau đó, hắn trực tiếp mở to mắt.

"Quả nhân lập Ninh Chính làm Thái tử!"

Tỉnh lại ngay lập tức, Ninh Nguyên Hiến hô lên câu nói này.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 390: Kết Cục Đã Định! Ninh Chính Đăng Vị! Bi Thảm Ninh Kỳ!

"Quả nhân lập Ninh Chính làm Thái tử!"

Câu nói này đại khái là Ninh Nguyên Hiến dùng hết tất cả khí lực đều muốn nói ra được mấy chữ.

Người cả đời này, coi như lại tích chữ như vàng người, nói cũng là dễ như trở bàn tay.

Nhưng mà không nghĩ tới sẽ có một câu như vậy, dù là dùng sinh mệnh đại giới cũng nói không nên lời.

Cho dù là hiện tại.

Ninh Nguyên Hiến nói đến cũng không rõ lắm.

Mặc dù cái này qua trị liệu hình ác mộng thạch để hắn thức tỉnh, nhưng toàn thân thần kinh vẫn là nhận to lớn tổn hại, lập tức rất khó khôi phục. Coi như có thể há mồm nói, thanh âm cũng có chút mập mờ.

Thậm chí quốc quân mặt còn có chút mặt đơ, rất khó làm ra biểu tình gì.

Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ yên tâm, sẽ từng chút một khôi phục."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến hô xong câu nói kia về sau, lâm vào ngẩn ngủi mờ mịt.

Sau đó nhịn không được lại một lần nữa nước mắt ẩm ướt hai mắt.

Con gái ruột Ninh Hàn động thủ với hắn, chuyện này đả kích vẫn là quá lớn.

Mặc dù hắn ngoài miệng nói đến hung ác, nhưng trong lòng thương nhất vẫn là Ninh Hàn.

Hắn xem như một cái phi thường bất công người, mấy đứa con gái bên trong, mặc kệ là đối Ninh La vẫn là Ninh Diễm, hắn cũng chỉ là thoáng quan tâm mà thôi.

Thậm chí hắn đối một chút con cái sủng ái kém xa Thẩm Lãng.

Nhưng Ninh Hàn chẳng những là hắn áy náy, cũng là hắn kiêu ngạo.

Mà nữ nhi này, vậy mà hạ thủ hại hắn.

Đều đến cái này hoàn cảnh, người đời này còn có cái gì ý nghĩa?

"Chính nhi đâu?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Hắn sau khi tỉnh lại không nhìn thấy Ninh Chính, lập tức cảm thấy có chút không ổn.

Lê Chuẩn Đại công công nói: "Tại triều hội, đế quốc Liêm Thân Vương tới."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta hôn mê bao lâu?"

"Hai mươi bảy ngày." Lê Chuẩn nói.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Phát sinh chuyện gì?"

Đối với mình bị mưu hại, Ninh Nguyên Hiến mặc dù không muốn, nhưng cũng làm tốt đầy đủ chuẩn bị, hắn đã lưu lại mật chỉ, coi như hắn ngã xuống, Ninh Cương cũng sẽ tuyên đọc mật chỉ, lập Ninh Chính làm Thái tử.

Nhưng bây giờ Ninh Chính không ở bên người, đế quốc Liêm Thân Vương đến, hiển nhiên cục diện không tốt lắm.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn đem toàn bộ sự tình kỹ càng báo cho.

Bao quát mật chỉ bị thay thế, bao quát hoang đường tuyển vương hội.

Lập tức, Ninh Nguyên Hiến tinh thần lại một lần nữa nhận to lớn xung kích.

Ninh Khiết trưởng công chúa tại sao lại phản bội?

Đây là hắn tín nhiệm nhất thân muội muội a, mà lại mấu chốt nàng là như thế ngưỡng mộ Khương Ly bệ hạ, hoàn toàn là cùng Ninh Nguyên Hiến đứng tại cùng một lập trường a.

Ninh Nguyên Hiến tín nhiệm đối với nàng, không thua kém một chút nào Lê Chuẩn.

Diêm Ách tại thời khắc mấu chốt lập trường không đúng, Ninh Nguyên Hiến có thể lý giải.

Nhưng nếu Ninh Khiết đều không đáng được tín nhiệm, cái kia trên đời còn có ai có thể tín nhiệm?

"Đi, đi ẩn lư, đi để Ninh Khiết tới, ta muốn biết vì cái gì, vì cái gì?"

"Nàng cả đời này đều vô dục vô cầu, ta không tin còn có cái gì có thể làm cho nàng phản bội ta."

"Ta không tin, ta không tin!"

Lập tức, Lê Ân cực nhanh chạy xuất cung, đi ẩn lư.

Mà Biện phi liều mạng vò lồng ngực của hắn, ôn nhu nói: "Bệ hạ không nên tức giận, không nên tức giận. Còn có rất nhiều người quan tâm ngươi, yêu quý ngươi, nguyện ý liều mình vì ngươi."

Trọn vẹn một hồi lâu, Ninh Nguyên Hiến mới dần dần tỉnh táo lại.

Biện phi, cơ hồ lập tức liền trấn an Ninh Nguyên Hiến.

Đúng vậy a, có người phản bội hắn.

Nhưng còn có rất nhiều người yêu mến hắn, nguyện ý vì đó nỗ lực bất cứ giá nào.

Tỉ như Ninh Chính, tin tưởng vững chắc phụ vương có thể tỉnh lại, làm không cho cục diện lớn sụp đổ, dù là nắm giữ trong tay trọng binh, cũng vẫn như cũ chịu đựng, không có triệt để cùng Ninh Kỳ sử dụng bạo lực, cũng không có làm ra chà đạp ranh giới cuối cùng sự tình.

. . .

"Bên kia tuyển vương hội như thế nào?" Ninh Nguyên Hiến cười lạnh hỏi.

Không nghĩ tới hắn sinh tử chưa biết gần một tháng, quốc đô vậy mà phát sinh hoang đường như vậy sự tình.

"Cũng nhanh muốn ra kết quả." Lê Chuẩn nói.

"Cái kia không vội." Ninh Nguyên Hiến lạnh nhạt nói: "Có người muốn xấu mặt, liền để hắn ra cái triệt để, chờ kết quả sau khi đi ra lại nói, chờ Ninh Kỳ ngồi lên thiếu quân vị trí về sau, chúng ta lại đi qua!"

Biện phi vui đến phát khóc, tinh tế cho Ninh Nguyên Hiến xoa bóp toàn thân, muốn dùng tốc độ nhanh nhất khôi phục hắn gân mạch.

"Ái phi, quả nhân có chút đói, ngươi đi làm ăn chút gì." Ninh Nguyên Hiến ôn nhu nói.

"Ài!" Biện phi nhanh chóng rời đi, bước chân nhẹ nhàng.

. . .

Bên trong cả gian phòng chỉ còn lại Thẩm Lãng cùng Ninh Nguyên Hiến.

"Tư nhân đã qua đời, người sống như vậy!"

Ninh Nguyên Hiến vuốt vuốt trong tay viên này ác mộng thạch, trong đầu tưởng tượng lấy cùng nguyên phối thê tử đủ loại quá khứ.

"Ta nên trân quý người trước mắt, không còn sa vào tại quá khứ." Ninh Nguyên Hiến chậm rãi nói: "Cùng nó nói ta như thế nào kỷ niệm nguyên phối, còn không bằng nói là bởi vì áy náy bất an, viên này đồ vật tặng cho ngươi."

Ninh Nguyên Hiến trịnh trọng đem ác mộng thạch đặt ở Thẩm Lãng trong tay.

"Tiếp xuống, định làm gì?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Nội chiến nhất định sẽ bộc phát, nhưng mà chúng ta có thể lựa chọn là tại quốc đô khai chiến, vẫn là ở bên ngoài khai chiến."

Ninh Nguyên Hiến nghĩ một lát mới nói: "Vậy vẫn là ở bên ngoài khai chiến tốt."

Thẩm Lãng nói: "Thần cũng cảm thấy như vậy."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi cứ như vậy đi, thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Tại Thiên Tây hành tỉnh, nhìn chằm chằm Chủng thị gia tộc."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi liền yên tâm để Mộc Lan một người ở đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Mộc Lan không phải một cái xuất sắc thống soái, nhưng xác thực nhất lưu tướng lĩnh."

Đây là thật, Mộc Lan lực chấp hành là siêu cấp mạnh, chiến trường độ mẫn cảm cũng là nhất lưu.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tại hai, ba năm trước ngươi liền luôn miệng nói muốn diệt Tiết thị toàn tộc, bây giờ rốt cục muốn bắt đầu. Thật sự là làm khó ngươi, vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau, nhịn đến bây giờ, nhưng mà thật có thể thiên hạ không thù sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thù cũ chưa tiêu, thù mới lại lên, nhưng cuối cùng vẫn là có thể đạt tới thiên hạ không thù."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Hài tử, bảo trọng a!"

Câu nói này có vẻ hơi đột ngột, Ninh Nguyên Hiến muốn đưa tay vỗ một cái Thẩm Lãng mu bàn tay, nhưng phát hiện căn bản không nhấc lên nổi.

Thẩm Lãng lại một lần nữa đem mu bàn tay của mình đặt ở Ninh Nguyên Hiến thủ hạ.

Ninh Nguyên Hiến dùng hết tất cả khí lực, cũng chỉ có thể nhẹ nhàng nắm một cái Thẩm Lãng mu bàn tay.

. . .

Trên đại điện.

Những người kia vẫn như cũ không biết quốc quân Ninh Nguyên Hiến đã tỉnh lại.

Tuyển vương hội vẫn tại tiếp tục.

"Thu phiếu!"

Theo đế quốc Liêm Thân Vương ra lệnh một tiếng, mười cái đế quốc hoạn quan cầm kim bồn xuống dưới thu phiếu.

Nửa khắc đồng hồ về sau, mấy trăm tấm tuyển vương phiếu toàn bộ thu thập hoàn tất.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ninh Khải, Chúc Hoằng Chủ hai người các ngươi lên đây đi, một cái đại biểu Thượng thư đài, một cái đại biểu Xu Mật viện, giám sát toàn bộ xướng phiếu quá trình, bảo đảm không có bất kỳ cái gì gian lận, tuyệt đối công bằng công chính."

Ở đây tất cả mọi người trong lòng cười lạnh.

Lúc này ngăn chặn gian lận? Lúc này nói công bằng công chính? Thiên hạ đều không có so đây càng buồn cười trò cười.

"Không cần." Ninh Khải Vương thúc nói.

Đế quốc Liêm Thân Vương gương mặt run lên, ghét nhất loại này không biết điều người.

"Chủng Ngạc, vậy ngươi đại biểu Xu Mật viện tới giám sát."

"Vâng!"

Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc đi lên, cùng Chúc Hoằng Chủ hai người một trái một phải, giám sát toàn bộ xướng phiếu quá trình.

"Ninh Kỳ!"

"Ninh Kỳ!"

"Ninh Kỳ!"

"Ninh Chính!"

Hô lên cái tên này thời điểm, tất cả mọi người có chút kinh ngạc.

Đây là ai a, đầu như thế sắt? Đều lúc này, lại còn dám tuyển Ninh Chính?

"Ninh Kỳ!"

Nghe toàn bộ xướng phiếu quá trình, đế quốc Liêm Thân Vương trên mặt dáng tươi cười.

Cái này đúng.

Không có ngoài ý muốn phát sinh liền là tốt nhất cục diện.

Ròng rã hơn mấy trăm phiếu đâu, cần phải thống kê xong thời gian dài.

Vào triều bình thường chia làm đại triều hội cùng nhỏ triều hội.

Nhỏ triều hội quan viên không hơn trăm, mà đại triều hội thì có thể đạt tới hơn mấy trăm.

Tuyển vương hội là sự kiện lớn, nhất định tiến được đại triều hội.

Toàn bộ đại điện bên trong, tất cả quan viên lớn nhỏ, đạt tới 537 người.

Ròng rã một canh giờ sau!

Thống kê kết thúc, xướng phiếu kết thúc.

Lần này tuyển vương hội, tổng cộng 537 người tham gia.

Đề cử Ninh Kỳ làm Việt Quốc Thái tử, tổng cộng có 485 người.

Đề cử Ninh Chính làm Việt Quốc Thái tử, tổng cộng có năm mươi hai người.

Bây giờ xem ra, Việt Quốc triều đình cũng không phải gian nịnh cả triều.

Trước đó văn võ bá quan nhiều lần cùng Thẩm Lãng gây khó dễ, thậm chí cùng quốc quân Ninh Nguyên Hiến gây khó dễ, suy cho cùng vẫn là không quen nhìn Thẩm Lãng, không quen nhìn Ninh Nguyên Hiến, cũng không phải là hoàn toàn là vấn đề nhân phẩm.

Đều đến lúc này, còn có năm mươi mấy người người không sợ chết duy trì Ninh Chính.

Mà quỷ dị chính là, cái này năm mươi mấy người trước đó phản đối Ninh Chính cũng là lợi hại nhất, bởi vì lúc ấy bọn hắn xác thực cảm thấy Ninh Chính không thích hợp kế thừa vương vị. Bọn hắn từ đầu đến cuối lo liệu ý chí của mình, lúc ấy đối kháng Ninh Nguyên Hiến, hiện tại cũng đối kháng đế quốc.

Mà ở đây tất cả cự đầu bên trong, duy trì Ninh Chính chỉ có hai người.

Xu Mật viện phó sứ Ninh Khải, ngự sử đại phu Vương Thừa Trù.

Vị này Ngự Sử Đài đại phu cơ hồ từ đầu tới đuôi đều cùng Thẩm Lãng đối nghịch, phun hắn nhiều năm.

Lúc ấy luôn miệng nói Kim thị gia tộc muốn làm phản, cũng là vị này Vương Thừa Trù đại nhân.

Kết quả hiện tại, hắn vậy mà đầu sắt đối với kháng đế quốc ý chí, đều đến lúc này còn lựa chọn Ninh Chính.

Có thể thấy được thời khắc mấu chốt, vị này ngự sử đại phu vẫn kiên trì mình phẩm hạnh.

Đế quốc Liêm Thân Vương nhàn nhạt nhìn Vương Thừa Trù một chút.

Hầm cầu bên trong tảng đá, mua danh chuộc tiếng hạng người mà thôi.

Tại Ngự Sử Đài ngẩn đến quá lâu, thật đem mình làm chính nghĩa hóa thân.

Không ảnh hưởng toàn cục.

"Hôm nay kết quả này liền rất tốt sao." Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Đây là tuyển vương hội, cỡ nào thần thánh, tại sao có thể bỏ quyền? Lần này liền cực kỳ tốt, mỗi người đều làm ra lựa chọn của mình."

Toàn trường tĩnh lặng không tiếng động.

Ha ha, lựa chọn của mình?

Các ngươi liền kém đem đao gác ở chúng ta trên cổ, buộc chúng ta viết xuống Ninh Kỳ danh tự.

Liêm Thân Vương tiếp tục nói: "Ta đây, cũng chỉ là đại biểu đế quốc giám sát toàn bộ tuyển vương hội mà thôi. Hết thảy đều là các ngươi Việt Quốc ý chí, đế quốc là sẽ không can thiệp các ngươi nội chính. Ta đại biểu đế quốc tuyên bố, lần này tuyển vương hội công bằng hữu hiệu!"

Toàn trường vẫn như cũ tĩnh lặng.

Liêm Thân Vương nói: "Vương hậu, tiếp xuống sự tình liền giao cho ngươi."

Việt Vương sau Chúc thị nói: "Ta nhiều lần nói qua, ta là nữ lưu hạng người, không dễ làm chính. Thái tử chính là nền tảng lập quốc, ta làm nữ tử càng thêm không tiện mở miệng, vì lẽ đó hết thảy đều giao cho chư vị thần công. Bây giờ chính các ngươi tuyển ra đến, cái kia làm trưởng bối, ta tuyên bố một cái, cũng không tính tham gia vào chính sự a?"

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Đương nhiên không tính tham gia vào chính sự, mà lại Việt Vương sinh tử chưa biết, Thái hậu lại sụp đổ. Trong vương tộc là thuộc vương hậu nhất tôn, buông rèm chấp chính vốn là phải có tiến hành."

Vương hậu Chúc thị nói: "Buông rèm chấp chính sự tình, ta là không làm, nhưng bây giờ mẫu hậu không tại, bệ hạ lại vẫn chưa tỉnh lại. Vì lẽ đó việc này vẫn là phải ta tới, thật sự là làm khó ta cái này nữ lưu."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Vương hậu, đây không phải quyền lực, mà là trách nhiệm."

Vương hậu Chúc thị nói: "Vậy được rồi, vậy chuyện này liền từ ta tới tuyên bố."

Sau đó, vương hậu Chúc thị chậm rãi đứng lên nói: "Ninh Kỳ tất cả mọi người tuyển ngươi, từ nay về sau ngươi muốn như giẫm trên băng mỏng, cẩn thận chặt chẽ, tuyệt đối không cần phụ lòng quần thần chờ mong, càng không cần bôi nhọ tổ tông công lao sự nghiệp."

Tam vương tử Ninh Kỳ ra khỏi hàng, khom người nói: "Nhi thần tuân mẫu hậu chỉ."

Vương hậu Chúc thị nói: "Vậy ta chính thức tuyên bố, sắc phong Tam vương tử Ninh Kỳ làm Việt Quốc thiếu quân, chủ trì quốc chính, chiêu cáo thiên hạ."

Nơi này nói là thiếu quân, mà không phải Thái tử.

Bởi vì lúc trước nói qua, đề cử thiếu quân trong một tháng, như Ninh Nguyên Hiến tỉnh lại, cái kia như cũ tuân theo quốc quân Ninh Nguyên Hiến ý chỉ.

Nhưng nếu trong một tháng Ninh Nguyên Hiến không tỉnh lại, vậy cái này thiếu quân liền trở thành Thái tử.

Còn không chỉ như thế.

Nhiều nhất tiếp qua một hai tháng giảm xóc kỳ, phía dưới liền sẽ có thần tử liều chết thượng tấu, quốc không thể một ngày không có vua, xin (mời) thái tử điện hạ đăng cơ làm vua.

Sau đó Ninh Kỳ hội liên tục mấy lần chối từ, quần thần mấy lần liều chết can gián.

Cuối cùng, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế càn cương độc đoán, sắc phong Ninh Kỳ làm Việt Quốc chi quân, đế quốc Việt Thân vương.

Hết thảy kịch bản đều đã viết xong.

Vương hậu Chúc thị tuyên bố xong về sau, trực tiếp đứng lên nói: "Ta sự tình liền xem như kết thúc, từ nay về sau cái này Việt Quốc triều chính liền giao cho ngươi."

Sau đó, nàng trực tiếp rời đi, biểu thị mình không có chút nào dã tâm.

Tam vương tử Ninh Kỳ chậm rãi đi đến bậc thang.

Trên đại điện ra vương tọa, phía dưới còn có một vị trí, kia là giám quốc Thái tử vị trí.

Trước đó Ninh Nguyên Hiến không có ở đây thời điểm, Thái tử Ninh Dực liền là ngồi ở kia cái vị trí lên chủ trì triều chính.

Cứ việc quá trình rất xấu xí, nhưng mà Tam vương tử Ninh Kỳ đi trên nấc thang thời điểm, vẫn là không nhịn được nội tâm kích động.

Một ngày này rốt cục tới.

Hắn rốt cục ngồi lên cái này bảo tọa.

Làm hôm nay, hắn nỗ lực rất rất nhiều.

Ta biết, ta Ninh Kỳ hiện tại gánh vác thiên hạ bêu danh.

Nhưng thì tính sao?

Kẻ thắng làm vua, kẻ thua làm giặc.

Ta vốn là so Ninh Dực xuất sắc, so Ninh Chính xuất sắc.

Cái này vương vị vốn là nên thuộc về ta.

Chỉ có ta mới có thể bảo trụ Việt Quốc giang sơn.

Hôm nay vô số người ở trong lòng mắng ta.

Ngày mai đâu? Ngày kia đâu?

Làm ta lập xuống vô số công lao sự nghiệp thời điểm, bọn hắn sẽ còn nhớ kỹ ta đã từng sai lầm sao?

Người trong thiên hạ là dễ quên, ích kỷ.

Từ xưa đến nay, lại nhiều Thiếu Hùng chủ là giết huynh giết cha thượng vị, còn không phải vẫn như cũ chấp chưởng càn khôn, hiệu lệnh thiên hạ?

Không đơn giản người khác, liền nói ta cái này phụ vương Ninh Nguyên Hiến?

Hắn không phải liền là giết huynh đệ Ninh Nguyên Vũ thượng vị sao?

Lại dáng dấp bậc thang, cũng có đi đến thời điểm.

Tam vương tử Ninh Kỳ đi vào tên tiểu vương kia tòa trước mặt, chậm rãi ngồi xuống đi.

"Bái kiến thiếu quân."

"Bái kiến thiếu quân!"

Chúc Hoằng Chủ, Chủng Ngạc, Tiết Triệt, Trương Triệu bọn người bái xuống.

Phía dưới đông đảo thần tử dừng lại một chút một cái, sau đó cũng bái xuống.

Nhưng toàn trường còn có mấy chục người, đứng thẳng bất động.

Cầm đầu Ninh Khải, Ninh Chính, ngự sử đại phu Vương Thừa Trù, hầu Ngự Sử Trương Tuân bọn người.

Ninh Kỳ trong lòng sát cơ nhất thời, nhưng trên mặt lại khó được mang theo ý cười.

"Ngũ đệ, phụ vương trước đó sắc phong ngươi làm Việt Quốc công, có thể thấy được đối ngươi ôm lấy to lớn kỳ vọng, từ đó về sau huynh đệ chúng ta liên tâm kỳ lợi đoạn kim." Ninh Kỳ ôn hòa hướng về Ninh Chính nói.

Trước đó Ninh Kỳ một mực là lạnh lùng như núi, phảng phất cho tới bây giờ cũng sẽ không cười.

Mà bây giờ bị đề cử trở thành thiếu quân về sau, vậy mà là vẻ mặt tươi cười.

Nhưng Ninh Chính trời sinh không biết diễn kịch, vẫn như cũ đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Đối mặt Ninh Chính lãnh đạm, Ninh Kỳ phảng phất mảy may đều không thèm để ý, tiếp tục nói: "Trước đó phụ vương để cô tiến vào Xu Mật viện, bây giờ vị trí này ta là không thể làm, Việt Quốc công Ninh Chính lao khổ công cao, mặc kệ là Bình Nam đại tướng quân, vẫn là Thiên Việt Đô đốc, đều không đủ tại triển hiển lộ rõ ràng Việt Quốc công công lao, cô muốn để Ninh Chính tiến vào Xu Mật viện, tiếp nhận cô trước đó vị trí, chư vị thần công cảm thấy thế nào?"

Nghe được Ninh Kỳ, tất cả mọi người trái tim run rẩy.

Cái này Ninh Kỳ nhìn vẻ mặt tươi cười, kì thực ngạo mạn vô cùng.

Ngươi còn vẻn vẹn chỉ là thiếu quân, liền Thái tử cũng còn không phải, vậy mà luôn mồm xưng mình làm cô.

Trước đó Thái tử Ninh Dực tại vị thời điểm, đều rất ít khi dùng dạng này tự xưng.

Ngươi không vẻn vẹn đem mình làm Thái tử, càng là trực tiếp đem mình làm Việt Quốc chi quân.

Mà lại cái này vừa lên đến, liền muốn trực tiếp đoạt Ninh Chính tất cả binh quyền.

Trước đó Ninh Nguyên Hiến đối với hắn minh thăng ám hàng, bãi miễn Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc, trở thành Xu Mật viện phó sứ.

Mà bây giờ Ninh Kỳ liền bãi miễn Ninh Chính Bình Nam đại tướng quân cùng Thiên Việt Đô đốc chức, trở thành kẻ buôn nước bọt Xu Mật viện phó sứ.

Kể từ đó, hơn một vạn thành vệ quân liền không lại về Ninh Chính chỉ huy.

"Trương Triệu!" Ninh Kỳ nói.

Trương Triệu ra khỏi hàng: "Thần tại."

Ninh Kỳ nói: "Trước ngươi liền là Thiên Việt Đô đốc, nhưng mà làm được không tốt, vì lẽ đó phụ vương mới có thể trừng trị ngươi. Bây giờ hơn hai năm thời gian trôi qua, ngươi làm được coi như không tệ, cô liền cố mà làm, đem cái này vị trí trả lại cho ngươi. Xu Mật viện, Thượng thư đài, để Trương Triệu Trọng mới đảm nhiệm Thiên Việt Đô đốc, các ngươi có gì dị nghị không sao?"

"Thần không dị nghị."

"Thần không dị nghị!"

"Thần không dị nghị!"

Ninh Khải cùng Ninh Chính hai người, vẫn như cũ không nói một lời.

Ninh Kỳ lại nói: "Bây giờ việc cấp bách, một là tranh thủ thời gian cứu chữa phụ vương, hai là lập tức cho Thái hậu hạ táng. Đương nhiên chúng ta Việt Quốc vừa mới kinh lịch đại chiến, quốc khố trống rỗng, không nên phô trương lãng phí, nhưng vẫn là muốn làm được long trọng, chuyện này muốn lập xuống chương trình, áp đảo hết thảy sự vụ."

Ngay tại lúc này, Chủng Ngạc nói: "Khởi bẩm điện hạ, Thái hậu nương nương đời này thống hận nhất chính là Khương quốc người, bây giờ Khương quốc một vạn kỵ binh ngay tại ngoài thành, chỉ sợ Thái hậu nương nương coi như dưới đất cũng khó có thể bình an. Mà lại dị quốc quân đội trường kỳ trú đóng ở ta Việt Quốc đô thành bên ngoài cũng không thích hợp, sợ trở thành thiên hạ trò cười, xin (mời) điện hạ quyết đoán."

Lời này cũng không giả.

Thái hậu nhà mẹ đẻ liền đã từng từng chịu đựng Khương quốc kỵ binh tai họa, tử thương vô số, nàng đời này xác thực thống hận nhất Khương quốc người.

Ninh Kỳ nói: "Đây đúng là vấn đề, cởi chuông phải do người buộc chuông, Việt Quốc công liền từ ngươi đi cùng Khương quốc nữ vương phân trần, để nàng dẫn đầu Khương quốc kỵ binh rời đi như thế nào? Nếu không hắn cái này kỵ binh vây thành, ta quốc đô bách tính cũng không dám ra ngoài thành, nếu như Khương quốc kỵ binh không phục quản giáo, xông ra cái gì tai họa, chỉ sợ ảnh hưởng Việt Khương hai nước quan hệ."

Đón lấy, Ninh Kỳ nói: "Đương nhiên, Việt Khương hữu hảo đây là phụ vương quyết định quốc sách, cô cũng sẽ dùng ăn theo."

Lời này ngược lại là lộ ra khiêm tốn, ngươi Ninh Kỳ vẫn luôn cảm thấy mình so Ninh Nguyên Hiến càng cao minh hơn.

"Ninh Chính, như thế nào a?" Ninh Kỳ nói: "Từ ngươi đi cùng Khương quốc nữ vương nói, có thể chứ?"

Ninh Chính vẫn như cũ không nói một lời.

Ninh Kỳ ánh mắt lạnh lẽo nói: "Việt Quốc công, ngươi đây là không nguyện ý?"

Ninh Chính vẫn như cũ ngậm miệng không nói.

Ninh Kỳ trong lòng sát cơ nhất thời.

Hắn vốn là quyết định, một khi thượng vị về sau, phải giết

Ninh Chính, phải giết Thẩm Lãng, tất diệt Kim thị toàn tộc.

Nhưng ít ra phải có một cái giảm xóc, trước giá không Ninh Chính, sau đó giam lỏng, đợi đến hắn triệt để đăng cơ làm vua về sau, lại giết.

Không nghĩ tới Ninh Chính hiện tại liền công khai đối kháng, đây là muốn chết sao?

"Ninh Chính, ngươi đây là không phục tuyển vương hội kết quả?" Tiết Triệt lạnh giọng nói: "Ngươi đây là muốn đối kháng triều đình ý chí sao? Điện hạ, Ninh Chính như thế kiêu căng khó thuần, thần xin (mời) nghiêm trị."

Ninh Kỳ khoát tay nói: "Tiết khanh nói quá lời, ta tin tưởng Ninh Chính hoàn toàn là vô tâm, hắn chỉ bất quá lo lắng phụ vương, sầu lo quá nặng, cho nên mới có điều thất thố, không vì tội!"

Ngay sau đó, Ninh Khải Vương thúc nói: "Ta lớn tuổi, Xu Mật viện phó sứ vị trí này, hữu tâm vô lực, chính thức chào từ giã!"

Lời này một màn, Ninh Kỳ ánh mắt có chút co rụt lại.

Đây là đánh mặt sao?

Ta vừa mới thượng vị thiếu quân, ngươi liền muốn chào từ giã?

Ninh Kỳ hữu tâm trực tiếp đáp ứng, đem Ninh Khải cái này lão ngoan cố thanh lý ra ngoài, nhưng vẫn là cười nói: "Tuyệt đối không thể, Vương thúc càng già càng dẻo dai, Xu Mật viện có thể còn thiếu không thể ngươi, chào từ giã mà nói, nhất định không thể lại đề lên."

Ninh Khải lại muốn kiên trì từ quan.

Nhưng Ninh Kỳ lời nói gió nhất chuyển, ánh mắt trở nên lạnh như băng nói: "Còn có một việc, ngày đó Ninh Cương vậy mà hủy hoại phụ vương mật chỉ, bực này hành vi như đồng mưu phản, không thể không tra, Hắc Thủy Đài Diêm Ách ở đây sao?"

Hắc Thủy Đài đô đốc Diêm Ách ra khỏi hàng.

Ninh Kỳ nói: "Đi đem Ninh Cương cầm, nhất định phải hỏi ra, hắn đến tột cùng là chịu ai sai sử, vì sao muốn hủy hoại phụ vương mật chỉ, đều có ai là hắn đồng đảng."

Lời này một màn, tất cả mọi người tóc gáy dựng lên.

Ninh Kỳ đây là muốn nhấc lên đại án a.

Một khi đem Ninh Cương bắt vào Hắc Thủy Đài ngục giam, cái kia cái gọi là đồng đảng còn không phải tùy ý Diêm Ách viết linh tinh.

Lúc này liền là bè cánh đấu đá.

Ai dám không nghe lời, đó chính là Ninh Cương mưu phản đồng đảng,

Đến lúc đó đại khai sát giới.

Loại này mưu phản đại án liên lụy phi thường đáng sợ, chỉ cần quân vương nguyện ý, tùy thời có thể liên lụy vào mấy nghìn hơn vạn người.

Loại này đáp án, hoàn toàn là diệt trừ đối lập thủ đoạn tốt nhất.

Nhìn thấy quần thần run rẩy sợ hãi, Ninh Kỳ trong lòng một trận cười lạnh đắc ý.

Đều cho là ta sẽ chỉ lấy lòng sao?

Lập uy quan trọng hơn.

Người trong thiên hạ tính tình đều tiện, sợ uy không sợ đức.

"Chư vị thần công, cảm thấy thế nào?" Ninh Kỳ lạnh giọng nói.

"Điện hạ anh minh!"

"Điện hạ anh minh!"

Đông đảo thần tử cảm giác được nguy hiểm, dồn dập khom lưng cong xuống.

Tại đồ đao uy hiếp xuống, tuyệt đại bộ phận thần tử bắt đầu thỏa hiệp.

"Diêm Ách, mang người đi đuổi bắt Ninh Cương đi." Ninh Kỳ thản nhiên nói.

"Chậm rãi. . ." Ninh Khải Vương thúc nói: "Ninh Kỳ, ta không chối từ quan, ta không chối từ quan được không? Ninh Cương là ngươi thúc thúc, năm nay hơn bảy mươi, ngươi cũng không cần lại giày vò hắn."

Ninh Kỳ bỗng nhiên đứng lên, tức giận nói: "Ninh Khải Vương thúc, ngươi cái này ngôn ngữ cỡ nào hoa mắt ù tai? Chuyện thế này cũng là có thể riêng mình trao nhận sao? Ngươi đem quốc gia chuẩn mực đặt chỗ nào? Đem triều đình tôn nghiêm đặt chỗ nào? Ninh Cương hủy hoại phụ vương mật chỉ, vốn là mưu phản? Ta thân làm con, chẳng lẽ bỏ mặc sao? Như thế ta còn có mặt mũi nào chiếm đoạt tại triều đình này phía trên? Có gì khuôn mặt đã thấy Ninh thị Vương tộc liệt tổ liệt tông!"

Tiết Triệt lạnh giọng nói: "Ninh Khải Vương thúc, ngươi như vậy giữ gìn Ninh Cương, hẳn là hai người các ngươi có cái gì không thể cho ai biết âm mưu? Hẳn là ngươi sợ hãi Ninh Cương hội cung khai ra cái gì sao?"

Lời này một màn, Ninh Khải Vương thúc tức giận đến toàn thân phát run.

Thiên hạ này còn có càng thêm hoang đường sự tình sao?

Chân chính mưu phản người chỉ vào trung thần mưu phản? Như thế đổi trắng thay đen, chỉ hươu bảo ngựa.

Ta Ninh Khải trước kia thật sự là mắt mù, vậy mà lại ủng hộ ngươi Ninh Kỳ.

Ninh Cương nói không sai, ngươi chính là loạn thần tặc tử, loạn thần tặc tử.

Ninh Kỳ lạnh giọng nói: "Tiết đô đốc, không có chứng cớ sự tình, không muốn tin miệng nói lung tung. Diêm Ách ngươi còn đứng ì làm cái gì, còn không nhanh đi bắt người."

Diêm Ách nói: "Điện hạ, ta như đi đuổi bắt Ninh Cương, trong cung người như ngăn cản, lại nên làm như thế nào?"

Ninh Kỳ lạnh giọng nói: "Giết chết bất luận tội!"

"Tuân chỉ."

"Đuổi bắt phản tặc Ninh Cương, có bất kỳ ngăn cản người, giết chết bất luận tội."

"Chậm đã!" Ninh Chính nói: "Ta có thể đi cùng Khương nữ vương nói chuyện."

Ninh Kỳ một trận cười lạnh, lúc này thỏa hiệp?

Muộn!

Chờ ta đuổi bắt Ninh Cương, lợi dụng hắn mưu phản xốc lên đại án, bắt đầu liên luỵ thời điểm, vận mệnh của các ngươi liền mặc cho ta điều khiển.

Ngươi Ninh Chính có một cái khuyết điểm trí mạng, đó chính là quá chính trực.

Chính trực một số thời khắc, liền mang ý nghĩa ngu xuẩn.

Ninh Kỳ lạnh giọng nói: "Việt Quốc công, đây chính là phụ vương dạy ngươi sao? Ngươi cũng muốn dùng quốc sự tới giao dịch với ta sao? Ninh Cương hủy hoại phụ vương mật chỉ mưu phản, lại cùng ngươi có liên can gì? Ngươi lại có cái gì lo lắng?"

"Ầm!"

Hắc Thủy Đài đô đốc Diêm Ách trực tiếp đẩy ra đại điện cánh cửa, đi ra ngoài.

"Người tới, đi bắt phản tặc Ninh Cương, có bất kỳ người chống cự, giết chết bất luận tội!"

Diêm Ách rời đi triều đình, liền muốn dẫn đầu mấy trăm tên Hắc Thủy Đài cao thủ hướng về hậu cung phương hướng phóng đi.

Trên đường đi, tất cả thái giám cùng cung nữ, dồn dập né tránh.

Diêm Ách dẫn đầu mấy trăm tên Hắc Thủy Đài cao thủ, đi thẳng tới giam giữ Ninh Cương phía ngoài cung điện.

Nơi này thực ra cũng là Ninh Nguyên Hiến tĩnh dưỡng địa phương.

Lê Chuẩn công công, canh giữ ở ngoài cửa cung.

"Diêm Ách đô đốc, đây là như thế nào a?"

Diêm Ách khom người nói: "Đuổi bắt phản tặc Ninh Cương, này tặc lại dám hủy hoại bệ hạ mật chỉ, tội ác tày trời."

Lê Chuẩn nói: "Trước đó đã nói, Ninh Cương giam giữ tại hoàng cung trong nhà giam, vì sao hôm nay ngươi Hắc Thủy Đài lại muốn dẫn đi?"

Diêm Ách nói: "Lê công công, đây là thiếu quân quân lệnh, xin ngài đừng để ta khó xử."

Lê Chuẩn nói: "Vậy nếu như ta kiên quyết không thả các ngươi đi vào đâu?"

Diêm Ách ngẩng đầu nói: "Thiếu quân quân lệnh, đuổi bắt phản tặc Ninh Cương, có bất kỳ người chống cự, giết chết bất luận tội."

Lê Chuẩn thản nhiên nói: "Bệ hạ ở bên trong dưỡng bệnh, ngươi nhất định phải giết chết bất luận tội?"

Diêm Ách nói: "Ta đương nhiên không dám quấy nhiễu bệ hạ, nhưng đuổi bắt phản tặc Ninh Cương, cấp bách. Xin (mời) Lê công công lập tức tránh ra, nếu không liền muốn đừng trách ta vô tình. . ."

Sau đó, Diêm Ách bỗng nhiên cầm chuôi kiếm, rút ra gần một nửa.

"Đuổi bắt phản tặc Ninh Cương, như lại bất kỳ kháng cự nào người, giết chết bất luận tội!"

Lê Chuẩn lạnh lùng nói: "Diêm Ách, ngươi nhất định phải đi vào?"

"Đương nhiên!"

Lê Chuẩn cười lạnh nói: "Mời!"

Sau đó, cửa cung mở ra.

Diêm Ách dẫn đầu mấy tên Hắc Thủy Đài cao thủ, trực tiếp đi vào.

Nhưng mà, vừa mới bước vào trong môn, hắn liền cảm nhận được một cỗ băng lãnh khí tức.

Không khỏi ngẩng đầu nhìn lên.

Lập tức nhìn thấy một cái đầu gỗ xe lăn, phía trên ngồi một người.

Vậy mà là quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Hắn, hắn vậy mà tỉnh!

Nhất thời, Hắc Thủy Đài đô đốc Diêm Ách giống như sét đánh.

Khắp cả người băng hàn, phảng phất hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình.

Toàn bộ thân thể, hoàn toàn không cách nào động đậy.

Một lát sau, toàn thân mồ hôi lạnh không ngừng tuôn ra.

Sau đó, Diêm Ách bỗng nhiên quỳ xuống dập đầu: "Thần tham kiến bệ hạ, thần tội đáng chết vạn lần, tội đáng chết vạn lần!"

Ninh Nguyên Hiến nhàn nhạt nhìn một chút Diêm Ách nói: "Nhìn không ra, ngươi vậy mà thông minh như vậy a."

Sau đó, hắn không để ý đến Diêm Ách, trực tiếp nói: "Triều đình bên kia hí nên diễn chính đặc sắc, nên chúng ta ra sân, chúng ta đi thôi."

Thẩm Lãng đẩy xe lăn, tại Lê Mục cùng Chung Sở Khách bảo vệ dưới, chậm rãi đi hướng triều đình.

. . .

Trên triều đình.

Ninh Khải Vương thúc bị triệt để chọc giận.

"Ninh Kỳ, ngươi bực này làm điều ngang ngược, không sợ hủy tổ tông giang sơn sao?"

"Ta Ninh thị tổ tông dùng mấy trăm năm thời gian, mới có hôm nay giang sơn, chẳng lẽ ngươi liền muốn dạng này chắp tay nhường cho sao?"

"Hôm nay ngươi muốn bắt Ninh Cương, ngươi muốn định hắn một cái mưu phản đại tội, ngươi muốn xốc lên đại án, ngươi là muốn để triều đình này trống rỗng hơn phân nửa sao?"

Hắn giống như Ninh Cương, đều là người chính trực.

Lúc này cũng nhịn không được nữa, lớn tiếng gào thét.

Ninh Kỳ không nói gì, đế quốc Liêm Thân Vương chậm rãi nói: "Đây chính là Việt Quốc triều đình sao? Thiếu quân cũng là quân, Việt Quốc thần tử chính là như vậy khi quân võng thượng sao? Cho mời vương hậu!"

Sau một lát, vương hậu Chúc thị lại một lần nữa xuất hiện.

"Ninh Khải Vương thúc, ngươi mệt mỏi."

"Người tới, mang theo Ninh Khải Vương thúc xuống dưới tỉnh táo một chút!" Vương hậu Chúc thị hạ lệnh, cầm xuống Ninh Khải.

"Ầm!"

Cung điện cửa chính bỗng nhiên mở ra.

Tất cả mọi người vốn cho rằng lại là Hắc Thủy Đài võ sĩ muốn xông vào tới.

Việt Quốc triều đình muốn nghênh đón đến ám một khắc.

Nhưng mà. . .

Không nghĩ tới tiến đến vậy mà là quốc quân Ninh Nguyên Hiến.

Hắn ngồi tại ở trên xe lăn, bị Thẩm Lãng chậm rãi thúc đẩy tới.

Lập tức, toàn trường tất cả mọi người triệt để chấn kinh.

Phảng phất hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình.

Bệ hạ làm sao tỉnh?

Hắn không phải mãi mãi cũng vẫn chưa tỉnh lại sao?

Đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Vương hậu Chúc thị toàn bộ thân thể mềm mại run lên bần bật, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, mất đi tất cả huyết sắc.

Mà Ninh Kỳ!

Cả người phảng phất triệt để đưa thân vào hầm băng.

Không, là vạn niên hàn băng bên trong.

Không có một chút điểm nhiệt độ.

Liền phảng phất có một tia chớp, bỗng nhiên từ trên đỉnh đầu đánh xuống.

Trực tiếp đem hắn đầu chém thành hai khúc.

Đế quốc Liêm Thân Vương, cũng nháy mắt mất đi tất cả biểu lộ.

Hô hấp đều đình chỉ.

Chúc Hoằng Chủ cao tuổi thân thể lắc một cái, mắt tối sầm lại, cơ hồ muốn bất tỉnh đi.

. . .

Toàn bộ Việt Quốc thần tử trọn vẹn một hồi lâu, mới như mộng bừng tỉnh.

Sau đó, tất cả mọi người chỉnh tề quỳ xuống.

"Chúng thần tham kiến bệ hạ."

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ."

"Đại vương thân thể, phúc thọ kim an."

Ở đây đại bộ phận thần tử trước đó đối Ninh Nguyên Hiến nội tâm bất mãn, giờ phút này lại cảm thấy hắn thân ảnh khô gầy là bực nào làm cho lòng người an.

Cái này bệ hạ mặc dù cay nghiệt thiếu tình cảm, thậm chí làm việc cực đoan, nhưng ít ra có điểm mấu chốt, phần lớn thời điểm còn có thể cùng các thần tử vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau.

Đi vào dưới bậc thang.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Chính, ôm ta lên vương tọa."

Ninh Chính toàn thân run rẩy, tiến lên đem Ninh Nguyên Hiến thân thể khô gầy bánh xe phụ trên ghế ôm, từng bước một đi đến bậc thang, đặt ở vương tọa phía trên.

Giờ khắc này, hai cha con xác thực cảm giác được huyết mạch tương liên.

Ninh Chính toàn bộ linh hồn đều đang run rẩy.

Khoảng thời gian này hắn vẫn luôn tại nhẫn, dù là nắm giữ lấy ưu thế binh lực, vẫn không có khai chiến.

Vẫn không có làm ra chà đạp ranh giới cuối cùng sự tình.

Bởi vì hắn tin tưởng Thẩm Lãng có thể cứu vớt phụ thân.

Một khi phụ vương tỉnh lại, hết thảy đều có thể khôi phục bình thường.

Đối toàn bộ triều cục phá hư cũng nhỏ nhất.

Trực giác của hắn không có sai.

Thẩm Lãng lại một lần nữa thành công, lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích.

Ninh Nguyên Hiến nhìn Ninh Chính một chút, thở dài nói: "Ngươi a, vẫn là quá thành thật, quá chính."

Đi vào vương tọa phía trên.

Ninh Nguyên Hiến hướng về đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ta nghe nói có một cái tuyển vương hội, nhưng mà căn cứ quy củ, cái này Thái tử vị trí vẫn là ta nói coi là, đúng không?"

Liêm Thân Vương gương mặt co quắp một trận, nói: "Đây là đương nhiên, cái gọi là tuyển vương hội cũng là hành động bất đắc dĩ. Bất quá Ninh Kỳ điện hạ vẫn là vô cùng xuất sắc, đế quốc đối với hắn phi thường thưởng thức."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Nào chỉ là đế quốc thưởng thức? Ta cũng phi thường thưởng thức a."

"Ninh Kỳ, ngươi thiếu quân sứ mệnh liền dừng ở đây, vất vả."

Sau đó, Ninh Nguyên Hiến chậm rãi nói: "Viết chỉ, sắc phong con thứ năm Ninh Chính làm Việt Quốc Thái tử, khâm thử!"

"Chư vị thần công, quả nhân nói không lưu loát, các ngươi nghe rõ chưa? Quả nhân lập Ninh Chính làm Thái tử!"

Lập tức, cả triều văn võ quỳ xuống, dập đầu nói: "Bệ hạ anh minh!"

"Chúng thần tham kiến thái tử điện hạ!"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 391: Ninh Khiết Cái Chết! Nội Chiến Bộc Phát!

Sỉ nhục lớn lao!

Ninh Kỳ lúc này cảm giác mình phảng phất không đến mảnh vải đứng tại liệt diễm bên trong.

Toàn thân mỗi một tấc đều nhận thiêu đốt, từ trong tới ngoài đều phảng phất muốn triệt để đốt cháy khét.

Cứ việc không có người biểu hiện ra ngoài, nhưng hắn vẫn như cũ cảm nhận được ở đây rất nhiều trong lòng người cười trên nỗi đau của người khác.

Còn có ánh mắt của bọn hắn, đều tràn ngập giễu cợt.

Hắn đại khái là trên thế giới này tại vị ngắn nhất thiếu quân.

Vừa mới bị đề cử đi ra, vẻn vẹn chưa tới một canh giờ liền bị phế sạch.

Vô cùng nhục nhã!

Trước đó Thái tử Ninh Dực mất mặt, nhưng hắn hiện tại Ninh Kỳ càng thêm mất mặt.

Sẽ trở thành thiên hạ trò cười.

Lúc này Ninh Kỳ cơ hồ dám khẳng định, phụ vương khẳng định đã sớm tỉnh lại, hắn rõ ràng có thể tới gián đoạn cái gọi là tuyển vương hội, nhưng hắn vẫn như cũ tùy ý đợi đến đề cử kết quả đi ra, mấy người Ninh Kỳ hưởng thụ được quyền lực tư vị về sau, lại bỗng nhiên xuất hiện hung hăng đánh mặt.

Ba ba ba ba!

Ninh Kỳ cảm giác được trên mặt của mình, bị điên cuồng phiến đánh lấy cái tát.

Không chỉ có là Ninh Kỳ, còn có đế quốc Liêm Thân Vương, còn có vương hậu Chúc thị.

Ninh Nguyên Hiến cái tát cơ hồ hung hăng quất vào trên mặt của bọn hắn.

Cừu hận!

Cừu hận thấu xương.

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều khó mà hình dung Ninh Kỳ nội tâm cảm thụ.

Phụ vương, ngươi vậy mà nhường ta bị bực này sỉ nhục? Ta sẽ vĩnh viễn khắc sâu tại tâm.

. . .

Đế quốc Liêm Thân Vương nhìn qua Ninh Nguyên Hiến thật lâu.

Người này tại hai mươi mấy năm trước đã từng quỳ xuống cầu xin thương xót, bây giờ vậy mà trở nên như thế cố chấp?

Vậy mà như thế đối kháng đế quốc?

Trước mắt cục diện này phải làm gì?

Liêm Thân Vương cũng cảm thấy đầu mình muốn nổ tung.

Lần này việc phải làm hắn làm hư hại.

Tuyển vương hội, cưỡng ép án lấy quần thần đầu viết xuống Ninh Kỳ danh tự, cái này khiến đế quốc tại Việt Quốc thần tử trong lòng hình tượng giảm lớn.

Đương nhiên, nếu như có thể đổi lấy Ninh Kỳ kế vị, dạng này đại giới cũng không có cái gì.

Nhưng mà hiện tại trò hề lộ, Ninh Kỳ lại không thể thượng vị, ngược lại sẽ trở thành thiên hạ trò cười.

Chân chính bồi phu nhân lại gãy binh.

"Ha ha ha. . ." Đế quốc Liêm Thân Vương tiến lên phía trước nói: "Nguyên Hiến hiền đệ, ngươi lần này trúng gió thế nhưng là đem người dọa sợ, Hoàng đế bệ hạ càng lo lắng, vì lẽ đó điều động ta tới, ngươi chẳng lẽ trách cứ ta bao biện làm thay a?"

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Làm sao lại thế? Ta tạ ơn Vương huynh cũng không kịp."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Việt Vương tỉnh lại liền tốt, trong triều cũng có người chủ trì đại cục. Việt Quốc Thái hậu đại tang phải nhanh xử lý, nắm chặt xử lý a, di thể không thể tổng dừng ở trên linh đường a."

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Vương huynh nói rất có lý."

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến nói: "Chư vị thần công, các ngươi cũng nhìn thấy, quả nhân mặc dù tỉnh lại, nhưng mà bệnh thể chưa khỏi hẳn, hành động bất tiện, nói chuyện không tiện. Ninh Chính ngươi làm Thái tử, tiếp xuống liền từ ngươi giám quốc."

"Nhi thần tuân chỉ!"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Cương đâu?"

Một lát sau, Ninh Cương xuất hiện tại triều đình phía trên.

Ninh Nguyên Hiến nội tâm nóng lên.

Gió mạnh mới biết cỏ cứng, vị này Ninh Cương Vương thúc quả nhiên không có nhường hắn thất vọng, thời khắc mấu chốt vậy mà bỏ ra tính mệnh giữ gìn Việt Quốc.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Quả nhân chuẩn bị mật chỉ, là làm lấy Ninh Cương cùng Ninh Khải mấy người cố mệnh đại thần mặt viết xuống tới. Nhưng mà mật chỉ lại bị người đổi, vì lẽ đó Ninh Cương làm ra hủy đi mật chỉ sự tình, bởi vì hắn hủy đi chính là giả mật chỉ, cử động lần này không những không tội, ngược lại có công."

Ninh Cương dập đầu.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vương thúc, ta nhường Thẩm Lãng chuẩn bị cho ngươi một bộ tốt răng giả."

Ninh Cương Vương thúc bốn viên răng cửa đều bị nện mất.

Ninh Cương nói: "Thần lão, khuôn mặt cũng không quan trọng, răng mất liền mất."

Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Không được, nói như vậy lọt gió. Ta nói lời đã không rõ ràng, ngươi không thể cũng không rõ ràng a."

Đón lấy, quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Trước đó là mật chỉ, hiện tại hạ một đạo chỉ rõ. Quả nhân thân thể không tốt, tùy thời đều có thể buông tay nhân gian. Một khi ngày đó đến, Ninh Chính lập tức kế vị là vua. Cũng sắc phong Biện Tiêu, Ninh Cương, Ninh Khải, Kim Trác làm bốn phụ chính đại thần."

Lời này một màn, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ gương mặt run lên.

Đây là nhất công khai đánh mặt.

Hắn là Thượng thư đài thứ nhất Tể tướng, vậy mà không thể đứng hàng phụ chính đại thần, cỡ nào sỉ nhục.

Lập tức Chúc Hoằng Chủ run run rẩy rẩy, tiến lên quỳ xuống nói: "Bệ hạ, lão thần đã cao tuổi, chính thức hướng bệ hạ xin."

Chúc Hoằng Chủ lại một lần nữa chào từ giã.

"Chuẩn." Ninh Nguyên Hiến trực tiếp liền nói: "Chúc Hoằng Chủ niên kỷ xác thực lớn, cũng nên trở về bảo dưỡng tuổi thọ, cho phép từ đi Thượng thư đài Tể tướng chức, nhưng Thái tử thái sư vị trí giữ lại."

Chúc Hoằng Chủ dập đầu: "Thần tạ bệ hạ hồng ân."

Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc hữu tâm cũng cùng từ quan, nhưng vẫn là áp chế lại.

Lúc này, hắn không thể từ quan.

"Chúc Hoằng Chủ lùi, Ninh Cương Vương thúc, cái này Thượng thư đài thứ nhất Tể tướng, liền từ ngươi vất vả." Ninh Nguyên Hiến nói.

Ninh Cương nói: "Thần làm tận tâm tận lực."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Kể từ đó, Thượng thư đài liền ít một người. Vương Thừa Trù ngươi cái này ngự sử đại phu liền lại chọn một phó gánh nặng, đem Thượng thư đài vị thứ tư cho gánh vác tới."

Ngự Sử Đài đại phu Vương Thừa Trù dập đầu nói: "Thần tuân chỉ, tạ bệ hạ hồng ân."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thái tử, quả nhân tinh lực không tốt, Thái hậu tang sự liền giao cho ngươi. Nhưng nhất thiết phải nhớ kỹ một điểm, không cần phô trương."

Ninh Chính dập đầu nói: "Nhi thần tuân chỉ."

"Đi thôi, trở về nghỉ ngơi." Ninh Nguyên Hiến nói.

Thẩm Lãng lại đẩy xe lăn rời đi triều đình.

Ninh Nguyên Hiến vậy mà là biểu hiện ra hoàn toàn buông tay ý tứ, đem hết thảy quốc chính giao cho Ninh Chính.

. . .

Trong thư phòng!

Biện phi lại cho Ninh Nguyên Hiến cho ăn cơm.

Đây là sữa bồ câu cơm dùng nhân sâm cùng canh gà thật lâu, sữa bồ câu cũng nát, trộn lẫn tại trong cơm phi thường mềm nhũn, mà lại cũng đầy đủ mỹ vị.

Ninh Khiết trưởng công chúa quỳ gối trước mặt, nàng vẫn như cũ lộ ra phi thường yên tĩnh.

"Vì cái gì?"

Trọn vẹn một hồi lâu, Ninh Nguyên Hiến mới vừa hỏi nói.

Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Xin (mời) xử tử ta đi."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta hỏi ngươi vì cái gì?"

Ninh Khiết trưởng công chúa cái trán đập xuống, nói: "Xin (mời) bệ hạ xử tử ta."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Không thể nói sao?"

Ninh Khiết trưởng công chúa ngóc đầu lên nói: "Vương huynh, ngươi không nên tỉnh lại, ngươi không nên ở thời điểm này tỉnh lại."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Vậy ta nên đã tỉnh lại lúc nào đâu?"

Ninh Khiết nói: "Nửa năm sau."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Là Ninh Hàn cùng ngươi nói như vậy sao?"

Ninh Khiết lại trầm mặc không nói.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Trên triều đình, ta bỗng nhiên ngã xuống, là ai trực tiếp ra tay?"

"Ta!" Ninh Khiết trưởng công chúa nói, sau đó nàng móc ra một kiện đồ vật.

Đồng dạng là một viên bảo thạch, chẳng qua là đá quý màu xanh lam, đây chính là cái kia ác mộng thạch chốt mở?

Ninh Nguyên Hiến nói: "Đây cũng là Ninh Hàn đưa cho ngươi, nàng để ngươi làm?"

Ninh Khiết trưởng công chúa lại một lần nữa trầm mặc.

Ninh Nguyên Hiến lạnh nhạt nói; "Nàng muốn giết quân phụ, vì sao mình không làm, muốn để ngươi động thủ?"

Ninh Khiết trưởng công chúa chậm rãi nói: "Ta cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua muốn sát vương huynh, chúng ta chỉ là để ngươi ngủ nửa năm, để tránh cho Việt Quốc mang đến tai hoạ ngập đầu, nhưng. . . Không nghĩ tới Thẩm Lãng vẫn là đem Vương huynh cấp cứu tỉnh. Xem ra cái này tai hoạ ngập đầu là ngăn không được."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ninh Chính thượng vị, liền là tai hoạ ngập đầu. Liền nhất định phải Ninh Kỳ thượng vị, trở thành hoàng đế trung cẩu, lúc này mới coi là bảo trụ ta Việt Quốc giang sơn?

Ninh Khiết a, lúc trước ngươi là bực nào ngưỡng mộ Khương Ly bệ hạ? Làm sao hiện tại ngươi cũng quỳ xuống?"

"Khương Ly chết." Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Hắn chết không tính, cũng đem vô số người đều kéo xuống vực sâu. Vương huynh, trên thế giới này liền sẽ không có anh hùng, năm đó bởi vì chúng ta đối với hắn ngưỡng mộ, kém một chút liền nhường Ninh thị vong tộc diệt chủng. Vương huynh ngươi còn nhớ được sao, Khương Ly hủy diệt về sau, ngươi chạy đến Chúc Hoằng Chủ trước mặt chó vẩy đuôi mừng chủ, mà ta đây? Ta biểu hiện được kịch liệt nhất, hoàn toàn là Khương Ly cuồng nhiệt nhất tùy tùng, kết quả. . . Ta bị bí mật cầm tù ba tháng."

"Vương huynh, ngươi biết ba tháng này phát sinh cái gì?"

"Vương huynh, ngươi cho rằng ta vô dục vô cầu là trời sinh sao? Không, ta bị cắt xén."

"Tình cảm, tinh thần, dục vọng toàn bộ đều bị cắt xén."

Ninh Nguyên Hiến gương mặt run lên nói: "Vì lẽ đó ngươi sợ hãi."

"Chẳng lẽ không nên sợ hãi sao?" Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Ta tình nguyện chết mười lần, cũng không nguyện ý lại tiếp nhận loại kia đáng sợ tra tấn, loại kia trầm luân tại như Địa ngục thống khổ. Thế giới này liền sẽ không có anh hùng, đối anh hùng sùng bái hủy đi chúng ta một lần, không thể lại hủy đi chúng ta lần thứ hai."

Ninh Nguyên Hiến nhìn qua cô muội muội này thật lâu.

"Nói cho ta, đến tột cùng phát sinh cái gì?"

Ninh Khiết trưởng công chúa lắc đầu nói: "Ta không biết, nhưng ta chỉ biết là, ta làm hết thảy là vì Ninh thị Vương tộc trăm năm cơ nghiệp, là vì Việt Quốc giang sơn."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Muội muội, ngươi nói ngươi chưa từng có nghĩ tới muốn giết ta, ta tin tưởng! Nếu như trên thế giới này liền ngươi đều phải giết ta, vậy liền không có người có thể tín nhiệm được. Ngươi nói ngươi làm hết thảy là vì Việt Quốc giang sơn, làm Ninh thị Vương tộc trăm năm cơ nghiệp, những thứ này ta hết thảy đều tin tưởng."

"Muội muội, ngươi nói cho ta đến tột cùng phát sinh cái gì? Chỉ cần ngươi nói cho ta, sau đó lại một lần nâng lên ngươi dũng khí, ta vẫn như cũ có thể tin tưởng ngươi, ta vẫn như cũ đem Hắc Thủy Đài giao cho ngươi, không giữ lại chút nào tín nhiệm ngươi." Ninh Nguyên Hiến thanh âm phi thường xúc động.

Ninh Khiết nước mắt cũng nhịn không được nữa, trực tiếp mãnh liệt mà ra.

Nàng cũng bỗng nhiên hướng về Ninh Nguyên Hiến dập đầu, khóc thút thít nói: "Vương huynh, van cầu ngươi, phế bỏ Ninh Chính, lập Ninh Kỳ làm Thái tử đi. Đây là chúng ta Việt Quốc sau cùng một cơ hội, van cầu ngươi."

Ninh Nguyên Hiến tức giận đến toàn thân phát run, khàn giọng nói: "Ninh Khiết, ngươi cứ như vậy sợ mất mật sao? Lòng can đảm của ngươi đâu? Ngươi cứ như vậy cam tâm tình nguyện quỳ trên mặt đất , mặc cho Đại Viêm đế quốc xẻ thịt sao?"

Ninh Khiết trưởng công chúa khóc ròng nói: "Còn sống, so cái gì đều quan trọng. Ninh thị Vương tộc truyền thừa mấy trăm năm, không thể liền hủy ở trong tay của ngươi."

"Ngậm miệng, ngậm miệng. . ." Ninh Nguyên Hiến run rẩy nói: "Ngươi nói, đến tột cùng phát sinh cái gì? Đến tột cùng phát sinh cái gì? Ninh Khiết chỉ cần ngươi nói ra đến, ta tha cho ngươi khỏi chết, ta tha cho ngươi khỏi chết!"

Ninh Khiết trưởng công chúa nhìn qua Ninh Nguyên Hiến, dừng nước mắt.

"Không cần." Ninh Khiết trưởng công chúa nói: "Vương huynh, ta cho tới bây giờ đều không sợ chết, thậm chí ta đã sớm sống được không kiên nhẫn."

"Cứ như vậy chết cũng tốt, không cần nhìn đến Ninh thị Vương tộc diệt chủng, không cần nhìn đến Việt Quốc giang sơn vỡ vụn."

"Vương huynh, thế giới này không có anh hùng, thế giới này cũng không nên có anh hùng!"

"Ta thật cho tới bây giờ đều không có muốn mưu sát ngươi."

Dứt lời!

Máu đen chậm rãi theo Ninh Khiết trong mắt, cái mũi, miệng chảy ra.

Nàng tự sát!

Sau một lát, nàng thẳng tắp quỳ trên mặt đất thân thể mềm mại, chậm rãi ngã lệch.

Ninh Nguyên Hiến giống như sét đánh đồng dạng nhìn qua một màn này.

Trong đầu hiện ra khi còn bé Ninh Khiết, cô nương thời điểm Ninh Khiết, sau trưởng thành Ninh Khiết.

"Muội muội. . ."

Ninh Nguyên Hiến một tiếng hô to, bỗng nhiên ngã nhào xuống đất bên trên, đem Ninh Khiết lạnh buốt thân thể ôm vào trong ngực.

Đau lòng giống như đao xoắn!

. . .

Một gian dưới mật thất.

Chúc Hoằng Chủ chậm rãi nói: "Trước tờ mờ sáng hắc ám tới."

"Bình minh sao?"

"Muốn khai chiến sao?" Tiết Bàn nói: "Hiện tại quốc đô bên trong, vẫn như cũ có hơn một vạn tinh nhuệ nắm giữ tại trong tay chúng ta, một khi khai chiến, chưa chắc sẽ thua. Ninh Nguyên Hiến tất nhiên sống lại, cái kia cũng có thể lại một lần nữa chết mất."

Chủng Ngạc nói: "Bên ngoài Ninh Chính quân đội càng nhiều, nhưng mà hắn căn cơ quá nhỏ bé. Như tại quốc đô khai chiến, chúng ta phần thắng vẫn như cũ rất lớn."

Ninh Kỳ nói: "Khai chiến về sau đâu? Giết chết Ninh Chính, giết chết phụ vương, ta cưỡng ép đăng cơ làm vua phải không?"

"Có gì không thể?" Tiết Bàn nói.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ninh Kỳ, cháu gái của ta Chúc Nịnh vẫn như cũ nguyện ý gả cho ngươi, chuyện hôn sự này như cũ sao?"

Ninh Kỳ nói: "Đương nhiên."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Chư vị, chuyện kế tiếp giao cho ta tới lựa chọn như thế nào?"

Đám người nhìn qua Chúc Hoằng Chủ.

"Trước tờ mờ sáng hắc ám đến, đây là hắc ám nhất một khắc, nhưng mà tin tưởng ta bình minh rất nhanh tới tới."

"Nguyên bản ta cùng Ninh Hàn đều muốn ôm lấy Việt Quốc một tia nguyên khí, nhưng mà Việt Vương bệ hạ bị mất cuối cùng này hi vọng."

"Nếu như thế, vậy chúng ta liền ẩn núp, lẳng lặng chờ đợi , chờ đợi cái kia một trận kinh thiên tiếng vang , chờ đợi vậy chân chính thiên băng địa liệt một khắc."

Lời này một màn, toàn trường tất cả mọi người cơ hồ đều ngừng thở.

Vì sao Chúc Hoằng Chủ nói đến như thế dọa người? Trịnh trọng như vậy việc?

"Thiên hạ kịch biến, chẳng mấy chốc sẽ tới."

"Lần này là chân chính kịch biến, là toàn bộ đông phương Vương triều kịch biến."

"Lần này kịch biến, giống như kinh thiên biển gầm, sẽ triệt để càn quét toàn bộ thế giới."

"Không có bất kỳ người nào , bất kỳ cái gì thế lực có thể ngăn cản."

"Mặc kệ là Việt Quốc, vẫn là Sở quốc, lại hoặc là cái gọi là Đại Nam quốc, chỉ cần ngăn tại trận này biển gầm trước mặt, đều sẽ triệt để hóa thành bột mịn."

"Vì lẽ đó, tiếp xuống ta Chúc thị toàn tộc sẽ triệt để rời khỏi Việt Quốc triều đình, tất cả mọi người sẽ từ quan."

"Tiết Triệt, rời đi quốc đô, mang theo ngươi tất cả mọi người, tất cả thế lực rời đi quốc đô."

"Yến Nan Phi, mang theo ngươi Nam Hải kiếm phái các đệ tử, mang theo Hắc Thủy Đài tất cả dòng chính, rời đi quốc đô, trở lại ngươi Nam Châu quần đảo đi."

"Chủng Ngạc, ngươi cũng từ đi Xu Mật viện phó sứ chức vị, trở về Thiên Tây hành tỉnh, trở lại ngươi Chủng thị gia tộc lãnh địa đi."

"Ninh Kỳ, ngươi rời đi Việt Quốc, đi Viêm Kinh."

"Tất cả mọi người lẳng lặng chờ lấy, chờ lấy cái kia kinh thiên vừa vang lên."

"Yến Nan Phi, Tiết Triệt hai người các ngươi có một cái nhiệm vụ." Chúc Hoằng Chủ nói: "Đây không phải mệnh lệnh của ta, mà là Viêm Kinh Chúc thị mệnh lệnh."

Tiết Triệt cùng Yến Nan Phi nói: "Xin (mời) Chúc tướng phân phó."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Dùng hết hết thảy lực lượng, đánh hạ Nộ Triều thành, diệt đi Kim thị gia tộc."

Yến Nan Phi không khỏi kinh ngạc.

Lúc này đi diệt Kim thị gia tộc? Đi đoạt Nộ Triều thành?

Vì sao a?

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ghi nhớ, không tiếc bất cứ giá nào, mặc kệ chết bao nhiêu người, đều muốn cầm xuống Nộ Triều thành, sau đó triệt để phong tỏa toàn bộ Việt Quốc đông bộ hải vực tất cả phòng tuyến, Ẩn Nguyên hội sẽ dốc toàn lực phối hợp các ngươi."

Tiết Triệt nói: "Vâng!"

. . .

Ngày kế tiếp!

Ninh Chính thu được vô số phần đơn xin từ chức.

Vượt qua trên trăm phần nhiều.

Chủng thị gia tộc trên triều đình tất cả dòng chính, toàn bộ chào từ giã.

Chúc thị gia tộc tất cả dòng chính quan viên, cũng toàn bộ chào từ giã.

Tiết thị gia tộc chào từ giã, Hắc Thủy Đài đô đốc Diêm Ách chào từ giã.

Toàn bộ Việt Quốc triều đình, cơ hồ không gần một nửa.

Trước đó che khuất bầu trời Chúc thị, Chủng thị vậy mà toàn bộ biến mất.

Lập tức, trên triều đình còn lại văn võ bá quan không khỏi cảm thấy từng đợt mờ mịt.

Triều hội phía trên, không có thương nghị ra cái gì.

Trong thư phòng, Ninh Chính cùng thượng thư đài, Xu Mật viện mấy cái dòng chính đại thần thương nghị.

"Điện hạ, lưu lại bọn hắn."

"Điện hạ, đóng kín quốc đô cửa thành, lưu bọn hắn lại."

"Chủng thị, Tiết thị một khi trở về lãnh địa, nhất định sẽ mưu phản."

Tân tấn Thượng thư đài phó tướng Vương Thừa Trù vẫn như cũ là một cái đại bình xịt.

"Thái tử điện hạ, nhất định không thể bỏ qua cơ hội ngàn năm một thuở này."

"Chủng Ngạc không thể đi, Tiết Triệt không thể đi."

"Lập tức hạ chỉ, đem bọn hắn định là phản nghịch, sau đó phát binh diệt."

Giám quốc Thái tử Ninh Chính nói: "Ninh Cương Vương thúc, Ninh Khải Vương thúc, hai người các ngươi cảm thấy thế nào?"

Ninh Cương nói: "Điện hạ, nếu như hiện tại tuyên bố bọn hắn làm phản nghịch, trong lúc này chiến liền sẽ tại quốc đô bộc phát."

Ninh Khải nói: "Tại quốc đô phạm vi bên trong, binh lực của chúng ta chiếm ưu."

Vương Thừa Trù nói: "Điện hạ tuyệt đối không thể có lòng dạ đàn bà, coi như nội chiến tại quốc đô bộc phát, coi như đánh cho cảnh hoang tàn khắp nơi, lại có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã."

Ninh Chính nói: "Như tại quốc đô bộc phát nội chiến không thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã. Nội chiến không thể tránh né, nhưng không thể tại quốc đô bên trong bộc phát. Một lần tiêu diệt Tiết thị lãnh địa, Chủng thị lãnh địa, đây mới gọi là một lần vất vả suốt đời nhàn nhã."

Lời này một màn, mấy cái triều đình cự đầu kinh hãi.

Một lần diệt đi Tiết thị lãnh địa, Chủng thị lãnh địa đương nhiên được, xem như trực tiếp giải quyết trăm năm tai hoạ ngầm.

Nhưng làm sao có thể làm được?

Việt Quốc coi như cường thịnh nhất thời điểm cũng làm không được.

Sở Vương dẫn đầu ba mươi vạn đại quân tiến đánh Trấn Tây thành đều không có đánh xuống.

Đây chính là Chủng thị gia tộc hang ổ, kinh doanh vượt qua trăm năm lâu.

Mà bây giờ Ninh Chính có thể xuất ra bao nhiêu quân đội?

Nhiều nhất sẽ không vượt qua năm vạn.

Ba mươi vạn đều không hạ được Trấn Tây thành, huống chi bốn, năm vạn?

Còn có Tiết thị gia tộc.

Cách biển làm vua chiến lược, bọn hắn so Kim thị gia tộc sớm mấy chục năm liền mở ra.

Bây giờ Tiết thị gia tộc Vũ An phủ Bá tước là trống không, Tiết thị gia tộc tất cả thế lực đều tại Nam Châu quần đảo.

Đây là một cái ngụy trang thành làm Nam Hải kiếm phái siêu cấp đại quân phiệt.

Tiết thị chẳng những lũng đoạn nam bộ hải vực tất cả mậu dịch đường thuyền, hơn nữa còn coi là Phù Đồ Sơn phụ thuộc thế lực.

Có được vô cùng cường đại hải quân, võ đạo quân đoàn.

Không có mặt biển hạm đội, muốn diệt đi Tiết thị gia tộc hoàn toàn là người si nói mộng.

Nam Châu quần đảo khoảng cách Thiên Nam hành tỉnh trọn vẹn hai ngàn dặm, mảnh này quần đảo lớn bao nhiêu, có bao nhiêu quân đội đóng giữ, có bao nhiêu tòa thành?

Tình báo đều là không hoàn chỉnh.

Bởi vì Tiết thị gia tộc nâng đỡ Nam Hải kiếm phái vượt qua trăm năm, đại quy mô hướng Nam Châu quần đảo di dân tiếp tục mấy chục năm.

Phù Đồ Sơn đối Nam Hải kiếm phái nâng đỡ, cũng vượt qua mấy chục năm.

Vì lẽ đó Tiết thị gia tộc Nam Châu quần đảo, tuyệt đối là một cái siêu cấp đồ vật to lớn.

Theo trước đó phát sinh một sự kiện cũng có thể thấy được Tiết thị gia tộc, Nam Hải kiếm phái cường đại.

Phù Đồ Sơn cướp đoạt Hắc Thạch đảo thượng cổ di tích quyền khai phát về sau, Nam Hải kiếm phái điều động trên biển hạm đội phong tỏa tất cả hải vực, vận dụng hạm đội vượt qua trên trăm chiếc, hơn một vạn người.

Mà Kim thị gia tộc có bao nhiêu hạm đội?

Không cao hơn bốn ngàn người, mà lại huấn luyện thành quân không cao hơn thời gian hai năm.

Lập tức, Vương Thừa Trù nói: "Điện hạ, có thể thả Chủng Ngạc đi, nhưng không thể thả Tiết Triệt đi. Chủng Ngạc không phải Chủng thị chi chủ, nhưng Tiết Triệt lại là Tiết thị chi chủ, Nam Hải kiếm phái chi chủ, Nam Châu chi chủ. Một khi thả hắn rời đi quốc đô, liền là thả cọp về núi."

Ninh Chính nói: "Vương tướng, cái kia dùng cái gì tội danh lưu lại Tiết Triệt đâu?"

Vương Thừa Trù nói: "Tội danh còn không đơn giản sao? Mưu phản a!"

Thật không hổ là ngự sử đại phu, am hiểu nhất cho người ta chụp mũ, trước đó luôn miệng nói Kim Trác mưu phản, bây giờ nói Tiết Triệt mưu phản.

Ninh Chính nói: "Thế nhưng là Tiết Triệt không có bất kỳ cái gì mưu phản chứng cứ a."

Tiết Triệt suất đội cướp giết Ninh Chính, thứ này cũng ngang với mưu phản.

Nhưng việc này không thể công khai, một khi công khai liền đem Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn hết thảy cuốn vào.

Vương Thừa Trù nói: "Muốn cái gì chứng cứ, trước định ra tội danh bắt người, sau đó lại điều tra là được."

Ninh Chính nói: "Muốn xuất sư nổi danh, danh chính ngôn thuận."

Vương Thừa Trù bất đắc dĩ.

Điện hạ thật sự là quá chính, thậm chí có chút cổ hủ.

Đương nhiên làm thần tử, hắn xác thực muốn một cái chính trực quân vương. Vương Thừa Trù đối Ninh Nguyên Hiến liền rất có phê bình kín đáo, làm một quân vương không Thi vương nói, tận đi bàng môn tà đạo.

Hiện tại Ninh Chính biểu hiện được chính trực, hắn lại cảm thấy cổ hủ.

Như vậy là Ninh Chính cổ hủ sao?

Dĩ nhiên không phải!

Cục diện dưới mắt, căn bản lưu không được Tiết Triệt.

Tiết Triệt, Yến Nan Phi, Diêm Ách đều là tông sư cấp cao thủ.

Đương nhiên ba người này chỉ có Yến Nan Phi một người có tông sư danh tiếng, nhưng hai người khác cũng có tông sư thực.

Ngày đó tại hoàng cung, Ninh Nguyên Hiến là dùng quân vương oai trấn trụ bọn hắn.

Nếu muốn dựa vào vũ lực, thật đúng là bắt không được. ,

Không vẻn vẹn ba người này là cao thủ, Ninh Kỳ cùng Chủng Ngạc cũng là đỉnh tiêm cao thủ.

Hắc Thủy Đài võ sĩ rất nhiều đều là Nam Hải kiếm phái xuất thân, vì lẽ đó quốc đô bên trong võ đạo thế lực, Ninh Chính một phe là rơi xuống hạ phong.

Tự vệ có thể.

Bởi vì Ninh Chính một phương có Lý Thiên Thu vợ chồng, Chung Sở Khách, Lê Mục, đại ngốc chờ.

Nhưng muốn lưu lại Tiết Triệt, tuyệt không có khả năng.

Huống chi, Tiết Triệt phía sau còn ẩn giấu đi Phù Đồ Sơn cao thủ, Ẩn Nguyên hội cao thủ.

Vì lẽ đó bọn hắn triệt để rời khỏi, đem một cái hoàn chỉnh quốc đô giao cho Ninh Chính, đây là chuyện tốt.

. . .

Giám quốc Thái tử từng cái phê chuẩn.

Thế là, Chủng Ngạc dẫn theo Chủng thị gia tộc tất cả mọi người, rời đi quốc đô.

Tiết Triệt, Yến Nan Phi dẫn đầu vô số người, rời đi quốc đô.

Đến bước này, Hắc Thủy Đài không hơn phân nửa, tất cả chủ lực toàn bộ rời đi.

Thẩm Lãng dưới trướng Hắc Kính ti, thừa cơ dự bị đi vào, chấp chưởng Hắc Thủy Đài.

Đại hoạn quan Lê Chuẩn, kiêm nhiệm Hắc Thủy Đài Đô đốc.

Không sai, Diêm Ách sau khi đi, Hắc Thủy Đài trực tiếp giáng cấp.

Tiết thị cùng Chủng thị toàn bộ rời đi.

Nhưng Chúc thị mặc dù từ quan, nhưng lại vẫn như cũ lưu tại Thiên Việt thành bên trong, không có bất kỳ cái gì muốn rời khỏi chi ý.

Còn có một người không hề rời đi.

Tam vương tử Ninh Kỳ!

. . .

Thái hậu tang lễ, trang nghiêm túc mục, nhưng lại không xa hoa phô trương.

Tang lễ kết thúc về sau, đế quốc Liêm Thân Vương liền muốn rời khỏi.

"Ninh Kỳ, ngươi xác định không cùng ta về Viêm Kinh?" Liêm Thân Vương nói: "Bây giờ Tiết thị lùi, Chủng thị cũng lùi, ngươi lưu tại quốc đô, có lẽ là một con đường chết."

Ninh Kỳ lắc lắc đầu nói: "Đa tạ thân vương hảo ý, càng là lúc này, Ninh Kỳ càng phải lưu tại quốc đô."

Ninh Kỳ nghĩ rất rõ ràng.

Như hắn đi Viêm Kinh, liền triệt để biến thành một cái kẻ thất bại, nghèo túng người, thậm chí là Viêm đế quốc khôi lỗi.

Mà lưu tại Việt Quốc đô thành, hay là còn có một cơ hội.

Liêm Thân Vương nhìn chằm chằm Ninh Kỳ thật lâu nói: "Thiên hạ như thế đa kiều, cũng thật là anh tài xuất hiện lớp lớp a. Ninh Kỳ ngươi quả nhiên là Ninh Nguyên Hiến thân nhi tử, tại trong nghịch cảnh ngược lại hiện ra kinh người anh minh."

Ninh Kỳ khom người nói: "Thân vương quá khen."

Liêm Thân Vương nói: "Yên tâm đi, trước tờ mờ sáng hắc ám, cũng đen không bao lâu."

. . .

Ninh Kỳ đảm nhiệm hơn một canh giờ thiếu quân, sau đó liền bị phế sạch.

Bây giờ Ninh Chính trở thành giám quốc Thái tử, Ninh Kỳ trên thân chỉ có một cái chức quan, Xu Mật viện phó sứ.

Lẽ ra hắn coi như lưu tại quốc đô cũng hẳn là đóng cửa không ra, nhưng hắn vậy mà vẫn như cũ mỗi ngày đều vào triều, cứ việc từ đầu tới đuôi không nói một lời.

Ninh Chính Thái tử giám quốc về sau, quốc quân Ninh Nguyên Hiến liền triệt để thối lui đến phía sau màn, mỗi ngày đều tại Biện phi trong cung tĩnh dưỡng, triệt để uỷ quyền.

Ninh Chính mỗi ngày đều đem tấu chương đưa tới, nhưng Ninh Nguyên Hiến một bản cũng không nhìn.

Đem tất cả chính sự đều giao cho Ninh Chính , mặc cho hắn thi triển.

Hắn mỗi ngày liền là nghe một chút sách, phơi nắng mặt trời, cố gắng làm một chút khôi phục huấn luyện.

Dạng này buông tay kết quả, vậy mà rất không tệ.

Toàn bộ quốc đô, thậm chí toàn bộ Việt Quốc đều ngay ngắn rõ ràng.

Đương nhiên đó cũng không phải Ninh Chính có bao nhiêu lợi hại.

Mà là tâm tư người định.

Kinh lịch hai năm đại chiến, lại đi qua một tháng triều đình kịch biến.

Vô số dân chúng đều ở vào hoảng sợ không chịu nổi một ngày bên trong.

Bây giờ rốt cục bình tĩnh trở lại, an cư lạc nghiệp cũng không kịp, nào có tâm tư gây rối.

Còn có một điểm Ninh Chính so Ninh Nguyên Hiến chuyên cần chính sự nhiều lắm, thật là không rõ chi tiết.

Mặc kệ sự tình gì, đều sẽ quán triệt đến cùng.

Mặc kệ gặp được khó khăn gì, cũng sẽ không muốn lách qua, mà là giải quyết triệt để.

Quả thật, Ninh Chính chấp chính quốc đô, so trước đó một chút nhiều lãng mạn.

Nhưng chung quy là bình tĩnh phát triển.

Triều cục dùng một loại phi thường ly kỳ phương thức, dần dần an định lại.

. . .

Nhưng mà loại an tĩnh này chú định chỉ là tạm thời.

Ngày mùng 8 tháng 11.

Giám quốc Thái tử Ninh Chính chính thức miễn đi Thiên Tây hành tỉnh trung đô đốc Trương Tử Húc chức vụ, triệu hắn trở về quốc đô, đảm nhiệm Lễ Bộ thị lang chức.

Đây đương nhiên là thăng quan.

Tất cả mọi người cho rằng, Trương Tử Húc sẽ chạy, sẽ không đi nhậm chức.

Nhưng không nghĩ tới, hắn vậy mà thật trở về, mà lại ngoan ngoãn đi nhậm chức Lễ Bộ thị lang.

Tháng mười một ra chín.

Ninh Chính miễn đi Trương Xung Thiên Bắc hành tỉnh đại diện đô đốc chức, dời mặc cho Thiên Tây hành tỉnh đô đốc.

Ngày kế tiếp, Trương Xung rời đi Thiên Bắc hành tỉnh, tốc độ cao nhất xuôi nam.

Ngày 13 tháng 11, Trương Xung đi Thiên Tây hành tỉnh, chính thức tiền nhiệm Thiên Tây hành tỉnh Đại đô đốc.

Lúc này, tất cả mọi người nhìn ra.

Việt Quốc triều đình muốn đối Chủng thị gia tộc động thủ.

Ngày 17 tháng 11, Uy Vũ công Biện Tiêu chính thức chào từ giã Xu Mật Sứ chức.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến đáp ứng.

Đến bước này, Việt Quốc Xu Mật viện chính sứ trống chỗ.

Ngày kế tiếp Ninh Nguyên Hiến không trải qua đối phương đồng ý, trực tiếp sắc phong Chủng Nghiêu làm Việt Quốc Xu Mật viện chính sứ, đồng thời hạ chỉ Chủng Nghiêu lập tức tiến vào quốc đô đi nhậm chức.

Cùng lúc đó.

Việt Quốc Thượng thư đài cùng Xu Mật viện chính lệnh cũng đến Trấn Tây thành.

Yêu cầu Chủng thị gia tộc hưởng ứng tân chính, xoá gia tộc tư quân, đem Trấn Tây quân binh quyền trả lại Xu Mật viện.

Cùng lúc đó!

Huyền Vũ hầu Kim Trác chính thức thượng tấu, nguyện ý giao ra chín thành đất phong, chỉ lưu Huyền Vũ Hầu tước phủ cùng phụ thuộc trang viên.

Kinh doanh Nộ Triều thành đã vượt qua ba năm, bây giờ Kim thị gia tộc đất phong đã không quan trọng gì, phần lớn con dân đều đã di chuyển đến Lôi Châu đảo.

Kim Sơn đảo, Nộ Triều thành, Lôi Châu đảo mới là Kim thị căn bản.

. . .

Ý chỉ đến Trấn Tây thành về sau.

Chủng Nghiêu cáo ốm, không nguyện ý đi quốc đô đi nhậm chức Xu Mật viện chính sứ.

Việt Quốc Thượng thư đài điều động quan viên đi Trấn Tây thành, yêu cầu đo đạc Trấn Tây Hầu tước phủ đất phong.

Việt Quốc Xu Mật viện quan viên đi Trấn Tây thành, bắt đầu đối Chủng thị tư quân, Trấn Tây quân tiến hành đăng ký tạo sách.

Thủ đoạn gọn gàng làm, làm thu hồi Chủng thị gia tộc đất phong, cắt giảm Chủng thị tư quân làm chuẩn bị.

Chủng Sư Sư giận tím mặt, đại khai sát giới.

Giết ba tên Xu Mật viện quan viên, ẩu đả mười bảy tên Thượng thư đài quan viên.

Việt Quốc triều đình tức giận.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ, lệnh Chủng Nghiêu giao ra hung thủ giết người Chủng Sư Sư.

Đồng thời chủ động nộp lên trên lính danh sách, nộp lên trên đất phong địa đồ, hưởng ứng Việt Quốc tân chính.

Nếu không, coi là phản nghịch.

Chủng Nghiêu bỏ mặc.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến chiêu cáo thiên hạ, Chủng thị gia tộc mưu phản.

Hạ chỉ Thiên Tây hành tỉnh Đại đô đốc, Niết Bàn quân thống lĩnh Kim Mộc Lan, tiêu diệt Chủng thị phản nghịch.

Toàn bộ Việt Quốc, lại một lần nữa chấn kinh!

Nhanh như vậy, vội vã như vậy sao?

Vừa mới đánh xong quốc vận chi chiến, lại muốn đánh Chủng Nghiêu?

Dân chúng kinh ngạc, nhưng mà triều đình quan viên lại không có chút nào chấn kinh.

Trận đại chiến này vốn tại mấy tháng trước liền nên bộc phát, là Ninh Chính không nguyện ý tại quốc đô bộc phát nội chiến.

Mà lại Chủng thị gia tộc là Việt Quốc đứng đầu quý tộc, lớn nhất quân phiệt, thậm chí coi là kình thiên ngọc trụ.

Lập tức tuyên bố làm phản nghịch, đối Việt Quốc vạn dân xung kích quá lớn, cần nhất định giảm xóc.

Nội chiến nhất định sẽ bộc phát.

Nhưng ít nhiều vẫn là phải để ý sư xuất nổi danh.

. . .

Chủng Nghiêu truyền hịch thiên hạ.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến trúng gió, triều chính đã bị Ninh Chính chưởng khống, quân vương đã là khôi lỗi.

Chủng thị gia tộc là Việt Quốc trăm năm trung thần, làm Việt Quốc giang sơn, làm Ninh thị Vương tộc trăm năm cơ nghiệp, Chủng Nghiêu hiệu triệu thiên hạ tướng lĩnh, tiến vào quốc đô cần vương.

Ngay sau đó, Chủng thị gia tộc điên cuồng tăng binh.

Quân đội lập tức theo sáu vạn tăng vọt đến mười vạn, cũng không biết hắn là nơi nào tới quân lương, từ đâu tới quân phí.

Sau đó, Chủng thị gia tộc quân đội tứ phía xuất kích.

Trong khoảng thời gian ngắn liền triệt để chiếm lĩnh toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ tất cả quận thành.

Đến bước này!

Việt Quốc nội chiến, chính thức bộc phát!

Toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ, toàn bộ rơi vào Chủng thị đại quân trong tay.

Trừ Cổ Lan thành bên ngoài.

Kim Mộc Lan dẫn đầu thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân hơn bốn ngàn người, thủ vững Cổ Lan thành!

Cái này Cổ Lan thành, khoảng cách Trấn Tây thành vẻn vẹn chỉ có không đến hai trăm dặm.

Theo trên bản đồ nhìn, Cổ Lan thành tứ cố vô thân, lâm vào Chủng thị đại quân trùng điệp trong vòng vây.

. . .

Ngày 9 tháng 12!

Chủng Ngạc dẫn đầu bốn vạn đại quân, tiến công Kim Mộc Lan trấn thủ Cổ Lan thành.

Hộ tống xuất chinh, còn có Kim Mộc Lan đã từng túc địch Chủng Sư Sư.

Cổ Lan thành là một cái cũ nát thành nhỏ.

Kim Mộc Lan quân coi giữ vẻn vẹn chỉ có hơn bốn ngàn người.

Song phương gấp mười binh lực chênh lệch.

"Kim Mộc Lan cái này hơn bốn nghìn quân đội, là Việt Quốc dưới trướng tinh nhuệ nhất bộ đội!"

"Một khi diệt, Ninh Chính trong tay lại không bất kỳ lực lượng nào có thể ngăn cản ta Chủng thị đại quân."

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 392: Chủng Thị Thảm Bại! Tận Thế Đến!

Thực ra đế quốc Liêm Thân Vương cũng không có trở về Viêm Kinh, mà là xuất hiện tại Trấn Tây thành.

"Chủng Nghiêu, tiếp xuống ta nói mỗi một câu nói đều phi thường trọng yếu."

"Thứ nhất, một trận chiến này ngươi không phải vì Ninh Kỳ đánh, cũng không phải làm công thành chiếm đất."

"Một trận chiến này là vì ngươi Chủng thị gia tộc mình đánh."

"Mà một trận chiến này ngươi chỉ có một cái mục đích, triệt để tiêu diệt thứ nhất cùng thứ hai Niết Bàn quân."

Đế quốc Liêm Thân Vương lời nói phi thường nghiêm túc trọng yếu.

"Cái này không chỉ là ý chí của ta, cũng là toàn bộ đế quốc ý chí."

"Ngươi có thể hiểu ý của ta không?"

Chủng Nghiêu nói: "Xin (mời) Thân vương điện hạ chỉ rõ."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Vậy thì tốt, ta liền nói phải càng thêm trực tiếp một chút. Thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân là bị Thẩm Lãng huyết mạch cải tạo sau quân đội, lẽ ra không nên tồn tại ở trên thế giới này, nên triệt để xóa đi, hiểu chưa?"

Chủng Nghiêu ánh mắt co rụt lại.

Ý tứ của những lời này sâu.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Không vẻn vẹn thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân muốn bị triệt để xóa đi, còn có Khương Ly dư nghiệt huyết mạch người, toàn bộ muốn bị xóa đi. Bao quát Khổ Đầu Hoan, Lam Bạo, Đồ Đại, Đồ Nhị, Lan thị mười huynh đệ chờ một chút tất cả mọi người, toàn bộ muốn bị theo trên thế giới này triệt để xóa đi."

Câu nói này lượng tin tức quá lớn.

Phát sinh biến cố gì?

Đi qua vài chục năm, đế quốc đối Khương Ly dư nghiệt đặc thù huyết mạch người là tương đối bỏ mặc thái độ.

Hai mươi mấy năm trước, Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau, hắn bồi dưỡng đặc thù huyết mạch người trở thành chiến tranh nạn dân, lan tràn đến toàn bộ thiên hạ.

Trác thị gia tộc nhận nuôi Khổ Đầu Hoan.

Chủng thị gia tộc nhận nuôi Lam Bạo.

Sở Vương nhận nuôi Đồ Thị huynh đệ.

Những thứ này đặc thù huyết mạch người nguyên bản vẫn còn tương đối bí ẩn trạng thái, nhưng Trác thị diệt tộc về sau, Thiên Nhai Hải Các chi chủ công khai thu Khổ Đầu Hoan là ký danh đệ tử.

Sau đó đế quốc ở phương diện này thái độ lập tức liền buông ra.

Không chỉ là ngầm thừa nhận, thậm chí đồng ý thiên hạ hào môn thu lưu Khương Ly dư nghiệt.

Vì lẽ đó đám này đặc thù huyết mạch người thân phận mới bị không ngừng công khai, Thẩm Lãng mới dám công nhiên mang theo Lan thị mười huynh đệ sáng tạo kỳ tích.

Mà bây giờ đế quốc Liêm Thân Vương vậy mà nói muốn triệt để xóa đi những người này tồn tại vết tích.

Đây là ý gì? Tại sao lại xuất hiện biến hóa như thế?

"Ta lập lại một lần nữa, thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân liền không nên tồn tại ở trên thế giới này, vì lẽ đó ngươi nếu không kế bất kỳ giá nào tiêu diệt chi quân đội này, vẻn vẹn chỉ có hơn bốn ngàn người mà thôi."

"Mặc kệ tử thương bao nhiêu quân đội, ba vạn cũng tốt, năm vạn cũng được, tóm lại muốn đem cái này hơn bốn ngàn người chém tận giết tuyệt."

"Tiết Triệt bên kia đạt được mệnh lệnh cũng là không sai biệt lắm, triệt để tiêu diệt Kim thị gia tộc, nhất là Kim thị gia tộc tất cả mặt biển hạm đội, không lưu lại một chiếc thuyền, triệt để phong tỏa đông bộ hải vực lên tất cả đường thuyền."

"Hi vọng ngươi có thể minh bạch trong này phân lượng nặng bao nhiêu."

Chủng Nghiêu nhìn qua đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Thật bất kể bất kỳ giá nào sao?"

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Mấy tháng gần đây, ngươi thu được bao nhiêu lương thảo, bao nhiêu quân lương, bao nhiêu binh khí?"

Vô số kể!

Lên một trận cùng Sở Vương chi chiến, Chủng Nghiêu đại quân cơ hồ đem tất cả vật tư đều đánh hụt.

Mà mấy tháng này lập tức liền bổ khuyết tiến đến, trước nay chưa từng có xa xỉ.

Vô số kể vật tư, không có bất kỳ cái gì điều kiện, tràn vào Chủng thị gia tộc trong kho hàng.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ta lập lại một lần, một trận chiến này ngươi không phải vì Ninh Kỳ đánh. Ta lại cho ngươi lộ ra một câu, chỉ cần ngươi hoàn thành cái mục tiêu này! Chủng thị gia tộc tự lập làm quốc."

Lời này một màn, Chủng Nghiêu cơ hồ run rẩy.

Hắn nằm mộng cũng nhớ muốn để Chủng thị gia tộc tự lập.

Bực này bức thiết tâm, hoàn toàn không thua gì Tô Nan.

Nhưng hiện thực bức bách Chủng thị gia tộc không thể không dựa lưng vào Việt Quốc, bởi vì Chủng thị cùng Sở quốc đời đời kiếp kiếp có sinh tử đại thù.

Cường đại Sở quốc giống như một tòa núi lớn hoành trước mặt Chủng thị.

Vì lẽ đó Chủng Nghiêu rõ ràng phi thường căm thù Ninh Nguyên Hiến, nhưng như cũ muốn hiệu trung Việt Vương, thậm chí phục tùng hắn đại bộ phận ý chỉ.

Trước đó hắn thử qua thoát khỏi Việt Quốc, cùng đế quốc võ thân vương thông gia, kết quả bị Thẩm Lãng cái này tặc tử phá hư.

Tự lập làm quốc!

Vì cái này mục tiêu, Chủng thị gia tộc nguyện ý nỗ lực mấy đời người đại giới.

Mà bây giờ, đế quốc Liêm Thân Vương trực tiếp cho ra điều kiện này.

"Ngươi đã công hãm phần lớn Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ, chỉ còn lại một cái Cổ Lan thành." Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Chỉ cần ngươi diệt thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân, toàn bộ Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ toàn bộ đều là ngươi Chủng thị gia tộc."

"Trước sắc phong làm Thiên Tây công quốc, trên danh nghĩa là Việt Quốc phiên thuộc quốc, nhưng trên thực tế đã tự thành một nước."

"Ngươi Chủng Nghiêu cũng không tiếp tục là Việt Quốc Trấn Tây hầu, mà là Thiên Tây công quốc quốc quân."

"Tương lai Việt Vương sẽ trở thành ngươi trên danh nghĩa quân chủ, nhưng ngươi chân chính quân chủ chỉ có một cái, đó chính là Hoàng đế bệ hạ."

Chủng Nghiêu trong lúc nhất thời cảm thấy mình có chút không thể thở nổi.

Toàn thân nhiệt huyết cơ hồ lập tức liền muốn bốc lên tới.

Quốc quân!

Cỡ nào nhường người mê muội danh từ a.

Đều nói vương hầu tướng lĩnh lẽ nào là trời sinh.

Nhưng thiên hạ gia tộc vô số, lại có mấy cái có thể trở thành nhất quốc chi quân?

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Đây chính là đế quốc đối ngươi hứa hẹn, như thế nào a?"

Chủng Nghiêu run rẩy nói: "Thần làm cúc cung tận tụy, chết thì mới dừng."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ghi nhớ, bất kể bất cứ giá nào, tiêu diệt thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân! Chi quân đội này không nên xuất hiện tại trên thế giới. Mà lại Thẩm Lãng không tại chi quân đội này bên trong, thật là ngươi cơ hội ngàn năm một thuở."

...

Cổ Lan thành rất nhỏ, nghiêm ngặt trên ý nghĩa nó thậm chí không tính là một tòa thành trì, mà là một cái tòa thành.

Chiếm diện tích vẻn vẹn chỉ có mấy trăm mẫu, dựa lưng vào núi cao.

Mộc Lan suất lĩnh thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân đóng tại nơi này đã vượt qua hơn mấy tháng.

Mấy tháng này thời gian.

Thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân một mực tại chuẩn bị chiến đấu.

Việt Vương còn không có tuyên bố Chủng thị mưu phản thời điểm là bình tĩnh kỳ, nhiều loại vật tư liên tục không ngừng tiến vào Cổ Lan thành bên trong.

Bây giờ tòa thành trong tầng hầm ngầm, vô số vật tư quả thực chồng chất như núi.

Mặc kệ là lương thực vẫn là quân giới, đều đủ mấy tháng lâu.

...

Bốn ngày sau đó!

Chủng Ngạc bốn vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp đi vào Cổ Lan thành hạ.

Lập tức đem toà này nho nhỏ tòa thành vây quanh phải chật như nêm cối.

Làm một trận chiến này, Chủng Ngạc thực tế chuẩn bị phải quá đầy đủ.

Mang đến vô số khí giới công thành.

Mấy chục trận máy bắn đá loại lớn gạt ra.

Mấy chục cỗ cự hình cường nỗ gạt ra.

Theo ra lệnh một tiếng.

Tất cả máy ném đá, tất cả cự hình cường nỗ toàn bộ bắn.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Toàn bộ tòa thành bắt đầu run rẩy, đất rung núi chuyển.

Cái này điên cuồng oanh kích, phảng phất hoàn toàn vô cùng vô tận.

Nửa canh giờ.

Một canh giờ,

Một cái nửa canh giờ!

Vượt qua mấy ngàn cái cự thạch hung hăng nện ở Cổ Lan thành bên trên.

Toà này cổ lão thành trì, lập tức thủng trăm ngàn lỗ.

Toàn bộ quá trình bên trong, trong thành Niết Bàn quân không có bất kỳ cái gì phản kích, cho người ta cảm giác phảng phất là triệt để ngủ say.

Tại loại này kinh người oanh kích xuống, phảng phất bất luận cái gì quân đội đều sẽ ý chí sụp đổ.

"Công thành, đem Thẩm Lãng Niết Bàn quân chém tận giết tuyệt!"

Theo Chủng Nghiêu ra lệnh một tiếng.

Chủng thị gia tộc quân đội, như thủy triều hướng về Cổ Lan thành mãnh liệt mà đi.

"Giết, giết, giết. . ."

Bốn trăm mét, ba trăm mét, hai trăm mét. . .

Sau đó. . .

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Lộng lẫy mưa tên lại một lần nữa xuất hiện, thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân cuồng bạo bắn tên.

Không sai, thứ nhất Niết Bàn quân cũng bắt đầu bắn tên.

Mấy tháng này thời gian bên trong, bọn hắn không có làm cái khác, vẫn luôn đang luyện tập bắn tên.

Bất quá bọn hắn quá chuyên chú, một khi luyện tập Mạch Đao, cái khác kỹ nghệ sẽ rất khó đạt tới đỉnh phong.

Vì lẽ đó bọn hắn tiễn thuật không bằng thứ hai Niết Bàn quân, nhưng cũng đã là siêu cường.

Chí ít, kéo ra 2 thạch cung hoàn toàn không có vấn đề.

Chí ít một hơi liên xạ mấy chục tiễn hoàn toàn không có vấn đề.

Hơn bốn nghìn tên thần xạ thủ, ở trên cao nhìn xuống, điên cuồng bắn tên.

Thiên về một bên đồ sát, lại một lần nữa trình diễn.

Niết Bàn quân tiễn thuật tinh chuẩn, quả thực không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Chủng thị gia tộc trang bị tinh lương, mà lại đạt được vô số vật liệu chi viện về sau, trang bị đại lượng thiết giáp.

Nhưng mà vẫn như cũ không cách nào ngăn cản Niết Bàn quân mưa tên, nhất thời thương vong vô số kể.

Nhìn thấy cái này kinh người thương vong.

Chủng Ngạc cuối cùng biết vì sao Sở Vương sẽ bị bại thảm như vậy.

Chi này Niết Bàn quân tiễn thuật, quả thực nhường người rùng mình.

Không sai, quân đội như vậy căn bản cũng không nên xuất hiện trên thế giới này.

"Đại thuẫn bài trận, đại thuẫn bài trận!"

Theo Chủng Nghiêu ra lệnh một tiếng.

Xác rùa đen đại thuẫn bài trận, lại một lần nữa xuất hiện.

Thông qua loại này đại thuẫn bài trận, Chủng Ngạc đại quân rốt cục vọt tới Cổ Lan thành dưới tường.

Sau đó bắt đầu leo lên tường thành.

Trên tường thành, vô số cự thạch, gỗ lăn, dầu sôi mãnh liệt mà xuống.

Chủng thị đại quân lại một lần nữa đụng phải to lớn thương vong.

Vẻn vẹn sau ba canh giờ.

Ngày thứ nhất công thành chiến kết thúc.

Bởi vì không thể không kết thúc.

Niết Bàn quân thực tế quá mạnh.

Chủng Ngạc bốn vạn đại quân, thương vong vượt qua năm ngàn về sau, sĩ khí liền bắt đầu hạ xuống.

Nếu không bây giờ thu binh, sĩ khí liền muốn tan rã.

...

Ngày kế tiếp!

Chủng Ngạc đại quân lại một lần nữa tiến đánh Cổ Lan thành.

Lại một lần nữa thất bại, thương vong vượt qua bốn ngàn.

Ngày thứ ba.

Chủng Ngạc đại quân lại một lần nữa công thành.

Vẫn như cũ thất bại, thương vong vượt qua bốn ngàn.

Đến bước này, trong tay hắn bốn vạn đại quân thương vong vượt qua một vạn ba, ròng rã một phần ba.

Đại quân sĩ khí đê mê, không cách nào tiếp tục công thành.

...

Chủng Nghiêu nổi giận đồng thời, lại cực kỳ chấn kinh.

Cái này Niết Bàn quân vậy mà là mạnh như thế sao?

Bốn vạn đại quân tiến đánh hơn bốn ngàn người, còn thua thảm hại như vậy?

Đế quốc Liêm Thân Vương nói không sai, quân đội như vậy liền không nên xuất hiện tại trên thế giới.

Sau đó làm sao bây giờ?

Tiếp tục tăng binh Cổ Lan thành?

Phía đông là không cần lo lắng, Ninh Chính trong tay không binh, trong tay hắn hai vạn quân đội thủ quốc đô đều không đủ.

Lo lắng duy nhất chính là phía nam, Trương Xung cùng Khương quốc liên quân có thể sẽ thông qua Bạch Dạ quan Bắc thượng, tiến công Chủng thị lãnh địa.

Trước đó nói qua, Thiên Tây hành tỉnh cùng nam bộ cùng bắc bộ, cách một tòa dãy núi lớn, cơ hồ không cách nào vượt qua.

Được rồi, trừ Niết Bàn quân bên ngoài quân đội không cách nào vượt qua.

Chí ít Khương quốc quân đội là không thể nào vượt qua, đường tắt duy nhất liền là Bạch Dạ quan.

Mà Bạch Dạ quan xây ở núi non trùng điệp ở giữa, tuyệt đối dễ thủ khó công.

Thậm chí là một người giữ ải vạn người không thể qua.

Chí ít Bạch Dạ quan xây thành đến nay, cho tới bây giờ đều không có bị công phá.

Trước đó Bạch Dạ quan đều là Trịnh Đà thủ, bây giờ Chủng thị gia tộc mưu phản, đương nhiên sẽ ngay lập tức chiếm lĩnh Bạch Dạ quan.

Toàn bộ Bạch Dạ quan, trọn vẹn một vạn quân coi giữ.

Chủng Nghiêu biết, Thẩm Lãng có một loại phi thường thần kỳ đồ vật, có thể đem cửa sắt đốt xuyên, trực tiếp công phá cửa thành.

Sở vương đô chính là như vậy bị công hãm.

Vì phòng ngừa giẫm lên vết xe đổ, Chủng thị gia tộc đem tất cả cửa thành đều cải tạo qua một lần.

Ròng rã ba tầng cửa thành.

Không chỉ có đầu gỗ, có sắt, còn có cự thạch cửa.

Dạng này coi như ngươi có thần tiên thủ đoạn, cũng công không phá được.

Bây giờ Bạch Dạ quan bên kia, vẫn như cũ vững chắc như núi, không có bất kỳ cái gì bị công phá vết tích.

Thậm chí, hoàn toàn không gặp Trương Xung cùng Khương quốc quân đội bóng dáng!

Chủng Nghiêu còn có một cái lo lắng.

Đó chính là Sở quốc Bình Nam Quan.

Một trận chiến này, Sở quốc đương nhiên không có khả năng trực tiếp xuất động đại quân tiến đánh Chủng thị.

Sở Vương lần này tổn thất nặng nề, nghỉ ngơi lấy lại sức cũng không kịp, coi như hắn cùng Ninh Chính có cái gì mật ước, cũng không có khả năng thật xuất binh tương trợ.

Nhưng mà Chủng Nghiêu lo lắng Sở Vương sẽ mở ra Bình Nam Quan, thả Khương quốc đại quân Bắc thượng, mượn đường Sở quốc, tiến vào Thiên Tây hành tỉnh.

Liên quan tới một điểm này, đế quốc Liêm Thân Vương đã phái đi mật sứ cảnh cáo Sở Vương.

Tin tưởng vị này tuổi trẻ Sở Vương là không dám mạo hiểm cái này nguy hiểm.

Kể từ đó, phía nam, phía tây, phía đông đều không có nguy hiểm.

Mà lại phía bắc Biện Tiêu quân đội, vậy mà cũng không có chút nào muốn xuôi nam ý tứ.

Cái này nhường Chủng Nghiêu kinh ngạc.

Thẩm Lãng đây là ý gì?

Hắn rõ ràng có thể tại đông, nam, bắc tam phương vây quanh Chủng thị quân đoàn.

Nhưng hắn nhưng không có làm như vậy.

Hẳn là hắn là muốn đem toàn bộ chiến trường đều giao cho Kim Mộc Lan cái kia hơn bốn nghìn Niết Bàn quân?

Cái này. . . Đây cũng quá điên cuồng a?

Thẩm Lãng ngươi cũng quá tùy tiện.

Ta Chủng thị gia tộc quân đội cũng là thân kinh bách chiến tinh nhuệ, cho dù có bốn vạn tân binh, nhưng còn có sáu vạn là tinh nhuệ lão binh.

Sức chiến đấu tuyệt đối mạnh.

Ngươi muốn bằng vào hơn bốn ngàn người tiêu diệt ta mười vạn đại quân?

Kia thật là người si nói mộng!

...

Như vậy Thẩm Lãng là thế nào nghĩ?

Hắn thật muốn dựa vào hơn bốn nghìn Niết Bàn quân đối chiến Chủng Nghiêu mười vạn đại quân sao?

Ách!

Phải!

Liền là điên cuồng như vậy.

Quả thực là nghe rợn cả người!

...

Xác định Bình Nam Quan, Bạch Dạ quan đều không có địch nhân về sau, Chủng Nghiêu lại một lần nữa tăng binh Cổ Lan thành chiến trường.

Lập tức tăng binh ba vạn!

Đến bước này, tiến đánh Cổ Lan thành quân đội đạt tới kinh người gần sáu vạn người.

Lập tức Chủng thị quân đoàn lại một lần nữa sĩ khí như hồng!

Chủng Ngạc lại một lần nữa hạ lệnh công thành!

Không đạt mục đích thề không bỏ qua.

Năm vạn đại quân công thành, cuồn cuộn không dứt, sóng to gió lớn.

Kết quả. . .

Lại một lần nữa tao ngộ thảm bại.

Năm vạn người công thành, thương vong gần vạn.

Trước nay chưa từng có tổn thất, nhường người đau Triệt phế phủ.

Niết Bàn quân mạnh, nhường người nhìn mà than thở.

Thứ nhất Niết Bàn quân cận chiến vô địch, thứ hai Niết Bàn quân thủ thành vô địch.

Chỉ cần có đầy đủ mũi tên, Niết Bàn quân bất bại!

...

Sau đó, Chủng Ngạc dùng hết hết thảy thủ đoạn.

Đào móc địa đạo!

Đây là một cái phi thường đần biện pháp, bởi vì đào móc địa đạo công trình lượng quá lớn.

Nhưng đây cũng là nhường thủ thành một phương khó mà phòng ngự một chiêu.

Vận dụng mấy ngàn người, dùng mấy ngày mấy đêm.

Địa đạo rốt cục muốn đào thông, trực tiếp thông hướng Cổ Lan thành bên trong.

Chủng Ngạc mừng như điên, điều động tinh nhuệ nhất Chủng thị võ sĩ, dọc theo địa đạo tiến công Cổ Lan thành bên trong.

Kết quả. . .

Thật vất vả dọc theo địa đạo đi thẳng, đi thẳng, đi đến Cổ Lan thành bên trong cửa ra thời điểm, chợt phát hiện mở miệng bị phong bế.

Sau đó. . .

Vô số cái sẽ bốc khói đồ vật ném tới.

Độc Khí Đạn!

Cái gọi là Độc Khí Đạn, lực sát thương không lớn.

Nhưng mà trên mặt đất nói loại này bịt kín trong hoàn cảnh, lực sát thương quả thực kinh người.

Bị vây ở địa đạo Chủng thị gia tộc tinh nhuệ quả thực tao ngộ Địa Ngục đồng dạng tra tấn.

"Rầm rầm rầm. . ."

Sau đó, từng đợt trầm thấp oanh minh.

Cái này thật vất vả khai quật ra địa đạo sập.

Chủng thị gia tộc tinh nhuệ võ sĩ, trực tiếp bị chôn dưới đất.

Chủng Ngạc nghe nói về sau, cơ hồ muốn thổ huyết.

Đào móc địa đạo chiến thuật, triệt để thất bại.

...

Sau đó, Chủng Ngạc dùng hỏa công!

Ẩn Nguyên hội vận tới vô số kể cá dầu, chồng chất như núi.

Cách bốn trăm mét bên ngoài, dùng máy bắn đá loại lớn ném cá thùng dầu.

Tổng cộng có bao nhiêu cá dầu?

Vượt qua năm ngàn thùng, ròng rã mười mấy vạn cân.

Đầy đủ đem mấy trăm mẫu Cổ Lan thành triệt để đốt thành tro bụi.

Làm triệt để tiêu diệt chi này Niết Bàn quân, Ẩn Nguyên hội cũng coi là nghiêng tất cả.

"Uống, uống, uống, uống. . ."

Mấy trăm người, thôi động năm chiếc siêu cự hình máy ném đá.

Loại này siêu cấp máy bắn đá loại lớn, có thể đem nặng mấy chục cân đồ vật ném ra bốn, năm trăm mét bên ngoài.

Không có cách nào.

Chỉ có khoảng cách này mới là an toàn.

Niết Bàn quân mưa tên uy lực quá lớn, ba trăm mét bên trong cũng không an toàn.

Chỉ bất quá loại này siêu cự hình máy ném đá thực tế quá lớn, cần hơn một trăm người mới có thể đẩy phải động một khung.

Ròng rã dùng mấy canh giờ.

Ba nhà siêu cự hình máy ném đá toàn bộ vào chỗ.

Sau đó, liền là hỏa hoạn đốt thành.

Chủng Ngạc nội tâm vô cùng phẫn hận, vô cùng chờ mong.

Trước đó thật sự là sỉ nhục lớn lao, ròng rã mấy vạn đại quân tiến đánh chính là một cái tòa thành, chẳng những không có đánh xuống, thương vong vậy mà hơn hai vạn ba.

Niết Bàn quân quân đội như vậy, liền không nên xuất hiện trên thế giới này.

Các ngươi cho dù cường đại hơn nữa, cũng ngăn không được cái này ngập trời liệt diễm.

Nhất định phải đem các ngươi toàn bộ đốt thành than cốc.

"Chuẩn bị!"

Ba cái siêu cự hình máy ném đá chuẩn bị hoàn tất.

Mỗi một cái máy ném đá lên đặt vào ba thùng cá dầu.

Sau đó mấy ngày thời gian bên trong, cái này mười mấy vạn cá dầu đều sẽ nhập vào Cổ Lan thành bên trong.

Nhất định phải đem tòa pháo đài này đốt thành phế tích, đem người bên trong toàn bộ thiêu chết.

"Chuẩn bị bắn!"

"Chờ đợi lấy liệt diễm thiêu đốt đi."

"Chờ đợi lấy hủy diệt đi!"

Sau đó!

Ngay lúc này, tuyệt mỹ vô song Kim Mộc Lan xuất hiện.

Nàng đứng tại trên đầu thành, mở ra một chi trước nay chưa từng có đại cung.

Hướng về vô số cá thùng dầu phương hướng nhắm chuẩn.

Chủng Ngạc giật mình.

Những thứ này cá thùng dầu thế nhưng là tại khoảng cách tường thành bảy trăm mét bên ngoài.

Căn bản cũng không có bất luận cái gì cung tiễn có thể bắn tới.

Coi như Kim Mộc Lan dạng này xạ thủ, coi như mạnh hơn cung cũng bắn không đến.

Bởi vì cái này đã vượt qua cung tiễn cực hạn.

Kim Mộc Lan, tư thế của ngươi phi thường đẹp.

Nhưng nhất định là phí công.

Một ngàn bước khoảng cách, thần tiên đều bắn không đến.

"Sưu!"

Mộc Lan bỗng nhiên một tiễn bắn ra.

Chi này cự tiễn tại không trung xẹt qua một đạo mỹ lệ đường vòng cung.

Như vậy. . .

Mộc Lan tiễn bắn ra đến bảy trăm mét bên ngoài sao?

Không thể nào!

Cung tiễn cung cấp động năng là có cực hạn.

Nhưng mà. . .

Mũi tên này vừa mới bay ra hai trăm mét về sau.

Bỗng nhiên. . .

Tiễn cái mông vậy mà bắt đầu bốc hỏa.

Sau đó, nó bắt đầu gia tăng tốc độ.

Ta. . . Ta ngày.

Đây là cái quỷ gì?

Biết phun lửa tiễn?

Bảy trăm mét khoảng cách, vốn là không thể nào.

Nhưng mà hiện tại.

Chi này biết phun lửa hỏa tiễn tốc độ càng lúc càng nhanh, vậy mà bay đến những thứ này cá thùng dầu trên không.

Nhưng cái này lại thế nào?

Tại cái này kinh người khoảng cách, tiễn độ chính xác hoàn toàn là một cái huyền học.

Căn bản không có khả năng trúng mục tiêu mục tiêu.

Cái này cũng không sai.

Nhưng mà. . .

Chi này hỏa tiễn trực tiếp tại không trung nổ tung.

"Ầm!"

Cái này rõ ràng là ban ngày.

Nhưng lại tuôn ra vô cùng hào quang sáng chói.

Sau đó, vô số đốm lửa hạ xuống.

Thật sự là quá đẹp.

Mấy ngàn mấy vạn đốm lửa, bốn phía bay lả tả.

Đây là tia lửa gì?

Lại là nhôm nóng tề.

Nhiệt độ cao tới hai ngàn năm trăm độ C.

Tiễn bắn không trúng, nhưng mà những thứ này nhôm nóng tề đốm lửa, giống như như hạt mưa, nhất định có thể rơi bên trong.

"Bảo hộ cá dầu, bảo hộ cá dầu!"

Chủng Ngạc hô to.

Nhưng mà tất cả đều là vô ích.

Vô số nhôm nóng tề đốm lửa rơi vào cá thùng dầu bên trên.

Hai ngàn năm trăm độ nhiệt độ cao, dễ như trở bàn tay châm thùng gỗ.

Sau đó. . .

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa bạo tạc.

Liên miên bất tuyệt bạo tạc.

Toàn bộ trên mặt đất tuôn ra vô số hỏa cầu.

Gần hai mươi vạn cân cá dầu bạo tạc.

Trong chốc lát quang mang, cơ hồ che khuất mặt trời.

Chung quanh mấy ngàn tên Chủng thị gia tộc binh sĩ, toàn bộ bị xé thành nát.

Toàn bộ mặt đất đều tại kịch liệt run rẩy.

Nhìn thấy một màn này!

Chủng Ngạc triệt để kinh sợ.

Bởi vì hắn cảm thấy phải tương đối gần, lập tức cảm giác được một cỗ cường đại sóng xung kích đánh tới, phảng phất đang trước ngực hắn hung hăng nện một kế.

Sau đó, toàn bộ thân thể bay ra ngoài.

Cùng lúc đó, chung quanh vô số binh sĩ, phảng phất gió thổi sóng lúa, dồn dập bay ra ngã xuống.

. . .

Chủng Ngạc sau khi rơi xuống đất, đứng vững vàng.

Nhưng mà, hắn có thể cảm giác được lông mày của mình cùng tóc bị đốt cháy khét rất nhiều.

Lửa cháy ngập trời!

Phảng phất toàn bộ đại địa đều đang thiêu đốt hừng hực.

Vô số Chủng thị binh sĩ bị đốt thành than cốc.

Còn có càng nhiều người trên mặt đất lăn lộn kêu thảm.

Nơi này đã không giống như là chiến trường, hoàn toàn giống như mười tám tầng Địa Ngục.

Thậm chí toàn bộ mặt đất vẫn còn tiếp tục thiêu đốt, cái này không tựa như là vô biên vô tận chảo dầu sao?

"A. . . A. . . A. . ."

Chủng Ngạc phát ra từng đợt thê lương hô to

Vì cái gì a?

Chỉ như vậy một cái nho nhỏ tòa thành, cứ như vậy khó đánh sao?

Trước đó vừa mới thương vong hai vạn ba, lần này hỏa hoạn lại chết bao nhiêu người?

Chỉ bất quá hơn bốn nghìn Niết Bàn quân mà thôi a.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói đúng, chi quân đội này liền không nên xuất hiện trên thế giới này.

Nên triệt để bị xóa đi!

...

Ròng rã mấy canh giờ sau!

Thương vong thống kê đi ra.

Bị thiêu chết, nổ chết vượt qua ba ngàn người, kẻ thụ thương vượt qua bảy ngàn người.

Lại là một vạn thương vong!

Nói cách khác, khai chiến đến bây giờ, Chủng thị gia tộc quân đội đã thương vong vượt qua ba vạn ba.

Mười vạn đại quân, tổn thất một phần ba!

Đương nhiên hắn tiền bạc bây giờ còn có bốn vạn đại quân, vẫn như cũ là Niết Bàn quân gấp mười.

Nhưng mà hôm nay cái này kinh thiên liệt diễm đem tất cả quân đội đều kinh sợ.

Còn lại gần đây bốn vạn đại quân, đã không có chút nào đấu chí, sĩ khí gần như sụp đổ.

Cái này đầy đất thương binh, bị đốt cháy khét thi thể.

Nhìn qua thật đáng sợ!

Một trận chiến này, thật đánh không.

Chủng Ngạc vô cùng thống khổ hạ lệnh, đại quân rút lui hai mươi dặm.

Vây mà không công!

Đến bước này, tiến đánh Cổ Lan thành chiến đấu giai đoạn thứ nhất, triệt để thất bại!

...

Chủng Ngạc trở về Trấn Tây thành.

Trấn Tây Hầu tước phủ bên trong, bầu không khí vô cùng ngưng trọng.

Không nghĩ tới chiến cuộc sẽ như thế thảm, coi như tăng thêm mới chiêu tân binh, Chủng thị gia tộc cũng mới mười vạn đại quân mà thôi.

Lập tức đi một phần ba.

Mấu chốt là Thẩm Lãng Niết Bàn quân thương vong cực kỳ bé nhỏ.

"Niết Bàn quân mũi tên nên dùng xong a?"

"Khoảng thời gian này đại chiến, bọn hắn chí ít bắn ra hai trăm vạn mũi tên."

"Coi như vật tư tại sung túc, cũng không có khả năng chuẩn bị mấy trăm vạn mũi tên đi."

Đế quốc Liêm Thân Vương chậm rãi nói: "Chủng Nghiêu, ta nói qua, bất kể bất cứ giá nào, tiêu diệt chi này Niết Bàn quân, bọn hắn lẽ ra không nên xuất hiện trên thế giới này."

Phong tỏa hết thảy văn minh thời thượng cổ tại trên thế giới vết tích.

"Một khi diệt Niết Bàn quân, ngươi Chúc thị tự lập làm quốc."

Chủng Nghiêu nói: "Thân vương điện hạ, ta cũng muốn bất kể bất cứ giá nào. Nhưng mà dùng tình hình bây giờ coi như ta đem đại quân toàn bộ áp lên cũng rất khó. Ngài nói đúng, Niết Bàn quân xác thực không nên xuất hiện trên thế giới này, bọn hắn quá mạnh."

Chủng Ngạc nói: "Mấu chốt là sĩ khí, quân đội của chúng ta thương vong một khi vượt qua hai ba thành, sĩ khí liền sẽ sụp đổ. Vì lẽ đó quân đội lại nhiều, cũng không làm nên chuyện gì."

Chủng Nghiêu nói: "Liêm Thân Vương, không biết có hay không biện pháp, có thể nháy mắt tăng lên quân đội chúng ta sĩ khí cùng sức chiến đấu. Tỉ như. . . Trước đó Thẩm Lãng đã dùng qua cái gọi là máu Hoàng Kim Long?"

Lời này một màn, đế quốc Liêm Thân Vương ánh mắt bỗng nhiên co rụt lại.

Đây là ý gì?

Ta đều nói qua, Niết Bàn quân không nên xuất hiện trên thế giới này.

Đế quốc muốn triệt để xóa đi văn minh thời thượng cổ trên thế giới này vết tích, ngươi lại còn muốn dùng những vật này?

Lấy độc trị độc sao?

Chủng Nghiêu nói: "Thân vương điện hạ, loại này cái gọi là máu Hoàng Kim Long với thân thể người tăng lên là ngắn ngủi, một khi hiệu quả rút đi về sau, sẽ không còn có bất cứ tác dụng gì, cái này cũng không vi phạm đế quốc ý chí."

Đế quốc Liêm Thân Vương nhắm mắt lại.

Trước mắt loại cục diện này liền như là Chủng Nghiêu nói, muốn dựa vào bình thường thủ đoạn tiêu diệt Niết Bàn quân, đánh xuống Cổ Lan thành đã rất khó.

Quả thật Niết Bàn quân mũi tên khả năng đã hao hết.

Nhưng vạn nhất còn có không ít đâu?

Chủng thị gia tộc quân đội sĩ khí đã phi thường đê mê, không chịu nổi một trận chiến.

Một khi dùng máu Hoàng Kim Long cùng loại dược vật, cơ hồ có thể nháy mắt nghịch chuyển cục diện.

"Ngày mai cho ngươi trả lời chắc chắn!"

. . .

Ngày kế tiếp, đế quốc Liêm Thân Vương rời đi.

Thay vào đó là Phù Đồ Sơn sứ giả.

Mấy chục tên Phù Đồ Sơn học sĩ xuất hiện tại Chủng Nghiêu Trấn Tây Hầu tước phủ bên trong.

Mang đến hơn mười rương con đồ vật.

Hay là đế quốc Liêm Thân Vương cũng sớm đã chuẩn bị kỹ càng những vật này, chỉ bất quá hắn không nguyện ý gánh chịu những trách nhiệm này, vì lẽ đó hôm nay ngược lại rời đi.

Nói cách khác sau này chuyện xảy ra, cùng hắn hoàn toàn không liên quan.

"Đây là máu Hoàng Kim Long sao?"

"Đây là Niết Bàn tề!" Phù Đồ Sơn học sĩ nói: "Trên thế giới này căn bản không có máu Hoàng Kim Long."

Chủng Nghiêu nói: "Cái kia so với Thẩm Lãng máu Hoàng Kim Long, công hiệu như thế nào?"

"Bảy thành." Phù Đồ Sơn học sĩ nói.

Bảy thành?

Cái kia đủ, đầy đủ.

Lúc ấy một vạn thành vệ quân phế vật, dùng Thẩm Lãng pha loãng qua mấy lần máu Hoàng Kim Long về sau, sức chiến đấu nháy mắt bạo rạp, cơ hồ đánh bại cường đại Sa Man tộc võ sĩ.

"Có bao nhiêu phần?" Chủng Nghiêu hỏi.

"Một vạn năm ngàn phần!"

Đầy đủ!

Một lát sau, một Chủng thị gia tộc tân binh tới làm thí nghiệm, dùng Phù Đồ Sơn Niết Bàn tề.

Lập tức, tròng mắt của hắn đều hồng.

"A. . . A. . . A. . ."

Cả người cuồng hống!

Phải biết, lúc trước hắn thế nhưng là bị dọa đến tè ra quần tân binh.

"Thả mãnh hổ!"

Theo Chủng Nghiêu ra lệnh một tiếng.

Một đầu to lớn mãnh hổ được phóng thích đi ra, bỗng nhiên hướng về tên tân binh này nhào tới.

Đặt ở trước đó, tên tân binh này trực tiếp cứt đái cùng ra.

Mà bây giờ. . .

Hắn bỗng nhiên rống to một tiếng, lộn một cái.

Tốc độ vô cùng nhanh chóng, tránh thoát mãnh hổ bổ nhào về phía trước.

Sau đó vọt tới lão hổ dưới bụng mặt, bỗng nhiên một đao.

Ào ào ào. . .

Mãnh hổ ngũ tạng lục phủ toàn bộ chảy ra.

"Xoát. . ."

Nhưng cái này mãnh hổ trước khi chết, tại tên tân binh này trên lưng hung hăng cào một trảo.

Máu me đầm đìa, sâu đủ thấy xương.

"Ha ha ha, thoải mái, thoải mái. . ."

Tên tân binh này phảng phất không cảm giác được bất luận cái gì đau đớn, vẫn như cũ hưng phấn hô to.

Cảm giác được phía sau lưng chảy máu, vậy mà bỗng nhiên một trảo, dùng đầu lưỡi liếm máu của mình.

Toàn trường tất cả mọi người triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Cái này Niết Bàn tề vậy mà như thế mạnh?

Nhường một cái phế vật tân binh, trở nên như thế dũng mãnh.

Chẳng những dũng khí bạo tăng, lực lượng bạo tăng, tốc độ bạo tăng, mà lại phản ứng cùng cảm giác cũng nhận được to lớn tăng lên.

Cái này chiến đấu lực mạnh lên đâu chỉ mấy lần?

"Ha ha ha ha. . ."

Tên tân binh này vẫn tại cười to.

Cười cười, trực tiếp chết!

Mất máu quá nhiều mà chết.

Bởi vì không có người cho hắn cầm máu, nhưng coi như thời điểm hắn chết, cũng vẫn như cũ phóng khoáng cười to.

Dược tề này quả nhiên cùng máu Hoàng Kim Long, nhường người triệt để không biết e ngại.

"Tốt, tốt, tốt. . ."

Chủng Nghiêu đại hỉ, cái này Niết Bàn tề có thể cho một vạn năm ngàn người dùng.

Chẳng khác nào có một vạn năm ngàn cái không chút nào sợ chết nghịch thiên võ sĩ.

Cứ như vậy, lo gì Cổ Lan thành không phá.

Lo gì Niết Bàn quân bất diệt?

Nhất định đem Niết Bàn quân triệt để chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!

. . .

Sau đó mười cái canh giờ.

Chủng thị gia tộc một vạn năm ngàn tên lính dùng Phù Đồ Sơn Niết Bàn dược tề.

Nhất thời, sĩ khí trùng thiên, sát khí ngút trời.

Con mắt huyết hồng, không sợ hãi.

Mỗi người lực lượng, tốc độ, nhanh nhẹn, cảm giác, dũng khí đều chiếm được to lớn tăng lên!

Chủng Nghiêu ra lệnh một tiếng.

Cái này một vạn năm ngàn hoàn toàn mới mãnh sĩ quân đội, dùng tốc độ nhanh nhất đầu nhập Cổ Lan thành chiến trường.

Đến bước này!

Vây quanh Cổ Lan thành Chủng thị quân đội lại một lần nữa đạt tới năm mươi hai ngàn người.

Chủng thị gia tộc mười vạn đại quân, còn có một vạn người tại Bạch Dạ quan, ở lại giữ nhà Trấn Tây thành quân đội, đã không đủ một vạn.

Hắn thật sự là dốc hết toàn lực, bất kể bất cứ giá nào muốn tiêu diệt Niết Bàn quân.

Tự lập làm quốc a.

Cái này dụ hoặc, Chủng Nghiêu làm sao có thể ngăn cản?

Cái này một vạn năm ngàn tên bị cải tạo qua Chủng thị võ sĩ đi vào Cổ Lan thành xuống về sau, giống như điên dại đồng dạng khiêu chiến.

Giết, giết, giết!

Đem Niết Bàn quân chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!

Thẩm Lãng, ngươi Niết Bàn quân tận thế đến.

...

Cổ Lan thành bên trong!

Hơn bốn nghìn Niết Bàn quân sĩ khí vẫn như cũ tăng vọt, nhưng mà mũi tên sắp dùng xong, còn lại không đủ ba mươi vạn chi.

Tại Niết Bàn quân điên cuồng nổ bắn ra xuống, những thứ này tiễn căn bản không đủ đánh một trận chiến dịch.

Nguyên bản có thể đi ngoài thành thu thập mũi tên, nhưng mà Chủng Ngạc gian trá, tại lui binh thời điểm, hạ lệnh đem trên mặt đất tất cả mũi tên rút ra đi.

Mà không cách nào rút ra đi, cũng toàn bộ phá hủy, vì lẽ đó Niết Bàn quân thu về mũi tên phi thường có hạn.

Mà bây giờ, Chủng thị gia tộc lại đầu nhập một vạn năm ngàn tên cải tạo võ sĩ, dũng không thể cản.

Sau đó 52,000 quân địch công thành.

Niết Bàn quân mũi tên không đủ, chẳng phải là hẳn phải chết không nghi ngờ?

Nhưng mà!

Kim Mộc Lan liên tục căng cứng khuôn mặt tươi cười, rốt cục triệt để buông ra.

Quả nhiên lại bị phu quân đoán trúng.

Chủng thị gia tộc liên tiếp trải qua sau khi đại bại, rốt cục nhịn không được hướng Phù Đồ Sơn cầu viện, rốt cục nhịn không được dùng tới cùng loại máu Hoàng Kim Long dược tề.

Sau đó cực kỳ kinh diễm, cực kỳ một màn kinh khủng liền muốn xuất hiện.

Thẩm Lãng sớm có chuẩn bị.

Thậm chí, Thẩm Lãng đem một màn này xem như trận này quyết chiến mấu chốt.

Luận đối máu Hoàng Kim Long nghiên cứu?

Có ai vượt qua Thẩm Lãng?

Các ngươi nhưng biết, dũng cảm cùng tên điên, vẻn vẹn chỉ có cách nhau một đường sao?

Phù Đồ Sơn dược tề có thể đem các ngươi Chủng thị gia tộc võ sĩ biến thành dũng mãnh vô địch dũng sĩ.

Mà Thẩm Lãng lại có thể đem bọn hắn toàn bộ biến thành tên điên dã thú, triệt để mất đi thần trí, không phân địch ta, biến thành cỗ máy giết chóc.

Làm những thứ này cải tạo sau dã thú giết không được Niết Bàn quân thời điểm, bọn hắn sẽ làm thế nào?

Bọn hắn đương nhiên sẽ điên cuồng đồ sát các ngươi chính Chủng thị quân đội.

Hắn chờ đợi ngày này đã thật lâu.

Chủng thị gia tộc, các ngươi tận thế đến.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 393: Toàn Quân Bị Diệt! Chủng Nghiêu Tuyệt Vọng!

Cổ Lan thành trên chiến trường, lâm vào vô cùng nóng nảy.

"Giết, giết, giết. . ."

Một vạn năm ngàn tên bị cải tạo qua đi Chủng thị võ sĩ đã muốn triệt để bạo tạc.

Hoàn toàn áp chế không nổi nội tâm giết chóc dục vọng.

Trong cơ thể phảng phất có một cái vô cùng cường đại lực lượng muốn nổ ra tới.

Điệu bộ này cùng ngay lúc đó thành vệ quân là giống nhau như đúc, thậm chí càng thêm mãnh liệt.

Phù Đồ Sơn Niết Bàn tề càng cực kỳ, nó càng nhiều hơn chính là kích phát ra trong thân thể thú tính.

Lúc trước Thẩm Lãng cùng Khổ Đầu Hoan vì áp chế cái kia hơn một vạn nóng nảy thành vệ quân, quả thực là tâm lực tiều tụy.

Mà bây giờ Chủng Ngạc cũng ép không được cái này một vạn năm ngàn tên Cuồng bạo quân.

Trong tay hắn còn có ba mươi bảy ngàn người đều ép không được.

Cái này còn không có chính là khai chiến, Chủng thị hai nhánh quân đội liền đã ẩu đả mấy chục lần, vượt qua vài trăm người bị đánh chết.

Cái này cải tạo qua Chủng thị Cuồng bạo quân quá mạnh.

Bây giờ kiềm chế mấy ngày, trong lòng bọn họ tàn sát dục vọng càng thêm góp nhặt đến cực hạn.

Lại không khai chiến, chi quân đội này cơ hồ liền muốn tự bạo, liền tròng mắt đều triệt để huyết hồng.

"Hống hống hống. . ."

Cái này một vạn năm ngàn đại quân, liều mạng dùng chiến đao đập bộ ngực của mình, một bên phát ra dã thú rống to.

Mà lại bọn hắn còn không nguyện ý mặc áo giáp, tại cái này giữa mùa đông vậy mà hận không thể cởi trần.

Tại Chủng Ngạc nhiều lần mệnh lệnh dưới, mỗi người tay nắm lấy một mặt tấm thuẫn.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Đám này cải tạo sau Cuồng bạo quân lại bắt đầu dùng chiến đao gõ tấm thuẫn.

Chủng Ngạc hô to: "Xông đi vào, đem bên trong Niết Bàn quân chém tận giết tuyệt, đi giết thống khoái!"

"Giết thống khoái!"

"Giết!"

"Xông!"

Theo Chủng Nghiêu ra lệnh một tiếng, cái này một vạn năm ngàn tên Cuồng bạo quân như thủy triều xông đi lên.

Một sát na này, thật giống như vạn thú bôn đằng, tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Xông, xông, xông. . .

Mỗi một cái Chủng thị Cuồng bạo quân trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu, xông đi vào, đem người ở bên trong giết đến sạch sẽ.

Cùng lúc đó!

Trên tường thành Niết Bàn quân bắt đầu giương cung cài tên.

"Bắn, bắn, bắn!"

Mưa tên lại một lần nữa cuồng vẩy mà xuống.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô cùng sắc bén mưa tên hung mãnh nhập vào Chủng thị gia tộc Cuồng bạo quân bên trong.

Lẽ ra lúc này nên thương vong thảm trọng, bởi vì những thứ này Cuồng bạo quân không thích mặc áo giáp, vì lẽ đó lực phòng hộ rất yếu.

Nhưng mà dùng Phù Đồ Sơn Niết Bàn tề về sau, cảm giác của bọn hắn cùng nhanh nhẹn độ đều chiếm được to lớn tăng lên.

Mắt thấy mũi tên liền muốn bắn vào trong cơ thể, bọn hắn bỗng nhiên giơ lên trong tay tấm thuẫn, vậy mà đem phần lớn mũi tên ngăn cản.

Thương vong rất nhỏ.

Cái này Niết Bàn tề thật sự là ngưu bức.

Khó trách Đại Viêm đế quốc muốn triệt để phong tỏa văn minh thời thượng cổ hết thảy vết tích.

Loại vật này hoàn toàn có thể nhường quân đội tại rất thời gian ngắn trong phòng trở nên vô cùng cường đại.

"Bắn bắn bắn. . ."

Niết Bàn quân đợt thứ hai mưa tên, đợt thứ ba mưa tên cuồng xạ mà xuống.

Nhưng mà vẫn như cũ vô dụng.

Vẫn như cũ bị Chủng thị Cuồng bạo quân dùng tấm thuẫn ngăn cản.

Trong tay bọn họ tấm thuẫn cứ việc không lớn, nhưng lại được sắt lá, dị thường kiên cố.

Niết Bàn quân cường đại mưa tên vậy mà mất đi hiệu lực.

Chủng Ngạc nhìn thấy một màn này, trong lòng thật dài buông lỏng một hơi.

Rốt cục muốn thắng.

Cái này Phù Đồ Sơn Niết Bàn tề quả nhiên lợi hại.

Chủng thị gia tộc và đế quốc đứng chung một chỗ, quả nhiên là chính xác.

Một trận chiến này thắng định.

Một khi triệt để diệt Niết Bàn quân, Chủng thị gia tộc liền muốn tự lập thành quốc.

Giờ khắc này đã gần trong gang tấc.

"Giết, giết, giết. . ."

Một vạn năm ngàn tên Chủng thị Cuồng bạo quân, vô cùng hung mãnh vọt tới dưới tường thành.

Sau đó, liền muốn bắt đầu dọc theo thang công thành đi lên leo lên.

Phía sau Chủng thị ba vạn bảy ngàn đại quân nhìn thấy một màn này, không khỏi kinh ngạc đến ngây người.

Người với người chênh lệch như thế lớn sao?

Trước đó chúng ta mỗi một lần phóng tới tường thành khó khăn bực nào, quả thực là thây ngang khắp đồng. Cơ hồ mỗi tiến lên trước một bước, đều muốn nỗ lực rất nhiều sinh mệnh. Cái này vẻn vẹn hơn nửa tháng thời gian, chết tại mảnh này dưới tường thành thi thể liền trọn vẹn hơn ba vạn người.

Mà bây giờ cái này một vạn năm ngàn tên Cuồng bạo quân, dễ như trở bàn tay vượt qua mảnh này Niết Bàn quân mưa tên tử vong khu vực.

Cứ như vậy dễ như trở bàn tay vọt tới dưới tường thành.

...

Mộc Lan nhìn một chút.

Lúc này dưới tường thành Chủng thị Cuồng bạo quân đầy đủ chen chúc.

Thời điểm đến!

"Đổi tiễn!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Hơn bốn nghìn Niết Bàn quân bắt đầu chỉnh tề thay đổi đặc thù mũi tên.

Loại này trên tên giúp đỡ một bình đặc thù đồ vật.

"Thả, thả, thả. . ."

Niết Bàn quân lại một lần nữa cuồng xạ.

Mưa tên lại một lần nữa cuồng vẩy mà xuống.

Dưới tường thành Chủng thị Cuồng bạo quân lại một lần nữa chính xác giơ lên tấm thuẫn, ngăn cản phóng tới mũi tên.

Nhưng mà. . .

Những thứ này tiễn bắn trúng tấm thuẫn, hoặc là bắn trúng mặt đất về sau, cán tên lên cái bình bỗng nhiên nổ bể ra.

Sau đó. . .

Vô số sương mù bỗng nhiên tuôn ra.

Trong không khí xuất hiện quỷ dị mùi thơm.

Loại mùi thơm này cùng loại với mưu sát Sở Vương Ám Hương.

Nhưng lại không hoàn toàn đúng.

Trong khoảng thời gian ngắn.

Niết Bàn quân bắn ra mấy vạn mũi tên.

Trên tên đều có Thẩm Lãng phối xuất ra quỷ dị dược vật, mỗi một mũi tên vẻn vẹn buộc chặt 2 gram tả hữu.

Vậy cái này loại dược tề là cái gì?

Thành phần tương đối phức tạp.

Sáu thành là các loại độc rắn, ba thành là Sa Man tộc thực vật độc, còn có một thành là Thẩm Lãng dùng các loại kỹ thuật điều phối đi ra dược tề.

Cứ việc thành phần đều là độc, nhưng mà phối thành dược tề về sau, nó ngược lại không phải là độc.

Mà càng giống là một loại cực độ nóng nảy thuốc kích thích.

Cái này giống như là tại ấn / độ, tam ca lưu hành hút rắn hổ mang độc đồng dạng.

Rắn hổ mang nọc độc, có thể làm cho người tiến vào một loại phi thường ly kỳ trạng thái tinh thần. Vì lẽ đó một khắc rắn hổ mang độc giá cả đạt tới một trăm năm mươi đôla.

Khách quan mà nói, đây mới thật sự là nóng nảy thuốc kích thích.

Thẩm Lãng xem như tại trong lúc vô tình nghiên cứu ra được, bản ý của hắn là muốn tăng lên máu Hoàng Kim Long dược hiệu.

Kết quả phát hiện căn bản không được, hai thứ này dược tề xen lẫn trong đồng thời về sau, thí nghiệm động vật lập tức lâm vào một loại phi thường đáng sợ trạng thái.

Lúc ấy Thẩm Lãng là cầm một đầu tương đối dịu dàng ngoan ngoãn con chuột nhỏ làm thí nghiệm, kết quả nó cuồng bạo đại phát, đem trong lồng đồng loại toàn bộ cắn chết, sau đó điên cuồng muốn theo trong lồng lao ra, sống sờ sờ đem mình đụng thành thịt nát chết thảm.

Đến bước này, Thẩm Lãng liền đem loại thuốc này niêm phong.

Không nghĩ tới hôm nay lại có tác dụng lớn.

Nguyên bản Thẩm Lãng không lấy được nhiều như vậy độc rắn.

Nhưng mà đi một chuyến Sa Man tộc về sau, đủ loại độc rắn muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Mấy chục trên trăm cân đều không có vấn đề.

...

Toàn bộ dưới tường thành, đều tràn ngập mê người mùi thơm.

Thơm quá, thơm quá a. . .

Chủng thị gia tộc nóng nảy quân đột nhiên đình chỉ leo lên tường thành.

Bắt đầu liều mạng đi ngửi cỗ này mùi thơm.

Bởi vì loại mùi thơm này để bọn hắn tiến vào một loại phi thường mỹ diệu trạng thái tinh thần.

Dùng Phù Đồ Sơn Niết Bàn tề về sau, bọn hắn lực lượng, nhanh nhẹn, cảm giác, tinh thần đều tăng lên rất nhiều lần.

Mà toàn bộ thần trí cũng lung lay sắp đổ, khoảng cách điên dại chỉ có cách nhau một đường.

Mà bây giờ!

Hút vào loại này quỷ dị mùi thơm về sau.

Đúng như cùng lửa cháy đổ thêm dầu.

Trong cơ thể Niết Bàn tề dược hiệu, phảng phất cháy hừng hực liệt hỏa đồng dạng nháy mắt triệt để bạo phát đi ra.

Chủng Ngạc cảm giác được không đúng.

Bởi vì liền hắn ngửi được cỗ này mùi thơm về sau, cả người cũng có vẻ hơi khô nóng hưng phấn.

"Không cần ngửi, không cần ngửi!"

"Ngừng thở, ngừng thở!"

Chủng Ngạc cuồng hống!

Nhưng mà, đã tới không kịp.

Cái này một vạn năm ngàn tên bị cải tạo qua Chủng thị Cuồng bạo quân, đỏ bừng ánh mắt biến thành huyết hồng sắc, toàn thân làn da cũng biến thành đỏ hồng.

Hô hấp vô cùng gấp rút, con ngươi có chút tán loạn.

Nguyên bản đã lung lay sắp đổ thần trí nháy mắt triệt để sụp đổ.

"Ngao, ngao, ngao. . ."

Nội tâm của bọn hắn đang phát ra từng đợt gào thét, trong đầu của bọn hắn mặt chỉ có một cái từ.

Giết chóc, cắn xé.

Giết, giết, giết!

Nhưng mà bọn hắn vẫn không có động, mà là tiếp tục tham lam ngửi ngửi cái này không khí mùi thơm.

Loại cảm giác này quá mỹ diệu.

Còn có một bộ phận Cuồng bạo quân, tiếp tục điên cuồng leo lên tường thành.

Ầm ầm ầm ầm. . .

Vô số gỗ lăn theo trên tường thành lăn xuống tới.

Đem những thứ này leo lên tường thành Chủng thị Cuồng bạo quân triệt để rơi đập.

Xem ra dược hiệu còn chưa đủ a, lại còn có một bộ phận người tiếp tục công thành.

Mộc Lan lại một lần nữa hạ lệnh.

Mưa tên lại một lần nữa cuồng xạ mà xuống.

Vô số cuồng bạo dược tề lại một lần nữa nổ tung.

Trong không khí mùi thơm càng thêm nồng đậm.

Rốt cục. . .

Chi này vốn là tràn ngập thú / tính Chủng thị Cuồng bạo quân, triệt để mất đi thần trí.

Nhanh, lập tức liền muốn tự giết lẫn nhau.

Liền như là Thẩm Lãng trước đó làm thí nghiệm như thế, con kia con chuột giết chết toàn bộ trong lồng tất cả đồng loại, sau đó sống sờ sờ đem mình đụng thành thịt nát.

Cái này hơn một vạn người con mắt sung huyết. Hô hấp càng ngày càng gấp rút, ánh mắt càng ngày càng điên cuồng.

Điệu bộ này, có chút giống là Địa Cầu tin tức lên cái gọi là cương thi virus. Có ít người hút tắm muối về sau, bắt đầu cuồng bạo đại phát, điên cuồng đi cắn xé đồng bạn.

Chiến trường lâm vào một loại quỷ dị yên tĩnh.

Liền phảng phất bom bạo tạc trước đó một khắc đồng hồ yên tĩnh.

Chỉ cần một cái diêm, liền sẽ nháy mắt gây nên lửa lớn rừng rực.

Chủng Ngạc nhìn thấy một màn này, cả người tê cả da đầu.

Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?

"Các ngươi ngốc đứng làm cái gì? Tranh thủ thời gian công thành, công thành. . ."

Triệt để mất đi thần trí bọn hắn, làm không công thành cao cấp như vậy sự tình.

Chỉ có còn lại giết chóc bản năng.

Chủng Ngạc hạ lệnh: "Đốc chiến đội, khu trục bọn hắn công thành, khu trục bọn hắn công thành."

Tại Chủng Ngạc ra lệnh một tiếng, ba ngàn kỵ binh nhanh chóng gia tốc vọt tới dưới tường thành.

"Nhanh công thành, các ngươi cho ta công thành!"

Ba ngàn đốc chiến đội, ăn mặc tinh nhuệ nhất áo giáp, mà lại cưỡi chiến mã, vì lẽ đó đối đám này Cuồng bạo quân e ngại thoáng nhỏ một chút.

Xuất ra roi da, khu trục Cuồng bạo quân công thành.

"Đi công thành!"

"Nhanh, nhanh. . ."

"Ba ba ba. . ."

Vô số roi da, điên cuồng quất vào đám này Cuồng bạo quân trên thân.

Nhưng mà, bọn hắn vẫn như cũ không nhúc nhích.

Điệu bộ này, phảng phất còn phi thường hưởng thụ quất roi cảm giác? Cái này giống như là trong điện ảnh lời kịch, ta không có chút nào đau, ngược lại còn có chút dễ chịu đâu.

Chủng thị gia tộc ba ngàn đốc chiến đội nhìn thấy một màn này, không khỏi triệt để kinh ngạc không hiểu.

Đây rốt cuộc là thế nào? Mùi thơm này có cái quỷ gì? Chúng ta ngửi về sau, chẳng qua là cảm thấy cực kỳ hưng phấn khô nóng, phảng phất uống say, cũng không có phản ứng lớn như vậy a.

Cái này hơn một vạn Cuồng bạo quân không nhúc nhích, thậm chí đại đa số người vậy mà nhắm mắt lại.

Đốc chiến đội thủ lĩnh là Chủng Ngạc con trai, Chủng Cát. Hắn tuổi trẻ khí thịnh, bị một màn trước mắt triệt để chọc giận.

Lập tức hắn bỗng nhiên rút ra chiến đao hét lớn: "Lập tức công thành, nếu không giết chết bất luận tội, giết chết bất luận tội!"

Đây chính là đốc chiến đội truyền thống, nhất định phải duy trì chiến trường trật tự, không có bây giờ thu binh tình hình xuống, có bất kỳ người dám can đảm lui binh, toàn bộ vô tình chém giết.

"Các ngươi ở lại làm cái gì? Lập tức công thành!"

Hơn một vạn tên Cuồng bạo quân ngoảnh mặt làm ngơ, vẫn như cũ không nhúc nhích, liều mạng ngửi ngửi trong không khí quỷ dị mùi thơm. Trong lòng giết chóc dục vọng đang điên cuồng tích lũy.

"Giết, giết!" Chủng Cát ra lệnh một tiếng.

Đốc chiến đội giơ tay chém xuống, chém xuống mấy chục cái đầu người.

Chủng Ngạc kinh hãi, cao giọng nói: "Đừng giết người, đừng giết người."

Nhưng đã tới không kịp.

Toàn bộ cục diện phảng phất như là chồng chất như núi dầu hỏa bên trong rơi xuống một cái thiêu đốt diêm.

Bỗng nhiên nổ tung.

Nguyên bản rất nhiều Cuồng bạo quân còn nhắm mắt lại, lúc này bỗng nhiên mở ra.

Ánh mắt, giống như dã thú!

"Ngao. . ."

Sau đó, cái này hơn một vạn dã thú quân, hướng về ba ngàn đốc chiến đội điên cuồng đánh tới.

Đốc chiến đội thủ lĩnh Chủng Cát kinh hãi, nhưng hắn còn muốn khống chế lại cục diện.

"Các ngươi chơi cái gì? Tạo phản sao? Tạo phản sao?"

"Toàn bộ trở về, trở lại trên chiến trường, nếu không giết chết bất luận tội."

"Giết, giết, giết!"

Đốc chiến đội trong tay chiến đao, dùng sống đao điên cuồng đánh xuống.

"A. . . A. . ."

Sau đó, vô cùng đáng sợ một màn xuất hiện.

Đám này Cuồng bạo quân như là dã thú, bỗng nhiên từ dưới đất vọt lên trực tiếp đem trên lưng ngựa đốc chiến đội kỵ sĩ bổ nhào vào trên mặt đất.

Sau đó, dùng hết hết thảy biện pháp đồ sát.

Dùng đao chặt, dùng tay xé, muốn răng cắn.

Đáng sợ tự giết lẫn nhau, rốt cục bộc phát.

"Đốc chiến đội, rút lui, rút lui. . ."

Chủng Ngạc hô to hạ lệnh.

Chủng Cát trong lòng run rẩy, suất lĩnh lấy ba ngàn đốc chiến đội kỵ binh điên cuồng rút lui.

Sau đó. . .

Cái này hơn một vạn mất đi thần trí Cuồng bạo quân điên cuồng đuổi theo.

Tốc độ của bọn hắn quá kinh người.

Đốc chiến đội cứ việc cưỡi ngựa, nhưng mà chiến mã tốc độ lập tức dậy không nổi, vậy mà trực tiếp bị bọn hắn đuổi theo.

"Phanh phanh phanh. . ."

Đám này Cuồng bạo quân quên đao pháp, quên hết mọi thứ, chỉ còn lại giết chóc bản năng.

Trực tiếp bỗng nhiên đem kỵ binh từ trên ngựa đập xuống đến, sau đó điên cuồng cắn xé đồ sát.

"Phanh phanh phanh. . ."

Vô số chiến mã chà đạp đi qua, đem bọn hắn dẫm đến gân cốt đứt gãy.

Nhanh, nhanh, nhanh.

Chủng Cát đốc chiến đội điên cuồng gia tốc.

"Phụ thân, mau lui lại, mau lui lại, chi này Cuồng bạo quân đã điên, triệt để mất khống chế."

"Chạy mau!"

Hơn ba ngàn đốc chiến đội kỵ binh nỗ lực một nửa thương vong về sau, rốt cục thành công gia tốc, thoát khỏi điên dại Cuồng bạo quân.

Chủng Ngạc ngồi trên lưng ngựa, nhìn xem thủy triều một nửa vọt tới Cuồng bạo quân.

Mỗi một cái ánh mắt tràn ngập giết chóc thú / tính.

Hắn lập tức khắp cả người băng hàn.

"Đại quân rút lui, rút lui. . ."

"Chạy!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng, hơn ba vạn Chủng thị đại quân lập tức thay đổi phương hướng, rốt cuộc không để ý tới tiến đánh Cổ Lan thành, liều mạng chạy trốn.

Nhưng mà. . .

Bọn hắn không chạy đâu.

Kỵ binh có chiến mã có thể chạy trốn.

Nhưng mà bộ binh tốc độ lại thế nào cũng so ra kém bị cải tạo qua Cuồng bạo quân.

Từ trên trời nhìn xuống.

Thật giống như là đàn thú đang điên cuồng đuổi theo đám người.

Toàn bộ đại bình nguyên, lít nha lít nhít đâu đâu cũng có bóng đen.

Đám này Cuồng bạo quân tốc độ quá nhanh.

Chủng thị gia tộc hơn ba vạn đại quân, dễ như trở bàn tay liền bị đuổi kịp.

Sau đó. . .

Thiên về một bên đồ sát.

Ròng rã góp nhặt hai ngày hai đêm giết chóc dục vọng, rốt cục bộc phát.

Dù là mất đi thần trí.

Nhưng cái này hơn một vạn Chủng thị Cuồng bạo quân cũng thoải mái.

Điên cuồng giết chóc.

Giết thống khoái.

Giết cái núi thây biển máu.

Giết người đầu cuồn cuộn.

Liền như là đàn sói xông vào bầy cừu.

Chung quanh hơn mười dặm trên mặt đất, đâu đâu cũng có máu tươi.

Đâu đâu cũng có thi hài.

...

Cổ Lan thành Niết Bàn quân nhìn qua một màn này, lẳng lặng không tiếng động.

Mộc Lan thân thể mềm mại có chút run rẩy.

Một màn này quá kinh người.

Đây xem như kẻ chơi lửa tự thiêu sao?

Thực ra phu quân bồi loại này dị hương dược tề là cực kỳ thần kỳ, nhưng cũng không trí mạng.

Mộc Lan cũng ngửi, xác thực cảm giác cực kỳ hưng phấn, có chút khô nóng, liền muốn tìm tới cặn bã phu quân, sau đó đem hắn liền da lẫn xương ăn vào trong bụng đi.

Niết Bàn quân mỗi người mang trên mặt tính chất đặc biệt mặt nạ, vì lẽ đó không có hút vào những chất thuốc này.

Nhưng người bình thường ngửi được loại này dị hương dược tề về sau, nhiều lắm là liền như là uống say đồng dạng, lâm vào một loại hưng phấn trạng thái mê ly, sẽ không biến thành dã thú.

Chân chính đáng sợ là Phù Đồ Sơn Niết Bàn tề, liền như là cả phòng củi đồng dạng, một viên Hỏa tinh liền có thể châm. Chân chính kẻ cầm đầu không phải viên kia Hỏa tinh, mà là cái kia khắp phòng củi.

Vũ khí bí mật dĩ nhiên lợi hại, nhưng người nếu như không đủ cường đại không đủ thông minh liền tùy tiện đi sử dụng cường đại thần bí vũ khí, rất có thể hủy diệt chính là mình.

...

Chủng Ngạc dẫn đầu gia tộc nhất dòng chính kỵ sĩ, xông lên một đỉnh núi nhỏ, sau đó quan sát toàn bộ chiến trường.

Thảm liệt vô cùng!

Chủng thị gia tộc hơn ba vạn bình thường quân đội, giống như bầy cừu đồng dạng bị điên cuồng đồ sát.

Càng ngày càng ít, càng ngày càng ít.

Chẳng mấy chốc sẽ toàn quân bị diệt.

Mà những cái kia Cuồng bạo quân ngược lại càng ngày càng điên cuồng.

Giết sạch trong tầm mắt người bình thường về sau, bọn hắn vậy mà bắt đầu tự giết lẫn nhau.

Khắp nơi trên đất máu tươi, khắp cả người thi hài, vô cùng thê thảm.

Chủng Ngạc cảm thấy mình thân thể không có bất kỳ cái gì nhiệt độ, cả người đều lâm vào một loại chết lặng.

Thống khổ đến cực hạn chết lặng.

Vì sao lại dạng này?

Thẩm Lãng dùng máu Hoàng Kim Long cải tạo thành vệ quân liền không sao.

Vì sao ta Chủng thị dùng Niết Bàn tề cải tạo quân đội liền có việc?

Lần này thương vong sẽ có bao nhiêu?

Ba vạn?

Bốn vạn?

Năm vạn?

Ta Chủng thị gia tộc thật vất vả một lần nữa góp nhặt đi ra mười vạn đại quân, lại muốn chết sạch?

Đây là muốn toàn quân bị diệt a.

Thẩm Lãng ngươi cái tên điên này a.

Chúng ta nghĩ đến ngươi sẽ lên diễn tứ phía mai phục, tám mặt mai phục.

Chúng ta nghĩ đến ngươi sẽ theo Bình Nam Quan tiến quân, Bạch Dạ quan tiến quân, chúng ta còn tưởng rằng ngươi sẽ để cho Biện Tiêu đại quân xuôi nam.

Không nghĩ tới, ngươi vậy mà thật đem toàn bộ chiến trường đều giao cho Kim Mộc Lan, giao cho Niết Bàn quân a.

Vậy mà thật dùng hơn bốn ngàn người đối chiến ta mười vạn đại quân?

Ngươi đã sớm đoán ra chúng ta sẽ hướng Phù Đồ Sơn cầu viện.

Ngươi đã sớm đang chờ giờ khắc này.

Ngươi đã sớm chuẩn bị để chúng ta quân đội tự giết lẫn nhau.

Nếu như vững vàng, Chủng thị gia tộc mười vạn đại quân làm sao cũng thắng.

Thậm chí vây mà không công, kiên trì nửa năm cũng thắng.

Nhưng mà văn minh thời thượng cổ lực lượng thật cực kỳ mê người a.

Ngươi Thẩm Lãng ngăn cản không nổi dụ hoặc, chúng ta Chủng thị đương nhiên cũng ngăn cản không.

Kết quả ngươi Thẩm Lãng dùng hoàn toàn thắng lợi, mà ta

Chủng thị lại tai hoạ ngập đầu.

Lúc này, Chủng Ngạc phảng phất nhìn thấy Thẩm Lãng tại trong địa ngục nhe răng cười dáng vẻ.

Thẩm Lãng, ngươi thật độc, ngươi thật độc a.

"Đại soái, không tốt, không tốt."

"Chúng ta có quân đội hướng Trấn Tây thành trốn, kết quả đám này dã thú tên điên, cũng hướng về Trấn Tây thành mà đi."

Lời này một màn, Chủng Ngạc kinh hãi!

Hắn nhìn kỹ, quả nhiên đám này triệt để mất đi thậm chí dã thú Cuồng bạo quân, phảng phất ngửi ngửi vết máu đàn sói, bản năng hướng về Trấn Tây thành phóng đi.

Cái này, cái này muốn mạng.

Trấn Tây thành thế nhưng là Chủng thị gia tộc hang ổ, lúc này trong thành quân coi giữ không đủ một vạn a.

Thẩm Lãng ngươi cái này hèn hạ nghiệt súc, chẳng những muốn lợi dụng những thứ này dã thú giết sạch quân đội của ta, còn muốn cho bọn hắn mượn công thành?

...

Trấn Tây thành bên trong!

Chủng Nghiêu khó nén kích động.

Hắn đang chờ đợi tin tức thắng lợi.

Một trận chiến này tất thắng không thể nghi ngờ, Phù Đồ Sơn Niết Bàn tề quá mạnh.

Cái kia một vạn năm ngàn Cuồng bạo quân quá mạnh, đầy đủ đem Niết Bàn quân chém tận giết tuyệt.

Mà lại một khi tiêu diệt Niết Bàn quân, một trận chiến này liền xem như kết thúc.

Chủng thị gia tộc tiếp xuống liền sẽ phòng thủ hiện hữu địa bàn, sau đó lẳng lặng chờ đợi thời cuộc phát triển , chờ đợi đế quốc sắc phong.

Thiên Tây công quốc!

Ta Chủng Nghiêu cũng phải trở thành nhất quốc chi quân.

Đây là ta Chủng thị gia tộc mấy đời người mộng tưởng a, rốt cục muốn thực hiện.

Ngay tại lúc lúc này!

Bên ngoài truyền đến một trận vô cùng tiếng bước chân dồn dập.

Chuyện gì xảy ra?

Vì sao bước chân hốt hoảng như vậy?

"Chúa công, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt."

"Thẩm Lãng không biết dùng cái gì thủ đoạn, để chúng ta Cuồng bạo quân triệt để mất đi thần trí, cuồng tính đại phát, liều mạng đồ sát chính chúng ta quân đội."

"Chủng Ngạc đại nhân ba vạn bảy ngàn đại quân cơ hồ bị giết sạch."

"Cái này hơn một vạn Cuồng bạo quân lại bắt đầu tự giết lẫn nhau, bây giờ còn lại không đủ một nửa, mà lại đang theo lấy chúng ta Trấn Tây thành vọt tới."

"Chúng ta năm vạn chủ lực, gần như toàn quân bị diệt."

Lời này một màn, Chủng Nghiêu hoàn toàn ngây người.

Loại cảm giác này cùng ngay lúc đó Ninh Kỳ cỡ nào tương tự?

Tựa như là một đạo kinh lôi đánh xuống, trực tiếp liền muốn hồn phi phách tán.

Cổ Lan thành chi chiến triệt để thua?

Mà lại là dùng loại phương thức này thua?

Chủng thị gia tộc gần mười vạn đại quân, chết hơn tám vạn.

Đây, đây là vui quá hóa buồn sao?

Vừa rồi ta còn tưởng tượng lấy ngồi lên Thiên Tây công quốc quân chủ vị trí, nghĩ đến sáng tạo Chủng thị gia tộc mấy trăm năm đỉnh phong.

Bây giờ. . .

Vậy mà trực tiếp chìm đắm vào Địa Ngục?

Chủng Nghiêu cảm thấy trước mắt từng đợt biến thành màu đen, từng đợt mắt hoa.

Sau đó cả người lảo đảo, bỗng nhiên ngã ngồi trên ghế.

"Chúa công, đám kia dã thú ngay tại điên cuồng hướng về Trấn Tây thành vọt tới, tiếp xuống làm sao bây giờ?"

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Chủng Nghiêu run rẩy nói: "Đóng kín Trấn Tây thành!"

...

Một ngày rưỡi sau!

Còn lại bốn năm ngàn Cuồng bạo quân rốt cục vọt tới Trấn Tây thành hạ.

Lúc này, cửa thành đóng chặt.

Nhưng mà lúc này bọn hắn đã thanh tỉnh, trên thực tế hôm qua bọn hắn liền tỉnh lại.

Đối với mình làm qua sự tình có một chút ký ức, lại không rõ lắm.

Cả người lâm vào tại vô cùng trống rỗng cùng mờ mịt bên trong, còn có vô biên vô tận uể oải.

Cái này cùng lúc ấy thành vệ quân máu Hoàng Kim Long dược hiệu rút đi về sau cảm giác là giống nhau.

Bọn hắn lần này xông về Trấn Tây thành, hoàn toàn là muốn về nhà.

"Mở cửa thành, thả chúng ta đi vào!" Cuồng bạo quân võ sĩ cao giọng nói.

"Không thể mở cửa thành, đám người này là dã thú, gặp người liền giết." Chủng Cát hô to.

"Chủng Ngạc đại nhân, xin ngài mở ra cửa thành, chúng ta đã khôi phục bình thường."

"Không thể mở cửa thành, không thể mở!" Trên tường thành quân coi giữ hô to.

Hôm trước phát sinh sự tình thực tế là thật đáng sợ, đám này dã thú lại đem hơn ba vạn huynh đệ toàn bộ đồ sát.

Mà lại là phương thức tàn nhẫn nhất giết chết.

Hơn ba mươi bảy ngàn người, trốn về Trấn Tây thành không đủ ba ngàn, đối bọn hắn tới nói, đi qua phát sinh hết thảy quả thực giống như ác mộng.

"Đại soái, chúng ta đã khôi phục bình thường."

"Chúng ta vẫn như cũ có lực lượng cường đại, tốc độ bén nhạy, chúng ta có thể vì ngài mà chiến."

Đám người này nói là sự thật.

Dược hiệu mặc dù rút đi một nửa, nhưng còn thừa lại gần một nửa.

Bọn hắn lực lượng cùng tốc độ, vẫn như cũ so bình thường thời điểm mạnh hơn rất nhiều, duy nhất sa sút chính là sĩ khí, uể oải cùng u ám tâm lý.

Chủng Ngạc nhìn kỹ đám này Cuồng bạo quân con mắt, vẫn như cũ là sung huyết đỏ bừng, nhìn qua vô cùng dữ tợn đáng sợ.

"Huynh trưởng, làm sao bây giờ?"

Chủng Nghiêu nói: "Ra lệnh cho bọn họ rời đi Trấn Tây thành, trở về Cổ Lan thành chiến trường, đi tiêu diệt Niết Bàn quân."

Chủng Ngạc tại trên tường thành cao giọng nói: "Chúa công có lệnh, để các ngươi lập tức trở về Cổ Lan thành chiến trường, đi đem Thẩm Lãng Niết Bàn quân chém tận giết tuyệt."

Thế nhưng là cực độ hưng phấn dược hiệu rút đi về sau, đám này Cuồng bạo quân trong lòng là vô biên vô tận uể oải.

Mà lại mấy ngày mấy đêm thời gian, bọn hắn bôn ba qua lại bốn trăm dặm, tàn sát mấy vạn người.

Tinh thần rã rời đến cực hạn, liền muốn tìm một chỗ hảo hảo nằm, sự tình gì đều không muốn quản.

Thành vệ quân dược hiệu rút đi về sau cũng là dạng này, cứ việc còn có sức chiến đấu, nhưng mà tinh thần uể oải cực hạn, là Ninh Chính bản thân hi sinh tinh thần một lần nữa châm tinh thần của hắn.

Hiện tại, Chủng Nghiêu vậy mà muốn nhường một chút bọn hắn quay trở lại đánh Niết Bàn quân?

"Đại soái, chúng ta nghĩ đến chỉ nghĩ muốn nằm không nhúc nhích, chúng ta không muốn chiến đấu."

Chủng Nghiêu nói: "Chúng ta có thể mở cửa thành ra, nhưng mà để bọn hắn buông xuống tất cả vũ khí."

Chủng Ngạc cao giọng nói: "Chúng ta có thể thả các ngươi tiến đến, nhưng mà muốn thả xuống tất cả vũ khí."

Một Cuồng bạo quân võ sĩ thủ lĩnh nói: "Chủng Ngạc đại nhân, các ngươi là muốn để chúng ta tước vũ khí, tiến vào trong thành đem chúng ta giết đến sạch sẽ đúng không?"

Lời này một màn, toàn trường yên tĩnh.

Trước mắt cục diện này, đã khó giải.

Nếu như một con chó đã từng cắn chết người, vậy nó hạ tràng là cái gì?

Nhất định sẽ bị đánh chết, mặc kệ nó có phải hay không đã khôi phục tỉnh táo.

Bởi vì ai cũng không biết nó lần tiếp theo có thể hay không tại cuồng tính đại phát, lại một lần nữa cắn người.

Đám này Cuồng bạo quân đồ sát nhiều như vậy Chủng thị quân đội, hậu quả đã không cách nào vãn hồi.

Dựa theo bất luận cái gì quân pháp, đều phải xử tử bọn hắn.

Chủng Ngạc nói: "Không có sự tình, ta biết đây hết thảy không phải là các ngươi bản ý, đây hết thảy đều là Thẩm Lãng cái kia gian tặc quỷ kế. Các ngươi bỏ vũ khí xuống, ta thả các ngươi tiến đến hảo hảo tỉnh táo một chút, nhường thời gian hòa tan đây hết thảy."

Cuồng bạo quân thủ lĩnh nói: "Xem ra cục diện là không cách nào vãn hồi, các huynh đệ, chúng ta đi, chúng ta đi tùy tiện tìm một cái thành trì ở lại."

Sau đó, cái này bốn năm ngàn Cuồng bạo quân liền muốn rời khỏi, thay gửi thân chỗ.

"Chúng ta đi đầu quân Thẩm Lãng, đi đầu quân quốc quân!"

Nói lời này Cuồng bạo quân võ sĩ vẻn vẹn chỉ có mấy người mà thôi.

Nhưng mà Chủng Nghiêu nghe về sau, vẫn là ánh mắt bỗng nhiên co rụt lại.

"Động thủ!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Trên đầu thành vạn tên cùng bắn.

Những thứ này khôi phục thanh tỉnh Chủng thị Cuồng bạo quân dồn dập ngã xuống đất thương vong.

Ngay sau đó, hai chi kỵ binh lao ra, hướng về cái này bốn năm ngàn Cuồng bạo quân giáp công mà tới.

"Bọn hắn muốn giết chúng ta? Bọn hắn muốn giết chúng ta."

Chủng thị Cuồng bạo quân hô to.

"Cùng bọn hắn liều, cùng bọn hắn liều."

"Đánh vào thành đi, chúng ta muốn về nhà, chúng ta muốn về nhà!"

Sau đó, những thứ này Cuồng bạo quân quơ lấy vũ khí, bỗng nhiên giết trở về.

Móc ra trước đó công thành dùng dây thừng (móc) câu, liều mạng leo lên tường thành.

Quỷ dị công thành chiến bộc phát.

Chủng thị gia tộc quân đội, lại một lần nữa lâm vào tự giết lẫn nhau.

...

Sau hai canh giờ!

Huyết tinh vô cùng chiến đấu kết thúc.

Cái kia bốn năm ngàn tên Chủng thị Cuồng bạo quân, chết sạch sẽ.

Triệt để kết thúc thật đáng buồn vận mệnh.

Nhưng mà bọn hắn trước khi chết phản công cũng là kinh người.

Chủng thị gia tộc một vạn ba ngàn đại quân, quả thực là sống sờ sờ bị giết ba ngàn người.

Bởi vì bọn hắn trong cơ thể Niết Bàn tề dược hiệu còn không có triệt để biến mất, lực lượng cùng nhanh nhẹn vẫn như cũ hơn xa tại bình thường thân thể.

Nguyên bản bọn hắn ở vào cực độ uể oải cùng uể oải bên trong. Nhưng mà Chủng thị gia tộc quân đội đối bọn hắn tập kích triệt để chọc giận bọn hắn, lại một lần nữa kích phát trong lòng bọn họ hung tàn khí.

Vì lẽ đó mặc dù bị ba lần trong quân đội bên ngoài giáp công, nhưng bọn hắn vẫn như cũ bộc phát ra kinh người sức chiến đấu, cho Chủng thị gia tộc mang đến thương vong to lớn.

Đến bước này, Chủng thị gia tộc tại Trấn Tây thành quân coi giữ vẻn vẹn không đủ vạn người.

...

Chủng Nghiêu đứng tại trên đầu thành.

Thẩm Lãng Niết Bàn quân sẽ đến công thành sao?

"Hẳn là sẽ không đi, Sở Vương dùng ba mươi vạn đại quân tiến đánh Trấn Tây thành, đánh hơn một tháng đều không có đánh xuống. Thẩm Lãng dám dùng hơn bốn ngàn người công thành? Chẳng lẽ tên điên sao?" Chủng Ngạc nói.

"Thế nhưng là, Thẩm Lãng liền là dùng một vạn quân đội tập kích Sở vương đô."

"Sở vương đô sở dĩ rơi vào tay giặc, hoàn toàn là bởi vì cửa thành bị đốt xuyên. Mà chúng ta Trấn Tây thành cửa thành hoàn toàn bị cải tạo qua, có một tầng đầu gỗ, một tầng sắt thép, một tầng cự thạch, như thế nào thiêu đến phá?"

"Chúng ta mặc dù chỉ có chín ngàn quân coi giữ, nhưng đều là gia tộc tinh nhuệ nhất võ sĩ, tương đương với hai ba vạn tinh nhuệ."

"Thẩm Lãng đối Niết Bàn quân quý trọng vô cùng, một khi dùng Niết Bàn quân công thành, sẽ có bao nhiêu thương vong? Mà lại Niết Bàn quân căn bản không có còn lại bao nhiêu mũi tên."

"Vì lẽ đó, ta kết luận Thẩm Lãng nhất định sẽ không dùng Niết

Bàn quân công thành, nhất định sẽ vận dụng Khương quốc đại quân."

"Cho nên chúng ta còn có thời gian hướng đế quốc cầu viện."

Nhưng vào đúng lúc này!

Một đoàn bóng đen tại phía bắc xuất hiện.

Chủng thị gia tộc tất cả mọi người kinh hãi.

Thẩm Lãng thật là tên điên a, vậy mà thật dùng hơn bốn nghìn Niết Bàn quân tới công thành.

Mũi tên còn thừa không nhiều, không có bất kỳ cái gì khí giới công thành. Vậy mà tới tiến đánh Trấn Tây thành dạng này kiên cố thành lớn?

Chúng ta cửa thành đã cải tạo qua, sẽ không lại cho ngươi cơ hội.

...

Sau nửa canh giờ!

Kim Mộc Lan suất lĩnh lấy hơn bốn nghìn Niết Bàn quân binh lâm dưới thành.

Chủng Nghiêu, Chủng Ngạc bọn người bị triệt để chọc giận.

Thẩm Lãng, ngươi thực tế là thật ngông cuồng.

Hơn bốn ngàn người tới công thành?

Cực kỳ tốt, cực kỳ tốt!

Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi đến tột cùng muốn chết bao nhiêu người mới có thể cầm xuống ta Trấn Tây thành?

Cái này không chỉ là sinh tử chi chiến, càng là vinh dự chi chiến.

Mà liền tại lúc này.

Một cái toàn thân ăn mặc sắt thép áo giáp cự hán, lại một lần nữa theo Niết Bàn quân lao ra.

Đại ngốc!

Hắn trực tiếp phóng tới cửa thành.

Chủng thị trong lòng mọi người cười lạnh.

Ngươi còn nghĩ dùng tại Sở vương đô bộ kia công phá cửa thành sao?

Hoàn toàn là mơ mộng hão huyền.

Trấn Tây thành cửa bị triệt để cải tạo qua, ròng rã ba tầng. Ngươi cái kia đáng sợ đồ vật, rốt cuộc đốt không mặc.

Nhưng mà bọn hắn nhưng lại không biết, lần này đại ngốc dùng để công phá cửa thành, không chỉ có nhôm nóng tề, còn có thuốc nổ!

Nếu như nửa ngày bên trong công không được Trấn Tây thành, Thẩm Lãng liền bị ngươi Chủng Sư Sư trước X sau X!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 394: Đại Chiến Kết Thúc! Chủng Thị Quỳ Hàng!

"Ngăn lại hắn, ngăn lại hắn. . ." Chủng Nghiêu hô to.

Mặc dù hắn cảm thấy mình cửa thành vô cùng kiên cố, nhưng đối mặt đại ngốc dạng này chiến trường quái thú vẫn là vô cùng kiêng kị.

"Ta đi!"

Sau đó một tiếng vang thật lớn, một cái cự hình Lang Nha bổng bỗng nhiên rớt xuống, đập xuống đất.

Ngay sau đó một tiếng càng lớn tiếng vang, một cái cự hán trực tiếp theo trên tường thành nhảy xuống.

Lam Bạo!

Trước đó từ đầu đến cuối đi theo Ninh Kỳ cái kia chiến trường bá vương.

Khương Ly dư nghiệt, đặc thù huyết mạch người.

Mãi cho đến giờ phút này, hắn đều còn tại vì Ninh Kỳ, vì Chủng thị mà chiến.

Thật tình không biết Đại Viêm đế quốc đã muốn đem hắn cũng triệt để theo trên thế giới này xóa đi.

"Đại ngốc huynh đệ, ta đối với ngươi không có địch ý, nhưng mà ngươi muốn đi cửa thành, trước hết qua ta một cửa này." Lam Bạo quơ lấy Lang Nha bổng hướng về đại ngốc nói, hắn rõ ràng là dùng phi thường phổ thông khẩu khí nói chuyện, nhưng nghe đi lên vẫn như cũ như sấm nổ.

Lam Bạo đối đại ngốc xác thực không có địch ý, thậm chí còn tràn ngập không hiểu thân cận.

Đại ngốc nhìn Lam Bạo một chút, sau đó đem trên người cái rương để dưới đất, quơ lấy huyền thiết gậy.

"Tới đi, huynh đệ!" Đại ngốc nói.

"A. . ." Lam Bạo rống to một tiếng.

Sau đó quơ Lang Nha bổng, bỗng nhiên hướng về đại ngốc xông lại.

Điệu bộ này, thật sự có một loại tê giác va chạm cảm giác.

"Ầm!"

Hai cái cự hán bỗng nhiên va chạm vào nhau.

Hỏa tinh đụng kích Địa Cầu.

Huyền thiết gậy cùng Lang Nha bổng cũng hung hăng đụng vào nhau.

Một tiếng vang thật lớn.

Trong chốc lát.

Trên tường thành thân thể người run lên bần bật, rùng mình.

Bởi vì thanh âm này quá vang dội, quá bén nhọn.

Hai người đứng mặt đất, trực tiếp rạn nứt.

Cái này vẻn vẹn chỉ là gặp mặt lễ.

Sau đó, hai người lâm vào điên cuồng đại chiến.

Ngay từ đầu còn có thể thấy được thân ảnh, đến phía sau hoàn toàn là khói bụi cuồn cuộn, đem hai cái thân ảnh hoàn toàn bao phủ.

Toàn bộ mặt đất thậm chí phảng phất bị cày qua.

Một trận chiến này thấy tất cả mọi người trong lòng run sợ, toàn thân run rẩy.

Thật đáng sợ.

Căn bản liền không có bất luận cái gì chiêu số, liền là lực lượng cùng tốc độ va chạm.

Bốn năm trăm cân Lang Nha bổng đối chiến bốn năm trăm cân huyền thiết gậy, điên cuồng đối nện.

Tia lửa tung tóe.

Bất luận kẻ nào dù là chịu một cái, cũng lập tức trở thành thịt nát.

Nhưng mà hai người này, sống sờ sờ chịu hạ.

Ngàn mét phạm vi bên trong mặt đất, bị chà đạp phải thủng trăm ngàn lỗ.

Cái này căn bản không giống như là hai nhân loại tại chiến đấu, mà giống như là tiền sử cự thú.

"Phanh phanh phanh. . ."

Năm mươi chiêu, một trăm chiêu, ba trăm chiêu.

Bỗng nhiên, hai người dừng lại.

Đầy trời bụi đất dần dần kết thúc.

Hai người dưới chân mặt đất đã vỡ ra vô số khe hở, Lam Bạo hai chân càng là cắm vào mặt đất bùn đất nửa thước.

Không (được), hắn là sống sờ sờ bị đại ngốc nện vào đi.

Hắn vẫn như cũ tay cầm Lang Nha bổng.

"Răng rắc. . ."

Bỗng nhiên chi này Lang Nha bổng cũng bỗng nhiên rạn nứt, vỡ vụn một chỗ.

"Phốc. . ."

"Phốc. . ."

Ngay sau đó, Lam Bạo miệng bên trong một cỗ lại một cỗ máu tươi tuôn ra.

"Mả mẹ nó, ngươi ngưu bức, ca ca đánh không lại ngươi."

Lam Bạo cuối cùng một ngụm máu tươi bỗng nhiên phun ra, sau đó quỳ một chân xuống đất, bắt đầu cuồng ọe máu tươi.

Thực ra hắn ngay từ đầu cũng không phải là đại ngốc đối thủ, thật hoàn toàn là tại gượng chống, nhưng thực tế là nhịn không được.

"Huynh đệ, ngươi giết ta không (được)?" Lam Bạo hỏi.

Đại ngốc lắc đầu nói: "Ta không giết ngươi, ngươi cùng Đồ Đại, Đồ Nhị đồng dạng, đều là huynh đệ của ta."

"Vậy được, vậy ta ở đây nôn một hồi máu." Lam Bạo tiếp tục nôn ra máu: "Ta ngăn không được ngươi, ngươi nên làm gì làm gì đi thôi."

Đại ngốc liếc hắn một cái nói: "Ngươi sẽ chết không (được)?"

Lam Bạo nói: "Đại khái chết không (được) đi, bất quá bị thương so với lần trước hung ác!"

Đại ngốc đi.

Chờ một lúc, Lam Bạo tự nhủ: "Không được, không được, ta phải nằm chút, nhịn không được, nhịn không được."

Sau đó, hắn vậy mà thẳng tắp nằm trên mặt đất, một bên thổ huyết một bên nghỉ ngơi.

. . .

Đại ngốc tiếp tục khiêng rương lớn phóng tới cửa thành.

"Nện, nện. . ."

"Chảo dầu, chảo dầu. . ."

Cửa thành phía trên quân coi giữ, điên cuồng công kích đại ngốc.

Nhưng mà kết cục cùng Sở vương đô đồng dạng.

Ném dưới tảng đá lớn đến, dù là trên trăm cân cự thạch, đại ngốc hoàn toàn việc không đáng lo.

Ngươi có thể đem ta nện đến lắc lư một cái, ta tính ngươi ngưu bức.

Mà chảo dầu?

Có Mộc Lan cái này thần xạ thủ tại , bất kỳ cái gì võ sĩ nâng lên chảo dầu nháy mắt, ngay lập tức sẽ bị nàng tiễn bắn ngã.

"Sưu. . ."

Càng quá đáng chính là, Mộc Lan một chi hỏa tiễn phóng tới.

Toàn bộ chảo dầu cháy hừng hực, trên đầu thành Chủng thị quân coi giữ bị thiêu chết vô số.

Cứ như vậy, đại ngốc chịu lấy vô số gỗ lăn cùng cự thạch công kích, lại một lần nữa bắt đầu cuồng nện cửa thành.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Từng đợt tiếng vang.

Cửa thành phía ngoài cùng một tầng đầu gỗ, sống sờ sờ bị nện ra một cái to lớn lỗ thủng, lộ ra bên trong cửa sắt.

Dán lên nhôm nóng tề, bỗng nhiên châm.

"Phanh. . ."

Lại một lần nữa tuôn ra kinh người bạch quang chói mắt.

Thật dày cửa sắt trực tiếp bị nung đỏ, nung chảy.

Sau đó, đại ngốc ở đây cầm lấy huyền thiết gậy cuồng nện, dễ như trở bàn tay đem cửa sắt nện xuyên.

Nhưng mà. . .

Bên trong còn có một tầng thật dày cửa đá.

Móa!

Chủng thị gia tộc đây là không có ý định đi ra sao?

Ngăn ở mặt sau này cửa đá, trọn vẹn gần dày một thước.

Đại ngốc đem một rương thuốc nổ nhét vào cổng tò vò bên trên, châm sau nhanh chóng lui lại.

Cái rương này thuốc nổ, khoảng chừng một hai trăm cân.

Đại ngốc nhanh chóng chạy ra hơn trăm mét.

"Oanh. . ."

Một trận kinh thiên động địa tiếng vang.

Như sấm nổ.

Toàn bộ mặt đất đều run rẩy.

Nhưng mà thật sự là gặp quỷ.

Cái này phiến thật dày cửa đá vẫn như cũ không nhúc nhích.

Thuốc nổ uy lực vẫn là quá yếu.

Mấu chốt là uy lực nổ tung, toàn bộ hướng ra ngoài phóng xuất ra, chỉ có một một số nhỏ tác dụng tại cự thạch trên cửa.

Toà này gặp quỷ cửa đá, vẫn là quá kiên cố.

Nghe được một tiếng này tiếng vang về sau, Chủng Nghiêu, Chủng Ngạc cũng giật mình.

Nhưng cửa thành cuối cùng vẫn là không có việc gì.

Đại ngốc lại một lần nữa xông đi lên.

Phát hiện cái kia cửa đá chỉ là bị tạc mở một cái hố mà thôi.

Sau đó, hắn lại một lần nữa xuất ra nhôm nóng tề, vượt qua hai trăm cân, toàn bộ dán tại cự thạch cửa hố to bên trên.

Lại một lần nữa châm.

"Rầm rầm rầm. . ."

Nhìn qua, chỉnh phiến cửa đá đều đang thiêu đốt hừng hực.

Tảng đá cũng là có điểm nóng chảy, cũng có thể bị nung đỏ, thiêu.

Chỉ bất quá gần dày một thước cửa đá, muốn thiêu thực tế quá khó.

Lần này thả nhiều như vậy nhôm nóng tề, mà lại tập trung cửa đá hố to lên thiêu đốt.

Ròng rã mấy phút sau, rốt cục đem chỗ kia địa phương triệt để nung đỏ, thiêu đến hòa tan.

Một lát sau, nhôm nóng tề đốt xong.

Cánh cửa đá kia hơn một thước phạm vi bên trong toàn bộ là đỏ bừng.

Đại ngốc cầm lấy huyền thiết gậy, lại một lần nữa cuồng nện.

Trên đầu thành, đối đại ngốc công kích vẫn tại điên cuồng rơi đập.

Mà chiến trường này Bug, hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ, tiếp tục điên cuồng nện cửa thành.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Bị triệt để nung đỏ về sau, cửa đá không có như vậy kiên cố, trực tiếp bị đại ngốc ném ra một cái to lớn lỗ thủng, rốt cục bị nện xuyên.

Sau đó đại ngốc thăm dò nhìn một chút.

Lập tức kinh ngạc đến ngây người.

Chủng thị gia tộc đây là điên sao?

Cái này phiến cửa đá phía sau, vậy mà chất đống vô số cự thạch, đem toàn bộ cửa thành động chắn phải cực kỳ chặt chẽ.

Bất quá cái này lại thế nào?

Đại ngốc căn cứ Thẩm Lãng phân phó, bắt đầu công việc lu bù lên.

Hắn chịu lấy đầu tường công kích, một chuyến lại một chuyến vận thuốc nổ.

Một lần một rương, mỗi một rương trọn vẹn hai trăm cân nhiều cân.

Ròng rã mấy rương thuốc nổ, trọn vẹn hơn một ngàn cân, toàn bộ nhét vào cửa thành về sau.

Cái này toàn bộ quá trình bên trong, trên đầu thành Chủng thị gia tộc võ sĩ đối với hắn tiến hành điên cuồng tấn công.

"Bắn tên, bắn tên. . ."

"Bắn hỏa tiễn."

"Nhắm chuẩn hắn cái rương."

Mặc dù không biết cái rương này là vật gì, nhưng Chủng thị cũng chỉ muốn bắn hỏa tiễn dẫn bạo.

Nhưng mà tất cả đều là vô ích.

Đại ngốc giơ một mặt to lớn tấm thuẫn ngăn tại cái rương trước mặt , bất kỳ cái gì hỏa tiễn đều bắn không trúng cái rương.

Nhìn xem đại ngốc một chuyến lại một chuyến đem quỷ dị cái rương nhét vào cửa thành bên trong.

Chủng Nghiêu bất an trong lòng càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh.

"Chủng Ngạc, chúng ta đi ngăn cản hắn. . ."

Sau đó, Chủng Nghiêu, Chủng Ngạc hai cái đỉnh cấp cao thủ theo trên tường thành nhảy xuống ngăn cản đại ngốc.

Hai người kia đều vô cùng tiếp cận với tông sư cấp cường giả, trong chốc lát đại ngốc trực tiếp rơi xuống hạ phong.

Đại ngốc chính là như vậy, chỉ cần đối mặt chính là tuyệt đỉnh cao thủ, ngay từ đầu khẳng định là thua thiệt.

Nhưng mà chỉ cần nhường hắn khiêng qua mấy trăm chiêu, địch nhân kia liền xong.

Một lát sau!

Mộc Lan giết tới.

Bốn người, điên cuồng chém giết cùng một chỗ.

Chủng Ngạc, Chủng Nghiêu hai người võ công cao hơn Mộc Lan cùng đại ngốc.

Nhưng mà Mộc Lan tốc độ quá kinh người, sớm cảm giác quá mạnh, thân thể mềm mại tựa như tia chớp, căn bản là không có cách đánh trúng.

Mà đại ngốc?

Là có thể đem đại tông sư đều đánh khóc người.

Ta là đánh không lại ngươi, nhưng mà ta sức chịu đựng mạnh.

Chỉ cần ngươi giết không (được) ta, luôn có thể đưa ngươi nội lực hao hết.

"Kim Mộc Lan, đối thủ của ngươi là ta!"

Một tiếng kiều trá.

Một đạo hưng thịnh thân ảnh theo trên tường thành bỗng nhiên nhảy xuống.

Chủng Sư Sư.

Nàng đã sớm muốn tới giết Mộc Lan.

Trước đó luận tướng mạo hai người không sai biệt lắm, luận dáng người hai người cũng kém không nhiều.

Nhưng mà Chủng Sư Sư võ công càng mạnh, thân phận càng cao quý hơn. Mộc Lan từng là bại tướng dưới tay của nàng, nàng liên tục dương dương đắc ý.

Nhưng không nghĩ tới, Kim Mộc Lan lúc này võ công vậy mà mạnh lên, mà lại trở nên càng đẹp, dáng người ma quỷ phải phảng phất không giống như là chân thực.

Chủng Sư Sư trong lòng vô cùng đố kỵ.

Dựa vào cái gì? Ta mới là Việt Quốc thứ nhất tuyệt thế thiếu nữ đẹp!

Lúc này, nhìn thấy Kim Mộc Lan rơi vào hạ phong, nàng lập tức lao xuống vây công.

Phải bắt được cơ hội ngàn năm một thuở, lại cho Kim Mộc Lan một kích trí mạng.

"Sư Sư, trở về. . ." Chủng Nghiêu kinh hô.

Chủng Sư Sư một kiếm, giống như Thiên Ngoại Phi Tiên, tại không trung hướng về Mộc Lan thiểm điện đâm tới.

Kim Mộc Lan, lần trước ta một chưởng kích nứt ngươi xương sườn.

Mà lần này, muốn đem thân thể của ngươi đâm xuyên.

"Đi chết đi. . ."

Chủng Sư Sư kiếm đâm hướng Kim Mộc Lan ở ngực.

Nhưng mà. . .

Một giây sau.

Mộc Lan siêu cấp đôi chân dài, bỗng nhiên một trận bắn ra, đá vào Chủng Sư Sư bên hông.

Nhanh đến mức căn bản là không có cách phòng ngự, chí ít dùng Chủng Sư Sư tu vi căn bản không phòng được.

Trong chốc lát!

"Phốc. . ."

Một ngụm máu tươi bỗng nhiên phun ra.

Chủng Sư Sư một tiếng kêu thảm.

Nàng tuyệt mỹ thân thể mềm mại còn chưa rơi xuống đất, lập tức giống như chơi diều, trực tiếp bị đá bay ra mấy chục mét.

Nàng mới vừa từ trên tường thành nhảy xuống, hiện tại lại bị trực tiếp đá trở lại trên tường thành.

Bỗng nhiên rơi đập trên mặt đất.

"Ta, ta. . ."

Lại liên tiếp ọe ra mấy ngụm máu tươi, Chủng Sư Sư triệt để bất tỉnh đi.

Một chiêu bị miểu sát!

. . .

Bốn người đại chiến tại tiếp tục!

Chủng Nghiêu phát hiện Kim Mộc Lan đáng sợ.

Nội lực của nàng rõ ràng kém xa hắn, tu vi võ công cũng không bằng.

Nhưng mà tốc độ quá nhanh quá nhanh nhẹn, cái kia giống như ma quỷ đường cong thân thể mềm mại, tràn ngập kinh người lực đàn hồi.

Nhẹ nhàng bắn ra, liền có thể nhảy ra xa mười mấy mét.

Mà lại đối với nguy hiểm tràn ngập dự phán cùng cảm giác, vì lẽ đó căn bản là không cách nào làm bị thương nàng, một kiếm đều kích không trúng.

Ngược lại muốn tại mọi thời khắc đề phòng công kích của nàng.

Cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua nhanh như vậy, như thế tốc độ bén nhạy.

Kim Mộc Lan là đánh không trúng.

Mà đại ngốc là tùy ngươi đánh.

Ta ăn mặc dày nửa tấc sắt thép áo giáp, ngươi dùng kiếm có thể đâm xuyên coi như ta thua.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Chủng thị cao thủ không ngừng nhảy xuống.

Mấy chục người, hơn trăm người đối chiến đại ngốc cùng Mộc Lan hai người.

Sau đó. . .

Đồ sát bắt đầu.

Niết Bàn quân mưa tên cuồng xạ.

Đại ngốc trực tiếp đem phía sau lưng giao cho Chủng Ngạc.

Ngươi tới chém, ngươi tới giết a.

Sau đó, hắn huy động huyền thiết gậy đại khai sát giới.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Mưa tên nổ bắn ra.

Trừ cao thủ đứng đầu nhất, bình thường võ đạo cao thủ, căn bản ngăn cản không nổi Niết Bàn quân mưa tên.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Thứ nhất Niết Bàn quân xuất động.

Chi này siêu cấp trọng giáp bộ binh, tạo thành một cái xác rùa đen, hộ tống mười mấy rương thuốc nổ, liên tục tới gần cửa thành.

"Ngăn cản bọn hắn, ngăn cản bọn hắn. . ."

Trên tường thành Chủng thị đại quân hô to.

Vô số mưa tên bắn xuống.

Vô số cự thạch nện xuống.

Vô số dầu sôi giội xuống.

Nhưng cái này thứ nhất Niết Bàn quân hoàn toàn không để ý thương vong.

Nóng hổi dầu giội ở trên người, mặc dù ăn mặc khôi giáp thật dày, nhưng mà nhiệt độ kinh người, mà lại những thứ này dầu sôi có thể sẽ dọc theo khe hở chui vào, trực tiếp đem làn da bỏng chín.

Nhưng bọn hắn liền tránh đều không tránh, tạo thành sắt thép trận, đem còn lại hai ngàn cân thuốc nổ, toàn bộ nhét vào cửa thành trong động!

"Rút lui, rút lui. . ."

Không sai biệt lắm!

Kim Mộc Lan ra lệnh một tiếng.

Thứ nhất Niết Bàn quân rút lui.

Sau đó đại ngốc rút lui.

Cuối cùng Kim Mộc Lan như chớp giật rút lui.

Chủng Nghiêu cảm giác được to lớn không ổn, hét lớn: "Hướng cửa thành trong động hắt nước, hắt nước."

Một thùng lại một thùng nước từ trên đầu thành xâu xuống.

Mấy chục tên Chủng thị võ sĩ giơ thùng nước, muốn hướng về cửa thành trong động hắt nước.

Nguyên bản có thể theo trong thành đem những này thuốc nổ hắt nước, nhưng vì triệt để ngăn chặn địch nhân tiến vào, Chủng thị đem cửa thành động đều ngăn chặn.

"Phong bế cửa thành lỗ rách, phong bế. . ."

Chủng thị gia tộc võ sĩ, giơ cao lên tấm thuẫn, ý đồ đi đem đại ngốc ném ra tới cửa thành lỗ lớn ngăn chặn.

Nhưng mà. . .

Tất cả đều là vô ích.

Kim Mộc Lan giương cung cài tên.

Bắt đầu cuồng xạ!

Liên tiếp tiễn!

Chủng Nghiêu cùng Chủng Ngạc, liều mạng đón đỡ.

Ngay trước tấm thuẫn, điên cuồng ngăn đỡ mũi tên.

Hai người này xác thực lợi hại, Mộc Lan mỗi một tiễn đều bị ngăn cản.

Sau đó một mặt thật dày tấm thuẫn, ngăn tại cửa thành chỗ thủng bên trên.

Rốt cục phong bế cái này cửa hang.

Chủng thị thật dài buông lỏng một hơi.

"Sưu. . ."

Mà lúc này đây, Mộc Lan bỗng nhiên một tiễn bắn tới.

"Phốc. . ."

Cái này hai mét cự tiễn, trực tiếp bắn thủng mặt này ngăn chặn cửa thành lỗ rách tấm thuẫn, đâm vào ba tấc bao sâu.

Vẫn như cũ xem như ngăn cản.

Nhưng mà. . .

Một giây sau.

"Phanh. . ."

Mũi tên này mũi tên bộ vị bỗng nhiên thiêu đốt, sau đó nổ tung!

Nhôm nóng tề đốm lửa, hướng về cửa thành trong động bốn phía bay ra, bên trong thế nhưng là lít nha lít nhít chồng chất hơn ba ngàn cân thuốc nổ.

Chủng Nghiêu toàn thân lông tơ bỗng nhiên dựng thẳng lên.

Hắn bản năng cảm giác được nguy hiểm trí mạng, sau đó dùng tận tất cả nội lực, hướng về bên cạnh lao nhanh.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa tiếng vang.

Toàn bộ mặt đất đều đang run sợ.

Toàn bộ chỗ cửa thành, phảng phất bỗng nhiên nhô lên.

Sau đó. . .

Thật dày tảng đá cửa thành, bay thẳng ra ngoài.

Ngăn chặn cửa thành vô số cự thạch, cũng bỗng nhiên bay ra ngoài.

Trong cửa thành bên ngoài mấy trăm tên Chủng thị gia tộc võ sĩ, giống như người bù nhìn đồng dạng bay ra.

Tại không trung trực tiếp máu tươi phun mạnh, gân cốt đứt gãy.

"Phanh phanh phanh. . ."

Vô số cự thạch rơi xuống đất.

Cái kia phiến thật dày cự thạch cửa thành, bay ra mười mấy mét về sau, hung hăng rơi đập trên mặt đất, đem mười mấy người nện thành thịt nát.

Chủng Nghiêu, Chủng Ngạc đều né tránh cái này kinh người bạo tạc sóng xung kích.

Nhưng mà toàn bộ trong lỗ tai từng đợt oanh minh.

Giữa thiên địa cái gì đều nghe không được.

Thậm chí đại não cũng từng đợt mắt hoa, trước mắt từng đợt biến thành màu đen.

Đây là điển hình não chấn động.

Chủng Nghiêu xem như rất mạnh, khoảng cách gần như thế bị bạo tạc quét trúng, vẻn vẹn chỉ là rất nhỏ não chấn động.

Mà trên đầu thành Chủng thị gia tộc binh sĩ, cũng toàn bộ bị quét ngang trên mặt đất, sinh tử chưa biết.

Toàn bộ tràng diện, giống như Tu La Địa Ngục.

. . .

Cửa thành phá!

Cái này mấy ngàn cân thuốc nổ, rốt cục nổ tung một cái khe.

Đem cửa thành nện xuyên.

Đem đầu tường nổ sập.

Nói như thế nào đây?

Cái này uy lực người ở bên ngoài nhìn, vẫn là rất mạnh.

Nếu như Thẩm Lãng nhìn thấy, sẽ chỉ thở dài quá yếu.

Diêm tiêu mỏ quá thiếu.

Mặc kệ cao bao nhiêu cấp thuốc nổ, đều cần dùng đến tiêu mỏ.

Dựa vào cạo nhà xí, đạt được tiêu quá ít.

Nhưng bất kể như thế nào, Trấn Tây thành cửa phá.

. . .

"Vào thành!"

Theo Kim Mộc Lan ra lệnh một tiếng.

Thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân bắt đầu tập kết, đánh vào trong thành.

Đại ngốc lại trở thành giống như xe tăng, mở đường tiên phong.

Thứ nhất Niết Bàn quân bên ngoài làm di động vách tường sắt thép, thứ hai Niết Bàn quân ở bên trong bắn tên.

Dễ như trở bàn tay đánh vào Trấn Tây thành bên trong.

Cứ việc Chủng thị gia tộc quân đội không chút nào sợ chết đồng dạng xông lên, muốn ngăn cản Niết Bàn quân vào thành.

Nhưng mà đã không có chút ý nghĩa nào.

Một khi địch nhân mất đi tường thành che chở, thứ nhất Niết Bàn quân cận chiến vô địch, thứ hai Niết Bàn quân bắn xa vô địch.

Cục diện chính là thiên về một bên đồ sát.

Quả thật, Niết Bàn quân chỉ còn lại mấy chục vạn mũi tên.

Nhưng mà Chủng thị gia tộc quân coi giữ, vẻn vẹn không đến một vạn mà thôi.

Một canh giờ sau!

Trấn Tây thành triệt để rơi vào tay giặc.

Chủng thị gia tộc gần vạn quân coi giữ, gần như toàn quân bị diệt.

Kim Mộc Lan đánh vào Trấn Tây Hầu tước phủ bên trong, bắt Chủng thị thành viên gia tộc vượt qua năm trăm người.

. . .

Trước đó nói qua.

Đỉnh cấp võ đạo cao thủ trên chiến trường công dụng không coi là quá lớn, nhưng mà bọn hắn nếu muốn chạy, cũng trên cơ bản ngăn không được.

Vì lẽ đó. . .

Chủng Nghiêu, Chủng Ngạc chờ thêm trăm tên Chủng thị gia tộc thành viên trọng yếu chạy.

Làm Niết Bàn quân đánh vào trong thành về sau, Chủng Nghiêu liền biết, đại thế đã mất, lập tức dẫn đầu gia tộc dòng chính thành viên, cưỡi lên tốt nhất thiên lý mã, xông ra Trấn Tây thành, bỏ trốn mất dạng.

Nhưng mà, nên bỏ chạy chỗ nào đâu?

Phía đông?

Không được, kia là Thiên Việt thành phương hướng.

Phía bắc?

Cũng không được, kia là Diễm Châu phương hướng.

Phía tây?

Càng không được, kia là tử địch Sở quốc phương hướng.

Phía nam?

Kia là Bạch Dạ quan phương hướng, nơi đó còn có Chủng thị gia tộc mấy ngàn quân coi giữ.

Dùng tốc độ nhanh nhất đi Bạch Dạ quan, sau đó mang lên tất cả quân đội xông ra Thiên Tây hành tỉnh nam bộ, tiến vào Thiên Nam hành tỉnh một đường xuôi nam, tiến vào Tiết thị gia tộc lãnh địa, tiến vào Nam Châu quần đảo.

Cứ việc như thế sẽ ở người dưới rào, nhưng tối thiểu an toàn.

Một đường lao nhanh, lao nhanh!

. . .

Bạch Dạ quan khoảng cách Trấn Tây thành trọn vẹn hơn ba trăm dặm.

Chủng Nghiêu bọn người một đường không ngừng thay ngựa, vẻn vẹn hai ngày hai đêm về sau, liền đi vào Bạch Dạ quan phía dưới.

Toà này thành quan rất ngưu bức, có hai đạo tường thành ngăn tại sơn cốc cửa ải chỗ, ở giữa còn có vài chục tòa nhiều loại tòa thành.

Cho nên có thể đủ đóng giữ hơn một vạn đại quân.

Thậm chí đỉnh cao nhất thời điểm, Trịnh Đà có hai vạn đại quân đóng tại nơi đây.

"Bạch Dạ quan thủ tướng Chủng Minh ở đâu, chúa công giá lâm, lập tức mở cửa!"

Chủng Ngạc tiến lên hô to hô cửa.

Nhưng mà, thành quan bên trong không có nửa điểm động tĩnh.

Chủng Ngạc, Chủng Nghiêu liếc nhau, thân thể dần dần có chút lạnh.

Tuyệt đối không nên, tuyệt đối không nên là xấu tin tức.

"Bạch Dạ quan thủ tướng Chủng Minh ở đâu? Chúa công giá lâm, lập tức mở cửa!"

Lúc này, Bạch Dạ quan cửa chính từ từ mở ra.

Nhưng. . . Chủng Nghiêu ngược lại không dám tiến vào.

Bởi vì quá quỷ dị.

Mà liền tại lúc này!

Bạch Dạ quan trên đầu thành bỗng nhiên một trận hô to.

"Thúc phụ, đi mau, đi mau. . ."

Chủng Nghiêu cơ hồ muốn bất tỉnh đi.

Quả nhiên, xấu nhất sự tình phát sinh.

Sau đó. . .

"Đông đông đông đông. . ."

Từng đợt trống trận tiếng vang.

Bạch Dạ quan lên cao lên một mặt lại một mặt cờ xí.

Mở!

Ngay sau đó, trên đầu thành xuất hiện Thiên Tây hành tỉnh đô đốc Trương Xung khuôn mặt.

"Chủng Nghiêu Hầu tước, xung đã tại này chờ đã lâu."

Ngay sau đó, Trương Xung sau lưng lít nha lít nhít xuất hiện vô số võ sĩ.

Mỗi một cái đều là gầy gò đen nhánh.

Cứ việc ăn mặc Việt Quốc binh sĩ quần áo, nhưng mà Chủng Nghiêu liếc mắt liền nhìn ra, đây là Sa Man tộc người.

Chỉ có những thứ này hầu tử mới am hiểu nhất leo lên tường thành.

Bạch Dạ quan rơi vào tay giặc, đây là chuyện ngày hôm qua? Vẫn là hôm trước sự tình?

Nhưng ở ba ngày trước đó, Bạch Dạ quan rõ ràng còn tại Chủng thị gia tộc trong tay.

Bởi vì chiến cuộc hiểm ác, Chủng Nghiêu không ngừng theo Bạch Dạ quan rút binh, khiến cho toà này thành quan quân coi giữ theo hơn một vạn người hạ xuống đến mấy ngàn người.

Nhưng bực này hiểm yếu thành quan, muốn công phá, sao mà khó ư?

Không nghĩ tới, Sa Man tộc vậy mà lại mượn binh.

Căng Quân điên cuồng như vậy sao? Ngươi cùng Thẩm Lãng quan hệ thế nào? Ngươi cùng Việt Quốc không phải cừu nhân không?

"Đi, đi. . ."

Chủng Nghiêu một tiếng hô to, sau đó dẫn đầu trên trăm kỵ hướng về phía đông phương hướng lao nhanh,

Nhưng mà, vẻn vẹn vọt ra hơn mười dặm.

Bọn hắn dừng lại.

Bởi vì mặt đất bắt đầu run rẩy.

Sau đó phía đông trên đường chân trời xuất hiện một đạo hắc tuyến.

Khương quốc kỵ binh!

Trọn vẹn hơn vạn Khương quốc kỵ binh, như thủy triều vọt tới.

Thẩm Lãng ngươi thật tiện a, quả thực là tiện đến vô biên vô tận.

Trước đó đại chiến thời điểm, Khương quốc kỵ binh cũng bất động, Trương Xung đại quân cũng bất động.

Phảng phất muốn đem toàn bộ chiến trường đều giao cho Kim Mộc Lan bốn ngàn Niết Bàn quân.

Kết quả hiện tại thế nào?

Lại đến cho ta trình diễn tứ phía mai phục?

Chủng Nghiêu coi như lại điên cuồng, cũng không dám nói mang theo trên trăm kỵ phóng tới Khương quốc một vạn kỵ binh.

"Đi!"

Chủng Nghiêu lại ra lệnh một tiếng, hướng về phía tây phương hướng lao nhanh chạy trốn.

Nhưng mà.

Vẻn vẹn lại đi ra ngoài hơn mười dặm.

Trước mặt trên đường chân trời lại xuất hiện một đạo hắc ảnh.

Đại ngốc suất lĩnh thứ nhất Niết Bàn quân đuổi tới.

Chủng Nghiêu nghiến răng nghiến lợi.

"Đi!"

Sau đó, suất lĩnh lấy trên trăm kỵ hướng về phía bắc phương hướng lao nhanh.

Lúc này Chủng thị gia tộc, thật giống như như thú bị nhốt.

Đông nam tây bắc phương hướng, rốt cuộc quản không lên nên đi nơi nào, không nên đi nơi nào.

Chỉ cần chạy ra cái địa phương quỷ quái này liền tốt.

Mà lại, cách bọn họ một lần cuối cùng đổi chiến mã đã vượt qua mấy canh giờ.

Bọn hắn chiến mã coi như lại thần tuấn cũng đã mệt mỏi hết sức.

Chủng thị dòng chính trên trăm kỵ, một đường hướng bắc.

Lại chạy ra ngoài mấy chục dặm.

Sau đó. . .

Phía bắc trên đường chân trời, lại xuất hiện một đạo hắc tuyến.

Phía trên cờ xí là biện!

Đây là Biện Tiêu kỵ binh, cầm đầu là Biện Tiêu đệ đệ, Biện Doãn Bá tước.

Chủng Nghiêu thật muốn nổ.

Mả mẹ nó, mả mẹ nó. . .

Trước đó các ngươi đều đi đâu?

Cổ Lan thành đại chiến, hoàn toàn không gặp các ngươi bóng dáng.

Trấn Tây thành đại chiến, cũng không thấy thân ảnh của các ngươi.

Đối mặt ta mười vạn đại quân, các ngươi một hình bóng đều không có.

Hiện tại ta Chủng thị gia tộc quân đội chết sạch, vẻn vẹn còn lại hơn một trăm người, các ngươi vậy mà xuất động hai ba vạn người tới bao vây chặn đánh, trình diễn ra mặt mai phục.

Thật tiện, thật mẹ nhà hắn tiện a.

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung Chủng Nghiêu lúc này nội tâm tuyệt vọng.

Đông nam tây bắc, toàn bộ bị ngăn chặn.

Chỗ nào đều đi không (được).

Mấu chốt Thiên Tây hành tỉnh bắc bộ, đều là đại bình nguyên, thích hợp kỵ binh rong ruổi.

Cái này trên trăm kỵ tránh đều tránh không (được).

"Chúa công, chúng ta xuống ngựa, phân tán đào tẩu!"

"Đúng, chúa công, chúng ta hướng về bốn phía bát phương lao ra."

"Địch nhân vòng vây cực kỳ thưa thớt, lại thế nào cũng có thể chạy đi ra."

Bọn hắn nói rất có đạo lý, hơn một trăm người cưỡi ngựa mục tiêu quá rõ ràng, chỉ cần xuống ngựa phân tán ra đến, mục tiêu liền nhỏ rất nhiều.

Chắc chắn sẽ có cá lọt lưới.

"Chúa công, ngươi mang theo thế tử xuống ngựa, cải trang trang phục, bí mật rời đi, chúng ta yểm hộ ngươi!"

"Chúa công, ngươi mang theo thế tử đi."

Chủng thị gia tộc dòng chính võ sĩ dồn dập hô to.

Đây chính là trăm năm hào môn quý tộc.

Lúc ấy có vô số người nguyện ý vì Tô Nan mà chết, hôm nay liền có vô số người nguyện ý vì Chủng Nghiêu mà chết.

Đời đời kiếp kiếp bồi dưỡng lên trung thành, đúng là rất khó dao động.

Chủng Nghiêu ngồi trên lưng ngựa, đầu đau muốn nứt.

Tại sao lại rơi xuống cục diện này?

Mười vạn đại quân a, làm sao lại bị bại nhanh như vậy, thảm hại như vậy?

Đương nhiên, nguyên nhân hắn biết.

Chỉ vì cái trước mắt, thấy lợi tối mắt.

Đế quốc cho dụ hoặc quá lớn, vượt xa Chủng Nghiêu tưởng tượng.

Chỉ cần tiêu diệt Niết Bàn quân, liền có thể tự lập làm quốc.

Ai có thể không (được) tâm động?

Mấu chốt là Niết Bàn quân chỉ có hơn bốn ngàn người mà thôi.

Trong tay hắn có mười vạn đại quân, thấy thế nào đều là dễ như trở bàn tay.

Nhưng mà không nghĩ tới Thẩm Lãng sẽ như thế độc, vậy mà ngờ tới hắn sẽ hướng Phù Đồ Sơn cầu viện, vì lẽ đó bố trí như thế độc kế.

Nếu không phải Cuồng bạo quân tự giết lẫn nhau, một trận chiến này căn bản sẽ không thua.

Chân chính chết tại Niết Bàn quân trong tay quân đội, chỉ có hai vạn mà thôi.

Còn lại đại bộ phận đều là chết bởi Cuồng bạo quân tàn sát, còn có mười mấy vạn cân cá dầu bạo tạc.

Tô Nan ngày đó liền là thấy lợi tối mắt, mới đưa đến binh bại như núi đổ.

Hôm nay lại đến phiên ta Chủng Nghiêu sao?

Người trong thiên hạ có phải là muốn chế nhạo ta ngu xuẩn?

Ngu xuẩn sao?

Dĩ nhiên không phải.

Mặc kệ Tô Nan vẫn là Chủng Nghiêu, đều là một đời nhân kiệt.

Đứng tại Thượng Đế tầm mắt, đương nhiên cảm thấy hai người này có chút ngu xuẩn.

Nhưng thân ở chính bọn hắn tầm mắt, ai có thể chống cự những thứ này dụ hoặc?

Sau đó nên làm cái gì?

Tô Nan lựa chọn chết toàn tộc, đổi lấy một người thoát thân, đi Sa Man tộc đầu nhập Căng Quân, Đông Sơn tái khởi.

Mà lại hắn cùng Thẩm Lãng cừu hận triệt để tiêu trừ, thậm chí trở thành theo một ý nghĩa nào đó minh hữu.

Vậy ta quan trọng nên làm cái gì?

Đi đầu quân Tiết Triệt?

Không (được), không được!

Tiết Triệt không phải Căng Quân, hắn xa xa không có như vậy khoan dung độ lượng.

Ta Chủng Nghiêu nếu như hi sinh toàn tộc, cải trang trang phục bỏ trốn mất dạng, ta có thể đi nơi nào?

Viêm Kinh?

Mất đi Thiên Tây hành tỉnh, mất đi mười vạn đại quân, ta tại Đại Viêm đế quốc trước mặt đã không có chút giá trị.

Làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ?

Chủng Ngạc cao giọng nói: "Huynh trưởng, nên làm quyết sách, địch nhân đã vây kín!"

"Chúa công!"

"Chúa công, bằng không liều mình một trận chiến, chúng ta thà rằng đứng sinh, cũng không quỳ xuống chết."

"Đúng, liều chết một trận chiến, giết một cái đủ vốn, giết hai cái kiếm lời!"

Chủng thị gia tộc cho tới bây giờ đều không thiếu thốn huyết khí, bọn hắn cùng Sở quốc đánh lên trăm năm thời gian, thực chất ở bên trong bưu hãn là sẽ không thay đổi.

Trọn vẹn một hồi lâu.

Chủng Nghiêu ném đi binh khí trong tay.

"Đầu hàng!"

"Ta Chủng thị triệt để đầu hàng!"

"Hướng quốc quân đầu hàng!"

Lời này một màn, tất cả mọi người chấn kinh.

"Chúa công, vì sao muốn hàng a? Chẳng lẽ chúng ta hàng, Thẩm Lãng liền sẽ bỏ qua chúng ta sao?"

Chủng Nghiêu nói: "Chúng ta cùng Thẩm Lãng có cái gì sinh tử đại thù sao?"

Thật đúng là không có, cùng Thẩm Lãng có sinh tử đại thù là Tiết thị, mà không phải Chủng thị.

Thậm chí Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều chưa hề nói muốn đem Chủng thị chém tận giết tuyệt, hai người duy nhất chính diện cừu hận liền là Chủng Sư Sư.

Nhưng mà. . . Bị điên cuồng đánh mặt người là Chủng Sư Sư a.

Mà lại, Chủng phi cùng Thẩm Lãng quan hệ cực kỳ tốt.

Lần trước Ninh Nguyên Hiến trên người Chủng phi não tắc nghẽn về sau, Thẩm Lãng cứu Ninh Nguyên Hiến, Chủng phi liền rốt cuộc không có cùng Thẩm Lãng là địch.

Thậm chí Thẩm Lãng sinh nữ nhi, sinh nhi tử thời điểm, Chủng phi đều đưa đi lễ vật.

Lần trước Tiết Triệt dẫn đầu cao thủ cướp giết Ninh Chính thời điểm, Chủng thị cũng không có xuất động một người.

Chủng Nghiêu nói: "Thẩm Lãng có thể cùng Tô Nan nhất tiếu mẫn ân cừu, hắn có lý do gì muốn đem chúng ta Chủng thị chém tận giết tuyệt?"

"Đầu hàng đi!"

. . .

Một lát sau!

Chủng Nghiêu dẫn đầu hơn một trăm tộc nhân xuống ngựa, ném đi tất cả binh khí, cởi xuống tất cả áo giáp, hướng về đại ngốc Niết Bàn quân đi đến.

Hắn không giống hướng Biện thị đầu hàng, cũng không muốn hướng Khương quốc nữ vương đầu hàng, càng không muốn hướng Trương Xung đầu hàng.

Sau nửa canh giờ!

Đại ngốc suất lĩnh lấy thứ nhất Niết Bàn quân giết đi lên, nhìn thấy Chủng Nghiêu hơn một trăm người về sau, đại ngốc bỗng nhiên giơ lên huyền thiết gậy, chuẩn bị đại chiến một trận.

Kết quả. . .

Chủng Nghiêu tiến lên khom người cong xuống nói: "Đại Tráng tướng quân, Thẩm Lãng công tử đâu? Chủng thị chính thức đầu hàng!"

Đại ngốc huyền thiết gậy thật cao giơ, lập tức ngốc.

Hắn không khỏi hướng về phía sau nhìn lại.

Ta, ta hiện tại nên làm sao xử lý a?

"Thẩm Lãng không tại. . ." Đại ngốc nói: "Ngươi không (được) đánh?"

Chủng Nghiêu nói: "Chủng thị gia tộc, chính thức xin hàng."

Đại ngốc xem trọng một hồi, nói: "Vậy ngươi chờ lấy, ta đi tìm đệ muội."

Sau đó, hắn hướng về Trấn Tây thành chạy như điên.

Nhưng mà rất nhanh hắn lại chạy về đến, nói: "Không được, ta không thể đi, vạn nhất các ngươi nói chuyện không tính toán đánh nhau, ta không có ở đây các huynh đệ ăn thiệt thòi, mở lớn ngươi đi nói cho ta đệ muội."

"Vâng!"

Một cái Niết Bàn quân võ sĩ hướng về Trấn Tây thành chạy như điên.

Sau hai canh giờ!

Việt Quốc Niết Bàn quân thống lĩnh Kim Mộc Lan, chính thức tiếp nhận Chủng Nghiêu đầu hàng!

Ngày kế tiếp!

Thiên Tây hành tỉnh Tổng đốc Trương Xung dẫn đầu một vạn đại quân tiến vào chiếm giữ Trấn Tây thành, tiếp quản toà này Tây Bắc đệ nhất thành.

Kim Mộc Lan dẫn đầu Niết Bàn quân, áp giải Chủng thị gia tộc tù binh gần ngàn người, trở về quốc đô Thiên Việt thành.

Vì biểu hiện thành ý, Chủng Nghiêu cũng tại xe chở tù bên trong, dùng khóa sắt khóa lại hai chân hai tay.

Đến bước này!

Thiên Tây hành tỉnh bình định chi chiến triệt để kết thúc.

Chương 395: Ninh Diễm Công Chúa Sinh Nở! Lãng Gia Lại Muốn Nghịch Thiên!

Trời ạ, cái này thật hay giả?

Không phải ta không rõ, mà là thế giới này biến hóa quá nhanh.

Đây là quốc đô vạn dân cảm giác trong lòng.

Trước đó là tuyệt vọng cùng thất bại chen chúc mà tới.

Mà bây giờ hoàn toàn là theo thắng lợi đi hướng thắng lợi.

Làm Chủng thị tuyên bố mưu phản thời điểm, quốc đô vạn dân mặc dù chưa nói tới hoảng sợ không chịu nổi một ngày, nhưng cũng là tràn ngập tuyệt đối bất an.

Bởi vì ai đều thấy rõ.

Đây là một trận nội chiến, mà lại là tranh vương nội chiến.

Đương nhiên, trên thực tế Chủng Nghiêu một trận chiến này chưa chắc là vì Ninh Kỳ đánh, là vì tự lập thành quốc.

Nhưng ở thiên hạ vạn dân trong mắt, Chủng Nghiêu khởi binh chính là vì Ninh Kỳ đoạt vương vị.

Một khi công chiếm Thiên Tây hành tỉnh về sau, Chủng Nghiêu đại quân nhất định sẽ tiến thẳng một mạch tiến đánh quốc đô, dùng tận trung danh nghĩa đem Ninh Kỳ đẩy lên vương vị.

Vì lẽ đó, tất cả mọi người lo lắng chân chính đại quyết chiến sẽ tại quốc đô bộc phát.

Cho đến lúc đó lại là sinh linh đồ thán.

Phải biết Chủng thị ròng rã có mười vạn đại quân a.

Trừ phi Biện Tiêu đại quân xuôi nam, nếu không Ninh Chính điện hạ quân đội gặp nhiều thua thiệt.

Nhưng mà không có nghĩ tới là, vẻn vẹn hơn một tháng thời gian, Chủng thị liền thua.

Mười vạn đại quân gần như toàn quân bị diệt?

Dựa vào, chúng ta Việt Quốc quân đội lúc nào trở nên lợi hại như vậy?

Cứ việc không có vạn chúng vui mừng, nhưng mà quốc đô dân chúng trong lòng vẫn là vô cùng nhảy cẫng.

Đối Ninh Chính ủng hộ cảm giác lại một lần nữa tăng lên.

Cái gì là lợi hại quân vương?

Coi như bộc phát nội chiến, cũng cơ hồ khiến ngươi không cảm giác được, ngươi còn chưa có bắt đầu lo lắng, liền đã kết thúc.

Thẩm Lãng ngưu bức a.

Quốc đô vạn dân mặc dù không muốn nói mở miệng, nhưng trong lòng đồng thời dâng lên ý nghĩ này.

Nghe nói một trận chiến này toàn bộ đều là có Thẩm Lãng thê tử đánh.

Mấy ngàn người đánh mười vạn.

Cái này nghe vào đều có chút không thể tưởng tượng a.

Rất nhiều lời vốn cũng không dám như thế viết a, cái này kỳ tích quả thực là từng cơn sóng liên tiếp.

"Là Thẩm Lãng nương tử ngưu bức, không phải Thẩm Lãng ngưu bức."

"Kim Mộc Lan mạnh như vậy, kết quả còn muốn bị Thẩm Lãng kỵ, không phải lộ ra Thẩm Lãng càng ngưu bức sao?"

"Làm sao ngươi biết là Thẩm Lãng kỵ Kim Mộc Lan? Có lẽ là Kim Mộc Lan kỵ Thẩm Lãng đâu?"

Thế giới này, cho tới bây giờ đều không thiếu thốn phát hiện chân tướng con mắt.

"Ta đột nhiên cảm giác được Thẩm Lãng càng ngưu bức, lấy như thế một cái lợi hại mà tuyệt mỹ nương tử, làm việc thời điểm đều không cần phí sức, nằm hưởng thụ là được."

"Cưỡi lên đến, mình động, tốt ngưu bức!"

. . .

Tam vương tử phủ bên trong.

Ninh Kỳ lẳng lặng đứng ở trong sân không nhúc nhích.

Hắn lại một lần nữa tiếp nhận đả kích trí mạng.

Hắn vì sao kiên trì lưu tại quốc đô bên trong.

Bởi vì Chủng thị cường đại, Tiết thị cường đại.

Làm Chủng thị mưu phản, mười vạn đại quân khí thế kinh người thời điểm, Ninh Kỳ tại quốc đô cũng là có to lớn phân lượng.

Bởi vì từ một loại nào đó trình độ bên trên, Chủng thị cùng Tiết thị cũng là chiến đấu cho hắn.

Vạn nhất Chủng thị mười vạn đại quân đánh vào quốc đô thời điểm, ai có thể ổn định cục diện?

Chỉ có hắn Ninh Kỳ.

Nhưng mà vẻn vẹn hơn một tháng thời gian, Chủng thị mười vạn đại quân liền toàn quân bị diệt.

"Niết Bàn quân loại này quân đội, căn bản cũng không nên xuất hiện trên thế giới này." Ninh Kỳ phát ra đồng dạng cảm thán.

Sau đó hắn phải làm gì?

Chủng thị diệt, Tiết thị cường đại như trước.

Nhưng là từ trình độ nào đó Tiết thị đã nhảy ra Việt Quốc phạm vi này, Tiết thị gia tộc kinh doanh Nam Châu quần đảo mấy chục năm, cơ hồ đã là tự lập một nước, mà lại lưng tựa Phù Đồ Sơn, liên hợp Ẩn Nguyên hội, Tiết Triệt đã sớm đem quan hệ kinh doanh đến đế quốc tầng này cấp.

Chủng thị cùng hắn Ninh Kỳ quan hệ phi thường thân mật, Tiết thị thì thoáng xa một chút.

Bây giờ Chủng thị đầu hàng, hắn Ninh Kỳ phân lượng lập tức ngã hơn phân nửa.

Một cái triệt để không có phân lượng, đoạt dòng chính thất bại vương tử, chẳng lẽ về sau hướng Ninh Chính chó vẩy đuôi mừng chủ sao?

Đi con đường nào?

Chúc Hoằng Chủ, ngươi nói đây là trước tờ mờ sáng hắc ám.

Nhưng cái này hắc ám rốt cuộc muốn tiếp tục bao lâu a?

. . .

Mấy ngày về sau!

Kim Mộc Lan dẫn đầu Niết Bàn quân tiến vào quốc đô, trùng trùng điệp điệp áp tải mấy trăm chiếc xe chở tù.

Cầm đầu một cỗ trong tù xa quan chính là Chủng Nghiêu.

Chủng thị gia tộc cơ hồ tất cả thành viên, toàn bộ trở thành dưới thềm tù.

Thái tử Ninh Chính tự mình đến đến Chu Tước môn nghênh đón.

"Đệ muội vất vả."

"Điện hạ!"

Ninh Chính kêu là đệ muội, mà không phải biểu muội.

Xe chở tù mở ra.

Chủng Nghiêu mang theo xiềng xích, liền muốn hướng về Ninh Chính quỳ xuống.

"Chủng hầu trước không cần đa lễ." Ninh Chính ngăn lại Chủng Nghiêu.

Sau đó, hai người lẳng lặng không nói gì.

"Hết thảy mấy người gặp qua phụ vương về sau lại nói." Ninh Chính nói: "Đệ muội, cái này liền đem Chủng hầu xiềng xích khứ trừ mất đi."

Chủng Nghiêu nói: "Đa tạ điện hạ, nhưng thần người chờ xử tội, vẫn là mang theo xiềng xích tự tại một chút."

Ninh Chính không tiếp tục ngôn ngữ, mà là hướng về Chủng Nghiêu khom người thi lễ.

"Phụ vương đã đợi chờ đã lâu, chúng ta cái này tiến cung đi."

Sau đó, Ninh Chính trở mình lên ngựa.

Chủng Nghiêu trong lòng thở dài, hắn cùng Ninh Chính cơ hồ cho tới bây giờ đều chưa có tiếp xúc qua.

Nhưng liền vừa rồi trong khoảng thời gian ngắn ở chung, nhường hắn bùi ngùi mãi thôi.

Đầu tiên, Ninh Chính là không quen lời nói, càng sẽ không diễn kịch.

Tiếp theo, rõ ràng lần này hắn hoàn toàn thắng lợi, nhưng không có mảy may vẻ đắc ý, nhìn về phía Chủng Nghiêu ánh mắt cũng không có bao nhiêu địch ý.

Thật sự là có cổ đại hiền quân phong độ a.

Khoan dung độ lượng, chỉ làm hiện thực, không chút nào ba hoa chích choè, đắc thế mà tha người.

Dạng này quân chủ, thật sự là thiên hạ năng thần tha thiết ước mơ.

Ninh Kỳ muốn thông minh nhiều lắm, cũng bá khí nhiều lắm, nhưng thủ đoạn quá ác, đối với thần tử tới nói, dạng này quân vương tương đối đáng sợ.

. . .

Một canh giờ sau!

Chủng Nghiêu quỳ trước mặt Ninh Nguyên Hiến.

"Tội thần, tham kiến bệ hạ."

Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ ngồi tại trên xe lăn, tóc trắng bệch, hai tay đã khôi phục hơn phân nửa năng lực hành động, nhưng mà rung động phải càng thêm lợi hại.

"Chủng khanh, ngươi còn lộ ra rất trẻ trung, nhưng quả nhân đã già." Ninh Nguyên Hiến cười nói.

Chủng Nghiêu dập đầu không nói.

Người này nội tâm ngạo mạn, trước đó mỗi một lần nhìn thấy Ninh Nguyên Hiến đều kiệm lời thiếu đàm luận.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Chủng Nghiêu, trước kia hai người chúng ta là hai xem tướng ghét, ngươi không nhìn trúng ta, ta cũng không nhìn trúng ngươi. Hiện tại tốt, ngươi ta đều ngã vào bụi bặm, ngược lại là có thể bình tĩnh đối đãi."

Chủng Nghiêu dập đầu: "Tội thần không dám."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nói câu nói thật, ngươi Chủng thị ta là không thể không đánh. Nhưng ngươi Chủng Nghiêu mặc kệ là đạo đức cá nhân, vẫn là đại thể, đều không có cái gì thua thiệt."

Lời này cũng là thật.

Tại đạo đức cá nhân bên trên, Chủng Nghiêu không có làm qua chuyện thương thiên hại lý gì. Mà lại hắn lựa chọn duy trì Ninh Kỳ cũng không tính sai.

Tại đại thể bên trên, Sở Việt đại chiến thời điểm, Chủng Nghiêu dùng nhất tộc lực lượng chống cự Sở quốc ba mươi vạn đại quân. Nếu không phải bởi vì hắn, Sở quốc đại quân đã trực tiếp đánh tới quốc đô tới.

Hắn từ đầu tới đuôi đều không có e sợ chiến, vì chống cự Sở Vương, dốc hết tất cả.

Đương nhiên, hắn thử Đồ Ba kết Đại Viêm đế quốc, muốn đem Chủng Sư Sư gả cho đế quốc võ thân vương con trai.

Nhưng chẳng ai hoàn mỹ.

So với Tô Nan cùng Tiết Triệt, Chủng Nghiêu đã phi thường hậu tri hậu giác.

Mà lại thời khắc cuối cùng, Chủng thị khởi binh mưu phản cũng là dùng tận trung danh tiếng nghĩa, không có trực tiếp mưu phản.

Hắn cũng không thể ngồi chờ chết , mặc cho Việt Vương đoạt quân đội của hắn cùng đất phong.

Vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến nói hắn đại thể cùng đạo đức cá nhân, cũng không tính là có thiếu.

"Cho nên, ngươi Chủng thị gia tộc ta một cái không giết." Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi Chủng thị tại quốc đô cũng có dinh thự, cũng đầy đủ lớn, ngay tại quốc đô an gia đi. Giảm xóc cái mấy năm sau, ngươi Chủng thị con cháu, vẫn như cũ sẽ có tiền đồ."

Chủng Nghiêu dập đầu run giọng nói: "Thần tạ bệ hạ long ân."

Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Chủng phi mạnh mẽ, tuổi trẻ mỹ mạo, trước đó ta cùng nàng nhìn còn cực kỳ xứng, bây giờ nàng cũng là nữ nhi của ta. Ngươi Chủng thị tiến vào quốc đô, nàng khoảng cách nhà mẹ đẻ cũng gần một chút, có thể thường xuyên trở về lại một đoạn, để tránh bồi tiếp ta cái lão nhân này nhàm chán không thú vị."

Chủng Nghiêu lập tức lại không có ngôn ngữ.

"Chủng Nghiêu. . ." Ninh Nguyên Hiến thanh âm trở nên trịnh trọng lên.

Chủng Nghiêu quỳ thẳng thân thể, vểnh tai lắng nghe.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thiên hạ này phong vân biến ảo, mấy năm Hà Đông, mấy năm Hà Tây, không ai nói rõ được. Trên đầu ngươi có Việt Quốc mảnh trời này lại phía trên còn có Đại Viêm đế quốc mảnh này trời. Lần này ngươi Chủng thị gia tộc ta không giết một người, cho nên ta hi vọng tương lai coi như trời thay đổi, ngươi Chủng thị vẫn như cũ có thể ghi nhớ hôm nay."

Chủng Nghiêu cẩn thận lắng nghe, không có lọt một chữ.

"Tiềm Long tại uyên cũng rất tốt." Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Tất nhiên muốn ẩn núp, liền triệt để ẩn núp cái mấy năm, mặc kệ trời lại thế nào thay đổi, trước tiên đem sắc trời thấy rõ ràng, mới quyết định. Ông bạn già ta cái này quân vương làm được không tính thành công, nhưng những lời này là ta đối với ngươi lời từ đáy lòng. Ngươi cùng Chúc thị không giống, Chúc thị căn tại Viêm Kinh. Ngươi cùng Tiết thị cũng không giống, Tiết thị làm việc không có điểm mấu chốt."

Chủng Nghiêu dập đầu nói: "Thần nhất định sẽ đem bệ hạ chi ngôn ghi nhớ trong lòng."

Ninh Nguyên Hiến tiến lên vỗ vỗ Chủng Nghiêu bả vai nói: "Thiên hội thay đổi, nhưng chưa hẳn sẽ không thay đổi trở về, ông bạn già ghi nhớ!"

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến nói: "Viết chỉ, tước đoạt Chủng Nghiêu Trấn Tây hầu vị trí, sắc phong làm An Ninh hầu, khâm thử!"

. . .

Chủng phi trong cung.

Chủng Nghiêu rốt cục tại một lần nhìn thấy cô muội muội này.

Quả nhiên giống như Ninh Nguyên Hiến nói, Chủng phi cứ việc niên kỷ cũng không nhỏ, nhưng vẫn như cũ diễm lệ vô song, tuổi còn rất trẻ, nhìn qua nhiều lắm là ba mươi mấy tuổi.

Nàng cái này ương ngạnh tính cách quả thực nhường bất luận kẻ nào đều đau đầu.

Động một chút lại sang người, dù là đối quốc quân Ninh Nguyên Hiến cũng là như thế.

Ninh Nguyên Hiến không để ý tới nàng, nàng cũng không để ý tới Ninh Nguyên Hiến, muốn ta nịnh nọt lấy lòng, tuyệt đối không thể nào.

Vì lẽ đó thành hôn hai mươi mấy năm, hai người làm oan gia thời gian vượt qua hơn phân nửa.

Nhưng mà gần nhất Chủng phi tính cách đã biến hóa rất nhiều, không phải là bởi vì Chủng thị thế yếu, mà là bởi vì Ninh Nguyên Hiến bị bệnh.

Đối mặt già yếu lưng còng Ninh Nguyên Hiến, Chủng phi trở nên ôn nhu, cũng không thể cùng hắn tại bực bội đi, vạn nhất đem hắn tức chết liền không có phu quân.

Ninh Nguyên Hiến là nàng đời này nam nhân duy nhất, nàng lại như thế nào không yêu.

Nhìn thấy Ninh Nguyên Hiến già nua bộ dáng yếu ớt, nàng đau lòng như cắt.

"Dạng này cũng rất tốt." Chủng phi nói: "Ta lúc đầu còn liên tục lo lắng nhà chúng ta không có cái gì kết cục tốt, sẽ cả nhà chết hết đâu."

Chủng Nghiêu bất đắc dĩ, cô muội muội này vẫn là như vậy không che đậy miệng.

"Hiện tại mặc dù đất phong cũng không, quân đội cũng không, nhưng người cả nhà đều tại, rất tốt." Chủng phi nói: "Dạng này cũng có thể lại bắt đầu lại từ đầu, hay là qua cái mấy chục năm sau, gia tộc bọn ta lại một lần nữa hưng vượng lên. Dù sao cũng so Tô Nan tốt, cả nhà của hắn đều chết hết, còn lại hắn một cái mẹ goá con côi lão đầu, mỗi ngày đều đang liều mạng sinh con."

Ách!

Chủng Nghiêu vẫn là quyết định cáo từ.

Thật sự là trò chuyện không đi xuống.

Làm khó quốc quân, cái này mấy chục năm thật không biết là làm sao sống tới.

Nói đến Ninh Nguyên Hiến đối với mình mình thê tử bọn họ, xác thực xem như cực kỳ tốt.

Năm đó hắn bị ép bỏ rơi nguyên phối, khiến nàng buồn bực sầu não mà chết, vì lẽ đó nội tâm tràn ngập áy náy, liền đền bù tại cái khác mấy cái thê tử trên thân.

Tô Phi đã từng cỡ nào ương ngạnh? Tô Nan tạo phản sau khi thất bại, tất cả mọi người cho rằng Tô Phi hẳn phải chết.

Kết quả nàng không có chết, thậm chí liền Vương phi vị trí đều không có trục xuất.

Vương hậu Chúc thị cỡ nào ngạo mạn, đối Ninh Nguyên Hiến cao cao tại thượng, đủ kiểu xem thường. Hiện tại Chúc Hoằng Chủ thôi tướng, vương hậu Chúc thị vẫn như cũ bình an vô sự.

Chủng phi cũng thế.

Chủng thị mưu phản thời điểm, Chủng phi cũng không có nhận bất luận cái gì trách móc nặng nề.

Ninh Nguyên Hiến đối với người ngoài tuyệt đối là cay nghiệt thiếu tình cảm, nhưng đối với mình mình người xác thực rất không tệ.

. . .

"A. . . A. . ."

Hoàng cung bên trong!

Ninh Diễm công chúa phát ra từng đợt kêu thảm.

Bất quá cái này tiếng kêu thảm thiết nghe được hơi khô, có chút giả.

Nàng đã cực kỳ lâu chưa từng xuất hiện.

Đang làm gì?

Tại dưỡng thai đâu.

Nàng mang thai phi thường gian nan, mà lại mang thai về sau, cũng là biến đổi bất ngờ, có chút mạo hiểm.

Vì lẽ đó một mực tại trong cung dưỡng thai, cơ hồ cùng ngoại giới không có tiếp xúc.

Bây giờ rốt cục dưa chín cuống rụng.

Trên thực tế hắn không thế nào đau.

Sinh con lại đau, có thể đau đến nhiều lúc ấy thận kết sỏi sao? Đi qua trước đó tàn phá, Ninh Diễm đối đau đớn năng lực chịu đựng lực đã mạnh lên rất nhiều.

Mà lại nàng thân thể này điều kiện, sinh con quả thực không nên quá nhẹ nhõm.

Dựa theo cho lúc trước Tiểu Băng đỡ đẻ bà đỡ cách nói chính là, so đẻ trứng còn muốn dễ dàng, cắn răng một cái giậm chân một cái, sinh ra tới.

Ninh Diễm liền ghi nhớ câu nói này.

Nàng cảm thấy dạng này cực kỳ mất mặt, không đủ quý giá.

Vì lẽ đó sinh nở thời điểm, loại đau nhức này nàng rõ ràng nhịn được, cũng lớn tiếng kêu đau.

Bảo bảo a, ngươi lại nhiều chống đỡ một đoạn thời gian trở ra a.

Để tránh mẹ ngươi thật bị người cho rằng giống đẻ trứng đồng dạng đem ngươi sinh ra.

Vì lẽ đó, nàng liên tục cố gắng tại kêu đau, chính là muốn để người ta biết nàng có bao nhiêu đau.

Nhưng nàng thân thể này điều kiện thực tế là quá tốt.

Lớn mông công chúa a.

Vừa mới đau từng cơn không đến bao lâu, bảo bảo liền muốn chui ra ngoài.

"Đi ra, đi ra!"

"Công chúa điện hạ thân thể này, liền là không giống a."

"Người khác sinh đứa bé giày vò nửa cái mạng, nàng tựa như đẻ trứng đồng dạng nhẹ nhõm."

Ninh Diễm khóc không ra nước mắt, ta không muốn nhẹ nhàng như vậy, ta cũng muốn thận trọng một điểm.

"Oa oa oa. . ."

"Chúc mừng công chúa điện hạ, là cái nam oa."

"Ròng rã sáu cân. . ."

Biện phi nghe nói như thế liền biết, cái này bảo bảo không đủ sáu cân, bà đỡ cố ý nhiều báo mấy lượng, lộ ra may mắn.

Ninh Diễm mang thai cực kỳ không (được) thuận lợi, cứ việc Thẩm Lãng cùng trong cung ngự y dùng hết tất cả biện pháp, nhưng mà trong bụng bảo bảo vẫn luôn chưa nói tới rất cường tráng.

Có thể đủ tháng sinh ra tới, năm cân nhiều đã rất thỏa mãn.

"Ta ôm một cái. . ." Biện phi đem bảo bảo ôm tới.

Thẩm Lãng trước đó mấy cái bảo bảo, sinh ra liền là trắng trắng mập mập, hoàn toàn nẩy nở, đáng yêu có phải hay không.

Duy chỉ có cái này bảo bảo, sinh ra tới đỏ rừng rực, con mắt cũng không có mở ra, so ca ca cùng tỷ tỷ đều muốn người yếu một chút.

"Người yếu một chút không có cái gì không tốt, cùng ngươi phụ thân đồng dạng, có phúc khí đúng hay không?" Biện phi vô cùng trìu mến nói.

Ách, Biện phi lời này của ngươi là có ý gì a?

"Tỷ tỷ, ngươi ôm cho ta xem một chút." Ninh Diễm nói.

Mộc Lan cẩn thận từng li từng tí ôm bảo bảo tới, đưa tới Ninh Diễm trong ngực.

Ninh Diễm công chúa trìu mến mà nhìn xem nhi tử ôn nhu nói: "Bảo bảo, nương có lỗi với ngươi, để ngươi không có ca ca tỷ tỷ dạng kia cường tráng, nhưng mà ngươi yên tâm, nương về sau tự mình cho ngươi ăn, nhất định đưa ngươi nuôi phải cường tráng."

Chính Ninh Diễm thân thể cực kỳ tốt, nhưng mà phải thận kết sỏi có một đoạn thời gian, vì lẽ đó đối trong cơ thể hoàn cảnh, nhất là trong cung hoàn cảnh có nhất định ảnh hưởng, vì lẽ đó mang thai không dễ dàng.

"Phụ thân ngươi không tại, nhưng không sao, chúng ta vừa vặn dài xinh đẹp, lại để cho phụ thân nhìn thấy." Ninh Diễm công chúa hống an ủi nói.

Thẩm Lãng xác thực không tại, hắn biết Ninh Diễm đại khái liền là khoảng thời gian này sinh nở, nhưng cũng chia thân thiếu phương pháp.

Mộc Lan nhìn qua Ninh Diễm nói: "Ngươi là có phúc khí, ta ngày đó sinh Thẩm Dã cái kia tiểu phôi đản, quả thực chơi đùa gần chết. Khiến cho hiện tại phu quân đều không thích xen vào cái kia tiểu phôi đản, nhưng mà phu quân khẳng định rất thương chúng ta cái này tiểu bảo bảo."

Sau đó, quốc quân Ninh Nguyên Hiến lại muốn vắt hết óc vì cái này ngoại tôn đặt tên.

Lật vô số điển tịch.

Hắn rốt cục lấy một cái tên.

Thẩm Lực.

Ninh Diễm nghe được cái tên này, cơ hồ đều muốn khóc.

Phụ vương, cái tên này không có chút nào cao đại thượng a.

Ngươi cho Thẩm Mật bảo bảo lấy danh tự tốt như vậy, phu quân lấy Thẩm Dã cái tên này đã đủ qua loa, kết quả ngươi càng qua loa, lấy tên gọi Thẩm Lực, cứ gọi Thẩm Đại Lực tốt.

Ninh Nguyên Hiến cười không nói.

Biện phi ôn nhu nói: "Thẩm Lực không có cái gì không tốt, chúng ta cái này bảo bảo thể chất hơi yếu, lấy tên Thẩm Lực là cái tốt báo hiệu, về sau nhường bảo bảo cường tráng, mà lại uy phong bá khí danh tự thiếu lấy, sợ sẽ ép hài tử phúc khí."

Ninh Nguyên Hiến đúng là dụng tâm lương khổ.

Trước đó hắn tinh xảo vô song, tự lo vô cùng.

Mà bây giờ hắn đối đầu trời đã tràn ngập kính sợ, cơ hồ muốn dùng lên dân gian cho hài tử lấy tiện danh sáo lộ, tốt như vậy nuôi dưỡng.

Thẩm Lực cái tên này, thật sự là cùng A Lỗ Tráng có dị khúc đồng công chi diệu.

Nhưng mà nhân gia A Lỗ Tráng tiểu vương tử hiện tại cũng không phải, còn không đầy ba tuổi liền sẽ cưỡi ngựa.

Mà lại mình kỵ tiểu Mã, ngã xuống vượt qua bốn năm lần, nửa điểm sự tình không có.

Liền là tính tình quá bướng bỉnh, một số thời khắc tiểu Mã không nghe lời, hắn liền cùng ngựa đánh nhau, đánh xong lại hòa hảo, hận không thể tại một cái trong máng ăn uống, mà lại ba ngày hai đầu cũng con ngựa ngủ ở trong chuồng ngựa, Khương vương A Lỗ Na Na cũng mặc kệ.

Tóm lại, A Lỗ Tráng sống được không hề giống là vương tử.

Mà Thẩm Lực tiểu bảo bảo, quả thực so tỷ tỷ Thẩm Mật còn muốn văn tĩnh.

Trừ vừa sinh ra tới khóc vài tiếng bên ngoài, liền rốt cuộc không có khóc qua, văn tĩnh phải quả thực giống như là một cái nữ hài tử.

Hắn dáng dấp cùng Ninh Diễm rất giống, cũng là một cái xinh đẹp bảo bảo.

Bất quá so với Thẩm Mật cùng Thẩm Dã loại kia kinh người xinh đẹp, vẫn là có một chút chênh lệch.

Cái này khiến Ninh Diễm có chút thất vọng.

Nàng rõ ràng so tao băng xinh đẹp, kết quả sinh ra tới bảo bảo lại không bằng Thẩm Mật bảo bảo xinh đẹp.

Bại bởi Kim Mộc Lan cũng liền thôi, ta còn bại bởi một cái không muốn mặt tiểu nha đầu?

Ngươi tao băng rõ ràng là một cái tiểu thị nữ, kết quả sinh ra nữ nhi so công chúa còn công chúa, còn không phải nhờ có phu quân huyết mạch tốt, nếu không bằng ngươi tao băng? Sinh ra tới cũng tuyệt đối là một tiểu nha đầu.

Biện phi lại rất hài lòng.

"Không có gì không tốt a, Thẩm Mật cùng Thẩm Dã bảo bảo xinh đẹp như vậy, nhà các ngươi chẳng lẽ muốn đem thiên hạ quang mang toàn bộ cướp đi a? Sinh ra một cái bình thường một chút bảo bảo, rất tốt." Biện phi hôn Thẩm Lực tiểu bảo bảo cái trán nói: "Chí ít chúng ta Thẩm Lực tiểu bảo bảo so ngoại tổ mẫu xinh đẹp nhiều."

Biện phi đây là tại tự giễu đâu, nàng nói mình không có chút nào xinh đẹp.

. . .

Ninh Kỳ cơ hồ mỗi một ngày đều đang lầm bầm lầu bầu.

Chúc Hoằng Chủ, ngươi nói đây là trước tờ mờ sáng hắc ám.

Cái kia bình minh đến cùng khi nào mới đến?

Chủng thị gia tộc đã triệt để tại quốc đô an định lại, Trấn Tây Hầu tước phủ đổi thành An Ninh hầu tước phủ.

Về sau Chủng thị gia tộc đóng kín cửa chính, lộ ra phi thường điệu thấp, một bộ hoàn toàn không cùng bên ngoài tiếp xúc tư thế.

Chủng Nghiêu thỉnh thoảng sẽ rời đi Hầu tước phủ tiến vào trong cung cùng quốc quân đánh cờ.

Nhưng mà hắn cho tới bây giờ đều không có cùng Ninh Kỳ tiếp xúc qua, nửa câu đều không có nói qua, mà lại cũng không có lên triều đình.

Lại là ăn tết.

Đêm giao thừa, hoàng cung đại đoàn viên, trừ xuất gia lão nhị, vẫn như cũ bị bắt Ninh Dực, còn lại mấy cái huynh đệ tỷ muội đều tại.

Thái tử Ninh Chính vội vàng chạy đến, sau khi cơm nước xong lại vội vàng rời đi.

Đây là một cái chuyên cần chính sự cực hạn người, thậm chí liền đêm giao thừa đều không để ý tới diễn cái gì huynh hữu đệ cung tiết mục.

Hắn còn không có đăng cơ làm vua, một ngày cũng chỉ ngủ hơn hai canh giờ.

Còn lại tất cả thời điểm, đều tại xử lý chính sự.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến triệt để nhàn nhã xuống, mỗi ngày liền là hạ hạ cờ, nhìn xem sách, trêu chọc nhỏ ngoại tôn, thời gian giống như giống như thần tiên.

"Ninh Chân, Ninh Cảnh. . ." Ninh Nguyên Hiến nói.

"Phụ vương!"

"Đây là các ngươi tiền mừng tuổi." Ninh Nguyên Hiến cho mỗi cái tử nữ đều phát một cái hồng bao.

Bên trong chỉ có một cái kim tệ, nhưng mà chế tác phải phi thường tinh mỹ, chẳng những có mỗi người cầm tinh, còn có tên của mỗi người.

Mấy cái vương tử kinh ngạc?

Tiền mừng tuổi?

Phụ vương cho tới bây giờ đều không có chơi qua những vật này.

"Ta không phải một cái gương tốt, cùng các ngươi Ninh Nguyên Vũ thúc thúc đã từng huyên náo không chết không thôi, cái này đương nhiên là có lỗi của hắn, nhưng cũng có lỗi của ta." Ninh Nguyên Hiến nói: "Mấy người các ngươi huynh đệ trước kia hoặc nhiều hoặc ít đều khi dễ qua Ninh Chính, nhưng không cần phải lo lắng, Ninh Chính điểm ấy so với ta mạnh hơn, hắn sẽ không ghi ở trong lòng, huynh đệ các ngươi về sau đều phải cẩn thận."

"Nhi thần lĩnh chỉ."

"Ninh Kỳ. . ." Ninh Nguyên Hiến hô.

Ninh Kỳ lập tức tiến lên, quỳ trước mặt Ninh Nguyên Hiến.

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt phức tạp nhìn qua đứa con trai này, hùng tài đại lược, tâm ngoan thủ lạt.

"Ta cùng Chủng Nghiêu nói một câu, thiên hạ phong vân biến ảo, ngày mai trời thay đổi, ngày kia chưa hẳn liền thay đổi không trở lại." Ninh Nguyên Hiến chậm rãi nói: "Ta biết ngươi là một cái có mình tâm tư người, nhưng ta hi vọng ngươi ghi nhớ, coi như trời thay đổi, cũng không cần đem sự tình làm tuyệt, cho tương lai lưu một tia hi vọng, cũng cho ta Việt Quốc, cho Ninh thị lưu lại một tia hi vọng cùng nguyên khí."

Ninh Kỳ nói: "Nhi thần nghe được."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lần này ngươi đoạt dòng chính thất bại, Ninh Chính nhưng có trách móc nặng nề ngươi? Ta nhưng có trách móc nặng nề ngươi?"

Ninh Kỳ dập đầu nói: "Chưa bao giờ có."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng nhưng có muốn giết ngươi?"

Ninh Kỳ dập đầu nói: "Không có."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi cực kỳ xuất sắc, rất lợi hại, lợi hại hơn ta nhiều lắm, nhưng chính là thiếu một tia nhân vị. Ngày đó ngươi nhường người đi cướp giết Ninh Chính, sau đó lại để cho Ninh Hàn xuống tay với ta. Đổi thành những người khác, đổi thành quốc gia khác, ngươi có mười cái mạng cũng xong. Nhưng Ninh Chính không hề động, ta cũng không hề động ngươi, ngươi cũng đã biết vì sao không?"

Ninh Kỳ dập đầu.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ghi nhớ, mặc kệ bất cứ lúc nào, không nên đem sự tình làm tuyệt. Cho ta Ninh thị, cho Việt Quốc giữ lại một tia nguyên khí."

Ninh Kỳ run rẩy.

Ninh Nguyên Hiến tiến lên, vỗ nhè nhẹ đánh Ninh Kỳ bả vai nói: "Ta cho tới hôm nay, đã không sợ chết. Nhưng mà giống như ngươi 'Tham sống sợ chết' cũng không phải chuyện gì xấu."

Tham sống sợ chết?

Ninh Kỳ nghe được cái từ này, không khỏi khẽ run lên.

"Ta nói tham sống sợ chết cái từ này, không có chút nào hạ thấp ý tứ, tự giải quyết cho tốt, tự giải quyết cho tốt!"

. . .

Ngày kế tiếp!

Ninh Kỳ bái kiến Thái tử Ninh Chính.

"Thái tử điện hạ, phụ vương ý chỉ đưa đi Tiết thị gia tộc đã mấy tháng, nhưng Tiết thị vẫn không có đưa lên lính danh sách, không có đưa lên đất phong địa đồ, cự tuyệt thực hiện tân chính, thần nguyện ý thay thay phụ vương tiến đến Tiết thị vấn trách, đốc xúc Tiết thị chấp hành tân chính, nộp lên đất phong, xoá quân đội."

Ninh Kỳ muốn xuôi nam đi Tiết thị?

Ninh Chính trầm mặc thật lâu, nói: "Tam ca, ở tại quốc đô không tốt sao?"

Ninh Kỳ nói: "Thần tự xin đi Tiết thị, đốc xúc tân chính, xin (mời) điện hạ cho phép."

Ninh Chính nói: "Tam ca, ngươi chuyến đi này, khả năng về không (được) đầu."

Ninh Kỳ nói: "Ta không có nghĩ qua muốn quay đầu, hoặc là điện hạ lúc này liền đem ta bắt bỏ tù cũng có thể."

Ninh Chính nhìn qua Ninh Kỳ thật lâu.

Hắn cực kỳ khoan dung độ lượng, nhưng tuyệt đối không (được) cổ hủ, cũng sẽ không nhân từ nương tay.

Coi như không giết Ninh Kỳ, cũng sẽ đem hắn phế bỏ võ công triệt để cầm tù.

Bản này cũng là hắn dự định.

Nhưng hắn cùng Ninh Nguyên Hiến vẫn luôn không có làm như vậy, đây là bởi vì thế cục thay đổi.

Ninh Chính nói: "Tam ca, coi như ngươi có tính toán gì, cũng có thể tại quốc đô lẳng lặng chờ lấy là được."

Ninh Kỳ nói: "Như thế quá vô năng."

Ninh Chính nói: "Cái kia phụ vương nói qua với ngươi, ngươi ghi nhớ sao?"

Ninh Kỳ nói: "Ghi nhớ."

Ninh Chính nghĩ một lát mới nói: "Ba cái, ngươi đối Khương Ly bệ hạ thấy thế nào?"

Ninh Kỳ nói: "Đại anh hùng, cái thế anh hùng, nhưng mưu toan dùng nhân lực mà nghịch thiên, đúng là không khôn ngoan. Chẳng những không có thành sự, ngược lại cho vô số người mang đến tai hoạ."

Ninh Chính nói: "Ta không cho là như vậy, Khương Ly bệ hạ coi như thất bại, nhưng mà vẫn như cũ cho toàn bộ thiên hạ lưu lại vô cùng phong phú di sản, lưu cho vô số người dùng hi vọng, chí ít nhường người trong thiên hạ thoáng mở to mắt nhìn một chút thế giới chân thật."

Ninh Kỳ nói: "Trước phải sống sót, mới có thể xằng bậy đàm luận cải biến thế giới."

Ninh Chính nói: "Tam ca, ngươi nhất định phải đi sao?"

Ninh Kỳ nói: "Xin (mời) thái tử điện hạ ân chuẩn."

Thái tử Ninh Chính nói: "Tốt, vậy ngươi đi đi."

Hai ngày về sau, Tam vương tử Ninh Kỳ xuôi nam, đi Tiết thị, vấn trách Tiết Triệt, đốc xúc tân chính.

Cái này khiến toàn bộ quốc đô vạn dân, thậm chí văn võ quần thần triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Đây cũng là trình diễn cái nào một màn?

Đây không phải thả hổ về rừng sao? Ninh Chính điện hạ, quốc quân bệ hạ, các ngươi như thế cổ hủ sao?

Đây chính là đoạt dòng chính a.

Các ngươi không có giết Ninh Kỳ cũng coi như, tối thiểu cũng hẳn là đem hắn phế bỏ võ công nhốt lại.

Hiện tại ngược lại thả hắn rời đi quốc đô.

Đây, đây là có ý tứ gì?

Chúng ta thực tình xem không hiểu, chẳng lẽ phát sinh cái gì chúng ta không biết biến hóa?

Đúng là không người nào xem hiểu.

Thậm chí Ninh Cương, Ninh Khải, Vương Thừa Trù trực tiếp vọt tới Ninh Chính trước mặt phun mạnh.

Mắng hắn cổ hủ, đồng thời mời hắn thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.

Vương Thừa Trù nước bọt đều trực tiếp phun đến Ninh Chính trên mặt.

Đồng thời tấu xin (mời) nửa đường cướp giết Ninh Kỳ.

Ninh Chính không cho phép.

Sau đó, Vương Thừa Trù, Ninh Cương, Ninh Khải ba người thật bắt đầu mưu đồ bí mật, muốn vận dụng Thượng thư đài cùng Xu Mật viện lực lượng trên đường cướp giết Ninh Kỳ.

Vương Thừa Trù ngôn ngữ phi thường kịch liệt.

Quân vương không đành lòng ăn con, Thái tử không muốn giết huynh, nhưng vì Việt Quốc, loại chuyện này cứ giao cho chúng ta thần tử tới làm.

Sau đó, ba người mưu đồ lộ tuyến, chuẩn bị điều động bí mật quân đội, ở nửa đường cướp giết Ninh Kỳ.

Nhưng. . . Kế hoạch còn chưa có bắt đầu.

Ninh Nguyên Hiến liền điều động đại hoạn quan Lê Chuẩn đến đây ngăn cản.

Đây càng để bọn hắn trăm mối vẫn không có cách giải.

Vì sao a?

Coi như không giết, tối thiểu cũng giam lại đi.

Giữ lại Ninh Kỳ, chẳng lẽ không sợ làm hại quốc gia sao?

Đến tột cùng là vì cái gì a?

Thiên hạ thế cục, đến tột cùng phát sinh biến hóa gì?

. . .

Việt Vương lại một lần nữa hạ chỉ Tiết Triệt, lập tức chấp hành tân chính, giao ra đất phong, xoá tư quân.

Tiết thị ngoảnh mặt làm ngơ.

Tam vương tử Ninh Kỳ mang theo quốc quân ý chỉ tiến vào Tiết thị lãnh địa về sau, triệt để không có tin tức, cũng không trở về nữa.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến hạ chỉ trách cứ Tiết thị, cũng dám tạm giam vương tử, quả thực so như mưu phản, mệnh lệnh Tiết Triệt tại trong nửa tháng giao ra Ninh Kỳ, đồng thời tự mình đến quốc đô thỉnh tội.

Tiết thị vẫn không có âm thanh.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến không thể nhịn được nữa, chính thức chiêu cáo thiên hạ.

Tiết Triệt chống lại quân ý, chống cự tân chính, tạm giam vương tử, tội ác tày trời.

Hai ngày về sau.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa chiêu cáo thiên hạ, Tiết thị gia tộc mưu phản, cả nước cùng thảo phạt.

Vừa mới kết thúc Việt Quốc nội chiến, lại một lần nữa bộc phát.

Nhưng mà cùng Chủng thị không giống tại, Tiết thị từ đầu tới đuôi đều không có phát ra bất kỳ thanh âm.

Không có danh xưng tận trung, không có tuyên bố chính nghĩa của mình.

. . .

"Thứ hai Niết Bàn quân, lên thuyền!"

Theo ra lệnh một tiếng, ba ngàn Niết Bàn quân chỉnh tề leo lên thuyền.

Đây là Kim thị gia tộc hạm đội, ròng rã bốn mươi chiếc chiến thuyền.

Biến mất đã lâu Thẩm Lãng, lại một lần nữa xuất hiện ở này chiếc trên tàu chỉ huy.

Tuyệt mỹ vô song Mộc Lan dựa vào tại bên cạnh nàng.

Thẩm Lãng trước mặt, đứng thẳng lấy một mặt đại hắc tấm, trên đó viết một chữ: Tiết!

Thiên hạ không thù? !

Đây xem như Thẩm Lãng sau cùng một cái cừu nhân.

Tiết Triệt!

Người này cùng Kim thị gia tộc thật sự là thù sâu như biển.

Kim thị gia tộc đối Tiết thị ân trọng như núi, nếu không phải Kim Trụ Bá tước, Tiết thị gia tộc đã sớm diệt vong hơn một trăm năm.

Kết quả hai mươi mấy năm trước, Tiết Triệt tính cả Ẩn Nguyên hội, Cừu Thiên Nguy đồng thời, hãm hại Kim Vũ bá tước, cơ hồ khiến Kim thị gia tộc lâm vào tai hoạ ngập đầu.

Còn chẳng những như thế.

Tiết Triệt mấy lần vận dụng Phù Đồ Sơn lực lượng, ý đồ mưu sát Thẩm Lãng, ý đồ nhường Kim Mộc Lan chết bởi trên giường.

Mấy tháng trước lại là Tiết Triệt, tại Đại Tuyết trên núi cướp giết Ninh Chính, đồng thời chặt đứt Lý Thiên Thu thê tử tay trái.

Chớ nói chi là Tiết Tuyết ra vẻ cô nhi, lừa gạt Kiếm Vương bí tịch, mưu hại Kiếm Vương thê tử, độc chết nghĩa mẫu.

Người nhà này làm việc hoàn toàn không có điểm mấu chốt, luận ngoan độc còn muốn vượt qua Tô Nan.

Vì lẽ đó Tiết thị nhất tộc, Thẩm Lãng nhất định phải trảm thảo trừ căn.

"Phu quân, diệt đi Tiết thị về sau, chúng ta liền rời đi Việt Quốc sao?" Mộc Lan hỏi.

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Mộc Lan ôn nhu nói: "Thật sự là chờ mong một khắc này a."

Thẩm Lãng nói: "Cái trước cừu nhân Tô thị gia tộc, ba năm trước đây liền diệt đi. Không nghĩ tới Tiết thị, dĩ nhiên thẳng đến đến bây giờ mới diệt, nhường ta bỏ lỡ rất nhiều tốt đẹp thời gian."

Mộc Lan nói: "Phu quân, lần này diệt Tô thị phải bao lâu đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Đại khái hai mươi ngày đi! Bảo bối lần này diệt Tiết thị, chúng ta đại khái sẽ lên diễn một màn kinh người nhất kỳ tích."

Mộc Lan nói: "Đúng vậy a, cam đoan so diệt Khương vương A Lỗ Thái, so diệt Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy còn muốn kinh diễm gấp mười."

Diệt Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, là Thẩm Lãng đắc ý nhất kinh diễm một bút.

Nước biển rót vào đường kính mấy dặm to lớn đường hầm, đem Cừu Thiên Nguy ba vạn hải tặc toàn bộ chết đuối.

Mà diệt Khương vương A Lỗ Thái mấy vạn đại quân, thì là thị giác lên kinh diễm nhất một màn.

Dẫn phát tuyết lở, nháy mắt đem A Lỗ Thái mấy vạn đại quân mai táng.

Mà lần này diệt Tiết thị, Thẩm Lãng dự định trình diễn càng thêm rung động kỳ tích.

So diệt Vua Hải Tặc cùng Khương vương cộng lại còn muốn kinh diễm mấy lần.

"Công tử, hạm đội toàn bộ tập kết hoàn tất!"

Thẩm Lãng đi lên chỗ cao, nhìn một chút hạm đội của mình.

Trùng trùng điệp điệp, ô ương ương. . .

Được rồi, kia là khoác lác.

Tổng cộng liền bốn mươi chiếc thuyền, mà lại cũng không lớn, cộng lại không cao hơn bốn ngàn người.

Mà Tiết thị gia tộc có bao nhiêu hạm đội?

Hai ba vạn khoảng cách.

Thuyền vượt qua mấy trăm chiếc, mà lại có rất nhiều cỡ lớn chiến hạm.

Tiết thị hải quân lực lượng, vượt qua Thẩm Lãng bảy tám lần không thôi.

"Hạm đội xuất phát, đi tiêu diệt Tiết thị phản nghịch!"

Theo ra lệnh một tiếng, Kim thị gia tộc bốn mươi chiếc thuyền, trùng trùng điệp điệp xuôi nam, viễn chinh Tiết thị gia tộc Nam Châu quần đảo.

Tiết thị gia tộc hạm đội còn chưa tới đánh Nộ Triều thành.

Thẩm Lãng hạm đội ngược lại muốn đi đánh Nam Châu quần đảo, muốn đi diệt Tiết Triệt đại bản doanh.

Thế giới này thật là điên.

Chương 396: Trời Muốn Sập! Quyết Chiến Tiết Thị Hạm Đội!

Tiết thị gia tộc xem như một cái rất sớm đã phóng tầm mắt nhìn thế giới gia tộc.

Đem thiên hạ người đem ánh mắt đều chăm chú vào trên lục địa thời điểm, bọn hắn liền nhìn về phía hải dương.

Đương nhiên trình độ nào đó đây cũng là nhận Kim Trụ Bá tước dẫn dắt.

Hơn một trăm năm trước, toàn bộ Việt Quốc đông bộ duyên hải khu vực bị hải tặc điên cuồng tứ ngược, Tiết thị gia tộc liền tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

Kim Trụ hoành không xuất thế, bằng vào sức một mình tiêu diệt mấy ngàn dặm đường ven biển lên tất cả hải tặc.

Cũng chính là theo lúc kia bắt đầu, Tiết thị gia tộc bắt đầu có kế hoạch địa kinh doanh hải dương.

Ròng rã mấy chục năm, kinh lịch mấy đời người cố gắng, rốt cục có một chút thành tựu, Tiết thị liền dần dần mà đem trọng tâm chuyển qua trên biển.

Nhưng cũng chính là lúc kia, Kim thị gia tộc cũng ra một cái coi trọng hải dương gia chủ, liền là Kim Vũ bá tước, đem hết toàn lực hướng Ẩn Nguyên hội vay mượn trăm vạn kim tệ, thuê nguyên một chi hạm đội, hơn vạn quân đội, trùng trùng điệp điệp muốn đi tiến đánh Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy, cướp đoạt Lôi Châu quần đảo.

Lúc ấy Tiết thị gia tộc không chỉ là Kim thị tuyệt đối minh hữu, vẫn là đời đời kiếp kiếp quan hệ thông gia, mà lại đối phương ở trên biển có chỗ kinh doanh, song phương đương nhiên ăn nhịp với nhau.

Mà lại Tiết thị gia tộc biểu hiện được vô cùng nhiệt tình trợ giúp Kim thị gia tộc.

Ai biết Tiết thị gia tộc lại liên thủ với Ẩn Nguyên hội, đem Kim thị gia tộc liên quân đưa vào Địa Ngục.

Rất nhiều người đều không biết vì cái gì.

Chẳng lẽ cũng là bởi vì ân đại thành thù sao?

Dĩ nhiên không phải.

Bởi vì hải dương lợi ích là có hạn, Tiết thị đã ăn vào trên biển lợi ích, đương nhiên không hi vọng Kim thị gia tộc ăn vào.

Mà lại tại Ẩn Nguyên hội chủ đạo xuống, Tiết thị gia tộc và Cừu Thiên Nguy cũng có đại lượng lợi ích vãng lai.

Cừu Thiên Nguy chiếm lĩnh đông bộ hải vực quyền mua bán, Tiết Triệt độc chiếm nam bộ hải vực quyền mua bán.

Kim Vũ bá tước chí lớn nhưng tài mọn, tùy tiện xông tới, đương nhiên chỉ có một con đường chết.

Lôi Châu quần đảo hơn một vạn cây số vuông.

Mà Tiết thị gia tộc Nam Châu quần đảo cũng kém không nhiều, ước chừng một vạn bảy ngàn cây số vuông.

Thông qua mấy chục năm kinh doanh, đã có được mấy trăm ngàn nhân khẩu.

Những hòn đảo này cày ruộng mặc dù diện tích không coi là quá lớn, nhưng mà hoàn cảnh nóng bức, một năm ba chín.

Vì lẽ đó lương thực chẳng những có thể tự sản tự mãn, hơn nữa còn đại lượng sinh muối.

Kim Sơn đảo có quặng sắt, Nam Châu quần đảo cũng có quặng sắt.

Chẳng những như thế, Tiết thị gia tộc còn có hai hạng cỡ lớn sinh ý.

Cây cọ dầu, quý giá vật liệu gỗ.

Khoảng cách nam bộ hải vực mấy ngàn dặm phạm vi bên trong, có mười mấy cái to to nhỏ nhỏ quốc gia, có đếm không hết rừng rậm nguyên thủy, thừa thãi cây cọ dầu cùng quý giá vật liệu gỗ.

Toàn bộ Việt Quốc, thậm chí toàn bộ đông phương Vương triều hào môn quý tộc, đều thích hoa cúc gỗ lê, gỗ tử đàn.

Mà những thứ này sinh ý vượt qua hơn phân nửa đều là Tiết thị gia tộc và Ẩn Nguyên hội nửa lũng đoạn.

So với Kim thị gia tộc oanh oanh liệt liệt cướp đoạt Nộ Triều thành, Tiết thị gia tộc mới thật sự là buồn bực phát đại tài.

Gia tộc này mới thật sự là phú khả địch quốc.

Chính là bởi vì đầy trời lợi ích cùng tài phú, Tiết thị gia tộc mới trèo lên Phù Đồ Sơn, trèo lên đế quốc quan hệ.

Vì lẽ đó lần này Tiết Triệt theo Viêm Kinh trở về Việt Quốc, Ninh Nguyên Hiến biểu hiện được thành thật với nhau, nhưng Tiết Triệt lại phản ứng không (được) kịch liệt.

Bởi vì tầm mắt của hắn đã sớm vượt qua Việt Quốc, suy nghĩ khắp cả Đại Viêm đế quốc.

Cũng chính là có được đầy trời tài phú, Tiết thị gia tộc mới có một chi cường đại hạm đội, một cái cường đại Nam Hải kiếm phái.

. . .

"Chủng thị thua." Tiết Triệt nheo mắt lại: "Nhanh như vậy? Niết Bàn quân quả nhiên không nên xuất hiện trên thế giới này."

Trong tay hắn vuốt vuốt một đầu phỉ thúy, đây là vừa mới khai thác đi ra phỉ thúy , dựa theo trên Địa Cầu lại nói liền là pha lê loại, đỉnh cấp phỉ thúy.

Hắn tay trái cầm phỉ thúy, tay phải cầm pha lê.

Cái này pha lê cũng là Thẩm Lãng sản xuất, đã trở thành vang dội phương đông thế giới xa xỉ phẩm.

Tỉ mỉ so sánh, phát hiện vẫn là pha lê óng ánh sáng long lanh một chút.

"Cái này phỉ thúy sinh ý không có cách nào làm." Tiết Triệt nói: "Thẩm Lãng pha lê chi phí thấp đủ cho dọa người, chúng ta phỉ thúy coi như khai thác đi ra, giá cả cũng bán bất quá bọn hắn, mà lại bọn hắn pha lê đã có nhiều loại nhan sắc."

"Thế nhưng là, chúng ta phỉ thúy là thiên nhiên, mà Thẩm Lãng pha lê là nhân tạo, luận giá trị kém xa tít tắp chúng ta phỉ thúy." Phụ trách phỉ thúy mua bán chưởng quỹ nói: "Vì lẽ đó cuối cùng, pha lê vẫn là đánh không lại phỉ thúy."

Tiết Triệt nói: "Lời này là không sai, nhưng ít ra mười mấy hai mươi năm về sau. Vật hiếm thì quý, Thẩm Lãng cùng Thiên Đạo hội hàng năm thả ra pha lê số lượng so với chúng ta phỉ thúy còn thiếu, giá cả cao ở không lên, thậm chí có truyền ngôn nói những thứ này pha lê đều là theo phỉ thúy đề luyện ra, làm ăn này làm thế nào?"

Pha lê là theo phỉ thúy bên trong đề luyện ra, câu này không muốn mặt lời nói là ai truyền đi?

Đương nhiên là Thẩm Lãng, không (được) dạng này pha lê như thế nào bán đi giá trên trời?

Chưởng quỹ nói: "Mấy cái kia phỉ thúy đường hầm, chúng ta còn cần không?"

"Muốn, đương nhiên muốn." Tiết Triệt nói: "Chẳng những mấy cái kia phỉ thúy mỏ muốn, còn muốn đem tất cả phỉ thúy mỏ toàn bộ bao xuống đến, sau đó triệt để niêm phong không khai thác, muốn để toàn bộ phương đông thế giới phỉ thúy lập tức triệt để giảm sản lượng, trở nên càng ngày càng hi hữu. Mấy chục năm về sau, pha lê đã sẽ đại quy mô diện thế, đến lúc đó giá trị của nó sụt giảm, theo xa xỉ vật phẩm biến thành vật phẩm tầm thường. Mà tới lúc kia, phỉ thúy liền có thể một lần nữa quật khởi."

Chưởng quỹ gương mặt khổ sở nói: "Chúa công anh minh."

Cái này quyết sách xác thực cực kỳ anh minh, nhưng cùng hắn đã không có quan hệ.

Bởi vì chúa công cái này chiến lược ít nhất phải mấy chục năm mới có thể nhìn thấy hiệu quả, lúc kia con của hắn đều về hưu.

"Phụ thân, đế quốc sứ giả tới." Tiết Bàn nói.

. . .

"Triệt khấu kiến Thân vương điện hạ." Tiết Triệt liền muốn quỳ xuống.

Vị này đế quốc sứ giả, vẫn như cũ là Liêm Thân Vương.

"Chủng Nghiêu bại." Liêm Thân Vương nói.

Tiết Triệt nói: "Thần đã nghe nói."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Bại liền bại, ngươi bên này kế hoạch tiếp tục."

Tiết Triệt nói: "Vâng, ta ngay tại tập kết đại quân. Một khi tập kết hoàn tất, liền có thể triệt để tiêu diệt Kim thị gia tộc mặt biển hạm đội, cướp đoạt Nộ Triều thành, triệt để phong tỏa toàn bộ đông bộ hải vực."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ta đã từng đã đáp ứng Chủng Nghiêu, chỉ cần hắn diệt Niết Bàn quân, Chủng thị gia tộc tự lập thành quốc. Vậy bây giờ ta cũng đại biểu đế quốc đáp ứng ngươi, chỉ cần ngươi diệt Kim thị gia tộc mặt biển hạm đội, chỉ cần ngươi phong tỏa Việt Quốc đông bộ hải vực, đế quốc cũng cho phép Tiết thị gia tộc tự lập thành quốc, Nam Châu công quốc cái danh xưng này như thế nào?"

Tiết Triệt lập tức quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần tuyệt đối không dám có này tưởng niệm, Tiết thị gia tộc đời đời kiếp kiếp chỉ nghĩ muốn làm đế quốc trung thần, không muốn tự lập một nước."

Lời này một màn, đế quốc Liêm Thân Vương ánh mắt nheo lại.

Đơn thuần theo một câu nói kia cũng có thể thấy được, Tiết Triệt cao minh hơn Chủng Nghiêu nhiều lắm.

Mặc kệ là Chủng Nghiêu, vẫn là Tô Nan, trong đầu đều có một cái chấp niệm, tự lập thành quốc.

Nhưng mà các ngươi chẳng lẽ không biết, Hoàng đế bệ hạ đã muốn triệt để thống nhất toàn bộ thiên hạ sao?

Đến lúc đó liền vương quốc đô không gánh nổi, huống chi là các ngươi công quốc?

Các ngươi luôn mồm tự lập thành quốc, đế quốc mặc dù là cho phép, nhưng trong lòng là không sảng khoái lắm.

Chỉ có Tiết Triệt, buồn bực phát đại tài.

Tiết thị rõ ràng so Tô thị, Chủng thị kẻ giàu có, nhưng vẫn như cũ là một cái Bá tước, liền Kim Trác đều tấn thăng Hầu tước.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Vậy ngươi muốn cái gì? Đế quốc không có khả năng để ngươi toi công bận rộn."

Tiết Triệt nói: "Đánh xuống Lôi Châu quần đảo cùng Nộ Triều thành về sau, thần nguyện ý vì đế quốc kinh doanh Lôi Châu quần đảo."

Đế quốc Liêm Thân Vương thân thể có chút dựa vào phía sau một chút.

Bàn tính này đánh cho khôn khéo a, không cần công quốc hư danh, cũng không nguyện ý trở thành nhất quốc chi quân, mà muốn Lôi Châu quần đảo quyền thống trị.

Cái này không chỉ có riêng chỉ là một cái quần đảo, hơn nữa còn là Việt Quốc đông bộ hải vực quyền mua bán.

"Tiết Triệt, ngươi muốn đánh Lôi Châu quần đảo thật lâu đi." Liêm Thân Vương nói.

Tiết Triệt dập đầu: "Thân vương điện hạ chế giễu."

Đâu chỉ như thế, quả thực liền là thèm nhỏ nước dãi.

Tiết thị gia tộc liền là đi hải dương con đường mới quật khởi, bây giờ Kim thị gia tộc lại muốn phục chế Tiết thị quỹ tích, này làm sao có thể?

Hai mươi mấy năm trước Tiết Triệt thật vất vả bóp chết Kim thị gia tộc hải dương con đường, bây giờ Kim thị gia tộc lại lại muốn một lần quật khởi, hắn làm sao có thể không lòng nóng như lửa đốt?

Có thể nói như vậy.

Làm Thẩm Lãng diệt đi Cừu Thiên Nguy cướp đoạt Nộ Triều thành một khắc kia trở đi. Tiết thị gia tộc ngay tại chuẩn bị một trận chiến này, chuẩn bị muốn tiêu diệt Kim thị, muốn đoạt lấy Nộ Triều thành.

"Được, Lôi Châu quần đảo cùng Nộ Triều thành đều cho ngươi." Đế quốc Liêm Thân Vương nói.

Hai người không có đàm luận bất luận cái gì tự mình giao dịch, nhưng mà Tiết thị gia tộc sinh ý Liêm Thân Vương cũng có phần.

Tại Viêm Kinh thời gian mười mấy năm, Tiết Triệt đã dùng lợi ích chế tạo ra một cái lưới lớn.

Liêm Thân Vương nói: "Tiết Triệt, ta lập lại một lần, Chủng Nghiêu thua liền thua, không có gì quan trọng. Nhưng mà diệt Kim thị gia tộc, triệt để phong tỏa đông bộ hải vực lại vô cùng trọng yếu, ngươi hiểu chưa? Ngươi vẻn vẹn chỉ là nhận được mệnh lệnh một nhà trong đó, phía bắc Ngô quốc, lại thêm phía bắc hạm đội đế quốc, cùng lại thêm lại thêm phía bắc dị tộc hạm đội, đều đã thu được đế quốc ý chí. Triệt để phong tỏa toàn bộ đông bộ thế giới hải vực, nam bắc vượt qua một vạn năm ngàn dặm, tổng cộng có mười mấy chi hạm đội tham dự."

Lời này một màn, Tiết Triệt thân thể khẽ run lên.

Thủ bút lớn như vậy?

Hơn mười lăm ngàn dặm hải cương?

Vậy hắn Tiết Triệt phụ trách vẻn vẹn chỉ có hai ba ngàn dặm mà thôi.

Chuyện gì phát sinh?

Lại muốn phong tỏa hơn một vạn dặm mặt biển?

Liêm Thân Vương nói: "Ngươi là người thông minh, hẳn phải biết trong này phân lượng. Ta sẽ không nói cho ngươi vì cái gì, nhưng ta có thể nói cho ngươi, thiên băng địa liệt rất nhanh liền sẽ đến."

Tiết Triệt dập đầu: "Thần một mực phục tùng đế quốc ý chí, tuyệt không dám tự mình đoán bừa."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Được, hảo hảo làm việc đi. Đây là cơ hội ngàn năm một thuở, bị ngươi đuổi kịp. Công lao so thiên đại, nhưng lại có dễ như trở bàn tay làm được."

"Thần tuân chỉ!"

. . .

Đế quốc Liêm Thân Vương sau khi đi.

Tiết Triệt đi vào to lớn địa đồ trước mặt.

Theo này tấm trên bản đồ cũng có thể thấy được hắn cùng Việt Quốc quý tộc khác không giống.

Kim thị gia tộc trong địa đồ, chỉ bao quát Việt Quốc đông bộ hải vực.

Ninh Nguyên Hiến địa đồ, cũng chỉ bao quát Việt Quốc xung quanh.

Nhưng mà Tiết Triệt này tấm đại địa đồ, lại là toàn bộ phương đông thế giới hải dương cùng hòn đảo.

Ánh mắt của hắn theo nhất bắc vĩnh đông lạnh chi hải, mãi cho đến nhất nam thương hại đảo, thẳng tắp khoảng cách vượt qua một vạn sáu ngàn tám trăm dặm.

Xảy ra chuyện, khẳng định ra đại sự.

Nếu không đế quốc chắc chắn sẽ không vận dụng thủ bút lớn như vậy.

Xuất động mấy cái quốc gia tổng cộng mười mấy chi hạm đội, phong tỏa hơn một vạn dặm hải vực.

Đến cùng tại phong tỏa cái gì?

Hoặc là nói, tại phong tỏa ai?

Khẳng định ra đại sự.

Cụ thể xảy ra chuyện gì?

Tiết Triệt cũng không phải là rất muốn biết, hắn chỉ biết mình có thể từ đó được cái gì thiên đại lợi ích.

Liêm Thân Vương nói, đây là cơ hội ngàn năm một thuở, có thể dễ như trở bàn tay lập xuống như thế thiên đại công lao.

Kim thị gia tộc?

Hay là vẻn vẹn chỉ là trận này vở kịch bên trong một cái không có ý nghĩa nhỏ vai phụ.

Kim thị cùng Lôi Châu quần đảo, chỉ là đế quốc kế hoạch này một cái nho nhỏ chướng ngại vật?

. . .

Tiết thị hạm đội đã sớm tập kết hoàn tất.

Sở dĩ vẫn luôn không có xuất phát, chỉ là bởi vì không có thỏa đàm.

Bây giờ thỏa đàm, tự nhiên có thể xuất phát.

Chi này suất quân xuất chinh chính là Yến Nan Phi, chẳng những là đại tông sư một trong, Nam Hải kiếm phái chi chủ, hơn nữa còn cùng Phù Đồ Sơn có không gì sánh nổi quan hệ mật thiết.

Tiết Triệt nói: "Hiền đệ, nhất thiết phải ghi nhớ một câu. Dùng cái giá thấp nhất diệt đi Kim thị gia tộc, thậm chí không tiếc giết sạch Nộ Triều thành lên tất cả mọi người, chúng ta không cần Nộ Triều thành lên hết thảy người, chúng ta chỉ cần tòa hòn đảo này. Còn có nhất định phải đem Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt, từ tám mươi tuổi bà lão, xuống đến gào khóc đòi ăn trẻ nhỏ, toàn bộ không cần bỏ qua, trảm thảo trừ căn."

Yến Nan Phi chắp tay nói: "Huynh trưởng, ta ghi nhớ."

Tiết Triệt nói: "Huynh đệ chúng ta, một người chủ nội, một người chủ ngoại, ngươi vất vả."

Yến Nan Phi nói: "Huynh trưởng vất vả."

Tiết Triệt nói: "Tiết Bàn ngươi qua đây."

Tiết thị gia tộc thế tử Tiết Bàn đi tới.

Tiết Triệt nói: "Ngươi cũng cùng thúc phụ cùng đi học tập một chút, ngươi trên mặt đất ngẩn đến quá lâu, cần phải đi trong hải dương học hỏi kinh nghiệm."

Tiết Bàn khom người nói: "Phải."

Yến Nan Phi nói: "Vậy trong nhà hết thảy, liền xin nhờ huynh trưởng."

Tiết Triệt nói: "Yên tâm, gia tộc bọn ta căn cơ Nam Châu quần đảo khoảng cách lục địa vượt qua hai ngàn dặm, Tiết thị hạm đội tại, Nam Châu quần đảo liền gối cao không lo."

Yến Nan Phi, Tiết Bàn leo lên Tiết thị gia tộc cao lớn kỳ hạm.

"Xuất phát!"

Ra lệnh một tiếng.

Cờ xí bay múa.

Tiết thị gia tộc hạm đội trùng trùng điệp điệp rời đi Nam Châu quần đảo bến tàu, hướng về Đông Bắc Nộ Triều thành phương hướng xuất phát, khoảng cách vượt qua ba ngàn năm trăm dặm.

"Hiền đệ ghi nhớ, trảm thảo trừ căn!"

Nam Châu thành cao nhất tòa thành bên trên.

Ninh Kỳ cùng Tiết Tuyết đưa mắt nhìn Tiết thị hạm đội rời đi.

Chi hạm đội này thật có thể được xưng là trùng trùng điệp điệp.

Lớn nhỏ thuyền vượt qua hai trăm chiếc, ròng rã ba vạn người.

Đương nhiên, đây cũng là một chi liên quân.

Trong đó sáu thành là Tiết thị gia tộc, còn có bốn thành đều là phụ cận mặt biển thế lực thuyền.

Mỗi một lần khai chiến đều là dạng này.

Tiết thị gia tộc làm vùng biển này lãnh tụ, nhất định phải mang lên thế lực khác, một là vì gia tăng sức chiến đấu, mà là vì bảo vệ bản thổ bình an.

Nếu không hạm đội chủ lực đi, lưu lại một mảng lớn tiểu đệ, vạn nhất bọn hắn ngo ngoe muốn động, lên không nên có dã tâm nên làm cái gì?

Có lẽ có người sẽ hỏi.

Trước đó Cừu Thiên Nguy có ba vạn hải tặc, bây giờ Tiết Triệt lại có thể tập kết ra ba vạn liên quân?

Vùng biển này có thể thai nghén nhiều như vậy mặt biển thế lực sao?

Đương nhiên có thể!

Đây chính là vượt qua bốn, năm ngàn dặm mặt biển mậu dịch lợi ích, to to nhỏ nhỏ mười mấy cái quốc gia thế lực.

Thanh triều Gia Khánh thời kì Đại Hải Tặc mở bảo vệ tử, chiếm lĩnh địa bàn nhỏ hơn rất nhiều, nhưng mà thời kỳ toàn thịnh lại khoảng chừng hơn ngàn chiếc các thức thuyền, vượt qua bảy vạn hải tặc đại quân.

Ninh Kỳ nhìn xem chi hạm đội này ánh mắt phi thường phức tạp.

"Điện hạ. . ." Tiết Tuyết tiến lên từ phía sau lưng ôm lấy Ninh Kỳ, ôn nhu nói: "Ngài không cần sầu não, ta có dự cảm, thuộc về ngài thời kì chẳng mấy chốc sẽ tiến đến."

Ninh Kỳ không nói gì.

Hắn đi vào Tiết thị gia tộc lãnh địa về sau, Tiết thị đối với hắn vẫn như cũ cung kính.

Nhất là Tiết Triệt mỗi ngày đều tới thỉnh an, vẫn như cũ coi như là thiếu quân, nhưng Ninh Kỳ vẫn như cũ có thể cảm giác được ăn nhờ ở đậu cảm giác.

. . .

Tại tòa thành bên trên nhìn ra xa Tiết thị hạm đội rời đi không chỉ có Ninh Kỳ, còn có một người, Hắc Thủy Đài trước đô đốc Diêm Ách.

Đây cũng là một cái có tông sư thực, nhưng không có tông sư danh tiếng tuyệt đỉnh cao thủ.

Nội tâm của hắn liền càng thêm phức tạp.

Hắn là Ninh Nguyên Hiến chân chính dòng chính, lại xem như Tiết Triệt cùng Yến Nan Phi sư huynh đệ.

Bởi vì lợi ích, bởi vì càng sâu gút mắc, khiến cho hắn tại Tiết thị trên đường càng chạy càng xa.

Nhưng mà hắn thật không có nghĩ qua muốn phản Ninh Nguyên Hiến.

Cho nên khi hắn đi bắt Ninh Cương thời điểm, nhìn thấy Ninh Nguyên Hiến tỉnh lại một nháy mắt lập tức từ bỏ tất cả chống cự, quỳ rạp trên đất.

Thế nhưng là, hắn cũng xuống không (được) Tiết thị cùng Ninh Kỳ chiếc thuyền này.

Mà lại Ninh Nguyên Hiến cũng tuyệt đối không có khả năng lại tín nhiệm hắn, thế là hắn chọn rời đi.

Nơi đây tuy tốt, lại không phải ta hương, hi vọng một ngày kia, có thể quay về Thiên Việt.

. . .

Tiết thị gia tộc hạm đội tại vùng biển này là tuyệt đối bá chủ, mãi cho đến Thiên Nam hành tỉnh lãnh hải phạm vi bên trong, mới có thể khả năng xuất hiện thế lực khác hạm đội.

Vì lẽ đó cái này hơn hai ngàn dặm hải vực, Yến Nan Phi liền phảng phất tại nhà mình bồn tắm tới lui.

Tiết Bàn nhìn xem cái này vô biên vô tận mặt biển nói: "Thúc phụ, năm đó Kim Trụ Bá tước cường thịnh như vậy, vì sao không đem đông bộ hải vực, nam bộ hải vực tất cả quần đảo toàn bộ chiếm lĩnh, sau đó đem Kim thị gia tộc toàn bộ di chuyển đến hải ngoại?"

Yến Nan Phi nói: "Một là bởi vì ngu xuẩn, hai là bởi vì chết sớm."

Tiết Bàn nói: "Lần này chúng ta muốn đem Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt, trảm thảo trừ căn, bao quát Kim Mộc Lan sao?"

Yến Nan Phi nói: "Hi vọng bao quát nàng, đế quốc ý chí, muốn đem tất cả đặc thù huyết mạch người toàn bộ xóa đi."

Nói cho đúng là đem không phải lục đại thế lực tất cả đặc thù huyết mạch người, toàn bộ xóa đi.

Từ nay về sau, chỉ có thể có đế quốc cùng lục đại siêu thoát thế lực, có thể nắm giữ văn minh thời thượng cổ lực lượng.

"Vậy liền đáng tiếc." Tiết Bàn nói.

Hắn câu nói này toát ra vô cùng ác tha.

Kim Mộc Lan quá đẹp, nhất là niết thay đổi về sau, nàng mỹ lệ quả thực sừng sững tại đỉnh cao Kim Tự Tháp.

Tiết Bàn nội tâm cũng vô cùng thèm nhỏ dãi.

Yến Nan Phi nói: "Cái trước thèm nhỏ dãi Kim Mộc Lan người là Ninh Dực."

Tiết Bàn nói: "Thúc phụ nói đùa."

Yến Nan Phi nói: "Ta chưa hề nói đùa, trước đó Kim Mộc Lan đã đủ đẹp, bị Thái tử Ninh Dực coi là độc chiếm, kết quả hiện tại Ninh Dực xong đời. Bây giờ Kim Mộc Lan càng đẹp, đẹp để cho người ta mắt mở không ra. Vì lẽ đó liền không thể đụng, một khi đụng, sẽ để cho rất nhiều đại nhân vật ghi hận, biết sao?"

Tiết Bàn nói: "Tiểu chất biết."

Yến Nan Phi nói: "Cho nên trực tiếp hủy diệt đi, triệt để băm, cũng để tránh tai họa."

Tiết thị kỳ hạm cột buồm bên trên, tại mọi thời khắc đều có một người tại nhìn ra xa, đứng tại chỗ cao nhất quan sát địch tình.

Hắn vốn là có chút lười biếng.

Bởi vì cái này hơn hai ngàn dặm bên trong, không có khả năng có bất kỳ địch tình, cái này hoàn toàn xem như Tiết thị gia tộc nội hải.

Kim thị gia tộc Nộ Triều thành, còn tại bên ngoài hai, ba ngàn dặm đâu.

Mà lại Kim thị gia tộc hải quân quả thực nhỏ yếu phải làm cho người thút thít, cái này đều mấy năm, liền hải tặc Cừu Hào đều không thể diệt đi.

Lục địa quân đội trong vòng mấy năm liền có thể luyện được, mà mặt biển hạm đội thì cần thời gian mấy chục năm, mới có thể thành tựu một chi cường đại thủy sư.

Tất cả Tiết thị hạm đội người đều biết, một trận chiến này mấu chốt đang vây công Nộ Triều thành.

Trên mặt biển chiến đấu, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì huyền niệm.

Trực tiếp liền là miểu sát.

Kim thị gia tộc hạm đội mới mấy chiếc thuyền? Mới bao nhiêu người?

Không đủ Tiết thị liên quân mấy phần một trong.

Mà lại thuyền của bọn hắn rất nhỏ, Tiết thị chiến thuyền lại lớn lại kiên cố.

Còn không vẻn vẹn như thế, Tiết thị trên chiến hạm có máy ném đá, có cự hình cường nỗ.

Kim thị gia tộc chiến thuyền nhỏ như vậy, cái gì đều chứa không nổi.

Vì lẽ đó tại Tiết thị liên quân trước mặt, Kim thị gia tộc hạm đội thật liền là một cái vừa mới đi bộ hài tử đồng dạng, tuyệt đối không chịu nổi một kích.

Có lẽ là cường đại đến quá lâu, khiến cho cột buồm lên nhìn võ sĩ hoàn toàn đề lên không nổi hào hứng.

Bởi vì ròng rã vài chục năm đều không có một cái đầy đủ phân lượng địch nhân.

Ngay lúc này.

Bỗng nhiên, phía trước rất xa trên mặt biển phảng phất xuất hiện một điểm đen.

Tiết thị gia tộc nhìn tay không khỏi kinh ngạc.

Đây là cái kia chiếc thương thuyền?

Hắn cũng không có quá mức để ý, phiến khu vực này xuất hiện thương thuyền cũng là bình thường, thậm chí xuất hiện Tiết thị gia tộc tuần tra hạm thuyền cũng bình thường.

Nhưng mà. . .

Sau một khắc, lít nha lít nhít xuất hiện mười mấy cái điểm đen.

Cái này không bình thường, tuyệt đối không bình thường.

Đầu tiên mậu dịch hạm đội không có khả năng như vậy đông đúc, mà lại không phải cái này đội hình.

Nhưng khoảng cách quá xa, căn bản thấy không rõ lắm.

Lại qua hai khắc đồng hồ, rốt cục thấy rõ ràng.

Ta. . . Mả mẹ nó!

Đây, đây là gặp quỷ sao?

Ta nhìn thấy cái gì?

Kim thị gia tộc hạm đội?

Cột buồm tay liều mạng xoa con mắt, sau đó dụng lực vỗ đầu một cái.

Ta đây là sinh ra ảo giác?

Lại tới gần một chút.

Hắn rốt cục thấy rõ ràng.

Thật đúng là mẹ nhà hắn là Kim thị gia tộc hạm đội.

Sau đó, hắn tranh thủ thời gian gõ vang tiếng chiêng.

"Có địch tình, có địch tình. . ."

"Đương đương đương. . ."

"Có địch tình."

Sau đó, toàn bộ trên tàu chiến chỉ huy người tiên phong liều mạng vung vẩy.

Hướng toàn bộ hạm đội cảnh báo.

Trên thực tế, rất nhiều người đều nhìn thấy.

Yến Nan Phi cùng Tiết Bàn cũng nhìn thấy.

Bọn hắn cũng hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình.

Kim thị gia tộc đây là điên sao?

Thẩm Lãng đây là điên sao?

Chúng ta cái này còn không có đi đánh ngươi Nộ Triều thành ngươi? Ngươi vậy mà tới đánh chúng ta Tiết thị?

Hạm đội của ngươi mới mấy chiếc thuyền?

Bao nhiêu người a?

Ngươi Niết Bàn quân trên mặt đất vô địch, trên mặt biển hoàn toàn vô dụng.

Ngươi cái này muốn chết cũng quá dứt khoát một chút a?

Rất nhanh Yến Nan Phi thấy rõ ràng, càng thêm không dám tin.

Kim thị gia tộc hạm đội liền bốn mươi chiếc thuyền, mà lại thuyền cũng không lớn, cộng lại sẽ không vượt qua hơn bốn ngàn người.

Những thứ này thuyền nhìn cực kỳ bẹp, đặc biệt thon dài.

Nhưng trừ cái đó ra, liền không có ưu điểm gì. Các ngươi hơn bốn ngàn người tới chủ động đánh ta ba vạn người hạm đội?

Bất quá ngươi Thẩm Lãng tất nhiên bỏ được chết, ta cũng bỏ được chôn.

Yến Nan Phi ra lệnh một tiếng.

"Chuẩn bị tác chiến, chuẩn bị tác chiến!"

"Hạm đội trình vây quanh trận hình!"

. . .

Hải chiến là vô cùng phiền phức.

Nhất là lúc này hải chiến, cần tốn thời gian rất dài sắp xếp trận hình.

Hai chi hạm đội mặc dù đã rất gần.

Nhưng trọn vẹn lại qua hơn một canh giờ về sau, hải chiến mới chính thức bộc phát.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

"Rầm rầm rầm. . ."

Tiết thị gia tộc hạm đội biểu hiện ra kinh người chiến đấu tầm xa lực.

Bọn hắn tổng cộng có lớn nhỏ thuyền vượt qua hai trăm chiếc, trong đó cỡ lớn thuyền vượt qua ba mươi chiếc.

Những thứ này cỡ lớn thuyền lên trang bị cự hình cường nỗ, cỡ lớn máy ném đá, có thể cách hơn ba trăm mét phát động công kích.

Uy thế này, quả thực kinh người.

Nhưng mà. . .

Cái này độ chính xác, cũng cảm động.

Cự hình cường nỗ còn tốt, còn có nhất định độ chính xác.

Mà máy ném đá, thật cũng chỉ có thể nện một đập mặt biển.

Có thể trúng mục tiêu một phát, đây tuyệt đối là vận khí bạo rạp.

Tiết thị gia tộc hạm đội, một trận đánh tung, tư thế kinh người vô cùng.

Nhưng mà chiến quả, cơ hồ là không.

Không có cách, coi như đến đại bác quân hạm thời kì, cũng không biết muốn đối oanh bao lâu mới có thể nắm giữ độ chính xác.

Mà Thẩm Lãng hạm đội đâu?

Không có cự hình cường nỗ, không có máy ném đá.

Dựa vào chỉ có một loại.

Cung tiễn thủ.

Đây là đùa giỡn hay sao?

Đây là muốn trở lại Địa Cầu trước công nguyên hải chiến sao?

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Thẩm Lãng hạm đội bên trên, Niết Bàn quân mưa tên nổ bắn ra.

Toàn bộ đều là hỏa tiễn.

Tại không trung xẹt qua một đạo duyên dáng đường vòng cung.

"Phốc phốc phốc phốc. . ."

Mưa tên hung hăng nện ở Tiết thị gia tộc hạm đội bên trên.

Yến Nan Phi bọn người giật mình.

Đây quả thực phát rồ a.

Kim thị gia tộc cung tiễn thủ có thể bắn ra cái gì xa?

Cái này cũng không sai biệt lắm là cực hạn.

Hai thạch cung đối không trung ném bắn, có thể bắn ra gần ba trăm mét khoảng cách.

Nhưng mà độ chính xác?

Không nói cũng được.

Tìm vận may.

Cứ như vậy, hai chi hạm đội đại chiến nửa canh giờ!

Thẩm Lãng hạm đội vậy mà chiếm thượng phong.

Bởi vì Niết Bàn quân tiễn bắn ra thực tế là quá xa, hoàn toàn không kém gì Tiết thị hạm đội cự hình cường nỗ cùng cỡ lớn máy ném đá.

Mà lại 3,000 người bắn tên, dù sao cũng so mấy chục đài cự hình cường nỗ cùng máy ném đá chuẩn đi.

Nhưng mà chiến quả?

Không nói cũng được.

Tại khoảng cách này xuống, coi như Niết Bàn quân tiễn cũng không có cái gì uy lực.

Liền xem như hỏa tiễn, cũng rất khó châm Tiết thị thuyền.

Kịch chiến nửa canh giờ.

Thương vong trên trăm cái.

Mà lại khoảng cách của song phương, từ đầu đến cuối duy trì tại trong phạm vi nhất định.

Không có cách nào.

Thẩm Lãng cũng không dám mạo hiểm.

Song phương hạm đội thực lực cách xa quá lớn, một khi bị Tiết thị hạm đội tới gần liền nguy hiểm.

Thẩm Lãng thuyền nhẹ nhàng linh hoạt linh hoạt, tốc độ nhanh.

Nhưng mà tương đối mà nói cũng tương đối giòn, một khi chịu bên trong mấy lần máy ném đá cùng cự hình cường nỗ, thụ thương coi như không (được) nhẹ.

Kịch chiến sau nửa canh giờ.

Thẩm Lãng hạm đội bỏ trốn mất dạng.

Tiết thị gia tộc hạm đội điên cuồng truy kích.

Lúc này, Yến Nan Phi rốt cục phát hiện, Thẩm Lãng hạm đội đặc điểm.

Tốc độ nhanh, phi thường linh hoạt.

Toàn bộ tốc độ của hạm đội, so với Tiết thị hạm đội trọn vẹn nhanh hai thành tả hữu.

Hai chi hạm đội bắt đầu điên cuồng truy đuổi chiến.

Nguyên bản Tiết thị hạm đội là tuyệt đối đuổi không kịp Thẩm Lãng hạm đội.

Nhưng mà Thẩm Lãng quá tiện, mỗi lần khoảng cách phải quá xa, hạm đội của hắn liền sẽ cố ý giảm bớt tốc độ, để cho Tiết thị hạm đội đuổi theo.

Toàn bộ quá trình, tựa như là mỹ nữ lại trêu chọc lưu manh.

"Tới a, tới a, chỉ cần ngươi đuổi kịp ta, liền để ngươi XXX."

Kết quả lưu manh điên cuồng đuổi, lại hoàn toàn đuổi không kịp.

Đợi đến ngươi muốn từ bỏ thời điểm, mỹ nữ lại dừng lại, tao thủ lộng tư: "Tới a, chỉ cần ngươi đuổi kịp ta, liền để ngươi ngủ."

. . .

Ròng rã hai ngày hai đêm đi qua.

Tiết thị hạm đội từ đầu đến cuối đang điên cuồng truy đuổi, căn bản không có đứng đắn đánh lên một trận chiến.

Tiết Bàn nói: "Thúc phụ, Thẩm Lãng có bẫy, có quỷ kế."

Yến Nan Phi cười lạnh.

Thẩm Lãng đương nhiên là có quỷ kế.

Đây là muốn đem Tiết thị hạm đội dẫn tới cái nào đó đáng sợ Địa Ngục chỗ sao?

Thật sự là buồn cười.

Vùng biển này ai quen thuộc nhất?

Không phải ngươi Thẩm Lãng, mà là ta Tiết thị gia tộc.

Ngươi Thẩm Lãng dĩ nhiên quỷ kế đa đoan, nhưng ta Yến Nan Phi mới là trên biển cả sinh trưởng.

Phiến khu vực này là ta Tiết thị gia tộc nội hải, hoàn toàn như lòng bàn tay.

. . .

Kim thị gia tộc trên tàu chiến chỉ huy.

Mộc Lan đứng ở đầu thuyền, nhắm mắt lại cảm ứng vùng biển này.

Nàng nghe được biển cả gào thét, nghe được gió biển, nghe được đáy biển.

Thẩm Lãng tiến lên phía trước nói: "Bảo bối, xác định sao?"

Mộc Lan nói: "Xác định, hải dương tại gào thét, tại nghẹn ngào, tại tích lũy sức mạnh vô cùng vô tận. Chờ đợi trong nháy mắt bộc phát."

Thẩm Lãng nói: "Vậy cái này một trận bộc phát, uy lực đầy đủ lớn sao?"

Mộc Lan nói: "Mặc kệ là hạm đội của chúng ta, vẫn là Tiết thị gia tộc hạm đội, tại trận này hải dương thiên địa oai trước mặt, giống như hài đồng đồ chơi, dễ như trở bàn tay có thể hóa thành bột mịn."

Mộc Lan thuế biến về sau, có được thượng cổ nhân loại cảm giác.

Đối toàn bộ thiên nhiên cảm giác.

Đối đại địa, đối hải dương, đối hoàn cảnh cảm giác.

Nàng có thể biết lúc nào sẽ gió thổi, lúc nào sẽ trời mưa, lúc nào sẽ sét đánh.

Thậm chí càng đáng sợ tai nạn, nàng đều có thể dự cảm trước.

Năng lực này tại mấy tháng trước hắn liền biểu hiện qua.

Vì lẽ đó Yến Nan Phi dự cảm không có sai, Thẩm Lãng đang muốn đem Tiết thị gia tộc hạm đội mang đi Địa Ngục.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 397: Tiết Thị Liên Quân Toàn Quân Bị Diệt! Kinh Thiên Động Địa!

Sau đó mấy ngày mấy đêm thời gian bên trong.

Thẩm Lãng hạm đội vẫn luôn đang điên cuồng khiêu khích Tiết thị hạm đội.

Mà lại không có một cái minh xác phương hướng, vẫn luôn tại vùng biển này đảo quanh vòng.

Vẫn luôn ở trên diễn ngươi đuổi ta chạy, ngươi ngừng ta quấy nhiễu chiến thuật.

Cái này khiến Tiết thị hạm đội người đều muốn chọc giận nổ.

Hiện tại cuối cùng minh bạch vì sao Thẩm Lãng thuyền đều như vậy gầy cao, chính là vì thuận tiện linh xảo, chính là vì tốt chạy trốn.

Căn bản cũng không khả năng đuổi kịp.

Ròng rã đuổi ba ngày ba đêm, cũng trêu chọc ba ngày ba đêm.

Tiết thị gia tộc triệt để từ bỏ.

Yến Nan Phi ra lệnh một tiếng, tiếp tục Bắc thượng tiến đánh Nộ Triều thành.

Thẩm Lãng hạm đội như vậy tiện, lão tử không bồi ngươi chơi.

Kết quả, Tiết thị gia tộc hạm đội vừa mới Bắc thượng không đến hơn mười dặm, Thẩm Lãng hạm đội lại đuổi theo.

Một trận đuổi đến gần vô cùng, sau đó lại một lần mưa tên cuồng xạ, lại bắn chết bắn bị thương hơn trăm người.

Yến Nan Phi cơ hồ đều muốn tức điên.

Nhưng mà tất nhiên quyết định Bắc thượng, vậy liền không tại cải biến mục tiêu, tiếp tục Bắc thượng.

Ngươi Thẩm Lãng quân đội có thể chạy, nhưng mà Lôi Châu quần đảo, Nộ Triều thành luôn luôn chạy không thoát a.

Chúng ta trước diệt ngươi Nộ Triều thành, đem ngươi Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt lại nói.

Vì lẽ đó, Tiết thị gia tộc hạm đội hoàn toàn mặc kệ Thẩm Lãng hạm đội khiêu khích cùng tập kích, liên tục đằng đằng sát khí hướng về Nộ Triều thành phương hướng đánh tới.

. . .

Ngày kế tiếp!

Tình hình có biến hóa.

Sương mù đánh tới, bao phủ toàn bộ mặt biển.

Thật là cực kỳ hiếm thấy sương mù, tầm nhìn không cao hơn mấy chục mét.

Yến Nan Phi không khỏi sinh lòng cảnh giác.

Dựa theo Thẩm Lãng như thế tiện tính cách, dạng này nồng vụ hay là hắn sẽ đánh lén.

Quả nhiên, Yến Nan Phi trực giác là đúng.

Không lâu sau đó, bỗng nhiên truyền đến chói tai thanh âm.

"Đương đương đương đương đương. . ."

Địch tập, địch tập.

Thẩm Lãng hạm đội nhào cắn lên tới.

Bắt đầu điên cuồng công kích.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Đầy trời mưa tên rơi xuống.

Lần này Thẩm Lãng các thức thuyền ở rất gần.

Mưa tên này uy lực liền lớn.

"Phản kích, phản kích, phản kích. . ."

Theo ra lệnh một tiếng, Tiết thị gia tộc hạm đội điên cuồng phản kích.

Nhưng mà cái này sương mù quá lớn, máy ném đá cùng cự hình cường nỗ căn bản là không cách nào nhắm chuẩn.

Thẩm Lãng thuyền lại nhỏ hơn, càng thêm khó mà bắn trúng.

"Phanh. . ."

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn.

Cái này khiến Yến Nan Phi giật mình.

Thanh âm này quá vang dội, cái này không giống như là phổ thông cung tiễn bắn, cũng là cự hình cường nỗ.

Cái này dĩ nhiên không phải cự hình cường nỗ, mà là Mộc Lan dùng siêu cấp to cung bắn ra.

"Phanh phanh phanh. . ."

Lại liên tiếp bắn ba mũi tên.

Tiết thị gia tộc một chiếc chiến hạm cột buồm bị bắn trúng.

"Phanh. . ."

Sau đó bỗng nhiên nổ tung!

"Xoạt xoạt. . ."

Thật cao cột buồm từ giữa đó đứt gãy, bỗng nhiên nện xuống tới.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mộc Lan tiễn lại một lần nữa nổ bắn ra.

Một khắc đồng hồ về sau.

Lại có một cái cột buồm bị bắn trúng, trực tiếp nổ tung, bỗng nhiên ngã xuống.

Tiết thị gia tộc hạm đội chiến hạm, có là hai cây cột buồm, có là ba cây.

Hai cây cột buồm đứt gãy, vậy liền coi là là phế.

Chỉnh tàu chiến hạm đều mất đi động lực, trên cơ bản liền ở tại chỗ đảo quanh.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Lại từng đợt hỏa tiễn mưa rơi xuống.

Toàn bộ nhắm chuẩn chính là cánh buồm.

Tiết thị hạm đội chiến hạm cánh buồm bắt đầu hỏa.

Một chiếc, hai chiếc, ba chiếc. . .

Yến Nan Phi hốc mắt muốn nứt, cao giọng nói: "Tiếp tục Bắc thượng, không cần triền đấu, tốc độ cao nhất Bắc thượng. . ."

Sau đó, Tiết thị gia tộc hạm đội căn bản không cùng Thẩm Lãng dây dưa, chỉ là liều mạng muốn xông ra chiến trường.

Thẩm Lãng hạm đội theo đuổi không bỏ, tiếp tục điên cuồng tập kích quấy nhiễu.

Nhưng mà. . .

Cái này sương mù thời tiết vẫn là thật đáng sợ.

Thẩm Lãng hai chiếc chiến hạm không có khống chế lại, trực tiếp đụng vào Tiết thị gia tộc chiến hạm.

Mặc dù có mũi sừng, nhưng mà thuyền dù sao thể tích nhỏ, so ra kém Tiết thị gia tộc đại chiến hạm, va chạm phía dưới liền phi thường ăn thiệt thòi, trong đó một chiếc chiến hạm thành công thoát đi, mà đổi thành bên ngoài một chiếc chiến hạm bị hao tổn quá nghiêm trọng, không thể không vứt bỏ hạm.

Tại sương mù bên trong chiến đấu, hoàn toàn là đang liều mạng.

Ròng rã hơn hai canh giờ sau!

Sương mù rốt cục tản đi, dương quang phổ chiếu.

Yến Nan Phi kiểm kê tổn thất, trong lòng giống như nhỏ máu.

Vậy mà tổn thất mười chín chiếc thuyền.

Mà Thẩm Lãng cũng kém không nhiều hao tổn một chiếc nửa trận chiến hạm.

Lúc này phía sau mấy chục dặm chỗ.

Thẩm Lãng hạm đội ngay tại đối Tiết thị lạc đàn thuyền tiến hành sau cùng giảo sát.

Không hề nghi ngờ đây là phi thường tàn nhẫn quá trình.

Những thứ này thuyền hoặc là cột buồm bị hủy, hoặc là cánh buồm bị hủy, toàn bộ mất đi động lực trên mặt biển đảo quanh.

Thẩm Lãng hạm đội dễ như trở bàn tay có thể tiến hành vây quanh, sau đó tới gần, triệt để tiêu diệt.

. . .

Tiết thị hạm đội trên tàu chiến chỉ huy.

"Đem chủ, nếu như đoán không sai, mấy ngày kế tiếp bên trong đều sẽ có sương mù."

Yến Nan Phi cau mày, tiếp tục như vậy không được.

Sương mù thời tiết có lợi cho Thẩm Lãng, mà bất lợi cho Tiết thị hạm đội loại này quái vật khổng lồ.

Mấu chốt Thẩm Lãng cung tiễn thủ quá mạnh.

Nhất là Kim Mộc Lan, tại cái nào đó trong khoảng cách, nàng tiễn vô cùng tinh chuẩn.

Thẩm Lãng dưới trướng cung tiễn thủ, chỉ có thể dựa vào cảm giác khắp bắn.

Nhưng mà Kim Mộc Lan phảng phất có thể xem thấu nồng vụ, như thế lớn sương mù, cách hơn mười trượng khoảng cách vậy mà vẫn như cũ có thể nhắm chuẩn cột buồm.

Mà lại Kim Mộc Lan bắn ra cự tiễn vậy mà lại nổ, trực tiếp đem to cỡ miệng chén cột buồm nổ gãy.

Đối với cánh buồm chiến hạm tới nói, cột buồm một khi bị tạc gãy, liền mang ý nghĩa triệt để xong đời.

Không thể nếu còn tiếp tục như vậy nữa.

Nơi này khoảng cách Nộ Triều thành vẫn còn rất xa?

4,700 dặm.

Không sai, càng ngày càng xa.

Trước đó là Thẩm Lãng hạm đội tại chạy trốn, Tiết thị hạm đội đang đuổi, kết quả khoảng cách Nộ Triều thành ngược lại càng ngày càng xa.

Tiết thị gia tộc hạm đội đi tốc độ đại khái tại một canh giờ năm mươi mấy bên trong tả hữu, ngày kế có thể đi sáu trăm dặm.

Nói cách khác cần tám ngày thời gian mới có thể đến đạt Nộ Triều thành.

Nếu như tiếp xuống tám ngày, mỗi một ngày đều có lớn nồng vụ.

Nói cách khác có thể sẽ gặp Thẩm Lãng hạm đội tám ngày điên cuồng xâm nhập.

Sương mù bên trong, hai chi hạm đội đều trở thành mù lòa.

Nhưng Thẩm Lãng hạm đội cũng là một cái thoáng thấy được mù lòa, nhất là Kim Mộc Lan, thật đáng sợ, phảng phất có thể xem thấu nồng vụ.

Vì lẽ đó nếu như tiếp tục như vậy, mấy người đuổi tới Nộ Triều thành, Tiết thị hạm đội sẽ tiếp nhận đáng sợ tổn thất.

Như thế coi như đến Lôi Châu quần đảo, hạm đội cũng mất đi đại bộ phận sức chiến đấu.

"Thẩm Lãng người này, thật sự là tiện phải tận xương." Thế tử Tiết Bàn nhịn không được lạnh giọng giận mắng.

Yến Nan Phi không nói, đi vào biển cả đồ trước mặt bắt đầu suy nghĩ.

Hiện tại có hai cái phương án.

Cái thứ nhất phương án, hạm đội lập tức dừng sát ở một cái bến cảng , chờ đợi sương mù thời tiết kết thúc.

Nhưng mà. . .

Bây giờ vẫn là mùa đông, sương mù thời tiết kết thúc cơ hồ xa xa khó vời.

Mà lại thế cục chờ không nổi.

Tiết Triệt nói qua, đế quốc bên kia thiên băng địa liệt thế cục chẳng mấy chốc sẽ bộc phát.

Như cho đến lúc đó, vẫn không có diệt đi Kim thị, không có chiếm lĩnh Nộ Triều thành, không có phong tỏa toàn bộ Việt Quốc đông bộ hải vực, vậy coi như là thất bại.

Tất nhiên không thể chờ sương mù tản đi, vậy liền cần mạo hiểm!

Không thể còn như vậy bị động, cần chủ động!

Nhưng làm sao chủ động đâu?

Yến Nan Phi vắt hết óc.

Ưu thế của hắn là cái gì?

Quen thuộc bản này hải vực, nơi này vẫn như cũ xem như Tiết thị gia tộc nội hải.

Nơi nào có vòng xoáy, nơi nào có đá ngầm, Yến Nan Phi đều rõ ràng,

Mà lại đây đều là tuyệt mật tư liệu, xưa nay không tiết ra ngoài.

Những thứ này đá ngầm cùng vòng xoáy địa điểm, hoàn toàn là dùng sinh mệnh đại giới cũng nhô ra tới.

Tất nhiên Thẩm Lãng hạm đội giống như như chó điên đuổi theo hắn cắn, mà lại thích tại sương mù thời tiết phát động tập kích.

Như vậy. . .

Tiết thị hạm đội đem Thẩm Lãng hạm đội đưa vào Địa Ngục hải vực như thế nào?

Yến Nan Phi ánh mắt rơi vào hải đồ lên cái góc này.

Lão Nha Hải!

Đây là Tiết Triệt lấy danh tự.

Bởi vì vùng biển này có vô số đá ngầm, phi thường đột ngột sắc bén.

Trời trong gió nhẹ tình hình xuống, cách nước biển liền có thể nhìn thấy những thứ này đá ngầm.

Nhưng mà sương mù thời tiết, nhất định là nhìn không thấy.

Như vậy thừa dịp sương mù thời điểm, đem Thẩm Lãng hạm đội dẫn tới mảnh này Lão Nha Hải, triệt để đánh vỡ đáy thuyền, thôn phệ cả chi hạm đội.

Nhưng cứ như vậy đối Tiết thị gia tộc hạm đội cũng là nguy hiểm to lớn.

Yến Nan Phi mặc dù biết rõ mảnh này Lão Nha Hải ở nơi đó, nhưng mà tại sương mù thời tiết bên trong, cũng rất khó tránh đi những thứ này đá ngầm.

Tuyệt đối đừng còn không có diệt đi Thẩm Lãng hạm đội, hạm đội của mình lại hủy diệt.

Rất nhanh, Yến Nan Phi làm một cái quyết định.

Dùng ba mươi chiếc thuyền làm mồi nhử, đem Thẩm Lãng hạm đội dẫn hướng hủy diệt.

Thậm chí bao gồm Yến Nan Phi chiếc này kỳ hạm.

Thẩm Lãng tiểu tặc quá gian trá, nhất định phải bỏ được hạ đủ đủ tiền vốn, hắn mới có thể mắc lừa.

Yến Nan Phi hạ lệnh!

Mỗi một chiếc thuyền treo lên đèn đuốc.

Sau một lát!

Tiết thị hạm đội gần hai trăm chiếc thuyền bên trên, lít nha lít nhít treo đầy đèn đuốc.

Màn đêm buông xuống phía dưới, tại mặt biển tối tăm bên trên, lấm ta lấm tấm, lộ ra cực kì đẹp đẽ.

Không chỉ có đèn đuốc.

Còn có trên trăm ngọn đèn pha.

Đây đương nhiên là nguyên thủy đèn pha.

Bên trong đốt là dầu, sau đó lợi dụng lõm kiếng chiếu hậu tiến hành tụ ánh sáng phản xạ.

Đây đương nhiên là so ra kém hiện đại đèn pha, nhưng mà tại triệt để đêm tối tình huống dưới, tại khoảng cách nhất định bên trong còn có thể thấy rõ.

Vì chấn nhiếp Thẩm Lãng hạm đội.

Cái này hơn một trăm chiêm nguyên thủy đèn pha, đều toàn bộ ngưng tụ tại hắn ba mươi chín chiếc thuyền bên trên.

Đây là tại cảnh cáo Thẩm Lãng, ta nhìn chằm chằm ngươi đây, ngươi đừng hòng muốn đánh lén.

Cứ như vậy, hai chi hạm đội bình an vô sự.

Thẩm Lãng hạm đội rơi vào phía sau hai ba ngàn mét chỗ, chăm chú đi theo, cắn không thả.

Chờ đợi ngày kế tiếp sương mù bao phủ.

Một khi có sương mù, những thứ này nguyên thủy đèn pha hào quang liền xuyên thấu không (được).

. . .

Yến Nan Phi dẫn đầu hạm đội, liên tục hướng về Lão Nha Hải phương hướng đi mà đi.

Hi sinh ba mươi chiếc thuyền, triệt để phá hủy Thẩm Lãng hạm đội.

Phi thường có lời sinh ý,

Hai chi hạm đội yên lặng tiến lên.

"Thúc phụ, Thẩm Lãng sẽ lên làm sao?" Tiết Bàn hỏi.

Yến Nan Phi nói: "Hắn biết vùng biển này đá ngầm sao?"

Tiết Bàn nói: "Không có khả năng biết, phiến khu vực này đá ngầm, chúng ta cũng là tại mấy tháng trước mới xác minh. Trước đó bản này hải vực cơ hồ không có người đi qua."

Yến Nan Phi nói: "Đó chính là."

. . .

"Phu quân, như vậy không tốt đâu."

"Sợ cái gì, trên chiếc thuyền này đều là nữ nhân, ngươi coi như phát ra thanh âm gì cũng không cần gấp."

"Thế nhưng là đại chiến trước mắt, làm loại chuyện này, có phải là không quá may mắn a."

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, ngươi cái đầu nhỏ bên trong như thế có nhiều như vậy khuôn sáo a. Tới đi, bảo bối."

Một khắc đồng hồ sau.

Thẩm Lãng cầu xin tha thứ: "Bảo bối, nhường ta chậm rãi, nhường ta chậm rãi.

. . .

Mỗi khi lúc này, Thẩm Lãng đều sẽ phi thường hoài niệm Tiểu Băng cùng Ninh Diễm.

Mộc Lan quả thực liền là hắn mười tám tầng Địa Ngục.

Tại Tiểu Băng trước mặt, thậm chí tại Ninh Diễm trước mặt, Thẩm Lãng cũng còn xem như tương đối uy phong.

Không phải ta Thẩm Lãng không đủ mạnh a.

Thực tế là đối thủ quá cường đại.

Ta có thể đánh ngang tay, đã phi thường không tầm thường.

Thẩm Lãng ngồi xuống, nhìn xem mảnh này hải đồ.

"Bảo bối, ngươi làm gì?" Thẩm Lãng hỏi.

"Mấy người mang thai a. . ."

Ách?

Còn muốn sinh sao?

Sinh một cái Thẩm Dã tiểu phôi đản, đều kém chút giày vò nửa cái mạng.

"Còn phải lại sinh một đứa con gái." Mộc Lan nói.

Cửa phòng mở ra.

Nữ võ sĩ Vũ Liệt đi tới, bưng rượu nho cùng thịt thăn.

"Phi!"

Nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, nàng ám xì một cái.

Không muốn mặt.

Nhưng nàng là không dám nhìn Mộc Lan, dù là Mộc Lan lúc này trên thân che kín tơ lụa chăn mỏng.

Bởi vì Mộc Lan thực tế rất xinh đẹp, nhất là vào thời khắc này, Vũ Liệt nhìn cũng không nhịn được muốn đố kỵ.

Thẩm Lãng nhìn xem phiến khu vực này hải đồ, biểu hiện hết thảy bình thường.

"Công tử, lần sau ngươi không mặc quần áo thời điểm, tốt nhất nói một tiếng." Vũ Liệt nói.

Thẩm Lãng nói: "Vũ Liệt tỷ tỷ, ngươi cái gì chưa từng gặp qua a, còn để ý sao?"

Vũ Liệt liếc Thẩm Lãng một chút, sau đó đi ra ngoài.

Nàng mặc dù là nữ nhân, nhưng là tuyệt đối độc thân chủ nghĩa người.

Mà lại từ nhỏ thân thể liền nhận dược vật tàn phá, đối chuyện nam nữ không có chút nào hứng thú.

Mộc Lan đứng dậy, ngồi trong ngực Thẩm Lãng, dùng đao cắt lấy hươu thịt thăn.

Một cái uy (cho ăn) Thẩm Lãng, một cái uy (cho ăn) chính mình.

Sau đó hớp một cái rượu nho, một nửa mình uống xong, một nửa độ vào Thẩm Lãng miệng bên trong.

Hai người kia thân mật, quả thực là đến nhường thịt người ma tình trạng.

"Vũ Liệt tỷ tỷ trù nghệ càng ngày càng tốt, cái này hươu thịt ướp phải đặc biệt ngon miệng."

"Ừm." Thẩm Lãng sau đó lại nhịn không được hôn lên Mộc Lan bờ môi.

Còn có cái gì hương vị hơn được bảo bối nương tử a, cũng chính là thân thể ta không cho phép, nếu không ta một ngày ăn mười về.

Mộc Lan nói: "Phu quân, Yến Nan Phi chỉ sợ động cơ không (được) thuần, hắn giả vờ tiếp tục Bắc thượng dáng vẻ, nhưng lại hướng về phía đông phương hướng tới gần."

Thẩm Lãng nói: "Vùng biển này là Tiết thị gia tộc sân nhà, hắn đại khái là muốn đem chúng ta đưa vào nơi nào đó tương đối đáng sợ hải vực, muốn để chúng ta toàn quân bị diệt đi."

Mộc Lan nói: "Vậy chúng ta muốn mắc lừa sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên muốn, chúng ta không (được) trước mắc lừa, bọn hắn làm sao lại sau mắc lừa, không nỡ nàng dâu, bộ không thể lưu manh."

Mộc Lan cười ha hả nói: "Vậy ngươi bỏ được nàng dâu sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không nỡ, không nỡ, cái này nàng dâu ta muốn toàn bộ một người ăn hết. Bảo bối bằng không ngươi nhường ta ăn hết đi, đem ta ngươi cả người đều ăn vào trong bụng đi."

"Ta ăn ngươi còn tạm được."

Sau đó cơm còn không có ăn xong, hai người lại gặm cùng một chỗ.

Một khắc đồng hồ sau.

Thẩm Lãng lại nói: "Bảo bối, nhường ta chậm rãi, nhường ta chậm rãi. . ."

. . .

Ngày kế tiếp rạng sáng, sương mù đúng hạn mà tới, bao phủ toàn bộ mặt biển.

Song phương hạm đội đều thả chậm tốc độ xuống tới.

Tiết Bàn nói: "Thúc phụ, ngài nhất định phải như vậy sao? Nếu như Thẩm Lãng không mắc mưu, vậy chúng ta thế nhưng là toi công tổn thất ba mươi lục soát thuyền."

"Không nỡ thịt, bắt không được sói!"

Sau đó Yến Nan Phi hạ lệnh, hạm đội tiếp tục đi tới.

Trời dần dần sáng, nhưng mà sương mù càng ngày càng đậm.

Tiết thị gia tộc hạm đội nguyên thủy đèn pha cũng đã căn bản xuyên thấu không (được) cái này nồng vụ, chỉ có thể ẩn ẩn nhìn thấy một điểm sáng.

Sau đó, căn cứ trước đó Yến Nan Phi mệnh lệnh.

Toàn bộ hạm đội dần dần dập tắt đèn đuốc, dập tắt đèn pha.

Toàn bộ quá trình vô thanh vô tức, phi thường bí ẩn.

Rất nhanh gần hai trăm chiếc Tiết thị trong hạm đội, chỉ có ba mươi lục soát thuyền vẫn như cũ đèn sáng, thậm chí còn đem đèn pha thiêu đến càng thêm vượng.

Thật sự là thủ bút thật lớn.

Yến Nan Phi là muốn đem cái này ba mươi chiếc thuyền làm mồi nhử, hấp dẫn Thẩm Lãng hạm đội đi hướng diệt vong.

Thậm chí bao gồm soái hạm của hắn.

Vì sao tại trong sương mù dày đặc còn có thể thấy là kỳ hạm?

Bởi vì kỳ hạm đèn pha càng lớn, vị trí càng cao.

Quả nhiên, Thẩm Lãng hạm đội đi sát đằng sau mà tới.

Lúc này Yến Nan Phi trong đầu dâng lên một cái ý niệm khác.

Muốn hay không thừa dịp sương mù bày ra một vòng vây?

Hạm đội hướng về hai cánh khuếch tán, sau đó rơi vào Thẩm Lãng hạm đội phía sau.

Nhưng mà hắn rất nhanh liền từ bỏ kế hoạch này.

Bởi vì căn bản không có khả năng thực hiện.

Một khi muốn tạo thành vòng vây, đường kính chí ít vượt qua hơn mười dặm.

Như thế nào thông tin? Như thế nào chỉ huy?

Cái này sương mù bao phủ căn bản là không nhìn thấy phất cờ hiệu, muốn tạo thành vòng vây căn bản chính là người si nói mộng.

Vẫn là nguyên bản kế sách tương đối thỏa đáng.

Sau đó!

Yến Nan Phi kỳ hạm mang theo hai mươi chín chiếc mồi nhử thuyền, hướng về Lão Nha Hải phương hướng đi mà đi.

Mà hạm đội còn lại, hướng về hai bên tản ra.

Thẩm Lãng hạm đội vẫn như cũ theo đuổi không bỏ.

Khoảng cách tràn ngập đá ngầm Lão Nha Hải vực càng ngày càng gần.

Yến Nan Phi cùng Tiết Bàn bản năng cảm thấy hô hấp dồn dập.

Mặc dù cái khác hai mươi mấy chiếc mồi nhử thuyền đều là thuyền nhỏ, mà lại người ở phía trên đại bộ phận đã rút đi.

Nhưng hắn chiếc này kỳ hạm là thực sự, nếu như Thẩm Lãng không mắc mưu, vậy những này thuyền liền hi sinh vô ích.

Nhưng mà may mắn, Thẩm Lãng hạm đội vẫn như cũ theo đuổi không bỏ.

Mà lại lại một lần nữa phát động đòn công kích trí mạng.

"Đương đương đương đương. . ."

"Địch tập, địch tập. . ."

"Phanh phanh phanh. . ."

Có một chiếc thuyền cột buồm bị Kim Mộc Lan bắn trúng, đồng thời nổ gãy.

Chỉnh chiếc thuyền trên mặt biển ngồi chỗ cuối.

Cái này Kim Mộc Lan thật sự là mạnh a.

Ngay sau đó, thứ hai thủ thuyền lại trúng chiêu.

Toàn bộ cánh buồm bắt đầu cháy hừng hực.

Một lát sau, thứ ba chiếc thuyền bị đánh trúng.

Yến Nan Phi cắn chặt răng, tiếp tục dẫn đầu mồi nhử thuyền hướng về Lão Nha Hải vực phóng đi.

Tốc độ ngược lại càng lúc càng nhanh.

Thẩm Lãng hạm đội vẫn như cũ điên cuồng đuổi theo.

Khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Chính thức tiến vào đáng sợ Lão Nha Hải vực.

"Ầm!"

Trong đó một chiếc thuyền chấn động mạnh một cái.

Đụng vào đá ngầm.

Đáy thuyền xuất hiện một cái to lớn vết nứt, vô số nước biển mãnh liệt mà vào.

Ngay sau đó, thứ hai chiếc, thứ ba chiếc, thứ tư chiếc. . .

Yến Nan Phi mồi nhử hạm đội, chính là tiến vào Lão Nha Hải vực.

Đến nơi đây, hết thảy liền hoàn toàn bằng vào vận khí.

Vận khí đủ tốt tình huống dưới, có thể xuyên qua vùng biển này.

Nhưng vận khí không tốt, liền xem như xong.

Một khi đụng vào đá ngầm, chỉ có đắm chìm.

Sau một lát!

Yến Nan Phi nghe được không giống tiếng chuông.

"Đương đương đương đương. . ."

"Không tốt, trúng kế, trúng kế, nơi này có đá ngầm, có đá ngầm. . ."

Những âm thanh này đều là theo Thẩm Lãng hạm đội truyền đến.

"Phanh phanh phanh. . ."

Sau đó truyền đến từng tiếng tiếng vang.

Yến Nan Phi đại hỉ, Thẩm Lãng hạm đội đuổi đến nhanh như vậy, tùy tiện xông vào mảnh này Lão Nha Hải vực, cũng chỉ có một con đường chết.

"Bỏ thuyền, bỏ thuyền, muốn chìm, muốn chìm. . ."

"A. . . A. . . A. . ."

Sương mù bên trong, Thẩm Lãng hạm đội bên kia truyền đến từng đợt tiếng kêu thảm thiết.

Tiết Bàn mừng như điên.

"Ha ha ha, Thẩm Lãng trúng kế, hắn xong, hắn xong. . ."

"Thẩm Lãng khoe khoang trí gần như yêu, nhưng vẫn là chạy không khỏi tham lam a."

"Hạm đội của hắn xong, chúng ta đại công cáo thành."

Yến Nan Phi hạ lệnh: "Mồi nhử hạm đội tiếp tục chậm chạp tiến lên, tranh thủ rời đi vùng biển này."

"Điều động thủy thủ xuống biển, ở phía trước dẫn đường."

"Phanh phanh phanh. . ."

Vùng biển này đá ngầm quá dày đặc, căn bản khó lòng phòng bị.

Vì lẽ đó cho dù là Yến Nan Phi mồi nhử hạm đội cẩn thận từng li từng tí, đồng thời thủy thủ ở trong biển dẫn đường cũng vẫn như cũ liên tục không ngừng đụng vào đá ngầm, nhưng vẫn là một chiếc tiếp lấy một chiếc đắm chìm.

Nhưng mà Yến Nan Phi hôm nay vận khí cực kỳ tốt, hắn chiếc này kỳ hạm vậy mà thuận lợi lái ra mảnh này Lão Nha Hải vực.

Thẩm Lãng hạm đội đến tột cùng có bao nhiêu thảm a?

Yến Nan Phi cùng Tiết Bàn hoàn toàn lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Bọn hắn như vậy cẩn thận từng li từng tí, ba mươi chiếc mồi nhử thuyền còn đụng đá ngầm đắm chìm sáu bảy thành trở lên.

Thẩm Lãng hạm đội như thế khí thế hùng hổ, hoàn toàn vô tri xông vào Lão Nha Hải vực, trên cơ bản là toàn quân bị diệt đi.

Đáng tiếc hiện tại sương mù bao phủ, không nhìn thấy tình trạng.

Nhưng mà tối thiểu Thẩm Lãng hạm đội không còn có truy sát đi lên.

. . .

Lại qua hơn một canh giờ, mặt trời mới rốt cục xé mở nồng vụ.

Yến Nan Phi nhìn thấy vô cùng thê thảm một màn.

Bản này Lão Nha Hải vực, khắp nơi đều nổi lơ lửng mảnh vỡ, nhiều loại mảnh vỡ.

Đầu gỗ mảnh vỡ, cánh buồm mảnh vỡ, vô số kể.

Đại đa số thuyền đã đắm chìm lăn lộn đến trong biển.

Có như vậy mấy chiếc thuyền đặc biệt thảm, trực tiếp bị mắc cạn ở trong tối đá ngầm san hô phía trên.

Ha ha ha ha!

Thẩm Lãng tổn thất, vô số kể a.

Yến Nan Phi hạ lệnh: "Hạm đội một lần nữa tập kết, tại toàn bộ còn có lục soát Thẩm Lãng còn sót lại hạm đội."

. . .

Lại qua ròng rã hơn một canh giờ, Tiết thị gia tộc hạm đội lại một lần nữa hoàn thành tập kết.

Nguyên bản hai trăm chiếc thuyền, lúc này vẻn vẹn chỉ còn lại một trăm bảy mươi chiếc.

Nhưng vẫn như cũ là trùng trùng điệp điệp, khí thế kinh người.

Sau đó toàn bộ hạm đội bỗng nhiên trải rộng ra, hướng về đông bắc phương hướng hết tốc độ tiến về phía trước, lục soát Thẩm Lãng còn sót lại hạm đội tung tích.

Vẻn vẹn hơn nửa canh giờ sau.

"Phát hiện Thẩm Lãng còn sót lại hạm đội. . ."

Quả nhiên phát hiện.

Tại phía trước hơn mười dặm hải vực, Thẩm Lãng hạm đội vậy mà điên cuồng chạy trốn.

Nguyên bản uy phong lẫm lẫm hạm đội, lúc này phảng phất biến thành ăn mày hạm đội.

Ba mươi chín chiếc thuyền, vậy mà chỉ còn lại mười tám chiếc, còn lại cũng không thấy bóng dáng.

Yến Nan Phi sợ hãi thán phục, Thẩm Lãng vận khí không tệ a.

Lại có mười tám chiếc thuyền xuyên qua mảnh này Lão Nha Hải vực.

Bất quá cái này mười tám chiếc thuyền nhìn đều cực kỳ thảm a.

Có chút thuyền đã có trà Minh Tiền nghiêng, cực kỳ hiển nhiên cũng là đụng vào đá ngầm, nước biển rót vào trong khoang thuyền, chỉ bất quá còn không có đắm chìm mà thôi.

Mà có chút thuyền thì là đầu thuyền đuôi thuyền bị hao tổn nghiêm trọng, cực kỳ hiển nhiên là va chạm vào nhau.

Vì lẽ đó cả chi tốc độ của hạm đội trở nên chậm rất nhiều.

Tiết Bàn cùng Yến Nan Phi đại hỉ.

Thẩm Lãng hạm đội xong, triệt để xong!

Bây giờ chúng ta có ròng rã một trăm bảy mươi chiếc thuyền, mà ngươi chỉ có mười tám chiếc.

Chúng ta thuyền hoàn chỉnh, mà ngươi Thẩm Lãng hạm đội hỏng không chịu nổi, phảng phất thổi một hơi liền muốn vỡ vụn lật úp.

Thẩm Lãng a Thẩm Lãng , mặc cho ngươi gian xảo như quỷ, hôm nay cũng bên trong ta Yến Nan Phi kế sách.

Ngươi cùng Kim Mộc Lan đã không gặp được ngày mai mặt trời.

Trước đem hạm đội của ngươi chém tận giết tuyệt, sau đó lại phóng tới Nộ Triều thành, đưa ngươi Kim thị gia tộc trảm thảo trừ căn!

Lập tức, Yến Nan Phi một trận hô to!

"Hết tốc độ tiến về phía trước, đem Thẩm Lãng hạm đội chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Một trăm bảy mươi chiếc Tiết thị hạm đội khí thế hùng hổ hướng về Thẩm Lãng hỏng hạm đội cuồng xông mà đi.

Sát khí ngút trời.

"Đông đông đông đông đùng. . ."

Dù là trên mặt biển, kinh thiên trống trận cũng bắt đầu gõ vang.

Thẩm Lãng, trước đó chịu uất ức của ngươi khí.

Hiện tại ngày tận thế của ngươi rốt cục đến!

. . .

Thẩm Lãng mười tám chiếc hỏng hạm đội, không ngừng hướng về đông bắc phương hướng tiến lên, tiến lên.

Hắn mục đích tại Hoan Hỉ đảo!

"Bảo bối, còn bao lâu?"

Mộc Lan bỗng nhiên nhảy vào trong biển, hóa thân trở thành một đầu mỹ nhân ngư đồng dạng chui vào đáy biển.

Sau đó lẳng lặng cảm thụ toàn bộ đáy biển tự nhiên khí tức.

Cảm thụ nước biển, cảm thụ đại địa khí tức.

Bất luận cái gì địa chấn đều không phải ngẫu nhiên phát sinh, nhất định là trong lòng đất xuống ấp ủ cực kỳ lâu năng lượng, sau đó lại bỗng nhiên bộc phát.

Thực ra, toàn bộ nam bộ hải vực đã phát sinh nhiều lần địa chấn.

Ngay tại mấy tháng trước, Thiên Nam hành tỉnh phát sinh địa chấn, hơn ngàn ở giữa dân phòng sụp đổ.

Lúc ấy quần thần dồn dập thượng tấu, đây là thượng thiên cảnh báo, nhắc nhở quốc quân Ninh Nguyên Hiến tranh thủ thời gian tiến hành tế thiên đại điển lễ tạ thần, cảm tạ thượng thiên tại trận này quốc vận chi chiến phù hộ.

Cũng chính thức bởi vì như thế, quốc quân Ninh Nguyên Hiến bất đắc dĩ đè vào ngày mùng 9 tháng 7 tiến hành tế thiên đại điển.

Nhưng mà, Thiên Nam hành tỉnh địa chấn chỉ là dư ba mà thôi.

Chân chính địa chấn tại nam bộ hải vực, liên tiếp không ngừng mà phát sinh.

Thẩm Lãng thậm chí hoài nghi, cái này một chuỗi dài địa chấn có thể hay không cùng Hắc Thạch đảo hạ lên cổ di tích khai phát có quan hệ.

Mà Kim Mộc Lan đã cảm ứng được.

Trước đó một chuỗi dài địa chấn, chỉ là nhỏ địa chấn.

Vùng biển này dưới nền đất, đang nổi lên lấy một trận động đất.

Vô cùng kinh người động đất.

Trận này động đất uy lực, sẽ vượt qua đi qua mấy tháng tất cả nhỏ địa chấn hòa.

Trận này đáy biển địa chấn, sẽ dẫn phát một trận kinh người đại hải khiếu.

Tại trận này biển gầm trước mặt.

Bất luận cái gì hạm đội đều sẽ như bẻ cành khô, hóa thành bột mịn.

Mộc Lan nhanh chóng nhảy ra mặt biển, trở về tới boong tàu phía trên.

"Phu quân, buổi tối hôm nay trước đó, đáy biển động đất nhất định sẽ bộc phát!"

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Hạm đội hết tốc độ tiến về phía trước, đi Hoan Hỉ đảo."

Sau đó, Thẩm Lãng hạm đội cánh buồm mở đầy, tốc độ cao nhất hướng về cái nào đó địa điểm đi.

Sau lưng Tiết thị gia tộc hạm đội, sát khí ngút trời điên cuồng đuổi theo.

Mà lần này, Thẩm Lãng muốn dẫn lấy bọn hắn đi địa phương là chân chính Địa Ngục!

. . .

Hai chi hạm đội tốc độ đến cực hạn.

Bởi vì Thẩm Lãng hạm đội muốn đóng vai bị hao tổn, vì lẽ đó tốc độ thoáng chậm hơn Tiết thị gia tộc hạm đội, khiến cho hai chi hạm đội khoảng cách càng ngày càng gần.

Mười tám dặm.

Mười lăm dặm.

Mười ba dặm.

Lúc này, Yến Nan Phi bản năng cảm giác được từng đợt bất an.

Tiết Bàn cũng cảm giác được.

Lúc này rõ ràng trời trong gió nhẹ, nhưng mà chim biển từ đầu đến cuối hướng về một phương hướng bay.

Vô số hải ngư, liều mạng hướng về đông bắc phương hướng bơi.

Bọn hắn phảng phất đang. . . Chạy trốn?

Bọn hắn vì sao muốn chạy trốn?

Nhiều khi, động vật có càng thêm bản năng trực giác, có thể cảm giác được nguy hiểm.

Mà lại lúc này đáy biển đã có chấn động.

"Thúc phụ, những thứ này chim, những thứ này cá đều đang nhìn phía đông chạy trốn."

Trên trời chim biển đã càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, cuối cùng hoàn toàn là che khuất bầu trời.

Mà trong biển cá thì càng nhiều.

Lít nha lít nhít, vô số kể.

Toàn bộ nước biển phảng phất muốn sôi trào.

Bọn hắn nhìn thấy rất nhiều cá mập lớn, cá voi.

Còn có nhiều loại cá, vô số kể.

Lúc này vốn là cá mập lớn tiến hành đi săn thời khắc.

Nhưng chúng nó chỉ lo hướng về phía đông cuồng bơi.

"Thúc phụ, điệu bộ này thật là lạ a!"

"Quá quái lạ!"

Không chỉ là Tiết Bàn, toàn bộ Tiết thị hạm đội đều cảm nhận được đây hết thảy.

Nhưng tất cả mọi người cũng vẻn vẹn chẳng qua là cảm thấy kỳ quái mà thôi.

Hải dương là một cái thế giới xa lạ, thiên hình vạn trạng sự tình không biết có bao nhiêu.

Yến Nan Phi dứt bỏ tất cả tạp niệm, cao giọng nói: "Hạm đội trình vây quanh trận hình, hết tốc độ tiến về phía trước, phá hủy Thẩm Lãng hạm đội."

"Chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!"

Đã ngừng mấy canh giờ tiếng trống trận lại một lần nữa gõ vang.

Tiết thị hạm đội liên quân gần ba vạn người, nhiệt huyết sôi trào, mài đao xoèn xoẹt.

Chuẩn bị chiến đấu, chuẩn bị chiến đấu.

Tất cả cự hình cường nỗ chuẩn bị.

Tất cả máy ném đá chuẩn bị.

Giết Thẩm Lãng.

Giết Kim Mộc Lan.

Giết sạch tất cả mọi người.

Đem các ngươi triệt để mai táng.

Từ trên trời nhìn lại.

Tiết thị gia tộc hạm đội giống như một đầu siêu cấp cự thú, mở ra miệng rộng.

Mà Thẩm Lãng hạm đội, chính là mười tám con thuyền, giống như một đầu cá con, ngay tại điên cuồng đào mệnh.

Ngay tại lúc lúc này.

Thẩm Lãng hạm đội bỗng nhiên gia tốc.

Chuyện gì xảy ra?

Hạm đội của các ngươi không phải bị hao tổn nghiêm trọng không?

Không phải hành động chậm chạp sao?

Chẳng lẽ là trang?

Người giả què, ngươi hạm đội cũng giả què?

Thẩm Lãng hạm đội tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng vượt qua Tiết thị hạm đội hai thành trở lên, lập tức đem Tiết thị hạm đội vung phải càng ngày càng xa.

Phía trước, Hoan Hỉ đảo đã ở trong tầm mắt.

Đây là một cái mấy chục cây số vuông hòn đảo.

Hòn đảo không tính lớn, nhưng mà tại phía đông có một cái tuyệt diệu vịnh biển.

Toàn bộ hòn đảo hiện ra trăng lưỡi liềm hình, toàn bộ vịnh biển bị hòn đảo nửa bao vây bảo vệ.

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Hạm đội hết tốc độ tiến về phía trước, đi Hoan Hỉ đảo vịnh biển tránh né."

. . .

Tiết Bàn cùng Yến Nan Phi bất an trong lòng càng ngày càng đậm.

"Thúc phụ, chúng ta có phải hay không trúng kế?"

Yến Nan Phi không rên một tiếng.

"Lúc này nói cái này, còn có cái gì ý nghĩa, hết tốc độ tiến về phía trước, tiêu diệt Thẩm Lãng hạm đội!"

"Giết sạch mỗi người."

Nhưng mà, Thẩm Lãng hạm đội tốc độ quá nhanh, khoảng cách càng ngày càng xa.

Lúc này!

Mặt trời chiều ngã về tây.

Trên trời đã xuất hiện quỷ dị đám mây.

Đây chính là trong truyền thuyết địa chấn mây sao?

Nhưng địa chấn mây phảng phất không có cái gì khoa học căn cứ a.

Thẩm Lãng hạm đội hết tốc độ tiến về phía trước.

Rốt cục, tiến vào Hoan Hỉ đảo bến cảng bên trong.

"Hạm đội thả neo, dùng xích sắt buộc chặt tại trên đá ngầm."

"Tất cả mọi người, toàn bộ lên đảo, toàn bộ lên đảo!"

Những thứ này thuyền có thể giữ được hay không?

Hi vọng cực kỳ bé nhỏ, dù là có cái này hòn đảo bến cảng che chở.

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Hạm đội gần ba ngàn người, toàn bộ rời đi chiến thuyền, leo lên Hoan Hỉ đảo.

Bò lên trên mấy trăm mét cao ngọn núi.

Giờ phút này!

Thẩm Lãng nhìn thấy Tiết thị gia tộc hạm đội.

Đứng tại mấy trăm mét đỉnh núi, toàn bộ mặt biển quan sát phải rõ ràng.

Một trăm bảy mươi lục soát thuyền, gần ba vạn người.

Thật sự là hùng vĩ a.

Cả chi hạm đội trải rộng ra về sau, kéo dài mấy dặm.

Chi hạm đội này hẳn là Tiết thị gia tộc mấy chục năm tài phú tích lũy, mấy chục năm lực lượng tích lũy.

Trăm năm hải quân a.

Tiết thị gia tộc sở dĩ có thể lũng đoạn toàn bộ nam bộ hải vực mậu dịch, sở dĩ có thể phú khả địch quốc, quyền thế ngút trời.

Đều là bởi vì cái này một chi hạm đội.

Chi hạm đội này so năm đó Cừu Thiên Nguy hạm đội càng thêm chuyên nghiệp, càng thêm cường đại.

Cần dùng bao nhiêu tâm huyết, bao nhiêu hoàng kim mới có thể chế tạo thành?

Không biết, nhưng tuyệt đối là con số trên trời.

Mà giờ khắc này.

Trên mặt biển Yến Nan Phi cùng Tiết Bàn cũng nhìn thấy Hoan

Hỉ đảo trên đỉnh núi Thẩm Lãng bọn người.

Trong lòng của hắn bất an, đã đến cực hạn.

Thực ra, đã không cần dự đoán.

Bởi vì toàn bộ đáy biển đã bắt đầu oanh minh.

Toàn bộ mặt biển đã bắt đầu sôi trào.

Yến Nan Phi tê cả da đầu, nghiến răng nghiến lợi chỉ vào Hoan Hỉ đảo trên đỉnh núi Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan, cao giọng nói: "Hết tốc độ tiến về phía trước, leo lên hòn đảo, đem Thẩm Lãng, Kim Mộc Lan chém tận giết tuyệt."

"Đem Kim Mộc Lan làm nhục tới chết!"

Thời khắc này Yến Nan Phi, cũng nhịn không được nữa, rốt cuộc chú ý không (được) như thế rất nhiều, cuồng thanh hô to.

Một trăm bảy mươi lục soát thuyền, hơn ba vạn người điên cuồng hướng về Hoan Hỉ đảo đánh tới.

Càng ngày càng gần.

Mười dặm, tám dặm, năm dặm. . .

"Đem Thẩm Lãng chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt. . ."

Yến Nan Phi nội tâm run rẩy, con mắt sung huyết, khàn giọng kiệt lực.

Mặt trời chiều ngã về tây.

Phong cảnh vô hạn.

Thẩm Lãng đứng tại đỉnh núi, nhìn qua mặt biển.

Mộc Lan rúc vào Thẩm Lãng trong ngực, ôn nhu nói: "Phu quân, tới!"

Bỗng nhiên!

"Ầm ầm. . ."

Nơi xa gần trăm dặm đáy biển, phát sinh một trận kinh thiên tiếng vang.

Toàn bộ đáy biển lục địa, phảng phất nháy mắt bỗng nhiên đè ép.

Đại địa cùng đại địa bỗng nhiên va chạm!

Thiên địa oai tới.

Phía tây đáy biển, phát sinh vô cùng mãnh liệt động đất.

Kinh người động đất.

Dù là Thẩm Lãng đứng tại ngoài trăm dặm, đều cảm giác được từng đợt thiên diêu địa động.

Phạm vi không lớn, nhưng mà tâm địa chấn rất nhạt.

Vì lẽ đó, bộc phát kinh người lực phá hoại.

Trong chốc lát!

Phảng phất có một đầu thiên thần cự thủ, bỗng nhiên nhấc lên sóng to gió lớn.

Kinh thiên biển gầm, đáy biển động đất đưa tới biển gầm.

Vượt qua mấy chục mét sóng lớn, giống như dời núi lấp biển đồng dạng mãnh liệt mà tới.

Tràn ngập sức mạnh mang tính hủy diệt.

Kéo dài mấy chục dặm hơn trăm dặm biển gầm, dùng mỗi giây hai trăm mét tốc độ, điên cuồng mà dừng.

Một màn này!

Quá kinh diễm.

Quả nhiên vượt qua diệt Cửu Thiên Nguy sóng to gió lớn gấp trăm lần.

Vượt qua Đại Kiếp Cung lên Đại Tuyết sụp đổ gấp trăm lần.

"Oanh long long long. . ."

Yến Nan Phi nghe được từng đợt tiếng vang.

Sau đó, hắn điên cuồng hô to.

"Nhanh, nhanh, nhanh, hết tốc độ tiến về phía trước, tất cả mọi người leo lên hòn đảo, leo lên hòn đảo. . ."

Nhưng mà, bởi vì vừa rồi sóng địa chấn cùng, toàn bộ mặt biển đã lay động khuấy động.

Tất cả thuyền cơ hồ đều mất đi khống chế.

Thật vất vả địa chấn đình chỉ, Tiết thị hơn một trăm chiếc thuyền điên cuồng hướng về Hoan Hỉ đảo bắn vọt.

Nhưng mà. . .

Đã tới không kịp.

Cái này biển gầm tốc độ, đạt tới kinh người mỗi giây hơn hai trăm mét.

Khoảng cách mấy chục dặm, vẻn vẹn ba bốn phút sau liền đến.

Yến Nan Phi quay đầu.

Tiết Bàn quay đầu.

Tiết thị liên quân hạm đội ba vạn người quay đầu.

Lập tức nhìn thấy thiên hạ kỳ cảnh.

Hơn trăm dặm dài, cao mấy chục mét kinh thiên sóng lớn.

Giống như vạn mã bôn đằng.

Mang theo hủy thiên diệt địa khí thế, điên cuồng mà tới.

Tại thiên địa này oai trước mặt, nhân lực như thế nào ngăn cản?

Hạm đội như thế nào đào thoát?

Yến Nan Phi nhắm mắt lại.

"Thẩm Lãng, ta xxx mẹ ngươi!"

"Thẩm Lãng, ta xxx mẹ ngươi!"

"Ầm ầm. . ."

Vài giây đồng hồ sau!

Kinh thiên biển gầm bỗng nhiên càn quét mà tránh được.

Tiết thị gia tộc một trăm bảy mươi chiếc thuyền, ròng rã ba vạn người.

Hoàn toàn biến mất!

Không gặp!

Như bẻ cành khô, hủy thiên diệt địa!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 398: Lăng Trì Tiết Bàn! Tiết Triệt Kinh Thiên Tin Dữ!

Giờ khắc này thấy Thẩm Lãng rùng mình.

Quả thực là quá thoải mái.

Thậm chí Mộc Lan thân thể mềm mại đều tại run nhè nhẹ.

Hai người đứng tại đỉnh núi rúc vào với nhau nhìn biển gầm, nhìn xem mấy vạn người biến mất.

Thật thật là lãng mạn a.

Mà sau lưng Vũ Liệt, Niết Bàn quân, Kim thị gia tộc võ sĩ nhìn thấy một màn này.

Lập tức cảm thấy răng mỏi nhừ.

Cái này thức ăn cho chó đã ăn một đường.

Công tử a, chúng ta bây giờ liền muốn yên lặng nhìn một trận biển gầm mà thôi, hai người các ngươi có thể đừng tú ân ái sao?

Bất quá, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan đây đối với bích nhân cuối cùng chỉ là trận này vở kịch một cái mỹ lệ tô điểm.

Tâm thần của mọi người vẫn là bị trận này biển gầm cướp đi.

Thật quá rung động.

Thật là thời gian một cái nháy mắt, cả chi trùng trùng điệp

điệp hạm đội liền không gặp.

Hơn ba vạn người liền không gặp.

Sau đó cái này kinh thiên biển gầm vẫn như cũ điên cuồng cuốn tới.

"Rầm rầm rầm. . ."

Rất nhanh cái này sóng to gió lớn bỗng nhiên đụng vào Hoan Hỉ đảo bên trên.

Trong chớp nhoáng này, lại là thiên diêu địa động.

Toàn bộ hòn đảo đều tại run lẩy bẩy.

Đây mới thật sự là cuốn lên ngàn tầng tuyết.

Trong chốc lát, doạ người sóng lớn mãnh liệt mà lên, liền phảng phất muốn đem toàn bộ hòn đảo đều muốn bao phủ, liền phảng phất muốn bao phủ toàn bộ hòn đảo, đem trên đỉnh núi người toàn bộ cuốn đi.

Nhưng cuối cùng không có. . .

Cái này bọt nước xông vào hòn đảo bên trên, va chạm lên mấy trăm mét cao bọt nước.

Thậm chí Thẩm Lãng cũng có thể cảm giác được mặt mũi tràn đầy ẩm ướt ý.

Sau đó, thủy triều lui xuống đi.

Tòa hòn đảo này vẫn là ngăn cản biển gầm, còn lại biển gầm dọc theo hòn đảo hai bên mặt biển tiếp tục hướng về phía đông càn quét mà đi.

Có lẽ sẽ xông ra rất rất xa.

Nhưng lúc này còn không thể xuống núi.

Bởi vì động đất về sau, còn có một đợt lại một đợt dư chấn.

Vì lẽ đó, biển gầm không chỉ một trận.

Mà là một trận tiếp lấy một trận cuốn tới.

Chỉ bất quá phía sau biển gầm, liền muốn nhỏ rất nhiều.

Không sai biệt lắm sau nửa canh giờ!

Mặt biển rốt cục thoáng an tĩnh lại.

Tiếp lấy trình diễn mặt khác một màn.

Hòn đảo phía dưới trên mặt biển, lít nha lít nhít đều là mảnh vỡ, vô số kể.

Tiết thị liên quân hạm đội hơn một trăm chiếc thuyền, toàn bộ bị đập nát.

Cái này biển gầm uy lực quá mạnh, mặc kệ lại kiên cố thuyền, nháy mắt liền thịt nát xương tan.

Ngay sau đó xông lên còn có thi thể.

Vô số kể thi thể.

Trên mặt biển lít nha lít nhít, bị bọt nước càn quét đến trên bờ.

Cơ hồ không có một người sống.

Ba vạn liên quân, toàn quân bị diệt.

. . .

"Nương tử, ngươi có thể hay không thi triển thần thông tìm khắp nơi tìm, nhìn có hay không người sống? Chúng ta cùng nhau giết." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan im lặng, phu quân ta là có thể cảm giác thiên nhiên, ta cũng có thể cảm giác nguy hiểm, nhưng ngươi nói cái này ta thật làm không được.

Theo Thẩm Lãng, Mộc Lan nhắm mắt lại liền có thể bắn ra rađa sóng, quét hình phương viên mấy cây số bên trong hết thảy sinh vật.

Thực ra hoàn toàn không có chuyện này.

Mộc Lan loại này cảm giác lực chỉ là nhằm vào biển cả, thời tiết mấy người thiên nhiên hoàn cảnh.

Đối với sinh vật cảm giác lực là phi thường mơ hồ, mà lại tại Sa Man tộc rừng rậm nguyên thủy bên trong càng nhạy cảm.

Hải dương thực ra không phải nàng sân nhà.

Sau đó Thẩm Lãng hạ lệnh, tìm kiếm toàn bộ hòn đảo, một khi gặp được bất luận cái gì người sống, toàn bộ giết.

Kết quả, dưới trướng hắn gần ba ngàn người tìm kiếm suốt cả đêm.

Quả thực là một người sống đều không có tìm được.

Thẩm Lãng kinh ngạc, chẳng lẽ liền triệt để chết sạch?

Một trận biển gầm xuống, ba vạn người liền một người sống đều hay không?

Không có trùng hợp như vậy chứ!

Nhưng xác thực tìm kiếm không đến.

Trở về tới Hoan Hỉ đảo vịnh biển chỗ.

Hôm qua hắn đã để người đem mỗi một con thuyền đều dùng xích sắt cố định tại trên đá ngầm.

Mà lại cái này vịnh biển cũng sẽ không nhận biển gầm trực tiếp trùng kích, bị toàn bộ hòn đảo bảo vệ được.

Nhưng kết quả vẫn như cũ rất thê thảm.

Mười tám tàu chiến hạm, trực tiếp đắm chìm biến mất tám chiếc, trọng thương năm chiếc.

Còn lại tương đối hoàn hảo, vẻn vẹn chỉ có năm chiếc mà thôi.

Nhưng toàn bộ ở trên đảo có gần ba ngàn người đâu, năm chiếc thuyền làm sao đều ngồi chẳng được.

Thẩm Lãng hạ lệnh tu chỉnh thuyền, sau đó tại cái này vịnh biển trung đẳng đợi.

Ước chừng lại qua ba canh giờ.

Trên mặt biển lại xuất hiện mười chín chiếc chiến thuyền.

Những thứ này chiến thuyền từ đâu tới?

Đương nhiên vẫn như cũ là hạm đội của hắn.

Làm Yến Nan Phi đem hắn mang đi Lão Nha Hải vực thời điểm, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan đã sớm phát hiện hắn âm mưu.

Nhưng nếu không làm bộ trúng kế, tiếp xuống Yến Nan Phi cũng sẽ không bị trúng kế.

Nhất định phải lộ ra phi thường nhỏ yếu không chịu nổi bỏ trốn mất dạng, Yến Nan Phi mới có thể hạ lệnh hạm đội điên cuồng truy kích, mới có thể bị Thẩm Lãng dẫn tới mảnh này biển khơi rít gào khu vực, nếu không dùng Yến Nan Phi xảo trá đa nghi, nhất định sẽ phát hiện Thẩm Lãng quỷ kế.

Thực tế lúc ấy Thẩm Lãng hạm đội chân chính xông vào Lão Nha Hải vực đá ngầm khu vẻn vẹn chỉ có hai chiếc thuyền.

Chỉ bất quá tại sương mù bên trong chế tạo các loại âm thanh.

Lại là cảnh cáo gõ chuông, lại là phanh phanh tiếng vang, lại là hô to trúng kế, đụng đá ngầm san hô, thuyền muốn chìm.

Thẩm Lãng hạm đội chủ lực chia hai chi, một chi bên cạnh đi vòng qua, liên tục hướng đông. Mặt khác một chi hạm đội, liên tục hướng bắc.

Trong đó một chi trốn ở Hoan Hỉ đảo phía sau vịnh biển, mặt khác một chi triệt để rời đi biển gầm khu vực, đợi đến gió êm sóng lặng về sau, lại đến Hoan Hỉ đảo nhận người.

. . .

Hơn một canh giờ sau!

Thẩm Lãng mấy ngàn người toàn bộ leo lên chiến hạm, rời đi Hoan Hỉ đảo.

Đến bước này hắn mang ra tổng cộng bốn mươi chiếc thuyền, vẻn vẹn chỉ còn lại hai mươi bốn chiếc.

Không cẩn thận va chạm Tiết thị hạm đội chìm nghỉm một chiếc, làm bộ trúng kế tại Lão Nha Hải vực chìm hai chiếc, bị biển khơi rít gào cuốn đi hủy diệt mười ba chiếc.

Bốn ngàn người chen một chút, hai mươi bốn con thuyền vẫn là ngồi xuống.

Sau đó Thẩm Lãng không có lập tức rời xa, mà là vây quanh Hoan Hỉ đảo không ngừng mà tuần tra, ý đồ phát hiện bất kỳ một cái nào người sống.

Kết quả vẫn không có phát hiện.

"Công tử, tiếp xuống làm sao bây giờ?"

"Là đi trực tiếp tiến đánh Nam Châu quần đảo sao?"

Nếu như muốn đi tiến đánh Nam Châu quần đảo, liền hắn muốn liên tục hướng đi tây phương.

Thẩm Lãng nói: "Hướng đông, lục soát tất cả hòn đảo."

Theo Thẩm Lãng, nếu có người sống, rất có thể bị biển gầm cuốn đi.

Biển gầm là hướng về phía đông mà đi, cái kia người sống rất có thể sẽ leo lên phía đông một chút hòn đảo.

Hắn tuyệt đối không buông tha cá lọt lưới.

. . .

Không biết qua bao lâu!

Tiết thị gia tộc thế tử Tiết Bàn mở to mắt.

"Ọe, ọe, ọe. . ."

Hắn không ngừng mà ọe ra nước biển.

Hắn thật cho là mình chết.

Võ công của hắn đã là cực kỳ cao, nhưng mà tại biển khơi rít gào trước mặt vẫn là yếu ớt không chịu nổi, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì sức chống cự.

Cơ hồ trong một chớp mắt.

Cả chi hạm đội liền biến mất, hắn ngồi thuyền cũng nháy mắt nát.

Cơ hồ là bản năng cầu sinh, Tiết Bàn ôm lấy một cái đầu gỗ, gắt gao cũng không có buông lỏng.

Không nghĩ tới vậy mà thật sống sót.

Cố gắng đứng lên.

Phát hiện đây là một hòn đảo nhỏ, phía trước có mấy chục người tại sưởi ấm.

"Công tử tỉnh lại, đây là nướng xong cá, đây là ở trên đảo thực vật rễ cây chất lỏng, ngài mau ăn đi."

Một cái thủy thủ đưa tới một bát đêm ngày chất lỏng, còn có một con cá.

Chén này là dùng lá cây bện mà thành.

Tiết Bàn lấy tới, khó khăn ăn hết.

"Ta hôn mê bao lâu?"

"Một ngày một đêm."

"Đây là nơi nào?"

"Đảo nhỏ vô danh, đại khái khoảng cách Hoan Hỉ đảo hơn ba trăm dặm."

Tiết Bàn kinh ngạc, xa như vậy?

Biển gầm tốc độ quá nhanh, tại rất thời gian ngắn trong phòng liền đem bọn hắn xông ra vài trăm dặm.

Sau đó Tiết Bàn phát hiện, mình mang theo trên người dòng chính cao thủ đều không tại, cái này may mắn còn sống sót mấy chục người toàn bộ đều là gương mặt đen nhánh.

Bọn hắn là thủy thủ.

Tại biển khơi rít gào xuống, võ công cao chưa hẳn có thể sống sót.

Chỉ có cực độ may mắn, lại thuỷ tính người rất tốt mới có thể may mắn.

"Ta thúc phụ Yến Nan Phi đâu?"

"Không nhìn thấy tướng chủ."

Tiết Bàn ăn cá nướng, uống vào chất lỏng.

Ngay từ đầu còn có sống sót sau tai nạn vui sướng, nhưng rất nhanh vừa thương xót theo tâm tới.

Ba vạn liên quân, hai trăm chiếc thuyền, toàn quân bị diệt.

Tiết thị gia tộc mấy chục năm tâm huyết, nháy mắt liền không có.

Không có chi hạm đội này, như thế nào giữ gìn nam bộ hải vực mậu dịch?

Tiết thị gia tộc nặng tại hải dương tại, vì lẽ đó quân lực trọng tâm cũng ở trên biển.

Tiết Bàn trăm mối vẫn không có cách giải.

Đây là Thẩm Lãng đem bọn hắn hạm đội mang hướng Địa Ngục sao?

Vậy hắn dựa vào cái gì biết sẽ có đáy biển động đất, sẽ có biển gầm?

Không thể nào là trùng hợp.

Bởi vì quá tận lực.

Mà lại Thẩm Lãng sớm liền đem hạm đội dừng sát ở Hoan Hỉ đảo phía sau vịnh biển bên trong, hơn nữa còn dẫn người toàn bộ leo lên trên đảo đỉnh núi.

Cực kỳ hiển nhiên đây là có chuẩn bị.

Người này thật sự là thật đáng sợ, quả thực không gì không biết không gì không hiểu.

Dạng này người liền không nên sống trên thế giới này.

Bây giờ Tiết thị hạm đội toàn quân bị diệt, tiếp xuống phải làm gì?

Hướng Phù Đồ Sơn cầu viện, hướng đế quốc cầu viện?

Thẩm Lãng lợi dụng biển gầm tiêu diệt ba vạn người, bực này năng lực quá kinh dị, cũng không có thể chứa tại Phù Đồ Sơn cùng đế quốc.

Tiết Bàn quyết định tiếp xuống nghĩ biện pháp rời đi cái này hoang đảo, sau đó đi trước Thiên Nhai Hải Các, lại đi Phù Đồ Sơn nhân mã ở Hắc Nham đảo.

Liều mạng du thuyết hai cái này siêu thoát thế lực xuất thủ, diệt đi Thẩm Lãng toàn tộc.

Hắn có thể trắng trợn tuyên dương Thẩm Lãng chỗ thần kỳ, quả thực kinh thiên địa khiếp quỷ thần, có thông thiên triệt địa chi năng.

Hắn đem Thẩm Lãng miêu tả phải càng khoa trương càng lợi hại, Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các liền càng dung không được Thẩm Lãng.

Nhất định phải chơi chết người này.

Nhất định phải!

Coi như dựa vào Tiết thị gia tộc lực lượng không đánh chết, cũng muốn mượn lực chơi chết.

Tiết Bàn ăn xong cá nướng, uống xong chất lỏng về sau, nói: "Các ngươi mấy vị là ta Tiết thị gia tộc thủy thủ?"

Cái kia mười mấy cái thủy thủ cười khổ nói: "Chúng ta bực này tiểu nhân vật, thế tử quả nhiên không nhớ ra được."

Tiết Bàn xác thực không nhớ ra được, hắn trường kỳ đều trên đất bằng, rất lớn bộ phận thời gian đều tại Thiên Việt thành bên trong.

Bất quá những thứ này thủy thủ trên thân toàn bộ ăn mặc Tiết thị gia tộc quần áo, trên cổ cũng có Tiết thị hình xăm.

"Tiếp xuống, các ngươi dự định như thế nào rời đi?" Tiết Bàn hỏi.

Tiết thị gia tộc thủy thủ nói: "Chúng ta dự định tại hòn đảo nhỏ này lên ở vài ngày, bảo đảm Thẩm Lãng hạm đội đã rời xa về sau, tại châm khói đặc, hấp dẫn thương thuyền đến đây, đem chúng ta nhận đi."

Tiết Bàn nói: "Có khả năng hay không đâm một đầu bè gỗ, sau đó làm một chút thuyền mái chèo, làm một trương buồm, mình rời đi hòn đảo nhỏ này. Nơi này khoảng cách Thiên Nhai Hải Các có bao xa?"

"Ước chừng hơn hai ngàn dặm."

Tiết Bàn nói: "Vậy chúng ta làm bè gỗ, có thể đi hơn hai ngàn dặm sao?"

Thủy thủ thủ lĩnh nói: "Có nhất định phong hiểm, nhưng xác suất thành công rất lớn."

Tiết Bàn nói: "Vậy các ngươi tranh thủ thời gian động thủ, chúng ta dùng tốc độ nhanh nhất rời đi nơi này đi Thiên Nhai Hải Các. Chỉ cần thành công, ta nhất định thật to có thưởng."

Mười mấy cái thủy thủ thấy, sau đó gật gật đầu: "Đa tạ thế tử."

Sau đó, bọn hắn bắt đầu động thủ, ở trên đường nhỏ ngay tại chỗ lấy tài liệu tạo một đầu kiên cố bè gỗ lớn.

Sau đó nhặt lên mấy khối vải bạt, một lần nữa may thành một trương tiểu Phàm.

Vẻn vẹn mấy canh giờ sau.

Kiên cố bè gỗ lớn liền tạo tốt.

"Công tử, có thể khởi hành!"

"Đi, hiện tại liền đi!" Tiết Bàn hạ lệnh.

Hắn cảm thấy Thẩm Lãng gian trá, khẳng định sẽ tìm kiếm chung quanh tất cả hòn đảo, nhất định phải mau chóng rời đi đi Thiên Nhai Hải Các, du thuyết Ninh Hàn, du thuyết Chúc Hồng Tuyết, buông xuống tất cả thận trọng, chơi chết Thẩm Lãng, chơi chết Kim Mộc Lan.

Tiết Bàn ngồi lên bè gỗ.

Một bên điều chỉnh cánh buồm, một bên chèo thuyền, hướng về một phương hướng nào đó vạch tới.

Trên biển đi là cực kỳ khô khan, cảnh sắc đều là giống nhau như đúc.

Mà lại lúc này trên trời âm trầm, liền sao trời cùng mặt trăng đều không có.

Trên mặt biển tĩnh đến lạ thường, một chút xíu gợn sóng đều không có, liền phảng phất tại trên gương đi.

"Các ngươi lập xuống đại công, chỉ cần thành công đem ta đưa đến Thiên Nhai Hải Các, nhất định khiến các ngươi phát đạt, vượt qua vinh hoa phú quý sinh hoạt." Tiết Bàn nói: "Các ngươi báo ra danh tự tới."

"Làm phiền thế tử."

"Xin (mời) thế tử nhất định phải ghi nhớ chúng ta tiện danh."

Sau đó, bè gỗ lên năm cái thủy thủ dồn dập báo ra tên của mình.

Tiết Bàn thuật lại một lần, sau đó cùng những người này bắt chuyện, nghe ngóng trong nhà tình trạng.

Nói xong, lại có chút khát.

Mất nước phải có điểm nghiêm trọng, nhưng nước biển lại không thể uống.

Bè gỗ lên ngược lại là chuẩn bị một đêm rễ cây chất lỏng, mặc dù không tốt uống, nhưng dầu gì cũng là nước ngọt.

Tiết Bàn nói: "Chư vị vất vả, bằng không uống chút đồ vật."

Mấy cái thủy thủ nhẹ nhàng nhấp một điểm, nói: "Khoảng cách Thiên Nhai Hải Các còn rất xa, chúng ta muốn tiết kiệm lấy điểm uống."

Tiết Bàn nhẹ nhàng nhấp một cái.

"Công tử nếu như mệt mỏi, có thể thoáng ngủ một giấc."

Tiết Bàn trong lòng cười lạnh, làm sao có thể ngủ?

Nhất định phải tại mọi thời khắc bảo trì cảnh giác, nếu không một khi gặp được nguy hiểm, liền dựa vào cái này năm cái phế vật thủy thủ có ích lợi gì.

Bất quá, không biết vì cái gì.

Tiết Bàn cảm thấy toàn bộ thân thể bắt đầu tê liệt, trước mắt từng đợt biến thành màu đen mắt hoa.

"Không tốt. . ."

Trong lòng của hắn vừa mới lên tiếng kinh hô, lại phát hiện toàn thân mình bủn rủn rất khó động đậy.

Ngay sau đó, mấy cái thủy thủ đụng lên tới.

"Nha, Tiết thế tử té xỉu?"

"Tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Lý Đại Đầu, đã từng là Mạc Sầu đảo hải tặc, theo Hứa đại đương gia. Mấy năm trước Hứa đại đương gia bị ngươi Tiết thị diệt, chúng ta cũng bị hợp nhất."

"Đương nhiên, chúng ta không có muốn phản bội Tiết thị gia tộc ý tứ, cũng không có muốn vì Hứa đại đương gia báo thù ý tứ."

"Nhưng mà chúng ta trong lúc vô tình phát hiện thế tử ngài, càng nghĩ ta cảm thấy Thẩm Lãng khả năng hào phóng một chút. Ngài nhất định phải tin tưởng, chúng ta xác thực do dự thật lâu. Nhưng ngài chưa hề nói về nhà, mà là muốn đi Thiên Nhai Hải Các, vì lẽ đó đại khái chúng ta rất khó cầm tới kếch xù tiền thưởng, cho nên vẫn là đem ngài giao cho Thẩm Lãng phù hợp một chút, chúng ta đã sớm nghe nói Thẩm Lãng là một cái bại gia tử, đem tiền không làm tiền."

Tiết Bàn toàn thân run rẩy, há mồm khàn giọng nói: "Ngươi, các ngươi cho ta uống chính là cái gì?"

"Ở trên đảo một loại cây con ếch nọc độc, uống hết có thể làm cho người tê liệt tê liệt." Cái kia thủy thủ đầu lĩnh nói: "Ta còn thực sự là cẩn thận từng li từng tí, chỉ sợ hạ độc nhiều, đem ngài cho sống sờ sờ hạ độc chết."

Tiết Bàn run rẩy nói: "Ta cho các ngươi một ngàn kim tệ, các ngươi mang ta về Nam Châu quần đảo."

Thủy thủ đầu lĩnh nói: "Xin lỗi, Tiết Bàn công tử, nếu là vừa rồi ngài nói lời này, chúng ta nhất định mừng rỡ như điên. Nhưng chúng ta đã hạ thủ hại ngài, còn thế nào quay đầu?"

Tiết Bàn nổi giận, bỗng nhiên bỗng nhiên nổi lên.

Một chưởng bổ tới.

Hắn võ công quả nhiên ngưu bức, dù là toàn thân tê liệt tê liệt, vẫn như cũ đánh chết hai cái hải tặc.

Còn lại ba cái hải tặc thấy tình thế không ổn, lập tức xoay người vào biển, bơi phải xa xa.

Tiết Bàn cầm lấy thuyền mái chèo, liều mạng vạch.

Nhưng mà nửa khắc đồng hồ về sau, vẫn là triệt để mất đi trực giác, cả người ngã lật.

Ba cái hải tặc đầu lĩnh gian trá, vẫn không có đụng lên tới.

Ròng rã lại mấy người một khắc đồng hồ về sau, bảo đảm Tiết Bàn thật toàn thân trúng độc, bọn hắn mới tiến tới góp mặt.

Tiếp tục quơ lấy thuyền mái chèo hướng phía tây vạch.

"Châm lửa, châm lửa, nhường Thẩm Lãng cái kia bại gia tử hạm đội phát hiện chúng ta."

. . .

Tiết Bàn lại một lần nữa tỉnh lại.

Trên người độc tố vậy mà lùi, khôi phục động đậy.

"Biểu ca, ngươi tỉnh rồi, quá tốt, quá tốt. . ."

Hắn bên tai truyền đến âm thanh kích động, phảng phất theo lên chín tầng mây truyền đến.

Cố gắng mở to mắt.

Nhìn thấy một trương tuấn mỹ vô song khuôn mặt.

Thẩm Lãng!

Lập tức Tiết Bàn tuyệt vọng.

Hận không thể lập tức bất tỉnh đi.

Ba cái kia thủy thủ mang theo mặt nạ, quỳ trước mặt Thẩm Lãng.

"Các ngươi muốn bao nhiêu tiền?" Thẩm Lãng hỏi.

"Một ngàn kim tệ." Tên hải tặc kia đầu lĩnh nói.

"Cái gì? Một ngàn kim tệ?" Thẩm Lãng cả giận nói: "Ngươi đây là xem thường ta? Vẫn là xem thường Tiết Bàn thế tử a? Mới muốn một ngàn kim tệ?"

"Người tới, cho ba cái tráng sĩ cầm ba ngàn kim tệ!"

Theo ra lệnh một tiếng, ba con cái rương đặt ở ba cái hải tặc trước mặt.

Mỗi cái trong rương đều là vàng óng ánh kim tệ, ròng rã một ngàn mai.

Cái này hải tặc đầu lĩnh cơ hồ vui đến phát khóc.

Ánh mắt của ta không có sai, Thẩm Lãng quả nhiên là một cái siêu cấp bại gia tử.

"Đa tạ công tử, đa tạ công tử."

Ba người hướng về Thẩm Lãng dập đầu nói: "Về sau Thẩm công tử phàm là có phân phó, chỉ cần ra lệnh một tiếng, dãi nắng dầm mưa, huynh đệ tuyệt không hai lời."

Thẩm Lãng phất phất tay nói: "Dễ nói, dễ nói."

Ba cái hải tặc thức thời đi.

Thẩm Lãng lại đi tới Tiết Bàn trước mặt, run rẩy nói: "Biểu ca, từ ngươi lần trước đi Kim thị gia tộc từ hôn, ngươi cũng đã biết ta đến cỡ nào nhớ ngươi a."

"Từ hai mươi mấy năm trước, ngươi Tiết thị gia tộc hại ta Kim thị gia tộc thời điểm, ngươi cũng đã biết ta đến cỡ nào nhớ ngươi a."

Tiết Bàn trong lòng mắng to.

Hơn hai mươi năm trước có ngươi sao? Nhiều nhất vẫn chỉ là chất lỏng mà thôi.

Nhưng mà trên mặt của hắn lại lộ ra vẻ tươi cười nói: "Thẩm Lãng hiền đệ, chúng ta có thể nói chuyện, hảo hảo nói chuyện, ngươi là một cái tuyệt đối người thông minh, biết giao dịch gì nhất có lời. . . A. . ."

Thanh âm của hắn im bặt mà dừng, phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Bởi vì Thẩm Lãng nhẹ buông tay, dao găm sắc bén trực tiếp rơi xuống.

Trực tiếp rơi vào Tiết Bàn giữa hai chân.

Trước cảm giác được một trận lạnh buốt, sau đó một trận lửa nóng.

Phảng phất có thứ gì mất đi.

Thẩm Lãng giật mình nói: "Có lỗi với biểu ca, có lỗi với biểu ca, đao trong tay của ta không có lấy ổn, vừa vặn rơi tại ngươi trứng bên trên, ngươi tuyệt đối không nên trách ta a. . ."

"Ta xem một chút, ta xem một chút, có phải là cắt hỏng?"

"Không có, không có, còn có một chút xíu liên tiếp, không có hoàn toàn chặt đứt."

"Bất quá cứ như vậy một điểm liên tiếp cũng liền không cứu về được, bằng không dứt khoát toàn bộ cắt đứt?"

"Ầm!"

Thẩm Lãng tay kia cầm dao phay bỗng nhiên chặt xuống.

Ừm!

Cái này hoàn toàn sạch sẽ.

Thế gian lại không phiền não.

"A. . . A. . . A. . ."

"Thẩm Lãng, ta giết ngươi, ta giết ngươi cả nhà, giết ngươi cả nhà. . ." Tiết Bàn nghiêm nghị quát.

Hắn bị thiến.

Thẩm Lãng nói: "Biểu ca a, thế gian phiền não nhiều bởi vì cái này bụi căn mà lên, gãy cũng tốt, cũng tốt!"

"Thẩm Lãng, ta giết ngươi cả nhà, giết ngươi cả nhà. . ."

Tiết Bàn điên cuồng gào thét.

Bỗng nhiên cái mũi nghe được một trận mùi thơm, sau đó lại bất tỉnh đi.

. . .

Lại không biết trôi qua bao lâu.

Tiết Bàn lại một lần nữa tỉnh lại.

A, kỳ quái!

Bị cắt mất chỗ kia không thương, nói cho đúng là cảm giác gì đều không có.

"Biểu ca a, lần trước tại Thiên Tây hành tỉnh ngươi uy hiếp ta về sau, ta thật sự là lăn lộn khó ngủ, đêm không thể say giấc, ngươi cũng đã biết ta đến cỡ nào nhớ ngươi."

Tiết Bàn run rẩy nói: "Hiền đệ, có chuyện hảo hảo nói, hảo hảo nói. . . A. . ."

Thẩm Lãng trong tay cầm nung đỏ đĩa sắt, trực tiếp đặt tại trên mặt của hắn.

. . .

Lại không biết qua bao lâu.

Tiết Bàn lại một lần nữa tỉnh lại.

"Biểu ca a, từ cha ngươi lần trước ám sát Ninh Chính điện hạ đến nay, ta không biết đến cỡ nào nhớ ngươi."

Tiết Bàn run rẩy nói: "Hiền đệ, có chuyện hảo hảo nói, hảo hảo nói. . . A. . ."

. . .

Lại không biết qua bao lâu.

Tiết Bàn lại một lần nữa tỉnh lại, thân thể của hắn đưa thân vào một cái cái bình bên trong.

"Biểu ca. . . Tính, ngươi không biết ta đến cỡ nào nhớ ngươi."

"Thẩm Lãng, giết ta, giết ta. . . A. . ."

. . .

Lại không biết qua bao lâu.

Ách!

Lần này Tiết Bàn không còn có tỉnh lại.

Cổ trở xuống cắt, đại khái là không có khả năng tỉnh lại.

. . .

Thẩm Lãng trên bảng đen cừu nhân danh sách, bị vạch mất một cái.

Tiết Bàn!

Đỏ chót xiên.

Lúc này, Tiết Bàn thủ cấp tại một cái rương bên trong.

Thẩm Lãng nhìn qua ánh mắt của hắn, nói: "Biểu ca, nhớ ngươi."

"Có ai không, đem Tiết Bàn thế tử đầu đưa đi Nam Châu quần đảo, đưa đi cho Tiết Triệt đại nhân, đồng thời chuyển cáo hắn, ta đến cỡ nào nhớ hắn!"

. . .

Sau đó!

Thẩm Lãng không có lập tức đi tiến đánh Nam Châu quần đảo.

Mà là điên cuồng đánh lén Tiết thị gia tộc may mắn còn sống sót thuyền.

Tiết thị hạm đội chủ lực hủy diệt về sau, còn thừa lại một bộ phận hạm đội, duy trì toàn bộ đường thuyền an toàn.

Bất quá những chiến hạm này trên cơ bản đều là phân tán, toàn bộ bị Thẩm Lãng thuyền tiêu diệt từng bộ phận.

Thẩm Lãng đánh chìm trên mặt biển bất luận cái gì thuyền.

Không chỉ là chiến hạm, còn có Tiết thị gia tộc hết thảy thương thuyền.

Vì sao không cướp bóc?

Thật chứa không nổi.

Ngắn ngủi mấy ngày bên trong, toàn bộ nam bộ hải vực hai ngàn dặm bên trong tất cả Tiết thị chiến hạm, tất cả Tiết thị lên thuyền, toàn bộ bị tiêu diệt phải sạch sẽ, tổng số lượng vượt qua trên trăm chiếc nhiều.

Đây quả thực là nghiêng về một bên đồ sát.

Không có cách, Tiết thị gia tộc những thứ này tuần tra thuyền, còn có thương thuyền đều là dọc theo cố định đường thuyền chạy.

Tổn thất quả thực vô số kể.

. . .

Thẩm Lãng dưới trướng hạm đội đương nhiên sẽ không mãnh liệt đến trực tiếp đem đầu người đưa đi Nam Châu đảo, mà là nửa đường chặn đường một chiếc thương thuyền, để bọn hắn đem Tiết Bàn đầu người chuyển giao cho Tiết Triệt, thuận tiện còn đưa lên Thẩm Lãng tự tay viết thư.

Nam Châu thành bên trong.

Tiết Triệt ngay tại cùng đi Diêm Ách nói chuyện với Ninh Kỳ.

Hắn nhưng thật ra là có tâm sự.

Mấy ngày trước đó ở ngoài ngàn dặm hải vực phát sinh động đất, mà lại giống như có biển gầm vết tích.

Đương nhiên, hắn không có chút nào lo lắng hạm đội chủ lực.

Bởi vì Yến Nan Phi dẫn đầu hạm đội chủ lực đi tiến đánh Nộ Triều thành, đã sớm rời xa vùng địa chấn vực.

Nhưng mà gần nhất nam bộ hải vực tấp nập địa chấn, có chút không ổn.

Đây hết thảy tựa như là Phù Đồ Sơn khai phát thượng cổ di tích sau bắt đầu.

Nam bộ hải vực là Tiết thị gia tộc căn cơ, nếu như tấp nập phát sinh đáy biển địa chấn, đối mậu dịch phi thường bất lợi.

Mặc dù cho đến bây giờ, cũng không có bao nhiêu thương thuyền chịu tổn thất.

Nhưng mà lui tới thương thuyền rất rõ ràng thiếu hai thành.

Đối Tiết thị lợi ích của gia tộc tổn thất rất lớn.

Nhưng Tiết Triệt cũng không tính hướng Phù Đồ Sơn tố khổ, làm cho đối phương âm thầm ghi nhớ ân tình này liền có thể.

"Tính thời gian, Yến Nan Phi hạm đội mấy ngày ở giữa liền đã đến Lôi Châu quần đảo hải vực, đã triệt để tiêu diệt Kim thị gia tộc hạm đội."

Diêm Ách nói: "Tiết sư huynh, trước đó Ngô quốc cũng phái ba vạn đại quân tiến đánh Nộ Triều thành, kết quả tổn thất nặng nề, không công mà lui."

Tiết Triệt nói: "Ngô quốc là Ngô quốc, chúng ta là chúng ta."

Tiếp lấy Tiết Triệt lại nói: "Mà lại hôm nay Lôi Châu đảo cùng hơn hai năm trước cũng không giống, đã nhiều bảy, tám vạn di dân, đây đều là Kim thị gia tộc con dân. Kim Trác khuyết điểm là cái gì? Chính nghĩa, chính trực!"

Lời này một màn, Diêm Ách hiểu.

Yến Nan Phi ba vạn đại quân không có ý định trực tiếp tiến đánh Nộ Triều thành, mà là dự định đối Lôi Châu đảo lên di dân, đối Kim thị gia tộc con dân đại khai sát giới.

Những cái kia thôn trấn khẳng định phòng ngự không Yến Nan Phi đại quân.

Giết chết Kim thị gia tộc con dân mấy ngàn người, mấy vạn người.

Đổi thành quý tộc khác khả năng bỏ mặc, lớn không hao phí giá cả to lớn một lần nữa di dân.

Nhưng Kim Trác chắc chắn sẽ không thấy chết không cứu.

Vì lẽ đó, Kim thị gia tộc quân coi giữ nhất định sẽ ra khỏi thành.

"Nhưng mà Thẩm Lãng Niết Bàn quân phi thường cường đại, nhất là thứ hai Niết Bàn quân thần xạ thủ." Diêm Ách nói.

Tiết Triệt nói: "Xác thực phi thường cường đại, nhưng mà ta cho tới bây giờ đều không có nhường Yến Nan Phi cùng bọn hắn chính diện đối chiến."

"Cái kia?"

Tiết Triệt nói: "Đem toàn bộ Nộ Triều thành cho một mồi lửa, đốt rụi!"

Lời này một màn, Diêm Ách không khỏi run lên.

Trên thực tế, Tiết Triệt kế hoạch xa xa không chỉ như thế.

Tỉ như âm thầm nhường Kim thị gia tộc con dân ăn vào Phù Đồ Sơn độc dược, sau đó để bọn hắn trốn vào tòa thành bên trong tị nạn, dẫn phát đáng sợ ôn dịch.

Thời khắc mấu chốt, hắn còn chuẩn bị vận dụng Phù Đồ Sơn cổ độc.

Ròng rã mấy chiếc bình cổ độc, bí mật chứa ở Yến Nan Phi hạm đội bên trong.

Dùng máy ném đá đem cổ độc vùi đầu vào Nộ Triều thành toàn thành lớn bên trong.

Tóm lại, hắn Tiết Triệt thủ đoạn còn nhiều.

Hắn cho tới bây giờ đều không có tính toán cùng Kim thị gia tộc đánh cái gì bình thường chiến tranh.

Liền là không từ thủ đoạn.

Dù là đem toàn bộ Lôi Châu quần đảo tất cả mọi người giết tuyệt, đem toàn bộ Nộ Triều thành người giết tuyệt, cũng muốn đoạt lấy tòa thành trì này.

Cũng phải đem Kim thị vong tộc diệt chủng.

Sau đó, hắn lại để cho Yến Nan Phi hạm đội phong tỏa toàn bộ đông bộ hải vực.

Đây mới là mấu chốt trong mấu chốt.

Hắn hiểu được đế quốc Liêm Thân Vương ý tứ, tuyệt đối không thể để cho Nộ Triều thành phương hướng trở thành đột phá khẩu.

Theo Tiết Triệt, Ngô Vương vẫn là tuổi còn rất trẻ, quá nắm chắc tuyến.

"Tam điện hạ an tâm chớ vội, tin tưởng ta, ngài thời kì lập tức liền muốn tới."

Tiết Triệt không nói gì thêm.

Thậm chí đối Nộ Triều thành chiến cuộc không có nói chuyện nhiều.

Hắn tin tưởng Yến Nan Phi, người huynh đệ này đầy đủ ngoan độc, tuyệt đối có thể đem sự tình làm tuyệt.

Đưa Yến Nan Phi xuất chinh thời điểm, Tiết Triệt liền nói phải rõ ràng.

Trảm thảo trừ căn!

Về phần hắn Tiết Triệt sẽ lưu lại cái gì bêu danh?

Thế giới này được làm vua thua làm giặc.

Vì lẽ đó đại khái dùng không được bao lâu, liền có thể đạt được Yến Nan Phi tin chiến thắng.

Nói cho đúng không phải tin chiến thắng.

Mà là thông báo.

Giết tuyệt Nộ Triều thành, giết tuyệt Kim thị gia tộc thông báo.

"Điện hạ, đây là tặng cho ngài lễ vật." Tiết Triệt đưa lên một quyển sách.

Đây không phải phổ thông sách, mà là dùng gỗ tử đàn điêu khắc một bản kinh thư.

"Đây là ta tự mình điêu khắc « ách nạn kinh », hi vọng điện hạ coi như tại trong nghịch cảnh, cũng có thể hăng hái hướng lên."

Ninh Kỳ tiếp nhận nặng trịch kinh thư.

Lật ra xem xét.

Quả nhiên là Tiết Triệt bút tích,

Mỗi một chữ đều giống như sắt vạch bạc câu.

Bất quá, vì sao như thế đỏ tươi?

Nhẹ nhàng khẽ ngửi, đều là mùi máu tanh.

Dùng đao dính máu điêu khắc.

Vậy cái này là ai máu? Khẳng định không phải chính Tiết Triệt.

Trên thực tế, đây là Tiết Triệt địch nhân máu.

Mỗi lần giết chết một cái trọng yếu địch nhân, Tiết Triệt liền sẽ lấy máu của hắn, dùng để khắc một tờ kinh thư.

Vài chục năm xuống.

Đã khắc ròng rã mấy bộ kinh thư.

Máu tươi khắc kinh?

Ngươi Tiết Triệt đây là ý gì?

Tiếp lấy Tiết Triệt lại lấy ra tới một bản trống không tử đàn sách.

Lấy ra một chi sạch sẽ đao khắc.

Hi vọng tiếp sau đó dùng Thẩm Lãng, Kim Trác, Kim Mộc Lan đám người máu tươi, lại khắc một bộ kinh thư.

Thẩm Lãng tiểu nhi luôn mồm thiên hạ không thù.

Ngược lại là cùng ta Tiết Triệt có cộng đồng lý tưởng, ta cũng muốn thiên hạ không thù a!

Mà liền tại lúc này!

Bên ngoài một người lao nhanh mà vào.

"Chủ nhân, chủ nhân, có người đưa tới một cái rương, nói đây là cho ngài lễ vật, Thẩm Lãng tặng cho ngài!"

Tiết Triệt gương mặt co quắp một trận.

Hắn không có lập tức mở ra cái rương.

Tiết Tuyết nói: "Điện hạ, ta bồi ngài đi tới tổng thể đi."

Ninh Kỳ cùng Diêm Ách rời đi.

Tiết Triệt lẳng lặng nhìn qua trên bàn cái rương, ngừng thở.

Tuyệt đối không nên, tuyệt đối không nên.

Nhẹ tay nhẹ vung lên.

Mở rương ra!

Lộ ra bên trong một cái đầu người, con của hắn Tiết Bàn đầu người.

Chết không nhắm mắt.

Tiết Bàn trên mặt còn in dấu lấy mấy chữ: "Ba vạn hải quân, toàn quân bị diệt!"

Tiết Triệt trong chốc lát giống như sét đánh.

Toàn bộ thân thể phảng phất triệt để ngưng kết.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 399: Tiết Triệt Thổ Huyết! Muốn Liền Là Miểu Sát!

Con của hắn, Tiết thị gia tộc người thừa kế Tiết Bàn chết!

Mà lại hoàn toàn có thể tưởng tượng ra trước khi chết hắn nhận cỡ nào không phải người tra tấn.

Hắn ba vạn liên quân cũng toàn quân bị diệt?

Đến tột cùng chuyện gì phát sinh?

Hải chiến là cực kỳ phức tạp, Niết Bàn quân coi như trên mặt đất lợi hại hơn nữa, trên biển cũng chưa hẳn là Tiết thị hạm đội đối thủ.

Vừa mới qua đi bao nhiêu thời gian a?

Ba vạn liên quân, hai trăm chiếc thuyền cũng toàn quân bị diệt?

Tiết Triệt thật sự là hoàn toàn không dám tin.

Trong hộp còn có một phong thư.

Trên đó viết: Tiết Triệt thân khải.

Cực kỳ hiển nhiên là Thẩm Lãng bút tích.

Tiết Triệt là dùng độc đại gia, thoáng kiểm tra qua phong mật thư này.

Sau đó đeo lên găng tay, rút ra phong thư này.

"Tiết Triệt Bá tước, ta chủ động tới đánh ngươi. Biển khơi rít gào đem ngươi nhà hạm đội toàn bộ phá hủy, bị chết sạch. Tiết Bàn thế tử bị bán đứng, đưa đến trước mặt của ta, ta đem hắn cắt xén sau thuận tiện lăng trì, hắn chết được rất không an tường, cứt đái cùng ra.

Hiện tại ta muốn tới đánh ngươi, Tiết Triệt thúc thúc, ngươi không biết có ta cỡ nào nhớ ngươi."

Đây chính là Thẩm Lãng tự tay viết thư, Tiết Triệt cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua nát như vậy văn thải, quả thực liền vỡ lòng kỳ trẻ em đi học cũng không bằng.

Viết thư người liền phảng phất sợ người khác là ngớ ngẩn mù chữ.

Tiết Triệt lẳng lặng mà ngồi ở nơi đó không nhúc nhích.

. . .

Sau đó tin tức càng ngày càng xác định.

Hoan Hỉ đảo hải vực bộc phát kinh thiên biển gầm, đồng thời nổi lơ lửng vô số mảnh vỡ, mặt trên còn có Tiết thị hạm đội cờ xí cùng tiêu chí.

Còn có vô số thi thể, đã bị bọt phát, trực tiếp xông vào Hoan Hỉ đảo bên trên, chồng chất như núi.

Xác định nhất định cùng khẳng định.

Yến Nan Phi ba vạn liên quân hạm đội triệt để hủy diệt.

Nhưng mà tin tức xấu không vẻn vẹn như thế.

Sau đó, tin dữ một cái tiếp theo một cái truyền đến.

Nam Châu đảo nam bộ hải vực đầu này đường thuyền lên nhận Thẩm Lãng điên cuồng tập kích.

Tiết thị gia tộc tuần tra hạm thuyền, cơ hồ toàn bộ bị phá hủy.

Còn có nhiều loại thương thuyền, vượt qua một trăm chiếc đều đã táng thân tại biển cả.

Kinh thiên tin dữ!

Đúng như cùng lôi đình đồng dạng điên cuồng đánh xuống.

Đem Tiết thị tất cả mọi người đánh tan.

Cái này sao có thể?

Chúng ta Tiết thị gia tộc mạnh mẽ như vậy hạm đội a, bỗng nhiên ở giữa liền không?

Chúng ta vô số thương thuyền, cũng trực tiếp không?

Mấy chục trên trăm năm vốn liếng, triệt để tan thành bọt nước?

. . .

Tiết Triệt lại một lần nữa lẳng lặng mà ngồi tại phía trước bàn.

Trước mặt hắn bày biện nhi tử Tiết Bàn đầu lâu, bên cạnh còn có một đĩa máu.

Đây là hắn theo Tiết Bàn trong đầu ép đi ra.

Dùng kiếm đao dính máu, sau đó bắt đầu khắc kinh thư.

Mỗi chữ mỗi câu, vậy mà phảng phất tràn ngập phật khí.

Đương nhiên cái này vẻn vẹn chỉ là mặt ngoài, cẩn thận xâm nhập sau sẽ phát hiện, trong này mỗi một chữ đều tràn ngập đáng sợ khí tức tử vong.

Liền phảng phất vô số khô lâu tạo thành mỹ nhân đồ, đứng xa nhìn mê người, gần nhìn nhường người rùng mình.

"Phốc. . ."

Tiết Triệt một ngụm máu muốn ọe đi ra, nhưng mà nhịn xuống, không có trực tiếp phun tại kinh thư bên trên, mà là nôn vào một cái bình bên trong.

Sau đó hắn dùng máu của mình khắc kinh.

Tóm lại, máu của mình cũng không thể lãng phí a.

Từng chữ từng chữ.

Ròng rã mấy ngày mấy đêm, Tiết Triệt khắc mấy vạn chữ.

Sau đó khép lại bản kinh thư này, lái xe cửa mở ra.

Bên ngoài, hơn mười đôi con mắt nhìn chằm chằm hắn.

Tiết Triệt mặt không hề cảm xúc, thản nhiên nói: "Ở lại làm cái gì? Từng cái biểu lộ như cha mẹ chết làm cái gì?"

"Tiết Đỉnh, đi ra."

Một cái ba mươi mấy tuổi thanh niên đi ra, dáng dấp phi thường cực kỳ cao, hốc mắt hãm sâu, cái mũi như câu.

"Tiết Đỉnh, những năm này ngươi tại Phù Đồ Sơn cũng học tập đến một vài thứ, trọng yếu nhất chính là cái gì?" Tiết Triệt hỏi.

Người thanh niên này nói: "Độc!"

Tiết Triệt nói: "Là dùng độc chi thư, vẫn là tâm địa độc ác?"

Người thanh niên này nói: "Tâm địa độc ác!"

Tiết Triệt gật gật đầu: "Cho tới nay ngươi thực ra so Tiết Bàn ưu tú hơn, nhưng hắn dù sao cũng là con trai trưởng, hiện tại hắn chết, ngươi liền trở thành ta Tiết thị gia tộc người thừa kế đi."

"Vâng!" Tiết Đỉnh khom người nói: "Tạ ơn phụ thân."

Tiết Triệt nói: "Chư vị nghe nói không có sai, ta Tiết thị gia tộc hạm đội xác thực toàn quân bị diệt, bị hủy bởi biển khơi rít gào. Thẩm Lãng hạm đội điên cuồng đánh lén chúng ta tuần tra hạm đội cùng thương thuyền, tổn thất vô cùng to lớn, Tiết thị gia tộc mấy chục năm tích lũy lực lượng đều hủy hoại chỉ trong chốc lát."

Bên ngoài, Tiết thị gia tộc hơn trăm người nghe nói như thế về sau, gương mặt run lên bần bật.

Trước đó còn ôm lấy một chút xíu ảo tưởng, bây giờ rốt cục bị gia chủ chứng thực.

"Nhưng vậy thì thế nào?" Tiết Triệt nói: "Hơn một trăm năm trước chúng ta Tiết thị gia tộc cơ hồ diệt vong, chỉ còn lại không đến ba, bốn người mà thôi, vẫn là Kim Trụ Bá tước cứu vớt chúng ta Tiết thị tổ tiên, đồng thời sáng lập Nam Hải kiếm phái."

"Bây giờ hạm đội của chúng ta diệt, chết ba vạn người, đây chính là tai hoạ ngập đầu sao?"

"Dĩ nhiên không phải, chúng ta còn có Nam Châu quần đảo, chúng ta còn có mấy chục vạn con dân, chúng ta Tiết thị gia tộc mấy trăm hơn ngàn người hoàn hoàn chỉnh chỉnh, chúng ta còn có Nam Hải kiếm phái."

"Thậm chí Nam Châu thành bên trong chúng ta còn có hơn vạn quân coi giữ."

"Chúng ta còn có Phù Đồ Sơn quan hệ, còn có đế quốc quan hệ."

"Chúng ta tổn thất một chút thuyền, một chút tiền, một chút quân đội, những thứ này lại tính được cái gì?"

"Dùng không được thời gian mười năm, đây hết thảy đều trở về."

"Hiện tại tất cả mọi người chuẩn bị chiến đấu!"

"Thẩm Lãng quân đội chẳng mấy chốc sẽ đổ bộ, chẳng mấy chốc sẽ tiến đánh chúng ta Nam Châu thành."

"Lưu bọn hắn lại, đem bọn hắn chém tận giết tuyệt."

Sau đó Tiết Triệt đem vừa sao chép phần này kinh thư đưa cho Ninh Kỳ.

"Tam điện hạ, đây là ta vừa mới chép tốt kinh thư, tặng cho ngươi."

Ninh Kỳ khom người nói: "Tạ ơn Tiết bá."

. . .

Tiết thị gia tộc tối cao tòa thành bên trên.

Chỉ có Tiết Triệt, Ninh Kỳ, Diêm Ách ba người.

"Thẩm Lãng quân đội sắp tới." Tiết Triệt chậm rãi nói.

Ninh Kỳ nói: "Ta nguyện ý cùng Tiết thị gia tộc kề vai chiến đấu."

"Không cần, không cần. . ." Tiết Triệt cười nói: "Tam điện hạ, gặp được Thẩm Lãng loại này đối thủ, phi thường đau đầu đi, một số thời khắc quả thực nhường người tuyệt vọng."

Ninh Kỳ cười khổ.

Hắn cùng Thẩm Lãng cơ hồ xem như cách không giao thủ qua, nhưng kết quả cũng là đau thấu tim gan.

Thẩm Lãng tập kích Sở vương đô, cùng Sở Vương ký kết mới ngưng chiến hiệp định, đem hắn danh vọng theo chỗ cao nhất đánh xuống bụi bặm.

Đón lấy, Thẩm Lãng thời khắc mấu chốt cứu sống quốc quân Ninh Nguyên Hiến, khiến Ninh Kỳ vừa mới làm hơn một canh giờ thiếu quân liền phế bỏ.

Cái này nào chỉ là đả kích trí mạng, quả thực liền là ném mười tám tầng Địa Ngục tại trong chảo dầu dày vò, đổi thành những người khác chỉ sợ lập tức liền xong đời.

"Bởi vì Thẩm Lãng nắm giữ thế tục thế giới chỗ không hiểu lực lượng, vì lẽ đó lúc trước chiến đấu bên trong, các ngươi mới có thể bị động như thế." Tiết Triệt chậm rãi nói: "Một trận chiến này điện hạ đứng ngoài quan sát liền tốt, Thẩm Lãng tất nhiên đến, cũng không cần đi."

"Ta sẽ ngay trước mặt Thẩm Lãng, đem Kim Mộc Lan một tấc một tấc lăng trì xử tử, sau đó còn muốn nhét vào Thẩm Lãng miệng bên trong, hỏi hắn ăn có không ngon hay không ăn."

"Sau đó tại ở trước mặt tất cả mọi người, đem Thẩm Lãng một tấc một tấc lăng trì, mấu chốt một đao, có thể giao cho Tam vương tử tới."

Dù là nói những lời này thời điểm, Tiết Triệt cũng không phải là cắn răng nghiến lợi, ngược lại phi thường bình thản.

"Thẩm Lãng đối ta Tiết thị gia tộc lực lượng, hoàn toàn hoàn toàn không biết gì cả!"

. . .

Ngoại giới đối Tiết thị gia tộc lực lượng, xác thực hoàn toàn không biết gì cả.

Lúc này, bày ở Tiết Triệt trước mặt là ròng rã mười cái cái bình.

Bên trong dũng động quỷ dị màu lục.

Toàn bộ đều là Phù Đồ Sơn cổ trùng, mỗi một chiếc bình bên trong có một lít tả hữu.

Đây quả thực là con số trên trời.

"Đến, ngươi tới. . ."

Tiết Triệt vẫy tay.

Một cái mười sáu tuổi thiếu niên đi tới.

"Gia gia."

Thiếu niên này là Tiết Triệt cháu trai, Tiết Mãnh.

Tiết Triệt đưa cho hắn một cây cung, vậy mà cũng là phục hợp cung ghép, cũng có tổ hợp ròng rọc, nhìn qua cùng Thẩm Lãng trang bị quân đội cung giống nhau như đúc.

Cực kỳ hiển nhiên, Tiết thị gia tộc phỏng chế Thẩm Lãng cung.

Đây cũng là một chi hai thạch cường cung.

"Bắn bên kia."

Tiết Triệt chỉ tay.

Phía trước hơn hai trăm mét địa phương, buộc chặt lấy một cái lão giả.

Bên trái hắn buộc chặt lấy một nữ nhân, bên phải buộc chặt lấy một đứa bé.

"Chọn lựa một cái bắn giết mất." Tiết Triệt nói.

"Lão gia, tha mạng a, tha mạng a. . ."

"Chúng ta cái gì sai lầm đều không có phạm a, chúng ta trung thành tuyệt đối a."

"Chúng ta trước đó mặc dù là ở tại Kim thị gia tộc, nhưng mà mấy chục năm trước liền đã theo tiểu thư của hồi môn đến Tiết thị tới a."

Mười sáu tuổi Tiết Mãnh giương cung cài tên, nhắm chuẩn hai trăm mét bên ngoài đứa trẻ kia.

Đây là hai thạch cường cung, bất quá là phục hợp cung ghép, kéo lên muốn nhẹ nhõm rất nhiều.

Bắn!

"Sưu!"

Mười sáu tuổi Tiết Mãnh bỗng nhiên một tiễn bắn ra.

Tiễn như điện chớp bay ra ngoài.

Cột vào trên cây cột đứa bé kia dọa đến gào khóc.

Nhưng mà không có bắn trúng, khoảng cách phải quá xa, vượt qua hơn hai trăm mét.

"Đổi một mũi tên. . ."

Tiết Triệt theo đặc thù bao đựng tên bên trong run rẩy một mũi tên.

Tiết Mãnh lại một lần nữa giương cung cài tên, bỗng nhiên bắn ra.

"Sưu. . ."

Hai thạch cường cung tiễn thực tế là uy mãnh, lại một lần nữa tựa như tia chớp nổ bắn ra mà ra.

Hơn hai trăm mét khoảng cách, dễ như trở bàn tay liền bắn tới.

Nhưng mà Tiết Mãnh muốn bắn chính là cái kia gào khóc đứa trẻ.

Vẫn không có bắn trúng.

Nhưng mà. . .

Mũi tên này đang bay qua ba người ở giữa thời điểm, bỗng nhiên bỗng nhiên nổ tung.

Màu lục sương mù tuôn ra, bỗng nhiên bắn tung tóe tại ba người trên thân.

"A. . . A. . . A. . ."

Ba người phát ra vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Sau đó toàn bộ thân thể bắt đầu ăn mòn mục nát, hoàn toàn méo mó.

Vẻn vẹn vài giây đồng hồ, liền triệt để chết thảm.

Tử trạng cực kỳ đáng sợ, toàn thân làn da phảng phất bị axit sunfuric ăn mòn qua.

Đây chính là cổ trùng tiễn.

Không cần bắn trúng, chỉ cần vượt qua một cái khoảng cách, nó liền sẽ nổ tung.

Sau đó bên trong cổ trùng liền sẽ giống như sương mù đồng dạng bỗng nhiên lan tràn, hoàn toàn ở mọi chỗ.

Chỉ cần đụng phải làn da, mặc kệ đụng phải nơi đó, nơi đó liền sẽ ăn mòn.

Triệt để chết thảm.

Tiết Triệt cùng Tiết Mãnh tiến lên, kiểm tra cái này trên mặt đất ba người thi thể.

Đã hư thối không chịu nổi, thê thảm đến cực hạn, hoàn toàn không có hình người.

Dù là chảy ra máu cũng là màu lục.

"Tôn nhi, hủy diệt những thi thể này." Tiết Triệt nói.

Mười sáu tuổi Tiết Mãnh cầm qua một thùng dầu, giội ở tại ba bộ trên thi thể, sau đó một mồi lửa châm.

Hủy thi diệt tích.

Tiết Triệt xoa xoa Tiết Mãnh đầu nói: "Tôn nhi, Thẩm Lãng quân đội chẳng mấy chốc sẽ đánh tới, ngươi có nguyện vọng gì?"

Tiết Mãnh nói: "Cái kia Kim Mộc Lan cũng tới sao?"

Tiết Triệt nói: "Cũng tới."

Tiết Mãnh nói: "Vậy ta nguyện vọng liền là chơi chết Kim Mộc Lan, nghe nói nàng là mỹ nhân tuyệt thế, thiên hạ nữ nhân đẹp nhất."

Tiết Triệt nói: "Tốt chí hướng, tốt chí hướng!"

Sau đó, Tiết Triệt ánh mắt nhìn về phía tòa thành phía dưới.

Lít nha lít nhít mấy ngàn người.

Toàn bộ đều là Nam Hải kiếm phái đệ tử, toàn bộ đều là võ đạo cao thủ.

Lại phía sau, lít nha lít nhít hơn vạn người.

Toàn bộ đều là Tiết thị gia tộc quân đội.

"Trang bị mới cung!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Mấy ngàn tên Nam Hải kiếm phái đệ tử, toàn bộ trang bị hoàn toàn mới cung tiễn.

Cùng Thẩm Lãng Niết Bàn quân giống nhau như đúc phục hợp cung ghép, hai thạch cường cung.

Bởi vì tất cả Nam Hải kiếm phái đệ tử cùng binh sĩ không giống tại, bọn hắn vũ lực cường đại, cũng có thể dễ như trở bàn tay kéo ra cái này 2 thạch cường cung.

"Các ngươi trang bị cung, cùng Thẩm Lãng Niết Bàn quân cung là giống nhau như đúc, đều là 2 thạch cường cung."

"Nhưng các ngươi tiễn, toàn bộ là đặc chế qua."

"Không cần nhắm chuẩn, chỉ cần bắn đi ra liền sẽ tại không trung nổ tung, sau đó bên trong cổ trùng liền sẽ lan tràn mà ra, đem chung quanh hết thảy mọi người toàn bộ giết chết."

"Người tới, thí nghiệm!"

Trong đó một cái võ sĩ tiến lên, cầm lấy cường cung, giương cung cài tên, nhắm chuẩn hơn hai trăm mét bên ngoài ba người.

"Bịt mắt."

Cái kia võ sĩ che kín con mắt.

"Bắn!"

Bỗng nhiên bắn ra.

Tiễn như điện chớp, bỗng nhiên bắn ra hơn hai trăm mét, khoảng cách ba người kia mục tiêu còn có mấy mét trên không bỗng nhiên nổ tung.

Màu lục sương mù xuất hiện.

"A. . . A. . . A. . ."

Vô số cổ trùng giống như sương mù, bắn tung tóe tại ba người trên thân.

Từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn, ba người kia trên thân bị ăn mòn nát.

Ngắn ngủi một lát sau chết thảm.

Căn bản không cần nhắm chuẩn, bịt mắt liền có thể bắn trúng.

Bởi vì mũi tên này nổ tung về sau, vô số cổ trùng giống như sương mù lan tràn đi ra, mấy mét bên trong người đều sẽ bị bắn tung tóe đến.

Tiết Triệt chậm rãi nói: "Chư vị, Thẩm Lãng quân đội chẳng mấy chốc sẽ tới."

"Lưu bọn hắn lại, chém tận giết tuyệt."

"Các ngươi nhưng biết Thẩm Lãng sáng tạo rất nhiều danh từ mới, tỉ như giờ, phút, giây, đây là thời gian đơn vị."

"Tích đáp, đây chính là một giây đồng hồ."

"Ta yêu cầu các ngươi, tại mười giây đồng hồ bên trong liền đem Thẩm Lãng Niết Bàn quân giết đến sạch sẽ."

"Cứ như vậy!"

Tiết Triệt đối một trận chiến này chỉ có một cái yêu cầu: Miểu sát!

. . .

Tiết Triệt tòa thành bên trong!

Mấy cái tông sư cấp cao thủ, lẳng lặng ngồi ở chỗ này.

"Chư vị sư huynh, tiêu diệt Thẩm Lãng vốn không cần nhiều như vậy tông sư cường giả."

"Nhưng mà, lần này chúng ta muốn bắt sống ba người."

"Thẩm Lãng, Kim Mộc Lan, đại ngốc."

"Kim Mộc Lan cần tại Thẩm Lãng trước mặt lăng trì, đây đương nhiên là làm lộ phẫn. Lăng trì mấy trăm đao về sau, sau đó đem nàng toàn thân máu cùng cốt tủy rút ra, Phù Đồ Sơn sẽ có đại dụng."

"Đại ngốc toàn thân đều là bảo vật, cốt tủy, huyết dịch, xương cốt, gân mạch toàn bộ muốn rút ra, đây là bảo tàng khổng lồ."

"Vậy liền xin nhờ mấy vị sư huynh."

Mấy tên tông sư cấp cường giả hướng về Tiết Triệt cong xuống nói: "Yên tâm, nhất định khiến Tiết sư đệ như ý."

Tiết Triệt nói: "Đến lúc đó, đều phân cho các sư huynh một chén canh mà húp."

. . .

Hết thảy chuẩn bị thỏa đáng.

Tuyệt sát vũ khí, đồng dạng lại đồng dạng.

Tiết Triệt chỉ nửa bước ở thế tục thế giới, chỉ nửa bước đã tiến vào siêu thoát thế lực.

Nam Hải kiếm phái cơ hồ xem như Phù Đồ Sơn tiểu hào.

Vì lẽ đó đối mặt đất đời trước tục vương quyền những cái kia chiến đấu có chút không để vào mắt.

Đương nhiên, những bí mật này vũ khí cũng là hắn phấn đấu mấy chục năm tích lũy.

Hiện tại không nghĩ tới muốn dùng ra ngoài.

"Thẩm Lãng a, ngươi đối lực lượng thần bí hoàn toàn là hoàn toàn không biết gì cả."

"Ngươi rất nhanh liền sẽ minh bạch, ngươi trêu chọc một cái hoàn toàn không thể đụng vào địch nhân."

Bởi vì tầm mắt cao, tại bí mật thế lực bên trong dạo chơi một thời gian cũng có không ngắn, vì lẽ đó Tiết Triệt đối Thẩm Lãng Niết Bàn quân a, thần xạ thủ a, thật là có chút chướng mắt.

Điêu trùng tiểu kỹ, tôm tép nhãi nhép.

Bởi vì những thứ này siêu thoát thế lực không động thủ, mới lộ ra ngươi Thẩm Lãng năng lực.

Thẩm Lãng lập tức sẽ tới tiến đánh Nam Châu thành.

Chiến thắng?

Căn bản cũng không phải là Tiết Triệt mục tiêu.

Hắn chỉ cần một cái kết quả, miểu sát!

. . .

Thẩm Lãng hạm đội, vẫn tại khoảng cách Nam Châu thành hai ba trăm dặm bên ngoài khu vực tới lui.

Còn nhớ rõ ba cái kia hải tặc đầu lĩnh sao?

Bọn hắn đem Tiết Bàn bán cho Thẩm Lãng, đổi ba ngàn kim tệ, phát đại tài.

Thuận tiện, hắn còn đem ba cái đặc thù cái bình giao cho Thẩm Lãng.

Hắn cũng không phải là cảm thấy cái này ba cái cái bình không đáng tiền.

Chớ xem thường hải tặc đầu lĩnh, bọn hắn rất tinh mắt.

Những thứ không biết nhất định là hiếm có.

Hiếm có đồ vật nhất định là đáng tiền.

Nhưng như thế nào thay đổi hiện giờ là một vấn đề.

Càng là hiếm có đồ vật, cầm tới thế lực cường đại đi thay đổi xuất hiện, khả năng này đổi lấy không phải tiền tài, mà là giết người diệt khẩu.

Thẩm Lãng chỉ nhìn một chút, liền trực tiếp nói: "Lấy thêm một ngàn kim tệ cho ba cái tráng sĩ."

Lập tức, ba người càng thêm vui mừng hớn hở.

Bình quân mỗi người hơn một ngàn ba trăm kim tệ, phát đại tài.

Đời này đều có thể ăn ngon uống sướng dùng không hết.

. . .

Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí, vận dụng các loại thủ đoạn, mở ra trong đó một cái bình.

Bên trong là chất lỏng màu xanh lục, toàn bộ đều là Phù Đồ Sơn cổ trùng, không biết có bao nhiêu con, con số trên trời.

Bất quá những thứ này cổ trùng lúc này chính ngâm ở đặc thù trong chất lỏng, đang ngủ say.

Mở ra về sau, một bộ phận cổ trùng ngo ngoe muốn động.

Giống như khói xanh đồng dạng xuất hiện, bỗng nhiên nhào vào Thẩm Lãng trên mặt.

Lập tức những thứ này cổ trùng bỗng nhiên tỉnh táo lại, điên cuồng muốn thôn phệ Thẩm Lãng huyết nhục.

Sau đó. . .

Bọn chúng đều chết.

Giống như vô số màu lục tro bụi đồng dạng theo Thẩm Lãng trên mặt rớt xuống.

Ai!

Thẩm Lãng quá độc.

Vì ngăn ngừa giết chết những thứ này cổ trùng, Thẩm Lãng mang mặt nạ, đeo lên găng tay.

Rút ra một cái tiêu bản, đặt ở kính hiển vi xuống quan sát.

"Cấp hai xác thối cổ trùng!"

Đây không phải Thẩm Lãng mệnh danh, mà là Phù Đồ Sơn lấy danh tự.

Ngô Đồ Tử trong kho tài liệu, ghi lại rõ ràng.

Nghe vào rất ngưu bức đúng hay không?

Những thứ này cổ trùng là chuyên môn bồi dưỡng ra đến, dùng để làm lớn quy mô sát thương.

Bọn chúng một khi tiếp cận thân thể da thịt, dễ như trở bàn tay liền có thể chui vào huyết nhục bên trong.

Bọn chúng bài tiết đi ra đồ vật cùng huyết dịch kết hợp lại, nháy mắt có thể biến thành đáng sợ cường toan.

Vì lẽ đó, vì lẽ đó chỉ cần bị những thứ này cổ trùng đánh trúng người, toàn bộ đều sẽ hư thối trở thành màu lục nồng tương.

Tử trạng vô cùng thê thảm.

Nhưng mà loại này cổ trùng cũng có một cái khuyết điểm, rời đi dịch dinh dưỡng về sau, trong không khí nhiều nhất chỉ có thể sống sót vài giây đồng hồ.

Bọn chúng cần lập tức chui vào thân thể huyết dịch bên trong mới có thể sống sót tiến hành đồ sát.

Nhưng mà, bọn chúng cực độ nhỏ bé, có thể so với bụi, có thể dễ như trở bàn tay chui vào áo giáp khe hở.

Nói cách khác Thẩm Lãng Niết Bàn quân áo giáp căn bản ngăn không được.

Một khi những thứ này cổ trùng lan tràn, Niết Bàn quân nháy mắt liền sẽ chết hết.

Cái này ba bình cộng lại, có chừng ba lít tả hữu.

Cực kỳ hiển nhiên là Yến Nan Phi mang ra.

Hắn tiến đánh Thẩm Lãng hạm đội thời điểm, không dùng cái đồ chơi này.

Cực kỳ hiển nhiên là cảm thấy không cần thiết, hắn muốn đem cái này ba bình Phù Đồ Sơn cổ trùng dùng tại Nộ Triều thành bảo.

Tiết thị cũng thật là độc a.

Vì thắng, hoàn toàn không chọn bất kỳ thủ đoạn nào.

Cũng hoàn toàn mặc kệ giết bao nhiêu người.

Yến Nan Phi điệu bộ này, căn bản liền không có dự định tại Nộ Triều thành đánh chính quy chiến tranh.

Trực tiếp liền muốn dùng loại này ác độc quỷ dị thủ đoạn, đem Nộ Triều thành chém tận giết tuyệt, đem Kim thị gia tộc chém tận giết tuyệt.

Việc này miễn cưỡng liền là sinh hóa vũ khí.

Đại Viêm đế quốc mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ.

Kết quả Tiết thị lại lấy ra dùng.

Cái này lệnh cấm, cũng chỉ có ha ha.

Trên thế giới quả nhiên không có chuyện mới mẻ.

Syria chính fu quân tuyệt không thể dùng sinh hóa vũ khí, nhưng mà quân phản kháng liền có thể dùng.

. . .

Tiết Triệt tất nhiên nhường Yến Nan Phi mang ba bình cổ trùng, cái kia Tiết thị gia tộc liền tuyệt đối không chỉ ba bình.

Có thể là mười bình?

Như vậy Tiết Triệt có khả năng hay không còn có cái khác cổ trùng?

Khả năng cũng không lớn.

Tiết thị cùng Nam Hải kiếm phái dù sao chỉ là Phù Đồ Sơn tiểu hào, đối phương không có khả năng lợi hại hơn tuyệt mật sát khí cho Tiết thị.

Mà lại cái này cấp hai xác thối cổ trùng ở thế tục thế giới đã đầy đủ cường đại, đối bình thường quân đội đầy đủ tiến hành nghiền ép cấp đồ sát.

Vì lẽ đó Phù Đồ Sơn cũng không cần thiết cho Tiết thị gia tộc mạnh hơn đại quy mô cổ độc.

Như vậy tiếp xuống, tiến đánh Nam Châu thành, Tiết Triệt nhất định sẽ dùng loại này cổ trùng.

Nếu như không có phòng bị.

Cái kia Thẩm Lãng Niết Bàn quân sẽ nháy mắt bị miểu sát.

Sẽ không vượt qua nửa phút, liền sẽ chết hết.

Dùng đặc chế mũi tên bỗng nhiên bắn ra, nổ tung về sau, những thứ này cổ trùng bỗng nhiên tản ra, ở mọi chỗ, căn bản tránh không.

Những thứ này cổ trùng tiến vào thân thể về sau, liền sẽ bay nhanh sinh sôi.

Tại rất thời gian ngắn trong phòng, liền có thể đem người này ăn mòn tới chết.

Như vậy Thẩm Lãng có chỗ phòng bị sao?

Đương nhiên là có!

Hắn thậm chí đối năm loại cổ trùng làm phòng bị.

Chỉ bất quá hắn rất khó xác định Tiết thị gia tộc đến tột cùng có được loại nào cổ trùng.

Nhưng đại khái có thể suy đoán là cấp hai xác thối cổ trùng.

Bởi vì loại này cổ trùng cấp bậc không cao, nhưng mà lực sát thương kinh người, tỉ suất chi phí - hiệu quả tuyệt đối cao.

Như vậy đối cái này cấp hai xác thối cổ trùng miễn dịch khó khăn sao?

Không có chút nào khó khăn.

Những thứ này cổ trùng bản thân là không độc, tiến vào thân thể huyết dịch về sau, sẽ lập tức bài tiết ra một loại đồ vật. Những vật này cùng huyết dịch hỗn hợp lại cùng nhau, biến thành đáng sợ ăn mòn cường toan.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng chỉ cần cho mỗi người sớm tiêm vào một loại nào đó dược tề, chuyên môn đồ sát loại này cổ trùng dược tề.

Cái này cấp hai xác thối cổ trùng tiến vào huyết dịch về sau, trước muốn thôn phệ huyết dịch, sau đó lại bài tiết tính ăn mòn cường toan.

Nhưng mà, nó vừa mới thôn phệ cái thứ nhất, liền triệt để chết, căn bản không kịp bài tiết kịch độc.

Cái kia Thẩm Lãng dùng để phòng ngự cấp hai xác thối cổ trùng dược tề là dùng hắn máu tươi chế thành sao?

Không phải!

Thật không cần thiết.

Phòng ngự loại này cổ độc có vượt qua ba năm loại biện pháp.

Đây cũng không phải tại Ngô Đồ Tử tư liệu nhìn thấy, mà là tại Căng Quân bên kia thượng cổ điển tịch nhìn thấy.

Thẩm Lãng chọn lựa dễ dàng nhất biện pháp, khai phát ra phòng ngự dược tề.

. . .

"Người tới!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, đi tới hai người.

Một cái là người bình thường, một cái là Niết Bàn quân, một nữ nhân, một cái nam nhân.

Thẩm Lãng xuất ra ống tiêm, cho mỗi người tiêm vào phòng ngự dược tề.

Sau đó lẳng lặng chờ đợi.

Thân thể hai người đều có phản ứng, sốt cao nửa giờ, trên thân toát ra rất nhiều ma điểm.

Thậm chí làn da đều xuất hiện tương đối quỷ dị màu tím.

Qua sau một tiếng.

Những bệnh trạng này đều biến mất.

"Vươn tay."

Hai người vươn tay.

Thẩm Lãng dùng mảnh thủy tinh chấm một chút cấp hai xác thối cổ trùng, bôi lên tại hai người trên lòng bàn tay.

Những thứ này cổ trùng nguyên bản tại ngủ đông bên trong, lập tức tỉnh táo lại, bản năng dọc theo khe hở chui vào đến thân thể da thịt bên trong, tiến vào trong mạch máu.

Vì lẽ đó, cái này màu lục trực tiếp tại tay của hai người tâm biến mất.

Sau đó lẽ ra sẽ xuất hiện một màn quỷ dị.

Hai người hai tay đầu tiên ăn mòn mục nát, sau đó nhanh chóng lan tràn toàn thân.

Ngũ tạng lục phủ, toàn thân đều triệt để ăn mòn mục nát, cuối cùng triệt để chết thảm.

Kết quả. . .

Hoàn toàn bình yên vô sự.

Cái này cấp hai xác thối cổ trùng mới vừa tiến vào hai người huyết dịch bên trong, liền nháy mắt chết.

Thẩm Lãng tiêm vào phòng ngự dược dịch, có thể tuyệt đối miễn dịch loại này cổ trùng.

Cứ việc cái này trong dự liệu, nhưng vẫn là cho người ta tại kinh hỉ.

. . .

Sau đó.

Thẩm Lãng cho tất cả Niết Bàn quân, toàn bộ tiêm vào cổ trùng miễn dịch dược tề, cũng cho tất cả thủy thủ tiêm vào.

Kết quả. . .

Có mười mấy người phát sinh mãnh liệt phản ứng. Chín người chết đi, sáu người điếc mù.

Kết quả này so trong tưởng tượng muốn tốt một chút.

Lại mấy người một ngày thời gian!

Bảo đảm miễn dịch dược tề đã triệt để tiến vào Niết Bàn quân trong cơ thể, trải rộng tại mỗi một chỗ trong máu.

Bảo đảm Tiết thị gia tộc cổ trùng đã sẽ không tổn thương bất cứ người nào.

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Niết Bàn quân đổ bộ Nam Châu đảo.

Tiến đánh Tiết thị gia tộc chân chính hang ổ, Nam Châu thành!

. . .

Nam Châu thành bến tàu không có bị phá hư.

Thẩm Lãng hạm đội dễ như trở bàn tay cập bến.

Trong tưởng tượng đăng lục chiến không có phát sinh.

Hơn ba ngàn Niết Bàn quân, dễ như trở bàn tay leo lên Nam Châu đảo.

Sau đó chỉnh tề xếp hàng, hướng về Nam Châu thành xuất phát.

Toàn bộ quá trình bên trong, rộng lớn chỉnh tề trên đường, không có nửa cái bóng người, không có nhận bất luận cái gì phục kích.

Phảng phất như là Tiết Triệt đang chờ hắn tới tiến đánh Nam Châu thành đồng dạng!

Sau nửa canh giờ!

Thẩm Lãng Niết Bàn quân binh lâm dưới thành.

Đây chính là Nam Châu thành.

Đây chính là Tiết thị gia tộc hang ổ, toàn bộ nam bộ hải vực mậu dịch trung tâm.

. . .

Tiết Triệt cũng không có đứng tại đầu tường chỉ huy quân đội.

Bởi vì hắn cảm thấy không cần thiết, như hắn tự thân lên đầu tường, có chút mất mặt.

Đây là một trận miểu sát chiến đấu, chẳng lẽ lại còn muốn hắn cái này Tiết thị chi chủ tự mình chỉ huy?

Tiết Triệt cũng chỉ là đứng tại trong thành phía trên, trong tay thưởng thức một cái xương sọ, yên lặng nhìn xem Thẩm Lãng quân đội đến.

Cái này xương sọ, đúng là hắn nhi tử Tiết Bàn.

"Thẩm Lãng, ngươi tới."

"Kim Mộc Lan, ngươi cũng tới."

Kim Mộc Lan quả nhiên cùng trong truyền thuyết đồng dạng tuyệt mỹ, quả thực diễm lệ không gì sánh được, càng ma quỷ này dáng người, gần như không giống nhân loại.

Bực này mỹ nhân, nếu không đủ cường đại, hưởng dụng nàng sẽ giảm phúc.

Chí ít Thẩm Lãng không có tư cách này, cũng không có như thế năng lực hưởng dụng.

Tiết Triệt cũng không biết hưởng dùng, để tránh ngày sau bị đại nhân vật ghi hận.

Bất quá dạng này tuyệt thế thiếu nữ đẹp, ta hưởng dụng không, liền triệt để hủy diệt đi.

Rút khô huyết dịch cùng cốt tủy về sau, triệt để hủy diệt ai cũng đừng nhớ thương.

Tiết Triệt xuất ra mới đao khắc, mới tử đàn trang sách, lẳng lặng chờ lấy.

Đem Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan bắt sống về sau, lăng trì xử tử, sau đó dùng hai người máu tươi khắc họa kinh thư.

Rất nhanh, sẽ không vượt qua một khắc đồng hồ!

Tiết Triệt có tuyệt đối nắm chắc!

. . .

Trên đầu thành quan chỉ huy là Tiết thị gia tộc mới thế tử, trước Phù Đồ Sơn đệ tử Tiết Đỉnh.

Nhìn thấy Thẩm Lãng Niết Bàn quân xuất hiện, Tiết Đỉnh vung tay lên. Lập tức trên đầu thành, lít nha lít nhít quân coi giữ xuất hiện. Năm ngàn tên Nam Hải kiếm phái đệ tử, gần vạn tên Tiết thị tư quân.

Cái này năm ngàn tên Nam Hải kiếm phái đệ tử, trong tay toàn bộ cầm hợp lại cường cung.

Thẩm Lãng tròng mắt hơi híp, đây là đạo văn ta cung a. Song phương quân đội cung nhìn qua thật giống nhau như đúc.

Bất quá Nam Hải kiếm phái đệ tử phía sau tiễn liền không giống. Đặc thù ống tên, mỗi một ấm chỉ có năm mũi tên, khoảng cách rất mở. Cái này mỗi một mũi tên bên trong, đều có vô số cấp hai xác thối cổ trùng, có thể giết chết mấy mét bên trong tất cả địch nhân.

Trước Phù Đồ Sơn đệ tử, Tiết thị mới thế tử Tiết Đỉnh, mắt ưng chậm rãi nhìn chằm chằm Thẩm Lãng.

Đây chính là Thẩm Lãng?

Đây chính là Kim Mộc Lan?

Nữ nhân này quả nhiên xinh đẹp nhường người run rẩy, thật không thể ngủ sao?

Song phương không có thả bất luận cái gì lời hung ác.

Tiết Đỉnh liền đợi đến Thẩm Lãng Niết Bàn quân tiếp cận.

Một khi tới gần ba trăm mét, liền lập tức cổ độc tiễn cuồng xạ.

Một phút bên trong giải quyết chiến đấu, đem Thẩm Lãng quân đội chém tận giết tuyệt.

Một trận miểu sát cấp chiến đấu, còn muốn hô cái gì lời nói?

Đây là siêu thoát thế lực đối thế tục quân đội miểu sát.

Nếu là hô cái gì chém tận giết tuyệt, đó mới là bôi nhọ.

Tiết Đỉnh trong lòng tràn ngập chờ mong.

Niết Bàn quân không phải danh xưng đệ nhất vương bài, đánh đâu thắng đó sao?

Tại mười giây đồng hồ bên trong đem các ngươi triệt để giết tuyệt.

Kia là cỡ nào kinh diễm rung động?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 400: Nam Châu Thành Rơi Vào Tay Giặc! Trời Diệt Tiết Thị A!

Nam Châu thành cùng Nộ Triều thành không giống.

Nộ Triều thành là một cái mở ra tính thành thị, là một tòa thương nhân chi thành, Cừu Thiên Nguy vẻn vẹn chỉ là trên danh nghĩa thành chủ.

Mà Nam Châu thành thì là hoàn toàn thuộc về Tiết thị gia tộc thành trì, nó có bình thường tường thành, xung quanh dài vượt qua hai mươi dặm.

Toàn bộ thành trì nhân khẩu ước chừng tại chừng mười mấy vạn.

Bất quá, nó lại cùng Việt Quốc truyền thống thành trì không giống.

Đầu tiên, tòa thành trì này bên trong có rất nhiều dị quốc người, theo Nam Di chư quốc đến Tây Vực chư quốc đô có.

Lối kiến trúc cũng nhiều loại đa dạng.

Liền vẻn vẹn Tiết thị gia tộc phủ thành chủ, liền cũng không phải là phương đông thức, mà là tràn ngập khác phong cách.

Nhưng chung quy mà nói.

Đây là một tòa tràn ngập phong tình, thậm chí lộng lẫy thành thị, giàu xa xỉ thậm chí lộng lẫy.

Mà lúc này Thẩm Lãng hơn ba ngàn quân đội, dần dần tới gần toà này lộng lẫy thành thị.

Khoảng cách càng ngày càng gần.

Hai dặm, một dặm.

Tiết Đỉnh ánh mắt có chút co lên.

Sau đó, tay của hắn giơ lên.

Một khi Thẩm Lãng quân đội tới gần một trăm trượng khoảng cách, phía sau hắn Nam Hải kiếm phái đệ tử liền lập tức bắn tên.

Năm ngàn người, năm ngàn tấm siêu cấp cường cung.

"Chuẩn bị!"

Năm ngàn người rút ra đặc thù cổ trùng trường tiễn, giương cung cài tên, ở trên cao nhìn xuống, nhắm chuẩn Thẩm Lãng Niết Bàn quân.

"Thẩm Lãng, ta ngược lại muốn xem xem, quân đội của ngươi là sẽ dừng lại một chút một cái, vẫn là tiếp tục tiến lên?"

Kết quả Thẩm Lãng quân đội tốc độ đều không có chậm, vẫn như cũ đạp trên chỉnh tề bộ pháp tiến lên.

Chỉ bất quá nhân số hơi ít, vẻn vẹn hơn ba ngàn người mà thôi, vì lẽ đó vẻn vẹn chỉ có mười cái phương trận mà thôi.

Tiết Đỉnh ánh mắt lạnh lẽo.

Thẩm Lãng ngươi cũng thật là người không biết không sợ a.

Ngươi cho rằng ngươi Niết Bàn quân vây quanh phải kín không kẽ hở liền có thể sao?

Chẳng lẽ chống đỡ được cổ trùng thẩm thấu?

Bốn trăm mét.

Ba trăm mét!

Thẩm Lãng Niết Bàn quân đã tới gần tường thành ba trăm mét bên trong.

Nhưng mà Tiết Đỉnh vẫn không có hạ lệnh tiến công.

Hắn phải chờ tới Thẩm Lãng tất cả quân đội toàn bộ tới gần ba trăm mét bên trong, tốt nhất tiến vào 250 mét.

Lúc này hắn theo đuổi cũng không phải là thắng, mà là ngắn nhất miểu sát.

Mười giây còn chưa đủ.

Thời gian còn muốn ngắn hơn.

Hắn Tiết Đỉnh là một cái hoàn mỹ chủ nghĩa người.

"Răng rắc, răng rắc. . ."

Thẩm Lãng quân đội vẫn như cũ dựa theo vốn có bộ pháp hành quân.

Tiến vào 250 mét.

Tiết Đỉnh bỗng nhiên vung tay lên.

Không có hô to cái gì chém tận giết tuyệt.

Lãnh khốc người, xưa nay không cần nhiều lời.

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trên đầu thành, năm ngàn Nam Hải kiếm phái võ sĩ mưa tên nổ bắn ra.

Năm ngàn người, liên tiếp tiễn.

Cơ hồ tại tám chín giây bên trong, đem một bình bên trong năm chi cổ trùng tiễn toàn bộ bắn ra.

Vài giây đồng hồ, bắn ra mấy vạn mũi tên.

Trong chốc lát.

Tiễn như mưa to.

Hung hăng nhập vào Thẩm Lãng quân trận bên trong.

"Phanh phanh. . ."

Tuyệt đại bộ phận tiễn tại không trung liền đã bạo liệt.

Một phần nhỏ tiễn bắn trúng tại Niết Bàn quân trên khải giáp, bỗng nhiên nổ tung.

Vô số màu lục sương mù, bỗng nhiên nổ ra.

Vô số cấp hai xác thối cổ trùng, điên cuồng lan tràn.

Thẩm Lãng Niết Bàn quân trên không, cơ hồ hoàn toàn bị màu lục sương mù bao phủ.

Sau đó, Nam Hải kiếm phái võ sĩ đình chỉ bắn tên.

Lẳng lặng chờ đợi chiến quả.

Từ đầu tới đuôi, thật chỉ có tám giây.

...

Những thứ này màu lục sương mù phảng phất sống, bỗng nhiên chui vào Niết Bàn quân áo giáp trong khe hở.

Sau đó. . .

"A. . . A. . . A. . ."

Từng đợt vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Thẩm Lãng hơn ba ngàn Niết Bàn quân toàn bộ ngã xuống đất run rẩy.

Toàn bộ thân thể, kịch liệt run rẩy, liền phảng phất bị lệ quỷ lấy mạng.

Thời gian phi thường ngắn.

Hết thảy phát sinh rất nhanh.

Cái này hơn ba ngàn Niết Bàn quân liền vô thanh vô tức, không động đậy được nữa.

Sau đó chất lỏng màu xanh lục theo áo giáp trong khe hở chảy ra.

Nhìn qua vô cùng thê thảm.

Mỗi người trên thân đều bốc lên lục khí.

Mà Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan mấy cái người bình yên vô sự, nhưng mà hắn nhìn thấy trước mắt một màn này, phảng phất kinh ngạc đến ngây người, thật lâu không cách nào phản ứng.

...

Thoải mái!

Đây là Tiết thị gia tộc tân thế tử cảm giác trong lòng.

Quá thoải mái!

Hết thảy cùng trong tưởng tượng giống nhau như đúc.

Phụ thân yêu cầu là mười giây đồng hồ, nhưng hắn vẻn vẹn chỉ dùng tám giây, liền đem Thẩm Lãng Niết Bàn quân chém tận giết tuyệt.

Cái gì thiên hạ đệ nhất quân?

Cái gì vương bài quân đoàn?

Cái gì vô địch thiên hạ?

Thật sự là buồn cười, ếch ngồi đáy giếng.

Oai phong lẫm liệt, tung hoành vô địch Niết Bàn quân, vẻn vẹn tám giây liền bị ta giết sạch.

Nhìn lại một chút Thẩm Lãng, cả người phảng phất bị sét đánh.

Cái gì trí gần như yêu?

Cái gì thông thiên triệt địa?

Buồn cười cực kỳ.

Mặc dù có hiếm thấy trí, nhưng dù sao ở vào thế tục thế giới, tại ta Phù Đồ Sơn trước mặt vẫn như cũ chỉ là sâu kiến mà thôi.

Thông minh thằng hề, đó cũng là thằng hề.

Trọn vẹn sau một lúc lâu.

Thẩm Lãng phát ra từng đợt thê hô.

"A. . . A. . . Vì sao lại dạng này?"

"Vì cái gì?"

"Ông trời của ta? Ta Niết Bàn quân a!"

Thẩm Lãng bỗng nhiên bổ nhào vào trong đó một cái Niết Bàn quân trước mặt, phảng phất muốn đem hắn đánh thức, kết quả lại sờ đến đầy tay nước biếc, liền phảng phất một người chết đi mấy tháng.

Thẩm Lãng đẫm máu và nước mắt rống to: "Tiết Triệt, ta và ngươi không đội trời chung, không đội trời chung. Ngươi lại dám dùng cổ độc, ngươi lại dám vi phạm hoàng đế lệnh cấm, ngươi nên bầm thây vạn đoạn, ngàn đao băm thây!"

Tiết Đỉnh một trận cười lạnh.

Lúc này, Thẩm Lãng bên người vẻn vẹn chỉ có không đến bốn năm người mà thôi.

Tiết Đỉnh vung tay lên.

Lập tức, cửa thành từ từ mở ra.

Mấy ngàn tên Nam Hải kiếm phái đệ tử chỉnh tề bày trận, sau đó hướng về Thẩm Lãng vây quanh tới.

Mỗi người trên thân đều cầm cá dầu.

Muốn hủy thi diệt tích.

Mặc dù cái này cấp hai xác thối cổ độc sinh mệnh lực phi thường ngắn ngủi, nhưng mà bị bọn chúng chơi chết thi thể vẫn là có to lớn tính ăn mòn.

Nếu như không xử lý, ô nhiễm sẽ rất lớn.

Vì lẽ đó cần đem thi thể toàn bộ đốt cháy khét. Mà lại phải lập tức xử lý, nếu không một khi bị gió thổi qua, rất có thể sẽ khắp nơi lan tràn, dẫn phát ôn dịch.

...

Nam Châu thành bên trong.

Ninh Kỳ tận mắt thấy một màn này.

Hắn tràn ngập vô cùng kinh ngạc.

Vô cùng cường đại, gần như vô địch Niết Bàn quân cứ như vậy diệt?

Làm sao cảm giác như vậy không chân thực a?

Cái này ngắn ngủi một hai năm thời gian, Niết Bàn quân sáng tạo cỡ nào huy hoàng chiến tích?

Đánh bại Căng Quân đại quân, đánh bại Sở quốc đại quân, đánh bại Chủng thị đại quân, hoàn toàn là đánh đâu thắng đó.

Làm sao nháy mắt liền bị toàn diệt?

Luôn cảm giác có chút không chân thực nha.

Chẳng lẽ Phù Đồ Sơn cứ như vậy lợi hại sao?

Tiết Tuyết nói: "Điện hạ, đây là văn minh thời thượng cổ với cái thế giới này đồ sát. Cũng là siêu thoát thế giới đối thế tục thế giới đồ sát."

Ninh Kỳ khẽ nhíu mày, hắn có chút không thích nghe đến câu nói này.

Chẳng lẽ ngươi Tiết Tuyết cũng không phải là thế tục thế giới?

Vẫn là ngươi liên tục đem mình làm siêu thoát thế giới người phát ngôn?

Rất nhanh, Ninh Kỳ cảm giác được không đúng.

Hắn quá am hiểu Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng diễn quá mức, bực này gào khóc, Đỗ Quyên đẫm máu và nước mắt căn bản cũng không phải là phong cách của hắn.

Không đúng, trong này có quỷ.

...

Tiết Triệt nhìn thấy một màn này về sau, ánh mắt có chút co rụt lại.

Hết thảy đều cùng trong kế hoạch đồng dạng.

Chỉ bất quá Tiết Đỉnh đứa con trai này, phảng phất có ép buộc chứng, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất miểu sát Niết Bàn quân.

Nhưng mà cái này không ảnh hưởng toàn cục.

Bất quá, không biết vì sao, Tiết Triệt nội tâm tràn ngập một chút bất an.

Cũng không phải bởi vì Thẩm Lãng biểu diễn quá mức xốc nổi.

Tiết Triệt cảm thấy Thẩm Lãng vốn là xốc nổi người.

Hắn là cảm thấy Kim Mộc Lan biểu hiện không đúng.

Niết Bàn quân toàn quân bị diệt, ngươi Kim Mộc Lan tối thiểu muốn biểu hiện ra bi ai tình a?

Kết quả hoàn toàn không có.

Khai chiến về sau, Kim Mộc Lan mặc dù gương mặt cũng mang theo khôi giáp, không nhìn thấy biểu lộ.

Nhưng mà ánh mắt có điểm gì là lạ, nàng không có nhìn xem trên mặt đất đã chết đi Niết Bàn quân, ngược lại nhìn chằm chằm trên tường thành.

Mà đại ngốc!

Toàn thân đều bao phủ tại bên trong khôi giáp, vì sao toàn thân run rẩy.

Là bởi vì tại khóc lóc đau khổ sao?

Những chi tiết này Tiết Triệt đều phát hiện.

Nhưng mà. . .

Cái này phảng phất cũng không gọi được là sơ hở gì.

Chỉ là nội tâm cảm giác bất an hoàn toàn không có tản đi, ngược lại dần dần trở nên nồng.

...

Năm ngàn Nam Hải kiếm phái đệ tử đi ra cửa thành về sau, bắt đầu bày trận.

Sau đó, tới gần Thẩm Lãng cùng Niết Bàn quân lít nha lít nhít "Thi thể" .

Không thể không nói, bọn hắn vẫn như cũ là rất cẩn thận.

Rõ ràng nhìn thấy Niết Bàn quân đã toàn bộ chết, nhưng còn có một nửa người giương cung cài tên.

Mà lại vẫn như cũ là cổ trùng độc tiễn.

Song phương càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Nam Hải kiếm phái đệ tử bắt đầu giơ cao cá dầu cái bình.

Chí ít cần tới gần năm mươi mét về sau, lại đem cá đầu đập tới, châm lửa hủy thi diệt tích.

Thẩm Lãng mấy cái người vẫn không có rời đi?

Đây càng tốt!

Hỏa hoạn đem bọn hắn đốt sống chết tươi.

Thẩm Lãng bên người là có tông sư cấp cường giả, nhưng thì tính sao?

Những thứ này Nam Hải kiếm phái đệ tử là võ đạo quân đoàn, mà lại bên trong cũng có ngoại viện tông sư cường giả.

Song phương tới gần một trăm năm mươi mét.

Một trăm mét!

Mà liền tại lúc này!

Bỗng nhiên. . .

Đã ngã trên mặt đất chết đi hơn ba ngàn Niết Bàn quân, bỗng nhiên chỉnh tề vọt lên.

Trong chốc lát!

Nam Hải kiếm phái mấy ngàn người kinh ngạc đến ngây người.

Tiết Đỉnh kinh ngạc đến ngây người.

Ninh Kỳ tê cả da đầu.

Quả nhiên có quỷ kế!

Bọn hắn căn bản cũng không có phản ứng gì thời gian.

Niết Bàn quân chỉnh tề giương cung cài tên.

Mà lại toàn bộ là theo trong nước rút ra đặc thù mũi tên, trên đầu tên là có lân trắng.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Niết Bàn quân mưa tên nổ bắn ra.

Những thứ này tiễn như chớp giật xẹt qua không trung, ma sát không khí, lân trắng châm.

Màu lục quỷ hỏa phảng phất trống rỗng xuất hiện.

Nháy mắt!

Những thứ này thiêu đốt mưa tên, hung hăng bắn vào Nam Hải kiếm phái mấy ngàn người hàng ngũ bên trong.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Những thứ này Nam Hải kiếm phái đệ tử, rất nhiều tay sai bên trong thế nhưng là có cá dầu vò.

Bị bắn phá đi về sau, nháy mắt nổ tung.

Cháy hừng hực, trở thành một hỏa nhân.

Liên tiếp không ngừng bạo tạc.

Liên tiếp không ngừng mà thiêu đốt.

Vô số nhân hóa thành một đám lửa bó đuốc.

"Tản ra, tản ra. . ."

"Phản kích, phản kích!"

Còn lại Nam Hải kiếm phái võ sĩ dùng thời gian nhanh nhất tránh né tản ra, sau đó dồn dập dùng cung tiễn phản kích.

Nhưng mà thật đáng buồn.

Bọn hắn tiễn đều là cổ độc tiễn.

Vì thuận tiện bạo liệt, mũi tên cũng không sắc bén, căn bản cũng không phải là sắt thép mũi tên, mà là yếu ớt dễ nát đặc thù mũi tên.

Những thứ này cổ độc tiễn bắn tại Niết Bàn quân trên thân.

Lại một lần nữa bạo liệt.

Vô số cổ trùng lại một lần nữa chui vào áo giáp trong khe hở, chui vào những thứ này Niết Bàn quân máu trong cơ thể.

Chỉ trong chốc lát.

Cái này vô số cấp hai xác thối cổ trùng toàn bộ chết hết.

Bởi vì Niết Bàn quân trong cơ thể đã sớm tiêm vào phòng ngự dược tề.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Niết Bàn quân mưa tên cuồng xạ.

Sau đó cũng không phải là lân trắng tiễn, mà là bình thường sắt thép mũi tên.

Nghiêng về một bên đồ sát.

Nam Hải kiếm phái đệ tử sắp điên.

Bọn hắn hiện tại muốn là bình thường tiễn a, không phải cổ độc tiễn.

Nhưng mà bọn hắn cõng đặc thù ống tên bên trong, căn bản là thả không phổ thông thép tiễn.

Coi như bổ sung phổ thông thép tiễn, cũng không có mấy chi.

Vì lẽ đó mưa tên căn bản không có Niết Bàn quân như vậy tàn bạo.

Còn có, Nam Hải kiếm phái đệ tử mặc dù khí lực đầy đủ, nhưng mà dù sao không phải chuyên nghiệp cung tiễn thủ, luận độ chính xác mà nói, kém xa tít tắp Niết Bàn quân.

Thứ hai Niết Bàn quân tại hơn một trăm mét trong khoảng cách, cung tiễn vô địch.

Vì lẽ đó, giống như gặt lúa mạch.

Nam Hải kiếm phái đệ tử, liên miên liên miên ngã xuống.

Lúc này bọn hắn xông về phía trước không được, về sau chạy cũng không được, cùng Niết Bàn quân khoảng cách quá gần.

"Xông, xông, xông. . ."

"Xông đi lên, đem bọn hắn chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt."

"Chúng ta Nam Hải kiếm phái đệ tử võ công cao cường, một khi cận thân, bọn hắn hẳn phải chết không nghi ngờ."

Còn lại Nam Hải kiếm phái đệ tử quả nhiên dũng mãnh, không giống như là bình thường quân đội, dứt khoát vứt bỏ cung tiễn, rút lợi kiếm ra hướng về Niết Bàn quân xông lại.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Niết Bàn quân không nhúc nhích, tiếp tục mưa tên cuồng xạ.

Cái này để người ta nghĩ đến một cái từ.

Thiêu thân lao đầu vào lửa.

Nam Hải kiếm phái đệ tử mặc dù dũng cảm, nhưng mà phóng tới Niết Bàn quân người càng tới càng ít, càng ngày càng ít.

Cuối cùng!

Có chừng hai ba trăm người, trực tiếp vọt tới Niết Bàn quân trước mặt.

Thật là lợi hại, thật là dũng cảm a.

Mỗi người trên thân thậm chí cắm mấy mũi tên.

Ha ha ha.

Niết Bàn quân, ngươi rốt cục để chúng ta cận thân, bây giờ nhìn các ngươi chết như thế nào.

"Bạch!"

Một ngàn tên thứ nhất Niết Bàn quân, trong tay to lớn Mạch Đao bỗng nhiên chém xuống.

Một đao cắt đứt!

Trong chốc lát!

Cả người bị đánh thành hai nửa.

Trừ phi là đại ngốc, Lam Bạo loại chiến trường này máy móc, nếu không võ giả bình thường tại tập thể quân đội trước mặt, liền là bi kịch.

Bá, bạch!

Một đao cắt đứt, một đao cắt đứt!

"Sưu sưu sưu. . ."

Cuối cùng một đợt mưa tên cuồng xạ.

Cuối cùng mấy trăm tên Nam Hải kiếm phái đệ tử, triệt để chết hết.

Đến bước này!

Trừ mấy tên ngoại viện đỉnh cấp võ đạo cường giả xem thời cơ không đúng, lập tức lui về Nam Châu thành bên trong, còn lại tất cả Nam Hải kiếm phái đệ tử, toàn quân bị diệt.

...

Thẩm Lãng nhìn xem thi thể đầy đất.

Duỗi ra ngón tay, xóa đi khóe mắt nửa giọt nước mắt.

"Thấy rõ ràng sao? Cái này kêu là làm nước mắt cá sấu."

Đáng tiếc a, hắn võ công không đủ cao, thanh âm truyền đi không đủ xa, vì lẽ đó câu này trang bức ngữ điệu địch nhân nghe không được.

Thẩm Lãng hướng về trên đầu thành Tiết Đỉnh hô: "Nam Hải kiếm phái đệ tử chết hết, sướng hay không??"

Đại ngốc làm Thẩm Lãng thanh âm máy khuếch đại.

Sướng hay không??

Sướng hay không??

A?

Kỳ quái, lại còn có tiếng vang?

Toàn trường yên tĩnh như chết.

Đây hết thảy phát sinh quá nhanh, quá đột ngột.

Tiết Đỉnh cũng cảm giác được một cách rõ ràng, cái gì gọi là theo Thiên Đường ngã vào Địa Ngục.

Một khắc trước, Thẩm Lãng Niết Bàn quân toàn quân bị diệt, cơ hồ bị miểu sát.

Sau một khắc, Nam Hải kiếm phái đệ tử chết hết.

Vì sao lại dạng này?

Phù Đồ Sơn cổ độc đối Niết Bàn quân tại sao lại vô hiệu?

Bởi vì bọn hắn đặc thù huyết mạch sao?

Không phải a, Phù Đồ Sơn đã xác định qua rất nhiều lần, Niết Bàn quân đặc thù huyết mạch đối cổ trùng không cách nào miễn dịch.

Cái kia vì sao bọn hắn sẽ không chết?

Nguyên nhân chỉ có một cái.

Thẩm Lãng cũng có phòng ngự dược tề.

Cũng tỷ như Nam Hải kiếm phái đệ tử, những người này dùng cổ độc tiễn trước đó, toàn bộ đều muốn dùng miễn dịch dược tề, dạng này coi như không cẩn thận bị cấp hai xác thối cổ trùng xâm nhập cũng sẽ không mất mạng.

Nhưng Thẩm Lãng dựa vào cái gì có miễn dịch dược tề?

Đây là Phù Đồ Sơn tuyệt mật a.

Ngô Đồ Tử đều không có miễn dịch dược tề phối phương a.

Thậm chí Thẩm Lãng đều không nên biết Tiết thị gia tộc có đại lượng cấp hai xác thối cổ trùng.

Tại sao lại dạng này?

Lúc này Tiết Đỉnh rốt cuộc biết, vì sao những người kia nói lên Thẩm Lãng đều triệt để biến sắc.

Người này thật đáng sợ.

Cũng quá độc, quá tiện.

Tiết Đỉnh nhịn không được quay đầu hướng về tòa thành cửa sổ nhìn lại.

Hắn biết phụ thân một mực tại nhìn xem toàn bộ chiến cuộc.

Hắn nhìn thấy Tiết Triệt khuôn mặt, không có bất kỳ cái gì chỉ thị, không có bất kỳ cái gì phản ứng!

...

Tiết Triệt nhưng thật ra là lạnh cả người, nhưng hắn không thể biểu hiện ra ngoài.

Lúc này càng phải tỉnh táo, nếu không phía dưới người sẽ loạn.

"Chuẩn bị loại thứ hai vũ khí bí mật."

"Vâng!"

Tòa thành tầng hầm mở ra.

Mấy trăm tên võ sĩ lao nhanh mà vào, cẩn thận từng li từng tí dời ra ngoài một rương lại một rương đồ vật.

Bọn hắn không biết đây là vật gì.

Nhưng tuyệt đối đáng sợ.

Thậm chí so cấp hai xác thối cổ trùng còn muốn đáng sợ.

"Mang lên tường thành, đem Thẩm Lãng Niết Bàn quân tiêu diệt tại dưới tường thành!

"Vâng!"

"Vâng!"

Những thứ này trong rương là cái gì?

Chân chính khí độc, có thể tạo thành đại quy mô sát thương khí độc.

Cái này đồng dạng tới từ Phù Đồ Sơn.

Toàn bộ đóng gói tại đặc thù vật chứa bên trong.

Cần thời điểm, trực tiếp hướng xuống nện là được.

Loại độc khí này là chất lỏng, tại không có gió tình huống dưới, sẽ dần dần rơi xuống đất.

Vì lẽ đó hẳn là sẽ không phát sinh đại quy mô lan tràn.

Nhưng nếu có gió tình huống dưới, cái kia cục diện có thể sẽ khuếch tán, sẽ dẫn phát bên mình quân đội cùng nhân viên thương vong.

Đương nhiên sẽ đối đất đai tạo thành đáng sợ ô nhiễm, nhưng mà sau đó dùng hỏa hoạn đốt cháy, có thể tiêu trừ tuyệt đại bộ phận độc tính.

Nhưng ít ra nó tại tuôn ra thời điểm, lực sát thương là vô cùng to lớn, cơ hồ là phải giết.

Nếu không phải đến vạn bất đắc dĩ, Tiết Triệt thật không nguyện ý dùng khí độc này.

Rất dễ dàng mất khống chế.

Một khi mất khống chế, khả năng tạo thành hơn vạn người thương vong.

Nhưng bây giờ hắn đã không có lựa chọn nào khác.

Thẩm Lãng tên tiểu súc sinh này lại có cấp hai xác thối cổ trùng miễn dịch dược tề.

Nhưng mà trước mắt cái này Phù Đồ Sơn khí độc ngươi tổng không có miễn dịch dược tề đi.

Đừng nói ngươi không có, ta Tiết Triệt đều không có.

"Mang lên tường thành!"

Theo Tiết Triệt ra lệnh một tiếng.

Cái này trên trăm rương khí độc cái bình, toàn bộ bị vận đến trên tường thành.

Chỉ cần Thẩm Lãng quân đội tới gần.

Lập tức đem những thứ này khí độc bình đập xuống.

Cam đoan đem Niết Bàn quân giết đến sạch sẽ.

Mà trước đó, Nam Châu thành quân coi giữ toàn bộ trốn ở tường thành về sau, tuyệt đối không xuất hiện.

Đây chính là Tiết Triệt.

Không từ thủ đoạn.

Thi triển ra đều là tuyệt hậu kế.

Như vậy Tiết Triệt khí độc bình, Thẩm Lãng có phương pháp phá giải sao? Có giải dược sao?

Không có!

Tiết Triệt đều không có, Thẩm Lãng đương nhiên cũng không có.

Phù Đồ Sơn có giải dược, nhưng cũng là sau khi trúng độc giải cứu, mà không có miễn dịch dược tề.

Vì lẽ đó một khi những thứ này khí độc bình đại quy mô nện xuống tới nổ tung.

Niết Bàn quân sẽ thật lại một lần nữa toàn quân bị diệt.

...

Thẩm Lãng Niết Bàn quân, giẫm lên vô số thi thể, tiếp tục tới gần Nam Châu thành.

Năm ngàn tên Nam Hải kiếm phái võ sĩ chết hết, nhưng mà trong thành còn thừa lại một vạn quân coi giữ.

Khoảng cách hai trăm mét!

Lúc này, Niết Bàn quân chuẩn bị giương cung cài tên, đối trên tường thành quân địch tiến hành bắn giết.

Tiết Đỉnh lạnh lùng nhìn qua Thẩm Lãng, trong ánh mắt tràn ngập tàn nhẫn.

"Nằm sấp xuống!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Một vạn quân coi giữ, toàn bộ nằm ở lỗ châu mai về sau.

Toàn bộ không xuất hiện, nhường Niết Bàn quân không cách nào nhắm chuẩn.

Đương nhiên lúc này vẫn như cũ có thể ném bắn, mũi tên từ trên trời giáng xuống bắn chết quân địch, nhưng mà tỉ lệ chính xác sẽ hạ xuống rất nhiều.

"Phu quân, ta cảm giác được nguy hiểm trí mạng." Mộc Lan bảo bối nói.

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Tiếp tục đi tới!

Niết Bàn quân đạp trên chỉnh tề bộ pháp.

Khoảng cách hai trăm mét, một trăm năm mươi mét, một trăm mét!

Tân thế tử Tiết Đỉnh vẫn như cũ lạnh lùng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, con ngươi co lại phải càng ngày càng nhỏ.

Thẩm Lãng, ngươi Niết Bàn quân tranh thủ thời gian tới đi.

Đi vào dưới tường thành.

Ta những thứ này khí độc bình đập xuống, cam đoan đưa ngươi giết đến sạch sẽ.

Cam đoan để ngươi chân chính sống không bằng chết.

Những thứ này khí độc hiệu quả, Tiết Đỉnh là gặp qua.

Chân chính là Địa Ngục sản phẩm.

Một khi ngửi nhập thể nội về sau, trong lỗ mũi, khí quản bên trong, liền phảng phất từng bị lửa thiêu, đầu tiên là không ngừng nổi bóng, sau đó thối nát.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ phổi đều sẽ đun sôi.

Nhiều nhất hơn nửa canh giờ, người trúng độc liền sẽ mất mạng.

Tiết Đỉnh đếm qua, một trúng độc người con mắt sưng to lên hơn gấp hai, hơn nữa còn mọc ra năm cái bọt.

Nổ tung về sau, hốc mắt liền là một cái lỗ máu.

Tiết thị gia tộc cho tới bây giờ đánh liền là không đánh với chiến tranh.

Thẩm Lãng, ngươi Niết Bàn quân lại tới gần một chút, lại tới gần một chút.

Nhưng mà. . .

Khoảng cách còn có tám mươi, chín mươi mét thời điểm, Thẩm Lãng Niết Bàn quân dừng lại, không tiến thêm nữa.

Khoảng cách này vẫn là quá xa.

Cái này dù sao chỉ là khí độc bình, mà không phải Độc Khí Đạn, sẽ không bạo tạc.

Nếu như là trước đó Nam Hải kiếm phái võ sĩ, còn có thể ném ra xa mấy chục mét.

Mà những binh lính bình thường này, thật ném không xa như vậy.

Mà liền tại lúc này!

Thẩm Lãng quân đội bắt đầu giương cung cài tên.

Mà lại cũng là đặc thù tiễn.

Bất quá ngừng thô ráp, liền là tại cán tên lên cột một cái nho nhỏ cái bình.

Trong cái chai này là cái gì?

Cấp hai xác thối cổ trùng.

Hắn thu được ba bình, không dùng thì phí a.

Mặc dù số lượng không nhiều, nhưng mà cũng có thể giết chết rất nhiều người.

Nam Hải kiếm phái đệ tử dùng miễn dịch dược tề, Thẩm Lãng không tin Tiết thị gia tộc tư quân cũng dùng.

Phù Đồ Sơn miễn dịch dược tề còn không có như vậy không đáng tiền đi.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Đây là ném bắn!

Mưa tên tại không trung xẹt qua một đường vòng cung, sau đó hướng về trên tường thành rơi xuống.

Tiết Đỉnh giật mình.

Đây, đây là cái gì?

Sau đó một giây sau.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Niết Bàn quân tên bắn ra, rơi vào trên tường thành.

Phía trên cột cái bình nháy mắt đâm đến nát.

Bên trong, vô số màu lục sương mù bỗng nhiên xuất hiện!

Tiết Đỉnh sắc mặt kịch biến.

Cấp hai xác thối cổ trùng?

Vì cái gì Thẩm Lãng cũng sẽ có?

Chẳng lẽ là Yến Nan Phi hạm đội dẫn đầu cái kia ba bình?

Vì sao vừa lúc liền rơi vào Thẩm Lãng trong tay?

Đây cũng quá đúng dịp đi.

Đây quả thật là rất khéo, nhưng cũng không phải tuyệt đối đúng dịp.

Bởi vì cái này ba bình đồ vật là Tiết Bàn đảm bảo, biển khơi rít gào tới thời điểm, hắn bản năng ôm lấy một cái đầu gỗ.

Mà cái này ba bình đồ vật liền giấu ở căn này đại mộc trước mặt.

Loại này quý giá đồ vật không thể thả cái rương, bởi vì tại thường nhân tư duy bên trong, giấu ở trong rương đồ vật đều là trân quý.

Chỉ có giấu ở đầu gỗ bên trong, mới có thể không để cho người chú ý.

Mấy hải tặc đầu lĩnh cứu Tiết Bàn về sau, cũng phát hiện chi này đại mộc trước mặt mánh khóe, đem cái này ba bình đồ vật lấy ra.

Thẩm Lãng những thứ này cổ trùng độc tiễn nổ tung về sau.

Cái này vô số cổ trùng sương độc, bỗng nhiên hướng xuống đất lên người đánh tới.

Cái này càng trực tiếp, những thứ này quân coi giữ xuyên không phải toàn bộ bịt kín áo giáp.

Những thứ này cổ trùng dễ như trở bàn tay tiến vào con mắt, lỗ tai, lỗ mũi, miệng bên trong.

Dễ như trở bàn tay tập kích màng dính, tiến vào mao mạch

mạch máu bên trong, bắt đầu điên cuồng thôn phệ huyết dịch, điên cuồng phân liệt sinh sôi, điên cuồng phun ra siêu cấp cường toan.

Địa Ngục một màn phát sinh.

"A. . . A. . . A. . ."

Từng đợt thê lương bi thảm.

Tiết thị tư quân vô số người trên mặt bắt đầu hư thối, toàn thân bắt đầu ăn mòn.

Giống như là ác quỷ khủng bố.

Bọn hắn điên cuồng giãy dụa, lăn lộn.

Thẩm Lãng Niết Bàn quân tiếp tục ném bắn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô số cổ trùng độc tiễn lại một lần nữa nổ tung.

Trúng cổ độc Tiết thị tư quân càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Thật sự là lấy đạo của người trả lại cho người.

Bỗng nhiên.

Có một cái trúng cổ độc binh sĩ thực tế tiếp nhận không cái này thống khổ to lớn, bắt đầu dùng đầu mãnh liệt va chạm trên tường thành cái rương.

"A. . . A. . . A. . ."

Hắn bằng vào lực lượng cuối cùng giơ lên cái rương này, hướng về đầu mình nện xuống.

Đập trúng đầu về sau, cái rương vẫn không có vỡ ra.

Nhưng mà tiếp xuống cái rương hung hăng nện ở tường thành cứng rắn trên mặt đất, bỗng nhiên dữ dằn.

Bên trong khí độc nháy mắt lan tràn đi ra.

Vàng nhan sắc sương độc, bao phủ mấy chục mét vuông.

Càng thêm thê lương kêu thảm.

"Con mắt của ta."

"Cái mũi của ta."

"Miệng của ta!"

Sau đó liều mạng ho khan.

Ọe ra từng đoàn từng đoàn vàng máu.

Cái này tử trạng, thậm chí so trúng cổ trùng còn muốn thảm.

. . .

Thẩm Lãng nhìn thấy một màn này, lập tức tê cả da đầu.

Khí độc!

Tiết thị gia tộc lại có khí độc.

Hơn nữa còn là tuyệt đối độc khí trí mạng, nhưng so sánh Thẩm Lãng chế tạo nguyên thủy Độc Khí Đạn lợi hại hơn nhiều.

Đây cũng là Phù Đồ Sơn thủ bút sao?

Bất quá đã như vậy.

Những thứ này khí độc, liền từ ngươi Tiết thị gia tộc cùng nhau tiêu thụ đi.

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

"Đổi tiễn!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Niết Bàn quân lại một lần nữa thay đổi đặc thù mũi tên.

Trước châm kíp nổ, sau đó ném bắn!

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mưa tên lại một lần nữa rơi vào trên đầu thành.

"Phanh phanh phanh. . ."

Những thứ này tiễn toàn bộ nổ tung.

Bởi vì nó buộc chặt lấy một cái nhỏ thuốc nổ.

Nhưng mà. . .

Uy lực phi thường có hạn.

Thẩm Lãng không có muốn dùng những thứ này nhỏ thuốc nổ tiễn có thể nổ chết bao nhiêu người, chỉ là hi vọng có thể đem trên đầu thành những cái kia khí độc cái rương nổ nát vụn.

Nhưng mà không thành công.

Hắn chế tạo thuốc nổ uy lực vẫn là quá nhỏ.

"Phu quân, ta tới!"

"Đại ngốc, gánh một cái cột buồm tới!"

Sau một lát!

Đại ngốc khiêng một cái hai mươi mét cột buồm đến, giơ lên cao cao.

Mộc Lan nhẹ nhàng nhảy lên, giống như ma quỷ thân thể mềm mại nhẹ nhàng trèo chi này cột buồm, trực tiếp leo đến đỉnh cao nhất.

Lúc này, độ cao của nàng liền vượt qua tường thành độ cao.

Lỗ châu mai phía sau mỗi một cái khí độc cái rương, nàng đều nhìn thấy rõ ràng.

Sau đó, Mộc Lan bắt đầu giương cung cài tên.

Siêu cấp cường cung, bạo liệt cự tiễn.

Nhắm chuẩn những thứ này cái rương.

Mãnh liệt xạ kích!

"Sưu. . ."

Kinh người một tiễn, như chớp giật bắn trúng một chiếc rương.

"Ầm!"

Bỗng nhiên nổ tung!

Bên trong khí độc, điên cuồng tiết lộ đi ra.

"A. . ."

Chỗ nào phương viên mấy chục mét bên trong, biến thành Địa Ngục.

Tiết Đỉnh hốc mắt muốn nứt.

Chỉ vào Kim Mộc Lan hét lớn: "Bắn chết nàng, bắn chết nàng."

Vô số Tiết thị gia tộc võ sĩ, đối Mộc Lan mưa tên cuồng xạ.

Nhưng mà, tất cả đều là vô ích.

Mộc Lan đối nguy hiểm có tuyệt đối cảm giác, mà lại có được tuyệt đối nhanh nhẹn, dễ như trở bàn tay có thể tránh bất luận cái gì tiễn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Giống như điểm danh.

Nàng một tiễn lại một tiễn bắn ra.

Dễ như trở bàn tay nổ tung một đầu lại một đầu khí độc cái rương.

Đáng sợ khí độc lan tràn.

Điên cuồng tàn sát.

"Đi, đi, đi, đem khí độc cái rương mang đi!"

"Tất cả võ đạo cao thủ, bắn giết Kim Mộc Lan, bắn giết đại ngốc, dùng hỏa tiễn thiêu đốt cột buồm."

Theo Tiết Đỉnh ra lệnh một tiếng.

Còn lại Tiết thị tư quân, ôm những thứ này khí độc cái rương liều mạng chạy trốn.

Mà liền tại lúc này!

Mộc Lan sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Nàng vậy mà đình chỉ bắn tên.

Trực tiếp theo cao hai mươi mét cột buồm lên nhảy xuống, rơi vào Thẩm Lãng bên người.

Thẩm Lãng kinh hãi.

Xảy ra chuyện gì?

Nương tử vậy mà như thế bị hoảng sợ bộ dáng?

Rõ ràng đồ sát phải quên cả trời đất, vì sao bỗng nhiên dừng lại.

Sau khi rơi xuống đất, Mộc Lan lao nhanh đến Thẩm Lãng bên người, một tay lấy hắn ôm lấy, che lỗ tai của hắn.

"Phu quân, sắp địa chấn!"

Thẩm Lãng kinh ngạc, sắp địa chấn?

Cái kia Mộc Lan trước đó vì sao không có dự đoán a?

Lần trước đáy biển động đất, nàng sớm thật lâu liền dự báo.

Mộc Lan nói: "Lần này địa chấn không có năng lượng tích lũy quá trình, phi thường đột ngột."

Trên tường thành Tiết Đỉnh cũng có chút kinh ngạc đến ngây người.

Đây là vì sao a?

Kim Mộc Lan vì sao làm ra như thế một bộ tư thái?

Sau đó một giây sau!

"Rầm rầm rầm. . ."

Một trận kinh thiên tiếng vang.

Mặt đất bỗng nhiên xé mở một cái khe nứt to lớn.

Sau đó, thiên diêu địa động.

Kinh thiên động đất, lại một lần nữa phát sinh.

Rầm rầm rầm. . .

Toàn bộ Nam Châu thành, vô số phòng ốc bắt đầu sụp đổ.

Mà lại tường thành liền vừa vặn tại động đất ở giữa, sống sờ sờ bị xé nứt mở.

"Phanh phanh phanh. . ."

Những cái kia còn lại khí độc cái rương, nhận đập nện, đè ép, dồn dập bạo liệt.

Vô số khí độc điên cuồng đổ xuống mà ra.

Chân chính Địa Ngục tới.

Liên miên liên miên người chết đi.

Hoặc là bị khí độc giết chết.

Hoặc là bị địa chấn cái khe lớn thôn phệ.

Hoặc là bị cự thạch đập chết.

. . .

Trời phảng phất thật phải có kịch biến.

Vì sao phiến khu vực này, như thế tấp nập động đất?

Một khắc đồng hồ sau!

Hết thảy gió êm sóng lặng!

Trước mặt Nam Châu thành tường, trực tiếp bị xé mở một cái lỗ thủng to lớn.

Hơn vạn Nam Châu quân coi giữ, cơ hồ toàn quân bị diệt.

Đây, đây là trời vong Tiết thị gia tộc sao?

Cứ như vậy, Tiết thị gia tộc hang ổ Nam Châu thành triệt để rơi vào tay giặc!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 401: Đồ Sát Tiết Thị Nhất Tộc! Cuối Cùng Tuyệt Sát

Cái này trận thứ hai địa chấn quá không bình thường.

Đầu tiên, nó liên lụy diện tích rất nhỏ, vẻn vẹn toàn bộ Nam Châu thành phạm vi mà thôi.

Tiếp theo, phá hư trình độ to lớn.

Mặt đất xé mở vô số đạo khe hở, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình.

Nhưng đối với Tiết thị gia tộc chiến cuộc tới nói, nhiều nhất chỉ là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương mà thôi.

Một trận chiến này bắt đầu bọn hắn liền thua.

Làm bọn hắn chuẩn bị sử dụng cấp hai xác thối cổ trùng thời điểm, liền đã thua.

Trận này động đất, vẻn vẹn chỉ là gia tốc quá trình này mà thôi.

. . .

"Trận này địa chấn là thế nào phát sinh?" Thẩm Lãng hỏi.

"Ta đi xem một chút."

Sau đó, Mộc Lan vậy mà nhảy vọt tới đất chấn cái khe lớn chỗ sâu.

Những thứ này khe hở có sâu đạt trăm mét, nhìn qua hiểm ác vô cùng, nhưng mà Mộc Lan vẫn như cũ giống như tinh linh đồng dạng tại khe hở bên trong nhảy vọt.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Mộc Lan trở về mặt đất.

"Phu quân, phía dưới này nên có thượng cổ di tích." Mộc Lan nói: "Ta đã cảm nhận được khí tức của nó."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

"Là đơn độc thượng cổ di tích, vẫn là cùng Hắc Thạch đảo cái kia thượng cổ di tích cùng một cái?" Thẩm Lãng hỏi.

Mộc Lan nói: "Hẳn là cùng một cái."

Thẩm Lãng triệt để kinh sợ.

Cùng một cái thượng cổ di tích?

Thế nhưng là nơi này khoảng cách Hắc Thạch đảo khoảng chừng hơn trăm dặm a.

Chẳng lẽ cái gọi là thượng cổ di tích, kéo dài vài trăm dặm?

Đương nhiên, thế giới này thượng cổ di tích chia làm rất nhiều loại.

Có chỉ là một tòa lăng mộ, một tòa chùa miếu, một tòa thư viện.

Còn có một loại thượng cổ di tích liền phi thường kinh người, kéo dài nguyên một tòa thành thị.

Nhưng cho dù là một tòa thành thị, kéo dài vài trăm dặm, triệt để chìm vào trong đất?

Cái này cũng vị diện quá kinh người.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia vừa rồi trận này động đất cùng thượng cổ di tích có quan hệ hay không?"

Mộc Lan nghĩ một lát, nói: "Có quan hệ, thậm chí ta hoài nghi trận này địa chấn là cố ý."

Cái này càng để cho người không thể tưởng tượng nổi.

Vừa rồi trận này địa chấn mặc dù phạm vi rất nhỏ, nhưng mà uy lực lại phi thường kinh người.

Mà lại bất luận cái gì địa chấn đều không phải đột ngột, đều là vỏ quả đất tích lũy thật lâu lực lượng, trong nháy mắt bộc phát.

Nhân tạo loại này địa chấn?

Dựa vào cái gì chế tạo?

Thẩm Lãng buông ra tư duy, thiên mã hành không tưởng tượng.

Giả thuyết lớn mật, cẩn thận chứng thực.

Phù Đồ Sơn khai phát cái này thượng cổ di tích thời gian đã không sai biệt lắm có thời gian hơn một năm.

Nhưng toàn bộ quá trình phi thường thần bí.

Khoảng thời gian này Phù Đồ Sơn biểu hiện được thế nào?

Phi thường điệu thấp.

Thẩm Lãng hạm đội tới tiến đánh Tiết thị hạm đội, Phù Đồ Sơn hạm đội không có bất kỳ cái gì can thiệp ý tứ.

Vậy có hay không khả năng?

Trận này động đất là Phù Đồ Sơn chế tạo?

Nó vì sao muốn chế tạo trận này động đất?

Bởi vì quan trọng thượng cổ di tích ngay tại Nam Châu thành phía dưới?

Giường nằm bên cạnh há lại cho người khác ngủ say?

Nếu là như vậy, Phù Đồ Sơn cũng không tránh khỏi quá mức bá đạo ngoan tuyệt.

Tiết thị gia tộc, Nam Hải kiếm phái dù sao cũng là thuộc về ngươi tiểu hào a.

. . .

"Vào thành!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, Niết Bàn quân cẩn thận từng li từng tí vào thành.

Tránh đi những thứ này khí độc khu vực.

Lúc này Thẩm Lãng nhìn càng thêm thêm rõ ràng, toàn bộ vùng địa chấn vực vẫn thật là tại Nam Châu thành bên trong.

Lúc này trong thành đâu đâu cũng có phế tích, đâu đâu cũng có thi thể.

Còn có dạng này tinh chuẩn địa chấn?

Niết Bàn quân tiếp tục đi tới, phía trước liền là Tiết thị gia tộc phủ thành chủ.

Bên trong có một tòa cao lớn hoa lệ tòa thành.

Tiết Triệt vừa rồi ngay tại tòa pháo đài này bên trong nhìn ra xa chiến trường, Ninh Kỳ cũng đặc biệt thích tại tòa lâu đài này đỉnh nhìn ra xa hải dương.

Tiết thị gia tộc phủ thành chủ đã sụp đổ một nửa.

Nhưng mà toà này hoa lệ tòa thành vẫn như cũ bảo trì tương đối hoàn chỉnh, thật sự là kiên cố cực hạn a.

Đương nhiên còn có một nguyên nhân khác, tòa pháo đài này cũng không tại trận này địa chấn xé rách mang lên.

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Niết Bàn quân vây quanh này tòa kiên cố hoa lệ toàn thành lớn.

Dùng X quang mắt thấu thị, có thể dễ như trở bàn tay nhìn thấy, Tiết thị gia tộc mấy trăm hơn ngàn người đều tại cái này thành bảo bên trong, còn có hơn ngàn tên Tiết thị gia tộc võ sĩ.

Tòa thành đại môn đóng chặt.

"Tiết thị gia tộc mưu phản, lập tức đi ra đầu hàng!"

Khổ Đầu Hoan hô to.

Bên trong tĩnh lặng không tiếng động.

"Tiết thị gia tộc mưu phản, lập tức đi ra đầu hàng!"

Vẫn như cũ vô thanh vô tức.

Bỗng nhiên, bên trong truyền đến một thanh âm.

"Thẩm Lãng, ta muốn làm chết Kim Mộc Lan, ta muốn làm chết nàng. . ."

Vậy mà là một thiếu niên thanh âm, ước chừng mười lăm mười sáu tuổi dáng vẻ.

"Tiết thị gia tộc tất cả thành viên, các ngươi nghe, chúng ta cùng Kim thị gia tộc cừu hận đã không chết không thôi."

"Không có đầu hàng chỗ trống."

"Thẩm Lãng nhất định sẽ đem chúng ta chém tận giết tuyệt."

"Tất cả mọi người cầm lấy đao kiếm, cùng bọn hắn chiến đấu đến cùng."

"Chúng ta liền ở tại tòa thành bên trong, Thẩm Lãng cẩu tặc quân đội có bao nhiêu tiến đến, chúng ta liền giết chết bao nhiêu."

Vẫn như cũ là thiếu niên này thanh âm.

"Thẩm Lãng, ngươi tiến đến a, ngươi tiến đến a. . ."

"Ta Tiết Mãnh không sợ ngươi, ta muốn làm chết Kim Mộc Lan. . ."

Thiếu niên này thanh âm giống như điên dại.

Kim Mộc Lan không nói hai lời, cầm lấy một chi đặc thù tiễn.

Giương cung cài tên.

"Sưu. . ."

Bỗng nhiên một tiễn, bắn thủng tòa thành cửa chính,

Nhôm nóng tề dẫn bốc cháy.

Nháy mắt, kiên cố tòa thành cửa chính trực tiếp bị đốt một cái to lớn lỗ thủng.

Ngay sau đó, đại ngốc tiến lên, cầm lấy một đầu cự chùy, điên cuồng đập nện cửa chính.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Cái này dù sao không phải cửa thành, xa xa không có như vậy kiên cố, cũng không có dày như vậy.

Đại ngốc lực lượng cỡ nào kinh người.

Đánh lên một trăm lần về sau.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Chỉnh phiến đại môn bỗng nhiên sụp đổ.

"Giết hắn, giết hắn. . ."

Thiếu niên kia ra lệnh một tiếng.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô số tiễn hướng về đại ngốc bắn tới.

Nhưng mà gãi ngứa ngứa cũng không tính là.

Toàn bộ tòa thành một tầng đại sảnh, có mấy trăm tên Tiết thị gia tộc võ sĩ.

Thiếu niên mặc áo gấm đứng tại trung ương.

Hắn liền là Tiết Mãnh.

Thẩm Lãng mang theo mấy trăm Niết Bàn quân đi tới.

Nhìn qua cái này Tiết Mãnh.

Tiết thị gia tộc thành viên khác trên lầu?

Tiết Đỉnh đâu? Tiết Triệt đâu? Tiết Tuyết đâu?

"Ngươi là ai?" Thẩm Lãng hỏi.

"Tiết Mãnh." Thiếu niên lạnh giọng nói: "Nhưng mà ta và các ngươi Kim thị gia tộc không quan hệ."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Kim Mộc Lan nói: "Đây là Kim Mộc Ngưng tỷ tỷ nhi tử, nàng mười tám năm trước gả vào Tiết thị gia tộc, mấy năm trước chết bất đắc kỳ tử mà chết."

Kim Mộc Ngưng?

Đây là Kim Mộc Lan đường tỷ, chết không rõ ràng.

Như vậy người thiếu niên trước mắt này, tính ra hô Kim Mộc Lan tiểu di?

"Ta là Tiết thị gia tộc người." Tiết Mãnh nói: "Thẩm Lãng, ta không có chút nào sợ ngươi."

Hắn rất sợ hãi, toàn bộ thân thể đều tại run nhè nhẹ, nhưng ngược lại tiến vào một loại điên dại trạng thái.

Thẩm Lãng nói: "Tiết Đỉnh đâu? Tiết Triệt đâu?"

Tiết Mãnh nói: "Ngươi trước qua ta cửa này rồi nói sau, ta cùng Kim thị gia tộc không quan hệ, ta là Tiết thị người."

Thẩm Lãng lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn.

"Thẩm Lãng, coi như Đại bá không tại, coi như gia gia không tại, Tiết Mãnh cũng có thể dẫn đầu Tiết thị gia tộc và các ngươi một trận chiến." Tiết Mãnh nghiêm nghị nói: "Ta không sợ các ngươi, ta không sợ các ngươi. . ."

Kim Mộc Lan nói: "Ta là ngươi tiểu di, ngươi để cung tên xuống."

Tiết Mãnh ánh mắt cuồng dã nhìn qua Kim Mộc Lan, giống như điên cuồng nói: "Ngươi chính là Kim Mộc Lan, nghe nói ngươi là đệ nhất mỹ nhân, ta muốn chơi chết ngươi, chơi chết ngươi. . ."

Kim Mộc Lan ánh mắt phát lạnh nói: "Tiết Mãnh, ngươi để cung tên xuống đầu hàng, xem ở đường tỷ phân thượng, chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng."

"Nằm mơ, nằm mơ. . ." Tiết Mãnh hô to: "Ta không sợ các ngươi, cùng bọn hắn chém giết đến cùng, giết!"

Tiết Mãnh nhắm chuẩn Thẩm Lãng, bỗng nhiên một tiễn bắn ra.

"Sưu. . ."

Kim Mộc Lan tiễn càng nhanh.

Tựa như tia chớp, tại không trung ngăn cản Tiết Mãnh tiễn.

"Phốc đâm. . ."

Nàng tiễn, dễ như trở bàn tay bắn thủng Tiết Mãnh ở ngực, sống sờ sờ đem hắn đinh bay ở trên cây cột.

"Phóng!"

"Phóng!"

Thứ hai Niết Bàn quân mưa tên cuồng xạ.

Mấy trăm tên Tiết thị gia tộc võ sĩ cũng điên cuồng phản kích.

Ở đại sảnh bên trong, hai nhánh quân đội mưa tên lẫn nhau bắn.

Ngắn ngủi một lát sau, mấy trăm tên Tiết thị gia tộc võ sĩ chết hết.

Thẩm Lãng đi vào Tiết Mãnh trước mặt.

"Thẩm Lãng, ta không sợ ngươi, ta không sợ ngươi!"

Tiết Mãnh miệng bên trong phun bọt máu, run rẩy nói: "Ta sẽ không để cho tổ phụ thất vọng, ta sẽ không để cho phụ thân thất vọng, ta là Tiết thị gia tộc người, không phải Kim thị gia tộc người."

"Thẩm Lãng ngươi có bản lĩnh giết ta, coi như đến Địa Ngục biến thành quỷ, ta vẫn như cũ cùng ngươi không chết không ngớt."

Thẩm Lãng rút đao ra.

Tiết Mãnh thân thể bắt đầu run rẩy.

Người này phía sau vẫn có chút chuyện xưa, bởi vì trên người hắn giữ lại Kim thị gia tộc đồng dạng máu, vì lẽ đó muốn biểu hiện được càng triệt để, mới có thể nhận Tiết Triệt ưu ái.

"Thẩm Lãng, ta muốn làm chết. . ."

"Ầm!"

Thẩm Lãng bỗng nhiên một đao chém xuống.

Tiết Mãnh trực tiếp tè ra quần.

Nhưng Thẩm Lãng một đao kia không có chém vào trên cổ của hắn, mà là xem ở cổ bên cạnh cây cột.

Sau đó, hắn ráng chống đỡ dũng cảm sụp đổ.

"Mộc Lan tiểu di, mau cứu ta, ta đầu hàng, ta đầu hàng. . ."

"Thẩm Lãng dượng, đừng giết ta, đừng giết ta a. . ."

Đi.

Nghe được ngươi cầu xin tha thứ, ta cũng giết đến thống khoái.

Tiểu súc sinh, ngươi cũng thành niên.

Nên vì chính mình đã nói, làm qua sự tình phụ trách.

"Phốc!"

Thẩm Lãng bỗng nhiên một đao chém xuống.

Tiết Mãnh đầu một nơi thân một nẻo!

. . .

Thẩm Lãng mang theo mấy trăm tên Niết Bàn quân đi vào tòa thành tầng hai.

Nơi này cũng có vài trăm người.

Tiết thị gia tộc thành viên đều ở nơi này, có một nửa nữ quyến.

Lúc này nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập sợ hãi, lại tràn ngập cừu hận.

Cầm đầu chính là Tiết Triệt mẫu thân, nàng năm nay nên bảy mươi.

"Mộc Lan." Tiết Triệt mẫu thân ôn nhu nói: "Lần trước nhìn thấy ngươi, còn chỉ có mười mấy tuổi. Ngươi sáu tuổi liền đến ta Nam Hải kiếm phái tập võ, mãi cho đến mười hai tuổi mới rời khỏi, lúc ấy ngươi cùng Tiết Lê, Tiết man bọn người cùng nhau chơi đùa."

Kim Mộc Lan tiến lên khom người nói: "Bái kiến Tiết nãi nãi."

Tiết Triệt mẫu thân nói: "Thẩm Lãng công tử phải không?

Ngươi đã thắng, ngươi đã hủy diệt ta Tiết thị gia tộc, thù này đã báo, chẳng lẽ còn muốn chém tận giết tuyệt sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tiết Triệt Bá tước lần này đi tiến đánh Nộ Triều thành, thế nhưng là chuẩn bị đem ta Kim thị gia tộc trảm thảo trừ căn, thậm chí đem toàn bộ Lôi Châu đảo lên mấy vạn người giết đến sạch sẽ."

Tiết Triệt mẫu thân khóc thút thít nói: "Thẩm Lãng công tử, ta biết nhi tử ta làm sự tình thương thiên hại lí. Vì lẽ đó thượng thiên trừng phạt chúng ta a, phát sinh động đất, đem chúng ta Nam Châu thành hủy. Phát sinh biển khơi rít gào, phá hủy ta Tiết thị gia tộc tất cả hạm đội, dạng này trừng phạt chẳng lẽ còn không đủ sao?"

Tiết Triệt mẫu thân lại nói: "Chúng ta Tiết thị gia tộc vài trăm người đều ở nơi này, có nhiều như vậy lão ấu phụ nữ trẻ em, chẳng lẽ ngươi nhẫn tâm đem bọn hắn toàn bộ giết chết sao? Mộc Lan, tại trong lòng ta ngươi không phải như vậy ngoan độc người."

"Nhi tử ta Tiết Triệt làm chuyện thương thiên hại lý, vì lẽ đó hắn nhận thượng thiên báo ứng. Ngươi như giết chúng ta những thứ này người già trẻ em, chẳng lẽ không sợ Kim thị gia tộc cũng lọt vào báo ứng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Lão phu nhân, ngươi nói cho ta, Tiết Triệt ở đâu? Tiết Đỉnh ở đâu? Ta liền bỏ qua cho Tiết thị mấy trăm miệng."

Tiết Triệt mẫu thân khóc thút thít nói: "Hổ dữ không ăn thịt con, chẳng lẽ ngươi muốn ép ta hại chết con của mình sao?"

Thẩm Lãng nói: "Hoặc là nói cho ta Tiết Triệt cùng Tiết Đỉnh đám người rơi xuống, hoặc là ngươi Tiết thị mấy trăm miệng toàn diệt."

Tiết Triệt mẫu thân khóc rống, trọn vẹn sau một lúc lâu.

Hắn lấy ra một cái cổ phác chìa khoá, đưa cho Thẩm Lãng nói: "Hắn tại Ngạc Mộng động quật bên trong, đây là sơn động mở ra chìa khoá."

Thẩm Lãng còn không có nhận lấy, Khổ Đầu Hoan lập tức tiếp nhận cái này chìa khoá, tỉ mỉ kiểm tra.

Thẩm Lãng nhìn cái này Tiết lão phu nhân một chút, sau đó hướng về Khổ Đầu Hoan nói: "Lấy tới đi."

Sau đó, Thẩm Lãng cầm qua khối này hình lục giác chìa khoá.

Bỗng nhiên. . .

Tiết lão phu nhân huýt sáo vừa vang lên.

"Sưu. . ."

Theo chìa khoá bên trong nhanh chóng chui ra một đầu màu đỏ đồ vật, như chớp giật chui vào Thẩm Lãng trong cơ thể, sau đó bắt đầu nhanh chóng chạy.

"A. . . A. . . A. . ."

Thẩm Lãng quỳ một chân trên đất, phát ra một trận thống khổ kêu thảm.

Khổ Đầu Hoan tiến lên, bỗng nhiên đem đao nằm ngang ở Tiết lão phu nhân trước mặt.

"Đây là cái gì? Tranh thủ thời gian xuất ra giải dược, xuất ra giải dược. . ."

Tiết thị lão phu nhân lạnh giọng nói: "Đây là Phù Đồ Sơn ăn não ấu, có thể theo mạch máu chui vào đến thân thể mỗi một nơi hẻo lánh, thích nhất liền là thôn phệ não người, hẳn phải chết không nghi ngờ, hẳn phải chết không nghi ngờ. . ."

"Thẩm Lãng, giết ta Tiết thị tộc nhân vô số, nhất định có này báo ứng!"

"Không có giải dược, không có giải dược, cái này côn trùng sẽ tiến vào đầu óc của ngươi bên trong, điên cuồng nuốt đầu óc của ngươi, sau đó không ngừng mà bản thân sinh sôi, cuối cùng ở trong đầu của ngươi sẽ có mấy trăm hơn ngàn đầu ăn não ấu, bọn chúng sẽ xốc lên đỉnh đầu của ngươi xương. Theo con mắt của ngươi, cái mũi, trong lỗ tai chui ra ngoài."

"Thẩm Lãng ngươi sẽ dùng thảm nhất phương thức chết đi."

Tiết Triệt mẫu thân từ bỏ tất cả dáng vẻ, chỉ vào Thẩm Lãng sắc lạnh, the thé quát.

Khổ Đầu Hoan đem đao nằm ngang ở trên cổ của nàng, cả giận nói: "Ngươi không sợ chết sao? Các ngươi đều không sợ chết sao?"

Tiết Triệt mẫu thân nói: "Chúng ta đều là người vô dụng, cho dù chết thì sao? Có thể giết chết Thẩm Lãng, có thể giết chết các ngươi đệm lưng, kiếm lời. Tại ta trước khi chết, có thể nhìn thấy Thẩm Lãng thảm thiết nhất chết đi, kiếm lời."

Nàng nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập tuyệt đối tàn nhẫn.

"Kim Mộc Lan, ngươi xem đi, ngươi nhìn cho thật kỹ đi, ngươi cái này xinh đẹp phu quân tiếp xuống sẽ dùng phương thức tàn nhẫn nhất chết đi."

"Hắn thông minh đầu óc sẽ bị ăn đến sạch sẽ, sau đó vô số côn trùng sẽ theo hắn xinh đẹp trong ánh mắt chui ra ngoài."

"Một màn này ngươi cả một đời cũng sẽ không quên, Kim Mộc Lan về sau ngươi mỗi lần nghĩ đến Thẩm Lãng cái tên này, đều sẽ buồn nôn run rẩy."

Thẩm Lãng tiếp tục rú thảm.

"A. . . A. . ."

Bất quá, hắn kêu thảm càng ngày càng qua loa.

"A. . . Thật đáng sợ, thật thống khổ. . ." Thẩm Lãng một bên nói, một bên bưng tới một chén rượu từ từ uống.

Giang hai tay tâm.

Đầu kia đáng sợ ăn não ấu liều mạng nhúc nhích, theo Thẩm Lãng trong lòng bàn tay chui ra ngoài.

Nó điên cuồng hơn chạy trốn.

Thẩm Lãng máu quá dọa người, nó vừa mới đi vào, lập tức sẽ chết.

Thẩm Lãng cầm lấy cái kẹp, đem đầu này ăn não ấu cộng lại, để vào đến bình thường trong máu.

Rất nhanh, nó lại trở nên hung mãnh lên.

Liều mạng muốn thoát đi Thẩm Lãng, đi được càng xa càng tốt, người này máu có độc.

"Khổ Đầu Hoan, đẩy ra lão phu nhân con mắt, đúng, đúng. . ."

"Lão phụ nhân, ngài nhìn tốt."

"Ta thực tế là rất bội phục các ngươi, mặc kệ là cổ trùng, vẫn là khí độc, lại hoặc là cái này ăn não ấu, đều là Phù Đồ Sơn, đều là các ngươi Tiết thị không thể nắm giữ, nguy hiểm như vậy đồ vật, vì cái gì còn dám sử dụng đây?"

"A. . . A. . . A. . ." Tiết Triệt mẫu thân hô to: "Giết ta, giết ta, đừng như vậy tra tấn ta. . ."

Thẩm Lãng cái kẹp buông lỏng, cái này ăn não ấu bỗng nhiên theo Tiết thị mẫu thân con mắt chui vào, chui vào đầu óc của nàng.

Một lát sau!

Cái này ngoan độc nữ nhân bắt đầu ở trên mặt đất lăn lộn.

"A. . . A. . . A. . ."

Vô cùng thống khổ giãy dụa.

Phát ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn, liều mạng dùng đầu đụng chạm lấy mặt đất, vô số côn trùng tại nàng trong đầu sinh sôi thôn phệ

Lại là lấy đạo của người hoàn lại kỳ nhân chi thân.

"Thẩm Lãng, Kim Mộc Lan, các ngươi đều không được chết tử tế, chết không yên lành. . ."

"Các ngươi lập tức sẽ chết, liền muốn cùng ta chôn cùng, ha ha ha ha. . ."

Tiết Triệt mẫu thân thê lương rống to.

"Đồng quy vu tận, đồng quy vu tận đi!"

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Tiết nãi nãi, ngươi nói là tòa pháo đài này phía dưới, có mười mấy vạn cân cá dầu đúng không? Tiết Triệt dùng gia tộc mấy trăm nhân khẩu làm mồi nhử, đem ta Niết Bàn quân hấp dẫn đến cái này thành bảo bên trong, sau đó châm cá dầu, muốn đem ta Niết Bàn quân toàn bộ nổ chết, triệt để đồng quy vu tận đúng không?"

Lời này một màn.

Tiết Triệt mẫu thân kinh ngạc.

Thẩm Lãng làm sao lại biết?

Không sai, đây chính là Tiết Triệt kế hoạch.

Dù là đến thời khắc này, hắn đều muốn đem Thẩm Lãng Niết Bàn quân giết tuyệt.

Thậm chí không tiếc hi sinh gia tộc vài trăm người làm mồi nhử.

"Hung ác, các ngươi Tiết thị gia tộc người thật hung ác, loài sói."

"Ngưu bức!"

"Từng tại Đại Nam quốc đô, ta cũng bị uy hiếp như vậy qua. Có một cái tuổi già trí giả uy hiếp muốn thiêu chết mình, thiêu chết toàn tộc người, bức bách chúng ta lui binh, nhưng hắn duy chỉ có không có muốn thiêu chết chúng ta."

"Cho nên lúc đó ta thỏa hiệp."

"Mà bây giờ, Tiết Triệt dùng toàn tộc người làm mồi nhử, muốn đem chúng ta Niết Bàn quân toàn bộ thiêu chết, muốn đem trên người ta nổ thịt nát xương tan."

"Nhìn mà than thở, nhìn mà than thở!"

"Ngươi Tiết thị gia tộc, thật đáng đời vong tộc diệt chủng!"

"Mời các ngươi ghi nhớ, là Tiết Triệt tự mình giết chết toàn tộc các ngươi."

"Thuận tiện nói cho một tiếng, tại tòa thành phía dưới phụ trách châm cá dầu người, đã bị chúng ta giết sạch!"

"Nhưng mà, hỏa vẫn là điểm."

"Ngọn nến sắp đốt xong, một khi đốt xong, liền sẽ châm mười mấy vạn cân cá dầu!"

"Hảo hảo hưởng thụ, đây là Tiết Triệt cho các ngươi chuẩn bị thịnh ngọn lửa!"

Sau đó, Thẩm Lãng mang theo Niết Bàn quân lui ra ngoài.

Đem tất cả cửa phòng triệt để đóng kín.

Rời khỏi mấy trăm mét!

. . .

Lúc này tòa thành bên trong, phát ra từng đợt thê lương hô to.

Vô số người liều mạng hướng bên ngoài trốn sao, hướng bên ngoài bò.

Những thứ này Tiết thị gia tộc người cũng không biết, gia chủ vậy mà là muốn hi sinh bọn hắn giết chết Thẩm Lãng.

"Phanh, phanh. . ."

Theo hai ba tầng tòa thành bên trên, từng cái dũng cảm nhảy xuống.

Thẩm Lãng trong lòng đếm ngược.

"Năm, bốn, ba, hai, một. . ."

Trong hầm ngầm, ngọn nến đốt sạch.

Ngọn lửa đốt một điếu kíp nổ.

Kíp nổ thiêu đốt lên.

Châm cá dầu, mười mấy vạn cân cá dầu.

Sau đó. . .

Kinh thiên động địa bạo tạc.

"Rầm rầm rầm. . ."

Tiết thị gia tộc kiên cố vô cùng tòa thành, bỗng nhiên bị xé nát.

Kinh thiên ngọn lửa bỗng nhiên toát ra, xông lên chân trời.

Một màn này, thậm chí so vừa rồi động đất còn muốn rung động.

Tiết thị tòa thành, bị san thành bình địa.

Bị Tiết Triệt giam ở bên trong mấy trăm Tiết thị thành viên gia tộc, bị chết sạch.

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng Niết Bàn quân lục soát toàn bộ Nam Châu thành.

Hoàn toàn không gặp Tiết Triệt bóng dáng.

Cũng không có phát hiện Tiết Tuyết, Ninh Kỳ, còn có Tiết Triệt mời tới tông sư cấp cường giả, toàn bộ không thấy.

Những người này liền phảng phất bốc hơi khỏi nhân gian.

Thẩm Lãng dùng hết tất cả thủ đoạn, thăm dò Tiết thị gia tộc mỗi một cái mật đạo.

Mỗi một sơn động.

Nhưng mà vẫn như cũ không thu được gì.

Phải biết Thẩm Lãng cũng không phải bình thường người, hắn nhưng là có X quang mắt.

Cơ hồ bất luận cái gì dưới mặt đất mật đạo đều chạy không khỏi cặp mắt của hắn.

Hắn đúng là Nam Châu thành bên trong phát hiện mười mấy nơi mật thất dưới đất, phát hiện vô số vàng bạc, vô số thiên hình vạn trạng đồ vật.

Nhưng từ đầu đến cuối không gặp Tiết Triệt.

Hắn cũng tìm tới Tiết lão phu nhân miệng bên trong cái kia Ngạc Mộng động quật.

Mà lại xâm nhập thăm dò.

Nơi đó cũng là Tiết thị gia tộc một cái trụ sở bí mật, bên trong cất giấu vô số vật tư.

Nhưng mà, Tiết Triệt vẫn như cũ không tại nơi đó.

Hắn đến tột cùng sẽ chạy đi đâu đâu?

Động đất phát sinh thời điểm, hết thảy đại loạn.

Bọn hắn lại có thể chạy trốn tới đâu đây?

Dù là dùng Mộc Lan năng lực, cũng căn bản phát hiện không bọn hắn bất kỳ khí tức gì.

. . .

Tiết Triệt, Tiết Đỉnh, Tiết Tuyết không chết.

Cái kia Tiết thị gia tộc không coi là diệt vong, Kim thị gia tộc và Lý Thiên Thu liền không có báo.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, minh tư khổ tưởng.

Sau đó làm sao bây giờ?

Đã qua mấy ngày mấy đêm.

Tìm kiếm hoàng kim thời gian đã qua.

Tất nhiên tìm không thấy Tiết Triệt, vậy kế tiếp trên cơ bản tìm tới khả năng đã không lớn.

Nhưng có thể khẳng định là, Tiết Triệt còn tại Nam Châu đảo bên trên.

Bởi vì coi như lúc khai chiến, Thẩm Lãng hạm đội cũng vẫn tại trên mặt biển tuần tra, nếu có thuyền chạy trốn, nhất định có thể phát hiện.

Mặt biển dù sao không giống như là trên lục địa có thể che chắn.

Bất luận cái gì thuyền xuất hiện ở trên biển, nhất định hiển lộ không bỏ sót.

Như vậy nên làm?

Cứ như vậy rời đi?

Không được, nhất định phải giết Tiết Triệt mới xem như diệt Tiết thị toàn tộc.

Một lần là xong.

Tiết Triệt cùng Tô Nan không giống.

Tô Nan toàn tâm toàn ý chỉ vì gia tộc quật khởi.

Vì cái này mục tiêu, hắn thậm chí có thể cùng Thẩm Lãng hóa giải tất cả ân oán.

Nhưng Tiết Triệt là cừu nhân dẫn hướng tính.

Hắn dung không được bất luận cái gì cừu nhân tồn tại.

Nói đến hắn cùng Thẩm Lãng có chút tương tự, thiên hạ không thù.

Một khi nhường sống sót.

Sau đó hắn nhất định sẽ điên cuồng trả thù Kim thị gia tộc, sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp, đem Kim thị giết tuyệt.

. . .

Thẩm Lãng minh tư khổ tưởng mấy canh giờ.

Sau đó làm một cái quyết định.

Tất nhiên hắn tìm không thấy Tiết Triệt, vậy liền để Tiết Triệt tìm đến hắn.

Hắn muốn giết Tiết Triệt.

Tiết Triệt cũng vô cùng muốn giết hắn.

Tốt nhất mồi nhử, liền là chính Thẩm Lãng.

Mộc Lan kiên quyết không đồng ý.

Chết đều không đồng ý.

Nhưng Thẩm Lãng vẫn là thuyết phục hắn.

Dùng hiện thực thuyết phục hắn.

"Bảo bối, ta nhất định cam đoan không có bất kỳ cái gì một chút xíu nguy hiểm."

"Thậm chí liền hữu kinh vô hiểm cũng không bằng."

"Chúng ta nhất định phải tranh thủ thời gian hoàn thành chuyện nơi đây, sau đó rời đi nơi này."

"Chúng ta không có thời gian."

"Hiện tại chỉ có một con đường, dùng chính ta làm mồi nhử, không còn con đường nào khác."

"Ta cam đoan với ngươi, một chút xíu nguy hiểm cũng sẽ không có."

Mộc Lan nhìn chằm chằm Thẩm Lãng nói: "Trừ phi ta giúp ngươi, nếu không. . . Tuyệt không có khả năng!"

Ách!

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là ngươi một khi bồi tiếp ta, Tiết Triệt rất có thể liền không tới."

Mộc Lan nói: "Coi như hắn không đến, ta cũng sẽ không để một mình ngươi làm mồi nhử, đi hấp dẫn sự xuất hiện của hắn!"

"Cứ như vậy định." Mộc Lan chém đinh chặt sắt nói: "Nếu không, ta liền xxx chết ngươi."

. . .

Sau đó!

Thẩm Lãng quân đội trình diễn kỳ quái một màn.

Niết Bàn quân triệt để rời khỏi thành Nam Châu.

Đại ngốc, Lý Thiên Thu vợ chồng chờ, Khổ Đầu Hoan các loại tuyệt đỉnh cao thủ, toàn bộ trở lại trên thuyền.

Tóm lại, trừ Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan bên ngoài.

Tất cả mọi người trở lại trên chiến hạm.

Sau đó, tất cả chiến hạm đi, rời đi Nam Châu đảo vài dặm bên ngoài.

Nam Châu đảo ở trên chỉ còn lại Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan hai người.

Tất cả một màn này, toàn bộ đều tại ban ngày ban mặt tiến hành, làm cho tất cả mọi người thấy rất rõ ràng.

Tiếp lấy!

Lại làm lấy tất cả mọi người con mắt.

Kim Mộc Lan cõng Thẩm Lãng lên một tòa vách núi.

Vượt qua hai trăm mét cao vách núi.

Toà này vách núi thẳng tắp dốc đứng, liền là một ngọn núi đá đứng sừng sững ở Nam Châu đảo biên giới.

Cả tòa tảng đá sườn núi không có vật gì.

Đừng bảo là một cái cây đều không có, liền một cọng cỏ cũng không.

Nhìn một cái không sót gì.

Mà cái này dốc đá đỉnh, cũng vẻn vẹn chỉ có mười mấy mét vuông lớn nhỏ.

Đồng dạng dung không được bất luận cái gì mai phục.

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan liền đứng tại vách núi trên đỉnh,

Đón gió biển.

Nhìn ra xa hải dương, nhìn ra xa bầu trời, quan sát đại địa.

Niết Bàn quân thuyền, Lý Thiên Thu các cao thủ, toàn bộ đều tại bên ngoài mấy chục dặm.

Tùy ý ai cũng có thể nhìn thấy, trong phạm vi mấy chục dặm, lẻ loi trơ trọi trên vách đá, cũng chỉ có Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan hai người.

Đây đã là đang liều mạng.

Dùng mình làm mồi nhử, hấp dẫn Tiết Triệt xuất hiện.

Hắn cược Tiết Triệt, tuyệt đối không nguyện ý bỏ qua cơ hội lần này.

. . .

Một ngày thời gian trôi qua.

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan vẫn như cũ lẻ loi trơ trọi tại vách núi trên đỉnh.

Hạm đội của hắn, còn có Lý Thiên Thu các loại tất cả cao thủ, vẫn như cũ ở xa hai mươi mấy dặm bên ngoài trên mặt biển.

Tiết Triệt?

Liền ta cùng Kim Mộc Lan hai người.

Bên cạnh ngươi nên có bốn cái tông sư cấp cường giả, còn có mười mấy tên đỉnh cấp cường giả đi.

Ngươi có dám tới hay không?

Có dám giết ta hay không?

Ngươi như lại không tới, ta muốn phải đi a.

. . .

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan tại cô lập trên vách đá thật nhàm chán a.

Trong này tích nhỏ như vậy, mà lại nhìn một cái không sót gì.

Mặc kệ làm chuyện gì đều không tiện, Thẩm Lãng cũng không nguyện ý nhường người nhìn thấy Mộc Lan thân thể.

Tại cái này vẻn vẹn mười mấy mét vuông vách núi đỉnh, thật sự là tịch mịch như tuyết.

Sau mười bảy canh giờ!

Rốt cục có người tới!

Một cái tông sư cấp cường giả, dọc theo vách núi cực nhanh bò lên trên.

Ngay sau đó, cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư. . .

Bốn cái tông sư toàn bộ xuất hiện.

Leo đến vách núi trên đỉnh, đem Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan vây quanh.

Xác định không có bất kỳ cái gì mai phục, không có bất kỳ cái gì tình hình nguy hiểm.

Thẩm Lãng hạm đội vẫn tại hai mươi mấy dặm bên ngoài.

Lý Thiên Thu đại ngốc vẫn tại hai mươi mấy dặm bên ngoài.

Bốn cái đại tông sư phát ra tín hiệu.

Sau một lát!

Tiết Triệt rốt cục xuất hiện!

Hắn cũng là một tông sư.

Dọc theo vách núi nhanh chóng leo lên vách núi trên đỉnh.

Tiết Triệt dẫn đầu năm đại tông sư, đem Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan vây quanh tại cái này mười mấy mét vuông vách núi trên đỉnh.

Phảng phất kêu trời không ứng, gọi đất chẳng linh.

Cuối cùng tuyệt sát!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 402: Tiết Triệt Cái Chết! Kết

Cái này dốc đá đỉnh mặc dù có mười mấy mét vuông, nhưng là cao thấp nhấp nhô.

Năm cái tông sư cấp cường giả, riêng phần mình chiếm một cái góc.

Tiết Triệt ánh mắt phức tạp nhìn qua Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan.

Hai người này xuyên đây là cái gì quần áo a, có chút kỳ quái.

"Tô Nan khẳng định phi thường hối hận cùng ngươi là địch." Tiết Triệt nói: "Nếu như một lần nữa một lần nữa, hắn nhất định sẽ không đắc tội Kim thị gia tộc, nhất định sẽ không đắc tội ngươi."

Tô Nan đúng là nghĩ như vậy, nếu còn có lại một lần.

Nếu không phải Thẩm Lãng, Tô Nan đã đại công cáo thành. Tô Khương đã hợp nhất, thậm chí Khương quốc đều đã bị hắn âm mưu chiếm đoạt.

Tiết Triệt nói: "Ta cùng Tô Nan là đồng dạng thảm, toàn tộc của hắn đều chết hết, ta Tiết thị toàn tộc cũng kém không nhiều đều chết hết. Tô Nan hi sinh toàn tộc, tối thiểu còn đổi lấy mình chạy trốn. Mà tộc nhân của ta cơ hồ chết được không có chút ý nghĩa nào."

Thẩm Lãng nói: "Từ một loại nào đó trình độ ở trên là ngươi giết chết ngươi Tiết thị toàn tộc."

Tiết Triệt nói: "Nhưng bọn hắn bởi vì ngươi mà chết."

Đón lấy, Tiết Triệt nói: "Trở lại chuyện chính, Tô Nan sẽ hối hận cùng ngươi là địch. Nhưng mà ta tuyệt đối sẽ không, người sống tại thế, không thể sợ có địch nhân mà bó tay bó chân. Người cả đời này vốn là không ngừng chiến thắng địch nhân quá trình, ngươi câu nói kia ta phi thường thưởng thức, thiên hạ không thù."

Thẩm Lãng cười một tiếng.

Tiết Triệt nói: "Ta biết ngươi khẳng định trên đỉnh núi này bố trí cạm bẫy, đồng thời tự thân vì mồi nhử, hấp dẫn sự xuất hiện của ta. Thậm chí vì để chúng ta yên tâm, đem Lý Thiên Thu các loại tất cả cao thủ đều đuổi tới hai mươi mấy dặm bên ngoài."

Không chỉ như vậy, chỉ sợ Tiết Triệt người nhìn không thấy, Lý Thiên Thu, đại ngốc các cao thủ cũng đều đứng tại boong tàu ở trên tại mọi thời khắc đều tại gió biển thổi.

Tiết Triệt nói: "Ta do dự cực kỳ lâu, biết rất rõ ràng ngươi có cạm bẫy, nhưng ta vẫn là tới."

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì ngươi đã không có gì cả, ngươi chỉ còn lại ta, đúng không? Ngươi muốn cầm ta hướng ai lấy thưởng a? Ta có giá trị gì a?"

Tiết Triệt không nói gì, dù là đến lúc này, Tiết Triệt đều vẫn như cũ giữ kín như bưng.

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại hạm đội của ngươi cũng xong, ngươi Nam Châu thành cũng xong, ngươi còn muốn dựa vào cái gì Đông Sơn tái khởi đâu? Ngươi không phải một cái người có kiên nhẫn, ngươi giống như ta chỉ vì cái trước mắt. Tiết thị gia tộc nam bộ hải vực mậu dịch đường thuyền, còn có Nam Châu quần đảo, đều là phụ thân ngươi đánh xuống cơ sở, ngươi quyền mưu cùng thủ đoạn khiến cho gia tộc cơ nghiệp đột nhiên tăng mạnh, thế lực tăng vọt, nhưng ngươi lại không thích đặt nền móng. Tô Nan có đông sơn tái khởi kiên nhẫn, mà ngươi nhưng không có, ngươi muốn cầm ta đi làm cái gì? Ta đối với ngươi có lớn như vậy lực hấp dẫn, để ngươi biết rất rõ ràng có cạm bẫy, còn muốn tới bắt ta?"

Tiết Triệt đối Thẩm Lãng lời nói lại một lần nữa tránh không đáp.

"Cạm bẫy?" Tiết Triệt nói: "Ta nghĩ qua rất nhiều lần, ngươi sẽ tại trên đỉnh núi này bố trí cái gì cạm bẫy đâu?"

"Thứ nhất, sẽ nổ đồ vật? Ngươi dùng để nổ tung đường hầm đường hầm, dẫn nước biển rót vào, chết đuối Cừu Thiên Nguy ba vạn người, hơn nữa còn đập sập Chủng Nghiêu Trấn Tây thành cửa?"

Thẩm Lãng nói: "Những thứ này ngươi cũng biết a."

Tiết Triệt nói: "Thiên hạ không có bí mật, bất quá ngươi vật kia uy lực chỉ có thể coi là bình thường. Vì nổ rớt Trấn Tây thành cửa chính, ngươi dùng ròng rã mấy ngàn cân, mới miễn cưỡng đập sập một chút xíu. Ngần ấy uy lực, trên đỉnh núi này là không được."

Nói đến Thẩm Lãng chỗ đau.

Thuốc nổ uy lực thực tế quá thấp, mỗi một lần muốn nổ cái thứ gì, đều là mấy nghìn hơn vạn cân dùng.

"Loại thứ hai, ngươi theo Ngô Đồ Tử đạt được cổ trùng? Lại tỉ như thần kinh chất độc hoá học? Liền là theo Tuyết Ẩn trong cơ thể đưa ra cái chủng loại kia cổ trùng chất độc hoá học, ngươi cũng dùng qua mấy lần." Tiết Triệt nói: "Nhưng mà ngươi hẳn là sẽ không quên ta cùng Phù Đồ Sơn quan hệ, ngươi có đồ vật ta đều có, ngươi không có đồ vật ta cũng có, vì lẽ đó liên quan tới cổ trùng hết thảy đồ vật, đều tổn thương không ta."

Điểm ấy Thẩm Lãng cũng khẳng định.

"Loại thứ ba, phi thường đáng sợ mê huyễn chi dược? Ngửi về sau, cả người đều sẽ lâm vào trạng thái điên cuồng, ngươi dùng qua cũng không chỉ một lần."

"Loại thứ tư, ác mộng thạch, theo Việt Vương bệ hạ nơi đó đạt được khối kia bảo thạch, có thể đối người đại não cùng thần kinh tiến hành trí mạng công kích. Nhưng cái kia dán tại trên thân người."

"Loại thứ năm, thiên tai? Đến tột cùng là địa chấn a, vẫn là trên trời lôi điện?"

Thẩm Lãng kinh ngạc, cái này Tiết Triệt cũng thật là đa nghi a.

Cơ hồ đem tất cả khả năng đều cân nhắc đến.

Tiết Triệt nói: "Chí ít lần trước biển khơi rít gào, ngươi đã có chỗ dự đoán. Vậy ta liền muốn ngươi có phải hay không có thể sớm tính ra thời khắc nào sẽ có thiểm điện, muốn trên đỉnh núi này dùng thiểm điện đánh chết chúng ta. Mà ngươi lại có thể tránh thoát những thứ này thiểm điện, thế nhưng là. . ."

Mấy người ngẩng đầu nhìn trời.

Trời quang mây tạnh không mây.

Liền thời tiết này muốn bộc phát thiểm điện, phảng phất có chút khó khăn đi.

Ít nhất cũng phải một điểm mây đen đi.

Tiết Triệt nói: "Ta thật đem tất cả khả năng đều nghĩ đến, ngươi tất cả cạm bẫy ta đều có thể tránh né. Mấu chốt là ngươi cùng Kim Mộc Lan ngay tại trên đỉnh núi này, mặc kệ có cái gì đại quy mô tính sát thương vũ khí, hai người các ngươi nên đều khó mà may mắn thoát khỏi đi."

Hắn thật dài hô một hơi.

"Cái này đỉnh núi không sai biệt lắm có một trăm trượng cao, hai người các ngươi mọc cánh khó thoát." Tiết Triệt tiếp tục nói: "Kim Mộc Lan võ công không cao, nhanh nhẹn độ kinh người, nhưng chúng ta có năm cái tông sư, nàng tự vệ đều miễn cưỡng, huống chi muốn bảo vệ ngươi. Cho nên chúng ta năm người giết ngươi hai người, hẳn là dễ như trở bàn tay a?"

Là thế này phải không?

Không sai biệt lắm là như vậy.

Mộc Lan võ công là cao, nhưng tuyệt đối vẫn là ngăn không được năm cái tông sư cấp cường giả.

Tiết Triệt nói: "Thẩm Lãng, nói cho ta, bẫy rập của ngươi là cái gì? Ta nhưng có đoán được sao?"

"Đoán được." Thẩm Lãng nói.

Tiết Triệt xác thực đoán được, cho đến trước mắt Thẩm Lãng thủ đoạn xác thực chỉ có cái này mấy loại.

Tiết Triệt nói: "Vậy ta liền muốn động thủ, ngươi yên tâm ta sẽ không khinh nhờn Kim Mộc Lan, ta sẽ chỉ đưa nàng băm hủy diệt."

Dứt lời, Tiết Triệt chậm rãi rút kiếm ra.

Mặt khác bốn cái tông sư cấp cường giả cũng rút kiếm ra.

"Ầm!"

Bỗng nhiên, trên đỉnh núi một trận bạo tạc.

Toát ra một đám khói trắng.

Năm cái tông sư lập tức tránh đi.

Ngừng thở.

Mà lại bọn hắn lúc này mang theo Phù Đồ Sơn mặt nạ phòng độc, toàn thân đều bao vây đến kín không kẽ hở.

Ngay sau đó, Thẩm Lãng đợt công kích thứ hai.

"Phanh. . ."

Lại là đánh rắm một trận tiếng vang.

Trên đỉnh núi bộc phát từng đoàn từng đoàn sương mù, màu lục, màu lam, màu tím.

Ba loại khác biệt cổ độc.

Nhưng mà, Tiết Triệt ở bên trong năm cái tông sư, vẫn như cũ bình yên vô sự.

Xác thực như cùng hắn nói như vậy, Thẩm Lãng có cổ trùng, Tiết Triệt đều có, Thẩm Lãng không có, Tiết Triệt cũng có.

Đón lấy, Thẩm Lãng đợt thứ ba công kích bộc phát.

"Phanh phanh phanh. . ."

Mấy nơi hẻo lánh, tuôn ra nhôm nóng tề đốm lửa.

Kinh diễm bắn ra bốn phía.

Nhưng mà, đây càng thêm giống như là thả lửa khói.

Tại đỉnh núi thả ban ngày lửa khói, đẹp mắt là đẹp mắt.

Tiết Triệt năm người tông sư, vẫn như cũ không nhúc nhích.

Quần áo của bọn hắn cùng thân thể cũng đỡ không nổi nhôm nóng tề đốm lửa.

Nhưng mà, trực tiếp dùng nội lực chân khí có thể bắn ra.

"Còn nữa không?" Tiết Triệt hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Còn có!"

"Phanh phanh phanh. . ."

Lại một trận sương mù nổ ra.

Đây là thần kinh độc tố. Đây cũng là theo Phù Đồ Sơn cổ trùng đề luyện ra, liền là Tuyết Ẩn trong cơ thể cái chủng loại kia, chỉ bất quá lần này trước nay chưa từng có hơn nhiều.

Kết quả. . .

Tiết Triệt năm người vẫn như cũ bình an vô sự.

Bọn hắn quả nhiên có miễn dịch.

"Còn nữa không?" Tiết Triệt nói: "Nếu như thủ đoạn của ngươi toàn bộ dùng xong, chúng ta liền muốn động thủ giết người."

Thẩm Lãng khổ sở nói: "Còn có một loại."

Tiết Triệt nói: "Vậy chúng ta chờ lấy."

Thời khắc này Thẩm Lãng giống như là một loại người.

Ma thuật sư.

Phảng phất vừa rồi hắn biểu hiện đều là ma thuật, không có một chút bị thương người lực lượng.

Bởi vì đối thủ của hắn quá cường đại.

Chẳng những có năm cái tông sư, hơn nữa còn là cùng Phù Đồ Sơn quan hệ mật thiết tông sư.

Thẩm Lãng hô một hơi.

Nháy mắt. . .

Vô cùng kinh diễm một màn.

Vô số hồ điệp bay ra ngoài.

Đây là kịch độc hồ điệp.

Ngô Đồ Tử cho.

Vô số hồ điệp, hướng về năm cái tông sư bay múa mà đi!

Hoa lệ vô cùng.

Năm cái tông sư, lợi kiếm cuồng vũ.

Một giây sau.

Cái này vô số kịch độc hồ điệp dồn dập rơi xuống, chết thảm.

Ngắn ngủi vài giây đồng hồ, liền bị giết đến sạch sẽ.

Tiết Triệt nói: "Thẩm Lãng, ngươi còn có mai phục thủ đoạn sao? Cái này khiến ta phi thường thất vọng a, quả thực so đánh rắm động tĩnh còn nhỏ."

Thẩm Lãng cười khổ nói: "Không có."

Tiết Triệt nói: "Chúng ta tới đó giết ngươi, tại cái này nho nhỏ trên đỉnh núi, ngươi nên mọc cánh khó thoát đi."

"Tới đi!" Thẩm Lãng nói: "Mọc cánh khó thoát câu nói này, là giả dối."

"A... Nha nha nha. . ."

"Chết, chết, chết, chết. . ."

Tiết Triệt nghiêm nghị hô to.

Hắn cùng mặt khác bốn cái tông sư cấp cường giả, dùng tận tất cả nội lực, hướng về Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan vọt tới.

Cái này đỉnh núi cũng chỉ có như thế điểm rộng, Thẩm Lãng ngươi có thể chạy trốn tới bầu trời sao?

Nhảy xuống núi đi?

Trên trăm trượng độ cao, ai rơi xuống đều hẳn phải chết.

Trừ phi tại trong vách núi ở giữa dán sát vào.

Nhưng như vậy chúng ta có thể dễ như trở bàn tay đuổi kịp đem các ngươi giết chết.

Chết chết chết!

Thẩm Lãng, Kim Mộc Lan.

Ta muốn đem hai người các ngươi băm, nấu thành canh thịt băm.

Giết các ngươi hai người về sau, ta còn muốn đi Kim thị gia tộc, đem các ngươi toàn tộc chém giết sạch sẽ.

Ta muốn để ngươi Kim thị vong tộc diệt chủng.

Chết!

Năm cái tông sư, mang theo kinh thiên khí thế, nháy mắt liền vọt tới Thẩm Lãng cùng Mộc Lan đứng địa phương.

Năm chi kiếm, mang theo khủng bố sát khí, trực tiếp liền muốn đem hai người xoắn nát.

Nhưng mà. . .

Cùng lúc đó.

Kim Mộc Lan ôm Thẩm Lãng, bỗng nhiên bắn ra, nhảy ra đỉnh núi.

Nhảy xuống đỉnh núi liền hữu dụng không?

Còn không phải muốn dán nằm ở trong vách núi ở giữa, còn không phải một con đường chết.

Trừ phi các ngươi biết bay!

Nhưng thế giới này, không có người biết bay!

Phù Đồ Sơn người không biết bay, Thiên Nhai Hải Các người cũng không biết bay.

Tru Thiên Các người, Bạch Ngọc Kinh người, hết thảy đều không biết bay.

Nhưng mà. . .

Một giây sau, Tiết Triệt cùng bốn cái đại tông sư kinh ngạc đến ngây người.

Nguyên lai. . .

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan thật bay.

Tốc độ vô cùng nhanh chóng, xông ra vách núi về sau, vậy mà không có hạ xuống, mà là bay ở trên trời, chậm rãi hạ xuống.

Ta. . . Ta. . . Móa!

Đây là cái gì?

Thật sự có cánh?

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan biết bay sao?

Đương nhiên sẽ không.

Nhưng mà, mặc vào lướt đi áo về sau liền sẽ bay.

Con dơi đồng dạng lướt đi áo.

Hiện đại Địa Cầu có rất nhiều người đang chơi.

Không, không thể nói rất nhiều người.

Mà là nói rất nhiều không sợ chết, nhưng lại người chuyên nghiệp đang chơi.

Cái này dù sao không phải dù lượn, cần chuyên nghiệp độ phi thường cao, bằng không rất có thể liền trực tiếp ngã thành thịt nát.

Đổi thành trước đó Thẩm Lãng, một ngàn phần trăm không dám chơi.

Nhưng có trí não về sau, chí ít hắn biết làm sao khống chế.

Cực kỳ mấu chốt chính là, có Mộc Lan mang theo.

Mộc Lan bảo bối quá ngưu bức.

Hắn nhanh nhẹn độ, đối thiên nhiên, đối gió cảm giác là siêu nhất lưu.

Nàng đối lướt đi áo nắm giữ trình độ, hoàn toàn là tuyệt đỉnh.

Hơn hai trăm mét vách núi, mặc dù độ cao không tính đặc biệt mỹ diệu, nhưng dù sao tới gần bờ biển, gió tương đối lớn, đã là chơi lướt đi áo nơi tốt.

Đi qua mấy ngày trong đêm, Thẩm Lãng tại Mộc Lan bảo vệ dưới đã nếm thử luyện tập mấy lần.

Hiện tại, trực tiếp tại hơn hai trăm mét không trung lướt đi bay ra.

Tiết Triệt cùng bốn đại tông sư cơ hồ trực tiếp lao ra, muốn tại không trung nhào lại Thẩm Lãng.

Nhưng sống sờ sờ ngừng lại.

Bởi vì bọn hắn cũng sẽ không bay.

Năm người thật sự là triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Lại còn có thể chơi như vậy?

Vậy mà thật biết bay?

Bất quá, ngươi đây là ý gì?

Ngươi bay thẳng đi, đem chúng ta lưu tại cái này đỉnh núi lại có gì dị nghị?

Chẳng lẽ để ngươi Niết Bàn quân tới giảo sát ta sao?

Chẳng lẽ liền là nhường ta hiện thân một cái?

Ngươi Niết Bàn quân, ngươi Thẩm Lãng cao thủ còn tại hai mươi mấy dặm bên ngoài đâu.

Lúc này Thẩm Lãng đã bay ra hai trăm mét.

Trong lòng của hắn bắt đầu đếm ngược.

Ba, hai, một.

Tiết Triệt loại kia vô cùng bất an cảm giác trở nên vô cùng nồng đậm.

Không được!

Chạy!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa bạo tạc!

Nếu như trước đó Thẩm Lãng cạm bẫy đều giống như đánh rắm đồng dạng động tĩnh.

Vậy lần này, liền là kinh thiên động địa.

Nếu như nói trước đó hắn thuốc nổ uy lực lại nhỏ, mỗi một lần đều cần hải lượng.

Mà lần này thuốc nổ, uy lực kinh người.

Ba tiêu cơ tô-lu-en!

Cũng chính là T/N/T.

Thẩm Lãng dốc hết tất cả, mới tạo ra ngần ấy.

Uy lực của nó, xa xa vượt xa trước đó thuốc nổ.

Hơn hai trăm cân, dốc hết tất cả.

Cái này uy lực!

Uy mãnh tuyệt luân.

Nhưng. . . Muốn nổ chết bốn tên tông sư cường giả.

Vẫn là không có khả năng!

Tông sư cường giả tốc độ, thân thể mạnh, là tột đỉnh.

Nhưng mà. . .

Thẩm Lãng ở bên trong thêm vô số mảnh đạn.

Vô số cương châm.

Những thứ này mảnh đạn, cương châm bên trong toàn bộ dính kịch độc.

Xyanua.

Rất nhiều kịch độc tại nhiệt độ cao trạng thái đều sẽ phân giải, biến thành không độc.

Đây là xyanua kịch độc, điểm nóng chảy là hơn sáu trăm độ, điểm sôi là 1624 độ C.

Nhưng coi như sôi trào, coi như trở thành khí thể, kịch độc không giảm.

Trực tiếp tiến vào huyết dịch lời nói, 1- 2 hào khắc liền có thể tới chết.

Nói cách khác, một khắc xyanua có thể hạ độc chết năm trăm người.

Thẩm Lãng lần này, cơ hồ nghiêng tất cả.

Dùng ròng rã mấy chục khắc xyanua kịch độc, tinh luyện vô số khổ hạnh nhân.

Tại bạo tạc nháy mắt!

Liền như là có vô số bạo vũ lê hoa.

Mấy nghìn hơn vạn cương châm, mảnh đạn cuồng bạo bắn ra.

Bốn phương tám hướng.

Toàn bộ đỉnh núi, không có bất kỳ cái gì góc chết.

So mưa to còn muốn đông đúc.

Nhưng mà. . .

Tiết Triệt ở bên trong là năm cái đại tông sư, tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Tại bạo tạc nháy mắt, bọn hắn liền cực nhanh nhảy xuống đỉnh núi.

Nhưng. . .

Vẫn là không kịp.

Cái này bạo tạc trong nháy mắt sóng xung kích, bay vụt đi ra cương châm mảnh đạn quá nhanh.

Quá dày đặc.

"Phốc phốc phốc phốc phốc. . ."

Trong đó hai cái tông sư cấp cường giả phía sau lưng bị vô số độc châm đâm trúng.

Dựa theo võ công của bọn hắn, nếu như là bạo vũ lê hoa ám khí, hoàn toàn là có thể tránh thoát.

Thậm chí uy lực quá nhỏ ám khí, bọn hắn có thể dùng nội lực chân khí bắn ra.

Nhưng mà khoảng cách gần như thế, cái này thuốc nổ bạo tạc uy lực quá mạnh.

Cái này cường đại sóng xung kích, đã không phải là gần bên trong lực có thể bắn ra.

Độc châm đâm vào phía sau lưng.

Hai cái này đại tông sư lập tức muốn dùng nội lực khóa lại những thứ này kịch độc.

Sau đó liều mạng dùng Phù Đồ Sơn các loại thuốc giải độc vật.

Nhưng mà. . .

Nhất định là phí công.

Đây chính là xyanua!

Cơ hồ là hiện đại Địa Cầu kịch độc nhất đồ vật.

Vài giây đồng hồ sau!

Hai cái đại tông sư chết đi!

Thi thể rơi xuống.

Còn có hai cái đại tông sư, bởi vì đầu hướng xuống nhảy xuống vách núi, tốc độ chậm một chút điểm, trên đùi bên trong mấy cây độc châm.

Một người trong đó lập tức dùng Phù Đồ Sơn thuốc giải độc vật.

Sau đó. . . Hắn chết.

Xyanua kịch độc không thuộc về thế giới này, ngươi dùng Phù Đồ Sơn thuốc giải độc lại có rắm dùng.

Một người khác mạnh mẽ chút.

Trực tiếp chém xuống một kiếm, đem trúng độc châm cái chân kia chặt đứt.

Máu tươi như rót, nhưng mà hắn sống sót.

Cái kia Tiết Triệt đâu?

Hắn lại thêm ngưu bức!

Tại bạo tạc nháy mắt, hắn liền bỗng nhiên nhảy xuống đỉnh núi.

Mà lại tại không trung quay người một trăm tám mươi độ.

Hắn biết cái này vô số độc châm dựa vào thân thể bản thân tán phát ra nội lực là đạn không ra.

Nhất định phải chưởng lực.

Vì lẽ đó, hắn tại không trung bỗng nhiên song chưởng đánh ra.

Lập tức, một trận nội lực chân khí tuôn trào ra, phảng phất bộc phát một trận kình phong.

Thực ngưu bức!

Cái này vô số độc châm, mảnh đạn, thật đúng là bị chưởng phong của hắn bổ ra.

Toàn thân cao thấp, không có một chỗ trúng độc châm.

Nhưng mà nháy mắt sau đó!

Cảm thấy có điểm gì là lạ.

Hắn phát hiện tay phải trong lòng bàn tay, xuất hiện ba cái điểm đen.

Có ba cây độc châm tại hắn huy chưởng đánh ra trước đó liền bắn trúng lòng bàn tay của hắn.

Cơ hồ cùng lúc đó, nội lực của hắn chưởng phong đánh lui tất cả độc châm, bao quát trong lòng bàn tay cái này ba cây.

Nhưng trúng độc liền là trúng độc!

Tiết Triệt vẻn vẹn do dự vài giây đồng hồ.

Nhưng loại kia cảm giác đáng sợ đã lan tràn tới tay cánh tay ở giữa.

"A. . ."

Hắn bỗng nhiên một trận hô to, vô độc bất trượng phu, đối với người khác hung ác, nhất mình cũng muốn hung ác.

"Bạch!"

Tiết Triệt một kiếm chặt đứt cánh tay phải của mình, tận gốc chặt đứt.

Sau đó hắn dựa vào một cái tay, hai cái đùi, nhanh chóng nhảy xuống vách núi.

Xuống dốc đá sau.

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất chạy trốn.

Thiên sát Thẩm Lãng!

Ta liền biết không nên tham lam, ta liền biết không nên tới.

Biết rất rõ ràng có cạm bẫy, vẫn là không nhịn được tới.

Đều do Thẩm Lãng quá ác, lấy chính mình làm mồi nhử.

Nhưng lúc này Tiết Triệt đem hết thảy tất cả toàn bộ dứt bỏ, điên cuồng chạy trốn.

Mà cùng lúc đó!

Hai mươi mấy dặm bên ngoài Lý Thiên Thu vợ chồng, đại ngốc bọn người đã sớm theo trên thuyền nhảy xuống, liều mạng hướng về bên này bơi lại.

. . .

Chạy, chạy, chạy. . .

Trốn, trốn, trốn. . .

Tiết Triệt cùng may mắn còn sống sót người tông sư kia cường giả, rốt cuộc không để ý tới bão đoàn sưởi ấm.

Hai người hướng về phương hướng khác nhau lao nhanh.

Người tông sư kia cường giả biết, Thẩm Lãng mục tiêu là Tiết Triệt, chỉ cần cùng hắn tách ra, liền có thể chạy trốn.

Hắn tương đối thảm, chỉ còn lại một cái chân.

Ngay từ đầu là chân sau nhảy, sau đó thân thể dựng ngược, dùng hai tay đi bộ, tốc độ vẫn như cũ nhanh chóng.

Ngưu bức!

Mà Tiết Triệt thì là gãy mất cánh tay phải.

Hai chân không ngại, tốc độ nhanh đến cực hạn.

Một bên điên cuồng chạy trốn, Tiết Triệt xuất ra các loại dược vật, ở trên người cuồng vẩy.

Chính là vì tiêu trừ mùi trên người, miễn cho bị Kim Mộc Lan phát hiện.

Kim Mộc Lan đầu này chó cái, cái mũi linh tới cực điểm.

Dựa theo tốc độ như vậy, Tiết Triệt có thể đào tẩu sao?

Có thể!

Chí ít đại ngốc cùng Lý Thiên Thu là không thể nào đuổi kịp.

Một khi nhường Tiết Triệt lại một lần nữa biến mất tại Nam Châu đảo, liền rốt cuộc sẽ không xuất hiện.

Thẩm Lãng, Kim Mộc Lan.

Chỉ cần nhường ta Tiết Triệt trốn qua lần này, nhất định phải đem Kim thị gia tộc giết tuyệt.

Giết tuyệt!

Nhất định phải đưa ngươi Thẩm Lãng rút gân lột da, nghiền xương thành tro.

A. . . A. . .

Từ nay về sau, ta Tiết Triệt chỉ vì một mục tiêu mà sống.

Báo thù rửa hận.

Nhưng mà. . .

Tiết Triệt cảm giác bất an trong lòng cảm giác lại một lần nữa vô cùng mãnh liệt.

Nhưng lại không biết từ đâu mà tới.

Xoay người nhìn lại, phía sau không có người đuổi theo a?

Nhưng vì sao cảm giác bất an mạnh như vậy?

Cúi đầu xem xét, phát hiện trên mặt đất có hai cái bóng đen, tốc độ vô cùng nhanh chóng, từ đầu đến cuối theo sát hắn.

Ngẩng đầu nhìn lên.

Ta xxx. . .

Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan còn ở trên trời bay lên đâu.

Cứ việc càng ngày càng thấp, nhưng mà bởi vì nơi này tới gần bờ biển, một trận gió lớn thổi qua.

Hai người này vẫn không có hạ xuống, từ đầu đến cuối tại không trung truy đuổi.

Tiết Triệt thật sự là sắp điên.

Hắn võ công là rất cao, khinh công là rất mạnh.

Nhưng mà lại nhanh, có thể nhanh hơn được phi hành sao?

Mà lại Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan tại không trung, tầm mắt tốt bao nhiêu?

Ngươi tại có thể tránh, có thể trốn được trên trời con mắt sao?

Trong chốc lát!

Dù là ý chí vô cùng cường đại Tiết Triệt, cũng ngăn cản không nổi trong lòng tuyệt vọng.

Không!

Tuyệt không thể từ bỏ.

Chỉ cần xông vào rừng rậm bên trong, liền có thể chạy thoát.

Tiết Triệt tiếp tục điên cuồng gia tốc,

Bắn vọt, bắn vọt, bắn vọt.

Hắn tông sư cấp tu vi, hoàn toàn phóng thích đến cực hạn.

Rất nhanh, trực tiếp xông vào khu rừng rậm rạp bên trong.

Lập tức. . .

Thân ảnh của hắn biến mất.

Cánh rừng cây này quá rậm rạp.

"Phu quân, chuẩn bị hạ xuống!"

Lướt đi dưới áo hàng là rất đáng sợ, nhất định phải dùng cỡ nhỏ dù nhảy, nếu không ngã chết xác suất rất lớn.

Nhưng mà có Mộc Lan tại, hết thảy đều không có vấn đề.

Nàng thế nhưng là có thể theo hai mươi mấy mét cao địa phương nhảy xuống mà bình an vô sự.

Dễ như trở bàn tay giảm tốc, hạ xuống, rơi xuống đất.

Mà lại là Mộc Lan ôm Thẩm Lãng rơi xuống đất, thậm chí Thẩm Lãng còn mượn cơ hội đỉnh nàng một cái.

Tên cặn bã này phu quân, tại mọi thời khắc đều không quên mất đùa nghịch lưu manh.

Cũng không nhìn một chút là lúc nào? Đặt ở thời gian khác, ta Kim Mộc Lan không ăn ngươi.

. . .

Thành công sau khi rơi xuống đất Kim Mộc Lan cõng Thẩm Lãng lao nhanh, xông vào rừng cây bên trong.

Thẩm Lãng tốt ngượng ngùng.

Lúc đầu nương tử một người đuổi theo Tiết Triệt sẽ tốt hơn nhiều, nhưng Mộc Lan không dám đem hắn đặt ở tại chỗ a.

Như bỏ hắn một mình ở chỗ này, đại ngốc cùng Lý Thiên Thu còn không có kịp thời đuổi tới. Đừng nói đi ra một cái địch nhân, nói không chừng chạy tới một con sói đem hắn cái này phu quân cũng ngậm đi.

Cũng may Mộc Lan thể chất vô song, dù là cõng một cái Thẩm Lãng cũng nhẹ như không có gì. Mà lại tiến vào rừng cây về sau, phảng phất tiến vào Mộc Lan sân nhà.

Tốc độ của hắn, vậy mà so tại đất bằng càng nhanh.

Bởi vì nàng có thể mượn dùng nhánh cây, dây leo nhanh chóng bắn ra.

Thật được xưng tụng là nhanh như thiểm điện.

Tiết Triệt thất sách.

Hắn không biết, một khi tiến vào rừng cây, Mộc Lan cảm giác lực sẽ tăng cường rất nhiều.

Huống hồ Tiết Triệt hướng trên thân làm nhiều loại dược vật, vẫn như cũ là có mùi lạ.

Hắn lao nhanh là lợi dụng khinh công, là muốn tiêu hao nội lực.

Mà Mộc Lan lao nhanh, hoàn toàn là tự thân nhanh nhẹn thể lực, liền như là bình thường đi bộ đồng dạng.

Tại đất bằng, Tiết Triệt võ công quá cao, vì lẽ đó tốc độ nhanh hơn Mộc Lan.

Nhưng tiến vào rừng cây, tốc độ của hắn cũng không bằng Mộc Lan.

Mộc Lan điên cuồng đuổi theo.

Cách hắn càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Tiết Triệt không quay đầu nhìn, nhưng mà hắn cũng có thể cảm nhận được nguy hiểm trí mạng.

Bỗng nhiên!

Hắn dừng lại.

Ta tại sao phải chạy?

Đúng a?

Ta tại sao phải chạy?

Chỉ có Kim Mộc Lan một người đuổi theo mà thôi.

Kim Mộc Lan võ công lại cao, chẳng lẽ cao đến qua tông sư sao?

Huống hồ, hắn còn mang theo một cái vướng víu Thẩm Lãng.

Ta Tiết Triệt là tông sư cấp cường giả, không những không cần chạy, còn có thể mượn cơ hội giết chết Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan.

Thế là!

Tiết Triệt thân thể nháy mắt dừng lại.

Bỗng nhiên quay người, rút kiếm mà đứng.

Cơ hồ là sau một lát!

Kim Mộc Lan xuất hiện, vẫn như cũ cõng Thẩm Lãng.

Nàng cũng dừng lại.

Sau đó, nàng trực tiếp nhảy lên một viên hai mươi mấy mét cao đại thụ, đem Thẩm Lãng đặt ở trên cây.

Liền như là khỉ cái đánh nhau, đều cần đem khỉ nhỏ đặt ở chỗ cao.

Nàng cảm thấy dạng này tương đối an toàn.

Tiết Triệt gãy một cái tay, coi như muốn lên cây đi giết Thẩm Lãng, cũng tương đối tốn sức.

Mộc Lan chỉ cần bảo hộ cây này không bị chặt đứt là được rồi.

Mà cây này đường kính hơn một mét, Tiết Triệt dùng kiếm muốn chặt đứt cũng khó.

Bảo hộ cây này, nhưng so sánh bảo hộ người cặn bã phu quân dễ dàng nhiều.

. . .

Tiết Triệt dùng Kim Mộc Lan làm tâm điểm, chậm rãi đi lại.

Thời gian của hắn không nhiều.

Bởi vì đại ngốc cùng Lý Thiên Thu tùy thời đều có thể chạy đến.

"Kim Mộc Lan, có dạng này một cái phế vật phu quân, phi thường vất vả đi." Tiết Triệt cười lạnh nói.

Mộc Lan nói: "Không khổ cực, vui vẻ có phải hay không. Phu quân của ta, thiên hạ đệ nhất."

Ách!

Bảo bối chúng ta không cần như thế trái lương tâm.

Mặc dù ngươi tuyệt đại bộ phận thời điểm thật vui vẻ hạnh phúc, nhưng vất vả thời điểm nhất định có.

Tỉ như muốn cẩn thận từng li từng tí nắm giữ lấy có chừng mực, để tránh phu quân nháy mắt sụp đổ, tiến tới hoài nghi nhân sinh.

Hết lần này tới lần khác tên cặn bã này phu quân không có tự mình hiểu lấy, mỗi ngày đều muốn trêu chọc nàng, còn tưởng rằng mình mạnh bao nhiêu.

Tiết Triệt nói: "Kim Mộc Lan, ngươi bây giờ quay đầu lại tới kịp! Dùng tư chất của ngươi, dùng mỹ mạo của ngươi, đầu nhập Phù Đồ Sơn cũng có thể, đầu nhập Hoàng đế bệ hạ cũng có thể, đầu nhập Đại Viêm đế quốc Thái tử cũng có thể, ta có thể vì ngươi tiến cử. Đến lúc đó không chỉ Nộ Triều thành, thậm chí toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh đều là ngươi Kim thị gia tộc."

Kim Mộc Lan không nói gì, vẫn như cũ gắt gao nhìn chằm chằm Tiết Triệt.

Tiết Triệt cánh tay phải gãy, cân bằng chịu ảnh hưởng.

Mà lại dùng tay trái kiếm, sức chiến đấu nhất định sẽ yếu bớt.

Tiết Triệt lại nói: "Kim Mộc Lan, có một cái bí mật ngươi hay là muốn biết, một cái kinh thiên bí mật, ngươi cũng đã biết của phu quân ngươi thân phận chân thật là cái gì không?"

"Cái gì?" Mộc Lan hỏi.

"Bá. . ."

Tiết Triệt thân thể vô cùng nhanh chóng.

Tựa như tia chớp nháy mắt bắn ra tới, tay trái kiếm điên cuồng hướng lấy Mộc Lan đâm tới.

Tông sư cấp cường giả.

Mộc Lan ưu thế tuyệt đối liền là nhanh nhẹn.

Nội lực của nàng không cao.

Lấy nàng nhanh nhẹn, có thể né tránh bất kỳ một cái nào gần như tông sư cấp tập kích.

Nhưng nếu như đối phương là tông sư, vậy coi như nhanh nhẹn, tăng thêm dự phán, cũng có chút khó mà né tránh.

"Sưu. . ."

Tiết Triệt kiếm dọc theo Mộc Lan cái cổ đâm đi qua, khoảng cách chỉ có không đến nửa tấc.

Hắn tập kích thất bại.

Bởi vì, hắn dù sao gãy tay phải, mà lại vừa rồi lao nhanh mấy chục dặm, hao phí rất nhiều nội lực.

Vì lẽ đó hắn kiếm thứ nhất, bị Mộc Lan né tránh.

Tiết Triệt hít một hơi.

Nội lực của hắn còn lại không nhiều, còn đủ đâm ra mấy kiếm.

Nhưng mà vừa rồi kiếm thứ nhất, đã là dốc hết toàn lực.

Nếu như kiếm thứ hai, kiếm thứ ba, cũng mạnh không lên bao nhiêu.

Vì lẽ đó, nhất định phải giở âm mưu quỷ kế.

Tiết Triệt hít một hơi thật sâu, bắt đầu ngưng tụ kiếm thứ hai công kích.

Toàn thân của hắn bỗng nhiên cong lên.

Phảng phất một đầu rắn hổ mang, ấp ủ đến cực hạn.

Sau đó, bỗng nhiên đâm ra kiếm thứ hai.

"Xoát. . ."

Tiết Triệt kiếm thứ hai, vô cùng kinh người.

Bởi vì cả chi kiếm, nháy mắt vỡ tung, hóa thành vô số mảnh vỡ, hướng về Mộc Lan toàn thân vọt tới.

"Sưu. . ."

Mộc Lan vì tránh né những thứ này lợi kiếm mảnh vỡ, cả người nháy mắt bắn ra mười mấy mét.

Đây chính là sự cường đại của nàng chỗ.

Nhưng mà. . .

Tiết Triệt kiếm gãy về sau, một cỗ khói xanh bỗng nhiên theo kiếm gãy chỗ nhanh chóng bắn ra.

Mộc Lan lại một lần nữa bắn ra thối lui.

Lúc này, nàng chỉ có thể lựa chọn một cái phương hướng, hoặc là bên trái, hoặc là bên phải.

Nhưng mà nàng chỉ có thể lựa chọn bên trái, bởi vì một khi bắn ra đến bên phải, liền khoảng cách phu quân quá xa.

Vạn nhất Tiết Triệt muốn thương tổn phu quân, nàng không kịp cứu viện.

Nhưng mà. . .

Đợi đến nàng bắn ra đến bên trái mười mấy thước thời điểm.

Nơi đó trên mặt đất có một viên cầu chờ lấy nàng.

Bởi vì Tiết Triệt đoán ra nàng sẽ xuất hiện ở nơi này.

Đây là sớm hai bước tính toán, đem độc cầu đặt ở địa điểm kia.

Quả nhiên, Mộc Lan bị hắn đoán ra.

"Ầm!

Viên này cầu bỗng nhiên nổ tung.

Vô cùng vô tận cổ trùng, nháy mắt lan tràn đi ra, bao vây Kim Mộc Lan toàn thân.

Nháy mắt, Kim Mộc Lan bị dừng lại.

Tiết Triệt đại hỉ.

Kim Mộc Lan, ngươi mặc dù rất mạnh, nhưng vẫn là quá non.

Hôm nay, ngươi cuối cùng vẫn là rơi vào trong tay của ta.

Nữ hiền chất!

Ta mặc dù luôn miệng nói không thể đụng vào ngươi, miễn cho bị những đại nhân vật kia ghi hận.

Nhưng. . . Hiện tại nơi này, thần quỷ không biết.

Bất quá, ngươi cho rằng ta Tiết Triệt sẽ lên trước lột sạch quần áo của ngươi, làm ra chuyện cầm thú sao?

Không, không, không!

Ta sẽ trước chặt đứt tay chân của ngươi gân mạch, bảo đảm ngươi không có chút nào sức phản kháng.

Sau đó lại đem trên cây tên phế vật kia Thẩm Lãng bắt lấy, chặt đứt tứ chi.

Sau đó, tại nhường hắn trơ mắt nhìn xem hết thảy phát sinh.

Tiết Triệt chậm rãi tiến lên, kiếm của hắn đã gãy hơn phân nửa, chỉ còn lại mấy tấc.

Trong tay kiếm gãy, hướng về Kim Mộc Lan cổ tay bỗng nhiên cắt lấy.

Mà liền tại lúc này!

Bạo vũ lê hoa.

Bạo vũ lê hoa.

Bạo vũ lê hoa.

Mộc Lan trên thân bỗng nhiên bắn ra vô số độc châm.

Tiết Triệt giống như chim sợ cành cong, một bên lui nhanh, một bên bổ ra tay phải, ý đồ dùng chưởng gió đem tất cả độc châm thổi tan.

Nhưng mà một giây sau!

Thấy hoa mắt.

Mộc Lan thân thể mềm mại nhanh chóng bắn ra mà tới

Lợi kiếm trong tay, giống như rắn độc, giống như thiểm điện.

"Phốc đâm, phốc đâm, phốc đâm. . ."

Ngắn ngủi một lát!

Tiết Triệt trên thân bị liên tiếp đâm mười mấy kiếm.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Tiếp lấy Mộc Lan kiếm cuồng trảm mà xuống.

Trực tiếp đem Tiết Triệt còn lại một cái tay, hai cái đùi, toàn bộ chặt đứt.

Vì lẽ đó, Tiết Triệt chỉ còn lại đầu lâu cùng thân thể.

Còn không yên tâm.

Lợi kiếm trong tay không điểm đứt ra, đem Tiết Triệt răng toàn gõ xuống.

Nhưng cảm giác được Tiết Triệt còn có thể phun ra ám khí đả thương người.

Lại sưu sưu hai kiếm, đem Tiết Triệt bờ môi cắt đứt.

Ách!

Hiện tại nên có thể chứ.

Ta bây giờ lại có thể đem phu quân mang tới.

Mộc Lan nhanh chóng nhảy lên đại thụ, đem Thẩm Lãng mang xuống tới.

Phu quân, Tiết Triệt ta đã phế đến không sai biệt lắm, hẳn không có nguy hiểm, cuối cùng này một giết giao cho ngươi đi.

Tốt nương tử a.

Đem sau cùng trang bức cơ hội lưu cho phu quân.

. . .

Tiết Triệt vô cùng không cam lòng.

Tại sao lại dạng này?

Ta không tin Thẩm Lãng có loại này cổ trùng miễn dịch dược tề, cái này lại không phải Tuyết Ẩn trên người loại kia cổ trùng.

Kim Mộc Lan vì sao không có bị độc lại?

Đúng vậy a? Vì cái gì?

Chẳng lẽ Mộc Lan bảo bối thực hiện dùng miễn dịch dược tề?

Không, không có.

Bởi vì Thẩm Lãng huyết năng đủ miễn dịch hết thảy cổ trùng.

Cái kia Mộc Lan trong cơ thể có Thẩm Lãng máu sao? Không có!

Nhưng mà hai người vợ chồng lâu như vậy, Thẩm Lãng rất nhiều đồ vật đã sớm dung nhập trong cơ thể nàng.

Mộc Lan bảo bối ngày ngày đều muốn lấy muốn sinh một đứa con gái đâu.

. . .

Thẩm Lãng đi vào Tiết Triệt trước mặt.

Ân, nương tử, ngươi đem Tiết Triệt phế rất triệt để, nhưng còn chưa đủ triệt để.

Hắn còn có một thứ hung khí.

Thẩm Lãng rút kiếm ra.

Mộc Lan bản năng dời đi ánh mắt, nàng biết cặn bã phu quân muốn làm gì.

Thẩm Lãng kiếm nhẹ nhàng vạch một cái.

Tiết Triệt bị cung hình, hắn thật sự là không phát ra được kêu thảm, bởi vì hoàn toàn không cảm giác được.

Đây không phải đại nhân vật đãi ngộ a.

Bị Thẩm Lãng tiêu diệt đại nhân vật, trên cơ bản đều là oanh oanh liệt liệt.

Duy chỉ có cái này Tiết Triệt, hưởng thụ chính là tiểu ma cà bông đãi ngộ.

"Tiết thúc thúc, còn có thể nói chuyện sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Tiết Triệt liều mạng thở dốc.

Lúc này Thẩm Lãng cách hắn gần như thế, duỗi ra một đầu ngón tay liền có thể nghiền chết.

Nhưng. . .

Hắn liên thân vươn ngón tay đầu đều làm không được.

Thậm chí nhổ nước miếng đều làm không được.

Kim Mộc Lan đem hắn răng toàn bộ gõ mất, bờ môi cũng cắt đứt.

Thẩm Lãng nói: "Tiết thúc thúc, còn có cái gì di ngôn sao?"

Tiết Triệt liều mạng há mồm muốn nói chuyện, nhưng mà bốn phía lọt gió, không nói ra được thanh âm.

"Thẩm Lãng, chúng ta làm một cái giao dịch, một cái giao dịch. . ."

"Ta có một cái kinh thiên bí mật phải nói cho ngươi, ngươi. . . Ngươi lại gần!"

"Ngươi tha ta, ta cũng cho ngươi một cái sinh cơ, làm giao dịch. . ."

Tiết Triệt vô cùng thống khổ, vô cùng cố gắng muốn nói ra những lời này.

Nhưng mà căn bản không phát ra được hoàn chỉnh thanh âm.

"Làm giao dịch a, làm được a!" Thẩm Lãng nói.

Thẩm Lãng lỗ tai đụng lên tới.

Tiết Triệt trong lòng âm lãnh, ánh mắt sợ hãi.

Thẩm Lãng tiểu súc sinh, ngươi lại tới gần một chút, lại tới gần một chút, ta vẫn như cũ có thể giết ngươi.

Dựa vào đầu lưỡi lực lượng, ta đều có thể giết ngươi.

Thẩm Lãng tiểu súc sinh, đồng quy vu tận đi.

Nhưng. . .

Thẩm Lãng không có lại xích lại gần.

Mà là xuất ra một bình chất lỏng, trực tiếp đổ vào Tiết Triệt trên mặt.

"A. . . A. . ."

Tiết Triệt mặt cơ hồ không có.

"Tiết thúc thúc, hiện tại ngươi còn có thể giết ta sao?"

"Còn có thể sao?"

"Ta đụng lên tới a, ta đụng lên tới."

Thẩm Lãng thật đem mặt đụng lên đi.

"Tiết thúc thúc, ngươi giết ta a, ngươi cắn ta a. . ."

Tiết Triệt trong lòng điên cuồng mắng to.

Ta xxx, tiểu súc sinh chết không yên lành, chết không yên lành.

Thẩm Lãng nói: "Tiết thúc thúc, ngươi không giết ta?"

Con mẹ nó chứ nằm mộng cũng nhớ muốn giết ngươi, nhưng ta giết đến sao? Ta giết đến sao?

Nếu như ánh mắt có thể giết người, Tiết Triệt đều giết không Thẩm Lãng.

Bởi vì, hắn không có ánh mắt.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không giết? Vậy ta giết ngươi a!"

Giơ tay chém xuống!

Tiết Triệt đầu một nơi thân một nẻo.

Triệt để chết thảm!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 403: Tiết Tuyết Cái Chết! Ninh Kỳ Kết Quả! Bụi Bặm Định

Người này rốt cục chết.

Thẩm Lãng không khỏi thật dài buông lỏng một hơi.

Hắn từ trong ngực móc ra một cái danh sách, trước dùng đen bút viết lên Tiết Triệt danh tự, sau đó lại dùng một cái hồng bút đánh một cái lớn xiên.

Khoảng cách thiên hạ không thù, lại gần nho nhỏ một bước.

Nhìn xem Tiết Triệt thi thể không đầu, nhìn lại một chút trời xanh, nhìn xem rừng cây rậm rạp.

Thiên nhiên dưỡng đi a.

Tốt như vậy nhiều hoàn cảnh, tốt như vậy tâm tình, có phải là muốn làm một ít chuyện gì tương đối phù hợp a.

Dứt lời, Thẩm Lãng tay không khỏi hướng về Mộc Lan đưa tới?

Mộc Lan khuôn mặt đỏ lên, dịu dàng nói: "Tại, ở đây?"

Thẩm Lãng nói: "Không tốt sao? Nơi này không khí tốt như vậy. Người cả đời này, luôn luôn phải không ngừng giải tỏa mới phó bản."

Mộc Lan nghĩ một lát, gật đầu nói: "Được!"

. . .

Nửa giờ sau.

"Bảo bối, ngươi lại tại làm gì?" Thẩm Lãng hỏi.

Mộc Lan nói: "Cố gắng mang thai a."

Thẩm Lãng im lặng, đến mức mỗi lần đều như vậy sao?

Mục đích của chúng ta là vì vui vẻ, không phải vì sinh con a.

Mộc Lan bảo bối nói: "Phu quân, chúng ta có phải hay không muốn ra biển, đi hải ngoại thế giới? Chiếc thuyền lớn kia đã tạo tốt, vô cùng vô cùng to lớn, phía trên kia cái gì cũng có, liền hài nhi phòng đều có. Cừu Yêu Nhi không phải liền là một bên hàng hải, một bên sinh con sao? Ta cảm thấy ta cũng có thể."

Ách!

Bảo bối, ngươi đến mức cái gì đều cùng Cừu Yêu Nhi so sao?

Ra biển?

Thẩm Lãng nói: "Nhanh, nhanh."

Mộc Lan không khỏi lâm vào vô hạn ước mơ.

Sau đó hắn lâm vào to lớn do dự, muốn hay không đem nhỏ đáng ghét tinh Thẩm Dã đồng thời mang đi?

Còn có Thẩm Mật tiểu bảo bảo đâu?

Còn có Thẩm Lực tiểu bảo bảo đâu?

Ninh Diễm, Tiểu Băng đâu? Muốn hay không đồng thời mang đi?

Nghĩ đến đây Mộc Lan liền có chút đau đầu.

Bằng không đều không mang?

Liền ta cùng phu quân hai người ra biển, đi xem thế giới bên ngoài, dù sao một năm nửa năm sau liền muốn trở về.

Thẩm Dã tiểu phôi đản còn nhỏ như vậy, phụ mẫu liền rời đi bên cạnh hắn có phải là không tốt lắm a?

Nhưng mà hơn một năm nay đến, Thẩm Dã đều là Tiểu Băng mang, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan đều ở bên ngoài đánh trận.

Tiểu phôi đản, bằng không ngươi liền tiếp tục cùng Băng nhi tiểu nương đi.

Mẫu thân muốn cùng phụ thân đi qua một trận thế giới hai người, thuận tiện lại cho ngươi sinh một cái đệ đệ hoặc là muội muội cái gì.

"Nhanh đến cùng là lúc nào?" Kim Mộc Lan hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Tiết Triệt chết, còn có Tiết Đỉnh, Tiết Tuyết, còn muốn thoáng thu cái đuôi. Hết thảy kết thúc về sau, chúng ta liền ra biển rời đi."

Kim Mộc Lan nói: "Không (được) về trước quốc đô, cùng quốc quân, cùng Ninh Chính làm một cái cáo biệt sao?"

"Cáo biệt cái gì, không (được) cáo biệt." Thẩm Lãng nói.

Mộc Lan nói: "Vậy quá tốt, kết thúc công việc về sau chúng ta lập tức liền đi Nộ Triều thành, sau đó trực tiếp ra biển rời đi."

Thẩm Lãng nói: "Như vậy bảo bối ngươi bây giờ có thể đem hai chân buông ra sao?"

"Không được, còn phải đợi hai phút." Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là ngươi cái dạng này, ta lại nhịn không được."

Mộc Lan nói: "Vậy ngươi tới a, củng cố chiến quả, lần này nhất định phải sinh cái nữ nhi."

. . .

Cái kia tông sư cấp cường giả, liền là chặt đứt mình đùi phải cái kia, vẫn như cũ dùng hai tay đi bộ, điên cuồng chạy trốn.

Sau đó. . .

Trước mắt của hắn bỗng nhiên xuất hiện ba cái dựng ngược thân ảnh.

Đại ngốc, Lý Thiên Thu phu thê.

Bốn người lẳng lặng không nói gì thật lâu, đối mặt một hồi lâu.

Rốt cục, cái này Ẩn Nguyên hội tông sư quay người đứng thẳng, chân sau đứng thẳng.

Lý Thiên Thu nói: "Là ngài thúc thủ chịu trói, hay là chúng ta động thủ?"

Một lát sau.

Cái này tông sư cấp cường giả quyết định đầu hàng.

Hắn vốn là không phải là đối thủ của Lý Thiên Thu, huống chi tăng thêm một cái Khưu thị, còn có một cái đại ngốc.

Huống chi hắn gãy một cái chân.

Ngoại viện mà thôi, không cần đến như thế liều mạng.

. . .

Sau nửa canh giờ.

Thẩm Lãng xuất hiện tại cái này tông sư cường giả trước mặt, chậm rãi nói: "Ẩn Nguyên hội người?"

Cái kia tông sư gật gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Nghe nói các ngươi Ẩn Nguyên hội cũng có một tòa thành thị, gọi là cái gì?"

Cái kia tông sư gật đầu nói: "Chúng ta Ẩn Nguyên hội có rất nhiều thành."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Thư Bá Đảo, Thư Đình Ngọc bình thường ở đâu một tòa trong thành thị?"

"Tỉnh Ngộ chi thành." Cái kia tông sư nói.

Thẩm Lãng nói: "Là bởi vì phạm sai lầm, cho nên mới muốn đi cái kia Tỉnh Ngộ chi thành sao?"

Cái kia tông sư lắc đầu nói: "Không phải, Ẩn Nguyên hội người sáng lập nói tiền tài theo sinh ra một khắc kia trở đi liền đại biểu cho tội ác. Vì lẽ đó Ẩn Nguyên hội thành thị đều bị loại này mệnh danh, Tỉnh Ngộ chi thành, Tội Ác chi thành, Tha Thứ chi thành , vân vân."

Cũng thật là dối trá a.

Thẩm Lãng nói: "Vậy cái này Tỉnh Ngộ chi thành, khoảng cách ở nơi đó đâu?"

Diễm Châu phía bắc, Ngô quốc phía tây, lăng tuyệt trên núi.

Thẩm Lãng nói: "Có bao nhiêu người đâu?"

"Mấy vạn người!"

Thẩm Lãng kinh ngạc, nhiều như vậy?

Liên quan tới Tỉnh Ngộ chi thành, Tha Thứ chi thành, Tội Ác chi thành, Thẩm Lãng đều theo Thiên Đạo hội Hoàng Đồng nơi đó nghe nói qua.

Trên thực tế, Thiên Đạo hội cũng có dạng này thành thị, chỉ bất quá theo Thiên Đạo hội xuống dốc, những thành thị này cũng dần dần tàn lụi.

Toà này Tỉnh Ngộ chi thành xem như Ẩn Nguyên hội tại nam bộ thế giới trung tâm.

Nếu như Thẩm Lãng không có đoán sai, nó nên kiến tạo tại một cái thượng cổ kim mạch phía trên.

Vì lẽ đó tòa thành thị này nên còn tính là phương đông thế giới nam bộ trung tâm ngân hàng.

Cái này mấy vạn người không có một cái người không có phận sự, toàn bộ đều là Ẩn Nguyên hội thành viên.

Ở trong đó có Ẩn Nguyên hội trường học, kim khố, thư viện, còn có vô số cơ sở dữ liệu tồn.

Đương nhiên còn có được tiền đúc nhà máy, còn có mỏ vàng dã luyện trung tâm , chờ một chút chờ.

Thẩm Lãng đem toà này Tỉnh Ngộ chi thành để ở một bên, hỏi: "Tiết Đỉnh, Tiết Tuyết, Ninh Kỳ bọn người núp ở chỗ nào?"

Cái này tông sư lâm vào trầm mặc.

Thẩm Lãng nói: "Tiết Triệt đã chết, Tiết thị gia tộc cũng kém không nhiều chết hết, người một nhà chính là muốn chỉnh tề, không phải sao?"

Dứt lời, Thẩm Lãng đem Tiết Triệt đầu người ném tới trước mặt hắn, chỉ mong hắn còn nhận ra được đi.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi tên gì?"

Người tông sư kia nói: "Lý Thiên Mặc."

Thẩm Lãng kinh ngạc, hướng về Lý Thiên Thu nhìn lại, Kiếm Vương tiền bối đây là huynh đệ ngươi.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu bất đắc dĩ.

Hắn lập tức liền có thể kết luận ra, tên này Ẩn Nguyên hội tông sư cũng là xuất thân từ bần hàn gia đình, trước đó danh tự thật không tốt nghe, nhưng mà bởi vì huyết mạch thiên phú quá xuất sắc, vì lẽ đó nhận Ẩn Nguyên hội bồi dưỡng.

Trở thành võ đạo tông sư về sau, cũng không thể lại dùng trước đó danh tự, liền muốn đổi uy phong một chút.

Nhưng mà thiên hạ thích hợp võ đạo cường giả danh tự cứ như vậy chút, mà lấy tên người lại không nguyện ý quá hao tâm tổn trí.

Vì lẽ đó Lý Nhị Cẩu liền biến thành Lý Thiên Thu.

Trước mắt người này liền biến thành Lý Thiên Mặc. Trên thực tế hắn nguyên lai để Lý Thiên Mặc, về sau vì cùng Lý Thiên Thu triệt để phân chia ra đến, liền đổi tên để Lý Thiên Mặc.

Có thể thấy được thế giới này êm tai mà bá khí danh tự thực tế quá ít.

Liền như là hiện đại trên Địa Cầu có vô số nam hài tên gọi triết khải, hoặc là để thần vũ.

Thẩm Lãng nói: "Ta bằng vào ta nương tử danh nghĩa thề, chỉ cần ngươi nói cho chúng ta biết Ninh Kỳ, Tiết Đỉnh, Tiết Tuyết bọn người ở tại chỗ nào, ta tuyệt đối không giết ngươi, mà lại thả ngươi trở về. Ngươi yên tâm, con người của ta nói chuyện như đánh rắm, thề cũng không tính toán, nhưng mà dùng nương tử của ta danh nghĩa, tuyệt đối là chắc chắn."

Ẩn Nguyên hội tông sư Lý Thiên Mặc do dự một chút, sau đó quyết định thỏa hiệp.

"Bọn hắn cách mỗi mấy canh giờ liền đổi chỗ khác, mà hoàn toàn mới địa phương chỉ có Tiết thị người biết, chúng ta chỉ là cùng đi theo mà thôi. Bây giờ hai cái canh giờ đã qua, bọn hắn đã đổi chỗ khác."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi mang bọn ta đi bọn hắn cái trước chỗ núp!"

. . .

Lý Thiên Mặc mang theo Thẩm Lãng đám người đi tới Tiết Triệt đám người cái trước chỗ ẩn thân.

Bình thường nhất địa phương liền là bí ẩn nhất địa phương.

Đây chính là phổ thông trong rừng cây một cái dưới đất mật thất, từ bên ngoài nhìn qua, không có bất kỳ cái gì đặc thù.

Trừ phi Thẩm Lãng dùng X quang quét hình toàn bộ Nam Châu quần đảo, nếu không căn bản phát hiện không (được).

Nhưng toàn bộ Nam Châu quần đảo một vạn bảy ngàn cây số vuông, dạng này một mét một mét quét hình đi qua, tối thiểu muốn mấy năm.

Tiến vào cái này mật thất dưới đất sau.

Thẩm Lãng phát hiện bên trong mặc dù diện tích không lớn, nhưng cái gì cần có đều có.

Lương thực, rau quả, trái cây, rượu loại, dược vật, đầy đủ mọi thứ.

Đều nói thỏ khôn có ba hang, Tiết thị gia tộc nào chỉ là ba hang a?

Nhưng cái này mật thất dưới đất đã không, Tiết Đỉnh, Tiết Tuyết đám người đã đi.

Bọn hắn đi nơi nào?

Kế tiếp chỗ ẩn thân.

Nhưng cụ thể ở đâu? Không biết.

Nhưng mà Thẩm Lãng có thể khẳng định, địa điểm này nên tại phương viên trong vòng mười dặm.

Lại căn cứ tốt nhất cái ẩn thân chỗ, tiến hành phương pháp bài trừ, đã không khó khăn lắm tìm.

Sau đó.

Mộc Lan dẫn đầu, cực nhanh tại bên trong phương viên mười dặm địa phương tỉ mỉ mà nhanh chóng lùng bắt.

. . .

Tiết thị gia tộc một cái bí mật xuống chỗ ẩn thân bên trong.

Vẻn vẹn chỉ có bốn người.

Tiết Đỉnh, Tiết Tuyết, Ninh Kỳ, Diêm Ách.

"Xảy ra chuyện, khẳng định là xảy ra chuyện." Tiết Đỉnh nói: "Nếu như phụ thân thành công giết Thẩm Lãng cùng Kim Mộc Lan, hiện tại cũng đã trở về."

Tiết Tuyết trầm mặc.

Ninh Kỳ trầm mặc.

Bọn họ cũng đều biết xảy ra chuyện, bởi vì dốc đá đỉnh cái kia một trận bạo tạc quá rõ ràng.

Những người này đều nhìn thấy, vì lẽ đó lập tức chuyển di.

Nguyên bản dựa theo kế hoạch, bởi vì chạy trốn tới thứ sáu động quật trốn đi.

Nhưng bọn hắn không có làm như vậy, mà là tiến vào thứ chín động quật.

Đây là Tiết thị gia tộc tuyệt mật động quật.

Cho dù có người bán cũng tuyệt đối không biết nơi này, bởi vì nó tại đáy biển.

Cái này dưới mặt đất động quật cũng là thi công độ khó cao nhất một cái, cần dùng rất dài ống sắt đem không khí dẫn tới, coi như thế, mật thất cũng lộ ra phi thường ngột ngạt, có một loại cảm giác hít thở không thông.

"Điện hạ yên tâm, cái này ẩn thân chỗ tuyệt đối bí ẩn, Thẩm Lãng vô luận như thế nào cũng không có khả năng phát hiện." Tiết Tuyết nói: "Coi như hắn tìm tới tương quan địa đồ, phía trước tám cái dưới mặt đất động quật tại trên địa đồ có tiêu chí, nhưng cái này thứ chín bí mật động quật cũng không có, thậm chí lúc ấy chế tạo đào móc những thứ này động quật người, cũng toàn bộ bị xử tử."

"Mà lại nơi này lương thực cùng nước ngọt, đầy đủ để chúng ta sinh hoạt thời gian mấy tháng, Thẩm Lãng không có khả năng lưu cho đến lúc đó." Tiết Tuyết nói: "Mà lại dùng không được mấy tháng, cục diện liền sẽ phát sinh kịch biến."

Ninh Kỳ không nói gì.

"Tiềm Long tại uyên, điện hạ hiện tại cần chính là ẩn núp."

Ninh Kỳ có thể cảm giác được, Tiết Tuyết thái độ rõ ràng biến hóa.

Cứ việc vẫn là cùng trước kia giống nhau như đúc ôn nhu, nhưng mà thực chất ở bên trong thái độ đã thấp kém.

Trước đó Tiết thị cường đại, Ninh Kỳ là tìm tới dựa vào Tiết thị.

Hiện tại Tiết thị bị Thẩm Lãng diệt, cái kia Tiết thị tương lai liền dựa vào Ninh Kỳ.

Diêm Ách nói: "Kim Mộc Lan khứu giác phi thường đáng sợ, hắn có thể hay không phát hiện nơi này?"

"Không thể nào." Tiết Đỉnh nói: "Kim Mộc Lan thức tỉnh thượng cổ nhân loại lực lượng, có được đối thiên nhiên cường đại cảm biết năng lực, đó cũng không phải một loại khứu giác, cũng vô pháp như con chó săn, truy đuổi tung tích của chúng ta."

Ninh Kỳ gật gật đầu.

Bỗng nhiên hắn mở miệng hỏi: "Trước đó địa chấn, phi thường đặc thù."

Tiết Đỉnh cùng Tiết Tuyết lâm vào trầm mặc.

Ninh Kỳ nói: "Có phải là cùng Phù Đồ Sơn khai thác thượng cổ di tích có quan hệ?"

Hai người trầm mặc như trước.

Tiết Tuyết nói: "Điện hạ không cần lo lắng, ta cùng ngài nói qua, thuộc về ngài thời kì lập tức liền muốn tới. Toàn bộ Việt

Quốc cũng chỉ có một vương tử tuyệt đối hiệu trung Hoàng đế bệ hạ, người kia liền là ngài."

Tiết Triệt lại một lần nữa nói: "Tiềm Long tại uyên, chúng ta lẳng lặng chờ ở chỗ này mấy tháng, sau đó Thẩm Lãng liền xong đời, chúng ta có thể dễ như trở bàn tay Đông Sơn tái khởi, hắn là không thể nào phát hiện nơi này."

Ngay tại lúc lúc này.

Không khí bên trong bỗng nhiên truyền đến một trận quỷ dị mùi thơm.

"Không tốt, không tốt. . ."

"Trong không khí có độc."

"Tranh thủ thời gian ngừng thở, che tất cả cửa hang."

Tiết Tuyết cùng Tiết Đỉnh tiến lên ngăn chặn tất cả không khí cửa vào.

Mấy người lộ ra ánh mắt sợ hãi, Thẩm Lãng tìm đến.

Hắn, hắn là thế nào tìm tới nơi này?

. . .

Đúng vậy a, Thẩm Lãng là thế nào tìm tới nơi này?

Trên thực tế, phế thật lớn sức lực.

Dùng ròng rã một ngày rưỡi thời gian, hắn tìm tới Tiết thị thứ bảy, cái thứ tám bí mật động quật.

Nhưng mà toàn bộ vồ hụt.

Lại ròng rã tìm thật lâu, trong phạm vi mười mấy dặm đều tìm lần, vẫn không có tìm tới Tiết Đỉnh đám người chỗ ẩn thân.

Về sau hắn tại trên địa đồ, đem Tiết thị gia tộc tám cái bí mật ẩn thân chỗ phương vị đều tiêu chí đi ra, sau đó đem những thứ này điểm liên tiếp.

Kết quả phát hiện, vậy mà là một chữ.

Một cái tàn khuyết không đầy đủ chữ.

Bên trái một cái cổn, bên phải một cái nhâm.

Nhưng thế giới này không có cái chữ này a.

Rất nhanh Thẩm Lãng nghĩ đến một chữ khác, Nhậm!

Tiết thị nguyên thủy dòng họ là đảm nhiệm.

Thượng cổ chư họ, cơ cao quý nhất, khương làm thứ.

Thượng cổ trong truyền thuyết, Hoàng Đế họ Cơ, Viêm Đế họ Khương.

Cho nên khi kiếp này giới Hoàng đế liền họ Cơ, mà Đại Càn vương quốc quân họ Vương khương.

Này Thượng Cổ trong truyền thuyết, Hoàng Đế sắc phong mười hai dòng họ: Cơ, dậu, kỳ, mình, đằng, châm, Nhậm, Tuân, hi, cật, huyên, theo.

Tiết thị liền thoát thai từ Nhâm thị.

Mà Phù Đồ Sơn chi chủ, đời đời kiếp kiếp họ Nhậm.

Khó trách Tiết thị cùng Phù Đồ Sơn đi được gần như thế, đây là muốn phản tổ quy tông sao?

Tiết Triệt như vậy kiến tạo bí mật xuống cứ điểm, ở mức độ rất lớn cũng là một loại chí hướng.

Tiết thị gia tộc muốn về đến phương đông thế giới đỉnh phong, muốn trở thành vương triều Đại Viêm gia tộc cao cấp.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng liền kết luận, không chỉ có tám chỗ bí mật dưới lòng đất cứ điểm.

Nên còn có thứ chín chỗ.

Mà cái này chín cái bí mật cứ điểm vị trí tại địa đồ nối liền, liền có thể tạo thành một cái Nhậm chữ.

Dạng này, Thẩm Lãng rất nhanh xác định thứ chín bí mật cứ điểm đại khái phương vị.

Vậy mà là tại bờ biển.

Quả nhiên, vẻn vẹn mấy canh giờ sau, tìm đến cái này thứ chín bí mật ẩn thân chỗ lối vào.

Tiết thị gia tộc thực ngưu bức.

Lại đem cái này bí ẩn nhất dưới mặt đất cứ điểm xây ở đáy biển.

Cứ việc nơi này đáy biển không sâu, vẻn vẹn chỉ có mười mấy mét, nhưng cũng cần to lớn công trình lượng.

. . .

Mộc Lan nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập sùng bái cùng mê ly.

Phu quân quá lợi hại.

Vẻn vẹn nương tựa theo một tấm bản đồ, liền có thể tìm tới Tiết thị gia tộc nhất tuyệt mật ẩn thân địa điểm.

Hắn còn biết Tiết thị xuất từ Nhâm thị.

Trí tuệ nam nhân mê người nhất.

Mộc Lan bảo bối quyết định, lần sau lại để cho phu quân thêm một khắc đồng hồ.

Thẩm Lãng tại bờ biển tìm tới mấy cây thật dài rỗng ruột ống sắt, trực tiếp thông hướng dưới mặt đất, là dùng tới truyền thâu không khí.

"Tiết Đỉnh, Tiết Triệt, tìm tới các ngươi."

"Nói cho các ngươi biết một cái tin tức xấu, cha của các ngươi chết, chết được rất thảm, rất không an tường."

"Sẽ nói cho các ngươi biết một tin tức tốt, các ngươi cũng rất sắp đi cùng hắn đoàn tụ, người một nhà trọng yếu nhất liền là chỉnh tề."

"Nếu không chính các ngươi đi ra?"

"Không ra a? Cũng được, liền nín chết ở bên trong đi!"

. . .

Tiết thị số chín bí mật dưới lòng đất trong động quật.

Mấy người lỗ tai dán tại ống sắt bên trong, có thể nghe được Thẩm Lãng thanh âm.

Sau đó, bên trong lâm vào yên tĩnh như chết.

Dùng mỏng da ngăn chặn tất cả ống sắt, vì lẽ đó không khí liền vào không được.

Dựa vào mật thất dưới đất hiện hữu không khí, căn bản chèo chống không bao lâu.

Nhiều nhất trong vài canh giờ, mấy người toàn bộ đều muốn ngạt thở mà chết.

Ninh Kỳ xuất ra một cây bút, tại trên địa đồ tô lại điểm.

Sau đó đem cái này chín cái điểm liên tiếp, viết ra một cái Nhậm chữ, hành thư đảm nhiệm.

Ninh Kỳ nói: "Phụ thân các ngươi thời thời khắc khắc đều nhớ muốn quy về Nhâm thị, trở về tới thế giới đỉnh phong gia tộc a."

Tiết Tuyết thân thể mềm mại run lên, nàng cũng minh bạch Thẩm Lãng là thế nào tìm tới nơi này.

Ninh Kỳ nói: "Tiết Bá tước không nên đem chí hướng cùng lý tưởng của mình dùng loại phương thức này biểu đạt ra tới, ta vẫn luôn rất xem thường một loại người đọc sách, thích viết giấu đầu thơ, chỉ sợ người khác phát hiện, lại chỉ sợ người khác không (được) phát hiện."

Tiết Tuyết ngừng thở.

Ninh Kỳ tiếp tục nói: "Thực ra cái này lại có ý nghĩa gì, tại thượng cổ trong truyền thuyết, ta Ninh thị còn nguồn gốc từ vu cơ họ, nhưng mà ta lịch đại tổ tiên cũng chưa từng có nói mình là họ Cơ người, Ninh thị liền là Ninh thị. Bây giờ Đại Viêm đế quốc Hoàng đế họ Cơ, nhưng thượng cổ truyền thuyết Viêm Đế lại họ Khương, cái này lại nên nói như thế nào?"

Tiết Tuyết run rẩy nói: "Điện hạ, không muốn!"

Tiết Đỉnh lạnh giọng nói: "Ninh Kỳ, ngươi muốn làm gì? Đừng quên ta Tiết thị cùng Phù Đồ Sơn là quan hệ như thế nào, ngươi nếu dám đối với chúng ta làm cái gì, Phù Đồ Sơn sẽ không bỏ qua ngươi."

Ninh Kỳ chậm rãi nói: "Ta vừa rồi liền hỏi qua, lên một trận địa chấn rất quỷ dị, có phải là cùng Phù Đồ Sơn khai phát thượng cổ di tích có quan hệ. Nếu như là, đây là một cái trước nay chưa từng có to lớn thượng cổ di tích chi thành, mà lại có một bộ phận ngay tại ngươi Tiết thị gia tộc Nam Châu thành dưới mặt đất, vì lẽ đó ta nghĩ đối với Phù Đồ Sơn tới nói, ngươi Tiết thị gia tộc giá trị lợi dụng đã không có. Tiếp xuống Phù Đồ Sơn sẽ đem trọng tâm chuyển dời đến cái này thượng cổ di tích đến, mà các ngươi Tiết thị làm nơi này địa đầu xà, đã có vẻ hơi chướng mắt."

Tiết Tuyết run rẩy nói: "Điện hạ, ngươi ta phu thê một trận, ta còn vì ngươi sinh hai đứa bé, chẳng lẽ ngươi liền không niệm phu thê tình sao?"

Ninh Kỳ nói: "Sở Vương bị Nhan phi hại chết, chuyện này đối với ta giáo huấn quá sâu sắc. Ngươi Tiết Tuyết vẫn còn con nít thời điểm, liền độc chết mình nghĩa mẫu, quá làm cho người sợ hãi."

Tiết Đỉnh nghiêm nghị nói: "Ninh Kỳ, ngươi muốn qua sông đoạn cầu sao? Chẳng lẽ ngươi cảm thấy giết chúng ta, Thẩm Lãng sẽ bỏ qua ngươi sao? Ngươi nằm mơ, nằm mơ. . . Phốc. . ."

Diêm Ách trực tiếp xuất thủ.

Tiết Đỉnh võ công rất cao, nhưng cũng tuyệt đối không phải Diêm Ách động thủ.

Diêm Ách có tông sư thực, không tông sư danh tiếng.

Nhất thời, Tiết Đỉnh giống như người bù nhìn đồng dạng bay ra ngoài.

Ninh Kỳ nói: "Thúc thủ chịu trói đi, Tiết Tuyết, ta không muốn ra tay với ngươi."

"Ha ha ha ha. . ." Tiết Tuyết cười to nói: "Ninh Kỳ, ngươi ta quả nhiên đi đến hôm nay, đi đến hôm nay."

"Ta biết, làm ta độc chết nghĩa mẫu Khưu thị một khắc kia trở đi, ta chính là một con rắn độc, mãi mãi cũng đổi không (được)."

"Mãi mãi cũng đổi không (được)."

"Tất nhiên nhân vật của ta thuộc tính cải biến không (được), vậy cũng không cần đổi."

"Ninh Kỳ, đồng quy vu tận, đồng quy vu tận. . ."

Tiết Tuyết chỉ vào Ninh Kỳ, âm thanh cười to.

Trong không khí một trận mê hương lan tràn.

Sau đó, Ninh Kỳ gương mặt nhan sắc bỗng nhiên kịch biến.

Ánh mắt tuôn ra màu tím tơ máu.

Cả người bỗng nhiên quỳ xuống đến, trong lỗ mũi chảy xuống hai hàng màu tím máu độc.

"Quả nhiên, quả nhiên. . ." Ninh Kỳ cười the thé nói: "Tiết Tuyết, ngươi quả nhiên cho ta hạ cổ độc, rất sớm trước đó liền xuống a? Ha ha ha ha!"

Tiết Tuyết thê cười nói: "Kinh ngạc như vậy làm cái gì? Trong lòng của ngươi, ta không phải liền là một con rắn độc sao?"

Ninh Kỳ lắc đầu nói: "Cái này không có gì? Không có gì?"

Sau đó, hắn toàn bộ thân thể ngã trên mặt đất, liều mạng run rẩy, nhúc nhích.

Màu tím máu độc, không ngừng mà theo lỗ mũi, miệng, trong lỗ tai tuôn ra.

"Điện hạ, điện hạ. . ." Diêm Ách cực nhanh xông lên.

"Mang nàng ra ngoài, giao cho Thẩm Lãng!" Ninh Kỳ dùng tận sau cùng khí lực, chỉ vào Tiết Tuyết nói.

. . .

Một khắc đồng hồ sau!

Tiết Tuyết cùng Tiết Đỉnh quỳ trước mặt Thẩm Lãng.

Hai người nhìn xem Tiết Triệt đầu, toàn thân từng đợt phát run.

Tiết Đỉnh cơ hồ không thể thở nổi, Tiết Bàn chết, hắn mới vừa vặn trở thành thế tử không đến bao lâu, Tiết thị gia tộc liền muốn diệt vong.

"Thẩm Lãng, ta, ta chưa hề đắc tội qua ngươi." Tiết Đỉnh run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà, ta đắc tội ngươi a."

Ách!

"Không bỏ được chết a?" Thẩm Lãng hỏi.

Tiết Đỉnh liều mạng gật đầu.

"Vậy liền không có cách nào, người một nhà chính là muốn chỉnh tề." Thẩm Lãng nói: "Ta nói qua, Tiết thị gia tộc phải nhổ cỏ tận gốc."

Đón lấy, Thẩm Lãng cầm qua một trương cường nỗ, nhắm chuẩn Tiết Đỉnh cái trán.

"Ngươi có thể tránh, cũng có thể không tránh." Thẩm Lãng nói: "Ngươi muốn tránh lời nói, liền thụ nhiều tội một chút. Ngươi nếu không tránh, liền chết được dứt khoát một điểm."

"Ta muốn bắn tên."

Thẩm Lãng bóp cường nỗ.

"Phốc đâm!"

Mũi tên nháy mắt bắn thủng Tiết Đỉnh đầu.

Hắn vừa mới tránh một chút xíu, nhưng cuối cùng không có tránh.

Nháy mắt chết bất đắc kỳ tử!

. . .

Tiết Tuyết quỳ gối Lý Thiên Thu cùng Khưu thị trước mặt.

"Năm đó vì sao muốn làm như thế? Chúng ta đối ngươi không tốt sao? Làm con gái chúng ta không tốt sao?" Khưu thị rưng rưng nói.

Tiết Tuyết nói: "Các ngươi đối với ta rất tốt, nhưng. . . Ta không có lựa chọn nào khác."

Lý Thiên Thu thê tử Khưu thị nói: "Ngươi đánh cắp bí tịch cũng liền thôi, vì sao còn muốn hạ độc hại ta? Coi như muốn hạ độc hại ta, vì sao không (được) dứt khoát hạ độc chết ta? Mà là muốn để ta trở nên người không ra người, quỷ không quỷ vài chục năm?"

Tiết Tuyết nói: "Ngươi mà chết, Lý Thiên Thu liền sẽ bí quá hoá liều. Ngươi người không ra người, quỷ không quỷ còn sống, Lý Thiên Thu thời khắc mấu chốt còn có thể cho chúng ta sử dụng. Tỉ như chúng ta nói với hắn, chỉ cần ngươi làm chuyện gì, chúng ta liền chữa khỏi ngươi."

Ác độc không quá như thế này.

Lý Thiên Thu thê tử Khưu thị nói: "Ngươi từ nhỏ đã tại bên người chúng ta lớn lên, chúng ta hoàn toàn đem ngươi xem như con gái ruột, chẳng lẽ ngươi liền không có một chút xíu tình cảm, ngươi liền thật giống như súc vật giống nhau sao? Không (được), liền xem như súc vật cũng có tình cảm."

Tiết Tuyết khóe mắt trượt xuống nước mắt.

"Người không phải cỏ cây, ai có thể vô tình!" Tiết Tuyết nói: "Ta đương nhiên có tình cảm, từng tại thời gian rất lâu ngươi, ta cũng coi các ngươi là thành cha mẹ ruột của ta. Nhưng mà. . . Các ngươi quá thiện lương, thiện lương liền mang ý nghĩa vô năng, liền mang ý nghĩa bảo hộ không (được) bất luận kẻ nào, bảo hộ không (được) ta, ta đảm đương không nổi phản bội Tiết thị đại giới, vì lẽ đó ta làm ra lựa chọn, độc chết lựa chọn của ngươi. Mà một khi đi ra con đường này, con người của ta cũng liền hồi không (được) đầu, ta vĩnh viễn liền là một con rắn độc, ngay tại vừa rồi ta còn tự thân độc chết trượng phu của mình đâu, ha ha ha ha. . ."

Tiết Tuyết nói ra nhân tính nhược điểm.

Kiếm Vương thê tử Khưu thị kiếm nằm ngang ở Tiết Tuyết trên cổ, nghiến răng nghiến lợi thật lâu.

Vẫn là xuống không (được) tay.

"Thẩm Lãng, ngươi thay thẩm thẩm động thủ đi." Khưu thị khóc thút thít nói: "Ta và ngươi Nhị Cẩu thúc đồng dạng, đều là không có tiền đồ người."

Thẩm Lãng cố gắng chuyển động bàn kéo.

Nãi nãi, cái này nỏ quá mạnh, lên dây cung quá tốn sức.

Thở hồng hộc, rốt cục kéo tốt dây cung.

Sau đó, nhắm chuẩn Tiết Tuyết cái trán.

"Thẩm Lãng, ngươi cũng đã biết. . . Phốc. . ."

Tiết Tuyết vừa mới nói ra mấy chữ, liền bị Thẩm Lãng nổ đầu.

Cái này nỏ quá mạnh, trực tiếp đem Tiết Tuyết mỹ lệ đầu bắn thủng.

"Chết liền hảo hảo chết, nói nhảm nhiều như vậy làm cái gì?" Thẩm Lãng khinh thường nói.

Sau đó, Thẩm Lãng đi vào Diêm Ách trước mặt.

Người này thực ra rất cường đại.

Võ công cường đại, năng lực siêu cường.

Hắn làm Hắc Thủy Đài đô đốc thời điểm, có thể nói là quyền thế ngút trời.

Hắn lúc đó, cỡ nào ngưu bức, cỡ nào uy phong lẫm liệt, cơ hồ tiểu nhi chỉ đề.

Thẩm Lãng rất ít gặp qua hắn, nhưng mỗi một lần nhìn thấy hắn, đều cảm thấy là lãnh khốc lớn BoSS ra sân.

Nhưng mà, không nghĩ tới người này phía sau vậy mà triệt để không có phong thái.

Võ công của hắn, tài hoa của hắn, hắn thủ đoạn, phảng phất triệt để phai mờ tại đám người.

Thẩm Lãng minh bạch bên trong nguyên nhân.

Bởi vì hắn mất phương hướng.

Nội tâm của hắn hiệu trung với Ninh Nguyên Hiến, nhưng là lại cùng Tiết Triệt, Ninh Kỳ đứng chung một chỗ.

Hắn không cách nào duy trì Ninh Chính, nhưng là lại không cách nào triệt để trở mặt phản bội Ninh Nguyên Hiến.

Được cái này mất cái khác, hoàn toàn mất đi lập trường của mình, giống như con ruồi mất đầu.

Đây là một đầu tốt nhất tay sai.

Điều kiện tiên quyết là có người vì hắn nắm chắc phương hướng.

Hắn không giống Tô Nan, cũng không muốn Tiết Triệt như thế có kinh người dã tâm.

Hắn đại khái cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua muốn để mình gia tộc trở thành đỉnh cấp hào môn.

Bởi vì cho đến bây giờ, hắn đều không có mình gia tộc.

"Diêm Ách đô đốc, ngươi ta không thù, chỉ mong một ngày kia, ngươi có thể tìm tới phương hướng của mình cùng mục tiêu!" Thẩm Lãng nói.

Diêm Ách run rẩy nói: "Ta đều nhanh sáu mươi, ta làm sao có thời giờ tìm mục tiêu cùng phương hướng?"

"Đó chính là ngươi sự tình." Thẩm Lãng nói: "Ta không phải nhân sinh của ngươi đạo sư."

Thẩm Lãng đi vào Tam vương tử Ninh Kỳ trước mặt.

Đây là một cái chân chính nhân vật lợi hại.

Trình độ nào đó, hắn so Ninh Chính càng thêm thích hợp trở thành một quốc chi chủ.

Nếu như không phải thế giới thế cục phát sinh kịch biến, hắn thật sẽ trở thành một đời hùng chủ, sẽ dẫn theo Việt Quốc xưng bá toàn bộ phương nam.

Mà lúc này, hắn chẳng mấy chốc sẽ chết.

Tiết Tuyết làm thê tử của hắn, vẫn là cho hắn hạ độc.

Mà lại là thần không biết quỷ không hay hạ độc.

Hay là đã cực kỳ lâu.

Phù Đồ Sơn, quả nhiên không từ thủ đoạn.

Ninh Kỳ thân thể không ngừng run rẩy, run rẩy.

Con mắt đã hoàn toàn trở thành màu tím.

Màu tím máu, không ngừng tuôn trào ra.

Hắn vẫn như cũ dùng sau cùng ánh mắt nhìn Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nói: "Đây mới là ngươi khoảng cách tử vong gần nhất thời khắc đi, ghi nhớ nó."

Sau đó, Thẩm Lãng cắt vỡ ngón tay của mình, đem máu tươi nhỏ vào đến trong ống nghiệm.

Không chút hoang mang tiến hành huyết thanh tách rời.

Sau đó lấy ra ống tiêm, đem huyết thanh rút vào đến ống tiêm bên trong, tiêm vào đến Ninh Kỳ trong cơ thể.

Chí ít cho đến bây giờ, chỉ cần là cổ trùng, liền không có Thẩm Lãng huyết sát không được.

Ngắn ngủi một lát sau.

Ninh Kỳ trên thân còn quỷ dị đáng sợ màu tím, dần dần rút đi.

Hắn dần dần khôi phục hô hấp.

Khôi phục nhịp tim.

Trong mắt màu tím cũng dần dần rút đi.

Hắn sống lại, bị Thẩm Lãng cứu sống.

Trọn vẹn sau một lúc lâu.

Ninh Kỳ thân thể khôi phục động đậy, nhưng mà hắn không có đứng lên, vẫn như cũ nằm trên mặt đất, thở hồng hộc, hưởng thụ lấy sống sót sau tai nạn cảm giác.

"Ninh Kỳ, ta cứu ngươi, nhưng mà ta không có bất kỳ cái gì yêu cầu, cũng không cần ngươi ghi nhớ của ta bất luận kẻ nào tình."

"Ngươi là một cái phi thường không tầm thường người, phi thường lợi hại người, vì lẽ đó muốn để ngươi loại người này báo ân là buồn cười sự tình."

"Tin tưởng phụ thân của ngươi nói qua với ngươi, ngươi là một cái trung thượng đẳng người."

"Như vậy, như thế nào mới có thể làm một thượng đẳng người? Thậm chí là tối thượng đẳng người?"

"Ta không cần ngươi bất luận cái gì báo đáp, ta chi yếu cầu ngươi một việc."

"Khi thiên băng địa liệt thời điểm, ngươi ghi nhớ trước đó một khắc này, phụ thân của ngươi, đệ đệ của ngươi Ninh Chính không có giết ngươi."

"Khi thiên băng địa liệt thời điểm, ngươi cũng ghi nhớ hiện tại giờ khắc này."

"Như thế mà thôi, cáo từ!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 404: Thiên Băng Địa Liệt! Thẩm Lãng Thân Thế! (Quan Trọng)

Không biết địa điểm.

Một gian bên trong mật thất dưới đất, một cái tuyệt đối không bụi gian phòng bên trong.

Một cái trên mặt bao vây lấy băng gạc nam nhân, ngồi tại trước gương, ngắm nghía ánh mắt của mình.

Hắn hỏi: "Ta có thể ra ngoài sao? Ta liền nhìn một chút thế giới bên ngoài, liền nhìn một chút hoa hoa thảo thảo."

"Không thể!"

Hắn hỏi: "Một chút cũng không thể sao?"

"Không thể, thân thể của ngươi quá yếu, ngươi đi ra bên ngoài sẽ chết."

Hắn hỏi: "Ta còn có thể sống bao lâu?"

"Không biết, hay là một tháng, hay là hai tháng."

Hắn thở dài nói: "Thật hi vọng ngày đó tranh thủ thời gian đến, ta thật sống được quá thống khổ."

Đối phương không nói gì.

Hắn lại nói: "« phong nguyệt vô biên » không viết, hiện tại «

Đấu Phá Thương Khung » cũng viết xong, « Tây Du Ký » cũng xem hết, người còn sống có ý nghĩa gì a."

"Vậy ngươi có thể nhìn lần thứ hai, lần thứ ba, thứ tư lần. . ."

Hắn bất đắc dĩ nói: "Ta đã nhìn mười chín lần, « Đông Ly truyện » ta đã nhìn một trăm năm mươi ba lần."

Ách!

Hắn lại nói: "Ta có thể đi nhìn thế giới bên ngoài sao? Liền nhìn một chút được không? Dù là nhìn một chút liền chết."

"Ngươi còn không thể chết, chí ít hiện tại không thể chết."

Hắn nói: "Vậy ta lúc nào chết?"

"Không biết, hay là nhanh."

Hắn nói: "Nghe nói Đại Viêm đế quốc Cơ Ninh tiểu công chúa giống như ta yếu ớt, sinh mấy chục loại bệnh, tùy thời đều có thể chết đi đúng không?"

"Nàng, nhìn phảng phất giống như ngươi nhiều bệnh, nhưng kỳ thật nàng cùng ngươi không giống."

Hắn nói: "Không biết cái kia tiểu công chúa sống tiếp động lực là cái gì? Dù sao ta sống đi xuống động lực liền là « phong nguyệt vô biên », liền là « Đấu Phá Thương Khung », liền là « Tây Du Ký »."

"Thật xin lỗi."

Hắn nói: "Không, không, không, là ta có lỗi với các ngươi. Vì để ta sống đi xuống, các ngươi đã hao hết hết thảy tất cả. Ta đã cảm giác được, của ta sinh cơ ngay tại tàn lụi, thời gian của ta không nhiều."

Đối phương trầm mặc.

Hắn cầu khẩn nói: "Ta hiện tại có thể giải ra băng gạc, nhìn mặt của ta một cái sao?"

"Còn không được."

Hắn nói: "Vậy ta hiện tại có danh tự sao?"

"Còn không có."

Hắn nói: "Ta đều hai mươi tuổi, còn không có danh tự a?"

Đối phương nói: "Bằng không ngươi bây giờ bắt đầu nghĩ, chờ ngươi nghĩ kỹ tên gọi là gì nói cho ta một tiếng."

Hắn nói: "Tốt, hiện tại cái này trở thành sống tiếp mới động lực. Ta nhất định phải muốn một cái cực kỳ kinh diễm danh tự, độc nhất vô nhị danh tự. Ta nhìn nhiều như vậy sách, ta trong sách kinh lịch nhiều người như vậy sinh, ta nhất định sẽ nghĩ đến một cái tên rất hay."

"Ta tin tưởng ngươi."

Hắn nói: "Cái gương này thật tốt, nhìn thật rõ ràng, mười mấy năm qua, ta trước kinh lịch gương đồng, gương bạc, hiện tại cái này pha lê kính tốt nhất, đáng tiếc ta còn không nhìn thấy mặt của ta."

"Ngươi rất nhanh liền có thể nhìn thấy."

Hắn nói: "Ta là một cái thất bại tác phẩm không?"

"Không, ngươi chỉ là quá đặc thù, ngươi là độc nhất vô nhị."

Hắn nói: "Ta lập tức nghĩ không ra một cái đặc biệt tốt danh tự, nhưng là lại đặc biệt nhàm chán, ngươi có thể theo giúp ta đánh cờ sao?"

"Tốt!"

Một lát sau, đánh cờ kết thúc.

Tài đánh cờ của hắn quá cao.

"Tính, ta vẫn là cùng trong gương ta xuống đi."

Sau đó, hắn ở trước gương triển khai cờ vây, mình cùng mình đánh cờ.

Hoàn toàn đầu nhập, hồn nhiên vong ngã!

... . . .

Thẩm Lãng hạm đội rời đi Nam Châu quần đảo, hướng về Huyền Vũ thành phương hướng mà đi.

Mộc Lan bảo bối quả nhiên nói lời giữ lời, cho Thẩm Lãng thêm mười năm phút.

Cặn bã cảm thấy mình quả nhiên liền ngưu bức.

Quả nhiên, báo thù thành công có thể làm cho người mạnh lên.

Ta Lãng gia theo mười năm phút đến nửa giờ, hiện tại trọn vẹn 45 phút.

Ai có thể so với ta mạnh hơn?

Ha ha ha ha ha!

Mộc Lan bảo bối hơi mệt.

Không có cách, muốn nhường phu quân mạnh lên, nàng liền muốn bị liên lụy.

Mà lại ngày ngày nhớ sinh nữ nhi, tại mọi thời khắc khóa chặt, bất tri bất giác liền ngủ mất.

Đợi đến lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, cặn bã phu quân đang nghiên cứu địa đồ.

Mộc Lan tiến lên, ngồi tại trên thân trong ngực ôn nhu nói: "Phu quân đang nhìn cái gì?"

"Nhìn địa đồ."

Mộc Lan ánh mắt rơi xuống đất đồ lên một cái góc, chỗ nào bị Thẩm Lãng họa (vẽ) một hình tam giác.

"Đây là cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ma quỷ tam giác lớn."

Mộc Lan nói: "Giống như chưa từng nghe qua a."

Không có thông qua là bình thường, cái từ này nghe qua người không nhiều.

Cừu Thiên Nguy biết, Cừu Yêu Nhi biết, Thiên Nhai Hải Các biết, Căng Quân biết, Sa Ẩm biết.

Tóm lại, người biết không nhiều.

Đây là một cái phi thường thần bí nguy hiểm hải vực, là trên biển đi tuyệt đối cấm kỵ.

Bất luận cái gì thuyền sau khi tiến vào, liền rốt cuộc không về được, biến mất vô tung vô ảnh.

Nghe vào có chút giống là Địa Cầu lên tam giác Bermuda.

Tam giác Bermuda có mấy kỳ quái, đầu tiên xuất hiện một chút địa phương khác không có giống loài. Tiếp theo nơi này sóng ngắn cùng cái khác còn lại không giống, vì lẽ đó rất nhiều máy bay tiến vào phiến khu vực này sau liền biến mất.

Mà lại các loại số liệu biểu hiện tam giác Bermuda phóng xạ đoạn nên thuộc về Địa Cầu nội bộ, không thuộc về Địa Cầu mặt ngoài, thậm chí loại này phóng xạ đoạn được mệnh danh là phạm Ellen mang.

Tóm lại cho tới bây giờ, Bermuda đều là bí ẩn chưa có lời đáp.

Mà thế giới này cũng có như thế một vùng biển.

Thiên Nhai Hải Các, Tru Thiên Các, thậm chí Cừu Thiên Nguy, Tiết thị hạm đội đều điều động thuyền thăm dò qua cái này ma quỷ tam giác lớn.

Kết quả, toàn bộ có đi không về.

Những thứ này thuyền liền phảng phất theo thế giới này hoàn toàn biến mất.

Kim thị gia tộc thuộc về trên biển tân quý, vì lẽ đó còn không có chơi đến cái này cao cấp, còn không có đi thăm dò cái này ma quỷ tam giác lớn.

"Nơi này cách chúng ta Nộ Triều thành, phảng phất không phải phi thường xa." Mộc Lan nói.

Thẩm Lãng nói: "Khoảng cách Nộ Triều thành đông nam phương hướng 6,500 dặm."

Mộc Lan dịu dàng nói: "Vì cái gì xưng hô nó vì tam giác lớn, nó rõ ràng nhìn không lớn a."

Nữ thần, ngươi đây chính là thuộc về cố ý nũng nịu, giả bộ nhỏ hài tử sao?

Thẩm Lãng nói: "Đây chẳng qua là đang trên bản đồ nhìn không lớn, trên thực tế bên cạnh dài vượt qua bảy ngàn dặm hình tam giác, cơ hồ đem đông bộ hải vực cùng nam bộ hải vực hoàn toàn ngăn cách."

Mộc Lan nói: "Phu quân, chúng ta lần này ra biển, chỉ chúng ta hai người sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, chúng ta người cả nhà."

"A. . ." Mộc Lan kinh ngạc nói: "Ta còn tưởng rằng chỉ có hai người chúng ta thế giới đâu."

Đón lấy, Mộc Lan nói: "Chúng ta muốn đi hướng nào a?"

Thẩm Lãng nói: "Hướng đông, liên tục hướng đông."

Mộc Lan kinh ngạc nói: "Hướng đông, chẳng lẽ đi tìm Cừu Yêu Nhi sao?"

Nàng có chút không quá nguyện ý.

Tại nàng không có mạnh hơn Cừu Yêu Nhi trước đó, nàng không muốn đi thấy Cừu Yêu Nhi.

Thẩm Lãng nói: "Hải ngoại rất rất lớn, tung hoành mấy vạn dặm xa, chỗ nào dễ dàng như vậy liền gặp được Cừu Yêu Nhi."

Mộc Lan nói: "Phu quân, ngươi xác định không hướng quốc quân cùng Ninh Chính điện hạ cáo biệt sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có cái gì tốt cáo biệt, gặp nhau không bằng hoài niệm, bất quá ta có thư cho bọn hắn."

Mộc Lan nói: "Vậy, vậy Ninh Diễm cùng Thẩm Lực bảo bảo đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Về nhà lần này, nên liền có thể nhìn thấy."

Mộc Lan nói: "Ninh Diễm tới Huyền Vũ thành a?"

Thẩm Lãng nói: "Làm sao? Không được a? Nàng rõ ràng lớn hơn ngươi, còn ngoan ngoãn gọi ngươi là tỷ tỷ đâu."

… . . .

Thẩm Lãng hạm đội đi.

Lưu lại Tam vương tử Ninh Kỳ một người, nằm trên mặt đất.

Hắn cứ nằm như thế không nhúc nhích, nhìn lên bầu trời.

Phụ vương đã từng nói, thế giới này có lẽ sẽ biến thiên.

Nhưng mà chưa hẳn sẽ không thay đổi trở về.

Cái kia Ninh Kỳ rốt cuộc muốn nhìn xem, hôm nay có thể hay không biến trở về tới?

Hắn trước nhìn thấy trời quang mây tạnh, sau đó màn đêm buông xuống.

Vì sao trên trời dày đặc, phảng phất Ngân Hà.

Ninh Kỳ cho tới bây giờ đều không có nhìn kỹ bầu trời.

Bởi vì vậy quá xa xôi, cũng rất xinh đẹp, hắn sợ hãi trầm mê trong đó, từ đó quên chung quanh tàn khốc đấu tranh.

Hắn vẫn luôn nói với mình, nhất định phải làm một cái tục nhân, không cần làm một cái cao nhã người.

Một người trầm mê ở bầu trời.

Có thể là là siêu thoát, nhưng cũng có thể là trốn tránh.

Có thể siêu thoát người quá ít, cho nên vẫn là trốn tránh.

Dùng Thẩm Lãng lại nói, tại hiện hữu thế giới giả không bức, vậy ta liền cưỡng ép tiến vào cao hơn vĩ độ.

Có hai loại đồ vật, ta đối bọn chúng suy nghĩ càng là thâm trầm cùng bền bỉ, bọn chúng tại tâm ta linh bên trong gọi lên ngạc nhiên cùng kính sợ liền sẽ biến chuyển từng ngày, không ngừng tăng trưởng, đây chính là trên đầu ta tinh không cùng trong lòng đạo đức định luật.

Đoạn văn này không phải Thẩm Lãng nói, mà là Kant.

Ninh Kỳ chưa từng nghe qua đoạn văn này.

Nhưng mà ngắm nhìn bầu trời thời điểm, lại bản năng hiện ra dạng này triết học xem.

Hắn cùng không có chút nào ranh giới cuối cùng Tiết Triệt không giống.

Hắn làm ra bất kỳ quyết định gì, hắn bất luận cái gì ý chí, đều là vì trong lòng mục tiêu cùng lý tưởng.

Hắn thực ra rất muốn nói một câu, ta Ninh Kỳ cũng không có tư địch.

Nhưng hắn vẫn là làm qua rất nhiều vượt qua ranh giới cuối cùng sự tình, vì lẽ đó đã không mặt mũi nào nói ra lời này.

Bầu trời thâm thúy.

Nhân tính đồng dạng thâm thúy.

Bầu trời thâm thúy, nhường người không dám tế cứu, chỉ sợ trầm luân.

Người là từ đâu tới? Lại muốn đi nơi nào? Vũ trụ khởi nguyên ở đâu? Điểm cuối cùng ở đâu?

Suy nghĩ những thứ này quá huyễn hoặc khó hiểu vấn đề, dễ dàng nhường người xem thường bên người hiện thực.

Nhân tính thâm thúy, càng thêm không dám để cho người tế cứu, nếu không sẽ chỉ trầm luân càng sâu.

Chẳng ai hoàn mỹ.

Mỗi người trong lòng đều ở sứ giả, mỗi người trong lòng cũng đều ở ác ma.

Cùng ngày làm hiển hiện thời điểm, sẽ để cho người đối với mình mình hành động vô cùng áy náy.

Làm ác ma hiển hiện thời điểm, mình sẽ để cho mình sợ hãi.

Thăm dò nhân tính loại này trầm luân, mang ý nghĩa linh hồn khảo vấn, mang ý nghĩa bản thân phủ định, mang ý nghĩa ý chí bản thân hủy diệt.

Nhiều khi, cường đại người đều có một cái cộng đồng suy nghĩ, bọn hắn tin tưởng vững chắc chuyện của mình làm là đúng.

Nhưng. . . Thật là đúng sao?

Chịu không được linh hồn khảo vấn, vì lẽ đó không đi truy đến cùng.

Trước đó Ninh Kỳ, liền chưa từng đi tìm kiếm tính người của mình.

Bởi vì hắn không dám.

Một khi tìm kiếm, liền sẽ khảo vấn, liền sẽ dao động.

Mà vì chính giả, kiêng kỵ nhất chính là dao động.

Tìm tới một mục tiêu, sau đó không ngừng phấn đấu, dùng hết tất cả thủ đoạn, đạt tới cái mục tiêu này.

Đây chính là hắn trước đó nhân sinh.

Mà bây giờ, hắn phảng phất nhất định phải khảo vấn chính mình.

Hắn đoạt dòng chính thất bại, Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính không có giết hắn.

Hắn vẫn như cũ không cam tâm, rời đi quốc đô, đi vào Tiết thị Nam Châu thành.

Kết quả, Tiết thị hủy diệt.

Thẩm Lãng chẳng những không có giết hắn, ngược lại cứu hắn.

Cái này hai lần trở về từ cõi chết, chẳng những không có nhường hắn cảm thấy vui sướng, ngược lại là thống khổ.

Hắn không phải Ninh Dực.

Ninh Dực là tham sống sợ chết, vì sống sót có thể không tiếc hết thảy.

Ninh Kỳ không biết bao nhiêu lần tại trong tuyệt cảnh trầm luân, mỗi một lần đều mình giết ra đến, đưa vào chỗ chết mà hậu sinh.

Hắn bắt đầu khảo vấn linh hồn của mình.

Sau đó, càng thêm thống khổ.

Đây cơ hồ là muốn phá hủy ý chí của mình, phủ định quá khứ của mình, sau đó một lần nữa thành lập.

Trời tối, trời lại sáng.

Mặt trời mọc.

Mặt trời lại rơi xuống.

Trời quang mây tạnh, lại mây đen dày đặc.

Lôi minh từng trận.

Mây đen áp đỉnh.

Mưa như trút nước.

Lại sau cơn mưa trời lại sáng.

Trước đó Ninh Chính cùng Ninh Kỳ thảo luận qua Khương Ly bệ hạ.

Ninh Chính nói Khương Ly bệ hạ là mặt trời, liền xem như hắn chết, cũng vẫn như cũ chiếu sáng lấy thế giới.

Ninh Kỳ nói Khương Ly chỉ là hơi kém tức thì lưu tinh, cho người ta hi vọng, nhưng càng để cho người tuyệt vọng.

Như không có hi vọng, liền sẽ không tuyệt vọng.

Nhưng mà lúc này Ninh Kỳ con mắt cố định bất động, không có biến ảo bất luận cái gì tầm mắt, liền nhìn xem đỉnh đầu bầu trời.

Hắn phát hiện, mỗi ngày hắn đại khái chỉ có thể nhìn thấy một đoạn thời gian mặt trời, liền là giữa trưa thời khắc.

Bởi vì hắn cũng chỉ nhìn chằm chằm hắn một khoảng trời.

Lúc khác, mặt trời đều tại tầm mắt của hắn bên ngoài.

Nhưng mà. . .

Mặt trời không tại tầm mắt của hắn bên trong, liền không tồn tại sao?

Thậm chí sau khi mặt trời lặn, nó liền không tồn tại sao?

Dù là tại đêm tối, mặt trăng cũng vẫn như cũ yếu ớt mà ngoan cường mà chiếu sáng hắc ám.

Nhưng kỳ thật, mặt trăng chỉ là mặt trời phản quang mà thôi.

Vậy bây giờ toàn bộ thế giới là thuộc về hắc ám bên trong sao?

Chỉ bất quá trước đó là triệt để hắc ám, hiện tại mặt trăng bay cao lên tới?

Ai là cái này mặt trăng?

Ròng rã bảy ngày bảy đêm về sau.

Ninh Kỳ râu ria xồm xoàm, tóc tai rối bời từ dưới đất bò dậy.

Tiến vào tàn tạ Nam Châu thành, ăn một bữa cơm.

Đã có mấy chiếc thuyền tới đón hắn.

Phù Đồ Sơn?

Không quan trọng.

Hắn leo lên thuyền.

"Tam điện hạ, đi nơi nào?"

"Bắc thượng."

Thuyền một đường hướng bắc, mục tiêu Thiên Nam hành tỉnh.

Mấy ngày sau.

Thuyền cập bờ.

Đã có một chi kỵ binh tại chỗ này chờ đợi hắn.

"Điện hạ, chúng ta hộ tống ngài đi Thiên Nam thành." Kỵ binh thủ lĩnh nói: "Ngài có thể ở nơi đó chờ , chờ đợi thuộc về ngài thời đại đến."

Đây cũng là ai kỵ binh?

Chúc thị?

Thiên Nhai Hải Các?

"Ta muốn Bắc thượng." Ninh Kỳ nói.

Kỵ binh thủ lĩnh nói: "Điện hạ, bây giờ Tiết thị gia tộc hủy diệt, ngài Bắc thượng có thể sẽ chết. Chúc tướng ý kiến phi thường rõ ràng, ngài trước lưu tại Thiên Nam hành tỉnh, đợi đến thiên băng địa liệt thời điểm, ngài lại Bắc thượng, nhập chủ quốc đô."

Ninh Kỳ nói: "Ta muốn Bắc thượng."

Kỵ binh thủ lĩnh cau mày một cái.

Một lát sau, Ninh Kỳ tại Diêm Ách bảo vệ dưới Bắc thượng!

Vài ngày sau, Ninh Kỳ tiến vào quốc đô!

Giống như một cái ăn mày, tiến vào hoàng cung, bái kiến Việt Vương.

"Trở về à nha?" Tóc trắng bệch Ninh Nguyên Hiến hai tay run rẩy nói: "Đi gặp mẹ của ngươi đi."

Ninh Kỳ ngẩng đầu nhìn phụ vương một chút.

Mấy tháng không gặp, hắn lại thêm gầy, toàn bộ thân thể cơ hồ còng xuống cùng một chỗ.

Hắn ngồi lên xe lăn về sau, liền rốt cuộc không có xuống qua.

Hắn như thế cao tuổi, cùng hai, ba năm trước tuổi trẻ tinh xảo hoàn toàn tưởng như hai người.

Ninh Kỳ dập đầu một cái, sau đó đi gặp mẫu thân Chủng phi.

... . . .

Tiết thị gia tộc hủy diệt.

Tại quốc đô gây nên một chút xíu gợn sóng, sau đó lại lâm vào yên lặng.

Tam vương tử Ninh Kỳ vậy mà trở về, hắn cũng dám trở về.

Nhưng, cũng không có gây nên bất kỳ gợn sóng nào.

Ninh Kỳ trở về về sau, trực tiếp theo tất cả mọi người tầm mắt bên trong biến mất, cơ hồ giống như Chủng Nghiêu điệu thấp, mỗi ngày đều trong nhà, đóng cửa không ra.

Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính đều không có giết hắn.

Chẳng những không có giết, cũng không có bất kỳ cái gì trách cứ, đương nhiên cũng không có khen thưởng, liền phảng phất hắn không tồn tại.

Quốc đô hết thảy, vẫn như cũ đâu vào đấy.

Việt Quốc hết thảy, có thứ tự phát triển.

Yên tĩnh đến đáng sợ.

Phảng phất như là biển khơi rít gào, động đất, nổ lớn trước đó nháy mắt yên tĩnh.

Loại này yên tĩnh, phảng phất hơi hơi lớn tiếng thở dốc một hơi, đều sẽ bị kinh hãi nói.

Tất cả mọi người, đều biến thành thú nhỏ.

Địa chấn tiến đến trước đó thú nhỏ.

Hơn nữa còn là không cách nào chạy trốn thú nhỏ, chỉ có thể ở tại mình trong ổ, run lẩy bẩy.

Ninh Chính liền phảng phất hết thảy đều không có phát sinh.

Nên làm cái gì làm cái gì?

Vẫn như cũ vô cùng chuyên cần chính sự, gần như tự ngược đồng dạng chuyên cần chính sự.

Phảng phất như là muốn đem còn lại tất cả mọi chuyện làm xong.

Ngược lại là đáp một câu kia ca từ.

Đem mỗi một ngày đều xem như tận thế.

Hắn cũng không nói gì, bất quá thê tử Trác thị có một lần khóc cầu hắn, đưa nàng thôi đi, một lần nữa tái giá một cái.

Làm một nước Thái tử, không có hậu đại, không có dòng dõi như cái gì lời nói.

Ninh Chính cười nói: "Không cần về sau, sống ở lập tức."

... . . .

Đại Viêm đế quốc tập kết trước nay chưa từng có đại quân.

Tân Càn vương quốc, tập kết trước nay chưa từng có đại quân.

Đại Tấn vương quốc, Đại Lương công quốc vân vân!

Phía bắc tất cả quốc gia, toàn bộ xuất binh.

Mặc kệ bao nhiêu , bất kỳ cái gì một cái các nước chư hầu, thậm chí tận cùng phía Bắc lớn nhung Hãn quốc, đều toàn bộ xuất binh.

Tất cả quốc gia, to to nhỏ nhỏ mười mấy cái, đều tiếp vào Hoàng đế bệ hạ ý chỉ.

Con số trên trời đại quân!

Trùng trùng điệp điệp xuôi nam!

Hủy thiên diệt địa tư thế.

Cái này kinh thiên uy thế, cùng nam bộ hải vực trận kia biển khơi rít gào, giống nhau như đúc.

Bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì quốc gia đều không thể ngăn cản.

Tuổi trẻ Ngô Vương, thoáng chống lại một ngày, liền triệt để thỏa hiệp.

Tuyên bố hưởng ứng Hoàng đế bệ hạ chiếu lệnh, Ngô quốc lãnh thổ vô điều kiện nhường đại quân quá cảnh.

Đồng thời, Ngô Vương tuyên bố xuất binh mười vạn, gia nhập liên quân đế quốc.

Sở Vương chống lại hai ngày, sau đó thỏa hiệp, tuyên bố hưởng ứng Hoàng đế bệ hạ chiếu lệnh, Sở quốc toàn cảnh vô điều kiện nhường đại quân đế quốc đi qua.

Đồng thời, Sở Vương tuyên bố xuất binh mười vạn, gia nhập liên quân đế quốc.

Con số trên trời quân đoàn.

Cơ hồ so hai mươi mấy năm trước, Đại Viêm đế quốc cùng Khương Ly quyết chiến thời điểm càng nhiều.

Giống như mây đen.

Giống như biển gầm.

Càn quét xuôi nam!

Lần này Hoàng đế xuất động con số trên trời đại quân, không có bất kỳ cái gì lý do.

Thậm chí không có ai biết mục tiêu.

Hoàng đế nhường đại quân đi nơi nào, đại quân liền đi nơi đó.

Nhưng mà. . .

Tất cả mọi người trong lòng, là ẩn ẩn biết đến.

Chỉ có một việc tình, mới có thể để toàn bộ thế giới biến sắc.

... . . .

Con số trên trời đại quân, có bao nhiêu người?

Không biết!

Mà lại số lượng đã không có chút ý nghĩa nào.

Tóm lại, vượt qua thế giới này mấy trăm năm qua tất cả chiến tranh quân đội.

Trước đó Việt Quốc quốc vận chi chiến, bốn quốc gia lần lượt xuất động tổng binh lực, cơ hồ vượt qua trăm vạn.

Nhưng so với lần này, phảng phất trò trẻ con đồng dạng.

Hoàng đế bệ hạ, mang theo hắn chí cao vô thượng ý chí.

Cuốn sạch lấy thiên địa uy thế mà tới.

Không thể ngăn cản.

Bất luận cái gì người ngăn cản, đều sẽ thịt nát xương tan.

… . . .

Mà bây giờ hôm nay văn con số quân đội, nửa cái thế giới quân đội, trùng trùng điệp điệp, hướng về Việt Quốc mà tới.

Hoàng đế mục tiêu tại Việt Quốc?

Ha ha!

Chi quân đội này, đầy đủ đem Việt Quốc diệt vong mấy chục lần.

Cái này không giống như là một trận Nam chinh, mà giống như là một trận duyệt binh a.

Nhưng mà, quốc quân Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính, không có tiếp vào Hoàng đế bệ hạ bất luận cái gì ý chỉ.

Thậm chí bất luận cái gì ám chỉ đều không có.

Toàn bộ Việt Quốc, phảng phất bị mây đen to lớn bao phủ, không thấy ánh mặt trời.

Chúc Hoằng Chủ lần thứ nhất đi ra cửa phòng, nhìn trên trời mặt trời, chậm rãi nói: "Cái này trước ánh bình minh hắc ám, cũng quá lâu một điểm. Nhưng nên tới cuối cùng sẽ đến, mặt trời cuối cùng sẽ dâng lên, hắc ám thời khắc đi qua."

Bất quá, nói câu nói này thời điểm.

Màu đen mây đen, theo bắc đến nam, không ngừng bao phủ mà tới.

Ninh Kỳ đứng tại viện tử, ngước nhìn bầu trời.

"Chúc Hoằng Chủ, đây chính là như lời ngươi nói bình minh sao?"

"Vì sao, lộ ra càng thêm hắc ám đâu?"

... . . .

Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính ngay tại ăn điểm tâm.

Hai tay của hắn đã run rẩy cầm không nổi đũa, thậm chí nắm bất ổn thìa.

Biện phi ôn nhu cho hắn ăn.

"Bệ hạ, Thẩm Lãng công tử mật tín." Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Để công tử, phía trước không cần thêm danh tự."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nói: "Vâng, công tử mật tín."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Một hồi lại nhìn, cơm nước xong xuôi lại nhìn, tiểu tử này phong thư này, khẳng định là nhường ta không thoải mái, ta không thể hỏng ăn điểm tâm tâm tình, Biện phi bữa sáng làm được mỹ vị như vậy, ta không thể phụ lòng."

Biện phi ôn nhu mà đem mặt trứng dính sát, hai người khuôn mặt nhẹ nhàng cọ xát.

Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Lại nói, trước đó mỗi một lần đều tiểu hỗn đản, tiểu hỗn đản mắng lấy, rốt cuộc mắng không bao lâu, nói không chừng sắp đổi giọng."

Ninh Chính vẫn như cũ cẩn thận ăn điểm tâm.

Hai cha con người ăn xong điểm tâm.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thư, lấy tới đi."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn đem thư đưa tới.

Ninh Nguyên Hiến mở ra thư, dùng tận tất cả ý chí cùng lực lượng, đều không thể ngăn cản hai tay run rẩy.

Thẩm Lãng chữ viết đập vào mi mắt.

Bệ hạ, ngài mỗi lần đều vì chuyện hai mươi mấy năm về trước canh cánh trong lòng, cảm thấy mình đã từng quỳ xuống thỏa hiệp qua, vì lẽ đó cái eo liền đánh gãy, liền rốt cuộc đứng không dậy nổi.

Ngài a, vẫn là quá không thả ra.

Lúc này mới cái nào đến đâu a?

Nam nhi đầu gối có hoàng kim, nhưng mà hoàng kim là rất mềm.

Vì sao không nói nam nhi đầu gối có sắt thép đâu? Liền là nói nên quỳ còn muốn quỳ.

Một bên quỳ, trong lòng một bên hô hào xxx mẹ ngươi, ngày khác giết ngươi cả nhà, đây mới là bình thường quân vương trạng thái.

Bệ hạ của ta a, buông ra điểm, buông ra điểm.

Ai!

Bệ hạ, có một số việc ta cũng thật sự là không nghĩ tới a.

Chờ nghĩ tới thời điểm, chúng ta đã đi được quá gần.

Dựa vào, hai mươi mấy năm trước nhà chúng ta cho ngươi gây tai hoạ.

Hiện tại, lại phải cho ngươi gây tai hoạ.

Thảo, thảo, thảo.

Ngài, còn có Ninh Chính điện hạ, liền triệt để cùng ta phân rõ giới hạn đi.

Thuận tiện trực tiếp đem ta tuyên bố trở thành phản nghịch, hướng Hoàng đế bệ hạ có một câu trả lời.

Liền làm sao vui sướng quyết định.

Việt Quốc chính thức tuyên bố cùng ta phân rõ giới hạn.

Buông ra một chút, bệ hạ của ta!

... . . .

Ninh Nguyên Hiến đem Thẩm Lãng tự tay viết thư đưa cho Ninh Chính.

"Hắn có phải hay không đều coi người khác là thành văn mù ngớ ngẩn, đến mức đem thư viết trắng như vậy sao?" Ninh Nguyên Hiến nhả rãnh nói.

Ninh Chính nói: "Đại khái là viết sách thời điểm trích chương theo điển quá nhiều, có chút nôn, vì lẽ đó thích dùng tiếng thông tục."

"Ai!" Ninh Nguyên Hiến nói: "Người này không đáng tin cậy a, ta vẫn chờ « phong nguyệt vô biên » thứ 2 bộ đâu, bây giờ nghĩ lại, đại khái cũng là sinh thời."

Ninh Nguyên Hiến ngươi có thể a, liền sinh thời hệ liệt nhả rãnh đều hiểu.

Lê Chuẩn lại đem một phong thư đưa cho Ninh Chính.

Ninh Chính mở ra xem.

Trong này là mật văn, đơn độc nhìn, hoàn toàn không biết bên trong là có ý tứ gì.

Nhưng mà Ninh Chính lại có thể xem hiểu.

"Ninh Chính điện hạ, Tiềm Long tại uyên, tiếp xuống ngươi tỏ thái độ đoạn tuyệt với ta, chính thức hướng Hoàng đế thỏa hiệp. Ta thề trong vòng mấy năm trời liền biến trở về tới. Ngươi thỏa hiệp một lần, bảo trụ vương vị, bảo trụ Ninh thị Vương tộc trăm năm cơ nghiệp.

Ta thề, rất nhanh trời liền sẽ biến trở về tới.

Ta hướng ngươi thề."

Phong mật thư này, Thẩm Lãng dùng ba lần thề.

Sau khi xem xong, phía trên chữ viết biến mất.

Ninh Chính đem mật tín đặt ở ánh nến phía trên, thiêu đốt trở thành tro tàn.

"Xem hết?" Ninh Nguyên Hiến nói.

"Ừm."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Hắn nói cái gì?"

Ninh Chính nói: "Không nói gì."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Còn có khẩu vị sao? Bằng không lại ăn một bát?"

Ninh Chính nói: "Được a, ta liền bồi phụ vương lại ăn một bát."

… …

Thẩm Lãng hạm đội khoảng cách Huyền Vũ thành rất gần.

Kim Mộc Lan đã cảm nhận được, loại này che khuất bầu trời khí tức.

Trên trời, trên mặt đất, đâu đâu cũng có.

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, ngươi tin tưởng ta sao?"

Mộc Lan gật đầu nói: "Ta tin tưởng."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta chính thức nói cho ngươi, chúng ta người cả nhà đều sẽ bình an, không có một người xảy ra chuyện."

Mộc Lan nói: "Bao quát ngươi ở bên trong."

Thẩm Lãng nói: "Nhất là ta."

Mộc Lan nói: "Chúng ta muốn đi hải ngoại, đây là thật sao? Ngươi sẽ không gạt ta a?"

Thẩm Lãng nói: "Dĩ nhiên không phải lừa ngươi."

Mộc Lan nói: "Vậy chúng ta còn trở lại không?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên trở về, rất nhanh liền trở về, chúng ta liền tương đương với xuất ngoại lữ hành một chuyến, dùng không được bao lâu liền trở lại. Chờ chúng ta trở về thời điểm, đó chính là triệt để thiên hạ không thù."

Mộc Lan nói: "Ngươi thề, chúng ta người cả nhà đều bình an."

Thẩm Lãng nói: "Ta thề, liền Kim Hối, Kim Kiếm Nương mấy người tất cả mọi người, đều bình an vô sự, không thương tổn một cọng tóc gáy. Lời ta từng nói, cho tới bây giờ đều là chắc chắn, đúng hay không? Ta thổi qua ngưu bức, mãi mãi cũng thực hiện, đúng hay không?"

Mộc Lan gật đầu nói: "Ta tin tưởng ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, cái này đều tốt, bằng không thừa dịp khoảng thời gian này, một lần nữa?"

Mộc Lan bảo bối nói: "Được, lần này để ngươi nhiều ba mươi phút."

Thẩm Lãng nói: "Cái gì?"

Mộc Lan nói: "Không, không có gì."

Lãng gia vô địch.

Một cái giờ, trước nay chưa từng có một cái giờ.

... . . .

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan trở lại Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Tất cả mọi người tại, bao quát Ninh Diễm cùng Thẩm Lực bảo bảo cũng tại.

Đây là Thẩm Lãng lần thứ nhất nhìn thấy Thẩm Lực tiểu bảo bảo.

Hắn bây giờ mới không đến ba tháng mà thôi, nhưng đã thoáng mở ra.

So với phổ thông bảo bảo, hắn xem như xinh đẹp.

Nhưng mà so với Thẩm Mật cùng Thẩm Dã bảo bảo, hắn liền là phổ thông.

Nhưng mà thật rất ngoan ngoãn, rất yên tĩnh.

Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí đem Thẩm Lực tiểu bảo

bảo ôm tới.

"Thật ngoan, ngoại tổ phụ cho chúng ta bảo bảo danh tự lấy được coi như không tệ, bất quá có thể cho dù tốt một điểm, tỉ như để Thẩm Đại Lực."

Thẩm Lãng vừa mới nói xong, liền bị Ninh Diễm giẫm một cước.

Hắn không khỏi cười lạnh, ngươi dùng chân giẫm ta có làm được cái gì?

Có bản lĩnh, ngươi một mông ngồi chết ta a.

Sau đó, Thẩm Lãng trìu mến ôm Thẩm Lực tiểu bảo bảo.

Thẩm Mật bảo bảo thấy trông mà thèm, bảo thạch đồng dạng con mắt ba ba nhìn qua hắn.

Thẩm Lãng khẽ cong eo, đem cực kỳ xinh đẹp Thẩm Mật cũng ôm.

Chúng ta Thẩm Mật tiểu công chúa dáng dấp càng phát ra xinh đẹp, bất tri bất giác, tiểu nha đầu đã ba tuổi.

Thẩm Dã tiểu bảo bảo nhìn một chút ba ba, lại nhìn một chút chính mình.

Ba ba phảng phất không có dài cái tay thứ ba a.

Vậy ta làm sao bây giờ?

Ta chẳng lẽ là cái kia bị ghét bỏ bảo bảo sao?

"Oa. . ." Thẩm Dã tiểu bảo bảo lập tức gào khóc.

Tiểu Băng tranh thủ thời gian ôm hống, kết quả hoàn toàn hống không được.

"Các ngươi thật là, làm gì đối với chúng ta tiểu dã bảo bảo." Tiểu Băng oán trách, sau đó một cái nhét vào Mộc Lan trong ngực.

Ở tại mụ mụ trong ngực, Thẩm Dã tiểu bảo bảo đổi gào khóc vì nghẹn ngào, tội nghiệp nhìn qua ba ba.

Thẩm Lãng ôn nhu mà nhìn xem Thẩm Dã, trong lòng nói: "Tiểu dã, bởi vì ngươi cường đại nhất, vì lẽ đó ba ba muốn bao nhiêu yêu ngươi tỷ tỷ cùng đệ đệ."

Một lát sau.

Đệ đệ Thẩm Kiến đi tới.

Hắn một thân giáp trụ.

Thẩm Lãng nói: "Đệ đệ, ngươi bây giờ ăn mặc giáp trụ làm cái gì?"

Thẩm Kiến nói: "Ta có thể vì ngươi mà chiến."

"Tốt, cám ơn ngươi." Thẩm Lãng nói: "Bất quá, chí ít hiện tại không có gì chiến đấu."

Thẩm Kiến nói: "Ta, ta cho là có, đúng, cha mẹ trong nhà chờ ngươi."

"Được." Thẩm Lãng nói: "Ta lập tức đi."

Thẩm Lãng đem Thẩm Lực còn cho Ninh Diễm, đem Thẩm Mật bảo bảo còn cho Tiểu Băng, sau đó liền đi thấy phụ mẫu.

Mộc Lan nói: "Phu quân, ta cùng ngươi đi."

Thẩm Lãng nói: "Không cần, ngươi đi, đại khái sẽ có chút xấu hổ."

... . . .

Lúc này, Thẩm Vạn phu thê cũng không tại Huyền Vũ Hầu tước phủ, mà là tại nguyên lai cái kia Phong Diệp thôn trong phòng nhỏ.

Liền là bọn hắn nghèo khổ nhất thời điểm nhà.

Thẩm Lãng đi vào ngoài phòng.

Trên trời mây đen áp đỉnh, nhìn như muốn sét đánh, lại mẹ nhà hắn không đánh.

Ai!

Ghét nhất thời tiết như vậy.

Muốn sét đánh ngươi liền sét đánh.

Muốn mưa liền ngươi trời mưa.

Mưa đá cũng không quan trọng.

Hít một hơi thật sâu.

Thẩm Lãng đẩy cửa ra đi vào.

Mẹ trứng, quả nhiên là một màn này.

Phụ thân của hắn, mẫu thân, chỉnh tề quỳ trên mặt đất.

Thẩm Lãng cũng tranh thủ thời gian quỳ xuống tới.

Một nhà ba người, quỳ gối đồng thời.

Thẩm Vạn phu thê hướng về Thẩm Lãng dập đầu.

"Lão nô vô danh bái kiến Đại Càn đế quốc bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

... . . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 405: Bảo Vệ Khương Bệ Hạ! Bảo Vệ Thiên Hạ Hi Vọng!

Thẩm Lãng từ nhỏ đã là một cái trẻ đần độn.

Thẩm Kiến ngược lại là cơ linh cực kì, nhưng phụ mẫu đối Thẩm Lãng giống như một cái bảo, đối Thẩm Kiến giống như một cọng cỏ.

Chân thực ngậm trong miệng sợ tan, nâng ở trong tay sợ ngã.

Này chỗ nào là đối nhi tử thái độ, hoàn toàn là đối tổ tông thái độ a.

Hiện tại rốt cục chân tướng rõ ràng.

Thẩm Lãng cười khổ nói: "Cha, mẹ, các ngươi đừng như vậy a? Phải ẩn giấu liền giấu diếm đến cùng, chúng ta làm cả đời người nhà không tốt sao? Ta làm con của các ngươi rất tốt."

Thẩm Vạn nói: "Không, không, không, chúng ta là cực kỳ kẻ ti tiện. Ngài có phụ thân là trên trời mặt trời, là ức vạn trong lòng người hào kiệt anh hùng, là phương đông thế giới người giải phóng, là chí cao vô thượng Khương Ly bệ hạ."

Mồ côi từ trong bụng mẹ.

Khương Ly sau khi chết, Thẩm Lãng mới sinh ra.

Thẩm Lãng tiến lên đem Thẩm Vạn phu thê dìu dắt đứng lên, cưỡng ép lôi kéo hai người ngồi xuống.

"Cha, mẹ. . ."

Thẩm Lãng cười khổ cười toe toét mặt, tại trong đầu suy tư tìm từ.

Sau đó ngược lại ba chén trà, mình uống một ngụm.

"Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn."

"Nhưng mà, con người của ta đâu, một điểm trách nhiệm cũng không nguyện ý chịu."

"Ta chỉ nghĩ muốn hưởng thụ quyền lực, không nguyện ý gánh chịu trách nhiệm. Chỗ nào giống Khương Ly bệ hạ như vậy ngưu bức a, muốn cứu vớt cả đời, muốn giải phóng toàn thế giới, muốn đem ức vạn dân chúng theo Đại Viêm đế quốc cùng siêu thoát thế lực văn minh phong tỏa bên trong cứu thoát ra."

"Đơn thuần từ một điểm này ở trên ta liền không giống như là con của hắn."

"Còn có ta tướng mạo cũng cùng hắn không giống a? Nếu như dáng dấp rất giống, sớm đã bị người nhận ra."

Khương Ly dáng dấp liền là trong truyền thuyết nhân vật chính mặt, anh minh thần võ, bá khí trùng thiên, cao quý không tả nổi.

Tại thời gian rất lâu bên trong, hắn đều là thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử.

Thẩm Lãng mặt?

Nói như thế nào đây?

Thiên hạ đệ nhất tiểu bạch kiểm.

Đệ nhất nhân vật phản diện mặt.

Mặc vào nữ trang, tuyệt đối so cơ hồ tất cả nữ nhân đều muốn đẹp cái chủng loại kia.

Khương Ly như thế một anh hùng cái thế, làm sao lại sinh ra Thẩm Lãng người như vậy cặn bã đâu?

Mẫu thân nói: "Con a, khi còn bé ngươi ngu dốt không chịu nổi, bỗng nhiên ở giữa đầu óc liền phảng phất khai thiên hết, biến thành trên thế giới cực kỳ thông minh người."

"Thực ra làm ngươi ngu dốt không chịu nổi thời điểm, chúng ta là may mắn, chí ít có thể bình an sống hết đời."

"Nhưng ngươi thuế biến thời điểm, chúng ta cao hứng thời điểm, cũng tràn ngập bất an. Ngươi xuất sắc như vậy, tựa như là đất cát bên trong bảo thạch, hào quang quá thịnh, cuối cùng sẽ bị người phát hiện."

"Vì lẽ đó từ đó về sau, chúng ta mỗi một ngày đều tại lo lắng hãi hùng, chỉ sợ có một ngày thân thế của ngươi bị vạch trần."

Thẩm Lãng chú ý tới, phụ mẫu thần sắc tiều tụy cực hạn, phảng phất mấy ngày mấy đêm đều không có ngủ.

"Giống như nay những ngày này thời tiết đồng dạng, âm hiểm nặng nề, mỗi ngày mây đen không ngừng mà áp xuống tới, liền là không sét đánh, liền là không mưa."

"Nhưng mà mấy ngày trước đó, một cái gọi làm Vân Mộng Trạch người chạy đến trong nhà đến, hắn là một cái xinh đẹp hài tử, nhưng mà tràn ngập kinh hoàng, để chúng ta tranh thủ thời gian chạy, chạy càng xa càng tốt."

"Sau đó, thân gia cũng tới tìm chúng ta nói chuyện. Nói bọn hắn cho tới bây giờ đều không hối hận, nói đây là Kim thị gia tộc lớn nhất vinh quang, dù là như vậy vong tộc diệt chủng, cũng không chút nào hối hận."

"Lúc kia ta liền biết, thân thế của ngươi đã bị vạch trần."

"Ta liền biết, trên trời lôi đình rốt cục hạ, chúng ta bảo bối này, rốt cuộc giấu không được."

"Ngươi khối bảo thạch này, nương liều mạng muốn đem nó giấu ở đất cát bên trong, giấu ở bùn đất bên trong, nhưng vẫn là giấu không được."

Mẫu thân rốt cục nhịn không được, gào khóc.

Thẩm Lãng tiến lên ôm lấy nàng.

"Tại nương trong lòng, cũng chỉ nhớ ngươi là một cái sống phóng túng, hưởng thụ vinh hoa phú quý xấu tiểu tử. Một chút xíu cũng không nguyện ý ngươi là cái gì Đại Càn đế quốc đế chủ, một chút đều không muốn để ngươi trở thành cái gì cái thế anh hùng."

"Thế giới này, làm anh hùng, đều không có kết cục tốt."

Mẫu thân ôm thật chặt Thẩm Lãng khóc lớn, liền phảng phất chưa tới một khắc, hắn liền muốn trực tiếp bạo, hay hoặc là phải bay đi.

Thẩm Lãng khóe mắt chảy ra nước mắt, cười nói: "Liền vừa rồi, tiểu đệ còn một thân giáp trụ, nói muốn vì ta mà chiến."

"Cha, mẹ, không dối gạt các ngươi nói, lúc ấy ta xác định tin tức này thời điểm, cũng toàn bộ đầu óc đều muốn nổ."

"Ta mới không nguyện ý tin tưởng đâu, ta làm sao lại sẽ là Khương Ly nhi tử đâu?

"Lão tử anh hùng mà hảo hán, lão tử lưu manh mà hỗn đản."

"Ta thường xuyên liền suy nghĩ, ta cha mẹ ruột rốt cuộc là người nào? Có thể sinh ra ta như thế tên hỗn đản."

"Cha mẹ, ngài đừng để trong lòng a, trên cơ bản ta ngay từ đầu liền biết ta không phải là các ngươi hai người thân sinh nhi tử. Nương ngài mặc dù là một cái mỹ nhân, nhưng đại khái cũng không sinh ra ta như thế một cái đỉnh cấp mỹ nam tử."

"Phốc đâm!" Mẫu thân nhịn không được cười lên một tiếng, càng gấp rút đem Thẩm Lãng ôm vào trong ngực.

Tốt bao nhiêu nhi tử.

Trên thế giới này nhất cơ linh, tinh xảo nhất, xinh đẹp nhất nhi tử.

Thẩm Lãng nói: "Ta lúc ấy liền rất hiếu kì, Thiên Nhai Hải Các còn có Ninh Hàn dựa vào cái gì nhẫn ta? Liền ta này tấm đức hạnh, nàng nhịn tiêu nhịn tiểu nhẫn rắm thúi cũng nhẫn không ta a, đã sớm nên giết ta a? Kết quả không có giết!"

"Sau đó thì sao, Thiên Nhai Hải Các nghĩ trăm phương ngàn kế đem Mộc Lan mang đến bọn hắn nơi đó điều dưỡng thân thể, liền là muốn nhường Mộc Lan cho ta sinh một đứa bé, muốn nhìn một chút có thể hay không sinh ra một cái đặc biệt ngưu bức huyết mạch bảo bảo, thực ra bọn hắn không phải vì Hoàng Kim huyết mạch, mà là vì xác định thân phận của ta."

"Kết quả bọn hắn thất bại!"

Thẩm Dã tiểu bảo bảo vừa sinh ra liền là nghịch thiên Hoàng Kim huyết mạch, nhưng rất nhanh liền biến mất không còn tăm hơi.

Thiên Nhai Hải Các ngay lập tức phái mấy cái học sĩ tới kiểm tra, kết quả không thu được gì, lúc kia Thiên Nhai Hải Các khẳng định là phi thường mê mang.

"Về sau, không biết Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn, Đại Viêm đế quốc lại làm cái gì, phảng phất lại một lần nữa tương đối xác định thân phận của ta. Thế là cố ý nhường ta đi trị liệu tiểu công chúa Cơ Ninh, cũng chính là vào lúc đó, bọn hắn xác định thân phận của ta, ta cũng xác định thân phận của mình."

"Ta lúc ấy còn nói sao, khoảng cách Đại Viêm đế quốc rõ ràng cũng chỉ có một trăm dặm, vì sao không cho ta tiến vào đế quốc cảnh nội a?"

"Nguyên lai, bọn hắn sợ dạng này không rõ, không nguyện ý Khương Ly con trai bước vào Đại Viêm đế quốc lãnh thổ!"

"Cơ Ninh nha đầu kia, nhìn thấy của ta lần đầu tiên liền gọi ta là ca ca, sau đó về sau liên tục ám chỉ ta đi nhanh lên, đi nhanh lên."

Lúc kia, tiểu công chúa Cơ Ninh không tốt nói rõ, chỉ là liều mạng ám chỉ, nhường Thẩm Lãng tranh thủ thời gian đi xa hải ngoại.

Thực ra đã là đem rất nhiều bí mật nói cho Thẩm Lãng.

Bởi vì nàng là Đại Viêm đế quốc tiểu công chúa, nàng biết được càng nhiều.

Cũng chính là từ đó về sau, Thẩm Lãng mặc kệ tới đó đều nghênh ngang, hắn đã không cần bảo tiêu.

Bởi vì, đã không có bất luận kẻ nào dám ám sát hắn.

Bởi vì hắn là Khương Ly con trai, Đại Càn đế quốc tân đế chủ.

Duy nhất có tư cách giết hắn người, chỉ có chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ.

Thẩm Lãng nói: "Cha mẹ, ta có phải hay không còn có một cái sinh đôi muội muội a?"

Mẫu thân lắc đầu nói: "Nương không biết."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia lúc ấy đến tột cùng chuyện gì phát sinh?"

Mẫu thân lắc đầu nói: "Con a, nương thật không biết. Ta và ngươi cha đều đã từng là nô lệ, không có danh tự, không có thân phận, không có tự do nô lệ, là Khương Ly bệ hạ giải phóng chúng ta, phân chúng ta đất đai. Từ đó về sau, chúng ta liền trở thành Đại Càn vương quốc một cái bình thường nông dân."

Phụ thân Thẩm Vạn vén quần áo lên, trên lưng vẫn như cũ có thể nhìn ra một cái lạc ấn vết thương, đây là đã từng nô lệ tiêu chí, chỉ bất quá về sau lại dùng đao vạch nát, che giấu cái này lạc ấn tiêu chí.

"Chúng ta hạnh phúc qua mấy năm sinh hoạt, tiếc nuối duy nhất là ta và ngươi cha vẫn luôn không mang thai được hài tử, bởi vì nương lúc ấy có chút tư sắc, làm nô lệ bị chơi đùa quá ác."

Mẫu thân nói rất đơn giản, lại nói ra lúc tuổi còn trẻ vô hạn huyết lệ.

"Chúng ta cho rằng hạnh phúc thời gian sẽ liên tục tiếp tục, coi như không có hài tử, vậy chúng ta cũng có thể đi nhận nuôi một cái."

"Mãi cho đến có một ngày, Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử, trời sập."

"Doanh Quảng cái này nghịch tặc làm phản, liên quân đế quốc như thủy triều tràn vào Đại Càn đế quốc, cướp bóc đốt giết. Chúng ta hoảng sợ không chịu nổi một ngày, vô số người dồn dập xuôi nam chạy nạn."

"Ta và ngươi cha cũng không ngoại lệ, vô cùng bi thống từ bỏ quý giá đất đai, mang lên chỉ có gia sản, đào vong phương nam."

"Bỗng nhiên một ngày nào đó, có một người, hắn toàn thân đều là máu, ôm một đứa bé tới, cùng chúng ta theo từ nay về sau đây chính là chúng ta nhi tử, nhường hắn bình an sống hết đời."

"Người kia ta biết, là Khương Ly bệ hạ thân đệ đệ, Đại Càn đế quốc Lâm quốc công."

"Nói lên cái này Lâm quốc công, hắn thanh danh không tốt lắm, suốt ngày chỉ biết uống rượu hưởng lạc, Khương Ly bệ hạ giáo huấn thật nhiều lần đều không thay đổi."

"Cái này Lâm quốc công phóng đãng không bị trói buộc, thường xuyên sẽ đóng vai thành lão bách tính, tùy tiện ghé vào đống người bên trong uống rượu, uống say ngay tại người khác góc tường xuống đi ngủ, vì lẽ đó thật nhiều người đều biết hắn."

"Ngày đó Lâm quốc công, trên thân máu thịt be bét, gãy một cái tay, xương cốt toàn thân gãy không biết bao nhiêu căn, ruột đều chảy ra ngoài, hắn đem hài tử giao cho chúng ta về sau, trả lại cho ngươi lấy một cái tên."

"Hắn nói Khương Ly danh tự không tốt, chính hắn Khương Lâm cái tên này cũng quá đứng đắn, hắn lúc đầu vẫn muốn êm tai một điểm danh tự, tỉ như để khương lãng, nhưng mà Khương Ly bệ hạ so cho phép, vì lẽ đó hắn liền đem cái này danh tự tặng cho ngươi."

Thẩm Lãng nước mắt chảy ra.

Ta có thể tìm được căn, muốn nói tại hiện đại Địa Cầu, bởi vì có cái tiểu thuyết nhân vật nam chính tên gọi Thẩm Lãng, lấy cái tên này còn có thể thông cảm được.

Thế giới này, cha mẹ nào như thế lãng, cho nhi tử lấy như thế lãng danh tự.

"Lâm quốc công nói với chúng ta, vĩnh viễn đừng nói cho ngươi chân thực thân thế, dù là làm nông dân nhi tử, cũng không cần làm anh hùng nhi tử, thế giới này làm anh hùng không có kết cục tốt."

"Sau đó hắn liền chết, ngũ tạng lục phủ lưu một chỗ."

"Ngay lúc đó chiến tranh nạn dân có rất nhiều, giống chúng ta loại này nông dân không có chút đáng chú ý nào, ta và ngươi cha liền ôm ngươi liên tục xuôi nam. Chúng ta liền nghĩ, chỉ cần cách Đại Viêm đế quốc càng xa liền càng an toàn."

"Chúng ta liên tục đi về phía nam, liên tục đi về phía nam, liền đến đại lục cuối cùng, liền đi vào Huyền Vũ thành."

Khương Lâm?

Người này Thẩm Lãng cơ hồ hoàn toàn không có bất kỳ cái gì hiểu.

Bởi vì toàn bộ Đại Càn đế quốc, trên cơ bản chỉ có bốn cái danh tự.

Khương Ly đế chủ, đế hậu, Khương Quảng thân vương, Khương Vô Minh.

Đại Càn theo vương quốc tấn thăng làm đế quốc, Khương Ly là đế chủ thời điểm, mấy cái huynh đệ đều không có phong vương, chỉ phong quốc công.

Duy chỉ có mình nghĩa đệ Khương Quảng phong thân vương, lúc ấy người xưng Quảng thân vương.

Tăng thêm Đại Viêm đế quốc dư luận phong tỏa, khiến cho bây giờ biết Khương Lâm cái tên này ít càng thêm ít.

Nhưng mà Khương Quảng làm phản.

Nhưng mà Khương Lâm cái này phóng đãng không bị trói buộc Lâm quốc công, lại vì Thẩm Lãng mà chết.

Còn ban cho hắn lãng cái này tên rất hay.

. . .

Liên quan tới phụ mẫu Thẩm Vạn phu thê, cái này cùng Thẩm Lãng trong tưởng tượng không giống.

Hắn vốn cho rằng Thẩm Vạn phu thê là Khương Ly bên người nô bộc, lại hoặc là tâm phúc.

Không nghĩ tới không phải, vẻn vẹn chỉ là bị Khương Ly giải phóng nô lệ mà thôi.

Chỉ bất quá mẫu thân lúc còn trẻ là cái mỹ nhân, vì lẽ đó đọc qua một chút sách, nhưng mà cũng được rất nhiều tội.

Khương Lâm công tước căn bản cũng không có đem Thẩm Lãng giao cho Đại Càn đế quốc thần tử, mà là giao cho một cái bình thường nông phụ.

Hắn làm được không sai.

Nếu như giao cho Khương Ly tâm phúc tôi tớ, vậy thì có dấu vết mà theo, nhất định sẽ bị Đại Viêm đế quốc tra được.

Mà giao cho một cái bình thường nông dân, liền phảng phất vùi sâu vào trong đống cát.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng mới sống đến bây giờ.

Thẩm Vạn phu thê cho tới bây giờ đều không có cùng Khương Ly đế chủ đế hậu tiếp xúc qua.

Bọn hắn cũng không biết lúc ấy đến tột cùng chuyện gì phát sinh.

Cũng không biết Thẩm Lãng có phải hay không có một cái song bào thai muội muội.

Thẩm Lãng tiến lên ủng một cái phụ mẫu nói: "Cha mẹ, thoáng chuẩn bị một chút, chúng ta muốn đi xa."

Mẹ trứng, lúc ấy chúng ta thỏ đảng có chí cướp đoạt thiên hạ, mới tiến hành vạn lý trường chinh.

Ta Thẩm Lãng một chút cũng không có muốn tranh đoạt thiên hạ ý tứ a, lão tử căn bản liền không có nghĩ tới muốn làm Hoàng đế.

Ta. . . Ta chỉ muốn làm một cái người ở rể, thanh thản ổn định đem cơm chùa ăn vào cùng a.

Vì sao con muốn bức ta đâu?

Làm cho ta cũng muốn tiến hành dài vạn dặm / trưng thu?

Thật sự là xxx chó.

...

Thẩm Lãng đi ra nhà tranh.

Sau đó phát hiện bên ngoài chân núi, lít nha lít nhít đứng đầy võ trang đầy đủ võ sĩ.

Kim Sĩ Anh dẫn đầu hơn hai ngàn người, ở bên ngoài chờ đợi.

Nhìn thấy Thẩm Lãng sau khi ra ngoài, Kim Sĩ Anh một chân quỳ xuống, hơn hai ngàn người đều chỉnh tề quỳ xuống.

Ánh mắt vô cùng cuồng nhiệt.

Xin nhờ, các ngươi không muốn như vậy, các ngươi đừng có dùng loại ánh mắt này được hay không?

Ta không phải Khương Ly.

Ta không phải trên trời mặt trời.

Các ngươi đừng thật cuồng nhiệt sùng bái a.

Kém chút quên, Kim Sĩ Anh cũng là chiến tranh nạn dân, theo Đại Càn đế quốc chạy nạn đến Huyền Vũ thành, không có cha mẹ, bị Kim Trác nhận nuôi.

Mà bây giờ, hắn trực tiếp đem mình làm Đại Càn đế quốc thần tử.

Thẩm Lãng đi qua nói: "Huynh trưởng, không cần thủ Nộ Triều thành sao?"

Kim Sĩ Anh dập đầu, run rẩy nói: "Bệ hạ ở nơi đó, ta ngay tại ở đâu!"

Thẩm Lãng đầu muốn nổ.

Đừng như vậy, đừng như vậy.

Đừng luôn mồm bệ hạ bệ hạ.

"Cha mẹ, đi thôi." Thẩm Lãng nói: "Đi trước Huyền Vũ Hầu tước phủ!"

Sau đó, hai ngàn tên Kim thị gia tộc võ sĩ đem Thẩm Lãng kẹp ở giữa, bảo hộ lấy đi Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Đi ra hai mươi dặm.

Trên đường gặp được một đội người, một chi binh mã.

Huyền Vũ thành chủ Liễu Vô Nham.

Ngươi lại còn tại?

Ngày đó ngươi phụng mệnh đi Thiên Nam phòng tuyến nghênh chiến Căng Quân, không có chết?

Liễu Vô Nham thành chủ thấy đến Thẩm Lãng về sau, đầu tiên là kinh ngạc.

Sau đó hắn khom người thối lui đến ven đường, cúi đầu xoay người đến cùng, cơ hồ là gãy đôi.

Phía sau hắn mấy trăm tên quân đội nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, đầu tiên là châu đầu ghé tai vài tiếng, sau đó chỉnh tề quỳ gối ven đường, không nhúc nhích.

Thẩm Lãng nói: "Mẫu thân, ta thân thế chuyện này không phải là tuyệt mật sao? Làm sao hiện tại phảng phất ai cũng biết?"

Việc này vốn là tuyệt mật.

Nhưng từ Hoàng đế tập kết con số trên trời đại quân xuôi nam, đồng thời bắt đầu canh chừng cho thiên hạ chư vương thời điểm, cái này đã không phải là bí mật.

Thẩm Lãng đi qua đầu này đại lộ.

Đi qua Liễu Vô Nham bên người thời điểm, hắn phi thường thấp giọng nói một câu: "Điện hạ bảo trọng."

Liền vẻn vẹn một câu nói kia, liền có thể nhìn ra, Khương Ly đế chủ tại thiên hạ là bực nào lòng người?

Hắn cái này mặt trời coi như thịt nát xương tan, cũng vẫn tại chiếu sáng lấy toàn bộ thiên hạ.

Thẩm Lãng cảm khái.

Lúc ấy hắn cũng đem Liễu Vô Nham danh tự viết tại cừu nhân trên tường, chỉ bất quá về sau sự tình quá nhiều, đem người này vật cấp quên.

...

Khổ Đầu Hoan cùng đệ nhất Niết Bàn quân vốn đã trở về quốc đô.

Lúc này, Khổ Đầu Hoan, Lan tên điên, Lan thị mười huynh đệ, chỉnh tề quỳ trước mặt Ninh Chính.

"Thái tử điện hạ, chúng ta chính thức hướng ngài chào từ biệt."

"Hai mươi mấy năm trước, anh hùng thiên hạ hiệu trung Khương Ly bệ hạ, chúng ta còn nhỏ, không có cơ hội này. Mà bây giờ Chủ Quân lại một lần nữa hàng thế, chúng ta cái này muốn đi thủ vệ đế chủ dư mạch."

Ninh Chính điện hạ gật đầu nói: "Tốt, các ngươi đi Huyền Vũ thành vì Khương bệ hạ mà chiến, ta ngay tại quốc đô đại biểu Ninh thị Vương tộc tôn nghiêm mà chiến."

Khổ Đầu Hoan mười mấy người, chỉnh tề dập đầu.

Sau đó, rời đi phủ thái tử.

Mười mấy người trở mình lên ngựa, dọc theo Huyền Vũ đường lớn xuôi nam.

Trên đường đi, cái này đến cái khác kỵ sĩ không có tiếng tăm gì gia nhập trong chi đội ngũ này.

Khổ Đầu Hoan nói: "Chúng ta nhưng là muốn đi Huyền Vũ thành chịu chết, hoặc là muốn đối mặt Đại Viêm hoàng đế con số trên trời quân đoàn, các ngươi cũng muốn đi sao?"

Cầm đầu một cái kỵ sĩ nói: "Chúng ta cũng là Đại Càn đế quốc con dân, đừng tưởng rằng chỉ có các ngươi đám này đặc thù huyết mạch người mới có thể bảo vệ bệ hạ, chúng ta cũng có thể!"

"Ha ha ha ha. . ." Khổ Đầu Hoan cười to quát: "Vậy liền cùng nhau đi, cùng nhau đi."

"Bảo vệ Khương bệ hạ, bảo vệ thiên hạ hi vọng."

"Bảo vệ bệ hạ, bảo vệ bệ hạ!"

Đi theo Khổ Đầu Hoan kỵ sĩ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng trùng trùng điệp điệp rời đi Thiên Việt, hướng về Huyền Vũ thành băng băng mà tới.

...

Lam Bạo quỳ gối Tam vương tử Ninh Kỳ trước mặt.

"Tam vương tử, ta muốn đi."

Ninh Kỳ nói: "Đi Huyền Vũ thành phải không?"

"Đúng vậy a."

Ninh Kỳ nói: "Đi gặp chết."

Lam Bạo nói: "Chết thì chết, hai mươi mấy năm trước ta còn nhỏ, cha mẹ của ta bọn họ vì Khương Ly bệ hạ mà chết. Hiện tại ta cũng lớn, giờ đến phiên chúng ta vì Khương bệ hạ mà chết."

"Thảo, khương lãng? Cái tên quái gì a."

"Ninh Kỳ vương tử, ta đi a!"

Lam Bạo nâng lên to lớn Lang Nha bổng, rời đi Ninh Kỳ Tam vương tử phủ, rời đi Thiên Việt quốc đô, hướng về Huyền Vũ thành lao nhanh!

...

Sở quốc Ma Nham Đạo cung!

Ban Nhược đại tông sư hoài nghi nhân sinh.

Cái kia lưu manh, vậy mà là Khương Ly bệ hạ con độc nhất, Đại Càn đế quốc người thừa kế duy nhất?

Hắn đùa bỡn ta đâu chỉ một hai lần?

Hắn mỗi một lần nhìn ta, đều là trước nhìn chân, lại nhìn mông, lại nhìn eo, cuối cùng mới nhìn mặt.

Dạng này lưu manh, cũng có thể đại biểu thiên hạ hi vọng.

Nhưng. . . Có hi vọng, dù sao cũng so không có hi vọng tốt.

Ban Nhược tông sư, nhìn qua Ma Nham Đạo cung mấy trăm tên đệ tử.

"Chư vị, các ngươi nhất định phải cùng đi với ta? Chúng ta chuyến đi này, thế nhưng là lấy trứng chọi đá, châu chấu đá xe."

Ma Nham Đạo cung đệ tử không nói một tiếng.

"Được, vậy thì đi thôi."

Ban Nhược đại tông sư nói: "Bảo vệ Khương bệ hạ, bảo vệ thiên hạ hi vọng!"

Ma Nham Đạo cung tất cả mọi người xuống núi.

Hướng về Việt Quốc Huyền Vũ thành phương hướng lao nhanh.

Trăm dưới kiếm Tuyết Sơn.

...

Toàn bộ phương đông thế giới, vô số nơi hẻo lánh!

Các nơi dãy núi, các nơi hồ nước.

Vô số dân gian, vô số võ sĩ, chui ra núi rừng.

Giống như vô số dòng sông, hướng về một phương hướng hội tụ, Huyền Vũ thành!

"Bảo vệ Khương bệ hạ!"

"Bảo vệ bệ hạ!"

Lại như cùng vô số đom đóm, hướng về một điểm sáng ngưng tụ.

Càng giống là thiêu thân lao đầu vào lửa.

...

Nam Ẩu quốc đô!

Căng Quân ngơ ngác nhìn địa đồ, nhìn xem trên mặt bàn vô số sổ.

Đây đều là hắn dốc hết tâm huyết tác phẩm.

Dùng ròng rã thời gian mấy năm, hắn viết ra phát triển Đại Nam quốc cương lĩnh.

Hắn có lòng tin tại trong vòng hai mươi năm, nhường Đại Nam quốc trở thành văn minh quốc gia, cường thịnh quốc gia.

Hắn hướng Thẩm Lãng học tập một cái tên.

Năm năm kế hoạch, mười năm kế hoạch.

Bây giờ, Đại Nam quốc cái thứ nhất năm năm kế hoạch liền muốn bắt đầu.

Căng Quân dã tâm bừng bừng, dự định bắt đầu ở Đại Nam quốc rộng lớn thổ địa bên trên thi triển sự phát triển của hắn bản thiết kế.

Trước mắt trên mặt bàn những thứ này cương lĩnh, cộng lại ròng rã mấy chục vạn chữ.

Đều là hắn từng chữ từng chữ viết ra.

Rất nhanh hắn liền phải đem những thứ này trên giấy nội dung phó chư vu thực tiễn, trong lòng hắn Đại Nam quốc, liền muốn một chút xíu hiện lên ở trong thế giới hiện thực.

Hắn kế hoạch lớn sự nghiệp vĩ đại, liền muốn mở ra.

Nhưng mà. . .

Lúc này, thiên băng địa liệt.

Hắn nhìn qua địa đồ thật lâu.

Sa Mạn vương hậu nói: "Đại Viêm đế quốc dẫn đầu nửa cái thế giới quân đội, trùng trùng điệp điệp, ngay tại vây quanh Việt Quốc, con số trên trời quân đoàn, đại khái có thể đem Việt Quốc cùng chúng ta diệt đi mười lần, một trăm lần."

"Ngô!"

Sa Mạn vương hậu nói: "Đây hết thảy phát sinh thật không phải lúc a."

"Đúng vậy a!" Căng Quân nói: "Chúng ta tốt nhất thời đại lập tức liền muốn đến, Đại Nam quốc liền muốn nghênh đón trước nay chưa từng có phát triển thời cơ, ta chẳng mấy chốc sẽ sáng tạo Sa Man tộc ngàn năm lịch sử tới huy hoàng nhất kỳ tích, kết quả thiên băng địa liệt."

Sa Mạn vương hậu nói: "Cái kia, chúng ta không đi?"

"Không đi?" Căng Quân cười nói: "Không đi, linh hồn của ta, của ta ngông nghênh liền xem như triệt để hủy, ta không còn có tư cách trở thành Sa Man tộc lãnh tụ."

Sau đó, Căng Quân yên lặng mặc vào áo giáp, phối hợp chiến đao, kiếm ra quốc chủ phủ.

Bên ngoài lít nha lít nhít hơn vạn Sa Man tộc quân đoàn, chỉnh tề đứng ở trên quảng trường.

Sa Ẩm quốc sư, Tô Nan Xu Mật Sứ, đại nguyên soái Sa Diên, Nam Cung Ngao phó Xu Mật Sứ bọn người, chỉnh tề quỳ trên mặt đất.

Căng Quân nhìn qua mấy người nói: "Ta chuyến đi này, khả năng rất lớn là không về được. Lúc ta không có ở đây, Tô Nan cầm đầu, một mực chờ đến nhi tử ta lớn lên."

"Một khi đại quân đế quốc xuôi nam, Nam Ẩu quốc là không giữ được, Khương quốc cũng sẽ diệt vong. Chúng ta một lần nữa trở lại thâm sơn trong rừng rậm, một lần nữa trở lại trong sơn động."

"Có nhiều chỗ, là vĩnh viễn thuộc về Sa Man tộc."

"Tô Nan, hết thảy nhờ ngươi!"

Tô Nan quỳ trên mặt đất, gào khóc, run rẩy nói: "Bệ hạ, nhường thần thay ngài đi thôi, dù sao ta cũng có mấy cái nhi tử, thần mới là đáng chết người."

Căng Quân nói: "Loại chuyện này, người khác thay thế không thể."

Căng Quân trở mình lên ngựa.

"Chư quân bảo trọng, cái chết của ta tin tức một khi truyền đến, các ngươi lập tức rời khỏi Nam Ẩu quốc, trở về tới núi lớn rừng cây bên trong."

"Xuất phát!"

Căng Quân dẫn đầu một vạn Sa Man tộc đại quân Bắc thượng, đi Huyền Vũ thành.

Không có bất kỳ cái gì lời nói hùng hồn.

Chỉ có hẳn phải chết quyết tâm.

Bảo vệ Khương bệ hạ!

...

Khương quốc!

Khương quốc nữ vương A Lỗ Na Na nhìn lấy mình nhi tử.

Nàng lâm vào khó xử, là muốn dẫn lấy nhi tử đồng thời?

Như thế Khương quốc Vương tộc sẽ phải mất nước diệt chủng.

Không mang theo nhi tử?

Khương quốc cùng quốc gia khác không giống, trung thần nâng đỡ ấu chủ loại chuyện này tại cái khác quốc gia sẽ phát sinh, tại Khương quốc cũng sẽ không phát sinh.

Một khi nàng A Lỗ Na Na chết, giữ lại A Lỗ Tráng tại cái này Khương quốc, cam đoan ngày thứ hai liền bị phía dưới những bộ lạc này tù trưởng chơi chết.

Sau đó, những tù trưởng này đánh cho ngươi chết ta sống, mạnh nhất người kia trở thành mới Khương vương.

Tính, đồng thời mang lên đi.

A Lỗ Na Na một tay lấy trên mặt đất cởi truồng nhi tử vớt lên.

"Xuất phát!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Khương vương A Lỗ Na Na dẫn đầu một vạn kỵ binh, trùng trùng điệp điệp đông tiến vào, đi Huyền Vũ thành.

Nàng mẹ nhà hắn không phải vì bảo vệ cái gọi là Khương bệ hạ.

Khương quốc là lưu manh quốc gia, cho tới bây giờ liền không có hiệu trung qua Khương Ly.

Nhưng mà A Lỗ Na Na trượng phu tại Huyền Vũ thành.

Trượng phu huynh đệ tại Huyền Vũ thành.

Nàng chỉ là đi bảo hộ trượng phu cái kia lưu manh huynh đệ.

Sở dĩ chỉ đem một vạn kỵ binh.

Bởi vì đây là nàng bản bộ kỵ binh, còn lại Khương quốc bộ lạc kỵ binh, nàng không có quyền mang đi.

Nàng đây là đi chịu chết, không phải vì quốc mà chiến.

...

Đại Viêm đế quốc, Viêm Kinh, trong hoàng cung.

Không bụi đặc thù trong cung điện.

Đại Viêm đế quốc Cơ Tuyền công chúa đang cùng Cơ Ninh tiểu công chúa đánh cờ.

Rất nhanh, Cơ Ninh thua.

"Tỷ tỷ, ngươi là thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, vì sao không lập gia đình a?" Cơ Ninh nói.

Cơ Tuyền nói: "Lấy chồng lại có gì tốt?"

Cơ Ninh nói: "Có phải là thiên hạ không có người xứng với ngươi a?"

Cơ Tuyền nói: "Thế giới này, ai lại xứng với ai?"

Cơ Ninh nói: "Tỷ tỷ, ta làm cho ngươi một món lễ vật."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Phải không? Tiểu bảo bối của chúng ta vậy mà lại cho tỷ tỷ chuẩn bị lễ vật, đưa cho ta xem một chút."

Cơ Ninh tiểu công chúa nói: "Vậy ngươi trước nhắm mắt lại."

Cơ Tuyền công chúa nhắm mắt lại.

Cơ Ninh tiểu công chúa nói: "Tỷ tỷ, ngươi duỗi thẳng cổ."

Cơ Tuyền công chúa duỗi thẳng thiên nga đồng dạng cái cổ trắng ngọc.

Cơ Ninh tiểu công chúa xuất ra một chuỗi dây chuyền, cẩn thận từng li từng tí ở tại Cơ Tuyền trên cổ, ôn nhu nói: "Tỷ tỷ, từ nhỏ đến lớn thân thể ta liền không tốt, trên thân có mấy chục loại chứng bệnh, nếu không phải ngươi cẩn thận che chở, ta đã sớm chết. Ngươi cùng phụ hoàng dùng tận tất cả lực lượng, tất cả bảo vật, mới khiến cho ta sống đến bây giờ, cám ơn ngươi tỷ tỷ."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Đứa nhỏ ngốc, nói chuyện này để làm gì nha?"

Sau đó, nàng liền muốn mở to mắt.

"Đừng mở mắt." Cơ Ninh tiểu công chúa nói: "Cái này dây chuyền, là dùng tóc của ta bện thành, phía trên này mỗi một đóa hoa, đều là ta tự mình trồng ra tới."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Tạ ơn tiểu Ninh Ninh, đây là tỷ tỷ thu được lễ vật tốt nhất, ngươi là tỷ tỷ đời này thương yêu nhất người."

Cơ Tuyền công chúa tiếp tục ngước cổ, sau đó Cơ Ninh tiểu công chúa vì nàng đeo dây chuyền.

Cơ Ninh tiểu công chúa trong lòng bàn tay thêm ra một cái nho nhỏ lưỡi dao, sau đó hướng về Cơ Tuyền công chúa trên cổ động mạch chủ, bỗng nhiên cắt xuống.

Giết, giết, giết!

Ta giết ngươi!

Nhưng mà. . .

Cắt bất động.

Đao này phiến rõ ràng rất sắc bén.

Cơ Tuyền công chúa cổ rõ ràng nhìn mềm mại vô cùng, nhưng mà cắt xuống, lại lông tóc không tổn hao gì.

Cơ Tuyền công chúa nắm chặt tiểu công chúa tay, ôn nhu nói: "Tiểu Ninh Ninh, ngươi cứ như vậy muốn giết chết tỷ tỷ sao?"

Cơ Ninh tiểu công chúa nước mắt tuôn trào ra.

"Cơ Tuyền, ngươi muốn đi xa nhà, ngươi muốn đi Huyền Vũ thành giết ca ca ta đúng hay không?"

"Đúng hay không?"

"Ngươi là ca ca của ta vị hôn thê, có thể gả cho hắn vinh quang của ngươi."

"Các ngươi đem ta cả đời đều cầm tù tại cái này hoàng kim trong cung điện mặt, các ngươi cuối cùng hết thảy lực lượng bảo hộ tính mạng của ta, ta có phải hay không nên cảm kích các ngươi a?"

"Hoang ngôn, thiên đại hoang ngôn."

"Các ngươi chỉ là vì nghiên cứu huyết mạch của ta mà thôi."

"Các ngươi liền là một đám dối trá hèn yếu người, các ngươi sợ hãi ca ca ta."

"Ca ca ta rõ ràng tay trói gà không chặt, các ngươi lại sợ hãi hắn."

"Phụ thân của ta Khương Ly bệ hạ mặc dù đã chết, nhưng mà hắn vĩnh viễn sống ở vô số người trong lòng."

"Hắn liền như là mặt trời, mặc dù đã hủy diệt, nhưng đã chiếu sáng lấy toàn bộ thế giới."

"Các ngươi Đại Viêm đế quốc tính cả mấy đại siêu thoát thế lực phong tỏa văn minh, nô dịch ngu muội thiên hạ ức vạn dân chúng. Phụ thân ta Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử về sau, thiên hạ đêm tối giáng lâm."

"Mà bây giờ, ca ca của ta Thẩm Lãng chỉ là một cái nho nhỏ mặt trăng, vẫn là một cái trăng lưỡi liềm trăng non, các ngươi liền đã như thế sợ hãi hắn."

"Chí cao vô thượng Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ, làm chứng minh sự cường đại của hắn, vì bức bách thiên hạ đứng đội, vậy mà vận dụng nửa cái thế giới quân đội đi giết ca ca ta."

"Các ngươi cho rằng dạng này liền có thể biểu hiện ra sự cường đại của các ngươi sao?"

"Không sai, các ngươi là rất cường đại! Nhưng mà trong lòng các ngươi vĩnh viễn ở một tên hèn nhát, hèn nhát. . ."

"Hoàng đế ở đâu? Hoàng đế ở đâu?"

Cơ Tuyền nhìn qua Cơ Ninh tiểu công chúa, không nói một lời.

Cái này tiểu công chúa đã hai mươi mấy tuổi, nhưng bởi vì từ nhỏ thân thể quá kém, vì lẽ đó nhìn qua chỉ có mười lăm mười sáu tuổi.

Nàng nhìn qua cái gì cũng không biết.

Nhưng mà, trong lòng nàng biết tất cả mọi chuyện.

Cơ Tuyền ôn nhu nói: "Tiểu nha đầu, ngươi mệt mỏi, nên đi ngủ."

"Đi ngủ? Khi còn sống không cần lâu ngủ, sau khi chết tự nhiên an nghỉ!" Cơ Ninh tiểu công chúa cười lạnh nói: "Các ngươi nhường ta ngủ được còn chưa đủ à? Các ngươi cho rằng lần này có thể giết chết ca ca ta sao? Ta lúc đầu sắp chết, nhưng ta tuyệt đối sẽ không chết, ta liền còn sống nhìn xem các ngươi. . ."

Cơ Tuyền nhẹ tay nhẹ phẩy qua Cơ Ninh tiểu công chúa cái ót.

Cơ Ninh tiểu công chúa mỹ hảo vô hạn con mắt hoàn toàn không chống đỡ được, dần dần mà khép lại nhắm lại.

Nàng dần dần chìm vào giấc ngủ.

"Ta xem thường các ngươi, ta xem thường các ngươi toàn bộ Cơ thị gia tộc."

. . .

Cơ Tuyền công chúa lẳng lặng rời khỏi toà này không bụi cung điện, hắn đi vào vàng son lộng lẫy, chí cao vô thượng trước đại điện.

"Đi giết hắn, giết sạch hắn tất cả tùy tùng, trảm thảo trừ căn!" Chí cao vô thượng thanh âm vang lên.

"Vâng!" Cơ Tuyền công chúa nói.

Sau đó, nàng xoay người cưỡi lên một đầu Độc Giác Thú.

Tốc độ vô cùng nhanh chóng, viễn siêu phổ thông chiến mã rất nhiều lần.

"Truyền chỉ!"

"Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn, Thông Thiên tự, Huyền Không Tự, Tru Thiên Các, Bạch Ngọc Kinh lục đại siêu thoát thế lực, xuất động đỉnh cấp võ đạo quân đoàn, chém giết Khương Ly con trai, chém giết Khương Ly dư nghiệt."

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Thiên hạ mấy đại siêu thoát thế lực.

Vô số đỉnh cấp cao thủ, vô số tông sư, giống như như hạt mưa hạ xuống thế tục thế giới.

Tuôn hướng Huyền Vũ thành!

Đi chém giết Khương Ly con trai, diệt tuyệt thiên hạ hi vọng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 406: Tân Vương Đăng Cơ! Ta Là Thiên Hạ Chung Chủ?

Không quan trọng một cái tay trói gà không chặt Thẩm Lãng, cần Đại Viêm đế quốc Hoàng đế vận dụng nửa cái thế giới quân đoàn sao?

Đương nhiên không cần.

Hoàng đế bệ hạ tân chính vừa mới kết thúc, lập tức liền muốn bắt đầu thống nhất thiên hạ bộ pháp.

Nhưng mà có vài quốc gia không quá nghe lời a.

Tỉ như Việt Quốc Ninh Nguyên Hiến, lại tỉ như tuổi trẻ Sở Vương.

Vì lẽ đó lúc này liền cần một cái danh nghĩa.

Dựng nên một cái địch nhân.

Mượn cái này danh nghĩa, quét ngang thiên hạ tất cả không nghe lời chư hầu vương.

Liền như là năm đó Hạng Tịch dùng diệt Tần danh nghĩa, tiễn trừ thiên hạ chư hầu.

Thẩm Lãng làm Khương Ly con, chính là tốt nhất danh nghĩa.

Như vậy Hoàng đế bệ hạ coi trọng Thẩm Lãng sao?

Coi trọng, cũng không coi trọng.

Đối Thẩm Lãng người này, không tính rất xem trọng.

Thẩm Lãng rất thông minh, thậm chí trí gần như yêu, nhưng mà tại tuyệt đối lực lượng trước mặt tính không được cái gì.

Có thể đối Thẩm Lãng thân phận, Hoàng đế vô cùng coi trọng.

Đây chính là Khương Ly con.

Hoàng đế bệ hạ muốn làm thiên hạ mặt trời, nhưng mà tại vô số người suy nghĩ bên trong, Khương Ly mới là cái kia mặt trời.

Như hắn không có hậu đại cũng liền thôi.

Một khi có hậu đại, mà lại là một cái phi thường xuất sắc hậu đại.

Cái kia vô số người liền sẽ giống như thiêu thân lao đầu vào lửa đồng dạng xông đi lên hiệu trung.

Liền như là vạn cổ đêm dài bên trong xuất hiện một ngọn đèn sáng.

Trong bóng đêm, cái này một ngọn đèn sáng liền sẽ trở thành duy nhất phương hướng.

Trước đó Thẩm Lãng thanh danh không tốt đẹp gì.

Thiên hạ quý tộc cùng chư hầu, thậm chí vô số lão bách tính đều đối với hắn biểu thị chán ghét.

Ngươi không quan trọng một cái nông dân mà con, nho nhỏ người ở rể, dựa vào cái gì như thế lãng? Dựa vào cái gì như thế nhảy thoát?

Mà một khi thân phận của hắn vạch trần, hết thảy đều không giống.

Thẩm Lãng tất cả khuyết điểm, đều sẽ biến thành ưu điểm.

Hắn lỗ mãng, lại biến thành không bị trói buộc.

Hắn ngoan độc, lại biến thành sát phạt quả đoán.

Tóm lại, hắn hết thảy tất cả đều sẽ biến thành chính xác.

Dù là bị hắn ngược đãi qua người, cũng sẽ cùng có vinh yên.

Hắn lại biến thành một cái độc nhất vô nhị lãnh tụ.

Vì lẽ đó, Hoàng đế bệ hạ nhất định phải gióng trống khua chiêng, đem Thẩm Lãng triệt để tiêu diệt tại trong trứng nước.

. . .

Không nhìn bất luận cái gì biên giới, không nhìn bất luận cái gì biên cảnh.

Con số trên trời quân đội đem toàn bộ Việt Quốc từ nam đến bắc hoàn toàn vây quanh.

"Mặt trời chói chang trên không, viêm chiếu thiên hạ!"

"Xuất phát, xuất phát!"

Theo ra lệnh một tiếng!

Nửa cái thế giới quân đội, giống như vô biên vô tận biển gầm, theo Sở quốc biên cảnh cùng Ngô quốc biên cảnh tràn vào Việt Quốc, bao phủ hết thảy!

Mấy ngày về sau!

Một chi số lượng kinh người quân đoàn, vây quanh Việt Quốc đô thành.

Chi này quân đoàn thống soái là Tân Càn vương quốc Thái tử, Khương Ly đã từng đệ tử, lớn nhất kẻ phản bội Doanh Quảng con, Doanh Vô Minh.

Toàn bộ Việt Quốc đô thành, triệt để không phòng.

Bốn môn mở rộng, liên quân đế quốc trùng trùng điệp điệp tiến vào Thiên Việt thành, vây quanh Việt Quốc hoàng cung!

Tân Càn vương quốc Thái tử Doanh Vô Minh tiến thẳng một mạch, đi vào hoàng cung trước mặt.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến râu tóc trắng bệch, lẳng lặng mà ngồi tại vương tọa phía trên.

Triều đình quần thần có một nửa không đến.

Không, cách nói này không tốt.

Phải nói Việt Quốc quần thần, lại có một nửa tới.

Đối mặt đế quốc con số trên trời quân đoàn, vẫn như cũ có một nửa Việt Quốc thần tử vào triều.

Đã từng Việt Quốc quân thần đối kháng, lúc này phảng phất tiến vào một cái cảnh giới mới.

Bọn hắn dùng hành động thực tế biểu thị lập trường của mình, chí ít vào thời khắc này, cùng quân vương cùng ở tại?

Bệ hạ ngươi chớ có lại nói cái gì Việt Quốc không trung thần, ngươi chớ có lại nói cái gì thần tử như kỹ nữ.

Doanh Vô Minh một thân nhung trang, đi vào Việt Vương trước mặt, khom người nói: "Tiểu chất bái kiến Việt Vương."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Chuyện gì a?"

"Hoàng đế bệ hạ có chỉ." Doanh Vô Minh cao giọng nói.

Ninh Nguyên Hiến run run rẩy rẩy đứng lên.

Quần thần quỳ xuống.

Doanh Vô Minh cao giọng nói: "Phụng thiên thừa vận Hoàng đế chiếu viết, Khương Ly con Thẩm Lãng vì vương triều Đại Viêm công địch, thiên hạ chư quốc quân chủ đều có nghĩa vụ thảo phạt, khâm thử!"

Doanh Vô Minh mang theo phần này ý chỉ, đi qua mấy cái quốc gia, tất cả quân chủ toàn bộ thỏa hiệp.

Tân Sở Vương đã tương đối mạnh hung hãn, nhưng một ngày sau đó vẫn là thỏa hiệp, chẳng những nhường quân đế quốc đoàn vượt qua toàn cảnh, hơn nữa còn xuất binh mười vạn gia nhập liên quân đế quốc.

Bây giờ Doanh Vô Minh ý tứ hết sức rõ ràng.

Việt Vương Ninh Nguyên Hiến, đến phiên ngươi.

Hai mươi mấy năm trước, ngươi là Khương Ly tùy tùng.

Nhưng mà Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau, ngươi quỳ xuống thỏa hiệp, cầu khẩn Chúc thị gia tộc tại Viêm kinh vận hành, mới bảo trụ vương vị của ngươi.

Như là đã quỳ qua một lần.

Như vậy lại quỳ lần thứ hai, tin tưởng cũng không có cái gì áp lực đi.

Người nha, quỳ quỳ liền quen thuộc.

Ninh Nguyên Hiến thân thể còng xuống, trong đầu không khỏi vang lên Thẩm Lãng lá thư này.

Nam mà đầu gối có hoàng kim, nhưng hoàng kim là mềm, quỳ xuống cũng là bình thường.

Ha ha ha. . .

Ninh Nguyên Hiến nhịn không được cười ra tiếng.

Doanh Vô Minh nói: "Việt Vương, có gì đáng cười sao?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Không có, chỉ là nhớ tới có người nói một câu."

Doanh Vô Minh cười nói: "Không bằng nói nghe một chút."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nam mà dưới đầu gối là vàng, câu nói này Doanh thái tử có thể nghe qua không?"

Doanh Vô Minh nói: "Quá nghe qua."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nhưng hoàng kim là mềm, vì lẽ đó nam nhân thường xuyên quỳ cũng là bình thường, ngươi cũng đã biết những lời này là ai nói sao?"

Doanh Vô Minh nói: "Ai vậy, nói ra như thế hoang đường mà có ý tứ?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng."

Doanh Vô Minh ánh mắt phát lạnh, nói: "Nguyên lai là hắn a."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Doanh thái tử, ngươi nói như thế một cái vô lại hỗn trướng làm sao lại là Khương Ly bệ hạ mà con đâu? Ta biết hắn lâu như vậy, hắn không giống như là loại người này a! Khương Ly bệ hạ cỡ nào anh minh thần võ a, vậy mà có thể sinh ra như thế một cái tiểu lưu manh?"

Ách!

Câu nói này, Doanh Vô Minh không thể trả lời.

"Việt Vương nói chuyện cẩn thận, Khương Ly bệ hạ thế nhưng là phản nghịch, tạo phản phản nghịch." Doanh Vô Minh nói.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thẩm Lãng cùng ta nói qua một cái danh từ mới, gọi là đột biến gien, thế nhưng là hắn cái này đột biến được cũng quá lợi hại, thượng thiên mắt mù, vậy mà nhường cái này tiểu hỗn đản trở thành Khương Ly bệ hạ người thừa kế duy nhất."

Quần thần lẳng lặng không nói gì.

Không biết quốc quân Ninh Nguyên Hiến sau đó phải nói cái gì.

Quốc quân Ninh Nguyên Hiến nói: "Hai mươi mấy năm trước đâu? Ta là đi theo Khương Ly bệ hạ, con của hắn con còn không thấy ta liền đem nữ nhi Ninh Hàn gả cho hắn. Thậm chí hắn khởi binh cùng Đại Viêm đế quốc lúc khai chiến, ta cũng tràn đầy phấn khởi hỏi, Khương Ly bệ hạ, muốn ta Việt Quốc xuất binh sao? Khương Ly bệ hạ bá khí trùng thiên nói, không cần đến."

Lúc ấy Khương Ly bệ hạ khí thôn vạn dặm như hổ, xác thực không cần Việt Quốc quân đội chi viện, hắn liền là loại kia ta một người liền muốn treo lên đánh toàn thế giới tư thế.

Doanh Vô Minh không nói nữa.

Ninh Nguyên Hiến toàn thân rung động, thậm chí bờ môi đều có chút khống chế không nổi, khóe miệng có một chút nước bọt.

Hắn xuất ra tơ lụa khăn, lau khóe miệng.

"Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử về sau, ta hoảng sợ không chịu nổi một ngày, cảm thấy ta cái này vương vị muốn xong, thậm chí Việt Quốc cũng muốn xong, vì lẽ đó liền đi tìm Chúc Hoằng

Chủ, lúc ấy ta trực tiếp quỳ ở trước mặt của hắn nói lão sư cứu ta!"

Lời này một màn, tất cả mọi người không dám tin.

Lúc ấy Việt Vương là quân, Chúc Hoằng Chủ là thần, Việt Vương vậy mà cho Chúc Hoằng Chủ quỳ xuống?

Cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua a?

Ninh Nguyên Hiến tiếp tục nói: "Đương nhiên, đây là một cái không có người biết bí mật, Chúc Hoằng Chủ không nói, ta cũng không nói. Ta quỳ xuống về sau đâu, Chúc Hoằng Chủ xin (mời) Viêm kinh Chúc thị gia tộc khắp nơi du thuyết, rốt cục bảo trụ của ta vương vị, Chúc Hoằng Chủ cũng trở thành của ta Tướng phụ, Chúc thị cũng trở thành vương hậu của ta, ta bỏ rơi nguyên phối thê tử."

"Sỉ nhục lớn lao đúng hay không? Hiện tại ta nghĩ minh bạch, lúc ấy quỳ xuống cũng không sỉ nhục, nhưng mà sau đó không dám thừa nhận, không dám hồi ức mới thật sự là sỉ nhục."

"Có người nói, làm một người cái eo bị đánh gãy về sau, liền rốt cuộc đứng không dậy nổi."

"Làm một người quỳ xuống về sau, dù là ngươi đứng, tất cả mọi người cũng đều nghĩ đến ngươi quỳ."

"Thẩm Lãng nhiều lần nhường ta nghĩ mở, nói quỳ quỳ liền quen thuộc."

"Hắn kia là nói bậy, hắn cái này hỗn đản, làm sao lại là Khương Ly bệ hạ người thừa kế duy nhất đâu? Lão thiên không có mắt a!"

"Nhưng mà, thần tử một số thời khắc thật không thể chọn lựa chủ quân. Liền như là cả triều thần tử, các ngươi đại khái cũng không muốn bày ra ta vị này cay nghiệt thiếu tình cảm quân vương sao? Ta Ninh Nguyên Hiến không phải hôn quân, nhưng khoảng cách hôn quân cũng vẻn vẹn chỉ có cách xa một bước."

"Năm đó ta quỳ xuống, đầu hàng, thỏa hiệp, cái eo bị đánh gãy."

"Nhưng mà có chút không quen, nhưng mà muốn tại đứng lên."

"Vì lẽ đó. . ."

"Mượn đế quốc khâm sai tại, quần thần cũng tới một nửa, ta Ninh Nguyên Hiến chính thức tuyên bố thoái vị, từ nay về sau ta không còn là Việt Quốc vương."

"Thái tử Ninh Chính, từ giờ trở đi, ngươi chính là Việt Quốc vương."

Ninh Chính tiến lên dập đầu nói: "Nhi thần tuân chỉ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Chư vị thần công, không bái kiến các ngươi một chút tân vương sao?"

Quần thần chỉnh tề dập đầu nói: "Chúng thần bái kiến đại vương."

Tân Việt Vương Ninh Chính nói: "Các khanh bình thân."

Ninh Nguyên Hiến run run rẩy rẩy, đem vương miện mang tại Ninh Chính trên đầu.

Sau đó, hắn lại run run rẩy rẩy bỏ đi trên người vương bào, chính thức thoái vị.

"Ninh Nguyên Hiến kháng chỉ bất tuân." Ninh Nguyên Hiến hướng về Doanh Vô Minh gằn từng chữ.

Toàn trường tĩnh mịch.

Trong mọi người tim run rẩy.

Ninh Nguyên Hiến lại nói: "Thẩm Lãng cái này hỗn đản, làm sao lại là hắn trở thành Khương Ly bệ hạ mà con đâu? Nhưng mà người cũng không thể lựa chọn mình chủ quân không phải sao?"

Ninh Nguyên Hiến hướng về phía đông Huyền Vũ thành phương hướng, hai đầu gối quỳ xuống nói: "Lão thần Ninh Nguyên Hiến, bái kiến bệ hạ! Tại toàn bộ phương đông thế giới, ta Ninh Nguyên Hiến chỉ nhận một cái quân chủ, đó chính là Khương Ly bệ hạ. Mà Khương Ly bệ hạ chết, vậy ta liền nhận con của hắn con, từ đó về sau Thẩm Lãng chính là ta Ninh Nguyên Hiến chi chủ."

Dứt lời, Ninh Nguyên Hiến quỳ rạp trên đất.

Tiểu hỗn trướng a, ngươi trước kia quỳ của ta thời điểm như vậy qua loa. Hiện tại ta lại muốn quỳ ngươi, quỳ được nhưng so sánh ngươi nghiêm túc nhiều.

Nam mà dưới đầu gối là vàng, quỳ quỳ liền quen thuộc không phải sao?

Quần thần rung động, thần sắc nghiêm túc trọng yếu, ánh mắt đỏ bừng.

Giờ khắc này!

Trong mắt bọn hắn, Ninh Nguyên Hiến đạt được thăng hoa.

Trước đó tất cả sai lầm, trước đó tất cả oán trách, toàn bộ tan thành mây khói.

Chí ít tại thời khắc này lên.

Ninh Nguyên Hiến là một cái vĩ đại quốc quân.

Làm một người nguyện ý dùng sinh mệnh đi thuyết minh lý tưởng thời điểm, vậy hắn liền là vĩ đại.

Doanh Vô Minh lẳng lặng im lặng nhìn qua Ninh Nguyên Hiến.

Làm một người không e ngại tử vong thời điểm, đây cũng là không có gì có thể uy hiếp.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Ninh Chính.

"Lão Việt Vương kháng chỉ, tân Việt Vương ngươi đây?" Doanh Vô Minh nói: "Ngươi như lại kháng chỉ, đó chính là đại nghịch bất đạo, Việt Quốc cũng liền muốn vong."

Ninh Chính mặc vào vương bào, mang tốt vương miện, chậm rãi ngồi tại vương tọa phía trên.

Hắn nhìn một chút quần thần, lại nhìn một chút Doanh Vô Minh.

"Tân Việt Vương, ngươi có thể tuân chỉ sao?" Doanh Vô Minh tiếp tục nói.

Như tân Việt Vương lại kháng chỉ, cái kia đại quân liền sẽ lập tức chiếm lĩnh Thiên Việt thành.

Thuận tiện đem toàn bộ Việt Quốc diệt đi.

Ninh Chính nhìn qua Ninh Kỳ nói: "Tam ca, ngươi đi lên một chút."

Tam vương tử Ninh Kỳ tiến lên, quỳ trên mặt đất.

Ninh Chính nói: "Lần trước, ngươi làm hơn một canh giờ thiếu quân liền bị phế sạch, ngươi nên coi là vô cùng nhục nhã đi. Hiện tại ta làm ba phút Việt Quốc chi quân, cảm giác cũng không tệ lắm!"

Tiếp lấy tân Việt Vương Ninh Chính nói: "Quả nhân chính thức đem vương vị nhường ngôi cho tam vương huynh Ninh Kỳ."

Tiếp lấy Ninh Chính cởi vương bào, xuyên tại Ninh Kỳ trên thân, lấy xuống vương miện mang tại Ninh Kỳ trên đầu.

"Chư vị thần công, bái kiến các ngươi tân vương đi!"

Đón lấy, Ninh Chính hướng về Huyền Vũ thành quỳ xuống nói: "Ninh Chính kháng chỉ bất tuân, Ninh Chính nguyện ý đi theo Khương Ly bệ hạ. Khương Ly bệ hạ chết, Ninh Chính liền đi theo Khương Ly con, vĩnh viễn phụng Khương Ly con Thẩm Lãng làm chủ."

Ninh Nguyên Hiến, Ninh Chính hai người, hướng về phía đông phương hướng, quỳ sát không nhúc nhích.

. . .

Quần thần rốt cục cũng nhịn không được nữa, nước mắt tuôn trào ra, hướng về Ninh Kỳ cong xuống.

"Chúng thần bái kiến đại vương!"

Mang theo vương miện Ninh Kỳ sớm đã bị nước mắt dán toàn bộ gương mặt.

Toàn bộ thân thể đều tại run rẩy.

Giờ khắc này, đạo đức của hắn, nội tâm của hắn, bị đâm được thủng trăm ngàn lỗ.

Vì sao hắn đoạt dòng chính thất bại, phụ vương không giết hắn? Ninh Chính cũng không động hắn?

Chính là vì giờ khắc này.

Phụ vương Ninh Nguyên Hiến, lại một lần nữa hiện lên ở trong đầu của hắn bên trong.

Ngươi tham sống sợ chết không dễ dàng.

Mấy năm Hà Đông, mấy năm Hà Tây, trời thay đổi, chưa hẳn liền thay đổi không trở lại.

Ninh Kỳ chúng ta không hề động ngươi, liền là hi vọng ngươi vĩnh viễn ghi nhớ, không nên đem sự tình làm tuyệt, cho Ninh thị Vương tộc, cho Việt Quốc lưu lại một tia nguyên khí.

Ngươi Ninh Kỳ rất không tệ, liền là khuyết thiếu một điểm nhân vị.

Ninh Kỳ cũng nhịn không được nữa, triệt để nằm rạp trên mặt đất gào khóc.

Tha thiết ước mơ vương vị đạt được.

Nhưng, đây là hắn muốn sao?

Vì sao không cảm giác được bất luận cái gì thống khoái, ngược lại có vô hạn thống khổ.

Của ta phụ vương, của ta Ngũ đệ.

Ninh Kỳ cái trán kề sát đất, ngón tay giữa giáp một mực đâm vào lòng bàn tay bên trong, máu tươi lưu toàn bộ bàn tay.

Cùng cha cùng thù.

Phụ vương, ta ghi nhớ.

Ta nhớ kỹ ngươi khổ tâm.

Ta ghi nhớ hôm nay đây hết thảy.

Ninh Kỳ cảm giác được đầu của mình muốn nổ tung.

Đầu đau muốn nứt.

Nhưng mà vô biên vô tận thống khổ mau chóng tới.

Ta Ninh Kỳ cần tranh thủ thời gian tỉnh táo lại.

Hô, hô, hô. . .

Ninh Kỳ thở hồng hộc.

Dần dần, hắn tỉnh táo lại, sau đó hắn chậm rãi ngồi tại trên vương vị.

Tân Càn vương quốc Thái tử Doanh Vô Minh ánh mắt nhìn tại Ninh Kỳ trên mặt, chậm rãi nói: "Tân Việt Vương, ngươi có thể tuân chỉ sao?"

Ninh Kỳ nói: "Tiểu vương tuân chỉ, ta đem đi theo Hoàng đế bệ hạ ý chí, cộng đồng thảo phạt thiên hạ công địch, Khương Ly con."

"Rất tốt, rất tốt!" Doanh Vô Minh cười nói.

Doanh Vô Minh nói: "Vậy ngươi Việt Quốc sắp xuất hiện nhiều lính thiếu a?"

Ninh Kỳ nói: "Ta Việt Quốc vừa mới kinh lịch khuynh quốc chi chiến, đã không binh, nhưng vì Hoàng đế bệ hạ ý chỉ, ta nguyện dốc hết toàn lực, xuất binh ba vạn, thảo phạt Khương Ly con."

Doanh Vô Minh nói: "Tốt, tốt, tốt, đáng quý, tân Việt Vương trung thành, thiên địa có thể bày tỏ."

Đón lấy, Doanh Vô Minh lại nói: "Bất quá, Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính chẳng những kháng chỉ, mà lại lại còn phụng nghịch tặc làm chủ, đây là công nhiên phản nghịch a. Đây là ngươi Việt Quốc người, ta liền giao cho tân Việt Vương xử trí, hi vọng Việt Vương có thể đại nghĩa diệt thân a."

Ninh Kỳ nói: "Người tới, đem Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính triệt để giam lỏng, vĩnh viễn không thể cùng ngoại giới tiếp xúc."

Doanh Vô Minh nói: "Cái này đủ?"

Tân Việt Vương Ninh Kỳ nói: "Khâm sai đại nhân, hai người này một cái là phụ thân của ta, một cái là đệ đệ của ta, ta tân vương vào chỗ, cốt nhục tương tàn, tin tưởng Hoàng đế bệ hạ cũng không nguyện ý nhìn thấy."

Doanh Vô Minh nói: "Thiên địa quân thân sư, Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính cử động lần này chẳng những là làm trái thiên địa ý chỉ, làm trái Hoàng đế chi ý chí, đây là đại nghịch bất đạo tội, tội không thể xá."

Tân Việt Vương Ninh Kỳ nói: "Cái kia khâm sai đại nhân ý tứ là?"

Doanh Vô Minh nói: "Xử phạt mức cao nhất theo pháp luật."

Ninh Kỳ trái tim lắc một cái, đây là muốn nhường hắn giết cha, giết đệ?

Đây là muốn đoạn tuyệt hắn Ninh Kỳ đường lui, nhường hắn triệt để đứng ở Hoàng đế bệ hạ trên thuyền.

. . .

Ninh Kỳ ngồi tại trên vương vị.

Thí quân giết cha sự tình, Ninh Kỳ đã từng làm một nửa.

Hắn không ngừng mà nói với mình.

Ta đây cũng là vì Việt Quốc.

Vì Ninh thị Vương tộc trăm năm cơ nghiệp.

Hết thảy đều là đáng giá.

Chịu nhục, nằm gai nếm mật.

Phụ vương cùng Ninh Chính sinh mệnh dĩ nhiên nặng, nhưng mà cũng nặng bất quá Việt Quốc giang sơn.

Liệt tổ liệt tông nỗ lực bao nhiêu sinh mệnh cùng máu tươi đại giới, mới đến cái này mấy ngàn dặm giang sơn?

Không thể chôn vùi tại ta Ninh Kỳ trong tay.

Tin tưởng phụ vương cùng Ninh Chính cũng sẽ không trách của ta.

Ninh Nguyên Hiến ngẩng đầu nói: "Ninh Kỳ, làm ngươi nên làm sự tình."

Ninh Chính không nhúc nhích, hiển nhiên cũng chuẩn bị khẳng khái chịu chết.

Ninh Kỳ toàn thân kịch liệt run rẩy, tay phải chậm rãi liền muốn giơ lên.

Ta giết phụ vương, ta giết Ninh Chính, không phải vì mình, là vì Việt Quốc, là vì Ninh thị Vương tộc.

Liệt tổ liệt tông trên trời có linh thiêng, cũng sẽ không trách của ta.

Ninh Kỳ, ngươi làm hết thảy, không đều là vì hiện tại sao?

Ninh Kỳ, một cái vĩ đại quân vương, nhất định phải làm ra lấy hay bỏ.

Giết, giết, giết!

Doanh Vô Minh ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Ninh Kỳ.

Cả triều thần tử nhìn chằm chằm Ninh Kỳ.

"A. . ." Ninh Kỳ bỗng nhiên rống to một tiếng.

Sau đó, hắn bỗng nhiên đứng lên, lấy xuống đỉnh đầu vương miện, đặt ở vương tọa phía trên.

"Khâm sai đại thần, tiểu vương làm không được, tự nguyện thoái vị."

Sau đó, Ninh Kỳ quỳ xuống, quỳ trước mặt Doanh Vô Minh.

Toàn trường triệt để chấn kinh.

Cái này. . . Cái này. . .

Ba cái quốc vương thoái vị?

Doanh Vô Minh nhìn qua đây hết thảy.

Ninh Kỳ, ngươi quá làm cho người thất vọng.

Ngươi cũng bị hủ hóa, ngươi cũng bị mềm yếu.

"Ha ha ha ha. . ." Doanh Vô Minh cười to nói: "Có ý tứ, có ý tứ."

"Trước đó vì Việt Quốc vương vị tranh đến đầu rơi máu chảy, máu chảy thành sông, mà bây giờ vậy mà bỏ đi như giày rách."

"Việt Quốc vương vị cứ như vậy không đáng tiền sao?"

"Việt Quốc vương vị quả nhiên liền không có người làm sao?"

"Còn có mấy cái vương tử đâu?"

"Ninh Chân, Ninh Cảnh, Ninh Dực?"

Quần thần run rẩy.

Ninh Dực phế vật như vậy, dạng này sỉ nhục, còn có thể kế vị?

Cái kia Việt Quốc trở thành cái gì?

. . .

Lúc này, một người chậm rãi vào, đi vào bên trong đại điện.

Trên người hắn ăn mặc tăng bào, nhẵn bóng đầu.

Tất cả mọi người nhìn thấy hắn không khỏi kinh ngạc.

Người này là ai?

Nhưng nhìn đến bên cạnh hắn còn có một người, Chúc Hoằng Chủ.

Biến mất đã lâu Chúc Hoằng Chủ.

Rốt cục, đại gia nhớ lại hòa thượng này là ai.

Nhị vương tử Ninh Thiệu, mười mấy tuổi liền xuất gia vì tăng, Thông Thiên tự đệ tử.

Hắn đi thẳng tới vương tọa trước mặt, nói: "Cái này vương vị, để ta làm có thể chứ? Ta lập tức hoàn tục."

Quần thần im lặng.

Nhị vương tử Ninh Thiệu nói: "Ninh Chân, Ninh Cảnh, các ngươi muốn cùng ta cạnh tranh sao?"

Ninh Chân cùng Ninh Cảnh lẫn nhau nhìn một chút, sau đó dùng lực lắc đầu.

Đã từng đối với vương vị, bọn hắn cũng có ảo tưởng.

Nhưng mà hiện tại, ai dám ngồi ở kia cái vị trí ở trên rất có thể gặp phải liền là thịt nát xương tan.

Ninh Thiệu nói: "Tam đệ, để ta làm Việt Vương, ngươi nguyện ý sao?"

Ninh Kỳ nói: "Ta đã thoái vị, không quan trọng có nguyện ý hay không."

Ninh Thiệu nói: "Ninh thị Vương tộc, nhưng có người muốn cùng ta tranh đoạt Việt Quốc vương vị sao?"

Tất cả Ninh thị Vương tộc lẳng lặng không tiếng động.

Ninh Thiệu cởi tăng bào, thay đổi vương bào, đeo lên vương miện, ngồi tại vương tọa phía trên.

Đến bước này, Việt Quốc vương tạm thời hết thảy đều kết thúc.

Nhị vương tử Ninh Thiệu, trở thành mới Việt Vương.

"Chúng thần bái kiến đại vương!"

Chúc Hoằng Chủ dập đầu nói.

Sau đó trước đó biến mất không có tới vào triều thần tử, dồn dập tràn vào triều đình, bọn hắn hướng về Ninh Thiệu quỳ xuống.

"Chúng thần bái kiến đại vương."

Tân vương Ninh Thiệu nói: "Hạ chỉ, ta Việt Quốc đem đi theo Hoàng đế bệ hạ ý chí, dốc hết toàn lực, thảo phạt Khương Ly con."

"Hạ chỉ, ta Việt Quốc lên khuynh quốc binh, tiến đánh Huyền Vũ thành, đem Khương Ly dư nghiệt chém tận giết tuyệt."

"Hạ chỉ, chính là đem Ninh Nguyên Hiến, Ninh Chính cầm xuống, nhốt vào Tông Chính tự , chờ đợi Hoàng đế bệ hạ xử quyết!"

. . .

Việt Quốc vạn dân, nhất là quốc đô dân chúng.

Lâm vào triệt để linh hồn chấn kích.

Ta xxx a!

Thẩm Lãng vậy mà là Khương Ly bệ hạ mà con?

Đây quả thực là triệt để phá vỡ.

Khương Ly bệ hạ cỡ nào anh hùng? Vậy mà lại sinh ra Thẩm Lãng dạng này mà con?

Tại rất nhiều quý tộc trong suy nghĩ, Khương Ly là đại anh hùng, nhưng lại chưa hẳn cùng bọn hắn là lợi ích nhất trí.

Liền là loại kia ta kính nể ngươi, nhưng lại muốn phản đối ngươi.

Mà tại thiên hạ ức vạn dân chúng trong lòng.

Khương Ly liền là tuyệt đối vĩ đại rộng chính.

« Đông Ly truyện » cứ việc bị đế quốc phong sát, nhưng cơ hồ nhân thủ một bản.

Thiên hạ vạn dân đối Khương Ly, cơ hồ toàn bộ đều là triệt để cuồng nhiệt cúng bái.

Mà bây giờ Thẩm Lãng người xấu xa như vậy, vậy mà là Khương Ly bệ hạ người thừa kế duy nhất.

Sau khi khiếp sợ!

Liền bắt đầu tiếp nhận.

Thẩm Lãng là rất hỗn trướng, cũng rất xấu.

Nhưng mà. . . Hắn rất lợi hại a.

Chí ít hắn là độc nhất vô nhị.

Một cái có thể đem mấy trăm hơn ngàn lưu manh đuổi tới trong hầm phân chết chìm người, cỡ nào có cá tính?

Hay là, một nhân tài như vậy xứng với Khương Ly bệ hạ người thừa kế đi.

Chúng ta mặc dù có chút không hiểu, nhưng mà. . . Chúng ta tiếp nhận.

Thuận tiện, biểu thị nho nhỏ cúng bái.

Nguyên bản vô số du côn lưu manh là Thẩm Lãng tử địch, bởi vì bị hắn quét đến quá ác, liên tiếp giết mấy gốc rạ.

Nói lên Thẩm Lãng, đám lưu manh này quả thực là hận thấu xương, hận không thể rút gân lột da, nghiền xương thành tro.

Nhưng mà hiện tại!

Những thứ này du côn lưu manh, bang phái phần tử bí mật tập hợp một chỗ.

"Chúng ta đi Huyền Vũ thành như thế nào?"

"Đi làm cái gì?"

"Bảo vệ Khương bệ hạ."

"Bảo vệ Thẩm Lãng sao?"

"Không, là bảo vệ Khương bệ hạ."

"Nhưng đó là tự tìm đường chết a, để nửa cái thế giới quân đội đều đi giết hắn, chúng ta coi như lại nhiều người hơn nữa đi, cũng chỉ là biến thành pháo hôi."

"Chết thì chết, Thẩm Lãng không phải nhất xem thường chúng ta sao? Vậy chúng ta liền nhường hắn nhìn xem rõ ràng, chúng ta tuyệt đối không phải đồ bỏ đi, chúng ta cũng có thể vì hắn mà chết, chúng ta mới thật sự là hiệu trung Khương Ly bệ hạ người."

"Trượng nghĩa thường nhiều giết chó bối phận, phụ lòng phần lớn là người đọc sách! Đây là Thẩm Lãng trong sách nói, chúng ta cái này chứng minh cho hắn nhìn."

"Đúng, đúng, người chỉ có một lần chết, hoặc là oanh oanh liệt liệt, hoặc là nhẹ như lông hồng."

"Đi, đi, đi Huyền Vũ thành, bảo vệ Khương bệ hạ!"

Toàn trường mười mấy cái du côn lưu manh trấn cánh tay hô to, nhiệt huyết sôi trào.

Chỉ có một người không có nhấc tay.

"Lý Thanh, ngươi bất lực tay, có ý tứ gì? Chẳng lẽ không không dám đi, ngươi sợ chết?"

Cái kia nhỏ gầy lưu manh có chút do dự nói: "Ta, ta ngược lại là muốn đi, nhưng mà ta trên có lão mẫu, dưới có vợ con. . ."

Lập tức, bên cạnh một tên tráng hán nghiêm nghị nói: "Ai không có phụ mẫu vợ con? Sợ chết chính là sợ chết, ngày mai giờ Mão ba khắc, tại Huyền Vũ môn bên ngoài mười lăm dặm tập hợp, đi Huyền Vũ thành, bảo vệ Khương bệ hạ, ai không đi, đời này đều không ngẩng đầu được lên."

Nhỏ gầy lưu manh Lý Thanh do dự một chút nói: "Ta lại suy nghĩ một chút!"

. . .

Ngày kế tiếp giờ Mão ba khắc.

Tiểu lưu manh Lý Thanh cùng phụ mẫu vợ con xa nhau, đem rỉ sét đao mài đến sắc bén.

Đêm qua, hắn đi mấy cái nhà giàu có lấy một số tiền lớn, lưu cho phụ mẫu vợ con.

Sau đó dứt bỏ tất cả tạp niệm, ra Thiên Việt thành, đi vào Huyền Vũ môn bên ngoài mười lăm dặm sinh tử sườn núi, tại chỗ này chờ đợi cái khác hảo hán đến đây tập kết, cộng đồng đi Huyền Vũ thành bảo hộ Khương bệ hạ.

Nhưng mà. . .

Một canh giờ trôi qua.

Không ai đến, chân chính tới đây tập hợp, cũng chỉ có một mình hắn.

Nhưng mà, cũng không ai đi hướng đại quân đế quốc tố giác.

Tiểu lưu manh Lý Thanh nhìn qua Thiên Việt thành phương hướng, tự giễu nói: "Nguyên lai đồ đần chỉ có ta một người."

"Bất quá, ta không trách các ngươi, có thể còn sống ai cũng không nguyện ý chết."

"Thiên Việt thành hảo hán bọn họ, ta Lý Thanh đại biểu cho các ngươi xuất chiến, đại biểu các ngươi đi bảo vệ Khương bệ hạ, ta tuyệt đối sẽ không mất chúng ta Thiên Việt thành hảo hán mặt!"

Sau đó, Lý Thanh kéo xuống một khối vải đỏ cột vào trên trán, giấu trong lòng đao hướng về Huyền Vũ thành phương hướng mà đi.

. . .

Căng Quân đại quân!

Rời đi Nam Ẩu quốc, tiến vào Thiên Nam hành tỉnh về sau.

Căng Quân gặp được một đám lại một đám quân đội.

Có là quân đội, có là dân quân, có là võ giả.

Tất cả mọi người đều vô thanh vô tức, lẳng lặng hướng lấy Huyền Vũ thành đi đến.

Khoảng cách Huyền Vũ thành càng gần, trên quan đạo quân nhân thì càng nhiều.

Cuối cùng, quả thực lít nha lít nhít, vô số kể.

Không có người trấn cánh tay hô to, không có người lời nói hùng hồn.

Cũng chỉ là yên lặng tiến lên.

Bởi vì tất cả mọi người biết, đây là một trận hẳn phải chết chi chiến.

"Phu quân, thiêu thân lao đầu vào lửa, đáng giá sao?" Sa Mạn vương hậu nói.

Căng Quân nói: "Giá trị a, tại vạn cổ đêm dài bên trong, dù là một tia đom đóm quang mang, cũng vô cùng bảo quý."

Sa Mạn vương hậu nói: "Có một tia hi vọng sao?"

Căng Quân nói: "Không có, tử vong là kết cục duy nhất. Hi vọng duy nhất liền là dùng vô số người tử vong, có thể cho vị kia Khương bệ hạ tranh thủ thời gian cùng không gian, nhường hắn rời đi, ngày sau vương giả trở về."

Sa Mạn vương hậu nói: "Không nghĩ tới, tên rác rưởi kia vậy mà là chúng ta thiên hạ chung chủ, thật sự là có một loại thần tượng phá diệt cảm giác."

Căng Quân nói: "Đúng vậy a, đi đâu nói rõ lí lẽ đi?"

. . .

Thẩm Lãng kinh ngạc đến ngây người, Kim Trác kinh ngạc đến ngây người, Kim Sĩ Anh mấy người cũng kinh ngạc đến ngây người.

Nhất là Kim Trác cùng Kim Sĩ Anh, vốn cho rằng là một mình chiến đấu hăng hái.

Không nghĩ tới, thiên nam địa bắc, vô số anh hùng hảo hán liên tục không ngừng mà tới.

Lúc này chạy đến, vẫn chỉ là chỗ gần.

Lại thêm có ngoài vạn dặm võ sĩ cùng quân đội, còn lại chạy đến Huyền Vũ thành trên đường tiếp viện.

Tràn vào Huyền Vũ thành quân đội cùng võ giả càng ngày càng nhiều.

Ba vạn, năm vạn, tám vạn. . .

Nhìn qua số lượng không nhiều.

Nhưng mà, những người này đều là không rải rác tán mà đến.

Trừ Căng Quân cùng A Lỗ Na Na quân đội bên ngoài, còn lại nhiều nhất cũng chỉ có không quan trọng vài trăm người mà thôi.

Nói cách khác, có mấy trăm cỗ lực lượng đến đây vì Thẩm Lãng mà chiến.

Tuyệt đại bộ phận người, Thẩm Lãng không biết, Kim Trác cũng không biết.

Thẩm Lãng biết, tới Huyền Vũ thành mỗi người đều không vẻn vẹn đại biểu mình, mà là đại biểu cho một đám người.

Mỗi người phía sau đều đứng vài trăm người, hơn nghìn người không thôi.

Không phải mỗi người đều có chịu chết dũng khí.

Thẩm Lãng nhìn một chút, bên ngoài lít nha lít nhít vô số người, đều là theo ngàn dặm vạn dặm mà tới.

Đều là vì hắn mà chiến.

Chuẩn bị vì hắn mà chết người.

Ta xxx, ta xxx a. . .

Đừng như vậy a.

Ta Thẩm Lãng chỉ nghĩ hưởng thụ quyền lực, không muốn gánh chịu trách nhiệm.

Ta chỉ nghĩ thiên hạ không thù, ta không muốn trở thành cái gì thiên hạ chung chủ.

Các ngươi không nên đem ta xem như vạn cổ đêm dài đèn sáng a.

Các ngươi không cần vì ta hi sinh a.

Nhưng. . . Thẩm Lãng linh hồn vẫn là nhận trước nay chưa từng có xung kích.

Liên quân đế quốc, ngay tại thắt chặt vòng vây.

Có bao nhiêu quân đội?

Con số trên trời, nói số lượng đã không có ý nghĩa.

Tóm lại, nửa cái thế giới quân đội.

Tóm lại, đầy đủ đem Huyền Vũ thành bao phủ không biết bao nhiêu lần.

Còn có đế quốc thống trị xuống vô số võ đạo thế lực.

Lục đại siêu thoát thế lực, cùng dưới trướng phụ thuộc thế lực.

Nguyên bản vô cùng trân quý tông sư cấp cường giả, giống như như hạt mưa đông đúc, hướng về Huyền Vũ thành đánh tới.

Cái này khiến Thẩm Lãng nhớ tới thập niên 90 thế giới top 500 xí nghiệp, quốc gia chúng ta liền không quan trọng mấy nhà, mỗi một nhà đều giống như Độc Giác Thú đồng dạng trân quý.

Mà nước Mỹ cùng nghê hồng, ròng rã mấy trăm cái xí nghiệp tại top 500 trên danh sách, giống như sang sông cá chép.

Niên đại đó mặt người đối cục diện này, nên phi thường tuyệt vọng đi.

. . .

Căng Quân nói: "Bệ. . ."

Thẩm Lãng nói: "Huynh trưởng, ngươi lại kêu một tiếng bệ hạ, ta và ngươi trở mặt."

Căng Quân nói: "Ngươi liền không có ý định đi gặp đám này vì ngươi mà chiến người sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, không đi gặp."

Hắn đi vào địa đồ trước mặt nói: "Thấy lại có thể thế nào? Nói vài lời lời nói hùng hồn, để bọn hắn chết được oanh oanh liệt liệt, cam tâm tình nguyện sao?"

Căng Quân bất đắc dĩ, vị này mới chủ quân nói chuyện vẫn là như vậy hiện thực.

Thật sự là thần tượng phá diệt.

Thẩm Lãng nghiêm mặt nói: "Huynh trưởng, thiên hạ không phụ ta, ta tất không phụ thiên hạ."

"Bọn hắn nguyện ý vì ta mà chết, ta Thẩm Lãng sẽ vì tính mạng của bọn hắn phụ trách."

"Thiêu thân lao đầu vào lửa, trong đêm tối vô số đom đóm rơi xuống dĩ nhiên rung động lòng người, phảng phất như là vĩnh hằng óng ánh một màn."

"Nhưng ta không truy cầu loại này óng ánh, ta không cần bọn hắn vì ta hi sinh."

"Huynh trưởng, ta biết ngươi đã chuẩn bị chết một lần, các ngươi tất cả mọi người chuẩn bị chết một lần."

"Nhưng mà con người của ta, ghét nhất bi kịch."

"Hi sinh dĩ nhiên rung động, nhưng. . . Ta muốn bảo vệ các ngươi mỗi người!"

"Ta Thẩm Lãng chỉ nghĩ muốn làm một cái ngồi ăn rồi chờ chết, vinh hoa phú quý tiểu bạch kiểm, các ngươi cứng rắn muốn nhường ta làm cái gì thiên hạ hi vọng, thiên hạ chung chủ."

"Các ngươi đây là bức lương làm kỹ nữ a!"

"Đúng, ta muốn bảo vệ các ngươi mỗi người."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 407: Giao Long Xuất Hải! Điên Cuồng Vẫn Lạc!

Căng Quân không hỏi Thẩm Lãng như thế nào bảo hộ tất cả mọi người, hắn cũng không hỏi như thế nào đánh thắng một trận chiến này.

Bởi vì một trận chiến này đã không có khả năng đánh thắng.

Vô số anh hùng hào kiệt đều tới Huyền Vũ thành, hơn nữa còn có rất nhiều người trên đường.

Nhưng mà cộng lại cũng sẽ không vượt qua mười vạn.

Lại một lần nữa nhắc lại.

Cái này mười vạn người vô cùng bảo quý, bởi vì bọn hắn đều là hạt giống, đều là ôm quyết tâm quyết tử tới.

Mỗi người phía sau đều đứng hơn nghìn người.

Cũng tỷ như cái kia lưu manh Lý Thanh, hắn liền nói hắn đại biểu toàn bộ Thiên Việt thành Vạn Năm huyện anh hùng hảo hán mà tới.

Vì lẽ đó cái này mười vạn người, đại biểu cho hơn trăm triệu dân tâm.

Nhưng cái này mười vạn người là phân tán, tổng cộng chia làm mấy ngàn chi đội ngũ.

Không phải thành kiến chế quân đội.

Đương nhiên, liền xem như thành kiến chế quân đội cũng vô dụng.

Hoặc là nói đến lại trực tiếp một chút.

Liền là cái này mười vạn người toàn bộ đều là Niết Bàn quân, cũng vô dụng.

Thẩm Lãng đối huyết mạch nghiên cứu mới bao lâu?

Lục đại siêu thoát thế lực, Đại Viêm đế quốc đã nghiên cứu bao lâu? Vô số năm.

Thẩm Lãng có thể thu thập toàn bộ Việt Quốc trống không không huyết mạch người, mà Đại Viêm đế quốc có thể thu thập đủ thế giới trống không không huyết mạch người.

Cùng loại Niết Bàn quân dạng này bí mật quân đoàn.

Đại Viêm đế quốc có bao nhiêu?

Lục đại siêu thoát thế lực có bao nhiêu?

Đây là một cái tuyệt mật, nhưng tuyệt đối là một cái khổng lồ số lượng.

Vì lẽ đó một trận chiến này, dù là Thẩm Lãng vận dụng hiện hữu hết thảy vũ khí bí mật, dù là đem chiến trường kế sách hoàn thành một đóa hoa đều không dùng.

Liên quân đế quốc lực lượng vượt qua Thẩm Lãng gấp trăm lần.

Đương nhiên nơi này nói là lực lượng, không phải số lượng.

Tại loại này cách xa lực lượng so sánh phía dưới, đơn thuần chiến trường đọ sức, không có một chút điểm thắng lợi khả năng.

Chớ nói chi là còn có lục đại siêu thoát thế lực võ đạo quân đoàn.

Đây đối với Thẩm Lãng tới nói, hoàn toàn liền là ẩn số.

Vì lẽ đó. . .

Đối với Thẩm Lãng mà nói, công phu ở chỗ thơ bên ngoài!

... . . .

Ban Nhược lại một lần nữa cùng Lâm Thường gặp mặt.

"Sư tỷ."

"Hừ!"

"Sư tỷ tại ghi hận ta sao? Nếu như ngài như vậy không cam tâm, vậy ta liền đem cái này Ma Nham Đạo cung chưởng môn nhân tặng cho ngươi như thế nào?"

"Ta cần ngươi nhường? Ngươi đây là ý gì? Xem thường ta sao? Ngươi cảm thấy mình dung mạo rất mỹ lệ, dáng dấp tuổi trẻ, võ công cao cường liền có thể xem thường ta sao?"

"Thế giới, ngươi làm ta không nói, ta không cho."

"Ban Nhược ngươi có ý tứ gì? Lời này của ngươi nói là ta không đủ tư cách làm Ma Nham Đạo cung chi chủ đúng không? Ngươi đây là tại xem thường ta sao?"

"Ta. . ."

Lâm Thường lạnh giọng nói: "Mấy năm này ta tỉ mỉ cảm ngộ, cảm thấy mình võ công cảnh giới có đột nhiên tăng mạnh, tới tới tới, chọn ngày không bằng đụng ngày, chúng ta ngay ở chỗ này một trận chiến."

Ban Nhược nói: "Nơi này? Hiện tại? Thế nhưng là đại chiến lập tức liền muốn bộc phát a, chúng ta đều phải chết a."

Lâm Thường nói: "Cũng là bởi vì muốn chết, cho nên mới càng thêm cần phân ra một cái cao thấp tới."

Ban Nhược nói: "Nếu là ta thua, thì thế nào?"

Lâm Thường nói: "Ngươi đem Ma Nham Đạo cung chưởng môn nhân vị trí giao cho ta."

"Đừng a. . ." Mấy trăm tên Ma Nham Đạo cung đệ tử hô to.

Lập tức Lâm Thường muốn chọc giận nổ, các ngươi đây là ý gì? Xem thường ta Lâm Thường sao? Cảm thấy ta làm không tốt người chưởng môn này sao?

Trước đó ta vì Ma Nham Đạo cung dốc hết tâm huyết, cơ hồ mỗi một ngày đều chỉ ngủ không đến hai cái canh giờ. Mà Ban Nhược lại làm cái gì? Dựa vào cái gì sư phụ cũng thích ngươi, phía dưới người cũng ủng hộ ngươi? Được tất cả mọi người tâm?

Đúng vậy a, Ban Nhược làm cái gì?

Nàng. . . Cũng không có làm gì.

Nàng liền là cá ướp muối tâm tính, đối với môn phái bên trong người tiến hành nuôi thả.

Mà lại ba ngày hai đầu tìm cơ hội ra ngoài du lịch, kết quả vô số người ủng hộ hắn.

Lâm Thường hà khắc, cái này cũng muốn xen vào, cái kia cũng muốn xen vào, ăn cơm muốn quy củ, luyện công muốn quy củ.

Còn có Ban Nhược dáng dấp đẹp.

Mỹ lệ tức chính nghĩa.

"Tới tới tới, ngươi ta một trận chiến!"

"Ai thắng, người đó là Ma Nham Đạo cung chi chủ!"

Lâm Thường hô to.

Sau đó, hai người đại chiến!

Mười năm phút sau!

Chiến đấu kết thúc!

Lâm Thường lại thua.

Nàng ngoại hiệu vẫn không có biến hóa, chưa hề thắng nổi Tuyết lão yêu.

… . . .

Thẩm Lãng đứng tại đầu tường, nhìn cách đó không xa đen nghịt một đoàn.

Nhìn không rõ ràng lắm.

Người không biết còn tưởng rằng Huyền Vũ thành chung quanh cái gì nhiều như thế rừng rậm.

Mà lại vô biên vô tận rừng rậm.

Nhưng đây không phải là rừng rậm, mà là quân đội của đế quốc.

Công phu ở chỗ thơ bên ngoài!

Ta muốn cứu vớt tất cả mọi người.

Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên.

Lão thiên gia, hi vọng ngươi lần này vẫn như cũ có thể đứng tại ta bên này.

"Thẩm Lãng, Kim Trác Hầu tước cùng Tuyết Ẩn tông sư muốn gặp ngươi." Lý Thiên Thu tới nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, Tuyết Ẩn cô cô đã tới?

Bất quá, Lý Thiên Thu biểu lộ vì sao có điểm lạ?

Nhị Cẩu thúc, ngươi đây là thế nào?

Điệu bộ này không đúng!

Thẩm Lãng trong đầu lập tức hiện ra vô số cái đáp án.

Sau đó trong thời gian ngắn nhất, tìm tới chính xác nhất cái kia.

"Tốt, ta lập tức tới." Thẩm Lãng nói: "Là tại nhạc phụ ta thư phòng đúng không?"

"Đúng!" Lý Thiên Thu nói.

...

Kim Trác trong thư phòng, tổng cộng có bốn người.

Kim Trác, Lý Thiên Thu, Tuyết Ẩn, Chung Sở Khách.

Bên ngoài vang lên tiếng đập cửa.

"Ta tới."

Bên trong bốn người liếc nhau, sau đó gật gật đầu.

Lý Thiên Thu tiến lên mở cửa.

Thẩm Lãng đi tới.

"Bốn vị trưởng bối, ánh mắt của các ngươi rất quái lạ a, làm gì như thế ngưng trọng, buông lỏng một chút. . ."

Tuyết Ẩn trên thần nữ trước, đưa tay vuốt ve Thẩm Lãng khuôn mặt, ôn nhu nói: "Hảo hài tử, chúng ta rốt cục gặp lại."

Thẩm Lãng nói: "Trước đó tùy tiện loạn kêu cô cô, không nghĩ tới ngươi cũng thật là cô cô ta."

"Không phải ruột thịt." Tuyết Ẩn nói: "Ta chỉ là phụ thân ngươi nghĩa muội mà thôi."

Uy, lời này của ngươi có ý tứ gì?

Nhạc phụ ta nhưng tại nơi này a.

"Hảo hài tử, hảo hài tử. . ." Tuyết Ẩn đôi mắt đẹp lộ ra vô hạn yêu thương.

Sau đó bàn tay nhẹ nhàng vỗ một cái.

Thẩm Lãng trực giác bất tỉnh đi.

Tuyết Ẩn một tay lấy hắn ôm vào trong ngực, ôn nhu hôn lên trán của hắn.

Sau đó dùng một đoàn miếng vải đen đem Thẩm Lãng bao quát đứng lên, bỏ vào trong rương.

"Ta cái này đem hắn mang đi, hi vọng hắn về sau chớ có trách ta." Tuyết Ẩn tiếng khóc nói.

Kim Trác khàn khàn nói: "Đây không phải một mình ngươi quyết định, là chúng ta bốn người người quyết định."

Tuyết Ẩn thần nữ nói: "Coi như hắn về sau muốn trách ta cũng vô dụng, chúng ta đều chết."

Sau đó, thần nữ Tuyết Ẩn mang theo Thẩm Lãng biến mất ở trong màn đêm.

...

Một gian bên trong mật thất dưới đất!

Hắn phi thường kích động, rốt cục muốn mở ra băng gạc, rốt cục muốn nhìn thấy mình khuôn mặt mới.

Ròng rã thời gian mấy năm.

Mấy năm này thời gian, hắn liền một lần lại một lần bị cải tạo.

Thậm chí không chỉ là gương mặt, còn có thân thể, thậm chí nói chuyện ngữ điệu các loại, đều tiến hành cải biến.

Bất quá đây đối với hắn tới nói, cũng không có cái gì chật vật.

Hắn theo sinh ra, liền sinh hoạt tại không bụi dưới mặt đất, liền xem như mặt trời cũng muốn cách một tầng bắn phá tiến đến.

Hắn cả một đời đều đang đọc sách, cơ hồ chưa từng có tiếp xúc với người khác qua.

Hắn cơ hồ tất cả thời gian, đều đem tinh thần đầu nhập tại trong sách thế giới, thế giới của người khác.

Hắn có thể đóng vai trong sách bất luận cái gì nhân vật.

Bởi vì tuyệt đại bộ phận thời điểm, hắn đều đối với mình diễn kịch.

Diễn trong sách kịch bản.

Băng gạc từng tầng từng tầng giải ra.

"Thế nào, thích gương mặt này sao?"

Hắn tại trong gương xem trọng một hồi, nói: "Thích, gương mặt này thật xinh đẹp, về sau không thay đổi đi."

"Không thay đổi."

Hắn nói: "Thật tốt, thật tốt, ta mang theo gương mặt này chết đi, hay lắm."

"Trước ngươi nói muốn cho mình lấy một cái tên, ngươi lấy được không?"

Hắn nghĩ một lát mới nói: "Liền gọi là Kính Tử, như thế nào?"

"Ừm, cái tên này coi như không tệ."

Quả thật không tệ, bởi vì hắn tại mọi thời khắc đều cùng với Kính Tử.

"Cô cô, ta sắp đi xem thế giới bên ngoài sao?" Hắn nói.

"Nhanh, rất nhanh liền có thể đi xem thế giới bên ngoài."

... . . .

Huyền Vũ Hầu tước phủ phía sau vách núi trên đỉnh núi.

Nơi này vị trí rất cao rất cao.

Hướng bắc nhìn!

Đen nhánh ép một chút, đều là đế quốc liên quân.

Hướng phía tây nhìn, cũng là liên quân đế quốc.

Lưới khó coi, vẫn là đế quốc liên quân.

Chân chính che khuất bầu trời, không ngớt triệt địa.

Coi như đứng tại cao như vậy địa phương, cũng vô biên vô hạn.

Huyền Vũ Hầu tước phủ bên ngoài, cũng có trung thành với Thẩm Lãng quân đội, ước chừng gần mười vạn.

Nhưng lộ ra như vậy không có ý nghĩa.

Lúc này, toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ liền như là một tòa đảo hoang.

Mắt thường có khả năng nhìn thấy địa phương, toàn bộ là đen nghịt liên quân đế quốc.

Dễ như trở bàn tay liền có thể đem toà này đảo hoang bao phủ.

Toàn bộ vách núi trên đỉnh, cũng chỉ có Tuyết Ẩn thần nữ cùng Kim Mộc Lan hai người.

"Mộc Lan, ngươi nguyện ý vì Lãng nhi mà chết sao?" Tuyết Ẩn hỏi.

"Ta nguyện ý, nhưng mà phu quân ta không nguyện ý." Kim Mộc Lan nói.

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Ngươi đi theo ta."

Mộc Lan cùng Tuyết Ẩn xuống sườn núi, đi vào Huyền Vũ Hầu tước phủ cách đó không xa một gian tuyệt mật trong tầng hầm ngầm.

Hai người tiến hành tuyệt đối hút bụi, đồng thời đeo lên khẩu trang, sau đó tiến vào căn này không bụi trong tầng hầm ngầm.

Căn này mật thất dưới đất phi thường dễ chịu, bên trong có thư phòng, có giường, có cái bàn.

Thậm chí cùng Thẩm Lãng nhà bố trí giống nhau như đúc, Mộc

Lan nhìn xem là quen thuộc như vậy.

Tại trước gương, ngồi một cái nam nhân.

Tuấn mỹ vô song nam nhân, cùng Thẩm Lãng dáng dấp giống nhau như đúc.

Nhìn thấy Mộc Lan hai người tiến đến, cái này nam nhân phảng phất chấn kinh, rủ xuống ánh mắt, toàn thân lỗ chân lông phảng phất đều muốn đóng kín đứng lên.

Mộc Lan không khỏi giật mình!

Cái này nam nhân là ai? Vì sao cùng phu quân giống như vậy? Cơ hồ giống nhau như đúc.

Căn này mật thất là lúc nào kiến tạo? Vì sao khoảng cách nhà ta gần như vậy?

Mộc Lan không khỏi hướng về Tuyết Ẩn nhìn lại, trong mắt thậm chí lộ ra một tia địch ý.

Bất kể như thế nào, nàng đều không hi vọng có người cùng hắn phu quân dáng dấp giống nhau.

"Mộc Lan, ngươi có chút dọa sợ hắn." Tuyết Ẩn tiến lên, nhẹ nhàng trấn an cái kia thanh niên.

"Hắn gọi Kính Tử." Tuyết Ẩn thần nữ nói: "Lúc trước hắn là không có danh tự, cái tên này là hắn vừa mới lấy."

"Ngươi tiếp tục đánh cờ đi." Tuyết Ẩn nói.

Kính Tử gật gật đầu, đời này của hắn chỉ gặp qua một người, đó chính là Tuyết Ẩn.

Xem như một cái nửa, còn có một cái Chung Sở Khách.

Vì lẽ đó tại người xa lạ trước mặt, hắn một câu đều không nói được.

Thần nữ Tuyết Ẩn mang theo Mộc Lan đi ra.

...

"Lãng nhi thân phận, ta ngay lập tức liền biết." Tuyết Ẩn cười nói: "Bởi vì hắn sinh ra tới không lâu ta liền ôm qua, lúc ấy đế hậu sinh một đôi song bào thai. Một cái là Lãng nhi, còn có một cái là Ninh nhi."

Mộc Lan nói: "Liền là Đại Viêm đế quốc cái kia Cơ Ninh sao?"

Tuyết Ẩn gật đầu nói: "Đúng."

Mộc Lan nói: "Cái kia vì sao. . ."

Tuyết Ẩn nói: "Lúc ấy tình hình cực độ khẩn cấp, đế quốc Hoàng đế đã biết Khương Ly thê tử mang thai, nhưng mà không có ai biết vậy mà là song bào thai, bởi vì Khương Ly bệ hạ đem hắn thê tử bảo hộ rất khá. Đế hậu mặc dù mang chính là song bào thai, nhưng bụng cũng không lớn. Mặc kệ là Lãng nhi, vẫn là Ninh nhi, sinh ra tới thời điểm đều rất nhỏ, con mèo nhỏ đồng dạng. Vì thủ tín tại Hoàng đế, ta chủ động đem Ninh nhi giao cho Đại Viêm đế quốc, mà Lãng nhi thì giao cho Khương Lâm công tước."

Nguyên lai Cơ Ninh chính là như vậy mới sinh trưởng tại Đại Viêm đế quốc trong hoàng cung.

"Tại thời gian rất lâu bên trong, hoàng đế đều cho rằng Khương Ly chỉ có một đứa con gái, không biết còn có một cái nhi tử."

"Lãng nhi lần thứ nhất bại lộ, không phải là bởi vì mình, mà là bởi vì đại ngốc."

"Đại ngốc Hoàng Kim huyết mạch quá kinh diễm, gây nên vô số người chú ý, dù là Chung Sở Khách đem hắn mang đi, cũng vẫn như cũ ngăn cản không vô số người ánh mắt. Mà chú ý đại ngốc, tự nhiên mà vậy liền sẽ chú ý đại ngốc bên người Lãng nhi."

"Trượng phu của ngươi ngươi biết, coi như hắn không làm gì, riêng đứng ở nơi đó liền có thể hấp dẫn ánh mắt mọi người. Huống chi hắn làm nhiều chuyện như vậy, lần thứ nhất có người hoài nghi hắn là Khương Ly chi tử, liền là các ngươi lần thứ nhất đi Thiên Nhai Hải Các bái phỏng thời điểm, Lãng nhi biểu hiện ra kinh người toán thuật thiên phú."

"Tất cả mọi người biết Khương Ly bệ hạ võ công thiên hạ đệ nhất, nhưng chân chính cao tầng người lại biết, so với hắn võ công càng thêm xuất sắc, còn có trí tuệ của hắn, loại này trí tuệ là ức vạn bên trong không một. Mà loại này trí tuệ, Lãng nhi hết lần này đến lần khác chính là biểu hiện đi ra."

"Tiếp xuống, Lãng nhi bắt đầu nghiên cứu huyết mạch, thậm chí bắt đầu cải tạo huyết mạch, cải tạo Niết Bàn quân, đồng thời đem Khương Ly bệ hạ đặc thù huyết mạch người toàn bộ hội tụ ở dưới trướng, cái này càng thêm gây nên đế quốc cùng siêu thoát thế lực hoài nghi."

"Đương nhiên cái này cũng không trách Lãng nhi, là vàng cuối cùng sẽ phát sáng, huống chi hắn vẫn là một viên bảo thạch, huống chi hắn còn như thế lãng?"

"Ta thậm chí còn không có nhìn thấy hắn thời điểm, cũng đã bắt đầu hoài nghi thân phận của hắn, đợi đến chân chính nhìn thấy hắn thời điểm, ta cũng đã hoàn toàn xác định."

"Bắt đầu từ lúc đó, ta liền biết Lãng nhi thân thế chẳng mấy chốc sẽ không gạt được, ta nhất định phải nắm chặt hết thảy thời gian."

Mộc Lan nói: "Vì lẽ đó, ngươi tìm một cái thế thân."

"Không, không phải tìm một cái thế thân." Tuyết Ẩn nói: "Cái kia vẫn là cũng là chúng ta Đại Càn đế quốc hài tử, liền cùng Khổ Đầu Hoan, Lan tên điên bọn người đồng dạng, chỉ bất quá hắn càng trọng yếu hơn, hắn vốn là cùng đại ngốc cùng một cấp bậc. Nhưng mà mẫu thân của nàng trong ngực mang thai hắn thời điểm, nhận địch nhân thương tổn cực lớn, vì lẽ đó hắn sinh ra tới về sau, liền vô cùng yếu ớt. Nhưng mà ta phát hiện hắn khung xương cùng Lãng nhi rất tương tự, vì lẽ đó ta đem hắn bồi dưỡng thành vì Lãng nhi thế thân."

Tuyết Ẩn thần nữ nói đến phi thường hời hợt.

Nhưng đây là một kiện phi thường ngưng trọng sự tình, người này từ nhỏ đã không có danh tự, hắn chỉ có một cái sứ mệnh, làm Thẩm Lãng thế thân.

Mộc Lan nói: "Vậy, vậy hắn vì sao cùng phu quân dáng dấp tưởng tượng."

Tuyết Ẩn nói: "Bởi vì, bọn hắn vốn là đường huynh đệ, thậm chí cũng là biểu huynh đệ."

Mộc Lan nói: "Cái kia phu quân mẫu thân đâu?"

Tuyết Ẩn nói: "Đế hậu nương nương sao? Sinh ra hai cái hài tử về sau, nàng liền qua đời."

... . . .

Hai người trầm mặc thật lâu.

Mộc Lan nói: "Ngươi gọi ta đến, vì chuyện gì?"

Tuyết Ẩn nói: "Một trận chiến này chúng ta đánh không thắng."

Mộc Lan nói: "Ta biết, phu quân cũng biết."

Tuyết Ẩn nói: "Ta dùng thời gian mấy năm, vì Lãng nhi chuẩn bị một cái giống nhau như đúc thế thân, ngươi hẳn phải biết ta có tính toán gì."

Mộc Lan nói: "Ta biết, nhường hắn thay phu quân mà chết."

Tuyết Ẩn nói: "Nhưng như thế vẫn chưa đủ đúng không?"

Là còn chưa đủ!

Vẻn vẹn một cái thế thân chết, còn chưa đủ chân thực, còn chưa đủ rung động, còn không thể nhường đế quốc cùng lục đại siêu thoát thế lực giải thích khó hiểu.

Tuyết Ẩn nói: "Như thế nào mới có thể chân thực, như thế nào mới có thể rung động?"

Kim Mộc Lan nói: "Chỉ có hi sinh."

"Đúng, chỉ có hi sinh." Tuyết Ẩn thần nữ nói: "Ngày đó Tô Nan giả chết, cơ hồ giấu diếm được tất cả mọi người. Cho nên chúng ta muốn biểu diễn được càng thêm chân thực, mà cực kỳ chân thực chính là vượt qua mười vạn người chết đi, tất cả mọi người tử vong."

Kim Mộc Lan trầm mặc.

Tuyết Ẩn thần nữ nói: "Ta sẽ đi đem Lãng nhi làm mê muội, sau đó triệt để giấu đi, giấu ở một cái chỉ có hai người chúng ta biết đến địa phương. Sau đó Lãng nhi liền biến mất, từ nay về sau lộ diện liền là cái này Kính Tử."

Mộc Lan tuyệt mỹ khuôn mặt một quấn.

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Cái này thế thân Kính Tử sẽ cùng theo các ngươi đồng thời đi thuyền ra biển, ta, Chung Sở Khách, Lý Thiên Thu, Ban Nhược, Khổ Đầu Hoan, Lâm Thường chờ tất cả mọi người, đều sẽ bảo hộ lấy các ngươi ra biển. Mà cái này mười vạn đại quân, sẽ lưu tại Huyền Vũ thành, ngăn cản đế quốc con số trên trời quân đoàn, cho các ngươi đoạn hậu, cho các ngươi tranh thủ thời gian."

Mộc Lan không nói gì.

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Mà trên thực tế, các ngươi căn bản không có cơ hội chạy đi. Đế quốc tại mấy tháng trước, đã tập kết nửa cái thế giới hạm đội, phong tỏa vượt qua mười tám ngàn dặm hải vực, các ngươi căn bản là không trốn thoát được."

Mộc Lan vẫn là không có nói chuyện.

Thần nữ Tuyết Ẩn tiếp tục nói: "Vì bảo vệ các ngươi chiếc thuyền này thoát đi, mười vạn người sẽ chết, bị đại quân đế quốc toàn bộ tiêu diệt. Sau đó trên mặt biển, chúng ta những thứ này đại tông sư vì chống cự lục đại siêu thoát thế lực võ đạo quân đoàn, cũng sẽ từng cái tàn lụi chết đi."

"Ta, Chung Sở Khách, Lý Thiên Thu, Ban Nhược, Căng Quân, Lâm Thường, Lan Đạo mấy người tất cả mọi người sẽ chết! Chết tại Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn thủ hạ."

"Trình diễn đến nơi đây, đã đầy đủ rung động. Nhưng còn thiếu cuối cùng một màn, tình cảnh cuối cùng này liền cần từ ngươi tới diễn."

"Chúng ta những thứ này đại tông sư toàn bộ sau khi chết, các ngươi chiếc thuyền này đã không có người bảo hộ, lúc này, các ngươi Kim thị gia tộc tập thể tự sát, ngươi ngay trước Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn đám người mặt giết chết Kính Tử, sau đó giết chết mình, cuối cùng đem chỉnh con thuyền nổ nát."

"Tất cả chúng ta đều phải chết, tất cả mọi người theo thế giới này bốc hơi, chỉ làm cho Lãng nhi một người sống sót."

"Dạng này, tương lai mới có hi vọng."

"Chỉ cần hắn còn sống, liền còn có hi vọng, dùng không được mấy năm hắn liền sẽ vương giả trở về, kế thừa phụ thân hắn di chí, hoàn thành hắn không có hoàn thành sự nghiệp."

Kim Mộc Lan nhắm mắt lại, nói: "Tất cả mọi người muốn chết sao?"

Tuyết Ẩn nói: "Đúng, tất cả mọi người muốn chết, bao quát đại ngốc, bao quát ngươi, bao quát tất cả mọi người, dạng này mới có thể tuyệt đối chân thực."

Kim Mộc Lan nói: "Ngươi kế hoạch này, đi qua phu quân đồng ý không?"

"Không có." Tuyết Ẩn nói: "Hắn sẽ không đồng ý, hắn còn nói muốn bảo vệ các ngươi mỗi người. Mặc dù hắn là quân, chúng ta là thần, nhưng chuyện này từ ta nói tính, không phải do hắn."

Kim Mộc Lan vẫn như cũ từ từ nhắm hai mắt mắt không nói.

Tuyết Ẩn thần nữ nói: "Thế nào, ngươi không nguyện ý sao?"

Kim Mộc Lan nói: "Trong suy nghĩ của các ngươi, Thẩm Lãng là Khương Ly chi tử, là thiên hạ chung chủ, là thiên hạ hi vọng. Nhưng mà trong lòng ta, hắn liền là Thẩm Lãng, hắn chính là ta phu quân, chỉ thế thôi. Đời này của hắn chỉ nghĩ vui sướng, căn bản cũng không muốn làm cái gì quân chủ."

Thần nữ Tuyết Ẩn trầm mặc một lát, nói: "Ta. . . Đã từng cũng đã nghĩ như vậy, vì lẽ đó ta cũng cơ hồ muốn từ bỏ cái này sự nghiệp. Nhưng mà hiện tại chúng ta còn có lựa chọn sao?"

Kim Mộc Lan nói: "Ta nguyện ý vì phu quân mà chết, cái này hỏi đều không cần hỏi. Nhưng mà ta làm bất cứ chuyện gì, đều muốn đi qua phu quân đồng ý. Mù quáng hi sinh, cũng chỉ có thể là cảm động mình mà thôi. Các ngươi vô số người muốn vì hắn hi sinh, muốn hỏi chính hắn có nguyện ý hay không."

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Ta liền hỏi ngươi, nguyện ý sao?"

Kim Mộc Lan nói: "Ta nguyện ý."

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Vậy là được."

Kim Mộc Lan nói: "Thế nhưng là phu quân có mặt khác kế hoạch. . ."

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Ta cũng hiểu hắn, ngươi cũng hiểu hắn, hắn đứa bé này yêu nhất mạo hiểm. Nhưng mà. . . Ta tuyệt đối tuyệt đối sẽ không nhường hắn lại mạo hiểm, một khi hắn chết, hết thảy đều xong. Chuyện này cứ như vậy định, mà lại ngươi không đồng ý cũng vô dụng, kế hoạch này đã bắt đầu."

"Cái gì?" Kim Mộc Lan run giọng.

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Ta nói kế hoạch này đã bắt đầu, không dừng được."

Mộc Lan kinh ngạc.

"Vậy, vậy các hài tử của ta đâu? Chúng ta Thẩm Mật, Thẩm Dã, Thẩm Lực bảo bảo đâu? Bọn hắn còn nhỏ như vậy, chẳng lẽ cũng muốn cùng chúng ta đồng thời hi sinh sao?" Mộc Lan ánh mắt rưng rưng nói.

"Không, bọn hắn không cần hi sinh." Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Ngươi tại tự sát thời điểm, muốn đem cái này ba đứa hài tử giao cho Cơ Tuyền, giao cho Ninh Hàn."

Kim Mộc Lan run rẩy nói: "Giao cho hai cái này vô sỉ giết phu nữ nhân sao?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Chỉ có dạng này, mới đầy đủ chân thực. Chỉ có dạng này, mới có thể bảo trụ ba đứa hài tử tính mệnh. Mà lại tương lai Lãng nhi vương giả trở về thời điểm, cũng có thể cứu ra cái này ba đứa hài tử."

Kim Mộc Lan khóc thút thít nói: "Nhưng dạng này, phu quân sẽ thống khổ cả đời."

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Thống khổ còn sống, dù sao cũng so chết tốt hơn đúng không?"

Kim Mộc Lan nói: "Hiện tại phu quân ta người đâu? Ngươi đã động thủ với hắn sao?"

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Đúng, hắn đã theo trong nhà người biến mất. Chúng ta đã động thủ, hiện tại hắn đã hôn mê bất tỉnh, ẩn thân tại một cái địa phương tuyệt đối an toàn, cái chỗ kia cũng chỉ có ta một người biết, ta mãi cho đến chết, cũng sẽ không nói."

Kim Mộc Lan cực nhanh co cẳng mà ra, quay lại gia trang.

Tìm một lần lại một lần.

Quả nhiên, phu quân không gặp.

Hỏi tất cả mọi người, đều chưa từng gặp qua phu quân.

Nhưng mà Lý Thiên Thu biết xảy ra chuyện gì, Kim Trác cũng biết, Chung Sở Khách cũng biết.

Mộc Lan khóc đối Kim Trác nói: "Phụ thân, các ngươi làm như vậy, có hay không hỏi phu quân nghĩ như thế nào qua? Hắn đã nói qua, hắn muốn bảo vệ tất cả mọi người, hắn không muốn hi sinh bất cứ người nào, hắn muốn chúng ta người cả nhà đều bình an."

Huyền Vũ hầu Kim Trác trầm mặc một hồi, nói: "Ta, ta cảm thấy Tuyết Ẩn tông sư biện pháp rất bảo hiểm, mà lại ta và mẹ ngươi cũng thương lượng qua, nàng cũng nguyện ý hi sinh."

"Ta cũng nguyện ý hi sinh." Mộc Lan khóc ròng nói: "Nhưng mà phu quân không nguyện ý, các ngươi đều nguyện ý hi sinh, mà lại nguyện ý hi sinh mười vạn người bảo hộ phu quân một người. Phu quân coi như sống sót, cả một đời đều sẽ ở vào trong thống khổ, ta không nguyện ý hắn thống khổ."

Kim Trác nói: "Lãng nhi là nói qua, muốn bảo vệ mỗi người. Nhưng mà ngươi nhưng có nghĩ tới, hắn có thể là muốn hi sinh chính mình, mà bảo hộ mỗi người đâu?"

Mộc Lan kinh ngạc.

Trọn vẹn một hồi lâu, nàng run giọng nói: "Hắn nói qua, sẽ để cho người cả nhà đều bình an. Ta hỏi qua hắn, có phải là bao quát chính hắn, hắn nói càng bao quát hắn."

Kim Trác nói: "Vậy ngươi tin tưởng sao?"

Mộc Lan trầm mặc.

Kim Trác nói: "Cục diện trước mắt đã phi thường rõ ràng, hoặc là Lãng nhi hi sinh một mình hắn, bảo hộ tất cả chúng ta. Hoặc là chúng ta toàn bộ hi sinh, bảo hộ hắn một người. Thậm chí coi như Lãng nhi nguyện ý hi sinh chính mình, cũng chưa chắc bảo hộ cho chúng ta tất cả mọi người. Như vậy, cái lựa chọn này liền không khó làm."

Mộc Lan nước mắt không ngừng tuôn ra.

Kim Trác nói: "Dù sao, ba cái tiểu bảo bối đều có thể sống sót, chúng ta còn có cái gì không vừa lòng đây này?"

Mộc Lan khóc không thành tiếng.

Kim Trác nói: "Mộc Lan, ngươi vẫn luôn không am hiểu diễn kịch, cho tới bây giờ đều không có diễn sống dễ chịu. Lần này, cần ngươi diễn tốt tuồng vui này."

Mộc Lan rốt cục khóc lên, gật đầu nói: "Ta biết, ta biết nên làm như thế nào."

… . . .

Ngày kế tiếp!

"Thẩm Lãng" xuất hiện tại trước mặt mọi người.

Vô số người chỉnh tề quỳ xuống.

"Bái kiến Khương bệ hạ!"

"Bái kiến Khương bệ hạ!"

Ròng rã gần mười vạn người, cùng kêu lên hô to.

"Khương bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Bảo vệ Khương bệ hạ!"

Sau đó, "Thẩm Lãng" leo lên một cỗ hoa lệ xe ngựa to.

Kim Mộc Lan, Tiểu Băng, ôm ba đứa hài tử, cùng nhau tiến vào chiếc xe ngựa này.

Thẩm Lãng tất cả người nhà, bao quát Kim Mộc Thông, bao quát Thẩm Vạn phu thê, bao quát Thẩm Kiến, Kim Trung, Kim Hối chờ tất cả mọi người.

Kim Sĩ Anh suất lĩnh hai ngàn gia tộc võ sĩ.

Cả chi đội ngũ, trùng trùng điệp điệp hơn ba ngàn người, hướng về đông bộ mặt biển đi đến.

Lý Thiên Thu, Tuyết Ẩn, Chung Sở Khách chờ đại tông sư, chăm chú bảo hộ tại xe ngựa to bên cạnh.

"Đại quân xuất phát, bảo hộ Khương bệ hạ ra biển!"

"Đại quân xuất phát, bảo vệ Khương bệ hạ!"

Theo Căng Quân, Khổ Đầu Hoan, A Lỗ Na Na bọn người ra lệnh một tiếng.

Ròng rã mười vạn người, đi theo "Thẩm Lãng" đội ngũ phía sau, hộ tống bọn hắn đi bờ biển.

Cùng lúc đó!

"Ngô!"

"Ngô!"

Trong phạm vi mấy trăm dặm, vô số tiếng kèn vang lên.

Con số trên trời quân đế quốc đoàn, giống như thủy triều, trùng trùng điệp điệp xuất phát tới gần.

Lúc này!

Vài trăm dặm bên trong, tất cả chim thú tuyệt tích.

Nhánh đại quân này đi qua, không có một ngọn cỏ.

... . . .

Thiên Đạo hội vì Thẩm Lãng kiến tạo chiếc thuyền lớn này đã tạo tốt.

Thật sự là trước nay chưa từng có to lớn hoa lệ.

Chiếc thuyền này dài một trăm tám mươi mét, rộng sáu mươi mét.

Tổng cộng chín cột buồm, mười hai buồm.

Có thể dung nạp hai, ba ngàn người nhiều, trọng tải vượt qua sáu bảy ngàn tấn khoảng cách.

Chiếc thuyền này từ đầu tới đuôi, ròng rã tạo mấy năm lâu.

"Thẩm Lãng" mang theo Kim thị gia tộc từ trên xuống dưới, tính cả quân đội, tổng cộng hai ngàn người leo lên chiếc thuyền lớn này.

Ròng rã trên trăm chiếc các loại hình thuyền, vì chiếc thuyền lớn này hộ tống.

Trùng trùng điệp điệp, rời đi Huyền Vũ lớn bến tàu, hướng về biển rộng mênh mông đi mà đi.

Vượt qua mười vạn người ánh mắt rưng rưng, quỳ xuống hô to: "Khương bệ hạ, lên đường bình an."

"Khương bệ hạ, lên đường bình an."

… . . .

"Đi, đi tới chỗ nào đi? Chạy trốn tới đâu đây?"

Liên quân đế quốc tây lộ quân thống soái Doanh Vô Minh cười lạnh nói, chạy trốn tới bầu trời sao?"

Cơ hồ dùng cái này đồng thời, liên quân đế quốc bắc lộ quân thống soái, Đại Tấn vương quốc Thái tử cũng phát ra đồng dạng cười lạnh.

"Thẩm Lãng muốn chạy trốn? Chạy trốn tới bầu trời sao?"

Sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía lần này liên quân đế quốc Thống soái tối cao, Đại Viêm đế quốc Thái tử cơ kho.

Đế quốc Thái tử chậm rãi hạ lệnh.

"Đại quân tiến công, đem Khương Ly dư nghiệt chém tận giết tuyệt."

"Toàn bộ Huyền Vũ thành, không lưu một người, một cọng cỏ, một cây."

"Giết đủ ba mươi vạn!"

Lần này căn bản cũng không phải là một trận chiến tranh, mà là quân đế quốc đoàn lưu động diễn xuất.

Đây là đế quốc thị uy hành trình.

Dùng tiêu diệt Khương Ly chi tử danh nghĩa, quét dọn hết thảy phản đối đế quốc người.

Nghiền ép hết thảy ý chí.

Nhưng liền xem như lưu động diễn xuất, cũng là cần thấy máu.

Quân đế quốc đoàn liền như là vô thượng bảo đao, ra khỏi vỏ liền nhất định thấy máu.

Giết sạch ba mươi vạn người.

Miễn cưỡng có thể uống cái máu no bụng.

Hắn làm đế quốc Thái tử, tất nhiên xuất hiện một lần, không giết nhiều người như vậy, uy thế không đủ.

Trong lịch sử có quân vương có thể liên luỵ thập tộc.

Vậy hắn Đại Viêm đế quốc Thái tử so với những thứ này quân vương cao quý gấp bao nhiêu lần?

Thẩm Lãng là Khương Ly chi tử, vậy liền không chỉ liên luỵ thập tộc.

Mà là liên luỵ ba trăm dặm!

Thẩm Lãng chỗ trong ba trăm dặm, mặc kệ nam nữ già trẻ, toàn bộ đều là phản nghịch.

Giết không, giết tuyệt!

Theo đế quốc Thái tử ra lệnh một tiếng, con số trên trời quân đế quốc đoàn xuất phát.

Thắt chặt vòng vây.

Chuẩn bị đại khai sát giới!

Giết đủ ba mươi vạn!

... . . .

Từ trên trời nhìn xuống!

Toàn bộ trên mặt biển, con số trên trời hạm đội, đem toàn bộ đông bộ hải vực vây quanh được chật như nêm cối.

So với chi hạm đội này, mặc kệ là đã từng Cừu Thiên Nguy, vẫn là Tiết Triệt hạm đội, đều biến thành trò đùa.

Trước nay chưa từng có khổng lồ.

Đế quốc tại mấy tháng trước liền tập kết nửa cái thế giới hạm đội.

Cái này còn không chỉ, còn chiêu mộ phương bắc dị tộc hạm đội, còn chiêu mộ phương tây thương nhân hạm đội võ trang.

Vô số kể, chân chính che khuất bầu trời.

Chi hạm đội này khổng lồ, thậm chí vượt xa tầm mắt cực hạn.

Bởi vì thế giới này là xa, trên mặt biển lớn nhất tầm mắt cũng sẽ không vượt qua mấy chục dặm.

Nhưng mà, phương viên vài trăm dặm bên trong, đâu đâu cũng có đế quốc liên hợp hạm đội.

"Thẩm Lãng" cái kia chiếc to lớn bảo thuyền, còn có trên trăm chiếc hạm đội hộ tống, lộ ra như thế sự nhỏ yếu không chịu nổi.

Đại Viêm đế quốc công chúa Cơ Tuyền, Thiên Nhai Hải Các người thừa kế Ninh Hàn liếc mắt nhìn nhau.

Thoáng lộ ra một chút xíu trào phúng.

Thẩm Lãng còn nghĩ trốn?

Còn nghĩ chạy trốn tới hải ngoại đi?

Chạy trốn tới bầu trời?

"Vây quanh Thẩm Lãng hạm đội, chém tận giết tuyệt!"

Cơ Tuyền công chúa ra lệnh một tiếng.

Che khuất bầu trời hạm đội, giống như vô số cá mập, hướng về Thẩm Lãng tiểu hạm đội xuất phát.

Lục đại siêu thoát võ đạo thế lực, cùng phụ thuộc thế lực, vô số kể đỉnh cấp võ đạo cao thủ, lít nha lít nhít, hướng về Thẩm Lãng bảo thuyền vây giết mà tới.

Trước nay chưa từng có đồ sát liền muốn bắt đầu.

Trước nay chưa từng có hi sinh vở kịch, liền muốn bắt đầu.

... . . .

"Ta liền thảo, ta liền thảo!"

Một cái bí mật trong tầng hầm ngầm.

Vốn nên là tiếp tục hôn mê một tháng Thẩm Lãng, bỗng nhiên ngồi xuống.

Thế giới này liền bất đắc dĩ là cái gì?

Có người mặc kệ ngươi có nguyện ý hay không, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên vì ngươi mà chết.

Hiện tại có mười mấy vạn người giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, muốn vì hắn hi sinh.

Hi sinh mười mấy vạn, hi sinh ba mươi vạn, cứu vớt hắn Thẩm Lãng một người?

Ta Thẩm Lãng nói qua, không cần bất luận kẻ nào vì ta hi sinh.

Ta muốn bảo vệ mỗi người.

Ngươi Tuyết Ẩn dựa vào cái gì thay ta quyết định?

Nãi nãi, lúc đầu bởi vì ngươi xem như cô cô ta, liền bỏ qua ngươi.

Hiện tại xem ra, về sau thật muốn xxx chết ngươi, dù sao cũng không phải thân.

Thẩm Lãng đứng dậy, hướng về bên ngoài lao nhanh.

Hết thảy còn kịp, hết thảy còn kịp!

Đến, đến, tới.

Cơ Tuyền, Ninh Hàn hai cái tiện nhân.

Ta Thẩm Lãng tới!

Ba người chúng ta người, hảo hảo chơi một chút!

... . . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 408: Lãng Gia Trang Bức! Trong LúC NóI CườI Đồ Thành!

Đối với Tuyết Ẩn kế hoạch, Thẩm Lãng dùng trứng cũng có thể nghĩ ra được.

Nhưng lúc này cùng nàng giảng đạo lý là hoàn toàn giảng không thông, thậm chí đối phương căn bản sẽ không cho Thẩm Lãng cơ hội mở miệng.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng tạm hoãn đi gặp Tuyết Ẩn bọn người, mà là trước cho mình liên tiếp làm tốt mấy cái hậu bị kế hoạch.

Đầu tiên, Tuyết Ẩn khẳng định không nỡ dùng dược vật đem Thẩm Lãng làm cho triệt để hôn mê một hai tháng, như thế đối thân thể tổn thương nuôi lớn.

Mà lại Thẩm Lãng đối hết thảy cổ độc đều miễn dịch.

Vì lẽ đó, hẳn là sẽ dùng nội lực đem Thẩm Lãng kích choáng giấu ở nơi nào đó.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, nàng sẽ còn chuyên môn phái hai người chiếu cố Thẩm Lãng, đồng thời nhường hắn mỗi ngày đều tiếp tục hôn mê ngủ say.

Thẩm Lãng huyết dịch có thể chống cự hết thảy cổ độc, nhưng lại ngăn không được gây tê tán.

Để cho mình tại cố định thời gian tỉnh lại biện pháp rất đơn giản.

Mà phương thức trực tiếp nhất, liền là ác mộng thạch.

Cơn ác mộng này thạch đã bị Thẩm Lãng cải tạo qua, biến thành trị liệu hình ác mộng thạch.

Trước đó có thể đem người thực vật trạng thái Ninh Nguyên Hiến đánh thức, lần này tự nhiên cũng có thể đem Thẩm Lãng đánh thức.

Cần phải làm liền là nhường tại cố định thời gian điểm kích thích ác mộng thạch, để nó phóng xuất ra sóng năng lượng, trực tiếp nhường Thẩm Lãng tỉnh lại.

Còn có một loại biện pháp liền là dược tề đánh thức.

Tóm lại, lo trước khỏi hoạ.

Quả nhiên, Thẩm Lãng tại hắn thiết lập tốt thời gian tỉnh táo lại.

Xông ra ngoài phòng thời điểm, lập tức nhìn thấy một người ngơ ngác nhìn qua hắn.

Là Thẩm Lãng mẫu thân.

Bên cạnh nàng quả nhiên còn có một cái rương dược vật.

Còn có một đống lớn dây thừng.

Ai!

Thẩm Lãng nội tâm thở dài một tiếng.

Mẫu thân quả nhiên là bất công, chỉ cần Thẩm Lãng có thể sống sót, nàng cũng sự tình gì đều nguyện ý làm.

"Nương, ngươi liền bị Tuyết Ẩn cô cô mò mẫm linh tinh đi." Thẩm Lãng bất đắc dĩ nói: "Ngài ở lại đây đừng nhúc nhích."

Mẫu thân trực tiếp lao ra, run rẩy nói: "Ta, ngươi, ngươi. . ."

Thẩm Lãng nói: "Tuyết Ẩn nói ta chuẩn bị hi sinh chính mình, cứu vớt tất cả mọi người đúng hay không? Không có sự tình, ta nhất định hảo hảo, chúng ta người cả nhà đều tốt."

"Nương ngươi ngoan ngoãn ở lại đây a, ta đi a!"

Sau đó, Thẩm Lãng xông ra cái này bí ẩn cực hạn mật thất dưới đất.

...

Trên mặt biển, che khuất bầu trời hạm đội.

Trong vòng trăm dặm, toàn bộ đều là đế quốc liên hợp hạm đội.

Có sáu chiếc thuyền lộ ra càng đặc biệt.

Đương nhiên cực kỳ đặc biệt một chiếc, chính là nhỏ nhất một chiếc.

"Trên trời Bạch Ngọc Kinh, mười hai lầu năm thành. Tiên nhân vỗ đầu tôi, kết tóc (20 tuổi) được trường sinh."

Chiếc thuyền này những nơi đi qua, trên trời lưu loát, bay xuống tuyết trắng.

Chỉ cần có tuyết địa phương, liền là Bạch Ngọc Kinh lãnh địa.

Phàm là không tuyết địa phương, Bạch Ngọc Kinh kiên quyết mặc kệ.

Vì lẽ đó, ngươi đi tới chỗ nào, tuyết liền xuống ở đâu sao?

Lúc này rõ ràng là tháng sáu ngày mùa hè, trên trời vậy mà tuyết bay.

Thật sự là quá thần kỳ.

Mà lại, vẻn vẹn chỉ là Bạch Ngọc Kinh chiếc thuyền này trên không tuyết bay.

Màn này, thật sự là đẹp hết chỗ nói.

Bạch Ngọc Kinh chiếc thuyền này, toàn thân trắng như tuyết, cùng trên trời bông tuyết liền thành một khối, so với cái khác thuyền nhỏ hơn rất nhiều rất nhiều.

Mà lại, trên chiếc thuyền này phảng phất không có bất kỳ ai, chí ít boong tàu cái trước người đều không có.

Từ đầu đến giờ, Thẩm Lãng đều không có thực sự được gặp Bạch Ngọc Kinh người.

Còn có Huyền Không Tự thuyền mặc dù đến, nhưng mà boong tàu bên trên cũng không có bất kỳ ai.

Còn lại Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn, Tru Thiên Các, Thông Thiên tự trên thuyền lớn, lít nha lít nhít đứng đầy vô số võ giả.

Bọn hắn phía sau, mấy chục trên trăm chiếc thuyền, cũng đều là riêng phần mình phụ thuộc võ đạo thế lực.

Cái này lục đại siêu thoát thế lực, phái ra bao nhiêu tông sư cấp cường giả?

Vô số kể.

Việt Quốc chỉ có sáu cái tông sư, đó là bởi vì tông sư liền là lục đại siêu thoát thế lực sắc phong.

Lục đại thế lực tính cả đế quốc phong tỏa thiên hạ văn minh.

Chỉ cho phép mình cường đại, không cho phép thế tục cường đại.

Vì lẽ đó bọn hắn có bao nhiêu tông sư cấp cường giả? Chỉ có có trời mới biết.

Cơ Tuyền công chúa làm Đại Viêm đế quốc cùng lục đại siêu thoát phe phái người liên lạc, nàng tại Thiên Nhai Hải Các thuyền bên trên.

Thiên Nhai Hải Các thuyền rất nhanh.

So bình thường thuyền thực sự nhanh hơn nhiều.

Cái khác tất cả thuyền, toàn bộ bảo trì vây quanh trạng thái.

Cơ Tuyền ngồi Thiên Nhai Hải Các thuyền, hướng về "Thẩm Lãng" bảo thuyền mà tới.

"Thẩm Lãng, ngừng thuyền!"

Cơ Tuyền công chúa thản nhiên nói.

Thẩm Lãng hạm đội vẫn như cũ nhanh chóng về phía trước.

Cơ Tuyền công chúa ra lệnh một tiếng.

"Xuất kích!"

Lập tức, vô cùng hoa lệ một màn xuất hiện.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô số đỉnh cấp võ giả, giống như chim bay đồng dạng theo nhiều loại thuyền bay vọt mà ra, rơi vào trên mặt biển, hướng về Thẩm Lãng bảo thuyền lướt sóng mà đi.

Thế giới này võ công, còn có thể lướt sóng mà đi?

Mộc Lan bảo bối cơ hồ không dám tin nhìn qua một màn này.

Nàng nhanh nhẹn đã là cao nhất, còn làm không được lướt sóng mà đi.

Lý Thiên Thu là đỉnh cấp tông sư, cũng làm không được xa như vậy khoảng cách lướt sóng mà đi.

Mà trước mắt!

Vô số võ đạo cường giả, mấy trăm hơn ngàn người, lướt sóng mà tới.

Mạnh như vậy sao?

Siêu thoát thế lực võ công, vậy mà đến nước này sao?

Tuyết Ẩn hô to: "Bảo vệ Khương bệ hạ, xạ kích!"

Lập tức, Thẩm Lãng hạm đội hạm đội bên trên Niết Bàn quân, mưa tên cuồng xạ mà xuống.

Trên chiến trường, Niết Bàn quân tiễn cơ hồ là vô địch.

Nhưng mà hiện tại!

Toàn bộ mất đi hiệu lực.

Những thứ này siêu thoát thế lực võ đạo cường giả, vung vẩy kiếm trong tay, dễ như trở bàn tay đem phóng tới tiễn xoắn thành bột phấn.

Thậm chí có mạnh nhất một nhóm người , mặc cho Niết Bàn quân tiễn bắn tại trên thân, thờ ơ.

Mà những thứ này tiễn bắn tại quần áo của bọn hắn, trực tiếp đứt gãy.

Dễ như trở bàn tay, Cơ Tuyền công chúa mang theo hơn ngàn tên đỉnh cấp võ giả, trực tiếp vây quanh Thẩm Lãng to lớn bảo thuyền.

Nàng vì sao không tại trên đất bằng công kích Thẩm Lãng toàn tộc?

Bởi vì nàng cảm thấy trên mặt đất dễ dàng có cá lọt lưới.

Mà một khi đến trên biển, mọc cánh khó thoát, có thể giết đến sạch sẽ.

Hoàng đế bệ hạ ý chỉ rất rõ ràng.

Không cần gặp mặt.

Không cần bắt sống, toàn bộ giết chết là được.

Đem Thẩm Lãng cùng cả nhà của hắn người, giết đến sạch sẽ.

Trận này hành động, chấn nhiếp thiên hạ mới là chủ yếu nhất mục đích.

Tuyết Ẩn tông sư rút lợi kiếm ra, hướng về Kim Mộc Lan nói: "Chúng ta muốn đi chịu chết, rất nhanh liền đến phiên ngươi. Ngươi không có diễn qua hí, nhưng lần này nhất định phải diễn tốt."

Tuyết Ẩn mặc dù nói chuyện, nhưng lại không tiếng động, hoàn toàn là môi ngữ.

Đón lấy, Tuyết Ẩn thần nữ hướng về Kính Tử cười một tiếng.

Kính Tử lúc này thật cùng Thẩm Lãng giống nhau như đúc, thậm chí dáng tươi cười, biểu lộ, ánh mắt đều như thế.

"Cô cô!" Hắn hô một tiếng, thậm chí thanh âm cũng giống vậy.

Tuyết Ẩn thần nữ nội tâm mềm nhũn.

Hài tử, ngươi từ nhỏ đến lớn đều không có nhìn qua thế giới bên ngoài, hiện tại rốt cục có thể nhìn thấy.

Sau đó, Tuyết Ẩn thần nữ cao giọng nói: "Bảo vệ bệ hạ, giết!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Thần nữ Tuyết Ẩn, Lý Thiên Thu phu thê, Ban Nhược, Chung Sở Khách, Lâm Thường, đại ngốc, thậm chí vừa mới khôi phục năng lực hành động Lan Đạo đại sư, giống như đại điểu, bỗng nhiên bắn ra, bay vọt đến boong tàu phía trên.

Kính Tử ánh mắt hướng về Mộc Lan trông lại nói: "Tẩu tử, cũng nhanh muốn đến phiên ta đi lên sao?"

Kim Mộc Lan miễn cưỡng cười một tiếng.

Kính Tử nói: "Ta không sợ, ta cả đời này chính là vì giờ khắc này. Ta xem qua hắn tất cả sách, ta xem qua rất nhiều sách. Ta không sợ chết, ta liền sợ chết được không có giá trị!"

"Ta mặc dù không có gặp qua Thẩm Lãng, nhưng mà ta rất hiểu hắn!"

"Ta cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua phong cảnh phía ngoài, hiện tại rốt cục muốn nhìn thấy, trong lòng thật sự là rất kích động."

Kính Tử xác thực không có bất kỳ cái gì một điểm sợ hãi.

Hắn biết mình là thế thân, biết mình chẳng mấy chốc sẽ chết.

Nhưng đối với tử vong, hắn vui mừng khôn xiết.

Bởi vì hắn cảm thấy hắn còn sống mới là một loại dày vò.

. . .

Lúc này, Thẩm Lãng bảo thuyền bên ngoài trên mặt biển.

Cơ Tuyền công chúa suất lĩnh hơn ngàn tên đỉnh cấp cường giả, từ đầu đến cuối lướt sóng mà đi, đem trọn chiếc thuyền lớn một mực vây quanh.

Nhìn thấy Tuyết Ẩn tông sư đám người xuất hiện.

Châu chấu đá xe a.

Sau đó, Cơ Tuyền nhàn nhạt hạ lệnh: "Mặc kệ nam nữ già trẻ, toàn bộ giết tuyệt, động thủ!"

Theo nàng ra lệnh một tiếng.

Vô cùng kinh diễm một màn, lại một lần nữa xuất hiện.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trên mặt biển, cái này hơn ngàn tên đỉnh cấp võ đạo cường giả, bay thẳng nhảy đến giữa không trung, sau đó bọn hắn liền muốn hướng về Kim thị gia tộc bảo thuyền bay vụt mà vào.

Nhiều nhất mười năm phút.

Bọn hắn liền có thể đem trên chiếc thuyền này người giết đến sạch sẽ.

Đem Thẩm Lãng toàn tộc, Kim thị toàn tộc, chém tận giết tuyệt.

Các ngươi muốn oanh oanh liệt liệt?

Không có!

Liền là trong nháy mắt tử vong.

Thậm chí bao gồm Thẩm Lãng, cũng chỉ là nháy mắt bị chém xuống đầu.

Ngươi không phải đại nhân vật gì, còn chưa xứng lời nói hùng hồn một phen mới chết.

...

"Đương đương đương đương. . ."

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Bỗng nhiên, trên mặt biển vang lên từng đợt tiếng vang.

Một chiếc thuyền, bỗng nhiên bốc lên trùng thiên khói lửa.

Dù là tại ban ngày, cũng óng ánh hoa lệ khói lửa.

Lập tức, hấp dẫn lực chú ý của mọi người.

Chiếc thuyền kia không lớn, boong tàu bên trên đứng một người, Thẩm Lãng!

"Cơ Tuyền, tới tâm sự a. . ."

Thẩm Lãng lớn tiếng la lên.

Cách xa xôi, thanh âm truyền không đi ra.

Cơ Tuyền công chúa kinh ngạc, hướng về bên cạnh Ninh Hàn công chúa nhìn một chút.

Lại hướng về Kim thị gia tộc bảo thuyền nhìn lại một chút.

Cái này. . . Đây cũng là diễn cái nào một màn a?

Thẩm Lãng vậy mà không tại chiếc thuyền lớn này ở trên vậy mà tại phía sau?

Mà Tuyết Ẩn, Lý Thiên Thu bọn người nhìn thấy một màn này, cơ hồ hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Thẩm Lãng không phải bị nàng đánh ngất xỉu, nhốt tại cái nào đó mật thất dưới đất sao?

"A. . . A. . . Đừng, đừng. . ."

Tuyết Ẩn bỗng nhiên một trận hô to, sau đó như điên nhảy xuống bảo thuyền, hướng về Thẩm Lãng thuyền xông lại.

Nàng thật sắp điên.

Nàng trả một cái giá thật là lớn, thậm chí hi sinh chính mình, chính là vì nhường Thẩm Lãng sống sót.

Mà bây giờ Thẩm Lãng vậy mà đi tìm cái chết, nhường nàng làm sao không điên cuồng?

Ngay sau đó, Mộc Lan cũng muốn xông lại.

Nhưng mà Thẩm Lãng kiên định lắc đầu.

Mộc Lan lúc này có thể lựa chọn tiếp tục hướng về Thẩm Lãng tiến lên.

Nhưng. . . Nàng lựa chọn nghe theo Thẩm Lãng.

Cơ Tuyền công chúa đôi mắt đẹp co rụt lại, sau đó một lần nữa trở xuống đến trên mặt biển.

Hướng về Thẩm Lãng chiếc thuyền kia phóng đi.

Hơn ngàn cái đỉnh cấp võ giả, cũng như chim bay đồng dạng hướng về Thẩm Lãng phương hướng phóng đi!

Liền như là một đám cá mập, phát hiện lại thêm có giá trị mục tiêu.

. . .

"Cơ Tuyền công chúa, chúng ta tâm sự." Thẩm Lãng đứng tại boong tàu bên trên.

Nháy mắt về sau!

Cơ Tuyền công chúa suất lĩnh lấy hơn ngàn cái đỉnh cấp võ giả lướt sóng mà đến, đem Thẩm Lãng chiếc thuyền này đoàn đoàn bao vây.

Dù là Tuyết Ẩn tông sư dạng này cường giả, đều không thể lướt sóng, chỉ có thể theo trong biển chèo thuyền qua đây.

Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn không có lên thuyền, cũng chỉ là bao quanh Thẩm Lãng chiếc này thuyền nhỏ.

Thẩm Lãng hạm đội, vẫn như cũ hướng về đông nam phương hướng đi.

Đế quốc liên hợp hạm đội, vẫn như cũ bao quanh Thẩm Lãng hạm đội, cũng hướng về đông nam phương hướng đi mà đi.

Cùng lúc đó!

Trên mặt đất, con số trên trời quân đế quốc đoàn, hướng về thủ vệ Thẩm Lãng mười vạn đại quân điên cuồng công kích.

Muốn đồ sát mười vạn.

Đồ sát ba mươi vạn.

Uống máu mà no bụng.

Thẩm Lãng nhìn xem lướt sóng mà đi hơn ngàn tên đỉnh cùng võ giả, cười nói: "Oa, tốt ngưu bức, thật mạnh a! Lý Thiên Thu cũng không thể lướt sóng mà đi, các ngươi lại có thể làm được, quá kinh diễm."

Thẩm Lãng vừa mới nhìn thấy một màn này thời điểm, xác thực khiếp sợ không thôi.

Thường xuyên tại một chút cao võ phim, phim truyền hình trông được đến một chút tuyệt đỉnh cao thủ đạp trên mặt nước mà lao nhanh.

Cự ly ngắn Mộc Lan cũng có thể làm được.

Nhưng mà hướng Cơ Tuyền dạng này, đi bộ nhàn nhã trên mặt biển hành tẩu, cũng quá kinh diễm.

Mấu chốt hơn nghìn người như thế.

Ta Thẩm Lãng thật đúng là không tin, nơi này có hơn nghìn người võ công đều vượt qua Lý Thiên Thu?

"Các ngươi gian lận a!" Thẩm Lãng cười nói.

Sau đó, trong tay của hắn bỗng nhiên vỗ một cái xuống.

Lập tức theo thuyền của hắn bên trên bỗng nhiên bắn đi ra mấy trăm tiểu Hắc cầu.

"Phanh phanh phanh phanh!"

Những thứ này tiểu Hắc cầu bỗng nhiên nổ tung.

Nháy mắt, vô số màu đen bột phấn lan tràn toàn bộ mặt biển.

Cái này giống như cũng không có cái gì không tầm thường a?

Nhưng mà, một màn quỷ dị xuất hiện.

Trong chốc lát!

Trên mặt biển hơn ngàn cái lướt sóng mà đi đỉnh cấp võ đạo cao thủ, bay thẳng ra ngoài.

Bao quát Cơ Tuyền, Ninh Hàn bọn người, cũng trực tiếp giống như chơi diều đồng dạng bay ra mấy chục mét.

Nhưng các nàng võ công lợi hại, một lần nữa trở lại trên mặt biển thời điểm, vẫn như cũ trôi nổi đứng ở trên mặt nước.

Thế nhưng là cái khác đỉnh cấp võ đạo cường giả, liền muốn chật vật nhiều lắm.

Dồn dập thân thể rơi xuống nước.

Vì sao lại dạng này?

Đầu tiên, Cơ Tuyền bên người hơn ngàn tên đỉnh cấp võ giả, cũng không phải là dựa vào nội lực phiêu phù ở trên mặt biển, mà là dựa vào một loại đặc thù giày.

Loại này giày đến từ văn minh thời thượng cổ, xưng chi sức nổi giày.

Chỉ có siêu thoát thế lực mới có trang bị.

Mà loại này sức nổi giày, dựa vào nhưng thật ra là một loại bảo thạch cường đại từ trường lực.

Muốn phá hư những thứ này sức nổi giày vô cùng đơn giản.

Dùng Thạch Mặc phấn.

Nguyên lý này cùng trên Địa Cầu Thạch Mặc bom đồng dạng, có thể dùng tới đoạn tuyệt tất cả nguồn điện.

Bởi vì Thạch Mặc phấn là một cái tuyệt đối vật cách điện.

Siêu thoát thế lực trang bị những thứ này sức nổi giày, dựa vào liền là nội bộ bảo thạch từ lực trận, cấu tạo tinh vi.

Một khi bị Thạch Mặc phấn dính lên, lập tức sẽ phát sinh trục trặc.

Lần trước tại Căng Quân nơi đó, Thẩm Lãng đọc hơn ngàn cuốn lên cổ điển tịch bên trong, trong đó có mấy vạn chữ cùng mấy chục tấm hình ảnh giới thiệu loại này sức nổi giày.

Nó xem như văn minh thời thượng cổ một loại tương đối cơ sở trang bị.

Mà lại nó tại thượng cổ văn minh địa vị bên trong là xa xa không bằng ác mộng thạch.

Vì lẽ đó mấy tháng này thời gian bên trong, Thẩm Lãng cơ hồ tất cả thời gian ở không đều đang nghiên cứu ác mộng thạch.

Sau đó, hắn đạt được một cái kết luận.

Thực ra mỗi một cái thượng cổ di tích lối vào, đều có một cái cỡ lớn ác mộng thạch.

Cỡ nhỏ ác mộng thạch có thể có đủ loại công dụng.

Mà cỡ lớn ác mộng thạch, thì là văn minh thời thượng cổ cỡ lớn năng lượng nơi phát ra.

Bất quá đáng tiếc, Thẩm Lãng đối ác mộng thạch nghiên cứu có chút quá muộn, thậm chí cũng không kịp đem Sa Man tộc thượng cổ di tích lối vào cái kia cỡ lớn ác mộng thạch tháo ra.

…

Thẩm Lãng không ưa nhất người khác trang bức, vì lẽ đó liền xuất thủ hủy diệt đối phương trận này hoa lệ trang bức biểu diễn.

Cơ Tuyền công chúa bàn tay như ngọc trắng vung lên, lập tức hơn ngàn tên đỉnh cấp võ đạo cao thủ riêng phần mình trở về tới thuyền của mình bên trên.

Nhưng mà nàng cùng Ninh Hàn công chúa, vẫn như cũ trôi nổi đứng ở trên mặt biển.

Cái này. . . Là thực ngưu bức.

"Cơ Tuyền công chúa, chúng ta nói chuyện." Thẩm Lãng nói.

Cơ Tuyền nói: "Nói chuyện gì?"

Thẩm Lãng nói: "Bỏ qua trên mặt đất tới vì ta mà chiến mười vạn người? Bỏ qua Kim thị toàn tộc? Như thế nào?"

Cơ Tuyền nói: "Không có khả năng! Bảo kiếm ra khỏi vỏ, nhất định muốn gặp máu. Đây là liên quân đế quốc xuôi nam, không giết đủ mấy chục vạn, không cách nào biểu hiện ra Đại Viêm đế quốc uy danh."

"Mấy chục vạn?" Thẩm Lãng kinh ngạc nói.

Cơ Tuyền nói: "Chí ít ba mươi vạn."

Thẩm Lãng nói: "Mảnh đất này là vô tội."

Cơ Tuyền nói: "Mảnh đất này nuôi dưỡng ngươi, vậy liền không vô tội, ta Đại Viêm đế quốc đối với phản nghịch, liên luỵ thập tộc. Mà ngươi liền không chỉ là phản nghịch, vì lẽ đó liên luỵ ba trăm dặm, nhiều người như vậy vì ngươi chôn cùng, ngươi nên cùng có vinh yên."

Thẩm Lãng nói: "Tru sát ba mươi vạn? Thật là lợi hại, thật là uy phong a!"

Tiếp lấy Thẩm Lãng nói: "Vậy ta điều kiện cũng rất đơn giản, một người không giết, đại quân đế quốc toàn bộ rút đi, Kim thị gia tộc hạm đội tiến vào ma quỷ tam giác lớn, từ đây bốc hơi khỏi nhân gian."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Ý nghĩ hão huyền!"

Thẩm Lãng nói: "Không đáp ứng?"

Cơ Tuyền nói: "Ngươi nói cho hết lời sao?"

Là ý nói xong, ta liền đại khai sát giới.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nếu không đáp ứng, ta liền giết sạch ngươi Đại Viêm đế quốc một ngàn vạn, hai ngàn vạn, ba ngàn vạn người! Ta liền đem ngươi liên quân đế quốc giết chết một trăm vạn thậm chí nhiều hơn!"

Lời này một màn, Cơ Tuyền công chúa cùng Ninh Hàn công chúa kinh ngạc.

Cơ Tuyền hướng về Ninh Hàn nhìn lại nói: "Người này là Thẩm Lãng sao?"

Ý tứ này, ta biết Thẩm Lãng thích thổi ngưu bức, nhưng không nghĩ tới như thế sẽ thổi ngưu bức a.

Nàng biết rất rõ ràng đây là Thẩm Lãng, nàng thấy qua.

Ninh Hàn nói: "Đây chính là hắn."

Cơ Tuyền lại nói: "Xem ra ngươi nói là xong, vậy liền lẳng lặng chờ xem, nơi này khoảng cách đất đai còn chưa đủ xa, còn có thể nhìn thấy."

Đây ý là, Thẩm Lãng còn có thể nhìn thấy đại quân đế quốc đối với hắn người ủng hộ đồ sát.

Còn có thể nhìn thấy trên mặt đất huyết khí trùng thiên, đầu người cuồn cuộn.

Thẩm Lãng nói: "Đừng vội, đừng vội, tin tức nên rất nhanh liền tới. Nếu như không có ngoài ý muốn, tại hơn nửa tháng trước, ta vừa mới đồ sát cả tòa thành thị."

Thẩm Lãng thanh âm rất yên tĩnh, nhưng lại giống như đất bằng kinh lôi.

Thẩm Lãng cười nói: "Ta đã từng thổi qua ngưu bức, cụ thể hướng ai thổi, ta đã quên. Nhưng mà ta khoác lác nội dung là ai nếu là dám tổn thương nương tử của ta, ta muốn đồ sát một trăm vạn người, tựa như là ý tứ này."

Cơ Tuyền không riêng co rụt lại, nói: "Cái nào một tòa thành thị?"

"Tỉnh Ngộ chi thành." Thẩm Lãng nói: "Ẩn Nguyên hội Tỉnh Ngộ chi thành, các ngươi chẳng lẽ quên, Kim thị gia tộc cừu nhân trừ Tiết thị gia tộc bên ngoài, còn có Ẩn Nguyên hội a, ta tất nhiên diệt toàn bộ Tiết thị, như thế nào lại bỏ qua Ẩn Nguyên hội."

Cơ Tuyền công chúa không tin, nhưng mà hô hấp lại ngừng lại.

Tỉnh Ngộ chi thành.

Là một tòa cô thành, hắn là Ẩn Nguyên hội tại nam bộ tam quốc tối cao tổng bộ.

Mà lại kiến tạo tại một cái thượng cổ kim mạch phía trên.

Ở trong đó có con số trên trời kim tệ, có vô số tài phú.

Ẩn Nguyên hội liền là thông qua toà này Tỉnh Ngộ chi thành, chi phối Ngô quốc, Việt Quốc, Sở quốc tất cả mậu dịch cùng tài chính.

Đây là Ẩn Nguyên hội thành thị.

Nhưng càng là Đại Viêm đế quốc nam bộ tài phú căn cứ.

. . .

Như vậy, ở vào Lăng Tuyệt Sơn bên trên Ẩn Nguyên hội Tỉnh Ngộ chi thành, thật bị Thẩm Lãng đồ sát sao?

Đúng!

Lúc này, cả tòa thành thị đã biến thành tử thành.

Nguyên bản chỉ chết hai phần ba.

Còn có mặt khác một phần ba người còn sống.

Nhưng vì bảo thủ lý do, cái này còn lại một phần ba cũng bị giết sạch.

"A. . . A. . . A. . ."

Việt Quốc Ẩn Nguyên hội Thiếu chủ Thư Đình Ngọc, cả người đều muốn nổi điên.

Hắn căn bản cũng không biết phát sinh cái gì.

Liền biết theo hơn một tháng trước, Tỉnh Ngộ chi thành liền bắt đầu người chết.

Liên miên liên miên người chết đi.

Bất kể thế nào trị liệu đều không dùng.

Cái này. . . Đây là ôn dịch?

Cho dù là bệnh đậu mùa, cũng không có nghiêm trọng như vậy a?

Bệnh đậu mùa còn có thể sống một nửa a.

Bệnh đậu mùa cũng có thể phòng ngự a.

Mà xuất hiện tại Tỉnh Ngộ chi thành loại này ôn dịch, căn bản là không có cách phòng ngự, không có chiêu mộ.

Lây nhiễm về sau, ngắn ngủi hai ba ngày bên trong liền chết.

Vẻn vẹn không đến hơn nửa tháng, cả tòa thành thị cơ hồ chết hết.

...

"Không nóng nảy, tin tức nên rất nhanh liền tới!" Thẩm Lãng nói: "Hẳn là trên mặt đất quân đội trước nhận được tin tức, sau đó liền đến phiên các ngươi. . ."

Bỗng nhiên. . .

Không trung bay tới một con quạ, trực tiếp rơi vào Cơ Tuyền công chúa trên cánh tay.

Cơ Tuyền công chúa cởi xuống quạ đen trên đùi tin cuốn, bày ra về sau.

Trên đó viết mấy chữ: Cực kỳ nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm, Ẩn Nguyên hội Tỉnh Ngộ chi thành, triệt để chết hết!

Nhất thời!

Cơ Tuyền công chúa da đầu từng đợt run lên.

Vậy mà là thật?

Thẩm Lãng vậy mà thật đồ sát cả tòa thành thị?

"Ngươi, ngươi vậy mà đồ sát cả tòa thành thị?" Cơ Tuyền công chúa run rẩy nói: "Ngươi liền không sợ làm đất trời oán giận sao?"

Thẩm Lãng nhún nhún vai nói: "Đám người kia là Ẩn Nguyên hội thành viên, chết chưa hết tội, một cái bình dân đều không có a. Mà lại các ngươi dạng này làm nhiều việc ác cũng không sợ làm đất trời oán giận, ta lại sợ cái gì?"

Cơ Tuyền công chúa lạnh giọng nói: "Ngươi là thông qua thủ đoạn gì giết chết?"

"Virus, một loại cực độ đáng sợ virus." Thẩm Lãng nói: "Ta xưng là Hắc Tử bệnh, ta ước chừng tại ba năm trước đây liền bắt đầu nghiên cứu, nguyên bản uy lực của nó còn chưa đủ mạnh. Về sau ta nghiên cứu Phù Đồ Sơn điển tịch, mấu chốt nhất là nghiên cứu thượng cổ điển tịch, khiến cho loại này Hắc Tử virus tăng cường mấy lần."

Thẩm Lãng lời nói là thật.

Thượng cổ điển tịch bên trong, liên quan tới virus nội dung cũng rất nhiều.

Thẩm Lãng theo ba năm trước đây liền bắt đầu bồi dưỡng Hắc Tử virus, liên tục tới đều không có đặc biệt lớn đột phá, liền là cùng trên Địa Cầu Hắc Tử virus không sai biệt lắm.

Cứ việc cái kia đã phi thường đáng sợ.

Đã từng Hắc Tử bệnh càn quét toàn bộ châu Âu, giết chết gần một nửa nhân khẩu.

Vì lẽ đó lần trước Thẩm Lãng đã từng buông lời uy hiếp qua.

Chỉ cần người nhà của hắn có việc, hắn liền giết chết một trăm vạn người.

Đối phương khịt mũi coi thường.

Mà lên một lần tại Sa Man tộc đọc đại lượng thượng cổ điển tịch sau.

Thẩm Lãng đối loại virus này có hoàn toàn mới hiểu.

Rốt cục bồi dưỡng ra mạnh hơn Hắc Tử virus.

Loại này Hắc Tử virus truyền nhiễm tính, dẫn đến tử vong suất (*tỉ lệ) trở nên càng thêm đáng sợ.

Nhưng mà, bọn chúng sinh mệnh chu kỳ lại giảm xuống rất nhiều.

Nói cách khác coi như nó lan tràn đi xuống, dùng không được bao lâu cũng sẽ mình tiêu vong.

Thẩm Lãng lựa chọn thật lâu.

Rốt cục quyết định tại Ẩn Nguyên hội Tỉnh Ngộ chi thành hạ thủ.

Bởi vì nơi đó, xác thực không có người vô tội.

Làm như vậy làm đất trời oán giận.

Nhưng. . .

Không có nhưng mà!

Vì cứu vớt càng nhiều người, giết chết một đám súc sinh, cũng không có cái gì.

...

Cơ Tuyền công chúa trực tiếp rút kiếm.

"Ngươi giết ta? Không có ích lợi gì!" Thẩm Lãng nói: "Người của ta đã tiềm phục tại Đại Viêm đế quốc các nơi, chỉ cần các ngươi đại quân không lùi, bọn hắn liền bắt đầu phóng thích virus."

Thẩm Lãng xuất ra một cái đồng hồ cát, ném cho Cơ Tuyền công chúa.

"Chờ xem, rất nhanh liền có cái thứ hai thành thị tin tức truyền đến."

"Lần này là Tru Thiên Các thống trị xuống một tòa thành thị, Bất Quy thành!"

"Trong thành phố này người, cũng không ai là vô tội."

Bất Quy thành, tại Đại Viêm đế quốc bắc bộ.

Tỉnh Ngộ chi thành tại Lăng Tuyệt Sơn bên trên.

Mà Bất Quy thành thì dưới đất, cùng nó nói hắn là một cái thành thị, không bằng nói hắn là một cái võ đạo thế lực.

Nam Hải kiếm phái là Phù Đồ Sơn tiểu hào.

Cái kia Bất Quy thành liền là Tru Thiên Các tiểu hào.

Đương nhiên, nó khoảng cách Thẩm Lãng quá xa, vì lẽ đó chưa từng có đã từng quen biết.

Thẩm Lãng duy nhất cùng Tru Thiên Các đánh qua một lần quan hệ liền là theo Hắc Thạch đảo trở về Thiên Nam hành tỉnh trên mặt biển, Tru Thiên Các ý đồ ở trên biển chặn đường Thẩm Lãng, cưỡng ép đem hắn giam.

Lúc ấy là Huyền Không Tự cưỡng ép ôm Thẩm Lãng, Tru Thiên Các mới coi như thôi.

Thẩm Lãng nói: "Đợi đến cái này đồng hồ cát bên trong hạt cát chảy xong, ta cảm thấy tin tức cũng hẳn là sẽ truyền đến."

"Chúng ta lẳng lặng chờ xem!"

Cơ Tuyền công chúa vung tay lên!

Lập tức, một chiếc thuyền tới gần.

Cơ Tuyền bay vọt đến chiếc thuyền kia bên trên.

Sau một lát, mười mấy cái quạ đen theo chiếc thuyền kia bên trên bay ra ngoài.

Hiển nhiên, Cơ Tuyền công chúa đây là tại cảnh báo trên mặt đất quân đội, cảnh báo toàn bộ Đại Viêm đế quốc.

Tối cao cảnh báo.

Tối cao cảnh báo.

Cơ Tuyền công chúa trước mặt đồng hồ cát không ngừng trôi qua.

Nhưng mà. . .

Hạt cát còn không có chảy xong.

Bỗng nhiên, trên mặt biển có mười mấy cái thân ảnh băng băng mà tới.

Tru Thiên Các đỉnh cấp võ đạo cường giả, bọn hắn ăn mặc sức nổi giày, nhanh chóng lướt sóng mà tới.

Thần sắc kinh hoàng.

Sau một lát, bọn hắn vọt tới Cơ Tuyền công chúa trên thuyền.

"Công chúa điện hạ, ta Tru Thiên Các phụ thuộc thế lực Bất Quy thành, cơ hồ toàn bộ chết hết."

"Ta Tru Thiên Các đã phái ra võ đạo quân đoàn, triệt để phong tỏa toàn bộ Bất Quy thành, không cho phép bất luận kẻ nào rời đi, còn lại người sống, cũng toàn bộ giết sạch."

Cơ Tuyền công chúa tuyệt mỹ khuôn mặt bỗng nhiên co quắp một trận.

Thẩm Lãng ngoan độc, vượt xa tưởng tượng của bọn hắn bên ngoài.

Lần này nàng có nghĩ đến, Thẩm Lãng sẽ không thúc thủ chịu trói.

Hay là hắn sẽ dùng các loại biện pháp giãy dụa.

Nhưng mà không nghĩ tới, hắn thủ đoạn sẽ như thế kịch liệt.

Mà lại vì một ngày này, chuẩn bị lâu như thế.

Vậy mà đồ sát hai tòa thành thị!

Cái này còn vẻn vẹn chỉ là hai tòa cùng bên ngoài ngăn cách đặc thù thành thị.

Nếu như hắn phát rồ, trực tiếp đem virus tản đến Đại Viêm đế quốc những thành thị khác, thậm chí là Viêm kinh đâu?

Hậu quả không dám tưởng tượng.

...

Cơ Tuyền công chúa cùng Ninh Hàn lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng lại lấy ra một đầu đồng hồ cát, ném tới Cơ Tuyền công chúa trước mặt nói: "Ta biết, trên mặt đất Căng Quân cùng A Lỗ Na Na quân đội khẳng định không phải là các ngươi đại quân đế quốc đối thủ, một khi khai chiến, nhất định sẽ bị chém tận giết tuyệt. Vì lẽ đó một khi khai chiến, bọn hắn lập tức sẽ phóng thích loại này Hắc Tử virus, các ngươi đế quốc quân đoàn có thể chết bao nhiêu người?"

"Đương nhiên, như thế hiệu trung của ta mười vạn người cũng sẽ chết hết."

"Nhưng mà, có thể lôi kéo gấp mười địch nhân cùng chết, giá trị!"

Đương nhiên, Thẩm Lãng có một câu chưa hề nói.

Hắn bồi dưỡng ra tới Hắc Tử virus, tại Tỉnh Ngộ chi thành cùng Bất Quy thành dễ dàng nhất lan tràn.

Bởi vì cái này hai tòa thành trì đều là phong bế, một cái tại ngọn núi bên trong tòa thành.

Mà Bất Quy thành tại mấy trăm năm trước nhưng thật ra là bình thường thành thị, về sau bởi vì phát sinh một loại nào đó địa chất kịch biến, khiến cho đại địa lún xuống.

Tòa thành trì này cũng sa vào đến dưới mặt đất, kết quả liền bị bỏ hoang.

Về sau, Tru Thiên Các dưới trướng cái nào đó võ đạo thế lực chiếm cứ cái chỗ kia.

Bởi vì tòa thành trì này chìm vào đến dưới đất, vì lẽ đó ngược lại dễ thủ khó công.

Cái kia cái gọi là địa chất kịch biến cùng Tru Thiên Các có quan hệ hay không?

Có!

Trăm năm trước, Tru Thiên Các phát hiện một cái thượng cổ di tích.

Đồng dạng là cùng Nam Châu thành phụ cận đồng dạng, phát sinh một chuỗi dài động đất.

Thẩm Lãng nói: "Cái này đồng hồ cát, là ta đối mặt đất bên trên chiến đấu thời gian đoán chừng, các ngươi đại quân đại khái còn có ba mươi phút liền muốn giết tới. Đến lúc đó liền sẽ bộc phát trước nay chưa từng có cách xa đại chiến, ta không cho phép một trận chiến này phát sinh."

"Ta hi vọng có người vì ta hi sinh, ta muốn bảo vệ trên mặt đất mỗi người!"

"Đương nhiên, nếu như nhất định phải chết, vậy liền đồng quy vu tận đi. Bọn hắn mười vạn người chết hết, cũng lôi kéo các ngươi quân đế quốc đoàn gấp mười người chôn cùng!"

"Ta không có đếm ngược, bởi vì chuẩn bị khai chiến đồ sát chính là bọn ngươi."

"Các ngươi hoặc là nhường liên quân đế quốc lui binh, hoặc là đồng quy vu tận!"

Lúc này, Cơ Tuyền công chúa trước mặt đồng hồ cát không ngừng rơi xuống.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Bờ biển trên đất bằng.

Trung thành với Thẩm Lãng mười vạn người, trú đóng ở vài dặm trên mặt đất.

Mà đại quân đế quốc, kéo dài mấy chục hơn trăm dặm, giống như núi kêu biển gầm, tiếp tục điên cuồng cuốn tới.

Một khi khai chiến.

Sẽ không vượt qua mấy canh giờ.

Trung thành với Thẩm Lãng mười vạn người liền sẽ bị giết tuyệt.

Thẩm Lãng vuốt vuốt trong tay pha lê cầu, không nói một lời.

Đồng hồ cát không ngừng rơi xuống.

Cơ Tuyền công chúa làm lấy chật vật lựa chọn.

Rất nhanh nàng nghiến răng nghiến lợi nói: "Đại quân đế quốc dừng bước, lui lại mười dặm!"

...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 409: Thẩm Lãng Bệ Hạ Vạn Tuế! Cuồng Rút Cơ Tuyền Ninh Hàn!

"Ngươi có giải dược sao?"

Hắc Tử bệnh giải dược?

Thẩm Lãng tính có, nhưng cũng coi như không có.

Hắc Tử bệnh đặc hiệu thuốc là cái gì?

Penicilin!

Lấy hiện tại công nghiệp thực lực, muốn lớn diện tích hợp thành chế tạo penicilin là không thể nào.

Nhất có tỉ suất chi phí - hiệu quả biện pháp liền là theo mốc meo đặc thù nào đó dưa ngọt nâng lên lấy nấm mốc, sau đó dùng bắp ngô dịch bồi dưỡng.

Dạng này có thể thu hoạch được số lượng nhất định penicilin.

Cái này biện pháp Thẩm Lãng trước kia liền biết, nhưng cũng mãi cho đến Sa Man tộc mới tìm được loại này dưa ngọt, mới ròng rã rút ra bộ phận penicilin.

Nhưng mà số lượng vẫn như cũ rất ít.

Một khi bộc phát đại quy mô Hắc Tử bệnh, vậy liền thần tiên khó cứu.

Thế giới này penicilin, vẫn như cũ so hoàng kim trân quý gấp mười gấp trăm lần.

. . .

"Ngươi có giải dược sao?" Cơ Tuyền công chúa lại một lần nữa hỏi.

Hắn đương nhiên đầu tiên nghĩ đến chính là hoàng thất, vạn nhất loại này Hắc Tử bệnh thật bộc phát, đầu tiên muốn bảo trụ thành viên hoàng thất.

Vì lẽ đó dù là giải dược rất ít, chí ít có thể cứu tất cả Hoàng tộc.

"Không có!" Thẩm Lãng nói: "Thượng thiên có đức hiếu sinh, hai vị hẳn phải biết ta tại Khương quốc, ta tại Thiên Tây hành tỉnh làm sự tình."

Xác thực biết.

Thẩm Lãng đương nhiên là cứu người vô số.

Khương quốc bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch, Thiên Tây hành tỉnh bệnh đậu mùa tình hình bệnh dịch, cơ hồ toàn bộ là Thẩm Lãng một tay cứu.

Đương nhiên, bầu trời này hoa tình hình bệnh dịch so với Hắc Tử bệnh quả thực ôn nhu quá nhiều.

Thời Trung cổ Châu Âu, Hắc Tử bệnh bộc phát thời điểm, bình thường liền là một cái thành thị một cái thành thị đất diệt tuyệt.

Trong vòng một năm chết hai ngàn vạn nhân khẩu.

"Vì lẽ đó, các ngươi phải tin tưởng ta đối Viêm kinh nhân dân không có ác ý."

"Cơ Tuyền, Ninh Hàn, các ngươi tốt xấu cũng là ta vị hôn thê, chúng ta đi lên nói chuyện a." Thẩm Lãng nói.

Lời này một màn, hai nữ nhân gương mặt có chút co lại.

"Xin nhờ a, các ngươi cũng biết con người của ta người yếu, cách xa như vậy nói chuyện, thật sự là đem ta mệt mỏi thảm." Thẩm Lãng bất đắc dĩ nói.

Cái này lộ ra có quỷ a.

Thẩm Lãng tay trói gà không chặt, vốn hẳn nên rời xa Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn, bây giờ lại muốn các nàng lên thuyền.

Nhưng mà Cơ Tuyền do dự một chút, vẫn là nhảy lên boong tàu.

"Chậc chậc chậc. . ."

"Tuyệt đại song kiều a."

Thẩm Lãng từ trên xuống dưới nhìn Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn một hồi lâu.

"Hai người mặt là đồng dạng mỹ lệ, dáng người cũng giống vậy tốt, làm sao lại không có người đem các ngươi liệt vào thiên hạ đệ nhất mỹ nhân đây?"

Thẩm Lãng lỗ mãng ngôn ngữ nhường Cơ Tuyền nhíu mày.

Ngươi mắng ai đây?

Ai là thiên hạ đệ nhất mỹ nhân?

Chỉ có thanh lâu hoa khôi mới có thể đi cái gì tranh đoạt đệ nhất mỹ nhân danh hiệu.

Thẩm Lãng nói: "Thực ra, ta đã thủ hạ lưu tình, ta lựa chọn tại

Tỉnh Ngộ chi thành cùng Bất Quy thành động thủ, cũng là bởi vì không có nửa cái bình dân, hai cái này trong thành mỗi người đều nhiễm tội ác đi."

"Ta một chút xíu cũng không nguyện ý tổn thương bình dân vô tội, thật, ngươi nhất định phải tin tưởng ta."

"Nhưng mà. . . Nếu ta người bị thương tổn, dù là chỉ có một cái, tỉ như con cái của ta, thê tử của ta mấy người, ta đại khái liền sẽ muốn hủy diệt thế giới."

"Ta không phải Khương Ly, ta đối với thiên hạ không có như vậy bác ái."

Thẩm Lãng chỉ vào trên mặt đất cái kia mười vạn người nói: "Những người này là vì ta mà đến, nhưng cuối cùng là vì Khương Ly chi tử mà tới. Ta rất cảm động, nhưng mà. . . Ta cũng không hi vọng bọn hắn tới."

Hắn ngược lại ba chén trà, cười nói: "Uống trà, uống trà. . ."

Nhưng mà, Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn đều không uống.

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, ngươi để trên đất mười vạn người đi thôi."

Cơ Tuyền công chúa nhíu mày.

Thẩm Lãng không có tiếp tục uy hiếp đi xuống.

Trước mắt cục diện này đã phi thường rõ ràng.

Một khi khai chiến.

Căng Quân cùng A Lỗ Na Na mười vạn người liền sẽ toàn quân bị diệt.

Vậy liền trực tiếp bộc phát Hắc Tử virus.

Ngươi đế quốc quân đoàn chuẩn bị chết bao nhiêu người?

Mấu chốt là Thẩm Lãng, chỉ cần đem hắn nắm trong tay, mặt đất kia hơn mười vạn người liền không trọng yếu.

Thả bọn họ đi, đương nhiên sẽ tổn thất mặt mũi.

Nhưng so với trước mắt tổn thất, điểm ấy mặt mũi lại không có cái gì.

Lớn không về sau lại tìm trở về, đại quân trực tiếp xuôi nam, diệt đi Căng Quân cái gọi là Đại Nam quốc.

Lập tức, Cơ Tuyền viết một phong tự tay viết thư, đưa đến trên mặt đất đế quốc Thái tử.

Thu được tin về sau, đế quốc Thái tử lại một lần nữa lui lại mười dặm.

Hắn cũng nhận Tỉnh Ngộ chi thành cùng không Quỷ thành chết hết tin tức.

Cái này Hắc Tử bệnh quả thực nhường người nghe tin đã sợ mất mật.

Lúc này đại quân như thế đông đúc, một khi bộc phát, ai cũng ngăn không được.

Đương nhiên loại vật này tuyệt đối là giết người một ngàn, tự tổn ba ngàn thủ đoạn.

Một khi Hắc Tử virus tại đế quốc trong quân bộc phát, cái kia toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, toàn bộ Việt Quốc liền sẽ triệt để lâm vào tai nạn.

Trình độ nào đó, cái này giống như hạch uy hiếp.

Mà lại là một khi bạo tạc, ngay cả mình cùng địch nhân đồng thời chung quy về tận hạch uy hiếp.

…

Bờ biển, Thẩm Lãng đại quân trên trận địa.

Mười vạn người, mặc kệ là hối hận cũng được, thống khổ cũng tốt, sợ hãi cũng tốt.

Đều đã không có lựa chọn nào khác.

Chuẩn bị một trận chiến, triệt để chết hết.

Cái này tại tới thời điểm, liền đã làm tốt chuẩn bị tư tưởng.

Rất khác nhau chết.

Giết một cái đủ vốn, giết hai cái kiếm lời.

Coi như không thể giết chết bao nhiêu đế quốc quân đoàn, cái kia hi sinh cùng tử vong cũng không phải không có giá trị.

Bươm bướm còn dập lửa?

Huống chi là người?

Mà lại loại hy sinh này chưa hẳn không có ý nghĩa, chí ít có thể chiếu sáng thiên hạ, dù là một nháy mắt.

Chí ít có thể làm cho người trong thiên hạ đều nhìn thấy, lòng người không chết.

"Khương bệ hạ có chỉ, Khương bệ hạ có chỉ!"

Một người ngồi tàu nhanh lên bờ.

Là Kim thị gia tộc võ sĩ thủ lĩnh Kim Sĩ Anh, đã từng Đại Càn vương quốc chiến tranh nạn dân.

"Căng Quân, A Lỗ Na Na, Khổ Đầu Hoan, bệ hạ mệnh lệnh các ngươi lập tức dẫn đầu mười vạn người xuôi nam, tiến vào Nam Ẩu quốc cảnh nội, sau đó không nên dừng lại, chui vào Sa Man tộc núi lớn rừng rậm bên trong."

"Khương bệ hạ có chỉ, các ngươi lập tức xuôi nam, không cần hi sinh một người!"

Đón lấy, Kim Sĩ Anh đem thân mật tin giao cho Căng Quân.

Nội dung phía trên rất đơn giản, toàn bộ đều là mật mã văn tự, chỉ có Căng Quân nhìn hiểu.

"Huynh trưởng, từ bỏ Nam Ẩu quốc, từ bỏ Đại Nam quốc bắc bộ, không ngừng xuôi nam, tiến vào rừng cây, tiến vào thâm sơn. Kiên trì chống cự, không cần từ bỏ hi vọng, chờ ta trở về!"

"Đây là Khương bệ hạ đưa cho ngươi chiến lược đồ vật!" Kim Sĩ Anh lại đưa cho Căng Quân một vật: "Hắn nói trên đất bằng hết thảy liền giao cho ngươi, không nên đuổi theo cầu thắng lợi, không nên đuổi theo cầu đất đai, chỉ cần giữ được tính mạng, bảo trụ hỏa chủng, tương lai liền có hi vọng."

Căng Quân hai đầu gối quỳ xuống, tiếp nhận hết thảy.

Ở đây tất cả mọi người kinh ngạc.

Chúng ta mười vạn người cứ như vậy đi sao?

Vậy chúng ta cũng không có làm gì a, công lao gì đều không có lập a?

Chúng ta vốn là muốn hi sinh chính mình tính mệnh, đổi lấy Khương bệ hạ thuận lợi ra biển.

Không nghĩ tới, bây giờ lại là Khương bệ hạ tới bảo hộ tính mạng của chúng ta?

Tất cả mọi người không biết phát sinh cái gì, nhưng nhìn phải rõ ràng, đế quốc quân đoàn liên tiếp rút lui, đã rút lui hai mươi dặm.

Khẳng định lại là Khương bệ hạ thi triển cái gì kỳ tích.

"Bệ hạ nhất định sẽ bình an vô sự? Nhất định sẽ trở về sao?" Căng Quân hỏi.

Kim Sĩ Anh nghĩ một lát mới nói: "Ta không biết, nhưng hắn là nói như vậy."

Nói thật, Kim Sĩ Anh đối Thẩm Lãng hiểu xa xa không kịp Căng Quân.

"Ta biết!"

Căng Quân một tiếng hạ lệnh: "Toàn quân rút lui, toàn quân rút lui!"

Bảo tồn hỏa chủng , chờ đợi bệ hạ vương giả trở về.

A Lỗ Na Na ôm nhi tử cùng Khổ Đầu Hoan liếc nhau.

Chúng ta mười vạn người một trận chiến không đánh, cũng không có hi sinh, cứ như vậy đi?

Đây coi như là tới tham gia một trận tụ hội sao?

Có ý nghĩa sao?

Đương nhiên là có ý nghĩa!

Chí ít ngưng tụ lòng người.

Này bằng với đem tất cả trung thành với Khương Ly hỏa chủng toàn bộ tập trung lại, bốc cháy lên hừng hực liệt hỏa.

Chí ít tại cái này trên bờ biển, bọn hắn xác định một cái lãnh tụ.

Cứ việc ở đây mười vạn người tuyệt đại đa số từ đầu tới đuôi đều chưa từng gặp qua Thẩm Lãng.

Nhưng vị này Khương bệ hạ không có khiến người ta thất vọng.

Dù là tại như thế tuyệt cảnh, hắn cũng thay đổi càn khôn, cũng vẫn như cũ muốn bảo vệ con dân của hắn.

Hắn không có nửa câu lời nói hùng hồn.

Nhưng mà cử động của hắn, thắng qua thiên ngôn vạn ngữ.

Thật không hổ là Khương Ly bệ hạ chi tử.

"Toàn quân rút lui, rút lui!"

Theo ba cái thống soái ra lệnh một tiếng, trung thành với Thẩm Lãng mười vạn người, trùng trùng điệp điệp xuôi nam, chiến lược rút lui.

...

"Khương bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Lúc này Thẩm Lãng khoảng cách bên bờ lục địa đã rất xa, thậm chí đều đã thấy không rõ lắm trên mặt đất hết thảy.

Nhưng vẫn như cũ có thể nghe được trên mặt đất truyền đến từng đợt hô to.

Mười vạn người chỉnh tề hô to, đinh tai nhức óc.

Cơ Tuyền công chúa nghe nói như thế, không khỏi lông mày cau chặt.

Xưng hô thế này chỉ có thể một người dùng, đó chính là hắn phụ thân, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế.

Hôm nay Thẩm Lãng cử động lần này thật sự là thu hoạch vô số lòng người.

Từ nay về sau, cái này mười vạn người trong lòng hỏa chủng bất diệt.

Chỉ cần Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, đó chính là xông pha khói lửa, không chối từ.

"Hai vị tỷ tỷ, đừng nghĩ nhiều, đừng nghĩ nhiều. . ."

"Các ngươi là biết ta, một chút xíu đều không muốn trở thành cái gì thiên hạ chung chủ, làm cái gì Hoàng đế? Làm cái gì đế chủ? Tha ta đi, mệt chết ta đi."

"So với làm cái gì Hoàng đế, ta càng thêm nguyện ý xxx đến hai vị tỷ tỷ."

Lời này một màn, Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn sắc mặt lạnh lẽo.

"Làm sao? Ta mạo phạm các ngươi sao?" Thẩm Lãng nói: "Nhưng chúng ta là có hôn ước trong người a, vị hôn phu muốn xxx vị hôn thê, rất bình thường đi, con người của ta chỉ là không dối trá, đem lời trong lòng nói ra mà thôi."

Cơ Tuyền nói: "Tốt, cái này mười vạn người đã rút đi, đại quân đế quốc cũng không có đuổi theo."

Thẩm Lãng nói: "Vậy chúng ta chính thức tiến vào hạng thứ hai nội dung, thả đi ta tất cả người nhà, liền là Kim thị hạm đội lên cái kia mấy ngàn người, để bọn hắn tiến vào ma quỷ tam giác lớn."

Ma quỷ tam giác lớn.

Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn so Thẩm Lãng biết được càng nhiều.

Đây là thế giới cấm địa.

Mấy trăm hơn ngàn năm qua, không biết có bao nhiêu thuyền ý đồ tiến vào.

Kết quả hoặc là thịt nát xương tan, hoặc là bốc hơi khỏi nhân gian.

Mấy trăm hơn ngàn năm, đều không có một chiếc thuyền trở lại qua.

Bao quát Thiên Nhai Hải Các, bao quát Tru Thiên Các.

Trên thực tế, Cơ Tuyền công chúa tại ba năm trước đây ngay tại lục đại siêu thoát thế lực trong hội nghị đưa ra, tổ kiến liên hợp hạm đội, lại một lần nữa thám hiểm ma quỷ tam giác lớn.

Kết quả. . .

Đề nghị này liên tục trì hoãn đến bây giờ, đều không có bị chấp hành.

Cho dù là Thiên Nhai Hải Các chi chủ dạng này đỉnh cấp nhà mạo hiểm, cũng không nguyện ý tiến vào cái này ma quỷ tam giác lớn.

Thế giới này có quá nhiều chưa giải bí mật.

Hiện hữu thế giới thượng cổ di tích, cũng đã đầy đủ đại gia nghiên cứu mấy trăm hơn ngàn năm.

Ma quỷ tam giác lớn loại kia địa phương đáng sợ, vẫn là chờ đến mấy trăm hơn ngàn năm sau lại đi thăm dò đi.

Vì lẽ đó đi cái kia địa phương, chẳng khác nào bốc hơi khỏi nhân gian, hoàn toàn biến mất.

"Vậy chính ngươi đâu?" Cơ Tuyền công chúa hỏi.

"Ta đương nhiên không đi." Thẩm Lãng nói: "Ta ngay tại hai cái tỷ tỷ trong tay , mặc cho các ngươi chơi chết ta. Chẳng lẽ các ngươi sẽ còn nhường ta sống? Chẳng lẽ các ngươi lại bởi vì ta là vị hôn phu của các ngươi mà bỏ qua ta? Chẳng lẽ các ngươi lại bởi vì ta dáng dấp tuấn mỹ như vậy mà không giết ta?"

Đón lấy, Thẩm Lãng lại lấy ra một cái đồng hồ cát bày trước mặt Cơ Tuyền.

Nhất thời, Cơ Tuyền tuyệt mỹ khuôn mặt đều muốn xanh.

Thẩm Lãng mỗi lần xuất ra một cái đồng hồ cát, liền muốn diệt tuyệt một tòa thành trì.

Hiện tại, hắn lại muốn làm cái gì?

Thẩm Lãng nói: "Ta tại Viêm kinh mai phục rất nhiều người, chỉ cần thời gian vừa đến, bọn hắn ngay lập tức sẽ phóng thích Hắc Tử virus, mà lại là tại đám người dầy đặc nhất địa phương phóng thích. Vì lẽ đó người nhà của ta không thể có sự tình, một khi có việc, Viêm kinh hơn trăm vạn người đều muốn bồi chôn cất."

"Hơn trăm vạn người a, Viêm kinh a, ngươi Cơ thị Hoàng tộc hang ổ a, một khi bộc phát Hắc Tử bệnh, đối Đại Viêm đế quốc cỡ nào hủy diệt tính đả kích?"

Lời này một màn, Cơ Tuyền kiếm trực tiếp nằm ngang ở Thẩm Lãng trên cổ.

"Cẩn thận, cẩn thận. . ." Thẩm Lãng nói: "Như hiện tại liền giết ta, như thế nào đi ngăn cản Viêm kinh người động thủ a, nơi này đi Viêm kinh nhất nhanh cũng muốn nửa tháng."

"Nửa tháng sau, cũng chính là ngày 19 tháng 6! Nếu như không có tại Viêm kinh phóng thích ngăn cản tín hiệu, vậy ta tại Viêm kinh ẩn núp vài trăm người liền sẽ động thủ! Đến lúc đó thiên hạ Viêm kinh, liền sẽ tao ngộ tai hoạ ngập đầu."

"Cơ Tuyền, Ninh Hàn, các ngươi nhất định phải tin tưởng ta, ta tuyệt đối tuyệt đối không muốn làm như thế. Ta không muốn thương tổn thiên hòa, không muốn thương tổn dù là một cái bình dân. Nhưng mà người nhà của ta không thể có sự tình, một khi có việc, ta sẽ lôi kéo toàn bộ thế giới chôn cùng."

Cơ Tuyền lạnh nhạt nói: "Cái gì là ngăn cản tín hiệu?"

Thẩm Lãng nói: "Trong mấy ngày này, xác định hạm đội của ngươi sẽ không công kích nhà ta hạm đội sao?"

Cơ Tuyền nói: "Xác định!"

Thẩm Lãng mở ra trước mặt cái rương, xuất ra một cái khói lửa, dùng hỏa châm.

"Sưu. . ."

Cái này lửa khói bỗng nhiên bay lên không trung.

"Phanh!"

Vậy mà tuôn ra một cái ngôi sao năm cánh hình dạng, mà lại là màu đỏ.

Lúc này đã là chạng vạng tối, thật sự là đẹp hết chỗ nói a.

"Hai vị tỷ tỷ, vi phu ở trên biển cho các ngươi thả lửa khói, có phải là rất lãng mạn a, có hay không cảm động đến ẩm ướt đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Cái này màu đỏ ngôi sao năm cánh lửa khói, liền là cái thứ nhất tín hiệu, cáo Tiêu Viêm' kinh ẩn núp người, tạm hoãn động thủ!"

"Ghi nhớ a, vẻn vẹn chỉ là tạm hoãn động thủ cái thứ nhất tín hiệu, nguy cơ còn không có giải trừ."

"Nhất định phải nhanh, muộn liền đến không kịp!"

"Nơi này có một rương ngôi sao năm cánh màu đỏ lửa khói, đầy đủ cất kỹ một hồi, Viêm kinh bách tính có phúc được thấy."

Lời này một màn, Cơ Tuyền lập tức ôm đi cái này rương lửa khói.

Rất nhanh một chiếc thuyền nhỏ đến, trên thuyền mười mấy tên đều là Thiên Nhai Hải Các đỉnh cấp cường giả.

"Dùng tốc độ nhanh nhất đem cái này rương đồ vật đưa đến Viêm kinh, mười chín tháng sáu trước đó nhất định phải châm. Nếu như muộn, các ngươi đều toàn bộ tự sát đi."

"Tuân mệnh!"

Chiếc này thuyền nhỏ đi.

Cái này mười mấy tên Thiên Nhai Hải Các đỉnh cấp cường giả tiếp xuống sẽ dùng sinh mệnh bảo hộ cái này rương lửa khói.

Bởi vì nó khả năng quan hệ đến hơn trăm vạn người tính mệnh.

"Tránh ra, tránh ra!"

"Tránh, tránh!"

Chiếc này thuyền nhỏ, trước nhanh hướng về phương bắc tiến lên.

Bên cạnh mấy chục con thuyền lập tức tiến lên hộ tống.

...

Sau đó!

Kim thị gia tộc hạm đội, vẫn như cũ hướng về đông nam phương hướng đi.

Đế quốc liên hợp hạm đội, vẫn như cũ đem Kim thị hạm đội đoàn đoàn bao vây.

Che khuất bầu trời hạm đội, trùng trùng điệp điệp xuôi nam.

Trên mặt biển cơ hồ không có gặp được bất luận cái gì thuyền.

Lúc này, mặc kệ là buôn bán trên biển vẫn là hải tặc, cũng không dám ra ngoài xuất hiện.

Hạm đội những nơi đi qua, liền chim cá đều sợ đến chạy trốn tứ phía.

Cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua nhiều như vậy thuyền.

Ba ngày ba đêm sau!

Hai chi hạm đội đi hai ngàn năm trăm dặm.

Trên đường đi bình an vô sự, đế quốc liên hợp tiến đội không có đối Kim thị gia tộc hạm đội động thủ.

...

"Cô cô, ngươi đừng tưởng rằng ngươi dạng này lấy lòng ta, ta liền có thể tha thứ ngươi." Thẩm Lãng nói.

Hắn thư thư phục phục nằm tại trên ghế nằm, Tuyết Ẩn ngay tại đấm bóp cho hắn.

Mà cách đó không xa, Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn lạnh lùng nhìn chằm chằm đây hết thảy.

Nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, Tuyết Ẩn trực tiếp hai chân một hông, trực tiếp ngồi tại Thẩm Lãng trên lưng.

Cẩu nam nữ.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian ngồi xuống nói: "Đừng như vậy, đừng như vậy, chính quy xoa bóp, không làm đặc thù phục vụ."

Nương tử của ta mặc dù khoảng cách ta có hai mươi dặm, nhưng nàng con mắt có thể sắc bén vô cùng.

Bị nàng nhìn thấy liền không tốt.

Thẩm Lãng lại một lần nữa đi vào Cơ Tuyền trước mặt nói: "Hai vị tỷ tỷ, lại muốn thả lửa khói."

Đón lấy, Thẩm Lãng lại một lần nữa châm lửa khói.

"Sưu sưu sưu. . ."

Trên trời tuôn ra màu lam lửa khói.

Mà lại đồ án càng quỷ dị hơn.

Vậy mà là một cái cười to mặt.

Loại này kì kĩ dâm xảo, thậm chí liền phỏng chế đều phỏng chế không được.

"Ngày 27 tháng 6 trước đó, đưa đến Viêm kinh phóng thích. Người của ta nhìn thấy lửa khói, sẽ lại một lần nữa tạm hoãn hành động."

"Ghi nhớ, nhất định phải tại ngày 27 tháng 6 trước đó phóng thích, một khi muộn, Viêm kinh tai hoạ ngập đầu!"

"Ghi nhớ a, vẫn chỉ là tạm hoãn, Viêm kinh hủy diệt nguy cơ, vẫn không có giải trừ."

Cơ Tuyền tiếp nhận cái rương!

Lại có một chiếc thuyền nhanh chóng mà tới.

Lần này là Tru Thiên Các đỉnh cấp võ đạo cường giả.

Bọn hắn tiếp nhận cái này rương lửa khói về sau, lập tức dùng tốc độ nhanh nhất Bắc thượng, đưa đi Viêm kinh.

...

Lại qua ba ngày!

Bình an vô sự.

Hai chi hạm đội lại đi hai ngàn năm trăm dặm.

Lúc này, khoảng cách Huyền Vũ thành đã năm ngàn dặm.

Khoảng cách ma quỷ tam giác lớn, vẻn vẹn chỉ có 1,700 dặm.

Thế cục bỗng nhiên khẩn trương lên.

"Cô cô, trở lại trên thuyền lớn đi." Thẩm Lãng nói.

Tuyết Ẩn bất động.

Thẩm Lãng nói: "Lại muốn không nghe lời, lại muốn tự tác chủ trương sao?"

Tuyết Ẩn nước mắt trượt xuống.

"Không tin ta phải không?" Thẩm Lãng cả giận nói.

Một giây sau.

Tuyết Ẩn bưng lấy Thẩm Lãng khuôn mặt, bỗng nhiên hôn lên tới.

Cẩu nam nữ!

Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn lại dời đi ánh mắt.

Thẩm Lãng chân tay luống cuống.

Đừng như vậy, đừng như vậy.

Nương tử không thấy được, không thấy được.

Ròng rã hôn ba phút, Tuyết Ẩn thần nữ bỗng nhiên nhảy xuống thuyền đi, hướng về đại bảo thuyền bơi đi.

...

Lại hai ngày nữa thời gian!

Hạm đội lại đi một ngàn năm trăm dặm.

Lúc này khoảng cách ma quỷ tam giác lớn, đã vẻn vẹn chỉ có hai trăm dặm.

Thẩm Lãng có thể rõ ràng cảm giác được, toàn bộ trên mặt biển bầu không khí trở nên vô cùng quỷ dị ngưng trọng.

Ma quỷ tam giác lớn.

Toàn bộ thế giới cấm khu.

Trăm ngàn năm qua chỗ nguy hiểm nhất.

Bất luận cái gì sinh mệnh , bất kỳ cái gì thuyền tiến vào, tuyệt không còn sống.

Biết được càng nhiều, liền càng sợ hãi.

Vì lẽ đó lục đại siêu thoát thế lực hạm đội, càng yên tĩnh.

Sau đó!

Lưu cho Cơ Tuyền thời gian không nhiều.

Muốn động thủ, liền muốn lập tức động thủ.

Nếu không, Kim thị gia tộc hạm đội liền muốn triệt để tiến vào ma quỷ tam giác lớn.

Cơ Tuyền lại một lần nữa ngồi vào Thẩm Lãng trước mặt.

"Nói một chút ngươi tính toán."

Thẩm Lãng nói: "Ngày mùng 7 tháng 7, cho Viêm kinh truyền đạt cuối cùng tín hiệu, đến lúc đó người của ta liền sẽ đem Hắc Tử virus triệt để ném tới trong đại hỏa thiêu huỷ, Viêm kinh hủy diệt nguy cơ triệt để giải trừ."

"Tín hiệu là cái gì?" Cơ Tuyền hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Các loại Kim thị gia tộc hạm đội tiến vào ma quỷ tam giác lớn về sau, ta tự nhiên sẽ giao ra."

Cơ Tuyền nói: "Vậy chính ngươi đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Ta sẽ lưu tại trên chiếc thuyền này , mặc cho các ngươi chém thành muôn mảnh. Đương nhiên ngươi có lẽ sẽ nói, đem thê tử của ta, đem người nhà của ta bắt tới, bức bách ta giao ra giải trừ Viêm kinh hủy diệt hành động tín hiệu."

Cơ Tuyền trầm mặc.

Nàng xác thực có ý nghĩ này.

Thẩm Lãng như thế quý trọng người nhà của mình, chỉ cần đem Tiểu Băng, hoặc là Thẩm Lãng nữ nhi bắt tới.

Thậm chí không cần dùng tính mệnh uy hiếp, chỉ cần gãy tay gãy chân, Thẩm Lãng liền sẽ thỏa hiệp.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà ngươi hẳn phải biết, bảo hộ Viêm kinh trăm vạn con dân, không phải sợ hãi của ta, mà là ta thương hại. Ngươi cũng biết ta một chút đều không muốn tổn thương bọn hắn, vì lẽ đó không thể để cho trong lòng ta có hận. Một khi ngươi thương hại người nhà của ta dù cho một chút, trong lòng ta liền sẽ có hận, một khi trong lòng ta có hận, dù là người nhà của ta toàn bộ tiến vào ma quỷ tam giác lớn, ngươi lại thế nào biết ta sẽ không tiếp tục trả thù, ta không có đến tiếp sau thủ đoạn?"

Là đạo lý này, Cơ Tuyền đã sớm nghĩ thấu.

Cho nên nàng mới không có bắt Thẩm Lãng người nhà uy hiếp hắn.

Thẩm Lãng nói rất đúng.

Bảo hộ Viêm kinh vạn dân, cuối cùng là Thẩm Lãng thương hại và thiện ý.

Chính hắn cũng tuyệt đối không muốn thương tổn cùng vô tội.

Thẩm Lãng nói: "Chỉ cần ta nhìn người nhà của ta toàn bộ tiến vào ma quỷ tam giác lớn, cái kia hết thảy bình an. Ta lưu tại tại chỗ , mặc cho lăng trì xử tử, nhất là Ninh Hàn, ngươi đại khái muốn đem ta chặt thành mảnh vỡ đi."

Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn hai người lẳng lặng không nói gì.

Một lát sau!

Cơ Tuyền phát ra mệnh lệnh.

Hạm đội đế quốc đình chỉ tiến lên.

Mệnh lệnh một tầng lại một tầng, đi qua phất cờ hiệu truyền

ra.

Ròng rã hoa thời gian rất lâu, mới truyền khắp cả chi hạm đội đế quốc, kéo dài trăm dặm.

Rốt cục!

Hạm đội đế quốc tất cả mọi người thật dài buông lỏng một hơi.

Sống sót sau tai nạn.

Ma quỷ tam giác lớn, hạm đội đi vào liền là thịt nát xương tan, chết không có chỗ chôn.

Mà lại, cái chỗ kia liền nhìn một chút đều là chẳng lành.

Lúc này khoảng cách hai trăm dặm, mặc dù nhìn không thấy.

Nhưng mà tất cả mọi người đã cảm giác được thần bí, quỷ dị, đáng sợ khí tức.

Liền phảng phất phía trước có một cái ma quỷ to lớn, chính mở ra Địa Ngục miệng rộng, chờ lấy vô số người đi chịu chết.

Thẩm Lãng hạ lệnh!

"Trên chiếc thuyền này tất cả thủy thủ, vạch thuyền nhỏ, đuổi kịp Kim thị hạm đội, leo lên thuyền lớn, đồng thời tiến vào ma quỷ tam giác lớn."

Đổi thành cái khác thủy thủ, khẳng định sợ hãi không thôi.

Nhưng Thẩm Lãng trên thuyền thủy thủ, toàn bộ đều là trống không không huyết mạch người thuế biến.

Trăm phần trăm phục tùng mệnh lệnh, không sợ hãi chút nào.

Nghe được Thẩm Lãng mệnh lệnh về sau, trên thuyền tất cả thủy thủ leo lên thuyền nhỏ, hướng về Kim thị hạm đội thuyền lớn vạch tới.

Một lát sau!

Thẩm Lãng chỗ chiếc thuyền này tốc độ chậm lại.

Bởi vì, đã không người khống chế.

Cũng chỉ có thể tùy ý gió thổi, nước chảy bèo trôi.

Hạm đội đế quốc toàn bộ rút lui.

Lưu lại cũng chỉ có Thiên Nhai Hải Các, Tru Thiên Các, Phù Đồ Sơn, Thông Thiên tự các loại thế lực bốn chiếc cự hạm.

Bọn chúng từ đầu đến cuối theo sát Kim thị gia tộc hạm đội.

Trung thực giảng, coi như hạm đội đế quốc toàn bộ rút lui, bọn hắn bốn chiếc cự hạm cũng có thể dễ như trở bàn tay đem Kim thị gia tộc hạm đội giết đến sạch sẽ, mà lại không cao hơn nửa canh giờ.

Khoảng cách ma quỷ tam giác lớn càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Vẫn như cũ còn nhìn không thấy.

Nhưng mà Thẩm Lãng gần như có thể cảm giác được, Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn hô hấp đều có chút ngừng lại, toàn thân lỗ chân lông bản năng dựng thẳng lên.

Liền Thẩm Lãng, cũng có thể cảm giác được một luồng khí tức đáng sợ.

Loại khí tức này cũng không phải là đơn thuần hình dung từ, mà là một loại chân chính từ trường khí tức.

Nơi này từ trường đã cùng địa phương khác hoàn toàn không giống.

Có thể nói bất luận cái gì hiện đại thuyền, máy bay một khi tiến vào nơi này, toàn bộ sẽ mất đi tất cả phản ứng.

Càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Bỗng nhiên ở giữa. . .

Ma quỷ tam giác lớn xuất hiện tại trước mắt của tất cả mọi người.

Cứ việc Thẩm Lãng nhìn qua văn tự ghi chép, nhưng vẫn là triệt để bị chấn kinh.

Cái này. . . Cơ hồ liền là thế giới tường.

Thế giới biên giới.

Lúc này rõ ràng là ban ngày.

Nhưng phía trước cái kia phiến hải vực, liền là vĩnh viễn hắc ám.

Vô biên vô tận hắc ám tường.

Nói nồng vụ không phải nồng vụ.

Tóm lại toàn bộ thiên địa đều phảng phất bị màu đen mây bao phủ.

Kéo dài mấy ngàn dặm.

Cái này ma quỷ tam giác lớn, liền là một hình tam giác , vừa mọc tốt mấy ngàn dặm, tổng diện tích vượt qua mấy trăm vạn cây số vuông, triệt để đem đông bộ hải vực cùng nam bộ hải vực ngăn cách ra.

"Ầm ầm. . ."

Lẽ ra nên có tiếng vang.

Nhưng mà không có!

Ma quỷ tam giác lớn vô biên bóng tối vô tận tầng mây bên trong, đánh xuống vô số đạo thiểm điện.

Những thứ này thiểm điện, phảng phất giống như du long.

Vô số kể.

Nhưng mà thanh âm phảng phất bị che đậy, dù là cách mấy chục dặm cũng không có truyền tới.

Cái này ma quỷ tam giác lớn, nhìn qua thật giống như là một cái Địa Ngục.

Bất luận kẻ nào bất luận cái gì thuyền một khi tiến vào, liền sẽ thịt nát xương tan, triệt để ngăn cách.

Kim thị gia tộc hộ tống thuyền toàn bộ bị từ bỏ, tất cả mọi người leo lên cái kia chiếc thuyền lớn, ròng rã mấy ngàn người.

Mấy chiếc chiến hạm địch, im hơi lặng tiếng truy đuổi Kim thị cự hạm.

Khoảng cách ma quỷ tam giác lớn càng ngày càng gần.

Nhất thời, nguyên bản to lớn thuyền trở nên vô cùng nhỏ bé, phảng phất như là giấy chồng thuyền nhỏ.

Thẩm Lãng lúc này khoảng cách Mộc Lan ở cự hạm, khoảng mười mấy dặm.

Mộc Lan đứng tại đuôi thuyền.

Thẩm Lãng đứng ở phía sau đầu thuyền.

Giữa hai người cách hơn mười dặm.

Thật không nhìn thấy đối phương, miễn cưỡng chỉ có thể nhìn thấy một cái điểm.

"Phu quân, ta tin tưởng ngươi, ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ cùng chúng ta đoàn viên, ngươi tuyệt đối không nên gạt ta, nếu không ta làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi."

"Yên tâm đi bảo bối, nếu như ta lừa ngươi, ngươi tới Địa Ngục đem ta xxx chết."

"Lần sau cho ngươi thêm nửa canh giờ."

"Đừng, như thế quá mệt mỏi. Nửa giờ vừa vặn, truy cầu cảnh giới trọng yếu nhất, thời gian bao dài đều là hư."

Hai người cách hơn mười dặm, phảng phất đều có thể yên lặng giao lưu.

Đón lấy, Mộc Lan một tay ôm lấy Thẩm Lực tiểu bảo bảo, một tay ôm lấy Thẩm Mật bảo bảo.

Thẩm Dã tiểu bảo bảo đứng trên mặt đất, hắn liền hai tay ôm mụ mụ chân gào khóc.

Mộc Lan nắm lên Thẩm Mật tiểu bảo bảo tay, hướng về Thẩm Lãng phất phất.

"Phu quân, gặp lại!"

"Bảo bối, các bảo bối, gặp lại!"

"Yêu ngươi!"

"Yêu ngươi!"

Sau đó!

Kim thị gia tộc cự hạm bỗng nhiên xâm nhập ma quỷ tam giác lớn bên trong, xâm nhập vô biên vô tận hắc ám trong tầng mây.

Sáu chiếc siêu thoát thế lực hạm đội, tại khoảng cách ma quỷ tam giác lớn còn có mười dặm địa phương dừng lại.

Trơ mắt nhìn xem Kim thị gia tộc cự hạm biến mất tại tầm mắt bên trong.

Thẩm Lãng mở to hai mắt, vô cùng tham lam nhìn trước mắt hết thảy.

Nhìn xem thê tử của mình, nhìn xem mình ba đứa hài tử.

Ma quỷ tam giác lớn, thật phảng phất một cái cự thú, một chút xíu đem cự hạm nuốt hết.

Rất nhanh. . .

Chiếc thuyền kia, còn có trên thuyền tất cả mọi người cũng theo Thẩm Lãng tầm mắt bên trong biến mất.

Thẩm Lãng nước mắt mãnh liệt mà ra.

Người yêu của ta, của ta bảo bối bọn họ, người nhà của ta.

Cứ như vậy biến mất.

Thẩm Lãng đau lòng giống như đao xoắn.

Hắn giống như tượng nặn, đứng ngẩn người không nhúc nhích.

...

Một lát sau, bên tai truyền đến Cơ Tuyền thanh âm lạnh lùng.

"Thẩm Lãng, chúng ta đã đáp ứng ngươi điều kiện, để ngươi người cả nhà tiến vào ma quỷ tam giác lớn."

"Hiện tại ngươi nên nói cho ta, giải trừ Viêm kinh hủy diệt hành động chung cực tín hiệu là cái gì?" Cơ Tuyền nhàn nhạt hỏi.

Sau khi hỏi xong, nàng liền muốn động thủ, liền muốn cắt lấy Thẩm Lãng đầu người.

"Không có tín hiệu." Thẩm Lãng nói.

Lời này một màn, Cơ Tuyền sắc mặt kịch biến, lạnh giọng nói: "Có ý tứ gì? Thẩm Lãng, ta đã để ngươi người nhà tiến vào ma quỷ tam giác lớn, ngươi chẳng lẽ muốn bội ước sao? Ngươi nếu nói ra giải trừ hành động tín hiệu, cái kia còn có thể bị chết thống khoái một chút. Ngươi nếu không nói, ta cam đoan để ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong, thậm chí hối hận sống trên thế giới này."

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Không có cái gì giải trừ tín hiệu, bởi vì căn bản liền không có cái gì Viêm kinh hủy diệt hành động. Ta không giống các ngươi, ta không phải súc sinh, ta sẽ không đối bình dân hạ thủ, các ngươi bị đùa nghịch, ta từ đầu tới đuôi đều không có tính toán tại Viêm kinh phóng thích Hắc Tử virus."

Lời này một màn, Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn sắc mặt lạnh lùng như băng.

Trước nay chưa từng có sỉ nhục.

Thẩm Lãng ngươi là coi chúng ta là thành giống như con khỉ đùa nghịch a.

Cái này mười ngày qua, một mực tại giày vò trêu đùa chúng ta a.

Thiên Nhai Hải Các cùng Tru Thiên Các cao thủ, cơ hồ muốn dùng tính mệnh tới hộ tống ngươi những cái kia lửa khói, muốn đi bỏ dở Viêm kinh hủy diệt hành động.

Kết quả, hết thảy đều là giả dối.

Thẩm Lãng nói: "Cho Viêm kinh dân chúng thả một trận lửa khói biểu diễn, không tốt sao? Dù sao các ngươi Viêm kinh dân chúng sinh hoạt trôi qua rất ngột ngạt."

"Tốt, tốt, rất tốt. . . Khục. . ." Cơ Tuyền cười lạnh nói: "Vậy ngươi cũng có thể an tâm đi chết."

Ninh Hàn nói: "Thẩm Lãng, quỳ xuống đi, ta tự mình chém xuống đầu lâu của ngươi, là thời điểm kết thúc trận này nháo kịch."

Dứt lời, Ninh Hàn rút lợi kiếm ra, muốn đối Thẩm Lãng tiến hành chém đầu.

Giết Thẩm Lãng.

Khương Ly nhất hệ, triệt để đoạn tuyệt.

Thẩm Lãng cười nói: "Hai vị tỷ tỷ, có một chuyện quên cùng các ngươi giảng. Viêm kinh hủy diệt hành động là giả dối, ta không có tính toán muốn tại Viêm kinh phóng thích cái gì Hắc Tử virus. Nhưng mà. . . Hai người các ngươi trên thân bên trong Hắc Tử virus, lại là thật."

"Phát sốt đi."

"Ho khan đi!"

"Khó chịu đi."

Lời này một màn, Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn gương mặt triệt để kịch biến.

"Ngươi, ngươi chừng nào thì cho chúng ta hạ độc?"

Khó trách hai người cảm thấy không thích hợp, luôn luôn muốn ho khan, mà lại có chút phát sốt.

Chỉ bất quá các nàng võ công cao, cưỡng ép chịu đựng.

Mấu chốt là các nàng không có uống qua Thẩm Lãng một cái nước, cũng không có thấy Thẩm Lãng nổ tung bất luận cái gì sương độc a.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia truyền nhiễm nguyên chính là ta bản thân a, cái này hai ngày hai người các ngươi cùng ta gần như vậy, hô hấp lấy cùng một miệng không khí, cho nên đương nhiên bị truyền nhiễm. Phù Đồ Sơn rất lợi hại, nhưng đây chẳng qua là đối cổ trùng cùng kịch độc. Hắc Tử bệnh Phù Đồ Sơn cứu không được, lây nhiễm hẳn phải chết không nghi ngờ!"

"Ai cũng cứu không các ngươi."

Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Thẩm Lãng vậy mà mình trước lây nhiễm Hắc Tử virus, sau đó lây cho hai người bọn họ?

Quá độc.

Thật đáng sợ.

Thẩm Lãng nói: "Hai vị tỷ tỷ, muốn chết cùng chết a! Bằng không thừa cơ tới một pháo?"

"Tới a, vui sướng đi, dù sao có, hai ba ngày thời gian!"

"Các ngươi không phải muốn giết ta sao? Có thể lựa chọn đem ta trước diệt sau giết!"

"Tới a, đừng bởi vì ta là mỹ nam tử liền thương tiếc ta, tới chà đạp ta đi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 410: Thẩm Lãng Thăng Thiên! Cự Long Thiên Uy!

"Ta giết ngươi, ta giết ngươi!"

Ninh Hàn công chúa miệng bên trong chưa hề nói, lại tại trong lòng cuồng hô.

Cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua như thế tiện người, cũng chưa từng gặp qua như thế ác độc người.

Không có chút nào ranh giới cuối cùng, nhường người giận sôi.

Nàng bỗng nhiên xông lên trước một phát bắt được Thẩm Lãng cổ áo bỗng nhiên đem hắn nói tại không trung, sau đó chủy thủ trực tiếp đè vào Thẩm Lãng con mắt, âm thanh lạnh lùng nói: "Giao ra giải dược, giao ra giải dược, nếu không đào ra con mắt của ngươi."

Thẩm Lãng ngược lại đem con mắt trợn to, cười nói: "Ninh Hàn, nguyên lai ngươi là sợ chết a? Đúng không, dạng này liền chân thực nha, trước đó một bộ tiên nữ dáng vẻ giả cho ai nhìn nha?"

Thẩm Lãng rất tiếc mệnh, nhưng thời khắc mấu chốt tuyệt đối sẽ không biểu hiện được sợ chết.

"Tuyệt đối không nên tra tấn ta a, cái gì rút ra móng tay a, cắt trứng trứng a, ta sợ nhất."

"Tuyệt đối đừng đối ta tra tấn a, ta tình nguyện chết, cũng không nguyện ý chịu đau."

"Ngươi có thể chém đứt đầu của ta, nhưng lại không thể vạch phá mặt của ta, không thể phá hư ta tuấn mỹ vô song khuôn mặt."

Thẩm Lãng vẫn tại líu lo không ngừng.

Ninh Hàn thật hận không thể một cái cắt mất đầu lưỡi của hắn.

Hắn cho tới bây giờ đều không có như thế thống hận qua một người.

"Chỉ cần các ngươi dám làm tổn thương ta một cọng tóc gáy, các ngươi liền chết chắc, chết chắc. . ."

"Chủy thủ của ngươi cẩn thận một chút, muốn cắt đứt ta lông mi, ta mỗi một cây lông mi đều là không nhiều a, gãy một cái liền không dễ nhìn."

Cơ Tuyền công chúa xuất thủ, bắt lấy Ninh Hàn cổ tay, ngăn cản nàng động tác, lúc này nổi giận đã không có ý nghĩa.

Mà lại Thẩm Lãng người nhà đã tiến vào ma quỷ tam giác lớn, mặc kệ sống cũng tốt, chết cũng được, chí ít đã không có nắm giữ tại trong tay nàng.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng đã triệt để biến thành một người điên. Ngươi như cắt vỡ mặt của ta, ta liền cùng ngươi không chết không ngớt. Ngươi như xốc hết lên móng tay của ta đóng, ta liền cùng ngươi đồng quy vu tận. Loại lời này theo trong miệng người khác nói ra là trò cười, nhưng là từ Thẩm Lãng miệng bên trong nói ra lại là thật.

Cơ Tuyền nói: "Như thế nào chứng minh chúng ta đều bên trong ngươi nói Hắc Tử virus?"

"Chờ lấy tốt, chờ chết thần thượng cửa thời điểm, các ngươi liền có thể cảm giác được." Thẩm Lãng cười nói: "Khụ khụ khụ. . ."

"Ha ha ha, Khụ khụ khụ. . ."

Thẩm Lãng cũng bắt đầu ho khan.

Cơ Tuyền đưa tay đụng vào Thẩm Lãng cái trán, sau đó phát hiện Thẩm Lãng quả nhiên phát sốt. Mà lại bởi vì thân thể của hắn càng yếu, hơn vì lẽ đó phát sốt đến càng thêm lợi hại.

Thẩm Lãng cười nói: "Hai vị tỷ tỷ, tuyệt đối đừng trở lại các ngươi trên thuyền, nếu không sẽ đem người khác cũng truyền nhiễm."

"Chư vị siêu thoát thế lực đại hiệp, Cơ Tuyền công chúa cùng Ninh Hàn công chúa đã lây nhiễm Hắc Tử bệnh, đại gia ngàn vạn cách các nàng xa một chút a. . . Khụ khụ khụ. . . Vạn nhất bị truyền nhiễm, hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Lời này một màn, khoảng cách gần nhất thuyền không tự chủ được lui ra phía sau một chút. Những ngày này bọn hắn cũng biết, Tỉnh Ngộ chi thành cùng Bất Quy thành đã chết hết.

Vì lẽ đó cái này Hắc Tử bệnh, thật giống như tử thần. Nó cũng sẽ không bởi vì võ công của ngươi cao một chút liền bỏ qua ngươi một mạng.

Thẩm Lãng tìm một cái ghế nằm thư thư phục phục nằm xuống. Mà của hắn thuyền, cánh buồm đã hoàn toàn hạ.

Nơi này hải lưu rất quái lạ, vì lẽ đó thuyền ngay tại trên mặt biển đảo quanh. Trên mặt biển những cái kia bị ném bỏ Kim thị gia tộc thuyền, cũng trên mặt biển đảo quanh.

"Ngươi đến tột cùng muốn làm gì?" Cơ Tuyền lạnh giọng hỏi.

Thẩm Lãng đưa tay hướng về cái mông của nàng chộp tới. Kết quả chưa bắt được, bị nàng tránh. Hắn muốn bắt cái thứ hai, nhưng thực tế bủn rủn không có sức.

"Không có làm cái gì?" Thẩm Lãng nói: "Ta hiện tại cái gì đều không muốn, liền muốn để các ngươi cảm thụ một chút tử vong. Chúng ta phu thê ba người, chung phó Hoàng Tuyền."

"Khụ khụ khụ. . ."

. . .

Sau đó thời gian, lâm vào quỷ dị giằng co.

Thẩm Lãng không có nói bất kỳ điều kiện gì.

Mà lại của hắn triệu chứng càng ngày càng nghiêm trọng, ho khan đến càng ngày càng lợi hại, phát sốt đến càng ngày càng cao.

Ngày thứ hai.

Đã bắt đầu xuất huyết bên trong.

Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền cũng không có tốt bao nhiêu.

Các nàng cũng bắt đầu phát nhiệt, mà lại háng bạch huyết bắt đầu sưng lên.

Cứ việc liều mạng nhịn xuống, nhưng ho khan vẫn là càng ngày càng lợi hại. Hắc Tử bệnh triệu chứng, đã dần dần hiển lộ ra.

Thuyền vẫn tại trên mặt biển đảo quanh. Chung quanh siêu thoát thế lực thuyền, đã lùi đến xa xa, chí ít hơn ngàn mét. Bởi vì ba người triệu chứng thật đáng sợ.

"Hai vị tỷ tỷ, ta cho các ngươi họa (vẽ) chân dung đi."

Thẩm Lãng chống lên bàn vẽ. Sau đó thật cho hai người vẽ tranh. Tay run đến kịch liệt, ho khan đến vô cùng nghiêm trọng, nhưng mà cũng họa (vẽ) rất nghiêm túc.

"Bằng không, các ngươi đem quần áo đều thoát? Ta tương đối am hiểu họa (vẽ) khỏa thân nữ nhân."

"Tính, tính, không đồng ý liền không đồng ý, đừng một bộ muốn giết người bộ dáng."

Sau đó, Thẩm Lãng tiếp tục vẽ tranh.

Ròng rã hơn một giờ về sau, vẽ xong.

"Nhìn xem, họa (vẽ) đến thế nào?"

Hắn đem chân dung xoay chuyển tới. Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn chỉ là tùy ý nhìn một chút, kết quả không khỏi hơi kinh ngạc, Thẩm Lãng thật họa (vẽ) đến phi thường tốt, quả thực giống như khắc ở trên giấy.

"Khụ khụ khụ. . ."

Đón lấy, Thẩm Lãng lại một trận kịch liệt ho khan, cuối cùng trực tiếp một ngụm máu phun tại trên bức họa.

"Thảo. . ." Thẩm Lãng im lặng, dùng tay dính vào mặt vết máu, bôi ở chân dung trên môi.

Lập tức, chân dung bên trong hai nữ nhân càng kinh diễm.

Điểm mắt bút.

"A, máu vẫn là dùng không xong?"

Sau đó, Thẩm Lãng liền đem trên tờ giấy trắng máu, bôi ở chân dung hai nữ nhân giữa hai chân ở giữa.

Thảo!

Người này thực tế là tiện đến vô biên vô hạn.

. . .

Lại qua một ngày!

Thẩm Lãng đã nằm tại trên ghế nằm không cách nào động đậy.

Cả người giống như nung đỏ tôm, đỏ bừng một chút.

Mà lại chảy máu đã càng thêm nghiêm trọng.

Hoàn toàn thoi thóp.

Không chỉ là hắn, Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn cũng triệt để cảm giác được tử thần giáng lâm.

Các nàng không biết ăn vào bao nhiêu dược vật. Không biết dùng bao nhiêu nội lực, thậm chí một lần lại một lần lấy máu trị liệu.

Nhưng hết thảy đều là phí công, bệnh tình của các nàng cũng càng ngày càng nghiêm trọng, các nàng cũng bắt đầu ho ra máu.

"Thẩm Lãng, ngươi đến tột cùng muốn cái gì? Đến tột cùng muốn cái gì? Xuất ra giải dược, xuất ra giải dược!"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Ta cái gì đều không muốn, ta chỉ nghĩ muốn cùng các ngươi đồng quy vu tận, ha ha ha. . . Khụ khụ khụ. . ."

Đón lấy, hắn lại ho ra một đoàn máu.

Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn liều mạng trên thuyền tìm kiếm giải dược.

Nhưng mà đừng nói là không phải có thể tìm tới.

Coi như tìm tới, các nàng nhận biết sao?

. . .

Màn đêm buông xuống.

Thẩm Lãng đã ở vào bất tỉnh nhân sự trạng thái, phảng phất di lưu trạng thái, cũng giống như mất đi thần trí, đã miệng đầy mê sảng.

"Nương tử, nương tử. . ."

"Mộc Lan bảo bối, Mộc Lan bảo bối. . ."

"Thẩm Mật tiểu bảo bảo, thật xin lỗi a, ba ba bỏ lỡ ngươi còn nhiều trưởng thành nháy mắt."

"Thẩm Lực bảo bảo, ba ba còn đến không kịp thương ngươi. . ."

"Tiểu dã, ngươi cường đại nhất, muốn bảo vệ tỷ tỷ cùng đệ đệ. . ."

Giờ phút này, Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền không ngừng mà ho ra máu, hai người liều mạng đong đưa Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng, ngươi đừng chết, ngươi đừng chết!"

"Ngươi mau nói có hay không giải dược? Có hay không giải dược?"

Thẩm Lãng mơ mơ màng màng nói: "Các ngươi cho ta thảo, ta sẽ nói cho các ngươi biết có hay không giải dược."

"Tính, tính, ta cũng thạch không đến, cái này hai ngày các ngươi không có tắm rửa, đoán chừng cũng thiu."

"Liền xem như Thiên Tiên, hai ba ngày không (được) tắm rửa, ta cũng xxx không đi xuống. . ."

Sau đó, Thẩm Lãng đã hoàn toàn hỏi một đằng, trả lời một nẻo, miệng bên trong mê sảng càng ngày càng nghiêm trọng, thậm chí đã là Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn công chúa hoàn toàn nghe không hiểu.

"« quyền lực trò chơi » đại kết cục không có a?"

"Ta nghĩ xxx Lâm Chí Linh. . ."

"Xuyên qua, xuyên qua, xuyên qua em gái ngươi. . ."

Cơ Tuyền công chúa mơ hồ cảm giác được, Thẩm Lãng lúc này trong miệng đã quan hệ đến phi thường tuyệt mật sự tình, đã là thuộc về hắn nội tâm tầng sâu nhất bí mật, bây giờ lại nói ra, có thể thấy được đã thần trí hoàn toàn biến mất.

Nàng không muốn chết, nàng cùng Ninh Hàn đều không muốn chết.

Nàng bỗng nhiên đem Thẩm Lãng nâng đỡ, dùng sức đưa vào nội lực, muốn nhường Thẩm Lãng chèo chống một lát.

"Thẩm Lãng, ngươi nói cho ta, có hay không giải dược? Có hay không giải dược?"

Thẩm Lãng không có trả lời.

"Thẩm Lãng, ta sẽ bỏ qua Ninh Chính, bỏ qua Ninh Nguyên Hiến, ngươi nói cho ta giải dược ở đâu? Chúng ta là vị hôn thê của ngươi a, chẳng lẽ ngươi liền mặc cho chúng ta chết đi sao?"

Ninh Hàn tiến lên, liều mạng án lấy Thẩm Lãng người bên trong, hô lớn: "Thẩm Lãng, giải dược ở đâu? Giải dược ở đâu?"

Hai nữ nhân một bên hỏi, một bên ho ra máu.

Thẩm Lãng mê mẩn cách cách mặt đất mở to mắt.

"Giải dược. . ."

Sau đó hắn phảng phất dùng tận sau cùng khí lực, hướng về một phương hướng chỉ đi.

Hắn vậy mà chỉ hướng mặt biển, những cái kia trên mặt biển đảo quanh thuyền, liền là bị Kim thị gia tộc vứt bỏ cỡ nhỏ thuyền.

Chẳng lẽ giải dược tại những thuyền kia lên?

Ở đâu trên một con thuyền?

Rất nhanh, Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền minh bạch là cái nào một chiếc. Bởi vì cái khác thuyền cờ xí đều rất phổ thông, duy chỉ có có trên một con thuyền cờ xí là một cái khuôn mặt tươi cười, một cái rất tiện khuôn mặt tươi cười. Thật là kỳ quái trước đó chiếc thuyền này cờ xí không có gương mặt tươi cười, bây giờ lại xuất hiện.

Lúc này màn đêm buông xuống, trên mặt biển đã dần dần nổi sương mù. Nhất định phải mau đuổi theo lên chiếc thuyền kia, nếu không chẳng mấy chốc sẽ nhìn không thấy.

"Ta muốn tiến hành hải táng."

"Hai vị tỷ tỷ, dù sao cũng là vị hôn thê của ta. . . Đi. . ."

Sau khi nói xong, Thẩm Lãng tay rủ xuống.

Hắn chết?

Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền khó khăn thở hào hển, cố gắng nghe Thẩm Lãng nhịp tim.

Phảng phất không có nhịp tim, cũng không có hô hấp. Đi chạm đến mạch đập, phảng phất cũng không có.

Hai người liếc nhau.

Tên cặn bã này chết? Cái tai hoạ này chết? Cứ như vậy chết?

Mà liền tại lúc này, trên mặt biển thổi qua một trận gió nhỏ. Những cái kia nguyên bản trên mặt biển đảo quanh thuyền nhỏ, vậy mà tiếp tục hướng phía trước phiêu đi, hướng về ma quỷ tam giác lớn phương hướng phiêu đi.

Nhất là cái kia chiếc hướng về khuôn mặt tươi cười cờ xí thuyền, vậy mà tốc độ càng lúc càng nhanh.

Này làm sao có thể? Một khi tiến vào ma quỷ tam giác lớn, đó chính là hoàn toàn biến mất hủy diệt.

Quả nhiên! Có một chiếc thuyền bay vào ma quỷ tam giác lớn bên trong.

"Rầm rầm rầm. . ."

Bỗng nhiên một trận thiểm điện bổ xuống.

Trực tiếp đem chiếc thuyền kia xé thành mảnh nhỏ.

Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền công chúa lại liếc nhau.

Không có thời gian! Cái kia chiếc khả năng có giải dược thuyền liền muốn bay vào ma quỷ tam giác lớn.

Như vậy lúc này hai người hoàn toàn có thể nhường một người đuổi theo đoạn chiếc thuyền này.

Nhưng, vạn nhất phía trên chỉ có một phần giải dược đâu? Lấy Thẩm Lãng như thế tiện tính cách, hoàn toàn khả năng làm như vậy.

Vì lẽ đó, nhất định phải tự mình đi đuổi chiếc thuyền kia, đi tìm kiếm trên thuyền đồ vật.

Tiếp lấy Ninh Hàn bỗng nhiên rút kiếm ra, do dự muốn hay không cắt lấy Thẩm Lãng đầu. Mặc kệ hắn có phải hay không chết, nhưng cắt lấy đầu khẳng định sống không (được).

Nhưng mà rất nhanh nàng từ bỏ, mà lại Cơ Tuyền công chúa lại một lần nữa bắt lấy Ninh Hàn tay, ngăn cản nàng. Nếu như cái kia chiếc khuôn mặt tươi cười cờ xí trên thuyền không có giải dược, Thẩm Lãng lại chết, đó mới là gọi trời không ứng gọi đất mất linh.

"Người tới, tranh thủ thời gian đi vào trên chiếc thuyền này, giám thị Thẩm Lãng!" Cơ Tuyền công chúa cao giọng hạ lệnh.

Hô xong về sau, nàng lại phun ra một ngụm máu.

Đón lấy, Ninh Hàn xuất ra một cái đặc thù dây thừng, đem Thẩm Lãng bao quanh trói lại.

Cho dù là hắn chết, cũng muốn cột chắc.

Sau đó, Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn hai người nhanh chóng nhảy xuống mặt biển, cũng không cần đi thuyền, trực tiếp lướt sóng mà đi.

Liều mạng truy đuổi cái kia chiếc treo khuôn mặt tươi cười cờ xí thuyền.

Hai người đều biết, thực ra chỉ cần đi một người liền có thể, nhưng song phương đều ngầm hiểu lẫn nhau.

Mà lúc này, siêu thoát thế lực cự hạm khoảng cách Thẩm Lãng chiếc thuyền này ròng rã có mấy ngàn mét.

Không có cách, Thẩm Lãng ba người này Hắc Tử bệnh thật đáng sợ, khoảng cách đến càng xa càng tốt.

Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền công chúa võ công cũng thực ngưu bức, bệnh đến nặng như vậy, tốc độ vẫn như cũ như thế nhanh chóng.

Nhưng mà mắt thấy cái kia chiếc khuôn mặt tươi cười cờ xí thuyền khoảng cách ma quỷ tam giác lớn càng ngày càng gần, hai người lòng nóng như lửa đốt, càng thêm điên cuồng phóng thích nội lực lao nhanh.

"Phốc. . ."

"Phốc. . ."

Nội lực phóng thích đến càng lợi hại, nôn ra máu càng nghiêm trọng hơn.

Ròng rã chạy vội ra ngoài hơn một vạn mét. Rốt cục đuổi kịp chiếc này khuôn mặt tươi cười cờ xí thuyền. Hai người một trước một sau, dùng sức ngăn cản chiếc thuyền này tiếp tục hướng phía trước phiêu.

Hai người này võ công thực tế quá mạnh, chiếc thuyền này mặc dù danh xưng thuyền nhỏ, đó cũng là so sánh với mà nói. Có thể đi xa thuyền biển, lại tiểu cũng có mấy trăm tấn trọng tải.

Bị gió thổi qua, đi quán tính lực lượng lớn bao nhiêu? Vậy mà sống sờ sờ bị hai người ngăn cản, không cách nào tiến lên.

Lực lượng này có thể so với đại ngốc. Nhưng các nàng rõ ràng là hai cái nũng nịu nữ nhân a.

Đón lấy, Cơ Tuyền bay vọt lên thuyền, nhanh chóng điều chỉnh cánh buồm, nhường thuyền chuyển di phương hướng, không còn đi về phía nam phiêu đi, rời xa ma quỷ tam giác lớn.

Sau đó, hai nữ nhân liều mạng trên thuyền tìm cái gọi là giải dược.

Lúc này dựa theo Cơ Tuyền công chúa mệnh lệnh, mấy đại siêu thoát thế lực võ giả nên lập tức vọt tới Thẩm Lãng trên thuyền đi.

Nhưng mà Thẩm Lãng thế nhưng là có Hắc Tử bệnh, chiếc thuyền kia nhìn qua cũng vô cùng đáng sợ, nếu ai lên thuyền, thậm chí đến gần lời nói đều có sinh mệnh nguy hiểm.

Vì lẽ đó, những thứ này siêu thoát võ giả chỉ là dần dần mà cải biến cánh buồm hướng gió, hướng về Thẩm Lãng chiếc thuyền kia tới gần vây quanh.

Nhưng mà. . .

Ngay tại thời khắc này.

"Phanh phanh phanh. . ."

Bỗng nhiên, Thẩm Lãng chiếc thuyền này bỗng nhiên nổ tung.

Vô số màu lục sương mù, màu đen sương mù, các loại quỷ dị sương mù nháy mắt lan tràn ra.

Thẩm Lãng đây là muốn làm cái gì? Hắn đây là muốn hải táng sao?

Lập tức bên ngoài mấy ngàn mét siêu thoát thế lực thuyền, dồn dập lại một lần nữa rời xa.

Thẩm Lãng người này thật đáng sợ. Hắn cho dù chết, hay là cũng muốn lôi kéo vô số người đệm lưng.

Ai biết cái này nổ tung trong sương khói, có bao nhiêu kịch độc? Bao nhiêu virus?

Mà lúc này, Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền cũng phát hiện Thẩm Lãng trên thuyền một màn kia.

Thẩm Lãng muốn làm gì? Đây chính là hắn hải táng?

"Tìm tới. . ."

Ninh Hàn quả nhiên tìm tới một cái hộp, trên đó viết thật to giải dược hai chữ.

Mở hộp ra, bên trong có một cây ống tiêm, bên trong có màu trắng dược tề.

Bên trong còn nằm một trang giấy.

"Hai vị tỷ tỷ, chỉ có một cái giải dược, nói cách khác hai người các ngươi chỉ có một người có thể sống sót, hảo hảo lựa chọn đi!"

Tiện nhân, thiên hạ không có so với hắn lại thêm tiện người.

Sau đó làm sao bây giờ? Hai người lẫn nhau chém giết, tranh đoạt cái này duy nhất một ống giải dược?

Mà lại vạn nhất cái này trong ống tiêm không phải giải dược, mà là độc dược làm sao bây giờ?

Đi nhường người thí nghiệm thuốc? Cũng không được, người khác lại không có bệnh.

Cái kia một người tiêm vào một nửa? Được hay không?

Một giây sau.

Cơ Tuyền công chúa cầm lấy Ninh Hàn cánh tay, trực tiếp tiêm vào đi vào, tiêm vào một nửa.

Sau đó, lẳng lặng chờ đợi Ninh Hàn phản ứng, đương nhiên cũng không phải là chờ đợi Ninh Hàn khỏi hẳn. Nàng không có ngây thơ như vậy, đây là virus, vì lẽ đó muốn nháy mắt khỏi hẳn là không thể nào.

Trước tiêm vào Ninh Hàn, chủ yếu là nhìn có hay không kịch độc, sẽ có hay không có càng đáng sợ phản ứng.

Nửa khắc đồng hồ thời gian trôi qua.

Ba mươi phút đi qua.

Ninh Hàn vẫn không có cái gì không tốt phản ứng, thậm chí cảm giác ho khan còn thoáng chậm lại một chút.

Đương nhiên đây là ảo giác, dược hiệu hay là không có nhanh như vậy. Chủ yếu là Ninh Hàn quá khẩn trương, vì lẽ đó ngừng thở.

"Có cảm giác gì sao?"

"Không có! Nhưng lại giống như hữu hiệu."

"Là kịch độc sao?"

"Hẳn không phải là, bởi vì hắn còn muốn bảo hộ phụ thân ta Ninh Nguyên Hiến, còn có Ninh Chính."

Ninh Hàn câu nói này ngược lại là nói ra yếu hại.

Nếu như Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền chết, cái kia Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đương nhiên, như Ninh Hàn không có chết, Ninh Chính cũng có thể sẽ chết.

"Tỷ tỷ, ta có một loại cảm giác." Ninh Hàn nói: "Giải dược này càng sớm tiêm vào càng tốt, muộn khả năng liền rốt cuộc không kịp."

Nàng câu nói này cũng nói đúng, Hắc Tử bệnh trì liệu nhất định phải kịp thời, nhưng thật ra là nửa khắc đồng hồ cũng không thể bị dở dang.

Nếu như qua cái nào đó giới hạn tuyến, coi như được trị liệu cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Cơ Tuyền vẫn không có động tác, nàng muốn xác định cái này thuốc hữu hiệu mới tiêm vào. Lại chờ một lúc, cái này thuốc quả nhiên có hiệu quả, Ninh Hàn sốt vậy mà lui ra tới một chút.

Cơ Tuyền bỗng nhiên khẽ cắn răng ngọc, sau đó đem còn lại đồng dạng dược tề tiêm vào đến trong cơ thể của mình.

Sau đó, nàng cũng lẳng lặng chờ đợi phản ứng.

Mà liền tại lúc này, nàng phát hiện tiêm vào xong dược tề về sau, ống tiêm lên xuất hiện một hàng chữ.

Bởi vì hàng chữ này cũng là màu trắng, vì lẽ đó vừa rồi có được vật thời điểm nhìn không thấy, mà lại lúc này là màu đen, tia sáng vốn là không tốt, dựa vào ánh nến chiếu sáng.

Lúc này bạch sắc dược tề tiêm vào hoàn tất về sau, hàng chữ này mới hiển hiện ra.

"Hai vị tỷ tỷ, các ngươi dưới chân có cơ quan."

Lập tức, Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn nhanh chóng lui lại.

Sau đó dùng kiếm vẩy một cái, trực tiếp đem boong tàu một khối đánh bay.

Bên trong lại xuất hiện một cái rương.

Mở ra xem!

Bên trong lít nha lít nhít mười mấy cây ống tiêm, toàn bộ đều là màu trắng dược tề.

Hơn nữa còn nằm một trương giấy trắng.

"Ai, lúc đầu muốn nhường hai vị tỷ tỷ tự giết lẫn nhau, nhưng chắc hẳn thất bại, các ngươi dù sao không phải phàm nhân. Đến Hắc Tử bệnh, dựa vào một cái giải dược là không đủ, muốn liên tục tiêm vào mấy ngày penicilin, cái này mười mấy cây penicilin nên đầy đủ chữa khỏi hai vị tỷ tỷ."

"Đừng nghĩ đến phỏng chế, không thể nào!"

"Ghi nhớ, không cần giết Ninh Nguyên Hiến, không cần giết Ninh Chính."

Lúc này Ninh Hàn bỗng nhiên nói: "Cái này thuốc là thật, ta đã cảm giác được dược hiệu."

Penicilin hiệu quả rất nhanh, thuộc về thời gian tính ỷ lại chất kháng sinh, cơ hồ tại đưa vào về sau liền sẽ lập tức có tác dụng.

Lúc này đã qua sấp sỉ một cái giờ, Ninh Hàn rõ ràng cảm giác được thân thể sốt cao lui ra tới.

Cơ Tuyền thiêu hủy Thẩm Lãng lưu lại tin.

Ninh Nguyên Hiến hay là còn có thể sống được, nhưng mà Ninh Chính hẳn phải chết không nghi ngờ. Thẩm Lãng điểm ấy thủ đoạn, cứu không (được) Ninh Chính.

. . .

Mà liền tại lúc này, Cơ Tuyền công chúa bỗng nhiên bỗng nhiên kinh sợ đứng lên.

"Nhanh đi về, Thẩm Lãng chết có bẫy!"

Hiện tại giữ lại tính mạng, hai người lập tức khôi phục tỉnh táo.

Vừa rồi sống còn, hai người đầy trong đầu đều chỉ có an nguy của mình.

Lúc này mới nhớ tới, cái này Hắc Tử bệnh quả nhiên có giải dược, cái kia Thẩm Lãng làm sao lại chết?

Vậy hắn vì cái gì giả chết?

Chẳng lẽ. . .

Hắn còn muốn chạy trốn?

Cái này sao có thể?

Nơi này là biển rộng mênh mông, của hắn buồm lại hoàn toàn hủy diệt, trên thuyền một cái thủy thủ đều không có, hắn chạy thế nào?

Chớ nói chi là, hắn lúc này thân hãm trùng vây bên trong.

Mọc cánh khó thoát!

Chẳng lẽ có thể chạy trốn tới bầu trời?

Lúc này là đêm tối, tại đèn pha chiếu xuống, vẫn như cũ có thể nhìn thấy Thẩm Lãng chiếc thuyền kia lên dày đặc hắc vụ.

Nhưng mà bị gió dần dần thổi đến có chút tản mất.

"Nhanh, nhanh. . ."

"Đi tóm lấy Thẩm Lãng. . ."

"Không nên tới gần của hắn chiếc thuyền kia, nhất định có độc!"

"Nhường Phù Đồ Sơn người, mặc trang bị phòng vệ, leo lên Thẩm Lãng thuyền, mặc kệ hắn sống hay chết, bắt lấy hắn."

Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn lại một lần nữa lướt sóng mà quay về, theo nàng cưỡng chế mệnh lệnh, Phù Đồ Sơn mấy tên đệ tử cẩn thận từng li từng tí mặc vào thật dày trang bị phòng vệ, sau đó vạch lên thuyền nhỏ hướng về Thẩm Lãng chiếc thuyền kia tới gần.

Đây là tại liều mạng a.

Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền thật vất vả cứu trở về mạng của mình, lúc này không nguyện ý lại mạo hiểm.

Cách hơn ngàn mét khoảng cách, nhìn chằm chằm Thẩm Lãng chiếc này hải táng thuyền lớn.

Thẩm Lãng, ta mặc kệ ngươi có quỷ kế gì.

Nhưng mà ngươi mọc cánh khó thoát.

Nơi này trên không chạm trời, dưới không chạm đất, ngươi liền xem như thần tiên cũng chạy không thoát.

Nhưng mà. . .

Đúng vào lúc này.

Bỗng nhiên một đạo hỏa quang xông ra đầy trời sương mù, mà lại càng bay càng cao.

Ngay sau đó!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa bạo tạc.

Thẩm Lãng ngồi chiếc thuyền kia, bỗng nhiên bỗng nhiên tuôn ra kinh thiên hỏa cầu.

Giống như to lớn ngọn đuốc, đem toàn bộ mặt biển đều thắp sáng.

Tại hỏa quang kia bên trong.

Tất cả mọi người nhìn thấy vô cùng kinh người một màn.

Thẩm Lãng vậy mà thật thăng thiên.

Mà lại càng bay càng cao, càng bay càng cao.

Người không thể lại bay.

Hắn làm sao thăng thiên?

Tại bạo tạc liệt diễm bên trong, tất cả mọi người rốt cục thấy rõ ràng.

Có một đầu đại khí cầu, phía dưới có một cái rổ treo.

Đại khí cầu xuống, có một đám lửa đang thiêu đốt hừng hực.

Thẩm Lãng ngồi nhiệt khí cầu càng bay càng cao, càng bay càng cao.

Cơ Tuyền công chúa da đầu từng đợt run lên.

Quả thực là làm người nghe kinh sợ.

Thẩm Lãng vậy mà thật bay đến bầu trời?

"Bắn xuống hắn, bắn xuống hắn. . ."

Không cần phải nàng hạ lệnh, chung quanh thuyền, cực nhanh tới gần. Nhiều loại cự nỏ, hướng về trên trời cuồng xạ.

Còn không chỉ là phổ thông cự hình cường nỗ, còn có văn minh thời thượng cổ một chút cung nỏ.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Những thứ này siêu thoát thế lực thật sự là không tầm thường a, vậy mà cũng có hỏa tiễn.

Mà lại kéo lấy lam sắc quang mang hỏa tiễn, có thể bắn ra phi thường xa.

Nhưng vẫn là không đủ xa.

Thẩm Lãng nhiệt khí cầu thực tế quá cao quá xa.

Hơn nữa còn càng ngày càng cao, càng ngày càng cao.

Tại không trung, Thẩm Lãng lớn tiếng hô to.

"Cơ Tuyền, Ninh Hàn, các ngươi vĩnh viễn nhớ kỹ cho ta."

"Là các ngươi buộc ta đem người nhà đưa vào ma quỷ tam giác lớn. Một khắc này ta vĩnh viễn không cách nào quên."

"Thê tử của ta, ta nhi tử tiến vào cái này đáng sợ mà lại thế giới xa lạ, đều là bái các ngươi ban tặng. Ta vĩnh viễn cũng sẽ không quên thê tử của ta ánh mắt, vĩnh viễn cũng sẽ không quên hài tử của ta lúc ấy kêu khóc dáng vẻ, tâm ta đau như xoắn."

"Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ trở lại, ta sẽ đem đây hết thảy gấp mười, gấp trăm lần trả thù lại."

"Ta vốn có thể giết các ngươi hai người, nhưng mà như thế quá tiện nghi các ngươi."

"Ta làm sao lại để các ngươi chết được thư thái như vậy đâu?"

"Ta nhất định sẽ làm cho các ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong, lại thê thảm chết đi, ta nhất định khiến các ngươi hối hận sống trên thế giới này, "

"Các ngươi hay là muốn giết Ninh Nguyên Hiến, muốn giết Ninh Chính? Nằm mơ đi!"

"Ninh Hàn, Cơ Tuyền, các ngươi vừa mới tiêm vào nhập thể nội hoàn toàn chính xác thực là giải dược, nhưng các ngươi cho rằng vẻn vẹn chỉ là giải dược sao? Ha ha ha!"

Cứ việc Thẩm Lãng đã dùng hết toàn lực hô to.

Nhưng Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền kỳ thật vẫn là nghe không được thanh âm của hắn.

Không sao, hắn hô lên tới liền có thể, hô lên tới liền thống khoái.

...

Muốn theo biển rộng mênh mông lên đào thoát, theo siêu thoát thế lực mấy ngàn tên đỉnh cấp võ đạo cao thủ chạy ra thăng thiên?

Thật so với lên trời còn muốn khó, Thẩm Lãng chuẩn bị ba cái phương án.

Cái thứ nhất, giản dị tàu ngầm, hắn liền đại lượng dưỡng khí phản ứng trang bị chuẩn bị xong.

Cái thứ hai, dù lượn, theo cột buồm trên hướng xuống nhảy.

Cái thứ ba, nhiệt khí cầu.

Phía trước hai cái càng nhanh, càng trực tiếp.

Nhiệt khí cầu thực tế là quá phức tạp, mà Thẩm Lãng chỉ có một người.

Vì để nhiệt khí cầu trong thời gian ngắn nhất bay lên, hắn làm vô cùng phức tạp công tác.

Đầu tiên, cải tạo toàn bộ khoang tàu.

Trước tiên đem nhiệt khí cầu chống ra, mà lại bảo trì hướng lên trạng thái, dùng rất nhiều giá đỡ chống đỡ lấy.

Dạng này trực tiếp điểm hỏa là được rồi.

Các loại làm nóng không khí đầy đủ về sau, khí cầu bành trướng, khoang giải thể, khí cầu bên trong giá đỡ rơi xuống.

Toàn bộ nhiệt khí cầu bay thẳng thượng thiên.

Mà lại cái này nhiệt khí cầu không thể tạo đến quá lớn, cũng không thể tạo đến quá nhỏ.

Một cái cự hình nhiệt khí cầu, phi hành trước thời gian chuẩn bị vượt qua một hai cái giờ.

Bởi vì Thẩm Lãng đem công tác làm được cực hạn, vì lẽ đó thời gian phi hành có thể thật to áp súc.

Nhưng coi như như thế.

Hắn vẫn là quyết định, nếu như thời gian đầy đủ, mới dùng nhiệt khí cầu.

Nếu như thời gian không đủ, liền dùng giản dị tàu ngầm cùng dù lượn đào thoát.

Bởi vì không cần trốn được rất nhanh, trực tiếp xông vào ma quỷ tam giác lớn khu vực liền có thể, mấy chục dặm mà thôi.

Nhưng mặc kệ là dù lượn, vẫn là giản dị tàu ngầm, đều quá nguy hiểm, rất dễ dàng bị một lần nữa phục sinh.

Nhiệt khí cầu an toàn nhất.

Nhưng mà quá phức tạp, cứ việc Thẩm Lãng đại lượng áp súc thời gian, nhưng vẫn là cần thời gian không ngắn mới có thể lên không.

Nhưng mà không có nghĩ tới là, kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, lưu cho Thẩm Lãng thời gian quả thực được xưng tụng tuyệt đối dư dả.

Bởi vì Hắc Tử bệnh thật đáng sợ, khiến cho những thứ này siêu thoát thế lực vậy mà chỉ dám xa xa vây quanh của hắn thuyền, mà không dám tới gần, càng thêm không dám lên thuyền.

Mà Thẩm Lãng châm lửa làm nóng khí cầu cũng tại khoang bên trong tiến hành, ánh lửa sẽ không tiết ra ngoài.

Mãi cho đến khoang tan rã, nhiệt khí cầu lên không, ngọn lửa mới hiển lộ ra.

Nhưng lúc này địch nhân phát hiện, đã quá muộn.

. . .

"Bắn, bắn, bắn. . ."

Ninh Hàn kêu khàn giọng kiệt lực.

Mấy ngàn người hướng về trên trời nhiệt khí cầu điên cuồng bắn.

Nhưng tất cả đều là vô ích.

Thẩm Lãng đã bay đến ngàn mét trên không trung.

Cơ Tuyền công chúa lấy ra một tờ to cung, xuất ra một chi phi thường đặc thù tiễn.

"Sưu. . ."

Bỗng nhiên bắn lên thiên không.

Mũi tên này càng thêm kinh diễm, vậy mà bộc phát ra hào quang màu xanh lam.

Hướng về trên trời bắn thẳng đến, vậy mà bắn ra gần ngàn mét.

Đây cũng là siêu thoát thế lực vũ khí bí mật sao? Quả thực làm người nghe kinh sợ.

Mũi tên này bắn trúng Thẩm Lãng nhiệt khí cầu, trực tiếp bắn thủng.

Nhưng mà bắn thủng liền bắn thủng, nhiệt khí cầu có một cái lỗ rách cũng không quan trọng, mấu chốt cái này động cũng không lớn.

Thẩm Lãng nhiệt khí cầu càng bay càng cao, càng bay càng cao, cuối cùng hoàn toàn vượt qua tất cả cung tiễn tầm bắn, cho dù là văn minh thời thượng cổ cung tiễn.

Lúc này gió nhẹ dần dần nam thổi.

Thẩm Lãng nhiệt khí cầu, chậm rãi hướng về ma quỷ tam giác lớn phương hướng phi hành.

Cơ Tuyền cùng Ninh Hàn công chúa, đã không tại hô to.

Mà là lẳng lặng nhìn qua không trung.

Sương mù quá nồng.

Dù là coi bọn nàng tu vi, cũng chỉ có thể nhìn thấy một ánh lửa.

Dù là các nàng tại thiên mã hành không tư duy, cũng hoàn toàn không nghĩ tới Thẩm Lãng sẽ dùng loại phương thức này chạy thoát.

Ai có thể nghĩ tới, một cái tay trói gà không chặt Thẩm Lãng, lại có thể theo mấy ngàn tên tuyệt đỉnh cao thủ đang bao vây chạy đi.

Thật đáng sợ, cũng quá kinh diễm!

Bỗng nhiên Cơ Tuyền nói: "Đây chính là chúng ta hai người vị hôn phu?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Đúng vậy a."

"Nếu như ta là nữ nhân bình thường, cũng sẽ vì thế tâm thần thanh thản."

"Một khi hắn tiến vào ma quỷ tam giác lớn sẽ như thế nào? Hắn sẽ còn trở về sao?"

"Không biết, nhưng ta chỉ biết là hắn lại một lần nữa trở về thời điểm, hay là liền là kinh thiên động địa."

"Chúng ta trở về lập tức đề nghị, lục đại siêu thoát thế lực tổ kiến thám hiểm hạm đội, lại một lần nữa tiến vào ma quỷ tam giác lớn, nếu là bọn họ chết cũng liền thôi, nếu là không có chết, cũng muốn đem bọn hắn chém tận giết tuyệt, trảm thảo trừ căn."

. . .

Thẩm Lãng ngồi nhiệt khí cầu.

Không ngừng mà đi về phía nam bay, hướng về ma quỷ tam giác lớn phương hướng phi hành.

Cứ việc trễ vài ngày, nhưng hi vọng có thể đuổi kịp nương tử.

Khoảng cách ma quỷ tam giác lớn càng ngày càng gần.

Mà vừa lúc này.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Trên trời bỗng nhiên từng đợt thiểm điện, điên cuồng nhắm đánh xuống.

Đương nhiên cũng sẽ không có sự tình, Thẩm Lãng toàn thân đều bao vây lấy kim loại, ngược lại sẽ có Faraday chiếc lồng hiệu ứng, sẽ không bị sét đánh.

Mà nhiệt khí cầu cùng rổ treo toàn bộ là vật cách điện.

Nhưng mà, tại thiểm điện nháy mắt chiếu sáng bầu trời, Thẩm Lãng nhìn thấy một màn kinh người.

Cách đó không xa trên mặt biển, một đầu cự hình vòi rồng sinh ra, mà lại cứ như vậy bỗng dưng đản sinh, ngay tại ma quỷ tam giác lớn phụ cận bỗng nhiên xoay tròn thành hình.

Cái này vòi rồng không ngừng mà hướng về Thẩm Lãng nhiệt khí cầu tới gần.

Thẩm Lãng trong lòng hô to, đừng, đừng, không muốn!

Nhưng mà thượng thiên phảng phất không nghe Thẩm Lãng. Đạo long quyển phong này không ngừng Bắc thượng, khoảng cách Thẩm Lãng nhiệt khí cầu càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Của hắn nhiệt khí cầu một khi bị vòi rồng chạm đến, nháy mắt liền là thịt nát xương tan. Có người nói vòi rồng trung tâm là an toàn, hoàn toàn không phải. Vòi rồng trung tâm mặc dù không có gió, nhưng mà khí áp cơ hồ là không, cũng là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Cái này cự hình vòi rồng điên cuồng tới gần, mắt thấy là phải đem Thẩm Lãng nhiệt khí cầu triệt để thôn phệ.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, hết thảy phó thác cho trời đi, lão thiên gia nếu là muốn lấy đi tính mạng của ta, cái kia thỉnh tùy ý.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 411: Lãng Gia Phát Đại Tài! Cuột Sống Thần Tiên

Thẩm Lãng xem như may mắn.

Bởi vì vòi rồng không có đem hắn càn quét đi vào, nếu không cái kia chỉ có một cái kết quả, triệt để nát.

Nhưng mà, vòi rồng lại đem hắn mang đi.

Nó thật phảng phất một đầu cự long, điên cuồng kẻ thôn phệ trên mặt biển hơi nước, điên cuồng xoay tròn, càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Cuối cùng, nó phảng phất là kết nối mặt biển cùng bầu trời to lớn xúc tu, điên cuồng hướng lấy đông bắc phương hướng càn quét mà đi.

Thẩm Lãng cái này nhiệt khí cầu tại đạo này cự hình vòi rồng trước mặt, liền phảng phất nho nhỏ bọt xà phòng đồng dạng yếu ớt.

Hắn không có bị cuốn vào, nhưng mà của hắn nhiệt khí cầu bị mang đi.

Vòi rồng tốc độ di chuyển rất nhanh, nhất nhanh mỗi cái giờ có thể đạt tới một trăm cây số tả hữu.

Thẩm Lãng nhiệt khí cầu bị chi này vòi rồng kéo lấy, liên tục hướng về đông bắc phương hướng bay đi.

Cái này tại không trung xóc nảy vượt xa bất luận cái gì máy bay, mấu chốt còn tại nhanh chóng xoay tròn.

Mấy chục vòng, mấy trăm vòng, mấy ngàn vòng!

Thẩm Lãng liều mạng đem mình cột vào rổ treo bên trên.

Hiện tại hắn tính mệnh cũng thật giống như bọt xà phòng giống nhau yếu ớt, dễ như trở bàn tay liền sẽ vỡ vụn.

Mà lại hắn cơ hồ cái gì đều nhìn không thấy.

Vòi rồng dư lực kéo lấy của hắn nhiệt khí cầu cuồng bay.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Trên trời thiểm điện điên cuồng nhắm đánh, xé rách.

Thẩm Lãng duy nhất có thể nhìn thấy chính là ma quỷ tam giác lớn cách hắn càng ngày càng xa, càng ngày càng xa.

Nương tử của ta, người nhà của ta a.

Bất quá. . .

Phải tin tưởng Mộc Lan.

Phải tin tưởng cái kia một chiếc thuyền lớn.

Nhất định có thể xuyên qua ma quỷ tam giác lớn, nhất định có thể đến ma quỷ tam giác lớn trung tâm vùng biển thế giới mới.

Tiến vào ma quỷ tam giác lớn có mấy đại phong hiểm.

Đầu tiên là lôi điện, ở khắp mọi nơi lôi điện, có thể dễ như trở bàn tay xé nát bất luận cái gì thuyền.

Thuyền buồm thời đại thuyền, gặp được sét đánh là phi thường thảm, một khi bị đánh trúng liền sẽ cháy hừng hực, Napoleon thời kỳ chiến tranh, nước Anh hạm đội liền đã từng tao ngộ sét đánh, tổn thất trên trăm chiếc thuyền.

Mà lại toàn bộ ma quỷ tam giác lớn thiểm điện vô số kể, không có quy luật chút nào có thể nói, muốn tránh là tránh không xong.

Cho nên tuyệt đại bộ phận thuyền sau khi tiến vào, đều sẽ bị đánh nát.

Nhưng Thẩm Lãng chiếc này thuyền tại kiến tạo thời điểm, đã làm qua hoàn hảo phòng lôi biện pháp, dùng đại lượng kim loại, có thể đem lôi điện dẫn vào đến nước biển bên trong, mà sẽ không phá huỷ thuyền.

Ma quỷ tam giác lớn còn có một cái chỗ đáng sợ.

Đó chính là gió lốc, vòi rồng.

Tại cái này thiên địa chi lực trước mặt , bất kỳ cái gì thuyền đều là nhỏ yếu không chịu nổi.

Nhưng đối với gió lốc cùng vòi rồng, Mộc Lan bảo bối đều có dự cảm, có thể dẫn theo chiếc này thuyền thành công tránh đi.

"Bảo bối, người nhà của chúng ta liền giao cho ngươi."

"Tin tưởng ngươi nhất định sẽ làm cho bọn họ bình an."

Mượn thiểm điện quang mang, Thẩm Lãng hướng về càng ngày càng xa ma quỷ tam giác lớn phất phất tay.

Sau đó liền triệt để bất tỉnh đi.

Bởi vì của hắn tiền đình công năng đã tới cực hạn.

Lão thiên gia, ngươi muốn đem ta mang đi nơi nào a?

Tùy tiện, tùy tiện!

Mặc kệ ngươi đem ta đưa đến chỗ nào, đều là thiên ý.

Chỉ cần nơi có người, ta Thẩm Lãng liền có thể lãng ra chân trời, phong sinh thủy khởi.

. . .

Không biết qua bao lâu!

Có lẽ là mấy ngày mấy đêm.

Thẩm Lãng tỉnh lại.

Đầu đau muốn nứt, bụng đói như minh.

Nhưng mất nước tình trạng còn tốt, bởi vì vòi rồng thời điểm nương theo lấy mưa to, cơ hồ đem Thẩm Lãng ống rót no bụng.

Trọn vẹn dùng khí lực thật là lớn Thẩm Lãng mới mở to mắt.

Mặt trời này hào quang quá cường liệt, đâm vào người mắt mở không ra.

Ta ngày?

Cái này. . . Đây là nơi nào a? Khoảng cách này Đại Viêm đế quốc bao xa? Khoảng cách ma quỷ tam giác lớn bao xa?

Thẩm Lãng tiến vào trí não kiểm tra một chút các hạng số liệu. Hắn hôn mê bốn ngày ba đêm.

Đương nhiên, cụ thể thời gian phi hành khả năng chưa chắc có lâu như vậy.

Nhưng Thẩm Lãng dự đoán, nơi này vượt qua ma quỷ tam giác lớn khoảng cách nên vượt qua vạn dặm.

Khoảng cách Đại Viêm đế quốc nên vượt qua một vạn năm ngàn dặm trở lên.

Mà lại cái này vẻn vẹn chỉ là phỏng đoán cẩn thận. Cụ thể khoảng cách có bao xa? Cũng chỉ có có trời mới biết.

Vậy nơi này là chỗ nào? Cũng chỉ có có trời mới biết.

Lúc này chung quanh hết thảy đều là biển rộng mênh mông, vô biên vô hạn.

Thẩm Lãng tại rổ treo bên trong, rổ treo phiêu phù ở trên mặt biển.

Rổ treo coi như hoàn chỉnh, nhưng mà nhiệt khí cầu đã thủng trăm ngàn lỗ, chính tung bay ở trên mặt biển.

Trời quang mây tạnh.

Bầu trời này thật lam a, cái này biển cũng thật lam a. Biển trời đụng vào nhau, cơ hồ không phân biệt được.

Cái này cảnh sắc thật là đẹp vô cùng, nhưng mà có cái rắm dùng a, nơi này trên không chạm trời, dưới không chạm đất.

Thẩm Lãng kiểm tra một chút rổ treo, trừ trên người ba lô, rổ treo đồ vật bên trong cũng không thấy.

Đồ ăn nước ngọt đều không có, hắn trong túi đeo lưng đều là một chút vô cùng trọng yếu khí giới, dược vật, tiêu bản vân vân.

Dạng này tung bay ở trên biển, thế nhưng là sẽ chết đói a. Nếu như không mưa, cũng sẽ bị chết khát mấu chốt không thể tắm rửa, sẽ bị bẩn chết a.

Đã vượt qua ba ngày không có đánh răng, cũng không có gội đầu, thời gian này có thể làm sao sống a.

Nào có lục địa? Tùy tiện cho ta một cái hòn đảo cũng có thể a.

Nếu như hòn đảo lên lại cho ta mấy nữ nhân, vậy lão tử liền có thể sinh sôi ra một cái dân tộc.

. . .

Thẩm Lãng tại trong đầu tiến hành tính ra, vùng biển này có hay không tiến vào Cừu Yêu Nhi hải ngoại đế quốc phạm vi?

Còn có, đế quốc của nàng gọi tên gì a? Vân Mộng Trạch cho hắn trong tình báo, liền nói Cừu Yêu Nhi tại hải ngoại thành lập một cái đại quốc, nhưng cụ thể quốc gia tên gọi cái gì? Các loại xưng hô không đồng nhất.

Cứ như vậy Lãng gia ngồi rổ treo, giáp biển trên mặt nước chảy bèo trôi.

Liền một cái thuyền mái chèo đều không có, cho dù có cũng không biết nên đi chỗ nào vạch a?

Cứ như vậy trôi đi.

Cứ như vậy liên tục trôi, trôi. . .

Không biết phiêu bao lâu.

Thẩm Lãng đã cảm giác được khát nước, đói đến càng phát ra nghiêm trọng.

Vẫn như cũ là mênh mông bát ngát biển cả, phảng phất mãi mãi cũng không có cuối cùng.

Đói bụng đến bây giờ không có biện pháp, lại không ăn đồ ăn liền muốn chết đói a.

Xuống biển bắt cá?

Đánh giá quá cao Lãng gia bản sự, hắn từ nhỏ đến lớn đều không có làm qua việc nặng.

Cả ngón tay giáp đều không có mình cắt qua, tắm rửa cơ hồ đều không có tự mình động thủ, không phải ngàn dặm chọn một mỹ nhân nhi cũng không thể cho hắn cắt móng tay.

"Ai!"

Thẩm Lãng thở dài một tiếng.

Cần gì chứ?

Hắn đón lấy ba lô, từ bên trong xuất ra một cái ống nghiệm.

Ở bên trong là chất lỏng màu xanh lục, nói cho đúng đều là thần kinh chất độc hoá học cổ trùng thi thể.

Cẩn thận từng li từng tí ngược lại một phần ba đến trên mặt biển.

Một lát sau!

Vô số cá chết phiêu đi lên.

Mấy trăm hơn ngàn đầu còn chưa hết a.

Thẩm Lãng tùy tiện vớt mười mấy đầu, dỡ xuống rổ treo sợi đằng, dùng hỏa châm, bắt đầu cá nướng.

Vì sao không ăn sống?

Lãng gia ăn không ngại tinh quái không ngại mảnh, nhường hắn ăn cá nướng đã rất ủy khuất, còn nghĩ nhường hắn ăn sống?

Không có khả năng!

Sau khi ăn xong, Lãng gia lười biếng nằm tại rổ treo bên trong ngủ gà ngủ gật.

Đừng giày vò.

Lúc này thể lực rất quý giá, liền để nó trôi tốt.

Căn cứ xác suất học, trên biển hòn đảo vẫn là rất nhiều, phiêu cái mấy trăm hơn ngàn bên trong, hẳn là sẽ có hòn đảo.

Đến mức nước ngọt?

Cũng chỉ có thể dựa vào lão thiên gia nể mặt.

Mà lại trên biển thời tiết biến hóa khó lường, xuống mưa rào xác suất phi thường lớn.

Thời tiết nóng như vậy, hơi nước không ngừng ngưng tụ đến không trung, thoáng gặp được một điểm không khí lạnh, liền sẽ trời mưa.

Đừng vội, đừng vội.

Quả nhiên. . . Hơn một canh giờ về sau, trời mưa.

Thẩm Lãng mượn cơ hội tẩy một cái tắm, đánh răng.

Sau đó, lại uể oải nằm tại rổ treo bên trong , mặc cho nó tung bay.

Lúc này liền muốn cầu nguyện, chớ có lên sóng to gió lớn, nếu không cái này rổ treo dễ như trở bàn tay liền sẽ bị đập nát.

Lãng gia như thế cái tinh xảo bộ dáng, càng thêm dễ dàng bị đập nát.

Lại ròng rã phiêu ba ngày ba đêm.

Vì không bị rám đen, Thẩm Lãng đem nhiệt khí cầu vải cắt bỏ, làm một cái che nắng dù.

Chẳng những như thế, còn dùng nhiệt khí cầu vải làm một cái vải nồi, dùng để chứa đựng nước ngọt, nấu nước uống.

Mỗi ngày ăn cá nướng chán, còn có thể làm cá canh ăn.

Mà lại, còn có thể dùng để phơi muối. Chỉ riêng phơi muối còn không tính, hắn còn muốn tinh luyện thành tinh muối, dạng này chẳng những ăn ngon, còn có thể dùng để đánh răng.

Thậm chí Lãng gia còn liền giống như Kính Tử đồng dạng mặt biển, cho mình lý tóc, cạo râu.

Đáng tiếc mặt màng không mang, bằng không còn có thể thoa cái mặt màng.

Con mẹ nó ngươi là chạy nạn, vẫn là nghỉ phép a?

. . .

Rốt cục!

Ròng rã phiêu năm ngày.

Tại trí não bên trong, Lãng gia đem quyền lực trò chơi đều xem trọng mấy lần.

Nhìn thấy nhiệt liệt chỗ, thậm chí còn nhịn không được này mấy cái.

Long mụ có chút thấp a!

Vẫn là hỏa di đẹp nhất, dáng người cũng không tệ.

Luận vóc người đẹp, còn muốn thuộc nhiều ân cái kia hai cái tiểu biểu nện, đáng tiếc kịch bản ít, lộ đến càng ít.

Sau đó ngẩng đầu một cái!

Thẩm Lãng nhìn thấy một hòn đảo.

Lập tức vui đến phát khóc, rốt cục nhìn thấy một cái hòn đảo.

Lại không có gặp được hòn đảo, cái này rổ treo đều muốn bị hắn phá sạch đốt rụi.

Ai bảo hắn phá sản, chẳng những muốn ăn thực phẩm chín, còn muốn uống nước sôi, cũng chính là trời nóng nực, nếu không hận không thể tẩy tắm nước nóng.

Thẩm Lãng giơ lên dùng nhiệt khí cầu vải làm giản Dịch Phong buồm, điều chỉnh phương hướng.

Lập tức, cái này rổ treo hướng về cái này hòn đảo trôi qua đi!

. . .

Sau hai giờ, Thẩm Lãng leo lên tòa hòn đảo này.

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều khó mà hình dung nội tâm của hắn mừng như điên.

Nhưng cùng lúc , bất kỳ cái gì ngôn ngữ cũng vô pháp hình dung trong lòng của hắn ta xxx.

Phát tài.

Phát đại tài.

Đi mòn gót sắt tìm chẳng thấy, đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu.

Ta Lãng gia tại Việt Quốc đánh những thứ này trận vì sao không thể nghiền ép?

Vì sao đều muốn dựa vào tuyết lở, ven biển rít gào?

Chỉ có một nguyên nhân.

Không có quặng KNO_3 mỏ.

Tất cả quặng KNO3, toàn bộ muốn theo trong nhà xí cạo.

Cái này lại có thể gẩy ra bao nhiêu?

Vì lẽ đó mỗi một lần Thẩm Lãng chế tạo thuốc nổ, trên cơ bản đều là liều mạng chế tạo hơn nửa năm, một lần liền dùng hết.

Hơn nữa còn không phải chân chính đại dụng, căn bản rất khó dùng thuốc nổ tới tiến hành chiến đấu.

Hết thảy nguyên nhân đều là bởi vì thiếu quặng KNO3.

Không có cỡ lớn quặng KNO3 mỏ, không có cách nào đại quy mô chế tạo càng mạnh hơn thuốc nổ, cái gì TNT a, nitro glyxerin a, hết thảy không có cách nào tạo.

Thẩm Lãng nhường Thiên Đạo hội người thật tìm lần hơn vạn dặm hải cương cùng lục địa.

Trên Địa Cầu cỡ lớn quặng KNO3 mỏ ghi chép Thẩm Lãng đều có, nhưng cũng tiếc nơi này không phải Địa Cầu a.

Ròng rã mấy năm, đều không có tìm được một cái quặng KNO3 mỏ.

Mà trước mắt!

Liền là một cái vô cùng to lớn quặng KNO3 đảo.

Ở trong mắt Thẩm Lãng vô cùng trân quý quặng KNO3, nơi này khắp nơi đều có.

Vô số kể.

Mấu chốt nơi này quặng KNO3 mỏ phẩm vị cao đến nhường người lệ rơi đầy mặt.

Thật sự là kỳ quái a?

Nếu như là lân mỏ xuất hiện tại loại này trên hải đảo không có chút nào kỳ quái, vô số phân chim chồng chất, đi qua ngàn vạn năm diễn biến sẽ trở thành lân mỏ.

Nhưng trên Địa Cầu cỡ lớn quặng KNO3 mỏ đồng dạng đều xuất hiện trên đất bằng, mà lại hoang mạc nhiều nhất, tỉ như Chi Lê Atacama sa mạc địa khu, lại tỉ như nước ta Turpan khu.

Loại này hải đảo xuất hiện cỡ lớn quặng KNO3 mỏ, thật sự là phi thường kỳ quái.

Bất quá quản nó chi?

Thẩm Lãng ngồi xổm trên mặt đất, cầm lấy một khối cao phẩm vị quặng KNO3, hận không thể hung hăng hôn hơn mấy miệng.

Rốt cuộc tìm được các ngươi.

Nơi này có bao nhiêu số lượng dự trữ?

Trời mới biết a, nhưng khẳng định là con số trên trời.

Thẩm Lãng thật so phát hiện Đại Kim mỏ còn muốn hưng phấn.

Có cỡ lớn quặng KNO3 mỏ, tương lai vũ khí nóng liền không còn là mộng.

Phát tài, phát đại tài.

Rất hiển nhiên cái này hòn đảo hiện tại cơ hồ không có người leo lên qua.

Hay kia là thuộc về ta Thẩm Lãng.

Từ nay về sau, nó liền gọi là Mộc Lan đảo.

Nó liền cùng ta Mộc Lan bảo bối đồng dạng nóng bỏng.

. . .

Bất quá mừng như điên hưng phấn về sau.

Lãng gia có chút ngốc.

Bởi vì cái này hòn đảo hoang vu tới cực điểm, không có bất kỳ cái gì sinh mệnh vết tích.

Đừng bảo là động vật, liền thực vật đều không nhìn thấy nửa cái.

Như thế phù hợp quặng KNO3 mỏ sinh ra hoàn cảnh, hoang mạc.

Thẩm Lãng còn muốn thử nghiệm đo đạc cái này hòn đảo lớn đến bao nhiêu.

Nhưng mà rất nhanh hắn từ bỏ, bởi vì tại hoang mạc lên đi bộ sẽ chết người đấy.

Tóm lại đảo này rất lớn chính là, Thẩm Lãng một chút đều không nhìn thấy bờ.

Sau đó làm sao xử lý?

Trên đảo này không có nước ngọt, không có bất kỳ cái gì sinh mệnh, căn bản cũng không có thể sinh tồn.

Thật là muốn chết.

Thậm chí cái này đảo liền vật liệu gỗ đều không có.

Ta cái này rổ treo đốt không bao lâu.

. . .

Sau đó, Lãng gia dùng tảng đá cho mình dựng một cái phòng nhỏ.

Bên trong dùng nhiệt khí cầu vải đệm tốt, trực tiếp ngủ trên mặt đất là không thể nào, quá.

Sau đó, có trên mặt đất đào một cái hố, trên nệm nhiệt khí cầu vải dầu, dạng này trời mưa thời điểm liền có thể nhận nước.

Phơi muối còn muốn tiếp tục.

Đồ ăn cũng muốn đa dạng hóa.

Không thể ăn hết cá, cái gì nhím biển, hải sâm cũng phải có.

Tìm thật lâu, rốt cuộc tìm được cơm cuộn rong biển cùng rong biển.

Lần này liền vitamin đều có.

Liền mặt màng đều có.

Các ngươi biết rong biển mặt màng sao? Dùng rất tốt!

Mà lại đại lượng phơi khô cơm cuộn rong biển cùng rong biển, còn có thể dùng để nhóm lửa.

. . .

Thời gian như nước, tuế nguyệt như thoi đưa.

Thẩm Lãng lang thang tại trên cái hoang đảo này, đã vượt qua hai mươi ngày.

Cái này hoang tàn vắng vẻ, không có bất kỳ cái gì sinh mệnh dấu vết hoang đảo, quả thực nhường. . . Thẩm Lãng béo, cũng trắng, thậm chí còn cường tráng một điểm.

Hắn sinh hoạt rất thảm sao?

Không!

Mỗi bữa đều ăn đến rất có dinh dưỡng, hai món một chén canh.

Thậm chí liền ướp lạnh cá đông lạnh đều có.

Có quặng KNO3 mỏ liền có thể chế băng, nhưng cũng tiếc không có đường, làm không kem ly.

Bất quá cá đông lạnh cũng là ăn ngon lắm, ngẫu nhiên ăn một bữa hải sâm đâm thân, cá hồi đâm thân, cũng coi là thay đổi khẩu vị.

Nhưng mà rất nhanh hắn liền muốn không có lãng.

Hắn tất cả đồ ăn đều đến từ Phù Đồ Sơn cổ trùng thần kinh dược tề, thoáng nhỏ vào một chút xíu, rất nhanh liền có vô số con cá lật lên tới.

Nhưng mà cái đồ chơi này chẳng mấy chốc sẽ dùng xong.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng nắm chặt thời gian phơi cá khô, nếu không lấy hậu thiên ngày ăn chay liền muốn mệnh.

Cái này không lo ăn, không lo mặc, thời gian có phải là trôi qua giống như giống như thần tiên?

Hơn nữa còn không thiếu giải trí sinh hoạt.

Trí não bên trong tồn lấy mấy trăm bộ phim, mấy trăm bộ HD phim hành động.

Còn có vô số thư tịch.

Đời sống tinh thần cũng rất phong phú.

Đương nhiên, Lãng gia cũng không có đem thời gian đều lãng phí ở những thứ này thấp kém phim bên trên.

Hắn mỗi ngày đều tại nghiên cứu trí não bên trong chứa đựng thượng cổ điển tịch.

Cái này không sai biệt lắm là đời này của hắn nhàn nhã nhất thời gian, cũng không thể mò mẫm lãng phí.

Liền thừa cơ đem những này thượng cổ điển tịch đọc hiểu, đọc thấu.

Trải qua như thế nhàn nhã cuột sống thần tiên, Lãng gia vui sướng sao?

Tâm hắn gấp như lửa đốt!

Hắn mỗi ngày đều đang chờ trên mặt biển có thuyền xuất hiện.

Dựa vào một mình hắn canh giữ ở cái này hòn đảo ở trên dù là có vô số quặng KNO3 mỏ cũng vô dụng.

Hắn cần người, cần địa bàn.

Hắn cần thành trì, hắn cần quốc gia, cần quân đội, cần phát triển.

Dạng này mới có thể trong thời gian ngắn nhất giết trở lại Đại Viêm đế quốc.

Đoạt lại Nộ Triều thành, đoạt lại Việt Quốc.

Diệt đi Tân Càn vương quốc, diệt đi Doanh Quảng, Doanh Vô Minh hai cái này kẻ phản bội.

Diệt đi Ninh Hàn, diệt đi Cơ Tuyền.

Diệt đi Thiên Nhai Hải Các, diệt đi Phù Đồ Sơn, diệt đi Tru

Thiên Các chờ siêu thoát thế lực.

Diệt đi Đại Viêm đế quốc.

Ta Thẩm Lãng mục tiêu vẫn như cũ là thiên hạ không thù!

Chỉ bất quá hắn thiên hạ không thù đã tiến vào hoàn toàn mới giai đoạn.

Thẩm Lãng địch nhân, đã cơ hồ toàn bộ giết sạch.

Hiện tại khương lãng cừu nhân, còn một cái đều không nhúc nhích.

Đám người này còn sống được thật tốt, thậm chí ở vào nhân sinh đỉnh phong, từng cái hô phong hoán vũ, quyền khuynh thiên hạ.

Ngược lại là hắn Thẩm Lãng.

Bị bức phải đào vong hải ngoại.

Còn có bảo bối của hắn Mộc Lan, mang theo ba cái tiểu bảo bối tiến vào nguy cơ tứ phía ma quỷ tam giác lớn.

Còn có nhạc phụ Kim Trác, nhạc mẫu Tô Bội Bội, đều bởi vì Thẩm Lãng mà vứt bỏ mấy trăm năm gia nghiệp, vứt bỏ Huyền Vũ Hầu tước phủ, vứt bỏ Nộ Triều thành, đào vong vạn dặm, trốn vào ma quỷ tam giác lớn.

Còn có Ninh Nguyên Hiến, Ninh Chính, bởi vì hắn Thẩm Lãng vứt bỏ vương vị, vứt bỏ Việt Quốc giang sơn.

Đây hết thảy, đều là bái Đại Viêm đế quốc ban tặng, bái mấy đại siêu thoát thế lực ban tặng.

Thù sâu như biển!

Quốc thù nhà vô cùng.

Như Thẩm Lãng không đem những thứ này cừu nhân rút gân lột da, nghiền xương thành tro, lại thế nào xứng đáng được những thân nhân này?

Cái gì thiên hạ chung chủ?

Cái gì Đại Càn đế quốc Hoàng đế?

Ta căn bản không có chút nào quan tâm.

Ta mục tiêu duy nhất vẫn như cũ là, thiên hạ không thù.

Không quên ban đầu tâm.

Nếu không thể đem những thứ này cừu nhân giết đến sạch sẽ, ta Thẩm Lãng có gì khuôn mặt sống trên thế giới này?

Một tháng này thời gian!

Thẩm Lãng mỗi một lần đều muốn dùng quặng KNO3 trên mặt đất viết xuống cừu nhân danh tự.

Ninh Hàn, Cơ Tuyền, Doanh Quảng, Doanh Vô Minh, Đại Viêm Hoàng đế, Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn. . .

Thật dài một chuỗi, mà lại xét gia tăng.

Hắn cần quân đội, cần một quốc gia.

Chỉ riêng tại trên cái hoang đảo này, hắn cái gì đều làm không.

Cừu Yêu Nhi, ngươi hải ngoại đế quốc đến tột cùng ở đâu?

Biển cả a, ngươi chừng nào thì đưa tới cho ta một chiếc thuyền?

Mặc kệ cái gì thuyền đều tốt, cho dù là thuyền hải tặc.

Cho dù là thuyền hải tặc, là tàu ma.

Chỉ cần có thể đem ta mang rời khỏi nơi này.

Chỉ cần có thể mang ta đi một quốc gia, một cái thành thị.

Ta Thẩm Lãng cam đoan trong vòng một tháng liền lẫn vào phong sinh thủy khởi, trong vòng nửa năm liền trở thành tuyệt đối nhân thượng chi nhân.

Trong vòng một năm, liền nắm giữ cái này thành trì.

Vì tại thời gian ngắn nhất quật khởi, có được lực lượng cường đại.

Ta Thẩm Lãng có thể không chọn hết thảy thủ đoạn.

Mộc Lan bảo bối, ngươi nhất định phải tha thứ ta.

Vạn nhất đến lúc cần hi sinh một cái ta cái này tuấn mỹ vô song dung nhan.

Mặc kệ là mỹ nam kế, vẫn là vũng nước đục tìm tòi bảo kế, chỉ cần có thể nhường ta nhanh chóng mạnh lên, ta Thẩm Lãng cái gì đều làm ra được.

. . .

Thẩm Lãng mỗi ngày đều đang cầu khẩn trên mặt biển sẽ có thuyền xuất hiện.

Hắn vẫn như cũ mỗi ngày đều tại bảo dưỡng làn da, mỗi ngày đều tại xây dựng sợi râu cùng tóc, mỗi ngày đánh răng ba lần, tắm rửa hai lần.

Bảo đảm mình vĩnh viễn ở vào tuyệt đối mỹ nam tử trạng thái.

Ta Lãng gia tay trói gà không chặt, mà lại tại cái thế giới xa lạ này khả năng ngôn ngữ không thông.

Vì lẽ đó ta sắc bén nhất vũ khí, khả năng chính là ta tuấn mỹ vô song dung nhan.

Thậm chí hắn đều đã bắt đầu rèn luyện thân thể, vạn nhất cần dùng mỹ nam kế thời điểm chỉ có dung nhan còn chưa đủ.

Cường tráng, cường tráng.

Mạnh mẽ, mạnh mẽ.

Bền bỉ, bền bỉ.

Một, hai, ba, bốn!

Nhưng mà ròng rã hai tháng đi qua, vẫn không có thuyền lớn đi qua.

Thật mẹ hắn ngày hôm đó chó.

Không có thuyền tới, không có người nhìn, được bảo dưỡng cho dù tốt thì có ích lợi gì?

Thế là, có một ngày Thẩm Lãng phi thường uể oải, không có tiếp tục làm mặt màng, cũng không có sửa sợi râu.

Lão thiên gia a!

Van cầu ngươi ban cho ta một chiếc thuyền đi.

Mặc kệ cái gì thuyền đều tốt.

Ta đã ở đây hoang phế mấy tháng.

Lại không có thuyền đi qua, ta một người thật sắp điên.

Cừu nhân danh tự, ta đã viết mất trăm lần.

Mặc kệ là thực nhân ma thuyền, vẫn là vong linh quỷ thuyền, ta cũng dám đi lên.

Chỉ cần là một chiếc thuyền, chỉ cần có thể mang theo ta rời đi nơi này, hết thảy đều có thể!

Sau đó. . .

Bỗng nhiên một cái cột buồm cái bóng đập vào mi mắt.

Giống như có thuyền tới.

Thẩm Lãng chỉ sợ đây là ảo giác, tranh thủ thời gian trừng to mắt.

Không phải ảo giác!

Đây thật là một chiếc thuyền.

Bởi vì cánh buồm cũng tiến vào tầm mắt.

Chiếc thuyền này càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Mục đích của nó dĩ nhiên không phải toà này hoang đảo, vẻn vẹn chỉ là đi qua mà thôi.

Bởi vì của hắn đi phương hướng là phía đông.

Gần vừa đủ, Thẩm Lãng thậm chí nhìn thấy trên thuyền cờ xí, còn có vải bạt lên đều vẽ lấy thiêu đốt bạch tuộc.

Đây là cái quỷ gì?

Đây là cái nào thế lực thuyền?

Thẩm Lãng trong ghi chép không có loại này cờ xí tồn tại.

Thiêu đốt bạch tuộc.

Vì sao không phải con mực đâu, hắn như vậy hỏa.

Sau đó, Thẩm Lãng tranh thủ thời gian châm đã sớm chuẩn bị xong đống lửa.

Ở trong đó có cơm cuộn rong biển, rong biển, còn có xử lý phân và nước tiểu.

Lập tức, một cỗ khói đặc bay lên bầu trời.

Lộ ra nhất là chú mực.

Rất nhanh trên thuyền lớn người phát hiện cỗ này khói đặc, bắt đầu hướng về cái này hoang đảo tới gần.

. . .

Chiếc thuyền này rất lớn, nhìn ra trọng tải vượt qua ngàn tấn.

Lãng gia trong lòng bắt đầu cầu nguyện.

Cái này tuyệt đối không nên là hải tặc thuyền a.

Bởi vì thuyền hải tặc lên bình thường đều là nam nhân, mà lại lấy hướng không rõ.

Giống Thẩm Lãng loại này tuyệt đỉnh mỹ nam tử, sẽ tương đối nguy hiểm.

Tốt nhất trên chiếc thuyền này đều là nữ nhân, mà lại tốt nhất có mỹ nữ.

Tính!

Hi vọng chiếc thuyền này liền là Cừu Yêu Nhi thuyền.

Nhìn xem, lòng tham không đáy.

Bản tính của con người liền là lòng tham không đáy, vừa mới

Thẩm Lãng còn tại luôn miệng nói, chỉ cần là một chiếc thuyền liền có thể, cho dù là thực nhân ma thuyền.

Mà bây giờ lại biến thành hi vọng là Cừu Yêu Nhi thuyền.

Trời mới biết Cừu Yêu Nhi đế quốc ở nơi đó a?

Rất nhanh, trên thuyền phái xuống một chiếc tiểu thuyền tam bản hướng về ở trên đảo tới gần.

Ách!

Lãng gia có chút thất vọng.

Chèo thuyền chính là hai cái tráng hán da đen, đứng bất động chính là một cái màu nâu nhân chủng, ánh mắt của hắn âm trầm, thần sắc hung ác, trong tay còn cầm một chi loan đao.

Không có mỹ nữ.

Thuyền tam bản cập bờ.

Cái kia màu nâu võ sĩ đi vào Thẩm Lãng trước mặt, từ trên xuống dưới nhìn hắn một hồi lâu, lộ ra kinh diễm quang mang.

Hẳn là bị Thẩm Lãng tuấn mỹ dung nhan cho kinh sợ đến.

Sau đó, trong miệng hắn huyên thuyên nói mấy câu?

Nói cái gì?

Hoàn toàn nghe không hiểu a.

Bất quá, người này phảng phất biểu hiện được có chút hưng phấn.

Ngươi có ý tứ gì a?

Vì sao sẽ là hưng phấn đâu?

Mà lại từ trên xuống dưới nhìn Thẩm Lãng một hồi lâu, còn đi lòng vòng nhìn?

Thẩm Lãng bắt đầu cùng hắn trò chuyện.

Tiếng Trung, tiếng Anh, tiếng Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha ngữ, tiếng Pháp. . .

Đối phương hết thảy nghe không hiểu.

Ngày!

Cuối cùng, cái này võ sĩ vẫy tay một cái.

Hai cái tráng hán da đen tiến lên, một tay lấy Thẩm Lãng nhấc lên, mang theo rời đi hòn đảo nhỏ này.

Ngồi tiểu thuyền tam bản, hướng về thuyền lớn vạch tới.

Một lát sau!

Thẩm Lãng leo lên chiếc thuyền lớn này.

Hắn cảm giác được mình dê vào miệng cọp.

Đây là một chiếc thuyền hải tặc.

Trên thuyền đâu đâu cũng có hung tàn hải tặc.

Thẩm Lãng leo lên thuyền thời điểm, những hải tặc này đều nhìn hắn chằm chằm, lộ ra nụ cười quỷ dị.

Răng lại vàng có đen.

Mỗi người dáng tươi cười, đều mang thiên nhiên tà ác.

Đây, đây là có ý tứ gì?

Đám người này ánh mắt, thật giống như là bắt được con mồi ác lang.

"Ầm!"

Thẩm Lãng trực tiếp bị giam tại một cái khoang bên trong, sau đó cửa ở bên ngoài khóa lại.

Túi đeo lưng của hắn vẫn còn, không có người đoạt lại.

Đây là ý gì?

Chỉ có một nghĩa là, tại đám hải tặc này trong mắt, Thẩm Lãng người này giá trị rất cao rất cao.

Vượt xa hắn trong ba lô đồ vật.

Bởi vì đám hải tặc này, còn có đón hắn đi cái kia võ sĩ, nhìn thấy ánh mắt của hắn biểu lộ đều phi thường kinh hỉ.

Thật giống như nhặt được bảo bối gì đồng dạng.

Hơn nữa còn là giá trị liên thành bảo vật?

Bọn họ muốn làm gì a?

. . .

Sau đó hết thảy, càng thêm chứng minh một điểm này.

Đám hải tặc này mỗi ngày đều đúng giờ đưa tới tương đối tinh xảo đồ ăn, còn có hoàn toàn mới quần áo.

Nhưng là cho tới nay đều không mở cửa, cũng không cho phép bất luận kẻ nào tiếp xúc với hắn.

Loại này tư thế liền phảng phất nhặt được một đầu gấu trúc lớn, sau đó tỉ mỉ nuôi nấng, chỉ sợ nuôi xấu.

Cái này quá quái dị.

Mà lại, mỗi một lần cho hắn đưa cơm, đều là cái kia màu nâu làn da võ sĩ.

Hắn nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt càng ngày càng kỳ quái.

Càng ngày càng mừng rỡ.

Liền phảng phất hắn muốn phát đại tài đồng dạng.

Mà Thẩm Lãng liền là cái kia nhường hắn phát đại tài bảo vật.

. . .

Bởi vì ngôn ngữ hoàn toàn không thông, vì lẽ đó Thẩm Lãng hoàn toàn không biết phát sinh cái gì.

Cũng không biết đối phương đến tột cùng là muốn làm cái gì.

Tóm lại liền là rất quái lạ.

Tại loại này không khí quái dị bên trong.

Thuyền lớn đi mấy ngày mấy đêm.

Sau đó, hải tặc đưa tới tinh dầu, bảo thạch, chiếc nhẫn, dây chuyền, tinh xảo giày, tơ lụa quần áo vân vân.

Còn đưa tới một mặt Kính Tử.

Móa!

Đây càng quái a.

Đây là muốn nhường ta làm cái gì a?

Thẩm Lãng tê cả da đầu, rùng mình.

Cái này thực sự có chút làm người ta sợ hãi a.

. . .

Đương đương đương đương!

Tại loại này quỷ dị bầu không khí bên trong, thuyền lớn hành trình cuối cùng kết thúc.

Đón lấy, khoang cửa sổ lần thứ nhất mở ra.

Thẩm Lãng không khỏi tranh thủ thời gian hướng về bên ngoài nhìn lại.

Sau đó. . .

Không khỏi kinh ngạc đến ngây người.

Trước mắt xuất hiện một tòa cự đại thành thị.

Hoa lệ dị vực chi thành.

Tòa thành thị này kiến tạo tại vịnh biển ở trên lọt vào trong tầm mắt chỗ, đâu đâu cũng có màu vàng.

Cuối cùng dùng bao nhiêu hoàng kim a.

Như thế phồn hoa.

Trên đường phố rộn rộn ràng ràng đều là người.

Đây là tòa thành thị kia?

Đây là ai thành thị?

Có phải hay không là Cừu Yêu Nhi hải ngoại đế quốc thành thị?

Bằng không? Về sau tòa thành thị này là thuộc về ta?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 412: Ma Nữ Đế Quốc! Lãng Gia Khuynh Thành!

Cửa khoang mở ra.

Cái kia màu nâu làn da võ sĩ lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng, nụ cười của hắn càng quỷ dị hơn, hắn hẳn là chiếc thuyền này hải tặc thủ lĩnh.

Hắn thậm chí còn hướng Thẩm Lãng làm ra một cái tư thế xin mời.

Thẩm Lãng ăn mặc tinh xảo tơ lụa áo choàng, cõng túi đeo lưng của hắn, theo khoang bên trong đi ra, đi vào boong tàu phía trên.

Sau đó. . .

Hắn nhìn thấy vô cùng xấu xí một màn.

Nguyên lai trên chiếc thuyền này vận tải vô số nô lệ.

Cơ hồ toàn bộ đều là tráng hán da đen, mỗi người đều phi thường cao lớn cường tráng.

Mỗi người đều mang theo xiềng chân, dùng xích sắt móc nối cùng một chỗ.

Mỗi một cái nô lệ trên thân đều không đến mảnh vải.

"Ba ba ba. . ."

Những thứ này hải tặc võ sĩ dùng roi da đánh lấy những thứ này nô lệ, thúc giục bọn họ mau tới bờ.

"A. . . A. . . A. . ."

Phía trước truyền đến từng đợt tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Bởi vì xuống thuyền địa phương bày biện một cái chậu than, bên trong có nung đỏ bàn ủi.

Mỗi một người da đen nô lệ xuống thuyền, liền muốn tại trên mặt bọn họ in dấu xuống một cái ấn ký.

Ấn ký này mãi mãi cũng tiêu trừ không xong, đại biểu bọn họ chung thân thân phận làm nô lệ.

Đã từng phương đông thế giới cũng có nô lệ, tỉ như Thẩm Lãng dưỡng phụ dưỡng mẫu, liền là bị Khương Ly giải phóng nô lệ, nhưng mà bọn họ nô lệ ấn ký là ở trên lưng, mà không phải ở trên mặt.

Một khi đem nô lệ lạc ấn thiêu đốt ở trên mặt, vậy liền mang ý nghĩa vĩnh viễn cải biến không thân phận.

Thẩm Lãng trong lòng không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Bởi vì hắn biết, Cừu Yêu Nhi một đường hướng đông, cuối cùng đến phương tây thế giới (bởi vì thế giới là tròn), trên đường đi nàng cũng giải phóng vô số nô lệ, cho nên nàng quốc gia hẳn là không có nô lệ.

Cái kia trước mắt tòa thành thị này chuyện gì xảy ra? Nó có phải hay không Cừu Yêu Nhi thành thị? Vậy mà dạng này công khai tiến hành nô lệ mậu dịch?

Mà lại Thẩm Lãng còn phát hiện, đám này nô lệ không đơn giản. Cơ hồ không có nữ nhân, toàn bộ đều là cường tráng nam nhân, đây là muốn chế tạo nô lệ quân đội sao?

Đám này người da đen nô lệ mặc dù phi thường cường tráng nhưng lại rất dịu dàng ngoan ngoãn, hoàn toàn không có muốn phản kháng ý tứ.

Bọn họ nhìn thấy tinh xảo Thẩm Lãng, chỉ dám nhìn một chút, sau đó cúi đầu xuống, yên lặng đi lên phía trước, lộ ra phi thường từ dần dần hình uế. Đám này màu đen nô lệ, thậm chí chính mình cũng xem thường chính mình.

Cái kia tông làn da võ sĩ vẫn như cũ đi theo Thẩm Lãng phía sau, tại phía sau hắn huyên thuyên nói vài lời, nhưng vẫn như cũ nghe không hiểu.

Bất quá nhìn hắn biểu lộ, đại khái là tại mỉa mai những thứ này người da đen nô lệ.

Rất nhanh đến phiên Thẩm Lãng xuống thuyền.

Lối đi ra cái kia võ sĩ bản năng liền muốn đem nung đỏ bàn ủi hướng về Thẩm Lãng trên mặt theo tới, bởi vì hắn cái này đã trở thành máy móc phản ứng.

Kết quả Thẩm Lãng sau lưng tên này hải tặc thủ lĩnh nổi giận, bỗng nhiên xông lên phía trước, rút ra roi da điên cuồng đánh, trực tiếp đem cái này cái kia bàn ủi võ sĩ đánh cho quỷ khóc sói gào, cuối cùng còn không buông tha, trực tiếp đem nung đỏ bàn ủi hung hăng in dấu tại trên cánh tay của hắn.

"A. . . A. . ." Kêu thảm càng thêm thê lương.

Thẩm Lãng thấy từng đợt nhíu mày, nơi này người thật sự là quá dã man.

Rốt cục đánh xong, cái kia tông làn da hải tặc thủ lĩnh lại một lần nữa đi vào Thẩm Lãng trước mặt, làm ra một cái tư thế xin mời, hắn đối Thẩm Lãng cũng không tránh khỏi quá khách khí.

Thẩm Lãng xuống thuyền.

Sau đó cũng không cần đi bộ, mà là ngồi lên một cỗ lộng lẫy xe ngựa, tại vô số người ánh mắt hâm mộ bên trong, tiến vào tòa thành trì này.

. . .

Tiến vào tòa thành thị này về sau.

Thẩm Lãng không khỏi che cái mũi, bởi vì quá thúi.

Tòa thành thị này thật sự là chỉ có thể nhìn từ xa, mà không thể gần chơi.

Nhìn từ đằng xa đi, vô số hoàng kim, vô số hoa mỹ kiến trúc. Mà tiến vào thành thị bên trong, đâu đâu cũng có quần áo tả tơi người, đâu đâu cũng có rãnh nước bẩn. Tại vô số hoa lệ kiến trúc phía dưới, còn có càng nhiều thấp bé phòng ở.

Tòa thành thị này có hai loại con đường. Một loại con đường toàn bộ dùng phiến đá trải thành, khoảng chừng rộng vài chục thước, phía trên đi tới đều là quần áo lộng lẫy người, phi thường thưa thớt.

Còn có một loại con đường bụi đất tung bay, chật hẹp không chịu nổi, vừa dơ vừa thúi, phía trên lít nha lít nhít đi đều là người nghèo.

Đây là một cái cấp bậc sâm nghiêm, mà lại giàu nghèo chênh lệch cực độ cách xa thành thị.

Thẩm Lãng còn chú ý tới một điểm, cửa thành bên ngoài trên quảng trường, đang tiến hành đại lượng nô lệ giao tiếp.

Vượt qua mấy ngàn tên nô lệ, ngay tại lục tục ngo ngoe vào thành, mỗi người trên trán đều có lạc ấn.

Mỗi một cái nô lệ đều là cường tráng người da đen, đây tuyệt đối không phải bình thường nô lệ, đây là muốn bồi dưỡng liên tục nô lệ quân đội.

Tòa thành thị này muốn làm gì? Vậy mà cần nhiều như vậy quân đội?

. . .

Xe ngựa dọc theo rộng lớn chỉnh tề phiến đá đại lộ, liên tục xâm nhập tòa thành thị này.

Dọc theo sườn núi liên tục đi lên, đi lên!

Đây là một tòa vịnh biển thành thị, cả tòa thành thị xây dựa lưng vào núi.

Càng cao địa phương, phòng ở càng xinh đẹp, người càng thưa thớt.

Người nghèo đều ở tại chân núi, người giàu có ở tại sườn núi, quý tộc ở tại trên núi.

Mà cao nhất đỉnh núi, có một tòa hoa mỹ tòa thành bầy, .

Tòa pháo đài này bầy, Thẩm Lãng vừa mới ở trên biển liền thấy, thật là đẹp không sao tả xiết.

Màu ngà sữa đá cẩm thạch, đại lượng hoàng kim trang trí.

Tòa thành bên ngoài có cao lớn kiên cố tường thành.

Khương quốc hoàng cung cũng có đại lượng hoàng kim, nhưng A Lỗ Cương hoàn toàn không có bất kỳ cái gì thẩm mỹ, vì lẽ đó Khương vương cung lộ ra ác tục.

Nhưng trước mắt tòa pháo đài này, mặc kệ theo kiến trúc vẫn là nghệ thuật ở trên đều tuyệt đối xem như phi thường cao minh.

Thậm chí được xưng tụng là kiệt tác.

Chí ít Thẩm Lãng còn là lần đầu tiên ở cái thế giới này nhìn thấy xinh đẹp như vậy kiểu Tây tòa thành.

Đưa Thẩm Lãng cái này màu nâu làn da hải tặc thủ lĩnh trước đó trên thuyền thời điểm, lộ ra vênh váo tự đắc, oai phong lẫm liệt.

Nhưng mà đi vào tòa pháo đài này trước mặt, lại khúm núm, cực kỳ nịnh bợ.

Đi vào tòa thành cửa chính trước mặt, hắn tranh thủ thời gian dừng lại xe ngựa.

Trên cửa thành mấy chục tên võ sĩ dùng cung nỏ nhắm chuẩn hắn, cửa chính mấy chục tên võ trang đầy đủ võ sĩ, dùng tốc độ nhanh nhất đem trọn cỗ xe ngựa vây quanh. Thẩm Lãng chú ý tới, bọn họ dùng chính là sắc bén trường mâu làm vũ khí.

Tên này hải tặc thủ lĩnh giống như điệu vịnh than đồng dạng nói một trận lời nói, Thẩm Lãng vẫn như cũ nghe không hiểu.

Nhưng bây giờ đại khái có thể nhìn ra, hắn đây là tại ca tụng cái này thành bảo chủ nhân. Cũng chính là toà này cự đại thành thị chủ nhân.

Có thể có được cái này cả tòa thành thị, tuyệt đối là một cái quyền thế kinh người đại nhân vật.

Thẩm Lãng đại khái dự đoán một cái, tòa thành thị này nhân khẩu nên vượt qua hai mươi vạn.

Như vậy cần bao nhiêu tài phú, bao nhiêu đất đai, mới có thể nuôi dưỡng toà này hai mươi vạn người thành thị?

Chỉ cần thấy được tòa thành thị này trên bến tàu, lít nha lít nhít thương thuyền liền biết.

Đây là một tòa mậu dịch chi thành.

Ròng rã mấy phút, cái này hải tặc thủ lĩnh ca tụng kết thúc.

Nhưng mà đối phương vẫn không có mở cửa, thậm chí không có buông xuống cung nỏ.

Cái này hải tặc thủ lĩnh lập tức càng thêm thấp kém.

Sau đó, hắn biểu hiện được giống như là một cái ma thuật sư.

"Hiện tại liền là chứng kiến kỳ tích thời khắc." Đương nhiên hắn không có nói như vậy, lại cho người ta loại cảm giác này.

Sau đó hắn tràn ngập nghi thức cảm giác mở ra xe ngựa cửa, hướng tòa thành võ sĩ biểu hiện ra trong xe ngựa kỳ tích.

Cũng chính là Thẩm Lãng!

Tòa thành cửa chính võ sĩ thủ lĩnh nhìn Thẩm Lãng một chút, sau đó mắt lườm một cái.

Người phương Đông, mà lại là xinh đẹp như vậy người phương Đông?

"Trời ạ? Có một cái may mắn? Lại hoặc là bất hạnh người?"

Cái này võ sĩ thủ lĩnh, Thẩm Lãng nghe hiểu, bởi vì hắn nói là tiếng Latinh. Đương nhiên cùng hậu thế tiếng Latinh không giống nhau lắm, nhưng căn cứ trí não vẫn như cũ nghe được.

Phương đông thế giới chủ lưu là Hán ngữ, phương tây thế giới chủ lưu là tiếng Latinh sao? Cái kia phương tây thế giới văn minh thời thượng cổ lại là cái gì? Trừ tiếng Latinh, còn có tiếng Hi Lạp sao?

Cảm khái hoàn tất về sau, cái này võ sĩ thủ lĩnh vung tay lên.

Tòa thành cửa lớn mở ra.

Cái này hải tặc thủ lĩnh kín đáo đưa cho thủ vệ võ sĩ thủ lĩnh nửa cái túi tiền, ở bên trong là kim tệ sao? Nếu như là, cái kia Thẩm Lãng lại giá trị bao nhiêu tiền?

. . .

Tiến vào tòa thành lớn này bảo bầy, Thẩm Lãng lại một lần nữa cảm khái.

Thật sự là mỹ lệ vô cùng tòa thành trang viên, bên trong con đường toàn bộ không nhuốm bụi trần, phủ lên màu trắng đá cẩm thạch. Thậm chí trên đường đồ án đều phi thường tinh xảo, ven đường đâu đâu cũng có điêu khắc tinh mỹ, có pho tượng khảm nạm bảo thạch, có mạ vàng.

Ven đường vườn hoa, xây dựng đến chỉnh tề, quả thực so trong điện ảnh những cái kia tòa thành trang viên còn mỹ lệ hơn lộng lẫy, hoàn toàn cùng thành thị phía dưới dơ dáy bẩn thỉu kém tạo thành tươi sáng tương phản.

Cái này thành bảo trang viên, cơ hồ mỗi một tấc đều cần dùng kim tệ trải thành, chí ít so Kim thị gia tộc Huyền Vũ Hầu tước phủ xa hoa nhiều lắm.

Tòa pháo đài này chủ nhân, đồng thời cũng là tòa thành trì này chủ nhân, địa vị có thể sẽ phi thường cao.

Thành bảo bên trong cũng có rất nhiều nô lệ, nhất là mỹ mạo nữ nô lệ, quần áo trên người sỉ nhục tính thiếu đất, mà lại cơ hồ là hơi mờ.

Hải tặc thủ lĩnh mang theo Thẩm Lãng đi vào trong một căn phòng.

Toà này nhà mặt đất đồng dạng phủ lên đá cẩm thạch, chẳng qua là màu đỏ thẫm, rèn luyện được bóng loáng vô cùng, bóng người chứng giám.

Sau đó, cái này hải tặc thủ lĩnh liền cung kính ở chỗ này chờ, lúc này Thẩm Lãng nhìn ra, xuống thuyền trước đó hắn đã tắm rửa thay quần áo qua, hơn nữa còn vẩy tinh dầu.

Ròng rã chờ hơn một giờ, hải tặc thủ lĩnh không có chút nào không kiên nhẫn.

Lại hơn phân nửa cái tiếng đồng hồ hơn, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, cái này hải tặc thủ lĩnh lập tức quỳ trên mặt đất.

Cửa phòng mở ra, một cái mập trắng như màu mỡ trung niên nam nhân đi tới, không có nửa cái sợi râu, ăn mặc hoa lệ tơ lụa áo choàng, mang theo mấy cái nhẫn vàng, mỗi cái trên mặt nhẫn đều khảm nạm lấy khác biệt bảo thạch, đi theo phía sau mười mấy tên võ trang đầy đủ võ sĩ.

Nhìn qua hắn giống như là một cái chủ nhân, nhưng Thẩm Lãng liếc mắt liền nhìn ra, hắn là một cái thái giám.

Hải tặc thủ lĩnh quỳ trên mặt đất, lại một lần nữa giống như điệu vịnh than đồng dạng ca tụng.

Cái này quần áo lộng lẫy thái giám qua loa nghe, từ trên xuống dưới nhìn xem Thẩm Lãng, tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Tiếp lấy hắn tràn ngập ghét bỏ cầm lấy tơ lụa khăn tay che cái mũi, đứng được khoảng cách cái này hải tặc thủ lĩnh xa một chút, phảng phất là ghét bỏ trên người hắn ti tiện khí tức.

Cái này hải tặc thủ lĩnh rõ ràng đã đổi tơ lụa quần áo, mà lại tắm đến sạch sẽ, thậm chí liền tóc cùng sợi râu đều quản lý qua, nhưng vẫn là bị cái này người da trắng thái giám ghét bỏ.

Thẩm Lãng biết ở Địa Cầu cổ đại phương tây thế giới, cũng đại lượng sử dụng hoạn quan, cổ Ai Cập, cổ Hi Lạp vân vân.

Cái kia trước mắt cái này hoạn quan là đặc biệt hiện tượng, vẫn là bình thường nghề nghiệp đâu?

Cái này hải tặc thủ lĩnh vẫn như cũ quỳ trên mặt đất, liều mạng ca tụng, địa vị của hắn thực ra không thấp, chí ít hắn có một chiếc thuyền hải tặc, dưới trướng có mấy trăm tên hải tặc, nhưng ở cái này thái giám trước mặt lại thấp kém đến giống như chó.

Ròng rã ca tụng bảy tám phút thời gian, cái này thái giám không kiên nhẫn phất phất tay.

Hai cái võ sĩ nhấc lên một cái rương tiến đến, trực tiếp đặt ở hải tặc thủ lĩnh trước mặt mở ra.

Ròng rã một cái rương kim tệ.

Đây chính là một cái rương lớn, bên trong ước chừng vượt qua ba ngàn mai kim tệ, ròng rã nặng hơn 200 cân.

Hải tặc thủ lĩnh đại hỉ, liều mạng hướng thái giám dập đầu.

Điệu bộ này là Thẩm Lãng bán ba ngàn kim tệ? Thẩm Lãng vào thành thời điểm là thấy qua nô lệ mậu dịch, một cái to con người da đen nô lệ, vẻn vẹn giá trị ba cái kim tệ.

Mà Thẩm Lãng một người liền vượt qua một ngàn cái nô lệ giá cả?

Lãng gia cũng không biết nên khóc hay nên cười.

Khó trách cái này hải tặc thủ lĩnh nhìn thấy Thẩm Lãng thời điểm mừng rỡ như điên, mà lại dùng tinh mỹ nhất đồ ăn nuôi hắn, còn cho hắn mặc vào lộng lẫy tơ lụa áo choàng, còn có bảo thạch tô điểm, đắt đỏ tinh dầu, liền phảng phất tinh xảo ngọc khí, chỉ sợ tổn thương một chút xíu.

Nguyên lai Thẩm Lãng một người lợi nhuận, liền vượt qua hắn một chiếc thuyền nô lệ.

Mấu chốt đây là vì cái gì a? Đại Viêm đế quốc xuất sắc nhất hoa khôi, cũng chưa chắc có thể bán được ba ngàn kim tệ đi.

Thái giám lại phất phất tay, ý là nhường hải tặc thủ lĩnh tranh thủ thời gian mang theo kim tệ rời đi.

Hải tặc thủ lĩnh khí lực rất lớn, ôm kim tệ cái rương không chút nào tốn sức, trực tiếp lao nhanh mà ra.

"Ti tiện người, ti tiện ngôn ngữ, nhanh cầm nước sạch đến, ta muốn rửa lỗ tai của ta, nhường nô lệ tiến đến đem cái này mặt đất tẩy qua một lần, miễn cho bị kẻ ti tiện làm bẩn."

Cái này thái giám nói cũng đúng tiếng Latinh, hẳn là cái này ngôn ngữ ở cái thế giới này thuộc về cao cấp ngôn ngữ?

Vốn cho là hắn là nói đùa, không nghĩ tới thật bắt đầu rửa tai đóa, mấy cái nữ nô lệ đi tới, bắt đầu rửa sạch mặt đất.

Cái kia thái giám nhìn kỹ Thẩm Lãng làn da, cẩn thận từng li từng tí dùng tơ lụa khăn tay đệm lên, kéo Thẩm Lãng hai tay.

Sau đó gật gật đầu, dùng tiếng Latinh nói: "Trong trăm vạn không có một phương đông mỹ nam tử."

. . .

Sau đó Thẩm Lãng được đưa tới một cái tráng lệ trong phòng, bên trong có to lớn phòng tắm.

Mấy cái mỹ mạo nữ nô đi tới, bắt đầu cởi Thẩm Lãng quần áo, mang theo hắn đi vào to lớn đá cẩm thạch trong bồn tắm, vì hắn rửa sạch mỗi một tấc da thịt.

Những thứ này nữ nô lộ ra câu nệ, nhưng là lại có một chút hưng phấn.

"Thật xinh đẹp mỹ nam tử a, quả thực giống như họa bên trong đồng dạng."

"Không phải nói phương đông nam nhân vũ khí đều rất nhỏ sao? Vì sao hắn cũng không tiểu đâu?"

"Hắn vậy mà đứng lên, chẳng lẽ hắn đối với chúng ta cũng hưng phấn sao? Nếu như hắn nguyện ý, ta có thể cùng hắn đi ngủ."

"Ngươi muốn chết sao? Ngươi muốn sống sờ sờ bị thiêu chết sao? Không được lại trêu chọc hắn, nếu không hắn vạn nhất muốn cưỡng ép đem ngươi ngủ mất, ngươi chỉ có một con đường chết."

Tổng cộng có bốn cái nữ nô, một cái là người da trắng, ba cái là màu nâu nhân chủng, có điểm giống là người Nam Mỹ.

Dáng người phi thường tốt, tràn ngập dị vực phong tình, mà lại trên thân liền mặc một tấm lụa mỏng, Thẩm Lãng cũng không phải thánh nhân, làm sao có thể thờ ơ?

Vì Thẩm Lãng tắm rửa hoàn tất, tiếp xuống lại mang tới tới một cái thùng lớn, bên trong đều là sữa bò.

Xa xỉ như vậy sao? Như thế thùng lớn sữa bò toàn bộ dùng để tắm rửa?

Tẩy qua sữa bò tắm về sau, lại tiến vào một cái khác ao, bên trong rải đầy cánh hoa, tẩy xong về sau Thẩm Lãng trên thân mang theo hương khí.

Cuối cùng toàn bộ rửa sạch hoàn tất, chúng nữ nô dùng mềm mại nhất khăn mặt, lau sạch nhè nhẹ Thẩm Lãng toàn thân.

Cái này cũng chưa tính, các nàng lại lấy ra tinh xảo đao cụ, xây dựng Thẩm Lãng tay chân móng tay. Đem Thẩm Lãng trên mặt sợi râu cào đến sạch sẽ, hơn nữa còn lý một cái phi thường tinh xảo kiểu tóc.

Cuối cùng, các nàng vì Thẩm Lãng mặc vào nhu hòa trường bào,

Thẩm Lãng cũng coi là trôi qua phi thường xa xỉ, nhưng mà dạng này xa hoa lãng phí, cũng thật là hiếm thấy.

Đây cũng không phải là bình thường tinh xảo sinh hoạt, hoàn toàn được xưng tụng là xa hoa lãng phí vô độ.

Sau đó, mười cái nữ nô bưng tới đồ ăn, ròng rã một bàn mỹ vị, nhiều loại đều có.

Đồ ăn lên xong sau, lại bưng tới mười mấy loại hoa quả, cuối cùng lại bưng lên mười mấy loại rượu ngon.

Vậy liền coi là mười mấy người cũng ăn không hết a, nhưng chỉ có Thẩm Lãng một người đang ăn.

Cầm lấy dao nĩa, Thẩm Lãng thuần thục ăn mỹ vị, xác thực rất không tệ.

Mặc kệ là hươu bài, vẫn là dăm bông, lại hoặc là trứng cá muối, nhất lưu cá tầm tử.

Thẩm Lãng chọn lựa thích ăn nhiều mấy ngụm, không thích chỉ là thoáng chạm thử.

Sau khi ăn xong, mấy cái nữ nô hầu hạ Thẩm Lãng súc miệng đánh răng, sau đó đem tất cả đồ ăn toàn bộ triệt hạ đi, toàn bộ ném đi.

Đúng, liền là như thế lãng phí.

Chẳng lẽ là ghét bỏ Thẩm Lãng nếm qua?

Không phải như vậy, tòa thành chủ nhân khẳng định không nguyện ý ăn để thừa đồ ăn. Mà nô lệ lại không có tư cách ăn như thế tinh mỹ đồ ăn, vì lẽ đó chỉ có thể toàn bộ ném đi.

Nữ nô ngược lại một bình trà, đặt ở Thẩm Lãng trên mặt bàn, đây coi như là hôm nay gặp được nhất phương đông.

"Ngủ ngon!" Người da trắng nữ nô hướng về Thẩm Lãng nói, sau đó mang theo chúng nữ nô lui ra ngoài.

Nàng nói cũng đúng tiếng Latinh, mà cái khác màu nâu làn da chúng nữ nô nói Thẩm Lãng nghe không hiểu.

. . .

Xa hoa lãng phí căn phòng hoa lệ bên trong, chỉ còn lại Thẩm Lãng một người, hắn tại dư vị phát sinh đây hết thảy.

Đây hết thảy đã lộ ra phi thường huyền huyễn.

Có người ra ba ngàn kim tệ mua xuống hắn, sau đó không có yêu cầu hắn làm một chuyện gì, mà là dùng cực độ xa hoa lãng phí phương thức nuôi hắn.

Chí ít hôm nay Thẩm Lãng hưởng thụ đãi ngộ, đã có thể so với vương hầu.

Sau đó sẽ phát sinh cái gì?

Tòa thành thị này chủ nhân sẽ đi tới, nhường hắn thị tẩm?

Nếu là như vậy, cái kia nàng tốn hao đại giới cũng không tránh khỏi quá lớn a? Đây là nhận trai lơ? Vẫn là nhận tổ tông a?

Mặt khác tòa thành thị này chủ nhân đến tột cùng là ai? Thân phận gì a?

. . .

Đây là một cái phòng xép, còn có chuyên môn thư phòng.

Thẩm Lãng phát hiện một tấm bản đồ, mừng rỡ, không khỏi đi nhanh lên sang đây xem.

Nguyên lai tòa thành thị này tên gọi Bích Kim.

Đương nhiên đây chỉ là Thẩm Lãng trực tiếp phiên dịch tới danh từ, nguyên văn là sóng biếc cùng hoàng kim chi thành, dáng dấp ép một cái.

Mà này tấm địa đồ chính là Bích Kim thành bang lãnh địa.

Quả nhiên trừ tòa thành thị này bên ngoài, còn có rộng lớn lãnh thổ, Thẩm Lãng đại khái tính ra một cái, cái này thành bang tổng lãnh thổ đại khái tại mười lăm vạn cây số vuông tả hữu, tương đương với Việt Quốc một cái hành tỉnh.

Nói cách khác cái này thành bảo chủ nhân, có được một cái hành tỉnh. Đương nhiên cái này cũng chưa tính cái gì, mấu chốt là nắm giữ toà này mậu dịch chi thành, kẻ giàu có vô cùng.

Theo này tấm địa đồ không còn có nhìn ra càng nhiều tin tức hơn, bởi vì phía trên cũng không có họa (vẽ) cái khác nội dung.

Gian phòng bên trong còn có một cái giá sách, phía trên có rất nhiều tinh xảo sách báo, toàn bộ đều là tiếng Latinh.

Thẩm Lãng mừng rỡ không thôi, nhanh đi lấy tới nhìn, kết quả có chút thất vọng.

Nguyên lai những sách này toàn bộ chỉ có một cái nội dung, giới thiệu Russo gia tộc huy hoàng lịch sử.

Toà này Bích Kim thành, còn có toàn bộ sóng biếc hành tỉnh đều là thuộc về Russo gia tộc, bây giờ gia tộc này tước vị là công tước.

Thẩm Lãng giản lược lật một cái gia tộc này lịch sử, thời gian rất lâu bên trong gia tộc này hiệu trung với Tây Luân vương triều, lại có một đoạn thời gian nó là một cái độc lập công quốc.

Thẩm Lãng lại đơn giản nhìn một chút cái này Tây Luân vương triều, phát hiện hắn cùng vương triều Đại Viêm đồng dạng, là một cái vô cùng vô cùng to lớn đế quốc, đồng dạng cũng là từ mười mấy cái quốc gia tạo thành.

Nhưng mà nó so Đại Viêm đế quốc bất hạnh, bây giờ Tây Luân vương triều đã chia năm xẻ bảy. Không giống Đại Viêm đế quốc, vẫn như cũ như mặt trời ban trưa.

Thẩm Lãng cực nhanh lật xem, bởi vì cái này gia tộc lịch sử thực tế quá dài, vượt qua hơn bốn trăm năm, ròng rã mấy chục quyển sách.

Hắn trực tiếp tìm tới cuối cùng một bản, phi thường mới sách, thậm chí là vừa mới đóng sách, còn có mùi mực vị.

Ở đây Thẩm Lãng nhìn thấy một cái mấu chốt tin tức.

Bây giờ Russo gia tộc hiệu trung với Ma Nữ đế quốc.

Ma Nữ đế quốc?

Đây là cái quỷ gì danh tự?

Cái này cùng Cừu Yêu Nhi có quan hệ gì? Như thế trung nhị danh tự, xác thực giống như là Cừu Yêu Nhi.

Thẩm Lãng vốn định muốn nhìn liên quan tới Ma Nữ đế quốc tư liệu, kết quả phía sau nội dung bị đốt.

Không phải không cẩn thận đốt, mà là có thể đốt, thiêu đến chỉnh tề.

Đây là ý gì? Tại sao phải thiêu hủy?

Là không thừa nhận đoạn lịch sử này, vẫn là cải biến lập trường của mình?

Thẩm Lãng tiếp tục lật về phía trước, phát hiện cũng không có bao nhiêu giá trị.

Cái này Russo gia tộc, còn có cái này Bích Kim thành cơ hồ hoàn toàn cùng Tây Luân vương triều buộc chặt cùng một chỗ.

Cùng nó nói là Russo gia tộc lịch sử, còn không bằng nói là Tây Luân vương triều hưng suy sử.

Tây Luân đệ nhất đế quốc, Tây Luân thứ hai đế quốc, Tây Luân thứ ba đế quốc.

Theo ba cái tên này cũng có thể thấy được, cái này Tây Luân vương triều hủy diệt bao nhiêu lần, lại mượn xác trọng sinh bao nhiêu lần.

Liền như là La Mã đế quốc, đông La Mã đế quốc, [Thần Thánh La Mã] đế quốc.

Mà bây giờ cái này Tây Luân thứ ba đế quốc phảng phất còn tại kéo dài hơi tàn bên trong, nhưng mà nhận Ma Nữ đế quốc đả kich cực lớn.

Thẩm Lãng khắp nơi tìm kiếm, muốn xem cái này Ma Nữ đế quốc cương vực lớn bao nhiêu, kết quả rất loạn.

Cái này Ma Nữ đế quốc cương vực luôn luôn tại thay đổi, nhưng có thể nhìn ra xác thực rất lớn, chí ít có mấy trăm vạn cây số vuông, bất quá phảng phất tràn ngập sự không chắc chắn.

Theo xâm nhập đọc, Thẩm Lãng nhìn ra Russo gia tộc đối Ma Nữ đế quốc là tràn ngập ác ý, dù là nó lúc này danh xưng hiệu trung với Ma Nữ đế quốc, liền vẻn vẹn đế quốc này danh xưng liền không bình thường.

Thẩm Lãng muốn xem đến càng nhiều liên quan tới cái này Ma Nữ đế quốc tư liệu, kết quả toàn bộ bị thiêu hủy.

Cái này Russo gia tộc phảng phất tận lực muốn xóa đi Ma Nữ đế quốc tất cả tư liệu.

Sau đó, Thẩm Lãng lật xem lịch đại Russo gia tộc chủ nhân.

Cuối cùng này một đời Bích Kim thành chủ, sóng biếc công quốc quân chủ quả nhiên là một nữ nhân.

Tên của nàng gọi Dibos. Russo.

Của hắn ngoại hiệu có thật dài thật dài một chuỗi, hàm kim xuất sinh sóng biếc công chúa biển gầm thuần phục người vân vân.

Tóm lại tại quyển sách này ở trên vị này Dibos nữ đại công tước là một cái vô cùng vô cùng không tầm thường người.

Mỹ mạo vô song, võ công cao cường, thánh khiết cao quý vân vân vân vân ba lạp ba lạp.

Những thứ này nội dung Thẩm Lãng đều một hơi mà qua, người phương Tây so người phương Đông càng thích khoác lác a, đông phương Vương triều quân chủ còn thoáng chú ý một chút hàm súc.

Duy nhất tương đối tin tức có giá trị đi ra.

Vị này nữ đại công tước đã từng gả cho người khác, bất quá về sau trượng chồng chết, cho nên nàng trở thành quả phụ, năm nay ba mươi mốt tuổi.

Thật vất vả Thẩm Lãng lật đến vị này nữ đại công tước chân dung, một thân nhung trang, nhưng cùng không thấy một chút. Bởi vì tranh này giống quá thoải mái, căn bản nhìn không ra dáng dấp thế nào.

Bất quá Thẩm Lãng không sai biệt lắm đã được đến một chút tư liệu.

Vị này Dibos nữ đại công tước có được mười lăm vạn cây số vuông đất đai, đã từng hiệu trung với Tây Luân vương triều, nhưng mà về sau lại hiệu trung với Ma Nữ đế quốc, nhưng mà nội tâm đối Ma Nữ đế quốc tràn ngập địch ý.

Mà lại nàng xem như phiến khu vực này cực kỳ có tiền có thế quả phụ.

Bích Kim thành xem như phương tây thế giới mấy cái mậu dịch trung tâm thành thị một trong.

Gia tộc này dùng ba ngàn kim tệ mua Thẩm Lãng, đối với người khác mà nói là con số trên trời, nhưng đối với vị này nữ đại công tước tới nói hoàn toàn là chín trâu mất sợi lông, nàng kẻ giàu có quả thực nhường Thẩm Lãng đều thèm nhỏ nước dãi.

Như vậy nàng vì sao muốn mua phương đông thế giới mỹ nam tử?

Mình hưởng dụng sao? Thẩm Lãng là nàng duy nhất mua được sao?

Đơn thuần theo trước mắt tin tức đến xem, xác thực giống như là mua trai lơ tới hầu hạ vị này nữ đại công tước.

Nhưng mà những sách này tịch bên trong, liên quan tới nữ đại công tước sinh hoạt cá nhân lại miêu tả đến phi thường thánh khiết a, trừ một cái trượng phu về sau, không còn có lấy chồng.

Đương nhiên, cái này Chủng gia tộc tự biên thư tịch, khẳng định là cực độ mỹ hóa mình, cho dù là ai cũng có thể làm chồng nữ nhân cũng sẽ viết thành thánh khiết tiên nữ.

Như vậy kế tiếp là không phải sẽ phát sinh dạng này kịch bản?

Thẩm Lãng bị tắm rửa sạch sẽ, sau đó dùng cái chăn bọc lấy đưa đến một cái vàng son lộng lẫy cung điện bên trong , mặc cho cái này nữ đại công tước hưởng dụng?

Lại hoặc là đợi chút nữa cửa phòng bỗng nhiên mở ra, nữ đại công tước xông tới, đem Thẩm Lãng cho chà đạp?

. . .

Nhưng mà, tiếp xuống cái gì cũng không có phát sinh!

Thậm chí vài ngày bên trong, cũng cái gì cũng không có phát sinh.

Thẩm Lãng vẫn như cũ hưởng thụ lấy có thể so với vương hầu sinh hoạt, hưởng hết hết thảy vinh hoa phú quý, nhưng không có yêu cầu hắn làm bất cứ chuyện gì.

Nhưng mà duy chỉ có không có tự do.

Chỉ cần hắn đi ra cửa bên ngoài, lập tức sẽ bị hai cái võ sĩ ngăn cản.

Vị này Dibos nữ đại công tước, Thẩm Lãng từ đầu đến cuối không có nhìn thấy. Mà lại cũng không có người nào cùng hắn nói chuyện, cái kia nữ nô thủ lĩnh duy nhất cùng lời hắn nói liền là ngủ ngon.

Thẩm Lãng biến thành một cái chim hoàng yến, thậm chí liền cái kia trung niên thái giám đều chưa có tới.

Trong khoảng thời gian này, Thẩm Lãng đem « Russo gia tộc sử » lật xem một lần lại một lần.

Ba ngày đi qua, năm ngày đi qua.

Nửa tháng trôi qua.

Hắn vẫn như cũ ở chỗ này cái hoa lệ phòng bên trong, vẫn như cũ giống như chim hoàng yến đồng dạng nuôi dưỡng ở trong lồng, không thể đi ra ngoài nửa bước.

Hắn yêu cầu đọc càng nhiều thư tịch, cũng không có đạt được bất kỳ đáp lại nào.

Nhưng mà Thẩm Lãng cảm nhận được, vị này Dibos công tước không tại tòa thành bên trong, thậm chí không tại Bích Kim trong thành.

Hắn là phi thường nhạy cảm người, có chủ nhân cùng không có chủ nhân ở tòa thành là hoàn toàn không giống.

Giờ phút này Thẩm Lãng quan tâm nhất thực ra không phải vị này Dibos công tước, mà là Ma Nữ đế quốc, hắn thực sự muốn biết cái này Ma Nữ đế quốc cùng Cừu Yêu Nhi có quan hệ hay không.

Mà lại đứng tại trên ban công, Thẩm Lãng có thể phát hiện tòa thành thị này bầu không khí có chút khẩn trương.

Mỗi ngày đều có nô lệ thuyền cập bờ, đem một nhóm lại một nhóm cường tráng người da đen nô lệ đưa đến trong thành, mà lại đúng là huấn luyện trở thành quân đội.

Thẩm Lãng đã thấy số lớn nô lệ quân đội, võ trang đầy đủ, vô số kể.

Vượt qua mấy vạn nô lệ đại quân, hơn nữa còn tại liên tục không ngừng gia tăng.

Vị này Dibos công tước muốn làm gì? Phản kháng Ma Nữ đế quốc thống trị?

. . .

Ngày thứ hai mươi ba sau!

"Đương đương đương đương đương. . ."

Bỗng nhiên, toàn bộ thành thị tiếng chuông vang lên.

Sau đó vịnh biển trên bến tàu tất cả thuyền toàn bộ tránh ra.

Một chi hoa lệ hạm đội tiến vào vịnh biển, bắt đầu cập bờ.

Phi thường hạm đội khổng lồ, cỡ lớn chiến hạm liền có mấy chục chiếc, phía trên toàn bộ treo Russo gia tộc cờ xí.

Nói lên Russo gia tộc tiêu chí, quả thật có chút ý tứ.

Bình thường là nước biển, một nửa là hỏa diễm.

Thẩm Lãng biết, thành phố này chủ nhân đến, toàn bộ sóng biếc công quốc quân chủ tới.

Hạm đội cập bờ.

Một đội lại một đội hoa lệ võ sĩ lên bờ.

Một cái toàn thân ăn mặc màu vàng áo giáp nữ nhân, cưỡi một thớt bạch mã, chậm rãi lên bờ.

Sau đó, một chi vượt qua ngàn người kỵ binh xông ra thành đi nghênh đón.

Tại vượt qua năm ngàn người võ trang đầy đủ bảo vệ dưới, cái này hoàng kim áo giáp nữ tử tiến vào Bích Kim thành.

Trên đường đi tất cả mọi người, mặc kệ là nô lệ vẫn là bình dân, toàn bộ chỉnh tề quỳ sát tại ven đường.

Không sai, nàng liền là Dibos công tước, dùng tiền mua Thẩm Lãng người kia.

Trong khu vực này, cực kỳ kẻ giàu có quả phụ.

Mười lăm vạn cây số vuông lãnh địa bên trong chí cao vô thượng chủ nhân.

. . .

"Nữ đại công tước trở về!"

Tòa thành bên trong vang lên dồn dập tiếng chuông.

Vô số nô bộc, võ sĩ toàn bộ đi ra cửa đi.

Chỉnh tề quỳ gối con đường hai bên, nghênh đón nữ đại công tước trở về tòa thành.

Lúc này Thẩm Lãng mới chú ý tới, nguyên lai tòa lâu đài này bên trong lại có nhiều người như vậy?

Vượt qua mấy ngàn người tại phục thị vị này nữ công tước.

Từ đầu tới đuôi cái này nữ công tước không có hướng Thẩm Lãng xem ra một chút, dù là hắn liền đứng tại ban công bên ngoài.

. . .

Màn đêm buông xuống!

Thẩm Lãng lại một lần nữa kinh lịch thánh khiết tắm rửa.

Suối nước nóng, sữa bò, rượu đỏ, nước hoa.

Ròng rã bốn đạo tắm rửa về sau, chúng nữ nô cho hắn mặc vào trước nay chưa từng có hoa lệ trang phục.

Trong gương Thẩm Lãng, quả thực giống như là sẽ phát sáng đồng dạng.

Một lát sau, cái kia trung niên thái giám im hơi lặng tiếng đi tới, hướng về Thẩm Lãng nói: "Ông trời của ta thần a, ngươi chẳng lẽ là điên đảo chúng sinh sao?"

Những lời này là dùng để hình dung nữ nhân, tạ ơn!

Bất quá ngươi như thế khích lệ, ta Thẩm Lãng cũng sẽ không ngại.

"Tới từ đông phương thế giới mỹ nam tử, mời đi theo ta!" Trung niên thái giám nói, sau đó ở phía trước dẫn đường.

Thẩm Lãng trái tim nhảy một cái?

Cái này muốn đi thấy vị kia Dibos nữ đại công tước sao?

Sau đó sẽ phát sinh cái gì?

Thật chẳng lẽ muốn hi sinh ta cái này tuấn mỹ vô song nam sắc sao?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 413: Lãng Gia Đại Hôn! Một Bước Lên Trời!

Thẩm Lãng tại một cái phi thường chỗ đặc thù nhìn thấy vị này Dibos công tước.

Vậy mà là đấu thú trường, nàng vậy mà cùng một đầu hung mãnh sư tử tại chiến đấu.

Mà lại cũng không có cái gì người xem.

Đây quả thực là hoàn toàn vượt quá Thẩm Lãng đoán trước.

Mấu chốt trên người nàng cũng không có mặc lấy thiết giáp, ngược lại phi thường thanh lương. Nhìn qua liền như là một cái bình thường đấu nô đồng dạng, nếu như không phải nàng kiếm gãy cùng mũ giáp, Thẩm Lãng thật đúng là nhận không ra đây là Dibos công tước.

"Ngao. . ."

Con sư tử này so Thẩm Lãng tại động vật vườn thấy đại bộ phận, cũng hung mãnh nhiều.

Thẩm Lãng biết trên Địa Cầu từng có qua một loại phi thường hung hãn sư tử, mở phổ sư, thể trọng có thể đạt tới hơn tám trăm cân tả hữu, trọn vẹn là Châu Phi sư hơn gấp hai. Mà trước mắt đầu này sư tử, liền có Châu Phi sư hơn gấp hai, gần ngàn cân chi trọng.

Nó vô cùng hung mãnh cuồng nhào tới.

"Đương . ."

Một tiếng vang thật lớn, Dibos công tước sống sờ sờ dùng tấm thuẫn ngăn cản đầu này hùng binh cuồng.

Cái này khí lực thật sự là kinh người.

Mà lại lúc này nàng rõ ràng có thể một kiếm ám sát đầu này hùng binh, nhưng nàng nhưng không có làm như vậy, mà là tiếp tục cùng sư tử tiến hành lực lượng đánh cờ.

"Trá. . ."

Một tiếng hô to, thân thể của nàng bỗng nhiên bắn ra, vậy mà sống sờ sờ sấp sỉ ngàn cân sư tử hung hăng đỉnh ra ngoài.

Nữ nhân này thật sự là mạnh a, Thẩm Lãng thấy từng đợt tê cả da đầu. Lấy nón an toàn xuống sau nàng, có phải hay không là một cái bưu hãn nữ hán tử, thậm chí ma quỷ cơ bắp người a?

Sau đó, vị này Dibos công tước một lần lại một lần sống sờ sờ dùng thân thể ngăn cản hùng binh cuồng nhào, lại một lần một lần đưa nó đỉnh ra ngoài.

Ròng rã mười mấy lần về sau, nàng bắt đầu tránh né hùng binh cuồng nhào. Cái này nhanh nhẹn độ thật sự là kinh người, hai chân thật giống như lắp đặt lò xo.

Hùng binh tốc độ đã thật nhanh, mà lại hình thể to lớn, vì lẽ đó cái này bổ nhào về phía trước tới, nhất là móng vuốt cuồng đập xác thực rất khó ngăn cản.

Nhưng nàng mỗi một lần đều dễ như trở bàn tay tránh thoát. Thẩm Lãng nhìn ra nàng cũng không muốn giết chết con sư tử này, vẻn vẹn chỉ là muốn cùng nó luyện võ mà thôi. Nếu như muốn giết, nàng đã nhiều lần có thể giết chết đầu này hùng binh.

Cứ như vậy cuồng chiến sau mấy hiệp. Dibos công tước vậy mà ném đi lợi kiếm cùng tấm thuẫn, mang theo găng tay, tay không cùng hùng sư đấu vật.

Cái này thấy Thẩm Lãng đầu choáng váng hoa mắt, muốn hay không mạnh như vậy a.

"Ngao ngao ngao ngao. . ."

Cái này hùng sư từng đợt gào thét, điên cuồng cuồng nhào cắn xé.

Nhưng mà nó hai cái đùi sống sờ sờ bị Dibos nắm trong tay, bờ vai của nàng toàn bộ thân thể đứng vững bụng của nó, nhường sư tử không cách nào cắn xé đến nàng.

"Trá!"

Một tiếng hô to, Dibos bỗng nhiên đem đầu này ngàn cân hùng sư vãi ra.

Thật là vãi ra, giống như bao tải.

"Ầm!"

Đầu này hùng sư hung hăng đập xuống đất, bụi đất bắn tung toé.

Đứng dậy về sau, đầu này hùng sư miệng bên trong phun ra máu, nhìn Dibos một chút về sau, yên lặng đi, trở về tới mình chiếc lồng bên trong.

Thẩm Lãng da đầu từng đợt run lên, đây cũng là một cái nữ bạo long a.

Nhìn thấy chiến đấu kết thúc, người trung niên này thái giám khom người cong xuống.

"Bái kiến ta mỹ lệ vô hạn chủ nhân, tin tưởng ngài ngoại hiệu lại muốn tăng thêm một cái thuần sư người."

Dibos công tước lấy xuống kim hoàng sắc mũ giáp, lộ ra gương mặt.

Oa! Không phải đâu?

Việc này miễn cưỡng đem Thẩm Lãng kinh diễm đến.

Hỏa diễm đồng dạng mái tóc dài màu đỏ, diễm lệ bức người khuôn mặt. Loại này phương tây người da trắng diễm lệ lại có một loại khác lực trùng kích.

Thẩm Lãng tại phương đông thế giới đã gặp rất nhiều mỹ nhân tuyệt sắc, chỗ đơn thuần đột xuất một cái xinh đẹp chữ, không hề nghi ngờ là Chủng Sư Sư.

Chân chính diễm tuyệt nhân gian, giống như liệt diễm đốt người. Mà trước mắt vị này Dibos công tước, liền là loại này có thể đem người thiêu diễm lệ.

Nhất là cái mũi, tinh xảo thẳng tắp, phảng phất là nghệ thuật gia chuyên môn điêu khắc ra. Bờ môi giống như nhuốm máu, đỏ tươi như lửa cháy.

Dung mạo của nàng thật cao, đại khái một mét tám bảy tả hữu. Chân siêu cấp dài, cho người ta một loại cổ trở xuống đều là chân cảm giác. Ngực không tính lớn, nhưng mà mông kinh người vểnh lên, hai đầu đôi chân dài kinh người thẳng.

Giờ phút này Thẩm Lãng không khỏi nhả rãnh, nhà ngươi họa sĩ cái gì trình độ a? Sống sờ sờ đem ngươi cái này tuyệt sắc đại mỹ nhân vẽ thành như vậy bộ dáng?

Vị này Dibos công tước nhìn Thẩm Lãng một chút, sau đó đi vào tòa thành bên trong.

"Mời đi theo ta." Trung niên thái giám nói.

...

Đi vào một cái bên ngoài thư phòng chờ.

Nguyên lai không chỉ là Thẩm Lãng một người, còn có hai cái người cạnh tranh.

Bọn họ cùng Thẩm Lãng có một cái cộng đồng đặc điểm, đều là phương đông mỹ nam tử, mà lại ít nhất là vạn người không được một mỹ nam tử.

Nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, mặt khác hai cái phương đông mỹ nam tử ánh mắt tràn ngập địch ý, lại dẫn khinh thường.

Nhưng mà không người mở miệng nói chuyện. Thẩm Lãng không khỏi nghi hoặc, đây là cạnh tranh cái gì đâu?

Trọn vẹn hơn nửa canh giờ về sau, Dibos công tước lại một lần nữa xuất hiện.

Lúc này, nàng đã thay đổi một thân lộng lẫy váy dài, lộ ra cao quý diễm lệ đồng thời, lại tràn ngập ưu nhã cùng thần bí, cùng vừa rồi hung mãnh bưu hãn, phảng phất tưởng như hai người.

Thẩm Lãng rõ ràng cảm giác được, bên người hai cái phương đông mỹ nam tử tim đập rộn lên, hô hấp dồn dập. Đối mặt thân phận như vậy cao quý, kẻ giàu có thiên hạ tuyệt sắc quả phụ, tin tưởng bất kỳ nam nhân nào đều sẽ không thể thở nổi.

Dibos công tước ngồi xuống.

"Cần cho các ngươi tìm phiên dịch sao? Ta hoạn quan tinh thông rất nhiều lời nói." Dibos công tước mở miệng nói.

Thanh âm này tràn ngập từ tính, không tính mềm mại, còn mang theo một tia thượng vị giả cường ngạnh.

"Taren bái kiến ba vị phương đông thế giới công tử." Trung niên thái giám nói Hán ngữ quả nhiên rõ ràng.

"Không cần." Thẩm Lãng bên trái mỹ nam tử nói: "Tại hạ Kunyan, nhà ta tổ tiên đã từng là phương đông thế giới trăm năm quý tộc, nhưng mà nhà của ta tộc đi vào phương tây thế giới đã vượt qua ba mươi năm, ta đã từng là Tây Luân vương triều cung đình giáo sư, tinh thông các loại diễn thử, đương nhiên cũng bao quát Tây Luân ngữ."

Hắn nói Tây Luân dự, hẳn là tiếng Latinh.

Thẩm Lãng bên phải mỹ nam tử cũng nói: "Tại hạ Tần Cổ, ước chừng tại ba trăm năm trước nhà của ta tộc liền đã viễn độ trùng dương đi vào Tây Luân vương triều, trở thành phương đông thế giới trú Tây Luân vương triều sứ giả. Đương nhiên phi thường đáng tiếc là, hiện tại phương đông thế giới cùng phương tây thế giới trên biển vãng lai đã triệt để đoạn tuyệt, vì lẽ đó nhà của ta tộc cũng trở thành hải ngoại di chú ý."

Hai người kia đều là tại biểu thân phận.

Một cái là phương đông thế giới trăm năm quý tộc, bởi vì đấu tranh thất bại mà lưu vong hải ngoại.

Một cái thì là phương đông thế giới điều động Tây Luân vương triều sứ thần, bởi vì thế cục biến hóa, liền kết cục đã định hải ngoại.

Nhưng hai người đều là quý tộc xuất thân.

Dibos ánh mắt hướng về Thẩm Lãng trông lại nói: "Như vậy ngươi đây?"

"Ta gọi Sở Trung Thiên, xuất thân từ bình dân, lớn lên tại thanh lâu." Thẩm Lãng nói.

Lập tức, chung quanh hai cái phương đông mỹ nam tử che cái mũi, rời xa hắn một bước, hiển nhiên là xấu hổ tại cùng hắn đứng chung một chỗ.

Nhưng mà Dibos công tước nhưng không có phản ứng gì.

"Mọi người đều biết, Tây Luân vương triều quý tộc sinh hoạt cá nhân đều phi thường hỗn loạn, nhưng ta là ngoại lệ." Dibos công tước nói: "Từ ta trượng phu qua đời về sau, ta liên tục trải qua thủ trinh sinh hoạt."

Lời này một màn, bên người hai cái mỹ nam tử tiếp tục tiến hành lấy lòng tán tụng.

Dibos công tước nói: "Tiếp xuống ta muốn tiến hành một cái thần thánh nghi thức, vì lẽ đó cần một cái cao quý thuần khiết phương đông mỹ nam tử trở thành ta bạn lữ. Ta trung thành Taren tổng cộng vì ta chọn lựa ba cái người ứng cử, cũng chính là ba người các ngươi."

Thần thánh nghi thức? Cái gì nghi thức?

Hơn nữa còn cần tìm một cái phương đông mỹ nam tử làm tình nhân bạn lữ? Làm sao nghe vào lộ ra như vậy hoang đường a, không phải triệu trai lơ sao?

Dibos nói: "Đương nhiên, ta đã cho các ngươi thanh toán qua giá cả, mỗi người ba ngàn kim tệ. Vì lẽ đó nghiêm ngặt trên ý nghĩa tới nói, theo các ngươi tiến vào tòa thành một khắc kia trở đi, các ngươi chính là người của ta, ta có quyền đối các ngươi tiến hành bất luận cái gì xử trí."

Lời này nghe có chút không ổn a.

Dibos tiếp tục nói: "Ta chỉ cần một cái bạn lữ, còn lại bị đào thải hai người, sẽ bị cắt xén mất trở thành ta hoạn quan."

Lời này một màn, Thẩm Lãng cùng mặt khác hai cái phương đông mỹ nam tử biến sắc, trứng trứng co rụt lại.

Trung niên thái giám nhún nhún vai nói: "Hay là cắt một đao kia thời điểm có đau một chút, nhưng mà về sau liền sẽ tiến vào nhân sinh mới, còn rất khá."

Dibos công tước nói: "Chuẩn bị một chút, ngày mai ta sẽ đối các ngươi tiến hành khảo hạch, chiến thắng người kia trở thành ta tình nhân bạn lữ, chấp hành thần thánh nghi thức. Mà thất bại hai người khác, lập tức cắt xén trở thành ta hoạn quan."

...

Thẩm Lãng trở vào trong phòng.

Chuyện này từ đầu đến cuối lộ ra một cỗ phi thường cổ quái khí tức.

Thẩm Lãng có thể nhìn ra được, vị này Dibos nữ công tước xác thực trải qua ở goá sinh hoạt, sinh hoạt cá nhân phi thường nghiêm cẩn. Đương nhiên cái này cũng không thấy là bởi vì đạo đức của nàng cùng tình cảm sâu đậm đặc biệt cao, cũng có thể là đối với phương diện này không phải cảm thấy rất hứng thú.

Như vậy nàng vì sao bỗng nhiên cần một cái tình nhân, mà lại là phương đông thế giới mỹ nam tử.

Cái kia thần thánh nghi thức đến tột cùng là cái gì?

Gần nhất đại lượng quân đội tiến vào Bích Kim thành, mà lại nàng còn tại liên tục không ngừng chiêu mộ cường tráng nô lệ quân đội, rất hiển nhiên là chuẩn bị khai chiến. Nàng chuẩn bị cùng ai khai chiến? Ma Nữ đế quốc sao?

Vậy cái này thần thánh nghi thức cùng trận này khả năng đến chiến tranh có quan hệ gì?

Thẩm Lãng ngồi tại trên ban công, tùy ý xem sách, chung quanh ánh nến điểm rất sáng.

Chợt phát hiện toàn bộ tòa thành nháy mắt yên lặng xuống.

Cơ hồ là một nháy mắt, tất cả đèn đuốc toàn bộ dập tắt.

Không chỉ là tòa thành, còn có toàn bộ Bích Kim thành, mấy cái thị nữ im hơi lặng tiếng tới, đem Thẩm Lãng bên cạnh ánh nến cũng toàn bộ dập tắt.

Bích Kim thành là một tòa xa hoa lãng phí thành thị, dù là đến ban đêm cũng vẫn như cũ là đèn đuốc sáng trưng. Mặc dù không có đèn điện, nhưng mà ánh nến cũng đem toàn bộ thành thị chiếu thành Bất Dạ thành.

Nhưng bây giờ phảng phất như là toàn bộ thành thị bỗng nhiên mất điện, lâm vào triệt để hắc ám.

"Đương đương đương đương. . ."

To lớn tiếng chuông lại một lần nữa vang lên. Chỉ bất quá lần này không gấp gáp, ngược lại thần thánh du dương.

Sau đó Thẩm Lãng nhìn thấy một chiếc thuyền tới gần bến tàu, một đoàn người vô thanh vô tức leo lên bến tàu, tiến vào Bích Kim trong thành.

Những người này là ai? Tư thế to lớn như thế? Thần bí như vậy? Vậy mà cả tòa thành thị đều muốn dập tắt đèn đuốc nghênh đón bọn họ đến.

Đám người này đi chậm rãi, hướng về đỉnh núi tòa thành đi tới.

Mỗi người đều mặc mũ che màu đỏ, trong lòng bàn tay bưng lấy hỏa diễm, vì lẽ đó liền phảng phất hành tẩu hỏa diễm.

Những người này là tế sư sao?

Tòa thành cửa lớn mở ra, đám này thần bí tế sư tiến vào tòa thành bên trong.

Sau đó hết thảy khôi phục. Bích Kim thành vô số đèn đuốc lại một lần nữa châm, lại một lần nữa biến thành Bất Dạ thành.

Tòa thành tất cả ánh nến cũng châm, tương dạ muộn tòa thành trang trí đến óng ánh sáng long lanh, đẹp không sao tả xiết.

Thật giống như vừa rồi cái kia một đám tế sư chưa có tới.

...

Ngày kế tiếp!

Dibos công tước thư phòng.

Nàng lại đổi một thân màu đỏ váy dài, phối hợp mái tóc màu đỏ, thật phảng phất hỏa diễm đồng dạng chói mắt bức người.

Rõ ràng C nhưng mà bởi vì váy tu bổ phi thường vừa vặn, gắng gượng biến thành D.

Nhất là trước ngực hồng ngọc dây chuyền, đưa nàng tuyết trắng khe rãnh tôn lên càng thêm mê người, nhường người thèm nhỏ dãi.

Nữ nhân này thật diễm lệ.

"Khảo hạch lập tức bắt đầu, trung thành Taren, ngươi chuẩn bị kỹ càng sao?" Dibos công tước nói.

Trung niên thái giám Taren theo trong tay áo xuất ra một chi sắc bén đặc thù tiểu đao, chuyên môn dùng để cắt xén dùng.

"Yên tâm, ta sẽ rất nhanh, sẽ không để cho các ngươi đau thật lâu."

Lập tức, Thẩm Lãng ba cái phương đông mỹ nam tử trứng trứng lại một lần nữa co rụt lại.

Cái này nếu là đào thải, thế nhưng là trực tiếp bị cắt xén, quá khốc liệt.

"Hay là các ngươi cho rằng ta chuyện bé xé ra to, vì sao thất bại đào thải người muốn bị cắt xén mất?" Dibos công tước nói: "Cái này vừa vặn chứng minh ta một lòng cùng thuần khiết, dạng này mới đầy đủ thần thánh."

Đây cũng là cái gì quỷ đạo lý?

Dibos công tước nói: "Tiếp xuống, ta tiến hành hạng thứ nhất khảo hạch, xin trả lời một vấn đề, hỏa diễm là cái gì?

"Tới từ đông phương thế giới trăm năm quý tộc, Kunyan tiên sinh, ngươi trả lời trước."

Bên trái mỹ nam tử Kunyan tiến lên, cẩn thận đi một cái Tây Luân vương triều lễ nghi của quý tộc.

"Ta vinh hạnh, đại công tước các hạ."

"Hỏa diễm là cái gì? Ngài chính là ta hỏa diễm! Ngài mỹ lệ đầy đủ đốt cháy toàn bộ thế giới."

Đây là mỹ nam tử Kunyan trả lời, Dibos công tước cười một tiếng, đoạt người tâm phách.

Sau đó, ánh mắt của nàng nhìn về phía Thẩm Lãng bên phải mỹ nam tử kia Tần Cổ.

"Hỏa diễm là mặt trời, là sao trời."

Câu trả lời này, thực ra đã rất cao cấp, chí ít trên trời tuyệt đại bộ phận sao trời đều là hằng tinh, đúng là lửa cháy hừng hực thiêu đốt.

Dibos công tước ánh mắt hướng về Thẩm Lãng trông lại nói: "Cái này Sở Trung Thiên tiên sinh, ngài cảm thấy hỏa diễm là cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Hỏa diễm là một loại Plasma trạng thái, khác biệt với trạng thái cố định, thể lỏng, trạng thái khí, xưng là loại thứ tư trạng thái."

Ách!

Chung quanh ba người không khỏi hướng hắn nhìn sang, ngươi câu trả lời này đều là cái gì a?

Nghe được Thẩm Lãng sau khi trả lời, Dibos công tước lộ ra mặt không hề cảm xúc.

"Vấn đề thứ hai, ngươi một khi trở thành ta tình nhân, có thể mang đến cho ta cái gì? Các ngươi đều sẽ cái gì?" Dibos công tước hỏi.

Tới từ đông phương thế giới trăm năm quý tộc công tử Kunyan nói: "Ta sẽ vì ngài làm thơ, vì ngài đánh đàn, vì ngài vẽ tranh, vì ngài ca hát."

Tần Cổ nói: "Ta có thể vì ngài phân ưu, nghe ngài khuynh thuật, thời khắc mấu chốt ta có thể vì ngài đưa ra lý trí đề nghị."

Dibos ánh mắt hướng về Thẩm Lãng trông lại.

Thẩm Lãng nói: "Ta. . . Ta. . . Ta sẽ cái gì đâu?"

Thẩm Lãng nghĩ một lát, hắn lúc đầu muốn nói ta phương diện nào đó bản sự phi thường cao cường, nhưng làm người không thể lừa mình dối người.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Thẩm Lãng nói: "Ta liếm công không tệ."

Ách!

Sỉ nhục, quả thực là phương đông mỹ nam tử sỉ nhục, thật sự không hổ danh xưng là theo thanh lâu đi ra.

Bên cạnh hai cái phương đông mỹ nam tử không khỏi che cái mũi, lại một lần nữa rời xa Thẩm Lãng.

Cặn bã a, ngươi quả thực là cho chúng ta phương đông thế giới mất mặt, cho chúng ta tổ tông mất mặt.

Người như ngươi cặn bã vì sao không ở tại phương đông thế giới trong thanh lâu đâu? Vì sao muốn đi vào hải ngoại mất mặt xấu hổ đâu? Đây đối với chúng ta dân tộc tôn nghiêm sẽ tạo thành to lớn tổn thương biết sao?

Quả nhiên Dibos cảm giác đau nghe được Thẩm Lãng lời nói về sau, gương mặt cũng có chút rút một cái, thậm chí còn có chút nắm một cái nắm đấm.

"Vấn đề thứ ba, các ngươi cảm thấy thế giới này có thần linh sao?" Dibos công tước hỏi: "Nếu có, xin (mời) vẽ ra hắn / nàng / bộ dáng của nó, nếu như không có liền nói không có."

Kunyan nói: "Thế giới này đương nhiên là có thần linh, đối với ta mà nói, thần linh liền là ngài."

Sau đó Kunyan bắt đầu vì Dibos công tước chân dung, tiêu chuẩn quả nhiên rất cao, đã đầy đủ đi lư / phù / ngoài cung bán họa (vẽ).

Tần Cổ nói: "Thần linh, tin thì có, không tin thì không, hắn tại não người bên trong."

Thẩm Lãng trong đầu bản năng nghĩ ra mấy cái đáp án.

Đêm qua tới tế sư, còn có hôm nay Dibos công tước trang phục, đủ loại dấu hiệu đều biểu hiện nàng tín ngưỡng Hỏa Thần.

Phương đông thế giới truyền thuyết Hỏa Thần là Chúc Dung, phương tây thế giới truyền thuyết Hỏa Thần là Hephaestus.

Mà Thẩm Lãng đọc qua thượng cổ điển tịch, tại thượng cổ văn minh phương đông Hỏa Thần là long, phương tây Hỏa Thần là một đầu Địa ngục khuyển.

Tóm lại có thiên hình vạn trạng đáp án.

Thế là, Thẩm Lãng cầm qua giấy trắng, ở phía trên họa (vẽ) một cái điểm.

Một cái như có như không điểm.

Dibos hỏi: "Vị này Sở Trung Thiên tiên sinh, xin hỏi ngươi cảm thấy có thần linh sao? Ngươi trên giấy họa (vẽ) chính là cái gì?"

"Hiếm thấy điểm." Thẩm Lãng nói: "Nó bao hàm vũ trụ vạn vật, cũng bao quát hư vô, càng thêm bao quát vô hạn, nếu như nói có thần linh, nó mới là chúng thần thần."

Câu trả lời này lại để cho mặt khác hai cái phương đông mỹ nam tử khịt mũi coi thường. Ngươi câu trả lời này quá trang bức, nhưng lại tương đương cũng không nói gì, tại loại trường hợp này như ngươi loại này huyễn hoặc khó hiểu trang bức là không có ích lợi gì.

Dibos công tước trong tay cầm một đầu thủy tinh cầu, nhẹ nhàng mà thưởng thức, phảng phất tại suy nghĩ.

Toàn trường như chết tĩnh lặng, bởi vì thất bại đào thải người, nhưng là muốn bị cắt xén trở thành hoạn quan a, quả thực liền là vận mệnh phán quyết.

Vì lẽ đó dù là Kunyan cùng Tần Cổ đối với mình biểu hiện tràn ngập tự tin, vẫn là cảm thấy vô cùng khẩn trương.

Ước chừng mấy phút sau, Dibos công tước mở ra đôi mắt đẹp, nói: "Sở Trung Thiên tiên sinh, mặc kệ ngươi có phải hay không gọi cái tên này, nhưng mà chúc mừng ngươi thắng, từ nay về sau ngươi chính là của ta bạn lữ."

Lời này một màn, mặt khác hai cái phương đông mỹ nam tử gương mặt kịch biến.

Làm sao có thể? Vị này Sở Trung Thiên xuất thân ti tiện, hắn trả lời xong tất cả đều là một đống phân, dựa vào cái gì có thể thắng? Hai người chúng ta xuất thân cao quý, mới miễn cưỡng xứng với nữ công tước, mà hắn Sở Trung Thiên nói qua, là trong thanh lâu lớn lên a, hoàn toàn là trên thế giới này nhất kẻ ti tiện.

"Nữ đại công tước, cái này không công bằng, cái này không công bằng!"

Dibos nữ công chúa bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, mấy cái võ sĩ đi tới, bỗng nhiên đem Kunyan cùng Tần Cổ hai cái này phương đông mỹ nam tử đè xuống đất.

Trung niên thái giám Taren tiến lên, lộ ra của hắn tinh xảo tiểu đao.

"Đừng, đừng, nữ công tước van cầu ngươi thả chúng ta đi thôi."

"Cái này không công bằng, không công bằng. . . A. . ."

Taren tay nhỏ nhẹ nhàng vung lên, tay nghề này quả thực tuyệt, còn không có thấy rõ ràng hết thảy liền kết thúc, tuyệt đối là chuyên nghiệp.

Hai tiếng thê lương kêu thảm về sau, thế giới này nhiều hai cái thái giám. Thẩm Lãng tại bên cạnh cũng thấy da đầu từng đợt run lên, khẳng định đau vô cùng, hắn cũng vui thiến người khác, nhưng là thấy đến một màn này vẫn còn có chút khó chịu.

"Tin tưởng ta, các ngươi rất nhanh liền sẽ yêu loại cuộc sống này." Trung niên thái giám Taren nói.

Sau đó, hai cái này mới cắt xén thái giám trực tiếp bị kéo ra ngoài.

...

Trong thư phòng, chỉ còn lại Thẩm Lãng cùng Dibos công tước hai người.

"Ngươi không gọi Sở Trung Thiên, ta mặc dù không hiểu các ngươi ngôn ngữ, nhưng mà ta thái giám hiểu, hắn ròng rã suy nghĩ ba giờ, rốt cuộc minh bạch ngươi cái tên này ý tứ." Dibos công tước nói: "Ngươi rất thông minh, nhưng mà khuyết thiếu kính sợ, mặc kệ tại bất luận cái gì thời khắc đều muốn lừa dối người khác, ngươi thực tế là quá ngạo mạn."

Dứt lời, Dibos công tước lấy ra một tờ giấy, trên đó viết ba chữ, hẳn là cái kia thái giám Taren viết.

Có thể đọc thành Sở Trung Thiên, cũng có thể đọc thành Lâm Đản Đại.

Dựa vào, các ngươi như thế nhàn nhã sao? Ta tùy tiện lấy một cái tên giả chữ, các ngươi đều muốn nghiên cứu mấy giờ? Mà lại lại còn thật có thể tìm tới cái tên này rãnh điểm?

Dibos công tước nói: "Ta cảm thấy mình đã bị mạo phạm, vì lẽ đó ngươi nên nhận trừng phạt, nếu ngươi cảm thấy trứng lớn, vì sao không cắt xén mất một cái đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Không được, như thế sẽ xúc phạm đến một cái khác thần linh."

"Cái nào?" Dibos nói.

"Ông già Noel." Thẩm Lãng nói.

Đáng tiếc, thế giới này còn không có cái này ngạnh, Thẩm Lãng cái này cười lạnh trắng giảng.

Dibos công tước đi đến Thẩm Lãng trước mặt, sau đó có hai cái nô bộc nhìn xem một chiếc gương tiến đến.

Như thế lớn gương đồng? Đáng tiếc Thiên Đạo hội sinh ý còn không có làm được phương tây thế giới đến, nếu không thật muốn phát đại tài.

Dibos công tước nhìn xem trong gương Thẩm Lãng cùng mình. Theo thân cao đến hình thể, thậm chí đến khí chất đều là phi thường xứng, hoàn toàn được xưng tụng là một đôi bích nhân.

"Xin hơi chuẩn bị một chút, hai ngày sau đó, tiến hành hai người chúng ta hôn lễ." Dibos công tước nói.

Sau đó, nàng trực tiếp đi.

Hôn lễ?

Thẩm Lãng không khỏi tê cả da đầu, đây không phải nhận trai lơ, nhận tình nhân sao?

Làm sao còn kết hôn a? Điệu bộ này lộ ra càng quỷ dị hơn.

Vị này xinh đẹp vô song Dibos công tước năm nay ba mươi mốt tuổi, trở thành quả phụ đã mười năm.

Mười năm này thời gian bên trong, nàng tuyệt đối xem như giữ mình trong sạch. Coi như muốn kết hôn, nàng có bó lớn Tây

Luân vương triều quý tộc có thể lựa chọn, căn bản cũng không có lý do chọn lựa một cái không rõ lai lịch phương đông thế giới nam nhân.

Nàng cuối cùng là muốn làm gì sao?

Thẩm Lãng nói: "Thân ái, tất nhiên muốn trở thành phu thê, vậy xin hỏi ta có thể tới cái này thư phòng đọc sách sao?"

Dibos công tước nói: "Có thể a? Nhưng mà có biện pháp tốt hơn, tỉ như ta đem thư phòng dời đến ngươi nơi đó đi."

...

Thẩm Lãng lại một lần nữa trở lại chỗ ở của mình, lại một lần nữa hưởng thụ giống như vương hầu đồng dạng sinh hoạt.

Dibos công tước quả nhiên đưa tới rất nhiều rất nhiều thư tịch, nhưng đại bộ phận đều là liên quan tới Tây Luân vương triều lịch sử, nghệ thuật, triết học vân vân.

Thẩm Lãng muốn xem đến Ma Nữ đế quốc tư liệu, vẫn không có.

Không biết là có thể đối Thẩm Lãng phong bế Ma Nữ đế quốc tin tức, vẫn là toàn bộ phương vị phong sát Ma Nữ đế quốc văn tự ghi chép.

Sau đó hai ngày thời gian bên trong.

Thẩm Lãng vượt qua càng thêm xa hoa sinh hoạt, có chút thậm chí đều đã vượt qua tưởng tượng của hắn.

Vị này Russo gia tộc vậy mà kẻ giàu có đến nước này sao?

Loại này xa hoa lãng phí, thậm chí ngay cả Thẩm Lãng loại này bại gia tử đều cảm thấy đau lòng.

Khó trách vị này nữ công tước có thể mua nhiều như vậy người da đen nô lệ, những ngày này trên mặt biển thuyền liền không có đoạn tuyệt qua.

Vô số kể khôi giáp, vũ khí, nô lệ thông qua hải dương theo bốn phương tám hướng vận đến, tiến vào Bích Kim trong thành.

Thẩm Lãng thật muốn hoài nghi, cái này Russo gia tộc thật phát hiện một cái thượng cổ kim mạch, hay hoặc là có một cái Đại Kim mỏ, hẳn là gia tộc này lôi ra tới phân đều là hoàng kim?

Thẩm Lãng không biết, nàng đến tột cùng muốn triệu tập bao nhiêu quân đội.

Liên quan tới Ma Nữ đế quốc, hắn vẫn như cũ biết được rất ít, thậm chí không biết Ma Nữ đế quốc đến tột cùng ở nơi đó, có phải là Cừu Yêu Nhi đế quốc.

Hắn vẫn như cũ giống như là chim hoàng yến, sinh hoạt tại tráng lệ thành bảo bên trong, có thể hưởng thụ hết thảy vinh hoa phú quý, nhưng lại không thể đi ra cửa phòng một bước.

. . .

Hai ngày thời gian nhanh chóng đi qua.

Sau đó Dibos công tước tòa thành trang trí đổi mới hoàn toàn, khắp nơi đều hất lên màu đỏ tơ lụa.

Thậm chí ven đường pho tượng, còn có cái ghế, đều ước gì ghim tơ hồng lụa.

Toàn bộ tòa thành đèn đuốc không còn có dập tắt, không dừng ngủ đêm địa điểm đốt.

Tóm lại, tòa thành muốn cố gắng tạo nên vui mừng bầu không khí. Liền tất cả nô lệ, cũng đều mặc vào đặc thù quần áo.

Bởi vì, Dibos công tước hôn lễ muốn tới, nàng muốn gả cho một cái thần bí phương đông thế giới mỹ nam tử.

Lúc đầu cử hành hôn lễ cũng đã đầy đủ kinh dị, Thẩm Lãng cho rằng hẳn là một cái tiểu quy mô điển lễ, nhiều nhất tựa như là nạp thiếp nghi thức đồng dạng.

Không nghĩ tới, vị này Dibos nữ đại công tước vậy mà là muốn dùng chính quy lễ nghi tổ chức cái này hôn lễ.

Cái này càng thêm quái dị.

...

Màn đêm buông xuống, toàn bộ tòa thành đèn đuốc sáng trưng.

Rượu ngon như hồ, món ngon như rừng, người hầu như mây.

Một cỗ lại một cỗ lộng lẫy xe ngựa tiến vào tòa thành bên trong.

Mấy trăm quý báu tân tới tham gia Dibos công tước hôn lễ, toàn bộ không phú thì quý, giống đem Thẩm Lãng đưa tới tên hải tặc kia thủ lĩnh, đừng nói tham gia hôn lễ, coi như tiến vào tòa thành cửa chính tư cách đều không đủ.

Thẩm Lãng chú ý tới, những thứ này tham gia hôn lễ quý tộc, đại bộ phận xuyên vẫn như cũ là Tây Luân vương triều phục thị.

Tây Luân vương triều cứ việc chia năm xẻ bảy, nhưng đại gia vẫn là thừa nhận nó tại phương tây thế giới chính thống địa vị.

Ở đây lít nha lít nhít Tử tước, Bá tước, Hầu tước.

Công tước liền không nhiều, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

...

Ước chừng chín giờ tối, hôn lễ bắt đầu!

Thẩm Lãng ăn mặc hỏa hồng sắc cẩm bào, nữ công tước Dibos ăn mặc hỏa hồng sắc váy dài.

Phương tây thế giới hôn lễ đại điển, không phải tại ban ngày tiến hành sao?

Vì sao là ở buổi tối?

To lớn cung điện bên trong, khắp nơi đều đốt lửa nóng hừng hực.

Trên vách tường, trên cửa sổ bút họa, cũng toàn bộ đều là hỏa diễm.

Có cự long phun ra hỏa diễm, còn có Địa Ngục mạnh chó, còn có sơn mạch to lớn phun trào núi lửa.

Sau đó, trước đó biến mất tại tòa thành bên trong những cái kia tế sư lại một lần nữa xuất hiện.

Một cái thần bí trung niên nữ tế sư chủ trì trận này hôn lễ.

Lời nàng nói, Thẩm Lãng liền hoàn toàn nghe không hiểu, không phải tiếng Latinh cũng không phải tiếng Hi Lạp.

Nàng phảng phất đang hỏi vấn đề, sau đó Dibos công tước trả lời mỗi một cái vấn đề, lộ ra phi thường căng thành.

Cuối cùng, cái này nữ kỹ sư xuất ra một cái hoàng kim vòng tay, trực tiếp bọc tại Thẩm Lãng cùng Dibos hai người trên tay.

"Hô!" Một đám lửa theo vòng tay lên bốc cháy lên, nhưng lại cũng không đả thương người.

Điều này đại biểu lấy tại Hỏa Thần chứng kiến xuống, Thẩm Lãng (Sở Trung Thiên) cùng Dibos chính thức trở thành phu thê.

Đây thật là ngày chó.

Thẩm Lãng mới vừa tới đến phương tây thế giới, liền không hiểu thấu tái hôn.

Hơn nữa còn là như thế chính thức long trọng hôn lễ, nhưng so sánh lần trước cùng Mộc Lan bảo bối thành hôn long trọng nhiều lắm.

Ở đây mấy trăm khách quý toàn bộ đều là quý tộc, ý vị này Thẩm Lãng cái này trượng phu là tuyệt đối chính quy.

Cái này căn bản cũng không phải là tình nhân a.

Chẳng những như thế, Thẩm Lãng còn thấy rất rõ ràng, Russo gia tộc thư kí đã bắt đầu viết mới « Russo gia tộc sử », chính thức đem cuộc hôn lễ này viết vào, cũng đem Thẩm Lãng viết vào.

Nói cách khác, đoạn lịch sử này là muốn truyền xuống, Thẩm Lãng trở thành Dibos nữ đại công tước trượng cái này danh nghĩa cũng muốn thế hệ lưu truyền.

Thậm chí còn có một cái chuyên môn họa sĩ, tại bên cạnh vẽ xuống hai người thành hôn giờ khắc này.

Cuối cùng là chuyện gì phát sinh?

Sau đó Thẩm Lãng còn có một cái nghi vấn, trước đó hắn cùng Mộc Lan bảo bối bái đường thành thân về sau, là không có tiến hành động phòng.

Hôm nay cuộc hôn lễ này như thế không hiểu thấu, nhưng lại như thế chính thức.

Cái kia động phòng hoa chúc có phải là tới thật?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 414: Lãng Gia Thất Thân! Thần Chi Ý Chỉ!

Hôn lễ về sau, Thẩm Lãng bị mang vào một tòa đặc thù phòng ở bên trong.

Toà này phòng ở hẳn là vừa mới xây dựng lên, cùng toàn bộ tòa thành không khí có chút không hợp nhau. Tòa pháo đài này chủ yếu là màu ngà sữa đá cẩm thạch xây thành, mà toà này phòng ở là hỏa hồng sắc.

Chẳng những như thế, tiến vào cái này phòng ở bên trong còn cảm giác được rõ ràng nhiệt độ cao.

Bích Kim thành lâu dài đều bốn mùa như mùa xuân, nhiệt độ không thấp, lúc này ban đêm bên ngoài nhiệt độ cũng tại gần hai mươi độ C tả hữu. Nhưng mà nhà này hồng phòng ở bên trong, tối thiểu vượt qua ba mươi độ.

Chẳng những như thế, bên trong còn châm vô số ánh nến. Nhìn qua phảng phất rất lãng mạn, nhưng lại nhường người cảm thấy có chút quái dị, quá tràn ngập nghi thức cảm giác.

Toà này trong phòng cái gì cũng không có, cũng chỉ có một trương giường lớn, ba mét thừa ba mét siêu cấp giường lớn.

Giường lớn chung quanh điểm đầy ngọn nến, mấy trăm hơn ngàn căn nhiều.

Điệu bộ này, động phòng hoa chúc muốn chơi thật a? Nếu không cũng không cần kiến tạo như thế quá đáng bầu không khí đi.

Thẩm Lãng lười biếng nằm tại giường lớn phía trên, đầu óc lại một lần nữa nhớ lại cùng mấy năm trước cái kia động phòng hoa chúc, nói cho đúng là phòng không gối chiếc.

Mộc Lan bảo bối, tiếp xuống coi như phát sinh cái gì, xin ngươi cũng chớ có trách ta, xin ngươi nhất định phải ghi nhớ một câu nói kia, ngươi phu quân ta coi như thất thân, trong lòng yêu nhất nữ nhân cũng là ngươi, thậm chí duy nhất thích người là ngươi.

Bất quá hắn vẫn là hơi có chút khẩn trương, trong đầu không ngừng hiển hiện Dibos công tước ngược đãi lớn sư tử một màn kia.

Nữ nhân này đừng nhìn dáng dấp đẹp như vậy, nũng nịu dáng vẻ, thực ra liền là một cái nữ bạo long a.

Nếu quả như thật phát sinh cái gì, chẳng lẽ bị nàng làm cho gần chết a?

Mấu chốt nhất là Lãng gia đối với mình bản sự không quá có tự tin a, bản lãnh của hắn cũng liền diệt diệt Tiểu Băng, gặp được Dibos công tước loại này nữ bạo long, có lẽ sẽ bại thật thê thảm đi.

Bất quá nam nhân bản sự rất nhiều loại đa dạng, tỉ như ba tấc không nát. . .

. . .

Vẻn vẹn mười năm phút sau.

Dibos nữ đại công tước đi chậm rãi đi tới, từ vô số ngọn nến ở giữa thông đạo đi thẳng tới giường lớn phía trên.

Trong ngọn lửa, nàng lộ ra nhất là diễm lệ không gì sánh được. Nhất là cái kia mái tóc màu đỏ, quả thực câu hồn.

Nàng đi đến Thẩm Lãng trước mặt, trực tiếp giật xuống trên người váy dài, lộ ra uyển chuyển vô cùng tuyết thân.

Nàng trực tiếp ngồi tại Thẩm Lãng trên lưng, đọc trong miệng đặc thù âm phù.

Ngươi nói cái gì a?

Những lời này Thẩm Lãng liền hoàn toàn nghe không hiểu.

Đón lấy, Dibos giải ra Thẩm Lãng trên người trường bào, tại lồng ngực của hắn vẽ lấy phù văn thần bí.

Đau, đau, đau. . .

Bởi vì, nàng thật là dùng móng tay cạo qua đi, Thẩm Lãng loại này da mịn thịt mềm, rất nhanh liền bị treo lên màu đỏ dấu vết.

Đây là cái quỷ gì văn tự? Đem Thẩm Lãng toàn bộ ở ngực đều tràn ngập.

Sau đó, nàng liền đem Thẩm Lãng cho ngủ.

Móa! Đùa thật a.

. . .

Sau nửa canh giờ, hết thảy kết thúc!

Dibos nữ công tước trực tiếp đi, lưu lại Thẩm Lãng một người nằm ở đây dư vị.

Thế giới này thật sự là quá ly kỳ.

Vốn cho rằng là một cái ai cũng có thể làm chồng quả phụ, không nghĩ tới là một cái trong trắng liệt nữ.

Vốn cho rằng là nhận trai lơ, không nghĩ tới vậy mà là chính quy thành hôn.

Vốn cho rằng là giả kết hôn, không nghĩ tới thật động phòng hoa chúc.

Thẩm Lãng không thể không thừa nhận, vị này nữ công tước tư vị rất không tệ, mấu chốt không cần hắn bị liên lụy.

Thế nhưng là đây hết thảy lộ ra nhất là không hiểu thấu? Không phải sao?

. . .

Sau đó thời gian, Thẩm Lãng liền trở thành nữ đại công tước trượng phu.

Hắn tại tòa thành bên trong khôi phục tự do, thậm chí tại toàn bộ thành thị đều là tự do, hắn có thể đi bất kỳ chỗ nào.

Như vậy hắn trở thành tòa thành thị này nam chủ nhân sao?

Cũng không có!

Cơ hồ tất cả mọi người đối với hắn đứng xa mà trông.

Thành bảo bên trong thị nữ vẫn như cũ không dám nói chuyện cùng hắn, bao quát cái kia trung niên thái giám Taren, mỗi lần nhìn thấy hắn về sau, dù là khoảng cách đến mấy mét hắn liền sẽ lập tức dừng bước lại, cho Thẩm Lãng cung kính cúi người chào, sau đó nhường ở một bên, rủ xuống đầu, không đối diện thậm chí nhịn xuống hô hấp.

Russo gia tộc võ sĩ thái độ đối với hắn càng thêm lạnh lùng, mặc kệ bọn hắn là đang làm gì, cười nói lớn tiếng cũng được, xì xào bàn tán cũng được, nhưng chỉ cần Thẩm Lãng thoáng qua một cái đi, bọn họ lập tức khôi phục nham thạch đồng dạng biểu lộ, nhìn không chớp mắt.

Còn có mấy cái kia tế sư phảng phất lại một lần nữa biến mất.

Dibos nữ công tước phảng phất bề bộn nhiều việc, từ động phòng hoa chúc về sau, trong vòng vài ngày Thẩm Lãng đều chưa từng gặp qua nàng.

Hắn mỗi ngày vẫn như cũ hưởng thụ lấy có thể so với vương hầu sinh hoạt.

Có một ngày hắn thử nghiệm rời đi tòa thành, kết quả vẫn không có bất luận kẻ nào ngăn cản hắn.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng rời đi tòa thành, tiến vào Bích Kim trong thành. Ăn mặc lộng lẫy cẩm bào đi trên đường phố, trong thành tất cả quý tộc đều đối với hắn đứng xa mà trông. Nhưng mà phú thương cùng bình dân đều đối với hắn tất cung tất kính, mà những nô lệ kia vừa nhìn thấy của hắn áo choàng lên đồ án, toàn bộ chỉnh tề quỳ trên mặt đất.

Thẩm Lãng hiếu kì, Russo gia tộc vì sao không phái võ sĩ tới bảo hộ hắn, kết quả phát hiện hoàn toàn không cần.

Bởi vì hắn cẩm bào lên gia tộc huy chương liền là bảo vệ tốt nhất, Russo gia tộc thống trị tòa thành thị này đã mấy trăm năm trước, người ở đây đối Russo gia tộc trung thành đã khắc họa tận xương.

Nhưng mà Thẩm Lãng muốn cùng người trò chuyện thời điểm, toàn bộ đều thất bại.

Thành phố này có đây tuyệt đối ngôn ngữ xem thường liên, thượng tầng người nói Tây Luân ngữ (cũng chính là tiếng Latinh), trung hạ tầng người nói Duy Đạt ngữ.

Cái gì là Duy Đạt ngữ?

Phiến khu vực này đại đa số đều là màu nâu nhân chủng, bọn họ bị thống nhất xưng là Duy Đạt chủng tộc, vì lẽ đó tiếng nói của bọn họ cũng xưng là Duy Đạt ngữ. Duy Đạt tộc nhân mới là mảnh này lục địa dân bản địa, người da trắng chỉ là chinh phục giả.

Năm đó Tây Luân vương triều quét ngang toàn bộ phương tây thế giới, thời kỳ toàn thịnh cương vực vượt qua một ngàn vạn cây số vuông.

Mà cái này Bích Ba hành tỉnh liền là Tây Luân vương triều đã từng chinh phục qua địa phương. Làm Tây Luân đệ nhất đế quốc xuống dốc thời điểm, Russo gia tộc là Bích Ba hành tỉnh Tổng đốc, cái khác hành tỉnh dồn dập độc lập thành quốc, Russo gia tộc cũng không ngoại lệ, chính thức thành lập Russo công quốc.

Về sau Tây Luân thứ hai đế quốc quật khởi thời điểm, Russo gia tộc lại một lần nữa hiệu trung Tây Luân đế quốc, lại một lần nữa trở thành đế quốc một cái hành tỉnh. Nhưng mà không đến một trăm năm, Tây Luân thứ hai đế quốc lại một lần nữa diệt vong.

Bích Ba hành tỉnh lại một lần nữa trở thành Bích Ba công quốc liên tục đến nay.

Bây giờ mấy trăm năm thời gian trôi qua, nơi này dân bản địa Duy Đạt tộc đều quên mình là chủ nhân thân phận.

Duy Đạt ngữ cũng trở thành hạ đẳng ngôn ngữ, tòa thành thị này người da trắng là tuyệt đối sẽ không nói. Đương nhiên còn có càng thêm cấp thấp ngôn ngữ, đó chính là nô lệ ở giữa nói, được xưng là chó ngữ.

Cái này chó ngữ cũng không phải thật sự là ngôn ngữ, mà là chủ nô vì tốt hơn thống trị nô lệ mà phát minh ra tới ngôn ngữ.

Cơ hồ mỗi một chữ, mỗi một cái từ đều tràn ngập ti tiện. Mà lại chó ngữ câu rất ngắn, cơ hồ không có vượt qua mười cái chữ câu.

Bởi vì chủ nô cảm thấy, nếu như câu quá dài, những thứ này nô lệ liền sẽ học được thông minh, đối động vật chỉ lệnh đều rất ngắn, vì lẽ đó nô lệ ngôn ngữ cũng là như thế.

Hiện tại Thẩm Lãng gặp phải vấn đề là, hắn sẽ không nói dân bản địa Duy Đạt ngữ, càng sẽ không nói nô lệ chó ngữ, tiếng Latinh căn cứ trí não chỉ thị có thể nói.

Nhưng mà có thể nói Tây Luân ngữ người, đều biết Thẩm Lãng thân phận, bọn họ phảng phất đến lệnh cấm khẩu, sẽ không cùng Thẩm Lãng nói câu nào một chữ. Thậm chí Thẩm Lãng khẽ dựa gần, bọn họ liền tranh thủ thời gian tránh đi.

Vì lẽ đó mặc dù cưới Dibos công tước, nhưng Thẩm Lãng vẫn như cũ bị Bích Kim thành triệt để cô lập.

Thế là Thẩm Lãng liền đi thư viện, tra tìm các loại tư liệu, nhất là liên quan tới Ma Nữ đế quốc tư liệu.

Kết quả không thu hoạch được gì.

Bích Kim thành có một tòa lớn vô cùng thư viện, bên trong có mấy vạn sách thư tịch, nhưng mà liên quan tới Ma Nữ đế quốc tất cả sách, toàn bộ bị hủy diệt. Cho dù có chút bình thường thư tịch bên trong có quan hệ với Ma Nữ đế quốc nội dung, cũng toàn bộ bị cắt đi.

Thẩm Lãng càng ngày càng cảm thấy vị này Dibos công tước đối Ma Nữ đế quốc địch ý.

. . .

Bất quá có một ngày Thẩm Lãng cuối cùng là biết thành phố này người, nhất là Russo gia tộc võ sĩ thái độ đối với người phương Đông.

Ngày đó bọn họ không có phát hiện Thẩm Lãng đến, ngay tại xì xào bàn tán.

"Bất luận cái gì người phương Đông đều là dối trá tà ác, bọn họ đều nên xuống Địa ngục, nghe nói phương đông nữ nhân đại bộ phận đều là kỹ nữ, nam nhân đều thích bán cái mông!"

Một cái võ sĩ lúc nói lời này, nhận rất nhiều người đồng ý, theo trong những lời này đó có thể thấy được đến tột cùng tràn ngập cỡ nào ác ý.

Nhưng mà Thẩm Lãng vừa xuất hiện, bọn họ lập tức lại ngậm miệng không nói, nhìn không chớp mắt.

Thật sự là rất dối trá một đám người a!

Thẩm Lãng lại một lần nữa phát hiện, Bích Kim thành thượng tầng giai cấp toàn bộ đều là người da trắng, trung hạ đẳng toàn bộ đều là Duy Đạt tộc, nô lệ một nửa là người da đen, một nửa là từ các nơi chộp tới thổ dân, bọn họ thực ra cũng là Duy Đạt tộc màu nâu nhân chủng, chỉ bất quá ở tại càng thêm chỗ thật xa.

Mà đám này người da trắng đối phương đông thế giới người da vàng cũng không phải xem thường, mà là địch ý, tuyệt đối địch ý.

Cái này khiến Thẩm Lãng càng thêm tin tưởng, Ma Nữ đế quốc cùng Cừu Yêu Nhi có quan hệ.

Trở lại tòa thành về sau, Thẩm Lãng vốn cho rằng sẽ không còn được gặp lại Dibos nữ công tước.

Nhưng mà không nghĩ tới thành hôn bảy ngày sau đó, nàng lại bỗng nhiên xuất hiện tại Thẩm Lãng gian phòng bên trong, sau đó lại đem Thẩm Lãng cho ngủ.

Ngủ trước đó vẫn như cũ nhớ tới cổ quái lời nói, mà lại dùng móng tay trên người Thẩm Lãng viết kỳ quái văn tự.

Sau nửa canh giờ, nàng lại một lần nữa biến mất.

...

Lại qua năm ngày!

Dibos nữ công tước lại một lần nữa xuất hiện, đem Thẩm Lãng cho ngủ.

Ngủ xong sau nàng lúc đầu muốn rời khỏi, kết quả bị Thẩm Lãng đè lại, Thẩm Lãng đem nàng ngủ, mà lại thi triển thập bát ban võ nghệ.

Nửa đường Thẩm Lãng muốn hôn nàng, nhưng mà bị nàng đẩy ra.

Mặc kệ là thế giới này, vẫn là thế giới Địa Cầu, đều có một đám phi thường kỳ quái nữ nhân.

Có thể bị ngủ, nhưng không thể bị hôn, giống như dạng này liền còn giữ vững mình sau cùng cao khiết.

. . .

Sau đó Thẩm Lãng dần dần hiểu, vị này Dibos công tước là một cái tuyệt đối ưu tú quý tộc.

Nàng chẳng những võ công cao cường, tinh thông binh pháp, mà lại có rất cao văn học, y thuật, thơ ca tạo nghệ.

Tóm lại một cái ưu tú nhất quý tộc nữ nhân nên thế nào, nàng thì thế nào. Đương nhiên Thẩm Lãng cũng quá không thích loại nữ nhân này, ưu tú đến không giống chân nhân.

Mà lại các nàng nghệ thuật thiên phú phảng phất là vì hun đúc mình tình cảm sâu đậm, tuyệt đối không phải vì lấy lòng người khác, cũng không phải vì thu hoạch được người khác thưởng thức.

Có một lần Thẩm Lãng trong lúc vô tình xâm nhập tiến vào, phát hiện Dibos công tước đang gảy đàn.

Lúc này phương tây thế giới dương cầm chưa từng xuất hiện, vũ ống khóa đàn cũng chưa từng xuất hiện, chỉ có phong cầm, mà lại phi thường to lớn.

Cứ việc âm sắc so ra kém dương cầm, nhưng đã rất không tệ.

Dibos công tước phong cầm tạo nghệ phi thường cao, quả thực được xưng tụng là ưu tú nghệ thuật gia.

Nhưng mà Thẩm Lãng vừa mới đi vào, nàng liền đình chỉ diễn tấu, hướng về hắn mỉm cười, liền đứng dậy rời đi.

Đây chính là một loại xa lánh, tràn ngập lễ nghi quý tộc xa lánh.

Dibos công tước xưa nay không tại có dự thính người thời điểm diễn tấu, đây là vì sao?

Bởi vì nàng cảm thấy diễn tấu âm nhạc là tại lấy lòng người khác, nhưng toàn bộ Bích Kim thành địa vị của nàng cao quý nhất, cho nên nàng không có khả năng đi lấy duyệt bất luận kẻ nào.

Nói một cách khác, không có bất kỳ người nào phối nghe nàng đàn tấu, đương nhiên bao quát Thẩm Lãng ở bên trong.

Đương nhiên nếu như là cái khác công tước đến, lại hoặc là Tây Luân vương triều cái khác thân vương, cái kia tin tưởng Dibos công tước là phi thường vui lòng diễn tấu.

Thẩm Lãng lại một lần nữa cảm nhận được phương tây quý tộc thực chất ở bên trong cái chủng loại kia ngạo mạn, đối người xem thường, dối trá mà lại tràn ngập lễ phép xem thường.

Thẩm Lãng cũng không thèm để ý, ngồi tại phong cầm trước mặt, tại trí não trợ giúp xuống, tiến hành đàn tấu.

Vẫn như cũ là hắn yêu nhất « Exodus », cái này thủ khúc lịch sử không lâu, chỉ là một bộ phim phối nhạc, mặc dù đi qua Wojciech Kira ngươi cải biến, Maxime diễn tấu, không tính là đại sư chi tác, nhưng vẫn như cũ là sang hèn cùng hưởng kinh điển khúc con mắt.

Trong này tràn đầy rộng rãi, bi tráng sử thi cảm giác, xác thực rung động lòng người, dù là Thẩm Lãng không tính thích Israel quốc gia này, nhưng vẫn là rất thích cái này thủ khúc.

Nghe được Thẩm Lãng diễn tấu, Dibos công tước dừng bước lại, cẩn thận lắng nghe.

Lúc này nàng lại biểu hiện ra một cái ưu tú quý tộc phẩm đức, vui lòng giám thưởng, mà lại có được cực cao giám thưởng trình độ.

Đôi mắt đẹp của nàng lộ ra kinh diễm biểu lộ, không nghĩ tới Thẩm Lãng như thế một cái phương đông nam nhân, vậy mà lại diễn tấu ra như thế phương tây âm nhạc.

Đông tây phương thế giới mặc dù cơ hồ là ở vào ngăn cách trạng thái, nhưng mà song phương văn minh vẫn là có một chút lẫn nhau thẩm thấu.

Russo gia tộc làm Tây Luân vương triều cổ lão quý tộc, đối với phương đông thế giới cũng là có chỗ hiểu.

Tại Dibos công tước xem ra, phương đông thế giới âm nhạc không phải như vậy, bọn họ âm nhạc càng thêm truy cầu ý cảnh cùng sinh động, không giống phương tây âm nhạc tràn ngập xâm lược tính cùng lực trùng kích.

Đương nhiên, nàng thừa nhận phương đông thế giới âm nhạc cũng phi thường ưu tú. Nhưng thân là Tây Luân vương triều một thành viên, nàng vô luận như thế nào cũng muốn bảo trì tự thân văn minh cảm giác ưu việt.

Thẩm Lãng diễn tấu kết thúc, Dibos công tước rời đi.

. . .

Vào lúc ban đêm, Dibos công tước lại một lần nữa xuất hiện tại Thẩm Lãng gian phòng bên trong.

Lại một lần nữa tràn ngập nghi thức cảm giác mà đem hắn ngủ.

Sau đó nàng lúc sắp đi, lại một lần nữa bị Thẩm Lãng đè lại, bị Thẩm Lãng dùng phương thức của hắn ngủ.

Nhưng mà Thẩm Lãng muốn hôn hôn thời điểm, lại một lần nữa bị nàng đẩy ra.

Hai người tiến vào một loại phi thường kỳ quái trạng thái.

Là vợ chồng, nhưng càng là người xa lạ.

Nhất là làm Thẩm Lãng biểu hiện ra một ít tài hoa thời điểm, Dibos công tước liền biểu hiện ra càng thêm thái độ lạnh lùng.

Toàn bộ Bích Kim thành đối với hắn cô lập vẫn tại tiếp tục, thậm chí đã theo người da trắng lan tràn đến màu nâu nhân chủng.

Thẩm Lãng mặc dù sẽ nói chuyện, thậm chí đã thông qua trí não học tập Duy Đạt ngữ, nhưng vẫn như cũ giống như là một cái câm điếc, bởi vì không có người nào cùng hắn nói chuyện, hắn cho tới bây giờ đều không nói gì cơ hội.

Mặt khác hai cái phương đông thế giới mỹ nam tử Kunyan cùng Tần Cổ, đã triệt để trở thành tòa pháo đài này mới thái giám.

Hai người kia đối Thẩm Lãng cũng đứng xa mà trông, mặc dù là đồng tộc, nhưng mà cũng chưa từng mở miệng nói chuyện. Thậm chí vì cáo biệt mình người phương Đông thân phận, bọn họ cắt đi tóc dài, miêu tả nhãn ảnh, cố gắng để cho mình giống như là người phương Tây.

. . .

Thẩm Lãng cảm giác được cô độc sao?

Có một ít!

Khi hắn tại đảo hoang thời điểm, thời gian mấy tháng cũng chỉ có hắn một người, đương nhiên là cô độc.

Lúc ấy hắn nghĩ đến tranh thủ thời gian đi vào một cái thành thị, tùy tiện cái kia thành thị, chỉ cần có người liền tốt.

Thậm chí còn lập xuống to lớn nguyện vọng, trong vòng ba tháng trở nên nổi bật, trong vòng một năm nắm giữ thành thị.

Hiện tại hắn biết, có chút muốn nhiều.

Hắn vẻn vẹn trong vòng vài ngày, liền trở thành tòa thành thị này chủ nhân trượng phu, nhìn qua phảng phất dưới một người, trên vạn người.

Nhưng mà hắn biết, dựa vào kế sách cùng đầu óc, hắn mãi mãi cũng được không thành phố này chủ nhân.

Bởi vì hắn là người phương Đông, hắn là người da vàng.

Dù thông minh, lại xuất sắc đều không dùng.

Tại thành phố này càng ở lâu, Thẩm Lãng liền càng phát ra cảm nhận được thành phố này tất cả mọi người đối với hắn cô lập cùng xa lánh.

Thậm chí theo thời gian xói mòn, loại này cô lập cùng xa lánh, biến thành một loại địch ý.

Thời gian mấy tháng, không người cùng hắn nói câu nào.

Dù là chung quanh đều là người, nhưng mà không chiếm được bất cứ tin tức gì, bởi vì một khi hắn tới gần, tất cả mọi người trò chuyện toàn bộ đình chỉ.

Bất quá Thẩm Lãng cũng không có cảm giác được thống khổ, hắn dù sao cũng là trí giả.

Gặp được loại tình hình này, hắn chỉ có ở trong lòng nói một tiếng: Ngu xuẩn.

Nhưng mà hắn cũng thật sâu biết, làm một người phương Đông hắn muốn tại tòa thành thị này đặt chân là không thể nào, chớ nói chi là nắm quyền thế.

Làm một chủng tộc muốn dung nhập một chủng tộc làm sao bây giờ?

Bằng không liền cam vì phụ thuộc? Nhường cái này chủ đạo tông tộc cảm thấy ngươi không có uy hiếp.

Mà hai cái cường đại chủng tộc ở giữa liền không có cái gì dung nhập, chỉ có chinh phục.

. . .

Một ngày này ban đêm!

Dibos công tước lại một lần nữa tràn ngập nghi thức cảm giác ngủ Thẩm Lãng.

"Ngươi một mực tại nghe ngóng Ma Nữ đế quốc?" Nàng mở miệng hỏi.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng."

Dibos nói: "Người phương Đông vì sao muốn tới phương tây thế giới, vì sao muốn tới đánh vỡ nơi này cân bằng?"

Thẩm Lãng nghĩ một lát, nhún nhún vai.

Lời này hắn không có cách nào trả lời, chẳng lẽ hắn có thể đến hỏi thế kỷ XVI Tây Ban Nha, thế kỷ mười bảy Hà Lan, thế kỷ mười tám đế quốc Anh, vì sao không hảo hảo ở tại các ngươi phương tây thế giới, vì sao muốn tới phương đông thế giới đâu?

Dibos nói: "Quên Ma Nữ đế quốc a? Hắn trở thành không các ngươi tại phương tây thế giới tổ quốc!"

Thẩm Lãng nghe ra nàng còn chưa nói hết lời, Ma Nữ đế quốc nhất định sẽ diệt vong.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Russo gia tộc đã từng cũng là Tây Luân vương triều Vương tộc?"

Dibos nói: "Gia tộc bọn ta cho tới bây giờ cũng sẽ không tận lực nâng lên mình lịch sử địa vị, chúng ta cùng các ngươi phương đông thế giới gia tộc không giống."

Lời nói này đến, thật giống như hai chúng ta phương đông thế giới gia tộc liền đặc biệt thích hướng trên mặt gần sát, liều mạng đi trèo Hoàng tộc tổ tông giống như.

Ách!

Được rồi, xác thực có một số người là như thế này.

Tỉ như Tiết thị gia tộc, tại mọi thời khắc muốn trở thành Nhâm thị.

Nhưng Thẩm Lãng liền không dạng này, toàn bộ phương đông thế giới cao quý nhất dòng họ là cơ cùng khương, nguyên bản cơ họ Cao tại họ Khương.

Nhưng mà bởi vì Khương Ly bệ hạ nguyên nhân, khiến cho tại phương đông thế giới ức vạn dân chúng trong lòng, họ Khương cùng họ Cơ là cùng cấp.

Không thấy được Doanh Quảng coi như đánh cắp Tân Càn vương quốc vương vị về sau, cũng không dám họ Khương, mà đổi thành thắng họ.

Thân ở phương tây thế giới Thẩm Lãng, trên đỉnh đầu phương đông thế giới cao quý nhất dòng họ, nhưng hắn cũng không có đem mình đổi tên gọi khương lãng a.

"Cơ thị về Cơ thị, Tây Luân về Tây Luân." Dibos công tước nói: "Ma Nữ đế quốc chống đỡ Tây Luân vương triều chia năm xẻ bảy, lôi kéo vô số nô lệ cùng dân đen, ý đồ tại ta phương tây thế giới thành lập dị tộc chính quyền, cái này nhất định là sẽ không thành công. Ma Nữ đế quốc liền như là xây dựng vào trên bờ cát tòa thành, tùy tiện một cái bọt nước liền có thể phá hủy."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta không có nhớ lầm, Bích Kim thành thậm chí toàn bộ Bích Ba hành tỉnh, đều đã từng danh xưng hiệu trung với Ma Nữ đế quốc."

Dibos công tước nói: "Đó là của ta huynh trưởng gây nên, vì lẽ đó hắn bị ta treo cổ."

Thẩm Lãng nheo mắt lại, hắn vô tâm đi tìm kiếm trong này chân tướng.

"Tương phản, bởi vì Ma Nữ đế quốc xuất hiện, khiến cho Tây Luân thứ ba đế quốc thành lập." Dibos công tước nói: "Vì lẽ đó quên ngươi Ma Nữ quốc đi, nó được không ngươi tại phương tây tổ quốc, Tây Luân về Tây Luân."

Ha ha! Ha ha!

Thượng Đế về Thượng Đế? Caesar về Caesar sao?

Không, câu nói này dùng tại nơi này không thích hợp, bởi vì hai cái này cùng thuộc tại phương tây thế giới.

Dibos công tước lại muốn đứng dậy rời đi, Thẩm Lãng ôm lấy cổ của nàng, hướng về nàng đỏ tươi bờ môi hôn qua đi.

Nhưng mà lại một lần nữa bị tay của nàng ngăn cản.

"Tây Luân về Tây Luân, Đại Viêm về Đại Viêm."

Thẩm Lãng trong lòng cười lạnh, đều ngủ ngon mấy lần, ngươi còn nói với ta như vậy có ý tứ sao?

Nhưng bây giờ có thể nhìn ra được, vị này Dibos công tước mặc dù cùng hắn ngủ rất nhiều lần, nhưng cho tới bây giờ đều không có muốn tới gần song phương quan hệ ý tứ.

Vẫn như cũ là tuyệt đối cô lập!

Cái này cũng đúng, miệng là ăn cơm nói chuyện, vì lẽ đó hôn xem như cấp bậc cao hơn giao lưu.

Mà phía dưới là đi ị đi tiểu, vì lẽ đó xem như cấp độ thấp giao lưu?

Nhưng nhân loại đến tột cùng là ưa thích thấp kém giao lưu, vẫn là cao tầng giao lưu đâu?

. . .

Thẩm Lãng đã triệt để biết vị này Dibos công tước thái độ.

Sau đó thời gian, hai người vẫn như cũ sẽ phát sinh thân mật nhất quan hệ.

Nhưng mà quan hệ lại càng thêm xa lánh.

Mỗi một lần Dibos công tước đều muốn đọc đặc thù ngôn ngữ, trên người Thẩm Lãng họa (vẽ) đặc thù văn tự.

Tràn ngập nghi thức cảm giác hoan hảo.

Đừng nói hôn, liền trò chuyện đều không có nửa câu.

Nàng tới cùng Thẩm Lãng thân mật, phảng phất như là tại thực hiện một loại nào đó nghi thức.

Toàn bộ thành thị đối Thẩm Lãng cổ vũ cùng ngăn cách, càng thêm nghiêm trọng, căm thù cũng nghiêm trọng hơn.

Đương nhiên không có người hướng Thẩm Lãng dựng thẳng ngón giữa, cũng không có người hướng hắn nhổ nước miếng.

Nhưng mà hắn đi qua đường, tại thời gian rất lâu bên trong người khác sẽ không đi.

Hắn đi bất kỳ địa phương nào, tất cả mọi người sẽ lập tức tránh đi.

Tất cả mọi người có thể nhìn ra Thẩm Lãng tinh xảo cao khiết, nhưng đây là một loại buồn nôn tỏ thái độ, đem cái này tộc quần dối trá lên cao đến cực hạn.

Thẩm Lãng chỉ có thể thông qua con mắt đi phát hiện hết thảy.

Dibos công tước vẫn như cũ liên tục không ngừng mua nô lệ, đồng thời huấn luyện trở thành quân đội.

Nàng dưới trướng quân đội đã đạt tới một cái phi thường kinh người số lượng.

Mặc dù Thẩm Lãng không nhìn thấy bất luận cái gì tư liệu, nghe không được bất luận cái gì trò chuyện, nhưng mà hắn có thể cảm nhận được.

Bởi vì Ma Nữ đế quốc xuất hiện, khiến cho Tây Luân thứ ba đế quốc ngay tại nhanh chóng thành hình.

Mà Dibos công tước liền là Tây Luân thứ ba đế quốc một thành viên.

Nàng chiêu binh mãi mã, chính là vì tiến đánh Ma Nữ đế quốc.

Mục tiêu của bọn hắn rất đơn giản, triệt để đem Ma Nữ đế quốc chém tận giết tuyệt, thậm chí giết hết hết thảy người phương Đông.

Thẩm Lãng biết, Tây Luân vương triều thực ra vẫn như cũ phi thường cường đại, thứ hai đế quốc sở dĩ sẽ tan rã, hoàn toàn là bởi vì rắn mất đầu.

Phía dưới từng cái vương quốc, từng cái công quốc đô rất mạnh, tìm không thấy một cái tin phục người leo lên đế quốc hoàng vị, vì lẽ đó chia năm xẻ bảy.

Này cũng có chút giống là cổ đại Xuân Thu Chiến Quốc, Chu thiên tử suy thoái, thiên hạ chư hầu quật khởi, cho nên mới chia năm xẻ bảy.

. . .

Mấy ngày trước đó, có người tới bái phỏng Thẩm Lãng, đây là mấy tháng qua lần thứ nhất có người tới gặp hắn.

Liền là cái kia hải tặc thủ lĩnh, hắn vì Thẩm Lãng đưa tới một cái bao, ở trong đó không có cái gì đồ vật, liền là Thẩm Lãng ủy thác hắn mò lên phá khí cầu vải.

Sau đó thời điểm, Thẩm Lãng lại một lần nữa biến thành chim hoàng yến.

Chẳng những không có ra khỏi thành bảo, thậm chí ngay cả mình cửa phòng đều không có ra.

Thật giống như đám kia Hỏa Thần tế sư đồng dạng, các nàng lần trước xuất hiện vẫn là Thẩm Lãng hôn lễ, từ đó về sau liền hoàn toàn biến mất.

Lúc này Thẩm Lãng đã không có ý định tại tòa thành thị này phát triển cái gì.

Hắn mục tiêu duy nhất liền là rời đi Bích Kim thành, đi Ma Nữ quốc.

Mặc dù hắn hiện tại còn không thể hoàn toàn xác định Ma Nữ quốc liền là Cừu Yêu Nhi thành lập quốc gia, nhưng có thể khẳng định nó quân chủ là một cái người phương Đông, chỉ có ở nơi đó Thẩm Lãng mới có thể thi triển tài hoa của mình, mới có thể có đến lực lượng cường đại.

Mà lại, vị này Ma Nữ đế quốc rất có thể liền là Cừu Yêu Nhi.

Nếu thật là nàng, Thẩm Lãng hoàn toàn là nhìn mà than thở, mấy năm không gặp Cừu Yêu Nhi trở nên mạnh như vậy sao?

Thấy một lá mà biết cuối thu, nhìn một đốm là có thể thấy toàn bộ con báo.

Cái này Dibos công tước mặc kệ là cá nhân võ lực, hay là năng lực, đều là siêu cường.

Lúc này nàng dưới trướng đại quân, đã vượt qua mười mấy vạn.

Nàng còn vẻn vẹn chỉ là Tây Luân thứ ba đế quốc một thành viên trong đó mà thôi.

Nhưng mà cái này Ma Nữ đế quốc, một đường theo phương đông thế giới đánh tới, chinh phục vô số thành bang cùng hành tỉnh, thành lập khổng lồ đế quốc.

Toà này Bích Kim thành đã từng liền thần phục tại Ma Nữ đế quốc dưới chân.

Dạng này uy phong thật sự là có năm đó Khương Ly bệ hạ phong phạm.

Bất quá Thẩm Lãng coi như muốn đi Ma Nữ đế quốc cũng đi không, thậm chí hắn đều không thể xác định Ma Nữ đế quốc ở nơi đó.

Trước đó hắn tại cái kia quặng KNO3 đảo hoang, còn có thể chờ đợi thuyền tới.

Bây giờ tại toà này Bích Kim thành, mặc dù người đông nghìn nghịt, lại so đảo hoang còn muốn cô độc.

Mà lại, hắn rốt cuộc đợi không được bất luận cái gì thuyền tới, hắn căn bản là không có cách rời đi Bích Kim thành. Mặc kệ hắn ra bao nhiêu tiền, đều không có một chiếc thuyền nguyện ý dẫn hắn rời đi.

Mặc kệ hắn tại cải trang trang phục, ẩn tàng tung tích đều không dùng, bởi vì toàn bộ thành thị chỉ có ngươi một cái dị loại.

Một đầu thiên nga trắng, tại một đám thiên nga đen bên trong là thế nào đều che giấu không được, coi như ngươi muốn đem mình bôi đen cũng không có khả năng.

Bất quá Thẩm Lãng biết, hắn rời đi Bích Kim trước thành hướng Ma Nữ quốc thời khắc, chẳng mấy chốc sẽ đến.

. . .

Theo một ngày nào đó bắt đầu!

Thẩm Lãng đã không thích mặc tơ lụa, mà thích mặc cái khác loại hình quần áo.

Nhất là vải bông, vải bố, càng thêm thông khí.

Nhưng mà tại cái này thành bảo bên trong, không có người sẽ vì hắn chuẩn bị hắn muốn quần áo.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng liền đi trong thành thị mình mua vải bông, vải bố, mình may quần áo.

Phương tây thức quần áo, hắn đã không thích xuyên, hắn lại lần nữa mặc vào phương đông thức bào phục.

. . .

Ban đêm!

Dibos nữ công tước lại một lần nữa đi vào Thẩm Lãng gian phòng, tràn ngập nghi thức cảm giác mà đem hắn ngủ.

Cuối cùng nàng thật dài hô một hơi.

Liền phảng phất toàn bộ thần thánh nghi thức kết thúc?

Đón lấy, nàng nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt có chút phức tạp.

"Ngủ ngon, tới từ đông phương thế giới nam nhân."

Sau đó, nàng trực tiếp đi.

Đến bước này, nàng cùng Thẩm Lãng kết hôn đã vượt qua chín mươi chín ngày, hai người thân mật số lần cũng vượt qua mười chín lần.

. . .

Có một ngày!

Đại khái là phương tây thế giới một cái vô cùng trọng yếu ngày lễ, tựa như là Tây Luân đế quốc đệ nhất hoàng đế sinh nhật ngày.

Toàn bộ Bích Kim thành không có tiến hành trắng trợn chúc mừng, mà là gõ vang trang nghiêm tiếng chuông.

Hay là Thẩm Lãng đoán sai, đây không phải Tây Luân đế quốc đệ nhất hoàng đế sinh nhật, mà là ngày giỗ của hắn.

Mấy cái thị nữ tràn vào đến, vì Thẩm Lãng triệt để tắm rửa thay quần áo.

Lần này liền càng thêm xa hoa thần thánh, ròng rã chín lần tắm rửa.

Sau đó mặc vào chín tầng quần áo.

Tầng thứ nhất đến tầng thứ năm, đều là chính Thẩm Lãng quần áo. Tầng thứ sáu đến tầng thứ chín, toàn bộ đều là Russo gia tộc chuẩn bị cho hắn quần áo.

Mà lại toàn bộ đều là phương đông thức phương đông bào phục, tơ lụa gấm vóc, phi thường hoa lệ.

Trung niên thái giám đi tới, khom người nói: "Các hạ, thần thánh nghi thức lập tức liền muốn bắt đầu, xin ngài đi ra!"

Cái gọi là thần thánh nghi thức, rốt cục muốn bắt đầu sao?

Chờ ròng rã một trăm ngày.

Bên ngoài có một cái hoa lệ xe miện, cũng là phương đông thức.

Thẩm Lãng ngồi lên xe miện, mười chín người nhấc lên rời đi tòa thành, hướng về bến tàu đi đến.

. . .

Lúc này Bích Kim thành bên ngoài cửa chính trên quảng trường, lít nha lít nhít đều là quân đội.

Che khuất bầu trời, vô số kể, võ trang đầy đủ, oai hùng cường hãn.

Toàn bộ trên mặt biển, không có một chiếc thương thuyền, cũng không có một chiếc thuyền hải tặc, toàn bộ đều là chiến thuyền, vượt qua mấy trăm chiếc chiến thuyền.

Mỗi một chiếc trên chiến thuyền, đều treo Russo gia tộc cờ xí, cao hơn địa phương treo Tây Luân thứ ba đế quốc cờ xí.

Dibos công tước một thân nhung trang.

Lúc này, liên tục ẩn thân Hỏa Thần tế sư lại một lần nữa xuất hiện.

Tràn ngập thần bí đứng tại trên bến tàu.

Dibos nữ đại công tước đứng ở chỗ cao, khàn khàn nói: "Đại Viêm về Đại Viêm, Tây Luân về Tây Luân. Phương đông về phương đông, phương tây quy thiên mới. Người phương Đông liền không nên xuất hiện tại phương tây trên thế giới, Ma Nữ đế quốc là toàn bộ phương tây thế giới công địch!"

"Russo gia tộc đời đời kiếp kiếp hiệu trung với Tây Luân vương triều, bây giờ cũng không ngoại lệ!"

"Lần này ta dẫn đầu đại quân, viễn chinh Ma Nữ đế quốc, xây lại Tây Luân thứ ba đế quốc!"

"Triệt để đem người phương Đông hủy diệt, triệt để đem Ma Nữ đế quốc chôn vùi!"

"Đại Viêm về Đại Viêm, Tây Luân về Tây Luân."

"Vĩ đại Hỏa Thần, ở đây ta chính thức hướng ngươi hiến tế lên ta trượng phu, tới từ đông phương thế giới nam tử!"

Một lát sau!

Thẩm Lãng bị mang lên một cái đặc thù hình phạt thiêu sống bên trên.

"Thiêu chết hắn, thiêu chết hắn!"

Vô số người hướng về Thẩm Lãng hô to.

Hiện tại hết thảy chân tướng rõ ràng.

Dibos công tước sở dĩ sẽ gả cho Thẩm Lãng, gả cho một cái xa lạ phương đông thế giới nam tử, mà lại thành hôn đầy đủ một trăm ngày, thân mật số lần vượt qua mười chín lần.

Hết thảy chính là vì hiến tế!

Chính là vì tại xuất chinh Ma Nữ đế quốc thời điểm, đem Thẩm Lãng đốt sống chết tươi!

Không phải tộc ta trong lòng ắt suy nghĩ khác!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 415: Lãng Gia Kỳ Tích! Medusa!

Cái này loại hiến tế thật liền tràn ngập đông tây phương sắc thái.

Tại phương đông thế chiến trước đó muốn tiến hành tế thiên đại điển, hoặc là chém rụng đầu của địch nhân tiến hành tế cờ.

Mà cái này phương tây thế giới liền lộ ra càng thêm thần bí một chút, cũng càng thêm tàn nhẫn một chút.

Hiến tế, trình độ nào đó là hiến tế chính mình. Nhưng mà Dibos nữ đại công tước đương nhiên sẽ không đem mình dâng ra đi, chỉ có thể dâng ra thân nhân của mình.

Nhưng mà nàng không có hài tử, thân ca ca đã bị nàng chém đầu răn chúng.

Không có thân nhân, cũng chỉ có thể chế tạo thân nhân, trượng phu đương nhiên liền xem như thân nhân.

Mà lại nàng muốn thảo phạt Ma Nữ đế quốc là người phương Đông, vậy thì tìm một cái phương đông nam nhân làm trượng phu.

Cái này loại hiến tế mục tiêu không thể tìm lung tung, nhất định phải tìm một cái huyết mạch cao quý, (tụ) tập thiên địa tinh hoa cái chủng loại kia nam nhân.

Vì lẽ đó Dibos công tước phát ra treo thưởng, tìm kiếm một cái khí chất cao quý, vạn người không được một tuyệt đỉnh mỹ nam tử, tiền thưởng là ba ngàn kim tệ.

Nhất thời phương tây thế giới lính đánh thuê, hải tặc khắp nơi tìm kiếm cái này dạng phương đông mỹ nam tử.

Nhưng mà ròng rã tìm hơn nửa năm thời gian, mới tìm được ba cái.

Có người có lẽ sẽ hỏi, lần kia khảo hạch Thẩm Lãng vì sao lại thắng, câu trả lời của hắn mặc dù huyễn hoặc khó hiểu, nhưng cũng hoàn toàn là qua loa.

Trên thực tế Thẩm Lãng coi như trả lời lại phân đều sẽ thắng, bởi vì khí chất của hắn cùng hình tượng vượt xa hai vị kia đối thủ cạnh tranh.

Dibos công tước cùng cái khác Hỏa Thần tế sư đã sớm chọn trúng Thẩm Lãng, cái gọi là khảo hạch vẻn vẹn chỉ là đi một cái đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Tuyển định nhân tuyển về sau, liền muốn chân chính thành hôn, đồng thời phát sinh giữa phu thê quan hệ thân mật.

Một trăm ngày, ròng rã mười chín ngày.

Mỗi một lần thân mật thời điểm, đều muốn tràn ngập nghi thức cảm giác.

Cái này dạng mới có thể lộ ra thành kính, cái này dạng mới không coi là là lừa gạt Hỏa Thần, cái này dạng xuất chinh mới có thể nhận Hỏa Thần phù hộ.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng tại Bích Kim thành đãi ngộ mới có thể như thế quái, rõ ràng là nữ đại công tước trượng phu, tất cả mọi người đối với hắn lại tránh như xà hạt.

Bởi vì hắn là một cái vật hi sinh, thậm chí xem như một cái vật chẳng lành.

…

Thẩm Lãng bị một mực buộc chặt tại trên giá gỗ.

Nét mặt của hắn phi thường yên tĩnh, không có khẩn trương, không có sợ hãi.

Buộc chặt tốt về sau, mấy cái Hỏa Thần tế sư đem hắn mang lên trên một con thuyền.

Chiếc thuyền kia bị trang trí đến tráng lệ, nhưng là lại chất đầy củi.

Mấy cái Hỏa Thần tế sư vây quanh trên giá gỗ Thẩm Lãng hát Hỏa Thần thơ ca tụng, phảng phất đang cầu nguyện.

Toàn bộ nghi thức lộ ra quỷ dị mà lại thâm trầm, trên bờ tất cả mọi người đều chỉnh tề quỳ trên mặt đất.

Ròng rã mười năm phút về sau, nghi thức kết thúc.

Sau đó Dibos nữ đại công tước đi tới, đi vào giá gỗ trước mặt nhìn qua Thẩm Lãng.

"Trước khi chết, ngươi nguyện ý nói cho ta tên thật của ngươi sao?" Dibos hỏi.

Thẩm Lãng cười một tiếng, không nói gì.

"Ta nói qua, Đại Viêm về Đại Viêm, tây phương về tây phương." Dibos nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà mảnh đất này, bao quát Tây Luân vương triều phần lớn đất đai đều không thuộc về các ngươi, các ngươi là theo phía bắc thế giới tới."

Cái này cũng là Thẩm Lãng theo trên sách xem ra.

Phiến đại lục này nguyên bản thuộc về dân bản địa, Duy Đạt tộc, Phệ Đà tộc mấy người, cái này phiến vượt qua hai ba ngàn vạn cây số đất đai, thuộc về trên trăm cái dân bản địa chủng tộc.

Mà Tây Luân vương triều tổ tiên, toàn bộ đến từ ngoài vạn dặm cực bắc thế giới.

Bọn họ cũng không phải cái này đất đai chủ nhân, cũng chỉ là chinh phục giả mà thôi.

Vì sao Tây Luân vương triều tổ tiên muốn rời khỏi cố hương của mình xuôi nam, cực bắc thế giới đến tột cùng phát sinh cái gì? Cái này điểm liền hoàn toàn không biết được, thư tịch lên không có bất kỳ cái gì miêu tả.

Dibos công tước nói: "Chí ít chúng ta tới trước."

Thẩm Lãng nói: "Cực bắc thế giới phát sinh cái gì? Vì sao tổ tiên của các ngươi muốn xuôi nam, viễn độ trùng dương xuôi nam?"

"Không biết." Dibos hồi đáp.

Không biết vì sao, nói lên cực bắc thế giới, Thẩm Lãng liền nghĩ đến Bạch Ngọc Kinh, có tuyết địa phương đều thuộc về Bạch Ngọc Kinh lãnh địa.

Dibos nói: "Trước ngươi không phải vẫn muốn hôn sao? Trước khi chết, ta có thể cho ngươi một cái."

Sau đó nàng dùng ngón tay trỏ tại trên bờ môi của mình đụng vào một cái, sau đó lại tại Thẩm Lãng trên môi đụng vào một cái.

Vẫn như cũ như thế ngạo mạn sao?

"Ta mặc kệ trước ngươi thân phận là cái gì, nhưng có thể trở thành Russo công tước trượng phu mà chết, cũng tuyệt đối là vinh quang của ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Trước khi chết, ta có một cái yêu cầu."

Dibos công tước nói: "Ta đã cho ngươi hôn."

Thẩm Lãng nói: "Không, mời ngươi kéo lên mặt của ta che đậy, ta thật không nguyện ý nhìn thấy ngươi cái này khuôn mặt."

Dibos công tước tuyệt mỹ khuôn mặt có chút co lại súc, nói: "Như ngươi mong muốn."

Sau đó, Dibos công tước đem tìm tới Thẩm Lãng đỉnh đầu mặt nạ, bỗng nhiên hướng xuống kéo một cái.

"Nghỉ ngơi!"

Dứt lời, Dibos công tước rời đi thuyền, trở về tới trên bến tàu.

Thủy thủ cởi dây, gió thổi thuyền liên tục hướng phía đông lướt tới, bởi vì Dibos công tước phải xuất chinh địa phương ngay tại phương đông.

Thuyền tung bay đến càng ngày càng xa, càng ngày càng xa, cuối cùng vượt qua ba trăm mét.

Lúc này Dibos công tước mới không chút hoang mang, châm hỏa tiễn, giương cung cài tên, chỉ xéo lấy bầu trời.

"Sưu. . ." Bỗng nhiên một tiễn bắn ra.

Hỏa tiễn tại không trung xẹt qua một đường vòng cung, vô cùng chuẩn xác rơi vào Thẩm Lãng trước mặt củi phía trên.

"Hô. . ."

Liệt diễm bỗng nhiên dấy lên, nháy mắt cháy hừng hực.

Trên giá gỗ Thẩm Lãng, nháy mắt biến thành một hỏa nhân.

"A. . . A. . . A. . ."

Hắn truyền đến vô cùng tiếng kêu thảm thiết thê lương, nghe vào nhường người rùng mình.

Nhìn qua cháy hừng hực Thẩm Lãng, trên bờ người lâm vào cuồng hoan.

"Thiêu chết người phương Đông, thiêu chết dị loại."

"Giết sạch người phương Đông, Tây Luân vạn tuế, Tây Luân vạn tuế. . ."

"Giết sạch Ma Nữ đế quốc!"

Cùng lúc đó!

"Rầm rầm rầm. . ."

Thẩm Lãng chỗ trên thuyền tuôn ra vô cùng óng ánh lửa khói.

Chỉnh con thuyền lửa khói, đều điên cuồng tuôn ra, nháy mắt đem cái này chiếc thuyền nhỏ toàn bộ che giấu.

Những thứ này lửa khói không phải Thẩm Lãng thả, mà là Hỏa Thần tế sư, cái này hay là không tính là một tin tức tốt, bởi vì bọn hắn ngược lại là phát minh thuốc nổ.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

"A. . . A. . . A. . ."

Óng ánh lửa khói, cháy hừng hực thuyền, còn có Thẩm Lãng tiếng kêu thảm thiết, nháy mắt nhường trên bờ đám người lâm vào cuồng hoan cùng hưng phấn.

Nội tâm tàn nhẫn cùng phá hư muốn, đạt được hoàn mỹ phóng thích.

"Giết sạch Ma Nữ quốc, giết sạch người phương Đông!"

Hỏa Thần tế sư cao giọng nói: "Hỏa Thần đã cho chúng ta đáp lại, cái này chiếc viễn chinh, tất thắng không thể nghi ngờ."

"Đại thắng!"

"Đại thắng!"

Dibos cao giọng hạ lệnh: "Đại quân lên thuyền, xuất chinh Ma Nữ quốc!"

Theo nàng ra lệnh một tiếng, mười mấy vạn đại quân trùng trùng điệp điệp lên thuyền.

Một chiếc lại một chiếc thuyền, ra biển hướng về phương đông đi mà đi, xuất chinh Ma Nữ đế quốc!

...

Vài ngày sau!

Một chiếc phổ thông thuyền biển, đang theo lấy Ma Nữ đế quốc phương hướng đi.

Cái này chiếc một chiếc vận lương thuyền, cái này lần đối Ma Nữ đế quốc đại chiến, xa xa không chỉ Dibos công tước một nhà, tổng cộng có mười cái gia tộc tham gia cuộc chiến tranh này, chỉ bất quá Dibos là bên trong một cái nhân vật mấu chốt.

Chính là bởi vì nàng nói như vậy, Tây Luân vương triều chia năm xẻ bảy, bị Ma Nữ đế quốc thừa lúc vắng mà vào.

Ma nữ dựa vào giải phóng nô lệ phong độ, nháy mắt có được vô số kể quân đội, quét ngang toàn bộ Tây Luân nam bộ hải vực, tan rã mười mấy cái gia tộc thống trị.

Nguyên lai Tây Luân vương triều quý tộc, hoặc là bị tiêu diệt, hoặc là đầu hàng huỷ bỏ chế độ nô lệ độ, tuyên bố hiệu trung với Ma Nữ đế quốc.

Ngắn ngủi thời gian mấy năm, Ma Nữ đế quốc có được mấy chục trên trăm cái thành bang, 390 vạn cây số vuông lãnh thổ, vượt qua Tây Luân vương triều một phần tư diện tích.

Cũng chính bởi vì Ma Nữ đế quốc xâm nhập, khiến cho Tây Luân vương triều còn lại gia tộc quyền thế bọn họ dồn dập đoàn kết lại tổ kiến Tây Luân thứ ba đế quốc, ấp ủ hơn một năm thời gian, rốt cục đối Ma Nữ đế quốc phát động tổng tiến công.

Vì lẽ đó trận đại chiến này, so Thẩm Lãng trong tưởng tượng phải lớn hơn nhiều nhiều lắm.

Dibos xuất động mười mấy vạn đại quân, nhưng mà thuê trưng dụng thuyền dân, vượt qua năm trăm lục soát, toàn bộ đều là vận chuyển quân lương cùng vật tư tác dụng.

Lúc này khoảng cách Dibos đại quân xuất chinh, đã vượt qua nửa tháng.

Cái này con thuyền chủ nhân tên gọi Hill, nàng là Duy Đạt người, phụ thân đã từng là một hải tặc, về sau chết ở trên biển, nàng kế thừa cái này con thuyền, nhưng mà không muốn làm hải tặc, vì lẽ đó trở thành một cái buôn bán trên biển.

Nàng năm nay hai mươi chín tuổi, là một cái khỏe đẹp cân đối mà lại cường hãn nữ nhân, nàng đồng dạng là một cái quả phụ, bởi vì nàng tại trong hôn lễ giết chết trượng phu của mình, ngay trước mấy trăm tên tân khách mặt giết chết trượng phu.

Đương nhiên cuối cùng nàng bị phán vô tội, bởi vì trượng phu nàng dính líu mưu sát phụ thân của nàng, ý đồ cướp đoạt cái này chiếc thuyền biển.

Nhưng mà giết chết chồng mình chuyện này dù sao quá mức rùng mình, vì lẽ đó Hill cứ việc cường tráng mỹ lệ, nhưng mà rốt cuộc không người dám lấy. Mà lại nàng cũng mượn cái này thanh danh, uy hiếp tất cả muốn cướp đoạt nàng thuyền biển nam nhân, những thứ này năm sinh ý làm được coi như thuận lợi.

Phụ thân nàng làm hải tặc thời điểm chỉ có một chiếc thuyền, nhưng bây giờ nàng đã có được năm chiếc thuyền, có được ba trăm cái thủy thủ, hai trăm danh lưu lãng võ sĩ.

Việc buôn bán của nàng làm được rất tốt, bởi vì nàng dám liều, người khác không dám đi hải vực, nàng dám đi. Người khác không dám đi bộ lạc, nàng dám đi.

Nàng mỗi một lần đi mạo hiểm, đều có thể vận tới một thuyền lại một thuyền bảo thạch.

Nhưng cũng tiếc nàng là Duy Đạt người, không phải người da trắng, mãi mãi cũng được không một cái quý tộc, cũng không thể có được chính mình tòa thành.

Nàng rất có tiền, nhưng mà mỗi một lần tiến vào Bích Kim thành, dù là nhìn thấy một cái nghèo rớt mùng tơi người da trắng, cũng muốn tránh ra tại ven đường bên trên.

Cái này nhường nội tâm của nàng tràn ngập nộ khí, hận không thể rút kiếm giết chết một hai cái người da trắng.

Mảnh đất này rõ ràng là thuộc về Duy Đạt người, vì sao lại muốn để Tây Luân người da trắng cao cao tại thượng?

Bây giờ, nàng năm chiếc thuyền biển bị Dibos công tước trưng dụng, không có chút nào chống cự chỗ trống.

Tại vùng biển này, không người nào dám vi phạm Dibos nữ công tước ý chí, bao quát tại toàn bộ Bích Ba công quốc.

Bởi vì Dibos công tước giết người vô số, nàng ngay cả mình thân ca ca đều giết, được xưng là Huyết Tinh Công Tước.

...

"Chủ thuyền!"

"Chủ thuyền!"

Hill đi qua địa phương, tất cả thủy thủ dồn dập khom người gửi lời chào, tất cả lang thang võ sĩ hô hấp dồn dập, nhưng lại ánh mắt rủ xuống trên boong thuyền.

Bởi vì Hill từ nhỏ đã học tập kiếm thuật, từ nhỏ đã ở trong biển bổ sóng trảm biển, khí lực rất lớn, kiếm pháp rất mạnh, tâm ngoan thủ lạt.

Đã từng có người dùng không cung kính ánh mắt nhìn về phía mông của nàng, kết quả sống sờ sờ bị đâm mò mẫm.

Bởi vì mông của nàng thực tế quá đáng chú ý, hoàn mỹ hình dạng, kinh người ngạo nghễ ưỡn lên.

Lâu dài ở trong biển chém giết nàng, dáng người khỏe đẹp cân đối, tràn ngập lực lượng, nóng bỏng vô cùng.

Chỉ bất quá tất cả trên thuyền ý đồ đối nàng làm loạn nam nhân, toàn bộ đều bị hắn giết, hoặc là thiến.

Vì lẽ đó cái này mấy năm, chẳng những không có nam nhân dám đụng hắn, thậm chí đều không ai dám trực tiếp nhìn nàng, chỉ ở tại trong đầu liều mạng ảo tưởng.

Nàng liền là một cái Hắc Quả Phụ, giết người không chớp mắt Hắc Quả Phụ.

Cái này Hắc Quả Phụ liên tục xuống đến khoang tàu phía dưới, tiến vào mình trong khoang.

Một cái lười biếng nam nhân nằm ở nơi đó đọc sách, tuấn mỹ vô song.

Hắc Quả Phụ Hill tiến lên cùng nam nhân nhiệt liệt hôn, rất nhanh hai người liền lăn lộn cùng một chỗ, điên cuồng thiêu đốt.

Nàng là một cái phi thường nhiệt liệt nữ nhân, vì lẽ đó ngoài miệng không thể không cắn một cái thứ gì, để tránh để cho mình lên tiếng.

"Thân ái, ta yêu nhất người, ngươi vì sao không nghe ta, thoáng làm một chút trang phục, sau đó trở lại boong tàu lên đâu? Ngươi mỗi ngày đều ở chỗ này trong khoang thuyền, ta thật sự là quá đau lòng. . ." Hắc Quả Phụ Hill run rẩy nói.

Nàng tham lam hôn nam nhân bờ môi.

Cái kia nam nhân nói: "Những cái kia nguyên liệu bôi ở trên mặt, sẽ đối ta làn da không tốt, lần trước hoả hình, liền đã cho ta làn da mang đến tổn thương, ta ròng rã nuôi mười ngày mới rút đi chấm đỏ."

Cái này nam nhân đương nhiên liền là Thẩm Lãng.

Hoả hình không có thiêu chết hắn, đương nhiên cũng không có khả năng thiêu chết.

Bởi vì sớm hai ba tháng liền dự phán đến cái này một trận hiến tế, hắn đã từng muốn dựa vào mỹ nam kế cái này một trận hiến tế, nhưng mà thất bại. Dibos là một cái tuyệt đối ưu tú quý tộc, tuyệt đối sẽ không nhường tình cảm ảnh hưởng ý chí của mình, cho nên khi Thẩm Lãng biểu hiện ra nào đó điểm đặc biệt ưu tú địa phương thời điểm, nàng ngược lại sẽ càng thêm lãnh đạm.

Mỹ nam kế không cách nào thành công, nghĩ như vậy biện pháp thoát đi đâu?

Cũng không thành công, bởi vì hắn nhìn qua là tự do, nhưng mặc kệ hắn đi tới chỗ nào, đều có vượt qua mười mấy ánh mắt trong bóng tối nhìn chằm chằm hắn.

Một đầu thiên nga trắng tại một đám thiên nga đen bầy bên trong, là hoàn toàn không cách nào ẩn thân.

Hắn bắt đầu hiểu hoả hình hiến tế.

Nếu như là trên đất bằng chiến tranh, như vậy hoả hình liền sẽ trên đất bằng tiến hành.

Nhưng nếu như là trên mặt biển chiến tranh, như vậy hiến tế liền sẽ trên mặt biển tiến hành.

Vì lẽ đó hoả hình trở thành hắn duy nhất cơ hội chạy thoát. Còn nhớ rõ của hắn nhiệt khí cầu vải sao? Công nghệ vô cùng tân tiến, tổng cộng có ba tầng.

Một tầng chống nước, một tầng tường kép, một tầng phòng cháy.

Chống nước chính là vải dầu, phòng cháy chính là cái gì? Đương nhiên là thạch mềm mại vải.

Quốc gia của ta tại đời Chu thời điểm liền có a-mi-ăng vải, được xưng là vải amiăng. Cái này loại vải phi thường thần kỳ, bẩn về sau chỉ cần ném vào trong lửa thiêu đốt, lập tức rực rỡ hẳn lên.

Mà lại cái này a-mi-ăng bày phòng cháy tính tuyệt đối nhất lưu, tại 1400 độ C nhiệt độ cao xuống, có thể kiên trì hơn ba cái biến mất không biến hình. 1700 độ C mới có thể dần dần hòa tan, mà bình thường hỏa diễm nhiều nhất mấy trăm độ mà thôi.

Mà lại thạch mềm mại mỏ phân bố liền vô cùng vô cùng rộng, không giống như là quặng KNO3 như thế hi hữu. Nhất là đá xà văn mỏ, quả thực vô số kể.

Những thứ này thạch mềm mại khoáng thạch bên trong mang theo thiên nhiên thạch mềm mại sợi, chỉ bất quá đại đa số đều rất ngắn chỉ có mấy li tả hữu, dáng dấp cũng chỉ có hai centimét tả hữu, nhưng dài nhất có thể có khoảng mười centimet.

Làm Ngô quốc tiến đánh Nộ Triều thành thời điểm, Thẩm Lãng cũng đã bắt đầu khai phát phòng cháy tài liệu, đại lượng chế tạo a-mi-ăng vải, thậm chí chế tạo bộ phận phòng cháy chất keo.

Cái này loại a-mi-ăng vải, đã từng cũng bị Thẩm Lãng coi là cấp chiến lược vật liệu, thậm chí hoàn toàn không có đầu nhập thị trường.

Nhưng không nghĩ tới vẫn luôn chưa dùng tới, lớn nhất công dụng vậy mà là dùng tại thuyền cánh buồm cùng nhiệt khí cầu bày lên.

Còn có hắn chế tạo phòng cháy chất keo, tuyệt đối siêu nhất lưu.

Lúc ấy trên mặt biển vì theo Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền đại quân chạy ra, Thẩm Lãng cần tại trong khoang thuyền châm lửa làm nóng nhiệt khí cầu.

Cái này nhiệt độ cỡ nào kinh người, không cẩn thận liền sẽ bị tổn thương, vì lẽ đó liền cần thoa khắp phòng cháy chất keo.

Mà cái này loại phòng cháy chất keo, có thể ngăn cách hơn ngàn độ C nhiệt độ cao.

Hai tháng trước, Thẩm Lãng liền bắt đầu vì cái này trận hoả hình sớm chuẩn bị.

Đầu tiên, hắn không mặc tơ lụa quần áo, mà là xuyên vải bông, vải bố, hơn nữa còn mình may quần áo.

Đây là bởi vì vải bông cùng vải bố bên ngoài hình thượng cùng a-mi-ăng vải tương đối giống nhau.

Chẳng những như thế, Thẩm Lãng còn có thể mình điều chế mỹ phẩm dưỡng da, mỗi ngày đều hướng trên mặt, trên thân bôi lên, chính là vì một ngày kia bôi phòng cháy nhựa cây tiến hành yểm hộ.

Trời có mắt rồi, Thẩm Lãng thật không dễ dàng.

Cái này phòng cháy chất keo còn tốt, không tính có độc, nhưng mà cái này a-mi-ăng vải thế nhưng là có độc.

Tiến hành hoả hình ngày ấy, Thẩm Lãng tầng tầng lớp lớp mặc mấy tầng, bôi thật dày một tầng phòng cháy chất keo.

Đương nhiên không có người lên bất luận cái gì hoài nghi, bởi vì Thẩm Lãng một hai tháng trước cứ làm như vậy.

Mà lại a-mi-ăng áo vải áo tuyết trắng, đẹp mắt cực kì, hoàn toàn tựa như là bình thường quần áo.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng phòng hộ công tác tuyệt đối là làm được cực hạn, hỏa hoạn thiêu đốt thời điểm, hắn bên ngoài một tầng quần áo toàn bộ bị thiêu đốt, biến thành một hỏa nhân.

Sau đó phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Cái này tiếng kêu thảm thiết là thật, hắn không nghĩ tới sẽ như vậy khó chịu, như thế đau.

Cứ việc toàn thân đều phòng cháy, thời khắc cuối cùng còn đeo lên thạch mềm mại mặt nạ, hơn nữa còn có thể ngăn cách nhiệt độ cao.

Nhưng vẫn là rất khó chịu, loại kia ngạt thở cảm giác, loại kia cảm giác nóng rực.

Hắn vẫn là quá yếu ớt, nhân gia trong phim ảnh rất nhiều đặc kỹ diễn viên một ngày muốn bị đốt nhiều lần đâu, cũng là toàn thân đều cháy hừng hực.

Làm chỉnh con thuyền lửa khói loạn xạ, cháy hừng hực thời điểm, Thẩm Lãng ngọn lửa trên người ngược lại dập tắt, bởi vì có thể đốt vật đều đốt rụi, Thẩm Lãng mượn cơ hội xoay người xuống biển, bỏ trốn mất dạng.

Hai ngày sau hắn thừa dịp cảnh ban đêm, len lén lẻn vào một chiếc thuyền bên trong, liền là Hắc Quả Phụ Hill thuyền.

May mắn hắn tuấn mỹ vô song khuôn mặt không có nhận quá lớn tổn thương, tóc ngược lại là bị hủy không ít, nhưng mà Thẩm Lãng dùng tiểu đao tu kiến thành bên trong tóc ngắn, vẫn như cũ là tiêu sái kiểu tóc.

Hill là một cái Hắc Quả Phụ, giết người vô số, mà lại nàng khoang mấy mét bên trong không thể có người. Dù sao nàng cũng cái tuổi này, một số thời khắc sẽ làm ra một chút tương đối ngượng ngùng sự tình, không thể để cho người nghe được động tĩnh.

Nàng trở lại mình khoang về sau, phát hiện bên trong nằm một cái thoi thóp, nhưng lại tuấn mỹ vô song nam nhân.

"Ta là Dibos công tước trượng phu, cái kia bị thiêu chết phương đông nam tử, ta không biết vì sao không có chết, ngươi có thể đem ta giao ra, khẳng định sẽ có được một bút khen thưởng."

Dibos không thiếu tiền, nàng là có tiền, nàng lại chính là thân phận, nhưng mà bởi vì nhân chủng nguyên nhân, thân phận của nàng vĩnh viễn không thể cải biến.

Vì lẽ đó Dibos công tước đối nàng chỉ có uy, không cách nào thi ân.

Cái này lần thuyền của nàng đội vốn là ra buôn bán trên biển dễ, kết quả bị cưỡng ép trưng dụng, trong lòng vốn là tràn ngập phẫn nộ.

Cho nên nàng làm sao có thể giao ra Thẩm Lãng?

Được rồi, cái này dạng nói còn không rõ ràng lắm.

Đặt mình vào hoàn cảnh người khác, nếu ngươi là một cái nam nhân, trong phòng bỗng nhiên thêm một cái nũng nịu mỹ nhân tuyệt sắc, trong trăm vạn không có một, ngươi lại rất có tiền, ngươi sẽ đem nàng giao ra lĩnh thưởng sao? Hơn nữa còn là một cái để ngươi thống hận quân chủ?

Không thể nào!

Cứ như vậy Thẩm Lãng ngay tại Hắc Quả Phụ Hill trong khoang giấu đi.

Vẻn vẹn sau tám tiếng, hai người liền ngủ.

Cái này căn phòng nhỏ bên trong, cô / nam / quả / nữ, làm / củi / liệt hỏa quá bình thường.

Huống hồ Lãng gia dáng dấp là kinh thiên như vậy động địa soái khí, mà Hắc Quả Phụ Hill đã hai mươi chín tuổi, nàng bản thân là một cái nhiệt tình nữ tử, bởi vì hôn lễ giết trượng phu của mình, sống sờ sờ biến thành Hắc Quả Phụ, mà lại vì bảo vệ gia sản của mình, không thể không dùng tàn nhẫn thủ đoạn tàn nhẫn chấn nhiếp những cái kia muốn mưu cầu nàng đội tàu nam nhân.

Thực ra bản thân nàng cơ hồ đã trở thành muốn phun trào núi lửa.

Từ đó về sau, hai người mỗi ngày đều hoan hảo, Lãng gia thắt lưng thận lại một lần nữa nhận kịch liệt khảo nghiệm.

Cứ việc đi qua mấy tháng học tập, nhưng hắn Duy Đạt ngữ còn không lưu loát. Nhưng hắn vẻn vẹn chỉ dùng ba thành công lực, liền đem cái này Hắc Quả Phụ nữ chủ thuyền vẩy tới chết đi sống lại, nàng yêu thương cơ hồ muốn đem Thẩm Lãng bao phủ hoàn toàn.

Duy nhất có điểm không tốt, nữ nhân này mới nếm thử trái cây về sau, ăn tủy biết vị, mấu chốt võ công của nàng cao, lực lượng mãnh liệt, Lãng gia thực tế có chút gánh không được.

Nhưng mà vẻn vẹn không đến mười ngày, nàng cũng biết bắt đầu đau lòng Lãng gia, nghĩ trăm phương ngàn kế cho hắn bồi bổ, mặt khác cũng cưỡng ép áp chế dục vọng của mình.

Thẩm Lãng ở trước mặt hắn biểu hiện ra mình đủ loại xuất sắc tài hoa, quả thực đem Hắc Quả Phụ Hill mê đến thần hồn điên đảo.

Hill là buôn bán trên biển, những thứ này năm tiếp xúc đều là thương nhân cùng hải tặc, đại bộ phận đều là tham lam mà lại thô bỉ.

Nơi nào thấy qua giống Thẩm Lãng cái này loại người, thoát tục thanh quý, tuấn mỹ vô song, tài hoa hơn người.

Dù là hắn vừa mới học được Duy Đạt ngữ, liền có thể làm ra nhường người rùng mình thơ.

"Ngươi đáng yêu nhất, ta nói lúc tới không kịp suy tư, mà suy tư về sau, vẫn là như vậy nói."

"Đã sẽ không còn có như thế đêm trăng, lấy mê ly tia sáng, xuyên qua u ám rừng cây, đem tĩnh mịch quang huy trút xuống, nhàn nhạt, mơ hồ soi sáng ra ta người yêu mỹ lệ."

Cái này dạng câu thơ, như là nước chảy theo Thẩm Lãng miệng bên trong đi ra. Thậm chí hắn nói mỗi một câu nói, đều giống như mê người rượu.

Thẩm Lãng cũng tại nội tâm hô to a, ta rốt cục đi vào phương tây thế giới, cái này dạng Pushkin đại thần, Shelley đại thần thơ cũng liền không còn tịch mịch.

Nói câu nói thật a, nếu như là dùng để vẩy muội tử, vẫn là phương tây thơ tương đối trực tiếp một chút, bởi vì không muốn mặt a.

Mà lại Hắc Quả Phụ Hill nữ nhân như vậy, mặt ngoài là buôn bán trên biển, nhưng mà bởi vì nhân chủng nguyên nhân, có tiền về sau liều mạng muốn tăng lên thân phận của mình cùng phẩm vị, vì lẽ đó nhất là hướng tới văn học cùng nghệ thuật.

Không giống Dibos, văn học cũng nghệ thuật vẻn vẹn chỉ là tô điểm, quyền lực mới là vĩnh hằng truy cầu.

Ngắn ngủi trong nửa tháng, Hill chí ít nói một ngàn lần ta yêu ngươi.

...

Làm Thẩm Lãng cảm thấy làn da đã tu dưỡng tốt về sau, hắn vẫn là cải trang trang phục lên boong tàu.

Cải trang trang phục thành cái gì?

Không muốn nói, một chút đều không muốn nói.

Nhưng không biết cái gì, boong tàu lên xuất hiện một cái so Hill còn mỹ lệ hơn tóc vàng mỹ nhân, nhường vô số hải tặc cùng lang thang võ sĩ thần hồn điên đảo.

Ngay sau đó tất cả mọi người suy đoán, Hắc Quả Phụ Hill không thích nam nhân, chỉ thích nữ nhân, cứ như vậy liền có thể giải thích được, vì sao Hắc Quả Phụ sẽ giết trượng phu của mình.

…

Sau đó thời gian, không tính vui vẻ.

Bởi vì Thẩm Lãng nhìn thấy một trận lại một trận hải chiến.

Trước nay chưa từng có hải chiến lớn, quy mô vượt xa hắn cùng Tiết Triệt hạm đội chiến đấu.

Mấy trăm tàu chiến hạm giáp biển trên mặt điên cuồng chém giết, phương viên vài trăm dặm trên mặt biển, đâu đâu cũng có chiến hỏa.

Một phe là Tây Luân thứ ba đế quốc cờ xí.

Một phe là Ma Nữ đế quốc cờ xí.

Thẩm Lãng rốt cục nhìn thấy Ma Nữ đế quốc cờ xí dáng dấp như thế dạng, vậy mà là một cái Medusa ảnh chân dung, khó trách gọi Ma Nữ đế quốc.

Toàn bộ mặt biển chiến tuyến, lan tràn gần nghìn dặm.

Trước nay chưa từng có hùng vĩ.

Song phương hải quân vượt qua mấy chục vạn khoảng cách.

Cái này dạng chiến tranh quy mô, quả thực nhường Thẩm Lãng thần hồn hoa mắt.

Thẩm Lãng cái này một đường ở trên biển đi mà đến, ròng rã vượt qua một tháng, bởi vì vừa đi vừa nghỉ, nhưng tổng hành trình vẫn như cũ vượt qua tám, chín ngàn dặm.

Phía sau nửa tháng, cơ hồ mỗi một ngày đều nhìn thấy tại chiến đấu.

Cỡ trung quy mô, cỡ lớn quy mô hải chiến, vô số kể.

Cái này nhường Thẩm Lãng đem cuộc chiến tranh này quy mô không ngừng thăng cấp.

Mà lại hắn cũng phi thường nghi hoặc, vì sao không phải hai chi siêu cấp hạm đội tại một cái trên biển đại quyết chiến đâu?

Phảng phất là song phương trận doanh mấy chục chi hạm đội ở trên biển khắp nơi khai chiến?

Hắc Quả Phụ Hill giải thích cho Thẩm Lãng nghe, bởi vì Tây Luân thứ ba đế quốc cũng không có thống nhất, có được mấy chục chi liên quân.

Ma Nữ đế quốc cũng không phải một cái hoàn chỉnh đế quốc, mà là mấy chục trên trăm cái được giải phóng thành bang tạo thành.

Cho nên mới sẽ xuất hiện khắp nơi khai chiến hình tượng.

Thẩm Lãng cùng Hill đều nhìn ra, chiến cuộc đối Ma Nữ đế quốc phi thường bất lợi.

Ma Nữ đế quốc hạm đội cùng quân đội cũng vô cùng vô cùng nhiều, nhưng giống như năm bè bảy mảng, cũng không chuyên nghiệp.

Mười mấy cái thành bang cơ hồ từng người tự chiến, những thứ này nô lệ vừa mới giải phóng thời gian còn không lâu, vì lẽ đó quân đội sức chiến đấu còn rất phía dưới.

Thẩm Lãng nói: "Ma Nữ đế quốc quân đội, đại bộ phận đều là được giải phóng nô lệ. Mà Dibos cũng dùng đại lượng nô lệ quân, vì sao nàng nô lệ quân sẽ không phản bội, sẽ không đầu nhập Ma

Nữ đế quốc, bởi vì đó mới là nô lệ tổ quốc."

Hắc Quả Phụ Hill nói: "Ma Nữ đế quốc được giải phóng nô lệ, đại bộ phận đều là màu nâu nhân chủng, còn có một số nhỏ loại người da trắng, màu vàng nhân chủng. Mà Dibos công tước thuê nô lệ đều là người da đen, bọn họ phi thường cường tráng bưu hãn, nhưng mà đối tự do không có khái niệm, có được tuyệt đối phục tùng tính. Mà lại Hỏa Thần giáo dùng thần quyền cùng tín ngưỡng, còn có dược vật khống chế cái này chi nô lệ quân."

Thẩm Lãng minh bạch, vì sao Dibos sẽ cùng Hỏa Thần tế sư buộc chặt đến như thế chặt chẽ.

Sau đó thuyền biển đình chỉ đông tiến, ngược lại Bắc thượng.

Tây Luân thứ ba đế quốc quân mệnh lệnh liên tục không ngừng biến hóa, bởi vì chiến cuộc so trong tưởng tượng thuận lợi, vì lẽ đó những thứ này thương thuyền muốn đổ bộ địa điểm không ngừng về sau kéo dài.

Rốt cục, sau cùng mệnh lệnh truyền đến.

Hill đám người cái này phê thương thuyền tại Shiva thành đổ bộ.

"Liền Shiva thành đều rơi vào tay giặc sao?" Hill thần sắc phức tạp nói.

Shiva thành, là Ma Nữ đế quốc Đông Hải bờ phồn hoa nhất một cái thành bang, Ma Nữ quốc thứ hai thành lớn, vậy mà cũng bị Tây Luân đế quốc quân đội chiếm lĩnh.

"Chúng ta cần tại Shiva thành đổ bộ, dỡ xuống tất cả vật tư về sau, lập tức trở về Bích Kim thành." Hill nói: "Tây Luân thứ ba liên quân đế quốc, đã chuẩn bị đối Ma Nữ đế quốc vương đô phát động sau cùng tổng tiến công."

Cục diện đã phát triển đến nước này? Đều đã đánh tới Ma Nữ quốc vương đô xuống?

Thẩm Lãng rốt cục hỏi: "Ma Nữ quốc nữ vương kêu cái gì?"

Hắn muốn nghe được Cừu Yêu Nhi ba chữ.

Hắc Quả Phụ Hill nói: "Medusa!"

Ách?

Đây là ý gì?

Ma Nữ quốc nữ vương, đến cùng phải hay không Cừu Yêu Nhi a?

"Ngươi gặp qua Ma Nữ đế quốc nữ vương sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Hắc Quả Phụ Hill lắc đầu nói: "Không có, nghe đồn nhìn thấy nàng người, hoặc là trở thành nàng dưới trướng, hoặc là chết!"

Cái này cũng là Cừu Yêu Nhi phong cách.

Vậy cái này Medusa đến cùng phải hay không Cừu Yêu Nhi?

Chỉ có thể dựa vào chính Thẩm Lãng đi nghiệm chứng sao?

Thuyền biển cập bờ, chính là đổ bộ Ma Nữ đế quốc Đông Hải bờ đệ nhất thành lớn bang Shiva thành.

"Đi thôi, người yêu!" Hill nói: "Chúng ta sau khi trở về lập tức rời xa Bích Kim thành, đi một cái Dibos công tước không cách nào chạm đến hòn đảo, chúng ta ở nơi đó sinh hoạt, tại Thiên Đường đảo ta có một cái to lớn trang viên, có rất nhiều nô bộc, ở nơi đó chúng ta có thể sinh con dưỡng cái, vượt qua hạnh phúc thời gian."

"Đến Thiên Đường đảo về sau, chúng ta lập tức thành hôn, ta cũng không hàng hải, đem tất cả thuyền biển toàn bộ bán đi, từ nay về sau chúng ta liền là toà kia Thiên Đường đảo chủ nhân, nơi đó có vô số nho vườn, còn có rất nhiều bãi săn, trại chăn nuôi."

"Ở nơi đó, ngươi có thể vượt qua vinh hoa phú quý sinh hoạt. Nếu như ngươi nguyện ý, chúng ta đứa bé thứ hai kế thừa ta dòng họ, còn lại hài tử toàn bộ đều kế thừa ngươi dòng họ, nhưng mà chúng ta mỗi một đứa bé đều có được tài sản quyền kế thừa."

"Ta người yêu, ta có được so trong tưởng tượng của ngươi càng nhiều tiền tài cùng tài phú, ta không nguyện ý ngươi lại phiêu bạt không chừng."

Cái này sáng sớm ở trên Hill cùng Thẩm Lãng lại một lần nữa giao hòa cùng một chỗ, sau đó nàng tại Thẩm Lãng bên tai cầu khẩn nói.

Thẩm Lãng thở dài một tiếng nói: "Mỹ lệ Hill, Bích Kim thành hỏa diễm không có thiêu chết ta, nhưng mà ngươi lại giống như liệt diễm đồng dạng hòa tan trái tim của ta, ta vô cùng muốn theo ngươi đi Thiên Đường đảo, nhưng mà thật có lỗi, ta cần phải đi Ma Nữ đế quốc đô thành."

Hill khóc thút thít nói: "Vì cái gì? Medusa cùng ngươi có quan hệ gì? Chẳng lẽ ngươi ái mộ Medusa sao? Nàng là phàm nhân không thể chạm đến a, nàng căn bản cũng không phải là nhân loại bình thường."

Thẩm Lãng nội tâm thở dài, ta cũng cảm thấy nàng không phải nhân loại, nhưng nàng có thể là hài tử của ta mẫu thân.

Trên thực tế Thẩm Lãng hiện tại cũng không biết, Ma Nữ đế quốc Medusa đến cùng phải hay không Cừu Yêu Nhi.

Bởi vì cái này nữ vương đã bị thần thoại đến quá lợi hại.

Nàng bằng vào sức một mình, diệt đi mấy chục trên trăm cái thành bang, không dùng đến thời gian ba năm liền thành lập một cái 400 vạn cây số vuông đại đế quốc.

Nhưng mặc kệ nàng có phải hay không Cửu Yêu Nhi, Thẩm Lãng đều muốn tự mình đi nhìn một chút.

"Gặp lại, mỹ lệ Hill, ta muốn đi Ma Nữ đế quốc vương đô, đi chứng kiến một vài thứ."

...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 416: : Thiên Cục! Nữ Vương Cung Cố Nhân Gặp Nhau! Run Rẩy

Phải làm thế nào phân chia phương tây thế giới cùng phương đông thế giới?

Cái này là một cái phi thường phức tạp chủ đề.

Đầu tiên vương triều Đại Viêm là tuyệt đối phương đông thế giới, mà vương triều Đại Viêm về phía tây, lại được xưng vì Tây Vực chư quốc, nhưng bọn hắn nhưng thật ra là trung bộ thế giới.

Trung bộ thế giới đồng dạng là vô cùng to lớn, thậm chí viễn siêu tưởng tượng.

Cái tinh cầu này cũng là tròn, lẽ ra liên tục hướng về phía tây đi mới có thể đến phương tây thế giới.

Nhưng mà không ai có thể làm được, theo vương triều Đại Viêm hướng tây là Tây Vực chư quốc, lại hướng tây liền là vạn dặm sa mạc.

Cái này vạn dặm sa mạc tuyệt đối không phải cái gì khoa trương từ ngữ, mà là tuyệt đối sinh mệnh cấm khu.

Cái này phiến đại sa mạc lớn bao nhiêu?

Không biết, cũng không có khả năng có người biết.

Bởi vì mặc kệ bất luận kẻ nào, cho dù là đại tông sư cường giả. Mặc kệ có bao nhiêu người, không quan đới bao nhiêu nước tiến vào cái này vạn dặm sa mạc, đều không thể xuyên qua.

Tây Vực chư quốc, thậm chí vương triều Đại Viêm đều điều động đội mạo hiểm ngũ xâm nhập cái này phiến đại sa mạc, muốn biết xuyên qua cái này thiên sa mạc sẽ tới đạt chỗ nào.

Kết quả toàn bộ thất bại.

Vùng sa mạc này đi về phía nam vô biên vô hạn, hướng bắc vô biên vô hạn, hướng tây vô biên vô hạn.

Theo bất kỳ một cái nào phương hướng tiến vào sa mạc, đi bất kỳ một cái nào phương hướng, đều có thể vượt qua vạn dặm.

Vì lẽ đó xưng là vạn dặm sa mạc, vẻn vẹn chỉ là nhân loại đã xác minh nó bất kỳ một cái nào phương hướng đều vượt qua vạn dặm.

Trên thực tế nó xa không chỉ vạn dặm, cái này phiến đại sa mạc diện tích rất có thể vượt qua ba ngàn vạn cây số vuông, thậm chí lớn hơn.

Thẩm Lãng biết được cái này một lúc thời điểm, thật là bị triệt để rung động.

Trên Địa Cầu trung đông tăng thêm Bắc Phi, cũng chính là 23 triệu cây số vuông a, cứ việc đại bộ phận đều là sa mạc địa khu, nhưng cũng không thiếu khuyết ốc đảo, vẫn như cũ là có thể sinh tồn, nếu không từ xưa đến nay cũng sẽ không có nhiều như vậy quốc gia, thậm chí từng sinh ra Ba Tư đế quốc cùng Babylon đế quốc cái này dạng siêu cấp cường quyền.

Mà thế giới này vạn dặm đại sa mạc, thật là tuyệt đối không thích hợp bất luận cái gì sinh mệnh sinh tồn.

Tại Đại Viêm đế quốc quan phương ghi chép bên trong, dùng phi thường trung tính giọng nói xưng là vạn dặm đại sa mạc. Nhưng mà tại rất nhiều quốc gia ghi chép, tại rất nhiều dân chúng miệng bên trong lại xưng là Ma Ngục sa mạc.

Ma Ngục sa mạc, ma quỷ tam giác lớn đều được xưng là thế giới này cấm khu.

Vì lẽ đó cái này vạn dặm Ma Ngục đại sa mạc triệt để đem đông tây phương ngăn cách, duy nhất thông đạo liền là hải dương, vượt qua một vạn cây số đường biển.

Như vậy thuần túy phương tây thế giới nên ở đâu?

Nghiêm ngặt trên ý nghĩa, hẳn là vạn dặm đại sa mạc về phía tây, nó cùng Đại Viêm đế quốc thuộc về cùng một mảnh đại lục, chỉ bất quá khoảng cách đến vô cùng vô cùng xa, thẳng tắp khoảng cách đều vượt qua ba vạn dặm, mà lại ở giữa cách đại sa mạc không cách nào vượt qua.

Thẩm Lãng lúc này chỗ cái này phiến lục địa, cũng chính là Bích Kim thành, Ma Nữ đế quốc chỗ đại lục, nghiêm cẩn tới nói nên được xưng là đại lục mới, có lẽ là Duy Đạt đại lục.

Cái này phiến đại lục mới diện tích vượt qua hai ba ngàn vạn cây số vuông, ước chừng tương đương với châu Bắc Mĩ diện tích.

Trình độ nào đó cái này phiến đại lục mới không thể hoàn toàn xưng là phương tây thế giới.

Nhưng mà bọn họ bị Tây Luân vương triều người chinh phục, vì lẽ đó trở thành phương tây thế giới.

Ước chừng bảy trăm năm trước, Tây Luân đại đế dẫn đầu mấy vạn người theo cực bắc đại lục xuôi nam, không dùng đến thời gian mười năm liền quét ngang toàn bộ đại lục mới, thành lập vô cùng cường đại Tây Luân vương triều.

Bây giờ mấy trăm năm thời gian trôi qua, Tây Luân đại đế năm đó suất lĩnh mấy vạn người sinh sôi ra mấy chục triệu người.

Mặc dù đã chia năm xẻ bảy, nhưng mà Tây Luân vương triều người da trắng vẫn như cũ là phiến đại lục này chúa tể, thống trị vượt qua một trăm cái dân tộc.

Ở trên biển khoảng thời gian này, Thẩm Lãng nhìn đại lượng thư tịch, Ma Nữ đế quốc lịch sử quá ngắn ngủi, vì lẽ đó cũng không có bao nhiêu tương quan nội dung.

Nhưng mà liên quan tới Tây Luân vương triều lịch sử, nhất là Tây Luân đại đế thư tịch, quả thực nhiều vô số kể.

Một câu tổng kết, cái này là một cái nghịch thiên cường đạo, cá nhân võ lực cùng mị lực hoàn toàn không thua gì Khương Ly bệ hạ bản thân.

Thẩm Lãng có chút không thể nào hiểu được, tại vũ khí lạnh thời đại, cái này vị nghịch thiên cường đạo là như thế nào bằng vào cái này hai ba vạn đại quân quét ngang gần hai ngàn vạn cây số vuông đất đai.

Đương nhiên, Thẩm Lãng cũng theo Hắc Quả Phụ Hill miệng bên trong nghe được rất nhiều liên quan tới Medusa nghe đồn.

Cái này cũng là một cái nghịch thiên cường đạo, không dùng đến thời gian bốn năm liền quét ngang 400 vạn cây số vuông, gắng gượng là tại Tây Luân vương triều nam bộ, thành lập Ma Nữ đế quốc.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng thường xuyên sẽ chất vấn, cái này vị Medusa thật là Cừu Yêu Nhi sao?

Hắn trong nhận thức Cừu Yêu Nhi mặc dù rất mạnh, nhưng cũng không có nghịch thiên đến nước này a.

…

Thẩm Lãng cũng không có nói phục Hill đi theo hắn đồng thời đi Ma Nữ quốc vương đô.

Bởi vì cái này phiến đại lục phương tây Duy Đạt tộc nhân lập trường là phi thường phức tạp, Tây Luân vương triều ở trên vùng đất này thống trị thời gian đã đầy đủ đầy đủ dài, lần lượt vượt qua hơn trăm năm thời gian.

Mà lại tại Tây Luân vương triều đến trước đó, phiến đại lục này liền là chiến tranh không ngừng, các loại bộ lạc chiến tranh vô số kể.

Cái này mấy trăm năm thời gian bên trong, rất nhiều Duy Đạt tộc thực ra tại nội tâm đã hiệu trung Tây Luân vương triều, thậm chí cũng đem mình làm Tây Luân vương triều một thành viên.

Dibos công tước Bích Ba hành tỉnh tại Tây Luân vương triều nam bộ, cái này bên trong chủng quần đối lập, giai cấp phân hoá đến tương đối nghiêm trọng, bởi vì đây là thuộc về sau quy thuận khu vực.

Tại đại lục mới bắc bộ, Duy Đạt tộc cùng Tây Luân vương triều người da trắng đã dung hợp đến tương đối lợi hại.

Đánh một cái so sánh, Mãn Thanh cũng coi là dị tộc nhập chủ Trung Nguyên, nó tại phương bắc thống trị xa so với phương nam vững chắc, vì lẽ đó về sau cách mạng khởi nghĩa cũng phần lớn bộc phát tại phương nam.

Tây Luân vương triều cũng là như thế, hạch tâm của nó khu vực tại trung bắc bộ, nam bộ duyên hải khu vực lực hướng tâm yếu nhược.

Theo Tây Luân thứ hai đế quốc hủy diệt về sau, Tây Luân Hoàng tộc mấy chi thế lực vì hoàng vị đánh cho rối tinh rối mù, sống sờ sờ đem toàn bộ lớn Tây Luân vương triều chơi đùa chia năm xẻ bảy.

Cái này mới khiến cho Medusa thừa lúc vắng mà vào, quét ngang toàn bộ nam bộ, thành lập Ma Nữ đế quốc.

Tây Luân vương triều khu vực phía nam, rất nhiều Duy Đạt người đem Tây Luân vương triều xem như chính thống, coi Ma Nữ đế quốc là thành người xâm nhập.

Nhưng còn có một bộ phận Duy Đạt người, đem Tây Luân vương triều cùng Ma Nữ đế quốc đều xem như người xâm nhập, hoàn toàn trung lập, đứng xa mà trông.

Lấy Hill làm đại biểu buôn bán trên biển, còn có rất nhiều hải tặc, đều là thái độ này.

Chỉ có những cái kia cực độ cừu hận Tây Luân vương triều đám người, mới có thể hiệu trung Ma Nữ đế quốc.

Hắc Quả Phụ Hill nhìn qua Thẩm Lãng khuôn mặt, nàng thật rất yêu cái này nam nhân, nhưng hoàn toàn xuất từ khác phái ở giữa lực hấp dẫn, hoàn toàn là hormone nguyên nhân.

Thậm chí nàng biết cái này đời đều không gặp được cái thứ hai nàng sẽ như vậy thích nam nhân, nhưng mà muốn nhường nàng vì người đàn ông này vứt bỏ hết thảy? Đồng thời đi hiệu trung Ma Nữ đế quốc? Chỉ sợ không dễ dàng.

Nàng cùng Thẩm Lãng ở giữa tình cảm là thuộc về kim phong ngọc lộ nhất tương phùng, liền thắng nhân gian vô số.

Tình cảm giữa nam nữ, ngay từ đầu cháy hừng hực, yêu chết đi sống lại, nhưng mà phải đi qua thời gian rất lâu lắng đọng, mới có thể biến thành ngươi bên trong có ta, ta bên trong có ngươi.

Hắc Quả Phụ Hill không cách nào bỏ xuống mình tất cả đi theo

Thẩm Lãng, nhưng mà nàng cũng không yên lòng Thẩm Lãng một người đi Ma Nữ vương đô.

"Ta đưa ngươi đi!" Hill nói: "Hay là giữa chúng ta là muốn nói gặp lại, nhưng không phải hiện tại!"

...

Sau đó, Hill đi hối lộ một cái Tây Luân liên quân đế quốc sĩ quan, đổi lấy hai cái binh bài.

Thay đổi Tây Luân đế quốc quân phục, nàng cùng Thẩm Lãng liền trở thành hai tên Tây Luân đế quốc trinh sát.

Rời đi bến tàu, hai người cưỡi ngựa xuyên qua Shiva thành.

Tòa thành thị này vô cùng to lớn, vượt xa Bích Kim thành, Thẩm Lãng theo tòa thành thị này đi qua thời điểm, thật cảm giác là một cái quái vật khổng lồ.

"Shiva gia tộc đã từng cũng là Tây Luân đế quốc quý tộc, nhưng mà bởi vì tham dự mưu phản, vì lẽ đó bị lưu đày tới đông nam hải vực, vì lẽ đó cũng được xưng vì bị lưu vong Shiva gia tộc." Trên đường đi Hill giới thiệu tòa thành thị này lịch sử.

"Cùng Russo gia tộc đồng dạng, Shiva gia tộc dựa vào trên biển mậu dịch phát triển lớn mạnh, trở thành giàu có nhất một tòa thành bang. Nhưng mà liên tục bị Tây Luân vương triều chỗ bài xích, Tây Luân thứ hai đế quốc thời kì, Shiva gia tộc hàng năm đều muốn tiếp nhận đáng sợ thuế phú, chí ít ba đời Shiva công tước chết bởi đế quốc trong tay, cho nên khi Medusa quét ngang toàn bộ đại lục nam bộ thời điểm, Shiva công tước lựa chọn hiệu trung."

"Cứ như vậy, Shiva thành bang trở thành Ma Nữ đế quốc lớn nhất thành bang, Shiva thành cũng là Ma Nữ đế quốc thứ hai thành lớn."

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại Shiva công tước lại một lần nữa phản bội Ma Nữ đế quốc sao?"

Bởi vì tại trên tường thành Thẩm Lãng chẳng những nhìn thấy Tây Luân thứ ba đế quốc cờ xí, còn chứng kiến Shiva gia tộc cờ xí.

Hill nói: "Cái này một trận chiến thực ra mấy tháng trước cũng đã bắt đầu, Dibos công tước mặc dù là liên quân chủ lực một trong, nhưng nàng khởi binh xem như tương đối trễ, bởi vì quân đội của nàng đại bộ phận đều là nô lệ quân đoàn. Shiva công tước xem như tương đối trung thành với Ma Nữ đế quốc, hắn đã chống cự Tây Luân liên quân đế quốc vượt qua hai tháng, liên tục hướng Medusa cầu viện, nhưng từ đầu đến cuối bặt vô âm tín, cùng đường mạt lộ cái này mới đầu hàng."

Cái này liền kỳ quái, Shiva thành là Ma Nữ đế quốc thứ hai thành lớn, mà lại là phía đông nam môn hộ, Medusa vô luận như thế nào cũng hẳn là phái binh chi viện a, vì sao bỏ mặc Shiva thành rơi vào tay giặc đâu?

Thẩm Lãng một đường xuyên qua Shiva thành thời điểm, nhìn thấy vô số kể Tây Luân liên quân đế quốc.

Nhiều loại quân đội đều có, có đế quốc quân chính quy, có từng cái gia tộc tư quân, còn có lính đánh thuê, nô lệ quân vân vân.

Bất quá Thẩm Lãng không có nhìn thấy Dibos công tước cờ xí.

"Dibos công tước quân đội không ở nơi này, nàng tại ở ngoài ngàn dặm Đa Long thành, kia là Ma Nữ đế quốc phía nam môn hộ." Hill nói: "Nàng là liên quân nam lộ quân thống soái, mà tiến đánh Shiva thành chính là đông lộ quân, thống soái là Russell công tước."

Thẩm Lãng nói: "Russo, Russell?"

Hill nói: "Đúng, bọn họ đã từng là một cái gia tộc, bởi vì Tây Luân thứ hai đế quốc thời điểm, song phương duy trì khác biệt quân vương sản sinh chia rẽ, vì lẽ đó chia ra thành vì hai cái gia tộc, trong đó một chi sửa họ vì Russell."

Thẩm Lãng nói: "Vậy vị này Russell công tước?"

Hill nói: "Vô cùng vô cùng cường đại, Tây Luân thứ hai đế quốc thành lập thời điểm, tổ tiên của hắn bởi vì đứng đội thất bại, mà bị lưu đày tới đông nam khu vực, chỉ là một cái nho nhỏ Bá tước, đã từng thời gian rất lâu Russell gia tộc đều là Shiva công tước gia thần. Nhưng mà cái này một đời Russell công tước tại vị không đến mười lăm năm, liền đem mình gia tộc lãnh địa khuếch trương gấp mười, có được hai cái hành tỉnh, trở thành Tây Luân vương triều tại đông bộ cự đầu một trong, hắn cũng theo Bá tước tấn thăng làm công tước."

Thẩm Lãng nói: "Shiva thành, cũng chính là cái này vị Russell công tước đánh xuống?"

Hill nói: "Không chỉ là Shiva thành, Ma Nữ đế quốc đông nam bốn cái hành tỉnh, toàn bộ đều là Russell công tước đánh xuống. Cái này Shiva thành kiên cố ngươi cũng nhìn thấy, nhưng mà Russell công tước dựa vào không đến mười vạn đại quân liền đánh bại Shiva công tước, bức bách đối phương đầu hàng."

Thẩm Lãng nói: "Russell công tước đông lộ quân có bao nhiêu người?"

Hill nói: "25 vạn."

Thẩm Lãng kinh ngạc, cái kia đúng là siêu cấp cường đạo, Tô Nan tại đỉnh phong nhất thời điểm, thống soái quân đội đều không có vượt qua mười vạn người.

Chủng Ngạc là Việt Quốc đệ nhất quân phiệt, thống soái quân đội nhiều nhất lúc cũng không có vượt qua mười hai vạn.

Bây giờ Tây Luân thứ ba đế quốc liên quân, chia làm đông tây nam bắc bốn chi, đang từ bốn phương tám hướng tiến đánh.

Trên cơ bản mỗi một cái phương hướng đều thế như chẻ tre.

Tiến triển lớn nhất chính là Russell công tước, đã đánh xuống Ma Nữ đế quốc một phần năm đất đai, mà lại ngay tại chuẩn bị tiến quân Ma Nữ đế quốc vương đô.

Hill đội tàu rõ ràng là thuộc về Dibos công tước, vì sao lại bị phái đến Shiva thành đổ bộ, đem quân lương cùng vật tư đưa cho Russell công tước?

Cái này bên trong đương nhiên liền là Dibos công tước chính trị tín hiệu.

Russo gia tộc và Russell gia tộc đã từng là một nhà, bây giờ Tây Luân thứ ba đế quốc lập tức liền muốn thành lập, hai nhà liên hợp lại mới có thể tại tân đế quốc chiếm cứ càng lớn quyền lực.

Vì lẽ đó cái này vị Dibos công tước cùng Thẩm Lãng trong tưởng tượng đồng dạng ưu tú.

...

Ròng rã hơn hai giờ, Thẩm Lãng cùng Hill mới cưỡi ngựa xuyên qua to lớn Shiva thành, dọc theo rộng lớn chỉnh tề đại đạo hướng về Ma Nữ đế quốc vương đô tiến lên.

Ma Nữ đế quốc vương đô khoảng cách Shiva thành ước chừng hơn bốn trăm dặm, tên của nó gọi Nữ Vương thành.

Đúng, nguyên bản liền gọi Nữ Vương thành, cũng không phải là bởi vì Medusa nguyên nhân mới có cái tên này. Tại hơn một trăm năm trước liền gọi cái tên này, tại Tây Luân thứ hai đế quốc thời kì, Hoàng tộc phân tranh xuất hiện một cái Nữ Hoàng, nàng tại đế đô nhận to lớn bài xích, vì lẽ đó giận mà dời đô, tại phương nam kiến tạo Nữ Vương thành.

Đi qua mấy chục năm kinh doanh, cái này tòa Nữ Vương thành trở thành Tây Luân vương triều phương nam đệ nhất thành lớn.

Đương nhiên cái này vị Nữ Hoàng sau khi chết, của hắn nhi tử lại một lần nữa dời hồi cũ đế đô, vì lẽ đó cái này tòa Nữ Vương thành liền trở thành Tây Luân vương triều nam bộ trung tâm thành thị.

Medusa quét ngang toàn bộ Tây Luân vương triều phương nam, thành lập Ma Nữ đế quốc, liền định đô tại cái này Nữ Vương thành.

"Ta người yêu, ngươi là người phương Đông, ngươi sẽ muốn tại phiến đại lục này thành lập một cái đế quốc sao?" Hill hỏi.

Thẩm Lãng nghĩ một lát, lắc đầu nói: "Sẽ không."

Nói thật, hắn đối cái này phiến đại lục mới không có hứng thú.

Hắn hiện tại rất muốn nhất làm sự tình liền là có được một chi quân đội, một chi luyện kim sư đội ngũ, sau đó đem cái kia quặng KNO3 đảo cho chiếm lĩnh, phát triển ra một chi cường đại đại bác hạm đội.

Sau đó uy phong lẫm liệt giết trở lại Đại Viêm đế quốc, báo thù rửa hận, thiên hạ không thù.

Đối với phiến đại lục này tới nói, hắn xem như dị tộc, đối thống trị mảnh đất này hoàn toàn không có hứng thú.

Cái gì Tây Luân thứ ba đế quốc, hắn cũng hoàn toàn không quan tâm.

Hắn là Khương Ly chi tử, được vinh dự phương đông thế giới thiên hạ chung chủ, nhưng hắn đối quản lý thiên hạ vẫn không có nửa phần hứng thú.

Bỗng nhiên Thẩm Lãng hỏi: "Mỹ lệ Hill, năm đó Tây Luân đại đế vì sao dẫn đầu tộc nhân xuôi nam? Vì sao rời đi cực bắc đại lục?"

Hill nói: "Cực bắc đại lục cách nơi này quá xa, cùng đại lục mới cách vạn dặm hải dương, vì lẽ đó hoàn toàn không có bên kia tin tức. Mà lại phía bắc hải vực đã lâu dài đóng băng, không thể vượt qua. Nhưng mà có một cái tin đồn. . ."

Thẩm Lãng nói: "Thân ái, ngươi nói."

Hill nói: "Đây là phi thường hoang đường nghe đồn, hoàn toàn là hải tặc miệng bên trong qua loa nói ra được."

Thẩm Lãng nói: "Hoang đường, chẳng lẽ có ngươi nghe đồn như vậy hoang đường sao? Ngươi rõ ràng là thiên hạ thuần khiết nhất nữ nhân, bọn họ lại bị ngươi nói thành là tà ác Hắc Quả Phụ."

"Người yêu, lúc này tuyệt đối không nên trêu chọc ta, chúng ta xuyên áo giáp thực tế là quá khó cởi." Hill nói: "Bọn họ nói Tây Luân đại đế tiên đoán được cực bắc đại lục sẽ bị hắc ám vĩnh hằng bao phủ, vì lẽ đó nhất định phải lập tức tìm kiếm gia viên mới. Nhưng lúc ấy có rất nhiều người đối với hắn lời giải thích chẳng thèm ngó tới, chỉ có mấy chục vạn người đi theo hắn độ Hải Nam xuống, bởi vì cái kia một vùng biển vô cùng nguy hiểm, vì lẽ đó bọn họ vượt qua vạn dặm hải vực xuôi nam, tiến vào đại lục mới thời điểm, chỉ có không đến ba vạn người."

Thẩm Lãng nói: "Vậy bây giờ cực bắc đại lục làm sao? Có hay không lâm vào vĩnh hằng hắc ám?"

Hill nói: "Không biết, bởi vì cái này biên hải vực đã toàn bộ đóng băng lên , bất kỳ cái gì thuyền đều không thể xuyên qua. Mà lại Việt Bắc lên càng lạnh, không người có thể xuyên qua, cực bắc đại lục thế nào? Không người biết được."

Thẩm Lãng nheo mắt lại nói: "Thân ái, ngươi nghe nói qua Bạch Ngọc Kinh sao?"

Hỏi cái này lời nói thời điểm, Thẩm Lãng nội tâm là cảm thấy mình hoang đường.

Bạch Ngọc Kinh là phương đông thế giới siêu thoát thế lực, cách nơi này mấy vạn dặm xa, Hill làm sao lại nghe qua.

"Bạch Ngọc Kinh. . ."

Hill dùng đặc thù ngữ điệu, thoáng vụng về bắt chước, sau đó dùng kinh ngạc khẩu khí hỏi: "Liền là màu trắng thuyền, cho dù là tại chói chang ngày mùa hè, nó ở đâu, nơi đó liền tuyết rơi sao?"

Lần này con Thẩm Lãng triệt để kinh ngạc. Cái này thế nhưng là bên ngoài mấy vạn dặm a, Hill đều biết?

Thẩm Lãng nói: "Ngươi gặp qua cái kia chiếc trắng thuyền sao?"

Hill nói: "Không có, nhưng mà phụ thân ta làm hải tặc thời điểm gặp qua, hắn còn luôn miệng nói Bạch Ngọc Kinh. Ta vẫn cho là hắn là uống say ảo giác, hắn cùng rất nhiều người đều nói qua cái này sự kiện, đều bị người cho rằng là khoác lác, trên thực tế ta cũng cho rằng là khoác lác, làm sao lại tại mùa hè tuyết rơi đâu? Đám hải tặc thích nhất liền là khoác lác, vì lẽ đó vừa rồi người yêu ngươi nói ra ba chữ này thời điểm, ta còn dọa nhảy một cái."

Thẩm Lãng nói: "Thân ái, phụ thân ngươi không phải đang khoác lác, hắn có thể là thật nhìn thấy, đó là cái gì thời điểm sự tình?"

Hill nói: "Đại khái. . . Hai mươi mấy năm trước."

Thẩm Lãng cảm giác được đầu óc của mình có chút muốn nổ, hắn không muốn quan tâm phương tây thế giới sự tình.

Nhưng mà cái này lượng tin tức có chút lớn a.

Cực bắc đại lục nghe đồn bị bóng tối bao trùm, Tây Luân đại đế xuôi nam thống trị đại lục mới, thành lập Tây Luân vương triều.

Hai mươi mấy năm trước, Bạch Ngọc Kinh thuyền từng tới vùng biển này.

Bây giờ đại lục mới phía bắc hải vực đã toàn bộ bị băng phong, cực bắc đại lục ngăn cách.

Cực bắc đại lục, vạn dặm đại sa mạc, ma quỷ tam giác lớn.

Vậy thế giới này liền có ba cái cấm khu?

Vạn dặm băng phong, ngàn dặm tuyết bay, cái này nhìn qua cùng Bạch Ngọc Kinh có chút quan hệ a.

Lục đại siêu thoát thế lực, có ngũ đại Thẩm Lãng đều gặp.

Duy chỉ có cái này Bạch Ngọc Kinh, đánh qua hai lần quan hệ, nhưng không có gặp một lần chân nhân.

Thẩm Lãng dùng sức lắc đầu, không muốn, không muốn.

Hiện tại bày ở trước mặt hắn chỉ có một việc tình, tiến vào Ma Nữ đế quốc vương đô, nhìn xem Medusa có phải là Cừu Yêu Nhi.

Ta muốn quân đội, ta muốn đại pháo.

...

Dọc theo con đường này đâu đâu cũng có Russell công tước quân đội, phi thường tinh nhuệ.

Khoảng cách Ma Nữ đế quốc vương đô còn có hai trăm dặm thời điểm, Thẩm Lãng bị một cái Bách phu trưởng ngăn lại đường đi.

Kiểm tra hai người binh bài về sau, cái này Bách phu trưởng nói: "Hai vị vất vả, cái này là chúng ta sau cùng trạm gác, các ngươi không thể lại hướng phía trước, lại hướng phía trước liền là Ma Nữ đế quốc phạm vi thế lực, an toàn của các ngươi đã không cách nào cam đoan."

Ma Nữ đế quốc đã như thế thảm sao?

Khoảng cách vương đô hai trăm dặm mới là thế lực của các nàng phạm vi, còn lại đều rơi vào tay giặc sao?

Cái này tư thế có chút giống là Thái Bình Thiên Quốc thời điểm, tô (châu) thành bị chiếm lĩnh, chỉ còn lại một cái đô thành Thiên Kinh.

Hill nói: "Chúng ta thân phụ nhiệm vụ bí mật, cần tiến vào Nữ Vương thành."

Bách phu trưởng nói: "Xốc lên mũ giáp của các ngươi."

Hill cùng Thẩm Lãng đều xốc lên mũ giáp, lộ ra hai xinh đẹp khuôn mặt, trong đó một cái vẫn là mái tóc dài vàng óng.

Cái này Bách phu trưởng ánh mắt sáng lên, nói: "Minh bạch, nhưng mà tiếp xuống các ngươi hay là cần đổi một thân quần áo."

Sau đó, cái này Bách phu trưởng cho qua.

...

Thẩm Lãng cùng Hill tiếp tục đi lên phía trước.

Quả nhiên càng đi về phía trước thời điểm, đã không có nhìn thấy Russell công tước quân đội, ngẫu nhiên chỉ có mấy cái trinh sát quỷ mị đồng dạng xuyên thẳng qua.

Thẩm Lãng cùng Hill thay quần áo, không còn ăn mặc Tây Luân đế quốc quân phục, mà là thay đổi áo choàng màu đen.

Sau đó con đường, phảng phất liền là khu không người.

Hai bên rõ ràng có rất nhiều thành trấn, cảnh sắc ưu mỹ, cây xanh như ấm, nhưng mà một bóng người đều không có, tất cả dân chúng đều chạy nạn.

Russell công tước quân đội còn không có chiếm lĩnh nơi này, mà Ma Nữ đế quốc quân đội phảng phất hoàn toàn lui giữ vào thành.

Lại đi đi về trước hơn một trăm dặm.

"Người yêu, đi theo ta." Hill nói.

Sau đó, nàng dẫn theo Thẩm Lãng lên một ngọn núi đỉnh.

"Nơi đó liền là Nữ Vương thành." Hill chỉ vào nói.

Thế nhưng là hoàn toàn bị sương mù bao phủ, hoàn toàn thấy không rõ lắm a.

"Chờ xem, ta nhất định phải làm cho ngươi xem một chút trên thế giới này lãng mạn nhất thành thị." Hill nói.

Sau đó, hai người yên tĩnh chờ đợi.

Chờ đợi quá trình bên trong, Hill đem Thẩm Lãng cho ngủ.

Cứ việc một ngày không có tắm rửa, nhưng mà Thẩm Lãng miễn cưỡng có thể chịu, dù sao hắn nằm là được.

Không lâu sau đó, mây mù tản đi.

Nữ Vương thành xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng, nàng lập tức kinh ngạc đến ngây người.

Ta, móa!

Thế giới này còn có xinh đẹp như vậy thành thị?

Lúc ấy kiến tạo tòa thành thị này Tây Luân thứ hai đế quốc nữ vương nên cỡ nào thẩm mỹ?

Ngôn ngữ quá mức tái nhợt, vì lẽ đó không cách nào hình dung tòa thành thị này mỹ lệ.

Khó trách lại được xưng là Nữ Vương thành, nếu như thành thị có giới tính, nó nhất định là giống cái.

Cái này là một tòa màu đỏ thành thị, so màu hồng phấn thoáng sâu một chút, lại so màu đỏ thẫm thoáng cạn một chút, đương dương quang khác biệt góc độ chiếu xạ thời điểm, thậm chí có thể hiển lộ ra màu tím.

To lớn như vậy thành thị, tường thành là màu đỏ, con đường là màu đỏ, phòng ở cũng là màu đỏ.

Mà lại tòa thành thị này vẫn là hai tầng tường thành, tường ngoài ước chừng cao mười lăm mét, bên trong tường cao mười hai mét, trong ngoài tường thành khoảng cách hai mươi mét.

Địa cầu lịch trong lịch sử cũng có cái này loại đại quy mô hai tầng tường thành, tỉ như Constantinople.

Bích Kim thành là xây dựa lưng vào núi, mà Nữ Vương thành thì là bằng phẳng, duy chỉ có hoàng cung cao cao tại thượng, xây ở mấy trăm mét cao trên núi.

Liền phảng phất đem đỉnh núi triệt để gọt đi một tầng, kiến tạo hoàng cung.

Cái này mấy trăm mét núi, chí ít đối mặt Thẩm Lãng cái này bên cạnh toàn bộ đều là thẳng tắp dốc đứng vách núi, nhìn qua hoàng cung liền phảng phất tại trên vách đá, quả thực liền là kiến trúc lên kỳ tích.

Nhưng mà Hill nói cho Thẩm Lãng, cái này ngọn núi mặt sau là tương đối nhẹ nhàng, lúc ấy kiến tạo hoàng cung thời điểm, tài liệu đều là theo mặt sau vận đi lên.

Cả tòa thành thị đều là màu đỏ, nhưng mà cái này mấy trăm mét cao vách núi là màu trắng, hoàng cung cũng là tuyết trắng.

Phảng phất tất cả màu đỏ, chính là vì phụ trợ hoàng cung tuyết trắng.

Quá mộng ảo, mỹ lệ.

Bích Kim thành liền đã xem như lộng lẫy, nhưng mà Nữ Vương thành liền nâng cao một bước, nhất là vách núi trên đỉnh hoàng cung, quả thực tựa như là Thiên Không chi thành.

Hill nói: "Chúng ta Duy Đạt người đối Tây Luân người cảm giác phi thường phức tạp, chúng ta thống hận bọn hắn, bởi vì bọn họ là kẻ ngoại lai lại thống trị phiến đại lục này, nhưng mà chúng ta lại sùng bái bọn họ. Nếu như không có Tây Luân người, chúng ta vĩnh viễn vẫn là ở vào dã man bộ lạc, càng thêm không có khả năng có cái này loại Kỳ Tích chi thành xuất hiện."

Hắc Quả Phụ Hill nói ra lời như vậy rất đau xót, nhưng mà cũng rất không tầm thường.

Theo bên trong có thể thấy được, Tây Luân người vẫn là theo tinh thần cùng nội tâm lên chinh phục phiến đại lục này.

...

Khoảng cách Nữ Vương thành còn có không đến mười dặm thời điểm.

Thẩm Lãng cùng Hill liền bị ngăn lại, một chi tinh nhuệ cường đại kỵ binh, vây quanh cái này hai người.

Cái này chi kỵ sĩ, toàn bộ đều là nữ tử, mà lại là người da trắng nữ tử.

Mỗi một cái cũng rất cao, bình quân một mét tám trở lên, mỗi một cái nhìn qua rất gầy, nhưng mà đều rất cường tráng.

"Các nàng là Roland tộc, một cái cường đại chiến đấu chủng tộc, nhân số rất thưa thớt, cũng là thuộc về cái này phiến đại lục mới dân bản địa, mẫu hệ xã hội, nam nhân trong nhà mang hài tử, nữ nhân ở bên ngoài chiến đấu." Hill thấp giọng giới thiệu nói.

Ma Nữ đế quốc kỵ sĩ thủ lĩnh nhìn thấy Hill nữ nhân này, ánh mắt trở nên hữu hảo rất nhiều, gặp lại Thẩm Lãng cái này phương đông nam tử, không khỏi kinh ngạc.

"Người phương nào? Chuyện gì?" Nữ kỵ sĩ thủ lĩnh nói.

Lập tức Thẩm Lãng kích động đến cơ hồ lệ nóng doanh tròng, bởi vì nàng nói là Hán ngữ.

Ròng rã hơn nửa năm, hắn rốt cục lại một lần nữa nghe được tiếng mẹ đẻ, liền trong chớp nhoáng này, hắn đối cái này Ma Nữ đế quốc tràn ngập lòng cảm mến.

"Ta tới bái kiến nữ vương." Thẩm Lãng nói.

Nữ kỵ sĩ thủ lĩnh nói: "Chúng ta Ma Nữ đế quốc mặc dù xem như người phương Đông tại phương tây thế giới tổ quốc, nhưng đã nguy cơ sớm tối, ngươi xác định còn muốn tiến vào chúng ta vương thành sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng thế."

Nữ kỵ sĩ thủ lĩnh nhìn Thẩm Lãng một hồi, lắc đầu nói: "Thật có lỗi, không được."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao?"

Nữ kỵ sĩ thủ lĩnh nói: "Khoảng thời gian này chúng ta Nữ Vương thành tiến vào không ít người phương Đông, nhưng mà có tám thành đều là gián điệp, tiến vào trong thành người hiểu biết ít đi trắng trợn phá hư hoạt động, vì lẽ đó mời ngươi rời đi đi."

Thẩm Lãng nói: "Ta nhất định phải đi vào."

Nữ kỵ sĩ thủ lĩnh giơ tay, mấy chục tên cường đại nữ kỵ sĩ lập tức giơ lên cường nỗ, nhắm chuẩn Thẩm Lãng cùng Hill hai người.

"Hai vị, ta một chút đều không muốn tổn thương các ngươi, nhưng mà bây giờ Nữ Vương thành không chào đón bất luận kẻ nào." Nữ kỵ sĩ thủ lĩnh nói.

Thẩm Lãng giơ cao hai tay nói: "Ta, có thể là các ngươi nữ vương nam nhân."

Cái này vừa nói, mấy cái nữ kỵ sĩ không phải chấn kinh, mà là phẫn nộ, vô cùng phẫn nộ.

Phảng phất các nàng nữ vương nhận làm bẩn.

Thẩm Lãng biết mình chọc tổ ong vò vẽ, cái này vị Medusa so trong tưởng tượng càng thêm cường đại, càng thêm vượt qua phàm nhân.

Vì lẽ đó tại những thứ này nữ kỵ sĩ trong lòng, không có người xứng với trở thành nữ vương trượng phu.

Mà Hill cũng không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

"Bắt lấy hắn!" Nữ kỵ sĩ thủ lĩnh ra lệnh một tiếng, Thẩm Lãng bị bắt làm tù binh, mà lại trực tiếp đeo lên khăn trùm đầu.

Thẩm Lãng hướng về Hill phương hướng nói: "Mỹ lệ Hill, hiện tại là thời điểm nói tạm biệt."

Hắc Quả Phụ Hill nhìn xem Thẩm Lãng thật lâu nói: "Gặp lại, ta đã từng người yêu, ta mãi mãi cũng sẽ không quên một tháng này, nó là ta cái này cả đời tuyệt vời nhất thời khắc, ta suốt đời hạnh phúc phảng phất đều ngưng tụ ở đây, ta rốt cuộc không gặp được một cái giống như ngươi nam nhân, ta sẽ không còn như thế yêu một người."

Sau đó, Hắc Quả Phụ Hill cưỡi lên tuấn mã, quay người rời đi.

Quả nhiên là buôn bán trên biển, quả nhiên là hải tặc nữ nhi, nếu như dứt khoát quả quyết.

...

Thẩm Lãng bị được đầu, mang vào Nữ Vương thành.

Hắn cái gì đều không nhìn thấy, duy chỉ có có thể nghe được, đều lúc này Nữ Vương thành vẫn như cũ tràn ngập hương thơm, cùng Bích Kim thành mùi thối hoàn toàn không giống.

Thậm chí Thẩm Lãng bên tai còn truyền đến từng đợt mỹ diệu tiếng âm nhạc, có người đang hát, có người tại kéo đàn.

Đều lúc này, mắt thấy Ma Nữ đế quốc đều muốn hủy diệt, các ngươi còn có tâm tình ca hát?

Nhưng bất kể như thế nào, tòa thành thị này chung quy là mỹ hảo.

"Thiên thần phù hộ ta nữ vương."

"Thiên thần phù hộ ta nữ vương."

Thẩm Lãng bên tai không ngừng mà nghe được câu này.

Thành phố này quá lớn, Thẩm Lãng đi thật lâu, sau đó cảm giác được bắt đầu lên núi.

Lại đi thật lâu, hết thảy chung quanh đều an tĩnh lại, chung quanh mùi thơm trở nên càng thâm thúy hơn mê người.

Hẳn là tiến vào hoàng cung, liền là trên vách đá màu trắng hoàng cung, phảng phất Thiên Không chi thành.

Lại đi thật lâu.

Phảng phất tiến vào một cái cung điện, bởi vì nơi này phi thường tĩnh mịch, mà lại bao phủ đặc thù khí tràng.

"Nữ quan đại nhân, chúng ta bắt đến một cái phương đông nam tử, hắn danh xưng là nữ vương bệ hạ nam nhân, chúng ta có phải hay không muốn đem hắn ngũ xa phanh thây." Nữ kỵ sĩ thủ lĩnh nói.

Cái này vừa nói, Thẩm Lãng trứng trứng co rụt lại, không đến nỗi đi, ta liền nói là các ngươi nữ vương nam nhân, liền muốn đem ta ngũ xa phanh thây? Medusa uy nghiêm cứ như vậy không thể xâm phạm sao? Cái kia nàng vẫn là phàm nhân sao?

Vị kia nữ quan nói: "Lấy xuống khăn trùm đầu của hắn."

Nghe thấy thanh âm này, Thẩm Lãng đều kinh ngạc đến ngây người, toàn bộ thân hình không khỏi run rẩy.

Cố nhân! Lại là một cái cố nhân, mấy năm đều chưa từng gặp mặt cố nhân.

Thật nhiều năm đều chưa từng nghe qua thanh âm này, Thẩm Lãng bao nhiêu lần nghe ngóng nàng, đều bặt vô âm tín.

Nữ kỵ sĩ thủ lĩnh lấy xuống Thẩm Lãng mặt nạ, lộ ra hắn tuấn mỹ vô song khuôn mặt.

Mà cái kia nữ quan nhìn thấy Thẩm Lãng khuôn mặt, tuyệt mỹ khuôn mặt lập tức kinh ngạc đến ngây người, hoàn toàn không dám tin nhìn xem hắn.

"Thẩm. . . Thẩm Lãng!"

Thẩm Lãng nhìn xem cái này khuôn mặt quen thuộc, nội tâm cũng không khỏi đến từng đợt run rẩy.

Trương Xuân Hoa, Trương Xung con gái Trương Xuân Hoa.

Không nghĩ tới tại cái này bên ngoài mấy vạn dặm, vậy mà nhìn thấy con hồ ly tinh này.

...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 417: : Trương Xuân Hoa! Thẩm Lãng Bảo Bối! Ma Nữ Chân Tướng

Nói câu lời thật lòng, Thẩm Lãng xem như một cái không có lương tâm người.

Trương Xuân Hoa cùng Từ Thiên Thiên đều là tại tính mạng hắn lưu lại không ít dấu vết người, nhưng Thẩm Lãng chỉ là ngẫu nhiên sẽ nghĩ lên.

Không hề nghi ngờ, hai nữ nhân này đều là phi thường đặc thù.

Từ Thiên Thiên ngay từ đầu lòng tràn đầy liền muốn leo lên quyền quý, để cho mình gia tộc sự nghiệp lại đến một bậc thang, theo một cái thương nhân tấn thăng trở thành một cái quyền thế người.

Kết quả đương nhiên là thê thảm đau đớn, nàng tao ngộ diệt tộc tai ương. Từ đó về sau nàng liền tiến hành thuế biến, trở nên càng thêm kiên cường độc lập, khó khăn Đông Sơn tái khởi.

Nhưng mà nàng phảng phất nhất định là vận mệnh nhiều thăng trầm, thật vất vả Đông Sơn tái khởi, lại bởi vì Thẩm Lãng nguyên nhân cơ hồ lại bị đánh về nguyên hình.

Mà Trương Xuân Hoa ngay từ đầu liền tràn ngập cá tính, đã từng nàng bao nhiêu lần chủ động câu dẫn Thẩm Lãng.

Mà lại cái này loại câu dẫn cũng không vẻn vẹn là trêu chọc, thật liền là chạy thành hôn đi. Lúc ấy Thẩm Lãng là Kim thị gia tộc người ở rể, vì lẽ đó Trương Xung muốn chân chính nhận Thẩm Lãng làm con rể.

Có bao nhiêu lần cái này hồ ly tinh cơ hồ đều muốn bị Thẩm Lãng tiến vào váy bên trong.

Nhưng mà cuối cùng Trương Xung cùng Thẩm Lãng đấu tranh thất bại, Trương Xuân Hoa cũng cùng nàng càng chạy càng xa.

Về sau, Trương Xung cùng Thẩm Lãng trở thành tuyệt đối minh hữu, nhưng mà Trương Xuân Hoa không còn có xuất hiện.

"Ngươi nói trước đi. . ." Thẩm Lãng đè xuống kích động.

Trương Xuân Hoa trở nên càng thành thục, trên người hồ ly tinh khí tức phảng phất cũng che giấu, khuôn mặt của nàng cùng tư thái đều phảng phất hoàn mỹ thuyết minh phương đông thức mỹ nhân.

Hoàn mỹ nhất mặt trái xoan, yểu điệu thon dài dáng người uyển chuyển vô song.

Mặc kệ là trước ngực đường cong, vẫn là bờ eo thon, hay hoặc là mông đều là đều là sách giáo khoa đồng dạng phương đông mỹ nhân.

Nữ nhân như vậy thắt lưng là mê người nhất, chân chính dương liễu eo nhỏ.

"Ta phụ thân được không? Ta hai cái huynh trưởng được không?" Trương Xuân Hoa hỏi.

Thẩm Lãng lập tức không biết trả lời như thế nào.

Tại thiên băng địa liệt trước đó, Trương Xung cùng hai cái nhi tử không hề nghi ngờ thật là tốt, Trương Xung trở thành Thiên Bắc hành tỉnh đô đốc, của hắn đại nhi tử theo bên người lãnh binh, nhị nhi tử trong triều Ngự Sử Đài làm quan, chẳng mấy chốc sẽ thả ra một mình đảm đương một phía.

Có thể như thế nói, nếu như hết thảy không có phát sinh kịch biến, trong vòng ba năm Trương Xung liền sẽ tiến vào Thượng thư đài làm tướng, trong vòng năm năm liền sẽ trở thành Thượng thư đài Thủ tướng, trở thành Việt Quốc văn thần đứng đầu.

Hắn đã từng thần tượng là Chúc Hoằng Chủ, nhưng cuối cùng hắn có thể sẽ vượt qua Chúc Hoằng Chủ, trở thành một cái chân chính ưu tú thủ tướng.

Nhưng mà Thẩm Lãng là Khương Ly chi tử thân phận bị vạch trần, tất cả cùng hắn có liên quan người đều lại nhận liên lụy cùng tác động đến.

Mặc kệ Trương Xung cùng Biện Tiêu đều là thông minh người, xảy ra chuyện trước đó Thẩm Lãng đều cho hai người viết mật thiết tin.

Tin tưởng hai người kia kiệt nhất định sẽ nghĩ biện pháp bảo vệ tốt tự mình cùng người nhà, đến mức quyền thế cũng không dám quá mức yêu cầu xa vời.

Biện Tiêu Xu Mật Sứ khẳng định là không giữ được, Trương Xung Thiên Bắc hành tỉnh đô đốc cũng không giữ được, nhưng cái này thời điểm giữ được tính mạng trọng yếu nhất.

Thẩm Lãng nói: "Chí ít ta rời đi vương triều Đại Viêm thời điểm, Xung công thật là tốt, đã đảm nhiệm Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc."

Nghe nói như thế, Trương Xuân Hoa hoàn toàn ngốc?

Không phải đâu? Nàng rời đi thời điểm, phụ thân Trương Xung còn tại Đại Lý Tự ngục giam đâu, nàng vốn cho rằng phụ thân coi như có thể sống đi ra, cái này đời hoạn lộ cũng chính là đến tứ phẩm Thái Thú, liền Diễm Châu hạ đô đốc cũng không dám hi vọng xa vời, không nghĩ tới ngắn ngủi mấy năm liền trở thành Thiên Bắc hành tỉnh Đại đô đốc, cái này chẳng phải là cùng của hắn nâng chủ Chúc Nhung bình khởi bình tọa sao?

Phụ thân đến tột cùng tao ngộ kỳ ngộ gì a?

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy ta phụ thân hiện tại cùng ngươi vẫn là địch nhân sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tuyệt đối minh hữu, tình như thúc cháu."

Cái này vừa nói, Trương Xuân Hoa lỏng một cái nói: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi."

Sau đó nàng trực tiếp xông lại, bỗng nhiên ôm lấy Thẩm Lãng.

"Ta quá muốn các ngươi, ta tưởng niệm Đại Viêm hết thảy, tại mọi thời khắc đều tại tưởng niệm ta phụ thân, tưởng niệm ca ca tẩu tử, tưởng niệm chất nhi, thậm chí còn nhớ ngươi." Trương Xuân Hoa phảng phất nói mớ.

Cái gì gọi là thậm chí còn muốn ta? Xem ra ta trong lòng của ngươi không có phân lượng gì a.

Cái này là làm không sai.

Trương Xuân Hoa cùng Thẩm Lãng ở giữa thực ra không có cái gì tình cảm, chỉ có hormone xúc động. Đối với Trương Xuân Hoa tới nói, Thẩm Lãng có lẽ là nàng gặp được cực kỳ khiến người tâm động nam nhân, có thể làm cho nội tâm của nàng tràn ngập xúc động, sinh sôi hậu đại xúc động.

Nhưng mà nếu bàn về tình cảm? Hai người cho tới bây giờ đều không có cùng một chỗ qua, cũng không có sinh hoạt qua, lại nói thế nào tình cảm.

Bất luận cái gì nam nữ, dù là lại vừa thấy đã yêu, thậm chí vừa thấy mặt hận không thể liền cho hắn sinh bé con, nhưng kia cũng là xúc động cùng dục vọng mà không phải tình cảm, chân chính tình cảm nhất định phải đi qua thời gian lắng đọng, lẫn nhau giao hòa, ngươi bên trong có ta, ta bên trong có ngươi.

Thẩm Lãng nói: "Lúc ấy quốc quân đem Xung công bỏ tù, ngươi không phải đi Thiên Nhai Hải Các sao? Vì sao về sau tin tức hoàn toàn không có đâu?"

Trương Xung bỏ tù về sau, hắn cảm thấy mình nữ nhi quá mức mỹ lệ, hắn chỉ sợ bảo hộ không, vì lẽ đó liền đi Chúc Nhung quan hệ đem Trương Xuân Hoa đưa đi Thiên Nhai Hải Các.

Về sau Trương Xung bình an ra ngục, thậm chí liên tiếp cao thăng thời điểm, Thẩm Lãng cũng lại không có nghe qua Trương Xuân Hoa rơi xuống, lúc ấy còn cảm thấy phi thường kỳ quái, còn đã từng nói bóng nói gió hỏi qua Trương Xung.

Nhưng mà Trương Xung lại ra vẻ mơ hồ không có trả lời, Thẩm Lãng cũng không tiện hỏi lại, để tránh Xung công cảm thấy hắn cầm thú còn nhớ thương nữ nhi của hắn, chẳng lẽ lại ngươi còn muốn đem Trương Xuân Hoa nạp làm thiếp hầu như thế nào? Cái này là tuyệt đối không thể nào.

Ninh Diễm công chúa có thể không danh phận cùng Thẩm Lãng đồng thời sinh hoạt, nhưng Trương Xuân Hoa là tuyệt đối không thể nào. Bởi vì Ninh Diễm trên danh nghĩa đã gả cho người khác, mà lại gạo sống đã sớm nấu thành cơm.

Trương Xuân Hoa trầm mặc thật lâu, nói: "Thẩm Lãng, nếu như ta nói Thiên Nhai Hải Các cũng không có mặt ngoài như vậy siêu thoát quang minh, ngươi có thể lý giải sao?"

Thẩm Lãng rất có thể hiểu, bất quá Trương Xuân Hoa tại Thiên Nhai Hải Các học tập trong khoảng thời gian ngắn liền có thể phát giác được, cái kia đúng là không tầm thường, Khổ Đầu Hoan tại Thiên Nhai Hải Các nhiều năm thời gian đều không có phát hiện, mà lại trong ký ức của hắn cái kia mấy năm thời gian đều là phi thường mỹ hảo.

Trương Xuân Hoa nói: "Ta tiến vào Thiên Nhai Hải Các về sau, phân phối cho An Ninh đại học sĩ, nàng là chuyên môn nghiên cứu thượng cổ điển tịch. Bởi vì ta phi thường thông minh, vì lẽ đó rất chịu đến nàng coi trọng."

Nàng có thể vẻn vẹn thông minh, trí thông minh cao, EQ cao hơn, hơn nữa lúc ấy nàng muốn tại Thiên Nhai Hải Các đứng vững gót chân, tiến tới đi trợ giúp phụ thân, vì lẽ đó tại nàng tận lực phụng nghênh xuống, rất nhanh liền theo rất nhiều học đồ bên trong trổ hết tài năng.

Trương Xuân Hoa nói: "Tại Thiên Nhai Hải Các mấy tháng về sau, bởi vì ta biểu hiện quá xuất sắc, vì lẽ đó đạo sư muốn đem ta điều vào sinh mệnh nghiên cứu bộ môn. Nhưng mà cái này bộ môn là đối bên ngoài bảo mật, một khi ta tiến vào cái này bộ môn, cơ hồ cả một đời đều phải để lại tại Thiên Nhai Hải Các, cơ hồ chung thân không gả. Ngươi cũng biết ta ngay lúc đó trạng thái, một lòng liền muốn trợ giúp phụ thân, trợ giúp gia tộc, vì lẽ đó liền đáp ứng."

Sinh mệnh nghiên cứu bộ môn?

Thẩm Lãng lập tức nhớ tới Mộc Lan sự tình, trước đó Mộc Lan rất khó mang thai, kết quả đi Thiên Nhai Hải Các điều trị thân thể, phải chăng chính là cái này sinh mệnh nghiên cứu bộ môn?

Trương Xuân Hoa nói: "Tiến vào sinh mệnh nghiên cứu bộ môn về sau, cứ việc ta phụ trách công tác là phi thường cấp thấp cấp, nhưng ta vẫn là có thể cảm giác được, cái này bộ môn nghiên cứu đồ vật phi thường đáng sợ, là liên quan tới huyết mạch cải tạo, thậm chí là. . . Thân thể cải tạo, động vật cải tạo."

Lần này con liền Thẩm Lãng cũng kinh sợ.

Cải tạo huyết mạch là một loại thăng cấp cùng thuế biến, nhưng mà thân thể cải tạo, động vật cải tạo lại xem như chuyện gì xảy ra?

Trương Xuân Hoa nói: "Tại cái này ngành bí mật bên trong, ta lần thứ nhất biết thượng cổ nhân loại là dạng gì, bọn họ xa xa mạnh hơn chúng ta, cùng toàn bộ thế giới tự nhiên có vô cùng chặt chẽ liên hệ. Mà lại cho tới bây giờ mới thôi, ta cũng không biết cái này sinh mệnh nghiên cứu bộ môn là ở đâu cái vị trí, hoàn toàn trải qua ngăn cách sinh hoạt."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao? Ngươi là thế nào đi vào cái này thế giới mới?"

Trương Xuân Hoa nói: "Có một ngày chúng ta nhận được mệnh lệnh, muốn đi hải ngoại một cái bí mật hòn đảo, thăm dò một cái khả năng tồn tại thượng cổ di tích. Chiến đấu bộ môn phụ trách thăm dò, chúng ta chỉ là phụ trách ghi chép cùng nghiên cứu. Chúng ta đi thuyền bí mật ra biển, ở trên biển đi cực kỳ lâu, rốt cục đến cái kia bí mật hòn đảo."

Thẩm Lãng nghĩ đến liên quan tới Cừu Yêu Nhi truyền thuyết.

Cừu Yêu Nhi ra biển hơn mấy tháng, kịch chiến vô số, hạm đội càng ngày càng khổng lồ.

Ngay tại lúc nàng tao ngộ một chi cường đại nhất hải tặc thời điểm, lại gặp được một trận phong bạo, hạm đội hoàn toàn mắc cạn tại một cái thần bí quỷ dị hòn đảo, Cừu Yêu Nhi cũng tại trận gió lốc này bên trong mất tích.

Lúc ấy cả chi hạm đội đều cảm thấy tận thế muốn tới, trên mặt biển có đáng sợ cường địch, thủ lĩnh Cừu Yêu Nhi cũng không thấy, bọn họ nước ngọt lại muốn dùng xong. Mà liền là tại cái này tuyệt vọng thời khắc, Cừu Yêu Nhi lại một lần nữa xuất hiện, nàng hoàn thành thuế biến, trở nên vô cùng cường đại.

Nương theo lấy sự xuất hiện của hắn, sóng biển cùng gió bão lại một lần nữa giáng lâm, nhường mắc cạn hạm đội lại một lần nữa trở lại trên đại dương bao la.

Nghịch thiên Cừu Yêu Nhi trực tiếp diệt đi tất cả hải tặc cường địch, sau đó mang theo hạm đội tiếp tục đông tiến.

Trương Xuân Hoa tiếp tục nói ra: "Nhưng mà chúng ta trễ một bước, chờ chúng ta chạy đến thời điểm, toà kia bí mật hòn đảo đã đắm chìm, thượng cổ di tích cũng hoàn toàn biến mất tại biển rộng mênh mông. Mà lúc đó Cừu Yêu Nhi hạm đội đang cùng hải tặc đại quân kịch chiến, bất quá chiến đấu đã tiến vào hồi cuối, Cừu Yêu Nhi hoàn toàn thắng lợi. Thiên Nhai Hải Các chiến đấu bộ môn đi lên cùng Cừu Yêu Nhi tiến hành thương lượng, hẳn là hỏi liên quan tới cái này thượng cổ di tích vấn đề, kết quả thương lượng được không thoải mái, Thiên Nhai Hải Các hạm đội tiến công Cừu Yêu Nhi hạm đội."

Ách? Thiên Nhai Hải Các cứ như vậy trực tiếp xé toang khuôn mặt, trực tiếp tiến công Cừu Yêu Nhi?

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi hay là không biết, Thiên Nhai Hải Các hạm đội vô cùng vô cùng cường đại, có được rất nhiều ngươi không cách nào hiểu vũ khí."

Thẩm Lãng đã gặp, sức nổi giày, còn có có thể bắn ra hơn một ngàn mét năng lượng cự tiễn vân vân.

"Vì lẽ đó, lúc ấy chúng ta cảm thấy diệt đi Cừu Yêu Nhi hạm đội hẳn là dễ như trở bàn tay." Trương Xuân Hoa nói: "Nhưng mà. . ."

Trương Xuân Hoa lập tức cũng không biết nên như thế nào miêu tả cái kia hình tượng.

"Nhưng mà Cừu Yêu Nhi một người, liền đem chúng ta kỳ hạm diệt đi, đem chiến đấu bộ môn tất cả cao thủ đều giết chết, sau đó chúng ta liền bại!" Trương Xuân Hoa lựa chọn dùng đơn giản nhất ngôn ngữ miêu tả.

Sau đó Thẩm Lãng da đầu từng đợt run lên, có loại muốn nước tiểu cảm giác.

Cừu Yêu Nhi là phi thường cường đại, nhưng mà tại Nộ Triều thành thời điểm nàng cũng không có cường đại đến cái này tình trạng a.

Mặc dù nàng diệt đi Thiên Nhai Hải Các hạm đội chỉ là một chi trên biển thăm dò hạm đội, không phải chủ lực chiến đấu hạm đội, nhưng đó cũng là cao thủ nhiều như mây a.

Thẩm Lãng nói: "Lúc ấy các ngươi cái này chi Thiên Nhai Hải Các thăm dò hạm đội có bao nhiêu người?"

"Hai ngàn người." Trương Xuân Hoa nói: "Chiến đấu bộ môn võ đạo cao thủ, ước chừng có năm trăm tên , dựa theo Việt Quốc võ đạo phân chia, tông sư cấp cường giả nên có bảy người."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao. . ."

Trương Xuân Hoa nói: "Toàn bộ bị giết sạch."

Ta, móa!

Thẩm Lãng nói: "Bị Cừu Yêu Nhi một người giết sạch?"

Trương Xuân Hoa gật đầu.

Cái này chân chính là nghịch thiên.

Trương Xuân Hoa nói: "Cừu Yêu Nhi giết sạch những cái kia chiến đấu bộ môn người, có giết sạch tất cả nam nhân, tù binh tất cả nữ nhân, ta cũng trở thành tù binh một trong."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó ngươi đặc biệt thông minh, đặc biệt xuất sắc, rất nhanh trổ hết tài năng, liền trở thành Cừu Yêu Nhi tâm phúc đúng không?"

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi cái này là châm chọc ta xảo trá gian xảo sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng thế."

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi lại có thể so với ta tốt nhiều ít? Ta là một đầu nữ hồ ly, ngươi là một đầu nam hồ ly, chúng ta đều là cáo mượn oai hùm mặt hàng, ai cũng chớ giễu cợt ai."

Đón lấy, Trương Xuân Hoa mang theo mỉa mai khẩu khí nói: "Trí gần như yêu Thẩm công tử, ngươi làm sao lưu lạc đến cái này bên ngoài mấy vạn dặm hải ngoại? Có phải là quá lãng bị cái kia bạo quân chém tận giết tuyệt, bỏ trốn mất dạng ra biển?"

Trương Xuân Hoa ký ức còn lưu tại cùng Thẩm Lãng là địch giai đoạn lên đâu?

Mà lại dưới cái nhìn của nàng, Thẩm Lãng thực tế là quá lãng, tất cả có này đại họa cũng không kỳ quái. Ninh Nguyên Hiến là một cái lòng dạ hẹp hòi cay nghiệt thiếu tình cảm quân chủ, làm sao lại dung hạ được Thẩm Lãng đâu?

Tiếp lấy Trương Xuân Hoa thu hồi châm chọc nói: "Kim Mộc Lan đâu? Nàng còn tốt chứ?"

"Còn tốt, còn tốt." Thẩm Lãng nói.

Tiếp lấy Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Lại muốn chạy trốn đến hải ngoại đầu nhập chúng ta?"

Thẩm Lãng nói: "Nói rất dài dòng, nói rất dài dòng."

Trương Xuân Hoa không còn hỏi thăm, nói: "Còn là bởi vì ngươi quá lãng, đem Ninh Nguyên Hiến triệt để làm mất lòng, mới có này đại họa, mà lại Thái tử Ninh Dực đối Kim Mộc Lan vẫn luôn có lòng lang dạ thú, càng thêm chứa không nổi ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Trương Xuân Hoa, ta hỏi ngươi một vấn đề."

Trương Xuân Hoa nói: "Nói."

Thẩm Lãng nói: "Ma Nữ đế quốc Medusa đến tột cùng là ai? Là Cừu Yêu Nhi sao?"

Trương Xuân Hoa đều là lâm vào ngắn ngủi trầm mặc, rất hiển nhiên là lập tức không biết nên trả lời thế nào.

Trọn vẹn một hồi lâu, nàng mở miệng nói: "Ta không biết còn tính hay không là?"

Cái này đáp án quả nhiên tại Thẩm Lãng tưởng tượng bên trong, cái này Medusa là Cừu Yêu Nhi, nhưng cũng đã không được.

Thẩm Lãng nói: "Tại cái kia thượng cổ di tích, nàng thuế biến rất lợi hại?"

Trương Xuân Hoa gật đầu nói: "Toàn bộ thượng cổ di tích, một cái to lớn hòn đảo đều triệt để đắm chìm, thuế biến có thể không lợi hại sao?"

Một người diệt đi Thiên Nhai Hải Các thăm dò hạm đội, có thể không lợi hại sao?

Cái này loại thuế biến khả năng đã không phải là võ công thần tích, mà lại từ trong tới ngoài triệt để Niết Bàn.

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn bái kiến cái này vị Medusa."

Trương Xuân Hoa lắc đầu nói: "Không được."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Trương Xuân Hoa nói: "Ta không có cái này quyền lực, trên thực tế không có người có cái này quyền lực, Medusa đang bế quan , bất kỳ người nào không nên quấy nhiễu."

Thẩm Lãng nói: "Địch nhân đều binh lâm dưới thành, Ma Nữ đế quốc đều rơi vào tay giặc tám thành, còn không thể quấy rầy nàng bế quan?"

Trương Xuân Hoa gật đầu nói: "Đúng."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia. . . Vậy ngươi nói cho ta, nàng hiện tại vẫn là nhân loại sao?"

Trương Xuân Hoa lại lâm vào nghi hoặc, trọn vẹn sau một lúc lâu, nàng mở miệng nói: "Nên cũng được a. . ."

Cái này đáp án lại để cho Thẩm Lãng tê cả da đầu, cái gì gọi là nên cũng được a.

"Vậy, vậy nàng hài tử, ta có thể thấy sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi đi theo ta."

. . .

Theo cung điện xâm nhập, Thẩm Lãng thân thể càng ngày càng lạnh, tâm càng ngày càng chìm xuống.

Không muốn như vậy a.

Bởi vì hắn sẽ phải tiến vào chính là một cái không bụi cung điện, cái này nhường hắn nghĩ tới một cái khác cốt nhục thân nhân, tiểu công chúa Cơ Ninh, của hắn song bào thai muội muội.

Quả nhiên, Thẩm Lãng toàn thân cao thấp đi qua một tầng lại một tầng tịnh hóa.

Xuyên qua tầng tầng phòng ngự, đi vào một tòa mô hình nhỏ Kim Tự Tháp cung điện.

Cơ hồ cách rất xa, Thẩm Lãng liền cảm giác được toàn thân phát run, cơ hồ không cách nào cất bước, thậm chí tứ chi đều có chút muốn như nhũn ra.

Bởi vì nàng nhìn thấy một cái bé gái, yên tĩnh nằm tại một chiếc giường ngọc bên trên.

Thẩm Lãng thở hồng hộc, đứng tại chỗ nhắm mắt lại, muốn để cho mình khôi phục tứ chi lực lượng.

Trương Xuân Hoa đỡ lấy Thẩm Lãng đi vào, đi vào cái này mở giường ngọc trước mặt.

Thẩm Lãng nhìn thấy cái này bé gái, nàng cũng nhanh năm tuổi đi.

Dung mạo của nàng thật xinh đẹp, thật là Thẩm Lãng gặp qua cực kỳ xinh đẹp nữ oa nhi.

Thẩm Mật bảo bảo là tâm can của hắn, nhưng nàng xinh đẹp vẫn là tại bình thường nhận biết phạm vi bên trong. Thẩm Dã tiểu bảo bảo xinh đẹp ngay tại bình thường nhận biết bên ngoài, mà trước mắt cái này bé gái xinh đẹp, cũng tại chính sinh nhận biết bên ngoài.

Trắng ngần, quả thực tựa như là thượng thiên kiệt tác.

Búp bê được phảng phất không giống như là chân nhân, làn da tuyết trắng được thổi qua liền phá, cơ hồ muốn trong suốt.

Nhưng mà. . . Nàng cùng cô cô Cơ Ninh tiểu công chúa đồng dạng, yếu ớt như vậy, phảng phất một trận gió liền có thể thổi tan.

"Nàng kêu cái gì?" Thẩm Lãng khàn khàn nói.

"Không có dòng họ, liền gọi Yêu Yêu!"

Yêu, cũng được xưng làm một, đại biểu tiểu nhân ý tứ.

Yêu Yêu, cũng có thể gọi thành Nhất Nhất, hoặc là nho nhỏ sao?

Lúc ấy Thẩm Lãng nhìn thấy Cơ Ninh tiểu công chúa thời điểm, còn không có đụng vào lập tức liền cảm giác được mãnh liệt huyết mạch cộng minh khí tức.

Mà bây giờ loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt, thậm chí so Thẩm Mật cùng Thẩm Dã càng thêm mãnh liệt.

Thẩm Lãng vừa mới tới gần nơi này cái tiểu nha đầu, lập tức liền có thể cảm giác được trên thân từng trận tê dại, phảng phất toàn thân lỗ chân lông đều muốn run rẩy, có một loại trái tim muốn hòa tan cảm giác.

Phảng phất nghe được vang động.

Giường ngọc bên trên trắng ngần tiểu nha đầu mở to mắt.

Trong chốc lát, Thẩm Lãng lại phảng phất nhìn thấy ngôi sao trên trời, lại phảng phất nhìn thấy hải dương, nhìn thấy mộng ảo bảo thạch.

Trong thiên hạ hay là không có so với nàng càng xinh đẹp hơn tiểu nha đầu, không còn có.

Nàng nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, mắt buồn ngủ duỗi ra cánh tay nhỏ, trực tiếp cuốn lấy Thẩm Lãng cổ.

Thẩm Lãng đưa nàng mềm mại tiểu thân thể ôm lấy lên, ôm vào trong ngực.

Bảo bối, ba ba tiểu bảo bối.

Thật xin lỗi, thật xin lỗi!

Thẩm Lãng đối cái này hài tử là có chỗ coi nhẹ, bởi vì hắn cảm thấy Cừu Yêu Nhi quá mức cường đại, Thẩm Lãng phảng phất như là quyên ra một cái hạt giống, sinh ra tới hài tử là cùng hắn không có quan hệ.

Nhưng mà cái này tiểu bảo bối theo xuất sinh về sau, không biết chịu bao nhiêu sai lầm, bao nhiêu khổ sở.

Bây giờ nàng, vẫn như cũ muốn ở chỗ này cái không bụi cung điện bên trong.

Trương Xuân Hoa nhìn thấy một màn này, cũng có chút ngốc, bởi vì Yêu Yêu tiểu công chúa từ nhỏ đến lớn đều không cho người ôm, trừ mẫu thân bên ngoài , bất kỳ người nào cũng không thể ôm nàng.

Hiện tại, vậy mà chủ động nhường Thẩm Lãng ôm, nàng nhỏ như vậy chẳng lẽ liền có thể nhận ra cái này là ba ba sao?

"Bảo bối, từ nay về sau ngươi liền gọi là Thẩm Nhất Nhất có được hay không?" Thẩm Lãng hỏi.

Tiểu nha đầu cánh tay vẫn như cũ vẻn vẹn ôm Thẩm Lãng cổ, nhu nhu gật đầu.

"Nhất Nhất bảo bảo, ngủ đi." Thẩm Lãng ôn nhu nói.

Tiểu nha đầu lại một lần nữa nhắm mắt lại, tại Thẩm Lãng trong ngực chìm vào giấc ngủ.

Thẩm Lãng nói: "Nàng sinh ra cứ như vậy sao?"

Trương Xuân Hoa gật đầu nói: "Yêu Yêu sinh ra liền vô cùng vô cùng yếu ớt, nữ vương bệ hạ cơ hồ dùng hết tất cả thủ đoạn, mới duy trì tính mạng của nàng đến bây giờ."

Thẩm Lãng không khỏi nghĩ đến Cơ Ninh hơi nhỏ công chúa, trên người nàng có mấy chục trên trăm loại chứng bệnh, từ nhỏ đến cũng không thể đi ra cửa phòng nửa bước, muốn ở tại không bụi trong phòng.

Thẩm Lãng có thể cảm giác được, của hắn cái này bảo bảo phi thường yếu ớt, phảng phất như là đống tuyết thành bộ dáng, không cẩn thận liền sẽ hòa tan, liền sẽ nát.

Thẩm Lãng nói: "Nàng đại bộ phận đều đang ngủ say sao?"

Trương Xuân Hoa gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Nàng cũng cơ hồ chưa từng gặp qua thế giới bên ngoài sao?"

Trương Xuân Hoa gật đầu nói: "Nàng hô hấp một cái bên ngoài không tập, ngay lập tức sẽ ho khan, sẽ phát sốt, vô cùng nguy hiểm."

Thẩm Lãng không khỏi đem trong ngực bảo bảo lại ôm chặt một chút, cái này đại biểu nàng sức miễn dịch phi thường phía dưới, rất dễ dàng sẽ có phổi lây nhiễm.

"Mà lại nàng cũng không thể phơi nắng, làn da sẽ bị tổn thương." Trương Xuân Hoa nói.

Vậy thì nhất định phải phòng tia tử ngoại.

Thẩm Lãng trong đầu lập tức nghĩ đến nhiều loại phương án trị liệu, nhất định phải làm cho bảo bối khỏe mạnh lên.

Ít nhất phải nhường nàng có thể tại bên ngoài thế giới chơi đùa, chí ít không để cho nàng tất mỗi ngày đều nằm ở trên giường đi ngủ.

Nàng mẫu thân phi thường cường đại, nhưng hắn cái này làm ba ba cũng nhất định phải bảo hộ nàng.

. . .

"Hiện tại Nữ Vương thành bên trong có bao nhiêu quân đội?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Ba vạn!"

"Cái gì?" Thẩm Lãng thấp giọng hô, hoàn toàn không dám tin.

Đường đường Ma Nữ đế quốc vương đô, vậy mà chỉ có ba vạn quân coi giữ?

Thẩm Lãng nói: "Russell công tước 25 vạn đại quân đã công hãm Shiva thành, Dibos công tước mười mấy vạn đại quân đã công hãm Đa Long thành, Tây Luân thứ ba đế quốc mấy chục vạn liên quân lập tức liền muốn binh lâm dưới thành."

Trương Xuân Hoa nói: "Ta biết."

Thẩm Lãng nói: "Cường đại như vậy Ma Nữ đế quốc, làm sao lại như thế điểm quân đội?"

Trương Xuân Hoa nói: "Thực ra. . . Không có Ma Nữ đế quốc cái này quan phương xưng hô, Medusa cũng chưa từng có tự lập làm vương. Hết thảy đều là người khác đối nàng xưng hô, cái gọi là Ma Nữ đế quốc đều là những thứ này thành bang tự nguyện hiệu trung Medusa, xây thành một cái lỏng lẻo thành bang, chúng ta không có điều động bất luận cái gì quân đội , bất kỳ cái gì quan viên, tất cả thành bang toàn bộ tự trị."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, theo một ý nghĩa nào đó, cũng không có Ma Nữ đế quốc?"

Trương Xuân Hoa gật đầu nói: "Nếu như muốn nói có, Medusa liền là Ma Nữ đế quốc, đế quốc liền là Medusa. Nàng một đường đi mà đến, gặp được tất cả nô lệ thành bang toàn bộ muốn giải phóng. Vì lẽ đó đi theo nàng phía sau quân đội càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều. Về sau vô số nô lệ, vô số tổ chức đều căn cứ danh nghĩa của nàng lật đổ vốn có chủ nhân, thành lập mới thống trị, đồng thời tại trên danh nghĩa hiệu trung Medusa. Còn có nguyên bản rất nhiều quý tộc cừu thị Tây Luân vương triều, Medusa đến về sau, bọn họ chủ động huỷ bỏ chế độ nô lệ, tuyên bố hiệu trung nữ vương bệ hạ."

Thẩm Lãng nói: "Cũng tỷ như đã từng Bích Kim thành, còn có Shiva thành?"

Trương Xuân Hoa nói: "Đúng, vì lẽ đó cái này Ma Nữ đế quốc đến tột cùng lớn bao nhiêu, chính chúng ta cũng không biết. Medusa người bên cạnh nhiều nhất thời điểm cũng không có vượt qua ba vạn, một nửa là người phương Đông, còn lại một nửa là nô lệ võ sĩ cùng Roland tộc võ sĩ."

Khó trách, khó trách!

Thẩm Lãng muốn tìm được liên quan tới Ma Nữ đế quốc quan phương tư liệu cơ hồ cũng không tìm tới.

Mà lại dọc theo con đường này khắp nơi đều tại kịch chiến, những thứ này Ma Nữ đế quốc thành bang hoàn toàn là từng người tự chiến, bởi vì nó cho tới bây giờ cũng không phải là một cái chân chính hoàn chỉnh đế quốc, chỉ là một cái lỏng lẻo liên minh mà thôi.

Tất cả thành bang đều trên danh nghĩa hiệu trung Medusa, cái này bên trong có được giải phóng nô lệ, cũng có quật khởi kiêu hùng, còn có một số Tây Luân quý tộc vốn có quý tộc.

Cái gọi là Ma Nữ đế quốc chân chính nắm giữ cũng chỉ có trước mắt cái này tòa Nữ Vương thành mà thôi.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi trung thực nói cho ta, một khi Russell công tước đại quân đánh tới, các ngươi thủ được sao?"

Trương Xuân Hoa lắc đầu nói: "Thủ không được, Medusa dưới trướng chân chính tinh nhuệ chỉ có một vạn người mà thôi, còn lại hai vạn quân đội đều là góp đủ số."

Thật sự là ngày chó.

Thẩm Lãng nói: "Vậy, vậy các ngươi là như thế nào ngắn ngủi trong vài năm đánh xuống 400 vạn cây số vuông lãnh địa?"

"Có 400 vạn cây số vuông sao?" Trương Xuân Hoa nói: "Nữ vương bệ hạ một đi ngang qua đến, nhìn thấy có nô lệ thành bang liền đi đánh một cái, đánh xuống giải phóng tất cả nô lệ về sau liền đi, đi thẳng đến Nữ Vương thành mới ở đây làm lưu lại."

Cái này là cẩu hùng tách ra bắp ngô a, tách ra một cái ném một cái, mà là quản sát mặc kệ lấp a.

Bất quá cái này cũng phù hợp Cừu Yêu Nhi tính cách, nàng căn bản liền sẽ không quản lý quốc gia.

Thẩm Lãng nói: "Vậy các ngươi tốt xấu cũng đánh bại mấy chục trên trăm cái thành bang, bằng vào các ngươi cái này điểm quân đội là thế nào làm được?"

Trương Xuân Hoa nói: "Medusa dẫn đầu công kích, trực tiếp xông qua chính là, cho tới bây giờ đều không có đối thủ, tiến lên liền thắng. Bất luận cái gì thành trì đều là cái này dạng, Medusa dễ như trở bàn tay liền công phá."

Thẩm Lãng nói: "Dựa vào nàng một người?"

Trương Xuân Hoa gật đầu nói: "Ách, không sai biệt lắm là như thế này."

Ta, trời ạ!

Cái này, cái này liền là một cái nghịch thiên cường đạo a.

Cái gọi là Ma Nữ đế quốc, hoàn toàn liền là xây ở nàng nghịch thiên vô địch vũ lực lên.

Nàng dưới trướng cũng không có cái gì văn quan võ tướng, cũng không có bất kỳ cái gì đế quốc ban tử, tóm lại cái gì cũng không có.

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, nếu như nữ vương bệ hạ bế quan không kết thúc, nàng không tỉnh lại, một khi Russell công tước đánh tới, Nữ Vương thành nhất định sẽ rơi vào tay giặc?"

Trương Xuân Hoa gật đầu nói: "Đúng, nhất định sẽ."

"Ta xxx ngươi a. . ." Thẩm Lãng nói: "Các ngươi cái này là đế quốc sao? Các ngươi cái này là chơi nhà chòi a."

Trương Xuân Hoa bất đắc dĩ nói: "Nữ vương bệ hạ cho tới bây giờ đều không có muốn xây cái gì đế quốc a, là cái này đoàn người tự mình đánh ra Ma Nữ đế quốc cờ xí, cái này đoàn người tự mình tuyên bố hiệu trung nữ vương bệ hạ a."

Thẩm Lãng nói: "Ta vừa rồi đi qua Nữ Vương thành thời điểm, phát hiện bọn họ còn tại ca hát khiêu vũ, một chút xíu đều không có trước khi đại chiến không khí khẩn trương, cái này là vì cái gì? Bọn họ không sợ vương thành rơi vào tay giặc sao?"

"Không sợ. . ." Trương Xuân Hoa nói: "Bởi vì Medusa chưa từng bại qua, mặc kệ gặp được cái gì địch nhân, mặc kệ địch nhân là ai, nàng đều là vô địch, một đường giết đi qua, địch nhân liền bại. Vì lẽ đó Nữ Vương thành dân chúng cũng nghĩ như vậy, chỉ cần nữ vương bệ hạ vừa xuất hiện, địch nhân liền bại."

Thẩm Lãng nói: "Bọn họ không biết nữ vương bệ hạ đang bế quan?"

"Đúng, trừ số người cực ít, không có ai biết nữ vương bệ hạ đang bế quan." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, Medusa không tỉnh lại, Ma Nữ đế quốc liền muốn vương, Nữ Vương thành liền muốn rơi vào tay giặc? Cái kia nàng lúc nào sẽ tỉnh lại?"

"Không biết." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng nói: "Không được, vậy ta nhất định phải đi gặp nàng."

Trương Xuân Hoa nói: "Không được, đương nhiên cũng không phải là ta muốn ngăn cản ngươi, nữ vương bệ hạ bế quan lăng mộ bên ngoài, có tứ đại cao thủ tại thủ vệ, không có nữ vương bệ hạ mệnh lệnh , bất kỳ người nào đều không được tới gần, nếu không giết chết bất luận tội. Ta nếu là đi, sẽ bị chém xuống đầu, ngươi đi cũng không ngoại lệ, liền xem như Nữ Vương thành rơi vào tay giặc, các nàng cũng không cho phép quấy rầy nữ vương bệ hạ."

"Tứ đại cao thủ?" Thẩm Lãng nói: "Từ đâu tới tứ đại cao thủ?"

Trương Xuân Hoa nói: "Không biết, không hiểu thấu xuất hiện."

Thẩm Lãng nói: "Từ nơi nào xuất hiện?"

Trương Xuân Hoa nói: "Thượng cổ di tích."

Ta, ta xxx!

"Thượng cổ nhân loại?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Không biết, nhưng cùng chúng ta không giống."

"Không được, vô luận như thế nào ta đều muốn nhìn thấy Medusa." Thẩm Lãng nói: "Nàng ở nơi đó bế quan?"

"Hoàng cung dưới mặt đất lăng mộ." Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi có thể đi, nhưng mà ta nhất định phải nói, nếu như cái kia tứ đại cao thủ ra tay giết ngươi, ta ngăn cản không, ta cũng cứu không được."

Thẩm Lãng nói: "Mang ta đi là được!"

"Được!" Trương Xuân Hoa mang theo Thẩm Lãng hướng về Medusa bế quan dưới mặt đất lăng mộ đi đến.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 418: : Lại Gặp Cừu Yêu Nhi! Mộng Ảo Medusa! Vận Mệnh

Kiến tạo Nữ Vương thành vị kia Nữ hoàng hiển nhiên là một cái kiến trúc cuồng nhân.

Nàng tại vị thời gian mấy chục năm, chẳng những kiến tạo hoàng cung, hơn nữa còn đem tự mình lăng mộ cũng xây xong, mà lại liền xây ở hoàng cung phía dưới.

Hết lần này tới lần khác cái này vị Medusa còn liền thích tại trong lăng mộ bế quan, cái này là cái gì tâm lý a?

Trương Xuân Hoa nói qua, cái này thời gian mấy năm Medusa phần lớn thời gian đều tại lăng mộ xuống, tỉnh lại thời gian rất ngắn.

Lập tức Thẩm Lãng càng thêm đau lòng Yêu Yêu tiểu bảo bối, nàng đều đã năm tuổi, tuyệt đại bộ phận thời gian đều nằm ở trên giường đi ngủ, chẳng những ba ba không ở bên người, liền mụ mụ cũng phần lớn thời gian không ở bên người.

Dọc theo hoàng cung liên tục hướng xuống, sau đó liền là một đạo thật dài đường hầm.

Cái này liền là thông hướng lăng mộ đường hầm? Vì sao là óng ánh sáng long lanh? Hơn một trăm năm trước vị kia Tây Luân nữ hoàng bệ hạ đến cùng là bực nào mộng ảo ôm ấp tình cảm?

Theo hoàng cung đến lăng mộ, liền mang ý nghĩa theo sinh tồn đến tử vong, lại dùng như thế chói lọi đường hầm?

Dọc theo đường hầm liên tục hướng xuống, phát hiện chói lọi dần dần trở nên ảm đạm, cuối cùng biến thành hắc ám.

Cái này là tượng trưng cho nhân sinh theo chói lọi yêu kiều trở nên ảm đạm? Cuối cùng biến thành lâm vào vĩnh hằng hắc ám sao?

Cái này đoạn hắc ám đường hầm không biết dài bao nhiêu, không có chút nào hào quang hoàn toàn đưa tay không thấy được năm ngón, tượng trưng cho nhắm mắt về sau an nghỉ.

Sau đó cái này đường hầm dần dần xuất hiện một chút xíu hào quang, tựa như là ban đêm tinh không, khắp nơi lấm ta lấm tấm, phảng phất che kín sao trời.

Tiếp tục đi xuống dưới, cái này đường hầm lấm ta lấm tấm càng ngày càng đông đúc, phảng phất đưa thân vào tinh không sáng chói bên trong, những thứ này lấm ta lấm tấm đều là dùng đặc thù dạ quang bảo thạch khảm nạm mà thành.

Liền cái này đường hầm, liền nhường Thẩm Lãng kinh diễm không thôi.

Rốt cục đi đến đường hầm cuối cùng, Trương Xuân Hoa tiến lên mở cơ quan.

Đường hầm cuối cửa mở ra.

Cái này môn phía sau liền là lăng mộ, Thẩm Lãng không khỏi ảo tưởng cái này lăng mộ là bực nào bộ dáng.

"Bạch!"

Một vệt ánh sáng sáng nháy mắt kích thích Thẩm Lãng cơ hồ mắt mở không ra, bởi vì vừa rồi thật dài đường hầm đưa thân vào hắc ám.

Cái này. . . Cái này liền là lăng mộ?

Cái này rõ ràng là Thiên Đường a?

Thẩm Lãng lần thứ nhất nhìn thấy cái này dạng lăng mộ, hoàn toàn là ngũ thải ban lan thế giới.

Màu hồng phấn cầu đá, phía dưới là yên tĩnh chảy xuôi mạch nước ngầm nước, cầu cuối cùng liền là lăng mộ.

Nó kiến tạo cùng vách núi trên đỉnh hoàng cung cơ hồ giống nhau như đúc, đồng dạng có tường thành, có cung điện.

Hoàn toàn cùng hoàng cung một so một kiến tạo, nhưng là dựng ngược.

Ngươi cảm tưởng giống sao? Một tòa dựng ngược hoàng cung xây ở dưới mặt đất xem như lăng mộ?

Cho người ta một loại cảm giác, phảng phất nơi này chính là hoàng cung cái bóng.

Tây Luân thứ hai đế quốc vị kia Nữ hoàng nghệ thuật thật là làm cho Thẩm Lãng nhìn mà than thở, cỡ nào lãng mạn ôm ấp tình cảm, cỡ nào tài hoa, mới có thể có cái này dạng cấu tứ a. Nàng Nữ Vương thành là độc nhất vô nhị, nàng lăng mộ càng là thiên hạ vô song.

Trương Xuân Hoa cùng Thẩm Lãng đi qua cầu đá, đi vào lăng mộ trước cửa, cũng chính là dựng ngược hoàng cung trước mặt.

Hắn đã không cách nào lại tiến lên trước một bước, bởi vì tất cả chuyện tiếp theo đều là dựng ngược, hắn cũng không có như vậy ngưu bức võ công có thể dựng ngược đứng.

Lăng mộ hoàng cung trước cổng chính, quả nhiên có bốn người, yên tĩnh không nhúc nhích, phảng phất như là pho tượng.

Các nàng là thượng cổ nhân loại?

Thẩm Lãng nhìn không ra, bởi vì các nàng cùng Mộc Lan là không giống.

Các nàng không có chút nào đẹp, mặc dù là nữ tính, nhưng lại cùng nam nhân đồng dạng hùng tráng uy vũ, vậy mà thuần một sắc mặt chữ quốc, mỗi người đều tại chừng hai mét.

"Ta không thể lại đi qua, trên thực tế ta cũng gây khó dễ." Trương Xuân Hoa nói: "Bất luận cái gì bước vào lăng mộ phạm vi người, đều sẽ bị các nàng chém giết."

Thẩm Lãng nói: "Vậy như thế nào chứng minh có thể hay không đi qua?"

Trương Xuân Hoa nói: "Nếu như ngươi đi qua, không có bị chém xuống đầu, liền chứng minh ngươi có thể đi qua a."

Ta, ta xxx chết ngươi cái hồ ly tinh, ngươi cứ như vậy muốn ta bị chém đầu sao?

Thẩm Lãng hướng về bốn cao thủ nói: "Xin hỏi, ta có thể đi qua sao?"

Cái kia bốn cao thủ không để ý đến.

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Cừu Yêu Nhi, Medusa, ta là Thẩm Lãng, ta muốn tới gặp ngươi."

Bên trong không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Thẩm Lãng nói: "Bốn vị cao thủ, ta là Yêu Yêu tiểu công chúa phụ thân, ta có thể đi qua sao?"

Cái kia bốn cao thủ vẫn như cũ giống như pho tượng đồng dạng không nhúc nhích, ngoảnh mặt làm ngơ.

Thẩm Lãng cái này liền hoàn toàn không hiểu, cái này là có thể tiến, vẫn là không thể a?

"Đã từng có người thử nghiệm tiến vào sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Có." Trương Xuân Hoa nói: "Ta một sư tỷ có trọng yếu phát hiện, muốn bẩm báo nữ vương, cũng tới đến nơi đây, cũng là gặp được cái này bốn cái pho tượng đồng dạng cao thủ, không có bất kỳ cái gì phản ứng, nhưng mà nàng phóng ra không đến một bước, liền bị chém giết thành năm đoạn, vì lẽ đó ta liền trở thành duy nhất nữ quan."

Trương Xuân Hoa nói những thứ này lời nói thời điểm phi thường nhẹ như mây gió, cái này nhường Thẩm Lãng lại một lần nữa hận không thể xxx chết nàng.

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn về phía cái này bốn cao thủ, vận dụng X quang quét hình toàn thân của các nàng .

Làm lý do an toàn, hắn đem trên cổ ác mộng thạch lộ ra.

Thủ vệ hoàng cung lăng mộ bốn cao thủ vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, Thẩm Lãng nhắm mắt lại.

Hắn tin tưởng vững chắc bốn người này sẽ không động thủ giết hắn, bỗng nhiên cắn răng một cái, Thẩm Lãng phóng ra bước chân, bước vào hoàng cung lăng mộ phạm vi bên trong.

Trương Xuân Hoa cơ hồ ngừng thở, nàng là thật lo lắng Thẩm Lãng trực tiếp bị chặt thành năm đoạn. Nàng mặc dù ngoài miệng nói đến nhẹ nhàng linh hoạt, nhưng Thẩm Lãng lại một lần nữa xuất hiện tại trước mắt của nàng, nội tâm của nàng thật sự là vô cùng kích động mừng như điên, tuyệt đối không muốn nhìn thấy Thẩm Lãng có việc.

Nhưng mà cái gì cũng không có phát sinh, cái kia bốn cái dựng ngược đứng cao thủ vẫn như cũ giống như pho tượng, không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Dựa vào cái gì a? Vì cái gì a? Cái này xem Trương Xuân Hoa không khỏi không cam lòng.

Trương Xuân Hoa không khỏi có chút phóng ra chân ngọc, làm ra muốn bước vào lăng mộ hoàng cung tư thế.

Nháy mắt. . .

Dâng lên sát khí kinh thiên, cơ hồ đem người dọa đến trực tiếp muốn ngồi xổm trên mặt đất.

Bốn cao thủ vẫn không có động đậy, nhưng mà bốn ánh mắt chỉnh tề hướng về Trương Xuân Hoa trông lại, cái này ánh mắt quả thực quá kinh dị.

Không (được) thổi không (được) đen, trong chớp nhoáng này Trương Xuân Hoa cơ hồ muốn dọa nước tiểu.

Nàng vốn cho là Thẩm Lãng có thể đi vào là bởi vì cái này tứ đại cao thủ ngủ, hiện tại xem ra hoàn toàn không phải a, cũng là bởi vì Thẩm Lãng có thể tiến vào, nàng không thể.

Dựa vào cái gì a? Bất luận kẻ nào cũng không thể tiến vào nữ vương bế quan lăng mộ, hết lần này tới lần khác Thẩm Lãng liền có thể?

Chỉ bằng hai người đã từng ngủ qua sao? Nhưng Medusa không phải Cừu Yêu Nhi a.

. . .

Thẩm Lãng tiến vào hoàng cung lăng mộ phạm vi sau đi được phi thường gian nan, bởi vì nơi này hết thảy đều là dựng ngược, vì lẽ đó hắn xem như đi tại màn trời ở trên cẩn thận từng li từng tí đi vào lăng mộ nội bộ.

Medusa hẳn là tại cái này ở giữa bên trong Tâm Cung điện bên trong, Thẩm Lãng cố gắng leo đến cung điện đỉnh, sau đó trở về tòa cung điện này cửa chính.

Phía trên cung điện này điêu chính là cái gì? Cái này liền là Tây Luân thứ hai đế quốc Nữ hoàng pho tượng sao?

Thẩm Lãng nhìn một chút, liền phảng phất tâm thần bị đoạt, ánh mắt lập tức đều không thể dời đi. Cái này vị Tây Luân thứ hai đế quốc Nữ hoàng xinh đẹp như vậy sao? Chỉ bằng một cái pho tượng liền nhường người không thể chuyển dời ánh mắt?

Bất quá bây giờ cái này vị nữ hoàng bệ hạ vẫn là để ở một bên đi, trọng yếu là Medusa.

Thẩm Lãng không khỏi tại trong đầu cấu tứ ảo tưởng, Cừu Yêu Nhi đến tột cùng biến thành bộ dáng gì?

Chí ít, nàng có còn hay không là Cừu Yêu Nhi?

Đáp án lập tức liền muốn công bố.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, dùng sức đẩy cửa ra.

Hắn lần đầu tiên liền gặp được bên trong cái kia. . . Medusa.

Sau đó, hắn nháy mắt bị dừng lại.

Nàng. . . Nàng quả nhiên không phải Cừu Yêu Nhi.

Hay là nàng đã từng là, nhưng bây giờ thật không phải là.

Thẩm Lãng vô cùng vô cùng cố gắng muốn tìm được trước đó Cừu Yêu Nhi vết tích, nhưng mà thật rất khó.

Mộc Lan bảo bối thuế biến sau vẫn là Mộc Lan, cứ việc trở nên càng đẹp cao hơn, dáng người càng thêm ma quỷ, nhưng mà tính cách không có thay đổi, cỗ khí tức quen thuộc kia cũng không có thay đổi, thậm chí tướng mạo vẫn như cũ giữ lại lúc đầu 80% bộ dáng.

Mà Cửu Yêu Nhi? Giữ lại bao nhiêu?

Mười phần trăm? Hay là vẫn chưa tới đi.

Thẩm Lãng không cách nào dùng ngôn ngữ đi hình dung nữ nhân trước mắt này mỹ lệ, cũng vô pháp đi hình dung thân hình của nàng.

Bởi vì cũng vượt qua ngôn ngữ có thể hình dung phạm trù, cũng vượt qua nhận biết.

Mặc kệ là khuôn mặt của nàng, vẫn là dáng người, đều đã tràn ngập một loại ma huyễn khí tức.

Thậm chí khuynh quốc khuynh thành đều đã không thích hợp hình dung cái này vị Medusa. Hay là thật chỉ có thể dùng một cái từ, ma huyễn đồng dạng mỹ lệ mê người.

Khó trách Trương Xuân Hoa cũng vô pháp xác định cái này vị Medusa có phải là nhân loại.

Thẩm Lãng vô cùng vô cùng cố gắng, mới ở trên người nàng tìm tới Cửu Yêu Nhi một ít đặc thù, thật chỉ có một chút.

Nàng thật không giống như là nhân loại. Cái kia vì sao xưng nàng là Medusa? Là bởi vì nàng xinh đẹp tuyệt thế ma huyễn gương mặt sao? Vẫn là nàng không cách nào dùng bút vẽ miêu tả dáng người đường cong?

Là!

Thân hình của nàng thật giống như Xà mỹ nữ, phảng phất mỗi một tấc đều phóng xuất ra không gì so sánh nổi mị hoặc. Khuôn mặt của nàng giống như Địa Ngục cùng Thiên Đường kết hợp thể, nhường người trầm luân, nhường người mê muội.

Nàng tại cái kia thượng cổ di tích bên trong đến tột cùng phát sinh cái gì? Đến mức phát sinh cái này dạng kịch biến?

Khó trách không có người lại gọi nàng Cừu Yêu Nhi. Cái này hết thảy cùng nàng Hoàng Kim huyết mạch có quan hệ gì?

Cái kia nữ nhân trước mắt này nên xưng hô như thế nào? Mười phần trăm Cừu Yêu Nhi, chín mươi phần trăm Medusa?

Thẩm Lãng không khỏi có chút tâm loạn như ma.

. . .

Medusa vẫn không có mở to mắt.

Bởi vì tòa cung điện này là dựng ngược, vì lẽ đó Thẩm Lãng ngồi tại mái vòm phía trên, hắn cùng Medusa cũng là dựng ngược.

Hắn cứ như vậy yên tĩnh chờ lấy, chờ lấy nàng tỉnh lại.

Mấy canh giờ đi qua.

Một ngày thời gian trôi qua, hai ngày thời gian đi qua.

Nữ vương vẫn không có tỉnh lại.

Thẩm Lãng không có nếm thử kêu to, cũng không có nếm thử dùng ác mộng gai đá kích.

Bởi vì cường đại đến nàng cái này dạng cấp bậc, tự nhiên sẽ tại nàng nên lúc tỉnh tỉnh lại.

Trong khoảng thời gian này, Thẩm Lãng vắt hết óc liền cùng nàng nói ba câu nói. Đối mặt Cửu Yêu Nhi hắn còn có thể nói ra một ít lời, còn có một chút xíu tiếng nói chung, nhưng mà đối mặt cái này Medusa, thật có chút quá lạ lẫm.

Hai người duy nhất liên quan liền là Yêu Yêu bảo bối, chí ít nàng là Yêu Yêu thân sinh mẫu thân.

Hai ngày hai đêm về sau, Thẩm Lãng rời đi, Medusa vẫn không có tỉnh lại.

Bởi vì hắn chờ không (được), chờ đợi thêm nữa hắn liền muốn chết đói, chết khát.

. . .

Trở lại hoàng cung, Thẩm Lãng ngay lập tức liền đi ôm Yêu Yêu tiểu bảo bối.

Cái này tiểu bảo bối vẫn tại ngủ say, liền cùng nàng mụ mụ đồng dạng, nhưng mà bị Thẩm Lãng ôm lấy thời điểm, nàng lập tức liền tỉnh lại.

Thẩm Lãng ngắm nghía khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, khó trách dáng dấp kinh người như vậy mỹ lệ, lúc trước hắn còn kỳ quái, cái này tiểu bảo bối cùng hắn cũng không phải là rất giống, cũng không giống Cửu Yêu Nhi, vì sao như thế xinh đẹp a.

Hiện tại rốt cuộc tìm được nguyên nhân, nàng mẫu thân đẹp đến kinh thiên động địa tình trạng.

Tiểu bảo bối ăn đồ vật là muốn đặc chế, là một loại sữa, là Medusa tự mình lấy được, thậm chí Thẩm Lãng đều không thể phân biệt chủ yếu của nó thành phần.

Thẩm Lãng dùng thìa đút nàng, Yêu Yêu tiểu bảo bối ăn đến rất ngoan, thậm chí còn lộ ra phi thường hạnh phúc ánh mắt.

Nàng rất không muốn xa rời Thẩm Lãng, cơ hồ theo nhìn thấy lần đầu tiên nàng liền rất không muốn xa rời.

Nàng biết nói chuyện, nàng cái gì đều hiểu, thông minh đến tuyệt đỉnh.

Nhưng mà phảng phất không thích nói chuyện, mà lại nàng cũng xác thực không cần mở miệng, bởi vì nàng bất kỳ ý tưởng gì đều có thể thông qua ánh mắt toát ra tới.

Thật sự là rất thần kỳ, nàng bảo thạch đồng dạng chớp mắt, Thẩm Lãng liền biết nàng muốn cái gì, nói cái gì.

"Chúng ta Yêu Yêu vậy mà là đại tỷ tỷ, cái này là Thẩm Mật muội muội." Thẩm Lãng trên giấy vẽ vẽ xuống Thẩm Mật tiểu bảo bảo chân dung.

Yêu Yêu thấy rất cẩn thận, thậm chí còn nếm thử dùng tay nhỏ đi tìm tòi Thẩm Mật muội muội khuôn mặt, đương nhiên vẻn vẹn chỉ có thể chạm đến giấy vẽ mà thôi.

"Cái này là Thẩm Dã đệ đệ, hắn vô cùng vô cùng nghịch ngợm, động một chút lại khóc."

"Cái này là Thẩm Lực, hắn là Yêu Yêu đệ đệ nhỏ nhất, phi thường ngoan, cho tới bây giờ đều không khóc."

Xem hết những thứ này chân dung về sau, Yêu Yêu bảo thạch đồng dạng mắt to hướng về Thẩm Lãng trông lại.

"Yêu Yêu cũng muốn ba ba cho ngươi chân dung đúng hay không?" Thẩm Lãng cười nói.

Yêu Yêu tiểu bảo bối gật gật đầu.

Sau đó, Thẩm Lãng hoàn toàn không cần nhìn, liền đem Yêu Yêu vẽ ra tới.

Họa (vẽ) phi thường tốt, phi thường giống, nhưng mà Yêu Yêu xinh đẹp như cùng nàng mẫu thân đồng dạng, là có chút vượt qua nhận biết, vì lẽ đó bằng vào Thẩm Lãng hoạ sĩ còn rất khó hoàn toàn biểu hiện ra ngoài.

"Lạc lạc. . ." Yêu Yêu cười một cái, nàng thích vô cùng những thứ này chân dung.

Tiếp lấy nàng hướng Thẩm Lãng duỗi ra tay nhỏ.

"Yêu Yêu cũng muốn họa (vẽ) sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Yêu Yêu gật gật đầu.

Thẩm Lãng đem bút vẽ đưa tới, sau đó Yêu Yêu bắt đầu vẽ tranh, nàng họa (vẽ) chính là Thẩm Lãng.

Sau đó Thẩm Lãng kinh ngạc đến ngây người, Trương Xuân Hoa cũng kinh ngạc đến ngây người.

Thẩm Lãng nói: "Yêu Yêu trước kia học qua?"

Trương Xuân Hoa lắc đầu, Yêu Yêu tiểu công chúa tuyệt đại bộ phận thời gian đều đang ngủ, làm sao lại học qua vẽ tranh, nàng thậm chí nói chuyện đều không có thời gian học.

Cái này xem Thẩm Lãng thật sự là triệt để kinh diễm đến, ta nữ nhi như thế mạnh? Cái này đã vượt qua thiên tài phạm trù a?

Bởi vì Yêu Yêu họa (vẽ) được thực tế quá tốt, nàng là nhìn xem Thẩm Lãng vẽ tranh vì lẽ đó học được, nhưng mà nàng họa phong cùng Thẩm Lãng không giống.

Thẩm Lãng là rất thật tả thực phác hoạ, mà Yêu Yêu lại có chút giống như là Anime phong cách. Nàng họa (vẽ) tràn ngập tính trẻ con cùng ảo tưởng, nhưng lại phi thường rất giống.

Thẩm Lãng chờ lấy nàng mắt to, kinh ngạc nói: "Trời ạ, ta Yêu

Yêu bảo bối lợi hại như vậy sao? Ba ba cũng không dám tin tưởng a."

Yêu Yêu bảo bối có chút thẹn thùng, hướng về Thẩm Lãng trong ngực co lại co lại.

Trương Xuân Hoa tại bên cạnh nhìn thấy Yêu Yêu đã có chút rã rời, không khỏi ở bên cạnh nói: "Yêu Yêu tiểu công chúa nên đi ngủ."

Thẩm Lãng cũng nhìn ra, Yêu Yêu vừa mới không chơi được một cái giờ liền phi thường rã rời, nhưng mà nàng quá hạnh phúc cùng vui vẻ, vì lẽ đó không bỏ được đi ngủ.

"Bảo bối ngủ đi, chỉ cần ngươi vừa mở mắt ba ba ngay tại bên người bồi tiếp ngươi được không?" Thẩm Lãng ôn nhu nói.

Yêu Yêu khéo léo nhắm mắt lại, rất nhanh lại một lần nữa ngọt ngào ngủ. Thẩm Lãng thậm chí không bỏ được đưa nàng buông xuống, vẫn như cũ ôm vào trong ngực.

"Ngươi hay là nên đi ra xem một chút." Trương Xuân Hoa thấp giọng nói.

Thực ra nàng không cần thấp giọng, bởi vì Yêu Yêu một khi rơi vào trạng thái ngủ say về sau rất khó bị đánh thức.

Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí đem Yêu Yêu đặt lên giường, hắn rất muốn tiến lên hôn một cái, nhưng là lại không dám, cái này bảo bối quá yếu ớt.

"Bảo bối, ngủ đi." Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Ba ba, đệ đệ cùng muội muội đều đang bồi lấy ngươi."

Hắn đem bốn tờ chân dung đều đặt ở Yêu Yêu gối đầu bên cạnh.

. . .

"Yêu Yêu trước đó mỗi ngày chỉ có thể tỉnh mười năm phút, bởi vì có ngươi tại, nàng vậy mà tỉnh hơn nửa canh giờ." Trương Xuân Hoa nói: "Có thể thấy được nàng thực tế là quá vui sướng hạnh phúc."

Cái này lời nói được Thẩm Lãng đều muốn tan nát cõi lòng, mỗi ngày hai mươi bốn giờ cũng chỉ có thể tỉnh mười năm phút, nếu không sinh cơ liền chống đỡ không nổi, Yêu Yêu bảo bối trên thân đến tột cùng phát sinh cái gì a?

Mà lại không vẻn vẹn nàng là như thế này, Medusa cũng giống như tại mọi thời khắc đều đang bế quan an nghỉ, thanh tỉnh thời gian rất ngắn.

Thẩm Lãng cùng Trương Xuân Hoa đi đến hoàng cung chỗ cao nhất, nhìn ra xa ngoài thành.

Sau đó, hắn hít sâu một hơi.

Nữ Vương thành vẫn như cũ lộng lẫy, nhưng mà nhường hắn hít vào khí lạnh chính là ngoài thành, vô số kể đại quân.

Russell công tước đại quân đã tới, phô thiên cái địa, vô số kể. Hiện tại còn chỉ có mười mấy vạn, nhưng phía sau quân đội lục tục ngo ngoe đuổi tới.

Đại quân đối Nữ Vương thành vây quanh đang tiến hành, một khi 25 vạn đại quân toàn bộ đến hoàn thành đối Nữ Vương thành vây quanh, vậy liền sẽ mở chiến.

Thẩm Lãng nhìn thấy đại lượng khí giới công thành, chẳng những có máy bắn đá loại lớn, cự hình công thành nỏ, còn có công thành nện.

Những thứ này cũng không tính là, còn có vượt qua cao hai mươi mét công thành thành lũy, tựa như là chuyển dời phòng ở, không sai biệt lắm có sáu tầng lầu cao, một khi đẩy lên trước tường thành công thành thành lũy cửa mở ra, bên trong binh sĩ liền có thể liên tục không ngừng trào ra, trực tiếp nhảy đến trên tường thành.

Làm công đánh Nữ Vương thành, Russell công tước hoàn toàn dốc hết tất cả.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi Thủ tướng đâu? Nhưng có cái gì nghênh chiến phương án?"

Trương Xuân Hoa nói: "Chúng ta không có Thủ tướng."

Thẩm Lãng nói: "Vậy các ngươi không có nội các? Không có quan văn ban tử?"

Trương Xuân Hoa lắc đầu nói: "Không có."

Thẩm Lãng không dám tin, cái này thật sự là nghịch thiên, liền cái này bộ dáng các ngươi là thế nào chống đến hiện tại a?

"Ma Nữ đế quốc cái khác thành bang, đều có riêng phần mình thành chủ lãnh chúa, nhưng mà Nữ Vương thành luôn luôn các ngươi đi, như thế lớn thành thị các ngươi dựa vào cái gì quản lý?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Dựa vào Nữ Vương thành chủ, Holl công tước."

Thẩm Lãng nói: "Hắn là ai?"

Trương Xuân Hoa nói: "Của hắn tổ tiên là Tây Luân thứ hai đế quốc Nữ hoàng tổng quản, là một cái bình dân xuất thân, mà lại trên thân còn có Duy Đạt tộc huyết mạch. Nữ hoàng bệ hạ lại đem hắn tổ tiên sắc phong làm công tước, cái này dẫn phát toàn bộ Tây Luân vương triều phản đối, vì lẽ đó Holl gia tộc là Tây Luân vương triều dị loại."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác cái này vị Holl công tước là không có nhận Tây Luân vương triều thừa nhận, vì lẽ đó hắn mới có thể hiệu trung Medusa?"

Trương Xuân Hoa nói: "Đúng, toàn bộ Nữ Vương thành đều là từ Holl công tước quản lý, chúng ta chỉ là cung cấp bảo hộ, không can thiệp bất luận cái gì nội chính."

Cái này thật sự là thiên hạ lớn không thiếu cái lạ a.

Thẩm Lãng vốn cho rằng Ma Nữ đế quốc liền xem như thành bang liên minh, tối thiểu Nữ Vương thành là thuộc về Ma Nữ đế quốc, không nghĩ tới Nữ Vương thành cũng là thuộc về Holl công tước.

Medusa cũng chỉ là một lá cờ.

Nàng thực tế là quá nghịch thiên cường đại, vì lẽ đó dựa vào một người uy danh, vậy mà nhường cái này 400 vạn cây số vuông Ma Nữ đế quốc chèo chống hai ba năm lâu.

Cái gọi là Ma Nữ đế quốc, hoàn toàn là một chút chư hầu trốn ở Medusa nữ Vương Vũ cánh xuống thành lập danh hiệu mà thôi.

Medusa cho tới bây giờ đều không có thống trị qua mảnh đất này, nàng chỉ là tại bảo vệ mảnh đất này.

. . .

Thẩm Lãng lại nhìn trong thành, trước đó Nữ Vương thành bên trong mỗi ngày đều tại vừa múa vừa hát, bây giờ binh lâm dưới thành, bầu không khí cuối cùng là ngưng trọng một chút.

Nhưng mà cũng phi thường có hạn, vẫn như cũ rất nhiều người đang hát đánh đàn, vẫn tại hô to nữ vương vạn tuế, thượng thiên phù hộ ta nữ vương.

Tóm lại, chiến tranh nên có khẩn trương khí tức cái này lý đều không nhìn thấy.

Tòa thành thị này thực tế là lãng mạn quá mức đầu, so trên Địa Cầu ba / lê còn muốn lãng mạn. Nhưng mà đại chiến thế giới lần hai thời điểm, lãng mạn Paris phát sinh cái gì, đại gia đều rõ mồn một trước mắt, mạnh như vậy quốc lực kết quả đánh thành một đống phân.

"Bởi vì tất cả mọi người tin tưởng nữ vương vô địch, có thể đánh bại bất luận cái gì xâm lấn địch, tại Medusa bảo vệ dưới , bất kỳ cái gì bách tính đều cùng chiến tranh cách biệt." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng không khỏi nhíu mày, cái này Nữ Vương thành nhìn xác thực phi thường mỹ hảo, nhưng mộng ảo phải có chút không chân thực.

Quá tràn ngập nghệ thuật cảm giác, liền cái này lý dân chúng đều tràn ngập mộng ảo, nhưng mà hiện thực xác thực rất tàn nhẫn.

"Không (được) tổ chức hội nghị quân sự sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Ngay tại mở, chỉ bất quá thảo luận nội dung chỉ có một cái, nữ vương bệ hạ lúc nào tỉnh lại, đại gia nên dùng loại nào tư thái nghênh đón nữ vương bệ hạ lại một lần nữa tỉnh lại."

Ta, móa!

Thẩm Lãng nói: "Đi, đi thăm một chút Nữ Vương thành hội nghị quân sự, có thể chứ?"

Trương Xuân Hoa nói: "Đương nhiên có thể, Ma Nữ đế quốc cùng cái khác quốc gia không giống, cũng không có sâm nghiêm đẳng cấp. Nữ vương phía dưới, chúng sinh bình đẳng."

Cái này câu nói nhường Thẩm Lãng lại một lần nữa nhíu mày, cái này dạng quốc gia nhất là hoang đường.

. . .

Cung điện bên trong.

Thẩm Lãng nhìn thấy toàn bộ Ma Nữ đế quốc tầng cao nhất.

Cái này. . . Đây đại khái là nhất keo kiệt đế quốc cao tầng, tổng cộng cộng lại liền sáu người.

Việt Quốc diện tích kém xa tít tắp Ma Nữ đế quốc, đại triều hội thời điểm có hơn trăm người, tiểu triều hội thời điểm cũng có hơn một trăm người.

Hơn bốn trăm vạn cây số vuông Ma Nữ đế quốc, tổng cộng liền sáu cái quyết sách tầng lớp.

Trương Xuân Hoa cũng có chút lúng túng nói: "Yêu Yêu tiểu công chúa bốn tuổi sinh nhật thời điểm, mỗi một cái thành bang chủ nhân đều đến, tổng cộng tới một trăm người, cái này đại điện đều đứng đầy một phần tư. Mà lại Nữ Vương thành có rất nhiều quan viên, chỉ bất quá đám bọn hắn không thể tiến vào hoàng cung."

Trước đó Thẩm Lãng còn nói Tây Luân vương triều tựa như là xuống dốc Chu thiên tử. Hiện tại xem ra Medusa mới giống như là Chu thiên tử, trên trăm cái thành bang chủ nhân hiệu trung nàng, giơ nàng cờ hiệu. Nhưng mà nàng lại không đi nắm giữ bất kỳ quyền lực gì. Cái này hẳn a mới thật sự là siêu thoát a.

"Cái này vị chính là Ma Nữ đế quốc Nữ Vương thành chủ, Holl công tước."

Holl công tước là một cái anh tuấn nam tử, thậm chí là cực độ khó được anh tuấn, hắn nên ba mươi mấy tuổi, nhưng thoạt nhìn như là hai mươi mấy tuổi.

Thẩm Lãng biết được trên người hắn là có Duy Đạt tộc thổ dân huyết thống, nhưng theo tướng mạo hoàn toàn nhìn không ra, da của hắn thậm chí so bình thường người da trắng còn muốn bạch, một đầu tóc vàng phóng khoáng vô cùng, quả thực ưu nhã giống là một cái vương tử.

Hắn thậm chí so Dibos công tước càng thêm giống như là một cái thuần chính quý tộc.

"Cái này vị là Roland kỵ sĩ đoàn đoàn trưởng, Yukari. Roland tướng quân."

Tử La Lan tướng quân?

Thẩm Lãng nhìn thấy nàng về sau chỉ có một cái cảm giác, trời ạ, ngươi thật cao.

Hai mét mốt độ cao.

Cái này là một cái phi thường cương nghị nữ võ sĩ, vô cùng vô cùng vô cùng mạnh.

"Cái này vị là phương đông kỵ sĩ đoàn đoàn trưởng, Lan Phong tướng quân."

Lan Phong? Cái này danh tự Thẩm Lãng phảng phất nghe qua!

Đúng, Lan Đạo đại tông sư đệ đệ, giống như liền gọi cái này danh tự.

Bất quá hắn so Lan Đạo đại tông sư tuổi trẻ nhiều, ước chừng hơn bốn mươi tuổi mà thôi.

"Cái này vị là phương đông võ sĩ đoàn đoàn trưởng, Mạch Trần tướng quân."

Người này là người phương Đông, nhưng cũng không giống như là vương triều Đại Viêm, nhưng hắn cơ hồ là Thẩm Lãng gặp qua ngoại hình chính thống nhất võ sĩ, mỗi một cái tư thái cùng biểu lộ đều là tuyệt đối võ sĩ phong phạm.

"Cái này vị là Ma Nữ đế quốc Tư lệnh hạm đội, Hắc Trân Châu tướng quân."

Quả nhiên là Hắc Trân Châu, nàng là một người da đen nữ tử, hẳn là hải tặc xuất thân.

Đây cũng là Thẩm Lãng nhìn thấy dáng người cực kỳ cuồng bạo nữ nhân.

Người da đen nữ tử mông , bất kỳ người nào đều biết, quả thực Bug đồng dạng rắn chắc ngạo nghễ ưỡn lên.

"Cái này vị là Ma Nữ đế quốc Đại học sĩ, cũng là ta lão sư An Ninh."

Thiên Nhai Hải Các Đại học sĩ, vậy mà cũng hiệu trung Medusa?

Tốt ưu nhã nữ sĩ a, cùng mạnh mẽ cuồng dã Trương Ngọc Âm học sĩ có khác nhau một trời một vực.

Trương Ngọc Âm là học sĩ, nữ nhân trước mắt này là Đại học sĩ.

Giới thiệu xong cái này sáu người về sau, tất cả mọi người nhìn về phía Thẩm Lãng.

"Cái này vị là. . . Vương triều Đại Viêm Việt Vương quốc Huyền Vũ bá tước phủ con rể, Thẩm Lãng công tử." Trương Xuân Hoa giới thiệu nói.

Nàng cũng không dám giới thiệu cái này là Yêu Yêu tiểu công chúa phụ thân, như thế Thẩm Lãng có thể sẽ bị đánh chết.

Trong lòng tất cả mọi người, Medusa là siêu thoát phàm nhân, là thiên hạ bất kỳ nam nhân nào đều xứng đôi không lên.

Đến mức Yêu Yêu tiểu công chúa, đó cũng là nàng bản thân sinh sôi đi ra, cùng bất kỳ nam nhân nào đều không có quan hệ.

Nếu ai dám nói là Medusa nam nhân, cam đoan một giây sau liền lạnh.

. . .

"Ta cảm thấy nên dùng phấn hồng chủ thể yến hội, chúc mừng nữ vương bệ hạ tỉnh lại."

"Ta đã nhường người viết lên trăm bài thơ ca, mấy chục thủ khúc, mà lại đã bắt đầu dạy Nữ Vương thành tất cả dân chúng ngâm xướng."

"Nữ vương bệ hạ lần bế quan này an nghỉ thời gian một năm, chúng ta thần dân quá tưởng niệm nàng, nhất định phải dùng trước nay chưa từng có phương thức nghênh đón nàng tỉnh lại."

Vì sao muốn đang bế quan phía sau thêm một cái an nghỉ? Chỉ có rắn mới có thể ngủ đông a.

Bất quá, Russell công tước hai mươi mấy vạn đại quân đều binh lâm dưới thành, hiện tại thảo luận như thế nào khai phái đúng, cái này thích hợp sao?

Chẳng lẽ không nên thương nghị bố trí quân sự sao? Như thế nào nghênh chiến Russell công tước đại quân?

Mấu chốt cái này không chỉ có riêng là Russell công tước một chi quân đội a, Tây Luân thứ ba đế quốc khoảng chừng hơn mười vạn quân đội ngay tại theo đông nam tây bắc phương hướng vây quanh mà tới.

Rốt cục Thẩm Lãng nhịn không được, nói: "Chư vị đại nhân, chẳng lẽ chúng ta không nên thương nghị như thế nào nghênh chiến sao?"

Lập tức, sáu đôi con mắt hướng về Thẩm Lãng chỉnh tề nhìn sang.

"Cái này vị Thẩm Lãng công tử, có nữ vương bệ hạ, căn bản cũng không nên lo lắng cái này một trận chiến dịch, nhất định sẽ thắng."

"Nữ vương bệ hạ vĩnh viễn cùng chúng ta cùng ở tại, có nàng tại coi như muốn thua cũng là vô cùng khó khăn sự tình."

"Chỉ cần nữ vương bệ hạ vừa tỉnh dậy, hết thảy địch nhân đều sẽ tan thành mây khói."

"Vì lẽ đó, vẫn là thảo luận như thế nào cử hành thịnh đại nghi thức chúc mừng nữ vương bệ hạ tỉnh lại tất yếu quan trọng."

"Chẳng những như thế, tiếp qua hai tháng liền là tiểu công chúa điện hạ năm tuổi sinh nhật, đến lúc đó chúng ta cần tổ chức một lần cuồng hoan."

Thẩm Lãng không thể tưởng tượng nổi nhìn qua sáu người này, sau đó không lời nào để nói lui ra ngoài.

. . .

Thật cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua cái này dạng quốc gia, cũng chưa từng gặp qua cái này dạng ngự tiền hội nghị, giống như xã hội không tưởng đồng dạng không chân thực.

Cái này Ma Nữ đế quốc quá không chân thực, thật giống như xây ở trên bờ cát mộng ảo tòa thành, hết thảy vậy mà xây dựng ở Medusa nghịch thiên cường đại phía trên.

Nếu như Medusa thật giống Tây Luân đại đế đồng dạng hùng tài đại lược, cái kia không có vấn đề.

Dựa vào người vô thượng uy danh cùng vũ lực, trước quét ngang thiên hạ, sau đó lại thống trị thiên hạ, dùng không được mấy chục năm liền có thể thành lập một cái chân chính đế quốc cường đại.

Mà cái này vị Medusa, quản giết không quản chôn, Ma Nữ đế quốc có thể chèo chống cho tới hôm nay hoàn toàn là kỳ tích.

. . .

"Trương Xuân Hoa, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được cái này hết thảy đều rất hoang đường sao?" Thẩm Lãng nói: "Ma Nữ đế quốc sáu cái tối cao quyết sách tầng lớp, vậy mà đều là cái này bọn người?"

Trương Xuân Hoa nhìn xem Thẩm Lãng một hồi lâu, nói: "Thẩm công tử, ta biết ngươi tài hoa hơn người, trí gần như yêu. Nhưng mà sáu người này thực ra rất ưu tú, mà lại là tuyệt đỉnh ưu tú. Ngươi đối với nơi này hết thảy không hiểu, ngươi không cách nào biết được một người cường đại có thể đến nước này."

Thẩm Lãng nói: "Trước ngươi cũng đã nói, chỉ cần Medusa không tỉnh lại, Nữ Vương thành liền sẽ rơi vào tay giặc, Ma Nữ đế quốc liền sẽ diệt vong."

Trương Xuân Hoa nói: "Đúng, ta là nói qua cái này câu nói. Nhưng mà ta cũng sẽ nói cho ngươi biết một câu, cái này một trận chiến chúng ta tất thắng, bởi vì nữ vương bệ hạ nhất định sẽ tỉnh lại, chỉ cần nàng tỉnh lại, chiến tranh liền kết thúc."

Thẩm Lãng nói: "Thật?"

Trương Xuân Hoa nói: "Thật, ngươi không ngại giống như những người khác, yên tĩnh nghênh đón nữ vương bệ hạ tỉnh lại liền có thể."

Thẩm Lãng nói: "Vậy nếu như nàng không tỉnh tới đây chứ?"

"Không thể nào." Trương Xuân Hoa nói: "Trước đó Ma Nữ đế quốc cũng gặp phải rất nhiều lần nguy cơ, mỗi một lần nữ vương bệ hạ đều kịp thời tỉnh lại, trực tiếp ngăn cơn sóng dữ, kết thúc chiến tranh, đây cũng không phải là Nữ Vương thành đứng trước lần thứ nhất nguy cơ."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia nàng vì sao muốn thời gian dài lâm vào an nghỉ?"

Trương Xuân Hoa nói: "Chúng ta không biết, bởi vì nữ vương bệ hạ không phải phàm nhân, vì lẽ đó liên quan tới nàng hết thảy, cũng không phải chúng ta phàm nhân có thể đoán."

Đón lấy, Trương Xuân Hoa muốn nói lại thôi.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi muốn nói cái gì liền nói."

Trương Xuân Hoa nói: "Ta biết ngươi đã từng cùng Cừu Yêu Nhi từng có một đêm tình duyên, nhưng hi vọng ngươi có thể quên cái này hết thảy."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là cảm thấy ta xa xa không xứng với Medusa phải không?"

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi là ta gặp qua ưu tú nhất mê người nam nhân, ta thậm chí hiện tại cũng tâm động không thôi. Nhưng mà nữ vương bệ hạ không phải phàm nhân, vì lẽ đó. . ."

Tiếp lấy Trương Xuân Hoa phảng phất cảm thấy mình lời nói quá nặng, lập tức mang theo câu dẫn ánh mắt vũ mị nói: "Thẩm công tử, nếu như ngươi cảm thấy tịch mịch, có thể tới tìm ta a?

Xử nữ đâu, ngoài vạn dặm chúng ta đôi cẩu nam nữ này nối lại tiền duyên, không phải rất có ý tứ sao?"

Thẩm Lãng nhếch miệng cười một tiếng, sau đó nháy mắt thu lại.

. . .

Thời gian một ngày một ngày trôi qua.

Nữ Vương thành xuống đại quân càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Năm ngày sau đó!

Russell công tước 25 vạn đại quân toàn bộ tới.

Bảy ngày sau đó, đại quân chính thức đối Nữ Vương thành hoàn thành vây quanh.

Chín ngày sau đó!

Tây Luân thứ ba đế quốc Russell công tước ra lệnh một tiếng.

Đại quân công thành!

Nữ Vương thành chi chiến chính thức bộc phát, Ma Nữ đế quốc cuối cùng vận mệnh chi chiến chính thức bộc phát.

Nhưng mà cái này thời điểm, Medusa vẫn không có tỉnh lại!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 419: : Nữ Vương Thức Tỉnh! Vô Địch Kết! Từ Khi Chia Tay Đến Giờ Không Có Vấn Đề Gì Chứ

Đây là một trận Thẩm Lãng không cách nào nhúng tay can thiệp chiến tranh.

Nhưng mà hắn nhất định phải thu hồi mình ngạo mạn cùng thành kiến, lúc trước hắn cảm thấy thành phố này là như thế mộng ảo mà không chân thực, giống như bọt xà phòng, hắn vẫn như cũ bảo trì cái quan điểm này.

Nhưng mà Nữ Vương thành không phải Paris.

Đệ nhị thế chiến chí ít tại số liệu phương diện, lục quân đệ nhất cường quốc không phải nước Đức, mà là nước Pháp, nó có được mấy trăm vạn lục quân, hơn vạn đại bác, mấy ngàn chiếc xe tăng, nhưng mà đối mặt nước Đức tiến công, vẻn vẹn 44 ngày liền đầu hàng.

Thẩm Lãng vốn cho rằng Nữ Vương thành dân chúng cũng là dạng này, bởi vì bọn hắn biểu hiện được quá không hợp thói thường.

Đại chiến giáng lâm thời điểm còn tại vừa múa vừa hát, không có một chút điểm khẩn trương khí tức.

Làm đại chiến chân chính bộc phát thời điểm, Nữ Vương thành dân chúng vẫn tại hô to nữ vương vạn tuế, vẫn tại ca hát.

Nhưng mà bọn hắn một bên chiến đấu, một bên ca hát.

Tại Holl Công tước hiệu triệu xuống, vô số dân binh cầm vũ khí xông ra gia môn.

Đây là một tòa tràn ngập tự do tinh thần thành thị, bọn hắn tản mạn, nhưng mà cũng không khuyết thiếu chống lại.

Ma Nữ đế quốc dưới trướng có bốn nhánh quân đội, Roland kỵ sĩ đoàn, phương đông kỵ sĩ đoàn, phương đông võ sĩ đoàn, Hắc Trân Châu hạm đội.

Mà bây giờ cái này bốn nhánh quân đội đều leo lên tường thành, dũng cảm chuẩn bị chiến đấu, dù là hải tặc võ sĩ cũng bắt đầu thủ thành.

...

Thẩm Lãng cũng rốt cục nhìn thấy Russell Công tước.

Nhưng Thẩm Lãng vẫn là liếc mắt liền nhìn ra đây là một cái siêu cấp cường đạo, mặc dù hắn là người phương Tây, nhưng Thẩm Lãng nhìn thấy người này liền nghĩ đến Biện Tiêu Công tước.

Hai người đều như thế ngạo mạn, có được sắt thép ý chí, lực lượng cường đại.

Mà lại Russell Công tước cực kỳ cao, vượt qua hai mét mốt, trong tay cự kiếm liền vượt qua một mét sáu.

Có thể tưởng tượng võ công của hắn cực kỳ cao, nên vượt qua Biện Tiêu Công tước, mà lại là chiến trường tông sư cấp cường giả.

"Dựa theo chúng ta phương đông thế giới võ đạo phân chia, vị này Russell Công tước đến tông sư sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đến, hơn nữa còn là chiến trường võ đạo tông sư." Trương Xuân Hoa nói: "Hắn tại chiến trường là vô địch, theo hắn hai mươi lăm tuổi về sau liền không có bại một lần, hắn kế thừa gia nghiệp thời điểm, vẻn vẹn chỉ có nửa cái quận lãnh địa, mà bây giờ liền có được bốn cái hành tỉnh, đây là một cái siêu cấp cường đạo."

Lúc này Russell Công tước thẳng tắp đứng trên mặt đất, ngước nhìn hoàng cung. Cả người hắn đứng ở nơi đó, liền như là một tòa vách núi.

"Đây là một cái chân chính cao quý người." Trương Xuân Hoa nói: "Hắn là một cái anh hùng, Tây Luân thứ ba đế quốc thành lập hắn lập xuống công lao lớn nhất, lần này tiêu diệt Ma Nữ đế quốc Tây Luân liên quân đế quốc, quân đội của hắn chiếm một nửa."

Thẩm Lãng nói: "Mà lại hắn cùng Dibos Công tước đã liên minh."

Trương Xuân Hoa nói: "Dibos Công tước rất lợi hại, nhưng mà nàng liền không có Russell Công tước như vậy thuần túy, nàng là một cái cao ngạo nữ kiêu hùng, nhưng mà Russell Công tước liền là một cái thuần túy người yêu nước."

Thẩm Lãng không khỏi hướng Trương Xuân Hoa nhìn lại, ngươi như thế khích lệ một cái địch nhân, hơn nữa còn là một cái nam nhân.

"Thẩm công tử ngươi yên tâm, ngã kính trọng anh hùng, nhưng lại dễ dàng bị cặn bã hấp dẫn." Trương Xuân Hoa dịu dàng nói: "Còn lại là tay trói gà không chặt cặn bã."

...

Lúc này, Russell Công tước 25 vạn đại quân đã hoàn toàn tập kết hoàn tất.

Hắn chậm rãi rút ra một mét sáu cự kiếm, cao giọng nói: "Vì

Tây Luân thứ ba đế quốc, công thành!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng.

Lập tức, dưới trướng hắn quân đội giống như thủy triều mãnh liệt tới.

"Hô, hô, hô, hô. . ."

Tại vô số đại lực sĩ thôi thúc dưới, hai mươi tòa cự hình công thành thành lũy chậm rãi đẩy mạnh, hướng về tường thành tới gần.

Thẩm Lãng hiện tại thừa nhận, Russell Công tước xác thực một cái cao quý người.

Quân đội của hắn rõ ràng trang bị vô số máy bắn đá loại lớn, nhưng lại vô dụng. Bởi vì Nữ Vương thành là Tây Luân thứ ba đế quốc kiến trúc côi bảo, nếu như dùng máy ném đá, liền sẽ cho tòa thành thị này mang đến to lớn phá hư.

Cái này giống như bốn mươi năm thay mặt vụn vặt, chúng ta không đành lòng tại Bắc Bình khai chiến đồng dạng.

Chỉ có thực tình yêu quý tòa thành thị này, mới có thể không đành lòng phá hư, tình nguyện tiếp nhận thương vong to lớn, cũng không cần máy ném đá.

Tiến lên, tiến lên, tiến lên!

...

Hai khắc đồng hồ sau!

Tây Luân thứ ba đế quốc Russell Công tước đại quân chính thức công bên trên Nữ Vương thành tường, thảm thiết nhất công phòng chiến bộc phát.

Thẩm Lãng muốn thu lần trước đó thành kiến.

Nữ Vương thành chủ Holl Công tước, ưu nhã giống là một cái tinh linh vương tử, nhưng mà lúc này ở trên chiến trường hắn không chút nào sợ chết điên cuồng chém giết.

Hắn suất lĩnh mấy ngàn tên Holl gia tộc võ sĩ ngăn cản gấp ba bốn lần địch nhân, tử chiến không lùi.

"Vì tự do mà chiến, vì nữ vương mà chiến."

"Vì tự do, vì nữ vương!"

Holl Công tước kiếm pháp phi thường phóng khoáng, nhưng lại cực kỳ cường đại, Thẩm Lãng thậm chí có thể nhìn thấy kiếm của hắn bốc lên một tầng bạch quang.

Cái này. . . Là trong truyền thuyết đấu khí?

Phương đông thế giới võ đạo nội lực cùng chân khí, phương tây thế giới liền là đấu khí?

Hai thứ này hẳn là cùng một loại đồ vật đi, nhưng vì sao kiếm của hắn hội sáng lên a.

"Vì tự do, vì nữ vương."

Roland kỵ sĩ đoàn, rõ ràng toàn bộ đều là kỵ sĩ, lúc này vậy mà cũng vứt bỏ lập tức tường thành mà chiến.

Cầm đầu vị này Violet thủ lĩnh là một cái tuyệt đối chiến trường mãnh tướng, thuần túy là lực lượng hình, tuyệt đối nhanh nhẹn, tuyệt đối lực lượng.

Võ công của nàng con đường cùng Mộc Lan bảo bối rất giống, thậm chí lực chiến đấu của nàng hoàn toàn không thua gì Mộc Lan.

Mà lại nàng dưới trướng Roland kỵ sĩ đoàn, vậy mà như thế mạnh, sống sờ sờ ngăn cản vượt qua gấp năm lần địch nhân, hơn nữa còn ẩn ẩn chiếm thượng phong.

"Cái này Roland kỵ sĩ đoàn vậy mà như thế mạnh? Các nàng rõ ràng là người da trắng, tại sao lại hiệu trung Medusa?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi nghe nói qua Amazon nữ chiến sĩ tộc sao?"

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, cái này rõ ràng là trên Địa Cầu truyền thuyết cổ xưa a, mà lại là thần thoại Hi Lạp truyền thuyết.

Thậm chí DC trong phim ảnh Wonder Woman liền là Amazon nữ chiến sĩ tộc công chúa.

Trương Xuân Hoa nói: "Đương nhiên, các nàng nguyên bản cũng không gọi cái tên này. Nhưng mà phương tây thượng cổ trong truyền thuyết có Amazon nữ chiến sĩ tộc ghi chép, Tây Luân vương triều xuôi nam thời điểm, chinh phục mảnh này tân đại lục tất cả mọi người, duy chỉ có có mấy cái dân bản địa chủng tộc không cách nào chinh phục, trong đó có một cái mẫu hệ bộ lạc, các nàng nữ chiến sĩ phi thường cường đại, lúc ấy Tây Luân vương triều chinh chiến trên trăm năm, chết mấy chục vạn người đều không thể chinh phục cái này bộ lạc. Bọn hắn cảm thấy cái này mẫu hệ bộ lạc phi thường giống là thượng cổ trong truyền thuyết Amazon nữ chiến sĩ tộc, dần dà liền đem cái này bộ lạc xưng là Amazon nữ chiến sĩ tộc."

Thì ra là thế, Thẩm Lãng suy nghĩ một chút Hi Lạp trong truyền thuyết Amazon tộc không có khả năng xuất hiện ở cái thế giới này.

Trương Xuân Hoa nói: "Mà cái này Roland tộc, liền là bị Amazon bộ lạc lưu vong vứt bỏ dân."

Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn vì sao bị Amazon bộ lạc lưu vong?"

Trương Xuân Hoa nói: "Bởi vì quá yếu, vì lẽ đó bị đào thải."

Ta, mả mẹ nó! Cái này còn yếu?

Thẩm Lãng nhìn xem đám này hung mãnh vô cùng Roland kỵ sĩ đoàn, nói câu lời thật lòng, lực chiến đấu của các nàng đã hoàn toàn không thua gì thứ nhất Niết Bàn quân, mà lại các nàng trang bị có thể kém xa tít tắp Niết Bàn quân.

Trương Xuân Hoa nói: "Mỗi một lần thí luyện về sau, Amazon nữ bộ lạc đều sẽ đào thải một số người, đám người này toàn bộ bị lưu đày tới một cái hoang đảo bên trên, bởi vì Amazon bộ lạc chỉ cần cường đại nhất nữ chiến sĩ. Dần dà những thứ này bị lưu vong người tạo thành một cái mới bộ lạc, xưng là Roland tộc."

Thẩm Lãng không khỏi lại hướng Roland tộc những thứ này nữ võ sĩ nhìn lại.

Trương Xuân Hoa nói: "Những thứ này đại bộ phận đều là Roland tộc hậu đại, thân thể của các nàng tố chất cùng thân cao, cũng không bằng Amazon bộ lạc."

Thế nhưng là đám này Roland tộc nữ võ sĩ đã phi thường cao, bình quân một mét tám trở lên.

Đám này bị đào thải Roland tộc hậu đại liền đã mạnh như thế, cái kia Amazon bộ lạc mạnh đến mức nào?

Trương Xuân Hoa tiếp tục nói: "Tây Luân vương triều cùng Amazon bộ lạc có huyết hải thâm cừu, bọn hắn chinh phục không (được) Amazon bộ lạc, vì lẽ đó liền tiến đánh Roland bộ tộc, vì lẽ đó cái này mấy trăm năm qua, Roland bộ tộc tao ngộ liên tục phi thường bi thảm, cơ hồ phải tao ngộ diệt tộc tai ương."

Thẩm Lãng nói: "Roland tộc mặc dù là bị đào thải xuống, nhưng dù sao cũng là Amazon bộ lạc đồng bào, các nàng chẳng lẽ thấy chết mà không cứu sao?"

Trương Xuân Hoa nói: "Amazon bộ lạc có tổ huấn, vĩnh viễn không được rời đi các nàng lãnh thổ nửa bước. Đương nhiên các nàng còn có một cái tổ huấn , bất kỳ cái gì nam nhân đều không thể đạp lên các nàng hòn đảo, nếu không liền sẽ bị ngàn đao băm thây."

Thẩm Lãng không khỏi có chút co rụt lại.

"Vậy các nàng như thế nào sinh sôi hậu đại?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Hàng năm mùa xuân, Amazon bộ lạc vừa mang thai nữ tử đều sẽ đến một cái hòn đảo bên trên. Mà một ngày này thời gian hòn đảo này liền sẽ mở ra, thiên hạ bất luận cái gì nam nhân ưu tú đều có thể leo lên hòn đảo này, cùng Amazon nữ chiến sĩ tiến hành một buổi hoan."

Dạng này sinh sôi hậu đại phương thức, thật là khiến người ta nhìn mà than thở a.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia hàng năm đi nam nhân nhiều không?"

Trương Xuân Hoa nói: "Nhiều vô số kể, quả thực liền là tân đại lục một cái thần thánh ngày lễ. Mà lại Amazon nữ chiến sĩ cũng chỉ chọn lựa ưu tú nhất nam nhân tiến hành sinh sôi, Russell Công tước, Holl Công tước đều đã từng đi qua."

Không phải đâu? Thẩm Lãng có chút không dám tin, Russell Công tước như vậy cao quý anh hùng vậy mà cũng đi qua?

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi không hiểu thế giới này truyền thống, đây đúng là một kiện phi thường thần thánh sự tình. Năm đó Tây Luân vương triều còn đã từng ý đồ dùng loại biện pháp này chinh phục Amazon bộ lạc, nhưng mà thất bại. Bởi vì cái này bộ lạc là tuyệt đối mẫu hệ, chỉ nhận mẫu thân, không nhận phụ thân."

Thẩm Lãng nói: "Roland tộc cũng là mẫu hệ bộ lạc."

Trương Xuân Hoa nói: "Roland tộc coi như có cố định gia đình quan hệ, chỉ bất quá nam nhân trong nhà chiếu cố hài tử, nữ nhân ở bên ngoài chiến đấu."

...

Phương đông kỵ sĩ đoàn Lan Phong tướng quân, dẫn đầu dưới trướng mấy ngàn tên chiến sĩ, đối chiến hai lần địch nhân.

Phương đông võ sĩ đoàn Mạch Trần tướng quân, suất lĩnh lấy mấy ngàn tên võ sĩ, đồng dạng đối chiến hai lần địch nhân.

Trương Xuân Hoa nói: "Đây là nữ vương dưới trướng hai chi người phương Đông đội ngũ, hai vị tướng quân đều phi thường cường đại, dưới quyền bọn họ võ sĩ cũng phi thường dũng cảm, nhưng mà sức chiến đấu kém xa tít tắp Roland kỵ sĩ đoàn."

Thẩm Lãng ánh mắt lại nhìn hướng Hắc Trân Châu hải tặc quân đoàn.

Chi này hải tặc quân đoàn chỉ có chính là ba ngàn người, lại đối mặt với gấp bốn năm lần địch nhân.

Đám hải tặc này thành phần phi thường phức tạp, có người da đen, người da trắng, màu nâu nhân chủng, nhưng mà mỗi người đao pháp đều phi thường kinh người.

Đám hải tặc này lục chiến cũng lợi hại như vậy?

"Vậy cái này chi Hắc Trân Châu hải tặc lai lịch đâu?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi nghe nói qua khô lâu đảng sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu, bất quá rất nhanh hắn nhớ lại, tại Russo gia tộc trong sử sách hắn nhìn qua khô lâu đảng ghi chép.

"Đây là vạn dặm trong hải vực cường đại nhất một chi hải tặc." Trương Xuân Hoa nói: "Chi này hải tặc quật khởi tại bốn mươi năm trước, treo lên đánh toàn bộ thế giới mới tất cả duyên hải thành bang, triệt để tung hoành vô địch, cùng Cừu Thiên Nguy loại này cái gọi là Vua Hải Tặc hoàn toàn không thể so sánh nổi."

Thẩm Lãng vẫn là không có khái niệm.

Trương Xuân Hoa nói: "Bọn hắn là phương tây đệ nhất thế giới hải tặc, coi như Medusa hạm đội ở trên biển gặp được bọn hắn, cũng là thắng bại khó liệu. Bọn hắn cường thịnh nhất thời điểm, toàn bộ Tây Luân vương triều tất cả trên biển thành bang, mặc kệ là công tước vẫn là thân vương, đều muốn hướng khô lâu đảng giao phí bảo hộ."

Lần này Thẩm Lãng hiểu, xác thực cường đại đến để người run rẩy.

Thẩm Lãng nói: "Vậy cái này Hắc Trân Châu đoàn hải tặc cùng khô lâu đảng có quan hệ gì?"

Trương Xuân Hoa nói: "Mười mấy năm trước, khô lâu đảng đoàn hải tặc đột nhiên biến mất, có người nói bọn hắn đi thăm dò ma quỷ tam giác lớn, có người nói bọn hắn đi cực bắc đại lục, tóm lại bọn hắn là đi tiến hành điên cuồng mạo hiểm, muốn đi thăm dò thế giới này cấm khu. Kết quả cũng không trở về nữa, mà đóng giữ Khô Lâu đảo những hài tử này dần dần lớn lên, liền là Hắc Trân Châu bọn hắn."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, Hắc Trân Châu đoàn hải tặc, nhưng thật ra là khô lâu đảng lưu lại già yếu tàn tật? Chủ lực của bọn họ đi thăm dò thế giới cấm khu?"

Trương Xuân Hoa nói: "Có thể nói như vậy."

Thẩm Lãng lại một lần nữa cảm giác được muốn ngạt thở, không khỏi nhìn về phía Hắc Trân Châu đoàn hải tặc.

Bọn hắn đã rất mạnh a, đối mặt gấp bốn năm lần địch nhân vẫn như cũ hung mãnh bưu hãn, cái kia khô lâu đảng hải tặc chủ lực nên cường đại đến mức nào?

Trương Xuân Hoa nói: "Khô lâu đảng biến mất tin tức truyền đi về sau, Khô Lâu đảo liền đứng trước tai hoạ ngập đầu, toàn bộ Tây Luân vương triều hạm đội đều điên cuồng đi tiến đánh Khô Lâu đảo. Bởi vì ai đều biết ở trên đảo có con số trên trời tài phú, điên cuồng nhất thời điểm có vượt qua hai mươi vạn người tiến đánh Khô Lâu đảo, mà đóng giữ Khô Lâu đảo người không đủ vạn người."

Kết quả kia có thể tưởng tượng, Khô Lâu đảo bên trên đóng giữ thành viên tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

"Hắc Trân Châu suất lĩnh lấy ba ngàn người thoát đi Khô Lâu đảo, cùng Tây Luân vương triều những thứ này hạm đội chém giết mấy năm, vô số lần bị vây quét đã đứng trước tai hoạ ngập đầu, kết quả lúc này Medusa đến, cho nên nàng liền hiệu trung nữ vương, trở thành nữ vương dưới trướng Tư lệnh hạm đội."

"Đúng, Dibos Công tước năm đó liền là vây quét Khô Lâu đảo chủ lực, nàng thu được con số trên trời kim tệ, khiến cho nàng lập tức liền phú khả địch quốc."

Thì ra là thế!

Thẩm Lãng tại Bích Kim thành thời điểm hiếu kì, cái này Russo gia tộc vậy mà kẻ giàu có đến nước này sao? Loại này xa hoa lãng phí sinh hoạt, liền Việt vương đô không đạt được.

Nguyên lai, Dibos Công tước tại Khô Lâu đảo bên trên phát đại tài.

Thẩm Lãng đứng tại hoàng cung chỗ cao, có thể đem toàn bộ chiến trường đều nhìn một cái không sót gì.

Medusa dưới trướng quân đội mặc dù không nhiều, nhưng mà thật phi thường ưu tú cường đại, không chỉ là bọn hắn, còn có Nữ Vương thành dân binh, mỗi một cái đều không chút nào sợ chết.

Nữ vương dưới trướng năm cái Đại tướng, đều phi thường cường đại.

"Ta muốn thu lần trước đó đã nói, Ma Nữ đế quốc dưới trướng tất cả mọi người phi thường cường đại, dũng cảm, ưu tú." Thẩm Lãng nói.

Trương Xuân Hoa nói: "Ta có thể hiểu được ngươi ý nghĩ, chúng ta theo phương đông thế giới mà đến, vì lẽ đó đối bọn hắn loại này hành vi quả thật có chút không quen nhìn, loại này tự do tản mạn, không có chút nào phù hợp chúng ta đông phương Vương triều quy củ."

"Vì Tây Luân đế quốc vinh quang, giết!"

"Vì nữ vương, vì tự do, giết!"

Trên tường thành hai nhánh quân đội điên cuồng chém giết, máu chảy thành sông, sát khí ngút trời.

Đây không phải một trận xấu xí chiến tranh, song phương đều là vì lý tưởng mà chiến.

Hiện tại Thẩm Lãng cũng có thể am hiểu Roland kỵ sĩ đoàn, phương đông kỵ sĩ đoàn, phương đông võ sĩ đoàn, Holl Công tước, Hắc Trân Châu đoàn hải tặc sở dĩ hiệu trung Medusa, không chỉ là bởi vì sự cường đại của nàng, càng là tự do.

Một khi thế giới này lại một lần nữa bị Tây Luân vương triều thống trị, bọn hắn liền sẽ mất đi tự do.

Chỉ có nữ vương mới có thể cho bọn hắn tự do.

Nhưng mà đối với Russell Công tước tới nói, tự do cái gì rất hư vô mờ mịt, khôi phục tổ tiên vinh quang, khôi phục Tây Luân đế quốc vinh quang mới là tối cao lý tưởng.

"Thẩm Lãng, ngươi vì sao mà tới?" Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi đã có chút thay đổi, ngươi không có trước đó như vậy lãng."

Thẩm Lãng nhún nhún vai nói: "Ta vì ngươi mà đến, ngươi tin không? Ta viễn phó vạn dặm trùng dương, chỉ vì xxx ngươi mà tới."

Trương Xuân Hoa dịu dàng nói: "Vạn dặm đưa chim sao?"

Ách, ngươi cái này hồ ly tinh quá ô, còn có cái gì là ngươi không nói được.

Trương Xuân Hoa nghiêm túc nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Lãng, ta không biết trên người ngươi chuyện gì phát sinh, cũng không biết ngươi vì sao cùng đường mạt lộ đi vào phương tây thế giới. Ta chỉ hỏi một câu, ngươi còn muốn trở về sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nghĩ, ta đương nhiên muốn trở về. Nhưng mà muốn dẫn lấy cường đại quân đội giết trở về."

Trương Xuân Hoa nói: "Lãng, chúng ta là cẩu nam nữ đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ngo ngoe muốn động cẩu nam nữ."

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy ngươi hi vọng không tại Nữ Vương thành, cái này mấy nhánh quân đội đều không thích hợp ngươi, bọn hắn không có khả năng rời đi phương tây thế giới, các nàng vì tự do mà chiến, không vì quyền thế mà chiến. Cùng nó nói bọn hắn hiệu trung Medusa, không bằng nói bọn hắn hiệu trung tự do."

Thẩm Lãng nói: "Trong lòng ta mục tiêu đã dần dần rõ ràng, tại Nữ Vương thành muốn có được đồ vật, ta đại bộ phận đã được đến."

Từ khi đi vào thế giới mới về sau, nửa năm qua này Thẩm Lãng vẫn luôn là nước chảy bèo trôi.

Bởi vì thế giới này quá lạ lẫm, tại một cái ngôn ngữ không thông thế giới, coi như hắn tại trí gần như yêu cũng thi triển không (được).

Nhưng chỉ cần để hắn triệt để am hiểu thế giới này, như vậy hắn liền có thể xé mở một cái khe triệt để cắm rễ xuống, thành lập thế lực của mình.

Một khi chiến lược của hắn mục tiêu cùng chiến lược lộ tuyến rõ ràng, vậy liền có thể nhanh chóng quật khởi.

Không chỉ là Thẩm Lãng, một quốc gia cũng là như thế.

Tìm tới phương hướng, tìm tới chiến lược lộ tuyến là trọng yếu nhất, nếu không liền sẽ giống như không đầu con ruồi.

Liền như là quốc gia của chúng ta, một khi xác lập phát triển chiến lược, ngắn ngủi mấy chục năm liền quật khởi trở thành thế giới đỉnh cấp cường quốc.

...

Nữ Vương thành trên tường chiến đấu, tiến vào cực kỳ cháy bỏng giai đoạn.

Hai nhánh quân đội gần như điên cuồng chiến đấu.

Medusa dưới trướng quân đội mặc dù ít, nhưng mà sức chiến đấu cường hãn, tăng thêm trong thành mười vạn dân binh trợ chiến.

Vì lẽ đó Russell Công tước đại quân mặc dù liên tục không ngừng leo lên tường thành, nhưng từ đầu đến cuối không thể công phá.

Trên tường thành, dưới tường thành, thi thể chồng chất như núi.

Nhìn thấy giằng co chiến cuộc, Russell Công tước chậm rãi đi xuống đài chỉ huy, yên lặng đội nón an toàn lên.

Lập tức, Russell gia tộc thần tử dồn dập quỳ xuống, cao giọng nói: "Công tước đại nhân, ngài là chủ soái, không dễ thân từ xuất chiến."

"Công tước đại nhân, ngài chẳng những là Russell gia tộc hi vọng, thậm chí cũng là Tây Luân thứ ba đế quốc sao trời, tuyệt đối không thể mạo hiểm."

Cơ hồ tất cả mọi người tại ngăn cản Russell Công tước tự thân lên chiến trường.

Loại này cấp bậc chiến tranh, chủ soái là không thể xuất chiến.

Russell Công tước chậm rãi nói: "Hai mươi năm trước Russell, mười năm trước Russell, hôm nay Russell, mười năm sau Russell, vẫn như cũ là giống nhau Russell, sẽ không theo tước vị tấn thăng mà thay đổi, sẽ không vì binh sĩ tăng nhiều mà thay đổi, ta chính là chiến sĩ Russell, không phải Công tước Russell."

"Russell Công tước, chúng ta có thể dùng bí hỏa nổ nát Nữ Vương thành tường thành, dạng này trực tiếp liền thành phá." Một Hỏa Thần tế sư nói.

"Không (được)!" Russell Công tước nói: "Tòa thành thị này là Tây Luân vương triều côi bảo, hơn một trăm năm tới đều còn chưa bị hủy xấu, bây giờ cũng không thể hủy ở ta Russell trên tay."

"Russell gia tộc võ sĩ, xông! Vì Tây Luân đế quốc vinh quang!"

Theo Russell Công tước một tiếng hô to, Russell gia tộc mấy ngàn tên tinh nhuệ võ sĩ điên cuồng cùng ở phía sau hắn xông đi lên.

Bao quát hắn mấy con trai, đều đi theo tại phụ thân bên người.

Đây là một cái tràn ngập mị lực thống soái.

"Xông, xông, xông!"

"Vì đế quốc, vì đế quốc!"

. . .

"Đây thật là một cái anh hùng, một cái để người kính ngưỡng anh hùng!" Thẩm Lãng thở dài nói: "Khó trách Shiva Công tước hội đầu hàng hắn, khó trách hắn có thể đặt xuống toàn bộ Ma Nữ đế quốc phương đông."

Theo Russell Công tước xông lên tường thành, chiến cuộc triệt để thay đổi.

Vị này Russell Công tước quá mạnh, căn bản không có một hiệp địch.

Hắn suất lĩnh gia tộc võ sĩ, giống như một chi lợi kiếm, dễ như trở bàn tay xé mở Nữ Vương thành phòng tuyến.

Violet đã phi thường cường đại, Lan Phong tướng quân cũng đỉnh cấp võ giả tu vi.

Nhưng mà, Violet vẻn vẹn ba kiếm liền thua ở Russell Công tước thủ hạ.

Lan Phong tướng quân cũng vẻn vẹn chỉ cản ba kiếm, liền trực tiếp theo trên tường thành rơi xuống.

Medusa dưới trướng ngũ đại tướng quân, toàn bộ bị Russell Công tước dễ như trở bàn tay đánh bại.

Nhưng mà hai người đều không có chết, Russell Công tước thủ hạ lưu tình.

Nữ Vương thành muốn phá.

Russell Công tước suất lĩnh mấy ngàn tên cường đại võ sĩ xé rách sau phòng tuyến, Tây Luân thứ ba đại quân của đế quốc liên tục không ngừng mà tràn vào Nữ Vương thành.

Ngoại tầng tường thành rơi vào tay giặc.

Một lát sau, tầng bên trong tường thành cũng rơi vào tay giặc.

Thẩm Lãng nói: "Tòa thành thị này muốn rơi vào tay giặc, Medusa đâu?"

Trương Xuân Hoa trầm mặc một lát, nói: "Ta là không tin Nữ Vương thành hội rơi vào tay giặc, nhưng coi như rơi vào tay giặc, ngươi không có nguy hiểm, Yêu Yêu tiểu công chúa cũng sẽ không có nguy hiểm, Russell Công tước là một cái cao quý quý tộc, hắn sẽ không tổn thương các ngươi, hắn không giống Dibos Công tước."

"Vì tự do, vì nữ vương!"

Vẫn như cũ có vô số dân binh, vô số võ sĩ như thủy triều xông đi lên, ngăn cản Russell Công tước quân đội.

"Vì đế quốc vinh quang!"

Russell Công tước quá mạnh, quân đội của hắn quá mạnh.

Tràn vào trong thành quân đội càng ngày càng nhiều, Nữ

Vương thành rơi vào tay giặc chỉ là vấn đề thời gian.

Rốt cục, trong thành dân chúng rốt cục tuyệt vọng.

"Tự do phải bỏ mạng sao?"

"Tự Do thành muốn diệt vong sao?"

Vô số dân chúng hướng về hoàng cung phương hướng, chỉnh tề quỳ xuống tới.

Nữ vương bệ hạ, ngài tranh thủ thời gian tới cứu vớt ngài con dân a.

Ma Nữ đế quốc liền muốn diệt vong.

Tự do vĩ đại Ma Nữ đế quốc, liền muốn diệt vong.

Holl Công tước mang theo gia tộc võ sĩ, điên cuồng xông lên, liều mạng muốn ngăn cản Russell Công tước.

Vẫn như cũ chỉ có ba kiếm.

Holl Công tước bại.

Phảng phất mặc kệ mạnh cỡ nào người tại Russell Công tước trước mặt, vẻn vẹn chỉ có thể kiên trì ba kiếm.

"Holl Công tước, ngươi đầu hàng đi, ta sẽ để cho Tây Luân thứ ba đế quốc thừa nhận gia tộc của ngươi." Russell Công tước kiếm nằm ngang ở Holl Công tước trên cổ.

"Không (được), không (được), vĩnh viễn sẽ không." Holl Công tước cười lạnh nói: "Ta coi như biểu hiện được lại hoàn mỹ, ta coi như so bất luận kẻ nào cũng giống như quý tộc cũng không hề dùng, tất cả mọi người vừa nhìn thấy ta liền sẽ nói, nhìn cái kia, vị này liền là Duy Đạt tộc tạp chủng Holl a, Holl gia tộc tổ tiên là một nô bộc, hơn nữa còn là một cái cưới Duy Đạt tộc nữ nhân nô bộc, mãi mãi cũng được không quý tộc."

Russell Công tước nói: "Ngươi Holl gia tộc cũng đã từng là Tây Luân Nữ hoàng gia thần, bây giờ vậy mà đầu hàng một cái theo phương đông tới dị tộc người sao?"

"Không (được)!" Holl Công tước nói: "Medusa không phải dị tộc, nàng đại biểu cho tự do, toàn bộ thiên hạ đều là người tự do tổ quốc, chỉ có tại Medusa dưới trướng, chúng ta mới có thể có đến tôn nghiêm cùng tự do."

Russell Công tước lạnh giọng nói: "Hiện tại Nữ Vương thành đã muốn rơi vào tay giặc, Ma Nữ đế quốc cũng muốn diệt vong, các ngươi Medusa ở đâu? Nàng vì sao vẫn chưa xuất hiện?"

Holl Công tước nói: "Nữ vương làm hết thảy đều là chính xác chính nghĩa, nàng sở dĩ còn chưa có xuất hiện, có lẽ là bởi vì chúng ta chuẩn bị nghênh đón tiệc tùng không có chuẩn bị kỹ càng? Ha ha ha. . . Cường đại Russell Công tước, giết ta, chém xuống đầu lâu của ta đi, để tránh để Tây Luân vương triều quý tộc hổ thẹn, đi thành lập ngươi thứ ba đế quốc đi."

Sau đó, Holl Công tước nhắm mắt lại chờ chết.

Russell Công tước bỏ qua cho vài người khác, bởi vì bọn hắn không phải Tây Luân vương triều người, nhưng Holl Công tước là Tây Luân vương triều quý tộc, hắn hành vi tương đương phản bội, hoặc là đầu hàng, hoặc là chết!

Tây Luân Công tước đầu hàng, vì lẽ đó hắn sống.

Russell Công tước chậm rãi nói: "Holl Công tước, ngươi cũng không có để ngươi gia tộc hổ thẹn, hay là sau khi ngươi chết, Tây Luân vương triều hội thừa nhận huyết thống của ngươi."

"Không quan trọng."

Russell Công tước đưa bàn tay đặt ở Holl Công tước đỉnh đầu, nghiêm túc nói: "Tây Luân vương triều phán thần Holl Công tước cự tuyệt đầu hàng, ta chính là đại biểu đế quốc phán xử tử hình ngươi."

Sau đó, hắn đại kiếm chậm rãi giơ lên, hắn muốn chém đứt Holl Công tước thủ cấp.

Holl Công tước đại biểu Nữ Vương thành, hắn vừa chết, Nữ Vương thành rơi vào tay giặc.

Cho dù có Medusa tại, cũng không có người thống trị tòa thành thị này.

"Bá. . ."

Russell Công tước đại kiếm, mang theo vô cùng uy mãnh khí thế phách trảm xuống.

Mà vừa lúc này!

"Phanh. . ."

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn!

Toàn bộ mặt đất vỡ ra một cái to lớn lỗ thủng.

Một đạo tuyết trắng quang mang bỗng nhiên xông lên chân trời.

Toàn bộ mặt đất phảng phất bị đóng băng, trải lên một tầng sương lạnh.

Medusa tới!

Điên đảo chúng sinh, khuynh quốc khuynh thành, tràn ngập ma Huyễn Mị lực Medusa xuất hiện.

Nàng không phải từ ngày mà hàng, mà là từ dưới đất nát đất mà ra.

Tất cả mọi người bị nàng mỹ lệ chấn nhiếp!

Vô số người dồn dập quỳ xuống, mấy ngàn, mấy vạn người, mấy chục vạn người chỉnh tề quỳ rạp trên đất mặt, cái trán kề sát đất.

"Nữ vương vạn tuế!"

"Nữ vương vạn tuế!"

"Thượng thiên phù hộ nữ vương!"

Nữ Vương thành tất cả con dân cũng không dám nhìn nhìn thẳng hắn dung nhan.

Phía sau của nàng, có bốn cái dáng người vô cùng cao lớn nữ võ sĩ.

Đi chân trần Medusa, mang theo bốn người, chậm rãi hướng về Russell Công tước đại quân đi tới!

Mà lại nàng đi tới chỗ nào, nơi nào không khí liền trở nên giá lạnh, mặc dù không có tuyết rơi, nhưng lại có thể thở ra bạch khí.

Phải biết nơi này là phương nam, thời tiết phi thường nóng bức.

Dưới chân của nàng đi tới chỗ nào, nơi nào mặt đất liền kết thành băng sương.

Nhìn thấy một màn này, Russell Công tước cũng rung động đến không cách nào ngôn ngữ.

Russell Công tước một lần nữa đội nón an toàn lên, chậm rãi nói: "Medusa, ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy ngài. Xin tha thứ ta

Tây Luân vương triều không có một cái thân vương ở đây, Hoàng đế bệ hạ càng là không tại, vì lẽ đó không cách nào đối với ngài ngang nhau tiếp đãi, cho nên liền từ ta cái này đế quốc công tước nghênh chiến ngài."

"Vì đế quốc vinh quang, chiến!"

Russell Công tước một tiếng hô to, mấy ngàn danh gia tộc võ sĩ điên cuồng hướng lấy Medusa phóng đi.

Phía sau hắn mấy vạn đại quân, như thủy triều hướng về Medusa phóng đi.

Phảng phất nháy mắt muốn đem nàng bao phủ!

Một lát sau!

Russell Công tước đại quân giống như vô số chơi diều, dồn dập bay ra.

Mấy chục người, vài trăm người, hơn nghìn người bay ra.

Không ai đỡ nổi một hiệp.

...

Mấy phút sau!

Medusa xuất hiện tại Russell Công tước trước mặt.

Nàng suất lĩnh lấy tứ đại cao thủ, dễ như trở bàn tay xé mở Russell Công tước đại quân phòng ngự.

Russell Công tước chậm rãi nói: "Ngài vũ lực mạnh, tại người ta gặp qua bên trong có thể xếp hạng trước ba. Nhưng mà ngài cường đại như vậy người không nên xuất hiện ở đây, ngài nên vì nhân loại tương lai mà chiến."

Medusa không nói gì, ánh mắt rơi vào Russell Công tước trên thân kiếm.

Ý kia rất rõ ràng, để hắn rút kiếm.

Russell Công tước giơ lên đại kiếm, rít lên một tiếng, bỗng nhiên hướng về Medusa xung phong mà tới.

Vì đế quốc vinh quang, vì Russell gia tộc vinh quang.

"Đang!"

"Đang!"

"Đang!"

Cũng là ba kiếm!

Chiến đấu kết thúc.

Cường đại Russell Công tước, đánh đâu thắng đó, không gì không đánh được.

Nhưng mà tại Medusa trước mặt, hắn cũng chỉ kiên trì ba kiếm. Đây là Russell Công tước truyền thống, coi như hắn có thể một kiếm miểu sát địch nhân, cũng sẽ để cho địch nhân chống nổi ba kiếm, muốn cho địch nhân tôn nghiêm.

Mà bây giờ, Medusa đem loại này tôn nghiêm trả lại hắn.

Ba kiếm về sau, Russell Công tước ngơ ngác nhìn qua trong tay siêu cấp đại kiếm, phía trên phảng phất kết một tầng hàn băng.

"Răng rắc!"

Sau đó chi này đại kiếm từng khúc rạn nứt, một lát sau đại kiếm vỡ vụn, rơi đầy đất.

Medusa loan đao nằm ngang ở Russell Công tước trên cổ, chậm rãi nói: "Lui binh!"

Russell Công tước cao giọng nói: "Không cho phép lui binh, không cho phép lui binh! Ta có thể chết, nhưng mà đế quốc tuyệt đối không cho phép lui binh. . ."

Sau đó hắn vẫn chưa nói xong, liền trực tiếp bất tỉnh đi.

Medusa mang theo găng tay dẫn theo Russell Công tước cổ áo, chậm rãi hướng về bên ngoài đi đến, nhẹ nhàng giống như không có gì.

"Giết, giết, giết. . ."

Medusa xuất hiện để Ma Nữ đế quốc quân đội cùng dân binh giống như giống như điên cuồng, đi theo nữ vương sau lưng, điên cuồng phản kích.

Medusa vẫn như cũ chân trần, không nhuốm bụi trần.

Nàng cơ hồ không có xuất thủ, nhưng mà bên người nàng tứ đại cao thủ liền đã vô cùng cường đại.

Nơi nàng đi qua, Russell Công tước quân đội hoàn toàn không có bất kỳ cái gì ngăn cản lực lượng, toàn bộ biến thành chơi diều, dồn dập bay ra ngoài.

Mà sau lưng nàng Ma Nữ đế quốc võ sĩ, liền phảng phất thêm BuFF, trở nên vô cùng dũng mãnh.

Không chỉ là Ma Nữ đế quốc võ sĩ, còn có vô số dân binh, thậm chí vô số bình dân, đều giống như tên điên đồng dạng gia nhập chiến đấu.

Nàng nhấc lên một cái càng thêm kinh người thủy triều hướng về Russell Công tước Tây Luân đại quân đế quốc mãnh liệt càn quét mà đi.

Nàng leo lên tường thành về sau, chiến đấu kết thúc!

Trong thành tất cả quân địch, toàn bộ bị đánh tan.

Nữ Vương thành xuống, Russell Công tước đại quân vẫn như cũ lít nha lít nhít, vô biên vô hạn.

Bọn hắn ngửa đầu nhìn qua vị này Medusa.

Sau đó bản năng rủ xuống đầu, không dám nhìn thẳng, bởi vì nàng thật phảng phất tràn ngập ma lực.

"Đi thôi!"

Medusa chậm rãi nói, sau đó nàng nhẹ nhàng ném một cái.

Russell Công tước trực tiếp theo trên tường thành bay ra ngoài, không giống như là rơm rạ, mà giống như là chơi diều.

Bay thẳng ra ngoài mấy trăm mét, nhẹ nhàng rơi vào Russell đại quân trên đài cao.

Ngã xuống được cũng không (được) chật vật.

Russell Công tước lông tóc không tổn hao gì.

Hắn thanh tỉnh, cố gắng đứng lên, dùng sức lắc đầu.

Sau đó cách mấy trăm mét, nhìn qua trên tường thành Medusa. Nàng thật sự là có được muốn để người trầm luân mị lực, cho dù là làm địch nhân, cũng không nhịn được muốn ngưỡng mộ.

"Ta bại, không xứng lại cùng nàng tác chiến."

"Lui binh!"

Theo Russell Công tước ra lệnh một tiếng, còn lại hai mươi vạn đại quân như thủy triều rút đi.

Nữ Vương thành chi chiến kết thúc.

...

Nhìn thấy một màn này, Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Hắn không có nhìn thấy một người diệt vạn người nghịch thiên cao võ.

Thậm chí Medusa giết người không nhiều, còn không có trước đó Cừu Yêu Nhi nhiều như vậy.

Trước đó Cừu Yêu Nhi là một cái vô địch mãnh tướng, hai chi Quỷ Đầu đao nhất chuyển trực tiếp nghiền ép lên đi. Một người đánh một ngàn người, vô địch quạt điện. Nàng đi tới chỗ nào, nơi đó liền thịt nát xương tan, địch nhân chết không toàn thây.

Nhưng mà hiện tại Medusa đã không còn là mãnh tướng, mà là một cái tràn ngập ma Huyễn Mị lực vương giả.

Nàng đi tới chỗ nào, nơi nào chiến đấu liền kết thúc.

Nàng phảng phất có được không gì so sánh nổi khí tràng, đầy đủ trấn áp hết thảy địch nhân.

Nàng đã theo mãnh tướng Niết Bàn trở thành vô địch nữ vương. Đi theo ở sau lưng nàng người, phảng phất hội nháy mắt trở nên mạnh mẽ, địch nhân của nàng đối mặt nàng thời điểm, phảng phất cũng sẽ mất đi dũng khí.

Năm đó Khương Ly bệ hạ cũng là tràn ngập bá khí tuyệt luân lãnh tụ khí tràng.

Medusa không thích ở tại trong đám người, cũng không thích người khác vạn chúng reo hò.

Nàng dẫn theo bốn cao thủ, rời xa đám người điên cuồng, chậm rãi đi đến hoàng cung.

Vẫn như cũ chân trần, tuyệt thế mà độc lập.

Nàng đi thẳng tới Thẩm Lãng trước mặt, khàn khàn mị hoặc nói: "Ngươi đến, phụ thân hài tử của ta!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 420: : Thẩm Lãng Cùng Medusa! Thổ Lộ Tâm Tình

"Ngươi. . . Vẫn là Cừu Yêu Nhi sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Medusa nói: "Mười phần trăm, mặc kệ là tinh thần, hay là thân thể."

Quả nhiên như thế.

"Ta có Cừu Yêu Nhi ký ức, cũng có tính cách của nàng cùng tình cảm, nhưng chỉ vẻn vẹn có mười phần trăm."

Thẩm Lãng nói: "Cừu Yêu Nhi trong trí nhớ, có phải là nên đang chờ người nào?"

Cừu Yêu Nhi cũng là một cái chiến tranh cô nhi, phiêu lưu ở trên biển bị Cừu Thiên Nguy cứu được, nàng quên trước đó mọi chuyện, duy chỉ có bên tai có một thanh âm, để nàng đợi chờ một người.

Medusa nói: "Đúng, đang chờ nàng đệ đệ, đồng thời cũng là nàng Chủ quân, Khương Ly bệ hạ chi tử."

Nghe được đáp án này, Thẩm Lãng trái tim lắc một cái, quả nhiên như thế a.

Ước chừng có lẽ là trước đó, là hắn biết hẳn là đáp án này, chỉ bất quá lúc ấy Cừu Yêu Nhi đã đi.

Lập tức, Thẩm Lãng khổ sở nói: "Cái kia nàng đợi người, hẳn là ta."

Lời này một màn, Medusa vẻn vẹn chỉ là thoáng kinh ngạc, mà bên cạnh Trương Xuân Hoa cơ hồ hoàn toàn không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Cái này, cái này sao có thể?

Cặn bã, mặc dù ngươi để ta cực kỳ tâm động.

Nhưng mà Khương Ly bệ hạ cỡ nào anh hùng thiên hạ, ngươi. . . Ngươi làm sao lại sẽ là người thừa kế của hắn đâu?

"Khương Ly chi tử, bái kiến nữ vương bệ hạ." Thẩm Lãng cẩn thận hành lễ.

Trương Xuân Hoa che miệng nhỏ, trọn vẹn một hồi lâu nàng hướng Thẩm Lãng nói: "Ngươi, ngươi vậy mà là Khương Ly bệ hạ chi tử, vậy mà là Đại Càn đế quốc chủ nhân? Vậy mà là phương đông thế giới vô số người suy nghĩ bên trong thiên hạ chung chủ?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng vậy a, thật xin lỗi, để ngươi thất vọng."

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy ta thật sự là quá không quen, ta có một loại thần tượng phá diệt cảm giác."

Thẩm Lãng nhún nhún vai nói: "Ta cũng không muốn dạng này, nhưng thế giới này liền là như thế hoang đường, đi đâu nói rõ lí lẽ đi. Ta lúc đầu cơm chùa ăn thật ngon lành, trải qua giống như thần tiên thời gian. Bỗng nhiên ở giữa liền trở thành Khương Ly chi tử, trở thành vô số người suy nghĩ bên trong thiên hạ chung chủ. Đại Viêm đế quốc, lục đại siêu thoát thế lực xuất động nửa cái thế giới thế giới quân đội theo đuổi giết ta, lại có mười mấy vạn người vì ta tre già măng mọc đi tìm cái chết. Nhạc phụ ta Kim thị gia tộc bởi vì ta vứt bỏ trăm năm cơ nghiệp, vứt bỏ Nộ Triều thành. Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính vì ta vứt bỏ vương vị, vứt bỏ Việt Quốc giang sơn. Phụ thân của ngươi lúc đầu đã muốn trở thành

Việt Quốc Thượng thư đài Tể tướng, nhưng bởi vì nhận dính líu tới của ta, hiện tại cũng có thể vứt bỏ tất cả chức quan, hi vọng trước khi đi còn có thể bảo hộ hắn."

Nhất thời, Trương Xuân Hoa cảm giác vô cùng đau lòng.

Lúc đầu nàng một mực là cảm thấy Thẩm Lãng khẳng định là đắc tội Ninh Nguyên Hiến mới bị đuổi tận giết tuyệt đào vong hải ngoại.

Không nghĩ tới vậy mà là nguyên nhân này, hắn vậy mà là thiên hạ chung chủ, lại bị Đại Viêm đế quốc xuất động nửa cái thế giới quân đội truy sát.

Vậy hắn là thế nào trốn ra được a? Mà lại là lẻ loi một mình, phải biết tên cặn bã này thế nhưng là tay trói gà không chặt a.

Hắn đến cùng kinh lịch cái gì, mới đi đến cái này bên ngoài mấy vạn dặm Nữ Vương thành.

"Ta muốn đi yên lặng một chút, một hồi thấy."

Trương Xuân Hoa hướng về Thẩm Lãng nói, sau đó nàng hướng về Thẩm Lãng cúi đầu thi lễ, quay người rời đi.

Nàng xác thực cần tỉnh táo một chút, bởi vì cái này lực trùng kích thực tế quá lớn.

Nàng vì đó động tâm Thẩm Lãng hẳn là một cái thân phận người bình thường cặn bã, một cái tài hoa hơn người lưu manh, nhưng lập tức trở thành trên trời mặt trời nhân vật, thực tế là làm cho không người nào có thể tưởng tượng.

Mặc kệ tại phương đông vẫn là phương tây thế giới, huyết thống đều là vô cùng trọng yếu.

Nữ Vương thành chủ Holl Công tước chẳng lẽ làm được không tốt sao?

Hắn là một cái rất tốt thành chủ, nhưng bởi vì tổ tiên là nô bộc xuất thân, vì lẽ đó tại Tây Luân vương triều vẫn luôn không ngẩng đầu được lên.

Còn có Dibos Công tước, Russell Công tước, mặc dù là mấy trăm năm uy tín lâu năm quý tộc. Nhưng mặc kệ là đệ nhất đế quốc, thứ hai đế quốc, thứ ba đế quốc bọn hắn mãi mãi cũng là thần tử, Công tước đã đến đỉnh.

Tây Luân vương triều coi như tại xuống dốc, tại chia năm xẻ bảy, nhưng mà chỉ có Tây Luân Hoàng tộc huyết thống mới có thể đăng cơ làm đế.

Những người khác ngươi coi như nghịch thiên cường đại, cũng không (được) bị toàn bộ phương tây thế giới thừa nhận, đừng nói Tây Luân đế quốc Hoàng đế, liền thân vương cũng làm không (được).

Tại tất cả mọi người nhận biết bên trong, phương đông thế giới, phương tây thế giới, tổng cộng chỉ có ba cái gia tộc mới có tư cách trở thành Hoàng đế.

Cơ thị, Khương thị, Tây Luân gia tộc, Thẩm Lãng liền là ba một trong.

Trương Xuân Hoa đều không thể tưởng tượng, sau này mình làm như thế nào đối mặt Thẩm Lãng.

. . .

"Khương Ly bệ hạ chi tử?" Medusa nói: "Vậy ngươi xác thực liền là Cừu Yêu Nhi chờ đợi người."

Thẩm Lãng bỗng nhiên giật mình nói: "Chờ một chút, ngươi mới vừa nói Khương Ly chi tử là Cừu Yêu Nhi Chủ quân, còn là hắn đệ đệ?"

Cứ như vậy cũng không được, huyết thống này muốn loạn a?

Chúng ta Khương thị gia tộc cũng không phải thản lợi An gia tộc, cũng không làm cái gì huynh muội thành hôn. Mà lại Yêu Yêu tiểu bảo bối thân thể cái này suy yếu, như thế đặc thù? Hàng vạn hàng nghìn không cần a!

"Yên tâm, các ngươi không có bất kỳ cái gì quan hệ máu mủ." Medusa nói.

Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, Thẩm Lãng không khỏi thật dài buông lỏng một hơi.

"Khương Ly bệ hạ chi tử, mời đi theo ta." Medusa hướng Thẩm Lãng nói.

Thẩm Lãng theo sau lưng nàng, hướng về hoàng cung chỗ sâu đi đến.

Nguyên lai nàng lâm vào an nghỉ thời điểm, thân thể là tinh xảo, thân thể mềm mại của nàng đường cong liền tràn ngập ma huyễn đồng dạng mị lực.

Cái này khẽ động càng không thể, thật giống như vòng xoáy, muốn triệt để đem người thôn phệ.

Cái này không quan hệ tình cảm, hoàn toàn liền là nam nữ lưỡng tính ở giữa dụ hoặc.

Trước mắt cái này Medusa thả ra mị lực, phảng phất thiên hạ bất kỳ nữ nhân nào đều không thể ngăn cản.

Đây là muốn tiến vào hoàng cung dưới mặt đất lăng mộ, xuyên qua thật dài đường hầm thời điểm có một đoạn là phi thường hắc ám, đưa tay không thấy được năm ngón.

Nhưng Thẩm Lãng quỷ dị phát hiện, trước mắt Medusa thân thể vậy mà tại phát sáng.

Đây không phải cái gì hình dung từ, mà là thật đang phát sáng, giống như ánh trăng.

Dạng gì thân thể sẽ phát sáng a?

Xuyên qua thật dài đường hầm, đi qua cầu nối, tiến vào lăng mộ hoàng cung bên trong, nơi này là dựng ngược, Thẩm Lãng vốn không có thể hành tẩu, nhưng mà phảng phất có một cỗ lực lượng khổng lồ nâng hắn, khiến cho hắn cũng có thể dựng ngược lấy hành tẩu.

Liên tục xâm nhập cung điện, tiến vào một cái không đáng chú ý trong phòng nhỏ.

Bên trong cái gì cũng không có, cũng chỉ có một chiếc rương.

"Cái này cái rương là Khương Ly bệ hạ lưu lại, ta nghĩ nên giao cho ngươi." Medusa nói.

Thẩm Lãng nghe xong, không khỏi kinh ngạc, Khương Ly còn tới qua nơi này?

Đây cũng quá. . . Huyền bí a? Hắn tới nơi này làm gì a? Vì sao không có bất kỳ cái gì ghi chép a, mặc kệ là sách sử, vẫn là « Đông Ly truyện » bên trong đều không có đoạn này ghi chép a.

Tiếp nhận cái rương xem xét, phát hiện phía trên quả nhiên viết Khương Ly hai chữ, chính là chữ viết của hắn.

Nhưng mà cái rương là mở không ra, phảng phất như là một cái chỉnh thể, không có bất kỳ cái gì khe hở, càng thêm không có khóa.

"Cái rương như cưỡng ép mở ra, bên trong tất cả mọi thứ hội tổn hại." Medusa nói: "Bởi vì đây là đồ vật của ngươi khác, vì lẽ đó ta cũng không thể cưỡng ép mở ra, hôm nay liền chính thức giao cho ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ đã từng tới phương tây thế giới? Là lúc nào sự tình?"

Medusa nói: "Hẳn là bốn mươi mấy năm trước, lúc ấy hắn còn rất trẻ."

. . .

Trở lại hoàng cung phía trên.

Medusa nói: "Hài tử của ta phụ thân, ngươi tìm đến ta mục đích, chắc là muốn giết trở lại đến phương đông thế giới đi báo thù, đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Medusa nói: "Vậy ngươi muốn cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Liên tục cường đại quân đội, vô cùng cường đại quân đội."

Medusa nói: "Ngươi muốn triệt để tiêu diệt Đại Viêm đế quốc, tiêu diệt lục đại siêu thoát thế lực đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Medusa nói: "Cái kia chỉ sợ ngươi cần quân đội muốn so trong tưởng tượng cường đại hơn nhiều nhiều lắm, chí ít dựa vào ta điểm ấy quân đội là không được, dù là bao quát ta ở bên trong cũng không được."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Medusa nói: "Võ công của ta mạnh sao?"

Thẩm Lãng nói: "Cực độ mạnh."

Medusa nói: "Nhưng ta lúc này võ công, không bằng Khương Ly bệ hạ, cũng không bằng thê tử của hắn, bây giờ toàn bộ phương đông thế giới nên có ba người võ công vượt qua ta, có năm người cùng ta tương xứng."

Nhất thời, Thẩm Lãng hoàn toàn không dám tin.

Medusa nói: "Ta cường đại chính là khí tràng, mà không phải võ công. Chí ít tại hiện hữu quy tắc bên trong, cường đại hơn nữa võ công cũng là có hạn, nắm giữ vô địch quân đoàn, mới là ngươi tiêu diệt Đại Viêm đế quốc mấu chốt. Khương Ly bệ hạ cường đại cỡ nào, nhưng mà hắn đều thất bại, vì lẽ đó ngươi muốn thành công, nhất định phải so với hắn càng thêm cường đại."

Thẩm Lãng nói: "Nữ vương bệ hạ, ngươi vẫn là nhân loại sao?"

Medusa nói: "Ta? Nên tính là thượng cổ nhân loại, Medusa chỉ là người khác xưng hô với ta mà thôi, ta nhìn giống rắn, giống như là trong truyền thuyết Xà mỹ nữ đúng không?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ngủ đông thời điểm giống, tỉnh lại thời điểm càng giống."

Medusa nói: "Thượng cổ nhân loại, có rất nhiều chủng loại, ta trùng hợp liền là cái này một loại."

Mộc Lan bảo bối cũng thuế biến phải có chút giống như là thượng cổ nhân loại, nhưng còn lâu mới có được cường đại như vậy.

"Trong thân thể ta có một phần mười là thuộc về Cừu Yêu Nhi, mà ngươi là nàng Chủ quân. Chẳng những như thế, ngươi vẫn là nữ nhi của ta phụ thân, vì lẽ đó ngươi có thể đối ta nói thẳng?" Medusa nói: "Ngươi có cái mục tiêu gì, phương hướng nào?"

Thẩm Lãng nói: "Có địa đồ sao?"

Một tấm bản đồ xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng, đây là toàn bộ tân đại lục địa đồ.

Thẩm Lãng mừng rỡ, đây là hắn tại tân đại lục gặp qua cực kỳ tinh tế địa đồ, trước đó tất cả địa đồ đều là mơ hồ không rõ, tỉ lệ cũng hoàn toàn không đúng.

Có địa đồ về sau, của hắn tầm mắt lập tức liền mở. Hắn tranh thủ thời gian tại địa đồ bên trong tìm kiếm, cái kia quặng KNO3 đảo.

"Ngươi đang tìm cái gì?" Medusa nói.

Thẩm Lãng nói: "Một cái đảo, phía trên đều là hoang mạc, cái gì cũng không có, nhưng mà có rất nhiều màu trắng tảng đá."

Medusa nói: "Kia là Cầu Chủng đảo."

Ách? Vì sao cái danh từ này có chút quen tai a. Rất nhanh Thẩm Lãng nghĩ đến, đây là Amazon bộ lạc cái kia hòn đảo.

Amazon nữ chiến sĩ bộ lạc, đời đời kiếp kiếp sinh sôi nữ tử, mỗi một cái đều là cường đại nữ chiến sĩ, cùng Hi Lạp trong truyền thuyết cái kia chủng tộc thần bí đồng dạng.

Lão thiên gia, không phải như vậy chơi ta đi.

Thẩm Lãng còn tưởng rằng cái này hoàn toàn là một cái hoang tàn vắng vẻ hòn đảo, hoàn toàn là nơi vô chủ đâu.

Kết quả vậy mà là thuộc về Amazon bộ lạc, đây chính là liền Tây Luân đế quốc đô không có chinh phục quốc gia. Thẩm Lãng muốn hòn đảo này, chẳng phải là nhổ răng cọp sao?

"Ta muốn hòn đảo này." Thẩm Lãng nói: "Nó đối ta phi thường trọng yếu, có hòn đảo này, ta liền có thể có được một chi vô địch hạm đội, một chi cường đại quân đoàn."

Medusa nói: "Cái kia chỉ sợ ngươi muốn làm một việc, chinh phục Amazon nữ vương."

Ách!

"Chỉ cần chinh phục Amazon nữ vương, ngươi chẳng những nhận được hòn đảo này, thậm chí còn đạt được một chi cường đại nhất quân đội."

"Đương nhiên, chuyện này cho tới bây giờ đều chưa từng có ai thành công, Tây Luân vương triều không chỉ một lần dùng qua biện pháp này. Có chừng vượt qua một trăm cái mỹ nam tử đầu người bị chém xuống đến, làm thành chén rượu."

"Cái kia Amazon nữ vương quốc gia ở đâu? Trên bản đồ không có tiêu chí." Thẩm Lãng hỏi.

Medusa nói: "Bởi vì không có người ngoài có thể đạp lên Amazon nữ vương lãnh thổ, vì lẽ đó trên bản đồ không có tiêu chí, nhưng chắc hẳn khoảng cách cái này Cầu Chủng đảo không xa."

Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào cái này quặng KNO3 đảo phía đông, nơi này cũng có một cái đại đảo.

"Nơi này là cái gì?" Thẩm Lãng hỏi.

"Liệt Hỏa đảo, bởi vì phía trên có một ngọn núi lửa." Medusa nói.

Thẩm Lãng nói: "Tòa hòn đảo này bằng phẳng sao? Thích hợp sinh tồn sao?"

Medusa nói: "Toà này núi lửa đã thật lâu không có phun trào, nhưng mà ở trên đảo đâu đâu cũng có nham tương thạch, không thích hợp sinh tồn."

Thẩm Lãng lần nữa tại trên địa đồ lục soát, phát hiện khoảng cách quặng KNO3 đảo gần nhất địa phương liền là một cái bán đảo, khoảng cách ước chừng khoảng ba ngàn dặm.

Hắn muốn giết trở lại Đại Viêm đế quốc, chỉ cần ba món đồ. Một chi vô địch hạm đội, đại bác, một chi cường đại quân đội.

Medusa hạm đội quy mô quá nhỏ, hắn cần chính là khô lâu đảng như thế hạm đội, thiên hạ đệ nhất hải tặc quân đoàn, có được mười mấy vạn đông đảo.

Hắn cần cường đại quân đoàn, phảng phất cũng chỉ có Amazon nữ vương quốc gia thích hợp.

Đương nhiên, trọng yếu nhất là đại bác, hắn chẳng những cần đạt được quặng KNO3 đảo, hơn nữa còn muốn tại bên cạnh kiến tạo một cái căn cứ. Thậm chí cần thiết, hắn muốn đem căn cứ trực tiếp kiến tạo tại quặng KNO3 ở trên đảo.

"Địa phương nào khoảng cách cái này quặng KNO3 đảo gần vừa đủ, mà lại có đại lượng quặng sắt, hơn nữa còn thích hợp kiến tạo thành trì." Thẩm Lãng hỏi.

"Nơi này." Medusa nói: "Bích Triều bán đảo."

Thẩm Lãng xem xét, quả nhiên là khoảng cách quặng KNO3 đảo khoảng ba ngàn dặm cái kia bán đảo.

Bất quá nghe được cái tên này cùng Bích Ba hành tỉnh có chút tương tự a.

Nhìn kỹ, quả nhiên nó ngay tại Bích Ba hành tỉnh bên kia, là toàn bộ tân đại lục phía nam, khoảng cách Dibos Công tước Bích Kim thành vẻn vẹn chỉ có không đến ngàn dặm.

Thẩm Lãng hiện tại thật nhu cầu cấp bách một tòa thành thị, để hắn có thể lặng yên chế tạo đại bác, chế tạo đại lượng thuốc nổ, cải tạo thuyền.

Nếu như cần một lần nữa kiến tạo thuyền, vậy liền cần một cái cỡ lớn xưởng đóng tàu.

Như vậy, hắn cần đánh xuống Bích Kim thành, tòa thành thị này phú khả địch quốc, mà lại có được hai nhà to lớn xưởng đóng tàu.

Quả nhiên vẫn là cùng Dibos Công tước ân oán dây dưa, bất kể như thế nào, về sau đều cần tiêu diệt cái này cường đại gia tộc.

. . .

"Nữ vương bệ hạ, liên quan tới khô lâu đảng hải tặc quân đoàn ngài biết bao nhiêu? Bọn hắn thật đi ma quỷ tam giác lớn mạo hiểm sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Không phải." Medusa nói: "Ma quỷ tam giác lớn thám hiểm, không cần mười mấy vạn người cùng đi, bọn hắn xuôi nam."

"Xuôi nam?" Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Phía nam có cái gì?"

Medusa nói: "Thẩm Lãng, thế giới này tràn ngập không biết, cái gọi là vạn dặm hoang mạc, cực bắc chi địa, ma quỷ tam giác lớn chẳng qua là đã biết không biết, cứ việc vẫn như cũ thần bí, nhưng ít ra mọi người biết nó tồn tại. Còn có một số cấm khu, nhân loại chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy."

Thẩm Lãng nói: "Nếu, ta nói chính là nếu. Ta được đến Amazon nữ vương quân đội, đạt được khô lâu đảng hải tặc quân đoàn, đầy đủ ta giết trở lại Đại Viêm đế quốc sao?"

Medusa nói: "Khương Ly bệ hạ tại vương triều Đại Viêm có được to lớn dân tâm, vì lẽ đó ngươi chân chính đại quy mô quân đội tại phương đông, mà không phải phương tây."

Thẩm Lãng gật đầu, hắn đương nhiên biết một điểm này.

Toàn bộ Đại Viêm đế quốc vô số người đều tâm hướng Khương Ly, mà Thẩm Lãng rời đi thời điểm, lại một lần nữa nhận vô số người kính ngưỡng.

Vì lẽ đó chỉ cần hắn biểu hiện ra lực lượng cường đại, có thể cùng Đại Viêm đế quốc đối kháng lực lượng, như vậy liền sẽ có vô số người hiệu trung hắn, hắn dễ như trở bàn tay liền có thể đạt được trăm vạn đại quân.

Medusa nói: "Vì lẽ đó đối với ngươi mà nói chân chính cần chính là hạm đội vô địch, khô lâu đảng hải tặc quân đoàn hay là còn chưa đủ, nhưng nếu như ngươi nói loại kia vũ khí bí mật đủ cường đại, vậy liền có thể."

Mười mấy vạn người hải quân, vô số thuyền, toàn bộ trang bị bên trên đại bác.

Thẩm Lãng tin tưởng vững chắc, có thể tung hoành toàn bộ thế giới hải dương, cho dù là Đại Viêm đế quốc hạm đội cũng không phải đối thủ.

Thẩm Lãng nói: "Liên quan tới Amazon bộ lạc, các nàng là một cái cho tới bây giờ đều không có bị chinh phục qua tiểu quốc, mỗi một nữ nhân đều phi thường cường đại, có phải là bởi vì các nàng huyết mạch tiếp cận nhất thượng cổ nhân loại?"

Medusa gật đầu nói: "Đúng."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngài gặp qua Amazon bộ lạc nữ vương sao?"

Medusa nói: "Cũng không có, nàng hội tận lực tránh đi ta, ta cũng sẽ tận lực tránh đi nàng. Bởi vì chúng ta không có bất kỳ cái gì mâu thuẫn."

Không phải địch nhân, nhưng hai người đều cực độ cao ngạo, vì lẽ đó vương không gặp vương.

. . .

"Yêu Yêu thân thể tại sao lại dạng này? Nàng mỗi ngày cũng chỉ có thể thức tỉnh một khắc đồng hồ." Thẩm Lãng hỏi: "Ta còn có một cái song bào thai muội muội, nàng cũng giống như Yêu Yêu, thân thể vô cùng suy yếu, lây nhiễm mấy chục loại tật bệnh, lục đại siêu thoát thế lực bởi vì nguyên nhân nào đó, nghĩ hết tất cả biện pháp mới duy trì được nàng sinh mệnh."

Medusa nói: "Trong cơ thể của nàng có một loại đồ vật, ngay tại điên cuồng thôn phệ lực lượng của nàng cùng sinh cơ, khiến cho nàng mỗi ngày đều phải ngủ say, nhưng coi như như thế, nàng sinh cơ cũng vẫn tại tàn lụi, ta nghĩ hết tất cả biện pháp mới duy trì đến bây giờ."

Thẩm Lãng nói: "Thứ gì thôn phệ nàng sinh cơ?"

Medusa nói: "Nàng sinh mệnh bản thân, nàng linh hồn."

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Bởi vì nàng là con của ngươi, cỗ thân thể này chèo chống không để cho linh hồn cùng sinh mệnh đúng không?"

"Không vẻn vẹn bởi vì nàng là con của ta, cũng bởi vì nàng là con của ngươi." Medusa nói: "Nhưng ngươi cách nói này là đúng."

Thẩm Lãng minh bạch, Yêu Yêu thực tế là quá ưu tú, quá thông minh, thậm chí hoàn toàn ở nhận biết bên ngoài.

Nói cách khác, nàng cơ hồ có được thượng cổ trí tuệ của nhân loại cùng linh hồn, nhưng lại chỉ có một người bình thường thân thể.

Vì lẽ đó chỉ cần nàng thức tỉnh, liền sẽ tiêu hao sinh cơ, liền sẽ tàn lụi.

Thẩm Lãng nói: "Có biện pháp nào có thể cứu vãn nàng? Mặc kệ biện pháp gì."

Medusa nói: "Tìm tới thích hợp với nàng linh hồn sinh mệnh thân thể, nói cho đúng là để thân thể của nàng niết biến, đầy đủ chèo chống nàng linh hồn sinh mệnh."

Thẩm Lãng ngẩng đầu nhìn về phía Medusa, đây là hắn lần thứ nhất nhìn thẳng khuôn mặt của nàng.

"Ta rất đặc thù sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Medusa nói: "Ngươi đương nhiên đặc thù, ngươi là thiên hạ ba vị Nhân Hoàng một trong."

Thẩm Lãng nói: "Cừu Yêu Nhi mặc kệ là thân thể, vẫn là linh hồn, đều chỉ chiếm hiện tại một phần mười ngươi đúng không?"

Medusa nói: "Đúng, mà lại nàng phi thường không sợ, dù là đối ngươi người này hoàng, nàng đại khái cũng là không sợ, lý tưởng của nàng là tự do tự tại, phiêu bạt toàn thế giới, đi thăm dò hết thảy không biết."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngài đâu? Nữ vương bệ hạ?"

"Ta?" Medusa nói: "Ta mục tiêu duy nhất, vẻn vẹn chỉ là còn sống."

Thẩm Lãng trái tim nhảy một cái.

Thẩm Lãng lại nói: "Nữ vương bệ hạ, ngài bỏ qua không (được) Nữ Vương thành, bỏ qua không (được) những thứ này bị ngài người bảo vệ đúng không?"

Medusa nói: "Có chuyện nói thẳng, ngươi muốn dựa dẫm vào ta được cái gì? Ba vị Nhân Hoàng một trong Thẩm Lãng các hạ."

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể yêu cầu ngài rời đi Nữ Vương thành, mang theo ngài tất cả quân đội đi trợ giúp sự nghiệp của ta sao?"

Medusa mê người cười một tiếng.

Thực tế là quá mức mị hoặc mỹ lệ, để người quả thực không cách nào nhìn thẳng, bởi vì trong chớp nhoáng này, toàn bộ trái tim liền phảng phất muốn ngừng nhảy.

"Ngươi rốt cục nói ra miệng, hài tử của ta phụ thân." Medusa mỉm cười nói: "Nhớ kỹ ta vừa mới nói sao? Ta mục tiêu duy nhất vẻn vẹn chỉ là còn sống, chỉ có còn sống mới có thể bảo vệ nữ nhi, bảo hộ cái khác ta muốn người bảo vệ."

Thẩm Lãng trái tim lắc một cái, Medusa những lời này là có ý tứ gì?

Medusa cười nói: "Thẩm Lãng, ta cường đại sao?"

Đây là nàng lần thứ hai hỏi cái này vấn đề.

Thẩm Lãng nói: "Vô cùng cường đại."

Medusa nói: "Làm ngươi nghe được Ma Nữ đế quốc thời điểm, làm ngươi nhìn thấy Ma Nữ đế quốc thời điểm, có cảm giác gì?"

"Mộng ảo, không chân thực, giống như là một cái mỹ lệ bọt xà phòng." Thẩm Lãng nói.

"Đúng, ngươi quả nhiên tài hoa hơn người, khó trách viết ra đẹp như thế sách." Medusa nói: "Bọt xà phòng, lại hoặc là ảo ảnh."

"Ở trên biển đi thời điểm, tại sa mạc hành tẩu thời điểm, một số thời khắc sẽ thấy ảo ảnh, trong chốc lát phảng phất tưởng rằng tiên cảnh, nhưng mà đi qua thời điểm, lại phát hiện rỗng tuếch."

"Không vẻn vẹn Ma Nữ đế quốc là như thế này, ta cái này

Medusa cũng là dạng này!"

"Tương lai Nhân Hoàng, thời gian của ta không nhiều, ta hay là cũng sắp chết." Medusa nói.

Câu nói này vừa mới nói xong, trong miệng nàng bỗng nhiên một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Màu đỏ máu tươi, bên trong tràn ngập tơ vàng.

Hoàng Kim huyết mạch, so Cửu Yêu Nhi lúc ấy càng thêm kinh người Hoàng Kim huyết mạch.

"Phốc. . ."

Ngay sau đó, nàng lại một ngụm máu tươi phun ra.

Ngay sau đó, nàng ma huyễn đồng dạng thân thể mềm mại trực tiếp sụt ngã xuống.

Thẩm Lãng mau tới trước, một tay lấy nàng ôm lấy.

Medusa nhìn qua Thẩm Lãng, run rẩy nói: "Hài tử của ta phụ thân, tương lai Nhân Hoàng, ngươi làm sao mới đến? Ta thật cho là ta chèo chống không đến một khắc này."

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 421: : Medusa Sứ Mệnh! Lãng Gia Bá Nghiệp!

Đây là Thẩm Lãng lần thứ nhất đụng vào Medusa.

Khắp cả người lạnh buốt, thậm chí giống như hàn băng.

"Tại sao lại dạng này?" Thẩm Lãng hỏi.

Medusa nói: "Bởi vì bộ thân thể này quá yếu."

Bộ thân thể này còn yếu sao? Cơ hồ là Thẩm Lãng gặp qua mạnh nhất.

"Đương nhiên, ngươi Cừu Yêu Nhi đã rất mạnh." Medusa nói: "Nhưng mà nhân loại cùng chúng ta các phương diện đều không giống, chúng ta có thể sống cực kỳ lâu, mà nhân loại các ngươi dài nhất cũng bất quá chừng một trăm năm mà thôi. Chúng ta tại mọi thời khắc đều cùng thiên nhiên, cùng mặt trời, cùng toàn bộ thế giới tiến hành năng lượng trao đổi. Chỉ cần chúng ta thanh tỉnh còn sống, dù là dù là mỗi một phút mỗi một giây đều muốn tiêu hao rất lớn năng lượng."

Thẩm Lãng minh bạch.

Vậy đại khái liền như là một chiếc xe hơi, đem Bugatti Veyron toàn bộ động cơ hệ thống thông qua cải tiến về sau, lắp đặt tại thế kỷ 20 sơ trên ô tô, dạng này coi như có thể mở, mà lại cũng có thể mở rất nhanh, có thể bão tố đến hai ba trăm km-h.

Nhưng mà mỗi lần nhiều nhất mở nửa giờ liền muốn dừng lại, sau đó tiến hành lớn bảo dưỡng, nếu không chỉnh chiếc xe liền sẽ báo hỏng.

Vì lẽ đó chiếc xe này tuyệt đại bộ phận thời điểm chỉ có thể dừng ở nhà để xe bên trong, mở số lần nhiều, xe cũng muốn xong đời tan ra thành từng mảnh.

Cừu Yêu Nhi thân thể đã rất mạnh, nhưng đối với Medusa tới nói còn chưa đủ.

Vì lẽ đó mấy năm qua này nàng phần lớn thời gian đều tại an nghỉ, nếu không dù là chỉ cần thanh tỉnh bất động cũng sẽ đại lượng tiêu hao năng lượng, hội tiêu hao cỗ thân thể này sinh cơ.

Yêu Yêu tiểu bảo bối cũng là dạng này, mà lại bởi vì nàng quá nhỏ, vì lẽ đó thân thể càng thêm yếu ớt.

"Trên thực tế ta nếu muốn còn sống, liền muốn tiến vào triệt để an nghỉ, dạng này thân thể năng lượng tiêu hao liền có thể giảm bớt đến cực hạn, " Medusa nói: "Nhưng mà ta luôn luôn cần tỉnh lại."

Đúng vậy a, nàng mỗi lần đều muốn tỉnh táo lại, bởi vì có quá nhiều người cần nàng bảo hộ.

Thẩm Lãng nói: "Thực ra những người này không liên quan gì đến ngươi, bảo vệ bọn hắn là Cừu Yêu Nhi trách nhiệm."

Medusa nói: "Nhưng bây giờ Cừu Yêu Nhi cùng ta là một thể, kia chính là ta trách nhiệm."

Cừu Yêu Nhi muốn làm một cái triệt để hiệp khách, muốn hành tẩu tứ phương, phóng khoáng ngông ngênh.

Nhưng người không có khả năng có tuyệt đối tự do, tại Nộ Triều thành thời điểm nàng bị Cừu Thiên Nguy dưỡng dục chi ân ràng buộc lại, hiện tại lại bị người nàng bảo vệ ràng buộc lại.

Nàng quá bác ái.

Medusa cười nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi đi vào Nữ Vương thành trước đó, muốn gặp được chính là Cừu Yêu Nhi, vẫn là Medusa?"

Thẩm Lãng trầm mặc thật lâu nói: "Cừu Yêu Nhi."

Đây là hắn lời thật lòng, cứ việc Medusa càng thêm mỹ lệ, càng thêm cường đại, nhưng mà nàng xem ra quá hoàn mỹ, quá xa lánh, quá không chân thực.

Mà Cừu Yêu Nhi tràn ngập mãnh liệt cá tính, nàng thật sự là một cái đặc thù mà tràn ngập mị lực nữ nhân, dù là đi qua nhiều năm Thẩm Lãng đều không thể quên.

Medusa cười nói: "Ngươi yên tâm, ta trước khi chết, sẽ đem Cừu Yêu Nhi trả lại cho ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Vậy bây giờ nàng?"

Medusa nói: "Nàng có thể nhìn thấy, có thể nghe thấy, có thể cảm giác được. Nhưng mà đã mất đi quyền khống chế thân thể, không phải là bởi vì ta quá bá đạo, mà là đơn thuần lực lượng linh hồn tới nói, chúng ta thực tế quá cường đại."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó chí ít hiện tại cùng ta trò chuyện người, là hoàn chỉnh Medusa."

Medusa nói: "Đúng! Chờ ta muốn chết thời điểm, đó chính là hoàn chỉnh Cừu Yêu Nhi."

Thẩm Lãng nói: "Là ngươi đoạt xá Cừu Yêu Nhi sao?"

Medusa lắc đầu nói: "Không (được), vừa vặn tương phản, là Cừu Yêu Nhi cưỡng ép xâm nhập thế giới của ta, cưỡng ép đem ta đánh thức."

Cái này nghe vào cực kỳ huyền huyễn, làm cho không người nào có thể lý giải. Nhưng mà Thẩm Lãng nghĩ đến mình, linh hồn của hắn là đến từ Địa Cầu, nhưng hắn thân thể lại là thế giới này Thẩm Lãng.

Medusa nói: "Ngươi để ý ta nằm nói chuyện cùng ngươi sao? Dạng này ta năng lượng tiêu hao nhỏ nhất, hiện tại dù là đứng đều muốn tiêu hao quá nhiều sinh cơ."

Thẩm Lãng vịn Medusa nằm xuống, thân thể mềm mại đường cong giống như sông núi chập trùng.

"Nhưng mà ngươi thấy, ta là không thể chết, vì bảo vệ Yêu Yêu, vì bảo vệ rất nhiều người vô tội, ta cũng không thể chết, cho nên tuyệt phần lớn thời gian ta đều đang ngủ say." Medusa nói: "Hiện tại cuối cùng đem các ngươi tới."

Thẩm Lãng nói: "Tha thứ ta nói thẳng, cái này thế giới mới là thuộc về Tây Luân vương triều. Mặc kệ ngươi vẫn là ta đều là ngoại nhân. Cho nên chúng ta bảo hộ không (được) Ma Nữ đế quốc những cái kia thành bang, thậm chí cũng bảo hộ không (được) Holl Công tước. Mục đích của ta là trở lại Đại Viêm đế quốc báo thù, ta đối phương tây thế giới hết thảy đều không có hứng thú."

Medusa nói: "Ta biết, làm ta sau khi chết, càng thêm liền không thể bảo hộ Nữ Vương thành, cũng bảo hộ không (được) Ma Nữ đế quốc những thứ này thành bang, càng bảo hộ không vô số được giải phóng nô lệ. Phương đông về phương đông, phương tây quy thiên mới."

Lời này là không sai, Dibos Công tước cũng liên tục nói như vậy.

Medusa nói: "Ngươi là phương đông Nhân Hoàng, ta càng thêm là người ngoài, chúng ta đều làm không (được) tân đại lục Hoàng giả, nhưng mà có một người có thể."

Thẩm Lãng nói: "Ai?"

Medusa nói: "Ngươi đối toà này Nữ Vương thành người kiến tạo cảm giác như thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Tây Luân thứ hai đế quốc Nữ hoàng sao? Nàng là một thiên tài, tuyệt đối nghệ thuật thiên tài, nhưng mà nàng đã chết đến trăm năm."

Medusa nói: "Đúng, nhưng mà nàng còn có một cái tằng tằng tôn nữ, nàng là có tư cách kế thừa Tây Luân vương triều hoàng vị."

Thẩm Lãng nói: "Thì tính sao? Nàng cùng chúng ta không có quan hệ, ta đối Tây Luân vương triều hoàng vị tranh đoạt không có hứng thú."

Medusa nói: "Nếu như, nàng là ngươi cùng cha khác mẹ tỷ tỷ đâu?"

"A. . . Ách. . ."

Thẩm Lãng lập tức lâm vào không nói gì.

Medusa nói: "Ta vẻn vẹn chỉ là suy đoán mà thôi, ngươi có lẽ nhìn qua bộ phận Tây Luân vương triều lịch sử. Helen Nữ hoàng đăng cơ sau nhận phương bắc quý tộc phản đối, thế là nàng xuôi nam dời đô, kiến tạo Nữ Vương thành, cũng chính là theo lúc kia bắt đầu Tây Luân vương triều phương nam mới đến đại lực phát triển. Helen Nữ hoàng lúc ấy vì phát triển đế quốc nam bộ, lớn diện tích tuyên bố phế nô lệnh, giải phóng phương nam vô số nô lệ, thậm chí đề bạt rất nhiều Duy Đạt tộc dân bản địa trở thành Tây Luân đế quốc quan viên."

Một điểm này Thẩm Lãng thật sự là không có chút nào biết, tại tất cả Tây Luân vương triều trên sử sách hắn đều không nhìn thấy.

Bất quá cái này cũng bình thường, Helen Nữ hoàng mặc dù nhận tất cả mọi người thừa nhận, nàng tại vị thời điểm cũng không có người mưu phản, nhưng mà Tây Luân vương triều đại bộ phận quý tộc đều trong bóng tối phản đối nàng chính sách.

Vì lẽ đó Tây Luân thứ hai đế quốc diệt vong cũng chính là Helen Nữ hoàng thời kì chôn xuống hạt giống.

Nàng hết thảy đều làm không có sai, nhưng lại khiến cho toàn bộ đế quốc nam bắc phân liệt.

"Tây Luân thứ hai đế quốc Helen Nữ hoàng sau khi chết, con của hắn kế thừa hoàng vị, trở về Tây Luân đế đô. Mà Helen Nữ hoàng nữ nhi thì lưu tại Nữ Vương thành, trở thành đế quốc thân vương."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, lịch đại chân chính thống trị Nữ Vương thành Helen Nữ hoàng nữ nhi cùng tôn nữ?"

Medusa nói: "Đúng, Holl gia tộc đời đời kiếp kiếp đều là Helen Nữ hoàng trung thành tổng quản."

Thẩm Lãng nói: "Ngài nói tiếp."

Medusa nói: "Bốn mươi năm trước, Nữ Vương thành kẻ thống trị là Helen Nữ hoàng tằng tôn nữ, Shelley nữ thân vương, nàng lúc ấy là toàn bộ Tây Luân vương triều nhất có tài hoa nữ tử, được xưng là Tây Luân minh châu, có được không gì so sánh nổi trí tuệ, mãi cho đến ba mươi mấy tuổi nàng đều không có kết hôn, để Tây Luân vương triều vô số quý tộc đều tinh thần chán nản. Nhưng mà bỗng nhiên có một đoạn thời gian nàng biến mất, đợi đến nàng thời điểm xuất hiện lại, đã sinh một đứa con gái, đặt tên là Helen, cùng hắn bà cố Helen Nữ hoàng cùng tên."

Thẩm Lãng nói: "Ý của ngài là, cái này Helen công chúa là Khương Ly bệ hạ cùng Shelley nữ thân vương sinh?"

Medusa nói: "Nữ Vương thành hoàng cung là một cái tuyệt đối giống cái cung điện, nhất là hoàng cung lăng mộ, dù là nữ thân vương trượng phu cũng không thể tiến vào. Nhưng mà bên trong lại có Khương Ly bệ hạ đại lượng tồn tại chứng cứ, vì lẽ đó có lý do hoài nghi, Khương Ly bệ hạ từng tại nơi này dạo qua thời gian rất lâu. Mà lại vị này Helen công chúa xuất sinh xuống về sau, giống như là một cái hỗn huyết, có người phương Đông đặc thù."

Thẩm Lãng nói: "Trên người nàng có người phương Đông huyết thống, muốn trở thành Tây Luân thứ ba đế quốc Nữ hoàng, chắc hẳn không thể nào?"

Medusa nói: "Toàn bộ phương nam hội duy trì hắn, nhất là Duy Đạt tộc dân bản địa hội duy trì hắn. Tây Luân vương triều bây giờ chia năm xẻ bảy, cần chính là một cái có thể bao dung tất cả chủng tộc Nữ hoàng, mà nàng hỗn huyết tại điểm ấy ngược lại có thể trở thành một loại biểu tượng, Tây Luân vương triều buông ra ý chí, các tộc cùng tồn tại biểu tượng."

Thẩm Lãng nói: "Vậy vị này Helen công chúa đâu?"

Medusa nói: "Nàng là một cái điên cuồng mạo hiểm giả, vẻn vẹn chỉ có khi 16 tuổi liền rời đi Nữ Vương thành, cho tới bây giờ đều không trở về, đã qua mười bảy năm."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như nàng còn sống, năm nay ba mươi ba tuổi?"

Medusa nói: "Nếu như nàng xuất hiện lời nói, Tây Luân vương triều toàn bộ phương nam liền có chân chính hiệu trung đối tượng. Mà một khi nàng có thể trở thành Tây Luân thứ ba đế quốc Nữ hoàng, vậy sẽ là ngươi tuyệt đối minh hữu."

. . .

"Tốt, chúng ta tạm thời không nói vị này Tây Luân vương triều

Helen công chúa." Thẩm Lãng nói: "Nữ vương bệ hạ, ngươi còn có bao lâu thời gian?"

Medusa nói: "Như ở tại hoàng cung dưới mặt đất lăng mộ, tuyệt đại đa số thời gian đều đang ngủ say, cái kia còn có một năm."

Một năm?

"Xin ngươi yên tâm, làm ta muốn chết thời điểm, ta sẽ không kéo lấy Cừu Yêu Nhi cùng chết, ta sẽ đem nàng trả lại cho ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, tại một năm này thời gian bên trong, ngươi không thể rời đi Nữ Vương thành, thậm chí không thể rời đi hoàng cung lăng mộ nửa bước?"

Medusa nói: "Đúng, Yêu Yêu cũng không thể rời đi."

Thẩm Lãng nói: "Một năm kia về sau, Yêu Yêu đâu?"

Medusa nói: "Ta trước khi chết, chẳng những sẽ đem Cừu Yêu Nhi trả lại cho ngươi. Sẽ còn đem ta còn lại hết thảy cho Yêu Yêu, dùng sinh mạng ta đại giới, hay là có thể kéo dài nàng mấy năm sinh mệnh. Tiếp xuống phải nhờ vào ngươi, ta cái này mẫu thân đã hết sức, tiếp xuống bảo hộ Yêu Yêu trách nhiệm, liền muốn giao cho ngươi người phụ thân này."

Tiếp lấy nàng hướng về Thẩm Lãng trông lại nói: "Thực ra, nếu như ta hiện tại tự sát, là có thể đem Cừu Yêu Nhi trả lại cho ngươi."

Thẩm Lãng lắc đầu.

Medusa hiện tại không thể chết, một khi nàng chết, Nữ Vương thành liền sẽ rơi vào tay giặc, Yêu Yêu liền không có người bảo hộ.

Bởi vì hiện tại làm phụ thân Thẩm Lãng còn chưa đủ mạnh.

Medusa nói: "Thẩm Lãng các hạ, vì lẽ đó thời gian của ngươi rất khẩn cấp, trong vòng một năm ngươi tựu trở nên mạnh lên, phải có bảo hộ Yêu Yêu năng lực, phải có bảo hộ tất cả mọi người năng lực. Bây giờ toàn bộ Tây Luân thứ ba đế quốc ánh mắt đều trên người ta, đều tại Nữ Vương thành, chỉ cần ta còn sống, tòa thành thị này liền sẽ không rơi vào tay giặc. Đây là ngươi phát triển hoàng kim thời gian, ngươi địch nhân lớn nhất Dibos Công tước cũng bị ta kiềm chế ở đây, không có thời gian đi chú ý ngươi tồn tại."

Thẩm Lãng nói: "Ta nhiều nhất có thể mang đi bao nhiêu người?"

Medusa nói: "Cùng Russell Công tước một trận chiến này, quân đội của chúng ta thương vong thảm trọng, ta phần lớn thời gian đang ngủ say, vì lẽ đó cần số lượng nhất định quân đội phòng thủ Nữ Vương thành, vì lẽ đó ngươi nhiều nhất có thể mang đi hai ngàn người."

"Đủ, đầy đủ." Thẩm Lãng nói: "Ta muốn dẫn đi năm trăm Roland kỵ sĩ đoàn, một ngàn Hắc Trân Châu hải tặc quân đoàn, năm trăm tên phương đông kỵ sĩ đoàn."

Nữ vương nói: "Được."

Thẩm Lãng nói: "Nữ vương bệ hạ, ta còn cần một nhóm tràn ngập trí tuệ người."

Medusa nói: "Ta tù binh mấy trăm tên Thiên Nhai Hải Các học sĩ, học đồ, bọn hắn phi thường thông minh."

Thẩm Lãng nói: "Thiên Nhai Hải Các là địch nhân của ta, các nàng đầy đủ trung thành sao?"

Medusa nói: "Không đủ, nhất là lớn tuổi học sĩ, Thiên Nhai Hải Các cho bọn hắn lạc ấn quá sâu, nhưng mà tuổi trẻ một chút học đồ có lẽ còn có thể cải tạo, bọn hắn hay là không có như vậy trí tuệ, nắm giữ tri thức cũng không có nhiều như vậy, nhưng ít ra không có hoàn toàn bị tẩy não."

Trên thực tế, đối với Thẩm Lãng tới nói, một đám trí giả là trọng yếu nhất.

Bởi vì tiếp xuống, Thẩm Lãng phải lớn quy mô phát minh mới sự vật, muốn bắt đầu từ số không bồi dưỡng người mới cái kia không biết ngày tháng năm nào. Đương nhiên cũng có thể trực tiếp tù binh thành quy mô luyện kim sĩ, nhưng bọn hắn độ trung thành lại là có vấn đề.

Không phải tộc ta trong lòng ắt suy nghĩ khác.

. . .

Thẩm Lãng tìm tới Trương Xuân Hoa.

"Xuân Hoa, ta muốn đi." Thẩm Lãng nói.

Trương Xuân Hoa kinh ngạc nói: "Nhanh như vậy?"

Thẩm Lãng nói: "Thế cục so ta tưởng tượng bên trong càng gấp rút vội vã."

Đón lấy, hắn hỏi: "Ngươi nguyện ý theo ta đi sao?"

Trương Xuân Hoa nói: "Đi theo ngươi? Rời đi nữ vương bệ hạ?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Trương Xuân Hoa nói: "Ta đi theo ngươi làm gì? Bị ngươi ngủ?"

Thẩm Lãng nói: "Trở thành ta túi khôn, trở thành ta nữ tổng quản."

Trương Xuân Hoa lâm vào do dự.

Thẩm Lãng cũng không có nói nữ vương chỉ có một năm tính mệnh, cũng chưa hề nói nữ vương đã đem hi vọng ký thác vào hắn Thẩm Lãng trên thân.

"Thẩm Lãng, ngươi hội giết trở lại Đại Viêm đế quốc đúng không?" Trương Xuân Hoa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

"Vậy ta đi theo ngươi." Trương Xuân Hoa nói: "Nhưng mà sớm nói xong, ta cũng không phải chỉ riêng bồi tiếp ngươi lên giường đồ chơi."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi liền chờ đến mệt đến thổ huyết đi."

Trương Xuân Hoa nói: "Trên dưới cùng một chỗ nôn sao?"

Ách?

Thẩm Lãng nói: "Trương Xuân Hoa tiểu thư, ngươi là Xung công nữ nhi, ngươi là ta đông phương Vương triều sĩ phu thiên kim tiểu thư. Tại hải ngoại quốc gia, ngươi mỗi tiếng nói cử động đều đại biểu cho dân tộc cùng quốc gia mặt mũi, vì lẽ đó xin ngươi chú ý một cái ăn nói, chú ý một chút hình tượng à. Mấu chốt đứng tại trước mặt ngươi có thể là thế giới ba đại Nhân Hoàng một trong, ngươi muốn thể diện. Huống hồ ngôn ngữ của ngươi còn chưa đủ chính xác, hẳn là bên trên nôn xuống tung tóe."

Trương Xuân Hoa nói: "Mấy năm này bôn ba chơi đùa quá lợi hại, hi vọng ta còn có máu có thể tung tóe."

Không được, chịu không (được), nữ nhân tài ba này quá ô.

"Trương Xuân Hoa, cùng ngươi cùng một chỗ tù binh những thứ này Thiên Nhai Hải Các học sĩ, đáng giá tín nhiệm sao?" Thẩm

Lãng hỏi.

"Không đáng." Trương Xuân Hoa nói: "Dù là đi đến chân trời góc biển, các nàng trong đầu vẫn như cũ là trung thành với Thiên Nhai Hải Các."

Thẩm Lãng nói: "Ta cần dùng đến một chút người thông minh, tiếp xuống chúng ta hội cùng nhau nghiên cứu nhiều loại vũ khí mới, đòn sát thủ cấp vũ khí. Ta cần một cái giá trị tuyệt đối được tín nhiệm đoàn đội, ngươi có thể cho ta chọn lựa mấy cái?"

Trương Xuân Hoa nói: "Không có giá trị tuyệt đối được tín nhiệm người, trừ phi ngươi cho các nàng giá trị vượt qua Thiên Nhai Hải Các cho các nàng vinh dự. Chỉ có tuổi trẻ học đồ mới có cải tạo không gian, dạng này người ta có thể cho ngươi tìm ba mươi, bốn mươi người."

Lúc ấy Medusa tù binh vài trăm người, nhưng Thẩm Lãng có thể mang đi chỉ có như thế chút người.

Mấu chốt các nàng đã bôn ba rất nhiều năm, khoảng cách phương đông thế giới mấy vạn dặm xa, Thiên Nhai Hải Các tẩy não công lực cũng thật là cường hãn a.

. . .

Yêu Yêu bảo bối rất hạnh phúc.

Bởi vì lúc này ba ba mụ mụ đều tại bên cạnh nàng, từ nhỏ đến lớn nàng đại bộ phận đều đang ngủ say, mà coi như lúc nàng tỉnh lại mụ mụ cũng không tại bên cạnh.

Thẩm Lãng ôm nàng mềm mềm nhỏ thân thể, cho nàng giảng truyện cổ tích.

Yêu Yêu nghe được hết sức chăm chú, phảng phất muốn đem mỗi một chữ đều khắc vào đầu óc cái chủng loại kia nghiêm túc.

Kể xong cố sự về sau, Yêu Yêu có chút rã rời.

Nàng muốn ngủ, nếu không liền muốn tổn thương thân thể, nàng thực tế là quá yếu ớt.

Thẩm Lãng thoáng dùng sức ôm chặt nàng, thật sự là ba ba công chúa Bạch Tuyết a.

"Đây là ba ba làm cho ngươi đồ chơi, đương nhiên đây đối với chúng ta Yêu Yêu tiểu bảo bối thật sự mà nói quá đơn giản." Thẩm Lãng ôn nhu nói.

Sau đó, hắn đem một cái đồ chơi đặt ở Yêu Yêu trong tay.

Đây là một cái tam giai ma phương, Thẩm Lãng trong đêm làm ra, một cái phi thường đặc thù ma phương.

Tổng cộng sáu cái mặt, cái thứ nhất mặt là ba ba Thẩm Lãng, cái thứ hai mặt là mụ mụ Medusa, cái thứ ba mặt là Yêu Yêu bảo bối, cái thứ tư mặt là Thẩm Mật bảo bảo, cái thứ năm mặt là Thẩm Dã bảo bảo, cái thứ sáu mặt là Thẩm Lực tiểu bảo bảo.

Thẩm Lãng họa (vẽ) được phi thường cẩn thận, mỗi một cái mặt chân dung đều rất sống động.

Đem ma phương triệt để xáo trộn về sau, những người này mặt cũng liền toàn bộ loạn, cần một lần nữa hợp lại tốt những thứ này mặt mới có thể khôi phục hoàn chỉnh.

"Bảo bối, ngươi thử nhìn một chút." Thẩm Lãng nói.

Yêu Yêu tiếp nhận ma phương, thoáng nhìn một chút triệt để xáo trộn ma phương.

Sau đó, nàng bắt đầu vặn vẹo ma phương.

Vẻn vẹn nửa phút sau, ma phương liền khôi phục hoàn chỉnh, sáu cái mặt đều hợp lại tốt.

Thẩm Lãng lại một lần nữa bị kinh diễm, đây là nữ nhi của ta sao? Bảo bối a, ngươi nhưng so sánh ba ba đều thông minh nhiều.

Không có nói cho nàng bất luận cái gì công thức, cũng không có bất kỳ cái gì khẩu quyết, tiểu nha đầu liếc mắt nhìn liền biết.

Đây quả thực cũng không thể dùng thiên tài để hình dung.

"Nhà chúng ta bảo bối thực tế là quá thông minh, thiên hạ đệ nhất thông minh, thứ nhất xinh đẹp tiểu công chúa." Thẩm Lãng giơ ngón tay cái lên nói: "Về sau đệ đệ muội muội nhìn thấy Yêu Yêu về sau, không biết sẽ cỡ nào sùng bái đâu."

Yêu Yêu tiểu bảo bối có chút đắc ý, lại có chút ngượng ngùng, giấu ở ba ba trong ngực, trong mắt to chảy xuôi vô cùng hạnh phúc hào quang, giống như là mật ong đồng dạng ngọt ngào.

"Bảo bối, ba ba trong vòng một năm lại đến nhận ngươi có được hay không?" Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Cho đến lúc đó, Yêu Yêu cùng ba ba liền không tại tách ra, có được hay không?"

Yêu Yêu tiểu bảo bối trừng to mắt nhìn qua Thẩm Lãng, nàng không có khóc, mà là nghiêm túc gật gật đầu.

Thân thể nàng rất yếu đuối, nhưng mà ý chí lại cực kỳ kiên cường.

Thẩm Lãng lại một lần nữa đưa nàng ủng tiến vào trong ngực, cố nén nước mắt.

"Bảo bối, ba ba đáp ứng ngươi sự tình nhất định phải làm đến, trong vòng một năm ba ba liền xem như bò cũng muốn leo đến trước mặt của ngươi."

"Ta Thẩm Lãng có lẽ phụ lòng qua rất nhiều người, nhưng tuyệt đối không cô phụ của ta bảo bối Yêu Yêu."

Thẩm Lãng ở trong lòng một lần lại một lần thề, sau đó ôn nhu nói: "Tốt, bảo bối ngủ đi."

Yêu Yêu khéo léo nhắm mắt lại, rất nhanh liền ngọt ngào ngủ mất, tay nhỏ vẫn như cũ ôm ma phương không bỏ được buông ra.

Thẩm Lãng liền ôm nàng, mãi cho đến nửa đêm, rốt cục lưu luyến không rời mà đưa nàng đặt lên giường.

"Bảo bối, ba ba đi, nhưng rất nhanh sẽ trở lại đón tiếp bảo bối."

Đi ra Yêu Yêu không bụi gian phòng.

"Bất luận cái gì cường đại người, đều sẽ có bị hòa tan thời điểm." Medusa nói: "Vì lẽ đó nhân loại thật sự là yếu ớt cực hạn."

Thẩm Lãng nói: "Đây chính là nhân vị."

Medusa nói: "Ta cũng biến thành yếu ớt."

Đón lấy, nàng hướng về Thẩm Lãng nói: "Như vậy gặp lại, tương lai Nhân Hoàng. Chờ ngươi lúc trở lại lần nữa, ta liền đem Cừu Yêu Nhi trả lại cho ngươi."

Dứt lời, Medusa quay người rời đi, chậm rãi đi vào hoàng cung dưới mặt đất lăng mộ.

Thẩm Lãng cảm giác được trái tim của mình lại một lần nữa sụp đổ một chút xíu.

Chẳng lẽ đây là một lần cuối cùng nhìn thấy Medusa bóng lưng sao? Mỹ lệ dụ hoặc được không chân thực.

Cừu Yêu Nhi cùng Medusa, chỉ có thể có một cái tồn tại ở thế gian sao?

. . .

Một canh giờ sau!

Thẩm Lãng rời đi Nữ Vương thành, mang theo hai ngàn người thừa dịp cảnh ban đêm, hướng về phía đông mặt biển mà đi.

Ròng rã hai ngày sau đó, hai ngàn người mới đi đến bờ biển.

Vùng biển này phi thường vắng vẻ, mà lại tràn ngập đá ngầm, vì lẽ đó Tây Luân thứ ba hạm đội của đế quốc cơ hồ sẽ không tới nơi này tuần tra.

Chờ ba giờ sau.

Bốn chiếc hải tặc thuyền xuất hiện tại mảnh này nguy hiểm hải vực bên trên.

Lái thuyền chính là tuyệt đối cao thủ, có thể tránh đi tất cả đá ngầm.

Thẩm Lãng hai ngàn người im hơi lặng tiếng leo lên bốn chiếc hải tặc thuyền, sau đó cẩn thận từng li từng tí lái rời vùng biển này, liên tục hướng đông ba trăm dặm, sau đó lại đi về phía nam, cuối cùng hướng tây hướng về quặng KNO3 đảo phương hướng đi mà đi.

Từ đầu tới đuôi, Thẩm Lãng không có phát biểu nói chuyện, không có bất kỳ cái gì lời nói hùng hồn.

Cứ như vậy vô thanh vô tức rời đi Nữ Vương thành, leo lên bốn chiếc thuyền, lái về phía không biết phương xa.

Hay là không phải phương xa.

Đối với Thẩm Lãng tới nói, địa phương hắn muốn đi ngược lại khoảng cách Đại Viêm đế quốc thêm gần một chút.

Thẩm Lãng đứng tại boong tàu nhìn lên biển rộng mênh mông.

Một người đứng tại bên cạnh hắn, lẳng lặng cũng không mở miệng.

Hắc Trân Châu? Đoàn hải tặc thủ lĩnh? Nàng vậy mà cùng Thẩm Lãng tới?

"Ta là khô lâu đảng đoàn hải tặc người, lúc ấy bọn hắn thời điểm ra đi, ta còn rất nhỏ." Hắc Trân Châu nói: "Chúng ta khô lâu đảng đoàn hải tặc đã từng hoành hành toàn bộ thế giới , bất kỳ người nào đều ẩn núp tại chúng ta lưỡi đao phía dưới, mặc kệ là công tước vẫn là thân vương đều cầu xin chúng ta che chở."

"Ta không có một ngày không nghĩ tìm tới bọn hắn, tìm tới cha mẹ của ta, tìm tới ta khô lâu đảng. Nữ vương bệ hạ đã đáp ứng ta, coi như nàng không thể giúp ta tìm tới khô lâu đảng, cũng sẽ để người giúp ta tìm tới. Sau đó ngươi xuất hiện, ngươi có thể tìm tới khô lâu đảng sao?"

Hắc Trân Châu hướng về Thẩm Lãng trông lại hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Chỉ cần bọn hắn còn sống, ta liền có thể tìm tới bọn hắn."

Hắc Trân Châu nói: "Vậy ta liền vì ngươi hiệu mệnh."

. . .

"Chúng ta là bị Amazon nữ vương quốc gia vứt bỏ người, chúng ta là sỉ nhục, chúng ta liều mạng chiến đấu, liền là muốn nói cho Amazon nữ vương, một người phải chăng cường đại không vẻn vẹn ở chỗ thân thể của nàng, còn có ý chí."

Có năm trăm tên Roland kỵ sĩ đoàn cùng Thẩm Lãng đi khai thác tân thành, cầm đầu gọi Mạnh Roland.

Mạnh là danh tự, Roland là dòng họ. Nàng cũng là một cái vô cùng cường đại nữ biểu hiện ra, gần với Violet.

"Medusa cứu vớt chúng ta toàn tộc, cho nên nàng bất cứ mệnh lệnh gì chúng ta đều sẽ phục tùng." Mạnh Roland nói: "Mặc kệ ngươi để chúng ta đi nơi nào, đi cùng ai chiến đấu, chúng ta đều không thối lui chút nào, chúng ta đối ngươi chỉ có một điều thỉnh cầu."

Thẩm Lãng nói: "Mời nói."

Mạnh Roland nói: "Nếu như chúng ta chết, mời ngươi đem chúng ta tro cốt hất tới Amazon nữ vương quốc gia hải vực bên trên. Chúng ta sinh không thể trở về mình quốc gia, chết cũng cũng không thể tiến vào, nhưng tối thiểu có thể cách chúng ta tổ tiên gần một chút."

Thẩm Lãng nhìn qua cái này cao lớn nữ nhân, sau đó nghiêm túc gật gật đầu.

Mà lại hắn phi thường lòng chua xót, Roland toàn tộc bởi vì không đủ cường đại, vì lẽ đó bị Amazon nữ vương quốc gia lưu vong, chuyện này đối với các nàng tâm linh mang đến trước nay chưa từng có thương tích.

Tại Nữ Vương thành đại chiến Russell Công tước thời điểm, Thẩm Lãng phát hiện Roland kỵ sĩ đoàn dũng cảm đến không bình thường, cơ hồ tràn ngập tuẫn đạo người cảm giác, chẳng những không e ngại tử vong, ngược lại giống như là đang theo đuổi tử vong.

Phảng phất chỉ có chết trận trên sa trường, mới có thể chứng minh chính các nàng là Amazon nữ chiến sĩ, mới không bôi nhọ tổ tiên vinh quang.

. . .

Một cái anh tuấn trung niên nhân đứng trước mặt Thẩm Lãng, hắn chính là phương đông kỵ sĩ đoàn thủ lĩnh Lan Phong.

"Ngươi có phải hay không có một cái huynh trưởng gọi Lan Đạo?" Thẩm Lãng hỏi.

Lan Phong kinh ngạc, nói: "Đúng, nhưng mà ta cùng hắn trở mặt."

Thẩm Lãng không hỏi hắn cùng Lan Đạo vì sao trở mặt, nhưng chắc là bởi vì lý niệm khác biệt.

Thẩm Lãng nói: "Lan Đạo đại tông sư là ta vong niên hảo hữu chí giao."

Lan Phong nói: "Hắn tri kỷ khắp thiên hạ, Thẩm công tử chớ có bị nhiệt tình của hắn chỗ lừa gạt, hay là giống ngài dạng này hảo hữu chí giao, hắn có vô số cái."

Lan Phong trong lời nói tràn ngập trào phúng, hắn có lẽ rời đi Đại Viêm đế quốc rất sớm, vì lẽ đó còn tưởng rằng Lan Đạo là cái kia danh khắp thiên hạ, đào lý thiên hạ đại tông sư.

Thẩm Lãng cười một tiếng, cũng không có giải thích.

Lan Phong nói: "Có một chuyện ta phải cùng Thẩm công tử nói rõ ràng, chúng ta phương đông võ sĩ đoàn rất sớm đã chạy ra vương triều Đại Viêm, thân phận của chúng ta là không thể lộ ra ngoài ánh sáng, chúng ta là. . . Khương Ly bệ hạ dư nghiệt, một khi dùng chúng ta liền triệt để đắc tội toàn bộ Đại Viêm đế quốc, ngươi xác định còn muốn dùng chúng ta sao? Còn dám dùng chúng ta sao?"

Quả nhiên như thế!

Năm đó Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử về sau, rất nhiều người đều chết, còn có một số người đào tẩu, trong đó có một phần rất nhỏ người thoát đi đến hải ngoại. Lan Phong phương đông võ sĩ đoàn, liền toàn bộ là Đại Càn đế quốc quân đội.

Thẩm Lãng nhún nhún vai nói: "Lan Phong tướng quân ngài nói đến muộn, ta đã đem Đại Viêm đế quốc triệt để làm mất lòng."

Lan Phong tướng quân nói: "Vậy được, vậy ta quãng đời còn lại liền theo Thẩm công tử bôn ba. Medusa cứu vớt chúng ta tính mệnh, ý chí của nàng chính là chúng ta phương hướng."

. . .

Thẩm Lãng đứng tại boong tàu nhìn lên lấy cái này bốn chiếc thuyền.

Đây chính là hắn hạt giống, tại phương tây thế giới phí thời gian nửa năm, hắn rốt cục có một chi thuộc về mình quân đội.

Cứ việc số lượng rất ít, vẻn vẹn chỉ có hai ngàn người, nhưng lại phi thường tinh nhuệ, mà lại là hoàn toàn thuộc về hắn Thẩm Lãng một người.

Đương nhiên cái này vẫn như cũ là ăn bám được đến, nhưng mà cơm chùa cũng là một loại thực lực đúng không?

Hắc Trân Châu, Mạnh Roland, Lan Phong, Trương Xuân Hoa liền là hắn tại phương tây thế giới thành viên tổ chức.

Trị giá!

Tại phương tây thế giới hắn trằn trọc mấy vạn dặm, bôn ba nửa năm, đạt được cái này hai ngàn người, trị giá!

Xây nhà khó khăn nhất liền là căn cơ, một khi căn cơ đánh tốt, tiếp xuống nhà cao tầng ở trong tầm tay.

Ta cái này muốn đi kiến tạo thuộc về ta thành thị.

Ta muốn bắt đầu phát triển thuốc nổ, phát triển đại pháo, phát triển cường đại quân đội.

. . .

Thẩm Lãng hạm đội liên tục hướng đông, liên tục hướng đông.

Nửa đường vẫn như cũ liên tục không ngừng gặp được Tây Luân thứ ba hạm đội của đế quốc, còn có vô số vận lương thuyền.

Nhưng Thẩm Lãng hạm đội treo chính là hải tặc cờ xí, vì lẽ đó hoàn toàn là nước giếng không phạm nước sông.

Tại vạn dặm đường biển bên trên, nửa đường cứ việc gặp được một chút phiền toái, nhưng mà toàn bộ đều hữu kinh vô hiểm, Hắc Trân Châu dễ như trở bàn tay ứng đối.

Nguyên lai trên mặt biển hải tặc pháp tắc là tốt như vậy dùng, trừ Cừu Yêu Nhi dạng này biến thái, trên cơ bản rất ít trực tiếp đánh, đều là đàm phán làm chủ.

Mà lại gặp quỷ chính là, trên đường đi gặp được rất nhiều thương thuyền, bọn hắn một bên tránh đi, một bên dựa theo quy củ đưa tới kim tệ, biểu thị ngươi đừng đến cướp bóc ta.

Gặp được càng lớn cỗ hải tặc cũng không biết lái chiến, song phương dùng phất cờ hiệu giao lưu, Hắc Trân Châu biểu thị chúng ta chỉ là đi ngang qua, không có muốn xâm chiếm ngươi hải quyền ý tứ.

Thẩm Lãng không khỏi cảm khái, theo Tây Luân vương triều chia năm xẻ bảy, vùng biển này quả thực là hải tặc Thiên Đường, cơ hồ không có bất kỳ cái gì thiên địch, không có quan phương hạm đội tới vây quét, hải tặc ở giữa chỉ cần không xâm phạm đối phương hải vực, cũng căn bản không có xung đột, thậm chí đối phương sẽ còn đưa tới lương thực và rượu ngon.

Nữ Vương thành khoảng cách Thẩm Lãng mục đích có hơn mười lăm ngàn dặm, nửa đường cần đỗ tiếp tế.

Đổi thành những người khác khẳng định là muốn xong đời, nhưng mà Hắc Trân Châu lại đối mỗi một cái hải tặc trụ sở tiếp tế nhiên liệu xe nhẹ đường quen. Mỗi một lần tiếp tế cũng rất thuận lợi, chỉ cần đưa tiền là được.

Ròng rã đi hai mươi bảy ngày.

Thẩm Lãng rốt cục đến mục đích, Bích Triều bán đảo vùng cực nam.

Nơi này khoảng cách quặng KNO3 đảo gần vừa đủ, mà lại ở trên đảo có hoang phế quặng sắt trận, thích hợp nhất trở thành Thẩm Lãng căn cứ.

Đương nhiên nơi này khoảng cách Dibos Công tước Bích Kim thành thực tế quá gần, nhưng mà vị này nữ Công tước còn tại hơn một vạn dặm bên ngoài đâu, nàng hiện tại chính dã tâm bừng bừng chuẩn bị trù hoạch kiến lập Tây Luân thứ ba đế quốc, chuẩn bị triệt để tiêu diệt Ma Nữ đế quốc đâu.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng có mấy tháng hoàng kim thời kỳ phát triển, khoảng thời gian này không có bất cứ địch nhân nào.

Từ nay về sau, cái này bán đảo là thuộc về ta Thẩm Lãng.

"Lên đảo, xây thành!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, hơn hai ngàn người xuống thuyền leo lên Bích Triều bán đảo vùng cực nam.

Đến bước này, Lãng gia phát triển đại nghiệp chính thức đi vào chính quy!

. . .

Thời gian như nước, tuế nguyệt như thoi đưa.

Không thể trang bức thời gian nhanh chóng mà qua, nửa tháng thời gian trôi qua.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 422: : Ngưu Bức TrùNg Thiên Lãng Gia! Thám Hiểm Ma Quỷ Tam Giác!

Thẩm Lãng hai ngàn người đổ bộ Bức Triều quần đảo vẻn vẹn nửa tháng, hết thảy có thể dùng lạ thường thuận lợi để hình dung.

Lên đảo về sau không có gặp được bất kỳ kháng cự nào, bởi vì nơi này căn bản liền không có người.

Tại rất nhiều năm trước đó, nơi này đã từng là Russo gia tộc một cái quặng mỏ, chuyên môn dã luyện sắt, hiện tại cũng có rất nhiều quặng mỏ, còn có vứt bỏ dã luyện công xưởng.

Nhưng mà tại mấy năm trước, Dibos Công tước liền từ bỏ cái này quặng mỏ.

Vì sao? Bởi vì nơi này quặng sắt ngậm lưu huỳnh lượng quá cao, luyện được sắt quá giòn.

Đương nhiên coi như như thế, dù sao cũng là một cái quặng mỏ, coi như dã luyện sinh hoạt dùng sắt cũng có thể có ích lợi thật lớn, nhưng mà về sau Russo gia tộc phát hiện một cái phẩm vị cao hơn quặng sắt, vì lẽ đó liền đem cái này quặng mỏ từ bỏ.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng hai ngàn người dễ như trở bàn tay liền chiếm lĩnh nơi này, đồng thời bắt đầu rèn đúc thành thị.

Không sai, là thành thị!

Bình thường tới nói kiến tạo một cái thành thị, dù là một cái tòa thành phải bao lâu?

Cừu Thiên Nguy Nộ Triều thành toàn thành lớn dùng thời gian mười mấy năm, Russo gia tộc Công tước tòa thành xây hai mươi mấy năm thời gian, Nữ Vương thành hoàng cung càng là xây hai mươi bảy năm mới hoàn thành.

Cái kia Thẩm Lãng tòa thành thị này muốn kiến tạo bao lâu?

Thẩm Lãng quyết định mục tiêu là dùng thời gian nửa năm, xây thành một tòa mười vạn người ở thành thị.

Khi hắn nói ra cái mục tiêu này thời điểm, phía dưới người đều kinh ngạc đến ngây người, cảm thấy hắn là nói chuyện hoang đường.

Mười vạn người thành thị lớn bao nhiêu? Coi như lại chen chúc cũng cần mười cây số vuông tả hữu, một cái tung hoành sáu dặm thành thị, dựa vào hai ngàn người kiến tạo, nếu như chỉ dùng đầu gỗ, đại khái cần thời gian hai, ba năm mới có thể xây thành, nếu như dùng tảng đá lời nói đại khái cần thời gian năm năm.

Thời gian nửa năm, thật giống như là người si nói mộng.

Nhưng liền phảng phất một cái ma thuật sư, tuôn ra đồng dạng lại đồng dạng mới đồ vật, quả thực để người không kịp nhìn.

Đầu tiên hắn vứt bỏ đầu gỗ cùng tảng đá hai loại kiến trúc tài liệu.

Hai thứ đồ này cực kỳ tốt, nhưng mà quá phế thời gian.

Hắn cái thứ nhất lấy ra đồ vật là xi măng.

Có lẽ có người sẽ nói, xi măng cái đồ chơi này không phải chậm hơn sao? Lại muốn nung khô, lại muốn nát, hoàn toàn là lao động đông đúc hình sản nghiệp.

Lời nói này đối một nửa, nhưng người nào để Thẩm Lãng tìm tới một khối phong thuỷ bảo địa.

Cách đó không xa liền có một cái Liệt Hỏa đảo, phía trên có một cái núi lửa hoạt động, cách mỗi mấy năm liền sẽ phun trào một lần. Như vậy Hỏa Sơn đảo lên nhiều nhất là cái gì?

Tro núi lửa.

Khi nó cùng vôi chung vào một chỗ, liền sẽ biến thành tro núi lửa xi măng. Nghe vào phi thường nguyên thủy, thực ra loại nước này bùn đã phi thường kiên cố.

Chỉ cần phái thuyền đi không ngừng chở về tro núi lửa liền có thể, về phần vôi? Thẩm Lãng chỗ Bích Triều bán đảo liền có mấy cái mỏ đá vôi.

Vì lẽ đó cơ hồ từ vừa mới bắt đầu xi măng sản lượng liền đã phi thường cao, hoàn toàn quyết định bởi với hắn đội tàu vận lực.

Về phần loại thứ hai đồ vật liền càng không có thèm, đó chính là gạch.

Hắn vận dụng hơn nghìn người đốt gạch, đứng sững lên một tòa lại một tòa lò gạch.

Những thứ này gạch vừa mới đốt đi ra, lập tức liền đóng thành phòng ở.

Thuần một sắc hai tầng lầu nhỏ, bởi vì bây giờ còn chưa có cốt thép, dựa vào cục gạch cùng xi măng nhiều nhất đóng hai tầng.

Thậm chí đến phía sau Thẩm Lãng cảm thấy dạng này lợp nhà tốc độ vẫn là quá chậm, dứt khoát đại quy mô chế tạo xi măng lớn gạch, dạng này lợp nhà cũng nhanh.

Vì lẽ đó Bích Triều bán đảo phát triển quả thực là biến chuyển từng ngày.

Một tòa lại một tòa phòng ở giống như mọc lên như nấm đồng dạng đứng sững.

. . .

Bây giờ thời gian vừa mới qua đi nửa tháng, một cái bên trong cỡ lớn thành trấn đã thành hình.

Thẩm Lãng dưới trướng đã không vẻn vẹn hai ngàn người, mà là tăng vọt đến năm ngàn người, còn lại ba ngàn người toàn bộ đều là nô lệ, hắn dùng tiền mua được, đương nhiên mua được về sau, liền toàn bộ giao cho dân tự do thân phận.

Nhưng giống như những thứ này nô lệ cũng không có cảm thấy đặc biệt cao hứng, vẫn như cũ là thật thà, nhưng khi bọn hắn vào ở phòng ở mới thời điểm, cỗ này mừng như điên liền rốt cuộc đè nén không được.

Cơ hồ tất cả nô lệ lại được đều giống như chuồng heo, coi như quý tộc nô lệ, cũng là mấy chục người một gian, đi vào Thẩm Lãng nơi này toàn bộ là hai người một gian, mười hai người lại một ngôi nhà, quả thực hạnh phúc muốn rơi lệ.

Mà lại những thứ này cục gạch đỉnh bằng phòng ở đối với những thứ này nô lệ tới nói, quả thực giống như cung điện.

Bất quá những thứ này nô lệ công tác hiệu suất thật so quân đội chậm quá nhiều, không phải bọn hắn không đủ cố gắng, mà là quá đần, tuyệt đại bộ phận nô lệ đều chỉ có thể làm đơn giản nhất lặp lại tính công tác, tỉ như đốt gạch, tỉ như đốt vôi, lại tỉ như dựa theo cố định tỉ lệ tạo xi măng.

Nhưng mua được nhóm này nô lệ về sau, cuối cùng đem Thẩm Lãng dưới trướng hai ngàn quân đội chưa từng nói chuyện công tác giải thoát đi ra, bọn hắn có thể đi làm cao cấp hơn công tác.

. . .

Thẩm Lãng đã mở ra Khương Ly lưu lại cái này cái rương.

Rất sớm đã mở ra, bởi vì tháng đó chiếu sáng bắn tại phía trên thời điểm, cái rương mặt ngoài sẽ xuất hiện một loạt chữ số La Mã cùng kéo chữ T mẫu.

Đây là một cái valy mật mã con, lúc ấy Thẩm Lãng quả thật có chút kinh diễm đến, không hề nghi ngờ đây cũng là một cái văn minh thời thượng cổ sản phẩm, bên trong nhất định có một cái ác mộng thạch làm năng lượng nơi phát ra.

Như vậy cái rương này mật mã là cái gì? Tổng cộng có mười chín vị nhiều.

Đổi thành những người khác căn bản không có khả năng mở ra cái rương này, nhưng Thẩm Lãng cơ hồ liếc mắt liền nhìn ra nó mật mã.

Quá rõ ràng bất quá, cái rương mặt ngoài có một cái hình tròn, như vậy không hề nghi ngờ sẽ là số Pi.

Thế là Thẩm Lãng đè xuống La Mã chữ cái 3.1 4159 2653 5897 93, cái rương trực tiếp liền mở ra.

Bên trong tràn đầy, có ròng rã năm bình đan dược, năm quyển thượng cổ điển tịch, còn có Khương Ly ghi chép xuống nhiều loại tư liệu, ròng rã vượt qua mấy chục vạn chữ.

Thẩm Lãng đọc xong về sau, thật sự là nhìn mà than thở, đây quả thực là bảo tàng khổng lồ.

Nhất là Khương Ly ghi lại những tài liệu kia, có rất nhiều đều là toàn bộ phương tây thế giới mang tính then chốt cơ mật.

Nhưng lúng túng là, cái này rương đồ vật không phải lưu cho

Thẩm Lãng, mà là lưu cho Helen công chúa.

Thẩm Lãng yêu thương mình nữ nhi, Khương Ly đương nhiên cũng không ngoại lệ, nhưng khi Helen công chúa vừa mới xuất sinh không lâu, hắn liền rời đi tân đại lục trở về vương triều Đại Viêm, vì lẽ đó lưu lại quý báu nhất đồ vật cho mình nữ nhi,

Cái này nửa tháng thời gian bên trong, Thẩm Lãng đại đa số thời điểm đều đang nghiên cứu Khương Ly bệ hạ lưu lại những bảo vật này.

Quả thực quá trọng yếu, hoàn toàn là Thẩm Lãng mở ra cục diện ngọn đèn chỉ đường.

Nâng mấy ví dụ.

Khương Ly tại tư liệu bên trong nói cho Helen, nơi nào có to lớn dầu hỏa mỏ. Cái gọi là dầu hỏa, đương nhiên liền là dầu hỏa.

Nơi nào có cỡ lớn mỏ vàng, nơi nào có phẩm vị cao nhất quặng sắt.

Những thứ này cũng không tính là, mấu chốt hắn còn đánh dấu ra hai cái thượng cổ di tích địa điểm, còn có Amazon nữ chiến sĩ bộ lạc lịch sử cùng cấm kỵ, còn có các nàng rất nhiều cơ mật.

Tóm lại, Khương Ly bệ hạ lưu lại cái rương này đối với Thẩm Lãng tới nói quả thực liền là một cái bảo tàng khổng lồ, hắn mỗi ngày đều tại mất ăn mất ngủ nghiên cứu.

. . .

Mà cái này nửa tháng thời gian, Trương Xuân Hoa thật muốn mệt mỏi thổ huyết.

Thẩm Lãng làm Chủ quân, thật sự tình gì đều không làm, cũng chỉ là hạ lệnh làm cái này làm cái kia, tất cả bố trí toàn bộ giao cho

Trương Xuân Hoa, còn có nàng mang tới Thiên Nhai Hải Các học viên.

Năm ngàn người nội chính, đã để nàng sứt đầu mẻ trán, mỗi ngày đi ngủ thời gian không cao hơn ba canh giờ.

Bởi vì hết thảy đều là bắt đầu từ số không, có trời mới biết có bao nhiêu khó.

May mắn lúc này giá đỡ đã dựng, nàng rốt cục không cần việc phải tự làm.

"Thẩm Lãng, chúng ta đã không có tiền."

Trương Xuân Hoa đi tới, trực tiếp ở trước mặt nàng ngồi xuống, nốc ừng ực một ly trà.

"Không có tiền?" Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Chúng ta rời đi Nữ Vương thành thời điểm, không phải mang ba mươi mấy vạn kim tệ sao?"

"Xài hết." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, tiêu đến nhanh như vậy?

"Chúng ta mua vượt qua mười vạn người ăn lương thực, mua đại lượng vải bông, mua đại lượng gang, mua số lớn thợ rèn, mua đại lượng hạt giống, đã mua ba ngàn nô lệ, còn có hai vạn nô lệ tại đường biển bên trên."

"Tại nửa tháng trước, ngài bút lớn vung lên một cái, muốn mua mười ba đầu thuyền biển, ngài coi như để ta đi bán, ta cũng thay đổi không ra nhiều tiền như vậy."

"Mặt khác Thẩm Lãng các hạ, ta có thể hỏi một cái, ngài mua những vật này là vì cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Thứ gì a?"

"Ba mươi kim tệ một thớt tơ lụa, ngài mua một trăm năm mươi thớt, các loại nhan sắc đều có, vì sao đâu?"

"Còn có cái này hoàng kim cùng bạch ngọc đai lưng, ngài duy nhất một lần mua mười cái? Đây là vì cái gì đây?"

"Sang quý nhất cá tầm trứng cá muối, còn có sống hươu một trăm năm mươi con, còn có bò sữa ba trăm đầu, hoàng ngưu 270 đầu, mười lăm năm rượu vang đỏ, rượu nho trắng, ngọt hình, nửa ngọt hình, kiền hồng, làm phí công năm trăm ba mươi thùng."

"Các loại đóa hoa tinh dầu, hết thảy ba trăm năm mươi sáu bình."

"Còn có lược, sừng trâu chải, ngà voi chải, ngọc thạch chải tổng cộng vượt qua hơn một trăm thanh."

"Còn có các loại bảo thạch, ngài mua hơn ba trăm cân, ta lần thứ nhất nhìn thấy mua bảo thạch luận cân."

"Ta Nhân Hoàng bệ hạ, xin hỏi ngài mua những vật này làm cái gì đây?"

Thẩm Lãng nói: "Dùng a, ăn a, uống a."

Trương Xuân Hoa đều muốn khóc, hận không thể trực tiếp vung lên dưới mông ghế, đem trước mắt cái này tương lai Nhân Hoàng đập chết.

Cái này, cái này đến lúc nào rồi a? Ngươi làm quân chủ mỗi ngày thoải mái nhàn nhã nằm đọc sách không nói, còn muốn trải qua vương hầu đồng dạng sinh hoạt.

Chúng ta đây là tại chật vật lập nghiệp a, ngươi dùng để mua xa xỉ hưởng thụ đồ vật, liền vượt qua hơn vạn kim tệ.

Ngài thật là chuẩn bị đánh về Đại Viêm đế quốc sao? Ta thế nào cảm giác đi theo ngươi người quân chủ này cực kỳ không đáng tin cậy a.

Lập tức, Trương Xuân Hoa nghiêm túc nói: "Thẩm Lãng ngươi là ta Chủ quân, vì lẽ đó ta nhất định phải khuyên nhủ ngươi, lập nghiệp gian khổ, làm sao như thế xa xỉ lãng phí, chúng ta là hải ngoại lưu vong chính quyền, chúng ta gian khổ khi lập nghiệp, chúng ta có tư cách gì lãng phí? Ngài dạng này xa hoa lãng phí vô địch, xứng đáng liệt tổ liệt tông, xứng đáng hiệu trung ngài con dân. . ."

Trương Xuân Hoa lời nói vẫn chưa nói xong liền im ngay.

Bởi vì Thẩm Lãng đem một chén nửa ngọt hình rượu nho bưng đến miệng của nàng trước, trực tiếp đút nàng uống hết.

Sau đó, mở ra một khối năm thành chín bò bít tết, đút nàng đến miệng bên trong.

Cuối cùng cho nàng đeo lên một đầu bảo thạch dây chuyền, lại lấy tới một đầu lộng lẫy vô cùng váy.

"Thật là thơm. . ." Trương Xuân Hoa nói: "Cái váy này quá đẹp mắt, hiện tại còn thiếu một cái trâm ngực, Mộng La thành đồ trang sức là tinh mỹ nhất, lần sau chúng ta có thể đi mua sắm những điều kia trâm ngực cùng đầu hoa."

Cứ như vậy, Trương Xuân Hoa ôm một đống lớn lễ vật, chóng mặt trở về.

Nhưng mà một lát sau, nàng lại trở về sao, lần này nàng không tiếp tục răn dạy Thẩm Lãng lãng phí phá sản, mà là khổ sở nói: "Thẩm Lãng, chúng ta thật không có tiền, lần trước chúng ta cho hải tặc xuống mười ba chiếc thuyền biển đơn đặt hàng, nhân gia đã đem thuyền mang đến, chẳng mấy chốc sẽ cập bờ, một tay giao tiền một tay giao thuyền, nếu không có thuyền, chúng ta liền không thể vận tới đầy đủ tro núi lửa, xi măng sản lượng liền muốn thật to bị hạn chế."

Thẩm Lãng nói: "Lần này cần bao nhiêu tiền?"

"Mười lăm vạn kim tệ." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Bọn hắn tại sao không đi đoạt a? Một chiếc thuyền biển muốn hơn một vạn kim tệ?"

Trương Xuân Hoa nói: "Thuyền này đúng là bọn hắn giành được, theo ngoài vạn dặm giành được, giá cả rất đắt, nhưng cũng là lấy mạng người đổi lấy. Trên biển lợi nhuận vốn cũng không có thể cùng trên lục địa sinh ý so sánh, liếm máu trên lưỡi đao sinh hoạt vốn là hẳn là kiếm tiền. Mà lại mỗi một con thuyền đều tự mang thủy thủ, cái giá tiền này không có chút nào đắt."

Có ít người nói Hắc Trân Châu người vốn là hải tặc, vì sao mình không đi cướp đâu?

Tuyệt đối không được!

Thỏ không ăn cỏ gần hang, Thẩm Lãng muốn đại lực phát triển mình thành thị, nhất định phải dựa vào bình thường mậu dịch.

Chỉ cần người khác có thể theo ngươi nơi này kiếm được tiền, hải tặc cùng buôn bán trên biển bọn họ mới có thể liên tục không ngừng đem đồ vật vận đến ngươi nơi này ra bán.

Dạng này mới là thu được tài nguyên hữu hiệu nhất biện pháp, một khi tín dự hủy đi, liền không có người cùng ngươi làm ăn.

"Chúng ta còn có bao nhiêu kim tệ?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Hai vạn."

Thẩm Lãng có chút xấu hổ, hắn phá sản được thực tế có chút hung ác, mà lại một khi có tiền liền không nhịn được liên tục hoa, liên tục hoa.

Cái này mười ba chiếc thuyền biển thực tế quá trọng yếu, chẳng những vận chuyển tro núi lửa cần dùng đến những thứ này thuyền biển, vận chuyển quặng KNO3 cũng cần đại lượng thuyền biển.

Có thể nói như vậy, thuyền biển là Thẩm Lãng mệnh căn tử, hơn một vạn kim tệ một chiếc nhìn rất đắt, nhưng mà có thể cho Thẩm Lãng tiết kiệm bao nhiêu thời gian.

"Những thứ này thuyền biển còn bao lâu nữa mới có thể dựa vào bờ?" Thẩm Lãng hỏi.

"Ước chừng không đến mười ngày." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, ta đi ra ngoài một chuyến."

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi đi nơi nào?"

"Đi Bích Kim thành." Thẩm Lãng nói: "Đi kiếm tiền."

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi, ngươi chẳng lẽ thật muốn đi bán thân thể của mình a?"

Thẩm Lãng khịt mũi coi thường nói: "Nhìn ngươi nói, làm sao có thể? Ta dù nói thế nào cũng là tương lai Nhân Hoàng, làm sao lại bán thân thể của mình đâu? Như ngươi loại này suy nghĩ rất nguy hiểm a, một thiếu tiền liền hướng phương diện kia nghĩ, ngược lại là đáp câu nói kia, nữ nhân xấu đi liền có tiền."

"Ta lại thanh minh, ta thế nhưng là tương lai Nhân Hoàng, ta là trên thế giới người cao quý nhất, ta làm người nhất định phải bạch bích không tì vết, nói ta bán thân thể của mình? Quả thực là đối Nhân Hoàng vũ nhục."

Trương Xuân Hoa khom mình hành lễ nói: "Ta sai, Nhân Hoàng bệ hạ."

. . .

Hai ngày rưỡi sau!

Cải trang trang phục sau Thẩm Lãng xuất hiện tại Bích Kim thành bên trong.

Đây là một tòa phổ thông trạch viện, nhưng mà sau khi đi vào, lại là tráng lệ.

Đó có thể thấy được cái này tòa nhà chủ nhân phi thường có tiền, nhưng bởi vì huyết thống không cao, vì lẽ đó nhà bề ngoài không thể quá kiêu căng.

Đây chính là Duy Đạt tộc bi ai, coi như ngươi có tiền nữa, cũng chỉ có thể ở vào Tây Luân vương triều trung hạ tầng, chỉ có thể ở tại Bích Kim thành chân núi, mà những cái kia nghèo khổ người da trắng ngược lại có thể ở tại sườn núi, coi như không có tiền cũng có thể giẫm lên đỉnh đầu.

"Thân ái, ngươi. . . Ngươi thật tới tìm ta? Ta thực tế quá muốn ngươi."

Một cái mỹ lệ nữ nhân nhào lên, lập tức cùng Thẩm Lãng hôn lên cùng một chỗ.

Sau một lát, hai người liền lăn cùng một chỗ, quần áo trên người toàn bộ biến mất.

Bên ngoài bảo hộ Thẩm Lãng Mạnh Roland nghe được về sau, da đầu từng đợt run lên.

Cái này. . . Đây chính là chúng ta muốn hiệu trung quân chủ sao?

Nàng thế nhưng là nghe được rõ ràng, trước đó Thẩm Lãng còn luôn miệng nói mình là cao quý Nhân Hoàng, nhất định phải bạch bích không tì vết.

Kết quả là muốn tiền, thật cùng một cái mỹ lệ nữ buôn bán trên biển ngủ.

Cái này, cái này chẳng lẽ không phải bán thân thể của hắn sao?

Quả thực là không có chút nào ranh giới cuối cùng, không giống nhân quân. Nàng trước đó hiệu trung Medusa, cao quý cỡ nào, cỡ nào cao cao tại thượng.

Người với người chênh lệch làm sao lại lớn như vậy đâu?

. . .

Hơn nửa canh giờ.

"Người yêu, ngươi mấy tháng trước không phải tại Nữ Vương thành sao? Ngươi không phải Medusa trượng phu sao? Tại sao lại trở về nhìn đáng thương ti tiện Hill đâu?" Hắc Quả Phụ Hill dịu dàng nói.

Mấy tháng này nàng tưởng niệm Thẩm Lãng sao? Phi thường nghĩ, thậm chí mỗi một lần nhớ tới đều giống như uống say.

Nhưng mà tương tư muốn điên? Không có hắn không được sao?

Không phải!

Hill là một cái phi thường độc lập nữ tính, làm nàng cùng thích nam nhân cùng một chỗ thời điểm, hội không giữ lại chút nào phóng thích nhiệt tình của mình.

Nhưng mà sau khi tách ra, nàng lại hội trở lại cuộc sống của mình đi, không có nam nhân nàng cũng có thể sống rất khá.

Thẩm Lãng nói: "Thân ái, ta muốn cùng ngươi làm một cái sinh ý."

Hill đôi mắt đẹp run lên, nàng không hi vọng nghe được cái từ này, nàng trước đó nói muốn gả cho Thẩm Lãng, cùng hắn cùng hưởng tất cả tài phú, hoàn toàn là lời thật lòng, một khi thành hôn sinh con về sau, liền là người một nhà, hết thảy tất cả đều là gia đình tài sản.

Nhưng mà trước mắt Thẩm Lãng rõ ràng không có khả năng cùng nàng thành hôn, nàng có thể đưa cho Thẩm Lãng rất nhiều lễ vật, dù là lại trân quý lễ vật đều có thể, dùng để biểu đạt tình yêu của mình.

Nhưng mà trực tiếp đưa tiền? Vậy không được! Vi phạm nàng làm buôn bán trên biển chuẩn tắc.

Hill theo Thẩm Lãng trong ngực rút ra, mặc vào tơ lụa áo ngủ, nghiêm mặt nói: "Thân ái, ta rất yêu ngươi, quả thực bị ngươi mê được thần hồn điên đảo. Nhưng mà tình yêu về tình yêu, làm ăn là làm ăn. Nếu như ngươi muốn cùng ta làm ăn lời nói, vậy ta chỉ có thể dựa theo buôn bán trên biển quy củ tới."

Thẩm Lãng nói: "Kia là đương nhiên."

Hill nói: "Vậy ngươi muốn cùng ta làm cái gì sinh ý đâu? Tâm ta thích nam nhân, hẳn là ngươi muốn bán thân thể của mình cho ta không? Vậy cũng được, mười cái kim tệ một lần, đây đã là cao nhất giá cả."

Hắc Quả Phụ Hill cảm thấy vừa rồi mình quá nghiêm túc, vì lẽ đó lại trêu chọc thân thiết thêm một câu.

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Nhưng mà Hill tại ta chỗ này lại là vô giá, mỗi một lần cùng với ngươi thời điểm, ta đều phảng phất đang trong thiên đường trầm luân, ta nguyện ý dốc hết tất cả, đổi lấy cùng ngươi một buổi sung sướng."

Hắn một bên nói, một bên cẩn thận từng li từng tí mở hộp ra, từ bên trong xuất ra một đầu bát, một cái ly uống rượu.

Hill con mắt lập tức sáng, run rẩy nói: "Đồ sứ?"

Tại phương tây cùng phương đông làm ăn hoàn toàn không giống, có nhiều thứ tại phương đông thế giới không có chút nào đáng tiền, nhưng mà tại phương tây thế giới lại rất đáng tiền.

Trước đó phương đông cùng phương tây không có hoàn toàn đứt hẳn vãng lai thời điểm, phương đông thế giới tơ lụa, lá trà, đồ sứ đã từng từng tiến vào phương tây thế giới, cùng Địa Cầu cổ đại đồng dạng, gây nên to lớn vang dội.

Về sau đông tây phương thế giới giao lưu triệt để đoạn tuyệt về sau, vẫn là có bộ phận phương đông thế giới người tiến vào Tây Luân vương triều, tại dã ngoại phát hiện tằm hoang, đồng thời bắt đầu đại quy mô nuôi nhốt, miễn cưỡng bồi dưỡng lên Tây Luân vương triều tơ lụa sản nghiệp.

Nhưng coi như như thế, Tây Luân vương triều tơ lụa giá cả vẫn như cũ là Đại Viêm đế quốc gấp năm lần trở lên, bởi vì bọn họ sản lượng thấp hơn nhiều.

Lá trà ngược lại là đơn giản, một khi phát hiện trà gốc về sau, đại quy mô cấy ghép, hiện tại Tây Luân vương triều đã có hàng loạt liên miên vườn trà, lá trà giá cả cũng vẻn vẹn vương triều Đại Viêm 1,5 lần mà thôi.

Nhưng mà đồ sứ liền khó, theo phương đông thế giới chạy trốn tới Tây Luân vương triều người, hoặc là quân đội, hoặc là quý tộc, ai sẽ đốt đồ sứ a?

Trên Địa Cầu lịch sử cũng giống như nhau, phương tây thế giới cứ việc rất sớm đã mua Trung Quốc đồ sứ, nhưng mãi cho đến cận đại mới bắt đầu tự sản đồ sứ. Tại dài dằng dặc mấy ngàn năm tuế nguyệt bên trong, Châu Âu cùng bên trong Á Đô đại lượng sử dụng ngân khí cùng đồ gốm.

Bây giờ Tây Luân vương triều cũng là như thế, hào môn quý tộc dùng kim khí, người giàu có dùng ngân khí, người bình thường dùng đồ gốm.

Đồ sứ? Theo mậu dịch gián đoạn, đã sớm trở thành tuyệt phẩm. Chỉ có số ít quý tộc trong nhà mới có đồ sứ, mỗi một lần quý tộc yến hội, nếu như nhà ngươi không có đồ sứ, vậy nhất định sẽ gặp phải chế nhạo.

Tại toàn bộ Tây Luân vương triều, đồ sứ là cao đoan nhất dụng cụ, nó phía dưới mới là kim khí, ngân khí. Vật hiếm thì quý, mãi mãi cũng là chính xác.

Hill đối đèn đuốc chiếu bộ này đồ sứ.

Quả thực quá kinh diễm, bóng loáng như ngọc, mỏng như giấy, mà lại mặt trên còn có lộng lẫy đồ án, không phải vẽ lên đi, mà là nung đi lên.

Cái này ba kiện đồ sứ, quả thực so Dibos công tước gia đồ sứ còn muốn trân quý.

Đây là đương nhiên, Thẩm Lãng từng tại Dibos phủ công tước lại một đoạn thời gian rất dài, biết trong nhà nàng có mấy chục bộ đồ sứ, quả thực là đỉnh cấp hào môn, mà lại những thứ này đồ sứ coi như tại Đại Viêm đế quốc cũng coi là trân phẩm.

Nhưng mà, nhưng cũng so ra kém Thẩm Lãng lấy ra cái này ba kiện hàng mẫu.

Thẩm Lãng cái này ba kiện đồ sứ, quả thực là (tụ) tập Địa Cầu mấy ngàn năm đồ sứ công nghệ đại thành, lúc này mới nung đi ra.

Ròng rã năm mươi ngày, nung hơn ngàn kiện, nhưng thành phẩm vẻn vẹn chỉ có mấy chục kiện mà thôi, còn lại đều thất bại.

Dạng này trân phẩm, làm sao không kinh diễm?

Làm sao không rung động?

Thẩm Lãng chỉ vào cái này chén nhỏ nói: "Cái này bát, trị giá bao nhiêu tiền?"

Hill đối ánh đèn mảnh chiếu, sau đó thân thể mềm mại run lên, nước mắt trào ra.

Bởi vì cái này bát bạch ngọc không tì vết, mỏng trong suốt, nhìn qua phảng phất không có đồ án, nhưng mà tại cường quang chiếu xuống, lại có thể nhìn thấy một cái tinh xảo vô cùng đồ án, thậm chí có chút giống là tiền giấy lên hình mờ.

Mà cái này đồ án, liền là Hill chân dung. Quá kinh diễm, quá tinh diệu tuyệt luân.

"Nó đối với ta là vô giá." Hill nói: "Ta muốn đời đời kiếp kiếp đem nó truyền thừa tiếp."

Thẩm Lãng nói: "Dạng này một đầu bát, ở bên ngoài trên thị trường có thể bán bao nhiêu tiền?"

Hill nói: "Là đại quy mô bán, vẫn là quy mô nhỏ giống như xa xỉ phẩm đồng dạng?"

Thẩm Lãng nói: "Đại quy mô."

Hill nghĩ một lát mới nói: "Bởi vì đồ vật mậu dịch đoạn tuyệt thật lâu, vì lẽ đó Tây Luân vương triều đồ sứ nát một kiện liền ít một kiện, giá cả đã cao đến không bình thường, một đầu thượng hạng bát sứ đại khái tại mấy chục kim tệ trở lên. Mà cái này bát sứ vượt xa Tây Luân vương triều hiện hữu bát sứ tiêu chuẩn, vì lẽ đó có lẽ có thể bán đi rất cao giá cả. Nhưng cân nhắc đến một khi đại quy mô cung ứng, khan hiếm tính liền sẽ hạ xuống. Nhưng nó nhất định sẽ vang dội toàn bộ Tây Luân vương triều, thậm chí đến lúc đó không có dạng này đồ sứ cũng sẽ là quý tộc sỉ nhục."

"Vì lẽ đó, ta cảm thấy dạng này một đầu bát định là mười lăm cái kim tệ, là một cái phi thường hợp lý giá cả."

Cái này Thẩm Lãng dự đoán không sai biệt lắm, bởi vì bán căn bản cũng không phải là sinh hoạt dụng cụ, mà là thân phận biểu tượng, hoàn toàn là xa xỉ phẩm.

Mười lăm cái kim tệ, cũng đã hoàn toàn là tuyệt đối bạo lợi.

Thẩm Lãng nói: "Về sau mỗi tháng ta hướng ngươi cung cấp bốn ngàn bộ đồ sứ, từ ngươi độc nhất vô nhị tiêu thụ như thế nào?"

Hill đôi mắt đẹp trợn to, run rẩy nói: "Như thế ta liền có thể vứt bỏ tất cả sinh ý, tại trong vài năm để ta tài sản tăng gấp mấy lần. Thậm chí ta đều không thể tưởng tượng ta một nhà như thế nào tiếp nhận khổng lồ như vậy sinh ý."

Thẩm Lãng nói: "Ta mặc kệ ngươi bán bao nhiêu tiền, mỗi bộ đồ sứ năm kiện, một bộ năm cái kim tệ bán cho ngươi, như thế nào?"

Hill nói: "Vậy ta sẽ trở thành toàn bộ nam bộ nhất kẻ giàu có một trong những nữ nhân."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà ta cần sớm dự chi 25 vạn kim tệ, ngươi có sao?"

Hill nói: "Ta có rất nhiều tiền, bởi vì gia tộc của ta tích lũy trên trăm năm tài phú, nhưng ngươi muốn 25 vạn kim tệ, cũng đã vượt qua ta hiện hữu hoàng kim một nửa."

Thẩm Lãng nói: "Cái này cần ngươi cho ta to lớn tín nhiệm, nếu như ta là lừa đảo, vậy ngươi liền tổn thất gia tộc một nửa hoàng kim. Ta đương nhiên hi vọng ngươi có thể tin tưởng ta mị lực cá nhân, nhưng làm thành thị thương nghiệp đồng bạn, ta có thể mời ngươi tham quan trụ sở của ta."

"Không (được), ta đáp ứng trước ngươi, đồng thời đem tiền cho ngươi, lại đi tham quan trụ sở của ngươi." Hill nói: "Ta hoàng kim giấu ở một cái cực kỳ địa phương bí ẩn, ngươi đem địa chỉ cho ta, ta đem hoàng kim vận đi qua."

Thẩm Lãng nói: "Một lời đã định, hợp tác vui vẻ."

. . .

Bảy ngày sau đó!

Hill thuyền biển xuất hiện tại Bích Triều bán đảo trên bến tàu, vận tới 25 vạn kim tệ.

Nàng không có leo lên Thẩm Lãng căn cứ, phảng phất dạng này mới là tín nhiệm với hắn.

Nhưng mà Thẩm Lãng lại leo lên nàng thuyền biển, ròng rã hơn một canh giờ mới xuống.

Xuống thời điểm, hắn hai chân có một ít mềm.

Đi theo hắn cùng một chỗ xuống thuyền, còn có 25 vạn kim tệ, ròng rã hơn một trăm rương.

Trương Xuân Hoa kinh ngạc đến ngây người.

Tương lai Nhân Hoàng cứ như vậy đáng tiền sao?

Bán một lần thân thể, có thể kiếm lời nhiều như vậy kim tệ?

Khó trách ngươi Thẩm Lãng tiêu tiền như nước, ngươi tiền này tới rất dễ dàng a.

Bất quá dùng tiền mua Thẩm Lãng xuân phong nhất độ chính là ai vậy, có phải hay không là một cái vừa già lại xấu nữ nhân?

Một lát sau, nàng nhìn thấy cái này tốn hao món tiền khổng lồ nữ nhân.

Là cái Duy Đạt tộc nhân, nhưng mà mỹ lệ phi thường, vóc người đẹp đến bạo, để đại bộ phận đông phương nữ tử đều đố kỵ không thôi.

Mấu chốt nàng nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt hàm tình mạch mạch, nhiệt liệt như hỏa.

Dáng dấp đẹp trai nam nhân, một khi không muốn mặt, quả thực liền là muốn làm gì thì làm.

Hill đội tàu đi, lưu lại 25 vạn kim tệ.

Thẩm Lãng cùng Trương Xuân Hoa nhìn qua cái này chồng chất như núi kim tệ.

"Thẩm Lãng, ngươi cái này Nhân Hoàng quá vô sỉ, vậy mà thật đi bán thân thể của mình."

Thẩm Lãng không khỏi nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta không có đi bán thân thể của mình."

Trương Xuân Hoa nói: "Ta lại không có trách ngươi, một lần có thể bán 25 vạn kim tệ, kia cái gì đều trị giá, không bằng ngươi lại đi bán một lần?"

Ta, móa!

Yêu tinh, nếu không phải ta thực tế khí lực hao hết, ta liền để ngươi cảm thụ một chút cái gì là 25 vạn kim tệ một lần.

Ta liền để ngươi hung hăng ra một lần máu.

. . .

Cùng lúc đó!

Ma quỷ tam giác lớn hải vực, xuất hiện một chi cường đại hạm đội.

Đây là Thiên Nhai Hải Các, Tru Thiên Các, Phù Đồ Sơn liên hợp hạm đội, thông qua nửa năm chuẩn bị sau. Chi này mạo hiểm hạm đội rốt cục tổ kiến thành công, mà lại hoàn toàn phỏng theo Kim thị gia tộc cái kia một chiếc thuyền lớn.

Nhất là phòng lôi biện pháp, hoàn toàn trích dẫn được giống nhau như đúc.

Bởi vì Thẩm Lãng thiết kế chiếc thuyền kia rất khó giữ bí mật, mặc dù là Thẩm Lãng thiết kế, nhưng là Thiên Đạo hội phụ trách kiến tạo.

Bây giờ Thiên Nhai Hải Các đã cầm tới hoàn chỉnh bản vẽ, thậm chí biết được tránh sét nguyên lý.

Tiến vào ma quỷ tam giác lớn đáng sợ nhất một điểm liền là sét đánh, bởi vì vô số kể thiểm điện căn bản không có bất luận cái gì quy luật có thể nói, căn bản là tránh không xong.

Bất luận cái gì thuyền sau khi tiến vào, rất nhanh liền sẽ bị lôi điện đánh nát.

Mà đạt được Thẩm Lãng phòng lôi thuyền bản vẽ về sau, bọn hắn cải tạo năm chiếc đại hạm, đồng thời làm rất nhiều lần thí nghiệm, hoàn toàn chứng minh loại này kiểu mới thuyền có thể phòng lôi.

Nguyên bản lục đại siêu thoát thế lực đều đã gián đoạn thám hiểm ma quỷ tam giác lớn kế hoạch.

Nhưng bây giờ không giống, Kim thị gia tộc khả năng tiến vào ma quỷ tam giác lớn, Thẩm Lãng ngồi cái kia to lớn cầu cũng bay vào ma quỷ tam giác lớn.

Không sai, cho đến bây giờ toàn bộ Đại Viêm đế quốc người đều cho rằng Thẩm Lãng cũng tiến vào ma quỷ tam giác lớn.

Cuối cùng vòi rồng đem hắn cuốn đi một màn kia khoảng cách quá xa, mà lại là đêm tối tăng thêm vòi rồng che chắn, căn bản cũng không có nhìn thấy Thẩm Lãng nhiệt khí cầu bị cuốn đi quá trình.

"Bệ hạ có chỉ, Khương Ly chi tử Thẩm Lãng còn có người nhà của hắn, sống thì gặp người, chết phải thấy xác."

"Tiến vào ma quỷ tam giác lớn!"

Theo Ninh Hàn công chúa ra lệnh một tiếng, tam đại thế lực liên hợp hạm đội, bỗng nhiên lái vào nhân loại cấm khu, ma quỷ tam giác lớn!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 423: : Mới Đại Đế Quật Khởi! Mộc Lan Vận Mệnh!

Thẩm Lãng quá tưởng niệm Mộc Lan.

Trước đó cái kia mấu chốt hòn đảo, hắn mệnh danh là Mộc Lan đảo. Mà toà này hoàn toàn mới thành trì, hắn lại mệnh danh là Mộc Lan thành.

Tòa thành thị này mỗi ngày đều đang biến hóa, mỗi một ngày đều đang lớn lên mạnh lên.

Thẩm Lãng thật giống như là một cái ma thuật sư, thỏa thích ở trên vùng đất này thi triển kỳ tích.

Ba ngày sau đó, đám hải tặc cho Thẩm Lãng đưa tới mười năm chiếc đại hải thuyền, đồng thời đưa tới tám ngàn nô lệ.

"Tổng cộng hai mươi vạn kim tệ." Cái này hải tặc thủ lĩnh là một cái ngạo mạn người da trắng, không có ai biết tên của hắn, cũng chỉ biết tên của hắn gọi Huyết Tinh nam tước.

Hắn nhìn qua không hề giống là hải tặc, càng giống là một cái ưu nhã quý tộc, lớn lên anh tuấn phải dọa người, coi như mỗi ngày phơi gió phơi nắng làn da cũng vẫn như cũ là trắng nõn. Dùng người phương Đông lại nói liền là mặt như Quan Ngọc.

Hắn là vùng biển này lớn nhất hải tặc, có được hai vạn, trên trăm đầu thuyền, cái này hai ba ngàn dặm hải vực mặt biển trật tự là từ hắn nắm giữ, hắn cùng Hắc Trân Châu có nhất định giao tình, vì lẽ đó song phương mới có đại lượng giao dịch.

Hắn là Thẩm Lãng lớn nhất vật tư thương nghiệp cung ứng, Thẩm Lãng phần lớn lương thực, hoa quả, loại thịt đều là theo chỗ của hắn mua.

Có thể nói như vậy, theo Huyết Tinh nam tước nơi đó ngươi có thể mua được bất kỳ vật gì, chỉ có ngươi nghĩ không ra, không có không mua được đồ vật.

Võ công của hắn cực kỳ cao, cụ thể cao bao nhiêu? Không biết, nhưng Hắc Trân Châu nói nàng hoàn toàn không phải là đối thủ của Huyết Tinh nam tước.

Mà lại cũng không người nào biết vị này Huyết Tinh nam tước niên kỷ, cũng không biết lai lịch của hắn.

"Ta gặp qua ngươi, khởi tử hoàn sinh người phương Đông." Huyết Tinh nam tước hướng về Thẩm Lãng nói: "Dibos Công tước trượng phu."

Thẩm Lãng nói: "Ta cũng đã gặp ngài, lúc ấy hôn lễ, ngài đứng tại bên này vị thứ bảy."

Huyết Tinh nam tước nói: "Ta là lúc ấy duy nhất tiền đồ hôn lễ hải tặc."

Thẩm Lãng nói: "Không, ngài không giống như là một hải tặc, càng giống là một cái quý tộc. Ta có thể xin ngài tiến vào ta tòa thành uống một chén rượu sao?"

Huyết Tinh nam tước liếc mắt một cái nói: "Đó chính là ngài tòa thành sao? Nó xác thực phi thường đặc thù."

Hiển nhiên hắn là chướng mắt Thẩm Lãng tòa pháo đài này, thực tế là quá xấu xí, quá nhỏ, hoàn toàn không có một chút điểm nghệ thuật cảm giác.

Mà lại phảng phất có một loại khác nguyên nhân, khiến cho hắn không có ý định leo lên Thẩm Lãng tòa thành thị này.

"Nếu như ta mời ngài lên soái hạm của ta lên uống rượu, ngài sẽ cự tuyệt sao?" Huyết Tinh nam tước nói.

"Vinh hạnh của ta." Thẩm Lãng nói.

. . .

Kim tệ cùng hàng hóa đã kiểm kê hoàn tất.

Thẩm Lãng leo lên Huyết Tinh nam tước kỳ hạm, đây là một chiếc phi thường to lớn chiến thuyền, trọng tải vượt qua hai ngàn tấn, trên thuyền thủy thủ thêm võ sĩ có gần ngàn người, tổng cộng có tám cỗ cự hình cường nỗ.

Hơn nữa còn phi thường thoải mái dễ chịu, thậm chí được xưng tụng là lộng lẫy đại hạm.

"Chúc mừng ngài, trở thành vùng biển này bá chủ." Thẩm Lãng cười nói: "Vùng biển này tại ngài bảo vệ dưới, nhất định sẽ có được tốt nhất trật tự."

"Quá khen, thần bí Đông Phương tiên sinh." Huyết Tinh nam tước nói: "Ta am hiểu hơn tại mậu dịch, mà cũng không phải là giết chóc."

Cái rắm!

Vị này Huyết Tinh nam tước giết người như ngóe, hắn không biết cướp sạch bao nhiêu thành bang, diệt đi bao nhiêu hạm đội, hắn giết chết người không dưới mấy vạn người, hắn hoàn toàn được xưng tụng là tiểu nhi chỉ đề nhân vật.

Thế giới này chỉ có lấy sai danh tự, không có để cho sai ngoại hiệu. Bất quá hắn tại vùng biển này đúng là phi thường ôn hòa, đại bộ phận dùng mậu dịch làm chủ, hơn nữa còn là một cái công chính trọng tài, xác thực giống như là một cái trên biển quý tộc.

"Thần bí Đông Phương tiên sinh, ngươi càng giống là một cái ma thuật sư a." Huyết Tinh nam tước cười nói: "Vẻn vẹn không đến hai tháng, một tòa thành trì liền xuất hiện tại cái này bán đảo đầu nam, quả thực liền là kỳ tích, ngài đã nổi danh, ma thuật sư tiên sinh."

Thẩm Lãng nói: "Nổi danh với ta mà nói, chưa chắc là chuyện tốt, bởi vì ta đã đầy đủ nổi danh."

"Đúng vậy a, ngài đã đầy đủ nổi danh." Huyết Tinh nam tước nói: "Ngài thế nhưng là Dibos Công tước trượng phu, nàng là phiến khu vực này nữ vương."

Thẩm Lãng nói: "Nam tước các hạ, ta nghĩ ngài không chỉ là muốn muốn nói cho ta biết một điểm này đi."

Huyết Tinh nam tước nói: "Ma thuật sư tiên sinh, xin hỏi ngài là dự định tại tân đại lục kiến thiết ngài vương quốc sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, không, ta ở khu vực này vẻn vẹn chỉ là một cái khách qua đường mà thôi."

Huyết Tinh nam tước nói: "Như vậy xin hỏi ngài sẽ ở chỗ này bao lâu đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Rất ngắn rất ngắn."

Huyết Tinh nam tước cười nói: "Vậy là tốt rồi, bất quá ta vẫn là cần thiết nói cho ngươi, đây là ta cùng ngài một lần cuối cùng giao dịch."

Thẩm Lãng nhún nhún vai.

Huyết Tinh nam tước nói: "Từ hôm nay trở đi, sẽ không còn có người đưa cho ngài tới thuyền, lương thực cùng nô lệ."

Thẩm Lãng nói: "Ta bị mậu dịch phong tỏa sao?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Đúng."

Thẩm Lãng nói: "Là ta làm gì sai? Lại hoặc là ta mạo phạm đến người nào không? Vậy ta biểu thị thật có lỗi."

"Không, không, không." Huyết Tinh nam tước nói: "Cùng ngài giao dịch phi thường vui sướng, ngài là một cái hào phóng người, mà lại ngài vẫn là một cái phi thường có phẩm vị người, chúng ta đều phi thường vui lòng cùng ngài mậu dịch. Nhưng mà Tây Luân thứ ba đế quốc phương nam thủ hộ Dibos Công tước đã hạ lệnh đối với ngài phong sát lệnh, đừng quên, ngài lúc này ngây ngô Bích Triều bán đảo còn tính là lãnh địa của nàng, nếu như đem nàng bản đồ xem như một nữ nhân, vậy ngài chính giẫm tại đầu ngón chân của nàng đắp lên."

Thẩm Lãng nói: "Ta cho là nàng sẽ không để ý, dù sao nàng ròng rã kỵ ta ba tháng."

Huyết Tinh nam tước nhún nhún vai, không nói gì.

Thẩm Lãng nói: "Là triệt để phong sát sao?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Đúng, triệt để phong sát , bất kỳ cái gì buôn bán trên biển , bất kỳ cái gì hải tặc cũng không thể cùng ngài làm ăn, nếu không liền là cùng Russo gia tộc là địch, liền là cùng Tây Luân thứ ba đế quốc là địch."

Thẩm Lãng nói: "Ma Nữ đế quốc vương đô Nữ Vương thành, đã tấn công xong tới sao?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Nhưng mà trừ Nữ Vương thành bên ngoài, Ma Nữ đế quốc cái khác thành bang đều đã bị công hãm. Mà lại hiện tại trọng yếu nhất không phải tiến đánh Nữ Vương thành, mà là đề cử Tây Luân thứ ba đế quốc Hoàng đế bệ hạ. Nhưng mà tiếp xuống sẽ có vượt qua trăm vạn đại quân vây quanh Nữ Vương thành, vì lẽ đó ngài Medusa đại khái sẽ phi thường nguy hiểm."

Thẩm Lãng nói: "Xin hỏi có cái nào mấy vị điện hạ hội cạnh tranh Tây Luân thứ ba đế quốc Hoàng đế đâu? Đương nhiên, nếu như đây là tuyệt mật, vậy cũng không cần nói cho ta."

Huyết Tinh nam tước nói: "Tổng cộng có ba vị điện hạ, vị thứ nhất là Alfonso điện hạ, hắn là Tây Luân thứ hai đế quốc mạt đại hoàng đế đích tôn. Vị thứ hai là Tây Luân cửu thế, có được thuần chính nhất Hoàng tộc huyết thống, là Tây Luân đệ nhất đế quốc người thừa kế, trong huyết mạch của hắn mặt không có chảy xuôi Helen Nữ hoàng huyết dịch, vì lẽ đó đạt được toàn bộ phương bắc quý tộc duy trì."

Helen Nữ hoàng, liền là Nữ Vương thành người kiến tạo, nàng có lẽ là trước đó liền được xưng là Tây Luân vương triều phản nghịch Nữ hoàng, cho tới bây giờ phương bắc rất nhiều quý tộc đều tại căm thù nàng làm hết thảy.

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ xem ra, phảng phất vị này Tây Luân cửu thế có thể sẽ trở thành Tây Luân thứ ba đế quốc Hoàng đế bệ hạ?"

Hải tặc thủ lĩnh Huyết Tinh nam tước nói: "Không, không, không! Còn có vị thứ ba người cạnh tranh Sauron điện hạ, hắn mới là vương vị mạnh mẽ nhất người cạnh tranh."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Sauron điện hạ có được hoàng kim đấu khí, tại mười năm trước cũng đã là Tây Luân vương triều cường giả tuyệt đỉnh. Mười năm trước hắn một thân một mình đi cực bắc đại lục mạo hiểm, ngài hẳn phải biết đi thiên hạ cấm địa mạo hiểm, là anh hùng vinh quang. Đương nhiên những thứ này anh hùng bình thường đều không có còn sống trở về, toàn bộ đều chết. Mặc kệ là đi vạn dặm hoang mạc, vẫn là đi ma quỷ tam giác lớn, lại hoặc là đi cực bắc đại lục người, toàn bộ đều chết!"

"Nhưng mà vị này có được hoàng kim đấu khí Sauron điện hạ thành công trở về, hắn trở thành toàn bộ Tây Luân vương triều chí cao vô thượng anh hùng, mười năm trước hắn liền đã cường đại như thế, bây giờ hay là đã trở thành Tây Luân vương triều đệ nhất cường giả."

"Huống chi còn có người nói, Sauron điện hạ đã được đến toàn bộ Bạch Kinh chúc phúc."

"Bạch Kinh?" Thẩm Lãng kinh ngạc, cái này cùng Bạch Ngọc Kinh có quan hệ gì?

Huyết Tinh nam tước nói: "Bạch Kinh, trong truyền thuyết đây là thần trụ sở, ở tại một cái vĩnh viễn không có đêm tối địa phương."

Thẩm Lãng nói: "Bạch Kinh thuyền có phải là xuất hiện tại qua phương tây thế giới, thuyền của nó ở đâu, nơi đó liền tuyết rơi?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Đây quả thật là tại hải tặc bên trong lưu truyền, nhưng hay là kia cũng là hán tử say nói mớ. Ta chỗ này còn có một cái truyền thuyết ngài muốn nghe một cái sao?"

Thẩm Lãng nói: "Rửa tai lắng nghe."

Huyết Tinh nam tước nói: "Làm Bạch Kinh thuyền xuất hiện trên mặt biển thời điểm, đừng đi nhìn, coi như nhìn thấy cũng muốn quên mất sạch. Bởi vì nó cuối cùng biến mất ở nơi đó, cái nào chủng tộc, liền sẽ diệt vong. Nó như dừng sát ở quốc gia nào bên cạnh, quốc gia nào liền sẽ diệt vong."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà, cái này vẻn vẹn chỉ là hoang đường không bị trói buộc truyền thuyết đúng không?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Phi thường bất hạnh, đây không phải truyền thuyết, mà là chân thực. Mấy chục năm trước, Bạch Kinh tuyết bay thuyền đến phía nam Alzick đế quốc, kết quả Alzick đế quốc diệt vong. Một trăm năm mươi năm trước, Bạch Kinh tuyết bay thuyền đến càng phía đông mê điệt đế quốc, cái kia đế quốc diệt vong. Một ngàn năm trước, Bạch Kinh tuyết bay thuyền tới đến Daya đế quốc, Daya đế quốc diệt vong."

Thẩm Lãng nói: "Daya đế quốc? Không phải liền là Duy Đạt tộc trong lịch sử duy nhất cường đại đế quốc sao?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Đúng, trên thực tế hiện tại cũng còn có thể nhìn thấy Daya đế quốc thành thị phế tích. Cứ việc không có bất kỳ cái gì sách sử ghi chép, nhưng mà ta đi qua Daya đế quốc thành bang, phát hiện đây tuyệt đối là một cái phi thường cường đại đế quốc. Nếu như nó không có tiêu vong, Tây Luân đại đế xuôi nam thời điểm, sẽ không dễ như trở bàn tay quét ngang toàn bộ tân đại lục thành lập Tây Luân vương triều, trong tay hắn dù sao mới ba vạn người mà thôi."

Thẩm Lãng lâm vào nghi hoặc.

Cái kia phương tây thế giới cái này Bạch Kinh, là phương đông thế giới Bạch Ngọc Kinh sao?

Quả thật tại Đại Viêm đế quốc, Bạch Ngọc Kinh đồng dạng là thần bí mà cường đại, nhưng mà xa xa không có giống phương Tây truyền thuyết bên trong cái kia cường đại quỷ dị a.

Thuyền của nó bay tới chỗ nào, đế quốc nào, cái nào bộ tộc liền diệt vong.

Hay hoặc là Bạch Ngọc Kinh thế lực vượt ngang đông tây phương thế giới, chỉ bất quá nó trọng tâm tại phương tây thế giới?

Mà lại Đại Viêm đế quốc vây quét Thẩm Lãng thời điểm, Bạch Ngọc Kinh người cứ việc chưa từng xuất hiện, nhưng nó thuyền vẫn là xuất hiện, nói cách khác nó vẫn là nghe theo Đại Viêm đế quốc Hoàng đế ý chỉ.

Cái kia Đại Viêm đế quốc Hoàng đế, chẳng phải là so với trong tưởng tượng còn muốn điểu?

Thẩm Lãng cảm thấy thế giới này quá thần bí, làm ngươi cho rằng tới gần chân tướng thời điểm, lại kéo ra một cái càng lớn chân tướng, khiến cho phảng phất người mù sờ voi.

Không được, Thẩm Lãng muốn tiếp tục đi nghiên cứu Khương Ly bệ hạ lưu lại những tài liệu kia.

Năm đó Khương Ly thăm dò phương tây thế giới rất nhiều năm, rất nhiều chuyện hắn ghi chép mới là tiếp cận nhất chân tướng.

. . .

Trở lại chuyện chính.

Huyết Tinh nam tước nói: "Nhận Bạch Kinh chúc phúc, Sauron điện hạ liền đã đem một nửa vương miện đội ở trên đầu. Mà đổi thành bên ngoài một nửa vương miện, liền là phương nam mấy đại chư hầu vì hắn mang lên, Dibos Công tước, Russell Công tước duy trì chính là Sauron điện hạ."

Lần này vây công Ma Nữ đế quốc người đề xuất liền là Dibos Công tước, Russell Công tước bọn người, tổng cộng phát động quân đội vượt qua trăm vạn.

Thẩm Lãng vốn cho là bọn họ mục tiêu vẻn vẹn chỉ là tiêu diệt Ma Nữ đế quốc, hiện tại xem ra đây là một trận lập quốc chi chiến.

Năm đó Ninh Dực Thái tử vì đoạt vương vị, tự mình đi Nam

Ẩu quốc cùng Căng Quân quyết chiến, muốn dựa vào cái này bất thế công lao vững chắc mình Thái tử vị trí.

Mà bây giờ vị này cường giả tuyệt thế Sauron điện hạ, cũng muốn thông qua trận này diệt quốc công lao leo lên Tây Luân thứ ba đế quốc hoàng vị.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia bây giờ vị này Sauron điện hạ đâu?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Ngay tại trình diễn kỳ tích."

Thẩm Lãng nói: "Cái gì kỳ tích?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Một kiếm san bằng thiên hạ kỳ tích, theo vĩnh viễn đông lạnh Hải Nam xuống tiến vào Tây Luân vương triều, đi ngang qua từng cái thành bang, thuận người xương, nghịch người vong."

Như thế điểu?

Thẩm Lãng có thể tưởng tượng cái kia hình tượng, vô cùng tôn quý hoàng tử theo cực bắc đại lục mạo hiểm mà đến, nay đã là anh hùng.

Một người một kiếm xuôi nam, tiến vào một tòa lại một tòa thành thị, kiếm chỉ tòa thành thị này chủ nhân, mặc kệ là Bá tước, vẫn là Công tước, đều chỉ có một vấn đề.

Phải chăng hiệu trung ta?

Không hiệu trung? Chém giết!

Thật sự là khí thế kinh thiên.

Đương nhiên là có người có lẽ sẽ nói, vì sao không mấy ngàn người mấy vạn người xông đi lên giết hắn?

Cái này sao có thể? Sauron. Tây Luân thế nhưng là đế quốc hoàng tử, mà lại là mấy trăm năm qua duy nhất theo cực bắc đại lục thành công trở về đại anh hùng, chỉ sợ vô số thần dân cùng binh sĩ trong lòng đối với hắn đã sớm kính ngưỡng sùng bái.

Thẩm Lãng nói: "Hắn chỉ sợ là muốn phục chế Tây Luân đại đế kỳ tích, hắn cứ như vậy một người một kiếm xuôi nam, không có bất kỳ cái gì quân đội sao?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Không có, có thiên quân vạn mã muốn hiệu trung đi theo hắn. Nhưng hắn đều cự tuyệt, hắn nói cần nhờ mình lực lượng đoạt được đế vị."

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ, hắn đã chinh phục mấy cái thành bang?"

"Ba mươi chín cái." Huyết Tinh nam tước nói.

Thẩm Lãng nói: "Mỗi một cái thành bang, đều là hắn một người một kiếm chinh phục?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Đúng, mười lăm cái lãnh chúa bị chém giết, hai mươi bốn lãnh chúa lựa chọn hiệu trung."

Thẩm Lãng líu lưỡi, hắn có thể tưởng tượng một màn này, quả thực là ngưu bức trùng thiên.

Một người một kiếm, bình định nửa thiên hạ.

Dạng này người rất nhanh liền hội chinh phục toàn bộ Tây Luân vương triều tất cả quý tộc cùng thần dân tâm, sau đó không có chút nào ngăn cản leo lên Hoàng đế, chân chính thống nhất toàn bộ Tây Luân đế quốc.

"Bây giờ Medusa, đã trở thành sau cùng chinh phục mục tiêu." Huyết Tinh nam tước nói: "Nàng hoặc là bị chém giết, hoặc là quỳ rạp trên đất cam làm thần thiếp."

Thẩm Lãng có thể tưởng tượng, vị này Sauron điện hạ một đường xuôi nam, một người một kiếm chinh phục một tòa lại một tòa thành thị.

Cuối cùng trăm vạn đại quân vây quanh Nữ Vương thành, mà hắn cùng Medusa tiến hành đỉnh phong quyết chiến, sau đó triệt để leo lên hoàng vị.

Thẩm Lãng nói: "Russell Công tước là một cái chân chính người yêu nước, hắn khát vọng nhìn thấy một cái cường giả tuyệt thế giáng lâm Tây Luân vương triều, lại một lần nữa thống nhất phương tây thiên hạ. Nhưng Dibos Công tước nhưng không có dạng này thuần túy, là nguyên nhân gì khiến cho nàng đánh bạc tất cả đi duy trì vị này Sauron điện hạ đâu?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Đợi đến Sauron điện hạ đăng cơ làm hoàng về sau, Dibos Công tước sẽ trở thành bên ngoài phi, đến lúc đó nàng liền sẽ trở thành đế quốc phương nam thủ hộ, con của nàng sẽ sửa họ vì Tây Luân Russo, trở thành đế quốc thân vương một trong."

Cái gọi là bên ngoài phi, vẻn vẹn chỉ là một loại cung kính xưng hô mà thôi, trên thực tế liền là không có hôn lễ tình nhân. Tương đương với phương đông thế giới ngoại thất, nhưng cũng là mang theo khế ước thuộc tính.

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là, Dibos Công tước đã không phải là xử nữ."

Huyết Tinh nam tước nói: "Chúng ta phương tây không giống các ngươi phương đông, không có như vậy chú ý. Medusa cũng đã sinh qua hài tử, nhưng Sauron điện hạ vẫn như cũ muốn cưới nàng trở thành đế quốc hoàng hậu, đương nhiên hắn nguyên thoại là, hoặc là trở thành hoàng hậu, hoặc là chết!"

Thẩm Lãng ánh mắt không khỏi co rụt lại.

Trình độ nào đó, Medusa cùng hắn không có cái gì quan hệ, nhưng là hắn hài tử mẫu thân.

Hiện tại vị này Sauron hoàng tử vậy mà phát ra dạng này bá khí tuyên ngôn, để Medusa hoặc là trở thành nữ nhân của hắn, hoặc là chết.

Còn có Dibos Công tước, khó trách bỏ được bỏ ra tiền vốn lớn như vậy, cơ hồ dốc hết tất cả, mà lại đối Thẩm Lãng dạng này mỹ nam tử cũng coi là cỏ rác, nguyên lai đã sớm coi trọng tương lai Sauron đại đế.

Lần này nàng một khi thành công, toàn cả gia tộc đều sẽ Niết Bàn, chính là trở thành Tây Luân đế quốc đỉnh cấp hào môn.

Bất quá, vị này Huyết Tinh nam tước vì sao muốn nói cho hắn biết những thứ này đâu?

Thẩm Lãng hỏi: "Nam tước các hạ, xin hỏi ngài biết Helen công chúa sao? Tại trận này Tây Luân vương triều hoàng vị tranh đoạt chiến bên trong, nàng có hi vọng sao?"

Huyết Tinh nam tước không khỏi kinh ngạc, cực kỳ hiển nhiên phi thường ngoài ý muốn Thẩm Lãng đưa ra Helen công chúa danh tự.

"Không có hi vọng." Huyết Tinh nam tước nói: "Helen công chúa mất tích mười bảy năm, nàng hay là đã chết, coi như nàng còn sống, thân phận của nàng cũng không có khả năng trở thành Tây Luân đế quốc Hoàng đế."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cảm thấy nàng đi nơi nào?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Ai biết được? Hay là đi ma quỷ tam giác lớn, hay là đi đáy biển thần miếu, nàng là một cái thiên mã hành không công chúa, không có ai biết nàng đang suy nghĩ gì."

. . .

"Đương đương đương đương. . ."

Bỗng nhiên tiếng chuông vang lên, vô cùng dồn dập tiếng chuông.

Nếu như Thẩm Lãng tại thiên không mọc ra con mắt, liền sẽ nhìn thấy trên biển mỗi một con thuyền đều vang lên dồn dập tiếng chuông.

Mặc kệ là thuyền hải tặc con, vẫn là thương nhân thuyền, đều vang lên đồng dạng tiếng chuông.

Một đường hướng đông, mãi cho đến Bích Kim thành.

"Đương đương đương đương. . ."

Toàn bộ Bích Kim thành tiếng chuông càng gấp gáp hơn.

Cùng lúc đó, toàn bộ Bích Kim thành cửa thành phong tỏa.

Tất cả bến tàu phong tỏa.

"Phanh phanh phanh. . ."

Một hàng lại một hàng quân đội theo phủ công tước tòa thành tiến vào thành thị bên trong, từ quân doanh bên trong đi ra.

Mấy ngàn, mấy vạn người quân đội, phong tỏa Bích Kim thành mỗi một cái con đường, mỗi một cái cửa ra vào.

Toàn thành đề phòng!

Mấy ngàn dặm phong sát lệnh bắt đầu!

Huyết Tinh nam tước đứng lên nói: "Thần bí người phương Đông, đối ngươi phong sát lệnh đã bắt đầu. Từ giờ trở đi không có một cái buôn bán trên biển, một hải tặc cùng ngươi làm ăn, bao quát ngài tình nhân Hill."

Thế nhưng là, Thẩm Lãng vừa mới thu Hill 25 vạn kim tệ a, đây là nàng một nửa gia sản.

"Tiếp xuống, bất luận cái gì tới gần ngài căn cứ tất cả thuyền, đều sẽ bị đánh chìm. Ngài căn cứ rốt cuộc không thu được một hạt gạo, một cái nô lệ."

"Từ giờ khắc này, ngài bị triệt để phong sát."

Thẩm Lãng hỏi: "Nam tước các hạ, xin hỏi là Dibos Công tước đối ta phong sát, vẫn là?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Là toàn bộ Tây Luân thứ ba đế quốc đối với ngài phong sát, bao quát ta ở bên trong. Ngày sau có bất kỳ thuyền biển tới gần ngài căn cứ, ta đều sẽ đưa nó đánh chìm."

Như thế hiện thực sao? Vừa mới còn cùng Thẩm Lãng làm một số lớn sinh ý, tiếp xuống liền muốn tự mình chấp hành phong sát lệnh?

"Phi thường thật có lỗi, tới từ phương đông thế giới ma thuật sư, bởi vì Dibos Công tước đứng sau lưng tương lai Sauron đại đế, là bất luận kẻ nào đều không thể ngăn cản. Hay là tương lai không lâu, ngươi lại một lần nữa nhìn thấy ta, ta đã là Tây Luân thứ ba đế quốc hải quân trong hạm đội tướng."

"Mặt khác xem ở là mậu dịch bằng hữu phân thượng, ta nói cho ngài một câu, ngài còn có hơn một tháng thời gian, Dibos Công tước đã dẫn đầu đại quân xuôi nam, nàng nhất định sẽ đem ngài tiêu diệt tại trong trứng nước."

"Ngài còn có hơn một tháng thời gian tả hữu."

"Bảo trọng, tới từ phương đông thế giới ma thuật sư tiên sinh, cùng ngài giao dịch phi thường vui sướng."

"Nhiều nhất hai tháng sau, Dibos Công tước đại quân liền sẽ đem ngài toà này nho nhỏ thành trì theo trên thế giới này xóa đi."

"Nếu như ta là của ngài lời nói, nhất định sẽ lập tức đi thuyền thoát đi, trốn được càng xa càng tốt."

"Sauron đại đế đã quật khởi, ngài làm một ngoại nhân, cách hắn càng xa càng tốt."

"Như vậy, gặp lại!"

Huyết Tinh nam tước hướng về Thẩm Lãng vươn tay.

"Gặp lại, nam tước các hạ." Thẩm Lãng đưa tay cùng hắn đem nắm, sau đó hắn đi xuống thuyền.

Hắn vừa mới rời đi Huyết Tinh nam tước thuyền.

"Đương đương đương đương. . ."

Bén nhọn dồn dập tiếng chuông vang lên.

"Chuẩn bị chiến đấu, chuẩn bị chiến đấu!"

Huyết Tinh nam tước ra lệnh một tiếng, hắn hạm đội khổng lồ bắt đầu chuẩn bị chiến đấu.

Tất cả cự hình cường nỗ mở ra, tất cả máy ném đá mở ra, tất cả hải tặc rút đao ra kiếm, giương cung cài tên.

Mới vừa rồi cùng bình hòa trên trăm chiếc thuyền, lập tức trở nên đằng đằng sát khí, giương nanh múa vuốt.

Đây chính là trở mặt giống như lật sách đi.

Huyết Tinh nam tước xuất ra một phong tấm da dê, cao giọng nói: "Tây Luân thứ ba đế quốc phương nam thủ hộ, Bích Ba hành tỉnh Tổng đốc Dibos Công tước mệnh lệnh, triệt để phong tỏa người phương Đông Thẩm Lãng ngụy Mộc Lan thành , bất kỳ người nào không được cùng giao dịch. Bất luận cái gì hải tặc , bất kỳ cái gì thương nhân, một khi cùng Thẩm Lãng giao dịch, tru sát toàn tộc. Bất luận cái gì thuyền xuất hiện tại ngụy Mộc Lan thành phụ cận, toàn bộ đánh chìm."

"Đại phong sát lệnh, mở ra!"

Sau đó, Huyết Tinh nam tước hạm đội, còn có chung quanh hải tặc hạm đội, chính là bắt đầu chấp hành đại phong sát lệnh.

Triệt để phong tỏa vùng biển này.

Dibos Công tước đóng giữ hạm đội cũng xông ra mặt biển, chuẩn bị đánh chìm bất luận cái gì một chiếc cùng Thẩm Lãng giao dịch thuyền.

Mà cùng lúc đó, Dibos Công tước dẫn đầu đại quân xuôi nam.

Thẩm Lãng cái này hai ngàn người leo lên Bích Triều bán đảo người hiểu biết ít được đại quy mô giao dịch, khẳng định giấu diếm không người, nhất là hắn toà kia giống như kỳ tích ma thuật chi thành, cơ hồ trong vòng một đêm quật khởi.

Dibos Công tước hiện tại chỉ biết Thẩm Lãng danh tự, không biết thân phận của hắn, nhưng mà biết hắn cùng Medusa có thân mật quan hệ.

Chẳng những như thế, hắn vốn hẳn nên bị hỏa hình thiêu chết, kết quả lại khởi tử hoàn sinh, cái này đầy đủ hấp dẫn nàng cực lớn coi trọng.

Cho nên khi nàng nghe được Thẩm Lãng vậy mà tại nàng Bích Triều bán đảo kiến tạo thành trì thời điểm, thật hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Cái này nam nhân chẳng những không có chết, hơn nữa còn dám trở lại lãnh địa của nàng, còn tại nàng ở hòn đảo lên phát triển căn cứ, kiến tạo thành trì?

Là cái gì cho hắn dạng này dũng khí? Đây là một người điên sao?

Nhưng mà nàng trước nay chưa từng có coi trọng, hiện tại Nữ Vương thành chiến cuộc đã không vội, muốn chờ chờ Sauron đại đế xuôi nam cùng Medusa tiến hành quyết đấu đỉnh cao, đại quân vây quanh Nữ Vương thành liền có thể.

Mà vị này Sauron đại đế, ngay tại phương bắc trình diễn một người chinh phục một thành huy hoàng kỳ tích.

Dạng này một đường chinh phục xuống, chí ít còn muốn hơn nửa năm mới có thể đến Nữ Vương thành.

Dibos Công tước còn không có gặp qua vị này Sauron đại đế, nhưng đã bị hắn coi là chân mệnh thiên tử.

Đây là Tây Luân vương triều thứ nhất đại anh hùng, thứ nhất mỹ nam tử, có thể so sánh Tây Luân đại đế nhân vật.

Nàng nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội ngàn năm một thuở này, vì lẽ đó tại Sauron đại đế còn không có xuôi nam thời điểm, nàng liền dốc hết tất cả duy trì vị này điện hạ, liền là vì để Russo gia tộc đáp lấy Sauron đại đế phong độ, Niết Bàn quật khởi.

Mà lại cái này không chỉ là ý chí của nàng, vẫn là Hỏa Thần giáo ý chí.

Tại Sauron đại đế xuôi nam trong khoảng thời gian này, nàng muốn dẫn đầu đại quân trở về, đem Thẩm Lãng thành thị triệt để tiêu diệt tại trong trứng nước.

"Đại Tế Ti các hạ, ngài lúc trước vì sao lựa chọn vị này Thẩm

Lãng trở thành hiến tế trượng phu?" Dibos Công tước hỏi.

"Hết thảy đều là Hỏa Thần ý chỉ."

Dibos Công tước nói: "Vậy ta hiện tại suất quân đem hắn tiểu thành thị triệt để hủy diệt, chém tận giết tuyệt, cũng là Hỏa Thần ý chỉ sao?"

"Đương nhiên!"

. . .

Thời gian trở lại nửa năm trước đó!

Thẩm Lãng thiết kế cự hạm vận tải Niết Bàn quân, vận tải hắn tất cả người nhà tiến vào ma quỷ tam giác lớn.

Trên thuyền bất luận kẻ nào đều không thể quên một màn kia.

Nơi này là chân chính Địa Ngục, chân chính ác ma miệng.

Không có tiến đến trước đó, đem nó tưởng tượng được vô cùng kinh khủng nguy hiểm. Nhưng mà sau khi đi vào, lại so với trong tưởng tượng còn muốn đáng sợ.

Mộc Lan cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua như thế đông đúc, đáng sợ như vậy thiểm điện.

Giống như vô số giống như du long, thậm chí còn có hình tròn thiểm điện.

Toàn bộ tam giác lớn bên trong triệt để hắc ám, hoàn toàn đưa tay không thấy được năm ngón. Nhưng mà trong chốc lát thiểm điện bắn ra thời điểm, lại sáng phải làm cho người cơ hồ muốn mù.

Mấy nghìn hơn vạn đầu thiểm điện, điên cuồng nhắm đánh mỗi một chỗ địa phương, phảng phất muốn đem thiên địa đều xé rách.

Lúc này nếu không có phòng lôi , bất kỳ cái gì thuyền tiến đến đều sẽ bị xé nát, tuyệt đối không có khả năng may mắn thoát khỏi.

Mộc Lan cực kỳ lo lắng cho mình thuyền cũng sẽ tao ngộ kiếp nạn, nhưng nàng tin tưởng phu quân.

Quả nhiên, nàng thuyền lớn xâm nhập sau khi đi vào vẻn vẹn không đến ba phút liền bị một cái to lớn thiểm điện đánh trúng.

Thuyền lớn hoàn toàn bình yên vô sự, to lớn dòng điện trực tiếp bị đổ vào biển cả.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Thuyền lớn không ngừng xâm nhập ma quỷ tam giác lớn, vô số thiểm điện vẫn như cũ điên cuồng đánh xuống, kinh thiên động địa.

Nhưng tất nhiên có thể bảo vệ tốt đạo thứ nhất thiểm điện, cũng liền có thể bảo vệ tốt đạo thứ hai, đạo thứ ba.

Nhưng mà ma quỷ tam giác lớn bên trong đáng sợ không chỉ có thiểm điện, còn có vô số đá ngầm, nơi này hoặc là đưa tay không thấy được năm ngón, hoặc là sáng phải làm cho người mắt mù, vì lẽ đó căn bản là không nhìn thấy mặt biển , bất kỳ cái gì thuyền tiến đến coi như tránh thoát thiểm điện, cũng nhất định sẽ đụng vào đá ngầm.

Nhưng không biết vì sao, tiến vào ma quỷ tam giác lớn về sau, Mộc Lan cả người đều thay đổi.

Cảm giác của nàng đạt được to lớn tăng lên, nàng không nhìn thấy trong nước biển đá ngầm, nhưng lại có thể sớm cảm giác được nguy hiểm.

Vậy mà tránh đi cái này đến cái khác đá ngầm, tại ma quỷ tam giác lớn bên trong đi ra mê cung đồng dạng con đường.

Trừ đá ngầm bên ngoài, còn có trí mạng gió lốc.

Không biết từ đâu mà lên, không biết cạo hướng nơi nào.

Quỷ dị vòi rồng càng là thời khắc khắc đều có thể sinh ra, tại toàn bộ ma quỷ tam giác bên trong tứ ngược.

Tại hoàn toàn nhìn không thấy tình hình xuống, bất luận cái gì thuyền đều tránh không khỏi gió lốc cùng vòi rồng.

Nhưng mà Kim Mộc Lan có thể, Niết Bàn về sau nàng có được thượng cổ nhân loại cảm giác năng lực, nàng có thể dẫn đầu thuyền tránh đi gió lốc cùng vòi rồng.

Nhưng toàn bộ quá trình cũng tâm lực tiều tụy, bởi vì thuyền lớn một số thời khắc chẳng những muốn tiến lên, còn muốn đình chỉ, còn muốn lui lại.

Toàn bộ ma quỷ tam giác lớn hắc ám khu vực, trọn vẹn vượt qua năm trăm dặm.

Cơ hồ từng giây từng phút đều đi tại Địa Ngục biên giới, thoáng không cẩn thận, chỉnh con thuyền liền sẽ hóa thành bột mịn, trên thuyền tất cả mọi người hội táng thân tại đây.

Hai ngày hai đêm về sau, Mộc Lan đã tình trạng kiệt sức, lúc đầu vô cùng vô tận tinh thần lực, phảng phất đã tiêu hao phải sạch sẽ.

Tại mọi thời khắc đều muốn ngủ đi qua, loại này sớm cảm giác thực tế là quá tiêu hao năng lượng.

Thân thể nàng đã triệt để lạnh buốt, không có bất kỳ cái gì nhiệt độ, lung lay sắp đổ, tùy thời đều có thể ngã xuống.

"Ta không thể ngủ, người cả nhà tính mệnh đều trong tay ta, mấy cái bảo bảo tính mệnh cũng trong tay ta, ta không thể phụ lòng phu quân tín nhiệm."

"Ta cùng phu quân đã mất đi quá nhiều, không thể lại mất đi bất cứ người nào."

Làm nàng rã rời tới cực điểm thời điểm, Mộc Lan xuất ra một cây lại một cây ống tiêm rót vào trong cơ thể, điên cuồng tiêu hao tinh thần lực của mình.

Lại hai ngày nữa hai đêm.

Mộc Lan bảo bối thật muốn triệt để sụp đổ.

Vô biên vô tận hắc ám điên cuồng đánh tới, phảng phất muốn bao phủ hoàn toàn nàng tất cả thế giới tinh thần.

"Phu quân, ta thật nhịn không được, ta muốn để ngươi thất vọng."

"Không được, không được, ta không thể để cho phu quân thất vọng, ta muốn bảo vệ người cả nhà."

Mộc Lan lại cầm lấy một chi ống tiêm rót vào trong cơ thể, nhưng mà những chất thuốc này đối nàng đã hoàn toàn không có tác dụng.

"Phu quân, ta, ta thật nếu không gánh được."

"Ngươi Mộc Lan bảo bối muốn để ngươi thất vọng sao?"

Vô biên bóng tối vô tận điên cuồng mãnh liệt mà đến, cơ hồ hoàn toàn không thể ngăn cản.

Nàng hai ngày ở giữa liền đã hao hết tất cả tinh thần lực, phía sau hai ngày hai đêm hoàn toàn là dựa vào dược vật điên cuồng tiêu hao.

Hiện tại hoàn toàn đến tinh thần lực cuối cùng, liền như là một cái ao, hoàn toàn khô kiệt.

Ngay tại lúc lúc này!

"Hô!"

Thuyền lớn bỗng nhiên xông ra hắc ám.

Trước mắt bỗng nhiên sáng lên.

Địa Ngục rốt cục đi đến, hiện tại muốn đi vào Thiên Đường sao?

Thuyền lớn xuyên qua năm trăm dặm hắc ám khu vực, triệt để tiến vào ma quỷ tam giác lớn bên trong thế giới mới.

Thế giới này cực kỳ thần bí khu vực, toàn bộ thế giới mạo hiểm giả mục tiêu cuối cùng một trong.

Nhân loại cấm khu.

Xuyên qua hắc ám khu vực về sau, cái này thế giới mới nháy mắt tràn vào tầm mắt.

Tất cả mọi người triệt để kinh ngạc đến ngây người, hoàn toàn không dám tin nhìn xem thế giới này.

Đây là một cái cuối cùng sức tưởng tượng cũng vô pháp tưởng tượng thế giới.

Mộc Lan chỉ nhìn một chút.

Trong lòng nàng run rẩy tiếng: "Phu quân, chúng ta thật đi vào Thiên Đường."

Sau đó vô biên vô tận hắc ám đánh tới, Mộc Lan bảo bối trực tiếp ngã xuống, bất tỉnh nhân sự.

"Mộc Lan!"

Bên cạnh Tuyết Ẩn lập tức ôm lấy nàng, cảm giác giống như là ôm lấy một khối băng.

Một lát sau, Tuyết Ẩn cảm giác được nguy hiểm trí mạng, trước nay chưa từng có nguy hiểm, thậm chí so vừa rồi hắc ám khu vực thiểm điện cùng gió lốc càng thêm đáng sợ.

Nàng toàn thân lỗ chân lông đều nổ.

Nàng không khỏi hướng về mặt biển nhìn lại một chút.

Sau đó triệt để rùng mình.

Thuyền của các nàng bị vây quanh!

Bị vô cùng vô tận kỳ quái sinh vật vây quanh.

Trước đây chưa từng gặp sinh vật, vô số kể!

Một lát yên tĩnh!

Đám này theo trong biển xuất hiện sinh vật lộ ra vô cùng hung tàn ánh mắt.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Nháy mắt về sau, những thứ này kỳ quái sinh vật điên cuồng hướng lấy Kim Mộc Lan thuyền lớn đánh tới, muốn đem nó triệt để xé thành mảnh nhỏ.

Con số trên trời, giống như thủy triều.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 424: : Đại Bác Hàng Thế! Lãng Gia Lại Muốn Nghịch Thiên

Như thế nào hình dung ma quỷ tam giác lớn bên trong thế giới?

Ảo ảnh?

Thất lạc thế giới?

Có lẽ đều có thể!

Đây là một tòa trên biển thành thị, một nửa tại nước biển xuống, một nửa tại trên mặt biển, to lớn phải vượt qua bất luận người nào tưởng tượng, vô biên vô hạn, tầng tầng lớp lớp.

Tòa thành thị này lối kiến trúc cùng hiện hữu thế giới hoàn toàn cũng không giống, mà lại đã hoàn toàn không nói ra được lịch sử.

Hay là mấy trăm năm, hay là mấy ngàn năm.

Trên thuyền tất cả mọi người đã từng ảo tưởng qua ma quỷ tam giác lớn bên trong thế giới, có lẽ là một cái hòn đảo, có lẽ là một cái sa mạc.

Đương nhiên cũng có thể là là một cái thành phố khổng lồ, nhưng mà nó chân chính xuất hiện ở trước mắt thời điểm, vẫn là vượt qua tưởng tượng của mọi người lực.

Suy tư của người là có hạn, dù là gặp lại ảo tưởng, cũng là đã từng thấy qua sự vật đắp lên.

Trước mắt toà này ảo ảnh đồng dạng thành thị, đã vượt qua rất nhiều người mỹ học khái niệm.

Nhưng mà cái này lộng lẫy thế giới mới, là một tòa phế tích sao?

Tràn ngập tang thương cùng cô tịch.

Trên thuyền tất cả mọi người không kịp cảm khái, lập tức tiến vào cực kỳ kinh dị một khắc.

Theo trong nước chui ra ngoài là cái gì?

Hải quái? Cũng chỉ có thể như thế hình dung, bọn chúng có được đáng sợ răng nanh, vô cùng sắc bén móng vuốt.

Có được tốc độ kinh người, trên thân lít nha lít nhít đều là lân phiến, kiên cố vô cùng.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trên thuyền lớn Niết Bàn quân điên cuồng bắn tên, nhưng mà hoàn toàn vô hiệu, những thứ này tiễn căn bản là xuyên thấu không bọn chúng vỏ ngoài.

Một khi bọn chúng xông lên thuyền lớn, có thể dễ như trở bàn tay đem vô số người xé thành mảnh nhỏ.

Mà liền tại lúc này.

"A. . ." Đại ngốc bỗng nhiên rống to một tiếng, rút ra Huyền Thiết Trọng Kiếm liền muốn bỗng nhiên giết ra ngoài.

"Mụ mụ. . . Mụ mụ. . ."

Lúc này, Thẩm Dã tiểu bảo bảo theo khoang bên trong chạy đến, phóng tới bất tỉnh nhân sự mụ mụ.

"Ngao. . . Ngao. . ."

Một đầu cường đại hung ác hải quái bỗng nhiên hướng về hắn đánh tới, trực tiếp liền muốn một cái đem hắn cắn xuống.

"Không muốn!"

Băng nhi một tiếng thê hô, trực tiếp phóng tới Thẩm Dã tiểu bảo bảo, liền muốn dùng thân thể của mình bảo hộ Thẩm Dã tiểu bảo bảo.

Nàng thà rằng mình thịt nát xương tan, cũng không nguyện ý Thẩm Dã bảo bảo bị thương tổn.

"Giết giết. . ."

Tất cả Niết Bàn quân dồn dập rút kiếm ra, chuẩn bị cùng những thứ này hải quái quyết một trận tử chiến.

Cái kia muốn cắn xé Thẩm Dã tiểu bảo bảo hải quái bỗng nhiên ngốc một cái, phảng phất lâm vào do dự.

Mà liền tại lúc này!

Một trận quỷ dị tiếng ốc biển vang lên, phảng phất tràn ngập vô hạn ma lực.

Lập tức, tất cả hải quái phảng phất bị định thân lại.

"Ô ô ô. . ."

Cái này tiếng ốc biển tiếp tục thổi lên.

Sau đó những thứ này hải quái biến mất vô tung vô ảnh, phảng phất nhìn thấy vô cùng sợ hãi sự vật, dồn dập chui trở lại đáy biển.

Một lát sau, một người từ xa đến gần, lướt sóng mà tới.

Ánh mặt trời chiếu ở đây người trên thân, tản ra kim quang sắc mặt quang mang.

Đây chính là chân chính lướt sóng mà đi, nhưng không có cái gì sức nổi giày.

Người này phân không ra nam nữ, bởi vì toàn thân đều bao phủ tại đặc thù áo giáp bên trong, nơi xa nhìn còn không biết là cái gì, gần nhìn về sau phát hiện vậy mà là khô lâu áo giáp, phảng phất là có vô số xương cốt tạo thành.

Nhẹ nhàng nhảy lên Kim Mộc Lan thuyền lớn, đi vào Mộc Lan bên người, vươn tay vuốt ve cổ của nàng.

"Đừng đụng nàng!"

Đại ngốc Huyền Thiết Trọng Kiếm bỗng nhiên đập tới tới.

Người này nhẹ nhàng gẩy ra, đại ngốc thân thể bay ra ngoài.

"Nàng tiêu hao quá nhiều lực lượng tinh thần, cần đạt được cứu chữa." Người này mở miệng.

Nàng là một nữ nhân, nói là Hán ngữ, nhưng mà ngữ điệu phi thường quái dị, phảng phất như là người ngoại quốc nói Hán ngữ.

Sau đó, nàng lấy xuống mình khô lâu mặt nạ, lộ ra tuyệt mỹ vô song khuôn mặt.

"Tới từ phương đông thế giới mạo hiểm giả? Các ngươi tốt, ta gọi Helen, phụ thân của ta cũng là phương đông thế giới."

...

Thẩm Lãng Mộc Lan thành bị triệt để phong tỏa.

Bất luận cái gì thuyền không thể tới gần, Thẩm Lãng thuyền cũng không thể rời đi.

Một khi thuyền của hắn ra biển, lập tức sẽ bị đánh chìm.

Huyết Tinh nam tước hạm đội hải tặc, Bích Kim thành đóng giữ hạm đội, toàn bộ tới lui trên vùng hải vực này, ngày đêm tuần tra.

Thẩm Lãng đã từng phái ra một chiếc thuyền nhỏ đi Hỏa Sơn đảo vận tro núi lửa, kết quả bị Huyết Tinh nam tước không lưu tình chút nào đánh chìm.

Thế giới này thật sự là hiện thực a, ngay tại mấy ngày trước đó, cái này Huyết Tinh nam tước còn tại cùng Thẩm Lãng làm ăn, thậm chí đưa tới cho hắn mười năm chiếc thuyền biển, mấy ngàn tên nô lệ.

Mà tiếng chuông gõ vang về sau, lập tức liền trở thành địch nhân.

Vẫn là xem thường Dibos Công tước lực lượng, nàng ra lệnh một tiếng, vùng biển này vậy mà tất cả hải tặc toàn bộ cúi đầu nghe theo.

Đương nhiên hay là không chỉ là nàng một người lực lượng, còn có vị kia tương lai Sauron đại đế uy vọng.

Thẩm Lãng Mộc Lan thành tại Bích Triều bán đảo vùng cực nam, nơi này là một cái quặng sắt trận, không có bất kỳ cái gì đồng ruộng, cho dù có hiện tại loại cũng không kịp.

Hết thảy tất cả toàn bộ dựa vào mậu dịch mà đến, mà một khi mậu dịch đoạn tuyệt, liền là hết đạn cạn lương.

Bất luận cái gì vật tư đều sẽ gián đoạn.

...

"Cái này đã so trong tưởng tượng tốt hơn nhiều, ta vốn cho rằng nửa tháng liền sẽ lọt vào phong tỏa, hiện tại đã qua hai tháng." Thẩm Lãng cười nói: "Bất quá không có nghĩ tới là, vị này Huyết Tinh nam tước vậy mà cho chúng ta đưa tới tám ngàn nô lệ, hiện tại chúng ta Mộc Lan thành liền có mười ba ngàn người, lương thực còn đủ ăn bao lâu?"

Trương Xuân Hoa nói: "Còn đủ ăn ba tháng."

"Ba tháng?" Thẩm Lãng nói: "Đầy đủ, nhiều nhất một cái nửa tháng sau, Dibos mười vạn đại quân liền sẽ tiến đánh chúng ta toà này Mộc Lan thành."

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi có phải hay không dự liệu được những thứ này, vì lẽ đó trước đó tất cả thuyền đều tới vận tro núi lửa, dù là mỗi ngày sinh sản không xong cũng muốn không ngừng mà vận, mà lại đem cơ hồ đem trong tay kim tệ tiêu đến sạch sẽ?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Chúng ta tồn kho bao nhiêu tro núi lửa?"

"Hơn ba trăm vạn cân." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng nói: "Đủ, đầy đủ."

Cái này hơn ba trăm vạn cân tro núi lửa, lại thêm mấy trăm vạn cân vôi, có thể sản xuất ra con số trên trời xi măng.

Gạch còn tại liên tục không ngừng chế tạo ra.

"Tiếp xuống ba mươi phần trăm nhân lực kiến tạo phòng ở, còn lại bảy mươi phần trăm người kiến tạo tường thành." Thẩm Lãng nói: "Tại một tháng thời gian bên trong, muốn kiến tạo ra xung quanh dài mười lăm dặm tường thành, độ dày muốn vượt qua một mét, độ cao vượt qua năm mét."

Đặt ở trước đó Trương Xuân Hoa khẳng định lại muốn nói người si nói mộng, xung quanh dài mười dặm tường thành, cho dù có bảy, tám ngàn người cũng đầy đủ muốn dùng thời gian hai, ba năm, nhưng mà có gạch cùng xi măng về sau, hết thảy đều trở thành khả năng.

Xung quanh dài mười lăm dặm, cũng chính là không đến tám ngàn mét mà thôi, bình quân mỗi người một mét mà thôi, tiến hành phân đoạn kiến tạo, trong một tháng hoàn thành quả thực dễ như trở bàn tay, thực sự ghét bỏ phổ thông gạch xây tường thành quá chậm, có thể trực tiếp tiếp nước gạch đất.

...

Khoảng cách Mộc Lan thành mấy dặm địa phương, Thẩm Lãng ngay tại thí nghiệm hoàn toàn mới T/N/T nổ // thuốc.

Có quặng KNO3 mỏ, thật sự là hạnh phúc để người lệ rơi đầy mặt. Thẩm Lãng mới vừa tới đến Bích Triều bán đảo về sau, liền phái bốn chiếc thuyền đi quặng KNO3 ở trên đảo vận quặng KNO3, vẻn vẹn chỉ vận một chuyến mà thôi, liền vận tới mười mấy vạn cân.

Tại Việt Quốc thời điểm, hắn phái mấy trăm người đi cạo nhà xí, cạo nửa năm đều cạo không đến mười mấy vạn cân tiêu a.

Mà bây giờ tùy tiện vận một chuyến, liền có mười mấy vạn cân, mà lại cái kia trên đảo quặng KNO3 cơ hồ là lấy không hết, dùng không dứt.

Mà lại Thẩm Lãng phát hiện, trên cái đảo kia không chỉ có đại lượng quặng KNO3, còn có đại lượng lân mỏ.

Hỏa Sơn đảo lên không chỉ có tro núi lửa, còn có đếm không hết thiên nhiên axit sunfuric hồ, chân chính phong thuỷ bảo địa a.

Thẩm Lãng muốn tạo ra T/N/T tài liệu, nơi này cơ hồ đầy đủ mọi thứ, còn có thuần chính nhất Thạch Mặc mỏ.

Toà này Bích Triều bán đảo khoáng sản phi thường phong phú, tại phía bắc hơn một trăm dặm Thẩm Lãng còn tìm đến đại lượng thạch miên khoáng thạch.

Thật sự là có một loại phát đại tài cảm giác, thượng thiên phảng phất có điểm mới chiếu cố mảnh này tân đại lục, rất nhiều trân quý khoáng sản cùng phương đông thế giới cực kỳ hiếm thấy, ở đây khắp nơi đều có.

Còn lại khuyết thiếu tài liệu, Thẩm Lãng cũng phái người đại lượng mua sắm.

Tài liệu vật tư vô số kể, nhưng mà thiếu chính là nhân thủ.

Thẩm Lãng trong tay cao cấp người mới, liền là Trương Xuân Hoa mang tới mấy chục tên Thiên Nhai Hải Các đệ tử, trong đó có người bình thường còn muốn đi quản lý tòa thành thị này.

Tính toán đâu ra đấy, chỉ có mười lăm người, sau đó theo trung thành đáng tin phương đông kỵ sĩ đoàn bên trong chọn lựa hơn một trăm người làm học đồ.

Chế tạo T/N/T quá trình nói phức tạp cũng phức tạp, nhưng tuyệt đối phải không hai tháng lâu như vậy.

Phiền toái duy nhất là những thứ này phản ứng dụng cụ, Thẩm Lãng hoa thời gian rất lâu mới đưa những thí nghiệm này dụng cụ, phản ứng dụng cụ toàn bộ chế tạo ra.

Vì đuổi tốc độ, quả thực cái bồn gì đều dùng tới đến, nồi sắt, pha lê dụng cụ, đồ gốm vân vân.

Bây giờ T/N/T rốt cục sản xuất hàng loạt.

Liên quan tới chế tạo loại nào nổ // thuốc, Thẩm Lãng do dự thật lâu.

Là cay đắng chua, vẫn là nitro glyxerin, lại hoặc là T/N/T.

Nhưng cuối cùng vẫn quyết định chế tạo T/N/T, mặc dù uy lực của nó không phải lớn nhất, nhưng tối thiểu cực kỳ ổn định, dùng nhiệt độ cao liệt diễm tối thiểu muốn đốt mấy giây mới có thể dẫn bạo, dùng chùy đập mạnh cũng sẽ không có việc.

Nitro glyxerin cái đồ chơi này, thực sự là quá bất ổn định. Mà cay đắng chua vinh dự cùng sắt phát sinh phản ứng.

Nhưng T/N/T thứ này cũng cực kỳ đáng ghét, bởi vì nó quá ổn định, muốn dẫn bạo nó đều không phải rất dễ dàng, vì lẽ đó còn cần chế tạo lôi chua thủy ngân tới dẫn bạo.

"Dẫn bạo!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

"Oanh. . ."

Nổ vang, dùng để làm thí nghiệm phòng ở nháy mắt bị tạc phải nát.

Uy lực kinh người, phi thường thành công!

Bên cạnh Trương Xuân Hoa thấy, thân thể mềm mại lập tức rung động một cái.

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới, thứ này uy lực vậy mà cái này bao lớn, vẻn vẹn một bao mà thôi, liền có thể nổ rớt một tòa phòng ở.

"Nó liền là ngươi nói bí mật đại sát khí sao?" Trương Xuân Hoa

nói.

Thẩm Lãng nói: "Nghiêm ngặt trên ý nghĩa, nó cũng chỉ có thể xem như công cụ, trở thành đại sát khí quan trọng tạo thành bộ phận."

Có đại lượng T/N/T, liền sẽ liên tục không ngừng đản sinh ra ngưu bức vũ khí.

Đương nhiên, đơn thuần T/N/T còn chưa đủ, bởi vì nó làm không đạn bắn thuốc, cái kia cần ni-trát hoá sợi, song cơ nitro glyxerin còn cần ổn định tề các loại, dùng Thẩm Lãng trước mắt công nghiệp năng lực là xa xa không đạt được.

Nhưng làm chiến tranh thần truyền thống đại bác, là có thể sinh ra.

Nổ // thuốc dẫn bạo đại công cáo thành về sau, tiếp xuống liền muốn nếm thử đại bác.

Không sai, Thẩm Lãng đã có đại bác, nhưng không phải dùng quặng sắt bên trong sắt, mà là mua được gang rèn đúc.

Hắn dùng tiền mua được mấy chục tên thợ rèn, căn cứ hắn biết, chế tạo ra một môn đại bác.

Đường kính không lớn, cũng chính là tương đương với minh thanh triều đại thời điểm áo đỏ đại pháo.

"Chuẩn bị, nã pháo!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, lâm thời pháo thủ châm kíp nổ.

"Oanh. . ."

Một tiếng vang thật lớn, như sấm nổ.

Máu tươi văng khắp nơi.

Tên này pháo thủ trực tiếp bị chẻ thành hai nửa.

Trực tiếp tạc nòng.

Thí nghiệm thất bại, Thẩm Lãng mặt đều muốn xanh, chung quanh tất cả mọi người cũng mặt như màu đất.

Thẩm Lãng tiến lên cẩn thận kiểm tra tạc nòng họng pháo, cái này thứ nhất pháo liền tạc nòng? Chất lượng cũng quá kém a?

Thẩm Lãng kiểm tra qua a, lửa này pháo nội bộ coi như chặt chẽ a, không có bao nhiêu cái hố a.

T/N/T uy lực vẫn là quá lớn, cái này tương đối nguyên thủy đại bác còn tiếp nhận không, cho nên trực tiếp tạc nòng.

Thời gian thực sự quá gấp gáp, Thẩm Lãng còn không cách nào trực tiếp tạo ra cường độ cao vật liệu thép, trực tiếp liền là dùng gang rèn đúc đại bác.

Bất quá hắn quặng sắt trận nhóm đầu tiên vật liệu thép liền muốn sản xuất ra, đến lúc đó có thể dùng độ mềm và dai cao hơn sắt thép rèn đúc đại bác.

Sau đó, Thẩm Lãng xám xịt dùng về hắc hỏa dược.

Lần thứ nhất đại bác thử bắn đi sinh vấn đề, nhưng vòng thứ hai thử bắn, vẫn không có người lùi bước.

Thẩm Lãng dưới trướng hai ngàn quân đội cái khác không có, dũng cảm là tuyệt đối, mặc kệ là phương đông võ sĩ đoàn, vẫn là Roland kỵ sĩ đoàn, cả đám đều không chút nào sợ chết.

"Nã pháo!"

"Oanh. . ."

Thanh âm nhỏ rất nhiều, nhưng mà sương mù nồng rất nhiều. Bạo tạc nháy mắt, toàn bộ đại bác thậm chí đều bị sương mù bao phủ.

Mặc dù là hắc hỏa dược, nhưng mà bởi vì số lượng đủ nhiều, uy lực vẫn là cực kỳ kinh người.

"Sưu. . ." Một viên thật tâm thiết cầu đạn bỗng nhiên bắn ra.

Tốc độ cực nhanh, viễn siêu cung tiễn, nháy mắt đánh ra bốn, năm trăm mét bên ngoài.

"Thật là lợi hại, thật là lợi hại. . ."

Trương Xuân Hoa vô cùng hưng phấn nói: "Có thứ này, chúng ta ở trên biển liền vô địch, chúng ta liền có thể giết trở lại Đại Viêm đế quốc đi."

"Cái này so cung tiễn lợi hại nhiều, cũng so cự hình cường nỗ lợi hại nhiều."

Trương Xuân Hoa hưng phấn đến nói năng lộn xộn, nhưng mà Thẩm Lãng lại có chút xấu hổ, bởi vì cái môn này đại bác muốn nhắm chuẩn chính là mặt khác một tòa phòng ở, kết quả đừng bảo là trúng mục tiêu, trực tiếp khoảng cách phòng ở vượt qua mười mấy thước khoảng cách bay ra ngoài.

Cái này độ chính xác? Thực sự là quá cảm động.

Đã tạc nòng một môn đại bác, chỉ còn lại hai môn.

Sau đó liền không ngừng mà thử bắn đi, mỗi một cái pháo thủ ít nhất phải thử bắn cái mấy trăm pháo mới có thể tìm được cảm giác.

Mà lại nhóm đầu tiên đại bác tay cần Thẩm Lãng tự mình huấn luyện, mà lại hắn huấn luyện vẻn vẹn chỉ là lý luận tri thức mà thôi, trí não bên trong cái gì cũng có, về phần thực tiễn Thẩm Lãng cũng là là không.

Lúc này hắn thật cực kỳ hoài niệm Niết Bàn quân, đám người này cực độ chuyên chú, cực độ nhạy cảm, coi như để cung tên xuống, bọn hắn cũng có thể trở thành cực kỳ ưu tú đại bác tay.

Nhất tưởng niệm Niết Bàn quân, Thẩm Lãng liền càng thêm tưởng niệm Mộc Lan.

"Bảo bối, các ngươi như thế nào? Có thể còn hết thảy bình an sao?"

...

Bích Triều bán đảo Mộc Lan thành, biến thành một cái vô cùng to lớn công trường, hơn mười ba ngàn người điên cuồng làm việc.

Thẩm Lãng thậm chí hơi xúc động, vì sao nô lệ mậu dịch tại phương tây thế giới như thế thịnh hành, bởi vì xác thực dùng rất tốt.

Bọn hắn cứ việc cực kỳ đần, chỉ có thể làm đơn giản nhất lặp lại tính công tác, nhưng mà thật cực kỳ nghe lời, phục tùng tính phi thường cao, không có một chút điểm phản nghịch tinh thần, để bọn hắn làm cái gì thì làm cái đó.

Loại này phục tùng tính phảng phất liền là theo thực chất ở bên trong khắc họa đi ra đồng dạng, đương nhiên đây cũng là chế độ nô lệ bi ai, bởi vì những thứ này nô lệ rất nhiều đều là nuôi nhốt đi ra.

Trực tiếp đi bắt trưởng thành nô lệ không tốt quản giáo, mà lại hội phản kháng, vì lẽ đó giá cả đều rất thấp.

Vì lẽ đó phương tây thế giới chủ nô thích đi bắt một chút tuổi nhỏ nô lệ, sau đó nuôi nhốt lớn lên, dạng này có thể bán đi rất cao giá cả, tỉ như Thẩm Lãng cái này tám ngàn nô lệ, tổng cộng cần sấp sỉ sáu vạn kim tệ, giá tiền là nô lệ bình thường gấp hai ba lần tả hữu.

Thẩm Lãng đã từng cũng muốn hướng bọn hắn phát biểu nói chuyện, muốn ban cho bọn hắn tự do.

Kết quả, bọn hắn phản ứng phi thường bình thản, đối với bọn hắn tới nói, phảng phất có thể ăn cơm no, có thể lại đến phòng ở liền là Thiên Đường.

Đám này bị nuôi nhốt nô lệ, đã phục tùng đến chết lặng.

Mộc Lan thành tường thành mỗi ngày đều tại tăng trưởng, trong thành phòng ốc vẫn như cũ giống như mọc lên như nấm đồng dạng mọc ra.

Đại bác là quan trọng nhất, Thẩm Lãng theo trung thành nhất phương đông kỵ sĩ đoàn bên trong chọn lựa hơn ba trăm người tiến hành huấn luyện.

Nổ // thuốc chế tạo vẫn tại tiếp tục, nhưng mà không thể chế tạo một loại, muốn bao nhiêu loại đa dạng nổ // thuốc, thậm chí hắc hỏa dược còn muốn tiếp tục tạo.

Đại bác chế tạo cũng vẫn tại tiếp tục, mà lại đã dùng hoàn toàn mới sắt thép rèn đúc đại bác.

Toàn bộ quá trình phi thường gian nan, cho dù có dụng cụ để mài, coi như Thẩm Lãng trí não bên trong có đầy đủ lý luận tri thức, nhưng mà chế tạo ra đại bác bình thường vẫn như cũ là mấp mô.

Cuối cùng Thẩm Lãng chỉ có thể cải biến tư duy, trước tiên đem nóng nảy đồ đúc tầng tầng rèn đúc, để nó có đầy đủ tính bền dẻo, sau đó tại dùng nhôm nóng tề tiến hành không có khe hở ghép lại.

Trên thực tế có thể thành công hay không, Thẩm Lãng cũng không biết được, nhưng trên lý luận hẳn là có thể.

...

Toàn bộ hải vực đối Thẩm Lãng phong tỏa vẫn tại tiếp tục, Dibos Công tước đại quân đã càng ngày càng gần, mà lại Bích Kim thành cũng đang không ngừng tập kết đại quân, coi như Dibos Công tước không tại, Russo phủ công tước vẫn tại liên tục không ngừng mua cường tráng nô lệ, đồng thời huấn luyện trở thành quân đội.

Trương Xuân Hoa nói: "Thẩm Lãng, nhiều nhất còn có bốn mươi ngày thời gian, Dibos Công tước đại quân liền sẽ đánh tới. Thuyền của chúng ta lần thứ hai thừa dịp ban đêm xuống biển, nhưng mà vẫn như cũ bị tuần tra hải tặc gặp được, lại một lần nữa bị đánh chìm."

Thẩm Lãng nói: "Là Huyết Tinh nam tước sao?"

Trương Xuân Hoa nói: "Đúng. Vì lẽ đó đợi đến khai chiến ngày đó, chúng ta chẳng những gặp phải trên lục địa địch nhân, còn có trên mặt biển."

Thẩm Lãng nói: "Dibos Công tước muốn diệt đi căn cứ của chúng ta, nhưng ta đối nàng Bích Kim thành không phải là không thèm nhỏ nước dãi đâu, chỗ nào tất cả mọi thứ cái gì cần có đều có, có vô số tơ lụa, vải bông, vô số hoàng kim, vô số lương thực, còn có hai cái cỡ lớn xưởng đóng tàu, đếm không hết nhân lực tài nguyên, một khi cầm xuống Bích Kim thành, chúng ta liền xem như phát đạt."

"Dựa vào lực lượng của chúng ta muốn tấn công xong Bích Kim thành là không thể nào, nhưng Dibos Công tước chủ động dẫn đầu đại quân tới đánh chúng ta, cái kia không thể tốt hơn, quân đội của nàng toàn bộ hủy diệt về sau, chúng ta lại tiến công chiếm lĩnh Bích Kim thành liền dễ dàng nhiều."

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi cảm thấy nàng sẽ xuất động bao nhiêu quân đội tới đánh chúng ta?"

Thẩm Lãng nói: "Chí ít mười vạn."

Trương Xuân Hoa nói: "Mười vạn đại quân? Tới tiến đánh chúng ta hai ngàn người?"

Thẩm Lãng dưới trướng quân đội, thật cũng chỉ có hai ngàn người, còn có một vạn một nô lệ, nhưng đám người này là không thể nào vì Thẩm Lãng mà chiến.

Một khi khai chiến, bọn hắn cam đoan hội ngồi xổm ở trong phòng chờ đợi chiến đấu kết thúc, sau đó quy thuận chủ nhân mới, đám người này một chút xíu phản kháng tinh thần đều không có, cũng không có tinh thần chiến đấu.

"Dựa vào đại bác sao?" Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng nói: "Dựa vào đại bác, ít nhất phải trên trăm ổ hỏa pháo, còn cần đại quy mô đạn ria. Dựa theo chúng ta cái này công trình tiến độ, đợi đến lúc khai chiến có Ngũ Môn có thể khai hỏa đại bác đều coi là không tầm thường, chúng ta thợ rèn quá ít, mà lại cũng cấp quá thấp, chỉ cần cầm xuống Bích Kim thành, chúng ta liền có mấy trăm hơn ngàn tên cao minh thợ rèn, cho đến lúc đó đại bác liền có thể liên tục không ngừng chế tạo ra."

"Không có đại bác? Chúng ta có thể đánh thắng Dibos Công tước mười vạn đại quân sao?" Trương Xuân Hoa hỏi.

"Có thể, đương nhiên có thể!" Thẩm Lãng nói.

Trương Xuân Hoa nói: "Đã qua ba tháng, khoảng cách cùng Yêu Yêu ước định chỉ có chín tháng, chúng ta cũng không thể nuốt lời. Yêu Yêu là một cái phi thường đặc thù bảo bối, ngươi nói với nàng một năm, nàng liền sẽ ghi khắc một khắc này, sau đó dùng tận tất cả sinh cơ chống đến một khắc này. Nếu như thời gian đến, mà ngươi lại không có chạy đến lời nói, ta sợ nàng hội không chịu đựng nổi."

Thẩm Lãng hốc mắt nóng lên, nói: "Ngươi nói lời như vậy nữa, ta liền muốn đánh ngươi a."

Đón lấy, hắn nghiến răng nghiến lợi nói: "Coi như đến lúc đó bên cạnh ta một cái quân đội đều không có, coi như chỉ có ta một người, ta cũng muốn đi đến trước mặt của nàng đi, bò cũng sẽ bò đi, ta tuyệt đối sẽ không nuốt lời."

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy chúng ta lúc nào về Đại Viêm đế quốc?"

Thẩm Lãng nói: "Nhanh, nhanh, chỉ cần đánh thắng Dibos Công tước, chỉ cần chiếm lĩnh Bích Kim thành, sự nghiệp của chúng ta liền sẽ đột nhiên tăng mạnh. Chỉ cần có mười vạn người hạm đội, chỉ cần có vượt qua một ngàn ổ hỏa pháo, chúng ta liền giết trở lại Đại Viêm đế quốc, bởi vì cho đến lúc đó chúng ta liền có tuyệt đối quyền làm chủ trên biển."

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy chúng ta dựa vào cái gì đánh bại Dibos Công tước mười vạn đại quân? Chúng ta chỉ có hai ngàn người, dùng nổ // thuốc sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta hi vọng tận lực đừng dùng đến nổ // thuốc."

Trương Xuân Hoa nói: "Cái kia dùng cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Amazon nữ vương quốc võ sĩ, toàn bộ phương tây thế giới cường đại nhất nữ chiến sĩ bộ tộc."

Trương Xuân Hoa nhìn Thẩm Lãng một cái nói: "Đã từng có rất nhiều người muốn thông qua mỹ nam kế chinh phục Amazon bộ lạc, nhưng. . ."

Thẩm Lãng nói: "Đầu của bọn hắn đều bị chém xuống đến, da cũng bới ra."

Trương Xuân Hoa nói: "Vậy ngươi có nắm chắc không?"

Thẩm Lãng nói: "Bảy thành đi, chỉ cần chinh phục Amazon nữ vương bộ lạc, chúng ta liền có được một chi cường đại nhất quân đội, đánh bại Dibos mười vạn đại quân dễ như trở bàn tay, chiếm lĩnh Bích Kim thành cũng dễ như trở bàn tay, thậm chí có thể tung hoành ngàn dặm cương vực."

Amazon bộ lạc chiến sĩ mạnh đến mức nào? Nhìn xem Roland kỵ sĩ đoàn liền biết.

Mà Roland kỵ sĩ đoàn vẫn là bị Amazon nữ vương vứt bỏ một đám người, bởi vì ghét bỏ các nàng quá yếu.

Trương Xuân Hoa kinh ngạc nói: "Khoảng cách Dibos mười vạn đại quân xuất chinh tiến đánh chúng ta chỉ có khoảng một tháng rưỡi, mà ngươi bây giờ lại còn tại trong nhà, còn không có đi chinh phục Amazon bộ lạc, thời gian không kịp a? Ngươi dự định lúc nào đi chinh phục Amazon nữ vương?"

Thẩm Lãng nói: "Ban đêm liền đi!"

Trương Xuân Hoa run rẩy nói: "Nhanh như vậy? Vội vã như vậy? Nhưng mà chúng ta chung quanh hải vực đều đã bị phong tỏa a, một chiếc thuyền đều xuống không biển."

Thẩm Lãng nói: "Đi lục địa, sau đó rời xa vùng biển này xuống biển bắc thượng, đi Amazon bộ lạc."

...

Ban đêm thời gian, Thẩm Lãng cáo biệt Trương Xuân Hoa, Hắc

Trân Châu, Lan Phong bọn người.

"Trương Xuân Hoa, ta không có ở đây khoảng thời gian này, Mộc Lan thành hết thảy nội chính liền toàn bộ giao cho ngươi."

"Hắc Trân Châu, áp chế ngươi tính tình nóng nảy, không cần xuống biển." Thẩm Lãng nói.

Hắc Trân Châu nói: "Chúng ta là Vua Hải Tặc hậu đại, chúng ta không sợ hi sinh, bây giờ lại bị phong tỏa trên đất bằng xuống không biển, quả thực là sỉ nhục lớn lao, nếu như khô lâu đảng còn ở đó, chỗ nào dung hạ được Huyết Tinh nam tước dạng này người ở trên biển diễu võ giương oai."

Nàng thực sự là biệt khuất hỏng, trước đó vẫn là bằng hữu Huyết Tinh nam tước trực tiếp trở mặt, dẫn đầu đông đảo hải tặc triệt để phong tỏa Thẩm Lãng Mộc Lan thành, liên tiếp phái đi hai chiếc thuyền đều trực tiếp bị đánh chìm, không lưu tình chút nào.

"Lan Phong tướng quân, toàn bộ thành thị phòng ngự liền giao cho ngươi, còn muốn giám sát đại bác chế tạo, pháo thủ thử bắn."

Phương đông kỵ sĩ đoàn thủ lĩnh Lan Phong nói: "Chủ quân, nếu như ngài có thể chinh phục Amazon bộ lạc, vậy liền có được cường đại nhất lục quân, đánh bại Dibos Công tước mười vạn đại quân đương nhiên dễ như trở bàn tay. Nhưng vạn nhất ngài không thành công, hoặc là ngài không có kịp thời đuổi tới đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Ta đối Amazon nữ chiến sĩ vô cùng chờ mong, vô cùng cần, nhưng cùng Dibos Công tước một trận chiến, ta sẽ không đem hi vọng hoàn toàn ký thác trên người các nàng. Coi như chúng ta không có kịp thời đuổi tới, một trận chiến này vẫn như cũ sẽ thắng, Trương Xuân Hoa hội dẫn người bố trí hết thảy. Đương nhiên kết quả tốt nhất vẫn như cũ là ta mang theo Amazon quân đoàn giết tới, đem Dibos Công tước đại quân giết đến máu chảy thành sông."

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Như vậy ta cáo từ, chư vị bảo trọng."

Lan Phong bỗng nhiên lại gọi lại Thẩm Lãng.

"Chủ quân, ta có thể xưng ngài một tiếng bệ hạ sao?" Lan Phong bỗng nhiên nói: "Ta biết ngài không thích xưng hô thế này, nhưng ta lo lắng sẽ không còn được gặp lại ngài, rốt cuộc không kịp hô một câu. Ngài tuyệt đối không cách nào tưởng tượng, chúng ta đối Khương Ly bệ hạ là bực nào trung thành, chúng ta thậm chí nằm mộng cũng nhớ lấy một ngày kia Khương Ly bệ hạ hậu đại sẽ xuất hiện trước mặt chúng ta."

Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều không có thừa nhận qua thân phận của mình, nhưng mà cũng không có phủ nhận, hắn cùng Trương Xuân Hoa nói chuyện phiếm bên trong, cái này hồ ly tinh thường xuyên xuất hiện cái gì tương lai Nhân Hoàng, Khương bệ hạ, hay hoặc là lúc nào giết trở lại Đại Viêm đế quốc loại hình.

Lan Phong có không phải người ngu, đương nhiên nghe hiểu được những thứ này mánh khóe.

Đương nhiên coi như Thẩm Lãng cùng Trương Xuân Hoa nói chuyện phiếm bên trong tiết lộ thân phận, nhưng mà cũng chưa chắc phải tin tưởng hắn liền là Khương Ly chi tử.

Nhưng Lan Phong tuyệt đối tin tưởng Medusa, nàng làm hết thảy quyết định khẳng định là có ý nghĩa, phương đông thế giới đại khái cũng chỉ có một người có thể xứng với nàng, đó chính là tương lai Nhân Hoàng.

Nhưng Thẩm Lãng không có chủ động cùng hắn vạch trần, Lan Phong cũng không có xuyên phá tầng này giấy cửa sổ, chỉ bất quá bất luận cái gì ngôn ngữ đều khó mà hình dung nội tâm của hắn cuồng nhiệt cùng kích động, hắn phảng phất triệt để tiến vào sự nghiệp thứ hai xuân.

Toàn bộ phương đông kỵ sĩ đoàn đối Thẩm Lãng trung thành lập tức đến cực hạn, thậm chí vượt qua trước đó đối Medusa trung thành.

Mặc kệ cỡ nào công tác nguy hiểm, bọn hắn đều tranh đoạt đi làm, bởi vì bọn họ là vì chính mình suốt đời lý tưởng mà phấn đấu.

Thượng thiên quá chiếu cố bọn hắn, tại tuyệt vọng hai mươi mấy năm về sau, lại đem chân chính Chủ quân lại một lần nữa đưa đến trước mặt của bọn hắn.

Vì lẽ đó trước đó thử pháo thời điểm, lần thứ nhất liền xuất hiện tạc nòng, người huynh đệ kia trực tiếp bị tạc phải chia năm xẻ bảy, nhưng mà bọn hắn vẫn không có bất luận cái gì lùi bước, vẫn như cũ tre già măng mọc đi tiến hành nguy hiểm thí nghiệm.

Hiện tại Thẩm Lãng đi, bọn hắn thật muốn ở trong lòng hô một câu bệ hạ.

Thẩm Lãng cười nói: "Lan Phong tướng quân lời này của ngươi điềm xấu, bất quá không quan trọng. Ngươi muốn hô liền hô đi, bất quá ta nhất định phải nói cho ngươi, tại Đại Viêm đế quốc thời điểm, ta huynh trưởng kết nghĩa gọi ta bệ hạ thời điểm, ta toàn thân khó chịu muốn mạng."

Tiếp lấy Thẩm Lãng trở mình lên ngựa, tại Mộng La lan mấy cái nữ võ sĩ bảo vệ dưới, rời đi Mộc Lan thành bắc bên trên, biến mất ở trong màn đêm.

Lan Phong lúc này mới quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần Lan Phong, khấu kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Sau đó, sau lưng phương đông võ sĩ đoàn chỉnh tề quỳ xuống.

"Tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Mỗi người thanh âm cơ hồ khàn giọng kiệt lực, lệ nóng doanh tròng.

Trương Xuân Hoa phát hiện chỉ có chính mình một người đứng, nàng nhìn thấy một màn này cũng có chút thân thể run lên.

Ta, ta cũng muốn quỳ xuống tới sao?

Ta thật không muốn quỳ tên cặn bã này a, cứ việc ta thích hắn.

Nhưng mà bầu không khí đều tô đậm đến nơi này, ta không quỳ thích hợp sao?

Sau đó nàng nhìn thấy Lan Phong giết người đồng dạng ánh mắt, còn có phương đông võ sĩ đoàn người đâm thẳng đâm mà nhìn chằm chằm vào nàng, phảng phất sinh tử đại địch.

Trương Xuân Hoa bất đắc dĩ, cần thiết hay không? Các ngươi trung thành tẩu hỏa nhập ma, nói không chừng ta tương lai vẫn là các ngươi hoàng phi đâu.

Sau đó nàng cũng đành chịu quỳ theo xuống.

...

Sáu ngày sáu đêm về sau!

Dọc theo con đường này bọn hắn đi hơn một ngàn dặm đường bộ, lại đi hai ngàn dặm đường biển.

Lúc này đã tiến vào một cái hoàn toàn xa lạ hải vực, nơi này đâu đâu cũng có nồng vụ, đâu đâu cũng có đá ngầm.

Ngoại nhân căn bản tiến vào không nơi này, Mạnh Roland các nàng mới nhớ kỹ đường về nhà.

Thẩm Lãng cưỡi tại một chiếc thuyền chỉ, không ngừng xâm nhập.

Phía trước cũng nhanh muốn đến Amazon thần bí hải vực.

Amazon nữ vương quốc gia đây là một cái hoàn toàn ngăn cách đảo hoang, thần bí mà cường đại, cơ hồ không xuất hiện tại trên địa đồ.

Toàn bộ phương tây thế giới cường đại nhất nữ võ sĩ đoàn, đời đời kiếp kiếp đều sinh hoạt tại cái này thần bí đảo hoang bên trên, trừ sinh sôi hậu đại bên ngoài, cho tới bây giờ cũng sẽ không rời đi nửa bước.

Mạnh Roland nói: "Thẩm Lãng các hạ, lại hướng phía trước liền là Amazon nữ vương quốc gia hải vực. Một khi tiến vào chúng ta rất có thể sẽ bị đánh giết, ngài mặc dù là tương lai ba đại Nhân Hoàng một trong, nhưng mà Amazon ngăn cách, coi như ngài là Nhân Hoàng, các nàng cũng giết không tha, thậm chí sẽ trực tiếp phân thây."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Biết."

Mạnh Roland nói: "Ngàn năm lịch sử đến, tất cả tiến vào Amazon nữ vương quốc gia nam nhân toàn bộ đều chết, cơ hồ liền cơ hội mở miệng đều không có liền bị chém đầu lột da, ngài nhất định phải đi vào?"

Thẩm Lãng nói: "Tiếp tục đi tới."

Mạnh Roland hít một hơi thật sâu, tiếp tục chèo thuyền tiến vào.

Hai khắc đồng hồ sau!

Thẩm Lãng thuyền nhỏ bị vây quanh.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy chục tên vô cùng cường đại Amazon nữ chiến sĩ bỗng nhiên theo nước biển bắn rọi đi ra.

"Phanh phanh phanh. . ."

Nháy mắt, Thẩm Lãng cưỡi thuyền trực tiếp sống sờ sờ bị vũ lực xé rách.

Cái này vũ lực thật sự là kinh người a, trực tiếp dùng nhân lực hủy đi một chiếc thuyền chỉ?

Một giây sau!

Một chi đại kiếm trực tiếp nằm ngang ở Thẩm Lãng trên cổ, nằm ngang ở Mạnh Roland tất cả mọi người trên cổ.

"Bất luận cái gì ngoại nhân đều không được tiến vào Amazon nữ vương quốc gia hải vực, người vi phạm giết chết bất luận tội."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 425: : Amazon Nữ Vương! Lãng Gia Biểu Diễn Kỳ Tích!

Chương 425:: Amazon nữ vương! Lãng gia biểu diễn kỳ tích!

Đề cử đọc: Giải trí ngoan chủ linh khí bức người ôm kiếm tinh tế nguyên soái tại cổ đại thường ngày hấp huyết quỷ hắc ám truyện cổ tích thần hào muốn làm gì thì làm đệ tử của ta là thế giới yêu khí nhân gian tận thế Ngọa Long kiếm tiên chúa cứu thế dưỡng thành học viện

Mạnh Roland bọn người phi thường kỳ quái, vì sao những thứ này Amazon nữ chiến sĩ không trực tiếp chém xuống Thẩm Lãng đầu lâu?

Dựa theo tổ huấn , bất kỳ cái gì nam nhân một khi tiến vào Amazon bộ lạc phạm vi bên trong, căn bản không có cơ hội mở miệng trực tiếp liền chém xuống đầu lâu, liền phảng phất nam nhân tại mảnh này lãnh địa nói câu nào, hô hấp một hơi đều là khinh nhờn.

Mấy trăm hơn ngàn năm qua , bất kỳ cái gì một cái nam nhân mới vừa tiến vào vùng biển này trực tiếp liền bị đánh giết, vì sao Thẩm Lãng có thể ngoại lệ?

Chẳng lẽ lại cũng bởi vì hắn cái kia Nhân Hoàng thân phận?

Nhưng mà tiếp xuống Mạnh Roland biết vì cái gì? Nàng chỉ cảm thấy răng từng đợt mỏi nhừ, toàn bộ tam quan đều nhận phá vỡ.

Đây chính là tương lai Nhân Hoàng? Ta chết đều không tin a.

Chỉ có Sauron đại đế loại kia anh hùng hào kiệt mới tính được là lên là Nhân Hoàng a, Khương Ly bệ hạ dạng này đỉnh thiên lập địa đại anh hùng cuối cùng vẫn không có thể trở thành Nhân Hoàng đâu.

Trước mắt cái này Thẩm Lãng quả thực không có chút nào ranh giới cuối cùng, dạng này người trở thành Nhân Hoàng, cái kia thượng thiên cơ hồ liền là mắt mù.

Vì sao Amazon bộ lạc nữ chiến sĩ không trực tiếp giết Thẩm Lãng, ngược lại còn có thể cho hắn cơ hội mở miệng.

Bởi vì các nàng nhìn thấy là một cái mỹ nhân tuyệt sắc, đầu đầy tóc vàng, da thịt như tuyết.

Tốt, ta đã không muốn hình dung. Dọc theo con đường này Thẩm Lãng đều tại trong khoang thuyền không biết làm cái gì, nói cũng là bình thường, nhưng bây giờ lộ diện một cái hình tượng đã thay đổi.

Chí ít ở đây tất cả mọi người, không có so với hắn càng xinh đẹp nữ nhân.

"Ta gọi Long Na Na, là một đại phu, ta sở dĩ tới Amazon nữ vương bộ lạc là tới cứu vớt các ngươi, dùng người phương Đông lại nói liền là thượng thiên có đức hiếu sinh." Thẩm Lãng mở miệng cũng không có chút nào sơ hở, thậm chí cũng không cần hoàn toàn che giấu, bởi vì rất nhiều gợi cảm giọng của nữ nhân vốn là mang theo khàn khàn từ tính.

Tiếp lấy nàng hoàn toàn mặc kệ trên cổ mấy chi đại kiếm, đưa tay hướng về trước mắt tên này nữ chiến sĩ thân thể sờ soạng.

Trước chạm đến háng, tay của hắn là không có bất kỳ cái gì sơ hở, chín mươi chín phần trăm nữ nhân tay đều không có hắn như vậy thon dài.

Cái kia bị hắn vuốt ve Amazon nữ chiến sĩ lập tức ngốc, ngây người tại nguyên chỗ, không biết nên làm sao bây giờ.

"Tuyến dịch lim-pha đã sưng to lên, khớp xương cũng đã biến hình, mà lại có rõ ràng chứng viêm phản ứng, mỗi khi phát tác thời điểm, có lẽ đau đến không muốn sống đi." Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Tê liệt, chẳng lẽ là mỗi một cái Amazon nữ chiến sĩ số mệnh sao?"

Đón lấy, Thẩm Lãng lại hướng một cái khác nữ chiến sĩ sờ soạng.

"Ngươi còn tốt một chút, háng tuyến dịch lim-pha không có sưng lên, chứng viêm phản ứng còn không kịch liệt, nhưng cũng đã có bệnh gút triệu chứng."

Sau đó, Thẩm Lãng sờ khắp mỗi một cái nữ chiến sĩ.

Cuối cùng trực tiếp sờ đến Mạnh Roland nơi này, lập tức nghênh đón giết người đồng dạng ánh mắt.

Làm sao? Để ta cái này Nhân Hoàng kiểm tra lại thế nào? Ta đây là kiểm tra thân thể, đây là phi thường nghiêm túc, ngươi không nên nghĩ phải xấu xa như vậy.

Mạnh Roland rời xa Amazon bộ lạc sinh hoạt, hết thảy sinh hoạt quỹ tích đã cải biến, vì lẽ đó không có rõ ràng bệnh gút triệu chứng.

Cuối cùng Thẩm Lãng đi vào cái này nữ chiến sĩ thủ lĩnh trước mặt, võ công của nàng phi thường cao, vừa rồi chính là nàng bỗng nhiên một đao chém rách thuyền.

Thẩm Lãng sờ về phía nàng háng, lại sờ về phía tai của nàng về sau, ở ngực, chỗ khớp nối.

Người này bệnh gút đã vô cùng nghiêm trọng, đã có rất nhiều bệnh gút thạch.

"Tướng quân, chứng bệnh của ngươi nghiêm trọng nhất, nếu như vậy tiếp tục, đại khái nửa năm ngươi liền muốn tê liệt." Thẩm Lãng thanh âm ôn nhu, tràn ngập thầy thuốc tấm lòng của cha mẹ.

Cái này Amazon nữ tướng lĩnh run rẩy nói: "Đây là chúng ta số mệnh, thật cho đến lúc đó, ta lập tức hội kết sinh mệnh của mình, thà rằng chết cũng sẽ không tê liệt còn sống."

Bệnh gút!

Thật phảng phất là Amazon nữ Vương tộc số mệnh.

Không nói toàn bộ, nhưng ít ra vượt qua một phần ba người hội phải loại bệnh này.

Trên Địa Cầu nữ nhân phải bệnh gút là rất ít, nhưng mà Amazon bộ lạc nữ chiến sĩ so nam nhân còn mạnh hơn.

Bệnh gút có mấy đại nguyên bởi vì dẫn đến, mập mạp, cao huyết áp, ăn uống, uống rượu.

Amazon nữ chiến sĩ dáng người mỗi một cái đều là siêu mẫu cấp, bao quát ngực cũng thế, đông đảo đều biết rất nhiều siêu mẫu đều là sân bay. Loại này dáng người thậm chí là phòng tập thể thao đều không luyện được loại kia, thon dài mà cường tráng, tràn ngập tính bùng nổ lực lượng.

Cao huyết áp, ngược lại là có một ít,

Ăn uống cùng uống rượu, hẳn là Amazon bộ lạc lớn diện tích lây nhiễm bệnh gút quan trọng nguyên nhân.

Mỗi một cái Amazon nữ chiến sĩ đều thích uống rượu, theo rượu trái cây đến rượu mạnh đến bia đều thích, tuyệt đại bộ phận thời điểm đều đem bia xem như nước uống.

Mà lại các nàng ăn chay rất ít, ăn đều là thịt cùng cá, đều là giàu có piurin đồ ăn, chúng ta người bình thường cũng sẽ ăn, nhưng tuyệt đối sẽ không mỗi bữa đều ăn.

Mà Amazon nữ chiến sĩ mỗi ngày đều cần đại lượng huấn luyện, đại lượng thể lực tiêu hao, mỗi ngày đều muốn ăn mất mấy cân cá cùng thịt.

Dạng này ăn uống quen thuộc, tăng thêm vô cùng nóng bức thời tiết, lớn diện tích phát sinh bệnh gút cũng liền không kỳ quái.

Ở cái thế giới này, bệnh gút loại bệnh này cũng cơ hồ là vô giải, chí ít không có thuốc chữa, chỉ có thể cải thiện ăn uống, nhưng mà Amazon ở trên đảo chỉ những thứ này đồ ăn, không cách nào cải biến.

Không chỉ là Amazon nữ vương quốc gia, Tây Luân vương triều phương nam quý tộc phải bệnh gút bệnh người cũng không biết phàm kỷ.

Một phần trong đó người kịp thời cải thiện ăn uống, hơi có chút dễ kiếm. Mà phần lớn người, cả một đời đều tại trên xe lăn triệt để tê liệt.

Mà Amazon nữ vương quốc chí ít có một phần ba nhân khẩu hội lây nhiễm bệnh gút, mà lại các nàng sẽ không làm dịu, sẽ chỉ càng ngày càng nghiêm trọng, cuối cùng trực tiếp khớp nối biến hình, trực tiếp tê liệt.

Nhưng các nàng là vô cùng kiêu ngạo, một khi tê liệt mất đi năng lực chiến đấu, liền lập tức hội tự sát, tuyệt đối sẽ không trở thành bộ lạc liên lụy, mang theo vinh dự mà chết.

Vì lẽ đó, bệnh gút là Amazon nữ vương bộ lạc bệnh nan y, thậm chí được xưng là nguyền rủa.

Những thứ này cường đại Amazon nữ chiến sĩ một khi lây nhiễm bệnh gút, hơn bốn mươi tuổi thời điểm liền sẽ tự sát.

Nhưng hơn bốn mươi tuổi đối với các nàng tới nói, hoàn toàn là ở vào thời đỉnh cao, sức chiến đấu ở vào thời đỉnh cao, thậm chí dáng người cùng dung mạo cũng ở vào thời đỉnh cao.

Nhưng bởi vì bệnh gút mà tê liệt, không thể không tự sát rời đi thế giới này.

Mỗi khi bệnh gút phát tác thời điểm, loại kia hoàn toàn không cách nào chịu được đau đớn cũng tại mọi thời khắc giày vò lấy các nàng. Đương nhiên những thứ này nữ chiến sĩ rất cường đại, hoàn toàn có thể ngăn cản những thứ này đau đớn.

Thế nhưng là một khi phát tác, hai chân không thể đi, đây mới là lớn nhất thống khổ.

Một cái cường đại chiến sĩ không thể chạy, không thể chiến đấu, người kia còn sống có ý nghĩa gì.

Nhưng bệnh chứng này có cơ hồ là vô giải, nhiều như vậy phương nam Tây Luân vương triều quý tộc, tìm khắp thiên hạ danh y cũng đều trị không hết.

"Amazon nữ vương bộ lạc thực hiện cường đại mà thần thánh sứ mệnh, lại bị bệnh gút chỗ tra tấn đồ sát, ta học y về sau đi khắp thiên hạ, tìm kiếm thượng cổ di tích, rốt cục tại một cái thượng cổ điển tịch bên trong tìm kiếm được trị liệu bệnh gút biện pháp."

"Vì lẽ đó ta ngay lập tức liền đi vào Amazon nữ vương bộ lạc, mời các ngươi yên tâm, ta hoàn toàn nghĩa vụ cho các ngươi trị liệu, không đòi lấy bất kỳ vật gì, không đề cập tới bất kỳ yêu cầu gì."

Cái kia Amazon nữ tướng phảng phất nhìn thấy một cái sứ giả, cái này tóc vàng mỹ nhân toàn thân cao thấp đều tản ra thần thánh quang mang.

Amazon nữ vương quốc đô tổ huấn nói đến rõ ràng, không cho phép bất kỳ nam nhân nào bước vào nửa bước.

Nữ nhân cũng là không cho phép bước vào, nhưng mà trong lịch sử lại từng có tiền lệ, mấy trăm năm trước Tây Luân vương triều bộc phát đại tai nạn thời điểm, đã từng xuất hiện rất nhiều nạn dân, Amazon nữ vương quốc gia đã từng tiếp thu hơn ngàn tên nữ nạn dân.

Mà lại chỉ cần có nữ vương mời, nữ tử là có thể tiến vào Amazon nữ vương quốc gia làm khách.

Huống chi đây là một cái thầy thuốc? Một cái tuyệt sắc nữ đại phu.

"Mời ngươi chờ một chút, ta hội bẩm báo nữ vương." Amazon nữ chiến sĩ nói: "Ta hội đưa ngài lên một cái trên đảo nhỏ, ngài ở nơi đó chờ."

...

Một lát sau, những thứ này Amazon nữ chiến sĩ đem Thẩm Lãng cùng Mạnh Roland bọn người đưa lên một cái đảo nhỏ tự, các nàng trở về mình quốc gia bẩm báo nữ vương bệ hạ.

Từ đầu tới đuôi, các nàng đều không có cùng Mạnh Roland nói câu nào, cũng không có mắt nhìn thẳng một cái.

Cái này khiến Roland tộc kỵ sĩ phi thường đau lòng.

Thẩm Lãng cởi váy, tại trên lửa nướng.

Mạnh Roland kinh ngạc phát hiện, coi như hắn cởi váy, vẫn không có bất luận cái gì sơ hở.

Thẩm Lãng là thế nào nham thạch hầu kết a?

Ách, hắn vốn cũng không có cái gì hầu kết, vì lẽ đó đối cổ thoáng trang điểm liền che giấu mất.

Sợi râu làm sao bây giờ? Toàn bộ nhổ, triệt để trừ lông.

Mạnh Roland phát hiện, mấu chốt vẫn là lớn lên đẹp, làm một người lớn lên so nữ nhân còn mỹ lệ hơn thời điểm, như vậy sơ hở gì đều không tồn tại.

Sau đó, Thẩm Lãng còn cầm tấm gương bổ trang, ngậm một cái dược vật.

Khó trách ngươi trước đó mua sắm nhiều như vậy tơ lụa, váy, bảo thạch, đồ trang sức, còn tự chế rất nhiều đồ trang điểm.

Mạnh Roland tuyệt vọng phát hiện, Thẩm Lãng làn da cũng vượt qua thế giới này đại bộ phận nữ nhân.

"Tương lai Nhân Hoàng, ngươi tương lai sẽ đem chúng ta giết người diệt khẩu sao? Bởi vì chúng ta nhìn thấy ngài nhất kinh khủng một màn." Mạnh Roland nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Một màn này rất kinh khủng sao?"

Mạnh Roland tê cả da đầu, lời này ý gì? Chẳng lẽ ngài còn có càng thêm kinh khủng một màn?

"Nhân Hoàng bệ hạ, ngài bây giờ làm gì?"

"Làm lông mi, muốn duy trì nhếch lên."

"Nhân Hoàng bệ hạ, ngài hiện tại vừa đang làm gì?"

"Tóc quăn, vừa rồi kiểu tóc có chút bị phá hư."

Làm xong hết thảy về sau, Thẩm Lãng lại một lần nữa không có chút nào sơ hở, nói nàng là Helen công chúa đều có người tin tưởng.

Sau đó, Thẩm Lãng tại hòn đảo nhỏ này lên đi dạo.

Phát hiện ở trên đảo đâu đâu cũng có pho tượng, còn có nhiều loại văn tự, nhiều loại đồ án.

Mà lại cái này trên mặt đất cũng không phải bùn đất, toàn bộ đều là nham thạch xếp thành, hơn nữa còn có đồ án cùng hoa văn.

Cái này hay là không phải một cái đảo nhỏ, vốn là thành thị một bộ phận.

Một lát sau, một chiếc lộng lẫy thuyền thổi qua đến, phía trên trôi Amazon nữ vương quốc gia cờ xí, là một cái Kim Tự Tháp, trên đỉnh tháp lượn vòng lấy một người mặt thân rắn nữ tử.

"Tôn kính Long Na Na tiểu thư, nữ vương bệ hạ chào mừng ngài bái phỏng." Cái kia Amazon nữ tướng hướng về Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, giới hạn ngài một người, ngài tùy tùng muốn rời khỏi nơi này."

Lời này một màn, Mạnh Roland bọn người thần sắc ảm đạm, các nàng là đồng tộc a, cũng là bởi vì quá yếu vì lẽ đó bị ném bỏ, hiện tại liền trở về Amazon quốc gia tư cách đều không có sao?

Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào mấy cái rương lớn bên trên, dù sao hắn là một cái cũng sẽ không thuộc lòng.

Mấy cái kia Amazon nữ chiến sĩ tiến lên, một người dẫn theo một cái rương, nhẹ như không có gì đồng dạng leo lên thuyền.

Thẩm Lãng lên thuyền.

Một cái tuyệt mỹ nữ tử ở nơi đó chờ, một đầu tóc bạc, ăn mặc áo giáp màu bạc, dáng người thật sự là tốt đến bạo, nhất là cái kia hai đầu đôi chân dài, quả thực để người mê muội.

"Vị này là Amazon nữ vương quốc gia thứ hai thuận vị người thừa kế, Dora. Rees công chúa."

Thẩm Lãng cẩn thận tỉ mỉ được một cái Tây Luân vương triều lễ nghi quý tộc.

"Nhật an, khách nhân phương xa." Dora công chúa gật gật đầu.

Thẩm Lãng tận lực tránh đi nàng đôi chân dài, để tránh lên phản ứng gì liền xấu hổ.

Nhưng mà những thứ này Amazon nữ chiến sĩ thực sự xuyên được quá mát mẻ, dáng người cũng thực sự quá tốt.

Vị này Dora công chúa vũ khí là một chi vượt qua một mét bảy đại kiếm, Thẩm Lãng không cách nào đoán chừng trọng lượng của nó.

"Khách nhân, ngươi có thể thử nhìn một chút." Dora công chúa nói.

Thẩm Lãng tiến lên hai tay nắm ở chuôi kiếm, dùng hết toàn lực. Chi này đại kiếm hoàn toàn không nhúc nhích tí nào, thực sự là quá nặng.

Dạng này đại kiếm, chỉ có đại ngốc mới dùng đến động đi, tối thiểu vượt qua ba trăm cân.

Dora công chúa bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng bắt lấy chuôi kiếm, nhẹ nhàng giơ lên.

Trời ạ, nữ nhân này khí lực đến tột cùng lớn bao nhiêu a, quả thực liền như là giơ lên một cây bó củi đồng dạng.

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, ta có thể hỏi chi này kiếm nặng bực nào sao?"

Dora công chúa nói: "Bốn trăm năm mươi bảy pound."

Đó chính là hơn bốn trăm cân? Vậy cái này nữ nhân khí lực thật không thua gì đại ngốc.

Mấu chốt nàng thể trọng chỉ có đại ngốc một phần ba đi, hoàn toàn siêu mẫu đồng dạng nóng bỏng dáng người, cánh tay này cũng không thể so Thẩm Lãng thô bao nhiêu a.

Tiếp lấy Thẩm Lãng nhìn thấy một chi cung, hoàn toàn là kim loại cung, mà lại dây cung vậy mà cũng là tơ kim loại?

Cái này kỳ quái a? Thế giới này tơ kim loại kinh khủng dùng a.

Cái này kim loại dây cung hiện ra màu vàng quang mang, nhưng hoàng kim cực kỳ mềm, không thích hợp dùng để làm dây cung a, đây là cái gì kim loại?

Thẩm Lãng thoáng dùng sức kéo một cái dây cung, không nhúc nhích tí nào.

"Chi này cung, vượt qua ba trăm năm mươi pound." Dora công chúa nói.

Biến thái, quá biến thái.

Đây chính là phản khúc cung, không phải phục hợp cung ghép, mà lại dùng mạnh như vậy cung, thân thể hẳn là sẽ có biến hình, nhưng mà trước mắt cái này Dora công chúa thân thể thon dài thẳng tắp, lại hoàn mỹ bất quá.

Dung mạo của nàng như thế tinh xảo tuyệt mỹ, lại có được bạo lực như vậy lực lượng, thật sự là có mãnh liệt tương phản.

"Xin (mời) dùng cơm." Dora công chúa nói: "Phi thường có lỗi, lương thực của chúng ta tương đối đơn điệu, chỉ có cá cùng thịt, nhưng mà chúng ta Amazon quốc gia thịt bò là trên thế giới tốt nhất."

Thẩm Lãng cầm dao nĩa nếm một cái.

Quả nhiên, cái này bò bít tết quả thực tuyệt, so Thẩm Lãng nếm qua bất luận cái gì bò bít tết đều tốt hơn.

Như thế non, nhưng lại tràn ngập tuyệt đối lực đàn hồi, cửa vào sau nước thịt cơ hồ muốn vỡ ra.

Đây là cái gì thịt bò a? Trên Địa Cầu không có a, Thẩm Lãng nếm qua tốt nhất bò bít tết, cũng căn bản so ra kém.

"Chúng ta Amazon nữ Vương tộc mỗi ngày đều muốn ăn ba cân dạng này thịt bò, ba cân thịt cá, hai cân món chính mới có thể duy trì lực lượng." Dora công chúa nói.

Vừa nói chuyện, nàng không ngừng mà ăn.

Sau đó Thẩm Lãng trơ mắt nhìn xem nàng ăn hết ba cân thịt, hai cân thịt cá, còn có hai cân khoai tây.

Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, ăn nhiều như vậy? Ngươi như thế dáng người ma quỷ là thế nào chứa nổi a?

Mà lại ngươi không phải mới vừa nói mỗi ngày ăn nhiều như vậy sao? Ngươi một trận liền ăn nhiều như vậy.

Thẩm Lãng ăn hơn nửa cân liền no bụng, sau đó uống một chén đồ uống, đây là một loại nào đó thuần nước trái cây, phi thường mỹ vị, nhưng quá ngọt.

Điên cuồng như vậy ăn thịt bò, ăn thịt cá, uống nước trái cây, uống bia, không thể bệnh gút mới là lạ.

Liền mới vừa rồi cùng Thẩm Lãng trò chuyện lúc này, Dora công chúa đã uống xong hai chén bia.

Bỗng nhiên Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào trên cánh tay của nàng, phát hiện phía trên có một cái điểm đỏ? Đây là thủ cung sa

sao?

"Ta còn không có sinh sôi hậu đại, ta vẫn là một cái xử nữ." Dora công chúa nói: "Đợi đến sinh sôi ngày, ta hội chọn lựa một cái thế giới lên xuất sắc nhất nam nhân sinh sôi hậu đại, đến lúc đó ta liền có thể lau đi cái này điểm đỏ."

Đón lấy, Dora công chúa nói: "Xin lỗi không tiếp được."

Thẩm Lãng kinh ngạc, đây là muốn đi phòng vệ sinh sao? Có lẽ, ngươi vừa rồi uống nhiều như vậy bia.

Kết quả chỉ thấy được cái này Dora công chúa cầm lấy nàng chi kia đại kiếm, bỗng nhiên nhảy xuống trong biển.

Sau đó, Thẩm Lãng nhìn thấy vô cùng bạo lực một màn.

Vị này Dora công chúa ở trong biển điên cuồng luyện kiếm, không phải trên mặt biển, mà là trực tiếp tại đáy biển luyện kiếm, nín hơi luyện kiếm.

Bởi vì nơi này nước biển quá trong suốt, mặt trời chiếu xạ phía dưới, có thể trực tiếp nhìn thấy đáy biển.

Nơi này tương đối cạn, nhưng cũng có hai mươi mấy mét sâu, thủy áp đã phi thường lớn, người bình thường đứng yên liền đã phi thường khó chịu, căn bản chèo chống không bao lâu.

Nàng còn muốn điên cuồng luyện kiếm, hơn nữa còn là hơn bốn trăm cân cự kiếm.

Sau đó, Thẩm Lãng nhìn thấy càng thêm kinh ngạc một màn.

Trên thuyền những thứ này Amazon nữ biểu hiện ra dồn dập cầm lấy vũ khí của mình, nhảy đến đáy biển, cũng đi theo luyện kiếm.

Một màn này Thẩm Lãng tuyệt đối sẽ không quên, quá kinh diễm.

Mười mấy cái nữ chiến sĩ tại đáy biển luyện kiếm, chung quanh tất cả cá cùng hải thú dồn dập đào tẩu.

Cho dù là cá mập dạng này trong nước bá chủ, vậy mà cũng xa xa trốn tránh.

Trên Địa Cầu nhân loại dưới nước tối cao ấm ức ghi chép là 8 phút 58 giây, nhưng cái kia cũng chỉ là lẳng lặng ấm ức mà thôi.

Mà loại này liều mạng luyện kiếm đối dưỡng khí lượng tiêu hao là to lớn.

Mà đám này Amazon nữ chiến sĩ tại đáy biển kiên trì bao lâu? Ròng rã mười một phút.

Mỗi một cái nữ chiến sĩ kiếm đều có một trăm cân trở lên, tại đáy biển luyện kiếm mười một phút, lúc này mới giống như con cá đồng dạng trở về mặt biển.

Biết đám người này rất mạnh, nhưng không nghĩ tới mạnh đến tình trạng này.

Niết Bàn quân huấn luyện đã cực kỳ tàn khốc, mà đám này Amazon nữ chiến sĩ huấn luyện, hoàn toàn là không có nhân đạo.

Mà cái kia Dora công chúa càng thêm khoa trương, ròng rã mười sáu phút sau mới trở về tới mặt biển.

Thẩm Lãng có thể lý giải, nàng đúng là cần ăn nhiều đồ như vậy, nàng cái này thể năng lượng tiêu hao thực sự quá kinh người.

Sau khi lên thuyền, nàng lại điên cuồng luyện kiếm hai giờ.

Mà lại không phải trên boong thuyền, mà là tại cột buồm bên trên, một tấc vuông, nàng nhảy vọt giống như chim chóc.

Kinh người bật lên lực.

Thẩm Lãng lúc này có thể kết luận, những thứ này Amazon nữ chiến sĩ tộc xác thực rất như là thượng cổ nhân loại, huyết mạch của các nàng cao có thấp có, nhưng mà đều cùng thượng cổ nhân loại khoảng cách phải tương đối gần.

Cứ việc không nguyện ý thừa nhận, nhưng mà cái này Dora công chúa sức chiến đấu vượt qua Mộc Lan bảo bối, thậm chí vượt qua rất nhiều.

Thẩm Lãng trong lòng không cam lòng.

Không được, ta nhất định phải nghĩ biện pháp để Mộc Lan bảo bối trở nên càng mạnh, ta nói qua muốn để nàng trở thành thiên hạ đệ nhất cường giả.

Không thể không nói, đám này Amazon nữ chiến sĩ hoàn toàn là vì chiến đấu mà thành, dù là có Thẩm Lãng cái này khách nhân ở, các nàng cũng hoàn toàn không ảnh hưởng huấn luyện thường ngày.

Một ngày hai mươi bốn giờ, huấn luyện mười bảy giờ, quả thực liền là tên điên a.

Hắn cùng Dora công chúa trò chuyện thời gian phi thường ngắn ngủi, chỉ có đang dùng cơm thời điểm mới có thể phiếm vài câu.

Mà lại hắn phát hiện, mỗi một cái Amazon nữ chiến sĩ đều là ngay thẳng vô cùng, căn bản cũng không biết dối trá, mãi mãi cũng là đi thẳng về thẳng, mà lại phi thường không quen lời nói, nói chuyện phiếm vượt qua mười câu lời nói liền không lời nào để nói.

Đối với các nàng mà nói, há miệng chỉ là vì ăn uống, không phải vì nói, càng không phải là vì hôn, các nàng đời này chưa từng hôn.

Thẩm Lãng cơ hồ hoài nghi, các nàng vốn là có mãnh liệt hormone, cũng có bao nhiêu ba án, nói cách khác có nam nữ dục vọng.

Nhưng mà tại loại này đáng sợ cường độ cao huấn luyện bên trong, cái gì đều tiêu hao phải sạch sẽ, thậm chí mãnh liệt vận động liền có thể cho các nàng chế tạo vui vẻ cảm giác.

Nhưng các nàng xác thực không gì so sánh nổi cường đại, thật là khiến người ta tha thiết ước mơ quân đội.

Nếu có chi quân đội này hiệu trung, Thẩm Lãng đánh bại Dibos Công tước mười vạn đại quân thật sự là dễ như trở bàn tay.

Chẳng những như thế, đối với hắn báo thù bá nghiệp quả thực là đột nhiên tăng mạnh.

Mấy trăm năm qua, Tây Luân vương triều vô số lần đều muốn chinh phục cái này cường đại nữ chiến sĩ, nhưng đều không ngoài dự tính thất bại l

Trên thực tế nữ giả nam trang chui vào Amazon quốc gia không phải là không có, nhưng mà hạ tràng phi thường thảm liệt, trước bị cắt xén, sau đó bị lột da.

Càng xem những thứ này Amazon nữ chiến sĩ, Thẩm Lãng trong lòng càng là thèm nhỏ dãi không thôi.

Một khi chinh phục cái này bộ lạc, vậy ta Lãng gia liền phát đạt, lập tức vọt vì mảnh này tân đại lục tiểu bá chủ.

...

Thuyền lớn ròng rã đi một ngày một đêm, còn chưa tới nơi Amazon nữ vương quốc gia.

Trên đường đi đi qua vô số hòn đảo, toàn bộ đều không giống như là bình thường hòn đảo, phía trên đều có đủ loại pho tượng, mỗi một cái hòn đảo đều là trạm gác, đều có Amazon nữ võ sĩ đang đi tuần.

Mà lại thuyền lớn đi thời điểm, trên trời đều có ưng tại bạn bay, Dora công chúa có một đầu tuyết trắng ưng, phi thường thần tuấn xinh đẹp, ngạo mạn có phải hay không, chỉ cho phép Dora công chúa một người đụng vào.

Amazon nữ vương quốc xa như vậy sao?

Mà liền tại lúc này, Thẩm Lãng nhìn thấy quỷ dị đáng sợ một màn.

Đây là ma quỷ hải vực sao?

Bởi vì đâu đâu cũng có dữ tợn đá ngầm, trọn vẹn cao mấy chục mét, lít nha lít nhít đâu đâu cũng có.

Đám này đá ngầm phảng phất là thiên nhiên thủ vệ, trên biển tường thành, đem tất cả thuyền đều chặn đường ở bên ngoài.

Mà lại rất nhiều đá ngầm thực ra không phải thiên nhiên đá ngầm, đều là cự nhân pho tượng.

Cái này ngưu bức, vô số cự nhân thạch điêu vây quanh Amazon nữ vương quốc gia hải vực, ngăn cản hết thảy địch nhân xâm chiếm.

Khó trách ngoại nhân căn bản tiến vào không.

Mà lại bản này đá ngầm khu vực từ đầu đến cuối bao phủ màu đen nồng vụ, đem hết thảy đều che chắn , bất kỳ cái gì thuyền đều không thể tiến vào, cũng không nhìn thấy trước mặt hết thảy cảnh trí.

Chiếc thuyền này gọi Dora No.Princess, một nữ tướng thổi lên ốc biển.

Nhưng mà kỳ tích một màn xuất hiện, những thứ này trên mặt biển đá ngầm cự nhân vậy mà bắt đầu di động, trống đi một đầu thủy đạo, liền phảng phất trên biển cửa thành mở ra.

Dora No.Princess dọc theo thủy đạo, chậm rãi lái vào.

Tại trong sương mù dày đặc ròng rã đi mấy chục dặm, xuyên ra nồng vụ về sau, trước mắt hết thảy sáng tỏ thông suốt.

Thẩm Lãng triệt để bị kinh diễm.

Đây chính là Amazon nữ vương quốc gia?

Cùng trong tưởng tượng hoàn toàn không giống a.

Một chút xíu đều không nguyên thủy, đây là một cái vô cùng to lớn hòn đảo, chí ít Thẩm Lãng tầm mắt bên trong không nhìn xong.

Toàn bộ hòn đảo ở trên đều là rừng rậm, ruộng lúa mạch, còn có mảng lớn bãi cỏ.

Thẩm Lãng dự đoán một cái, mảnh này hòn đảo đã vượt qua một vạn cây số vuông.

Đâu đâu cũng có chiến mã lao nhanh.

Amazon nữ chiến sĩ mỗi một cái đều là xuất sắc nhất cung tiễn thủ, kiếm thủ, kỵ sĩ, cơ hồ là toàn năng chiến sĩ.

Mà lại trên toà đảo này chiến mã cùng bên ngoài cũng không giống, cao lớn hơn rất nhiều, không chỉ là ngựa, còn có ngưu cũng không giống, cũng muốn cao lớn rất nhiều, một con trâu cơ hồ có hai ba ngàn cân tả hữu.

Ở trên đảo vô số Amazon nữ chiến sĩ đang huấn luyện.

Nhưng mà để Thẩm Lãng kinh diễm không phải những thứ này, mà là toà này thành bang.

Cả tòa thành thị liền là một cái Kim Tự Tháp, cự hình Kim Tự Tháp, tổng cộng có chín tầng cao.

Nhất dưới mặt đất một tầng Kim Tự Tháp, còn có cao lớn kiên cố tường thành.

Thẩm Lãng tính một chút, toà này Kim Tự Tháp có chừng hai trăm cao chín mét, thấp nhất tầng kia bên cạnh dài vượt qua thân ba ngàn mét.

Cái này lớn nhỏ đã vượt xa trên Địa Cầu hiện hữu hết thảy Kim Tự Tháp.

Phần lớn Amazon nữ chiến sĩ đều ở tại nơi này cái Kim Tự Tháp thành bang bên trong, đây quả thực là kiến trúc kỳ tích.

Nhưng mà dựa theo Thẩm Lãng đoán trước, toà này Kim Tự Tháp cũng không thấy là Amazon bộ lạc mình kiến tạo, hay là lịch sử đã vô cùng vô cùng xa xưa.

Mà lại theo cái này Kim Tự Tháp lên Thẩm Lãng ngửi được khí tức quen thuộc, loại kia thượng cổ di tích khí tức.

. . .

Sau một tiếng, Thẩm Lãng liền đứng tại cái này Kim Tự Tháp thành bang cửa thành phía dưới.

Đứng tại chỗ gần nhìn liền càng thêm hùng vĩ rung động, thật giống như sông núi đứng vững.

Thẩm Lãng thậm chí không cách nào tưởng tượng nên như thế nào mới có thể đánh hạ tòa thành thị này, khó trách trong lịch sử Tây Luân vương triều chinh phục phiến đại lục này tất cả dân tộc cùng thành bang, nhưng lại từ đầu đến cuối chinh phục không cái này Amazon nữ vương quốc gia.

Cửa thành từ từ mở ra, Thẩm Lãng tiến vào Kim Tự Tháp thành bang bên trong.

Nơi này không có phố xá, không có cửa hàng, nơi này thậm chí cũng không có tiền tệ.

Bởi vì Amazon nữ vương quốc gia hết thảy điểm trung bình phối, thậm chí phân phối theo nhu cầu, thậm chí mỗi người mặc quần áo đều là giống nhau.

Nơi này mỗi người đều là nữ chiến sĩ, dù là làm ruộng, cất rượu, chăm ngựa cũng đều là nữ chiến sĩ, một cái nam nhân đều không nhìn thấy.

Bởi vì mỗi một thời đại Amazon nữ chiến sĩ sinh ra đều là nữ nhân, cái này cũng thật sự là hiếm thấy.

Thẩm Lãng lúc này ăn mặc lộng lẫy váy, ở đây đã coi như là kỳ trang dị phục, nơi này nữ chiến sĩ mỗi người đều mặc cực kỳ thanh lương, đều là đều là kim loại cùng giáp da, hai chân hai tay đều lộ ở bên ngoài, nhưng là lại mang theo mũ giáp.

Dora công chúa mang theo Thẩm Lãng liên tục dọc theo Kim Tự Tháp trèo lên trên.

Amazon nữ vương quốc gia cũng là có giai tầng, sức chiến đấu càng mạnh, ở tại vượt lên mặt, sức chiến đấu yếu nhất trực tiếp lưu vong, mới dùng vị trí cuối đào thải chế, vì lẽ đó toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia nhân khẩu hơn ngàn năm tới đều không có làm sao biến hóa qua.

Đi vào Kim Tự Tháp thành bang tầng thứ tám, nơi này chính là hoàng cung?

Thật tốt đơn giản a, không có hoàng kim, chỉ có tảng đá cùng da thú, còn có được số ít đầu gỗ, toàn bộ cung điện trống trải mà to lớn.

Nơi này hết thảy đồ dùng trong nhà đều là thô cuồng, cái chén là đầu gỗ, bát là tảng đá, liền ngân khí đều rất ít gặp, chớ nói chi là kim khí cùng đồ sứ.

"Nữ vương bệ hạ, vị này chính là Long Na Na tiểu thư, nàng nói có thể trị liệu chúng ta Amazon quốc gia nguyền rủa bệnh nan y."

Dora công chúa một chân quỳ xuống.

Thẩm Lãng ngẩng đầu nhìn lên, vị này liền là Amazon nữ vương?

Một đầu tóc vàng, giống như mặt trời quang mang.

Cái này, mới thật sự là tóc vàng mỹ nhân, dung mạo của nàng cùng Dora công chúa có chút giống.

Dora công chúa đã là cái mỹ nhân tuyệt sắc, mà vị này nữ vương mỹ lệ nâng cao một bước.

Trên người nàng tản ra cường đại vẻ đẹp, thành thục vẻ đẹp.

Dora công chúa là tinh xảo mỹ lệ, mà vị này Amazon nữ vương thì là bá khí lãnh khốc xinh đẹp.

Loại khí chất này cùng Medusa có chút tương tự, có được vô cùng cường đại khí tràng.

Hai người này hẳn là tỷ muội, tại Amazon nữ vương quốc gia, chỉ có mạnh nhất chiến sĩ mới có thể trở thành nữ vương.

Thẩm Lãng dùng X quang quét hình một cái, cơ hồ sáng mò mẫm hắn mắt chó, Hoàng Kim huyết mạch.

Nàng cái này Hoàng Kim huyết mạch cùng đại ngốc, Cừu Yêu Nhi đồng cấp.

"Vị nữ sĩ này, ngươi có thể trị liệu chúng ta Amazon bệnh nan y?" Nữ vương nói.

Thanh âm này cũng tràn ngập lực xuyên thấu, mặc dù là giọng của nữ nhân, nhưng cũng tràn ngập kim loại cảm nhận.

Thẩm Lãng nói: "Đúng thế."

Nữ vương nói: "Ngươi hẳn phải biết, Amazon bệnh nan y để ta một phần ba chiến sĩ đau đến không muốn sống, thậm chí không sống tới bốn mươi tuổi liền tê liệt, không thể không lựa chọn tự sát cáo biệt thế giới. Nếu như ngươi có thể chữa khỏi, vậy chúng ta Amazon nữ vương quốc gia liền thiếu ngươi một cái to lớn ân tình, chúng ta có ân tất báo. Tại chúng ta có thể tiếp nhận phạm vi bên trong, lại không vi phạm tổ chế phạm vi bên trong, ta có thể đáp ứng ngươi bất kỳ yêu cầu gì."

"Nhưng mà. . ." Amazon nữ vương nói: "Nếu như ngươi trị không hết, liền đại biểu ngươi nói láo. Mà dám đối Amazon quốc gia nói láo người, chúng ta là muốn nhổ đầu lưỡi, sau đó ném tới bên ngoài biển cả để ngươi tự sinh tự diệt."

Thẩm Lãng nói: "Không có vấn đề, xin hỏi bệnh nhân đâu?"

Nữ vương vỗ vỗ tay.

Lập tức có mười cái Amazon nữ chiến sĩ được đưa lên đến, mỗi người đều có bệnh gút.

Triệu chứng có nhẹ có nặng, triệu chứng nặng nhất đã cơ hồ tê liệt, khớp nối nghiêm trọng biến hình, toàn thân cao thấp đều mọc đầy bệnh gút thạch, nhìn qua vô cùng quỷ dị.

Mà triệu chứng nhẹ, lúc này đau đến chết đi sống lại, mỗi người bệnh gút đều tại phát tác.

Thẩm Lãng đi vào một cái triệu chứng tương đối nhẹ, nhưng mà phản ứng phi thường kịch liệt, đau đến không muốn sống cái kia nữ chiến sĩ trước mặt.

Cái gì là trị liệu lúc đầu bệnh gút triệu chứng thần kỳ dược vật.

Thu thuỷ tiên tẩy rửa, đây là theo thu thuỷ tiên lấy ra tinh thể, có kịch độc, nhưng mà đối lúc đầu bệnh gút có tuyệt đối thần kỳ tác dụng.

Cơ hồ thuốc đến bệnh trừ, nhưng mà đây đối với thế giới này tới nói là cái tuyệt đối trống không.

Thẩm Lãng xuất ra một ống dược vật, trong này không chỉ có thu thuỷ tiên tẩy rửa, còn phối hợp những dược vật khác, mà lại khống chế tuyệt đối liều lượng.

"Uống xuống dưới." Thẩm Lãng nói.

Amazon nữ Vương tộc là phi thường ngay thẳng, căn bản liền không có để thử độc, cái kia đau đến không muốn sống nữ chiến sĩ trực tiếp tiếp nhận Thẩm Lãng dược vật một hơi uống hết.

Dù sao một khi phải bệnh gút, cơ hồ liền trị không hết, sẽ chỉ càng ngày càng nghiêm trọng, cuối cùng tê liệt, vì lẽ đó liền xem như độc dược nàng cũng uống xuống dưới.

Sau đó, tất cả mọi người lẳng lặng chờ đợi.

Cái này bệnh gút được xưng là Amazon nữ Vương tộc nguyền rủa cùng bệnh nan y, Tây Luân vương triều vô số danh y hơn ngàn năm đều thúc thủ vô sách.

Chẳng lẽ người xa lạ này có thể chữa khỏi? Vậy đơn giản liền là một cái kỳ tích, cái này có thể cứu vãn Amazon nữ vương quốc gia vô số tính mạng người.

Nhưng mà. . .

Vẻn vẹn nửa canh giờ không đến, kỳ tích khó mà tin nổi phát sinh.

P/s: Gout thạch lại xưng Gout cục u, là axit glutamic Natri a-xít U-ríc muối tại dưới da tập hợp hình thành kết tinh. Những thứ này Gout thạch khả tạo thành đau tính, bao trùm làn da cục u. Phổ biến tại khớp nối xương sụn, trượt túi, vành tai, gân, khớp nối chung quanh tổ chức, mô liên kết cùng thận ở giữa chất chờ chỗ, gây nên tương ứng triệu chứng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 426: : Nữ Vương Sinh Sôi Đại Nghiệp! Đặc Thù Chinh Phục

Colchicine đối với bệnh gút là có gấp hiệu, thậm chí có một loại hiệu quả nhanh chóng cảm giác.

Chỉ bất quá loại vật này ăn vào về sau , bình thường hội dẫn đến tiêu chảy, nhất là đối với người yếu người mà nói.

Nhưng mà Amazon nữ chiến sĩ dạ dày hay là quá cường đại, vậy mà không có sinh ra tiêu chảy, cuối cùng không có nhường tràng diện trở nên khó chịu như vậy.

"Ta, ta giống như không đau, giống như tốt."

"Quá thần kỳ, hơn nữa còn có một loại nhẹ nhàng cảm giác, thật thoải mái a."

"Ta có phải hay không được chữa khỏi, vị nữ sĩ này quá không tầm thường."

Cái này đều do Thẩm Lãng, vì tăng cường hiệu quả, tại trong dược vật tăng thêm một chút không thể diễn tả dược vật, loại vật này tại thời gian rất lâu cũng được xem như thuốc vạn năng vật sử dụng, mặc kệ là cảm mạo, vẫn là giảm đau, cũng có hiệu quả, mà lại cũng không chỉ tại thành nghiện, dù là tại Trung Quốc thời gian rất lâu cũng làm thành dược vật.

Cái kia được bệnh gút tra tấn nữ chiến sĩ bỗng nhiên nhảy lên một cái, vô cùng vui vẻ múa kiếm.

"Quá thần kỳ, ta thật được chữa khỏi."

Người chung quanh cũng không khỏi đến chấn kinh, cái này xa lạ mỹ nhân thật cứ như vậy lợi hại sao?

Tất cả mọi người đối cái này Amazon nữ Vương tộc bệnh nan y thúc thủ vô sách, nàng lại có thể chữa khỏi, mà lại thuốc đến bệnh trừ?

Thật là kỳ tích a.

Như vậy cái này Amazon nữ chiến sĩ được chữa khỏi sao?

Đương nhiên không có, Colchicine chỉ có thể dùng để cần dùng gấp, không cách nào quịt canh trị liệu bệnh gút.

Muốn trường kỳ khống chế bệnh gút không cho tái phát, căn bản mạch suy nghĩ vẫn là khống chế a-xít U-ríc, đồng thời trường kỳ khống chế ăn uống.

Muốn trường kỳ ăn kháng a-xít U-ríc dược vật, tỉ như đừng nhanh chóng thuần, nhưng mà cái đồ chơi này Thẩm Lãng thật chế. Bất quá những dược vật khác, nhất là một chút thuốc Đông y Thẩm Lãng còn có thể mở ra, mặc dù dược hiệu không bằng đừng nhanh chóng thuần, nhưng mà đối a-xít U-ríc cũng có nhất định khống chế tác dụng.

Đương nhiên hắn hiện tại muốn biểu hiện chính là giảm đau, khống chế chứng viêm, lúc này mới có thể biểu hiện kỳ tích của hắn diệu thủ a.

Bệnh gút nhất làm cho người đau đến không muốn sống chính là lúc phát tác đợi mãnh liệt chứng viêm phản ứng, mà đây chính là Thẩm Lãng am hiểu nhất bộ phận.

Colchicine, tăng thêm anh túc sữa, lập tức liền khống chế lại triệu chứng.

Amazon nữ vương chỉ vào cái thứ hai nữ chiến sĩ nói: "Vị này quỳ ty Đại tướng, là chúng ta Amazon bộ lạc cường đại nhất chiến sĩ một trong, nàng đã từng là ta phụ tá đắc lực, nhưng mà nàng hiện tại cũng bị nguyền rủa."

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn về phía cái này quỳ ty Đại tướng.

Nàng bệnh gút liền đã vô cùng nghiêm trọng, khớp nối thô to biến hình, mà lại trong cơ thể có rất nhiều đau Phong Thạch, hai chân đã sớm mất đi đi năng lực, mãnh liệt chứng viêm phản ứng, đã sớm nhường nàng đau đến không muốn sống, mà lại đã phát sốt, thậm chí có vài chỗ làn da đã xuất hiện nát rữa.

Bình thường bệnh gút người bệnh cũng sẽ không dẫn đến sốt cao, vị này quỳ ty Đại tướng cơ hồ là bệnh nguy kịch.

Mặc dù đau đến không muốn sống, nhưng mà trong ánh mắt của nàng đã không thống khổ, thậm chí đã tuyệt vọng, liền chờ chờ tử vong.

Thẩm Lãng ở trên người nàng nhìn thấy buộc chặt vết tích, rất rõ ràng nàng muốn tự sát, nhưng lại bị ngăn cản.

"Nàng không chỉ là nữ vương bệ hạ phụ tá đắc lực, hơn nữa còn là lão sư của ta." Dora công chúa nói: "Vì lẽ đó mời ngươi mau cứu nàng."

Thẩm Lãng cẩn thận quan sát lời này cái này quỳ ty Đại tướng, nếu như trễ trị liệu, coi như nàng không tự sát, cũng có thể sẽ chết, bởi vì tiếp xuống sẽ có một loạt bệnh biến chứng, bệnh ở động mạch vành, xơ cứng động mạch, bệnh tiểu đường các loại, cái bệnh này lệ liền không tốt trị liệu.

"Ta tận lực." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Thẩm Lãng khống chế tốt liều lượng, trước hết để cho nàng dùng Colchicine. Sau đó lại dùng anh túc sữa, cuối cùng lại dùng các loại thuốc tiêu viêm.

Chỉ cần loại này viêm khớp chứng hữu hiệu nhất dược vật là aspirin, nhưng mà cái đồ chơi này Thẩm Lãng tạm thời là thật chế.

Cái gọi là aspirin liền là axit acetylsalicylic, a xít Sasilic đạt được cũng không khó, theo cây liễu bên trong liền có thể lấy ra. Nhưng mà Ất tiên cơ dùng Thẩm Lãng hiện hữu tài liệu thật còn chế tạo không ra.

Đương nhiên cũng không phải là bởi vì độ khó quá cao, mà là tinh lực của hắn cũng tạm thời đến không nơi này, đây là thế kỷ mười chín dược vật, hợp nghiệp kỹ thuật yêu cầu cũng không phải cực kỳ cao. Chỉ bất quá Thẩm Lãng thực sự bận quá, kế hoạch của hắn còn chưa tới phiên cái này.

Nhưng mà a xít Sasilic cũng vẫn là có nhất định hiệu quả trị liệu, liền là đối dạ dày kích thích phi thường lớn.

Còn có liền là penicilin, nhờ có phương tây thế giới cũng có loại này đặc thù dưa ngọt, đầy đủ nhường Thẩm Lãng đề luyện ra số lượng nhất định nguyên thủy penicilin. Đây đối với giảm nhiệt, cũng gần như thần dược đồng dạng tồn tại.

Mấy cái thần dược một cái đi, hơn hai canh giờ về sau, hiệu quả cũng lập tức trở nên rõ ràng.

Cái này đã bệnh nguy kịch quỳ ty Đại tướng lập tức có chuyển biến tốt đẹp, đầu tiên đã không đau, mà lại nhiệt độ cơ thể trực tiếp hạ xuống đi.

Mà lại hai tay hai chân đã khôi phục một chút động đậy năng lực.

Quả nhiên là thần y a, ở đây mấy người không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, đây quả thực là đem người theo trên con đường tử vong kéo trở về.

"Vị này quỳ ty Đại tướng còn cần tiến hành giải phẫu trị liệu." Thẩm Lãng nói: "Trong cơ thể nàng đau Phong Thạch đã nghiêm trọng uy hiếp được thân thể của nàng."

Sau đó, Thẩm Lãng lại thi triển thánh thủ, trị liệu ở đây mười cái bệnh gút người bệnh.

Mặc dù không thể nói chữa khỏi, nhưng mà hiệu quả rõ rệt, chí ít không còn đau đến không muốn sống.

Hắn tại Amazon nữ vương trợ giúp xuống, vì quỳ ty Đại tướng tiến hành giải phẫu trị liệu, đem cái này đến cái khác đau Phong Thạch lấy ra.

Tại trong mắt mọi người, nàng thật phảng phất Phật Ma thuật sư, thi triển cái này đến cái khác kỳ tích.

. . .

Sau đó mấy ngày thời gian bên trong, Thẩm Lãng lại một lần nữa trở về hắn bản chức công tác, chăm sóc người bị thương.

Hắn đã biết rõ ràng toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia có bao nhiêu nhân khẩu, vẻn vẹn chỉ có ba vạn, thành niên nữ chiến sĩ một vạn năm ngàn người.

Mà toàn tộc bệnh gút người bệnh so Thẩm Lãng trong tưởng tượng muốn ít một chút, ước chừng hơn một ngàn người.

Thực ra đây là bình thường, toàn bộ bộ lạc một phần ba người đều hội lây nhiễm lên bệnh gút, đây là cả đời xác suất.

Cái chủng tộc này người quá kiêu ngạo, một khi bệnh gút quá mức nghiêm trọng mất đi sức chiến đấu, các nàng khả năng liền sẽ bản thân lưu vong, đi một cái hoàn toàn không có người hải vực yên lặng chết đi, mà một khi phát triển đến tê liệt tình trạng, các nàng nhất định sẽ tự sát.

Vì lẽ đó tại Thẩm Lãng đến trước đó, đã có vô số người tự sát.

Ròng rã dùng mấy ngày mấy đêm thời gian, Thẩm Lãng tự mình trị liệu hơn một trăm tên nghiêm trọng nhất người bệnh.

Hắn lúc này thật giống như là một cái sứ giả, cứu vớt chúng sinh.

Hắn mang tới rất nhiều dược vật đều đã dùng xong, bất quá Amazon trên đảo dược thảo coi như phong phú, mấu chốt so bên ngoài cũng càng thêm có hiệu quả, trong đó liền không thiếu Colchicum.

Tại Thẩm Lãng chỉ đạo xuống, Amazon bộ lạc nữ tế sư bọn họ cũng học được tinh luyện Colchicine.

Thẩm Lãng không có tàng tư, trực tiếp đem rất nhiều phương thuốc cũng báo cho các nàng, thậm chí tay nắm tay dạy cho nàng bọn họ.

Mấy ngày nay thời gian bên trong, hắn đã trở thành toàn bộ Amazon bộ lạc thánh khiết nhất người, mà lại cũng trở thành Dora công chúa hảo hữu chí giao.

Đương nhiên, Dora công chúa cũng lo lắng bị hắn dạy hư, tại Thẩm Lãng chỉ đạo xuống, Dora công chúa học được trang điểm, học được dưỡng da, học được uốn tóc phát.

Nàng lại uống rượu, lại uốn tóc, nếu như lại thêm một cái hút thuốc? (một vị diện khác tại / khiêm lão sư đang nhìn nàng)

Dora công chúa cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua chơi vui như vậy người, quả thực không gì làm không được, không gì không biết.

Bất quá đáng tiếc, mỗi lần Dora công chúa mời nàng đi suối nước nóng tắm rửa thời điểm, vị này Long Na Na tiểu thư cũng cự tuyệt.

Nhưng mà nàng có tò mò nhường Dora công chúa mang nàng đi tham quan lớn phòng tắm cùng suối nước nóng núi.

. . .

Thẩm Lãng kỳ tích chi thủ, không sai biệt lắm biểu diễn kết thúc, tiếp xuống trị liệu toàn bộ giao cho Amazon nữ vương quốc gia nữ tế sư.

Hắn cứu vớt Amazon nguyền rủa sao?

Một nửa đi, bệnh gút trọng yếu nhất vẫn là khống chế ăn uống, cứ việc Thẩm Lãng đã mở ra mới đồ ăn phối cấp.

Nhưng mà hòn đảo này lên đồ ăn vẫn là quá đơn điệu, nhiều nhất chính là thịt bò cùng hải sản, mà lại các nàng muốn duy trì lực chiến đấu mạnh mẽ, liền nhất định phải tiếp tục dùng ăn những thứ này thịt bò cùng hải sản.

Nhưng tốt xấu Thẩm Lãng vẫn là cho ra một chút thấp piurin đồ ăn.

Muốn theo trên căn bản ngăn chặn bệnh gút đối Amazon nữ vương bộ lạc tra tấn, trừ phi chỉnh thể di chuyển, đây cơ hồ là không thể nào.

Bất quá, mục tiêu của hắn đã đạt thành một nửa, chí ít hắn đã trở thành Amazon nữ vương quốc gia ân nhân, hắn đã sáng tạo to lớn kỳ tích.

Như vậy Thẩm Lãng thành công sao?

Không, hắn vẻn vẹn thành công một nửa. Hắn hiện tại nhường Amazon nữ vương thiếu hắn một cái to lớn ân tình, nữ vương đã từng nói tại phạm vi năng lực bên trong, tại tổ huấn cho phép phạm vi bên trong, nàng nguyện ý đáp ứng Thẩm Lãng bất kỳ yêu cầu gì.

Mà Thẩm Lãng cần chính là cái gì?

Hắn muốn chinh phục toàn bộ Amazon nữ vương bộ lạc, muốn lấy được chi này vô cùng cường đại quân đội.

Amazon nữ vương quốc gia tổ huấn liền là tất cả con dân trừ sinh sôi hậu đại bên ngoài, vĩnh viễn không được rời đi quốc thổ nửa bước, muốn vĩnh viễn thủ hộ Kim Tự Tháp.

Mà lại Thẩm Lãng thậm chí bắt đầu suy đoán, cái này Kim Tự Tháp trình độ nào đó đã là Amazon nữ chiến sĩ cường đại căn nguyên.

Vì sao huyết mạch của các nàng càng thêm tới gần thượng cổ nhân loại?

Cái này Kim Tự Tháp thành bang, thậm chí toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia bản thân liền là thượng cổ di tích một bộ phận.

Mà ân tình này còn xa xa không đủ, đừng bảo là đạt được toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia hiệu trung, coi như nhường nàng chi viện một trăm cái nữ chiến sĩ cũng làm không được.

Mà lại trị liệu bệnh gút, vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng kế hoạch bước đầu tiên mà thôi, lấy được Amazon bộ lạc hảo cảm cùng tín nhiệm mấu chốt một bước.

. . .

Có một ngày, Thẩm Lãng được nữ vương bí mật kêu lên, cho tới bây giờ Thẩm Lãng mới biết được cái này nữ vương danh tự.

Edda. Rees.

"Long Na Na tiểu thư, chúng ta thiếu ngươi một cái to lớn ân tình, như vậy có chuyện gì là ta có thể vì ngươi làm đây này?" Edda nữ vương hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Nữ vương bệ hạ, chăm sóc người bị thương là thiên chức của ta, nếu như cần hồi báo lời nói, vậy liền rời bỏ ta dự tính ban đầu."

Edda nữ vương nhìn qua Thẩm Lãng, ánh mắt trở nên nhu hòa nói: "Ngươi thật sự là một cái cao thượng người."

Đón lấy, nữ vương nói: "Long Na Na tiểu thư, ta có một cái phi thường vấn đề riêng tư muốn hỏi ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Mời nói."

Edda nữ vương nói: "Ta năm nay đã ba mươi bảy tuổi."

Thẩm Lãng kinh ngạc, thật là nhìn không ra a, vị này Edda nữ vương nhìn qua nhiều nhất chỉ có hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi mà thôi, nhưng là lại so cái tuổi này nhiều nữ nhân rất nhiều vận vị.

Bất quá cái tuổi này, lại còn không có sinh sôi hậu đại? Bởi vì Thẩm Lãng tại cánh tay của nàng nhìn thấy một cái điểm đỏ.

Amazon nữ vương quốc gia cường giả vi tôn, nhất định phải mạnh nhất võ công mới có thể ngồi vững vàng vương vị.

Mà quyết định võ công cao thấp mấu chốt nhất liền là huyết mạch, vị này nữ vương bệ hạ huyết mạch liền không cần phải nói, nàng cùng đại ngốc, Cừu Yêu Nhi đồng dạng đều là Hoàng Kim huyết mạch.

Nhưng mà nếu bàn về võ công lời nói, nàng hẳn là kinh người cao, vượt xa đại ngốc, vượt qua thuần túy Cừu Yêu Nhi.

Bởi vì nàng đã ba mươi bảy tuổi, mà lại theo ba bốn tuổi thời điểm liền bắt đầu luyện võ, nàng là toàn bộ tân đại lục mấy cái đỉnh cấp cường giả một trong.

Trái lại Cừu Yêu Nhi, tại Đại Viêm đế quốc tuyệt đại bộ phận thời điểm cũng tại cá ướp muối, nhưng nàng đã là kinh người cường đại.

Giống Edda nữ vương dạng này huyết mạch, càng có lẽ sớm liền sinh sôi hậu đại. Dựa theo Amazon bộ tộc truyền thống, nữ nhi của nàng cũng có lẽ mười lăm tuổi.

"Ngươi có lẽ phát hiện, ta vì sao còn không có sinh sôi hậu đại?" Edda nữ vương nói: "Hơn nữa còn đem Dora lập làm vương vị thứ hai thuận vị người thừa kế."

Thẩm Lãng gật đầu, Dora công chúa mặc dù phi thường cường đại, nhưng muốn kế thừa vương vị còn chưa đủ.

Edda nữ vương nói: "Rees gia tộc kế thừa Amazon nữ vương vị trí, đã vượt qua hơn ba trăm năm. Nếu như ta không có hậu đại, cái kia vương vị rất có thể liền muốn đoạn tuyệt ở ta nơi này một đời, Dora so với ta nhỏ hơn mười tuổi, nàng rất khó kế thừa vương vị. Ta rất có thể muốn tại toàn bộ bộ tộc tìm kiếm một cái xuất sắc nhất huyết mạch nữ hài, đưa nàng lập làm người thừa kế. Đương nhiên điều này cũng không có gì, nhưng mà muốn tìm được một cái giống như ta huyết mạch nữ hài, cơ hồ là không thể nào, chí ít cho đến bây giờ ta còn không có tìm tới."

Cường đại huyết mạch, đại bộ phận đến từ di truyền, cực ít bộ phận đến từ đột biến.

Vì lẽ đó Amazon nữ vương quốc gia muốn lại sinh ra một cái Hoàng Kim huyết mạch người, trừ phi Edda nữ vương mình sinh.

"Nhưng mà ta lại không cách nào sinh dục." Edda nữ vương nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Nữ vương bệ hạ, ngài thử qua sao?"

Edda nữ vương nói: "Ngươi nói là tìm kiếm một cái xuất sắc nam nhân tiến hành sinh sôi? Không, ta còn chưa có thử qua. Ngươi là một truyền kỳ đại phu, ngươi hẳn phải biết nữ nhân sinh con trọng yếu nhất chính là cái gì, liền là bài xuất trứng, chúng ta Amazon nữ Vương tộc nữ nhân hội chọn lựa một tháng thời gian, tất cả hai mươi hai tuổi nữ hài đi mượn giống đảo, riêng phần mình chọn lựa nhất tâm di nam nhân sinh sôi hậu đại. Mỗi một nữ hài đều là đoán ra thời gian, các nàng mỗi người ở trên đảo hội ngốc thời gian mười ngày."

Thẩm Lãng minh bạch, liền là đoán ra bài / trứng / kỳ, lại đi tìm kiếm nam nhân.

Tại Hi Lạp trong truyền thuyết, Amazon bộ lạc nữ chiến sĩ đều sẽ đến thăm Caucasus Gore thêm lợi Arns tiến hành nối dõi tông đường.

Edda nữ vương nói: "Chúng ta có ưu tú nhất nữ tế sư, có thể trợ giúp mỗi một nữ hài phán đoán nàng chu kỳ, đồng thời để chúng ta quan sát mỗi một lần bài xuất tới trứng. Mà ta cho đến bây giờ, còn không có thành công bài xuất một cái trứng."

Ách? Đây là một cái không mang thai không dục nữ vương?

Đối với một nữ nhân tới nói đây là tàn nhẫn, mà lại đây đối với toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia càng là tổn thất khổng lồ.

Bởi vì các nàng khả năng liền mất đi kế tiếp nữ vương, cái này quốc gia nhất định phải mạnh nhất nữ vương thống trị, nếu không có thể sẽ suy sụp xuống.

Vì lẽ đó, đây là một cái vấn đề nghiêm túc, thậm chí liên quan đến Amazon quốc vận.

"Ở phương diện này, Long Na Na tiểu thư am hiểu sao?" Edda nữ vương hỏi.

Ách? Thẩm Lãng am hiểu trị liệu không mang thai không dục sao?

Còn tốt!

Không mang thai không dục có sẽ rất khó, hoàn toàn thúc thủ vô sách. Tỉ như đã từng Mộc Lan bảo bối, Thẩm Lãng dùng hết hết thảy biện pháp cũng trị không hết, mà lại căn bản tìm không thấy nguyên nhân, kết quả được Thiên Nhai Hải Các điều dưỡng tốt, bởi vì cái này đã quan hệ đến huyết mạch.

Nhưng mà có chút không mang thai không dục, hắn còn có thể trị liệu.

Ước chừng có một phần ba không mang thai không dục đều là bởi vì ống dẫn trứng ngăn chặn tạo thành, nếu là như vậy, cái kia Thẩm Lãng có thể trị, phương diện khác lời nói hắn đại khái liền muốn thúc thủ vô sách.

Vì lẽ đó chỉ có thể hi vọng vị này Edda nữ vương là phương diện này vấn đề.

"Nữ vương bệ hạ, ta có thể thử một chút." Thẩm Lãng nói: "Xin ngài nằm xuống."

Edda nữ vương nói: "Cần giải ra quần áo cùng hông giáp sao?"

Thẩm Lãng trái tim bỗng nhiên lắc một cái, lắc đầu nói: "Tạm thời không cần."

Amazon nữ chiến sĩ trang phục đều là giống nhau, nữ vương trên thân cũng ăn mặc thanh lương giáp ngực, hông giáp, đầu gối giáp, mảnh che tay, giày.

Đùi, phần eo, cánh tay cũng lộ ở bên ngoài, bất quá cùng cái khác nữ chiến sĩ không giống địa phương là nàng mang theo một cái vương miện, mà lại nàng khôi giáp là màu vàng.

Edda nữ vương nằm xuống, Thẩm Lãng bắt đầu kiểm tra bụng của nàng, dùng X quang đối nàng phần bụng tiến hành quét hình.

Kiểm tra ống dẫn trứng biện pháp tốt nhất đương nhiên là ống dẫn trứng siêu thanh tạo ảnh, nhưng mà hiện tại nào có điều kiện này a?

May mắn Thẩm Lãng X quang con mắt là phối hợp trí não, có thể càng thêm rõ ràng phóng đại, coi như không có i-ốt dịch phối hợp cũng đại khái có thể thấy rõ ràng.

Cẩn thận kiểm tra hai lần về sau, Thẩm Lãng xác định Edda nữ vương đây là ống dẫn trứng ngăn chặn, mà lại là ống dẫn trứng gần bưng tắc.

Loại này trị liệu cơ hồ là đơn giản nhất, trực tiếp dùng đạo tia khơi thông thuật liền có thể, thậm chí không cần tại phần bụng mở lỗ, trực tiếp vươn vào cổ tử cung bên trong tiến hành giải phẫu.

"Có thể trị liệu không?" Edda nữ vương hỏi: "Ta có thể sinh sôi hậu đại sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có thể, nhưng mà ta cần tìm kiếm thích hợp tài liệu làm đạo tia tiến hành khơi thông. Mà lại cái này quá trình trị liệu có thể sẽ phi thường thiếu lễ độ, đối với ngài thuần khiết không tì vết sẽ có nhất định phá hư."

"Vậy vô phương." Edda nữ vương nói: "Ta mặc dù chưa nhân sự, nhưng mà đối phương diện kia không có chút nào quan tâm."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì tốt, đến lúc đó ta hội cần hai cái giúp đỡ, ngài làm sơ chuẩn bị, chờ ta chuẩn bị kỹ càng đầy đủ tài liệu về sau, chúng ta liền tiến hành trị liệu."

Edda nữ vương nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Nếu như ngươi thật chữa khỏi ta, cái kia đối toàn bộ Amazon nữ vương quốc đô là to lớn ân đức."

. . .

Hai ngày sau!

Thẩm Lãng đối Edda nữ vương tiến hành ống dẫn trứng đạo tia khơi thông.

Loại giải phẫu này không có cung khang kính hiển vi tình huống dưới, vốn là không có khả năng tiến hành, nhưng mà Thẩm Lãng bởi vì có X quang mắt cùng trí não, khiến cho giải phẫu có thể bình thường tiến hành. Toàn bộ quá trình giải phẫu thiếu lễ độ, vì lẽ đó không viết.

Tóm lại Thẩm Lãng toàn thân mồ hôi đầm đìa, phảng phất nhận to lớn dày vò.

Phải biết vị này Edda nữ vương so Dora công chúa đều muốn mỹ lệ, mà lại đang đứng ở thành thục nhất mỹ lệ tuế nguyệt.

Thân phận cao quý, võ công tuyệt đỉnh, thuần khiết không tì vết đây đối với bất kỳ nam nhân nào đều là trí mạng hấp dẫn.

Thẩm Lãng cơ hồ là bài trừ hết thảy tạp niệm, mới khiến cho toàn bộ giải phẫu hoàn toàn thuận lợi hoàn thành!

Giải phẫu viên mãn thành công!

. . .

Ba ngày sau đó!

Một nữ tế sư đối Edda nữ vương hưng phấn tuyên bố.

"Nữ vương bệ hạ, ngài đã có thể trở thành một mẫu thân."

"Lần tiếp theo sinh sôi lễ, ngài đã có thể đi."

Lời này một màn, Edda nữ vương cũng không khỏi đến vô cùng kích động, nàng hướng thẳng đến phương bắc quỳ xuống tới.

"Cảm tạ thiên thần, cảm tạ tổ tiên ban cho một cái thần y cho ta."

Phần lớn nữ nhân đều khát vọng trở thành mẫu thân, Amazon nữ chiến sĩ càng là như vậy, bởi vì đây đối với các nàng tới nói là truyền thừa.

Đối với Amazon nữ vương quốc càng là có to lớn ý nghĩa, bởi vì điều này đại biểu lấy nữ vương Hoàng Kim huyết mạch sẽ không đoạn tuyệt, đại biểu cho đời kế tiếp nữ vương vẫn như cũ vô cùng cường đại.

Khoảng cách lần tiếp theo sinh sôi lễ chỉ có nửa tháng, nữ vương muốn chuẩn bị sinh dục hậu đại.

Đương nhiên đối với Amazon nữ chiến sĩ tới nói , bình thường đều là hai mươi hai tuổi sinh dục hậu đại, nhưng cái tuổi này đối với nữ vương tới nói không có chút nào muộn.

Bệnh gút chứng bệnh cũng chưa từng xuất hiện tại trên người nàng, cũng chưa từng xuất hiện tại Dora công chúa trên thân, các nàng có thể khỏe mạnh sống đến mấy chục năm về sau, hoàn toàn có thời gian bồi dưỡng được một đời mới cường đại nữ vương.

"Lão sư của ta, vị này Long Na Na tiểu thư chẳng những cứu vớt chúng ta bộ tộc rất nhiều võ sĩ, hơn nữa còn nhường ta có thể sinh sôi hậu đại, khiến cho Hoàng Kim huyết mạch có thể tại Amazon Vương tộc tiếp tục truyền thừa, khổng lồ như vậy ân đức, ta phải làm thế nào báo đáp nàng đâu?"

Edda nữ vương phi thường đau đầu.

Có ân tất báo, đây cũng là Amazon nữ vương bộ tộc tổ huấn. Chỉ bất quá các nàng quá cường đại, trên cơ bản sẽ không thua thiệt người khác. Nếu như nợ nhân tình mà không trả, vậy cái này chủng tộc liền không lại cao quý.

Nàng cũng từng mấy lần hỏi qua Thẩm Lãng cần gì, nhưng Thẩm Lãng cái gì cũng không cần.

"Nàng nói muốn phải cái gì?" Nữ tế sư hỏi.

Edda nữ vương lắc đầu nói: "Nàng nói cái gì cũng không cần."

Nữ tế sư nói: "Nữ vương bệ hạ, trên thế giới này nói cái gì đều không cần người có hai loại. Loại thứ nhất là chân chính cao thượng người, thật cái gì cũng không cần. Loại thứ hai là nàng muốn đồ vật quá nhiều, quá lớn, vì lẽ đó không cách nào mở miệng."

Edda nữ vương nói: "Cái kia Long Na Na tiểu thư là loại thứ nhất sao?"

Nữ tế sư nói: "Nữ vương bệ hạ cảm thấy thế nào?"

Edda nữ vương nói: "Lão sư, ta mặc dù là một cái nữ vương, nhưng ta càng thêm là một cái chiến sĩ, ta sẽ không phỏng đoán lòng người."

Nữ tế sư nói: "Ta nữ vương bệ hạ, tiếp xuống ngài có thể muốn đứng trước một cái to lớn nan đề."

Edda nữ vương nói: "Cái gì?"

Nữ tế sư nói: "Vị này Long Na Na tiểu thư, có thể là một cái nam nhân."

Lời này một màn, Edda nữ vương ánh mắt co rụt lại, còn bên cạnh Dora công chúa cơ hồ muốn lên tiếng kinh hô, cái này sao có thể?

Thế giới này nào có xinh đẹp như vậy tinh xảo nam nhân, quả thực so nữ nhân xinh đẹp hơn.

Cái mũi của nàng, con mắt, lông mi là bực nào tinh mỹ? Thậm chí nàng so Amazon trong bộ tộc tuyệt đại bộ phận nữ nhân đều muốn càng thêm giống như là nữ nhân.

Nhưng mà Dora công chúa lại nhớ lại, mỗi một lần nàng cùng Long Na Na vui đùa ầm ĩ thời điểm, nàng đều sẽ bản năng về sau vểnh lên, đây là vì cái gì?

Còn có nàng mời nàng đi tắm suối nước nóng thời điểm, nàng cũng cự tuyệt. Nàng đơn độc ở tại trong phòng của mình, mãi mãi cũng là đơn độc một người đang tắm tắm rửa.

Toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia đều là nữ nhân, cứ việc nơi này khí trời nóng bức, nhưng vẫn là có thật nhiều to lớn bể tắm.

Mỗi ngày đều có rất nhiều nữ chiến sĩ tại cái này hồ tắm lớn bên trong tắm rửa, toàn bộ cũng thẳng thắn gặp nhau, hay là gương mặt có đẹp xấu, nhưng mà Amazon nữ chiến sĩ mỗi một cái dáng người cũng cực kỳ tốt, cũng tuyệt đối siêu mẫu cấp, ai cũng không có thèm.

Mà lại các nàng thậm chí xấu hổ tại đàm luận thân hình của mình, các nàng dùng ngực phẳng vì đẹp, bởi vì dạng này dễ dàng hơn chiến đấu, nếu như một nữ nhân nơi đó kích thước quá mức, nàng sẽ liều mạng luyện nhỏ lại.

Nhưng mà vị này Long Na Na tiểu thư xưa nay không đi bể tắm tắm rửa, nhưng nàng lại chuyên môn đi tham quan qua, ngốc không sai biệt lắm một khắc đồng hồ, lúc ấy biểu lộ còn có chút quái dị, Dora công chúa cũng không có quá để ý, bởi vì nàng biết Tây Luân vương triều nữ quý tộc đều là dạng này, phi thường chú trọng tư ẩn, không quen loại tràng diện này.

Edda nữ vương tuyệt mỹ khuôn mặt phảng phất bao phủ một tầng sương lạnh, hỏi: "Lão sư của ta, ngươi nhưng có chứng cứ sao?"

"Không có." Đại tế sư nói: "Nhưng mà có chắc chắn tám phần mười, nữ vương bệ hạ cùng Dora công chúa cũng chưa từng gặp qua nam nhân, nhưng ta là gặp qua."

Lão sư của nàng xưa nay không nói láo, nàng nói tám thành trên cơ bản liền là trăm phần trăm.

Edda nữ vương bàn tay như ngọc trắng nắm thành quả đấm, bỗng nhiên nện xuống.

"Ầm!" Lập tức, trước mặt nàng bàn đá trực tiếp đứt gãy.

Cái này lực lượng, quả thực nhường người rùng mình, so với Dora công chúa còn cường hãn hơn rất nhiều.

Đại tế sư nói: "Nữ vương bệ hạ , dựa theo tổ huấn , bất kỳ cái gì nam nhân tiến vào Amazon nữ vương đảo, đều muốn bị chém đầu, thậm chí chém thành muôn mảnh, triệt để đốt cháy thành tro, ngươi tính làm sao bây giờ?"

Edda nữ vương không nói gì.

Đi qua ngàn năm lịch sử vừa đến, cũng có một chút tướng mạo tuyệt mỹ nam nhân ý đồ đóng vai thành nữ tử tiến vào Amazon nữ vương quốc gia, mỗi người cũng được cắt xén, đồng thời lột da, cuối cùng đốt cháy thành tro bụi.

Nhưng mà cái này Long Na Na, nếu như nàng là nam nhân?

Phải làm thế nào xử trí?

Giết hắn? Nhưng mà hắn đối toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia có to lớn ân tình, lịch đại nữ vương cũng không có thiếu qua cái này bao lớn ân tình.

Không giết hắn? Cái này có hoàn toàn vi phạm tổ huấn.

Vi phạm tổ huấn nữ vương, không xứng lại làm nữ vương.

Trọn vẹn một hồi lâu, Edda nữ vương nói: "Dora, ngươi đi đem Long Na Na kêu đến."

. . .

Hơn nửa canh giờ về sau, Thẩm Lãng xuất hiện tại Edda nữ vương trước mặt.

Nhìn thấy khuôn mặt của nàng, Thẩm Lãng trái tim bỗng nhiên nhảy một cái.

Lúc này nữ vương, trên mặt sương lạnh, thậm chí tràn ngập phẫn nộ cùng sát khí.

Hắn biết, mình nam giả nữ trang khả năng được nhìn thấu, bất quá hắn cho tới bây giờ cũng không có nghĩ qua có thể liên tục ẩn giấu đi, bởi vì Amazon nữ vương trong quốc gia vẫn là có người trải qua nam nhân.

"Long Na Na, có người nói ngươi là nam nhân." Edda nữ vương nói: "Muốn trực tiếp chứng minh một điểm này đương nhiên rất đơn giản, cởi váy của ngươi chính là, nhưng mà ta không muốn dạng này , ta muốn ngươi chính miệng nói cho ta, ngươi là nam nhân vẫn là nữ nhân?"

Bên cạnh Dora công chúa nói: "Long Na Na, ngươi phải chú ý trả lời. Dựa theo Amazon nữ vương quốc gia tổ huấn , bất kỳ cái gì nam nhân tiến vào đều muốn bị cắt xén lột da, sau đó đốt thành tro bụi."

Bên cạnh đại tế sư vung tay lên, lập tức tràn vào tới mười mấy danh nữ võ sĩ.

Thẩm Lãng nói: "Nữ vương bệ hạ, vậy ta muốn biết, nếu như ta là nam nhân, ngươi tính làm thế nào?"

Edda nữ vương tuyệt mỹ khuôn mặt run lên nói: "Dựa theo tổ huấn, có lẽ đưa ngươi cắt xén, sau đó lột da đốt cháy. Nhưng mà ngươi đối với chúng ta có to lớn ân tình, vì lẽ đó ta dự định đưa ngươi cắt xén, sau đó đưa ngươi đuổi ra ngoài. Đương nhiên coi như thế ta cũng đã vi phạm tổ huấn, vì lẽ đó ta đã không có tư cách trở thành Amazon nữ vương, ta sẽ đem vương vị nhường ra, sau đó bản thân lưu vong."

Đây là giải thích, Edda nữ vương vì cứu Thẩm Lãng một mạng, nguyện ý nỗ lực vương vị đại giới, đây đã là hy sinh to lớn.

Dora công chúa nói: "Chúng ta là cao quý chủng tộc, tuyệt đối sẽ không cởi một cái thục nữ váy nghiệm chứng giới tính của nàng, vì lẽ đó nếu như ngươi nói ngươi là nữ nhân lời nói, chúng ta liền sẽ đưa ngươi rời đi, mà lại đưa ngươi một rương bảo vật."

Ý tứ này liền là mở một con mắt, nhắm một con mắt?

"Nhưng là từ nay về sau, ngươi không thể lại tới gần chúng ta hải vực." Dora công chúa nói.

Nhất thời Thẩm Lãng đối cái này Amazon nữ Vương tộc tràn ngập hảo cảm, các nàng vẫn là có ân tất báo, thậm chí trình độ nào đó đây đã là vi phạm tổ huấn, nhưng vẫn là nguyện ý vì thế mất đi vương vị.

Thật sự là chính trực đến vô biên vô hạn, hoặc là nói ngay thẳng.

Dora công chúa nói: "Long Na Na tiểu thư, vì lẽ đó xin ngươi nhất định phải thận trọng trả lời. Một khi ngươi là nam nhân, chúng ta liền không thể không cắt xén ngươi, mà lại nữ vương bệ hạ cũng sẽ mất đi vương vị."

Thẩm Lãng phảng phất lâm vào do dự, không sai biệt lắm nửa phút sau.

Thẩm Lãng lấy xuống mình tóc giả, xuất ra tháo trang sức nước rửa mặt, sau đó cởi váy, khôi phục thân nam nhi thân phận.

Nhìn thấy một màn này, Edda nữ vương đang run rẩy, toàn trường tất cả mọi người thống khổ nhắm mắt lại.

Các nàng không biết người này vì sao còn muốn làm ra lựa chọn như vậy?

Thẩm Lãng giang hai cánh tay nói: "Edda nữ vương, Dora công chúa, ta là một cái nam nhân, tên ta là Thẩm Lãng, Khương Ly chi tử, phương đông thế giới hai đại Nhân Hoàng người cạnh tranh một trong."

Edda nữ vương thống khổ đến hít vào một hơi, sau đó lấy xuống đỉnh đầu vương miện.

Dora công chúa gương mặt trắng bệch không màu, nàng không biết vì sao cục diện hội phát triển đến nước này.

Đại tế sư vung tay lên nói: "Người tới, đem cái này nam nhân cầm xuống, trước mặt mọi người hành hình, triệt để cắt xén."

Lập tức, mười cái Amazon nữ sĩ tiến lên, trực tiếp đem Thẩm Lãng bắt được.

Thẩm Lãng không chút nào chống cự, giang hai cánh tay nói: "Nữ vương bệ hạ, đại tế sư các hạ, ta là tới cứu vớt các ngươi."

"Ta nói cứu vớt không chỉ là trị liệu bệnh gút, cũng không phải trợ giúp Edda nữ vương trở thành một cái mẫu thân. Đây đều là một cái thầy thuốc phải làm, hoàn toàn chưa nói tới là cứu vớt, hoàn toàn chỉ là điêu trùng tiểu kỹ mà thôi."

"Toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia lập tức liền muốn đứng trước một cái tai hoạ ngập đầu, các ngươi quốc thổ hội theo trên thế giới này hoàn toàn biến mất, các ngươi tất cả mọi người hội hủy diệt, chỉ có ta có thể cứu vớt các ngươi, cứu vớt toàn bộ Amazon nữ chiến sĩ bộ tộc."

Đây mới là Thẩm Lãng đối Amazon nữ vương quốc gia chân chính chinh phục!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 427: : Thẩm Lãng Hủy Diệt Thần Tích! Kinh Thiên Động Địa!

Thẩm Lãng lời này một màn, nháy mắt triệt để chọc giận Amazon nữ vương quốc gia tất cả mọi người.

Cái gì gọi là toàn bộ Amazon bộ lạc hủy diệt? Cái gì gọi là toàn tộc diệt vong?

Ngươi biết Amazon nữ vương quốc gia tồn tại bao nhiêu năm sao? Ngươi biết chúng ta đời đời kiếp kiếp sinh sôi bao nhiêu năm sao?

Đại tế sư lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi là Khương Ly chi tử đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Đại tế sư nói: "Có lỗi, ta không biết hắn, chúng ta không biết phương đông thế giới Nhân Hoàng, chúng ta cũng không biết phương tây thế giới Nhân Hoàng. Hơn một ngàn năm trước Alzick đại đế tại vị thời điểm, chúng ta không biết hắn. Bảy trăm năm trước Tây Luân đại đế tại vị thời điểm, chúng ta cũng không biết hắn. Ở trong mắt chúng ta không có phương đông, cũng không có hi vọng, Amazon chính là chúng ta toàn thế giới."

Đây chính là trăm ngàn năm qua Amazon bộ lạc thái độ, triệt để ngăn cách.

"Chúng ta sứ mạng duy nhất liền là thủ hộ tổ tiên vinh quang, thủ hộ chúng ta Kim Tự Tháp thành bang." Đại tế sư nói: "Vì lẽ đó tương lai của ngươi Nhân Hoàng thân phận, cùng chúng ta không có một chút điểm quan hệ, đây là điểm thứ nhất."

"Điểm thứ hai, ngươi đóng vai thành nữ nhân bộ dáng tiến vào chúng ta Amazon quốc gia, trị liệu cứu vớt chúng ta hơn nghìn người, hơn nữa còn chữa khỏi nữ vương bệ hạ, nhường Hoàng Kim huyết mạch tại Amazon quốc gia truyền thừa tiếp, cái này ân tình đã vô cùng to lớn. Nhưng mà nữ vương bệ hạ hỏi ngươi muốn cái gì hồi báo thời điểm, ngươi lại nói cái gì cũng không cần."

"Ta lúc ấy nói qua, làm một người nỗ lực rất nhiều lại cái gì cũng không cần thời điểm. Hoặc là tuyệt đối cao thượng người, hoặc là hắn muốn quá nhiều quá nhiều, vì lẽ đó dẫn đến không cách nào mở miệng, Thẩm Lãng các hạ, ta nghĩ ngươi là cái sau đi."

Vị này đại tế sư quả nhiên là suy nghĩ lòng người, nói thẳng đến rõ ràng.

Đại tế sư nói: "Như vậy Thẩm Lãng các hạ, ngươi đến tột cùng muốn cái gì đâu? Chúng ta Amazon nữ vương quốc gia chán ghét nhất liền là nói láo cùng dối trá."

Như thế thật, nơi này mỗi người cũng ngay thẳng vô cùng, liền phảng phất đem cơ bắp cũng luyện đến trong đầu.

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia hiệu trung."

Lời này một màn, toàn trường lập tức dâng lên sát khí kinh thiên.

Thẩm Lãng là ăn ngay nói thật, nhưng lại chọc giận ở đây tất cả mọi người, bao quát hắn hảo hữu chí giao Dora công chúa.

Amazon nữ chiến sĩ là kiêu ngạo mà tự do, các nàng chỉ trung thành với sứ mạng của mình, đời này cũng sẽ không hiệu trung bất luận cái gì đế vương, như thế quả thực liền là sỉ nhục lớn lao.

Theo các nàng, đi hiệu trung cái khác quân vương, quả thực liền là không làm người hết lần này tới lần khác muốn làm chó.

"Thẩm Lãng các hạ, ngươi câu nói này hoàn toàn làm bẩn chúng ta toàn tộc tôn nghiêm." Đại tế sư nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà ta có ý nghĩ này, có tội sao?"

"Vô tội." Đại tế sư nói: "Ngươi loại suy nghĩ này là chúng ta nhục nhã, nhưng chúng ta không thể bởi vì người khác một ít tìm cách liền tiến hành xử phạt."

Liền như là ven đường ăn mày nhìn thấy một cái nữ thần, cũng muốn cùng nàng có cá nước thân mật. Suy nghĩ một chút vô tội, nhưng mà làm lại không thể.

"Nhưng mà ngươi nam giả nữ trang lừa gạt chúng ta tiến vào Amazon nữ vương quốc gia, đây là thực tế sai lầm." Đại tế sư nói: "Nhưng mà so với ngươi kế tiếp tội danh, cái này hoàn toàn đã không đáng giá nhắc tới. Ngươi vậy mà nguyền rủa chúng ta muốn diệt tộc, ngươi vậy mà nguyền rủa chúng ta Kim Tự Tháp muốn hủy diệt."

Thẩm Lãng nói: "Đại tế sư, tại trong lòng các ngươi, cái này Kim Tự Tháp so toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia tất cả mọi người quan trọng đúng không?"

Đại tế sư nói: "Đương nhiên, cái này Kim Tự Tháp là thượng cổ di tích, nó che chở chúng ta mấy ngàn năm, đồng thời để chúng ta cường đại mấy ngàn năm. Nó không chỉ là lịch sử, vẫn là hi vọng, gánh chịu lấy tương lai. Chúng ta Amazon toàn tộc sứ mạng duy nhất, liền là thủ hộ toà này Kim Tự Tháp."

Thẩm Lãng nói: "Như vậy đây cũng là ta tới mục tiêu, ta nam giả nữ trang chui vào Amazon quốc gia, cứu vớt các ngươi bệnh gút chỉ là không có ý nghĩa việc nhỏ. Mục đích của ta là muốn cứu vớt Kim Tự Tháp, cứu vớt quốc gia này, cứu vớt các ngươi tất cả mọi người. Nếu là như vậy, vậy ta nam giả nữ trang chui vào nơi này còn có tội sao?"

"Ngậm miệng!" Đại tế sư cả giận nói: "Ngươi dám can đảm nói thêm câu nữa cứu vớt Kim Tự Tháp ngôn ngữ, chúng ta liền đem ngươi đốt sống chết tươi. Kim Tự Tháp thần thánh vô cùng, vô cùng cường đại, chỉ có nó cứu vớt chúng sinh, nó không cần bất luận người nào cứu vớt, ngươi còn dám có một câu nguyền rủa, ta liền sống sờ sờ đem ngươi ăn."

Lúc này bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung đại tế sư phẫn nộ, cũng vô pháp hình dung ở đây tức giận của mọi người.

Toà này Kim Tự Tháp chẳng những là nhà của bọn hắn, tổ quốc, vẫn là bọn hắn đồ đằng, thần linh.

Thẩm Lãng nói những lời này, hoàn toàn là khinh nhờn thần linh.

Thẩm Lãng nói: "Tại thầy thuốc chúng ta có một câu, gọi là giấu bệnh sợ thầy. Trên thực tế nguy cơ trí mạng đã đến đến, Hủy Diệt Chi Thần bước chân ngay tại từng bước từng bước tiếp cận."

"Giết hắn. . ." Đại tế sư không thể nhịn được nữa, trực tiếp hạ lệnh khai đao, nàng tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào khinh nhờn nguyền rủa Kim Tự Tháp.

"Chậm!" Edda nữ vương đưa tay ngăn cản.

Nàng đi vào Thẩm Lãng trước mặt, từ trên cao nhìn xuống nhìn qua hắn.

Trời ạ, ngươi thật cao.

Thẩm Lãng đã đã cực kỳ cao, nhưng vẫn là so Edda nữ vương chịu nửa cái đầu.

"Thẩm Lãng các hạ, ta lúc này cùng đại tế sư đồng dạng phẫn nộ, cảm giác nhận to lớn mạo phạm." Edda nữ vương nói: "Nguyên bản ta muốn nỗ lực vương vị đại giới đổi lấy ngươi một mạng, nhưng mà hiện tại không được, đã không có người có thể cứu ngươi."

Thẩm Lãng nhìn xem nữ vương cái cổ, ánh mắt tại dời xuống.

Vị này nữ vương bệ hạ thật trắng a, mà lại là C chén đi, bao vây tại hoàng kim giáp ngực bên trong, tại Amazon nữ vương quốc gia cái này đã coi là sâu không thấy đáy.

"Nhưng mà. . ." Edda nữ vương nói: "Phẫn nộ sau khi, ta còn có một tia lý trí, ta cảm thấy không có một người vì đặc biệt tới nguyền rủa ta Amazon bộ lạc, thậm chí nguyện ý đánh đổi mạng sống đại giới. Vì lẽ đó xin hỏi ngươi Thẩm Lãng các hạ, ngươi nói tai hoạ ngập đầu là chuyện gì xảy ra?"

Thẩm Lãng nói: "Khoảng cách Amazon nữ vương quốc gia đại khái hơn hai ngàn dặm bên ngoài, có một cái đại hỏa sơn đúng không?"

Edda nữ vương nói: "Đúng."

Thẩm Lãng nói: "Ta tìm đọc vượt qua cổ điển tịch, ta cũng tự mình đi cái này núi lửa nghiên cứu qua, rất nhanh nó liền muốn lại một lần nữa bộc phát."

"Không có khả năng!" Đại tế sư nói: "Toà kia Liệt Diễm đảo bên trên núi lửa, ba năm trước đây mới bộc phát qua, bây giờ đã yên lặng, căn cứ chúng ta tính toán, nó đại khái còn có ba năm mới có thể bộc phát một cái lần. Mà lại xa xa chưa nói tới cái gì đại hỏa sơn, coi như bộc phát, đối chung quanh ảnh hưởng cũng phi thường nhỏ."

"Không phải cái kia một tòa." Thẩm Lãng nói: "Liệt Diễm đảo núi lửa là tại Amazon nam bộ hơn hai ngàn dặm, ta nói chính là Amazon phía bắc hơn hai ngàn dặm Ngạc Mộng đảo núi lửa."

Đại tế sư cười lạnh nói: "Hoang đường, vô cùng hoang đường! Toà kia núi lửa đã yên lặng mấy ngàn năm, bây giờ trên núi đã sớm chồng chất ngàn năm tuyết đọng. Bất luận cái gì núi lửa phun trào đều là có báo hiệu, có ấp ủ."

Sự thật xác thực như thế , bất kỳ cái gì một ngọn núi lửa bộc phát đều không phải tính bất ngờ, cần dưới mặt đất năng lượng kiềm chế đến cực hạn, sau đó hung mãnh bạo phát đi ra.

Đại tế sư nói: "Mà lại phía bắc Ngạc Mộng đảo toà kia đại hỏa sơn coi như phun trào, cách chúng ta vượt qua hai ngàn trăm dặm, căn bản sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng. Mặc kệ là đáy biển địa chấn, lại hoặc là biển gầm, cũng tổn thương không chúng ta quốc gia mảy may."

Nàng có nói đến không sai, coi như hơn hai ngàn dặm bên ngoài đại hỏa sơn bộc phát, cũng không ảnh hưởng tới Amazon nữ vương quốc gia, nhiều nhất chỉ là tro núi lửa thổi qua đến, mà lại bao phủ một đoạn thời gian bầu trời mà thôi, nhưng mà nơi này đâu đâu cũng có biển rộng mênh mông, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ thổi gió lớn , bất kỳ cái gì tro núi lửa đều sẽ bị thổi tan.

Nói Amazon nữ vương quốc gia có tai hoạ ngập đầu, quả thực liền là thiên phương dạ đàm.

Thẩm Lãng nói: "Ta đọc qua thượng cổ điển tịch, đã trải qua vô số lần tính toán, cuối cùng được ra kết quả. Phía bắc ác mộng núi lớn núi lửa phun trào mặc dù sẽ không trực tiếp tổn thương Amazon nữ vương đế quốc, nhưng lại có thể gián tiếp ảnh hưởng, trực tiếp dẫn đến toàn bộ Amazon quốc gia hủy diệt, loại này hủy diệt là kinh thiên động địa, toàn bộ Amazon quốc gia không vẻn vẹn hội đắm chìm, mà lại sẽ trực tiếp tan thành mây khói, triệt để tan rã."

Cái này càng hoang đường, quả thực liền là triệt để nói hươu nói vượn.

Amazon nữ vương quốc gia phía dưới lại không có núi lửa, hơn hai ngàn dặm núi lửa liền tro núi lửa cũng rất khó bay tới nơi này, hiện tại Thẩm Lãng vậy mà nói toàn bộ quốc gia muốn tan thành mây khói, triệt để tan rã.

Cái này hoàn toàn là người điên nói mớ.

Mà lại hắn còn nói muốn tới cứu vớt Amazon quốc gia?

Nếu như phát sinh dạng này thiên tai, một mình hắn ý đồ cứu vãn? Người này hoàn toàn tay trói gà không chặt, muốn cứu vãn dạng này thiên tai?

Hắn chỉ là một cái ưu tú đại phu, không phải một cái thần tiên.

"Người tới, đem hắn kéo ra ngoài, tại đoạn đầu đài công khai chém đầu!" Đại tế sư hạ lệnh.

"Chậm!" Edda nữ vương lại một lần nữa ngăn cản.

Đại tế sư nói: "Nữ vương bệ hạ, ngươi phụ trách là chiến tranh, ta phụ trách là tế tự, ta muốn giữ gìn Kim Tự Tháp thần thánh, người này nguyền rủa Kim Tự Tháp, liền nên từ chúng ta Amazon tế miếu xử trí. Nếu như ngươi tới xử quyết, hắn còn có thể hưởng thụ chém đầu. Nhưng nếu như giao cho chúng ta xử quyết, liền muốn sống sờ sờ được thiêu chết."

Edda nữ vương nói: "Lão sư của ta, ta cũng phi thường phẫn nộ, ta cũng cảm thấy phi thường hoang đường, nhưng mà chúng ta

Amazon hẳn là kiêu ngạo lại không tự lo, chúng ta có lẽ cho hắn cơ hội chứng minh."

Đại tế sư cả giận nói: "Chứng minh cái gì?"

Edda nữ vương nói: "Chứng minh hắn lời nói là sai. Hắn cứu vớt chúng ta rất nhiều võ sĩ, hơn nữa còn chữa khỏi ta, nhường Amazon quốc gia Hoàng Kim huyết mạch có thể tiếp tục truyền thừa tiếp, ta cảm thấy hắn đã cho mình kiếm đến cơ hội này, chứng minh mình cơ hội."

Đại tế sư nói: "Nữ vương bệ hạ, vậy ngươi muốn làm gì?"

Edda nữ vương nói: "Thẩm Lãng các hạ, căn cứ ngươi tính toán, Amazon nữ vương quốc gia đại hủy diệt có lẽ lúc nào sẽ đến?"

Thẩm Lãng nhắm mắt lại tính toán một hồi lâu, sau đó mở mắt nói: "Có lẽ tại hai mươi bốn canh giờ bên trong sẽ phát sinh."

Edda nữ vương nhìn một chút ngoài cửa sổ trời chiều, nói: "Vậy chúng ta liền cho ngươi hai mươi bốn canh giờ, hậu thiên trước khi mặt trời lặn. Nếu quả như thật phát sinh hủy diệt tai ương, cái kia chứng minh ngươi liền đúng, đương nhiên vô tội. Mà một khi đại hủy diệt không có tới. . ."

Thẩm Lãng nói: "Vậy liền chứng minh ta đang nói láo, ta là có tội."

Edda nữ vương nói: "Cho đến lúc đó, chúng ta khả năng không thể không xử tử ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Một lời đã định."

Edda nữ vương nói: "Cho đến lúc đó, ngươi có thể lựa chọn một loại tử vong phương thức. Mà lại chúng ta hội công khai hành hình, nhường mấy nghìn hơn vạn người tận mắt chứng kiến đây hết thảy, vì lẽ đó bất kể như thế nào ngươi cũng sẽ trở thành lịch sử, cảnh cáo thế giới bên ngoài kẻ đến sau."

"Người tới, đem Thẩm Lãng các hạ nhốt vào phòng tạm giam bên trong. Bất luận kẻ nào không thể tiếp xúc, không phải cùng hắn có bất kỳ trò chuyện."

Theo Edda nữ vương ra lệnh một tiếng, Thẩm Lãng được mười mấy danh nữ chiến sĩ đưa đến phòng tạm giam giam lại.

Một lát sau, Amazon tế miếu phái tới mấy chục tên võ sĩ cùng một chỗ trông coi, cực kỳ hiển nhiên đại tế sư là lo lắng nữ vương bệ hạ hội thủ hạ lưu tình, tự mình thả đi Thẩm Lãng.

. . .

Sau đó thời gian bên trong, Thẩm Lãng ngay tại cái này chỉnh tề trống trải phòng tạm giam bên trong ngồi xếp bằng.

Đây không phải một cái lao tù, đây chỉ là một không có vật gì thạch thất mà thôi, thậm chí Thẩm Lãng trên thân cũng không có xiềng xích, không có chút nào ngược đãi.

Chỉ bất quá bởi vì nữ vương mệnh lệnh, vì lẽ đó bất luận kẻ nào không phải cùng hắn trò chuyện, thậm chí không thể tới gần hắn trong vòng ba thước.

Đây đúng là một cái tràn ngập kỵ sĩ phong độ quốc gia, may mắn ngăn cách, nếu không ở bên ngoài thế giới gặp nhiều thua thiệt.

Thẩm Lãng nằm tại lạnh buốt phiến đá bên trên, nhắm mắt lại kỹ càng đọc tồn tại trí não bên trong thượng cổ điển tịch.

Đầu tiên có thể khẳng định là Amazon quốc gia Kim Tự Tháp khẳng định là thượng cổ di tích, như vậy nó đến tột cùng là dựa vào thứ gì nhường cái này bộ lạc nữ chiến sĩ cường đại như thế đâu?

Là Amazon bộ lạc nữ chiến sĩ huyết mạch bản thân liền dựa vào gần thượng cổ nhân loại, còn là bởi vì ở chỗ này cái trong đảo?

Khương Ly liên quan tới Amazon nữ vương bộ lạc lịch sử cũng có ghi chép tỉ mỉ, nhưng kỹ càng cũng không có nghĩa là quyền uy.

Liên quan tới Amazon nữ vương bộ lạc lịch sử có hai loại chủ lưu giải đọc.

Loại thứ nhất, các nàng cũng là thế giới này người bình thường, tại một trận trong mạo hiểm trong lúc vô tình xông vào cái này thượng cổ di tích, liền ở đây kết cục đã định xuống, dần dà thân thể chịu ảnh hưởng, trở thành trở thành cường đại chiến sĩ chủng tộc. Thế giới bên ngoài biết về sau, liên tưởng đến thượng cổ trong thần thoại Amazon nữ chiến sĩ tộc, cho nên liền lấy đó làm tên.

Loại thứ hai, thượng cổ thế giới niết diệt về sau, lúc ấy tất cả nhân loại cũng diệt tuyệt. Nhưng còn có một bộ phận rất nhỏ cá lọt lưới, các nàng lâm vào an nghỉ, vô số năm về sau các nàng tỉnh lại, đây chính là Amazon nữ chiến sĩ bộ tộc tổ tiên, đồng thời thông qua cùng thế giới bên ngoài nam nhân sinh sôi ra một đời lại một đời nữ võ sĩ, vì lẽ đó Amazon nữ vương quốc gia chiến sĩ huyết mạch tới gần thượng cổ nhân loại.

Liên quan tới hai loại cách nói, Khương Ly bệ hạ cũng không có dành cho phán đoán, đến tột cùng loại nào mới là chính xác.

Còn có các nàng bảo vệ Kim Tự Tháp lại là vì cái gì.

Bất quá, Khương Ly bệ hạ đã từng bí mật chui vào qua Amazon nữ vương quốc gia, thậm chí còn xâm nhập qua Kim Tự Tháp tầng dưới chót nội bộ.

Cái này ngưu bức.

Cái này quốc gia có có nhiều như vậy cường đại nữ chiến sĩ, Khương Ly vậy mà đơn thương độc mã chui vào tiến đến, mà lại mãi cho đến rời đi cũng không có bị phát hiện.

Hắn cũng không giống như là Thẩm Lãng, hoàn toàn là dựa vào nghịch thiên võ công tiến đến.

Đương nhiên Lãng gia dựa vào là nghịch thiên nhan trị giá, cái này cũng nửa điểm cũng không mất mặt.

Tại Khương Ly ghi chép bên trong, phi thường khẳng định phán đoán Amazon nữ vương quốc gia sẽ tao ngộ tai hoạ ngập đầu, đồng thời cho ra phi thường kỹ càng nguyện ý, ước chừng vượt qua hơn vạn chữ nội dung.

Thẩm Lãng nghiên cứu một lần lại một lần, cảm thấy phi thường có đạo lý, mà lại chính hắn cũng tiến hành nhiều lần tính toán, xác định cái này đại hủy diệt sẽ tới.

Lãng gia là đa nghi, đối với Khương Ly bệ hạ tư liệu hắn còn không dám hoàn toàn tin tưởng, cứ việc kia là hắn tiện nghi lão cha, hắn lại đi nghiên cứu rất nhiều thượng cổ điển tịch, đi qua đại lượng so sánh cùng tính toán.

Cuối cùng phán đoán vẫn là đồng dạng, Amazon nữ vương quốc gia gặp phải tai hoạ ngập đầu.

Đây là chinh phục cái này cường đại bộ lạc cơ hội ngàn năm một thuở, vì lẽ đó Thẩm Lãng tới.

Cứ việc nhìn qua xác thực phi thường mạo hiểm, nhưng nếu như Thẩm Lãng cùng Khương Ly cũng không có tính sai, vậy hắn liền sẽ thành công.

Nếu như hai người cũng coi là sai.

Cái kia. . . Cái kia Lãng gia liền không sai biệt lắm gameover .

Sau đó liền là chờ đợi, thuận tiện cầu nguyện một cái Khương Ly cùng Thẩm Lãng đây đối với hai người trí tuệ hữu hiệu.

. . .

Amazon nữ vương trong quốc gia cơ hồ là không có bí mật, huống chi Thẩm Lãng vẫn là một cái đại danh nhân.

Hắn đầu tiên là một cái sứ giả, cứu vớt vô số người ốm đau, sau đó lại biến thành nam nhân, hiện tại lại biến thành Amazon nữ vương quốc gia tội nhân.

Cơ hồ tất cả mọi người đang đàm luận hắn.

Không có một cái tin tưởng hắn lời nói là thật.

Amazon nữ vương quốc gia cường đại như thế, làm sao lại diệt vong?

Cái này Kim Tự Tháp là thượng cổ di tích, đã sừng sững không ngã vô số năm, làm sao lại hủy diệt?

Alzick đế quốc diệt vong, Tây Luân vương triều đã diệt vong hai lần, Amazon nữ vương quốc gia cũng vẫn như cũ vững chắc như núi.

Thậm chí mấy ngàn năm nay, cái này quốc gia không có tao ngộ bất luận cái gì thiên tai, liền phảng phất có một cái thần linh tại phù hộ.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng tiên đoán là bực nào hoang đường, quả thực giống như chuyện hoang đường.

Hắn là chết chắc!

Tất cả mọi người biết, kỳ hạn chót là hai mươi bốn canh giờ.

Bây giờ đã qua một ngày rưỡi!

Còn có nửa ngày thời gian, hết thảy đều sẽ kết cục đã định.

Hôm nay mặt trời rơi xuống mặt biển một sát na kia, chỉ cần Amazon nữ vương quốc gia chưa từng xuất hiện đại hủy diệt, Thẩm Lãng liền sẽ bị phơi bày ra xử tử.

Càng ngày càng nhiều người tới quảng trường , chờ đợi thời khắc cuối cùng đến. Nơi này có một cái cao lớn hành hình đài, Thẩm Lãng sẽ tại nơi này công khai bị xử tử.

Mấy nghìn hơn vạn tên Amazon nữ chiến sĩ cũng vây quanh ở nơi này. Các nàng chỉ là tới chứng kiến, không phải tới qua nghiện.

Thẩm Lãng nguyền rủa Amazon quốc gia, các nàng đương nhiên cũng cực kỳ phẫn nộ, mà lại hắn nam giả nữ trang chui vào nơi này, cũng là đối tổ huấn mạo phạm cùng khinh nhờn.

Nhưng mà Thẩm Lãng dù sao cứu vớt rất nhiều người, tại vài ngày trước hắn còn dường như thiên sứ tồn tại.

Thẩm Lãng đã tội không thể xá, không ai có thể cứu hắn tính mệnh, các nàng xem như đến cho Thẩm Lãng tiễn biệt, thậm chí xem như cho hắn cự hình một trận thịnh đại lễ truy điệu.

...

Edda nữ vương tại tầng thứ tám Kim Tự Tháp hoàng cung đại điện bên trong, lẳng lặng quỳ trên mặt đất không nhúc nhích. Phảng phất đang cầu nguyện, lại phảng phất chỉ là tại minh tưởng.

Lúc này mặt trời đã dần dần ngã về tây, Dora công chúa vẫn đứng tại cửa sổ nhìn chằm chằm mặt trời nhìn. Một khi mặt trời rơi vào trong biển, Thẩm Lãng sẽ chết.

"Nữ vương, chẳng lẽ chúng ta thật muốn xử tử hắn sao? Xử tử một cái đối với chúng ta có to lớn ân tình người?" Dora công chúa hỏi.

Edda nữ vương trầm mặc, nàng cũng không muốn, nhưng bây giờ ai cũng ngăn cản không đây hết thảy phát sinh.

Toàn bộ quốc gia người đều biết, nếu như mặt trời xuống núi, mà Thẩm Lãng trong miệng cái gọi là đại hủy diệt không có giáng lâm, nếu không giết Thẩm Lãng, toàn bộ quốc gia chuẩn mực nháy mắt không còn sót lại chút gì, thậm chí hội làm tức giận tổ tiên, làm tức giận thần linh.

Hiện tại ai cũng cứu không Thẩm Lãng.

"Nàng là một thiên tài, nhưng càng là một người điên." Edda nữ vương nói: "Trình độ nào đó, tử vong đối với bọn hắn mà nói cũng không hoàn toàn là trừng phạt, tựa như là một cái tuẫn đạo người lễ nghi. Hắn tin tưởng vững chắc đại hủy diệt sẽ phát sinh, đồng thời nguyện ý vì đó đánh đổi mạng sống , dựa theo phương đông thế giới lời giải thích liền là cầu nhân từ đến nhân từ, đây hết thảy cũng không bi ai."

"Ta chỉ là không muốn hắn chết, hắn dạng này người thú vị chết, có lẽ là một cái tổn thất thật lớn." Dora công chúa nói.

Edda nữ vương không nói gì thêm, chẳng lẽ không muốn để cho Thẩm Lãng chết, chỉ hi vọng đại hủy diệt đến, diệt vong Amazon quốc gia sao?

Không thể nào!

Cái này quốc gia đã tồn tại vô số năm, làm thế giới này tân lịch sử còn chưa mở ra thời điểm, nó liền đã tồn tại.

Vì lẽ đó chung quanh tất cả quốc gia cũng diệt vong, Amazon quốc gia cũng vẫn như cũ hội bình yên vô sự.

. . .

Chênh lệch thời gian không nhiều đến, mặt trời chiều ngã về tây.

Cái kia cái gọi là đại hủy diệt vẫn không có đến, Thẩm Lãng cảm giác được có chút mát mẻ lạnh.

Lúc trước hắn nói hai mươi bốn canh giờ, đã là một cái vô cùng vô cùng bảo thủ số lượng , dựa theo hắn cùng Khương Ly tính toán, hẳn là sau mười sáu canh giờ liền sẽ phát sinh đại hủy diệt.

Hắn mới sẽ không chơi cuối cùng một phút kỳ tích đâu, kia là đang liều mạng.

Mà bây giờ đã qua hai mươi hai canh giờ, cái kia đại hủy diệt vậy mà vẫn không có phát sinh.

Cái này. . . Cái này nửa đường đến tột cùng ra cái gì sai?

Phát sinh biến cố gì?

Hay hoặc là Thẩm Lãng cùng Khương Ly tính toán là sai lầm?

Không nên a, Thẩm Lãng chí ít tính toán mười lần tả hữu, mỗi một lần kết quả cũng giống nhau a.

Dựa theo tính toán kết quả, bốn canh giờ trước đó nên phát sinh đại hủy diệt a.

Móa!

Lão thiên gia ngươi không cần chơi ta a, sẽ chết người đấy.

Thẩm Lãng lại một lần nữa tại trí não bên trong cực nhanh tính toán, vẫn không có sai a, cái kia đại hủy diệt có lẽ tại bốn canh giờ trước liền phát sinh.

Vì sao hiện tại vẫn là không có một chút xíu dấu hiệu đâu?

Mà liền tại lúc này, Dora công chúa, đại tế sư mang theo mười mấy danh nữ võ sĩ đi tới.

"Thẩm Lãng, chênh lệch thời gian không cần nhiều đến, chúng ta nên mang theo ngươi đi pháp trường." Dora công chúa nói: "Ngươi đối với chúng ta có ân tình, vì lẽ đó ngươi có thể lựa chọn một loại kiểu chết, thoải mái nhất kiểu chết."

Thẩm Lãng nghĩ một lát mới nói: "Thiêu chết đi."

Lời này một màn, Dora công chúa kinh ngạc, kiểu chết này là thống khổ nhất đi.

Thẩm Lãng nói: "Có thể hay không cho ta một khắc đồng hồ, trước khi chết ta còn muốn trang điểm một cái."

Dora công chúa gật gật đầu, sau đó lui ra ngoài, đại tế sư cũng lui ra ngoài, dù sao đều muốn xử tử Thẩm Lãng, người cuối cùng Đạo Chủ nghĩa vẫn là phải cho.

Thẩm Lãng lại một lần nữa hướng toàn thân bôi lên ngọn lửa cách ly chất keo, đeo lên thạch miên khăn trùm đầu, mặc vào ba tầng thạch miên quần áo, đem toàn thân cũng bao vây lại, cuối cùng trên thuyền Long Na Na lộng lẫy váy.

Lần này là trên quảng trường hành hình, hắn đã không có cơ hội nhảy cầu chạy trốn.

Vạn nhất đến thời khắc cuối cùng đại hủy diệt vẫn không có phát sinh, Thẩm Lãng còn có thể tiếp lấy đốt không chết kỳ tích giả thần giả quỷ cứu vãn một cái.

Đương nhiên đây chẳng qua là dự tính xấu nhất, hi vọng không cần phát sinh.

. . .

Một khắc đồng hồ sau!

Thẩm Lãng được mang ra đóng chặt phòng, được đưa tới đại quảng trường bên trên cao lớn hình trên kệ, dùng đặc thù dây thừng trói lại, hai tay mở ra.

Hình dưới kệ mặt chất đầy củi, phía dưới có hơn vạn cái Amazon nữ chiến sĩ vây xem, biểu lộ trang nghiêm, cái này không giống như là lại nhìn hành hình, mà giống như là tại cử hành tang lễ.

Mỗi người cũng chắp tay trước ngực, nhắm mắt đọc lấy điếu văn.

Các nàng cũng sẽ không bởi vì thiêu chết Thẩm Lãng mà thống khoái, nhưng lại lại không có bất kỳ lý do gì ngăn cản trận này xử quyết.

Có thể nói ở đây vô số người đều không muốn giết Thẩm Lãng, nhưng là lại không thể không giết.

Tất cả mọi người đang lẳng lặng chờ đợi thời khắc cuối cùng đến, nữ vương bệ hạ lần thứ nhất leo đến Kim Tự Tháp đỉnh cao nhất, bởi vì ở nơi đó mặt trời trễ nhất rơi xuống mặt biển, có thể tranh thủ nhiều thời gian hơn.

Nàng lẳng lặng nhìn qua trên mặt biển trời chiều.

Một khi hoàn toàn rơi xuống, nàng liền sẽ hạ chỉ châm lửa, xử quyết Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng không nói lời nào, mà là nhắm mắt lại, tiếp tục điên cuồng tính toán.

Lại đi qua ba lần tính toán, kết quả vẫn như cũ là giống nhau, đại hủy diệt có lẽ tại ba canh giờ liền phát sinh.

Giờ phút này khoảng cách mặt trời rơi xuống nhiều nhất còn có hơn một giờ.

Nếu như cho đến lúc đó, đại hủy diệt vẫn không có phát sinh, cái kia Thẩm Lãng liền muốn đứng trước hủy diệt.

Hắn đầu óc cực nhanh vận chuyển.

Thẳng tắp khoảng cách hơn một ngàn cây số , dựa theo loại kia cấp bậc sóng ngang, chí ít 3.5 ngàn mét mỗi giây, nhiều nhất sáu phút không đến liền có thể truyền đến Amazon nữ vương quốc gia.

Vì sao có lẽ phát sinh không có phát sinh? Trong này nhất định xuất hiện một loại nào đó biến cố.

Là ai ngăn cản trận này hủy diệt phát sinh sao?

Không, không có khả năng, đây là thiên địa chi lực, như thế nào ngăn cản?

Cái kia đến tột cùng phát sinh cái gì? Vì sao còn không phát sinh?

Mặt trời dần dần ngã về tây, tử thần bước chân càng ngày càng gần, toàn trường hơn vạn người bắt đầu tưởng niệm lên tiếng.

Đại tế sư đã bắt đầu vì Thẩm Lãng chuẩn bị na múa, đây là muốn vì hắn tiễn biệt.

Thời gian càng ngày càng ít, khoảng cách thiêu chết Thẩm Lãng kỳ hạn chót càng ngày càng gần.

Mà liền tại lúc này!

Phương bắc 2800 dặm chỗ, Ngạc Mộng đảo!

. . .

Ngạc Mộng đảo.

Tòa hòn đảo này rất lớn, sở dĩ dạng này mệnh danh, cũng không phải là bởi vì ở trên đảo nháo quỷ, cũng không phải phía trên có cái gì khủng bố sự kiện phát sinh, mà mà là bởi vì nó cùng thường nhân trong cơn ác mộng hòn đảo rất tương tự.

Toà đảo này không có bất kỳ cái gì cây xanh, không có bùn đất, không có bất kỳ cái gì sinh mệnh vết tích, chỉ có màu đen nham thạch, hòn đảo ở giữa có một tòa núi cao, cao hơn mặt biển vượt qua hơn bốn ngàn mét, giống như như người khổng lồ đứng sừng sững ở trên mặt biển.

Bởi vì nó quá cao, vì lẽ đó trên sườn núi đều là tuyết trắng, đây là cực độ hiếm có tình cảnh.

Toàn bộ tân đại lục nam bộ, lâu dài nhiệt độ nóng bức, cơ hồ không nhìn thấy tuyết vết tích, mà ở đây lại có một tòa Tuyết Sơn.

Cơ hồ không có ai biết nó là một ngọn núi lửa, mà lại ở trên đảo tất cả nham thạch đều là dung nham núi lửa ngưng kết mà thành.

Phần lớn dung nham núi lửa là màu xám trắng, cũng có màu nâu đỏ, số ít Huyền Vũ Nham là màu nâu đen. Nhưng mà trên toà đảo này nham thạch lại giống như là Thạch Mặc đồng dạng đen nhánh đến cùng, hoàn toàn không giống như là núi lửa nham.

Nó lãnh khốc như vậy giá lạnh, làm sao cũng không giống là một ngọn núi lửa, càng thêm không có khả năng phun trào.

Mặt trời chiều ngã về tây, màu vỏ quýt quang mang chiếu xạ tại ác mộng núi tuyết trắng bên trên, phảng phất nhiễm lên một tầng đỏ ửng.

Hết thảy vẫn như cũ lộ ra như thế yên tĩnh, thậm chí trên mặt biển liền gợn sóng cũng không có.

Bỗng nhiên ở giữa!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa, thiên địa biến sắc!

Cơ hồ không có báo hiệu.

Ngạc Mộng đảo bên trên toà này núi lửa phun trào.

Kinh thiên ngọn lửa, bỗng nhiên phun ra đến mấy ngàn mét không trung.

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung màn này rung động cùng kinh diễm.

"Rầm rầm rầm. . ."

Vô số nham tương, càng phun càng cao, cuối cùng thẳng tới vạn mét không trung.

Trong chốc lát, trong phạm vi mấy trăm dặm, thiên địa kịch biến.

Trời chiều không gặp.

Bầu trời không gặp.

Về sau đầy trời khói đặc cùng liệt diễm.

Phảng phất trên thế giới hoa lệ nhất kinh khủng lửa khói.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Vô số liệt diễm xông lên bầu trời về sau, lại như cùng vô số mưa sao băng đồng dạng rơi xuống.

Ngắn ngủi một lát bên trong, toàn bộ mặt biển cũng bị hỏa núi xám tràn ngập.

Lưu loát, phảng phất bạo tuyết.

Cùng lúc đó!

Đáy biển phảng phất có hai cái siêu cấp cự nhân phát sinh mãnh liệt va chạm.

Kinh người thật to địa chấn phát sinh.

"Rầm rầm rầm. . ."

Đáy biển bản khối điên cuồng va chạm, xé rách.

Nhấc lên kinh thiên biển gầm, hơn trăm mét sóng lớn điên cuồng hướng về tứ phương càn quét mà đi.

Trong phạm vi mấy trăm dặm, thiên diêu địa động, sóng to gió lớn.

Một màn này, phảng phất giống như là tận thế đồng dạng khủng bố.

Nhưng mà, không người chứng kiến!

Bởi vì Ngạc Mộng đảo phạm vi ngàn dặm bên trong, đều là khu không người hải vực.

Thiên thần tại trong khu vực này thỏa thích vũ đạo, thỏa thích phóng thích ra mình không gì làm không được uy lực.

Rầm rầm rầm. . .

Đáy biển động đất, vẫn như cũ điên cuồng bộc phát.

Mà lại loại này đáng sợ sóng địa chấn so biển gầm nhanh hơn, hướng về bốn phương tám hướng càn quét mà đi, mỗi giây tốc độ vượt qua bảy ngàn mét.

...

Amazon nữ vương trong quốc gia.

Khoảng cách mặt trời triệt để rơi xuống vẻn vẹn chỉ có nửa giờ.

Lúc này, Amazon tế sư tế múa đều đã nhảy xong.

Sau đó, liền chờ đợi nữ vương ra lệnh một tiếng, liền trực tiếp đối Thẩm Lãng thiêu chết xử quyết.

Thậm chí đứng tại phía dưới cùng nhất người, cũng đã gần muốn nhìn không đến mặt trời, chỉ có thể nhìn thấy bầu trời hào quang.

Nữ vương bệ hạ vẫn như cũ đứng tại Kim Tự Tháp đỉnh, nhìn xem mặt trời vô tình lặn về tây.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, cảm thụ được hết thảy.

Bỗng nhiên!

Hắn cảm giác được, mặt đất chấn động.

Đến, đến, rốt cục tới.

Mặc dù muộn mấy canh giờ, nhưng nó rốt cục tới.

Ngạc Mộng đảo cách nơi này thực sự quá xa, núi lửa phun trào nơi này nhìn không thấy, biển gầm cũng không có nhanh như vậy đánh tới, mà lại biển gầm coi như đến nơi đây cũng không có cái gì uy lực. Tro núi lửa còn muốn thật lâu thời gian mới có thể thổi qua tới.

Nhưng mà sóng địa chấn lại có thể tại mấy phút bên trong liền đạt tới nơi này.

"Phanh phanh phanh. . ."

Toàn bộ quốc gia mặt đất, bắt đầu run rẩy.

Kim Tự Tháp bên trong chén gỗ bắt đầu run rẩy, trong chén nước bắt đầu nhấc lên gợn sóng.

Địa chấn, địa chấn.

Đại tế sư cùng Edda nữ vương không khỏi kinh ngạc.

Ở đây hơn vạn người ngây người bất động.

"Phanh phanh phanh. . ."

Sau đó, lại một trận run rẩy.

Là địa chấn, nhưng mà rất nhỏ, chỉ có thể thoáng cảm giác được chấn động.

Mấy phút sau!

Hết thảy lại bình tĩnh trở lại.

Địa chấn kết thúc.

Đại tế sư nói: "Thẩm Lãng các hạ, đây chính là ngươi nói đại hủy diệt sao? Chỉ là một trận nho nhỏ địa chấn mà thôi, đối Amazon nữ vương quốc gia căn bản không tạo được bất luận cái gì phá hư, càng chưa nói tới cái gì tan thành mây khói, hòn đảo tan rã, để ngươi thất vọng."

Lúc này, cứ việc trời chiều còn không có triệt để rơi xuống, nhưng mà đại tế sư đã không nguyện ý chờ.

Đại tế sư cao giọng nói: "Hiện tại, đã không có lo lắng. Là thời điểm hành hình, xử tử cái này kẻ ngoại lai!"

"Châm lửa!"

Đại tế sư ra lệnh một tiếng, bên cạnh một cái tế sư châm bó đuốc, sau đó giao đến đại tế sư trong tay.

"Châm lửa, châm lửa!"

"Thiêu chết cái này kẻ ngoại lai, chấp hành Amazon chuẩn mực, nếu không sẽ làm tức giận tổ tiên."

"Dựa theo tổ huấn, thiêu chết kẻ ngoại lai, thiêu chết nguyền rủa người."

Đại tế sư một bên hô to, một bên giơ bó đuốc hướng về Thẩm Lãng đi đến.

Lúc này, Thẩm Lãng mở to mắt, chậm rãi nói: "Phi thường không được, đại hủy diệt đã bắt đầu! Ta mới là thần thánh mà chính xác, ta mới có thể cứu vớt các ngươi toàn bộ quốc gia."

"Nhìn, các ngươi quốc gia đại hủy diệt đã bắt đầu."

"Toàn bộ quốc gia đều sẽ tan thành mây khói, toàn bộ Amazon hòn đảo đều sẽ triệt để tan rã."

Thẩm Lãng thanh âm trầm thấp, lại tràn ngập vô cùng đáng sợ lực uy hiếp.

Cùng lúc đó!

Đứng tại đỉnh cao Kim Tự Tháp Edda nữ vương nhìn thấy.

Toà này lớn Kim Tự Tháp khoảng chừng hơn hai trăm mét cao, nàng thấy rất rõ ràng.

Tại Amazon quốc gia phía bắc, còn có năm tòa Kim Tự Tháp, bất quá cũng so với một tòa nhỏ hơn rất nhiều.

Năm cái Kim Tự Tháp, liền là Amazon nữ vương quốc gia năm cái thành trấn.

Bỗng nhiên!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa bạo tạc, phía bắc cái thứ nhất Kim Tự Tháp, tan thành mây khói.

Đây chính là một cái trấn nhỏ, toà kia Kim Tự Tháp cũng có hơn trăm mét cao, cũng có ngàn mét dài ra, cũng như một tòa núi nhỏ.

Bỗng nhiên ở giữa liền bạo tạc, toát ra kinh thiên ngọn lửa.

Cây nấm liệt diễm, phun lên bầu trời, một màn này phảng phất đạn hạt nhân bạo tạc.

Vô biên vô tận ngọn lửa, điên cuồng càn quét hết thảy chung quanh. Tất cả cây cối, tất cả động vật, nháy mắt trở thành than cốc.

Dù là nham thạch, cũng nháy mắt bị triệt để tan rã.

Ngay sau đó.

"Rầm rầm rầm. . ."

Cái thứ hai nhỏ Kim Tự Tháp, cũng phát sinh mãnh liệt bạo tạc.

Ngàn mét bên cạnh dài, hơn một trăm mét cao Kim Tự Tháp, ròng rã một cái trấn nhỏ, nháy mắt thịt nát xương tan.

Ngập trời liệt diễm, điên cuồng càn quét hết thảy chung quanh, thôn phệ hòa tan hết thảy.

Trong chốc lát quang mang, phảng phất vượt qua trên trời mặt trời.

Trong phạm vi mấy chục dặm hết thảy, toàn bộ tan thành mây khói.

Amazon nữ vương quốc gia đại hủy diệt, chính thức bắt đầu, tận thế muốn tới.

Thẩm Lãng là chính xác.

Trước mắt một màn này, phảng phất là thiên thần đạo diễn hủy diệt thần tích.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 428: : Cứu Vớt Amazon! Nữ Vương Sùng Bái!

Lúc này bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung Edda nữ vương lúc này nội tâm cảm giác.

Cái này kinh thiên động địa bạo tạc phảng phất không phải ở phương xa, mà là tại nội tâm của nàng nổ tung, nháy mắt bốc cháy bạo đầu óc của nàng, khiến cho nàng nháy mắt lâm vào một loại nào đó dừng lại cùng ngốc trệ.

Làm Amazon nữ vương, cũng không cần suy nghĩ quá nhiều, cường đại liền có thể, sau đó liền là tín nhiệm. Tín nhiệm đồng bạn của mình, càng thêm phải tín nhiệm thần linh, tín nhiệm mảnh đất này. Thủ vững sứ mạng của mình, tin tưởng vững chắc bên này đất đai là thần thánh, là có thần linh bảo hộ.

Trước đó mấy ngàn năm, mảnh này quốc gia chưa từng đi ra sự tình, về sau mấy ngàn năm cũng sẽ không có sự tình, nàng làm nữ vương sứ mạng duy nhất liền là không ngừng trở nên cường đại, đồng thời đem loại này cường đại huyết mạch truyền thừa tiếp, tiếp tục thủ hộ cái này Kim Tự Tháp.

Mà bây giờ nàng muốn bảo vệ cái này quốc gia lại muốn hủy diệt.

Nàng thật cảm giác được một loại không chân thực, liền phảng phất thế giới hủy diệt, ngày tận thế tới cảm giác, bởi vì đối với nàng mà nói, Amazon hòn đảo chính là nàng toàn thế giới. Loại rung động này nhường nàng lập tức mất đi tất cả phản ứng.

"Rầm rầm rầm. . ."

Dù là cách rất rất xa, cường đại sóng xung kích vẫn là điên cuồng cuốn tới. Giống như giống như cuồng phong bạo vũ, đem vô số cây cối bẻ gãy, nhổ tận gốc.

"Bá. . ."

Một trận nóng bỏng cường đại sóng xung kích, bỗng nhiên xung kích liếm qua nữ vương bệ hạ khuôn mặt. Nàng lỗ chân lông cũng cảm giác được một loại cảm giác bỏng.

"Ào ào ào. . ."

To lớn Kim Tự Tháp phát ra một trận tiếng vang kịch liệt. Nếu như là bình thường phòng ở, hay là đã sập. Nhưng mà toà này Kim Tự Tháp thành thị thực sự là quá kiên cố, hoàn toàn không nhúc nhích tí nào.

Được cỗ này sóng xung kích càn quét qua về sau, Edda nữ vương mới thanh tỉnh lại.

Ánh mắt của nàng bản năng hướng về Thẩm Lãng trông đi qua, người này thần kỳ như vậy sao? Vậy mà sớm liền đã có thể tính ra ngươi đại hủy diệt thời khắc? Quá không thể tưởng tượng.

...

Mà lúc này trên quảng trường, những người này chỗ đứng thực sự quá thấp, vì lẽ đó không cách nào nhìn thấy phương xa bạo tạc.

Đại tế sư giơ bó đuốc, hướng về Thẩm Lãng tiếp tục đi đến, trong miệng hô to: "Amazon vạn tuế, thiêu chết nguyền rủa người."

Mà liền tại lúc này, phương xa tiếng nổ truyền tới.

"Oanh. . ."

Tiếng nổ kinh thiên động địa, dù là cách rất xa cũng đinh tai nhức óc. Sau đó nhìn thấy chân trời bốc lên trùng thiên ngọn lửa, lên không vượt qua ngàn mét.

Mà Thẩm Lãng tràn ngập thương hại khẩu khí nói: "Đại hủy diệt tiến đến, ta tới cứu vớt các ngươi!"

Toàn trường tất cả run rẩy, hoàn toàn không dám tin nhìn qua một màn này. Theo góc độ của các nàng nhìn lại, thậm chí có thể nhìn thấy cái kia cỗ kinh thiên ngọn lửa phảng phất theo Thẩm Lãng đỉnh đầu toát ra, trực tiếp xông lên chân trời.

Đại hủy diệt thật tới! Cái này thần linh che chở quốc gia, cái này vĩnh viễn không vẫn lạc quốc gia, lại muốn diệt vong?

Thẩm Lãng vậy mà là chính xác, hắn vậy mà thật diễn thử đại hủy diệt đến.

Mà ở thời điểm này, Amazon quốc gia đại tế sư sắc mặt kịch biến.

Sau đó. . .

Tại tất cả mọi người trong ánh mắt kinh ngạc, nàng bỗng nhiên đem bó đuốc nhìn về phía Thẩm Lãng phía dưới củi.

"Rầm rầm rầm. . ."

Ngọn lửa lập tức cháy hừng hực, nháy mắt liền đem Thẩm Lãng toàn thân lộng lẫy váy đốt cháy.

Thẩm Lãng cả người lại một lần nữa được liệt diễm thôn phệ.

Mả mẹ nó!

Thẩm Lãng kinh ngạc đến ngây người, toàn trường kinh ngạc đến ngây người, thậm chí lập tức phản ứng không kịp.

Đây là vì cái gì a? Thẩm Lãng mới là chính xác a, hắn giống như thần chỉ đồng dạng tiên đoán đại hủy diệt đến, vì sao còn muốn thiêu chết hắn?

Đại tế sư chỉ vào Thẩm Lãng, hét lớn: "Cái này nam giả nữ trang người là chẳng lành người, hắn là một cái nguyền rủa người, chúng ta Amazon quốc gia đứng trước tai nạn, hết thảy đều là bởi vì hắn nguyền rủa, thiêu chết hắn!"

Điên cuồng liệt diễm, nháy mắt càn quét Thẩm Lãng toàn thân.

"Thiêu chết hắn, thiêu chết hắn!" Đại tế sư điên cuồng hô to.

Toàn trường tất cả mọi người khiếp sợ không thôi.

Mà Kim Tự Tháp đỉnh Edda nữ vương nhìn thấy một màn này về sau, cao giọng nói: "Không muốn!"

Dora công chúa bỗng nhiên tỉnh táo lại, cả người giống như như đạn pháo bỗng nhiên hướng về Thẩm Lãng bắn rọi tới.

"Ầm!"

Lực lượng của nàng quá kinh người, trực tiếp ôm Thẩm Lãng tính cả cái kia cự hình Thập Tự Giá xông bay ra ngoài xa mười mấy mét, rời đi củi thiêu đốt biển lửa.

Thẩm Lãng trên thân vẫn như cũ đều là ngọn lửa, tính cả Dora công chúa trên người giáp da cũng hỏa, nàng không nói hai lời ôm lửa cháy Thẩm Lãng hướng về hồ tắm lớn phương hướng tiến lên.

Tuyệt đối đừng chết, Thẩm Lãng ngươi có thể tuyệt đối đừng chết!

Mà lúc này đây, Edda nữ vương trực tiếp theo Kim Tự Tháp đỉnh bỗng nhiên nhảy xuống vọt, một cái hai ba mươi mét hướng xuống vọt.

Đại tế sư chỉ vào Dora công chúa cùng Thẩm Lãng phương hướng, cao giọng nói: "Giết kẻ ngoại lai, giết nguyền rủa người!"

Sau đó, nàng mang theo mấy trăm tên tế miếu võ sĩ hướng về Thẩm Lãng truy sát mà đi.

Edda nữ vương tại không trung cao giọng nói: "Ngăn cản nàng!"

Lập tức ở đây mấy trăm hơn ngàn danh nữ võ sĩ nhanh chóng xông đi lên, ngăn cản đại tế sư tế miếu võ sĩ.

Liền là ở thời điểm này.

"Rầm rầm rầm. . ."

Cường đại sóng xung kích xuyên thấu Kim Tự Tháp tầng tầng phòng ngự, bỗng nhiên cuốn tới, giống như nóng hổi gió lốc.

Khoảng cách xa như vậy, cái này sóng xung kích vẫn như cũ giống như mười cấp như vòi rồng, trên mặt đất tảng đá, đầu gỗ cũng được thổi tới bầu trời.

Mà lúc này toàn bộ trên quảng trường, khoảng chừng hơn vạn người, nháy mắt được cái này gió lốc càn quét mà qua.

"Đỉnh!"

Hơn vạn người bỗng nhiên xoay người, lẫn nhau kéo tay cánh tay, nửa bước không dời, đứng vững cái này đáng sợ sóng xung kích.

Đổi thành những người khác, đã sớm giống như chơi diều đồng dạng được thổi ra không biết bao xa, mà lại cái này nóng hổi gió lốc phảng phất muốn đem người phổi cũng thiêu đốt, hoàn toàn không cách nào hô hấp.

Edda nữ vương theo 280 mét đỉnh cao Kim Tự Tháp nhảy vọt xuống.

Nhưng mà vẻn vẹn nhảy vọt đến một nửa, tại không trung hơn một trăm năm mươi mét thời điểm, nàng bỗng nhiên dừng lại.

Bởi vì nàng nhìn thấy trên biển một màn quỷ dị, cơ hồ khiến người rùng mình một màn.

Một chiếc màu trắng thuyền nhỏ theo phía bắc bay tới, hướng về Amazon quốc gia phương hướng bay tới, nơi nó đi qua, trên trời tuyết bay.

Cái này khiến nàng nhớ tới lên một lần lại một lần truyền thuyết.

Ngàn năm trước đó, chiếc này thuyền nhỏ xuất hiện tại Daya đế quốc bên cạnh, sau đó không lâu cường đại Daya đế quốc diệt vong.

Một trăm năm mươi năm trước, nó xuất hiện tại phía đông mê điệt đế quốc bên cạnh, sau đó không lâu mê điệt đế quốc diệt vong.

Mấy chục năm trước, nó bay tới Alzick đế quốc bên cạnh, Alzick đế quốc diệt vong.

Bạch Kinh tuyết bay thuyền nhỏ, liền như là Tử thần đồng dạng tồn tại, nó bay tới chỗ nào, cái nào quốc gia liền muốn diệt vong. Hiện tại rốt cục đến phiên Amazon nữ vương quốc sao?

Mà vừa lúc này, phía đông hải vực bên trên cũng bay tới một chiếc thuyền, phía trên đứng một người, hắn là như thế nào xuyên qua cái này trên biển tường vây tầng tầng phòng ngự, hắn là như thế nào tránh thoát dọc theo con đường này Amazon chiến sĩ trạm gác.

"Bảo hộ Dora công chúa, bảo hộ Thẩm Lãng." Edda nữ vương hạ lệnh.

Sau đó mấy ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ cuồng dũng tới, phóng tới hồ tắm lớn bố phòng.

Phía đông hải vực bên trên chiếc thuyền kia vẫn như cũ khoảng cách đến rất xa, nhưng mà đi tốc độ vô cùng vô cùng nhanh, khoảng cách Amazon đảo nguyên lai càng gần.

Đầu thuyền bên trên đứng một cái nam tử tóc trắng, trường thân ngọc lập. Cái gọi là tóc trắng, là bởi vì trời sinh, hắn là một cái phương tây nam tử, nhưng lại ăn mặc người phương Đông trường bào. Niên kỷ đã không nhỏ, nhưng nhìn qua lại mặt như Quan Ngọc, tiên phong đạo cốt.

Phương tây người da trắng tiên phong đạo cốt, đây là cảm giác gì?

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy chục tên Amazon nữ chiến sĩ xông ra mặt biển, hướng về cái này tiên phong đạo cốt người da trắng nam tử xung phong mà đi.

Mà nam tử này tay áo nhẹ nhàng hất lên, mấy chục tên Amazon nữ chiến sĩ bay ra ngoài, hắn vậy mà cường đại như vậy.

"Edda nữ vương, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Edda nữ vương đứng tại Kim Tự Tháp ở giữa, ước chừng một trăm năm mươi mét chỗ, ngắm nhìn phương xa trên mặt biển người trung niên này nam nhân.

"Các hạ người phương nào?" Edda nữ vương hỏi.

"Adolf!" Tiên phong đạo cốt người da trắng nam tử nói.

Edda nữ vương nói: "Ngươi tới cần làm chuyện gì?"

Adolf nói: "Cứu vớt Amazon nữ vương quốc."

Hai người cơ hồ cách mấy ngàn mét tại nói chuyện, cái này võ công thật sự là cường hãn tới cực điểm.

Edda nữ vương ánh mắt nhìn qua người này, lại tới một cái danh xưng muốn cứu vớt Amazon bộ lạc? Hắn là ai?

Hắn cùng Bạch Kinh tuyết bay thuyền nhỏ cùng lúc xuất hiện, cái này lại đại biểu cái gì?

"Rầm rầm rầm. . ."

Phía bắc lại truyền tới một trận kinh thiên động địa bạo tạc, lại một cái Kim Tự Tháp thành trấn bạo tạc.

Lúc này trời chiều đã hoàn toàn rơi xuống, trong chớp nhoáng này bạo tạc quang mang, phảng phất là một cái khác mặt trời, chiếu sáng cả bầu trời.

"Edda nữ vương, ngươi quốc gia đã muốn hủy diệt, quỳ xuống tới hiệu trung ta, ta tới cứu vớt toàn tộc các ngươi." Adolf chậm rãi nói.

Edda nữ vương sắc mặt phát lạnh: "Ta Amazon toàn tộc, thà chết chứ không chịu khuất phục."

Sau đó, nàng bỗng nhiên rút ra đại kiếm, trực tiếp theo hơn một trăm mét chỗ cao nhảy xuống, hướng về phía đông mặt biển điên cuồng xông lại.

Nàng chính là nàng chiến đấu tư duy, đổi thành cái khác nữ vương, lúc này ngươi chẳng lẽ không nên trước quan tâm như thế nào cứu vớt Amazon quốc gia sao? Mà không phải ngay lập tức nghĩ đến chiến đấu.

Edda nữ vương điên cuồng phóng tới phía đông trên mặt biển.

Cùng lúc đó, cái này đến cái khác Amazon tộc nữ cao thủ giống như chim bay đồng dạng nhảy ra, đi theo nữ vương sau lưng hướng về nàng xung phong mà đi.

Mấy trăm hơn ngàn người, hướng về trên mặt biển cái kia Adolf truy sát mà đi.

"Ha ha ha ha. . ." Tiên phong đạo cốt Adolf cất tiếng cười to nói: "Nữ vương bệ hạ, làm ngươi cùng tộc nhân của ngươi cùng đường mạt lộ thời điểm, nhớ kỹ tới Khổ Hàn đảo tìm ta, trong thiên hạ chỉ có ta một người có thể cứu vớt các ngươi Amazon toàn tộc. Amazon đảo đã triệt để muốn hủy diệt, thời gian của các ngươi không nhiều, tranh thủ thời gian đi thuyền rời đi thôi, cách càng xa càng tốt."

"Nhưng mà trên thế giới này, cũng không phải là mỗi một cái hòn đảo cũng thích hợp các ngươi sinh tồn, rời đi Amazon đảo, rời đi cái này lớn Kim Tự Tháp về sau, huyết mạch của các ngươi lại không ngừng suy yếu xuống dưới, cuối cùng biến thành nhỏ yếu phàm nhân. Nhưng mà ta lại có thể cho các ngươi một cái mới quốc gia, cùng Amazon đảo đồng dạng quốc gia, phía trên cũng có Kim Tự Tháp, có thể làm cho các ngươi tiếp tục truyền thừa tiếp."

"Nếu không muốn Amazon toàn tộc hủy diệt, tới Khổ Hàn đảo tìm ta, quỳ trước mặt ta hiệu trung."

"Ta gọi Adolf!"

Thanh âm của hắn vừa phải, lại vang vọng toàn bộ mặt biển.

Edda nữ vương thân thể giống như tên rời cung, mỗi giây đạt tới kinh người ba mươi năm mươi mét, hướng về cái kia Adolf cuồng xông mà đi.

Sau lưng nàng hơn ngàn tên võ sĩ cũng như chim biển, điên cuồng đi theo phía sau hắn công kích. Chân chính lướt sóng mà đi, so cá cờ nhanh hơn.

Edda nữ vương nháy mắt vọt tới chiếc thuyền này trước mặt, trong tay đại kiếm bỗng nhiên chém xuống.

"Ầm!"

Nháy mắt chiếc thuyền này trực tiếp bị đánh thành hai đoạn.

Sau đó Edda nữ vương bỗng nhiên giơ lên chiếc này thuyền nhỏ, bỗng nhiên triệt để xé rách thành mảnh vỡ.

Cái này võ công, tuyệt đối nghịch thiên, tuyệt đối bạo lực mỹ học.

Nhưng mà trên thuyền cái kia Adolf đã biến mất vô tung vô ảnh, liền phảng phất ảo thuật đồng dạng,

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy trăm tên Amazon nữ chiến sĩ xông vào đến đáy biển phía dưới, bốn phía lùng bắt, nhưng mà hoàn toàn không thấy tăm hơi.

Tên này gọi là Adolf nam nhân, quả thực quỷ thần khó lường, vừa rồi khoảng cách còn có mấy trăm mét thời điểm, hắn rõ ràng liền đứng ở đầu thuyền bên trên, bỗng nhiên ở giữa liền biến mất, hay là hắn vốn cũng không tại?

Edda nữ vương hướng về phía bắc hải vực nhìn lại, cái kia chiếc màu trắng thuyền nhỏ vẫn như cũ đi về phía nam phiêu, những nơi đi qua, bông tuyết bồng bềnh, lộ ra thần bí như vậy mà quỷ dị.

"Phanh. . ."

Bỗng nhiên, nó trực tiếp thịt nát xương tan, hóa thành một đạo sương trắng, trực tiếp biến mất.

Đầy trời bông tuyết rơi xuống, đẹp không sao tả xiết.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Lại một trận kinh thiên động địa bạo tạc, mây hình nấm đồng dạng ngọn lửa lại một lần nữa xông lên chân trời.

Cái thứ tư nhỏ Kim Tự Tháp bạo tạc, trong phạm vi mười mấy dặm hết thảy cũng tan thành mây khói, hóa thành hư ảo.

Cường đại sóng xung kích, lại một lần nữa giống như như vòi rồng điên cuồng càn quét, tận thế đồng dạng tình cảnh lại một lần nữa trình diễn.

Edda nữ vương trong lòng tràn ngập không rõ cảm giác, lần này vĩ đại Amazon quốc gia hay là không gánh nổi.

Nước mắt của nàng còn không có trượt xuống, liền đã tại trong hốc mắt nát hóa thành sương mù, thân thể mềm mại của nàng lại một lần nữa giống như như đạn pháo, tại chỗ trên mặt biển bắn ngược, hướng về lớn Kim Tự Tháp bên trong chạy như điên!

Amazon nữ vương tuyệt không thút thít, Amazon tuyệt không thút thít.

...

"Ngươi không chết?"

"Ngươi không những không chết, mà lại tóc cũng không có thiêu hủy một cây?"

"Ngươi làm như thế nào? Ta rõ ràng nhìn xem ngươi biến thành một đám lửa người."

Hồ tắm lớn bên trong, Dora công chúa kinh ngạc nhìn qua bình yên vô sự Thẩm Lãng.

Vừa rồi hắn rõ ràng cháy hừng hực tới, vì sao hiện tại lông tóc không tổn hao gì, ngược lại nàng Dora công chúa được thiêu đến có chút thảm, mái tóc dài màu bạc được đốt một nửa, toàn thân giáp da cũng được đốt cháy khét, trên thân cũng đốt mấy cái lớn bọt.

Trên thế giới này còn có người không sợ hỏa thiêu sao?

"Ngươi thấy ta giống không có chuyện gì sao?" Thẩm Lãng chỉ mình mặt, chỉ mình cánh tay nói: "Ngươi nhìn, ngươi nhìn, toàn bộ cũng được nung đỏ, cái kia đại tế sư có vấn đề, nàng là cái gian tế, nàng tuyệt đối có vấn đề."

Lần này Thẩm Lãng xác thực thiêu đến không nghiêm trọng, hỏa hoạn cơ hồ vừa mới bốc cháy, hắn liền được Dora công chúa đập ra đi.

"Sưu. . ."

Trước mắt thân ảnh lóe lên, Edda nữ vương trực tiếp xuất hiện tại trong bồn tắm, nàng tốc độ này thực sự là kinh người, so nhanh nhất báo săn nhanh hơn rất nhiều lần.

"Ngươi nói có thể cứu vớt Amazon quốc gia?" Edda nữ vương hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ta hội hết sức nỗ lực, nhưng chỉ có tám thành nắm chắc, mà lại chỉ có thể cứu vớt cái này lớn Kim Tự Tháp."

Edda nữ vương nói: "Ngươi có điều kiện gì?"

Lúc này, nếu như Thẩm Lãng nói cái gì quỳ xuống hiệu trung loại hình, nàng cam đoan sẽ trực tiếp chém xuống một kiếm.

Amazon bộ lạc thà chết chứ không chịu khuất phục, nàng thà rằng lớn Kim Tự Tháp bạo tạc, cũng tuyệt đối không nguyện ý hướng người khác quỳ xuống hiệu trung.

Hiện tại đã bạo tạc bốn cái nhỏ Kim Tự Tháp, không hề nghi ngờ thứ bậc năm cái nhỏ Kim Tự Tháp bạo tạc về sau, liền muốn đến phiên lớn Kim Tự Tháp.

Mà cái này lớn Kim Tự Tháp thể tích cùng năng lượng, vượt xa năm cái nhỏ Kim Tự Tháp cộng lại tổng cộng.

Một khi bạo tạc, vậy liền giống như Thẩm Lãng nói tới đồng dạng, mấy vạn Amazon nữ chiến sĩ toàn bộ thịt nát xương tan, tan thành mây khói. Toàn bộ nữ vương quốc gia hội triệt để hòa tan, chìm vào đến trong biển, không người có thể còn sống.

Thẩm Lãng nói: "Bốn cái nhỏ Kim Tự Tháp bạo tạc, có người thương vong sao?"

Edda nữ vương nói: "Có, nhưng mà không nhiều! Bởi vì phía dưới thành trấn đạt được nữ chiến sĩ cũng đến cấp ngươi tiễn biệt."

May mắn, may mắn! Thượng thiên có đức hiếu sinh, cường đại như vậy Amazon nữ chiến sĩ nếu là chết, cũng quá đáng tiếc.

Edda nữ vương nói: "Ngươi nói ngươi có thể cứu vớt Amazon quốc gia, cần gì điều kiện?"

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi là tuyệt đối sẽ không rời đi nơi này đúng không?"

"Đúng." Edda nữ vương nói: "Chúng ta thà rằng tan thành mây khói, cũng tuyệt đối sẽ không vứt bỏ lớn Kim Tự Tháp mà đi, tuyệt đối sẽ không vứt bỏ tín ngưỡng của mình."

Đám người này cố chấp Thẩm Lãng đã cảm nhận được, Thẩm Lãng nhắm mắt lại hai giây.

Thẩm Lãng nói: "Ta lúc đầu có điều kiện, nhưng bây giờ. . . Không có chút nào điều kiện!"

Đón lấy, Thẩm Lãng cực nhanh theo hồ tắm lớn bên trong lao ra nói: "Đi, nhanh đi lớn Kim Tự Tháp dưới đáy, hết thảy sắp không kịp."

Sau đó, hắn liều mạng hướng lớn đỉnh cao Kim Tự Tháp bên trên chạy.

"Đem bao lưng của ta lấy tới."

Lời này một màn, nữ vương bệ hạ nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, sau một lát, nàng lại trở về, mang theo Thẩm Lãng túi đeo lưng lớn.

Cơ hồ một trận gió, Thẩm Lãng được Edda nữ vương kẹp ở dưới lưng.

"Sưu!"

Chỉ gặp nàng cúi xuống thân thể mềm mại, bỗng nhiên đi lên bắn ra nhảy, trực tiếp nhảy lên hai mươi mét. Cứ như vậy nàng không ngừng nhảy vọt, hướng về hơn hai trăm mét Kim Tự Tháp trên đỉnh nhảy vọt.

Cái này võ công, thật sự là ngưu bức trùng thiên.

"Dora, bắt đại tế sư." Edda nữ vương hạ lệnh.

"Vâng!"

"Ầm!" Dora công chúa cũng như như đạn pháo, bỗng nhiên bắn nhanh mà ra, hướng về bên ngoài lao ra, dẫn đầu quân đội đi bắt đại tế sư còn có người theo đuổi nàng.

...

Edda nữ vương mang theo Thẩm Lãng đi vào Kim Tự Tháp tầng thứ chín, trong lòng nàng có vô hạn nghi vấn, nhưng lúc này cũng không kịp hỏi.

Cái này tầng thứ chín, phảng phất là một cái Tàng Kinh Các, mặt đất như gương.

Mở ra một cái cơ quan, trên mặt đất xuất hiện một cái cửa vào, Edda nữ vương kẹp lấy Thẩm Lãng tiến vào cái này vào trong miệng, trong này là một cái phòng nhỏ.

Nàng lại nhấn một cái chốt mở, lập tức gian phòng nhỏ này giống như thang máy, không ngừng hạ xuống.

Cái này dĩ nhiên không phải thang máy, mà là lợi dụng những lực lượng khác.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Hạ xuống, hạ xuống.

Tốc độ này quá nhanh, cơ hồ khiến Thẩm Lãng màng nhĩ không chịu nổi.

Mấy chục mét, mấy trăm mét, ước chừng xâm nhập năm trăm mét, rốt cục dừng lại.

"Đến!" Edda nữ vương nói.

Thẩm Lãng tiến đến, nơi này chính là Kim Tự Tháp phía dưới?

Thế nhưng là nơi này cái gì cũng không có a, chỉ có một cái trống không làm bằng đá gian phòng, rỗng tuếch.

Thẩm Lãng đứng ở chỗ này, không nhúc nhích.

"Ngươi đang chờ cái gì?" Edda nữ vương nói.

"Đợi chút nữa một lần bạo tạc." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hai người cũng lâm vào yên tĩnh.

"Nữ vương bệ hạ, ngài có thể đem ta buông ra." Thẩm Lãng nói.

Hắn lúc này còn bị Edda nữ vương kẹp ở bên hông.

Nữ vương đem hắn buông ra, Thẩm Lãng lại có chút lưu luyến không rời.

Thế giới này thật là, trước đó bạo tạc đến kinh thiên động địa, bây giờ chờ lấy nó bạo tạc, nó lại không nổ.

Ngay lúc này.

"Rầm rầm rầm. . ."

Lại một trận kinh thiên động địa bạo tạc.

Cái thứ năm nhỏ Kim Tự Tháp, cũng chính là cái cuối cùng nhỏ Kim Tự Tháp cũng bạo tạc, có thể tưởng tượng chung quanh nó hơn mười dặm phạm vi bên trong hết thảy, cũng toàn bộ tan thành mây khói.

Thẩm Lãng vị trí dưới mặt đất, cũng phát sinh từng đợt run rẩy lay động.

Cũng chính là thời khắc này, phía trước trên vách tường bỗng nhiên xuất hiện một đạo quang ảnh, phía trên có vô số chữ cái, là chữ cái Hy Lạp.

Chắc hẳn đây là phát động điều kiện, nơi đó xuống sinh ra rung động mạnh mẽ thời điểm, cái này quang ảnh liền sẽ được phát động.

Thẩm Lãng nhanh chóng xông lên phía trước , ấn xuống những thứ này chữ cái Hy Lạp, xem như điền mật mã vào.

Mật mã là cái gì? Chữ cái Hy Lạp Ares, liền là chiến thần Ares, cũng chính là Hi Lạp trong truyền thuyết Amazon nữ chiến sĩ bộ tộc tín ngưỡng thần linh.

Điền mật mã vào hoàn tất.

"Oanh long long long. . ."

Một trận vang động, phía trước kín kẽ trên vách tường vỡ ra một cánh cửa, xuất hiện một cái phòng nhỏ.

Edda nữ vương không khỏi kinh ngạc đến ngây người, đây là vật gì? Vì sao ta không biết? Cái này rõ ràng là nhà ta, vì sao Thẩm Lãng so ta còn muốn rõ ràng bộ dáng?

Tiến vào gian phòng này về sau, Thẩm Lãng tiến lên nhấn cơ quan.

"Sưu sưu sưu. . ."

Gian phòng nhỏ này có giống như thang máy, không ngừng hạ xuống.

Lần này hạ xuống đến càng sâu, lại ròng rã hạ xuống mấy trăm mét.

...

Hạ xuống rốt cục đình chỉ, phòng nhỏ cửa mở ra, Thẩm Lãng cùng Edda nữ vương đi ra ngoài.

Sau đó nàng triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Bên ngoài phòng là một cái lối đi thật dài, cuối lối đi có một cái to lớn viên cầu, đường kính vượt qua mười trượng.

Nếu như không có đoán sai, cái này to lớn viên cầu liền là toàn bộ Kim Tự Tháp năng lượng hạch tâm.

Cái này viên cầu chung quanh, liền là to lớn trống trải hình tròn không gian, đường kính vượt qua mấy trăm mét.

Nơi này chính là toàn bộ lớn Kim Tự Tháp khu vực hạch tâm, nơi này liền Edda nữ vương cũng cho tới bây giờ cũng chưa có tới, thậm chí chưa từng gặp qua.

Sứ mạng của nàng chỉ có một cái, thủ hộ Kim Tự Tháp, nhưng là cho tới nay không có nghĩ qua muốn thăm dò, càng không có nghĩ tới muốn đòi lấy. Bởi vì nàng cảm thấy Kim Tự Tháp cho nàng đồ vật đã đầy đủ nhiều, viễn siêu nàng cần thiết.

"Rầm rầm rầm. . ."

Bỗng nhiên, toàn bộ mặt đất lại phát sinh mãnh liệt run rẩy, sau đó trước mắt cái này to lớn viên cầu bắt đầu biến đỏ.

Giờ phút này Edda coi như không hiểu cũng có thể đoán được, bạo tạc kẻ cầm đầu liền là cái này to lớn viên cầu.

Như vậy cái này viên cầu bên trong đồ vật là cái gì?

Vừa rồi bạo tạc hiệu quả, phảng phất đạn hạt nhân đồng dạng kinh người, như vậy nó là đạn hạt nhân sao?

Không phải!

Là đạn năng lượng sao? Cũng không phải!

Thẩm Lãng đang đọc những tài liệu này thời điểm, ngay từ đầu cũng hoàn toàn không biết đây là vật gì, bởi vì Khương Ly cũng không biết.

Nhưng mà hắn đang đọc thượng cổ điển tịch về sau, thông qua loại vật này miêu tả, Thẩm Lãng lớn mật suy đoán, trong này là kim loại hydro.

Không phải bom khinh khí!

Hydro có ba loại trạng thái, trạng thái khí, thể lỏng, trạng thái cố định. (theo một ý nghĩa nào đó, kim loại hydro cũng được xưng vì thứ năm trạng thái)

Tuyệt đại bộ phận tình huống dưới, khí hydro là trạng thái khí. Nhưng cho dù là trạng thái khí thời điểm, nó cũng có thể bạo tạc. Làm khí áp đạt tới trình độ nhất định thời điểm, nó sẽ trở thành thể lỏng, làm khí áp lại lớn đến vô số lần thời điểm, nó liền có thể trở thành trạng thái cố định.

Kim loại hydro trên địa cầu phi thường hi hữu, Harvard đại học đã từng chế tạo ra qua. Nhưng mà tại Thái Dương Hệ nó phân bố có không gì sánh nổi nhiều, Mộc tinh chờ Thái Dương Hệ ngoài nghề tinh nó số lượng dự trữ là con số trên trời, thậm chí chiếm cứ ngoài nghề tinh chất lượng 80%.

Kim loại hydro là một loại tuyệt đối ưu tú chất dẫn, mà lại cũng là đứng đầu nhất lưu trữ năng lượng thể.

Kim loại hydro còn có một cái đặc điểm, đó chính là khi nó lúc nổ, uy lực là TNT gấp mấy chục lần tả hữu.

Trước mắt cái này đường kính ba mươi mét to cầu, một khi bạo tạc, uy lực hội kinh khủng bực nào?

Như vậy có người có lẽ sẽ nói, có hay không có thể đem cái này kim loại hydro lợi dụng làm vũ khí a?

Quả thực là thiên phương dạ đàm, cái đồ chơi này vượt qua Thẩm Lãng tất cả năng lực cực hạn cực hạn, căn bản là không có cách khống chế, thậm chí không cách nào di động. Thậm chí thế giới này người cũng không thể khống chế cái đồ chơi này, đây chính là văn minh thời thượng cổ đồ vật.

Lúc này, trước mắt cái này cự hình quả cầu kim loại càng ngày càng hồng, mà lại bắt đầu run rẩy.

Edda nữ vương có thể thấy được, nó sắp bạo tạc.

Một khi bạo tạc, toàn bộ lớn Kim Tự Tháp thịt nát xương tan, thậm chí trực tiếp tan rã, toàn bộ Amazon nữ vương quốc tan thành mây khói.

"Nó còn bao lâu bạo tạc?" Edda nữ vương nói.

"Ước chừng nửa khắc đồng hồ." Thẩm Lãng nói: "Nữ vương bệ hạ, tiếp xuống ta cần an tĩnh tuyệt đối."

Thẩm Lãng theo trong túi đeo lưng xuất ra tương đối thô ráp bản bình dưỡng khí, bắt đầu cố gắng hút dưỡng, không khí nơi này lượng mỏng manh đến dọa người, hắn cũng không giống như Edda nữ vương có thể tại dưới nước kiên trì nửa giờ.

Liền một hồi này, hắn thiếu dưỡng đến đều muốn bất tỉnh đi.

"Phanh phanh phanh. . ."

Toàn bộ mặt đất cũng tại kịch liệt run rẩy, phía trước quả cầu kim loại phát ra tiếng vang chói tai.

Sau đó, cái này quả cầu kim loại cái lồng mặt ngoài lại hiện ra quang ảnh, một chuỗi lại một chuỗi chữ cái Hy Lạp.

Lại muốn điền mật mã vào, nhưng mật mã là cái gì?

Trước mắt cái này to lớn quả cầu kim loại ngươi là toàn bộ Kim Tự Tháp năng lượng hạch tâm, như vậy liền như là hỏa chủng.

Tại thần thoại Hi Lạp bên trong, hỏa chủng có hai loại đại danh từ. Prometheus, núi Olympus.

Không, là ba loại, còn có Hỏa Thần Hephaestus.

Mật mã hẳn là cái này ba cái một trong, nhưng lựa chọn cái nào?

Mà lại khẳng định chỉ có thể có một lần đưa vào cơ hội.

Prometheus vì nhân loại trộm lấy hỏa chủng, mà hỏa chủng tại núi Olympus bên trên.

Mật mã có lẽ còn là tại hai cái bên trong tuyển chọn một cái, Thẩm Lãng đột nhiên hỏi: "Nữ vương bệ hạ, Prometheus cùng Olympus, ngươi lựa chọn cái nào?"

Edda nữ vương nói: "Olympus."

Thẩm Lãng quả quyết đưa vào Prometheus chữ cái Hy Lạp.

Đúng!

Một chiêu này Thẩm Lãng lần nào cũng đúng, dù sao cùng một ít trực giác của nữ nhân ngược lại, liền nhất định là đúng.

Trước mắt cái này to lớn quả cầu kim loại cái lồng mở ra, bên trong xuất hiện một cái Thẩm Lãng hết sức quen thuộc mà xa lạ đồ vật.

Ác mộng thạch!

Chỉ bất quá cái này ác mộng thạch so Thẩm Lãng cái này phải lớn hơn nhiều nhiều lắm, cũng muốn phức tạp nhiều lắm, nó hẳn là dùng để khống chế cái này quả cầu kim loại. Vật này được người từng giở trò, đã mở ra tự hủy tiến trình.

Thanh âm càng ngày càng gấp rút chói tai, quả cầu kim loại quang mang càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng. Thẩm Lãng căn cứ thanh âm này tần suất, còn có quả cầu kim loại hào quang biến hóa tần suất, thông qua trí não lập tức tính toán ra đếm ngược.

Còn có 295 giây! Không đủ năm phút.

Gặp quỷ, gặp quỷ, thời gian quá cấp bách.

Thẩm Lãng thở hồng hộc, hắn không có lập tức động thủ, mà là nhắm mắt lại suy nghĩ.

Phải làm thế nào mở ra trình tự. Tiếp xuống hắn muốn làm thế nào? Gián đoạn cái này cự hình kim loại năng lượng cầu tự hủy.

Nhưng văn minh thời thượng cổ nhưng không có cái gì máy tính, điền mật mã vào gián đoạn là được rồi. Nó là cần thông qua cải tạo ác mộng thạch nội bộ cấu tạo, tiến tới gián đoạn tự hủy tiến trình, khiến cho cái này quả cầu kim loại tiếp tục vận chuyển bình thường.

Lão thiên gia, ta học qua, ta học qua.

Tại Sa Man tộc ta đọc thượng cổ điển tịch bên trong, liên quan tới ác mộng thạch tư liệu ta đọc mấy chục vạn chữ, vượt qua mấy ngàn tấm bản vẽ.

Loại này ác mộng thạch, ta tuyệt đối là thấy qua, nhớ lại, nhớ lại.

Sau một lát, loại này ác mộng thạch bản vẽ trực tiếp hiện lên tại Thẩm Lãng trong óc.

Ta cái lớn thảo, quá phức tạp, so với Thẩm Lãng trên cổ cái này ác mộng thạch, bộ kiện nhiều mười mấy lần còn chưa hết, lộ tuyến cũng phức tạp mười mấy lần.

Thẩm Lãng nhanh chóng đọc, nhanh chóng chỉnh lý ra một cái phương án, thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Có người hỏi vì sao không nói trước làm bài tập?

Thẩm Lãng nhất định phải nhìn thấy cái này ác mộng thạch cụ thể cấu tạo, mới có thể biết là cái nào một cái.

Thượng cổ điển tịch bên trong liên quan tới ác mộng thạch có vô số loại, Thẩm Lãng trí não tồn trữ lượng rất lớn, nhưng liền như là ổ cứng, đem vô số tư liệu tồn tại bên trong. Nhưng mà Thẩm Lãng trực tiếp ký ức, nắm giữ tri thức lại giống như bộ nhớ đồng dạng.

Chỉ cần nguyện ý, ổ cứng tồn trữ vô hạn, nhưng bộ nhớ vẫn tương đối có hạn. Dù là dùng Thẩm Lãng trí tuệ, cũng vô pháp đồng thời nắm giữ nhiều như vậy số liệu tư liệu, cũng phải cần thời điểm lại điều lấy.

Khoảng cách trước mắt cái này quả cầu kim loại tự hủy đếm ngược, càng ngày càng gần.

Một phút trôi qua, hai phút trôi qua.

Đếm ngược, 165 giây, 163 giây.

Trí não rất nhanh vì Thẩm Lãng tính toán ra nhanh nhất phương án giải quyết, đây chính là trí não ưu thế chỗ, tại một ít thời điểm nó tính toán tốc độ xa so với Thẩm Lãng mình thực sự nhanh hơn nhiều nhiều lắm, mà lại tuyệt đối chuẩn xác.

Thẩm Lãng Thẩm Lãng hung hăng hít một hơi dưỡng khí, sau đó lập tức bắt đầu động thủ.

Hai tay của hắn cho tới bây giờ cũng không có nhanh như vậy qua, đem ác mộng trong đá bảo thạch sắp xếp tổ hợp tiến hành cải biến, sau đó đem tuyến đường sắp xếp tổ hợp tiến hành cải biến, tổng cộng cần hơn năm trăm cái trình tự.

Nhưng mà vẻn vẹn chỉ có hơn một trăm sáu mươi giây, cơ hồ một giây đồng hồ phải hoàn thành ba bước.

Thẩm Lãng tốc độ nhanh đến rút gân, mà Edda nữ vương vô cùng kinh diễm nhìn qua đây hết thảy.

Nàng là một cái vô cùng cường đại nữ chiến sĩ, vô cùng thích truy cầu lực lượng, trước đó nàng đối với trí tuệ cũng không sùng bái.

Mà bây giờ, nàng muốn cải biến cái nhìn cá nhân này.

Trí tuệ lực lượng quá kinh người, quá thần bí, thậm chí tràn ngập vô hạn mị lực.

Nàng hoàn toàn xem không hiểu Thẩm Lãng đang làm cái gì, nhưng muốn dùng một cái từ ngữ để hình dung, đó chính là không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại. Thậm chí cảm thấy đến lúc này Thẩm Lãng, lộ ra càng cường đại, một loại nàng không thể lý giải, lại có thể sùng bái cường đại.

Đếm ngược càng ngày càng gần. Thanh âm càng ngày càng bén nhọn chói tai, trước mắt cái này quả cầu kim loại quang mang càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng. Đầu tiên là màu đỏ, sau đó biến thành màu trắng.

Edda nữ vương biết, chỉ cần cái này nhan sắc sáng đến cực hạn, cái này to lớn quả cầu kim loại liền sẽ bạo tạc.

Cho đến lúc đó, nàng cùng Thẩm Lãng hai người trực tiếp liền tan thành mây khói, bốc hơi khỏi nhân gian. Mà toàn bộ Amazon hòn đảo đều sẽ bị triệt để hòa tan, chìm vào đáy biển.

Tận thế bước chân, càng ngày càng gần, đã muốn đến bên người.

Đếm ngược 15 giây, 14 giây, 13 giây. . .

Trước mắt cái này quả cầu kim loại đã sáng đến cực hạn, phảng phất một cái mặt trời, nhường người mắt mở không ra, sáng to lớn đến nhường người sứ mệnh.

Thẩm Lãng coi như đeo lên ma kính cũng hoàn toàn nhìn không thấy, hoàn toàn là bằng vào ký ức tại thao tác.

Edda nữ vương nói: "Thời gian không kịp, muốn hủy diệt, vẫn như cũ cám ơn ngươi. . ."

Thẩm Lãng chửi ầm lên: "Nữ nhân, ngậm miệng, nếu không thảo chết ngươi."

Hắn cơ hồ muốn trực tiếp run rẩy.

Một bước cuối cùng, một bước cuối cùng.

Cuối cùng cái kia bảo thạch bỗng nhiên thay đổi 19 độ, nhắm ngay phía dưới bảo thạch, bỗng nhiên dưới thẻ.

"Đinh!"

Tự hủy tiến trình kết thúc.

Đếm ngược còn có năm giây.

Thẩm Lãng đại công cáo thành, hắn cứu vãn Amazon nữ vương quốc gia, cứu vãn các nàng toàn bộ chủng tộc!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 429: : Vô Hạn Vinh Quang! Nữ Vương Câu Dẫn!

Vùng biển này đối Mộc Lan thành phong tỏa vẫn tại tiếp tục, phiến tấm không thể xuống biển.

Thẩm Lãng mua được tất cả thuyền toàn bộ bị vây ở trên bến tàu, một khi rời đi bến tàu vượt qua ba ngàn mét liền sẽ bị đánh chìm.

Quá đáng chính là Thẩm Lãng người coi như xuống biển bắt cá cũng sẽ nhận công kích.

Huyết Tinh nam tước còn có phụ cận hải tặc thuyền, gần nhất thời điểm khoảng cách Thẩm Lãng căn cứ vẻn vẹn chỉ có không đến năm ngàn mét mà thôi, nghênh ngang, làm càn cực hạn.

Mộc Lan trong thành bây giờ có hơn một vạn nhân khẩu, lương thực vẫn là đủ ăn, thậm chí Thẩm Lãng trước đó mua rất nhiều thịt ngưu, vì lẽ đó thịt cũng đủ ăn, nhưng mà rau quả đại lượng thiếu.

Người không ăn rau quả là không được, hội đại lượng khuyết thiếu các loại vitamin. Bất quá Thẩm Lãng trước đó liền mua vượt qua mấy chục vạn cân đậu nành, bây giờ toàn bộ phát thành rau giá, xem như đối rau quả bổ sung.

Trước đó Thẩm Lãng mua mấy ngàn kim tệ tơ lụa, Trương Xuân Hoa còn nhả rãnh qua.

Kết quả phát hiện những thứ này tơ lụa cũng có đại tác dụng, vậy mà là dùng tới bao vây thuốc nổ, cái này phảng phất cũng quá xa xỉ đi.

Mộc Lan thành tường thành tổng cộng mười lăm dặm dài, xây thành tốc độ xa xa so trong tưởng tượng phải nhanh rất nhiều.

Dựa theo kế hoạch thực sự trong một tháng hoàn thành, kết quả hai mươi ngày tả hữu liền đã hoàn thành. Có xi măng cùng gạch về sau, kiến trúc tốc độ quả thực có được chất đồng dạng bay vọt.

Thế là, Trương Xuân Hoa hạ lệnh, tại khoảng cách Mộc Lan thành bắc bên cạnh ước chừng hai mươi dặm chỗ sơn cốc xây lại một cái cửa ải tường thành, chiều dài tại khoảng sáu dặm.

Bích Triều bán đảo là hạ tràng địa hình, nam bắc chiều dài vượt qua ba trăm dặm, nhưng mà nhanh nhất địa phương bộ tộc năm mươi dặm, mà nhất chật hẹp địa phương chỉ có khoảng hai mươi dặm.

Sơn cốc này liền là nhất chật hẹp địa phương, nếu như quân địch từ nơi này xuôi nam, ở đây bố phòng là tương đối thích hợp, có thể cho Mộc Lan thành nhất định giảm xóc thời gian.

Tại sơn cốc này kiến tạo tường thành cửa ải vốn là tại kế hoạch bên trong, nhưng là tương lai kế hoạch, nhưng là bây giờ lại còn có đầy đủ thời gian, Trương Xuân Hoa liền dẫn đầu sáu ngàn mét nô lệ đi vào chỗ này sơn cốc tạo dựng phòng tuyến.

Vậy cái này đạo sơn cốc cửa ải tên gọi cái gì?

Xuân Hoa quan.

Đây là Trương Xuân Hoa khóc lóc van nài cầu tới, tại Thẩm Lãng trước mặt khóc lóc kể lể mình không có công lao cũng cũng có khổ lao, cái kia quặng KNO3 đảo mệnh danh là Mộc Lan đảo cũng liền thôi, tòa thành thị này còn mệnh danh là Mộc Lan thành, vậy ta Trương Xuân Hoa mệnh danh một cái sơn cốc tiểu thành quan không quá phận đi.

Thẩm Lãng không thể làm gì đáp ứng, bởi vì hắn như nếu như không đáp ứng, nửa tháng cũng không gặp được Trương Xuân Hoa nửa cái khuôn mặt tươi cười, phảng phất ai thiếu nàng một trăm vạn kim tệ.

Thẩm Lãng đáp ứng về sau, nàng lại lần nữa biến thành con hồ ly tinh kia, đủ kiểu kiều mị, xinh đẹp miệng nhỏ liên tiếp lái xe, ô đến Thẩm Lãng cũng cam bái hạ phong.

Mộc Lan thành một vạn một ngàn tên nô lệ vẫn như cũ giống như bình thường đồng dạng, cái xác không hồn đồng dạng còn sống, mỗi ngày đúng giờ ăn cơm, đúng giờ làm việc, đúng giờ ngủ, hoàn toàn không có một chút điểm chủ người ông tinh thần.

Mà Thẩm Lãng dưới trướng hai ngàn người thì là hoàn toàn một loại khác trạng thái tinh thần.

Theo chiến tranh gần sát, mỗi người cũng chiến đấu muốn bạo rạp, vinh dự cảm giác bạo rạp.

Một ngày hận không thể ba mươi sáu giờ, liều mạng chuẩn bị chiến đấu, liều mạng huấn luyện, liều mạng tạo dựng phòng tuyến.

Bảo vệ bệ hạ, bảo vệ hoàng hậu thành.

Những thứ này khẩu hiệu liên tiếp tại bọn hắn trong miệng kêu đi ra, ngay từ đầu là phương đông kỵ sĩ đoàn.

Bọn hắn nhân số ít, còn phi thường nhỏ yếu, thế nhưng là hô lên dạng này khẩu hiệu về sau, liền có thể cảm giác được một loại sứ mệnh vinh dự cảm giác.

Tòa thành thị này mặc dù nhỏ, mà lại phi thường đơn sơ, nhưng đây là dùng hoàng hậu mệnh danh.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng cứ việc đem cái này thành thị mệnh danh là Mộc Lan thành, nhưng mà tại phương đông kỵ sĩ đoàn miệng bên trong lại xưng là hoàng hậu thành, mà lại bọn hắn còn đang không ngừng uốn nắn những người khác xưng hô.

Dần dà, tất cả mọi người xưng là hoàng hậu thành.

Hắc Trân Châu đoàn hải tặc cũng cảm thấy hoàng hậu thành cái danh từ này so Mộc Lan thành uy phong nhiều.

Chiến tranh bước chân càng ngày càng gần, Thẩm Lãng vẫn chưa về.

Nhưng mặc kệ hắn tại vẫn là không tại, trong thành hai ngàn quân đội cũng có một cỗ cường đại trụ cột tinh thần, thời khắc chuẩn bị chiến đấu.

... . . .

Bích Kim thành trên mặt biển.

"Cúi chào!"

Theo ra lệnh một tiếng, mấy trăm chiếc thuyền đồng thời dâng lên đặc thù cờ xí.

Cột buồm bên trên tất cả thủy thủ cũng quơ tôn kính phất cờ hiệu.

Tất cả thuyền hải tặc cũng hạ xuống mình cờ xí, bay cao lên cờ xí mới.

Cao nhất là Tây Luân thứ ba đế quốc cờ xí, kế tiếp là phương nam thủ hộ cờ xí, cuối cùng mới là mình quân kỳ.

"Nam cảnh thủ hộ giá lâm, cúi chào!"

Mấy trăm chiếc thuyền bày trận, nghênh đón một chi hạm đội khổng lồ đến.

Thật là lớn tràng diện a, tung hoành mấy chục dặm trên mặt biển, lít nha lít nhít đều là nhiều loại thuyền, sắp xếp đến chỉnh tề.

Nghênh đón đế quốc nam cảnh thủ hộ, Dibos Công tước.

Thế giới này cũng thật là hiện thực a.

Cùng Ma Nữ đế quốc trước khi đại chiến, vùng biển này đám hải tặc đối Dibos Công tước cũng vẫn là tôn kính, nhưng nhiều khi chỉ là đứng xa mà trông cung kính, chỉ làm mậu dịch, không nói hiệu trung.

Mà lần này đại chiến về sau, hết thảy cũng thay đổi.

Đi qua mấy tháng kịch chiến, Tây Luân thứ ba đế quốc đã thu được chiến lược tính đại thắng.

Nam lộ đại quân, đông đường đại quân, bắc lộ quân, tây lộ quân cũng thế như chẻ tre.

Chiến công hiển hách nhất chính là đông lộ quân Russell Công tước, nam lộ quân Dibos Công tước.

Bây giờ Ma Nữ đế quốc đã toàn bộ rơi vào tay giặc, chỉ còn lại quốc đô Nữ Vương thành.

Mà lại đã vượt qua trăm vạn đại quân vây quanh toà này Nữ Vương thành, phảng phất tùy thời đều có thể cầm xuống. Sở dĩ không tiếp tục tiến đánh, chỉ là vì chờ đợi Sauron đại đế xuôi nam.

Sauron đại đế đã hạ chỉ, diệt đi Nữ Vương thành sau lại đăng cơ làm hoàng.

Medusa hoặc là quỳ xuống hiệu trung, trở thành hắn hoàng hậu, hoặc là chết!

Vì lẽ đó chiến tranh đã kết thúc, liền chờ đến Sauron đại đế cùng Medusa quyết chiến là được.

Ma Nữ đế quốc thời điểm cực thịnh vượt qua 400 vạn cây số vuông, khai chiến vẻn vẹn chưa tới nửa năm, liền đã triệt để diệt vong.

Russell Công tước đánh xuống 160 vạn cây số vuông, Dibos Công tước đánh xuống một trăm hai mươi vạn cây số vuông, hơn nữa còn đánh bại Ma Nữ đế quốc năm chi hải quân.

Vì lẽ đó lúc này Dibos Công tước đã không chỉ là Bích Ba hành tỉnh Tổng đốc, mà là toàn bộ đế quốc nam cảnh thủ hộ, năm cái hành tỉnh tối cao thủ lĩnh, trong tay dòng chính quân đội vượt qua hai mươi vạn, tăng thêm cái khác đầu hàng thành bang, quân đội vượt qua năm mươi vạn.

Nguyên bản trong tay nàng dòng chính hải quân chỉ có năm vạn người, mà bây giờ nàng người còn chưa tới nơi Bích Kim thành, năm ngàn dặm hải vực bên trong tất cả hải tặc dồn dập quy hàng, lắc mình biến hoá trở thành Tây Luân thứ ba đế quốc hải quân.

Vì lẽ đó, nàng dưới trướng hải quân lập tức liền vượt qua mười vạn khoảng cách.

"Ô ô ô. . ."

Nhiều loại ốc biển vang lên.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Trên bến tàu, Hỏa Thần tế sư châm lửa khói.

Dibos Công tước lộng lẫy đại kỳ hạm chậm rãi tới gần bến tàu.

Một cái oai hùng cực hạn nam tử tại trên bến tàu, kiêu căng đứng ở nơi đó, hơn hai mét thân cao thẳng tắp như núi.

"Austin thúc thúc, ngươi vất vả." Dibos Công tước nói.

Austin. Russo, Tây Luân thứ ba đế quốc Bá tước, tân nhiệm Bích Kim thành chủ, một cái cường đại kỵ sĩ.

Hắn so Dibos Công tước lớn hơn mười tuổi, trước đó một mực tại bên ngoài du lịch tu luyện, chuyên chú vào người võ đạo, thu được rất nhiều vinh quang.

Đương nhiên hắn có hai hạng to lớn vinh quang, đó chính là đi mượn giống đảo, hai lần cũng thu được Amazon nữ tướng ưu ái, cho mượn mình hạt giống vì Amazon bộ lạc sinh sôi hậu đại.

Không cần hủy bỏ, đây là tại toàn bộ đại lục đều có thể lấy ra khoe khoang công tích.

Bởi vì mỗi một lần Amazon nữ vương quốc gia sinh sôi, toàn bộ đại lục cường đại nhất nam nhân đều sẽ đi. Russo Công tước, Holl Công tước cũng đã từng đi.

Cái này Austin Bá tước trường kỳ rời khỏi gia tộc, là bởi vì không cam tâm người về sau, hắn cảm thấy mình hoàn toàn có thể trở thành Russo Công tước, nhưng mà phụ thân hắn tranh đoạt quyền kế thừa thất bại , liên đới lấy hắn cũng mất đi kế thừa Công tước cơ hội.

Làm Dibos Công tước kế thừa gia tộc về sau, nội tâm của hắn liền càng thêm phẫn nộ, hắn cảm thấy mình so Dibos càng thêm cường đại, càng thêm không muốn nghe theo nàng điều khiển.

Nhưng mà mấy tháng trước, Dibos cho Austin tự mình viết một phong thư, mời hắn ra Nhâm Bích Kim thành chủ, thậm chí tương lai Bích Ba hành tỉnh Tổng đốc, làm Tây Luân thứ ba đế quốc thành lập về sau, Austin sẽ thành Russo gia tộc thứ hai Công tước.

Vì lẽ đó, cường đại Austin Bá tước trở về.

"Ta thân yêu chất nữ, ta là có lẽ xưng hô ngươi là Brooke, vẫn là nam cảnh thủ hộ đại nhân đâu?" Austin Bá tước cười nói.

Dibos Công tước tiến lên cùng thúc thúc tiến hành thiếp diện lễ.

"Gọi ta Brooke là được." Dibos nói: "Ta thân yêu thúc thúc, ngài đã ba mươi chín tuổi, vì sao còn không có nhìn thấy ta thân yêu thẩm thẩm đâu? Ngài thế nhưng là tương lai đế quốc Công tước, không có người thừa kế, vậy liền quá không ổn."

Austin Bá tước nói: "Không có cách nào a, thiên hạ phảng phất không có xứng với ta nữ nhân. Ta yêu quý Amazon Edda nữ vương, đáng tiếc nàng không lấy chồng, thậm chí hai lần sinh sôi lễ cũng chưa từng xuất hiện. Ta nhìn trúng một cái khác nữ vương. . ."

Nói đến đây, Dibos Công tước tuyệt mỹ khuôn mặt vẫn như cũ mang theo dáng tươi cười, nhưng mà ánh mắt lại bỗng nhiên co rụt lại.

Medusa bây giờ đã bị Sauron đại đế coi là độc chiếm, đã không thể nhấc lên.

"Ha ha ha. . ." Austin Bá tước cười to nói: "Brooke cũng là ưu tú nhất nữ nhân, nhưng cũng tiếc ngươi là cháu gái của ta. Vì lẽ đó bây giờ xứng với ta nữ nhân đại khái chỉ có hai người."

Dibos Công tước nói: "Xin hỏi là cái nào hai người? Ta có thể vì thúc thúc đi cầu hôn."

Austin nói: "Một cái là Amazon nữ vương quốc gia Dora công chúa, một cái khác là Helen công chúa."

Dibos Công tước nhún nhún vai nói: "Vậy liền phi thường có lỗi, Dora công chúa cũng là vĩnh viễn không gả ra ngoài. Mà Helen công chúa đã biến mất quá lâu, huống hồ trên người nàng còn có phản nghịch Nữ hoàng huyết thống, chúng ta gia tộc đại khái cũng không nguyện ý trêu chọc."

Austin nói: "Không lâu sau đó, chính là Amazon bộ lạc sinh sôi lễ. Hi vọng lần này Dora công chúa sẽ đi, coi như không thể thành hôn, mấy tịch hoan cũng là tốt."

Dibos Công tước cùng Austin Bá tước trở mình lên ngựa đặt song song hướng về trong thành đi đến.

Trên đường đi, vô số người dồn dập quỳ xuống dập đầu.

Mặc kệ là Duy Đạt tộc, vẫn là nô lệ, toàn bộ quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích, nghênh đón bọn hắn cao quý chủ nhân.

Tiến vào đỉnh núi tòa thành sau.

Trung niên thái giám Taren dẫn theo hơn nghìn người cung kính nói: "Cung nghênh thủ hộ đại nhân về nhà, cung nghênh tương lai Tổng đốc đại nhân về nhà."

Tất cả mọi người có thể cảm nhận được, Dibos thân phận đã thay đổi, Russo gia tộc đã không giống, trở nên càng thêm cao quý cường đại.

... . . .

Trong thư phòng!

Trung niên thái giám Taren nói: "Thủ hộ giả đại nhân, đế quốc phương nam hạm đội thiếu tướng Huyết Tinh nam tước cầu kiến."

Cái gì đế quốc thiếu tướng, rõ ràng chỉ là một hải tặc thủ lĩnh mà thôi.

Sau một lát, hải tặc thủ lĩnh Huyết Tinh nam tước tiến đến, hai đầu gối quỳ xuống nói: "Tiêu. Môn La bái kiến nam cảnh thủ hộ đại nhân."

"Môn La gia tộc?" Dibos Công tước nói: "Nếu như ta không có đoán sai, ngươi hẳn là uy lam hành tỉnh cửa Robe tước về sau thay mặt, nhưng mà tại thứ hai đế quốc thời kì bởi vì phản nghịch Nữ hoàng mà mất đi tước vị, thậm chí diệt tộc họa."

Huyết Tinh nam tước nói: "Là như vậy, phản nghịch Nữ hoàng vì tại phương nam đặt chân, hướng nhân khẩu nhiều nhất Duy Đạt gia tộc thỏa hiệp, để bọn hắn đảm nhiệm từng cái chức vị quan trọng, mà chúng ta La gia tộc liền trở thành vật hi sinh."

Quả nhiên là quý tộc về sau, dù là trở thành một hải tặc thủ lĩnh, hắn cũng cẩn thận tuần hoàn theo lễ nghi của quý tộc.

Dibos Công tước nói: "Môn La nam tước, ngươi nguyện ý hiệu trung ta, trở thành ta Russo gia tộc gia thần sao?"

"Vinh hạnh của ta, đại nhân."

Dibos Công tước vươn ngọc thủ, Huyết Tinh nam tước tiến lên hôn chiếc nhẫn của nàng.

Từ nay về sau, vị này Huyết Tinh nam tước hạm đội là thuộc về Dibos Công tước.

Phương tây thế giới cũng là một người đắc đạo, gà chó lên trời.

Tây Luân thứ ba đế quốc mắt thấy là phải thành lập, Sauron đại đế cường đại phảng phất muốn sánh vai Tây Luân đại đế, vì lẽ đó Tây Luân thứ ba đế quốc hội xa so với thứ hai đế quốc càng thêm cường đại, thậm chí hội khôi phục đệ nhất đế quốc vinh quang.

Dibos Công tước trở thành trận này phục hưng lớn nhất người được lợi, vô số anh hùng hảo hán dồn dập đến đây đầu nhập.

"Trung thành Taren, hi vọng ta rời đi thời điểm, ngươi cũng không phải là hoàn toàn nghỉ ngơi điều giáo ngươi những cái kia đám tiểu thái giám." Dibos Công tước cười nói.

Trung niên thái giám Taren nói: "Chủ nhân của ta, ngài oan uổng ngài trung thành nhất nô bộc, ngài chẳng lẽ không nhìn thấy ta đã mệt mỏi gầy trọn vẹn 0. 3 pound sao?"

Dibos Công tước nói: "Như vậy về chúng ta cái kia không có ý nghĩa địch nhân, ngươi có cái gì tình báo nói cho ta biết sao?"

Trung niên thái giám Taren nói: "Người này tên gọi Thẩm Lãng, có được một cái trấn nhỏ, ông trời của ta cái kia? Ta đều không thể hình dung toà này tiểu trấn thô bỉ cùng đơn sơ, thiên thần làm sao có thể nhìn nổi đi a? Xấu như vậy lậu thành trấn căn bản liền không nên xuất hiện tại trên thế giới, hắn còn có một vạn một ngàn cái cố gắng, hai ngàn cái coi như có thể chiến đấu võ sĩ, trừ cái đó ra không có gì cả."

Dibos nói: "Hắn xây thành tòa thành thị kia thật rất xấu xí sao?"

Thái giám Taren nói: "Hận không thể nhường mắt người mù mất xấu xí, hơn nữa còn mệnh danh là hoàng hậu thành. Ta không cách nào tưởng tượng cái này Thẩm Lãng các hạ là cỡ nào chán ghét thê tử của hắn, đương nhiên hay là thê tử của hắn cùng tòa thành thị này đồng dạng xấu xí kinh khủng."

"Hoàng hậu thành?" Dibos Công tước nghi ngờ nói.

Thái giám Taren nói: "Kém chút quên, cái này người phương

Đông Thẩm Lãng tự xưng là tương lai Nhân Hoàng, nghe được tình báo này về sau, lỗ tai của ta trọn vẹn điếc ba ngày. Ta Hỏa Thần a, ta đang hoài nghi người phương Đông thế giới có phải là một cái trong thôn liền có một cái quốc vương. Nếu có một cái thị trấn, vậy liền không thể, vậy sẽ phải xưng hoàng. Đây quả thực là đối toàn bộ thế giới vinh dự làm bẩn, ngài có thể tưởng tượng sao? Một cái thằng hề mang theo vương miện, ngồi tại một cái thế giới bên trên thô bỉ nhất tiểu trấn bên trên xưng hoàng, ha ha ha ha. . ."

"Trên thế giới này, chỉ có Sauron điện hạ mới thật sự là vĩ đại Nhân Hoàng. Cái kia Thẩm Lãng nhiều nhất chỉ là một cái anh tuấn thằng hề, cùng Sauron đại đế so ra, hắn liền như là một đầu bôi diễm lệ lông vũ chim sẻ, một đầu con giun biến thành Song Đầu Xà, mà lại Sauron đại đế tựa như là trên trời bay lượn hùng ưng, xoay quanh chân trời cự long."

"Một con chim sẻ mang theo vương miện, màn này ta nhất định phải vẽ xuống đến, quá buồn cười."

Trung niên thái giám Taren che bụng, phảng phất cười đến không thẳng lên được.

Dibos Công tước cau mày nói: "Nhưng mà, hắn toà kia xấu xí thành thị là tại thổ địa của ta bên trên. Vì lẽ đó hắn hết thảy vũ nhục vinh dự hành vi, cũng đều là đối Russo gia tộc nhục nhã."

Austin Bá tước nói: "Vậy liền dùng máu tươi thanh tẩy sạch sỉ nhục này."

Dibos Công tước nói: "Xuất động mười vạn đại quân, đem Thẩm Lãng cái kia xấu xí trong thành trì tất cả mọi người giết đến sạch sẽ, không lưu một người một ngọn cây cọng cỏ. Đem tòa thành thị này cho một mồi lửa, biến thành tro tàn, liền phảng phất bọn chúng cho tới bây giờ cũng không có tồn tại qua."

Austin Bá tước nói: "Vị này Thẩm Lãng, đã từng trốn qua thiêu chết."

Bên cạnh Hỏa Thần tế sư nói: "Đây chỉ là một người phương Đông ảo thuật mà thôi, ăn mặc có thể phòng cháy vải vóc quần áo, sau đó thừa dịp hỏa hoạn nhảy vào trong biển chạy trốn. Đây không phải kỳ tích, chỉ là ảo thuật, cùng trên đường phố những cái kia ti tiện ảo thuật người biểu diễn giống nhau như đúc."

Dibos Công tước nói: "Vậy lần này, chúng ta liền trước rửa sạch thân thể của hắn, lột sạch quần áo của hắn, sau đó giội lên cá dầu lại đốt một lần, nhìn hắn có phải hay không còn có thể theo trong lửa chạy trốn."

"Ba ba ba. . ." Trung niên thái giám Taren nói: "Cái kia không thể tốt hơn, ta đã vô cùng chờ mong một màn kia."

"Bích Triều bán đảo là ta gia tộc lãnh địa, dù là đã vứt bỏ, cái kia như cũ là lãnh địa của ta, bây giờ đám này người phương Đông vậy mà tại phía trên xây thành, phảng phất như là một đám dính phân con ruồi lưu lại tại ta bàn ăn phía trên, ta đã một ngày cũng chờ không kịp."

"Ba ngày sau xuất binh mười vạn, đem tòa thành thị này san thành bình địa, chém tận giết tuyệt."

"Tuân mệnh!"

... . . .

Amazon nữ vương trong quốc gia.

Chói tai thanh âm đình chỉ, đếm ngược kết thúc, phía trước cái này to lớn thiết cầu hào quang triệt để tối xuống, khôi phục trở thành trước đó lạnh lẽo dáng vẻ.

Thẩm Lãng trực tiếp mệt mỏi co quắp trên mặt đất, thật sắp hư thoát.

"Ôm ta đi lên." Thẩm Lãng nói.

Edda nữ vương run rẩy nói: "Đã thành công đúng không?"

"Đúng, đã thành công." Thẩm Lãng nói: "Nó sẽ không bạo tạc, lớn Kim Tự Tháp bảo trụ."

"Nữ nhân, đừng phát ngốc, nhanh ôm ta đi lên, ta đều nhanh muốn ngạt thở." Thẩm Lãng nói.

Edda nữ vương ôm Thẩm Lãng hướng bên ngoài lao nhanh.

... . . .

Mấy phút sau, Edda nữ vương ôm Thẩm Lãng đi vào Kim Tự Tháp đỉnh.

"Về sau cũng sẽ không có nguy hiểm không?" Edda nữ vương hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ta đem hai tầng mật mã cũng sửa chữa qua, mà lại đem ác mộng thạch cũng đổi, vì lẽ đó toà này lớn Kim Tự Tháp triệt để an toàn, sẽ không còn bạo tạc, sẽ không còn tự hủy."

Edda nữ vương ánh mắt nhìn qua phía bắc đất đai.

Lớn Kim Tự Tháp bảo trụ, nhưng mà phía bắc năm cái nhỏ Kim Tự Tháp toàn bộ nổ nát, vô số nông trường, ruộng lúa mạch, dãy núi, rừng rậm cũng bị phá hủy.

Toàn bộ Amazon nữ vương quốc gia, bị hủy diệt một phần tư đất đai, một phần ba nông trường cùng ruộng lúa mạch.

Tai nạn, một trận tai họa thật lớn.

May mắn hôm nay muốn xử quyết Thẩm Lãng, tuyệt đại bộ phận con dân cũng đến cho Thẩm Lãng tiễn biệt, nếu không thương vong hội vượt qua vạn người.

Đây là đại hạnh trong bất hạnh, chỉ cần lớn Kim Tự Tháp tại, chỉ cần cường đại nữ chiến sĩ tại, Amazon quốc gia ngay tại.

"Đây không phải một trận thiên tai, mà là một trận âm mưu đúng không?" Edda nữ vương nói.

"Đúng." Thẩm Lãng nói: "Dự mưu rất dài rất dài thời gian âm mưu, hủy diệt Amazon quốc gia âm mưu."

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Nữ vương bệ hạ, trong lòng ngài có lẽ sẽ phi thường kỳ quái, ta biết rất rõ ràng Amazon quốc gia sẽ có tai hoạ ngập đầu, vì sao không nói trước cứu vớt, mà là muốn trơ mắt nhìn xem nó hủy đi một phần tư lại ra tay."

Edda nữ vương nói: "Thứ nhất, ngươi không có bất kỳ cái gì thua thiệt chúng ta. Thứ hai, thời khắc cuối cùng ngươi cũng đang liều lĩnh sinh mệnh nguy hiểm mới cứu vớt lớn Kim Tự Tháp, cứu vớt ta quốc gia."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà lời nói không nói rõ ràng, các ngươi mãi mãi cũng sẽ có khúc mắc. Trên thực tế đây là một cái phản ứng dây chuyền, phía bắc Ngạc Mộng sơn núi lửa bộc phát, đáy biển động đất, cường đại sóng địa chấn truyền đến Amazon đảo, tận cùng phía Bắc cái kia nhỏ Kim Tự Tháp năng lượng hạch tâm trước tiến vào tự hủy chương trình, tiếp lấy cái thứ hai, cái thứ ba, cuối cùng đến phiên cái này lớn Kim Tự Tháp."

"Nhưng mà, phía bắc Ngạc Mộng sơn không nổ tung lời nói, tất cả Kim Tự Tháp dưới mặt đất hạch tâm cũng sẽ không mở ra, chúng ta căn bản không thể sớm tiến vào, vì lẽ đó cũng vô pháp sớm cứu vớt."

"Nữ vương bệ hạ ngươi hẳn phải biết, toà này Kim Tự Tháp dưới mặt đất là bực nào kiên cố , bất kỳ người nào lực là không thể nào mở ra. Chỉ có khi nó cảm giác được đại địa chấn động, hội khởi động dự phòng cơ chế, mới có cơ hội mở ra thông hướng năng lượng hạch tâm thông đạo dưới lòng đất."

"Mà một khi nó bắt đầu bạo tạc, muốn đi cứu vớt mấy cái nhỏ Kim Tự Tháp đã tới không kịp, chỉ có thể bảo trụ cái này lớn Kim Tự Tháp."

"Bốn mươi mấy năm trước, phụ cận liền phát sinh một lần cường đại địa chấn. Mà một lần kia sóng địa chấn truyền đến Amazon quốc gia, mấy cái Kim Tự Tháp phòng ngự cơ chế mở ra, thông hướng dưới mặt đất năng lượng hạch tâm thông đạo mở ra, mà lúc kia đã có người lẻn vào đến Kim Tự Tháp bên trong, cải biến năng lượng hạch tâm tự hủy tiến trình."

Edda nữ vương nói: "Một lần kia Kim Tự Tháp vì sao không có bạo tạc."

Thẩm Lãng nói: "Một điểm này ta còn không có triệt để biết rõ ràng, có lẽ là bởi vì lúc ấy sóng địa chấn lớp năng lượng cấp còn chưa đủ. Hay hoặc là tất cả mọi người cần Amazon quốc gia ở thời điểm này lại hủy diệt."

Edda nữ vương vẫn không có nói, nàng muốn hỏi Thẩm Lãng vì sao biết đây hết thảy, nhưng mà bởi vì nàng cá nhân phẩm đức vấn đề, sẽ không chủ động hỏi người khác tư ẩn.

"Đây là phụ thân ta lưu lại tư liệu, trên thực tế hắn không phải cho ta, mà là cho ta tỷ tỷ Helen công chúa." Thẩm Lãng theo trong túi đeo lưng xuất ra thật dày một chồng tư liệu, phía trên lít nha lít nhít đều là văn tự, còn có đồ án.

"Đương nhiên phụ thân của ta Khương Ly lúc ấy nên sửa chữa năng lượng hạch tâm tự hủy chương trình, nhưng mà phi thường không may, thời gian quá cấp bách, nếu như hắn không rời đi, Kim Tự Tháp cửa ra vào liền bị triệt để đóng kín. Mà lại hắn lúc ấy còn rất trẻ, đối với ác mộng thạch cấu tạo nghiên cứu còn chưa đủ thấu triệt. Tiếp xuống hắn dùng nhiều năm thời gian tiến hành tính toán, đồng thời đem phần này trọng yếu tư liệu lưu tại Nữ Vương thành dưới mặt đất trong lăng mộ, liền là muốn nhường tỷ tỷ của ta Helen công chúa tới cứu vớt Amazon quốc gia."

"Đương nhiên, Helen công chúa không biết tung tích, phần tài liệu này rơi vào trong tay của ta, vì lẽ đó ta tới."

Edda nữ vương nói: "Đây hết thảy đều là thiên thần chú định, mặc kệ là phụ thân ngươi đến, vẫn là ngươi đến."

Đón lấy, Edda nữ vương nói: "Vậy ngươi cảm thấy cái kia muốn hủy diệt Amazon quốc gia người âm mưu là Bạch Kinh sao?"

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Bạch Kinh?

Chẳng lẽ, Bạch Kinh tuyết bay thuyền nhỏ tới?

"Ngay tại nhỏ Kim Tự Tháp lúc nổ, phía bắc bay tới một chiếc tuyết bay màu trắng thuyền nhỏ, cùng trong truyền thuyết cái kia chiếc hủy diệt thuyền giống nhau như đúc, hơn nữa còn có một cái thần bí Adolf xuất hiện tại đông bộ hải vực bên trên, muốn Amazon quốc gia hướng hắn quỳ xuống hiệu trung. Ta mang theo hơn nghìn người giết đi qua, xé nát thuyền của hắn, nhưng mà thân ảnh của hắn biến mất vô tung vô ảnh, phảng phất nói chuyện với ta cũng chỉ là một đạo quang ảnh, phảng phất hắn bản tôn tại ở ngoài ngàn dặm."

Ta. . . Mả mẹ nó!

Thẩm Lãng từng đợt tê cả da đầu.

Cái này Bạch Kinh đến cùng phải hay không Bạch Ngọc Kinh a? Có mạnh như vậy a?

Quả thực cường đại thần bí đến nhường người e ngại tình trạng, hoàn toàn không biết thủ đoạn.

Thẩm Lãng nói: "Nữ vương bệ hạ, trên thực tế trận này đại hủy diệt đến trễ gần ba canh giờ. Ta lúc đầu phi thường nghi hoặc, mặc kệ là phụ thân ta, vẫn là chính ta cũng tiến hành vô số lần tính toán, trận này đại hủy diệt có lẽ tại buổi sáng liền phát sinh, đây là phi thường nghiêm cẩn tính toán, sẽ không sai sót. Bởi vì phía bắc Ngạc Mộng sơn xuống cái kia năng lượng hạch tâm đã triệt để đi hướng hủy diệt, hoàn toàn là không thể nghịch. Vì lẽ đó phía bắc núi lửa đại bạo phát, cái kia một trận động đất nhất định sẽ phát sinh."

"Nhưng vậy mà trì hoãn hơn ba canh giờ, đây là nhân lực gây nên."

Edda nữ vương nói: "Cái này rất khó làm được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nữ vương bệ hạ, phía bắc Ngạc Mộng sơn xuống cái kia năng lượng hạch tâm là Thượng Cổ thời đại dùng để trấn áp núi lửa. Cái kia núi lửa liên tục không ngừng phóng xuất ra cường đại nhiệt năng, nhưng mà toàn bộ cũng được năng lượng thật lớn hạch tâm thôn phệ, loại này năng lượng cầu là một cái ưu tú nhất lưu trữ năng lượng thể. Dựa theo văn minh thời thượng cổ thiết kế, cái này năng lượng cầu công tác chu kỳ là một vạn năm, đương nhiên nó có một cái to lớn dư lượng. Vì lẽ đó cái kia rõ ràng là một tòa đại hỏa sơn, nhưng là cho tới nay cũng không có phun trào qua, hơn nữa còn không có bất kỳ cái gì núi lửa ấp ủ dấu hiệu, thậm chí còn chất đầy tuyết trắng. Nhưng mà văn minh thời thượng cổ hủy diệt, cái kia năng lượng cầu đối lửa núi năng lượng hấp thu đạt tới cực hạn, rốt cuộc trấn áp chẳng nhiều ngọn núi lửa, vì lẽ đó liền sẽ bộc phát ra trước nay chưa từng có nổ lớn, chẳng những sẽ có đáng sợ núi lửa phun trào, còn có kinh người địa chấn. Phụ thân ta năm đó đi Ngạc Mộng sơn thám hiểm thời điểm, liền đã tính ra ra nó suy vong hủy diệt thời gian, ta cũng tính toán qua rất nhiều lần, hoàn toàn là không sai chút nào."

"Nhưng mà có người ngăn cản nó suy vong, ròng rã ngăn cản sáu giờ."

"Nữ vương bệ hạ, Ngạc Mộng sơn xuống cái kia năng lượng cầu là dùng tới trấn áp núi lửa, đã trấn áp vô số năm. Vậy liền giống như một cái rất nhỏ mặt trời, mặt trời muốn bạo tạc, ai cũng không ngăn cản được, cho dù là một cái rất rất nhỏ mặt trời, nhưng có người ngăn cản sáu giờ, ngài có thể tưởng tượng đây là cường đại cỡ nào lực lượng? Cỡ nào nhường người kính sợ sao?"

Cái này một giải thích, nữ vương bệ hạ liền hiểu.

Mà lại đến bây giờ, Edda nữ vương cũng đem tiền căn hậu quả cũng nghe hiểu.

Ngạc Mộng sơn xuống cái kia trấn áp núi lửa vạn năm năng lượng cầu muốn bạo tạc, đây là nhất định sẽ phát sinh sự tình.

Vì lẽ đó có người liền lợi dụng chuyện này, bày ra một cái kinh thiên âm mưu, hủy diệt toàn bộ Amazon quốc gia âm mưu.

Mà Thẩm Lãng phụ tử phát hiện cái này âm mưu, kịp thời chạy tới ngăn cản, cứu vớt Amazon quốc gia.

Nhất thời, Edda nữ vương liền càng thêm mê muội.

Loại này trí tuệ quá mê người, quá thần bí.

Nguyên lai Thẩm Lãng vừa mới biểu hiện ra trí tuệ vẻn vẹn chỉ là chín trâu mất sợi lông, cứu vớt Amazon quốc gia không chỉ cần có vừa rồi cái kia một trận thần bí thao tác, càng cần hơn với cái thế giới này chân tướng nắm giữ. Trong này có vô số thượng cổ tri thức, vô hạn trí tuệ.

Edda nữ vương cảm thấy, loại này trí tuệ mới thật sự là cường đại.

Người vũ lực là có hạn, nhưng mà trí tuệ vô hạn, có thể hủy thiên diệt địa!

… . . .

Cái kia đại tế sư quỳ gối Edda nữ vương trước mặt.

"Lão sư, vì cái gì?" Edda nữ vương lạnh lùng nói: "Ngươi không chỉ là lão sư của ta, vẫn là mẫu thân ta lão sư, ngươi là toàn bộ Amazon quốc gia nhất đức cao vọng trọng người, vì sao muốn phản bội?"

Cái này đại tế sư hơn bảy mươi tuổi? Hoàn toàn nhìn không ra a, Thẩm Lãng vẫn cho là nàng chỉ có bốn mươi năm mươi tuổi, nào chỉ là phong vận vẫn còn?

Amazon tộc nữ nhân tuổi dậy thì dài như vậy sao?

Đại tế sư nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Người xa lạ, ngươi tới chữa khỏi vô số nữ chiến sĩ, cái này không có cái gì. Ngươi chữa khỏi nữ vương bệ hạ, nhường Hoàng Kim huyết mạch có thể truyền thừa, cái này đã có lỗi. Nhưng mà ngươi không nên ngăn cản Amazon quốc gia hủy diệt, vì lẽ đó ta nhất định phải giết ngươi."

Lời này một màn, tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Đây là cái đạo lí gì?

"Amazon dạng này dị dạng quốc gia, vốn là có lẽ hủy diệt!" Đại tế sư nghiêm nghị quát: "Nó vốn cũng không có lẽ tồn tại ở trên thế giới này, nó nên hủy diệt, vì sao muốn cứu vãn hắn?"

Lần này liền Thẩm Lãng cũng không dám tin, liền Amazon trong quốc gia cũng có hận quốc đảng?

"Bốn mươi mấy năm trước, liền là ngươi cùng ngoại nhân cấu kết, mở ra Kim Tự Tháp năng lượng hạch tâm tự hủy cơ chế?" Thẩm Lãng hỏi.

Đại tế sư nói: "Ta không hiểu cái gì tự hủy cơ chế, ta chỉ biết, chỉ cần có người muốn hủy diệt Amazon, ta liền nhất định sẽ giúp hắn, ta muốn hủy diệt cái này quốc gia, dù là cùng nó đồng quy vu tận."

Dora công chúa, còn có ở đây Amazon nữ chiến sĩ quả thực hoài nghi nhân sinh.

Vị này đại tế sư là toàn bộ Amazon quốc gia trí tuệ trưởng giả, gần với nữ vương bệ hạ quyền lực người, vì sao lại muốn hủy diệt chính nàng quốc gia?

Đại tế sư ánh mắt nhìn qua Edda nữ vương, nghiêm nghị nói: "Mẫu thân ngươi giết con của ta, nàng giết con của ta. Ta làm gì sai? Ta chẳng qua là đi mượn giống đảo, tìm một cái nam nhân sinh sôi hậu đại, cùng cái khác Amazon tộc nữ nhân đồng dạng a. Tất cả Amazon nữ tử cũng sinh chính là nữ hài, duy chỉ có ta sinh một cái nam hài, ta lại làm gì sai? Ta lúc ấy quỳ gối mẫu thân ngươi trước mặt, nói ta có thể mang theo hài tử bản thân trục xuất. Nhưng mà mẫu thân ngươi nói sinh ra nam hài liền là không rõ, nàng đem ta tù binh, sau đó đem con của ta ném vào trong sợ hãi tột cùng, nàng giết con của ta."

Lời này một màn, tất cả mọi người nhìn qua Edda nữ vương.

Lại còn có đoạn này bí mật sao? Khó trách cái này đại tế sư như thế thống hận Amazon quốc gia.

Edda nữ vương nói: "Vậy ta không cách nào mang thai, cũng là ngươi động tay chân sao?"

"Đúng, đúng ta." Đại tế sư nói: "Ta chỉ tự trách mình quá mềm lòng, ta không đành lòng giết ngươi, chỉ là muốn biện pháp để ngươi không cách nào mang thai mà thôi. Ta chỉ tự trách mình quá mềm lòng. . . Ô ô ô. . . Con của ta, ta hài tử đáng thương."

Edda nữ vương thở dài một tiếng, sau đó ngồi xổm xuống nói: "Lão sư, nhi tử của ngài không có chết. Mẫu thân ta lúc ấy ném tới sóng to gió lớn bên trong chỉ là một cái giả hài nhi mà thôi, nàng làm sao lại giết một cái vô tội hài nhi. Đứa bé kia nàng phái người tới thế giới bên ngoài, giao cho một gia đình nhận nuôi."

Lời này một màn, đại tế sư giật mình, không dám tin nhìn qua Edda nữ vương.

"Đây là con trai của ngài tóc máu, bây giờ trả lại ngài." Edda nữ vương đưa tới một cái hộp.

Đại tế sư ngơ ngác nhìn qua đây hết thảy, mở hộp ra nhìn xem bên trong mềm mại kim hoàng tóc máu.

"A. . . A. . . A. . ." Bỗng nhiên đại tế sư phát ra một trận thê lương thét lên.

Sau đó, đầu của nàng bỗng nhiên hướng xuống đất bên trên đập tới, nàng muốn tự sát.

Nhưng mà, nàng tự sát được Edda nữ vương ngăn cản, nữ vương nói: "Ngài là có tội, vì lẽ đó ngài được lưu vong, nếu như ngài nguyện ý, liền đi tìm kiếm nhi tử của ngài đi."

Lập tức, đại tế sư khóc đến tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

...

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng rời đi Amazon nữ vương quốc gia.

Edda nữ vương tiễn biệt, nàng bỗng nhiên chân thành nói: "Trước ngươi nói qua câu nói kia, còn giữ lời sao?"

Thẩm Lãng nói: "Lời gì?"

Edda nữ vương nói: "Liền là nhường ta ngậm miệng, nếu không liền X chết ta."

Thẩm Lãng kinh ngạc, nữ vương bệ hạ, ngài, ngài trực tiếp như vậy câu dẫn ta sao?

Lập tức Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đương nhiên chắc chắn, ta là tương lai Nhân Hoàng, miệng vàng lời ngọc, làm được liền muốn làm được!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 430: : Amazon Hiệu Trung! Cảm Thụ Hủy Diệt Đi!

Thẩm Lãng là hiểu như vậy, chơi chết ngươi câu nói này cũng có thể phiên dịch thành làm ra nhân mạng.

Điểm ấy hắn vẫn là cực kỳ am hiểu, bất quá đáng tiếc nữ vương bệ hạ ngài thời kỳ rụng trứng đã qua vài ngày, nhưng mà thêm nhiệt tập luyện cũng được a.

Dù là ở này chiếc trên thuyền lập tức tiến hành cũng được, dù sao toàn bộ Amazon quốc gia không có nam nhân, cũng không sợ bị người nhìn thấy nữ vương cái mông.

Edda nữ vương nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi biết chúng ta Amazon bộ lạc truyền thống sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta biết, cái gì?"

Edda nữ vương nói: "Hơn một tháng về sau, chúng ta Amazon bộ lạc mỗi năm một lần sinh sôi quý liền muốn đến. Đến lúc đó ta cũng sẽ đi mượn giống đảo, hi vọng ngươi đến lúc đó có thể thực hiện lời hứa."

Hiện tại không được sao? Ở đây không được sao? Ta đã nhẫn thật lâu a. Hiện tại ta đã đói đến có thể nuốt vào một con trâu.

Thẩm Lãng trên mặt lại nghiêm túc nói: "Vậy ta liền rửa mắt mà đợi."

Nàng còn tưởng rằng nữ vương bệ hạ muốn ở chỗ này cùng hắn phát sinh cái gì đâu.

Nhưng mà trong lòng của hắn lại tại nghi vấn, chẳng lẽ nàng cả đời này cũng chỉ có một lần vui thích? Đây chẳng phải là so Ngưu Lang cùng Chức Nữ còn muốn thảm, hai cái vị này tối thiểu một năm còn có thể gặp gỡ một lần.

Sau đó, Edda nữ vương tiếp tục lái thuyền đưa Thẩm Lãng rời đi. Khoảng cách Amazon đảo càng ngày càng xa, người phía sau cũng đình chỉ đưa tiễn.

Thuyền rất nhanh bay tới những người khổng lồ kia đá ngầm trong trận.

"Nguyện ý tham quan những thứ này Tiểu Thạch cự nhân sao?" Edda nữ vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên."

Lời còn chưa nói hết, Edda nữ vương trực tiếp kẹp lấy Thẩm Lãng, bỗng nhiên đi lên nhảy lên, trực tiếp liền nhảy đến một cái Tiểu Thạch cự nhân đỉnh đầu.

"Những thứ này Tiểu Thạch cự nhân chính là chúng ta trên biển tường thành, đời đời kiếp kiếp chống cự địch nhân xâm lấn." Edda nữ vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Những thứ này cự nhân pho tượng là các ngươi điêu khắc ra, vẫn là trời sinh cứ như vậy?"

Edda nữ vương nói: "Chí ít theo lịch sử của chúng ta bắt đầu, bọn chúng chính là như vậy."

Thẩm Lãng do dự một chút, lại hỏi: "Đại tế sư năm đó sinh một đứa con trai, là độc nhất vô nhị ví dụ sao?"

Edda nữ vương nói: "Cũng không phải là, mặc dù vô cùng vô cùng hi hữu, nhưng ngàn dặm mới tìm được một vẫn phải có."

Thẩm Lãng nói: "Vậy những này nam hài tử đâu?"

Edda nữ vương nói: "Ngươi hẳn phải biết chúng ta tổ huấn , bất kỳ cái gì tiến vào Amazon quốc gia nam nhân đều muốn chết, bao quát sinh ra tới. Vì lẽ đó có lẽ là truyền thống bên trong, đúng là đem những thứ này bé trai ném tới trong sợ hãi tột cùng."

Thẩm Lãng gương mặt không khỏi co lại, mặc kệ là xuất phát từ lý do gì, loại hành vi này đều là tội ác.

Edda nữ vương nói: "Nhưng người trên thế giới này tuyệt đại bộ phận đều không phải ý chí sắt đá, bao quát chúng ta Amazon tộc cũng thế. Ước chừng theo ba trăm năm trước bắt đầu, mỗi một lần đản sinh ra bé trai, đều sẽ bí mật đưa đến thế giới bên ngoài đi, tìm một gia đình nhận nuôi. Sau đó tạo hình ra một cái giả hài nhi ném xuống biển, đương nhiên đây là nữ vương mới biết bí mật, một phương diện không trái với nhân đạo, mặt khác cũng coi như miễn cưỡng tuân theo tổ huấn."

Thẩm Lãng nói: "Amazon chiến sĩ bộ lạc đời đời kiếp kiếp thủ vệ cái này lớn Kim Tự Tháp, là có cái gì cụ thể sứ mệnh sao?"

Edda nữ vương nói: "Đúng thế."

Thẩm Lãng nói: "Cái gì sứ mệnh?"

Edda nữ vương nói: "Thủ hộ Amazon chiến thần."

Thẩm Lãng kinh ngạc, đây là cái quỷ gì sứ mệnh? Thế giới này căn bản cũng không có chiến thần.

Mà lại tại thần thoại Hi Lạp bên trong, chiến thần Ares cũng không phải là cái gì chính diện nhân vật, hắn tượng trưng cho khát máu cùng giết chóc. Thậm chí tại DC phim « Wonder Woman » bên trong còn không quên đen một cái vị chiến thần này.

Edda nữ vương nói: "Amazon có rất nhiều tổ huấn, có chút cực kỳ tốt, có chút dù là không tốt, chúng ta cũng muốn tuân thủ."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cảm thấy sinh sôi lễ, đi mượn giống đảo loại này tổ huấn coi là tốt hay không đâu?"

"Cực kỳ tốt." Edda nữ vương nói: "Chẳng lẽ ngươi cảm thấy phi thường xấu xí sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta không biết nên nói thế nào, mà lại ta là một kẻ cặn bã, cũng không có tư cách nói."

Edda nữ vương nói: "Ta minh bạch ngươi ý tứ, ngươi cảm thấy giữa nam nữ nhất định phải có tình cảm mới có thể cùng một chỗ. Vì sinh sôi hậu đại, trực tiếp tìm một cái nam nhân cho mượn một cái hạt giống, nghe vào xác thực cực kỳ hoang đường."

Liền là ý tứ này.

Edda nữ vương nói: "Trên thực tế, Amazon nữ chiến sĩ có một ít người, vẫn luôn không có đi mượn giống đảo tham gia sinh sôi lễ, bởi vì các nàng là độc thân chủ nghĩa người. Còn có một số người coi như đi cũng đều trống trơn mà về, bởi vì các nàng không có tìm được mình ngưỡng mộ trong lòng nam nhân."

"Chúng ta cùng thế giới bên ngoài nữ nhân đồng dạng, cũng là có tình cảm lại sinh sôi hậu đại, chúng ta hội chọn lựa một cái chúng ta vô cùng vô cùng thích nam nhân. Nhất định phải có sức hấp dẫn mãnh liệt, nhất định phải có lưỡng tính lực lượng va chạm."

"Không thể bởi vì chúng ta phát sinh tình cảm thời gian ngắn ngủi, liền cho là chúng ta không có tình cảm. Mà lại chúng ta so thế giới bên ngoài nữ nhân muốn trung trinh, tối thiểu chúng ta người sinh sôi hậu đại về sau, liền rốt cuộc sẽ không đi mượn giống đảo, chí ít rất nhiều Amazon nữ chiến sĩ cả đời chỉ trải qua một cái nam nhân."

"Hơn một tháng sau sinh sôi lễ, ngươi nhất định sẽ đi mượn giống đảo sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta nhất định sẽ."

Edda nữ vương nói: "Vậy liền hẹn xong, cái kia đến lúc đó chúng ta dùng một loại khác phương thức gặp gỡ."

Đón lấy, nàng kẹp lấy Thẩm Lãng theo Tiểu Thạch cự nhân phía trên nhảy xuống, trở lại trên thuyền.

Thuyền tiếp tục hướng phía trước đi, rời đi bản này Tiểu Thạch cự nhân tạo thành trên biển tường thành, vậy liền coi là là rời đi Amazon quốc gia.

Edda nữ vương nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi nhưng còn có cái gì chưa nói sao?"

Thẩm Lãng biết nàng ý tứ, nữ vương là đang hỏi ngươi xác định không đưa ra bất kỳ điều kiện gì sao? Ngươi thế nhưng là vừa mới cứu vớt Amazon quốc gia.

Thế nhưng là trước đó tại Kim Tự Tháp phía dưới thời điểm, Thẩm Lãng nói đến rõ ràng, hắn cứu vớt cái này quốc gia không có bất kỳ cái gì điều kiện.

Mình thổi ngưu, ngậm lấy nước mắt cũng muốn thổi xong.

Thẩm Lãng cắn răng, dùng sức gật đầu nói: "Không có."

Edda nữ vương nói: "Ngươi cứu vớt chúng ta toàn bộ quốc gia, thật chẳng lẽ không có bất kỳ cái gì điều kiện sao?"

Thẩm Lãng tức hổn hển nói: "Nói không có là không có."

Ngươi muốn cho liền cho, không cho cũng đừng lải nhải.

Edda nữ vương nói: "Trước ngươi đã từng nói, ngươi tới Amazon quốc gia mục đích đúng là vì chinh phục chúng ta."

Sai, là chinh phục ngươi, sau đó gián tiếp đạt được Amazon nữ chiến sĩ tộc hiệu trung.

Bất quá bây giờ xem ra, coi như chinh phục nữ vương bệ hạ, cũng chưa chắc có thể chinh phục toàn bộ Amazon nữ chiến sĩ bộ tộc.

Edda nữ vương nói: "Ta biết ngươi tại phương tây thế giới cơ hồ xem như. . ."

Nữ vương bệ hạ vắt hết óc, phảng phất muốn hồi ức một cái thành ngữ, hơn nữa còn là một cái phương đông thế giới thành ngữ.

"Gian khổ khi lập nghiệp sao?" Thẩm Lãng nói.

"Đúng, ngươi tại phương tây thế giới cơ hồ xem như gian khổ khi lập nghiệp." Edda nữ vương nói: "Vì lẽ đó khẳng định đặc biệt cần chúng ta quân đội, nhưng mà ngươi cũng biết chúng ta tổ huấn , bất kỳ cái gì nữ chiến sĩ đều không được rời đi Amazon hải vực."

"Tổ huấn lực lượng là phi thường cường đại, một số thời khắc coi như không thích cũng muốn tuân thủ. Vì lẽ đó có lỗi, chỉ sợ làm ngươi thất vọng, Amazon quốc gia quân đội không cách nào hiệu trung ngươi, không cách nào đi theo ngươi ra ngoài."

Thẩm Lãng trầm mặc.

Edda nữ vương nói: "Hiện tại, ngươi còn có lời gì nói sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không có."

"Như vậy cáo từ." Edda nữ vương nói: "Hi vọng hơn một tháng sau, có thể nhìn thấy ngươi!"

Sau đó Edda nữ vương nhẹ nhàng vọt lên, rời đi thuyền nhảy đến Tiểu Thạch cự nhân trên đỉnh đầu, nàng tiễn biệt kết thúc.

Thẩm Lãng ngồi thuyền nhỏ, chậm rãi rời đi Tiểu Thạch cự nhân hàng ngũ, triệt để rời đi.

Hắn lẻ loi một mình rời đi.

...

Thẩm Lãng trong lòng run rẩy, sẽ không như vậy a?

Ta, ta chỉ là đang trang bức a, chẳng lẽ ngươi thật cái gì cũng không cho sao? Ta không tin a!

Cái này giống như là ngươi kết hôn thời điểm đối với bằng hữu bọn họ nói, các ngươi người tới là được, tuyệt đối đừng đưa hồng bao a, nhưng mà trong lòng đã sớm tính toán những thứ này hồng bao đại khái số lượng.

Kết quả đám này bằng hữu tới ăn cưới thời điểm, thật nửa xu hồng bao cũng không cho. Thế nhưng là bọn hắn kết hôn thời điểm, ngươi lại mỗi một cái cũng bao đại hồng bao, lập tức có một loại nhật chó cảm giác.

Lập tức Thẩm Lãng có một loại xúc động, quay đầu về Amazon quốc gia, trực tiếp muốn nữ vương đòi hỏi quân đội.

Amazon nữ vương quốc tổng cộng chỉ có ba vạn người, trưởng thành nữ chiến sĩ một vạn năm, ta cũng không cần một vạn, không cần tám ngàn, chỉ cần năm ngàn liền có thể, thực sự không được ba ngàn quân đội cũng được a, đừng một cái cũng không cho a.

Ta cứu vớt toàn bộ Amazon quốc, chẳng lẽ ngươi hồi báo liền là nửa tháng sau nhường ta ngủ một lần?

Dựa vào, đó cũng là ta ăn thiệt thòi được rồi, ta lại muốn lõa quyên một lần.

Thẩm Lãng thuyền nhỏ khoảng cách Amazon nữ vương quốc càng ngày càng xa, Thẩm Lãng trong lòng nhật chó cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, trong lòng hận không thể đem Edda nữ vương trước X sau giết, lại X lại giết.

Ngay tại Thẩm Lãng lạnh cả người, cảm thấy mình muốn tay không mà về thời điểm.

Bỗng nhiên.

Trước mặt hải vực bên trên, xuất hiện một chi Amazon quốc gia hạm đội, những thứ này trên thuyền lớn lít nha lít nhít đều là Amazon nữ chiến sĩ, cầm đầu chính là Dora công chúa.

Thẩm Lãng cực nhanh tính toán, mỗi một trên chiếc thuyền này có chừng ba trăm tên Amazon nữ chiến sĩ, tổng cộng hai mươi sáu con thuyền, nói cách khác tổng cộng có tám ngàn Amazon nữ chiến sĩ.

Sáo lộ, đều là sáo lộ!

Edda nữ vương, nửa tháng sau ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi dám như thế đùa nghịch ta.

Kém chút Thẩm Lãng liền muốn hoài nghi nhân sinh.

Ta cứu vớt Amazon, kết quả cái gì hồi báo cũng không có, về sau ai còn dám làm việc tốt a?

Mà bây giờ!

Nữ vương bệ hạ trực tiếp đem hơn phân nửa quân đội cũng cho Thẩm Lãng, ròng rã tám ngàn tên vô cùng cường đại Amazon nữ chiến sĩ.

Một chi không gì so sánh nổi quân đoàn!

Thiên đại thu hoạch, Thẩm Lãng nội tâm hận không thể lớn tiếng hô to, hắn muốn nghịch thiên.

Tám ngàn Amazon chiến sĩ, đầy đủ quét ngang mười vạn đại quân.

Thẩm Lãng leo lên Dora công chúa thuyền lớn.

Vị công chúa này một đầu phóng khoáng thật dài tóc bạc không gặp, thay vào đó đủ cái cổ bên trong tóc ngắn, bởi vì nàng lúc ấy vì cứu Thẩm Lãng tóc bị đốt không ít.

Không thể, cứ như vậy càng thêm nóng bỏng gợi cảm.

"Dựa theo tổ huấn, Amazon quốc gia nữ chiến sĩ tuyệt đối không thể rời đi quốc thổ nửa bước. Cho nên chúng ta tám ngàn người bị trục xuất, từ nay về sau ta không còn là Dora. Rees, mà là Dora. Roland."

Đây chính là trên có chính sách, dưới có đối sách, thế giới này thật sự là chỗ nào đều như thế, hết thảy đều là sáo lộ.

Ba trăm năm trước, Amazon nữ vương chế tác giả bé trai ném xuống biển. Bây giờ Edda nữ vương trục xuất tám ngàn tên chủ lực võ sĩ, đồng thời đem các nàng giao cho Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng giang hai cánh tay, hướng về Dora công chúa nói: "Hoan nghênh các ngươi, ta bọn tỷ muội, ta thề nhất định sẽ cho các ngươi tìm tới một cái giống như Amazon mỹ hảo quốc gia, trở thành các ngươi gia viên mới."

Dora công chúa giang hai cánh tay cùng Thẩm Lãng ôm nhau: "Từ nay về sau, tính mạng của chúng ta liền giao cho ngươi, tương lai Nhân Hoàng bệ hạ."

Hai người chăm chú ôm nhau.

Bỗng nhiên, Dora công chúa nói: "Tương lai Nhân Hoàng bệ hạ, lúc này ngươi liền không thể khống chế một chút sao? Dạng này phi thường thiếu lễ độ."

Thẩm Lãng lúc này mới không dám thừa nhận, hắn lúc này trong đầu nghĩ là Edda nữ vương, bởi vì Edda nữ vương so Dora càng thêm thành thục mê người.

"Dora công chúa, một số thời khắc ngươi muốn tha thứ ta, chỉ trách thượng thiên đem ngươi lớn lên quá mức tại mỹ lệ."

Theo Dora công chúa ra lệnh một tiếng, hạm đội vận tải tám ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ trùng trùng điệp điệp hướng về Mộc Lan thành chạy mà đi.

Thẩm Lãng kế hoạch, rốt cục đại công cáo thành, hắn rốt cục đạt được Amazon quân đoàn hiệu trung.

...

Bích Kim thành, đại quân xuất chinh.

Lần trước viễn chinh Ma Nữ đế quốc thời điểm, Dibos Công tước phát biểu phóng khoáng chi ngôn, hơn nữa còn tiến hành Hỏa Thần hiến tế, kết quả hoàn toàn thắng lợi.

Mà lần này không có bất kỳ cái gì lời nói hùng hồn, Dibos Công tước chỉ nói một câu.

"Đem Bích Triều bán đảo đầu nam những cái kia thằng hề chém tận giết tuyệt!"

"Xuất phát!"

Theo nàng ra lệnh một tiếng, mười vạn đại quân trùng trùng điệp điệp xuất phát, thúc thúc của hắn Austin Bá tước dẫn đầu năm vạn đại quân, theo trên lục địa xuất phát xuôi nam Bích Triều bán đảo, tiến công Mộc Lan thành. Huyết Tinh nam tước hạm đội vận tải mặt khác năm vạn đại quân, đi đường biển trực tiếp tại Mộc Lan thành phụ cận đổ bộ công kích.

Mười vạn đại quân, nam bắc giáp công!

Bích Kim thành vô số dân chúng đồng dạng tới quan sát lần này xuất chinh, cho tới bây giờ bọn hắn mới biết được, lại có một đám người phương Đông tại Bích Triều bán đảo xây thành, hơn nữa còn là cái kia đã từng bị thiêu chết dị tộc nhân.

Đương nhiên hiện tại không có người coi hắn là thành Dibos Công tước trượng phu, bởi vì ai đều biết nữ đại công tước cùng hắn thành hôn chỉ là vì hiến tế mà thôi.

Toàn bộ Bích Kim thành người không có người kích động, bởi vì cuộc chiến tranh này càng nhiều giống như là một trận đập con ruồi chi chiến.

Cái kia người phương Đông tiểu bạch kiểm vẻn vẹn chỉ có hai ngàn quân đội mà thôi, mười vạn người tiến đánh hai ngàn người, quả thực không cần tốn nhiều sức a.

"Cái kia phương đông tiểu bạch kiểm quả thực liền là một cái thằng hề tên trộm, thừa dịp Dibos Công tước không có ở đây thời điểm, vậy mà vụng trộm chiếm thổ địa của chúng ta."

"Nghe nói người phương Đông lôi ra tới phân là màu đen, hội ô nhiễm toàn bộ đất đai mấy năm cũng không thể trồng, lần này đại công tước quân đội đem bọn hắn giết sạch còn không tính, còn cần đem bọn hắn triệt để đốt thành tro bụi, sau đó ném tới trong biển rộng, dạng này mới sẽ không ô nhiễm thổ địa của chúng ta."

"Dibos Công tước liền Ma Nữ đế quốc trăm vạn đại quân cũng đánh bại, huống chi là chính là hai ngàn người phương Đông."

Dibos Công tước cưỡi ngựa trở về tòa thành về sau, bên tai truyền đến vô số lấy lòng tiếng.

Nàng cũng không có tự mình đi tiến đánh Thẩm Lãng, đây không phải nàng không coi trọng, nếu không nàng cũng sẽ không dẫn đầu mười vạn đại quân trở về. Nàng coi trọng không phải Thẩm Lãng, mà là bởi vì Medusa đem hai ngàn quân đội giao cho Thẩm Lãng chuyện này, nàng lo lắng Ma Nữ đế quốc hội tại Bích Ba hành tỉnh khởi tử hoàn sinh.

Nhưng mà nàng nhưng lại không thể tự mình xuất chinh, như thế cũng quá cất nhắc Thẩm Lãng, nàng thế nhưng là đánh thắng Ma Nữ đế quốc nữ thống soái, là Tây Luân thứ ba đế quốc nam cảnh thủ hộ, nếu như chính là hai ngàn địch nhân còn muốn nàng tự mình xuất chinh, cái kia cũng không khỏi quá buồn cười.

Trở lại tòa thành về sau, Dibos Công tước ngồi vào bàn sách của mình trước mặt cho tương lai Sauron đại đế viết thư.

Mấy tháng nay, nàng mỗi ngày đều muốn viết một phong thư cho Sauron, kể ra mình sùng bái cùng trung thành.

Mỗi một phong thư đều là đầy nhiệt tình, cứ việc nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua vị này Sauron điện hạ.

Viết xong tin về sau, triệt để bịt kín, sau đó che lại sáp ấn.

"Dùng tốc độ nhanh nhất đưa đi cho Sauron bệ hạ." Dibos Công tước nói.

"Vâng, chủ nhân của ta." Trung niên thái giám Taren nói: "Dùng người phương Đông ngôn ngữ, có câu nói không biết làm giảng hay không?"

Dibos Công tước nói: "Nếu như là nịnh nọt, vậy coi như."

Taren nói: "Ta thề mỗi một chữ đều là phát ra từ phế phủ, coi như ta ngậm miệng, mỗi một chữ cũng sẽ theo ngực của ta khang tán phát ra. Chủ nhân của ta lần này ngài trở về về sau, trở nên càng thêm tuổi trẻ mỹ lệ, ta nghĩ thiên hạ không còn có so ngài càng thêm mỹ lệ nữ nhân, ngài có lẽ trở thành Tây Luân đế quốc hoàng hậu."

Dibos Công tước nói: "Ta có lẽ tin tưởng một cái thái giám ánh mắt sao? Chẳng lẽ bọn hắn còn có giám thưởng nữ nhân năng lực sao?"

Taren cực kỳ bi thương nói: "Chủ nhân của ta, ta bị cắt xén vẻn vẹn chỉ là dục vọng, mà không phải mỹ học."

"Đi thôi, đi thôi, ngươi đã trì hoãn một phút." Dibos nói.

"Vâng, đại nhân." Taren chạy như bay nói: "Nhưng mà ta sẽ không chậm trễ cái này một phút."

Sau đó, hắn khoa trương chạy ra ngoài.

Dibos Công tước đẩy cửa ra, đi vào toà kia gió lớn đàn trước mặt, bắt đầu đàn tấu.

Sau đó mỗi một ngày nàng đều sẽ tiến hành luyện tập diễn tấu, bởi vì cần đàn tấu cho Sauron bệ hạ nghe, cần đạt được hắn tán thưởng.

Đã từng Thẩm Lãng trong lúc vô tình nghe được nàng đàn tấu, kết quả nàng trực tiếp bỏ dở, nàng tiếng đàn không phải cho Thẩm Lãng nghe.

Diễn tấu một lần lại một lần, mãi cho đến xác định hôm nay không còn có tiến triển không gian mới thôi.

Hơi hơi do dự một cái, Dibos đàn tấu cái kia thủ « Exodus ».

Nàng xác thực tài hoa hơn người, cho dù là âm nhạc phương diện, vẻn vẹn nghe qua Thẩm Lãng đàn tấu một lần về sau, nàng liền không sai biệt lắm nhớ kỹ.

Cái này thủ khúc quả thật không tệ, nàng có phải hay không cần thiết đàn tấu cho Sauron bệ hạ nghe đâu?

Không, không, không, tuyệt đối không được.

Cái này thủ khúc cực kỳ tốt, nhưng bởi vì xuất từ Thẩm Lãng chi thủ, vì lẽ đó liền là sai lầm, vì lẽ đó muốn hoàn toàn biến mất trên thế giới này, tính cả Thẩm Lãng người này cùng một chỗ biến mất.

Dibos Công tước đứng lên nói: "Người tới, đem bộ này đàn thiêu hủy."

Người bên ngoài khom người nói: "Vâng!"

Nội tâm của các nàng tràn ngập nghi hoặc, bộ này đàn lịch sử đã hơn một trăm năm, vì sao muốn thiêu hủy đâu?

...

Dibos đi vào tòa thành tháp cao bên trên, ngắm nhìn phương xa trên mặt biển hạm đội, đã cách rất xa.

Nàng hữu tâm làm thơ, hình dung loại này hạm đội rời xa, dần dần không gặp cảm giác.

Phương tây câu thơ tạo nên tình cảm rất là khéo, nhưng mà cảnh trí cùng ý cảnh bên trên phảng phất lại so với phương đông câu thơ có chỗ khiếm khuyết, chí ít Dibos Công tước lúc này làm không được cô buồm xa ảnh bầu trời xanh tận loại này câu thơ.

"Mang vào!" Dibos Công tước nói.

Một lát sau, một cái xinh đẹp nữ nhân bị mang vào, là Hắc Quả Phụ Hill, Thẩm Lãng tình nhân.

Dibos Công tước không quay đầu lại, nàng là một cái người da trắng chí thượng giả, là sẽ không quay người nhìn một cái Duy Đạt tộc nữ tử.

Hill người này, nàng là biết đến, một cái nữ phú hào, một cái hôn lễ giết chết chồng mình nữ nhân, đã từng nàng còn trưng dụng qua Hill đội tàu.

"Ngươi đã từng đã cứu cái kia người phương Đông? Ngươi còn cùng hắn chơi qua giường?" Dibos Công tước nói.

"Ngươi không phải cũng là? Chúng ta điểm giống nhau liền là bị cùng là một người từng tiến vào, ngươi hay là muốn bạch một chút, nhưng cũng tuyệt đối không thể so ta cao quý." Hắc Quả Phụ Hill trong lòng nói.

Đương nhiên, nàng cũng vẻn vẹn chỉ là ở trong lòng nói như vậy, nàng là một cái buôn bán trên biển, là phi thường biết nhìn mặt mà nói chuyện, giả vờ giả vịt.

"Kia là một cái lừa đảo, ta bị hắn lừa gạt 25 vạn kim tệ." Hắc Quả Phụ Hill nghĩa phẫn điền ưng nói: "Công tước đại nhân, ta cũng là người bị hại."

"Nàng còn lừa gạt đi tâm của ngươi a?" Dibos Công tước trong lòng nói, nhưng câu nói này nàng cũng sẽ không nói mở miệng, sẽ có vẻ quá mức lướt nhẹ, nàng cùng cấp thấp chủng tộc nói mỗi một câu nói đều phải lãnh khốc mà không dư thừa, mỗi một chữ đều muốn keo kiệt.

"Không cần giải thích!" Dibos Công tước nói: "Chờ hắn chết, ngươi liền tự do!"

Sau đó nàng phất phất tay, nhường người đem Hắc Quả Phụ Hill mang đi.

Tiếp tục sinh trưởng ở cửa sổ, nhìn xem xuất chinh hạm đội hoàn toàn biến mất tại tầm mắt bên trong, nàng một lần nữa trở lại thư phòng đi, bắt đầu bận rộn làm việc.

"Truyền lệnh xuống, nhường đế quốc phương nam năm cái hành tỉnh Tổng đốc tới gặp ta, ta cần biết bọn hắn đối Sauron bệ hạ trung thành, chẳng những muốn theo miệng bên trong nói ra, còn muốn làm được."

"Vâng, đại nhân!"

...

Austin. Russo Bá tước năm vạn đại quân trước hướng đông bên cạnh hành quân một trăm dặm, sau đó lại xuôi nam tiến vào Bích Triều bán đảo.

Hắn hành quân tốc độ đã coi như là rất nhanh, mỗi ngày đạt tới khoảng sáu mươi dặm.

"Chúng ta vì sao muốn mang những thứ này máy ném đá? Bọn chúng thật to giảm bớt chúng ta hành quân tốc độ." Austin Bá tước nói: "Tiến đánh một cái chính là hai ngàn quân đội phòng thủ tiểu trấn, chẳng lẽ còn cần máy ném đá sao?"

Hỏa Thần tế sư nói: "Bá tước đại nhân, cái này vẻn vẹn chỉ là chúng ta một cái biểu diễn, chúng ta muốn dị tộc nhân biểu hiện ra Hỏa Thần thiên uy."

"Hỏa Thần thiên uy?" Austin Bá tước nói: "Tế sư các hạ, xin ngài tha thứ ta bất kính, ta đi khắp thiên hạ, đối với Hỏa Thần cũng vẻn vẹn chỉ là nghe nói, còn không có vinh hạnh chứng kiến hắn thiên uy. Đầy trời lửa khói phi thường mỹ diệu, nhưng mà một cái lãng mạn thần linh chưa chắc được hoan nghênh, chân chính thần linh hẳn là nhường người e ngại."

Hỏa Thần tế sư nói: "Ý chí của ngài."

Sau đó, nàng chỉ vào cách đó không xa toà kia phòng ở.

Austin Bá tước không khỏi ánh mắt nhìn lại.

Tràng diện lâm vào ngắn ngủi yên tĩnh, tất cả mọi người lẳng lặng chờ đợi.

Bỗng nhiên!

"Oanh. . ."

Một tiếng vang thật lớn.

Toà kia phòng ở nháy mắt thịt nát xương tan, một đám lửa bay lên bầu trời, vô số đá vụn bay loạn, đầy trời khói đặc.

Tất cả mọi người triệt để kinh ngạc đến ngây người, đây là lôi đình chi lực sao? Vậy mà như thế cường đại, nháy mắt đem một tòa kiên cố phòng ở xé thành mảnh nhỏ?

Hỏa Thần tế sư nói: "Bá tước các hạ, như thế nào?"

Austin Bá tước nói: "Ta thu hồi trước đó tất cả bất kính ngữ điệu, ngài thần linh đúng là nhường người kính sợ."

Đón lấy, Austin Bá tước nói: "Chỉ tiếc, loại này lôi đình chi nộ vũ khí, không nên thi triển tại người phương Đông thằng hề chi thành trên thân, nó có lẽ xuất hiện tại cùng Ma Nữ đế quốc Thánh chiến bên trong. Cái kia gọi là Thẩm Lãng phương đông thằng hề, còn chưa xứng chết bởi loại vũ khí này bên trên."

Hỏa Thần tế sư nói: "Ma Nữ đế quốc thành bang, đều là phương tây chủng tộc người, Hỏa Thần vũ khí không thể dùng để nội chiến, mà có lẽ dùng cho ngoại địch."

Austin Bá tước nói: "Xin cho phép ta lại một lần nữa hướng Hỏa Thần đưa lên kính ý."

Hỏa Thần tế sư nói: "Lần này, chúng ta mang đến hơn ngàn phần Hỏa Thần chi nộ, đầy đủ đem người phương Đông thành thị triệt để tan thành mây khói, bọn hắn hội cho là mình gặp được thiên khiển."

Hơn ngàn phần Hỏa Thần chi nộ, nghe vào thật là dọa người a, thực ra liền là hơn ngàn cái bao thuốc nổ, hơn nữa còn là tương đối nguyên thủy hắc hỏa dược.

Bất quá cái này cũng đúng là siêu cấp đại thủ bút, vì tiêu diệt chính là một cái Mộc Lan thành, vậy mà vận dụng mấy chục tấn thuốc nổ.

"Cái này Hỏa Thần chi nộ quả thật làm cho người rung động, một khi dùng máy ném đá ném mà ra, ta không cách nào tưởng tượng cái kia thiên băng địa liệt tràng diện, đám kia người phương Đông có lẽ sẽ quỳ trên mặt đất khóc thét cầu nguyện đi, cầu xin thiên thần tha thứ. Nhưng mà những thứ này máy ném đá thực sự là quá chậm, ta lo lắng Huyết Tinh nam tước bên kia quân đội hội sớm hơn đổ bộ, so với chúng ta sớm hơn tiến đánh phương đông thằng hề thành."

Tại Dibos quân đội trong miệng, một mực đem Thẩm Lãng Mộc Lan thành xưng là phương đông thằng hề thành.

Austin Bá tước một trận cười lạnh, nhưng không có trả lời.

Không có khả năng sẽ xuất hiện loại chuyện như vậy, Huyết Tinh nam tước bây giờ đã trở thành Russo gia tộc gia thần, làm sao lại làm ra như thế không có ánh mắt sự tình.

Austin Bá tước xác định, trên biển chi kia quân đội nhất định sẽ so với hắn tới sớm hơn, nhưng càng muộn khai chiến.

Tiêu diệt phương đông thằng hề thành vinh dự cứ việc Austin không để vào mắt, nhưng mà những người khác cũng nhất định không dám cướp.

...

Trương Xuân Hoa vẫn là rất lợi hại, vẻn vẹn mười ba ngày thời gian, nàng liền suất lĩnh lấy sáu ngàn tên nô lệ xây dựng tốt toà này Xuân Hoa thành quan.

Ba ngàn mét dáng dấp tường thành, còn có ba cái lô cốt, nàng lại một lần nữa cảm thán, xi măng cùng gạch quả thực là một cái mang tính cách mạng phát minh a, khiến cho kiến trúc giống như chồng chất hạt cát đồng dạng đơn giản.

Bất quá đáng tiếc a, xi măng đã muốn dùng xong, mà lại trên mặt biển lọt vào phong tỏa, cũng không còn cách nào đi vận tro núi lửa, không cách nào tại chế tạo ra mới xi măng, vì lẽ đó Hoàng Hậu thành kiến trúc kỳ tích muốn đình chỉ.

Nàng đứng tại cao năm mét trên tường thành, trên cửa thành mới viết Xuân Hoa quan ba chữ to, nhường nàng nhất là thỏa mãn.

Thậm chí ở trong đầu của nàng lâm vào một loại nào đó mơ màng, trước đó phụ thân hắn Trương Xung là tuyệt đối không có khả năng đem nàng gả cho Thẩm Lãng làm thiếp, bởi vì thân phận không xứng đôi, Thẩm Lãng chỉ là một cái quý tộc người ở rể mà thôi.

Mà bây giờ, phụ thân Trương Xung đại khái muốn vui mừng hớn hở đem nàng đưa vào Thẩm Lãng ôm ấp đi.

Tương lai đại nghiệp mặc kệ thành công hay là thất bại, Thẩm Lãng cũng là đế vương về sau, có thể trở thành hoàng phi cũng là bất kỳ một gia tộc nào vinh quang, đáng giá khắp chốn mừng vui.

"Trương đại nhân, Dibos Công tước đại quân cách chúng ta còn có năm mươi dặm, ngày mai liền muốn binh lâm dưới thành."

Trương Xuân Hoa nghe được ba chữ này không khỏi nhíu mày, cái gì gọi là Trương đại nhân? Vì sao không phải quý phi nương nương bên trong xưng hô đâu?

"Thẩm Lãng đâu? Trên mặt biển còn không có nhìn thấy hắn bóng dáng sao?" Trương Xuân Hoa hỏi: "Mạnh Roland hộ tống hắn đi Amazon quốc, nhưng có bất luận cái gì báo cáo?"

Cái kia phương đông võ sĩ đoàn tướng lĩnh cau mày nói: "Trương đại nhân, xin ngài chú ý ngôn từ cùng xưng hô, không cần gọi thẳng bệ hạ danh tự. Trên mặt biển còn không có bệ hạ bóng dáng, Mạnh Roland tướng quân đã phái người tới hồi báo, tạm thời còn không có nhìn thấy bệ hạ trở về."

Trương Xuân Hoa nói: "Hắn vẫn chưa trở lại? Chẳng lẽ một trận chiến này thật cần nhờ chúng ta hai ngàn người mình đánh sao? Chẳng lẽ cần ta một cái nữ lưu hạng người trình diễn trong nháy mắt tan thành mây khói vở kịch sao?"

...

Thẩm Lãng dưới trướng chỉ có chính là hai ngàn quân đội, lại còn muốn chia ra hai địa phương.

Mộc Lan trong thành một ngàn năm trăm quân coi giữ, phía bắc sơn cốc sáu dặm thành quan chỉ có năm trăm quân coi giữ mà thôi.

Cho đến bây giờ, toàn bộ căn cứ đã có Ngũ Môn đại pháo, nhưng toàn bộ cũng trang bị tại Mộc Lan trên tường thành.

Trương Xuân Hoa chỗ sáu dặm thành quan, nửa ổ hỏa pháo cũng không có, chỉ có chính là năm trăm quân coi giữ mà thôi, lại muốn đối mặt Austin Bá tước năm vạn đại quân.

Năm trăm đối chiến năm vạn, nghe vào cũng rùng mình, nàng dưới trướng có hai trăm năm mươi người là phương đông võ sĩ đoàn, mặt khác hai trăm năm mươi người là Roland kỵ sĩ đoàn.

. . .

Ngày kế tiếp, Austin Bá tước năm vạn đại quân đã tới, đen nhánh ép một chút, vô biên vô hạn.

Sau hai canh giờ, năm vạn đại quân binh lâm dưới thành!

Trương Xuân Hoa chú ý tới đối phương đại quân lại còn có ba mươi giữa đài hình máy ném đá, đây là muốn điên sao?

Các ngươi năm vạn người tiến đánh chúng ta năm trăm người tiểu thành quan, lại còn muốn nhiều như vậy máy ném đá?

Austin Bá tước nhìn thấy cái này nói thành nhỏ trên tường quân coi giữ cũng không khỏi đến kinh ngạc đến ngây người, năm trăm người? Nói đùa cái gì?

Ta Austin lúc nào đánh qua như thế hoang đường chiến tranh? Năm vạn người đánh năm trăm người? Mà lại cầm đầu địch nhân còn là một nữ nhân?

Hỏa Thần tế sư nói: "Ông trời của ta cái kia? Bọn hắn tường thành cùng bọn hắn thành thị đồng dạng xấu xí, trước mắt cái này nói tường thành thật giống như một đầu côn trùng ghé vào sơn cốc ở giữa, chúng ta Hỏa Thần chi nộ dễ như trở bàn tay liền có thể đem đầu này côn trùng xé nát."

Austin Bá tước nhìn một chút trên trời mặt trời nói: "Sắp giữa trưa, ta hi vọng chiến đấu tại trong vòng hai canh giờ kết thúc!"

"Ý chí của ngài!" Hỏa Thần tế sư nói.

"Ý chí của ngài." Dưới trướng mấy tên tướng lĩnh hét lớn.

Hỏa Thần tế sư cao giọng nói: "Máy ném đá chuẩn bị, Hỏa Thần chi nộ chuẩn bị, khiến cái này phương đông thằng hề cảm nhận được cái gì là thiên địa oai, cái gì là hủy diệt cùng tử vong! Đem trước mắt cái này nói phương đông tường thành, triệt để xé nát!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 431: : Sơn Băng Địa Liệt! Địa Ngục Cấp Đồ Sát!

Theo ra lệnh một tiếng, Austin Công tước đại quân bắt đầu chuẩn bị.

Bốn năm người thao tác cỡ trung máy ném đá, dùng hết toàn lực đem ném mâm mở ra, sau đó ở phía trên để lên bao thuốc nổ.

Trương Xuân Hoa tại trên đầu thành nhìn xem đây hết thảy, thậm chí nàng còn có một cái tương đối thô ráp kính viễn vọng.

Nhìn thấy máy ném đá không kỳ quái, nhưng mà máy ném đá đồ vật bên trong cũng quá kỳ quái.

Trương Xuân Hoa lập tức nhớ lại Thẩm Lãng nói qua, Hỏa Thần giáo cũng đã có thuốc nổ, trước đó còn bỏ qua lửa khói, vì lẽ đó không thể không phòng.

Vì lẽ đó địch nhân máy ném đá muốn đập tới không phải tảng đá, mà là bao thuốc nổ?

Nhưng mà Trương Xuân Hoa hiện tại đối lửa thuốc cũng đã phi thường hiểu, nếu như là hắc hỏa dược, đối với tường thành lực sát thương không lớn a, chỉ có tại phong bế trong không gian mới có thể bộc phát mạnh nhất lực sát thương.

"Tất cả mọi người, nằm xuống!"

Trương Xuân Hoa hạ lệnh, ngay sau đó hai tên sĩ quan hạ lệnh.

Lập tức, ba ngàn mét trên tường thành năm trăm người toàn bộ nằm trên mặt đất.

"Trái tim không cần sát mặt đất." Trương Xuân Hoa lại một lần nữa hạ lệnh.

Những thứ này mệnh lệnh đều đã phi thường chuyên nghiệp, thực ra không cần nàng hạ lệnh, ở đây phương đông kỵ sĩ đoàn cùng Roland kỵ sĩ đoàn võ sĩ đều đã phi thường lão luyện.

"Bắn!"

"Bắn!"

Theo Hỏa Thần tế sư ra lệnh một tiếng.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Ba mươi đài máy ném đá bỗng nhiên ném tới, ba mươi nguyên hình bao thuốc nổ bỗng nhiên bay vụt mà tới.

Cái này mặc dù là cỡ trung máy ném đá, nhưng mà mỗi một cái bao thuốc nổ trọng lượng cũng không lớn, cho nên trực tiếp bắn ra ba trăm mét khoảng cách.

Mấy cái Hỏa Thần tế sư ánh mắt mê ly nhìn qua cái này một màn này.

Hỏa Thần chi nộ muốn giáng lâm thế gian, tiếp xuống liền là kinh thiên động địa bạo tạc.

Những cái kia người phương Đông nhất định sẽ bị dọa đến hồn phi phách tán, trực tiếp sụp đổ.

Những thứ này Hỏa Thần chi nộ đầy đủ đem phía trước cái này nói ba ngàn mét tường thành triệt để xé rách.

Hỏa Thần tế sư hướng về Austin Công tước nhìn lại một chút, ý kia phi thường rõ ràng.

Chờ đợi kỳ tích phát sinh đi, Austin Bá tước.

Ba trăm mét khoảng cách nháy mắt mà tới.

Rất nhanh, cái này ba mươi bao thuốc nổ bỗng nhiên rơi đập.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Đúng là chấn động không gì sánh nổi bạo tạc, một chuỗi dài bạo tạc.

Đơn độc mỗi một cái bao thuốc nổ bạo tạc, không đủ rung động, nhưng mà ba mươi cùng một chỗ nổ, khí thế kia xác thực đầy đủ kinh người.

Cơ hồ toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Trong chốc lát, sáu dặm tường thành triệt để bị màu đen khói đặc bao phủ, phảng phất hoàn toàn biến mất.

Austin Bá tước dưới trướng kỵ binh chiến mã cũng dồn dập chấn kinh, luồn lên nhảy xuống.

Hỏa Thần tế sư nói: "Bá tước các hạ, nhìn thấy sao? Đây chính là Hỏa Thần chi nộ uy lực, ta nghĩ địch nhân cũng đã không có người sống, liền để bọn hắn đi Địa Ngục sám hối đi. Mà đầu này xấu xí tường thành, cũng có thể đã nát."

Austin Bá tước nhíu mày, trước mắt cái này bạo tạc xác thực đầy đủ kinh người, nhưng mà hắn thấy, suất lĩnh lấy kỵ sĩ công kích chém giết mới thật sự là lãng mạn, nếu như tương lai chiến tranh chỉ cần xa như vậy khoảng cách bạo tạc, cái kia còn có ý nghĩa gì đâu?

"Bá tước các hạ , chờ đợi lấy sương mù tản đi, ngài liền có thể thấy cái gì là chân chính Địa Ngục."

"Đám này người phương Đông chắc hẳn cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua loại này thiên thần vũ khí, nhất định sẽ triệt để thịt nát xương tan, hồn phi phách tán."

"Từ nay về sau, loại này sợ hãi nhất định sẽ khắc sâu tại linh hồn của bọn hắn chỗ sâu, khiến cho cũng không dám lại bước vào phương tây thế giới."

. . .

Cái này hắc hỏa dược khói đặc thực sự quá nồng, nhưng mà này còn là tại giữa sơn cốc, trọn vẹn một hồi lâu khói đặc lúc này mới tiêu tán.

Sau đó. . .

Tràng diện có một chút xấu hổ, cái này sáu dặm tường thành vẫn như cũ vẫn còn, thậm chí hoàn hảo không chút tổn hại.

Austin Bá tước không khỏi hướng về Hỏa Thần tế sư nhìn lại, đây là có chuyện gì?

Trước đó các ngươi giống ta biểu thị đến không phải phi thường lợi hại sao? Toàn bộ phòng ở cũng nháy mắt thịt nát xương tan, cái kia vẻn vẹn chỉ là một cái bạo tạc mà thôi.

Mà bây giờ ba mươi Hỏa Thần chi nộ bạo tạc, địch nhân ba ngàn mét tường thành thậm chí ngay cả một cái tổn hại cũng không có.

Hỏa Thần tế sư nói: "Bá tước các hạ, trên tường thành người khẳng định cũng bị tạc chết, Hỏa Thần chi nộ có chút là dùng tới giết địch, có chút là dùng tới phá hủy phòng ốc."

Nhưng mà sau một lát, đánh mặt một màn phát sinh, Thẩm Lãng năm trăm tên quân đội từ dưới đất bò dậy, thương vong cực kỳ bé nhỏ.

Austin Bá tước kinh ngạc, vừa rồi kinh người như vậy bạo tạc, vậy mà nổ không chết địch nhân?

Tại sao lại như thế a?

Đúng vậy a vừa rồi địch nhân bao thuốc nổ bạo tạc, thị giác hiệu quả xác thực rất rung động, vì sao chiến quả như thế nhỏ?

Nguyên nhân có mấy điểm.

Thứ nhất, máy ném đá chính xác thực sự là quá kém, tuyệt đại bộ phận bao thuốc nổ trực tiếp nện ở trên tường thành, sau đó lăn xuống trên mặt đất, tám chín thành bao thuốc nổ cũng trên mặt đất bạo tạc.

Cái này nói tường thành tính không được là cực độ kiên cố, nhưng mà cũng là xi măng cùng gạch đổ bê tông lên, ròng rã sâu hơn một thước. Mà cái này một cái bao thuốc nổ mới đa trọng, nhiều lắm là hai mươi mấy cân hắc hỏa dược mà thôi, hơn nữa còn không phải tại bịt kín hoàn cảnh, tất cả bạo tạc năng lượng toàn bộ tiêu tán đến trong không khí, đối sâu hơn một thước tường thành lại có cái gì cẩu thí uy lực.

Đừng quên năm đó Kim Mộc Lan tiến đánh Trấn Tây thành thời điểm, tại bịt kín cửa thành trong động, trọn vẹn dùng hơn ba ngàn cân hắc hỏa dược, mới miễn cưỡng nổ sập nửa cái cửa thành.

Thứ hai, cho dù có bốn cái bao thuốc nổ nện vào trên tường thành, nhưng cái này cũng không hề là lập tức bạo tạc, trong đó ba cái bị ném tường thành, chân chính tại trên tường thành bạo tạc liền vẻn vẹn chỉ có một cái mà thôi.

Cái này một cái bao thuốc nổ hai mươi mấy cân thuốc nổ, trên mặt đất bạo tạc, tất cả mọi người nằm sấp, lại có thể có bao nhiêu lực sát thương.

To to nhỏ nhỏ tổn thương mười mấy người, chân chính nổ chết người một cái cũng không có.

. . .

Nhìn thấy một màn này, Austin Công tước lạnh giọng nói: "Tế sư các hạ, đây chính là ngươi nói Hỏa Thần chi nộ sao?"

Hỏa Thần tế sư nội tâm cũng phi thường kinh ngạc không hiểu, nhưng mà cái này cũng không thể trách cứ bọn hắn. Tại Hỏa Thần giáo bên trong phụ trách chế tạo là luyện kim sư, phụ trách mở rộng chính là bọn hắn đám này tế sư.

Những thứ này thuốc nổ dùng để thực chiến đối với Hỏa Thần giáo tới nói cũng là lần thứ nhất mà.

Tại sao lại dạng này a? Trước đó làm thí nghiệm thời điểm, rõ ràng uy lực kinh người a, vì sao bây giờ lại trở nên như thế vụng về?

"Bá tước các hạ, ngài an tâm chớ vội, chúng ta còn có mặt khác vũ khí." Hỏa Thần tế sư nói.

Austin Bá tước nói: "Ta thực sự không thể nào hiểu được, Brooke tại sao lại tín nhiệm các ngươi, trọng dụng các ngươi, nhưng mà ta nguyện ý lại cho các ngươi một cơ hội, nhưng nếu như lần này không được, hết thảy vẫn là giao cho chúng ta đi."

Hỏa Thần tế sư nói: "Bá tước xin các hạ rửa mắt mà đợi."

Sau đó, Hỏa Thần tế sư vung tay lên, mấy trăm tên Hỏa Thần võ sĩ đẩy ra mấy trăm chiếc xe đẩy.

Nếu như Thẩm Lãng nhìn thấy một màn này, nhất định sẽ kinh hô.

Thần cơ tiễn?

Hỏa Thần giáo ngưu bức như vậy, sớm như vậy liền chế tạo ra pháo hoả tiễn xe?

Bởi vì mỗi một chiếc xe đẩy trên có chín cái cái ống, mỗi một cái cái ống bên trong cũng có một chi hỏa tiễn.

Không phải hiện đại hỏa tiễn, mà là cổ đại hỏa tiễn, dài hai mét cự tiễn, cán tên bên trên buộc chặt lấy một cái đại pháo trận đồng dạng đồ vật.

Trương Xuân Hoa nhìn thấy một màn này, cũng không khỏi đến kinh sợ, Hỏa Thần giáo cái này vũ khí nhìn phi thường cao đại thượng a.

Mặc dù không biết đây là cái gì, nhưng nhìn lại rất lợi hại dáng vẻ, thật sự là có một loại cổ đại Ca-chiu-sa pháo hoả tiễn cảm giác.

"Châm lửa!"

Hỏa Thần giáo tế sư ra lệnh một tiếng.

Sau đó, chân chính vô cùng kinh diễm một màn phát sinh.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Màn này thật giống như là Ca-chiu-sa pháo hoả tiễn bắn a.

Một chi lại một chi hỏa tiễn kéo lấy thật dài đuôi lửa, hướng về mấy trăm mét bên ngoài tường thành cuồng xạ mà đi.

Mỗi một chiếc xe đẩy trên có chín chi, tổng cộng mấy trăm chiếc xe đẩy nhỏ, lập tức liền là cuồng xạ ra mấy ngàn chi hỏa tiễn.

Trong chốc lát.

Thật phảng phất mấy ngàn khỏa mưa sao băng cuồng nện mà đi.

Cái này thị giác hiệu quả, quả thực muốn để người nước tiểu cảm giác. Không phải dọa nước tiểu, mà là kinh diễm.

Hiện đại thế giới quân sự diễn kịch pháo hoả tiễn bắn, lập tức cũng chính là trên trăm mai mà thôi. Thoáng một cái mấy ngàn chi hỏa tiễn gào thét mà ra, quả thực quá đẹp mắt.

Austin Bá tước cũng nhìn ngốc, chiến tranh cũng biến thành cái bộ dáng này sao?

Đây là một loại khác lãng mạn a.

Trương Xuân Hoa ngơ ngác nhìn qua một màn này, trong lòng nàng chỉ có một cái ý niệm trong đầu.

Cái này Hỏa Thần tế sư quả thực cùng Thẩm Lãng giống nhau như đúc xốc nổi a.

"Thoáng ngồi xổm một cái!" Trương Xuân Hoa hạ lệnh.

Hỏa tiễn loại vũ khí này, Thẩm Lãng đã sớm thí nghiệm qua, sau đó trực tiếp từ bỏ.

Quá đẹp mắt, nhưng mà sức chiến đấu? Dùng để công kích đông đúc địch nhân hàng ngũ cũng không tệ lắm, nhưng mà dùng để tiến đánh tường thành?

Đây là cái nào thiên tài nghĩ ra được biện pháp a?

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Cái này mấy ngàn chi hỏa tiễn có thể ngưu bức, bay có thể xa có thể xa.

Bay thẳng ra hơn ngàn mét, trực tiếp theo tường thành trên đỉnh bay qua.

Trương Xuân Hoa cùng trên tường thành võ sĩ còn ngẩng đầu nhìn những thứ này hỏa tiễn từ đỉnh đầu bay qua, sau đó bay thẳng đến thành quan phía sau mấy trăm mét chỗ mới rơi xuống.

Bọn hắn đây là muốn đánh ai? Đây là muốn đánh chỗ nào a?

Hỏa Thần giáo đợt thứ hai hỏa tiễn công kích, thị giác hiệu quả càng thêm kinh diễm tuyệt luân.

Nhưng mà chiến quả là không, góc độ điều chỉnh quá cao, toàn bộ bay qua tường thành.

Hai phương diện tướng mạo dòm.

Austin Bá tước cũng không tiếp tục nói, quay đầu hướng về Hỏa Thần tế sư nhìn lại.

Trương Xuân Hoa đôi mắt đẹp hướng về Hỏa Thần tế sư nhìn sang, vừa rồi công kích của ngươi thủ đoạn quá đẹp mắt, còn nữa không?

Hỏa Thần tế sư khàn khàn nói: "Austin Bá tước, thực ra vũ khí của chúng ta không có vấn đề, chỉ là độ chính xác không đủ, chúng ta cần điều chỉnh một chút, xin cho. . ."

Nàng vẫn chưa nói xong, Austin Bá tước trực tiếp giơ tay lên ngăn cản nàng.

"Tế sư các hạ, ta nhìn ra, các ngươi Hỏa Thần chi nộ vũ khí xác thực rất lợi hại, quả thật có thể cải biến toàn bộ chiến tranh, nhưng đó là về sau, mà không phải hiện tại, vì lẽ đó tiếp xuống chiến tranh vẫn là giao cho chúng ta đi."

Hỏa Thần tế sư phi thường đắng chát, lớn tiếng nói: "Bá tước các hạ, mời ngươi lại cho chúng ta một cơ hội. . ."

Austin Bá tước nói: "Tế sư các hạ, ta biết ngươi muốn biểu hiện, ngươi cần cho đại tế sư một câu trả lời, cho Dibos một câu trả lời, không thể phụ lòng tín nhiệm của nàng. Nhưng mà cũng xin ngươi tin tưởng ta, ta hay là biểu hiện được phi thường ngạo mạn, nhưng mà trong lòng ta cũng không có bao nhiêu thành kiến. Các ngươi vũ khí cường đại ta thật nhìn thấy, Hỏa Thần giáo đúng là cường đại mà nhường người kính sợ. Nhưng ít ra ngài vũ khí trong tay còn chưa đủ thành thục, đây chỉ là một rất nhỏ chiến đấu, vì lẽ đó tiếp xuống xin đem giao nó cho ta được không?"

"Mặt khác, ta đối Hỏa Thần giáo kính sợ cũng không có thay đổi. Ngươi chỉ là một cái tầng dưới chót tế sư, các ngươi Hỏa Thần giáo trong tay có lẽ còn có mạnh hơn vũ khí, ta nói như vậy ngươi hài lòng không?"

"Tế sư các hạ, hiện tại ta có thể dẫn đầu quân ta đội tiến đánh địch nhân tường thành sao?"

Vị này tuổi trẻ Hỏa Thần tế sư lui ra đến, nói: "Ý chí của ngài."

. . .

Austin Bá tước cũng không có trái lương tâm nói láo, mười mấy năm qua bên trong hắn du lịch thiên hạ, đúng là kiến thức rộng rãi.

Vừa rồi Hỏa Thần giáo cái kia hai vòng thuốc nổ công kích, cứ việc chiến quả phi thường xấu xí, nhưng hắn vẫn là nhìn ra đến, cái này vũ khí xác thực phi thường kinh người, một khi thành thục về sau, trực tiếp hội phá vỡ toàn bộ chiến tranh.

Ta Austin không phải một cái người không biết, nhưng ít ra hiện tại chiến tranh còn tại chúng ta đám này võ sĩ trong tay.

Cao lớn Austin Công tước ngắm nhìn cái này nói ba ngàn mét tường thành, phía trên đâu đâu cũng có khói đặc đen dấu vết, nhưng mà so với trong tưởng tượng càng kiên cố hơn a.

Nhưng mặc kệ lại kiên cố, nó vẫn là thấp bé, nó chỉ có chính là năm trăm quân coi giữ mà thôi.

Austin Công tước hét lớn: "Đại quân xếp hàng!"

Lập tức, một vạn đại quân tập kết bày trận, võ trang đầy đủ.

Dibos Công tước kẻ giàu có vô cùng, vì lẽ đó mỗi một tên lính cũng trang bị thiết giáp, cơ hồ trang bị đến tận răng.

Cái này một vạn công thành đại quân toàn bộ đều là thân hình cao lớn đại lực sĩ, khiêng vượt qua sáu mét thang công thành.

Austin Công tước trèo nhảy đến bên cạnh trên một sườn núi, ở trên cao nhìn xuống chỉ huy chiến cuộc.

Hắn là cực kỳ ngạo mạn, nhưng khi chiến đấu chân chính đến thời điểm, hắn là một cái tuyệt đối tỉnh táo tướng lĩnh, dù là đối mặt nhỏ yếu đến đâu địch nhân, hắn cũng tuyệt đối cẩn thận tỉ mỉ.

Hắn lúc này vị trí so Trương Xuân Hoa tường thành còn muốn cao, có thể thấy rõ ràng trên tường thành phòng ngự.

Hắn biết tại người phương Đông thủ thành chiến bên trong, hội chuẩn bị đại lượng cung tiễn, gỗ lăn, cự thạch, dầu sôi vân vân.

Nhưng mà nơi này người phương Đông một mực không có, vật liệu của bọn họ quá khuyết thiếu, mà lại cũng chuẩn bị quá vội vàng, thậm chí cái này nói tường thành đều là trước đây không lâu mới vừa vặn xây xong.

Ba ngàn mét tường thành, vẻn vẹn chỉ có năm trăm người, bình quân một người muốn phòng thủ sáu mét, cái này sao có thể?

Một vạn người công kích công thành, nhiều nhất nửa giờ liền có thể cầm xuống.

Tập kết bày trận hoàn tất!

Austin Bá tước rút ra cự kiếm, hét lớn: "Đại quân công thành!"

"Ngô. . ."

Kéo dài tiếng kèn vang lên.

Lập tức, Austin một vạn công thành đại quân bắt đầu công kích.

Đây là phi thường chuyên nghiệp quân đội, dù là công kích thời điểm cũng không chút nào tán loạn, tràn ngập đặc thù tiết tấu.

Không phải ngay từ đầu liền lao nhanh, mà là dần dần gia tốc, càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Hơn vạn đại quân công kích vẫn như cũ chỉnh tề, nhìn thật sự là một loại thị giác bên trên hưởng thụ, giống như dòng lũ sắt thép.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Theo hơn vạn đại quân công kích, toàn bộ mặt đất cũng bắt đầu run rẩy.

Austin Bá tước đoán chừng không có sai, cái này một vạn đại quân nhiều nhất nửa giờ liền có thể công hãm Trương Xuân Hoa cái này nói tường thành. Thẩm Lãng quân coi giữ là rất lợi hại, nhưng mà nhân số người ít, một người là tuyệt đối thủ không được sáu mét tường thành.

Thậm chí không cần nửa giờ, Austin một vạn đại quân nhiều nhất một khắc đồng hồ liền có thể cầm xuống cái này nói sáu dặm thành quan.

Đại quân công kích càng lúc càng nhanh, trong miệng hô to càng ngày càng sục sôi.

"Tiến lên, tiến lên, tiến lên."

"Công kích, công kích."

"Vì đế quốc, vì Dibos Công tước, đem đám này người phương Đông chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt."

Một vạn đại quân khoảng cách tường thành càng ngày càng gần, càng ngày càng gần!

Trương Xuân Hoa nheo mắt lại, tại trên tường thành quan sát cái này một vạn quân địch.

Không sai biệt lắm, không sai biệt lắm đã toàn bộ tiến vào phạm vi bên trong.

Thật hảo tâm đau a, cái này hơn một tháng thật vất vả tạo nên thuốc nổ a, lập tức liền muốn dùng xong nhiều như vậy.

Trương Xuân Hoa vung tay lên.

Sau lưng hai tên sĩ quan vung vẩy cờ xí.

Lập tức, trên tường thành tả hữu quân coi giữ toàn bộ nằm xuống, trốn ở lỗ châu mai về sau, mà lại nhường trái tim rời xa mặt đất.

Điệu bộ này phảng phất là vì tránh né địa chấn một đám thú nhỏ.

Austin Công tước nhìn thấy một màn này, lập tức sắc mặt kịch biến.

Quá khác thường, ta đại quân cũng đã gần chỗ xung yếu đến dưới tường thành, vì sao phía trên người phương Đông quân coi giữ ngược lại nằm xuống.

Mười mấy năm qua thời gian, hắn vẫn luôn đang khắp nơi mạo hiểm, bồi dưỡng được dã thú trực giác.

Lúc này, hắn liền cảm giác được nguy hiểm trí mạng, toàn thân lông tơ nháy mắt dựng thẳng lên.

"Đại quân dừng lại, dừng lại!"

Austin Công tước hét lớn, trên núi lính liên lạc kinh ngạc, sau đó vung vẩy phất cờ hiệu.

Cái này một vạn công thành đại quân kinh ngạc, nhưng vẫn là phục tùng mệnh lệnh dừng lại.

Austin Bá tước da đầu từng đợt run lên, trọn vẹn dừng lại mấy giây sau, lại một lần nữa phát ra mệnh lệnh: "Đại quân tản ra, rút lui, rút lui. . ."

Đây là một cái cực kỳ xuất sắc mãnh tướng a, như thế dứt khoát quả quyết.

Cứ việc không hiểu, nhưng mà dưới trướng hắn một vạn tiến đánh thành quan đại quân vẫn là quay người, chuẩn bị rút lui tản ra.

Nơi này tán không ra, bởi vì chỗ này sơn cốc quá chật hẹp.

Nhưng mà. . .

Đã tới không kịp.

Toàn bộ thiên địa lâm vào quỷ dị yên tĩnh.

Mà lúc này, cái này một vạn đại quân dưới lòng bàn chân đã chôn số lượng kinh người thuốc nổ.

Đây cũng không phải là hắc hỏa dược, mà là uy lực kinh người thuốc nổ.

Lúc này, dưới mặt đất thật dài kíp nổ không ngừng thiêu đốt lên, Hỏa tinh không ngừng hướng về đại lượng thuốc nổ bơi đi.

Vì cam đoan dẫn bạo, tổng cộng có hơn mười đầu kíp nổ, mấy chục cây thủy ngân Fulminat.

Austin Bá tước lại hướng trên tường thành quân coi giữ nhìn lại một chút, phát hiện bọn hắn vẫn như cũ nằm rạp trên mặt đất, hai tay ôm thật chặt lỗ tai.

Hắn biết, không kịp!

Sau đó, hắn cũng tranh thủ thời gian che lỗ tai của mình.

Tí tách, tí tách, tí tách.

Phía dưới một vạn công thành đại quân, vừa mới hoàn thành quay người, đang muốn rút lui.

Phía sau mấy vạn đại quân, càng là tĩnh lặng quỷ dị nhìn qua đây hết thảy.

Tí tách!

Thời gian đến!

Kíp nổ đốt tới, dẫn bạo thủy ngân Fulminat.

Thủy ngân Fulminat dẫn bạo uy lực mạnh mẽ thuốc nổ.

Nháy mắt!

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Cái này. . .

Mới thật sự là kinh thiên động địa bạo tạc.

Tiếng vang phảng phất lôi đình, nhường người đinh tai nhức óc.

Đây mới là tiếp cận nhất thiên địa oai lực lượng.

So với vừa rồi Hỏa Thần giáo bao thuốc nổ bạo tạc, kinh người đâu chỉ gấp mười.

Trong chốc lát!

Phảng phất địa long xoay người, tung hoành mấy trăm mét trong sơn cốc.

Toàn bộ mặt đất bỗng nhiên bị xốc lên, xé rách!

Mà mảnh đất này trên mặt, lít nha lít nhít đứng một vạn công thành đại quân.

Bọn hắn võ trang đầy đủ, chẳng những trang bị có áo giáp, còn có tấm thuẫn.

Nhưng mà hết thảy cũng không làm nên chuyện gì.

Tại kinh người số lượng thuốc nổ trước mặt, thân thể của bọn hắn là lộ ra như thế yếu ớt.

Trực tiếp liền là thịt nát xương tan.

Vô số thi thể, vô số cụt tay cụt chân bỗng nhiên bay lên không trung.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Một chuỗi dài bạo tạc, kéo dài không dứt.

Toàn bộ mặt đất, toàn bộ sáu dặm tường thành cũng tại run rẩy.

Cường đại sóng xung kích, bỗng nhiên hướng về sơn cốc hai bên càn quét mà đi.

Phảng phất gió thổi sóng lúa, Austin Bá tước mấy vạn đại quân cứ việc khoảng cách hơn mấy trăm mét, nhưng vẫn là giống như bị một trận gió lốc đảo qua, dồn dập ngã xuống đất.

Khoảng cách gần nhất binh sĩ thậm chí bay thẳng ra ngoài.

Sau đó, giữa cả thiên địa phảng phất mất đi thanh âm.

Tất cả mọi người trong lỗ tai từng đợt oanh minh, toàn bộ đại não cũng phảng phất muốn nổ tung.

Austin Bá tước khoảng cách bạo tạc điểm không xa, làm bạo tạc phát sinh thời điểm, hắn cảm thấy thân thể cũng trực tiếp bị tạc bay ra ngoài đến mấy mét.

"Ầm!"

Hắn hùng tráng thân thể hung hăng nện ở trên vách đá, sau đó lăn xuống tới.

Nhưng mà hắn quá cường đại, bỗng nhiên bật lên vọt lên, một lần nữa đứng thẳng người.

"Phốc. . ." Miệng bên trong phun ra một ngụm máu.

Sau đó, hắn liều mạng lắc đầu, muốn để cho mình thấy rõ ràng, nghe rõ ràng.

Bạo tạc sóng xung kích quá mạnh, đổi thành những người khác đã sớm chết, nhưng mà Austin Bá tước vẻn vẹn chỉ là có một ít não chấn động.

May mắn hắn kịp thời che lỗ tai, nếu không lúc này màng nhĩ khẳng định bị đánh nứt.

Liều mạng đập đầu, muốn để mình lập tức tỉnh táo lại.

"Lính liên lạc, lính liên lạc. . ."

"Người hầu, người hầu. . ."

Austin Bá tước hét lớn, nhưng mà thế giới này phảng phất là không tiếng động, hắn thậm chí tạm thời cũng nghe không được thanh âm của mình.

Thoáng khôi phục thị giác về sau, hắn phát hiện không có lính liên lạc, cũng không có người hầu, vừa rồi tại bên cạnh hắn mấy chục tên võ sĩ toàn bộ cũng chết, thất khiếu chảy máu, xương ức đứt gãy, chết được vô cùng thảm.

Không phải mỗi người cũng giống như hắn cường đại, coi như khoảng cách bạo tạc gần như vậy còn có thể sống sót.

Toàn bộ sơn cốc bị bụi đất bao phủ, cơ hồ cái gì cũng nhìn không thấy.

Thẩm Lãng loại này thuốc nổ uy lực kinh người, nhưng lại không có cái gì khói, cũng không có bao nhiêu ngọn lửa, chỉ bất quá nổ lên vô số bụi đất.

Trên trời phảng phất đang trời mưa.

Vô số đá vụn, vô số máu, vô số gãy chi tàn cánh tay, dồn dập rơi xuống.

Ròng rã mấy phút sau!

Tất cả hết thảy đều kết thúc.

Austin Bá tước rốt cục thấy rõ ràng, sau đó hắn chân chính nhìn thấy Địa Ngục.

Toàn quân bị diệt, hắn một vạn công thành đại quân toàn bộ chết hết, hay là liền một cái người sống sót cũng không có.

Thế giới này còn có chiến đấu như vậy sao?

Liền trong chớp nhoáng này, một vạn người liền toàn bộ chết hết, mà lại thịt nát xương tan.

Xác thực chết hết!

Độc nhất là lòng dạ đàn bà, mảnh sơn cốc này dưới mặt đất, Trương Xuân Hoa chôn rất nhiều rất nhiều thuốc nổ, mà lại không có một cái góc chết.

Chen chúc tại khu vực này bên trong, đừng nói một vạn người, coi như hai vạn người cũng toàn bộ nổ chết.

Chật hẹp trong sơn cốc, chen chúc đám người, quả thực là bạo tạc tuyệt hảo tiêu bản.

Thậm chí bởi vì thuốc nổ chôn đến thực sự quá nhiều, bạo tạc uy lực quá lớn, vừa rồi nhận Hỏa Thần giáo máy ném đá công kích thời điểm, ba ngàn mét tường thành bình yên vô sự.

Mà bây giờ cái này nói tường thành, vậy mà xuất hiện hỏng.

Bạo tạc khoảng cách tường thành vẫn có chút xa, vì lẽ đó sóng xung kích tổn thương không kiên cố tường thành. Nhưng mà bạo tạc trực tiếp đem trăm cân cự thạch nổ bay ra ngoài, hung hăng nện ở trên tường thành, xuất hiện từng cái hố to.

Trương Xuân Hoa cái này nữ nhân chết tiệt, chỉ sợ uy lực không đủ, nổ không chết địch nhân, phía sau còn thêm hai lần phân lượng.

Kết quả, kém chút đem mình tường thành cũng nện xuyên.

Austin Bá tước hướng về Hỏa Thần giáo tế sư nhìn lại, cái kia tuổi trẻ nữ tử từ dưới đất bò dậy, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng, thậm chí đang hoài nghi nhân sinh.

Hỏa Thần chi nộ rõ ràng là Hỏa Thần giáo vũ khí bí mật a.

Vì sao đám này người phương Đông trong tay cũng có, mà lại càng thêm cường đại, thậm chí cường đại không chỉ mười lần.

Thẩm Lãng trong tay cái này vũ khí mới thật sự là thiên thần chi nộ a.

Tại sao lại dạng này?

Austin Bá tước không khỏi nhớ tới người phương Đông một câu, làm đất trời oán giận.

Phương đông về phương đông, phương tây quy thiên mới.

Thẩm Lãng các hạ, ngươi vì sao muốn đi vào phương đông, vì sao muốn đi vào ta gia tộc đất đai, còn muốn như thế tàn sát binh lính của ta?

Ta dũng cảm binh sĩ có thể chết ở trên chiến trường, có thể chết tại dưới đao của địch nhân, nhưng vì sao chết tại loại này lực lượng thần bí phía dưới.

Địa Ngục, nơi này là Địa Ngục.

Chiến tranh cải biến!

"A. . . A. . . A. . ."

Austin Bá tước phát ra từng đợt dã thú gào thét.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 432: : Quyết Chiến Mộc Lan Thành! Thẩm Lãng Trở Về! Triều Dâng

Lần này Dibos Công tước điều động mười vạn đại quân tới tiến đánh Mộc Lan thành, cái này cũng chưa tính mấy vạn hải quân hạm đội.

Mặt khác năm vạn đại quân đi đường biển đổ bộ Bích Triều bán đảo, Huyết Tinh nam tước hạm đội vẻn vẹn chỉ là phụ trách vận chuyển quân đội, đồng thời phong tỏa hải vực mà thôi, cái này năm vạn đại quân chủ soái một người khác hoàn toàn.

Đỗ Khắc Bá tước, Russo gia tộc gia thần, đồng thời cũng là Dibos Công tước cô phụ.

Đây là người lão tướng, bây giờ đã hơn sáu mươi tuổi.

Liền như là Austin Bá tước theo dự liệu như thế, Đỗ Khắc Bá tước cũng không có muốn cùng hắn tranh đoạt diệt thành công lao ý tứ.

Lẽ ra hắn năm vạn đại quân vượt biển mà đến, tốc độ thực sự nhanh hơn nhiều, có lẽ hai ba ngày trước liền đã tại Mộc Lan thành phụ cận đổ bộ.

Nhưng mà hắn không có, mà là tại trên biển chậm rãi đi, thậm chí đến Bích Triều bán đảo phụ cận về sau cũng không có đổ bộ, mà là tại trên thuyền tiếp tục tuần tra.

Đặt ở trước đó, Đỗ Khắc Bá tước vẫn là cùng Austin Bá tước đồng cấp, mà lại niên kỷ của hắn lớn, già đời.

Nhưng mà hiện tại không giống, Russo gia tộc đã không giống ngày xưa, một khi Tây Luân thứ ba đế quốc chính thức thành lập, Sauron đại đế sau khi lên ngôi, Austin liền sẽ trở thành Russo gia tộc vị thứ hai Công tước.

Tương lai Dibos Công tước nhi tử thậm chí sẽ bị quan tại Russo Tây Luân cái này hoàn toàn mới dòng họ, sẽ trở thành đế quốc thân vương.

Vậy hắn Đỗ Khắc Bá tước nhất định phải điệu thấp làm việc, tuyệt đối không thể đoạt Austin Bá tước danh tiếng.

Mà lại diệt đi Mộc Lan thành công lao này hoàn toàn là không có ý nghĩa, càng nhiều là ý nghĩa tượng trưng bên trên thắng lợi. Tỉ như triệt để tiêu diệt người phương Đông cứ điểm, hay hoặc là triệt để dập tắt Ma Nữ đế quốc tro tàn lại cháy.

Bây giờ Đỗ Khắc Bá tước đã ở trên biển tới lui vài ngày, hắn năm vạn đại quân đã hơi không kiên nhẫn.

"Austin quân đội còn không có đuổi tới sao?" Đỗ Khắc Bá tước hỏi.

"Còn không có, lúc ấy xin ngài yên tâm, chúng ta có mấy chiếc thuyền từ đầu đến cuối cùng Austin Bá tước đại quân đặt song song xuôi nam, một khi Austin Bá tước quân đội chạy đến lời nói, bọn hắn sẽ lập tức hồi báo."

Đỗ Khắc Bá tước cau mày, không nói gì.

. . .

Lại hơn phân nửa ngày, Đỗ Khắc Bá tước lại một lần nữa hỏi: "Austin Bá tước đại quân còn không có đuổi tới sao?"

Hắn là một lão tướng , dựa theo hắn tính toán Austin đại quân cũng đã đến.

"Còn không có."

Đỗ Khắc Bá tước đi vào địa đồ trước mặt, cẩn thận nghiên cứu mảnh đất này thế.

"Không giống nhau." Đỗ Khắc Bá tước nói: "Đại quân lập tức đổ bộ, trên mặt đất chờ Austin Bá tước đại quân."

Khiêm nhượng Austin Bá tước chỉ là trong chính trị suy tính, nhưng thắng lợi vẫn là vị thứ nhất.

"Vâng, Bá tước các hạ."

Hạm đội đi một cái Bích Triều bán đảo một cái bãi biển, chuẩn bị chính thức đổ bộ.

"Không, đổi chỗ khác đổ bộ." Đỗ Khắc Bá tước nói.

"Bá tước các hạ, chỉ có mảnh này bãi biển là thích hợp nhất đổ bộ, cái khác mấy chỗ địa phương sóng biển cũng quá lớn, phi thường bất lợi cho đổ bộ." Thủ hạ tướng lĩnh nói.

Đỗ Khắc Bá tước nói: "Cái nào một nơi nhất không thích hợp đổ bộ."

"Phiến khu vực này." Thủ hạ tướng lĩnh chỉ vào địa đồ một góc nào đó nói: "Nơi này thủy triều tương đối hung mãnh, mà lại khoảng cách Mộc Lan thành khoảng cách xa xôi, đổ bộ về sau còn muốn hành quân mấy chục dặm."

Đỗ Khắc Bá tước nói: "Vậy liền theo chỗ này khó khăn nhất địa phương đổ bộ."

Thủ hạ tướng lĩnh không khỏi không hiểu, vì sao muốn như thế a?

Đỗ Khắc Bá tước nói: "Khó khăn nhất đổ bộ địa phương, cũng không có nhất mai phục."

Thủ hạ tướng lĩnh kinh ngạc? Đám này người phương Đông tổng cộng liền hai ngàn quân đội, chẳng lẽ còn sẽ có mai phục? Không phải quá buồn cười sao?

Nhưng Đỗ Khắc Bá tước là chi quân đội này tối cao thủ lĩnh, không có bất kỳ người nào có thể làm trái mệnh lệnh của hắn.

Một canh giờ sau.

Đỗ Khắc Bá tước năm vạn đại quân tại Bích Triều bán đảo nam bộ thủy triều nhất mãnh liệt một chỗ bãi biển đổ bộ, tổn thất mười mấy chiếc thuyền nhỏ, thương vong vài trăm người nhiều. Dưới tay hắn tướng lĩnh ngoài miệng không nói, nhưng mà trong lòng nhưng rất có trách cứ.

Nhưng mà bọn hắn không biết là, Đỗ Khắc Bá tước quyết định này cứu vãn càng nhiều quân đội.

Phương đông kỵ sĩ đoàn thủ lĩnh Lan Phong tại mặt khác hai cái đổ bộ địa điểm bên trên cũng chôn không ít thuốc nổ, một khi Đỗ Khắc Bá tước đại quân tại cái kia hai nơi địa điểm đổ bộ, lại nhận thương vong nhiều hơn.

Vì sao không tại mỗi một cái địa phương cũng trên chôn nổ / thuốc? Như thế cần có lượng quá lớn, Mộc Lan thành thuốc nổ là phi thường trân quý.

Đỗ Khắc Bá tước trời sinh cẩn thận nhường quân đội tránh một trận to lớn thương vong.

Bất quá, khả năng không có người sẽ biết một điểm này, không cách nào nghiệm chứng Đỗ Khắc anh minh quyết sách.

. . .

Đỗ Khắc Bá tước năm vạn đại quân đổ bộ về sau, lập tức điều động đại lượng trinh sát thăm dò Bích Triều bán đảo đầu nam.

Mà hắn chủ lực đại quân chọn lựa một cái dễ nhất thủ khó công địa phương tạo dựng phòng tuyến cùng đại doanh, đồng thời nhường trên mặt biển hạm đội thời khắc chuẩn bị tiếp ứng.

Một cử động kia càng để cho người đối với hắn chế nhạo không thôi.

Vị này Đỗ Khắc Bá tước thực sự là cẩn thận rất quá mức, nếu như đối mặt đồng dạng mười vạn đại quân, vậy cái này là hợp lý, thế nhưng là bọn hắn đối mặt chính là một chi hai ngàn người dị tộc quân đội mà thôi, còn có một cái thô ráp xấu xí kinh khủng thành nhỏ.

Nhưng không hiểu về không hiểu, tất cả mọi người muốn tuân thủ, không người dám can đảm làm trái.

Đỗ Khắc Bá tước dụng binh chú ý cẩn thận, nhưng cũng không đại biểu hắn nhân từ nương tay, nếu như dám can đảm vi phạm hắn ra lệnh, hắn nhất định sẽ không chút do dự chém xuống người kia thủ cấp.

Đỗ Khắc Bá tước làm sự tình còn không chỉ chừng này, hắn chẳng những hạ lệnh đại quân xây dựng mình đại doanh, còn xây dựng một cái khác mấy vạn người đại doanh, liền là thuận tiện Austin Bá tước đại quân đến về sau có thể lập tức tiến vào chiếm giữ.

Thủ hạ tướng lĩnh trong lòng càng thêm bất mãn, Đỗ Khắc Bá tước các hạ, ngài mặc dù là Russo gia tộc lão thần, nhưng cũng đức cao vọng trọng, cần thiết như thế lấy lòng Austin. Russo Bá tước sao? Hắn vẻn vẹn mới ba mươi chín tuổi mà thôi, cơ hồ cùng con trai của ngài không sai biệt lắm tuổi tác.

. . .

Mộc Lan thành bắc bên cạnh sơn cốc thành quan.

Austin Bá tước một lần nữa đứng lên, nhìn qua mảnh này bạo tạc trong sơn cốc, mảnh này tung hoành hơn mấy trăm mét trên mặt đất, lít nha lít nhít đều là hố to, cơ hồ đã không cách nào thông hành.

Hắn trở về tới mình đại quân trong chủ lực, một vạn công thành quân đội toàn bộ chết hết, còn thừa lại bốn vạn!

"Đại quân rút lui hai ngàn mét."

Theo hắn ra lệnh một tiếng, bốn vạn đại quân rút lui hạ trại.

Austin Công tước chính thức tổ chức hội nghị.

"Trong sơn cốc khu vực kia, đã bị nổ ra vô số cái hố to, không tiện thông hành, muốn tiếp tục tiến đánh cái kia một đạo tường thành, trước hết đem những này hố to đường thăng bằng."

"Vì lẽ đó ta cảm thấy cần thiết hạ lệnh Huyết Tinh nam tước hạm đội bắc thượng, vận chuyển quân đội của chúng ta bỏ qua cho cái này nói tường thành, trực tiếp tại phía nam đổ bộ."

"Địch nhân cái kia đạo tường thành hai bên đều là hiểm trở ngọn núi, mặc dù bất lợi cho đại quy mô quân đội thông hành, nhưng lại có thể điều động quy mô nhỏ quân đội thông qua ngọn núi vây quanh địch nhân tường thành phía sau."

Austin Bá tước một mực trầm mặc không nói , mặc cho thủ hạ nghị luận ầm ĩ.

Các tướng lĩnh thảo luận một hồi lâu, cơ hồ đem tất cả phương án cũng nói qua một lần, sau đó nhìn về phía Austin Bá tước.

"Kế tiếp là mệnh lệnh của ta, không thể hoài nghi mệnh lệnh."

"Thứ nhất, tuyệt đối không có khả năng nhường hạm đội bắc thượng nhận chúng ta xuôi nam, người phương Đông cái này ba ngàn mét tường thành, chúng ta nhất định phải đánh hạ xuống, nếu không nó vẫn như cũ sẽ trở thành chúng ta ác mộng, nếu để cho như thế một đạo nho nhỏ tường thành tại chúng ta trong cơn ác mộng đem chúng ta bừng tỉnh, vậy liền quá đáng buồn."

"Thứ hai, ta một vạn đại quân chết thảm, làm Thống soái của bọn họ, ta có trách nhiệm vì bọn họ báo thù rửa hận. Quả thật trên chiến trường cũng không có ân cừu ngữ điệu, nhưng mà hôm nay phát sinh đây hết thảy là đồ sát, ta nếu không thể đem cái kia đạo thành quan bên trên người chém tận giết tuyệt, như vậy chết đi cái kia một vạn võ sĩ linh hồn liền sẽ tại ở trong đầu của ta bồi hồi. Vĩnh viễn không cách nào nghỉ ngơi."

"Thứ ba, địch nhân tại khu vực kia chôn xuống đáng sợ thiên thần chi nộ, nhưng mà bọn chúng đã bạo tạc, đã không có khả năng lại chôn lần thứ hai. Buổi tối hôm nay xuất động đại quân, lấp đầy những thứ này hố to, trước hừng đông nhất định phải hoàn thành."

"Thứ tư, sắp hừng đông thời điểm, phái ra hai ngàn người dọc theo vách đá hai bên ngọn núi tiến quân, đường vòng đến địch nhân tường thành phía sau, thời khắc mấu chốt tiền hậu giáp kích."

Những thứ này mệnh lệnh một cái, thủ hạ trong hàng tướng lãnh tâm phi thường nghi hoặc.

Cần thiết như vậy sao? Phía trước trên tường thành địch nhân dù sao chỉ có năm trăm người mà thôi.

. . .

Vào lúc ban đêm, Austin Bá tước dưới trướng năm ngàn người hóa thân trở thành công binh, dùng bùn đất cùng cự thạch lấp đầy ban ngày nổ ra tới những cái kia hố to, thuận tiện ngày mai đại quân thông hành.

Lúc tờ mờ sáng, hai ngàn tên tinh nhuệ võ sĩ cởi cồng kềnh áo giáp, khinh trang thượng trận, dọc theo vách đá hai bên ngọn núi leo lên, ý đồ vây quanh Xuân Hoa quan tường thành phía sau tiến hành tập sát.

Ngày kế tiếp trước hừng đông!

Xuân Hoa quan ba ngàn mét tường thành trước mặt những thứ này hố to, đã toàn bộ bị lấp đầy.

Austin Bá tước lại một lần nữa đứng tại chỗ cao, chỉ huy toàn bộ chiến đấu.

"Đại quân công thành!"

"Đem trên tường thành người phương Đông chém tận giết tuyệt!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng, kèn lệnh lại một lần nữa vang lên.

"Ô ô ô. . ."

Dưới trướng hắn tinh nhuệ võ sĩ, lại một lần nữa công kích công thành.

Chỉ bất quá cùng hôm qua không giống, hôm qua là một vạn đại quân, ô ương ương chỉnh tề công kích. Hôm nay là ba ngàn người, phân tán công kích.

"Giết sạch bọn hắn!"

"Tiến lên, tiến lên."

Cái này ba ngàn người công kích, xuyên qua hôm qua bạo tạc qua tử vong khu vực.

Cứ việc những thứ này hố to cũng bị lấp chôn, nhưng vẫn là khắp nơi đều có thể nhìn thấy cụt tay cụt chân, đâu đâu cũng có máu tươi, còn có màu đỏ thẫm nội tạng.

Lúc này, cái này ba ngàn người cơ hồ là ngừng thở, không ngừng hướng thiên thần cầu nguyện, tuyệt đối không nên lại bạo tạc, tuyệt đối không nên.

Quả nhiên có thể trên mặt đất chôn một lần nổ / thuốc, liền không có cách nào chôn lần thứ hai.

Cái này ba ngàn người thuận lợi xông qua mảnh này đã từng bạo tạc tử vong khu vực, rất nhanh vọt tới dưới tường thành.

Thành công!

Chỉ cần vọt tới dưới tường thành liền thành công.

Địch nhân chỉ có không đến năm trăm người, bình quân mỗi người muốn phòng thủ sáu bảy mét tường thành, mà lại cũng không có thủ thành gỗ lăn cự thạch vân vân.

Ba ngàn người có thể dễ như trở bàn tay công phá cái này nói yếu ớt tường thành.

Đem người phương Đông chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!

Cái này ba ngàn người ánh mắt trở nên đỏ bừng, nội tâm tràn ngập cừu hận thấu xương cùng sát khí.

Công kích, công kích!

Khoảng cách tường thành càng ngày càng gần.

Ba trăm mét, hai trăm mét, một trăm mét, năm mươi mét!

Nhanh, rất nhanh liền có thể đem những thứ này người phương Đông giết sạch, nhất định phải đem bọn hắn đầu cùng tứ chi toàn bộ chặt đi xuống, để bọn hắn coi như xuống Địa ngục cũng ghép lại không đến hoàn chỉnh chính mình.

Giết, giết, giết!

Austin Bá tước hơi kinh ngạc, vì sao đến khoảng cách này, đám này người phương Đông còn không bắn tên phản kích?

Ngay tại lúc lúc này, Xuân Hoa quan trên tường thành gần năm trăm tên quân coi giữ móc ra một cái cục sắt.

Đây là cái gì? Nguyên thủy bản lựu đạn.

Có là dùng sắt xác, mà có dứt khoát liền dùng mộc xác, thậm chí còn có chút là dùng tơ lụa bao vây. Mỗi một cái nguyên thủy lựu đạn bên trong cũng rót ba trăm khắc tả hữu thuốc nổ, còn có mấy trăm mảnh đạn.

Mỗi cái nguyên thủy bản lựu đạn nặng hai ngàn khắc tả hữu, đây đối với hiện đại quân đội tới nói hiển nhiên là quá nặng, nhưng đối với Thẩm Lãng dưới trướng những thứ này võ sĩ mà nói lại là vừa phải, bọn hắn có thể đem ném ra ba bốn mươi mét xa.

"Đây là cái gì?" Austin Bá tước trong lòng lập tức dâng lên dự cảm bất tường.

Nhưng mà trên tường thành Trương Xuân Hoa lại phảng phất càng căng thẳng hơn.

Hai tên tướng lĩnh nghiêm nghị hô to hạ lệnh.

"Chuẩn bị!"

Năm trăm tên quân coi giữ đem nguyên thủy lựu đạn giơ lên cao cao.

"Châm lửa!"

Theo ra lệnh một tiếng, năm trăm người chỉnh tề địa điểm hỏa.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Trương Xuân Hoa cũng khẩn trương đến cơ hồ không thể thở nổi.

Cái này nguyên thủy lựu đạn là phi thường nguy hiểm, mặc kệ là đối với địch nhân còn là đối với mình người mà nói, thoáng vô ý liền sẽ trong tay bạo tạc, hậu quả kia không tưởng tượng nổi.

Mỗi một cái nguyên thủy lựu đạn kíp nổ đều là giống nhau chiều dài, vì lẽ đó mỗi người động tác đều muốn chỉnh tề như một.

Ném sớm, địch nhân có thể sẽ phản ném trở về. Ném muộn, liền trực tiếp nổ.

"Ném!"

Hai tên tướng lĩnh bỗng nhiên ra lệnh một tiếng.

Trên tường thành năm trăm quân coi giữ chỉnh tề ném.

"Sưu sưu sưu. . ."

Cái này năm trăm cái nguyên thủy lựu đạn bốc lên hỏa quang, tại không trung xẹt qua từng đạo đường vòng cung, hướng về Austin Bá tước công thành quân đội giáng xuống.

Austin Bá tước cơ hồ là bản năng cao giọng nói: "Nằm xuống, nằm xuống!"

Hắn ba ngàn công thành quân đội có người bình thường tiếp tục xông về phía trước phong, mà có người bình thường lập tức phục tùng mệnh lệnh, lập tức nằm rạp trên mặt đất.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Lại là một chuỗi dài kinh người bạo tạc.

Không có ngày hôm qua a kinh thiên động địa, nhưng lại cũng làm cho người màng nhĩ thủng, đinh tai nhức óc.

Lại là đáng sợ đồ sát.

Trong chốc lát liền phảng phất bị một trận cuồng phong cạo qua, vô số ngay tại công kích binh sĩ trực tiếp bị tạc bay ra ngoài.

Lại một lần nữa cụt tay cụt chân bay loạn.

Lại một lần nữa giống như người bù nhìn, bỗng nhiên bị ném đi ra ngoài đến mấy mét xa, không trung máu tươi phun mạnh.

Mà lại cục diện hôm nay càng thêm đáng sợ, những thứ này nguyên thủy lựu đạn bên trong là có mảnh đạn.

Đây chính là phóng đại uy lực bản bạo vũ lê hoa, vô số mảnh đạn thật giống như mưa to đồng dạng điên cuồng bắn nhanh.

Cái kia uy lực giống như mưa rơi bãi cát vạn điểm hố, Austin Bá tước võ sĩ binh sĩ một khi bị mảnh đạn tập bên trong, toàn bộ thân thể nháy mắt thủng trăm ngàn lỗ.

. . .

Mấy phút sau, lại một lần nữa hết thảy đều kết thúc.

Austin Bá tước vốn cho rằng lần công thành này ba ngàn người lại một lần nữa toàn quân bị diệt, không nghĩ tới trên mặt đất lục tục ngo ngoe lại đứng lên một số người.

Những thứ này nguyên thủy bản lựu đạn uy lực phi thường lớn, một khi bạo tạc, trong phạm vi mười mấy mét binh sĩ không chết cũng tàn phế.

Nhưng mà nhân lực là có hạn, không có khả năng ném quá xa, không cách nào tạo thành thảm thức oanh tạc. Mà lại Mộc Lan thành thuốc nổ còn không có nhiều đến tình trạng này.

Austin Bá tước ba ngàn người công thành, cái này một đợt lựu đạn công kích, giết chết sát thương hơn phân nửa người.

Cái này chiến quả đã phi thường kinh người, nhưng vẫn là không đủ!

Trên chiến trường may mắn còn sống sót cái kia hơn một ngàn người, một mặt mờ mịt đứng lên.

Bọn hắn không có chết, nhưng mà rất nhiều người lỗ tai đã điếc, mà lại trước mắt từng đợt biến thành màu đen, từng đợt buồn nôn.

Điển hình não chấn động.

Trọn vẹn một hồi lâu, bọn hắn cũng nhìn về phía Austin Bá tước, chúng ta còn muốn tiếp tục công thành sao?

Mà cùng lúc đó!

"Rầm rầm rầm. . ."

Lại truyền tới một trận tiếng nổ vang, bất quá là từ trên núi truyền đến.

Cái này tiếng nổ không vang, không phải vì giết địch, mà là vì phát ra cảnh báo.

Xuân Hoa quan quân coi giữ lo lắng địch nhân hội theo hai bên trên núi bí mật hành quân đường vòng đến phía sau, vì lẽ đó ở trên núi lớn diện tích chôn xuống lôi thủy ngân.

Loại vật này phi thường mẫn cảm, một khi bị giẫm trúng liền sẽ bạo.

Đây là tại nhắc nhở Trương Xuân Hoa, có địch nhân ý đồ theo hai bên trên núi đường vòng đến phía sau đánh lén.

. . .

Lúc này, Austin Bá tước có hai lựa chọn.

Hạ lệnh quân đội tiếp tục công kích, tre già măng mọc, mãi cho đến đánh hạ cái này nói ba ngàn mét tường thành mới thôi.

Còn có chính là tạm thời đình chỉ công kích.

"Tạm dừng công kích, tạm dừng công kích!"

Theo Austin Bá tước ra lệnh một tiếng, may mắn còn sống sót hơn một ngàn người cực nhanh rút lui.

Tấn công lần thứ hai Xuân Hoa quan thất bại.

Nhưng mà Austin Bá tước lại cũng không lộ ra phi thường uể oải, ngược lại có mấy phần nhẹ nhõm.

Thẩm Lãng quân đội phi thường cường đại, mà lại có rất nhiều quỷ dị chính là thủ đoạn.

Nhưng trên cơ bản dừng ở đây, bây giờ trên tường thành cái kia năm trăm quân coi giữ duy nhất đòn sát thủ liền là loại này hội bạo tạc cục sắt.

Vũ khí này uy lực phi thường kinh người, nhưng mà cũng có rõ ràng khuyết điểm.

Đầu tiên dựa vào nhân lực không có khả năng ném quá xa, tiếp theo thứ này quá nguy hiểm, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ đến chính mình.

Muốn khắc chế loại này bạo tạc cục sắt cũng không khó.

"Tế sư các hạ, chúng ta còn thừa lại bao nhiêu máy ném đá, còn thừa lại bao nhiêu Hỏa Thần chi nộ, còn thừa lại bao nhiêu biết bay hỏa tiễn?"

Hỏa Thần tế sư lúc này đã có chút hoài nghi nhân sinh.

Rõ ràng chúng ta thờ phụng chính là Hỏa Thần, nhưng vì sao địch nhân Hỏa Thần chi nộ lại so với chúng ta càng thêm tiên tiến cường đại?

Nghe được Austin Bá tước sau khi trả lời, nàng đắng chát trả lời: "Hôm qua nổ lớn, chúng ta còn có mười mấy trận máy ném đá còn chưa kịp thu hồi, bây giờ chỉ còn lại mười ba cái máy ném đá. Hỏa tiễn cũng không nhiều, còn có không đến một trăm xe mà thôi."

Austin Bá tước nói: "Đầy đủ, những vật này đã đầy đủ khắc chế địch nhân. Chúng ta cần có là thời gian, chúng ta máy ném đá hướng địch nhân ném Hỏa Thần chi nộ, mặc kệ bọn chúng phải chăng tinh chuẩn, bất kể có phải hay không là có thể sát thương địch nhân. Nhưng ít ra tại loại này bạo tạc bên trong, địch nhân cũng không dám tại ném loại kia hội bạo tạc cục sắt, có thể cho chúng ta tranh thủ thời gian quý giá, chỉ cần một khắc đồng hồ thời gian, quân đội của chúng ta liền có thể vọt tới trên tường thành, cho đến lúc đó chiến đấu liền kết thúc, chúng ta có thể dễ như trở bàn tay giết sạch địch nhân."

Không thể không nói, Austin Bá tước là một cái ưu tú thống soái.

Lựu đạn loại vũ khí bí mật này với hắn mà nói là tuyệt đối xa lạ, nhưng hắn vẫn như cũ có thể làm ra phán đoán chuẩn xác.

Ý nghĩ của hắn là chính xác, một khi máy ném đá đại quy mô hướng trên tường thành ném hỏa / gói thuốc, khắp nơi đều tại bạo tạc. Thành tường kia bên trên Thẩm Lãng quân coi giữ đừng bảo là ném lựu đạn, thậm chí cũng không dám lấy ra.

Bởi vì mỗi một cái lựu đạn bên trên cũng có lôi chua thủy ngân, cái đồ chơi này quá mẫn cảm, lúc nào cũng có thể bạo tạc.

Vì lẽ đó chỉ cần dùng máy ném đá đối trên tường thành tiến hành hỏa lực áp chế, Thẩm Lãng quân đội đòn sát thủ liền triệt để bị bóp tắt.

. . .

Sau hai canh giờ!

Mười ba cỗ máy ném đá lại một lần nữa bị đẩy ra, khoảng cách Xuân Hoa quan tường thành 330 mét chỗ.

Năm mươi cỗ hỏa tiễn xe bị đẩy lên khoảng cách tường thành bốn trăm mét chỗ.

Khoảng cách này cũng là Austin Bá tước dày công tính toán qua, xem như vô cùng an toàn khoảng cách.

"Chuẩn bị!"

"Bắn!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Austin Bá tước mười ba cỗ máy ném đá bắt đầu phát uy, đem hỏa / gói thuốc bỗng nhiên ném ra ngoài.

Một lát sau, Hỏa Thần giáo hỏa tiễn bắn xe cũng bắt đầu trình diễn kinh diễm một màn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy trăm chi hỏa tiễn cuồng xạ mà ra, tại không trung xẹt qua thật dài đuôi lửa, hướng về Xuân Hoa quan ba ngàn mét trên tường thành vọt tới.

Austin Bá tước đứng tại chỗ cao, lại một lần nữa nhìn thấy Xuân Hoa quan trên tường thành người phương Đông quân coi giữ lại một lần nữa nằm xuống.

Bọn hắn quả nhiên cũng không dám lại xuất ra cái kia hội bạo tạc thiết cầu, chiến thuật của hắn thành công.

"Rầm rầm rầm. . ."

Hỏa Thần giáo bao thuốc nổ lại một lần nữa tại trên tường thành xuống bạo tạc.

Hắc hỏa dược khói đặc nháy mắt bao phủ toàn bộ tường thành, vô số hỏa tiễn hướng về tường thành cuồng xạ, cũng mặc kệ có hay không bắn trúng, tóm lại liền là hỏa lực áp chế.

"Đại quân công kích!"

"Cầm xuống cái này nói tường thành, đem phía trên người phương Đông giết sạch."

Austin Bá tước ra lệnh một tiếng, hắn một vạn đại quân như thủy triều xông ra, hướng về Xuân Hoa quan tường thành cuồng xông.

"Rầm rầm rầm. . ."

Máy ném đá vòng thứ hai bắn ra, bao thuốc nổ lại một lần nữa tại trên tường thành xuống bạo tạc.

Điên cuồng hỏa lực áp chế.

Một vạn đại quân điên cuồng công kích.

Bảo đảm Thẩm Lãng quân đội cũng không dám lại ném lựu đạn.

Một vạn đại quân khoảng cách tường thành càng ngày càng gần, ba trăm mét, hai trăm mét, ba mươi mét.

"Đình chỉ ném, đình chỉ bắn!"

Austin Bá tước hạ lệnh đình chỉ hỏa lực áp chế, lúc này trên tường thành quân coi giữ coi như lấy thêm ra lựu đạn cũng không kịp.

Thành công! Cái này nói ba ngàn mét tường thành hắn đã lấy xuống.

Cứ việc đại quân còn không có leo lên tường thành, nhưng mà Austin Bá tước đã thấy kết quả.

. . .

Một khắc đồng hồ về sau, khói đặc tản đi.

Austin Bá tước đại quân chính thức chiếm lĩnh Xuân Hoa quan, nhưng mà trên tường thành năm trăm quân coi giữ đã không biết tung tích.

Tại trong khói dày đặc bọn hắn toàn diện rút lui, trở về Mộc Lan thành.

Tại Austin Bá tước đẩy ra máy ném đá đối tường thành tiến hành hỏa lực áp chế thời điểm, Trương Xuân Hoa cùng mấy tên tướng lĩnh đã biết, cái này nói thành quan thủ không được.

Ăn hết mình thiệt thòi lớn, nhưng Austin Bá tước vẫn là làm ra chính xác nhất chiến thuật.

Austin. Russo Bá tước đứng tại Xuân Hoa quan trên tường thành, theo địch nhân góc độ nhìn mình quân đội.

Không cách nào tưởng tượng a, chính là một đạo ba ngàn mét tường thành, vậy mà mang đến cho hắn gần một vạn hai ngàn người thương vong.

Hắn năm vạn đại quân chỉ còn lại ba vạn tám.

Điều này không nghi ngờ chút nào là vô cùng thê thảm đau đớn giáo huấn, nhưng hắn lại cũng không nhụt chí, chí ít hắn biết sự mạnh mẽ của kẻ địch.

Biết người biết ta, bách chiến bách thắng.

"Đại quân tiến lên, tiến công người phương Đông Thẩm Lãng Hoàng Hậu thành."

Theo hắn ra lệnh một tiếng, 38,000 đại quân xuyên qua cái này nói thành quan, trùng trùng điệp điệp hướng về Mộc Lan thành tiến quân.

. . .

Mấy canh giờ sau.

Austin Bá tước 38,000 đại quân binh lâm dưới thành.

Lại qua một canh giờ, Đỗ Khắc Bá tước năm vạn đại quân đến đây cùng Austin Bá tước tụ hợp.

Gần chín vạn đại quân đem Mộc Lan thành triệt để vây quanh.

Đỗ Khắc Bá tước không hỏi phát sinh cái gì, càng không có chất vấn Austin Bá tước đến trễ cùng kinh người thương vong, chỉ là tiến lên cùng hắn ôm một cái.

Austin Bá tước nói: "Đỗ Khắc đại nhân, địch nhân so với chúng ta trong tưởng tượng muốn càng thêm cường đại, bọn hắn có được quỷ dị mà cường đại vũ khí bí mật, nhưng mà hết thảy dừng ở đây."

Đỗ Khắc Bá tước đứng tại chỗ cao, nhìn xuống cái này tòa Mộc Lan thành.

"Quả nhiên là một tòa xấu xí thành thị, đâu đâu cũng có chỉnh tề, không có một chút điểm không gian tưởng tượng, nếu như trên thế giới này thành thị đều là dạng này, vậy nên là bực nào không thú vị a." Đỗ Khắc Bá tước cảm khái nói.

Mặt trời chiều ngã về tây.

Mộc Lan thành xác thực lộ ra phi thường thô bỉ, thậm chí yếu ớt.

Bên trong tất cả phòng ở đều là hai tầng lầu nhỏ, chỉnh tề, phảng phất như là phục chế dính dán ra tới.

Mà lại tòa thành thị này lộ ra quá mức trống trải, ròng rã 7,500 mét xung quanh dáng dấp tường thành, nhưng mà bên trong phòng ở nhưng không có biện pháp lấp đầy khoảng trắng.

"Mặc dù xấu xí, nhưng mà rất dễ dàng phục chế, rất dễ dàng khuếch tán, một khi không cẩn thận, dạng này thành thị liền sẽ lan tràn tại chúng ta đại lục phương tây bên trên." Austin Bá tước nói.

"Vàng họa sao?" Đỗ Khắc Bá tước nói: "Ta không cách nào tưởng tượng, một khi dạng này thành thị trải rộng tại thổ địa của chúng ta bên trên, kia là cỡ nào tai nạn, hay là liền mang ý nghĩa nghệ thuật tiêu vong đi."

"Vì lẽ đó, chúng ta muốn triệt để đem tòa thành thị này triệt để xóa đi, tính cả bên trong tất cả mọi người đốt thành tro bụi, ném tới trong biển rộng, hi vọng hải lưu có thể mang theo tro cốt của bọn hắn trở lại phương đông thế giới."

"Phương đông có một câu thành ngữ, lá rụng về cội."

"Vậy chúng ta liền trợ giúp bọn hắn lá rụng về cội đi."

"Ngày mai mặt trời mới mọc dâng lên thời điểm, chúng ta liền chính thức công thành, đem cái này tòa xấu xí thành trì triệt để xóa đi."

"Tốt, Austin Bá tước, căn cứ ngài đoán chừng, chúng ta chín vạn người tiến đánh địch nhân hai ngàn người, sẽ có bao nhiêu thương vong?"

"Một vạn, hoặc là lại nhiều một điểm. Nhưng cho dù chết lại nhiều người đều là đáng giá, bởi vì chúng ta ngăn cản bọn hắn lan tràn, đây là một trận chủng tộc chi chiến."

. . .

Mộc Lan trong thành.

Trương Xuân Hoa, Lan Phong, Hắc Trân Châu, Ngọc La Lan Tứ người ngay tại họp.

"Chúng ta thuốc nổ phi thường cường đại, nhưng mà chúng ta cũng đánh giá thấp địch nhân, một trận chiến này hay là chúng ta thắng không." Trương Xuân Hoa nói.

Hắc Trân Châu nói: "Chúng ta còn có sáu ổ hỏa pháo, mặc dù thuốc nổ còn lại không nhiều, nhưng mà cũng không tính rất ít."

Trương Xuân Hoa nói: "Chúng ta tường thành quá dài, hai ngàn người phòng thủ 7,500 mét tường thành, quá khó. Địch nhân của chúng ta quá nhiều, cũng quá dũng cảm."

Bọn hắn đương nhiên dũng cảm, Austin Bá tước ngay từ đầu cũng không quá để ý một trận chiến này, cho rằng chỉ là chụp chết con ruồi mà thôi, nhưng mà hiện tại đã lên cao đến chủng tộc chi chiến độ cao, dù là chết một vạn người, hai vạn người, Austin Bá tước cũng sẽ đem Mộc Lan trong thành tất cả mọi người chém tận giết tuyệt, hội triệt để san bằng tòa thành thị này.

"Chúng ta đại bác quá ít, mà lại chúng ta thuốc nổ cũng không phải phi thường hợp lý." Trương Xuân Hoa nói: "Tay của chúng ta lôi mạnh phi thường, nhưng mà quá mẫn cảm, không đủ ổn định, cần tiến hành cải tạo."

Trương Xuân Hoa là có quyền lên tiếng, bởi vì nàng là ở đây duy nhất cùng Austin Bá tước giao chiến qua người.

Phương đông võ sĩ đoàn thủ lĩnh Lan Phong nói: "May mắn bệ hạ không ở nơi này, coi như chúng ta chết hết, cũng không có cái gì quan trọng."

Hắc Trân Châu bỗng nhiên một quyền nện xuống nói: "Tử vong mà thôi, lại có gì có thể e ngại."

Lan Phong nói: "Đúng, rất khác nhau chết. Đây là chúng ta Hoàng Hậu thành, coi như chết trận đến người cuối cùng, chúng ta cũng tuyệt không lùi bước nửa bước!"

Đón lấy, Lan Phong hướng về Trương Xuân Hoa nói: "Trương đại nhân, ngài là bệ hạ người tín nhiệm nhất, ngày mai ngài cũng không cần xuất chiến, đóng giữ tại trong phủ thành chủ. Một khi thành phá, ngài liền dẫn bạo phủ thành chủ, đem tất cả tài liệu bí mật, tất cả vũ khí bí mật toàn bộ phá hủy, tuyệt đối không nên rơi vào trong tay của địch nhân."

Trương Xuân Hoa nhún nhún vai nói: "Đương nhiên có thể! Nhưng mà ta nhất định phải nói cho các ngươi biết một việc, các ngươi vị này bệ hạ sáng tạo qua rất nhiều kỳ tích khó mà tin nổi, so đây càng thêm chật vật chiến tranh hắn cũng thắng nổi. Chư vị không cần tuyệt vọng như vậy, phải gìn giữ hi vọng."

Phương đông võ sĩ đoàn thủ lĩnh Lan Phong tướng quân cười nói: "Đương nhiên, tại trong tuyệt vọng tìm kiếm hi vọng. Chuẩn bị tử vong, nhưng mà cũng chờ chờ kỳ tích!"

. . .

Ngày kế tiếp, mặt trời mới mọc dâng lên!

Mộc Lan trong thành hai ngàn quân coi giữ toàn bộ lên thành tường, bình quân một sĩ binh muốn phòng thủ 3.5 gạo (m) tường thành.

Bên ngoài, địch nhân chín vạn đại quân đen nhánh ép một chút, vô biên vô hạn, giống như mây đen áp đỉnh.

Tại chi này cường đại quân đội trước mặt, Mộc Lan thành xác thực lộ ra quá yếu ớt, tường thành cũng lộ ra quá đạm bạc.

Austin Bá tước nói: "Đỗ Khắc Bá tước?"

Đỗ Khắc Bá tước nói: "Hết thảy tuân theo ý chí của ngài."

Vẫn không có lời nói hùng hồn, Austin Bá tước bỗng nhiên rút ra đại kiếm, rống to: "Đại quân công thành, phá hủy phương đông Hoàng Hậu thành, đem bên trong tất cả mọi người chém tận giết tuyệt, một tên cũng không để lại."

Mộc Lan thành đại quyết chiến chính thức bộc phát!

. . .

Cùng lúc đó!

Bích Triều bán đảo bắc bộ mặt đất bắt đầu run rẩy, liền phảng phất phát sinh địa chấn.

Vô số chim thú đầu tiên là giật mình, không khỏi hướng về phía bắc nhìn lại, sau đó chim chóc dồn dập bay lên, thú nhỏ dồn dập chạy trốn.

Sau một lát!

Theo phía bắc trên đường chân trời, xuất hiện một điểm đen, hai cái, ba cái. . .

Mấy trăm, mấy ngàn cái. . .

Thẩm Lãng trở về.

Hắn suất lĩnh lấy tám ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ, cưỡi cao lớn chiến mã lao nhanh mà xuống.

Mặc dù chỉ có tám ngàn người, nhưng là phương tây thế giới cường đại nhất chiến sĩ.

Mãi mãi cũng không có bị chinh phục qua, tiếp cận nhất thượng cổ nhân loại huyết mạch Amazon nữ chiến sĩ.

Tám ngàn cường đại nhất nữ kỵ sĩ, giống như nộ trào đồng dạng càn quét xuôi nam.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 433: : Tồi Khô Lạp Hủ! Hoàn Toàn Thắng Lợi!

Mộc Lan thành!

Chỉ có sáu ổ hỏa pháo cũng không có tham chiến, bởi vì lo lắng để lộ bí mật bị người mô phỏng.

Đối với một trận chiến này Mộc Lan thành bên trong mấy người thủ lĩnh cũng phi thường bi quan, cũng chuẩn bị cùng thành cùng tồn vong.

Một khi thành phá, Trương Xuân Hoa liền sẽ dẫn bạo còn lại tất cả thuốc nổ, đem tất cả quan trọng vật tư, tài liệu bí mật toàn bộ nổ nát.

Nhưng đại bác không có sử dụng, máy bắn đá loại lớn lại là có, ròng rã hai mươi cỗ máy bắn đá loại lớn.

Loại này máy bắn đá loại lớn thực sự quá lớn, Mộc Lan thành tường thành là không bỏ xuống được, vì lẽ đó phải đặt ở tường thành về sau, dù sao là ném bắn, dễ như trở bàn tay liền có thể vượt qua tường thành.

Mỗi một bộ máy bắn đá loại lớn chí ít cần mười mấy người thao tác, Thẩm Lãng dưới trướng hai ngàn tên võ sĩ thực sự quá quý giá, vì lẽ đó liền vận dụng nô lệ thao tác những thứ này máy ném đá, mỗi một cái máy ném đá điều động một tên binh lính quản lý là được.

Những thứ này nô lệ là sẽ không vì chủ nhân mà chiến, nhưng thao túng máy ném đá đối bọn hắn tới nói cũng giống như công tác. Mà lại mỗi một cái cũng giống như người máy, cẩn thận dựa theo mệnh lệnh tiến hành.

"Thả thả thả. . ."

Theo ra lệnh một tiếng, Đỗ Khắc Bá tước cùng Austin Bá tước cộng lại ba mươi mấy trận máy ném đá bắt đầu phát uy.

Mấy chục cân bao thuốc nổ điên cuồng hướng lấy Mộc Lan thành bay tới.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Trong chốc lát, Mộc Lan thành hai mặt tường thành lại một lần nữa bị hắc hỏa dược khói đặc bao phủ.

Cái này không sai biệt lắm là chân chính điên cuồng công kích.

Toàn bộ mặt đất cũng tại kịch liệt run rẩy, khói đặc cơ hồ che khuất toàn bộ bầu trời mặt trời.

Mộc Lan thành trên tường quân coi giữ, toàn bộ nằm ở lỗ châu mai về sau tránh né , chờ đợi lấy địch nhân điên cuồng công kích kết thúc.

Thực ra Mộc Lan thành máy bắn đá loại lớn lực sát thương càng lớn, có thể ném đến càng xa, nhưng lại không có khai hỏa.

Bởi vì loại này ném bắn quá mù quáng, cần tại địch nhân đại quy mô công thành thời điểm tại khai hỏa, như thế có thể tạo thành to lớn sát thương.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Lần này Hỏa Thần giáo mang tới hắc hỏa dược số lượng xác thực kinh người, ước chừng vượt qua mấy chục tấn còn chưa hết, chế tạo ra bao thuốc nổ ròng rã hai ba ngàn cái.

Một trận này điên cuồng công kích, thật liền phảng phất không có kết thúc.

Cũng thật là tuyệt đối hỏa lực áp chế.

Những thứ này máy ném đá chính xác rất kém cỏi, cơ hồ có một nửa trực tiếp nện ở trên tường thành bắn ngược về bên ngoài trên mặt đất. Còn có ba thành bay thẳng đến tường thành bên trong, chân chính có thể ném đến trên tường thành nổ tung, mỗi một vòng không đủ một cái.

Nhưng mà tại loại này điên cuồng công kích phía dưới, chiến quả vẫn là xa xa so tại Xuân Hoa quan thời điểm lớn hơn.

Mấy chục cân hắc hỏa dược bao là nổ bất động sâu hơn một thước tường thành, chỉ khi nào ném đến tường thành bên trong, lại có thể đem phòng ở nổ sập, hoặc là tại mặt đất nổ tung một cái động lớn.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Địch nhân hỏa tiễn xe lại một lần nữa trình diễn kinh diễm một màn.

Chỉ bất quá lần này không còn bắn không, xẹt qua thật dài vết tích, trực tiếp bắn vào đến Mộc Lan thành bên trong, vậy mà tạo thành thương vong.

Mấy ngàn cây hỏa tiễn, bắn giết mười mấy tên nô lệ.

Bây giờ khai chiến, tuyệt đại bộ phận nô lệ cũng ngồi xổm ở bên trong phòng ốc bên trong lẳng lặng chờ đợi chiến đấu kết thúc.

Một khi ngoài thành địch nhân chiến thắng, đối với bọn hắn tới nói cũng không có cái gì, nhiều lắm thì đổi một cái chủ nhân mà thôi.

Muốn để bọn hắn vì Mộc Lan thành mà chiến, đây là không thể nào.

Đương nhiên, tất cả nô lệ cũng cảm thấy tại Hoàng Hậu thành bên trong trôi qua phi thường tốt, chí ít so những nô lệ khác chủ nơi đó thật nhiều. Công việc hàng ngày lượng rất lớn, nhưng ít ra không nguy hiểm đến tính mạng, chí ít có thể có cơm ăn, hơn nữa còn ăn đến không sai, còn có rộng lớn giường ngủ, thậm chí còn có y phục mặc, mấu chốt nhất là không bị đánh.

Mà lại chủ nhân còn giống như đặc xá bọn hắn thân phận làm nô lệ.

Bất quá, bọn hắn là nô lệ, làm việc nô lệ, là sẽ không vì chủ nhân mà chiến.

Có mấy chi hỏa tiễn phảng phất mọc ra mắt, trực tiếp bắn vào cửa sổ, ở trong đó lít nha lít nhít đều là nô lệ, lập tức liền bị bắn giết mười mấy tên.

Nhưng mà, chung quanh nô lệ chỉ là kinh ngạc một cái, sau đó tiếp tục ngồi xổm ở nơi đó không nhúc nhích, không có chạy, cũng không có đi cứu chữa bị bắn giết nô lệ, lộ ra chết lặng kinh khủng.

. . .

Ròng rã nửa canh giờ điên cuồng công kích, cuối cùng kết thúc.

Austin Bá tước cùng Đỗ Khắc Bá tước đại quân chí ít hướng về Mộc Lan ném hơn 1,000 cái bao thuốc nổ.

Thực ra bao thuốc nổ còn không có dùng xong, nhưng mà máy ném đá toàn bộ hư mất, thực sự không thể thừa nhận cao cường như vậy độ chiến đấu.

Chí ít mắt thường bên trên nhìn lại, Mộc Lan thành phi thường thảm, toàn bộ tường thành đâu đâu cũng có đen như mực, trong thành tới gần tường thành phòng ở rất nhiều cũng biến thành phế tích, ít nhất bị nổ nát trên trăm gian.

Mà lại tại loại này điên cuồng công kích phía dưới, sâu hơn một thước kiên cố tường thành cũng rốt cục bị hao tổn, sống sờ sờ bị tạc ra bốn năm cái lỗ hổng khe hở.

Đương nhiên, cũng không phải là hoàn toàn nổ tung miệng lớn, mà là cạnh góc bị tạc mở khe.

Hơn một ngàn bao thuốc nổ, chân chính rơi vào trên tường thành bạo tạc cũng chỉ có chính là hai ba mươi cái, nhưng cũng vẫn như cũ tạo thành nhân viên thương vong.

Thẩm Lãng dưới trướng hơn hai ngàn tên quân đội, bị tạc chết hai mươi mấy người, nổ tổn thương gần hai trăm người.

Austin Bá tước cùng Đỗ Khắc Bá tước liếc nhau.

"Công thành!"

"Công thành!"

Theo hai cái Bá tước đại nhân ra lệnh một tiếng, hai vạn đại quân như thủy triều hướng về hai mặt trên tường thành cuồng xông mà đi.

"Vì đế quốc, vì Dibos đại công tước."

"Vì Sauron đại đế, giết sạch người phương Đông!"

Hai vạn đại quân mang theo đặc thù tiết tấu, công kích tốc độ càng lúc càng nhanh.

Khoảng cách Mộc Lan thành tường càng ngày càng gần, tiến vào bốn trăm mét, ba trăm mét.

Mà lúc này đây!

Mộc Lan thành thành phố mười tám cỗ máy ném đá rốt cục phát uy (mặt khác hai cỗ tại vừa rồi địch nhân điên cuồng công kích bên trong bị phá hủy).

"Chuẩn bị, châm lửa!"

"Thả, thả, thả. . ."

Theo ra lệnh một tiếng, một trận phích lịch đồng dạng tiếng vang.

Cái này đến cái khác to lớn túi thuốc nổ bỗng nhiên bị ném đi ra, mỗi một cái bao thuốc nổ vượt qua năm mươi mấy cân.

Toàn bộ là dùng a-mi-ăng bao vải bao lấy, dạng này ngăn chặn phòng cháy. Mỗi một cái bao thuốc nổ bên trong có hai mươi lăm cân thuốc nổ, còn có hai mươi lăm mảnh đạn, vượt qua mấy trăm phiến nhiều.

Cái này to lớn bao thuốc nổ tại không trung xẹt qua một đường vòng cung, vượt qua tường thành, hung hăng nhập vào địch nhân công kích trong đại quân.

Sau đó. . .

Chân chính kinh thiên động địa bạo tạc, lại một lần nữa phát sinh.

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Vừa mới bình tĩnh trở lại đại địa, lại một lần nữa run rẩy kịch liệt.

Cái này uy lực nhưng so sánh tay Lôi Đại nhiều lắm nhiều lắm.

25 cân TNT, tăng thêm 25 cân mảnh đạn, cái này uy lực có thể đem một tòa lầu nhỏ san thành bình địa.

Tại bạo tạc bán kính bên trong ba mươi mét bên trong, cơ hồ đều là tử vong khu vực.

Máu tươi chi hoa lại một lần nữa nở rộ.

Vô số địch nhân binh sĩ lại một lần nữa bị tạc nát, nổ bay.

Mộc Lan thành bên trong một vòng này máy ném đá công kích, trọn vẹn nổ chết vài trăm người nhiều.

Đứng tại chỗ cao Austin Bá tước cùng Đỗ Khắc Bá tước nhìn thấy một màn này, gương mặt chỉ là có chút run rẩy một cái.

Bọn hắn đã ngờ tới hôm nay một trận chiến này thương vong sẽ rất lớn, nhưng hết thảy đều là đáng giá, bởi vì đây là chủng tộc chi chiến.

Hôm nay nếu không đem đám này người phương Đông tiêu diệt, như vậy thế lực của hắn rất nhanh liền hội lan tràn ra.

Cứ việc phi thường thảm liệt, nhưng mà chiến đấu kết quả là sẽ không cải biến.

Người phương Đông Hoàng Hậu thành hủy diệt, đã trở thành kết cục đã định.

. . .

Bích Triều bán đảo phía bắc.

Thẩm Lãng suất lĩnh tám ngàn Amazon kỵ sĩ như thủy triều xuôi nam, tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Amazon đảo quả nhiên là đặc thù, chẳng những người huyết mạch tiếp cận với thượng cổ nhân loại, thậm chí chiến mã cũng là như thế.

Amazon chiến mã mặc kệ là cái đầu vẫn là tốc độ, cũng viễn siêu thế giới bên ngoài chiến mã, chiều cao của nó ước chừng tại hai mét bảy tám tả hữu, thể trọng vượt qua 1.5 tấn.

Dạng này hình thể chiến mã đã là tuyệt đối quái vật khổng lồ, thậm chí vượt qua trên Địa Cầu Charles ngựa.

Charles ngựa trên chiến trường không thích hợp, càng thích hợp dùng để vận chuyển. Nhưng mà Amazon chiến mã trên chiến trường lại là kinh người bưu hãn, bọn chúng có được cường hãn xương cốt, kinh người công kích tốc độ.

Thế giới này bình thường chiến mã công kích tốc độ cũng chính là một giây đồng hồ 15 gạo (m) mà thôi, mà Amazon chiến mã một giây đồng hồ công kích tốc độ có thể đạt tới kinh người 25 gạo (m) trở lên.

Coi như bọn chúng trên lưng chở đi hai người, hơn nữa còn trang bị thiết giáp, cũng vẫn như cũ có được tốc độ kinh người.

Loại này trọng tải, loại này công kích tốc độ, quả thực liền là tồi khô lạp hủ. Đại khái mặc kệ là cái gì quân trận, dễ như trở bàn tay liền có thể xé mở.

Đương nhiên, mạnh mẽ như vậy Amazon chiến mã số lượng là không nhiều, lần này Edda nữ vương cho Thẩm Lãng tám ngàn võ sĩ, nhưng cũng chỉ có bốn ngàn con chiến mã, những thứ này chiến mã ròng rã vận dụng mấy trăm chiếc thuyền biển vận chuyển.

Lúc này, Xuân Hoa quan sáu dặm tường thành đã rơi vào trong tay địch nhân, Austin Bá tước đại quân xuôi nam tiến công Mộc Lan thành, lưu lại hai ngàn người phòng thủ Xuân Hoa quan, chủ yếu là vì phỏng chế Mộc Lan thành bên trong người phương Đông chạy trốn.

Lúc này phòng thủ Xuân Hoa quan tường thành chính là một tên Thiên hộ, hắn là Dibos Công tước người hầu xuất thân, là một tên phi thường xuất sắc võ sĩ, tên của hắn gọi Buck.

Buck gia tộc đời đời kiếp kiếp là Russo gia tộc phong thần, cũng là quý tộc xuất thân, chỉ bất quá hắn không phải con trai trưởng, không cách nào kế thừa tước vị, vì lẽ đó từ nhỏ tại Dibos Công tước bên người, trở thành nàng người hầu võ sĩ.

Chẳng những như thế, hắn lớn lên còn cực kỳ anh tuấn, bất kể có phải hay không là thừa nhận, nội tâm của hắn bên trong đều muốn cùng Dibos Công tước phát sinh một chút cái gì, dù là hắn biết cưới không cái này cao quý nữ nhân, nhưng mà làm tình nhân cũng là có thể.

Đương nhiên hắn không thành công, Tây Luân vương triều quý tộc sinh hoạt cá nhân cũng rất hỗn loạn, Dibos mặc dù có được tuyệt mỹ khuôn mặt, nóng bỏng dáng người, nhưng mà đối chuyện nam nữ cũng không thích.

Đương nhiên đối mặt Buck nịnh nọt Dibos cũng không có dành cho trừng phạt, ngược lại nhường hắn tiến vào trong quân.

Lúc này, vị này Buck Thiên hộ ngay tại oán trách Austin Bá tước, vì sao đem hắn đóng giữ ở đây, vì sao không mang theo hắn đi tiến đánh Mộc Lan thành, hắn muốn đi đem nơi đó người phương Đông mỗi một cái cũng rút gân lột da, nghiền xương thành tro.

Hắn hận mỗi một cái người phương Đông.

Bởi vì Thẩm Lãng ngủ qua nữ nhân của hắn Dibos Công tước, cứ việc đây là vì hiến tế. Nhưng mà tại Buck trong mắt, Thẩm

Lãng cái này ti tiện người phương Đông coi như bị thiêu chết một vạn lần, cũng không xứng nhiễm Dibos Công tước nửa cái ngón tay.

Nơi này đã không có tình hình chiến đấu, Buck Thiên hộ có thể an tâm nghỉ ngơi, tại Xuân Hoa quan trong lô cốt, hắn đóng kín cửa, cởi xuống mình khôi giáp, trong đầu tưởng tượng lấy Dibos Công tước khuôn mặt, bắt đầu tiến hành một loại nào đó không thể cho ai biết sự tình.

"Dibos Công tước, ta muốn ngươi."

"Nữ chủ nhân, ta sẽ để cho ngươi chết đi sống lại, ngươi có lẽ nhường ta chứng minh một điểm này."

Mà liền tại lúc này, bỗng nhiên trên mặt bàn cái chén bắt đầu run rẩy.

Đây là làm sao? Địa chấn sao?

"Phanh phanh phanh. . ."

Mặt đất chấn động càng ngày càng lợi hại.

"Phanh. . ." Lô cốt cửa bỗng nhiên bị phá tan, xông tới chính là phó Thiên hộ, hắn kinh ngạc nhìn qua Thiên hộ đại nhân, còn có trước mặt hắn cái kia chân dung, tranh này giống bên trên nữ nhân là ai vậy?

Bất quá cái này phó Thiên hộ cũng không có biểu hiện được ngạc nhiên, bởi vì trong quân đội loại chuyện này là cực kỳ thường gặp, thậm chí càng quá đáng cũng có.

"Thiên hộ đại nhân, có địch nhân!"

. . .

Buck Thiên hộ suất lĩnh lấy hai ngàn tên võ sĩ toàn bộ leo lên

Xuân Hoa quan sáu dặm tường thành, ngắm nhìn phương bắc.

Một cái bóng đen, hai cái bóng đen, một đoàn bóng đen.

Xuân Hoa quan trên tường thành địch nhân còn thấy không đủ rõ ràng, đỉnh núi trạm gác bên trên võ sĩ liền nhìn càng thêm rõ ràng.

Tám ngàn tên Amazon võ sĩ, hai người một ngựa, rải trên mặt đất vô biên vô hạn.

Giống như thủy triều càn quét mà xuống.

"Ô ô ô. . ."

"Địch tập, địch tập. . ."

"Chuẩn bị tác chiến, chuẩn bị tác chiến!"

Khoảng cách Xuân Hoa quan tường thành còn có hai ngàn mét thời điểm, bốn ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ theo trên chiến mã nhảy xuống, mở ra hai đầu đôi chân dài hướng về tường thành cuồng xông.

Không nghỉ ngơi, không tập kết bày trận, trực tiếp công thành!

Mà lại kinh người là, các nàng không cưỡi ngựa dùng hai chân lao nhanh, tốc độ vậy mà cũng không chậm bao nhiêu.

Cái này công kích tốc độ, quả thực không gì so sánh nổi.

Mà lại các nàng công kích không cao hô khẩu hiệu, liền là lao nhanh.

Lúc này, sơn cốc Xuân Hoa quan trên tường thành quân địch rốt cục thấy rõ ràng.

"Amazon nữ chiến sĩ? Cái này, cái này sao có thể?"

"Dựa theo tổ huấn, Amazon nữ chiến sĩ không phải là không thể rời đi quốc thổ nửa bước sao?"

"Các nàng tại sao lại xuất hiện ở đây a?"

Nói lên Amazon nữ chiến sĩ, Buck Thiên hộ cũng tràn ngập phẫn nộ cùng sỉ nhục, bởi vì hắn đi tham gia qua ba lần sinh sôi lễ, kết quả cũng trống trơn mà về, không có bất kỳ cái gì Amazon nữ chiến sĩ chọn trúng hắn.

"Chuẩn bị!"

"Bắn tên!"

Theo Buck Thiên hộ ra lệnh một tiếng, trên tường thành hai ngàn tên quân địch bắt đầu bắn tên.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Chiến quả là không!

Hai ngàn người mưa tên mật độ xác thực không đủ, mà lại Amazon nữ chiến sĩ tốc độ thực sự là quá nhanh, mỗi giây tốc độ vượt qua mười mấy mét, trừ phi là Thần Tiễn Thủ, nếu không muốn bắn trúng loại di động cao tốc này mục tiêu là khả năng không lớn.

Mà lại coi như có thể bắn trúng cũng không có chút ý nghĩa nào, Amazon nữ chiến sĩ tiếp cận thượng cổ nhân loại, có thể dễ như trở bàn tay dùng tấm thuẫn đỡ kiếm.

Vẻn vẹn mấy chục giây.

Bốn ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ liền vọt tới dưới tường thành.

Thành này tường mặc dù không cao, nhưng mà cũng có chừng năm mét, các nàng không có bất kỳ cái gì thang công thành, thậm chí liền dây thừng cũng không có.

Nhưng mà tiếp xuống một màn này, không chỉ là Buck Thiên hộ, liền Thẩm Lãng cũng triệt để kinh sợ.

Ta. . . Trời ạ, mạnh như vậy?

Sa Man tộc võ sĩ có thể dùng dây thừng câu leo lên tường thành, thậm chí tay không leo lên, thứ hai Niết Bàn quân cũng có thể.

Nhưng mà đám này Amazon nữ chiến sĩ, thậm chí không cần leo lên.

Trực tiếp trên mặt đất gia tốc công kích, sau đó trực tiếp cứ như vậy nghiêng xông lên tường thành.

Liền như là hoa lệ nhất chạy khốc đồng dạng, hai chân nhanh chóng giẫm lên thẳng tắp tường thành cuồng vọt lên, cuối cùng hai tay một đáp, trực tiếp liền nhảy lên đầu tường.

Đây vẫn chỉ là bình thường Amazon nữ chiến sĩ thủ đoạn, càng khoa trương hơn là mấy cái Amazon nữ tướng, trực tiếp liền bỗng nhiên bắn ra nhảy, nhảy lên cao năm mét tường thành.

Đương nhiên, một điểm này Mộc Lan bảo bối cũng có thể làm được.

Thế nhưng là, mấy chục tên Amazon nữ tướng cũng có thể làm đến.

Vì lẽ đó cơ hồ vài giây đồng hồ thời gian bên trong, mấy ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ dồn dập nhảy lên tường thành.

Buck Thiên hộ cao giọng nói: "Rút kiếm, giết địch, giết địch!"

"Bạch!"

Hắn lời còn chưa nói hết, toàn bộ thân thể liền bị đánh thành hai nửa.

Một tên Amazon nữ tướng bỗng nhiên nhảy lên tường thành về sau, thuận tiện một đao chém xuống, hơn một trăm cân chiến đao, trực tiếp đem người bổ ra hai nửa.

"Bá, bá, bá. . ."

Giơ tay chém xuống.

Mấy phút sau, chiến đấu kết thúc!

Chiếm lĩnh Xuân Hoa quan hai ngàn tên quân địch, bị giết đến sạch sẽ, toàn bộ cũng chết không toàn thây.

Amazon nữ chiến sĩ hạ thủ quá ác, hoặc là chém đầu, hoặc là lưng mỏi chặt đứt, hoặc là từ đó bổ ra.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Có người mở Xuân Hoa quan cửa thành.

Amazon chiến mã như thủy triều theo cái này cửa thành trào lên, tiếp tục chạy như điên xuôi nam.

Mà đại đa số Amazon nữ chiến sĩ, không đi cửa thành, trực tiếp lao nhanh nhảy lên tường thành, sau đó lại theo cao năm mét tường thành nhảy xuống.

Toàn bộ động tác nước chảy mây trôi.

Cái này tòa sáu dặm dáng dấp tường thành, còn có hai ngàn quân coi giữ, đối Amazon nữ chiến sĩ ngăn cản thời gian không cao hơn nửa khắc đồng hồ.

Thẩm Lãng sợ hãi than nói: "Quá mạnh, quá mạnh."

Dora công chúa nói: "Thẩm Lãng các hạ, ta biết ngươi cực kỳ kích động, nhưng mà mời ngươi có thể hay không đừng đỉnh ta. Ngươi còn như vậy, ta muốn cân nhắc mặc vào bạc hông giáp."

Thẩm Lãng nói: "Đừng, đừng, bạc hông giáp biên giới cứng rắn sắc bén, hội cắt tổn thương bắp đùi của ngươi."

Dora công chúa nói: "Tay của ngươi lại không theo trên đùi của ta rời đi, ta chỉ sợ ta kiếm hội cắt mất ngón tay của ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Dora, ngươi không có trước kia đáng yêu, trước kia ngươi còn chủ động sờ ta."

Dora công chúa nói: "Khi đó ngươi là nữ nhân, Long Na Na tiểu thư."

Thẩm Lãng lúc đầu muốn nói, ngươi có thể đem ta xem như nữ nhân, nhưng sợ vạn nhất nói ra, đối phương thật một kiếm đem hắn biến thành nữ nhân liền thảm.

Xông qua Xuân Hoa quan tường thành, Thẩm Lãng hạ lệnh: "Lưu lại tám trăm người thủ cái này đạo thành quan, đoạn tuyệt địch nhân chạy trốn con đường. Còn lại 7,200 người, tốc độ cao nhất xuôi nam, cứu vớt Hoàng Hậu thành."

Theo Thẩm Lãng mệnh lệnh, 7,200 tên Amazon nữ chiến sĩ gia tốc xuôi nam.

Càng thêm giống như là sóng dữ triều dâng.

. . .

Mộc Lan thành hạ chiến đấu, đã tiếp tục một cái nửa canh giờ.

So với trong tưởng tượng càng thêm thảm liệt.

Austin Bá tước vốn cho rằng thương vong hội tại một vạn năm tả hữu, nhưng mà khai chiến ba giờ sau, thương vong liền đã vượt qua cái số này.

Đám này người phương Đông lôi đình chi nộ vũ khí quá cường đại.

Quả thực là Tử thần, quả thực là sinh mệnh người thu hoạch.

Tường thành bên ngoài trên mặt đất, đã bị nổ ra mấy trăm hố to, bên trong lít nha lít nhít đều là thi thể, thậm chí có rất nhiều thi thể là không trọn vẹn.

Máu tươi triệt để nhuộm đỏ đại địa.

Đại quân cố gắng xây xong mười mấy trận máy ném đá về sau, lại một lần nữa đối trên đầu thành tiến hành hỏa lực áp chế.

Nhưng mà đám này người phương Đông quân coi giữ vẫn như cũ mạo hiểm sử dụng hội bạo tạc cục sắt, lại một lần nữa đối Austin cùng Đỗ Khắc Bá tước quân đội tiến hành đồ sát.

Nhưng mà ngoài ý muốn vẫn là liên tiếp phát sinh, chí ít có mấy chục viên lựu đạn tại Mộc Lan thành quân coi giữ bên trong bạo tạc. Hậu quả thật sự là thảm liệt cực hạn lần lượt cộng lại vượt qua hai trăm người một nhà bị tạc chết, thậm chí tường thành cũng bị tạc mở mấy cái cự đại khe.

Đây là một trận chủng tộc chi chiến, vinh dự chi chiến.

Song phương quân đội cũng biểu hiện ra không gì so sánh nổi ý chí chiến đấu, dù là thương vong vượt qua đường ranh giới, cũng vẫn như cũ sĩ khí như hồng.

Tại hỏa lực áp chế xuống, Austin Bá tước cùng Đỗ Khắc Bá tước đại quân lại một lần nữa phóng tới tường thành.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Trên mặt đất đâu đâu cũng có bạo tạc, nhưng mà càng ngày càng thưa thớt.

Bởi vì trong thành máy ném đá đã cơ hồ toàn bộ hư hao, chí ít tại một hai canh giờ bên trong không cách nào lại khai hỏa.

Mà lại chứa đựng thuốc nổ cũng muốn dùng xong.

Nguyên bản hơn hai ngàn tên quân coi giữ, lúc này còn lại không đủ một ngàn bốn.

Nhưng mà trên tường thành còn có công thành vật tư, còn có gỗ lăn, còn có tảng đá, còn có thể tiêu diệt địch nhân.

Phương đông kỵ sĩ đoàn thủ lĩnh Lan Phong tướng quân rút ra đại kiếm quát: "Bởi vì bệ hạ anh minh thần võ, cho nên chúng ta có cường đại vũ khí mới. Nhưng mà hiện tại vũ khí mới dùng xong, chúng ta muốn thực hiện một cái chiến sĩ sứ mệnh."

"Thề sống chết bảo vệ Hoàng Hậu thành!"

"Cùng Hoàng Hậu thành cùng tồn vong!"

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Austin Bá tước cùng Đỗ Khắc Bá tước đứng tại chỗ cao nhìn thấy một màn này, chậm rãi nói: "Thật sự là dũng cảm quân đội."

"Đúng vậy a!" Đỗ Khắc Bá tước nói: "Nhưng càng hăng dám vượt là đáng chết, chiến đấu phải kết thúc."

"Đúng vậy a, phải kết thúc!"

"Thương vong của chúng ta đã vượt qua hai vạn đi, bất quá không quan trọng!"

"Ô ô ô. . ."

Theo tiếng kèn vang lên.

Vòng thứ tư công thành chiến lại một lần nữa bộc phát.

Austin cùng Đỗ Khắc Bá tước hai vạn đại quân, lại một lần nữa điên cuồng phóng tới Mộc Lan thành.

Lần này, bọn hắn tương đối thuận lợi vọt tới dưới tường thành, bởi vì trong thành máy ném đá tịt ngòi, quân coi giữ lựu đạn cũng cơ hồ dùng xong.

"Phanh phanh phanh. . ."

Vô số thang công thành, bỗng nhiên gác ở trên tường thành, vô số quân địch con kiến trèo lên trên.

Trên tường thành gỗ lăn dồn dập mà xuống.

Quân coi giữ giơ lên từng khối cự thạch, liều mạng nện xuống tới.

Lúc này lựu đạn đã rất quý giá, nhất định phải chọn trúng địch nhân dầy đặc nhất địa phương, bỗng nhiên đập xuống.

"Oanh. . ." Lập tức có thể mang đi mười mấy hai mươi cái nhân mạng.

Toàn bộ chiến đấu tiến vào cực kỳ gay cấn trạng thái!

"Chết, chết, chết!"

"Giết, giết, giết!"

. . .

Nghe bên ngoài thanh âm điếc tai nhức óc, trong phủ thành chủ Trương Xuân Hoa uống một ngụm rượu ngon.

Lúc này toàn bộ phủ thành chủ hạ chôn mấy trăm cân thuốc nổ, còn có vô số hắc hỏa dược, vô số cá dầu, vô số axit sunfuric, còn có vô số kể tài liệu bí mật.

Chỉ cần thành phá, địch nhân liền sẽ tràn vào cái này tòa thành chủ phủ bên trong.

Sau đó, nàng liền sẽ triệt để dẫn bạo toàn bộ phủ thành chủ, đem hết thảy tất cả bí mật cho một mồi lửa, thuận tiện lôi kéo mấy trăm tên địch nhân chôn cùng.

Nàng hôm nay mặc lộng lẫy váy, thậm chí còn cố ý đem ở ngực hướng xuống kéo kéo, dù sao chỉ có một mình nàng mèo khen mèo dài đuôi.

Câu loại vật này, lách vào lách vào vẫn phải có.

Nàng nghe bên ngoài tiếng chém giết, biết thời khắc cuối cùng lập tức liền muốn tới.

Nhiều nhất còn có nửa giờ, cái này tòa Mộc Lan thành liền bị công hãm.

Đến lúc đó, nàng liền muốn cùng toàn bộ phủ thành chủ đồng dạng tan thành mây khói.

Nàng thật không cam tâm.

Uống một ngụm lại một cái rượu ngon.

Ta không tin, ta tuyệt đối không tin sẽ là kết quả này.

Trước đó càng kém cục diện, Thẩm Lãng đều có thể nghịch chuyển, chẳng lẽ lần này liền muốn diệt vong sao?

Thẩm Lãng, tòa thành thị này là dùng thê tử ngươi mệnh danh a.

Dùng ta mệnh danh thành quan rơi vào tay giặc không sao, nhưng mà Hoàng Hậu thành rơi vào tay giặc, tại sao có thể?

Chẳng lẽ ngươi lại muốn bắt đầu từ số không sao?

Nếu như ngươi muốn trình diễn cái gì kỳ tích, liền mẹ hắn tranh thủ thời gian a, nếu như ngươi dám lên diễn cái gì cuối cùng một phút nghĩ cách cứu viện, lão nương liền đem nước tiểu giội tại ngươi trên mặt, cam đoan vẫn là nóng.

Mà vừa lúc này.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Toàn bộ mặt đất bắt đầu run rẩy, không phải loại kia bạo tạc run rẩy, mà là phảng phất nhỏ địa chấn như thế run rẩy.

Nàng giật mình, vui mừng, bỗng nhiên dọc theo bậc thang trèo lên trên.

Phủ thành chủ có bốn tầng, không sai biệt lắm là cao nhất, nàng ăn mặc lộng lẫy váy sam, trực tiếp leo đến phủ thành chủ đỉnh cao nhất, hướng về phía bắc nhìn ra xa.

Sau đó, sau đó nhìn thấy phía bắc triều dâng mãnh liệt mà xuống!

Thẩm Lãng tới!

Mang theo một chi kinh diễm tuyệt luân quân đoàn hướng về Mộc Lan thành vọt tới.

. . .

Đứng tại chỗ cao Austin Bá tước, Đỗ Khắc Bá tước sớm hơn nhìn thấy.

Hai người bọn họ sắc mặt trắng bệch, cơ hồ hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình.

Đây, đây là Amazon nữ chiến sĩ?

Cái này sao có thể?

Từ ngàn năm nay, không có bất kỳ người nào có thể chinh phục Amazon bộ lạc, liền Tây Luân vương triều cũng làm không được.

Thẩm Lãng vì sao có thể?

Đây là bao nhiêu Amazon quân đoàn? Năm ngàn người? Bảy ngàn người?

Hắn dựa vào cái gì có thể có được Amazon quân đoàn hiệu trung?

Amazon nữ chiến sĩ cường đại, Đỗ Khắc Bá tước cùng Austin Bá tước lại hiểu bất quá.

Đây quả thực là lôi đình, liền là phong bạo.

Lúc này hơn một vạn người công thành, trong tay hai người còn có bốn vạn đại quân.

"Bày trận, bày trận!"

"Nghênh địch, nghênh địch. . ."

"Tấm thuẫn trận, trường thương trận!"

Theo hai cái Bá tước mệnh lệnh, bốn vạn đại quân nhanh chóng bày trận, chuyển biến phương hướng đối mặt phương bắc.

Bốn vạn người đại quân, phảng phất biến thành xác rùa đen.

Mấy ngàn to lớn tấm thuẫn, tạo dựng trở thành lâm thời sắt thép tường thành.

"Hô hô hô hô hô. . ."

Mỗi một tên lính, thở hồng hộc.

Nghe nói Amazon nữ chiến sĩ phi thường cường đại, hôm nay ta ngược lại muốn xem xem, các ngươi mấy ngàn người chẳng lẽ có thể đánh thắng chúng ta mấy vạn người sao?

"Tới đi, tới đi!"

Từ không trung nhìn xuống xuống dưới.

Austin cùng Đỗ Khắc Bá tước bốn vạn đại quân tạo thành mười cái phương trận, kéo dài vài dặm, giống như sắt thép hàng ngũ.

Mà bảy ngàn Amazon nữ chiến sĩ, giống như thủy triều, nhanh chóng càn quét mà xuống.

Dora công chúa không hiểu hưng phấn lên.

Nàng yêu nhất chiến đấu, nhất là địch nhân càng nhiều càng tốt, càng cường đại càng tốt.

"Gia tốc, gia tốc, gia tốc. . ."

Amazon nữ chiến sĩ dưới hông chiến mã, cũng không hiểu hưng phấn lên.

Nguyên bản tốc độ liền đã rất nhanh, lúc này vậy mà lại một lần nữa gia tốc, nháy mắt công kích tốc độ đạt tới kinh người hai mươi lăm mét mỗi giây.

Cái tốc độ này, đã là giống như chín mươi cây số ô tô.

Công kích, công kích, công kích!

Amazon kỵ binh khoảng cách địch nhân bốn vạn đại quân hàng ngũ càng ngày càng gần.

Ba trăm mét.

Hai trăm mét.

Một trăm mét!

Giữa thiên địa, lâm vào ngắn ngủi yên tĩnh.

Sau đó. . .

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Hai nhánh quân đội nháy mắt va chạm vào nhau.

Không có bất kỳ cái gì lo lắng.

Trực tiếp liền là tồi khô lạp hủ.

Amazon quân đoàn dễ như trở bàn tay xé mở địch nhân bốn vạn đại quân sắt thép hàng ngũ.

Sau đó liền là điên cuồng chà đạp.

Điên cuồng đồ sát.

Điên cuồng nghiền ép!

Amazon kỵ binh những nơi đi qua, đều thành thịt nát!

Hoàn toàn thắng lợi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 434: : Đại Chiến Kết Thúc! Toàn Quân Bị Diệt! Nhục Nhã Dibos

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Mộc Lan thành lên từng đợt hô to, sĩ khí trùng thiên.

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung Mộc Lan thành quân coi giữ rung động cùng kinh hỉ.

Bệ hạ của bọn hắn vậy mà thật trở về, vậy mà thật trình diễn kỳ tích, cứu vãn toàn bộ Hoàng Hậu thành.

Sau đó, nhiệt huyết sôi trào bọn hắn càng thêm điên cuồng kịch chiến.

...

Cùng lúc đó!

Thật bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung Austin cùng Đỗ Khắc Bá tước chi quân đội này nội tâm cảm giác tuyệt vọng.

Cái này thật không giống như là một trận chiến đấu, mà hoàn toàn là một trường giết chóc.

Cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua quân đội như vậy.

Cái khác kỵ binh bộ đội đều là một người song ngựa, duy chỉ có trước mắt chi này Amazon quân đoàn là hai người kỵ một con ngựa.

Nhưng mà những thứ này chiến mã hình thể nhưng vượt xa bình thường chiến mã ba lần, vì lẽ đó cái này bốn ngàn chiến mã tổng trọng tải nhưng thật ra là vượt qua một vạn kỵ binh.

Từ trên trời nhìn xuống, hai nhánh quân đội mở ra diện tích là giống nhau như đúc.

Dibos quân đoàn nhan sắc là màu đậm, Amazon quân đoàn là màu trắng.

Một phương phảng phất là đá ngầm, một phương phảng phất là con sóng lớn màu trắng. Sau đó cũng chỉ nhìn thấy màu trắng thủy triều không ngừng bao phủ, bao phủ.

Amazon quân đoàn vẫn công kích, một mực chà đạp.

Phía trước ngăn cản bất cứ địch nhân nào, toàn bộ gân cốt đứt gãy, sống sờ sờ bị giẫm tại dưới vó ngựa, biến thành thịt nát.

Chiến trường này không giống như là kỵ binh công kích, ngược lại càng giống là xe tăng quân đoàn nghiền ép.

Trên lưng ngựa Amazon nữ chiến sĩ thậm chí không cần huy động chiến đao, hai người một trái một phải hoành nắm đại kiếm, trực tiếp cày qua, những nơi đi qua toàn bộ bị chém đầu chặt đứt.

Công kích, công kích, công kích.

Cái gì đều không cần quản, liền là một mực xông về phía trước.

Kỵ binh đánh bộ binh chính là như vậy, một mực va chạm.

Nhưng mà tuyệt đại bộ phận kỵ binh thế xông đều sẽ tiêu tận, sau đó bị bộ binh đại trận ngăn cản, bắt đầu lâm vào dây dưa chiến đấu.

Mà Amazon kỵ binh thì hoàn toàn không phải như vậy, các nàng liền là một mực nghiền ép bắn vọt.

Trực tiếp từ đầu vọt tới đuôi, vẻn vẹn mấy phút thời gian, liền đem địch nhân bốn vạn bộ binh hàng ngũ toàn bộ xuyên thấu.

Lại quay đầu!

Vừa rồi chỉnh tề bộ binh đại trận, phảng phất như là bị bão tố cạo qua ruộng lúa mạch, toàn bộ ngã lăn trên mặt đất.

...

Austin Bá tước cùng Đỗ Khắc Bá tước là có kỵ binh, cộng lại ước chừng bốn năm ngàn tả hữu.

Từ đầu tới đuôi chi kỵ binh này cũng không có tham chiến, công thành chiến không thích hợp kỵ binh ra trận, chi kỵ binh này hoàn toàn là vì cuối cùng truy sát chạy trốn người phương Đông.

Mà lại phía trên chiến trường này đâu đâu cũng có tiếng nổ, chiến mã hội bị hoảng sợ, vì lẽ đó chi kỵ binh này trú đóng ở vài dặm bên ngoài.

Làm Amazon quân đoàn bắt đầu công kích thời điểm, Austin cùng Đỗ Khắc Bá tước trong lòng còn tồn lấy hi vọng, dù sao mình phương này quân đội mấy lần tại địch nhân.

Nhưng khi hai quân va chạm một sát na kia, hai vị Bá tước liền biết đại thế đã mất.

Bốn vạn đại quân nguyên bản kiên cố phòng tuyến thật liền phảng phất giấy đồng dạng, nháy mắt liền bị xé nát.

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung trong lòng hai người chấn kinh cùng tuyệt vọng.

Bọn hắn biết Amazon quân đoàn sẽ phi thường cường đại, nhưng không nghĩ tới hội cường đại đến tình trạng này.

Hai vị Bá tước liếc nhau, lập tức cưỡi ngựa thoát đi, trực tiếp vứt bỏ toàn bộ chiến trường.

Đây không phải bọn hắn nhát gan sợ chết, tương phản đây là anh minh tiến hành.

Đây là chủng tộc chi chiến, hai vị Bá tước tuyệt đối không thể bị bắt, nếu không về sau không còn có ra mặt cơ hội.

Mộc Lan thành chi chiến đã không có chút nào hi vọng.

Bọn hắn nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất trốn về Bích Kim thành, tập kết càng nhiều quân đội, nghênh đón càng lớn chiến tranh.

...

"Quỳ Ninh tướng quân, ngươi lưu lại năm ngàn chiến sĩ, tiếp tục quét dọn chiến trường, ta đuổi theo giết địch nhân!"

Dora công chúa hô lớn, sau đó một tay lấy sau lưng Thẩm Lãng nhấc lên, hướng về bên cạnh Quỳ Ninh tướng quân ném đi qua.

Cặn bã quân chủ, dọc theo con đường này tiện nghi ngươi cũng chiếm đủ.

Thẩm Lãng giống như cưỡi mây đạp gió đồng dạng bay ra ngoài, mắt thấy liền muốn quẳng xuống đất, kết quả một cái tay khác nhanh chóng bắt hắn lại, trực tiếp đem hắn đặt ở trước người.

Vị này là Quỳ Ninh tướng quân? Quỳ Tư tướng quân muội muội?

Thẩm Lãng trong lòng tốt tiếc hận, dọc theo con đường này cùng Dora công chúa cùng kỵ cảm giác quá đẹp, bây giờ lại muốn rời khỏi nàng cái kia một đầu tóc bạc, cái kia như tuyết thân thể sao?

Lại quay người lại, nhìn một chút Quỳ Ninh tướng quân.

Thẩm Lãng lại không thất vọng.

Thật trẻ tuổi tướng quân a, lại có tròng mắt màu tím, màu da là người da trắng, nhưng mà gương mặt ngũ quan lại có chút giống là phương đông mỹ nhân tướng mạo, mà lại cũng có hai đầu siêu cấp đôi chân dài.

Nhìn thấy Thẩm Lãng ánh mắt trông lại, vị này tuổi trẻ Quỳ Ninh tướng quân khuôn mặt đỏ lên, đem đôi mắt dời đi qua một bên.

Lại có chút ngượng ngùng, nàng mấy tuổi? Đại khái chỉ có hai mươi mấy a?

Amazon nữ chiến sĩ bình thường đều là mạnh mẽ cởi mở, rất khó được nhìn thấy như thế một vị tinh xảo mà ngượng ngùng. Nàng thật sự là tuổi còn rất trẻ, có hay không hai mươi hai tuổi a?

Nhỏ như vậy liền trở thành Amazon tộc tướng quân, lại là một cái võ đạo thiên tài sao?

"Bá bá bá. . ."

Nhưng mà một giây sau, Thẩm Lãng thu hồi cái quan điểm này, vị này không có chút nào ngượng ngùng.

Bởi vì, hắn tận mắt nhìn đến Quỳ Ninh tướng quân đem mười cái quân địch toàn bộ chém thành hai khúc.

Rõ ràng có thể chém đầu, nàng lại không, nhất định phải đem mỗi cái địch nhân đều từ đó bổ ra, mà lại chú ý đối xứng.

Cái này. . . Đây cũng là một loại ép buộc chứng sao? Nàng là chòm Xử Nữ?

...

Tuổi trẻ Quỳ Ninh tướng quân dẫn đầu năm ngàn võ sĩ, điên cuồng đánh giết trên chiến trường hết thảy địch nhân.

Vừa rồi cái kia một trận công kích, địch nhân bốn vạn trung quân thương vong hơn phân nửa, nhưng mà tăng thêm công thành hơn một vạn đại quân, còn thừa lại ba vạn người.

Thế nhưng là làm Austin Bá tước cùng Đỗ Khắc Bá tước toàn bộ thoát đi về sau, cái này ba vạn người trực tiếp sụp đổ, từ bỏ chiến đấu, bốn phía chạy trốn.

Thẩm Lãng lại một lần nữa kiến thức Amazon nữ chiến sĩ bản tính.

Đối với những người khác tới nói, giết chóc là một loại mặt trái đồ vật.

Mà đối với Amazon nữ chiến sĩ tới nói, cái này hoàn toàn là một loại bản năng.

Thẩm Lãng không có hạ lệnh tù binh, các nàng vẫn truy sát.

Nhất là sau lưng cái này ngượng ngùng Quỳ Ninh tướng quân, Thẩm Lãng cảm giác được nàng tim đập rộn lên, phảng phất tiến vào một loại nào đó hưng phấn trạng thái.

Hắn đếm một xuống, vị này Quỳ Ninh tướng quân giết hơn một trăm người, hơn nữa còn tại tràn đầy phấn khởi truy sát bất luận cái gì trong tầm mắt địch nhân.

Địch nhân tàn quân, giống như khắp cả người con chuột, điên cuồng chạy trốn tứ phía.

Nhưng nơi này là bán đảo, chung quanh đều là biển cả, mà lại hai cái đùi không chạy nổi bốn chân.

Bọn hắn hai cái đùi, cũng chạy không thoát Amazon nữ chiến sĩ hai cái đùi.

Bọn hắn bị chém tận giết tuyệt, chỉ là về thời gian vấn đề mà thôi.

Vì lẽ đó, chiến đấu tại Amazon quân đoàn bắt đầu công kích một khắc kia trở đi, liền đã kết thúc.

Trọn vẹn giết một hồi lâu, ngượng ngùng Quỳ Ninh tướng quân mới hỏi: "Chủ quân, muốn lưu tù binh sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tướng quân, ngươi bây giờ mới hỏi vấn đề này, không cảm thấy có chút quá muộn sao?"

Đều nhanh muốn bị ngươi giết sạch mới hỏi?

"Không lưu." Thẩm Lãng thở dài nói.

Hắn cũng không phải là hiếu sát người, nhưng đây là chủng tộc chi chiến, hắn một cái người phương Đông muốn ở chỗ này đặt chân quá khó.

Trừ phi hắn tìm tới tỷ tỷ Helen công chúa, nếu không bất luận cái gì người da trắng đều khó có khả năng hiệu trung hắn, Tây Luân vương triều người là ngạo mạn.

"Vâng!" Quỳ Ninh tướng quân mừng như điên, càng thêm hưng phấn đuổi theo giết địch nhân.

...

Austin Bá tước cùng Đỗ Khắc Bá tước dùng tốc độ nhanh nhất trốn về đến kỵ binh của mình trong đại doanh.

"Rút lui, rút lui, đi trên biển!"

"Phát tín hiệu, nhường hạm đội lập tức tới thứ nhất bãi biển tiếp ứng chúng ta."

Hai vị Bá tước trở mình lên ngựa, tại hơn bốn nghìn kỵ binh bảo vệ dưới, hướng về bờ biển bãi cát lao nhanh.

Bọn hắn là đại quý tộc, tuyệt đối không thể bị bắt, nếu không toàn cả gia tộc đều sẽ hổ thẹn.

Nhưng mà vẻn vẹn mấy phút sau, Dora công chúa liền suất lĩnh lấy hơn hai ngàn Amazon kỵ binh truy sát đi lên.

Hai vị Bá tước kỵ binh cực kỳ tinh nhuệ, nhưng mà tốc độ kém xa tít tắp Amazon kỵ binh.

Khoảng cách song phương càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Đỗ Khắc Bá tước bỗng nhiên cắn răng một cái, hét lớn: "Austin Bá tước, ta tới vì ngài đoạn hậu!"

Sau đó hắn suất lĩnh lấy bốn ngàn kỵ binh đình chỉ chạy, tại một cái sơn cốc miệng bày trận chặn đánh, yểm hộ Austin Bá tước chạy trốn.

Austin Bá tước không có khách khí, cũng không nói gì thêm cảm kích ngữ điệu, dẫn theo một ngàn kỵ binh tiếp tục hướng về bờ biển chạy trốn.

...

Đỗ Khắc Bá tước cưỡi tại cao lớn trên chiến mã, cao lớn thân hình gầy gò thẳng tắp đứng thẳng.

Hắn sắc bén kinh diễm ánh mắt nhìn về phía Dora công chúa, sau đó bắt đầu lục soát ký ức.

Hắn tuổi trẻ thời điểm cũng từng đi qua mượn giống đảo tham gia sinh sôi lễ, bởi vì đây là phương tây nam nhân vinh quang.

Đi qua hai lần, hai lần cũng được tuyển chọn.

Chỉ có cường đại nhất nam nhân, mới có thể trở thành Amazon nữ chiến sĩ ngưỡng mộ trong lòng mục tiêu.

Vì lẽ đó chí ít có hai cái Amazon nữ chiến sĩ là nữ nhi của hắn, coi là số tuổi, cũng hẳn là chừng ba mươi, hay là đang ở trước mắt trong đám người này.

Nhưng mà, Amazon nữ chiến sĩ chỉ có mẫu thân, không có phụ thân.

Hắn thử nghiệm trong đám người tìm kiếm, nhìn có hay không cùng mình tướng mạo tương tự.

Một lát sau, hắn liền từ bỏ, làm hai ngàn nữ nhân ở trước mặt ngươi thời điểm, tất cả mọi người hội mắc mặt mù chứng.

Nhưng Dora công chúa quá đẹp, bất luận kẻ nào nhìn một chút cũng sẽ không quên.

Đỗ Khắc Bá tước đã từng nhiều lần Austin nói qua, lần này sinh sôi lễ hắn muốn đi tham gia, mà lại mục tiêu liền là vị này Dora công chúa.

"Ngươi chính là Dora công chúa?" Đỗ Khắc Bá tước nói: "Ta chưa từng gặp qua ngươi, nhưng lại nghe nói qua dung mạo của ngươi cùng tóc bạc."

Dora công chúa nói: "Đỗ Khắc Bá tước, ngài cũng có một đầu mái tóc màu trắng bạc. Bất quá xin yên tâm, ngài không phải phụ thân của ta, ta biết hắn là ai."

Đỗ Khắc Bá tước nói: "Công chúa điện hạ, Tây Luân vương triều xác thực nhiều lần nếm thử chinh phục Amazon nữ vương quốc gia, toàn bộ cũng thất bại. Nhưng chúng ta từ đầu đến cuối đem ngươi coi là phương tây thế giới một thành viên, thậm chí coi là kiêu ngạo. Toàn bộ phương tây thế giới ưu tú nhất nam nhân dâng ra mình hạt giống lúc này mới thành toàn Amazon quốc gia, bây giờ ngươi vì sao muốn hiệu trung một cái người phương Đông, đồ sát đồng bào của mình đâu?"

Dora công chúa nói: "Chúng ta phi thường hẹp hòi, chỉ có Amazon chiến sĩ mới là đồng bào. Ở trong mắt chúng ta, cái gì Tây Luân người, người phương Đông, Duy Đạt người đều là giống nhau . Còn chúng ta vì sao hiệu trung một cái người phương Đông? Ta nghĩ cũng không có nghĩa vụ muốn nói cho ngài."

Đỗ Khắc Bá tước nói: "Nghe nói Amazon chiến sĩ là chú ý vinh dự, Dora công chúa, ta chính thức hướng ngươi phát ra quyết đấu mời, ngươi có tiếp không chịu sao?"

Nguyên bản Đỗ Khắc Bá tước có lẽ cởi găng tay của mình, sau đó đem kiếm đâm ở phía trên, đây mới là lễ nghi quý tộc.

Dora công chúa nói: "Ta biết ngươi đây là tại trì hoãn thời gian, tranh thủ nhường Austin Bá tước thành công đào thoát. Mà lại ngươi bốn ngàn kỵ binh căn bản không phải chúng ta hai ngàn người đối thủ, vì lẽ đó đem hi vọng ký thác vào của cá nhân ngươi vũ lực phía trên."

Đỗ Khắc Bá tước nói: "Vậy là ngươi không tiếp nhận?"

"Tiếp nhận!" Dora công chúa nói.

Đỗ Khắc Bá tước gật đầu, sau đó nhắm mắt lại, tiến vào một cái khác tinh thần cảnh giới.

Lại một lần nữa mở to mắt cũng thời điểm, hắn đã dứt bỏ tất cả tạp niệm.

"Giết!"

Đỗ Khắc Bá tước bỗng nhiên rút ra đại kiếm, thôi động chiến mã, hướng về Dora công chúa đâm vọt lên.

Một đối một quyết đấu.

Dora công chúa không chút hoang mang trước theo trên chiến mã xuống.

Bởi vì nàng chiến mã tốc độ càng nhanh, cái đầu càng lớn, vì lẽ đó lộ ra không công bằng.

Nàng nện bước hai đầu đôi chân dài, hướng về ở giữa đi đến, sau đó đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Đỗ Khắc Bá tước ánh mắt co rụt lại, vị này Amazon công chúa vậy mà như thế ngạo mạn sao? Vậy mà xuống ngựa?

Xông, xông, xông.

Đỗ Khắc Bá tước thiên lý mã tốc độ càng lúc càng nhanh, đỉnh phong bắn vọt tốc độ đạt tới mỗi giây 21 mét khoảng chừng.

Giết!

Đỗ Khắc Bá tước bỗng nhiên rống to một tiếng, bỗng nhiên hướng về tuyệt mỹ vô luân Dora công chúa va chạm mà đi, đại kiếm trong tay hướng về nàng thon dài cổ chém xuống.

Dora công chúa vẫn như cũ đứng không nhúc nhích , mặc cho chiến mã vọt tới.

Khoảng cách còn có không đến một mét thời điểm.

"Bạch!"

Nàng bỗng nhiên rút kiếm, như chớp giật cắt qua đi.

Máu tươi phun tung toé.

Đỗ Khắc Bá tước cưỡi thiên lý mã hướng về phía trước lại bắn vọt mấy chục mét.

Sau đó, to lớn đầu ngựa rớt xuống. Đỗ Khắc Bá tước thân thể bị cắt thành hai nửa, ở ngực trở lên bộ phận bay thẳng ra ngoài.

Amazon nữ chiến sĩ không thích chiêu thuật, các nàng điên cuồng theo đuổi chính là tốc độ cùng lực lượng.

Bích Ba hành tỉnh uy tín lâu năm quý tộc, nổi danh kiếm đạo cao thủ Đỗ Khắc Bá tước bị một chiêu miểu sát.

Dora công chúa thổi một tiếng huýt sáo.

Nàng chiến mã nhanh chóng chạy tới, nàng chân ngọc nhẹ nhàng bắn ra, nhẹ nhàng nhảy đến trên lưng ngựa.

Ánh mắt nhìn qua trước mặt bốn ngàn kỵ binh, lạnh giọng hạ lệnh: "Giết người, không giết ngựa."

Sau đó, nàng suất lĩnh lấy hai ngàn kỵ binh, trực tiếp xông tới giết.

Một khắc đồng hồ về sau, chiến đấu kết thúc!

Đỗ Khắc Bá tước dưới trướng bốn ngàn kỵ binh bị chết sạch, nhưng mà bốn ngàn con chiến mã cơ hồ toàn bộ lưu lại.

Thật chỉ giết người, không giết ngựa.

Sau đó, nàng dẫn đầu hai ngàn Amazon kỵ sĩ hướng về bờ biển truy sát đi!

...

Tại Đỗ Khắc Bá tước yểm hộ xuống, Austin Bá tước dẫn đầu một ngàn kỵ sĩ dùng tốc độ nhanh nhất hướng về bãi biển phóng đi.

Nửa giờ sau, liền đuổi tới thứ nhất bãi biển.

Nhận được mệnh lệnh mặt biển hạm đội, đã tại gần biển chờ, mà lại mấy chục chiếc thuyền nhỏ đang theo lấy trên bờ biển huy động.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Ngay tại lúc này, trên bờ biển bỗng nhiên liên tiếp bạo tạc.

Trước đó Lan Phong tướng quân ở đây chôn xuống rất nhiều thuốc nổ, Đỗ Khắc Bá tước không có lựa chọn nơi này đổ bộ, vì lẽ đó trốn qua.

Hiện tại không nghĩ tới bị Austin Bá tước một ngàn kỵ binh giẫm lên.

Austin Bá tước võ công cực kỳ cường đại, mà lại có được tuyệt đối nhạy cảm cảm giác.

Tại bạo tạc phát sinh trước một giây đồng hồ, thân thể của hắn tựa như tia chớp nhảy ra chiến mã, sau đó hướng về mặt biển lao nhanh.

"Oanh. . ."

Sau một giây đồng hồ, hắn cái kia thớt thiên lý mã trực tiếp bị tạc thành mảnh vỡ.

Hộ tống hắn một ngàn kỵ binh cũng bị nổ thất linh bát lạc.

Không có thời gian ai điếu, thậm chí không có thời gian đi bắt châm kíp nổ người.

Không sai, đây không phải địa lôi, không phải giẫm đạp bạo tạc, mà là có người trên mặt đất chặng đường mặt châm kíp nổ.

"Đi, đi, đi. . ."

Austin Bá tước mang theo hơn hai trăm tên kỵ binh chạy trốn tới biển cạn chỗ, leo lên mấy chục chiếc thuyền nhỏ, sau đó liều mạng huy động thuyền, hướng về trên mặt biển đại hạm mà đi.

Mà liền tại lúc này, mặt đất truyền đến kịch liệt run rẩy tiếng.

Amazon nữ chiến sĩ đuổi theo.

. . .

Nhưng mà đã muộn.

Austin Bá tước đã leo lên thuyền, khoảng cách mặt biển đã hơn mấy trăm mét.

Dora công chúa suất lĩnh lấy hai ngàn nữ chiến sĩ vọt tới trên bờ biển, ngắm nhìn trên mặt biển thuyền.

Austin Bá tước kinh diễm nhìn qua nàng.

"Dora công chúa sao?" Austin Bá tước nói.

"Là ta." Dora công chúa nói.

Austin Bá tước nói: "Hơn một tháng sau sinh sôi lễ, ngươi đi mượn giống đảo sao?"

"Không đi." Dora công chúa nói: "Ta đã hiệu trung Thẩm Lãng các hạ."

Austin Bá tước nói: "Vậy liền quá đáng tiếc, nếu không ta sẽ để cho ngươi cảm thụ ta trường thương oai."

Đối với những nữ nhân khác tới nói, lời này đã coi như là nhục nhã quá lớn. Nhưng mà đối với Amazon nữ chiến sĩ tới nói, lời này lại không tính khinh nhờn.

Không có cảm nhận được Dora công chúa phẫn nộ, Austin Bá tước nói: "Công chúa điện hạ, ngài nhường ta phi thường thất vọng. Đã từng ta cho rằng ngài là toàn bộ phương tây thế giới duy hai có thể xứng với ta nữ nhân, không nghĩ tới ngươi vậy mà hiệu trung Thẩm Lãng cái này người Mông Cổ người phương Đông, vì sao không làm người, càng muốn trở thành người da vàng chó cái đâu?"

Dora công chúa nói: "Austin các hạ, ngươi tại nhục nhã ta?"

Công chúa điện hạ, ngài cũng thật là hậu tri hậu giác a.

"Đúng, ta tại nhục nhã ngươi." Austin Bá tước nói: "Đã từng ta muốn cưới ngươi làm vợ, mà bây giờ ta chỉ nghĩ muốn dẫn lấy thiên quân vạn mã đem các ngươi triệt để chà đạp, các ngươi đám này phương tây thế giới sỉ nhục. Chờ ngươi trở thành tù binh của ta về sau, ta trường thương hội xuyên thủng cổ họng của ngươi, để ngươi ngạt thở mà chết!"

Austin Bá tước chiến thuyền khoảng cách bờ biển càng ngày càng xa.

Dora công chúa chậm rãi nói: "Austin các hạ, ngài thành công chọc giận ta."

Austin Bá tước nói: "Thì tính sao? Ta đã đến trên biển."

Nhưng mà một màn kế tiếp, nhường hắn triệt để chấn kinh!

Dora công chúa cùng nàng hai ngàn danh nữ chiến sĩ hạ chiến ngựa, giống như từng đầu mỹ nhân ngư đồng dạng bỗng nhiên lao xuống biển cả.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Các nàng vậy mà hướng về chiến hạm điên cuồng bơi tới.

Điên, điên.

Các nàng bơi ở trong biển du động tốc độ, vậy mà như thế nhanh chóng.

"Nhanh, giương buồm rời đi, tốc độ nhanh nhất rời đi." Austin Bá tước hạ lệnh.

Nhưng mà. . .

Đã tới không kịp!

Dora công chúa đã đuổi theo.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Những thứ này Amazon nữ võ sĩ từng cái giống như như đạn pháo xông ra mặt biển, xuất hiện tại Austin Bá tước thuyền boong tàu bên trên.

Giờ phút này, Austin thật hối hận, vì sao muốn chọc giận cái này mỹ lệ Dora công chúa.

Nhưng mà hắn thực sự nhịn không được, hắn là một cái ngạo mạn người, đối trong truyền thuyết Dora công chúa một mực nhớ mãi không quên, một mực khát vọng tại sinh sôi lễ nhìn thấy nàng.

Nhưng hôm nay vị này Dora công chúa vậy mà hiệu trung Thẩm Lãng, mà lại cùng hắn cưỡi tại một con ngựa bên trên, lúc này mới để Austin Bá tước đột phá mình tu dưỡng, nói ra bất kính ngữ điệu.

"Ngươi nhục nhã ta, ngươi ta quyết đấu!"

Boong tàu bên trên, Dora công chúa hướng về Austin Bá tước nói.

...

Hai người cách xa nhau mười mét.

Austin Bá tước tại chỗ gần nhìn xem Dora công chúa, quả thực so với hắn trong tưởng tượng càng thêm mỹ lệ, nhất là một đầu đủ cái cổ tóc bạc, diễm lệ tuyệt mỹ đồng thời lại tư thế hiên ngang.

Austin Bá tước nói: "Công chúa điện hạ, ta muốn hướng ngươi nói xin lỗi, đố kỵ nhường ta mất trí, nói ra vừa rồi bất kính ngữ điệu."

Dora công chúa nói: "Biết, ta nhận lấy lời xin lỗi của ngươi."

Austin Bá tước nói: "Xin hỏi ngài có thể cho ta trong chốc lát sao?"

"Đương nhiên."

Austin Bá tước cởi xuống áo choàng, tay nắm lấy đại kiếm quỳ gối boong tàu phía trên, tiến vào minh tưởng.

Lúc này hắn tâm có chút loạn, không quá thích hợp quyết đấu, cần trong thời gian ngắn nhất an tĩnh lại, khôi phục đỉnh phong sức chiến đấu.

"Hô, hô, hô!"

Mỗi người minh tưởng là không giống, Austin Bá tước minh tưởng là lúc nhỏ ký ức.

Vẫn như cũ là đỉnh núi tòa thành, hắn nằm tại mẫu thân trong ngực, nhìn trên trời tinh không.

"Mẫu thân, trên trời đốm nhỏ là cái gì?"

"Dựa theo người phương Đông, anh hùng sau khi chết liền sẽ biến thành trên trời đốm nhỏ."

"Khó trách trên trời đốm nhỏ nhiều như vậy, mà lại càng ngày càng nhiều."

Ngay sau đó là kế tiếp hình tượng, phụ thân hắn tự sát, bởi vì tranh đoạt Công tước vị trí thất bại.

Sau đó lại là một cái hình tượng.

Hắn cáo biệt Russo gia tộc đi du lịch thiên hạ.

"Brooke, thúc thúc đi."

Austin Bá tước bắt một cái Dibos tóc.

Theo một ý nghĩa nào đó, phụ thân của hắn chết bởi Dibos phụ thân chi thủ. Nhưng mà hắn cũng không cừu hận đối phương, bởi vì trình độ nào đó là phụ thân hắn mưu phản, ý đồ cướp cháu trai vị trí.

Hắn thậm chí cảm thấy đến, phụ thân hay là thay đổi hay sao trên trời đốm nhỏ, bởi vì hắn không phải anh hùng, hắn mưu phản tổn thương Russo gia tộc.

Vì lẽ đó tại du lịch vài chục năm, tiếp vào Dibos thư về sau, hắn trở về gia tộc.

. . .

Nửa khắc đồng hồ về sau, Austin Bá tước mở ra hai con ngươi, minh tưởng kết thúc.

Trạng thái tinh thần của hắn đến đỉnh phong.

Thật dài hô một hơi, hắn đứng người lên thể, chậm rãi giơ trường kiếm lên.

Quyết đấu bắt đầu!

"Phanh, phanh, ầm!"

Hai cái thân ảnh trên boong thuyền, điên cuồng chém giết chiến đấu.

Austin Bá tước kiếm phảng phất tản ra hào quang, mỗi một kiếm chém giết ra ngoài, đều mang cường đại kình khí.

Đây đúng là phương tây thế giới đấu khí.

Dora công chúa không có đấu khí, nàng mỗi một kiếm thả ra ngoài là lực lượng cùng tốc độ.

Hai chi đại kiếm, điên cuồng va chạm.

Tán phát ra Hỏa tinh, loá mắt vô cùng, thậm chí giống như thợ rèn nện xuống thiết hoa.

Hai người những nơi đi qua, tất cả boong tàu dồn dập đứt gãy.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Hai người giống như quái thú, trực tiếp xuyên thấu toàn bộ khoang.

Theo hai người đại kiếm vung trảm.

Toàn bộ khoang bị xé nát, thô to cột buồm bị chém đứt.

Boong tàu rốt cục tiếp nhận không khổng lồ như vậy lực lượng, trực tiếp sụp đổ, hai người rơi vào bên trong khoang thuyền bên trong tiếp tục chiến đấu.

"Phanh phanh phanh. . ."

Ở bên ngoài không nhìn thấy hai người quyết đấu, chỉ có thể nghe được từng đợt tiếng vang.

Chiếc này thuyền nội bộ khoang, một gian một gian bị phá hủy.

"Oanh!"

Kiên cố đáy thuyền bỗng nhiên xuất hiện hai cái lỗ lớn.

Sau đó, hai người lại như cùng như đạn pháo theo đáy thuyền xông ra, tiến vào nước biển bên trong.

Càng trầm càng sâu.

Hai người rơi vào đến đáy biển tiếp tục chiến đấu.

. . .

Vị này Austin Bá tước có thể thấy được là bực nào cường đại?

Vừa rồi Đỗ Khắc Bá tước bị Dora công chúa một chiêu miểu sát, mà bây giờ hai người kịch chiến mấy trăm chiêu, vẫn như cũ không phân thắng bại.

Dora công chúa vô số khắp nơi đáy biển luyện kiếm, đây vốn là nàng sân nhà.

Nhưng mà Austin Bá tước tại đáy biển tác chiến cũng không chút phí sức, du lịch thiên hạ vài chục năm, hắn đi qua vô số địa phương, kinh lịch nhất hiểm ác chiến đấu.

"Phanh, phanh, phanh. . ."

Đáy biển đá ngầm bị đại kiếm điên cuồng chém phía dưới, vỡ nát tan tành.

Toàn bộ đáy biển một mảnh đục ngầu, triệt để không cách nào thấy vật.

Hai người bỗng nhiên đều an tĩnh lại, khoảng cách mười mét, lẳng lặng giằng co.

Tất cả sát khí, phảng phất cũng thu liễm.

Một sợi huyết tinh bay ra.

Austin Bá tước trên thân xuất hiện rất nhiều vết nứt, không phải bị chặt trúng, mà là chiến đấu quá mức dùng sức, khiến cho cơ bắp vỡ tung.

Hắn có được cường đại đấu khí, nhưng mà Dora công chúa có được trời sinh lực lượng.

Nơi xa một đầu cá mập phảng phất nghe được mùi máu tươi, hướng thẳng đến hai người ở giữa bơi tới.

Một giây sau!

Hai người lại như cùng như đạn pháo bỗng nhiên va chạm.

Lúc này, đầu này cá mập muốn chạy trốn.

Nhưng mà thân thể hai người trực tiếp xông vào đầu này cá mập bên trong thân thể.

Đáng thương cá mập từ đó đứt gãy, cơ hồ không có bất kỳ cái gì giãy dụa cơ hội, trực tiếp liền chết thảm.

Máu tươi tuôn trào ra, nháy mắt nhiễm Hồng Hải mặt.

Không phân biệt được là người máu tươi, vẫn là cá mập máu.

…

Sau một lát!

Dora công chúa mỹ nhân ngư đồng dạng thân thể mềm mại xông ra mặt biển, miệng há ra, phun ra một ngụm máu.

Hạ vài giây đồng hồ, Austin thân thể cũng phiêu đi lên, thân thể của hắn bị đâm xuyên, máu tươi ngay tại tuôn ra.

Vẫn là Dora công chúa thắng, đáy biển quả nhiên là nàng sân nhà.

Dora công chúa nắm lấy Austin Bá tước tóc, hướng về bờ biển đi đến, một lát sau đem hắn kéo lên bãi biển.

"Công chúa điện hạ, ngươi không nỡ giết mất thật là ta?" Austin cười nói, sau đó một trận ho sặc sụa, khóe miệng tuôn ra máu tươi.

Dora công chúa thản nhiên nói: "Austin các hạ, ngươi suy nghĩ nhiều. Ngươi dù sao cũng là quân địch chủ tướng, không có Chủ quân mệnh lệnh, ta không thể giết ngươi! Nhưng mà ngươi bị bắt!"

...

Lúc chạng vạng tối, mặt trời chiều ngã về tây.

Đại chiến đã triệt để kết thúc, ngượng ngùng Quỳ Ninh tướng quân truy sát đã kết thúc, nàng dẫn đầu năm ngàn người đem tất cả chạy trốn quân địch giết đến sạch sẽ.

Đến bước này, Dibos phái tới tiến đánh Mộc Lan thành mười vạn đại quân toàn quân bị diệt, triệt để chết hết.

Quân địch chủ soái Austin Bá tước, trở thành tù binh.

...

Một cái yếu đuối mỹ lệ nữ nhân quỳ trước mặt Thẩm Lãng, nàng liền là Austin bên người Hỏa Thần tế sư.

"Ta đoán một chút ngươi bao nhiêu tuổi?" Thẩm Lãng nói: "Ba mươi hai tuổi?"

Lập tức cái kia Hỏa Thần tế sư kinh ngạc, bởi vì Thẩm Lãng đoán được quá chuẩn, thế nhưng là nàng nhìn qua xa xa thật sự thực số tuổi tuổi trẻ a.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi Hỏa Thần giáo võ sĩ, ta trên cơ bản cũng không có giết."

Hỏa Thần tế sư trầm mặc như trước không nói, không có cầu xin tha thứ, cũng không nói gì thêm uy hiếp ngữ điệu.

"Tiếp xuống, có một chuyện ta cần phiền phức đến tế sư các hạ." Thẩm Lãng nói: "Kiện thứ nhất, mời ngươi hướng Hỏa Thần đại tế sư truyền đạt thiện ý của ta."

"Chuyện thứ hai, ta có một ít lễ vật đưa cho Dibos Công tước, ủy thác ngươi mang đến cho hắn."

"Ngươi không hỏi lễ vật gì sao?"

Hỏa Thần tế sư vẫn như cũ không nói.

Thẩm Lãng nắm tay của nàng, hướng về ban công bên ngoài đi tới.

Sau đó, vị này Hỏa Thần tế sư rốt cục nhìn thấy Thẩm Lãng muốn tặng cho Dibos Công tước lễ vật là cái gì.

Đầu người!

Mấy vạn cái đầu người.

Ròng rã chất đầy mấy chục cỗ xe ngựa.

Thật là khiến người ta rùng mình một màn.

"Phi thường có lỗi, chúng ta vẫn như cũ ở vào bị phong tỏa trạng thái, phiến tấm không thể xuống biển."

"Nhưng mà ta lại phi thường bức thiết khát vọng cái này mấy vạn người đầu xuất hiện tại Bích Kim thành trên bến tàu, nhường toàn thành người đều thấy rất rõ ràng."

"Vì lẽ đó phiền phức tế sư các hạ đem những này đầu người mang về được không?"

"Thuận tiện chuyển cáo Dibos Công tước, một đêm phu thê tình nghĩa trăm năm. Ta rất nhanh liền hội dẫn đầu quân đội đi tiến đánh Bích Kim thành, hi vọng nàng có thể ăn được ngủ ngon, đem mình nuôi đến trắng trắng mập mập, chờ lấy ta sủng hạnh, ta cần một cái ti tiện X nô, nàng cũng rất không tệ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 435: : Dibos Cực Kỳ Bi Thương! Xuân Hoa Hiến Thân!

"Cặn bã bệ hạ, chúng ta sắp thất bại." Đây là Trương Xuân Hoa nhìn thấy Thẩm Lãng câu nói đầu tiên.

"Ta biết."

Dọc theo con đường này Thẩm Lãng ngay tại suy nghĩ vấn đề này, nguyên bản Mộc Lan thành bên trong lương thực còn đầy đủ ăn nửa tháng, nhưng mà hiện tại liền mười ngày cũng nhịn không được.

Không hắn!

Amazon nữ chiến sĩ quá tham ăn.

Bình quân mỗi người mỗi ngày ít nhất phải ăn năm cân thịt, năm cân cá. Hiện tại cùng Thẩm Lãng về sau, đương nhiên muốn sửa đổi một chút thực đơn, muốn ăn khoai tây, gạo lúa mạch mấy đồ ăn, nhưng coi như như thế hiện tại tất cả tồn lương không đủ ăn mười ngày.

Amazon nữ chiến sĩ vô cùng cường đại, nhưng các nàng sức ăn cũng là thường nhân gấp mười.

"Chúng ta lưới đánh cá tạo được không?" Thẩm Lãng hỏi.

"Tạo tốt, nhưng mà chúng ta không có quyền làm chủ trên biển, Huyết Tinh nam tước hạm đội vẫn như cũ đối với chúng ta tiến hành phong tỏa." Trương Xuân Hoa nói: "Không chỉ Huyết

Tinh nam tước, phiến khu vực này tất cả hải tặc, còn có Dibos hạm đội cũng tại đối với chúng ta tiến hành phong tỏa."

Thẩm Lãng không khỏi nhíu mày.

Đây là một cái bán đảo, không có quyền làm chủ trên biển thật là muốn chết cực hạn sự tình.

Khô lâu đảng hạm đội, các ngươi đến tột cùng ở nơi đó a? Các ngươi lúc nào về tới a?

Bây giờ Amazon quân đoàn đã hiệu trung, chỉ cần lại được đến khô lâu đảng hạm đội, Thẩm Lãng tại phương tây quân đội liền đầy đủ.

Sau đó chỉ cần đại quy mô chế tạo đại bác, chế tạo ra một chi cường đại đại bác hạm đội liền có thể giết trở lại phương đông thế giới.

Chẳng qua hiện nay Austin Bá tước đại bại, tin tưởng Dibos cùng Huyết Tinh nam tước hạm đội cũng không dám lại tiếp xúc quá gần Bích Triều bán đảo, bởi vì Amazon nữ chiến sĩ thế nhưng là một đám tên điên, thật chọc giận các nàng, thế nhưng là trực tiếp theo trong biển đi qua làm ngươi.

"Nhường các nô lệ xuống biển bắt cá đi." Thẩm Lãng hạ lệnh: "Không muốn đi xa, ngay tại gần biển chỗ dùng lưới đánh cá bắt cá."

Coi như bốc lên bị công kích phong hiểm, cũng nhất định phải bắt cá, nếu không thật muốn cạn lương thực.

Nhân gia Amazon nữ chiến sĩ rời đi gia viên của mình vì ngươi mà chiến, cũng không thể nhường người đói bụng đi.

"Mấu chốt nhất vẫn là lập tức cầm xuống Bích Kim thành." Trương Xuân Hoa nói: "Bích Kim thành bên trong có vô số kể lương thực, loại thịt, tiệm thợ rèn, công xưởng, còn có hai cái xưởng đóng tàu."

Thẩm Lãng đương nhiên minh bạch một điểm này, cái này Mộc Lan thành chỉ là một cái căn cứ, không có khả năng làm kế lâu dài.

Chỉ có cầm xuống Bích Kim thành, cơ nghiệp của hắn mới có thể đột nhiên tăng mạnh.

Nhưng Thẩm Lãng là người phương Đông, coi như cầm xuống Bích Kim thành, nan đề mới là vừa mới bắt đầu.

"Ngươi cảm thấy Bích Kim thành bên trong người da trắng, khả năng hiệu trung ta sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Không có khả năng."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Bích Kim thành bên trong Duy Đạt tộc nhân, khả năng hiệu trung ta sao?"

Trương Xuân Hoa nói: "Cũng không lớn khả năng."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Bích Kim thành bên trong nô lệ đâu? Nếu như ta đánh ra Ma Nữ đế quốc cờ hiệu, bọn hắn có khả năng hiệu trung ta sao?"

Trương Xuân Hoa nói: "Có khả năng, nhưng nô lệ đều là phế vật, đối với chúng ta tác dụng không lớn. Chúng ta cần chính là thợ rèn, tạo người chèo thuyền người."

Nàng lời nói này cực kỳ cay nghiệt, nhưng mà tuyệt đối chính xác.

Trương Xuân Hoa nói: "Cặn bã bệ hạ, ngươi không phải Cừu Yêu Nhi, cũng không phải Medusa, chúng ta đều là vô lợi không dậy sớm người, ngươi có hứng thú giải phóng nô lệ sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Hoàn toàn không có, ta chỉ nghĩ muốn lấy được lương thực cùng thịt, có thể cho ăn no quân đội của ta. Ta chỉ nghĩ phải lượng lớn thợ rèn có thể vì ta rèn đúc sắt thép, chế tạo đại bác. Ta chỉ nghĩ phải lượng lớn luyện kim sư, vì ta chế tạo thuốc nổ. Ta chỉ nghĩ muốn xưởng đóng tàu, vì ta chế tạo chiến thuyền."

Trương Xuân Hoa nói: "Thẩm Lãng, chúng ta chỉ là khách qua đường."

Thẩm Lãng nói: "Đúng vậy a, chúng ta chỉ là khách qua đường."

Trương Xuân Hoa nói: "Lúc ấy Medusa khí thế vô song, một đường quét ngang giải phóng nô lệ, sáng tạo cường đại Ma Nữ đế quốc. Nhưng đại giới là nàng dưới trướng quân đội cơ hồ đổi một đợt lại một đợt, chết một đợt lại một đợt. Ngươi nguyện ý hi sinh chính mình quân đội, đổi lấy những nô lệ kia tự do, đổi lấy những cái kia thành bang hiệu trung sao?"

Thẩm Lãng đương nhiên không nguyện ý.

Cái này cái gọi là Ma Nữ đế quốc, hoàn toàn chỉ là dắt Medusa đại kỳ mà thôi, căn bản không phải một cái bình thường đế quốc.

Mà lại Medusa cường đại đã siêu thoát nhân chủng, thực ra tại người phương Tây trong mắt, nàng là một cái người da trắng. Mà ở trong mắt người phương Đông, nàng là một cái người da vàng.

"Hôm nay không giống ngày xưa, Sauron đại đế đã quật khởi, ngay tại phía bắc sáng tạo một người một thành chinh phục thành bang kỳ tích, đã là chúng vọng sở quy." Trương Xuân Hoa nói: "Medusa quét ngang nam bộ thời điểm, Tây Luân vương triều chính chia năm xẻ bảy, không có chút nào lực hướng tâm. Mà bây giờ Sauron đại đế liền là toàn bộ tân đại lục lực hướng tâm, tâm tư người định."

Thẩm Lãng nói: "Thiên hạ hợp lâu tất phân, phân lâu tất hợp."

Đón lấy, hắn hỏi: "Làm ta thủ tịch túi khôn, ngươi có đề nghị gì ta sao?"

Trương Xuân Hoa nói: "Chinh phục Dibos Công tước, dựa vào chính ngươi là không thể nào thống trị Bích Kim thành, ngươi không chiếm được bất luận người nào hiệu trung, ngươi không chiếm được bất luận cái gì sức sản xuất. Coi như ngươi đoạt lấy tòa thành thị này về sau, hội lâm vào địch nhân uông dương đại hải. Cho đến lúc đó, Bích Ba hành tỉnh cùng Tây Luân vương triều những quân đội khác hội liên tục không ngừng tới tiến đánh ngươi, mà lại Bích Kim thành bên trong vô số người cũng sẽ dồn dập tạo phản."

Thẩm Lãng cười nói: "Trừ phi ta tiến hành đại đồ sát, đem người da trắng giết sạch. Mà lại kích động Duy Đạt người trắng trợn đồ sát người da trắng, đồng thời để bọn hắn thành lập tự trị chính quyền."

Trương Xuân Hoa nói: "Đây cũng là một cái biện pháp, cứ như vậy ngài quả thật có thể đạt được bộ phận kẻ dã tâm duy trì. Nhưng ta không thể không nói một câu, Duy Đạt tộc nhân cũng là phế vật, Bích Kim thành tinh anh luyện kim sư, tạo thuyền sư đều là người da trắng. Mà lại rất nhiều Duy Đạt tộc nhân đối người da trắng sùng bái hiệu trung, thậm chí vượt qua người da trắng chính mình."

Thẩm Lãng nói: "Móa, cái kia Helen công chúa chạy đi chỗ nào chết? Nếu như nàng ở đây, kia cái gì sự tình cũng không có."

Helen công chúa mặc dù là phản nghịch Nữ hoàng hậu đại, bị toàn bộ phương bắc quý tộc căm thù. Nhưng mà tại Tây Luân vương triều phương nam, lại vô số người hoài niệm Nữ hoàng.

Lúc ấy Tây Luân vương triều phương bắc cường thịnh, phương nam lạc hậu, là Helen Nữ hoàng dời đô Nữ Vương thành sau phát triển mạnh, vô số gia tộc cũng bởi vì nàng mà quật khởi.

Bây giờ Sauron đại đế tình thế quá mạnh, phương nam đông đảo tân quý tộc không dám xuất đầu phản đối, bởi vì bọn hắn trận doanh không có cờ xí nhân vật.

Mà một khi Helen công chúa xuất hiện, cái kia hết thảy đều không giống, nàng nhưng so sánh Medusa càng thêm danh chính ngôn thuận.

Trương Xuân Hoa nói: "Vì lẽ đó ta đối với ngươi đề nghị là, chinh phục Dibos Công tước, dạng này mới có thể có đến Bích Kim thành vật tư cùng sức sản xuất."

Thẩm Lãng nói: "Chinh phục nàng? Dựa vào cái gì?"

Trương Xuân Hoa nói: "Dĩ nhiên không phải dựa vào mị lực, mị lực của ngươi chinh phục ta còn tạm được. Muốn chinh phục Dibos loại này kẻ dã tâm là không thể nào, nhân gia một lòng muốn gả cho Sauron đại đế trở thành hắn ngoại thất đâu."

Thẩm Lãng nói: "Minh bạch, không dựa vào mị lực, vậy liền dựa vào tà môn ma đạo."

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi cũng đã biết phương tây quy củ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi chỉ là cái gì?"

Trương Xuân Hoa nói: "Dị quốc có thể làm vương."

Thẩm Lãng minh bạch, liền như là ngay lúc đó Châu Âu đồng dạng, Ba Lan quý tộc có thể đề cử một cái người Pháp là quốc vương. Làm nước Pháp vương vị trống rỗng thời điểm, nước Anh quốc vương thậm chí muốn đi tranh đoạt nước Pháp vương vị, từ đó làm cho Anh Pháp chiến tranh bộc phát.

Trương Xuân Hoa nói: "Dựa theo suy đoán, Helen công chúa là của ngài tỷ tỷ, mà lại ngươi cơ hồ là nàng duy nhất dòng chính thân thuộc. Nếu như nàng kế thừa Tây Luân đế quốc hoàng vị, vậy ngươi cũng sẽ trở thành Tây Luân đế quốc thân vương. Đương nhiên kế thừa hoàng vị là không thể nào, bởi vì trên người ngươi không có Tây Luân Hoàng tộc huyết mạch."

Thẩm Lãng mở ra địa đồ, nhìn kỹ Bích Kim thành.

Cái này tòa siêu cấp thành phố lớn khoảng cách Mộc Lan thành vẻn vẹn chỉ có bốn trăm dặm mà thôi.

Một trận chiến này thật không tốt đánh.

Đây là một tòa chỗ dựa vịnh biển thành thị, bắc bộ núi lớn là tấm chắn thiên nhiên, ở giữa sơn cốc có một đạo hơn mười dặm tường thành, độ cao vượt qua kinh người tám chín mét.

Mà lại tòa thành thị này đã biết quân coi giữ vượt qua mười vạn.

Bây giờ Dibos là Tây Luân vương triều nam cảnh thủ hộ, chỉ cần nàng ra lệnh một tiếng, chung quanh chí ít hội mười mấy vạn đại quân đến đây chi viện.

Amazon quân đoàn vô cùng cường đại, công phá tường thành, giết vào bên trong thành là không có vấn đề.

Nhưng mà công phá tường thành về sau, vẫn như cũ lâm vào mười mấy vạn đại quân uông dương đại hải bên trong.

Coi như có thể đánh thắng, cũng sẽ có thương vong không nhỏ.

Mỗi một cái Amazon nữ chiến sĩ đều là bảo vật đắt, nếu như thương vong cái mấy trăm hơn ngàn cái, cái kia cơ hồ muốn Thẩm Lãng chi mệnh.

Vì lẽ đó một trận chiến này, như thế nào công phá tường thành, Thẩm Lãng cũng không lo lắng.

Tất cả khó khăn cũng tại công phá tường thành về sau, cái này dù sao cũng là dị tộc chi chiến.

Trừ phi, tiến hành chém đầu chi chiến!

Bắt giặc bắt vua, trực tiếp cầm xuống Dibos Công tước.

"Ta cũng là ý nghĩ này." Trương Xuân Hoa nói: "Bây giờ Austin Bá tước đã bị tù binh, chỉ cần lấy thêm hạ Dibos Công tước, cái kia toàn bộ Bích Kim thành liền rắn mất đầu, chí ít chiến tranh không thể tiếp tục được nữa."

Thẩm Lãng mở ra địa đồ nói: "Chúng ta cần một chi tinh nhuệ nhất võ sĩ, trực tiếp tập kích Dibos Công tước Sơn Đỉnh thành bảo, giết sạch tòa thành bên trong tất cả võ sĩ, đưa nàng tù binh."

Trương Xuân Hoa nói: "Dibos Công tước võ công rất mạnh rất mạnh."

Thẩm Lãng nói: "Ta biết, tận mắt nhìn thấy, hoàn toàn không thua gì Austin Bá tước, thậm chí càng mạnh, bởi vì nàng huyết mạch thiên phú cao hơn. Nhưng mà chúng ta bên này cao thủ càng nhiều, Dora công chúa, Quỳ Ninh tướng quân còn có mấy chục tên Amazon nữ tướng, nhất định có thể cầm xuống nàng."

"Vì lẽ đó, kế hoạch của ta là trên trăm tên Amazon tộc đỉnh cấp cao thủ, trực tiếp xuyên qua Bích Kim thành tầng tầng phòng tuyến, trực tiếp tập kích Dibos phủ công tước, cầm xuống nàng!" Thẩm Lãng nói.

Trương Xuân Hoa nói: "Cái này, đây không có khả năng đi. Amazon cao thủ mặc dù cường đại, nhưng mà cũng vô pháp xuyên qua Bích Kim thành mười mấy vạn đại quân thả tuyến."

Thẩm Lãng nói: "Đây đương nhiên là khả năng, chỉ bất quá cần nhất định mạo hiểm, cần trình diễn một trận từ trên trời giáng xuống vở kịch."

Trương Xuân Hoa nói: "Ý gì?"

Thẩm Lãng nói: "Amazon trên trăm tên đỉnh tiêm cao thủ, bay thẳng đến Dibos Công tước trên không, sau đó trực tiếp nhảy xuống."

Trương Xuân Hoa nói: "Từ trên trời bay qua?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, từ trên trời bay qua."

Trương Xuân Hoa mở ra miệng nhỏ, không khép lại được, cái này đã hoàn toàn chạm tới kiến thức của nàng điểm mù.

"Làm sao bay?" Trương Xuân Hoa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống ta tự mình thiết kế, trong thời gian ngắn nhất đem cái này vũ khí bí mật chế tạo ra, sau đó lập tức trình diễn một trận từ trên trời giáng xuống chém đầu chi chiến, Dibos cho là ta sẽ dùng tám ngàn quân đội tiến đánh Bích Kim thành? Nàng hoàn toàn nghĩ sai, ta muốn dùng hơn một trăm người cầm xuống cái này tòa trăm vạn cấp thành thị."

Nhiệt khí cầu tập kích, tại Thẩm Lãng trong đầu đã hiển hiện qua rất nhiều lần, nhưng lại khuyết thiếu thi triển không gian.

Hiện tại rốt cục có thể.

Đám này Amazon nữ chiến sĩ cường hãn đến không biên giới, coi như theo nhiệt khí cầu lên nhảy xuống, các nàng cũng sẽ bình yên vô sự. Đổi thành những người khác, cho dù có dù nhảy chỉ sợ đều sẽ ngã chết, ngã gãy.

Cái này tập kích bất ngờ kế sách, Thẩm Lãng càng nghĩ càng hưng phấn, càng nghĩ càng sôi trào.

Xác suất thành công phi thường cao.

Một khi thành công, cái kia Thẩm Lãng liền sáng tạo một cái quân sự kỳ tích, vẻn vẹn dùng tới trăm người liền cầm xuống mười mấy vạn đại quân phòng thủ siêu cấp thành lớn.

Sau đó, Thẩm Lãng không kịp chờ đợi bắt đầu thiết kế chuyên môn nhiệt khí cầu.

Lần này liền có thể thoải mái thiết kế, thoải mái chế tạo.

Thẩm Lãng một bên họa (vẽ), vừa nói: "Trương Xuân Hoa, nghe nói ngươi muốn đem nước tiểu giội tại trên mặt ta?"

Trương Xuân Hoa kinh ngạc nói: "Ta là nói qua lời này, nhưng cái nào miệng tiện hướng ngươi cáo trạng?"

Thẩm Lãng nói: "Rất nhiều người, bởi vì bọn hắn nghe được câu này cũng lòng đầy căm phẫn, cảm thấy đây là đối ta đại bất kính."

Trương Xuân Hoa vũ mị nói: "Vậy ngươi cảm thấy thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Ta ngược lại là có chút chờ mong."

Trương Xuân Hoa khẽ cắn đỏ tươi bờ môi, kiều mị nói: "Ngươi không có trình diễn cuối cùng một phút nghĩ cách cứu viện, vì lẽ đó không cần nhận cái này trừng phạt, nhưng ngươi vẫn là tới quá muộn, vẫn là phải nhận trừng phạt."

Thẩm Lãng nói: "Cái gì trừng phạt?"

Trương Xuân Hoa nói: "Ta nhổ vào mặt ngươi, ngươi có muốn hay không?"

Thẩm Lãng nói: "Muốn."

"Phi, phi, phi. . ." Sau đó Trương Xuân Hoa cái này hồ ly tinh, đỏ chói bờ môi thật xích lại gần Thẩm Lãng mặt, sống sờ sờ xì hắn một mặt.

Sau đó, nàng trực tiếp ngồi tại Thẩm Lãng trên đùi, bưng lấy mặt của hắn trực tiếp hôn đi lên.

Trọn vẹn hôn mấy phút sau, Trương Xuân Hoa hỏi: "Cặn bã, ngươi chừng nào thì cưới ta?"

Thẩm Lãng nói: "Hồi phương đông."

Trương Xuân Hoa nói: "Thực ra ngủ trước sau cưới, cũng là có thể, đại gia giang hồ nhi nữ, không câu nệ tiểu tiết."

Thẩm Lãng hôn miệng của nàng, ôn nhu nói: "Nơi này gian phòng không đủ lộng lẫy, mới đơn giản, chờ bắt lại Dibos Sơn Đỉnh thành bảo về sau, ta chọn lựa một cái hoa lệ nhất gian phòng, một trương mềm mại nhất giường lớn, được không?"

"Tốt, tốt. . ." Trương Xuân Hoa lại hôn lên đến, run rẩy nói: "Nhưng mà trước không có mang thai, ta không phải Cừu Yêu Nhi, thân thể ta không có mạnh mẽ như vậy, không cách nào ở trên biển sinh con, về phương đông thế giới lại sinh."

"Đúng, cặn bã, ngươi như cưới ta, ta bài vị thứ mấy?"

Thẩm Lãng nói: "Thứ ba?"

Trương Xuân Hoa thở dài một tiếng nói: "Ai, cũng được đi! Ai bảo thân phận ta không có Ninh Diễm cao quý, bất quá nàng thế nhưng là trên danh nghĩa gả cho người khác, ta mặc kệ thân thể vẫn là danh dự, đều là thuần khiết không tì vết, vì lẽ đó ta cảm thấy ta có thể cùng nàng đặt song song."

"Cặn bã, ngươi là Khương Ly chi tử cái thân phận này quá tuyệt, ta gả cho ngươi làm thiếp cũng không mất mặt, ta Trương

Xuân Hoa cái này cũng coi là làm rạng rỡ tổ tông."

...

To lớn bàn ăn bên trên.

Thẩm Lãng ngay tại mở tiệc chiêu đãi chư tướng, chủ yếu là Dora công chúa cùng mấy chục danh nữ tướng.

Bàn ăn lên lít nha lít nhít đều là nhiều loại thức ăn cùng điểm tâm, vượt qua mấy chục loại nhiều.

Dora công chúa lập tức không biết từ nơi nào ngoạm ăn.

Tại Amazon quốc gia, các nàng mỗi ngày liền ăn ba loại đồ ăn, thịt bò, thịt cá, bánh nếp.

Mà bây giờ trên mặt bàn, chỉ riêng bánh gatô liền có năm loại, còn có kem ly.

Thịt bò liền có năm đạo rau, còn có trứng cá muối, rau quả salad vân vân.

Thậm chí rượu nho liền có bốn năm loại nhiều.

Trước đó Trương Xuân Hoa còn nói Thẩm Lãng quá xa xỉ, dùng tiền mua nhiều như vậy hưởng thụ đồ vật, không nghĩ tới hắn là dùng tới chiêu đãi Amazon nữ chiến sĩ.

"Dora công chúa, chư vị tỷ tỷ, đầu tiên chúng ta thịt bò khẳng định là không bằng Amazon đảo ăn ngon, nhưng mà tất nhiên đi vào ta chỗ này, tuyệt đối không thể để cho các ngươi nhận ủy khuất."

"Nếm thử xem."

Dora công chúa cầm lấy một khối sô cô la bánh gatô, đại khái chỉ có một khối nhỏ lớn chừng bàn tay, còn có một cái thìa.

Đây là muốn từng muỗng từng muỗng cắn múc lấy ăn? Do dự một chút về sau, Dora công chúa đem toàn bộ bánh gatô cũng nhét vào miệng bên trong.

Sau đó, đôi mắt đẹp của nàng dào dạt ra hạnh phúc sắc thái, tuyệt mỹ khuôn mặt trong chốc lát tỏa ánh sáng.

Thực sự là quá. . . Ăn ngon.

Đón lấy, nàng lại cầm lấy một chén nhỏ kem ly, trực tiếp rót vào miệng bên trong.

Quá, quá, ăn quá ngon.

Đám này Amazon nữ chiến sĩ trước đó ăn đồ vật mặc dù mỹ vị, nhưng thật rất đơn giản điều, cũng chỉ có mấy loại.

Mà lại ăn đồ ăn đối với các nàng tới nói hoàn toàn chỉ là bổ sung năng lượng mà thôi, bây giờ lại biến thành một loại hưởng thụ.

Loại này mỹ diệu tư vị cảm giác hạnh phúc, quá mạnh.

"Hương vị như thế nào?" Thẩm Lãng hỏi.

Dora công chúa nói: "Đang hấp dẫn người sa đọa phương diện này, ngươi là một cái ác ma, Long Na Na tiểu thư."

Trương Xuân Hoa tay vô thanh vô tức tại Thẩm Lãng trên đùi dùng sức vừa bấm.

Bất công quỷ, những vật này trước đó vì sao không làm cho ta ăn? Ta còn không có bị ngươi ngủ qua, chẳng lẽ liền biến thành người cũ sao?

Lan Phong tướng quân cẩn thận ăn bánh bao, trong mắt của hắn chỉ có Thẩm Lãng. Lúc này gặp đến Thẩm Lãng khuôn mặt có chút run rẩy, là hắn biết phát sinh lúc nào, lập tức hơi nhíu mày.

"Trương đại nhân, ta mời ngươi một chén." Lan Phong giơ chén lên nói.

Trương Xuân Hoa tranh thủ thời gian buông tay, cùng Lan Phong tướng quân nâng chén uống rượu.

Sau đó, Lan Phong tướng quân hữu tâm khuyên nhủ, mặc dù đây là tại hải ngoại thế giới, nhưng mà quân thần lễ nghi vẫn là phải phân rõ ràng.

Trương Xuân Hoa đại nhân có chút quá đáng, nhất là trước đó vậy mà nói muốn đem nước tiểu giội tại bệ hạ trên mặt, nếu như nơi này có triều đình, hắn liền muốn công khai vạch tội.

"Lan Phong tướng quân vất vả." Trương Xuân Hoa giọng dịu dàng cười nói, sau đó cầm lấy thìa múc một cái kem ly, đút tới Thẩm Lãng miệng bên trong.

Đón lấy, nàng ngay trước mặt mọi người mân mê bờ môi, tại Thẩm Lãng trên mặt hôn một cái.

Một màn này, ở đây những người khác cảm thấy bình thường, nhắm mắt làm ngơ, bởi vì phương tây thế giới liền là như thế công khai thân mật.

Lan Phong tướng quân kinh ngạc, gương mặt co quắp một trận.

Còn thể thống gì, còn thể thống gì?

Nhưng là từ nay về sau, hắn liền không thể công khai vạch tội Trương Xuân Hoa, nguyên bản tất cả mọi người là thần tử, mà bây giờ nàng muốn trở thành nữ chủ nhân một trong.

Nhưng Lan Phong tướng quân vẫn là quyết định, muốn tự mình tìm một cái cơ hội, liên hợp Mạnh Roland, Hắc Trân Châu mấy nữ tử, đối Trương Xuân Hoa tiến hành tự mình khuyên nhủ.

Cần thiết lễ nghi, vẫn là phải giảng, sợ rằng chúng ta đây là hải ngoại lưu vong chính quyền, nhưng mà không thể đối bệ hạ bất kính.

...

Bích Kim thành!

Tuyệt mỹ vô luân Dibos Công tước ngay tại đấu thú trường chiến đấu.

Lần này là chân chính thực chiến.

Trước đó đầu kia mãnh hổ, chẳng những là huấn luyện của nàng đồng bạn, vẫn là sủng vật của nàng, vì lẽ đó không bỏ được thống hạ sát thủ.

Mà lần này, nàng phải đối mặt là mười mấy đầu cự lang.

Trên người nàng vẫn như cũ xuyên được phi thường thanh lương, hai chân hai tay, thậm chí phần eo cũng lộ ở bên ngoài.

Mái tóc dài màu đỏ rực, cả người diễm mỹ như hỏa.

Hít một hơi thật sâu, sau đó nàng đội nón an toàn lên.

"Phóng!"

Theo ra lệnh một tiếng, mấy cái chiếc lồng đồng thời mở ra.

Mười mấy đầu cự lang như chớp giật lao ra, hướng về Dibos Công tước nhào cắn mà tới.

Những thứ này cự lang đều là không có bị thuần phục qua, mà lại chỉ ăn lửng dạ, tràn ngập lực lượng, nhưng lại hung tàn vô cùng.

"Ngao ngô. . ."

Cái này mười mấy đầu cự lang còn biết chiến thuật vây quanh.

Tạo thành một vòng vây, sau đó từ trước sau tả hữu mấy cái phương hướng, thay phiên nhào cắn.

Tốc độ nhanh nhẹn, lực lượng to lớn, mỗi một đầu sói cũng giống như con nghé con.

Một màn này quả thực nhường người không dám nhìn thẳng, cho dù là võ đạo cao thủ, đối mặt loại nguy hiểm này cục diện cũng có thể là là máu phun ra năm bước.

Dibos bỗng nhiên vọt lên tại không trung, toàn bộ thân hình đằng không mấy mét cao.

Mười mấy đầu cự lang vồ hụt.

Sau đó, thân thể nàng theo không mà rơi.

"Xoát xoát xoát xoát xoát. . ."

Dibos xuất kiếm như điện.

Ngắn ngủi nháy mắt, đem mười mấy đầu cự lang giết đến sạch sẽ.

Từ đầu tới đuôi không đến ba giây đồng hồ, chiến đấu kết thúc.

Nhưng mà, giết cái này mười mấy đầu cự lang, vẻn vẹn chỉ là một trận làm nóng người mà thôi.

Sau đó, một cái tóc trắng phơ hùng tráng người da trắng đi ra.

"Bái đình đại nhân." Dibos Công tước hành lễ.

Vị này bái đình đại nhân, là Bích Ba hành tỉnh kiếm thứ nhất sư, tại thời gian rất lâu bên trong hắn đều là Austin Bá tước lão sư.

"Công tước các hạ." Bái đình đại nhân hành lễ.

"Mời!"

"Mời!"

Sau đó, hai người hung mãnh đánh nhau.

Trước đó Dibos cho tới bây giờ cũng không có sử dụng đấu khí, mà bây giờ cùng vị này đỉnh tiêm cao thủ chiến đấu, rốt cục dùng tới.

Kiếm của nàng phảng phất ẩn ẩn tản ra hào quang, mỗi một kiếm chém ra cũng phát ra lôi đình tiếng thét, từng đợt quang ảnh giao thoa.

"Bá, bá, bá. . ."

Từng đợt kiếm phong đảo qua.

Chung quanh cờ xí, lại bị lăng không chặt đứt.

Hai người cuồng chiến mấy chục chiêu, mấy trăm chiêu, vẫn như cũ không phân thắng bại.

Bỗng nhiên, một thân ảnh lao nhanh mà vào, là trung niên thái giám Taren.

Dibos Công tước chau mày.

"Quát!"

Hai người đem hết toàn lực, bỗng nhiên thi triển một chiêu cuối cùng.

"Oanh. . ."

Một tiếng vang thật lớn, hai cái thân ảnh bỗng nhiên va chạm vào nhau, sau đó lại bắn ra.

Cái này kiên cố tảng đá mặt đất, xuất hiện từng tấc từng tấc rạn nứt.

Bái đình đại nhân khom người nói: "Công tước đại nhân quả nhiên là Russo gia tộc mạnh nhất huyết mạch người."

Dibos Công tước gật gật đầu, hướng về bên ngoài đi đến.

...

"Tin tức xấu?" Dibos Công tước hỏi.

"Đúng thế." Trung niên thái giám Taren nói: "Huyết Tinh nam tước cầu kiến."

Dibos Công tước bản năng liền muốn hướng thư phòng đi đến, nhưng vẫn là dừng bước lại.

Lúc này một thân chiến Đấu Kình trang đi gặp phong thần là không thích hợp, nàng đi tắm thay quần áo, thay đổi lộng lẫy phục, sau đó lại đi thư phòng.

"Huyết Tinh nam tước, nghe nói ngươi có tin tức xấu muốn nói cho ta biết?" Dibos hỏi.

Huyết Tinh nam tước run rẩy nói: "Đúng vậy, Mộc Lan thành chi chiến bại. Đỗ Khắc Bá tước chết trận, Austin Bá tước bị bắt."

Dibos Công tước tuyệt mỹ khuôn mặt phát lạnh, nội tâm khiếp sợ không gì sánh nổi.

Cái này sao có thể?

Mười vạn đại quân tiến đánh một cái trấn nhỏ đồng dạng phá thành thành phố, địch nhân vẻn vẹn hai ngàn người mà thôi, như thế nào sẽ thua?

Huyết Tinh nam tước nói: "Thẩm Lãng đã được đến Amazon bộ lạc hiệu trung, thời khắc mấu chốt gần vạn Amazon nữ chiến sĩ giết tới, đem Austin Bá tước cùng Đỗ Khắc Bá tước đại quân chém tận giết tuyệt."

Dibos Công tước gương mặt mất đi tất cả huyết sắc.

Thẩm Lãng vậy mà đạt được Amazon bộ lạc hiệu trung?

Dựa vào cái gì? Làm sao có thể?

Hơn ngàn năm đến, Amazon nữ vương quốc gia ngăn cách, Tây Lâm vương triều mấy đời Hoàng đế đối với các nàng chinh phục cũng thất bại.

Thẩm Lãng một cái tay trói gà không chặt người phương Đông, dựa vào cái gì làm được một điểm này?

Chẳng lẽ chỉ bằng hắn lớn lên tuấn mỹ? Còn có cái gọi là mị lực?

Nhưng mà tại Dibos Công tước xem ra, cường đại nam nhân mới có mị lực, quyền lực mới thật sự là mị lực.

Thẩm Lãng đến tột cùng là dựa vào cái gì, làm được Tây Luân vương triều mấy đời hoàng đế đều không có làm được sự tình?

"Ta phái đi tiến đánh Mộc Lan thành quân đội, còn thừa lại bao nhiêu người?" Dibos Công tước hỏi.

Huyết Tinh nam tước nói: "Cơ hồ không còn một mống, toàn bộ chết hết."

"Ầm!" Lời này một màn, Dibos Công tước trong tay cứng rắn thủy tinh cầu bỗng nhiên vỡ vụn, trở thành một đống bột phấn.

...

Nhưng mà, đối với Dibos đả kích vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu.

Mấy canh giờ sau!

Bích Kim thành hải vực xuất hiện mấy chiếc thuyền, vận chuyển lấy trước nay chưa từng có hàng hóa.

Lít nha lít nhít đều là đầu người.

Ròng rã mấy vạn khỏa dữ tợn đầu người, chồng chất tại boong tàu phía trên.

Những thuyền này chậm rãi tới gần nơi này phiến hải vực.

Dibos thấy rõ ràng, những người này đầu đều là nàng phái đi quân đội.

Thẩm Lãng chém xuống bọn hắn thủ cấp, đồng thời nhường Hỏa Thần tế sư đem bọn hắn mang về.

Đây là triệt để khiêu khích, nhục nhã, chấn nhiếp.

Toàn bộ Bích Kim thành vô số dân chúng cũng nhìn thấy một màn này, sau đó khắp cả người phát lạnh.

Rất nhiều người khóc lớn lên tiếng, bởi vì những người này trước mặt rất nhiều là trượng phu của các nàng , hoặc là nhi tử.

Bích Kim thành dân chúng cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua một màn này, mấy vạn cái đầu người chất thành một đống.

Rùng mình.

Những thuyền này bay tới chỗ nào, chỗ nào phảng phất liền trở thành Địa Ngục.

Ba mươi hai tuổi lại có vẻ tuổi trẻ mỹ lệ Hỏa Thần tế sư xuất hiện tại Dibos Công tước trước mặt, có chút khom người nói: "Thẩm Lãng nhường ta cho ngài nhờ một câu."

Dibos Công tước nói: "Cái gì?"

Hỏa Thần tế sư nói: "Hắn nói rất nhanh liền hội dẫn đầu đại quân tới tiến đánh Bích Kim thành, hi vọng ngài có thể đem mình nuôi đến trắng trắng mập mập , chờ đợi hắn sủng hạnh, hắn cần một cái ti tiện X nô, ngài cũng rất không tệ."

Lời này một màn, Dibos Công tước đầu đầy tóc đỏ cơ hồ bỗng nhiên tung bay mà lên.

Trước nay chưa từng có nhục nhã cùng khiêu khích.

Mà vừa lúc này!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Trên mặt biển bỗng nhiên truyền đến từng đợt bạo tạc.

Càng thêm một màn kinh người xuất hiện, vô số người cả một đời cũng sẽ không quên một màn này.

Mấy vạn cái đầu người, đồng thời bạo tạc.

Tất cả mọi người đầu tính cả thuyền, trực tiếp thịt nát xương tan.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 436: : Cuồng Dã Công Chúa! Thế Giới Mới! Tiến Đánh Bích Kim Thành

"A. . . A. . . A. . ."

Toàn bộ Bích Kim thành phát ra từng đợt kinh hô, không dám tin nhìn qua một màn này.

Là người nào đầu hội bạo tạc?

Mà Dibos Công tước toàn bộ thân thể mềm mại cũng run nhè nhẹ.

Giờ khắc này, nàng cảm giác được khuôn mặt của mình bị hung hăng phiến đánh lấy.

Đi qua một năm này thời gian, nàng hao phí bao nhiêu tinh lực cùng tâm trí, cuối cùng đem Russo gia tộc đưa đến lịch sử đỉnh phong.

Nàng một giới nữ lưu trở thành Tây Luân thứ ba đế quốc trù hoạch kiến lập công thần lớn nhất một trong, nàng đánh xuống Ma Nữ đế quốc gần một phần tư lãnh thổ, nàng trở thành Tây Luân đế quốc Nam Cảnh thủ hộ.

Nhưng mà liền vừa rồi tích tắc này, nàng trước đó tất cả vinh quang phảng phất nháy mắt về không.

Cái kia xinh đẹp phương đông nam nhân thỏa thích nhục nhã nàng.

Mười vạn đại quân toàn quân bị diệt, nàng thúc thúc Austin bị bắt, còn không vẻn vẹn như thế, mấy vạn cái đầu người ngay trước toàn thành người trước mặt bạo tạc.

Thẩm Lãng vậy mà như thế làm càn? Như thế không có chút nào ranh giới cuối cùng, quả thực không có chút nào quý tộc phong độ.

Trọn vẹn một hồi lâu, Dibos Công tước lạnh giọng nói: "Hắn muốn tiến đánh Bích Kim thành, hắn muốn để ta trở thành hắn X nô? Như vậy liền mời hắn tới đi!"

Sau đó nàng quay người rời đi bến tàu, trở về tới mình tòa thành bên trong.

"Truyền lệnh xuống, Bích Ba hành tỉnh tất cả phong thần, dẫn đầu quân đội đến đây Bích Kim thành."

"Dùng Nam Cảnh thủ hộ dưới danh nghĩa lệnh, nhường Tây Luân đế quốc nam bộ năm cái hành tỉnh tất cả Tổng đốc, điều động quân đội đến đây chi viện."

"Cái kia phương đông nam nhân muốn tới, liền nhường Bích Kim thành trở thành phần mộ của hắn."

"Amazon nữ chiến sĩ? Một đám không biết liêm sỉ nữ nhân, một đám không có phụ thân tư sinh người, ta ngược lại là muốn nhìn các ngươi đến tột cùng là bực nào cường đại? Dựa vào các ngươi mấy ngàn người phải chăng có thể địch nổi ta mười mấy vạn đại quân?"

"Kẻ phản bội đáng chết! Từ nay về sau, Amazon bộ tộc cũng không tiếp tục xứng trở thành phương tây thế giới một thành viên, đã biến thành phương tây sỉ nhục, có lẽ quét vào lịch sử đống rác."

Theo Dibos Công tước ra lệnh một tiếng.

Mấy trăm tên người mang tin tức xông ra Bích Kim thành, hướng về Bích Ba hành tỉnh, thậm chí Tây Luân đế quốc nam bộ khuếch tán mà đi, truyền đạt Dibos Công tước mệnh lệnh.

Tin tưởng không lâu sau đó, liền sẽ có vô số đại quân đến đây viện trợ, tham gia trận này Thánh chiến.

...

Dibos phủ công tước trong thư phòng.

"Phi thường có lỗi, ngươi không có thể thu được được tự do." Dibos Công tước nói: "Ngươi cái kia phương đông tình nhân thắng, tiêu diệt ta mười vạn đại quân."

Lời này một màn, Hắc Quả Phụ Hill hoàn toàn không dám tin.

Mặc dù không có đổ bộ, nhưng nàng là gặp qua Mộc Lan thành, cỡ nào yếu ớt nguyên thủy?

Thẩm Lãng vẻn vẹn chỉ có hai ngàn quân đội, vậy mà tiêu diệt Dibos Công tước mười vạn đại quân? Hắn là thế nào làm được a?

"Hắn nhục nhã ta." Dibos Công tước nói: "Để báo đáp lại, ta muốn đem ngươi rút gân lột da, làm thành một nhân vật tiêu bản cho hắn đưa qua."

Lời này một màn, Hắc Quả Phụ Hill thân thể mềm mại từng đợt run rẩy, nàng đương nhiên là sợ chết, huống chi là bi thảm như vậy chết đi.

Dibos Công tước nói: "Hill, ngươi là một cái giàu có Duy Đạt tộc nữ tử, như vậy mời ngươi nói cho ta, ngươi hội duy trì một cái phương đông nam nhân chiếm lĩnh đồng thời thống trị Bích Kim thành sao? Dù là cái này nam nhân là tình nhân của ngươi?"

Trầm mặc thật lâu, Hắc Quả Phụ Hill lắc đầu.

Dibos Công tước lại hỏi: "Vậy ngươi ủng hộ ta gia tộc chiếm lĩnh Bích Kim thành, thậm chí là toàn bộ Bích Ba hành tỉnh sao?"

Hắc Quả Phụ Hill trầm mặc.

"Như thế nào trầm mặc?" Dibos Công tước hỏi.

Hill nói: "Ta không ủng hộ, nhưng mà cũng không phản đối."

Dibos Công tước nói: "Vậy nếu như nhường Duy Đạt tộc tự trị đâu? Ngươi duy trì sao?"

Hill lắc đầu nói: "Ta không ủng hộ."

Dibos Công tước nói: "Vì sao?"

Hill nói: "Mặc dù đám người này là đồng bào của ta, nhưng ta không thể không thừa nhận, đám người này đều là tàn nhẫn ngu xuẩn."

Dibos Công tước nói: "Ngàn năm trước kia, các ngươi Duy Đạt tộc là có mình đế quốc, hơn nữa còn tương đối cường đại."

Cái gọi là Duy Đạt tộc quốc gia của mình liền là cái kia Daya đế quốc, Bạch Kinh thuyền bay tới phụ cận của nó, cái này đế quốc cường đại liền diệt vong.

Hill nói: "Đã có rất nhiều mạo hiểm giả đi qua Daya đế quốc, cái kia đúng là một cái đế quốc, nhưng cũng là một đám dã man cầm thú."

Dibos Công tước nói: "Vậy liền kỳ quái, ngươi không hi vọng Bích Kim thành bị chúng ta Tây Luân người thống trị, càng không hi vọng bị người phương Đông Thẩm Lãng thống trị, thậm chí còn không hi vọng chính các ngươi thống trị, như vậy ngươi muốn ai trở thành mảnh đất này chủ nhân đâu?"

Hill trầm mặc một lát.

Dibos Công tước nói: "Mở miệng, nếu không ngươi đời này đều không cần mở miệng."

Hắc Quả Phụ Hill nói: "Ta hi vọng Helen Nữ hoàng dạng này quân chủ trở thành mảnh đất này chủ nhân."

Dibos cười lạnh nói: "Phản nghịch Nữ hoàng, thúc đẩy chủng tộc bình đẳng? Cỡ nào ngây thơ, cỡ nào hoang đường? Chính là nàng loại này ngu xuẩn cử động mới đưa đến Tây Luân thứ hai đế quốc diệt vong, dẫn đến đế quốc nam bắc phân liệt."

"Đương nhiên, ngươi nói ra lời trong lòng mình, đây là vô tội, dù là lời trong lòng của ngươi cũng không phù hợp ý chí của ta." Dibos Công tước hỏi: "Một vấn đề cuối cùng, ngươi cái kia phương đông tình nhân danh xưng muốn tiến đánh Bích Kim thành. Làm ta đem hắn bắt được thời điểm, ta sẽ dùng người phương Đông hình phạt tới xử quyết hắn, ngũ xa phanh thây."

Nói ra hai chữ này thời điểm, Dibos Công tước nội tâm thật sự là tràn ngập vô hạn sát khí cùng phẫn nộ, nàng thật là trước nay chưa từng có như thế thống hận một người.

Đương nhiên còn có so ngũ xa phanh thây càng tàn khốc hơn hình phạt, đó chính là lăng trì, nhưng mà tại Dibos Công tước xem ra, lăng trì quá chậm, ngũ xa phanh thây chẳng những tàn nhẫn, mà lại có thể nháy mắt chí tử, tràn ngập tuyệt đối lực trùng kích.

"Như vậy làm ta ngũ xa phanh thây ngươi cái kia phương đông tình nhân thời điểm, ngươi nguyện ý cùng hắn cùng chết sao?" Dibos hỏi.

Hắc Quả Phụ Hill nghiêm túc nghĩ một lát, sau đó lắc lắc đầu nói: "Không nguyện ý."

Dibos gật đầu nói: "Ta biết."

"Người tới, đem vị này Hill nữ sĩ đưa đến thủy lao bên trong đi." Dibos hạ lệnh: "Thẩm Lãng không phải muốn tới tiến đánh Bích Kim thành sao? Hi vọng hắn có thể tới kịp thời một chút, nếu không hắn cái này Duy Đạt tộc tình nhân sẽ chết, một nữ nhân tại thủy lao có thể chèo chống không mấy ngày."

Thủy lao, đúng là một cái tàn nhẫn trừng phạt.

Liền xem như võ công tương đối cường đại người, bị ngâm tại thủy lao bên trong cũng sẽ đau đến không muốn sống, dùng không được bao lâu liền sẽ chết đi.

Hắc Quả Phụ Hill bị mang đi về sau, Dibos Công tước hít một hơi thật sâu, tiến vào một cái lộng lẫy trong phòng, ngồi tại hoàn toàn mới phong cầm trước mặt bắt đầu đàn tấu.

Luyện tập cầm nghệ không thể gián đoạn, bởi vì đây là muốn đạn cho Sauron đại đế nghe.

Làm nàng xuất hiện tại Sauron đại đế trước mặt lúc, chẳng những muốn xinh đẹp đóng quần phương, còn muốn kỹ trấn toàn trường, muốn cho đối phương lưu lại ấn tượng khó mà phai mờ được.

Nàng vong tình đàn tấu, một lần lại một lần rơi lấy cảm xúc trong đáy lòng.

Không biết vì sao, hôm nay kỹ nghệ vậy mà phảng phất có to lớn tiến bộ, chẳng lẽ phẫn nộ còn có thể tăng lên một người nghệ thuật tiêu chuẩn sao?

Khó trách những cái kia nghệ thuật gia động một chút lại phải gìn giữ phẫn nộ.

...

Nhiều người lực lượng lớn.

Cái thứ nhất nhiệt khí cầu đã chế tạo hoàn tất, cái này nhiệt khí cầu so Thẩm Lãng trước đó cái kia phải lớn hơn nhiều, bởi vì nó ít nhất phải vận tải mười mấy người bay lên không trung.

Vì tránh đi Dibos trên biển hạm đội ánh mắt, trận này nhiệt khí cầu phi hành thí nghiệm tại khoảng cách Mộc Lan thành phía bắc mấy chục dặm chỗ tiến hành, nơi này khoảng cách bờ biển vượt qua mấy chục dặm, mà lại trời âm u khí xuống, tầm nhìn không cao hơn mấy ngàn mét.

"Châm lửa!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

To lớn nhiệt khí cầu bắt đầu bành trướng nâng lên.

Cái này làm nóng quá trình dài đằng đẵng, ròng rã đi qua hơn nửa canh giờ về sau, nhiệt khí cầu mới bành trướng đến cực hạn.

"Bay lên, bay lên!"

Ở đây trong mọi người tâm lập tức trở nên kích động lên.

Đương nhiên, lúc này nhiệt khí cầu mang theo lớn rổ treo vẻn vẹn chỉ là lơ lửng mà thôi, cũng không có chân chính bay lên, bởi vì phía dưới còn có dây thừng dẫn dắt đóng ở trên mặt đất.

Thẩm Lãng cái thứ nhất rảo bước tiến lên nhiệt khí cầu rổ treo bên trong.

Lan Phong lập tức khuyên nhủ: "Chủ quân, vẫn là ta tới đi, ngài là vạn kim thân thể."

Thẩm Lãng cười nói: "Ta chính là ngồi đồ chơi, bị vòi rồng kéo lấy phi hành hơn một vạn dặm đi vào phương tây thế giới."

Lan Phong kích động nói: "Đây càng thêm chứng minh, Chủ quân là Chân Long Thiên Tử, trời cao cũng phái vòi rồng tương trợ.

Kim lân há lại vật trong ao, vừa gặp mưa gió biến thành Long."

Đối mặt đám này fan cuồng, Thẩm Lãng không muốn nói chuyện.

Trương Xuân Hoa hào hứng hơi mỏng cũng muốn leo lên rổ treo, lại bị Thẩm Lãng cự tuyệt.

Đây là huấn luyện, không phải chơi vui, vì lẽ đó cái này nhóm đầu tiên thượng thừa ngồi ấm chỗ khí cầu lên không, đều muốn là Amazon nữ chiến sĩ bên trong cường giả.

"Dỡ xuống dây thừng."

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, mấy cây đóng ở trên mặt đất dây thừng bị dỡ xuống, nhiệt khí cầu nhanh chóng lên không.

Phía dưới đoàn người từng đợt reo hò.

Lan Phong bọn người rất chí nhiệt máu sôi trào, bệ hạ thật sự là tài năng như thần a.

Người vậy mà có thể bay đến không trung, quả thực sáng tạo trước nay chưa từng có kỳ tích, đây là liền Khương Ly bệ hạ cũng không có làm được sự tình.

Ta chủ quả nhiên là Chân Long Thiên Tử a, nếu không lại như thế nào có thể thượng thiên đâu?

...

Nhiệt khí cầu càng bay càng cao, càng bay càng cao, trực tiếp lên cao đến hơn hai ngàn mét không trung.

Không thể lại cao, lại cao lời nói dây thừng liền không có dài như thế.

Lần này phi hành, rổ treo phía dưới vẫn là có dây thừng nắm, tránh bay quá xa trực tiếp bay xuống trên biển cả, như thế gặp được Dibos hạm đội là chuyện nhỏ, bị phát hiện bí mật này vũ khí, tiết lộ tình báo mới là đại sự.

Thẩm Lãng địa bàn vẫn là quá nhỏ, làm một cái nhiệt khí cầu thí nghiệm cũng không thi triển được.

Nhưng mà Dora công chúa đám người đã vô cùng hưng phấn, Thẩm Lãng thậm chí có thể thấy được nàng nổi da gà cũng bốc lên.

Amazon nữ chiến sĩ phi thường cường đại, thậm chí có thể vượt nóc băng tường, nhưng là cho tới nay cũng còn không có bay đến hôm khác bên trên, mà bất luận kẻ nào cũng có bay lượn mộng tưởng, càng là cường đại người càng là như thế.

"Thẩm Lãng, ngươi biết ta bây giờ muốn làm cái gì sao?" Dora công chúa hỏi.

"Hưng phấn đến hôn ta, ngủ ta." Thẩm Lãng trong lòng nói, nhưng hắn miệng lên lại nói: "Muốn từ nơi này nhảy xuống."

Dora công chúa kinh ngạc nói: "Làm sao ngươi biết?"

Nàng đúng là nghĩ như vậy, nói cho đúng cơ hồ tất cả mọi người ở trên không đều là nghĩ như vậy.

Mỗi khi đến không trung, người đều có một loại ảo giác, ta có phải hay không mọc cánh, ta như thế nhảy một cái xuống dưới, hay là liền trực tiếp bay lượn.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi theo cao như vậy địa phương nhảy đi xuống, hội ngã chết sao?"

"Hội!" Dora công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống, ta sẽ cho các ngươi cơ hội hoàn thành giấc mộng này, theo mấy ngàn mét không trung nhảy đi xuống."

Dora công chúa hưng phấn đến run rẩy nói: "Ta rửa mắt mà đợi."

"Long Na Na, chúng ta rời đi Amazon vốn là phi thường bi thương, nhưng mà không có cách nào, chúng ta Amazon tộc có ân tất báo." Dora công chúa tiếp tục nói: "Nhưng mà ta hiện tại đã bắt đầu hưng phấn, đối với kế tiếp thời gian tràn ngập chờ mong. Nữ vương bệ hạ nói đúng, ngươi đến có lẽ là thiên ý, chúng ta Amazon chủng tộc chẳng những cần chiến đấu, cũng cần mạo hiểm."

Thẩm Lãng nói: "Dora công chúa, tiếp xuống ta có một cái kế hoạch."

Dora công chúa nói: "Ngươi nói."

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn ngươi mang theo hơn một trăm người ngồi nhiệt khí cầu, bay đến Dibos phủ công tước trên không, sau đó theo ngàn mét không trung nhảy đi xuống, tập kích phủ công tước, đem người ở bên trong chém tận giết tuyệt, triệt để tù binh Dibos."

Lời này một màn, Dora công chúa đôi mắt đẹp trợn to, không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Đây là một thiên tài? Vẫn là một người điên? To gan như vậy kế hoạch, liền Amazon tộc cũng không dám nghĩ.

Quá điên cuồng!

"Ngươi nguyện ý sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Dora công chúa chân thành nói: "Nếu như ngươi không đem kế hoạch này giao cho ta chấp hành, ta liền đem ngươi từ nơi này ném xuống."

Nàng cảm thấy toàn thân cũng huyết dịch cũng đang sôi trào, kế hoạch này quá kích thích, quả thực liền là vì bọn nàng đo thân mà làm.

Một khi thành công, đây chính là sáng tạo từ ngàn năm nay trước nay chưa từng có quân sự kỳ tích.

Hơn một trăm người liền công hãm một tòa cự đại thành trì, quá vĩ đại, quá hoa lệ. Cho dù là cường đại Amazon chiến sĩ, cũng không có sáng tạo qua dạng này lịch sử.

Dù là vì thế thịt nát xương tan, dù là thất bại, cũng đáng được nếm thử.

"Nhanh, phải nhanh, ta đã không kịp chờ đợi." Dora công chúa nói: "Xuống dưới về sau, ta liền bắt đầu chọn lựa nhân thủ."

Nhìn thấy Dora công chúa hưng phấn như thế, Thẩm Lãng nhịn không được hỏi: "Dora, nếu như không có rời đi Amazon bộ lạc, lần này sinh sôi lễ ngươi sẽ đi sao?"

"Sẽ không, ta là một cái độc thân chủ nghĩa người." Dora công chúa nói.

Ai, đáng tiếc, phung phí của trời a!

Khoảng cách Amazon quốc gia sinh sôi lễ đã không lâu, mặc dù mùa này sẽ kéo dài hơn nửa tháng, nhưng mà Thẩm Lãng cần công hãm Bích Kim thành sau lại đi mượn giống đảo, hi vọng đến lúc đó còn kịp.

Hắn cùng Edda nữ vương đã hẹn xong, loại chuyện này hắn cũng không muốn lỡ hẹn.

...

Sau đó, Dora công chúa tuyển chọn tỉ mỉ một trăm năm mươi tên cao thủ, làm lần này chém đầu kế hoạch người chấp hành.

Cái này một trăm năm mươi người, toàn bộ đều là Amazon tộc đứng đầu hảo thủ.

Sau đó, các nàng liền bắt đầu một lần lại một lần huấn luyện, ngồi nhiệt khí cầu một lần lại một lần lên không.

Nguyên bản dựa theo Thẩm Lãng kế hoạch, tối thiểu lên không là mười năm lần về sau lại tiến hành nhảy dù huấn luyện, nhưng mà Dora công chúa các nàng đã không nhịn được, vẻn vẹn lên không năm lần về sau, liền bắt đầu nhảy dù.

"Amazon vạn tuế!"

"Amazon vạn tuế!"

"Nữ vương vạn tuế!"

Theo từng tiếng hô to, đám này điên cuồng Amazon nữ chiến sĩ trực tiếp theo rổ treo bên trong nhảy đi xuống, thấy Thẩm Lãng da đầu từng đợt run lên.

Đám này nữ chiến sĩ quá điên cuồng, rất ưa thích mạo hiểm.

Các nàng cho tới bây giờ cũng không có nhảy qua dù, vẻn vẹn chỉ là nghe Thẩm Lãng giảng giải về sau, cứ như vậy tràn đầy phấn khởi mở nhảy.

Nhảy dù kỳ thật vẫn là cực kỳ an toàn, Thẩm Lãng thật sâu hiểu một điểm này, nhưng trừ phi là bất đắc dĩ, nếu không hắn là tuyệt đối sẽ không nếm thử.

Hi vọng đám này nữ nhân điên sẽ không quên kéo ra dù nhảy.

Thẩm Lãng lo ngại, đám này Amazon nữ chiến sĩ dũng cảm mà tỉnh táo, hoàn toàn ghi nhớ Thẩm Lãng giảng giải, từ dưới rơi về sau liền bắt đầu trong lòng tính toán thời gian, đến thời gian điểm về sau, trực tiếp kéo ra dù nhảy.

Hai trăm mét không trung chỗ.

"Phốc phốc phốc. . ."

Một đầu lại một đầu dù nhảy mở ra, phảng phất đang không trung đám mây.

Đám này Amazon nữ chiến sĩ chậm rãi rơi xuống đất, các nàng thực sự là quá mạnh, vì lẽ đó thực hiện không thụ thương.

...

Sau đó thời điểm, Thẩm Lãng dưới trướng gia tốc nhiệt khí cầu chế tạo.

Trong thời gian ngắn nhất, Mộc Lan thành chế tạo hoàn tất hai mươi cái nhiệt khí cầu, đồng thời chế tạo ba trăm cái dù nhảy, bảo đảm bình quân mỗi người cũng có hai cái, vạn nhất mở không ra còn có dự bị.

Dora công chúa mang theo một trăm năm mươi người, một lần lại một lần huấn luyện.

Một lần lại một lần lên không, một lần lại một lần nhảy xuống, hoàn toàn làm không biết mệt, thậm chí liền mỗi ngày luyện kiếm cũng quên.

Nguyên bản thế giới này không có bất kỳ cái gì sự tình có thể gián đoạn Amazon nữ chiến sĩ huấn luyện, hiện tại Thẩm Lãng rốt cục làm được.

Nhảy dù muốn chuẩn xác hạ xuống là một chuyện rất khó, nhưng quả thực là nhường đám này nữ nhân điên làm được, các nàng thậm chí có thể làm được khoảng cách mục tiêu địa điểm sai sót không cao hơn năm mươi mét, các nàng thậm chí dám ở một trăm mét tầng trời thấp mới mở ra dù nhảy, hơn nữa còn có thể tại không trung cải biến phương hướng.

Thẩm Lãng cũng có một loại xúc động, cho mỗi một người phát một bộ lướt đi áo, các nàng tuyệt đối là tốt nhất người chơi.

Nhưng hắn thực tình không dám, một khi đám này nữ nhân điên biết còn có lướt đi áo chơi vui như vậy sự tình, nhất định sẽ mỗi ngày cũng đi bay, vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn, Thẩm Lãng đau lòng hơn chết.

...

Muốn bắt đầu chân chính thực chiến diễn luyện.

Mãi mới chờ đến lúc đến gió bấc, tiếp xuống nhiệt khí cầu không còn kết nối mặt đất, mà là đi theo gió phi hành.

Lần này thực chiến diễn luyện mục tiêu là nhiệt khí cầu phi hành ba mươi dặm, đến phía bắc một cái Dora trên đỉnh núi.

Ngọn núi này vốn là không có danh tự, nhưng Thẩm Lãng mệnh danh là Dora núi, kết quả bị Trương Xuân Hoa ánh mắt nghi hoặc nhìn thật lâu?

Thẩm Lãng đọc lên nàng ánh mắt ý tứ: Cặn bã, ta khối này trong chén thịt ngươi còn không có ăn, liền nhìn chằm chằm trong nồi.

Dùng cái này Dora đỉnh núi mô phỏng Dibos đỉnh núi phủ công tước, ở đây tiến hành không hàng chém đầu huấn luyện.

Hướng gió là khó lường, vì lẽ đó nhất định phải nắm chắc chuẩn, lúc này Thẩm Lãng lại nghĩ tới Mộc Lan bảo bối, nàng đối thiên nhiên có được độ chính xác cảm giác, nếu có nàng ở đây, nàng liền có thể chuẩn xác dự phán hướng gió.

"Lên không!"

"Phi hành!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Cái này nhiệt khí cầu không ngừng lên không, sau đó hướng về phía bắc bay đi.

Không đến nửa canh giờ, nhiệt khí cầu liền tiếp cận Dora đỉnh núi.

Lúc này Thẩm Lãng liền đã không tại phía trên, Dora công chúa hạ lệnh: "Hạ xuống độ cao."

Nhiệt khí cầu bắt đầu không ngừng hạ xuống, ngay tại lúc lúc này, hướng gió bỗng nhiên thay đổi, theo gió bấc biến thành gió tây, nhiệt khí cầu hướng về phía tây bay đi, cái này muốn mạng, nơi này khoảng cách mục tiêu đỉnh núi còn cách một đoạn đâu.

"Nhảy!"

Dora công chúa ra lệnh một tiếng, mười mấy tên Amazon nữ tướng dồn dập hướng bên ngoài nhảy xuống.

"Hô hô hô hô. . ."

Mười mấy người không ngừng mà rơi xuống, các nàng thử nghiệm tại không trung bắn vọt, không ngừng tới gần Dora đỉnh núi.

Nhưng mà. . .

Cuối cùng vẫn thất bại!

Tất cả mọi người thành công an toàn không hàng, nhưng mà khoảng cách mục tiêu đỉnh núi gần nhất một người cũng vượt qua hơn ba ngàn mét.

Đây cũng không phải là nhân lực đủ khả năng khống chế, trên trời sức gió muốn thay đổi, các nàng không có cách nào.

Tại xã hội hiện đại, dù là có máy bay, tinh chuẩn không gian đều là một cái to lớn nan đề, chớ nói chi là ở cái thế giới này.

...

Sau đó, Dora công chúa bọn người lại tiến hành vượt qua vài chục lần thực chiến huấn luyện, nhưng chỉ có một lần thành công đáp xuống chỗ kia đỉnh núi.

Bởi vì hướng gió quá biến hóa khó lường, mà lại dù nhảy tại không trung không cách nào cải biến phương hướng, chỉ có thể theo gió mà đi.

Dạng này không được a, nhiệt khí cầu phi hành quá bị động, rất khó tinh chuẩn phi hành đến cái nào đó mục tiêu trên không.

Dora công chúa tìm tới Thẩm Lãng hỏi: "Chúng ta từ không trung nhảy xuống khoảng thời gian này quá bị động, có hay không một loại đồ vật có thể làm cho chúng ta tại hạ rơi quá trình bên trong, khống chế hướng bay?"

Thẩm Lãng trầm mặc.

Dora công chúa không dám tin nói: "Thật đúng là có?"

Thẩm Lãng nói: "Có, nhưng mà thứ này càng thêm nguy hiểm, đối kỹ xảo yêu cầu cực kỳ cao. Mà lại thời gian của chúng ta không đủ nhiều, cần mau chóng tiến đánh Bích Kim thành."

Dora công chúa nói: "Có ý tứ gì?"

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta lương thực muốn ăn xong, lại không tiến đánh Bích Kim thành, liền muốn cạn lương thực."

Thẩm Lãng không có quyền làm chủ trên biển, thuyền của hắn chỉ có thể tại gần biển đánh bắt, một khi thoáng xâm nhập biển cả xa một chút khu vực, liền sẽ bị Huyết Tinh nam tước cùng Dibos hạm đội đánh chìm. Vốn cho rằng Mộc Lan thành đại chiến về sau, Huyết Tinh nam tước mấy hải tặc hội thu liễm một chút, không nghĩ tới bọn hắn ngược lại trở nên càng thêm hung tàn mà tràn ngập địch ý.

Nhưng may mắn vùng biển này không có bị trắng trợn đánh bắt qua, lưới đánh cá càng là lần thứ nhất xuất hiện tại phương tây thế giới, huống chi Thẩm Lãng đâm vẫn là đoạn tử tuyệt tôn lưới, vì lẽ đó mỗi một lưới xuống dưới thu hoạch cũng đặc biệt lớn.

Nhưng mà không thể mỗi ngày đều chỉ ăn tôm cá, những vật này chỉ có thể là giảm bớt lương thực tiêu hao.

Bây giờ Mộc Lan thành lương thực chính, còn có rau giá đều cơ hồ muốn ăn xong.

Dora công chúa nghi hoặc mà nhìn xem Thẩm Lãng, nói: "Lương thực đều nhanh muốn ăn xong, ngươi mỗi ngày còn chuẩn bị cho chúng ta mấy chục loại đồ ăn? Chỉ riêng sữa chua liền có ba loại?"

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi ly biệt quê hương tìm tới dựa vào ta, ta cũng không thể để các ngươi chịu ủy khuất a. Huống hồ các ngươi uống nhiều sữa, ta còn hi vọng các ngươi lần thứ hai phát dục đâu?"

Thẩm Lãng liếc một chút Dora công chúa ở ngực, nhưng mà câu nói này tự động bị nàng loại bỏ.

Tại Dora công chúa trước mặt đùa nghịch lưu manh là cực kỳ an toàn, nàng không thế nào mẫn cảm, nếu không giống Lãng gia miệng như thế tiện người, sớm đã bị đánh chết một trăm lần.

"Ngươi đem đồ vật giao ra, chúng ta sẽ dùng thực chiến nói cho ngươi, ngươi sữa bò cùng kem ly, chúng ta không phải ăn không." Dora công chúa một phát bắt được Thẩm Lãng cổ áo, trực tiếp đem hắn nhấc lên khỏi mặt đất tới.

Nhưng mà một câu nói kia, liền nhường Thẩm Lãng ngo ngoe muốn động.

"Dora công chúa, thực ra ta còn có một loại đặc thù sữa bò kem ly, không biết ngươi có phải hay không cảm thấy hứng thú?" Thẩm Lãng nghiêm túc hỏi.

"Không có hứng thú." Dora công chúa nói: "Trương Xuân Hoa nữ nhân kia mới có thể cảm thấy hứng thú, ta vẫn là thích ăn bình thường sữa bò kem ly."

Ách! Nguyên lai ngươi cái gì đều có thể nghe hiểu, chỉ là không cùng ta so đo a.

...

Sau đó, Thẩm Lãng rốt cục vẫn là xuất ra lướt đi áo, thậm chí hơi có chút trong lòng run sợ.

Bởi vì theo nhiệt khí cầu nhảy xuống vẫn là quá cao, lướt đi áo phi hành quá nhanh, phong hiểm quá cao.

Nhưng mà, Dora công chúa đạt được lướt đi áo về sau phảng phất mở ra thế giới mới cửa chính.

Đây mới thật sự là phi hành, đây mới là tự do, khách quan mà nói dù nhảy liền là rác rưởi!

Sau đó Thẩm Lãng nhìn thấy cái gì là cao thủ chân chính, hắn hết thảy đều là lo ngại, đám này Amazon nữ chiến sĩ đối hướng gió và phi hành vô cùng mẫn cảm.

Hiểu lý luận tri thức về sau, các nàng tiến hành mấy lần thực tiễn về sau, liền đã thuần thục nắm giữ phi hành kỹ xảo, chí ít so Thẩm Lãng lợi hại nhiều.

Mấy ngày sau, các nàng lại một lần nữa tiến hành chém đầu kế hoạch thực chiến diễn luyện.

"Nhiệt khí cầu lên không, phi hành!"

Bay đến ngàn mét không trung, nhiệt khí cầu hướng về phía bắc lướt tới, vẻn vẹn nửa giờ sau, liền đã tiếp cận Dora đỉnh núi.

Lúc này khoảng cách còn có mấy ngàn mét, nhưng mà vì mô phỏng thực chiến trạng thái, cứ việc lần này hướng gió không có thay đổi, nhưng Dora công chúa vẫn là hạ lệnh: "Không hàng bắt đầu!"

Sau đó cái này đến cái khác Amazon nữ chiến sĩ ăn mặc lướt đi áo nhảy đi xuống.

Quá hưng phấn.

Mặc dù đã không phải lần đầu tiên ăn mặc lướt đi áo phi hành, nhưng Dora công chúa vẫn là vô cùng kích động.

Chúng ta Amazon nữ chiến sĩ chinh phục lục địa, thậm chí trình độ nào đó cũng chinh phục đáy biển, hiện tại lại muốn chinh phục bầu trời sao?

Chúng ta hiệu trung Thẩm Lãng các hạ, quả nhiên là một cái lựa chọn chính xác, hắn một lần lại một lần sáng tạo kỳ tích, cho chúng ta mở ra thế giới mới cửa chính.

Thẩm Lãng các hạ, nếu có một ngày ngươi thật sự có thể để chúng ta tự do bay lượn, cái kia hay là ta cũng không để ý thử một chút ngươi kiểu mới sữa bò kem ly, cứ việc ta là một cái độc thân chủ nghĩa người.

Không đến nửa khắc đồng hồ sau!

Thực chiến diễn luyện kết thúc, mười lăm người toàn bộ đáp xuống Dora đỉnh núi.

Lần này thực chiến diễn luyện, đại công cáo thành!

…

Khoảng cách Mộc Lan thành đại chiến đã qua hai mươi mấy ngày.

Có một việc vượt quá Dibos Công tước đoán trước, nàng vốn cho rằng Thẩm Lãng sẽ lập tức tới tiến đánh Bích Kim thành, bởi vì đó mới là lựa chọn sáng suốt nhất.

Nàng phái đi tiến đánh Mộc Lan thành mười vạn đại quân hủy diệt về sau, toàn bộ Bích Kim thành quân coi giữ miễn cưỡng chỉ có mười vạn mà thôi, các phương chi viện quân đội cũng không kịp đuổi tới, Thẩm Lãng mấy ngàn Amazon nữ chiến sĩ đang đứng ở trạng thái đỉnh phong.

Mộc Lan thành đại chiến kết thúc về sau, ngựa không dừng vó tiến đánh Bích Kim thành, gặp phải địch nhân mới là ít nhất.

Nhưng không nghĩ tới, Thẩm Lãng vậy mà không có làm như vậy, bây giờ hơn một tháng đi qua, Thẩm Lãng quân đội vẫn không có đến.

Nhưng mà Bích Ba hành tỉnh các lộ viện quân đã dồn dập đuổi tới Bích Kim thành, thậm chí sát vách hành tỉnh viện quân cũng đã tới.

Dù sao ai cũng không muốn đắc tội mới Nam Cảnh thủ hộ đại nhân, huống chi sau lưng của nàng thế nhưng là vô cùng cường đại Sauron đại đế.

Bây giờ vị này tương lai Tây Luân đế quốc Hoàng đế bệ hạ thanh danh hoàn toàn là như mặt trời ban trưa, uy chấn toàn bộ đại lục phương tây, đã không có bất luận kẻ nào dám can đảm phản đối hắn.

Hắn thực sự là quá cường đại, hoàn toàn biểu hiện ra cùng Tây Luân đại đế đồng dạng vũ lực, đồng dạng bá khí.

Hắn leo lên Tây Luân đế quốc hoàng vị, vẻn vẹn chỉ là vấn đề thời gian.

Thậm chí trong con mắt của mọi người, hắn đánh bại Medusa cũng là vấn đề thời gian mà thôi.

Chính là tại Sauron đại đế lực uy hiếp xuống, các lộ đại quân dồn dập viện trợ Dibos Công tước.

Khoảng thời gian này, cơ hồ mỗi một ngày đều có mới quân đội tiến vào chiếm giữ Bích Kim thành, không chỉ là quý tộc quân đội, thậm chí còn có một ít lính đánh thuê cũng cơ hồ vô điều kiện chi viện.

Tập kết tại Bích Kim thành bên trong quân đội càng ngày càng nhiều.

Mười vạn, mười lăm vạn, hai mươi vạn!

Đây là một trận Thánh chiến, chống cự dị tộc Thánh chiến.

Amazon bộ tộc đã trở thành phương tây thế giới sỉ nhục cùng phản đồ, nhất định phải đưa các nàng tính cả người phương Đông cùng một chỗ chém tận giết tuyệt, đốt cháy trở thành tro tàn vung vào trong biển rộng.

Dibos Công tước mỗi một ngày đều tại gia cố tường thành phòng ngự, chuẩn bị vô số cá dầu, vô số gỗ lăn, vô số máy ném đá, vô số thuốc nổ.

Nhiều như vậy quân đội, như thế kiên cố thành trì, nhiều như vậy phòng ngự vật tư.

Dibos tin tưởng vững chắc, đừng nói là chính là mấy ngàn Amazon quân đoàn, liền xem như Thẩm Lãng mang đến trăm vạn đại quân, cũng khó có thể công hãm Bích Kim thành.

Tòa thành thị này, chú định sẽ trở thành người phương Đông cùng Amazon bộ tộc phần mộ!

...

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng dẫn đầu năm ngàn Amazon quân đoàn bắc thượng xuất chinh, tiến đánh Bích Kim thành.

Không sai!

Vẻn vẹn chỉ đem năm ngàn người mà thôi.

Mà hắn muốn tiến đánh mục tiêu, là một tòa có được mấy trăm ngàn nhân khẩu siêu cấp thành lớn, có được cao tám, chín mét tường thành, có được hai mươi mấy vạn đại quân thủ thành.

Một trận chiến này mặc kệ kết quả như thế nào, cũng nhất định sẽ sáng tạo lịch sử.

Hoặc là sử thi cấp truyền thuyết, hoặc là sử thi cấp trò cười.

Năm ngàn người, tiến đánh hai mươi mấy vạn quân coi giữ thành lớn!

Mấy ngàn năm lịch sử đến nay, trước nay chưa từng có điên cuồng.

Nhưng Thẩm Lãng chú định hội sáng tạo một cái sử thi cấp kỳ tích.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 437: : Bích Kim Thành Quyết Chiến! Lộng Lẫy Đồ Sát! Kỳ Tích

Không chỉ là Dibos, thậm chí toàn bộ Bích Kim thành đại quân cùng dân chúng đều đang đợi lấy Thẩm Lãng quân đội đến.

Mộc Lan thành chi chiến quá sỉ nhục, mười vạn đại quân vậy mà toàn quân bị diệt.

Đây là một trận Thánh chiến, giữ gìn phương tây thế giới vinh quang chi chiến.

Toàn bộ Bích Kim thành 25 vạn đại quân cũng gác giáo chờ chiến, chỉ có đem người phương Đông triệt để chém tận giết tuyệt, đem phương tây thế giới phản nghịch Amazon nữ chiến sĩ nghiền xương thành tro, mới có thể rửa sạch nhục nhã.

Bọn hắn chờ a chờ, rốt cục đợi đến Thẩm Lãng đại quân đến.

Sau đó bọn hắn lập tức đều cơ hồ kinh ngạc đến ngây người.

Người phương Đông Thẩm Lãng, ngươi đây là tới chơi chúng ta sao?

Ngươi liền mang như thế chút người tới tiến đánh chúng ta Bích Kim thành? Tổng cộng có năm ngàn người sao?

... . . .

Đấu thú trường bên trong.

"Chủ nhân, cái kia phương đông thằng hề tới." Thái giám Taren nói.

Dibos phảng phất không có nghe được, vẫn tại điên cuồng đồ sát.

Lần này đồ sát không chỉ có cự lang, còn có linh cẩu các loại, vượt qua mấy chục con các loại hung tàn dã thú.

Mà nàng vẫn không có bất luận cái gì áo giáp phòng hộ, liền mặc da quần đùi, da hung y, thậm chí liền một mặt tấm thuẫn cũng không có, chỉ có một chi đoản kiếm mà thôi.

Xuyên được như thế thanh lương, lộ ra dáng người bốc lửa gợi cảm cực hạn, dù là làm thái giám Taren cũng không dám nhìn nhiều.

Giết, giết, giết!

Dibos Công tước xuất kiếm như điện.

Một trận chiến này gian nan cũng không ở chỗ giết chết mấy chục con dã thú, mà ở chỗ lông tóc không tổn hao gì.

Đây quả thực quá khó, trên người nàng không có bất kỳ cái gì phòng hộ , bất kỳ cái gì một cái dã thú móng vuốt nhẹ nhàng vạch một đường, liền là thật sâu miệng máu.

Cái này khảo nghiệm là nàng nhanh nhẹn.

Cơ hồ xem như một loại theo vạn lá xuyên qua mà không dính vào người cảnh giới.

Vẻn vẹn nửa khắc đồng hồ sau.

Đấu thú trường bên trong huyết khí trùng thiên, tất cả dã thú cũng bị giết đến sạch sẽ.

Dibos trên thân dính đầy máu tươi, nhưng không có một giọt là thuộc về chính nàng, nữ tử này võ công mạnh, nhường người kinh diễm.

"Hắn tới?" Dibos hỏi.

"Đúng thế." Thái giám Taren nói.

Dibos Công tước nói: "Mang bao nhiêu quân đội?"

"Rất ít." Taren nói: "Cơ hồ là nhục nhã tính số lượng."

Dibos Công tước gật gật đầu, sau đó hướng về gian phòng bên trong đi đến, vừa đi vừa giật xuống trên người mình giáp da, lộ ra gợi cảm vô luân thân thể.

Thái giám Taren ở lại bên ngoài, rủ xuống ánh mắt, thậm chí liền nữ chủ nhân bóng lưng cũng không dám nhìn.

Dibos đi vào bể tắm bên trong.

Ấm áp nước tắm lập tức bị máu tươi triệt để nhuộm đỏ.

Mấy cái thị nữ tiến lên, vì nàng rửa sạch thân thể, rửa sạch quá trình bên trong, các nàng thậm chí trong lòng tràn ngập tự ti.

Nữ chủ nhân dáng người là tại là quá nóng bỏng mỹ hảo, cái này cơ bắp đường cong quả thực giống như pho tượng đi ra đồng dạng, cái này ngạo nhân đường cong chỉ tồn tại ở bút vẽ bên trong.

Nữ chủ nhân chẳng những có được tuyệt mỹ khuôn mặt, tôn quý huyết thống, liền dáng người cũng như vậy ma quỷ, quả thực liền là tạo vật chủ tinh hoa.

Hay là chỉ có Sauron đại đế mới xứng với hưởng dụng cỗ này mỹ diệu thân thể.

…

Dibos Công tước tắm rửa hoàn tất về sau, mặc vào hoàng kim áo giáp, cưỡi lên dưới chiến mã Sơn Đỉnh thành bảo, đi vào phía bắc tường thành.

Phương tây tường thành trình độ nào đó so phương đông thế giới còn muốn khoa trương.

Bích Kim thành được trời ưu ái, một mặt gần biển, vì lẽ đó chỉ cần hải quân cường đại, địch nhân liền đánh không tiến vào, mặt sau bị hai ngọn núi vây quanh, cái này mấy trăm mét núi cao vách núi liền là tấm bình phong thiên nhiên.

Tại hai ngọn núi thời gian kiến tạo trước nay chưa từng có to lớn tường thành, bởi vì nơi này là duy nhất địch nhân tương đối dễ dàng đột phá địa phương.

Đạo này tường thành tổng cộng mười lăm dặm, thấp nhất địa phương ước chừng chín mét, cao nhất địa phương mười lăm mét.

Vì sao cùng một nói tường thành cao thấp có như thế chênh lệch? Bởi vì nơi này địa thế cao thấp không đồng nhất.

Kinh người không phải cái này nói tường thành độ cao, mà là độ dày, đạt tới mười hai mét!

Khó trách Austin Bá tước xem thường Thẩm Lãng toà kia Mộc Lan thành tường thành, vẻn vẹn chỉ có một mét dày mà thôi.

Mười hai mét dày tường thành là khái niệm gì? Tường thành trên đỉnh có thể có được đường bốn làn xe, có thể làm cho sáu con ngựa đặt song song rong ruổi.

Mà lại dày như vậy tường thành, chí ít dùng hiện tại vũ khí, căn bản không có khả năng theo vật lý lên công phá. Dù là Thẩm Lãng có được uy lực phi thường cường đại thuốc nổ cũng không được, trừ phi tại phía dưới đào một cái hố to, sau đó chôn xuống mấy trăm cân TNT, dạng này có thể nổ tung một cái khe.

Hoặc là liền là hiện đại Địa Cầu hơn ngàn cân cấp siêu cấp bom, trước nhập vào tường thành bên trong, sau đó lại nổ tung.

Chớ nói chi là Bích Kim thành cái này nói tường thành trước mặt còn có một đầu ba mươi lăm mét rộng sông hộ thành, sâu khoảng bảy mét.

Cái này tòa kiên thành đã có vượt qua năm trăm năm lịch sử.

Muốn bằng vào bình thường binh lực tiến đánh, thật trừ phi vận dụng trăm vạn đại quân, mới có một chút xíu công hãm hi vọng.

Năm đó Russo gia tộc đời thứ nhất Công tước, thế nhưng là ngàn chọn vạn tuyển mới ở đây xây thành trì.

Mà cái này mấy trăm năm lịch sử đến nay, Bích Kim thành cũng cho tới bây giờ cũng không có chân chính rơi vào tay giặc qua.

Ma Nữ đế quốc cường thịnh thời điểm, có được kinh người hạm đội, Russo gia tộc lựa chọn tránh né mũi nhọn, lựa chọn cùng cái khác thành bang đồng dạng, treo lên Ma Nữ đế quốc cờ xí, đồng thời hưởng ứng Medusa hiệu triệu, giải phóng nô lệ.

Nhưng Ma Nữ đế quốc cũng cho tới bây giờ cũng không có chân chính từng tiến vào cái này tòa Bích Kim thành.

...

Dibos Công tước đứng tại trên đầu thành, nhìn ra xa phía bắc hoang dã.

Nàng rốt cục nhìn thấy Thẩm Lãng quân đội.

Thật sự là tràn ngập sỉ nhục tính số lượng, vẻn vẹn chỉ có năm ngàn người mà thôi.

Nàng không khỏi hồi ức cùng Thẩm Lãng chung đụng đoạn thời gian kia, người này là điên cuồng như vậy sao?

Trăm vạn đại quân đều chưa hẳn có thể công hãm nàng cái này tòa Bích Kim thành, vẻn vẹn năm ngàn người?

Cho dù là năm ngàn Amazon nữ chiến sĩ tới tiến đánh thành này, cũng không đủ nhét kẽ răng a.

Càng thêm đừng nói cái này nói trên tường thành có được vô số kể phòng ngự biện pháp, ánh sáng cá dầu liền vượt qua mấy chục vạn cân.

Có thể ném ra năm trăm mét xa máy bắn đá loại lớn, khoảng chừng trên trăm đài nhiều.

Hỏa Thần giáo vì nàng chuẩn bị bao thuốc nổ, càng là đạt tới con số trên trời hai vạn con.

Amazon nữ chiến sĩ coi như lại bưu hãn, bốn cái bao thuốc nổ chẳng lẽ còn nổ không chết một mình ngươi sao?

...

Thẩm Lãng cách sáu trăm mét, nhìn qua Bích Kim thành phía bắc tường thành, sau đó triệt để bị chấn động lại.

Năm tầng lầu cao tường thành, dày đến hoàn toàn không cách nào tính ra tình trạng.

Dạng này siêu cấp kiên thành, cho dù có đại bác đều vô dụng, căn bản là đánh không thủng.

Nếu như là bình thường công thành, vậy đơn giản liền là một trận ác mộng, không có cái hơn mười vạn quân đội, thật bắt không được tới.

Năm đó Nguyên triều tiến đánh Tương Dương thành, ròng rã dùng thời gian sáu năm mới đánh xuống.

Cách xa như vậy khoảng cách, Thẩm Lãng nheo mắt lại, tại trên tường thành nhìn thấy lít nha lít nhít, vô số kể máy ném đá, còn có cự hình cường nỗ.

Tường thành dày liền là ngưu bức, phía trên vũ khí gì cũng thả xuống được.

Có thể tưởng tượng một chút, một khi Thẩm Lãng hạ lệnh công thành, cái này năm ngàn Amazon nữ chiến sĩ không chút nào sợ chết xông về phía trước.

Trên tường thành một trăm cỗ máy bắn đá loại lớn đánh tung, vô số bao thuốc nổ bạo tạc.

Coi như dùng Amazon chiến sĩ mạnh, đại khái cũng ngăn cản không nổi.

Đây chính là một tòa trang bị đến tận răng thành thị.

Mà Thẩm Lãng lần này cơ hồ cái gì khí giới công thành cũng không có mang, mang cũng không có chút ý nghĩa nào.

...

"Ta muốn thử một chút." Dora công chúa bỗng nhiên nói: "Đây chính là thế giới bên ngoài kiên cố nhất thành thị sao? Ta muốn thử một chút."

Thẩm Lãng không bỏ được, sẽ có thương vong.

Dora công chúa nói: "Chờ trở về phương đông thế giới về sau, ngươi chẳng lẽ mỗi một tòa thành thị cũng tiến hành trảm thủ hành động sao? Chẳng lẽ liền không có một trận bình thường công thành sao?"

Lời nói này bên trong Thẩm Lãng tâm tư, hoàn toàn không thể nào.

"Bởi vì một chi quân đội đặc biệt cường đại, vì lẽ đó liền triệt để quý giá, mà không nỡ dùng? Đây là cái đạo lí gì?" Dora công chúa nói: "Mặc kệ tòa thành thị này mạnh đến mức nào, ta đều muốn thử một lần."

Thẩm Lãng cảm giác được hút vào khí đều là lạnh.

Tất nhiên đến, liền xem như đánh nghi binh cũng muốn công.

"Vậy được, nhưng mà mời ngươi ghi nhớ, nhất định phải bảo hộ Amazon chiến sĩ tính mệnh làm chủ, cái này vẻn vẹn chỉ là đánh nghi binh mà thôi."

Dora công chúa gật gật đầu.

Nàng liền là không cam tâm, nhìn thấy khổng lồ như vậy thành thị, nàng liền muốn thử nghiệm chinh phục.

Tất cả nữ chiến sĩ, toàn bộ xuống ngựa, lưu lại vài trăm người bảo hộ Thẩm Lãng.

Hít một hơi thật sâu, Dora công chúa bỗng nhiên hạ lệnh: "Công kích, công thành!"

Theo nàng ra lệnh một tiếng, gần năm ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ bỗng nhiên tản ra, mở ra đôi chân dài, bắt đầu hướng về to lớn tường thành công kích.

Xông, xông, xông!

...

Mười mấy mét trên tường thành tất cả mọi người hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Những thứ này Amazon nữ chiến sĩ là tên điên sao?

Vẻn vẹn không đến năm ngàn người liền dám công thành? Quá điên cuồng a.

Từ không trung hướng xuống nhìn xuống, một màn này đặc biệt giống như là một cái truyện cổ tích, Đường Cát có thể đức công kích.

Phía bắc tường thành bên ngoài, đây là một mảnh hơn mười dặm rộng đất bằng, năm ngàn người tản ra về sau, vô cùng thưa thớt.

Nhưng mà tốc độ của các nàng thực sự quá nhanh, mỗi giây lao nhanh tốc độ vượt qua mười lăm mét trở lên, thậm chí vượt qua sói chạy báo đột.

"Đây chính là một đám dã thú a."

"Hơn nữa còn là chúng ta phương tây mạnh nhất nam nhân hạt giống dựng dục ra tới dã thú."

"Hiện tại bầy dã thú này còn phản bội phương tây thế giới."

Một trận chiến này chủ soái vẫn như cũ không phải Dibos Công tước, mà là bái đình Bá tước, Russo gia tộc phong thần, Bích Ba hành tỉnh thứ nhất Đại Kiếm Sư, Austin Bá tước cùng Dibos Công tước lão sư.

"Máy ném đá, phóng!"

Theo ra lệnh một tiếng.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Trên trăm trận máy ném đá điên cuồng ném, những thứ này bao thuốc nổ có thể khoảng chừng năm mươi cân tả hữu, cho dù là tương đối nguyên thủy hắc hỏa dược, cũng đầy đủ kinh người.

Bao thuốc nổ tại không trung xẹt qua thật dài quỹ tích, sau đó hướng xuống đất nện xuống.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Từng đợt kinh thiên động địa bạo tạc.

Hơn mười dặm trên mặt đất, tuôn ra hơn một trăm to lớn ngọn lửa chi hoa.

Vô tận khói đặc, phảng phất đem năm ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ bao phủ hoàn toàn.

Vẻn vẹn nháy mắt, toàn bộ chiến trường cũng bị sương mù bao phủ.

Không biết thương vong bao nhiêu?

Vừa rồi cái này một trăm cái bao thuốc nổ bạo tạc, khí thế thực sự là quá kinh người.

Mà Dora công chúa liền là muốn thử một chút, loại này thuốc nổ bạo tạc hương vị.

Sự thật chứng minh, thương vong cơ hồ là không.

Bởi vì những thứ này bao thuốc nổ tốc độ phi hành quá chậm, khi chúng nó còn ở trên trời thời điểm, liền có thể dự phán bọn chúng rơi xuống đất điểm.

Mỗi một cái Amazon nữ chiến sĩ đều có thể tại bọn chúng bạo tạc trước đó, lập tức né tránh rời xa.

Đổi thành những người khác khẳng định là tránh không xong, nhưng mà các nàng mỗi giây tốc độ di chuyển đạt tới kinh người mười mấy mét.

Chạy nổ điểm, đối với bọn hắn tới nói không có vấn đề gì cả.

Trừ phi bạo tạc tại đông đúc một chút, hoàn toàn là thảm thức oanh tạc, hoặc là uy lực lớn hơn chút nữa, các nàng liền tránh không xong.

Trên tường thành người còn chờ nán lại chiến quả.

Kết quả, phát hiện gần năm ngàn tên Amazon chiến sĩ trực tiếp xông trong khói dày đặc lao ra, số lượng phảng phất không có cái gì giảm bớt a. Như thế bạo tạc các nàng đều có thể né tránh? Quá kinh người.

Bọn hắn nháy mắt xông vào đến tường thành hai trăm mét phạm vi bên trong.

Máy ném đá vòng thứ hai ném là cần thời gian, hiện tại không kịp.

"Bắn tên, bắn tên. . ."

Bái đình Bá tước ra lệnh một tiếng.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô cùng lộng lẫy một màn, lại một lần nữa xuất hiện.

Thật là đầy trời chi tiễn mưa.

Mười mấy vạn người đồng thời bắn tên, mưa tên này giống như châu chấu, giống như mây đen.

Cuối cùng rơi xuống đất thời điểm, thật giống như mưa to đồng dạng đông đúc.

Dạng này mưa tên nguyên bản nhất định sẽ mang đến to lớn thương vong.

Nhưng mà cũng không có.

Bởi vì bọn hắn không có tính xong lúc trước tính toán, Amazon nữ chiến sĩ chạy trốn tốc độ quá nhanh, vẻn vẹn vài giây đồng hồ sau lại lao nhanh ra ngoài xa mấy chục mét, trực tiếp đem mưa tên để qua sau lưng.

"Bắn tên, bắn tên, bắn tên. . ."

Bái đình Bá tước từng đợt hạ lệnh.

Mưa tên một vòng một vòng nổ bắn ra, tiến hành thảm thức bao trùm.

Một giây sau.

Năm ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ bỗng nhiên nhảy vào sông hộ thành bên trong.

Sau đó trực tiếp biến mất.

Mưa tên tiếp tục cuồng xạ.

"Sưu sưu sưu. . ."

Vô số tiễn, điên cuồng hướng về sông hộ thành nổ bắn ra.

Lít nha lít nhít, vô số kể.

Nhưng mà ai cũng biết, không khí lực cản cùng trong nước lực cản là hoàn toàn không giống.

Cho dù là súng trường đạn, một khi bắn vào trong nước về sau, trên cơ bản liền hoàn toàn mất đi lực sát thương.

Thường xuyên tại trong phim ảnh nhìn thấy người tiến vào trong nước về sau, đạn vẫn như cũ sưu sưu ở trong nước cuồng xạ, hơn nữa còn có thể giết người, nhưng kia cũng là giả dối.

Một khẩu súng lục ở trong nước xạ kích, khoảng cách 0.9 gạo (m) tấm ván gỗ, kết quả vẻn vẹn chỉ để lại một chút xíu vết tích mà thôi, không có chút nào lực sát thương, bởi vì ở trong nước lực cản là trong không khí tám trăm lần.

Muốn ở trong nước khai chiến, chỉ có thể dùng đặc thù trong nước súng trường, tầm bắn có thể tới khoảng ba mươi mét.

Đương nhiên cung tiễn bởi vì đặc thù tạo hình, vì lẽ đó tại dưới nước lực sát thương còn muốn thoáng mạnh hơn một chút, nhưng mà khoảng cách xa như vậy bắn xuống đến, đã không dùng được.

Vì lẽ đó, vẫn như cũ cơ hồ là không thương vong.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mưa tên vẫn như cũ điên cuồng nổ bắn ra, cuối cùng toàn bộ sông hộ thành lên lít nha lít nhít đều là mũi tên, vô số kể.

Mà cái kia năm ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ phảng phất hoàn toàn biến mất tại trong sông, toàn bộ cũng không có ngoi đầu lên.

Sông hộ thành ba mươi lăm mét rộng, bờ sông khoảng cách tường thành còn có chừng hai mươi mét.

"Ném cá dầu!"

Bái đình Bá tước ra lệnh một tiếng.

Cỡ nhỏ máy ném đá bắt đầu phát uy, đem một thùng lại một thùng cá dầu bắn ra tại sông hộ thành trên mặt.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy chục, mấy trăm, hơn ngàn thùng.

Ngắn ngủi trong vòng một khắc đồng hồ, liền ném hai ba vạn cân cá dầu trên mặt sông.

Những thứ này cá thùng dầu nổ tung về sau, vô số cá dầu chảy xuôi trên mặt sông.

Bái đình Bá tước châm một chi hỏa tiễn, bỗng nhiên phóng tới.

"Rầm rầm rầm. . ."

Toàn bộ sông hộ thành bốc lên trùng thiên liệt diễm, triệt để cháy hừng hực.

Ba mươi lăm mét rộng, hơn mười dặm dáng dấp sông hộ thành, biến thành một cái biển lửa.

"Tiếp tục ném cá dầu đạn!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trên tường thành, vô số cá thùng dầu tiếp tục điên cuồng ném.

Sông hộ thành lên kinh thiên liệt diễm càng đốt càng mộng.

Cái này đạo liệt ngọn lửa thậm chí liên thành trên tường cũng có thể cảm giác được đáng sợ nhiệt lực.

Toàn bộ sông hộ thành, vẫn không có bất luận cái gì thân ảnh toát ra.

Dạng này biển lửa phía dưới, tin tưởng bất luận cái gì sinh mệnh cũng không thể sống sót.

Năm phút.

Mười phút.

Hai mươi điểm loại.

Nửa giờ đi qua.

Quân coi giữ tại sông hộ thành lên ném vô số cá dầu.

Kinh người liệt diễm cũng đốt cháy nửa giờ lâu.

Lúc này đừng nói là người, liền xem như sắt thép cũng toàn bộ thiêu đến hòa tan.

Đám này Amazon nữ chiến sĩ hẳn phải chết không nghi ngờ.

Bích Kim thành bên trong có vô số tuyệt hảo thủy thủ, không ai có thể tại dưới nước vượt qua nửa giờ, nhất định sẽ ngạt thở mà chết, nhiều nhất sẽ không vượt qua nửa khắc đồng hồ.

Như vậy?

Đám này Amazon nữ chiến sĩ toàn quân bị diệt?

Làm sao nhường người như thế không dám tin a.

Trên tường thành vô số người, cơ hồ ngừng thở hướng bên ngoài thăm dò, nhìn chằm chằm sông hộ thành trên mặt nhất cử nhất động.

Lúc này, ngọn lửa đã tắt, tất cả cá dầu cũng đốt rụi.

Bỗng nhiên. . .

Mấy ngàn cái Amazon nữ chiến sĩ bỗng nhiên xông ra mặt nước.

Trên tường thành tất cả mọi người kinh hãi, đám người này vậy mà không chết?

Tại dưới nước không sai biệt lắm nửa giờ, các nàng cũng chưa chết? Các nàng đến cùng là người, vẫn là cá a?

Ngay sau đó, cái này mấy ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ ở trong nước giương cung cài tên, nơi này khoảng cách tường thành ước chừng khoảng ba mươi mét.

Cơ hồ không cần nhắm chuẩn.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Amazon nữ chiến sĩ tiễn bắn ra thời điểm, vậy mà phát ra tiếng thét.

Tốc độ như chớp giật nhanh, cơ hồ nháy mắt liền đến trước mắt.

"Phanh phanh phanh. . ."

Nổ đầu, nổ đầu, nổ đầu. . .

Đám này nữ chiến sĩ theo sinh ra tới không lâu, liền bắt đầu tiến hành điên cuồng huấn luyện, cơ hồ là toàn năng hình nữ chiến sĩ.

Ba mươi mét trong khoảng cách, gần như bách phát bách trúng.

Mà lại các nàng tiễn uy lực thực sự quá mạnh, dễ như trở bàn tay xuyên qua toàn bộ đầu, thậm chí càng bay ra ngoài.

Không cách nào tưởng tượng các nàng cung, đến tột cùng là cái nào cấp bậc lực lượng.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Đám này Amazon nữ chiến sĩ tiếp lấy cái này thời gian quý giá, điên cuồng nổ bắn ra.

Kinh diễm liên tiếp tiễn.

Ngắn ngủi một lát bên trong, bắn giết mấy nghìn hơn vạn người nhiều.

Chiến tích này, quả thực là nghịch thiên, thậm chí là không thể tưởng tượng.

"Ngồi xuống, ngồi xuống!"

"Tránh né, tránh né!"

Vẻn vẹn vài giây đồng hồ về sau, cái này đồ sát hoàng kim cơ hội liền mất đi.

Trên tường thành tất cả binh sĩ toàn bộ ngồi xổm người xuống, đồng thời về sau rút lui.

"Nhắm chuẩn máy ném đá, xạ kích!"

Theo Dora công chúa ra lệnh một tiếng.

Cái này năm ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ hướng về máy bắn đá loại lớn xạ kích.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Các nàng cung tiễn thực sự quá mạnh, sống sờ sờ đem máy ném đá bày cánh tay bắn thủng.

Nhưng đây là máy bắn đá loại lớn, bày cánh tay thực sự quá thô, coi như bắn thủng cũng gãy không.

"Tiếp tục ném cá dầu!"

Thủ tướng ra lệnh một tiếng.

Trên tường thành cỡ nhỏ máy ném đá bắt đầu phát uy.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Một thùng lại một thùng cá dầu đạn bỗng nhiên hướng về sông hộ thành lên đập tới tới.

"Đổi lân trắng tiễn."

Thực ra không cần mệnh lệnh, mấy trăm danh nữ chiến sĩ thay đổi quý giá lân trắng tiễn.

Giây không trung những thứ này cá thùng dầu, bỗng nhiên xạ kích.

"Sưu sưu sưu. . ."

Bàn nhỏ mười mét trong khoảng cách, đối với Amazon nữ chiến sĩ tới nói, cơ hồ bách phát bách trúng, dù là phi hành trên không trung cá thùng dầu cũng không ngoại lệ.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Bị bắn trúng về sau, những thứ này cá thùng dầu, tại không trung mãnh liệt nổ tung.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên liệt diễm tại không trung nổ tung.

"A. . . A. . ."

Bộ phận ngọn lửa cá dầu bắn tung tóe tại trên tường thành binh sĩ trên thân, phát ra từng đợt rú thảm.

Mà đại bộ phận cá dầu, vẫn như cũ trở xuống tới trên mặt đất, trở xuống đến sông hộ thành mặt.

"Ba ngàn người yểm hộ, hai ngàn người công thành!"

Dora công chúa ra lệnh một tiếng.

Lập tức, hai ngàn tên Amazon nữ võ sĩ bỗng nhiên theo sông hộ thành lao ra.

Sau đó, lại một lần nữa bắt đầu các nàng lộng lẫy biểu diễn.

Tám mét tường thành như thế nào? Mười lăm mét tường thành lại như thế nào?

Dùng cả tay chân, giống như thạch sùng, cực nhanh leo lên đi.

Một màn này, không chỉ là Bích Kim thành quân coi giữ kinh ngạc đến ngây người, liền Thẩm Lãng cũng kinh ngạc đến ngây người.

Ta được đến một chi cái gì quân đội a?

Ta biết các nàng rất mạnh, nhưng không nghĩ tới sẽ mạnh như vậy a.

"Thả gỗ lăn, thả gỗ lăn. . ."

"Nện cự thạch, nện cự thạch. . ."

Tường thành thủ tướng hô to.

Lập tức, phía trên tường thành, vô số gỗ lăn điên cuồng mà xuống.

Vô số tảng đá điên cuồng nện xuống tới.

"Bắn tên, bắn tên. . ."

Tại sông hộ thành yểm hộ Quỳ Ninh tướng quân hạ lệnh.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Đám này Amazon nữ chiến sĩ lại một lần nữa trình diễn kinh diễm xạ thuật.

Mấy chục mét bên trong, địch nhân chỉ cần lộ ra thân thể, trên cơ bản đều có thể bắn trúng.

Mà bị các nàng tiễn bắn trúng, cơ hồ hẳn phải chết.

"Bắn tên, bắn tên. . ."

Trên tường thành vô số quân coi giữ, cũng bắt đầu đối sông hộ thành phương hướng điên cuồng ném bắn.

Tiễn như mưa to đồng dạng rơi xuống.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Amazon nữ chiến sĩ thân thể trốn ở trong nước, trong tay giơ lên đại thuẫn, ngăn cản đầy trời mưa tên.

Cái này sông hộ thành vốn là thủ thành một phương lợi khí, kết quả bây giờ lại trở thành đám này Amazon nữ chiến sĩ nơi ẩn núp.

Cao tám mét, dù là cao mười lăm mét tường thành, đối với Amazon nữ chiến sĩ tới nói, vẻn vẹn chỉ cần nhiều nhất chỉ cần năm giây.

Tại tất cả mọi người ánh mắt kinh hãi bên trong.

Cái này hai ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ, vậy mà xông lên tường thành.

Đây quả thực là điên, triệt để điên.

Hai mươi mấy vạn đại quân phòng thủ kiên thành, vậy mà liền như thế bị xông lên.

Người sức chiến đấu lại có mạnh như vậy a? Biết đám biến thái này nữ võ sĩ lợi hại, nhưng không nghĩ tới hội lợi hại đến nước này a?

Xông lên tường thành Amazon nữ chiến sĩ cũng không có lập tức khai chiến chém giết.

Mà là tại tốc độ nhanh nhất, tập kết thành trận.

Mỗi một trăm người, trở thành một cái chiến đấu trận hình.

Sau đó, bắt đầu điên cuồng chém giết.

Bích Kim thành ròng rã có 25 vạn đại quân, liền đơn thuần cái này nói trên tường thành, liền có gần mười vạn đại quân.

Cái này vô số quân coi giữ, điên cuồng hướng lấy Amazon nữ chiến sĩ xông lại.

Vô cùng nhục nhã, chỉ có thể huyết tẩy.

Các nàng vậy mà bằng vào hai ngàn người xông lên.

"Giết, giết, giết. . ."

"Đem đám này phương tây sỉ nhục chém tận giết tuyệt."

"Đem đám này nữ dã thú giết tuyệt."

Mấy vạn tên võ sĩ tre già măng mọc đồng dạng giết đi qua.

Đánh giáp lá cà.

Nhưng mà, Amazon nữ chiến sĩ người sức chiến đấu, cơ hồ mạnh đến mức nhường người tuyệt vọng.

Một đao một cái, một đao một cái.

Bình thường binh sĩ đối mặt bọn hắn căn bản không có một hiệp chi địch.

Các nàng lớn lên cực kỳ cao, phổ biến vượt qua hai mét, vì lẽ đó tay chân đặc biệt dài.

Mà lại các nàng đại kiếm hơn một trăm cân, vượt qua một mét sáu, mặc kệ ngươi mặc cái gì áo giáp, chém xuống một kiếm đến, liền người mang áo giáp trực tiếp bổ xuống nhão nhoẹt.

Toàn bộ chết không toàn thây.

Mà lại Amazon nữ chiến sĩ ở giữa phối hợp, cơ hồ hoàn mỹ vô khuyết.

Đây quả thực là Bug đồng dạng quân đội.

Ngắn ngủi trong chốc lát, toàn bộ trên tường thành máu chảy thành sông, thây ngang khắp đồng.

...

"Dora công chúa phải không? Ngươi đánh bại đệ tử của ta Austin, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi là bực nào cường đại?" Bích Ba hành tỉnh thứ nhất Đại Kiếm Sư bái đình Bá tước bỗng nhiên rút ra trường kiếm, ròng rã một mét bảy siêu cấp trường kiếm.

Nắm trong tay về sau, vậy mà phát ra một trận đoạt người quang mang.

"A.... . ."

Bái đình đại nhân thân hình cao lớn bỗng nhiên hướng về Dora công chúa giết tới.

"Phanh phanh phanh. . ."

Hai người đại kiếm giao thoa.

Đinh tai nhức óc, Hỏa tinh bắn mạnh.

Bái đình đại nhân kiếm khí quét ngang, chung quanh người dồn dập bay ra ngoài.

Dora công chúa sau lưng năm danh nữ chiến sĩ, trên thân bị kiếm khí mở ra một cái miệng máu.

Đám người này đấu khí, vậy mà mạnh như vậy sao?

"Quát tháo. . ."

Dora công chúa kiếm ra như điện, hướng về bái đình đại nhân điên cuồng càn quét mà đi.

Kiếm ảnh của nàng, nhanh đến mức làm cho không người nào có thể thấy rõ ràng.

"Phanh phanh phanh. . ."

Thân ảnh của nàng giống như như đạn pháo, những nơi đi qua, mặc kệ đụng vào chỗ nào, toàn bộ cũng nát.

Cỡ nhỏ máy ném đá nát.

Cỡ lớn máy ném đá nát.

Trên đường đi gặp phải địch nhân binh sĩ, toàn bộ dồn dập bay ra.

Điên cuồng mấy chục chiêu sau.

Dora công chúa thân thể mềm mại như chớp giật lui lại.

"Ngươi quả nhiên rất cường đại, khó trách có thể đánh bại ta đệ tử." Bái đình đại nhân ngạo nghễ nói.

Dora công chúa xóa đi khóe miệng máu tươi nói: "Đấu khí tới trình độ nhất định, quả nhiên cường hãn."

"Rút lui. . ."

Theo nàng ra lệnh một tiếng.

Công lên thành tường hai ngàn tên Amazon nữ võ sĩ trực tiếp theo trên tường thành nhảy đi xuống.

Thật sự là ngưu bức, chỗ cao nhất này thế nhưng là có năm tầng lâu.

Các nàng nhảy đi xuống về sau, bình yên vô sự, tốc độ như chớp giật rút lui.

"Đại nhân, muốn thả tiễn sao?"

Bái đình đại nhân lắc đầu.

Đám này nữ chiến sĩ tốc độ vô cùng nhanh chóng, không đến một phút thời gian, liền toàn bộ rút về đến Thẩm Lãng bên người.

...

"Không nghĩ tới, trên thế giới lại còn có mạnh như vậy quân đội!" Bái đình đại nhân thở dài nói: "Quả thực chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy."

"Chúng ta thương vong bao nhiêu người?"

"Một vạn sáu!"

Đây quả thực là một cái con số kinh người.

Năm ngàn Amazon nữ chiến sĩ trực tiếp tới tiến đánh 25 vạn phòng thủ thành lớn, lại còn thật công lên thành tường, mà lại giết chết mười sáu ngàn người, lông tóc không tổn hao gì rút lui.

Đây quả thực là trong truyền thuyết mới có thể phát sinh kỳ tích, đã có thể viết lên bất luận cái gì một bản sách sử kỳ tích.

"Trên thực tế, các nàng nếu không rút lui, cũng muốn bắt đầu xuất hiện thương vong."

"Đám này Amazon nữ chiến sĩ quá quý giá, Thẩm Lãng không bỏ được xuất hiện đại thương vong, vì lẽ đó từ bỏ công thành."

"Chúng ta Tây Luân vương triều, hay là cũng chỉ có một chi quân đội có thể cùng các nàng đánh đồng, đấu khí long kỵ!" Bái đình đại nhân nói: "Nhưng đây chính là chúng ta Tây Luân vương triều mấy trăm năm, đời đời truyền lại vương bài quân đoàn, chỉ nghe theo đại đế hiệu lệnh."

Dibos Công tước bỗng nhiên nói: "Đại tế sư, tiếp xuống hay là xem các ngươi."

Bái đình đại nhân gương mặt run rẩy một cái.

Dùng Hỏa Thần giáo tà thuật diệt sát Amazon nữ chiến sĩ?

Cái này không vinh dự.

"Các nàng đã không phải là phương tây thế giới một thành viên, đã không xứng với vinh dự hai chữ." Dibos Công tước nói: "Đại tế sư, thủ đoạn của ngươi có thể giết chết các nàng sao?"

Cái kia thần bí Hỏa Thần đại tế sư gật đầu nói: "Có thể!"

...

Màn đêm buông xuống!

Đi qua ban ngày một trận chiến, đã chứng minh năm ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ có thể công phá tường thành, nhưng mà phải bỏ ra thương vong không nhỏ.

Mà lại đánh vào trong thành về sau, lâm vào địch nhân uông dương đại hải, hội mang đến càng thêm lớn thương vong.

Nhưng mà tối thiểu chứng minh Amazon nữ chiến sĩ đúng là một chi nghịch thiên cường đại quân đoàn.

Hôm nay chiến tích này, đã hoàn toàn có thể ghi vào sách sử, đã đầy đủ có thể chấn kinh toàn bộ phương tây thế giới.

Đây là Amazon quân đoàn tại phương tây thế giới thủ diễn, liền phảng phất sayhello.

Hiện tại hắn ngay tại lẳng lặng chờ đợi gió tới.

Nơi này khoảng cách Bích Kim thành mười lăm dặm, mà lại bị núi lớn che chắn, địch nhân không nhìn thấy động tĩnh của nơi này.

Mười lăm con nhiệt khí cầu đều đã lơ lửng,

Dora công chúa dẫn theo một trăm năm mươi tên Amazon cường giả đỉnh cao đều đã chuẩn bị hoàn tất, đeo lên hết thảy trang bị, mấu chốt là lướt đi áo.

Chỉ cần hướng gió một đôi, nhiệt khí cầu lập tức lên không, hướng về Dibos Công tước Sơn Đỉnh thành bảo bay đi.

Sau đó tinh chuẩn không hàng, đối Dibos tiến hành chém đầu tác chiến.

Trình diễn một trận so ban ngày càng thêm lộng lẫy kỳ tích.

"Gió đến, gió tới. . ."

"Nhiệt khí cầu cất cánh!"

"Trảm thủ hành động, lập tức bắt đầu!"

"Dora, còn có chư vị tỷ tỷ, bảo trọng."

"Ta chờ đám các ngươi khải hoàn , chờ đợi các ngươi sáng tạo ngàn năm không có kỳ tích!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, nhiệt khí cầu lên không, càng bay càng cao, càng bay càng cao.

Sau đó hướng về Dibos Công tước Sơn Đỉnh thành bảo phương hướng bay đi.

Không trung đả kích, trảm thủ hành động, sử thi cấp kỳ tích, muốn trình diễn.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 438: : Rung Động Tuyệt Luân! Dibos Công Tước Bị Bắt!

Làm Tây Luân đế quốc Nam Cảnh thủ hộ, Dibos Công tước đương nhiên không cần tại trên tường thành, ban đêm có thể trực tiếp trở lại Sơn Đỉnh thành bảo nghỉ ngơi.

Lúc này nàng dưới trướng có thể nói mãnh tướng như mưa, Bá tước cấp thống soái liền có bảy người nhiều, đã không cần nàng thân lâm chiến trận.

Nhất là bái đình Bá tước cường đại, đủ để ngăn chặn Amazon cao thủ tập kích, mà lại nàng còn có càng trọng yếu hơn sự tình.

Tắm rửa về sau, nàng ăn mặc thoải mái dễ chịu áo ngủ, tiến vào một cái màu đen giáo đường bên trong.

"Amazon chiến sĩ xa so với chúng ta trong tưởng tượng càng thêm cường đại." Dibos Công tước nói: "Cuộc chiến hôm nay tích, quả thực là một trận sỉ nhục."

Hỏa Thần đại tế sư nói: "Nhưng mà, các nàng cuối cùng vẫn là không cách nào công phá tòa thành thị này. Có thể leo lên tường thành cùng công phá thành thị là hai khái niệm."

Điểm ấy Dibos Công tước đương nhiên biết, hôm nay Dora công chúa xem như giã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, nếu như lại tiếp tục kéo dài, vậy các nàng cũng muốn bắt đầu lớn diện tích thương vong.

Amazon chiến sĩ cường đại dũng cảm, lực lượng, nhanh nhẹn, mẫn cảm.

Cho nên khi các nàng leo lên trong nháy mắt đó, thật là khiến người ta có một loại cảm giác tuyệt vọng, năm ngàn người cơ hồ là không thương vong xông lên tường thành.

Nhưng mà chân chính đánh giáp lá cà đụng vào nhau về sau, các nàng dù sao không phải ba đầu sáu tay, lấy một địch mười rất cường đại. Nhưng mà hai mươi người, ba mươi người, năm mươi người đâu?

Dù sao trong thành thế nhưng là có 25 vạn đại quân, mà lại võ đạo cao thủ cũng vượt qua ngàn người.

Hôm nay Amazon quân đoàn biểu diễn phi thường kinh diễm rung động, nhưng các nàng cũng cơ hồ đã mất đi bình thường công phá thành trì cơ hội, trừ phi hoàn toàn bất kể thương vong.

Nhưng Thẩm Lãng mang tới chỉ có năm ngàn người mà thôi, lại có thể có chết bao nhiêu?

"Vì lẽ đó, chúng ta muốn phòng bị địch nhân tiến hành trảm thủ hành động." Đại tế sư nói: "Ta lại phái phái ba trăm tên Hỏa Thần giáo cao thủ tại mọi thời khắc bảo hộ tại bên cạnh ngài."

Dibos Công tước nói: "Làm phiền."

Chính nàng võ công liền đã cực mạnh, nhưng cũng không có cự tuyệt Hỏa Thần giáo hảo ý.

"Nhưng mà ta tuyệt đối không nguyện ý gặp lại đám này nữ dã thú tại ta thành thị hạ diễu võ giương oai." Dibos Công tước nói: "Đại tế sư nếu có cái gì thủ đoạn đặc thù, ta nguyện ý rửa mắt mà đợi."

Hỏa Thần tế sư nói: "Xin ngài mang mấy cái nô lệ đến, tốt nhất cường tráng một chút."

Sau một lát, mang đến mười mấy tên nô lệ, toàn bộ đều là không có thuần phục nguyên thủy bộ lạc nam tử, mỗi người kiêu căng khó thuần, trên thân tràn ngập giãy dụa vết tích.

"Chạy, chạy, chạy đến ngoài cửa, các ngươi liền tự do." Đại tế sư nói.

Cái kia mười cái tràn ngập dã tính nô lệ kinh ngạc, sau đó hướng về ngoài cửa lớn cuồng xông mà đi, tốc độ cực nhanh.

Đại tế sư xuất ra một cái hộp, rất nhỏ hộp, giống như chiếc nhẫn hộp đồng dạng.

"Đi thôi, đi thôi. . ." Nàng nhẹ nhàng kêu gọi nói, sau đó thon dài bàn tay như ngọc trắng phất phất.

Lập tức, trong hộp phảng phất có mười mấy cái bóng đen bay ra ngoài.

Tốc độ thật nhanh, mỗi giây vậy mà đạt tới mười mấy mét. Mà lại thật liền là bóng đen, tại đèn đuốc hạ mới có thể nhìn thấy thân ảnh, nếu như ở bên ngoài đêm tối, căn bản chính là triệt để ẩn hình.

"Hô hô hô hô. . ."

Cái này mười mấy cái bóng đen nháy mắt liền đuổi kịp cái kia mười cái nô lệ.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Thân thể của bọn chúng bỗng nhiên hướng về những thứ này nô lệ phóng đi.

Trong chốc lát, thân thể của bọn nó bỗng nhiên sáng lên, giống như đom đóm, lóe ra quỷ dị ánh sáng xanh lục.

Cơ hồ trong nháy mắt, đám côn trùng này liền chui vào nô lệ trong cơ thể.

Phảng phất không có bất cứ động tĩnh gì.

Nhưng mà hai giây về sau.

"A. . . A. . . A. . ."

Một cỗ lại một cỗ ngọn lửa màu xanh lục bỗng nhiên theo những thứ này nô lệ trong cơ thể toát ra.

"Hô, hô, hô. . ."

Trước hết lửa cháy chính là ánh mắt, ngọn lửa xanh trực tiếp phun ra, ánh mắt nổ tung.

Ngay sau đó là trái tim.

Từng đợt vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Những thứ này quỷ dị ngọn lửa xanh lục phảng phất thật là theo trong cơ thể đốt đi ra, hoàn toàn không cách nào phòng ngự.

Nhìn qua hoàn toàn nhường người rùng mình.

Dù là Dibos Công tước trên người lông tơ cũng có chút dựng thẳng lên.

Thủ đoạn này thật đáng sợ, so thuốc nổ còn kinh người hơn.

Vẻn vẹn hai phút sau, những thứ này nô lệ toàn bộ hóa thành tro tàn, đốt thành than cốc.

"Đây là một loại côn trùng, chúng ta xưng là Địa Ngục Hỏa trùng." Đại tế sư nói: "Thân hình của bọn nó phi thường nhỏ, chỉ có con muỗi một phần mười, có thể chui vào bất luận cái gì khe hở bên trong. Bọn chúng tốc độ phi hành thật nhanh, mỗi giây vượt qua mười mấy mét, có thể đuổi kịp bất kỳ nhân vật nào mục tiêu. Bởi vì bọn chúng quá nhỏ, vì lẽ đó không cách nào chém giết, không cách nào đập diệt, không cách nào ngăn cản."

"Khi chúng nó chui vào thân thể về sau, lập tức sẽ đem thân thể huyết dịch biến thành quỷ dị thuốc nhuộm, ngọn lửa xanh hội theo trong cơ thể đốt đi ra, mặc kệ võ công mạnh hơn, cũng sẽ bị đốt sống chết tươi."

Dibos Công tước ánh mắt nhìn về phía Hỏa Thần giáo đại tế sư, nội tâm đã tràn ngập đề phòng.

"Ta biết phương đông thế giới có rất nhiều siêu thoát thế lực, nắm giữ văn minh thời thượng cổ lực lượng." Dibos Công tước nói.

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Đúng, đây cũng là một loại văn minh thời thượng cổ sản phẩm."

Dibos Công tước nói: "Vừa rồi ngươi giết cái này mười cái nô lệ, dùng bao nhiêu con Địa Ngục Hỏa trùng?"

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Một trăm hai mươi chỉ."

Dibos Công tước nói: "Vậy ngươi định dùng bao nhiêu con tới giết Thẩm Lãng cùng Amazon quân đoàn?"

"Ba mươi vạn chỉ." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói.

Dibos Công tước nói: "Đây là một cái lớn vô cùng số lượng sao?"

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Đương nhiên, đây đã là một món khổng lồ tài phú."

Dibos Công tước nói: "Ta hội ghi nhớ ngài ân tình này."

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Amazon bộ lạc đã phản bội phương tây thế giới, các nàng nên được đến tịnh hóa, triệt để đốt thành tro bụi, có lẽ là các nàng kết cục tốt nhất."

Dibos Công tước nói: "Cơ trí như ngài!"

Hỏa Thần đại tế sư nói: "Như vậy liền cáo từ, khả năng phi thường có lỗi, ta không cách nào mang về cái kia người phương Đông đầu lâu, bởi vì hắn rất có thể đã bị đốt cháy khét."

Dibos Công tước nói: "Cái kia có lẽ là số mạng của hắn đi, mà lại ta phảng phất cũng không nguyện ý gặp lại hắn tấm kia lỗ mãng cực hạn khuôn mặt."

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Một hồi thấy."

"Một hồi thấy!

Đại tế sư rời đi, mang theo mấy chục danh nữ tế sư rời đi Sơn Đỉnh thành bảo, vụng trộm lặn ra Bích Kim thành, đi đối Amazon quân đoàn tiến hành một trận trước nay chưa từng có đại đồ sát.

...

Dibos Công tước trở về tới trong thư phòng đọc sách, sau đó đánh đàn.

Nhưng mà không biết vì sao, cảm giác trên thân có chút không lanh lẹ, có lẽ là vừa rồi những cái kia ti tiện nô lệ bị thiêu chết về sau tro tàn rơi vào nàng kiều nộn mà cao quý trên da thịt.

Thế là, Dibos Công tước tuyệt đỉnh lần nữa tắm rửa một lần.

Vừa nghĩ tới những nô lệ kia tro tàn đã từng rơi vào trên người, nàng thậm chí có chút muốn buồn nôn.

Đám người này căn bản cũng không phải là nhân loại, xưng là màu xám gia súc còn tạm được.

...

Hướng gió là thường xuyên biến hóa, hết thảy toàn bằng vận khí, nhất là Bích Kim thành còn tại bờ biển.

Nhưng lần này Dora công chúa vận khí rất không tệ, hướng gió một mực cực kỳ ổn định, trước nay chưa từng có thuận lợi.

Nhiệt khí cầu lên không đến hai ngàn mét về sau, hướng về Bích Kim thành bên trong lướt tới.

Nhìn xem rổ treo lên cờ xí tung bay phương hướng, Dora công chúa cười nói: "Xem ra chúng ta vị quân chủ này vận khí từ đầu đến cuối không kém."

Quỳ Dạ tương quân nói: "Trừ nhân phẩm kém một chút, chúng ta vị quân chủ này mọi chuyện đều tốt, nhất là trù nghệ."

"Vậy ngươi sai, hắn là xưa nay không động thủ, nhưng lại chỉ điểm người khác động thủ."

"Ta nghĩ nữ vương bệ hạ, sinh sôi lễ có lẽ bắt đầu đi."

"Chúng ta đã bị toàn bộ phương tây thế giới coi là phản đồ, không biết sinh sôi lễ vẫn sẽ hay không tiến hành?"

"Ta năm nay lúc đầu muốn tham gia, nhưng mà đáng tiếc. . ."

"Nếu như không có sinh sôi lễ, chúng ta Amazon tộc nên như thế nào truyền thừa?"

"Chủ quân dưới cờ nhưng có xuất sắc nam tử sao?"

"Có, nhưng niên kỷ cũng quá lớn, nếu như tiến hành sinh sôi lễ, Chủ quân dưới trướng nam nhân, ta một cái cũng chướng mắt."

Trên thế giới này lại còn có cho tới chuyện nam nữ, nhưng không có một chút xíu ái / giấu cảm giác, đây chỉ có tại Amazon trong bộ tộc mới có thể phát sinh.

Cứ như vậy, mười cái khí cầu hướng về tới gần trong thành một mực tung bay, hướng về đông nam phương hướng bay.

...

Bích Kim thành bên trong vẫn còn có chút người nhìn thấy cái này mười cái khí cầu ngọn lửa.

Nhưng những thứ này nhiệt khí cầu thực sự là bay quá cao, nhìn qua cùng đốm nhỏ không có gì khác nhau, chỉ bất quá có chút kỳ quái, vì sao những thứ này đốm nhỏ di động đến nhanh như vậy.

Thế là xuất hiện hai cái quỷ dị hình tượng.

Dora công chúa mang theo hơn một trăm người, tại hắc ám bầu trời đêm ngồi nhiệt khí cầu tập kích Dibos Công tước.

Mà Hỏa Thần giáo đại tế sư lại mang theo mấy chục tên tế sư, mang theo mấy chục vạn chỉ Địa Ngục Hỏa trùng, đi đánh lén đánh giết Thẩm Lãng cùng Amazon quân đoàn.

Đêm nay vận khí thực sự quá tốt, hướng gió vẫn luôn cực kỳ ổn.

Vẻn vẹn không đến nửa giờ sau, mười cái nhiệt khí cầu liền bay đến Dibos Công tước tòa thành bên trên không.

Dibos Công tước tòa thành vô cùng vô cùng lớn, diện tích vượt qua một ngàn năm trăm mẫu, nhưng mà tại hai ngàn mét không trung, cũng vẻn vẹn chỉ là một cái ô vuông nhỏ mà thôi.

"Hạ xuống!"

"Hạ xuống!"

Mười cái nhiệt khí cầu sớm bắt đầu hạ xuống, hạ xuống đến khoảng một ngàn mét lại nhảy xuống, dạng này hội tinh chuẩn rất nhiều.

Lúc này, Sơn Đỉnh thành bảo một cái nô lệ ngẩng đầu nhìn trời, chợt thấy mười cái đốm nhỏ càng lúc càng lớn.

"Có lưu tinh."

"Có lưu tinh."

"Tranh thủ thời gian cầu nguyện đi."

"Ta hi vọng có thể thu được tự do."

"Tự do? Đồ chơi kia có cái gì tốt a? Ta hi vọng có thể trở thành một cái quý nhân thiếp thân nữ nô, có thể vì hắn sinh ra một đứa bé, từ đây vượt qua giàu có sinh hoạt."

"Giàu có nữ nô sao? Thật sự là nói đùa!"

Mười cái nhiệt khí cầu hạ xuống đến một ngàn mét chỗ.

Dora công chúa ra lệnh một tiếng: "Nhảy!"

Mấy cái nhiệt khí cầu ở giữa bắt đầu phát ra ngọn lửa tín hiệu, lẫn nhau nhắc nhở đối phương, bắt đầu không gian.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Tại Dora công chúa dẫn đầu xuống, hơn một trăm tên Amazon đỉnh tiêm cao thủ nhảy xuống.

Không thể toàn bộ nhảy xuống, muốn từng nhóm nhảy xuống, nếu không có thể sẽ xuất hiện không trung va chạm phong hiểm.

Kích thích một khắc tiến đến.

Bay lượn thời khắc.

Một trăm năm mươi người toàn bộ mở ra tứ chi, quanh quẩn trên không trung, nhanh chóng hạ xuống.

Quá thoải mái.

Trước đó đều là diễn luyện, còn lần này là chân chính từ không trung xuyên qua trùng điệp địch nhân phòng tuyến, tiến vào địch nhân khu vực trung tâm.

Bất kể như thế nào, các nàng có sáng tạo lịch sử.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Hơn một trăm người tại không trung tinh chuẩn địa bàn bay xoáy được.

Tận lực điều chỉnh phương hướng, đáp xuống phủ công tước trên quảng trường, đương nhiên đây là phi thường khó khăn.

Có thể tinh chuẩn đáp xuống một ngàn năm trăm mẫu phủ công tước bên trong, cũng đã là đại công cáo thành.

. . .

Mấy phút sau.

Vô cùng kích thích phi hành kết thúc.

"Ầm!"

Dora công chúa cái thứ nhất rơi xuống đất, thành công đáp xuống phủ công tước trên quảng trường, bình yên vô sự, sau đó trực tiếp cởi xuống lướt đi áo, rút ra loan đao.

"Giết!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Loại này tập kích, liền không tiện mang loại kia siêu cấp đại cung, mà là mang theo mạnh mẽ phi thường nỏ.

"Phanh, phanh, phanh, phanh, phanh. . ."

Càng ngày càng nhiều Amazon nữ chiến sĩ từ trên trời giáng xuống.

Phủ công tước nô bộc còn có thủ vệ võ sĩ hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Đây, đây là chuyện gì xảy ra?

Các nàng là ai?

Tại sao lại từ trên trời xuống?

Trung niên thái giám Taren đứng tại Dibos phòng ở bên ngoài, cũng lẳng lặng ngắm nhìn bầu trời.

Không phải vì nghiên cứu tinh không, mà là bởi vì quá nhàm chán.

Thế giới này vốn chính là nhàm chán, hay là chờ bắt đến cái kia phương đông thằng hề, đồng thời tiến hành ngũ xa phanh thây thời điểm, sinh hoạt mới có như vậy một chút điểm kích thích tính.

Nhưng mà lúc này, hắn chợt phát hiện, trên trời có đồ vật đến rơi xuống?

Cái này, những này là cái gì?

Ngay sau đó, hắn nhìn thấy trước nay chưa từng có một màn.

Trên trời lại có người bay xuống? Một cái tiếp theo một cái bay xuống?

Địch tập, địch tập!

"Nhanh đi gõ chuông, nhanh đi gõ chuông."

Nhưng mà đã tới không kịp, gác chuông đã bị chiếm lĩnh , bất kỳ cái gì ý đồ đi gõ chuông võ sĩ, toàn bộ bị bắn chết.

Trung niên thái giám Taren hô to: "Có địch nhân, có địch nhân."

"Bảo hộ công tước đại nhân, bảo hộ công tước đại nhân!"

"Vệ đội tập kết, vệ đội tập kết!"

Không thể gõ chuông, liền gõ vang các loại kim loại.

Phong hoả đài cũng bị người chiếm lĩnh, vậy liền khắp nơi châm bó đuốc.

"Vệ đội tập kết, vệ đội tập kết."

"Hỏa Thần võ sĩ tập kết, bảo vệ Công tước."

Trung niên thái giám Taren nhanh chóng xông vào phòng tắm bên trong, cao giọng nói: "Công tước đại nhân, địch nhân tập kích, địch nhân tập kích."

Dibos Công tước vẫn như cũ ngồi tại nước tắm bên trong, không dám tin nói: "Địch nhân tập kích? Bao nhiêu người? Từ đâu tới đây?"

"Không biết bao nhiêu người? Nhưng các nàng từ không trung tới." Thái giám Taren nói: "Ta biết cái này phi thường không thể tưởng tượng nổi, nhưng mà ta tận mắt nhìn đến, các nàng toàn bộ từ không trung bay tới, quá rung động."

"Biết." Dibos Công tước nói.

Thái giám Taren chạy vội mà ra.

Dibos vô cùng mỹ diệu mê người thân thể theo trong nước đi ra, bên cạnh thị nữ tranh thủ thời gian vì nàng lau sạch sẽ thân thể, cực nhanh mặc áo lót vào cùng áo choàng.

...

"Bảo vệ Công tước, bảo vệ Công tước!"

Toàn bộ phủ công tước triệt để đại loạn.

Amazon đỉnh tiêm cao thủ sau khi rơi xuống đất, bắt đầu căn cứ Dora công chúa tín hiệu tiến hành tập kết.

Trên đường mặc kệ gặp được bất luận kẻ nào, toàn bộ giết chết, lúc này chỉ có người chết mới là an toàn.

Mà lại làm nô bộc, vốn là nên ở phòng ở bên trong run lẩy bẩy, lúc này lao ra đều là muốn hiệu trung Công tước giết địch, tử chi không oan.

Dora công chúa đám người này võ công quá mạnh, Dibos phủ công tước bên trong võ sĩ căn bản cũng không phải là đối thủ, dễ như trở bàn tay liền bị giết chết.

Rất nhanh, Dora công chúa một trăm năm mươi người hoàn thành tập kết.

"Dibos Công tước ở nơi đó." Dora công chúa chỉ tay màu đỏ giáo đường bên kia.

Tại sao lại biết?

Bởi vì Hỏa Thần giáo cao thủ, còn có phủ công tước vệ đội điên cuồng hướng cái chỗ kia phóng đi.

Ai có thể cũng đoán ra Dibos tại cái kia.

...

Cái này màu đỏ đình viện, liền là lúc ấy Dibos cùng Thẩm Lãng thành hôn địa phương, là vì tín ngưỡng Hỏa Thần giáo mà chuyên môn mới xây.

Từ đó về sau, Dibos thời gian rất lâu cũng ở tại nơi này.

Lúc này, toàn bộ đình viện cánh cửa đóng chặt.

Từ bên ngoài Dora công chúa đều có thể ngửi được bên trong đông đúc nhịp tim cùng tiếng hít thở.

Cực kỳ hiển nhiên, Dibos Công tước ở bên trong, đại bộ phận phủ công tước cao thủ, còn có Hỏa Thần giáo cao thủ đều ở nơi này.

"Mở cửa!"

Bên trong truyền đến Dibos Công tước thanh âm.

Màu đỏ đình viện cửa lớn mở ra.

Dora công chúa nhìn thấy Dibos, nàng tại trong đình viện toà kia giáo đường trên ban công, cách xa mặt đất ba mươi mấy mét.

Phía dưới đình viện bên trên, lít nha lít nhít hơn nghìn người bảo vệ nàng.

Russo phủ công tước quả nhiên cường hãn, tại ngắn như vậy thời gian bên trong, vậy mà liền tập kết nhiều người như vậy.

Dibos Công tước đứng tại chỗ cao quan sát Dora công chúa hơn một trăm người, chậm rãi nói: "Các ngươi chỉ những thứ này người? Cũng muốn giết ta?"

"Phanh phanh phanh. . ."

Từng đợt lửa khói bỗng nhiên xông lên bầu trời, hướng về Bích Kim thành quân coi giữ phát ra tín hiệu.

Rất nhanh, toàn bộ Bích Kim thành cũng nhìn thấy phủ công tước phát ra tín hiệu.

"Đương đương đương đương đương. . ."

Bén nhọn tiếng chuông không ngừng vang lên, trên bến tàu, Bích Kim thành bên trong, tất cả tiếng chuông toàn bộ gõ vang.

Từng cái trong quân doanh biển người phun trào.

"Có địch nhân tập kích phủ công tước, bảo vệ Công tước."

"Bảo vệ Nam Cảnh thủ hộ đại nhân."

Lập tức, một chi lại một chi quân đội xông ra quân doanh, hướng về phủ công tước phương hướng vọt tới.

Vô số kỵ binh, vô số bộ binh, tuôn ra mà tới.

...

Dibos Công tước nói: "Các ngươi từ trên trời giáng xuống? Thật sự là kỳ tích a, cái kia phương đông thằng hề đâu?"

"Ta có lẽ đoán được, cái kia phương đông thằng hề tay trói gà không chặt, cũng không dám chơi nguy hiểm như vậy trò chơi."

"Các ngươi từ trên trời giáng xuống, muốn giết chết ta mà chung kết chiến tranh, chinh phục Bích Kim thành?"

"Không thể không thừa nhận, cái này phi thường có sức tưởng tượng, nhưng mà các ngươi kỳ tích, dừng ở đây!"

"Bắn giết các nàng!"

Theo Dibos Công tước ra lệnh một tiếng.

Đình viện hơn một ngàn người giương cung cài tên, mưa tên hướng về Dora công chúa hơn một trăm người cuồng xạ mà tới.

Nhưng mà, một màn kế tiếp, lại một điểm phá vỡ thế giới quan của bọn hắn.

Dora công chúa suất lĩnh lấy hơn một trăm người, không có mặc môn mà vào, mà là tại chỗ cúi xuống thân thể mềm mại, sau đó bỗng nhiên bắn lên, trực tiếp vượt qua cao hơn bốn mét đình viện vách tường, trình diễn ngút trời mà hàng.

Một trăm năm mươi người, vô cùng hung mãnh thẳng hướng hơn một ngàn người.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt. . ."

Điên cuồng đồ sát, thiên về một bên đồ sát.

Dibos phủ công tước vệ đội là phi thường tinh nhuệ, nhưng mà cũng phải nhìn bọn hắn đối mặt địch nhân là ai?

Cái này một trăm năm mươi người thế nhưng là Amazon nữ chiến sĩ bên trong cường giả, mỗi một cái tại Amazon trong bộ tộc cũng là trong trăm có một cao thủ.

Sức chiến đấu quả thực là vô cùng kinh người.

Liền như là một trăm năm mươi chỉ nữ bạo long, trực tiếp nghiền ép lên đi là được.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trong tay loan đao, không có bất kỳ cái gì dư thừa động tác, toàn bộ một đao cắt đứt, một đao cắt đứt.

Tay trái cầm thuẫn, tay phải cầm đao.

Chém giết vô địch, phòng thủ vô địch.

Thiên về một bên đồ sát.

Cơ hồ ngắn ngủi một lát bên trong, phủ công tước bên trong một ngàn tên thân vệ bị giết sạch sẽ.

Mẹ trứng.

Cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua như thế lưu loát giết người.

Bất quá, một ngàn tên vệ đội giết sạch về sau, trước mắt cái này vài trăm người là ai?

Toàn bộ ăn mặc hỏa hồng sắc áo choàng? Hỏa Thần giáo võ sĩ?

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Bỗng nhiên, những thứ này Hỏa Thần giáo võ sĩ bỗng nhiên ném ra cái này đến cái khác thiết cầu, bốc lên hỏa diễm thiết cầu.

"Đón đỡ!"

Ra lệnh một tiếng.

Những thứ này Amazon cao thủ tấm thuẫn bỗng nhiên vung ra.

Đem cái này ba trăm cái thiết cầu cản bay ra ngoài, cùng lúc đó, thân thể của các nàng cực nhanh lui nhanh mấy chục mét.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Hỏa Thần giáo những thứ này thiết cầu bắt đầu bạo tạc, khói đặc tràn ngập toàn bộ đình viện.

Trong sương khói có độc, phi thường sặc người, đây xem như Hỏa Thần giáo Độc Khí Đạn?

Bất quá có lẽ còn là đối đường hô hấp tiến hành công kích, mà không phải làn da.

"Mang mặt nạ." Dora công chúa hạ lệnh.

Một trăm năm mươi cái Amazon nữ cao thủ nhanh chóng đeo lên giản dị mặt nạ phòng độc.

Ném thiết cầu phải không? Chúng ta cũng sẽ a!

Mấy chục tên Amazon cao thủ cũng ném ra thiết cầu, hơn một cân lựu đạn, mà lại tuyệt đối thẻ đúng giờ ở giữa ném, hướng về Hỏa Thần giáo tế sư đập tới.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh người bạo tạc.

Cái này thiết cầu cần phải mãnh liệt nhiều, trực tiếp nổ người thịt nát xương tan.

Tại cái này trong đình viện bạo tạc, cường đại sóng xung kích thậm chí quét ngang vách tường cùng cửa sổ.

Những thứ này cường đại Amazon nữ chiến sĩ đều cần dùng tấm thuẫn bảo vệ, nếu không đều có thể thụ thương.

Bất quá những thứ này Hỏa Thần giáo võ sĩ cũng phi thường lão luyện, tại bạo tạc nháy mắt lập tức nhanh chóng né tránh, sau đó nằm rạp trên mặt đất.

Đám người này võ công cực kỳ cao, phi thường tinh nhuệ, bởi vì tốc độ né tránh thật nhanh.

Cái này mười mấy cái lựu đạn vốn nên là có thể đem bọn hắn nổ chết phần lớn, nhưng trên thực tế chỉ nổ chết mấy chục người mà thôi.

Còn lại người toàn bộ từ dưới đất vọt lên, dồn dập rút ra loan đao.

Cường giả quyết đấu sao?

Mà liền tại lúc này, Dora công chúa nhìn thấy, Dibos Công tước hướng về nàng một trận cười lạnh, sau đó tuyệt mỹ thân ảnh theo trên ban công biến mất, nàng muốn chạy trốn.

"Lên!"

Dora công chúa ra lệnh một tiếng.

Nàng suất lĩnh lấy mười cái tên cao thủ, bỗng nhiên vọt lên đến giữa không trung, dọc theo giáo đường vách tường trực tiếp leo lên đi, rất nhanh liền leo đến Dibos trước đó chỗ trên ban công.

Trong đình viện, hơn một trăm tên Amazon cao thủ, đối chiến hơn hai trăm tên Hỏa Thần giáo cao thủ.

Giáo đường bên trong, Dora công chúa dẫn đầu mười mấy người truy sát Dibos.

...

Dibos Công tước tốc độ chạy trốn thật nhanh.

Cơ hồ trong nháy mắt liền biến mất tại tầm mắt bên trong.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Cùng lúc đó, nàng tại giáo đường bên trong dẫn bạo cái này đến cái khác Hỏa Thần giáo Độc Khí Đạn, mặc dù không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng lại có thể quấy nhiễu khứu giác cùng ánh mắt.

Dora công chúa mười mấy tên cao thủ rất nhanh lục soát toàn bộ màu đỏ giáo đường bên trong, đã hoàn toàn không gặp Dibos

Công tước thân ảnh.

Giáo đường bên ngoài, chiến đấu kịch liệt như cũ tại tiếp tục.

Mà lại càng ngày càng kịch liệt.

Cái kia hơn một trăm tên Amazon cao thủ chẳng những muốn nghênh chiến Hỏa Thần giáo cao thủ, còn muốn nghênh chiến liên tục không ngừng vọt tới phủ công tước võ sĩ.

Thời gian phi thường gấp gáp, hiện tại vọt tới chỉ là phủ công tước võ sĩ, tiếp xuống liền sẽ có thiên quân vạn mã xông vào phủ công tước bên trong.

Nếu không thể bắt lấy Dibos, vậy các nàng cái này hơn một trăm người liền mọc cánh khó thoát.

Nhưng mà toàn bộ trong giáo đường toàn bộ đều tìm lần, hoàn toàn không có nhìn thấy Dibos thân ảnh, cũng không có nhìn thấy bất luận cái gì cửa ngầm.

Dibos không có khả năng hư không tiêu thất.

Dora công chúa bắt đầu tìm tòi tỉ mỉ, đi thẳng tới một cái kỳ quái gian phòng.

Trong này cái gì cũng không có, chỉ có một trương giường lớn.

Đây chính là Thẩm Lãng cùng Dibos Công tước đã từng động phòng, cũng chính là cử hành kỳ quái nghi thức, sau đó tiến hành thân mật địa phương.

Dora công chúa tiến lên, bắt lấy tấm kia giường lớn, bỗng nhiên xốc lên.

Sau đó toàn bộ thân ảnh nhanh chóng lui lại.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Quả nhiên, vừa mới xốc lên trương này giường lớn, vô số mũi tên bay vụt đi ra, vượt qua mấy trăm chi nhiều.

May mắn Dora công chúa có phòng bị, nếu không khả năng liền bị bắn trúng, mà lại những thứ này tiễn đều là có thuốc độc.

Quả nhiên, tại dưới mặt giường lớn có một cái cửa ngầm, bất quá cái này cửa ngầm là cần cơ quan mật mã.

Trừ Dibos bên ngoài, không có ai biết cái này mật mã, vì lẽ đó căn bản mở không ra.

Dora công chúa tiến lên, xuất ra một khối đặc thù thuốc nổ, phảng phất đất sét, trực tiếp đính vào cửa ngầm bên trên.

"Lui lại!"

"Oanh!"

Một trận mãnh liệt tiếng nổ vang.

Cửa ngầm bị mở ra.

Muốn cái gì cơ quan, cái gì mật mã? Trực tiếp bạo lực phá cửa.

Một cái ám đạo xuất hiện ở trước mắt.

Dora công chúa dẫn đầu mười mấy tên cao thủ chui vào ám đạo loại hình.

"Cẩn thận bên trong có ám khí."

Dora công chúa nói, sau đó lấy ra nhỏ bé hình lựu đạn, hơn nữa còn là loại kia uy lực rất nhỏ hắc hỏa dược, trực tiếp ném ra.

"Phanh. . ."

Lại một trận bạo tạc, uy lực không lớn, động tĩnh không nhỏ.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô số mũi tên, ám khí, thậm chí nọc độc cuồng xạ mà ra.

Quan ngươi cái gì ám khí, cái gì cơ quan?

Toàn bộ tiến hành bạo lực phá hư, ta cũng không tin chúng ta đạp lên ám khí hội bắn, nhưng mà lựu đạn sóng xung kích áp lực dưới, những thứ này ám khí lại không bắn?

Cứ như vậy, Dora công chúa nhất lực hàng thập hội.

Trên đường đi dùng tay nhỏ lôi mở đường, đem tất cả cơ quan phá hư đến sạch sẽ.

Đầu này dưới mặt đất mật đạo rất dài a, không biết thông hướng phương nào.

Ròng rã đi đến trăm mét, rốt cục đi vào mật đạo cuối cùng, lại là một đạo cửa ngầm ngăn cản.

Dora công chúa lại một lần nữa dính lên thuốc nổ.

"Lui lại!"

"Oanh!"

Một tiếng nổ vang.

Cái này nói cửa ngầm trực tiếp bị phá ra.

Dora công chúa bọn người xông vào!

...

Đây cũng là một cái đại sảnh, phi thường quỷ dị đại sảnh, tràn ngập tanh hôi vị.

Dora công chúa nhìn thấy Dibos Công tước, nàng ở đại sảnh một đầu khác, một cái cửa động bên trong.

Nữ nhân này quả nhiên rất đẹp, nhất là mái tóc màu đỏ, giống như ngọn lửa.

Mỹ lệ đến kinh tâm động phách tình trạng, nhất là thân hình của nàng, thật được xưng tụng ma quỷ đường cong.

Dora công chúa cảm thấy đây là ít có một nữ nhân, có thể tại dung mạo cùng dáng người cùng nàng tương xứng.

Dibos Công tước nhìn qua Dora công chúa, bỗng nhiên lộ ra một đạo quỷ dị mà nụ cười tàn nhẫn.

Ngọc thủ của nàng tại trên cổ nhẹ nhàng vạch một cái.

"Muốn giết ta? Người si nói mộng, hi vọng các ngươi thời điểm chết, cái kia phương đông thằng hề sẽ vì ngươi rơi lệ." Dibos Công tước chậm rãi nói, sau đó đưa tay chuyển động một cái cơ quan.

"Ầm ầm. . ."

Một cái thật dày sắt thép cánh cửa chậm rãi rơi xuống, khoảng chừng nửa thước nhiều dày, tuyệt đối đao thương bất nhập.

Mà Dibos Công tước liền biến mất tại thật dày sau cửa sắt, đây chính là Russo gia tộc sau cùng mật thất, tuyệt đối an toàn mật thất. Theo sắt thép cánh cửa rơi xuống, toàn bộ đại sảnh lâm vào hắc ám.

Coi như phát sinh động đất, coi như thuốc nổ, cũng nổ không ra cái này một cái kinh người độ dày cửa sắt.

Cơ hồ tại nhìn thấy Dibos Công tước một sát na kia, Dora công chúa suất lĩnh lấy mười cái cao thủ liền điên cuồng xông lại.

Nhưng mà. . .

"Ngao ngô. . ."

Bỗng nhiên trong đại sảnh truyền đến vô số tiếng gào thét.

Sau đó, hắc ám bên trong sáng lên một đôi lại một đôi mắt.

Một giây sau, vô số dã thú băng băng mà tới.

Nơi này là đấu thú trường dưới mặt đất, giam giữ lấy vô số mãnh thú.

Sư tử, lão hổ, cự lang, báo săn các loại, vô số kể.

Mà đại sảnh này vượt qua hơn vạn mét vuông, trong chốc lát mấy trăm cái dã thú nháy mắt đem Dora công chúa bọn người vây quanh.

Điên cuồng cắn xé, điên cuồng công kích, lúc này đưa tay không thấy được năm ngón.

Cửa sắt hoàn toàn rơi xuống, thậm chí bên ngoài dã thú gào thét thanh âm cũng nghe không được.

Dibos Công tước tàn nhẫn nói: "Hi vọng thịt của các ngươi đủ tốt ăn, có thể cho ăn no ta mãnh thú bọn họ. Hay là cái kia phương đông thằng hề lại một lần nữa nhìn thấy các ngươi thời điểm, đã là một đoàn phân và nước tiểu."

...

Dora công chúa đám người thân ảnh, đã hoàn toàn nhìn không thấy, triệt để bị mấy trăm cái mãnh thú bao phủ.

Toàn bộ trong đại sảnh, chỉ còn lại mãnh thú gào thét, còn có vô tận huyết tinh.

"Ngao ngao ngao. . ."

"Hống hống hống. . ."

Dora công chúa bọn người vốn là phi thường cao lớn, nhưng mà lúc này lại phảng phất thủy triều bên trong thuyền nhỏ, chung quanh trong tầm mắt, chung quanh, thậm chí đỉnh đầu đều là mãnh thú, gần như điên cuồng mãnh thú.

Máu tươi phun mạnh!

Một khắc đồng hồ sau!

Hết thảy an tĩnh lại!

Tất cả mãnh thú, bị chết sạch.

Mấy trăm cái, thi thể chồng chất thành núi.

"Hô. . ." Dora công chúa hô một hơi, từ vô số mãnh thú trong thi thể chui ra ngoài.

"Các ngươi nhớ kỹ nhắc nhở ta, nhìn thấy Chủ quân thời điểm, ta muốn tại trên mặt hắn xì một cái, nơi này thực sự là quá thúi."

"Nhiệm vụ này, so với chúng ta trong tưởng tượng buồn nôn hơn."

"Công chúa điện hạ, ta đương nhiên hội nhắc nhở ngươi, chẳng qua nếu như ngươi thật xì Chủ quân mặt, ta lo lắng hắn sẽ lên nghiện, lần trước ngươi ăn một nửa bánh gatô, bị hắn lấy đi ăn, ta cảm thấy hắn muốn nếm ngươi hương vị."

Dora công chúa nói sang chuyện khác: "Cái này mấy trăm cái dã thú, có lẽ có mấy vạn cân thịt đi, đủ chúng ta ăn mấy ngày."

Trên người nàng đều là dã thú máu tươi, thực sự có chút tiếp nhận không cái mùi này.

"Có người bị thương sao?" Dora hỏi.

"Có."

"Có người chết sao?"

"Không có!"

Dora công chúa mang theo mười mấy tên Amazon cao thủ, đi vào cái kia một cái thật dày cửa sắt lớn trước mặt.

...

Đưa tay gõ gõ!

Sau đó cầm lấy loan đao, dồn dập phách trảm.

Từng chuỗi đốm lửa nhỏ bắn tung tóe, nhưng mà cái này thật dày cửa sắt lông tóc không tổn hao gì.

Tuyệt đối đao thương bất nhập.

Dora dính lên một khối thuốc nổ, sau đó dẫn bạo.

"Lui lại!"

"Oanh. . ."

Nổ vang!

Toàn bộ dưới mặt đất đại sảnh run một cái, nhưng mà cái này cửa sắt vẫn như cũ lông tóc không hư hại.

Dora công chúa cười nói: "Dibos Công tước, ngươi khẳng định phi thường đắc ý đi, chúng ta đối cái này thật dày cửa sắt lớn hoàn toàn không thể làm gì. Mà lại thời gian của chúng ta không nhiều, thiên quân vạn mã đang theo lấy ngươi phủ công tước chạy đến, rất nhanh chúng ta liền chết không có chỗ chôn."

"Trong thiên hạ , bất kỳ cái gì vũ khí cũng đối ngươi cái này phiến thật dày cửa sắt lớn không thể làm gì."

"Nhưng mà duy chỉ có ta Chủ quân Thẩm Lãng ngoại lệ, dùng hắn lại nói, tiếp xuống liền là chứng kiến kỳ tích thời khắc."

"Toàn bộ giao ra." Dora công chúa nói.

Mười mấy người cầm xuống ba lô, cũng xuất ra mình mang nhôm nóng tề.

Trên thực tế Dibos Công tước đúng là nghĩ như vậy, nàng tin tưởng vững chắc không có thiên hạ không có bất kỳ người nào có thể công phá cái này phiến dày cửa sắt.

Bái đình đại nhân đám người quân đội chẳng mấy chốc sẽ đến, chính là cái này hơn một trăm tên Amazon cao thủ chú định sẽ chết ở đây.

Thẩm Lãng cái này phương đông thằng hề không trung kế hoạch đánh bất ngờ phi thường kinh diễm, thậm chí không thể tưởng tượng, nhưng hết thảy dừng ở đây, các nàng cuối cùng vẫn là muốn thất bại.

Mà lại Hỏa Thần giáo đại tế sư đang dùng trước nay chưa từng có Địa Ngục Hỏa trùng đi giết Thẩm Lãng cùng còn lại Amazon quân đoàn, hay là lúc này các nàng đã toàn bộ chết hết.

. . .

Dora Công tước đem kinh người số lượng nhôm nóng tề dán tại thật dày trên cửa sắt.

"Chủ quân đầu óc là thế nào lớn lên? Liền đáng sợ như vậy đồ vật đều có thể phát minh đi ra, ta lần thứ nhất nhìn thấy thời điểm, hoàn toàn không thể tin được thứ này vậy mà có thể đem sắt biến thành nước."

"Trí tuệ cũng là một loại cường đại, lực lượng cũng là một loại cường đại, nhưng cuối cùng vẫn là trí tuệ chí thượng."

"Tất cả mọi người lui lại!"

Dora công chúa châm dẫn bốc cháy đầu, sau đó nhanh chóng lui nhanh.

Các nàng biết lúc này có lẽ nhắm mắt lại, nhưng vẫn là nhịn không được muốn nhìn.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Cực kỳ kinh diễm một màn xuất hiện.

Trong chớp nhoáng này tuôn ra quang mang, thật sự là vượt qua mặt trời, đem toàn bộ dưới mặt đất đại sảnh chiếu sáng giống như ban ngày.

Vô số nhôm nóng tề, tản mát ra hai ngàn sáu trăm độ C nhiệt độ cao.

Cái kia không thể phá vỡ sắt thép cánh cửa, cực nhanh biến đỏ, sau đó hòa tan trở thành nước thép.

Kinh người số lượng nhôm nóng tề không ngừng thiêu đốt.

Thật dày sắt thép cánh cửa bên trong ở giữa, sống sờ sờ bị đốt thành một cái vặn vẹo lỗ lớn.

"Tiếp tục lui lại!"

Dora công chúa hạ lệnh.

Sau đó, nàng xuất ra một khối lớn thuốc nổ, cách mấy chục mét, hướng về trong cửa sắt ở giữa lõm lỗ lớn bỗng nhiên ném đi qua.

Cái này không cần dẫn bạo, mấy ngàn độ nhiệt độ cao, đầy đủ dẫn bạo bất luận cái gì ổn định thuốc nổ.

"Oanh. . ."

Một tiếng vang thật lớn!

Cái này phiến sắt thép cánh cửa vốn là đã bị đốt mềm, đốt xuyên một cái động lớn, lúc này rốt cuộc không chịu nổi cái này bao lớn bạo tạc lực.

Sống sờ sờ nổ tung một cái một mét đường kính lỗ lớn.

Dora công chúa đi vào cái hang lớn này trước mặt, nhìn thấy bên trong mật thất.

Con số trên trời hoàng kim, con số trên trời bạch ngân.

Còn có một cái tuyệt mỹ vô song Dibos Công tước, nàng đứng tại hoàng kim chồng chất về sau, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, phảng phất hoàn toàn không dám tin nhìn qua một màn này.

Đây là Russo gia tộc giấu kim khố, bên trong không còn có bất luận cái gì mật đạo.

Dibos đã mọc cánh khó thoát.

Dora công chúa cười nói: "Dibos Công tước, ngươi bị bắt làm tù binh!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 439: : Chà Đạp Dibos Công Tước! Lãng Gia Nghịch Thiên Máu!

Đây là Russo gia tộc giấu kim khố.

Bất luận kẻ nào nhìn một chút chỉ sợ đều sẽ hoài nghi nhân sinh, trên thế giới này lại còn có nhiều như vậy hoàng kim sao?

Chân chính núi vàng biển bạc.

Mười cân gạch vàng, xếp thành lấp kín lại lấp kín tường.

Còn có bạch ngân liền càng thêm rung động, hơn ngàn cân đại bạc cầu, từng bước từng bước bày ở chỗ nào, hoàn toàn liền đếm không hết.

Còn có đồng đỏ cùng đồng thau.

Lẽ ra loại này giấu kim phòng liền không cần chứa đựng đồng đi, tương đối vàng bạc mà nói, đồng không đáng tiền a.

Nhưng mà ngồi tại Dibos Công tước cái này cấp bậc, tiền liền đã không phải tiền, mà là một loại quyền lực.

Russo gia tộc thống trị Bích Ba hành tỉnh mấy trăm năm, có vượt qua một nửa thời gian là độc lập, xưng là Bích Ba công quốc, vì lẽ đó cần phát hành mình tiền tệ.

Đối với dân chúng bình thường tới nói, kim tệ căn bản là không có cách lưu hành, thậm chí ngân tệ cũng chỉ có tại đại ngạch giao dịch bên trong mới sẽ sử dụng đến, tuyệt đại bộ phận thông thường tiêu phí, cũng vẫn như cũ muốn sử dụng đến đồng tệ.

Vì lẽ đó đồng tệ liền mang ý nghĩa toàn bộ Bích Ba hành tỉnh tài chính ổn định, hàng năm Dibos Công tước đều muốn chứa đựng đại lượng đồng, bảo trụ mình tiền đúc quyền.

Như vậy cái này giấu trong kim khố có bao nhiêu đồng?

Không biết, hoàn toàn là con số trên trời, cái này mấy ngàn mét vuông trừ hoàng kim cùng bạch ngân bên ngoài, toàn bộ đều là đồng, thậm chí còn xa xa không chỉ, mỗi một năm Russo gia tộc đều sẽ đem đồng hòa tan về sau trực tiếp giội trên mặt đất.

Vô số năm tích luỹ xuống, trên mặt đất tầng này đồng đến tột cùng dày bao nhiêu? Thật chỉ có có trời mới biết.

Phỏng đoán cẩn thận có lẽ có hơn ngàn mét khối, vượt qua năm vạn tấn tả hữu.

Đây mới thực là giấu kim bảo khố a, thậm chí vượt xa Việt Quốc quốc khố , bất kỳ người nào sau khi đi vào chỉ sợ đều sẽ run rẩy.

Nếu như Thẩm Lãng nhìn thấy một màn này hắn sẽ rất kinh ngạc, ngươi Russo gia tộc đến tột cùng muốn làm gì a? Dã tâm của ngươi không chỉ có riêng làm một cái phương nam thủ hộ a?

Nhưng mà Dora công chúa bọn người nhìn thấy cái này giấu kim khố lại không phản ứng chút nào, các nàng đối hoàng kim loại vật này không có chút nào hứng thú.

Còn không bằng đối bánh gatô, kem ly hứng thú lớn.

... . . .

Lúc này Dibos Công tước còn đang hoài nghi nhân sinh.

Tại sao có thể như vậy?

Cái này giấu kim khố cơ hồ là chỗ an toàn nhất, cái này phiến sắt thép cánh cửa thế nhưng là khoảng chừng nửa thước nhiều dày, vậy mà cũng có thể phá vỡ?

Thẩm Lãng cái này phương đông nam tử cũng thật là tài năng như thần, không gì làm không được.

Dora công chúa nói: "Dibos Công tước, là chính ngươi đi ra? Hay là chúng ta tới bắt ngươi đấy?"

Dibos Công tước nhìn xem cái này đầy đất hoàng kim cùng bạch ngân, vừa rồi bạo tạc sóng xung kích đem vô số hoàng kim hất tung ở mặt đất.

"Ta sẽ tự bỏ ra tới." Dibos Công tước nói.

Nàng cũng thật không dễ dàng, trước theo giáo đường chạy trốn tới mật đạo, lại chạy trốn tới cái này dưới mặt đất đại sảnh, cuối cùng chạy trốn tới cái này không thể phá vỡ giấu kim khố.

Hiện tại thật sự là không còn có mật đạo.

Nàng tiến lên mở cơ quan, nhưng mà cánh cửa này đã hỏng, rốt cuộc mở không (được).

Chẳng lẽ muốn theo cổng tò vò chui ra ngoài? Thế nhưng là cánh cửa sắt này vẫn là đỏ bừng, một khi chạm đến da thịt, trực tiếp liền bị đốt cháy khét.

"Hô!"

Dibos Công tước khẽ nhíu mày, sau đó chân ngọc một điểm, toàn bộ thân thể mềm mại nháy mắt xuyên qua cổng tò vò, đừng nói làn da không có bị đốt tới, coi như quần áo trên người cũng không có bị đốt.

Bởi vì nàng tốc độ quá nhanh, phương vị quá tinh chuẩn, nữ nhân này võ công thật sự là siêu cấp cao.

Sau khi đi ra, Dibos Công tước nói: "Cầu các ngươi một sự kiện, có thể hay không một lần nữa đem cái này môn phong. Đây là ta Russo gia tộc mấy trăm năm tích súc, nếu như bị người khác nhìn thấy , bất kỳ người nào đều sẽ điên cuồng, hội cướp bóc trống không."

Dora công chúa nhìn một chút, sau đó gật gật đầu.

Một cái Amazon nữ chiến sĩ tìm tới một khối cửa sắt, mặc dù không có nửa thước nhiều dày, nhưng cũng đầy đủ có hơn một tấc. Trực tiếp đặt tại giấu kim khố cửa chính động bên trên, sau đó dùng cỡ nhỏ nhôm nóng tề châm.

Hai ngàn sáu trăm độ C nhiệt độ cao trực tiếp đem quạt xếp cửa sắt hòa tan, trực tiếp dán lại tại giấu kim khố sắt thép cánh cửa bên trên.

Liền xem như miễn cưỡng đem giấu kim khố cửa chính phong bế.

Sau đó, mười mấy tên Amazon đỉnh tiêm cao thủ bao quanh Dibos.

Dora công chúa nói: "Ngươi là muốn chiến đấu một phen lại bị bắt, vẫn là trực tiếp bị bắt?"

Dứt lời, nàng thậm chí hướng Dibos Công tước ném đi qua một cây đao.

"Ta biết ngươi có được rất cao võ đạo tiêu chuẩn, huyết mạch của ngươi so Austin Bá tước còn muốn cao." Dora công chúa nói: "Lần trước ngươi dẫn theo quân tiến đánh Ma Nữ đế quốc cũng cơ hồ đánh đâu thắng đó, võ công của ngươi phải cùng ta tương xứng, thậm chí càng hơn một chút một chút xíu, đấu khí đến nhất định cấp bậc sẽ phi thường cường đại, vì lẽ đó ngươi muốn động thủ chống lại một cái?"

Dora công chúa mạnh tại lực lượng cùng thân thể, nhưng không có đấu khí, bất quá nàng còn trẻ, năm nay chỉ có hai mươi lăm tuổi.

Amazon nữ chiến sĩ mạnh, mạnh tại bình quân, mỗi người sức chiến đấu cũng cực kỳ kinh người.

Dibos Công tước tay cầm loan đao, bỗng nhiên ngưng tụ đấu khí.

Nhất thời, chi này loan đao xuất hiện một đạo quang mang, nữ nhân này đấu khí quả nhiên là siêu cường.

"Coi là." Dibos ném đi chiến đao.

Võ công của nàng là rất mạnh, nhưng mà địch nổi mười cái Amazon đỉnh tiêm cao thủ sao?

"Có hai câu nói cần nói cho các ngươi biết một tiếng." Dibos Công tước nói: "Thứ nhất, coi như các ngươi bắt ta cũng trốn không thoát, bởi vì ta phủ công tước đã bị thiên quân vạn mã vây quanh, các ngươi hơn một trăm người đánh không lại một vạn người."

"Thứ hai, các ngươi hiệu trung cái kia người phương Đông Thẩm Lãng cũng đã chết."

Dora công chúa ngoảnh mặt làm ngơ nói: "A, phải không?"

Sau đó, nàng xuất ra một cây ống tiêm, hướng về Dibos Công tước đi tới.

"Ngươi là muốn chống lại một cái, chúng ta triệt để chế phục ngươi, thậm chí đánh gãy tay chân của ngươi, lại tiêm vào dược vật này? Vẫn là ngươi không chống cự , mặc cho ta tiêm vào đi vào?" Dora công chúa hỏi.

Dibos nói: "Đây là cái gì? Sẽ có hậu quả gì?"

Dora công chúa nói: "Một loại cường đại thuốc mê, tiêm vào về sau ngươi hẳn là sẽ triệt để tê liệt một ngày tả hữu. Đối thân thể cùng lực lượng cũng không có thương tổn, không có bất kỳ cái gì di chứng."

Dibos nói: "Ngươi xác định?"

Dora công chúa thản nhiên nói: "Amazon người chưa từng nói dối."

"Được, vậy ngươi tới đi." Dibos nói.

Dora công chúa tiến lên, nhắm ngay Dibos cổ tay bỗng nhiên rót vào.

Cơ hồ nháy mắt, Dibos Công tước cả người triệt để tê liệt, triệt để mất đi tất cả tri giác.

Một cái Amazon nữ chiến sĩ tiến lên, trực tiếp đưa nàng nóng bỏng mê người thân thể mềm mại nâng lên tới liền đi.

...

"Bảo vệ nữ Công tước!"

"Bảo vệ Nam Cảnh thủ hộ."

Chờ Dora công chúa bọn người trở về mặt đất chi thủ, chiến cuộc đã tiến vào cấp tốc trạng thái.

Vượt qua mấy vạn đại quân tràn vào phủ công tước bên trong, đem hơn một trăm tên Amazon nữ chiến sĩ đoàn đoàn bao vây.

Cái này hơn một trăm tên Amazon đỉnh tiêm cao thủ đã lui giữ đến giáo đường bên trong, bên ngoài đình viện lít nha lít nhít đều là thi thể, vô số kể.

Bên ngoài Bái Đình Bá tước dẫn đầu cái này mấy ngàn tên cao thủ, đem toàn bộ màu đỏ giáo đường đình viện vây quanh đến chật như nêm cối, bên ngoài còn có mấy vạn đại quân.

Bất quá cái này hơn một trăm tên Amazon cao thủ thực sự quá mạnh, một khi lui giữ đến giáo đường bên trong, thật sự là một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông.

"Máy ném đá, máy ném đá đến hay không?"

Sau một lát, mười mấy đài máy ném đá đến, là cỡ trung máy ném đá, nhưng đã dư xài.

"Mở ra, mở ra!"

"Dùng lớn nhất phân lượng bao thuốc nổ."

Tại Bái Đình Bá tước ra lệnh một tiếng, mười mấy đài máy ném đá bị mở ra, mỗi một trong đó để lên trăm cân bao thuốc nổ.

Nếu như tại gò đất mang, những thứ này thuốc nổ đối Amazon cao thủ là không tạo được tổn thương, bởi vì các nàng có thể dùng tốc độ nhanh nhất né tránh.

Nhưng đây là tại giáo đường bên trong, mười cái máy ném đá liền là hơn một ngàn cân hỏa / thuốc, đang chật chội khu vực bên trong bạo tạc uy lực tuyệt đại, những thứ này Amazon nữ cao thủ dù sao cũng là huyết nhục chi khu, hoàn toàn không chịu nổi.

Bái Đình Bá tước hét lớn: "Ta lệnh cho các ngươi lập tức bỏ vũ khí xuống đầu hàng, nếu không ta cái này hơn một ngàn cân Hỏa

Thần chi nộ ném ra ngoài, các ngươi liền triệt để thịt nát xương tan."

"Ta đếm ngược năm cái đếm, các ngươi lập tức đầu hàng!"

"Năm, bốn, ba, hai, một."

"Châm lửa!"

Theo Bái Đình Bá tước ra lệnh một tiếng, mười cái bao thuốc nổ kíp nổ bị nhen lửa.

"Chuẩn bị!"

Kíp nổ không ngừng thiêu đốt lên, chờ đốt tới trình độ nhất định về sau liền trực tiếp ném ra ngoài, sau khi hạ xuống trực tiếp bạo tạc.

Đến lúc đó giáo đường bên trong Amazon nữ chiến sĩ chí ít sẽ làm bị thương vong mấy chục người.

Chênh lệch thời gian không nhiều đến.

Bái Đình Bá tước bàn tay lớn bỗng nhiên liền muốn dưới trướng.

Nhưng mà một giây sau, sắc mặt hắn kịch biến, cao giọng nói: "Nhổ kíp nổ, nhổ kíp nổ."

Lập tức Hỏa Thần giáo võ sĩ mau đem hỏa / gói thuốc lên kíp nổ toàn bộ nhổ, nếu không chẳng mấy chốc sẽ bạo tạc.

Bởi vì giáo đường ban công trên đỉnh xuất hiện một người, đồ đệ của hắn, cũng là hắn Chủ quân, Dibos Công tước.

Dora công chúa kiếm nằm ngang ở Dibos trên cổ, chỉ cần nhẹ nhàng hết thảy, viên này mỹ lệ đầu liền muốn rời khỏi thân thể.

Không nghĩ tới Dibos vẫn là rơi vào trong tay đối phương, mà lại hôn mê bất tỉnh.

"Nàng còn sống." Dora công chúa nói: "Bái Đình Bá tước, ta lệnh cho ngươi dẫn đầu đại quân rút lui một trăm mét, nếu không ta liền chặt đứt Dibos cánh tay trái."

"Năm, bốn, ba, hai, một. . ."

Dora công chúa đếm ngược rất nhanh, sau đó bỗng nhiên một đao chém xuống, một chút xíu suy nghĩ thời gian cũng không cho.

"Ngừng, ngừng. . ." Bái Đình Bá tước hô to.

"Tất cả mọi người rút lui một trăm mét, rút lui!"

Theo Bái Đình Bá tước mệnh lệnh, mấy ngàn cao thủ tính cả mười mấy đài máy ném đá toàn bộ rút lui một trăm mét.

"Dora công chúa, các ngươi trốn không thoát." Bái Đình Bá tước nói: "Chúng ta mấy vạn đại quân vây quanh toàn bộ phủ công tước, các ngươi chỉ có hơn một trăm người, giết không đi ra."

Dora công chúa nói: "Bá tước đại nhân, phủ công tước chỗ ngọn núi này cao bao nhiêu?"

Bái Đình Bá tước nói: "Năm trăm mét."

Dora công chúa nói: "Vậy cái này tòa giáo đường cao bao nhiêu đâu?"

"Năm mươi ba mét." Bái Đình Bá tước nói.

"Tạ ơn." Dora công chúa nói.

Sau đó tay nàng vung lên, hạ lệnh: "Chuẩn bị rút lui."

Bái Đình Bá tước nói: "Dora công chúa, các ngươi những thứ biết bay kia đại cầu đã rời xa, các ngươi muốn mang theo Dibos Công tước rời đi tòa thành thị này, hoàn toàn là nằm mơ. Ngươi hơn một trăm người giết không ra trùng điệp vây quanh."

Dora công chúa nói: "Không nhọc hao tâm tổn trí."

Hơn một trăm tên Amazon nữ chiến sĩ tiến vào giáo đường về sau, xuất ra chuẩn bị xong bộ kiện nhanh chóng ghép lại, dùng tốc độ nhanh nhất liều đi ra một cái tam giác cánh lượn.

"Công chúa, chúng ta tại giáo đường trên đỉnh chờ ngươi." Quỳ Ninh tướng quân nói.

Sau đó, cái này hơn một trăm người nhanh chóng leo lên đến năm mươi ba mét cao màu đỏ đại giáo đường đỉnh.

Những người này dù là tại dốc đứng trên nóc nhà, cũng hoàn toàn như giẫm trên đất bằng.

Bái Đình Bá tước kinh ngạc, những người này là muốn làm gì? Leo đến giáo đường trên đỉnh làm cái gì?

"Không tốt, bọn hắn phải bay đi, bọn hắn bay đi. . ." Thái giám Taren cao giọng nói: "Công tước đại nhân, mau ngăn cản các nàng."

Bái Đình Bá tước sắc mặt kịch biến, lập tức mang theo trên trăm tên cao thủ cực nhanh xông tới, điên cuồng hướng lấy giáo đường đỉnh leo lên.

Nhưng mà đã tới không kịp!

Mấy cái Amazon nữ chiến sĩ bỗng nhiên bày ra cánh tam giác, Dora công chúa đem Dibos Công tước trói trên người mình, sau đó ghé vào cánh tam giác xuống.

"Gặp lại Bái Đình Bá tước."

"Sưu. . ."

Dora công chúa một trận chạy bộ gia tốc, sau đó khống chế lấy cánh tam giác, trực tiếp xông bay ra ngoài.

Nàng là có lướt đi áo, nhưng gánh chịu không (được) hai người trọng lượng, nhưng mà cánh tam giác lại có thể tiếp nhận hai người.

Đây là bờ biển, tại mọi thời khắc cũng có gió biển, cánh tam giác bỗng nhiên xông ra về sau, thoáng hạ xuống một lát, sau đó hướng thẳng đến phía tây bay đi.

Ngay sau đó, càng thêm kinh diễm một màn phát sinh.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Cái này đến cái khác Amazon nữ chiến sĩ theo màu đỏ giáo đường đỉnh trực tiếp đến rơi xuống, mở ra tứ chi, bay thẳng ra ngoài.

Tạ ơn Dibos đem cái này tòa giáo đường xây cao như vậy, tạ ơn Russo gia tộc, đem tòa thành xây ở hơn năm trăm mét trên núi.

Sáu trăm mét độ cao, mặc kệ là bay cánh tam giác, vẫn là bay lướt đi áo cũng đầy đủ.

Sau đó, Bái Đình Công tước còn có vô số mắt người trợn trợn mà nhìn xem hơn một trăm tên Amazon cao thủ từ trên trời bay đi.

Một màn này thực sự là quá kinh diễm.

Chẳng những từ trên trời giáng xuống, hơn nữa còn từ không trung bay đi.

Vị này người phương Đông Thẩm Lãng, quả thực là tài năng như thần a.

Cứ như vậy, cái này hơn một trăm tên Amazon cao thủ tù binh Dibos Công tước, từ trên trời bay đi, xuyên qua mấy vạn đại quân trùng điệp vây quanh, bay thẳng đến Bích Kim thành bên ngoài, bay đến quân địch vòng vây bên ngoài.

...

Thời gian thoáng trở lại trước đó, Hỏa Thần giáo đại tế sư mang theo mấy chục tên tế sư lẻn ra Bích Kim thành.

Mục tiêu của nàng là đối Thẩm Lãng cùng năm ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ tiến hành một trận trước nay chưa từng có đồ sát, lợi dụng văn minh thời thượng cổ lực lượng tiến hành một trận cực kỳ bi thảm đồ sát.

Hỏa Thần giáo đại tế sư căn bản không cần tới gần Amazon quân doanh, mà là đi vào cách đó không xa một cái trên đỉnh núi.

Sau đó, nàng xuất ra một cái lồng chim, bên trong có một đầu phi thường đặc thù chim, toàn thân lông vũ là hỏa hồng sắc, nhìn qua giống như là một đám lửa, con chim này con mắt thậm chí tản ra một loại trí tuệ khí tức.

Hỏa Thần giáo đại tế sư đem hỏa điểu nâng ở trong lòng bàn tay, phảng phất nói nhỏ vài câu, sau đó hướng về vài dặm bên ngoài Amazon quân doanh chỉ đi.

"Hiểu chưa? Đem Tử thần đưa đến cái kia doanh địa, biết sao?" Hỏa Thần giáo đại tế sư nói.

Sau đó nàng giang hai tay, cái này hỏa điểu bay thẳng đến không trung, cũng không có lập tức bay đi, mà là nổi bồng bềnh giữa không trung.

"Lấy tới!" Hỏa Thần giáo đại tế sư nói.

Hai cái tế sư nhấc lên một cái rương lớn đi tới, những thứ này tế sư trên thân toàn bộ ăn mặc một loại phi thường quỷ dị quần áo, toàn thân cao thấp cũng bao vây đến kín không kẽ hở, thậm chí con mắt cũng không ngoại lệ.

"Các ngươi đi thôi." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói.

Lập tức, mấy chục tên tế sư cực nhanh rời đi.

Hỏa Thần giáo đại tế sư mở ra rương lớn, thật liền phảng phất mở ra chiếc hộp Pandora.

Nháy mắt!

Vô số Địa Ngục Hỏa trùng giống như một mảnh mây đen đồng dạng bỗng nhiên bay ra ngoài.

"Đi thôi, đi thôi!"

Hỏa Thần đại tế sư nói phất phất tay.

Con kia kinh diễm hỏa điểu lập tức hướng về Thẩm Lãng cùng Amazon quân đội doanh địa bay đi.

Vô số Địa Ngục Hỏa trùng, giống như một đoàn bóng đen, đi theo hỏa điểu phía sau, hướng về Amazon quân đội doanh địa bay đi.

Đây chính là văn minh thời thượng cổ sản phẩm.

Bởi vì nó quá nhỏ, có thể chui vào bất luận cái gì khe hở, vì lẽ đó bất luận cái gì khôi giáp cũng ngăn cản không nổi, huống chi Amazon nữ chiến sĩ trên thân cơ hồ không có cái gì khôi giáp.

Cũng chính bởi vì nó quá nhỏ, vì lẽ đó gần như vô địch, không thể bị chém giết, không thể bị chụp chết.

Trước đó hơn một trăm con, liền giết chết mười mấy người. Mà lần này, Hỏa Thần đại tế sư trọn vẹn phóng thích mấy chục vạn chỉ.

"Đáng tiếc, phương tây thế giới cường đại nhất một chi quân đội phải hóa thành tro tàn."

"Nhưng mà cái này cũng phi thường hoàn mỹ, cường đại như vậy quân đội mới xứng với vĩ đại hiến tế, mới xứng với trở thành Hỏa Thần giáo đá đặt chân."

"Gặp lại, Amazon quân đoàn!"

...

Amazon trong quân doanh.

Thẩm Lãng không có ngủ, hắn còn đang chờ chờ tập kích Dibos một trận chiến kết quả.

Còn lại năm ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ, trừ tuần tra nữ chiến sĩ bên ngoài, còn lại cũng đang nhắm mắt dưỡng thần.

Toàn bộ quân doanh lẳng lặng vô tức.

Thẩm Lãng nhịn không được bò lên trên lâm thời dựng đài cao, hi vọng nhìn thấy Bích Kim thành bên trong tình hình.

Không biết Dora công chúa trảm thủ hành động có thuận lợi hay không, cái này hành động dù sao vẫn là quá mức mạo hiểm.

Nhưng chỉ có cầm xuống Dibos, một trận chiến này mới tính được là lên là chân chính thắng lợi.

Nhưng vào đúng lúc này!

Thẩm Lãng chợt phát hiện trên trời có một đạo hỏa quang đang đến gần.

Đó là cái gì? Nhiệt khí cầu bay trở về sao? Không có khả năng a.

Con kia ánh lửa càng ngày càng gần, Thẩm Lãng nhìn kỹ, phát hiện khả năng này là một con chim, chính bay về phía hắn đại quân doanh địa.

Cực kỳ kinh diễm chim, giống như một đám lửa, nhưng mà vì sao cảm thấy bất an như vậy a? Phảng phất có một loại phải đối mặt tai hoạ ngập đầu cảm giác?

Liền cái này hỏa điểu, có cái gì trí mạng uy hiếp? Thông qua cái này hỏa điểu, Thẩm Lãng trực tiếp liên tưởng đến Hỏa Thần giáo.

Hắn tranh thủ thời gian biến ảo tầm mắt, dùng X quang tầm mắt quét hình toàn bộ không trung, sau đó hắn nhìn thấy rùng mình một màn.

Bình thường tầm mắt xuống, hắn cái gì cũng không thấy được. Nhưng mà tại X quang tầm mắt bên trong, phát hiện trên trời phảng phất thổi qua tới một đoàn quỷ dị đồ vật, vô cùng ánh sáng chói mắt.

Ô ương ương, vô số kể. Mấy vạn, mấy chục vạn còn chưa hết.

Bọn chúng liền đi theo con kia hỏa điểu phía sau, giống như một đoàn hủy diệt mây đồng dạng hướng về hướng về Amazon doanh địa đánh tới.

Thẩm Lãng rùng mình, nghiêm nghị cao giọng nói: "Chạy, tất cả mọi người chạy, dùng tốc độ nhanh nhất chạy, hướng về phía tây chạy, tìm tới gần nhất ao nước, chui vào trong nước."

Amazon nữ chiến sĩ là tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh, nghe được mệnh lệnh của hắn về sau, không nói hai lời trực tiếp mở ra hai con ngươi, trở mình lên ngựa hướng về phía tây lao nhanh.

Nhưng không có khả năng tất cả mọi người chạy, có mấy trăm danh nữ võ sĩ nhanh chóng xông lên nhận Thẩm Lãng, các nàng muốn bảo vệ Thẩm Lãng cùng rời đi.

Mà đúng lúc này đợi.

Thẩm Lãng nhìn thấy vô cùng quỷ dị một màn.

Không trung đoàn kia bóng đen đồng dạng côn trùng, bỗng nhiên bỗng nhiên sáng lên, giống như vô số đom đóm.

Nhưng mà bọn chúng so đom đóm thì nhỏ hơn nhiều nhiều lắm.

"Sưu. . ." Mấy chục con ngọn lửa đồng dạng côn trùng chui vào một thớt Amazon chiến mã bên trong.

"Ô ô ô. . ." Cái kia thớt to lớn Amazon chiến mã liều mạng vọt lên, bắt đầu lao nhanh.

Sau đó, từng đoàn từng đoàn ngọn lửa màu xanh lục theo nó trong cơ thể toát ra, trước theo ánh mắt tuôn ra đến, sau đó theo toàn bộ thân thể chui ra ngọn lửa.

Con ngựa kia mà một bên chạy, một bên cháy hừng hực, ngắn ngủi một lát, liền biến thành một đoàn tro tàn.

Thẩm Lãng thật hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Đây là vật gì? Quỷ dị như vậy đáng sợ? Đây là Hỏa Thần giáo cái gì vũ khí bí mật? Quả thực liền là Địa Ngục Hỏa.

Ngay sau đó, nhường Thẩm Lãng hốc mắt muốn nứt một màn phát sinh.

Mấy trăm tên Amazon nữ chiến sĩ liều mạng xông lên muốn bảo vệ hắn, sau đó vô số Địa Ngục Hỏa trùng, chui vào các nàng cái này đến cái khác trong cơ thể.

Những thứ này Amazon nữ chiến sĩ liều mạng giãy dụa, liều mạng chém giết.

Nhưng hoàn toàn không làm nên chuyện gì, trơ mắt nhìn các nàng cái này đến cái khác đốt thành tro bụi.

Một đoàn lại một đoàn ngọn lửa xanh lục, theo các nàng trong cơ thể chui ra.

"Không (được), không (được), không (được). . ."

Thẩm Lãng bỗng nhiên khàn giọng hô to.

Sau đó, hắn trơ mắt nhìn xem cái này vô số kể Địa Ngục Hỏa trùng hướng về hắn Amazon quân đoàn cuồng xông mà đi.

Một trận gió thổi qua, bọn chúng tốc độ phi hành càng lúc càng nhanh.

Chẳng mấy chốc sẽ đuổi kịp tất cả Amazon quân đoàn, hắn cường đại Amazon quân đoàn liền muốn toàn quân bị diệt.

Những thứ này cao quý mà cường đại nữ chiến sĩ, liền muốn toàn bộ bị hóa thành tro tàn.

"A. . . A. . . A. . ."

Thẩm Lãng từng đợt cuồng hống, bỗng nhiên xuất ra đao, mở ra cánh tay của mình, mở ra lồng ngực của mình.

Máu tươi của hắn tuôn trào ra.

Hắn hướng về trên trời những cái kia Địa Ngục Hỏa trùng, còn có con kia Địa Ngục Hỏa chim cao giọng nói: "Tới a, đến chỗ của ta a, máu tươi của ta càng thêm mỹ vị, tới a. . ."

Sau đó. . .

Trên trời con kia Địa Ngục Hỏa chim dừng lại, nó tại không trung trôi nổi, nhìn chằm chằm Thẩm Lãng xem, phảng phất bị một loại trí mạng đồ vật hấp dẫn lấy.

Vô số Địa Ngục Hỏa trùng cũng dừng lại.

Một giây sau, con kia Địa Ngục Hỏa chim hướng về Thẩm Lãng bỗng nhiên bay tới, sau lưng nó mấy chục vạn chỉ Địa Ngục Hỏa trùng giống như một đoàn bóng đen, giống như cuồng sương mù, hướng về Thẩm Lãng bay tới.

Cơ hồ trong nháy mắt, bọn chúng liền bỗng nhiên vọt tới Thẩm Lãng trước mặt.

Con kia Địa Ngục Hỏa chim khoảng cách Thẩm Lãng mấy chục mét địa phương nhìn chằm chằm Thẩm Lãng xem, cặp mắt kia thật phảng phất có trí tuệ.

Thẩm Lãng toàn thân đều là máu tươi, hướng về nó cười nói: "Ngươi tốt."

"Hô hô hô hô. . ."

Mấy chục vạn chỉ Địa Ngục Hỏa trùng bắt đầu xoay quanh, đem Thẩm Lãng toàn bộ thân thể đoàn đoàn bao vây.

Sau đó, bọn chúng toàn bộ giống như đom đóm đồng dạng sáng lên, lóe ra hào quang màu xanh lục.

Một màn này vô cùng quỷ dị, cũng vô cùng kinh diễm. Mấy chục vạn chỉ Địa Ngục Hỏa trùng tại hắc ám bầu trời tạo thành màu lục liệt diễm, cháy hừng hực.

"Hủy diệt. . ."

Con kia Địa Ngục Hỏa chim giống như minh sinh vật, bọn chúng vô cùng vô cùng nhỏ, so con muỗi còn muốn tiểu thập lần còn chưa hết, một khi nhào vào trên thân, bọn chúng hội đâm vào làn da bên trong hướng mạch máu rót vào một loại phi thường đáng sợ đồ vật, mà loại vật này hội trong thời gian ngắn nhất đem huyết dịch biến thành một loại quỷ dị thuốc nhuộm, sau đó ngọn lửa màu xanh lục liền sẽ theo trong cơ thể toát ra, nháy mắt đem một người đốt thành tro bụi.

Vì lẽ đó, đêm qua có chừng mấy chục vạn chỉ thượng cổ hỏa trùng đem quỷ dị đồ vật rót vào huyết dịch của hắn bên trong sao?

Mặc kệ đó là cái gì thần bí quỷ dị vật chất, tối thiểu có mấy cân tiến vào trong cơ thể hắn a? Vì sao một chút việc cũng không có a?

Sau đó, thân thể của hắn cũng không có cái gì biến hóa rõ ràng.

Cái này tương đương với một loại nào đó kịch độc, 0.1 hào khắc đã đưa chết, kết quả Thẩm Lãng trong cơ thể rót vào mấy kg đều vô sự.

Trời ạ, máu của ta có độc như vậy sao? Chẳng những hạ độc chết tất cả Phù Đồ Sơn cổ trùng, liền Hỏa Thần giáo thượng cổ hỏa trùng cũng có thể chơi chết?

Thẩm Lãng đưa tay ra nói: "Quỳ Ninh, ngươi cắt ngón tay của ta, thả một chút xíu máu, nhưng mà tuyệt đối đừng làm đau ta. . . A. . ."

Quỳ Ninh a, ngươi động tác quá nhanh, ngươi chẳng lẽ là trả thù ta đêm qua sờ ngươi sao?

Thẩm Lãng lời nói vẫn chưa nói xong, Quỳ Ninh liền một đao cắt Thẩm Lãng ngón tay, máu tươi nhỏ vào đến một cái trong chén nhỏ.

Thẩm Lãng tỉ mỉ nghiên cứu, huyết dịch này phảng phất cũng không có biến hóa gì a? Càng không có cái gì bốc lên ánh sáng xanh lục.

"Châm lửa, xem ta máu có thể hay không thiêu đốt?" Thẩm Lãng nói.

Kết quả hắn suy nghĩ nhiều, máu của hắn không cách nào thiêu đốt.

Cái này quá kỳ quái a, bị mấy chục vạn chỉ thượng cổ hỏa trùng rót vào quỷ dị vật chất, huyết dịch vậy mà vẫn không có bất kỳ biến hóa nào?

"Chủ quân, đây chính là đêm qua những cái kia côn trùng thi thể." Quỳ Ninh nói: "Chúng ta tận khả năng thu thập tới."

Nàng đưa qua một cái bình, bên trong hảo hảo mấy thăng đâu, toàn bộ đều là thượng cổ hỏa trùng thi thể. Bọn chúng hình dạng phi thường quỷ dị, cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua, nhưng mà miệng bên trong xác thực có một cây ống hút.

Nhìn thấy Quỳ Ninh ánh mắt có chút cổ quái, Thẩm Lãng nói: "Ngươi nhìn cái gì? Ngươi cũng cảm thấy dòng máu của ta cực kỳ độc, lại đem lợi hại như vậy đáng sợ thượng cổ hỏa trùng cũng hạ độc chết đúng hay không?"

Quỳ Ninh tướng quân lắc đầu.

Thẩm Lãng nói: "Đó chính là ngươi lương tâm phát tác, cảm thấy ngươi làm thủ hạ, có trách nhiệm thỏa mãn Chủ quân tư dục, vì lẽ đó dự định nhường ta xem ngươi mỹ diệu thân thể?"

"Gặp lại." Quỳ Ninh tướng quân không thể nhịn được nữa đi.

Nàng lúc đầu muốn nói một đôi lời cảm động lòng người, cảm kích đêm qua Chủ quân xả thân cứu giúp. Nhưng mà Chủ quân quá hạ lưu, ba câu không cách này phương diện.

Thẩm Lãng thật dài hô một hơi, hắn liền là chịu không (được) người khác ánh mắt cảm động, càng chịu không (được) người khác cảm kích.

Một lát sau, một cái tư thế hiên ngang tuyệt mỹ thân ảnh đi tới, là Dora công chúa.

Ánh mắt của nàng cũng cực kỳ kích động, trong mắt phảng phất có thiên ngôn vạn ngữ. Hôm qua sau khi quay về, nàng mới biết được chuyện gì phát sinh, lập tức toàn bộ thân thể phảng phất bị sét đánh, dừng lại ở nơi đó thật lâu.

"Không nên mở miệng, không cần cảm kích, ngươi như thật muốn cảm tạ ta, có thể hay không nhường ta hôn một chút ngươi rốn, quá gợi cảm." Thẩm Lãng nói.

"Ách!" Dora công chúa đem tất cả lời nói nghẹn trở về.

"Đêm qua, chúng ta hi sinh bao nhiêu người?" Thẩm Lãng hỏi.

"Ba mươi chín người." Dora công chúa nói.

Thẩm Lãng từng đợt đau lòng, vậy mà hi sinh ba mươi chín cái, mỗi một cái Amazon nữ chiến sĩ đều vô cùng quý giá a, không có chết ở trên chiến trường, lại chết tại Hỏa Thần giáo quỷ dị tập kích.

"Tạ ơn Chủ quân, chúng ta sẽ vì ngài hiệu trung cả đời." Dora công chúa khó được dùng ôn nhu khẩu khí nói, sau đó tại Thẩm Lãng tóc lên hôn một cái: "Dibos Công tước đã bị bắt."

"Trảm thủ hành động thành công?" Thẩm Lãng nói: "Nhưng có thương vong gì sao?"

"Cơ hồ không có." Dora công chúa nói.

Vậy là tốt rồi! Thẩm Lãng thật dài buông lỏng một hơi, kế hoạch đánh bất ngờ rốt cục thành công.

Bích Kim thành có một nửa liền đến tay, tiếp xuống chính là muốn đi chinh phục vị này cường đại mà cao ngạo Dibos Công tước.

Nữ nhân này đã từng cho Thẩm Lãng mang đến rất nhiều sỉ nhục.

Nàng loại kia cao cao tại thượng, phi thường chà đạp người tôn nghiêm. Hắn cùng Thẩm Lãng kết hôn, liền là là hắn thiêu chết hiến tế, vì sao Hỏa Thần ký kết cái gì khế ước.

Mà lại nữ nhân này tập trung tinh thần liền muốn gả cho Sauron đại đế vì ngoại thất.

Vẫn là nữ nhân này, hạ lệnh triệt để phong tỏa hắn Mộc Lan đảo, mà lại đánh chìm thuyền của hắn chỉ, giết chết hắn người.

Bây giờ cái này cường đại ngạo mạn nữ nhân, rốt cục rơi vào trong tay của hắn.

…

Dibos Công tước thực sự cường đại, cho dù là Phù Đồ Sơn cổ trùng chế tạo thuốc mê, cũng vẻn vẹn chỉ là nhường nàng hôn mê không đến nửa ngày mà thôi, vốn nên nên hôn mê ròng rã hai mươi bốn giờ.

Làm nàng mở hai mắt ra thời điểm, thân thể tứ chi mở lớn, bị xích sắt buộc chặt tại một cái đại mộc trên kệ, không mảnh vải.

Đây là phi thường sỉ nhục tính một màn, nhưng mà nàng cũng không phải là phi thường quan tâm, nàng sinh hoạt cá nhân rất sạch sẽ, nhưng cũng không đại biểu nàng coi trọng cỡ nào thân thể của mình danh dự.

Điểm ấy nhỏ tràng diện, còn nhục nhã không để cho.

Cái kia xinh đẹp người phương Đông Thẩm Lãng, chính một mặt ý cười đứng ở trước mặt của nàng.

Bên cạnh đốt một cái chậu than, bên trong có hai cái bàn ủi ngay tại đốt.

"Brooke, một ngày phu thê trăm ngày ân, ta có thể nghĩ chết ngươi." Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Ngươi đầu hàng ta được không? Đem Bích Kim thành hiến cho ta được không?"

"Ha ha, không nên mơ mộng!" Dibos Công tước cười lạnh nói.

"A. . ."

Một giây sau, nàng phát ra vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Bởi vì Thẩm Lãng trực tiếp đem một cái nung đỏ bàn ủi đặt tại nàng trái mông bên trên, hai cái đỏ bừng chữ xuất hiện ở phía trên, Thẩm Lãng.

"Mấy tháng không có viết bút lông chữ, ta cái này thư pháp tạo nghệ vẫn là như vậy cao, quá không tầm thường."

"Thư pháp của ta ấn ở trên thân thể ngươi, đó chính là ngươi vinh quang. Ngươi ta phu thê cùng một chỗ, ta cũng coi như cho ngươi đóng cái dấu không phải sao?"

Tiếp lấy hắn đổi một cái bàn ủi, dùng miệng thổi một chút, thật sự là thiêu đến đỏ rừng rực.

Thẩm Lãng dùng càng nhu hòa khẩu khí nói: "Brooke, ngươi đầu hàng ta được không? Đem Bích Kim thành hiến cho ta được không? Ta van cầu ngươi."

Nhưng mà, còn không có đợi đến Dibos trả lời.

Thẩm Lãng trong tay mặt khác một cây bàn ủi, trực tiếp đặt tại nàng phải mông bên trên.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 440: : Dibos Quỳ Hàng Hiến Thân! Thân Tỷ Tỷ Tới

Bên trái Thẩm Lãng, bên phải nô! Thẩm Lãng nô, không sai không sai.

Kêu thảm về sau Dibos Công tước, hoàn toàn không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, tên cầm thú này vậy mà thật bỏ được thương tổn tới mình thân thể?

Nàng đương nhiên biết mình thân thể đến cỡ nào hoàn mỹ, bao nhiêu mê người. Bất kỳ nam nhân nào nhìn thấy, đều sẽ xem như trân bảo. Chính là biết mình mỹ lệ, vì lẽ đó Dibos mới có tự tin câu đến Sauron đại đế.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp liền lên bàn ủi, tên tiểu bạch kiểm này như thế tàn nhẫn vô tình a sao?

Thẩm Lãng nói: "Chỉ riêng phía dưới khuôn mặt in dấu lên còn chưa đủ, phía trên khuôn mặt cũng muốn in dấu."

Tiếp lấy hắn lại cầm lấy trước đó cái kia bàn ủi, thoáng nhìn một chút.

"Không được, còn thiêu đến không đủ hồng." Sau khi nói xong, hắn lại đem bàn ủi bỏ vào lửa than bên trong.

Dibos thân thể không ngừng mà run rẩy, mũi chân khó khăn nhớ tới mặt đất, vô biên thiêu đốt đau đớn đánh tới, nàng thật cho tới bây giờ cũng không có nhận qua dạng này sai lầm.

Thẩm Lãng cũng không nói với nàng, liền lẳng lặng chờ lấy bàn ủi lại một lần nữa nung đỏ.

Mấy phút sau, Thẩm Lãng lại đem bàn ủi lấy ra, cảm thấy còn chưa đủ hồng, xuất ra một cây thuốc lá, tại bàn ủi lên châm, ngon lành là hít một hơi.

"Khụ khụ khụ. . ." Mẹ trứng, vào xem lấy đùa nghịch, quên mình sẽ không hút thuốc.

"Đến, ngươi điểm một cái." Thẩm Lãng lại miễn cưỡng hít một hơi, sau đó đem thuốc lá đặt ở Dibos đỏ tươi bờ môi.

Dibos thật sâu hít một hơi, sau đó vậy mà buồn bực tại thể nội, dạng này phảng phất có thể giảm bớt thân thể thống khổ.

Phương tây thế giới hút thuốc so phương đông thế giới sớm hơn, bất quá đều là cái tẩu, nhất là Hắc Trân Châu dưới trướng những hải tặc kia bọn họ, mỗi cái đều là người nghiện thuốc, vì lẽ đó Thẩm Lãng dứt khoát đem thuốc lá lại một lần nữa lấy ra.

"Không sai biệt lắm." Thẩm Lãng lại một lần nữa đem bàn ủi lấy ra, lần này lại một lần nữa thiêu đến đỏ bừng.

"Thân ái, ngươi đầu hàng không đầu hàng sao?" Thẩm Lãng một bên nói, một bên động tác không ngừng chút nào, trực tiếp đem nung đỏ bàn ủi hướng về Dibos tuyệt mỹ vô song khuôn mặt lên nhấn tới, mà lại là đối con mắt bộ vị nhấn tới.

"Đầu hàng, đầu hàng, đầu hàng. . ." Dibos Công tước lớn tiếng hô to.

Mà lúc này, bàn ủi khoảng cách trên mặt của nàng chỉ có một tấc, đã cảm nhận được mãnh liệt cảm giác nóng rực, nếu như nàng chậm một chút nữa, trương này hoàn mỹ gương mặt liền muốn vĩnh cửu bị thiêu đốt một cái lạc ấn, triệt để hủy dung.

"Nói sớm đi." Thẩm Lãng rút về bàn ủi, bảo trụ Dibos tuyệt mỹ dung nhan.

"Đương nhiên, coi như ngươi nói sớm, vừa rồi cái kia hai cái lạc ấn vẫn là nên." Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó ngươi bây giờ nói cũng không muộn, ngươi nói đúng không, thân yêu?"

"Tên điên, ngươi cái này từ đầu đến đuôi tên điên." Dibos trong lòng cuồng mắng.

Thẩm Lãng cười nói: "Ta liền biết, ngươi không phải cái gì trước khi chết không sợ anh hùng hào kiệt, ngươi là một cái cường đại chiến sĩ, một cái kẻ dã tâm, nhưng tuyệt đối không phải anh hùng."

Tiếp lấy Thẩm Lãng xuất ra một hộp dược cao, bôi ở Dibos trên mông vết thương, đau đến nàng từng đợt run rẩy.

"Thẩm Lãng, ngươi thống trị không (được) Bích Kim thành, ngươi là một cái người phương Đông." Dibos Công tước nói.

"Ta biết." Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà ta có ngươi a, thân yêu. Chúng ta thế nhưng là từng có chính thức hôn lễ, đến bây giờ cũng không có ly hôn đâu, vì lẽ đó cho đến nay, chúng ta vẫn là hợp pháp phu thê, ngươi quên sao? Vì lẽ đó ngươi đồ vật, liền là ta đồ vật a. Đương nhiên của ta vẫn là của ta."

Dibos Công tước nói: "Ngươi muốn cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Vô số kể lương thực, loại thịt, sắt thép, đồng, thuyền, thợ rèn, tạo thuyền công nhân, ta muốn cả tòa Bích Kim thành vật tư."

Dibos Công tước nói: "Thả ta, những vật này ta mới có thể cho ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Dibos, ngươi là một cái nữ nhân thông minh, trên thực tế giống như ngươi nữ nhân thông minh cũng không nhiều. Vì lẽ đó ngươi hiểu rõ nhất cân nhắc lợi hại, tiếp xuống ta liền vì ngươi phân tích một chút. Nếu như ngươi không đáp ứng ta, sẽ có hậu quả gì. Mà đáp ứng ta, lại sẽ có hậu quả gì?"

"Đầu tiên, ngươi cần phân phát tất cả quân đội, để bọn hắn từ đâu tới đây đi nơi nào. Làm gì đâu? Làm gì đâu? Chúng ta phu thê hai người đánh nhau, những người này tới xem náo nhiệt gì a?"

"Tiếp theo, ngươi muốn truyền khắp toàn bộ phương tây thế giới, ta Thẩm Lãng là ngươi hợp pháp trượng phu, vì lẽ đó ta cũng là Bích Kim thành chung chủ."

"Thứ ba, ta hội theo Bích Kim thành chở đi rất nhiều rất nhiều thứ, đương nhiên là dùng tiền mua. Bất quá ta không có tiền, nhưng chúng ta phu thê một thể, vì lẽ đó tiền của ngươi liền là tiền của ta, ngươi cái kia giấu kim khố ta biết, núi vàng biển bạc. Thật chớ có trách ta, tại phương đông thế giới ta chính là dựa vào ăn bám lập nghiệp, ta liền chút bản lãnh này, đi vào phương tây thế giới, ngươi cũng không thể nhường ta đổi nghề đem. Khác nghề như cách núi, cái khác ta cũng không am hiểu. Mà lại làm một chuyến thích một chuyến, ta lớn lên đẹp trai như vậy, lại tay trói gà không chặt không ăn cơm chùa đáng tiếc, đúng không?"

Dibos Công tước nhìn qua Thẩm Lãng, nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe qua vô sỉ như vậy ngôn ngữ, thế giới này còn có như thế không có điểm mấu chốt người?

"Đương nhiên ngươi như đáp ứng một điểm này, ngươi liền sẽ trở thành Tây Luân đế quốc một cái bê bối nhân vật, thậm chí sẽ bị vô số người coi là sỉ nhục. Nam Cảnh thủ hộ ngươi là làm không (được), Sauron đại đế ngoại thất ngươi cũng làm không (được), bởi vì nếu như chúng ta tình cảm đủ tốt, ta có lẽ sẽ làm lớn bụng của ngươi cũng khó nói. Nhưng ngươi tối thiểu còn có Bích Ba hành tỉnh, ngươi tối thiểu còn có ta, có ta cái này tuyệt đỉnh mỹ nam tử."

"Đương nhiên nếu như ngươi không đáp ứng. . ." Thẩm Lãng nói: "Nếu như ngươi không đáp ứng, vậy ngươi liền cái gì cũng không có, ngươi liền trực tiếp chết, Austin Bá tước cũng muốn chết. Tiếp xuống Russo gia tộc chi thứ sẽ vì tranh đoạt Bích Ba hành tinh mà đánh cho đầu rơi máu chảy, Russo gia tộc liền xem như chia năm xẻ bảy."

"Ngươi như đáp ứng yêu cầu của ta, Russo danh tiếng của gia tộc sẽ rất kém, nhưng tối thiểu còn có thể bảo toàn."

"Tốt, lời của ta nói xong. Ta mặc kệ ngươi nghĩ như thế nào, nhưng ta cần xem ngươi làm thế nào." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn lại lấy ra một cây ống tiêm vì Dibos tiêm vào.

"Đây là cái gì? Đây là cái gì?" Dibos run rẩy nói.

"Không có gì, châm này là cho ngươi trị thương, chớ sợ, chớ sợ." Tiếp lấy Thẩm Lãng lại lấy ra một cái ống tiêm, hướng về Dibos trong cơ thể tiêm vào đi vào.

"Cái này, cái này là cái gì?" Dibos run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Một loại trí mạng virus, nếu không có ta thần dược, đại khái trong vòng mười ngày ngươi sẽ chết. Ngươi có thể đi tìm Nhậm Hà đại phu trị liệu, mặc kệ Hỏa Thần giáo cũng tốt, vẫn là Tây Luân hoàng đình ngự y cũng tốt, hết thảy đều có thể. Nếu như bọn hắn có thể chữa khỏi ngươi, ta đem đầu chặt đi xuống cho ngươi. Đại khái ba ngày sau đó ngươi liền sẽ phát sốt, mà lại càng ngày càng nghiêm trọng, sau đó ngươi hội ho khan, tiếp lấy ho ra máu, cuối cùng chết đi."

"Nhiều nhất trong vòng vài ngày ngươi liền sẽ chết, đương nhiên ngươi tại mọi thời khắc đều muốn mang theo khẩu trang a, không thể cùng bất luận kẻ nào có tiếp xúc, nếu không đây là hội truyền nhiễm, toàn bộ phủ công tước sẽ chết tuyệt, thậm chí toàn bộ Bích Kim thành đều sẽ chết hết."

"Còn có thể đi đường sao? Nếu như có thể đi bộ, vậy chính ngươi trở về đi, cái này bình thuốc trị thương ngươi mang theo, trị liệu bỏng tốt nhất, ngươi phía dưới khuôn mặt là thuộc về ta, ta cũng không hi vọng tương lai mỹ cảm phá hư quá nghiêm trọng."

...

Bái Đình Bá tước dẫn đầu mười vạn đại quân cùng Thẩm Lãng năm ngàn Amazon quân đoàn giằng co.

Hắn là Dibos lão sư, mà lại cũng là nàng phong thần, bây giờ hắn Chủ quân lại bị bắt đi, mà lại là ở ngay trước mặt hắn bắt đi, cỡ nào sỉ nhục nhục a?

Mặc kệ tốn hao bất kỳ giá nào, hắn đều muốn cứu ra Dibos, cho dù là trong tay quân đội toàn bộ chết xong.

"Thẩm Lãng các hạ, mời đi ra nói." Bái Đình Bá tước nói.

Thẩm Lãng xuất hiện, cười nói: "Bái Đình Bá tước có gì chỉ giáo?"

Bái Đình Bá tước nói: "Thẩm Lãng các hạ, mời ngươi vô điều kiện giao ra Nam Cảnh thủ hộ Dibos đại nhân. Ta biết ngươi Amazon quân đoàn phi thường cường đại, nhưng mà cũng xin ngươi đừng khinh thị một cái quý tộc vinh dự cảm giác, vì cứu ra ta Chủ quân, ta nguyện ý trả bất cứ giá nào. Coi như quân đội của ta bị chết sạch, cũng ở đây không tiếc."

Tiếp lấy Bái Đình Bá tước rút ra đại kiếm, chỉ cần ra lệnh một tiếng, cái này mười vạn đại quân liền sẽ điên cuồng phóng tới Thẩm Lãng Amazon quân đoàn.

Dạng này sỉ nhục, chỉ có thể dùng máu tươi mới có thể rửa sạch, mặc kệ là địch nhân máu tươi, lại hoặc là máu tươi của mình.

Bái Đình Bá tước chuẩn bị liều mạng, coi như chết trận cũng không đáng kể, như thế tối thiểu giữ gìn vinh dự của gia tộc.

"Bái Đình Bá tước, ngài dọa ta." Thẩm Lãng nhún nhún vai nói: "Như ngài mong muốn, thả người."

Thẩm Lãng vung tay lên, quân doanh cánh cửa mở ra.

Tuyệt mỹ Dibos Công tước chậm rãi đi ra, sắc mặt của nàng có chút tái nhợt, nhưng mà vẫn như cũ duy trì uy nghiêm, ăn mặc lộng lẫy váy dài, mà lại nàng quả nhiên ngưu bức, dù là thụ thương nặng như vậy, đi bộ tư thế cũng vẫn không có bao lớn biến hóa, vẫn như cũ giống như kiêu ngạo Khổng Tước.

Bái Đình Bá tước bọn người kinh ngạc đến ngây người, đây, đây là chuyện gì xảy ra? Thẩm Lãng tốn hao khổng lồ như vậy đại giới mới tù binh Dibos Công tước, kết quả không đến một ngày một đêm liền trực tiếp phóng thích.

Nếu như không phải một chút liền có thể nhận ra, có người thậm chí muốn hoài nghi đây có phải hay không là giả dối Dibos Công tước.

Dibos không nói hai lời, trực tiếp đi trở về đến mình đại quân hàng ngũ bên trong.

Bái Đình Bá tước một chân quỳ xuống: "Nhường ngài chấn kinh, chủ nhân của ta."

"Lão sư, ngươi vất vả." Dibos Công tước nói, sau đó leo lên lộng lẫy xe ngựa, trực tiếp hạ lệnh: "Đại quân về thành."

Sau đó nàng cứ như vậy mang theo mười vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp trở về Bích Kim thành.

…

Trở lại Bích Kim thành Sơn Đỉnh thành bảo về sau, Dibos Công tước không có phát ra bất kỳ thanh âm.

Chưa hề nói khai chiến, cũng chưa hề nói ngưng chiến, bởi vì nàng còn trong lòng còn có may mắn, cảm thấy Thẩm Lãng hay là chỉ là đang hù dọa nàng mà thôi.

Đương nhiên tại nội tâm chỗ sâu, nàng thật sâu biết Thẩm Lãng ngoan độc vô cùng, tuyệt đối không phải đang hù dọa nàng, cuối cùng cho nàng tiêm vào cái kia một châm đồ vật khẳng định là phi thường trí mạng.

Nhưng nàng cảm thấy mình thân thể có lẽ phi thường đặc thù, dù sao nàng là Russo gia tộc huyết mạch mạnh nhất một thế hệ, hay là có thể chống cự Thẩm Lãng trong miệng nói tới virus cũng không nhất định.

Nhưng nàng vẫn là một mực ghi nhớ Thẩm Lãng, tiến vào phủ công tước về sau, triệt để cự tuyệt cùng bất luận kẻ nào tiếp xúc.

Không phải nàng yêu quý bộ hạ tính mệnh, đối với tòa thành bên trong những thứ này nô bộc tính mệnh nàng hoàn toàn coi là cỏ rác. Nhưng nếu quả như thật giống Thẩm Lãng nói như vậy, loại này trí mạng virus hội lan tràn, thậm chí hội giết không toàn bộ Bích Kim thành, cái kia đại giới cũng quá lớn, Bích Kim thành liền là Russo gia tộc căn cơ, nếu như cả tòa thành thị người chết hết, cái kia Russo gia tộc cũng xong đời.

Nàng cũng nghĩ qua đem Hắc Quả Phụ Hill tìm đến, sau đó đem nàng truyền nhiễm, bức bách Thẩm Lãng cứu giúp.

Nhưng mà suy bụng ta ra bụng người, nàng cảm thấy Thẩm Lãng giống như nàng ngoan độc, làm sao lại quan tâm một cái tình nhân tính mệnh?

. . .

Vẻn vẹn hai ngày sau đó, Dibos ảo tưởng phá diệt.

Trong cơ thể nàng virus đã bắt đầu phát tác, nàng đã bắt đầu phát sốt, mà lại bắt đầu ho khan.

Thậm chí triệu chứng so Thẩm Lãng nói càng thêm nghiêm trọng, bệnh tình chuyển biến xấu đến vô cùng nhanh chóng, nàng thậm chí có thể cảm giác được rõ ràng tử thần bao phủ.

"Đi, đi tìm đại tế sư." Nàng ngay lập tức liền nghĩ đến Hỏa Thần giáo, đây là một cái cường đại tổ chức, có phải là có biện pháp cứu giúp.

Cái kia thần bí Hỏa Thần giáo đại tế sư xuất hiện, nàng võ trang đầy đủ, thậm chí liền con mắt cũng dùng lưu ly phiến che khuất, bảo đảm không có một tấc làn da lộ ở bên ngoài. Nhưng mà coi như như thế, nàng cũng vẫn như cũ cách hai mét vì Dibos Công tước hỏi bệnh.

"Đại tế sư, bệnh của ta có thể trị không?" Dibos Công tước yếu ớt nói, nàng lúc này sốt cao đã không sai biệt lắm có ba mươi chín độ, nhưng mà cái này vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Đại tế sư hỏi: "Ngài vuốt ve một cái háng chỗ, có phải là có sưng to lên? Mà lại phi thường kịch liệt đau nhức?"

"Đúng." Dibos Công tước run rẩy nói, bởi vì không cần hiện tại đi sờ, nàng đã sớm phát hiện, bị Thẩm Lãng phóng thích trở về về sau, nàng cơ hồ tại mọi thời khắc cũng đang kiểm tra thân thể của mình , bất kỳ cái gì biến hóa cũng không có bỏ qua.

"Ở ngực có phải là rất đau, thậm chí hội ho ra tơ máu?" Đại tế sư hỏi.

"Đúng." Dibos nói: "Đại tế sư, bệnh này có trị sao?"

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Công tước các hạ, bệnh này không trị, nhiều nhất trong vòng bảy ngày, ngài liền sẽ chết. Toàn bộ thiên hạ cũng không người có thể trị, Hỏa Thần giáo trị không hết, Tây Luân hoàng đình ngự y trị không hết, phương đông thế giới Phù Đồ Sơn cũng trị không hết."

Dibos hi vọng phá diệt, nàng biết Thẩm Lãng vì sao như vậy dứt khoát thả nàng về nhà, bởi vì sinh tử của nàng hoàn toàn bị hắn nắm giữ trong tay.

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Công tước các hạ, tiếp xuống ngài cần bị ngăn cách , bất kỳ người nào cũng không thể cùng ngài tiếp xúc, nếu không toàn bộ Bích Kim thành một phần ba nhân khẩu đều sẽ chết hết, thậm chí nhiều hơn. Ngài bây giờ còn có di ngôn gì, mau nói đi ra, tỉ như ngài muốn lập người nào vì Russo gia tộc người thừa kế."

"Khụ khụ khụ. . ." Dibos Công tước lại một trận kịch liệt ho khan, phất phất tay nói: "Ta biết."

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Công tước các hạ, ta muốn cáo từ."

Dibos Công tước nói: "Vì sao, cũng bởi vì ta lây nhiễm loại này đáng sợ tật bệnh, các ngươi liền muốn rời khỏi sao?"

"Cũng không phải là như thế." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Đêm qua trừ ngài bị bắt bên ngoài, còn phát sinh một kiện phi thường chuyện quỷ dị, ta cần lập tức báo cáo Hỏa Thần Điện, cái này đã vượt qua ta có thể xử trí quyền hạn."

Dibos Công tước run rẩy nói: "Ý gì?"

Hỏa Thần giáo đại tế sư trầm mặc chốc lát nói: "Vị kia Thẩm Lãng các hạ, vô cùng vô cùng đặc thù, hắn tồn tại đã phá vỡ Hỏa Thần giáo một chút lý luận, liên quan tới hắn sự tình, đã cần tối cao nghị hội nhất mới có thể phán quyết."

Dibos Công tước nói: "Vậy, vậy ta còn có thể giết hắn sao?"

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Cũng không được, ta hiện tại cũng là hỗn độn không biết, không cách nào nói cho ngươi càng nhiều, ta cần lập tức trở về Hỏa Thần Điện."

Sau đó, Hỏa Thần giáo đại tế sư trực tiếp rời đi.

"Gặp lại, Dibos Công tước. Không (được), vĩnh biệt, Công tước các hạ."

Dibos Công tước bỗng nhiên cao giọng nói: "Đại tế sư các hạ, Thẩm Lãng là trong truyền thuyết người kia sao?"

Hỏa Thần giáo đại tế sư bước chân dừng lại một chút một cái, nhưng lại không có bất kỳ cái gì trả lời, sau đó đi.

...

Cảm nhận được tử vong uy hiếp Dibos, trước nay chưa từng có sợ hãi.

Nàng ho khan càng ngày càng nghiêm trọng, sốt cao nhiệt độ càng ngày càng cao, nàng thậm chí có thể cảm nhận được Tử thần bước chân đến.

Nàng lập tức phái ra sứ giả, đi Thẩm Lãng quân doanh, chỉ có một câu.

"Thẩm Lãng, ta cái gì cũng đáp ứng ngươi, mau tới cứu ta."

Vẻn vẹn ba giờ sau, người sứ giả này liền trở lại.

"Cái kia phương đông thằng hề không có bất kỳ cái gì hồi phục, không để ý đến ta." Sứ giả nói.

Dibos toàn thân run rẩy nói: "Đừng bảo là phương đông thằng hề, gọi Thẩm Lãng các hạ, Khụ khụ khụ. . ."

"Đúng." Sứ giả nói.

Dibos Công tước nói: "Hạ lệnh Bái Đình Bá tước tới gặp ta, đồng thời nhường tất cả phong thần tới gặp ta."

"Vâng!" Sứ giả nói.

...

Cách một mặt lưu ly vách tường, Dibos Công tước tiếp kiến mấy chục tên phong thần.

"Tiếp xuống ta nói chính là mệnh lệnh, không tiếp thụ bất kỳ nghi ngờ nào, dám can đảm người phản đối, hết thảy coi là phản nghịch." Dibos Công tước nói.

Bái Đình Bá tước cảm thấy không ổn, nhưng vẫn như cũ khom người nói: "Phải."

Dibos Công tước nói: "Bích Kim thành bên trong tất cả quân đội toàn bộ phân phát. Tất cả phong thần, mang theo quân đội trở về riêng phần mình đất phong. Cái khác hành tỉnh tướng lĩnh, cũng dẫn đầu riêng phần mình quân đội lập tức rời đi."

Lời này một màn, tất cả phong thần chấn kinh, đây là vì cái gì a? Đại quân cái này vừa rời đi, chẳng phải là đem Bích Kim thành chắp tay nhường cho sao?

"Không tiếp thụ chất vấn, tiếp nhận mệnh lệnh chính là, trừ phi muốn mưu phản." Dibos Công tước nói.

"Thế nhưng là. . ." Bái Đình Bá tước cả kinh nói.

Dibos Công tước nói: "Lão sư, ngươi chẳng lẽ muốn kháng mệnh sao?"

Bái Đình Bá tước nói: "Tuân mệnh, nhưng mà ta nhất định phải lưu lại."

Dibos nói: "Có thể, nhưng mà xin mau sớm đem tất cả quân đội cũng phân phát. Đây là ta thành thị, ta là Chủ quân, không thể chống lại."

"Vâng!" Tất cả phong thần cứ việc tràn ngập không hiểu, nhưng vẫn như cũ chỉ có thể lựa chọn phục tùng mệnh lệnh, mà lại bọn hắn trước đó cũng coi là khiếp sợ Dibos uy nghiêm mới phái quân đến đây, Amazon quân đoàn cường đại như vậy, rất nhiều phong thần cũng muốn bảo trụ mình lực lượng, không nguyện ý cùng như thế nghịch thiên quân đội khai chiến, cái khác hành tỉnh quân đội càng là như vậy.

"Thế nhưng là công tước đại nhân, nếu như chúng ta quân đội rút lui, cái kia người phương Đông tới tiến đánh Bích Kim thành làm sao bây giờ?" Một tên phong thần nói.

Dibos Công tước nói: "Ta cùng Thẩm Lãng các hạ đã ngưng chiến, mà lại đây là ta Bích Kim thành, không phải bất luận người nào."

"Vâng!"

Dibos Công tước nói: "Lập tức rút lui, hiện tại liền rút lui, một khắc cũng không cần chậm trễ."

...

Sau hai canh giờ!

Bích Kim thành hai mươi mấy vạn đại quân bắt đầu phân phát rút lui, thậm chí rút lui đến phi thường chật vật, căn bản không kịp lên thuyền rời đi, trực tiếp theo lục địa rời đi.

Toàn bộ rút quân đương nhiên là một cái dài đẳng đẵng quá trình, nhưng mà chí ít hai cái canh giờ bên trong, Bích Kim thành trên tường thành đã không có một ai, không có chút nào phòng ngự.

Sau đó, Dibos tìm đến sứ giả, nói: "Ngươi nhanh đi Thẩm Lãng đại nhân quân doanh, nói ta cái gì cũng đáp ứng hắn, cầu hắn tranh thủ thời gian tới cứu ta. Ghi nhớ, nhất định phải gọi là Thẩm Lãng đại nhân."

"Vâng!"

Sứ giả lại một lần nữa cưỡi khoái mã rời đi Bích Kim thành, đi Thẩm Lãng doanh địa.

Lần này tốc độ của hắn càng nhanh, vẻn vẹn hơn hai giờ liền trở lại.

"Thẩm Lãng đại nhân vẫn như cũ không phản ứng chút nào." Sứ giả run rẩy.

Dibos cơ hồ bất tỉnh đi, nàng hiện tại sốt cao đã đến bốn mươi độ, cả người bắt đầu u ám, ho khan càng ngày càng nghiêm trọng, đã rõ ràng ho ra máu, ở ngực từng đợt kịch liệt đau nhức.

Tử thần bước chân càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Thẩm Lãng, ngươi cái này hỗn đản ngươi đến tột cùng muốn cái gì? Ngươi muốn cái gì a? Nhưng mà Dibos biết, hiện tại chỉ có Thẩm Lãng có thể liền tính mạng của nàng, nàng không muốn chết.

"Triệu tập Bích Kim thành tất cả quan viên, triệu tập còn tại Bích Kim thành bên trong tất cả đại nhân, tất cả thương nhân, tất cả cao tầng, ta có chuyện muốn nói." Dibos Công tước nói: "Nhanh, tốc độ nhất định phải nhanh!"

...

Sau hai canh giờ!

Dibos Công tước lại một lần nữa cách lưu ly vách tường triệu kiến Bích Kim thành bên trong tất cả đại nhân vật.

"Ở đây ta trịnh trọng tuyên bố, Thẩm Lãng đại nhân là ta Dibos hợp pháp trượng phu, duy nhất trực hệ, tương lai hai người chúng ta hài tử đem kế thừa Russo gia tộc, kế thừa Bích Ba hành tỉnh."

"Chẳng những như thế, Thẩm Lãng đại nhân đem cùng ta cùng hưởng Russo Công tước danh dự cùng quyền lực, Russo gia tộc tất cả tài phú, Bích Ba hành tỉnh tất cả quyền lực, Thẩm Lãng đại nhân cũng có quyền cùng hưởng."

"Thẩm Lãng đại nhân là ta độc nhất vô nhị trượng phu, từ hiện tại mãi cho đến sinh mạng ta kết thúc, đều là như thế."

"Từ nay về sau, không vẻn vẹn ta là các ngươi Chủ quân, Thẩm Lãng đại nhân cũng là các ngươi Chủ quân."

"Russo gia tộc sử quan, đem ta lời mới vừa nói khắc bản trở thành công văn, truyền khắp toàn bộ Bích Ba hành tỉnh."

Lời này một màn, ở đây quan viên cùng các đại nhân triệt để biến sắc. Lúc ấy Dibos Công tước cùng Thẩm Lãng hôn lễ, bọn hắn cũng ở đây tham gia, nhưng tất cả mọi người biết, Thẩm Lãng chỉ là một cái hiến tế vật hi sinh mà thôi, chỉ là Dibos Công tước cùng Hỏa Thần ký kết một cái khế ước.

Hiện tại Dibos Công tước vậy mà nói người này là hắn duy nhất hợp pháp trượng phu, mà lại cùng hưởng Russo Công tước quyền lực?

Nàng, nàng đây là điên sao?

Thẩm Lãng thế nhưng là một cái phương đông nam nhân, Dibos Công tước làm như vậy, chẳng phải là cùng Amazon bộ tộc đồng dạng, trở thành phương tây thế giới sỉ nhục?

Nếu như vậy, cái kia đại gia phải chăng còn muốn hiệu trung vị này Dibos Công tước đâu?

Đương nhiên, rất nhiều trong lòng người nghĩ như vậy, nhưng tuyệt đối không dám nói ra khỏi miệng. Dibos Công tước tích uy quá đáng, tất cả phản đối nàng người cũng đã chết, bao quát nàng thân ca ca.

"Lập tức đem ta ấn thành công văn, dán tại Bích Kim thành bất luận cái gì trên một con đường. Mặt khác hạ lệnh Huyết Tinh nam tước, còn có Russo gia tộc tất cả hạm đội, lập tức giải trừ đối phương đông Hoàng Hậu thành phong tỏa."

... . . .

Russo phủ công tước tốc độ rất nhanh, cơ hồ tại trong vòng ba canh giờ, toàn bộ Bích Kim thành phố lớn ngõ nhỏ bên trong khắp nơi đều dán đầy Dibos đại công tước lệnh.

Tất cả mọi người chấn kinh không màu, thế giới này biến hóa quá nhanh đi, trước đó Thẩm Lãng vẫn là phương đông thằng hề, vẫn là Russo gia tộc tử địch, hiện tại liền biến thành Dibos Công tước duy nhất hợp pháp trượng phu, hơn nữa còn biến thành Bích Kim thành một nửa kia chủ nhân?

Cái này quá hoang đường a? Những đại nhân kia hội nguyện ý xảy ra chuyện như vậy sao? Bọn hắn chẳng lẽ sẽ không tạo phản? Sẽ không lật đổ Dibos Công tước sao?

Trên thực tế toàn bộ Bích Kim thành cao tầng đã sóng ngầm mãnh liệt. Dibos mặc dù là Chủ quân, nhưng mà nàng mệnh lệnh như vậy phía dưới người cũng sẽ không tiếp nhận.

Russo gia tộc một chút phong thần, còn có Bích Kim thành một vài đại nhân vật, đã bắt đầu bí mật móc nối.

"Bây giờ đã cực kỳ hiển nhiên, Dibos Công tước không còn sống lâu nữa, nàng muốn cái kia phương đông thằng hề cứu nàng, mới có thể truyền đạt mệnh lệnh một hệ liệt hoang đường mệnh lệnh."

"Chúng ta trung thành chính là Russo gia tộc, mà không phải Dibos người này. Làm nàng đã không thể đại biểu Russo gia tộc lợi ích, không thể đại biểu Tây Luân vương triều lợi ích thời điểm, liền đã không xứng trở thành chúng ta Chủ quân."

"Nói ngươi Bá tước, ngài là Dibos Công tước đường huynh, trừ Austin Bá tước bên ngoài, ngài là Russo gia tộc huyết mạch người cao quý nhất, ngài có lẽ dẫn đầu chúng ta chống cự Dibos Công tước loạn mệnh."

"Chúng ta là tuyệt đối sẽ không cho phép một cái phương đông thằng hề cưỡi tại trên cổ của chúng ta làm mưa làm gió, ta tình nguyện Bích Kim thành hủy đi, cũng không nguyện ý nó rơi vào phương đông thằng hề Thẩm Lãng trong tay. Ta thà rằng Dibos Công tước chết mất, cũng không cho phép nàng quỳ gối phương đông thằng hề nam nhân trước quần."

"Những người khác là đồ hèn nhát, nhất là Bái Đình Bá tước, là một cái ngu trung ngu xuẩn, chỉ có chúng ta đám người này mới là Russo gia tộc chân chính trung thần, Tây Luân vương triều trung thần, chúng ta nhất định phải có chỗ cử động."

"Chúng ta động tác nhất định phải nhanh, đợi đến cái kia phương đông thằng hề kịp phản ứng, hết thảy cũng không kịp."

"Động tác, cái gì động tác?"

"Giết chết Dibos Công tước."

"Cái gì? Nàng dù sao cũng là chúng ta Chủ quân, dù sao cũng là Tây Luân thứ ba đế quốc Nam Cảnh thủ hộ đại nhân."

"Thế nhưng là nếu như nàng không chết, ai có thể ngăn cản mệnh lệnh của nàng? Ai có thể lật đổ mệnh lệnh của nàng? Chỉ có nàng chết, nói ngươi. Russo Bá tước kế thừa Bích Ba hành tỉnh Tổng đốc, Russo gia tộc Công tước về sau, mới có thể lật đổ mất nàng tất cả mệnh lệnh."

"Cái này muốn cảm tạ cái kia phương đông thằng hề nam nhân, hắn điều động Amazon cao thủ từ trên trời giáng xuống, đem phủ công tước bên trong võ sĩ giết đến không sai biệt lắm, bây giờ Dibos phủ công tước bên trong trống rỗng cực kì, quân đội của chúng ta vừa vặn có thể xông đi vào, giết chết Dibos Công tước, bình định lập lại trật tự."

"Thế nhưng là Dibos Công tước võ công phi thường cường đại a."

"Nàng hiện tại đã sắp chết trạng thái, liền đại kiếm cũng nâng không nổi tới."

Ở đây tất cả phản loạn phong thần cùng quan viên, tướng lĩnh dồn dập nhìn về phía một người.

Dibos đường huynh, nói ngươi. Russo Bá tước, đã từng Dibos dưới trướng hải quân tướng lĩnh, Lam Ngọc quận chủ nhân.

Đại gia trung thành Russo gia tộc mấy trăm năm, chỉ có nói ngươi Bá tước gật đầu đồng ý, tất cả mọi người mới dám thật phản loạn.

Chỉ cần giết Dibos, nói ngươi Bá tước thượng vị, như vậy bọn hắn làm hết thảy liền đều là chính nghĩa, cũng không tiếp tục là phản nghịch.

"Nói ngươi Bá tước, vì Russo gia tộc mấy trăm năm vinh dự, ngươi không thể lại do dự."

"Nói ngươi Bá tước, ta biết ngươi phi thường ái mộ Dibos

Công tước, nếu không phải bởi vì là đường huynh muội, ngươi thậm chí đã hướng nàng cầu hôn. Nhưng mà nàng hiện tại liền muốn thần phục với một cái phương đông nam nhân, ngươi chẳng lẽ liền trơ mắt nhìn xem đây hết thảy phát sinh, nhìn xem Russo gia tộc và Bích Ba hành tỉnh rơi vào phương đông thằng hề Thẩm Lãng trong tay sao?"

Nói ngươi. Russo Bá tước lâm vào gian nan lựa chọn bên trong.

Dibos quá cường đại, mà lại rất xinh đẹp. Nói ngươi Bá tước từ nhỏ đã phi thường ái mộ cái này đường muội, dù là hiện tại hắn đã kết hôn sinh con, cũng vẫn như cũ muốn cùng Dibos phát sinh một chút cái gì thân mật quan hệ.

Vì lẽ đó hắn rõ ràng là Lam Ngọc quận chủ nhân, nhưng lại bỏ xuống đất phong, đi theo sau lưng Dibos, trở thành nàng hải quân thống soái, liền là muốn có hướng một ngày, có thể âu yếm.

Mà bây giờ, Dibos muốn chết, Thẩm Lãng cái này phương đông thằng hề lại muốn trở thành Russo gia tộc chung chủ?

Không được, tuyệt đối không được!

Những thứ này phong thần nói đúng, thà rằng nhường Dibos chết mất, cũng không thể để nàng rơi vào phương đông thằng hề Thẩm Lãng trong tay.

"Được, vì Russo gia tộc, vì Bích Ba hành tỉnh, vì Tây Luân thứ ba đế quốc, cứ làm như thế." Nói ngươi Bá tước nói: "Đại gia đi tập kết trung thành nhất gia tộc võ sĩ, sau sáu tiếng tới đây tập kết, giết vào phủ công tước!"

"Vâng!"

"Sau sáu tiếng ở đây tập kết, giết vào phủ công tước!"

"Giết Dibos, đẩy nói ngươi Bá tước thượng vị."

"Bái Đình Bá tước hiệu trung Dibos, hắn sẽ trở thành trở ngại."

"Yên tâm, hắn là nhạc phụ của ta, đem hắn giao cho ta, ta có thể dễ như trở bàn tay đem hắn. . ."

"Hết thảy vì Russo gia tộc."

"Hết thảy thành đạo ngươi Công tước."

... . . .

Dibos tiếp tục tại phủ công tước bên trong cùng bên ngoài ngăn cách, khó khăn cùng Tử thần làm chống lại.

Nàng ho khan càng ngày càng nghiêm trọng, mà lại đã không ngừng thổ huyết, sốt cao đã đến đứng không vững tình trạng, cần hoàn toàn nằm.

Mà lại toàn bộ phủ công tước rất nhiều người đều biết nàng bệnh hội truyền nhiễm, đã không người dám tới gần.

Tuyệt mỹ vô luân nàng, lúc này đã trở thành một cái thoi thóp tái nhợt nữ nhân.

Ánh mắt của nàng hoàn toàn sung huyết, đã cơ hồ hoàn toàn nhìn không thấy, mà lại coi như nằm cũng vô cùng thống khổ, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ chết đi.

Sợ hãi trước đó chưa từng có bao phủ nàng, nàng thậm chí cảm thấy đến gian phòng mỗi một nơi hẻo lánh đều là Tử thần, những thứ này khủng bố Tử thần đang không ngừng hướng nàng duỗi ra ma trảo.

Tuyệt vọng, vô biên vô tận hắc ám tuyệt vọng.

Nàng khó khăn nằm ở trên giường, hoàn toàn không ngồi nổi tới.

Bên ngoài, sứ giả run lẩy bẩy quỳ trên mặt đất.

"Thẩm Lãng đại nhân còn không có tới sao?" Dibos liều mạng ho khan, khó khăn tra hỏi, liền hỏi cái này một câu, nôn hai ngụm máu.

"Không có." Sứ giả nói.

Dibos giận dữ hét: "Vì cái gì a? Khụ khụ khụ. . . Nếu như hắn còn chưa tới, ta sẽ chết, hắn cái gì cũng không chiếm được. Mà lại phía dưới người lập tức liền muốn tạo phản, coi như ta không có chết bệnh, cũng sẽ bị người thiêu chết, giết chết."

Dibos trực giác là chính xác, Bích Kim thành bên trong đã có mấy chục tên đại nhân tại mưu đồ bí mật phản loạn, tập kết mấy ngàn tên võ sĩ, chuẩn bị xông vào phủ công tước đưa nàng chém thành thịt nát.

Dibos Công tước nói: "Dina, ngươi là nghĩa muội của ta, là người mà ta tín nhiệm nhất đúng không?"

Người sứ giả kia quỳ xuống dập đầu nói: "Đúng vậy, chủ nhân của ta."

Dibos Công tước nói: "Ngươi đi sách của ta trong tủ, tìm tới « Russo gia tộc sử » thứ 19 quyển sách, gáy sách lên khảm nạm lấy một chi chìa khoá, giá sách phía sau có một cái hốc tối, ngươi dùng chìa khoá có thể mở ra, bên trong có thể tìm được Russo Công tước đại ấn. Ngươi mang theo cái này đại ấn đi gặp Thẩm Lãng đại nhân, mời hắn Amazon quân đoàn tiến vào chiếm giữ Bích Kim thành."

Lời này một màn, Dina kinh ngạc.

Mời Thẩm Lãng đại quân vào thành, cái này chẳng phải là đem toàn bộ Bích Kim thành chắp tay nhường cho sao?

"Muội muội ngốc, địch nhân lúc nào cũng có thể sẽ biến thành chiến hữu, bằng hữu cũng lúc nào cũng có thể sẽ biến thành địch nhân." Dibos nói: "Đã có người muốn mưu phản, Thẩm Lãng là ta duy nhất cứu tinh. Người này thật sự là quá thông minh, dùng người phương Đông lời nói liền là trí gần như yêu, hắn trước đem ta đá hạ vực sâu, ngay tại ta muốn rơi xuống địa ngục thời điểm, hắn lại đưa tay kéo ta một cái, hắn buộc ta thân bại danh liệt, buộc ta chúng bạn xa lánh, lợi hại, lợi hại. . ."

"Muội muội, ngươi đi gặp đến Thẩm Lãng đại nhân về sau, lập tức gọi là chủ nhân."

"Ngươi giúp ta hướng hắn truyền một câu: Phu quân, ngươi mau tới cứu Dibos. Đem ta cứu sống về sau, ta lập tức tắm đến trắng trắng chờ đợi ngươi sủng hạnh, ta là ngươi tiểu nữ nô, mau tới cứu ta, mau tới làm lớn bụng của ta."

Dibos nói xong những lời này về sau, lại một trận kịch liệt ho khan, không ngừng thổ huyết, cả người bất tỉnh đi.

Nữ sứ giả Dina nghe được về sau, cơ hồ không thể tin vào tai của mình, đây là cao quý Dibos Công tước? Nàng là cỡ nào cường đại, cỡ nào ngạo mạn a? Làm sao có thể nói ra lời như vậy. Xem ra tình hình xác thực cấp tốc.

"Vâng!"

Nữ sứ giả Dina nhanh chóng đi tìm Russo phủ công tước đại ấn, sau đó hướng về Thẩm Lãng quân doanh chạy như điên.

Dibos nằm ở trên giường triệt để bất tỉnh nhân sự, Tử thần đã bao phủ nàng sinh mệnh, phảng phất tùy thời đều muốn đưa nàng mang đi.

...

Thẩm Lãng trong quân doanh!

Hết thảy thế cục cũng như cùng hắn theo dự liệu như thế phát triển, thậm chí so trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi.

Chỉ riêng nhường Dibos đầu hàng còn chưa đủ, ngoài miệng đầu hàng ai cũng hội, mấu chốt muốn ở trong lòng đầu hàng, muốn tại thân thể cùng hành động lên đầu hàng. Vì lẽ đó Thẩm Lãng nhường nàng chúng bạn xa lánh, chẳng những lập tức sẽ chết bệnh, mà lại khả năng bị phản nghịch loạn đao chém chết, dạng này Thẩm Lãng liền trở thành nàng duy nhất cứu tinh, hết thảy mới có thể nước chảy thành sông.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, nàng Amazon quân đoàn rất nhanh liền có thể vào trú Bích Kim thành.

Cứu sống Dibos về sau, nhường nàng tự mình cầm lấy đồ đao, chém giết phản nghịch thần, buộc nàng đứng ở bảo thủ phong thần mặt đối lập, sau đó lại làm lớn bụng của nàng, chẳng phải là đắc ý?

Dora công chúa nghe được những thứ này kế hoạch về sau, nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt trở nên vô cùng quái dị, nàng phảng phất nhìn thấy một con rắn độc.

Ngay tại lúc lúc này, Trương Xuân Hoa đến, cưỡi khoái mã lao nhanh mà tới.

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, Trương Xuân Hoa là Mộc Lan thành đóng giữ quan lớn nhất viên, trách nhiệm mang theo, nàng chạy tới làm cái gì?

Chẳng lẽ xảy ra chuyện? Khẳng định là ra cái đại sự gì, tuyệt đối không nên là chuyện gì xấu a!

Trương Xuân Hoa thở hồng hộc chạy đến Thẩm Lãng trước mặt, run rẩy nói: "Thẩm Lãng, ngươi, ngươi mau trở lại Mộc Lan thành một chuyến."

Thẩm Lãng cả kinh nói: "Xảy ra chuyện gì? !"

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi, tỷ tỷ ngươi tới tìm ngươi!"

Thẩm Lãng triệt để kinh ngạc, cái gì? Tỷ tỷ của ta? !

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 441: : Lãng Gia Vô Địch! Phu Thê Một Thể!

Tỷ tỷ? Chẳng lẽ là Helen công chúa sao?

Thẩm Lãng bỗng nhiên đứng lên, hắn thực sự là không có thời gian, nếu không thật muốn đi tìm Helen công chúa.

Bởi vì nàng mới là Tây Luân vương triều toàn bộ phương nam thế giới chân chính chủ nhân, phương bắc cừu thị Helen Nữ hoàng xưng là phản nghịch Nữ hoàng. Nhưng mà phương nam tân quý tộc nhưng phi thường ủng hộ nàng, chính là bởi vì Helen Nữ hoàng nguyên nhân, Tây Luân vương triều phương nam mới chính thức phát triển, vô số nhà tộc mới dồn dập quật khởi, thậm chí rất nhiều Duy Đạt tộc người cũng tấn thăng đến trung tầng.

Còn chẳng những như thế, Helen Nữ hoàng còn nhường Tây Luân người cùng Duy Đạt tộc thông hôn, vì lẽ đó bây giờ phương nam còn có không ít quý tộc danh tự là Tây Luân người, thậm chí màu da cũng là Tây Luân người, nhưng trong cơ thể lại có Duy Đạt tộc huyết thống, mà lại bọn hắn thống trị cũng nhận Duy Đạt tộc dân chúng tuyệt đối duy trì, cũng tỷ như Nữ Vương thành chủ Holl Công tước.

Tây Luân thứ hai đế quốc diệt vong về sau, vì sao toàn bộ phương nam sẽ lâm vào triệt để chia năm xẻ bảy, còn không phải bởi vì phương nam vô chủ? Làm Helen Nữ hoàng dòng chính truyền nhân Helen công chúa mười sáu tuổi liền đã rời đi Nữ Vương thành ra ngoài mạo hiểm, ròng rã biến mất mười bảy năm.

Một khi Helen đến, rất nhiều nan đề cũng giải quyết dễ dàng.

Đương nhiên đối với Tây Luân vương triều tới nói vấn đề liền càng thêm nghiêm trọng, trực tiếp sẽ lâm vào nam bắc đối lập.

Phương nam duy trì Helen công chúa, phương bắc duy trì Sauron đại đế.

Hắc Quả Phụ Hill liền là một cái rất có đại biểu tính nhân vật, nàng là Duy Đạt tộc bên trong phú hào, nắm giữ lấy to lớn tài nguyên, nhưng lại không có quyền lực, nàng từ nội tâm chỗ sâu duy trì Helen công chúa.

Mà liền tại lúc này, một thớt khoái mã xông vào doanh địa bên trong, một nữ nhân xuống ngựa về sau, trực tiếp vọt tới Thẩm Lãng trước mặt quỳ xuống, hai tay dâng lên một cái hộp.

"Thẩm Lãng đại nhân, đây là Russo Công tước con dấu, hiện tại chính thức hiến cho ngài."

Thẩm Lãng tiếp nhận cái này con dấu, cẩn thận chu đáo. Phương tây cùng phương đông thế giới quyền ấn cực kỳ không giống, phương đông thế giới càng lớn càng tốt, có vài quốc gia đại ấn hận không thể có đầu cái này bao lớn. Mà Russo gia tộc đại ấn lại rất nhỏ, vẫn chưa tới lớn nhỏ cỡ nắm tay.

Cái này công tước ấn chương liền đại biểu cho Russo gia tộc tối cao quyền lực, chế tác đến phi thường tinh xảo. Nửa bộ phận trên là hoàng kim điêu khắc hải thú, phía dưới giẫm lên xanh biếc bọt nước là phỉ thúy điêu khắc thành.

Mà lại cái này con dấu bên trên điêu khắc cũng không phải chữ, mà là một bộ phi thường tinh xảo đồ án, một đầu hải thú tại bổ sóng trảm biển bay lượn, nhưng mà những thứ này bọt nước ẩn ẩn tạo thành kéo chữ T mẫu Russo hai chữ.

Cái này con dấu có lẽ có vượt qua năm trăm năm lịch sử, thậm chí càng lâu.

"Công tước đại nhân nhường ngài lập tức phái binh tiến vào chiếm giữ Bích Kim thành, chấp chưởng thành phòng đại quyền." Dina nói: "Ngài cầm cái này công tước ấn chương liền có thể chấp hành Russo Công tước đại quyền."

Thẩm Lãng nói: "Ta suất quân tiến vào chiếm giữ Bích Kim thành? Cái này không thích hợp a?"

Cũng đến lúc này, ngươi còn muốn cố làm ra vẻ, cái này không phải liền là ngươi vẫn muốn kết quả sao?

Dina hung hăng bạch Thẩm Lãng một cái nói: "Thẩm Lãng đại nhân, Bích Kim thành bên trong đã có người tại mưu đồ bí mật tạo phản, nếu như ngài sơ qua chậm một chút nữa, Dibos Công tước liền bị loạn đao chém chết, mới Công tước liền sẽ thượng vị, đem trước hết thảy mệnh lệnh toàn bộ lật đổ, cho đến lúc đó ngài lại trở thành Bích Ba hành tỉnh địch nhân, động tác phải nhanh."

Vị này Dina võ sĩ cũng thật sự là nhẫn thật lâu, đi qua mấy ngày thời gian bên trong, nàng theo Dibos đến Thẩm Lãng nơi này tới tới lui lui chạy gần mười lần, cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua giống Thẩm Lãng như thế tiện người.

Thẩm Lãng nói: "Dibos Công tước chẳng lẽ liền không có lời gì để ngươi chuyển cáo?"

Dina phi thường ủng hộ chủ nhân của mình, thực sự là không muốn chuyển cáo đoạn văn này, bởi vì quá thương tổn Dibos Công tước tôn nghiêm, nhưng mà hiện tại cũng không có cách nào, nhất định phải nói ra.

"Dibos Công tước có một câu nhường ta chuyển cáo cho ngài, ngài nghe kỹ."

Thẩm Lãng khoa trương dùng để tay bên tai đóa bên cạnh, làm ra nghiêng tai lắng nghe dáng vẻ. Bất quá bên cạnh còn có một người nghe được càng thêm cẩn thận, đó chính là Trương Xuân Hoa.

"Dibos Công tước nói: Phu quân, ngươi mau tới cứu Dibos. Đem ta cứu sống về sau, ta lập tức tắm đến trắng trắng chờ đợi ngươi sủng hạnh, ta là ngươi tiểu nữ nô, mau tới cứu ta, mau tới làm lớn bụng của ta."

Lời này một màn, Thẩm Lãng lập tức nghe được thoải mái, loại lời này theo ngạo mạn Dibos miệng bên trong nói ra quá khó khăn. Nhưng mà bên cạnh Trương Xuân Hoa sắc mặt lại không dễ nhìn, cứ việc chinh phục Dibos Công tước cũng là nàng đưa ra kế hoạch, nhưng đây là chính trị thông gia, không cần khiến cho như vậy không muốn mặt được hay không? Các ngươi cái này liếc mắt đưa tình cho ai xem đâu?

"Cặn bã bệ hạ, hi vọng ngươi còn nhớ rõ lời hứa với ta." Trương Xuân Hoa yếu ớt nói.

"Hứa hẹn? Cam kết gì?" Thẩm Lãng trong lòng nghi hoặc, nhưng ngoài miệng lại chân thành nói: "Yên tâm, lời hứa của ta đối với ngươi, vĩnh viễn không dám quên."

Tiếp lấy Thẩm Lãng hạ lệnh: "Đại quân tiến vào chiếm giữ Bích Kim thành, tiếp quản thành phòng!"

"Vâng!"

Năm ngàn tên Amazon quân đoàn đã hoàn toàn chuẩn bị kỹ càng, theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, lập tức hướng về Bích Kim thành xuất phát mà đi, tốc độ cực nhanh, liệt mã lao nhanh.

. . .

Bái Đình Bá tước dinh thự bên trong.

Vị này chính trực kiếm đạo tông sư mặt ủ mày chau, trước mắt cục diện này hắn đã hoàn toàn bất lực.

Hắn có được cường đại võ công, mà lại cũng có thống soái đại quân bản lĩnh, nhưng lại không thích chính trị. Nếu như là trên chiến trường chém giết, hắn không sợ hãi chút nào, liền xem như cái kia cường đại Dora công chúa, tại đơn thuần võ đạo cũng thắng không hắn.

Nhưng là bây giờ, hắn phải làm gì? Gia tộc của hắn đời đời kiếp kiếp hiệu trung Russo Công tước, hắn cũng không ngoại lệ. Thậm chí đến hắn thế hệ này cùng Russo quan hệ của gia tộc trở nên càng thêm thân mật, Dibos Công tước không chỉ là đệ tử của hắn, hắn Chủ quân, thậm chí theo một ý nghĩa nào đó còn giống như là nữ nhi của hắn.

Cho nên khi Dibos bị Thẩm Lãng tù binh về sau, Bái Đình Bá tước lập tức dẫn đầu mười vạn đại quân, không tiếc bất cứ giá nào đều muốn cứu ra nàng.

Nhưng là bây giờ Dibos ban bố mệnh lệnh cực kỳ hiển nhiên là loạn mệnh.

Đương nhiên cũng hoàn toàn chưa nói tới là loạn mệnh, dù sao nàng là vì sống sót, Bái Đình Bá tước cũng tuyệt đối không nguyện ý nhìn xem Dibos chết đi.

Trên thực tế Dibos Công tước làm rất nhiều sự tình, Bái Đình Bá tước cũng không đồng ý. Tỉ như cùng Hỏa Thần giáo đi được quá gần, lại tỉ như lúc ấy vì hiến tế, vì cùng Hỏa Thần ký kết khế ước, nàng lựa chọn một cái xa lạ phương đông mỹ nam tử thành hôn.

Dibos cùng Thẩm Lãng cái kia một trận hôn lễ cơ hồ tất cả mọi người tới tham gia, nhưng làm nhất dòng chính Bái Đình Bá tước nhưng không có đến, hắn cảm thấy dạng này hôn lễ làm bẩn thần thánh nghi thức. Nhưng thành hôn liền thành hôn, Bái Đình Bá tước cảm thấy có một cái phu quân dù sao cũng so không có tốt, Russo gia tộc không thể không người kế tục.

Về sau, Dibos lại muốn thiêu chết Thẩm Lãng hiến tế. Lúc ấy Bái Đình Bá tước liền nhiều lần khuyên nhủ không cần như thế, như là đã thành hôn, hoàn toàn có thể đem sai liền sai, gả cho như thế một cái không có chút nào căn cơ phương đông nam nhân cũng không tệ, chí ít cái này nam nhân lớn lên tuấn mỹ vô song, mà lại vừa nhìn liền biết là quý tộc xuất thân.

Mà lại cái gì hiến tế, cái gì cùng Hỏa Thần ký kết khế ước, Bái Đình Bá tước cảm thấy hoàn toàn đều là lời nói vô căn cứ, nhưng mà hắn vẫn như cũ ngăn cản không Dibos Công tước ý chí.

Đối với Thẩm Lãng vô lễ chiếm lĩnh Bích Triều bán đảo, thậm chí xuất binh tiến đánh Bích Kim thành, Bái Đình Bá tước cũng phi thường phẫn nộ. Nhưng mà đối với hắn người phương Đông huyết thống, Bái Đình Bá tước nhưng không có bao nhiêu kỳ thị. Hắn đương nhiên không ủng hộ Dibos gả cho một cái phương đông nam nhân, nhưng như là đã phát sinh, cái kia cũng không phải cái gì lớn không được sự tình.

Cứ việc không có người sẽ chủ động nhấc lên, nhưng mà Bái Đình Bá tước trên thân cũng là có Duy Đạt tộc huyết thống. Helen Nữ hoàng thống trị đế quốc thời điểm, phương nam rất nhiều gia tộc hủy diệt, rất nhiều gia tộc quật khởi, lúc ấy vì hưởng ứng Nữ hoàng hiệu triệu, rất nhiều gia tộc cũng cưới Duy Đạt tộc nữ tử, Bái Đình gia tộc cũng là một trong số đó.

"Ai. . ."

Bái Đình Bá tước thống khổ thở dài một tiếng, bưng lên một ly trà uống một hơi cạn sạch, dù là ở thời điểm này hắn cũng sẽ không mượn rượu tiêu sầu.

Đối với Dibos Công tước cái khác quyết định, Bái Đình Bá tước cũng không đồng ý. Tỉ như nàng trở thành Nam Cảnh thủ hộ, lại tỉ như nàng ý đồ trở thành Sauron đại đế ngoại thất.

Đối với Dibos Công tước khởi binh tiến đánh Ma Nữ đế quốc, ý đồ trù hoạch kiến lập Tây Luân thứ ba đế quốc một chuyện, Bái Đình Bá tước là phi thường tán thưởng, vì đế quốc đại nghiệp , bất kỳ cái gì anh hùng hào kiệt cũng đáp dồn dập mà lên, nhưng Dibos tư tâm quá nặng. Một cái gia tộc có thể có dã tâm, nhưng một bước này thực sự bước quá lớn, Dibos năng lực là rất mạnh, nhưng mà Russo gia tộc cũng không có nhiều người như vậy mới dự trữ, còn không có năng lực thống trị toàn bộ nam cảnh.

Nhưng mà đây hết thảy cũng không trọng yếu, hiện tại Dibos Công tước thoi thóp, nguy cơ sớm tối, Hỏa Thần giáo đại tế sư thúc thủ vô sách, phủ công tước thầy thuốc thậm chí nhìn không ra đây là cái gì chứng bệnh, cực kỳ hiển nhiên chỉ có Thẩm Lãng mới có thể cứu giúp. Mà muốn nhường Thẩm Lãng xuất thủ, vậy sẽ phải đem Bích Kim thành chắp tay nhường cho, hắn Amazon quân đoàn liền muốn vào thành.

Sau đó, Bái Đình Bá tước đứng trước một lựa chọn, là có lẽ tùy ý Dibos cứ như vậy chết đi? Vẫn là phải nhường Thẩm Lãng vào thành?

"Từ một loại nào đó trình độ đã nói, Thẩm Lãng dù sao cũng là Brooke trượng phu, mà lại là hợp pháp trượng phu, hắn xác thực có quyền lực vào thành." Bái Đình Bá tước nói: "Hay là để bọn hắn phu thê một thể, mới là tốt nhất kết cục. Bích Kim thành chủ nhân, Bích Ba hành tỉnh chủ nhân, vẫn như cũ là Russo gia tộc không có thay đổi."

Bái Đình Bá tước khó khăn làm một cái quyết định, hắn vẫn là không cách nào trơ mắt nhìn xem Dibos chết đi, sau đó hắn liền muốn đứng dậy đi cùng Thẩm Lãng đàm phán.

Mà vừa lúc này, nữ nhi của hắn đi tới, ôn nhu nói: "Phụ thân, ngài uống trà xanh quá nhiều, đối dạ dày tổn thương rất lớn, vẫn là uống hồng trà đi."

Dứt lời, nữ nhi cho Bái Đình Bá tước rót một ly hồng trà, bên trong còn thêm sữa.

Bái Đình Bá tước không thích nhất loại này trà sữa, căn bản cũng không thích hợp quân nhân uống, nhưng dù sao cũng là nữ nhi ngược lại, hắn vẫn là bưng lên tới uống một hơi cạn sạch. Nữ nhi này trời sinh ôn nhu nhát gan, hắn yêu thương vô cùng.

"Nữ nhi, khoảng thời gian này rất loạn, ngươi cũng không cần đi ra ngoài, còn có để ngươi trượng phu cũng không cần đi ra ngoài, càng thêm không muốn đi trộn lẫn một chút không nên lẫn vào sự tình." Bái Đình Bá tước cẩn thận tỉ mỉ mặc vào quý tộc bào phục, đeo lên găng tay, cột lên bội kiếm.

Hơi hơi do dự về sau, lại đem bội kiếm buông xuống. Tất nhiên Thẩm Lãng đã trở thành nữ đại công tước trượng phu, cái kia cũng coi là nửa cái Chủ quân, mang kiếm đi đàm phán không thích hợp.

Nhưng mà, ngay tại hắn thanh kiếm buông xuống thời điểm, đột nhiên cảm giác được trong bụng một trận quặn đau.

"A. . . A. . ." Hắn phát ra một trận thống khổ gào thét, một ngụm máu tươi ọe đi ra.

"Thiến Thiến, ngươi, ngươi cho ta hạ độc?" Bái Đình Bá tước không dám tin quát ầm lên.

Mà nữ nhi của hắn Thiến Thiến hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, trực tiếp nhào lên ôm phụ thân, khóc lớn nói: "Phụ thân, ta không có, ta không có, ta không biết a. . . Ta không biết a. . ."

Bái Đình Bá tước một bên thổ huyết vừa nói: "Đúng, đúng ai bảo ngươi cho ta nấu trà sữa."

"Franky, là Franky!" Thiến Thiến khóc ròng nói: "Hắn nói ngài uống trà quá nhiều, đối dạ dày tổn thương quá lớn, nhường ta cho ngài nấu một bình trà sữa."

Bái Đình Bá tước ngã trên mặt đất, miệng lớn thở dốc nói: "Nữ nhi ngoan, đừng sợ, đừng sợ, ở lại nhà, đóng chặt cửa phòng, chỗ nào đều không cần đi, chỗ nào đều không cần đi. . ."

"Xảy ra chuyện, có người muốn mưu phản, có người muốn giết đại công tước." Bái Đình Bá tước lại phun một ngụm máu, đưa tay vuốt ve nữ nhi khuôn mặt.

"Nữ nhi, ngươi ghi nhớ ta, tuyệt đối không nên đi ra ngoài, ta muốn đi bảo hộ đại công tước."

Sau đó, hắn lại một lần nữa cầm lấy trường kiếm, thất tha thất thểu lao ra cửa đi, một bên thổ huyết một bên hướng về phủ công tước chạy.

"Phụ thân, phụ thân." Nữ nhi Thiến Thiến đuổi theo ra đến, nhát gan nàng lần này không có nghe từ phụ thân, mà là chạy như bay vào phụ thân bộ hạ trung thành nơi đó cầu viện.

. . .

Bái Đình Bá tước lảo đảo, một đường lao nhanh.

Bảo vệ nữ đại công tước, hi vọng hết thảy còn kịp.

Nhưng mà kịch độc liều mạng phá hủy lấy tính mạng của hắn, hắn một bên chạy một bên thổ huyết, đã không cách nào thở dốc, trước mắt từng đợt biến thành màu đen.

Ngay sau đó, hắn nhìn thấy một chi quân đội.

Phản quân, mỗi người trên mặt cũng che vải đen, ròng rã mấy ngàn người hướng về Sơn Đỉnh thành bảo lao nhanh.

Dù là che mặt lỗ, nhưng mà Bái Đình Bá tước lập tức liền nhận ra mình con rể Franky, còn nhận ra Doyle. Russo, người này cũng là hắn đệ tử.

"Doyle, ngươi muốn làm gì?" Bái Đình Bá tước hô lớn: "Các ngươi muốn làm phản, muốn giết chủ nhân của mình sao?"

Con rể Franky nói: "Bái Đình đại nhân, Dibos muốn đem mình bán cho phương đông thằng hề, còn muốn toàn bộ Russo gia tộc cũng bán cho hắn, vì Russo gia tộc, chúng ta tuyệt đối không thể để cho chuyện này phát sinh."

Bái Đình Bá tước nói: "Ta liền hỏi một câu, các ngươi là muốn giết mình chủ nhân sao?"

Yên tĩnh một lát.

Franky nói: "Nhạc phụ đại nhân, Dibos đã không xứng làm chủ nhân của chúng ta, nàng đáng chết."

Bái Đình Bá tước một bên thổ huyết, một bên quát ầm lên: "Không sai, Dibos Công tước hành vi là không vinh dự. Nhưng các ngươi hành vi xác thực đáng xấu hổ, các ngươi muốn mưu phản, muốn giết nữ đại công tước, liền theo thi thể của ta bên trên bước qua đi."

Sau đó, Bái Đình Bá tước cầm kiếm ngăn ở giữa lộ.

"Giết hắn!" Doyle. Russo Bá tước ra lệnh một tiếng.

Lập tức, mấy chục tên võ sĩ xông đi lên, hướng về Bái Đình Bá tước điên cuồng chém mà đi.

Bái Đình Bá tước đã đứng không thẳng, con mắt toàn bộ sung huyết, cơ hồ nhìn không thấy, mà lại độc phát nghiêm trọng, phổi nước loại, hoàn toàn thở dốc không đến.

"Giết, giết, giết. . ."

Hắn dựa vào cảm giác vung vẩy đại kiếm, ngắn ngủi một lát, liền đem cái này mấy chục tên võ sĩ giết đến sạch sẽ.

"Giết hắn!"

Càng nhiều võ sĩ xông đi lên.

Một lát sau, lại bị Bái Đình Bá tước giết sạch.

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, Bái Đình Bá tước trúng độc sâu như vậy, cơ hồ nhìn không thấy, đứng cũng đứng không vững, lại còn cường đại như thế?

"Phốc phốc phốc. . ." Bái Đình Bá tước lảo đảo quỳ trên mặt đất, từng ngụm từng ngụm máu đen ọe ra.

Lại mấy chục tên phản loạn võ sĩ xông lên, đối hắn điên cuồng chém.

"Loạn thần tặc tử, loạn thần tặc tử. . ." Bái Đình Bá tước cuồng hống, quỳ một chân xuống đất, trong tay đại kiếm điên cuồng chém.

"Xoát, xoát, xoát. . ."

Kiếm qua chỗ, tất cả mọi người chết không toàn thây, toàn bộ bị chém giết trở thành hai đoạn.

Dù là hắn đã là sắp chết trạng thái, nhưng vẫn như cũ uy phong lẫm liệt, xuất kiếm vô địch.

Bỗng nhiên, một chi xảo trá kiếm, vô cùng nhanh chóng hướng về hắn đâm tới, người này võ công cực kỳ cao.

Bái Đình Bá tước nhìn không thấy, nhưng mà cảm giác được hướng gió, bỗng nhiên xuất kiếm chặn lại.

"Đương . ." Người kia kiếm bay thẳng ra ngoài, tiếp lấy Bái Đình Bá tước bỗng nhiên chém xuống một kiếm, liền muốn đem người kia chém thành hai khúc.

"Nhạc phụ là ta. . ." Franky cao giọng nói.

Bái Đình Bá tước tay run lên, kiếm trong tay hướng bên cạnh lướt qua đi, bỏ qua đối phương một mạng.

Nhưng mà một giây sau.

"Phốc đâm. . ." Một mũi tên bỗng nhiên bắn vào Bái Đình Bá tước ở ngực.

Bên tai lại truyền tới con rể Franky thanh âm: "Nhạc phụ, vẫn là ta. Ngươi cái này ngu xuẩn lão già, trừ ngu trung bên ngoài, không còn gì khác."

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Một trận cung nỏ cuồng xạ.

Bái Đình Bá tước trong tay đại kiếm cuồng bổ ngăn đỡ mũi tên, đặt ở trước đó những thứ này tên nỏ căn bản không có khả năng bắn trúng hắn.

Mà bây giờ. . . Hắn thật không được, trúng độc đã sâu, lại giết mấy chục hơn trăm người, hoàn toàn nhìn không thấy, không thể thở nổi, thậm chí tay cũng không ngẩng lên được.

"Phốc đâm phốc đâm. . ." Mười mấy mũi tên, bỗng nhiên bắn vào trong cơ thể hắn.

Vị này vô cùng cường đại Bái Đình Bá tước, chưa bao giờ có bại một lần Bích Ba hành tỉnh đệ nhất cường giả, trung thành không sợ kiếm đạo đại tông sư ngã xuống, máu tươi đen ngòm chảy xuôi một chỗ.

Doyle. Russo liếc hắn một cái, lại xem Franky đồng dạng.

"Ngoan cố kinh khủng lão già." Franky cười lạnh nói, sau đó tiến lên đá một cước, tiếp lấy hắn cao giọng nói: "Giết Dibos Công tước, Doyle Công tước thượng vị."

Sau đó, mấy ngàn tên phản loạn võ sĩ hướng về Sơn Đỉnh thành bảo cuồng xông mà đi.

. . .

Franky câu nói này ngược lại là nói đúng, ngày đó Dora công chúa dẫn đầu hơn một trăm tên cao thủ tập kích Dibos Công tước, đem bên người nàng tinh nhuệ thân vệ cũng giết đến không sai biệt lắm, bây giờ phủ công tước phòng vệ yếu kém.

Doyle. Russo Bá tước dẫn đầu mấy ngàn tên phản loạn võ sĩ dễ như trở bàn tay giết vào phủ công tước bên trong, mấy trăm tên trung thành với Dibos Công tước võ sĩ bị giết đến sạch sẽ.

"Dibos ở đâu?" Doyle Bá tước nói, dao của hắn nằm ngang ở cái nào đó nữ nô trên cổ.

"Tĩnh, trong tĩnh thất."

Doyle Bá tước mang theo mấy chục tên Đại tướng, mấy chục tên cao thủ hướng về trong tĩnh thất phóng đi.

"Tất cả mọi người, toàn bộ bao vây toàn thân, che kín gương mặt, không nên bị Dibos máu tươi đến trên da."

Theo hắn ra lệnh một tiếng, hơn trăm người toàn bộ đem mình bao vây đến cực kỳ chặt chẽ, thậm chí đeo lên lưu ly bịt mắt.

Rất nhanh, cái này vài trăm người liền giết tới Dibos Công tước tĩnh thất bên ngoài, gặp được cuối cùng một đợt người ngăn cản, thái giám Taren suất lĩnh cuối cùng mấy chục tên võ sĩ, trong đó một nửa là thái giám.

"Taren, Russo gia tộc phi thường hài lòng ngươi phụng dưỡng, về sau ngươi vẫn là Russo gia tộc tổng quản." Doyle Bá tước nói.

Trung niên thái giám Taren nói: "Doyle Bá tước, mệnh căn của ta đã bị cắt xén mất. Ngài không thể lại cắt xén mất ta trung thành cùng tôn nghiêm."

Doyle Bá tước nói: "Ngươi là muốn đi theo Dibos chôn cùng phải không?"

Thái giám Taren nói: "Ta chỉ là muốn tại thời khắc cuối cùng khảo nghiệm ta nhân tính, ta vẫn cho là mình là tham sống sợ chết. Không nghĩ tới, ta vậy mà không như trong tưởng tượng như vậy kinh khủng."

Doyle Bá tước khinh thường cười một tiếng, bỗng nhiên vung tay lên, hiện tại hắn mang tới đều là phản nghịch đại nhân vật, trong quân tướng lĩnh, toàn bộ đều là cao thủ, dễ như trở bàn tay liền đem thái giám Taren người bên cạnh giết đến sạch sẽ.

Taren võ công rất không tệ, ngay cả giết năm người, cuối cùng bị mấy chi đại kiếm nằm ngang ở trên cổ.

Sau đó, hắn đứng không nhúc nhích, nhắm mắt chờ chết.

Doyle Bá tước giơ lên đại kiếm, bỗng nhiên chém xuống, muốn đem cái này thái giám chém thành hai khúc.

"Chậm rãi. . ." Bên trong truyền đến Dibos thanh âm, nàng liều mạng ho khan, thanh âm đã suy yếu tới cực điểm.

"Doyle, ngươi thả qua hắn. . ." Dibos Công tước nói: "Ngươi thả qua ti tiện Taren, nhường hắn trở lại gánh xiếc thú cũng tốt, nhường hắn trở lại kỹ quán đi làm ma cô cũng tốt, thả hắn, ta liền đem gia tộc một cái khác giấu kim khố nói cho ngươi."

"Dibos, ngươi đối một cái thái giám gia nô, so ta cái này đường huynh còn muốn tốt." Doyle Bá tước cười lạnh nói, sau đó hướng về thái giám Taren cái ót bỗng nhiên một chưởng đánh xuống, Taren trực tiếp hôn mê ngã xuống đất.

Doyle Bá tước dẫn đầu cái này mười mấy tên cao thủ mạnh nhất xông vào tĩnh thất bên trong, sau đó nhìn thấy trên giường Dibos.

Nàng đã gầy gò một vòng, bờ môi tái nhợt đến không có bất kỳ cái gì huyết sắc, mà con mắt triệt để sung huyết, đã hoàn toàn không cách nào thấy vật.

Cái này đã từng cường đại nhất nữ nhân triệt để bệnh nguy kịch, cách cái chết không xa, bên cạnh nàng thả đầy một chồng một chồng tơ lụa, phía trên toàn bộ đều là vết máu, nàng mỗi một lần ho ra tới đều là máu.

Dibos khó khăn từ trên giường đứng lên, nói ra được mỗi một chữ đều vô cùng gian nan, liền phảng phất ống bễ bên trong ngọn lửa.

"Đường huynh, ngươi vô số lần muốn có được thân thể của ta, bây giờ ta cái dạng này, ngươi còn như thế nghĩ sao?" Dibos thê thảm cười nói, sau đó lại phát ra một trận ho sặc sụa, lại phun ra từng ngụm máu.

Doyle Bá tước nhìn xem nữ nhân này, hắn vẫn là nghĩ xâm chiếm nàng. Dù là nữ nhân này đã bệnh nguy kịch, thoi thóp, nhưng vẫn như cũ khó nén kinh người mỹ lệ cùng dáng người. Nhưng hắn cũng không dám, bởi vì nàng cái bệnh này là sẽ truyền nhiễm.

"Giết nàng!" Doyle Bá tước nói.

Yên tĩnh một lát, trong đó một cái hùng tráng cao lớn võ sĩ đi lên trước, đối Dibos cổ bỗng nhiên chém xuống.

"Phốc đâm. . ." Dibos một kiếm đâm ra, động tác càng nhanh, trực tiếp xuyên thủng cái này võ sĩ trái tim.

Cái này hùng tráng võ sĩ kiếm còn không có chém xuống, trực tiếp liền mất mạng.

Doyle Công tước bọn người kinh hãi, bọn hắn biết Dibos phi thường cường đại, nhưng không nghĩ tới đã bệnh đến thoi thóp tình trạng, ngồi cũng không ngồi nổi tới hắn, vẫn như cũ có thể giết người.

"Lại đi. . ."

Hai người cao thủ ra khỏi hàng, hướng về Dibos đánh tới.

Một giây sau, hai người mất mạng.

Doyle Công tước không dám tin, hai người này đều là Vạn phu trưởng cấp tướng lĩnh, là tuyệt đối cường đại võ sĩ, vậy mà vẫn như cũ bị sắp chết Dibos một chiêu miểu sát, võ công của nàng mạnh đến tình trạng này sao?

"Lại đi. . ."

Lần này Doyle Bá tước phái đi bốn cao thủ, bỗng nhiên hướng về Dibos chém tới.

"Sưu sưu sưu. . ."

Dibos chỉ một kiếm xẹt qua, cái này bốn cao thủ, toàn bộ chết.

Dibos giết hết bốn người này về sau, ho khan kịch liệt đến phảng phất phổi đều muốn ho ra đến, máu trực tiếp từ miệng khang, trong lỗ mũi bắn mạnh mà ra.

Thật hoàn toàn ngồi không yên, thân thể của nàng trực tiếp sụt ngược lại, dựa lưng vào giường lớn ngồi dưới đất, dùng hết tất cả lực lượng thở hào hển, trong tầm mắt toàn bộ là huyết hồng sắc một mảnh, cái gì cũng nhìn không thấy, cũng chỉ có thể nghe tiếng phân biệt vị.

Doyle. Russo Bá tước rùng mình, cái này Dibos võ công đến tột cùng cao đến mức nào a?

"Franky, ngươi lên. . ." Doyle Bá tước nói.

Franky mấy người cầm lấy nỏ, liều mạng xoắn lên dây cung, sau đó nhắm ngay Dibos cuồng xạ.

"Sưu sưu sưu. . ." Năm mũi tên, như chớp giật hướng về Dibos vọt tới.

Dibos ngưng tụ sau cùng đấu khí, kiếm trong tay phải bỗng nhiên bổ tới, tay trái tiểu thuẫn đón đỡ, tốc độ cực nhanh.

Nàng hoàn toàn nhìn không thấy, hoàn toàn nghe tiếng phân biệt vị, vẫn như cũ ngăn cản bốn mũi tên, mặt khác một mũi tên trực tiếp bắn thủng cánh tay trái của nàng.

"Đổi độc tiễn, bắn chết nàng, bắn chết nàng. . ." Franky hét lớn, hắn là không dám xông lên phía trước.

Cái này Dibos quá tà tính, quá mạnh, một khi tới gần rất có thể bị nàng miểu sát. Bất quá nàng đứng không dậy nổi, cũng đi không được, vẫn như cũ cùng giết Bái Đình Bá tước đồng dạng, trực tiếp loạn tiễn bắn chết là được.

Sau đó mấy người lại một lần nữa xoắn lên nỏ dây cung, dựng vào độc tiễn, chuẩn bị xuống một vòng xạ kích.

Dibos Công tước nội tâm tuyệt vọng, cánh tay trái của nàng bị bắn thủng, rốt cuộc đón đỡ không. Cái này vòng thứ hai tên nỏ, hay là còn có thể đón đỡ hơn phân nửa, nhưng mà vòng thứ ba tuyệt đối ngăn không được, nhất định phải chết.

Hỗn đản Thẩm Lãng, cặn bã Thẩm Lãng, hèn hạ vô sỉ Thẩm Lãng, ngươi chơi nện.

Ta Dibos lập tức sẽ chết, Doyle. Russo lập tức liền muốn thượng vị, ngu xuẩn hắn vì mình chính nghĩa tính, nhất định không chút nào dừng phát động cùng ngươi Thẩm Lãng chiến tranh, cho đến lúc đó Bích Kim thành ngươi không chiếm được, ngươi Amazon quân đoàn coi như thắng cũng tổn thất nặng nề.

Ta Dibos nhất định sẽ không như thế uất ức bị một đám phản đồ giết chết, đồng quy vu tận, đồng quy vu tận.

Dibos để tay trên giường một cái trên cơ quan, chỉ cần nàng nhấn một cái xuống, mấy vạn cân hắc hỏa dược liền sẽ bạo tạc. Trực tiếp đem nhà này phòng ở, còn có bên trong tất cả mọi người nổ thịt nát xương tan, bao quát hắn Dibos, còn có tất cả phản nghịch.

Thẩm Lãng, ngươi cái này người phương Đông cặn bã, ngươi chơi nện. Ta chết, đời sau lại đến cùng ngươi không chết không ngớt.

Đồng quy vu tận đi!

Dibos Công tước bỗng nhiên đè xuống trên giường cơ quan, dẫn bạo mấy vạn cân hỏa / thuốc.

Nhưng mà, nàng đè xuống cơ quan về sau, không có phản ứng chút nào, hỏa / thuốc cũng không có bạo tạc.

"futuere!" Dibos Công tước mắng một tiếng. (tiếng Latinh fuck)

Phản nghịch Franky đám người tên nỏ đã chuẩn bị kỹ càng, nhắm chuẩn Dibos Công tước, chuẩn bị vòng thứ hai xạ kích.

Franky trên mặt lộ ra một trận tà ác cười, đem cung nỏ nhắm chuẩn Dibos dưới phần bụng. Cái này tuyệt mỹ vô luân nữ đại công tước ai cũng muốn bên trên, nhưng mà nằm mơ cũng không có khả năng, vậy liền dùng tên nỏ bắn thủng nàng đi, ha ha ha!

Dibos Bá tước nhắm mắt lại, yên tĩnh chờ chết.

"Bắn giết. . ." Doyle. Russo Bá tước ra lệnh một tiếng.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Năm mũi tên hướng về Dibos thân thể mềm mại cuồng xạ mà đi.

Tử vong đến, Tử thần đến, Dibos có chút hối hận, vì sao trước đó không có tự sát, nàng vẫn là quá mức ham sống, đến mức không có chút nào tôn nghiêm chết đi.

Nhưng mà, bỗng nhiên một trận gió động.

"Phanh phanh phanh phanh. . ." Năm mũi tên, trực tiếp bắn tại vài lần trên tấm chắn, mấy thân ảnh theo nóc nhà xuyên thủng mà vào.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ." Theo trên nóc nhà rơi xuống Amazon cao thủ càng ngày càng nhiều, cuối cùng ròng rã mấy chục người, đem Doyle. Russo Công tước vây quanh, mỗi người cũng bao vây đến cực kỳ chặt chẽ, một tấc da thịt cũng không có lộ ra.

"Doyle. Russo, Franky. Tiêu các ngươi những thứ này phản nghịch đã bị vây quanh, Thẩm Lãng đại nhân làm nữ Công tước trượng phu, Bích Kim thành chung chủ, chính thức hạ lệnh các ngươi bỏ vũ khí xuống đầu hàng!" Dora công chúa cố nén khó chịu nói.

Mà lúc này, Dibos Công tước rốt cục nhịn không được, trực tiếp bất tỉnh đi.

Hôn mê trước đó, nàng lại mắng một câu: "cunnus!"

Những lời này là mắng Thẩm Lãng, nàng thực sự không thể nhịn được nữa, người này thực sự là quá tiện.

. . .

Không biết qua bao lâu, Dibos Công tước yếu ớt tỉnh lại, lần này nàng thật là cảm thấy mình theo địa ngục biên giới chạy một vòng trở lại, thậm chí tử thần hắc ám dây treo cổ tại mọi thời khắc dây dưa nàng.

Thẩm Lãng cũng thật sự là hoa sức chín trâu hai hổ mới đưa nàng cứu lại, không nghĩ tới con virus này tại người phương Tây trong cơ thể càng thêm hung mãnh, quá trình mắc bệnh so trong tưởng tượng chuyển biến xấu đến càng nhanh, kém một chút vị này cường đại mà tuyệt mỹ Dibos Công tước liền muốn hương tiêu ngọc vẫn.

Nhưng mà penicilin đúng là thần hiệu, cơ hồ vừa mới tiêm vào không đến một cái giờ liền có rõ ràng tác dụng, vẻn vẹn ba giờ liền hạ sốt.

Loại này đáng sợ cái chết đen tới cũng nhanh, đi đến cũng rất nhanh, may mắn còn không có dẫn phát ung thư máu, nếu không Thẩm Lãng liền phiền phức, thật cứu vừa phải trở về. Bất quá Dibos muốn triệt để khỏi hẳn lời nói, chỉ sợ còn muốn một đoạn thời gian.

Dibos vẫn như cũ cực kỳ suy yếu, mở to mắt lần đầu tiên nhìn thấy liền là Thẩm Lãng, mà lại là toàn thân cũng bao vây đến cực kỳ chặt chẽ Thẩm Lãng.

"Tiện nhân, tên điên, ngươi cái này từ đầu đến đuôi tên điên." Dibos Công tước mắng.

Thẩm Lãng nói: "Chửi giỏi lắm, chửi giỏi lắm, bất quá trước đánh răng tắm rửa, không cần hủy ngươi tại trong lòng ta mỹ nhân tuyệt sắc hình tượng."

Sau đó, Thẩm Lãng trực tiếp đem bàn chải đánh răng đâm vào bên trong cái miệng nhỏ của nàng cho nàng đánh răng. Tiếp lấy lột sạch quần áo của nàng, đưa nàng để vào thùng tắm bên trong, rửa sạch nàng mỗi một tấc thân thể.

Dibos nói: "Thẩm Lãng đại nhân, ta hiện tại cứ việc suy yếu vô cùng, nhưng mà muốn giết ngươi vẫn như cũ dễ như trở bàn tay."

"Tha mạng, công tước đại nhân." Thẩm Lãng nói, sau đó đưa nàng đặt lên giường, lại đem dược cao cẩn thận từng li từng tí bôi lên tại cái mông của nàng trên vết thương.

Một lát sau, bên ngoài truyền đến trung niên thái giám Taren thanh âm.

"Công tước đại nhân, ngài muốn nhân sâm canh gà cháo đã nấu xong, ta đặt ở bên ngoài."

Thẩm Lãng đi ra ngoài, Taren xa xa khoảng cách mười mấy mét đứng, vẫn như cũ mập như màu mỡ, nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, hắn vô cùng nịnh hót khom người nói: "Công tước đại nhân, dù là ngài toàn thân bao phủ tại đặc thù áo da bên trong, cũng lộ ra như thế anh tuấn bất phàm, ta nghĩ tại phương đông thế giới ngài anh tuấn cũng là thiên hạ vô song sao? Ta thậm chí không cách nào tưởng tượng đến tột cùng cần gì dạng phụ mẫu, mới có thể sinh ra ngài dạng này mỹ nam tử."

Trước đó thái giám Taren tại Thẩm Lãng trước mặt là bực nào kiêu căng, hoàn toàn không nhìn thẳng xem, mà lại luôn mồm phương đông thằng hề, hiện tại cái này mông ngựa đập đến không có chút nào liêm sỉ.

"Không sai, có tiền đồ, ngươi cái này bộ dáng vô sỉ, có ta mấy phần thần vận." Thẩm Lãng nói: "Taren, ta xem trọng ngươi nha."

"Vinh hạnh của ta, vĩ đại Công tước các hạ, vĩ đại người phương Đông hoàng, vĩ đại thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử." Thái giám Taren khom lưng đến ác hơn, cơ hồ muốn đem thân thể gãy đôi.

Thẩm Lãng bưng nhân sâm canh gà cháo đi vào phòng bên trong, từng ngụm đút Dibos ăn hết.

"Lão sư của ta, hắn. . . Hắn thế nào?" Dibos khẩn trương nói.

Thẩm Lãng nói: "Bái Đình bị con rể Franky hạ độc, mà lại trên thân bên trong mười mấy tiễn, chúng ta người cứ việc kịp thời cứu hắn. Ta trước cho hắn rửa ruột, sau đó tiến hành ba lần giải phẫu, nhưng mà đến nay còn không có thoát ly tử thần ma trảo, hết thảy phó thác cho trời, hết thảy nhìn hắn sinh mệnh ý chí."

Vì cứu Bái Đình Bá tước, cơ hồ đem Thẩm Lãng penicilin dùng xong một nửa, hắn thực sự là bị thương quá nặng, lưu không biết bao nhiêu máu. Bất quá cũng may mắn lưu rất nhiều máu, khiến cho độc dược hiệu quả yếu một ít.

"Những cái kia phản nghịch đâu?" Dibos Công tước hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Mấy ngàn người cũng bị giết sạch, còn lại mấy trăm thủ lĩnh toàn bộ bị bắt , chờ đợi lấy ngươi xử trí."

Dibos cắn răng nói: "Thủ hạ của ngươi có sẽ lăng trì đao phủ sao? Ta muốn đem Franky. Tiêu sống sờ sờ lăng trì xử tử. Ta muốn đem Doyle. Russo ngũ xa phanh thây."

Thẩm Lãng cười nói: "Ý chí của ngài."

Dibos nói: "Quân đội của ngươi chiếm lĩnh Bích Kim thành? Ngươi đã được như nguyện, Thẩm Lãng đại nhân."

Thẩm Lãng nói: "Brooke, ngươi ta phu thê một thể, cần gì phải như vậy khách khí đâu? Ngươi liền là ta. . ."

"Ngươi, vẫn là ngươi." Dibos Công tước nói.

Thẩm Lãng nói: "Brooke, nếu ngươi thân thể đã nhanh muốn khỏi hẳn, vậy ta liền cáo từ."

Dibos nói: "Ngươi muốn đi? Ngươi vừa mới cầm xuống Bích Kim thành muốn đi? Ngươi muốn đi đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Tỷ tỷ của ta đến, tại Mộc Lan thành chờ ta."

Dibos nói: "Tỷ tỷ ngươi, theo phương đông thế giới tới sao? Ngươi tại phương đông thế giới hẳn không có tỷ tỷ a."

Thẩm Lãng cười nói: "Không, nàng là ta cùng cha khác mẹ tỷ tỷ. Nếu như ta không có đoán sai, nàng hẳn là Helen Nữ hoàng dòng chính truyền nhân, toàn bộ đế quốc phương nam không thể tranh cãi chủ nhân, Helen công chúa."

Lời này một màn, Dibos Công tước lập tức ngốc, Helen công chúa vậy mà là Thẩm Lãng tỷ tỷ, cứ như vậy ý vị như thế nào?

Trọn vẹn một hồi lâu, Dibos nói: "Vậy, vậy ngươi tại trước khi đi, không có ý định thực hiện lời hứa, làm lớn bụng của ta sao?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 442: : Đại Công Cáo Thành! Tỷ Đệ Gặp Nhau!

"Hiện tại?" Thẩm Lãng lắc lắc đầu nói: "Brooke, ngươi mỹ lệ phi thường, dù là hiện tại cũng là như thế, bất quá ta thật hạ không miệng. Bởi vì bệnh của ngươi còn không có triệt để khỏi hẳn, phát sinh loại quan hệ đó lời nói có lẽ là sẽ truyền nhiễm."

"Mặt khác, ngươi trên mông lạc ấn còn không có hoàn toàn tốt, còn có một số sưng đỏ, thực sự có chút tổn thương sự hăng hái của ta!"

Lời này một màn, Dibos nắm đấm bỗng nhiên một nắm, phát ra răng rắc thanh âm, liền kém một chút quyền của nàng trực tiếp liền muốn đem Thẩm Lãng đầu nện nát.

"Hô hô hô. . ." Nàng cố gắng thở dốc, miễn cho bị mình ngạt chết, nhưng dù sao còn chưa có khỏi hẳn, lại phát ra một trận ho sặc sụa.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian đập nàng lưng trắng, trách cứ: "Làm gì tức giận như vậy? Con người của ta nói liền là thẳng như vậy a, ghét nhất quanh co lòng vòng."

Dibos Công tước không nói một lời, uống xong tất cả nhân sâm thịt gà cháo, sau đó lẳng lặng đánh răng, lại dùng hoa hồng tinh dầu nước súc miệng.

Cố gắng từ trên giường xuống, tìm tới một sợi tơ lụa áo ngủ phủ thêm, lại một lần nữa nằm nghiêng xuống, để tránh áp đảo vết thương, hơi hơi do dự sau lại đem dưới áo ngủ bày vén lên, nhường vết thương ở bên ngoài thông khí. Bất quá cứ như vậy, Thẩm Lãng hô hấp lại có chút thô trọng.

"Thẩm Lãng, ta là một người thông minh." Dibos Công tước nói: "Ngươi phía trên ta in dấu xuống Thẩm Lãng nô bốn chữ, trừ phi ta đưa nó móc xuống, nếu không ta vĩnh viễn không có khả năng trở thành Sauron đại đế ngoại thất, thậm chí ta cũng vô pháp gả cho bất kỳ một cái nào cao quý người. Đương nhiên ta coi như đem bốn chữ này móc xuống, ta cũng không gả ra được."

"Đúng vậy a, cái kia bốn chữ tại, còn có thể coi như hình xăm, lộ ra càng gợi cảm mê người. Nhưng nếu như móc xuống, vậy liền khó coi." Thẩm Lãng phi thường tán đồng gật đầu.

Lập tức Dibos lại muốn một quyền đem hắn đập chết, đây là ai cho ta in dấu lên? Bất quá nàng cũng đem Thẩm Lãng hiến tế thiêu chết, đại gia thế hoà.

"Tại ngươi bức bách xuống, ta đã chúng bạn xa lánh, tiếp xuống ta sẽ giết chết tất cả phản nghịch, càng thêm sẽ đứng tại tất cả phong thần mặt đối lập." Dibos nói: "Kể từ đó, ta có thể dựa vào cũng chỉ có ngươi. Các ngươi phương đông có một câu gọi là, thất chi những năm cuối đời, thu đông ngung. Ta đã mất đi những năm cuối đời, cũng không còn có thể mất đi ngươi cái này đông ngung."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi phi thường có văn hóa, công tước đại nhân."

Dibos Công tước nói: "Ngươi thủ đoạn phi thường lợi hại, trước tiên đem ta bức bách đến tuyệt cảnh, lại kéo ta một cái. Cứ như vậy ta tất cả hận ý cũng chuyển dời đến những cái kia phản nghịch trên thân, đối ngươi hận ý ngược lại giảm bớt."

Thẩm Lãng nói: "Cùng ta thích hận dây dưa nữ nhân rất nhiều."

Dibos Công tước không để ý đến Thẩm Lãng khoe khoang, mà là tiếp tục nói: "Tiếp xuống, ta tất cả phong thần đều sẽ cô lập ta. Thậm chí toàn bộ Tây Luân đế quốc đô sẽ đem ta coi là sỉ nhục, bởi vì ta gả cho một cái người phương Đông."

"Nhưng mà. . ." Thẩm Lãng trợ giúp nàng nói ra hai chữ này.

Dibos Công tước nói: "Nhưng mà, lại dùng các ngươi người phương Đông lại nói, sơn cùng thủy tận nghi không đường, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn."

"Ba ba ba. . ." Thẩm Lãng nói: "Brooke, ngươi thật là làm cho ta lau mắt mà nhìn, ngươi đối phương đông văn tự tạo nghệ xác thực đến, liền câu nói này đều biết."

Dibos Công tước tiếp tục nói: "Không nghĩ tới ngươi vậy mà là Helen công chúa đệ đệ, nàng sẽ thừa nhận thân phận của ngươi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, ta thế nhưng là nàng duy nhất đệ đệ."

"Như thế, giữa chúng ta hôn lễ liền môn đăng hộ đối." Dibos Công tước nói: "Phương bắc các quý tộc mặc dù đem Helen Nữ hoàng xưng là phản nghịch Nữ hoàng, nhưng mà không ai phủ nhận nàng chính đáng tính, Tây Luân vương triều sách sử, tất cả gia tộc sách sử, cũng tuyệt đối thừa nhận Helen Nữ hoàng chính thống, đồng thời đối với nàng tại vị lịch sử ghi lại việc quan trọng. Mặc dù ta Russo gia tộc đất phong tại phía nam, nhưng ta là điển hình phương bắc quý tộc, ta đối Helen Nữ hoàng không có bất kỳ cái gì hảo cảm, thậm chí đối với hắn bao dung chính sách phi thường bài xích. Nhưng mà đối với cao đẳng quý tộc tới nói, lợi ích trên hết, mình yêu ghét không có chút nào quan trọng."

Thẩm Lãng nói: "Nhìn ra, làm Ma Nữ đế quốc quét ngang toàn bộ phương nam thời điểm, mặt ngoài hiệu trung Medusa, vụng trộm tập kết đại quân chuẩn bị thu phục phương nam, đây đều là ngươi hành động. Ngươi người huynh trưởng kia quỳ sát tại Ma Nữ đế quốc dưới trướng, thực ra âm thầm cũng là chủ ý của ngươi, nhưng ngươi sau đó vẫn là giết hắn."

"Ngươi đây là tại trách cứ ta sao? Thẩm Lãng các hạ?" Dibos Công tước nói: "Ngươi đây là tại trách cứ ta không có chút nào nhân tính sao?"

"Vốn là." Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà hiện tại ta phát hiện ngươi đối thái giám Taren không sai, đối Bái Đình đại sư cũng không tệ, là quan tâm phát ra từ nội tâm."

Dibos Công tước nói: "Huynh trưởng ta là một kẻ cặn bã, một cái từ đầu đến đuôi ác ôn. A có lỗi Thẩm Lãng các hạ, ta không phải đang mắng ngươi, cứ việc ngươi cũng là một kẻ cặn bã cùng ác ôn, nhưng hắn là một cái hạ lưu cặn bã ác ôn. A không, ngươi cũng thế. Có lỗi ta từ nghèo. . ."

Thẩm Lãng cải chính: "Hắn là một cái buồn nôn cặn bã ác ôn, mà ta là một cái tràn ngập mị lực cặn bã ác ôn."

Dibos Công tước trầm mặc một lát, sau đó gật đầu nói: "Mặc dù câu nói này bản thân liền có chút buồn nôn, nhưng trên thực tế xác thực như thế."

Thẩm Lãng nói: "Trở lại chuyện chính, ta thừa nhận ngươi không phải không có chút nào nhân tính người."

Dibos nói: "Chúng ta nói về Helen Nữ hoàng, mặc dù nàng tại phương bắc thanh danh không tốt, mà lại tại trên sử sách thanh danh cũng không tốt, hơn nữa còn là dẫn đến Tây Luân thứ hai đế quốc tan rã kẻ cầm đầu. Nhưng nàng nhưng thật ra là một cái vĩ đại Nữ hoàng, nàng chiến tích nổi bật, bởi vì nàng tại vị khiến cho Tây Luân vương triều phương nam đạt được to lớn phát triển. Mặc dù nàng dẫn đến Tây Luân thứ hai đế quốc diệt vong, nhưng mà

Tây Luân vương triều lại càng thêm cường đại, không biết ngươi là có hay không có thể lý giải trong này logic quan hệ."

Thẩm Lãng đương nhiên hiểu, cái này tương đương với Tùy Đường quan hệ, mặc dù đây là hai cái triều đại, nhưng mà trình độ nào đó hai cái này triều đại lại là nhất mạch tương thừa.

Tùy Dương đế Dương Quảng vì đối kháng phương bắc danh môn gia tộc quyền thế, đại lực khai phát phương nam, cực khổ mệnh tổn thương tài mở Đại Vận Hà, đồng thời đem Cao Ly chiến trường xem như phương bắc danh môn nơi máu chảy. Kết quả hắn chơi đến quá mức, khiến cho Tùy triều diệt vong.

Nhưng mà Dương Quảng chính trị di sản lại bị Lý thị Đường triều kế thừa, Lý Thế Dân, Lý Trị mấy người Hoàng đế thượng vị đời sau, tiếp tục đánh Cao Ly, tiếp tục mở phát phương nam, tiếp tục chèn ép thậm chí tiêu diệt phương bắc danh môn sĩ tộc. Vì lẽ đó không có Tùy triều cơ sở, liền không có Lý Đường nhanh như vậy quật khởi cường thịnh.

Tây Luân vương triều hơi có khác biệt, thứ hai đế quốc tan rã là bởi vì nam bắc giằng co, mà lại không có người thích hợp kế thừa hoàng vị, khiến cho toàn bộ vương triều lâm vào chia năm xẻ bảy bên trong, nhưng quốc lực vẫn là vô cùng cường thịnh.

Mà lại Tây Luân gia tộc tại vị quá lâu, cuối cùng mấy đời Hoàng đế cũng không có hại nước hại dân, vì lẽ đó vẫn như cũ lòng người chỗ hướng. Toàn bộ vương triều có được cường đại lực hướng tâm, thứ hai đế quốc tan rã đời sau, nhưng không có lâm vào nội chiến đại quy mô.

"Toàn bộ Tây Luân vương triều, mặc kệ những quý tộc này lại căm thù Helen Nữ hoàng, nhưng bất kỳ người cũng không thể phủ nhận Helen công chúa huyết thống, nếu như hắn trở về, tại hoàng vị quyền kế thừa bên trên tuyệt đối có thể xếp vào trước bốn. Mà lại toàn bộ phương nam đại bộ phận thành bang cùng hành tỉnh đều sẽ duy trì nàng, nhất là chiếm cứ tổng nhân khẩu tám thành Duy Đạt tộc người, bọn hắn sẽ nghiêng tất cả duy trì Helen công chúa."

"Sauron đại đế kế thừa hoàng vị đời sau, vì trấn an phương nam, nhất định sẽ sắc phong Helen công chúa vì đế quốc chấp chính thân vương, dưới một người trên vạn người, thậm chí sẽ trở thành phó hoàng."

Người phương Tây liền là sẽ chơi a, còn có phó hoàng. Liền như là năm đó đế quốc Anh, bởi vì Ấn Độ thuộc địa lợi ích quá lớn, vì lẽ đó Ấn Độ tổng đốc cũng xưng là phó vương. Còn có Bồ Đào Nha thuộc địa Brazil lợi ích quá lớn, vì lẽ đó Bồ Đào Nha quốc vương cũng đem Brazil tổng đốc sắc phong làm phó vương.

Thẩm Lãng nghe đến đó, không khỏi cười một tiếng, nội tâm của hắn kế hoạch cũng không thấy là như thế.

Sauron nói qua, Medusa hoặc là chết, hoặc là quỳ xuống phục tùng, trở thành hắn hoàng hậu.

Liền đơn thuần một điểm, Sauron trong lòng hắn liền là địch nhân. Mà lại hắn cùng Bạch Kinh quan hệ như thế mật thiết, mà Bạch Kinh quá quỷ dị cường đại, tại hủy diệt Amazon quốc gia một chuyện bên trên đóng vai lấy không thể cho ai biết nhân vật.

Lại nói cái này Tây Luân vương triều Hoàng đế, chẳng lẽ Helen lại không làm được sao?

"Sauron dung hạ được Helen sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Dibos Công tước nói: "Ngươi tuyệt đối không nên xem thường Sauron bệ hạ ý chí, hắn thật là một đời nhân kiệt, hắn có phi thường cao chí hướng, tuyệt đối không chỉ là muốn đăng cơ làm hoàng. Thẩm Lãng các hạ ngươi bây giờ là biểu tình gì, không nguyện ý ta tán dương nam nhân khác sao?"

"Ngươi cứ nói đi?" Thẩm Lãng nói.

Dibos Công tước nói: "Nhưng đây là lời nói thật."

"Nói mò gì lời nói thật?" Thẩm Lãng nói: "Không cho nói."

"Được, không nói." Dibos nói: "Nhưng tóm lại Helen công chúa trời sinh quý tộc, ngươi làm đệ đệ của hắn, mặc dù trên thân không có Helen Nữ hoàng huyết thống, nhưng dù là làm Helen công chúa đệ đệ, ngươi cũng nhất định sẽ được sắc phong làm đế quốc Công tước, cho nên hai chúng ta người là chân chính môn đăng hộ đối."

"Cứ như vậy, ta gả cho ngươi liền không còn là Tây Luân vương triều bê bối, ta phong thần bọn họ cũng đều có thể đủ tiếp chịu ngươi tồn tại."

Thẩm Lãng ngạc nhiên nói: "Như vậy, ngươi muốn nói điều gì?"

Dibos Công tước nói: "Ta muốn đi theo ngươi cùng đi yết kiến Helen công chúa, tương lai đế quốc phó hoàng, sau đó chúng ta cùng đi Tây Luân đế đô, tiến một bước gia tốc Tây Luân thứ ba đế quốc thành lập."

Thẩm Lãng nhếch miệng nhìn qua Dibos Công tước, vị này thật đúng là một cái chính trị sinh vật a , bất kỳ cái gì sự tình nàng phản ứng đầu tiên liền là lợi ích chính trị.

"Cứ như vậy, thậm chí ta Nam Cảnh thủ hộ vẫn như cũ có thể bảo trụ." Dibos Công tước chân thành nói.

Thẩm Lãng ngốc một hồi lâu, vẫn như cũ im lặng.

"Làm sao? Ta loại ý nghĩ này chẳng lẽ không bình thường sao? Ngươi tại phương đông thế giới cũng có thể là một cái quý tộc, ngươi có lẽ lý giải ta ý nghĩ." Dibos Công tước nói: "Đúng, ngươi tại phương đông thế giới hẳn là quý tộc a?"

Thẩm Lãng nói: "Ta ngoại hiệu chẳng lẽ ngươi không có nghe nói sao? Tương lai Nhân Hoàng, ta Mộc Lan thành được xưng là Hoàng Hậu thành."

Dibos Công tước im lặng nói: "Chính thức bởi vì ngươi cái này một loại trò đùa người phương Đông hoàng, nhường ta cực kỳ hoài nghi ngươi có phải hay không quý tộc. Taren thậm chí hoài nghi tại phương đông thế giới có phải là mỗi một cái thị trấn cũng có một cái Hoàng đế, có phải là có một vạn người liền có thể xưng đế."

Ách? Được rồi, ta thừa nhận loại tình huống này là có, giải phóng đời sau còn xuất hiện mười mấy cái khe suối Hoàng đế đâu.

Thẩm Lãng nói: "Helen công chúa có phụ thân là một cái người phương Đông, hắn cũng là phụ thân của ta, vậy ngươi biết cái này người phương Đông là ai chăng?"

"Không biết." Dibos Công tước nói: "Tất cả mọi người biết Helen công chúa có phụ thân là người phương Đông, nhưng không có quan hệ hắn là ai. Helen Nữ hoàng hậu đại cũng cực kỳ phản nghịch, mà lại bao dung tâm cũng rất mạnh, cùng dị tộc phát sinh quan hệ thế nào cũng rất bình thường. A có lỗi, ta câu nói này khả năng tổn thương đến ngươi chủng tộc tình cảm."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đối phương đông thế giới lịch sử hiểu sao?"

Dibos Công tước nói: "Có nhất định hiểu."

Thẩm Lãng nói: "Phụ thân của chúng ta tên gọi Khương Ly!"

Sau đó Dibos Công tước ngốc, không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng.

Thậm chí nàng từ trên giường lại một lần nữa xuống, từ trên xuống dưới xem Thẩm Lãng một hồi lâu, nhắm mắt lại bắt đầu suy nghĩ, nhưng mà lại một lần nữa mở to mắt, vẫn là không thể tưởng tượng nổi.

"Ngươi không giống như là nói láo người, nhưng. . . Nhưng Khương Ly bệ hạ hậu đại, không phải là giống Sauron đại đế như thế sao?" Dibos Công tước nói: "Ngươi như thế lòng dạ hẹp hòi, như thế tay trói gà không chặt, cái gì ngoan độc, vô sỉ như vậy, làm sao có thể là Khương Ly bệ hạ nhi tử?"

"A, thật xin lỗi, Thẩm Lãng các hạ, con người của ta nói tương đối thẳng." Dibos nói, câu nói này giống như có chút quen tai, giống như vừa mới có người nói qua, thật sự là tháng sáu nợ, còn phải nhanh.

Thẩm Lãng nhún nhún vai, dù sao hắn đã thành thói quen. Đặt ở trước đó hắn khả năng sẽ còn nói, ngươi cho rằng ta muốn trở thành Khương Ly chi tử a, nếu như không có cái thân phận này ta không biết sảng khoái hơn đâu, tại Việt Quốc có thể lẫn vào phong sinh thủy khởi, thậm chí tại Đại Viêm đế quốc đều có thể lãng đến bay lên, nhưng mà hiện tại liền câu nói này đều chẳng muốn nói.

Bất quá, nghe Dibos một hơi này, đối Khương Ly cũng có nghe thấy.

"Ngươi cũng biết Khương Ly?" Thẩm Lãng nói.

Dibos đi thẳng tới giá sách trước mặt, lấy xuống một quyển sách, Thẩm Lãng xem xét « Đông Ly truyện », hơn nữa còn là tiếng Latin chữ bản.

Sau đó lại lấy xuống một bản, ôi, liền « Đông Ly chuyện tình yêu » cũng có, mà lại cũng là tiếng Latin chữ bản, cái này văn hóa chuyển vận làm không tệ a.

"Cái này hai bản sách tại Tây Luân vương triều rất đỏ sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Dibos Công tước nói: "Bất kỳ một cái nào quý tộc cũng đọc qua, mà lại không chỉ một lần. Khương Ly bệ hạ mặc dù thất bại, mà lại chết bất đắc kỳ tử mà chết, nhưng mà hắn công tích vĩ đại vì hắn tranh thủ một cái vinh dự."

"Cái gì?" Thẩm Lãng hỏi.

"Người phương Đông hoàng tư cách." Dibos Công tước nói: "Tất cả chúng ta đều cho rằng, nếu như không phải hắn bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử, hiện tại người phương Đông hoàng là Khương Ly, mà không phải vị kia Cơ bệ hạ. Mà một khi Khương Ly bệ hạ quân lâm thiên hạ, kia là một cái. . ."

Dibos vắt hết óc, nghĩ không ra một cái thích hợp từ ngữ.

"Đến vị cực kỳ chính." Thẩm Lãng nói.

"Đúng, là một cái đến vị cực kỳ chính Hoàng đế." Dibos Công tước nói: "Mà lại toàn bộ Tây Luân vương triều quý tộc đều cho rằng, một khi Khương Ly bệ hạ quân lâm phương đông, vậy nhất định sẽ không triệt để đoạn tuyệt cùng phương tây thế giới vãng lai, đông tây phương tương lai có lẽ sẽ có chiến tranh, nhưng mà tại đã biết mấy trăm năm thời gian bên trong, nhất định là hợp tác lỗi nặng tại khác nhau."

Như thế thật, triệt để bế quan toả cảng chính là Cơ bệ hạ, Khương bệ hạ là ý chí thế giới.

Nhưng Thẩm Lãng không nghĩ tới, tại Tây Luân vương triều cao cấp quý tộc trong lòng, Khương Ly bệ hạ cũng có cao như vậy danh dự.

"Trên thực tế, Đại Càn đế quốc đã từng điều động qua sứ thần đoàn đội tới qua Tây Luân vương triều, chỉ bất quá lúc ấy chúng ta thứ hai đế quốc đã tan rã." Dibos Công tước nói: "Vậy ngươi chạy trốn tới phương tây thế giới tới là bởi vì. . ."

"Bị Đại Viêm đế quốc truy sát." Thẩm Lãng nói: "Bỏ trốn mất dạng."

Tiếp lấy Thẩm Lãng nói: "Ta bị toàn bộ phương đông thế giới truy sát, ngươi còn dám gả cho ta sao?"

Dibos Công tước nói: "Đại Viêm về Đại Viêm, Tây Luân về Tây Luân, Đại Viêm đế quốc cho dù cường đại hơn nữa, cũng không quản được Tây Luân vương triều."

Đón lấy, Dibos Công tước nói: "Cái kia lúc ấy ta và ngươi thành hôn thời điểm, ngươi vì sao không nói rõ thân phận của ngươi, nếu như như vậy, ta không có khả năng đưa ngươi hiến tế, ta lại điên cuồng cũng sẽ không hiến tế một vị Nhân Hoàng đời sau. Thiên thần a, Nhân Hoàng đời sau, chúng ta toàn bộ Tây Luân vương triều cũng không có mấy cái Nhân Hoàng đời sau, ta Russo gia tộc cố gắng phấn đấu mấy trăm năm thời gian, cũng vô pháp tăng lên huyết thống của mình, ta thậm chí cần dùng ám muội thủ đoạn mới có thể để cho nhi tử ta trở thành Vương tước. Bây giờ lại không hiểu thấu thành công, chúng ta hài tử vừa sinh ra liền là Vương tước? Đúng, các ngươi phương đông thế giới không có dị quốc phong vương truyền thống, một điểm này tại ngươi nơi này muốn cải biến, ngươi có lẽ giống chúng ta Tây Luân vương triều học tập."

Dibos vậy mà lâm vào không hiểu hưng phấn cùng xao động bên trong, Thẩm Lãng thực sự không thể nào hiểu được loại này hưng phấn, người cũng không phải chó, vì sao muốn để ý như vậy huyết thống đâu? Liền xem như chó cũng không cần để ý a, chó vườn Trung Hoa liền cực kỳ đáng yêu a.

"Ta lúc ấy nói, chẳng lẽ ngươi có tin hay không?" Thẩm Lãng hỏi.

Dibos kinh ngạc nói: "Trên thực tế, ta hiện tại cũng không thể tin được. Nhân Hoàng chi tử, sẽ như vậy cunnus sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi cũng có thể như thế bitch, ta vì sao không thể như thế cunnus?"

"Bitch? Có ý tứ gì?" Dibos hỏi.

Thẩm Lãng nói: "bicche." (12 thế kỷ cổ tiếng Anh)

Dibos vẫn là nghe không hiểu, bởi vì thế giới này tiếng Anh còn chưa có xuất hiện. Thẩm Lãng lúc đầu muốn dùng Agnus, nhưng là vẫn không chuẩn xác, vận vị không đủ.

Trọn vẹn một hồi lâu, Dibos mới từ trong hưng phấn lạnh đi, sau đó nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Ngươi bây giờ làm hết thảy, cũng không phải là muốn tại phương tây thế giới đặt chân, mà là muốn giết trở lại phương đông thế giới đi? Đoạt lại ngươi hoàng vị?"

"Không, ta đối hoàng vị không có hứng thú." Thẩm Lãng nói: "Ta chỉ nghĩ báo thù rửa hận, đem ta tất cả cừu nhân toàn bộ giết sạch, thiên hạ không thù."

"Cái kia. . . Hay là càng tốt hơn." Dibos nói: "Làm ta mang thai đời sau, ngươi liền có thể rời đi. Nếu ngươi thành công, vậy ta nhi tử liền là đông phương Vương triều thân vương, coi như ngươi thua, ta cũng không có cái gì tổn thất."

Thẩm Lãng nói: "Ta vận chuyển, ngươi liền mất đi trượng phu, cái này không tính tổn thất?"

"Được rồi, vậy coi như là một điểm tổn thất." Dibos Công tước chân thành nói: "Nhưng mà xin ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ trung thành với ngươi, thực hiện một cái thê tử có lẽ có trinh tiết."

Điểm ấy Thẩm Lãng tuyệt đối tin tưởng, bởi vì cái này nữ nhân bảy tám năm không có nam nữ sinh hoạt, nàng căn bản liền đối với phương diện này không có hứng thú, nàng liền là một cái quyền lực sinh vật.

"Huống hồ, ta tìm không thấy một cái khác huyết thống càng thêm cao quý nam nhân." Dibos Công tước nói: "Mà lại cứ như vậy, ngươi theo ta giấu trong kim khố lấy đi hoàng kim, ta cũng có thể tìm tới lý do bản thân an ủi. Coi như làm là ta đầu tư một cái Đông Phương Đế Quốc, vì tương lai của ta nhi tử tiến hành đầu tư."

"Gặp lại!" Thẩm Lãng nói.

"Chờ một chút." Dibos Công tước nói: "Tối thiểu chờ ta khỏi hẳn lại đi được không? Ít nhất chờ ta đem tất cả phản nghịch toàn bộ xử tử."

... . . .

Hắc Quả Phụ Hill, Thẩm Lãng tình nhân.

Nàng rõ ràng gầy rất nhiều, bởi vì nhốt tại thủy lao bên trong thật lâu, lây nhiễm tật bệnh, phổi lây nhiễm tương đối nghiêm trọng, Thẩm Lãng vẫn như cũ dùng penicilin đưa nàng chữa khỏi.

"Thật xin lỗi." Thẩm Lãng nói.

"Không có gì , bất kỳ người nào đều muốn vì chính mình làm sự tình trả giá đắt." Hill cười nói: "Chúc mừng ngươi Thẩm Lãng các hạ, trở thành Bích Kim thành chung chủ, trở thành Dibos Công tước hợp pháp trượng phu."

Thẩm Lãng lập tức không nói chuyện có thể tiếp.

Hắc Quả Phụ Hill nhìn qua Thẩm Lãng thật lâu nói: "Ngươi là một cái phi thường có mị lực nam nhân, hay là ta cả đời này cũng sẽ không gặp lại, mà lại ngươi lưu lại cho ta ấn tượng khó mà phai mờ được, đây là ta cả đời quý giá hồi ức, ta xưng là tình yêu.

Nhưng mà hiện tại ta muốn cho chúng ta quan hệ của hai người vẽ lên một cái dấu chấm tròn, có thể chứ?"

Thẩm Lãng trầm mặc một lát, gật đầu nói: "Có thể, cái kia 25 vạn kim tệ, ta có thể trả lại cho ngươi, đồng thời dựa theo hàng năm hai mươi phần trăm tiền lãi."

"Không, không, không, tình cảm về tình cảm, làm ăn là làm ăn." Hill nói: "Ngươi đồ sứ sinh ý chẳng lẽ có cái khác người cạnh tranh sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không có."

Hill nói: "Cái kia như cũ là ta độc nhất vô nhị sinh ý, ta rất nhanh sẽ phái người tới ngươi ở trên đảo vận chuyển đồ sứ. Ta nỗ lực đầu tư, nhất định phải có lợi nhuận, mà lại tiếp xuống ta nửa đời người đều sẽ làm đồ sứ sinh ý, ta sẽ phú khả địch quốc."

Thẩm Lãng nói: "Kia là nhất định."

Hill nói: "Mặt khác ta phải nói cho ngươi, ta và ngươi kết thúc tình nhân quan hệ, cũng không phải là bởi vì ta không yêu ngươi. Mà là bởi vì ta sợ hãi, trò chơi của ngươi quá mức cao cấp, ta khả năng không chơi nổi, ta chỉ là một cái nho nhỏ thương nhân."

Thẩm Lãng nói: "Ta hiểu."

Hill nói: "Như vậy gặp lại."

"Gặp lại, mỹ lệ Hill." Thẩm Lãng nói.

Hill nói: "Về sau sẽ còn gặp mặt, nhưng hẳn là ta và ngươi thủ hạ tiến hành giao tiếp, thân phận của chúng ta đã không bình đẳng, Công tước các hạ."

Thẩm Lãng nói: "Hết thảy từ ngươi thích, mỹ lệ Hill."

Hill bỗng nhiên nói: "Bằng không, tại kết thúc đoạn này quan hệ trước đó, cuối cùng một lần nữa."

Thẩm Lãng nói: "Phi thường vui lòng, dùng pháo bắt đầu, dùng pháo kết thúc, vẽ lên một cái viên mãn dấu chấm tròn."

Sau đó hai người lại cút cùng một chỗ, lần này Hắc Quả Phụ Hill lộ ra nhất là nhiệt liệt, phảng phất muốn chết đi.

Thẩm Lãng rời đi thời điểm, nàng lẳng lặng nằm ở trên giường yên lặng rơi lệ.

... . . .

Vì cứu vớt Bái Đình Bá tước, Thẩm Lãng thật sự là dốc hết toàn lực, trước làm ba lần giải phẫu, về sau lại xuất hiện hai lần tình hình nguy hiểm, không thể không lại làm hai lần giải phẫu, vị này Bá tước đại nhân ruột bị cắt mất dài hơn ba thước, trong thân thể một chút khí quan bị cắt bỏ bộ phận.

Trên thực tế Thẩm Lãng cũng cảm thấy người này hẳn phải chết không nghi ngờ, dù là có penicilin, cũng không đỡ nổi dạng này nhiều lần động đao a. Dù là dùng hiện đại như thế phát đạt y học thủ đoạn, chịu thương nặng như vậy cũng trên cơ bản hẳn phải chết.

Nhưng mà không nghĩ tới, vị này kiếm đạo đại tông sư vậy mà sống lại, thân thể này thật sự là cường hãn cực hạn a.

Hắn mở to mắt về sau, đầu tiên nhìn thấy là Thẩm Lãng, lập tức lâm vào nghi hoặc: "Ta vì sao không chết? Dạng này cũng không có chết?"

Thẩm Lãng nói: "Ngài thân thể cường hãn, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của ta, ta cũng cho rằng ngài hẳn phải chết."

Nữ nhi của hắn Thiến Thiến vui đến phát khóc, nắm chặt Bái Đình đại nhân tay nói: "Thẩm Lãng đại nhân cứu ngài, từ đầu tới đuôi hắn dùng mấy chục tiếng cứu vớt ngài, dùng vô cùng thần kỳ biện pháp cứu ngài, quả thực giống như thiên thần hạ phàm. Tất cả mọi người cảm thấy ngài hẳn phải chết, liền ta cũng không ngoại lệ. So hoàng kim còn muốn trân quý gấp trăm lần dược vật, hắn trên người ngài dùng rất nhiều rất nhiều."

Bái Đình Bá tước ánh mắt phức tạp nhìn qua Thẩm Lãng, nói: "Ta, cũng không đáng giá."

Thẩm Lãng nói: "Ta đầu tiên là một cái thầy thuốc, tiếp theo ta dù không phải anh hùng, nhưng ta kính nể anh hùng."

Bái Đình Bá tước nói: "Đại công tước đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Bình yên vô sự, sắp khỏi hẳn, nhưng lo lắng lây nhiễm ngài, vì lẽ đó không có tới xem ngài."

Bái Đình Bá tước nói: "Cái kia phản loạn đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Bị tiêu diệt."

Bái Đình Bá tước ánh mắt trở nên càng thêm phức tạp, kể từ đó cái này tòa Bích Kim thành càng thêm rơi vào Thẩm Lãng trong tay, mặc dù hắn là Dibos Công tước trượng phu, nhưng dù sao cũng là một cái người phương Đông.

Lúc này, bên ngoài vang lên Dibos Công tước thanh âm, mặc dù nàng cơ hồ khỏi hẳn, nhưng vẫn như cũ không dám cùng Bái Đình Công tước trực tiếp tiếp xúc, mà lại coi như đi ra ngoài cũng đem mình bao vây quá chặt chẽ, mang trên mặt mặt nạ hoàng kim.

"Lão sư, Thẩm Lãng đại nhân là Helen công chúa đệ đệ cùng cha khác mẹ."

Lời này một màn, Bái Đình Bá tước không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, cả người lâm vào chấn kinh. Toàn bộ phương tây thế giới đều biết, Helen công chúa trên thân có người phương Đông huyết thống, nhưng nàng cùng Thẩm Lãng vậy mà là cùng một cái phụ thân?

"Thiên chân vạn xác." Dibos Công tước nói: "Vì lẽ đó Thẩm Lãng đại nhân cùng hôn lễ của ta, là nhận thiên thần cùng Hỏa Thần che chở, ngài không cần có quá lớn áp lực tâm lý, huống chi trong lòng của ngài là sùng kính Helen nữ hoàng bệ hạ, không phải sao?"

Bái Đình cùng Dibos không giống, Dibos là điển hình phương bắc quý tộc, mà Bái Đình xác thực phương nam quý tộc, hắn từ nội tâm đồng ý Helen Nữ hoàng chủng tộc bao dung chính sách, thậm chí trong cơ thể hắn còn có Duy Đạt tộc huyết thống.

Nếu như là dạng này, cái kia cục diện cũng quá hoàn mỹ. Helen công chúa là đế quốc phương nam chi chủ, Thẩm Lãng là Helen công chúa đệ, vậy hắn cùng Dibos Công tước thật có thể nói là là ông trời tác hợp cho.

Đối với Bái Đình Bá tước mà nói, Dibos là hắn Chủ quân, nhưng Helen Nữ hoàng một mạch là hắn cao hơn lãnh tụ.

"Hướng ngài gửi lời chào, ta đại nhân." Bái Đình Bá tước hướng về Thẩm Lãng nóng bỏng nói.

Thẩm Lãng trong lòng thực ra có chút bất đắc dĩ, thế giới này cũng thật là không công bằng, phương đông thế giới cũng đã là như thế, phương tây thế giới càng thêm như thế, quả thực liền là duy huyết thống luận.

Dù là Thẩm Lãng cùng Helen Nữ hoàng không có bất cứ quan hệ nào, nhưng chỉ cần là Helen công chúa đệ đệ, rất nhiều nan đề liền trực tiếp giải quyết dễ dàng.

Thẩm Lãng nói: "Chúc ngài an khang, ta đại nhân."

... . . .

Thẩm Lãng mặc dù vội vã trở về Mộc Lan thành, nhưng lúc này Bích Kim thành cũng nhất là quan trọng, hắn cần tòa thành thị này hoàng kim, thợ rèn, thợ mộc, xưởng đóng tàu, vì lẽ đó tiếp xuống cái này công khai nghi thức phi thường trọng yếu.

Dibos Công tước muốn công khai chỗ tuyệt tất cả phản nghịch, đem chuyện này vẽ lên một cái viên mãn dấu chấm tròn. Mà Thẩm Lãng phải cùng nàng cùng lúc xuất hiện, mới có thể chứng minh hắn Bích Kim thành chung chủ thân phận.

Bích Kim thành trung tâm trên quảng trường, vượt qua hơn nghìn người chỉnh tề quỳ trên mặt đất.

Tham gia phản loạn mấy ngàn tên võ sĩ đã bị giết, lúc ấy bị tóm phản nghịch chỉ có hơn một trăm người, đời sau không ngừng liên luỵ, trực tiếp lan tràn đến hơn một ngàn người, một điểm này phương đông cùng phương tây là giống nhau.

Hai ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ, hai vạn tên Russo gia tộc võ sĩ giống như cái đinh đồng dạng đứng tại trên quảng trường duy trì trật tự, giữ gìn Russo gia tộc uy nghiêm.

Vượt qua mười vạn dân chúng, quan sát trận này xử quyết đại điển. Mà chủ trì trận này xử quyết nghi thức, chính là đức cao vọng trọng Bái Đình Bá tước.

Đây thật là một cái thiết nhân, thức tỉnh đời sau vẻn vẹn không đến hai ngày, hắn liền toàn bộ áo giáp đi ra ngoài, trong tay cầm hắn chi kia một hai trăm cân siêu cấp đại kiếm, không nhúc nhích tí nào.

Chờ ròng rã hai giờ, tấu nhạc tiếng vang lên.

Sau đó tại năm ngàn tên võ sĩ thủ vệ xuống, một cỗ tám con ngựa kéo động xe ngựa hoa lệ chậm rãi đến.

Mặc áo gấm Thẩm Lãng trước xuống xe ngựa, vươn tay nắm

Dibos Công tước xuống.

Dibos Công tước sinh bệnh đời sau lần thứ nhất tại công chúng trước mặt lộ diện, diễm tuyệt nhân gian, đoạt người tâm phách, thậm chí phảng phất so trước đó càng thêm mỹ lệ, phảng phất một đoàn liệt diễm, thiêu đốt tất cả mọi người con mắt.

"Tạ ơn, ta thân yêu trượng phu." Dibos xuống xe ngựa đời sau, kéo Thẩm Lãng khuỷu tay, tại hắn trên gương mặt hôn một cái.

Hai người rất thân mật, như không có người bên ngoài, Thẩm Lãng thậm chí tại nàng bên tai bên trên xì xào bàn tán, đem Dibos Công tước cười đến nhánh hoa run rẩy. Cái này lại truyền đạt một cái tín hiệu, Dibos Công tước theo một cái siêu cấp nữ cường nhân, biến thành một cái ôn nhu thê tử.

Trước đó nàng không phải nam nhân lại rất giống như nam nhân, mà bây giờ nàng hướng ngoại giới biểu thị, nàng hoàn toàn thực hiện một nữ nhân chỉ trích, tại đoạn này quan hệ vợ chồng bên trong, nàng nguyện ý ở vào bình đẳng thậm chí yếu thế một phương.

"Ta thân yêu phu quân, ngài không thể lại trêu chọc ta, nếu như ta lại hôn ngài, miệng ta trên môi son môi liền muốn tiêu hết, đây chính là ngươi đưa cho ta trân quý lễ vật." Dibos Công tước thanh âm không lớn không nhỏ, lại nguyện ý nhường rất nhiều người nghe thấy, nữ nhân này thật là trời sinh chính trị sinh vật.

Hai người đi đến trên đài cao, ngồi tại khảm nạm lấy hoàng kim cùng bích ngọc trên ghế.

"Thẩm Lãng đại nhân, Russo đại nhân, tất cả phản nghịch đều ở nơi này, phải chăng chấp hành các ngươi lôi đình uy nghiêm?" Bái Đình Bá tước một gối quỳ xuống nói.

"Người yêu của ta, ngài cảm thấy thế nào?" Dibos Công tước giọng dịu dàng hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Xấu xí hành vi, nhất định phải đạt được trừng phạt. Nhất là Franky. Tiêu, hắn mưu sát nhạc phụ của mình Bái Đình Bá tước, càng thêm tội không thể xá, có lẽ lăng trì xử tử."

"Ý chí của ngài." Dibos Công tước nói: "Doyle. Russo Bá tước thân là ta phong thần, hơn nữa còn là ta Russo gia tộc một thành viên, vậy mà mưu phản, chấp hành ngũ xa phanh thây. Còn lại tất cả mọi người, toàn bộ chém đầu, ngài thấy thế nào?"

"Đây là công bằng thẩm phán." Thẩm Lãng nói.

Dibos Công tước nói: "Làm phiền, lão sư."

"Như các ngài mong muốn." Bái Đình Bá tước nói, sau đó hắn cao giọng hạ lệnh: "Chủ quân mệnh lệnh, đem Doyle. Russo triệt để ngũ xa phanh thây."

Doyle. Russo Bá tước mặc kệ là muốn cầu xin tha thứ, vẫn là phải giận mắng, đều đã bất lực, bởi vì đầu lưỡi của hắn đã bị cắt mất, dù sao hắn là Russo gia tộc người, tốt nhất đừng nói cái gì lời khó nghe.

Tại vô cùng sợ hãi bên trong, hắn bị trói trên sợi dây, trực tiếp kéo thẳng tại không trung. Nhưng theo hắn ánh mắt bên trong, hắn hẳn là muốn cầu xin tha thứ, hắn là tràn ngập sợ hãi cùng hối hận.

"Ta là bị buộc, ta là bị người lừa gạt, ta ngay từ đầu cũng không muốn mưu phản, tha ta, tha ta. . ." Trong miệng hắn ô ô hô to, cũng rốt cuộc không nói ra được nửa chữ.

Bái Đình Bá tước bàn tay lớn bỗng nhiên vung xuống, năm thớt chiến mã hướng phía trước bỗng nhiên xông lên, lập tức Doyle Bá tước thân thể chia năm xẻ bảy.

Thẩm Lãng dời đi ánh mắt không nhìn tới, nhưng mà Dibos

Công tước lại lộ ra khoái ý ánh mắt.

"Hành hình!" Bái Đình Bá tước lần nữa hạ lệnh.

"Bá bá bá. . ." Hơn một ngàn tên võ sĩ giơ tay chém xuống, hơn một ngàn tên phản nghịch bị chém đầu, toàn bộ quảng trường huyết khí trùng thiên.

Ngay tại xem hình người bên trong, có ít người quần nóng lên, trực tiếp nước tiểu. Bởi vì bọn hắn cũng kém một chút liền muốn lên đoạn đầu đài, những cái kia phản nghịch cũng từng tới tìm bọn hắn, bởi vì dạng này như thế nguyên nhân, bọn hắn mới không có tham dự.

Cuối cùng đến phiên Franky, hắn là trận này phản nghịch bên trong cực kỳ xấu xí một người, cái khác kẻ phản nghịch hay là vẫn là trong lòng công nghĩa, chỉ có hắn là vì bản thân tư dục, hắn mưu hại mình ân nhân nhạc phụ, hơn nữa còn ý đồ dùng tên nỏ bắn thủng Dibos dưới phần bụng, ý đồ dùng loại phương thức này làm bẩn nàng.

Đây là một cái triệt để xấu xí người, tội ác tày trời, một kẻ xảo trá người, một cái am hiểu biểu diễn rắn độc.

Còn chưa có bắt đầu lăng trì, hắn liền đã dọa đến cứt đái cùng ra, liều mạng muốn dập đầu cầu xin tha thứ, nhưng mà hắn cũng nói không ra lời, chỉ có thể dùng ánh mắt liều mạng cầu khẩn Bái Đình Bá tước, ý đồ gọi lên Bái Đình đại nhân hồi ức, nhân từ nương tay bỏ qua hắn một mạng.

"Thiên đường về Thiên đường, nhân gian quy nhân gian, địa ngục về địa ngục." Bái Đình Bá tước nói, sau đó tay bỗng nhiên vung xuống.

"A. . . A. . ." Hèn hạ kẻ phản nghịch, Bái Đình Bá tước con rể, Franky. Tiêu phát ra vô cùng thê lương bi thảm, lăng trì bắt đầu.

... . . .

Hơn một canh giờ về sau, tại Sơn Đỉnh thành bảo căn phòng hoa lệ bên trong, Dibos Công tước cùng Thẩm Lãng điên cuồng thiêu đốt lên.

Dibos bức bách Thẩm Lãng thực hiện lời hứa của hắn, liên quan tới bụng lời hứa.

Thẩm Lãng hoài nghi nữ nhân này có phải là có chút biến thái a, vừa mới kinh lịch tàn nhẫn xử quyết đại điển về sau, nàng ngược lại càng thêm hưng phấn.

"Ta đầu hàng, ta đầu hàng, Brooke ngươi thả qua ta, ta nên đi, ta nên đi. . ."

Dibos cúi người xuống, giống như sư tử cái đồng dạng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, sau đó hung hăng tại trên bả vai hắn cắn một cái.

May mắn nàng đã triệt để khỏi hẳn, nếu không Thẩm Lãng thật không dám nhường nàng đụng.

"Phu quân, xin ngươi nhất định phải thay ta chuyển đạt hướng Helen điện hạ kính ý, còn có ta lễ vật, ngươi cũng nhất định phải đưa lên." Dibos Công tước nói: "Ngươi xác định không quan tâm ta đi theo ngươi cùng đi bái kiến Helen điện hạ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Brooke, ngươi quá bợ đỡ."

Dibos khinh thường nói: "Nếu không có người duy trì thế giới này giai tầng, toàn bộ thế giới trật tự đều sẽ sụp đổ, làm thượng vị giả ngươi có lẽ có cái này tự giác. Phu quân của ta ngươi phi thường buông thả không bị trói buộc, cái này cực kỳ mê người, nhưng người giống như ngươi càng ít càng tốt. Nếu không thiên hạ dân đen đều sẽ không biết trời cao đất rộng "

Bất luận cái gì oai lý tà thuyết theo Dibos miệng bên trong nói ra, cũng lộ ra như vậy lẽ thẳng khí hùng, thậm chí là lãnh huyết.

Một canh giờ sau, Thẩm Lãng cùng Quỳ Ninh tướng quân cùng kỵ một con ngựa, tại một ngàn tên Amazon quân đoàn bảo vệ dưới, trở về Mộc Lan thành.

Vì sao không ngày thứ hai lại đi, nhất định phải một canh giờ sau? Không đi không được, gánh không được.

... . . .

Mộc Lan thành bên trong, Thẩm Lãng hướng về phủ thành chủ lao nhanh mà vào, cao giọng nói: "Tỷ tỷ của ta ở đâu? Ta thân yêu tỷ tỷ ở đâu?"

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Một nữ nhân thối tiên bỗng nhiên rút ra, đem mười mấy cây cột đá toàn bộ đá cho mảnh vỡ.

Cái này là một đầu nữ bạo long sao? Như thế thô cột đá, ngươi vậy mà toàn bộ đá gãy? Mà lại toàn bộ đều là bị vỡ nát nổ tung.

"Đệ đệ thân ái của ta, ngươi rốt cục trở về, ta đã chờ ngươi vài ngày." Nữ nhân này xoay người lại hướng về Thẩm Lãng đi tới, sau đó bỗng nhiên đem Thẩm Lãng ôm lấy chuyển tầm vài vòng, sau đó bưng lấy Thẩm Lãng mặt, tại hắn cái trán cùng trên chóp mũi hung hăng hôn một cái nói: "Đệ đệ thân ái của ta, ngươi so ta tưởng tượng bên trong càng thêm tuấn mỹ, làm một nam nhân, dung mạo ngươi so ta càng xinh đẹp hơn, ngươi cảm thấy thích hợp sao?"

Thẩm Lãng bị nhiệt tình của nàng bao quanh, nhìn xem trương này cuồng dã mà mỹ lệ khuôn mặt, quả thực nóng bỏng tới cực điểm, Thẩm Lãng thật chưa từng gặp qua cuồng dã như vậy nữ nhân, một đầu gợn sóng tóc đen, tròng mắt màu tím.

"Helen?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đệ đệ, ngươi là đang hỏi tên của ta sao?" Nữ nhân kia nói: "Ta không phải Helen, ta là phương đông tên gọi Khương Mật, ta phương tây tên gọi Hella."

Hella? Thần thoại Hi Lạp bên trong Tử thần Hella? Thẩm Lãng kinh ngạc, không phải Helen? Chẳng lẽ hắn tại hi vọng thế giới còn có một cái khác tỷ tỷ? Đây, đây là chuyện gì xảy ra?

"Đúng, ta còn có một thân phận khác, Khô Lâu đảng hải tặc quân đoàn thứ ba thủ lĩnh, không biết ngươi có thể nghe qua sao?"

A? Thẩm Lãng triệt để kinh ngạc đến ngây người, hoàn toàn không dám tin nhìn qua trước mắt cái này cuồng dã cường đại nữ nhân.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm

dtv-ebook.com

Chương 443: : Vô Địch Khô Lâu Đảng Quân Đoàn! Nữ Vương Yêu!

Lúc này, Thẩm Lãng trong lòng thật sự là có vô số dấu chấm hỏi.

Đầu tiên, mình tại sao lại xuất hiện một cái tỷ tỷ? Vẫn là Khô Lâu đảng hải tặc quân đoàn thứ ba thủ lĩnh? Khương Ly bệ hạ tại phương tây thế giới đến tột cùng ngủ bao nhiêu nữ nhân a? Hắn tại sao lại cùng Khô Lâu đảng dính líu quan hệ?

Tiếp theo, Khô Lâu đảng hải tặc quân đoàn không phải biến mất vài chục năm sao? Bọn hắn đi phương nam thế giới mạo hiểm a, tại sao lại trở về a? Còn có vị này Hella là như thế nào tìm tới Mộc Lan thành? Làm thế nào biết Thẩm Lãng là đệ đệ của nàng a.

Còn có tên của nàng cũng không phải loạn lấy, Hella cũng coi là thượng cổ nhân vật trong truyền thuyết (Hella là Bắc Âu thần thoại Tử thần, bên trên chương đã sửa chữa tới), chỉ có phi thường cường đại nhân tài có thể như vậy mệnh danh.

"Đệ đệ thân ái của ta, ngươi làm sao như thế tay trói gà không chặt a?" Hella xoa bóp Thẩm Lãng cánh tay, lại vỗ vỗ lồng ngực của hắn, bẹp nàng cuồng dã gợi cảm bờ môi nói: "Ta bây giờ không có nghĩ đến, chúng ta cường đại như thế phụ thân, vậy mà lại sinh ra ngươi như thế một cái tiểu bạch kiểm. Bất quá chuyện này cũng không có gì, về sau tỷ tỷ bảo hộ ngươi."

Đón lấy, nàng đột nhiên hỏi: "Ngươi mới vừa nói Helen? Là Nữ

Vương thành Helen công chúa? Nàng cũng là phụ thân nữ nhi?"

Ngươi cái này thần kinh có bao nhiêu thô a, hiện tại mới hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không biết sao?"

Hella nói: "Ta làm sao lại biết, phụ thân cực kỳ nghiêm chỉnh một người a, ta làm sao biết hắn sẽ đi ngủ người khác a?"

Thẩm Lãng nhìn kỹ khuôn mặt của nàng, muốn nhận ra nàng và mình tướng mạo có chỗ nào tương tự? Kết quả phát hiện nàng và mình không tương tự, nhưng là cùng Khương Ly bệ hạ xác thực phi thường giống, nhất là đôi mắt này, còn có cái mũi của nàng.

Mà lại nàng vóc dáng cực kỳ cao, khoảng chừng hơn một mét chín, vừa rồi dễ như trở bàn tay đem Thẩm Lãng ôm rời đi mặt đất.

Hella phi thường xinh đẹp, mà lại là cuồng dã vẻ đẹp, cả trương gương mặt là thiên hướng về động phòng, duy chỉ có con mắt là tròng mắt màu tím, mà lại bờ môi là phương tây nữ tử, phi thường gợi cảm bờ môi, so đông phương nữ tử muốn dày một chút, ngược lại là cùng Hollywood nữ tinh Julie miệng có chút tương tự.

Nhìn thấy Thẩm Lãng nhìn như vậy lấy nàng, Hella ánh mắt có chút nghịch ngợm, nhìn thấy Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào nàng trên miệng, nàng còn mân mê tới lại tại Thẩm Lãng trên mặt hôn một cái cười nói: "Tỷ tỷ bờ môi cực kỳ gợi cảm a? Ha ha ha. . ."

Nàng ngược lại là so Thẩm Lãng càng giống là Khương Ly bệ hạ hậu đại, Thẩm Lãng nói: "Đi, ta có rất nhiều vấn đề muốn hỏi ngươi."

Sau đó, Thẩm Lãng mang theo nàng tiến vào trong thư phòng.

"Ta ghét nhất thư phòng." Hella tiến vào thư phòng về sau cũng ngồi không yên, nhìn thấy một chi bảo kiếm, không khỏi cầm lên chơi đùa.

Đây là một mực hoàng kim bảo kiếm, Thẩm Lãng chế tạo tới chơi, cộng lại không cao hơn ba mươi cân mà thôi, đối với Thẩm Lãng tới nói đã rất nặng.

Hella bỗng nhiên nắm chặt, lập tức bảo kiếm này vậy mà toát ra một trận quang mang, đấu khí của nàng rất mạnh a.

"Hô hô hô. . ." Hella bỗng nhiên huy kiếm phách trảm.

"Phốc. . ." Chi này hoàng kim bảo kiếm trực tiếp uốn cong, chuôi kiếm trực tiếp bị bóp biến hình.

Thẩm Lãng triệt để im lặng, đây không phải thuần hoàng kim a, chỉ có năm mươi phần trăm hàm lượng mà thôi, ngươi nhẹ nhàng vồ một cái liền biến hình uốn lượn, ngươi lực lượng này nên mạnh bao nhiêu a.

"Thật xin lỗi a. . ." Hella le lưỡi, sau đó lại cầm lấy mặt bàn một thủy tinh cầu chơi đùa, nhẹ nhàng trên tay vứt, sau đó nắm trong tay cẩn thận từng li từng tí thử nghiệm bóp một cái.

"Phốc. . ." Toàn bộ thủy tinh cầu trực tiếp bị hắn bóp nát, như thế cứng rắn thủy tinh cầu cũng bị bóp nát?

"Thật xin lỗi. . ." Hella vỗ vỗ tay, giơ hai tay lên nói: "Ta cam đoan cái gì cũng không động vào, ta thực sự là nhịn không được, mặc kệ thứ gì trong tay ta, ta đều muốn bóp nát."

Lập tức, Thẩm Lãng nhớ tới một cái càng thêm đáng sợ hình tượng, không khỏi rùng mình.

"Đệ đệ, ta, ngươi nói cái kia Helen công chúa." Hella nói: "Ta gặp qua nàng, chúng ta còn đánh qua một khung, mười mấy năm trước."

Thẩm Lãng nói: "Vì cái gì đánh nhau a?"

Hella có chút xấu hổ, nói: "Dung mạo của nàng quá đẹp, quả thực không giống chân nhân, ta khó được nhìn thấy nữ nhân mỹ lệ như thế, vì lẽ đó liền đi cầu ái, sau đó nàng cự tuyệt, tiếp lấy ta liền dùng ngôn ngữ trêu chọc, sau đó chúng ta liền đánh nhau."

"Chờ một chút, lời này lượng tin tức có chút lớn." Thẩm Lãng nói: "Ngươi giống nàng cầu ái?"

Hella nói: "Ta lúc ấy lại không biết nàng là muội muội ta, hai người chúng ta không hề giống a."

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là, nàng là nữ nhân, ngươi cũng là nữ nhân a?"

Hella nói: "Làm sao? Không được sao? Đệ đệ thân ái của ta, tư tưởng của ngươi thực sự là quá bảo thủ."

Ách? Có thể, có thể!

Thẩm Lãng nói: "Hella, ngươi năm nay mấy tuổi."

Hella trợn to đôi mắt đẹp, chớp chớp vũ mị nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Đệ đệ, ngươi đoán."

"Ba mươi ba?" Thẩm Lãng nói.

Hella lập tức thương tâm che nơi ngực, phảng phất trúng tên, bi thương nói: "Đệ đệ thân ái của ta, chẳng lẽ ta tại trong lòng ngươi cứ như vậy già sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không (được), ngươi tướng mạo là hai mươi lăm tuổi, nhưng mà khí chất của ngươi cùng vận vị là hai mươi tám tuổi. Nhưng mà Helen công chúa đã ba mươi ba tuổi, ngươi cũng không thể so với nàng càng nhỏ hơn đi."

"Thân yêu đệ đệ, ngươi miệng thật ngọt, tỷ tỷ thích ngươi."

Hella tiến lên lại hôn một cái Thẩm Lãng, sau đó hé miệng nói: "Về phần tỷ tỷ chân thực số tuổi, bảo mật, đệ đệ ngươi mấy tuổi?"

Thẩm Lãng nói: "Nhanh hai mươi lăm tuổi."

Hella nói: "Vậy ta coi như hai mươi lăm tuổi đi, ta vĩnh viễn chỉ so với ngươi lớn hơn một tháng liền tốt, bảo trụ tỷ tỷ cái này danh vị là được rồi."

Ta tin ngươi quỷ a, Thẩm Lãng biết trước mắt vị này Hella khẳng định so Helen công chúa lớn hơn một chút.

Thẩm Lãng nói: "Đối Hella, lúc ấy ngươi cùng Helen đánh nhau ai thắng?"

"Ta không muốn trò chuyện cái này." Hella xoay mặt đi.

Ách, Thẩm Lãng kinh hãi! Helen công chúa mạnh như vậy sao, lúc ấy nàng nhiều nhất chỉ có mười bảy tuổi đi, Hella có lẽ so với nàng tốt đẹp nhiều. Hiện tại Hella đã cường hãn đến nước này, cái kia Helen chẳng phải là càng mạnh?

Thẩm Lãng nói: "Hella, vậy là ngươi làm sao tìm được ta sao? Làm sao ngươi biết ta là Khương Ly nhi tử đâu?"

Hella công chúa nói: "Cái này nói rất dài dòng, ta lần này vội vã trở về là vì đuổi một cái thịnh đại ngày lễ, liền là Amazon nữ vương quốc gia sinh sôi lễ, chờ ta bên trên mượn giống đảo về sau, liền phát hiện một cái tuyệt mỹ vô song nữ nhân, đem ta mê đến thần hồn điên đảo."

Các loại, chờ một chút! Thẩm Lãng tê cả da đầu, nhân gia sinh sôi lễ là vì sinh dục hậu đại, ngươi một nữ nhân đi xem náo nhiệt gì?

"Làm sao? Không được sao?" Hella nói: "Các ngươi liền là quá hiệu quả và lợi ích, sinh sôi lễ không chỉ là mà sống dục hậu đại, tìm kiếm tình yêu cùng vui thích, mới là trọng yếu nhất không phải sao?"

Ách! Được rồi, ngươi nói thế nào cũng có lý do.

"Kết quả nữ nhân kia là Edda nữ vương, ta lập tức liền càng thêm nhiệt liệt truy cầu, nhưng mà nàng từ đầu đến cuối phi thường lãnh đạm, ta cảm thấy nàng là ghét bỏ ta xuất thân không tốt, thế là ta liền nói với nàng, ta mặc dù là một hải tặc, nhưng mà phụ thân ta thân phận phi thường tôn quý, hắn nhưng là phương đông thế giới một cái vương giả." Hella nói: "Kết quả, nữ vương bệ hạ liền hỏi ta, phụ thân của ta là ai. Ta lúc đầu không nên nói, nhưng nàng thực sự là rất xinh đẹp mê người, ta không nhịn được liền đem phụ thân danh tự nói ra. Kết quả nàng quả nhiên cực kỳ kích động, ta cho là hắn tâm động, nhưng không có nghĩ đến nàng cùng ta nói, ta có một cái đệ đệ, ngay tại cái này Bích Triều bán đảo."

Thẩm Lãng bất khả tư nghị nhìn qua Hella, hắn lúc đầu còn tưởng rằng Hella tìm tới Hắc Trân Châu, là Hắc Trân Châu nói cho nàng biết đâu, dù sao Hắc Trân Châu là Khô Lâu đảng hậu đại, không nghĩ tới nàng vậy mà là theo Edda nữ vương chỗ nào biết được, cái này thật sự là quá ly kỳ.

"Hella, phụ thân là làm sao cùng Khô Lâu đảng dính líu quan hệ?" Thẩm Lãng hỏi.

Hella kinh ngạc nói: "Cái gì gọi là dính líu quan hệ? Phụ thân liền là Khô Lâu đảng hải tặc quân đoàn đời thứ nhất thủ lĩnh a."

Thẩm Lãng lại một lần nữa ngốc, trọn vẹn một hồi lâu hắn hỏi: "Khô Lâu đảng đời thứ nhất thủ lĩnh danh tự không phải gọi Loki sao?"

Thẩm Lãng còn nhớ rõ phi thường rõ ràng, bởi vì cái này danh tự là Bắc Âu trong thần thoại tà ác thần.

Hella cười nói: "Phụ thân chẳng lẽ liền không thể dùng phương tây thế giới danh tự sao? Mà lại cái tên này là mẫu thân ta cho hắn lấy."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi mẫu thân là?"

Hella nói: "Một cái cường đại nữ hải tặc, tên gọi Anqila, so với chúng ta phụ thân lớn tám tuổi, bất quá vẫn là bị hắn lừa gạt lên giường, trở thành hắn cả đời người ái mộ."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi mẫu thân hiện tại?"

Hella nói: "Đã chết, nàng Khô Lâu đảng hải tặc quân đoàn lúc đầu hoành hành tại phương tây thế giới, nhưng mà nghe nói phụ thân tại phương đông thế giới chết bất đắc kỳ tử mà chết. Vì lẽ đó dẫn đầu Khô Lâu đảng quân đoàn xuôi nam, muốn đi thất lạc quốc gia tìm kiếm tuyệt mật vũ khí giết trở lại phương đông thế giới, vì phụ thân báo thù, kết quả nàng thất bại, chết!"

Thẩm Lãng lập tức lâm vào trầm mặc, không nghĩ tới vậy mà là cái này chân tướng. Hắn lúc đầu còn phi thường tò mò, cường đại như thế Khô Lâu đảng quân đoàn rõ ràng xưng bá toàn bộ phương tây thế giới hải vực, êm đẹp lại muốn đi phương nam mạo hiểm, hiện tại rốt cục chân tướng rõ ràng, nguyên lai muốn cho phụ thân báo thù không chỉ là Thẩm Lãng, còn có hắn tại phương tây thế giới nữ nhân.

"Ta thật đáng tiếc." Thẩm Lãng thở dài nói.

"Cái này không có cái gì, hải tặc làm xằng làm bậy, mỗi ngày đều khả năng chết đi, không phải sao?" Hella nhún nhún vai: "Cho nên chúng ta mỗi người đều muốn tận hưởng lạc thú trước mắt."

Thẩm Lãng nói: "Như vậy cái gọi là thất lạc quốc gia, lại là cái gì?"

Hella nói: "Phương tây thế giới một cái cấm khu, trong truyền thuyết tại mấy ngàn năm trước, tân đại lục phía nam hải vực liền có một cái đế quốc cường đại, không biết vì sao, trong vòng một đêm vậy mà diệt vong. Nhưng mà cái này thất lạc trong quốc gia lại ẩn chứa cường đại vũ khí bí mật, có được lực lượng hủy thiên diệt địa. Vì lẽ đó vô số hải tặc cũng đã từng xuôi nam đi thăm dò cái này thất lạc quốc gia, kết quả toàn bộ cũng thất bại. Mẫu thân nghe được Khương Ly cái chết của phụ thân tin tức về sau, giống như ma đồng dạng muốn đi thất lạc quốc gia thám hiểm, tìm tới bí mật này vũ khí, giết trở lại phương đông thế giới."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia. . . Các ngươi tìm tới cái này thất lạc quốc gia sao?"

Hella gật đầu nói: "Ròng rã tìm năm năm, chết vô số người, rốt cuộc tìm được."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Hella nói: "Nhưng mà, cái kia thất lạc quốc gia đã có người chiếm lĩnh."

Thẩm Lãng nói: "Ai?"

Hella nói: "Không biết, một cái phi thường thần bí thế lực cường đại."

Thẩm Lãng nói: "Vậy các ngươi cùng cái kia thế lực khai chiến?"

"Không (được), không có." Hella nói: "Kia là một cái phi thường ngạo mạn thế lực thần bí, bọn hắn mặc dù đã chiếm lĩnh thất lạc quốc gia, nhưng lại cũng không có ngăn cản chúng ta đổ bộ, cũng không có ngăn cản chúng ta thăm dò. Thậm chí tại thất lạc trong quốc gia, chúng ta cũng vĩnh viễn không có cùng bọn hắn chạm qua mặt, chúng ta có thể cảm giác được bọn hắn tồn tại, nhưng chưa từng thấy qua, bọn hắn phảng phất là một cái cao cao tại thượng ẩn thế người, quan sát chúng sinh."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Hella nói: "Sau đó chúng ta tại thất lạc quốc gia thăm dò, muốn tìm kiếm trong truyền thuyết cường đại vũ khí bí mật. Chúng ta tìm tới rất nhiều rất nhiều thứ, thậm chí có nhiều thứ phi thường thần kỳ, nhưng liên quan tới cái kia hủy thiên diệt địa vũ khí bí mật, chúng ta từ đầu đến cuối không có tìm tới. Hay là những bí mật kia vũ khí, đều đã bị cái kia thần bí ẩn thế thế lực lấy đi."

Như thế xem ra, cái này thất lạc đế quốc cũng không phải là thượng cổ đế quốc, mà là thế giới này văn minh, chỉ bất quá tồn tại ở mấy ngàn năm trước, bọn hắn cũng là một lần tình cờ phát hiện văn minh thời thượng cổ vết tích, vì lẽ đó nháy mắt trở nên mạnh mẽ.

Nhưng bọn hắn vì sao diệt vong? Cái này không biết được. Thậm chí Thẩm Lãng hoàn toàn không biết cái này thất lạc đế quốc tồn tại, bao quát tại Dibos thư viện bên trong cũng chưa từng gặp qua đế quốc này ghi chép.

Thẩm Lãng nói: "Lại sau đó thì sao?"

Hella nói: "Lại sau đó, chúng ta liền bị vây ở thất lạc trong quốc gia mặt."

Thẩm Lãng nói: "Có ý tứ gì?"

Hella nói: "Kia là một cái phi thường quỷ dị khó lường thế giới, nơi đó phương hướng là tại mọi thời khắc biến hóa, làm ngươi tỉnh lại sau giấc ngủ thời điểm, phương đông không còn là phương đông, phương tây không còn là phương tây. Hạm đội của chúng ta không ngừng ở trên biển đi, chúng ta cho rằng đi ra mấy vạn dặm, kết quả lại vĩnh viễn chỉ là tại cùng một nơi đảo quanh, phảng phất nơi đó là ma quỷ vòng xoáy, mãi mãi cũng không cách nào thoát đi. Mà lại trong nước biển xuất hiện vô số hải thú, chúng ta mỗi ngày đều đang điên cuồng chiến đấu, tử thương vô số. Cuối cùng không thể không lui về thất lạc quốc gia, chúng ta liền bị vây ở cái kia quỷ dị phế tích quốc gia, vô số lần muốn đi ra toàn bộ cũng thất bại."

Đây là có chuyện gì? Ở trên biển phương hướng sẽ còn không ngừng biến hóa? Có thể nhìn lên bầu trời mặt trời, cũng có thể thấy được tinh a.

"Chúng ta ròng rã cố gắng mười năm, vĩnh viễn không cách nào thoát đi cái kia phiến hải vực, mãi mãi cũng tại quỷ đả tường, mặc kệ hướng về cái hướng kia chạy, cuối cùng đều sẽ trở về tới điểm xuất phát, mà lại hạm đội một khi xuống biển, liền sẽ tao ngộ điên cuồng hải thú công kích. Chúng ta là phương tây cường đại nhất hải tặc, chúng ta không sợ bất luận cái gì quái vật, chúng ta chiến đấu không ngừng, chiến đấu, chiến đấu." Hella nói: "Vì lẽ đó trong những năm này, chúng ta Khô Lâu đảng hải tặc quân đoàn ngược lại càng ngày càng cường đại, nhưng chúng ta cũng giống như bị nguyền rủa, cũng không còn cách nào rời đi."

Thẩm Lãng nói: "Lại sau đó thì sao?"

Hella nói: "Phụ thân sau khi đi, mẫu thân ta Anqila liền là Khô Lâu đảng thủ lĩnh. Nhưng mà bị vây ở thất lạc quốc gia rất nhiều năm, rất nhiều thứ cũng thay đổi."

Thẩm Lãng nói: "Có người mưu phản sao?

Hella nói: "Mẫu thân phụ tá đắc lực, Khô Lâu đảng nguyên soái Sharon Bath, hắn nói Khô Lâu đảng sở dĩ sẽ lâm vào như thế tuyệt cảnh là bởi vì làm tức giận hải thần Poseidon."

Thẩm Lãng đương nhiên biết Poseidon, tại phương tây thế giới thượng cổ trong truyền thuyết, hắn cũng coi là phương tây thượng cổ thần, bất quá cái này lại cùng Poseidon có quan hệ gì?

Hella nói: "Vẫn luôn truyền thuyết, thất lạc trong quốc gia mặt có hải thần chi mộ, là chúng ta hải tặc sau cùng kết cục."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Hella nói: "Khô Lâu đảng nguyên soái Sharon Bath một mực tại truyền bá, nói mẫu thân Anqila làm tức giận hải thần Poseidon, cho nên chúng ta mới có thể bị vây ở cái này thất lạc quốc gia phế tích không cách nào rời đi, vì lẽ đó muốn để mẫu thân tiến hành hải táng tế tự hải thần Poseidon, chúng ta liền có thể rời đi vùng biển này."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó mẹ của ngươi liền đi hải táng sao?"

Hella nói: "Lúc ấy vô số người nội tâm là tuyệt vọng, bởi vì thất lạc quốc gia bên trên mặc dù không thiếu khuyết đồ ăn, nhưng mà trừ cái đó ra cái gì cũng không có, vô số người đều muốn trở về cố thổ, trở về tới hải dương trên chiến trường, mà không phải vây ở một cái mấy ngàn năm phần mộ phế tích bên trên. Những lời đồn đãi này đả động rất nhiều người, vô số người đều cảm thấy là mẫu thân nguyên nhân, dẫn đến chúng ta Khô Lâu đảng hạm đội tao ngộ nguyền rủa. Vì lẽ đó mẫu thân liền đem Khô Lâu đảng Sharon Bath đánh bại, đồng thời triệt để khu trục."

Ách? Xem ra phụ thân cái này hồng nhan tri kỷ cũng không phải một kẻ lương thiện.

Hella tiếp tục nói: "Trục xuất Khô Lâu đảng nguyên soái Sharon Bath về sau, mẫu thân lựa chọn hải táng, sau đó nàng. . . Liền chết."

Mặc dù Hella khẩu khí phi thường bình thản, nhưng Thẩm Lãng có thể nghe được, nàng tràn ngập cực kỳ bi ai, hắn không khỏi tiến lên vỗ nhè nhẹ đánh Hella phía sau lưng.

Hella ôm Thẩm Lãng, có chút tham lam ngửi ngửi trên người hắn thân nhân hương vị.

"Đương nhiên, mẫu thân ta Anqila tự nguyện hi sinh tiến hành hải táng tế tự hải thần Poseidon cũng vẫn như cũ không thể cứu vãn Khô Lâu đảng quân đoàn." Hella thở dài nói: "Mẫu thân hải táng ngày ấy, xác thực giống như là hải thần hiển linh, ngươi không cách nào hiện tượng ngay lúc đó cái kia hình tượng. Xuất hiện kinh thiên sóng biển, trọn vẹn vượt qua trăm mét, một đầu vô cùng to lớn bạch tuộc đem mẫu thân thôn phệ. Con nào bạch tuộc phảng phất có tòa thành lớn như vậy. Mà lại cái khác bạch tuộc là không có răng, duy chỉ có con kia bạch tuộc giác hút bên trong lít nha lít nhít đều là răng "

Thẩm Lãng chấn kinh, tòa thành lớn như vậy bạch tuộc? Mấu chốt là bộ dáng gì tòa thành?

"Chúng ta lúc ấy cũng cho rằng hải thần hiển linh, vì lẽ đó lập tức dẫn đầu Khô Lâu đảng hạm đội rời đi thất lạc quốc gia." Hella châm chọc nói: "Kết quả vẫn là giống nhau như đúc, chúng ta đi mấy ngày mấy đêm, vẫn như cũ trở lại điểm xuất phát, chúng ta vẫn như cũ bị nguyền rủa, vẫn như cũ vĩnh viễn không cách nào rời đi cái kia phiến hải vực. Đệ đệ thân ái của ta, ngươi hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, cái kia phiến hải vực rõ ràng là phi thường An Ninh, không có bất kỳ cái gì đá ngầm, không có bất kỳ cái gì bãi nguy hiểm, liền là mênh mông bát ngát mặt biển, phảng phất dễ như trở bàn tay liền có thể rời đi. Nhưng chúng ta cố gắng vô số lần, chúng ta đi mấy chục vạn dặm, lại vĩnh viễn không cách nào rời đi."

Thẩm Lãng nói: "Lại sau đó thì sao?"

Hella nói: "Mẫu thân bị hải táng về sau, nội tâm của ta phi thường thống khổ, toàn bộ Khô Lâu đảng người đều rất thống khổ, nội tâm tràn ngập áy náy. Ta biết rất nhiều người muốn cùng ta xin lỗi, nhưng mà ta không cần, ta cũng ở đó không ở lại được, vì lẽ đó ta chọn rời đi. Ta lái một chiếc thuyền buồm đi."

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là, ngươi hẳn là cũng đi không được, ngươi cũng bị vây ở nơi đó."

Hella nói: "Đúng, ta cũng đi không được, ta cũng bị vây khốn. Nhưng mà ta thà rằng chết cũng không muốn trở về đến cái kia phiến thất lạc quốc gia phế tích, đệ đệ của ta ta vĩnh viễn cũng vô pháp trải nghiệm loại kia tuyệt vọng."

Thẩm Lãng không cách nào trải nghiệm, nhưng có thể tưởng tượng. Cái kia phiến thất lạc quốc gia phế tích bên trên cái gì cũng không có, cơ hồ không có chút nào khói người, duy nhất có một cái thế lực thần bí còn triệt để tránh mà không gặp, vĩnh viễn tìm không thấy thân ảnh của bọn hắn. Bất luận kẻ nào tại loại này không có một ai phế tích đều sẽ nổi điên.

"Còn không vẻn vẹn như thế." Hella nói: "Cái kia phiến thất lạc quốc gia, thật liền là bị nguyền rủa phế tích, nơi đó mãi mãi cũng bao phủ u ám cùng tuyệt vọng. Bất luận kẻ nào leo lên vùng đất kia, rõ ràng dương quang xán lạn, nhưng toàn bộ thế giới tinh thần nháy mắt liền sa sút tinh thần đen xuống, nội tâm trở nên vô cùng thống khổ. Những năm gần đây, đã không biết có bao nhiêu Khô Lâu đảng chiến sĩ tự sát, mỗi ngày đều có người tự sát, mà lại càng ngày càng nhiều."

Thẩm Lãng nghe được tê cả da đầu, mảnh đất này xác thực giống như là bị nguyền rủa qua , bất kỳ người nào đổ bộ về sau đều sẽ phát sinh hậm hực, cái kia Khô Lâu đảng quân đoàn đã cực độ cường hãn, bị vây ở nơi đó tra tấn tầm mười năm, còn không có tự sát chết hết.

Hella nói: "Cứ như vậy ta thuyền buồm không ngừng ở trên biển trôi, ròng rã phiêu hơn một tháng, vô số lần trở về tới điểm xuất phát, nhưng mà ta không còn có leo lên thất lạc quốc gia mảnh đất này, ta liền định chết tại mảnh này nguyền rủa hải vực lên."

Thẩm Lãng nói: "Vậy là ngươi như thế nào thoát khốn?"

Hella nói: "Bỗng nhiên có một ngày, đáy biển phảng phất phát sinh địa chấn, mắt của ta trợn trợn nhìn thấy cách đó không xa trên mặt biển bỗng nhiên toát ra một đám lửa, xông lên mấy trăm mét bầu trời, toàn bộ mặt biển cũng triệt để sôi trào, không khí chung quanh cũng phảng phất bị thiêu đốt, ta rất nhanh liền ngạt thở. Ta cho là ta muốn chết, nhưng chết như vậy cũng rất tốt, ta liền nghênh đón tử vong đến. Không nghĩ tới ta lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, đã rời đi cái kia phiến nguyền rủa hải vực, ta thuyền buồm phiêu trở lại Tây Luân vương triều hải vực, ta liền còn sống trở về."

Thẩm Lãng nói: "Đáy biển phát sinh địa chấn, cụ thể là một ngày nào?"

Hella nói: "Ta không biết ta hôn mê bao lâu, nhưng cũng không đến hai tháng."

Quả nhiên là ngày đó, phía bắc Ngạc Mộng sơn thượng cổ năng lượng cầu mất đi hiệu lực, rốt cuộc áp chế không nổi đại hỏa sơn. Kinh thiên núi lửa phun trào, dẫn đến đáy biển động đất, tiến tới cơ hồ dẫn đến Amazon quốc gia diệt vong.

Không nghĩ tới, vậy mà tại thất lạc quốc gia nguyền rủa hải vực cũng phát sinh phản ứng dây chuyền.

Hella sở dĩ thoát khốn, cực kỳ hiển nhiên cùng ác mộng núi lửa bộc phát có quan hệ.

Bất quá cái kia phiến nguyền rủa hải vực vẫn là quá quỷ dị, lại có thể đem trọn chi hạm đội vây khốn, vĩnh viễn cũng vô pháp rời đi, có thể triệt để phá vỡ đông nam tây bắc phương hướng, quả thực vượt qua người tưởng tượng.

Thẩm Lãng nói: "Hella, cái kia Khô Lâu đảng hạm đội còn thừa lại bao nhiêu người?"

"Hơn phân nửa." Hella nói: "Bất quá mỗi ngày đều có người tại tự sát, nhất là mẫu thân hải táng về sau, bọn hắn vô cùng áy náy, nhưng càng thêm tuyệt vọng, hay là dùng không được bao lâu, chi này Khô Lâu đảng hạm đội liền muốn triệt để diệt vong."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng bọn hắn sức chiến đấu còn phi thường cường đại."

Hella nói: "Đương nhiên, so mười mấy năm trước Khô Lâu đảng hạm đội càng thêm cường đại, bởi vì chúng ta cùng vô số hải thú chiến đấu qua."

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, nếu như hắn có thể trợ giúp Khô Lâu đảng hạm đội thoát khốn, đó có phải hay không có thể có được chi này hạm đội vô địch hiệu trung?

Dù sao hắn là Khương Ly chi tử, mà lại Khương Ly là Khô Lâu đảng hạm đội đời thứ nhất thủ lĩnh. Mà lại Hella cũng là hắn tỷ tỷ, Anqila thủ lĩnh vì cứu vớt hạm đội mà tự sát, mặc dù nàng thất bại, nhưng mà toàn bộ Khô Lâu đảng nội tâm cũng tràn ngập áy náy.

Thẩm Lãng nói: "Hella, ngươi có nghĩ qua trở về thất lạc quốc gia phế tích, cứu vớt Khô Lâu đảng hạm đội sao?"

"Không có." Hella trực tiếp liền nói: "Ta trở về Tây Luân vương triều về sau, vốn đã sinh không thể luyến, không nghĩ tới vậy mà tìm tới ngươi cái này đệ đệ, vậy ta trên thế giới này liền không phải lẻ loi một mình. Từ nay về sau tỷ tỷ liền trông coi ngươi sống, vĩnh viễn bảo hộ ngươi, đương nhiên nếu như có thể tìm tới Helen liền càng tốt hơn , chúng ta tỷ đệ ba người sống nương tựa lẫn nhau."

Hella nắm chặt nắm đấm, sau đó ôm Thẩm Lãng cổ, lại tại trên mặt hôn một cái nói: "Đệ đệ thân ái của ta, ngươi cũng không cách nào tưởng tượng, làm ta biết ngươi tồn tại thời điểm, ta nội tâm là bực nào phấn chấn. Trái tim của ta lúc đầu bị hắc ám triệt để bao phủ, bỗng nhiên ở giữa xé mở một cái vết nứt, ánh mặt trời chiếu vào. Ngươi vĩnh viễn không cách nào lý giải tại thất lạc quốc gia bên trên loại kia hậm hực, cô độc, thống khổ, nhất là mẫu thân hải táng về sau, ta thật tìm không thấy sống trên thế giới này lý do."

Thẩm Lãng có thể lý giải, làm một người không có gì cả thời điểm, biết trên thế giới này còn có thân nhân tồn tại, vậy liền phảng phất có được toàn bộ thế giới.

Cứ việc Hella trước đó chưa bao giờ thấy qua Thẩm Lãng, cũng không biết hắn tồn tại, nhưng chỉ cần là thân nhân, liền sẽ trở thành nàng tinh thần cây cỏ cứu mạng.

"Tỷ tỷ phi thường cường đại." Ngươi Hella nhếch nhếch miệng, lộ ra răng trắng như tuyết nói: "Bất luận cái gì nghĩ muốn thương tổn ngươi người, ta đều sẽ đem hắn triệt để bóp nát."

Thẩm Lãng nói: "Tỷ tỷ của ta, vậy ngươi biết trên người ta chuyện gì phát sinh sao?"

"Không biết." Hella nói: "Đi vào ngươi tiểu thành thị về sau, ta không có cùng người trao đổi qua, ta mỗi ngày không phải ngủ liền là luyện công, ta không muốn cùng trừ ngươi bên ngoài bất luận kẻ nào nói."

Thẩm Lãng nói: "Ta dưới trướng có một chi nho nhỏ hạm đội, Hắc Trân Châu hải tặc quân đoàn, nàng cũng là Khô Lâu đảng hài tử."

"Hắc Trân Châu?" Hella hồi ức thật lâu, nói: "Tựa như là có cái này một người, nhưng. . . Ta không muốn suy nghĩ bất luận cái gì cùng Khô Lâu đảng có liên quan sự tình."

Thẩm Lãng có thể lý giải, bởi vì mẫu thân của nàng chết, nàng rất khó tha thứ Khô Lâu đảng tất cả mọi người.

Thẩm Lãng nói: "Tỷ tỷ, ta tại phương đông thế giới thân phận bị vạch trần về sau, lọt vào Đại Viêm đế quốc truy sát. Ta thê tử nhi nữ chạy trốn đi ma quỷ tam giác lớn, phương đông trong thế giới có vô số người vì ta mà chết, vô số người đang đợi ta, ta cần giết trở lại phương đông thế giới."

Hella nhìn qua Thẩm Lãng thật lâu, nói: "Ngươi cũng là vì cái gọi là đế vương bá nghiệp sao? Liền như là phụ thân đồng dạng, vì hắn cái gọi là đế vương bá nghiệp rời đi mẫu thân, rời đi Khô Lâu đảng hạm đội?"

"Không (được), ta đối cái gọi là đế vương bá nghiệp không có bất kỳ cái gì hứng thú." Thẩm Lãng nói: "Ta là muốn giết trở về, đem cừu nhân của ta giết đến sạch sẽ, thiên hạ không thù."

Hella ánh mắt nhiệt liệt lên, vừa hung ác hôn Thẩm Lãng một cái nói: "Ta yêu ngươi, thân yêu đệ đệ. Trên một điểm này, ngươi so với chúng ta phụ thân muốn ưu tú nhiều. Ngươi mặc dù thân thể nhỏ yếu, nhưng mà ngươi có một cái cường đại linh hồn. Cái gì cẩu thí đế vương bá nghiệp, chúng ta người sống một đời chính là muốn thống khoái, giết đến thống khoái, xxx đến thống khoái."

Vì lẽ đó ngươi mới đi tham gia Amazon bộ tộc sinh sôi lễ? Ngươi chính là sinh sai, ngươi hẳn là nam nhân, mà không phải nữ nhân.

"Nhưng mà. . ." Hella nói: "Ta tuyệt đối sẽ không cho ngươi đi thất lạc quốc gia mạo hiểm, kia là bị nguyền rủa địa phương. Nếu như đi về sau, liền rốt cuộc không thể rời đi. Thiên thần cũng cứu không (được) Khô Lâu đảng quân đoàn, ngươi cũng cứu không (được), liền để bọn hắn hủy diệt, để bọn hắn xuống Địa ngục đi."

"Đệ đệ thân ái của ta, ta sẽ không đi thất lạc quốc gia, ta cũng không cho phép ngươi đi." Hella nói: "Ngươi cần một chi hạm đội phải không? Ta là cường đại nhất hải tặc, ta liền vì ngươi huấn luyện hạm đội, ta cái này đi trên đại dương bao la vì ngươi bắt người, muốn bao nhiêu hải tặc liền có bao nhiêu hải tặc, ta chính là ngươi tốt nhất hải quân tư lệnh."

Thẩm Lãng trong lòng một trận cười khổ, hắn đương nhiên tin tưởng Hella có như thế năng lực, nhưng mà hắn đã không có thời gian. Mà lại huấn luyện lên hạm đội hải tặc tại làm sao cũng không sánh bằng Khô Lâu đảng quân đoàn, đó mới là hạm đội vô địch.

"Ta trịnh trọng cảnh cáo ngươi, ta không cho phép ngươi đi." Hella bưng lấy Thẩm Lãng khuôn mặt nói: "Nếu như ngươi dám đi, ta liền trước bóp chết ngươi, sau đó lại bóp chết chính ta, ta tuyệt đối không cho phép ngươi đi cái kia nguyền rủa địa ngục."

Thẩm Lãng nhìn qua Hella con mắt, hắn lúc này mới phát hiện đôi mắt này mặc dù nhìn từ bề ngoài cuồng dã, nhưng mà đôi mắt chỗ sâu lại tràn ngập tuyệt vọng cùng cô độc, thậm chí còn có sợ hãi.

Mười mấy năm qua bị vây ở thất lạc quốc gia phế tích, cho nàng tinh thần cùng linh hồn cũng mang đến thương tổn cực lớn, nhất là mẫu thân của nàng chết.

"Tốt, ta đáp ứng ngươi." Thẩm Lãng mở miệng nói.

"Ngoan!" Hella hôn một cái Thẩm Lãng nói: "Ngươi cùng ta trong tưởng tượng đệ đệ giống nhau như đúc, thậm chí càng thêm hoàn mỹ, đi, tỷ tỷ dẫn ngươi đi một chỗ."

Dứt lời, Hella liền nắm Thẩm Lãng tay đi ra ngoài.

"Đi nơi nào a?" Thẩm Lãng nói.

Hella nói: "Đi mượn giống đảo, có người còn tại phía trên chờ ngươi. Ta không phải đã nói sao, chúng ta người sống một đời liền muốn sống được thống khoái, giết đến thống khoái, xxx đến thống khoái. Ta đáp ứng Edda nữ vương, đem ngươi mang đến cho nàng."

Thẩm Lãng xác thực cùng Amazon nữ vương ước định cẩn thận, nhưng mà gần nhất phát sinh quá nhiều chuyện, cơ hồ cũng thất ước.

"Sinh sôi lễ đã muốn đi qua đi." Thẩm Lãng nói.

Hella nói: "Nhưng nữ vương bệ hạ sẽ một mực chờ ngươi, ngươi không hiểu nữ nhân hứa hẹn. Ngươi cho rằng giống đàn ông các ngươi như vậy hỗn đản sao? Liền như là chúng ta cái kia cứt chó đồng dạng anh hùng phụ thân, phủi mông một cái liền đi, lưu lại mẫu thân ta chờ hắn cả một đời. Vì lẽ đó ta xưa nay không tin tưởng tình yêu, ta cũng không thích nam nhân, ta chỉ thích nữ nhân. Đương nhiên ngươi là ngoại lệ, ta vẫn là rất yêu ngươi, đệ đệ ta, cứ việc ngươi khả năng cũng là một cái khốn nạn."

"Edda nữ vương cơ hồ là toàn bộ phương tây xinh đẹp nhất, cường đại nhất nữ nhân, mỹ mạo của nàng cùng dáng người quả thực nhường ta mộng dắt hồn quấn, thất hồn lạc phách." Hella nói: "Không chỉ là ta, nàng vẫn là toàn bộ phương tây thế giới tất cả giống đực nhất tha thiết ước mơ nam nhân. Nếu như ngươi không phải ta yêu nhất đệ đệ, ta nhất định sẽ cùng ngươi quyết đấu tranh đoạt nàng ưu ái."

Hella cứ như vậy nắm lấy Thẩm Lãng tay, hướng về bờ biển bến tàu kéo đi.

Trương Xuân Hoa, Hắc Trân Châu, Lan Phong, Dora công chúa bọn người cũng đuổi theo.

"Bệ hạ. . ."

"Công chúa điện hạ. . ." Xem ra Lan Phong cũng nhìn ra, Hella cùng Khương Ly lớn lên xác thực giống nhau.

Hắc Trân Châu khiếp khiếp nói: "Hella điện hạ, ta. . . Ta có thể cùng ngài cùng đi sao?"

Hắc Trân Châu cũng nhận biết Hella, bất quá nàng niên kỷ quá nhỏ, từ trước tới nay chưa từng gặp qua Khương Ly, thậm chí cũng không biết Khương Ly liền là Khô Lâu đảng đời thứ nhất thủ lĩnh, nàng cũng một mực nói đời thứ nhất thủ lĩnh là Loki, thậm chí chưa hề nói hắn là một cái người phương Đông.

Khương Ly mặc dù là Khô Lâu đảng đời thứ nhất thủ lĩnh, nhưng mà chân chính để nó mạnh lên người vẫn là hải tặc Nữ hoàng Anqila, nàng mới là Khô Lâu đảng chúa tể, Khương Ly rời đi chi hạm đội này quá sớm.

Hella ở trong mắt Hắc Trân Châu, đó chính là tuyệt đối thần tượng cấp nhân vật, hào quang vạn trượng.

"Không (được), ta không hi vọng lại cùng Khô Lâu đảng có bất kỳ gút mắc." Hella trực tiếp làm cự tuyệt, thái độ phi thường lãnh đạm.

Sau đó nàng trực tiếp leo lên một chiếc thuyền buồm, mang theo Thẩm Lãng hướng về mượn giống đảo đi mà đi, cùng Edda nữ vương hoàn thành sinh sôi lễ.

. . .

Mượn giống ở trên đảo.

Sinh sôi lễ đã đã kết thúc, tất cả Amazon nữ chiến sĩ đều đã đi, nhưng mà Edda nữ vương lại còn lưu tại phía trên, lều vải của nàng lẻ loi trơ trọi dựng tại cái này quặng KNO3 ở trên đảo.

Nàng đã đợi Thẩm Lãng vượt qua hơn nửa tháng, nam nhân đều là hoang ngôn người, rõ ràng đáp ứng sẽ đến, kết quả nhưng không có tới.

Mặc dù đã vượt qua kỳ hạn chót, nhưng Edda nữ vương sẽ còn tại tiếp tục chờ đợi, cứ việc đều đã bỏ lỡ nàng sinh sôi chu kỳ. Nhưng mà có một số việc, không hoàn toàn là vì sinh sôi.

Nàng sông núi chập trùng đồng dạng thân thể mềm mại đứng tại hòn đảo bên trên, tràn ngập giống như ma quỷ mị hoặc.

Nàng là toàn bộ phương tây thế giới cường đại nhất nữ nhân, cũng là cực kỳ tha thiết ước mơ nữ nhân.

Nàng ngắm nhìn phương đông , chờ đợi lấy Thẩm Lãng thuyền xuất hiện.

Nhưng mà. . . Ngay lúc này, bỗng nhiên trước mắt bỗng nhiên lóe lên.

Một chiếc thuyền xuất hiện, đầu thuyền bên trên đứng một cái râu tóc trắng bệch nam tử, liền là cái kia thần bí quỷ dị Adolf, cái kia cùng Bạch Kinh tuyết bay thuyền nhỏ cùng lúc xuất hiện cường đại nam nhân, Amazon quốc gia tao ngộ tai hoạ ngập đầu lúc xuất hiện tràn ngập kỳ dị lực lượng nam nhân.

"Edda nữ vương, quỳ xuống tới hiệu trung ta." Adolf chậm rãi nói: "Ngươi đang chờ đợi cái kia phương đông nam nhân Thẩm Lãng? Không (được), không (được), hắn không xứng trở thành nam nhân của ngươi."

"Cho ngươi hai lựa chọn, hoặc là quỳ xuống hiệu trung ta, trở thành ta nữ nhân, hoặc là chết!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 444: : Lãng Gia Miểu Sát! Kinh Diễm Tuyệt Luân! Trí Mạng Chân Tướng

Amazon Edda nữ vương là một cái dạng gì người?

Một lời không hợp liền mở giết, có thể động thủ tuyệt đối không động khẩu người, chớ ép bức, liền là làm.

Vì lẽ đó, vừa mới nhìn thấy vị này râu tóc trắng bệch, thần bí khó lường Adolf, nàng không nói hai lời trực tiếp rút ra đại kiếm, cả người giống như như đạn pháo trực tiếp xung phong ra ngoài.

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn.

Đương nhiên tốc độ của nàng còn không có nhanh đến có thể dẫn phát âm bạo tình trạng, mà là tốc độ của nàng quá nhanh, vì lẽ đó lực bắn ngược to lớn, trực tiếp đem dưới chân cự thạch giẫm nát.

"Rầm rầm rầm. . ."

Nháy mắt, nàng trực tiếp vọt tới Adolf trước mặt, trong tay đại kiếm bỗng nhiên chém xuống.

Nhất thời, cái kia chiếc thuyền nhỏ lại một lần nữa bị chém thịt nát xương tan. Lần này Edda nữ vương liền không chỉ điên cuồng chém một kiếm, mà là trực tiếp bổ ra mấy chục trên trăm kiếm nhiều.

Nàng lợi kiếm điên cuồng chém trong không khí, phát ra từng đợt gào thét tiếng vang, thậm chí nước biển cũng bị đánh mở một cái to lớn khe rãnh . Còn cái kia chiếc thuyền nhỏ trực tiếp tan thành mây khói, liền một cái hoàn chỉnh linh kiện cũng không tìm tới, đây tuyệt đối là một cái Bạo Lực Nữ Vương.

Nhưng mà cùng trước đó tình hình giống nhau như đúc, Adolf tuyết trắng thân ảnh biến mất.

Sau một lát, hắn xuất hiện tại quặng KNO3 ở trên đảo, ánh mắt nhìn về phía Edda nữ vương bóng lưng tràn ngập tán thưởng.

Quả nhiên là làm cho cả phương tây thế giới cũng tha thiết ước mơ nữ nhân, cường đại mà mỹ lệ.

Adolf nhặt lên một khối quặng KNO3, mỉm cười nói: "Đây chính là bảo bối, vốn hẳn nên giấu đi, mãi cho đến cần người phát hiện nó. Không nghĩ tới các ngươi Amazon tộc lại đem nó xem như sinh sôi đảo, cũng bởi vì nó là màu trắng sao? Vậy ta cũng là màu trắng a."

Lời này cho dù là Edda nữ vương cũng nghe hiểu, cái này là tại khinh nhờn trêu chọc nàng. Nhưng mà nàng lại càng để ý trong lời nói của đối phương cấp độ càng sâu ý tứ, nàng không hiểu cái này quặng KNO3 công dụng, nhưng nghe qua Thẩm Lãng lời nói sau nàng minh bạch, đây là chế tạo thuốc nổ nhất định phải vật, mà lại nàng cũng đáp ứng đem cái này hòn đảo đưa cho Thẩm Lãng, hiện tại nghe trong lời nói của đối phương ý tứ, phảng phất cũng biết thứ này có thể làm gì dùng.

Edda nữ vương lạnh nhạt nói: "Ngươi đến tột cùng là ai?"

Adolf nói: "Ta đã giới thiệu qua mình, ta gọi Adolf."

Tiếp lấy hắn thở dài nói: "Ta thật không nghĩ tới, lại có người cắt đứt ta, vậy mà cứu vớt Amazon quốc gia, tội ác tày trời a. Nữ vương bệ hạ, ngươi tại sao lại coi trọng Thẩm Lãng loại kia nam nhân đâu? Trên thế giới này quả thực tìm không thấy so với hắn càng thêm nông cạn nam nhân."

Edda nữ vương ánh mắt một liệt, nàng mới sẽ không nói bởi vì nàng có được lực lượng cường đại, cho nên mới sẽ thích trí tuệ nam nhân. Nam nữ đều là chú ý bổ sung, ôn nhu nữ nhân thích cường thế nam nhân, tương phản cũng thế.

Bỗng nhiên quay người, thân thể nàng lại như cùng như đạn pháo, bỗng nhiên hướng về quặng KNO3 đảo bắn nhanh mà đi, trong tay đại kiếm lại một lần nữa hướng về Adolf điên cuồng chém.

"Bá bá bá. . ."

Thoáng một cái lại điên cuồng chém mấy chục kiếm, đừng nói là một người, liền là một đầu tiền sử khủng long, cũng bị Edda nữ vương chém giết, kiếm của nàng thực sự là vô cùng uy mãnh.

Nhưng mà, vị này Adolf thân ảnh lại một lần nữa biến mất, từ đầu tới đuôi hắn cũng không hề động thủ, hơn nữa còn hai tay chắp sau lưng.

"Thật sự là lực lượng cường đại, thậm chí mỹ diệu tới cực điểm thân thể, thật là khiến người ta tha thiết ước mơ, chinh phục ngươi nữ nhân như vậy thật sự là có được không gì so sánh nổi cảm giác thành tựu." Adolf thở dài nói, ánh mắt nhìn qua Edda nữ vương lửa nóng bóng lưng.

Edda nữ vương trong tay đại kiếm hướng xuống đất bên trên quặng KNO3 điên cuồng chém.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ." Lập tức vô số vỡ vụn quặng KNO3, giống như mưa to đồng dạng hướng về Adolf kích xạ mà đi.

Lần này, Adolf ngược lại không tránh, nhưng mà tất cả quặng KNO3 mảnh vỡ cách hắn trước mặt còn có một tấc thời điểm, toàn bộ nát.

Hắn vẫn như cũ hai tay chắp sau lưng, không nhúc nhích, lộ ra càng tiên phong đạo cốt.

Edda nữ vương ánh mắt co lên, trước mắt cái này Adolf xác thực vượt xa tưởng tượng của nàng, đây không phải võ công mạnh không mạnh vấn đề, mà là nàng không thể nào hiểu được loại tình huống này.

Đơn thuần lực lượng, nàng hoàn toàn không sợ bất luận kẻ nào. Thậm chí đơn thuần tốc độ, nàng cũng cảm thấy toàn bộ phương tây thế giới không có cái gì có thể cùng nàng đánh đồng.

Hít một hơi thật sâu, Edda nữ vương thân thể lại một lần nữa bắn nhanh mà ra, trong tay đại kiếm thiểm điện điên cuồng chém.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Nàng không có đấu khí, nhưng mà bởi vì lực lượng thực sự quá cường đại, mỗi một kiếm chém xuống đi cũng giống như gió lốc cạo qua, trên mặt đất quặng KNO3 dồn dập bị cuốn lên, cát bay đá chạy, hình tượng rung động cực hạn.

Adolf vẫn như cũ hai tay chắp sau lưng, thân thể giống như di hình hoán ảnh, không ngừng trốn tránh lui lại, mỗi một lần Edda nữ vương kiếm cách hắn cũng không cao hơn nửa tấc.

Edda nữ vương tốc độ càng lúc càng nhanh, điên cuồng truy kích.

Toàn bộ hình tượng trở nên càng thêm kinh diễm, thân ảnh của hai người nhanh đến mức hoàn toàn nhìn không thấy. Mà lại Edda nữ vương lực lượng quá kinh người, mỗi xông qua địa phương giống như gió lốc cạo qua, trên mặt đất cày mở một đạo thật sâu vết rách.

Liền thấy hai đoàn cái bóng, trên mặt đất xẹt qua một đạo thật dài quỹ đạo, theo quặng KNO3 đảo chiến đến biển cả.

Hai người tốc độ quá nhanh, lực lượng quá cường đại, trực tiếp nổi lên một đạo sóng biển, thậm chí nước biển cũng bị xông ra một đạo thật sâu vết tích.

Trong nháy mắt, Edda nữ vương điên cuồng chém ra mấy ngàn chiêu nhiều, lực lượng của nàng phảng phất vô cùng vô tận.

Nhưng mà kiếm của nàng vẫn như cũ vĩnh viễn với không tới cái kia Adolf, vĩnh viễn chỉ thiếu một chút xíu.

Cái này tiên phong đạo cốt người da trắng nam tử ánh mắt càng ngày càng tán thưởng, bởi vì Edda nữ vương lực lượng cùng tốc độ thực sự quá làm cho người kinh diễm.

"Không nên uổng phí khí lực, Edda nữ vương, ngươi vĩnh viễn tổn thương không (được) ta nửa sợi tóc gáy." Adolf mỉm cười nói: "Ngươi hảo hảo nằm xuống hưởng thụ chính là, chỉ cần ngươi có thể cắt lấy ta một cọng tóc gáy, một trận chiến này liền xem như ta vận chuyển."

Một câu nói kia triệt để chọc giận Edda nữ vương, lực lượng của nàng cùng tốc độ, vậy mà tăng lên nữa một bậc thang, nàng không có đấu khí, nhưng toàn thân cơ hồ cũng bắt đầu tuôn ra hào quang.

Adolf ánh mắt càng thêm kinh diễm tuyệt luân, nữ nhân này quá mạnh, Hoàng Kim huyết mạch quả nhiên không tầm thường a.

Edda nữ vương lại một lần nữa điên cuồng chém mấy ngàn kiếm, nhưng mà đối phương vẫn như cũ lông tóc không tổn hao gì, thậm chí từ đầu tới đuôi cũng không hề động thủ qua.

Hai người chiến đấu quỹ tích, trọn vẹn vượt qua mấy vạn mét.

Sau đó, Edda nữ vương nghe xuống, ánh mắt nhìn qua Adolf chậm rãi nói: "Ngươi rất mạnh, vô cùng vô cùng mạnh, nhưng lại cũng không có như vậy quỷ thần khó lường. Mặt ngoài nhìn ta có lẽ tuyệt vọng, bởi vì hơn vạn chiêu cũng không đụng tới góc áo của ngươi, nhưng mà đây chỉ là một loại thượng cổ công pháp đúng không? Huyết mạch của ngươi thiên phú cũng không có vượt qua ta."

"Đúng." Adolf nói: "Ngươi là Hoàng Kim huyết mạch a, đây đã là đỉnh cao nhất của thế giới này huyết mạch, ta lại như thế nào có thể vượt qua ngươi đây? Chỉ bất quá các ngươi Amazon quốc gia luyện tốc độ cùng lực lượng, đối tất cả công pháp đều khinh thường một chú ý, không biết thượng cổ võ đạo thâm bất khả trắc. Đương nhiên ngươi cũng là thâm bất khả trắc, điểm ấy hoàn toàn tin tưởng vững chắc."

Lời này lại là tại khinh nhờn Edda nữ vương.

Edda nữ vương lạnh nhạt nói: "Vậy ngươi có lẽ hỏi Thẩm Lãng, bởi vì hắn đã đo qua."

Lời này một màn, cái kia Adolf sắc mặt hơi đổi.

"Có ý tứ, có ý tứ." Adolf cười nói: "Ta vậy mà chọc giận Edda nữ vương, các ngươi không phải cường đại đến không cách nào mạo phạm sao?"

Edda nữ vương vẫn như cũ nhìn chằm chằm cái này Adolf không nhúc nhích, phảng phất muốn tìm được sơ hở của hắn.

Adolf cười nói: "Nữ vương bệ hạ, chúng ta tiếp tục đổ ước như thế nào? Nếu như ngươi có thể tổn thương ta một cọng tóc gáy, vậy ta liền cút ngay lập tức, cũng không tiếp tục tới quấy rối ngươi. Nhưng mà nếu như ngươi làm không được, cái kia phi thường có lỗi, tiếp xuống ta liền muốn không có chút nào chừng mực quấy rối ngươi, mặc kệ ngươi là đang tắm vẫn là đang ngủ, ngươi có lẽ rất khó phòng được ta đi? Ha ha ha, cứ như vậy luôn có một ngày ngươi sẽ rơi vào trong tay của ta."

Edda nữ vương không nói, nếu như đổi thành những người khác, đại khái đã ở vào tuyệt đối uể oải. Bởi vì trước mắt người này nhìn qua hoàn toàn là không thể chiến thắng, nhưng Edda nữ vương vẫn như cũ chiến ý trùng thiên.

Hít một hơi thật sâu, nàng nhắm mắt lại, ngồi xếp bằng trên mặt đất không nhúc nhích.

"Sưu. . ." Cái kia Adolf di hình hoán ảnh, bỗng nhiên xuất hiện sau lưng nàng, hung hăng ngửi một cái nói: "Thật sự là rất thơm a, nhường người mê muội."

Một lát sau, Edda nữ vương đứng lên, nàng vươn ngọc thủ, bỗng nhiên bẻ gãy mình đại kiếm.

Nàng chi này đại kiếm thế nhưng là ba bốn trăm cân siêu cấp đại kiếm, vậy mà sống sờ sờ một mảnh lại một mảnh bị nàng bẻ gãy xuống, tách ra thành hơn một trăm chi tế kiếm.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Một giây sau, những thứ này tế kiếm giống như mưa to đồng dạng cuồng xạ mà ra, tại không trung tạo thành một cái to lớn vòng tròn, điên cuồng xoay tròn lấy.

Một màn này thật sự là kinh diễm đến làm cho không người nào có thể tin tình trạng, nàng thế nhưng là hoàn toàn dựa vào lực lượng cùng tốc độ làm được một điểm này.

Mà Adolf tại cái này hơn một trăm chi tế kiếm tạo thành vòng tròn bên trong nhẹ nhàng nhảy múa, tiếp tục di hình hoán ảnh, nhanh chóng trốn tránh.

Lợi hại như thế chiêu thuật, vậy mà vẫn như cũ không cách nào tổn thương hắn mảy may, thực sự là quá mạnh.

Edda nữ vương tốc độ lại một lần nữa tăng lên, trong chốc lát cái kia hơn một trăm chi tế kiếm không còn là vòng tròn, mà là trở thành một cái lập thể kiếm trận, cơ hồ ba trăm sáu mươi độ không góc chết giảo sát.

Nàng thế nhưng là một người thao tác cái này hơn một trăm chi tế kiếm, hoàn toàn dựa vào đối lực lượng cùng tốc độ tuyệt đối tinh chuẩn nắm chắc.

Adolf kinh diễm đến cơ hồ ngạt thở.

"Sưu. . ."

Một giây sau cùng chuông, hắn toàn bộ thân thể bỗng nhiên nằm trên mặt đất bên trên, giống như nhà sản xuất đồng dạng theo khe hở ở giữa chạy đi, trong nháy mắt biến mất tại mấy chục mét bên ngoài. Bởi vì nếu như hắn lại không rời đi, liền bị Edda nữ vương kiếm trận cắt chém đến.

"Ngươi rất mạnh rất mạnh, quả thực vượt qua tưởng tượng của ta, một nữ nhân không (được) gần bên trong lực cùng đấu khí, vậy mà có thể mạnh đến tình trạng này." Adolf cười nói: "Nhưng mà ngươi vẫn như cũ tổn thương không (được) ta nửa sợi tóc gáy."

Mà vừa lúc này, trên mặt biển lại xuất hiện một chiếc thuyền lớn, Thẩm Lãng cùng Hella tới.

Thẩm Lãng nhìn thấy cái này râu tóc bạc trắng người, lập tức ánh mắt co rụt lại, nói: "Tỷ tỷ, đi giúp Edda nữ vương."

Hắn lời này vừa mới rơi xuống, Hella nháy mắt liền biến mất tại trước mắt của hắn, trực tiếp nhảy vọt xuống biển, trong nháy mắt vọt tới quặng KNO3 ở trên đảo.

Nàng dùng đấu khí, tốc độ cũng vô cùng nhanh chóng, cuồng vọt tới Adolf sau lưng.

"Giết hắn!" Hella nói.

Sau đó, nàng cùng Edda nữ vương hai cái điên cuồng giáp công cái này Adolf.

Rốt cục vị này Adolf không có rảnh rỗi như vậy đình dạo chơi, nhưng vẫn như cũ cực nhanh trốn tránh, vẫn không có bất luận cái gì phản kích.

"Coi như lại đến một cái cường đại nữ nhân, nữ vương bệ hạ cũng tổn thương không (được) ta một cọng tóc gáy." Adolf cười lạnh nói: "Vì lẽ đó ngươi vẫn là nằm xuống đi, chờ lấy ta đo đạc là được."

Hai nữ nhân càng thêm điên cuồng giảo sát hắn, vẫn như cũ tổn thương không (được) hắn một cọng tóc gáy.

Cái này Adolf quá quỷ dị, thân thể hoàn toàn di hình hoán ảnh, nhanh đến cực điểm, căn bản là chịu không đến.

Trên mặt biển, thuyền buồm tiếp tục hướng về quặng KNO3 đảo bay tới.

Hella bỗng nhiên cao giọng nói: "Thẩm Lãng, đi mau, đi mau!"

Cái này Adolf thực sự quá mạnh, quá quỷ dị, Hella cũng cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua dạng này người, giúp Edda nữ vương dĩ nhiên quan trọng, nhưng mà bảo hộ đệ đệ quan trọng hơn.

Bất quá Thẩm Lãng chỗ nào đi được, cái này thuyền buồm là tự động thổi qua tới, hắn cũng không thể nhảy xuống biển chạy trốn đi.

"Đây chính là người phương Đông Thẩm Lãng, đây chính là Edda nữ vương chờ đợi nam nhân kia?" Adolf cười khẩy nói: "Nữ vương bệ hạ, ngươi cùng nam nhân như vậy cực kỳ vất vả, bởi vì căn bản không có khả năng tận hứng, ngươi thoáng không cẩn thận, hắn nhỏ yếu thân thể liền sẽ bị đập vỡ. Hắn trước mặt ngươi, đại khái một giây đồng hồ cũng chống đỡ không nổi đi. Ngươi nếu như chờ nam nhân như vậy, cái kia hoàn toàn là một loại sỉ nhục a."

"Ngươi câm miệng cho ta." Hella nói: "Đệ đệ của ta là trên thế giới xinh đẹp nhất nam nhân, ngươi so được sao? Trời sinh, coi như ngươi võ công luyện đến lại cao cũng vô dụng. Đệ đệ ta là trên thế giới huyết thống cao quý nhất nam nhân, ngươi so được sao? Đây cũng là trời sinh, ngươi võ công lại cao thì có ích lợi gì?"

"Ha ha ha. . ." Adolf ánh mắt nhìn về phía Hella nói: "Lại một cái mỹ nhân tuyệt sắc, hơn nữa còn là một cái cuồng dã mỹ nhân, thật sự là quá có hương vị, nếu như ta không có đoán sai, ngươi chính là Hella a? Ngươi vậy mà trở về? Ngươi sao có thể trở về?"

Lời này một màn, không chỉ là Hella, liền Thẩm Lãng cũng kinh ngạc đến ngây người, cái này Adolf là như thế nào biết Hella thân phận a, nàng đã vài chục năm cũng chưa từng xuất hiện.

"Hella, ta nhất định phải nói cho ngươi, mặc kệ là tại phương đông thế giới, vẫn là tại phương tây thế giới, tỷ đệ quá mức thân mật lời nói đều là không đạo đức." Adolf châm chọc nói.

Lời này một màn Hella lập tức giận, người này quá ác tha buồn nôn, vậy mà như thế khinh nhờn nàng tỷ đệ thân tình.

"Edda nữ vương, ngươi trước chống đỡ, ta lập tức tới!" Hella nói.

Nàng bỗng nhiên vọt tới một cái vách đá trước mặt, xuất ra loan đao cuồng chặt, rất nhanh liền chặt xuống một cái mấy trăm cân to lớn quặng KNO3.

Sau đó, Hella ôm cái này to lớn quặng KNO3 lại một lần nữa trở lại đến trên chiến trường, bỗng nhiên ném tới không trung. Tiếp lấy thân thể nàng nhảy lên một cái, đối khối này to lớn quặng KNO3 nắm đấm cuồng nện.

Thật là bão tố đồng dạng đôi bàn tay trắng như phấn thiết quyền, quả đấm của nàng thậm chí cũng bốc lên đoạt người quang mang, Hella có được cường đại đấu khí.

"Phanh phanh phanh. . ."

Khối này mấy trăm cân quặng KNO3 nháy mắt bị đánh cho nát, bị Hella kinh người đấu khí xé thành mảnh nhỏ bột phấn.

Edda nữ vương cũng lập tức minh bạch, trong tay tế kiếm mưa điên cuồng cắt chém, hai cái cường đại nữ nhân xuất thủ, đem khối này quặng KNO3 tại không trung biến thành nhỏ mảnh bột phấn.

Những thứ này bột phấn giống như nồng vụ, triệt để bao phủ chung quanh mấy chục mét phạm vi bên trong, sau đó bỗng nhiên châm.

Đây chính là độ tinh khiết cực cao quặng KNO3, đơn thuần tảng đá trạng thái rất khó bị nhen lửa, một khi trở thành bột phấn, liền có thể bốc cháy bạo.

"Rầm rầm rầm. . ."

Vô số ngọn lửa nháy mắt bỗng nhiên nổ tung, hơn ngàn mét vuông trong không gian nháy mắt hóa thành biển lửa.

Hai người kia nữ nhân quá khùng, dạng này ngọn lửa cháy bùng, các nàng cũng sẽ bị thiêu đốt.

"Sưu. . ." Adolf thân ảnh bắn nhanh mà ra, di hình hoán ảnh bình thường đến đến trên mặt biển, góc áo của hắn, bị đốt cháy khét một khối.

"Lợi hại, lợi hại. . ." Adolf nói: "Lại đem ta góc áo cũng đốt, nhưng cũng tiếc vẫn không thể nào tổn thương đến ta một cọng tóc gáy, ha ha ha ha! Edda nữ vương ngươi vẫn là nằm xuống đi!"

Ngay sau đó một giây sau, thân ảnh của hắn bỗng nhiên nhanh chóng thoáng hiện, một lát sau trực tiếp xuất hiện tại Thẩm Lãng thuyền buồm lên.

"Không (được), không (được). . ." Hella cao giọng nói: "Ngươi không nên thương tổn đệ đệ ta!"

Sau đó, Hella nhanh chóng hướng về thuyền buồm cuồng xông mà đi, Edda nữ vương cũng xông lại.

"Ai da da. . ." Adolf nói: "Thẩm Lãng các hạ, thân là nam nhân nhỏ yếu như vậy, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được sỉ nhục sao? Chẳng lẽ ngươi cái này chăn mền đều muốn bị nữ nhân thắt ở dây lưng quần bên trên sao?"

Thẩm Lãng nói: "Cái này có cái gì không tốt sao? Tại phương đông thế giới, ta bị mỹ nhân tuyệt sắc thắt ở dây lưng quần bên trên, mà lại ta còn có thể tùy thời vì nàng cởi xuống. Tại phương tây thế giới, ta vẫn như cũ như thế. Thiện giải nhân y, chẳng lẽ không tốt sao?"

"Tốt, tốt, rất tốt!" Adolf cười khẩy nói: "Như thế nhanh mồm nhanh miệng, khó trách ăn bám như thế lưu loát. Ngươi có nhiều chỗ không còn dùng được, nhưng mà đầu lưỡi lại là hay đến hung ác."

Thẩm Lãng nói: "Chỉ cần có thể nhường mỹ nhân dễ chịu, ngươi lại quản là dùng phương thức gì phương pháp đâu?"

Một giây sau, Adolf một chi tế kiếm nằm ngang ở Thẩm Lãng trên cổ, mỉm cười nói: "Chi này tế kiếm là Edda nữ vương theo trên đại kiếm tháo ra, ta dùng hắn cắt cổ của ngươi, máu tươi sẽ như cùng suối phun đồng dạng tuôn ra, không biết khuôn mặt của ngươi phải chăng vẫn như cũ có thể như thế xinh đẹp động lòng người đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi muốn giết ta?"

Adolf cười nói: "Đúng vậy a? Không được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không thể."

Adolf nói: "Xin lắng tai nghe."

Thẩm Lãng nói: "Trước không cần nghe, thanh âm của ngươi truyền đi rất xa, ta vừa rồi nghe được ngươi nói cái gì, chỉ cần Edda có thể tổn thương ngươi một cọng tóc gáy, ngươi liền lập tức nhận thua rút đi đúng không?"

Adolf nói: "Đúng, ngươi nghe được phi thường rõ ràng."

Thẩm Lãng nói: "Thật là lợi hại, thật mạnh, Hella cùng Edda đều là cường giả đỉnh cao, hai người liên thủ cũng tổn thương không (được) ngươi một cọng tóc gáy, quả thực cường đại đến nhường người rùng mình tình trạng, quỷ thần khó lường a."

Adolf nói: "Phàm phu tục tử xác thực rất khó lý giải loại cảnh giới này."

Thẩm Lãng nói: "Không bằng chúng ta cũng tới một vụ cá cược như thế nào?"

Adolf nói: "Nói."

Thẩm Lãng nói: "Võ công của ta thế nào?"

Adolf nhún nhún vai, nói Thẩm Lãng võ công như thế nào quả thực là một loại sỉ nhục, nói ra miệng liền là sỉ nhục, dùng tay trói gà không chặt để hình dung đều không đủ, bởi vì một ít gà sức chiến đấu vẫn là rất mạnh, Thẩm Lãng nói không chừng còn muốn bị phản chế áp đảo.

Thẩm Lãng nói: "Vậy nếu như ta có thể làm bị thương ngươi, thì tính sao? Có tính không ngươi thua?"

Lời này một màn, không chỉ là Adolf, liền Hella cùng Edda nữ vương cũng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, cơ hồ không thể tin vào tai của mình.

Thẩm Lãng đây là điên sao? Cái này Adolf võ công hoàn toàn là quỷ thần khó lường, Edda nữ vương cường đại cỡ nào? Hella cường đại cỡ nào? Hai người liên thủ cũng tổn thương không (được) hắn một cọng tóc gáy, cuối cùng tiêu phấn cháy bùng, mới đốt tới hắn một điểm góc áo mà thôi.

Mà Thẩm Lãng đại khái liền một cái luyện võ đứa trẻ cũng tổn thương không (được), coi như hắn cường đại hơn một vạn lần nữa, 10.000 vạn lần, cũng tổn thương không (được) Adolf một cọng lông.

Hella hỏi: "Nữ vương bệ hạ, ta cái này đệ đệ như vậy thích khoác lác sao?"

Edda nữ vương nói: "Ta đối với hắn không phải cực kỳ hiểu."

Hella nói: "Không hiểu, ngươi còn ở nơi này chờ lấy hắn, chuẩn bị sinh sôi hậu đại?"

Edda nữ vương nói: "Không hiểu lại không thể sao?"

Hella gật đầu nói: "Có thể, quá có thể, nếu như quá hiểu, ngược lại một điểm ý tứ cũng không có. Liền như là mẫu thân của ta cũng không hiểu phụ thân ta đồng dạng, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng nàng yêu hắn cả một đời , chờ đợi hắn cả một đời."

Edda nữ vương nói: "Bất quá ngươi cái này đệ đệ xác thực cực kỳ thích khoác lác."

Hella nói: "Nhìn ra, quả thực là điên."

Edda nữ vương nói: "Nhưng mà hắn thổi qua ngưu, cũng thực hiện."

. . .

"Ha ha ha. . ." Adolf cười nói: "Thẩm Lãng các hạ, ta biết ngươi có một ít cái gọi là vũ khí bí mật, tỉ như một loại quỷ dị thần kinh dược tề, có thể làm cho người nháy mắt định thân, đúng không? Nhưng mà vậy đối với ta không dùng được."

"Ta biết." Thẩm Lãng nói: "Sự cường đại của ngươi, nhường người ngạt thở. Đã như vậy, vì sao không cùng ta đánh cược một keo đâu? Nếu như ta có thể làm bị thương ngươi, ngươi coi như vận chuyển, như thế nào?"

"Tốt!" Adolf nói: "Vui lòng phụng bồi, tới từ phương đông thế giới Thẩm Lãng. Nếu như ngươi thua, ngươi liền đừng có trách ta cướp đi ngươi Edda nữ vương, con người của ta đạo đức ranh giới cuối cùng khả năng so trong tưởng tượng của ngươi muốn thấp một chút , ta muốn nữ nhân nhất định phải chiếm được, không chọn hết thảy thủ đoạn."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta thắng đâu?"

Adolf nói: "Nếu như ngươi thắng, ngươi muốn cái gì đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Sau này có ta ở đây địa phương, ngươi cũng tránh đi một trăm mét, dùng văn nhã lại nói liền là nhượng bộ lui binh, dùng trang bức lại nói liền là phàm là có ta ở đây địa phương, ngươi không thể tồn tại."

Adolf nói: "Ngươi miệng lưỡi quả nhiên rất sắc bén."

Thẩm Lãng nói: "Liền hỏi ngươi có nguyện ý hay không, đánh cược hay không a?"

"Một lời đã định." Adolf nói, ánh mắt cùng ngôn ngữ cũng tràn ngập vô cùng ngạo mạn cùng giễu cợt.

Như vậy Thẩm Lãng điên sao? Hắn xác thực giống như là điên, lại tại khiêu chiến nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Tóm lại dùng bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung hắn vụ cá cược này điên cuồng, quả thực liền là người si nói mộng. Phù Đồ Sơn cổ trùng đối trước mắt người này không có tác dụng, thậm chí bất kỳ thủ đoạn nào cũng không có tác dụng.

Thẩm Lãng nói: "Vậy chúng ta đi quặng KNO3 ở trên đảo tiến hành vụ cá cược này?"

Sau một lát, Thẩm Lãng liền xuất hiện tại cái này quặng KNO3 ở trên đảo, tốc độ của người này quả là nhanh tới cực điểm, vài giây đồng hồ liền theo trên thuyền đến ở trên đảo.

"Ọe. . ." Thẩm Lãng từng đợt buồn nôn, đua xe quá nhanh.

Hella cùng Edda nữ vương liếc nhau, đây chính là đệ đệ ngươi? Đây chính là ngươi chọn trúng tiến hành sinh sôi nam nhân?

Thẩm Lãng vỗ vỗ cái trán, nửa ngồi xuống, lại nôn khan mấy lần.

"Có nước sao? Ta uống hai miệng, có chút muốn ói, tốc độ của hắn quá nhanh, ta muốn chậm rãi." Thẩm Lãng nói.

Một lát sau, một cái ấm nước xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt, hắn uống mấy ngụm hạ thấp xuống ép, cuối cùng không có nghĩ như vậy nôn.

"Hô, hô. . ." Thẩm Lãng nói: "Để ngươi đợi lâu, chúng ta có thể bắt đầu, liền khoảng cách này có thể chứ?"

Lúc này, hắn cùng Adolf khoảng cách không sai biệt lắm chừng năm mét, đã đầy đủ xa. Vừa rồi Edda nữ vương cùng hắn cách một mét bên trong, cũng tổn thương không (được) hắn nửa sợi tóc gáy, nữ vương bệ hạ kiếm đã nhanh đến cực hạn.

"Đương nhiên, hết thảy tùy ngươi." Adolf cười nói.

Thẩm Lãng xuất ra một vật, một chi phi đao. Nhìn thấy một màn này, Hella công chúa đều muốn bất tỉnh đi, còn tưởng rằng ngươi Thẩm Lãng có cái gì vũ khí bí mật, vậy mà là phi đao.

Đệ đệ thân ái của ta, coi như một người sống sờ sờ cột vào nơi đó không nhúc nhích, ngươi cũng chưa chắc rớt bên trong, huống chi là đối mặt dạng này Adolf quỷ dị như vậy khó lường cường giả tuyệt đỉnh như vậy?

Thẩm Lãng bắt đầu hô hấp, cầm phi đao bắt đầu đối Adolf tiến hành nhắm chuẩn.

Adolf đã hối hận, vì sao muốn tiếp nhận vụ cá cược này, quả thực là một cái chuyện cười lớn, quá hoang đường.

"Ta muốn ném phi đao nha." Thẩm Lãng nói: "Năm, bốn, ba, hai, một. . ."

Thẩm Lãng phi đao trực tiếp ném ra bên ngoài, xiêu xiêu vẹo vẹo, quả nhiên liền năm mét khoảng cách cũng ngắm không cho phép, quá sỉ nhục.

Cái này Tiểu Lãng phi đao, khó coi.

Nhưng mà cùng lúc đó.

"Phanh. . ." Một tiếng vang thật lớn!

Thẩm Lãng tại trong tay áo bóp cò, bởi vì bên trong cất giấu một chi tay súng súng kíp.

"Sưu. . ." Đạn dùng mỗi giây hơn hai trăm mét tốc độ bắn nhanh mà ra. Hắn là bực nào xảo trá a?

Nhưng mà Adolf một trận cười lạnh, loại này quỷ kế đối hữu dụng không? Thật sự là buồn cười cực kỳ a, hắn đã sớm phát hiện Thẩm Lãng trong tay áo cái kia cục sắt.

Như vậy Thẩm Lãng tay súng có thể bắn bị thương Adolf sao?

Không thể, đừng nói là tay súng, liền xem như hiện đại súng ngắn, thậm chí là hiện đại súng trường cũng tổn thương không (được) Adolf.

Đầu tiên hắn di hình hoán ảnh tốc độ quá nhanh, tiếp theo loại này cường giả tuyệt đỉnh có thể dự phán, chỉ cần Thẩm Lãng có bóp cò súng động tác, bọn hắn ngay lập tức sẽ né tránh.

Vì lẽ đó hiện tại đừng nói là năm mét, coi như hai mét Thẩm Lãng tay súng cũng tổn thương không (được) hắn.

Adolf nhìn qua đạn sắt theo Thẩm Lãng tay súng bên trong bắn ra cũng kinh ngạc một cái, cái này thứ gì? Tốc độ vậy mà như thế nhanh chóng?

Có thể đạn còn không có bắn ra trước đó, Adolf liền đã sớm né tránh.

Nhưng mà chân chính chuyện quỷ dị phát sinh, Adolf chợt phát hiện thân thể của mình bỗng nhiên một trận kích rung động, liền phảng phất tất cả thần kinh bị dẫn dắt, trong chốc lát hoàn toàn không cách nào động đậy.

Mặc dù quá trình này tiếp tục cực kỳ ngắn rất ngắn, không đến 0.1 giây mà thôi.

"Sưu. . ." Hắn lại một lần nữa di hình hoán ảnh, như chớp giật di động đến mười mấy mét bên ngoài.

Nhưng mà hoả súng đạn, trực tiếp xẹt qua khuôn mặt của hắn, cắt một đạo vết máu, cái này hiển nhiên là so một cọng tóc gáy bị thương càng thêm lợi hại.

"Ngươi thua, Adolf các hạ." Thẩm Lãng mỉm cười nói.

Adolf nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, hoàn toàn không thể tin được đây hết thảy, bao quát Edda nữ vương cùng Hella, không thể tin được một màn này.

Cái này sao có thể? Vừa rồi đến tột cùng chuyện gì phát sinh?

Thẩm Lãng bí mật này vũ khí là cực kỳ kinh người, nhưng vẫn là không đủ nhanh, căn bản không có khả năng tổn thương đến Adolf, vì sao Adolf thân thể vừa rồi dừng lại nháy mắt.

Nhưng bất kể nói thế nào, Thẩm Lãng đúng là thắng, hắn lại một lần nữa không xong khả năng hoàn thành nhiệm vụ, hắn kích thương vô cùng cường đại Adolf.

Thẩm Lãng nói: "Adolf các hạ, nếu như ta không có đoán sai, trên người ngươi có một viên đặc thù ác mộng thạch, nó cung cấp lực lượng cường đại, ngươi di hình hoán ảnh liền là tại ác mộng thạch năng lượng phối hợp xuống hoàn thành, đương nhiên còn có thượng cổ công pháp. Ngươi là phi thường phi thường cường đại, nhưng không có cường đại đến nhường người tuyệt vọng tình trạng, cũng không có cường đại đến Edda liên thủ với Hella đều không thể tổn thương mảy may tình trạng. Đơn thuần luận võ công, ngươi phải cùng Edda nữ vương là cùng một cái cấp bậc, tăng thêm ngươi thượng cổ công pháp, có thể sẽ thoáng mạnh một chút. Ngươi cái này quỷ thần khó lường thân pháp, có hơn phân nửa là đến từ thượng cổ ác mộng thạch, ta vừa vặn cũng có một viên ác mộng thạch, có thể đối ngươi ác mộng thạch sinh ra trong nháy mắt quấy nhiễu, vì lẽ đó ngươi trong nháy mắt đó di động đình trệ, ác mộng thạch phóng xuất ra một cỗ dòng điện, đập nện toàn thân của ngươi, đây chính là trí tuệ lực lượng, ta cũng là dựa vào cái này mới có tư cách đi đo đạc Edda nữ vương chiều sâu."

Adolf nhìn chằm chằm Thẩm Lãng thật lâu, bỗng nhiên lộ ra một đạo dáng tươi cười, một giây sau hắn bỗng nhiên thoáng hiện sau lưng Thẩm Lãng, tế kiếm lại một lần nữa nằm ngang ở hắn động mạch chủ lên.

"Thẩm Lãng các hạ, ngươi biết quá nhiều." Adolf cười lạnh nói: "Biết được quá nhiều người, là có lẽ đi chết."

Lời này một màn, Edda nữ vương cùng Hella lại nhanh chóng xông lên, hướng về Adolf đánh giết mà đi.

Thẩm Lãng nói: "Ta đã sớm nói ngươi không thể giết ta, Adolf. Duy Đạt các hạ. Ta thân yêu sư huynh, phụ thân ta Khương Ly tại phương tây thế giới đồ đệ!"

Lời này một màn, ở đây mấy người triệt để chấn kinh, không thể tin vào tai của mình. Nhất là Adolf mình, giống như sét đánh đồng dạng nhìn qua Thẩm Lãng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 445: : Thẩm Lãng Chi Mẫu! Chân Tình Tỏ Tình! Thế Giới Mới!

... . . .

"Đương nhiên, tên thật của ngươi phải gọi làm Lance. Duy Đạt." Thẩm Lãng nói: "Vì sao muốn đổi thành Adolf đâu? Chẳng lẽ cái tên này lộ ra nhất là uy phong sao? Còn có ngươi cũng không có như thế già, vì sao râu tóc bạc trắng đâu?"

Adolf nhìn chằm chằm vào Thẩm Lãng xem, trọn vẹn xem mấy phút, trong mắt lóe lên vô số thần sắc.

Hắn vừa rồi khiếp sợ căn bản không phải bởi vì hắn Thẩm Lãng thân phận, hắn đã sớm biết Thẩm Lãng là Khương Ly chi tử, thậm chí hắn liền Hella thân phận cũng biết, hắn biết đến muốn so trong tưởng tượng hơn rất nhiều.

Hắn khiếp sợ là Thẩm Lãng hô phá thân phận của hắn, hắn cái tên này đã cực kỳ lâu không có ai biết. Hắn là Khương Ly đệ tử một chuyện, càng là ba mươi, bốn mươi năm trước sự tình.

"Không sai, ta đã từng là Khương Ly bệ hạ đồ đệ, bởi vì cái gọi là một ngày làm thầy chung thân vi phụ." Adolf vậy mà đổi ngôn ngữ, đổi nói trúng văn đạo: "Nhưng mà thiên hạ phản đồ rất nhiều, lại không nhiều ta một cái đúng không? Doanh Quảng, Doanh Vô Minh cùng Khương Ly bệ hạ quan hệ xa so với ta thân mật nhiều lắm nhiều lắm, bọn hắn đều có thể làm phản, ta vì sao không thể đâu?"

"Nói hay lắm, nói hay lắm." Thẩm Lãng nói: "Ngươi cái này không chút nào dối trá tư thế, ta phi thường thưởng thức."

Adolf nói: "Ngươi là lão sư ta nhi tử, Hella là lão sư ta nữ nhi, ta cảm thấy giết cũng không có cái gì quan trọng a."

Dứt lời Adolf còn đe dọa tính tại Thẩm Lãng trên cổ nhẹ nhàng vạch một cái, một đạo vết máu xuất hiện.

Thẩm Lãng lạnh nhạt nói: "Có thể hay không giết ta, ngươi nội tâm lại quá là rõ ràng. Nếu như vẻn vẹn chỉ là bởi vì phụ thân ta, ngươi đương nhiên có thể giết ta. Nhưng bởi vì mẫu thân của ta, ngươi liền không thể giết ta, chí ít ngươi không đủ tư cách giết, không phải sao? Ngươi nếu có thể giết ta, đã sớm giết!"

Adolf ánh mắt co rụt lại, mỉm cười nói: "Thân yêu sư đệ, người thông minh sẽ chết cực kỳ sớm. Tuyệt đối không nên phỏng đoán Bạch Kinh ý đồ a."

Sau đó, hắn trực tiếp đem Thẩm Lãng cổ kiếm thu hồi đi, trước mắt cục diện này đã so trong tưởng tượng càng thêm phức tạp.

Thẩm Lãng nói: "Adolf, phụ thân ta du lịch phương tây thế giới thời điểm còn phi thường trẻ tuổi, mà ngươi lúc kia cũng đã là một thiên tài, hơn nữa còn là làm xằng làm bậy võ đạo thiên tài. Phụ thân ta mấy lần muốn giết ngươi, nhưng lại nể tình ngươi không có phạm phải đại ác, hơn nữa còn là thiên hạ hiếm thấy thiên tài, cho nên liền thu làm đệ tử, muốn rèn luyện tính cách của ngươi, vì lẽ đó tại phương tây thế giới ngươi cùng ta phụ thân mấy năm, võ công của ngươi càng là đột nhiên tăng mạnh."

Adolf cười không nói.

Thẩm Lãng nói: "Mà lại ngươi vốn là một cái Duy Đạt tộc người, là một cái màu nâu nhân chủng. Tại Tây Luân vương triều, màu nâu nhân chủng là ra không (được) đầu, không thể luyện tập cấp cao võ học, không thể đảm nhiệm trọng yếu chức quan, tóm lại liền là cấp thấp chủng tộc, là phụ thân ta cải biến vận mệnh của ngươi, để ngươi học tập cấp cao võ học, ngắn ngủi trong vài năm liền trở thành phương tây thế giới đỉnh tiêm cao thủ. Phụ thân ta đối ngươi ân đức xa xa không chỉ như thế, thậm chí hắn còn mang theo ngươi đi Bạch Kinh, vì lẽ đó ngươi mới có thể nhất phi trùng thiên, theo một cái ti tiện Duy Đạt tộc người biến thành Bạch Kinh đệ tử, mới có thể tại toàn bộ Tây Luân đại lục hô phong hoán vũ."

"Bất quá sư huynh của ta a, ngươi đến mức đem màu da cùng tóc cũng cải biến sao? Ngươi nguyên lai màu nâu làn da thật đẹp mắt, mái tóc màu đen tốt bao nhiêu, vì sao hiện tại làm cho so người da trắng còn muốn trắng, hơn nữa còn muốn mái đầu bạc trắng, một thân áo bào trắng, ngươi cho rằng ngươi là Gandalf a?" Thẩm Lãng cười nói: "Ta biết một người gọi Cổ Thiểm Nhạc, nhân gia nguyên lai siêu cấp trắng, về sau còn cố ý đem mình phơi thành tông hắc sắc làn da, thậm chí còn chưa đủ nghiền, về sau còn đem mình biến thành màu lục."

Thẩm Lãng lời nói phảng phất nói trúng Adolf nội tâm chỗ sâu nhất vảy ngược, ánh mắt của hắn lại tuôn ra một cỗ cường đại sát khí.

Nhưng Thẩm Lãng nói đúng, Bạch Kinh đối Thẩm Lãng lập trường còn không có tươi sáng, hắn Adolf không có quyền giết Thẩm Lãng, Thẩm Lãng không chỉ có một cái không tầm thường phụ thân, còn có một cái không tầm thường mẫu thân, cứ việc hai người kia cũng không tại, nhưng mà dư uy vẫn như cũ có thể bao phủ Thẩm Lãng.

Adolf cải biến mình màu da, cải biến tóc của mình, liền là vì triệt để cùng đi qua cáo biệt, hắn không còn là Duy Đạt tộc, mà là một cái thuần chủng Tây Luân nhân chủng.

Không nghĩ tới bây giờ lại lại bị Thẩm Lãng nói toạc ra.

Thẩm Lãng lại nói tiếp: "Adolf, nếu như ta không có đoán sai, ngươi bây giờ cũng đã hiệu trung Sauron đại đế đi. Ngươi chinh phục Edda nữ vương cũng là vì đạt được Amazon quân đoàn, ngươi truy cầu quyền thế tâm phi thường bức thiết a. Trước tiên đem mình biến thành người da trắng, tiếp xuống lại muốn thành vì Sauron đại đế phụ tá đắc lực."

"Chẳng những như thế, năm đó phụ thân ta ý đồ cứu vớt Amazon nữ vương quốc gia cũng bị ngươi biết, mà lại ngươi cũng biết cụ thể hủy diệt thời gian. Vì lẽ đó ngươi liền không kịp chờ đợi đi ra trang bức, muốn nhặt một cái đại lậu, muốn mượn thiên địa oai đạt được Edda nữ vương, đạt được Amazon quân đoàn, nhưng mà lại không nghĩ tới, ta lại sớm cắt đứt cứu vớt toàn bộ Amazon bộ lạc."

"Mặt khác ta thân yêu sư huynh, là phụ thân ta đem ngươi mang đến Bạch Kinh, ngươi tại Bạch Kinh nhiều nhất cũng chính là một cái nhân vật râu ria, ngươi đại biểu không (được) Bạch Kinh lập trường. Ngươi còn luôn mồm muốn giết ta? Ngươi có quyền lực này sao? Ngươi có tư cách này sao? Ngươi dám không?"

"Chỉ bằng mượn ta mẫu thân thân phận, ngươi cái này Bạch Kinh nhân vật râu ria, còn nói gì giết ta? Ngươi cũng xứng?"

"Ngươi không thể giết ta, không dám giết ta, vừa rồi cái kia đổ ước ngươi lại thua, vì lẽ đó thực hiện ước định đi, cút đến càng xa càng tốt, từ nay về sau có ta địa phương, ngươi toàn bộ đều muốn nhượng bộ lui binh."

Adolf nhìn chằm chằm Thẩm Lãng thật lâu, trong mắt lộ ra khắc cốt hận ý, sau đó lộ ra một đạo dáng tươi cười.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Thân ảnh của hắn lui nhanh, trực tiếp rời khỏi hơn một trăm mét bên ngoài, sau đó cười lạnh nói:

"Khoảng cách này có thể chứ? Ta thân yêu sư đệ?"

"Có thể, có thể." Thẩm Lãng nói: "Bất quá ta không có cái gì khí lực, nói chuyện lớn tiếng à không."

Adolf nói: "Ta thân yêu sư đệ, ngươi vừa mới chinh phục Dibos Công tước, cái này vô cùng vô cùng không tầm thường. Bất quá ngươi muốn giết trở lại phương đông thế giới, có lẽ còn cần một chi cường đại hạm đội đi. Dibos dưới trướng hải quân cùng hải tặc liên hợp hạm đội mặc dù không đủ cường đại, nhưng mà nhân số đủ nhiều, ngươi hẳn là cũng thèm nhỏ nước dãi đi."

Xác thực như thế, bất quá Dibos xử trí Doyle. Russo mấy người phản nghịch về sau, nàng hải quân hạm đội liền biến mất, còn có Huyết Tinh nam tước hạm đội hải tặc cũng biến mất.

Adolf giang hai cánh tay nói: "Jeep. Russo, Huyết Tinh nam tước, các ngươi xuất hiện đi."

Tiếng nói của hắn rơi xuống không lâu về sau, sau lưng xuất hiện lít nha lít nhít cột buồm, vô số kể hải quân, hạm đội hải tặc.

Chính thức Dibos Công tước hạm đội, Huyết Tinh nam tước hải tặc liên quân hạm đội, cơ hồ gần mười vạn người nhiều, hơn một ngàn chiếc thuyền, che khuất bầu trời, vô biên vô hạn cửa hàng tại trên mặt biển.

"Bái kiến Adolf đại sư."

"Bái kiến Adolf đại sư."

Những thứ này hạm đội thủ lĩnh dồn dập hướng về Adolf về xuống, nhìn về phía hắn ánh mắt phảng phất xem như thần linh. Jeep. Russo chính là Doyle Bá tước thân đệ đệ, cũng đã từng là Russo hạm đội một tên thủ lĩnh, Doyle. Russo bị xe nứt, mà hắn lúc ấy trên mặt biển trốn qua một kiếp, nhưng mà cũng cùng Dibos không đội trời chung, dẫn đầu đại bộ phận Russo gia tộc hạm đội triệt để làm phản.

Adolf nói: "Thân yêu sư đệ, ngươi không chiếm được chi hạm đội này, bởi vì bọn hắn về ta, bọn hắn hiệu trung ta, hiệu trung Sauron đại đế, dù là Dibos trong mắt bọn hắn, cũng đã trở thành phán thần."

"Thân yêu sư đệ, cái này quặng KNO3 mỏ đối ngươi vô cùng trọng yếu, có thể liên tục không ngừng để ngươi chế tạo vũ khí đáng sợ. Mà lại Liệt Hỏa đảo tro núi lửa đối ngươi cũng rất trọng yếu đi. Phi thường có lỗi, ngươi nho nhỏ hạm đội lại một lần nữa bị phong tỏa, tiếp xuống mặc kệ là Mộc Lan thành, vẫn là Bích Kim thành thuyền ra biển, đều sẽ bị vô tình đánh chìm."

"Ta thân yêu sư đệ, phương tây thế giới rất tốt, cũng không cần nhớ lại đi."

"A đúng, ngươi khẳng định đối Khô Lâu đảng quân đoàn tha thiết ước mơ đi, bởi vì đó mới là mạnh nhất trên thế giới lớn hạm đội, mà lại chi hạm đội kia theo một ý nghĩa nào đó vẫn là phụ thân ngươi sáng tạo lên, ngươi khẳng định muốn đi thất lạc quốc gia phế tích cứu vớt ra chi kia hạm đội vô địch đi."

"Nếu như không có người cứu vớt, Khô Lâu đảng hạm đội người liền sẽ chết hết, bọn hắn là chống cự chẳng nhiều mảnh thổ địa hắc ám tinh thần xâm nhập, sẽ toàn bộ tự sát. Nếu như ngươi có thể cứu vớt bọn họ, có thể đem bọn hắn mang ra, vậy cái này chi hạm đội liền hiệu trung ngươi."

"Cỡ nào mê người sự tình a? Sư đệ của ta ngươi không phải không gì làm không được sao? Ta cảm thấy ngươi có lẽ đi mạo hiểm."

"Chỉ cần ngươi thành công, ngươi liền có được phương tây thế giới cường đại nhất hạm đội, còn có cường đại nhất Amazon quân đoàn, ngươi liền có thể giết trở lại phương đông thế giới đi."

"Chúng ta đợi ngươi thành công tin tức, lão sư trên trời có linh thiêng nhất định sẽ phù hộ ngươi."

"Ha ha ha. . ." Adolf thân ảnh không ngừng thoáng hiện, rất nhanh liền hoàn toàn biến mất trên mặt biển, sau một lát hắn liền xuất hiện tại Huyết Tinh nam tước thuyền phía trên.

"Ta dùng Sauron đại đế phụ tá thân phận hạ lệnh, từ đây lúc bắt đầu, triệt để phong tỏa Thẩm Lãng cực kỳ Dibos tất cả thuyền, phiến tấm không thể xuống biển, nếu không giết chết bất luận tội!"

Theo Adolf ra lệnh một tiếng, trên mặt biển lại một lần nữa vang lên quen thuộc tiếng chuông, cùng lần trước tiếng chuông đồng dạng, đối Thẩm Lãng trên biển mậu dịch triệt để phong sát tiếng chuông.

Sau đó, chi hạm đội này trùng trùng điệp điệp rời đi, chính thức bắt đầu mấy ngàn dặm đường thuyền phong tỏa.

... . . .

Nói thật, lần này mặt biển lớn phong tỏa đối Thẩm Lãng tổn thương không có lớn như vậy, bởi vì đi qua trong khoảng thời gian này, thuyền của hắn đội đã vận chuyển đầy đủ tro núi lửa . Còn quặng KNO3 cái đồ chơi này, kéo mấy thuyền đi qua đầy đủ dùng nửa năm.

Mấu chốt nhất lương thực, loại thịt, vải vóc các loại, Thẩm Lãng cầm xuống Bích Kim thành sau hết thảy cũng giải quyết dễ dàng.

Nhưng lần này mặt biển lớn phong tỏa đối Bích Kim thành, đối Dibos lợi ích tổn thương lại rất lớn, bởi vì Russo gia tộc phần lớn lợi nhuận cũng dựa vào trên biển mậu dịch, Bích Kim thành bên trong ở vô số trên biển mậu dịch thương nhân, một khi bị phong tỏa về sau, Bích Kim thành mậu dịch liền triệt để đoạn tuyệt.

Dibos lợi dụng Thẩm Lãng quân đội quét sạch trên lục địa phản loạn, nhưng đối trên mặt biển phản nghịch liền thúc thủ vô sách.

Sau đó, nàng liền muốn đứng trước danh vọng cùng trên lợi ích song trọng đả kích, hi vọng nàng có thể chống đỡ.

Hella nhìn qua Thẩm Lãng, bởi vì hắn phát hiện cái này đệ đệ so trong tưởng tượng phải cường đại hơn nhiều, tuyệt đại bộ phận thời điểm hắn đều có thể bảo vệ mình, thậm chí làm ra một chút phi thường không tầm thường sự tình.

"Đệ đệ, ngươi đã từng cứu vớt Amazon quốc gia?"

Edda nữ vương gật đầu nói: "Nếu như không phải hắn, toàn bộ Amazon quốc gia đã triệt để hòa tan, tất cả mọi người cũng đều chết hết."

Hella lâm vào trầm tư, hắn đang mượn cơ suy nghĩ sự tình khác.

Edda nữ vương nói: "Thẩm Lãng, mẫu thân của ngươi là Bạch Kinh người?"

Thẩm Lãng nói: "Ta nghĩ có lẽ vậy."

Edda nữ vương nói: "Nàng tại Bạch Kinh địa vị còn cực kỳ cao?"

Thẩm Lãng nói: "Có lẽ phi thường cao, nhưng bây giờ Bạch Kinh có lẽ đưa nàng coi là phản đồ, bởi vì nàng bị phụ thân ta ngoặt chạy, trở thành thê tử của hắn, chính thức thoát ly Bạch Kinh."

Hella nói: "Đệ đệ, vậy ngươi mẫu thân mới là Khương Ly phụ thân tình cảm kẻ huỷ diệt?"

Nếu không có đoán sai, hẳn là dạng này. Bởi vì tại phương đông thế giới, Khương Ly bệ hạ quả thực liền là si tình cùng một lòng người phát ngôn, hắn cùng thê tử giống như thần tiên quyến lữ, một cái thiên hạ đệ nhất cao thủ, một cái thiên hạ đệ nhị cao thủ. Nếu không dựa theo Khương Ly bệ hạ thân phận đã sớm có lẽ Tần phi vô số, làm sao đến mức không có hậu đại người thừa kế a. Hắn đảm nhiệm Đại Càn đế chủ về sau rất nhiều năm, đều không thể sinh ra người thừa kế, mãi cho đến sau khi chết, mới có Thẩm Lãng cái này mồ côi từ trong bụng mẹ.

Nhưng người nào có thể nghĩ đến, hắn tuổi trẻ thời điểm xông xáo phương tây thế giới đã từng phong lưu qua, còn để lại qua mấy cái con gái tư sinh.

Vì lẽ đó Hella nói không sai, là Thẩm Lãng mẫu thân về mặt tình cảm triệt để thuần phục Khương Ly, nhường hắn trở thành thiên hạ nhất một lòng nam nhân. Tất cả mọi người chỉ biết Thẩm Lãng thân phận cao quý nguồn gốc từ với hắn phụ thân, trình độ nào đó trên người hắn mẫu hệ huyết mạch cũng vô cùng thần bí.

Hella nói: "Ngươi cảm thấy hắn loại cảm tình này vĩ đại sao?"

Thẩm Lãng trực tiếp liền nói: "Không (được) vĩ đại, ta vẫn là thích tại phương tây thế giới Khương Ly, bởi vì trên thân có quen thuộc người cặn bã hương vị. Trở lại phương đông thế giới về sau, hắn tựa như là một cái thánh nhân, giống như là một cái mặt trời, quá vĩ đại."

Hella cười nói: "Ta cũng thích ngươi trên thân loại cặn bã này hương vị."

Tiếp lấy Hella lâm vào trầm mặc, phảng phất bắt đầu chật vật lựa chọn, nàng cầm lấy một cái quặng KNO3, bỗng nhiên bóp nát. Lại cầm lấy một cái, lại bỗng nhiên bóp nát, Thẩm Lãng thấy từng đợt tê cả da đầu, cái này cứng rắn quặng KNO3 tại trong tay nàng liền như là bùn nhão.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Hella nói: "Thân yêu đệ đệ, ngươi thật như vậy cần Khô Lâu đảng hạm đội sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta không có một ngày không nghĩ muốn giết trở về, Khô Lâu đảng hạm đội là ta trở về phương đông báo thù không thể thiếu một bộ phận."

Hella nói: "Thế nhưng là vừa rồi ngươi cũng nghe đến, Adolf không có quyền giết ngươi, vì lẽ đó một mực giật dây ngươi đi thất lạc quốc gia. Bởi vì hắn biết một khi ngươi tiến vào thất lạc quốc gia, liền rốt cuộc ra không được, cũng sẽ triệt để bị vây chết ở bên trong, thậm chí sẽ bị điên cuồng Khô Lâu đảng quân đoàn giết chết. Hắn hận ngươi, hắn muốn thông qua loại biện pháp này gián tiếp giết chết ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Ta biết."

Hella nói: "Vậy ngươi hiểu thất lạc quốc gia sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không tính quá hiểu."

Hella nói: "Chúng ta Khô Lâu đảng trong quân đoàn cũng có rất nhiều người thông minh, ta không đủ thông minh nhưng mẫu thân ta cực kỳ thông minh. Có thể nàng cố gắng vài chục năm, đều không thể thoát đi thất lạc quốc gia, đều không thể rời đi cái kia phiến bị nguyền rủa hải vực. Ngươi đi về sau, ngươi bao lớn nắm chắc có thể cứu vớt Khô Lâu đảng hạm đội?"

Thẩm Lãng nghĩ một lát mới nói: "Đại khái, khoảng bảy phần mười."

Hella kinh ngạc, lại có cao như vậy nắm chắc sao? Nàng lại một lần nữa lâm vào chật vật lựa chọn.

Nội tâm của nàng thống hận Khô Lâu đảng hạm đội tất cả mọi người, bởi vì cảm thấy là bọn hắn hại chết mẫu thân. Nhưng đây là nàng từ nhỏ đến lớn địa phương, đã từng toàn bộ Khô Lâu đảng chính là nàng thế giới toàn bộ, bên trong có vô số huynh đệ của nàng tỷ muội.

Nói cái gì nhường Khô Lâu đảng triệt để chết hết, cái kia cũng hoàn toàn chỉ là nói nhảm mà thôi, nàng lại làm sao không muốn cứu vớt Khô Lâu đảng.

Trước đó nàng không quá hiểu Thẩm Lãng khốn cảnh, mà bây giờ nàng biết Thẩm Lãng an bài chiến lược.

Chinh phục Amazon, đạt được một mực cường đại mặt đất quân đoàn. Chinh phục Khô Lâu đảng, đạt được một chi cường đại Khô Lâu đảng quân đoàn. Sau đó đem tất cả hạm đội cũng trang bị bên trên sắc bén đại bác, lại giết trở lại phương đông thế giới.

Mà bây giờ Thẩm Lãng kế hoạch đã thành công hơn phân nửa, Amazon quân đoàn đạt được, đại bác cũng ngay tại chế tạo.

Nhất là chinh phục Bích Kim thành về sau, Thẩm Lãng đạt được vô số kể sắt thép cùng thợ rèn, chế tạo đại bác hiệu suất tăng lên rất nhiều.

Lúc này khiếm khuyết cũng chỉ có Khô Lâu đảng quân đoàn, chi này mạnh nhất trên thế giới hải tặc.

"Được, cái kia tỷ tỷ dẫn ngươi đi." Hella đứng người lên thể, phủi mông một cái nói: "Ta trên thuyền chờ ngươi, ngươi động tác nhanh lên. Không (được), vẫn là chậm một chút đi, nam nhân quá nhanh lời nói là sẽ bị chê cười."

… … . . .

Hella sau khi đi, toàn bộ quặng KNO3 ở trên đảo chỉ còn lại Thẩm Lãng cùng Edda nữ vương.

Lúc này Adolf sau khi đi, nàng lâm vào uể oải, nàng đối với mình lực lượng vẫn là sinh ra một chút hoài nghi.

"Ngươi vô cùng mạnh mẽ." Thẩm Lãng nói: "Adolf hắn cường đại liền như là ma thuật biểu diễn, không biết nguyên nhân thời điểm, quả thực cảm thấy quỷ thần khó lường. Mà một khi phát hiện chân tướng, không gì hơn cái này mà thôi. Luận lực lượng, luận tốc độ, hắn không bằng ngươi."

"Mặt ngoài xem, ngươi phảng phất từ đầu đến cuối tổn thương không (được) hắn mảy may, nhưng hoàn toàn ỷ vào Bạch Kinh văn minh thời thượng cổ trang bị." Thẩm Lãng nói: "Tại toàn bộ phương tây thế giới, có thể trở thành ngươi đối thủ lác đác không có mấy, chỉ có Medusa, Helen công chúa, Sauron đại đế."

Thẩm Lãng lời nói này đến không sai, Edda nữ vương mạnh là chân thật, mà Adolf trình độ nào đó là tại gian lận.

"Ngươi muốn có được ta sao?" Edda nữ vương hỏi.

"Muốn." Thẩm Lãng nói.

Edda nữ vương nói: "Vì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì ngươi là toàn bộ phương tây thế giới cường đại nhất nữ nhân, xinh đẹp nhất nữ nhân, thân hình của ngươi tại toàn bộ phương tây thế giới cũng là tuyệt đỉnh, ngươi là toàn bộ phương tây thế giới nhất làm cho người tha thiết ước mơ nữ nhân."

Edda nữ vương nói: "Là bởi vì ta quang hoàn, đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, vẻ đẹp của ngươi, ngươi quang hoàn, sự cường đại của ngươi. Nam nhân cũng là bởi vì những vật này mà dâng lên chinh phục dục."

Edda nữ vương nói: "Ta đối với ngươi cũng là dạng này, ngươi trí tuệ quang hoàn hấp dẫn ta. Mà lại ngươi hôm nay không có đánh vỡ ngươi quang hoàn, ngươi vẫn như cũ thông qua trí tuệ đánh lui Adolf, ngươi xem thủy chung là hào quang chói mắt, ngươi trở nên càng thêm mê người, càng thêm hấp dẫn ta."

Thẩm Lãng nhún nhún vai nói: "Không có cách nào, ta chính là ưu tú như vậy."

Edda nữ vương nói: "Nhưng mà, ta hôm nay quang hoàn lại bị hao tổn, có chút ảm đạm."

Thẩm Lãng không nói tiếng nào, bởi vì hắn hoàn toàn nghe hiểu Edda.

Edda nữ vương nói: "Ta quang hoàn liền là ta cường đại, ta vốn hẳn nên có được lực lượng vô địch, thế nhưng là ta hôm nay từ đầu đến cuối tổn thương chẳng nhiều cái Adolf. Đương nhiên ngươi nói đây là bởi vì hắn gian lận, hắn dùng Bạch Kinh văn minh thời thượng cổ trang bị, cho nên có thể đủ di hình hoán ảnh. Nhưng mà đối với chúng ta Amazon bộ tộc tới nói thua liền thua, thắng thì thắng, cửa này ta gây khó dễ."

"Sinh sôi lễ đã sớm kết thúc, nhưng ta vẫn ở nơi này chờ ngươi, thực ra coi như hai người chúng ta cùng một chỗ ân ái, cũng đã sinh sôi không (được) hậu đại, bởi vì gần nhất không phải ta chu kỳ. Nhưng ta lưu lại, càng nhiều là vì cùng ngươi hưởng thụ vui thích, càng là muốn vì ngươi chứng minh một điểm, chúng ta Amazon tộc nữ nhân cũng là có cảm tình, chúng ta tới mượn giống đảo, không chỉ là vì sinh sôi hậu đại, cũng là đàm luận một lần ngắn ngủi mà khắc cốt tình yêu."

"Nhưng mà hiện tại ta quang hoàn có chút tổn hại, ta trong lòng của ngươi đã không phải là cái kia hoàn mỹ cường đại Edda nữ vương, cứ như vậy ngươi coi như ngủ ta, trong lòng chinh phục cảm giác, cảm giác thành tựu cũng sẽ có chênh lệch, ta không thể nào tiếp thu được một điểm này."

"Ta trong lòng của ngươi nhất định phải bảo trì cường đại nhất, có mị lực nhất một mặt, lại cùng ngươi sinh sôi hậu đại. Vì lẽ đó ta muốn trở về bế quan, ta không (được) dựa vào cái gì thượng cổ công pháp, cũng không (được) dựa vào cái gì bí tịch, càng không (được) dựa vào cái gì thượng cổ trang bị, ta vẫn như cũ muốn bằng mượn ta lực lượng, tốc độ của ta, đánh bại Adolf, sau đó đem hắn triệt để cắt xén, dạng này mặt mũi của ta liền trở lại, ta quang hoàn cũng trở về."

"Cho đến lúc đó, chúng ta lại tiến hành sinh sôi lễ, chúng ta lại sinh hài tử, được không?"

"Hôm nay ta thua, vì lẽ đó không hoàn mỹ, ta không cho phép không hoàn mỹ mình cùng với ngươi."

Thẩm Lãng trong lòng tán thưởng, không sai đây chính là Edda nữ vương, cường đại mà ngạo mạn, cô độc mà cao quý.

Adolf là Khương Ly đệ tử, tuyệt đỉnh thiên tài, Bạch Kinh đệ tử, võ công vốn là kinh người, huống hồ hắn vẫn là lợi dụng văn minh thời thượng cổ trang bị tại gian lận.

Nhưng mà những lý do này tại Edda nữ vương trong mắt toàn diện không tồn tại, nàng cảm thấy thua thì thua, không thể tìm bất kỳ lý do gì.

"Vì lẽ đó ta trở về, ngươi cũng đi làm chuyện của mình ngươi. Chờ ta bế quan kết thúc, đánh bại đồng thời cắt xén Adolf về sau, ta lại đi tìm ngươi sinh con, chỉ cần ta không chết, ngươi không chết, ngươi vĩnh viễn là ta tương lai hài tử phụ thân."

Thẩm Lãng có thể nói cái gì đâu, đương nhiên chỉ có thể cúng bái, sau đó điên cuồng vỗ tay lớn tiếng khen hay.

"Như vậy, gặp lại!"

"Gặp lại!"

Thẩm Lãng lại nói: "Bất quá trước khi, có thể hôn một cái, ôm một cái sao?"

"Có thể, nhưng mà đừng quá mức hỏa." Edda nữ vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi sợ ta khống chế không nổi sao?"

"Không (được), ta sợ mình khống chế không nổi, ngươi đừng quên số tuổi của ta, suy nghĩ cùng đi, liền như là thông thiên ngọn lửa, dập tắt không được." Edda nữ vương nói: "Ta muốn giữ lại cỗ này ngọn lửa đi trở nên cường đại, cắt xén mất cái kia tạp chủng."

Sau đó, Edda nữ vương bưng lấy Thẩm Lãng khuôn mặt, xinh đẹp vô cùng môi đỏ trực tiếp in vào.

Hai người thật sâu ôm hôn, sau đó cáo biệt!

… … . . .

Hella khống chế lấy thuyền buồm, mang theo Thẩm Lãng trở về Mộc Lan thành.

Trên đường đi, nhìn thấy vô số hạm đội hải tặc, ngay tại phong tỏa Mộc Lan đảo.

Thẩm Lãng nhìn thấy ba chiếc thuyền hài cốt, trong đó hai chiếc là Thẩm Lãng, còn có một chiếc là Dibos.

Adolf, Huyết Tinh nam tước, Jeep. Russo hạm đội chính thức động thủ, đánh chìm vùng biển này bên trên Thẩm Lãng cùng Bích Kim thành bất luận cái gì thuyền.

Sáu chiếc!

Thẩm Lãng thuyền đã bị đánh chìm sáu chiếc, tổn thất vô số vật tư, còn có vô số kể nhân viên.

Đây hết thảy đều là cái kia Huyết Tinh nam tước, phiến khu vực này Vua Hải Tặc, đã từng hắn còn cùng Thẩm Lãng chuyện trò vui vẻ, làm lớn bút sinh ý. Trong nháy mắt trở mặt, đối Thẩm Lãng hạm đội đại khai sát giới người cũng là hắn.

Người này thay đổi trận doanh thật nhanh, trước đây không lâu vừa mới hiệu trung Dibos, bây giờ lại hiệu trung Adolf, gián tiếp hiệu trung Sauron đại đế.

Hella thuyền buồm treo Khô Lâu đảng cờ xí, một đường thông suốt bất lực. Đương nhiên đó cũng không phải bởi vì Khô Lâu đảng cờ xí nguyên nhân, mà là bởi vì Thẩm Lãng trên thuyền.

Bạch Kinh đối Thẩm Lãng không có biểu đạt bất luận cái gì lập trường, vì lẽ đó Adolf không có quyền giết Thẩm Lãng. Tại một chiếc to lớn trên tàu chiến chỉ huy, Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn thấy Adolf, nhìn thấy Huyết Tinh nam tước tiêu. Môn La.

Adolf bên cạnh ngồi trên boong thuyền, vẫn như cũ một bộ tiên phong đạo cốt cao nhân bộ dáng. Mà vị kia Huyết Tinh nam tước lấy xuống đầu óc, hướng về Thẩm Lãng được cẩn thận tỉ mỉ lễ nghi quý tộc, lộ ra nụ cười ưu nhã, tám cái răng trắng.

Người này, đã cùng Thẩm Lãng có huyết hải thâm cừu, bất tri bất giác liền kết xuống cái này bao lớn thù.

Hella cảm thấy vô cùng sỉ nhục, Khô Lâu đảng hạm đội ở thời điểm, những người này khúm núm, giống như chó đồng dạng nhu thuận. Mà bây giờ diễu võ giương oai, hoành hành ương ngạnh, không ai bì nổi, thật sự là hổ xuống đồng bằng bị chó khinh bị chó bắt nạt.

"Đệ đệ, nếu như ngươi có thể đem Khô Lâu đảng hạm đội theo thất lạc quốc gia cứu thoát ra, vậy chúng ta liền có thể dễ như trở bàn tay đem vùng biển này bên trên tất cả mọi người giết đến sạch sẽ." Hella nghiến răng nghiến lợi nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta không vẻn vẹn muốn đem Huyết Tinh nam tước hải tặc giết sạch, năm ngàn dặm hải vực bên trong tất cả hải tặc toàn bộ giết tuyệt, ta còn muốn đem Huyết Tinh nam tước gia tộc tất cả thành viên toàn bộ lôi ra đến, giết đến sạch sẽ, năm đó Helen Nữ hoàng còn chưa đủ ác, còn không có nhường Môn La gia tộc triệt để vong tộc diệt chủng."

… … . . .

Trở về tới Mộc Lan đảo.

Hella trực tiếp nói: "Ta cần hai mươi cái thuyền viên, tốt nhất thủy thủ."

Trong khoảnh khắc, nàng liền triệu tập đủ hai mươi cái thuyền viên, toàn bộ đều là Khô Lâu đảng hậu đại, Hắc Trân Châu lúc đầu cũng kiên trì muốn đi, nhưng nàng dù sao cũng là hiện tại Mộc Lan thành hạm đội thủ lĩnh.

"Ta cần ra một chuyến xa nhà, đại khái càng nhiều tháng tả hữu trở về." Thẩm Lãng nói.

Trương Xuân Hoa nói: "Chờ ngươi trở về thời điểm, có thể đem trên mặt biển những thứ này diễu võ giương oai hải tặc toàn bộ giết tuyệt sao? Có thể đem Huyết Tinh nam tước rút gân lột da, lăng trì xử tử sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có thể!"

Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi đã đáp ứng Yêu Yêu tiểu công chúa sự tình, không nên quên, chỉ có nửa năm."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như hết thảy thuận lợi, chúng ta rất nhanh liền có thể giết trở lại phương đông thế giới."

Trương Xuân Hoa nói: "Helen công chúa tìm tới?"

Thẩm Lãng nói: "Không có, nhưng mà đã có đại khái phương hướng, trong đầu ẩn ẩn có một cái hình dáng. Đúng, chúng ta đại bác chế tạo thế nào?"

Trương Xuân Hoa nói: "Phi thường thuận lợi, chúng ta theo Bích Kim thành vơ vét vượt qua một ngàn tên thợ rèn, đại bác sản lượng vững bước tăng lên. Bất quá ta có thể hay không hỏi trước một cái, ngươi cần chế tạo bao nhiêu ổ hỏa pháo? Bao nhiêu đạn pháo?"

Thẩm Lãng nói: "Chí ít một ngàn ổ hỏa pháo."

Trương Xuân Hoa lập tức kinh ngạc đến ngây người, lại muốn tạo nhiều như vậy? Sau đó nàng ảo tưởng một cái ngàn pháo tề phát tràng diện, thân thể không khỏi có chút phát nhiệt.

"Cặn bã bệ hạ, ngươi có phải hay không quên những chuyện gì a?" Trương Xuân Hoa nghiến răng nghiến lợi nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Sự tình gì?"

Trương Xuân Hoa nói: "Tại Bích Kim thành lộng lẫy tòa thành bên trong, tìm một cái tốt nhất gian phòng, sủng hạnh ta! Thẩm Lãng bệ hạ, có phải là ta tại trong lòng ngươi đặc biệt không đáng tiền a, ngươi cái này cũng phơi ta bao lâu? Ta Trương Xuân Hoa nếu không phải vì làm rạng rỡ tổ tông, ta sẽ ba ba lấy lại ngươi?"

Thẩm Lãng vỗ đầu một cái, hắn thật là vội vàng quên. Nhưng thật không phải là bởi vì Trương Xuân Hoa ở trong mắt hắn không đáng tiền, mà là hắn cùng với Trương Xuân Hoa thời điểm đặc biệt tự tại, hai người giống như là hồng nhan tri kỷ, lại giống là hồ bằng cẩu hữu.

Ngốc lâu, không hiểu thấu có một loại Trương Xuân Hoa là ta nữ ca môn cảm giác, thật là có chút không muốn phá hư.

Ta coi ngươi là ca môn, ngươi lại vẫn muốn ngủ ta? Cái này không tốt lắm đâu.

"Bằng không hiện tại?" Thẩm Lãng nói: "Thừa dịp còn có chút thời gian, hai ta đem sự tình làm?"

"Ngươi ít đến." Trương Xuân Hoa nói: "Ngươi muốn hiện tại ngủ ta, liền có một loại tráng sĩ vừa đi này không trở lại, sau đó lưu cho ta một cái mồ côi từ trong bụng mẹ cảm giác, điềm xấu, vẫn là chờ ngươi trở lại hẵng nói đi."

Lập tức, Thẩm Lãng muốn xé mở hồ ly tinh trương này xinh đẹp tinh xảo miệng nhỏ.

"Quản tốt nhà, làm như thế nào cùng Dibos liên hệ biết sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Nghĩ biện pháp một mực xé rách nàng cùng Russo gia tộc phong thần mâu thuẫn, tốt nhất lại giết cái một hai lần, lại giết cái mấy nghìn hơn vạn người, bức bách nàng triệt để cùng chúng ta buộc chặt cùng một chỗ."

"Độc nhất là lòng dạ đàn bà." Thẩm Lãng chỉ vào Trương Xuân Hoa cái miệng nhỏ nhắn nói.

Trương Xuân Hoa mở ra mê người miệng nhỏ cắn Thẩm Lãng ngón tay, nói: "Ta cái này gọi phu xướng phụ tuỳ."

Ngươi xem, lời này liền phá hư bầu không khí, hồng nhan tri kỷ không (được) vượt tuyến, loại kia mập mờ cảm giác tuyệt vời nhất.

"Nhớ kỹ ta giao phó ngươi những lời kia sao? Nhớ kỹ điện từ bột phấn đạn làm sao dẫn bạo sao?"

"Gặp lại!"

... . . .

Thẩm Lãng mang theo hai mươi danh thủy tay, mang theo đầy đủ thức ăn và nước ngọt, đáp lấy Hella thuyền buồm lại một lần nữa xuôi nam, đi thất lạc quốc gia, cứu vớt Khô Lâu đảng quân đoàn.

Tại Adolf mệnh lệnh dưới, Huyết Tinh nam tước cùng Jeep. Russo phản nghịch hạm đội không có bất kỳ cái gì ngăn cản cùng công kích, đưa mắt nhìn Thẩm Lãng thuyền xuôi nam, cái loại ánh mắt này liền phảng phất nhìn xem Thẩm Lãng tiến vào địa ngục.

Huyết Tinh nam tước nói: "Trên thế giới này, thật chỉ có người thông minh mới có thể đi chịu chết. Thẩm Lãng đi, hắn tiểu quốc độ muốn xong, Dibos hay là cũng muốn xong, Edda nữ vương thuộc về ngài, mà lại vẫn như cũ thuần khiết không tì vết, ta tôn kính Adolf đại sư, Dora công chúa cũng thuộc về ngài."

Adolf nhắm mắt, ngạo nghễ nói: "Hết thảy vì Sauron bệ hạ."

... . . .

Thẩm Lãng ngồi thuyền buồm tốc độ rất nhanh, thuận gió xuôi nam, một cái giờ có thể đi 13 tiết tả hữu, tương đương với bốn mươi mấy dặm, chân chính làm được một ngày ngàn dặm.

Đoạn đường này xuôi nam có thể nói là trời trong gió nhẹ, phong cảnh cũng đẹp không sao tả xiết, nước biển không phải màu lam, mà là màu lục, thanh tịnh đến phảng phất có thể nhìn thấy đáy biển, giống như nguyên một mặt phỉ thúy khảm nạm ở phía trên.

Mà lại cách mỗi vài trăm dặm liền có một cái đảo nhỏ, mỗi một cái đảo nhỏ đều là sinh cơ bừng bừng, màu xanh biếc dạt dào.

Thẩm Lãng cũng coi như đi mấy vạn dặm đường biển, thật rất khó nhìn thấy xinh đẹp như vậy cảnh sắc, phảng phất hải dương Thiên đường.

Mà lại trên đường đi không gặp được bất luận cái gì thuyền, bởi vì tân đại lục phía nam cơ hồ không có quốc gia, cũng không có mậu dịch đường thuyền, chỉ có điên cuồng nhất hải tặc mới có thể xuôi nam đi thăm dò không biết thế giới.

"Đệ đệ, như thế nào đem Khô Lâu đảng hạm đội theo thất lạc trong quốc gia cứu thoát ra, trong lòng ngươi có đại khái kế hoạch sao?" Hella hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Có."

Hella nói: "Phức tạp sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không phức tạp."

Hella nói: "Thời gian lâu dài sao?"

Thẩm Lãng nói: "Một khi tìm tới vật kia, nhiều nhất một cái canh giờ liền đủ."

Hella bất khả tư nghị nhìn qua Thẩm Lãng, nàng mẫu thân cỡ nào thông minh, ròng rã vài chục năm đều không thể mang theo hạm đội thoát khốn. Khô Lâu đảng hạm đội người mới xuất hiện lớp lớp, dốc hết toàn lực đều không thể thoát đi mảnh này nguyền rủa hải vực.

Ròng rã vài chục năm, nếm thử vô số lần cũng thất bại.

Thẩm Lãng vậy mà nói chỉ cần một canh giờ, Hella lập tức nghĩ đến Edda nữ vương nói câu nói kia, Thẩm Lãng cực kỳ thích khoác lác, nhưng mà hắn thổi ngưu, toàn bộ cũng thực hiện.

… . . .

Ròng rã đi nửa tháng.

Bỗng nhiên, hết thảy cảnh sắc cũng thay đổi. Vẫn như cũ trời trong gió nhẹ, nhưng tất cả đảo nhỏ cũng không nhìn thấy, chỉ có vô cùng vô tận nước biển.

Ròng rã đi mấy ngày mấy đêm, toàn bộ đều là giống nhau như đúc nước biển cảnh sắc, tình cảnh này đã có chút nhường người trầm thấp.

Bỗng nhiên, có một ngày Thẩm Lãng nhìn thấy một mảnh không dám tin cảnh sắc.

Một cái vô cùng to lớn, vô cùng lộng lẫy thành thị xuất hiện trên mặt biển, lớn đến vô biên vô hạn, tung hoành ngàn dặm.

Nó không phải chân chính tồn tại, mà vẻn vẹn chỉ là một cái màn sáng mà thôi, tựa như là ảo ảnh.

Nhưng đây là Thẩm Lãng gặp qua lớn nhất hoa lệ nhất ảo ảnh.

"Các ngươi lúc ấy nhìn thấy màn này thời điểm, có phải là cũng cực kỳ rung động?" Thẩm Lãng hỏi.

Nhưng mà, Hella lại khiếp sợ nhìn qua đây hết thảy, phảng phất không dám tin một màn này.

"Ngươi, ngươi cũng chưa từng gặp qua?" Thẩm Lãng hỏi.

Hella gật đầu nói: "Chưa bao giờ thấy qua."

Thẩm Lãng nói: "Mảnh này thiên lý màn sáng, ảo ảnh về sau có phải là thất lạc quốc gia phạm vi? Có phải là liền là bị nguyền rủa hải vực phạm vi?"

Hella nói: "Đúng, nhưng mà nó hiện tại đã thay đổi, cùng trước kia hoàn toàn không giống, ta có một loại phi thường kinh dị cảm giác."

Đón lấy, Hella ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Đệ đệ, cứu vớt Khô Lâu đảng hạm đội mặc dù trọng yếu. Nhưng tính mạng của ngươi quan trọng hơn, chúng ta trở về, chúng ta không cần Khô Lâu đảng hạm đội, chúng ta chậm rãi phát triển, thất lạc quốc gia đã phát sinh kịch biến. Hết thảy trở nên không biết, chúng ta một khi tiến vào, chẳng những là bị triệt để vây khốn, thậm chí khả năng triệt để chết không có chỗ chôn."

"Đệ đệ, chúng ta trở về." Hella cầu khẩn nói.

Thẩm Lãng nhìn qua mảnh này kỳ cảnh, thật sự là quỷ dị cảnh tượng hoành tráng, trước nay chưa từng có cảnh tượng hoành tráng.

Tung hoành ngàn dặm ảo ảnh, gặp qua sao? Toàn bộ màn sáng đem thất lạc quốc gia toàn bộ bao vây lại.

Đạo ánh sáng này màn phía sau là cái gì? Khô Lâu đảng hạm đội còn có tồn tại hay không? Có phải là chết hết?

Thẩm Lãng nói: "Tất nhiên đều đã đến, liền rốt cuộc không quay đầu lại đạo lý, mở cung không quay đầu lại tiễn, tiếp tục đi tới đi."

Hella nhìn qua Thẩm Lãng, sau đó nhún nhún vai nói: "Vậy được, nếu là muốn chết, vậy chúng ta tỷ đệ hai người cũng chết cùng một chỗ."

Sau đó, nàng trực tiếp ôm Thẩm Lãng cổ, cùng hắn dán một cái cái trán, sau đó nói: "Tiếp tục hướng phía trước."

"Lớn không (được) thịt nát xương tan, lớn không chết không nơi táng thân."

Lập tức cánh buồm toàn mãn, thuyền buồm hướng về phía trước trên mặt biển siêu cấp lớn màn sáng tiến lên.

Cái này màn sáng cơ hồ kết nối mặt biển cùng bầu trời, thật sự là to lớn đến làm người rung động, là dạng gì ảo ảnh a?

Khoảng cách ảo ảnh màn sáng càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

"Sưu. . ." Thẩm Lãng thuyền buồm bỗng nhiên tiến lên, xuyên qua ảo ảnh màn sáng.

Rốt cục, Thẩm Lãng tiến vào cái này quỷ dị thất lạc quốc gia, bị nguyền rủa địa ngục hải vực.

Sau đó, Thẩm Lãng không dám tin nhìn qua cái thế giới xa lạ này, triệt để bị kinh ngạc đến ngây người.

… . . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 446: : Thật Medusa Nữ Hoàng! Khô Lâu Đảng Vạn Tuế!

Thẩm Lãng thấy cái gì?

Vô số kể hải quái, quả thực là con số trên trời, phương viên vài trăm dặm hải vực bên trong đâu đâu cũng có, quả thực phải có đông đúc sợ hãi chứng.

Những thứ này hải quái dữ tợn khủng bố, con mắt nổi lên, toàn thân đều mọc đầy gai ngược, hơn nữa còn đều là dịch nhờn, hoàn toàn nói không nên lời bọn chúng là cái gì giống loài, chí ít Thẩm Lãng chưa từng gặp qua.

Nhưng có thể khẳng định là, tốc độ của bọn nó thật nhanh, bởi vì có cường tráng cái đuôi, còn có phát đạt hai chân, tráng kiện chi trên, móng vuốt sắc bén, nhất là răng càng là giống như một loạt cái cưa, quả thực xấu xí tới cực điểm.

Mỗi một cái hải quái đứng lên, cũng vượt qua một người độ cao.

Thậm chí Thẩm Lãng tại trí não bên trong lục soát vô số số liệu, cũng không tìm tới loại này kỳ quái sinh vật ghi chép.

Đương nhiên như thế vẫn chưa đủ Thẩm Lãng khiếp sợ, quỷ dị chính là bọn chúng chỉnh tề sắp xếp đứng tại trên mặt biển không nhúc nhích, ngước nhìn bầu trời, ngước nhìn cái này to lớn ảo ảnh màn sáng, Thẩm Lãng thậm chí có thể nhìn thấy mắt của bọn chúng sừng còn có nước mắt.

Đây, đây là cái quỷ gì?

Mấy trăm vạn hải quái xem phim? Mà lại thương cảm đến rơi lệ?

Bên cạnh Hella cũng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua một màn này, nàng đã từng vô số lần cùng hải quái chiến đấu qua, thế nhưng là cũng không có một lần tính gặp qua nhiều như vậy hải quái a, quả thực so trong biển con cá còn nhiều hơn, nhìn thấy người cơ hồ rùng mình.

Mà lại những thứ này hải quái toàn bộ cũng tâm như không chuyên tâm, liền nhìn chằm chằm vẫn là ảo ảnh lớn màn sáng không nhúc nhích, đối Thẩm Lãng xông tới chiếc này thuyền buồm hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ.

Nhưng một màn này cũng đầy đủ làm người ta sợ hãi, một khi những thứ này hải quái phát động công kích, cái kia Thẩm Lãng chiếc thuyền này nháy mắt liền sẽ trở thành mảnh vỡ. Hella võ công lại cao cũng vô dụng, bởi vì hải quái số lượng thực sự là rất rất nhiều.

Thẩm Lãng cùng Hella, còn có hai mươi tên thủy thủ toàn bộ ngừng thở. Thuyền buồm tĩnh không một tiếng động xẹt qua, theo những thứ này hải quái ở giữa chui qua lại, chỉ sợ bừng tỉnh những thứ này đang nhìn ảo ảnh quang ảnh khóc ròng ròng hải quái.

Bất quá, rất nhanh hắn rốt cuộc trốn không thoát cái này lít nha lít nhít hải quái, số lượng thực sự là quá nhiều, cơ hồ ngăn chặn vùng biển này mỗi một cái địa phương, Thẩm Lãng chiếc này thuyền buồm lại cũng đủ lớn.

Nhường cái, nhường cái, chư vị hải quái đại gia.

Thẩm Lãng kiên trì, nhường thuyền buồm lách vào đi qua, đem những này hải quái chen đến bên cạnh.

Mà những thứ này hung tàn hải quái, vậy mà không có bất kỳ cái gì phản kháng, trực tiếp bị thuyền buồm đẩy lên một bên, vẫn như cũ không nhúc nhích, ngửa đầu xem ảo ảnh lớn màn sáng.

Hella cơ hồ kinh ngạc đến ngây người, trước đó những thứ này hải quái là bao nhiêu hung tàn? Nàng hoàn toàn ký ức vẫn còn mới mẻ a, vượt qua bất kỳ động vật gì tàn bạo, phảng phất đang thực chất ở bên trong liền tràn ngập giết chóc dục vọng, hận không thể hủy diệt bất cứ sinh vật nào.

Mà bây giờ, bọn chúng vậy mà hòa bình đến dịu dàng ngoan ngoãn tình trạng , mặc cho bị đẩy ra, cũng không dời đi ánh mắt, thậm chí không có hướng thuyền buồm xem ra một chút.

Thuyền buồm dần dần rời xa lớn màn sáng, tới gần thất lạc quốc gia phế tích, Thẩm Lãng nhịn không được quay đầu nhìn một chút, cái này có gì đáng xem a, chẳng lẽ là hải quái giới phim hành động sao? Để các ngươi thấy như thế nhập thần?

Sau đó hắn chỉ nhìn một chút, cũng hoàn toàn ngốc trệ ở nơi đó không nhúc nhích.

Bởi vì hắn nhìn thấy Medusa!

Đương nhiên, cũng không phải là Nữ Vương thành bên trong cái kia Medusa, mà là chân chính Medusa Nữ hoàng!

Cái này ảo ảnh là một cái vô cùng thành phố khổng lồ, kéo dài mấy trăm hơn ngàn bên trong, mà thành thị chính giữa có một cái vô cùng to lớn Medusa Nữ hoàng pho tượng, liền như là một ngọn núi, mặt người thân rắn Nữ hoàng.

Nàng đương nhiên tuyệt đỉnh mỹ lệ, khuynh quốc khuynh thành, có được ma thuật đồng dạng mị hoặc, nhưng mấu chốt không phải ở chỗ một điểm này, Thẩm Lãng không cẩn thận nhìn chằm chằm con mắt của nàng, sau đó phảng phất toàn bộ tinh thần đều muốn bị rút ra, giống như muốn bị thôi miên, cả người triệt để dừng lại trầm mê, thậm chí quên thời gian, quên hết thảy chung quanh.

"Tiểu đệ, tiểu đệ. . ." Hella tiến lên, vỗ nhè nhẹ đánh Thẩm Lãng khuôn mặt, xuất ra một bình đồ vật tại Thẩm Lãng cái mũi trước mặt.

Một cỗ vô cùng gay mũi hương vị chui vào cái mũi, khiến cho Thẩm Lãng nháy mắt tỉnh táo lại, hắn tranh thủ thời gian dời đi ánh mắt, không còn đi xem cặp kia Medusa Nữ hoàng pho tượng con mắt, mà là đi nhìn hết màn địa phương khác.

Thật sự là tốt rộng rãi thành thị , bình thường tại nước biển xuống, đồng dạng tại trên mặt biển, hoàn toàn vượt qua Thẩm Lãng sức tưởng tượng.

Không hiểu thấu, Thẩm Lãng nghĩ đến Atlantis, cái này truyền thuyết bên trong thất lạc văn minh.

Đương nhiên, trước mắt cái này to lớn ảo ảnh thành thị khẳng định không phải Atlantis, bởi vì Medusa Nữ hoàng là tòa thành thị này tối cao lãnh tụ, giống như thần chỉ. Mà Atlantis là trong truyền thuyết nhân loại phi thường phát đạt văn minh.

Như vậy trước mắt cái này Medusa Nữ hoàng pho tượng cùng Thẩm Lãng biết đến cái kia Medusa có quan hệ gì sao?

Thẩm Lãng lại nhìn kỹ cái này ảo ảnh, phát hiện nó không phải giả lập quang ảnh, mà là chân thực tồn tại, nó là xa xôi thành thị thông qua tia sáng chiết xạ ra hiện tại nơi này. Trên Địa Cầu cũng có rất nhiều ảo ảnh, nhưng không có khổng lồ như vậy rung động.

Chẳng những như thế, Thẩm Lãng còn phát hiện cái này ảo ảnh màn sáng lên thành thành phố rõ ràng có chút cũ nát, tràn ngập phơi gió phơi nắng vết tích, mà lại bên trong không có bất kỳ cái gì sinh mệnh hoạt động vết tích, nó mới thật sự là thất lạc quốc gia a?

Thẩm Lãng lại nhìn cái này vô số hải quái, bọn chúng si mê nhìn qua màn sáng bên trên tòa thành thị này. Hay là tòa thành thị này đã từng là tổ quốc của bọn nó, nhưng đã hủy diệt mấy ngàn năm? Hay là tại vô số năm trước, những thứ này hải quái cũng là sinh vật có trí khôn? Chỉ bất quá bởi vì một loại nào đó kịch biến, thất lạc đế quốc hủy diệt, mà những con dân này cũng biến thành hải quái?

Nhưng cái này lại phảng phất không đúng, Medusa là thượng cổ nhân loại. Mà thất lạc lịch Đế quốc sử giống như chỉ có mấy ngàn năm, không tính là văn minh thời thượng cổ.

Thẩm Lãng cố gắng lắc đầu đem những ý niệm này dứt bỏ, thế giới này bí mật thật rất nhiều. Nhưng bây giờ không phải tìm tòi bí mật thời điểm, thừa dịp những thứ này hải quái xem phim mau chóng rời đi là đứng đắn, đợi đến mặt trời xuống núi, cái này ảo ảnh liền muốn kết thúc, đến lúc đó những thứ này hải quái liền sẽ tỉnh táo lại, cái kia Thẩm Lãng bọn người liền chết không có chỗ chôn.

Đi mau, đi mau.

Cánh buồm toàn mãn, thậm chí mười mấy cái thủy thủ còn tại liều mạng chèo thuyền, tranh thủ thời gian rời xa mảnh này quỷ dị hải vực, tranh thủ thời gian đổ bộ.

Mặt trời dần dần rơi xuống, trên mặt biển cái kia to lớn ảo ảnh quả nhiên càng lúc càng mờ nhạt, những thứ này hải quái đã dần dần muốn tỉnh táo lại.

Nhanh, nhanh, nhanh. . .

Mặt trời chiều ngã về tây là rất nhanh, cơ hồ rất nhanh liền chìm vào mặt biển phía dưới.

Cái này lộng lẫy to lớn ảo ảnh nháy mắt liền biến mất, tất cả hải quái dần dần tỉnh táo lại, phảng phất đại mộng mới tỉnh.

Sau đó, một màn kinh khủng xuất hiện, vô số hải quái chỉnh tề hướng về Thẩm Lãng bọn người nhìn sang, hai mắt còn mang theo một tia mê mang, bởi vì còn không có triệt để thanh tỉnh.

Đây là cái gì? Mặc kệ là cái gì, cũng xé nát bọn hắn, ăn hết bọn hắn.

Hung tàn quang mang dần dần tại những thứ này hải quái trong mắt ngưng tụ.

"Chạy. . ." Hella không nói hai lời, đem đệ đệ Thẩm Lãng ôm vào trong ngực, cả người giống như như đạn pháo bỗng nhiên nhảy lên, tốc độ vô cùng nhanh chóng lao nhanh, hướng về thất lạc quốc gia phế tích chạy tới.

Trong chốc lát phảng phất như là xuyên phá tổ ong vò vẽ, vô số hải quái hướng về Hella tiến lên, lít nha lít nhít vô số kể.

Đám này hải quái tốc độ quá nhanh, mỗi giây vượt qua mười mấy hai mươi mét, nhưng mà lúc này Hella càng nhanh.

Bất quá phía trước còn có rất nhiều hải quái, hung tàn hướng lấy Hella cùng Thẩm Lãng nhào cắn qua tới. Hella cũng không rút kiếm, bỗng nhiên ngưng tụ lại toàn thân đấu khí, toàn thân cũng phát ra một trận quang mang, trực tiếp điên cuồng công kích.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Lúc này Hella, giống như điên cuồng giống như xe tăng, trực tiếp nghiền ép lên đi, trên đường đi gặp phải Hải yêu, toàn bộ gân cốt đứt gãy chết thảm.

Nơi này cách xa mặt đất chỉ có hơn một trăm mét, Hella ôm Thẩm Lãng tốc độ càng lúc càng nhanh.

Bốn giây, ba giây, một giây. . .

"Phanh. . ." Hella ôm Thẩm Lãng bỗng nhiên vọt tới mặt đất, giống như như đạn pháo hung hăng đập tới.

Rốt cục thành công đến lục địa, Hella ôm Thẩm Lãng nằm ngửa trên đất không ngừng thở dốc, quả là nhanh muốn tắt thở, phía sau lưng nàng áo da cũng bị hải quái xé mở một cái vết nứt, bị cầm ra một đạo vết máu, còn muốn không phải rất sâu.

Vừa rồi cái này một Mạc Hải kéo mặc dù phi thường uy phong, nhưng mà đối đấu khí tiêu hao quả thực là kinh người, mạnh mẽ đâm tới ở giữa nghiền ép mấy trăm hải quái còn chưa hết.

Nhưng mà những thứ này hải quái phảng phất không dám đạp lên lục địa, một khi Thẩm Lãng cùng Hella bên trên lục địa về sau, bọn chúng liền không lại đuổi, hung tàn máu tanh ánh mắt hung hăng nhìn chầm chầm hai người, chen chúc tới hải quái càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Trước đó vẫn là xếp hàng xem phim, hiện tại chen chút chung một chỗ vây xem Thẩm Lãng cùng Hella, mấy vạn mười mấy vạn hải quái, chen chúc tại chật hẹp bờ biển, tràn ngập địch ý khát máu mà nhìn xem Hella.

Thẩm Lãng hướng về tỷ tỷ Hella nhìn lại.

Hella đưa tay sờ Thẩm Lãng toàn thân, phát hiện hắn vẫn là hoàn chỉnh không thiếu sót, thật dài buông lỏng một hơi.

"Mười mấy năm qua chúng ta cũng cùng bọn chúng chiến đấu, đã trở thành sinh tử đại địch, chết trong tay ta hải quái không dưới mấy ngàn con, vì lẽ đó bọn chúng đều đã ghi nhớ mùi của ta." Hella nói: "Cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ mắt."

Mà lúc này, phía sau trên biển thuyền buồm, hai mươi tên thủy thủ hai mặt nhìn nhau.

Cái này, cái này xảy ra chuyện gì, vì sao bên người chúng ta hải quái đều biến mất?

Sau đó, bọn hắn ngừng thở khống chế lấy thuyền buồm, tại trống rỗng hải vực bên trên đi, cẩn thận từng li từng tí cập bờ.

Bọn hắn động tác phi thường nhẹ, chỉ sợ bừng tỉnh vây xem Thẩm Lãng cùng Hella vô số hải quái, mà Hella vẫn như cũ đứng không nhúc nhích, vì thuyền buồm bên trên người kéo cừu hận.

Bất quá thù này rất mau đỡ không được, đám này hải quái lực chú ý đã chú ý tới thuyền buồm bên trên nhân loại.

"Chạy mau. . ." Hella một trận hô to.

"Tìm kiếm lục soát. . ."Thuyền buồm bên trên hai mươi tên thủy thủ võ sĩ nhanh chóng lao nhanh.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô số hải quái như thủy triều trào lên đi.

Hai mươi cái thủy thủ võ sĩ, con móc ra mười lăm người, còn lại năm cái trực tiếp biến mất, liền một miếng thịt phiến cũng không nhìn thấy, sống sờ sờ bị đám này hải quái ăn, thậm chí cái kia chiếc thuyền buồm cũng không nhìn thấy bóng dáng.

Mấy vạn, mười mấy vạn hải quái triệt để đem thuyền buồm bao phủ. Không sai biệt lắm nửa khắc đồng hồ về sau, những thứ này hải quái tản ra, cái kia chiếc thuyền buồm triệt để nát, liền một khối cánh buồm cũng không có để lại.

Thẩm Lãng cùng Hella liếc nhau, hiện tại thế nhưng là liền rời đi thuyền cũng không có, trừ phi tìm tới Khô Lâu đảng hạm đội.

"Đi thôi, ta mang theo các ngươi đi tìm Khô Lâu đảng hạm đội." Hella đứng dậy hướng về thất lạc quốc gia phế tích chỗ sâu đi đến.

"Chờ một chút." Thẩm Lãng xuất ra kim khâu, tỷ tỷ Hella phía sau lưng vết thương không sâu, thoáng trừ độc liền có thể, không cần khâu lại, nhưng mà xé rách áo da cần vá lại.

Thuần thục, Thẩm Lãng liền đem xé mở áo da khâu lại tốt.

Hella thân mật nhìn chằm chằm Thẩm Lãng cái trán nói: "Thật sự là tri kỷ, đi, ta mang theo các ngươi đi Khô Lâu đảng quân đoàn doanh địa."

Thẩm Lãng nói: "Khô Lâu đảng hạm đội đâu?"

Hella nói: "Tất cả thuyền cũng giấu ở một cái vịnh biển chỗ, cách nơi này cách đó không xa, hải quái cũng đem cái chỗ kia xem như cấm địa."

...

Hella mang theo Thẩm Lãng không ngừng xâm nhập thất lạc quốc gia phế tích, nơi này nhìn qua cũng không có bất kỳ cái gì khác biệt, liền là phổ thông lục địa mà thôi, thậm chí còn có bình thường cây xanh.

Nhưng mà Thẩm Lãng cũng có thể cảm giác được rõ ràng, vừa mới đạp lên mảnh đất này, cả người tâm tình liền lập tức u ám xuống.

Lúc này mặt trời đã xuống núi, nhưng còn không có trời tối, vẫn như cũ trời quang mây tạnh, rõ ràng thời tiết rất tốt a.

Tại sao lại có một loại u ám cảm giác đâu? Lại nhìn Hella, nàng đã phi thường thống khổ, bởi vì nàng từng tại nơi này bị tra tấn rất nhiều năm, nếu như không phải là bởi vì Thẩm Lãng, nàng chết cũng sẽ không về tới đây.

Thẩm Lãng nắm chặt Hella tay, dùng sức xoa bóp.

"Yên tâm, ta không sao." Hella nói.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại đi cảm thụ cỗ này u ám nơi phát ra.

Rất nhanh hắn cảm giác được, cái này giống như là một loại nào đó dụng cụ thả ra sóng năng lượng, mặc dù nghe không được, nhưng mà đại não lại có thể cảm nhận được.

Đổi một câu hình dung, liền như là chúng ta đi tại ánh nắng tươi sáng thế giới, mang theo trong nút tai lại nghe lấy âm lãnh kinh khủng tiếng quỷ khóc, như vậy cũng không khỏi cảm thấy chung quanh âm phong từng trận cảm giác.

Thẩm Lãng thu thập loại này sóng năng lượng, sau đó lại dùng trí não phân tích, phát hiện đây quả nhiên là giống như quỷ khóc thanh âm.

Phảng phất một cái nữ quỷ, không ngừng mà khóc, âm trầm khủng bố, nhường người dồn úc. Chỉ bất quá loại này quỷ khóc phảng phất là một loại sóng siêu âm, là bình thường thính giác không nghe được, lại có thể bị đại não bắt giữ, thay đổi một cách vô tri vô giác mà ảnh hưởng người cảm xúc.

Loại này quỷ khóc thanh âm, Thẩm Lãng là có thể che đậy, hắn hấp thu loại này quỷ dị sóng ngắn về sau, lập tức chuyển biến trở thành vui sướng tiết tấu chính là, nhưng mà Hella các nàng lại không cách nào chống cự, chỉ có thể liều mạng rời đi.

Đi ròng rã mấy chục dặm về sau, đã hoàn toàn trời tối.

Rốt cục nhìn thấy thất lạc quốc gia phế tích, dù là trong bóng đêm, Thẩm Lãng vẫn là bị kinh diễm đến.

Đây mới thực sự là dị thế giới quốc gia thành thị, hết thảy lối kiến trúc đều là không giống, có được không nói được thần bí cùng mỹ lệ.

Bất quá phi thường đáng tiếc, tòa thành thị này đã hoàn toàn biến thành phế tích, đâu đâu cũng có tường đổ. Nhưng coi như như thế, Thẩm Lãng nhìn thấy thất lạc quốc gia phế tích thời điểm, thậm chí so lần thứ nhất nhìn thấy Ngô ca quật còn muốn kinh diễm.

Cho dù là tường đổ, cũng vẫn như cũ có thể nhìn thấy tòa thành thị này đã từng huy hoàng cùng to lớn, vượt qua cao năm mươi mét tường thành, quả thực kiểm chỗ không có a.

Thẩm Lãng đứng tại dưới tường thành, càng thêm cảm giác được một Chủng Miểu nhỏ cảm giác. Mà lại những thứ này đã từng đều là có cự thạch lũy thành, mỗi một khối cự thạch cũng vượt qua một mét khối, toàn bộ là kiên cố vô cùng màu đen nham thạch, Thẩm Lãng xuất ra tốt nhất cương đao chém vào đi lên, vọt tới đốm lửa nhỏ toát ra, cái này màu đen nham thạch vẻn vẹn chỉ là xuất hiện một đạo nhàn nhạt vết trầy mà thôi.

"Loại này nham thạch phi thường kiên cố, vượt qua sắt thép, mỗi một khối cũng có một vạn cân." Hella giới thiệu nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, vậy cái này nham thạch mật độ liền vượt qua 5 tấn mỗi mét khối, hoàn toàn là bình thường nham thạch hai lần, một vạn cân cự thạch, năm đó là như thế nào lũy đi lên a?

Cái này thất lạc đế quốc khẳng định phi thường cường đại, nhưng vì sao lại sẽ triệt để diệt vong đâu? Thậm chí liền một điểm vết tích cũng không hề lưu lại, Thẩm Lãng cơ hồ nhịn không được muốn tiến hành ngàn năm thở dài.

"Chúng ta doanh địa ngay tại cái này tòa phế tích trong thành thị." Hella nói: "Ngươi khẳng định không cách nào tưởng tượng, tòa thành thị này rất nhiều dưới mặt đất nhà kho vẫn như cũ hữu dụng, mà lại bên trong bảo tồn rất nhiều hiếm lạ đồ vật, thậm chí là chúng ta không có thực vật, còn có các loại thần bí vật tư, chúng ta cũng không biết bọn chúng công dụng, cũng chỉ là thu thập lại. Đương nhiên còn có rất nhiều hoàng kim, bảo thạch, ngay từ đầu chúng ta coi như trân bảo, nhưng về sau cũng đều vứt bỏ."

"Ngươi càng thêm không dám tưởng tượng chính là, chúng ta còn tìm đến rất nhiều lương thực, mà lại vẫn như cũ là hoàn hảo, trực tiếp có thể ăn, chí ít cất giữ mấy ngàn năm lương thực, lại còn không có hư."

Cái này không thể tưởng tượng, năm đó thất lạc quốc gia nhà kho cực độ tiên tiến a, phòng khuẩn cùng phảng phất triều quả thực làm được cực hạn.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói đã có một cái thế lực thần bí đi vào hòn đảo này bên trên, thất lạc quốc gia thần bí cường đại vũ khí lấy đi, bọn hắn ở đâu?"

Hella hướng về phương xa chỉ tay.

Quả nhiên là rất rất xa, chí ít tại ngoài trăm dặm, một tòa siêu cấp cao núi.

Cao hơn mặt biển có bao nhiêu? Hay là sáu ngàn, bảy ngàn, thậm chí tám ngàn mét.

Tóm lại ngọn núi này phảng phất thông thiên, trên sườn núi liền đã toàn bộ đều là tuyết đọng.

Nhưng cái này còn không phải quỷ dị nhất, quỷ dị nhất chính là ngọn núi này đỉnh núi đã bị cắt đứt, sau đó kiến tạo một tòa Kim Tự Tháp ở phía trên coi như đỉnh núi.

Sườn núi trở lên toàn bộ là tuyết trắng mênh mông, chỉ có đỉnh núi Kim Tự Tháp là màu đen, mà lại Kim Tự Tháp đỉnh còn lóe ra hào quang, phảng phất một cái đèn pha, có thể chiếu xạ đến vô cùng vô cùng xa.

"Các ngươi thử qua bò lên trên toà kia Tuyết Sơn sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Thử qua vô số lần, bởi vì chúng ta cảm thấy thất lạc quốc gia vũ khí bí mật khẳng định tại đỉnh núi Kim Tự Tháp. Nhưng mà không có một lần thành công qua, còn không có leo đến giữa sườn núi, liền sẽ sấm sét vang dội, đem tất cả mọi người đánh chết."

"Chẳng những như thế, toà kia trên tuyết sơn tuyết là có độc, thậm chí hô hấp đều sẽ chết."

Cái này càng quỷ dị hơn.

"Cho nên chúng ta mặc dù biết cái kia thế lực thần bí tồn tại, chúng ta cũng ngưỡng mộ bọn hắn vài chục năm, vô số lần khát vọng bọn hắn có thể xuất hiện cùng chúng ta gặp một lần, nói câu nào, thậm chí ra tay giết bọn hắn. Nhưng mà hoàn toàn chưa từng có, cái này thế lực thần bí từ đầu đến cuối ở tại đỉnh núi Kim Tự Tháp bên trong, cao cao tại thượng, quan sát cả đời."

Thẩm Lãng xa xa ngắm nhìn cái này tòa Tuyết Sơn đỉnh Kim Tự Tháp, không hiểu thấu hắn nghĩ tới phương đông thế giới đã từng một cái siêu thoát thế lực, Đại Kiếp Tự. Bọn hắn cũng là đem Đại Kiếp Cung xây ở đỉnh tuyết sơn lên.

Chỉ bất quá trước mắt cái này tòa Tuyết Sơn nhưng so sánh Đại Kiếp Tự toà kia Tuyết Sơn cao hơn, bọn hắn nhìn càng thêm thần bí, càng để cho người tràn ngập thăm dò dục vọng.

Thẩm Lãng mở to hai mắt quan sát đỉnh núi Kim Tự Tháp, sau đó ý đồ tại trí não bên trong tiến hành phóng đại, dạng này phóng đại cái gấp mấy chục lần có lẽ có thể nhìn ra một chút mánh khóe.

Ngay tại lúc lúc này, toà kia Đại Tuyết núi đỉnh núi bị mây đen bao phủ, tuyết lớn đầy trời, cái gì cũng nhìn không thấy.

"Đi thôi." Hella nói.

...

"Thất lạc quốc gia có lẽ đã từng là một mảnh phi thường to lớn lục địa, nhưng mà phát sinh một trận to lớn địa chấn, mảng lớn đất đai đắm chìm, rất nhiều lục địa đều trở thành đảo hoang. Chúng ta vị trí, hẳn là thất lạc đế quốc đông bộ, nó nguyên bản cũng là mảng lớn lục địa một bộ phận, hiện tại cũng thay đổi thành đảo hoang, diện tích lớn ước chừng tương đương với một phần ba hành tỉnh."

"Mà lại phi thường ly kỳ chính là diện tích lớn như vậy, vậy mà toàn bộ đều là thành thị, cho nên chúng ta không cách nào tưởng tượng tòa thành thị này là bực nào to lớn."

"Vì lẽ đó cái này thất lạc đế quốc xa so với chúng ta trong tưởng tượng còn cường đại hơn, nhưng mà cường đại như vậy đế quốc vẫn là diệt vong, bí mật này khiến người sợ hãi, lại khiến người ta mê muội."

Hella mang theo Thẩm Lãng bọn người không ngừng hướng thành thị phế tích xâm nhập, nơi này không có bất kỳ cái gì nguy hiểm, trừ đỉnh tuyết sơn bên trên cái kia Kim Tự Tháp thế lực thần bí bên ngoài, mảnh này to lớn phế tích bên trên không có bất kỳ cái gì một ngoại nhân, tất cả hải quái cũng không dám leo lên lục địa.

"Nhanh đến, chúng ta tìm tới một cái tương đối hoàn chỉnh tòa thành làm cư địa, nếu như không có đoán sai, nó tại lúc ấy hẳn là thất lạc đế quốc quý tộc cư trú."

. . .

Tòa pháo đài này quả nhiên tương đối hoàn chỉnh, cũng càng thêm có thể nhìn ra thất lạc đế quốc lối kiến trúc, thật sự là thần bí mà hùng tráng.

Đi vào tòa pháo đài này phía dưới, Hella dừng bước lại, nàng cần làm một chút ấp ủ, bởi vì nàng đến bây giờ cũng không có tha thứ Khô Lâu đảng quân đoàn. Nếu như không phải là bởi vì Thẩm Lãng, nàng là sẽ không lại cùng Khô Lâu đảng gặp mặt.

"Đi vào đi!" Hella nói.

Sau đó nàng nắm Thẩm Lãng đi, đi vào cái này thành bảo cửa chính, đá mạnh một cước đi.

"Mở cửa, ta tới!" Hella thanh âm phi thường làm càn.

Nhưng mà, bên trong tĩnh lặng không tiếng động.

"Mở cửa, ta trở về." Hella quát lớn: "Nếu không mở cửa, ta liền trấn giữ môn nhân thủ đánh gãy a."

Nhưng mà, bên trong vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

Hella biến sắc, bỗng nhiên đẩy cửa ra, trực tiếp xông đi vào.

"Nhị ca, đại tỷ. . . Tứ muội, các ngươi ở đâu? Các ngươi ở đâu?"

"Thúc thúc, các ngươi ở đâu?"

Hella trong miệng nhị ca, đại tỷ, Tứ muội bọn người là ai? Hẳn là kết bái huynh muội đi, bởi vì hải tặc cao tầng ở giữa kết nghĩa kim lan rất bình thường.

Nhưng mà, toàn bộ to lớn thành bảo bên trong rỗng tuếch.

Hella rùng mình, bọn hắn cũng đi nơi nào? Khô Lâu đảng quân đoàn đi nơi nào?

Vì sao một người cũng không nhìn thấy? Sẽ không phải là toàn bộ chết hết đi, nàng lúc này mới rời đi ba tháng, chẳng lẽ mấy vạn người cũng chống đỡ không nổi, toàn bộ tự sát?

Tuyệt đối không nên, tuyệt đối không nên a.

Hella đầu óc có một trận mắt hoa, bởi vì nàng trước khi rời đi, toàn bộ Khô Lâu đảng trong quân đoàn bầu không khí liền phi thường trầm thấp tuyệt vọng, mỗi ngày đều có người tự sát.

"Tỷ tỷ, đừng có gấp, bọn hắn không giống như là tự sát, mà là rời đi." Thẩm Lãng nói: "Nếu như tập thể tự sát, cũng nên lưu lại di ngôn gì đi."

"Ngươi suy nghĩ thật kỹ, nếu như rời đi nơi này, bọn hắn sẽ đi chỗ nào?"

Hella nói: "Nữ hoàng vịnh biển, hạm đội của chúng ta là ở chỗ này, ròng rã mấy trăm chiếc chiến thuyền."

Tiếp lấy Hella nắm Thẩm Lãng tay lao nhanh, chạy một hồi về sau, nàng lại cảm thấy kéo lấy Thẩm Lãng chạy quá chậm, dứt khoát lại một lần nữa ôm lấy hắn lao nhanh, cái này tốc độ nhanh.

...

Hella một bên hướng về thất lạc quốc gia phế tích Nữ hoàng vịnh biển lao nhanh, một bên không ngừng cầu nguyện.

Bọn hắn ngàn vạn muốn ở nơi đó, tuyệt đối không nên tự sát a, Khô Lâu đảng không thể vong, nàng trước đó nói đều là nói nhảm a.

Nữ hoàng cảng là thành phố này đã từng một cái to lớn cảng, có thể bỏ neo mấy ngàn chiếc thuyền, mà lại ngưu bức là cảng cửa ra vào chỗ, lại còn có một cái to lớn đê đập, thời khắc mấu chốt có thể đem toàn bộ cảng triệt để phong bế.

Cái này trên biển đê đập, trọn vẹn vượt qua mươi lăm ngàn mét dài, quả thực liền là kiến trúc bên trên kỳ tích.

Khô Lâu đảng quân đoàn khoảng cách Nữ hoàng cảng khoảng cách ước chừng có hơn trăm dặm, Hella lao nhanh tốc độ quá nhanh, vẻn vẹn không đến hai giờ liền đến.

Sau đó Thẩm Lãng nhìn thấy cái này vô cùng rộng rãi kiến trúc kỳ tích.

Cái này cảng so Bích Kim thành cảng lớn nhiều lắm, nhất là cảng lối đi ra cái kia đê đập, giống như cự nhân cánh tay mở ra.

Bất quá, lúc này không kịp thưởng thức cái này tráng lệ mỹ cảnh.

Hella không có đoán sai, Khô Lâu đảng quân đoàn ngay tại cái này Nữ hoàng cảng bên trong, cứ việc khoảng cách đến rất xa, nhưng Thẩm Lãng đã nghe được vô cùng ồn ào náo động thanh âm, toàn bộ cảng đèn đuốc sáng trưng.

Đám này Khô Lâu đảng quân đoàn tại cuồng hoan? Ngay tại mở cự hình tiệc tùng?

Hella thoáng buông lỏng một hơi, Khô Lâu đảng quân đoàn còn sống liền tốt.

Thẩm Lãng đứng tại chỗ cao nhìn ra xa, cái này vịnh biển thật sự là to lớn a, phía trên lít nha lít nhít đều là Khô Lâu đảng hạm đội thuyền lớn, bởi vì mỗi một chiếc phía trên cũng treo cờ đầu lâu xí.

Bởi vì trên những chiến hạm này đâu đâu cũng có châm bó đuốc, vì lẽ đó Thẩm Lãng có thể thấy rõ ràng.

Đúng là rất mạnh lớn hạm đội a, toàn bộ đều là đại hạm không nói, mà lại những thứ này thuyền phía dưới lại còn bao lấy thiết giáp?

Thế giới này tất cả thuyền đều là đầu gỗ, duy chỉ có Khô Lâu đảng hạm đội bao lấy thiết giáp, hơn nữa còn có kinh người sắc bén mũi sừng.

Thẩm Lãng đại khái đếm một xuống, chi này Khô Lâu đảng hạm đội quang hai ngàn tính bằng tấn chiến hạm, liền có mấy chục chiếc nhiều. Cái khác to to nhỏ nhỏ thuyền, vượt qua ba trăm chiếc.

Chi hạm đội này có thể nói là lộng lẫy a, nhất là cái kia mấy chục chiếc hai ngàn tính bằng tấn cỡ lớn chiến hạm, làm sơ cải tạo liền có thể để lên mấy chục ổ hỏa pháo, mặc dù so ra kém thế kỷ mười bảy chiến hạm, nhưng mà ở cái thế giới này trên mặt biển cũng có thể tiến hành đồ sát nghiền ép.

Chẳng những như thế, những thứ này thuyền cũng đều là bay cắt thuyền, đi tốc độ vượt qua bình thường thuyền buồm.

Đây chính là Thẩm Lãng tha thiết ước mơ hạm đội vô địch a, huống chi còn có mấy vạn sức chiến đấu phá trần Khô Lâu đảng hải tặc.

Hầu như không cần huấn luyện như thế nào, bọn hắn liền là tốt nhất trên biển chiến sĩ. Trăm năm hải quân không phải chỉ là nói suông, Thẩm Lãng nếu như muốn mình huấn luyện, chí ít cần vài chục năm mới có thể huấn luyện được một chi cường đại hải quân.

Nhưng mà, toàn thế giới số một cường đại hải quân liền ở trước mặt của hắn, thật là khiến người ta thèm nhỏ dãi a.

Thẩm Lãng thậm chí mở bàn tay, phảng phất muốn đem toàn bộ cảng hư nắm trong tay, muốn chiếm hữu toàn bộ Khô Lâu đảng hạm đội.

"Hô, hô, hô. . ."

"Ha ha ha ha. . ."

Cái này mấy vạn Khô Lâu đảng quân đoàn cuồng hoan, Thẩm Lãng cách rất xa đều có thể nghe được.

Tất cả hải tặc cũng trên thuyền, cũng có tại cảng trên bến tàu, bọn hắn đang uống rượu cuồng hoan.

"Nơi này còn có rượu?" Thẩm Lãng kinh ngạc.

Hella gật đầu nói: "Đúng, may mắn phát hiện một cái nhà kho, có thể sẽ phát hiện rất nhiều giấu rượu. Bất quá mỗi lần vừa phát hiện giấu rượu, trong vòng vài ngày liền sẽ bị uống sạch, bọn hắn hiển nhiên là lại phát hiện một cái giấu rượu nhà kho."

Kho hàng này cũng thật là ngưu bức, tồn mấy ngàn năm rượu còn có thể uống sao?

Bất quá đến tột cùng có chuyện gì a, đáng giá bọn hắn trắng đêm cuồng hoan?

Hella thả chậm tốc độ, nắm Thẩm Lãng đi hướng về Nữ hoàng cảng đi đến, nổi lên khí thế của mình, nổi lên lời kịch.

Bởi vì nàng muốn vì Thẩm Lãng đệ đệ chinh phục Khô Lâu đảng hạm đội, nhưng mà nàng hiện tại chỉ là thứ ba thủ lĩnh mà thôi, còn có hai người bài ở trước mặt nàng.

Một cái là đại tỷ của nàng biển mộng, một cái là hắn nhị ca biển Võng! Hai người kia đều là mẫu thân dưỡng tử dưỡng nữ, nhưng hai người này là chị em ruột, mà lại lai lịch của các nàng phi thường thần bí, là mẫu thân theo một cái thần bí phế tích nhặt được.

"Uống đi, uống đi, đại gia uống đi!"

"Cuồng hoan đi, đây là chúng ta sau cùng thời gian."

"Khô Lâu đảng vạn tuế, Loki bệ hạ vạn tuế, Anqila bệ hạ vạn tuế!"

"Khô Lâu đảng vạn tuế!"

"Vạn tuế, vạn tuế vạn vạn tuế!"

"Loki bệ hạ vạn tuế vạn vạn tuế!"

Mấy vạn cái hải tặc võ sĩ rung trời hô to, sau đó điên cuồng uống rượu.

Mỗi một cái hải tặc trên thân cũng vết thương chồng chất, nhưng là lại cường tráng như sắt, mỗi một khối trong cơ thể cũng ẩn chứa lực lượng cường đại.

Quả nhiên là tốt nhất thủy thủ, tốt nhất hải quân, bọn hắn tại mười mấy năm trước liền đã quét ngang toàn bộ phương tây hải vực. Mà mười mấy năm qua bọn hắn cùng hung tàn nhất hải quái chiến đấu, chết một nửa người, nhưng mà sức chiến đấu cường hãn hơn.

Bọn hắn là bị vây ở mảnh này nguyền rủa hải vực bên trong, một khi để bọn hắn thoát khốn rời đi, chú định chấn kinh thế giới.

Cái gì Russo gia tộc hạm đội? Cái gì Huyết Tinh nam tước hạm đội hải tặc? Khô Lâu đảng đều có thể dễ như trở bàn tay đều có thể quét ngang diệt.

...

"Phanh. . ."

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn, sau đó một cái lửa khói bỗng nhiên bay lên không trung, bỗng nhiên nổ tung.

Lập tức, mấy vạn cái Khô Lâu đảng võ sĩ toàn bộ ánh mắt bị hấp dẫn tới.

Sau đó tại đông đảo trong ngọn lửa, Hella chậm rãi đi ra, xuất hiện tại cảng trên bến tàu.

Nàng nắm Thẩm Lãng tay, lớn tiếng nói: "Khô Lâu đảng các dũng sĩ, các ngươi người cứu vớt đến, Khô Lâu đảng chân chính thủ lĩnh đến, bên cạnh ta cái này nam nhân là đệ đệ của ta, Khô Lâu đảng người sáng lập Loki bệ hạ nhi tử, phương đông thế giới tương lai Nhân Hoàng Thẩm Lãng bệ hạ."

"Khô Lâu đảng các dũng sĩ, còn chưa tới bái kiến các ngươi thủ lĩnh? Còn chưa tới bái kiến các ngươi Chủ quân?"

Sau đó, Hella ngay trước vô số Khô Lâu đảng hải tặc trước mặt, một chân quỳ xuống nói: "Khô Lâu đảng thứ ba thủ lĩnh Hella, bái kiến Chủ quân, Thẩm Lãng vạn tuế."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 447: : Đoạt Khô Lâu Đảng Khôi! Ta Chính Là Thần!

Hella ngay trước vô số hải tặc, quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt hiệu trung!

Nhưng mà, đây hết thảy phảng phất như là nàng kịch một vai, bao quát Thẩm Lãng đứng ở nơi đó cũng có vẻ hơi xấu hổ.

Tỷ tỷ, ngươi quá gấp! Nước cũng không có thả, hỏa cũng còn không có đốt, ngươi liền muốn nấu thành cơm, làm sao có thể?

Nhưng Hella chính là như vậy thẳng tính, muốn trực tiếp liền đem sự tình giải quyết, ngưu không uống nước, liền muốn cưỡng ép án lấy đầu của nó hướng xuống uống.

Nàng cảm thấy Thẩm Lãng là đệ đệ của mình, hơn nữa còn là Khô Lâu đảng liên hợp người sáng lập Loki con trai duy nhất, vì lẽ đó kế thừa Khô Lâu đảng quân đoàn hoàn toàn chuyện đương nhiên.

Vì lẽ đó triệt để tẻ ngắt.

Toàn trường mấy vạn cái hải tặc lẳng lặng nhìn qua Hella, nhìn qua Thẩm Lãng.

Sau đó mấy cái nữ hải tặc thủ lĩnh đi tới, tiến lên cùng Hella nhiệt liệt ôm.

"Thân yêu Hella, ngươi rốt cục trở về, ta biết ngươi mãi mãi cũng không thể rời đi Khô Lâu đảng."

"Thân yêu Hella, khoảng thời gian này ngươi không biết, nhường ta kiêng rượu thất bại, bởi vì ta thực sự là quá tưởng niệm ngươi."

Rất nhiều hải tặc thủ lĩnh dồn dập tiến lên, nam nhân cùng Hella đụng quyền, nữ nhân cùng Hella ôm, lộ ra phi thường thân mật, nhưng mà không ai để ý tới Thẩm Lãng, nhường một mình hắn lúng túng đứng ở nơi đó.

Hella lập tức giận, nói: "Các ngươi vì sao muốn đối với ta như vậy đệ đệ? Hắn là phụ thân ta con độc nhất, chẳng lẽ không nên kế thừa Khô Lâu đảng quân đoàn sao?"

Một hải tặc nhìn qua Thẩm Lãng, nói: "Hắn là một cái người phương Đông?"

Hella nói: "Người phương Đông làm sao? Phụ thân ta Loki cũng là người phương Đông, hắn vẫn là toàn bộ Khô Lâu đảng người sáng lập."

Tên hải tặc kia thủ lĩnh nói: "Nhưng mà Loki bệ hạ năm đó là cái gì trang phục? Rối tung tóc, yên huân trang, còn ghim roi da, hùng tráng thân thể lộ ở bên ngoài nhường tất cả nữ nhân thèm nhỏ nước dãi. Mà trước mắt cái này tiểu nam hài đánh như thế nào giả trang? Làn da trắng đến phảng phất mỡ dê, nhẹ nhàng vừa bấm liền phảng phất muốn xuất thủy, ăn mặc lộng lẫy cẩm phục, thậm chí móng tay cũng xây dựng đến chỉnh tề, dạng này người sẽ là hải tặc sao?"

Hắn lời này ngược lại là nói đến có chút đạo lý, nhưng Thẩm Lãng mặc kệ ở đâu, cũng tuyệt đối sẽ không cải biến mình bản sắc.

Ta là mỹ nam tử, ta là tiểu bạch kiểm, chẳng lẽ sai sao? Ta lớn lên đẹp trai như vậy chẳng lẽ sai sao? Cũng không thể chiếu cố tự ái của các ngươi tâm ta đi hủy dung đi.

Ta làm mặt màng, ta xây dựng móng tay, ta sửa chữa lông mày sai sao?

"Còn có, hắn võ công gì, hắn đánh thắng được một đầu ngỗng sao?" Hải tặc thủ lĩnh nói.

Sau đó, thật đúng là có một đầu hải tặc thả ra một đầu ngỗng hướng về Thẩm Lãng xông lại, hung mãnh cực kì.

Nói đùa?

Thẩm Lãng làm sao có thể đánh thắng được một đầu ngỗng, phổ thông trạch nam sức chiến đấu nhiều lắm là 0.5 ngỗng, Thẩm Lãng dạng này mỹ nam tử còn không muốn phản bội mình giai tầng.

"Đầu hàng, đầu hàng. . ." Thẩm Lãng hướng về cái này đại bạch ngỗng giơ cao hai tay đầu hàng.

"Ha ha ha ha ha. . ." Vô số hải tặc làm càn cười to.

Lập tức con kia đại bạch ngỗng thần khí sống giống, lắc đầu vẫy đuôi vây quanh đám người xoay quanh, dùng cao ngạo ánh mắt miệt thị lấy Thẩm Lãng.

Nhìn ngươi cái kia tiểu tử, Thẩm Lãng nhịn không được tiến lên ôm chặt lấy con kia đại bạch ngỗng cổ, xoa đỉnh đầu của nó.

Hải tặc thủ lĩnh nói: "Ngươi xem, hắn liền một đầu ngỗng đều muốn lấy lòng, dạng này người còn có tư cách trở thành chúng ta Khô Lâu đảng khôi sao?"

Sau đó, cái này Độc Nhãn Long Khô Lâu đảng thủ lĩnh tiến lên đập Thẩm Lãng bả vai nói: "Hài tử, chúng ta đối ngươi không có ác ý. Chúng ta cũng tin tưởng vững chắc Hella sẽ không nói dối, nàng nói ngươi là Loki bệ hạ nhi tử, vậy nhất định là được. Hoan nghênh ngươi tới Khô Lâu đảng làm khách, nhưng mà ngươi ngay cả trở thành Khô Lâu đảng binh sĩ đều không đủ tư cách, chớ nói chi là thủ lĩnh. Chúng ta trên biển cùng lục địa quy củ không giống, chúng ta không lớn chú ý huyết thống, chúng ta chú ý cường giả vi tôn. Vì lẽ đó coi như ngươi là Loki bệ hạ nhi tử, chúng ta cũng sẽ không tiếp nhận ngươi."

"Hella, tới uống rượu." Độc nhãn Long Hải trộm hướng về Hella cánh tay chộp tới.

"Cút!" Hella cả giận nói: "Đệ đệ của ta là một cái quân vương, hắn không cần tập võ, trí tuệ là hắn vũ khí mạnh mẽ nhất."

Độc nhãn Long Hải thủ lĩnh bọn cướp dẫn đường: "Vậy ngươi có thể một người hiệu trung hắn, Hella, xin thứ cho chúng ta không phụng bồi."

Rất nhiều Khô Lâu đảng võ sĩ tiến lên đập Hella bả vai biểu thị an ủi, nhưng mà vẫn không có người để ý tới Thẩm Lãng, thậm chí tại nội tâm tràn ngập xem thường.

Người này vậy mà muốn dựa vào trên mặt đất huyết thống luận cái kia một bộ kế thừa Khô Lâu đảng? Đừng nói giỡn! Người cũng không phải chó, dựa vào cái gì dùng huyết thống tới luận cao thấp, mà lại lưu lạc đến Khô Lâu đảng người ở bên trong đại bộ phận đều là huyết thống luận người bị hại, bọn hắn rất nhiều là con thứ, thậm chí rất nhiều là con riêng, trong gia tộc không có chỗ dung thân mới có thể lưu lạc đến Khô Lâu đảng bên trong tới.

Bây giờ lại có một cái tay trói gà không chặt tiểu bạch kiểm xuất hiện, danh xưng mình là Loki chi tử, vì lẽ đó các ngươi liền nên hiệu trung ta? Thực sự là quá buồn cười hoang đường.

Hella cao giọng nói: "Hải Mộng, Hải Võng, hai người các ngươi ở đâu? Jack thúc thúc, ngươi ở đâu?"

Hải Mộng, Hải Võng, Hella cũng đặt song song thứ ba thủ lĩnh, Anqila có hai cái phụ tá đắc lực, theo thứ tự là Sharon Bath, Jack. Đường, hai người này là thứ hai thủ lĩnh. Anqila hải táng chết đi về sau, thứ nhất thủ lĩnh liền trống chỗ xuống.

Hella tìm không thấy đồng minh người, liền la lên Khô Lâu đảng mặt khác ba cái thủ lĩnh.

Cảng lên một tòa phòng ở, cửa phòng mở ra, đi ra ba người.

Jack. Đường, bây giờ Khô Lâu đảng người đứng thứ hai, năm nay đã năm mươi mấy tuổi, hắn hẳn là một cái người phương Đông, vì lẽ đó họ Đường. Mà lại hắn còn gãy một cái tay, dùng móc sắt thay thế.

Thẩm Lãng còn là lần đầu tiên nhìn thấy cái mũi cái này bao lớn người, siêu cấp mũi ưng, quả thực chiếm cứ khuôn mặt hơn phân nửa bộ phận.

Loại người này tướng mạo xem xét liền là một cái đại gian đại ác đồ, nhưng người không thể xem bề ngoài, Hella nói Jack thúc thúc là mẫu thân trung thành nhất bố trí.

Sau đó là Hải Mộng cùng Hải Võng.

Hella trước đó cơ hồ rất ít cùng Thẩm Lãng tán gẫu qua Khô Lâu đảng, chỉ biết hai người kia là Anqila theo phế tích bên trên nhặt được hai huynh muội.

Nhưng bây giờ Thẩm Lãng chỉ nhìn một chút, liền biết hai người kia phi thường không đơn giản, lại là tiếp cận thượng cổ nhân loại huyết mạch.

Hai người thân cao cực kỳ cao, cũng vượt qua hai mét. Dáng người cũng so nhân loại bình thường muốn tốt rất nhiều rất nhiều, nhất là cái này Hải Mộng, ma quỷ này đường cong hoàn toàn cùng Mộc Lan có thể liều một trận, có thể tưởng tượng ra nàng có được lực lượng kinh người cùng nhanh nhẹn, mà lại sau lưng nàng cõng một cây cung lớn, cực kỳ hiển nhiên là một cái thần xạ thủ.

Mà lại hai người kia màu da có điểm lạ, không giống như là màu nâu, cũng không giống là màu trắng.

Hella liền đã xem như phi thường cuồng dã mỹ lệ nữ tử, nhưng mà cái này Hải Mộng nhìn qua càng thêm cuồng dã, nàng tròng mắt màu tím phảng phất tại mọi thời khắc cũng tràn ngập chiến đấu cùng thăm dò dục vọng. Nữ nhân như vậy, chỉ xem một chút cũng cảm thấy nóng bỏng tới cực điểm.

Mà cái này Hải Võng thì là trầm mặc ít nói, đôi mắt bên trong tràn ngập lạnh lùng. Đây cũng là khô lâu trong quân đoàn cường đại nhất ba người.

Jack. Đường đi vào Thẩm Lãng trước mặt, tỉ mỉ xem Thẩm Lãng một hồi lâu, sau đó tiến lên ôm nói: "Hoan nghênh ngươi, hài tử của ta."

Thoáng một cái ôm, hiển nhiên là tán đồng Thẩm Lãng thân phận.

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Cực kỳ hiển nhiên, ta cùng phụ thân ta lớn lên không hề giống."

Jack Đường nói: "Mỗi người con ngươi đều là không giống, nhưng phụ thân ngươi con ngươi nhất là đặc thù, chỉ có con cái của hắn mới có thể kế thừa cùng loại đồng tử, dù là ngươi cùng Hella lớn lên không giống, đồng tử nhan sắc cũng không giống, nhưng ta vẫn như cũ có thể nhận ra các ngươi là Loki bệ hạ nhi tử."

Hella nói: "Jack thúc thúc, Hải Mộng, Hải Võng, chúng ta bốn người người là Khô Lâu đảng tối cao thủ lĩnh. Thẩm Lãng là đệ đệ của ta, là phụ thân ta duy nhất hợp pháp người thừa kế, như vậy hắn có tư cách hay không kế thừa Khô Lâu đảng quân đoàn?"

Jack Đường nói: "Hella, ta phi thường yêu quý sùng bái Loki bệ hạ. Nhưng mà Độc Nhãn Long nói đúng, chúng ta hải dương quy củ cùng lục địa là không giống, chúng ta không dùng huyết thống luận cao thấp. Mà lại Loki bệ hạ cho tới bây giờ cũng không có nói qua Khô Lâu đảng quân đoàn là thuộc về hắn. Khô Lâu đảng thuộc về Khô Lâu đảng tất cả mọi người, mỗi một thời đại thủ lĩnh đều là tranh cử đi ra. Mặc kệ Loki bệ hạ, vẫn là Anqila bệ hạ, đều là chúng ta cộng đồng đề cử ra."

Hella nói: "Vậy chúng ta có thể đề cử đệ đệ của ta Thẩm Lãng, các ngươi tin tưởng ta, hắn là trên thế giới trí tuệ nhất người, chỉ có hắn có thể cứu vớt Khô Lâu đảng quân đoàn."

"Phi thường có lỗi, chúng ta không thể làm như vậy, như thế cũng không phù hợp Khô Lâu đảng quân đoàn lợi ích." Jack Đường nói: "Ta phi thường yêu quý Loki bệ hạ, vì lẽ đó ta cũng rất yêu quý nhi tử của hắn, nhưng ta cũng sẽ không nhận hắn làm chủ."

Mà liền tại lúc này, Khô Lâu đảng đặt song song thứ ba thủ lĩnh Hải Võng nói: "Trên thực tế, chúng ta lập tức liền muốn có mới tối cao thủ lĩnh, chúng ta tối hôm nay cuồng hoan, liền là là ngày mai khô lâu thứ nhất thủ lĩnh tuyển cử, tất cả thành viên mỗi người một phiếu."

Lời này một màn, Hella sắc mặt kịch biến nói: "Ai? Ai? ! Mẫu thân ta không tại, ai còn có tư cách trở thành thứ nhất thủ lĩnh?"

"Là ta a, thân yêu muội muội." Không thấy người, trước nghe tiếng.

Cửa phòng mở ra, một cái cường tráng oai hùng cực hạn phương tây nam tử đi tới, chỉ mặc một đầu quần da, trên thân cùng cái khác hải tặc đồng dạng, che kín hình xăm, mà lại trên người hắn hình xăm phi thường kỳ quái, toàn bộ đều là chết người khuôn mặt.

Rất nhiều hải tặc ở trên người hoa văn nữ nhân gương mặt cùng thân thể, mà người này văn chết người mặt. Nếu như không có đoán sai, những thứ này chết người đều là bị hắn đánh bại địch nhân.

Cái này hùng tráng oai hùng phương tây nam nhân giang hai cánh tay, hướng về Hella muốn tiến hành ôm, cái này trên thân nam nhân thật sự là tràn ngập vô cùng mãnh liệt giống đực khí tức, đối giống cái có được cường đại mị lực.

"Ta không biết ngươi, các hạ." Hella lạnh lùng nói.

Hùng tráng oai hùng phương tây nam tử nói: "Ta là ngươi cùng mẹ khác cha ca ca, ngươi chẳng lẽ cho là chúng ta mẫu thân sinh ra tới liền là hải tặc a? Không, không, không, nàng là Tây Luân vương triều hải quân nguyên soái Đới Long Công tước nữ nhi, nàng đã từng bị gả cho Tây Luân vương triều Douglas thân vương, nhưng mà sau khi kết hôn bảy năm nàng lựa chọn rời nhà trốn đi, trở thành một cái nữ hải tặc, về sau mới gặp được vị kia Loki, hai người liên hợp sáng tạo phương tây thế giới cường đại nhất hải tặc quân đoàn Khô Lâu đảng."

Lời này một màn, Hella lập tức hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người. Đối với thân thế của mẫu thân nàng cho tới bây giờ cũng không có hỏi thăm quá, nhưng mà nàng biết, làm mẫu thân và phụ thân gặp nhau thời điểm, nàng ròng rã lớn chín tuổi, cái tuổi đó nữ nhân cực kỳ hiển nhiên sẽ không không có kết hôn.

Nhưng mẫu thân đối với ra hải chi trước tất cả mọi chuyện, cho tới bây giờ cũng không có nói qua, liền phảng phất nhân sinh của nàng là theo hải tặc mở ra.

Lập tức, Hella không dám tin hướng về Jack Đường nhìn lại.

Jack Đường gật đầu nói: "Mẫu thân ngươi xưa nay không nguyện ý nói quá khứ, nhưng hắn nói hết thảy đều là thật, mẫu thân ngươi xác thực Tây Luân đế quốc hải quân nguyên soái nữ nhi, cũng đã từng là Douglas thân vương thê tử, bất quá theo nàng trốn đi, hai người hôn nhân vỡ tan. Mẫu thân ngươi cùng Loki bệ hạ là có chính thức hôn lễ, vì lẽ đó ngươi không phải con gái tư sinh. Đương nhiên phụ thân của ngươi mãi mãi cũng sẽ là Loki, mà không phải Khương Ly."

Vì lẽ đó, trước mắt cái này hùng tráng oai hùng cực hạn nam nhân, liền là Tây Luân đế quốc Douglas thân vương chi tử?

Hella cự tuyệt ôm, vị này oai hùng cực hạn nam tử hướng về Thẩm Lãng đưa tay ra nói: "Hạnh ngộ, Thẩm Lãng các hạ. Ta là Tây Luân vương triều Douglas Công tước, đương nhiên mấy năm về sau ta sẽ kế thừa thân vương vị trí, nhưng ít ra ta hiện tại vẫn là Công tước. Trên thực tế Douglas là mẫu thân ta dòng họ, ta đưa nó xem như tên của ta, vì lẽ đó ta tên đầy đủ là Douglas. Tây Luân."

Đi vào phương tây thế giới lâu như vậy, Thẩm Lãng rốt cục lần thứ nhất nhìn thấy Tây Luân vương triều Vương tộc thành viên.

Vẫn là như thế một cái nhường nữ nhân nhịn không được muốn kẹp chặt hai chân nam nhân, toàn thân trên dưới cũng tràn ngập nhường nữ nhân thét lên khí tức.

Thẩm Lãng vươn tay trước đó nói: "Ngươi chẳng lẽ là ra oai phủ đầu, bóp đau tay của ta a?"

Lời này một màn, vô số hải tặc lại một lần nữa biểu thị tuyệt đối miệt thị, nhỏ yếu đến nước này sao? Liền cùng người nắm tay cũng không dám?

"Yên tâm." Douglas. Tây Luân nói.

Sau đó, hai người đưa tay đem nắm.

"A. . ." Thẩm Lãng vẫn là kêu đau một tiếng, bởi vì thật rất đau.

Douglas. Tây Luân giơ hai tay lên nói: "Ta. . . Ta thật chỉ là bình thường đem nắm."

Loại người này lực lớn vô cùng, mỗi lần cùng người nắm tay cũng dùng không sai biệt lắm lực lượng, có thể cái này lực lượng cơ hồ đem Thẩm Lãng xương cốt cũng bóp nát.

"Nếu như, ta không có đoán sai, ngươi hẳn là hiệu trung Sauron đại đế a." Thẩm Lãng nói.

"Không sai." Douglas. Tây Luân nói: "Ta mặc dù là Tây Luân Vương tộc, nhưng mà chịu mẫu tộc ảnh hưởng càng lớn, ta theo năm tuổi về sau liền đã tại trong hải dương mạo hiểm, ta ngoại tổ phụ Đới Long Công tước nói ta mới là người thừa kế của hắn."

Hella lạnh lùng nhìn chằm chằm cái này xuất hiện ca ca, gằn từng chữ: "Mẫu thân tất nhiên không thừa nhận nàng từng có đoạn hôn nhân này, vậy ta cũng không thừa nhận có ngươi người ca ca này, ta Hella chỉ có một cái đệ đệ, đó chính là Thẩm Lãng."

Tiếp lấy Hella nói: "Jack Đường thúc thúc, các ngươi chính là muốn đề cử người ngoài này trở thành Khô Lâu đảng khôi sao?"

Hải Võng nói: "Hắn không phải ngoại nhân, hắn là mẫu thân thân nhi tử. Mà lại hắn cứu vãn chúng ta."

Hella nói: "Vậy ta ngược lại là muốn biết, hắn là thế nào cứu vớt các ngươi."

Hải Võng nói: "Ngươi còn nhớ rõ cái này thất lạc quốc gia phế tích bên trên đáng sợ năng lượng bao phủ sao?"

Đương nhiên nhớ kỹ, chỉ cần trèo lên một lần bên trên hòn đảo liền sẽ bị cỗ này quỷ dị năng lượng bao phủ, rõ ràng nghe không được, nhưng lại nhường người tinh thần kiềm chế thống khổ, tuyệt vọng hậm hực.

Đương nhiên Thẩm Lãng miêu tả đến càng thêm tỉ mỉ, liền là một loại đặc thù sóng ngắn, phảng phất tại mọi thời khắc cũng tại quỷ khóc, xác thực cực kỳ dồn úc.

Nếu như vài chục năm như một ngày lời nói đối tinh thần tàn phá vô cùng to lớn, thật sự là sẽ để cho người sụp đổ tuyệt vọng.

"Mẫu thân hải táng sau khi chết, ngươi cũng đi, chúng ta toàn bộ Khô Lâu đảng cũng lâm vào triệt để tuyệt vọng cùng hắc ám bên trong. Loại kia nghe không được quỷ khóc giày vò lấy mỗi người, mà lại lúc này chúng ta lương thực triệt để ăn xong."

Thẩm Lãng có thể tưởng tượng, đoạn thời gian kia Khô Lâu đảng phảng phất ngày tận thế tới, Hella cũng từng nói qua, đoạn thời gian kia mỗi ngày đều có người tại tự sát. Nhưng mà nhìn xem xuống, tất cả mọi người phảng phất tinh thần giải phóng, ngay tại cuồng hoan.

Hải Võng tiếp tục nói ra: "Lúc ấy chúng ta đang muốn tập thể tự sát, ngươi nghe được sao? Là tập thể tự sát, như thế liền mang ý nghĩa Khô Lâu đảng triệt để diệt vong. Nhưng mà lúc này Douglas xuất hiện, hắn cứu vớt chúng ta."

Hella nói: "Ta ngược lại là muốn biết, hắn là thế nào cứu vớt các ngươi."

Hải Võng nói: "Chẳng lẽ ngươi không có phát hiện, nơi này không có loại kia nhường người u ám tuyệt vọng quỷ khóc thanh âm sao? Không còn tra tấn tinh thần của chúng ta sao?"

Hella kinh ngạc, vừa rồi tình hình khẩn cấp hắn còn chưa phát hiện, quả nhiên không có loại thống khổ này tinh thần năng lượng, loại kia nghe không được quỷ khóc vậy mà biến mất.

Thẩm Lãng cũng cảm giác được, thậm chí hắn còn tìm đến nguyên nhân. Có người dùng cỡ lớn ác mộng thạch tạo dựng một cái cùng loại che đậy che đậy, tại cái nào đó phạm vi bên trong đem quỷ khóc sóng tinh thần đoạn ngăn cách.

Cái này Douglas không đơn giản a, hắn có văn minh thời thượng cổ đồ vật, vậy hắn cùng Adolf quan hệ thế nào? Hai người cũng hiệu trung với Sauron đại đế, Adolf là Sauron đi chinh phục Amazon quốc gia, mà vị này Douglas là Sauron tới chinh phục Khô Lâu đảng quân đoàn.

Toan tính quá lớn a, vị này Sauron bệ hạ.

Hải Võng nói: "Mà lại Douglas điện hạ tìm tới mới nhà kho, phát hiện vô số kể lương thực, vô số kể rượu ngon."

Hella cười lạnh nói: "Cũng bởi vì cái này, các ngươi đem hắn đề cử là thứ nhất thủ lĩnh? Khô Lâu đảng cũng chưa chắc quá không đáng tiền đi."

Hải Võng nói: "Hắn còn tiến hành vũ lực khiêu chiến, xa luân chiến, ba ngày ba đêm thời gian, hắn đánh bại chúng ta một ngàn người."

Hella hít sâu một hơi, Hải Mộng cùng Hải Võng cũng so với nàng càng thêm cường đại một chút, nhưng mà hai người cũng thua với cái này Douglas, có thể thấy được người này cỡ nào cường đại?

Ba ngày ba đêm xa luân chiến, đánh thắng một ngàn người? Loại này cường đại quả thực nhường người tuyệt vọng.

Hải Võng nói: "Còn chẳng những như thế, ngươi mới vừa tới đến thất lạc quốc gia thời điểm có lẽ phát hiện cái kia quỷ dị một màn đi, to lớn ảo ảnh xuất hiện tại toàn bộ chân trời? Khiến cho vô số hải quái cũng ngơ ngác đứng ở chỗ đó không nhúc nhích, sẽ không còn phát động công kích. Toàn bộ hải dương cũng triệt để an toàn, chúng ta người ra bắt cá dò đường, không còn có lọt vào hải quái quân đoàn tập kích. Đây hết thảy cũng là Douglas điện hạ công lao."

Lần này Thẩm Lãng cũng không dám tin nhìn qua vị này Douglas, cái kia to lớn ảo ảnh màn sáng cũng là hắn làm ra? Cái này có chút không thể tưởng tượng a.

Vị này Douglas nào chỉ là có chuẩn bị mà đến a, quả thực chính là chuẩn bị đến thỏa đáng.

Vừa đến thất lạc quốc gia phế tích liền sáng tạo cái này đến cái khác kỳ tích, quả thực giống như chúa cứu thế đồng dạng tồn tại.

Trước đó Thẩm Lãng cắt đứt Adolf, bây giờ đối phương phái ra Douglas tới cắt đứt Thẩm Lãng.

Hella hữu tâm trực tiếp phủ nhận hắn là mẫu thân nhi tử, nhưng là thấy quỷ chính là, nữ nhi lớn lên giống phụ thân, nhi tử lớn lên giống mẫu thân, vị này Douglas so với nàng càng giống mẫu thân Anqila, căn bản là không cách nào phản bác một điểm này.

"Hella, hiện tại ngươi cảm thấy hắn có tư cách trở thành Khô Lâu đảng thứ nhất thủ lĩnh sao?" Hải Võng nói: "Mà lại rất nhanh hắn liền muốn làm ra càng vĩ đại cử động, hắn sẽ dẫn đầu chúng ta rời đi thất lạc quốc gia, rời đi mảnh này nguyền rủa hải vực, trở về tới Tây Luân vương triều. Dạng này chúng ta còn có lý do gì không đề cử hắn là thứ nhất thủ lĩnh đâu?"

Không có lý do, liền Thẩm Lãng nghe cũng muốn đem phiếu đầu cho vị này Douglas. Tây Luân.

Nhìn qua hắn quả thực liền là thiên tuyển chi tử a, thượng thiên chuyên môn ban cho Khô Lâu đảng quân đoàn đại cứu tinh a.

Hella cười lạnh nói: "Hắn nói có thể mang theo các ngươi thoát khốn, các ngươi liền tin tưởng? Hắn nói có thể mang theo các ngươi về nhà? Các ngươi liền tin?"

Hải Võng nói: "Đương nhiên tin tưởng hắn, nếu không tin tưởng ngươi vị đệ đệ này sao?"

Mả mẹ nó đại gia ngươi, ngươi đối ta Thẩm Lãng có ý kiến? Dựa vào cái gì a? Ta cái này còn không có làm tỷ tỷ ngươi a.

Jack Đường nói: "Hella, sự tình liền là chuyện như vậy. Ngày mai chúng ta muốn tiến hành thứ nhất thủ lĩnh tuyển cử, chọn xong về sau, Douglas liền sẽ nghĩ biện pháp cải biến nơi này ly kỳ trường năng lượng, để chúng ta có thể thành công thoát khốn về nhà. Ngày mai lại muốn chọn nâng, lại phải về nhà, vì lẽ đó buổi tối hôm nay chúng ta tiến hành cuồng hoan."

Chẳng trách, Thẩm Lãng còn cảm thấy phi thường kỳ quái, vì sao ở thời điểm này lựa chọn đại phái đúng.

Là vì chúc mừng mới thủ lĩnh sinh ra, cũng là là chúc mừng có thể thoát ly Khổ Hải.

Hella trong lòng tràn ngập bất lực, hắn muốn trợ giúp Thẩm Lãng, nhưng lại bất lực, cơ hồ tất cả mọi người đứng tại cái kia Douglas một bên.

Dù sao cùng cái này Douglas cùng so sánh, Thẩm Lãng quả thực quá nhỏ yếu, căn bản không giống như là một cái Khô Lâu đảng lãnh tụ.

Nhưng không biết vì cái gì, biết được Thẩm Lãng là đệ đệ hắn thời điểm, nhất là nhìn thấy Thẩm Lãng thời điểm, nội tâm của nàng là mừng như điên, vô cùng ôn nhu, tràn ngập tuyệt đối ý muốn bảo hộ, cơ hồ nhìn thấy lần đầu tiên liền là là thân nhân.

Nhưng cái này Douglas cùng mẫu thân lớn lên giống như vậy, lẽ ra cũng là nàng cùng mẹ khác cha ca ca, thế nhưng là Hella nhìn thấy hắn về sau, trực tiếp liền dâng lên một cỗ địch ý.

"Jack Đường thúc thúc. . ."

"Đại tỷ."

"Hải Võng nhị ca. . ."

Hella cơ hồ dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn về phía ba người này, hi vọng bọn họ suy nghĩ thêm một chút.

"Thẩm Lãng thật cực kỳ ưu tú, thật phi thường trí tuệ, liền là hắn cứu vớt Amazon quốc gia, các ngươi cho hắn một cái cơ hội đi, van cầu các ngươi. . ." Cho tới bây giờ cũng cường ngạnh vô cùng Hella cơ hồ cầu khẩn nói.

"Có lỗi, hài tử của ta." Jack Đường.

Hải Mộng trực tiếp dời đi ánh mắt, Hải Võng ngược lại nhìn qua Thẩm Lãng một trận cười lạnh.

Không có người đứng tại Hella bên này, không người nào nguyện ý cho Thẩm Lãng cơ hội, Hella đang muốn lại mở miệng cầu khẩn, lại bị Thẩm Lãng ngăn cản.

Cầu khẩn, chỉ có thể nhường người trở nên mềm yếu, sẽ chỉ làm người coi thường.

Thẩm Lãng nói: "Jack Đường thúc thúc, ngày mai sẽ phải tranh cử Khô Lâu đảng thứ nhất thủ lĩnh phải không?"

"Đúng vậy, hài tử của ta." Jack Đường nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta có thể báo danh tham gia sao?"

Jack Đường nói: "Chỉ cần là Khô Lâu đảng thành viên, đều có thể tham gia tranh cử."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta hiện tại có thể gia nhập Khô Lâu đảng sao?"

Jack Đường nói: "Có thể, Hella là thứ ba thủ lĩnh, nàng có thể trực tiếp giới thiệu ngươi gia nhập Khô Lâu đảng."

Thẩm Lãng nhìn về phía Hella nói: "Tỷ tỷ, ngươi giới thiệu ta tiến vào Khô Lâu đảng đi."

Hella bỗng nhiên cắn răng nói: "Đệ đệ, chúng ta đi, chúng ta liền không nên tới. Khô Lâu đảng muốn tự chịu diệt vong rơi vào kẻ dã tâm trong tay, liền theo bọn hắn đi thôi."

Ách, tỷ tỷ ngươi cái này nói là nói nhảm, theo một ý nghĩa nào đó ta mới là kẻ dã tâm a , ta muốn mang theo Khô Lâu đảng giết trở lại phương đông thế giới đâu.

Thẩm Lãng kiên quyết nói: "Hella, mời ngươi giới thiệu ta tiến vào Khô Lâu đảng."

"Tiểu đệ, ngươi nhất định phải dạng này tự rước lấy nhục sao? Nhân gia chướng mắt chúng ta, chúng ta còn muốn dùng mặt nóng đi dán bức người mông lạnh sao?" Hella cả giận nói.

Khó trách Anqila sau khi chết, Hella không cách nào trở thành Khô Lâu đảng thứ nhất thủ lĩnh, tính tình của nàng quá thẳng quá bạo.

"Ta xác định." Thẩm Lãng nói.

Hella nói: "Tốt, ta chính là giới thiệu Thẩm Lãng tiến vào Khô Lâu đảng, Jack Đường thúc thúc, các ngươi tiếp nhận sao?"

"Tiếp nhận!" Jack Đường nói: "Ta đồng ý Thẩm Lãng trở thành Khô Lâu đảng thành viên."

Sau đó, không có bất kỳ cái gì nghi thức, cũng không có bất kỳ cái gì huân chương, cũng không cần lạc ấn, chỉ cần được một cái lễ, Thẩm Lãng liền trở thành Khô Lâu đảng trong quân đoàn một thành viên.

Cái này cũng cũng không tính phá hư quy củ, bởi vì Khô Lâu đảng thành viên bên trong cũng không toàn bộ đều là chiến đấu võ sĩ, còn có một số nghiên cứu đường biển, nghiên cứu hướng gió văn nhân.

Thẩm Lãng nói: "Ta tất nhiên trở thành Khô Lâu đảng một thành viên, vậy ta có thể tham gia ngày mai tuyển cử sao?"

Jack Đường nói: "Trên lý luận đương nhiên là có thể , bất kỳ người nào đều có thể tranh cử thứ nhất thủ lĩnh."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì tốt, ta chính thức xin tham gia ngày mai tuyển cử, ta muốn tranh cử Khô Lâu đảng thứ nhất thủ lĩnh."

Lời này một màn tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, ngươi, ngươi là ai a?

Như thế một cái tinh xảo tiểu bạch kiểm, liền một đầu ngỗng cũng đánh không lại, làm Khô Lâu đảng tiểu binh cũng không đủ tư cách, hiện tại còn muốn cạnh tranh thứ nhất thủ lĩnh? Quả thực là chuyện cười lớn a.

Chỉ bằng ngươi là Hella đệ đệ sao? Thế nhưng là Hella mình mạnh như vậy cũng được không thứ nhất thủ lĩnh. Chỉ bằng ngươi là Loki nhi tử, thế nhưng là Khô Lâu đảng không giảng cứu huyết thống, chỉ nói cứu thực lực, mà lại Loki đã rời đi đại gia cực kỳ lâu, hắn mặc dù là người sáng lập, nhưng mà tại Khô Lâu đảng dạo chơi một thời gian lại rất ngắn.

Ngươi Thẩm Lãng dựa vào cái gì cùng Douglas điện hạ so a? Hắn cường đại như thế, hơn nữa còn cứu vớt toàn bộ Khô Lâu đảng, vẫn là Anqila lãnh tụ nhi tử, hắn trời sinh là thuộc về hải dương, ngươi liền hắn một cây lông chân cũng không sánh nổi.

Jack Đường không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, hắn lại muốn đi ra tuyển? Cái kia hoàn toàn là tự rước lấy nhục a, bây giờ Khô Lâu đảng còn thừa lại khoảng sáu vạn người, Thẩm Lãng nhiều nhất có thể có được một chuyến?

"Hài tử của ta, ngươi nhất định phải tham gia thứ nhất thủ lĩnh tuyển cử?" Jack Đường hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đúng thế."

Jack Đường nói: "Nếu như ngươi nghĩ kỹ, như vậy hết thảy như ngươi mong muốn."

Đón lấy, Jack Đường đứng tại chỗ cao nhất, một tay giơ lên Thẩm Lãng tay, một tay giơ lên Douglas. Tây Luân tay, cao giọng nói: "Ngày mai để cho Thẩm Lãng cùng Douglas điện hạ cạnh tranh Khô Lâu đảng thứ nhất thủ lĩnh vị trí, xin hỏi còn có người nào muốn đi ra tranh cử sao?"

Mấy vạn hải tặc kinh ngạc đến ngây người, nhìn qua tiểu Bạch liền Thẩm Lãng.

Cái đồ chơi này là ai a? Mặt trắng như vậy, xuyên được như thế lộng lẫy, nào có nửa điểm hải tặc ý tứ? Đi kỹ quán bên trong đi làm 'vịt' còn tạm được.

Jack Đường nói: "Ta hướng đại gia giới thiệu một chút, vị này Thẩm Lãng điện hạ là chúng ta Khô Lâu đảng người sáng lập Loki bệ hạ con trai duy nhất, ta đã kiểm tra qua hắn thân phận, xác định không sai."

Mấy vạn hải tặc kinh ngạc, tên tiểu bạch kiểm này vậy mà là Loki thủ lĩnh nhi tử? Thật là có chút sỉ nhục a.

Hắn cho là hắn là ai, hải tặc không giảng cứu huyết thống, nếu như cũng dựa theo huyết thống đến, vậy vạn nhất có cái hải tặc thủ lĩnh xxx một con dê, kết quả thật sinh ra một con dê, chẳng lẽ liền nhường cái này dê trở thành Khô Lâu đảng khôi sao?

Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này mặc dù không phải dê, nhưng nhìn qua cũng cùng dê đồng dạng a, đồng dạng trắng, đồng dạng yếu.

"Xuy, ô, ô. . ."

Vô số hải tặc hướng về Thẩm Lãng ngón cái hướng xuống, cuồng ngược lại lớn tiếng khen hay.

Bởi vì hắn là đời thứ nhất thủ lĩnh Loki nhi tử, vì lẽ đó tất cả hải tặc không có mở miệng nhục nhã, nếu không hiện tại Thẩm Lãng có lẽ bị mắng hoài nghi nhân sinh.

"Xuỵt, xuỵt, xuỵt, xuỵt. . ."

Một màn này Thẩm Lãng đã tương đối quen thuộc, bị mấy vạn người cuồng xuỵt.

Jack Đường cũng có chút xấu hổ, sau đó ánh mắt của hắn nhìn về phía bên phải nói: "Mà vị này Douglas điện hạ liền không cần giới thiệu, đại gia đối với hắn đã đầy đủ quen thuộc, thậm chí sùng bái."

Tiếng nói của hắn vừa mới rơi xuống, vô số Khô Lâu đảng hải tặc giơ cao cái chén, điên cuồng vỗ tay lớn tiếng khen hay.

"Hướng ngài gửi lời chào, Douglas điện hạ."

"Douglas điện hạ vạn tuế, vạn tuế!"

"Douglas thủ lĩnh vạn tuế. . ."

Mấy vạn hải tặc đồng thời lớn tiếng khen hay, liều mạng đánh chiến đao, cùng vừa rồi Thẩm Lãng cuồng xuỵt trở thành chênh lệch rõ ràng.

Bên cạnh Hella cơ hồ đều muốn tức điên, hận không thể lập tức lôi kéo Thẩm Lãng rời đi, để tránh hắn chịu nhục.

Jack Đường cao giọng nói: "Đã như vậy, ngày mai khi mặt trời lên, Khô Lâu đảng chính thức tiến hành tuyển cử, đề cử bước phát triển mới thứ nhất thủ lĩnh!"

"Vạn tuế, vạn tuế!"

"Khô Lâu đảng vạn tuế!"

"Douglas điện hạ vạn tuế!"

"Douglas điện hạ, tới uống rượu a, uống rượu a. . ." Vô số hải tặc hướng Douglas nhiệt tình mời, lại không người để ý tới Thẩm Lãng.

"Tốt, lập tức tới ngay!" Douglas. Tây Luân cuồng hống nói: "Uống rượu, ta cũng muốn một cái đánh các ngươi một trăm cái, ha ha ha."

Vô số hải tặc càng thêm vung tay hô to: "Douglas, Douglas. . ."

Sau đó, vị này Douglas lại một lần nữa trở lại hải tặc cuồng hoan bên trong, cùng vô số hải tặc uống ừng ực.

Hải Võng cũng trực tiếp đi cùng.

Hải Mộng hướng về còn muốn đưa tay, mời nàng đi uống rượu.

"Không đi." Hella lạnh nhạt nói.

Jack Đường nói: "Hai đứa bé, các ngươi xác định không đi uống rượu không? Rượu nơi này không tệ."

"Không đi, hắn nhường ta buồn nôn." Hella nói.

Jack Đường liền lưu lại cùng đi Thẩm Lãng cùng Hella.

"Hài tử của ta, ngươi đối ngày mai kết quả phải có chuẩn bị tư tưởng, chúng ta hải tặc cũng cực kỳ thô lỗ, không hiểu được cho người ta lưu mặt mũi, xem ở Loki thủ lĩnh mặt mũi, bọn hắn sẽ không nhục nhã ngươi, nhưng mà cho ngươi khó xử là nhất định, bọn hắn sẽ không tiếp nhận ngươi." Jack Đường van nài bà thầm nghĩ: "Ngươi ngày mai thật đều muốn tham gia tranh cử sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên."

Hella nói: "Tốt, Jack Đường thúc thúc, ngươi không cần miễn cưỡng ở đây làm bạn chúng ta, ngươi cũng đi theo đám bọn hắn đi uống rượu đi, ngươi hiệu trung ngươi mới lãnh tụ đi thôi."

Hella chính là như vậy tính tình, hắn rất sớm trước đó liền xem Khô Lâu đảng người khó chịu.

Jack Đường nói: "Ta lớn tuổi, không quá ưa thích uống rượu."

Hella nói: "Ta có lời cùng đệ đệ ta nói."

"Như vậy, ta trước cáo từ, ngày mai thấy." Jack Đường nói.

...

Phía dưới cảng vô số hải tặc tiếp tục cuồng hoan, toàn bộ trên đất trống chỉ còn lại Thẩm Lãng cùng Hella hai người, cô độc nằm trên mặt đất ngắm nhìn bầu trời.

"Đệ đệ, đều tại ta không đủ cường đại, để ngươi nhận sỉ nhục hôm nay." Hella nói: "Ta đã sớm nói, không nên tới nơi này."

Thẩm Lãng nói: "Lục địa cùng hải dương quả nhiên khác nhau, trên lục địa liều mạng giữ gìn huyết thống, mà trên biển người lại đánh vỡ huyết thống, thực ra cái sau mới là chính xác. Ngươi không biết, tại phương đông thế giới làm ta thân thế bị vạch trần thời điểm, vô số người theo bốn phương tám hướng tới hiệu trung ta, vô số người nguyện ý là ta mà chết. Không phải là bởi vì ta là Thẩm Lãng, mà là bởi vì ta là Khương Ly chi tử. Hiện tại rất tốt, Khô Lâu đảng cũng không có bởi vì ta là hải tặc chi tử mà xem trọng ta một chút."

"Biết rất rõ ràng là nhục nhã, vì sao còn muốn tham gia ngày mai tranh cử?" Hella nói: "Ta đi tìm một đầu thuyền, chúng ta lúc này đi, chúng ta không cần Khô Lâu đảng quân đoàn."

Thẩm Lãng thở dài nói: "Tỷ tỷ, ta cho tới bây giờ cũng không đánh không có chuẩn bị chi chiến. Ngươi biết ta am hiểu nhất cái gì sao? Thông đồng nữ nhân?"

"Ừm, đúng là." Thẩm Lãng nói: "Nhưng trừ cái đó ra, ta am hiểu nhất đánh mặt. Ta nhiều nhất thời điểm, đã từng đánh mặt vượt qua trăm vạn người, Việt Quốc quốc đô trăm vạn dân chúng bị ta đánh mặt đánh tới hoài nghi nhân sinh. Vì lẽ đó lần này cũng không ngoại lệ, ta sẽ cuồng đánh cái này Douglas mặt, ta sẽ để cho tất cả Khô Lâu đảng hải tặc quỳ trước mặt ta khóc ròng ròng, liều mạng sám hối."

Hella quay đầu nhìn qua Thẩm Lãng, bưng lấy mặt của hắn nói: "Đệ đệ, ngươi biết tỷ tỷ thích nhất ngươi cái gì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thích ta cái này khoác lác không muốn mặt dáng vẻ."

"Đúng." Hella thân mật đỉnh đỉnh Thẩm Lãng chóp mũi nói: "Mấu chốt ngươi thổi qua ngưu, toàn bộ cũng thực hiện."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó tỷ tỷ a, lần này cũng không ngoại lệ, lần này ta vẫn như cũ sẽ điên cuồng đánh mặt, để bọn hắn hoài nghi nhân sinh. Lần này chúng ta vẫn như cũ sẽ thắng!"

Hella nói: "Ngươi thề, ngươi nhất định sẽ thắng."

Thẩm Lãng nói: "Ta thề cuối cùng chiến thắng nghiền ép cái này Douglas. Tây Luân, nhường tất cả Khô Lâu đảng quân đoàn quỳ gối trước mặt ta sám hối."

Hella nói: "Ngươi có bao nhiêu phần trăm chắc chắn?"

Thẩm Lãng nghĩ một lát mới nói: "Tám thành!"

...

Ngày kế tiếp bình minh, Khô Lâu đảng hạm đội thứ nhất thủ lĩnh tranh cử chính thức bắt đầu,

Hai cái tham tuyển người đều muốn phát biểu công khai diễn thuyết, sau đó liền là toàn thể hải tặc tiến hành bỏ phiếu.

Tranh cử địa phương tại cảng lối đi ra Nữ hoàng đập lớn đỉnh.

Thẩm Lãng lần này đứng tại cái này đập lớn bên trên, lại một lần nữa cảm nhận được hùng vĩ kiến trúc kỳ tích, mươi lăm ngàn mét dài, một trăm mét cao, ba mươi mét dày siêu cấp đập lớn.

Thật giống như là một cái cự nhân cánh tay, so Thẩm Lãng thấy nhiều tất cả tường thành đều muốn hùng vĩ to lớn.

Hơn ba vạn hải tặc, toàn bộ đứng tại cái này đập lớn phía trên, nhưng như cũ trống trải.

Đập lớn phía sau, liền là rộng lớn bát ngát nguyền rủa hải vực, vô số hải quái cũng nghỉ lại trên vùng hải vực này.

... . . .

Cường đại mà cao quý Douglas. Tây Luân ra tay trước biểu tranh cử tuyên ngôn.

Lãng gia không muốn nghe, các ngươi cũng không muốn nghe, vì lẽ đó nơi này tỉnh lược mấy ngàn chữ.

Nhưng mà hắn tại phát biểu tuyên ngôn thời điểm, quả thực biển người phun trào, vô số hải tặc quả thực như điên, mặc kệ hắn nói cái gì cũng cao giọng lớn tiếng khen hay.

Douglas diễn thuyết sống sờ sờ bị vỗ tay lớn tiếng khen hay gián đoạn vài chục lần, cái này mấy vạn hải tặc quả thực nhìn thấy thần tượng, vô số lần núi kêu biển gầm đồng dạng reo hò.

Cứ việc tranh cử còn chưa có bắt đầu, nhưng tất cả hải tặc đều đã đem Douglas coi là Khô Lâu đảng thứ nhất thủ lĩnh.

Cái gì Thẩm Lãng? Quả thực liền xem như vật làm nền đều không đủ tư cách.

Rốt cục, Douglas. Tây Luân diễn thuyết hoàn tất.

Mấy vạn hải tặc điên cuồng gõ mình chiến đao, liều mạng hô to: "Douglas, Douglas."

"Thủ lĩnh Douglas vạn tuế, thủ lĩnh Douglas vạn tuế!"

"Douglas vạn tuế! Khô Lâu đảng vạn tuế!"

Cũng còn không có bắt đầu tuyển đâu, tất cả mọi người đã hô to thủ lĩnh Douglas, đây đại khái là từ trước tới nay không có nhất huyền niệm một lần tranh cử.

Bởi vì động tĩnh này huyên náo quá lớn, đem vô số hải quái cũng hấp dẫn tới.

Vô số kể, mấy vạn, mấy chục vạn khoảng cách, lít nha lít nhít đứng tại cảng bên ngoài hải vực bên trên, nhìn qua nhường người rùng mình, phảng phất muốn bao phủ hoàn toàn toàn bộ cảng.

Nhưng mà, bọn chúng không dám vào tới, cái này cảng Nữ hoàng đập lớn, liền là một cái thiên nhiên thần thánh bình chướng, vô số hải quái cũng không dám vượt qua.

Vì lẽ đó mấy vạn hải tặc coi như nhìn thấy đập lớn bên ngoài hải vực mấy chục vạn hải quái, cũng hoàn toàn không cảm thấy kinh ngạc, mặc dù cái này vô biên vô tận hải quái đứng sừng sững ở trên mặt biển thực sự nhường người kinh tâm động phách, nhưng cũng không phải lần thứ nhất nhìn thấy.

Nếu không phải cái này Nữ hoàng đập lớn chặn đường toàn bộ vịnh biển, toàn bộ Khô Lâu đảng hạm đội đều muốn thịt nát xương tan.

"Douglas vạn tuế, vạn tuế!" Vô số hải tặc reo hò, nhường bên ngoài hải vực hải quái càng ngày càng nhiều, mười mấy vạn, hai mươi mấy vạn, ba mươi mấy vạn, mà lại càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng, vô số hải quái che khuất bầu trời, giống như tận thế quân đoàn.

Jack Đường cao giọng nói: "Yên tĩnh, yên tĩnh, xin nghe Thẩm Lãng điện hạ diễn thuyết!"

Nháy mắt, tất cả hải tặc reo hò đình chỉ, lâm vào yên tĩnh như chết.

Sau một lát, vô số hải tặc lại bắt đầu khen ngược.

"Lăn đi, lăn đi, tiểu bạch kiểm."

"Ngươi không đủ tư cách trở thành Khô Lâu đảng, ngươi không xứng cùng Douglas điện hạ đánh đồng."

"Lăn đi, ngươi không có tư cách trở thành Loki bệ hạ nhi tử."

Vô số hải tặc bắt đầu khu trục Thẩm Lãng, căn bản không muốn nghe hắn diễn thuyết, bởi vì bọn hắn cảm thấy Thẩm Lãng đi ra cùng Douglas cạnh tranh liền là một loại vũ nhục.

Sau đó vô số Khô Lâu đảng hải tặc cuồng xuỵt, mà lại toàn bộ che lỗ tai, biểu thị mình tuyệt đối sẽ không nghe Thẩm Lãng diễn thuyết một cái từ.

Còn bên cạnh Hella cơ hồ muốn chọc giận nổ, hận không thể rút đao giết người.

"Yên tĩnh, yên tĩnh, các ngươi không cần nhục nhã Loki điện hạ huyết mạch." Jack Đường giận dữ hét.

Sau đó, tất cả hải tặc đình chỉ cuồng xuỵt, cũng không có tiếp tục che lỗ tai, nhưng mà mỗi người cũng khoa tay ra một cái thủ thế, ngón cái hướng xuống.

Thẩm Lãng nói: "Ta diễn thuyết, một câu cũng không có! Ở đây ta cũng muốn giáo hội các ngươi một cái tân thủ thế!"

Thẩm Lãng hướng về mấy vạn hải tặc dựng thẳng lên hai cây trồng, hô lớn: "Cái này gọi thảo! Ý là mả mẹ nó các ngươi tất cả mọi người!"

Lời này một màn, tất cả Khô Lâu đảng hải tặc kinh ngạc đến ngây người, không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, còn có dạng này người, trước mặt mọi người nhục nhã tất cả mọi người.

Thẩm Lãng giận dữ hét: "Các ngươi nhìn như dũng cảm, thực ra nhu nhược kinh khủng! Làm thủ lĩnh Anqila bệ hạ là cứu vớt các ngươi lựa chọn hi sinh chính mình tiến hành hải táng, các ngươi có người ngăn cản sao? Không có, không có! Các ngươi thà biết rõ kia là Sharon Bath lời đồn đại, nhưng như cũ tùy ý Anqila bệ hạ hải táng hi sinh chính mình, đi đút con kia tà ác đại bạch tuộc."

"Các ngươi danh xưng mình dũng cảm, cường đại, thực ra liền là một đống cứt chó, hơi một tí mỗi ngày đều muốn tự sát cứt chó, cần người khác cứu vớt cứt chó!"

Thẩm Lãng tiếp lấy hướng về Douglas trông lại nói: "Douglas Tây Luân điện hạ, đời trước Khô Lâu đảng khôi Anqila là cứu vớt Khô Lâu đảng, lựa chọn hi sinh, lựa chọn hải táng. Như vậy ta xin hỏi ngươi có dạng này khí phách, dạng này ý chí sao? Có triển vọng Khô Lâu đảng mà hi sinh ý chí?"

Thẩm Lãng bỗng nhiên chỉ tay bên ngoài biển cả vô số hải quái, hét lớn: "Bên ngoài có bao nhiêu hải quái, hai mươi vạn? Ba mươi vạn? Douglas, ngươi dám nhảy đi xuống hải táng sao? Ngươi dám vì Khô Lâu đảng quân đoàn hải táng sao? Ngươi dám chứng minh mình là hải thần sao? Ngươi dám chứng minh mình mới là thiên tuyển người sao?"

"Douglas, ngươi dám nhảy đi xuống hải táng sao?"

Đập lớn phía dưới, mấy chục vạn hải quái, lít nha lít nhít, vô số kể, dữ tợn hung mãnh, giống như địa ngục.

Thẩm Lãng hét lớn: "Douglas, ngươi dám hải táng sao? Ngươi không dám a?"

Douglas. Tây Luân sắc mặt biến đến khó coi, thậm chí tràn ngập sát khí.

Mà lúc này, Khô Lâu đảng đặt song song thứ ba thủ lĩnh Hải Võng nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi nói nhiệt huyết như vậy sôi trào, vậy ngươi dám sao? Ngươi dám nhảy đi xuống hải táng sao?"

Thẩm Lãng hét lớn: "Ta đương nhiên dám, ha ha ha ha!"

Sau đó Thẩm Lãng bỗng nhiên ngửa ra sau, hướng về phía sau biển cả nhảy đi xuống, hướng về vô số hải quái đại quân nhảy đi xuống.

"Ta sẽ hướng các ngươi chứng minh, ta mới thật sự là hải thần, ta mới là Khô Lâu đảng thiên tuyển người!"

Thẩm Lãng một bên hô to, một bên hướng về mặt biển rơi xuống.

Cùng lúc đó, vô số hải quái dữ tợn lấy mở ra răng nanh cùng lợi trảo, điên cuồng nhào lên, giống như thủy triều đem Thẩm Lãng bao phủ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 448: : Mới Thủ Lĩnh Sinh Ra! Helen Công Chúa Trở Về!

Đây hết thảy phát sinh quá nhanh, đập lớn lên tất cả mọi người chưa kịp phản ứng, Thẩm Lãng liền đã nhảy xuống.

Sau đó yên tĩnh như chết!

Thẩm Lãng cử động hung hăng quất vào nơi chốn có người một bạt tai, xé mở da mặt bọn họ.

Các ngươi Khô Lâu đảng hạm đội là phi thường cường đại, nhưng ít ra hiện tại tuyệt đối tính không được là vinh quang.

Vừa rồi Thẩm Lãng lời nói đến mức rất đúng, lúc ấy thứ hai thủ lĩnh truyền bá lời đồn đại nói bọn hắn sở dĩ bị vây ở chỗ này là bởi vì bị hải thần Poseidon nguyền rủa, bởi vì mảnh này thất lạc quốc gia phế tích là trong truyền thuyết hải thần chi mộ. Anqila là cho Thẩm Lãng báo thù, vì lẽ đó mang theo Khô Lâu đảng hạm đội lại tới đây, quấy nhiễu hải thần An Ninh, cho nên mới hạ xuống nguyền rủa.

Loại này hoang đường lời đồn đại rất nhiều trong lòng người chẳng lẽ coi là thật sao? Cũng không phải là quá coi là thật.

Nhưng vì sao sẽ còn lưu truyền ra đến, bởi vì rất nhiều trong lòng người đối Anqila bất mãn, cảm thấy nàng khư khư cố chấp đem tất cả mọi người đưa đến nơi này, mới có thể tao ngộ trận này kiếp nạn.

Anqila cường ngạnh đánh bại thứ hai thủ lĩnh Sharon Bath, đồng thời đem hắn lưu vong.

Nhưng nàng là cực độ ngạo mạn người, tất cả mọi người cảm thấy nàng có lẽ đi chết, có lẽ hải táng, như vậy nàng liền đi chết tốt.

Lúc ấy có người ngăn cản nàng sao? Hay là tất cả, nhưng mà có bao nhiêu người ngăn cản nàng?

Còn không phải trơ mắt nhìn xem Anqila đi chết? Hi vọng xa vời nàng tử năng đủ giải trừ cái này nguyền rủa, có thể cứu vớt đại gia.

Làm một người đem hi vọng ký thác vào người khác hi sinh phía trên, như thế nào còn nói được cái gì vinh dự đâu?

Nếu như Thẩm Lãng chỉ là ăn không răng trắng, vậy hắn cũng không có quyền lực chỉ trích Khô Lâu đảng. Nhưng mà hắn cũng nhảy đi xuống, trong chốc lát hắn liền có tư cách đứng tại đạo đức chỗ cao, hung hăng phiến đánh tất cả mọi người.

Vì lẽ đó tại hắn nhảy đi xuống trong nháy mắt đó, vô số hải tặc rung động sợ nổi da gà, phảng phất bị sét đánh, toàn thân tê liệt.

. . .

"Không, không. . ."

Nhưng mà, cực kỳ run rẩy vẫn là Hella, tại Thẩm Lãng nhảy đi xuống trong nháy mắt đó, nàng phảng phất hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình.

Ngay sau đó nàng toàn thân không cách nào động đậy, thậm chí cũng kêu khóc không lên tiếng đến, vô biên vô hạn thống khổ hiện lên toàn thân.

Cái này khiến nàng nhớ lại năm đó mẫu thân Anqila, cũng là ngay trước vô số hải tặc mặt nhảy đi xuống hải táng hiến tế, cũng là như thế đột nhiên, nhường nàng không có chút nào phòng bị, liền vĩnh viễn rời đi nàng.

Đồng dạng thống khổ hiện tại lại phải kinh lịch một lần sao? Thượng thiên đã cướp đi mẫu thân, lại muốn đoạt đi đệ đệ của nàng sao?

Hella cắn răng chảy máu, chỉ vào đập lớn lên tất cả hải tặc khàn giọng nói: "Ta vĩnh viễn sẽ không tha thứ các ngươi, các ngươi đám này hèn nhát, đám này hèn hạ hèn nhát, ta coi như biến thành lệ quỷ, cũng sẽ nguyền rủa các ngươi."

Sau đó, nàng cũng bỗng nhiên thả người nhảy lên, theo trăm mét cao đập lớn lên nhảy đi xuống.

Mẫu thân rời đi đã để nàng triệt để sụp đổ, mà bây giờ đệ đệ lại một lần nữa rời đi, thế giới của nàng liền triệt để hủy diệt.

Không cần sống, chết chung tốt.

Nhưng mà. . .

Hella vừa mới nhảy đi xuống mười mấy mét liền bị giữ chặt, đình chỉ hạ xuống.

Bởi vì Jack Đường thúc thúc cũng nhảy xuống bắt lấy cánh tay của nàng, hắn chi giả móc sắt móc tại đập lớn phía trên, không ngừng đi xuống rơi.

"Thả ta ra, nhường ta đi chết." Hella nghiêm nghị quát, liều mạng giãy dụa.

Jack Đường bắt lấy Hella cánh tay không thả, khàn khàn nói: "Hài tử của ta, coi như ngươi không sống, cái kia cũng đợi đến xác định Thẩm Lãng chết ngươi lại tìm chết."

"Sống thế nào? Sống thế nào? Cũng bị vô số hải quái bao phủ, còn thế nào sống?" Hella giận dữ hét: "Nếu như không phải là các ngươi như thế mỉa mai hắn, không phải là các ngươi như thế thổi phồng cái kia rác rưởi, hắn biết nhảy xuống dưới sao?"

"Douglas, ngươi cái này rác rưởi, ngươi cái này cứt chó đồ vật bình thường, ngươi xem có bản lĩnh ngươi cũng nhảy xuống a, ngươi dám vì Khô Lâu đảng mà hi sinh sao?"

"Ngươi cái này rác rưởi, các ngươi đám này rác rưởi!"

. . .

Vô số người ánh mắt cũng nhìn về phía Douglas. Tây Luân.

Làm một cái nguyện ý dùng chết đi chỉ trích ngươi thời điểm, vậy liền hoàn toàn không cách nào giải thích. Hiện tại Douglas. Tây Luân muốn chứng minh mình dũng cảm, muốn chứng minh mình nguyện ý hải táng, liền nhất định phải cũng đi theo nhảy đi xuống.

Nhưng mà làm sao có thể? Hắn Douglas còn có cuộc sống rất tốt, làm sao có thể làm ra hoang đường như vậy ngu xuẩn sự tình.

Bất quá hắn là người thông minh tuyệt đỉnh, đương nhiên biết lúc này không thể đi chỉ trích một cái người chết, hắn tháo cái nón xuống, hướng về sôi trào biển cả khom mình hành lễ nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi mặc dù tay trói gà không chặt, nhưng mà ngươi dũng cảm cùng không sợ vẫn là đạt được ta tôn kính."

Hành động này, nhường hắn vãn hồi một chút mặt mũi, chí ít hắn vẫn là tràn ngập phong độ.

Đông đảo hải tặc thủ lĩnh cũng lấy xuống cái mũ của mình, hướng về sôi trào mặt biển khom mình hành lễ, biểu thị đối người hi sinh Thẩm Lãng kính ý.

Thứ hai thủ lĩnh Hải Võng bỗng nhiên nói: "Thẩm Lãng các hạ phi thường dũng cảm không sợ, nhưng bây giờ chúng ta cần chính là một cái cường đại mà cơ trí lãnh tụ, dạng này mới có thể mang theo chúng ta thoát khốn, mới có thể mang theo chúng ta về nhà, mà người này không hề nghi ngờ liền là Douglas điện hạ."

Lời này có ý tứ, cơ hồ là đang chỉ trích Thẩm Lãng chỉ có một cỗ huyết khí, lại ngu xuẩn vô cùng.

"Bây giờ Thẩm Lãng đã chết, vậy chúng ta liền tiếp tục bỏ phiếu a? Chỉ còn lại Douglas điện hạ một người, cái này bỏ phiếu còn có tất yếu sao?" Hải Võng nói: "Có hay không có thể trực tiếp tuyên bố? Jack thúc thúc, liền từ ngươi tới tuyên bố thứ nhất thủ lĩnh đi."

Hella khàn giọng nói: "Hải Võng, ngươi cứ như vậy không kịp chờ đợi sao? Đệ đệ ta thi cốt chưa lạnh, ngươi liền không kịp chờ đợi muốn đẩy ngươi chủ tử thượng vị sao?"

Hải Võng nói: "Chẳng lẽ làm sao bây giờ? Quỳ gối cái này đập lớn lên khóc lớn ba ngày ba đêm sao? Chúng ta Khô Lâu đảng đã không có nước mắt, chúng ta đã bị vây ở chỗ này thời gian mười mấy năm, mà lại là ai đem chúng ta đưa vào cái này tuyệt cảnh, là mẫu thân của ngươi."

Hella cười lạnh nói: "Rốt cục nói ra lời trong lòng, rốt cục nói ra a. Là mẫu thân ta đem các ngươi đưa đến chỗ này tuyệt cảnh ngươi, cho nên nàng dùng vừa chết trả nợ, nhưng lại là ai cho các ngươi sinh mệnh, nhất là ngươi cùng Hải Mộng. Có phải là mẫu thân ta, vậy các ngươi còn sao? Các ngươi đối mẫu thân ta, đối đệ đệ ta chết thờ ơ cái này không có gì, nhưng mà về sau tuyệt đối đừng lại nói mình là Khô Lâu đảng, mất mặt, mất mặt. . . Phi!"

Hải Võng lạnh nhạt nói: "Jack Đường thúc thúc, chúng ta hôm nay đề cử, có phải là muốn tiếp tục? Chúng ta hôm nay còn có đi hay không? Thời gian tốt nhất đã sắp qua đi."

Jack Đường nắm chặt Hella, nói: "Hài tử, ta phi thường hiểu ngươi tâm lý, ta cũng cảm giác được vô cùng rung động. Ta lớn tuổi, đã không sợ chết, nhưng cho dù chết ta cũng có nghĩa vụ đem Khô Lâu đảng mang đi ra ngoài, ngươi hiểu không?"

"Ta hiểu, ta hiểu được vô cùng." Hella nói: "Vì lẽ đó ngươi thả ta, ta nhường đi theo đệ đệ cùng một chỗ táng thân tại biển cả, táng thân tại hải quái trong bụng a."

"Ta là sẽ không để, ta mất đi Loki, mất đi Anqila, cũng không còn có thể mất đi ngươi." Jack Đường thở dài nói, sau đó hắn cao giọng la lên: "Tranh cử tiếp tục, bỏ phiếu tiếp tục."

Theo Jack Đường ra lệnh một tiếng, bỏ phiếu bắt đầu.

Không cần viết tên ai, mỗi cái hải tặc cầm trong tay một khối đá, muốn tuyển ai đi qua ai trước mặt, đem hòn sỏi đặt ở người kia trước mặt là được.

Đập lớn phía trên, vô số hải tặc im hơi lặng tiếng đi qua, đem cái này đến cái khác hòn sỏi đặt ở Douglas. Tây Luân trước mặt.

"Ha ha ha ha. . ."

Nhưng mà, ở thời điểm này bỗng nhiên mặt biển phía dưới truyền đến một trận cười to thanh âm, vậy mà là Thẩm Lãng.

Tất cả mọi người thăm dò nhìn lại, sau đó nhìn thấy chân chính rùng mình một màn.

Thẩm Lãng vậy mà không có chết!

Vừa rồi hắn nhảy đi xuống, khoảng cách mặt biển còn có mười mấy thước thời điểm, vô số hải quái liền xông lên đem hắn bao phủ hoàn toàn.

Màn này đại gia quá nhìn quen mắt, mỗi khi có người bị hải quái bao phủ thời điểm cũng không cần nói chết không toàn thây, liền một đầu ngón tay cũng sẽ không lưu lại, sẽ bị ăn đến sạch sẽ.

Mà bây giờ, Thẩm Lãng chẳng những không có chết, còn có càng thêm kinh dị một màn.

Vô số hải quái vậy mà phảng phất nhìn thấy quỷ, điên cuồng rời đi.

Toàn bộ mặt biển lại một lần nữa sôi trào, vô số kể hải quái như thủy triều rút đi, mấy vạn, mười mấy vạn, mấy chục vạn hải quái dồn dập tránh đi.

Dùng Thẩm Lãng làm tâm điểm, mấy trăm hơn ngàn mét bán kính bên trong triệt để không.

Cái này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Đám này hải quái vì sao không giết Thẩm Lãng, cũng không ăn Thẩm Lãng, thậm chí còn rất sợ hắn?

Thẩm Lãng ăn mặc tính chất đặc biệt cánh lượn, cố gắng phiêu ở trên mặt nước.

Hắn nhất định phải xuyên lướt đi áo a, nếu không theo hơn trăm mét độ cao nhảy xuống, coi như nện ở trên mặt nước cũng hẳn phải chết không nghi ngờ, hắn như thế tinh xảo thân thể trực tiếp liền thịt nát xương tan, vì lẽ đó cần cần dùng lướt đi áo hoà hoãn một chút. Bất quá hắn lo ngại, bởi vì hắn không có nện ở trên mặt biển, liền đã bị vô số hải quái vây quanh.

"Tới a, tới nha, tới ăn ta a. . ."

"Hải quái muội muội, tới cắn ta, tới cắn ta a. . ."

Thẩm Lãng hướng về vô số hải quái vẫy gọi ngươi, cái này cũng chưa tính, hắn ngược lại còn hướng lấy vô số hải quái đi qua.

Sau đó kinh dị một màn lại một lần nữa phát sinh, mặc kệ hắn bơi tới chỗ nào, nơi nào hải quái liền như thủy triều rút đi, thật liền phảng phất nhìn thấy quỷ, không dám để cho Thẩm Lãng tới gần mấy trăm mét bên trong.

"Tới a, cùng đi chơi đùa a. . ." Thẩm Lãng hướng về một bên khác hải quái bơi đi, kết quả bên kia mấy vạn hải quái lại dồn dập tránh đi chạy trốn.

Quả thực quá kinh người!

Thẩm Lãng xoay người lại, hướng về đập lớn phía trên tất cả mọi người nhún nhún vai.

"Mọi người thấy sao? Ta Thẩm Lãng liền là hải thần, vô số hải quái cũng đối ta kính sợ như thần, chỉ có ta có thể cứu vớt Khô Lâu đảng! Chỉ có ta mới là Khô Lâu đảng khôi."

Mà vừa lúc này, Hella vui đến phát khóc, cao giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi cái này rất có ý tứ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 449: Mới Thủ Lĩnh Sinh Ra! Helen Công Chúa Trở Về! (2)

Mà vừa lúc này, Hella vui đến phát khóc, cao giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi tên vương bát đản này, ta chơi chết ngươi."

Câu nói này Hella nói là tiếng Trung, khẩu âm có điểm lạ.

"Mau tới một người, đem ta kéo lên đi a." Thẩm Lãng cao giọng nói.

Jack Đường buông tay, Hella trực tiếp nhảy xuống, giống như mỹ nhân ngư đồng dạng tư thế ưu mỹ vào nước.

Đổi thành những người khác, đã sớm nện ở trên mặt nước ngã chết, nhưng Hella nửa điểm sự tình không có, chỉ bất quá nhảy xuống muốn khoảng cách Thẩm Lãng xa một chút, nếu không không cẩn thận đem hắn đệ đệ đập chết liền vui quá hóa buồn.

Vào nước về sau, Hella hướng về Thẩm Lãng bơi tới, trực tiếp ôm cổ của hắn, sau đó lại ôm chặt lấy hắn.

"Hỗn đản, ta kém chút cho rằng muốn mất đi ngươi, tại phương đông thế giới ngươi cũng là như thế khốn nạn sao?" Hella hỏi.

Sau đó nàng cõng Thẩm Lãng bơi tới đập lớn phía dưới, dùng cả tay chân trèo lên trên, tốc độ cực nhanh.

Cái này thực ngưu bức, cái này trăm mét cao đập lớn giống như vách núi cheo leo đồng dạng cơ hồ không chỗ bắt đầu, nàng vậy mà như thế dễ như trở bàn tay leo đi lên.

. . .

Trở lại đập lớn phía trên, hết thảy cũng cải biến.

Vô số hải tặc nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập thần bí cùng kính sợ, quá ngưu bức.

Đây chính là nguyền rủa hải vực hải quái a, bọn hắn chiến đấu vài chục năm, nỗ lực mấy vạn người thương vong. May mắn những thứ này hải quái không dám lên lục địa, nếu không Khô Lâu đảng quân đoàn đã sớm toàn quân bị diệt.

Trong lòng bọn họ vô cùng cừu thị những thứ này hải quái, nhưng là lại có một loại cảm giác tuyệt vọng, bởi vì hải quái quá nhiều, căn bản là giết không dứt.

Hiện tại Thẩm Lãng rơi vào mấy chục vạn hải quái bên trong chẳng những bình yên vô sự, mà lại những thứ này hải quái vậy mà lo sợ hắn như thần?

Thẩm Lãng đi vào Douglas. Tây Luân bên người, chậm rãi nói: "Douglas các hạ cực kỳ không tầm thường a, vậy mà làm ra một cái ảo ảnh lớn màn sáng, nhường vô số hải quái mỗi ngày đều nhìn chằm chằm màn sáng xem phim. Nhưng mà ta lại không giống, ta đi tới chỗ nào, hải quái toàn bộ biến mất vô tung vô ảnh, bởi vì ta là hải thần hóa thân."

"Vì lẽ đó chư vị Khô Lâu đảng, không đem phiếu đầu cho ta, chờ đến khi nào?"

"Chỉ có ta mới là các ngươi chúa cứu thế, chỉ có ta mới là các ngươi Chủ quân."

. . .

Tại sao lại dạng này? Những thứ này hải quái vì sao đối Thẩm Lãng tránh như quỷ? Là bởi vì Thẩm Lãng hải thần trên thân sao?

Dĩ nhiên không phải, còn là bởi vì máu của hắn a.

Máu của hắn không phải quá nghịch thiên, mà là quá độc. Phù Đồ Sơn siêu cấp cổ trùng tiến vào máu của hắn về sau, chết sạch. Hỏa Thần giáo mấy chục vạn chỉ Địa Ngục Hỏa trùng đem thần bí vật chất rót vào Thẩm Lãng huyết dịch về sau, không phản ứng chút nào, kết quả bọn chúng lại mình chết sạch.

Những thứ này hải quái cũng là như thế, bọn chúng còn chưa kịp xé nát Thẩm Lãng, Thẩm Lãng liền cắt huyết mạch của mình, nhường máu tươi phun ra đi.

Kết quả, những thứ này hải quái liền dồn dập chạy hết, bọn chúng đối Thẩm Lãng máu tràn ngập vô cùng e ngại, phảng phất nguyền rủa cấm kỵ.

Còn nhớ rõ lúc ấy Mộc Lan thuyền tiến vào ma quỷ tam giác lớn sao? Cũng có vô số hải quái xông lên thuyền lớn, có một đầu hải quái trực tiếp muốn đem Thẩm Dã bảo bảo trực tiếp một cái nuốt vào, kết quả còn không có vạch phá hắn kiều nộn làn da trực tiếp liền ngốc một cái, sau đó lại cũng không có ngoạm ăn.

Bởi vì Thẩm Dã bảo bảo kế thừa Thẩm Lãng này quỷ dị huyết mạch.

Thẩm Lãng huyết mạch không phải quá thần, mà là quá độc, khiến cái này hải quái không dám đụng vào.

Trên thực tế một điểm này Thẩm Lãng hôm qua liền phát hiện, Hella ôm hắn từ trên biển lao nhanh, phóng xuất ra cường đại đấu khí mạnh mẽ đâm tới.

Nhưng đó là vô số hải quái, Thẩm Lãng làm sao có thể lông tóc không tổn hao gì, chỉ bất quá những thứ này hải quái còn không có chạm đến Thẩm Lãng, liền đã ngửi được trên người hắn khí tức quỷ dị, vì lẽ đó dừng lại, Hella không có phát hiện, nhưng Thẩm Lãng mình lại phát hiện.

Cái này chứng minh suy đoán của hắn là chính xác, máu của hắn đối với những thứ này hải quái tới nói, cũng như nguyền rủa.

Vì lẽ đó, hắn mới lên diễn cái này kinh thiên một màn, phảng phất hải thần phụ thân.

. . .

Hải Võng nội tâm cũng tràn ngập rung động, tỉ mỉ xem Thẩm Lãng một hồi lâu, sau đó lớn tiếng nói: "Muốn thoát khốn, muốn chạy khỏi nơi này, quang kinh hãi đi hải quái có thể còn chưa đủ, hải quái phiền phức Douglas điện hạ đã giải quyết. Mấu chốt là giải thích như thế nào trừ cái kia nguyền rủa, khiến cho hạm đội chúng ta có thể rời đi nơi này, mà không còn là vô số lần đi, vẫn như cũ trở lại nguyên điểm, vĩnh viễn không cách nào rời đi mảnh này nguyền rủa hải vực."

Hải Võng đây coi như là nói đến trọng điểm, cứu vớt Khô Lâu đảng hạm đội mấu chốt là rời đi nơi này.

"Douglas điện hạ, ngài có thể dẫn đầu tất cả chúng ta rời đi nơi này, trở về gia viên sao?" Hải Võng nói: "Các ngươi rất nhiều người tại Khô Lâu đảo hài tử đều đã lớn lên."

Douglas. Tây Luân nói: "Ta có thể làm được, ta đương nhiên có thể làm được, ta sẽ hoàn hoàn chỉnh chỉnh đem các ngươi từ nơi này mang đi ra ngoài, trở về Tây Luân lớn Lục Hải vực, trở về Khô Lâu đảo, sau đó ta đối với các ngươi liền không có chút nào sở cầu. Ta căn bản liền sẽ không cưỡng cầu các ngươi gia nhập Tây Luân đế quốc hải quân, các ngươi vẫn như cũ có thể làm hải tặc, vẫn như cũ có thể tung hoành toàn bộ hải dương. Ta tới đây mục tiêu duy nhất liền là cứu vớt, chờ ta hoàn thành cái này sứ mệnh về sau, ta liền sẽ rời đi trở lại đế quốc nhậm chức. Bởi vì ta muốn đối mẫu thân ta có chỗ bàn giao, các ngươi cho dù là hải tặc, nhưng cũng là Tây Luân vương triều con dân, ta nhất định phải đối các ngươi có chỗ bàn giao!"

Hải Võng nói: "Đại gia nghe được sao? Douglas điện hạ đối các ngươi không có bất kỳ cái gì đòi hỏi, cứu vớt các ngươi về sau, không cần bất luận cái gì hồi báo, không cần các ngươi hiệu trung, vẫn như cũ cho các ngươi tự do."

Đón lấy, Hải Võng hướng về Thẩm Lãng nói: "Thẩm Lãng điện hạ, ngươi có thể cứu vớt Khô Lâu đảng sao? Ngươi có thể mang theo chúng ta rời đi mảnh này nguyền rủa hải vực sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên có thể!"

"Vậy chúng ta liền tạm thời tin tưởng." Hải Võng nói: "Như vậy xin hỏi Thẩm Lãng điện hạ, một khi ngươi cứu vớt chúng ta, ngươi đối với chúng ta sẽ có đòi hỏi sao?"

"Đương nhiên." Thẩm Lãng nói: "Thế giới này bất cứ chuyện gì đều là có đại giới, nếu như một người không cầu gì khác, đây không phải là bởi vì hắn cao thượng, mà là bởi vì hắn sở cầu quá lớn, đến mức nói không nên lời."

A, câu nói này phảng phất có chút quen tai a, giống như trước đây không lâu vừa mới có người nói qua. Đúng, là tại Amazon quốc gia, cái kia đại tế sư nói với Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Ta một khi cứu vớt các ngươi, vậy các ngươi liền nhất định phải hiệu trung ta, thiên hạ không có không cần tiền cơm trưa."

Hải Võng nói: "Vậy xin hỏi chúng ta hiệu trung ngươi làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Giết trở lại phương đông thế giới, vì ta báo thù rửa hận."

Hắn đây cũng là gặp người nói tiếng người, gặp quỷ nói tiếng quỷ. Tại Amazon nữ vương quốc gia, hắn giả bộ vô cùng cao thượng, ta chỉ vì cứu vớt Amazon, không có bất kỳ cái gì điều kiện, ta cái gì cũng không cần, kết quả Edda nữ vương cho hắn càng nhiều, chẳng những đem tám ngàn võ sĩ cho hắn, thậm chí đem chính mình cũng cho Thẩm Lãng.

Đó là bởi vì Amazon tộc là cao thượng, bọn hắn không nguyện ý thua thiệt bất luận kẻ nào tình. Ngươi càng cao thượng hơn, các nàng hồi báo càng là phong phú.

Nhưng đám này Khô Lâu đảng hải tặc cũng không phải dạng này, tuyệt đối không nên bởi vì bọn họ là Khương Ly khai sáng, tuyệt đối đừng bởi vì bọn họ là đệ nhất thế giới hải tặc liền đối bọn hắn nhân phẩm ôm lấy to lớn chờ mong, ngươi gặp qua tên hải tặc kia là cao thượng? Nếu không Khương Ly ở đây danh tự cũng không phải là Loki, đây chính là xảo trá thần.

Ngươi nếu là cứu vớt Khô Lâu đảng hải tặc, đồng thời nói với bọn hắn, ta không cần các ngươi bất luận cái gì hồi báo, vậy bọn hắn thật sẽ phủi mông một cái rời đi, thật cái gì cũng không cho ngươi.

Hải Võng lớn tiếng nói: "Hiện tại cục diện đã phi thường rõ ràng, Douglas điện hạ cứu vớt Khô Lâu đảng không có bất kỳ cái gì điều kiện, sau đó nguyện ý dành cho các ngươi tuyệt đối tự do. Mà Thẩm Lãng điện hạ nếu như cứu vớt các ngươi về sau, lại cần đạt được các ngươi hiệu trung, các ngươi nhất định phải chiến đấu cho hắn, trở thành hắn tay sai."

"Rộng rãi Khô Lâu đảng các võ sĩ, tự do Khô Lâu đảng, các ngươi phải làm ra lựa chọn."

Hải Võng lời nói dụng ý khó dò, nhưng Thẩm Lãng không có ngăn cản, bởi vì hiện tại nói ra cũng tốt, chuyện xấu nói trước nha.

Jack Đường cao giọng nói: "Bỏ phiếu, chính thức bắt đầu! Lựa chọn ai, liền cục đá đặt ở ai trước mặt!"

Hella cái thứ nhất làm lựa chọn, nàng đem một cái hòn sỏi thả trước mặt Thẩm Lãng, sau đó đứng ở sau lưng hắn, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vô số Khô Lâu đảng chúng, phảng phất muốn dùng ánh mắt bức bách bọn hắn lựa chọn Thẩm Lãng.

Hải Võng cũng nhất nhanh làm ra lựa chọn, hắn đem hòn sỏi đặt ở Douglas trước mặt, đồng thời đứng ở sau lưng hắn.

Anqila dưỡng nữ, Hella đại tỷ Hải Mộng đứng tại trước mặt hai người do dự một chút, nhưng cuối cùng vẫn đi đến Douglas trước mặt, cục đá cho hắn, đồng thời đứng ở sau lưng hắn.

Anqila sau khi chết, Sharon Bath bị trục xuất, Khô Lâu đảng chỉ còn lại bốn người thủ lĩnh, bây giờ hai người cũng đứng tại Douglas phía sau.

Ánh mắt mọi người cũng rơi vào Jack Đường trên mặt , chờ đợi lấy lựa chọn của hắn, hắn nhưng là Khô Lâu đảng tuyệt đối lão nhân, ngay từ đầu đi theo Loki, về sau đi theo Anqila, mặc kệ ai thượng vị hắn đều là Khô Lâu đảng hạm đội nhân vật số hai.

Vì lẽ đó lựa chọn của hắn quá mấu chốt, sẽ ảnh hưởng một đám người.

Jack Đường nhắm mắt lại, phảng phất lâm vào sinh tử lựa chọn, không biết nên lựa chọn Thẩm Lãng, vẫn là lựa chọn Douglas.

Toàn trường tĩnh lặng, thậm chí tất cả mọi người không có bỏ phiếu, đều đang đợi lấy Jack Đường lựa chọn.

Ròng rã mấy phút sau, Jack Đường mở hai mắt ra, hắn cầm hòn sỏi đi đến Douglas trước mặt.

Douglas hướng về Jack Đường thi lễ, mà Hải Võng trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, Hella ánh mắt phẫn nộ nhìn qua Jack Đường, cái này quá làm cho nàng thất vọng, Jack Đường thúc thúc không phải phụ thân trung thành nhất bộ hạ sao? Hắn vẫn là một cái người phương Đông, có lẽ hiệu trung mình thiếu quân, kết quả hắn lại lựa chọn Douglas. Thế giới này vậy mà như thế xấu xí sao?

Nhưng mà, Jack Đường đem hòn sỏi cho Douglas về sau, chính hắn lại đứng sau lưng Thẩm Lãng.

"Lý trí nói cho ta có lẽ lựa chọn Douglas điện hạ, ta cảm thấy hắn có thể cứu vớt Khô Lâu đảng quân đoàn, ta làm Khô Lâu đảng thứ hai thủ lĩnh, nhất định phải bất cứ lúc nào cũng đem Khô Lâu đảng lợi ích đặt ở phía trước nhất, nhưng ta bản thân lại nguyện ý đi theo Thẩm Lãng điện hạ, cho dù là đi núi đao biển lửa." Jack Đường quỳ một gối xuống tại Thẩm Lãng trước mặt nói: "Chủ quân, xin ngài tiếp nhận lão thần hiệu trung."

Câu nói này, hắn nói là tiếng Trung.

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, Jack Đường vậy mà là như vậy lựa chọn? Phiếu đầu cho Douglas, nhưng mình lại đi theo Thẩm Lãng.

"Các ngươi tiếp tục bỏ phiếu đi!"

Mấy vạn hải tặc theo thứ tự đi lên tiến hành bỏ phiếu.

Cùng Thẩm Lãng trong tưởng tượng đồng dạng, lựa chọn Douglas người càng nhiều, trước mặt hắn hòn sỏi càng ngày càng nhiều, sau lưng của hắn đứng Khô Lâu đảng hải tặc càng ngày càng nhiều.

Đương nhiên là có lựa chọn Thẩm Lãng người, đại khái là Douglas một phần mười tả hữu.

Cục diện đã phi thường rõ ràng, lựa chọn Douglas người, nội tâm đã mất đi hi vọng, chỉ nghĩ muốn ổn thỏa, chỉ nghĩ muốn lặng yên về nhà, không nguyện ý lại ôm lấy bất luận cái gì ảo tưởng, cũng không để ý tới muốn cùng lãng mạn.

Mà lựa chọn Thẩm Lãng người, nội tâm vẫn như cũ nguyện ý tin tưởng kỳ tích phát sinh, vẫn như cũ nguyện ý điên cuồng mà mạo hiểm, máu vẫn chưa lạnh, bọn hắn nhân số tuy ít, nhưng lại vô cùng trân quý.

. . .

Ròng rã mấy canh giờ sau!

Bỏ phiếu kết thúc, Douglas vẫn như cũ xa xa dẫn trước, thậm chí không cần tính toán số phiếu.

Thẩm Lãng đại khái dự đoán quá, tổng cộng sáu vạn Khô Lâu đảng hải tặc, lựa chọn Douglas chính là năm vạn ba, lựa chọn Thẩm Lãng vẻn vẹn chỉ có bảy ngàn người.

Hải Võng nói: "Jack Đường thúc thúc, hiện tại kết quả đã rất rõ ràng, Douglas điện hạ thắng được, hắn liền là mới Khô Lâu đảng thứ nhất thủ lĩnh."

Jack Đường nói: "Đúng, xem ra là dạng này. Ở đây ta chính là tuyên bố, Douglas. Tây Luân điện hạ vì Khô Lâu đảng đời thứ ba tối cao thủ lĩnh."

Nếu như đổi lúc trước, khẳng định là có vô số người reo hò cổ vũ, nhưng mà hiện tại lẳng lặng không tiếng động.

"Douglas điện hạ vạn tuế, Khô Lâu đảng vạn tuế!" Hải Võng cao giọng nói.

Ngay sau đó, cái khác hải tặc cũng đi theo hô to: "Douglas điện hạ vạn tuế, thủ lĩnh vạn tuế, Khô Lâu đảng vạn tuế."

Douglas. Tây Luân khom mình hành lễ nói: "Vinh hạnh của ta, tiếp xuống liền là ta thực hiện lời hứa thời khắc. Cứu vớt Khô Lâu đảng, mang theo các ngươi rời đi nguyền rủa chi hải, mang theo các ngươi về nhà."

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!" Vô số hải tặc cực kỳ cố gắng hô to.

Mà liền tại lúc này, trên mặt biển cái kia kỳ cảnh lại một lần nữa xuất hiện, to lớn ảo ảnh xuất hiện tại ngoài trăm dặm phía đông hải vực, tung hoành ngàn dặm , liên tiếp lấy bầu trời cùng mặt biển.

Một màn này thật sự là phảng phất thần tích. Khó trách vô số người đều sẽ tín nhiệm Douglas, bởi vì cái này ảo ảnh màn sáng kỳ cảnh đúng là hắn tới về sau mới có, mà lại cái này kỳ cảnh lần thứ nhất xuất hiện thời điểm, Douglas phảng phất thần chỉ, hai tay giơ cao, phảng phất là hắn dùng sức một mình đem toàn bộ ảo ảnh màn trời nâng lên.

Trên mặt biển vô số hải quái nhìn thấy cái này màn sáng xuất hiện về sau, như thủy triều rời đi, toàn bộ hướng về vẫn là thận lâu màn sáng dũng mãnh lao tới.

Vẫn là cùng giống như hôm qua, mấy chục vạn, hơn trăm vạn hải quái tập hợp tại ảo ảnh màn sáng trước mặt, ngước đầu nhìn lên, phảng phất triệt để trầm mê trong đó, đối hết thảy chung quanh cũng ngoảnh mặt làm ngơ, thậm chí thuyền buồm đụng vào bọn chúng cũng không có phản ứng, mà lại một bên xem một bên rơi lệ.

Trong nháy mắt, vùng biển này triệt để trống rỗng, vô số hải quái toàn bộ biến mất, tình hình như vậy vẫn cứ tiếp tục đến mặt trời chiều ngã về tây, ròng rã có chừng mười giờ.

"Chúng ta nhất định phải mau chóng rời đi." Douglas nói: "Khô

Lâu đảng các huynh đệ, ta cái này mang theo các ngươi về nhà! Ta cái này cứu vớt các ngươi."

"Về nhà, về nhà!"

Vô số hải tặc lệ nóng doanh tròng, rốt cục muốn về nhà sao? Rốt cục muốn về nhà.

Bọn hắn tin tưởng mới thủ lĩnh Douglas điện hạ nhất định có thể làm được, bởi vì hắn sáng tạo cái này đến cái khác kỳ tích.

Như vậy Douglas có nắm chắc không? Hắn thật sự có nắm chắc.

Bởi vì hai tháng rưỡi trước đó, Ngạc Mộng sơn bạo tạc, dẫn phát vừa loạn vọt đáy biển địa chấn, phảng phất phản ứng dây chuyền.

Lúc ấy Thẩm Lãng cứu vớt Amazon quốc gia, nhưng lại không biết địa phương khác thượng cổ phế tích năng lượng hạch tâm cũng nổ, liên tiếp nổ xuống, kéo dài ngoài vạn dặm.

Bao quát mảnh này nguyền rủa chi hải, cũng phát sinh địa chấn cùng biển gầm, bởi vì ngàn dặm bên trong phát sinh ba cái nổ lớn, cấp bậc cũng tương đương với Amazon lớn Kim Tự Tháp cái kia năng lượng cấp bậc.

Mà liền tại lúc kia, mảnh này nguyền rủa hải vực trường năng lượng phát sinh biến hóa, trước đó quỷ đả tường một màn biến mất, Hella thành công thoát đi ra ngoài, trở thành duy nhất rời đi nguyền rủa hải vực người.

Vì lẽ đó Adolf cùng Douglas cũng kết luận, muốn cứu vớt Khô Lâu đảng hạm đội, muốn đem bọn hắn mang rời khỏi mảnh này nguyền rủa hải vực vô cùng đơn giản, chỉ cần lại một lần nữa dẫn bạo một cái thượng cổ năng lượng hạch tâm, lại một lần nữa dẫn phát địa chấn liền đủ.

Hơn nữa còn không thể lập tức dẫn bạo, cần định thời gian dẫn bạo, chờ Khô Lâu đảng hạm đội đi bên ngoài một ngàn dặm, đến nguyền rủa hải vực điểm tới hạn thời điểm lại dẫn bạo thượng cổ năng lượng hạch tâm.

Như vậy nơi nào có thượng cổ năng lượng hạch tâm? Rất nhiều, cái này thất lạc quốc gia phế tích liền có mấy cái, dẫn bạo trong đó một cái là được rồi.

Về phần như thế nào dẫn bạo? Người khác không biết, Douglas là biết đến. Văn minh thời thượng cổ đối với người khác mà nói là tuyệt mật, nhưng mà đối với hắn cùng Adolf tới nói, lại chỉ là tri thức mà thôi.

Sauron đại đế đạt được Bạch Kinh cùng Hỏa Thần giáo duy trì, hai cái này siêu thoát thế lực đối với thượng cổ văn minh cũng có rất sâu hiểu.

Thực ra, Thẩm Lãng cũng kém không nhiều là ý nghĩ này. Dẫn bạo một cái thượng cổ năng lượng hạch trong lòng biết chính gốc chấn, liền có thể phá giải nguyền rủa hải vực năng lượng vòng lẩn quẩn, thoát ly quỷ đả tường, thành công thoát khốn.

Vì lẽ đó, Douglas cơ hồ có tự tin trăm phần trăm, bởi vì sự thật chứng minh quá.

. . .

"Về nhà, về nhà!"

Vô số hải tặc dồn dập leo lên Khô Lâu đảng chiến hạm.

"Mở đập lớn cánh cửa, mở cửa!"

Theo cơ quan đè xuống, cái này to lớn nữ thần đập lớn chậm rãi mở ra hai mươi phiến cửa lớn, rộng năm mươi mét, cao ba mươi mét cửa lớn.

Cái gì lực lượng có thể mở ra dạng này cửa lớn, khẳng định là thượng cổ năng lượng hạch tâm.

Theo đại môn mở ra, Khô Lâu đảng hạm đội trùng trùng điệp điệp rời đi Nữ hoàng cảng, vui chơi đồng dạng tiến vào biển cả, mở ra về nhà con đường, mấy trăm tàu chiến hạm trải rộng ra trên mặt biển, che khuất bầu trời.

"Đi, về nhà, về nhà!"

"Douglas thủ lĩnh vạn tuế, Khô Lâu đảng vạn tuế!"

Ròng rã hơn hai canh giờ về sau, cuối cùng một chiếc Khô Lâu đảng hạm đội rời đi Nữ hoàng cảng, sắp hàng cường đại trận hình, trước hướng phía phía tây mà đi, sau đó lại bắc thượng, dạng này coi như sau khi trời tối cũng có thể tránh đi lớn diện tích hải quái đại quân.

Nhưng mà còn có bảy ngàn người không hề rời đi, còn có một trăm lục soát thuyền không hề rời đi, bởi vì bọn hắn lựa chọn Thẩm Lãng.

Mặc dù không có công khai nói ra miệng, nhưng mà Khô Lâu đảng đã chính thức phân liệt. Năm mươi ba ngàn người lựa chọn hiệu trung Douglas, bảy ngàn người lựa chọn hiệu trung Thẩm Lãng.

Douglas nói: "Thẩm Lãng các hạ, bất kể như thế nào, chúng ta cũng vẫn như cũ là hoàn chỉnh Khô Lâu đảng, hạm đội của các ngươi có thể đi theo phía sau chúng ta rời đi."

Lời nói này đến, thật giống như hai chúng ta cọ các ngươi quang về nhà đồng dạng.

Thẩm Lãng nói: "Không cần, tạ ơn! Chúc các ngươi thuận buồm xuôi gió!"

Douglas hướng về Jack Đường nói: "Đường tiên sinh, ngài xác định không cùng chúng ta cùng rời đi sao?"

Jack Đường nói: "Ta lựa chọn hiệu trung thiếu quân, nhưng mà ta chúc các ngươi thuận buồm xuôi gió, trở về gia viên, chúc ngươi thành công cứu vớt Khô Lâu đảng."

Douglas khom lưng thi lễ.

"Gặp lại, hoặc là vĩnh viễn không gặp." Douglas. Tây Luân ung dung cười một tiếng, sau đó bỗng nhiên theo Nữ hoàng đập lớn nhảy đi xuống, phía dưới liền là Khô Lâu đảng hạm đội kỳ hạm, một chiếc vượt qua ba ngàn tấn trọng tải siêu cấp cự hạm, nhường Thẩm Lãng thèm nhỏ nước dãi mộng ảo thuyền, đáy thuyền bao lấy thiết giáp, hơn nữa còn có trên trăm cái cự hình xạ kích lỗ, bất quá bên trong không phải đại bác, mà là cự hình cường nỗ.

Chiếc thuyền này như về Thẩm Lãng, làm sơ cải tạo, liền có thể trực tiếp làm đại bác chiến hạm.

"Gặp lại, cũng không gặp lại!" Douglas phất phất tay.

Sau đó Khô Lâu đảng kỳ hạm cánh buồm toàn mãn, hướng về phía tây đi mà đi, càng ngày càng xa. Thẩm Lãng nhìn qua những thứ này thuyền không ngừng đi xa thu nhỏ, trở thành một điểm đen, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

. . .

Khô Lâu đảng chủ lực đi, bị Douglas mang đi, còn lại bảy ngàn người lẳng lặng nhìn qua Thẩm Lãng, bọn hắn lựa chọn tin tưởng điên cuồng, tin tưởng kỳ tích, vẫn như cũ lưu tại cái này tuyệt vọng chi địa, lựa chọn của bọn hắn khả năng gặp phải tử vong.

Bởi vì Douglas phát hiện cái cuối cùng nhà kho, bên trong những cái kia lương thực và rượu ngon, cơ hồ cũng bị ăn đến không sai biệt lắm, còn lại đại bộ phận cũng bị mang đi, lưu lại không nhiều, chỉ cần ăn xong liền đứng trước cạn lương thực, cho đến lúc đó không cách nào rời đi, chỉ có thể sống miễn cưỡng chết đói.

Chỉ có dũng cảm nhất, điên cuồng nhất hải tặc, mới có thể ở thời điểm này vẫn như cũ đi theo Thẩm Lãng.

Hella nắm Thẩm Lãng tay, đi vào đập lớn nơi hẻo lánh nói chuyện riêng.

"Cứ như vậy để bọn hắn rời đi sao?" Hella nói: "Đây chính là chúng ta Khô Lâu đảng, chúng ta thuyền. Không có chi hạm đội này ngươi như thế nào mới có thể giết trở lại phương đông thế giới đi?"

Thẩm Lãng cười nói: "Hella, còn nhớ rõ ta sao?"

Hella nói: "Ngươi muốn đánh mặt Douglas, ngươi muốn đánh mặt toàn bộ Khô Lâu đảng tất cả mọi người, nhưng mà hôm nay ngươi đã đánh mặt a?"

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Hôm nay một màn này tính là cái gì a? Ta biết Douglas kế hoạch, dẫn bạo một cái thượng cổ di tích năng lượng hạch tâm, tạo thành đáy biển địa chấn, phá hư mảnh này nguyền rủa hải vực năng lượng quỷ dị trận, đánh vỡ quỷ đả tường."

"Đã từng ta cũng là nghĩ như thế nào, nhưng cái này nhất định sẽ thất bại. Lần thứ nhất thành công, nhưng lần thứ hai liền có phòng bị, vì lẽ đó Douglas kế hoạch nhất định sẽ thất bại."

"Đến lúc đó bọn hắn nhọc nhằn khổ sở đi mấy ngàn dặm, vui mừng hớn hở cho rằng thoát đi mảnh này nguyền rủa hải vực, kết quả vẫn là trở lại nguyên điểm, bọn hắn sẽ cỡ nào tuyệt vọng? Có phải là cảm thấy Douglas lừa gạt bọn hắn?"

"Nhưng mà, ta lại có chân chính biện pháp cứu vớt Khô Lâu đảng, mang theo tất cả mọi người rời đi mảnh này nguyền rủa hải vực, chỉ có ta mới có thể chân chính phá hủy cái này quỷ dị trường năng lượng."

Hella nói: "Vậy cái này quá trình phức tạp sao? Gian khổ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không phức tạp, phi thường trực tiếp."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi tưởng tượng một cái, làm bọn hắn triệt để lúc tuyệt vọng, ta liền trở thành duy nhất chúa cứu thế. Những cái kia lựa chọn Douglas hơn năm vạn người đều muốn quỳ gối trước mặt của ta sám hối, thỉnh cầu sự tha thứ của ta, quỳ thỉnh cầu hiệu trung ta, trở thành tay sai."

"Cho đến lúc đó, sẽ là cỡ nào thoải mái? Cỡ nào sự hoàn mỹ a? Ta còn muốn cảm tạ Douglas đâu, nếu không có phối hợp của hắn, ta chinh phục Khô Lâu đảng hành trình há có thể như thế viên mãn?"

"Chờ xem, rất nhanh, tiếp qua mười hai canh giờ, Douglas liền sẽ tuyệt vọng, cái kia hơn năm vạn cái Khô Lâu đảng liền sẽ tuyệt vọng."

"Ha ha ha ha, kiệt kiệt kiệt kiệt!"

. . .

Cùng lúc đó!

Thất lạc quốc gia phế tích phía tây nhất cái nào đó đáy biển cái nào đó cỡ nhỏ Kim Tự Tháp bên trong.

"Rầm rầm rầm. . ." Cái này cỡ nhỏ Kim Tự Tháp bỗng nhiên bỗng nhiên nổ tung, xuất hiện một cái to lớn vết nứt.

Đây không phải bạo tạc, mà là sống sờ sờ bị người đánh xuyên một cái động lớn miệng.

Sau đó, một thân ảnh bỗng nhiên theo cái này đáy biển Kim Tự Tháp chui ra ngoài, trực tiếp xông ra mặt biển.

Một đầu tóc vàng, tuyệt mỹ vô luân khuôn mặt, có được ma đồng dạng dáng người đường cong. Nàng mới là sứ giả gương mặt, dáng người ma quỷ tốt nhất thuyết minh.

"Tại đáy biển thông đạo đi hơn một vạn dặm, giết hơn một vạn dặm, đi mấy tháng, rốt cục đi thông."

"Bất quá, đây là nơi nào a? Chẳng lẽ ta theo một cái phần mộ, đi đến một cái khác phần mộ?"

Nữ nhân này là ai?

Đương nhiên là Thẩm Lãng mong nhớ ngày đêm một cái khác tỷ tỷ, Helen công chúa.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 450: Nghịch Thiên Helen! Douglas Bi Kịch!

Chương 450: Nghịch thiên Helen! Douglas bi kịch!

Helen một đời là chân chính chiến đấu cả đời.

Nàng là toàn bộ Tây Luân đế quốc duy nhất dòng chính người thừa kế, nhưng trình độ nào đó nàng cũng là một cái con gái tư sinh. Nàng mẫu thân cũng không có xuất giá, lại sinh ra nàng, mà lại trên thân còn có rõ ràng người phương Đông ấn ký.

Nàng có một đầu tóc vàng, nhưng mà một đôi tròng mắt lại rõ ràng có người phương Đông đặc thù, hoàn toàn không cách nào che giấu, đương nhiên nàng cũng cho tới bây giờ cũng không có muốn che giấu, thế là nàng liền càng thêm nhận phương bắc quý tộc bài xích.

Nàng đã từng đi qua hai lần Tây Luân đế đô, nhưng mỗi một lần cũng phi thường không thoải mái, cũng lọt vào mỉa mai. Nàng đối cái gọi là lễ nghi quý tộc phiền chán không thôi, nhưng nàng bản thân lễ nghi lại cẩn thận tỉ mỉ.

Làm mẫu thân của nàng sau khi qua đời, Nữ Vương thành hoàng cung liền rốt cuộc ràng buộc không để cho, nàng thậm chí muốn thoát đi.

Hoàn toàn không có mục đích, chỉ cần rời đi cái này không có thân nhân nhà liền tốt, thế là Helen bắt đầu lang thang kiếp sống.

Nàng là một cái điềm tĩnh ôn nhu nữ nhân, nội tâm tràn ngập mỹ hảo, lang thang ở bên ngoài thế giới, nàng khát vọng có thể giao đến bằng hữu, thậm chí nàng hi vọng có thể một mực lang thang đến phương đông thế giới đi tìm phụ thân của nàng.

Đương nhiên về sau nàng cũng không cần đi, bởi vì Khương Ly đã chết, nàng trên thế giới này càng thêm không có một người thân.

Nàng liền càng thêm hoàn toàn lang thang, cải trang trang phục cơ hồ đi khắp toàn bộ Tây Luân đế quốc nam bộ. Nàng vô ý đi thể nghiệm và quan sát dân tình, cũng không có có thể đi thám thính dân chúng tiếng hô, nhưng nàng dù sao cũng là Helen nữ vương dòng chính hậu đại, một loại nào đó thuộc tính đã khắc sâu tại trong gien.

Đi được càng nhiều, nàng liền muốn đến càng nhiều. Nhưng nghĩ đến càng nhiều, liền càng không chiếm được đáp án.

Nàng rời đi Nữ Vương thành, rời đi hoàng cung, vốn là vì tìm kiếm ý nghĩa sự tồn tại của mình, tìm kiếm ý nghĩa của cuộc sống.

Nhưng mà đi nông thôn cùng thành trấn, nhìn xem vô số nô lệ, nhìn xem vô số Duy Đạt tộc người trải qua nghèo khổ kinh khủng sinh hoạt, trong cơ thể nàng một loại nào đó lý tưởng phảng phất dần dần thức tỉnh.

Mà lại nàng nhìn qua liền là điển hình hỗn huyết, giấu diếm thân phận về sau, che lấp tuyệt mỹ dung nhan về sau, nàng càng là nhận kỳ thị, những cái kia Tây Luân người nhìn nàng ánh mắt liền phảng phất cấp thấp chủng tộc.

Nàng liền bắt đầu suy nghĩ, người là sinh mà bình đẳng, vẫn là sinh mà không bình đẳng. Liền đơn thuần vấn đề này kém chút nhường nàng tiến vào rúc vào sừng trâu mà ra không được, nàng liền bắt đầu đại lượng đọc tằng tằng tổ mẫu Helen Nữ hoàng thư tịch, còn có bút ký của nàng, còn có nàng chấp chính phương lược.

Sau đó nàng triệt để minh bạch năm đó Helen Nữ hoàng khổ tâm, toàn bộ Tây Luân trong đế quốc, Tây Luân người da trắng đi qua mấy trăm năm sinh sôi, vẫn như cũ chiếm tổng nhân khẩu không đến hai mươi phần trăm, nhưng xác thực tuyệt đối giai tầng thống trị. Mà Duy Đạt tộc người, còn có chủng tộc khác người chiếm 80% nhân khẩu, nhưng lại địa vị xuống, cơ hồ không chiếm được quyền lực.

80% nhân khẩu mới có được không đến 5% tài phú, hai mươi phần trăm nhân khẩu lại chiếm cứ trăm phần trăm quyền lực, 95% trở lên đất đai cùng tài phú.

Số ít chủng tộc thống trị đa số chủng tộc, đây không phải không thể. Nhưng liền mang ý nghĩa giai tầng thống trị cần triệt để lũng đoạn tri thức, tài phú, đất đai các loại, như thế 80% nhân khẩu sức sản xuất liền không cách nào phóng xuất ra.

Cái này đại biểu cho đế quốc không cách nào tiến bộ, tuyệt đại đa số người miệng sẽ vĩnh cửu lâm vào ngu muội, trở thành màu xám gia súc.

Loại tình huống này, Tây Luân đế quốc sẽ là nguy hiểm. Một khi cái nào đó ngoại lực đủ cường đại, toàn bộ đế quốc liền sẽ sụp đổ.

Vì lẽ đó Helen Nữ hoàng mở ra cải cách, thi hành chủng tộc dung hợp, chủng tộc bao dung chế độ. Giải phóng nô lệ bắt buộc phải làm, nhưng mà nàng không có lập tức ban cho Duy Đạt tộc người rất lớn quyền lực, mà là từng chút từng chút buông ra, mấu chốt là thúc đẩy Tây Luân người cùng Duy Đạt tộc người thông gia, tiến hành chủng tộc thông hôn, cứ như vậy mấy trăm năm về sau, liền rốt cuộc không có cái gì Tây Luân người, cũng không có cái gì Duy Đạt người, tất cả mọi người là nhất tộc.

Mà lại thừa dịp Tây Luân người còn rất cường đại, chiếm cứ tuyệt đối vị trí chủ đạo, có thể số ít đi bao dung đa số, đi đồng hóa đa số.

Bằng không đợi đến Duy Đạt tộc người mình thức tỉnh, mình mạnh lên, cái kia hết thảy cũng muộn, toàn bộ đế quốc sẽ tại hai cái chủng tộc đối lập bên trong triệt để thịt nát xương tan, Tây Luân người dù sao cũng là ngoại lai chiếm lĩnh người.

Helen công chúa xâm nhập đế quốc phương nam về sau, phát hiện nơi này rất nhiều quý tộc trên thân đều đã có Duy Đạt tộc huyết thống, bọn hắn có Tây Luân người tướng mạo cùng danh tự, nhưng mà hơn một trăm năm trước hưởng ứng nữ hoàng bệ hạ hiệu triệu bắt đầu cùng Duy Đạt tộc cao tầng thông hôn.

Mà bây giờ những thứ này trên thân huyết thống đã không thuần chính phương nam quý tộc, chính nhận toàn bộ đế quốc quý tộc chèn ép cùng bài xích. Tây Luân thứ hai đế quốc đã sụp đổ, hoàng vị thiếu thốn đã mấy chục năm, nhưng đây đối với toàn bộ phương nam ngược lại là một tin tức tốt, bởi vì bọn hắn không cần lại nhận đế quốc phương bắc nghiền ép, có thể tự do phát triển.

Vì lẽ đó thứ hai đế quốc tan rã về sau, toàn bộ phương nam phát triển ngược lại càng thêm thịnh vượng phát đạt. Trước đó thứ hai đế quốc thời điểm, tại thời gian rất lâu bên trong phương nam thuế phú muốn so phương bắc cao hơn một lần trở lên, mà trong đế quốc trong các cơ hồ không có phương nam quý tộc.

Đương nhiên là có chút quý tộc mặc dù là tại phương nam, nhưng bởi vì phản đối chủng tộc dung hợp chính sách, vì lẽ đó cũng bị coi là phương bắc quý tộc, tỉ như Bích Ba hành tỉnh Russo gia tộc.

Helen tại toàn bộ phương nam đi thời điểm, phát hiện vô số người đều trong ngực niệm Helen Nữ hoàng, cũng tại cảm kích nàng đã từng chủng tộc dung hợp chính sách, dạng này rất nhiều Duy Đạt tộc người mới có thể làm đến trung tầng quan viên, mà lại có thể có được mảng lớn đất đai, có thể buôn bán làm giàu.

Đương nhiên Tây Luân thứ hai đế quốc Helen Nữ hoàng qua đời đã hơn một trăm năm, vì lẽ đó cái gọi là hoài niệm, càng nhiều là hướng tới. Toàn bộ phương nam đạt được quý tộc, còn có vô số Duy Đạt tộc cao tầng, cũng khát vọng tái xuất một cái Helen Nữ hoàng, tiếp tục tiến hành chủng tộc bao dung chính sách, dạng này địa vị của bọn hắn cùng tài phú mới có thể bảo trụ.

Bởi vì Helen Nữ hoàng sau khi chết, Tây Luân đế quốc chính sách đã lại thụt lùi. Tây Luân cùng Duy Đạt tộc thông hôn bỏ dở, chủng tộc đối lập cũng dần dần bắt đầu, mà lại đã bị cấm tiệt nô lệ mậu dịch tro tàn lại cháy.

Helen công chúa lâm vào một loại phi thường mâu thuẫn cảm xúc bên trong, đầu tiên nàng phi thường phản cảm chính trị, cảm thấy đây là một loại phi thường dối trá buồn nôn đồ vật. Nhưng mà nàng lại có một loại sứ mệnh cảm giác, nàng cảm thấy đế quốc phương nam phát triển trái cây không thể bị hủy diệt, Tây Luân đế quốc không thể một lần nữa trở lại trước đó chủng tộc đối lập bên trong, nhất là nô lệ mậu dịch loại tà ác này đồ vật nhất định phải triệt để cấm tiệt.

Mang theo loại thống khổ này suy nghĩ, nhân sinh của nàng càng thêm không có phương hướng. Thế là nàng gần như tự ngược đồng dạng đi thám hiểm, chỗ nào nguy hiểm nhất nàng liền đi nơi đó, không giống như là mạo hiểm, càng giống là một loại tự sát.

Nhưng mà huyết thống của nàng quá cao, trâu bò trùng thiên Hoàng Kim huyết mạch.

Mạo hiểm liền mang ý nghĩa chiến đấu, liền mang ý nghĩa giết chóc. Mười mấy năm qua nhân sinh của nàng, một mực tại chiến đấu, cùng nhân loại chiến đấu, cùng thượng cổ phế tích kỳ quái sinh vật chiến đấu, nàng thấy qua vô số tà dị đồ vật, nàng biết vô số bí mật.

Cơ hồ không có ai đi qua địa phương, nàng hết thảy cũng đi qua. Đi qua hai ngàn năm tất cả diệt vong thành bang, tất cả diệt vong đế quốc phế tích, nàng cũng đi thám hiểm quá.

Có được Hoàng Kim huyết mạch, mỗi ngày đều tại chiến đấu, nàng trở nên càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh, cường đại đến chính nàng cũng không biết mạnh bao nhiêu.

Thế là nàng chuẩn bị mở ra điên cuồng nhất mạo hiểm, đi thế giới cấm địa.

Trước mắt đã biết thế giới có ba đại cấm địa, cực bắc đại lục, ma quỷ tam giác lớn, tử vong đại hoang mạc.

Đương nhiên thất lạc quốc gia cũng miễn cưỡng coi là một cái, nhưng nó không bị liệt là cấm địa, mà là một cái bảo tàng bí địa, vì lẽ đó Helen công chúa đầu tiên đem nó bài trừ, nàng căn bản cũng không thích cái gì bảo tàng.

Cực bắc đại lục nghe nói Sauron đã đi, cái kia nàng liền không đi, nàng chán ghét cùng phương bắc Tây Luân Hoàng tộc có bất kỳ liên lụy. Mà tử vong đại hoang mạc thực sự quá xa, cho nên nàng lựa chọn ma quỷ tam giác lớn.

Sau đó, nàng liền đi. Không có một chiếc thuyền nguyện ý mang theo nàng đi, nàng chỉ có một người khống chế thuyền buồm đi.

Nhưng nàng thuyền buồm mới vừa tiến vào ma quỷ tam giác lớn hắc vụ về sau, trực tiếp liền bị thiểm điện chém nát, nàng một thân một mình nhảy xuống trong biển, tại vô số thiểm điện cùng phong bạo bên trong, ở trên biển bơi vài trăm dặm, xuyên qua nồng vụ, tiến vào ma quỷ tam giác lớn bên trong thế giới mới.

Sau đó, nàng ở bên trong ròng rã mang rất nhiều năm, không ngừng thăm dò, không ngừng chiến đấu.

Đến phía sau dứt khoát liền là chiến đấu, một mực giết, một mực giết, một mực giết.

Khi tìm thấy cái kia thượng cổ kèn lệnh trước đó, mỗi lần bị vô số hải quái vây quanh, nàng đều dựa vào nghịch thiên chiến đấu giết ra tới. Càng giết vượt qua nghiện, tại phế tích bên trong càng giết càng sâu vào, gặp phải Hải yêu càng ngày càng cường đại, mỗi ngày mở to mắt liền là đi chiến đấu, nàng cơ hồ cũng quên thời gian.

Một ngày ngủ bốn giờ, còn lại hai mươi tiếng toàn bộ dùng để chiến đấu chém giết.

Nếu như không phải gặp được Kim Mộc Lan, không phải gặp được Thẩm Lãng người nhà, Helen công chúa sẽ còn tại ma quỷ tam giác lớn bên trong ở lại, vui không nghĩ Tây Luân. Bởi vì nàng cảm thấy mình còn không có giết thông quan đâu, bên trong còn có rất sâu phế tích cũng còn không có thăm dò, còn có thật nhiều cường đại hải quái không có gặp được.

Nhưng mà có người nhà về sau, hết thảy liền cũng thay đổi. Helen công chúa nguyên bản mỗi ngày đều có thể không ràng buộc chiến đấu, mà từ gặp được Thẩm Lãng người nhà về sau, nàng đầu tiên là mừng như điên.

Nàng trên thế giới này lại còn có thân nhân, quả nhiên còn có thân nhân? Lại còn có một cái đệ đệ.

Mà lại đệ đệ người một nhà cũng xâm nhập ma quỷ tam giác lớn, bao quát mấy cái đáng yêu tiểu bảo bảo, quả thực nhường nàng yêu thích không buông tay, đây chính là cháu của nàng chất nữ.

Thế là nghịch thiên chiến sĩ Helen, biến thành bảo mẫu Helen, nàng muốn trợ giúp Mộc Lan người một nhà tại ma quỷ tam giác lớn bên trong an gia, còn muốn tạo dựng phòng tuyến, huấn luyện niết Bàn Vũ sĩ, thậm chí càng mở đồng ruộng, dẫn người đánh bắt hải vực.

Ma quỷ tam giác lớn bên trong cũng có vô số hải quái, Helen vẫn là cần chiến đấu, muốn tới chỗ thanh quái, đồng thời lợi dụng ác mộng thạch tạo dựng một cái khu vực an toàn, sau đó đem tất cả người nhà cũng an bài tại cái này khu vực an toàn bên trong, bảo đảm Thẩm Lãng người nhà chỗ khu vực mấy ngàn mét bên trong không có hải quái.

Sau đó, nàng biết được đệ đệ Thẩm Lãng nguyên bản cũng tại phụ cận, ngay tại ma quỷ tam giác lớn bên ngoài, lúc đầu cũng có thể tiến đến. Nhưng ròng rã chờ sau ba tháng, cũng không có nhìn thấy đệ đệ Thẩm Lãng.

Lúc này, nàng đã thu xếp tốt Thẩm Lãng người nhà, lại đem có thể kinh sợ thối lui hải quái thượng cổ kèn lệnh giao cho Tuyết Ẩn, nàng một thân một mình rời đi ma quỷ tam giác lớn, muốn đi ra tìm Thẩm Lãng.

Kết quả nàng phát hiện, cái này ma quỷ tam giác lớn tiến đến có thể, nhưng ra ngoài tuyệt đối không thể.

Nàng nếm thử vô số lần, căn bản là ra không được. Coi như nàng khiêng qua vô số thiểm điện, vô số gió lốc, tại cái kia mảnh hắc ám trong sương mù dày đặc mặc kệ đi bao lâu, cuối cùng đều sẽ trở lại tại chỗ, mãi mãi cũng ra không được.

Nàng đã từng vài chục lần bị vòi rồng quấn lấy, ném trở lại ma quỷ tam giác lớn bên trong, nhưng vẫn như cũ bình yên vô sự.

Thế là nàng tiếp tục thăm dò, kết quả tại một cái Kim Tự Tháp phát xuống xuất hiện một cái đáy biển thông đạo, sâu không thấy đáy, không khí mặc dù cực kỳ mỏng manh, nhưng không đến nỗi hoàn toàn ngạt thở, chỉ bất quá đầu này đáy biển thông đạo thực sự quá dài, căn bản không biết thông hướng phương nào.

Helen công chúa am hiểu tin tưởng mình trực giác, vì lẽ đó không nói hai lời trực tiếp chui vào cái này đáy biển thông đạo.

Đi lần này liền là ròng rã mấy tháng, ròng rã một hai vạn bên trong. Lẽ ra lấy nàng tốc độ coi như hai vạn dặm cũng không cần đi mấy tháng, nhưng cái này đáy biển thông đạo lít nha lít nhít đều là hải quái, hơn nữa còn là phi thường cường đại hải quái.

Còn không chỉ như thế, đầu này đáy biển mật đạo rất nhiều nơi là gián đoạn hủy hoại, chẳng những có ngạt thở khu vực, còn có khí độc khu vực, đáy biển nham tương khu vực, thậm chí còn gặp được hai lần thượng cổ năng lượng hạch tâm bạo tạc.

Đổi thành những người khác, không biết chết bao nhiêu lần, nhưng nàng cứ như vậy đi tới, cho nên nàng tuyệt đối xứng với một cái ngoại hiệu, nghịch thiên Helen.

...

Helen xông ra mặt biển, xuất ra một cái thượng cổ bình ngọc, hướng bên trong rót vào nước biển, không lâu sau đó trong này nước biển liền biến thành nước ngọt.

Bảo bối này là nàng tại cái nào đó thượng cổ phế tích đạt được, trên đường đi mạo hiểm nàng đạt được vô số bảo vật, nhưng đại bộ phận cũng bị nàng ném, duy chỉ có lưu lại vật này. Cái này bảo thạch bình ngọc có thể đem nước biển biến thành nước ngọt, đây mới là nàng tại hải dương mạo hiểm quý báu nhất đồ vật, có thể làm cho nàng còn sống, cho dù cường đại hơn nữa người nếu như không có nước ngọt uống, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Uống trước một cái nước, sau đó tùy tiện bắt hai con hải ngư tới, cắt thành phiến mỏng ăn hết.

Tiếp lấy đem thượng cổ bảo thạch bình ngọc cái bệ mở ra, bên trong có tuyết trắng muối, dùng những thứ này muối đánh răng. Tiếp lấy lột bỏ quần áo trên người tại trong biển rộng tắm rửa, cuối cùng dùng nước ngọt xông tịnh thân thể, một lần nữa thay đổi quần áo.

Toàn thân sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái về sau, Helen công chúa mới bắt đầu thăm dò cái này thần bí chi địa.

Nơi này cùng ma quỷ tam giác lớn là giống nhau lối kiến trúc, hơn nữa còn có một cái đáy biển thông đạo, cái này chứng minh cái gì?

Chứng minh tại thượng cổ thế giới, hai địa phương này cùng thuộc tại một cái đế quốc. Đoạn đường này đi tới, nhiều khi đáy biển thông đạo là gián đoạn đổ sụp, Helen nhất định phải theo chồng chất như núi phế tích bên trong chui ra ngoài, một số thời khắc còn muốn tại đáy biển đi, còn muốn đến trên mặt biển lấy hơi, một mực chờ tìm tới mới đáy biển thông đạo cửa vào mới thôi.

Đi qua đáy biển thời điểm, Helen phát hiện rất nhiều đáy biển thành thị cũng giống như nhau lối kiến trúc. Cho nên nàng kết luận nơi này hẳn là trong truyền thuyết thất lạc quốc gia, nó cùng ma quỷ tam giác lớn đã từng cùng thuộc tại một cái đế quốc, chỉ bất quá về sau phát sinh kịch biến, mảnh này lục địa đổ sụp trầm mặc đến đáy biển, đế quốc này cũng diệt vong.

Nhưng mà thất lạc đế quốc cũng chỉ có mấy ngàn năm lịch sử, nó không thuộc về văn minh thời thượng cổ.

Helen công chúa rất nhanh đánh giá ra mấy ngàn năm trước cái kia thất lạc đế quốc hẳn là mới thất lạc đế quốc, là có người tại cũ thất lạc đế quốc phế tích bên trên xây thành đế quốc.

Helen ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy Đại Tuyết núi đỉnh cái kia Kim Tự Tháp, còn có phía trên to lớn quang mang.

Đi thám hiểm! Đây là Helen bản năng phản ứng, mặc kệ nhìn thấy thần bí gì địa phương, mặc kệ đến cỡ nào nguy hiểm, nàng đều muốn đi.

Nhưng suy nghĩ một chút vẫn là từ bỏ ý nghĩ này, vẫn là mau chóng rời đi nơi này đi tìm Thẩm Lãng rơi xuống tương đối trọng yếu.

Mà vừa lúc này.

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Bên ngoài mấy trăm dặm địa phương truyền đến một tiếng vang thật lớn, sau đó một cái to lớn ngọn lửa cầu phóng lên tận trời.

Toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy, thậm chí mặt biển cũng bắt đầu gào thét.

Một màn này đối với người khác mà nói cả đời cũng không gặp được một lần, nhưng đối với Helen công chúa tới nói lại là nhìn lắm thành quen, thượng cổ năng lượng hạch tâm bạo tạc mà thôi.

Bất quá lúc này thượng cổ năng lượng hạch tâm bạo tạc sẽ dẫn phát biến hóa gì? Helen công chúa không khỏi hướng về phía đông hướng gió chạy như điên, giống như một trận gió.

...

Khô Lâu đảng hạm đội chủ lực.

Douglas. Tây Luân đắc chí vừa lòng, từ nay về sau Khô Lâu đảng hạm đội là thuộc về hắn, đây chính là phương tây đệ nhất thế giới hạm đội a.

Adolf chinh phục Amazon bộ lạc thất bại, nhưng mà hắn Douglas lại thành công.

Có được Khô Lâu đảng hạm đội về sau, hắn liền có thể tung hoành vô địch toàn bộ phương tây thế giới hải vực. Tây Luân thứ ba đế quốc hải quân nguyên soái trừ hắn ra không còn có thể là ai khác, đế quốc thân vương kiêm nội các đại thần, kiêm hải quân nguyên soái.

Tại cái này sắp thành lập Tây Luân thứ ba đế quốc, hắn sẽ địa vị cực cao, cơ hồ dưới một người, trên vạn người.

Adolf vẫn là quá ngạo mạn chủ quan, vì lẽ đó tại chinh phục Amazon bộ lạc một chuyện lên thua với Thẩm Lãng. Nhưng hắn Douglas không giống, tiên hạ thủ vi cường, triệt để gãy Thẩm Lãng đường lui.

Sau đó chỉ cần thuận lợi đem Khô Lâu đảng hạm đội mang rời khỏi nguyền rủa hải vực, trở về Tây Luân đại dương liền đại công cáo thành.

"Điện hạ, chúng ta đã tới nguyền rủa hải vực điểm tới hạn." Hải Võng nói.

Douglas. Tây Luân gật gật đầu, trên mặt vẫn như cũ tràn đầy nụ cười mê người.

Như thế nào phán đoán cái này nguyền rủa hải vực điểm tới hạn, liền là phía trước cái kia hải đảo. Bởi vì toàn bộ nguyền rủa hải vực ngàn dặm hải vực, không có nửa cái hải đảo, bốn phương tám hướng đều là nước biển, liền phảng phất phục chế dính dán ra tới.

Mà lại cái này hải đảo cực kỳ quỷ dị, mặt ngoài nhìn qua liền là một cái bình thường hòn đảo mà thôi, nhưng ngươi nhìn nó cái bóng, xác thực một người mặt thân rắn nữ nhân, mà lại theo mặt biển lay động, nó phảng phất đang du động, phảng phất sống.

Khi thấy người này mặt thân rắn đảo liền biết đã tiến vào nguyền rủa hải vực.

Douglas. Tây Luân nói: "Hiện tại liền lẳng lặng chờ đi, chờ đợi cái kia một tiếng kinh thiên bạo tạc."

Toàn bộ hạm đội chỉnh tề xếp hàng, xếp tại nguyền rủa hải vực giới hạn tuyến bên trên, chỉ cần vùng biển này năng lượng quỷ dị trận vừa vỡ, bọn hắn lập tức xông ra vùng biển này, triệt để thoát khốn.

Vô số Khô Lâu đảng hải tặc ngừng thở, thậm chí chắp tay trước ngực tại.

Đã từng bọn hắn vô số lần muốn chạy khỏi nơi này, nhưng cuối cùng cũng trở lại nguyên điểm, đều là tuyệt vọng kết cục, tinh thần của bọn hắn cơ hồ đều muốn bị phá hủy.

Nhưng lần này không giống, Douglas điện hạ sáng tạo nhiều như vậy kỳ tích, hắn nhất định có thể cứu vớt đại gia.

Có chút Khô Lâu đảng hải tặc thậm chí không chịu nổi trong lòng áp lực, bắt đầu quỳ trên mặt đất cầu nguyện, hướng hải thần cầu nguyện, hướng thiên thần cầu nguyện.

Lúc này, rất nhiều người không khỏi có một cái ý niệm trong đầu hiện lên đến, nếu như bọn hắn không cùng lấy Douglas đi, mà là đi theo Thẩm Lãng sẽ là một cái dạng gì kết cục đâu?

"Điện hạ. . ." Hải Võng nói, thanh âm tràn ngập khẩn trương.

Douglas cười nói: "Yên tâm đi, hết thảy cũng tại trong kế hoạch."

Hải Võng nói: "Hèn hạ Thẩm Lãng có thể hay không phá hư kế hoạch của chúng ta?"

Douglas nói: "Hắn cho dù có ý nghĩ này, cũng không có năng lực này, hắn căn bản không biết ta nổ tung là cái nào thượng cổ năng lượng hạch tâm. Mà lại bằng năng lực của hắn, còn đi không đáy biển."

Hải Võng nói: "Cái kia ngược lại là, ta cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua so với hắn càng thêm phế vật nam nhân."

Douglas nói: "Đến, mau tới!"

Vị này Tây Luân Vương tộc trí tuệ vững vàng, đã tính trước, sau đó hắn ở trong lòng yên lặng đếm ngược.

"Mười, chín, tám, bảy. . ."

Sau đó, hắn bỗng nhiên nhảy đến kỳ hạm cột buồm lên một cái trên bình đài, đứng tại cao mấy chục mét chỗ quan sát toàn bộ Khô Lâu đảng hạm đội.

Mấy vạn Khô Lâu đảng hải tặc ngửa đầu nhìn qua Douglas, lúc này mặt trời chiếu vào trên người hắn, khiến cho toàn thân hắn trên dưới cũng phảng phất bao phủ một tầng kim quang.

Sau đó liền là hắn Douglas biểu diễn thần tích thời khắc.

Douglas rống to: "Khô Lâu đảng các huynh đệ, lập tức liền là chứng kiến kỳ tích một màn."

"Ta nói qua muốn cứu vớt các ngươi liền nhất định sẽ làm được."

"Năm, bốn, ba, hai, một. . ."

"Đến, tới đi. . . Hải thần bảo hộ lấy ta!"

Douglas đoán ra thời gian, sau đó bỗng nhiên giang hai cánh tay, hai tay trùng thiên.

Mà vừa lúc này!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa nổ lớn, liên tiếp bộc phát.

Không chỉ là một cái thượng cổ năng lượng hạch tâm bạo tạc, mà là liên tiếp ba cái, kéo dài vài trăm dặm.

Tất cả mọi người rõ ràng xem đến theo Douglas hai tay trùng thiên, sau lưng của hắn nơi xa bốc lên một cái kinh thiên hỏa cầu, trực tiếp từ đáy biển chui ra, bốc lên đến bầu trời.

Cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua cái này bao lớn hỏa cầu, mà lại từ đáy biển toát ra, xông lên mấy ngàn mét không trung, quả thực thần tích.

Sau đó liền đáy biển địa chấn, sau đó liền là cỡ nhỏ biển gầm, giống như vạn mã bôn đằng.

Một màn này thật kinh thiên động địa, phảng phất như là Douglas một tay đạo diễn, thật giống như thần chỉ.

Tất cả mọi người thấy rùng mình, cái này kinh thiên nổ lớn hỏa cầu, còn có mãnh liệt sóng lớn, đều trở thành Douglas biểu diễn bối cảnh.

Cùng lúc đó, trước đó cái kia quỷ dị mặt người thân rắn hòn đảo biến mất.

"Cái kia hòn đảo biến mất, nguyền rủa hải vực giới hạn tuyến biến mất, năng lượng quỷ dị trận biến mất."

"Chúng ta được cứu, chúng ta được cứu."

"Douglas điện hạ thành công!"

Vô số hải tặc phát hiện một điểm này, dồn dập vui đến phát khóc, lẫn nhau ôm, điên cuồng gõ binh khí.

Douglas cao giọng nói: " giờ khắc này, ta chính là thần, ta chính là thần. Khô Lâu đảng các huynh đệ, các ngươi cúng bái sao? Các ngươi hiệu trung ta sao?"

Mừng như điên hải tặc bị chấn động đến tóc gáy dựng lên, vung tay cao giọng nói: "Douglas điện hạ vạn tuế, vạn tuế! Cúng bái Douglas điện hạ!"

Hải Võng cao chỉ vào Douglas, quát: "Ta biết các ngươi rất nhiều người từng có qua dao động, muốn tin tưởng Thẩm Lãng. Nhưng mà hiện tại chứng minh Douglas điện hạ mới thật sự là hải thần phụ thân, hắn mới thật sự là chúa cứu thế."

"Mà cái kia tiểu bạch kiểm Thẩm Lãng, hắn chỉ là một cái hèn hạ kẻ lừa gạt mà thôi. Các ngươi cho là hắn là thật nhường hải quái dọa lùi sao? Cũng không phải là như thế, bởi vì hắn bị nguyền rủa, tất cả tới gần hắn bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì vật đều sẽ lọt vào hủy diệt. Hắn là một cái vật chẳng lành, cho nên mới sẽ bị toàn bộ phương đông thế giới khu trục, đào vong đến phương tây thế giới."

"Ta thật sự là vì cái kia bảy ngàn cái huynh đệ bi thương, Douglas điện hạ muốn dẫn lấy chúng ta về nhà. Mà cái kia bảy ngàn người lại bị hèn hạ Thẩm Lãng lừa gạt, chỉ có thể lưu tại chỗ nguyền rủa chờ chết."

"Trời đánh Thẩm Lãng, hèn hạ Thẩm Lãng, để chúng ta vì bảy ngàn các huynh đệ mặc niệm đi. Cái này xảo trá nói láo người có lẽ xuống Địa ngục, có lẽ bị chém thành muôn mảnh."

"Thượng thiên a, ngươi tranh thủ thời gian hạ xuống một tia chớp đánh chết cái kia nói láo người đi, liền là hắn kém chút chôn vùi Khô Lâu đảng vận mệnh."

Douglas. Tây Luân hai tay buông ra, chậm rãi nói: "Khô Lâu đảng các huynh đệ, các ngươi nguyện ý hiệu trung ta sao?"

"Nguyện ý, nguyện ý!"

"Hiệu trung vĩ đại Douglas điện hạ."

"Đem xảo trá nói láo người Thẩm Lãng ném qua một bên, đem hắn giẫm tại dưới chân phỉ nhổ đi, hắn liền cho Douglas điện hạ lau giày cũng không xứng."

Douglas phi thường hài lòng cái này thần tích biểu diễn kết quả, nhất là hài lòng cái kia trên trăm cái kẻ lừa gạt biểu hiện.

"Khô Lâu đảng các huynh đệ, làm các ngươi Chủ quân, ta mang theo các ngươi về nhà, về nhà!"

"Về nhà, về nhà!"

"Douglas vạn tuế, chúa cứu thế vạn tuế, Khô Lâu đảng vĩnh viễn thuộc về Douglas điện hạ!" Hải Võng vung tay hô to.

"Xuất phát, về nhà!"

Theo Douglas ra lệnh một tiếng, toàn bộ Khô Lâu đảng hạm đội trùng trùng điệp điệp hướng lấy phía bắc đi mà đi.

Càng hướng về phía bắc đi, tất cả mọi người càng sợ thích, bởi vì cảnh sắc đã triệt để thay đổi. Trước đó nguyền rủa hải vực đâu đâu cũng có cô tịch nước biển, không có bất kỳ cái gì hòn đảo, mà bây giờ cách mỗi trăm dặm liền có một cái hải đảo, phía trên xanh um tươi tốt, mọc đầy cây xanh hoa hồng, tràn ngập sinh mệnh khí tức.

Thành công, thành công, chúng ta chân chính thoát ly nguyền rủa hải vực.

Sau đó đoạn đường này hành trình, Khô Lâu đảng đám hải tặc lâm vào cuồng hoan, vô số người hô to Douglas vạn tuế.

Lòng chỉ muốn về a!

Bọn hắn rốt cục rời đi cái địa phương quỷ quái kia, bọn hắn rốt cục có thể trở về nhà, trở lại Khô Lâu đảo nhìn xem con của mình, trở lại thế giới nhân loại, trở lại bọn hắn quen thuộc hải vực, rốt cục có thể rời đi địa ngục.

Một đường hướng bắc, một đường hướng bắc!

Năm ngày thời gian trôi qua, thời gian mười ngày đi qua, mười ba ngày thời gian trôi qua.

Trên đường đi hải dương phong cảnh như vẽ, đẹp không sao tả xiết, hoàn toàn cùng trước đó nguyền rủa hải vực như là hai địa phương.

"Sắp đến Tây Luân đế quốc đi."

"Chúng ta cái thứ nhất nhìn thấy hẳn là cái gì thành thị a?"

"Sắp tốt, cũng nhanh."

Tính toán chặng đường, cũng đã sắp đến Tây Luân đế quốc đại lục, vô số người trông mong mà đối đãi.

Tất cả hàng hải người nhất là khát vọng lục địa, Khô Lâu đảng hải tặc nhất là như thế, bởi vì bọn hắn đã bị vây ở cái kia chỗ nguyền rủa vài chục năm, lòng của bọn hắn phảng phất đều muốn bay đến trên lục địa, bay đến nhà của mình.

Có người thậm chí nhịn không được, đứng tại cột buồm chỗ cao nhất, bởi vì như vậy sớm nhất có thể nhìn thấy lục địa.

Bỗng nhiên, có người hô to: "Đến, đến! Khô Lâu đảng các huynh đệ, ta nhìn thấy lục địa, nhìn thấy Tây Luân đế quốc lục địa, chúng ta về nhà."

"Chúng ta ở bên ngoài lang thang vài chục năm, chúng ta bị cầm tù vài chục năm, hiện tại rốt cục về nhà."

Sau đó, vô số người đều nhìn thấy lục địa. Lúc này là đêm tối, vì sao có thể nhìn thấy lục địa đâu? Bởi vì mặt biển nước biển có phản quang, chỉ có đất liền là đen nghịt một mảnh, mà lại trên lục địa còn có vô số đèn đuốc.

"Ha ha ha, chúng ta đến lục địa, chúng ta về nhà."

"Chúng ta đến Tây Luân đế quốc."

"Douglas điện hạ vạn tuế, hắn cứu vớt chúng ta, hắn đem chúng ta mang về nhà."

"Hiệu trung Douglas điện hạ."

Vô số hải tặc hô to, hưng phấn đến khóc ròng ròng, lẫn nhau reo hò, lẫn nhau ôm.

Khoảng cách cái kia phiến lục địa càng ngày càng gần, càng ngày càng gần. Tất cả Khô Lâu đảng hải tặc cũng nhìn thấy, mảnh này thành thị bên bờ có vô số người nghênh đón bọn hắn, toàn bộ giơ bó đuốc, nhìn qua phảng phất đầy sao lấp lánh.

"Điện hạ, đây là ngài an bài sao?" Hải Võng hưng phấn nói.

Douglas. Tây Luân nói: "Đúng, ta liền lúc nào đổ bộ cập bờ thời gian cũng đoán ra, đây là Tây Luân vương triều nhất phía nam thành thị, Bạch cảng! Ta phái người ở đây nghênh đón, các ngươi là anh hùng, các ngươi lẽ ra nhận anh hùng đãi ngộ."

Đón lấy, Douglas cao giọng nói: "Khô Lâu đảng các huynh đệ, các ngươi viễn chinh kết thúc, các ngươi mạo hiểm kết thúc, chúng ta khải hoàn, chúng ta về nhà."

Khô Lâu đảng lại một trận núi kêu biển gầm đồng dạng reo hò.

"Douglas điện hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Douglas hét lớn: "Khô Lâu đảng các huynh đệ, chuẩn bị đổ bộ, chuẩn bị tiến vào thành thị."

Mà lúc này, trên lục địa nghênh tiếp đám người phảng phất cũng sôi trào, bọn hắn cũng phát ra hô to, liều mạng quơ cây đuốc trong tay, phảng phất đang hô to: "Hoan nghênh về nhà, hoan nghênh về nhà."

Lúc này, Khô Lâu đảng hạm đội đám hải tặc chỗ nào còn nhịn được a, dồn dập nhảy xuống thuyền, hướng thẳng đến trên lục địa bơi đi.

Một bên bơi, một bên chảy đầm đìa nước mắt, chúng ta rốt cục về nhà, cảm tạ vĩ đại Douglas điện hạ, hắn cứu vớt chúng ta, hắn đem chúng ta mang rời khỏi nguyền rủa hải vực.

Vô số Khô Lâu đảng hải tặc bơi qua mấy trăm mét biển cạn, sau đó hướng về trên lục địa cuồng xông mà đi, hướng về phía trên nghênh đón đám người cuồng xông mà đi.

Mà Douglas. Tây Luân giống như thần chỉ, bị vô số Khô Lâu đảng hải tặc nhấc lên lên lục địa. Từ nay về sau, đây chính là Khô Lâu đảng Chủ quân.

Douglas. Tây Luân bị vô số đám người ủng hộ lấy lên bờ, trong lòng vô cùng đắc ý.

Từ nay về sau, chi này vô địch Khô Lâu đảng hạm đội triệt để thuộc về ta, Thẩm Lãng ngươi chính là một cái tôm tép nhãi nhép, biểu diễn đến tinh thải đi nữa cũng không hề dùng, ngươi liền lưu tại thất lạc quốc gia phế tích, triệt để chết ở nơi đó đi.

Lương thực đã không có, các ngươi liền triệt để chết đói ở nơi đó đi. Cái kia bảy ngàn cái hiệu trung ngươi hải tặc cảm giác được mình bị lừa, nhất định sẽ đem ngươi xé thành mảnh nhỏ.

Thẩm Lãng, ngươi cùng ta Douglas so ra chẳng phải là cái gì, ta mới là Khô Lâu đảng người cứu vớt.

Nhưng mà. . .

Một giây sau, xông lên lục địa Khô Lâu đảng hải tặc có chút kinh ngạc đến ngây người.

Vì cái gì trên đất bằng nghênh tiếp đám người như thế nhìn quen mắt a? Giống như ở nơi nào gặp qua?

Đúng, cái này. . . Đây chính là lưu tại thất lạc quốc gia phế tích cái kia bảy ngàn cái hải tặc huynh đệ.

Còn có chính giữa người kia không phải liền là Thẩm Lãng sao? Còn có Jack Đường, còn có Hella.

Hải Võng, Hải Mộng hai người cũng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, Thẩm Lãng tại sao lại ở đây? Nơi này hẳn là Tây Luân đế quốc Bạch cảng a?

Bọn hắn biết bay sao? Làm sao còn chạy đến trước mặt bọn họ đi?

Ngay sau đó, bọn hắn nhìn càng thêm thêm rõ ràng, cách đó không xa thành phố khổng lồ phế tích, còn có càng xa xôi toà kia vạn mét núi cao, thiểm điện lên Kim Tự Tháp thả ra hào quang.

Cái này, này chỗ nào là Tây Luân đế quốc Bạch cảng a, đây rõ ràng vẫn là thất lạc quốc gia phế tích a.

Bọn hắn căn bản cũng không có thoát đi nguyền rủa hải vực, cùng trước đó đồng dạng, bọn hắn lại trở lại nguyên điểm. Chỉ bất quá chỗ này bị bố trí quá, cảnh sắc cải biến một chút.

Thẩm Lãng đứng tại chỗ cao, cười to nói: "Khô Lâu đảng chư vị các huynh đệ, ta đoán ra thời gian ở đây nghênh đón các ngươi, còn đem nơi này bố trí thành Tây Luân đế quốc Bạch cảng dáng vẻ, các ngươi kinh không kinh hỉ? Ý không ngoài ý muốn?"

Đón lấy, Thẩm Lãng hướng về Hải Võng, Hải Mộng, nhất là Douglas nhìn lại, lớn tiếng nói: "Douglas điện hạ vạn tuế, ngươi cứu vớt chúng ta, ngươi mang theo chúng ta thoát khốn, ngươi mang theo chúng ta về nhà."

"Ta nhổ vào!"

"Douglas, ngươi không phải liền là sẽ dẫn bạo mấy cái thượng cổ năng lượng hạch tâm sao? Không phải liền là thiết trí đếm ngược tự hủy công năng sao? Nhìn đem ngươi năng lực, còn trang cái gì chúa cứu thế, trang cái gì thần chỉ?"

"Không sai, lần trước đáy biển địa chấn, thượng cổ năng lượng hạch tâm bạo tạc là khiến cho nguyền rủa hải vực trường năng lượng tạm thời gián đoạn, khiến cho Hella thành công thoát đi ra ngoài. Nhưng lần thứ nhất thành công, không có nghĩa là lần thứ hai liền có thể thành công, nhân gia sớm có phòng bị."

"Douglas, ngươi cái ngốc bức này!"

"Khô Lâu đảng năm mươi ba ngàn người, các ngươi đám này ngu muội kinh khủng ngu xuẩn."

"Muốn nhường Douglas cứu vớt các ngươi, làm các ngươi xuân thu đại mộng đi. Trên thế giới này, chỉ có ta Thẩm Lãng mới có thể cứu vớt các ngươi, mới có thể mang theo các ngươi chân chính rời đi nguyền rủa hải vực, mang theo các ngươi về nhà."

"Muốn ta cứu vớt các ngươi, quỳ xuống tới sám hối đi, quỳ xuống tới hiệu trung ta đi! Ta Thẩm Lãng phi thường khoan dung độ lượng, nguyện ý lại cho các ngươi một cơ hội."

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 451: Helen Tỷ Đệ Gặp Nhau! Vạn Chúng Sám Hối!

Lần trước, Thẩm Lãng theo Nữ hoàng đập lớn lên nhảy đi xuống thời điểm liền đã đem Douglas. Tây Luân triệt để chấn kinh qua một lần. Nhưng lần đó hắn rất nhanh liền chậm tới, đồng thời lợi dụng lúc trước hắn sáng tạo đủ loại kỳ tích, tăng thêm lợi dụng nhân loại thói hư tật xấu thắng Thẩm Lãng, trở thành Khô Lâu đảng mới thủ lĩnh.

Nhưng lần này Thẩm Lãng thật đánh mặt quá ác.

Khiến cho cả người hắn phảng phất sét đánh, nháy mắt mất đi tất cả phản ứng.

Đến tột cùng chuyện gì phát sinh? Vì cái gì không thể a? Sự thật chứng minh ý nghĩ của hắn là chính xác a, lần trước thượng cổ năng lượng hạch tâm bạo tạc rõ ràng xé mở nguyền rủa hải vực trường năng lượng, rõ ràng nhường Hella thành công chạy đi a?

Nhưng lúc này, truy cứu chuyện này chân tướng đã hoàn toàn không có ý nghĩa.

Mấu chốt là đi qua mấy ngày thời gian bên trong, hắn hoàn toàn từ đầu đến cuối đóng vai lấy chúa cứu thế đạt được toàn bộ Khô Lâu đảng ủng hộ, liền phảng phất lên tới Thiên đường.

Mà bây giờ hắn trực tiếp theo Thiên đường bị đá tới địa ngục, trước đó hắn nhận cỡ nào truy phủng, hiện tại liền lộ ra cỡ nào buồn cười.

Bất quá chân chính theo Thiên đường rơi xuống địa ngục người không phải Douglas, mà là Khô Lâu đảng tất cả mọi người.

Mấy ngày này bọn hắn cỡ nào vui sướng a? Mỗi thời mỗi khắc cũng cảm thấy muốn về nhà, bọn hắn uống rượu cuồng hoan, bọn hắn đem Douglas đẩy lên thần đàn.

Người không sợ tuyệt vọng, nhưng đáng sợ nhất là tràn ngập hi vọng về sau tuyệt vọng.

Vì lẽ đó trong chốc lát, Khô Lâu đảng tất cả hải tặc cơ hồ đều muốn sụp đổ. Rất nhiều người cũng chịu không nổi nữa, trực tiếp xụi lơ quỳ trên mặt đất, có ít người gào khóc.

"Vì cái gì? Vì cái gì? Thiên thần vì sao muốn đối xử với chúng ta như thế?"

"Thiên thần a, ngươi thực sự là quá tàn nhẫn, vậy mà như thế tra tấn chúng ta, vì sao không trực tiếp giết chúng ta?"

Hella nhìn thấy một màn này, cảm thấy vô cùng thoả nguyện. Các ngươi những người này đáng đời, lúc ấy mẫu thân ta muốn hải táng thời điểm các ngươi không ngăn trở, đối mặt nàng chết mặc dù hổ thẹn, nhưng vẫn như cũ thờ ơ. Đợi đến đệ đệ ta lại một lần nữa hải táng thời điểm, các ngươi vẫn là thờ ơ, giả mù sa mưa cúi đầu, sau đó lại lựa chọn Douglas cái này chân chính [người lừa gạt].

Hiện tại tao ngộ dạng này hạ tràng, thật sự là quá đáng đời.

"Trách ai a? Các ngươi lại có thể trách ai a?" Hella lớn tiếng nói: "Đây chính là các ngươi lựa chọn thứ nhất thủ lĩnh, đây chính là các ngươi lựa chọn chúa cứu thế a. Douglas ngươi tiếp tục biểu diễn a, ngươi tiếp tục giả thần giả quỷ a."

Douglas. Tây Luân hít một hơi thật sâu, trên người cảm giác dần dần khôi phục, hắn cảm thấy hiện tại tuyệt đối không thể nhận thua, hắn còn không có thua.

"Thẩm Lãng các hạ, ta là thất bại, nhưng người nào lại chứng minh ngươi có thể thành công?" Douglas cười lạnh nói: "Ngươi luôn miệng nói có thể cứu vớt Khô Lâu đảng, vậy ngươi biện pháp đâu?"

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Muốn lôi kéo ta, nhưng mà đánh cắp trí tuệ của ta kết tinh sao? Nằm mơ đi!"

Hella nghĩa huynh Hải Võng thân thể run không ngừng, cơ hồ thống khổ đến không thể thở nổi, hắn mới là cực kỳ thê thảm đau đớn người kia, bởi vì hắn thật vô cùng tin tưởng vững chắc Douglas có thể cứu vớt bọn họ, vậy mà lúc này Douglas thần thoại bị kết thúc.

Nhưng, coi như như thế hắn cũng muốn giữ gìn Douglas, cũng phải cùng Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này đối kháng đến cùng!

"Thẩm Lãng, ngươi luôn miệng nói có biện pháp mang theo Khô Lâu đảng rời đi, vậy ngươi nói đi ra a!" Hải Võng nghiêm nghị nói: "Ngươi không nói ra, còn muốn lôi kéo các huynh đệ vì ngươi bán mạng, thật sự là mơ mộng hão huyền. Douglas điện hạ chỉ là thất bại một lần mà thôi, ngươi đừng hòng phá vỡ hắn thủ lĩnh vị trí."

Lời này một màn, Hella không dám tin nhìn qua Hải Võng, đây là vì sao a? Hắn cái này nghĩa huynh vì sao như thế giữ gìn Douglas? Hai người kia trước đó hoàn toàn không biết, cho đến bây giờ hai người quen biết chỉ có mấy tháng đi.

"Nhìn xem, đây chính là tình yêu a." Thẩm Lãng chậc chậc nói: "Douglas điện hạ, ngươi có phải hay không bị cảm động đâu? Cũng đến lúc này, Hải Võng các hạ vẫn là như thế giữ gìn ngươi, hắn đối ngươi thích quả thực so biển còn muốn sâu a."

Lời này một màn, Hải Võng triệt để biến sắc, mà Hella không dám tin nhìn qua hắn, ở đây tất cả hải tặc cũng đều nhìn chằm chằm hắn.

Đây, đây là có ý tứ gì? Chẳng lẽ Hải Võng cùng Douglas vậy mà là loại quan hệ này?

Tại phương tây thế giới, cùng giới cái khác yêu thương là không bị chúc phúc. Nhưng mà tại hải tặc giới lại rất khoan dung, mà lại nam nhân ở giữa yêu nhau cũng không phải số ít, bao quát Hella mình liền thích nữ nhân. Nhưng mà Douglas lại tới đây về sau đối Hải Mộng tỏ vẻ ra là mãnh liệt truy cầu chi ý, thậm chí trong suy nghĩ của rất nhiều người hai người này đã là một đôi.

Chẳng lẽ lại Douglas muốn tỷ đệ ăn sạch? Cái này. . . Cái này có chút quá a.

Mà lại bình thường Hải Võng biểu hiện được rất bình thường a, cũng không có cùng loại cử động?

Thẩm Lãng lời nói phảng phất triệt để nhói nhói Hải Võng, hắn bỗng nhiên biến sắc chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Khô Lâu đảng các huynh đệ, Douglas điện hạ kế hoạch sở dĩ thất bại, hoàn toàn là bởi vì cái này phương đông tiểu bạch kiểm, hoàn toàn là bởi vì cái này vô sỉ kẻ lừa gạt."

"Khô Lâu đảng các huynh đệ, chúng ta lúc đầu có thể thoát khốn về nhà, liền là Thẩm Lãng phá hư hết thảy, hắn âm mưu hủy đi chúng ta hết thảy."

"Chúng ta bị nhốt vài chục năm, chúng ta muốn rời khỏi nơi này, chúng ta muốn về nhà, cái này lại có lỗi gì? Liền là cái này vô sỉ người phương Đông vì bản thân tư lợi, vì đạt được Khô Lâu đảng hiệu trung, vì lẽ đó xuất thủ phá hư Douglas kế hoạch."

Lời này một màn, Douglas ánh mắt sáng lên, đây đúng là cái biện pháp a, đem thất bại trách nhiệm vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu.

"Thẩm Lãng các hạ, có một cái nghi vấn ta đã không có nói ra, đó chính là bạo tạc so trong tưởng tượng trễ một khắc chuông." Douglas nói: "Vốn nên nên chuẩn xác không sai, tại sao lại muộn đâu? Ta hi vọng ngươi có thể cho ta một hợp lý giải thích, ngươi đối với thượng cổ năng lượng hạch tâm là phi thường tinh thông, ngươi tại Amazon quốc gia đã từng ngăn cản qua một cái đại năng lượng hạch tâm tự hủy bạo tạc. Còn không vẻn vẹn như thế, lần này vốn nên nên có năm cái năng lượng hạch tâm bạo tạc, vì sao chỉ bạo tạc ba cái?"

"Thẩm Lãng các hạ, ngươi quá làm cho ta thất vọng. Nguyên bản ta cảm thấy ngươi người này mặc dù có dã tâm, nhưng tối thiểu vẫn là anh hùng không sợ, nhưng không nghĩ tới ngươi thủ đoạn như thế ti tiện, ngươi vì thắng ta, vậy mà không tiếc nhường sáu vạn Khô Lâu đảng đi chết sao?"

"Khô Lâu đảng sáu vạn huynh đệ muốn về nhà, lại có gì sai? Ngươi vì sao muốn hủy chúng ta?"

Douglas lớn tiếng cao giọng nói: "Ngươi vì sao muốn phá hư kế hoạch của ta, chính thức bởi vì uy lực nổ tung không đủ, chúng ta mới không có đột phá cái này trường năng lượng, chúng ta mới không có thể trở về nhà, mời ngươi cho Khô Lâu đảng một cái công đạo."

Lời này một màn, Hella cùng Jack Đường nhìn mà than thở, mấy ngày nay bọn hắn cũng cùng với Thẩm Lãng, biết hắn chưa bao giờ có bất luận cái gì phá hư cử động, Douglas vậy mà như thế vu oan hãm hại? Nhân tính ti tiện như thế sao?"

Ngay sau đó, Hải Võng cao giọng nói: "Khô Lâu đảng các huynh đệ, đều là Thẩm Lãng làm hại chúng ta không cách nào về nhà, chúng ta giết hắn, giết hắn giải hận."

Sau đó hắn bỗng nhiên giơ lên loan đao, chỉ hướng Thẩm Lãng nói: "Chỉ có giết hắn, chúng ta mới có thể về nhà, giết hắn!"

Lời này một màn, vô số Khô Lâu đảng hải tặc nhìn về phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập chất vấn, tràn ngập địch ý.

Cái này lại xem như nhân tính ti tiện, giận chó đánh mèo người khác. Bất kể có phải hay không là lỗi lầm của người này, tóm lại cơn tức giận này nhất định phải phát tiết ra ngoài, trước hết giết lại nói.

"Các huynh đệ, đi theo ta cùng tiến lên, giết Thẩm Lãng!"

Theo Hải Võng một tiếng hô to, vậy mà thật sự có mấy ngàn tên hải tặc đi theo hắn giết tới. Mặc kệ, chúng ta mặc kệ cái gì là không phải đen trắng, hiện tại liền muốn phát tiết, liền muốn giết người, ngươi Thẩm Lãng lại dám mỉa mai chúng ta, lại dám chà đạp chúng ta?

Jack Đường nổi giận, bỗng nhiên rút ra loan đao, hét lớn: "Bảo hộ Chủ quân!"

Lập tức, hiệu trung với Thẩm Lãng bảy ngàn tên Khô Lâu đảng bỗng nhiên rút ra loan đao, chiến ý hiển hách.

Khô Lâu đảng ở giữa nội chiến mắt thấy là phải bộc phát.

Douglas ánh mắt không ngừng lấp lóe, đây có lẽ là một chuyện tốt, chỉ cần Khô Lâu đảng nội chiến, vậy liền triệt để đối lập. Vậy coi như hắn cứu vớt thất bại, đại bộ phận hải tặc chỉ có thể đi theo hắn một con đường đi đến đen.

"Khô Lâu đảng, giết Thẩm Lãng, chúng ta mới có thể trở về nhà, giết, giết, giết!" Hải Võng giống như điên cuồng, dẫn đầu vô số hải tặc chém giết tới.

Hella rút kiếm đứng tại Thẩm Lãng bên người, nàng cùng võ công cùng Hải Võng tương xứng, bất quá Hải Võng xuất thân chủng tộc đặc thù, càng tiếp cận với thượng cổ nhân loại, vì lẽ đó có được lực lượng rất mạnh cùng tốc độ.

Thẩm Lãng nhìn qua một màn này, giơ lên cao cao tay phải, liền muốn bắt đầu nói, liền muốn bắt đầu biểu diễn của hắn.

Nhưng vào đúng lúc này, chỗ hắc ám bỗng nhiên truyền đến một trận lạnh giòn dễ nghe thanh âm.

"Là ai muốn giết Thẩm Lãng?"

"Ai nói muốn giết Thẩm Lãng? Là ngươi sao?"

Một thân ảnh giống như như gió thổi qua đến, một người phóng tới Hải Võng suất lĩnh mấy ngàn hải tặc.

"Ai cản ta thì phải chết!" Hải Võng bạo rống, đại kiếm trong tay bỗng nhiên hướng về thân ảnh này chém giết xuống dưới.

"Đinh!"

Sau đó hắn đại kiếm dừng lại tại không trung, bởi vì bị một chi Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng kẹp lấy.

Nữ nhân này nói: "Liền là ngươi muốn giết Thẩm Lãng sao?"

Hải Võng nói: "Thì tính sao?"

Nữ nhân này bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng lắc một cái, Hải Võng đại kiếm trong tay đứt thành từng khúc, sau đó nàng Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng hướng về đầu của hắn nhẹ nhàng đập tới.

Hải Võng muốn tránh né, nhưng mà toàn bộ thân thể phảng phất triệt để bị dừng lại, hoàn toàn không cách nào động đậy.

"Phanh. . ."

Một giây sau, Hải Võng đầu nháy mắt nát, giống như dưa hấu đồng dạng triệt để bạo liệt.

Lúc này, tất cả mọi người mới nhìn rõ ràng dáng dấp của nàng, trên đời này lại có như thế mỹ nhân?

Như thế sứ giả khuôn mặt, như thế ma quỷ tư thái?

"Còn có ai muốn giết Thẩm Lãng?" Nữ nhân này hỏi: "Ngươi sao?"

Tên hải tặc kia đầu lĩnh đứng không nhúc nhích, trực tiếp bị nàng Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng đập thành phấn vụn.

"Ngươi sao?"

Đón lấy, lại có một người đầu trực tiếp bị đập nát.

Sau đó nàng trực tiếp bay tới Douglas. Tây Luân trước mặt nói: "Douglas?"

Douglas Tây Luân lộ ra nụ cười khổ sở, nói: "Helen điện hạ."

Mặc dù đều là Tây Luân Vương tộc, nhưng Douglas cùng Helen vẫn là trên trời dưới đất, Douglas phụ thân chỉ là một cái thân vương mà thôi, như xếp hạng hoàng vị người thừa kế, hắn tối thiểu muốn mấy chục tên bên ngoài, mà Helen công chúa tuyệt đối xếp tại trước ba.

Thẩm Lãng nhìn qua nữ nhân này tuyệt đỉnh uyển chuyển bóng lưng, lâm vào không dám tin mừng như điên, ta. . . Tỷ ta lại tới?

Helen công chúa nói: "Ngươi nói cho tất cả mọi người lời nói thật, kế hoạch của ngươi thất bại cùng Thẩm Lãng có quan hệ hay không? Nhớ kỹ muốn nói lời nói thật, làm Tây Luân Vương tộc, nói láo là một cái không tốt phẩm đức."

Douglas nội tâm nghiến răng nghiến lợi, hắn đương nhiên muốn nói đây hết thảy đều là Thẩm Lãng âm mưu, nhưng mà hắn thật không cam lòng, bởi vì nói rõ liền là ăn nói bừa bãi, một khi hắn nói láo, Helen công chúa liền sẽ giết hắn.

Douglas võ công rất mạnh rất mạnh, xa luân chiến đánh thắng Khô Lâu đảng tất cả mọi người, nhưng chỉ xem Helen một chút, là hắn biết mình tuyệt đối không thể nào là Helen đối thủ.

Douglas nói: "Ta kế hoạch thất bại cùng Thẩm Lãng không có bất cứ quan hệ nào."

Helen nói: "Đó chính là đang nói láo, vu oan hãm hại Thẩm Lãng, đúng không?"

Douglas ngưng tụ tất cả đấu khí, nhưng lại không nói một lời, cái này hắn khẳng định là sẽ không thừa nhận.

"Đúng hay không?" Helen công chúa tiếp tục hỏi.

Sau đó Douglas cảm giác được một cỗ cường đại vô cùng áp lực, khiến cho hắn mồ hôi lạnh tuôn ra.

"Đúng hay không?" Helen công chúa lại một lần nữa duỗi ra Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng.

"Vâng, ta nói láo, ta vu oan hãm hại Thẩm Lãng." Douglas nói.

"Sưu. . ." Liễu Diệp đao quang lóe lên, máu tươi bắn tung toé.

Douglas chỉ cảm thấy gương mặt phát lạnh, sau đó máu tươi tuôn ra, trên mặt của hắn bị họa (vẽ) một cái xiên.

"Douglas, ngươi nói láo vu oan, ta trước cho ngươi một cái nho nhỏ trừng trị, tiếp xuống ta sẽ dẫn lấy ngươi về Tây Luân đế quốc." Helen công chúa chậm rãi nói: "Hi vọng Tây Luân Hoàng tộc sở tài phán sẽ cho ngươi một cái công chính thẩm phán."

Douglas máu me đầy mặt, nhìn chằm chằm Helen công chúa thật lâu, hắn có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, nhưng lúc này lại không cách nào nói ra miệng, chỉ có thể thông qua vô cùng ánh mắt phẫn hận.

Dựa vào cái gì muốn như vậy?

Thẩm Lãng mặc dù có thể là ngươi đệ đệ cùng cha khác mẹ, nhưng ngươi kế thừa chính là Tây Luân Hoàng tộc huyết thống, ta mới là ngươi đường huynh, vì sao muốn như thế bất công tại Thẩm Lãng mà gà nhà bôi mặt đá nhau?

. . .

"Đệ đệ thân ái của ta, ta rốt cục nhìn thấy ngươi."

Thẩm Lãng trước người một trận mềm mại hương thơm, Helen công chúa tiến lên cùng hắn ôm tiến hành thân mật thiếp diện lễ.

"Tỷ tỷ, ngươi là thiên sứ sao?" Thẩm Lãng cố ý giả vờ hai mắt mê ly nói.

"Không, ngươi mới là thiên sứ của ta." Helen công chúa ôn nhu nói.

Mà lúc này, Hella giang hai cánh tay cũng phải cùng Helen công chúa ôm.

Helen có chút tần lên lông mày, hơi có chút do dự, đối với cái này Hella nàng là có ký ức, mà lại là không quá vui sướng ký ức. Bởi vì cái này Hella lúc ấy ý đồ đối nàng tiến hành một loại nào đó quấy rối.

"Helen muội muội, trước đó là lỗi của ta, bởi vì ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua giống như ngươi mỹ nhân, mà lại ta lúc ấy càng không biết, hai người chúng ta là tỷ muội." Hella nói, sau đó không nói hai lời tiến lên bỗng nhiên ôm lấy Helen công chúa, tham lam ngửi ngửi trên người nàng mùi thơm: "Loại cảm giác này thật tốt, đây mới là người một nhà cảm giác, ta ngửi một cái liền biết."

Helen công chúa kinh ngạc, sau đó hướng về Thẩm Lãng trông lại, tuyệt mỹ vô luân khuôn mặt tràn ngập không dám tin.

"Khô Lâu đảng người sáng lập không phải gọi Loki sao?" Helen hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Vậy xin hỏi phụ thân tại Nữ Vương thành tên gọi cái gì?"

Helen công chúa nói: "Gọi Lý Ngang."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó ta cảm thấy Anqila a di cho phụ thân lấy danh tự không sai, hắn liền là Loki, miệng đầy hoang ngôn a."

Loki, Lý Ngang, Khương Ly? Cái này liền có ba cái danh tự, phụ thân đại nhân, ngươi chơi đến cực kỳ hoan a.

Bất quá Thẩm Lãng cũng không tệ, hắn còn có một cái tên gọi Sở Trung Thiên đâu, hiện tại Thẩm Lãng có chút tin tưởng mình là Khương Ly bệ hạ nhi tử, từ phụ thân quang huy vĩ ngạn thân ảnh bên trong, Thẩm Lãng ẩn ẩn ngửi ra một điểm cặn bã vị, phụ tử quả nhiên là đồng loại sao?

"A, trời ạ!" Helen hô nhỏ một tiếng, sau đó cũng đem Hella ôm tiến vào trong ngực.

Bất quá một giây sau nàng liền buông ra, bởi vì Hella nói câu nào.

"Thân yêu đệ đệ, ta cảm thấy tốt xấu hổ, ngươi so ta càng thêm thuần khiết, bởi vì ta vừa rồi ôm Helen muội muội thời điểm, vẫn là tim đập rộn lên, trong đầu hiện ra không đạo đức suy nghĩ."

Thẩm Lãng im lặng, hắn lập tức cảm thấy Hella trên người cặn bã vị là dày đặc nhất.

Helen đôi mắt đẹp nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Thân yêu đệ đệ, ngươi cảm thấy ta có tin tức tốt gì muốn cùng ngươi chia sẻ?"

Thẩm Lãng đầu óc điện quang lóe lên, run rẩy nói: "Helen tỷ tỷ, ngươi. . . Ngươi sẽ không phải là theo ma quỷ tam giác lớn tới đi?"

Helen nói: "Đệ đệ, ngươi quả nhiên cùng trong truyền thuyết đồng dạng thông minh tuyệt đỉnh."

Nhất thời, Thẩm Lãng cảm thấy mình có chút không thể thở nổi, trời có mắt rồi hắn rốt cục đạt được Mộc Lan tin tức, đạt được bọn nhỏ tin tức.

"Tiến vào ma quỷ tam giác lớn thời điểm, Mộc Lan tinh thần lực tiêu hao đến phi thường lợi hại, vì lẽ đó mãi cho đến ta rời đi thời điểm, nàng còn tại trong mê ngủ, nhưng mà ngươi yên tâm nàng không có nguy hiểm đến tính mạng, nàng cần thời gian rất lâu tĩnh dưỡng, cho nên nàng hôn mê chỉ là thân thể cơ năng một loại bản thân bảo hộ, thậm chí làm lúc nàng tỉnh lại, tinh thần tu vi sẽ còn tăng lên một bậc thang."

"Mấy cái bảo bảo cũng cực kỳ tốt, cho dù là Thẩm Lực bảo bảo, thân thể của hắn vốn là rất yếu, nhưng mà tiến vào ma quỷ tam giác lớn thế giới mới hoàn cảnh về sau, ngược lại trở nên càng thêm khỏe mạnh."

"Thẩm Mật tiểu công chúa là ta yêu nhất, ta rời đi thời điểm, nàng đã đổi viên thứ nhất răng, viên kia rơi xuống răng sữa vẫn là ta ôm nàng đặt ở nóc phòng."

"Thẩm Dã tiểu bảo bảo, hắn quá quấn người, ta cảm thấy trước ngươi có phải là quan ái đối với hắn không đủ, vì lẽ đó mỗi lần ta ôm một cái Thẩm Lực cùng Thẩm Mật thời điểm, hắn liền muốn tiến lên ôm ta chân, đáng tiếc ta lại không có ba cái tay, không thể cùng lúc ôm lấy ba cái bảo bảo."

"Người nhà của ngươi, không. . . Người nhà của chúng ta, mọi chuyện đều tốt." Helen công chúa nói: "Chỉ bất quá phi thường có lỗi, ta thực sự không cách nào đem bọn hắn mang rời khỏi ma quỷ tam giác lớn. Thậm chí chính ta đều không thể đi ra, ta nếm thử vô số lần chui vào hắc ám trong sương mù dày đặc, nhưng mỗi một lần cũng bị ném trở lại tam giác lớn bên trong."

"Bởi vì các nàng phi thường không yên lòng ngươi, chờ ngươi mấy tháng cũng không nhìn thấy, nguyên bản ngươi có lẽ tiến vào ma quỷ tam giác lớn cùng với các nàng, nhưng ngươi nhưng không có xuất hiện, ta cũng cực kỳ không yên lòng ngươi, vì lẽ đó ta liền từ đáy biển rời đi ma quỷ tam giác lớn, không nghĩ tới vậy mà tại nơi này đụng phải ngươi, thật sự là lớn lao kinh hỉ."

Helen công chúa vẫn chưa nói xong, liền bị Thẩm Lãng ôm lấy.

"Cám ơn ngươi, tỷ tỷ. Cám ơn ngươi vì ta làm hết thảy, tạ ơn." Thẩm Lãng lệ rơi đầy mặt.

Hắn đương nhiên biết sự tình khẳng định không có Helen nói đến đơn giản như vậy, ma quỷ tam giác lớn bên trong cỡ nào nguy hiểm, Helen công chúa vì bảo vệ người nhà của hắn khẳng định làm ra rất nhiều rất nhiều.

"Không cần cám ơn, bởi vì làm những chuyện này thời điểm ta cũng rất hạnh phúc." Helen công chúa nói: "Bất quá thật rất xin lỗi, ta nghĩ hết tất cả biện pháp, đều không cách nào đưa các nàng mang rời khỏi ma quỷ tam giác lớn."

...

"Ngươi giết đệ đệ của ta." Hải Mộng ngồi xổm trên mặt đất ôm

Hải Võng thi thể không đầu, hướng về Helen công chúa khàn giọng nói.

"Phi thường có lỗi, nhưng lúc đó đệ đệ của ngươi đang muốn giết đệ đệ của ta." Helen công chúa nói.

Douglas. Tây Luân nói: "Helen công chúa, ngươi phi thường cường đại, võ công của ngươi thậm chí đã vượt qua tưởng tượng của chúng ta. Nhưng mà ta muốn xin hỏi ngươi một câu, ngươi cường đại như vậy, có thể rời đi nơi này sao?"

Helen công chúa lắc đầu nói: "Ta không thể."

Douglas nói: "Mời ngươi lặp lại lần nữa."

Helen công chúa nói: "Ta không cách nào rời đi mảnh này thất lạc quốc gia hải vực, mười mấy ngày nay thời gian ta không có thăm dò mảnh này phế tích, mà là trực tiếp vượt biển bắc thượng. Nhưng mỗi một lần ta cũng thất bại, mỗi một lần ta cũng trở lại nguyên điểm."

Helen nói là sự thật, mảnh này thất lạc quốc gia phế tích rất lớn, ròng rã mấy vạn cây số vuông, nàng làm sao biết Thẩm Lãng lại ở chỗ này, cho nên mới đến nơi đây bản năng phản ứng đầu tiên liền là rời đi nơi này đi tìm Thẩm Lãng, kết quả vô số lần cố gắng cũng thất bại.

Douglas. Tây Luân nói: "Đại gia nghe được sao? Liền Helen công chúa cường đại như vậy người đều thất bại, đều không thể rời đi mảnh này nguyền rủa hải vực. Như vậy Thẩm Lãng các hạ, ngươi dựa vào cái gì nói ngươi có thể cứu vớt Khô Lâu đảng, có thể mang theo chúng ta rời đi? Helen công chúa điện hạ, ta bởi vì nói láo vì lẽ đó bị ngươi trừng phạt, vậy nếu như đệ đệ của ngươi nói láo đâu? Có phải là cũng có thể nhận trừng phạt, có phải là cũng có thể bị ngươi ở trên mặt họa (vẽ) xiên?"

Douglas. Tây Luân khuôn mặt anh tuấn máu chảy ồ ạt, tràn ngập phẫn hận nói.

"Không được." Helen công chúa nói: "Ta sở dĩ trừng phạt ngươi, bởi vì ngươi là Tây Luân Vương tộc thành viên, làm Tây Luân đế quốc hoàng vị thứ ba thuận vị người thừa kế, ta có tư cách cũng có trách nhiệm quản giáo ngươi. Nhưng mà Thẩm Lãng mặc dù là đệ đệ của ta, nhưng hắn không phải Tây Luân đế quốc thành viên."

"Cực kỳ mấu chốt chính là, ta tin tưởng đệ đệ của ta sẽ không nói láo. Nếu như hắn nói láo, ta sẽ không trừng phạt hắn, nhưng mà làm hắn người bảo đảm, ta sẽ trừng phạt chính ta, ta sẽ tại trên mặt của mình họa (vẽ) xiên." Helen công chúa tiếp tục nói.

Lời này một màn Thẩm Lãng giật mình, ta thân yêu tỷ tỷ a, ngươi. . . Ngươi như thế cổ hủ sao?

Quý tộc pháp tắc, Vương tộc pháp tắc, nói một chút liền có thể a, làm gì như vậy coi là thật a?

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn về phía Hải Mộng, nhìn về phía tất cả Khô Lâu đảng hải tặc, trong ánh mắt của bọn hắn tràn ngập tuyệt vọng, tràn ngập mê mang, còn có cừu hận.

Thù này cũng không phải là hoàn toàn nhằm vào Thẩm Lãng, mà là quanh năm suốt tháng đọng lại.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, tỷ tỷ Helen đến, hơn nữa còn mang đến tin tức tốt nhất, người nhà của hắn hết thảy bình an.

Vì lẽ đó hắn càng thêm lòng chỉ muốn về.

Nhưng mà muốn giết trở lại phương đông thế giới, trước hết đạt được Khô Lâu đảng hạm đội. Mà lại không phải chi này đã bị đánh gãy sống lưng Khô Lâu đảng, mà là muốn một lần nữa bay hơi tự tin và chiến đấu muốn Khô Lâu đảng, đó mới là mạnh nhất trên thế giới hạm đội hải tặc.

Hắn chậm rãi đi đến chuẩn bị vẫn như cũ đài cao, ánh mắt liếc nhìn vô số Khô Lâu đảng thành viên.

...

"Khô Lâu đảng tất cả hải tặc, ta Thẩm Lãng đã từng nhục nhã qua các ngươi, ta đã từng xem thường các ngươi, đến bây giờ ta vẫn như cũ xem thường các ngươi."

"Bởi vì các ngươi mất đi kiêu ngạo, mất đi tôn nghiêm, các ngươi bị vây ở chỗ này quá lâu, mặc dù các ngươi chiến đấu bản lĩnh mạnh lên, nhưng mà các ngươi đấu chí đã toàn bộ chết."

"Lúc ấy Anqila thủ lĩnh vì cứu vớt các ngươi, dũng cảm lựa chọn hải táng hiến tế, các ngươi không có ngăn cản."

"Ta vì gọi lên các ngươi ý chí chiến đấu, cũng dũng cảm lựa chọn hải táng hiến tế, các ngươi vẫn như cũ chết lặng, các ngươi vẫn như cũ lựa chọn đi theo Douglas."

Hải Mộng bỗng nhiên nói: "Chúng ta lựa chọn đi theo hắn sai sao? Chẳng lẽ chỉ có lựa chọn đi theo ngươi mới là chính xác sao?"

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Nói hay lắm, Hải Mộng tướng quân, ngươi nói phi thường tốt. Dựa vào cái gì muốn lựa chọn đi theo ta? Cũng bởi vì ta nhảy xuống Nữ hoàng đập lớn, dựa vào ta nhường vô số hải quái nhượng bộ lui binh sao? Như thế vẫn chưa đủ, còn thiếu rất nhiều."

"Ta vì sao xem thường các ngươi? Bởi vì các ngươi lựa chọn Douglas, là bởi vì các ngươi đang chờ hắn cứu vớt, đây chính là sỉ nhục lớn nhất!"

"Khô Lâu đảng làm trên biển bá chủ, làm thiên hạ mạnh nhất hạm đội hải tặc, lúc nào cần người khác cứu vớt? Chỉ có kẻ yếu mới cần người khác cứu vớt, cường giả mãi mãi cũng sẽ tự cứu."

"Đây chính là ta xem thường lý do của các ngươi, ta luôn miệng nói muốn lấy được Khô Lâu đảng hiệu trung, nhưng mà các ngươi dạng này uất ức Khô Lâu đảng, ta còn không cần, ta chướng mắt!"

"Douglas luôn mồm hỏi ta, có hay không biện pháp cứu vớt Khô Lâu đảng? Có hay không biện pháp dẫn đầu các ngươi rời đi nơi này?"

"Có, ta có biện pháp." Thẩm Lãng hét lớn: "Nhưng mà phương đông thế giới có một câu ngạn ngữ, người không tự cứu, mà không phải người cứu đấy!"

"Vây khốn các ngươi là cái gì? Là thất lạc yêu mẫu, là nguyền rủa Nữ hoàng, nàng là mấy trăm vạn hải quái tối cao lãnh tụ, nàng là mảnh này nguyền rủa hải vực người thống trị cao nhất , bất kỳ người nào một khi xuống biển, liền sẽ nhận sự thống trị của nàng, vĩnh viễn không phân biệt được đông nam tây bắc, nàng cường đại tinh thần lực có thể bao phủ toàn bộ hải vực, có thể nhường người sinh ra ảo giác."

"Nàng quỷ khóc thanh âm bao phủ toàn bộ lục địa, lỗ tai nghe không được, nhưng mà đại não lại có thể nghe thấy, có thể làm cho người hậm hực, tuyệt vọng, thậm chí sụp đổ."

"Một khi đến trên mặt biển, các ngươi nhìn thấy liền vĩnh viễn không phải là các ngươi chân chính nhìn thấy, chỉ là thất lạc yêu mẫu muốn để các ngươi nhìn thấy mà thôi, các ngươi cho là mình bắc thượng, trên thực tế một mực tại vùng biển này đảo quanh. Nếu như thượng thiên có một đôi mắt, nhất định sẽ cảm thấy phi thường buồn cười, vì sao chi hạm đội này sẽ một mực tại xoay quanh đâu?"

"Đây chính là quỷ đả tường chân tướng! Hella mẫu thân, Anqila thủ lĩnh vì cứu vớt các ngươi lựa chọn hải táng, nhưng nàng kia là hải táng sao? Không phải, nàng là dũng cảm hướng thất lạc yêu mẫu khai chiến, nhưng mà nàng thất bại, bởi vì lúc ấy nàng một mình chiến đấu hăng hái, cho nên nàng chết, bị vô số hải quái bao phủ, bị thất lạc yêu mẫu thôn phệ."

"Không sai, liền là các ngươi đã từng nhìn thấy cái kia một đầu bạch tuộc, tòa thành đồng dạng lớn bạch tuộc, nàng liền là vùng biển này nguyền rủa Nữ hoàng. Nàng vô cùng cường đại, thống soái lấy mấy trăm vạn chỉ hải quái."

"Muốn rời khỏi nơi này, muốn về nhà, căn bản cũng không có thứ hai con đường, chỉ có đánh bại cái này thất lạc yêu mẫu, đánh bại trăm vạn hải quái mới có thể rời đi."

"Douglas. Tây Luân, ngươi cứu vớt Khô Lâu đảng biện pháp đã thất bại, hiện tại thử một lần ta."

"Ta hiện tại liền đi sáng tạo kỳ tích, nhưng ta không phải là mang theo các ngươi chạy trốn, mà là mang theo các ngươi đi chiến đấu."

"Đi cùng thất lạc yêu mẫu quyết chiến, đi cùng trăm vạn hải quái quyết chiến. Năm đó cường đại Anqila thủ lĩnh quyết đấu thất lạc yêu mẫu, nàng thất bại chết thảm. Mà ta so với Anqila thủ lĩnh tới nói, nhỏ yếu đến quả thực không đáng giá nhắc tới, nhưng mà ta nguyện ý thử một lần, ta nguyện ý cùng thất lạc yêu mẫu một trận chiến. Ta nói qua, ta không cần hèn nhát, ai là chân chính Khô Lâu đảng liền theo ta cùng tiến lên."

Ngay sau đó Thẩm Lãng nói: "Jack Đường thúc thúc, lấy ra đi, Anqila thủ lĩnh cái kia di vật."

Jack Đường xuất ra một cái ốc biển, màu đỏ ốc biển, giống như một đám lửa tràn ngập chiến đấu muốn.

Năm đó Anqila thủ lĩnh hải táng trước đó liền thổi lên cái này ốc biển, tất cả mọi người cho là nàng tiến hành một loại nào đó nghi thức, nhưng kỳ thật nàng là tại hướng thất lạc yêu mẫu tuyên chiến.

"Các ngươi không có ai biết, vì cứu vớt Khô Lâu đảng, Anqila đã từng bò lên trên qua đỉnh tuyết sơn quả nhiên cái kia Kim Tự Tháp. Lúc ấy Kim Tự Tháp người ở bên trong cũng cho Anqila thủ lĩnh một câu, người không tự cứu, mà không phải người cứu đấy! Sau đó bọn hắn xuất ra hai cái ốc biển, một cái là màu đỏ, một cái là màu lục."

"Màu đỏ ốc biển có thể tuyên chiến, màu lục ốc biển có thể làm cho tất cả hải quái lùi tán, bọn hắn hỏi ngươi Anqila thủ lĩnh lựa chọn cái nào một đầu ốc biển?"

Helen công chúa đều là cảm thấy nhìn quen mắt, bởi vì nàng tại ma quỷ tam giác lớn đạt được một cái thượng cổ kèn lệnh, kia là một cái màu lục ốc biển, thổi lên về sau có thể kinh sợ thối lui tất cả hải quái, cái kèn lệnh này nàng giao cho Tuyết Ẩn, không nghĩ tới lại còn có màu đỏ ốc biển.

Thẩm Lãng nói: "Đổi thành các ngươi làm sao tuyển? Tất cả mọi người chọn màu lục ốc biển, thổi lên về sau tất cả hải quái lùi tán. Nhưng mà Anqila nữ vương lại lựa chọn màu đỏ ốc biển, bởi vì nàng đấu chí còn chưa chết, trong cơ thể nàng còn thiêu đốt lên nhiệt huyết."

"Liền là cái này màu đỏ ốc biển, các ngươi có lẽ phi thường nhìn quen mắt đi." Thẩm Lãng đem cái này màu đỏ chiến đấu ốc biển giơ lên cao cao.

Nhìn thấy cái này màu đỏ ốc biển, tất cả Khô Lâu đảng hít sâu một hơi, dâng lên vô biên vô tận sợ hãi hồi ức.

Lúc ấy Anqila thủ lĩnh liền là thổi lên cái này màu đỏ ốc biển, sau đó vô số hải quái xuất hiện, vô số kể, vô biên vô hạn.

Cuối cùng xuất hiện một cái tòa thành lớn như vậy bạch tuộc, không chỉ là to lớn, mấu chốt là nó thả ra năng lượng khí tức, giống như địa ngục khủng bố. Nhường người nhìn một chút cũng hồn phi phách tán, cơ hồ muốn cứt đái cùng ra.

Ngày đó cái này đại bạch tuộc xuất hiện thời điểm, vô số Khô Lâu đảng tê liệt ngã xuống trên mặt đất, hoàn toàn mất đi bất luận cái gì chống lại dũng khí. Mà ngày đó Anqila thủ lĩnh rút ra đại kiếm, hô to Khô Lâu đảng vạn tuế, nhảy xuống Nữ hoàng đập lớn, sau đó hướng về cái kia tòa thành lớn bạch tuộc xông tới giết, nhưng không ai đi theo.

Sau đó nàng liền chết, thịt nát xương tan, chết không có chỗ chôn.

Bởi vì lúc ấy tất cả Khô Lâu đảng hải tặc cũng bị hù sợ, cũng chính là theo một ngày kia trở đi, bọn hắn ý chí chiến đấu bị cắt xén. Trước đó bọn hắn còn không ngừng cùng hải quái chiến đấu, mà từ đó về sau bọn hắn triệt để không dám ra biển, cả ngày trốn ở Nữ hoàng cảng bên trong.

Nghe được Thẩm Lãng những lời này về sau, Hella khóc ròng ròng nói: "Jack Đường thúc thúc, đây đều là thật sao? Vì sao những chuyện này ta cũng không biết?"

Jack Đường run rẩy nói: "Đây hết thảy đều là thật, mỗi một cái mẫu thân đều là ích kỷ, nàng đang quyết định hi sinh hiến tế trước đó, đem ngươi giam lại, thực ra nàng còn cho ngươi lưu một phần di thư."

Hella nói: "Cái gì di thư? Ta không biết a?"

Thẩm Lãng nói: "Liền là bộ kia chân dung, chúng ta phụ thân chân dung, bên trong cất giấu Anqila thủ lĩnh đưa cho ngươi di thư. Nàng muốn để ngươi nhìn thấy, lại không muốn để cho ngươi thấy, nhưng mà ta nhìn thấy."

Thẩm Lãng xuất ra một bộ lớn chân dung, phía trên liền là hải tặc hình tượng Khương Ly, Anqila thủ lĩnh mỗi ngày liền là dựa vào cái này chân dung đối Khương Ly tiến hành tưởng niệm.

Jack Đường nói: "Ngày đó nhìn thấy cái này đại bạch tuộc, không chỉ là cái khác Khô Lâu đảng, không chỉ là Hải Mộng, Hải Võng, liền chính ta cũng triệt để bị dọa sợ, vì lẽ đó ta đem hi vọng ký thác trên người Douglas, hi vọng hắn có thể mang theo Khô Lâu đảng chạy khỏi nơi này, ta sâu cho là nhục."

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Ta lập lại một lần, ta sẽ không mang theo các ngươi chạy trốn, ta muốn dẫn lấy các ngươi chiến đấu."

"Ngày đó, Anqila thủ lĩnh thổi lên cái này màu đỏ ốc biển thời điểm, các ngươi tất cả mọi người dọa đến tê liệt ngã xuống trên mặt đất, mất đi tất cả ý chí chiến đấu, tùy ý Anqila thủ lĩnh độc thân chiến đấu hăng hái triệt để chết thảm."

"Hiện tại ta lại muốn thổi lên cái này chiến đấu kèn lệnh, ta lại muốn triệu hoán cái này thất lạc yêu mẫu, ta lại muốn triệu hoán trăm vạn hải quái đại quân đâu, các ngươi cũng muốn nhường ta một người một mình chiến đấu hăng hái sao?"

"Douglas ta không phải ngươi, ta sẽ không trốn ở một góc nào đó đầu cơ trục lợi. Ta sẽ chỉ mang theo Khô Lâu đảng chiến đấu đến cùng, dạng này xứng với trở thành Khô Lâu đảng tối cao thủ lĩnh!"

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, sau đó dùng tận tất cả khí lực, thổi lên chi này chiến đấu ốc biển.

"Ô ô ô. . ." Thanh âm già nua vang lên.

"Ầm ầm. . ." Cùng lúc đó, trên trời vang lên từng đợt kinh lôi.

Sau đó, vô cùng đáng sợ một màn xuất hiện! Vô số hải quái nổi lên mặt nước, mấy ngàn, mấy vạn, mấy chục vạn chỉ.

Cuối cùng tầm mắt bên trong tất cả mặt biển lít nha lít nhít đều là hải quái, liền Helen công chúa cũng không khỏi sợ nổi da gà, bởi vì nàng cũng chưa từng gặp qua nhiều như vậy hải quái.

"Rầm rầm rầm. . ."

Lại một trận kinh thiên tiếng vang.

Sau đó trên trời bỗng nhiên vang lên lôi đình, một đạo to lớn thiểm điện điên cuồng đánh xuống, chiếu sáng cả mặt biển.

Toàn bộ biển cả phảng phất vỡ ra hai nửa, sau đó một đầu tòa thành lớn như vậy bạch tuộc bỗng nhiên lao ra.

Đây chính là thất lạc yêu mẫu, nguyền rủa Nữ hoàng!

Đây chính là mảnh này nguyền rủa hải vực kẻ thống trị, đây chính là tất cả mọi người không cách nào thoát đi vùng biển này kẻ cầm đầu.

Thẩm Lãng quay người hướng về mấy vạn Khô Lâu đảng cười nói: "Chư vị, ta muốn đi cùng thất lạc yêu mẫu quyết chiến, các ngươi đạt được thành tựu sao? Vẫn là để một mình ta một mình chiến đấu hăng hái?"

"Khô Lâu đảng, muốn thu hồi các ngươi mất đi đấu chí sao? Là oanh oanh liệt liệt một trận chiến đến cùng cứu vớt bản thân, vẫn là uất ức quỳ trên mặt đất cứt đái cùng ra, khóc ròng ròng?

Sau đó hắn đi hướng biển cả, leo lên một chiếc thuyền nhỏ, hướng về tòa thành đồng dạng to lớn bạch tuộc lướt tới.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 452: Lãng Gia Thần Tích! Khô Lâu Đảng Quật Khởi!

Cái này họa phong không đúng, Thẩm Lãng lúc nào trở nên nhiệt huyết? Hắn cho tới bây giờ cũng không phải là nhiệt huyết người a?

Nói như vậy, hắn người này là thiên biến vạn hóa, cần hắn lười biếng thời điểm hắn liền lười nhác, cần hắn nhiệt huyết thời điểm, hắn cũng có thể nhiệt huyết, nhân sinh như kịch, toàn bộ nhờ diễn kỹ.

Tại thời khắc mấu chốt, Thẩm Lãng tuyệt đối bỏ được mạo hiểm, bỏ được liều.

Tỉ như khi hắn thân phận bị vạch trần thời điểm, hắn dám can đảm một người tại Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền hai người trước mặt chuyện trò vui vẻ. Lại tỉ như hắn dám dùng tự mình làm truyền nhiễm thể, đem Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền truyền nhiễm cái chết đen.

Hắn người này tuyệt đối coi là điên cuồng. Nhưng mà trước mắt cục diện này đáng giá hắn điên cuồng sao? Đã đáng.

Hắn muốn đoạt lấy không chỉ có riêng là Khô Lâu đảng, còn có tự mình phá vây, bởi vì hắn cũng bị vây khốn.

Nhưng mà. . . Hắn lại tuyệt đối không có tự mình biểu hiện ra nhiệt huyết như vậy.

Tại tới thất lạc quốc gia trước đó, Thẩm Lãng tìm cách cùng Douglas là giống nhau như đúc, cũng bị Hella thoát đi lừa dối, cũng cảm thấy muốn cứu vớt Khô Lâu đảng chạy khỏi nơi này vô cùng đơn giản, chỉ cần dẫn bạo mấy cái thượng cổ năng lượng hạch tâm là được rồi.

Nhưng mà lại tới đây về sau, Thẩm Lãng liền biết sự tình xa xa không có đơn giản như vậy.

Nhất là nhìn qua Anqila thủ lĩnh di thư về sau, hắn tiến vào thật sâu suy nghĩ, tiếp xuống hắn hỏi thăm rất nhiều người, hắn đại lượng phân tích cái kia quỷ khóc sóng năng lượng.

Sau đó hắn đầu tiên đạt được một cái kết luận.

Nguyền rủa hải vực kẻ cầm đầu ở trên biển, mà không tại lục địa, cũng không tồn tại cái gì năng lượng trận.

Về sau Thẩm Lãng còn được đến một cái phi thường thú vị kết quả, hắn nhường Jack Đường còn có rất nhiều người đem cái kia tòa thành lớn bạch tuộc vẽ ra đến, kết quả lại phát hiện mỗi người vẽ ra tới là có sai lầm, không phải ký ức xuất hiện sai lầm, rất nhiều người lời thề son sắt nhìn thấy liền là cái dạng này.

Đáng tiếc tại thất lạc quốc gia phế tích bên trên Thẩm Lãng không nhìn thấy bất luận cái gì thượng cổ thư tịch, nhưng mà tại Khương Ly trong nhật ký lại nâng lên một cái từ, nguyền rủa Nữ hoàng.

...

"Khô Lâu đảng nhặt lại các ngươi đấu chí, đừng để ta độc thân chiến đấu hăng hái."

Thẩm Lãng một thân hô to, liền ngồi thuyền nhỏ hướng về to lớn thất lạc yêu mẫu tiến lên.

Mà hắn xác thực kích thích vô số Khô Lâu đảng đám hải tặc nhiệt huyết, rất nhiều da đầu run lên, hai mắt nhắm lại, quơ lấy loan đao liền theo hắn xông lên.

Nói một vạn câu lên cho ta, cũng không bằng một câu theo ta lên.

Nhưng mà một giây sau!

Cái kia tòa thành to lớn thất lạc yêu mẫu phát ra kinh thiên gào thét, vô số sờ trảo mở ra, bao phủ toàn bộ bầu trời bay múa.

Toàn bộ nguyền rủa hải vực phảng phất trở thành địa ngục sâm la, cơ hồ tất cả hải quái cũng đến, vượt qua mấy chục vạn khoảng cách. Phương viên trăm dặm hải vực bên trong, lít nha lít nhít, vô biên vô hạn.

Thất lạc yêu mẫu to lớn đầu đầu có vô số con mắt, thậm chí mỗi một cái sờ trên vuốt cũng có mắt cùng giác hút. Đây là tại trong cơn ác mộng cũng không gặp được quái vật, đầy đủ gây nên bất luận kẻ nào nội tâm chỗ sâu nhất sợ hãi.

Cực độ phát lạnh.

"Ngao ngô. . ." Theo âm thanh lớn gào thét, trên người nó vô số con mắt một đôi lại một đôi mở ra, những thứ này con mắt cũng phóng xuất ra kinh khủng hào quang màu đỏ, cơ hồ đem toàn bộ mặt biển cũng triệt để chiếu sáng.

Vô biên vô tận sợ hãi phảng phất đạn hạt nhân đồng dạng nổ tung, đem tất cả hải tặc cũng triệt để chấn nhiếp.

Trước đó bị Thẩm Lãng khích lệ đến nhiệt huyết sôi trào, đi theo xông đi lên hải tặc, trực tiếp khắp cả người lạnh buốt, ngồi vào trên mặt đất. Cùng lần trước kết quả giống nhau như đúc, không người dám xông đi lên chiến đấu.

Khô Lâu đảng không e ngại bất cứ địch nhân nào, dùng ít địch nhiều chiến đấu không biết đánh bao nhiêu lần, lấy một địch mười mặt biển chiến đấu cũng không biết phát sinh bao nhiêu, nhưng kia cũng là nhân loại.

Trước mắt đây là cái gì? Đây là hoàn toàn không biết quái vật. Thật bất luận kẻ nào đều sẽ mất đi dũng khí chiến đấu, khó trách toàn bộ Khô Lâu đảng đấu chí sẽ bị triệt để cắt xén.

Sau đó Thẩm Lãng thuyền nhỏ lẻ loi trơ trọi hướng lấy thất lạc yêu mẫu phóng đi, một người phía sau cũng không cùng tới.

Cái này, đây quả thực là xxx chó a. Một màn này cùng Thẩm Lãng nhìn qua một bộ phim giống như a, giết tứ lang, đoạt lầu canh kêu nhiệt huyết trùng thiên, vạn chúng hưởng ứng, nhưng cuối cùng tiến lên chiến đấu vẫn như cũ chỉ có cái kia chính là mấy người.

Tất cả Khô Lâu đảng hải tặc cũng bị dọa đến nằm sấp, thậm chí ngay cả đứng cũng đứng không vững.

Douglas cũng toàn thân đều đang run rẩy run rẩy, nhưng mà nội tâm của hắn lại tại mừng như điên, đây cơ hồ là hoàn mỹ nhất kết quả. Thẩm Lãng, Hella, Helen ba người đần độn chịu chết, cứ như vậy Khô Lâu đảng liền triệt để thuộc sở hữu của hắn.

Đương nhiên, như thế nào mới có thể chạy khỏi nơi này? Hiện tại thật sự là không lo được, chỉ cần nhìn xem Thẩm Lãng cùng Helen đi chết liền đầy đủ thoải mái.

Nhìn xem vô số run lẩy bẩy Khô Lâu đảng hải tặc, Douglas trong lòng một trận cười lạnh: Thẩm Lãng, ngươi thật sự là xem thường nhân tính liệt căn.

...

Thẩm Lãng đứng tại trên thuyền nhỏ, lẻ loi trơ trọi hướng lấy thất lạc yêu mẫu phiêu đi. Hella tại khống chế thuyền nhỏ, Helen công chúa cầm kiếm đứng tại bên cạnh hắn.

Lần trước, Anqila thủ lĩnh chỉ có một người độc thân chiến đấu hăng hái phóng tới thất lạc yêu mẫu, mà lần này Thẩm Lãng tốt một chút, ròng rã có hai người theo hắn xuất chiến, liền là Hella cùng Helen công chúa.

Chiếc này tiểu phàm thuyền tại tòa thành lớn bạch tuộc trước mặt, thật phảng phất giấy chồng thuyền nhỏ đồng dạng nhỏ bé, nhẹ nhàng một cái sờ trảo liền có thể triệt để đập nát.

"Thân yêu đệ đệ muội muội? Ta có loại nhịn không được muốn nước tiểu cảm giác, xin (mời) nói cho ta, các ngươi cũng là cảm giác này." Hella một bên khống chế lấy thuyền nhỏ, một bên hướng về Thẩm Lãng cùng Helen công chúa nói.

Hella đã phi thường dũng cảm, nhưng mà đối mặt cái này địa ngục sinh vật đồng dạng thất lạc yêu mẫu vẫn là xuất phát từ nội tâm sợ hãi, thậm chí tứ chi cũng như nhũn ra.

Helen đại mi khóa chặt ngừng thở, dạng này siêu cấp quái vật nàng cũng cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua, thậm chí nội tâm của nàng cũng tràn ngập sợ hãi. Nhưng sợ hãi không mất mặt, mỗi người cũng có lẽ có kính sợ, nhưng tuyệt đối không thể bởi vì sợ hãi mà mất đi đấu chí.

"Ta muốn bảo vệ thân nhân của ta, mặc kệ địch nhân là cường đại cỡ nào khủng bố." Helen một lần lại một bên nói với mình.

Thẩm Lãng thuyền buồm tiến vào hải quái trong đại quân, những thứ này hải quái bản năng tránh ra một con đường, sau đó chỉnh tề mà nhìn chằm chằm vào Thẩm Lãng ba người, một màn này thật phảng phất một đầu con cừu nhỏ tiến vào vô số kể trong bầy sói. Tòa thành to lớn thất lạc yêu mẫu tràn ngập mỉa mai ánh mắt nhìn qua Thẩm Lãng, phảng phất đang chờ lấy hắn đi tìm cái chết.

Thẩm Lãng tiểu phàm thuyền khoảng cách thất lạc yêu mẫu càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

"Ngao. . ."

Thất lạc yêu mẫu chậm rãi mở ra miệng rộng, chưa bao giờ thấy qua dạng này đại bạch tuộc.

Trong chốc lát, quả thực nhường người buồn nôn, nhường người ngạt thở.

Bởi vì giác hút của nó bên trong có vô số răng, mấy trăm vạn khỏa còn chưa hết, toàn bộ giác hút tầng tầng lớp lớp không ngừng xoay tròn.

Miệng của nó càng lúc càng lớn, cuối cùng đường kính vượt qua hơn trăm mét, cái này đã không giống như là miệng, mà giống như là Địa Ngục Chi Môn.

Đừng nói Thẩm Lãng, liền cùng chiếc này tiểu phàm thuyền, đều không đủ cái này thất lạc yêu mẫu nhét kẽ răng. Nó vô số sờ trảo tại thiên không cuồng vũ, đem mấy ngàn mét mặt biển hoàn toàn che đậy.

Trên mặt đất vô số Khô Lâu đảng hải tặc nhìn qua một màn này, trong lòng cơ hồ bắt đầu mặc niệm, Anqila thủ lĩnh thịt nát xương tan một màn liền muốn tái diễn.

Hella hai chân bắt đầu phát run, nói: "Đệ đệ, tỷ tỷ nguyện ý vì bảo vệ ngươi mà chết, nhưng mà hôm nay thật đánh không thắng."

Thẩm Lãng nhìn về phía Helen công chúa.

Helen công chúa nói: "Ta sẽ chiến đấu hăng hái đến cùng, nhưng mà ta chưa từng có gặp được khủng bố như vậy cường đại quái vật , bất kỳ người nào vũ lực tại trước mặt nó đều là không có ý nghĩa, nó một cái sờ trảo liền có thể đem chúng ta dễ như trở bàn tay ép thành mảnh vỡ."

Liền Helen công chúa cũng cảm thấy một trận chiến này không có chút nào hi vọng.

"Nhưng mà, ta nguyện ý vì ngươi mà chiến, đệ đệ của ta." Helen công chúa bỗng nhiên rút ra đại kiếm, lạnh lẽo nói: "Ta mặc dù cũng sợ hãi, nhưng tuyệt đối không mất đi đấu chí."

Hella bỗng nhiên cắn răng một cái, cũng bỗng nhiên rút ra loan đao, hét lớn: "Rất khác nhau chết mà thôi, chúng ta tỷ đệ ba người chết cùng một chỗ, cũng là to lớn hạnh phúc."

Thẩm Lãng cũng rút ra. . . Hai cây ống tiêm, một trái một phải rót vào hai cái tỷ tỷ trong cơ thể.

Hella cùng Helen kinh ngạc, sau đó hướng về Thẩm Lãng nhìn sang, đây là cho các nàng tiêm vào cái gì a? Nhưng các nàng biết, Thẩm Lãng tuyệt đối sẽ không hại các nàng.

Sau một lát, Hella cùng Helen phảng phất mở ra thế giới mới cửa chính, phảng phất tiến vào một cái khác cảnh giới.

Cái gì sợ hãi toàn bộ biến mất, chung quanh hình tượng cũng triệt để thay đổi, trở nên chân thật như vậy, trở nên thấu triệt như vậy.

Loại kia cảm giác quen thuộc lại tới: Ta muốn hôm nay che không được mắt của ta, ta muốn cái này chôn không được tâm ta, ta muốn cái này trăm vạn hải quái tan thành mây khói. Ta đã vô địch, trên trời dưới đất rốt cuộc dung không được ta như vậy người.

Lúc ấy nhát gan tự ti Ninh Chính có dược vật này đều có thể trở nên bễ nghễ thiên hạ, huống chi là cường đại Helen cùng

Hella?

Nhưng Helen lại không giống, nàng đi vào cảnh giới toàn mới, hưng phấn mà tuyệt đối tỉnh táo. Mà Hella thì hoàn toàn tiến vào trạng thái điên cuồng.

Sau đó hai người ánh mắt lại nhìn hướng cái kia tòa thành đồng dạng to lớn thất lạc yêu mẫu, lập tức bỗng nhiên kinh ngạc.

Đây, đây là cái gì? Cái này thất lạc yêu mẫu bộ dáng làm sao thay đổi?

Tiếp lấy hai người không nói hai lời, bỗng nhiên nhảy lên một cái, giống như như đạn pháo vọt tới bầu trời, giơ cao loan đao cùng đại kiếm, hướng về thất lạc yêu mẫu hung hăng chém giết xuống dưới.

Mà Thẩm Lãng thì điên cuồng hơn, hắn bỗng nhiên rút ra một chi hắc kiếm, hướng thẳng đến thất lạc yêu mẫu to lớn giác hút tiến lên.

"Khô Lâu đảng đám hải tặc, các ngươi đã trở thành phế vật, các ngươi đã không xứng cái danh xưng này. Ta làm Khô Lâu đảng mới thủ lĩnh, cho các ngươi vinh dự mà chiến."

"Giết, giết, giết!"

Sau đó, vô cùng kinh dị một màn xuất hiện.

Tỷ đệ ba người đại chiến thất lạc yêu mẫu, thật là kinh thiên động địa, đất rung núi chuyển.

...

Thất lạc phế tích bên trên mấy vạn Khô Lâu đảng hải tặc không dám tin nhìn qua một màn này.

Bọn hắn vốn cho là Thẩm Lãng tỷ đệ ba người hẳn phải chết không nghi ngờ, dễ như trở bàn tay liền sẽ bị thất lạc yêu mẫu nghiền thành là mảnh vỡ.

Không nghĩ tới chiến cuộc vậy mà xuất hiện một màn quỷ dị này.

"Bá. . ."

Helen đại kiếm trán phóng hào quang màu vàng óng, kiếm mang của nàng đạt tới dài mấy chục mét, điên cuồng chém xuống, cái này thất lạc yêu mẫu sờ trảo, vậy mà sống sờ sờ bị nàng chặt đứt xuống.

"Ngao. . . Ngao. . . Ngao. . ."

Trời ạ? Mà cái kia thất lạc yêu mẫu sờ trảo đường kính vượt qua mấy chục mét thô, hoàn toàn cùng Khô Lâu đảng chiến hạm đồng dạng thô to, vượt qua mấy ngàn mét dài, lại bị Helen công chúa cự kiếm trực tiếp chặt đứt.

Hella võ công liền muốn kém một chút, nàng đứng tại một cây thất lạc yêu mẫu sờ trên vuốt, bị quăng đến đầy trời cuồng vũ. Nhưng mà nàng từng tia từng tia đính tại phía trên, loan đao trong tay điên cuồng chém.

Thất lạc yêu mẫu màu xanh đen huyết dịch cuồng tung tóe, toàn bộ mặt biển giống như trời mưa rào.

"Ngao. . ."

Thất lạc yêu mẫu phảng phất triệt để bị chọc giận, nó lại bỗng nhiên đưa qua tới một chi sờ trảo, mở ra to lớn giác hút, bỗng nhiên đem Hella thôn phệ.

"A. . ." Hella một tiếng hô to, cả người liền biến mất.

Helen công chúa thấy, thân thể mềm mại bỗng nhiên nhảy lên, trong tay đại kiếm bỗng nhiên đâm vào đến thất lạc yêu mẫu con kia xúc tu sau đó bỗng nhiên xé mở. Đường kính mấy chục mét xúc tu sống sờ sờ bị đánh mở hai nửa, bị thôn phệ Hella từ bên trong chui ra ngoài, điên cuồng buồn nôn.

Tiếp lấy Helen công chúa lại bắt đầu điên cuồng biểu diễn, điên cuồng chém giết.

Cái kia Thẩm Lãng đâu? Hắn trực tiếp biến mất, hắn vừa mới lao ra, liền bị thất lạc yêu mẫu miệng lớn khí thôn phệ.

"Ngao, ngao, ngao. . ."

Cái này thất lạc yêu mẫu phát ra từng đợt kinh thiên gào thét, phát ra triệu tập mệnh lệnh.

Nhất thời, vô số hải quái phảng phất thu được mệnh lệnh đồng dạng cuồng dũng tới, hướng về Helen cùng Hella xung phong mà đi, bảo hộ thất lạc yêu mẫu.

...

"Thẩm Lãng chết, Thẩm Lãng chết!" Douglas hô to, tràn ngập cười trên nỗi đau của người khác.

Sau đó tất cả Khô Lâu đảng hải tặc chỉnh tề hướng về hắn nhìn lại, ánh mắt tràn ngập lạnh lẽo.

Lúc này, toàn bộ mặt biển vô số thiểm điện đánh xuống, thỉnh thoảng liền đem hắc ám chiếu lên sáng như ban ngày.

Tất cả mọi người thấy rất rõ ràng, toàn bộ mặt biển đã triệt để sôi trào, cứ việc đây là đêm tối, nhưng mà chiến cuộc lại phảng phất núi lửa phun trào.

Thẩm Lãng, Helen, Hella ba người thân ảnh đều đã hoàn toàn nhìn không thấy, vô số hải quái giống như thủy triều đưa các nàng triệt để bao trùm.

Trên mặt biển vang lên từng đợt kinh thiên gào thét, kia là thất lạc yêu mẫu kêu thảm.

Vô số hải quái giống như như hạt mưa bay vụt đến bầu trời, trực tiếp tách rời trở thành mảnh vỡ. Còn có thất lạc yêu mẫu huyết dịch cuồng tung tóe, giống như mưa như trút nước.

Đây chính là Helen công chúa, làm nàng đối mặt hải quái thời điểm, quả thực liền là một cái siêu cấp nữ sát thần, giống như như chém dưa thái rau.

Một màn này chiến đấu, thật sự là nhìn thấy người nhiệt huyết sôi trào.

Jack Đường từ dưới đất đứng lên, há mồm thở dốc, hung hăng nhắm mắt lại phảng phất muốn để cho mình tỉnh táo lại, sau đó hắn lại một lần nữa hung hăng mở hai mắt ra.

"Ta muốn đi chiến đấu, ta thà chết cũng không nguyện ý vứt bỏ Khô Lâu đảng đấu chí. Loki bệ hạ nhi tử cho chúng ta mà chiến, Anqila thủ lĩnh nữ nhi cho chúng ta mà chiến, thậm chí Tây Luân đế quốc thứ ba thuận vị người thừa kế cũng vì chúng ta mà chiến. Chúng ta còn có lý do gì khoanh tay đứng nhìn."

"Ta đi chiến đấu, các ngươi tùy ý!"

Sau đó, Jack Đường rút ra loan đao, bỗng nhiên tiến lên.

Hải Mộng nhìn xem trên mặt đất Hải Võng thi thể không đầu, lại nhìn một chút Douglas.

"Đệ đệ, hay là ngươi thật sai. Hay là Thẩm Lãng nói đúng, Khô Lâu đảng vĩnh viễn không thể dựa vào người khác cứu vớt, người muốn tự cứu."

"Anqila thủ lĩnh lựa chọn màu đỏ kèn lệnh, liền là lựa chọn chiến đấu, nàng bảo trụ Khô Lâu đảng hồn, mà chúng ta lại đem hồn ném."

Hải Mộng phảng phất lẩm bẩm, sau đó nàng cũng bỗng nhiên rút ra loan đao, hướng về trên mặt biển chiến trường cuồng xông mà đi.

"Ta đi chiến đấu, các ngươi tùy ý!"

"Ta đi chiến đấu, các ngươi tùy ý!"

"Ta đi chiến đấu, các ngươi tùy ý!"

Cái này đến cái khác Khô Lâu đảng hải tặc rút ra loan đao, run lấy vẫn như cũ bủn rủn hai chân, bỗng nhiên xông tới giết.

Một chiếc lại một chiếc Khô Lâu đảng chiến hạm mở đầy cánh buồm, hướng về nguyền rủa hải vực xung phong mà đi, hướng về vô số hải quái xung phong mà đi.

Trên thế giới này chú ý liền là một cái thế. Thế một khi rơi, liền như là thuỷ triều xuống, không phải sức người có khả năng vãn hồi. Mà một khi thế lên, liền như là lửa lớn rừng rực thiêu đốt, cũng vô pháp dập tắt.

Lao ra Khô Lâu đảng hải tặc càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, giống như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Chỉ có hi sinh mới chấn động nhất lòng người, lần trước Anqila thủ lĩnh hi sinh, không thể châm trong bọn họ tâm đấu chí ngọn lửa.

Mà lần này, Thẩm Lãng, Hella, Helen ba người hi sinh, ý đồ lại một lần nữa châm trong lòng bọn họ đấu chí ngọn lửa, ngay từ đầu vẫn như cũ thất bại.

Nhưng mà tiếp xuống nhiệt huyết trùng thiên chiến cuộc, thất lạc yêu mẫu trùng thiên gào thét, bị chém đứt to lớn xúc tu, phảng phất để bọn hắn nhìn thấy hi vọng thắng lợi.

Theo lao ra chiến đấu hải tặc càng ngày càng nhiều, cân tiểu ly triệt để nghịch chuyển.

"Thẩm Lãng nói không sai, một khi mất đi đấu chí, chúng ta cũng không tiếp tục xứng đáng là Khô Lâu đảng."

"Coi như oanh oanh liệt liệt mà chết, cũng thắng qua tại cẩu thả còn sống."

"Các huynh đệ, chẳng lẽ các ngươi còn không có tuyệt vọng đủ sao? Còn sợ hãi đủ sao? Tại địa ngục còn không có ngốc đủ sao?"

"Giết, giết, giết!"

"Thu hồi Khô Lâu đảng đấu chí!"

Vô số Khô Lâu đảng lớn tiếng hô to, điên cuồng xông ra, mà lúc này đây lưu tại tại chỗ không nhúc nhích Khô Lâu đảng đã trở thành một loại sỉ nhục, phảng phất không mặt mũi nào sống thêm tại thế.

Người là một loại quần thể sinh vật, vì lẽ đó lúc này dù là lại e ngại, cũng bỗng nhiên cắn răng một cái, nhắm mắt lại trực tiếp xông qua.

Mấy vạn hải tặc toàn bộ vọt tới mặt biển cùng vô số hải quái chiến đấu, còn lại lưu tại thất lạc phế tích vẻn vẹn chỉ có mấy ngàn người, bọn hắn xem như triệt để bị cắt xén đấu chí, rốt cuộc nhặt không trở lại.

Nhưng lúc này, Khô Lâu đảng đã phục sinh.

Cho dù là bọn họ toàn bộ thịt nát xương tan, nhưng ít ra giờ khắc này, cường đại vô địch Khô Lâu đảng lại trở về, bọn hắn lại một lần nữa quật khởi.

…

Như vậy lúc này Thẩm Lãng ở đâu? Tại thất lạc yêu mẫu cái này đại bạch tuộc trong bụng.

Toàn thân hắn cũng bao khỏa đến cực kỳ chặt chẽ, thậm chí kính bảo hộ cũng đeo lên, thậm chí hắn liền nguyên thủy bình dưỡng khí cũng chuẩn bị kỹ càng. Có ít người có lẽ sẽ nói, ở cái thế giới này như thế nào chế tạo bình dưỡng khí a? Trên thực tế chế dưỡng phương thức rất nhiều, làm nóng Potassium Permanganate, lục hóa giáp (Ka) đều có thể chế dưỡng.

Vì sao Thẩm Lãng tiến vào thất lạc yêu mẫu trong bụng không có bị trong khẩu khí mặt vô số răng nghiền nát? Bởi vì căn bản lại không tồn tại răng, hết thảy đều là ảo giác, bạch tuộc nào có răng?

Ảo giác còn không chỉ như thế! Cơ hồ nhìn thấy hết thảy đều là ảo giác.

Cái gì tòa thành đồng dạng to lớn bạch tuộc, căn bản chính là giả dối. Cái này bạch tuộc là rất lớn, nhưng mà nhiều nhất cũng chính là gần vạn cân mà thôi.

Thật muốn giống tòa thành lớn như vậy bạch tuộc, thật muốn có mấy ngàn mét dài mấy mười mét thô xúc tu, cái kia căn bản không cần đánh, trực tiếp liền bị nghiền thành là cặn bã tốt.

Cái này thất lạc yêu mẫu cường đại nhất liền là lực lượng tinh thần, liền là chế tạo sợ hãi cùng ảo giác, nhường người nhìn một chút liền mất đi tất cả đấu chí, liền triệt để tê liệt ngã xuống đất.

Hella nhìn thấy nàng hai chân xụi lơ, coi như Helen công chúa nhìn thấy nó cũng nói căn bản không có khả năng đánh thắng.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng cho hai người tiêm vào một loại nào đó dược vật, để các nàng lâm vào một loại khác trạng thái tinh thần, kể từ đó thất lạc yêu mẫu cho các nàng chế tạo ảo giác liền biến mất, các nàng xem đến chân chính thất lạc yêu mẫu.

Chẳng qua là một đầu mấy vạn cân bạch tuộc, coi như tất cả xúc tu mở ra, cũng chỉ bất quá là trăm mét mà thôi.

Chiến thắng sợ hãi ảo giác về sau, Hella cùng Helen hai người liền bắt đầu chém giết điên cuồng cái này bạch tuộc, chặt đứt nó một cây lại một cây xúc tu.

Con bạch tuộc này lực lượng phi thường cường đại, nhưng cũng mạnh bất quá Helen công chúa, vì lẽ đó bị nàng đè lên đánh, không thể không triệu hoán vô số hải quái đến đây cứu chủ vây khốn Helen.

Rõ ràng là dài mấy chục mét xúc tu, nhưng là từ thị giác hiệu quả thượng nhìn lại, lại phảng phất mấy ngàn mét xúc tu bị chém đứt, Helen công chúa nhìn qua càng thêm giống như thiên thần.

...

"Nguyền rủa Nữ hoàng ngươi tốt? Ta rốt cục nhìn thấy ngươi chân diện mục." Thẩm Lãng nói: "Ngay từ đầu ta thật không nghĩ tới sẽ là ngài, dù sao liên quan tới ngài ghi chép quá ít."

Trước mắt một màn này mới thật nhường người rùng mình, tại to lớn bạch tuộc trong bụng còn có một người.

Một nữ nhân ký sinh tại bạch tuộc trong cơ thể.

Nữ nhân này nhìn không thấy gương mặt, bởi vì đầy đầu tóc dài triệt để bao phủ lại mặt của nàng, nàng toàn bộ thân thể liền phảng phất sinh trưởng ở bạch tuộc trong bụng, mà lại hoàn toàn không nhúc nhích, phảng phất pho tượng.

"Ta từ phụ thân trong nhật ký nhìn thấy ngươi danh tự, nhưng phụ thân ta còn không có tiến vào nguyền rủa hải vực liền rút đi, vì lẽ đó hắn cũng không có chân chính nhìn thấy ngươi, lại cảm ứng được ngươi tồn tại." Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Sau đó hắn đi lật xem rất nhiều thượng cổ điển tịch, nhưng mà đối với ngươi ghi chép vẫn là rất ít, ngài đã từng là thất lạc quốc gia công chúa đúng không? Thân thể của ngài đã chết, nhưng mà ngài linh hồn đã sống mấy ngàn năm."

"Coi như ngài là ba ngàn năm trước mới thất lạc quốc gia công chúa, nhưng ngài cảm thấy thân thể tinh thần lực vẫn là quá yếu, vì lẽ đó ngài lựa chọn ký sinh tại một đầu bạch tuộc trên thân, nhưng mà một đầu bạch tuộc bình quân tuổi thọ chỉ có bốn tuổi mà thôi? Điểm ấy ta cũng nghĩ không ra."

"Nhưng cái này bạch tuộc khẳng định đã sống cực kỳ lâu, nếu không sẽ không khổng lồ như thế, bình thường bạch tuộc có cái hơn một trăm cân không nổi, nhưng ngài ký sinh cái này bạch tuộc lại khoảng chừng mấy vạn cân."

"Bạch tuộc là trong biển thông minh nhất giống loài một trong, đầu của nó có hai cái ký ức hệ thống, bất quá vẫn như cũ so ra kém thần kinh của con người nguyên. Nhưng mà nó có phi thường nghịch thiên một điểm, đó chính là đầu của nó cùng hệ thần kinh có thể không ngừng tiến hóa. Cái này bạch tuộc sống lâu như thế, lớn lên khổng lồ như vậy, vì lẽ đó đầu của nó khẳng định tiến hóa đến cực độ mức độ kinh người."

"Vì lẽ đó ngài mới có thể thông qua cái này bạch tuộc thống trị vô số hải quái, mà lại có thể chế tạo đáng sợ ảo giác, có thể triệt để thống trị vùng biển này."

"Hiện tại ta có một vấn đề không hiểu, chúng ta là nhân loại, ngươi không giết chúng ta, lại muốn đem chúng ta vĩnh cửu vây ở mảnh này phế tích bên trong, đây là vì cái gì đây?" Thẩm Lãng hỏi.

Thẩm Lãng suy đoán là chính xác, cái này to lớn bạch tuộc xưng là thất lạc yêu mẫu, mà ký sinh ở trong cơ thể nó chính là nguyền rủa Nữ hoàng, hợp hai làm một trở thành vùng biển này bá chủ.

"Đây là ta quốc gia, không thể không có con dân, ta quá tịch mịch." Thanh âm một nữ nhân vang lên: "Vì lẽ đó bất luận cái gì tiến vào thất lạc quốc gia phế tích người, cũng không thể rời đi."

Thẩm Lãng nói: "Đã như vậy, ngươi vì sao lại muốn dồn tạo quỷ khóc, nhường người hậm hực, thậm chí tự sát?"

Nguyền rủa nữ hoàng nói: "Ta quốc gia hủy diệt, chẳng lẽ không nên khóc khóc sao? Con dân của ta chẳng lẽ không nên đi theo ta cùng một chỗ bi thương sao?"

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, ngài tao ngộ nhường người đồng tình. Nhưng mà ta nhất định phải rời đi, ta nhất định phải mang theo ta Khô Lâu đảng hạm đội rời đi."

"Các ngươi đi không được, các ngươi đi không được. . ." Ký sinh tại bạch tuộc trong cơ thể nguyền rủa Nữ hoàng quát ầm lên: "Chỉ cần đi vào thất lạc phế tích, kia chính là ta con dân, các ngươi đừng hòng rời đi. Tất cả muốn đi người, đều phải chết, đều phải chết. . ."

Thẩm Lãng nói: "Vậy liền có lỗi, mới thất lạc đế quốc công chúa điện hạ, ta liền muốn giết ngài."

"Ha ha ha ha. . ." Nguyền rủa Nữ hoàng cười to nói: "Giết ta? Chỉ bằng cho ngươi mượn cũng muốn giết ta? Ta cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua ngươi nhỏ yếu như vậy nam nhân a."

"Các ngươi thắng không được, hai nữ nhân kia mặc dù rất cường đại, nhất là tóc vàng cái kia, nàng vậy mà chặt đứt ta hơn phân nửa xúc tu, nhưng mà các nàng bị vô số hải quái vây quanh, đấu khí của nàng luôn có một khắc sẽ dùng xong, cho đến lúc đó chính là nàng tử kỳ."

"Còn có ngươi Khô Lâu đảng đám hải tặc, bọn hắn một lần nữa thu hồi đấu chí, trở nên phi thường dũng cảm. Nhưng mà bọn hắn chỉ có năm sáu vạn người, địch nổi ta mấy chục vạn hải quái đại quân sao?"

"Các ngươi tất nhiên muốn đi, vậy liền toàn bộ chết ở chỗ này đi, chết ở chỗ này đi." Nguyền rủa Nữ hoàng điên cuồng nói.

Thẩm Lãng nói: "Thất lạc công chúa điện hạ, chỉ sợ ngươi muốn đem chúng ta toàn bộ giết chết, còn là bởi vì chúng ta nhìn thấu diện mục thật của ngươi đi, ngươi căn bản cũng không có ngươi biểu hiện ra khổng lồ như vậy khủng bố."

"Ngươi nói đúng." Nguyền rủa nữ hoàng nói: "Tất cả khám phá ta chân diện mục người, đều phải chết!"

Thẩm Lãng nói: "Thất lạc đế quốc công chúa điện hạ, ngài vì sao không nhúc nhích a, ngài cỗ thân thể này rõ ràng phi thường cường đại, vì sao lại không thể giết ta? Ta nghĩ nguyên nhân có lẽ rất đơn giản đi, ngươi tất nhiên khống chế bạch tuộc thân thể, vậy mình liền không cách nào động đậy. Một khi chính ngươi muốn động, vậy liền mất đi đối bạch tuộc thân thể khống chế đúng không?"

Nguyền rủa Nữ hoàng cười lạnh nói: "Thông minh, thông minh, ta quả thực chưa từng gặp qua so ngươi càng thêm người thông minh. Mấy chục năm trước cái kia phương đông nam nhân kém một chút liền tiến vào lĩnh vực của ta, kết quả thời khắc cuối cùng hắn lại rút đi. Không nghĩ tới mấy chục năm sau, nhi tử của hắn vậy mà đến, đây xem như số mệnh vẫn là luân hồi đâu? Cái này huyết mạch cuối cùng muốn chết trong tay ta."

Thẩm Lãng nói: "Đáng tiếc, ngài không có cơ hội giết ta, bởi vì ngài không cách nào động đậy. Mà lại ngài ảo giác đối ta không chút nào có tác dụng."

Thẩm Lãng có trí não , bất kỳ cái gì sóng điện não đều có thể trước đi qua trí não loại bỏ cùng thanh lý, vì lẽ đó ảo giác đối với hắn ngay từ đầu hữu dụng, nhưng rất nhanh liền sẽ khôi phục thanh tỉnh, rốt cuộc quấy nhiễu không Thẩm Lãng đại não.

Thẩm Lãng chậm rãi rút ra màu đen chi kiếm, đi đến cái này đáng sợ nguyền rủa Nữ hoàng trước mặt, bỗng nhiên một kiếm đâm vào lồng ngực của nàng bên trong.

"A. . ." Nguyền rủa Nữ hoàng một tiếng hô to.

"Ha ha ha ha. . ." Sau đó nàng phát ra từng đợt cười to nói: "Ta là bất tử bất diệt, ngươi căn bản là không giết chết được ta! Xinh đẹp phương đông nam tử, hiện tại giờ đến phiên ta giết ngươi."

Quả nhiên, nàng vẫn như cũ bình yên vô sự.

"Nhưng mà, ngươi lập tức sẽ chết." Nguyền rủa Nữ hoàng bỗng nhiên gầm lên giận dữ, sau đó một màn quỷ dị xuất hiện.

"Phanh phanh phanh. . ."

Trên mặt biển cái này thất lạc yêu mẫu to lớn bạch tuộc, bỗng nhiên kéo đứt tự mình ba cây xúc tu, thoát ly Helen công chúa truy sát, sau đó bỗng nhiên hướng về đáy biển chui vào.

Lúc này, Helen cùng Hella chính một bên chém giết cái này to lớn bạch tuộc, vừa cùng vô số hải quái kịch chiến. Bỗng nhiên ở giữa cái này đại bạch tuộc vậy mà tự đoạn xúc tu chạy.

"Không tốt. . ." Helen công chúa kinh hô, sau đó bỗng nhiên hướng về đáy biển đuổi theo, nhưng mà một giây sau, vô số kể hải quái bỗng nhiên vây quanh nàng.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt. . ." Helen công chúa đại kiếm điên cuồng chém, nháy mắt miểu sát mấy chục trên trăm con hải quái, nhưng mà một giây sau mấy nghìn hơn vạn chỉ hải quái đưa nàng lập thể đoàn đoàn bao vây.

... . . .

Tránh thoát Helen truy sát bạch tuộc nhanh chóng cuồng bơi, rời đi xa xa vùng biển này.

Sau đó, nguyền rủa Nữ hoàng giải ra đối bạch tuộc thân thể khống chế, khôi phục đối với mình thân thể khống chế!

Vì lẽ đó, ngay trong nháy mắt này, bạch tuộc bên trong nữ nhân kia động, chậm rãi ngẩng đầu, nhưng mà vẫn như cũ nhìn không thấy khuôn mặt của nàng, tóc che khuất mặt của nàng, liền phảng phất nữ quỷ Sadako, hướng về Thẩm Lãng chậm rãi đi tới.

Trên người nàng phóng xuất ra vô cùng cường đại sát khí, nàng chậm rãi vươn tay, móng tay như đao, năm ngón tay như câu.

Nàng cỗ thân thể này võ công cũng rất mạnh, dùng một cây đầu ngón út liền có thể giết chết Thẩm Lãng một trăm lần, một ngàn lần.

"Bao nhiêu anh tuấn xinh đẹp cái đầu nhỏ a, đáng tiếc ta muốn một trảo bóp nát." Nguyền rủa Nữ hoàng âm trầm cười lạnh nói: "Ngươi gọi Thẩm Lãng phải không? Ngươi không phải là muốn được Khô Lâu đảng hiệu trung sao? Cái kia để bọn hắn đi theo ngươi cùng một chỗ chôn cùng được không?"

"Mấy vạn người đi theo ngươi cùng chết, cái này có được hay không a?"

Nguyền rủa Nữ hoàng giống như là ác quỷ đi đến Thẩm Lãng trước mặt, lợi trảo chậm rãi đặt ở Thẩm Lãng đỉnh đầu, nhẹ nhàng bóp, liền có thể đem hắn đầu bóp nát.

"Chết đi, chết đi, xinh đẹp phương đông tiểu nam nhân!"

Nguyền rủa Nữ hoàng một tiếng rống to, trong mắt toát ra kinh khủng ánh sáng xanh lục.

Mà vừa lúc này, Thẩm Lãng đè xuống cái nào đó nút bấm.

"Ầm ầm. . ." Thẩm Lãng đâm vào trong cơ thể nàng chi kia hắc kiếm bỗng nhiên bốc lên qua một đoàn dòng điện, sau đó nguyền rủa Nữ hoàng thân thể nháy mắt dừng lại. Chi này kiếm là tính chất đặc biệt, phía trên khảm nạm lấy một viên ác mộng thạch, bị Thẩm Lãng cải tạo qua ác mộng thạch.

Nguyền rủa nữ hoàng nói thân thể bắt đầu kịch liệt run rẩy, liền phảng phất nhân cách phân liệt, toàn bộ thân thể phảng phất muốn từ đó xé thành hai nửa.

Một bên liều mạng muốn bóp nát Thẩm Lãng đầu, một bên nhưng lại liều mạng ngăn cản mình tay.

Thẩm Lãng đưa tay, gỡ ra mái tóc dài của nàng, lộ ra nguyền rủa Nữ hoàng khuôn mặt, một trương diễm lệ tuyệt mỹ khuôn mặt.

"Anqila a di, ta là lần đầu tiên nhìn thấy ngài, nhưng ngài là phụ thân ta cái thứ nhất thê tử, ngài là tỷ tỷ của ta mẫu thân, vì lẽ đó ngài cũng là người nhà của ta. . ." Thẩm Lãng ánh mắt nóng bỏng nói.

Lập tức bộ thân thể này run rẩy càng thêm lợi hại.

"Giết hắn, giết hắn, bóp nát đầu của hắn."

"Đi mau, hài tử đi mau!" Nguyền rủa Nữ hoàng phát ra hai cái thanh âm bất đồng, phảng phất triệt để phân liệt, một cái thanh âm khác liền là Khô Lâu đảng đời trước thủ lĩnh, Hella mẫu thân Anqila.

Anqila lúc ấy hải táng phóng tới thất lạc yêu mẫu, tại trong mắt mọi người nàng bị cái này to lớn bạch tuộc thôn phệ, phảng phất bị vô số răng nghiền nát, nhưng trên thực tế nàng cũng tiến vào cái này bạch tuộc trong cơ thể.

Khương Ly trong nhật ký ghi chép qua, nguyền rủa Nữ hoàng thân thể không ngừng chết đi, nhưng mà linh hồn không chết. Vì lẽ đó cách mỗi mấy chục năm liền cần đổi một thân thể, Anqila thủ lĩnh cường đại như thế, vừa vặn có thể trở thành thân thể mới của nàng.

Mà lại Anqila đối thất lạc yêu mẫu cùng nguyền rủa Nữ hoàng cũng là có chỗ hiểu, bởi vì nàng là Khương Ly nữ nhân, Khương Ly đối nguyền rủa Nữ hoàng hiểu bao nhiêu, nàng liền hiểu bao nhiêu.

Cho nên lúc đó nàng mới có thể lựa chọn được ăn cả ngã về không cùng nguyền rủa Nữ hoàng quyết chiến, phóng tới to lớn bạch tuộc, nhưng mà nàng thất bại, trở thành nguyền rủa Nữ hoàng linh hồn đoạt xá mới thân thể.

Bị đoạt xá về sau Anqila thủ lĩnh liền trở thành một cái người thực vật, thân thể là sống nhưng mà linh hồn lại ngủ say, dạng này mới thuận tiện nguyền rủa Nữ hoàng khống chế. Mà vừa rồi Thẩm Lãng dùng ác mộng thạch đánh thức Anqila linh hồn, vì lẽ đó lúc này thân thể này bên trong có hai cái linh hồn tại kịch liệt đấu tranh.

"Giết hắn, giết hắn. . ."

"Hài tử, ngươi đi mau, đi mau. . ."

Nguyền rủa Nữ hoàng tiếp tục tinh thần phân liệt, phát ra khác biệt gào thét.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Anqila a di, ta sẽ dẫn lấy Hella tỷ tỷ trở về phương đông thế giới, ta sẽ dẫn lấy Khô Lâu đảng còn sống rời đi nơi này, ngài biết nơi này sao?"

Thẩm Lãng lấy ra một tờ hải đồ, phía trên có một cái Kim Tự Tháp tiêu chí, Thẩm Lãng ở phía trên trùng điệp miêu hồng, đây là một cái thượng cổ nhỏ Kim Tự Tháp, bên trong có năng lượng hạch tâm, mà lại đã mở ra tự hủy chương trình.

Anqila gật đầu nói: "Ta hiểu, ta biết làm thế nào. Hài tử của ta, giết trở lại phương đông thế giới, vì ngươi phụ thân báo thù, báo thù!"

"Là hài tử, là người nhà, là Khô Lâu đảng. . ." Anqila điên cuồng rống giận, cường đại ý chí không ngừng tăng vọt: "Đây là thân thể của ta, ta chung quy là chủ nhân, mà ngươi chỉ là một cái khách qua đường, nguyền rủa Nữ hoàng, coi như ngươi cường đại hơn nữa thì thế nào? Ngươi chỉ là một cái bi quan người, ngươi chỉ là một cái thê thảm đau đớn người."

Bộ thân thể này bên trong, Anqila linh hồn liều mạng cùng nguyền rủa Nữ hoàng chống lại.

Nhưng thất lạc đế quốc công chúa linh hồn quá cường đại, vẫn là dần dần nghiền ép Anqila linh hồn, nàng lợi trảo lại một lần nữa rơi xuống, muốn bóp nát Thẩm Lãng đầu.

"Anqila a di, cơ hội lập tức tới, lập tức tới ngay." Thẩm Lãng hô to.

Năm, bốn, ba, hai, một!

Lúc này trên mặt biển bỗng nhiên một đạo quang ảnh sáng lên, cái kia ảo ảnh màn sáng xuất hiện.

Nháy mắt vô số hải quái lâm vào ngốc trệ. Nguyền rủa Nữ hoàng linh hồn cũng lâm vào ngắn ngủi ngốc trệ.

Cái gọi là nguyền rủa Nữ hoàng chỉ là mới thất lạc đế quốc công chúa, mà vẫn là thận lâu thượng cái kia Medusa Nữ hoàng mới thật sự là thượng cổ thất lạc đế quốc Nữ hoàng, mới là chí cao vô thượng kẻ thống trị.

Anqila bắt lấy tích tắc này cơ hội, cướp lấy quyền khống chế thân thể.

"Hài tử, đi, đi. . ." Nàng bắt lấy Thẩm Lãng thân thể bỗng nhiên ném ra, trực tiếp đem Thẩm Lãng theo bạch tuộc trong bụng ném ra, trở lại biển cả bên trong.

Sau đó, Anqila ngược lại khống chế cái này to lớn bạch tuộc, hướng về cái nào đó đáy biển tọa độ điên cuồng bơi đi.

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Anqila a di, sống sót, bất kể như thế nào, sống sót, ta về sau nhất định tới đón ngươi. Thoát ly cái này bạch tuộc, dù là cùng nguyền rủa Nữ hoàng dùng chung một bộ thân thể cũng muốn sống sót."

Nhưng mà thanh âm của hắn là truyền không đi ra.

Nhưng mà, Anqila thanh âm lại tại vang lên bên tai: "Cám ơn ngươi, hài tử. Mang theo Hella đi, mang theo Khô Lâu đảng đi, trở lại phương đông thế giới báo thù, từ nay về sau ngươi chính là mới Khô Lâu đảng khôi."

Anqila khống chế bạch tuộc, điên cuồng du động, điên cuồng du động, hướng về đáy biển cái nào đó Kim Tự Tháp cuồng bơi.

Mà lúc này đây nguyền rủa Nữ hoàng tỉnh lại, bắt đầu liều mạng cướp đoạt linh hồn quyền khống chế.

"Đóng lại ảo ảnh, đóng lại, đóng lại. . ."

Nguyền rủa Nữ hoàng phóng xuất ra vô cùng cường đại sóng tinh thần, thông qua cái này ngàn năm bạch tuộc phóng đại về sau, truyền khắp toàn bộ thất lạc quốc gia phế tích.

Rất nhanh, cái kia Tuyết Sơn đỉnh Kim Tự Tháp thu được tin tức này.

"Xoát. . ." Một đạo hào quang chói mắt theo đỉnh núi Kim Tự Tháp nổ bắn ra mà ra.

Sau đó, trên mặt biển cái kia ảo ảnh to lớn màn sáng biến mất, vô số hải quái tỉnh táo lại, tiếp tục hướng về Khô Lâu đảng điên cuồng vây quét chém giết.

"Chết đi, chết đi, giết chết tất cả Khô Lâu đảng, ta hải quái đại quân sẽ giết chết tất cả mọi người, tất cả mọi người!" Nguyền rủa Nữ hoàng điên cuồng hô to, nàng điều khiển vô số hải quái, điên cuồng đồ sát Khô Lâu đảng, đồng thời mệnh lệnh mấy vạn con hải quái đến đây truy sát Thẩm Lãng.

"Khô Lâu đảng muốn chết, Thẩm Lãng muốn chết, tất cả mọi người muốn chết!"

Mà lúc này đây Anqila hoàn toàn không quan tâm, khống chế bạch tuộc thân thể, điên cuồng hướng lấy đáy biển cái nào đó Kim Tự Tháp cuồng xông.

Nàng nhìn thấy cái kia đáy biển Kim Tự Tháp.

Rất nhanh, nguyền rủa Nữ hoàng kịp phản ứng, thét lên quát ầm lên: "Không, không, không!"

Đếm ngược bắt đầu, năm, bốn, ba, hai, một!

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Cái kia đáy biển Kim Tự Tháp thượng cổ năng lượng hạch tâm bạo tạc.

Kinh thiên động địa bạo tạc, kinh thiên hỏa cầu chui ra đáy biển, xông lên bầu trời.

Mà con kia to lớn bạch tuộc, cái kia đáng sợ thất lạc yêu mẫu thân thể, nháy mắt bị tạc đến thịt nát xương tan.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 453: : Khô Lâu Đảng Quỳ Xuống Hiệu Trung! Dibos Mang Thai!

Chiến đấu là nhiệt huyết, quá trình là thảm liệt, kết cục là tuyệt vọng, đây là đối Khô Lâu đảng một trận chiến này tốt nhất hình dung.

Bọn hắn đấu chí bị một lần nữa châm, nhưng mà chân chính khai chiến về sau, trừ dục hỏa trùng sinh bên ngoài, liền cơ hồ là đồng quy vu tận.

Hải quái đại quân thực sự là rất rất nhiều, vượt qua mấy chục vạn còn chưa hết. Đám này hải quái một cái sức chiến đấu mạnh phi thường, có được viễn siêu bình thường võ sĩ tốc độ cùng lực lượng, duy nhất yếu thế liền là không hiểu được phối hợp tác chiến.

Khô Lâu đảng hải tặc mặc dù nhân số ít, nhưng hiểu được phối hợp với nhau, lẫn nhau yểm hộ, sáu vạn đối mấy chục vạn hải quái ngay từ đầu Khô Lâu đảng phòng tuyến còn có thể chống đỡ, nhưng rất nhanh liền không được, bởi vì đám này hải quái phảng phất triệt để như điên, trở nên càng thêm khát máu.

Theo rạng sáng kịch chiến đến bình minh, lại kịch chiến đến hừng đông.

Khô Lâu đảng đám hải tặc thật sâu cảm thấy mình ở vào trong địa ngục, cho tới bây giờ cũng không có trải qua thảm liệt như vậy chiến đấu.

Mặc dù bọn hắn không biết giết bao nhiêu hải quái, nhưng vẫn như cũ một chút nhìn không không đến giới hạn, vô số hải quái vẫn như cũ cuồn cuộn không tuyệt xông lên.

Bọn hắn không giống như là Helen công chúa, mặc dù là mạnh nhất trên thế giới hải tặc, nhưng dù sao cũng là phàm nhân mà thôi.

Một trận chiến này bên trong, Helen công chúa biểu hiện nhường người hít thở không thông sức chiến đấu. Những người khác cho dù là Hải Mộng dạng này đỉnh cấp cường giả, giết hải quái thời điểm cũng chỉ có thể là một đầu một đầu giết, mà Helen công chúa đại kiếm nở rộ kim quang, một kiếm chém tới, liên miên liên miên hải quái bị chém thành hai đoạn.

"Xoát, xoát, xoát. . ."

Nàng mỗi một kiếm chém ra, nhất định phải mang đi mấy chục con hải quái tính mệnh. Nàng dùng cũng là đấu khí, nhưng phảng phất cuồn cuộn không dứt.

Đáng tiếc nàng sẽ không tới trợ giúp Khô Lâu đảng hải tặc, bởi vì nàng muốn giết ra khỏi trùng vây đi tìm Thẩm Lãng. Bất luận kẻ nào đều đã không nhìn thấy thân ảnh của nàng, tại mọi thời khắc cũng có hơn vạn hải quái bao quanh nàng, chỉ có thể thông qua vô số bay lên không trung hải quái, còn có kiếm mang màu vàng óng mới có thể cảm giác sự cường đại của nàng tồn tại.

Trận này đại chiến bên trong, Helen giết bao nhiêu hải quái? Không biết, hoàn toàn vô số kể.

Mà lúc này đây, Khô Lâu đảng đám hải tặc muốn lui lại rút về đến thất lạc quốc gia phế tích cũng đã không được, bởi vì chung quanh cũng bị hải quái vây quanh, chỉ có triệt để chết trận mà thôi.

Ngay tại mặt trời mọc về sau, cái kia ảo ảnh to lớn màn sáng xuất hiện, tất cả hải quái ngây người, bọn chúng tạm dừng tất cả chiến đấu, ngơ ngác nhìn qua ảo ảnh bên trong cái kia Medusa Nữ hoàng, đồng thời bắt đầu rơi lệ.

Một màn này trước đó cơ hồ mỗi một ngày đều sẽ phát sinh, nhưng mà hôm nay nhất là trân quý.

Khô Lâu đảng hải tặc sống sót sau tai nạn, buông lỏng một hơi, sau đó nhịn không được hướng về trên bờ Douglas. Tây Luân nhìn lại, bởi vì cái này ảo ảnh màn sáng là hắn tới về sau lại xuất hiện.

Douglas nhìn thấy một màn này mừng như điên, vung tay cao giọng nói: "Thấy không? Là ta cứu vớt các ngươi, là ta cứu vớt Khô Lâu đảng, Thẩm Lãng sẽ chỉ làm các ngươi chịu chết mà thôi."

Nhưng mà tiếp theo trong nháy mắt, trên mặt biển bỗng nhiên vang lên một trận quỷ dị gào thét, ngay sau đó nơi xa Tuyết Sơn đỉnh Kim Tự Tháp hào quang lóe lên, trên mặt biển cái này to lớn ảo ảnh màn sáng liền biến mất.

Vô số hải quái tỉnh táo lại, lại một lần nữa phát động điên cuồng công kích.

Tuyệt vọng cục diện rốt cục đến, vừa rồi tiếp tục thời điểm chiến đấu vẫn không cảm giác được đến, bởi vì toàn thân nhiệt huyết đều hướng dâng lên. Nhưng mà dừng lại một lát sau hết thảy cũng thay đổi, toàn thân đều là đau nhức, thậm chí liền đao đều có chút đề lên không nổi.

Khô Lâu đảng quân đoàn bắt đầu xuất hiện lớn diện tích thương vong, chết người càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, toàn bộ phòng tuyến cũng triệt để gần như sụp đổ tan rã.

Jack Đường toàn thân máu tươi, thậm chí hắn mượn tay móc sắt cũng thoát, trong tay loan đao đã máy móc đồng dạng bổ ra.

Chiến đấu tại tuyến đầu tiên Khô Lâu đảng võ sĩ thật sâu cảm thấy hay là một giây sau liền sẽ chết, nhưng mà những thứ này hải quái vẫn như cũ vô biên vô hạn, không nhìn thấy cuối cùng.

"Kỳ tích cuối cùng không có phát sinh sao?"

"Khô Lâu đảng quân đoàn vẫn là phải toàn quân bị diệt sao?"

"Kết quả này hay là cũng không tệ, cho dù chết cũng chết ở trên chiến trường, dù sao cũng so uất ức tự sát càng tốt hơn."

"Hiện tại cho dù chết, cũng có khuôn mặt đi gặp Loki bệ hạ, đi gặp Anqila thủ lĩnh."

"Coi như toàn quân bị diệt, Khô Lâu đảng đã là toàn bộ thế giới cường đại nhất hải tặc."

Ngay tại lúc lúc này.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Xa xa mặt biển bỗng nhiên bỗng nhiên dâng lên một cái hỏa cầu thật lớn, từng đợt kinh thiên tiếng vang.

Cái này hỏa cầu khổng lồ vượt qua ngàn mét đường kính xông ra mặt biển, bay thẳng lên thiên không. Cùng lúc đó tất cả mọi người rõ ràng xem đến, có một cái bóng đen to lớn bị ném đến bầu trời, sau đó bị xé thành mảnh nhỏ, tản mát trên mặt biển, cái kia tựa như là thất lạc yêu mẫu thi thể?

Cùng lúc đó, tất cả hải quái toàn bộ dừng lại, toàn bộ quay người nhìn về phía cái kia hỏa cầu thật lớn, đứng ngẩn người ở chỗ đó. Ngay sau đó vô số hải quái như thủy triều rút đi, hướng về hỏa cầu bạo tạc chỗ điên cuồng tiến lên.

Bởi vì bọn chúng tối cao thủ lĩnh thất lạc yêu mẫu chết.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ." Đám này hải quái tốc độ cực nhanh, cơ hồ trong nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

Tất cả Khô Lâu đảng hải tặc ngơ ngác nhìn qua một màn này, hoàn toàn không dám tin.

Chiến đấu kết thúc? Bọn hắn được cứu?

Cuối cùng kỳ tích vẫn là phát sinh?

Bất quá so những thứ này hải quái còn muốn càng nhanh chính là Helen, nàng thậm chí không còn bơi lội, mà là trực tiếp dùng đấu khí giẫm lên mặt biển cuồng xông mà đi, bởi vì nàng tốc độ quá nhanh, vậy mà tại trên mặt biển lưu lại một đạo thật dài bọt nước quỹ tích.

...

Rất nhanh, Helen liền gặp được Thẩm Lãng, hắn phiêu trên mặt biển, khoảng cách bạo tạc địa điểm cũng rất xa, còn tác động đến không đến hắn bên này.

Vọt tới Thẩm Lãng bên người, Helen đem Thẩm Lãng kéo lên, nhẹ nhàng nắm tay của hắn liền đầy đủ nhường hắn đứng tại trên mặt biển.

"Hella mẫu thân trước đó không có chết, chỉ là bị nguyền rủa Nữ hoàng đoạt xá, ta đánh thức nàng, tối hậu quan đầu nàng là cứu vớt chúng ta, khống chế to lớn bạch tuộc đi ta thiết lập tự hủy cái kia Kim Tự Tháp, vì lẽ đó kế hoạch của ta thành công. Vì lẽ đó không phải ta cứu vớt Khô Lâu đảng, vẫn như cũ là Anqila chính nàng cứu vớt Khô Lâu đảng." Thẩm Lãng nói ra câu nói này thời điểm, không có bất kỳ cái gì vui vẻ, chỉ có vô hạn rung động.

Helen công chúa không nói hai lời lôi kéo Thẩm Lãng trở về tới bạo tạc nơi trọng yếu, đi tìm Anqila thân ảnh, nhưng mà không thu được gì.

Trên mặt biển khắp nơi nổi lơ lửng thất lạc yêu mẫu thi thể mảnh vỡ, có chút thậm chí còn đang thiêu đốt.

Vô số hải quái đại quân như thủy triều tuôn đi qua, nhưng chúng nó cũng không có làm gì, cũng chỉ là ngơ ngác nhìn qua mảnh này mặt biển, nhìn qua thất lạc yêu mẫu thi thể, không có công kích Thẩm Lãng cùng Helen công chúa.

Lại ròng rã tìm xong vài vòng, Helen cùng Thẩm Lãng cũng không có tìm được Anqila thân ảnh, không có nhìn thấy người, cũng không có nhìn thấy thi thể.

Rất nhanh Hella đuổi tới, nàng nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Làm sao?"

"Không, không có gì." Thẩm Lãng nói, hắn không có đem chân tướng nói cho Hella, hiện tại nhất định phải rời đi.

Khoảng thời gian này lũ quái vật biển đang tiến hành tưởng niệm nghi thức, một khi cái này nghi thức kết thúc, bọn chúng liền sẽ khôi phục khát máu cùng điên cuồng, cho đến lúc đó Khô Lâu đảng hải tặc cũng không chịu được nữa, nhất định sẽ toàn quân bị diệt.

Theo Thẩm Lãng tầm mắt nhìn sang trả không hết tích, nếu như từ trên trời nhìn lại, liền sẽ nhìn thấy mấy chục vạn hải quái bao quanh thất lạc yêu mẫu thi thể tạo thành một vòng tròn, sau đó không ngừng mà xoay tròn.

"Đi thôi. . ." Thẩm Lãng nói: "Hella, về sau có thời gian rảnh, chúng ta lại tới nơi này được không?"

...

Trở về tới Khô Lâu đảng hạm đội chỗ vùng biển này, hình tượng nhìn thấy mà giật mình.

Trên mặt biển nổi lơ lửng vô số thi thể, vô số hài cốt, vừa rồi trận chiến kia thực sự là quá kịch liệt, thậm chí mảnh này mặt biển cũng bị nhuộm đỏ.

Khô Lâu đảng hải tặc thi thể rất nhiều, nhưng hải quái thi thể càng nhiều, một phần ba chiến hạm vỡ vụn đắm chìm, còn có một phần ba chiến hạm thụ thương.

Khô Lâu đảng từ trước tới nay cực kỳ khắc cốt minh tâm một trận chiến.

Nhìn thấy Thẩm Lãng xuất hiện, Jack Đường ngốc một cái, phảng phất hoàn toàn không thể tin được ánh mắt của hắn.

Tất cả mọi người cho rằng Thẩm Lãng đã hi sinh, mà lại dùng hắn hi sinh cứu vớt Khô Lâu đảng, hiện tại Thẩm Lãng vậy mà còn sống trở về.

Thực ra, nguyên bản Thẩm Lãng muốn cầm một đoạn thất lạc yêu mẫu thi thể hài cốt trở về, dạng này có thể chứng minh chiến công của hắn, nhưng suy nghĩ một chút vẫn là coi là. Hắn cứ như vậy một bộ thê thảm bộ dáng xuất hiện tại trước mặt mọi người.

Há hốc mồm, Thẩm Lãng muốn kể một ít cái gì, nhưng cuối cùng cũng không nói ra miệng.

Jack Đường cũng không nói gì thêm, trực tiếp dùng loan đao trụ sở, sau đó một chân quỳ xuống.

Sau đó là Hải Mộng, nàng nhìn một chút trên bờ Douglas, lại nhìn một chút đệ đệ Hải Võng thi thể, còn nhìn một chút Helen công chúa. Nàng cũng dùng loan đao trụ sở, một chân quỳ xuống tới.

Phảng phất nhiều nặc quân bài ngã xuống, vô số Khô Lâu đảng quân đoàn cái này đến cái khác quỳ xuống tới.

Mấy ngàn, mấy vạn người quỳ trước mặt Thẩm Lãng, vô thanh vô tức.

Trọn vẹn một hồi lâu, Thẩm Lãng khàn khàn nói: "Các ngươi đi theo ta, không chiếm được cái gì tự do, tiếp xuống ta muốn giết trở lại phương đông thế giới. Địch nhân của ta là toàn bộ phương đông thế giới, kia là so Tây Luân đế quốc còn cường đại hơn nhiều lắm nhiều lắm tồn tại."

Mấy vạn Khô Lâu đảng hải tặc vẫn như cũ quỳ trên mặt đất không có lên tiếng.

Thẩm Lãng nói: "Hôm nay một trận chiến này chết rất nhiều người, vô cùng sự khốc liệt. Nhưng mà ta không dám hứa chắc đây là các ngươi trận chiến khốc liệt nhất, thậm chí ta cũng không dám cam đoan các ngươi sẽ còn chết bao nhiêu người, các ngươi xác định còn muốn đi theo ta sao?"

Mấy vạn Khô Lâu đảng vẫn như cũ cúi đầu không nói, lẳng lặng quỳ trên mặt đất.

Bọn hắn chết rất nhiều rất nhiều người, nhưng mà trong lòng cực kỳ thoải mái, tất cả u ám cùng hậm hực biến mất sạch sẽ, cảm giác được trước nay chưa từng có kiêu ngạo. Bọn hắn bị đánh gãy sống lưng lại một lần nữa thẳng tắp, linh hồn của bọn hắn lại một lần nữa trở về.

Quả nhiên chứng minh Thẩm Lãng câu nói kia, người muốn tự cứu, mới có thể ngày cứu.

Thẩm Lãng nói: "Đã như vậy, vậy các ngươi liền hiệu trung ta đi, ta tiếp tục mang theo các ngươi chiến đấu, mang theo các ngươi cường đại. Cái gì phương tây đệ nhất thế giới hải tặc, cái này còn thiếu rất nhiều, ta muốn để các ngươi trở thành đệ nhất thế giới hải quân, vũ nội thứ nhất hải quân, sau này mặc kệ gặp được bất cứ địch nhân nào, toàn bộ cũng đem bọn hắn chém tận giết tuyệt."

"Khô Lâu đảng vạn tuế!"

"Khô Lâu đảng vĩnh viễn bất diệt."

Những thứ này khẩu hiệu không có người hô ra miệng, nhưng lại tại tất cả Khô Lâu đảng hải tặc trong lòng gào thét.

Cường đại Khô Lâu đảng lại trở về, lại lại muốn một lần đi chấn kinh thế giới, muốn quét ngang chinh phục toàn bộ biển cả.

Đến bước này, Thẩm Lãng chinh phục Khô Lâu đảng quân đoàn kế hoạch đại công cáo thành, hắn rốt cục được chi này mạnh nhất trên thế giới lớn hải tặc.

"Như vậy, chúng ta cái này về nhà đi!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, Khô Lâu đảng hạm đội dâng lên còn lại chiến hạm cánh buồm.

"Ô ô ô ô. . ."

Già nua tiếng kèn vang lên, còn sót lại Khô Lâu đảng hạm đội trùng trùng điệp điệp bắc thượng, rời đi thất lạc quốc gia phế tích.

Lần này, bọn hắn là chân chính rời đi.

...

Khô Lâu đảng to lớn kỳ hạm, Thẩm Lãng đã trở thành nó tân chủ nhân, hắn lúc này đứng tại đuôi thuyền, nhìn qua càng ngày càng xa thất lạc quốc gia phế tích, nhìn qua cái kia Tuyết Sơn đỉnh đỉnh cao Kim Tự Tháp.

Từ đầu tới đuôi cái này thế lực thần bí cũng chưa từng xuất hiện, nhưng lại lại đóng vai lấy mang tính then chốt nhân vật.

Hiện tại xem ra, bọn hắn lúc ấy đem chiến đấu kèn lệnh cho Anqila cũng là không có lòng tốt, cũng không phải là muốn cứu vớt Khô Lâu đảng, mà là muốn cho nguyền rủa Nữ hoàng tiễn một cái thân thể mới mà thôi.

Cái này vô số năm qua đến đây thất lạc quốc gia phế tích thám hiểm cũng không có nhiều người, nguyền rủa Nữ hoàng mấy chục năm liền muốn đổi một bộ thân thể, nàng là như thế nào làm được? Hay là nàng cùng Tuyết Sơn đỉnh Kim Tự Tháp thế lực thần bí có một loại nào đó không thể cho ai biết khế ước.

"Thật muốn xông đi lên, xem rõ ngọn ngành, nhìn xem cái này Kim Tự Tháp bên trong rốt cuộc là ai." Hella bỗng nhiên mở miệng nói.

Nhưng nàng nói ra lại là Helen công chúa tiếng lòng, đổi thành trước đó, Helen nhất định sẽ không chút do dự xông đi lên. Nhưng mà hiện tại không được, bởi vì nàng có người phải bảo vệ, có muốn thực hiện trách nhiệm.

"Helen, vì sao kinh lịch điên cuồng như vậy thảm liệt chiến đấu, trên người ngươi liền một điểm vết máu cũng không có, vẫn như cũ giống như Thánh nữ đồng dạng thuần khiết?" Hella nhịn không được hỏi.

Helen công chúa nói: "Thân yêu tỷ tỷ, nếu như ngươi theo ba tuổi bắt đầu liền bị dạy bảo các loại lễ nghi quý tộc, ngươi cũng có thể làm được."

"Quá dối trá, ta liền chịu không cái này." Hella nói.

Helen công chúa nói: "Ta không thích, nhưng mà có thể tiếp nhận, đồng thời tuân thủ."

Hella nói: "Liền như là ngươi cái kia cẩu thí quý tộc khế ước, đem Douglas mang về Tây Luân đế quốc, giao cho Hoàng tộc Tài

Quyết Viện thẩm phán, mà không phải trực tiếp xử quyết giết hắn? Đổi thành ta, sớm đã đem cái này hỗn đản rút gân lột da."

Helen công chúa kinh ngạc nói: "Thân yêu tỷ tỷ, nếu như ta không có đoán sai, hắn hẳn là ca ca của ngươi."

Hella kinh ngạc nói: "Ta, ta kém chút quên. Nhưng mà ở trên người hắn ta ngửi không tới nơi tới chốn người hương vị, chỉ có tại hai người các ngươi trên thân, ta ngửi được thân nhân hương vị, nhường ta mê luyến."

Sau đó, Hella lại một lần nữa tiến lên ôm Helen.

Helen công chúa nhíu nhíu mày, nhưng vẫn là không có cự tuyệt. Bởi vì từ nhỏ giáo mẫu liền nói cho hắn biết, cho dù là hoàng thất công chúa cũng nhất định phải kiêu ngạo cùng khiêm tốn cùng tồn tại, không thể tùy ý tổn thương người khác chân thành.

"Ôm ngươi thật là thoải mái, ngươi quá thơm." Hella mê luyến nói.

"Thẩm Lãng, ngươi là một cái trí giả, ngươi có thể trả lời ta một chuyện không?" Helen công chúa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên có thể."

Helen công chúa nói: "Lý tưởng của ngươi là cái gì? Sứ mệnh của ngươi là cái gì?"

"Ông trời của ta, ta thực sự là chịu không nghiêm túc như vậy chủ đề, ta đi uống rượu." Hella vỗ đầu một cái sau đó đi, đem không gian lưu cho Helen cùng Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nói: "Lý tưởng của ta là thiên hạ không thù, đem tất cả cừu nhân giết đến sạch sẽ."

"Như vậy sao?" Helen nói: "Cứ việc ta đã nghe chúng ta người nhà nói qua ngươi, nhưng trong lòng vẫn luôn cực kỳ nghi hoặc, như thế không ôm chí lớn người cũng có thể trở thành vương giả sao? Hiện tại xem ra, cái này hay là chính là lớn nhất hùng tâm tráng chí một trong, dùng người phương Đông lại nói liền là rồng sinh chín con, khác biệt."

Thẩm Lãng cười nói: "Nhìn ra, tại không có nhìn thấy ngươi trước đó, ta nghĩ đến ngươi là nghĩ Hella đồng dạng, hùng hùng hổ hổ, tràn ngập phản nghịch cùng tinh thần mạo hiểm. Nhưng mà chân chính nhìn thấy ngươi thời điểm, lại phát hiện ngươi người này là như thế mâu thuẫn."

"Ừm?" Helen.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi xác thực tràn ngập phản nghịch cùng tinh thần mạo hiểm, chẳng những không sợ chết, thậm chí một số thời khắc chủ động tìm đường chết. Nhưng ngươi lại giống là Vương tộc điển hình, mỗi tiếng nói cử động, mọi cử động là ưu nhã cao quý, ung dung không vội, bao dung mà tràn ngập tinh thần trách nhiệm, thậm chí đến cổ hủ tình trạng."

"Chủ nghĩa giáo điều phải không?" Helen nói.

"Đúng vậy a, trên người của ngươi tràn ngập Hoàng tộc quy củ, không thể nói một câu vượt qua, không thể có bất luận cái gì không hoàn mỹ dáng vẻ." Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà nội tâm của ngươi lại cuồng dã như vậy mạo hiểm, hai loại tính chất đặc biệt vậy mà ở trên thân thể ngươi kết hợp hoàn mỹ."

"Ta đem cái này xem như một loại ca ngợi." Helen công chúa cười nói.

Đón lấy, Helen công chúa nói: "Mười mấy năm qua mạo hiểm, ta chính là là tìm kiếm một kiện đồ vật, sinh mệnh ý nghĩa."

Thẩm Lãng nói: "Tỷ tỷ, ngươi ý nghĩ này với ta mà nói tương đối xa xỉ. Ta tại phương đông thế giới ngay từ đầu lưu lạc tại dân gian, là một cái nghèo khổ cực hạn gia đình nông dân, ta ước mơ duy nhất liền là ăn bám, vượt qua vinh hoa phú quý sinh hoạt. Cái thằng trời đánh thế đạo, vậy mà sống sờ sờ đem ta bức thành một cái cái gì cẩu thí Nhân Hoàng."

"Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn." Helen công chúa nói.

"Ngừng, ngừng, ngừng. . ." Thẩm Lãng nói: "Ta thân yêu tỷ tỷ, mỗi lần cùng với Hella thời điểm, ta cũng lo lắng bị nàng làm hư. Nhưng bây giờ cùng với ngươi thời điểm, ta luôn cảm giác giống như là gặp được chính / trị lão sư đồng dạng, tại mọi thời khắc muốn cho ta lên lớp."

Helen công chúa không có ý tứ cười nói: "Xin lỗi, ta thực sự là quen thuộc, ta từ nhỏ đã là như thế này lớn lên. Bất quá ngươi không nên tức giận, mấy tháng này thời gian, Thẩm Mật bảo bảo một mực đi theo ta, ta chính là dạng này dạy nàng. Mà nàng mẫu thân Băng nhi, phảng phất phi thường vui lòng nhìn thấy một màn này."

Nói nhảm, Băng nhi nằm mộng cũng nhớ muốn để Thẩm Mật trở thành công chúa chân chính, vì đạt được đến mục đích này, nàng thậm chí có thể cùng nữ nhi bảo bối đoạn tuyệt mẫu nữ quan hệ, nhìn nữ thành phượng tâm tư không còn có người có thể mạnh đến mức qua Băng nhi.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Thẩm Mật bảo bảo thích không?"

Trong đầu hắn không khỏi hiện ra Thẩm Mật bảo bảo dáng vẻ, sắp hơn một năm không gặp, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng vẫn là như vậy nghiêm túc sao? Nàng mắt to vẫn là linh như vậy động sao?

"Thích vô cùng, nàng trời sinh tựa như là một cái công chúa, điềm tĩnh mà thông minh, ưu nhã mà thuần khiết." Helen công chúa nói: "Một số thời khắc ta thậm chí nghĩ đến, có thể hay không nhường nàng trở thành nữ nhi của ta."

"Vậy được a, ta tất cả hài tử, đều có thể trở thành con của ngươi." Thẩm Lãng nói: "Tỷ tỷ, lần này trở lại Tây Luân vương triều, ngươi muốn làm gì?"

"Ngươi nói ngươi muốn thiên hạ không thù, đây là một mục tiêu, cũng là một cái sứ mệnh." Helen công chúa nói: "Mà ta cũng vô pháp lại trốn tránh chính ta trách nhiệm, ta tằng tằng tổ mẫu Helen Nữ hoàng hoàn thành một nửa đế quốc đại nghiệp, ta mà phải đi hoàn thành còn lại cái kia một nửa. Toàn bộ đế quốc phương nam đều đang đợi ta, ta không thể lại trang lấy cái gì cũng nhìn không thấy, cái gì cũng nghe không được."

Thẩm Lãng không phải loại người này, nhưng mà hắn kính nể loại người này, phảng phất trời sinh gánh vác lấy cứu vớt vạn dân trách nhiệm.

Lúc này hắn cũng cảm nhận được rồng sinh chín con mị lực, phụ thân Khương Ly mỗi một đứa bé đều không giống. Cơ Ninh tiểu công chúa đơn thuần mà mỹ hảo, Hella cuồng dã mà hào phóng, Helen ưu nhã mà giàu có sứ mệnh cảm giác, Thẩm Lãng ở trên người nàng nhìn thấy một cỗ khí chất vương giả.

Mỗi người cũng kế thừa Khương Ly bộ phận tính cách đặc điểm, mỗi một cái cũng khả ái như vậy.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Tỷ tỷ, ngươi biết Dibos Công tước sao?"

"Nàng? Ta biết." Helen công chúa nói: "Nàng cường đại mà thông minh, có được linh hoạt tầm mắt."

Ngươi nói thẳng nàng hám lợi, là một cái thuần túy chính trị sinh vật không phải? Thẩm Lãng phát hiện tự mình vị tỷ tỷ này thật sự là có tốt nhất tu dưỡng, theo trong miệng nàng phảng phất rất khó nghe đến nói người khác lời nói xấu.

Thẩm Lãng nói: "Là được tiền của nàng cùng vật tư, ta cùng nàng kết hôn, nàng hiện tại là ta tại phương tây thế giới hợp pháp thê tử."

"Ách!" Helen công chúa lập tức vậy mà nói không ra lời.

Trọn vẹn một hồi lâu, Helen công chúa nói: "Như thế, ta liền chúc phúc các ngươi."

Nhưng mà nói xong câu đó về sau, Helen công chúa cảm thấy rất kỳ quái, bởi vì tại phương tây thế giới đại bộ phận khu vực đều là chế độ một vợ một chồng độ. Nam nhân sẽ nuôi rất đa tình người, nhưng mà chân chính hợp pháp vợ chồng chỉ có một cái, muốn khác lấy lời nói trước hết ly hôn.

Mà Thẩm Lãng đã có không chỉ một thê tử, hiện tại lại cưới Dibos, cái này thật sự là có chút vi phạm đạo đức của nàng xem.

Bất quá, hết thảy tồn tại đều là hợp lý, nàng muốn bao dung một ít nàng không hiểu đồ vật.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi cũng không biết nàng đến cỡ nào khát vọng nhìn thấy ngươi, làm ngươi xuất hiện ở trước mặt nàng thời điểm, nàng nhất định sẽ mừng như điên vạn phần."

"Ta cũng khát vọng nhìn thấy nàng, bất quá lập trường của nàng khả năng cùng ta có chút trái ngược." Helen công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Đã từng là, nhưng mà hiện tại lại trở nên nhất trí. Ngươi cũng đã nói, tầm mắt của nàng là phi thường có tính linh hoạt."

Lời này nửa điểm không giả, Thẩm Lãng báo cho tự mình là Helen công chúa đệ đệ về sau, Dibos lập tức điều chỉnh tâm tính, cảm thấy mình cùng Thẩm Lãng là ông trời tác hợp cho.

...

Một ngày sau đó!

Khô Lâu đảng hạm đội chính thức lái rời nguyền rủa hải vực, bởi vì bọn hắn lại nhìn thấy người kia mặt thân rắn hải đảo, nơi này chính là nguyền rủa hải vực giới hạn tuyến.

Lần trước bọn hắn đi qua nơi này, còn tưởng rằng mình đã thoát đi, không nghĩ tới vẫn là trở lại nguyên điểm, triệt để tuyệt vọng sụp đổ.

Mà lần này nhìn thấy cái này giới hạn tuyến hải tặc thời điểm, vô số Khô Lâu đảng cũng chỉ là nhìn một chút, không có người cầu nguyện, hạm đội cũng không hề dừng lại một chút nào.

Thật sự là rất kỳ quái, lần trước vô số người nói cho bọn hắn đã thoát đi, nhưng mà nội tâm vẫn như cũ bất an, vẫn là phải cầu nguyện.

Mà lần này không có người nói cho bọn hắn đã thoát đi, trong lòng bọn họ lại biết rõ, bọn hắn đã thoát đi.

Hay là tại bọn hắn một lần nữa giơ lên chiến đao, một lần nữa thiêu đốt đấu chí thời điểm, bọn hắn liền đã thoát đi nguyền rủa hải vực. Bởi vì cái này nguyền rủa không vẻn vẹn trên mặt biển, còn tại trong lòng của bọn hắn, lần này bọn hắn là thật muốn về nhà!

Cuối cùng danh sách đi ra.

Ngay từ đầu Khô Lâu đảng quân đoàn có mười hai vạn người, các loại Thẩm Lãng đi thất lạc quốc gia phế tích thời điểm còn lại sáu vạn, mà bây giờ còn thừa lại bốn vạn! Trước đây không lâu cùng hải quái đại quyết chiến, ròng rã chết trận hai vạn người.

"Đủ!" Thẩm Lãng trong lòng nói.

Xác thực đủ, đây là cường đại nhất hải tặc quân đoàn, bốn vạn người đầy đủ, đây là hạt giống, rất nhanh liền có thể trưởng thành Thương Thiên đại thụ, tin tưởng dùng không được mấy năm, chi hạm đội này liền sẽ khuếch trương đến mười vạn, hai mươi vạn.

Chỉ cần chiến đấu linh hồn tại, Khô Lâu đảng liền là thiên hạ mạnh nhất hạm đội, người không liên quan số.

...

"Đệ đệ thân ái của ta, ngươi làm sao phảng phất so với chúng ta còn muốn bức thiết về nhà a?" Hella cười nói.

Thẩm Lãng nghiến răng nghiến lợi nói: "Đương nhiên, ngươi chẳng lẽ quên ta đi thất lạc quốc gia phế tích trước đó nói sao? Ta muốn đem Huyết Tinh nam tước hạm đội hải tặc giết đến sạch sẽ, không có một ngọn cỏ, ta muốn đem Môn La gia tộc trảm thảo trừ căn."

Đi vào phương tây thế giới về sau, Thẩm Lãng thực ra không có cái gì cừu nhân, duy chỉ có có hai người hận đến nhất nghiến răng nghiến lợi.

Một cái là Adolf, bởi vì hắn đối Edda nữ vương có tà tâm, mà lại làm Khương Ly đồ đệ, hắn phản bội phụ thân Khương Ly.

Một cái khác liền là Huyết Tinh nam tước tiêu. Môn La, Thẩm Lãng đối với hắn hận ý thậm chí càng thêm nồng đậm.

Người này trở mặt giống như lật sách, hai lần phong tỏa Thẩm Lãng Mộc Lan thành, mấy lần tiến công Thẩm Lãng thuyền, ròng rã đánh chìm sáu chiếc, giết chết Thẩm Lãng mấy trăm tên thủy thủ.

Đây là khi dễ Thẩm Lãng không có cường đại hạm đội, không có quyền làm chủ trên biển a.

Thẩm Lãng cần đại lượng quặng KNO3, cần đại lượng tro núi lửa, kết quả đường biển hoàn toàn bị Huyết Tinh nam tước phong tỏa, không thể không co đầu rút cổ tại Mộc Lan thành bên trong, phiến tấm không dám xuống biển, thậm chí bắt cá đều muốn cẩn thận từng li từng tí, thực sự là quá uất ức.

Người này ngay từ đầu hiệu trung Dibos, về sau lại ruồng bỏ nàng, đầu nhập Adolf.

"Ngươi yên tâm đi, Huyết Tinh nam tước mặc dù danh xưng có mười vạn hải tặc liên quân, nhưng chúng ta bốn vạn người có thể không uổng phí tro bụi lực lượng đem bọn hắn tiêu diệt." Hella nói: "Ngươi chờ xem, chờ lấy Khô Lâu đảng vì ngươi xuất khí, cam đoan đem cái ngốc bức này hạm đội giết đến sạch sẽ, cam đoan giết đến mấy ngàn dặm hải vực bên trong không có một cái địch nhân, cam đoan đem toàn bộ Tây Luân nam bộ hải vực trở thành ngươi nội hải, chúng ta Khô Lâu đảng là vô địch."

Thẩm Lãng nói: "Ta rửa mắt mà đợi, chúng ta còn có mấy ngày trở về Bích Kim thành?"

Sở dĩ nói là Bích Kim thành mà không phải Mộc Lan thành, là bởi vì chi hạm đội này quá to lớn, Mộc Lan thành cái kia nho nhỏ bến tàu căn bản là đỗ không dưới, chỉ có Bích Kim thành dạng này siêu cấp thành lớn cảng bến tàu mới có thể chứa nạp.

"Bốn ngày!" Hella nói.

Thẩm Lãng nói: "Bảo kiếm của ta đã ngo ngoe muốn động, chuẩn bị đại sát tứ phương, Huyết Tinh nam tước ngươi cái ngốc bức này tận thế đến."

...

Bích Kim thành Sơn Đỉnh thành bảo bên trong.

Dibos lâm vào tuyệt đối nóng nảy bên trong, bởi vì hết thảy đều là tin tức xấu.

Gần nhất hai tháng, tin tức xấu một cái tiếp theo một cái, một cái so một cái hỏng.

Toàn bộ Russo gia tộc hạm đội cũng làm phản, Bích Kim thành vậy mà lọt vào trên biển phong tỏa. Huyết Tinh nam tước cùng Jeep. Russo hạm đội vậy mà đánh chìm nàng mấy chục chiếc mậu dịch thương thuyền.

Bích Kim thành là một cái hải dương mậu dịch thành thị, cơ hồ tất cả vật tư đều dựa vào mậu dịch mà đến, cái này một lần đến phong tỏa, đối toàn bộ thành thị hoàn toàn là đả kích trí mạng, bây giờ toàn bộ thành thị đã sóng ngầm mãnh liệt, cơ hồ khống chế không nổi.

Nhưng mà trên mặt biển tin tức xấu còn chưa đủ lớn, chân chính to lớn tin tức xấu đến từ lục địa phía trên, đến từ phương bắc quý tộc, đến từ Sauron đại đế.

Nàng cùng Thẩm Lãng chân chính kết hợp vẫn là gây nên triệt để sóng to gió lớn, dù là nàng xử tử tiến lên phản nghịch. Nhưng mà vẫn như cũ không thể áp chế xuống mặt phong thần mưu phản chi tâm, lúc này Bích Kim thành đã bị triệt để cô lập vây quanh.

"Công tước đại nhân, hôm nay hạm đội của chúng ta bị đánh chìm năm chiếc, cứ việc chúng ta đi đường thuyền đã phi thường bí ẩn, nhưng mà Huyết Tinh nam tước phảng phất hết thảy như lòng bàn tay, hắn cướp đi chúng ta trên thuyền buôn tất cả tơ lụa, đồng thời đem mấy trăm tên thủy thủ treo cổ, đồng thời dùng máy ném đá đầu nhập Bích Kim thành bên trong."

Dibos lạnh giọng nói: "Huyết Tinh nam tước không phải là người như thế, hắn cực kỳ xảo trá, nhưng không có như thế có khí phách."

"Hắn hẳn là phụng Adolf mệnh lệnh, là trở thành đế quốc hải quân trung tướng, hắn liều mạng nịnh bợ người này, không tiếc điên cuồng đồ sát chúng ta thương thuyền."

Dibos Công tước nói: "Ta cho Sauron đại đế tin, hắn nhưng có hồi phục sao? Ta đã khắc sâu trình bày ta cùng Thẩm Lãng kết hợp đối đế quốc có ích, Thẩm Lãng thế nhưng là Helen công chúa thân đệ đệ."

Bái Đình Bá tước nói: "Ta tin tưởng một điểm này, nhưng mà không người có thể chứng minh một điểm này. Tại tất cả mọi người quý tộc trong mắt, Thẩm Lãng chỉ là một cái người phương Đông, ngài gả cho như thế một cái người phương Đông liền là sỉ nhục. Mà hắn danh xưng tự mình là Helen công chúa đệ đệ, tất cả quý tộc cũng cảm thấy là một cái triệt để hoang ngôn."

"Không, đây không phải hoang ngôn." Dibos nói.

Bái Đình Công tước nói: "Ta đương nhiên cũng tin tưởng Thẩm Lãng đại nhân, nhưng mà chúng ta không cách nào thuyết phục những người này. Tây Luân vương triều những quý tộc này đến cỡ nào cố chấp ngài là biết đến, trừ phi Helen công chúa chân chính xuất hiện, thậm chí toàn bộ phương nam cũng tại khát vọng nàng trở về."

"Thẩm Lãng cái này hỗn đản vẫn chưa về sao?" Dibos Công tước cả giận nói: "Cái này lừa đảo, gạt ta nói Helen công chúa đã tới, kết quả tự mình lại biến mất, nói cái gì đi thất lạc quốc gia phế tích, lại đem tất cả cục diện rối rắm cũng ném cho ta."

"Còn không có. . ." Bái Đình Bá tước nói.

Hắn lời còn chưa dứt, thất lạc quốc gia phế tích nguy hiểm như thế , bất kỳ người nào đi chỉ sợ cũng dữ nhiều lành ít. Thẩm Lãng mặc dù thông minh tuyệt đỉnh, nhưng mà toàn bộ Khô Lâu đảng hạm đội cũng hoàn toàn biến mất ở nơi đó.

"Cái này hỗn đản, cái này hỗn đản. . ." Dibos Công tước bỗng nhiên đứng lên.

Lúc này, một cái nữ y mở miệng nói: "Công tước đại nhân, ngài hay là không thể tái sinh khí tức giận, dạng này không tốt."

Dibos run lên nói: "Vì sao?"

Tên này nữ y đạo: "Bởi vì ngài đã mang thai."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 454: : Trở Về! Đồ Sát Huyết Tinh Nam Tước Hạm Đội!

Mang thai? Vậy mà thật mang thai? !

Nghe được tin tức này về sau, Dibos Công tước vẫn là ngốc một cái, cứ việc trong lòng nàng thực ra đã có chỗ chuẩn bị, dù sao đã có hai tháng nguyệt sự không có tới. Nhưng lúc này trong lòng của nàng thật có thể xưng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Đầu tiên nàng khẳng định là cao hứng, dù sao đây là nàng lần thứ nhất mang thai, đại biểu cho Russo gia tộc có người thừa kế. Dibos là một cái chính trị sinh vật, đối với người thừa kế khát vọng cũng không gì so sánh nổi, trước đó sở dĩ không sinh là bởi vì hoàn toàn tìm không thấy thích hợp đối tượng.

Mà lại giống nàng loại này thân phận người còn không thể tùy tiện sống, sinh ra liền là trưởng tử hoặc là đích trưởng nữ.

Mà trong bụng đứa bé này nàng thật chờ mong đã lâu, hài tử huyết thống cơ hồ là hoàn mỹ, phụ thân là người phương Đông hoàng về sau, hơn nữa còn là Helen công chúa đệ đệ, nói câu không muốn mặt, hoàn toàn là tập hợp đông tây phương Hoàng tộc huyết thống.

Nhưng mấu chốt là ai có thể chứng minh đứa bé này huyết thống? Thẩm Lãng tên hỗn đản kia cũng không trở lại, hắn nói Helen công chúa ở nơi đó a?

Bái Đình Bá tước khom người nói: "Chúc mừng Chủ quân, lại một cái thiên chi kiêu tử muốn sinh ra, đứa bé này sẽ thành toàn bộ Russo gia tộc huyết thống cao quý nhất."

Dibos Công tước cũng không nhịn được ảo tưởng đứa bé này sinh ra tới dáng vẻ, thậm chí đưa tay vuốt ve một cái bụng của mình.

Cái này là một cái lăn lộn Huyết Nhi, hơn nữa còn là đồ vật lăn lộn Huyết Nhi, vốn là phải bị xa lánh cùng kỳ thị. Nhưng mà người phương Đông hoàng huyết thống đầy đủ triệt tiêu hết thảy, mà lại Khương Ly thân phận là nhận toàn bộ phương tây thế giới nhận đồng.

Helen công chúa không phải liền là đông tây phương hỗn huyết sao? Phương bắc quý tộc luôn mồm bài xích nàng, nhưng còn không phải không thể không thừa nhận nàng quyền kế thừa? Toàn bộ phương nam cũng coi nàng là tối cao Chủ quân.

Lúc đầu hết thảy đều là hoàn mỹ, nhưng chính là hiện tại không ai có thể chứng minh một điểm này.

"Bất cứ chuyện gì đều muốn có đại giới, hiện tại khó khăn hay là liền là Russo gia tộc Niết Bàn đại giới, ta nguyện ý vì cái này hài tử tiếp nhận." Dibos Công tước âm vang nói: "Bích Ba hành tỉnh những cái kia phong thần thái độ gì? Ta đã tuyên bố mấy lần công văn, vì sao những thứ này phong thần còn chưa tới bái kiến ta? Còn không có tới chúc mừng ta chân chính đại hôn?"

Bái Đình Bá tước nói: "Đối với chuyện này, bọn hắn phảng phất so trong tưởng tượng càng thêm khó mà tiếp nhận, sợ rằng chúng ta đã giết qua một lần phản nghịch."

Dibos nói: "Chẳng lẽ bọn hắn lại muốn một lần mưu phản sao?"

Bái Đình Bá tước nói: "Cái kia ngược lại là không dám, không có đức cao vọng trọng quý tộc dẫn đầu, những thứ này phong thần là không dám thật mưu phản, chỉ là cô lập chúng ta, thậm chí phong tỏa chúng ta."

Dibos nói: "Cái kia phương nam mấy cái hành tỉnh tổng đốc đâu? Ta công văn cũng có thể đưa đến, vì sao bọn hắn không có bất kỳ cái gì tỏ thái độ?"

Bái Đình Bá tước nói: "Phương nam mấy cái hành tỉnh tổng đốc thái độ lãnh đạm, bọn hắn vốn là bị chúng ta đánh bại phương nam quý tộc, bây giờ sẽ chỉ nhìn có chút hả hê nhìn qua đây hết thảy, thậm chí trong lòng tràn ngập địch ý."

Dibos Công tước nói: "Toàn bộ phương nam quý tộc cũng hiệu trung Helen công chúa, thậm chí cũng đầu hàng qua Medusa, mà Thẩm Lãng cùng hai người kia cũng quan hệ mật thiết, đối với ta cùng Thẩm Lãng kết hợp bọn hắn có lẽ một người làm quan cả họ được nhờ mới là, vì sao thái độ lạnh lùng như vậy?"

Bái Đình Bá tước nói: "Bởi vì bọn hắn không tin, có người khắp nơi du thuyết đây hết thảy đều là hoang ngôn, đều là Thẩm Lãng cái này phương đông nam nhân tại tự nâng giá trị bản thân, nói hắn chỉ là một cái phương đông nam kỹ nữ, sẽ chỉ ăn bám tiểu bạch kiểm, nói hắn giả tạo tự mình quý tộc xuất thân. Thừa dịp Helen công chúa không tại không người nào có thể chứng minh, vì lẽ đó thổi phồng thân phận của mình, trắng trợn tuyên dương tự mình là Helen công chúa đệ đệ, thực ra hai người kia hoàn toàn không có quan hệ."

"Cái kia lúc này trong thành cục diện như thế nào?"

Bái Đình Bá tước nói: "Lòng người bàng hoàng, khắp nơi đều có người tản lời đồn đại, nói Sauron đại đế tức giận, muốn đem ngài định là đế quốc phản nghịch, điều động đại quân tiêu diệt. Nhưng mà lần trước chúng ta giết người quá nhiều, vẫn không có người dám công khai mưu phản. Chỉ bất quá phần lớn mậu dịch cũng đình chỉ, chúng ta mỗi ngày tổn thất đều là con số trên trời."

"Cái kia lương thực cùng vật tư, còn đầy đủ dùng sao?"

Bái Đình Bá tước nói: "Nguyên bản chúng ta có con số trên trời lương thực, đây hết thảy cũng bởi vì ngài nhìn xa trông rộng. Nhưng mà chúng ta lần trước chinh chiến Ma Nữ đế quốc hao phí quá nhiều lương thực, vì lẽ đó bây giờ toàn bộ Bích Kim thành lương thực chỉ đủ ăn hơn nửa năm tả hữu. Bây giờ toàn bộ Bích Ba hành tỉnh cũng tại phong tỏa cô lập chúng ta, không có phong thần lại vận lương đã ăn tới. Mấu chốt nhất là toàn bộ đường biển mậu dịch bị phong tỏa, chúng ta cho dù có kim tệ cũng mua không được đồ vật."

Thiên sát Huyết Tinh nam tước, trời đánh Jeep. Russo.

"Chẳng những như thế, Thẩm Lãng đại nhân Hoàng Hậu thành bên kia hết thảy lương thực vật tư cũng từ chúng ta cung cấp, vì lẽ đó tiêu hao càng nhanh."

Dibos nói: "Hai tháng này thời gian, Thẩm Lãng Hoàng Hậu thành hướng chúng ta yêu cầu bao nhiêu vật tư, bao nhiêu người?"

Bái Đình Bá tước nói: "Ba vạn người, ba mươi vạn túi lương thực, năm ngàn con trâu, ba ngàn xe sắt, mấy trăm vạn cân đồng, mấy vạn cân hoàng kim, mấy chục vạn kim bạch bạc, mười mấy vạn thớt vải, hơn vạn thớt tơ lụa, còn có vật khác tư vô số kể."

Nghe được những chữ số này, cơ hồ khiến lòng người kinh run rẩy, Thẩm Lãng cơ hồ muốn đem toàn bộ Bích Kim thành cũng chuyển không.

Đương nhiên nơi này đại bộ phận vật tư đều là thương nhân, cần dùng tiền mua, Thẩm Lãng không có tiền, liền trực tiếp theo Dibos Công tước giấu trong kim khố cầm. Russo gia tộc góp nhặt mấy trăm năm tài phú, lập tức liền ít mấy phần một trong.

Dibos Công tước cười lạnh nói: "Những người kia nói không sai, Thẩm Lãng liền là ăn bám tiểu bạch kiểm."

"Cái kia hết thảy phải chăng còn tiếp tục?" Bái Đình Bá tước hỏi thăm, tiếp xuống Mộc Lan thành bên kia tiếp tục yêu cầu vật liệu thời điểm phải làm gì?

"Tiếp tục cho." Dibos Công tước nói: "Dù sao đã cho nhiều như vậy, liền không quan tâm lại nhiều cho một chút. Như là đã áp lên tiền đặt cược, vậy liền bắt giữ lấy ngọn nguồn, chỉ cần kết quả cuối cùng thắng, về sau có thể kiếm được gấp mười gấp trăm lần lợi ích. Coi như là ta đối Thẩm Lãng đầu tư, nếu như hắn tương lai thành công, vậy ta tương lai nhi tử liền là Thân vương điện hạ."

"Một cái thân vương hàm, dù là đi Russo gia tộc giấu kim khố tiêu hết cũng đáng được, hơn ngàn năm tới toàn bộ Tây Luân vương triều lại có cái nào khác họ gia tộc trở thành Vương tộc, một cái cũng hay không?"

Đây cũng chính là tại cực độ chú ý vinh dự thế giới mới có tình hình, một cái Vương tước thậm chí là toàn cả gia tộc mấy đời người phấn đấu lý tưởng. Ngươi muốn đổi thành Thái Bình Thiên Quốc, đầy đường đạo đều là vương.

"Thẩm Lãng Hoàng Hậu thành bên kia phát triển như thế nào?"

"Được chúng ta vô số kể nhân lực cùng vật tư về sau, phát triển nhanh chóng, nhân khẩu đã bành trướng đến gần mười vạn. Các hạng phát triển đột nhiên tăng mạnh, bất quá cực kỳ Đa Tiến trình cũng đối với chúng ta giữ bí mật. Nhưng mà nghe nói bọn hắn cũng gặp phải phiền phức, bởi vì phát triển tốc độ quá nhanh, vì lẽ đó tro núi lửa cùng quặng KNO3 đã còn xa mới đủ dùng, nhưng là lại lọt vào trên biển phong tỏa, vì lẽ đó mấu chốt phát triển thậm chí đứng trước gián đoạn."

Lại là trên biển phong tỏa.

Đối mặt liên tiếp tin tức xấu, nhưng Dibos còn gánh vác được.

Dưới cái nhìn của nàng đây hết thảy đều còn tại khả khống phạm vi bên trong, thậm chí trong dự liệu, chỉ cần Thẩm Lãng có thể thật mang theo Khô Lâu đảo trở về, không vẻn vẹn Mộc Lan thành phát triển nan đề, thậm chí Bích Kim thành nguy cơ cũng sẽ giải quyết dễ dàng.

Bái Đình Bá tước nói: "Công tước đại nhân, ta vô cùng tin tưởng Thẩm Lãng đại nhân. Nhưng mà thất lạc quốc gia phế tích thực sự quá nguy hiểm, vì lẽ đó ta đối Thẩm Lãng các hạ một chuyến này phi thường bi quan."

Dibos nói: "Kính yêu lão sư, tại một điểm này ta lại cùng ngài nghĩ đến không giống. Hắn là một cái người xấu, hơn nữa còn là một cái xảo trá cực hạn người xấu, loại người này sự tình gì cũng làm được, cái gì kỳ tích đều có thể sẽ phát sinh, làm hắn đã từng địch nhân, ta thực sự là quá có trải nghiệm."

Mà vừa lúc này, thái giám Taren nhanh chóng đi tới, sắc mặt vô cùng khó coi.

"Làm sao? Có phải hay không chúng ta thương thuyền lại bị đánh chìm?" Dibos hỏi.

Thái giám Taren đưa tới một cái bí mật tình báo nói: "Không, so đây càng kém càng kém tin tức, Russell Công tước đến, hơn nữa còn mang theo mười vạn đại quân tới."

Lời này một màn, Dibos Công tước sắc mặt kịch biến. Trước đó những cái kia tin tức xấu cũng tính không được cái gì, đây mới thật sự là tin tức xấu.

Nữ Vương thành chi chiến, Russell Công tước thua với Medusa, khiến cho toàn bộ chiến dịch thất bại. Nhưng mà hắn vẫn như cũ là Tây Luân thứ ba đế quốc lớn nhất công thần. Thái độ của hắn cực kỳ trọng yếu, bây giờ hắn vậy mà dẫn binh đến đây, đây quả thực là to lớn tin dữ.

Hắn tới làm cái gì? Thanh lý môn hộ.

Trước đó nói qua, tại Tây Luân thứ hai đế quốc thời điểm, Russo bên trong gia tộc lập trường phát sinh kịch liệt mâu thuẫn, phân biệt duy trì người khác nhau kế thừa hoàng vị, kết quả Dibos Công tước tổ tiên thắng. Mà Russell tổ tiên thua, không thể không rời đi Russo gia tộc, đi xa hắn mới, bắt đầu lại từ đầu phấn đấu, đồng thời đem dòng họ đổi thành Russell. Nhưng theo huyết thống thượng, Russell cùng Russo nhưng thật ra là một nhà.

Dibos bên này là bản gia, Russell bên kia là chi nhánh. Chỉ bất quá Russell Công tước quá mạnh, đem cái này chi nhánh gia tộc phát triển đến vô cùng cường đại, nhất là lần này diệt Ma Nữ đế quốc chi chiến, có một phần ba quốc thổ đều là Russell Công tước đánh xuống.

Cứ việc Tây Luân thứ ba đế quốc còn không có chính thức thành lập, nhưng Russell Công tước chức quan đã định, đế quốc thứ nhất lục quân thống soái kiêm đông cảnh thủ hộ, thậm chí tương lai còn có thể trở thành đế quốc Thủ tướng. Vì lẽ đó theo chức quan đi lên nói Russell Công tước còn muốn cao hơn một chút. Nhưng hắn dù sao cũng là Russo gia tộc chi nhánh, bây giờ Dibos bên này ra chuyện lớn như vậy, Russell Công tước cảm thấy Russo gia tộc danh dự nhận to lớn tổn hại, Dibos đã không xứng trở thành Russo Công tước.

"Ta cho lúc trước hắn hữu nghị chẳng lẽ không đủ sao?" Dibos cả giận nói: "Là ta bất kể hiềm khích lúc trước, đem đại lượng vật tư chi viện cho hắn, mới khiến cho quân đội của hắn thế như chẻ tre, đồng thời cái thứ nhất đánh tới Nữ Vương thành xuống. Hắn muốn làm gì? Là muốn bình định lập lại trật tự, vẫn là phải thay vào đó, đoạt lại Russo gia tộc gia huy?"

Thái giám Taren nói: "Trước mắt còn không biết, Russell Công tước cũng không có công khai tỏ thái độ. Nhưng hắn mười vạn đại quân đã tới gần Bích Ba hành tỉnh, vì lẽ đó thế cục sẽ tiến một bước chuyển biến xấu."

"Đương nhiên sẽ tiến một bước chuyển biến xấu." Dibos cười lạnh nói: "Những cái kia đối ta bất mãn phong thần bọn họ lúc đầu rắn mất đầu, đối ta giận mà không dám nói gì. Mà Russell Công tước đến hiển nhiên sẽ trở thành chỗ dựa của bọn họ, đám này phong thần hay là liền sẽ dồn dập khởi binh, đi theo Russell Công tước cùng đi lật đổ ta, khác lập tân chủ. Đây chính là thân là nữ tử phiền phức, nếu như ta là một cái nam nhân, cưới một cái dị tộc nữ tử, phong thần bọn họ mặc dù sẽ trên miệng thảo phạt, lại sẽ không chân chính cảm thấy có cái gì đại nghịch bất đạo."

"Lập tức phong tỏa Bích Kim thành, ra hành động quân sự bên ngoài , bất kỳ người nào không thể ra vào. Ngoài ra chúng ta nô lệ quân đội huấn luyện tiến độ như thế nào? Hiện tại thuộc về ta quân đội có bao nhiêu?"

"Ba vạn." Bái Đình Bá tước nói: "Mặt khác có năm ngàn Amazon quân đoàn, chúng ta tổng cộng có ba vạn năm ngàn đại quân."

Dibos Công tước nói: "Lão sư, ngươi đại biểu ta đi gặp Russell Công tước, đi hỏi thăm hắn ý đồ đến."

"Cái này đương nhiên có thể, chỉ bất quá ta là ngài duy nhất tướng quân, nếu như ta đi liền rốt cuộc không có bất kỳ cái gì chỉ huy quân đội." Bái Đình Bá tước nói.

"Ta tự mình tới." Dibos Công tước nói: "Ta kính yêu lão sư, mặc dù ta mang thai, mà lại đã từng bệnh đến thoi thóp. Nhưng không nên quên ta cũng là một cái cường đại võ sĩ, võ công của ta không thua gì Dora công chúa, thậm chí không thua gì ngài."

Bái Đình Bá tước nói: "Vậy thì tốt, ta lập tức liền xuất phát."

Dibos thật không hi vọng phát sinh chiến tranh, nhất là Russo gia tộc nội chiến, lúc này hay là thật chỉ có một người có thể ngăn cản chiến tranh phát sinh. Không, là hai người.

...

Được Dibos vật tư chi viện về sau, Mộc Lan thành phát triển thật chỉ có thể dùng đột nhiên tăng mạnh để hình dung.

Thợ rèn theo lúc đầu mấy chục tên tăng lên đến ngàn người nhiều, mà lại không cần lại theo quặng sắt luyện sắt, trực tiếp đem gang luyện thành sắt thép tốc độ thực sự nhanh hơn nhiều. Đi qua mấy tháng tìm tòi về sau, Thẩm Lãng thợ rèn đoàn đội đúc pháo kỹ thuật cũng có to lớn tăng lên, lương phẩm suất tăng lên rất nhiều.

Trước đó một tháng chỉ có thể rèn đúc năm sáu ổ hỏa pháo, mà bây giờ mỗi tháng có thể rèn đúc trên trăm ổ hỏa pháo, mà lại những thứ này sắt thép đại bác cũng không tiếp tục cần dùng nguyên thủy hắc hỏa dược, mà là có thể đại lượng áp dụng uy lực cao hơn thuốc nổ.

Phương đông kỵ sĩ đoàn đại lượng binh sĩ bắt đầu chuyển hình, trở thành pháo binh. Không phải là bởi vì hắn thông minh nhất, mà là trung thành nhất, bọn hắn từ khát vọng giết trở lại phương đông thế giới, vì lẽ đó bọn hắn nguyện ý vứt bỏ trước đó hết thảy bắt đầu lại từ đầu học tập, học tập đường đạn học, học tập các loại thuốc nổ tri thức, học tập các loại đạn pháo.

Nhưng cũng bởi vì phát triển được quá nhanh, khiến cho nguyên bản sung túc vật tư lâm vào cực độ thiếu, tỉ như tro núi lửa cùng quặng KNO3.

Tro núi lửa còn tốt, không có xi măng liền không có xi măng, trước dùng đầu gỗ dựng phòng ở cũng giống như nhau.

Nhưng quặng KNO3 lại không thiếu được, là tăng lên tự mình chiến đấu kỹ năng, phương đông kỵ sĩ đoàn mỗi ngày đều đang tiến hành bí mật thử bắn, mấy trăm ổ hỏa pháo thử bắn, mỗi ngày đều muốn tiêu hao đại lượng thuốc nổ.

Mà lại hạ tuyến đại bác càng ngày càng nhiều, gia nhập mới pháo binh càng ngày càng nhiều, cũng không thể đình chỉ huấn luyện đi.

Pháo binh chính là muốn muốn thử bắn, đơn thuần học tập lý luận là không đủ, thông qua mấy trăm lần đại bác thử bắn, tự nhiên mà vậy liền chuẩn.

Mắt thấy tồn kho thuốc nổ càng ngày càng ít, mắt thấy liền muốn không người kế tục, vì lẽ đó Hắc Trân Châu dự định bí quá hoá liều, dẫn đầu một chi hạm đội dán đường ven biển bí mật bắc thượng, quấn Lộ Á ngựa kém hải vực tại quặng KNO3 đảo phía bắc đổ bộ, vận tải mấy thuyền quặng KNO3 trở về.

Bởi vì Huyết Tinh nam tước hạm đội phong tỏa đồng dạng đều khoảng cách đường ven biển xa xôi, cũng tại biển sâu khu.

Bất quá cứ như vậy, Mộc Lan thành thuyền lớn không thể xuất động, bởi vì tới gần đường ven biển phần lớn là biển cạn, nước ăn tuyến không thể quá sâu, nếu không dễ dàng mắc cạn. Nhưng thuyền nhỏ vận lực nhỏ, cũng chỉ có thể vừa đi vừa về nhiều vận mấy chuyến.

Hắc Trân Châu cơ hồ không ngủ không nghỉ, đã liên tiếp trộm vận ba lần quặng KNO3, hết thảy vẫn còn tương đối thuận lợi, miễn cưỡng cung ứng thượng quặng KNO3.

Bởi vì lúc trước ba lần cũng tương đối thuận lợi, vì lẽ đó lần này Hắc Trân Châu quyết định xuất động năm mươi con thuyền tiến hành trộm vận, tổng cộng vận chuyển vượt qua bảy mươi vạn cân quặng KNO3, lần này đầy đủ dùng cực kỳ lâu.

Nàng dẫn đầu hạm đội tránh ra thật xa Huyết Tinh nam tước trên biển hạm đội, quấn rất xa đường biển dọc theo đường ven biển bí mật xuôi nam, cẩn thận từng li từng tí, như giẫm trên băng mỏng.

"Rốt cục nhanh đến nhà, còn có hơn năm trăm dặm liền đến Bích Triều bán đảo."

"Không biết Chủ quân trở lại chưa? Ngươi nói hắn có thể mang theo chúng ta Khô Lâu đảng trở về sao? Ta đều đã quên ta phụ mẫu dung mạo ra sao."

Hắc Trân Châu cũng cảm xúc bành trướng, cơ hồ mỗi một ngày đều đang cầu khẩn Thẩm Lãng Chủ quân có thể thành công cứu vớt Khô Lâu đảng, bởi vì cha mẹ của hắn thân nhân cũng đều ở bên kia, dưới tay hắn hơn một ngàn người toàn bộ đều là Khô Lâu đảng hậu đại, đã ròng rã vài chục năm chưa từng gặp qua cha mẹ của mình.

"Tốt, không cần nói, không cần thương cảm, đề cao cảnh giác!" Hắc Trân Châu hạ lệnh.

Bởi vì nàng phát hiện, một khi bắt đầu hoài niệm phụ mẫu, cả người cảm xúc liền không lại nhạy cảm, dạng này vô cùng nguy hiểm.

...

Lúc này, khoảng cách Hắc Trân Châu đội tàu phía nam hai trăm dặm chỗ, Huyết Tinh nam tước hạm đội hải tặc đã bày ra thiên la địa võng, liền chờ đến Hắc Trân Châu đội tàu tự chui đầu vào lưới.

"Nam tước các hạ, vẫn là ngươi cao minh a, trước đó rõ ràng phát hiện Hắc Trân Châu các nàng ném vận quặng KNO3 lại giả vờ làm cái gì cũng không biết, ngược lại để các nàng buông lỏng cảnh giác, quả nhiên lá gan của các nàng càng lúc càng lớn, ngay từ đầu chỉ có năm chiếc thuyền, về sau tám chiếc, hiện tại lập tức vậy mà xuất động mấy chục chiếc, Thẩm Lãng dưới trướng hai ngàn hải quân đã có thể dốc toàn bộ lực lượng đi." Jeep. Russo xu nịnh nói: "Rất nhanh chúng ta liền có thể đưa các nàng triệt để toàn diệt, từ đó về sau Thẩm Lãng dưới trướng không có nửa cái hải quân, liền chân chính là phiến tấm không thể xuống biển."

Vị này Dibos đường đệ còn rất trẻ, huynh trưởng của hắn Doyle. Russo đã bị xử tử, hắn các phương diện đều muốn dựa vào Huyết Tinh nam tước.

Huyết Tinh nam tước chỉ là cười nhạt một tiếng, cũng không nói lời nào. Hắn bày ra cái này thiên la địa võng mục tiêu không chỉ có riêng là muốn tiêu diệt toàn bộ Thẩm Lãng tại Mộc Lan thành hạm đội, mà là có càng sâu mục đích, đây là Adolf cho hắn bí mật sứ mệnh.

Lặng yên không một tiếng động toàn diệt Thẩm Lãng hạm đội, đồng thời đem Hắc Trân Châu bọn người triệt để tù binh. Sau đó tại ngụy trang thành là Hắc Trân Châu hạm đội vận quặng KNO3 đổ bộ Bích Triều bán đảo trụ sở bí mật, trộm lấy Thẩm Lãng kiểu mới thuốc nổ phối phương, trộm lấy Thẩm Lãng vũ khí bí mật, tốt nhất có thể đem chế tạo thuốc nổ cùng vũ khí bí mật người trói đi mấy chục hơn trăm người.

Cái này vẻn vẹn chỉ là bước đầu tiên, Huyết Tinh nam tước còn biết Bích Kim thành tạo thuyền công trường bên trong, Thẩm Lãng người ngay tại bí mật cải tạo kiểu mới quân hạm. Bất quá những cái kia tạo thuyền trận cũng tại bến tàu phụ cận, có Amazon quân đoàn thủ vệ, không ai có thể tiến vào được.

Nhưng mà Amazon quân đoàn rất nhanh liền không lo được bảo hộ tạo thuyền trận, rất nhanh mấy chục vạn đại quân liền sẽ binh lâm dưới thành tiến đánh Bích Kim thành. Lúc kia xưởng đóng tàu trống rỗng, hắn Huyết Tinh nam tước liền có thể dẫn đầu tinh nhuệ nhất hải tặc xông vào đi vào, đem tất cả kiểu mới chiến hạm cướp đi.

Dù sao Thẩm Lãng đã chết, những thứ này thuốc nổ, vũ khí bí mật cùng kiểu mới chiến hạm đã không dùng được. Nhưng hắn Huyết Tinh nam tước là phi thường vui lòng tiếp nhận mới sự vật, chỉ có hạm đội của hắn không ngừng mạnh lên, mới có thể trở thành đế quốc hải quân trung tướng.

Hắn thật sâu biết, một khi Tây Luân thứ ba đế quốc thành lập về sau, hải tặc hoàng kim tuế nguyệt liền kết thúc, hải dương liền sẽ khôi phục trật tự, hắn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất tẩy trắng mình, lắc mình biến hoá theo hải tặc biến thành hải quân.

"Môn La nam tước, ngươi Môn La gia tộc chẳng mấy chốc sẽ quật khởi, hay là không lâu sau đó liền muốn xưng ngài là Môn La Tử tước, thậm chí môn Robe tước." Jeep. Russo xu nịnh nói: "Ngài đây là giẫm lên Thẩm Lãng thi thể quật khởi, hoàn toàn là người phương Tây vinh quang."

Huyết Tinh nam tước nói: "Jeep các hạ, Russell Công tước đã dẫn đầu đại quân tiến vào Bích Ba hành tỉnh. Làm Russo gia tộc bàng chi, hắn cảm thấy Dibos Công tước hoàn toàn làm bẩn vinh dự của gia tộc, đã không xứng trở thành Russo Công tước, vì lẽ đó ngươi cơ hội tới."

Jeep. Russo ánh mắt phức tạp nói: "Russell Công tước đức cao vọng trọng, ta nguyện ý hắn trở về Russo gia tộc, gia tộc bọn ta chính cần hắn loại này mạnh mạnh mẽ lãnh tụ."

Huyết Tinh nam tước nói: "Ngươi xem thường Russell Công tước vinh dự cảm giác, hắn là không thể nào sẽ tranh đoạt Russo Công tước vị trí, hắn lần này tới là bình định lập lại trật tự, thanh lý môn hộ. Cho nên sẽ bồi dưỡng mới Russo Công tước, vì lẽ đó Jeep ngươi cơ hội tới."

Jeep. Russo nhịp tim không thôi, nói: "Ta mặt trên còn có Austin thúc thúc, hắn so ta càng thêm thích hợp trở thành mới Russo Công tước."

Huyết Tinh nam tước nói: "Nhưng mà hắn hiện tại là Thẩm Lãng tù binh, danh dự đã nhận làm bẩn. Thẩm Lãng là vật chẳng lành, bị hắn dính qua người là không có tư cách kế thừa Công tước. Vì lẽ đó Jeep các hạ, Dibos rơi đài về sau, ngươi chính là Russo Công tước nhân tuyển tốt nhất, đến lúc đó ta tại đế quốc còn cần ngươi chiếu cố."

Jeep. Russo nói: "Môn La các hạ ngài là tại là quá nói đùa, ngài có Adolf đại sư duy trì đã là tiền đồ như gấm, dùng người phương Đông lại nói, Adolf các hạ mới thật sự là thiên tử cận thần."

Huyết Tinh nam tước thận trọng cười một tiếng, không nói gì.

"Thẩm Lãng dưới trướng Hắc Trân Châu hạm đội lập tức liền muốn đến, chúng ta chuẩn bị khai chiến đi."

"Không, không phải khai chiến, mà là đồ sát." Jeep. Russo cười nói: "Các nàng vẻn vẹn chỉ có năm mươi chiếc không thể tác chiến thuyền nhỏ, chính là hai ngàn người. Mà chúng ta có ba trăm đầu chiến thuyền, bốn vạn tên dũng sĩ, dễ như trở bàn tay liền có thể đem bọn hắn triệt để toàn diệt."

"Tốt nhất là toàn bộ tù binh." Huyết Tinh nam tước nói.

Jeep. Russo nói: "Nam tước các hạ, ngài hưởng qua đen mùi vị của nữ nhân sao? Nghe nói hương vị nhất là gậy, thân hình của các nàng là mấy cái chủng tộc bên trong nhất là nóng nảy, cái kia Hắc Trân Châu mặc dù là người da đen, nhưng cũng là một cái mỹ nhân, tin tưởng ngài nhất định sẽ không bỏ qua loại này đặc thù mỹ vị đi."

...

Hắc Trân Châu mấy chục chiếc thuyền nhỏ dán đường ven biển không ngừng xuôi nam, khoảng cách Huyết Tinh nam tước thiên la địa võng càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Sau mấy tiếng, chói tai tiếng chuông trên mặt biển gõ vang, Hắc Trân Châu hạm đội ở phía trước dò đường trinh sát thuyền phát hiện địch nhân đại quy mô hạm đội.

"Có địch nhân, có địch nhân!"

"Xuất hiện hạm đội địch nhân, vô số kể, treo Huyết Tinh nam tước cùng Russo gia tộc cờ hiệu."

Lập tức, Hắc Trân Châu khắp cả người băng hàn. Trước đó ba lần trộm vận không có bị phát hiện nàng còn cảm thấy may mắn, nguyên lai đều là Huyết Tinh nam tước âm mưu, muốn đưa nàng một mẻ hốt gọn.

Sau đó làm sao bây giờ? Nàng thuyền nhỏ đều là không thể dùng để tác chiến, phi thường yếu ớt.

Lập tức bỏ thuyền đổ bộ?

Không được, trên vùng đất này khẳng định cũng có Huyết Tinh nam tước phục binh, tất nhiên bọn hắn lựa chọn ở đây mai phục, liền sẽ không thả Hắc Trân Châu hải quân trên lục địa thoát đi.

Lúc này, bảo trụ hạm đội người trọng yếu nhất.

Hắc Trân Châu quyết định thật nhanh hạ lệnh: "Thay đổi phương hướng, toàn lực bắc thượng, tiến vào Amazon hải vực. Đem tất cả quặng KNO3 bỏ xuống biển cả, khinh trang thượng trận, thuyền của chúng ta nhỏ, tốc độ có ưu thế."

Theo Hắc Trân Châu ra lệnh một tiếng, năm mươi con thuyền toàn bộ cải biến hướng đi, đi ngược dòng nước.

"Ào ào ào. . ." Một túi lại một túi quặng KNO3, toàn bộ bị để qua trong biển.

Đi qua dừng lại, chuyển biến hướng đi, Hắc Trân Châu hạm đội tốc độ vẫn là chậm hơn đến, phía sau Huyết Tinh nam tước hạm đội khổng lồ điên cuồng truy kích đi lên.

"Nhanh, nhanh, nhanh. . ."

"Tốc độ cao nhất bắc thượng!"

Rốt cục, bởi vì Hắc Trân Châu quả quyết, nàng chi hạm đội này tại thời khắc cuối cùng thoát đi Huyết Tinh nam tước hạm đội vòng vây, phát huy thuyền nhỏ ưu thế, nhanh chóng chạy trốn.

Huyết Tinh nam tước cười lạnh nói: "Cái này đen nữ nhân cũng thật là xảo trá, dạng này thiên la địa võng lại còn bị nàng chạy."

"Truyền lệnh xuống, chung quanh tất cả hạm đội, toàn bộ tập kết gia nhập, tham dự đối Thẩm Lãng hạm đội vây quét."

...

Sau đó tại mảnh này rộng lớn bát ngát hải vực bên trên tiến hành điên cuồng truy đuổi chiến.

Như là đã bị phát hiện, cái kia Hắc Trân Châu liền không cần tại dán đường ven biển, mà là trực tiếp tiến vào biển sâu khu, tốc độ cao nhất bắc thượng.

Sau lưng Huyết Tinh nam tước cùng Jeep. Russo liên quân hạm đội càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, chung quanh phong tỏa hạm đội lục tục ngo ngoe gia nhập vào.

Nguyên bản chỉ có hơn ba vạn người, phía sau gia tăng đến bốn vạn, năm vạn, sáu vạn, ròng rã bảy trăm đầu chiến hạm gia nhập đối Hắc Trân Châu vây quét.

Toàn bộ trên mặt biển Huyết Tinh nam tước hạm đội kéo dài mấy chục hơn trăm dặm, giống như cự thú đồng dạng điên cuồng đuổi theo. Nhất định phải tại Hắc Trân Châu hạm đội trốn vào Amazon hải vực trước đó đuổi kịp, đưa các nàng triệt để tiêu diệt tù binh.

Hắc Trân Châu hạm đội là thuyền nhỏ, tại phương diện tốc độ lại ưu thế cự lớn, mấy ngày thời gian bên trong liền trốn được càng ngày càng xa. Nhưng mà Huyết Tinh nam tước hạm đội cũng có tàu nhanh, giống như là con sói đói theo đuổi không bỏ, từ đầu tới cuối duy trì tại khoảng cách hai mươi dặm, Hắc Trân Châu từ đầu đến cuối không cách nào thoát đi tầm mắt của bọn họ bên trong.

Nhưng chỉ cần hết thảy thuận lợi, các nàng còn là có thể chạy thoát, chỉ cần đi vào Amazon hải vực liền an toàn, bởi vì kia là Chủ quân Thẩm Lãng tuyệt đối minh hữu.

Lúc này liền khẩn cầu ông trời tốt, tuyệt đối không nên xuất hiện bão tố, bởi vì các nàng là thuyền nhỏ, tiếp nhận không bão tố tẩy lễ.

Nhưng mà. . .

Hắc Trân Châu hảo vận phảng phất kết thúc, phía bắc bầu trời đã xuất hiện mây đen, mà lại càng ép càng thấp, chân chính mây đen áp đỉnh.

Chẳng những như thế, trên biển gió cũng càng lúc càng lớn, hướng gió cũng càng ngày càng không đúng.

Gió càng lớn, sóng biển lại càng lớn, Hắc Trân Châu hạm đội bắt đầu kịch liệt phiêu diêu, càng ngày càng khó dùng khống chế.

Mây đen cuồn cuộn, không ngừng lan tràn.

Trên bầu trời mặt trời không gặp, ngàn dặm hải vực bên trong, đâu đâu cũng có mây đen bao phủ.

Gió biển gào thét, sóng lớn nhấc lên.

Hắc Trân Châu dưới trướng hải tặc mỗi một cái cũng kỹ nghệ cao siêu, nhưng tại thiên địa chi lực trước mặt cũng khó có thể ngăn cản, dần dần mất đi đối thuyền khống chế, gió lớn giống như cự thủ đồng dạng điên cuồng kéo lấy những thứ này thuyền nhỏ, lật qua lật lại, tùy ý gảy.

Đừng nói thuyền nhỏ, liền Huyết Tinh nam tước đại hạm thuyền cũng đã bắt đầu lay động kịch liệt.

"Hạm đội của các nàng mất khống chế, mất tốc độ." Jeep. Russo mừng như điên: "Đuổi theo, đem Thẩm Lãng hải quân chém tận giết tuyệt!"

Tại gió lớn bên trong, Hắc Trân Châu thuyền nhỏ hạm đội bấp bênh, gian nan tiến lên, tốc độ chậm chạp, gần như mất khống chế. Huyết Tinh nam tước cùng Jeep. Russo hạm đội bỗng nhiên mở ra to lớn hình cung, hung mãnh nhào cắn lên tới.

Huyết Tinh nam tước đứng tại boong tàu thượng cảm thụ được càng lúc càng lớn gió biển, nhìn qua mây đen cuồn cuộn bầu trời.

Thẩm Lãng dưới trướng duy nhất hạm đội xong, đám này Khô Lâu đảng dư nghiệt muốn xong.

Mấy ngày nay Huyết Tinh nam tước hạm đội tập kết đến càng ngày càng nhiều, gia nhập truy sát thuyền càng ngày càng nhiều, đã đạt tới sáu trăm chiếc thuyền, sáu vạn người quy mô. Bởi vì trên mặt biển vây quanh càng khó, thật phải để ý mười mà vây.

Như thế cách xa chiến đấu cực kỳ không vinh dự, nhưng là hải tặc yêu nhất, mấy trăm đầu sói cắn xé mấy chục con dê, loại này hình tượng thảm thiết nhất huyết tinh. Huyết Tinh nam tước không thích nhất liền là lực lượng tương đương, chỉ có nghiêng về một bên đồ sát mới là hắn yêu nhất.

Biểu diễn đến càng lộng lẫy, Adolf các hạ liền càng cao hứng, vì để Adolf cao hứng, Huyết Tinh nam tước không cho dư lực, liền như là hắn đã từng vì để Dibos cao hứng đồng dạng, hận không thể dùng mỹ nam kế. Chỉ bất quá hắn liếc mắt ra hiệu thất bại, Dibos liền phảng phất không có trông thấy. Bây giờ là lấy lòng Adolf, Huyết Tinh nam tước càng là dốc hết tất cả biểu diễn muốn.

"Đám hải tặc, đàn sói bọn họ, mở ra các ngươi nho nhỏ thịnh yến đi, đem Thẩm Lãng chi này đáng thương nhỏ hạm đội lột da ăn thịt."

Ngay tại lúc lúc này.

"Đương đương đương đương!"

Trên mặt biển lại một lần nữa truyền đến kịch liệt tiếng chuông, vô cùng mới chói tai, vô cùng bén nhọn. Đây là địch tập cảnh báo, mà lại là nguy hiểm nhất địch tình, vẫn là theo Huyết Tinh nam tước hạm đội hải tặc phía sau phát ra tới.

Huyết Tinh nam tước kinh hãi, lúc này sẽ có cái gì địch nhân? Nơi này mấy nghìn hơn vạn bên trong hải vực đều là thiên hạ của hắn a, căn bản không có khả năng có địch nhân a, chẳng lẽ lại theo trong biển chui ra ngoài? Hay hoặc là từ trên trời bay xuống?

"Khẳng định là có người sai lầm, gõ vang tiếng chuông. Chúng ta tiếp tục đuổi giết, sớm ngày cho Adolf đại sư một câu trả lời." Jeep. Russo nói: "Mệnh lệnh của hắn phi thường rõ ràng, tháng này kết thúc, hắn hi vọng nhìn thấy Thẩm Lãng hạm đội toàn quân bị diệt."

"Đương đương đương đương. . ." Nhưng mà địch tập tiếng cảnh báo vẫn như cũ không ngừng từ phía sau truyền đến, mà lại càng ngày càng bén nhọn gấp rút.

Đón gió lớn, một tên võ sĩ cực nhanh bò lên trên cao mấy chục mét cột buồm, hướng phía sau nhìn ra xa.

Bất quá vẫn là nhìn không thấy a, Huyết Tinh nam tước chi hạm đội này quá to lớn, hoàn toàn không nhìn thấy bờ, tầm mắt loại hình đều là hắn chiến thuyền.

"Đương đương đương đương. . ." Đòi mạng đồng dạng tiếng chuông điên cuồng vang lên.

Đây tuyệt đối không phải sai lầm cảnh báo, phía sau hạm đội khẳng định là phát hiện địch nhân, Huyết Tinh nam tước trái tim bỗng nhiên lắc một cái, vang lên một cái khả năng.

Nên, sẽ không phải là Thẩm Lãng mang theo Khô Lâu đảo hạm đội trở về sao?

Không, không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng! Adolf đại sư đã nói qua, Thẩm Lãng lần này đi thất lạc quốc gia phế tích hẳn phải chết không nghi ngờ, tuyệt đối không về được. Adolf không thể trực tiếp giết Thẩm Lãng, vì lẽ đó muốn gián tiếp chơi chết hắn, nhường chính hắn đi chịu chết.

Tuyệt đối không có khả năng, Thẩm Lãng tuyệt đối không có khả năng được Khô Lâu đảng hiệu trung, càng không khả năng mang theo bọn hắn giết trở về.

Hắn vừa nghĩ, một bên nhảy xuống biển, hướng về phía sau thuyền cuồng bơi mà đi.

... . . .

Ròng rã hơn nửa canh giờ.

Huyết Tinh nam tước ảo tưởng phá diệt, chuyện hắn lo lắng nhất phát sinh. Đứng tại cột buồm phía trên, hắn nhìn thấy một mặt Khô Lâu đảo cờ xí, sau đó mặt thứ hai, thứ ba mặt.

Một chiếc lại một chiếc dữ tợn cự hạm bỗng nhiên xông vào tầm mắt.

Mấy chục chiếc, mấy trăm chiếc. Khô Lâu đảng hạm đội đến, vô biên vô hạn, đen nhánh ép một chút.

Trên mặt biển còn tung bay một chút thiêu đốt hài cốt, đây là đã đánh chìm trinh sát thuyền, vừa rồi liền là bọn chúng phát ra cảnh báo.

Hải dương ác mộng đến, phương tây thế giới cường đại nhất hạm đội tới. Huyết Tinh nam tước cảm giác được da đầu của mình từng đợt run lên, khắp cả người băng hàn.

Hít một hơi thật sâu, liền xem như Khô Lâu đảo hạm đội lại như thế nào? Các ngươi đã bị vây ở thất lạc phế tích vài chục năm, sức chiến đấu cũng sớm đã uể oải kinh khủng a? Mà lại các ngươi chiến thuyền vừa già lại phá, ta chiến thuyền mới tinh cường đại.

Người phương Đông có một câu nói làm cho tốt, sóng sau đè sóng trước. Người mới thay người cũ, các ngươi Khô Lâu đảng hạm đội đã quá hạn, ta Huyết Tinh nam tước mới là mảnh này trên mặt biển bá chủ.

Rất nhanh, Huyết Tinh nam tước cơ hồ cũng nhìn thấy Khô Lâu đảng trên tàu chiến chỉ huy Thẩm Lãng, quả nhiên là hắn, quả nhiên là tên tiểu bạch kiểm này.

Hắn vì sao không chết? Vì sao còn chưa có chết? Nếu như biết sẽ có cục diện hôm nay, ngày đó hắn liền nên hạ thủ giết chết, nhưng ngày đó hắn cùng Thẩm Lãng căn bản không có cái này bao lớn địch ý.

...

Nhắm mắt lại, trở về chỗ Môn La gia tộc hưng suy, trùng thiên chiến ý lại một lần nữa xông lên đầu.

Huyết Tinh nam tước hét lớn: "Địch nhân chỉ có chúng ta một nửa, mà lại chiến hạm hỏng, toàn bộ đều là già yếu tàn tật, trận chiến này chúng ta tất thắng."

Lời này hắn ngược lại là không có nói sai, lúc này Khô Lâu đảo hạm đội nhìn qua nhưng thảm. Cánh buồm cùng chiến thuyền rách rách rưới rưới, trên thuyền đám hải tặc cũng rách rách rưới rưới, thậm chí người người cũng mang thương, hoặc là bao lấy đầu, hoặc là bao lấy thủ bút, đâu đâu cũng có vết máu, hoàn toàn là một chi tàn quân bái tướng a.

Huyết Tinh nam tước tiếng nổ hô to: "Một trận chiến này là thiên ý! Thiên thần chú định đây hết thảy, tân vương người nhất định phải giẫm lên cũ vương giả thi hài mới có thể chân chính quật khởi, sau trận chiến này, chúng ta Huyết Tinh nam tước hạm đội chú định danh dương thiên hạ, trở thành toàn bộ Tây Luân hải dương bá chủ."

"Làm bá chủ vinh dự, là hải tặc vinh quang, chuẩn bị chiến đấu!"

Vô số tiếng kèn vang lên, vô số cờ xí vung vẩy.

Huyết Tinh nam tước cùng Jeep. Russo hạm đội trên biển cả thay đổi hướng đi, đối mặt Khô Lâu đảo hạm đội, sắp xếp chiến đấu trận hình.

Từ trên trời nhìn xuống, Huyết Tinh nam tước một phương hạm đội gấp hơn khổng lồ, ròng rã là Khô Lâu đảo hai lần nhiều.

Gió biển càng ngày càng kích, mây đen càng ngày càng đậm, trực tiếp bao phủ tại trên mặt biển, rõ ràng là ban ngày, lại phảng phất đêm.

Hai chi hạm đội giống như trên biển cự thú, không ngừng mà tới gần, tới gần!

Rất nhanh liền tiến vào chiến đấu khoảng cách bên trong, nháy mắt giống như hỏa tinh đụng kích Địa Cầu.

"Rầm rầm rầm. . ."

Mà lúc này, trên trời vang lên từng đợt lôi đình.

Huyết Tinh nam tước bỗng nhiên rút kiếm rống to: "Là hải dương tân bá chủ, giết, giết, giết!"

Mà Khô Lâu đảng hạm đội không có bất kỳ cái gì khẩu hiệu, cứ như vậy lẳng lặng im lặng xông đi lên.

Sau đó. . .

Nghiêng về một bên đồ sát.

Căn bản liền không có cái gì khí thế ngất trời chiến đấu, Khô Lâu đảo thuyền cứ như vậy xông đi lên, từng chiếc từng chiếc tiêu diệt.

Phảng phất mãnh hổ đại quân xông vào đàn sói, lại phảng phất cá mập xông vào bầy cá.

Cái này hoàn toàn là một trận đại nhân cùng đứa trẻ ở giữa chiến đấu.

"Rầm rầm rầm. . ." Trên trời lôi đình không ngừng vang lên, khiến cho mặt biển chiến đấu không tiếng động.

Cũng chỉ có thể nhìn thấy Huyết Tinh nam tước cùng Jeep. Russo hạm đội khổng lồ, một chiếc lại một chiếc bốc cháy, một chiếc lại một chiếc đắm chìm, tại Khô Lâu đảo trước mặt bọn hắn liền một chút xíu phản kháng chỗ trống cũng không có.

Trên mặt biển thi thể càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Không có gì tốt viết, liền là đồ sát, mà lại chẳng mấy chốc sẽ kết thúc.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 455: Lăng Trì Huyết Tinh Nam Tước! Trở Lại Bích Kim Thành!

Tận thế tới nhanh chóng?

Đây là Huyết Tinh nam tước lúc này duy nhất cảm giác, phát sinh trước mắt đây hết thảy liền phảng phất giống như mộng ảo.

Hắn đương nhiên biết Khô Lâu đảng rất lợi hại, bởi vì từ nhỏ đến lớn hắn nghe vô số liên quan tới Khô Lâu đảng truyền thuyết, nhưng truyền thuyết đại bộ phận đều là giả dối a, hiện tại toàn bộ trên mặt biển cũng đều là hắn Huyết Tinh nam tước truyền thuyết đâu, cũng đem hắn thổi đến vô cùng kì diệu.

Hắn quật khởi tại mười mấy năm qua, vì lẽ đó cũng không có cùng Khô Lâu đảng khai chiến qua. Nhưng mà Hắc Trân Châu là Khô Lâu đảng hậu đại, mặc dù phi thường lợi hại, nhưng mà cũng không có so với hắn Huyết Tinh nam tước hạm đội cường đại đến mức nào.

Vì lẽ đó trải qua thời gian dài, Huyết Tinh nam tước cảm thấy Khô Lâu đảng khẳng định là bị thần thoại qua, coi như so với hắn hạm đội mạnh cũng phi thường có hạn.

Mà bây giờ, hắn cường đại liên quân vậy mà không thể chống đỡ một chút nào. Binh bại như núi đổ bình thường chỉ có trên đất bằng chiến tranh mới có thể phát sinh, nhưng mà không nghĩ tới tại mặt biển chiến tranh cũng sẽ có.

Cơ hồ vừa khai chiến không đến hơn một canh giờ, hắn toàn bộ hạm đội khổng lồ liền bị tách rời, mà hắn lại hoàn toàn bất lực.

Lúc này bất luận cái gì cố gắng , bất kỳ cái gì chỉ huy đều vô dụng, chỉ có thể trơ mắt nhìn tự mình thuyền từng chiếc từng chiếc bốc cháy, từng chiếc từng chiếc đắm chìm.

Hắn toàn bộ thân thể triệt để lạnh buốt, mất đi tất cả phản ứng, cảm thấy triệt để không chân thực.

Trơ mắt nhìn xem tự mình hải tặc quân đoàn không ngừng mà biến mất , chờ đợi lấy hủy diệt thời khắc cuối cùng đến.

. . .

Không vẻn vẹn Huyết Tinh nam tước nghĩ như vậy, Thẩm Lãng cũng là nghĩ như vậy, nhìn thấy trước mắt một màn này hắn cũng kinh ngạc đến ngây người.

Vậy mà là loại này phương thức chiến đấu? Hắn vốn cho rằng song phương hạm đội trước sẽ ở trên biển dùng cự hình cường nỗ lẫn nhau bắn, sau đó song phương cung tiễn lẫn nhau bắn, ai biết hoàn toàn không có.

Vậy mà là đập đòn khiêng, vậy mà là nhảy thuyền tác chiến.

Khô Lâu đảng hạm đội thật liền phảng phất mãnh hổ xuất lồng, dùng siêu nhất lưu kỹ thuật trực tiếp tới gần chiến hạm của địch nhân, sau đó phảng phất như điên dùng các loại thủ đoạn nhảy đến đối phương thuyền đi lên điên cuồng đồ sát phóng hỏa.

Này chỗ nào là hải chiến, đây rõ ràng vẫn là lục địa vũ khí lạnh quyết đấu a.

Đám này Khô Lâu đảng quân đoàn xạ thuật thực ra rất mạnh, khoảng cách gần xuống cũng được xưng tụng là thiện xạ, nhưng bọn hắn liền là không thích cung tiễn, liền thích cầm đao nhảy qua đi chém giết, đem người giết sạch về sau liền bắt đầu phóng hỏa đốt thuyền, tiến vào khoang đáy đục thuyền.

Thẩm Lãng tưởng rằng lấy một địch hai, nhưng mà không nghĩ tới mười mấy cái Khô Lâu đảng liền dám vọt tới địch nhân đại hạm thượng đuổi theo vài trăm người giết, mấu chốt còn giết đến vài trăm người quỷ khóc sói gào, quả thực hung mãnh đến không giống loài người.

Rất dễ dàng, quá dễ dàng. Đây là Khô Lâu đảng hải tặc cảm giác, hiện tại hải tặc cũng như thế không hăng hái sao? Giết vậy mà như thế không cần tốn nhiều sức?

Trời có mắt rồi, thực sự không phải Huyết Tinh nam tước hải tặc quá yếu, mà là bọn hắn quá mạnh. Những năm gần đây bọn hắn là cùng hung tàn nhất hải quái quân đoàn tác chiến, cái này hoàn toàn là địa ngục cấp bản sao, lập tức tiến vào phổ thông cấp bản sao, thật sự có trồng vào vào Tân Thủ thôn đại khai sát giới cảm giác.

Huyết Tinh nam tước dưới trướng đám hải tặc ngay từ đầu nhìn thấy Khô Lâu đảng quân đoàn còn có chỗ khinh thị, bởi vì đối phương rất nhiều người cũng đã già, mà lại hình tượng quá thảm, phảng phất đứng cũng không vững, cong vẹo. Nhưng khi những thứ này Khô Lâu đảng xông tới thời điểm, cảm giác của bọn hắn tựa như là người bình thường nhìn thấy hải quái, hai chân run lẩy bẩy, bị đối phương khí thế kinh khủng triệt để chấn nhiếp.

. . .

Gần sau mười canh giờ, chiến đấu kết thúc.

Mười sáu mười bảy thế kỷ thời điểm, hải chiến lớn đánh cái mấy ngày mấy đêm một chiếc thuyền cũng không đắm chìm hoàn toàn là trạng thái bình thường.

Thẩm Lãng không phải là không có đánh qua hải chiến, hắn còn tiêu diệt Tiết Triệt mấy vạn hạm đội, nhưng cũng đánh mấy ngày mấy đêm a, hoàn toàn là ngươi đuổi ta trốn, trò chơi mèo vờn chuột. Mà ở cái thế giới này hải chiến lớn càng giống là phương đông thế giới trận chiến dưới mặt đất trận, song phương triển khai trận thế, sau đó điên cuồng đối xông chém giết.

Huyết Tinh nam tước hạm đội cũng muốn chạy trốn, nhưng cơ hồ liền chạy cũng chạy không thoát, Khô Lâu đảng hạm đội thuyền đừng nhìn phá, nhưng tốc độ quả thực nhanh chóng, cuối cùng chỉ có chút ít không có mấy thuyền thành công đào thoát Khô Lâu đảng truy sát.

Một trận chiến này, cơ hồ được xưng tụng là toàn quân bị diệt.

"Cái này kết thúc?" Thẩm Lãng bất khả tư nghị nói, hắn lúc đầu cho rằng loại này mấy vạn hải quân đại chiến muốn duy trì mấy ngày mấy đêm đâu.

"Đúng vậy a, kết thúc." Hella nói: "Bất quá uốn nắn một cái, cái này căn bản liền không phải chiến đấu, mà là đồ sát mà thôi."

Đúng vậy a, đồ sát mà thôi.

Trên mặt biển trôi vô số thi thể, còn có thiêu đốt thuyền hài cốt. Toàn bộ mặt biển cơ hồ cũng đang thiêu đốt, tung hoành trong vòng trăm dặm đều là máu tươi cùng liệt diễm.

"Chúng ta thương vong bao nhiêu người?" Thẩm Lãng nói.

"Không biết, nhưng mà thương vong rất ít." Hella nói.

Thẩm Lãng hỏi: "Địch nhân kia thương vong bao nhiêu người?"

"Không biết, khẳng định rất nhiều." Hella nói: "Chúng ta trước đó đánh trận chính là như vậy a, trực tiếp xông lên đi giết đến nhìn không thấy địch nhân, cũng nhìn không thấy chiến hạm địch mới thôi."

Ngưu bức, các ngươi ngưu bức!

"Đương đương đương đương đương. . ." Chói tai tiếng chuông lại một lần nữa vang lên, chỉ bất quá lần này không còn là có địch tình, mà là Khô Lâu đảng hải tặc sau cùng cuồng hoan, mèo hí con chuột.

Khô Lâu đảng hạm đội vây quanh một chiếc thuyền, Huyết Tinh nam tước kỳ hạm, trên trăm chiếc chiến thuyền đối với hắn tiến hành cực kỳ tàn ác vây xem.

Bởi vì một trận chiến này quá dễ dàng, vì lẽ đó Khô Lâu đảng hải tặc phi thường có ăn ý không có đi đánh địch nhân kỳ hạm, mà là lưu tại cuối cùng trêu đùa. Thậm chí có rất nhiều đại hạm cũng không có đánh chìm, mà là triệt để tù binh, cỡ lớn chiến hạm là phi thường quý giá.

. . .

Huyết Tinh nam tước kỳ hạm rất lớn, khoảng chừng hai ba ngàn tấn trọng tải, vượt qua mấy trăm tên thủy thủ võ sĩ.

Nhưng mà hiện tại những thứ này thủy thủ võ sĩ một mặt mờ mịt đứng tại boong tàu thượng, không biết nên làm sao bây giờ? Bởi vì mấy vạn Khô Lâu đảng bao quanh bọn hắn không nhúc nhích, trên mặt lộ ra đáng sợ nhe răng cười.

Thẩm Lãng kỳ hạm chậm rãi tới gần Huyết Tinh nam tước kỳ hạm.

Hai chiếc thuyền khoảng cách mấy chục mét khoảng cách, sau đó tiến vào tương đối đứng im trạng thái, đám người này điều khiển kỹ thuật cũng thật sự là tuyệt.

"Huyết Tinh nam tước, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a." Thẩm Lãng cười nói.

Tiêu. Môn La Y cũ ngơ ngác đứng ở nơi đó không nhúc nhích, thật giống như ác mộng vẫn chưa có tỉnh lại.

Hắn mấy vạn hạm đội, cứ như vậy không? Vài chục năm tâm huyết, cứ như vậy tan thành mây khói?

Hết thảy có phải là quá nhanh một chút?

Hắn còn muốn dựa vào chi hạm đội này kiến công lập nghiệp a, hắn còn muốn trở thành hải quân trung tướng, hắn còn muốn cho toàn cả gia tộc quật khởi a.

Hiện tại cũng tan thành bọt nước?

"Còn đánh sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Lời này một màn, Huyết Tinh nam tước không khỏi kinh ngạc: "Ngươi nói cái gì?"

Thẩm Lãng hỏi: "Ngươi còn đánh sao? Chúng ta tiếp tục?"

Lời này một màn, Huyết Tinh nam tước trên tàu chiến chỉ huy hải tặc các thủy thủ dồn dập lắc đầu, sau đó trực tiếp vứt bỏ trong tay loan đao.

Thẩm Lãng nói: "Muốn sống sao?"

Địch nhân hải tặc liều mạng gật đầu, bọn hắn đương nhiên muốn sống.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi nhảy xuống biển, bơi về nhà đi, liền có thể sống."

Ta xxx ngươi đại gia, nơi này khoảng cách gần nhất lục địa cũng có mấy ngàn dặm, ngươi cho ta bơi về đi nhìn thử một chút?

Thẩm Lãng nói: "Chẳng lẽ muốn nhường ta nói lần thứ hai sao? Các ngươi hoặc là nhảy xuống biển bơi về đi, hoặc là ta hạ lệnh Khô Lâu đảng quân đoàn tiến lên đem các ngươi giết đến sạch sẽ."

"Năm, bốn, ba, hai, một. . ."

"Bịch, bịch. . ." Lập tức cái này mặt biển giống như xuống nước sủi cảo, may mắn còn sống sót hải tặc dồn dập hướng trên biển nhảy đi xuống.

"Bơi a, bơi về đi, không bơi, chúng ta bắn tên a!"

Khô Lâu đảng giương cung cài tên nhắm chuẩn trên mặt nước địch nhân hải tặc, đám người này liều mạng bơi, liều mạng bơi, một bên bơi một bên gào khóc.

Lúc trước chỉ có bọn hắn giết chóc người khác thời điểm, mới có thể nhìn thấy thảm như vậy hình dáng, hiện tại rốt cục đến phiên chính bọn hắn.

. . .

Huyết Tinh nam tước đi vào Thẩm Lãng trước mặt, nhìn chằm chằm hắn thật lâu, gương mặt lộ ra vô cùng nghiêm túc, cái này khiến Thẩm Lãng nhớ tới cùng hắn lần thứ nhất gặp mặt, cẩn thận tỉ mỉ giống là một cái quý tộc.

Thẩm Lãng nói: "Phong thủy luân chuyển a, Huyết Tinh nam tước, ngươi lúc đó phong tỏa ta thời điểm, ngươi lúc đó đánh chìm ta thuyền, giết ta thủy thủ thời điểm có thể nghĩ đến có hôm nay sao?"

Huyết Tinh nam tước vẫn như cũ thẳng tắp đứng thẳng không nhúc nhích, phảng phất tràn ngập ngông nghênh.

Thẩm Lãng lạnh nhạt nói: "Môn La. Tiêu, ngươi truy sát Hắc

Trân Châu các nàng thời điểm, nhưng có nghĩ tới có một ngày thợ săn cũng sẽ trở thành con mồi sao?"

Huyết Tinh nam tước vẫn như cũ ngẩng đầu ngọc lập, không nói một lời.

Thẩm Lãng kinh ngạc, người này xương cốt cứng như vậy? Cũng đến lúc này, còn không chịu thua cầu xin tha thứ?

Hoàn toàn không giống a, cái này Huyết Tinh nam tước mặc dù thích cố làm ra vẻ, nhưng làm người nhất là xảo trá vô sỉ, nhận giặc làm cha bản lĩnh rất mạnh a.

Nhưng mà một giây sau, Huyết Tinh nam tước thẳng tắp quỳ xuống đến, dập đầu nói: "Thần Môn La. Tiêu bái kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Vậy mà nói vẫn là tiếng Trung, ngươi cái này diễn chính là cái nào một tuồng kịch? Ngươi quá sẽ vuốt mông ngựa a, Thẩm Lãng thật không biết người này tĩnh an sẽ còn tiếng Trung?

Sau đó, vị này Huyết Tinh nam tước vẫn như cũ cẩn thận nói: "Chúng ta la. Tiêu phí thời gian mấy chục năm, đến bây giờ mới gặp được ngài dạng này minh chủ, thật sự là trời có mắt rồi. Từ nay về sau, ta chính là Thẩm Lãng bệ hạ tay sai. Ý chí của ngài liền là ta chiến đấu phương hướng, xin ngài tiếp nhận ta hiệu trung."

Dứt lời, Huyết Tinh nam tước cái trán kề sát đất, không nhúc nhích.

Cái này đúng không, ngươi Huyết Tinh nam tước liền hẳn là vô sỉ như vậy bộ dáng. Làm Dibos Công tước thế lớn thời điểm, ngươi quỳ ở trước mặt nàng hiệu trung, thậm chí còn liếc mắt ra hiệu, ý đồ trở thành Dibos trai lơ, chỉ bất quá Dibos không có cho bất kỳ đáp lại nào.

Về sau Dibos không may, hắn lại quỳ trước mặt Adolf, hướng về Dibos lộ ra khuôn mặt dữ tợn, cắn ngược lại hắn mấy ngụm.

Hiện tại, hắn lại quỳ trước mặt Thẩm Lãng, luôn mồm hiệu trung.

Bất quá ngươi cầu xin tha thứ liền tốt, ta cũng liền có thể vui sướng giết ngươi. Thẩm Lãng chữ chán ghét địch nhân tranh tranh thiết cốt, trước khi chết còn muốn mắng chửi hắn, dạng này quá khó chịu, thắng lợi cũng không viên mãn.

Địch nhân trước quỳ gối trước mặt khóc ròng ròng, đau khổ cầu khẩn, sau đó lại giết chết, dạng này mới hoàn mỹ.

Thẩm Lãng nói: "Huyết Tinh nam tước, ngươi biết ta tại phương đông thế giới có một cái ngoại hiệu sao?"

Huyết Tinh nam tước nói: "Xin lắng tai nghe, tôn kính tương lai Nhân Hoàng bệ hạ."

Thẩm Lãng nói: "Vô tình cắt xén người."

Lời này một màn, Huyết Tinh nam tước đều là sắc mặt kịch biến, toàn thân run rẩy, trọn vẹn một hồi lâu hắn lộ ra thận trọng nụ cười nói: "Có thể trở thành Thẩm Lãng bệ hạ hoạn quan, cũng là vinh hạnh của ta."

Thẩm Lãng nói: "Như vậy, chính ngươi tới?"

Cái này quá mức a, còn cần người khác tự mình động thủ cắt xén?

"Đương . ." Một cây đao trực tiếp ném trước mặt Huyết Tinh nam tước, vô cùng sắc bén.

Huyết Tinh nam tước khó khăn lựa chọn, sau đó bỗng nhiên cắn răng một cái nhặt lên trên mặt đất cây đao kia, dùng điệu vịnh than giọng nói: "Mỗi một lần nhìn thấy Taren thái giám, ta cũng thật sâu cảm thấy, hay là hoạn quan cũng là một loại vinh quang, trung thành vô giá! Hiện tại ta liền dùng hành động biểu đạt đối Thẩm Lãng bệ hạ vô hạn e ngại cùng thần phục chi tâm, Taren dùng sinh mệnh chứng minh hắn đối Dibos Công tước trung thành, ngày sau ta cũng sẽ dùng tính mệnh để chứng minh ta trung thành."

Sau đó, Huyết Tinh nam tước bỗng nhiên một đao chém xuống, sống sờ sờ đem tự mình cắt xén.

Thẩm Lãng lập tức dời đi ánh mắt, mà Hella lại thấy tràn đầy phấn khởi, thật sự là tê cả da đầu a, Thẩm Lãng cũng cảm thấy mình nơi nào đó mát lạnh.

Người này quá ngưu bức, đối với mình cũng xuống đến dạng này ngoan thủ, tuyệt đối người sói.

Cắt xén xong tự mình về sau, Huyết Tinh nam tước toàn thân run rẩy, tiếp tục quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích, hắn đang khóc.

Kia là mệnh căn tử a, là hắn nối dõi tông đường đồ vật, thậm chí là hắn nhân sinh một nửa phấn đấu mục tiêu a. Hắn cho đến bây giờ cũng không có lập gia đình, mặc dù có rất nhiều con riêng, nhưng mà con trai trưởng một cái cũng không có a. Bởi vì hắn vẫn muốn tìm tới một cái quý tộc tiểu thư thành hôn, hắn nằm mộng cũng nhớ muốn khôi phục Môn La gia tộc vinh quang a.

Mà bây giờ hết thảy cũng xong, liền mệnh căn tử cũng không có, còn nói gì nối dõi tông đường? Bất quá còn tốt hắn có một cái con riêng, có thể chọn lựa một cái tới kế thừa gia nghiệp.

Chỉ cần giữ được tính mạng, hết thảy cũng sẽ có, thậm chí tương lai còn có lật bàn cơ hội. Hắn mặc dù thua, nhưng mà Adolf còn không có thua, Sauron đại đế càng là như mặt trời ban trưa, thậm chí hắn tương lai còn có cơ hội báo thù, đem Thẩm Lãng cắt xén đồng thời ngàn đao băm thây cơ hội.

Chỉ cần nhường Huyết Tinh nam tước sống sót, hôm nay hết thảy, ta đều sẽ gấp trăm ngàn lần trả thù trở về.

Thẩm Lãng thở dài nói: "Môn La. Tiêu, ngươi thật sự là quá khó khăn. Ta biết cho tới nay ngươi cũng muốn khôi phục Môn La gia tộc vinh quang, ngươi làm hết thảy đều là vì cái lý tưởng này mà phấn đấu."

Huyết Tinh nam tước dập đầu run rẩy, khóc thút thít nói: "Bệ hạ biết ta."

"Nhưng mà. . ." Thẩm Lãng nói: "Liền ngươi cái kia phá gia tộc lại có cái gì vinh quang? Coi như khôi phục thì thế nào? Đừng giả bộ phải tự mình giống mất nước hoàng tử đồng dạng có được hay không? Ngươi cái kia như cứt gia tộc, diệt vong liền diệt vong tốt. Ngươi cho rằng ngươi là Mộ Dung Phục a, giống như ngươi rác rưởi gia tộc diệt vong không biết có bao nhiêu, không cần một bộ ta tổ tiên có bao nhiêu giàu dáng vẻ có được hay không? Bình thường còn giả bộ giả vờ giả vịt, ngươi tất nhiên làm hải tặc, vậy liền giống một hải tặc, làm cho tự mình giống như là một cái quý tộc, chuyện gì xảy ra? Có hay không một điểm phẩm đức nghề nghiệp?"

Lời này một màn, nhóm máu nam tước kinh ngạc, đây, đây là có ý tứ gì? Nhưng hắn vẫn là cung kính dập đầu nói: "Tạ ơn bệ hạ dạy bảo, ta vĩnh thế khó quên."

Thẩm Lãng nói: "Nếu ngươi quỳ cũng quỳ, thiến cũng cắt xén, vậy ta cũng liền thoải mái, hiện tại ngươi có thể an tâm đi chết."

"Người tới, đem Huyết Tinh nam tước đầu lưỡi cắt mất, sau đó treo ở cột buồm phía trên, từng đao từng đao lăng trì xử tử, nhất định phải trở lại Bích Kim thành lại chết, nếu là sớm chết, ta nhưng là muốn hỏi tội." Thẩm Lãng hạ lệnh xong sau, không nói hai lời đi.

Lưu lại Huyết Tinh nam tước ngơ ngác quỳ gối tại chỗ, ta, trời ạ, Thẩm Lãng người này như thế tiện sao? Ta cũng thấp kém thành dạng này ngươi còn giết ta? Phải biết sống không, ta cần gì phải làm nhục như vậy tự mình?

Nhất thời, hắn muốn chửi ầm lên. Nhưng mà một giây sau, một cái lão đầu xuất hiện ở trước mặt của hắn.

"Xoát xoát xoát. . ." Trước cắt mất Huyết Tinh nam tước tứ chi gân mạch, sau đó một cái đao luồn vào trong miệng của hắn bỗng nhiên một quấy.

Huyết Tinh nam tước đầu lưỡi nát, hắn muốn chửi ầm lên, nhưng mà rốt cuộc không phát ra thanh âm nào.

"Tháo bỏ xuống cái cằm, đem vết thương vá kín lại, tuyệt đối đừng chảy máu quá nhiều chết."

Sau đó, mấy cái thầy thuốc tới, cẩn thận tỉ mỉ là Huyết Tinh nam tước khâu lại trên đầu lưỡi đứt gãy vết thương, thậm chí còn phi thường xa xỉ dùng dược vật.

"Treo lên, treo lên. . ."

Tại một đám Khô Lâu đảng hải tặc reo hò xuống, Huyết Tinh nam tước giống như cờ xí đồng dạng bị lên tới trên cột cờ.

Một cái khác Khô Lâu đảng hải tặc cực nhanh leo lên đi, xuất ra một chi tiểu đao.

Hắn thật khẩn trương a, lăng trì cái này tay nghề hắn đã lạnh nhạt rất nhiều năm, không biết còn có thể hay không nhặt lên, ta có thể tuyệt đối đừng tại Thẩm Lãng bệ hạ cùng Helen điện hạ trước mặt mất mặt a, đây chính là lộ mặt việc.

Trước luyện tay một chút, tìm xem cảm giác.

Cái này Khô Lâu đảng hải tặc là một cái người phương Đông, cầm lấy sắc bén tiểu đao, hướng về Huyết Tinh nam tước trên thân cắt đứt xuống đi, tìm cảm giác.

"A. . . A. . . A. . ."

Huyết Tinh nam tước phát ra từng đợt thê lương bi thảm.

Thẩm Lãng, mả mẹ nó mẫu thân ngươi, ta hận không thể đưa ngươi chém tận giết tuyệt, ngươi tên cầm thú này, ngươi tên súc sinh này.

Đáng đời ngàn đao băm thây phương đông tiện chủng, thượng thiên vì sao không đánh chết a, Adolf đại sư sẽ vì ta báo thù.

Huyết Tinh nam tước liều mạng gào thét lớn, nhưng mà một chữ đều mắng không ra, hắn thật hối hận a, vì sao ngay từ đầu không mắng ra đâu?

"Tốt, tốt. . ."

Phía dưới vô số Khô Lâu đảng hải tặc vỗ tay hoan hô, nhìn xem cái kia đao phủ huynh đệ lăng trì biểu diễn.

...

Một người khác đứng trước mặt Thẩm Lãng, Jeep. Russo.

Hắn thật không biết nên làm sao bây giờ, nguyên bản hắn muốn quỳ xuống đầu hàng khóc ròng ròng. Nhưng mà bây giờ thấy Huyết Tinh nam tước khóc ròng ròng cầu xin tha thứ về sau, hạ tràng vậy mà như thế bi thảm, cái kia hắn có phải hay không nên đi một con đường khác tuyến a.

"Thẩm Lãng các hạ, xin ngươi cho ta quý tộc có lễ có đãi ngộ, ta là Russo gia tộc thành viên, ta là Dibos Công tước đường đệ."

Jeep. Russo ngạo mạn nói: "Ta cùng Môn La. Tiêu không giống, hắn chỉ là một cái ti tiện hải tặc, mà ta là trăm năm con em quý tộc, ta hi vọng ngươi hành động sẽ không để cho gia tộc của ngươi hổ thẹn."

Thẩm Lãng không một tiếng vang nhìn qua hắn, ta cái gì cũng không nói, liền lẳng lặng mà nhìn xem ngươi trang bức.

"Xin (mời) cho ta một cái khoang, mấy cái nô bộc, sau đó đi cho ta biết người nhà, bọn hắn sẽ nỗ lực cùng cấp vật giá trị chuộc về tự do của ta."

"Thẩm Lãng các hạ, mời ngươi thực hiện quý tộc pháp tắc, nếu không ngươi tại phương tây thế giới sẽ nửa bước khó đi."

Thẩm Lãng rốt cục mở miệng, trực tiếp nói: "Quỳ xuống."

"Tốt!" Jeep. Russo không nói hai lời quỳ xuống.

"Nhắm mắt lại." Thẩm Lãng nói.

Jeep. Russo toàn thân run rẩy, nhắm mắt lại nước mắt lại tuôn trào ra, rốt cục hắn nhịn không được, gào khóc nói: "Thân yêu tỷ phu, ta là bị buộc, ta không muốn mưu phản, là phía dưới người buộc ta mưu phản, van cầu ngươi đừng giết ta, đừng giết ta. Dibos tỷ tỷ phi thường coi trọng ta, nàng còn đã từng đưa cho ta một chi kiếm đâu."

Thẩm Lãng nói: "Ồ? Phải không? Cái nào một chi kiếm, có thể nhường ta xem một chút sao?"

Jeep. Russo cởi xuống bên hông chi này lộng lẫy bảo kiếm, hai tay đưa cho Thẩm Lãng.

"Hảo kiếm, hảo kiếm!" Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, dùng hết toàn lực bỗng nhiên chém xuống một kiếm đi.

Jeep. Russo thân thể trực tiếp ngã lệch trên mặt đất, co quắp chết đi, trợn to hai mắt, chết không nhắm mắt.

Sau đó, mấy cái Khô Lâu đảng hải tặc đi tới, trực tiếp đem Jeep. Russo thi thể kéo đi.

"Hướng ngài gửi lời chào, bệ hạ của ta." Một tên hải tặc bỗng nhiên nói: "Ta phát hiện ngài mặc dù tay trói gà không chặt, nhưng ngài mới là một cái chân chính hải tặc, không giống như là một cái quý tộc, cũng không giống là một cái vương giả."

Thẩm Lãng nói: "Dạng này không tốt sao?"

"Quá tốt, đây mới là chúng ta Khô Lâu đảng yêu thích nhất thủ lĩnh."

...

Sau một lát, Helen công chúa đi tới.

"Làm sao? Tỷ tỷ, ngươi là muốn trách cứ ta hỉ nộ vô thường, không có chút nào quý tộc vinh dự có thể nói sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Không, đây là địa bàn của ngươi, ngươi nói hết thảy liền là quy củ." Helen công chúa nói: "Chúng ta là người nhà, nhưng mà tại có một số việc cũng chỉ có thể là cố tìm cái chung, gác lại cái bất đồng, ta sẽ không đối ngươi tiến hành thuyết giáo. Ta chỉ là muốn nói, ta hiện tại có chút hiểu ngươi nói thiên hạ không thù ý tứ."

Thẩm Lãng nói: "Tỷ tỷ, tiếp xuống liền hưởng thụ hành trình đi. Đợi đến Bích Kim thành về sau, ngươi lại nhận vạn chúng reo hò, ngươi cũng không thể nào hiểu được toàn bộ đế quốc phương nam là bực nào chờ mong ngươi trở về, nhất là Dibos, đối ngươi càng là chờ mong vạn phần."

. . .

Mà lúc này bên ngoài, ngay tại diễn ra một trận nhận thân vở kịch.

Hắc Trân Châu dưới trướng hơn một ngàn hải tặc đều là Khô Lâu đảng hậu đại, năm đó Khô Lâu đảng xuôi nam đi thất lạc quốc gia phế tích thám hiểm thời điểm, các nàng cũng đều là hài tử.

Hôm nay có ít người cực kỳ may mắn, tìm tới cha mẹ của mình, nhưng càng nhiều hơn chính là bất hạnh, bởi vì mười hai vạn Khô Lâu đảng quân đoàn chỉ còn lại bốn vạn người.

Hắc Trân Châu phát cuồng, từng chiếc từng chiếc chiến hạm đi tìm đi qua, tìm kiếm cha mẹ của mình.

"Ba ba, mụ mụ!"

"Ba ba, mụ mụ. . ."

Một bên liều mạng tìm, một bên hô to, Thẩm Lãng đứng tại boong tàu nhìn qua đây hết thảy.

Hắc Trân Châu phảng phất nhất định thất vọng, bởi vì Khô Lâu đảng may mắn còn sống sót cái này hơn bốn vạn người bên trong, người da đen hoàn toàn có thể đếm được trên đầu ngón tay, đại bộ phận đều là người da trắng, Duy Đạt tộc người, còn có cực ít bộ phận người phương Đông.

Nhưng mà, một giây sau Hắc Trân Châu lại bỗng nhiên phóng tới một cái lão hải tặc, bỗng nhiên ôm lấy hắn. Ngay sau đó một cái nữ hải tặc cũng xông lại, ba người chăm chú ôm nhau, người một nhà đoàn tụ.

Bất quá, Hắc Trân Châu có phụ thân là một cái người da trắng, mẫu thân là cái Duy Đạt tộc người, làm sao có thể ngày thường đi ra nàng một người da đen?

"Không phải thân sinh, là nhận nuôi." Hella nói: "Loại tình huống này rất bình thường, Khô Lâu đảng ra ngoài chiến đấu gặp được hài tử thời điểm đều sẽ mang về nuôi lớn, trên thực tế tương đương bộ phận hài tử đều không phải thân sinh."

"Ba ba, mụ mụ, ta nằm mơ đều đang nghĩ lấy các ngươi." Hắc Trân Châu ôm hai cái lão hải tặc vui đến phát khóc.

. . .

Đại chiến đánh xong, Khô Lâu đảng hạm đội một bộ phận đi quặng KNO3 đảo vận tải quặng KNO3, một phần khác trở về Bích Kim thành. Bọn hắn vốn là muốn trực tiếp đi Bích Kim thành, nhưng mà một đường truy sát Huyết Tinh nam tước hạm đội hải tặc, ròng rã truy sát mấy ngàn dặm xa.

Hạm đội sau khi đi, mà lúc này trên mặt biển giữ lại vô số hải tặc đang nghịch nước, Thẩm Lãng ra lệnh cho bọn họ bơi về nhà.

"Thẩm Lãng bệ hạ, cứu lấy chúng ta."

"Chúng ta nguyện ý đầu hàng a, chúng ta đầu hàng a. . ."

"Cứu lấy chúng ta!"

Thẩm Lãng mắt điếc tai ngơ, hạ lệnh hạm đội tiếp tục đi tới, đem những này hải tặc ném ở mảnh này trên mặt biển,

Sau một lát, trên mặt biển tiếng khóc rung trời, sau đó những hải tặc này một cái tiếp theo một cái đắm chìm, im hơi lặng tiếng chết.

Thẩm Lãng đã từng nói sẽ không lưu một tù binh, muốn đem Huyết Tinh nam tước hạm đội giết đến sạch sẽ, một tên cũng không để lại.

Làm người nói đến liền muốn làm được!

. . .

Ròng rã đi mấy ngày mấy đêm, Bích Kim thành đã ở trong tầm mắt.

Thẩm Lãng cười nói: "Helen tỷ tỷ, trải qua mười mấy năm lại muốn đạp lên cố thổ làm sao cảm giác?"

Helen công chúa nói: "Lúc này ta phải nói cận hương tình khiếp đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không cách nào tưởng tượng toàn bộ đế quốc phương nam sẽ cỡ nào nhiệt liệt hoan nghênh ngươi, Dibos Công tước nhìn thấy ngươi, khẳng định sẽ như thả gánh nặng, mừng rỡ muốn điên."

Helen công chúa nói: "Thân yêu đệ đệ, hay là ngươi không nên nói như vậy thê tử của ngươi."

Thẩm Lãng lại nửa điểm cũng không có khoa trương, Dibos cái này chính trị sinh vật tại mọi thời khắc cũng tại khát vọng Helen công chúa trở về, đồng thời thừa nhận Thẩm Lãng là đệ đệ hắn thân phận, cứ như vậy nàng Dibos liền vãn hồi tất cả vinh dự.

Hạm đội khoảng cách lộng lẫy Bích Kim thành càng ngày càng gần.

Xa xôi phóng tầm mắt tới, Thẩm Lãng sắc mặt không khỏi biến đổi.

Bích Kim thành có biến, có đại sự phát sinh!

"Nhanh, toàn thể hạm đội, tăng thêm tốc độ!" Thẩm Lãng hạ lệnh.

"Thân yêu Helen tỷ tỷ, chúng ta nhất định phải tăng thêm tốc độ, hay là Bích Kim thành cần chờ đợi ngươi vị này đế quốc phương nam lãnh tụ đi thay đổi càn khôn."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 456: Dibos Niết Bàn! Helen Thay Đổi Càn Khôn!

Bích Kim thành xác thực gặp được phiền toái cực lớn, tràn ngập vinh dự cảm giác Russell Công tước hoàn toàn không quen nhìn Dibos loại hành vi này, cảm thấy nàng hoàn toàn làm bẩn gia tộc vinh dự, đã không xứng chấp chưởng Russo gia tộc, càng thêm không đủ tư cách trở thành đế quốc Nam Cảnh thủ hộ.

Làm Russo gia tộc bàng chi cùng trưởng bối, Russell Công tước cảm thấy mình hoàn toàn có nghĩa vụ đến đây Bích Ba hành tỉnh chủ trì công đạo.

Quả nhiên hắn đến về sau, hết thảy cục diện cũng thay đổi. Trước đó những cái kia phong thần đối Dibos giận mà không dám nói gì, chỉ dám cô lập cùng phong tỏa, mà không dám công khai phản nghịch, lại không dám khởi binh, bởi vì Dibos Công tước quá tâm ngoan thủ lạt, lần trước phản nghịch liền bị trấn áp, giết đến đầu người cuồn cuộn.

Nhưng Russell Công tước đến về sau, Bích Ba hành tỉnh phong thần bọn họ liền phảng phất tìm tới chủ tâm cốt, dồn dập giống như thân nhân đồng dạng nghênh đón Russell Công tước.

Đổi thành người phương Đông khẩu khí chính là: Công tước đại nhân ngài rốt cục đến, chúng ta nhìn ngài giống như hài nhi nhìn phụ mẫu.

Có người phương Tây khẩu khí chính là: Công tước đại nhân ngài tới về sau, Bích Ba hành tỉnh bầu trời rốt cục lại một lần nữa nhìn thấy mặt trời, không còn bị mây đen bao phủ.

Sau đó đông đảo phong thần dồn dập xuất binh, đi theo Russell Công tước.

Tiến vào Bích Ba hành tỉnh về sau Russell Công tước đại quân càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, cuối cùng tập kết đến 25 vạn khoảng cách.

Nhất là Russo gia tộc bàng chi thế lực, càng là vô cùng tích cực chạy trước chạy về sau, liều mạng tại Russell Công tước trước mặt biểu hiện, nghĩ đến hay là tự mình hay là cũng có thể cạnh tranh một cái Russo Công tước vị trí.

Lúc này, Bích Kim thành thật trở thành một cái đảo hoang.

...

Thẩm Lãng cùng Huyết Tinh nam tước đại quyết chiến mấy ngày trước đó.

Khoảng cách Bích Kim thành không đủ ba trăm dặm bích ngọc trong thành.

Bái Đình Bá tước nhìn thấy cái này cố chấp mà tràn ngập vinh dự cảm giác Russell Công tước.

"Xxx an, Russell Công tước các hạ, hơn nửa năm không gặp, ngài trạng thái càng thêm tốt, hiển nhiên đã có thể theo trước đó cái kia bóng râm đi ra." Bái Đình Bá tước nói.

"Lão hữu của ta. . ." Russell công cụ tiến lên ôm nói: "Bởi vì ta phát hiện có chút thất bại cũng không sỉ nhục, trên thế giới này luôn có một số người nhất là cường đại, là thường nhân không cách nào nhìn theo bóng lưng. Mà lại bởi vì bọn họ tồn tại cái này thế giới có lẽ sẽ gấp hơn mỹ hảo, mỗi một loại trật tự đều cần một cái hoặc là mấy cái lãnh tụ."

"Ngài ý chí quả thực rộng lớn giống như hải dương." Bái Đình Bá tước nói: "Medusa đã hoàn hảo sao? Nữ Vương thành bên kia chiến cuộc như thế nào?"

"Lúc này trăm vạn đại quân vây thành, chờ lấy Sauron đại đế đến, nhưng mà Medusa từ đầu đến cuối không có xuất hiện, nàng vẫn như cũ đều là dạng này, cũng không nguyện ý cùng chúng ta những người thường này gặp mặt."Russell Công tước nói: " đương nhiên ta nhất định phải nói một câu lời nói thật, phàm nhân cũng tốt nhất đừng nhìn nhiều đến nàng, dạng này sẽ mất đi tự tin, thậm chí sẽ mất đi đối bất kỳ nữ nhân nào ảo tưởng, có ít người chỉ thuộc về có ít người."

Bái Đình Bá tước nói: "Nghe ngài lời này mà nói, phảng phất cũng không ngăn cản Sauron đại đế cùng Medusa kết hợp."

"Ông trời tác hợp cho." Russell Công tước nói: "Mặc dù ta xuất binh tiến đánh Ma Nữ đế quốc, nhưng mà ta đối nữ vương bệ hạ không có bất kỳ cái gì địch ý, thậm chí tốt tràn ngập kính nể. Từ nàng tới thống trị Tây Luân đế quốc đương nhiên là không được, Tây Luân vĩnh viễn thuộc về Tây Luân, nhưng nàng nếu có thể cùng Sauron đại đế kết hợp, cơ hồ chính là kết quả tốt nhất, toàn bộ phương tây thế giới hay là chỉ có Medusa bệ hạ mới có thể xứng với Sauron đại đế."

Bái Đình Bá tước nói: "Công tước các hạ, ngài tầm mắt xác thực phi thường rộng lớn, thấy đầy đủ sâu đủ xa, như vậy ngài đối Thẩm Lãng cùng Dibos Công tước kết hợp lại thế nào xem đâu?"

Lúc này Bái Đình Bá tước rốt cục nói đến yếu điểm phía trên, tất nhiên Sauron có thể cưới Medusa, cái kia vì sao Dibos liền không thể cùng Thẩm Lãng thành hôn đâu?

Russell Công tước không có trực tiếp đáp lại Bái Đình Bá tước, mà là chậm rãi nói: "Lão hữu, trong lòng của ngươi ta là bực nào người?"

Bái Đình Bá tước nói: "Ngài đương nhiên là uy nghiêm mà công chính, thế gian giống ngài giàu có vinh dự cảm giác người đã không nhiều, ta một mực coi ngài là thành đời này tấm gương."

Russell Công tước nói: "Mặc dù ta Russell gia tộc rời đi Russo gia tộc, ta vẫn luôn đem mình làm Russo gia tộc một thành viên. Nhưng mà ta lại xưa nay cũng không có nghĩ qua muốn vào ở Russo phủ công tước. Hai nhà chúng ta là một nhà, kia là tình cảm cùng huyết thống thượng. Nhưng tại trong chính trị, Russo vĩnh viễn về Russo, Russell vĩnh viễn về Russell."

Bái Đình Bá tước nói: "Vậy ý của ngài?"

Russell Công tước nói: "Dibos hành vi xác thực làm bẩn Russo vinh dự của gia tộc, đã không xứng trở thành Russo Công tước."

Bái Đình Bá tước nói: "Là bởi vì nàng gả cho Thẩm Lãng sao?"

"Không!" Russell Công tước nói: "Ta là đối Thẩm Lãng các hạ không có hảo cảm, nhưng ta không có quyền can thiệp Dibos hôn nhân, nàng gả cho một cái phương đông nam nhân cứ việc không vinh dự, nhưng đó cũng là tự do của nàng. Nhưng nàng là bởi vì bại bởi người phương Đông Thẩm Lãng về sau, bị hắn mưu hại bệnh nặng quấn thân cơ hồ sắp chết, lúc này mới quỳ hàng, đồng thời sỉ nhục trở thành Thẩm Lãng thê tử."

Nói đến đây, Russell Công tước phi thường tức giận, tận lực đè nén khẩu khí nói: "Đây là cái gì? Đây là tham sống sợ chết, đây là hướng dị tộc uốn gối cầu xin tha thứ. Vì nàng tính mạng của mình, vậy mà không tiếc đem toàn bộ Russo gia tộc bán cho Thẩm Lãng, đây mới là Dibos tội ác. Thậm chí nàng cũng bởi vì đại khai sát giới, đồng thời đem Bích Kim thành chắp tay giao cho dị tộc nhân trong tay. Đây quả thực là sỉ nhục lớn lao, nàng loại này hành vi chẳng những không có tư cách trở thành Russo Công tước, thậm chí đều đã không xứng trở thành đế quốc quý tộc."

Lời này một màn, Bái Đình Bá tước thực sự có chút khó mà phản bác, bởi vì đối phương nói đều là đúng.

Dibos sở dĩ tuyên bố cùng Thẩm Lãng chân chính kết hợp, cũng không phải là bởi vì tình cảm cùng hôn nhân, mà là là tạm thời an toàn tính mệnh, đây đúng là không dũng cảm, mất danh dự.

Russell Công tước nói: "Vì lẽ đó làm Russo gia tộc một thành viên, ta tuyệt đối không cho phép xấu như vậy lậu sự tình phát sinh. Đầu tiên ta muốn dẫn binh đem Bích Kim thành theo dị tộc nhân trong tay đoạt lại, tiếp theo Dibos Công tước nhất định phải xuống đài, đổi một cái khác Russo gia tộc thành viên trở thành mới Russo Công tước."

Bái Đình Bá tước nói: "Cái kia theo ngài, ai thích hợp trở thành cái này mới Russo Công tước đâu?"

Russell Công tước nói: "Austin. Russo mặc dù có dạng này như thế mao bệnh, nhưng hắn tối thiểu còn có một phần quý tộc tôn nghiêm. Mặc dù đã bị tù binh, nhưng lại cho tới bây giờ cũng không có làm qua vi phạm gia tộc vinh dự sự tình."

Bái Đình Bá tước nghĩ một lát, nói: "Russell Công tước, chúng ta không thể nào quên một việc, Dibos Công tước trước đó liền cùng Thẩm Lãng đại nhân thành hôn."

"Lão hữu của ta, ngươi cũng muốn trở nên không thành thật sao?" Russell Công tước nói: "Chúng ta đều biết cái kia một trận hôn nhân là bực nào xấu xí nháo kịch, kia là Dibos vì đánh bại Medusa mà tiến hành một trận hiến tế, nàng bị Hỏa Thần giáo mê hoặc."

Bái Đình Bá tước nói: "Công tước đại nhân, chúng ta có thể hay không đổi một loại tư duy?"

Russell Công tước cau mày nói: "Lão hữu của ta, ta phi thường thưởng thức ngươi trung thành, vì lẽ đó nguyện ý rửa tai lắng nghe."

Bái Đình Bá tước nói: "Dibos Công tước nếu như là bởi vì tạm thời an toàn tính mệnh mà hướng Thẩm Lãng đại nhân đầu hàng, đồng thời dâng lên Bích Kim thành còn có chính nàng, đó là đương nhiên là một loại sỉ nhục, là tuyệt đối mất danh dự. Nhưng nếu như Thẩm Lãng đại nhân là Helen công chúa đệ đệ, cái kia hết thảy có phải là chuyện đương nhiên? Helen công chúa là Helen Nữ hoàng nhất dòng chính người thừa kế, mà lại được toàn bộ phương nam duy trì, Dibos Công tước hiệu trung Helen công chúa, có phải là chuyện đương nhiên?"

Russell Công tước không khỏi nhíu mày, lý do này phi thường gượng ép. Nhưng liền hỏi cái này một câu phải chăng thành lập, đây tuyệt đối là thành lập.

Bây giờ Sauron mặc dù chúng vọng sở quy, nhưng mà đế vị nhưng như cũ chưa định. Đế quốc bất luận cái gì quý tộc, có thể ủng hộ bất kỳ một cái nào có tư cách kế thừa hoàng vị người.

Quả thật toàn bộ phương bắc quý tộc đều khó có khả năng duy trì Helen công chúa, nhưng toàn bộ phương nam tân quý tộc đều duy trì Helen công chúa, đây là tuyệt đối không thể coi thường lực lượng, một khi phủ định cỗ lực lượng này, vậy liền mang ý nghĩa nam bắc lâm vào nội chiến.

Bái Đình Bá tước nói: "Công tước các hạ, chẳng lẽ ngươi cảm thấy Helen công chúa là con gái tư sinh, vì lẽ đó không xứng trở thành Tây Luân đế quốc hoàng vị người thừa kế sao?"

Russell Công tước nhíu mày, liên quan tới chuyện này đã sớm có kết luận, Helen công chúa mẫu thân mặc dù không có tiến hành công khai hôn lễ, nhưng lại tự mình tại nữ vương cung tổ chức một cái cỡ nhỏ hôn lễ, gả cho Lý Ngang. Cái kia một trận hôn lễ mặc dù rất nhỏ, nhưng mà cũng là có người chứng kiến, bao quát quý tộc, bình dân, còn có Giáo Đình thành viên.

Vì lẽ đó ngươi có thể trơ trẽn cái kia một trận hôn lễ, nhưng không thể chất vấn tính hợp pháp, vì lẽ đó Helen công chúa tuyệt đối không phải con gái tư sinh.

Thậm chí tại Tây Luân đế đô trong sử sách, cũng đem Helen công chúa liệt vào Tây Luân đế quốc hoàng vị người thừa kế, cứ việc bản này sách sử phi thường thiên hướng về phương bắc quý tộc lập trường, vì lẽ đó Helen công chúa vẻn vẹn sắp xếp đến vị thứ năm, nhưng toàn bộ đế quốc đô cho rằng nàng có lẽ xếp ở vị trí thứ ba, nàng mới là Helen Nữ hoàng người thừa kế thứ nhất.

"Như thế đương nhiên có thể." Russell Công tước nói: "Nhưng Thẩm Lãng thân phận chỉ là tự quyết định, ai có thể chứng minh? Hết thảy chỉ là lời đồn đại mà thôi, không người chứng minh."

Bái Đình Bá tước lâm vào yên lặng, chuyện này ra Helen công chúa bên ngoài, xác thực không người có thể chứng minh, mặc kệ ai mở miệng nói chuyện này đều không đủ quyền uy.

"Thật không có những biện pháp khác sao? Russo gia tộc nhất định phải phát sinh nội chiến sao?" Bái Đình Bá tước khổ sở nói.

"Lão hữu của ta, ta cũng tuyệt đối không muốn nhìn thấy một màn này, nhưng mà Bích Kim thành nhất định không thể bị dị tộc nhân thống trị, Dibos phản bội nàng vinh dự cùng sứ mệnh." Russell Công tước nói: "Ngươi có thể làm ta truyền một câu."

Bái Đình Bá tước nói: "Mời nói."

Russell Công tước nói: "Phương đông về phương đông, phương tây quy thiên mới. Phương tây thế giới phi thường không chào đón Thẩm Lãng các hạ, mời hắn lập tức trở về phương đông thế giới đi. Dibos không có tư cách lại trở thành Russo Công tước, nàng cũng phải bị lưu vong, vừa vặn có thể đi theo Thẩm Lãng trở về phương đông thế giới. Đồng thời mời ngươi đi chuyển cáo Mộc Lan thành người, lập tức vô điều kiện phóng thích Austin. Russo Bá tước, xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo ta có thể tạm thời không tiến đánh Mộc Lan thành, ta nguyện ý cho bọn hắn năm ngày thời gian triệt để rời đi phương tây thế giới."

"Nếu như không đáp ứng, ta đại quân đem đoạt lại Bích Kim thành, đồng thời phá hủy Mộc Lan thành, đến lúc đó chớ trách nói không dự."

"Đây là ta tối hậu thư, Thẩm Lãng quân đội tại trong vòng năm ngày rời khỏi Bích Kim thành, rời khỏi Mộc Lan thành, rời khỏi phương tây thế giới, nếu không liền mang ý nghĩa khai chiến!"

… …

Bái Đình Bá tước dùng tốc độ nhanh nhất trở về bức Kim Thành về sau, đem Russell Công tước ý chí chuyển cáo cho Dibos.

Ngoan cố đến thông thái rởm đồ vật, Dibos tức giận.

Muốn đuổi nàng hạ vị? Muốn lưu vong nàng? Nhường Austin. Russo kế thừa Công tước vị trí?

Quả thực là mơ mộng hão huyền a, nàng Dibos cho dù chết, cũng tuyệt đối sẽ không từ bỏ Công tước vị trí.

"Đi thông tri Mộc Lan thành bên kia, chuẩn bị khai chiến đi." Dibos Công tước nói: "Hiện tại trong tay chúng ta có năm ngàn Amazon quân đoàn, có ba vạn nô lệ quân đoàn, mặc dù sẽ xa xa ít hơn so với Russell Công tước đại quân, nhưng ta không tin một trận chiến này đánh không thắng!"

Bái Đình Bá tước khổ sở nói: "Vâng!"

Trận này Russo gia tộc nội chiến một khi bộc phát, chú định sẽ chết vô số, Russell Công tước là tràn ngập vinh dự cảm giác người, hắn nhất định sẽ chiến đấu đến cùng.

"Bây giờ cái này Bích Ba hành tỉnh phong thần cũng đi nghênh đón Russell Công tước, vì lẽ đó một khi khai chiến, chúng ta gặp phải quân đội khả năng không chỉ là Russell Công tước mười vạn đại quân." Bái Đình Bá tước nói.

"Thì tính sao?" Dibos nói: "Amazon quân đoàn cường đại ngươi chẳng lẽ chưa từng gặp qua sao?"

Bái Đình Bá tước nói: "Chúng ta mất đi quyền làm chủ trên biển, vì lẽ đó khả năng mặt Lâm Nam bắc giáp công, muốn phòng thủ tường thành chiều dài khả năng hơn hai vạn mét, Amazon quân đoàn cho dù cường đại hơn nữa, năm ngàn người cũng chưa chắc đánh thắng được hai mươi vạn, ba mươi vạn đại quân đi, cũng thủ không được dài như thế tường thành đi."

Dibos nói: "Bên kia Thẩm Lãng còn không có tin tức tới sao? Trên mặt biển có dị động, Huyết Tinh nam tước hạm đội dồn dập hướng về phía đông mà đi, có phải là xảy ra chuyện gì?"

Bái Đình Bá tước nói: "Mộc Lan thành hải quân một mực tại trộm vận quặng KNO3, Huyết Tinh nam tước hạm đội có phải là đã phát hiện? Vì lẽ đó muốn đi bao vây tiêu diệt Mộc Lan thành hạm đội?"

Dibos tuyệt mỹ khuôn mặt giống như sương lạnh, Thẩm Lãng ngươi không về nữa, hết thảy cục diện cũng đều phải xong.

Nhưng mà lúc này, Thẩm Lãng Khô Lâu đảng hạm đội vừa mới phát hiện Huyết Tinh nam tước hạm đội, đang tiến hành mấy ngàn dặm truy sát.

… …

Dibos Công tước cự tuyệt Russell Công tước tối hậu thư về sau, trên cơ bản liền tuyên Blue tác trong gia tộc chiến bộc phát.

Russell Công tước công khai tuyên cáo, hắn cùng Dibos đàm phán chính thức thất bại, vì lẽ đó định dùng thủ đoạn quân sự can thiệp Dibos không đạo đức sự kiện, muốn dùng vũ lực lật đổ Dibos, đuổi đi dị tộc nhân, nâng đỡ một vị chính trực người trở thành mới Russo Công tước.

Russell Công tước công văn phi thường chính thức, mà lại là bảo thủ nội liễm, nhưng suy cho cùng vẫn là tuyên chiến chi ý.

Lập tức toàn bộ Bích Ba hành tỉnh sôi trào, Russo gia tộc rất nhiều phong thần dồn dập xuất binh đi theo tại Russell Công tước sau lưng. Còn chưa tới nơi Bích Kim thành, Russell Công tước dưới trướng quân đội càng ngày càng nhiều, cuối cùng đạt tới kinh người 25 vạn.

Cái này 25 vạn quân đội hoàn thành cuối cùng tập kết, khoảng cách Bích Kim thành còn có một trăm dặm thời điểm, Russell Công tước lại phái người đến đây cùng Dibos đàm phán, mời nàng hạ vị, đồng thời khu trục Thẩm Lãng quân đội rời đi Bích Kim thành, rời đi Mộc Lan thành.

Dibos Công tước lại một lần nữa cự tuyệt.

Cuối cùng đàm phán cửa chính triệt để đóng kín, Russell Công tước dẫn đầu 25 vạn đại quân trùng trùng điệp điệp hướng về Bích Kim thành mà tới.

Mà toàn bộ Bích Kim thành bên trong, cũng như thủy triều mãnh liệt, trước đó ẩn núp người phản đối cũng dồn dập âm thầm xuất động, toàn bộ Bích Kim thành trật tự loạn tới cực điểm, hoàn toàn không còn trước đó hoàng kim chi thành thanh danh tốt đẹp.

Mà lúc này đây, Thẩm Lãng Khô Lâu đảng đại quân ngay tại bên ngoài mấy ngàn dặm cùng Huyết Tinh nam tước tiến hành đại quyết chiến, tiến hành nghiêng về một bên đồ sát.

... . . .

Ba ngày sau đó!

Russell Công tước 25 vạn đại quân rốt cục binh lâm dưới thành, vây quanh Bích Kim thành phía bắc tường thành, đen nhánh ép một chút, vô biên vô hạn.

Dibos Công tước hạ lệnh chuẩn bị chiến đấu, bốn ngàn tên Amazon quân đoàn, một vạn tên nô lệ quân đoàn phòng thủ phía bắc tường thành. Một ngàn tên Amazon giận quân đoàn, hai vạn nô lệ quân đoàn phòng thủ ven biển phía nam tường thành.

Đại chiến hết sức căng thẳng.

Mà lúc này đây, Dibos Công tước nghênh đón một cái khác khách nhân, thần bí khó lường địch nhân.

Sauron đại đế tư nhân cố vấn, thân phận thần bí Adolf đại sư, hắn vẫn như cũ một thân áo bào trắng, áo trắng như tuyết, một bộ tiên phong đạo cốt dáng vẻ.

"Công tước các hạ, Sauron bệ hạ đối với chuyện của ngươi từ đầu tới cuối duy trì trầm mặc, còn không có chính thức tỏ thái độ, vì lẽ đó cục diện còn có cuối cùng vãn hồi cơ hội."Adolf chậm rãi nói: "Russell Công tước phi thường cường đại, nhưng hắn cuối cùng là phải phục tùng Sauron bệ hạ ý chí."

Dibos Công tước nói: "Đại sư đây là ý gì? Có thể hay không nói càng thêm ngay thẳng một chút đâu? Lúc này, chúng ta đối với đối phương ý tứ không thể có bất luận cái gì ngộ phán, không phải sao?"

Adolf nói: "Dibos Công tước, ngươi cảm thấy năm ngàn Amazon quân đoàn địch nổi Russell Công tước 25 vạn đại quân sao? Địch nổi Sauron bệ hạ phía sau liên tục không ngừng đại quân sao? Nếu có cần, có thể xuất động năm mươi vạn, thậm chí nhiều hơn quân đội, ngươi Bích Kim thành có thể ngăn cản tới khi nào?"

Dibos Công tước nhíu mày.

Adolf nói: "Đây là một trận quyết tuyệt nhìn đến chiến, tại ngươi chính thức hướng Thẩm Lãng đầu hàng một khắc kia trở đi, ngươi liền trở thành toàn bộ phương tây thế giới công địch, ngươi là tại cùng toàn bộ thế giới là địch. Sauron bệ hạ bây giờ còn chưa có phát biểu bất cứ ý kiến gì, thế nhưng là một khi hắn biểu hiện ra ý chí của mình, cái kia hết thảy cũng không kịp, Dibos Công tước ngài liền chết không có chỗ chôn."

"Adolf đại sư, ngươi đến tột cùng muốn cái gì? Ngươi có thể nói càng rõ ràng hơn một chút." Dibos nói.

Adolf nói: "Ta muốn tù binh toàn bộ Amazon quân đoàn, ta muốn lấy được Mộc Lan thành bên trong tất cả vũ khí bí mật."

Dibos Công tước nói: "Thế nhưng là đây hết thảy cùng ta lại có quan hệ gì đâu?"

Adolf nói: "Bây giờ Amazon quân đoàn phi thường tín nhiệm ngài không phải sao? Vì lẽ đó chỉ cần tại các nàng trong đồ ăn gia tăng một ít gia vị, có thể để các nàng ngủ được càng thêm thơm ngọt, các nàng khoảng thời gian này thực sự là quá mệt mỏi, không phải sao?"

Sau đó, Adolf xuất ra một cái bình.

"Chỉ cần cái này một bình, liền có thể nhường mấy ngàn cái Amazon nữ chiến sĩ vô thanh vô tức ngủ đi qua, không thống khổ chút nào." Adolf nói: "Sau đó, ngài còn cần công khai phát biểu tuyên ngôn, ngài cùng Thẩm Lãng các hạ hôn nhân là hư giả vô hiệu. Ngài đi qua làm hết thảy đều là lá mặt lá trái, là vì Russo gia tộc mà hi sinh bản thân. Cứ như vậy, Russell Công tước cũng không phải là tới thanh lý môn hộ, mà là ngài mời tới đuổi đi

Thẩm Lãng dị tộc quân đội, đoạt lại Bích Kim thành."

Dibos Công tước cười một tiếng.

Adolf nói: "Kể từ đó, ngài danh dự cũng có thể bảo trụ, ngài tước vị tự nhiên cũng bảo trụ, toàn bộ phương tây thế giới đều sẽ cảm động ngài kính dâng tinh thần, vì bảo vệ gia tộc, không thể không dùng thân tự hổ, đây là vĩ đại bực nào tinh thần. Mà lại đây là ngài cơ hội duy nhất, cũng là cuối cùng cơ hội."

Dibos cười nói: "Adolf các hạ, ở trong mắt ngài ta chính là như thế một vị không có chút nào liêm sỉ người sao?"

"Không, không, không." Adolf nói: "Ngài là một cái người thông minh tuyệt đỉnh, ta cho tới bây giờ cũng không dám hoài nghi ngài trí tuệ cùng dũng khí."

Hắn cũng thật sự là biết nói chuyện, rõ ràng là tại châm chọc, nghe vào lại giống như là tại ca ngợi.

Nhưng sự thật xác thực như cùng hắn nói như vậy, làm Ma Nữ đế quốc thế lớn thời điểm, Dibos liền nhường Bích Kim thành đánh lên Ma Nữ đế quốc cờ xí, trên danh nghĩa tiến hành hiệu trung. Về sau bí mật tổ kiến quân đội tiến đánh Ma Nữ đế quốc, trở thành Tây Luân thứ ba đế quốc đại công thần, lại sau đó lại thần phục với Thẩm Lãng dưới hông.

Mấy năm này thời gian nàng giống như tắc kè hoa, không tính thay đổi tự mình nhân vật, cho nên nàng là một cái lợi ích trên hết chính trị sinh vật.

Kể từ đó, Adolf cảm thấy nàng làm sao lại cự tuyệt tự mình cây cỏ cứu mạng đâu? Hắn đã là Dibos hi vọng cuối cùng.

Dibos nói: "Adolf đại sư, ý kiến của ngươi ta minh bạch. Nếu như ta không để ý tới hiểu sai lầm, ngươi cần ta lại một lần nữa phản bội Thẩm Lãng, giúp cho ngươi Amazon quân đoàn hạ độc, để ngươi được các nàng tất cả mọi người. Đồng thời được Mộc Lan thành bên trong tất cả vũ khí bí mật đúng không , tương đương với ngươi tiếp nhận Thẩm Lãng tất cả thành quả đúng không?"

"Đúng thế." Lần này Adolf không tiếp tục uyển chuyển, gọn gàng làm hồi đáp.

Dibos nói: "Đây cũng là Sauron bệ hạ ý chí sao?"

Adolf nói: "Ngươi có thể cho là như vậy, nếu ngươi nguyện ý. Dibos Công tước, ngài là một cái thông minh tuyệt đỉnh người, ngài cho tới nay đều biết nên làm cái gì lựa chọn, lần này đương nhiên cũng không ngoại lệ. Một bên là ti tiện vô sỉ phương đông Thẩm Lãng, một bên là ngài quý giá tính mệnh còn có đắt đỏ Công tước vị trí."

Dibos Công tước không nói gì.

Adolf nói: "Có một câu nói tốt, trên thế giới này không có tuyệt đối trung thành, chẳng qua là phản bội quả cân không đủ mà thôi."

Đúng vậy a, những lời này là tuyệt đối chân lý.

Cái kia Dibos có lẽ làm gì lựa chọn?

Thẩm Lãng cái này hỗn đản nói muốn đi chinh phục Khô Lâu đảng quân đoàn, bây giờ lại còn không thấy bóng dáng. Hắn còn nói tự mình là Helen công chúa đệ đệ, nhưng là lại hoàn toàn không thể nào chứng minh.

Mà bên ngoài Russell Công tước 25 vạn đại quân đã binh lâm dưới thành, chẳng mấy chốc sẽ khai chiến, nàng đã đứng trước tai hoạ ngập đầu.

Là có lẽ lại một lần nữa phản bội Thẩm Lãng? Vẫn tin tưởng hắn đến cùng? Tin tưởng vững chắc hắn có thể lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích?

Nhưng mà Dibos biết, lần này lựa chọn là trí mạng, không còn có đổi ý khả năng cứu vãn.

Một khi hắn lựa chọn phản bội Thẩm Lãng, vậy hắn xxx Thẩm Lãng trở về nên làm cái gì?

Thế nhưng là như lựa chọn tiếp tục tín nhiệm Thẩm Lãng, vậy vạn nhất hắn cũng không tiếp tục trở về làm sao bây giờ? Hay hoặc là tới chậm làm sao bây giờ? Cho đến lúc đó Bích Kim thành đều đã rơi vào tay giặc.

Dibos biết đây là nàng đời này trọng yếu nhất quyết định, liên quan đến vận mệnh cùng sinh tử.

Nàng nhắm mắt lại, lúc này liền không thể dùng lý trí, cũng không thể xâm nhập suy nghĩ, mà là muốn đi tìm kiếm một loại cảm giác.

Nàng bắt đầu hồi ức cùng Thẩm Lãng mỗi một màn, dĩ nhiên không phải hồi ức hai người ân ái, mà là muốn càng xâm nhập thêm hiểu người này. Cũng lúc này, ai còn chú ý tình tình yêu thích a.

Nàng nhất là xâm nhập hồi ức Thẩm Lãng sáng tạo mỗi một cái kỳ tích, sau đó trong đầu không khỏi càng ngày càng khắc sâu.

Nhưng mà, vẫn như cũ không cách nào cự tuyệt.

Sau đó, thiếp tay của nàng có thể vuốt ve hướng mình bụng, thường thường hô một hơi nói: "Ta cự tuyệt."

Adolf kinh ngạc, sau đó cười lạnh nói: "Ngươi mang thai? Xem ra mang thai nhường nữ nhân ngu xuẩn những lời này là đúng."

Tiếp lấy hắn trực tiếp đứng lên, nói: "Dibos, ngươi đã cự tuyệt sau cùng sinh lộ. Ngươi đóng lại lên Thiên đường chi môn, vì lẽ đó chờ đợi ngươi chỉ có địa ngục. Bất quá không cần lo lắng con của ngươi gặp được cái này bi thảm một màn, bởi vì hắn căn bản không có khả năng đi vào trên thế giới này, liền như là Thẩm Lãng đồng dạng, hắn lúc đầu cũng không nên giáng sinh trên thế giới này."

Những lời này là ác độc nhất nguyền rủa.

"Chờ đợi địa ngục thôn phệ ngươi đi, Dibos các hạ." Adolf quay người rời đi.

... . . .

Theo Adolf rời đi, cục diện lâm vào lớn nhất chuyển biến xấu.

"Rầm rầm rầm. . ."

Bích Kim thành bên trong bỗng nhiên vang lên một trận lại một trận tiếng nổ, một đoàn lại một đám lửa xông lên bầu trời, đây là có người lại trong thành làm loạn, muốn nội ứng ngoại hợp trong thời gian ngắn nhất đánh bại Dibos cầm xuống Bích Kim thành.

"Rầm rầm rầm. . ."

Ngay sau đó, một thùng lại một thùng cá dầu bạo tạc.

Toàn bộ thành thị bốn phương tám hướng đâu đâu cũng có ngọn lửa cháy hừng hực, vô số nô lệ cùng bình dân kêu thảm lao ra.

Toàn bộ Bích Kim thành triệt để đại loạn, mà lúc này Dibos tất cả quân đội cũng tại trên tường thành, căn bản không có dư lực đi duy trì trật tự bên trong thành.

"Tới đi, tới đi, liền nhường đây hết thảy tới càng thêm mãnh liệt một chút đi." Dibos Công tước nghiến răng nghiến lợi nói.

Tại cái này lửa nóng hừng hực bên trong, ta Dibos hoặc là Niết Bàn trọng sinh, hoặc là triệt để hủy diệt.

Sau đó nàng mặc vào hoàng kim áo giáp, cưỡi lên chiến mã, ở trên ngàn tên kỵ sĩ bảo vệ dưới, hướng về phía bắc tường thành cuồng xông mà đi.

Bởi vì lần này tới công thành là Russell Công tước, thân phận đã xứng đôi, nàng Dibos có thể tự thân lên trận.

...

Phía bắc trên tường thành.

Dibos, Dora công chúa, Bái Đình Bá tước suất lĩnh lấy một vạn năm ngàn đại quân, phòng thủ đoạn này hơn mười dặm dáng dấp tường thành.

Dưới tường thành, 25 vạn đại quân vô biên vô hạn.

Adolf xuất hiện tại Russell Công tước bên người nói mấy câu, Russell Công tước bản năng dời đi đầu, nhíu mày, biểu thị hắn đối Adolf không thích. Đối với loại này giả thần giả quỷ người, Russell Công tước vẫn luôn không có hảo cảm gì.

Phương ngoại người, nhưng thủy chung đang khoe khoang quyền mưu, đây coi là cái gì?

Ngước nhìn trên tường thành Dibos Công tước, Russell Công tước là thật không muốn đánh một trận chiến này, nhưng hắn thật không có lựa chọn nào khác, bởi vì hắn tuyệt không cho phép Russo gia tộc thành trì rơi vào dị tộc nhân Thẩm Lãng trong tay.

Đã đàm phán qua, không cần bàn lại.

Mà lại đây là Russo gia tộc nội chiến, cũng không có cái gì vinh quang có thể nói, vì lẽ đó cũng không cần tiến hành trước khi chiến đấu động viên.

Russell Công tước bỗng nhiên rút ra đại kiếm, cao giọng nói: "Đại quân công thành!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng, mười vạn đại quân như thủy triều hướng về Bích Kim thành dũng mãnh lao tới.

Đại chiến bộc phát!

...

Bích Kim thành phía nam hải vực, khoảng cách đến rất xa Thẩm Lãng liền nghe được đinh tai nhức óc tiếng chém giết, còn có khắp nơi khói đặc cuồn cuộn.

Hắn đều là cảm thấy không ổn, vì lẽ đó hạ lệnh Khô Lâu đảo hạm đội tăng thêm tốc độ.

Nhanh, nhanh, nhanh!

Nhất định phải đi ngăn cản thế cục chuyển biến xấu, chí ít xấu nhất cục diện không cần phát sinh.

Mà lúc này đây, Helen công chúa nhíu mày nhìn qua đây hết thảy, sau đó nàng càng nhanh, trực tiếp kẹp lấy Thẩm Lãng thân thể nhảy xuống mặt biển.

Kinh diễm một màn lại một lần nữa phát sinh, Helen công chúa lướt sóng mà đi, đây chính là Cơ Tuyền công chúa cùng Ninh Hàn công chúa mới có bản sự.

Helen công chúa kẹp lấy Thẩm Lãng dọc theo mặt biển lao nhanh, rất nhanh liền hoàn toàn biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hướng về Bích Kim thành chiến trường phóng đi.

...

"Giết, giết, giết. . ."

Russell Công tước mười vạn đại quân điên cuồng công kích, tiếp cận tường thành năm trăm mét, ba trăm mét. . .

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Trên tường thành vô số máy ném đá lại một lần nữa phát uy, quăng tới vô số hỏa / gói thuốc.

Từng đợt kinh thiên động địa bạo tạc, vô số thi thể bay tứ tung.

Nhưng cái này mười vạn người rất nhiều cũng đã từng là Bích Kim thành quân coi giữ, đối với cái này hỏa / gói thuốc đã có đầy đủ hiểu.

Hoặc là nằm xuống, hoặc là tiếp tục xông.

"Xông, xông, xông. . ."

Russell Công tước tinh nhuệ thân vệ tốc độ cực nhanh, nhanh như chớp hướng về tường thành cuồng xông.

Adolf cười nói: "Cái này Thẩm Lãng quả nhiên là vật chẳng lành , bất kỳ người nào đụng vào đều sẽ lọt vào diệt vong. Medusa rất sắp diệt vong, hiện tại đến phiên Dibos Công tước, Amazon quân đoàn cho dù cường đại hơn nữa, cũng ngăn cản không hai mười lăm vạn đại quân."

Dibos Công tước nhìn qua như thủy triều vọt tới địch nhân, bỗng nhiên cắn răng một cái, rút ra trường kiếm.

Thẩm Lãng ngươi tên vương bát đản này, đến bây giờ cũng không có bóng dáng, xem ra ta lần này lựa chọn là sai? Ta cược thua?

Cái kia cũng không có cái gì? Ta Dibos mặc dù là chính trị sinh vật, nhưng thời khắc mấu chốt tuyệt đối sẽ không làm bẩn Russo vinh dự của gia tộc.

"Giết, giết, giết!"

Dora công chúa bỗng nhiên rút lợi kiếm ra, bốn ngàn tên Amazon quân đoàn bỗng nhiên rút ra quân đoàn. Đối mặt 25 vạn đại quân, các nàng vẫn như cũ không sợ hãi chút nào, dù là tiếp xuống gặp phải tử vong chân chính khảo nghiệm, dù là Amazon quân đoàn sẽ làm bị thương vong thảm trọng.

Nhưng mà Amazon bộ lạc vĩnh viễn không nói lùi, vĩnh viễn không nói phản!

Lớn không giết ra một cái máu chảy thành sông.

"Giết, giết, giết!"

Trong chốc lát, hai nhánh quân đội hung mãnh khai chiến, huyết khí trùng thiên!

Mà vừa lúc này!

Một cái màu vàng thân ảnh xuất hiện ở trên đỉnh núi.

Nói cho đúng là hai cái, nàng còn kẹp lấy một người.

Helen công chúa vừa Thẩm Lãng buông ra, mặt trời chiếu xạ tại trên người nàng, khiến cho nàng toàn thân cơ hồ bao phủ một tầng thánh quang.

"Russell Công tước, ta là Tây Luân gia tộc Helen, ta lệnh cho ngươi ngưng chiến!"

"Dibos Công tước, ta là Tây Luân gia tộc Helen, ta lệnh cho ngươi ngưng chiến!"

"Tất cả Russo gia tộc quân đội, tất cả phương nam quân đội, ta dùng Tây Luân vương triều thứ ba thuận vị thân phận người thừa kế mệnh lệnh các ngươi, lập tức ngưng chiến!"

Sau đó Helen công chúa rút ra cự kiếm, hướng về bên cạnh một tảng đá lớn hung hăng chém tới.

"Ầm!"

Nháy mắt, cái này hơn vạn cân cự thạch trực tiếp thịt nát xương tan, văng tứ phía.

Ngay sau đó, Helen công chúa bỗng nhiên theo trăm mét cao vách núi nhảy xuống.

"Ầm!"

Nhảy xuống nháy mắt, nàng toàn thân cũng bốc kim quang, kia là Hoàng Kim huyết mạch đấu khí.

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn, nàng bình yên vô sự rơi xuống đất, toàn bộ mặt đất lại bị nổ tung một cái to lớn lỗ thủng.

Cường đại như vậy.

Helen công chúa chậm rãi theo trong hố lớn đi ra, đón thiên quân vạn mã hướng về Russell Công tước đi đến nói: "Russell Công tước, ta là Helen, Thẩm Lãng là ta đệ đệ cùng cha khác mẹ, phụ thân của chúng ta là phương đông Nhân Hoàng Khương Ly. Vì lẽ đó Dibos Công tước đem Bích Kim thành trước cho ta đệ đệ, là vì toàn bộ đế quốc đại nghiệp, làm sai chỗ nào? Chẳng lẽ nàng không thể hiệu trung ta sao?"

Helen tư thái ưu nhã vô cùng, mỗi một bước phạt đều vô cùng ưu mỹ, nhưng mà trên người nàng phát ra mãnh liệt đấu khí, lại đem trên đường tất cả quân đội toàn bộ đẩy ra qua một bên.

Liền như là một vệt kim quang, đẩy ra giống như thủy triều quân đội, nàng đi thẳng tới Russell Công tước trước mặt.

"Russell Công tước, ta dùng Tây Luân đế quốc thứ ba thuận vị thân phận người thừa kế mệnh lệnh ngươi, lập tức ngưng chiến! Ngươi là có hay không phục tùng?" Helen công chúa chậm rãi hỏi.

Russo Công tước theo trên chiến mã xuống, hướng thẳng đến Helen công chúa một chân quỳ xuống: "Thần Russell, bái kiến công chúa điện hạ! Thần, tuân theo công chúa điện hạ ý chí, ngưng chiến!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 457: Hoàn Mỹ Kết Quả! Adolf Ngươi Tận Thế Tới!

"Ngưng chiến, ngưng chiến!" Russell Công tước lớn tiếng hô to.

Võ công của hắn thực sự quá ngưu bức, thanh âm giống như tiếng sét đánh vang vọng toàn bộ chiến trường.

Phảng phất có trì hoãn hiệu quả bình thường, song phương quân đội còn đánh vài giây đồng hồ, sau đó triệt để ngưng chiến.

Toàn bộ chiến trường liền phảng phất bị theo dừng lại khóa, tất cả mọi người không nhúc nhích, vô số người hướng về Helen công chúa nhìn sang.

Ở đây rất nhiều binh sĩ cũng nghe nói qua Helen công chúa, nhưng vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy, không nghĩ tới vậy mà là như thế này kinh người mỹ lệ, kinh người cường đại.

Russell Công tước lạnh giọng nói: "Cũng ở lại làm gì? Còn không quỳ thấy công chúa điện hạ?"

Sau đó, hắn dẫn đầu hai đầu gối quỳ xuống.

Tại phương tây thế giới rất ít khi dùng hai đầu gối quỳ lễ tiết, nhất là đối với quý tộc tới nói, không nổi liền là một gối quỳ xuống. Nhưng Russell Công tước vì biểu thị tự mình kính ý, vẫn là hai đầu gối quỳ xuống.

Ngay sau đó ở đây quý tộc khác cũng dồn dập quỳ xuống.

"Bái kiến công chúa điện hạ."

Sau đó toàn trường tất cả binh sĩ toàn bộ quỳ xuống hô to: "Bái kiến công chúa điện hạ."

Trận này Russo gia tộc nội chiến vừa mới bắt đầu liền đã kết thúc.

Toàn trường mấy chục vạn người, toàn bộ chỉnh tề quỳ xuống, chỉ còn lại Thẩm Lãng cùng Adolf đứng.

Giờ khắc này , bất kỳ người nào đều có thể cảm nhận được Helen Nữ hoàng tại đế quốc phương nam lực ảnh hưởng cực lớn, chỉ cần nàng trở về, liền là đế quốc phương nam không thể tranh cãi lãnh tụ.

… …

Trên tường thành , bất kỳ cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung Dibos nội tâm mừng như điên, nàng rốt cục cược thắng.

Đương nhiên trước đó nàng mỗi một lần cũng cược thắng, nhưng chỉ có lần này nàng chỉ dùng của mình sinh mệnh làm tiền đặt cược.

Nhưng mà tin tức tốt tới không chỉ có riêng là một cái.

Thái giám Taren nhanh chóng lao nhanh mà tới, chứa thở hồng hộc lên thành tường.

Nhưng mà xông lên tường thành về sau, hắn kinh ngạc phát hiện tất cả mọi người vậy mà đều quỳ trên mặt đất, hắn không khỏi kinh ngạc, sau đó cũng hai đầu gối mềm nhũn quỳ xuống đến, không dám thế nào trước quỳ xuống tới lại nói, tất cả mọi người quỳ, hắn một cái thái giám không quỳ là sẽ xông đại họa.

Bái kiến công chúa điện hạ? Là Tây Luân đế quốc cái kia công chúa tới? Các nàng phảng phất cũng không có như thế đáng tiền a.

Ánh mắt của hắn không khỏi hướng về ngoài thành nhìn lại, sau đó nhìn thấy tuyệt mỹ vô luân Helen công chúa, còn có vẫn như cũ đứng tại đỉnh núi Thẩm Lãng.

Cái này, đây chính là Helen?

Đúng, nếu không Tây Luân vương triều còn có vị công chúa kia có được dạng này không gì so sánh nổi lực ảnh hưởng a? Bởi vì nàng là Helen Nữ hoàng tại đế quốc phương nam người thừa kế duy nhất, có thể đại biểu phương nam tân quý tộc, đại biểu tuyệt đại bộ phận Duy Đạt tộc lợi ích quân chủ.

Nhất thời, thái giám Taren lâm vào mừng như điên.

Dibos nữ chủ nhân rốt cục thắng, lần này nàng không thèm đếm xỉa tất cả, rốt cục cược thắng. Trước đó nỗ lực to lớn đại giới đều có thể gấp mười gấp trăm lần kiếm về, Russo gia tộc muốn nghênh đón lại một lần nữa bay lên.

"Tôn kính nữ chủ nhân, ta chỗ này còn có một tin tức tốt." Taren nói: "Khô Lâu đảng hạm đội đã trở về, Huyết Tinh nam tước chết, Jeep. Russo cái kia phản đồ cũng chết, chi kia buồn nôn hạm đội đã gần như toàn quân bị diệt."

Dibos Công tước nói: "Phải không? Vậy thật đúng là một tin tức tốt, bất quá ta đã có thể biết."

Nàng không phải trang bức, mà là thật biết, bởi vì Thẩm Lãng lúc này liền đứng tại cách đó không xa vách núi đỉnh núi đâu, hắn là đi thất lạc quốc gia phế tích cứu vớt Khô Lâu đảo hạm đội đi, tất nhiên hắn trở về, cái kia chắc hẳn Khô Lâu đảng cũng trở về.

Lúc này nàng toàn bộ cảm xúc bành trướng, thậm chí từng đợt rùng mình.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng vậy mà thật thành công, hắn vậy mà thật cứu vớt Khô Lâu đảng, hơn nữa còn được thần phục của bọn họ, đây chính là phương tây đệ nhất thế giới hải tặc quân đoàn, thật sự là không cách nào tưởng tượng hắn là thế nào làm được.

...

Bích Kim thành cửa thành từ từ mở ra, Dibos Công tước chậm rãi đi đi ra, kéo Thẩm Lãng cánh tay.

Ngươi động tác thật đầy đủ nhanh a, trong thời gian ngắn như vậy, ngươi chẳng những đem trên người hoàng kim khôi giáp đổi thành lộng lẫy váy dài, hơn nữa còn chỉnh lý tóc, trang điểm, cả người nhìn hoàn toàn diễm lệ như hỏa.

Mà Thẩm Lãng cũng thay đổi một đạo cẩm y trường bào, trường thân ngọc lập, hắn cùng Dibos Công tước đứng chung một chỗ phảng phất một đôi bích nhân.

Vừa rồi hắn còn tại trên núi đâu, là Dora công chúa đi thôi hắn tiếp xuống.

Tại vạn quân chú ý, một thân lộng lẫy Dibos Công tước đi vào Helen công chúa trước mặt, một chân quỳ xuống, hôn nàng mặt nhẫn nói: "Bái kiến cao quý xinh đẹp, chất phác không sợ công chúa điện hạ."

Cẩn thận hành lễ về sau, Dibos Công tước đứng dậy, tiến lên ôm Helen, đi đầu công lễ, làm sau tư lễ.

"Có thể nhìn thấy ngươi thật sự là vô cùng vinh hạnh cùng vui sướng, ta thân yêu tỷ tỷ." Ngữ khí của nàng trở nên càng thêm thân mật.

Đây quả nhiên là một cái chính trị sinh vật a, một tiếng này tỷ tỷ kêu vô cùng tự nhiên, liền phảng phất Helen vốn là nàng thân tỷ tỷ, phải biết nàng trước kia thế nhưng là một cái thuần túy phương bắc quý tộc, là phản đối Helen công chúa.

"Có thể nhìn thấy ta, ta cũng phi thường vinh hạnh vui sướng, ta thân yêu em dâu." Helen công chúa nhiệt tình về ôm.

… . . .

Mấy người ngay tại Russell Công tước trên đài cao thân mật hiệp đàm.

Đương nhiên, chỉ có Helen, Dibos, Russell Công tước ba người đang nói chuyện, còn lại đều là lắng nghe người.

Ba người nói chuyện tiếng nói chung chỉ có một cái, đó chính là Helen Nữ hoàng.

"Rất nhiều người cho là ta là thuần chính phương bắc quý tộc, nhưng ta cũng không phải là như thế." Russell Công tước nói: "Đối với nữ hoàng bệ hạ làm hết thảy, ta cảm thấy đế quốc mỗi người cũng có lẽ cảm ơn rơi nước mắt, mặc dù nàng làm hết thảy gián tiếp dẫn đến Tây Luân thứ hai đế quốc giải thể, nhưng mà Tây Luân vương triều lại trở nên càng thêm cường đại, nghênh đón hoàn toàn mới khả năng."

Dibos Công tước nói: "Ta có lẽ là trước đó cũng đã là phương nam quý tộc."

Thẩm Lãng nhịn không được hướng về nàng tuyệt mỹ khuôn mặt nhìn lại một chút, thân yêu Dibos Công tước, tại thượng vị giả trước mặt ngươi vậy mà là như thế một bộ gương mặt sao?

Cho tới nay, Dibos Công tước cũng biểu hiện được lãnh diễm mà ngạo mạn, lúc nói chuyện cơ hồ keo kiệt mỗi một chữ, hiện tại tấm kia tuyệt mỹ diễm lệ khuôn mặt phảng phất nở rộ đóa hoa. Trước kia nhường người hoài nghi mặt của nàng là không biết cười, mà bây giờ nhường người hoài nghi nàng rất khó không cười.

Russell Công tước nói: "Công chúa điện hạ trước đó mỗi một cái sinh nhật ngày, toàn bộ phương nam quý tộc cũng đi là ngài ăn mừng sinh nhật. Vì lẽ đó đã từng có thời gian rất lâu bên trong, ta mỗi một năm đều có thể nhìn thấy công chúa điện hạ. Dùng người phương Đông lại nói thật sự là thời gian như nước, nhưng mà một ít hình tượng lại phảng phất vĩnh viễn dừng lại, mười mấy năm trước ta một lần cuối cùng thấy công chúa điện hạ phảng phất tại hôm qua."

Helen công chúa nói: "Đây cũng là ta muốn nói, vài chục năm qua, Russell đại nhân vẫn như cũ là như thế oai hùng bất phàm."

"Ha ha ha. . ." Russell Công tước nói: "Mười mấy năm qua thời gian, công chúa điện hạ được to lớn thuế biến cùng trưởng thành, nhưng mà ta lại một mực tại phí thời gian thời gian."

Helen công chúa nói: "Đế quốc tuyệt đối không nên quên mười mấy năm qua Russo đại nhân cống hiến to lớn, chính thức bởi vì bởi ngài dạng này anh hùng hào kiệt tại, mới có Tây Luân vương triều tán mà không loạn."

Giữa quý tộc hàn huyên là thật lâu, mà lại càng là khẩn cấp thời điểm càng là như thế, bây giờ cũng không ngoại lệ.

Ròng rã hàn huyên hơn nửa canh giờ, Russell Công tước nói: "Công chúa điện hạ, ta ở đây cần chính thức hướng ngài chứng thực một cái, Thẩm Lãng các hạ đúng là ngài thân đệ đệ sao? Một điểm này nhất là quan trọng."

"Đương nhiên là." Helen công chúa nói: "Russell Công tước có thể nhìn xem hai người chúng ta đồng tử, có lẽ có ngoài ý muốn phát hiện."

Russell Công tước cẩn thận mà không mất cung kính quan sát

Thẩm Lãng cùng Helen công chúa đồng tử, rất nhanh liền phát hiện. Hai người kia đồng tử nhìn phảng phất thường nhân không hề khác gì nhau, chỉ bất quá muốn mê người nhiều lắm. Nhưng nhìn kỹ phía dưới, phát hiện cùng người bình thường hoàn toàn không giống, mắt của các nàng đồng tử cấu tạo phải sâu thúy phức tạp nhiều lắm, hai người đồng tử mặc dù cũng có khác biệt, nhưng bản chất lại là đồng dạng, phảng phất hai người là đơn độc giống loài.

Không muốn thử Thẩm Lãng, Hella, vẫn là Helen, toàn bộ kế thừa Khương Ly đặc thù đồng tử.

Trung Quốc cổ đại Hạng Vũ truyền thuyết là trùng đồng, đương nhiên cái này nghe vào liền có chút dọa người.

Như vậy Khương Ly độc nhất vô nhị đồng tử là chuyện gì xảy ra? Phi thường nhìn kỹ phía dưới, sẽ phát hiện Thẩm Lãng đồng tử phảng phất lại bóng chồng, lộ ra càng lập thể thâm thúy.

Loại tình huống này quả thực ức vạn bên trong không một, nhưng lại đồng thời tại Thẩm Lãng, Helen, Hella trên thân xuất hiện.

"Không biết chứng cớ này có thể chứng minh chúng ta tỷ đệ quan hệ đâu?" Helen công chúa nói: "Mặt khác nơi này còn có một cái đồ vật là phụ thân ta đưa cho ta lễ vật."

Helen lấy ra, là một cái trang sức, là một loại phi thường cổ phác kim loại rèn đúc mà thành, vậy mà là một cái cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua chữ, càn phân nửa bên trái tăng thêm một cái đế, đây là Khương Ly đặc thù tiêu chí.

"Đệ đệ, vật này ngươi có lẽ phi thường nhìn quen mắt đi." Helen công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Đây là phụ thân đặc thù tiêu chí, toàn bộ thiên hạ chỉ có một mình hắn có thể dùng."

Russell Công tước nói: "Công chúa điện hạ miệng vàng lời ngọc, chưa từng nửa câu hoang ngôn. Từ nay về sau, ta chính là chứng nhân một trong, tại toàn bộ phương tây thế giới bất kỳ địa phương nào , bất kỳ người nào trước mặt ta đều sẽ chứng minh ngài cùng Thẩm Lãng đại nhân tỷ đệ quan hệ."

Vị này Russell Công tước cũng thật là trời sinh chính trực, chẳng những trực tiếp thừa nhận Thẩm Lãng cùng Helen quan hệ, hơn nữa còn nguyện ý trước mặt người trong thiên hạ làm chứng minh.

Helen công chúa nói: "Kể từ đó, Dibos Công tước gả cho ta đệ đệ, đồng thời không ràng buộc địa chi viện binh đệ đệ của ta, đây không phải một loại ti tiện hành vi đi."

Russell Công tước nghĩ một lát, nói: "Thẩm Lãng các hạ, xin hỏi ngài tại phương tây thế giới phát triển ý đồ?"

Thẩm Lãng nói: "Dẫn đầu đại quân giết trở lại phương đông thế giới, vì lẽ đó chỉ là tạm cho mượn phương tây đất đai phát triển mà thôi."

Russell Công tước nói: "Đương nhiên, làm Helen công chúa thân đệ đệ, ngài vốn là nên được đến một khối không nhỏ đất phong. Ta như vậy hỏi là muốn biết, Dibos Công tước đem Bích Kim thành không ràng buộc cùng ngươi cùng hưởng, có phải là là chi viện ngươi sự nghiệp vĩ đại?"

"Không hề nghi ngờ đúng thế." Thẩm Lãng nói: "Hai người chúng ta môn đăng hộ đối, ông trời tác hợp cho. Sự nghiệp của ta liền là Brooke sự nghiệp, như vậy kể từ đó Dibos đem Bích Kim thành cùng ta cùng hưởng, có tính không là một loại ti tiện hành vi? Có tính không là bán Russo lợi ích của gia tộc?"

Cứ như vậy coi như không sai không phải, Thẩm Lãng nếu như tại phương đông thế giới đại nghiệp thành công, cái kia Dibos Công tước nhi tử nhưng chính là Đông Phương Đế Quốc thân vương. Bởi vì Thẩm Lãng cùng Helen công chúa quan hệ, đông tây phương thế giới có thể sẽ lẫn nhau thừa nhận tước vị, kể từ đó đối Russo gia tộc tới nói hoàn toàn là to lớn tăng lên, vì lẽ đó đây coi như là Dibos Công tước một lần to lớn đầu tư. Phong hiểm to lớn, nhưng hồi báo cũng đồng dạng to lớn.

Sau đó, Helen công chúa cùng Dibos ánh mắt cũng nhìn về phía Russell Công tước , chờ đợi hắn cuối cùng phán đoán.

Russell Công tước suy nghĩ sâu xa một hồi lâu, nói: "Đối với Dibos hành vi phải chăng cao thượng ta không cho bình luận, nhưng cử động lần này xác thực không tính tổn hại Russo lợi ích của gia tộc. Mà lại Thẩm Lãng đại nhân thân phận đầy đủ trở thành Dibos hợp pháp trượng phu, có quyền cùng hưởng Bích Kim thành hết thảy. Nhưng mà ta nhất định phải nói, tương lai chuyện của ngài nghiệp bên trong cũng có Russo gia tộc một bộ phận."

Thẩm Lãng nói: "Đây là đương nhiên, ta sẽ viết vào gia tộc của ta trong sử sách."

Russell Công tước nói: "Kể từ đó, ta thừa nhận Dibos vẫn như cũ là Russo gia tộc Công tước, nàng vẫn như cũ có thể đại biểu Russo gia tộc tối cao lợi ích. Như vậy một trận chiến này liền triệt để kết thúc, ta cái này triệu tập Russo gia tộc tất cả phong thần, tuyên bố quyết định này!"

Tại phương tây thế giới, thật đúng là có cao quý huyết thống liền có được hết thảy a. Helen công chúa một khi chứng minh Thẩm Lãng thân phận, Dibos trên người hết thảy tội danh liền biến thành hư ảo.

...

Một lát sau, trên trăm tên Russo gia tộc phong thần quỳ trên mặt đất.

Russell Công tước nói: "Chư vị đại nhân, ta từ bỏ trước đó đối Dibos Công tước lên án, ta nguyện ý thừa nhận nàng hợp pháp địa vị."

Dibos Công tước nói: "Chư vị đại nhân, trước đó các ngươi không hiểu được chân tướng, cử động của các ngươi toàn bộ là là Russo lợi ích của gia tộc, vì lẽ đó các ngươi là trung thành mà chính nghĩa. Trước đó phát sinh hết thảy ta đều có thể không truy cứu, từ nay về sau chúng ta tiếp tục duy trì mấy trăm năm đến nay quan hệ, như thế nào?"

Ở đây to to nhỏ nhỏ mấy trăm phong thần nhìn một chút Russell Công tước, lại nhìn một chút Helen công chúa.

Sau đó, vài trăm người toàn bộ chỉnh tề quỳ trên mặt đất nói: "Bái kiến Công tước, xin (mời) Chủ quân giáng tội."

"Vô tội, vô tội!" Dibos lớn tiếng nói: "Ta dùng ta phụ mẫu cùng tổ tiên của ta thề, tuyệt đối sẽ không bởi vì chuyện gần nhất mà đi giáng tội bất kỳ một cái nào đại nhân, toàn bộ chuyện cũ sẽ bỏ qua, chí ít hôm nay ở đây tất cả đại nhân, không có một cái phản nghịch, toàn bộ đều là Russo gia tộc chính trực phong thần, ta cho các ngươi mà kiêu ngạo, chư vị đại nhân."

"Có thể hiệu trung Russo gia tộc là vinh quang của chúng ta!" Mấy trăm phong thần chỉnh tề nói.

Sau đó cái này mấy trăm người theo thứ tự đi vào Dibos trước mặt quỳ xuống, lần nữa tiến hành hiệu trung nghi thức.

Dibos Công tước cầm lộng lẫy bảo kiếm nhẹ nhàng gõ mỗi người đỉnh đầu, biểu thị hiệu trung khế ước một lần nữa thành lập.

Lần này Dibos Công tước gặp phải nguy cơ chính thức tan thành mây khói, vị này nữ đại công tước lại một lần nữa chấp chưởng toàn bộ Bích Ba hành tỉnh quyền lực, về phần Nam Cảnh thủ hộ cái này bảo tọa có thể giữ được hay không, liền muốn xem Helen công chúa phải chăng ra sức.

… . . .

Helen công chúa cùng Russell Công tước tiến hành mật đàm.

"Liên quan tới Tây Luân thứ ba đế quốc thành lập, công chúa điện hạ cho rằng như thế nào?" Russell Công tước hỏi.

Helen công chúa nói: "Ta không giữ lại chút nào duy trì, nhưng mà tuyệt đối không thể mở lịch sử chuyển xe, đế quốc phương nam cải cách thành quả nhất định không thể hủy đi, Helen Nữ hoàng tâm huyết không thể phí công, cùng loại mua bán nô lệ loại này ghê tởm sự tình tuyệt đối không thể chết xám phục nhiên. Còn có Tây Luân người đối Duy Đạt tộc đồng hóa cùng bao dung nhất định phải tiếp tục thâm nhập sâu xuống dưới, nếu không cuối cùng có một ngày Tây Luân đế quốc sẽ chân chính hủy diệt, không còn có trùng kiến hi vọng."

"Cơ trí như ngài." Russell Công tước nói: "Tây Luân thứ ba đế quốc thành lập, tuyệt đối không thể rời đi công chúa điện hạ ý chí. Chỉ có ngài tỏ thái độ, toàn bộ phương nam mới có thể đồng ý cùng duy trì. Mặt khác phi thường mạo muội hỏi một câu, ngài sẽ tranh đoạt Tây Luân đế quốc hoàng vị sao?"

Helen công chúa nói: "Russell đại nhân, đối với ngài vấn đề này, ta có hai điểm trả lời. Thứ nhất, ta đối quyền thế không có chút nào hứng thú, cái gọi là hoàng vị đối ta hoàn toàn là vô biên vô tận khổ sở cùng trách nhiệm, mười mấy năm qua lang thang ta chính là ý đồ trốn tránh loại trách nhiệm này."

Russell Công tước trọng trọng gật đầu, hắn là một cái chính trực cao quý người. Mà ở trong mắt hắn Helen công chúa không hề nghi ngờ cũng là dạng này người, mặc dù là hai đời người, nhưng mà giữa hai người cũng lẫn nhau thưởng thức, cũng đem đối phương coi là Tây Luân đế quốc phục hưng đại nghiệp kình thiên ngọc trụ.

"Thứ hai, ta có hay không sẽ tranh đoạt Tây Luân thứ ba đế quốc hoàng vị, không quyết định bởi tại chính ta, cũng không quyết định bởi tại đệ đệ của ta, hoàn toàn quyết định bởi tại Tây Luân lợi ích của đế quốc."

Russell Công tước nghe được một cái điểm mấu chốt, Helen công chúa chưa hề nói thiên hạ thần dân ý chí.

Đổi thành một cái chính trị gia, nhất định sẽ nói ta có hay không sẽ tranh đoạt hoàng vị, hoàn toàn quyết định bởi khắp thiên hạ vạn dân ý chí. Nhưng mà ai cũng biết Helen công chúa được đế quốc phương nam duy trì, nhất là cơ hồ tất cả Duy Đạt tộc người duy trì.

Mà Sauron đại đế là được thuần khiết Tây Luân người cùng phương bắc quý tộc duy trì. Nhưng nếu là luận ai người ủng hộ nhân số càng nhiều cái kia ngược lại hẳn là Helen công chúa, bởi vì toàn bộ Tây Luân đế quốc có tám thành đều là Duy Đạt người.

Helen công chúa ý tứ nói đến phi thường minh bạch, tuyệt đối sẽ không lợi dụng dân ý áp chế Tây Luân thứ ba đế quốc, cũng sẽ không đem dân tâm xem như nàng tranh đoạt hoàng vị vũ khí.

"Ta minh bạch, công chúa điện hạ." Russell Công tước nói: "Ngài hoàn toàn như trước đây cao quý cùng chính trực, toàn bộ đế quốc phương nam có ngài dạng này lãnh tụ thật sự là đế quốc may mắn."

Helen công chúa nói: "Russell Công tước, xin ngài thay ta hướng Sauron chuyển cáo một câu."

"Mời." Russell Công tước nói.

Helen công chúa nói: "Ta mới là Nữ Vương thành chủ nhân, Medusa chỉ là một cái khách qua đường, hơn nữa còn là một cái chính nghĩa khách qua đường, là một cái bị ràng buộc ở hiệp khách. Vì lẽ đó Sauron không nên lựa chọn nàng làm sau cùng quyết đấu đối thủ, hắn cuối cùng đối thủ hẳn là ta, ta rất nhanh sẽ đi Nữ Vương thành cùng hắn tiến hành sau cùng quyết chiến."

Russell Công tước nói: "Ta biết, ta nhất định sẽ đem lời đưa đến. Đến lúc đó ta cũng xin đợi ngài quang lâm, ngài mãi mãi cũng là Nữ Vương thành chủ nhân, ngài cũng mãi mãi cũng là ta quân chủ một trong."

Russell Công tước câu nói này cũng nói đến rất rõ ràng, hắn trung thành chính là Tây Luân đế quốc, mà không phải cụ thể một mình mỗ. Hắn sở dĩ lựa chọn hiệu trung Sauron, là bởi vì cảm thấy đây là thiên mệnh chi chủ, phù hợp nhất Tây Luân lợi ích của đế quốc.

"Thời gian cấp bách, hi vọng hắn không cần trên đường trì hoãn quá nhiều thời gian, mau chóng xuôi nam Nữ Vương thành cùng ta tiến hành trận chiến cuối cùng." Helen công chúa nói.

Russell Công tước nói: "Thời gian không chờ ta, đây cũng là ta ý nghĩ, Tây Luân thứ ba đế quốc càng sớm thành lập càng tốt, như vậy ta liền cáo từ."

"Chúc ngài thuận buồm xuôi gió, ta đại nhân." Helen công chúa nói.

"Nguyện thiên thần phù hộ ngài, công chúa điện hạ, ngài trở về thật sự là đế quốc may mắn."

Đón lấy, Russell Công tước liền muốn mang theo mười vạn đại quân rời đi.

"Ta cùng ngài cùng rời đi, công tước đại nhân." Adolf bỗng nhiên mở miệng nói.

Dibos lạnh giọng nói: "Ngươi không thể rời đi, Adolf các hạ."

Adolf nói: "Ta muốn biết, ngươi dùng cái gì lý do lưu lại ta? Ngươi muốn dựa vào cái gì lưu lại ta?"

Lời này ngược lại là thật đem người hỏi khó.

Adolf hạ lệnh Huyết Tinh nam tước hạm đội đi vây quét Thẩm Lãng hạm đội, đồng thời muốn xông vào Mộc Lan thành đánh cắp Thẩm Lãng tất cả thành quả, bao quát tất cả thuốc nổ cùng đại bác.

Mà lần này, Adolf lại uy hiếp Dibos phản bội Thẩm Lãng, đồng thời cho tất cả Amazon quân đoàn hạ độc, ý đồ dùng hèn hạ thủ pháp đem mấy ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ tù binh.

Nhưng mà những chuyện này cũng không có xúc phạm đế quốc luật pháp, bởi vì trước lúc này, Thẩm Lãng Mộc Lan thành không nhận Tây Luân đế quốc luật pháp bảo hộ, Amazon bộ lạc cũng tương tự không nhận Tây Luân đế quốc bảo hộ.

Vì lẽ đó, Adolf coi như hạ độc chết Amazon tất cả nữ chiến sĩ, từ một loại nào đó trình độ thượng cũng là vì đế quốc.

Đương nhiên hắn còn có một cái tội danh, phản bội Khương Ly bệ hạ, nhưng cái này không thể làm tội danh, bởi vì Khương Ly cũng không nhận Tây Luân đế quốc bảo hộ.

Russell Công tước cùng Helen công chúa đều là coi trọng nhất quý tộc pháp tắc, tuyệt đối không có khả năng bởi vì tư hủy bỏ công.

Thậm chí cũng không thể nói hắn mưu sát Thẩm Lãng, bởi vì hắn chưa hề tự mình động thủ qua, mặc dù hắn muốn nhường

Thẩm Lãng đi thất lạc quốc gia phế tích chịu chết, nhưng đó cũng là Thẩm Lãng tự nguyện đi.

Vì lẽ đó, Adolf trên thân không có bất kỳ cái gì tội danh, dù là dùng Helen công chúa thân phận cũng không thể đem hắn trị tội.

Helen cùng Russell Công tước đồng dạng chú ý quý tộc pháp tắc, tràn ngập chủ nghĩa giáo điều, chú ý tuyệt đối công chính.

Helen suy nghĩ một hồi, sau đó rút ra đại kiếm, chậm rãi nói: "Adolf các hạ, ngài làm phụ thân ta đệ tử, nhưng lại dùng âm mưu đối phó đệ đệ của ta, đây là một loại phản bội. Làm phụ thân nữ nhi, làm đệ đệ tỷ tỷ, ta yêu cầu cùng ngươi quyết đấu."

Không thể dùng quan phương thân phận xử trí Adolf, vậy liền dùng tư nhân thân phận. Helen công chúa vẫn là như vậy chú ý quý tộc pháp tắc, nhưng là lại muốn bảo vệ mình đệ đệ.

Adolf nhìn qua Helen công chúa, trong lòng lấp lóe qua vô cùng tham lam cùng cuồng nhiệt, đây là phương tây thế giới cao quý nhất nữ nhân, mà lại theo một ý nghĩa nào đó còn là hắn sư muội, nếu là có thể được nàng, liền nháy mắt leo lên Tây Luân đế quốc đỉnh phong.

"Ta cự tuyệt tiếp nhận ngươi quyết đấu." Adolf nói.

Lời này một màn, tất cả mọi người kinh ngạc, vậy mà cự tuyệt tiếp nhận quyết đấu? Nhưng cứ như vậy, cũng không thể ép buộc người khác tiến hành quyết đấu.

Adolf khom người thi lễ: "Như vậy ta liền muốn trở lại Sauron bệ hạ bên người, cáo từ chư vị. Công chúa điện hạ, chúng ta rất nhanh sẽ tại Nữ Vương thành gặp mặt, gặp lại!"

Sau đó, thân ảnh của hắn cực nhanh biến mất đi xa. Ở đây tất cả mọi người chỉ có thể nhìn hắn làm càn mà tiêu sái rời đi.

Mà vừa lúc này, một đạo lạnh lẽo thanh âm vang lên.

"Adolf các hạ, Helen công chúa không thể lưu lại ngươi, nhưng mà ta lại có thể."

Nữ nhân này là Tây Luân đế quốc một cái khác cường đại nhất, nữ nhân hoàn mỹ nhất, toàn bộ phương tây nam nhân đều tha thiết ước mơ nữ nhân.

Amazon bộ lạc Edda nữ vương.

Hơn hai tháng trước nàng trước mặt Adolf gặp đáng xấu hổ thất bại, nàng cảm thấy mình hoàn mỹ hình tượng, cường đại quang hoàn nhận phá hư, vì lẽ đó quyết định bế quan, thẳng đến tìm ra đánh bại Adolf biện pháp. Không nghĩ tới bây giờ mới trôi qua hai tháng, nàng liền đi ra.

Edda nữ vương chậm rãi đi tới nói: "Adolf, ngươi đã từng nhiều lần ngôn ngữ nhục nhã ta. Ta cũng từng thề, nhất định phải đưa ngươi đánh bại, đồng thời cắt xén, hiện tại ta tới, mời ngươi tiếp nhận ta quyết đấu."

Russell Công tước nói: "Edda nữ vương các hạ, xin hỏi hắn đối với ngài ngôn ngữ nhục nhã, dính đến nam nữ tư ẩn sao?"

"Đương nhiên." Edda nữ vương nói.

Russell Công tước nói: "Adolf các hạ, kể từ đó, ngươi xác thực không có quyền lực cự tuyệt Edda nữ vương quyết đấu mời. Dù là phương tây thế giới đã từng đem Amazon bộ lạc khai trừ ra ngoài, nhưng ngươi cũng không nên như thế làm bẩn một nữ tử danh dự."

Edda nữ vương dọc theo vách núi nhanh chóng đi lên leo lên, trực tiếp leo đến hơn một trăm mét vách núi đỉnh.

"Adolf, chúng ta ngay tại cái này vách núi trên đỉnh quyết đấu, làm cho tất cả mọi người đều nhìn thấy rõ ràng. Hôm nay ta nếu không thể đưa ngươi đánh bại, không thể đem ngươi cắt xén, ta liền chết tại cái này vách núi trên đỉnh."

"Tất cả Amazon nữ vương quốc gia người nghe rõ ràng, đây là quyết đấu , bất kỳ người nào không thể xuất thủ tương trợ, coi như ta chết, cũng không thể báo thù, ta mà chết về sau, các ngươi vẫn như cũ dựa theo lúc đầu truyền thống tranh đấu bước phát triển mới nữ vương."

Lời này một màn, tất cả mọi người kinh ngạc. Vị này Edda nữ vương vậy mà là quyết tuyệt như vậy.

Hoặc là đánh bại cắt xén Adolf, hoặc là chính nàng chết!

Adolf nhìn qua vách núi trên đỉnh tràn ngập ma lực dụ hoặc Edda nữ vương, cẩn thận thi lễ, ung dung cười nói: "Đã như vậy, như ngài mong muốn, ngươi ta quyết một trận tử chiến!"

Sau đó Adolf giống như chơi diều, giẫm lên vách núi trực tiếp bay tới trên đỉnh núi.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 458: Cắt Xén Adolf! Bạch Ngọc Kinh Tiểu Tỷ Tỷ

Russell Công tước cũng tạm thời không đi, chờ lấy Adolf cùng Edda nữ vương một trận chiến này kết thúc.

"Russell đại nhân, ngài cảm thấy là phương đông thế giới võ công cao hơn một chút, vẫn là phương tây thế giới?" Dibos Công tước hỏi.

Russell Công tước nói: "Thẩm Lãng đại nhân ngài cảm thấy thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Tay ta không trói gà lực lượng, ngài hỏi ta liền tương đương với hỏi đường người mù. Mà lại ta là một người đi vào phương tây thế giới, vì lẽ đó liền một cái tham chiếu đối tượng cũng không có, nhưng mà có một chuyện hay là có thể chứng minh một hai."

"Chuyện gì?" Dibos hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Tại phương đông thế giới, có lục đại siêu thoát thế lực, dù là Bạch Ngọc Kinh cũng muốn phục tùng Đại Viêm đế quốc hoàng đế ý chỉ. Mà tại phương tây thế giới, ta chỉ thấy siêu thoát thế lực hình thức ban đầu, tỉ như vừa mới bộc lộ tài năng Hỏa Thần giáo, còn có thất lạc quốc gia phế tích Tuyết Sơn đỉnh Kim Tự Tháp. Không biết cái này Bạch Kinh cùng Bạch Ngọc Kinh phải chăng có quan hệ, nhưng cái này Bạch Kinh tại phương tây thế giới như thế nào?"

Russell nói: "Cao cao tại thượng, quan sát chúng sinh, giống như thần chỉ."

Thẩm Lãng nói: "Còn có một điểm, tại phương đông thế giới ta rất ít gặp được phi tự nhiên đồ vật, những cái kia huyễn hoặc khó hiểu đồ vật cơ hồ từ trước tới nay chưa từng gặp qua. Mặc kệ là thượng cổ năng lượng hạch tâm, vẫn là Ngạc Mộng sơn nổ lớn, nhất là thất lạc quốc gia phế tích con kia thất lạc yêu mẫu, lại hoặc là mấy chục vạn hải quái, đây hết thảy cũng tràn ngập thần bí cảm giác xa lạ. Bản này có thể sẽ để cho người cảm thấy phương tây thế giới càng thêm cường đại thần bí, nhưng mà tinh tế suy nghĩ phía dưới, lại cũng không phải là như thế, thậm chí hoàn toàn tương phản, nhường người suy nghĩ tỉ mỉ vô cùng sợ."

Russell Công tước nói: "Xin lắng tai nghe."

Thẩm Lãng nói: "Những thứ này thần thần bí bí đồ vật toàn bộ là đến từ văn minh thời thượng cổ, khẳng định như vậy tại phương đông thế giới cũng lớn diện tích xuất hiện qua. Nhưng bây giờ vì sao tại phương đông thế giới nhìn không thấy, bởi vì toàn bộ bị phong tỏa."

Hắn câu nói này nói đến ý tưởng bên trên.

Mấy chục năm trước Khương Ly không có quật khởi thời điểm, toàn bộ phương đông thế giới cũng rất ít nghe được cái gì thượng cổ di tích, dân gian cũng căn bản không có nghe nói cái gì thượng cổ bí tịch loại hình.

Là Khương Ly xé mở một đạo vết nứt, nhường cường đại văn minh thời thượng cổ chiếu vào một góc.

Đây càng thêm chứng minh một điểm, phương đông thế giới thần bí cường đại chi địa cũng bị khống chế, đồng thời che giấu, hoàn toàn mất đi mạo hiểm chi địa. Cùng loại với thất lạc quốc gia phế tích loại hình cường đại chi địa, đều đã trở thành lục đại siêu thoát thế lực lãnh địa. Tại bọn hắn phong tỏa phía dưới, dân chúng đương nhiên cái gì cũng nghe không được, cái gì cũng nhìn không thấy. Mà những thứ này lực lượng cường đại, lục đại siêu thoát thế lực mình độc chưởng.

Nhưng lục đại siêu thoát thế lực cường đại như thế, vì sao còn muốn nghe theo Đại Viêm đế quốc hoàng đế ý chỉ? Điểm ấy Thẩm Lãng liền tạm thời không thể nào hiểu được.

"Như vậy cứ như vậy, hay là có thể phán định một điểm." Thẩm Lãng nói: "Phương tây thế giới vẫn như cũ ở vào đối với thượng cổ văn minh khai thác giai đoạn sơ cấp, có lẽ lạc hậu phương đông thế giới rất nhiều năm. Tiếp qua mấy trăm năm thời gian, đợi đến phương tây thế giới những cái kia thần bí chi địa bị dần dần thăm dò khống chế về sau, phương tây thế giới siêu thoát thế lực cũng sẽ quật khởi, đồng thời lũng đoạn cả cổ văn minh."

Đổi thành những người khác nghe được cái này khẳng định là không thoải mái, vậy mà nói phương tây thế giới lạc hậu phương đông thế giới mấy trăm năm.

Nhưng mà Russell Công tước nghe về sau, lại gật đầu nói: "Thẩm Lãng đại nhân nói tới, liền cũng là ta suy nghĩ."

"Mây đen đến, là muốn mưa sao?" Dibos Công tước bỗng nhiên nói.

Quả nhiên, trên trời mây đen bắt đầu bao phủ.

...

Vách núi trên đỉnh núi.

Edda nữ vương cùng Adolf khoảng cách hai mươi mét chỗ, lẳng lặng giằng co.

"Nữ vương bệ hạ, ngươi lựa chọn địa phương phi thường thông minh, cái này vách núi đỉnh diện tích nhỏ, vẻn vẹn không vượt qua hơn một trăm mét vuông." Adolf cười lạnh nói: "Nhưng không có ích lợi gì, cái này diện tích với ta mà nói đã hoàn toàn đầy đủ. Cách chúng ta lần trước chiến đấu mới vẻn vẹn đi qua hai tháng mà thôi, ngươi bế quan cải biến không (được) bất luận cái gì kết cục."

"Sưu. . ."

Adolf nói câu nói này thời điểm, đã biến ảo ba cái vị trí. Ngay từ đầu xuất hiện tại Edda nữ vương thời điểm trước mặt, sau đó di hình hoán ảnh đồng dạng xuất hiện tại bên trái nàng, cuối cùng xuất hiện tại Edda nữ vương phía sau.

Nhìn thấy một màn này, Russell Công tước không khỏi bỗng nhiên ánh mắt co rụt lại, vậy mà là như thế quỷ thần khó lường tốc độ? Đây là làm sao làm được a? Nhanh chóng như vậy di động hoàn toàn nhường người khó lòng phòng bị, Russell Công tước tự hỏi nếu như mình đi chiến đấu, hẳn là sẽ bị Adolf một chiêu miểu sát.

"Đây chính là văn minh thời thượng cổ lực lượng." Thẩm Lãng nói: "Adolf là trang bị bên trên cổ văn minh cái nào đó trang bị, lại phối hợp thêm cổ văn minh công pháp thực hiện loại này di hình hoán ảnh."

Edda nữ vương chậm rãi rút ra một chi loan đao, chi này đao phi thường nhẹ nhàng, giống như lá liễu.

"Edda nữ vương, vẫn là giống như lần trước, nếu như ngươi có thể làm bị thương ta một cọng tóc gáy, liền xem như ta thua."Adolf nói: "Nếu không ngươi vẫn là từ bỏ chống lại, ngoan ngoãn nằm ở nơi đó chờ đợi ta chinh phục đi."

Edda nữ vương nhắm mắt lại, sau đó mở ra, ngưng tụ toàn thân tất cả lực lượng.

"Giết!"

Nàng toàn bộ thân ảnh tựa như tia chớp đánh giết mà ra, quả là nhanh đến cực hạn.

Nàng đây cũng không phải là gian lận, hoàn toàn dựa vào mình lực lượng mà đạt tới cực hạn tốc độ.

Nhưng mà Adolf nhìn thấy một màn này, nội tâm kinh diễm vô cùng, thật không hổ là nhường hắn thèm nhỏ nước dãi nữ nhân, thật không hổ là toàn bộ phương tây thế giới cường đại nhất một trong những nữ nhân, ngắn ngủi hai tháng, vậy mà vẫn như cũ có này tiến triển.

Nhưng vẫn không có ý nghĩa, tốc độ của nàng lại nhanh lại có thể thế nào? Nhân lực là có hạn, làm sao có thể so ra mà vượt thượng cổ công pháp, làm sao có thể so ra mà vượt văn minh thời thượng cổ trang bị?

Adolf lại một lần nữa bắt đầu biểu diễn, dễ như trở bàn tay thoáng hiện.

Nhưng mà một giây sau, trên người hắn lông tơ bỗng nhiên dựng thẳng lên, toàn thân nháy mắt lạnh buốt.

"Bá. . ." Một trận kình phong đảo qua, khuôn mặt của hắn một trận nóng hổi kịch liệt đau nhức.

Hắn điên cuồng lui nhanh, nhanh chóng rời xa Edda nữ vương mười mét bên ngoài, sau đó đưa tay sờ một chút gương mặt, dính máu dấu vết.

Vậy mà thụ thương.

Adolf không dám tự tin nhìn qua Edda nữ vương, hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói: "Lợi hại, lợi hại. . ."

Edda nữ vương tốc độ được tăng lên, nhưng vẫn như cũ còn kém rất xa Adolf di hình hoán ảnh, vì lẽ đó chỉ có thể sớm dự phán Adolf di động quỹ tích, sau đó sớm chặn giết.

Nói đến rất đơn giản, nhưng chân chính làm được là rất khó. Muốn triệt để bắt giữ Adolf di hình hoán ảnh quy luật, hơn nữa còn muốn dùng động tác giả mê hoặc, nhưng mà Edda nữ vương vậy mà làm được.

Nguyên bản Adolf nói mình bị tổn thương một cọng tóc gáy liền xem như thua, mà lại hiện tại hắn khuôn mặt bị đao phong cạo qua, không ngừng lông tơ toàn bộ bị cắt đứt, thậm chí phá một lớp da, nhưng hắn hiện tại cũng không đề cập tới nhận thua sự tình.

"Edda nữ vương, ngươi thật là làm cho ta lau mắt mà nhìn a, nhưng đây đã là ngươi cực hạn đi, ngươi vẫn như cũ tổn thương không (được) ta, chớ nói chi là chiến thắng ta." Adolf cười lạnh nói: "Nhưng mà tiếp xuống, ta lại sẽ không lại thủ hạ lưu tình."

Sau đó, Adolf chậm rãi rút ra vũ khí của hắn, là một chi tế kiếm.

Trước đó hắn vẫn luôn là hai tay chắp sau lưng phi thường trang bức, hiện tại còn là lần đầu tiên xuất ra binh khí.

Edda nữ vương hít một hơi thật sâu, nàng chiêu thứ nhất cứ việc thấy hiệu quả, nhưng mà vẫn như cũ không thể đánh bại Adolf, thậm chí chỉ là tổn thương hắn một tầng da giấy mà thôi.

"Tiếp xuống, liền xem ta biểu diễn, nữ vương bệ hạ." Adolf cười lạnh nói.

Sau đó, lộng lẫy một màn xuất hiện.

Adolf thân ảnh giống như quang ảnh tung hoành, vây quanh Edda nữ vương bên người không ngừng thoáng hiện, giống như khói xanh, giống như chim bay.

Di hình hoán ảnh quả thực đến cực hạn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Hắn tế kiếm giống như mưa to đồng dạng tập ra.

Edda nữ vương tiến vào toàn diện phòng thủ, trong tay Liễu Diệp đao điên cuồng chém đón đỡ.

Đinh đinh đang đang, đốm lửa bắn tứ tung.

Ngắn ngủi trong chốc lát, hai người đao kiếm liền giao thoa va chạm hơn ngàn lần.

Thân ảnh của hai người hoàn toàn nhìn không thấy, cũng chỉ nhìn thấy hai đoàn bóng trắng phun trào.

Ba phút sau.

Hai cái thân ảnh lại như cùng chim bay đồng dạng lui lại, khoảng cách mười mét dừng lại.

Edda nữ vương xem trong tay Liễu Diệp đao, đã đến chỗ đều là lỗ hổng.

"Răng rắc. . ." Tiếp theo trong nháy mắt, trong tay nàng chiến đao trực tiếp xé rách, rơi xuống một chỗ.

Sau đó trên người nàng máu tươi không ngừng chảy ra, xuất hiện mấy chục trên trăm đạo vết thương.

Liền cái này ngắn ngủi ba phút, Adolf tế kiếm ở trên người hắn vẽ lên trăm kiếm. Đương nhiên vết thương cũng không sâu, cũng chỉ là vừa mới vạch phá làn da mà thôi.

Không phải Adolf thủ hạ lưu tình, mà là Edda nữ vương phản kích quá nhanh quá kịp thời, nhiều nhất chỉ có thể tổn thương đến nước này.

Nhưng mà, Adolf trên thân không có chút nào vết thương, chỉ là trường bào bị cắt mở một cái khe hở mà thôi.

Hắn thực sự là quá nhanh, loại này di hình hoán ảnh quả thực làm cho không người nào có thể phòng ngự.

"Nữ vương bệ hạ, ngươi xác thực phi thường cường đại, nhưng khoảng cách ta vẫn là quá xa." Adolf cười lạnh nói: "Ta đây là thương hương tiếc ngọc, không đành lòng ngươi cái này hoàn mỹ thân thể lưu lại vết sẹo, nếu không liền không vẻn vẹn chỉ là nhàn nhạt vết thương."

Đón lấy, Adolf nhìn một chút mình tế kiếm, mặt trên còn có Edda nữ vương vết máu, hắn vậy mà lè lưỡi, nhẹ nhàng liếm một cái.

"Edda, ngươi từ bỏ đi." Adolf nói: "Ngươi mặc dù phi thường cường đại, mà lại là toàn bộ phương tây thế giới cường đại nhất một trong những nữ nhân, nhưng vẫn như cũ không thể nào là ta đối thủ, vì lẽ đó chờ lấy ta chinh phục là được."

Edda nữ vương đem trong tay chuôi đao bỗng nhiên quăng ra, vô cùng không cam lòng ánh mắt nhìn qua Adolf, chẳng lẽ cái này di hình hoán ảnh liền là vô giải sao?

"Mang lên!" Edda nữ vương cao giọng nói.

Sau đó, một đoàn bóng đen bỗng nhiên vẫn lên đỉnh núi vách núi, Edda nữ vương một phát bắt được.

"Còn muốn đánh?" Adolf nói: "Vậy kế tiếp, ta muốn tại ngươi hoàn mỹ thân thể viết xuống tên của ta, vĩnh cửu khắc họa."

Lời này một màn, Edda sắc mặt kịch biến.

Mà phía dưới quan chiến Dibos nắm vuốt Thẩm Lãng tay một trận dùng sức, thậm chí âm thầm giẫm hắn một cước, nhưng là lại phi thường thân mật tựa ở Thẩm Lãng trên bờ vai.

Thẩm Lãng gương mặt lắc một cái, muốn gãy, muốn gãy. Nữ nhân này thật sự là mặt ngoài một bộ, vụng trộm một bộ.

Bởi vì Thẩm Lãng cũng từng ở Dibos trên thân in dấu bốn chữ, Thẩm Lãng nô.

Cặn bã tìm cách quả nhiên là đồng dạng, vị này Adolf quả nhiên không hổ là Thẩm Lãng sư huynh.

… …

"Quát. . ."

Edda nữ vương vũ khí mới bỗng nhiên hất ra, là một đầu kim loại roi da, khoảng chừng hai mươi mấy mét dài, vượt qua nặng hai, ba trăm cân lượng, toàn thân màu đen.

"Giết. . ."

Edda nữ vương roi trong tay điên cuồng rơi mà đi, lập tức giống như giống như du long, ở trên đỉnh núi cuồng vũ.

Adolf sắc mặt hơi đổi một chút.

Một tấc dài một tấc mạnh, Edda nữ vương vũ khí này cũng thực sự quá dài, cơ hồ bao phủ đỉnh núi tất cả phạm vi.

"Xoát xoát xoát xoát. . ."

Edda nữ vương roi da bay múa đến càng lúc càng nhanh, cuối cùng giống như là một trận cuồng phong, càn quét toàn bộ đỉnh núi.

Cái này roi da cơ hồ mỗi một tấc cũng đang di động chạy, mỗi một tấc đều là linh hoạt.

Adolf thân ảnh trở nên càng quỷ dị hơn thoáng hiện, tại bóng roi bên trong nhanh chóng xuyên qua, trong tay tế kiếm điên cuồng hướng về Edda nữ vương đâm tới.

Hắn muốn ở trên người nàng khắc xuống Adolf ba chữ.

Lần thứ nhất nếm thử thất bại, lần thứ hai nếm thử thất bại, lần thứ ba nếm thử thất bại.

Bởi vì Edda nữ vương trường tiên thật đáng sợ, quỹ tích hoàn toàn là khó lường, liền như là chân chính rắn độc, mỗi một tấc đều sẽ cắn người. Dù là hắn sẽ di hình hoán ảnh, cũng lúc nào cũng có thể sẽ bị cạo bên trong, mà cái này trên roi đâu đâu cũng có sắc bén gai ngược, một khi bị cạo bên trong liền là máu me đầm đìa.

Edda nữ vương, là ngươi buộc ta lạt thủ tồi hoa.

Adolf không còn truy cầu trên người Edda chích chữ, hắn không còn thủ hạ lưu tình.

"Phốc thử. . ."

Kiếm thứ nhất, đâm vào Edda nữ vương bả vai nửa tấc, nhưng mà phía sau lưng của hắn bị Edda nữ vương roi da đảo qua một cái, trực tiếp bị xốc lên một mảnh huyết nhục.

Kiếm thứ hai, kiếm của hắn đâm vào Edda nữ vương bụng nửa tấc, nhưng mà chân của hắn bị roi da rút một kế.

Kiếm thứ ba, mục tiêu của hắn là Edda nữ vương ở ngực, vị trí trái tim.

Thượng cổ công pháp, thượng cổ trang bị lực lượng phóng thích đến cực hạn, hắn di hình hoán ảnh cũng đến cực hạn, nháy mắt hoàn toàn biến thành quỷ ảnh.

"Chết đi, Edda, coi như ta không lấy được ngươi, ta cũng sẽ không để Thẩm Lãng đạt được, hắn được chú định chỉ có một cỗ thi thể!"

Adolf kiếm giống như quang ảnh, bỗng nhiên hướng về Edda nữ vương ở ngực đâm vào.

"Phốc thử. . ." Máu tươi bắn tung toé, đâm vào nửa phần.

Mà vừa lúc này!

"Rầm rầm rầm. . ."

Trên trời lôi đình vang lên, một đạo thiểm điện bỗng nhiên bổ xuống.

Edda nữ vương roi da giống như rắn độc cuốn về phía Adolf cổ. Vậy mà là muốn đồng quy vu tận?

Đỉnh cấp cao thủ chém giết, chỉ ở nháy mắt, nếu như hắn tiếp tục đâm vào, đương nhiên có thể xuyên thủng Edda nữ vương trái tim, nhưng mà đầu của hắn cũng sẽ bị roi da trực tiếp cuốn gãy.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Adolf lại một lần nữa lựa chọn chạy lui nhanh, di hình hoán ảnh. Edda nữ vương bỏ được đồng quy vu tận, hắn cũng không bỏ được.

"Rầm rầm rầm. . ."

Trên trời lôi đình điên cuồng mật bổ xuống, thiểm điện không ngừng xé mở ngày mây đen không.

"Xoát xoát xoát. . ."

Từng đạo thiểm điện, liền phảng phất theo bên người đánh xuống, nhường người trong lòng run sợ, hồn phi phách tán.

Đây chính là đỉnh núi, thuộc về phiến khu vực này rất cao địa phương, dễ dàng nhất lọt vào sét đánh. Nhất là Edda nữ vương, trong tay cầm dài như vậy kim loại roi da, bị thiểm điện đánh trúng xác suất gia tăng thật lớn.

Nhưng mà Edda nữ vương càng đánh càng điên cuồng, roi trong tay càng ngày càng đến, cuối cùng giống như hắc phong đồng dạng hoàn toàn bao phủ đỉnh núi.

Mỗi một vòng tiến công, liền phảng phất từ không trung vẩy mực. Nàng đối thiểm điện không sợ hãi chút nào, tùy thời cũng chuẩn bị bị đánh đánh thành là than cốc.

Nhưng mà Adolf không giống, những thứ này thiểm điện nhường hắn tâm phiền ý loạn, hắn thật sâu biết loại này kinh người thiểm điện giống như bị đánh trúng, cơ hồ là hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Ba ba ba ba ba. . ."

Lại một đường vạn mét thiểm điện, điên cuồng đập nện xuống. Adolf thấy rất rõ ràng, tia chớp này đang ở trước mắt băng liệt, phảng phất muốn triệt để xé rách toàn bộ bầu trời cùng đỉnh núi vách núi. Trái tim của hắn run lên, bản năng liền muốn thoáng hiện tránh đi.

"Bá. . ."

Lại một đường thiểm điện. Từ góc độ này thượng nhìn lại, liền phảng phất tại Edda nữ vương đỉnh đầu nổ tung.

Không thể lại đánh, lại đánh thật muốn bị lôi điện đánh chết. Adolf thân ảnh lui nhanh, muốn theo vách núi trên đỉnh núi nhảy xuống.

"Lên!"

Edda nữ vương bỗng nhiên một trận hô to, sau đó trong tay roi da bỗng nhiên xoay tròn.

"Ba ba ba. . ."

Một đạo thiểm điện bỗng nhiên đánh trúng cái này đạo roi da, điện quang bỗng nhiên bùng lên.

Đột nhiên ở giữa, Edda nữ vương roi da nháy mắt xuất hiện một cỗ vô cùng to lớn điện từ hấp lực.

Điên cuồng xoay tròn phía dưới, tạo thành một cái từ lực vòng xoáy, lại muốn đem Adolf bỗng nhiên càn quét tiến vào.

Adolf kinh hãi vô cùng, cái này, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

"Ba ba ba. . ."

Lại một trận đông đúc thiểm điện điên cuồng đánh xuống, Edda nữ vương roi trong tay bỗng nhiên thẳng tắp, giống như rắn hổ mang dựng thẳng lên, thật cao duỗi thẳng đến không trung.

Lại một đường thiểm điện đập nện tại chi này roi da phía trên, nhưng mà Edda nữ vương nhưng như cũ bình yên vô sự, bởi vì nàng roi da tay cầm cách biệt, găng tay cách biệt, giày cách biệt.

"Xoát. . ."

Edda nữ vương roi da lại một lần nữa hướng về Adolf cuốn tới. Cỗ này từ lực trở nên càng thêm cường đại, giống như tường không khí, bỗng nhiên đem hắn đẩy bay ra ngoài.

"Ba ba ba. . ." Adolf trên thân toát ra một trận điện hỏa hoa, sau đó toàn bộ thân thể không ngừng mà run rẩy, bởi vì trên người hắn ác mộng thạch trang bị chịu không tại khổng lồ như vậy từ lực dưới trận, trực tiếp phát sinh xung đột kịch liệt.

Adolf di hình hoán ảnh sống sờ sờ gián đoạn, toàn bộ thân thể cứng ngắc 0.1 giây, mặc dù thời gian phi thường ngắn ngủi, nhưng mà cũng đầy đủ.

Tiếp theo trong nháy mắt, Edda nữ vương roi da sống sờ sờ đem hắn toàn bộ thân thể quấn lấy.

"Ba. . ."

Edda nữ vương giơ Adolf thân thể bỗng nhiên nện xuống, hung hăng ngã tại đỉnh núi trên vách đá.

Adolf một thân áo bào trắng bị xé mở, lộ ra ở ngực một cái đặc thù trang bị, đây chính là thượng cổ trang bị, liền là hắn di hình hoán ảnh mấu chốt, lúc này đã trục trặc. Edda nữ vương roi da bỗng nhiên một quyển, sống sờ sờ đem cái này văn minh thời thượng cổ trang bị theo trong cơ thể hắn rút ra.

"A. . ."Adolf một tiếng kêu thảm, bởi vì cái này trang bị thế nhưng là sống sờ sờ cắm vào trong cơ thể, hiện tại rút ra đương nhiên máu me đầm đìa.

Cái này thượng cổ trang bị Edda nữ vương nhìn cũng không nhìn một chút, bỗng nhiên ngã bay ra ngoài, hướng về Thẩm Lãng phương hướng ném đi qua.

Dora công chúa tiến lên một cái tiếp được, lau sạch sẽ phía trên máu tươi, sau đó đi cái này trang bị giao cho Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng một cái tiếp được, coi như trân bảo, đây là nàng lần thứ nhất được hoàn chỉnh văn minh thời thượng cổ trang bị. Chỉ cần cho Thẩm Lãng đầy đủ thời gian, hắn liền có thể nghiên cứu ra rất nhiều hoàn toàn mới cường đại thành quả.

... . . .

"Adolf, hiện tại ngươi văn minh thời thượng cổ trang bị không có, chúng ta tiếp tục chiến đấu!" Edda nữ vương nói.

Sau đó, nàng cũng bỗng nhiên đem trong tay roi da ném đi, trực tiếp mang lên một cái quyền sáo.

Adolf cúi đầu nhìn xem bộ ngực mình cái này lỗ thủng, hắn thượng cổ trang bị không có, liền phảng phất sinh mệnh trọng yếu nhất tạo thành bộ phận mất đi.

Bao nhiêu năm? Cái này thượng cổ trang bị phảng phất trở thành người khác thể một bộ phận, không chỉ là hắn cường đại căn nguyên, còn là hắn tự tin căn nguyên, bây giờ lại bị đoạt đi.

"A. . . A. . ."

Edda nữ Vương Hàn tiếng nói: "Adolf ngươi đứng lên, ta ngược lại muốn xem xem, Khương Ly bệ hạ đến cùng giáo hội ngươi võ công gì, ngươi lại học được bao nhiêu? Có phải là không có văn minh thời thượng cổ trang bị, ngươi liền triệt để phế?"

Câu nói này rõ ràng là rất bình thường một câu, lại gây nên Thẩm Lãng rất nhiều mơ màng.

Nếu là không có mỹ nhan máy ảnh cùng PS thuật, một ít người nhan trị giá có phải là liền triệt để phế? Nếu là không có cường đại công nghệ cao trang bị, quân đội có phải là liền phế?

Adolf chậm rãi đứng lên, tràn ngập cừu hận thấu xương nhìn qua Edda nữ vương.

"Ngươi cho rằng Khương Ly vì sao muốn thu ta làm đồ đệ? Ta căn bản cũng không cần, hắn cho ta to lớn tầm mắt, hắn dạy dỗ ta một vài thứ, nhưng mà những vật này đều trở thành ta thống khổ căn nguyên." Adolf lạnh nhạt nói: "Về phần ta mất đi thượng cổ trang bị có phải là liền trở thành phế vật? Vậy kế tiếp ngươi sẽ thấy rõ ràng, nếu như ngươi nguyện ý cho ta cơ hội, trên giường ta sẽ biểu hiện được càng rõ ràng hơn?"

Sau đó, hắn một lần nữa cầm lấy chi kia sắc bén tế kiếm, chậm rãi nói: "Chi này kiếm vẫn là Khương Ly tự mình rèn đúc, đồng thời đưa cho ta, quả nhiên rất không tệ a."

"Edda nữ vương, ngươi cũng đã biết ta vì sao đối ngươi nhất định phải được sao? Bởi vì ta gặp qua mẫu thân của ngươi, năm đó Khương Ly chui vào Amazon đảo thời điểm ta ngay tại, ta lúc ấy còn rất trẻ, nhìn thấy ngươi mẫu thân, liền cảm giác kia là trên thế giới xinh đẹp nhất nữ nhân, ta thề nhất định phải được nàng."

"Đương nhiên, chờ ta cường đại về sau, nàng đã chết. Mà ngươi cùng mẫu thân ngươi lớn lên cỡ nào tương tự a? Vì lẽ đó ta liền muốn được ngươi, đây chính là ta chấp niệm, làm nam nhân chính là muốn ngủ thiên hạ xinh đẹp nhất nữ nhân."

"Ta là một thiên tài, Ngạc Mộng sơn nổ lớn trì hoãn hơn ba giờ, kia chính là ta kiệt tác. Đương nhiên ta sở dĩ làm như vậy, cũng không phải là muốn cứu vãn Amazon bộ lạc, mà là vì để hủy diệt trở nên càng thêm triệt để một chút, nhường Ngạc Mộng sơn tích lũy nhiều nhất năng lượng sau đó lại bộc phát."

"Lúc đầu ta muốn thành công, là Thẩm Lãng hủy hết thảy, hắn vốn cũng không có lẽ xuất hiện trên thế giới này, hắn liền là một cái vật chẳng lành."

"Ngươi cướp đi ta thượng cổ trang bị, hiện tại ta ngược lại có thể chứng minh ta thực lực chân chính."

Một tiếng bạo rống, Adolf bỗng nhiên hướng về Edda nữ vương cuồng xông mà đi.

Giết, giết, giết!

Hắn tế kiếm điên cuồng ám sát.

Không có di hình hoán ảnh, hắn tốc độ di chuyển không có nhanh như vậy, xuất kiếm tốc độ vẫn như cũ vô cùng nhanh chóng.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Edda nữ vương vô dụng kiếm, mà là sắt thép quyền sáo cuồng vũ.

Từng đợt tiếng vang.

Thân ảnh của hai người, ở trên đỉnh núi bỗng nhiên xuyên qua, kiên cố tảng đá đỉnh núi cũng bị cày mở một đạo khe rãnh.

Một khối lại một khối tảng đá vỡ ra, Edda nữ vương nắm đấm đánh ra, hòn đá kia giống như như đạn pháo, điên cuồng hướng về Adolf kích xạ mà đi

Adolf tế kiếm cuồng chọn.

"Sưu sưu sưu. . ." Vô số tảng đá tại không trung xẹt qua thật dài đường vòng cung, bay ra mấy trăm mét bên ngoài.

"Lên!"

Edda nữ vương bỗng nhiên giơ lên một khối mấy ngàn cân cự thạch, bỗng nhiên hướng về Adolf cuồng nện mà đi.

"Tứ lạng bạt thiên cân!"

Adolf một chiêu này thật sự là kinh diễm tới cực điểm, chỉ gặp hắn thân thể khẽ cong, trong tay tế kiếm tại không trung mượn lực vẩy một cái.

Sau đó cái này cự thạch ngàn cân vậy mà chuyển biến phương hướng, hướng về chân núi bay ra nện xuống. Người này coi như không có thượng cổ trang bị, võ công vẫn như cũ kinh người tuyệt đỉnh.

Nhưng mà!

Lúc này Edda nữ vương vậy mà từ trên trời giáng xuống, bởi vì vừa rồi nàng tảng đá đập tới thời điểm, thân thể của mình cũng nhảy lên khối cự thạch này, cùng theo đập tới.

"Ầm!"

Từ trên trời giáng xuống Edda nữ vương thiết quyền bỗng nhiên nện xuống.

Adolf trong tay tế kiếm bỗng nhiên đón đỡ.

"Ầm!" Tế kiếm tiếp nhận không (được) Edda nữ vương vậy mà lực lượng, trực tiếp đứt gãy.

Adolf thân ảnh nhanh chóng lui nhanh, nhưng mà hắn đã không có thượng cổ trang bị, không có di hình hoán ảnh.

"Phanh. . ."

Edda nữ vương bỗng nhiên một quyền đập trúng bờ vai của hắn.

Một tiếng vang thật lớn, Adolf thân thể giống như như đạn pháo bỗng nhiên bị đánh bay ra ngoài mười mấy mét, hướng về chân núi rơi xuống.

"A. . ."

Edda nữ vương một tiếng giòn rống, thân ảnh hung mãnh xông lên, vậy mà tại không trung đuổi kịp Adolf thân thể.

Sau đó tại trên không trung diễn vô cùng hung mãnh kinh diễm một màn.

"Phanh phanh phanh phanh phanh. . ."

Quả đấm của nàng giống như bão tố đồng dạng đập tới, Adolf điên cuồng nâng quyền đón đỡ, nhưng hắn lực lượng là không bằng Edda nữ vương.

Một cái, hai lần, ba lần, bốn phía. . .

Edda nữ vương nắm đấm nện ở trên người hắn, mỗi một cái đều vô cùng hung mãnh. Nhưng mà đập nện trên người Adolf, liền như là nện ở Thạch Đầu Nhân thượng, thanh âm kinh người nhưng không thấy máu.

"Ầm!"

Adolf thân thể rơi xuống đất, bỗng nhiên xoay chuyển, liền muốn đứng trên mặt đất.

"Ầm!"

Edda nữ vương quyền pháo lại bỗng nhiên đánh tới, Adolf song chưởng đón đỡ, cả người lại bỗng nhiên bị đánh bay ra ngoài mấy chục mét.

"Giết!"

Edda nữ vương thân ảnh lại như cùng như đạn pháo đuổi theo, nắm đấm lại một lần nữa mưa to đập tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Adolf xác thực vô cùng cường đại, dù là mất đi thượng cổ trang bị, mất đi tế kiếm, dùng nắm đấm cũng vẫn như cũ cùng Edda nữ vương chiến cái tương xứng.

Hai người giống như mãnh thú hình người, một đường va chạm.

"Rầm rầm rầm. . ."

Trên đường đi, Russell Công tước quân doanh giống như giấy đồng dạng, dồn dập bị xuyên thủng vỡ vụn.

Hai người những nơi đi qua, tất cả phòng ốc, đầu gỗ, cây cối toàn bộ dồn dập đứt gãy. Cái này không giống như là hai người tại chiến đấu, mà giống như là tiền sử cự thú.

Trong nháy mắt, hai người xung phong ra ngoài mấy ngàn mét, xông vào rừng cây rậm rạp bên trong.

Lúc này đã nhìn không thấy thân ảnh của hai người, nhưng có thể nhìn thấy một viên một viên đại thụ ngã xuống, liên miên liên miên rừng cây bị san thành bình địa.

Russell Công tước không dám tin nhìn qua một màn này, không nghĩ tới cái này giả thần giả quỷ Adolf lại cường đại như thế, coi như không có hết thảy trang bị, hắn Russell cũng còn lâu mới là đối thủ của hắn.

... . . .

Mất đi thượng cổ trang bị về sau, hai người chiến đấu mới chính thức đến cao trào.

Cuồng chiến một cái nửa canh giờ, chà đạp mấy trăm mẫu rừng rậm, liền phảng phất bị một chi xe tăng quân đội nghiền ép lên.

Ba giờ sau, cục diện rốt cục cải biến. Ai vương Hoàng Kim huyết mạch, mặc dù không có đấu khí, nhưng trời sinh cự lực.

Mà Adolf dùng chính là nội lực, điên cuồng kịch chiến ba giờ sau, nội lực rốt cục muốn hao hết.

"Phanh phanh phanh phanh!"

Edda nữ vương giơ lên một cây lại một cây đại thụ, hung mãnh hướng lấy Adolf đập tới. Ngắn ngủi một lát sau, Adolf trực tiếp bị vô số đại thụ bao phủ.

Sau đó, không còn có âm thanh. Chẳng lẽ, hắn là bị nện chết

sao?

Edda nữ vương sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, sau đó cực nhanh đuổi theo ra đi.

"Ra đi!"

Edda nữ vương một tiếng hô to, nắm đấm bỗng nhiên hướng xuống đất đập xuống, trực tiếp nện xuyên mặt đất hai thước, sau đó bỗng nhiên một trảo, sống sờ sờ nhấc lên.

Adolf vừa rồi vậy mà là muốn đào đất đạo đào tẩu, bởi vì hắn phát hiện một đầu tê tê hang động, sau đó dùng cường đại vũ lực đem từ thể thu nhỏ, thật sự là quá ngưu bức.

Bất quá, vẫn là bị Edda nữ vương phát hiện, sống sờ sờ bị nói ra.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Nhưng mà, tại Adolf bị đề lên nháy mắt, trên thân bỗng nhiên nổ bắn ra vô số độc châm, mưa to đồng dạng hướng về Edda nữ vương đánh tới.

"Sưu sưu sưu. . ."

Edda nữ vương đã sớm chuẩn bị, trong tay một đầu nhỏ bé roi da bỗng nhiên càn quét mà ra.

Lập tức độc châm toàn bộ bị cái này mang theo từ lực nhỏ roi da hút đi qua, không có một cây trúng mục tiêu Edda.

"Xoát. . ."

Edda roi da bỗng nhiên vãi ra, vô số độc châm lại hướng về Adolf cuồng xạ mà ra.

Adolf nội lực khuấy động, điên cuồng bắn ra.

Tất cả độc châm liền phảng phất gặp được tường không khí, dồn dập bắn bay loạn xạ, người này võ công thật sự là mạnh đến cực hạn, dù là đến lúc này nội lực còn thừa không có mấy, vẫn như cũ cường đại như thế.

Nhưng mà một giây sau, Edda nữ vương thiết quyền, lại một lần nữa điên cuồng đập tới.

Adolf lại một lần nữa dùng bàn tay cuồng cản, lại một lần nữa bị đánh bay mười mấy mét.

"Phanh phanh phanh phanh!"

Edda nữ vương thiết quyền, lại một lần nữa giống như mưa to rơi đập.

Adolf cũng nhịn không được nữa, nội tâm của hắn thật hao hết.

Phòng tuyến của hắn bị đánh xuyên.

"Phanh phanh phanh phanh!"

Edda nữ vương thiết quyền ngược lại càng ngày càng mãnh liệt, điên cuồng nện ở Adolf trên thân, sống sờ sờ đem hắn đánh vào trong đất ba bốn thước, từng đợt máu tươi phun mạnh.

"Ầm!"

Bỗng nhiên một trận thiết quyền.

Adolf nội lực hao hết, rốt cuộc ngăn cản không (được), ở ngực xương sườn trực tiếp bị đánh gãy mấy cây.

"Hắc hắc, ta vẫn là thua, nhưng mà. . . A. . ."

Adolf lời nói vẫn chưa nói xong, liền phát ra một trận vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Bởi vì Edda nữ vương nhắm ngay hắn giữa háng bỗng nhiên một giày đá đi.

Nháy mắt, Adolf mệnh căn tử trực tiếp trở thành bùn nhão, trứng bạo.

"A. . . A. . . A. . ." Adolf điên cuồng hô to.

Đây không phải cắt xén, thì là sống sờ sờ dùng đạp nát đá bể.

Edda nữ Vương Hàn tiếng nói: "Ta nói qua muốn đem ngươi cắt xén, nói đến liền nhất định làm được."

Tiếp lấy Edda nữ vương roi da bỗng nhiên co lại, quấn lấy Adolf cái cổ, hướng về bên ngoài lôi kéo mà đi.

...

"Ầm!"

Adolf huyết nhục mơ hồ thân thể trực tiếp bị ném tới Thẩm Lãng trước mặt.

"Ta đã cắt xén mất hắn, hắn là phụ thân ngươi đồ đệ, liền giao cho ngươi xử trí." Edda nữ vương nói.

"Ha ha ha. . ." Adolf một trận cuồng tiếu, sau đó hiến máu không ngừng từ trong miệng tuôn ra.

"Khương Ly bệ hạ đệ tử? Ta có thể còn không dám cho rằng như vậy, ta chỉ là hắn đã từng một cái nho nhỏ tùy tùng mà thôi, ta chỗ nào xứng với trở thành đệ tử của hắn a, cũng không có người thừa nhận ta là đệ tử của hắn, đệ tử của hắn là Doanh Vô Minh, ta chỉ là không có ý nghĩa một cái vô danh tiểu tốt mà thôi." Adolf thê lương cười nói.

Sau đó, bỗng nhiên giật xuống trên đầu tóc trắng, lộ ra màu nâu tóc. Bỗng nhiên xé toang trên mặt một lớp da, lộ ra hắn màu nâu làn da.

Hắn quả nhiên không có già như vậy, cũng căn bản không phải tiên phong đạo cốt bộ dáng, hắn liền là một cái Duy Đạt tộc người.

Adolf thê lương cười to, nói: "Ta là một thiên tài, nhưng vậy thì thế nào? Ta là một cái Duy Đạt người, trời sinh liền là người hạ đẳng." Adolf nói: "Ta thật vất vả mới trở thành Sauron đại đế thần tử, ta thật vất vả liền muốn quật khởi, mà bây giờ lại bị đánh về nguyên hình, thật sự là lớn lao châm chọc a."

"Khương Ly ta hận ngươi, ta vốn chỉ là một cái không có dã tâm đạo tặc, mặc dù ở vào xã hội tầng dưới chót, nhưng mà ta cũng không có dã tâm, là ngươi luôn miệng nói cái gì chúng sinh bình đẳng, chủng tộc bình đẳng, nói ta là thiên tài, nói cái gì thiên hạ có lẽ có một chỗ của ta, mang theo ta ra ngoài xông xáo, kiến thức thế giới chân chính. Hiểu được càng nhiều càng thống khổ, lý tưởng càng lớn càng thống khổ."

"Thẩm Lãng, ngươi cũng đã biết mẫu thân ngươi là ai chăng?"

"Thẩm Lãng, ngươi cũng đã biết phụ thân ngươi Khương Ly là như thế nào theo một cái lãng tử biến thành người phương Đông hoàng sao? Bởi vì hắn phát hiện một cái kinh thiên bí mật, bức bách hắn không thể lại lưu lạc thiên nhai, mà là phải nhận lãnh một loại nào đó thiên đại trách nhiệm. Ngươi cũng đã biết hắn là ở nơi đó phát sinh Niết Bàn đột biến sao?"

Mà liền tại lúc này!

Dibos Công tước bỗng nhiên nói: "Xem, tuyết rơi!"

Thẩm Lãng không khỏi hướng về Dibos chỉ phương hướng nhìn lại, vừa rồi Edda nữ vương cùng Adolf địa phương chiến đấu quả nhiên phiêu khởi tuyết trắng.

Có tuyết địa phương, là thuộc về Bạch Ngọc Kinh phạm vi thế

lực.

Nhưng vẫn như cũ không gặp Bạch Ngọc Kinh người thân ảnh, vẻn vẹn chỉ là tuyết bay.

"Thẩm Lãng các hạ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a."

"Bạch Ngọc Kinh tiểu tỷ tỷ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a, lần này ngươi còn không cho ta nhìn thấy ngươi sao?" Thẩm Lãng nói.

"Lúc cần thiết, chúng ta sẽ gặp mặt."

Thẩm Lãng nói: "Bạch Ngọc Kinh tiểu tỷ tỷ, ngươi tới là vì cứu Adolf sao?"

"Không (được), ta lần này là chuyên môn vì ngươi mà tới!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 459: : Nữ Vương Hiến Thân! Medusa Cuối Cùng Thời Gian!

Thẩm Lãng không có trực tiếp đối mặt vấn đề này, mà là hỏi: "Cái này Adolf các hạ là Bạch Kinh người sao?"

"Đã từng xem như thế đi, lúc ấy Khương Ly đem hắn giới thiệu cho chúng ta."

Khương Ly đem Adolf giới thiệu cho Bạch Kinh, Bạch Kinh liền nhận lấy hắn làm đệ tử? Lúc ấy Khương Ly cùng Bạch Kinh quan hệ còn tính là rất thân mật a, lúc ấy Khương Ly trừ Đại Càn đế quốc Thái tử còn có cái gì thân phận a?

Thẩm Lãng tiếp tục hỏi: "Cái kia Bạch Kinh liền là Bạch Ngọc Kinh sao?"

"Không thể trả lời!"

Thẩm Lãng nói: "Ngạc Mộng sơn nổ lớn thời điểm, Amazon bộ lạc đứng trước tai hoạ ngập đầu, lúc kia bay tới một chiếc tuyết bay thuyền nhỏ, xin hỏi kia là Bạch Kinh ý chí sao?"

"Không phải, Amazon bộ lạc hủy diệt còn không đáng đến Bạch Kinh thuyền nhỏ xuất hiện."

Câu nói này quả thực ngạo mạn đến vô biên vô hạn.

Thẩm Lãng nói: "Đó chính là Adolf tự mình giả tạo Bạch Kinh Phiêu Tuyết thuyền nhỏ, chế tạo một loại cảm giác ngày tận thế, khiến cho hắn cứu vãn Amazon bộ lạc càng thêm có cảm giác chấn động?"

Như thế xem ra, hắn đúng là một thiên tài a, dựa vào sức một mình trì hoãn Ngạc Mộng sơn hủy diệt ba giờ, hơn nữa còn tự mình giả tạo Bạch Kinh tuyết bay thuyền nhỏ, đơn thuần từ một điểm này thượng hắn xác thực xứng với trở thành Khương Ly đệ tử.

"Vị này Adolf tại Bạch Kinh bên trong đóng vai cỡ nào nhân vật?" Thẩm Lãng lại hỏi.

Đối phương trầm mặc, đây chính là trả lời.

"Ha ha ha. . ." Adolf phát ra một trận thê lương cười to, nói: "Đây là một cái chú ý huyết thống thế giới, ta một cái Duy Đạt tộc người mặc kệ ở đâu đều là người hạ đẳng, dù là ta là một thiên tài."

Thẩm Lãng nói: "Tiểu tỷ tỷ, ngươi hi vọng ta xử trí như thế nào Adolf, lại hoặc là hắn giao cho các ngươi đâu?"

"Tùy ngươi tra tấn, nhưng giữ lại một hơi giao cho chúng ta. Hiện tại bờ biển đã bay tới một chiếc thuyền, ngươi có thể đem hắn đặt ở chiếc thuyền kia lên."

Lời này một màn, Dibos sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, Bạch Kinh tuyết bay thuyền nhỏ đi vào Bích Kim thành hải vực? Đây là điềm không may a, trước đó mỗi một lần Bạch Kinh thuyền nhỏ xuất hiện, đều sẽ diệt vong một cái đế quốc cường đại.

Thẩm Lãng nhìn qua Adolf nói: "Ta hiện tại hơi có chút có thể hiểu ngươi, phụ thân ta mặc dù đem ngươi giới thiệu cho Bạch Kinh, nhưng mà hắn không có mang ngươi đi, ngươi cũng liền mất đi hắn che chở, ngươi lại lần nữa biến thành người hạ đẳng, phảng phất mặc kệ lại cố gắng cũng không hề dùng đúng không?

Vì lẽ đó ngươi đổi một cái Tây Luân người danh tự, hơn nữa còn mang theo mái tóc màu trắng, trả đem da mặt chính mình lộng trắng, so người da trắng còn muốn trắng."

"Chê cười ta đi, thỏa thích chê cười ta đi." Adolf thê lương cười nói: "Phụ thân ngươi thành toàn ta, nhưng cũng hủy diệt ta. Hắn về phương đông thế giới vì sao không mang ta? Vì sao không mang ta? Không phải liền là bởi vì hắn tại phương đông thế giới còn có một cái đệ tử chân chính, vậy vẫn là nghĩa tử của hắn đâu."

Doanh Vô Minh.

"Ta cảm thấy không phải nguyên nhân này." Thẩm Lãng nói.

"Không phải nguyên nhân này lại là cái gì?" Adolf nói: "Hắn đối cái kia nghĩa tử cho dù tốt lại như thế nào, còn không phải lọt vào đáng xấu hổ phản bội? Ngươi Khương thị đối Doanh Quảng phụ tử cỡ nào ân trọng như núi, kết quả lại như thế nào? Nhân gia quay người liền phản bội, chẳng những đầu nhập Đại Viêm đế quốc, hơn nữa còn giết sạch ngươi Khương thị gia tộc tất cả thành viên, cướp Đại Càn đế quốc giang sơn. Đây mới thật sự là phản bội, ta cái này lại tính được cái gì? Ha ha ha ha!"

"Thẩm Lãng, ngươi là Khương Ly nhi tử, ngươi giày vò đến ta rất sung sướng. Có bản lĩnh ngươi đi tra tấn chân chính kẻ phản bội a, ta tính là gì phản bội a?"

Thẩm Lãng không nói gì thêm, lúc này hắn có chút minh bạch vì sao Adolf như thế thống hận Khương Ly.

Bởi vì Khương Ly đã từng mang đến cho hắn thế giới hoàn toàn mới, hoàn toàn mới hi vọng. Nhưng cuối cùng hắn trở về phương đông thế giới thời điểm không có mang đi hắn, mà là đem hắn giới thiệu cho Bạch Kinh.

Bởi vì nhân chủng cùng huyết thống nguyên nhân, mặc kệ

Adolf biểu hiện được lại xuất sắc đều không thể trở nên nổi bật, cũng ở vào nhân vật râu ria.

Hắn cảm thấy thời khắc mấu chốt, Khương Ly vứt bỏ hắn.

Thẩm Lãng rút đao ra, nhắm ngay Adolf tứ chi đâm xuống, trực tiếp quấy nát hắn gân mạch. Sau đó dùng chủy thủ tại trên mặt hắn khắc xuống mấy chữ: Kẻ phản bội.

Nhất thời, Adolf gương mặt máu tươi như rót.

"Ha ha ha, thoải mái, thoải mái, thoải mái!" Adolf cười như điên nói: "Thẩm Lãng a, ngươi sẽ chỉ đối ta như thế một cái thân phận kẻ ti tiện trêu đùa uy phong, có bản lĩnh ngươi đi diệt Doanh Quảng phụ tử a."

Thẩm Lãng nói: "Adolf, nếu như ta không có đoán sai, cái kia di hình hoán ảnh văn minh thời thượng cổ trang bị hẳn là chính ngươi cải tạo ra đi, ngươi như là đã rời đi Bạch Kinh, như vậy tất cả thượng cổ trang bị liền đều sẽ bị thu hồi. Mà lại ngươi còn có thể giả tạo Bạch Kinh tuyết bay thuyền nhỏ, ngươi đúng là một thiên tài, một cái bị võ đạo chậm trễ thiên tài, vậy ta liền hủy đi ngươi gân mạch, hủy đi khuôn mặt của ngươi. Tiếp xuống ngươi liền hảo hảo suy nghĩ, ngươi còn dư lại nhân sinh có lẽ đi như thế nào đi, ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ nghĩ rõ ràng."

"Gặp lại, Adolf các hạ."

"Đem hắn mang đi!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, một cái Amazon nữ chiến sĩ kéo lấy tóc của hắn hướng về bờ biển đi đến.

Tại vắng vẻ một cái bờ biển nơi hẻo lánh, quả nhiên thấy một chiếc thuyền nhỏ, nó bay tới chỗ nào, không trung liền tung bay tuyết trắng.

Nhưng là cùng trong truyền thuyết cái kia chiếc tận thế thuyền không giống, chiếc thuyền này là màu lục, mà không phải màu trắng. Đây là ý gì? Màu lục đại biểu cho hòa bình? Màu trắng đại biểu cho tử vong cùng hủy diệt?

May mắn cũng không có người trông thấy, bất quá vẫn như cũ sẽ mang đến hủy diệt tính dư luận, người khác cũng mặc kệ đây là màu trắng thuyền nhỏ vẫn là màu lục thuyền nhỏ, đều sẽ coi là ngày tận thế tới.

Amazon nữ chiến sĩ trực tiếp đem gân mạch toàn hủy Adolf ném tới trên thuyền nhỏ.

Rất nhanh, thuyền nhỏ hướng về phía bắc lướt tới.

… …

"Tiểu tỷ tỷ, hiện tại ngươi có thể nói cho ta, đến tột cùng có chuyện gì tìm ta." Thẩm Lãng nói.

"Ta có một cái đề nghị."

Thẩm Lãng nói: "Đề nghị gì đâu?"

"Ngươi đi Bạch Kinh, phương tây thế giới Bạch Kinh."

Đối phương rất ít, nhưng Thẩm Lãng vẫn là nghe hiểu, đối phương nhường hắn từ bỏ tất cả ân oán đi Bạch Ngọc Kinh tị nạn, dạng này liền có thể tạm thời an toàn tính mệnh, Đại Viêm đế quốc liền không lại đuổi giết hắn.

Thẩm Lãng cười nói: "Ta đương nhiên muốn đi, mà lại một ngày nào đó ta sẽ đi, cho dù là là nhìn thấy tiểu tỷ tỷ ta cũng sẽ đi a, bất quá tuyệt đối không phải hiện tại."

"Lời nói đã đưa đến, cáo từ!"

Thanh âm của đối phương biến mất, sau đó trên đỉnh núi tuyết trắng cũng đình chỉ.

Cho tới bây giờ mới thôi, Thẩm Lãng cũng còn chưa từng gặp qua Bạch Ngọc Kinh bất cứ người nào.

… … …

"Cáo từ!" Russell Công tước nói: "Công chúa điện hạ, Thẩm Lãng đại nhân, ta cùng Sauron đại đế tại Nữ Vương thành chờ các ngươi."

Sau đó, Russell Công tước suất lĩnh lấy mười vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp rời đi.

Edda nữ vương nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Thương thế của ta rất nhẹ, trong vòng mười ngày liền sẽ khỏi hẳn, ngươi biết ở nơi đó có thể tìm được ta, cáo từ!"

Sau đó, nàng cũng đi.

Dibos nói: "Công chúa điện hạ, chúng ta cái này vào thành đi, xin cho phép ta là ngài tổ chức một cái long trọng yến hội, chúc mừng ngài trở về, ta sẽ mời toàn bộ đế quốc phương nam tất cả quý tộc đến đây. Russo gia tộc chư vị đại nhân bọn họ, chẳng những hoan nghênh các ngươi tới tham gia yến hội, mà lại hoan nghênh mang theo vợ con của các ngươi nhi nữ cùng đi."

Dibos không có lập tức mời những thứ này phong thần bọn họ tiến vào Bích Kim thành, bởi vì lúc này song phương bầu không khí còn có chút xấu hổ, mà lại hiện tại mời bọn họ vào thành, đại khái những người này trong lòng cũng sẽ không yên tâm.

"Đây quả thực là chúng ta vinh hạnh lớn nhất, chúng ta cái này trở về gia tộc chuẩn bị hết thảy, dùng long trọng nhất cùng thành kính tư thái tới Bích Kim thành tham gia yến hội, nghênh đón công chúa điện hạ trở về."

Sau đó, những thứ này phong thần bọn họ suất lĩnh lấy mười mấy vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp rời đi.

Dibos nói: "Thân yêu tỷ tỷ, thân yêu phu quân, chúng ta cái này về nhà đi."

Helen công chúa nói: "Thân yêu em dâu, bây giờ Bích Kim thành nguy cơ đã hiểu. Nếu ngươi đã chuẩn bị cho ta thịnh yến, vậy liền liền chờ chờ ngày đó mới đi bái phỏng ngươi phủ công tước như thế nào? Không (được), ta sẽ sớm một ngày chạy đến. Hiện tại thời khắc này, đệ đệ của ta có lẽ tương đối muốn trở về hắn Mộc Lan thành, ta cũng phi thường muốn xem đến cái này tòa đơn giản mà hoàn toàn mới thành thị."

Dibos Công tước nói: "Công chúa điện hạ, chúng ta là người một nhà. Không bằng dạng này như thế nào, xin ngài ban đêm nhất định phải tại nhà của ta nghỉ ngơi, sáng sớm ngày mai, ta cùng ngài cùng đi bái phỏng Mộc Lan thành như thế nào?"

Nàng cũng đem lời nói đến đây cái phân thượng, Helen công chúa lại có thể thế nào?

"Như thế, liền quấy rầy." Helen mỉm cười nói.

"Chúng ta là người một nhà, không phải sao?" Dibos nói.

… …

Sau đó, Dibos vận dụng lễ nghi cao nhất nghênh đón Helen công chúa tiến vào Bích Kim thành, đi đỉnh núi phủ công tước.

Đi vào cửa thành thời điểm, Helen công chúa nhìn thấy Dibos nô lệ quân đội, không khỏi khẽ nhíu mày.

Lập tức, Dibos cao giọng nói: "Tất cả Bích Ba hành tỉnh nhân dân, tất cả Bích Kim thành nhân dân nghe rõ ràng, từ hôm nay trở đi, từ đây lúc bắt đầu, ta Bích Ba hành tỉnh không còn có một cái nô lệ. Lãnh địa của ta bên trong cũng không tiếp tục cho phép tiến hành nô lệ mua bán, một khi phát hiện, bất kể là ai, lập tức xử tử."

"Bích Kim thành tất cả các nô lệ, từ giờ trở đi, lấy xuống các ngươi xiềng xích, các ngươi tự do!"

"Từ hôm nay trở đi, ta Bích Ba hành tỉnh sẽ không còn có một cái nô lệ."

Lời này một màn, vô số người kinh ngạc, đây, đây là thật sao? Làm lâu như vậy nô lệ, bỗng nhiên ở giữa liền tự do?

Tất cả nô lệ vẫn như cũ đứng không nhúc nhích, thậm chí có chút đờ đẫn, làm nô quá lâu, tinh thần đều đã chết lặng.

Dibos Công tước tiến lên, dùng kiếm nhẹ nhàng vẩy một cái, trực tiếp cắt đứt một cái nô lệ trên cổ da vòng cổ.

"Các ngươi tự do, đây hết thảy đều là Helen công chúa ân đức, tất cả quân đội lập tức xuất động, đi cắt mất tất cả các nô lệ trên cổ vòng cổ."

Lập tức, Dibos quân đội chỉnh tề xuất động, tại Bích Kim thành bên trong mở ra đại quy mô cắt vòng cổ hành động.

"Công chúa điện hạ, chúng ta vào thành đi!" Dibos nói.

Helen công chúa gật đầu, sau đó cưỡi lên một thớt tuyết trắng chiến mã.

Sau đó, toàn bộ Bích Kim thành vang lên từng đợt reo hò.

Biển người phun trào, vô số Duy Đạt người trào ra, dồn dập quỳ trên mặt đất.

"Bái kiến công chúa điện hạ."

"Helen công chúa điện hạ vạn tuế, Helen Nữ hoàng vạn tuế!"

Ngay từ đầu chỉ có một bộ phận người, cuối cùng thậm chí là toàn trường xuất động, mấy vạn, mấy chục vạn Duy Đạt tộc người đều vọt tới trên đường phố nghênh đón Helen công chúa. Chân chính vạn chúng reo hò, giống như thịnh đại ngày lễ.

Thẩm Lãng thậm chí nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc, nàng đã từng tình nhân, Hắc Quả Phụ Hill. Nàng cũng đang hoan hô trong đám người, đưa tay hướng về Helen công chúa cuồng vung, liều mạng hô to Helen công chúa danh tự.

Chỉ cần nàng nguyên nhân hoàn toàn có thể đứng ở Thẩm Lãng cùng Helen bên người, tiếp nhận vô số người reo hò, mà lại đây cũng là tương đối có ý nghĩa, dù sao nàng là Duy Đạt người. Nhưng nàng cũng không có làm như vậy, tình nguyện đứng ở trong đám người cùng cái khác Duy Đạt người đồng dạng, trở thành một cái bình thường cuồng nhiệt người.

Dibos Công tước nói: "Nhìn thấy sao? Thân yêu tỷ tỷ, đây chính là con dân của ngươi, mà lại giống như vậy người còn có vô số kể. Toàn bộ phương nam đều là ngươi người, bọn hắn nguyện ý là ngài thịt nát xương tan."

Helen công chúa lễ phép cười một tiếng, nhưng là thấy đến một màn này nàng kích động đồng thời chỉ cảm thấy lớn lao tinh thần trách nhiệm.

Trên thế giới này không có vô duyên vô cớ thích, cũng không có vô duyên vô cớ hận. Vô số Duy Đạt người sở dĩ ủng hộ Helen, cũng không phải là bởi vì nàng người này, mà là bởi vì lập trường của nàng, tất cả mọi người cảm thấy Helen có thể đại biểu ý chí của bọn hắn, có thể bảo vệ bọn hắn lợi ích, trình độ nào đó đây cũng là Duy Đạt dân tộc thức tỉnh, chỉ bất quá loại này thức tỉnh là ôn hòa, bọn hắn vẫn như cũ nguyện ý đề cử một cái Tây Luân người làm bọn hắn tối cao quân chủ, mà nếu như ngay cả dạng này một cái Tây Luân người đều nếu như không có, như vậy bọn hắn thức tỉnh khả năng liền sẽ biến thành cách mạng.

"Thân yêu tỷ tỷ, suy nghĩ là chuyện tốt, nhưng không cần tại mọi thời khắc suy nghĩ, dạng này sẽ già cực kỳ nhanh, đã muốn gánh chịu trách nhiệm, cũng muốn hưởng thụ sinh hoạt, không phải sao?" Thẩm Lãng cười nói.

Helen công chúa cười một tiếng, sau đó hướng về Thẩm Lãng vươn ngọc thủ.

Thẩm Lãng kinh ngạc, đây chính là ngồi trên lưng ngựa a, nếu là tay cầm tay, ngươi đem ta kéo đi qua té lăn trên đất làm sao bây giờ? Ta kỵ thuật thế nhưng là khá là bình thường.

Helen công chúa tới gần Thẩm Lãng chiến mã, sau đó trực tiếp kéo tay của hắn, giơ lên cao cao.

Lập tức, mấy chục vạn đám người lại một lần nữa phát ra biển gầm đồng dạng tiếng hô hoán.

"Helen Nữ hoàng vạn tuế, công chúa điện hạ vạn tuế!"

"Thẩm Lãng Công tước vạn tuế."

"Thẩm Lãng Công tước, Thẩm Lãng Công tước!"

Những thứ này Duy Đạt tộc người ngay lập tức liền cảm giác Helen công chúa tâm tư, lập tức ở ngay lập tức reo hò Thẩm Lãng danh tự , tương đương với tất cả mọi người thừa nhận Thẩm Lãng thân phận.

Cái này khiến Thẩm Lãng không khỏi đến nghĩ đến hắn tại phương đông thế giới thời điểm, thân phận của hắn bại lộ về sau, tất cả mọi người bản năng cúng bái, hắn hết thảy tất cả đều là chính xác. Mà Helen tại Tây Luân đế quốc phương nam, cũng hoàn toàn hưởng thụ ngang nhau đãi ngộ.

Theo cửa thành bắc đến phủ công tước, vẻn vẹn không đến hai mươi dặm đường, nhưng lại đi ròng rã ba giờ, bởi vì đám người thực sự là quá nhiệt tình, như thủy triều từng đợt từng đợt tuôn đi qua. Nhưng mà không ai dám lại phía trước chặn đường, chỉ dám tại hai bên đường reo hò quỳ nghênh.

Tiến vào phủ công tước về sau, Dibos Công tước nói: "Thân yêu tỷ tỷ ta là ngài chuẩn bị kỹ càng bể tắm, không biết nhưng có cái này vinh hạnh cùng ngài cùng một chỗ cùng tắm sao? Bởi vì ta có một cái to lớn tin tức tốt muốn nói cho ngài."

"Đương nhiên." Helen công chúa nói, sau đó nàng hướng về Thẩm Lãng nói: "Đệ đệ, Hella không nguyện ý lên bờ sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Bọn hắn không nguyện ý, bởi vì bọn hắn cái thứ nhất leo lên lục địa nhất định phải là Khô Lâu đảo."

Ban đêm thời gian, Dibos Công tước đầy nhiệt tình chiêu đãi Helen công chúa, hai người xì xào bàn tán, lộ ra phi thường thân mật.

"Phu quân, ta thúc thúc Austin đến nay chưa lập gia đình, ngươi nói hắn cưới một cái Duy Đạt tộc nữ nhân như thế nào?" Dibos Công tước nói: "Bích Kim thành bên trong có mấy cái mỹ lệ phi thường Duy Đạt tộc tiểu thư, thuần khiết mà tài hoa hơn người."

Ngươi cũng thật là một cái chính trị sinh vật a, trước đó nàng luôn mồm cũng nói Duy Đạt tộc người là màu xám gia súc, bây giờ lại muốn để gia tộc nhân vật số hai cưới một cái Duy Đạt tộc nữ nhân, vì biểu thị cùng Helen công chúa cùng một lập trường, nàng thật sự là dốc hết toàn lực.

"Không thể tốt hơn." Thẩm Lãng nói.

Tại Helen Nữ hoàng thời kì, muốn chứng minh mình là phương bắc quý tộc vẫn là phương nam quý tộc vô cùng đơn giản, chỉ cần cưới một cái Duy Đạt tộc nữ nhân liền có thể, dạng này sinh sôi xuống hậu đại liền có Duy Đạt tộc huyết thống, vô số Duy Đạt người cũng sẽ đem hắn coi là người một nhà.

Nếm qua phong phú bữa tối về sau, Dibos tràn đầy phấn khởi nói: "Thân yêu tỷ tỷ, thân yêu phu quân, không biết ta có hay không có vinh hạnh cho các ngươi diễn tấu mấy khúc đâu?"

Helen công chúa nói: "Chờ mong cực kỳ!"

Sau đó, Dibos Công tước tràn ngập tuyệt đối nhiệt tình là hai người diễn tấu, cái này không chỉ là lấy lòng, nàng là thật phát ra từ nội tâm mừng rỡ. Trước mắt cục diện này là tốt nhất, thậm chí so trở thành Sauron đại đế ngoại thất còn muốn tốt.

Tình nhân ngoại thất thanh danh thượng dù sao không dễ nghe, mặc kệ Thẩm Lãng tại phương đông thế giới có hay không thê tử, nhưng mà tại phương tây thế giới nàng là duy nhất hợp pháp thê tử, đây đã là nàng có thể tìm tới huyết thống cao quý nhất trượng phu. Chớ nói chi là cái này trượng phu là như thế tuấn mỹ mà thông minh tuyệt đỉnh.

... . . .

Ngày kế tiếp!

Dibos vậy mà buông xuống Bích Kim thành hết thảy, bồi theo Helen công chúa cùng một chỗ đi Mộc Lan thành.

Lúc này Mộc Lan thành đã phi thường lớn, trọn vẹn tràn vào mười vạn nhân khẩu. Đương nhiên thành phố này vẫn như cũ phi thường không có nghệ thuật cảm giác, giống như khối lập phương đồng dạng chỉnh tề.

Tại khoảng cách thành phố này còn cách một đoạn thời điểm, Dibos Công tước nói: "Phu quân của ta, tòa thành thị này thật sự chính là. . . Có một phong cách riêng, chí ít nó tại phương tây thế giới là độc nhất vô nhị."

Ngươi thật sự là biết nói chuyện.

Helen công chúa tiến vào Mộc Lan thành, không có nghi thức, cũng không có bất kỳ cái gì reo hò đám người, lại phi thường thoải mái dễ chịu tự nhiên.

Cơ hồ mới vừa tiến vào phủ thành chủ, Hella vẫn như cũ chào đón nói: "Thân yêu muội muội, chúng ta luận võ như thế nào?"

Nàng liền là một cái luyện võ cuồng nhân a.

Dibos Công tước nói: "Thân yêu đại tỷ, không biết ta có hay không có vinh hạnh cùng ngài cùng một chỗ luyện võ đâu?"

Hella nói: "Không sợ hư hao ngươi lộng lẫy váy sam sao?"

Đây chính là nàng không hiểu Dibos, cái này chính trị sinh vật một khi mặc vào chiến y, hoàn toàn là hung mãnh nhất thú cái, Hella võ công cũng chính là cùng nàng tương xứng mà thôi.

Helen công chúa nói: "Vẫn là ta tới đi."

Sau đó, nàng nhìn về phía Dibos Công tước bụng, cứ việc nơi đó còn không có nhô lên.

… … . . .

Dibos Công tước lại một lần nữa nhìn thấy Austin Bá tước, vị này Russo gia tộc nhân vật số hai đã bị tù binh hơn mấy tháng.

Hắn gầy một vòng, nhưng mà tinh thần trả cực kỳ tốt, một mặt nghiêm túc lãnh khốc.

Dibos đem phát sinh hết thảy đầu đuôi ngọn nguồn nói cho hắn biết.

Austin Bá tước gương mặt từng đợt run rẩy, theo chấn kinh đến kinh ngạc, cuối cùng tiếp nhận.

"Thúc thúc, làm Russo gia tộc nhân vật số hai, ta đối với ngài lại một điều thỉnh cầu." Dibos Công tước nói: "Ta muốn ngài cưới một tên Duy Đạt tộc nữ nhân, đương nhiên ta nhất định sẽ là ngài chọn lựa một cái tuổi trẻ, mỹ lệ, thuần khiết Duy Đạt tộc tiểu thư."

Austin trầm mặc không nói, cũng không có giận tím mặt, gương mặt vẫn như cũ run rẩy mấy lần.

"Chẳng lẽ liền không có lựa chọn khác sao?" Austin Bá tước nói, một khi cưới Duy Đạt tộc nữ nhân, liền mang ý nghĩa cùng phương bắc quý tộc triệt để quyết liệt, trở thành phương nam quý tộc.

"Chúng ta đương nhiên không có lựa chọn." Dibos Công tước nói: "Thiên ngôn vạn ngữ cũng không bằng một cái nho nhỏ cử động, chúng ta muốn dùng hành động thực tế tới duy trì Helen điện hạ."

Austin Bá tước nói: "Đã như vậy, như ngươi mong muốn."

Dibos Công tước nói: "Tạ ơn ngài, thúc thúc. Có ngài tại thực sự quá tốt."

Austin Bá tước nói: "Brooke, hiện tại cục diện này, ngươi vui không?"

Dibos nghĩ một lát, sau đó gật đầu nói: "Đương nhiên, ta là vui vẻ. Mặt khác nói cho ngài một tin tức tốt, trong bụng của ta đã có ngài cháu trai hoặc là chất nữ, ta đã quyết định, đợi đến hài tử sinh ra tới về sau, ta sẽ cho hắn hai dòng họ, khương. Tây Luân. Nếu như là một cái nam hài, ta sẽ đặt tên là Lý Ngang. Khương. Tây Luân, nếu như là nữ hài lời nói ta sẽ mệnh danh là Helen. Khương. Tây Luân."

Phương tây chính là như vậy, động một chút lại cùng tổ phụ cùng tên, hoặc là liền cùng gia tộc những người khác cùng tên.

… …

Thẩm Lãng chỉ ở Mộc Lan thành ngốc bốn ngày, sau đó đi thuyền đi quặng KNO3 đảo.

Đợi đến hắn leo lên hòn đảo này thời điểm, thoáng ngốc một cái, bởi vì phía trên vậy mà thêm một cái tòa thành, mà nhưng vẫn là tuyết trắng hình Kim Tự Tháp hình dáng. Đây là Amazon bộ lạc đưa cho Thẩm Lãng một món lễ vật?

Thẩm Lãng đi vào, phát hiện bên trong có một cái to lớn bể tắm, một cái tuyệt mỹ vô luân nữ nhân ở bên trong tới lui, giống như mỹ nhân ngư. Nàng đương nhiên liền là phương tây thế giới cường đại nhất một trong những nữ nhân, Edda nữ vương.

Trước đó trên người hắn bị cắt hơn một trăm cái nhàn nhạt vết thương, lúc này đã toàn bộ biến mất vô tung vô ảnh, toàn bộ thân thể mềm mại hoàn mỹ không một tì vết.

Thẩm Lãng không nói hai lời liền kéo xuống quần áo, sau đó đi vào bể tắm bên trong. Hai người rất nhanh liền quấn quýt lấy nhau, ôm hôn cùng một chỗ.

"Hôm nay là ngươi chu kỳ sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Không (được), ba ngày sau mới là." Edda nữ vương nói: "Vì lẽ đó ba ngày nay, ngươi có thể sẽ rất mệt mỏi."

Thẩm Lãng nói: "Là ngài ta nguyện ý cúc cung tận tụy, chết thì mới dừng!"

Sau đó hắn thật sắp chết, vị này Amazon chi chủ quá mạnh.

… …

Ba ngày sau!

Thẩm Lãng mệt mỏi giống như chó đồng dạng nằm ở nơi đó thở dốc, tứ chi phảng phất muốn rút gân, tay cũng không ngẩng lên được.

"Thẩm Lãng các hạ, ngươi sắp đi đúng không?" Edda nữ vương hỏi.

"Đúng thế." Thẩm Lãng nói: "Qua mấy ngày ta liền đi Nữ Vương thành, nhận nữ nhi của ta, sau đó các loại Helen cùng Sauron sự tình hết thảy đều kết thúc về sau, ta khả năng liền muốn trở về phương đông thế giới."

Edda nữ vương nói: "Ngươi có thể mang đi bao nhiêu quân đội?"

Thẩm Lãng nói: "Khoảng năm vạn người."

Edda nữ vương nói: "Số lượng này có phải là quá ít? Theo các ngươi ngắn gọn trong lúc nói chuyện với nhau ta có thể nghe ra, Đại Viêm đế quốc xa so với Tây Luân đế quốc phải cường đại hơn nhiều nhiều lắm, hơn nữa còn có lục đại siêu thoát thế lực, mỗi một cái cũng giống như Bạch Kinh đồng dạng thần bí cường đại."

Thẩm Lãng nói: "Edda, ta tới phương tây thế giới chỉ là thở dốc một cái mà thôi, ta trăm vạn đại quân tại phương đông thế giới mà không tại phương tây. Ta có thể mang theo Amazon quân đoàn cùng Khô Lâu đảo quân đoàn giết trở về, bởi vì những người này trước đó là không có thuộc tính, hiện tại hoàn toàn hiệu trung với ta, Tây Luân vương triều quân đội ta một người cũng không thể mang đến. Ta không thể cho người một loại ảo giác, ta hướng Tây Luân vương triều mượn binh tiến đánh Đại Viêm đế quốc, càng thêm không thể có một loại phương tây thế giới xâm lấn phương đông thế giới cảm giác."

Edda nữ vương nói: "Ngươi đại bác đủ nhiều sao?"

"Còn chưa đủ." Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà chờ ta rời đi thời điểm liền đủ nhiều."

Edda nữ vương nói: "Cái này tòa quặng KNO3 hòn đảo ta tặng cho ngươi, mà lại ta sẽ ở phía trên trúc tạo một cái tòa thành, thay phiên điều động người tới thủ vệ."

Thẩm Lãng nhịn không được hôn nàng một cái, nói: "Chờ ta giết trở lại phương đông thế giới, đồng thời đoạt lấy một mảnh đất đai đứng vững gót chân, đồng thời hoàn toàn thu được quyền làm chủ trên biển về sau, ta lại phái phái hạm đội liên tục không ngừng tới quặng KNO3 đảo, ta sẽ khôi phục cùng phương tây thế giới trên biển mậu dịch. Đương nhiên càng quan trọng hơn là ta sẽ thường xuyên viết thư cho ngươi, cho ngươi tặng quà."

Edda nữ vương nói: "Cho chúng ta hài tử mang lễ vật, đây chính là tương lai Amazon quốc gia tân nữ vương."

Thẩm Lãng tại nàng cái bụng hôn một cái nói: "Bái kiến tương lai nữ vương bệ hạ."

Edda nữ vương nói: "Thẩm Lãng các hạ, sau này ta mỗi một năm đều sẽ tới nơi này mười ngày, không tính ngươi đến hay là không đến, ta đều sẽ tới nơi này mười ngày, mà lại ta sẽ còn mang theo con của chúng ta cùng đi."

... ...

Tây Luân đế quốc Nữ Vương thành!

Khoảng cách Thẩm Lãng rời đi nơi này đã qua mười tháng.

Cái này mười tháng thời gian bên trong, Yêu Yêu tiểu bảo bối tỉnh lại thời gian càng ngày càng ít, gần nhất một ngày nhiều nhất chỉ có thể thanh tỉnh một khắc đồng hồ tả hữu.

Nàng ở trong lòng yên lặng tính toán thời gian, bởi vì ba ba đã đáp ứng nàng, trong vòng một năm nhất định sẽ tới nhận nàng, sau đó liền rốt cuộc không xa rời nhau, còn muốn mang theo nàng đi gặp các đệ đệ muội muội.

Yêu Yêu dùng hết tất cả tinh thần cùng lực lượng chống đỡ lấy yếu ớt sinh cơ, dù là lúc ngủ, cũng phải đem người cả nhà chân dung bày ở bên người, ôm ba ba đưa cái kia ma phương, dạng này ngủ liền không lại cô đơn, phảng phất người một nhà tại mọi thời khắc cũng đang bồi bạn nàng.

Nàng giấc ngủ phi thường tầng sâu, tuyệt đại bộ phận thời điểm đều là không mộng. Nhưng ngẫu nhiên nằm mơ thời điểm, nàng sẽ mơ tới cùng ba ba mụ mụ, các đệ đệ muội muội cùng một chỗ, loại này mộng hạnh phúc đến nhường người mê say, dù là đang ngủ thời điểm Yêu Yêu đều sẽ bật cười.

Lúc này Ma Nữ đế quốc thực ra đã diệt vong, toàn bộ Nữ Vương thành quân đội từ đầu đến cuối không vượt qua hai vạn người.

Mà Nữ Vương thành bên ngoài, Tây Luân thứ ba đại quân của đế quốc tại mọi thời khắc cũng bao quanh nó, nhiều nhất thời điểm cơ hồ có trăm vạn đại quân, đạo hiện tại cũng vẫn như cũ có mấy chục vạn, hoàn toàn vây quanh đến chật như nêm cối.

Medusa từ khi lần trước giáng lâm về sau, liền rốt cuộc chưa từng xuất hiện, liền trung thành nhất Nữ Vương thành chủ, mấy Đại Thống Soái cũng chưa từng gặp qua nàng.

Trên thực tế, Medusa cũng không còn có tỉnh lại qua, một mực lâm vào an nghỉ.

Nàng sinh cơ đã phi thường có hạn, ở vào sau cùng thời gian. Trước đó nàng nói qua, nếu như lâm vào an nghỉ, nàng còn có thể chèo chống một năm.

Nữ Vương thành không chiến sự, tất cả mọi người đang đợi

Sauron đại đế đến, sau đó hai cái cường giả tuyệt thế tiến hành cuối cùng quyết chiến.

Sauron đại đế đã buông lời, Medusa hoặc là trở thành hắn hoàng hậu, hoặc là chết!

Hoàng cung dưới mặt đất trong lăng mộ, Medusa vẫn tại ngủ say, vẫn như cũ xinh đẹp giống như ma đồng dạng dụ hoặc, không giống nhân loại, nhường người nhìn một chút liền không nhịn được muốn triệt để trầm luân.

Mà vừa lúc này, một thanh âm vang lên, mặc dù khoảng cách đến rất xa, nhưng lại phảng phất đang lỗ tai bên trong vang lên.

"Medusa, Sauron cầu kiến!"

Medusa thân thể mềm mại khẽ run lên, sau đó mở hai mắt ra, trong chốc lát phảng phất sao trời nở rộ.

"Thời khắc cuối cùng rốt cục tới sao? Thẩm Lãng, ta cũng nhanh muốn đem hoàn chỉnh Cừu Yêu Nhi còn cho ngươi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 460: Medusa Sauron Quyết Chiến Kết Thúc! Nhân Hoàng Đại Nghiệp (3 Càng)

Sauron bệ hạ tới!

Thậm chí so dự tính sớm tới hai tháng, mà lại không làm kinh động bất luận kẻ nào, nếu không bên ngoài đã sớm sơn hô vạn tuế, kinh thiên động địa.

"Medusa, ta tại Nữ Vương thành phía bắc ba trăm dặm đỉnh núi chờ ngươi, nơi đó lúc này ngay tại tuyết rơi, có lẽ sẽ để ngươi cảm thấy dễ chịu một chút."

Medusa là mặt người thân rắn, hẳn là thích nóng mà sợ lạnh, vì sao tại Tuyết Sơn sẽ dễ chịu một chút? Có lẽ là bởi vì thay cũ đổi mới chậm, có thể tận khả năng duy trì sinh cơ, mà lại trước đó Medusa xuất hiện thời điểm, mặt đất đều là hàn băng.

"Tốt, ngày mai gặp!" Medusa nói.

"Một lời đã định!" Sauron thanh âm biến mất, sau một lát năng lượng của hắn khí tức cũng biến mất.

Medusa phiêu nhiên rời đi dưới mặt đất lăng mộ, bên ngoài bảo vệ bốn cái cự nhân cao thủ lập tức mở to mắt.

"Thời điểm đến, các ngươi đi nên đi địa phương đi." Medusa nói.

Cái này bốn cái cự nhân cao thủ một chân quỳ xuống, sau đó quay người rời đi, biến mất vô tung vô ảnh.

Medusa đi qua thật dài đường hầm, rời đi dưới mặt đất lăng mộ, trở về tới mặt đất hoàng cung, xuất hiện trước mặt Yêu Yêu, đưa tay nhẹ nhàng phất qua nàng tinh xảo tuyệt luân khuôn mặt nhỏ, gần như trong suốt.

Yêu Yêu tiểu bảo bối mở to mắt.

Medusa cũng không nói chuyện, liền cầm Yêu Yêu tay nhỏ.

Mẹ con này hai người giao lưu hầu như không cần nói, cơ hồ dùng ánh mắt liền biết đối phương tại nói cái gì.

Bỗng nhiên, Yêu Yêu tiểu bảo bối lấy ra một tờ chân dung đưa cho mẫu thân.

Medusa nhận lấy xem xét, là Yêu Yêu mới họa (vẽ), họa (vẽ) chính là một nhà ba người. Nàng kỹ thuật hội họa cao hơn, hình tượng ba người khuôn mặt phi thường mơ hồ, nhưng mà một chút liền có thể nhìn ra đây là Thẩm Lãng, Medusa, Yêu Yêu, tương thân tương ái người một nhà.

Medusa cười một tiếng.

"Bảo bối, ba ba của ngươi rất nhanh liền tới đón ngươi, nếu như mụ mụ không trở về, về sau sau khi lớn lên ngươi biết đi nơi nào tìm mụ mụ sao?" Medusa hỏi.

Yêu Yêu gật gật đầu.

"Ngoan!" Medusa ôn nhu nói.

Sau một lát, Yêu Yêu bắt đầu đánh ngáp một cái, không phải nàng muốn ngủ, mà là nàng sinh cơ sắp chống đỡ không nổi, hiện tại nàng liền thanh tỉnh một khắc đồng hồ cũng làm không được, nhưng mà nàng nhưng như cũ liều mạng chống đỡ lấy.

Medusa mở ra miệng nhỏ, nhẹ nhàng phun ra một cái quang châu. Đây là một loại phi thường kỳ quái vật chất, phảng phất tồn tại lại phảng phất không tồn tại, lưu động hào quang màu xanh lục.

"Bảo bối, há mồm." Medusa nói.

Yêu Yêu tiểu bảo bối dùng sức lắc đầu, chăm chú nhắm miệng nhỏ.

"Bảo bối, ngươi biết đi nơi nào tìm mụ mụ đúng không?" Medusa ôn nhu nói: "Ngoan, nghe lời."

Yêu Yêu vẫn như cũ dùng sức lắc đầu.

Medusa nhẹ nhàng nặn ra Yêu Yêu miệng nhỏ, sau đó đem cái khỏa hạt châu này uy (cho ăn) vào Yêu Yêu miệng bên trong.

Yêu Yêu nước mắt còn không có rơi xuống thời điểm, Medusa liền lau sạch nhè nhẹ đi, tiếp lấy nàng nhẹ nhàng dùng bàn tay như ngọc trắng phất qua Yêu Yêu con mắt.

"Ngoan bảo bối ngủ đi, chờ ngươi mở mắt thời điểm, ba ba sẽ xuất hiện ở trước mặt ngươi." Medusa ôn nhu nói.

Yêu Yêu liều mạng chống cự lại bối rối, liều mạng muốn mở to mắt, nhưng vẫn như cũ ngăn cản không nổi, nặng nề ngủ đi qua.

Medusa nhẹ nhàng ôm lấy nữ nhi nhỏ thân thể, nhẹ nhàng lung lay, nhẹ nhàng vỗ, đồng thời hát ra nhạc thiếu nhi.

Đây là nàng lần thứ nhất ca hát.

Làm Medusa nhìn chăm chú thời điểm , bất kỳ người nào sẽ đều sẽ tinh thần trầm luân, triệt để không thể tự kềm chế.

Mà khi Medusa ca hát thời điểm, tất cả mọi người sẽ say mê.

Thanh âm của nàng rất nhỏ, rõ ràng chỉ có cái này tòa không bụi cung điện mới có thể nghe được. Nhưng mà cái này mê người nhạc thiếu nhi lại phảng phất đang toàn bộ Nữ Vương thành bọn nhỏ trong lỗ tai vang lên.

Nữ Vương thành bên trong, vô số bảo bảo cũng vểnh tai. Nguyên bản ngay tại khóc rống hài tử dừng lại, trở nên vô cùng nhu thuận, nguyên bản ngay tại bú sữa mẹ bảo bảo cũng nghe xuống, nhanh như chớp con mắt phảng phất khắp nơi đang tìm kiếm âm thanh nào đó nơi phát ra.

Sau một lát, toàn thành bảo bảo mặc kệ lại nghịch ngợm hồ đồ cũng toàn bộ tiến vào ngọt ngào mộng đẹp.

Cứ việc Yêu Yêu đã ngủ, nhưng mà Medusa tiếng ca vẫn là để mấy vạn cái bảo bảo đồng thời ngủ.

Của ta bảo bối ngủ đi, toàn thành bảo bảo cũng bồi bạn ngươi tiến vào mộng đẹp, chờ ngươi tỉnh lại thời điểm, ba ba đã tới.

Nàng lưu luyến không rời đem Yêu Yêu đặt ở giường ngọc bên trên, sau đó cúi xuống thân thể mềm mại, tại trên trán nàng hôn một cái.

"Bảo bối, nếu như mụ mụ không trở về, ngươi sau khi lớn lên biết đi nơi nào tìm mụ mụ đúng không?" Medusa ôn nhu nói.

Sau đó một giây sau, nàng đã nhẹ nhàng đi, im hơi lặng tiếng rời đi cung điện, hướng về ba trăm dặm bên ngoài núi lớn lướt tới, không làm kinh động bất luận kẻ nào.

... ...

Thẩm Lãng rời đi quặng KNO3 đảo, vận tải vô số quặng KNO3 trở về Mộc Lan thành.

Sau đó hắn tại Mộc Lan thành cũng không có ở bao lâu, bởi vì nơi này đã tiến vào tốt tuần hoàn phát triển trạng thái, hắn có ở đó hay không đã không có khác nhau.

Không chỉ là Dibos Công tước, thậm chí toàn bộ Bích Ba hành tỉnh cũng tại dốc hết toàn lực chi viện Thẩm Lãng.

Từ khi Helen công chúa tuyên bố Thẩm Lãng thân phận về sau, hết thảy cũng thay đổi. Thẩm Lãng theo một cái phương đông dị tộc biến thành nửa cái người một nhà, mà lại đều biết hắn sẽ không ở lâu, trợ giúp hắn liền là đầu tư tương lai người phương Đông hoàng.

Phương tây quý tộc phi thường ngạo mạn, nhưng cũng biết phương đông thế giới vô cùng cường đại.

Tây Luân đế quốc mới phát triển không đến một ngàn năm, mà phương đông thế giới đã phát triển mấy ngàn năm, nơi đó có nhiều người hơn miệng, càng lớn đất đai, càng nhiều quốc gia, càng cường đại hơn văn minh.

Một khi Thẩm Lãng đại nghiệp thành công, trở thành phương đông thế giới Nhân Hoàng, vậy liền mang ý nghĩa toàn bộ phương đông đều sẽ biến thành Helen công chúa chỗ dựa, đều sẽ trở thành phương nam bằng hữu cùng lợi ích đồng bạn.

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian bên trong, lại có vượt qua một ngàn tên thợ rèn tiến vào Mộc Lan thành, con số trên trời gang tràn vào Mộc Lan thành.

Nói đến thật sự là buồn cười, Thẩm Lãng sở dĩ cướp đoạt Bích Triều bán đảo là bởi vì nơi này có một cái quặng sắt, vốn là muốn mình lớn luyện thép sắt, nhưng mà về sau phát hiện căn bản là không cần đến, cái này quặng sắt hiện tại thậm chí đã hoàn toàn ngừng sản xuất, chỉ từ Bích Kim thành vận tới gang sắp dùng không hết.

Đại bác, đại bác.

Đây là toàn bộ Mộc Lan thành tuyệt đối chủ đề, mấy ngàn cái thợ rèn mỗi ngày làm việc tám canh giờ, vượt qua ba vạn tên nô lệ gia nhập đại bác chế tạo nhà máy, khiến cho sản lượng tăng nhiều, nguyên bản mỗi tháng một trăm ổ hỏa pháo, bây giờ trực tiếp gia tăng đến một trăm năm mươi môn, mà lại sản lượng còn đang tăng thêm bên trong.

Tiếp qua mấy tháng về sau, Thẩm Lãng liền sẽ có được kinh người số lượng đại bác, con số trên trời thuốc nổ.

Không vẻn vẹn Bích Kim thành, toàn bộ Bích Ba hành tỉnh tất cả tạo thuyền trận cũng đang điên cuồng bận rộn, mới tạo chiến hạm là không kịp, chỉ có thể tại vốn có trên chiến hạm tiến hành cải tạo, cảm tạ vĩ đại Khô Lâu đảng hạm đội, bọn hắn cỡ lớn trên chiến thuyền vốn là có lưu rất nhiều xạ kích lỗ, vốn là dùng để sắp đặt phòng cự hình cường nỗ, hiện tại thoáng cải tạo một cái, liền có thể dùng để lắp đặt đại bác.

Thẩm Lãng cần một chi vượt qua năm trăm chiếc chiến thuyền cỡ lớn hạm đội, đương nhiên những thứ này trong hạm đội có rất nhiều đều là vận chuyển cùng tiếp liệu hạm, chân chính lắp đặt đại bác chiến hạm sẽ không vượt qua một trăm chiếc, lắp đặt tổng đại bác có thể sẽ vượt qua một ngàn năm trăm môn.

Đây đã là một cái con số trên trời.

Thẩm Lãng không có tiền, nhưng toàn bộ Bích Ba hành tỉnh cơ hồ cũng như muốn tận tất cả vì hắn chế tạo kiểu mới hạm đội.

Thẩm Lãng nguyên bản có chút bận tâm Khô Lâu đảng quân đoàn sẽ giậm chân tại chỗ, bởi vì bọn hắn quen thuộc nhảy thuyền tác chiến, sẽ kháng cự đại bác.

Nhưng mà hắn lo ngại, tại kiến thức một vòng đại bác thử bắn về sau, đám này Khô Lâu đảng hải tặc điên cuồng yêu loại này hung mãnh vô cùng vũ khí, sau đó tràn đầy phấn khởi gia nhập nghiên cứu cùng huấn luyện.

Thậm chí còn phát sinh một loại nào đó cực kỳ tàn ác sự tình, tỉ như Khô Lâu đảng hải tặc đem cái nào đó tù binh một cái chân nhét vào đại bác bên trong, sau đó bỗng nhiên nã pháo.

Kết quả đương nhiên không cần nói cũng biết, thịt nát xương tan. Jack Đường đem những thứ này Khô Lâu đảng treo lên, đánh một trăm roi da, sau đó hạ lệnh từ nay về sau không đắc dụng người sống tiến hành đại bác uy lực kiểm tra.

Lúc này Thẩm Lãng biết, Khô Lâu đảng hạch tâm không phải nhảy thuyền chiến, cũng không phải trận giáp lá cà, mà là giết chóc.

Chỉ cần là giết chóc, chỉ cần là cường đại vũ khí, bọn hắn đều có thể tiếp nhận, hải tặc hẳn là trên thế giới này có khả năng nhất tiếp nhận chuyện mới mẻ vật đồ vật.

… … . . .

Dibos Công tước dùng thời gian ngắn nhất triệu tập đế quốc phương nam cơ hồ tất cả quý tộc, tổ chức một trận trước nay chưa từng có to lớn yến hội, nghênh đón Helen công chúa đến.

Sau đó Bích Kim thành nghênh đón trước nay chưa từng có quang vinh thời khắc, cơ hồ trở thành đế quốc phương nam hạch tâm.

Vượt qua hơn ngàn cái quý tộc tràn vào Bích Kim thành, đồng thời mang theo vợ con của bọn hắn cùng người thừa kế. Trong lúc nhất thời toàn bộ Bích Kim thành đâu đâu cũng có quần áo lộng lẫy hào môn quý tộc, trên đường phố tùy tiện chạy một chiếc xe ngựa cũng có gia tộc huy chương.

Mấy trăm năm đến nay, Bích Kim thành cho tới bây giờ cũng không có dạng này vinh quang, Russo gia tộc cũng không có.

Dibos Công tước tiến vào trước nay chưa từng có phấn khởi, nàng xuất ra tất cả trân quý đồ vật tới chiêu đãi đám này quý tộc, mỗi ngày tiêu xài kim tệ như là nước chảy.

Mỗi ngày đều có mấy trăm chiếc thương thuyền tiến vào Bích Kim thành bến tàu, vận tới nhiều loại vật tư, thậm chí tiếp xuống sẽ vượt qua ngàn chiếc thuyền biển. Bích Kim thành nghênh đón trước nay chưa từng có mậu dịch phồn vinh, chỉ cần phương tây thế giới có đồ vật toàn bộ đều sẽ xuất hiện tại Bích Kim thành bên trong.

Đây là một lần huy hoàng mà to lớn trách nhiệm, lần này yến hội đại biểu cho Helen công chúa sẽ chính thức leo lên Tây Luân đế quốc võ đài chính trị. Có bao nhiêu quý tộc tới tham gia, liền đại biểu cho có bao nhiêu người duy trì nàng, liền đại biểu cho cái này phe phái có bao nhiêu quyền lực.

Kết quả là vô số kể, toàn bộ đế quốc phương nam tân quý tộc toàn bộ cũng đến, Nữ Vương thành đang bị vây khốn, nhưng mà thành chủ cũng phái tới thân dùng. Thậm chí trước đó bị Russo Công tước cùng Dibos Công tước đánh xuống những cái kia phương nam thành bang, cũng đều dồn dập đến đây.

Phương nam là người phương nam phương nam, chỉ có Helen công chúa mới có thể đại biểu phương nam tân quý tộc lợi ích. Phương bắc lão quý tộc đều là ngoan cố phần tử, mỗi một ngày liền nghĩ như thế nào tan rã phương nam lực lượng, một lần nữa triệt để nô dịch toàn bộ phương nam, bọn hắn là không đáng tín nhiệm.

Cái kia Sauron đại đế hay là phi thường vĩ đại, có lẽ sẽ nói đến thiên hoa loạn trụy, nhưng hắn là người phương bắc đề cử ra, hắn vĩnh viễn sẽ chỉ là phương bắc quý tộc lợi ích mà phục vụ.

… …

Tối hôm đó, nghênh đón Helen công chúa trở về tiệc tối chính thức bắt đầu, Dibos phủ công tước người đông nghìn nghịt, vàng son lộng lẫy.

Trước nay chưa từng có hùng vĩ, trước nay chưa từng có thành công.

Vượt qua ba ngàn người tham gia tiệc tối.

Helen công chúa cùng Thẩm Lãng có mặt yến hội, trở thành toàn bộ yến hội tiêu điểm.

Trước đó toàn bộ Tây Luân đế quốc người đều căm thù Thẩm Lãng, coi hắn là thành một cái lừa đảo, thậm chí xưng là phương đông thằng hề.

Mà bây giờ tất cả mọi người luôn mồm Thẩm Lãng Công tước, cũng coi hắn là thành lưu vong hải ngoại người phương Đông hoàng người cạnh tranh.

"Ta đại nhân, nghe nói ngài cần đại lượng sắt, phi thường trùng hợp chính là, ta gia tộc sinh sản sắt, càng thêm trùng hợp chính là, ta lần này mang đến mười thuyền, xin hỏi ta nên vận chuyển đến Bích Kim thành, vẫn là Mộc Lan thành đâu?"

"Ta đại nhân, ta lần này cho ngài mang đến ba thuyền lễ vật, hi vọng ngài không cần ghét bỏ, ta đối với ngài không có bất kỳ cái gì yêu cầu, chỉ là ngài có thể ghi nhớ ta dòng họ, tên của ta."

"Ta đại nhân, toàn bộ phương nam đều duy trì ngươi, chúng ta vô cùng khát vọng ngài như thế một cái khai sáng quân chủ leo lên người phương Đông hoàng vị trí. Khương Ly bệ hạ vĩ đại chúng ta ký ức vẫn còn mới mẻ, nếu như lúc ấy là Khương Ly bệ hạ đăng cơ làm hoàng, chúng ta đông tây phương ở giữa đã sớm hữu nghị thâm hậu, sẽ không xuất hiện trước đó cục diện khó xử."

"Ta đại nhân, nghe nói có cái tự xưng Huyết Tinh nam tước người đắc tội ngài, vì lẽ đó ta làm một kiện phi thường mạo muội sự tình, ta giữ cửa La gia tộc còn lại dư nghiệt toàn bộ chộp tới, đồng thời đã có thể đưa cho ngài đi, loại này ti tiện gia tộc liền không nên xuất hiện tại trên thế giới, ta không cách nào tưởng tượng dạng này gia tộc trả đã từng là Tây Luân đế quốc quý tộc, quả thực là một loại làm bẩn."

Thẩm Lãng lễ vật hoàn toàn thu đến mỏi tay, mà lại một phân tiền đều không cần hoa, lo lắng duy nhất chính là những lễ vật này nên đặt ở chỗ đó, bởi vì căn bản không có nhiều như vậy nhà kho.

Toàn bộ phương nam quý tộc không có trực tiếp đưa cho Helen công chúa lễ vật, lại đem lễ vật cũng cho Thẩm Lãng, bởi vì bọn hắn biết dạng này Helen công chúa mới có thể chân chính cao hứng.

Chẳng những như thế, là lấy lòng Thẩm Lãng, bọn hắn cơ hồ đem Thẩm Lãng tại phương tây thế giới muốn làm sự tình toàn bộ làm xong, Môn La gia tộc sa lưới cá một cái cũng không có chạy thoát, toàn bộ bị những thứ này phương nam quý tộc chộp tới, cũng bởi vì Thẩm Lãng nói qua hắn muốn đem Môn La gia tộc chém tận giết tuyệt.

Không thể không nói, một ít thời điểm cùng người thông minh liên hệ thực sự cực kỳ vui sướng. Những quý tộc này miệng bên trong nói ra lời nói cũng rất êm tai, mà lại tuyệt không lặp lại, liên quan tới tán thưởng từ, quả thực là thao thao bất tuyệt, đem Thẩm Lãng từ đầu đến chân đều gọi tán một lần, liền tóc của hắn đều có thể tìm tới ca tụng thơ.

Mà lại, mỗi cái quý tộc trò chuyện tuyệt đối sẽ không vượt qua năm câu nói, bảo đảm nhiệt tình cung kính, nhưng lại có sẽ không để cho người cảm thấy quấy rối.

Tước vị càng cao, trò chuyện càng nói nhiều một chút, tất cả mọi người phi thường giảng quy củ.

Trừ Thẩm Lãng là buổi tối hôm nay yến hội hạch tâm bên ngoài, một cái khác hạch tâm vậy mà là Austin. Russo Bá tước.

Bởi vì hắn đã quyết định cưới một cái Duy Đạt tộc nữ tử, đây là một cái sĩ quan cao cấp nữ nhi, có được mỹ mạo cùng tài hoa, cẩn thận tỉ mỉ lễ nghi. Mà lại buổi tối hôm nay Austin. Russo Bá tước liền mang theo vị hôn thê có mặt trận này yến hội.

Không có bất kỳ cái gì mỉa mai, không có bất kỳ cái gì không vui, cơ hồ tất cả phương nam quý tộc cũng tới chúc phúc đây đối với người mới, dùng hàm súc mà nhiệt liệt ngôn ngữ lấy lòng Austin ánh mắt, lấy lòng vị này Duy Đạt tộc tiểu thư mỹ mạo cùng trí tuệ.

Austin Bá tước cũng diệu ngữ sống hoa, hoàn toàn không giống trước đó cay nghiệt cùng lạnh lùng, cùng cái này Duy Đạt tộc vị hôn thê biểu hiện được dị thường ân ái.

"Tình yêu, đương nhiên là bởi vì tình yêu."

"Ta Austin cả đời tín điều liền là thà thiếu không ẩu, không có tìm được nhường tâm ta nhảy gia tốc nữ nhân, ta là tuyệt đối sẽ không thành hôn. Thân yêu vị hôn thê, mời ngươi đem mặt thoáng xoay qua chỗ khác một chút xíu, nếu không trái tim của ta sắp nhảy ra lồng ngực, mỗi một lần nhìn thấy ngươi ta đều sẽ hoài nghi, nữ nhân này vậy mà là vị hôn thê của ta, ta có tài đức gì?"

"Làm ta nhìn thấy nàng một nháy mắt ta liền biết xong, ta cả đời này tự do lang thang cũng đã kết thúc, từ đó về sau ta cái này thớt ngựa hoang liền sẽ bị cầm tù tại tình yêu trong lao tù."

Austin cùng vị hôn thê biểu hiện thắng được cả sảnh đường lớn tiếng khen hay.

Bởi vì Tây Luân thứ hai đế quốc Helen Nữ hoàng nhân từ nhất chính liền là giải phóng nô lệ cùng hai tộc thông hôn.

Có thể nói như vậy, ở đây khá nhiều số phương nam tân quý tộc trong cơ thể hoặc nhiều hoặc ít cũng có Duy Đạt tộc người huyết mạch, bởi vì nhà bọn họ tộc đều là tại Helen Nữ hoàng khai phát phương nam mà quật khởi. Chỉ có cái này chính sách tiếp tục kéo dài tiếp, địa vị của bọn hắn mới có thể vững chắc.

Mà Austin. Russo Bá tước cưới Duy Đạt tộc nữ tử, liền là cực kỳ mãnh liệt chính trị tín hiệu.

Helen công chúa nhất định sẽ giữ gìn toàn bộ phương nam lợi ích, bảo hộ tất cả tân quý tộc địa vị không thể xâm phạm.

Toàn bộ yến hội không có đàm luận bất luận cái gì âm mưu, thậm chí không có người đàm luận hoàng vị sự tình.

Nhưng tất cả mọi người biết, từ hôm nay ban đêm, toàn bộ đế quốc phương nam không còn là năm bè bảy mảng, mà là trở thành một cái cường đại tập đoàn lợi ích, dùng Helen công chúa là cao nhất lãnh tụ tập đoàn lợi ích.

Mà Dibos Công tước lập tức vọt ở trở thành cái này tập đoàn lợi ích số một công thần, lần này nàng đánh bạc đạt được thành công lớn, trước đó nỗ lực đầu tư vào hôm nay ban đêm, đã gấp mười thu hồi lại.

"Dibos Công tước, nghe nói ngài đã mang thai?"

"Đúng vậy, nhưng mà thân hình của ta có thể tuyệt đối không nên biến dạng a, chí ít càng muộn càng tốt."

"Không (được), không (được), không (được), ngài dáng người vẫn như cũ uyển chuyển đến nhường người tự ti tình trạng."

"Ông trời của ta? Cái này trong bụng dựng dục một vị Thân vương điện hạ, công tước đại nhân ta cũng mang thai, có thể hay không đụng vào một cái ngài bụng, cứ như vậy ta cũng có thể cảm nhận được tương lai Thân vương điện hạ tôn quý đâu?"

"Bá tước phu nhân, ngài nhường ta cảm giác được ngượng ngùng."

… . . .

Nữ Vương thành phía bắc ba trăm dặm núi cao.

Cái này tòa núi cao cao hơn mặt biển ước chừng tại khoảng hơn ba ngàn mét, nhưng mà đỉnh núi đã bắt đầu tuyết bay.

Có được ma đồng dạng mị hoặc Medusa nhẹ nhàng nổi lên núi.

Nàng chân trần giẫm tại tuyết trắng phía trên, liền một cái dấu chân cũng không có để lại.

Ngỗng Mao Đại tuyết lưu loát, mạn thiên phi vũ, trắng ngần Tuyết Sơn cũng phảng phất trở thành bối cảnh sau lưng của nàng, toàn bộ giữa thiên địa duy nhất có thể nhìn thấy cũng chỉ có nàng mỹ lệ, cơ hồ không thuộc về loài người mỹ lệ.

Sắp đi đến đỉnh núi thời điểm.

Medusa chân trần rốt cục giẫm vào tuyết trắng bên trong, lại rút ra thời điểm, nàng chân ngọc đã nhiều một đôi giày, tuyết trắng làm giày.

Đi vào đỉnh núi!

Có một người, cũng đã hoàn toàn bị tuyết trắng bao trùm, giống như một cái người tuyết.

Sauron, một người diệt một thành, theo cực bắc đại lục trở về đại đế, danh xưng từ ngàn năm nay ra gần với Tây Luân đại đế vĩ đại nhân vật.

"Tới?"

"Tới!"

"Như vậy, bắt đầu sao?"

"Bắt đầu đi!"

Medusa tay ngọc vươn ra, nắm chặt tuyết bay, ngưng tụ thành kiếm, bỗng nhiên vung chém ra đi.

Trong chốc lát!

Gió bão càn quét.

Trên trời tuyết bay theo màu trắng, biến thành màu lam.

Sau một lát!

Toàn bộ đỉnh núi bị bay đầy trời tuyết triệt để bao phủ.

Lại sau một lát.

Toàn bộ đỉnh núi tuyết trắng, từng tầng từng tầng bị gọt đi.

Lại sau một lát!

Toàn bộ đỉnh núi trọc.

Đại Tuyết đảo lưu, từ dưới đất hướng bầu trời bay lả tả.

Toàn bộ bầu trời phảng phất bị đọng lại thành một tầng lại một tầng lăng kính.

Cuối cùng!

Cả tòa núi băng tuyết, toàn bộ sụp đổ.

Vô số tuyết đọng giống như kinh người triều dâng đồng dạng cuồn cuộn mà xuống.

Thiên diêu địa động.

Thiên địa biến sắc.

... . . .

Sauron cùng Medusa cuối cùng quyết chiến kết thúc.

Đang kinh thiên động địa tuyết lở bên trong, một thân ảnh chậm rãi đi ra.

Nhìn không thấy rõ ràng gương mặt, phảng phất băng nhân, phảng phất băng tuyết đắp lên.

Duy nhất có thể nhìn ra được là nàng tràn ngập ma đồng dạng dáng người.

Chậm rãi xuống núi, khuôn mặt của nàng không ngừng thuế biến, thân hình của nàng cũng không ngừng thuế biến.

Nàng đi qua địa phương, phảng phất cuốn lên một cái nho nhỏ vòi rồng, rút đi trên người nàng tuyết đọng, cũng rút đi trên người nàng một thứ gì đó.

"Thẩm Lãng, ta đem nàng trả lại cho ngươi, hoàn chỉnh trả lại cho ngươi."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 461: Nhận Yêu Yêu Về Nhà! Trăm Phần Trăm Cừu Yêu Nhi!

Bích Kim thành, Russo phủ Bá tước.

Yến hội vẫn tại tiến hành, làm tuyệt đối nhân vật chính Helen công chúa rất ít nói chuyện, đại bộ phận cũng đang lắng nghe cùng nhận biết người.

Nhưng mà mỗi một cái tiến lên bái kiến nàng người, nàng đều có thể nói chính xác ra tên của đối phương, đồng thời nói ra lần gần đây nhất thời gian gặp mặt, làm cho tất cả mọi người cũng thụ sủng nhược kinh, mừng rỡ, bởi vì đây là mười mấy năm trước sự tình. Ngẫu nhiên có chút quý tộc gần nhất đã nhanh muốn gần sát sinh nhật, có có thể được Helen công chúa chúc phúc, càng làm cho đối phương kích động không thôi.

"Phu quân, ngươi tới một cái!" Dibos Công tước đi đến Thẩm Lãng bên người thấp giọng nói.

Sau đó nàng mang theo Thẩm Lãng đi vào một cái bí mật thư phòng, nói: "Có một cái thần bí khách nhân muốn thấy ngài."

Thẩm Lãng nói: "Hỏa Thần giáo đại tế sư đúng a?"

Dibos Công tước nói: "Thông minh như ngài, ta thân yêu phu quân."

Sau đó, nàng hướng về Thẩm Lãng hôn qua đến, cũng không có lập tức mang theo Thẩm Lãng đi gặp khách nhân, mà là hỏi: "Phu quân, ngươi cũng đã biết ta tại sao lại lựa chọn tín ngưỡng Hỏa Thần giáo sao?"

Thẩm Lãng nói: "Vì sao đâu? Bởi vì thân hình của ngươi đặc biệt nóng bỏng sao?"

"Đây cũng là nguyên nhân một trong, mà lại liên quan tới một điểm này ngài nhất có trải nghiệm." Dibos Công tước nói: "Bất quá nguyên nhân trọng yếu nhất còn là bởi vì ta kiến thức Hỏa Thần giáo cường đại lực lượng thần bí."

"Thuốc nổ?" Thẩm Lãng hỏi: "Địa Ngục Hỏa trùng?"

"Không vẻn vẹn như thế." Dibos Công tước nói: "Còn có một số những vật khác, tỉ như bọn hắn nói con của ta sẽ trở thành thân vương, đồng thời ta cơ hồ ở trong giấc mộng vô cùng rõ ràng nhìn thấy đây hết thảy, vô cùng chân thực."

Thẩm Lãng nói: "Không vẻn vẹn như thế đi."

Dibos Công tước là một cái chính trị sinh vật, không có tuyệt đối lực lượng nàng là sẽ không lựa chọn cùng Hỏa Thần giáo toàn diện hợp tác, thậm chí lựa chọn quy y. Gây nên con trai của nàng có thể trở thành thân vương báo trước, đối nàng chỉ có thể hơi có chút tác dụng mà thôi.

"Phu quân, ngươi cũng đã biết toàn bộ phương tây thế giới cũng không có chân chính siêu thoát thế lực." Dibos Công tước nói: "Bạch Kinh cao cao tại thượng, cho tới bây giờ cũng không cùng chúng ta tiếp xúc. Mà Giáo Đình càng là đã từng Tây Luân đại đế nâng đỡ lên, dùng để khống chế Duy Đạt tộc tư tưởng của người ta dùng, hơn một trăm năm trước liền đã từng gặp Helen Nữ hoàng đả kích trí mạng. Vì lẽ đó Hỏa Thần giáo là tiếp cận nhất siêu thoát thế lực, bọn chúng liền tương đương với các ngươi phương đông thế giới siêu thoát thế lực hình thức ban đầu."

Thẩm Lãng minh bạch Dibos ý tứ.

"Tại phương đông thế giới, lục đại siêu thoát thế lực cùng Đại Viêm đế quốc lũng đoạn cả cổ văn minh, thống trị toàn bộ phương đông thế giới." Dibos tiếp tục nói: "Có thể thấy được siêu thoát thế lực cùng thế tục vương quyền vẫn là kết hợp đến phi thường sâu."

Vì lẽ đó, Dibos nhìn trúng Hỏa Thần giáo. Nàng nhìn trúng đối phương một ít lực lượng thần bí, mà đối phương coi trọng nàng thế tục quyền lực, vì lẽ đó ăn nhịp với nhau.

"Phu quân, thực ra ta có một vấn đề vẫn luôn không nghĩ rõ ràng." Dibos Công tước hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Phương đông thế giới cùng Đại Viêm đế quốc cường đại như thế, vì sao không xâm lấn phương tây thế giới, trực tiếp thống trị tân đại lục đúng không?"

Dibos Công tước gật gật đầu, trước đó hắn biết Đại Viêm đế quốc rất cường đại, nhưng kinh lịch gần nhất hết thảy về sau, nàng mới biết được Đại Viêm đế quốc cùng phương đông thế giới so với nàng trong tưởng tượng càng thêm cường đại.

Đã như vậy, vì sao phương đông thế giới không những không xâm lấn phương tây thế giới, thậm chí Đại Viêm đế quốc sẽ còn triệt để gián đoạn cùng phương tây thế giới mậu dịch giao lưu đâu? Cái này phảng phất có chút không phù hợp logic.

Thực ra không chỉ Dibos, liền Thẩm Lãng cũng có chút không hiểu. Phương đông thế giới lục đại siêu thoát thế lực là tranh đoạt thượng cổ phế tích mà minh tranh ám đấu, mà phương tây thế giới rõ ràng còn có một số không có khai phát qua thượng cổ phế tích, vì sao bọn hắn lại không đến phương tây thế giới đâu?

Chẳng lẽ những thứ này thượng cổ phế tích cũng có thuộc tính? Phương tây chỉ thích hợp phương tây, phương đông chỉ thích hợp phương đông? Không có đạo lý này a?

Xem ra thế giới này so trong tưởng tượng còn muốn thần bí nhiều.

"Tốt, phu quân đại nhân, ngài chuẩn bị kỹ càng thấy Hỏa Thần giáo đại tế sư các hạ sao?" Dibos hỏi.

"Đương nhiên!" Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Dibos đi ra ngoài, một lát sau thần bí Hỏa Thần giáo đại tế sư đi tới.

Đây là một cái nữ nhân thần bí, ăn mặc đầu màu đỏ bồng, xốc lên về sau là một cái mỹ lệ trung niên nữ tử, tóc đỏ như lửa. Hai con mắt nhất là cùng thường nhân không giống, phảng phất ẩn chứa đặc thù nào đó lực lượng tinh thần, giống như một chút liền có thể nhìn thấu lòng người.

Lúc ấy liền là vị này đại tế sư dùng Địa Ngục Hỏa trùng đi ám sát Thẩm Lãng.

"Gặp qua Thẩm Lãng các hạ." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Ở đây ta chính thức hướng ngài biểu thị xin lỗi, có mấy tháng trước cái kia một trận không thoải mái."

Thẩm Lãng cau mày nói: "Vậy cũng không vẻn vẹn không thoải mái, ta có ba mươi chín cái Amazon chiến sĩ hi sinh. Các nàng không có chết ở trên chiến trường, mà là chết tại các ngươi âm mưu ám sát bên trong. Chuyện này nếu không có bàn giao, ta là sẽ không quên chuyện này."

"Ta đương nhiên sẽ hướng ngài bàn giao." Hỏa Thần giáo đại tế sư vỗ vỗ tay.

Lập tức có người mang tới tới mấy cái rương lớn, mở ra xem, bên trong lít nha lít nhít đều là đầu người.

"Nơi này là chín mươi chín cái đầu người, toàn bộ là chúng ta Hỏa Thần giáo." Đại tế sư nói: "Bởi vì mạo phạm qua ngài, vì lẽ đó bọn hắn nguyện ý tự sát tới cứu chuộc, đương nhiên nếu như không đủ, ngài có thể nói một con số."

Thật sự là hung ác a, bất quá đến cùng là tự sát, vẫn là bị tự sát đây này?

Thẩm Lãng ánh mắt không khỏi hướng về cái này đại tế sư nhìn lại, ngày đó ám sát Thẩm Lãng kẻ cầm đầu là Dibos cùng trước mắt cái này đại tế sư, Dibos đã trở thành thê tử của hắn, vậy cái này đại tế sư còn như thế nào cứu rỗi đâu?

Cái này thần bí đại tế sư không nói hai lời trực tiếp kéo xuống trên người mình đầu bồng, bên trong rỗng tuếch, cái gì đều không có mặc, lộ ra nàng mê người chặt chẽ thân thể, đường cong chập trùng.

"Đương nhiên nếu như ngài cảm thấy như thế vẫn chưa đủ lời nói cũng có thể nói, chỉ cần có thể được ngài thông cảm, ta cái gì đều có thể làm." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói.

Trước mắt cái này Hỏa Thần giáo đại tế sư rất đẹp, nhưng Thẩm Lãng tại phương tây thế giới mỹ nhân đã ngủ đủ, mà lại cũng thật sự có tâm không có sức. Tại quặng KNO3 đảo bị Edda nữ vương nghiền ép, thật vất vả thoáng chậm mấy ngày, trở về lại bị Dibos cái này sư tử cái nghiền ép, hắn đều chỉ hận phương tây thế giới không có bổ thận Thánh phẩm quế phụ địa hoàng hoàn.

Đương nhiên, nhìn xem mỹ nhân thân thể vẫn là vô cùng vui sướng.

Nếu ngươi xuyên không được quần áo, vậy chúng ta cứ như vậy dạng nói chuyện phiếm đi.

"Ta nghĩ ngài hiện tại đại khái không đói bụng." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói, sau đó nàng lại lấy ra một cái rương, mở ra về sau bên trong là một cái một bản thượng cổ điển tịch.

"Đây là tặng cho ngài lễ vật, xin ngài nhất định phải nhận lấy, nếu không chúng ta sẽ ái ngại." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói.

Đây mới là quý giá lễ vật a, Thẩm Lãng tại phương tây thế giới còn là lần đầu tiên nhìn thấy thượng cổ điển tịch đâu. Hỏa Thần giáo nắm giữ một chút thần bí cường đại thượng cổ lực lượng, như vậy Thẩm Lãng hay là có thể từ cái này thượng cổ điển tịch bên trong nghiên cứu ra một ít càng thêm thần bí vũ khí tới.

"Ta nhận lấy." Thẩm Lãng nói: "Xin hỏi đại tế sư các hạ xuống đây thấy ta có sự tình gì đâu? Ta nhất định phải nói cho ngươi, ta cùng Helen là tỷ đệ không giả, nhưng mà ta tuyệt đối sẽ không can thiệp Tây Luân đế quốc bất luận cái gì nội chính, ta sẽ không thay thế nàng đáp ứng bất kỳ yêu cầu gì."

"Đương nhiên." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Chúng ta làm hết thảy, vẻn vẹn chỉ là tại đền bù trước đó sai lầm mà thôi, tuyệt đối không có bất kỳ cái gì điều kiện."

Quả nhiên là người thông minh a.

Đón lấy, Hỏa Thần giáo đại tế sư lấy ra một thớt tơ lụa đệm ở trên ghế, hướng về Thẩm Lãng hỏi: "Có thể chứ?"

"Đương nhiên." Thẩm Lãng nói: "Mời ngồi."

Hỏa Thần giáo đại tế sư ưu nhã ngồi xuống, tổ chức một hồi tìm từ nói: "Ta biết, Thẩm Lãng các hạ tại phương tây thế giới cùng những cái kia siêu thoát thế lực phát sinh rất nhiều không thoải mái. Phương đông thế giới siêu thoát thế lực phi thường cường đại, khách quan mà nói chúng ta phảng phất là vừa mới ra đời hài nhi, nhưng cũng chính là như thế, cho nên mới có thể tính dẻo. Chí ít chúng ta không có như vậy ngạo mạn cùng bảo thủ, tư thái của chúng ta là tương đương khai sáng."

Thẩm Lãng cười nói: "Quý giáo phát triển bao nhiêu năm đâu?"

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Nếu như cần lịch sử, ta có thể nói thành là năm trăm năm, nhưng mà tại trước mặt ngài ta lựa chọn thành thật, chúng ta chân chính tìm tới Thánh đàn, chân chính bắt đầu phát triển, chỉ bất quá trăm năm thời gian mà thôi, mà lại đi được đi lại tập tễnh."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà quý giáo cường đại ta đã kiến thức đến."

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Dùng một câu người phương Đông lại nói, liền là làm trò hề cho thiên hạ."

Sau đó, hai người liền khắp không bờ bến trò chuyện, Hỏa Thần giáo đại tế sư biểu hiện ra ngoài ý tứ phi thường rõ ràng, nàng là tới kết giao bằng hữu, hết thảy chỉ vì hữu nghị, mà không phải lợi ích, vì lẽ đó không có bất kỳ cái gì đàm phán.

Tóm lại trong lời nói của nàng chỉ có một nghĩa là, tuyệt đối không được bởi vì phương đông thế giới siêu thoát thế lực mà đối Hỏa Thần giáo có cái gì thành kiến. Cũng không cần bởi vì lúc trước phát sinh không thoải mái mà khai thác thái độ đối địch.

Thẩm Lãng suy đoán chưa hề nói, cái này Hỏa Thần giáo liền tương đương với phương tây thế giới siêu thoát thế lực hình thức ban đầu, bất quá còn xa xa không có trở thành bá chủ.

Thực ra, còn có một cái thần bí siêu thoát thế lực cũng đã dựng dục ra đến, liền là thất lạc quốc đô phế tích cái kia Tuyết Sơn đỉnh Kim Tự Tháp, cái kia tạm thời triệt để ngăn cách thế lực.

"Quấy rầy Thẩm Lãng các hạ đã thật lâu, đa tạ ngài thông qua thời gian quý giá tới cùng gặp mặt ta, ta sẽ không quên cái này ân tình." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Cuối cùng, ta mời ngài tại thích hợp thời điểm viếng thăm chúng ta Hỏa Thần giáo Thánh đàn."

Thẩm Lãng nói: "Sẽ, chờ ta cảm thấy điều kiện thích hợp thời điểm, ta sẽ hướng quý giáo phát ra thuyết minh, ngài hữu nghị ta đã hoàn toàn cảm nhận được."

Hỏa Thần giáo đại tế sư đứng dậy, hỏi: "Có thể chứ?"

"Đương nhiên." Thẩm Lãng nói: "Tạ ơn đại tế sư các hạ ban ân, nhường ta một bên nhìn xem cảnh sắc mỹ lệ một bên trò chuyện."

"Ta thấp kém thân thể có thể cho ngài dạng này nam tử thưởng thức càng là vinh hạnh của ta." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Vậy ta liền cáo từ, ở đây ta chúc phúc ngài trở về phương đông thế giới thuận buồm xuôi gió, hơn nữa có thể đạt tới ngài cuối cùng tâm nguyện."

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ, đa tạ! Ở đây ta cũng chúc phúc quý giáo phát triển thuận lợi."

"Có thể chứ?" Hỏa Thần giáo đại tế sư hỏi, sau đó giang hai cánh tay.

"Đương nhiên." Thẩm Lãng cũng giang hai cánh tay.

Hai người nhẹ nhàng ôm một cái, vị này Hỏa Thần giáo đại tế sư thậm chí cùng Thẩm Lãng tiến hành chuồn chuồn lướt nước đồng dạng thiếp diện lễ.

Đi ra khỏi cửa thời điểm, Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Thẩm Lãng các hạ, mạo muội hỏi một chút, ngài là dự định đi Nữ Vương thành đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Cá nhân ta đề nghị, ngài càng sớm đi càng tốt."

Lời này một màn, Thẩm Lãng ánh mắt khẽ run lên, lời này là có ý gì?

Rất nhanh Thẩm Lãng liền nghĩ đến, Hỏa Thần giáo có lẽ có tình báo của mình tổ chức, mà lại cùng phương bắc quý tộc cũng vô cùng mật thiết, cho nên có thể có được một chút tương đối bí ẩn tin tức.

"Đa tạ báo cho!"

Sau đó, Thẩm Lãng cũng không có trở về yến hội đại sảnh, mà là trực tiếp đứng tại ban công bên ngoài, nhìn ra xa Nữ Vương thành phương hướng.

Đương nhiên hắn cái gì cũng không nhìn thấy, nơi này khoảng cách Nữ Vương thành trọn vẹn vượt qua một vạn dặm.

Thẩm Lãng đã đáp ứng Yêu Yêu tiểu bảo bối, trong vòng một năm nhất định sẽ đi đón nàng, dù là bò cũng muốn leo đến trước mặt của nàng, bây giờ khoảng cách còn có hai tháng.

Nhưng Thẩm Lãng quyết định ngày mai liền lên đường đi Nữ Vương thành, càng sớm càng tốt.

Chỉ riêng hắn đi là không đủ, mấu chốt còn có Helen công chúa. Nhưng mà trước lúc này, Helen công chúa nhất định phải cùng toàn bộ phương nam quý tộc tiến hành một trận hội nghị, nhất định phải xác định toàn bộ phương nam tân quý tộc phe phái thành lập, mới có thể bắc thượng đi Nữ Vương thành, dạng này ở sau đó cùng Sauron đàm phán bên trong mới có tuyệt đối lực lượng.

"Thân ái, làm sao?" Dibos Công tước từ phía sau lưng ôm lấy Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nói: "Yến hội còn bao lâu kết thúc?"

"Ước chừng hai giờ." Dibos Công tước nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta liền không quay về, ta trước khởi hành đi Nữ Vương thành. Helen võ công cao, hai về sau nàng trực tiếp đuổi kịp ta là được."

Dibos Công tước nói: "Làm sao? Nữ Vương thành bên kia có thay đổi gì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không tính biến hóa biến hóa."

Dibos nói: "Phu quân, vậy ta đi theo ngài cùng nhau đi tới."

Thẩm Lãng nói: "Không cần, ngươi vừa mới mang thai không đến bao lâu, không thích hợp đường dài bôn ba. Mà lại mặc kệ là Bích Kim thành vẫn là Mộc Lan thành, cũng không thể rời đi ngươi trù tính chung."

Dibos Công tước ôn nhu nói: "Thân ái, hai người chúng ta vừa mới không có cùng một chỗ bao lâu liền muốn tách ra sao?"

Những lời này là xuất từ nàng chính trị bản năng, nhưng cũng xuất từ tình cảm của nàng bản năng. Nàng là một cái chính trị sinh vật, nhưng cũng không phải là không có tình cảm. Chỉ bất quá tại đầu nhập tình cảm trước đó, nàng sẽ tuyệt đối lý trí, tuyệt đối lợi ích trên hết. Làm phù hợp lợi ích về sau, nàng cũng sẽ đầu nhập chân thành tha thiết tình cảm, bởi vì nàng cũng biết như thế nào để cho mình hạnh phúc mà ngọt ngào, cho dù cường đại hơn nữa, không có tình yêu nữ nhân hay là cũng là không hoàn chỉnh.

Thẩm Lãng nhẹ nhàng vỗ một cái eo của nàng, sau đó nói: "Dora, chúng ta chuẩn bị một chút, lập tức xuất phát."

"Vâng!"

Một khắc đồng hồ sau!

Tại một ngàn tên Amazon quân đoàn bảo vệ dưới, Thẩm Lãng leo lên Khô Lâu đảng nhanh nhất thuyền rời đi Bích Kim thành hải vực, hướng về Nữ Vương thành phương hướng đi mà đi, ước chừng sau mười hai ngày liền có thể đến.

Đứng ở đầu thuyền bên trên, Thẩm Lãng nhìn qua phía bắc bầu trời, trong lỗ tai phảng phất lại một lần nữa vang lên Medusa.

"Thẩm Lãng, ta sẽ đem Cừu Yêu Nhi còn cho ngươi, hoàn hoàn chỉnh chỉnh còn cho ngươi."

Nội tâm thở dài một tiếng, Thẩm Lãng trong lòng biết rõ, thậm chí tại nhìn thấy Medusa lần đầu tiên liền biết, mặc dù hai người là Yêu Yêu tiểu bảo bối phụ mẫu, nhưng ít ra cho đến bây giờ, hai người là không có duyên phận.

"Yêu Yêu tiểu bảo bối, ba ba tới đón ngươi."

...

Một đường không nói gì, mười hai ngày thời gian nhanh chóng mà qua.

Thẩm Lãng chiếc thuyền này vẫn như cũ treo Khô Lâu đảng cờ xí, nhưng mà không có nhận bất kỳ ngăn trở nào, trên đường đi gặp được rất nhiều thương thuyền, hạm đội, lẻ tẻ hải tặc, chẳng những không có gặp được bất cứ phiền phức gì, thậm chí nhận nhất trí reo hò gửi lời chào, đám hải tặc hô to Khô Lâu đảng vạn tuế, mà quý tộc thuyền, Duy Đạt tộc thương thuyền thì hô to công chúa điện hạ vạn tuế.

Thế giới này tin tức truyền bá đến thật nhanh, liền phảng phất dài miệng, nhất là phía trên đại dương, mặc kệ là hải tặc vẫn là buôn bán trên biển, đều có thể tại thành thị tửu quán cùng kỹ quán bên trong được hoàn toàn mới tin tức. Đương nhiên là không trăm phần trăm chân thực cũng không biết, bởi vì đám hải tặc là trên thế giới này thích nhất khoác lác nghề nghiệp.

"Helen công chúa vạn tuế."

"Khô Lâu đảng vạn tuế."

"Thẩm Lãng Công tước vạn tuế!"

Mười hai ngày sau đó chiến hạm đi hơn mười hai ngàn dặm, đi vào Nữ Vương thành vùng đông nam hơn hai trăm dặm chỗ Shiva thành.

Tòa thành thị này chủ nhân Shiva gia tộc cũng là Helen Nữ hoàng trung thành nhất thần tử, cũng là Nữ hoàng hai hạng nền chính trị nhân từ nhất kiên định người ủng hộ. Cũng bởi vì như thế hắn nhận toàn bộ phương bắc quý tộc mãnh liệt chèn ép cơ hồ không cách nào sinh tồn, vì lẽ đó Medusa đánh tới thời điểm, hắn cũng tuyên bố hiệu trung treo lên Ma Nữ đế quốc cờ xí. Về sau Russell Công tước hai mươi vạn đại quân tiến đánh Shiva thành, Shiva Công tước chiến bại lựa chọn đầu hàng.

Mười tháng trước Thẩm Lãng đi theo Hill thương thuyền liền là tại Shiva thành đổ bộ, lúc ấy cả tòa thành thị liền là một cái to lớn quân doanh. Hiện tại như cũ như thế, chỉ bất quá khói lửa cùng vết máu đã không tại.

Thẩm Lãng chiến hạm vừa mới tới gần bến tàu, liền lập tức có ba chiếc thuyền tới nghênh đón, vung vẩy gửi lời chào phất cờ hiệu, vừa mới đổ bộ liền nhìn thấy chỉnh tề Tây Luân thứ ba đế quốc đội nghi trượng, cầm đầu chính là Russell Công tước, vị thứ hai hẳn là Shiva Công tước.

Một tháng trước, Russell Công tước dẫn đầu mười vạn đại quân trở về Shiva thành. Đương nhiên liền xem như đi đường biển, mười vạn đại quân một tháng thời gian cũng vô pháp hoàn thành toàn diện trở về cùng rút lui, là Russell Công tước một người ngồi thuyền dẫn đầu trở về, mà lại hắn còn đi một chuyến Tây Luân đế đô, sau đó lại xuôi nam Shiva thành, chủ trì nơi này cục diện.

Bởi vì tiếp xuống, Helen công chúa cùng Sauron đem phát sinh chân chính quyết chiến, mà trận này quyết chiến đem quyết định toàn bộ Tây Luân đế quốc vận mệnh.

"Chào mừng ngài lại một lần nữa leo lên đế quốc phía đông đất đai, tôn kính Thẩm Lãng đại nhân." Russell Công tước hướng về Thẩm Lãng vươn tay.

Thẩm Lãng đưa tay cùng hắn đem nắm nói: "Thật cao hứng lại một lần nữa cùng ngài gặp mặt."

Sau đó, hắn dự định đưa tay cùng Shiva Công tước đem nắm, kết quả đối phương tiến lên ôm, lộ ra càng kích động.

"Tôn kính Thẩm Lãng đại nhân, bởi vì một ít duyên cớ mặc dù ta không cách nào tham gia một đêm kia yến hội, nhưng mà Shiva gia tộc vĩnh viễn đứng tại Helen công chúa bên này, dù là mất đi tất cả đất phong cùng quân đội, Shiva gia tộc cũng là công chúa điện hạ thần tử." Shiva Công tước là ngay trước Russell Công tước nói ra câu nói này, dù là lúc này hắn thành thị đã hoàn toàn bị chiếm lĩnh.

"Ta thay tỷ tỷ tạ ơn ngài trung thành." Thẩm Lãng nói: "Hai vị đại nhân, ta phi thường vui lòng đi Shiva thành làm khách, nhưng ta cần trong thời gian ngắn nhất tiến đến Nữ Vương thành, vì lẽ đó cáo từ."

"Cung tiễn Thẩm Lãng đại nhân, trước khi đến Nữ Vương thành trên đường chúng ta đã là ngài chuẩn bị kỹ càng hết thảy vật tư."

Sau đó tại hai vị Công tước cùng năm ngàn đội nghi trượng đưa mắt nhìn xuống, Thẩm Lãng mang theo một ngàn tên Amazon quân đoàn hướng về Nữ Vương thành nhanh như chớp mà đi.

…

Vẻn vẹn mấy canh giờ sau, Thẩm Lãng liền đi vào Nữ Vương thành hạ.

Hắn lại một lần nữa nhìn thấy cái này tòa lộng lẫy phấn hồng chi thành, bên ngoài vẫn như cũ đại quân vây thành, chí ít vượt qua ba mươi vạn đại quân vây quanh Nữ Vương thành, ngoài thành mảnh đất trống lớn bên trên thậm chí xây đầy nhiều loại phòng tuyến cùng quân doanh.

Thẩm Lãng một đoàn người vẫn không có nhận bất kỳ ngăn trở nào, mấy chục vạn Tây Luân thứ ba đại quân của đế quốc yên lặng tránh ra một con đường. Nhưng mà không có một sĩ quan, cũng không có một cái quý tộc đến đây nghênh đón Thẩm Lãng, bởi vì đây đều là phương bắc quý tộc quân đội.

Lại một lần nữa tiến vào Nữ Vương thành, nơi này đã mất đi vui cười, nhưng mà cũng không u ám tuyệt vọng. Tòa thành thị này không có như vậy lãng mạn, nhưng mà mỗi người trong ánh mắt vẫn như cũ nổi lên một cỗ tinh thần.

Bởi vì bất luận kẻ nào đều biết Helen công chúa trở về, cái này đã từng rời đi chủ nhân của bọn hắn rốt cục cảm ngộ đến quyền lực của mình cùng trách nhiệm.

Nữ Vương thành chủ Holl Công tước đến đây nghênh đón Thẩm Lãng, dòng suy nghĩ của hắn vô cùng phức tạp. Bất luận kẻ nào cũng không sánh nổi hắn đối Helen Nữ hoàng tình cảm , bất kỳ cái gì quý tộc cũng đều so ra kém hắn đối Helen công chúa trung thành cùng tình cảm.

Từ nhỏ đến lớn Holl Công tước đối Helen công chúa tràn ngập vô hạn chờ mong, kết quả nàng đi, lựa chọn đi lang thang.

Bi thương tại tâm chết, Holl Công tước cảm thấy mình chỉ là Helen tổng quản mà thôi, là không có năng lực bảo hộ cái này tòa vĩ đại thành thị, vì lẽ đó nó rất có thể sẽ rơi vào tham lam phương bắc quý tộc trong tay. Cũng chính là lúc này, Medusa xuất hiện, đồng thời bảo hộ tòa thành thị này.

Bảo hộ, mà không phải chiếm lĩnh.

Đối với Helen công chúa Holl Công tước là vô hạn trung thành. Mà đối với Medusa, Holl Công tước không gì so nổi sùng bái, hoàn toàn đem nàng xem như thần đồng dạng.

Lúc này, nét mặt của hắn lộ ra vô cùng phức tạp.

"Lại một lần nữa gặp mặt, tôn kính Thẩm Lãng đại nhân." Holl Công tước giang hai cánh tay.

Thẩm Lãng tiến lên cùng hắn ôm nói: "Holl đại nhân, thế giới này chính là như vậy. Tại mọi thời khắc cũng tràn ngập không như ý, nhưng lại tại mọi thời khắc sẽ xuất hiện kinh hỉ."

"Ai nói không phải đâu?" Holl Công tước nói: "Nhưng đây có lẽ là kết cục tốt nhất, cứ việc đối tình cảm của ta có chút tàn phá. Nhưng thiên thần sẽ không quá để ý chúng ta chính là cái ân tình cảm giác không phải sao?"

Thẩm Lãng nói: "Phương đông có một câu, Nếu trời có tình thì ắt cũng phải già đi."

Hai người vừa nói chuyện, một bên hướng về hoàng cung rong ruổi mà đi.

...

Xuyên qua thật dài đường hầm, Thẩm Lãng tiến vào hoàng cung dưới mặt đất trong lăng mộ, Medusa đã không gặp, thậm chí thủ vệ nàng bốn cái cao thủ thần bí cũng không thấy.

Thẩm Lãng nhìn xem rỗng tuếch cung điện dưới đất, nội tâm từng tiếng thở dài.

Mặc dù đã ngờ tới đây hết thảy, nhưng chân chính phát sinh thời điểm vẫn là để người bóp cổ tay.

Nhắm mắt lại, phảng phất vẫn như cũ có thể cảm giác được Medusa tồn tại khí tức, nàng mê người mùi thơm thâm thúy tận xương, chỉ cần nàng dạo qua địa phương cũng thật lâu không cách nào tiêu tán.

Hay hoặc là nàng mùi thơm đã khắc họa đến Thẩm Lãng trong trí nhớ, chỉ cần nhớ tới liền phảng phất có thể nghe được.

Ta biết sẽ là cục diện như vậy, chỉ là phi thường đáng tiếc không thể nói một câu gặp lại.

Ngay sau đó Thẩm Lãng lật đổ cái quan điểm này, không nói gặp lại càng tốt hơn. Bởi vì một khi cáo biệt, hay là liền thật vĩnh biệt.

Rời đi dưới mặt đất lăng mộ, trở về tới hoàng cung.

"Nữ vương bệ hạ là lúc nào rời đi?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đại khái mười ba ngày trước đó ban đêm, bởi vì đêm hôm đó Nữ Vương thành bên trong tất cả hài tử cũng phảng phất nghe được nhạc thiếu nhi, cũng trở nên phi thường nhu thuận." Holl Công tước nói.

Đó chính là đại yến sẽ đêm hôm đó, tất cả phương nam quý tộc cũng tới khánh Hạ Hải luân công chúa trở về.

Toàn bộ đế quốc phương nam phảng phất chú định chỉ có thể có một nữ nhân, làm Helen công chúa tuyên bố trở về thời điểm, Medusa liền rời đi.

Đương nhiên, Medusa cho tới bây giờ đều không phải mảnh đất này chủ nhân, nàng chỉ là lâm thời đảm nhiệm một lần người bảo vệ mà thôi.

. . .

Thẩm Lãng đi vào không bụi cung điện bên trong, cách rất xa liền thấy tấm kia tuyết trắng giường ngọc, còn có phía trên nằm ngủ say nho nhỏ bộ dáng.

Cơ hồ thời gian một năm đi qua, hắn Yêu Yêu tiểu bảo bối phảng phất cũng không có làm sao lớn lên, vẫn như cũ như vậy mảnh mai, vẫn như cũ như vậy tinh xảo tuyệt luân, phảng phất trong suốt người ngọc.

Thẩm Lãng đi vào trước giường, nhìn xem Yêu Yêu bên người, bày đầy chân dung. Có Thẩm Lãng cho nàng họa (vẽ), còn có chính nàng họa (vẽ).

Mới nhất một trương họa (vẽ) tốt cực kỳ, cứ việc ba người khuôn mặt là mơ hồ, nhưng là nhất giống. Một nhà ba người người, ba ba, mụ mụ cùng Yêu Yêu.

Đi qua mười tháng, cái này tiểu bảo bối liền là dựa vào những bức hoạ này, còn có Thẩm Lãng hứa hẹn chống đỡ tiếp.

Thẩm Lãng tiến lên, nhẹ nhàng mơn trớn Yêu Yêu tiểu bảo bối tóc, thanh âm khàn khàn ôn nhu nói: "Yêu Yêu bảo bối, ba ba tới."

Một lát sau, Yêu Yêu tiểu bảo bối mở ra mê ly con mắt, sau đó giang hai cánh tay ôm Thẩm Lãng cổ.

Thẩm Lãng đưa nàng nhỏ thân thể ôm, tỉ mỉ nhìn xem tiểu bảo bối.

Nàng thay đổi!

Ánh mắt của nàng không có như vậy rã rời, hô hấp của nàng cũng mạnh mẽ một chút.

Mà lại nhịp tim cũng mạnh mẽ rất nhiều.

Medusa nói qua, nàng trước khi rời đi sẽ cho nữ nhi một vài thứ, nhường nàng có thể chống đỡ tiếp, chí ít có thể chèo chống thời gian mấy năm.

"Bảo bối, về sau ba ba mang theo ngươi đi tìm mụ mụ có được hay không?" Thẩm Lãng hỏi.

Yêu Yêu dùng sức gật gật đầu.

"Yêu Yêu biết mụ mụ ở nơi đó sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Yêu Yêu gật gật đầu, nhưng là lại lắc đầu.

Thẩm Lãng hiểu, hiện tại nàng còn nói không ra, nhưng mà đợi đến nàng sau khi lớn lên, liền sẽ biết đến.

Chỉ mong Medusa không phải gạt nàng.

Chỉ mong nàng không phải chân chính hoàn toàn rời đi. . .

Thẩm Lãng ôm Yêu Yêu, đi ra không bụi cung điện, đây là vài năm đã qua, tiểu bảo bối lần thứ nhất rời đi cái cung điện này, đi vào thế giới bên ngoài.

Đứng tại hoàng cung chỗ cao nhất, Yêu Yêu mắt to tham lam nhìn qua cái này ngũ thải ban lan thế giới.

Nàng là may mắn, lần thứ nhất nhìn thấy thế giới bên ngoài, liền là cái này tòa xa hoa Nữ Vương thành, nàng hận không thể lập tức toàn bộ vẽ xuống tới.

. . .

Medusa đã rời đi hơn mười ngày, hoàn toàn không có tin tức, cũng không trở về nữa.

Thẩm Lãng cũng không có tại Nữ Vương thành lưu lại, trực tiếp ôm Yêu Yêu tiểu bảo bối rời đi, hắn cũng không có đi Shiva thành bến tàu, mà là một mực hướng đông, chỗ nào không có bến tàu, chỉ có một mảnh đá ngầm, còn có một mảnh chật hẹp bãi biển.

Amazon quân đoàn ở đây xây dựng một cái xinh đẹp nhà tranh, nhường Thẩm Lãng cùng Yêu Yêu vào ở đi.

Hai cha con liền ở chỗ này chờ chờ lấy , chờ đợi lấy một cái nào đó thân ảnh xuất hiện.

Ba ngày sau đó!

Một cái thân ảnh mỏi mệt chậm rãi từ phía bắc xuôi nam, lội nước mà tới.

Gợn sóng cơ hồ bao phủ nàng đồng dạng thân thể.

Nàng ngẩng đầu, hướng về Thẩm Lãng cùng Yêu Yêu bên này trông lại, sau đó co cẳng lao nhanh.

Nàng liền là Cừu Yêu Nhi, cái kia tràn ngập anh hùng khí khái nữ hào kiệt.

Trăm phần trăm Cừu Yêu Nhi, thậm chí cùng mấy năm trước tách ra thời điểm giống nhau như đúc.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 462: Cừu Yêu Nhi Yêu! Phương Tây Thế Giới Kết Cục!

Đã từng Cừu Yêu Nhi là cái dạng gì?

Nàng là một cái anh hùng, vô dục vô cầu anh hùng, tràn ngập lãng mạn ôm ấp tình cảm.

Nàng trời sinh chính nghĩa, tâm ngoan thủ lạt.

Mười bước giết một người, ngàn dặm không lưu hành, câu thơ này đều không đủ dùng hình dung nàng hiệp khí.

Nàng là một thiên tài, có được Hoàng Kim huyết mạch, không cần luyện võ liền có thể vô cùng cường đại.

Nàng dũng mãnh vô địch, dù là đối mặt thiên quân vạn mã nàng cũng thẳng tiến không lùi, mà lại bách chiến bách thắng, Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều không thể quên nàng anh tư. Có lẽ có người so với nàng càng thêm cường đại, nhưng chưa từng có một người giống nàng như thế thẳng tiến không lùi, có ta vô địch.

Nàng cái gì cũng không cần, cũng chỉ muốn đi xem một chút thế giới bên ngoài, cũng chỉ muốn triệt để lang thang.

Helen công chúa cũng lang thang, nhưng mà nàng lang thang là bởi vì bản thân tra tấn, bản thân nhận biết quá trình. Mà Cừu Yêu Nhi thì đơn giản rất nhiều, nàng lang thang cũng là bởi vì muốn lang thang, muốn đi xem thế giới khác nhau, nhưng mà nàng lại thường thường được hiệp nghĩa chỗ ràng buộc.

Vì lẽ đó một đường đến phương tây thế giới, nàng tiếp tục không ngừng cứu vớt, không ngừng giải phóng.

… …

Trong nháy mắt, Cừu Yêu Nhi liền đến trước mắt.

Thẩm Lãng trong đầu không khỏi hiện ra mấy năm trước đó nàng, tóc ngắn, tính / cảm thấy bạo tạc dáng người. Hai chi Quỷ Đầu đao nhất chuyển trực tiếp nghiền ép lên đi, sau đó địch nhân liền chết sạch.

Tỷ tỷ Hella tính cách cũng là như thế thô phóng hào sảng mạnh mẽ, nhưng nàng nội tâm nhưng thật ra là có tổn thương vết, nàng là yếu ớt.

Mà Cừu Yêu Nhi là chân chính cường đại!

Cứ việc đi qua mấy năm, nhưng hết thảy lại phảng phất đang hôm qua.

Ngay tại kinh ngạc ở giữa, Cừu Yêu Nhi xông lại, trực tiếp đem Thẩm Lãng cùng Yêu Yêu ôm vào trong ngực.

Giờ khắc này nàng, cơ hồ là kích động đến muốn ngạt thở.

Ba người cứ như vậy lẳng lặng ôm ở cùng một chỗ.

Một câu chưa hề nói, lại thắng qua thiên ngôn vạn ngữ.

"Mụ mụ. . ." Yêu Yêu hô một tiếng.

"Ừm!" Cừu Yêu Nhi không biết nên làm sao biểu đạt, chỉ có thể đem hai người ôm chặt một chút.

Mấy năm này thời gian, thân thể của nàng ở một cái khác linh hồn, nhưng mà nàng biết tất cả mọi chuyện, có thể nhìn thấy cũng có thể nghe được.

Vì lẽ đó bất cứ chuyện gì đều không cần giải thích.

Nhưng mà, Medusa cùng Sauron một trận chiến kết thúc về sau phát sinh cái gì? Medusa viễn phó ngoài vạn dặm đi nơi nào làm cái gì? Nàng không biết, Medusa rời đi cũng rút ra đoạn này ký ức, làm nàng lúc tỉnh lại đã tại vạn dặm xa trên biển, sau đó nàng dùng hết tất cả lực lượng gấp trở về.

Ròng rã mười hai ngày thời gian, không ngủ không nghỉ, dọc theo đường ven biển lao nhanh xuống.

Dựa vào hai đầu đôi chân dài ròng rã đi hơn một vạn dặm, cường đại như vậy quả thực là BUG đồng dạng tồn tại, dù là rất nhiều tuyệt đỉnh cao thủ có được cường đại đấu khí, cũng không có nàng kinh người như vậy thể lực.

Thẩm Lãng nhìn xem Cừu Yêu Nhi khuôn mặt thật lâu.

Medusa đi, không có để lại một chút xíu vết tích.

Tấm kia ma thuật đồng dạng mị hoặc mỹ lệ khuôn mặt cũng đi theo biến mất.

Nhưng lại đổi lấy hoàn chỉnh Cừu Yêu Nhi, nàng quả nhiên thực hiện lời hứa.

Dạng này cũng tốt, dạng này tốt nhất, mỗi người đều là độc nhất vô nhị cá thể, nhất là Cừu Yêu Nhi nữ nhân như vậy.

"Ngủ đi." Thẩm Lãng nói: "Trước hảo hảo ngủ một giấc lại nói."

Cừu Yêu Nhi gật gật đầu, trực tiếp chui vào bờ biển nhà tranh, nằm xuống liền ngủ.

… …

Không biết ngủ bao lâu, nhưng cũng không có bao lâu, vẻn vẹn một ngày một đêm mà thôi.

Cừu Yêu Nhi tỉnh lại, mở to mắt, nhìn thấy sứ giả đồng dạng Yêu Yêu tiểu bảo bối, chính trừng to mắt nhìn qua nàng, một bên xem một bên vẽ tranh.

Cừu Yêu Nhi sững sờ.

Ta bây giờ nên làm gì, có lẽ tiếp tục vờ ngủ, vẫn là không nhúc nhích, nhường Yêu Yêu vẽ xong đâu? Thế nhưng là như vậy cực kỳ mất tự nhiên a.

Yêu Yêu tiểu bảo bối tiến lên rúc vào mụ mụ trong ngực, đem họa (vẽ) đưa cho Cừu Yêu Nhi, chỉ thấy được trên tờ giấy trắng có hai nữ nhân.

Một cái là Cừu Yêu Nhi, họa (vẽ) đến phi thường giống, uy phong lẫm liệt.

Mặt khác là Medusa, gương mặt vẫn như cũ là mơ hồ, nhưng lại để lộ ra thần bí ma huyễn mỹ lệ.

Yêu Yêu là một thiên tài, nàng còn nhỏ như vậy, họa công liền đã vượt qua Thẩm Lãng, thậm chí Thẩm Lãng cũng chưa từng gặp qua càng thêm ưu tú hoạ sĩ.

Nàng họa (vẽ) hai cái mụ mụ.

Một cái mụ mụ cho nàng thân thể, một cái mụ mụ cho nàng linh hồn cùng tinh thần.

Xem hết nữ nhi, Cừu Yêu Nhi nghẹn thật lâu nói: "Họa (vẽ) đến thật tốt."

Sau đó, nàng nhìn qua nữ nhi bảo bối yên tĩnh không nói gì, vậy mà thoáng cái tìm không thấy lại nói.

Yêu Yêu đưa tới một cái ma phương, liền là Thẩm Lãng cho nàng người nhà ma phương, mà lại đã xáo trộn, nhường Cừu Yêu Nhi đi một lần nữa hợp lại tốt.

Cừu Yêu Nhi thử một chút, sau đó nàng thất bại. Nàng thật muốn từ bỏ, nhưng nhìn nữ nhi thuần khiết không tì vết ánh mắt lại không đành lòng từ bỏ.

Lúc này Thẩm Lãng tiến đến, bưng tới phong phú thức ăn.

Cừu Yêu Nhi buông lỏng một hơi, mau đem ma phương đưa cho Thẩm Lãng, tự mình cầm lấy bò bít tết ăn như gió cuốn.

Thẩm Lãng rất mau đưa ma phương liều xong, mà lúc này đây Cừu Yêu Nhi đã ăn sạch ba khối bò bít tết, trong tay khối này bò bít tết ăn một nửa, sau đó mới nhớ lại chính mình có phải hay không muốn trước uy (cho ăn) nữ nhi bảo bối a, sau đó nàng đem còn lại một khối bò bít tết đưa cho Yêu Yêu, ý kia là ngươi muốn ăn sao?

Yêu Yêu duỗi ra đầu lưỡi, liếm một cái nước thịt, tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức tách ra hạnh phúc hào quang.

"Ngươi ăn đi, nữ nhi muốn ăn chuyên môn đồ ăn." Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, ăn cơm."

Sau đó, Yêu Yêu trực tiếp leo đến Cừu Yêu Nhi trong ngực, hạnh phúc ăn ba ba cho ăn đồ ăn.

Cừu Yêu Nhi kinh ngạc, sau đó dùng cánh tay thoáng ôm chặt nữ nhi. Hôn trên người nàng đặc hữu hương vị, cảm thụ kiều kiều mềm mềm tiểu thân thể, Cừu Yêu Nhi nội tâm có vô số hạnh phúc, đương nhiên nàng vẫn như cũ không cách nào nói ra, thậm chí cũng không thể dùng ánh mắt biểu đạt.

Yêu Yêu bảo bối ăn đồ vật phi thường đặc thù, là dùng mười mấy loại đồ vật phối xuất ra, cơ hồ hoàn toàn là nhạt nhẽo vô vị, mà lại nàng mỗi một bữa đều muốn ăn loại vật này, không thể đổi.

Medusa rời đi thời điểm lưu lại Yêu Yêu mấy năm đồ ăn phối phương, phải nghiêm khắc dựa theo phía trên phối phương chuẩn bị, không thể có một chút xíu sai.

Nhưng mà coi như không có chút nào hương vị đồ ăn, Yêu Yêu cũng ăn được say sưa ngon lành, nàng là một cái nhu thuận đến làm cho lòng người nát bảo bối.

Lúc này Thẩm Lãng phát hiện, thực ra Yêu Yêu tính cách cùng Cừu Yêu Nhi cũng là rất giống, hai người đồng dạng không thích nói. Không phải sẽ không nói, liền là tích chữ như vàng, nhưng mà nàng lại kế thừa Medusa trí tuệ cùng khí chất. Nhất là cặp kia biết nói chuyện mắt to, gần như có thể biểu đạt ra bất kỳ ý tứ gì tới.

Nàng bản thân liền là một cái sinh mệnh tinh linh, sinh mệnh kỳ tích.

... . . .

Yêu Yêu rất ngoan được Dora công chúa mang đến xem biển cả.

Nhà tranh bên trong chỉ còn lại Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi hai người, Cừu Yêu Nhi tắm rửa hoàn tất, nhìn qua trong gương tự mình.

Nàng vẫn là trở nên càng mỹ lệ hơn, chí ít tóc đã dài ra.

Ăn mặc bó sát người hung y cùng da quần đùi, dáng người gợi cảm đến bạo liệt, nhất là hai đầu đôi chân dài, quả thực là trí mạng.

Nàng thoáng vung một cái tóc, phảng phất tìm lấy thuộc về Medusa cảm giác. Loại kia tràn ngập ma đồng dạng mị hoặc, nhưng mà rất nhanh nàng từ bỏ, cái kia không thuộc về phong cách của nàng.

Tiếp lấy nàng hơi hơi do dự một cái, muốn hay không đem mái tóc cắt đi a? Triệt để làm về tự mình, nhưng nàng vẫn là quyết định không hớt tóc, dạng này rất tốt, là đặc lập độc hành mà đặc lập độc hành, là khác nhau mà khác nhau, bản thân liền là một loại dung tục.

Sau đó, hai người lại ngồi yên lặng tương đối không nói gì.

Quen thuộc nhất người xa lạ, cái này phi thường thích hợp quan hệ của hai người.

Trọn vẹn một hồi lâu, Cừu Yêu Nhi mở miệng đánh vỡ yên tĩnh: "Ngươi Đấu Phá Thương Khung viết xong sao?"

Ách! Ngươi còn băn khoăn chuyện này đâu?

"Ân, viết xong, về phương đông thế giới cho ngươi xem." Thẩm Lãng nói: "Mặc dù là Kim Mộc Thông viết, nhưng kỳ thật hắn viết so ta có kích tình."

"Được." Cừu Yêu Nhi nói.

Sau đó hai người lại không có lại nói.

Lại chờ một lúc, nàng mở miệng hỏi: "Chúng ta lúc nào trở về?"

Thẩm Lãng nói: "Các loại Helen cùng Sauron quyết đấu về sau, các loại phương tây thế giới cục diện hết thảy đều kết thúc."

Cừu Yêu Nhi muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng chưa hề nói, chỉ là gật gật đầu.

Hai người lại lâm vào yên tĩnh.

Một lát sau, Thẩm Lãng tay bắt đầu không ở yên.

Cừu Yêu Nhi hô hấp dần dần thô trọng.

Thẩm Lãng hôn lên môi của nàng.

Sau đó nàng bỗng nhiên quay người lại, đem Thẩm Lãng cho đẩy lên trên mặt đất.

Tất nhiên bầu không khí cực kỳ xấu hổ tìm không thấy lại nói, vậy liền ngày khác đi.

… … . . .

Cừu Yêu Nhi cùng Thẩm Lãng nằm tại trên chiếu, lại một lần nữa lẳng lặng không nói gì.

Nàng thực ra trong lòng có rất nhiều lời nói, tỉ như liên quan tới nhân sinh sứ mệnh.

Mấy năm này nàng thực sự kinh lịch quá nhiều, nhưng mà liên quan tới ý nghĩa của cuộc sống, phảng phất càng thêm mơ hồ.

Bất quá nghĩ không hiểu sự tình cũng không cần nghĩ, cũng không cần hỏi.

Mà Thẩm Lãng lại tại dư vị.

Cừu Yêu Nhi quả nhiên là đặc thù.

Thế là Thẩm Lãng hỏi: "Lại đến sao?"

Cừu Yêu Nhi kinh ngạc, sau đó gật đầu nói: "Tốt."

… …

Lại qua thời gian rất lâu.

Thẩm Lãng giống như chó đồng dạng sa sút tinh thần, ròng rã nghỉ một canh giờ.

"Về trước Nữ Vương thành a?" Thẩm Lãng nói.

"Tốt!"

Cửu Yêu Nhi nhảy lên một cái, nhảy vào trong thùng tắm tắm rửa.

Hơn một canh giờ về sau, Thẩm Lãng mang theo Cửu Yêu Nhi, mang theo Yêu Yêu tiểu bảo bối trở về Nữ Vương thành!

Cửu Yêu Nhi vẫn là cái kia Cửu Yêu Nhi, mặc kệ phát sinh cái gì, mặc kệ ở đâu, tính cách của nàng cũng sẽ không cải biến.

… …

Lúc này toàn bộ Nữ Vương thành, nghênh đón tuyệt đối triều dâng.

Đây đại khái là Tây Luân vương triều hơn một trăm năm lịch sử đến nay cực kỳ vĩ đại thời khắc.

Hai cái vương giả sẽ tại nơi này tiến hành lịch sử tính gặp mặt.

Helen công chúa từ phía nam tiến vào Nữ Vương thành, Sauron từ phía bắc tiến vào Nữ Vương thành.

Hai người không nhiều đi một bước, cũng không ít đi một bước, cuối cùng tại hoàng cung trục trung tâm gặp mặt.

"Helen điện hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Vô số phương nam quý tộc hô to, Nữ Vương thành vạn dân hô to, phảng phất đang thị uy.

"Sauron điện hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Phương bắc quý tộc, phương bắc quân đội cũng không yếu thế, liều mạng hô to.

Hai bên thanh âm một lần so một lần càng thêm vang dội, cuối cùng đinh tai nhức óc, giống như tiếng sét đánh.

Vượt qua trăm vạn người chứng kiến lần này lịch sử đồng dạng gặp mặt.

Bởi vì lần này gặp mặt, đem triệt để quyết định toàn bộ phương tây thế giới vận mệnh.

Là lần này gặp mặt, phương bắc cùng phương nam cơ hồ dốc hết hết thảy lực lượng.

Phía nam trên mặt biển, con số trên trời thuyền, ngay tại trùng trùng điệp điệp hướng lấy Shiva thành phương hướng tập kết. Vô số phương nam quý tộc cơ hồ dốc toàn bộ lực lượng, dẫn theo gia tộc quân đội, hướng về Nữ Vương thành phương hướng tập kết.

Phương bắc quý tộc cũng không yếu thế, mỗi một cái gia tộc cũng đang điên cuồng tập kết binh lực, hận không thể mang đi mỗi một cái võ sĩ.

Không nói người khác, vẻn vẹn Dibos Công tước ngay tại Bích Ba hành tỉnh điên cuồng tập kết 23 vạn đại quân.

Toàn bộ đế quốc phương nam cũng đang điên cuồng chống đỡ lấy Helen công chúa, tuyệt đối không nguyện ý nhường nàng lộ tẩy khí.

Lần này như đàm luận không ổn, vậy liền trực tiếp đánh.

Mà một khi khai chiến, toàn bộ phương nam liền không giống trước đó Ma Nữ đế quốc như thế giống như năm bè bảy mảng, tuyệt đối sẽ ngưng tụ thành một cỗ dây thừng, vì mình lợi ích chảy hết một giọt máu cuối cùng.

Một khi khai chiến liền là Tây Luân đế quốc từ trước tới nay đáng sợ nhất nội chiến, vận dụng binh lực sẽ vượt qua con số trên trời, loại này chiến tranh không đánh cái mấy năm là tuyệt đối sẽ không dừng lại. Thậm chí trực tiếp đánh tới Tây Luân vương triều triệt để hủy diệt.

Nhưng dám nói chiến, mới có hòa đàm không gian.

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Tung hoành vài trăm dặm trên mặt đất, cũng giống như núi kêu biển gầm.

Helen công chúa cưỡi chiến mã, từng bước một hướng về trong vương cung cuộn chỉ tiến lên.

Mà Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi đến thời điểm, Helen công chúa ngay tại mấy chục vạn người ủng hộ xuống đi hướng hoàng cung.

Hắn không hề lộ diện, mà là lẳng lặng làm quần chúng.

Nàng mặc dù là Helen đệ đệ, nhưng mà tại Tây Luân vương triều nội chính bên trên hắn là không quyền lên tiếng.

Lúc này hắn thật sâu cảm giác được câu nói kia, phương tây quy thiên mới, phương đông về phương đông.

Dù là khách nhân tôn quý nhất, đó cũng là khách nhân, không thể giọng khách át giọng chủ.

Bất quá hắn một nhóm người này, vẫn như cũ phi thường rõ rệt.

… . . .

Tại trăm vạn người chứng kiến bên trong, Helen cùng Sauron hai người đồng thời tiến vào hoàng cung, sau đó tại trên đường trục trung tâm gặp mặt.

Hai người sau lưng đội hình đều là giống nhau như đúc, một phe là hơn ngàn cái phương bắc quý tộc, một phe là hơn ngàn cái phương nam quý tộc. Giữa song phương nho nhã lễ độ, nhưng lại đối chọi gay gắt.

"Helen, đã lâu không gặp."

"Sauron, đã lâu không gặp."

"Ngươi ta đánh một trận?"

"Tốt!"

"Tất cả người đứng xem rời trận."

Lập tức, phương bắc quý tộc cùng phương nam quý tộc toàn bộ rời khỏi hoàng cung, toàn bộ hoàng cung cũng giao cho Helen cùng Sauron.

Bởi vì đây là một trận luận võ, mà không phải quyết đấu.

Nữ vương cung là toàn bộ Tây Luân đế quốc kiến trúc kỳ tích, nghệ thuật côi bảo, mặc kệ ai trở thành Tây Luân đế quốc Hoàng đế, cũng không thể phá hư nữ vương cung, nếu không liền là Tây Luân vương triều tội nhân.

Cái này từ một loại nào đó trình độ bên trên, cũng liền hạn chế tỷ võ quy củ cùng phạm vi.

"Mời!"

"Mời!"

Helen cùng Sauron khai chiến!

... . . .

Đây là đặc thù một trận chiến, hơn trăm vạn người chứng kiến, nhưng lại lại không có một người tận mắt thấy.

Sauron cùng Medusa quyết chiến thời điểm, hoàn toàn được xưng tụng là kinh thiên động địa, thiên hạ kỳ quan. Cứ việc không ai nhìn thấy, nhưng lại thiên địa chứng kiến, bây giờ toà kia Tuyết Sơn cũng không có chậm tới.

Nhưng Helen cùng Sauron một trận chiến, lại có vẻ bình tĩnh như vậy.

Đừng bảo là không có thiên diêu địa động, thậm chí liền đao kiếm va chạm thanh âm cũng không có truyền đến.

Nhưng tất cả mọi người có thể cảm nhận được một trận chiến này.

Bởi vì không khí đang run rẩy, thậm chí hoàng cung trên không hình tượng còn xuất hiện nhất định vặn vẹo.

Đương nhiên, đó cũng không phải hai người ngưu bức đến có thể vặn vẹo không gian, không phải như vậy. Chúng ta tại nhóm lửa thời điểm, tại ngọn lửa đỉnh trong không khí cũng có thể nhìn thấy loại này vặn vẹo hình tượng, bởi vì không khí được làm nóng nguyên nhân.

"Phanh. . ."

"Phanh. . ."

"Phanh. . ."

Không khí từng đợt chấn động.

Cái này phảng phất không tiếng động bạo tạc, lại phảng phất phạm vi rất nhỏ, uy lực cũng rất nhỏ địa chấn.

Có thể cảm giác được mặt đất run rẩy, nhưng lại phảng phất trong chén trà gió lốc.

Hơn trăm vạn người ngửa đầu nhìn qua hoàng cung , chờ đợi lấy kết quả của trận chiến này xuất hiện.

Yêu Yêu tiểu bảo bối thậm chí cũng trừng to mắt, tràn đầy phấn khởi nhìn qua.

… …

Ròng rã sau nửa canh giờ!

Sauron đầu tiên xuất hiện, hắn xuất hiện ở trên trước cái phương bắc quý tộc, mấy chục vạn phương bắc đại quân trước mặt.

"Sauron điện hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Lập tức, mấy chục vạn người hô to.

Sauron chậm rãi nói: "Một trận chiến này, ta không có thắng!"

Tất cả người phương bắc kinh ngạc, đây là ý gì? Không có thắng?

Sauron điện hạ sẽ không phương tây vô địch sao? Một người diệt một thành a, chẳng lẽ Helen công chúa vậy mà như thế cường đại sao?

… … . . .

Ngay sau đó, Helen công chúa xuất hiện tại mấy chục vạn người phương nam trước mặt.

"Helen công chúa vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Núi kêu biển gầm, liều mạng muốn vượt trên phương bắc thanh thế.

Helen công chúa chậm rãi nói: "Một trận chiến này, ta thua!"

Nàng cùng Sauron nói ra hoàn toàn khác biệt kết quả.

Mấy chục vạn người phương nam một trận kinh ngạc, sau đó càng thêm kịch liệt hô nói: "Helen công chúa vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Hay là tại tất cả đế quốc người phương nam trong suy nghĩ, cho tới bây giờ cũng không có nghĩ qua muốn để Helen công chúa chiến thắng Sauron, chỉ là hi vọng nàng có thể một trận chiến. Liền như là tất cả Duy Đạt tộc người cũng không hi vọng lật đổ Tây Luân người thống trị, thậm chí trong bọn họ tâm còn phi thường sùng bái Tây Luân người, chỉ bất quá muốn tranh thủ tôn nghiêm của mình cùng quyền lực.

"Helen công chúa vạn tuế, vạn tuế!"

Cứ việc nàng nói nàng thua, nhưng lại càng thêm vạn chúng ủng hộ.

… … …

Đánh xong, sau đó phải bắt đầu đàm phán.

Đây không phải ngoại giao đàm phán, hoàn toàn không cần đoàn đội, đây là hai cái vương giả ở giữa đối thoại.

Helen công chúa cùng Sauron một lần nữa trở lại hoàng cung bên trong, bắt đầu đàm phán.

Vẫn không có người chứng kiến, càng không có người biết hai người kia nói chuyện gì.

Trận này đàm phán sẽ triệt để quyết định Tây Luân đế quốc vận mệnh.

Tây Luân thứ ba đế quốc có thể thành hay không lập? Là nam bắc phân liệt, vẫn là nam bắc nhất thống? Là nội chiến vẫn là hòa bình?

Không thể đồng ý, liền bộc phát xưa nay chưa từng có siêu cấp đại nội chiến.

… …

Thực ra ngày đó tại trên bờ biển, Cừu Yêu Nhi muốn nói lại thôi liền là muốn nói cho Thẩm Lãng, Helen công chúa không phải là đối thủ của Sauron.

Nhưng suy nghĩ một chút, nàng vẫn là không có nói như vậy. Nàng không biết Helen mạnh bao nhiêu, nhưng mạnh hơn cũng không có Sauron mạnh.

Dora công chúa bỗng nhiên nói: "Chủ quân, cái này cùng ta tưởng tượng bên trong không giống."

Nàng vốn cho rằng Helen cùng Sauron khẳng định sẽ đánh cái ngươi chết ta sống, hai người chỉ có một người sống sót, ai sống sót liền trở thành Tây Luân đế quốc Hoàng đế, ai biết hoàn toàn không phải như thế.

Nhưng mà, cái này lại cùng Thẩm Lãng trong tưởng tượng đồng dạng.

"Chủ quân, chờ chúng ta trở lại phương đông thế giới sẽ là như thế nào?" Dora công chúa hỏi.

"Ngươi chết ta sống, chảy hết một giọt máu cuối cùng, không phải chúng ta toàn quân bị diệt, liền là Đại Viêm đế quốc toàn quân bị diệt." Thẩm Lãng nói: "Tây Luân đế quốc nam bắc song phương cứ việc có được to lớn xé rách cùng mâu thuẫn, nhưng dù sao cũng là người một nhà. Đổi thành tham luyến quyền thế người đương nhiên ngươi chết ta sống. Nhưng hai người kia bên trong chỉ cần có một cái hùng tài đại lược người, liền sẽ vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau, bởi vì bọn hắn có cộng đồng lợi ích. Mà chúng ta cùng Đại Viêm đế quốc mâu thuẫn hoàn toàn là không thể lấp đầy, trừ phi thiên địa diệt vong, nếu không sẽ đấu tranh đến cùng. Bởi vì chúng ta ở giữa chẳng những là quốc thù nhà hận, hơn nữa còn là chủ nghĩa chi tranh."

Helen cùng Sauron ở giữa, suy cho cùng vẫn là Tây Luân gia tộc nội bộ đấu tranh. Thẩm Lãng đối Sauron hiểu không nhiều, nhưng mà nàng đối Helen hiểu, nàng lúc này là Tây Luân đế quốc lợi ích trên hết, phương nam lợi ích thứ hai, bản thân nàng lợi ích cực kỳ bé nhỏ.

Vì lẽ đó trận này đàm phán, cơ hồ đã sớm có kết quả.

Từ một việc liền có thể rõ ràng xem đi ra, Russell Công tước đại quân từ Shiva thành lui binh, tất cả đại quân trở về Nữ Vương thành phương bắc, toàn bộ Shiva thành hoàn toàn trả lại cho Shiva Công tước.

Chẳng những như thế, cơ hồ tất cả phương bắc quân đội cũng từ phương nam rút lui.

Có một câu nói làm cho tốt, tất cả quan trọng đàm phán ở trên bàn đàm phán trước đó liền đã kết cục đã định.

... ...

Lại hơn phân nửa canh giờ sau!

Helen cùng Sauron đàm phán kết thúc, nhưng lần này không giống, hai người đồng thời xuất hiện.

Đầu tiên, Helen công chúa đi theo Sauron đi phía bắc.

Sauron chậm rãi nói: "Tây Luân đế quốc muốn hòa bình, không cần nội chiến. Ta tuyên bố, Tây Luân thứ ba đế quốc chính thức thành lập."

Helen công chúa nói: "Ta nguyện ý phụng Sauron là Tây Luân thứ ba đế quốc Hoàng đế, toàn bộ phương nam nguyện ý hiệu trung Sauron."

Lời này một màn.

Phương bắc mấy chục vạn người núi kêu biển gầm.

"Sauron đại đế vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

"Tây Luân thứ ba đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Người phương bắc được bọn hắn muốn tin tức.

… … …

Đón lấy, Sauron cùng Helen đi vào hoàng cung phía nam, đối mặt phương nam mấy chục vạn người.

Đều là, cái này mấy chục vạn người ngừng thở, nhìn chăm chú Sauron.

Sauron cao giọng nói: "Phương nam quý tộc cùng các con dân, ta tuyên bố Tây Luân thứ ba đế quốc chính thức thành lập."

Mấy chục vạn người vẫn như cũ lẳng lặng không tiếng động.

Sauron tiếp tục nói: "Phương nam tất cả quý tộc đều là hợp pháp, đều là vinh quang. Thứ hai đế quốc Helen Nữ hoàng vì đế quốc lập xuống bất hủ công huân, toàn bộ Tây Luân đế quốc mặc kệ là phương bắc vẫn là phương nam, đều muốn dành cho công chính đánh giá. Các ngươi trước đó có hết thảy về sau cũng đem tiếp tục có được, thậm chí nhiều hơn."

Phương nam mấy chục vạn người vẫn như cũ lẳng lặng không tiếng động.

Sauron tiếp tục nói: "Helen, ta khẩn cầu ngươi trở thành Tây

Luân đế quốc phó hoàng, thống trị toàn bộ địa phương phương nam!"

Helen công chúa khom người nói: "Tuân chỉ!"

Nhất thời, phương nam mấy chục vạn người giống như gió thổi ruộng lúa mạch, chỉnh tề quỳ xuống.

"Sauron bệ hạ vạn tuế, Helen bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Hiện tại bọn hắn được bọn hắn kết quả mong muốn.

"Tây Luân thứ ba đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Nữ vương cung phương nam cùng phương bắc, hơn trăm vạn dân chúng đồng thời hô to, chân chính đinh tai nhức óc, vang vọng Vân Tiêu.

Trước mắt kết cục này, chẳng những Thẩm Lãng đã sớm đoán được, liền Dibos cũng sớm mấy tháng làm ra phán đoán.

Nàng lúc ấy liền kết luận, Helen sẽ trở thành Tây Luân đế quốc phó hoàng.

Cái này tương đương với một cái đế quốc, tạm thời thi hành hai loại chính sách. Thậm chí nếu như không có đoán sai, tiếp xuống phương bắc chính sách cũng sẽ dần dần cải biến, xu hướng tại phương nam, dùng thời gian mười mấy năm hủy bỏ chế độ nô lệ, dùng thời gian mười mấy năm dần dần đánh vỡ chủng tộc ở giữa ngăn cách, sau đó thi hành Tây Luân cùng Duy Đạt tộc thông hôn.

Cuối cùng, nam bắc chính thức nhất thống.

Như vậy loại này thông hôn dung hợp có phải là hữu hiệu?

Nói một câu nhất cay nghiệt, nếu như người da trắng cùng người da đen người ở giữa, cơ hồ là nhất định sẽ thất bại.

Nhưng mà Tây Luân người cùng Duy Đạt tộc người, thành công xác suất liền cực kỳ cao. Cứ việc một cái là người da trắng, một cái là màu nâu nhân chủng, nhưng người của song phương loại vẫn là gần, tóc nhan sắc, ngũ quan hình dáng cũng gần.

Vậy đại khái liền tương đương với người châu Âu cùng người Nam Mỹ, đơn thuần từ bề ngoài bên trên chủng tộc dung hợp chướng ngại sẽ nhỏ rất nhiều, cái này tỉ như tại Mỹ, châu Nam Mĩ người vẫn như cũ nhận một loại nào đó kỳ thị, nhưng là cùng người da trắng thông hôn cũng không phải số ít, thậm chí rất nhiều người cũng đã trở thành xã hội chủ lưu. Nhưng mà người da trắng cùng người da đen thông hôn rất ít, người da vàng cùng người da trắng thông hôn cũng không nhiều.

Phương đông về phương đông, phương tây quy thiên mới!

… … . . .

Đến bước này, Tây Luân thứ ba đế quốc chính thức thành lập.

Thiên hạ hợp lâu tất phân, phân lâu tất hợp.

Tây Luân thứ hai đế quốc tan rã mấy chục năm sau, rốt cục lại một lần nữa đi hướng nhất thống.

Đến bước này, Tây Luân vương triều phân liệt chính thức kết thúc.

Thẩm Lãng nhìn xem vô số reo hò đám người, một ngày này hẳn là sẽ trở thành Tây Luân thứ ba đế quốc Quốc Khánh ngày.

Tỷ tỷ Helen đại nghiệp đã hoàn thành tương đương một bộ phận, lấy được giai đoạn tính thành công.

Cái kia Thẩm Lãng báo thù đại nghiệp, cũng có thể tiến vào kế tiếp giai đoạn.

Thẩm Lãng ôm Yêu Yêu nói: "Bảo bối, chúng ta muốn về nhà, chúng ta muốn về đến phương đông thế giới, chúng ta đi gặp đệ đệ muội muội có được hay không?"

Yêu Yêu dùng sức gật đầu.

Về nhà, về nhà!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 463: Thẩm Lãng Sauron Mối Thù! Rời Đi! Trở Về Phương Đông

Phương tây thế giới sự tình cứ như vậy kết thúc sao?

Tạm thời là!

Nhưng còn thừa lại một đoạn cừu hận.

Thẩm Lãng cùng Sauron ở giữa cừu hận!

Sauron đã từng nói Medusa hoặc là quỳ xuống trở thành hắn hoàng hậu, hoặc là chết.

Quả thật Medusa cũng không phải là Thẩm Lãng thê tử, nhưng nàng là Yêu Yêu tiểu bảo bối một cái khác mẫu thân, làm một bụng dạ hẹp hòi nam nhân, Thẩm Lãng là nhất định phải mang thù, nhất định phải là Medusa báo thù, vì chính mình báo thù.

Bất quá, lại không phải hiện tại.

Trước đó Thẩm Lãng đã từng nghĩ tới trợ giúp Helen công chúa tranh đoạt hoàng vị, nhưng gặp mặt về sau, hắn thấy rõ ràng Helen ý chí.

Helen cũng không có trở thành Tây Luân đế quốc hoàng đế ý chí, nàng chỉ nghĩ muốn thủ hộ Tây Luân đế quốc phương nam, bảo vệ tằng tằng tổ mẫu Helen Nữ hoàng cải cách thành quả, đồng thời ngăn cản Tây Luân đế quốc phân liệt.

Đổi một câu nói, Helen cũng không cần Thẩm Lãng trợ giúp, chí ít hiện tại không cần.

Phương đông về phương đông, phương tây về phương tây. Cái này không chỉ là Dibos Công tước tìm cách, cũng là Helen công chúa tìm cách.

Helen là một cái bản thân ý chí phi thường cường liệt người, sẽ không bị bất luận kẻ nào cải biến.

Nàng không giống như là Ninh Chính.

Ninh Chính ngay từ đầu phi thường nhỏ yếu, Thẩm Lãng ta từng bước một đem hắn nâng đỡ.

Helen ngay từ đầu liền rất cường đại, tại toàn bộ Tây Luân đế quốc phương nam cũng chúng vọng sở quy.

Thấy rõ ràng một điểm này về sau, Thẩm Lãng lập tức cũng thông minh tránh hiềm nghi, không có đi can thiệp Tây Luân đế quốc bất luận cái gì nội chính.

Tại Việt Quốc thời điểm Thẩm Lãng cùng Tiết thị kết thù, cùng Thái tử Ninh Dực kết thù, là báo thù hắn nâng đỡ Ninh Chính, mượn Ninh Chính danh nghĩa diệt đi Tiết thị, phế bỏ Ninh Dực.

Như vậy hắn muốn hướng Sauron báo thù, cũng nhất định phải mượn nhờ Helen công chúa danh nghĩa. Tại hoàng vị chi tranh bên trên chiến thắng Sauron, sau đó đem hắn triệt để tiêu diệt.

Nhưng mà hiện tại Helen không cần hắn nâng đỡ.

Dù là làm thân đệ đệ, Thẩm Lãng cũng không thể không biết tiến thối, vượt qua ở giữa giới hạn.

Còn nhớ rõ tại cùng Huyết Tinh nam tước hải tặc đại chiến sao? Thẩm Lãng lăng trì Huyết Tinh nam tước, mà lại đem hắn mấy vạn hải tặc giết đến sạch sẽ, hắn những cử động này cũng vi phạm Helen công chúa bản tâm, nhưng mà nàng cho tới bây giờ cũng không có mở miệng can thiệp nửa câu, cũng không có bất kỳ cái gì chất vấn Thẩm Lãng cách làm.

Bởi vì nàng cảm thấy đây là thuộc về Thẩm Lãng nội chính, mặc kệ Thẩm Lãng làm thế nào, nàng cũng không có quyền can thiệp.

Như vậy đổi một câu nói, Helen công chúa tại phương tây thế giới hết thảy quyết định, Thẩm Lãng cũng không có quyền can thiệp.

Đã như vậy, cái kia Thẩm Lãng lúc này đã mất đi hướng Sauron báo thù tư cách.

Hắn hiện tại là ai? Một cái cho mượn ở tại phương tây thế giới người phương Đông mà thôi, hắn quan phương thân phận là Đại Càn đế quốc hải ngoại lưu vong quân chủ, mà lại bây giờ được Helen công chúa che chở, nhận Tây Luân đế quốc ban ân.

Sauron là Tây Luân đế quốc chủ nhân, Thẩm Lãng là khách nhân.

Khách nhân có quyền lực hướng chủ nhân báo thù sao? Không có tư cách.

Vậy lúc nào thì Thẩm Lãng có quyền lực này?

Đợi đến hắn trở lại phương đông thế giới, đánh xuống một mảnh địa bàn, trở thành một cái danh chính ngôn thuận quân chủ, có được cùng Sauron bình khởi bình tọa địa vị, vậy hắn liền có thể báo thù.

Mục tiêu của hắn là thiên hạ không thù, đương nhiên cũng bao quát Sauron.

… …

Sau đó, Sauron cùng Helen tại hoàng cung bên trong tập thể triệu kiến Tây Luân đế quốc quần thần, phương bắc cùng phương nam quý tộc tề tụ một đường, cùng bàn đại sự.

Tỉ như định đô phương bắc về sau, Nữ Vương thành muốn trở thành Tây Luân đế quốc thứ hai đế đô. Còn có Sauron đại đế đăng cơ đại điển ở nơi đó tổ chức? Khi nào tổ chức?

Hắn đăng cơ thời điểm, Helen công chúa có lẽ tiến hành cỡ nào lễ nghi? Là hai người cùng một chỗ đăng cơ, là chênh lệch nửa cấp, vẫn là quân thần lễ. Vân vân vân vân, một đống lớn sự vụ chờ lấy thảo luận cùng đàm phán.

Những thứ này cụ thể chi tiết liền cần phương bắc cùng phương nam quý tộc liều mạng cãi lộn đi ra.

Nhưng cơ bản điệu đã định, Sauron là quân, Helen cũng là quân.

Song phương cãi nhau tiêu điểm liền là hai người đăng cơ nghi thức là tách ra tiến hành, vẫn là cùng một chỗ tiến hành.

Phương nam cảm thấy có lẽ tách ra tiến hành, Sauron đại đế tại phương bắc đế đô đăng cơ, Helen tại Nữ Vương thành đăng cơ.

Nhưng mà phương bắc quý tộc nghiêm trọng không đồng ý, bọn hắn nói Helen công chúa là Tây Luân thứ ba đế quốc phó hoàng, mà không phải Nancy luân đế quốc Nữ hoàng. Đây là một cái thống nhất đế quốc, vì sao muốn tiến hành hai trận đăng cơ nghi thức?

Phương nam quý tộc ở điểm này thỏa hiệp, lùi lại mà cầu việc khác, bọn hắn yêu cầu Helen cùng Sauron cùng một chỗ đăng cơ, mà lại Sauron đại đế hoàng tọa độ cao không thể vượt qua Helen một mét, thể tích không thể vượt qua hai mươi phần trăm.

Mà lại tại đăng cơ nghi thức thời điểm, Helen Nữ hoàng không cần hướng Sauron quỳ xuống.

Vân vân vân vân, liên quan tới những thứ này cụ thể chi tiết, song phương lẫn lộn cùng nhau.

... . . .

Thẩm Lãng ở tại Nữ Vương thành một cái khác trong nội viện, cái này đã từng là là đông phương Vương triều sứ thần kiến tạo trang viên, cũng không có tiến vào nữ vương cung, cứ việc nơi đó thời gian rất lâu đều là Yêu Yêu chỗ ở, cũng là Medusa cung điện.

"Thẩm Lãng đại nhân, Sauron bệ hạ mời ngài đi tham gia tiệc tối." Russell Công tước tiến lên, hai tay dâng lên bái thiếp.

Đây là dựa theo người phương Đông lễ nghi, bởi vì phương tây thế giới không lưu hành bái thiếp.

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ hắn, bất quá ta càng muốn làm bạn nữ nhi của ta, vì lẽ đó có lỗi."

Russell Công tước nói: "Phi thường hoan nghênh Yêu Yêu tiểu công chúa cùng một chỗ tham gia, nàng nhất định sẽ trở thành toàn bộ yến hội tiêu điểm."

Thẩm Lãng nói: "Không có ý tứ, nữ nhi bảo bối của ta phi thường ngượng ngùng, cũng không quen thuộc nhìn thấy nhiều người như vậy."

Russell Công tước cầu khẩn nói: "Thẩm Lãng đại nhân, xem ở ta hữu nghị bên trên, có thể hay không xin ngài có mặt đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Russell đại nhân, ta nhất định sẽ ghi nhớ ngài hữu nghị, ta phi thường chân thành mời ngài tại thuận tiện thời điểm viếng thăm phương đông thế giới."

Russell Công tước nói: "Trận này yến hội, Sauron bệ hạ muốn công khai tuyên bố cùng phương đông thế giới hữu nghị, biểu thị hắn mở ra chính sách. Mà lại ngài làm Helen công chúa đệ đệ, có lẽ được sắc phong làm Công tước."

Thẩm Lãng nói: "Thay ta tạ ơn hắn, nhưng mà ta tại Tây Luân đế quốc không có bất kỳ cái gì công huân, không thích hợp tấn thăng Công tước."

Hắn không quan tâm tước vị, khi hắn thân phận còn không có công khai thời điểm, Việt Vương Ninh Nguyên Hiến ba phen mấy bận muốn cho hắn phong tước sau đó danh chính ngôn thuận đem Ninh Diễm công chúa gả cho hắn, kết quả Thẩm Lãng cự tuyệt, đồng thời nói hắn có thể đồng thời làm Kim thị gia tộc và Ninh thị gia tộc người ở rể. Lúc ấy kém chút không có đem Ninh Nguyên Hiến tức chết, hận không thể một cái bàn tay chụp chết, về sau cũng không đề cập tới nữa cái gì phong tước sự tình.

Đối với danh vị Thẩm Lãng nhìn rất thoáng, hoàn toàn không quan tâm. Nhưng mà hắn hiện tại hoàn toàn đại biểu cho phương đông thế giới mặt mũi, hắn Thẩm người ở rể tại nói thế nào cũng là Đại Càn đế quốc chân chính quân chủ, người phương Đông hoàng người cạnh tranh, làm sao lại trở thành Tây Luân vương triều Công tước, đây là xin miễn thứ cho kẻ bất tài.

Đương nhiên, Thẩm Lãng vốn là không quá quan tâm một điểm này. Phụ thân Khương Ly có thể biến thành Lý Ngang, còn có thể biến thành Loki, cái kia Thẩm Lãng trở thành Tây Luân vương triều phủ Công tước cũng không có quan hệ, Châu Âu vương thất ở giữa còn lẫn nhau sắc phong đâu.

Nhưng mà hiện tại có người tất nhiên muốn được chia rõ ràng như vậy, phương đông về phương đông, phương tây về phương tây, cái kia Thẩm Lãng cũng không có ý định tiếp nhận phương tây thế giới bất luận cái gì tước vị.

"Kia thật là quá tiếc nuối." Russell Công tước thở dài nói.

Sau đó Russell Công tước lại cùng Thẩm Lãng bắt chuyện một trận, lại đi rời đi.

… …

Yến hội kết thúc.

Helen công chúa đi vào Thẩm Lãng chỗ ở trang viên, đem Yêu Yêu tiểu bảo bối ôm vào trong ngực.

"Nàng so tất cả mọi người xinh đẹp, ta cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua xinh đẹp như vậy hài tử." Helen công chúa nói: "Thân yêu đệ đệ, nghe nói ngươi cự tuyệt Tây Luân vương triều tước vị."

"Ân." Thẩm Lãng nói.

Helen công chúa trầm mặc chốc lát nói: "Sauron đối Medusa nói qua một chút không cung kính ngôn ngữ, ta mời hắn tự mình đến xin lỗi ngươi, nhưng mà hắn cự tuyệt."

Hắn đương nhiên sẽ cự tuyệt, hắn hiện tại thế nhưng là có thể so với vai Tây Luân đại đế đế quốc Hoàng đế. Thẩm Lãng là ai, chỉ là một cái lưu vong đến phương tây thế giới chó nhà có tang, có tư cách gì nhường Sauron xin lỗi, các loại Thẩm Lãng trở thành vương giả hai người mới có nói chuyện ngang hàng không gian.

Đối với Dibos Công tước tới nói, hắn là cao quý Nhân Hoàng chi tử, là hắn có thể tìm tới huyết mạch cao quý nhất trượng phu.

Nhưng đối với toàn bộ Tây Luân đế quốc quý tộc tới nói, Thẩm Lãng chỉ là Helen công chúa đệ đệ mà thôi. Mà lại bọn hắn cảm thấy là Tây Luân đế quốc che chở Thẩm Lãng, vì lẽ đó Tây Luân đế quốc đối Thẩm Lãng là có ân.

"Thân yêu đệ đệ, ta biết tại có một số việc bên trên ngươi cực kỳ không thoải mái." Helen công chúa nói: "Ta biết ta muốn nâng đỡ ta trở thành Tây Luân đế quốc Hoàng đế, thậm chí ta biết chỉ cần cho ngươi đầy đủ thời gian, ngươi có được năng lực như vậy. Nhưng mà đối với ta mà nói, hòa bình so cái gì cũng quan trọng. Tây Luân đế quốc đã chia năm xẻ bảy quá lâu, không có cái gì so thống nhất càng trọng yếu hơn."

Thẩm Lãng nói: "Thân yêu tỷ tỷ, lựa chọn của ngươi là chính xác, mặc kệ là tại công nghĩa bên trên, vẫn là tại đạo đức cá nhân bên trên, ngươi cũng là hoàn mỹ vô khuyết. Nhưng mà ngài biết, Sauron đối Medusa bất kính chuyện này, ta là sẽ không như thế tính toán, về sau hắn nhất định phải vì chuyện này trả giá thật lớn."

Helen công chúa khổ sở nói: "Đệ đệ, ta hiện tại rốt cục bản thân cảm nhận được ngươi nói thiên hạ không thù ý tứ."

Thẩm Lãng nói: "Thân yêu tỷ tỷ, ta và ngươi không giống, ngươi là một cái vương giả, trong lòng ngươi nghĩ đến chính là Tây Luân đế quốc giang sơn đại nghiệp. Mà ta không quan tâm những thứ này, ta chỉ vì báo thù, mục tiêu của ta từ đầu đến cuối như một, thiên hạ không thù."

"Như vậy chúc ngươi thành công, đệ đệ thân ái của ta." Helen công chúa nói: "Ngươi muốn rời khỏi thời điểm, xin (mời) nói cho ta một tiếng, ta đi theo ngươi cùng đi ma quỷ tam giác lớn, đem chúng ta người nhà nhận đi ra."

Thẩm Lãng nghiêm túc nghĩ một lát, sau đó lắc đầu nói: "Không, thân yêu tỷ tỷ, Tây Luân đế quốc thiếu không ngươi. Mà lại trước đó tại ma quỷ tam giác lớn, ngươi cũng vô pháp tìm tới rời đi đường, ngươi vẫn là từ đáy biển giết ra tới, ròng rã giết một hai vạn bên trong."

Helen công chúa không nói gì thêm, mà là nhẹ nhàng tiến lên ôm Thẩm Lãng một cái!

"Thân yêu đệ đệ, ngươi vĩnh viễn ghi nhớ, ngươi cùng Hella là ta duy hai người nhà, ta vô cùng vô cùng thương các ngươi."

… . . .

Medusa biến mất, như vậy đi theo nàng mấy đại thủ lĩnh đâu? Có lẽ đi con đường nào?

Đầu tiên phương đông kỵ sĩ đoàn mấy ngàn người khẳng định là sẽ cùng theo Thẩm Lãng trở về phương đông thế giới, bọn hắn chỉ là được Medusa cứu vớt, nhưng bọn hắn chân chính Chủ quân là Thẩm Lãng, mặc kệ lên núi đao xuống biển lửa, bọn hắn đều sẽ đi theo Thẩm Lãng.

Phương đông võ sĩ đoàn mặc dù mang theo phương đông hai chữ, nhưng bọn hắn cùng vương triều Đại Viêm không có bao nhiêu quan hệ, bọn hắn đại đa số là đông Nam Đại Lục người, cũng chính là Đại Viêm đế quốc nam bộ hải vực một mực đi về phía nam quốc gia, cũng chính là Tiết Triệt lũng đoạn mậu dịch khu vực kia, to to nhỏ nhỏ có mười mấy cái quốc gia.

Phương đông võ sĩ đoàn tổng cộng có mấy ngàn người, cầm đầu tướng lĩnh là Mạch Trần tướng quân.

Hắn lúc này đứng tại Thẩm Lãng trước mặt.

"Chúng ta sẽ lưu tại phương tây thế giới, trở thành một chi lính đánh thuê, sau đó khắp nơi đi lục soát nữ vương bệ hạ tung tích."

Nói cách khác phương đông võ sĩ đoàn sẽ không theo Thẩm Lãng trở về phương đông thế giới.

Thẩm Lãng nói: "Ta biết."

Sau đó là Roland kỵ sĩ đoàn, các nàng là Amazon quốc đô vứt bỏ, bởi vì quá yếu, vì lẽ đó được lưu vong.

Trước đó một bộ phận Roland kỵ sĩ đoàn người hiệu trung Thẩm Lãng, dùng Mộng La lan cầm đầu.

Lúc này, Roland kỵ sĩ đoàn thủ lĩnh Violet đứng trước mặt Thẩm Lãng, nàng lâm vào thật sâu khó xử bên trong, không biết có phải hay không là có lẽ đi theo Thẩm Lãng trở về phương đông thế giới, bởi vì hắn cùng Amazon bộ lạc quan hệ là như thế thân mật.

"Violet tướng quân, ngài không cần khó xử, hết thảy đi theo chính ngài tâm ý." Thẩm Lãng nói.

Violet trầm tư một lát, nói: "Vậy chúng ta muốn lưu tại phương tây thế giới, muốn đi tìm kiếm Medusa, ta không tin nàng thật từ trên thế giới này biến mất, nàng như thế cường đại, giống như thần chỉ, ta tuyệt đối không tin nàng sẽ chết. Coi như tìm tới chân trời góc biển, chúng ta cũng phải tìm đến nàng."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ta minh bạch, chúc phúc ngươi, Violet tướng quân, chúc phúc Roland kỵ sĩ đoàn, ngươi có thể có thể tìm tới sứ mạng của mình thật tốt."

Medusa có được không gì so sánh nổi mị lực, mặc dù cái gọi là Ma Nữ đế quốc chỉ là treo nàng cờ hiệu, nhưng vẫn là có vô số người chân chính tín ngưỡng nàng, vì nàng nguyện ý từ bỏ hết thảy, dù là nàng đã biến mất.

Hắc Trân Châu hải tặc quân đoàn không cần phải nói, các nàng đều là Khô Lâu đảo hậu đại, khẳng định là muốn triệt để đi theo Thẩm Lãng.

Người cuối cùng thân phận phi thường đặc thù, nàng liền là Thiên Nhai Hải Các Đại học sĩ An Ninh, được Medusa tù binh về sau, nàng cũng trở thành Ma Nữ đế quốc Đại học sĩ. Medusa biến mất về sau, nàng cũng liền mất đi đối tượng thần phục.

"Gặp lại, Thẩm Lãng các hạ." An Ninh đại học sĩ nói.

Nàng là không thể nào đi theo Thẩm Lãng, mà Thẩm Lãng cũng sẽ không tin tưởng nàng, dù sao nàng là Thiên Nhai Hải Các người, thậm chí Thẩm Lãng cũng không muốn mang lấy các nàng trở về.

"Gặp lại, An Ninh đại học sĩ!"

... . . .

Ngày kế tiếp, Thẩm Lãng mang theo mấy ngàn người rời đi Nữ Vương thành, đi ra mấy chục dặm về sau, Thẩm Lãng nghĩ đến lúc ấy Hill mang theo hắn bên trên một ngọn núi đỉnh trông về phía xa Nữ Vương thành, từ góc độ nào bên trên xem Nữ Vương thành là xinh đẹp nhất.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng liền ôm Yêu Yêu tiểu bảo bối bên trên ngọn núi này đỉnh.

Cái này dù sao cũng là Yêu Yêu bảo bối lớn lên địa phương, muốn rời khỏi trước đó, liền lại nhìn một chút đi.

Mấy năm này thời gian, Medusa cùng Yêu Yêu cũng ở tại nữ vương cung.

Nhưng các nàng không phải tòa thành thị này chủ nhân, cũng không phải cái này tòa nữ vương cung chủ nhân, Helen công chúa mới là.

Trước đó mấy năm Helen công chúa không tại, vì lẽ đó Medusa tạm thời bảo hộ tòa thành thị này.

Hiện tại Helen công chúa trở về, các nàng tự nhiên là muốn rời khỏi.

Nơi đây tuy tốt, lại không phải ta hương.

Yêu Yêu trừng to mắt, nhìn xem cái này tòa xa hoa thành thị, phảng phất muốn đem mỗi một chi tiết nhỏ cũng ghi tạc trong đầu.

"Tiểu bảo bối, ba ba giao cho ngươi một cái nhiệm vụ." Thẩm Lãng nói.

Yêu Yêu trừng to mắt nhìn qua ba ba, tràn ngập chờ mong.

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta muốn về phương đông thế giới, ta muốn vì Yêu Yêu bảo bối kiến tạo một tòa thành thị, so cái này Nữ Vương thành càng thêm mỹ lệ thành thị. Nhưng mà ba ba sức tưởng tượng, không giống Yêu Yêu là một thiên tài, vì lẽ đó như thế nào thiết kế thành phố này nhiệm vụ ba ba liền giao cho ngươi, được không?"

Yêu Yêu hưng phấn gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Chờ chúng ta xây xong tòa thành thị này về sau, liền đi tìm một cái khác mụ mụ, có được hay không?"

"Ừm." Yêu Yêu thân ba ba một cái, sau đó lại quật khởi miệng nhỏ đi thân Cừu Yêu Nhi mụ mụ một cái.

Thật sự là huệ chất lan tâm tiểu bảo bối, tại mọi thời khắc đều nhớ không thể vắng vẻ mới mụ mụ.

Bất quá Cừu Yêu Nhi là một cái hào sảng cực hạn nữ nhân, nàng là sẽ không để ý những chi tiết này.

Lúc này Cừu Yêu Nhi nhìn xem cái này tòa Nữ Vương thành, sau một hồi lâu nàng bỗng nhiên mở miệng nói: "Không cần Helen, ta liền có thể bảo hộ ngươi tiến vào ma quỷ tam giác lớn."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Đại tỷ, ngươi cái này thần kinh phản xạ cung cũng quá dài đi, đây là chuyện ngày hôm qua a, ngươi bây giờ mới nói ra đến, cái này khiến Thẩm Lãng nhớ tới cái nào đó chê cười.

"Thẩm Lãng, ta nghĩ ta không có sai." Cừu Yêu Nhi nói: "Ta trước đó muốn lang thang, muốn tới kiến thức thế giới mới cái này không có sai. Nhưng mà ta hiện tại bước chân dừng lại, ta lại phải về đến phương đông thế giới, không phải là bởi vì ta lại quay về lối. Mà là bằng vào ta năng lực chỉ có thể lang thang đến nơi đây, chỉ có thể kiến thức đến trước mắt cái thế giới xa lạ này. Nếu như muốn kiến thức thần bí hơn thế giới, ta nhất định phải trở nên càng thêm cường đại."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, đại tỷ, ngươi nghĩ đến đúng."

Cừu Yêu Nhi nói: "Ta muốn tự do tự tại, không được bất luận cái gì thế giới chỗ ràng buộc cũng không sai. Nhưng mà ở trước đó, nhất định phải báo thù rửa hận, cho chúng ta phụ thân báo thù, đoạt lại thuộc về ngươi Đại Càn đế quốc. Như thế ta mới có tư cách tiếp tục lang thang, nếu không cũng không phải là phóng khoáng ngông nghênh, mà là một loại trốn tránh cùng ích kỷ."

"Nói đến cực kỳ tốt, đại tỷ." Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà ta nhất định phải thanh minh, ngươi là ta nghĩa tỷ, hai ta không có bất kỳ cái gì quan hệ máu mủ, vì lẽ đó chúng ta ngủ ở cùng một chỗ là hợp pháp."

Cừu Yêu Nhi ngậm miệng.

Bởi vì cái này nam nhân quá bẩn thỉu, nàng đang nói nghiêm túc, kết quả hắn lại hướng trên quan hệ nam nữ kéo, thật sự là hạ trùng không thể ngữ băng.

Bất quá cái này cũng không sao, cái này cũng không chậm trễ nàng hiệu trung, càng không chậm trễ hai người ngủ ở cùng một chỗ.

"Đi." Thẩm Lãng nói, sau đó thừa dịp Yêu Yêu lực chú ý tại Nữ Vương thành bên trên, hắn nhanh chóng tại Cừu Yêu Nhi ngạo nghễ ưỡn lên kinh người dưới lưng trăng tròn vỗ một cái.

Cái này nếu là đặt ở mấy năm trước, Cừu Yêu Nhi cam đoan một cái bàn tay đập tới, trực tiếp đem Thẩm Lãng sống sờ sờ đập phân.

Nhưng mà hiện tại, coi là!

Mà Yêu Yêu mà hì hì cười một tiếng, sau đó dùng tay nhỏ che tự mình con mắt, biểu thị màn này không thích hợp thiếu nhi. Thẩm Lãng cho là nàng không nhìn thấy, nhưng nhân gia Yêu Yêu tiểu bảo bối con mắt lóe sáng cực kì, vẫn là thấy cảnh này.

Đón lấy, Yêu Yêu hướng về Cừu Yêu Nhi giang hai cánh tay.

Cừu Yêu Nhi kinh ngạc, đem Yêu Yêu tiểu thân thể ôm qua đi, nhẹ như không có gì.

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, ngươi đây là ghét bỏ ba ba sao?"

Yêu Yêu ôm cổ của mẹ, ngượng ngùng cười một tiếng.

Bên cạnh Dora công chúa nhịn không được, nói: "Chủ quân, ngươi thể lực quá yếu, Yêu Yêu bảo bối sợ ngài một mực ôm nàng, sẽ mệt mỏi ngài."

Nữ nhân chết tiệt, nói mò gì lời nói thật? Hơn nữa còn âm dương quái khí, hẳn là ngươi một nơi nào đó cũng ngứa, muốn bị đánh sao?

Bất quá Yêu Yêu tiểu bảo bối chân chính là trên trời rơi xuống tới tinh linh a, vậy mà như thế tinh tế quan tâm, cực kì thông minh.

...

Từ Shiva thành bến tàu leo lên Khô Lâu đảng hạm đội, sau đó trùng trùng điệp điệp rời đi, trở về Bích Kim thành.

Vừa mới leo lên chiến hạm, Hella cơ hồ trực tiếp xông lên đến đem Yêu Yêu tiểu bảo bối đoạt lấy đi.

"Trời ạ? Ngươi là thiên sứ sao?"

"Ta đều có chút không thể tin được ngươi là đệ đệ ta nữ nhi, hắn sao có thể sinh ra ngươi xinh đẹp như vậy tiểu bảo bối, mặc dù hắn đã đầy đủ xinh đẹp."

"Chúng ta Yêu Yêu khẳng định không phải nhân loại, ngươi nói cho cô cô, ngươi cánh đi nơi nào? Ngươi bay cho cô cô nhìn một chút có được hay không?"

Yêu Yêu tiểu bảo bối được khen ngợi đến mặt mũi tràn đầy ngượng ngùng.

"Gọi cô cô. . ." Hella nói.

"Cô cô. . ."

"Ngoan!"

"Lại kêu một tiếng cô cô. . ."

Tiếp lấy Hella nói: "Thân yêu đệ đệ, ngươi đừng trách Helen, nàng chỉ có một phần nhỏ thuộc về ngươi, nàng đại bộ phận là thuộc về Tây Luân đế quốc. Mà ta không giống, ta toàn bộ đều thuộc về ngươi. Tỷ tỷ thề, một ngày nào đó ta sẽ cùng ngươi đồng thời trở về, đem cái này cẩu thí Sauron đại đế một đao chém chết!"

Đón lấy, nàng che miệng nói: "Ta nói như vậy, có thể hay không nhường Helen lộ ra không đạo đức a."

Helen đương nhiên là đạo đức, thậm chí so bất luận kẻ nào cũng có đạo đức, từ một loại nào đó trình độ bên trên nàng thậm chí phi thường hoàn mỹ. Cho nên nàng hiểu được vì lợi ích của quốc gia dân tộc mà nhường nhịn nhau, nàng sẽ không nhân tư phế công, thậm chí không cùng Sauron tranh đoạt hoàng vị.

Thẩm Lãng nói đúng, nàng có 80% thuộc về Tây Luân gia tộc, mặt khác hai mươi phần trăm thuộc về Thẩm Lãng tỷ tỷ, bởi vì nàng thừa kế hết thảy đều là Tây Luân gia tộc Helen Nữ hoàng cho nàng, mà không phải Khương Ly cho nàng.

Phương đông về phương đông, phương tây về phương tây.

... . . .

Rời đi thời điểm, liền không có tất yếu như vậy đuổi.

Ròng rã sau hai mươi ngày, Thẩm Lãng ngồi thuyền mới chạy về Bích Kim thành bến tàu.

"Phương đông về phương đông, phương tây về phương tây, vì lẽ đó ta liền không đi lên." Tỷ tỷ Hella nói: "Hiện tại ta là người phương Đông, mẫu thân của ta mưu phản Tây Luân vương triều, phụ thân của ta là người phương Đông, đệ đệ của ta là người phương Đông, ta Yêu Yêu là người phương Đông, vì lẽ đó ta cũng là người phương Đông."

Hella phảng phất dùng hết hết thảy lực lượng muốn lấp đầy Thẩm Lãng nội tâm thậm chí không tồn tại thương tích.

Trong lòng nàng thực ra hơi có chút trách cứ Helen, vì sao không kiên quyết đứng tại đệ đệ Thẩm Lãng bên này, vì sao không cùng Sauron đấu tranh đến cùng.

Nhưng nàng lại biết không thể trách cứ, Helen làm ra quyết định này đối với chính nàng mà nói cũng là một loại hi sinh. Nàng gánh vác lấy toàn bộ Tây Luân đế quốc phương nam, không thể phụ lòng. Không phải mỗi người đều có thể giống như Thẩm Lãng, chỉ lo tự mình thống khoái, đâu để ý nó hồng thủy ngập trời.

"Hay là chúng ta hải tặc tốt, muốn thế nào thì làm thế đó, muốn làm người phương Đông liền làm người phương Đông, muốn làm người phương Tây liền làm người phương Tây." Hella ôm Yêu Yêu tiểu bảo bối nói: "Đệ đệ, ngươi đi cùng Dibos cáo biệt đi, chúng ta Yêu Yêu cũng không đi, tránh khỏi nữ nhân kia còn muốn vắt hết óc nghĩ khích lệ từ. Cừu Yêu Nhi cũng không đi, ta là đại tỷ, hết thảy ta nói coi là."

Cừu Yêu Nhi một mặt mộng bức, lúc nào ngươi liền trở thành đại tỷ?

Bất quá coi là, ngươi mạnh mẽ ngươi nói coi là, loại vật này không phải dựa vào võ công quyết định, nếu không nàng Cừu Yêu Nhi mới là đại tỷ.

Thế là, Cừu Yêu Nhi cùng Hella mang theo Yêu Yêu tiểu bảo bối trực tiếp đi Mộc Lan thành, Thẩm Lãng một người đi Bích Kim thành phủ công tước, đại khái cần cùng nàng tiến hành mấy ngày cáo biệt, dù nói thế nào nàng cũng là Thẩm Lãng tại phương tây thế giới duy nhất hợp pháp thê tử.

... . . .

Bất quá Thẩm Lãng rất nhanh liền có chút hối hận, bởi vì Dibos cái này sư tử cái quá hung mãnh, cơ hồ đem Thẩm Lãng giày vò mất nửa cái mạng.

Xin nhờ, ngươi còn tại mang thai đâu.

Cuối cùng Dibos nằm tại Thẩm Lãng trong ngực, ôn nhu nói: "Nhanh như vậy muốn đi sao? Dựa theo kế hoạch không phải có lẽ lại lưu lại mấy tháng sao? Như thế ngươi có thể thêm ra mấy trăm ổ hỏa pháo."

Thẩm Lãng nói: "Ta sớm ngày đi, Helen đối Tây Luân đế quốc thua thiệt liền ít một chút. Bây giờ nhìn lại ta phảng phất như là một đầu côn trùng, chính ghé vào Tây Luân đế quốc thổ địa bên trên liều mạng hút máu."

"Không, ta mới là con kia côn trùng, ta liều mạng hút khô máu của ngươi." Dibos mềm mại vô cùng nói: "Như vậy tiếp xuống, ngươi cùng Helen công chúa ở giữa sẽ có vết rách sao?"

"Sẽ không." Thẩm Lãng nói: "Nàng làm không sai, mà lại cho đến bây giờ ta chỉ có ta thua thiệt nàng, mà không phải nàng thua thiệt ta."

Dibos nhìn qua Thẩm Lãng, sau đó lôi kéo tay của hắn vuốt ve bụng của mình nói: "Thân ái, mặc dù Helen công chúa có thể cho ta rất nhiều. Nhưng chúng ta hài tử có phải là có thể có được tối cao vinh quang, chúng ta Russo gia tộc có thể hay không ra một cái thân vương liền muốn hoàn toàn dựa vào ngươi, ngươi trở lại phương đông thế giới về sau nhất định phải dốc hết toàn lực đi thắng, nhất định phải làm cho ta ngưỡng mộ ngươi a."

Câu nói này quá hiện thực, nhưng cũng vô cùng chân thực. Hay là nói ra lời như vậy đối với Dibos tới nói mới là chân thành.

... . . .

Khoảng cách trở về phương đông thế giới thế giới càng ngày càng gần.

Toàn bộ Bích Kim thành cùng Mộc Lan thành cũng tại vì một ngày này mà chuẩn bị, Thẩm Lãng hạm đội quy mô càng lúc càng lớn.

Mặc dù đi theo Thẩm Lãng trở về phương đông thế giới quân đội chỉ có năm vạn người, nhưng mà còn có các loại công tượng, thợ rèn các loại vượt qua vạn người, thậm chí còn có bốn ngàn thớt Amazon chiến mã. Vì lẽ đó cần vô số thuyền, vô số lương thảo.

Mặc kệ Mộc Lan thành vẫn là Bích Kim thành bến tàu, vật tư toàn bộ chồng chất như núi.

Quang Dibos Công tước chuẩn bị lễ vật liền vượt qua năm chiếc thuyền lớn, Thẩm Lãng mỗi một cái người nhà cũng chuẩn bị lễ vật, liền Kim Hối cùng Trịnh Hồng Tuyến cũng có, nàng sớm nhường Thẩm Lãng liệt một cái hơn trăm người danh sách lớn, đồng thời báo cho thân phận của những người này.

Mộc Lan thành tất cả công xưởng sức sản xuất toàn bộ triển khai, dốc hết toàn lực chế tạo đại bác.

Thuốc nổ công xưởng cũng là như thế, điên cuồng chế tạo thuốc nổ, mà lại toàn bộ là dùng TNT làm chủ, bởi vì thứ này thực sự quá ổn định.

Chẳng những như thế, Thẩm Lãng còn ròng rã thông qua ba mươi chiếc đại hải thuyền vận chuyển quặng KNO3, bởi vì tại thời gian rất lâu hắn cũng không chiếm được quặng KNO3 nơi phát ra.

Sau đó liền là đợi đến những chiến hạm này cải tạo hoàn tất, đồng thời toàn bộ xếp lên đại bác.

...

Thời gian như nước, lại qua hai mươi ngày.

Hôm nay là một cái vĩ đại thời gian, Thẩm Lãng một trăm tàu chiến hạm đã toàn bộ cải tạo hoàn tất, ròng rã lắp đặt vượt qua một ngàn ba trăm môn, cứ việc so trong kế hoạch thiếu hai trăm môn, nhưng vẫn như cũ là một cái kinh người số lượng.

Bích Kim thành bến cảng triệt để bị phong tỏa , bất kỳ người nào cũng không thể tới gần.

"Ra biển!"

Theo ra lệnh một tiếng, cái này một trăm chiếc được cải tạo tốt chiến hạm trùng trùng điệp điệp rời đi bến tàu, hướng về biển rộng mênh mông đi mà đi.

Không chỉ là bến tàu, hôm nay liền bên ngoài hải vực cũng bị phong tỏa , bất kỳ cái gì thuyền đều không được đi qua.

Đi đến bên ngoài mấy trăm dặm hải vực lên.

"Giật xuống che đậy bố trí!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Tất cả bao phủ tại đại bác bên trên a-mi-ăng bố trí toàn bộ được giật xuống đến, lộ ra đen nhánh đại bác.

Lít nha lít nhít, vô số kể.

Trên trăm chiếc đại bác chiến hạm!

Đương nhiên chân chính cỡ lớn chiến hạm chỉ có hai mươi chiếc, còn lại đều là cỡ trung tiểu pháo hạm.

Nhưng mà đã đầy đủ rung động.

Rốt cục tạo ra tới!

Thẩm Lãng tại phương tây thế giới ngốc một năm rưỡi, liền là là những thứ này, hiện tại rốt cục đại công cáo thành.

Hắn hạm đội vô địch rốt cục sinh ra, không cách nào tưởng tượng trên thế giới còn có cái gì hạm đội có thể là đối thủ của nó, nó chú định sẽ quét ngang toàn bộ hải dương, triệt để chấn kinh toàn bộ thế giới.

"Bắn!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Mấy trăm ổ hỏa pháo đồng thời bắn.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Phát ra kinh thiên động địa tiếng vang.

Mấy trăm đạn pháo như là sao băng cuồng xạ mà ra, dễ như trở bàn tay bắn ra hơn trăm mét.

Sau đó. . .

Nơi xa trên mặt biển một chiếc bia thuyền nháy mắt được đánh xuyên, đánh nát, triệt để chia năm xẻ bảy.

Trong chốc lát, liền phảng phất được cự nhân chi thủ triệt để xé nát.

Thẩm Lãng thấy, không khỏi kinh ngạc, có người gian lận?

Đại bác cứ việc so máy ném đá tinh chuẩn nhiều lắm, nhưng mà muốn vòng thứ nhất thử bắn liền trúng mục tiêu cơ hồ hoàn toàn không có khả năng, ít nhất phải thông qua mấy chục vòng thử bắn về sau mới có thể dần dần trở nên tinh chuẩn, đồng thời trúng mục tiêu mục tiêu.

Là có người hay không tại bia trên thuyền thực hiện thả thuốc nổ, sau đó trực tiếp dẫn bạo a?

Rất nhanh Thẩm Lãng phát hiện không phải gian lận, bởi vì Khô Lâu đảng hạm đội cùng phương đông kỵ sĩ đoàn đại bác tay cũng kinh ngạc đến ngây người.

Bọn hắn hai mặt nhìn nhau.

Xxx, đây là gặp quỷ sao?

Vòng thứ nhất liền trúng mục tiêu, mà lại trực tiếp đem bia thuyền xé nát?

Thế nhưng là dựa theo kế hoạch, kế tiếp còn muốn tiến hành mấy chục vòng thử bắn a, cái này bia thuyền chẳng mấy chốc sẽ đắm chìm, không có mục tiêu kế tiếp còn thử bắn cái rắm a.

Cái này, đây thật là thiên ý.

Phương đông kỵ sĩ đoàn người vô cùng phấn chấn, cái này chứng minh cái gì?

Chứng minh lão thiên gia cũng đang giúp bệ hạ a, lần này trở về phương đông thế giới, đại nghiệp tất thành a.

Ý trời à!

Nhất thời, mấy vạn người cùng kêu lên hô to.

"Thiên phù hộ bệ hạ, thiên phù hộ Đại Càn."

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

. . .

Bảy ngày sau, ngày lành đẹp trời!

Rời đi thời gian chính thức đến!

Thẩm Lãng dẫn đầu Amazon quân đoàn, dẫn đầu Khô Lâu đảng quân đoàn, dẫn đầu hạm đội vô địch rời đi phương tây thế giới!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 464: Ninh Nguyên Hiến Vận Mệnh! Mộc Lan Ta Tới!

"Thân yêu phu quân, nhất định không nên quên ta, tiếp xuống chúng ta Russo gia tộc có thể hay không tiến thêm một bước liền xem ngươi."

"Tiếp xuống con của chúng ta có thể hay không tấn thăng thân vương, cũng hoàn toàn dựa vào ngươi."

"Còn có, nhất định phải nhớ kỹ viết thư cho ta."

Đây chính là Dibos Công tước sắp chia tay lời khen tặng.

Thẩm Lãng vuốt ve một cái bụng của nàng, sau đó hướng về Khô Lâu đảng trên tàu chiến chỉ huy đi đến.

"Xuất phát!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, hạm đội khổng lồ trùng trùng điệp điệp hướng về phương đông thế giới đi mà đi.

Cũng chính là ở thời điểm này, trên mặt đất xuất hiện một thân ảnh.

Helen công chúa cưỡi một thớt bạch mã đuổi theo.

A không, hiện tại có lẽ xưng là Tây Luân đế quốc phó hoàng.

Lấy nàng tu vi hoàn toàn có thể lướt sóng mà đi, đi thẳng đến Thẩm Lãng trên tàu chiến chỉ huy, nhưng mà nàng nhưng không có làm như vậy, mà là một mực cưỡi ngựa đi theo Thẩm Lãng hạm đội song song.

Thẩm Lãng hạm đội đi bao nhanh, ngựa của nàng liền bao nhanh.

Cứ như vậy một mực đưa tiễn, một mực đưa tiễn, đưa đến Bích Ba hành tỉnh cuối cùng.

Ròng rã tiễn hơn hai trăm dặm.

Sau đó, nàng hướng về Thẩm Lãng phất tay.

"Gặp lại, đệ đệ thân ái của ta. Ngươi không nên trách tỷ tỷ, ta thật rất yêu rất yêu ngươi."

Thẩm Lãng ôm Yêu Yêu bảo bối, cũng hướng về trên lục địa Helen công chúa vẫy gọi.

"Gặp lại, thân yêu tỷ tỷ. Ta thật không có trách ngươi, thật không có."

...

Mà lúc này, Bích Ba hành tỉnh phía tây nhất hải đăng bên trên, một nữ nhân ngắm nhìn mặt biển, yên lặng vẫy gọi.

Nàng liền là Hắc Quả Phụ Hill, Thẩm Lãng đã từng tình nhân.

"Gặp lại, ta thân yêu tình nhân." Hill tự lẩm bẩm: "Ta hi vọng đi phương đông thế giới có thể chân chính hoàn thành tâm nguyện của ngươi, ngày sau ngẫu nhiên có thể thoáng nhớ tới ta, cũng đã vừa lòng thỏa ý."

Sau đó, nàng một mực đưa mắt nhìn Thẩm Lãng hạm đội, biến mất tại mặt biển cuối cùng.

...

Việt Quốc đô thành, Thiên Việt thành.

Hoàng cung một chỗ trong lãnh cung, đã từng Việt Vương Ninh Nguyên Hiến ngồi bất động ở đó run lẩy bẩy.

Hắn Parkinson đã có thể càng thêm nghiêm trọng, đừng bảo là không cách nào đi bộ, thậm chí đã hoàn toàn không cách nào đứng lên, hai tay cũng không ngẩng lên được, tại mọi thời khắc cũng tại rung động.

Hắn cũng chính là vừa mới lục tuần người, nhưng nhìn qua phảng phất hơn tám mươi tuổi đồng dạng. Tóc chẳng những trắng bệch, mà lại đã còn lại đến không nhiều.

Một nữ nhân vắt khô khăn nóng, lau sạch nhè nhẹ Ninh Nguyên Hiến khô cạn thân thể. Hắn không phải Biện phi, mà là Tô Phi, liền là lục vương tử Ninh Cảnh mẫu thân.

Lúc này Ninh Nguyên Hiến đã gầy đến da bọc xương, không đủ bảy mươi cân.

Lau sạch sẽ thân thể về sau, Tô Phi cẩn thận từng li từng tí vì hắn mặc vào tất cả quần áo, sau đó đang vì hắn đọc sách.

Ninh Nguyên Hiến phảng phất không phản ứng chút nào, ánh mắt đờ đẫn, thân thể không ngừng mà run rẩy, ngẫu nhiên sẽ còn lưu lại nước miếng.

Niệm hơn nửa canh giờ về sau, nữ nhân khẽ nhíu mày, làm sao còn không đưa cơm tới, đã muộn hai khắc đồng hồ.

Lại qua một khắc đồng hồ, bên ngoài vang lên tiếng bước chân.

Một thân ảnh đi tới, đi vào Ninh Nguyên Hiến trước mặt quỳ xuống dập đầu nói: "Nhi thần tham kiến phụ vương."

Hắn chỉ có một cánh tay, đã từng phế Thái tử Ninh Dực, cái kia được Căng Quân thời gian dài tù binh Ninh Dực.

"Tô mẫu phi, ta cho phụ vương đưa cơm." Ninh Dực nói.

Tô Phi thận trọng nói: "Ninh Dực ngươi hữu tâm, vẫn là ta tới đi."

Ninh Dực nói: "Ta làm nhi tử, đương nhiên muốn hiếu thuận phụ vương, uy (cho ăn) phụ vương ăn cơm tính là cái gì?"

Tô Phi lập tức nhát gan thối lui đến một bên.

Sau đó, Ninh Dực dùng một tay xuất ra một bát cháo để lên bàn, dùng thìa múc một cái hướng Ninh Nguyên Hiến miệng bên trong uy (cho ăn) đi.

Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ không phản ứng chút nào, bản năng há mồm ăn hết, cả người phảng phất si ngốc đồng dạng, đối hết thảy chung quanh cũng không có phản ứng.

"Phụ vương a, ngươi biết không? Ngài biết sao? Việt Quốc cải cách, từ nay về sau không còn có Thượng thư đài, chỉ có nội các, Chúc Hoằng Chủ lại một lần nữa trở thành nội các Thủ tướng."

Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ không phản ứng chút nào.

Ninh Dực tiếp tục cho Ninh Nguyên Hiến uy (cho ăn) cháo, một cái tiếp lấy một cái, Ninh Nguyên Hiến cũng máy móc đồng dạng nuốt.

"Đối phụ vương, Khương quốc đã diệt vong, liền là cái kia A Lỗ Na Na dã man quốc gia, nữ vương A Lỗ Na Na rời đi không lâu sau, Khương quốc nội bộ liền bộc phát nội chiến, chuẩn bị chỉnh hơn một năm, những cái kia bộ lạc thủ lĩnh là tranh đoạt vương vị cơ hồ đánh đầu rơi máu chảy, Tân Càn vương quốc xuất binh diệt, bây giờ nó đã trở thành Tân Càn vương quốc một mảnh thuộc địa.

Khương quốc hoàn toàn biến mất tại dòng sông lịch sử, nếu như ta không có nhớ lầm, ngài tại cái này Khương quốc trút xuống vô số tâm huyết đi, hiện tại nó diệt vong ngài có gì cảm tưởng a?"

Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ không phản ứng chút nào.

"Còn có Căng Quân cái kia Đại Nam quốc cũng đã diệt vong, Nam Âu quốc toàn cảnh rơi vào tay giặc, Đại Nam quốc đô cũng rơi vào tay giặc, Sa Man tộc cảnh nội cái kia thượng cổ di tích cũng bị Thiên Nhai Hải Các chiếm lĩnh. Ngài còn không biết đi, Căng Quân sở dĩ quật khởi, hoàn toàn là bởi vì trong lúc vô tình tiến vào cái này thượng cổ di tích, mà lại không tốn sức chút nào liền đi vào, bởi vì cái này thượng cổ di tích đã từng được Khương Ly khai phát qua, ta liền nói đâu, Căng Quân một cái Sa Man tộc về sau, có bản lãnh gì nhanh như vậy quật khởi, vẻn vẹn trong vòng mấy năm liền thống nhất toàn bộ Sa Man tộc."

"Bất quá Căng Quân thật sự là lợi hại a, Thẩm Lãng chạy về sau, hắn quả thực là mang theo mười mấy vạn người chống cự một năm. Nam Âu quốc rơi vào tay giặc, hắn liền rút lui đến Sa Man tộc núi non trùng điệp bên trong, rộng lớn bát ngát đại sâm lâm bên trong. Bởi vì nơi đó là Sa Man tộc sân nhà, bọn hắn giống như hầu tử, trốn ở trong sơn động, trốn ở trong rừng, nhường người khó lòng phòng bị. Ngay từ đầu Ninh Kỳ dẫn đầu ba mươi vạn đại quân Nam chinh, ròng rã đánh hơn nửa năm cũng chưa bắt lại tới."

"Nhưng mà bọn hắn đối Đại Viêm đế quốc lực lượng hoàn toàn không biết gì cả, đối Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn lực lượng hoàn toàn không biết gì cả, chính là Sa Man tộc rừng cây làm sao có thể chống đỡ được? Chúc Hồng Tuyết dẫn đầu một vạn Huyết Hồn quân xuôi nam Sa Man tộc, một đường quét ngang, tung hoành vô địch, Căng Quân thảm bại, trung thành với Thẩm Lãng vây cánh thương vong vô số, toàn bộ Sa Man tộc tao ngộ tai hoạ ngập đầu, ta chính là được Chúc Hồng Tuyết cứu ra, nói đến thật muốn cảm kích hắn đâu, bất quá bây giờ ta cũng nịnh bợ không lên hắn."

"Ngài biết sao? Căng Quân cuối cùng trốn vào Sa Man tộc vùng cực nam, chạy trốn tới quỷ hồn núi. Kết quả Chúc Hồng Tuyết một cái hỏa hoạn ròng rã đốt mấy tháng, Căng Quân chỉ sợ đã bị đốt thành tro bụi, Thẩm Lãng những cái kia vây cánh cũng chỉ sợ toàn bộ được thiêu chết. Cái kia một cái hỏa hoạn thiêu đến thật thảm a, Sa Man tộc mấy ngàn Lý Sâm rừng cũng được cháy hết sạch, mấy trận mưa rào cũng giội không tắt, nếu như không phải cái kia một trận liên tiếp hơn mười ngày mưa to, bây giờ toàn bộ Sa Man tộc đều trở thành một phiến đất hoang vu."

"Chúc Hồng Tuyết thật hung ác a, giết mấy chục vạn người, một cái hỏa hoạn đem mấy ngàn năm rừng rậm toàn bộ đốt."

"Đây chính là đi theo Thẩm Lãng hạ tràng, vong tộc diệt chủng!"

Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ không phản ứng chút nào, liền phảng phất không có nghe được.

"Đúng, còn có Biện Tiêu! Ngươi còn nhớ rõ sao? Hắn là ngài trung thành nhất dòng chính, hắn mười vạn đại quân không phải danh xưng Việt Quốc mạnh nhất sao? Kết quả vẻn vẹn không đến ba ngày liền bị diệt, vẫn như cũ là Chúc Hồng Tuyết, suất lĩnh lấy không đến một vạn Huyết Hồn quân dễ như trở bàn tay liền đem Biện Tiêu mười vạn đại quân đánh bại, hắn đối Thiên Nhai Hải Các lực lượng cũng hoàn toàn không biết gì cả a. Bất quá Thiên Nhai Hải Các tất nhiên mạnh như vậy, lúc ấy vì sao ngồi nhìn ta thảm bại đâu?"

"Thẩm Lãng tự mình cảm thấy đối huyết mạch nghiên cứu cực kỳ sâu, lại là đệ nhất Niết Bàn quân, lại là thứ hai Niết Bàn quân. Nhưng mà Thiên Nhai Hải Các tại mấy ngàn năm trước liền bắt đầu nghiên cứu huyết mạch, bọn hắn còn có một cái sinh mệnh nghiên cứu bộ môn, Thẩm Lãng điểm này cải tạo huyết mạch bản sự trước mặt Thiên Nhai Hải Các, quả thực ngây thơ đến buồn cười."

"Biện Tiêu bỏ tù, Trương Xung cũng bỏ tù."

Nghe đến mấy câu này, Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ không phản ứng chút nào.

Ninh Dực nói: "Không phải đâu, phụ thân ngài liền hai người kia cũng quên? Không nên a, ngài thật cái gì cũng không nhớ được sao?"

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt vẫn như cũ không có chút nào tiêu cự, triệt để tán loạn.

Ninh Dực nói: "Phụ vương, ngài cái này chứng si ngốc đến tột cùng là thật hay giả a? Người khác không nhớ rõ, cái kia Ninh Chính ngài tổng nhớ kỹ đi, ngươi ngươi cái kia trung thành nhất nhi tử, thà chết cũng không nguyện ý phản bội Thẩm Lãng Ninh Chính, được ngài coi là Việt Quốc tân vương người kia."

Nghe được Ninh Chính danh tự, Ninh Nguyên Hiến tán loạn con ngươi bỗng nhiên động một cái, phảng phất lâm vào hồi ức.

"Ninh. . . Ninh Chính. . ." Ninh Nguyên Hiến mập mờ nói ra hai chữ này, hắn đã ngay cả lời cũng nói không rõ ràng.

"Đúng, đúng, Ninh Chính a, ngài cái kia cực kỳ thương yêu nhi tử, ngài biết hắn thế nào sao?" Ninh Dực hỏi.

Ninh Nguyên Hiến phảng phất phi thường cố gắng hồi ức, vẫn như cũ nghĩ không ra, sau đó liền từ bỏ, con ngươi lại một lần nữa tán loạn.

"Hắn đang bị công khai thẩm phán, nhưng chết cũng không nhận tội, không nguyện ý thừa nhận Thẩm Lãng là phương đông thế giới phản nghịch, không nguyện ý thừa nhận hắn là đời công địch, vì lẽ đó hắn có lẽ chẳng mấy chốc sẽ được chém đầu đâu. Dù sao Ninh Hàn sẽ bảo vệ ngài một mạng, chưa hẳn nguyện ý bảo vệ hắn một mạng a."

"Phụ vương, ngài thanh tỉnh một cái a, ngài cực kỳ thương yêu nhi tử liền bị chém đầu a, ngài chẳng lẽ thờ ơ sao?"

"Ngô, ngô, chém đầu. . . Trẫm. . ." Ninh Nguyên Hiến mồm miệng không rõ nói.

Ninh Dực nheo mắt lại, nhìn chằm chằm Ninh Nguyên Hiến già nua khuôn mặt, chẳng lẽ vị này phụ vương thật si ngốc sao?

Lại múc một muôi cháo, đút vào Ninh Nguyên Hiến miệng bên trong.

Ninh Dực bỗng nhiên nói: "Đúng, phụ vương ngài biết Thẩm Lãng sao? Ngài biết tung tích của hắn sao? Hắn đã chết, tại ma quỷ tam giác lớn hải vực được thiểm điện đánh chết. ."

"Thẩm Lãng, Thẩm Lãng? Chết, chết. . ." Ninh Nguyên Hiến con ngươi lại động một cái, sau đó liều mạng hồi ức, nhưng cuối cùng vẫn tán loạn.

Ninh Dực nhìn qua Ninh Nguyên Hiến, nhìn chằm chằm hắn thật lâu.

"Phụ vương, ngài còn ăn sao?" Ninh Dực hỏi.

"Ăn, ăn. . ." Ninh Nguyên Hiến bản năng nói.

Ninh Dực lại cho hắn ăn một cái, Ninh Nguyên Hiến lại ăn hết.

"Ăn, ăn, ăn." Ninh Dực nói: "Phụ vương a, cháo này đã thả mấy ngày mấy đêm, đã sớm phát thiu mốc meo, ngài còn ăn a."

"Ăn, ăn. . ." Ninh Nguyên Hiến.

Ninh Dực âm thanh hung dữ cười to nói: "Cái kia phân ngươi có ăn hay không a?"

"Ăn, ăn. . ."

Ninh Dực nói: "Vậy chính ngươi ăn đi."

Sau đó, hắn đem phát thiu cháo trực tiếp đổ vào Ninh Nguyên Hiến trên đầu.

Ninh Nguyên Hiến liều mạng ngẩng đầu, liều mạng lè lưỡi, liếm láp phát thiu cháo, ăn đến say sưa ngon lành.

... . . .

Trong vương cung!

Việt Vương Ninh Thiệu hỏi: "Hắn là thật si ngốc, hay là giả?"

Ninh Dực nói: "Hẳn là thật a, lại nói hắn giả ngây giả dại lại có ý nghĩa gì? Thật chẳng lẽ các loại Thẩm Lãng giết trở về sao? Chờ lấy hắn từ ma quỷ tam giác lớn bên trong giết ra tới sao? Thẩm Lãng cái này chẳng lành người đã sớm chết, thi thể đều đã nát."

Việt Vương Ninh Thiệu vẫn như cũ ngậm miệng không nói, phảng phất lâm vào thật sâu trầm tư.

Hắn cho tới nay đều là dạng này, hoàn toàn là trầm mặc ít nói, nhường người hoàn toàn không biết hắn sướng vui giận buồn.

Ninh Dực nói: "Bệ hạ, Thẩm Lãng đã chết, hắn mãi mãi cũng không có khả năng trở về, ngài có Chúc Hồng Tuyết duy trì, có Thiên Nhai Hải Các duy trì, có Thông Thiên tự duy trì, có Đại Viêm đế quốc duy trì. Vì lẽ đó buông tay ra đi làm đi, Ninh Chính bên kia cũng không cần thẩm, trực tiếp giết đi. Còn có Biện Tiêu, Trương Xung các loại những thứ này Thẩm Lãng vây cánh, toàn bộ giết sạch đi. Nếu như ngài không nguyện ý động thủ, liền giao cho ta đi làm."

Thẩm Lãng rời đi về sau, toàn bộ Việt Quốc liền tiến hành trước nay chưa từng có đại trảo bổ. Ngay từ đầu là mấy ngàn người, về sau là mấy vạn người, mười mấy vạn người. Không ngừng mà liên luỵ, thậm chí cùng Kim Mộc Thông quan hệ thoáng tốt một chút Quốc Tử Giám học sinh, cả tộc cũng bị tóm.

Tóm lại cùng Thẩm Lãng dù là có một chút quan hệ người, toàn bộ được nhổ tận gốc.

Ninh Thiệu nói: "Chúng ta tại Nộ Triều thành, tại lúc đầu Huyền Vũ Hầu tước phủ, tại Thiên Nam hành tỉnh có bao nhiêu quân đội?"

Ninh Dực nói: "Chúng ta Việt Quốc quân đội là hai mươi vạn, còn có cái khác liên quân, cộng lại vượt qua ba mươi vạn."

Ninh Thiệu nói: "Hải quân đâu?"

Ninh Dực nói: "Mười lăm vạn, hai ngàn chiếc các loại chiến hạm!"

Việt Quốc đương nhiên không có nhiều như vậy hải quân, đây là mấy chi hạm đội tạo thành, chỉ bất quá quan tại Việt Quốc hải quân danh nghĩa mà thôi.

"Đại vương, ngươi là Hoàng đế bệ hạ tự mình sắc phong Việt Thân vương, ngươi liền thanh thản ổn định làm ngươi đại vương đi. Thẩm Lãng đã chết, hắn rốt cuộc không thể trở về, vị trí của ngươi vững như Thái Sơn."

"Đại vương, ngươi sẽ hạ chỉ đi, đem Thẩm Lãng vây cánh toàn bộ giết đến sạch sẽ, giữ lại bọn hắn làm cái gì? Uổng phí hết lương thực sao?"

Việt Vương Ninh Thiệu lại một lần nữa trầm mặc không nói, Ninh Dực trong lòng âm thầm phẫn hận, lại không nói nữa, cái này vương vị đã từng là thuộc về hắn, bây giờ lại đến phiên Ninh Thiệu cái này cung nữ sống nhi tử.

Nhưng mà Ninh Dực nhưng lại đối Ninh Thiệu tràn ngập e ngại, thậm chí không biết loại này e ngại từ đâu mà tới.

… …

Nộ Triều thành!

Đã từng Huyền Vũ Hầu tước phủ hạch tâm chi địa, Thẩm Lãng cái thứ nhất đắc ý nhất tác phẩm, cách biển làm vua chiến lược chiến lợi phẩm.

Nguyên bản nó là phải làm là Kim thị gia tộc mới trăm năm cơ nghiệp căn cơ, kết quả bởi vì cái kia một trận kinh thiên biến đổi lớn, Kim thị gia tộc mất đi Nộ Triều thành, mất đi tất cả lãnh địa.

Bây giờ Nộ Triều thành đã trở thành Việt Quốc hải quân căn cứ.

Một năm rưỡi trước kia, Đại Viêm đế quốc vận dụng con số trên trời hải quân phong tỏa hai vạn dặm hải vực, cuối cùng chi hạm đội này trùng trùng điệp điệp xuôi nam, phong tỏa Thẩm Lãng trên biển chạy trốn chi địa.

Chi này hải quân là từ mười cái quốc gia, mười mấy cái thế lực tạo thành liên quân. Thẩm Lãng biến mất về sau, chi hạm đội này liền tản đi, nhưng vẫn như cũ có một phần ba chiếm cứ tại đông bộ hải vực, mở ra lấy thiên la địa võng.

Bởi vì Thẩm Lãng cuối cùng biến mất tại ma quỷ tam giác lớn, sinh tử chưa biết, cái này mười lăm vạn hải quân nhất định phải tại mọi thời khắc giám thị vùng biển này, không buông tha bất luận cái gì gió thổi cỏ lay, vạn nhất Thẩm Lãng lại một lần nữa xuất hiện, cái này mười lăm vạn hải quân cũng có thể dễ như trở bàn tay đem hắn triệt để dập tắt.

Như vậy chi này hải quân thống soái là ai?

Yến Nan Phi!

Việt Quốc đại tông sư, Nam Hải kiếm phái chi chủ, Tiết thị gia tộc nhân vật số hai, Phù Đồ Sơn thế lực tại Việt Quốc thủ lĩnh.

Lúc ấy Thẩm Lãng cùng Tiết thị gia tộc cái kia một trận hải chiến lớn bên trong, Thẩm Lãng lợi dụng cái kia một trận đại hải khiếu nhường Tiết thị gia tộc hạm đội toàn quân bị diệt.

Đại hải khiếu về sau, Thẩm Lãng tiến hành lớn lùng bắt, thành công bắt được Tiết thị gia tộc thế tử Tiết Bàn, nhưng là từ đầu đến đuôi cũng không có phát hiện Yến Nan Phi.

Lúc ấy Yến Nan Phi đi nơi nào?

Hắn mang theo còn lại Phù Đồ Sơn cổ độc, dự định vụng trộm ẩn núp đến Nộ Triều thành, diệt Kim thị toàn tộc, cho Thẩm Lãng một kích trí mạng.

Nhưng mà hắn vẫn không có động thủ liền bị ngăn cản.

Rất nhanh, cái kia một trận kinh thiên biến đổi lớn liền phát sinh.

Thẩm Lãng biến mất về sau, Đại Viêm đế quốc con số trên trời hải quân liền tản đi đại bộ phận, còn lại mười lăm vạn đóng giữ vùng biển này, phòng bị Thẩm Lãng giết trở về. Mà Yến Nan Phi dựa vào Phù Đồ Sơn quan hệ, trở thành chi hạm đội này thống soái.

Tiết Triệt chết, Yến Nan Phi trở thành Vũ An Bá tước, đồng thời đổi tên là Tiết khó bay.

Đương nhiên, ngoại giới vẫn như cũ xưng hô hắn là Yến Nan

Phi.

Tiết thị gia tộc Nam Châu đảo là không cầm về được, bởi vì Phù Đồ Sơn ở nơi đó thế giới ngầm có to lớn phát hiện, vì lẽ đó Nam Châu đảo bây giờ đã hoàn toàn trở thành Phù Đồ Sơn lãnh địa.

Nhưng mà không thể lạnh Yến Nan Phi tâm a, vì lẽ đó liền đem Nộ Triều thành cùng Lôi Châu quần đảo toàn bộ sắc phong cho Tiết thị gia tộc.

Vì lẽ đó bây giờ Yến Nan Phi chẳng những là mười lăm vạn hải quân thống soái, hơn nữa còn là Lôi Châu quần đảo chủ nhân.

Chẳng những như thế, hắn vẫn là Việt Quốc thủy sư nguyên soái, Xu Mật viện phó sứ, xem như Việt Quốc quân đội nhân vật số hai.

Trước đó bởi vì Thẩm Lãng nguyên nhân, Nộ Triều thành trở thành Thiên Đạo hội mậu dịch trung tâm, mà bây giờ Thiên Đạo hội đương nhiên cũng mất đi Nộ Triều thành quyền mua bán, triệt để rơi vào Ẩn Nguyên hội trong tay.

Không vẻn vẹn Nộ Triều thành, còn có tấm gương công nghệ cũng bị Ẩn Nguyên hội đoạt đi. Thiên Đạo hội vừa mới muốn quật khởi, lập tức lại bị đánh vào bụi bặm. Thật sự là có nhục cùng nhục, có vinh cùng vinh.

Bây giờ Nộ Triều thành vẫn như cũ là Việt Quốc trên biển mậu dịch trung tâm, thậm chí là toàn bộ vương triều Đại Viêm nam bộ hải dương mậu dịch trung tâm. So với trước đó càng thêm phồn vinh, chỉ bất quá hết thảy cũng không có quan hệ gì với Thiên Đạo hội, Hoàng Đồng nhất hệ Thiên Đạo hội cao tầng bởi vì cùng Thẩm Lãng quan hệ, cũng toàn bộ cũng bị tóm bỏ tù, lọt vào đả kích trí mạng.

...

Nộ Triều thành toàn thành lớn bên trong!

Yến Nan Phi đứng tại chỗ cao nhất, ngắm nhìn đông nam phương hướng.

Bởi vì Thẩm Lãng cuối cùng biến mất tại ma quỷ tam giác lớn, vì lẽ đó tại Yến Nan Phi trong lòng, nếu như Thẩm Lãng trở về, nhất định sẽ từ ma quỷ tam giác lớn xuất hiện.

"Yến Nan Phi đại nhân, ngài vì sao như thế mặt ủ mày chau đâu? Thẩm Lãng đã chết, hắn không có khả năng trở về."

Nói nữ nhân này cũng là một cái người quen, Trác Chiêu Nhan.

Nàng mặt ngoài thân phận là Việt Quốc trước Thái tử Ninh Dực ngoại thất, nhưng mà nàng thân phận chân thật lại là Ninh Hàn công chúa đại biểu, nàng thân phụ sứ mệnh tiếp tục tìm kiếm Khương Ly dư nghiệt.

Thẩm Lãng thân thế được vạch trần, Trác Chiêu Nhan cũng có nhất định công lao, vì lẽ đó sau đó cũng nhận khen thưởng. Trác thị gia tộc khôi phục tước vị, An Đình phủ Bá tước lại một lần nữa phục sinh.

Trác Chiêu Nhan đệ đệ Trác Nhất Tâm trở thành Việt Quốc mới An Đình bá, bất quá hắn chỉ là trên danh nghĩa An Đình bá mà thôi, chân chính người nói chuyện vẫn là Trác Chiêu Nhan.

Trác thị gia tộc mới đất phong ở đâu?

Liền là lúc đầu Huyền Vũ Hầu tước phủ, liền là Kim thị gia tộc mấy trăm năm tòa thành kia, bây giờ về Trác Chiêu Nhan tất cả.

Được nguyên lai Kim thị gia tộc đất phong về sau, Trác Chiêu Nhan lập tức cùng Yến Nan Phi kết làm chính trị minh hữu, thường xuyên viếng thăm Nộ Triều thành.

"Tiết Bá tước, ngài có nghe hay không? Tiếp xuống ngài có thể đem trọng tâm đặt ở Nộ Triều thành mậu dịch bên trên, Thẩm Lãng đã chết, rốt cuộc không thể trở về." Trác Chiêu Nhan nói: "Như vậy hai nhà chúng ta mậu dịch có thể tiếp tục sao?"

Trác thị gia tộc được Kim thị gia tộc đất phong về sau, cũng nhận được đại lượng ruộng dâu, bây giờ đã trở thành lớn nhất tơ lụa thương, nàng muốn thông qua Yến Nan Phi trên biển mậu dịch thương đội, đem tơ lụa bán được nam bộ hải vực chư quốc đi.

"Người thật sự là thiện quên a, Thẩm Lãng mới biến mất bao lâu a, mọi người liền quên hắn đã từng sáng tạo bao nhiêu kỳ tích?" Yến Nan Phi cười lạnh nói: "Các ngươi tất cả mọi người sẽ lười biếng, ta lại sẽ không lười biếng, ta mười lăm vạn thủy sư sẽ không lười biếng."

Nghe được mười lăm vạn thủy sư cái từ này, Trác Chiêu Nhan không khỏi đố kỵ đến thổ huyết.

Cái này mười lăm vạn hạm đội trên danh nghĩa là Việt Quốc hạm đội, trên thực tế lại là nhiều liên minh quốc tế quân, thậm chí rất nhiều là đông nam chư quốc, phương bắc các nước hải tặc cùng lính đánh thuê, bây giờ lại tiện nghi Yến Nan Phi, trở thành chi này hải quân thống soái.

Chi này hải quân xa so với Tiết thị gia tộc thời đỉnh cao còn cường đại hơn gấp năm lần nhiều, thậm chí quân phí đều là có Ẩn Nguyên hội thanh toán.

"Đương đương đương. . ."

Lúc này trên mặt biển xuất hiện từng đợt tiếng chuông.

Sau đó một chi hạm đội xuất hiện tại tầm mắt bên trong, che khuất bầu trời, phô thiên cái địa.

Đây chính là trên danh nghĩa Việt Quốc hải quân.

Nhiệm vụ của bọn hắn chỉ có một cái, tại mọi thời khắc giám thị phong tỏa cái này hơn vạn dặm hải vực, nhất là giám sát ma quỷ tam giác lớn phương hướng, một khi có thuyền xuất hiện, lập tức vô tình tiêu diệt.

Nhìn thấy chi này che khuất bầu trời hạm đội, Yến Nan Phi phảng phất cảm nhận được vô cùng cường đại lực lượng.

"Thẩm Lãng, ta không biết ngươi có phải hay không đã chết, nhưng bất kể như thế nào, ta đã bày ra thiên la địa võng đang chờ ngươi, chỉ cần ngươi cũng xuất hiện, ta mười lăm vạn hải quân lập tức để ngươi chết không có chỗ chôn!"

... . . .

Phương đông thế giới cùng phương tây thế giới thực sự là khoảng cách quá xa.

Thẩm Lãng hạm đội ròng rã đi hơn ba tháng, tầm mắt bên trong đều là biển rộng mênh mông, phảng phất mãi mãi cũng đến không phần cuối.

Dưới tình hình như thế, cơ hồ bất luận kẻ nào đều sẽ sụp đổ.

Lúc này liền thể hiện ra Khô Lâu đảng cùng Amazon quân đoàn chỗ cường đại.

Bọn hắn phảng phất không có nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, mỗi ngày vẫn như cũ tràn đầy phấn khởi, tràn ngập tuyệt đối chiến đấu muốn.

Chẳng những như thế, Amazon nữ chiến sĩ bọn họ mỗi ngày vẫn như cũ muốn xuống biển huấn luyện.

Nhất là Dora công chúa, mỗi ngày đều muốn chui vào đáy biển phía dưới luyện đao, khoảng cách phương đông thế giới càng gần, các nàng huấn luyện đến càng điên cuồng.

Khát vọng chiến đấu! Nhất là Khô Lâu đảo quân đoàn, cơ hồ mỗi một ngày đều đang tính toán chặng đường cùng thời kì. Chỉ hận thời gian quá chậm. Bọn hắn đã không kịp chờ đợi muốn vọt tới phương đông thế giới đại khai sát giới.

Nhất là bọn hắn có hoàn toàn mới vũ khí, đại bác chiến hạm.

"Nhanh đến phương đông thế giới đi, ta muốn đem trên mặt biển tất cả thấy được chiến hạm toàn bộ phá hủy, ta muốn để bọn hắn biết lúc nào hủy diệt, cái gì là tuyệt vọng." Đây chính là Hella thường nói.

... . . .

Lần này đi lớn nhất kinh hỉ không phải người khác, chính là Yêu Yêu tiểu bảo bối.

Mộc Lan rót vào thượng cổ tẩy tủy tinh huyết mạch thuế biến về sau, có được đối thiên nhiên cảm giác năng lực, có thể sớm dự báo địa chấn cùng phong bạo.

Mà Yêu Yêu tiểu bảo bối ở phương diện này phảng phất càng thêm kinh người, nàng phảng phất thuộc về biển cả.

Thẩm Lãng ngay từ đầu không có chú ý, vẫn là Hella phát hiện, trên đường đi cũng có cá voi cùng cá heo đi theo hạm đội của bọn hắn, mà lại càng ngày càng nhiều.

Cá heo trời sinh thích truy đuổi thuyền, rất nhiều người còn tưởng rằng là bình thường. Nhưng truy đuổi hạm đội cá heo cùng cá voi thực sự quá nhiều, quả thực lít nha lít nhít, vô số kể. Không chỉ là cá heo cùng cá voi, còn có cái khác sinh vật biển.

Về sau Hella phát hiện, những đại dương này sinh vật vậy mà toàn bộ hướng về kỳ hạm mà tới.

Mà lại mỗi khi Yêu Yêu tiểu bảo bối xuất hiện thời điểm, những đại dương này sinh vật liền nhất là hưng phấn, nhất là cá heo, liều mạng xông ra mặt biển, hưng phấn kêu to.

Sau đó Thẩm Lãng liền nghĩ đến một cái hình tượng.

Cái kia ảo ảnh, Medusa Nữ hoàng pho tượng xuất hiện thời điểm, vô số hải quái cũng được trầm mê, ngơ ngác nhìn qua pho tượng này rơi lệ.

Yêu Yêu có hai cái mẫu thân, một cái là Cừu Yêu Nhi, một cái khác là Medusa. Nàng linh hồn cùng trí tuệ hoàn toàn di truyền tại Medusa.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng không khỏi nghĩ đến một loại nào đó khả năng.

Yêu Yêu thân thể rất yếu, Thẩm Lãng trước đó phi thường lo lắng, bởi vì muốn tiến hành mấy tháng hàng hải, đại nhân đều chịu không, huống chi là Yêu Yêu bảo bối hài tử như vậy.

Nhưng mà không nghĩ tới, ra hải chi về sau, Yêu Yêu bảo bối chẳng những không có uể oải, ngược lại trở nên hưng phấn lên, tinh thần sáng láng.

Lúc này, Yêu Yêu liền được Hella ôm vẽ tranh.

Trước mặt trên mặt biển, có mấy cái cá heo trên mặt biển khiêu vũ, phát ra từng đợt vui sướng kêu to, nàng họa (vẽ) liền là những thứ này cá heo.

Nàng họa kỹ quả thực là xuất thần nhập hóa, Thẩm Lãng lúc này đã xấu hổ tại cầm lấy bút vẽ.

Nàng nhất là thích dùng đơn giản nhất đường cong đi câu

René tâm thế giới, mặc dù nàng không cách nào giống như Thẩm Lãng như thế họa (vẽ) đến giống như ảnh chụp đồng dạng rất thật, nhưng lại tràn ngập vô hạn linh khí.

Ngay tại vẽ lấy họa (vẽ).

Bỗng nhiên Yêu Yêu dừng lại.

"Ba ba. . ." Yêu Yêu hướng Thẩm Lãng hô.

"Bảo bối, làm sao?" Thẩm Lãng đưa nàng nhận lấy.

Yêu Yêu tay nhỏ hướng về phía trước chỉ tay.

Thẩm Lãng kinh ngạc, trước đây mặt cái gì cũng không có a?

Nhưng mà mấy canh giờ về sau, một cái thiên địa kỳ cảnh xuất hiện tại trước mặt mọi người.

Ma quỷ tam giác lớn đến.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn thấy cái này rung động lòng người một màn.

Liền phảng phất đến tận cùng thế giới, bóng tối vô tận bao phủ trước mặt hải vực, phảng phất hắc ám thế giới tường ngăn ở bầu trời cùng hải dương ở giữa. Vô biên vô hạn chi trưởng, tung hoành mấy ngàn dặm.

Vô số thiểm điện điên cuồng tóe xuất hiện, giống như giống như du long, mặt trời cũng chiếu xạ không đến nơi này, phảng phất là vĩnh viễn u ám, giống như ngày tận thế tới.

Ma quỷ tam giác lớn là một hình tam giác, lần trước Kim Mộc Lan hạm đội là từ phía bắc tiến vào ma quỷ tam giác lớn, mà lúc này Thẩm Lãng nhìn thấy là ma quỷ tam giác lớn phía đông.

Mộc Lan bảo bối ngay tại ma quỷ tam giác bên trong, Kim thị gia tộc, Thẩm Mật bảo bảo, Thẩm Dã, Thẩm Lực các loại tất cả mọi người tại ma quỷ này tam giác lớn bên trong.

"Jack Đường thúc thúc, ngươi ở lại bên ngoài thống soái toàn bộ hạm đội." Thẩm Lãng nói.

"Vâng!" Jack Đường nói.

Sau đó Thẩm Lãng liền muốn đổi một chiếc thuyền, đặc chế thuyền, có thể phòng ngự tất cả thiểm điện.

Hella cùng Cừu Yêu Nhi làm bạn tại bên cạnh hắn, trên trăm tên dũng cảm nhất Khô Lâu đảng thủy thủ sẽ thao túng lấy chiếc này đặc thù thuyền tiến vào ma quỷ tam giác lớn.

Bỗng nhiên, Yêu Yêu kiên định hướng về Thẩm Lãng giang hai cánh tay.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian lắc đầu nói: "Không được, bảo bối không thể đi, ba ba rất mau dẫn lấy đệ đệ muội muội đi ra gặp ngươi, có được hay không?"

Nhưng mà Yêu Yêu trực tiếp ôm lấy Thẩm Lãng đùi, biết nói chuyện con mắt toát ra vô cùng kiên định quang mang, nhường người quên nàng chỉ có bảy tuổi.

Hella bỗng nhiên nói: "Đệ đệ, Yêu Yêu phảng phất thuộc về hải dương. Mà lại ma quỷ tam giác lớn cùng thất lạc quốc gia phế tích đồng dạng, cũng đã từng thuộc về Medusa Nữ hoàng thống trị, vì lẽ đó. . . Yêu Yêu tới đây có lẽ là thiên ý!"

Nhưng Thẩm Lãng thật không bỏ được nhường Yêu Yêu đi mạo hiểm a.

Hella nói: "Ta yêu nhất Yêu Yêu, nhưng Thẩm Lực, Thẩm Dã, Thẩm Mật tiểu bảo bảo cũng đã từng tiến vào ma quỷ tam giác lớn, chẳng lẽ các nàng liền không nguy hiểm không?"

Thẩm Lãng do dự thật lâu, hắn đương nhiên biết Hella nói đúng, nhưng đó là lý trí. Trên tình cảm, hắn thật không nỡ.

"Bảo bối, ngươi thật muốn đi theo ba ba đi vào sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Yêu Yêu tiểu bảo bối dùng sức gật đầu, sau đó hướng về Thẩm Lãng giang hai cánh tay.

Thẩm Lãng bỗng nhiên cắn răng một cái, đem Yêu Yêu ôm, đi cái kia chiếc đặc thù chiến hạm.

Hi vọng sẽ có kỳ tích phát sinh đi! Yêu Yêu bảo bối, ngươi hay là thật là thượng thiên phái xuống cho ba ba tinh linh.

"Xuất phát!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, chiếc này đặc thù thuyền hướng về ma quỷ tam giác lớn chậm rãi lái vào.

Mộc Lan bảo bối, phu quân tới!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 465: Lãng Gia Người Nhà Đoàn Tụ! Phương Đông Thế Giới Bình Minh

Nếu như nói Thẩm Lãng đi vào thế giới này sau nữ nhân nào xui xẻo nhất? Cái kia không hề nghi ngờ liền là Từ Thiên Thiên, nàng quả thực liền là khổ cực hóa thân.

Nàng trước bị Trương Xung phụ tử làm cho cửa nát nhà tan, bị Thẩm Lãng làm hại thất bại, về sau thật vất vả mượn Thẩm Lãng cùng Huyền Vũ bá tước phủ gió đông Đông Sơn tái khởi, khôi phục Từ Tú gia nghiệp vinh quang, kết quả Thẩm Lãng xảy ra chuyện.

Làm Thẩm Lãng thân phận vạch trần về sau, Từ Thiên Thiên phản ứng cùng những người khác là giống nhau như đúc.

Cái gì? ! Thẩm Lãng tên cặn bã này vậy mà là Khương Ly bệ hạ nhi tử? Thiên thần có phải là mắt mù a? Hắn liền là một cái từ đầu đến đuôi lưu manh a. Dạng này người làm sao xứng với Khương Ly bệ hạ chi tử thân phận a? Hắn liền Kim Mộc Lan cũng không xứng với, nhiều lắm là xứng với ta Từ Thiên Thiên, biểu tử phối chó thiên trường địa cửu nha.

Sau đó Từ Thiên Thiên liền đứng trước một lựa chọn, muốn hay không đi theo Kim thị gia tộc cùng một chỗ chạy nạn?

Nhưng nàng cuối cùng không có làm như vậy, bởi vì nàng lại không tính Thẩm Lãng người nào. Nếu như nàng chỉ có một người, có lẽ sẽ lựa chọn đi theo Thẩm Lãng chạy trốn, nhưng nàng còn có người nhà, không thể cực kỳ ích kỷ.

Nàng lựa chọn một loại khác phương thức bỏ trốn mất dạng, đem thật vất vả kinh doanh lên gia nghiệp toàn bộ vứt bỏ, một khắc này lòng của nàng là sụp đổ.

Thẩm Lãng ngươi cái này hỗn đản, ngươi trời sinh liền là tới khắc ta đi.

Nàng mang theo mấy cái người nhà chạy trốn tới nông thôn, ở trong núi một ngôi nhà bắt đầu ẩn cư. Như thế vắng vẻ địa phương địch nhân có lẽ tìm không thấy đi, mà lại nàng cảm thấy mình cùng Thẩm Lãng cũng không có cái gì quan hệ a.

Nhưng nàng vẫn là xem thường một ít đại nhân vật ý chí, liên luỵ là phi thường đáng sợ, đừng nói là Từ Thiên Thiên loại quan hệ này, liền Quốc Tử Giám bên trong cùng Kim Mộc Thông cũng nói mấy câu người đều bị toàn tộc bắt lại, nhốt tại trong phòng giam hơn một năm thời gian, đạo hiện tại mới thôi đã giết hơn một vạn người, kế tiếp còn muốn giết rất nhiều.

Đừng nói cùng Thẩm Lãng, Kim Mộc Thông có quan hệ, liền cùng Khổ Đầu Hoan bọn người có quan hệ đều không được.

Vẻn vẹn không trốn được ba tháng, Từ Thiên Thiên cả nhà liền bị bắt lại, Trác Chiêu Nhan tự mình phái người đi chộp tới.

Từ Thiên Thiên là một người thông minh, nàng đương nhiên biết vì bảo vệ người nhà phải làm gì? Gặp người nói tiếng người, gặp quỷ nói tiếng quỷ, nói nàng cùng Thẩm Lãng trước đó không có bất cứ quan hệ nào, ngược lại là địch nhân, kẻ thù sống còn.

Nhưng mà lời này vẫn như cũ cứu vãn không được nàng, ngay lúc đó Huyền Vũ thành chủ Chúc Văn Hoa trực tiếp phán xử chém đầu.

Không sai liền là cái kia Chúc Văn Hoa, Lan Sơn Tử tước phủ công tử, còn đã từng là một cái đại tài tử, viết một bản « uyên ương mộng » kết quả bị Thẩm Lãng « phong nguyệt vô biên » đè xuống đất ma sát ma sát.

Về sau Lan Sơn Tử tước phủ bị Thẩm Lãng phát hồng thủy cho chìm, Chúc Lan Đình Tử tước cũng bị Thẩm Lãng chơi chết.

Gia tộc tao ngộ tai hoạ ngập đầu về sau, Chúc Văn Hoa tham gia thi hội, đồng thời cao trúng tiến sĩ, trở thành một cái thất phẩm Ngự Sử, vừa mới nhậm chức liền công kích Thẩm Lãng, nói xấu Kim thị gia tộc và Ngô quốc cấu kết muốn làm phản, kết quả bị Thẩm Lãng một bàn tay đập đến gần chết, trước bị Ninh Nguyên Hiến hạ lệnh roi hình, sau đó đánh vào Đại Lý Tự ngục giam.

Dựa theo bình thường tình hình, vị này Chúc Văn Hoa là muốn ngồi tù mục xương, đời này đều khó có khả năng đi ra. Nhưng Thẩm Lãng thân phận bị bại lộ về sau, hết thảy cũng thay đổi.

Trước đó Thẩm Lãng tất cả địch nhân chỉ cần còn sống liền trở thành tuyệt đối công thần, chỉ cần không chết người, trong tù người toàn bộ vô tội phóng thích, bị bãi quan người toàn bộ quan phục nguyên chức.

Chúc Văn Hoa liền được phóng thích đi ra, mà lại bị điều đến Huyền Vũ thành làm thành chủ, xem như trở thành Thẩm Lãng quê quán quan phụ mẫu.

Đương nhiên còn có một người gặp gỡ càng thêm thần kỳ, đó chính là đã từng cùng Kim thị gia tộc tranh đoạt Kim Sơn đảo Tấn Hải bá tước phủ Đường thị gia tộc.

Thẩm Lãng cách biển làm vua chiến lược sau khi thành công, Ninh Nguyên Hiến một bàn tay chụp chết Tấn Hải bá tước phủ, cơ hồ toàn tộc chém đầu. Tấn Hải bá tự biết đại họa lâm đầu, nhường thế tử Đường Doãn sớm vạch trần tự mình, lúc này mới bảo trụ Đường Doãn tính mệnh, nói cho đúng là lúc ấy Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc Chúc Nhung bảo vệ hắn.

Nhưng mà Ninh Nguyên Hiến tại vị thời điểm, vị này Đường Doãn thế tử cho tới bây giờ cũng không có thượng vị cơ hội, từ đầu đến cuối không có tiếng tăm gì, nhìn qua phảng phất đời này đều khó có khả năng lại nổi lên tới.

Nhưng mà không nghĩ tới vậy mà lại phát sinh như thế kinh thiên biến đổi lớn. Thẩm Lãng trở thành vương triều Đại Viêm lớn nhất phản nghịch về sau, Đường Doãn bởi vì cùng hắn là địch qua, vì lẽ đó cũng trở thành công thần. Mà lại hắn điểm xuất phát quá cao, mấy năm trước ở giữa thi hội, xếp hạng thứ ba Thám Hoa lang.

Mấu chốt nhất là hắn dựa lưng vào Chúc Nhung, Ninh Thiệu đăng cơ làm vua về sau, Đường Doãn tại quốc đô thoáng quá độ mấy tháng, sau đó liền trở thành Nộ Giang quận Thái Thú, cơ hồ trở thành toàn bộ Việt Quốc trẻ tuổi nhất Thái Thú.

Tất cả mọi người nhìn ra, Chúc thị gia tộc muốn trọng điểm bồi dưỡng vị này Đường Doãn, trong vòng hai mươi năm hắn liền có thể tiến vào nội các, trở thành mấy cái Tể tướng một trong.

Thế giới này cũng thật là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây a.

Đương nhiên, nói về Từ Thiên Thiên.

Nàng vốn là muốn bị liên luỵ chém đầu toàn tộc, nhưng nàng vẫn là sống sót.

Bởi vì nàng đem gia sản toàn bộ ném hiến cho Trác Chiêu Nhan.

Đương nhiên, nàng Từ Tú lúc đầu cũng không giữ được, cái gọi là ném hiến cũng không trọng yếu. Nhưng mấu chốt nàng có kinh doanh tài hoa, có thể cho Trác thị gia tộc mang đến ích lợi thật lớn.

Thẩm Lãng thân phận bị vạch trần Trác Chiêu Nhan là có công lao, vì lẽ đó Trác thị gia tộc quật khởi, nhưng dù sao xem như Đông Sơn tái khởi, cần đại lượng vốn liếng, vì lẽ đó Trác Chiêu Nhan tiếp nhận Từ Thiên Thiên đầu nhập vào, từ đó Từ thị mấy miệng người rốt cục giữ được tính mạng.

Nhưng từ đó về sau, Từ Thiên Thiên sẽ vì Trác thị bán mạng kiếm tiền.

Nhọc nhằn khổ sở chưởng quản ruộng dâu, đồng thời tại công xưởng bên trong dệt thành tơ, cuối cùng bán tiền hoàn toàn không có quan hệ gì với nàng.

Nàng cơ hồ mỗi một ngày đều tại nguyền rủa Trác Chiêu Nhan, nhưng mà không có ích lợi gì, nàng chỉ là một cái nhược nữ tử, hơn nữa còn có người nhà muốn bảo vệ, chỉ có thể mặc cho nghiền ép.

Mà bây giờ nàng đã lại một lần nữa cảm giác được nguy hiểm.

Bởi vì Trác Chiêu Nhan phái xuống chưởng quỹ đã có thể dần dần có thể thay thế nàng, rất nhiều sinh ý bọn hắn đều đã có thể đủ tiếp tay.

Tá ma giết lừa là khẳng định, một khi Từ Thiên Thiên đối Trác Chiêu Nhan không có giá trị, chính là tử kỳ.

Mà lại Trác Chiêu Nhan nữ nhân này nội tâm hắc ám, mặc kệ Từ Thiên Thiên biểu hiện được lại kính cẩn nghe theo trung thành cũng hoàn toàn không chiếm được tín nhiệm của nàng.

Gần nhất Từ Thiên Thiên đã rõ ràng cảm giác được tự mình sắp đại họa lâm đầu, nhưng lại hoàn toàn bó tay hết cách.

Tại cái này hổ lang liền nói thế giới, nàng quả thực giống như một đầu cừu non.

Mà vừa lúc này, có người tìm tới nàng.

. . .

"Thẩm Lãng chạm qua ngươi hay không?" Huyền Vũ thành chủ Chúc Văn Hoa phi thường gọn gàng làm.

Từ Thiên Thiên trực tiếp nói: "Đương nhiên chạm qua, người như nàng cặn bã làm sao lại bỏ qua ta?"

Nàng nói láo, Thẩm Lãng cho tới bây giờ cũng không có chạm qua nàng, cho đến bây giờ nàng đều là thuần khiết không tì vết. Nhưng nàng lo lắng nói mình vẫn như cũ là xử nử, sẽ khiến Chúc Văn Hoa thèm nhỏ dãi.

"Vậy liền quá tốt." Chúc Văn Hoa nói: "Ta chính là muốn nếm thử Thẩm Lãng nữ nhân hương vị, lúc ấy « phong nguyệt vô biên » bên trong cái kia Tây Môn Thiên Thiên liền là ngươi đi, cái kia tranh minh hoạ nhìn thấy người quả thực muốn ngừng mà không được."

Từ Thiên Thiên gương mặt một trận tái nhợt.

Chúc Văn Hoa nói: "Ngươi biết, ta Chúc thị gia tộc có một cái trang viên, có mấy ngàn mẫu ruộng đồng, vì lẽ đó tơ lụa sinh ý ta cũng có thể làm. Ta thiếu một cái chưởng quỹ, một cái có thể từ không tới có sáng tạo thương nghiệp đế quốc nhân tài, ngươi cũng rất không tệ."

Từ Thiên Thiên minh bạch, làm Huyền Vũ thành chủ, Chúc Văn Hoa không cam tâm Nộ Giang quận tơ lụa sinh ý bị Trác thị gia tộc một nhà lũng đoạn, cũng muốn tới kiếm một chén canh, dù sao tiền loại vật này ai không thiếu đâu? Nhất là Chúc Văn Hoa muốn trèo lên trên lời nói cần đại lượng tiền tài.

Chúc Văn Hoa nói: "Ngươi tại Trác thị gia tộc bên kia xuất cảnh không ổn đi, ngươi giá trị lợi dụng sắp xong, chỉ cần Trác thị gia tộc những cái kia chưởng quỹ toàn bộ thuận lợi tiếp nhận về sau, ngươi liền sẽ bị tá ma giết lừa. Trác Chiêu Nhan nữ nhân này tâm ngoan thủ lạt, nhất là đối với nữ nhân, đối mỹ lệ hơn nữa còn cùng Thẩm Lãng từng có quan hệ nữ nhân. Vì lẽ đó ngươi chết chắc, cả nhà ngươi cũng chết chắc."

Từ Thiên Thiên không nói một lời.

Chúc Văn Hoa nói: "Tới đầu nhập ta, vì ta kiếm tiền, ta liền có thể bảo trụ ngươi, bảo trụ cả nhà ngươi. Mấu chốt nhất ta là nam nhân a, sẽ không tá ma giết lừa. Cho nên, ngươi chẳng những muốn trở thành ta chưởng quỹ, còn muốn trở thành tiểu thiếp của ta. Dạng này ngươi tiền kiếm được đều là vì nhà mình kiếm lời, đương nhiên sẽ càng thêm dụng tâm."

Từ Thiên Thiên nội tâm phảng phất muốn nổ.

Thế giới này thật như thế tối tăm không mặt trời sao? Thật liền không có nàng đường sống sao?

Chúc Văn Hoa nói: "Làm sao? Cho ta làm tiểu thiếp ủy khuất sao? Ta thế nhưng là Việt Quốc tiến sĩ, hơn nữa còn là đường đường Huyền Vũ thành chủ, Lan Sơn Tử tước phủ chi tử."

Từ Thiên Thiên là điển hình phương đông mỹ nhân, đã từng là nở nang, gần nhất hai năm vất vả quá nhiều, vì lẽ đó gầy một chút, thân thể mềm mại lộ ra càng thêm yểu điệu động lòng người, mà lại nàng năm nay đã hai mươi bảy tuổi, chính là một nữ nhân xinh đẹp nhất thành thục niên kỷ.

Tuyệt đối nhường người thèm nhỏ nước dãi.

Bởi vì Thẩm Lãng nghiệp chướng, vì lẽ đó Từ Thiên Thiên còn tính là thiên hạ vạn dân nữ thần.

Chúc Văn Hoa tham lam nhìn một chút thân thể của nàng đoạn, tưởng tượng lấy được nữ nhân này tư vị là bực nào mỹ diệu.

Hít một hơi thật sâu, Từ Thiên Thiên nói: "Chúc đại nhân, ta hiện tại dù sao cũng là An Đình phủ Bá tước người."

Chúc Văn Hoa nói: "Ngươi ký kết văn tự bán mình sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Đương nhiên không có, ta là Trác thị gia tộc tơ lụa sinh ý đại chưởng quỹ, ta là tự do thân."

Chúc Văn Hoa nói: "Cái kia không phải, ngươi là tự do thân, mà lại không có kết hôn. Ta cưới ngươi làm tiểu thiếp liền thiên kinh địa nghĩa a, Trác Chiêu Nhan cũng không nói ra được cái gì sai lầm, về phần chúng ta về sau làm tơ lụa sinh ý, đó chính là chúng ta chính mình sự tình a."

Từ Thiên Thiên cần lại nói tiếp, Chúc Văn Hoa trực tiếp phất tay ngăn cản nói: "Ngừng, ta không muốn nghe bất kỳ giải thích nào. Ngươi chỉ có hai lựa chọn, thứ nhất, ngoan ngoãn trở thành tiểu thiếp của ta. Thứ hai, cả nhà ngươi chết hết."

"Ta muốn đi Nộ Triều thành một chuyến, qua một đoạn thời gian liền trở lại. Tại ta trở về thời điểm, ngươi muốn cho ta trả lời chắc chắn."

"Từ Thiên Thiên, ai cũng cứu không ngươi. Liền Ninh Chính, Biện Tiêu, Trương Xung như vậy đại nhân vật đều phải chết, huống chi là như ngươi loại này con tôm nhỏ. Đương nhiên cũng chính là bởi vì ngươi là con tôm nhỏ mới có thao tác chỗ trống, trở thành ta nữ nhân ngươi liền có thể không cần chết."

"Hảo hảo trở về cân nhắc đi, ngươi có phải hay không muốn chết cả nhà?"

Từ Thiên Thiên rời đi Huyền Vũ thành chủ phủ, như là cái xác không hồn đồng dạng trở về tới trong nhà, nội tâm tuyệt vọng.

Cảm giác được toàn bộ thế giới cũng tối tăm không mặt trời.

Nàng không thể nhìn về phía phía đông bầu trời, lúc nào có thể phương đông đã trắng? Bình minh đến đâu?

...

Ma quỷ tam giác lớn.

Đặc thù chế tạo thuyền dần dần chạy tiến vào mảnh này hắc ám thế giới cấm khu tường.

Trong chốc lát, thật phảng phất tiến vào địa ngục, đâu đâu cũng có mây đen bao phủ.

"Ba ba ba ba. . ." Vô số kể thiểm điện điên cuồng xé rách hắc ám.

Đâu đâu cũng có vòi rồng, tràn ngập lực lượng hủy thiên diệt địa, khắp nơi thi ngược.

Thiểm điện là căn bản tránh không được, bởi vì thực sự là quá nhiều. Bình thường thuyền một khi bị thiểm điện liền mang ý nghĩa hủy diệt.

Nhưng Thẩm Lãng chiếc này đặc thù thuyền là đi qua phòng lôi cải tạo, tiếp xuống liền là như thế nào tránh né ở khắp mọi nơi vòi rồng. Nơi này vòi rồng có được vô cùng kinh người uy lực, coi như Thẩm Lãng chiếc thuyền này phi thường lớn, nó cũng có thể dễ như trở bàn tay xé nát.

Trước đó Mộc Lan có thể tránh đi vòi rồng, là dựa vào cùng thiên nhiên cảm giác năng lực.

Mà bây giờ Thẩm Lãng liền muốn dựa vào một loại vũ khí bí mật.

Khô Lâu đảng hải tặc tại thất lạc quốc gia phế tích được rất nhiều bảo vật, trong đó có một loại đặc thù la bàn, có thể cảm ứng gió lốc.

Dọc theo con đường này Thẩm Lãng hạm đội liền là dựa vào vật này né tránh mấy trận đại phong bạo.

Đương nhiên nó cũng không thể sớm dự báo, làm vòi rồng còn có vạn mét khoảng cách thời điểm, nó liền có thể cảm ứng được đặc thù ba động, đồng thời dành cho phương hướng chỉ thị, thuyền tránh đi cái hướng kia.

Đương nhiên, nếu như cái này vòi rồng bỗng nhiên tại phụ cận tạo thành, đồng thời cuốn tới?

Vậy cũng chỉ có thể là tự nhận không may, trên cơ bản sẽ rất khó tránh thuyền thịt nát xương tan hạ tràng.

Về phần ở khắp mọi nơi đá ngầm, thì phải giao cho Dora công chúa các loại mấy tên cường đại Amazon cường giả, các nàng trực tiếp nhảy xuống trong biển, ở phía trước dò đường.

Đương nhiên coi như như thế, cũng vẫn như cũ là nguy hiểm vô cùng, thuyền hủy người vong xác suất vẫn tồn tại như cũ, mà lại không nhỏ.

Nhưng vì cùng người nhà tụ hợp, Thẩm Lãng chỉ có thể mạo hiểm.

Nhưng mà. . .

Không có nghĩ tới là, Thẩm Lãng làm đủ loại này chuẩn bị, toàn bộ cũng không cần.

Thuyền của hắn mới vừa tiến vào ma quỷ tam giác lớn hắc ám sau tường, bỗng nhiên phía trước liền xuất hiện một tia sáng.

Tựa như là một đầu đặc thù chim chóc, trực tiếp từ trong nước chui ra ngoài, trên thân tản ra giống như đom đóm đồng dạng quang mang.

Nó trước vây quanh Yêu Yêu đỉnh đầu bay lượn vài vòng, sau đó liền bay ở phía trước dẫn đường.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng thuyền liền dễ như trở bàn tay tránh đi tất cả vòi rồng cùng đá ngầm, bình tĩnh hướng về ma quỷ tam giác lớn bên trong thế giới mà đi.

Yêu Yêu bảo bối thực sự là quá thần kỳ.

Chung quanh thế giới vẫn như cũ giống như địa ngục, kinh thiên thiểm điện liều mạng nhắm đánh, khoảng cách gần nhất vòi rồng thậm chí chỉ có mấy trăm mét.

Thẩm Lãng chiếc thuyền này phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ thịt nát xương tan, nhưng lại an an ổn ổn, hữu kinh vô hiểm.

Ròng rã một ngày một đêm sau!

Thẩm Lãng đặc thù thuyền sẽ xuyên qua vài trăm dặm bóng tối bao trùm cấm khu tường, tiến vào ma quỷ tam giác lớn bên trong, nhìn thấy thế giới mới.

Sau đó, hắn cũng kinh ngạc đến ngây người, dù là đã nghe qua Helen công chúa miêu tả.

. . .

Không sai!

Nơi này cùng thất lạc quốc gia phế tích lối kiến trúc đồng dạng.

Chỉ bất quá nơi này càng thêm mộng ảo.

Vô biên vô tận thành thị phế tích một nửa tại trên mặt biển, một nửa đã bị nước biển bao phủ.

Thẩm Lãng cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua cái này bao lớn thành thị, quả thực hoàn toàn nhìn không thấy bờ, dù là thế giới Địa Cầu cũng không có cái này bao lớn thành thị a.

Con kia chim chóc phảng phất liền sinh tồn ở hắc ám bên trong, mang theo Thẩm Lãng thuyền rời đi đáng sợ hắc ám nồng vụ về sau, nó trực tiếp liền biến mất vô tung vô ảnh.

Thẩm Lãng thuyền cẩn thận từng li từng tí xuyên qua mảnh này thành thị phế tích.

Thật sự là quá đẹp! Giống như mộng ảo thành thị.

Mà lại nơi này cùng thất lạc quốc gia phế tích còn không giống, nơi này không có về sau văn minh tồn tại vết tích, trực tiếp liền là thượng cổ thế giới để lại.

Thất lạc quốc gia phế tích bên kia tại ba, bốn ngàn năm trước còn đã từng từng sinh ra một cái văn minh, bị Thẩm Lãng mệnh danh là mới thất lạc đế quốc.

Mà nơi này vẫn như cũ duy trì vạn năm trước đó hủy diệt trước dáng vẻ.

Bất quá nơi này có phải là có chút quá an tĩnh a?

Dựa theo Helen lời giải thích, nơi này lít nha lít nhít đâu đâu cũng có hải quái, so thất lạc quốc gia bên kia còn nhiều hơn, mà lại các loại cường đại hải quái cũng có.

Vì sao hiện tại một đầu cũng nhìn không thấy?

Bất quá Thẩm Lãng biết, hắn cách người nhà chỗ ở căn cứ còn có hơn năm ngàn dặm.

Hắn lúc này ở ma quỷ tam giác lớn phía đông, mà Mộc Lan trụ sở của các nàng tại phía tây.

Thẩm Lãng thuyền tăng thêm tốc độ, hướng về Mộc Lan căn cứ đi mà đi.

. . .

Thẩm Lãng cảm giác trong lòng càng ngày càng không ổn.

Mấy ngày nay vài đêm thuyền của hắn đều mặc toa tại ma quỷ tam giác lớn thành thị phế tích bên trong, liền nửa cái hải quái cũng không có nhìn thấy.

Đây tuyệt đối không bình thường, quá quỷ dị.

"Nhanh, nhanh, tăng thêm tốc độ. . ."

Theo Thẩm Lãng mệnh lệnh, chiếc này đặc thù thuyền không còn cẩn thận từng li từng tí, nhanh chóng hướng về mục đích đi.

Ròng rã sáu ngày sáu đêm, đi hơn năm ngàn dặm, rốt cục muốn đến mục đích.

Sau đó Thẩm Lãng nhìn thấy rùng mình một màn.

Hắn rốt cuộc biết vì sao trên đường không có một đầu hải quái, bọn chúng toàn bộ tập kết ở đây.

Trước mắt cái này một màn này so thất lạc quốc gia phế tích hải vực bên kia rung động nhiều.

Trong vòng phương viên trăm dặm toàn bộ đều là hải quái.

Nhiều loại hải quái, tiểu nhân như cùng nhân loại, mà lớn giống như một chiếc thuyền to lớn.

Nhìn qua quả thực muốn để người làm cơn ác mộng, quả thực là đông đúc sợ hãi địa ngục.

Quái vật hải dương.

Con số trên trời, vô biên vô hạn.

Chí ít vượt qua trăm vạn, khẳng định hơn trăm vạn.

Quả thực muốn để người ngạt thở, mà lại nơi này hải quái nhưng so sánh thất lạc quốc gia phế tích bên kia cường đại hơn nhiều, cứ như vậy liếc nhìn lại, Thẩm Lãng chí ít nhìn thấy mấy loại hải quái, không giống như là thất lạc quốc gia phế tích bên kia, vẻn vẹn chỉ có một loại mà thôi.

Hella run rẩy nói: "Đệ đệ, ngươi mau nói cho ta biết, đây là ảo giác, đây không phải là thật."

Thẩm Lãng cũng hi vọng là ảo giác a, nhưng cũng tiếc đây hết thảy đều là thật.

Hôm nay văn con số hải quái vây quanh một cái kim tự tháp, cái chỗ kia bị Helen công chúa ca tụng là thất lạc Thánh Điện, cũng chính là nàng thu xếp Thẩm Lãng người nhà địa phương.

Bởi vì cái này kim tự tháp đối với những thứ này hải quái tới nói, phảng phất là một cái cấm địa, bọn chúng không thế nào dám vào đi.

Cái này kim tự tháp cực kỳ cao, phi thường to lớn, phía trên có thổ nhưỡng, có không trung vườn hoa, có thể cung cấp hải lượng đồ ăn.

Dù là cách hơn trăm dặm, Thẩm Lãng đều có thể nhìn thấy cái này đại kim tự tháp rộng rãi vô cùng thân ảnh.

"Trời ạ, cái này kim tự tháp nhưng so sánh Amazon bộ lạc lớn nhiều." Dora công chúa hoảng sợ nói: "Quả thực liền như là một tòa núi lớn."

Thẩm Lãng nhìn ra một cái, cái này kim tự tháp quang lộ tại trên mặt biển bộ phận, liền có vượt qua bảy trăm mét.

Khó trách có thể dễ như trở bàn tay thu xếp mấy ngàn người.

Nhưng mà hiện tại, vượt qua mấy trăm vạn hải quái đem cái này kim tự tháp vây quanh trở thành một tòa đảo hoang.

Mà lại càng đi bên trong, hải quái càng to lớn, càng sợ người.

Người nhà ngay tại cái này tòa đại kim tự tháp bên trong, nhưng ở giữa lại khoảng cách lấy trăm vạn hải quái, nên như thế nào đi vào? Cái này xông vào cùng tiến vào địa ngục có cái gì khác nhau?

"Thân yêu đệ đệ, ta nguyện ý vì ngươi mà chiến, vì ngươi mà chết." Hella nói: "Nhưng mà trước mắt chuyện này hình, ta còn thực sự tình nguyện chết, cũng không nguyện ý cùng những thứ này hải quái chiến đấu."

Hella không muốn, Thẩm Lãng càng không muốn.

Hắn chiếc này thuyền bên trên chỉ có chính là không đến một trăm người, mà những thứ này hải quái có hơn trăm vạn.

Dễ như trở bàn tay liền có thể đem bọn hắn xé thành mảnh nhỏ, toàn bộ ăn vào trong bụng biến thành phân.

Nhưng mà vì sao a?

Cái này trăm vạn hải quái vì sao muốn vây quanh cái này đại kim tự tháp a?

Mà lại bọn chúng cũng không tiến công, cũng chỉ là lẳng lặng bao quanh, nhìn qua nhường người rùng mình.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu nói: "Đột tiến đi, đi đại kim tự tháp."

"Vâng!"

Khô Lâu đảng hải tặc thao túng thuyền, tiếp tục đi, xông vào trăm vạn hải quái hải dương.

Sau đó. . .

Một màn quỷ dị lại một lần nữa phát sinh.

Cái này vô số kể hải quái vậy mà tự mình nhường ra một lối đi.

Cái này không giống như là thất lạc quốc gia phế tích lần kia, lần kia vô số hải quái là bị ảo ảnh quang ảnh hấp dẫn triệt để trầm mê. Mà lần này lũ quái vật biển là thanh tỉnh, nhưng lại không có phát động bất luận cái gì công kích, mà lại tránh ra con đường.

Cái này thật sự là quá thần kỳ. Chẳng lẽ chúng ta Yêu Yêu là nhỏ Hải Vương sao?

Lại hoặc là ma quỷ tam giác lớn bên trong phát sinh cái gì, khiến cho những thứ này hải quái cũng vô tâm giết chóc?

Cứ như vậy, Thẩm Lãng thuyền những nơi đi qua, vô số hải quái dồn dập né tránh.

Khoảng cách đại kim tự tháp càng ngày càng gần.

Đến nơi đây Thẩm Lãng cơ hồ đều muốn ngạt thở, bởi vì hải quái càng lúc càng lớn, cuối cùng quả thực so với hắn chiếc chiến hạm này còn muốn to lớn. Nhìn qua đều có thể trực tiếp lật tung hắn chiếc thuyền này.

Nhưng mà những thứ này hải quái vẫn không có bất kỳ động tác gì, theo Thẩm Lãng thuyền đến về sau, bọn chúng cũng dồn dập tránh ra một con đường.

Những thứ này đại hải quái phảng phất có một chút trí tuệ, Thẩm Lãng vậy mà nhìn thấy bọn chúng tràn ngập ánh mắt tuyệt vọng.

Liền là loại kia ngày tận thế tới ánh mắt.

Đây, đây là vì cái gì?

Nhưng mà Thẩm Lãng biết, lúc này trăm vạn hải quái sở dĩ không có phát động công kích, cũng không hoàn toàn là bởi vì Yêu Yêu bảo bối nguyên nhân, mà là cái này kim tự tháp bên trong có đại sự phát sinh.

"Không biết vì cái gì, tâm ta nhảy không giải thích được gia tốc." Hella bỗng nhiên nói.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, rất nhanh hắn liền cảm nhận được một loại đặc thù sóng ngắn, vẫn như cũ là nghe không được, nhưng lại có thể cảm thụ được.

"Tích tích tích tích. . ."

Thông qua trí não phân tích về sau, Thẩm Lãng phát hiện cái này đợt truyền thâu tần suất ước chừng mỗi giây một cái.

Nhưng lại càng lúc càng nhanh.

Tần suất càng ngày càng cao.

Rất nhanh Thẩm Lãng liền làm ra phán đoán.

Đây là đếm ngược, hủy diệt đếm ngược!

Không tốt, việc lớn không tốt!

Cái này tòa kim tự tháp muốn bạo tạc, nói cho đúng nó dưới mặt đất năng lượng hạch tâm muốn bạo tạc.

Trước đó tại Amazon quốc gia cái kia đại kim tự tháp một khi bạo tạc, toàn bộ Amazon hòn đảo đều sẽ triệt để hòa tan biến mất. Mà trước mắt cái này kim tự tháp trọn vẹn tốt đẹp mấy lần, cái kia bạo tạc uy lực không biết mạnh bao nhiêu lần.

Một khi bạo tạc, hậu quả khó mà lường được.

Khó trách tất cả hải quái đều sẽ tập hợp tới, bởi vì cái này kim tự tháp xem như bọn chúng Thánh Điện. Mà bây giờ nó liền muốn hủy diệt, lũ quái vật biển lại căn bản ngăn cản không đây hết thảy. Vì lẽ đó bọn chúng lựa chọn tập hợp tại kim tự tháp Thánh Điện chung quanh, cùng nó đồng quy vu tận.

Bọn chúng dự định chết!

Khó trách mất đi tất cả tính công kích.

Khi thế giới tận thế hàng lâm thời điểm, trên Địa Cầu quốc gia cho dù là sinh tử đại địch, đoán chừng cũng sẽ ngưng chiến.

Nhưng Thẩm Lãng người nhà còn tại bên trong đâu, một khi kim tự tháp bạo tạc, vậy hắn người nhà, còn có mấy ngàn người đều toàn bộ tan thành mây khói.

"Nhanh, nhanh, nhanh. . ."

Cừu Yêu Nhi không nói hai lời, ôm Thẩm Lãng hướng về kim tự tháp cửa chính tiến lên. Mà Hella thì ôm Yêu Yêu theo sát phía sau, Dora công chúa suất lĩnh lấy mấy tên Amazon cao thủ cũng nhanh chóng xông tới.

Cái này kim tự tháp lối vào to lớn, trọn vẹn vượt qua mấy chục mét.

Trên cửa có một cái điêu khắc nổi, mặt người thân rắn Medusa Nữ hoàng, nhưng Thẩm Lãng cũng không đoái hoài tới chiêm ngưỡng cái này điêu khắc nổi, trực tiếp xông vào cửa vào.

...

Xuyên qua hành lang rất dài, Thẩm Lãng tiến vào thất lạc Thánh Điện đại kim tự tháp bên trong.

Bên ngoài trăm vạn hải quái, vẫn không có bất luận cái gì ngăn cản, vẫn như cũ tràn ngập ánh mắt tuyệt vọng, lẳng lặng chờ đợi hủy diệt đến.

Chạy tại thật dài đường hành lang thời điểm, Thẩm Lãng nội tâm đang cầu khẩn, người nhà ngàn vạn đều muốn tại, ngàn vạn đều muốn tại.

Đầu này đường hành lang thật sự là dài, mà lại đưa tay không thấy được năm ngón.

Bỗng nhiên ở giữa.

Hắc ám đường hành lang kết thúc, một đạo quang mang kích thích ánh mắt của hắn.

Hắn tiến vào thất lạc trong điện phủ.

Cái này tòa kim tự tháp đỉnh vậy mà là trong suốt, vì lẽ đó ánh nắng chiếu vào, đem toàn bộ trong điện phủ chiếu lên giống như ban ngày.

Sau đó, Thẩm Lãng nhìn thấy người nhà.

Nhìn thấy đại ngốc, nhìn thấy Tuyết Ẩn thần nữ, nhìn thấy Kiếm Vương Lý Thiên Thu, Ninh Diễm công chúa vân vân vân vân.

Trong chốc lát!

Đối phương tất cả mọi người ngốc, các nàng chỉnh tề làm một động tác, đó chính là dụi mắt.

Bởi vì các nàng cũng hoài nghi mình đang nằm mơ. Thẩm Lãng làm sao có thể bỗng nhiên ở giữa liền xuất hiện ở trước mắt?

Gần đây thời gian hai năm đến, bọn hắn vô số lần làm qua dạng này mộng đẹp, đến mức hiện tại cũng không phân biệt được trước mắt một màn này đến cùng là mộng cảnh vẫn là chân thực.

"Người, cặn bã?" Ninh Diễm công chúa thận trọng nói.

"Lớn mông?" Thẩm Lãng nói.

Sau đó, đối phương vô số người lâm vào triệt để sôi trào.

Đây không phải mộng cảnh, đây không phải mộng cảnh!

Thẩm Lãng thật tới!

Thật phát sinh kỳ tích.

Thượng thiên thật đem Thẩm Lãng đưa đến trước mặt của bọn hắn.

Sau một lát, Ninh Diễm cùng Tuyết Ẩn băng băng mà tới.

Vẫn là Tuyết Ẩn võ công cao hơn một chút.

Nàng trực tiếp vọt tới Thẩm Lãng trước mặt, đầu nhập trong ngực của hắn.

Nhưng mà rất nhanh cảm thấy có chút không đúng, thế là đổi tới, đem Thẩm Lãng ôm ở nàng vĩ ngạn trong ngực.

Ân, dạng này tự tại nhiều.

Nội tâm của nàng quả thực vui vẻ đến phảng phất muốn nổ.

Thẩm Lãng người một nhà đoàn tụ!

Nhưng mà, không có thời gian cuồng hoan.

"Tích tích tích tích. . ."

Thẩm Lãng trí não bên trong đếm ngược càng ngày càng kịch liệt gấp rút.

Nhất định phải đi nhanh lên, cái này đại kim tự tháp chẳng mấy chốc sẽ bạo tạc.

Lại không đi, liền muốn tan thành mây khói.

Đi, đi, đi.

Lập tức rời đi cái này đại kim tự tháp, lập tức rời đi ma quỷ tam giác lớn.

Nhưng. . .

Rất nhanh Thẩm Lãng được một đáp án: Căn bản không có khả năng đi được mất.

Trí não căn cứ này cũng tính theo thời gian tần suất tính toán ra đến, nhiều nhất còn có mười năm phút liền muốn bạo tạc.

Vẻn vẹn một khắc đồng hồ, lại có thể chạy đi nơi đâu? Cái này đại kim tự tháp bạo tạc uy lực cỡ nào kinh người?

Liền trăm vạn hải quái cũng lựa chọn đi tìm cái chết, cùng kim tự tháp cùng tồn vong.

Đừng nói một khắc đồng hồ, coi như một cái giờ, năm tiếng thời gian, Thẩm Lãng mang theo người nhà cũng trốn không thoát nổ lớn phạm vi.

"Tích tích tích tích. . ."

Đại hủy diệt đếm ngược tần suất càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Hiện tại Thẩm Lãng chỉ có một lựa chọn, đó chính là ngăn cản trận này nổ lớn.

Dạng này chẳng những có thể cứu vãn tất cả người nhà, thậm chí còn có thể cứu vớt bên ngoài trăm vạn hải quái.

Thật sự là gặp quỷ a, Thẩm Lãng không nghĩ tới, tự mình lại còn có cứu vớt hải quái một ngày.

Không kịp giải thích, nhất định phải giành giật từng giây.

Thẩm Lãng hướng về kim tự tháp dưới mặt đất chạy như điên.

Bởi vì tất cả năng lượng hạch tâm cũng dưới đất, nhất định phải ngăn cản nó bạo tạc.

Nhưng lần này Thẩm Lãng không có tiến vào dưới mặt đất năng lượng hạch tâm mật mã, càng thêm không có ngăn cản tự bạo mật mã.

Nhưng không có lựa chọn nào khác.

Vì cứu vớt người nhà, hắn nhất định phải liều một lần. Hoặc là thành công, hoặc là thịt nát xương tan.

Cừu Yêu Nhi ôm Thẩm Lãng hướng về đại kim tự tháp tầng dưới lao nhanh.

Bỗng nhiên, Hella ôm Yêu Yêu đuổi theo.

"Nhất định phải mang Yêu Yêu bảo bối, bởi vì nàng là chúng ta kỳ tích sứ giả!"

Chương 466: Mộc Lan Lại Niết Bàn! Giết Trở Lại Việt Quốc Đi!

"Lãng nhi, làm sao?" Tuyết Ẩn thần nữ cực nhanh đuổi theo, ngay sau đó Lý Thiên Thu cũng đuổi kịp đi lên.

Thẩm Lãng nói: "Cấp tốc, đã tới không kịp giải thích. Cô cô, Mộc Lan đâu?"

Tuyết Ẩn nói: "Tốt đây."

Lúc này song phương cũng có nghi vấn to lớn, nhưng mà cũng không có cơ hội hỏi ra lời, chỉ có thể liều mạng hướng về kim tự tháp dưới mặt đất lao nhanh.

Cái này kim tự tháp thực sự quá lớn quá lớn, quả thực sâu không thấy đáy.

Ròng rã xâm nhập hơn hai trăm mét về sau, mới vừa tới dưới đáy.

Trước mắt liền là dưới mặt đất năng lượng hạch tâm lối vào, nơi này đứng sững một cái Medusa Nữ hoàng pho tượng.

Nhưng Thẩm Lãng lại triệt để mộng bức, bởi vì hắn không biết như thế nào mở ra.

Trước đó tại Amazon quốc gia cái kia kim tự tháp dưới mặt đất hạch tâm lối vào là có thể điền mật mã vào, nhưng mà trước mắt cái này làm sao đưa vào mật mã? Căn bản cũng không có xuất hiện bất kỳ màn sáng a, thậm chí cũng không có bất kỳ cái gì cơ quan.

Cái này Medusa pho tượng là làm bằng đá, nhìn qua bình thường, cũng không có chỗ đặc thù, ước chừng chỉ có không đến cao ba mét.

Chỗ nào là mở ra cơ quan a?

Thẩm Lãng tỉ mỉ quan sát, vẫn không có bất luận phát hiện gì.

Bảy tấc?

Cánh tay?

Cái đuôi?

Cũng không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Nhưng phi thường kỳ quái là cái này Medusa pho tượng là nhắm mắt lại.

Thẩm Lãng biết Medusa nhất có ma lực liền là cặp mắt kia , bất kỳ cái gì sinh vật chỉ cần nhìn lên một cái liền sẽ trầm luân, thậm chí trong truyền thuyết Medusa xem người một chút, người kia liền sẽ biến thành tảng đá, cái kia vì sao cái này Medusa pho tượng là nhắm mắt?

Vì lẽ đó lái vào miệng chỗ mấu chốt ngay tại trên ánh mắt?

Thẩm Lãng đưa tay đi đụng vào Medusa con mắt, nhưng vẫn không có dùng a? Không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Khoảng cách đại hủy diệt còn có mười ba phút, nhưng mà Thẩm Lãng vẫn như cũ không có thể mở khải cửa vào.

Thẩm Lãng ôm qua Yêu Yêu nói: "Bảo bối, ngươi đi sờ con mắt của nó."

Yêu Yêu cứ việc hơi nghi hoặc một chút, nhưng vẫn như cũ nghe ba ba, duỗi ra hai cái tay nhỏ, chạm đến Medusa pho tượng mí mắt.

Nhưng mà. . .

Vẫn không có phản ứng a.

Chẳng lẽ Yêu Yêu tiểu bảo bối thần kỳ đến nơi đây liền kết thúc sao?

"Tích tích tích tích tích. . ." Đếm ngược càng ngày càng bức thiết, càng ngày càng kinh tâm động phách.

Thẩm Lãng lúc này ngược lại tỉnh táo lại, nhắm mắt lại để cho mình bình tĩnh trở lại.

Ròng rã một phút sau, Thẩm Lãng lại một lần nữa mở to mắt xem cái này Medusa pho tượng.

Nàng một cái tay rủ xuống, một cái tay khác mở bàn tay, phảng phất muốn nắm chặt thứ gì.

Lòng bàn tay của nàng muốn vuốt ve thứ gì? Hẳn là đồng loại? Lại hoặc là Medusa hậu đại?

Vậy nó phải làm thế nào cảm ứng, là huyết dịch? Vẫn là tinh thần linh hồn đâu?

Chúng ta Yêu Yêu tiểu bảo bối, linh hồn cùng tinh thần thế nhưng là hoàn toàn kế thừa tại Medusa mẫu thân.

Thẩm Lãng ôm Yêu Yêu bảo bối, đưa nàng cái trán dán tại Medusa pho tượng lòng bàn tay.

Lập tức, Medusa con mắt chậm rãi mở ra.

Cái này hai con là bảo thạch điêu khắc, phóng xuất ra kinh tâm động phách mỹ lệ hào quang. Liền phảng phất vẽ rồng điểm mắt, nguyên bản bình thường không có gì lạ pho tượng lúc này cũng biến thành mị hoặc vô song.

"Ầm ầm. . ."

Kỳ tích phát sinh, từng đợt tiếng vang về sau, phía trước cứng rắn vô cùng vách tường xoay tròn đi ra một cái hố lỗ.

Đây chính là dưới mặt đất năng lượng hạch tâm lối vào.

Yêu Yêu tiểu bảo bối quả nhiên là thượng thiên ban cho Thẩm Lãng tinh linh a, quá lợi hại.

Quả thực là ý trời à.

Thẩm Lãng trước hít một hơi thật sâu, phát hiện nơi này cùng Amazon quốc gia kim tự tháp không giống, nơi này mặc dù đã là mặt biển trở xuống, nhưng vẫn như cũ không khí dồi dào.

...

Dọc theo thông đạo dưới lòng đất một mực xâm nhập, Hella ôm Yêu Yêu cùng lên đến, ròng rã hai phút lao nhanh về sau, rốt cục đến đại kim tự tháp năng lượng hạch tâm.

Sau đó Thẩm Lãng lại một lần nữa mộng bức.

Căn bản không nhìn thấy cái gì năng lượng hạch tâm a, cùng Amazon quốc gia cái kia đại kim tự tháp hoàn toàn không giống. Nơi đó là một cái to lớn quả cầu kim loại, mà nơi này chỉ có một cái vô cùng to lớn Medusa pho tượng.

Pho tượng này lớn đến hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, vượt qua trăm mét cao, tương đương với ba mươi tầng lâu cái kia cao, mà Thẩm Lãng lúc này sau khi đi vào, đứng tại lòng bàn tay của nàng phía trên.

"Tích tích tích tích. . ."

Đáng sợ đếm ngược vẫn tại tiếp tục, càng ngày càng kịch liệt, càng ngày càng gấp rút, chỉ còn lại không đến chín phút.

Nhưng Thẩm Lãng căn bản liền năng lượng hạch tâm cũng không tìm tới a, lại như thế nào ngăn cản đại hủy diệt nổ lớn?

Cừu Yêu Nhi không nói hai lời, ôm Thẩm Lãng dọc theo to lớn động phòng chạy một vòng, nhường Thẩm Lãng thấy rõ ràng toàn bộ to lớn Medusa pho tượng.

Bởi vì nó là tại là quá lớn, riêng đứng ở trong lòng bàn tay nàng là không nhìn thấy toàn cảnh.

Hiện tại Thẩm Lãng thấy rõ ràng.

Cái này Medusa pho tượng kỳ quái hơn.

Nàng vẫn không có con mắt, không phải nhắm, mà là không có tròng mắt.

Cái kia con mắt của nàng ở đâu? Tại nàng tay trái tay phải lên.

Cái này quá quỷ dị, con mắt là Medusa vũ khí, nhưng mà nàng lại đem tròng mắt của mình móc ra sao?

Bởi vì cái này pho tượng quá lớn, hai tay chưởng chiều dài cũng vượt qua mười mét, lòng bàn tay ánh mắt vượt qua ba mét.

Đây là ý gì?

Thẩm Lãng vắt hết óc, cái này hoàn toàn là hắn tri thức điểm mù, liên quan tới thượng cổ thất lạc đế quốc thượng cổ điển tịch hắn cũng thấy rất ít.

"Tích tích tích tích. . ." Đếm ngược vẫn tại tiếp tục.

Sau đó Thẩm Lãng nghĩ hết các loại biện pháp, nhường Yêu Yêu đi đụng vào to lớn Medusa pho tượng lòng bàn tay ánh mắt.

Vô dụng!

Nhường Yêu Yêu cái trán dán to lớn Medusa pho tượng trong lòng bàn tay, vẫn không có dùng.

Thậm chí Hella ôm Yêu Yêu đi Medusa cái trán, nhường Yêu Yêu tiểu ngạch đầu dán to lớn Medusa pho tượng cái trán.

Vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

Khoảng cách đại hủy diệt còn sáu phút.

Năm phút.

Bốn phút!

Thẩm Lãng vẫn như cũ không thu được gì.

Cái này nếu là đại hủy diệt, Thẩm Lãng người cả nhà tan thành mây khói, bên ngoài trăm vạn hải quái cũng đều sẽ bị chết sạch.

... . . .

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhắm mắt lại.

Đầu tiên, thất lạc quốc gia phế tích bên kia xuất hiện to lớn ảo ảnh màn sáng, cái này cùng trước mắt cái này đại hủy diệt có quan hệ hay không?

Còn có trận này đại hủy diệt khẳng định không phải người vì đưa đến, bởi vì căn bản cũng không có người có thể đi vào tới.

Khẳng định là một loại nào đó phi thường nguyên nhân đặc biệt.

Ngăn cản trận này đại hủy diệt, khẳng định cùng Medusa tả hữu hai cánh tay trong lòng tròng mắt có quan hệ.

Vừa rồi Thẩm Lãng nhìn qua cái này pho tượng khổng lồ toàn cảnh, phát hiện nàng mở ra tay trái tay phải giống như là một cái cân tiểu ly.

Không sai, là cân tiểu ly!

Thẩm Lãng nhắm mắt lại bắt đầu dùng trí não triệt để đo đạc to lớn Medusa pho tượng tả hữu hai cánh tay cân bằng tính.

Nếu như dùng bình thường mắt thường, hoàn toàn cái gì cũng nhìn không ra, hoàn toàn là cân bằng, nhưng mà thông qua trí não chính xác tính toán về sau, Thẩm Lãng phát hiện là không cân bằng.

Medusa hai cánh tay tạo thành cân tiểu ly đã hướng về bên phải nghiêng 0.1 độ tả hữu.

Loại này cực kỳ bé nhỏ chênh lệch thật chỉ có trí não mới có thể hoàn thành.

Như vậy cục diện trước mắt phảng phất rõ ràng, muốn ngăn cản trận này đại hủy diệt, nhất định phải nhường Medusa hai tay cân tiểu ly lại một lần nữa tiến hành cân bằng.

Nó đã hướng về bên phải nghiêng 0.1 độ, vì lẽ đó liền cần ở bên trái tăng thêm trọng lượng.

Vừa lúc Yêu Yêu cùng còn muốn liền đứng tại to lớn Medusa pho tượng bên trái trong lòng bàn tay, nhưng mà vô dụng a.

Vì lẽ đó gia tăng trọng lượng không phải cái này, không phải dựa vào người phân lượng.

Như vậy dựa vào cái gì đâu? Cũng không thể là máu tươi a?

Lúc này, khoảng cách đại hủy diệt, nổ lớn vẻn vẹn chỉ có ba phút không đến.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhắm mắt lại đi cảm thụ.

Không thể nghe thấy đến tích tích tích tích đếm ngược, còn muốn nghe được thanh âm này phía sau thanh âm.

Cái này muốn dùng tâm lắng nghe.

Rất nhanh Thẩm Lãng thật nghe được, nói cho đúng hắn cảm nhận được.

Medusa tiếng khóc cùng tiếng ca dùng một loại kỳ quái sóng âm phát ra tới, mặc dù lỗ tai nghe không được, nhưng mà đại não lại có thể cảm giác được.

Cái này khiến Thẩm Lãng nghĩ đến một việc, tại Nữ Vương thành Medusa rời đi đêm hôm đó, nàng cho Yêu Yêu bảo bối ca hát, hát yên giấc khúc.

Đêm hôm đó toàn thành tất cả bảo bảo cũng cảm nhận được, sau đó toàn bộ ngọt ngào tiến vào mộng tưởng, dù là lại nghịch ngợm hồ đồ hài tử cũng ngoan ngoãn ngủ.

Bởi vì ôm cái này chấp niệm, vì lẽ đó Thẩm Lãng cảm nhận được cái này Medusa pho tượng khổng lồ tiếng khóc.

Cái này đúng, bên ngoài trăm vạn hải quái liền là bị Medusa pho tượng khổng lồ tiếng khóc hấp dẫn tới, mà lại mỗi một cái hải quái ánh mắt cũng lộ ra bi thương.

Tiếng khóc, tiếng khóc!

Như vậy như thế nào cho Medusa bên trái trong lòng bàn tay tăng nặng liền đã phi thường rõ ràng.

Nước mắt!

Mà lại không thể là Thẩm Lãng nước mắt, cũng không thể là bất luận người nào nước mắt, chỉ có thể là Yêu Yêu bảo bối.

"Bảo bối, ngươi có thể chảy một giọt nước mắt rơi vào cái này đại cầu bên trên sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Hắn nói đại cầu đương nhiên là to lớn Medusa pho tượng trong lòng tay trái con mắt.

Yêu Yêu tiểu bảo bối lập tức lâm vào bi thương, đây đối với nàng tới nói phi thường dễ dàng, chỉ cần nghĩ một cái khác mụ mụ là được rồi.

Lập tức, nàng bảo thạch đồng dạng mắt to chảy xuống một giọt nước mắt.

"Đang!"

Giọt này nước mắt rơi tại Medusa trong lòng tay trái to lớn con mắt bên trên, phát ra thanh thúy vô cùng tiếng vang.

Nháy mắt! Kỳ tích lại một lần nữa phát sinh!

Tích tích tích tích đếm ngược kết thúc.

Medusa pho tượng khổng lồ hai cánh tay chậm rãi lâm vào mới cân bằng.

Tiếng khóc của nàng đình chỉ.

Hết thảy chung quanh đều an tĩnh lại.

Đại hủy diệt giải trừ, hủy diệt đếm ngược kết thúc.

Rốt cục thành công cứu vớt tất cả mọi người, thậm chí bao gồm bên ngoài trăm vạn hải quái.

Nhưng lần này không phải Thẩm Lãng cứu vớt, mà là Yêu Yêu tiểu bảo bối cứu vớt tất cả mọi người.

Yêu Yêu thật sự là quá không tầm thường, có lẽ nàng bản thân liền là một cái kỳ tích.

Thẩm Lãng nhịn không được đưa nàng ôm vào trong ngực.

"Bảo bối thật xin lỗi, ba ba để ngươi khóc." Thẩm Lãng ôn nhu nói.

Yêu Yêu cánh tay quấn lấy ba ba cổ, rúc vào trong ngực của hắn, nàng quả nhiên là ba ba tiểu thiên sứ a.

"Đi thôi, trở về đi!"

Thẩm Lãng rời đi cái này to lớn kim tự tháp dưới mặt đất năng lượng hạch tâm, dọc theo thường thường thông đạo trở về tới kim tự tháp trong điện phủ.

Lại hướng về bên ngoài nhìn lại!

Hơn trăm vạn hải quái vẫn như cũ bao quanh toàn bộ kim tự tháp.

Thẩm Lãng ôm Yêu Yêu xuất hiện tại cửa ra vào thời điểm, cái này vô số hải quái ánh mắt hướng về Thẩm Lãng cùng Yêu Yêu nhìn sang.

Cũng không có làm gì, không có gào thét, cũng không có chiến đấu, cũng chỉ là an tĩnh nhìn chăm chú.

Sau một lát!

Hơn trăm vạn hải quái rút lui, giống như thủy triều biến mất vô tung vô ảnh.

Bởi vì bọn chúng toàn bộ chui trở lại trong biển rộng, trở lại đáy biển.

… . . .

"Cô cô, ngươi bây giờ có thể nói cho ta, Mộc Lan làm sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Cứ việc vừa rồi Tuyết Ẩn nói mọi chuyện đều tốt cực kì, nhưng đây chẳng qua là tình huống khẩn cấp, Tuyết Ẩn không nguyện ý nhường Thẩm Lãng phân tâm.

Vừa rồi trăm vạn hải quái vây quanh đại kim tự tháp, Mộc Lan làm gia tộc cường đại nhất sức chiến đấu, làm sao lại không tại trong điện phủ.

Tuyết Ẩn nói: "Lãng nhi ngươi yên tâm, Mộc Lan nàng xác thực rất tốt, nàng không có xảy ra chuyện, chỉ là nàng rời đi, bị mang đi."

Thẩm Lãng kinh ngạc.

Bị mang đi? Này sao lại thế này?

Tuyết Ẩn nói: "Lần trước Mộc Lan tiêu hao vô số tinh thần lực, đem thuyền bình an khu vực tiến vào ma quỷ tam giác lớn thế giới mới, tránh né tất cả đá ngầm cùng vòi rồng, sau đó rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, ròng rã ngủ say mấy tháng cũng không có tỉnh lại."

Điểm ấy Thẩm Lãng là biết đến, Helen công chúa đã từng nói cho nàng.

Mà lại nàng còn cường điệu, Mộc Lan đang ngủ say thời điểm, sinh mệnh lực phi thường ổn định, không có bất kỳ cái gì nguy hiểm tính mạng. Mà lại tinh thần lực của nàng đột phá cực hạn về sau, phảng phất muốn được tăng lên thêm một bước cùng Niết Bàn.

Nhưng phảng phất liền kém như vậy một chút điểm, nàng từ đầu đến cuối không có Niết Bàn, cũng chưa tỉnh lại.

"Helen công chúa đi, nàng đi tìm ngươi, về sau Mộc Lan vẫn không có tỉnh lại, chúng ta vô cùng vô cùng lo lắng." Tuyết Ẩn nói: "Mãi cho đến có một ngày, nàng đột nhiên biến mất, sau đó nàng chỗ gian phòng nhiều một tờ giấy."

Tuyết Ẩn đưa qua tờ giấy này.

Thẩm Lãng chỉ nhìn một chút, liền cảm giác được phía trên chữ phảng phất muốn tung bay đi ra.

"Kim Mộc Lan ta mang đi, nàng cần đột phá, dùng không được cũng liền nàng liền sẽ trở về."

Tờ giấy nội dung vô cùng đơn giản, hoàn toàn là dùng nhất ngay thẳng, nhưng mà phía trên kí tên lại làm cho người chấn kinh.

Xoắn ốc!

Thẩm Lãng không khỏi đem tờ giấy đưa cho Cừu Yêu Nhi.

"Không sai, đây là lão sư chữ viết!" Cừu Yêu Nhi nói.

Cừu Yêu Nhi lão sư là ai?

Khương Ly bệ hạ tại phương đông thế giới hồng nhan tri kỷ, Thiên Nhai Hải Các chi chủ Tả Từ cả một đời truy đuổi mục tiêu, Loa Tổ,

Nàng nên tính là phương đông thế giới cường đại nhất mấy người một trong.

"Nàng mặc dù là lão sư của ta, nhưng cộng lại cũng không có dạy qua ta mấy ngày." Cừu Yêu Nhi nói: "Mỗi lần cũng tại thời điểm mấu chốt nhất, nàng liền đến chỉ điểm ta một cái. Ta cũng đã ròng rã thời gian mười mấy năm chưa từng gặp qua nàng."

Loa Tổ lai lịch phi thường thần bí, chí ít Thẩm Lãng cùng Tuyết Ẩn, còn có Cừu Yêu Nhi cũng không biết lai lịch của nàng, liền biết nàng là Khương Ly hồng nhan tri kỷ.

Còn có Khương Ly một lòng si tình danh tiếng, cũng phần lớn là Loa Tổ thành toàn.

Bởi vì truyền ngôn Loa Tổ lưu luyến si mê Khương Ly, nhưng Khương Ly vì thê tử mà phụ lòng Loa Tổ.

Vì lẽ đó tại thiên hạ mắt người bên trong, Khương Ly bệ hạ quả thực là thiên hạ đệ nhất chuyên tình người, bao quát Thẩm Lãng trước đó cũng cho là như vậy.

Nhưng mà đi phương tây thế giới sau quả thực mở rộng tầm mắt, hoàn toàn không nghĩ tới phụ thân tại phương tây thế giới còn đã từng lãng qua, một mực gặp được mẫu thân về sau, liền biến thành thiên hạ đệ nhất người si tình.

Loa Tổ tại sao lại xuất hiện tại ma quỷ này tam giác lớn bên trong?

Điểm ấy hay là không khó đoán ra, bởi vì nàng là Khương Ly hồng nhan tri kỷ, Thẩm Lãng thân phận bại lộ chuyện lớn như vậy khẳng định truyền khắp thiên hạ. Nàng sau khi biết được lập tức chạy tới, nhưng khẳng định là không kịp, thế là nàng lại nghe nói Thẩm Lãng biến mất tại ma quỷ tam giác lớn.

Thế là nàng mạo hiểm tiến vào ma quỷ tam giác lớn.

"Ta đi theo nghĩa huynh rất nhiều năm, nhưng mà ta cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua cái này Loa Tổ, nàng phi thường thần bí, cơ hồ không cùng bất luận kẻ nào tiếp xúc, thiên hạ gặp qua nàng người lác đác không có mấy." Tuyết Ẩn nói.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu cũng chưa từng gặp qua, ở đây chỉ có Cừu Yêu Nhi một người gặp qua.

Ngay sau đó Thẩm Lãng phát hiện tờ giấy mặt sau còn có một hàng chữ.

"Thẩm Dã bảo bảo ta cũng mang đi, không thể phụ lòng huyết mạch của hắn, hiện tại vỡ lòng cũng thoáng hơi trễ."

Kí tên vẫn như cũ là xoắn ốc.

Thẩm Dã bảo bảo nghịch thiên huyết mạch cũng chỉ có Thẩm Lãng cùng Mộc Lan biết, vừa mới sinh ra tới chính là nghịch thiên Hoàng Kim huyết mạch, so đại ngốc cùng Cừu Yêu Nhi cũng càng chói mắt Hoàng Kim huyết mạch, nhưng mà không lâu sau đó trên người hắn Hoàng Kim huyết mạch liền biến mất.

Thẩm Lãng cùng Mộc Lan đều biết Thẩm Dã bảo bảo huyết mạch nghịch thiên, nhưng cũng không có nghĩ tới muốn để hắn tiến hành võ đạo vỡ lòng, mỗi ngày liền biết mò mẫm chơi, dạng này một mực chơi đến hai ba tuổi.

Chờ Thẩm Lãng xảy ra chuyện về sau, Mộc Lan mang theo hắn tiến vào ma quỷ tam giác lớn, càng thêm không có người đối với hắn võ đạo vỡ lòng.

Kiếm Vương Lý Thiên Thu cùng Tuyết Ẩn tông sư cũng đã từng cố gắng qua, nhưng cuối cùng cũng từ bỏ.

Bởi vì thực sự vỡ lòng không cái này nghịch ngợm gây sự bảo bảo.

Bây giờ tên bại hoại này bảo bảo đều đã bốn năm tuổi, khó trách Loa Tổ nói hiện tại vỡ lòng cũng hơi trễ.

...

Đối với Mộc Lan cùng Thẩm Dã bảo bảo rời đi, Thẩm Lãng rất mất mát, bởi vì đây là tính mạng hắn bên trong người trọng yếu nhất, cơ hồ chiếm cứ hắn nhân sinh một nửa, nhưng cái này hay là cũng là Mộc Lan cùng Thẩm Dã bảo bảo tạo hóa đi.

Sau đó, toàn bộ đại kim tự tháp lâm vào sung sướng hải dương.

Chỉ có lấy sai danh tự, không có lấy sai ngoại hiệu. Băng nhi lại một lần nữa thi triển nàng thần kỹ, mà lại đây là duy nhất có thể làm cho Thẩm Lãng ra vẻ ta đây nữ nhân, cũng là hắn duy nhất có thể đánh bại nữ nhân.

Thẩm Mật bảo bảo cũng đã sáu tuổi, có chút sợ hãi nhìn qua Thẩm Lãng.

"Bảo bảo, quên ba ba sao?"

"Ba ba thương chúng ta nhất Thẩm Mật bảo bảo, từ nhỏ cũng ôm ngươi không thả, còn đập hạt dưa cho ngươi ăn đâu?"

Thẩm Mật bảo bảo mở to hai mắt, phảng phất muốn cố gắng hồi ức, nhưng lúc đó nàng vẫn là quá nhỏ, thật nhớ không ra.

Thẩm Lãng nhìn xem nàng.

Thật sự là một cái tiểu công chúa a, ăn mặc tiểu công chúa phục, mọi cử động đoan trang ưu nhã.

Helen ở mấy tháng, Thẩm Mật tiểu bảo bảo cũng kề cận nàng, Helen cũng một mực tại dạy nàng các hạng công chúa lễ nghi, Thẩm Mật bảo bảo học được say sưa ngon lành. Có chút nữ hài tử, trời sinh liền thích làm công chúa.

"Chúng ta Thẩm Mật bảo bảo nhưng là chân chính công chúa đâu." Băng nhi ôn nhu nói.

Thẩm Lãng bên trái ôm Yêu Yêu, tay phải ôm Thẩm Mật, ở giữa còn ôm Thẩm Lực.

Thực ra, Yêu Yêu còn muốn hơn tháng, nhưng nhìn qua lại phảng phất so Thẩm Mật nhỏ hơn một tuổi nhiều, Thẩm Mật phảng phất càng giống là tỷ tỷ.

"Mật Nhi, Thẩm Lực, đây là tỷ tỷ của các ngươi Yêu Yêu, đại danh gọi là Thẩm Nhất." Thẩm Lãng nói: "Hô tỷ tỷ."

"Tỷ tỷ!" Thẩm Mật ưu nhã mà tự nhiên hào phóng hô, hô xong về sau lập tức nhấp lại miệng nhỏ, bởi vì tiểu công chúa đã thay răng, lúc này còn thiếu một viên.

Cái này nói đến kỳ quái, Yêu Yêu bảo bối đã bảy tuổi, lẽ ra cũng có thể thay răng, nhưng không có bất luận cái gì muốn rụng răng ý tứ.

Thẩm Lực nhỏ nhất, bây giờ mới hai tuổi rưỡi tả hữu. Ninh Diễm mang thai hắn thời điểm phi thường vất vả, cơ hồ trường kỳ nằm trên giường, chỉ sợ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn. Sinh ra tới thời điểm, Thẩm Lực cũng phi thường suy yếu, vì lẽ đó ngoại tổ phụ Ninh Nguyên Hiến đặt tên là Thẩm Lực.

Ma quỷ tam giác lớn bên trong hoàn cảnh phi thường đặc thù, vì lẽ đó Thẩm Lực bảo bảo thể chất tốt hơn nhiều, bất quá lộ ra phi thường yên tĩnh, thậm chí có chút ngượng ngùng.

"Tỷ tỷ. . ." Thanh âm của hắn phi thường nhỏ, phảng phất nữ hài tử.

Yêu Yêu mắt to nhìn chăm chú đệ đệ muội muội, ánh mắt tràn ngập vô hạn ngọt ngào cùng hạnh phúc.

Mà lúc này Thẩm Lãng lại tại tiếc nuối, trước đó hắn rất ít ôm

Thẩm Dã bảo bảo, bây giờ hắn bị Luy Tổ mang đi, về sau muôn ôm cũng không có cái gì cơ hội, bởi vì đợi đến lúc hắn trở lại, hay là đã là cái đại hài tử, cũng không cần Thẩm Lãng ôm.

...

Thẩm Lãng rốt cục nhìn thấy cái này tấm gương, hắn thế thân tấm gương.

Thật giống như a, liền phảng phất đang soi gương.

Thân thể của hắn rất kém cỏi rất kém cỏi, lúc đầu cũng sống không lâu, nhưng mà tiến vào ma quỷ tam giác lớn về sau, trong cơ thể hắn rất nhiều chứng bệnh vậy mà dần dần biến mất, mặc dù bây giờ có chút người yếu, nhưng lại không có nguy hiểm đến tính mạng.

"Ta gọi tấm gương." Hắn có chút bất an nói ra câu nói đầu tiên.

"Ta gọi Thẩm Lãng."

Sau đó hai người lẳng lặng không nói gì.

Dù là đi vào ma quỷ tam giác lớn, hắn cũng mỗi ngày ở tại trong phòng, ra cực thiểu số mấy người bên ngoài, cơ hồ không có ai biết hắn tồn tại.

"Ta thiếu ngươi một cái mạng, tùy thời đều có thể vì ngươi mà chết." Tấm gương bỗng nhiên nói.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, ngươi không nợ ta."

Sau đó hai người lại một lần nữa không nói gì.

Rốt cục một hồi lâu, tấm gương lấy dũng khí nói: "Cám ơn ngươi."

...

Thẩm Lãng bái tại nhạc phụ nhạc mẫu trước mặt.

Hắn đối nhạc phụ nhạc mẫu thua thiệt quá nhiều, nếu như không phải là bởi vì hắn, Kim thị gia tộc cũng không trở thành mất đi tất cả lãnh địa.

Đương nhiên hay là cũng có thể nói, nếu như không phải là bởi vì hắn, Kim thị gia tộc cũng đã sớm diệt vong.

Vì lẽ đó người một nhà căn bản là tính toán không rõ ràng.

"Đến bây giờ vẫn như cũ giống như đang nằm mơ, Lãng nhi ngươi liền xuất hiện trước mặt chúng ta." Nhạc mẫu Tô Bội Bội trìu mến nói: "Nhà ta Lãng nhi chịu khổ, cũng càng thêm không tầm thường. Ngươi như vậy một cái tinh xảo người a, lại muốn gánh chịu cái này bao lớn sứ mệnh, thật sự là trời đánh. . ."

Nàng lúc đầu có lẽ là muốn nói trời đánh cái gì, nhưng cảm giác được bất kính, vẫn là thu hồi đi.

"Nhạc phụ đại nhân, nhạc mẫu đại nhân, chúng ta rất nhanh liền giết trở về."

"Đoạt lại Nộ Triều thành, đoạt lại Kim thị gia tộc lãnh địa."

Nhạc phụ gật gật đầu.

Hắn hiện tại càng thêm không biết nên cùng Thẩm Lãng ở chung.

Một phương diện Thẩm Lãng giống như là con của hắn, nhưng một mặt khác Thẩm Lãng lại là tương lai người phương Đông hoàng, Kim thị gia tộc cũng sẽ hiệu trung hắn, cũng coi là hắn Kim Trác quân chủ, vì lẽ đó thực sự nắm chắc không tốt chung đụng có chừng mực a.

Huống chi Kim Trác là một cái phi thường bảo thủ người, coi trọng nhất lễ tiết.

Tô Bội Bội lại hoàn toàn mặc kệ, cái gì Nhân Hoàng không Nhân Hoàng nàng không quan tâm, ở trong mắt nàng Thẩm Lãng chính là nàng cực kỳ thương yêu con rể.

Mà lại nàng thấy Thẩm Lãng cũng không có cái gì biến hóa, hoàn toàn cùng trước đó đồng dạng, đồng dạng tinh xảo tri kỷ.

"Đương nhiên Lãng nhi ngươi có sứ mạng của mình, nếu không ta ngược lại là cảm thấy nơi này rất tốt, hoàn toàn giống như thế ngoại đào nguyên." Nhạc mẫu Tô Bội Bội nói: "Nhưng mà vì báo thù, chúng ta nhất định phải giết trở về, đem chúng ta tất cả cừu nhân cũng trảm thảo trừ căn."

Lời này nhường Kim Trác Hầu tước huyệt Thái Dương cuồng loạn, rõ ràng là đi hoàn thành người phương Đông hoàng sự nghiệp vĩ đại, làm sao tại thê tử trong miệng lại biến thành người giang hồ ẩu đả.

Mấu chốt Thẩm Lãng còn rất tán thành, liều mạng gật đầu.

"Mộc Lan cùng tiểu Dã bảo bảo bên kia ngươi không cần lo lắng, ta tin tưởng nàng rất nhanh liền sẽ trở về, mặc dù tách ra nhường người dập niệm, nhưng chuyện này đối với nàng hai mẹ con cũng là một trận tạo hóa." Tô Bội Bội nói.

Kim Trác lúc này mới gật đầu nói: "Mà lại Thẩm Dã quá nghịch ngợm, trước đó không ai có thể quản giáo, hiện tại có thiên hạ cường đại nhất người đối với hắn tiến hành vỡ lòng rất tốt, tương lai cũng có thể kế thừa ngươi đại nghiệp."

"Ừm!"

Không nghĩ tới hai năm không gặp về sau, Thẩm Lãng cùng người nhạc phụ này đại nhân vẫn không có cái gì thiên có thể nói chuyện.

...

Loa Tổ từ nơi nào mang đi Mộc Lan cùng Thẩm Dã bảo bảo?

Đáp án rất đơn giản, Helen là từ đâu rời đi ma quỷ tam giác lớn? Từ đáy biển thông đạo.

Cái kia Loa Tổ đương nhiên cũng là từ đáy biển thông đạo ra vào, chỉ bất quá nàng so Helen càng thêm cường đại, không những mình ra vào, hơn nữa còn có thể mang theo hai người cùng một chỗ.

Thẩm Lãng lẳng lặng ngồi tại Mộc Lan đã từng dạo qua gian phòng bên trong, phảng phất vẫn như cũ có thể ngửi được nàng mùi thơm.

"Mộc Lan bảo bối, phu quân chờ ngươi trở về, chờ ngươi cùng Thẩm Dã trở về."

"Ngươi lại muốn Niết Bàn, ngươi không ngừng mà mạnh lên, cái này phu quân ta liền càng thêm không phải là đối thủ của ngươi."

"Lần tiếp theo gặp lại, nhất định phải thủ hạ lưu tình a, đừng để phu quân thua quá thảm."

Lúc này, Dora công chúa ở phía ngoài nói: "Chủ quân, cũng chuẩn bị kỹ càng, chúng ta có lẽ đi."

Đúng vậy a, muốn rời khỏi.

Một ngày cũng không nhiều lưu lại, phương đông thế giới lúc này có lẽ ở vào đến ám thời khắc, chính chờ đợi hắn đi xé mở hắc ám.

Nhất là Việt Quốc, cần Thẩm Lãng cứu vớt.

"Tất cả mọi người đã lên thuyền, liền chờ đến ngài." Dora công chúa nói.

Thẩm Lãng nhịn không được tại Mộc Lan đã từng nằm qua địa phương hôn một cái.

"Bảo bối, chúng ta về sau thấy!"

Thẩm Lãng rời đi gian phòng này, rời đi kim tự tháp.

Bên ngoài Thẩm Lãng người nhà, bao quát Niết Bàn quân ở bên trong gần ba ngàn người đều đã leo lên thuyền.

Toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng.

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Xuất phát, rời đi ma quỷ tam giác lớn, giết trở lại Việt Quốc!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 467: Hải Quái Báo Ân! Thiên Na Thẩm Lãng Giết Trở Về!

Thẩm Lãng leo lên người nhà chiếc thuyền lớn kia.

Chiếc thuyền này mặc dù không có đại bác, nhưng lại đầy đủ kiên cố, vượt qua ba ngàn tấn trọng tải, có thể trang bị hơn ba ngàn người. Niết Bàn quân toàn bộ cũng ở này chiếc trên thuyền, bởi vì thời gian quá gấp, Thẩm Lãng cũng chưa kịp cùng bọn hắn tiếp xúc, chỉ biết bọn hắn trở nên càng thêm cường đại.

Theo ra lệnh một tiếng, hai chiếc thuyền lớn rời đi đại kim tự tháp.

Bình thường dưới tình hình thực ra căn bản không có biện pháp rời đi, Helen đã từng thử nghiệm bơi ra đi, nhưng toàn bộ cũng thất bại, không ngoài dự tính cũng trở lại nguyên điểm.

Nhưng bởi vì tại thất lạc quốc gia phế tích Thẩm Lãng thành công mang theo Khô Lâu đảng hạm đội rời đi nguyền rủa hải vực, vì lẽ đó chính hắn cũng có thể mang theo người nhà rời đi ma quỷ tam giác lớn, nhiều nhất chỉ là hao phí nhiều thời gian hơn.

Bất quá hiển nhiên nơi này cùng thất lạc quốc gia phế tích là không giống, bên kia có một cái thất lạc yêu mẫu. Nhưng ma quỷ này tam giác lớn nhưng không thấy phải có, cứ việc nơi này hải quái càng thêm cường đại, thậm chí có so thất lạc yêu mẫu càng thêm to lớn, nhưng mà quỷ đả tường nguyên lý phảng phất không giống.

Sở dĩ làm cho không người nào có thể rời đi nguyên nhân, Thẩm Lãng cảm thấy càng nhiều khả năng là bởi vì đáy biển kim tự tháp phòng ngự vấn đề, vì lẽ đó khả năng cần hắn từng bước từng bước đi phá giải.

Nhưng. . . Hiện tại xem ra giống như không cần.

Trước đó Thẩm Lãng vẫn luôn lo lắng, đại hủy diệt nguy cơ sau khi giải trừ cái này trăm vạn hải quái sẽ trở mặt vô tình phát động tiến công. Nhất là hai chiếc thuyền rời đi thời điểm đám này hải quái có thể hay không tới chặn đường, nếu như như vậy, dựa vào Thẩm Lãng chính là mấy ngàn người là căn bản không có khả năng ngăn cản.

Nhưng mà, hết thảy yên tĩnh!

Tầm mắt bên trong trên mặt biển một đầu hải quái cũng không nhìn thấy, toàn bộ lẻn vào đến đáy biển phía dưới.

Sau một lát, một điểm sáng xuất hiện tại trên mặt biển.

Đây không phải một đầu côn trùng, mà là một loại nào đó hải quái xúc giác, chẳng những sẽ phát sáng, hơn nữa còn đang lóe lên, nhìn qua cực kỳ dáng vẻ khả ái.

Nhưng chỉ vẻn vẹn là trên mặt biển phát sáng xúc giác đáng yêu mà thôi, mà nó tại nước biển phía dưới bộ phận liền sẽ để người làm ác mộng. Nó so Thẩm Lãng chiến hạm còn muốn to lớn, dữ tợn xấu xí đến mức hoàn toàn không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Nó ở phía trước dẫn đường, mang theo Thẩm Lãng thuyền rời đi.

Cái này hay là liền xem như bọn chúng báo đáp phương thức.

… …

"A..., giết, giết, giết. . ."

Một cái thanh âm non nớt không ngừng phát ra, vậy mà tràn ngập hung hãn chi ý.

Hắn liền là A Lỗ Tráng, đại ngốc cùng A Lỗ Na Na nhi tử. Đứa nhỏ này năm nay mới vẻn vẹn sáu tuổi, liền vượt qua một mét sáu cao, quả thực nhường người giận sôi a.

Mà lại trong tay hắn chi này chiến đao trọn vẹn hơn một trăm cân, đang luyện đao, lực lượng kinh người, khí thế bưu hãn.

Hình dung như thế nào A Lỗ Tráng lúc này sức chiến đấu đâu? Giống Thẩm Lãng dạng này người, hắn một cái có thể đánh một trăm cái, phải biết đứa bé này năm nay mới sáu tuổi a. A Lỗ Na Na tự mình cho hắn uy (cho ăn) đao, liều mạng huấn luyện đao pháp của hắn.

Mà đại ngốc đâu? Trong tay hắn ôm một đứa bé, vẻn vẹn một tuổi tả hữu.

Không sai, nàng cùng A Lỗ Na Na lại sinh một cái, thật sự là ngưu bức a, tại ma quỷ tam giác lớn còn sinh con.

Lần này là một cái nữ nhi, mặc dù chỉ có một tuổi, nhưng cũng so cùng tuổi bảo bảo cao không ít. May mắn dung mạo của nàng giống mụ mụ mà không phải đại ngốc, vì lẽ đó cũng mi thanh mục tú, cường tráng giống là một cái nhỏ Hổ Nữu.

"A... Nha nha. . ." Nhìn thấy mụ mụ cùng ca ca đang luyện đao, nàng hưng phấn tại bên cạnh vỗ tay, cũng đi theo hô hô uống một chút.

Hai năm không gặp, đại ngốc vẫn là giống như trước đây, nhìn thấy Thẩm Lãng cũng chỉ là cười ngây ngô, nói một tiếng hai ngốc ngươi tới rồi, sau đó liền rốt cuộc không nói gì thêm đâu.

Hắn võ công có lẽ lại có lớn đột phá, cụ thể lợi hại đến mức nào, Thẩm Lãng cũng nhìn không ra tới.

Nhìn thấy Thẩm Lãng rơi vào nữ nhi của hắn gương mặt bên trên, đại ngốc trong đầu liền nhớ lại hắn cùng nàng dâu tại sao lại có đứa bé này một màn, sau đó mặt đỏ tới mang tai, thực sự là quá không có ý tứ.

Ròng rã luyện một canh giờ sau, A Lỗ Tráng dừng lại.

"Có thể đi, đi chơi đi." A Lỗ Na Na nói.

A Lỗ Tráng một trận reo hò, khiêng đại đao liền hướng về mấy cái tiểu đồng bọn chạy tới.

"Bỏ đao xuống." A Lỗ Na Na nói.

A Lỗ Tráng tiện tay đem đao ném ở boong tàu bên trên, phát ra phịch một tiếng vang lớn.

...

"Xin lỗi, Lỗ Na." Thẩm Lãng nói: "Làm hại ngươi mất đi Khương quốc."

Mặc dù Thẩm Lãng không có đạt được bất cứ tin tức gì, nhưng hoàn toàn có thể nghĩ tới chỗ này, A Lỗ Na Na Khương quốc khẳng định là đổi chủ.

Cái này dã man quốc gia cường giả vi tôn, là không có cái gì độ trung thành, A Lỗ Na Na sau khi đi, phía dưới những cái kia thủ lĩnh khẳng định đánh ra một đoàn óc đến, tiếp lấy nhất định sẽ bị địch quốc thừa lúc chiếm lĩnh.

Việt Quốc đại khái là không có cơ hội này, bởi vì bọn hắn tất cả binh lực đều muốn tại phương đông phòng bị Thẩm Lãng khả năng trở về. Sở quốc càng thêm không có cơ hội, bởi vì tân Sở

Vương không nhận Đại Viêm đế quốc niềm vui, lúc này co đầu rút cổ cũng không kịp, làm sao dám khuếch trương?

Vì lẽ đó, lúc này chiếm lĩnh Khương quốc rất có thể là Tân Càn vương quốc.

Doanh Quảng phụ tử phản bội Khương Ly về sau, trở thành Đại Viêm hoàng đế trung cẩu, chiếm lĩnh Khương quốc về sau, có thể tại mọi thời khắc giám thị Sở quốc Việt Quốc.

"Đừng kéo những thứ vô dụng này." A Lỗ Na Na nói, nàng một cái tiếp nhận nữ nhi.

"Mụ mụ. . ." Cái này một tuổi bé gái vui sướng hô.

Thẩm Lãng nói: "Nàng tên gọi là gì?"

A Lỗ Na Na nói: "Khương Đóa Đóa."

"Tên rất hay." Thẩm Lãng nói: "Đóa Đóa, thúc thúc ôm một cái."

Tiểu nha đầu cũng không sợ người lạ, trực tiếp giang hai cánh tay nhào tới.

Thật sự là nặng trịch cô nàng, bất quá cũng thật sự là nghịch ngợm, vừa mới bị Thẩm Lãng ôm vào tay, liền dùng nàng mập mạp tay nhỏ đùa bỡn Thẩm Lãng cái mũi cùng con mắt.

"A. . ." Bỗng nhiên Thẩm Lãng một tiếng kêu đau, nói: "Đóa Đóa, lông mi không thể rút ra, nhổ liền không dễ nhìn a."

"Bộp bộp bộp. . ."Tiểu nha đầu hưng phấn đến toàn thân run rẩy, cười điểm thật thấp, tùy tiện một cái việc nhỏ nàng đều có thể một mực cười xuống dưới, cười đến toàn thân cũng đang run.

Đại ngốc cùng A Lỗ Na Na đứa bé thứ nhất họ A Lỗ, đứa bé thứ hai họ Khương.

Bởi vì hiện tại ai cũng có thể đoán được, đại ngốc cùng Cừu Yêu Nhi thực ra cũng có lẽ hô Khương Ly làm nghĩa phụ, vì lẽ đó hắn cũng thật là Thẩm Lãng ca ca.

Bất quá, đại ngốc cùng Cừu Yêu Nhi cũng không có cái gì quan hệ máu mủ, cái này nhường Thẩm Lãng có chút kinh ngạc.

Hai cái Hoàng Kim huyết mạch, nhưng lại không phải tỷ đệ? Trong này lại ẩn chứa cái gì bí mật?

Thẩm Lãng người phụ thân này, hay là so với trong tưởng tượng còn thần kỳ hơn cường đại a.

… …

"Tỷ phu, ngươi mau cùng ta nói nói ngươi tại phương tây thế giới sự tình thôi?" Kim Mộc Thông nói.

Thẩm Lãng nói: "Mập mạp, ngươi muốn làm gì? Chẳng lẽ lại ngươi còn nghĩ viết thành tiểu thuyết hay sao?"

Kim Mộc Thông nói: "Đây hết thảy thái bình xuống về sau , ta muốn viết xuống đến, đến lúc đó nói không chừng sẽ cùng « Đông Ly truyện » đồng dạng nóng nảy."

Thực ra Kim Mộc Thông đã không tính rất béo tốt, thời gian hai năm hắn ròng rã giảm xuống hai mươi cân, từ hai trăm cân biến thành một trăm tám mươi cân.

Thân cao 180, thể trọng 180.

Phảng phất là vì duy trì cái này hoàn mỹ trị số, tiếp xuống mặc kệ hắn lại cố gắng cũng hoàn toàn giảm không xuống.

Vì lẽ đó, hiện tại Kim Mộc Thông đã trở thành bên trong béo.

Thẩm Lãng xuỵt ô nói: "Ta tại phương tây thế giới kinh lịch a? Vậy liền nói rất dài dòng, quả thực có thể viết thành một quyển sách."

Kim Mộc Thông nói: "Vậy ngươi nói cho ta một chút, khẳng định đặc biệt kích thích đặc sắc, hoàn toàn có thể xưng chi chật vật phấn đấu sử."

Thẩm Lãng nói: "Ta đến phương tây thế giới sau trước cưới một cái tuyệt mỹ cường đại nữ Công tước, sau đó gặp được Medusa, hắn cho ta một chi quân đội, chiếm lĩnh một mảnh lãnh địa. Sau đó chinh phục Amazon nữ vương, được cường đại nhất Amazon quân đoàn. Tiếp lấy ta chinh phục phía trước nói cái kia tuyệt mỹ nữ Công tước, nàng lấy lại ta mấy ngàn người, con số trên trời hoàng kim cùng gang các loại vô hạn vật tư. Mượn ta gặp được tỷ tỷ Hella, được Khô Lâu đảng hạm đội. Cuối cùng gặp được một cái khác tỷ tỷ Helen công chúa, liền đạt được toàn bộ Tây Luân vương triều nam bộ duy trì, muốn tiền cho tiền, muốn vật tư cho vật tư, sau đó ta liền mang theo mấy vạn người giết trở về."

Kim Mộc Thông kinh ngạc, nói: "Cái này, cái này nơi đó nói rất dài dòng a, rõ ràng mấy câu liền nói xong a. Mà lại ngươi cái này cũng không có phấn đấu a, toàn bộ đều là dựa vào nữ nhân, ăn bám a."

"Đúng a." Thẩm Lãng nói: "Giống ta lớn lên đẹp trai như vậy người, còn cần phấn đấu sao?"

Kim Mộc Thông nói: "Trước đó tại phương đông thế giới ngươi liền ăn bám, đi phương tây thế giới còn ăn bám? Đây, đây là không phải có chút. . ."

Thẩm Lãng nói: "Chẳng lẽ không tốt sao? Cơm chùa đưa đến trước mặt ngươi, ngươi không ăn sao?"

"Ta ăn." Kim Mộc Thông thống khổ nói: "Đáng tiếc ta ăn không được cơm chùa, mà lại ngươi thế nhưng là phương đông thế giới tương lai Nhân Hoàng, ăn bám có phải là sẽ thương tổn ngươi anh minh thần võ hình tượng a?"

Thẩm Lãng vỗ vỗ Kim Mộc Thông bả vai nói: "Không có cách, lão thiên gia thưởng cơm ăn, ngươi không ăn liền là có lỗi với lão thiên gia, cái này cùng có phải là Nhân Hoàng không có quan hệ. Đối mập trạch, ngươi bây giờ có muội tử thích không?"

Kim Mộc Thông trực tiếp quay người đi ra nói: "Kia cái gì? Tỷ phu, cha ta tìm ta."

Vừa đi, Kim Mộc Thông một bên nội tâm nhả rãnh, tỷ phu a, may mà ta nghĩ như vậy ngươi, vừa thấy mặt liền hướng ta ở ngực đâm đao a.

Thẩm Lãng nói: "Mập trạch a, về sau tỷ phu giới thiệu cho ngươi đối tượng, tuyệt đối sẽ không lại giống Chúc Nịnh như thế, lần này tỷ phu là nghiêm túc."

Kim Mộc Thông lại tại trong lòng nói: "Chẳng lẽ liền không thể giết trở lại quốc đô, buộc Chúc Hoằng Chủ quỳ cầu ta cưới Chúc Nịnh sao?"

...

Hella trở thành tuyệt đối hài tử vương, mấy đứa bé mỗi ngày đều theo sau lưng nàng, nghe nàng giảng vô số kể mạo hiểm cố sự.

Nàng tiếng Trung không tốt lắm, nhưng mà cho bọn nhỏ kể chuyện xưa chính là muốn dùng đơn giản nhất văn tự.

Màn đêm buông xuống.

Thẩm Lãng đứng tại boong tàu bên trên, nơi này cảnh đêm thật đẹp a, đẹp đến mức hoàn toàn không chân thực.

Mặt trăng giống như mâm tròn đồng dạng treo ở không trung, xa so với địa phương khác phải lớn hơn nhiều.

Toàn bộ mặt biển như gương, hai chiếc thuyền lớn tại vô cùng vô tận thành thị phế tích bên trên xuyên qua.

Thẩm Lãng nói: "Cô cô, phụ thân Khương Ly là thế nào bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử?"

Tuyết Ẩn lắc đầu nói: "Không biết, đây cũng là trên thế giới này bí mật lớn nhất."

Thẩm Lãng thở dài nói: "Ta tối thiểu phải biết cừu nhân là ai a."

Tiếp lấy Thẩm Lãng nói: "Ta lần này tại phương tây thế giới, tiếp xúc đến hoàn toàn không giống Khương Ly. Tại phương tây thế giới hắn thực ra giống như ta lãng, vì sao trở lại phương đông thế giới về sau trở nên vĩ đại như vậy quang chính? Đến tột cùng chuyện gì phát sinh, nhường hắn phát sinh biến hóa lớn như vậy?"

Tuyết Ẩn lắc đầu nói: "Ta không biết, bởi vì lúc ấy ta còn không có ẩn núp đến nghĩa huynh bên người. Vì lẽ đó ta vừa mới tiếp xúc đến hắn liền là vĩ đại quang chính, phảng phất mặt trời, phổ chiếu chúng sinh."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi đối với ta mẫu thân hiểu bao nhiêu?"

Tuyết Ẩn nói: "Chúng ta không có ai biết thân thế của nàng, có một ngày phụ thân ngươi trực tiếp mang theo nàng xuất hiện tại trước mặt mọi người, nói từ nay về sau đây chính là hắn duy nhất thê tử."

Tiếp lấy Tuyết Ẩn phảng phất lâm vào hồi ức, nói: "Dung mạo của nàng thật đẹp a, thật là băng tuyết da thịt ngọc vi cốt, ta cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua nữ nhân mỹ lệ như thế, chúng ta nữ nhân bình thường mỹ lệ là nông cạn, liền vẻn vẹn chỉ là bề ngoài mà thôi. Mà nàng mỹ lệ phảng phất như là từ thực chất ở bên trong phát ra."

Thẩm Lãng nói: "Nàng là Bạch Ngọc Kinh người sao?"

"Giống." Tuyết Ẩn nói: "Bởi vì nàng quá trắng, thật như tuyết, mùa hè đứng tại bên cạnh nàng, cũng có thể cảm giác được thấm người lạnh buốt. Đương nhiên cái này cũng cho nàng mang đến nhất định chỉ trích, nàng gả cho nghĩa huynh sau rất nhiều năm cũng không có sinh con dưỡng cái, vì lẽ đó rất nhiều người đều nói nàng như thế lạnh, khẳng định là cung lạnh, vì lẽ đó không cách nào mang thai. Ta nghĩ nàng mang thai sinh ra các ngươi khẳng định đặc biệt đặc biệt không dễ dàng, mà lại nhỏ Ninh Ninh sinh ra giống như này người yếu nhiều bệnh. Cha mẹ của ngươi rõ ràng cường đại như vậy, kết quả ngươi sinh ra tới lại tay trói gà không chặt."

Trước đó Thẩm Lãng tất cả lực chú ý cũng lưu lại tại phụ thân Khương Ly trên thân, hiện tại hắn phát hiện mẫu thân phảng phất so phụ thân càng thêm thần bí khó lường.

Tuyết Ẩn bỗng nhiên nói: "Lãng nhi, ngươi tại phương tây thế giới khẳng định ngẩn đến đặc biệt không dễ dàng, ta đều có thể từ ánh mắt ngươi chỗ sâu đọc được rã rời."

Nàng đương nhiên cùng Kim Mộc Thông không giống, nàng có thể nhìn càng thêm sâu.

"Cái kia tuy tốt, lại không phải ta hương." Thẩm Lãng nói.

Tuyết Ẩn nói: "Quê hương của chúng ta lúc này bị hổ báo sài lang chiếm cứ lấy, Lãng nhi chúng ta lần này thiên hạ không thù cũng không dễ dàng. Doanh Quảng phụ tử cùng chúng ta thù sâu như biển, nhưng hai cha con này quá cường đại, Doanh Vô Minh chẳng những là phụ thân ngươi đệ tử đích truyền, hơn nữa còn nghiễm nhiên là Phù Đồ Sơn Thiếu chủ tư thế."

Liên quan tới điểm ấy Thẩm Lãng phi thường không hiểu, dựa vào cái gì a?

Doanh Vô Minh dựa vào cái gì được Phù Đồ Sơn ưu ái?

"Lãng nhi, ngươi chuẩn bị tư tưởng cho tốt, phương đông thế giới xa xa so phương tây thế giới phải mạnh mẽ hơn nhiều." Tuyết Ẩn nói.

Thẩm Lãng đương nhiên hiểu một điểm này, vẻn vẹn từ Adolf cũng có thể thấy được tới. Nhưng mà hắn chỉ là theo Khương Ly một đoạn thời gian mà thôi, Doanh Vô Minh thế nhưng là Khương Ly đệ tử đích truyền, đi theo luyện võ thời gian lần lượt vượt qua hai mươi năm trở lên.

Mà coi như thế, Adolf tại phương tây thế giới trừ số ít mấy người bên ngoài, cơ hồ ở vào Độc Cô Cầu Bại tình trạng. Nếu như không phải hắn thượng cổ trang bị bị phá hủy, Edda nữ vương cũng hoàn toàn không phải đối thủ của hắn.

Tuyết Ẩn nói: "Ta thử qua Cừu Yêu Nhi võ công, nàng so với ta mạnh hơn. Ta hỏi qua nàng, nàng nói cùng Edda, Helen không sai biệt lắm, tại phương tây thế giới gần với Sauron đại đế."

Thẩm Lãng nói: "Ta không có tham chiếu nhân vật, ngài cơ bản nói một chút."

Tuyết Ẩn nói: "Cừu Yêu Nhi võ công phải cùng Ninh Hàn công chúa tương xứng, mà Doanh Vô Minh khả năng còn muốn hơi mạnh một chút."

Thẩm Lãng nhíu mày, nghiêm ngặt trên ý nghĩa tới nói, hắn chỉ gặp qua Doanh Vô Minh một mặt, liền là cùng Tuyết Ẩn lúc cáo biệt, hắn hướng Ninh Hàn cầu thân.

Lúc ấy Tuyết Ẩn nhìn thấy Doanh Vô Minh lần đầu tiên liền muốn động thủ giết hắn, kết quả căn bản chẳng liên quan thân ảnh của hắn.

Tuyết Ẩn khổ sở nói: "Phụ thân ngươi đem Doanh Vô Minh bồi dưỡng quá mạnh."

Thẩm Lãng bĩu môi nói: "Hắn đây đều là cái gì ánh mắt a, tại phương đông thế giới thu nhận đệ tử phản bội, tại phương tây thế giới thu nhận đệ tử cũng phản bội."

Tuyết Ẩn nói: "Như hắn không chết, ai sẽ phản?"

Lời này liền ngã ra chân lý.

Người trên thế giới này, hoặc là có tài vô đức, hoặc là có đức không tài, có tài lại có đức người thật sự là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

"Cái gọi là đại tông sư, hoàn toàn là lục đại siêu thoát thế lực sắc phong lấy chơi, xem như lừa gạt lấy thiên hạ võ đạo cao thủ." Tuyết Ẩn nói: "Thực ra mạnh nhất cũng tại lục đại thế lực bên trong, cũng tại Đại Viêm đế quốc."

Thẩm Lãng nói: "Cô cô, Đại Viêm đế quốc cùng lục đại siêu thoát thế lực đến tột cùng là quan hệ như thế nào a? Lục đại thế lực cũng cường đại như vậy, vì sao còn muốn nghe lệnh của Đại Viêm đế quốc Hoàng đế?"

Tuyết Ẩn nói: "Nếu là có thể biết một điểm này, cái kia khoảng cách toàn bộ thế giới chân tướng cũng không xa."

...

Sáu ngày sáu đêm về sau!

Thẩm Lãng hai chiếc thuyền rời đi ma quỷ tam giác lớn bên trong thế giới mới, tiến vào mênh mông trong hắc vụ.

Phía trước con kia to lớn hải quái tiếp tục ở phía trước dẫn đường, tại hắc ám trong sương mù dày đặc, nó cái này xúc giác lộ ra càng thêm sáng tỏ, thời gian lập lòe quang mang dễ như trở bàn tay liền có thể xuyên thấu nồng vụ.

Tiếp lấy Thẩm Lãng phát hiện.

Cái này to lớn hải quái mang con đường phi thường phức tạp, căn bản cũng không phải là đi thẳng, mà là tại hắc ám trong sương mù dày đặc xuyên qua, vượt qua đi, phảng phất đi mê cung.

Thẩm Lãng ngay từ đầu còn muốn ghi nhớ cái này đường đi, ngày sau cũng thuận tiện ra vào.

Nhưng mà rất nhanh hắn từ bỏ, bởi vì nhớ kỹ cũng vô dụng, cái này đường đi hoàn toàn là duy nhất một lần.

Cái này ma quỷ tam giác lớn bên trong năng lượng trận là tại mọi thời khắc cũng đang biến hóa di động.

Trước đó lúc tiến vào, vẻn vẹn một ngày liền xuyên qua hắc ám nồng vụ. Nhưng lần này ròng rã đi chín ngày chín đêm, cơ hồ vượt qua một vạn dặm, có thể thấy được đầu này đi ra lộ tuyến là bực nào phức tạp, nếu là không có đại hải quái dẫn đường, muốn dựa vào Thẩm Lãng tự mình tính đi ra, thật không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào.

Thật sự là nhờ có Yêu Yêu.

Cái này tiểu bảo bối quá cường đại.

"Chúng ta đây đều là nhờ Yêu Yêu bảo bối phúc khí a." Tuyết Ẩn thần nữ ôm Yêu Yêu, nhịn không được hôn một cái.

Thẩm Lãng lúc này ôm Thẩm Mật bảo bối, cũng ở trên trán của nàng hôn một cái.

Hắn không phải thánh hiền người, vì lẽ đó trong lòng khó tránh khỏi cũng có chỗ thiên vị, nhưng hài tử trước mặt nhất định phải biểu hiện được bình quân, nhất là ở trước mặt con gái.

... . . .

"Hô. . ."

Rốt cục lao ra.

Cái này chín ngày chín đêm cũng tại ma quỷ tam giác lớn hắc ám trong sương mù dày đặc xuyên qua, đâu đâu cũng có thiểm điện, đâu đâu cũng có vòi rồng, loại kia cảm giác áp bách thực sự là quá mạnh.

Bất quá còn tốt, lần này cùng trước đó hoàn toàn không giống.

Lần này xuyên qua ma quỷ tam giác lớn hắc ám nồng vụ tràn ngập cảm giác an toàn, không giống trước đó nơm nớp lo sợ.

Sau khi đi ra, con kia đại hải quái trực tiếp liền biến mất, từ đầu tới đuôi cũng không hề lộ diện, cũng không có cáo biệt

Nó ý tứ đại khái rất rõ ràng, Thẩm Lãng đối bọn chúng ân tình đã hồi báo xong, về sau lẫn nhau không thiếu nợ nhau.

Sau đó, Thẩm Lãng hai chiếc thuyền còn muốn tiếp tục bắc thượng mấy ngàn dặm, bởi vì lần này vậy mà là từ ma quỷ tam giác lớn vùng cực nam đi ra.

Ba ngày sau đó!

Thẩm Lãng chính thức cùng Khô Lâu đảng hạm đội hợp lực.

Nhìn thấy Thẩm Lãng thuyền vậy mà từ phía nam đi đi lên, Jack Đường bọn người không khỏi kinh ngạc, sau đó từng đợt reo hò.

"Thủ lĩnh vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Jack Đường thật dài buông lỏng một hơi, hết thảy so với trong tưởng tượng thuận lợi, cứ việc Thẩm Lãng đã sáng tạo qua kỳ tích, nhưng hắn vẫn là lo lắng Thẩm Lãng xảy ra không đến, hay hoặc là muốn cực kỳ lâu mới có thể đi ra ngoài.

Hai chi hạm đội tụ hợp về sau.

Jack Đường một tiếng cao giọng nói: "Đông tiến vào, đông tiến vào!"

Lập tức, chi hạm đội khổng lồ này lại một lần nữa xuất phát!

Mà nơi này khoảng cách Việt Quốc còn có hơn vạn dặm, đông tây phương khoảng cách thực sự là thực sự quá xa.

...

Khoảng cách Nộ Triều thành năm ngàn dặm hải vực, có ba chiếc thuyền ở đây tuần tra.

Bọn hắn vốn là phương bắc hải vực hải tặc, nhưng mà tại hai năm trước đó bị Đại Viêm đế quốc trưng dụng, lắc mình biến hoá trở thành Việt Quốc thủy sư, từ đầu tới đuôi bọn hắn cũng không có cự tuyệt không gian.

Bất quá, bọn hắn đại khái cũng không muốn cự tuyệt, bởi vì quân lương thực sự là cực kỳ phong phú, cũng không cần đến chém chém giết giết.

Chỉ bất quá thời gian này thực sự quá nhàm chán, mỗi ngày liền là tại biển rộng mênh mông bên trên tuần tra, phòng bị khả năng xuất hiện Thẩm Lãng.

"Cấp trên đúng là điên, Thẩm Lãng cái kia quy tôn tử đã sớm chết, làm sao có thể giết trở về?"

"Đúng đấy, chính là, mỗi ngày đều tại cái này rỗng tuếch trên đại dương bao la tuần tra, liền một cái quỷ ảnh cũng không gặp được, cần phải nhàm chán chết người."

"Bất quá tiền này kiếm được nhẹ nhõm a, thật sự là nhờ có Thẩm Lãng a, nuôi sống bao nhiêu hải tặc a."

"Nghe nói sao? Thực ra cấp trên kiên nhẫn cũng kém không nhiều muốn hao hết, cũng cảm thấy Thẩm Lãng đã chết. Cho nên chúng ta chi hạm đội này có thể muốn bị xoá, chí ít xoá hơn phân nửa, Ẩn Nguyên hội cũng không nguyện ý trả tiền."

"Ẩn Nguyên hội đoạt Thẩm Lãng Nộ Triều thành, đoạt tấm gương sinh ý, kiếm lời nhiều tiền như vậy, vậy mà không nguyện ý trả tiền?"

"Thẩm Lãng nói rõ lấy đã chết, lại còn muốn nuôi mười lăm vạn hải quân giám thị vùng biển này, bọn hắn lại không phải người ngu."

"Cái kia hạm đội lúc nào xoá a? Chúng ta cũng chuẩn bị sau khi nghĩ xong đường a."

"Xem một cái tín hiệu?"

"Tín hiệu gì?"

"Giết người!" Cái này hải quân Thiên hộ nói: "Đại vương bắt Ninh Chính, Biện Tiêu, Trương Xung mười mấy vạn người, toàn bộ đều là Thẩm Lãng vây cánh, đã giết hơn một vạn người. Nhưng mà tất cả đại nhân vật cũng không có giết, liền là phòng bị Thẩm Lãng sẽ trở về, những người này còn có giá trị. Nếu như giết những người này, vậy liền đại biểu cho đại vương cũng cảm thấy Thẩm Lãng chết, hạm đội của chúng ta liền bị xoá."

"Cũng suy nghĩ một chút đường lui đi, Thẩm Lãng tiểu tử này đã chết, rốt cuộc không về được. Hắn chết ngược lại là thống khoái, vô số người có thể hắn hại thảm, không biết muốn chết bao nhiêu người."

Nghe phía dưới trò chuyện, cột buồm bên trên người tiên phong cũng buồn ngủ.

"Đại nhân, đã đến canh giờ, có thể rời đi, về Nộ Triều thành đi."

Cái này hải quân Thiên hộ nhìn một chút đồng hồ cát, nói: "Chờ một chút, chờ một chút, một khắc đồng hồ cũng không thể sớm."

Từ đó có thể thấy được Yến Nan Phi trị quân vẫn là vô cùng nghiêm khắc, đám này thủy sư cứ việc đang nói ngồi châm chọc, nhưng dù là tại bên ngoài mấy vạn dặm cũng không dám về sớm.

"Thời gian đến, trở về địa điểm xuất phát Nộ Triều thành!" Theo hải quân Thiên hộ ra lệnh một tiếng, vạn chúng reo hò.

Rốt cục có thể đi trở về, đã ở bên ngoài tuần tra hơn một tháng, thân thể đều muốn thiu, lần này trở lại Nộ Triều thành về sau, nhất định phải hảo hảo vui sướng một trận.

Mà liền tại lúc này, cột buồm bên trên người tiên phong bỗng nhiên nháy mắt mấy cái.

Đây, đây là ảo giác sao?

Hắn giống như nhìn thấy phía đông phương hướng trên mặt biển xuất hiện điểm đen? Chẳng lẽ là chim biển hay sao?

Đây không phải chim bay.

Rất nhanh, cái này Yến Nan Phi dưới trướng cái này hải quân người tiên phong thấy rõ ràng, đây là một chi hạm đội.

Gặp quỷ sao? Lại có hạm đội tại cái phương hướng này xuất hiện?

Chẳng lẽ là phương tây thế giới thuyền?

Sau đó, cái này người tiên phong hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, từng đợt rùng mình.

Bởi vì chân trời xuất hiện chi hạm đội này phi thường khổng lồ, thuyền càng ngày càng nhiều, cuối cùng quả thực là vô biên vô hạn.

Cực kỳ đáng sợ là.

Chi hạm đội này cờ xí bên trên trừ họa (vẽ) một cái khô lâu bên ngoài, lại còn có thật to khương chữ!

Không, đây không phải đang nằm mơ chứ?

Đây, đây là Thẩm Lãng?

Hắn giết trở về? Hắn thật giết trở về? Cái này sao có thể!

"Đương đương đương đương. . ."

Lập tức, cái này ba chiếc thuyền vang lên gấp rút chói tai tiếng chuông.

"Có địch tình, có địch tình. . ."

"Thẩm Lãng giết trở về, Thẩm Lãng giết trở về."

Cái này ba chiếc Việt Quốc hải quân xác định là Thẩm Lãng, bởi vì chi hạm đội này còn mang theo cái khác cờ xí, tỉ như thẩm, còn có kim.

Gặp quỷ!

Khẳng định là gặp quỷ!

"Trở về địa điểm xuất phát, chạy, chạy, chạy!"

"Nhanh đi bẩm báo Nộ Triều thành, Thẩm Lãng thật giết trở về!"

Sau đó, ba chiếc tuần tra chiến hạm dùng tốc độ nhanh nhất hướng về Nộ Triều thành đi mà đi.

Nhất định phải lập tức đem cái này tin tức thông báo tố Yến Nan Phi đại soái, nói cho đại vương.

Lão thiên gia, Thẩm Lãng vậy mà không có chết, hắn vậy mà thật giết trở về.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 468: Dũng Cảm Tâm! Thẩm Lãng Vương Giả Trở Về!

Thẩm Lãng nhìn xem cái này ba chiếc Việt Quốc thuyền bỏ trốn mất dạng mà không có đuổi theo giết.

Bởi vì căn bản không có tất yếu, lúc này mới mấy đầu tôm cá nhãi nhép a?

Mặc dù hắn không có phương đông thế giới bất luận cái gì tình báo, nhưng dễ như trở bàn tay liền có thể đoán ra, lúc này khẳng định sẽ có một chi số lượng hạm đội khổng lồ đóng tại Nộ Triều thành, giám sát toàn bộ đông bộ hải vực, nhất là ma quỷ tam giác lớn phía bắc, dù sao Thẩm Lãng là từ nơi đó biến mất, mà lại sống không thấy người chết không thấy xác, muốn phòng bị hắn giết trở về.

Nhưng Thẩm Lãng cũng có thể khẳng định lục đại siêu thoát thế lực hạm đội khẳng định không tại Nộ Triều thành hải vực, thời gian của bọn hắn quá quý giá, căn bản không có khả năng ở đây hao tổn, loại này ngàn ngày phòng trộm việc khổ cực, khẳng định là muốn giao cho thế tục thế giới.

Căn cứ Thẩm Lãng đoán chừng, lúc này đóng tại Nộ Triều thành hải vực hạm đội có lẽ tại mười lăm vạn đến hai mươi vạn ở giữa.

Số lượng này đã cực độ kinh người, quang dựa vào Việt Quốc quốc khố căn bản không có khả năng chèo chống, khả năng vẫn là phải Ẩn Nguyên hội trả tiền.

Mà Thẩm Lãng hạm đội chỉ có bốn vạn người, bốn vạn đánh mười lăm vạn, như thế cách xa chênh lệch, có lẽ còn là nghiền ép cấp, mấu chốt là nghiền ép đến cỡ nào cấp bậc.

Địch nhân thực sự là quá nhiều, nhất định phải tập hợp cùng một chỗ lại đánh, triệt để một mẻ hốt gọn, dạng này mới có thể lợi ích tối đại hóa.

Vì lẽ đó nhường cái này ba chiếc chiến hạm đi báo tin đi, nếu không Thẩm Lãng liền cần khắp thế giới đuổi theo giết, cái này muốn giết tới ngày tháng năm nào a.

...

Thẩm Lãng thuyền dùng mỗi ngày tám trăm dặm tốc độ đi, khoảng cách Nộ Triều thành càng ngày càng gần.

Cừu Yêu Nhi không có chút nào kích động, cứ việc Nộ Triều thành đã từng là nhà của nàng, nhưng mà trong lòng của nàng hoàn toàn là bốn biển là nhà.

Kích động nhất người là Kim Trác, ròng rã thời gian hai năm, rốt cục giết trở về. Nộ Triều thành, Kim thị gia tộc căn cơ.

Không vẻn vẹn Nộ Triều thành, còn có Huyền Vũ thành, Huyền Vũ Hầu tước phủ, toàn bộ đều muốn đoạt lại. Địch nhân mỗi chiếm cứ một ngày, Kim Trác Hầu tước trong lòng đều đang chảy máu, cảm giác được tự mình thẹn với tổ tông.

Hắn mỗi một ngày đều mộng dắt hồn quấn, hắn cùng thê tử Tô Bội Bội không giống, hắn lòng tràn đầy đều là Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp, không giống Tô Bội Bội không tim không phổi, chỉ cần người nhà mạnh khỏe liền hết thảy mạnh khỏe.

Còn có một cái kích động người liền là Ninh Diễm công chúa, nàng trước đó luôn miệng nói cái gì không có người yêu thương nàng, phụ vương thương nhất chính là Ninh Hàn cùng Ninh Dực, Ninh Kỳ, đối nàng Ninh Diễm chỉ có một ít áy náy, cũng không có bao nhiêu yêu thương chi tâm. Nàng cũng luôn miệng nói muốn đi thiên hạ, rời đi Thiên Việt thành.

Thẩm Lãng thân phận bị vạch trần về sau, nàng liền không thể không rời đi. Cơ hồ vừa mới rời đi Thiên Việt thành, nàng cũng đã bắt đầu tưởng niệm, không vẻn vẹn tưởng niệm tòa thành thị này, còn nghĩ niệm phụ vương, tưởng niệm Biện mẫu phi.

Thực ra từ khi nàng theo Thẩm Lãng về sau, Ninh Nguyên Hiến ném nàng yêu thương cùng quan tâm một ngày vượt qua một ngày. Nhất là nàng mang thai về sau, liền đã trở thành Ninh Nguyên Hiến đau lòng nhất nữ nhi. Thậm chí ở cữ thời điểm, đều là Biện mẫu phi tự mình hầu hạ, hưởng thụ được trước nay chưa từng có yêu mến.

Là Thẩm Lãng, nàng mang theo Thẩm Lực bảo bảo rời đi Thiên Việt thành, tới trước đến Huyền Vũ Hầu tước phủ, nơi này mỗi người cũng đối nàng cực kỳ tốt, nhưng nàng vẫn là cảm giác được cô đơn, chỉ có Thiên Việt thành mới là nàng quen thuộc lãnh địa.

Rời đi Huyền Vũ thành, chạy trốn tới ma quỷ tam giác lớn về sau, nàng càng thêm như thế.

Mỗi ngày đều tại lo lắng hãi hùng, lo lắng Thẩm Lãng, lo lắng phụ vương, lo lắng Ninh Chính, cơ hồ đều muốn hậm hực.

Nguyên bản nàng cũng là cường tráng hung hãn cô nàng, hai năm này vậy mà gầy một vòng.

"Ma quỷ tam giác lớn bên trong hoàn cảnh phi thường tốt, chẳng những Thẩm Lực bảo bảo thân thể tốt hơn nhiều, liền trong cơ thể của ngươi hoàn cảnh cũng điều dưỡng rất khá." Thẩm Lãng nói: "Cho nên chúng ta còn có thể lại sinh một đứa bé, người ta bà đỡ nói đúng, liền ngươi thân thể này điều kiện không nhiều sinh mấy cái đáng tiếc, cắn răng một cái giậm chân một cái liền sinh ra."

"Ngươi không cần nói mò, ta cực kỳ cái kia." Ninh Diễm mặt đỏ tới mang tai nói.

"Ngươi cái nào? Chỗ nào cái kia a?" Thẩm Lãng hỏi.

Ninh Diễm không nói lời nào, mặt lại đỏ thấu, nàng mặt ngoài tùy tiện, thực ra nội tâm yếu ớt nhất, trước đó hấp tấp, hai năm này thời gian cơ hồ lời nói cũng rất ít nói.

Chiếc thuyền này quá lớn, mà lại trên biển cũng không có cái gì sóng gió, ổn cực kì.

Lúc này boong tàu bên trên, Yêu Yêu chính mang theo các đệ đệ muội muội viết chữ. Trên thuyền có sáu đứa bé, Yêu Yêu, Thẩm Mật, Thẩm Lực, A Lỗ Tráng, Thẩm Thành (Thẩm Kiến nhi tử), Khương Đóa Đóa. Nhìn qua chỉ có hai đứa bé thích học tập, liền là Thẩm Mật cùng Thẩm Lực, chính ngoan ngoãn theo sát tỷ tỷ viết chữ.

Thẩm Thành cũng sáu tuổi, chính là nhất nghịch ngợm thời điểm, hoàn toàn di truyền phụ thân Thẩm Kiến tính cách, quả thực nhường người không biết làm sao quản giáo, đánh cũng không sợ, mắng cũng không nghe, mẫu thân hắn Lâm cô nương là bực nào dịu dàng người a, không biết bị tức khóc bao nhiêu lần.

Thẩm Kiến cùng Lâm cô nương phu thê đã quyết định, trở lại lục địa an định lại về sau, lập tức tranh thủ thời gian lại sinh một cái, tính cách nhất định phải hoàn toàn di truyền Lâm cô nương, Thẩm Thành cái này tiểu phôi đản quả thực là chó cũng ngại.

Bất quá đây chẳng qua là tại cha mẹ của hắn trong mắt hình tượng, tại Kim Trác phu thê trong mắt, Thẩm Thành có thể nhu thuận, miệng rất ngọt, nói lại êm tai.

Mà lại hắn theo mỗi một đứa bé quan hệ cũng cực kỳ tốt, tại

Thẩm Lực trước mặt làm tốt ca ca, tại Thẩm Mật trước mặt làm tốt đệ đệ, tại A Lỗ Tráng trước mặt làm tốt tùy tùng, vẻn vẹn sáu tuổi liền đem quan hệ lẫn vào phong sinh thủy khởi.

Thẩm Lãng xem về sau, cũng cảm thấy đứa bé này về sau hảo hảo rèn luyện, nhất định có triển vọng lớn, nhưng so sánh Thẩm Kiến cơ linh nhiều.

Tao ngộ kịch biến về sau, trước đó nhảy thoát Thẩm Kiến ngược lại trầm ổn. Mỗi ngày đều đang liều mạng luyện võ, liều mạng đọc sách.

Trước đó hắn còn muốn kiến công lập nghiệp, mà bây giờ hắn chỉ có một cái ý niệm trong đầu, tuyệt đối không nên bôi nhọ Thẩm Lãng thanh danh, không thể kéo chân hắn. Ca ca của hắn Thẩm Lãng dù sao cũng là tương lai người phương Đông hoàng a, hắn cái này làm đệ đệ tuyệt đối không thể quá phế vật.

Bất quá Thẩm Kiến ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi ca ca thanh danh cũng chính là có chuyện như vậy, căn bản không cần ngươi bại hoại liền đã rất tồi tệ.

Hắn nhìn thấy Thẩm Lãng câu nói đầu tiên là: "Ca, ta có thể làm ngươi Bách phu trưởng."

Liền vẻn vẹn một câu nói kia liền nhường Thẩm Lãng phi thường vui mừng, đệ đệ thật sự là hiểu chuyện, không tốt đẹp gì cao vụ viễn.

Cứ việc thiên phú có hạn, nhưng mà hắn quá cố gắng, mỗi ngày đều đang liều mạng luyện võ học tập, vì lẽ đó làm một cái Bách phu trưởng vẫn là dư sức có thừa.

… . . .

"Phu quân, không biết phụ vương thế nào, Biện mẫu phi thế nào, Ninh Chính thế nào?" Ninh Diễm công chúa rúc vào Thẩm

Lãng trong ngực nói: "Còn có mây ngựa giống. . . Ca hắn thế nào?"

Đã từng Đại Viêm đế quốc trú Việt Quốc đại sứ Vân Mộng Trạch, hắn khẳng định cũng đổ nấm mốc, bởi vì hắn cùng Thẩm Lãng quan hệ quá gần, cơ hồ xem như Thẩm Lãng duy nhất tri kỷ. Thậm chí mấy lần mấu chốt tình báo, đều là Vân Mộng Trạch nghĩ biện pháp thám thính tới nói cho Thẩm Lãng.

Chẳng những như thế, Thẩm Lãng còn có thể cảm giác được Vân Mộng Trạch lập trường đứng tại Khương Ly bên này, mặc dù hắn cho tới bây giờ cũng không có nói rõ, nhưng nói chuyện trời đất thời điểm hoàn toàn có thể cảm thụ được.

"Ta thật tốt lo lắng bọn hắn a." Ninh Diễm công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhanh, chúng ta rất nhanh liền có thể đem bọn hắn toàn bộ cứu ra."

Tiếp lấy Thẩm Lãng mượn thân thể ngăn cản, bắt đầu quấy rối nàng, mỉm cười nói: "Ngươi mới vừa nói cái gì hẹp? Ta có thể hay không thử lại lần nữa xem đâu? Chúng ta lại sinh một cái bảo bảo đi, thân thể ngươi đã điều dưỡng tốt."

Ninh Diễm công chúa hô hấp lập tức dồn dập lên, lắc đầu nói: "Không sinh, ta liền bảo bối Lực Nhi một cái."

Thẩm Lãng mấy đứa bé bên trong, Thẩm Lực xác thực lộ ra bình thường nhất, nhưng thật rất ngoan ngoãn, không tính tuyệt đỉnh thông minh, nhưng lại phi thường nội tú, mà lại phi thường có kiên nhẫn.

"Phu quân, ta thế nào cảm giác Lực Nhi tính cách có chút giống Ninh Chính a." Ninh Diễm công chúa nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, chưa nói xong thật có chút giống a, cũng nói ngoại sanh giống cữu cữu, thật sự là nửa điểm không giả a.

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta ít nhất phải nhiều sinh một cái, ngươi nhìn một cái Ninh Chính tính cách này, hắn khả năng bỏ rơi nguyên phối Trác thị khác cưới sao?"

"Không có khả năng." Ninh Diễm nói: "Tính tình của hắn vừa thúi vừa cứng, thậm chí nạp liên tiếp thiếp cũng không nguyện ý."

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là Trác thị không cách nào mang thai, ngày sau Ninh Chính lại một lần nữa đăng cơ làm vua, nếu như hắn nguyện ý nạp phi sinh con cũng liền thôi, nếu như hắn xác định vững chắc không nguyện ý, Lực Nhi rất có thể liền muốn nhận làm con thừa tự cho hắn làm người thừa kế."

Ninh Diễm công chúa nói: "Một điểm này ta còn thực sự không có nghĩ qua."

Thực ra Thẩm Lãng cũng không có nghĩ qua, đây là Ninh Chính lên cớ, hắn Thẩm Lãng có thể nửa điểm cũng không có cướp Ninh thị giang sơn ý tứ. Bất quá thật đến ngày đó, Ninh Chính xác định vững chắc không nguyện ý nạp phi, khả năng này thật muốn đi đến một bước này.

Thẩm Lãng nói: "Phụ vương của ngươi cùng Biện phi lớn tuổi khó tránh khỏi sẽ cô độc, chúng ta sinh một đứa bé cho bọn hắn chơi không vui sao?"

Ninh Diễm công chúa nghĩ tới đây, trước đó ý chí lập tức hòa tan.

Phụ vương đã già, thậm chí Biện mẫu phi đều đã già. Nhất là Biện mẫu phi, nằm mộng cũng nhớ muốn một đứa bé.

"Vậy, vậy được thôi. . ." Ninh Diễm công chúa nói.

"Đi, đi vào khoang, sinh con đi."

... ...

Hôm nay đến phiên Băng nhi.

Lập tức liền muốn trở lại Việt Quốc, trong mọi người nhất không kích động người thuộc về Tiểu Băng.

Chỉ cần có Thẩm Lãng cùng nữ nhi tại, mặc kệ chỗ nào đều là Thiên đường, thậm chí ở trên biển còn muốn tốt một chút, bởi vì một khi trở lại Việt Quốc liền muốn khai chiến, Thẩm Lãng lại muốn một ngày một đêm bận rộn, liền không có thời gian theo nàng cùng nữ nhi, cũng không có biện pháp hưởng dụng nàng các hạng tuyệt kỹ.

Nàng đem tự mình định vị cực kỳ rõ ràng, liều thân phận hắn không đấu lại người khác, liều tướng mạo cùng dáng người nàng cũng không đấu lại. Nàng duy nhất bản sự liền là hầu hạ người, cho nên đương nhiên muốn phát huy đến cực hạn, đi phục vụ lộ tuyến.

"Phu quân, ngươi nói ta vẫn là nên sinh, vẫn là không nên sinh a." Băng nhi khổ sở nói.

Nàng nghe được Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm nói lại sinh hài tử sự tình, nàng cũng cực kỳ xoắn xuýt.

Một bên nàng là muốn sinh, đã có một cái nữ nhi, tự nhiên là muốn lại sinh một đứa con trai. Nhưng lại sợ hãi sinh ra về sau, hài tử lớn lên giống nàng vậy liền không tốt, nàng thế nhưng là một cái tiểu nha hoàn, nếu như lớn lên giống nàng, lớn lên về sau chẳng phải là không có tiền đồ.

Thật không biết nàng cái này cái đầu nhỏ nghĩ cái gì.

... . . .

Tông Chính tự trong ngục giam, Ninh Chính ngồi xếp bằng trên mặt đất không nhúc nhích.

Đầu hắn phát giống như cỏ dại, sợi râu đã vượt qua ba tấc, toàn thân quần áo tổn hại vô số, chỗ nào giống như là một cái quốc vương, quả thực liền là một cái ăn mày.

Ròng rã hai năm, hắn bị tóm bỏ tù ròng rã hai năm.

Hai năm này thời gian, hắn một ngày mặt trời cũng chưa từng gặp qua, chịu đủ các loại tra tấn, nhất là trên tinh thần tra tấn.

Mấy ngày mấy đêm không thể ngủ, cho hắn uy (cho ăn) xuống đại lượng ba đậu, liên tiếp tiêu chảy một tháng , vân vân vân vân.

Thủ đoạn vô số kể.

Mục đích chỉ có một cái, đó chính là nhường hắn khuất phục, đồng thời công khai cùng Thẩm Lãng phân rõ giới hạn, tuyên bố Thẩm Lãng là toàn bộ phương đông thế giới công địch, tuyên bố Khương Ly là vương triều Đại Viêm lớn nhất phản nghịch.

Nhưng mà từ khi bị bỏ tù về sau, Ninh Chính liền phảng phất triệt để câm điếc, từ đầu tới đuôi chẳng hề nói một câu qua, một chữ cũng không có.

Dù sao thê tử Trác thị đã sớm nghĩ biện pháp đưa tiễn, triệt để giấu đi, hắn liền không có uy hiếp.

Hắn không sợ chết, cũng không sợ tra tấn.

"Két. . ."

Cửa phòng mở ra, một cái cụt một tay người đi tới, mang theo một cái rổ.

"Ninh Chính, nói cho ngươi một tin tức tốt, thê tử của ngươi chúng ta bắt đến, rất nhanh liền có thể tới cùng ngươi đoàn tụ." Ninh Dực nói.

Ninh Chính mắt điếc tai ngơ, phảng phất không có nghe được.

Ninh Dực cười lạnh nói: "Ngươi không có nghe sao? Thê tử của ngươi Trác thị a, thê chưa cưới của ngươi, bị chúng ta bắt, ngươi có thể tưởng tượng một chút nàng lại nhận cỡ nào bi thảm tao ngộ sao? Ngàn người kỵ vạn người vượt a?"

Ninh Chính gương mặt co quắp một trận, nhưng vẫn không có mở miệng.

Hắn chỉ là bởi vì câu nói này mà phẫn nộ, nhưng hắn biết thê tử không có việc gì, hắn giấu vô cùng vô cùng tốt.

Ninh Dực nói: "Ninh Chính, khuất phục đi! Như ngươi loại này kiên trì không có chút ý nghĩa nào, Thẩm Lãng đã chết. Khương Ly như vậy ngưu bức cũng chết, huống chi Thẩm Lãng cái này tay trói gà không chặt phế vật?"

Ninh Chính vẫn như cũ mắt điếc tai ngơ.

Ninh Dực cảm giác được mình đã bị to lớn nhục nhã, hắn thậm chí không biết mình vì sao muốn dạng này?

Nó thực hiện tại Ninh Chính khuất phục không khuất phục đã hoàn toàn không trọng yếu, Thẩm Lãng đã chết, hết thảy cũng không có chút ý nghĩa nào. Chỉ là mới Việt Vương Ninh Thiệu quá mức bảo thủ, hiện tại cũng cảm thấy Thẩm Lãng khả năng còn chưa chết, vì lẽ đó còn giữ Thẩm Lãng vây cánh tính mệnh, còn không có đại khai sát giới.

Nhưng mà nhanh, bởi vì Ẩn Nguyên hội đã đã lên tiếng, chuyện này không sai biệt lắm nên kết. Đã qua thời gian hai năm, Thẩm Lãng vẫn không có từ ma quỷ tam giác lớn bên trong đi ra, vì lẽ đó mãi mãi cũng ra không được.

Bất luận kẻ nào tiến vào ma quỷ tam giác lớn đều sẽ thịt nát xương tan, Thẩm Lãng đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Đây đương nhiên là bởi vì Ẩn Nguyên hội cũng có chút chống đỡ không nổi, ròng rã mười lăm vạn người hạm đội, mỗi ngày tiêu hao tiền tài cùng vật tư đều là con số trên trời, nhưng lại không có bất kỳ cái gì thu hoạch, dù là dùng Ẩn Nguyên hội kẻ giàu có đều có chút chống đỡ không nổi đi.

Muốn xoá đông bộ hải vực mười lăm vạn hạm đội liền trước hết kết chuyện này, muốn kết chuyện này, liền nhất định phải đem Ninh Chính, Biện Tiêu, Trương Xung mấy cái Thẩm Lãng vây cánh đầu lĩnh chém đầu, sau đó đem bắt mười mấy vạn người giết đến sạch sẽ.

Cuối cùng tại từ trên sử sách triệt để xóa đi Thẩm Lãng danh tự, dùng không được mấy chục năm người này liền phảng phất chưa có tới thế giới này.

Ninh Dực vì sao như vậy cấp thiết muốn muốn Ninh Chính khuất phục, nguyên nhân chỉ có một cái, hắn Ninh Dực bị Căng Quân tù binh về sau, không kịp chờ đợi sụp đổ đầu hàng, hắn ý chí như thế yếu ớt. Mà Ninh Chính biểu hiện được như thế dũng cảm, luôn luôn nhường hắn nhớ tới cái kia đoạn khuất nhục tuế nguyệt.

"Còn không khuất phục? Không quan trọng, không quan trọng. . ." Ninh Dực cười lạnh nói: "Các ngươi kiên trì không có chút ý nghĩa nào, các ngươi dũng cảm cũng không có chút ý nghĩa nào, chẳng mấy chốc sẽ kết chuyện này, các ngươi đều phải chết!"

Đón lấy, Ninh Dực nói: "Đừng nói làm ca ca không chiếu cố ngươi cái này đệ đệ, ta mang cho ngươi cơm đến, mỹ vị cực hạn."

Sau đó, hắn trước mở hộp cơm cái nắp, mặt trên còn có một tầng cái nắp, là cây trúc bện mà thành, lít nha lít nhít động nhãn, có thể nhìn thấy bên trong có rất nhiều rắn, ròng rã mười mấy đầu, mỗi một đầu cũng có ngón cái đồng dạng phẩm chất.

"Thịt rắn a, mỹ vị đi." Ninh Dực cười gằn nói: "Là chính ngươi ăn hết, vẫn là ta nhường người đổ cho ngươi xuống dưới đâu?"

Sau đó một màn kế tiếp nhường Ninh Dực kinh ngạc đến ngây người, Ninh Chính im lặng mở ra cái lồng, trực tiếp đưa tay tiến vào hộp cơm.

"Sưu sưu sưu. . ."

Lập tức mười mấy đầu rắn trực tiếp cắn lấy trên tay của hắn, nhưng hắn vẫn không có phản ứng, trực tiếp bắt lấy một đầu nhét vào miệng bên trong, sống sờ sờ dùng răng cắn đứt đồng thời nhấm nuốt, lập tức miệng đầy đều là máu.

Ninh Dực rùng mình, hắn cảm giác chính mình cũng muốn nôn mửa.

"Ngươi cái tên điên này, ngươi cái tên điên này! Giống như ngươi tên điên vẫn là đi chết đi."

Ninh Chính dĩ nhiên không phải tên điên, hắn chỉ là có được một viên dũng cảm tâm.

... . . .

Vũ An bá, Việt Quốc Xu Mật viện phó sứ, Việt Quốc thủy sư thống soái Yến Nan Phi.

Hắn chính thư thư phục phục uống trà.

Gần nhất vẫn là có rất nhiều tin tức tốt, hắn đã có năm nhi tử, ngắn ngủi không đến thời gian năm năm, có thể nói là chiến quả to lớn.

Hắn vừa mới đưa tiễn Huyền Vũ thành chủ Chúc Văn Hoa, đàm luận đến phi thường vui sướng.

Chúc Văn Hoa phi thường thấp kém, trả giá rất lớn, đổi lấy Nộ Triều thành một phần rất nhỏ mậu dịch số định mức.

Ai nắm giữ Nộ Triều thành, liền nắm giữ toàn bộ Việt Quốc đông bộ quyền mua bán.

Nhất là Nam Châu thành bị Phù Đồ Sơn độc chiếm về sau, đông nam bộ hải vực mười mấy cái quốc gia mậu dịch cũng không thể không đi Nộ Triều thành đường thuyền, chân chính núi vàng biển bạc a.

Yến Nan Phi sở dĩ đáp ứng Chúc Văn Hoa có hai cái nguyên nhân, một là bởi vì Chúc Văn Hoa phía sau là Đường Doãn, Đường Doãn phía sau là Chúc Nhung, bây giờ Chúc thị gia tộc tại Việt Quốc đã không thể dùng như mặt trời ban trưa để hình dung, quả thực là che khuất bầu trời. Nguyên nhân thứ hai là Trác Chiêu Nhan nữ nhân này quá tham lam, ỷ vào tự mình cùng Ninh Hàn công chúa có như vậy một chút điểm quan hệ, khẩu vị càng lúc càng lớn, tại Nộ Triều thành mậu dịch số định mức bên trong càng chiếm càng nhiều, Chúc Văn Hoa nhảy ra vừa vặn có thể cân bằng một cái tham lam Trác Chiêu Nhan.

Muốn để tất cả mọi người biết, hắn Yến Nan Phi mới là phiến khu vực này chí cao vô thượng người.

Chỉ bằng lấy Nộ Triều thành trong tay hắn, chỉ bằng lấy trong tay hắn có mười lăm vạn hạm đội.

"Đại soái, ngủ đi."Một cái tiểu thiếp dịu dàng nói, liều mạng dùng ánh mắt câu hắn.

"Ngươi ngủ trước." Yến Nan Phi nói, lẳng lặng uống trà, ngồi ở chỗ này chờ.

Hắn đang chờ cái gì?

Nói cho đúng hắn cái gì cũng không có chờ.

Nhưng hai năm qua mỗi một ngày, hắn đều sẽ ngồi ở chỗ này đợi đến khoảng mười hai giờ. (Thẩm Lãng đã phát minh chuông, đồng thời từ Thiên Đạo hội đem bán, bất quá vẫn như cũ là tuyệt đối xa xỉ phẩm, so tấm gương còn muốn đắt đỏ)

"Yên tâm đi đại soái, Thẩm Lãng đã chết, hắn không có khả năng trở về, ngài liền hảo hảo ngủ đi, không cần mỗi ngày đợi đến mười hai giờ." Tiểu thiếp dịu dàng nói: "Người ta cũng muốn chết ngươi, đi ngủ đi."

"Lăn. . ." Yến Nan Phi thản nhiên nói.

Mặc dù hắn thanh âm không lớn, lại làm cho người phát ra từ thực chất ở bên trong U Hàn, cái kia tiểu thiếp cơ hồ đều muốn dọa nước tiểu, sau đó kẹp hai chân trốn.

Yến Nan Phi mặc kệ nhìn thấy bất luận kẻ nào cũng nói, tuyệt đối không nên xem thường Thẩm Lãng, hắn sáng tạo rất nhiều kỳ tích, nhất định không thể phớt lờ, một ngày nào đó hắn rất có thể liền sẽ giết trở về.

Chẳng những như thế, hắn mỗi ngày đều muốn lẳng lặng ngồi vào mười hai giờ , chờ đợi trên mặt biển tuần tra hạm đội báo cáo. Hiện tại tất cả mọi người biết vị này Yến Nan Phi đại nhân quan điểm, hắn cảm thấy Thẩm Lãng có thể sẽ trở về.

Như vậy trên thực tế, Yến Nan Phi thật tin tưởng Thẩm Lãng sẽ giết trở về?

Không, hắn không tin!

Thẩm Lãng sáng tạo kỳ tích xác thực cho hắn trước nay chưa từng có lực rung động, nhất là lợi dụng đại hải khiếu diệt Tiết thị gia tộc hạm đội một màn kia. Nhưng bất kỳ người tiến vào ma quỷ tam giác lớn đều sẽ chết, Thẩm Lãng cũng không ngoại lệ.

Yến Nan Phi không thể không dạng này tỏ thái độ, bởi vì quan hệ này đến hắn lớn nhất lợi ích.

Nếu như Thẩm Lãng chết, cái kia Nộ Triều thành vùng biển này mười lăm vạn đại quân liền muốn xoá giải tán, đương nhiên sẽ không duy nhất một lần xoá, mà là từng nhóm. Nhưng nắm giữ binh quyền về sau, Yến Nan Phi làm sao bỏ được mất đi đâu?

Vì lẽ đó hắn nhất định phải không ngừng mà phát ra âm thanh, Thẩm Lãng nhất định sẽ trở về, Việt Quốc hạm đội nhất định không thể xoá.

Thực ra ở trong mắt hắn, Thẩm Lãng đã sớm chết, thậm chí xương cốt đều muốn nát!

"Đương đương đương đương. . ."

Tiếng chuông vang lên, mười hai giờ đến, hắn rốt cục có thể đi ngủ.

Thẩm Lãng phát minh cái này chuông thật sự là không tầm thường a, chạy chuẩn không nói, còn có thể tự mình gõ chuông.

Thật là một cái tinh xảo người a, cứ như vậy chết còn có chút đáng tiếc đâu. Hắn có lẽ đem tất cả mọi thứ cũng giao ra, sau đó lại nhường hắn Yến Nan Phi ngàn đao băm thây mà chết.

Yến Nan Phi đứng dậy, hướng về vừa rồi cái kia tiểu thiếp gian phòng đi đến.

Ngay tại lúc lúc này.

"Đương đương đương đương. . ."

Trên mặt biển bỗng nhiên truyền đến chói tai tiếng chuông, cùng Yến Nan Phi bên người cái này đồng hồ báo giờ thanh âm vang ở cùng một chỗ, trong lúc nhất thời vậy mà không cách nào phân biệt.

Nhưng mà đồng hồ báo giờ báo giờ thanh âm kết thúc về sau, bên ngoài trên mặt biển tiếng chuông vẫn như cũ không ngừng gõ vang.

Xảy ra chuyện? Ra cái đại sự gì?

Yến Nan Phi đi đến ban công hướng xuống nhìn ra xa, ba chiếc thuyền cập bờ, sau đó phía trên mấy chục người cực nhanh hướng về toàn thành lớn cuồng xông mà tới.

Xảy ra chuyện, thật xảy ra chuyện.

...

Một lát sau!

Một cái hải quân Thiên hộ quỳ trước mặt Yến Nan Phi, run rẩy nói: "Lớn, đại soái, Thẩm Lãng trở về, hắn giết trở về, hắn mang theo hạm đội giết trở về."

Lời này một màn, Yến Nan Phi giống như sét đánh đồng dạng hoàn toàn không cách nào động đậy.

Lão thiên gia đây là mở cái gì trò đùa a?

Ta Yến Nan Phi luôn miệng nói Thẩm Lãng không có chết, rất có thể sẽ giết trở về, nhưng đây chẳng qua là là lợi ích mà thôi, ta nhất định phải lo liệu cái này lập trường a.

Thẩm Lãng hắn đã sớm có lẽ chết a.

"Làm sao có thể? Cái này sao có thể?" Yến Nan Phi cả giận nói: "Thẩm Lãng đã sớm chết, làm sao có thể giết trở về? Ánh mắt của các ngươi hoa."

Cái kia Thiên hộ nói: "Không, không, không phải chúng ta hoa mắt, thiên chân vạn xác a. Chúng ta nhìn thấy một chi hạm đội khổng lồ, treo khô lâu cờ xí, còn có Khương, Thẩm, Kim cờ xí, nhất định là Thẩm Lãng giết trở về."

"Không có khả năng, không có khả năng. . ." Yến Nan Phi nói: "Nhất định là những người khác hạm đội, hoặc là phương tây thế giới Cừu Yêu Nhi giết trở về."

Trước đó luôn miệng nói Thẩm Lãng sẽ giết trở về Yến Nan Phi, lúc này lại có hoàn toàn phủ định một điểm này.

Nhưng mà rất nhanh mấy ngày kế tiếp, Yến Nan Phi không thể không tin tưởng.

Bởi vì trên mặt biển tiếng chuông không ngừng vang lên, một chi lại một chi tuần tra hạm đội cập bờ, cấp tốc tới báo cáo Yến Nan Phi.

Thẩm Lãng trở về!

Tin tức càng ngày càng xác thực, mà lại càng ngày càng kỹ càng.

Đến phía sau dưới trướng hắn tuần tra hải quân thậm chí thấy rõ ràng Thẩm Lãng mặt, khoảng cách gần nhất thời điểm, không cao hơn ba dặm.

Tin tức xác định! Thẩm Lãng thật giết trở về.

Chẳng những như thế, thậm chí liền Thẩm Lãng hạm đội được bao nhiêu quy mô cũng rõ ràng.

Tổng cộng một trăm chiếc thuyền, tổng cộng hai vạn người.

Tại sao lại là cái số này? Bởi vì Thẩm Lãng hạm đội chia binh.

Hạm đội của hắn lại hơn một nghìn con thuyền, nhưng phần lớn thuyền đều là vận chuyển vật liệu, mà không phải chiến thuyền.

Chân chính hải chiến lớn thời điểm, nhóm này chiến thuyền không những lên không tác dụng, ngược lại sẽ liên lụy toàn bộ hạm đội, trở thành địch nhân con mồi.

Mà lại những thứ này vận chuyển vật liệu thuyền mới là hắn phát triển căn bản, bọn chúng không có năng lực tự vệ, nhất định phải phái hạm đội bảo hộ.

Kể từ đó, chân chính đằng đằng sát khí phóng tới Nộ Triều thành vẻn vẹn chỉ có một trăm tàu chiến hạm, không đến hai vạn người mà thôi.

Nhưng mà cái này một trăm tàu chiến hạm đại bộ phận đều là đại bác chiến hạm, cái này ngưu bức.

Ròng rã hơn một ngàn ổ hỏa pháo, một khi khai hỏa, sẽ là cỡ nào kinh thiên động địa một màn?

Sẽ là cỡ nào hủy diệt tính đả kích năng lực?

… . . .

Thế giới này không có bí mật.

Hiện tại không vẻn vẹn Yến Nan Phi biết, Nộ Triều thành rất nhiều người cũng đã biết.

Thẩm Lãng giết trở về! Vị này Khương Ly chi tử bên trên vương giả trở về.

Chẳng mấy chốc sẽ đánh tới Nộ Triều thành.

Bất quá rất nhiều người cũng đều nghe nói, Thẩm Lãng mang về vẻn vẹn chỉ có một trăm chiếc chiến thuyền, không đến hai vạn người mà thôi.

Tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc? Thẩm Lãng ngươi đây là điên sao?

Đặt ở hai năm trước đó, một trăm tàu chiến hạm, hai vạn người còn tính là một chi lực lượng khổng lồ.

Nhưng mà hiện tại xem như cái rắm a, bây giờ Nộ Triều thành hải vực Yến Nan Phi dưới trướng liền ròng rã có mười lăm vạn hạm đội.

Hai ngươi vạn người tiến đánh mười lăm vạn hạm đội?

Hơn hai năm trước ngươi Thẩm Lãng có ròng rã mười mấy vạn đại quân, còn không phải bỏ trốn mất dạng. Bây giờ giết trở về, hẳn là mang theo trăm vạn đại quân a, liền mang theo hai vạn người?

Ngươi là đi tìm cái chết sao? Nhét kẽ răng đều không đủ đi.

...

Yến Nan Phi cũng từ lúc mới bắt đầu chấn kinh không tin biến thành chiến ý trùng thiên.

Thẩm Lãng điên sao?

Vậy mà mang theo hai vạn người giết trở về? Hắn cho rằng Nộ Triều thành vẫn là lúc trước sao?

Ngươi Thẩm Lãng trước đó xác thực sáng tạo qua kỳ tích, nhưng ngươi hải quân sức chiến đấu đáng lo cực kì, hoàn toàn là dựa vào đại hải khiếu mới diệt đi ta Tiết thị hạm đội chủ lực, chẳng lẽ bây giờ còn có thể lại đến một trận biển gầm sao?

Đã hoàn toàn không có khả năng, bởi vì Yến Nan Phi lúc này biết, cái kia một trận đại hải khiếu hoàn toàn là bởi vì Phù Đồ Sơn khai phát thượng cổ di tích quan hệ, căn bản không có quan hệ gì với Kim Mộc Lan, cũng không có quan hệ gì với Thẩm Lãng. Cùng nó nói là Thẩm Lãng diệt Tiết thị gia tộc hạm đội, còn không bằng nói là Phù Đồ Sơn.

Không có thời gian mấy chục năm, căn bản luyện không ra cường đại hải quân. Ngươi Niết Bàn quân là rất lợi hại, nhưng đây chẳng qua là tại lục địa, đến mặt biển về sau liền không phát huy ra sức chiến đấu.

Tình báo càng ngày càng rõ ràng.

Thẩm Lãng hạm đội khoảng cách Nộ Triều thành càng ngày càng gần.

Ba ngàn dặm, hai ngàn dặm!

Vẫn như cũ là một trăm tàu chiến hạm, không đến hai vạn người.

Không kịp các loại quốc đô ý chỉ, Yến Nan Phi trực tiếp hạ lệnh.

Việt Quốc mười lăm vạn hải quân tập kết, chuẩn bị khai chiến, toàn diệt Thẩm Lãng hạm đội!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 469: Đại Hải Chiến Nã Pháo! Thiên Về Một Bên Đồ Sát!

Đối với địch nhân muốn chiến lược bên trên xem thường, chiến thuật bên trên coi trọng. Mặc dù câu này danh ngôn ở cái thế giới này còn không có sinh ra, nhưng Yến Nan Phi chính là như vậy thực hiện.

Dù sao hơn hai năm trước đó hắn cùng Thẩm Lãng liền đã đánh qua một trận, hơn nữa còn bị bại không hiểu thấu. Vì lẽ đó lần này, hắn phải cẩn thận cẩn thận lại cẩn thận.

Vây mà diệt chi tiện là bảo thủ nhất chiến pháp, mà lại hắn hải quân là Thẩm Lãng tám lần, thuyền số lượng càng là trọn vẹn gấp mười, hoàn toàn có thể hoàn toàn vây quanh về sau tại diệt.

Mười lăm vạn người siêu cấp hạm đội tập kết đương nhiên cần thời gian không ngắn, thậm chí Nộ Triều thành bến tàu duy nhất một lần cũng dung nạp không nhiều như vậy chiến thuyền, phạm vi ngàn dặm bên trong tất cả cỡ lớn bến tàu toàn bộ cũng bị trưng dụng.

Là chuyên chú trận này đại chiến, Nộ Triều thành tất cả trên biển mậu dịch cũng đình chỉ, tất cả thương thuyền toàn bộ muốn rút lui đến phía bắc ven bờ bến tàu đi.

Mà trong đoạn thời gian này, cứ việc Yến Nan Phi đã bù trừ lẫn nhau hơi thở tiến hành phong tỏa, nhưng tin tức vẫn là giống như mọc cánh đồng dạng bay ra ngoài, bay về phía Nộ Triều thành, bay về phía Nộ Giang quận.

. . .

Chúc Văn Hoa chí đến viên mãn trở lại Huyền Vũ thành, lần này cùng Yến Nan Phi đàm phán đạt được thành công lớn, từ nay về sau tại Nộ Triều thành trên biển mậu dịch bên trong, hắn Chúc Văn Hoa cũng có thể kiếm một chén canh.

Trác Chiêu Nhan tướng ăn vẫn là quá khó nhìn, cho nên mới sẽ triệt để nhói nhói Yến Nan Phi, làm cho hắn nâng đỡ Chúc Văn Hoa.

Sự tình đã nói tiếp, tiếp xuống liền là giải quyết Từ Thiên Thiên, đây là tỉ suất chi phí - hiệu quả cao nhất biện pháp, có thể trong thời gian ngắn nhất đem tơ lụa sinh ý từ không tới có dựng.

Chúc Văn Hoa cũng không cần lo lắng Từ Thiên Thiên không đáp ứng, bởi vì nàng là một cái hiện thực mà nữ nhân thông minh, coi như quá trình rất thống khổ, nhưng cuối cùng chỉ có thỏa hiệp một con đường.

Vì bảo vệ người nhà, nàng có thể qua lựa chọn đầu nhập Trác Chiêu Nhan, vì sao liền không thể đầu nhập hắn Chúc Văn Hoa đâu?

Đương nhiên đầu nhập Trác Chiêu Nhan không cần bị ngủ, nhưng đầu nhập hắn Chúc Văn Hoa cũng sẽ không bị giết a.

"Người tới, đi đem Từ Thiên Thiên kêu đến." Trở lại phủ thành chủ về sau, Chúc Văn Hoa trực tiếp hạ lệnh.

Nhưng rất nhanh hắn lại thay đổi chủ ý, sửa lời nói: "Không, ta tự mình đi Từ gia, hướng Từ gia lão mẫu cầu thân."

Tiếp lấy Chúc Văn Hoa mang theo hơn trăm người trùng trùng điệp điệp hướng về Từ gia đi đến, cầu thân nếu không thành công liền trực tiếp xét nhà, dù sao tội danh là có sẵn.

Thẩm Lãng ngươi cống hiến quá lớn, rõ ràng đã chết, còn có thể đem ra dùng, hơn nữa còn tốt như vậy dùng.

Từ gia tòa nhà lớn đã bị đốt, mà lại hiện tại Từ Thiên Thiên xem như là Trác Chiêu Nhan làm công, cũng lại không tầm thường tòa nhà lớn.

Một nhà mấy miệng người ở tại mấy tiến vào trong sân, ước chừng có hai mẫu ruộng tả hữu, mặc dù cũng coi như được là đại trạch, nhưng so với trước đó Từ gia trang vườn đã đơn sơ vô cùng.

Chúc Văn Hoa tiến vào Từ gia về sau, trực tiếp bái kiến Từ gia lão mẫu nói: "Từ thị tổ mẫu , ta muốn cưới Từ Thiên Thiên làm thiếp, xin ngài lão thành toàn."

Thế giới này thật sự là lễ băng nhạc phôi, đặt ở trước đó dạng này cầu thân căn bản sẽ không phát sinh ở quý tộc trên thân, cho dù là nạp thiếp cũng muốn dựa theo quy củ tới, chí ít một cái bà mối vẫn là phải xin (mời), nào có trực tiếp xông lên môn bức hôn?

Nhưng từ khi Ninh Thiệu kế thừa vương vị về sau, Việt Quốc tập tục phảng phất lập tức liền thay đổi.

Từ gia lão mẫu bi phẫn đan xen, thế giới này thật sự là không có thiên lý, tối tăm không mặt trời a. Từ thị đều đã bị buộc đến cái này hoàn cảnh, gia nghiệp đã toàn bộ bị đoạt đi, còn có người không buông tha các nàng, đây là gắng gượng muốn đem các nàng vào chỗ chết bức a.

Từ lão phu nhân thật sự có tâm đập đầu chết tính toán, cũng để tránh liên lụy Từ Thiên Thiên, nhưng mà nghĩ đến vừa tròn mười hai tuổi cháu trai, lập tức từ bỏ ý nghĩ này.

Nàng lớn tuổi chết không sao, nhưng nếu đứa cháu này chết, Từ gia liền rễ đứt.

. . .

Lúc này, Từ Thiên Thiên ngồi ở trước gương.

Nàng biết Chúc Văn Hoa trở về, mà lại xông vào trong nhà bức hôn, dù sao hiện tại Từ gia cứ như vậy nhỏ, động tĩnh lớn như vậy khẳng định cũng nghe được rõ ràng.

Chúc Văn Hoa lần này tại Nộ Triều thành đàm phán phi thường thành công, đã được đến Yến Nan Phi duy trì, lộ ra càng thêm đắc chí vừa lòng.

Nàng Từ Thiên Thiên có thể cự tuyệt sao?

Trừ phi nàng hoàn toàn mặc kệ người nhà chết sống, nhưng thật làm không được. Hiện tại toàn bộ Từ gia liền không có còn lại mấy người, nàng liền là trụ cột.

Chúc Văn Hoa tên súc sinh này, nếu như nàng không đáp ứng, hắn thật sẽ giết Từ thị cả nhà.

Từ Thiên Thiên cầm lấy một chi sắc bén chủy thủ, nhìn qua trong gương khuôn mặt.

Dung mạo của nàng thật là dễ nhìn a, hoàn toàn giống như nở rộ hoa tươi, đáng tiếc lập tức liền muốn hủy a.

Chẳng những muốn hủy khuôn mặt, còn muốn hủy thân thể, dạng này Chúc Văn Hoa tên súc sinh kia có lẽ liền hoàn toàn không đói bụng đi.

Cẩn thận từng li từng tí đem chủy thủ dán tại gương mặt bên trên, cái kia cỗ cảm giác lạnh như băng thật là khiến người ta sợ hãi, tiếp xuống khẳng định sẽ rất đau đi.

Từ Thiên Thiên chủy thủ nhẹ nhàng xẹt qua khuôn mặt, lập tức xuất hiện một đạo nhỏ bé vết thương, máu tươi trào ra.

Vậy mà không thương, chỉ là một loại nóng bỏng cảm giác.

Bất quá như thế một con đường nhỏ vết thương hoàn toàn là không đủ, muốn triệt để hủy dung, nhất định phải da tróc thịt bong, khắc sâu thấy xương.

Như vậy, liền cần càng lớn dũng khí.

"Ầm!"

Lúc này cửa phòng bỗng nhiên bị phá tan, một thiếu niên xông tới, bỗng nhiên đoạt lấy chủy thủ trong tay của nàng.

"Tỷ, ngươi làm gì? Ngươi làm gì?"

"Ngươi không muốn như vậy, lớn không chúng ta cùng bọn hắn liều, lớn không toàn gia chết hết tốt, dù sao dạng này còn sống cũng quá oan uổng uất ức, ta không muốn ngươi dạng này là ta hi sinh."

Đây là Từ Thiên Thiên đệ đệ Từ Vân, mặc dù là kẻ giàu có về sau, nhưng hắn từ nhỏ đã chưa từng có qua ngày tốt lành, tại hắn còn không hiểu chuyện thời điểm Từ gia liền đã hủy, thoáng hiểu chuyện về sau, hắn một mực trải qua lo lắng đề phòng thời gian, làm Từ gia duy nhất nam đinh hắn muốn bảo hộ tỷ tỷ, nhưng quá nhỏ yếu, bất lực.

"Tỷ, ngươi lại muốn dám vạch phá mặt mình, ta liền một đao đâm chết chính ta." Từ Vân dùng chủy thủ đối với mình cổ cao giọng nói.

Từ Thiên Thiên nhìn qua tuổi nhỏ đệ đệ buồn từ tâm đến, nếu như đệ đệ là một cái hỗn trướng lời nói cái kia còn tốt một chút, nàng cũng không cần dạng này hi sinh, hết lần này tới lần khác cái này đệ đệ rất hiểu chuyện tiền đồ.

Nhưng tại cái này tối tăm không mặt trời thế đạo, coi như lại có tiền đồ lại có thể thế nào? Không biết chịu lấy bao nhiêu tra tấn cùng khuất nhục mới có thể trở nên nổi bật, cho đến lúc đó cả người tính đã toàn bộ bị hủy.

Liền như là Chúc Văn Hoa, đã từng vẫn là một cái kiêu ngạo tài tử, hiện tại rốt cục trở nên nổi bật, nhưng cũng triệt để biến thành súc sinh.

Vì lẽ đó có chút Khổ Nan, vẫn là nàng cái này làm tỷ tỷ tới gánh chịu đi!

Từ gia tòa nhà quá nhỏ, Chúc Văn Hoa rất nhanh cũng nghe đến bên này vang động, trực tiếp xông lại, nhìn thấy Từ Thiên Thiên trên mặt vết thương cùng vết máu, lập tức giận tím mặt.

Từ Thiên Thiên ngươi có ý tứ gì? Thà rằng hủy dung cũng không nguyện ý gả cho ta làm thiếp sao?

Ta Chúc Văn Hoa đường đường Việt Quốc tiến sĩ, Lan Sơn Tử tước phủ chi tử, chẳng lẽ còn không xứng với ngươi sao?

"Từ Thiên Thiên, ngươi cho rằng dạng này liền có thể ngăn cản đến ta?" Chúc Văn Hoa cười gằn nói: "Ta muốn là ngươi người này, còn có ngươi đã từng là Thẩm Lãng nữ nhân cái thân phận này. Đừng nói hủy dung, ngươi coi như đem nơi đó cũng hủy, ta cũng vẫn như cũ muốn cưới ngươi làm thiếp, cũng vẫn như cũ phải ngủ ngươi mấy chục lần, có bản lĩnh ngươi tự sát a, ngươi mang theo cả nhà của ngươi người cùng chết a."

Từ Thiên Thiên toàn thân run rẩy, nàng cho tới bây giờ cũng không có cảm thấy dạng này không có sức qua.

Ngày đó Từ Quang Doãn chết, Từ gia cả nhà cơ hồ đều chết hết, tòa nhà lớn cũng bị đốt, nhưng mà Từ Thiên Thiên lại cảm thấy mình trở nên cường đại.

Mà bây giờ loại này cảm giác cường đại đã không còn tồn tại, chỉ có vô tận mềm yếu.

Bởi vì có uy hiếp, bởi vì có điểm mấu chốt, bởi vì làm không được tuyệt đối vô sỉ.

Chúc Văn Hoa cười lạnh nói: "Dù sao lời đã nói đến đây cái phân thượng, ta chỉ hỏi ngươi một câu, đáp ứng hay là không đáp ứng gả cho ta làm thiếp?"

"Không đáp ứng!" Từ Thiên Thiên còn chưa mở lời, Từ Vân liền trực tiếp cao giọng nói: "Lớn không ngươi giết chúng ta a? Ngươi giết ta a, ta không sợ chết."

Chúc Văn Hoa cười lạnh nói: "Tiểu đệ đệ ngươi không hiểu, trên thế giới này còn có so chết càng thêm đáng sợ sự tình, ha ha ha."

Sau đó hắn rút ra một chi kiếm, trực tiếp đè vào Từ Vân trên mí mắt, chậm rãi nói: "Từ Thiên Thiên, chỉ cần ta thoáng một trận dùng sức, đệ đệ của ngươi liền muốn mò mẫm một con mắt. Ngươi nói ngươi đến tột cùng là đáp ứng, vẫn là đáp ứng chứ?"

Từ Vân cực kỳ sợ hãi, toàn thân đều đang run rẩy, nhưng vẫn như cũ không nhúc nhích, cũng cũng không lui lại một bước, sau đó mũi kiếm cắt vỡ mí mắt của mình, máu tươi chảy xuống mơ hồ ánh mắt của hắn.

Chúc Văn Hoa nói: "Từ Thiên Thiên, ta đếm ngược năm cái đếm, năm, bốn, ba. . ."

Mà vừa lúc này, một thân ảnh cực nhanh xông lại, tại Chúc Văn Hoa bên tai thấp giọng nói câu nào.

"Tin tức mới nhất, Nộ Triều thành tới tin tức, Thẩm Lãng giết trở về."

Lời này một màn, Chúc Văn Hoa tay bỗng nhiên lắc một cái, mũi kiếm lập tức tại Từ Vân mí mắt cùng trên trán xẹt qua một đạo thật dài vết thương, máu chảy ồ ạt.

"Cái gì? Cái này sao có thể?" Chúc Văn Hoa rít lên nói: "Có phải là lời đồn? Cùng trước đó đồng dạng?"

Hai năm này thời gian bên trong, liên quan tới Thẩm Lãng trở về tin tức cũng không phải một hai lần, nhưng mỗi lần đều là lời đồn, Việt Quốc thậm chí bởi vậy giết vài trăm người, liên quan tới Thẩm Lãng trở về lời đồn mới dần dần chấm dứt chiến tranh một chút.

"Không phải lời đồn, Yến Nan Phi đại nhân tin tức truyền đến." Tâm phúc võ sĩ nói.

Chúc Văn Hoa toàn thân cứng ngắc run rẩy, thật hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

Thẩm Lãng lại còn không có chết? Cái này vật chẳng lành sao có thể kháng a, dạng này đều không chết?

Chúc Văn Hoa thật sâu nhìn một chút Từ Thiên Thiên, không khỏi hít một hơi thật sâu.

Hiện tại cưới Từ Thiên Thiên làm thiếp không trọng yếu, thậm chí làm tơ lụa sinh ý cũng không trọng yếu.

Thẩm Lãng trở về khẳng định là một trận thiên địa kịch biến, tiếp xuống Nộ Triều thành trên biển mậu dịch muốn đoạn tuyệt cực kỳ lâu.

"Đem Từ thị toàn tộc toàn bộ cầm xuống." Chúc Văn Hoa ra lệnh một tiếng.

Lập tức mấy trăm võ sĩ triệt để tràn vào tiến đến, bắt đầu xét nhà bắt người.

Sau nửa canh giờ, Từ gia còn lại mười mấy nhân khẩu, bao quát nô bộc cũng toàn bộ bị tóm đến sạch sẽ, nhốt vào Huyền Vũ thành nhà tù bên trong.

. . .

"Cái gì? Thẩm Lãng trở về? Cái này sao có thể? !"

Trác Chiêu Nhan phản ứng so Chúc Văn Hoa còn mãnh liệt hơn, dù sao nàng cùng Thiên Nhai Hải Các quan hệ thoáng gần một chút, biết ma quỷ tam giác lớn là bực nào nguy hiểm.

Thẩm Lãng vậy mà còn sống trở về, hắn đến tột cùng là có mấy cái mạng a?

Thiên hạ này lại muốn xuất hiện kịch biến!

"Đi!" Trác Chiêu Nhan nhanh chóng cưỡi khoái mã, suất lĩnh lấy một chi kỵ sĩ xông ra nguyên Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Nhưng mà có lẽ đi nơi nào? Trác Chiêu Nhan lâm vào khó xử, đến tột cùng là có lẽ đi hướng Thiên Nhai Hải Các báo cáo, vẫn là phải đi quốc đô báo cáo đâu?

Hơi hơi do dự sau một lúc, Trác Chiêu Nhan vẫn là quyết định trước xuôi nam đi Thiên Nhai Hải Các, sau đó lại đi Việt Quốc vương thành.

. . .

Ròng rã hơn nửa tháng về sau, Yến Nan Phi mười lăm vạn hạm đội còn tập kết hoàn tất, trùng trùng điệp điệp xuôi nam, hướng về Thẩm Lãng hạm đội giết đi qua.

Bây giờ hắn đã hoàn toàn không có kinh hoàng, bởi vì liên quan tới Thẩm Lãng tình báo càng ngày càng rõ ràng, thậm chí Yến Nan Phi tại mọi thời khắc cũng phái trinh sát tàu nhanh đang giám thị Thẩm Lãng hạm đội.

Khoảng cách phát hiện Thẩm Lãng hạm đội đã qua sấp sỉ hai mươi ngày thời gian, lẽ ra Thẩm Lãng hạm đội đã sớm có lẽ giết tới Nộ Triều thành.

Nhưng từ khi bị phát hiện về sau, Thẩm Lãng tốc độ của hạm đội liền chậm lại, mà lại hoàn toàn là vây quanh một vùng biển đảo quanh.

Mà Yến Nan Phi trinh sát hạm đội cũng càng lúc càng lớn mật, khoảng cách càng ngày càng gần tiến hành giám thị quan sát, đồng thời không ngừng truyền đến tình báo.

Thẩm Lãng chi hạm đội này hẳn là hải tặc làm chủ, mà lại chi này hải tặc nhân chủng phi thường hỗn tạp, có người da vàng có người da trắng còn có rất nhiều màu nâu nhân chủng.

Ngay từ đầu Yến Nan Phi cho rằng đây là một chi lính đánh thuê, nhưng Khô Lâu đảng cờ xí vẫn là quá dễ thấy.

Liên quan tới phương tây thế giới tuyệt đại bộ phận người đều là hoàn toàn không biết gì cả, nhưng luôn có ngoại lệ. Tỉ như Ẩn Nguyên hội, lại tỉ như một ít từ phương tây thế giới chạy trốn tới phương đông thế giới buôn bán trên biển cùng quý tộc, bị Cừu Yêu Nhi tiêu diệt chủ nô vân vân.

Bọn hắn báo cho Yến Nan Phi một cái mấu chốt tín hiệu, đây là Khô Lâu đảng, phương tây thế giới cường đại nhất hải tặc, nhưng đã biến mất thời gian mười mấy năm.

Cứ việc những cái kia phương tây chủ nô cực điểm khoa trương ngữ điệu đi hình dung ngươi Khô Lâu đảng hạm đội, nhưng Yến Nan Phi vẫn là triệt để yên tâm lại.

Hải tặc thích nhất khoác lác, coi như mạnh hơn lại có thể mạnh đến mức nào?

Phương tây thế giới văn minh cơ hồ là từ Tây Luân vương triều bắt đầu, bây giờ vẻn vẹn mấy trăm năm mà thôi, tại phương đông thế giới trước mặt hoàn toàn là tiểu đệ cấp bậc, tại phương tây thế giới xưng vương xưng bá, đi vào phương đông thế giới cũng chỉ có thể trở thành rùa đen rút đầu.

Huống chi vẻn vẹn chỉ có không đến hai vạn hải tặc mà thôi, càng là lật không thiên đi.

. . .

Một ngày này trên biển lớn, trời trong gió nhẹ.

Yến Nan Phi hạm đội vây quanh đại trận, ngay tại chậm rãi thành hình.

Thực ra cho đến bây giờ hắn cũng không có nhận Việt Quốc vương đô ý chỉ, nhưng hoàn toàn không cần. Bởi vì lúc trước Đại Viêm đế quốc ý chỉ rõ ràng, một khi phát hiện Thẩm Lãng trở về, không cần xin chỉ thị bất luận kẻ nào, trực tiếp dốc hết toàn lực diệt.

Mấy ngày nay Yến Nan Phi ngày đêm khó ngủ, bởi vì hưng phấn cùng khẩn trương.

Thẩm Lãng trở về dĩ nhiên kinh dị, nhưng càng lớn là kỳ ngộ cùng công lao.

Lần trước Hoàng đế bệ hạ là lập uy, phái ra nửa cái thế giới quân đội vây quét Thẩm Lãng, thực ra căn bản cũng không có tất yếu, hắn hoàn toàn là vì đe doạ thiên hạ chư quốc mà thôi, mượn Khương Ly chi tử danh nghĩa quét ngang thiên hạ.

Mà lần này nếu như hắn có thể diệt đi Thẩm Lãng, vậy liền sẽ lập xuống bất thế công lao. Cho đến lúc đó, hắn Yến Nan Phi liền đã không còn là Vũ An bá, trực tiếp tấn thăng Hầu tước, thậm chí Công tước.

Trên thế giới này căn bản cũng không có cao hơn Thẩm Lãng tỉ suất chi phí - hiệu quả địch nhân, phân lượng đầy đủ kinh người, nhưng lại đầy đủ nhỏ yếu.

Mấy ngày nay thời gian, Yến Nan Phi vẫn luôn đang lo lắng Thẩm Lãng có thể hay không bỗng nhiên nhảy ra vòng vây, sau đó bỏ trốn mất dạng.

Bởi vì muốn tại biển rộng mênh mông tạo dựng một vòng vây thực sự là quá khó, cũng quá chậm rãi.

Là không dọa đi Thẩm Lãng, Yến Nan Phi bao lớn vòng vây càng là tuyệt đối chuẩn xác, bảo đảm vây quanh đang tiến hành, nhưng lại lại không tiến vào Thẩm Lãng hạm đội tầm mắt bên trong.

Ròng rã hoa năm ngày năm đêm thời gian.

Bao lớn vòng vây thành công.

Yến Nan Phi mười lăm vạn hạm đội chính thức vây kín.

Hắn thật dài buông lỏng một hơi.

Hắn Yến Nan Phi lập tức liền muốn lập xuống bất thế công lao.

"Thu nhỏ vòng vây, giảo sát!"

. . .

Theo Yến Nan Phi ra lệnh một tiếng, vòng vây to lớn ngay tại chậm rãi co vào.

Từ trên trời nhìn xuống, gặp được vô cùng hùng vĩ một màn.

Cái này vòng vây to lớn đường kính vượt qua hai trăm dặm, Yến Nan Phi mười lăm vạn hạm đội phân tán ở trên vạn cây số vuông hải vực bên trên, sau đó không ngừng thu nhỏ.

Thế giới này nhưng không có cái gì vô tuyến điện, căn bản là không có cách tiến hành cự ly xa chỉ huy.

Yến Nan Phi thật sự là không dễ dàng, không biết huấn luyện bao nhiêu lần, mới có thể tại mấy ngày mấy đêm thời gian hoàn thành cái này vòng vây.

"Thẩm Lãng hạm đội động hay không?" Yến Nan Phi ngừng thở hỏi.

"Không có!"

Một hồi sẽ qua, Yến Nan Phi lại hỏi: "Thẩm Lãng hạm đội động hay không?"

"Không có!"

Yến Nan Phi có chút không dám tin, Thẩm Lãng đây là tại trình diễn trò xiếc gì a?

Đây là mênh mông biển sâu a, căn bản không có khả năng mắc cạn.

Bất quá Yến Nan Phi bên người liền là một cái phương tây chủ nô, hắn lúc này ngay tại thao thao bất tuyệt giới thiệu Khô Lâu đảng.

Yến Nan Phi nói: "Nói cách khác, Khô Lâu đảng hạm đội am hiểu là nhảy thuyền tác chiến? Dựa vào là một cỗ khí thế hùng dũng máu lửa?"

"Phải."

Yến Nan Phi nói: "Ngươi nói Khô Lâu đảng hạm đội mười mấy năm trước liền biến mất, nói cách khác chi hạm đội này bình quân tuổi trẻ tối thiểu vượt qua bốn mươi tuổi?"

"Có lẽ vậy, ta đại nhân." Phương tây thế giới chủ nô nói.

Cái kia càng thêm thỏa, Yến Nan Phi cảm thấy mình hạm đội căn bản sẽ không cho Khô Lâu đảng nhảy thuyền tác chiến cơ hội, cách hai trăm mét liền vạn tên cùng bắn.

Mà lại liền xem như nhảy thuyền tác chiến, không đến hai vạn người chẳng lẽ đánh thắng được mười lăm vạn người? Tuyệt đối không có khả năng!

. . .

Yến Nan Phi mười lăm vạn người hạm đội vòng vây càng ngày càng nhỏ.

Rốt cục, song phương hạm đội cũng tiến vào tầm mắt bên trong.

Thẩm Lãng chi này phân hạm đội nguyên bản cũng tính được là quy mô khổng lồ, ròng rã một trăm tàu chiến hạm, gần hai vạn người. Nhưng là cùng Yến Nan Phi hạm đội so ra, liền lộ ra như vậy không có ý nghĩa nhỏ yếu.

Nhưng mà nhường Yến Nan Phi kinh ngạc chính là Thẩm Lãng hạm đội vẫn như cũ không động đậy, hoàn toàn theo hải lưu mà động, thậm chí cánh buồm cũng thu lại.

Thẩm Lãng đây là muốn làm cái gì a?

Nhưng mặc kệ hắn muốn làm gì, trên thế giới này còn có cái gì so không nhúc nhích hạm đội địch nhân càng hay sự tình?

Lần trước đại hải chiến, Thẩm Lãng liền là ỷ vào hạm đội của mình tốc độ nhanh, liều mạng chạy trốn, liều mạng chơi diều, nếu không đã sớm toàn quân bị diệt.

Mà bây giờ hắn coi như muốn chạy cũng chạy không thoát.

Song phương hạm đội càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Yến Nan Phi mười lăm vạn người hạm đội khổng lồ liền phảng phất cự thú, muốn đem Thẩm Lãng hạm đội triệt để thôn phệ hết.

Hắn thật sự là khó mà kiềm chế hưng phấn.

Trước mắt cục diện này thật là khéo.

. . .

Trước mắt cục diện này thật là khéo, đây cũng là Thẩm Lãng cảm giác.

Đại hải chiến sợ nhất là cái gì? Liền là hạm đội của đối phương thưa thớt, dạng này ít nhất phải pháo kích mấy chục lần về sau mới có thể nắm giữ độ chính xác.

Mà trước mắt Yến Nan Phi hạm đội vì đạt được đến đàn sói hiệu ứng, thuyền cùng thuyền ở giữa là khó mà hình dung chen chúc cùng đông đúc, cơ hồ đều muốn nhỏ hơn khoảng cách an toàn.

"Hai cánh trái phải, đột kích!"

Yến Nan Phi ra lệnh một tiếng, đông tây hai bên cạnh thuyền nhanh chóng trong triều ở giữa giáp công.

"Kéo buồm!" Jack Đường ra lệnh một tiếng.

Thẩm Lãng một trăm tàu chiến hạm toàn bộ dâng lên cánh buồm.

Yến Nan Phi hạm đội thấy kinh ngạc, lúc này mới gió bắt đầu thổi buồm? Chẳng lẽ không lộ vẻ quá muộn sao? Lúc này hạm đội của ngươi coi như mọc cánh cũng chạy không thoát.

Song phương hạm đội tiếp tục tới gần.

Jack Đường ra lệnh một tiếng nói: "Xốc hết lên bạt che pháo!"

Lập tức, trên trăm tàu chiến hạm tất cả bạt che pháo toàn bộ xốc lên.

Yến Nan Phi kinh ngạc, cái này, cái này ống sắt là cái gì a? Lại thô lại đen.

"Chuẩn bị!"

Jack Đường hô to.

Mỗi một tàu chiến hạm bên trên quan chỉ huy hô to, cột buồm bên trên người tiên phong chỉnh tề quơ phất cờ hiệu.

Khô Lâu đảng cùng phương đông kỵ sĩ đoàn pháo thủ bắt đầu nhét vào thuốc nổ, nhét vào đạn pháo, đồng thời bắt đầu nhắm chuẩn.

Đồng thời theo chiến hạm địch tới gần, bắt đầu dần dần điều chỉnh họng pháo.

Thẩm Lãng đại bác trực tiếp vượt qua nguyên thủy giai đoạn, hiện tại đã không có hắc hỏa dược tồn tại, toàn bộ đều là uy lực kinh người thuốc nổ, cứ việc vẫn là thiết cầu đạn, nhưng mà đại bác lại là sắt thép chế tạo, trình độ chắc chắn đã đầy đủ kinh người.

Vì lẽ đó, đại bác lớn nhất tầm bắn có thể đạt tới hai ngàn mét trở lên, tầm sát thương cũng có thể có một ngàn mét trở lên.

Trên chiến hạm đo đạc thủy thủ lão luyện tính toán địch nhân khoảng cách.

"1,800 mét."

"Một ngàn năm trăm mét."

"Một ngàn mét!"

"Chín trăm mét!"

"Nã pháo!"

"Nã pháo!"

Theo từng tiếng ra lệnh, vượt qua năm trăm ổ hỏa pháo khai hỏa.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Từng đợt kinh thiên động địa rống to.

Năm trăm mai đạn pháo tựa như tia chớp bắn nhanh mà ra.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Những thứ này đạn pháo tại không trung xẹt qua một đạo duyên dáng đường vòng cung, bỗng nhiên hướng về Yến Nan Phi hạm đội đập tới, tại không trung vang lên từng đợt tiếng rít.

Thoải mái!

Quá thoải mái!

Đây là tất cả Khô Lâu đảng cảm giác.

Trước đó là tiết kiệm đạn pháo, đi vào trên mặt biển về sau căn bản không dám dạng này thông suốt mở một chút pháo.

Người mang lợi khí, sát tâm nhất thời, có loại này đại bác về sau, cũng không thể đao thật thương thật đánh lên một trận, thực sự là đem người cho nín hỏng.

Hiện tại tất cả chiến đấu dục vọng đã bắt đầu trút xuống.

. . .

Mà Yến Nan Phi là trước nhìn thấy bay vụt mà đến đạn pháo, sau đó lại nghe được kinh thiên tiếng vang.

Sau đó, hắn cơ hồ triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Cái này, đây, đây là vũ khí gì a? Lại có thể đánh xa như vậy? Vậy mà như thế kinh thiên động địa?

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Yến Nan Phi hạm đội các thủy thủ cảm giác được một màn vô cùng rung động.

Trên trời từng đợt tiếng rít, vô số cái chấm đen liền từ trên đỉnh đầu bay qua, tốc độ vô cùng nhanh chóng, cơ hồ lập tức liền bay ra ngoài mấy trăm mét.

Khoảng cách xa như vậy, mặc kệ là Thẩm Lãng vẫn là Jack Đường, căn bản liền không có nghĩ tới muốn cái gì tỉ lệ chính xác.

Nhưng vận khí liền là tốt như vậy.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Trong đó mười mấy phát pháo đạn bỗng nhiên đánh trúng chiến hạm địch.

Dù là cách xa như vậy, cái này cao tốc thiết cầu cũng phát huy ra lực sát thương kinh người.

Đánh trúng cột buồm, trực tiếp liền đứt gãy.

Đánh trúng boong tàu, trực tiếp liền xuyên thấu.

Đánh trúng thân thể, trực tiếp liền là thịt nát xương tan.

Nhưng mà, Yến Nan Phi còn đến không kịp biểu thị rung động.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Lại truyền tới từng đợt tiếng vang.

Sau đó, từ Thẩm Lãng hạm đội bên trên lại bắn ra mấy trăm điểm đen.

Cái này không chỉ là bởi vì xạ tốc nhanh, mà là hai bên trái phải muốn thay phiên nã pháo, dạng này mới có thể tương đối hữu hiệu triệt tiêu nã pháo thời điểm sức giật.

Sau một lát!

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Lại có mười mấy mai đạn pháo bỗng nhiên nhập vào Yến Nan Phi hạm đội bên trong, lại là từng đợt thịt nát xương tan.

...

"Đại soái, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?"

Yến Nan Phi da đầu từng đợt run lên, hướng về phương tây thế giới chủ nô nói: "Cái này chẳng lẽ cũng là Khô Lâu đảng phương thức chiến đấu sao?"

Cái kia chủ nô hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, hắn cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua dạng này vũ khí a?

"Không, không, không, Khô Lâu đảng không có dạng này vũ khí, phương tây thế giới cũng không có dạng này vũ khí."

Yến Nan Phi từng đợt cười chê, không hề nghi ngờ cái này là Thẩm Lãng sáng tạo ra.

Cứ việc phi thường kinh người, nhưng tỉ lệ chính xác vẫn là quá thấp, chỉ cần tới gần, hạm đội của mình coi như nương tựa theo số lượng ưu thế cũng có thể đè chết Thẩm Lãng hạm đội.

Bỗng nhiên cắn răng một cái, Yến Nan Phi hạ lệnh: "Tiếp tục đi tới, tiếp tục đi tới!"

"Tả hữu hai quân, tiếp tục đột tiến. Nam bắc hai quân, chậm rãi tới gần, chuẩn bị gấp rút tiếp viện."

Sau đó, Yến Nan Phi tả hữu hai chi hạm đội ngược lại tăng thêm tốc độ.

"Khai hỏa!"

"Khai hỏa!"

Theo từng tiếng ra lệnh.

Thẩm Lãng hạm đội cuồn cuộn không tuyệt nã pháo.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Trên mặt biển tiếng vang đinh tai nhức óc, trên trời nung đỏ thiết cầu gào thét mà qua, giống như vô số lưu tinh.

Nếu như là nguyên thủy đại bác, xạ tốc là phi thường quá sức. Nhưng Thẩm Lãng dùng cơ hồ là thuốc nổ không khói, mà lại thực hiện dùng thấm dầu tơ lụa gói kỹ, nã pháo về sau, ống pháo cơ hồ không cần làm sao thanh lý, cơ hồ thiêu đốt sạch sẽ, không có bao nhiêu cặn bã.

"Nã pháo!"

"Nã pháo!"

Hơn một ngàn ổ hỏa pháo điên cuồng khai hỏa.

Theo từng vòng pháo kích, Thẩm Lãng hạm đội đại bác xúc cảm cảm giác dần dần đến, độ chính xác càng ngày càng cao.

Mà lại Yến Nan Phi hạm đội thực sự quá dày đặc.

Ngay từ đầu tỉ lệ chính xác chỉ có không đến nửa phần ba, về sau vậy mà tăng lên tới kinh người mười phần trăm.

Mỗi lần cũng có vượt qua năm sáu mươi mai đạn pháo đánh trúng chiến hạm địch.

Một khi đánh trúng liền trực tiếp xé mở một cái to lớn lỗ thủng, nước biển mãnh liệt mà vào.

"Phanh phanh phanh. . ."

Có một cái đạn pháo vận khí bạo rạp, trực tiếp trúng mục tiêu cá dầu khoang thuyền, nháy mắt xuyên thấu mấy cái tầng bảo hộ, nung đỏ thiết cầu trực tiếp nhập vào cá dầu bên trong.

"Rầm rầm rầm. . ."

Một trận kinh thiên động địa bạo tạc, bốc lên kinh thiên ngọn lửa.

Yến Nan Phi chiếc chiến hạm này boong tàu phía trên bộ phận, nháy mắt triệt để nát, cháy hừng hực.

Chiếc chiến hạm này triệt để hủy.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Lấy một chiếc chiến hạm hủy diệt liền phảng phất xốc lên một loại nào đó mở màn.

Sau đó, mười mấy phát pháo đạn đồng thời đánh trúng một chiếc thuyền, trong chốc lát liền là quét ngang, thiết cầu những nơi đi qua toàn bộ nát.

Chiếc chiến hạm này liền phảng phất từ đó chặt đứt, mấu chốt nhất là xương rồng, sống sờ sờ bị chém đứt.

"Két. . ."

Một trận gian nan tiếng vang chói tai về sau, chỉnh tàu chiến hạm trực tiếp từ đó đứt gãy.

Yến Nan Phi thứ hai tàu chiến hạm hủy diệt.

Ngay sau đó là thứ ba chiếc, thứ tư chiếc, thứ năm chiếc. . .

Toàn bộ trên mặt biển, hoàn toàn là thiên về một bên đồ sát!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 470: : Đại Hải Chiến Kết Thúc! Toàn Quân Bị Diệt!

Thẩm Lãng hạm đội có hay không trang bị lựu đạn? Liền là sẽ bạo tạc lựu đạn?

Đương nhiên là có, mà lại uy lực còn không tính nhỏ. Nhưng hắn ở phương tây thế giới thời gian thực sự là quá ngắn, vì lẽ đó không có thời gian đi cải tạo tiên tiến lựu đạn.

Vì lẽ đó hiện tại hắn tất cả đại bác đều súng không nòng xoắn pháo, mà không phải tuyến thân pháo.

Tiếp theo hắn tất cả lựu đạn cũng đều là hình tròn đạn pháo, dùng cũng là nguyên thủy nhất thời gian ngòi nổ, ở một cái trống rỗng gỗ cái ống bên trong rót vào chậm bốc cháy thuốc nổ, ở nã pháo nháy mắt kịch liệt nhiệt độ cao châm thời gian ngòi nổ, sau đó đem đạn pháo bắn đi ra về sau, ở cố định thời gian bên trong bạo tạc.

Bất quá loại này hình tròn lựu đạn Thẩm Lãng cũng không có chế tạo quá nhiều, bởi vì đây là chú định bị đào thải sản phẩm.

Trên địa cầu loại này lựu đạn lịch sử rất dài, công nguyên 11 thế kỷ liền có lựu đạn hình thức ban đầu, 15 thế kỷ thời điểm, chính thức lựu đạn liền đã ra mắt, nhưng chân chính đại quy mô sử dụng lại là ở thế kỷ mười chín.

Tại tuyến thân pháo, hình trụ tròn đạn pháo không hỏi đời trước đó, hình tròn lựu đạn từ đầu đến cuối trở thành không chủ lưu. Mà hình trụ khoan đầu đạn pháo chấm dứt hệ đến một vấn đề, phát động ngòi nổ.

Những thứ này nan đề đều cần từng cái đánh hạ, cái này mang ý nghĩa Thẩm Lãng cần một cái to lớn căn cứ, không nhỏ công nghiệp cơ sở, Nộ Triều thành liền phi thường phù hợp.

Cầm xuống Nộ Triều thành về sau, trong thời gian ngắn nhất cầm xuống Kim Sơn đảo, dạng này liền có liên tục không ngừng sắt thép. Tiếp xuống liền là đem Nộ Triều thành chế tạo thành trên biển thành lũy, khai thông cùng phương tây thế giới đường thuyền, đem quặng KNO3, axit sunfuric các loại xa xa không ngừng chở tới đây, dạng này liền có thể điên cuồng phát triển quân công, không ngừng tăng lên đại bác lực sát thương.

Thẩm Lãng tính toán qua, chỉ cần nửa đường hòn đảo điểm tiếp tế xây đầy đủ hoàn thiện, từ phương đông thế giới đến phương tây thế giới hành trình có thể từ ba tháng rút ngắn đến chừng một tháng.

Trở lại chuyện chính, lúc này coi như vô dụng lựu đạn đánh Yến Nan Phi hạm đội đã hoàn toàn dư xài.

Bởi vì ở ba trăm mét bên ngoài khoảng cách, Yến Nan Phi hạm đội căn bản là không cách nào đối Thẩm Lãng tạo thành bất cứ thương tổn gì.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Thẩm Lãng hạm đội đại bác điên cuồng khai hỏa, Yến Nan Phi hạm đội một chiếc tiếp lấy một chiếc đắm chìm!

Nhưng mà lúc này Yến Nan Phi ngược lại tỉnh táo lại, toàn bộ tâm phảng phất trở lại lồng ngực trước đó, trước đó xem như một mực tung bay ở không trung.

Dạng này mới đúng a.

Thẩm Lãng bất luận cái gì nhìn cử động điên cuồng đều là có nguyên nhân, hắn là có đòn sát thủ mới có thể như thế không kiêng nể gì cả.

Thẩm Lãng a Thẩm Lãng, ở sáng tạo kỳ tích chuyện này bên trên ngươi cho tới bây giờ đều không có khiến người ta thất vọng qua a.

"Đại soái, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Thẩm Lãng vũ khí mới quá hung mãnh." Dưới trướng tướng lĩnh hô to.

"Làm sao bây giờ?" Yến Nan Phi hung ác nói: "Đương nhiên là tiếp tục xông đi lên."

"Tiếp tục xông, tiếp tục xông!"

"Thẩm Lãng vũ khí mới mặc dù lợi hại, nhưng ít ra muốn mười mấy cái trên trăm cái thiết cầu mới có thể đánh chìm chúng ta một chiếc chiến hạm. Khai chiến đến bây giờ, chúng ta đắm chìm bao nhiêu con thuyền?"

"Mười năm chiếc." Dưới trướng tướng lĩnh nói.

Yến Nan Phi hỏi: "Vậy chúng ta tổng cộng có bao nhiêu con thuyền?"

"Chừng một ngàn chiếc." Tên kia tướng lĩnh nói.

Yến Nan Phi nói: "Cục diện bây giờ còn không rõ ràng lắm sao? Ở ba trăm mét bên ngoài chúng ta chỉ có thể bị động bị đánh, nhưng mà tiến vào ba trăm mét bên trong, chúng ta cự hình cường nỗ liền có thể phản kích, đợi đến hoàn toàn dựa vào gần thời điểm, chúng ta hơn ngàn chiếc chiến thuyền liền có thể hỏa tiễn mưa cuồng xạ."

"Thẩm Lãng vũ khí mới rất lợi hại, nhưng chỉ cần không thể trong khoảng thời gian ngắn đem chúng ta triệt để tiêu diệt, vậy hắn liền xong."

"Muốn dựa vào loại này vũ khí mới đánh bại chúng ta mười lăm vạn hạm đội, hoàn toàn là người si nói mộng."

"Thẩm Lãng hạm đội chỉ cần bị chúng ta tới gần, vậy hắn liền xong."

"Tăng tốc đi tới, tăng tốc đi tới. . ."

Ở Yến Nan Phi mệnh lệnh dưới, dưới trướng hắn hạm đội bốc lên đáng sợ đạn pháo mưa, tiếp tục xông về phía trước phong, tiếp tục đồ vật giáp công.

Từ một loại nào đó trình độ bên trên, Yến Nan Phi tìm cách là đúng. Thẩm Lãng đại bác là kinh người sắc bén, nhưng mà thiết cầu đạn pháo xác thực không cách nào trong khoảng thời gian ngắn diệt đi một chiếc thuyền. Ở thế kỷ XVI đại hải chiến bên trong, song phương chiến hạm bình thường lẫn nhau oanh mấy ngày mấy đêm, trúng vào ngàn phát pháo đạn nhưng như cũ tương đối hoàn chỉnh, chẳng những không có trầm mặc, còn có thể về cảng.

Yến Nan Phi hạm đội đương nhiên không có như vậy ngưu bức, hắn chiến thuyền trúng vào mấy chục trên trăm phát pháo đạn, trên cơ bản liền xong đời.

Dựa theo hắn tính toán, nhiều nhất lại có nửa khắc đồng hồ thời gian, hạm đội của hắn liền có thể triệt để tới gần Thẩm Lãng hạm đội, đến lúc đó dùng đàn sói chiến thuật liền có thể đem Thẩm Lãng hạm đội diệt.

"Nhanh, nhanh. . ."

Kéo dài mấy chục dặm trên mặt biển ở, Yến Nan Phi hạm đội Đông Tây hai chi liều mạng tới gần, bốc lên kinh người đạn pháo cùng thương vong tiếp tục công kích.

Năm trăm mét, bốn trăm mét, ba trăm mét!

Yến Nan Phi đại hỉ, rốt cục tới gần khoảng cách này, hắn rốt cục không còn là bị đánh mà không thể đánh lại.

"Thả, thả, thả. . ."

Theo Yến Nan Phi mệnh lệnh, hơn một ngàn bộ cự hình cường nỗ bắt đầu xạ kích, trên trăm trận máy bắn đá loại lớn khai hỏa.

Trên trăm khỏa cự thạch gào thét mà ra, thanh thế quả thực so đạn pháo ruột đặc còn kinh người hơn a. Dài hai ba mét cự tiễn cuồng xạ mà ra, màn này cũng là tương đương rung động.

Nhưng mà. . . Chiến quả cơ hồ hoàn toàn là không.

Máy bắn đá loại lớn ở trên mặt đất tỉ lệ chính xác đều là huyền học, huống chi là trên mặt biển? Trên trăm giá máy bắn đá loại lớn, không có một phát trúng mục tiêu, nhưng mà đây mới là chân thực.

Cự hình cường nỗ tỉ lệ chính xác so máy ném đá muốn ưu tú rất nhiều, hơn một ngàn bộ cự hình cường nỗ, tỉ lệ chính xác đạt tới 5% tả hữu, vượt qua năm mươi chi cự tiễn trúng mục tiêu Thẩm Lãng hạm đội.

Nhưng mà, nỏ mạnh hết đà không thể mặc cảo, huống chi là Thẩm Lãng hạm đội? Đây chính là bị thiết giáp gia cố qua, ở khoảng cách này cự hình cường nỗ coi như bắn trúng, cũng chính là gãi ngứa ngứa mà thôi.

Yến Nan Phi cũng hoàn toàn minh bạch một điểm này, hắn biết muốn dựa vào cự hình cường nỗ cùng máy ném đá tiêu diệt Thẩm Lãng hạm đội là hoàn toàn không thể nào. Nhưng hắn muốn là sĩ khí, trước đó như thế hoàn toàn bị động bị đánh mà không thể đánh lại thực sự quá đau đớn.

Hiện tại có thể đánh trả, coi như không có chiến quả, nhưng thanh thế đánh ra tới cũng hoàn toàn đầy đủ.

Chỉ cần tiếp tục tới gần Thẩm Lãng hạm đội, sau đó hỏa tiễn cuồng xạ, Thẩm Lãng hạm đội cũng coi như là xong.

"Tiếp tục, tới gần, tới gần. . ."

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Thẩm Lãng hạm đội đại bác lại một lần nữa khai hỏa.

Ở khoảng cách này, thiết cầu đạn pháo uy lực liền khá kinh người, mạnh mẽ đâm tới có thể xuyên thấu mấy tầng boong tàu, nếu như đánh vào phía trên khoang phía trên thậm chí có thể trực tiếp đánh xuyên.

Phanh phanh phanh phanh. . .

Kinh diễm một màn lại phát sinh, mấy chục phát kinh người đạn pháo trực tiếp bắn thủng một chiếc thuyền, thật là từ bên này xuyên thấu đến một bên khác. Nước biển tuôn ra mà vào, chỉnh con thuyền đang liều mạng đảo quanh, rất nhanh liền sẽ triệt để đắm chìm.

Nhưng Yến Nan Phi không chút nào để ý, ngược lại lâm vào mừng như điên.

Nhanh, nhanh.

Nhìn hạm đội của hắn hoàn toàn ở bị tàn sát, nhưng cho đến bây giờ đắm chìm thuyền không cao hơn ba mươi chiếc, 95% trở lên thuyền đều có thể tác chiến.

Chỉ cần tới gần Thẩm Lãng hạm đội, một trận chiến này liền thắng.

Cái này bất thế công lao, ta vẫn là có thể lập xuống tới.

Nhưng mà. . .

Cái này chú định chỉ là một giấc mộng nghĩ, mà mộng tưởng là bình thường không có khả năng thực hiện.

Bởi vì, Thẩm Lãng hạm đội lại quơ kỳ quái phất cờ hiệu.

Đổi đạn pháo!

"Khai hỏa, khai hỏa. . ."

Theo ra lệnh một tiếng.

Thẩm Lãng hạm đội lại một lần nữa điên cuồng khai hỏa.

Nhưng mà lần này thanh âm cũng quá khủng bố, giống như quỷ khóc sói gào.

Yến Nan Phi ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi triệt để kinh hãi, đây, đây là thứ đồ gì?

Hai cái thiết cầu ở giữa liên tiếp một cây xích sắt, đang nhanh chóng xoay tròn phóng tới.

"Sưu sưu sưu. . ."

Thanh âm này chói tai đến quả thực nhường người rùng mình.

Đây đương nhiên là liên đạn, khoảng cách gần hải chiến tuyệt đối đại sát khí. Đạn pháo ruột đặc tỉ lệ chính xác không cao, lực sát thương cũng không coi là quá lớn. Nhưng mà liên đạn đối cánh buồm cùng cột buồm lực sát thương, quả thực là vô cùng kinh người.

"Sưu sưu sưu. . ."

Yến Nan Phi thấy rất rõ ràng.

Một phát liên đạn bỗng nhiên hướng về trên một con thuyền boong tàu bên trên bay đi, sau đó. . . Đem boong tàu hơn vài chục người nháy mắt toàn bộ giết sạch, cả nửa người đều chặt đứt, chết được vô cùng thê thảm.

"Phanh phanh phanh. . ."

Những thứ này liên đạn điên cuồng gầm thét bay múa, những nơi đi qua toàn bộ chặt đứt. To lớn cánh buồm trực tiếp bị xé rách, thô to cột buồm trực tiếp bị lưng mỏi chặt đứt.

"Phanh phanh. . ."

Từng đợt chói tai tiếng vang, Yến Nan Phi hạm đội một cây lại một cây cột buồm trực tiếp đập ngã xuống.

"Nã pháo. . ."

Ngay sau đó, vòng thứ hai pháo kích,

Vòng thứ ba pháo kích điên cuồng cuốn tới, toàn bộ đều là liên đạn. Toàn bộ trên mặt biển đâu đâu cũng có quỷ khóc sói gào thanh âm.

Đáng sợ nhất một màn xuất hiện.

Yến Nan Phi hải chiến tư duy cùng thời đại trước hải quân tướng lĩnh đồng dạng, đều là tới gần về sau trực tiếp nhảy thuyền tác chiến, hay hoặc là hỏa tiễn cuồng xạ. Vì lẽ đó thuyền cùng thuyền ở giữa khoảng cách là kinh người gần, hoàn toàn là lít nha lít nhít, hạm đội của hắn quá to lớn, cái này hoàn toàn cho liên đạn cung cấp tốt nhất lò sát sinh.

Kết quả chính là. . . Vô cùng thê thảm.

Trước đó dùng đạn pháo ruột đặc thời điểm, đánh gần nửa giờ, bắn mấy vạn phát pháo đạn, tổng cộng cũng mới đánh chìm không đến ba mươi lục soát thuyền mà thôi.

Mà bây giờ khoảng cách gần liên đạn, vòng thứ nhất pháo kích liền tê liệt mấy chục chiếc Yến Nan Phi chiến thuyền.

Nhưng mà, cái này vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi. Càng thêm trí mạng hậu quả phát sinh, những thứ này thuyền bị đánh gãy cột buồm phá hủy cánh buồm về sau lập tức mất đi động lực, ngay tại trên mặt biển đảo quanh.

Mà phía sau chiến thuyền lập tức căn bản là không cách nào giảm tốc, càng thêm không có khả năng sát ngừng, cho nên trực tiếp đụng vào.

"Phanh phanh phanh. . ."

Từng đợt tiếng vang, Yến Nan Phi rất nhiều thuyền đều dồn dập đụng vào nhau, hỗn loạn trên vùng hải vực này, hạm đội của hắn thực sự là quá dày đặc.

"Nã pháo, nã pháo. . ."

Thẩm Lãng hạm đội liên đạn cơ hồ điên cuồng xạ kích, Ngục sứ người, chặt đứt một cây lại một cây cột buồm, xé rách một mặt lại một mặt cánh buồm.

Yến Nan Phi hạm đội, liên miên liên miên tê liệt.

Thế kỷ mười tám trước đó đại hải chiến bình thường là rất khó ve mùa đông lâm ly, song phương hạm đội đều là đại chiến mấy ngày mấy đêm, sau đó vết thương chồng chất trở về, xây xong riêng phần mình chiến thuyền, sau đó lại tới đại chiến mấy ngày mấy đêm. Bởi vì song phương vũ khí không sai biệt lắm, chiến thuật cũng kém không nhiều.

Nhưng mà Thẩm Lãng cùng Yến Nan Phi đại hải chiến, hoàn toàn là mang tính cách mạng thay mặt kém, vì lẽ đó đánh ra vô cùng sảng khoái cảm giác tiết tấu.

Ngắn ngủi không đến nửa giờ sau.

Yến Nan Phi hạm đội bị phá hủy chiến hạm vượt qua hai ba trăm chiếc, triệt để tê liệt hỗn loạn cùng một chỗ hạm đội vượt qua bốn năm trăm sưu.

Đây chính là đại hải chiến, coi như đến lúc này, giao chiến diện tích tung hoành cũng vượt qua hai ba mươi dặm.

Yến Nan Phi coi như đứng tại chỗ cao nhất, coi như dùng kính viễn vọng cũng rất khó nhìn trộm toàn cảnh.

Cái này đại hải chiến chỉ huy vốn là gian nan, hoàn toàn là dựa vào riêng phần mình chiến hạm phát huy. Mà bây giờ những chiến hạm này một khi tê liệt trên mặt biển hoàn toàn là vô lực hồi thiên.

Hắn đại hạm đội liền phảng phất một chi cự thú, tê liệt một chỗ, khắp nơi tê liệt.

...

Tê liệt Yến Nan Phi hạm đội về sau, tiếp xuống chân chính đại đồ sát bắt đầu!

Khoảng cách đã gần vô cùng, Thẩm Lãng hạm đội lại một lần nữa thay đổi đạn pháo ruột đặc.

"Nã pháo. . ."

"Nã pháo. . ."

Mấy trăm ổ hỏa pháo lại một lần nữa khai hỏa, mà lần này liền là đánh cố định bia.

Chiến hạm của địch nhân mất đi động lực, hoàn toàn ở trên mặt biển ngồi chỗ cuối, mà lại chen chúc đụng vào nhau, muốn đánh không trúng cũng khó khăn a.

"Phanh phanh phanh. . ."

Tồi khô lạp hủ một màn xuất hiện.

Chân chính hủy diệt tính một màn xuất hiện.

Khoảng cách gần như thế, thật tâm thiết cầu uy lực của đạn quả thực là kinh người, dễ như trở bàn tay trực tiếp đánh xuyên chiến hạm của địch nhân.

Điên cuồng xé rách.

Lúc này, thật có lẽ dùng động tác chậm hình tượng.

Không có bạo tạc, liền đơn thuần dùng đạn pháo ruột đặc xé rách.

Ở rộng lớn bát ngát trên mặt biển, một chiếc lại một chiếc chiến hạm mảnh vỡ bay tứ tung.

Một chiếc lại một chiếc chiến hạm lửa cháy.

Bởi vì khoảng cách gần như thế, bởi vì khoảng cách gần như thế phía dưới, bắn ra thiết cầu thậm chí là đỏ bừng, đánh nát địch nhân chiến hạm đồng thời, cũng đem đầu gỗ châm.

Đại hủy diệt mở màn mở ra.

Đây mới thật sự là đồ sát.

Mỗi một phút đều có chiến thuyền đắm chìm.

Về phần trên chiến hạm người? Bọn hắn rất dễ dàng bị sơ sót, bởi vì nơi này là biển cả, trốn đều trốn không thoát.

"Cùng bọn hắn liều, cùng bọn hắn liều."

"Đi qua, cùng bọn hắn liều."

Yến Nan Phi hạm đội võ sĩ vẫn là có khí thế hùng dũng máu lửa, thực sự không thể chịu đựng được bị động bị đánh không thể phản kích uất khí, giống như như sủi cảo nhảy xuống nước biển, hướng về Thẩm Lãng hạm đội điên cuồng đi qua, mấy nghìn hơn vạn người.

200~300m khoảng cách mặc dù đủ xa, nhưng đối với những thứ này trên biển võ sĩ tới nói, lại là dễ như trở bàn tay.

Sau đó liền là bò lên trên Thẩm Lãng chiến thuyền.

Đám người này cực kỳ xảo trá, trước đó một mực tiềm ẩn trong nước đi qua, mãi cho đến thuyền phía dưới mới bắt đầu thò đầu ra, miễn cho bị Thẩm Lãng hạm đội cung nỏ đánh trúng.

Mà lại lẻn vào đến Thẩm Lãng hạm đội đáy thuyền xuống về sau, đám người này điên cuồng muốn bắt đầu đục thuyền.

Đây cũng là thời đại này hải quân truyền thống chiến thuật, đem đối phương chiến thuyền đục xuyên khiến cho nước biển tràn vào, thuyền đắm chìm.

Nhưng chờ bọn hắn mở thời điểm vẫn không khỏi đến tuyệt vọng, bởi vì Thẩm Lãng hạm đội đáy thuyền xuống, bao vây lấy một tầng thiết giáp, làm sao có thể đục đến xuyên?

Ngay sau đó, càng thêm cơn ác mộng một màn xuất hiện.

Thẩm Lãng hạm đội bên trên Khô Lâu đảng võ sĩ dồn dập nhảy xuống, từng đợt thét lên chém giết tới.

Thẩm Lãng tham chiến hạm đội vẻn vẹn mới không đến hai vạn người mà thôi, thao túng một ngàn ổ hỏa pháo, có cái sáu, bảy ngàn người liền đầy đủ, còn lại một vạn người đều chỉ có thể nhìn xem chiến hữu đồ sát, trong lòng cũng không phải tư vị.

Bây giờ, rốt cục có thể đến phiên bọn hắn ăn như gió cuốn.

Thân yêu, chúng ta tới.

Sau đó, hai chi hạm đội võ sĩ ở trong nước biển tiến hành kịch liệt giao chiến, mà lại là nguyên thủy nhất bạo / lực chém giết.

Yến Nan Phi hạm đội võ sĩ lúc đầu lòng tin tràn đầy, rốt cục có thể đánh giáp lá cà, rốt cục có thể trở về về đến vũ khí lạnh chém giết.

Nhưng mà, không nghĩ tới đây cũng là một trận ác mộng.

Thẩm Lãng hạm đội những thứ này võ sĩ đừng nhìn lớn tuổi, có ít người răng đều mất mấy cái, mà lại tướng mạo hèn mọn, dáng người gầy gò. Nhưng từng cái ở trong biển cái kia chỉ có một cái từ có thể hình dung, lãng bên trong hoá đơn tạm.

Nước này tính quá kinh người, cắt không nói dựa vào hai chân liền có thể bơi lội, cho người ta cảm giác bọn hắn cái chân thứ ba đều có thể bơi lội, hoàn toàn linh hoạt tự nhiên.

Mà lại, mỗi người loan đao xảo trá vô cùng, dùng nhỏ nhất lực lượng tiến hành giết chóc.

Vẫn như cũ là thiên về một bên đồ sát.

Khô Lâu đảng võ sĩ lúc này trong lòng vẫn như cũ chỉ có một cái ý niệm trong đầu.

Nhẹ nhõm, quá dễ dàng.

Trước đó Huyết Tinh nam tước hạm đội yếu như vậy, làm sao hiện tại người phương Đông hạm đội võ sĩ sức chiến đấu cũng yếu như vậy a.

Giết căn bản không cần tốn nhiều sức.

Nhưng mà, vẫn là câu nói kia, không phải Yến Nan Phi hạm đội võ sĩ quá yếu, mà là Khô Lâu đảng hạm đội quá mạnh. Bọn hắn thế nhưng là theo hải quái chiến đấu mười năm quân đội.

Trên mặt biển đại bác đồ sát kinh người, mà trong nước biển Khô Lâu đảng đồ sát càng kinh người.

Ngắn ngủi không đến nửa canh giờ.

Khô Lâu đảng võ sĩ phát hiện tự mình tìm không thấy đối thủ.

Bởi vì Yến Nan Phi nhảy xuống biển bơi tới võ sĩ vẻn vẹn chỉ có không đến một vạn người mà thôi, chỗ nào trải qua được bọn hắn đồ sát, đã bị giết sạch.

Toàn bộ trên mặt biển đâu đâu cũng có trôi nổi thi thể, nước biển lại một lần nữa bị nhuộm đỏ.

"Đi lên, đi lên!" Khô Lâu đảng quan chỉ huy từng đợt hô to, đám này Khô Lâu đảng võ sĩ mới tâm không cam tình không nguyện trở lại trên chiến thuyền, tiếp tục xem pháo thủ biểu diễn.

Nhưng mà bọn hắn phát hiện, nguyên lai đại bác biểu diễn cũng đã kết thúc. Toàn bộ mặt biển đã biến thành địa ngục, đâu đâu cũng có ngọn lửa, đâu đâu cũng có chiến hạm giết hại.

Kéo dài hơn trăm dặm, khắp nơi đều nổi lơ lửng đã muốn phế mất chiến thuyền.

Yến Nan Phi mười lăm vạn hải quân, hơn một ngàn chiếc chiến thuyền, vốn là trùng trùng điệp điệp, che khuất bầu trời.

Kịch chiến mấy canh giờ sau, Yến Nan Phi hạm đội vượt qua năm trăm tàu chiến hạm đã đắm chìm, còn lại hơn một trăm chiếc ngay tại trên mặt biển đảo quanh, rất nhanh cũng muốn đắm chìm.

Hắn phái ra giáp công đồ vật hạm đội, trên cơ bản toàn quân bị diệt, không có tham chiến nam bắc hai chi hạm đội có thể may mắn còn sống sót.

...

Yến Nan Phi đứng tại kỳ hạm chỗ cao nhất, dùng kính viễn vọng liếc nhìn toàn bộ mặt biển, khắp cả người băng hàn.

Binh bại như núi đổ có lẽ chỉ thích hợp trận chiến dưới mặt đất tranh, bây giờ đến trên mặt biển, vậy mà cũng phát sinh một màn này.

Ròng rã hơn sáu trăm tàu chiến hạm, vượt qua bảy vạn người toàn bộ xong đời.

Đây quả thực không phải một trận chiến đấu, mà là một trường giết chóc, nhất là cuối cùng hai cái canh giờ, nhất là Thẩm Lãng hạm đội áp dụng liên đạn về sau, quả thực liền là một trận rộng rãi hủy diệt vở kịch.

Ẩn Nguyên hội tốn hao món tiền khổng lồ tạo ra hạm đội, vẻn vẹn mấy canh giờ liền xong đời một nửa.

"Đại soái, làm sao bây giờ?" Dưới trướng tướng lĩnh nói.

Yến Nan Phi thống khổ nhắm mắt lại, hạm đội của hắn thực ra còn thừa lại một nửa, còn có sáu bảy trăm chiếc các thức chiến thuyền, vượt qua tám vạn người.

Nhưng mà trận này hải chiến đã thua định, tiếp tục giao chiến xuống dưới không có chút ý nghĩa nào.

"Rút lui, rút lui. . ."

Yến Nan Phi thống khổ hạ lệnh!

Lập tức, trên mặt biển rút lui tiếng kèn vang lên, người tiên phong bọn họ bắt đầu vung vẩy cờ xí.

Sau đó, Yến Nan Phi nam bắc hai chi hạm đội bắt đầu rút lui chạy trốn. Trận này hải chiến đã không có khả năng đánh thắng, vẫn là trở lại trên lục địa, nương tựa theo Nộ Triều thành toàn thành lớn tiến hành thủ vững.

Chí ít cho đến bây giờ, Nộ Triều thành tòa thành cho tới bây giờ đều không có chân chính bị kích phá qua, cũng không có rơi vào tay giặc qua!

Rút lui, rút lui!

Yến Nan Phi còn sót lại hạm đội bỏ trốn mất dạng.

Mà Thẩm Lãng hạm đội không khách khí chút nào chia làm hai chi, bắt đầu mặt biển truy sát!

...

Trận này truy sát phi thường giống là thế giới động vật một cái hình tượng, một đầu hùng sư hung mãnh nhào về phía ngựa chiến bầy, một đầu truy sát mấy chục trên trăm con.

Thẩm Lãng cái này một trăm tàu chiến hạm đại bộ phận đều là dùng Khô Lâu đảng chiến hạm cải tạo mà đến, mà đám hải tặc này am hiểu nhất liền là đem một chiếc thuyền tạo đến tốc độ nhất nhanh, thuần một sắc bay cắt chiến hạm, tốc độ vượt qua Yến Nan Phi hạm đội một thành rưỡi tả hữu.

Cái này siêu việt biên độ cũng không lớn, nhưng mà ở mênh mông trên mặt biển đã hoàn toàn đầy đủ.

Yến Nan Phi dùng kính viễn vọng quan sát Thẩm Lãng hạm đội.

"Hắn, hắn đây là muốn làm gì?"

Dưới trướng tướng lĩnh run rẩy nói: "Hắn, hắn đây là muốn vây quanh chúng ta."

Thực ra Yến Nan Phi biết đáp án, nhưng vẫn là không dám tin, Thẩm Lãng đây là điên sao?

Hắn tổng cộng một trăm tàu chiến hạm, còn chia làm nam bắc hai chi tiến hành truy sát, năm mươi chiếc chiến thuyền lại muốn vây quanh bốn trăm chiếc? Một vạn người vây quanh hơn bốn vạn người? Quả thực là từ đầu đến đuôi tên điên a.

Không sai, Thẩm Lãng xác thực dự định vây mà diệt.

Nếu như chỉ là bình thường truy sát, như vậy Yến Nan Phi hạm đội vẫn là sẽ đào tẩu rất lớn một nhóm, chỉ có vọt tới Yến Nan Phi hạm đội đằng trước chặn đường con đường phía trước, bày ra một cái phi thường thưa thớt đơn bạc vòng vây, mới có thể tiến hành toàn diệt.

Sau đó, Thẩm Lãng Khô Lâu đảng hạm đội dựa vào tốc độ của mình ưu thế, từ hai bên dần dần vượt qua Yến Nan Phi hạm đội.

Sau đó bắt đầu dài dằng dặc vây quanh quá trình.

Mà Yến Nan Phi hạm đội không quan tâm, từ đầu đến cuối vùi đầu chạy trốn.

Ròng rã ba ngày ba đêm về sau, Thẩm Lãng trên mặt biển vòng vây tạo thành.

Từ trên trời nhìn xuống, sẽ phát hiện toàn bộ vòng vây quả thực mờ nhạt đến đáng thương, vẻn vẹn năm mươi tàu chiến hạm, đem Yến Nan Phi bốn trăm tàu chiến hạm vây quanh ở một mảnh tung hoành hai mươi mấy dặm hải vực bên trên.

Vòng vây tạo thành về sau, liền bắt đầu dần dần thu nhỏ, bắt đầu tới gần.

Một màn này sao mà tương tự?

Chỉ bất quá trước đó là Yến Nan Phi hạm đội vây quanh Thẩm Lãng, hiện tại đến phiên Thẩm Lãng hạm đội vây quanh Yến Nan Phi.

"Khai hỏa, khai hỏa. . ."

Tới gần tám trăm mét khoảng cách về sau, Thẩm Lãng hạm đội chính thức khai hỏa.

Bất quá, lúc này hỏa lực liền đã phi thường thưa thớt, lực sát thương, chỉ có thể làm đe doạ.

Tiếp tục tới gần, tới gần!

Thẩm Lãng hạm đội thật là điên, một chiếc chiến hạm phóng tới mười chiếc chiến hạm, sau đó danh xưng các ngươi đã bị vây quanh.

Yến Nan Phi tức giận đến toàn thân run rẩy, Thẩm Lãng, ngươi quá tùy tiện làm càn!

Sau đó hắn bỗng nhiên hạ lệnh, cả chi hạm đội phân tán.

Mỗi tám chiếc chiến hạm vì một tổ, vây quanh Thẩm Lãng một chiếc thuyền, sau đó tới gần tác chiến.

Trước đó sáu trăm chiếc chiến thuyền đánh không lại ngươi một trăm chiếc, đây là quần thể hiệu ứng, bởi vì một trăm tàu chiến hạm đại bác chung vào một chỗ, lực sát thương thực sự quá kinh người.

Mà bây giờ tám chiếc đánh ngươi một chiếc, không tin đánh không lại.

Yến Nan Phi hạ lệnh về sau, toàn bộ hạm đội phất cờ hiệu không ngừng truyền lại, sau đó hạm đội của hắn giống như Thiên

Nữ Tán Hoa, bắt đầu từng người tự chiến.

Tám chiếc chiến hạm vây quanh phóng tới Thẩm Lãng một chiếc chiến hạm.

...

Hella đơn độc chỉ huy một chiếc chiến hạm, nàng đứng tại cột buồm chỗ cao, tự mình làm kỳ thủ, thật không phải một cái hợp cách thuyền trưởng.

"Ổn định, ổn định, không nên gấp!"

Tám chiếc Yến Nan Phi chiến hạm không ngừng tới gần Hella hạm đội, khoảng cách càng ngày càng gần.

Thực ra tám trăm mét bên ngoài liền có thể khai hỏa, nhưng mà nàng không có.

Năm trăm mét, bốn trăm mét!

Khô Lâu đảng hải tặc cơ hồ ngừng thở, bởi vì cái này khoảng cách đã vô cùng nguy hiểm, địch nhân máy ném đá cùng cự hình cường nỗ đã có thể đánh tới chiến hạm của mình. Mặc dù độ chính xác không cao, nhưng vạn nhất có một viên cự thạch đập trúng, đều sẽ mang đến tổn thất to lớn.

350 mét!

Hella bỗng nhiên hạ lệnh: "Khai hỏa!"

Lập tức, nàng chiếc chiến hạm này ba mươi ổ hỏa pháo đồng thời khai hỏa, bốn phương tám hướng đều khai hỏa.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Kinh khủng liên đạn, lại một lần nữa cuồng xạ mà ra.

"Khai hỏa, khai hỏa!"

"Nhanh, nhanh, nhanh!"

Hella thuyền bên trên đại bác tay quả thực như điên, dùng tốc độ nhanh nhất thanh lý ống pháo, lắp thuốc nổ, lắp liên đạn.

"Khai hỏa, khai hỏa. . ."

Cái này 350 mét khoảng cách, quả thực liền là một đoàn tử vong khoảng cách.

Yến Nan Phi tám chiếc chiến hạm liều mạng muốn tới gần.

"Phanh phanh phanh. . ."

Liên đạn lại một lần nữa hiện ra lực sát thương kinh người.

Một chiếc, hai chiếc, ba chiếc, bốn chiếc. . .

Một chiếc lại một chiếc chiến hạm mất đi động lực, bắt đầu ở trên biển đảo quanh.

Nhưng vẫn là có bốn chiếc thuyền xông tới gần hai trăm mét khoảng cách.

"Bắn, bắn, bắn. . ."

Máy ném đá cũng không cần, bởi vì đồ chơi kia chính xác quá yếu.

Toàn bộ dùng cự hình cường nỗ, mà lại bắn đi ra toàn bộ là hỏa tiễn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Bốn chiếc thuyền trang bị mấy chục cỗ cự hình cường nỗ.

Dù là ở khoảng cách này, tỉ lệ chính xác cũng không đến mười phần trăm.

Nhưng mà có vượt qua năm cái cự hình hỏa tiễn vẫn là bắn trúng Hella chiến hạm.

Nổ, nổ, nhanh nổ a!

Yến Nan Phi hạm đội quan chỉ huy trong lòng hô to, sở dĩ bắn hỏa tiễn, liền là muốn dẫn bạo Hella trên chiến hạm thuốc nổ, dạng này dễ như trở bàn tay liền có thể hủy đi chiếc này cường đại chiến hạm.

Nhưng mà, hắn suy nghĩ nhiều!

Thẩm Lãng trên chiến hạm thuốc nổ toàn bộ đều là cực độ ổn định, coi như dùng hỏa thiêu, cũng cần nhiệt độ cao nhất, ròng rã mấy giây mới có thể dẫn bạo.

Nhưng mà bọn hắn hỏa tiễn vừa mới bắn trúng thuốc nổ, lập tức liền nước biển dập tắt.

"Khai hỏa, khai hỏa. . ."

Hella chiến hạm không ngừng mà khai hỏa, mấy chục ổ hỏa pháo không ngừng bắn ra liên đạn.

"Bắn, bắn, bắn!"

Yến Nan Phi hạm đội quan chỉ huy liều mạng rống to, thuyền bên trên võ sĩ hỏa tiễn cuồng xạ.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Khoảng cách này đã gần vô cùng, liên uy lực của đạn quả thực kinh người vô cùng.

Một trận quỷ khóc sói gào gào thét về sau, boong tàu hơn vài chục cái võ sĩ biến mất, thân thể tất cả mọi người toàn bộ bị chặn ngang cắt đứt.

"Xông, xông, xông. . ."

Yến Nan Phi hạm đội quan chỉ huy vung vẩy chiến đao cuồng hống.

Nhưng mà, bên cạnh hắn chiến hạm một chiếc tiếp lấy một chiếc mất đi động lực.

Cuối cùng!

Quan chỉ huy này tự mình chiếc thuyền này vọt tới Hella thuyền trước mặt.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, hai chiếc chiến hạm hung mãnh đụng vào nhau.

Sau đó, chiến hạm của hắn sống sờ sờ bị phá tan một cái to lớn vết nứt. Bởi vì Hella chiến hạm có sắt thép mũi sừng, hơn nữa còn bao có thiết giáp.

"Hoan nghênh quang lâm. . ." Hella một tiếng hung mãnh cười.

Sau đó, trên trăm tên Khô Lâu đảng hải tặc hung mãnh nhảy qua đến, thậm chí Hella chính mình cũng nhảy qua tới.

Quan chỉ huy của chiến hạm này là một tên Thiên hộ, mà lại là võ tiến sĩ.

Nhìn thấy mỹ lệ Hella, trong lòng của hắn thậm chí nói một câu, nàng vốn giai nhân, làm sao vì tặc?

Chiến đi!

Cái này Thiên hộ bỗng nhiên rút kiếm ra, cao giọng nói: "Giết!"

Vì gia tộc vinh quang, vì Yến Nan Phi đại nhân, giết!

Hắn bỗng nhiên quơ kiếm, hướng về Hella giết đi qua.

Hella không có rút kiếm, mà là đeo lên quyền sáo, bỗng nhiên một quyền đập tới.

"Ầm!"

Một giây sau!

Cái này Thiên hộ quan chỉ huy thân thể bay thẳng ra ngoài, đầu không có, sống sờ sờ bị Hella đạp nát.

Đón lấy, Hella hóa thành hung mãnh mẫu thú, xông vào địch nhân võ sĩ bầy bên trong, điên cuồng đồ sát.

Ngắn ngủi mấy phút sau!

Duy nhất tới gần Hella trên chiến hạm Việt Quốc binh sĩ bị giết đến sạch sẽ.

Hella trở lại trên chiến hạm mình, cao giọng nói: "Sung sướng thời gian bắt đầu."

Sau đó nàng khống chế lấy chiến hạm, từng chiếc từng chiếc tới gần, ở một trăm mét trong khoảng cách, bắt đầu điên cuồng đồ sát biểu diễn.

Chiến hạm của địch nhân đã bị liên đạn đánh gãy cột buồm gió êm dịu buồm, hoàn toàn mất đi động lực.

Một trăm mét khoảng cách, hoàn toàn là khi dễ người a, một bên mười mấy ổ hỏa pháo khai hỏa.

"Rầm rầm rầm. . ."

Hung mãnh đạn pháo ruột đặc trực tiếp đem chiến hạm địch đánh xuyên, phá hủy!

Trước tê liệt, sau đồ sát!

Hella chiến hạm chỉ là toàn bộ mặt biển chiến trường ảnh thu nhỏ, địa phương khác cũng giống như nhau!

Ròng rã sau ba canh giờ!

Đại chiến kết thúc!

Nói cho đúng, săn giết kết thúc.

Năm mươi chiếc vây quanh bốn trăm chiếc, vây mà diệt.

Yến Nan Phi hạm đội, cơ hồ toàn quân bị diệt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 471: : Hoàng Chi Ý Chí! Vận Mệnh Nộ Triều Thành!

"Đương đương đương. . ."

Nộ Triều thành tiếng chuông không ngừng gõ vang, Yến Nan Phi còn sót lại hạm đội chật vật không chịu nổi tiến vào bến cảng.

Bị bại quá khốc liệt, mười lăm vạn hải quân, hơn một ngàn một trăm chiếc thuyền, trở về không đến một phần mười, còn lại toàn bộ bị Thẩm Lãng tiêu diệt.

Lúc này Yến Nan Phi đã liền bi thương cảm xúc đều không có, trong đầu chỉ có một cái ý nghĩ, tiếp xuống nên như thế nào bảo trụ Nộ Triều thành.

Nhưng mà, đợi đến hắn vừa mới leo lên Nộ Triều thành bến tàu thời điểm, liền nhìn thấy mấy người.

Việt Quốc Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc, phụ thân của hắn Thư Bá Đảo vẫn như cũ là Việt Quốc Ẩn Nguyên hội chi chủ, nhưng trên cơ bản đã không quá quản sự, thường trú ở Viêm kinh, Thư Đình Ngọc đã trở thành Việt Quốc Ẩn Nguyên hội người nói chuyện.

Việt Quốc Xu Mật viện phó sứ kiêm Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc Chúc Nhung.

Có chút kỳ quái đi, Chúc Nhung nhi tử Chúc Hồng Tuyết là thiên chi kiêu tử, hắn dẫn đầu Huyết Hồn quân trong vòng vài ngày liền diệt đi Biện Tiêu mười vạn đại quân, cũng đánh bại Căng Quân mấy chục vạn đại quân, thậm chí liền Ninh Dực đều danh xưng nịnh bợ không lên Chúc Hồng Tuyết. Lúc này Thiên Nhai Hải Các, đã áp đảo Việt Quốc vương thất phía trên.

Mà Chúc Nhung làm Chúc Hồng Tuyết phụ thân, vậy mà vẫn như cũ đảm nhiệm lấy Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc, những người khác đại thăng quan, hắn nhưng như cũ bất động.

Đây cũng là Chúc thị gia tộc biểu tử lập đền thờ đi, Chúc Hoằng Chủ làm Việt Quốc nội các Thủ tướng, trong triều thế lực hoàn toàn che khuất bầu trời, bởi vì hắn hoàn toàn đại biểu Đại Viêm đế quốc ý chí. Bất quá cứ như vậy, Chúc Nhung địa vị liền có chút xấu hổ.

Hắn là nhất định phải kế thừa Chúc Hoằng Chủ vị trí trở thành Việt Quốc nội các Thủ tướng, nhưng bây giờ liền vào các, tràng diện cũng quá khó coi, người ta sẽ nói Chúc thị gia tộc tướng ăn quá khó nhìn. Việt Quốc nội các tổng cộng bốn chỗ ngồi, cha con ngươi liền muốn chiếm hai cái.

Mà trong triều lại không có phù hợp vị trí của hắn, vì vậy tiếp tục đảm nhiệm trước đó chức vị, Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc, vị trí này có thể văn có thể võ, vì lẽ đó ở Xu Mật viện chiếm một vị trí.

Bất quá Xu Mật viện hẳn là cũng lưu không bao lâu, rất nhanh cũng phải bị xoá, trước đó Thượng thư đài cùng Xu Mật viện là đặt song song, nhưng mà cải cách về sau nội các lớn nhất, võ tướng bên trong sẽ có một người tiến vào nội các.

Xu Mật viện xoá về sau, Binh bộ khả năng liền sẽ trở thành cao nhất võ chức nha môn. Nhưng mà Binh bộ Thượng thư không thể tiến vào nội các, mà nội các sẽ có một cái phó tướng chuyên quản Binh bộ. Chúc Nhung lúc này đi Xu Mật viện, xem như gián tiếp chiếm lĩnh tương lai phó tướng vị trí, các loại Chúc Hoằng Chủ thoái vị về sau, hắn tự nhiên mà vậy liền nối liền.

Vì lẽ đó Việt Quốc Xu Mật viện lúc này đã trở thành Chúc Nhung bồi dưỡng tư lịch địa phương, chờ hắn tiến vào nội các về sau, Xu Mật viện tự nhiên mà vậy liền sẽ bị xé rớt.

Đi theo Chúc Nhung cùng một chỗ đến đây còn có Nộ Giang quận Thái Thú Đường Doãn, Vũ An phủ Bá tước người nói chuyện Trác Chiêu Nhan.

Còn một người khác đại nhân vật, Phù Đồ Sơn trưởng lão chi tử Ngô Tuyệt.

Liền là cái kia luôn mồm cùng Thẩm Lãng xưng huynh gọi đệ, nhưng lại ở sau lưng của hắn liên tục đâm đao Ngô Tuyệt.

Năm người này cùng đi nhận Yến Nan Phi.

"Thua?" Chúc Nhung hỏi.

Yến Nan Phi khom người cong xuống nói: "Thua, Yến mỗ có tội! Mười lăm vạn thủy sư gần như toàn quân bị diệt, mười không còn một."

Chúc Nhung cả kinh nói: "Thẩm Lãng hạm đội, vậy mà như thế lợi hại sao?"

Ở đây mấy người tràn ngập kinh ngạc, nhưng là lại không như trong tưởng tượng như vậy chấn kinh.

Có lẽ là trước đó Thẩm Lãng sáng tạo kỳ tích cho bọn hắn lưu lại ấn tượng quá mức khắc sâu, vì lẽ đó để bọn hắn bản năng cảm thấy, Thẩm Lãng trở về, biểu hiện được cường đại như thế mới là bình thường.

"Đi, đi vào nói!"

Yến Nan Phi gật gật đầu.

Sau đó, hắn phát hiện toàn bộ Nộ Triều thành lít nha lít nhít đều là quân đội, hẳn là Chúc Nhung mang tới.

…

Yến Nan Phi dùng ròng rã một canh giờ giảng thuật quá trình chiến đấu, nhất là kỹ càng miêu tả Thẩm Lãng đại bác.

"Vũ khí này quả thực là trời sinh dùng để đánh hải chiến, có thể đánh ra hai dặm nhiều địa." Yến Nan Phi nói: "Dưới trướng của ta hạm đội số lượng mặc dù đông đảo, nhưng đã lạc hậu toàn bộ thời kì."

Nhưng mà Chúc Nhung nhưng không có biểu hiện được phi thường kinh ngạc, mà là hỏi: "Thẩm Lãng loại vũ khí này, có thể dùng để công thành sao? Mời ngươi nhất thiết phải nghĩ sâu tính kỹ sau lại trả lời."

Yến Nan Phi nghĩ kỹ một hồi, sau đó lắc đầu nói: "Loại vũ khí này hải chiến cực mạnh, thậm chí dã / chiến cũng rất mạnh, giết người vô số. Nhưng mà dùng để công thành lời nói, công dụng không lớn."

Hắn cái này phán đoán là chính xác, ở đại đường kính súng lựu đạn sinh ra trước đó, đại bác trong công thành chiến rất khó đưa đến trực tiếp đột phá tác dụng.

Đệ nhị thế chiến, lúc kia đại bác đã phi thường cường đại. Quỷ tử tiến đánh chúng ta kim / lăng thành thời điểm, vận dụng một cái sư đoàn pháo binh, tăng thêm mười mấy chiếc xe tăng, tăng thêm vô số công binh đều không thể trực tiếp nổ tung tường thành. Cuối cùng tăng thêm máy bay điên cuồng công kích, dùng sức chiến đấu càng kinh người hàng không bom, mới công hãm vài toà cửa thành.

Yến Nan Phi nói: "Viêm kinh bên kia, nhưng có cái gì ý chỉ xuống?"

Chúc Nhung lắc đầu, Viêm kinh bên kia cho dù có ý chỉ, cũng không thể nhanh như vậy.

Yến Nan Phi nói: "Trác tiểu thư, ngươi đi Thiên Nhai Hải Các sao? Có gì chỉ thị? Chúc Hồng Tuyết đại nhân Huyết Hồn quân có thể hay không ở thời gian ngắn nhất gấp trở về?"

Chúc Hồng Tuyết dẫn đầu cường đại Huyết Hồn quân đi nơi nào?

Đi chinh phạt Tây Vực chư quốc, nhất là thảo phạt Đại Kiếp Tự lực lượng.

Như thế nào hình dung Huyết Hồn quân sức chiến đấu?

Ba ngày thời gian liền diệt Biện Tiêu mười vạn đại quân, lại tại trong khoảng thời gian ngắn đánh bại Căng Quân mấy chục vạn liên quân, gần như đem Sa Man diệt tộc.

Sau đó, hắn lại phụng mệnh dẫn đầu một vạn Huyết Hồn quân đi tiêu diệt Tây Vực chư quốc, đi diệt Đại Kiếp Tự.

Trận đại chiến này tin tức là bị phong tỏa, không có ai biết tình hình chiến đấu như thế nào. Nhưng Yến Nan Phi dù sao cũng là cao tầng, mà lại cùng Phù Đồ Sơn quan hệ tâm đầu ý hợp, vì lẽ đó biết Tây Vực chiến sự tiến độ.

Ngắn ngủi thời gian mấy tháng bên trong, Chúc Hồng Tuyết diệt quốc vô số, vẻn vẹn một vạn Huyết Hồn quân, đại khái diệt mười ba quốc gia.

Tây Vực chư quốc ở Đại Kiếp Tự hiệu triệu xuống, ngay tại tập kết trăm vạn liên quân vòng vây Chúc Hồng Tuyết. Trận này đại chiến có lẽ như cũ tại tiếp tục bên trong, hay là rất nhanh liền có kết quả.

Cái này Huyết Hồn quân thực ra cùng Việt Quốc không có bất cứ quan hệ nào, hắn hoàn toàn liền là Thiên Nhai Hải Các quân đội, hơn nữa còn chỉ là Thiên Nhai Hải Các thí nghiệm hình quân đội. Nhưng siêu thoát thế lực có quân đội thanh danh không dễ nghe, vì lẽ đó liền trực thuộc ở Việt Quốc danh nghĩa, vì lẽ đó hiện tại mặt ngoài là Việt Quốc đi tiến đánh Tây Vực chư quốc.

Thiên Nhai Hải Các vì sao muốn tiến đánh Tây Vực chư quốc? Chẳng lẽ là vì tiêu diệt Đại Kiếp Tự?

Tuyệt đối không phải, Thiên Nhai Hải Các không có đem Đại Kiếp Tự để vào mắt, càng thêm sẽ không gióng trống khua chiêng đi tiêu diệt.

Yến Nan Phi có một cái suy đoán, Thiên Nhai Hải Các muốn đả thông đi vạn dặm đại hoang mạc con đường, bọn hắn có một cái thiên đại kế hoạch.

Trác Chiêu Nhan lắc đầu nói: "Không thể! Thiên Nhai Hải Các lúc này có đại sự muốn làm, còn quản không lên Thẩm Lãng trở về loại chuyện nhỏ nhặt này."

Dừng a! Lời này liền nói quá trang bức.

Yến Nan Phi hướng về Ngô Tuyệt hỏi: "Cái kia Phù Đồ Sơn đâu? Có thể hay không phái ra một chi võ đạo quân đoàn? Các ngươi địa ngục quân đoàn ròng rã mười mấy vạn người, đầy đủ quét ngang Sở quốc, Việt Quốc, Ngô quốc tam quốc trăm vạn đại quân mấy lần! Dù là phái ra một vạn người tới giúp ta tiêu diệt Thẩm Lãng? Thậm chí năm ngàn người cũng được a!"

Ngô Tuyệt lắc đầu nói: "Yến Nan Phi ngươi không nên nói bậy, chúng ta Phù Đồ Sơn là siêu thoát thế lực, căn bản liền không có cái gì địa ngục quân đoàn, cái này căn bản là từ đầu đến đuôi lời đồn."

Yến Nan Phi cười lạnh, đều đến lúc này vì sao còn muốn che che lấp lấp, nhìn xem người ta Thiên Nhai Hải Các, Huyết Hồn quân đã biểu diễn, vẻn vẹn một vạn người liền diệt đi Biện Tiêu, diệt đi Căng Quân, lại diệt đi Tây Vực mười mấy quốc.

Lại nói các ngươi Phù Đồ Sơn địa ngục quân đoàn hoàn toàn có thể trực thuộc ở Sở quốc danh nghĩa a.

Yến Nan Phi lúc này đối Phù Đồ Sơn cảm xúc là phi thường phức tạp, một phương diện lại hoàn toàn rời đi không Phù Đồ Sơn duy trì, một mặt khác cũng thống hận Phù Đồ Sơn chiếm lĩnh Nam Châu quần đảo, chiếm lĩnh Nam Hải kiếm phái.

Thậm chí vì độc bá nam bộ hải vực vạn dặm hải cương, không tiếc chế tạo mấy trận cỡ lớn địa chấn, cỡ lớn biển gầm.

Đây là ý gì?

Rất rõ ràng là muốn đem toàn bộ nam bộ hải vực đều biến thành cấm khu , bất kỳ cái gì thuyền cũng không dám tiến vào.

Vì lẽ đó trình độ nào đó, Tiết thị gia tộc không phải Thẩm Lãng diệt, mà là Phù Đồ Sơn diệt.

Mà lại Trác Chiêu Nhan câu nói kia mặc dù cực kỳ trang bức, nhưng đúng là thật.

Phù Đồ Sơn ở Hắc Thạch đảo phát hiện cái kia thượng cổ di tích phi thường to lớn, lớn đến hoàn toàn không dám tưởng tượng tình trạng, tung hoành mấy ngàn dặm đều là văn minh thời thượng cổ phế tích, hơn nữa còn đang không ngừng thăm dò phát hiện bên trong.

Cái này để người ta nghĩ đến cái gì? Ma quỷ tam giác lớn đúng hay không?

Văn minh thời thượng cổ hủy diệt về sau, vô số quốc gia cùng thành bang chìm vào đáy biển cùng dưới mặt đất.

Cái gọi là phát hiện thượng cổ di tích, có khả năng vẻn vẹn chỉ là một cái kiến trúc, cũng có thể là một tòa hoàn chỉnh thành thị, thậm chí có thể là cả cổ đế quốc.

Nhưng phát hiện thượng cổ di tích càng lớn, thu hoạch lại càng lớn.

Mà lần này Phù Đồ Sơn không tiếc dùng biến mất Tiết thị gia tộc đại giới cũng muốn độc bá nam bộ vạn dặm hải vực cùng quần đảo, có thể thấy được cái này thượng cổ di tích cỡ nào to lớn?

Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn là hai nhà cạnh tranh quan hệ siêu thoát thế lực, bây giờ Phù Đồ Sơn thu hoạch khổng lồ như vậy, Thiên Nhai Hải Các sao có thể ngồi nhìn?

Cướp đoạt Phù Đồ Sơn thượng cổ di tích? Đây là không thể nào!

Bây giờ Thiên Nhai Hải Các điều động Huyết Hồn quân đi chinh phạt Tây Vực, rất có thể liền là ở vạn dặm đại hoang mạc phía dưới phát hiện cái gì thượng cổ phế tích tung tích.

Ở Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn trong mắt, lẫn nhau mới là lớn nhất đối thủ cạnh tranh, về phần trở về Thẩm Lãng, tạm thời tính không được cái đại sự gì.

Yến Nan Phi run rẩy nói: "Chẳng lẽ các ngươi không sợ Thẩm Lãng phát triển an toàn sao? Thừa dịp hắn hiện tại còn rất nhỏ yếu, xuất động tuyệt đối vũ lực đem hắn tiêu diệt còn kịp."

Ngô Tuyệt trầm mặc chốc lát nói: "Trừ phi Hoàng đế bệ hạ hạ chỉ, nếu không Phù Đồ Sơn là sẽ không vượt biên làm việc, chúng ta phạm vi thế lực Đại Càn vương quốc, Lương quốc cái kia một mảnh, Việt Quốc là thuộc về Thiên Nhai Hải Các phạm vi thế lực."

Trác Chiêu Nhan nói: "Thiên Nhai Hải Các Tả các chủ không tại, Ninh Hàn công chúa không tại, Chúc Hồng Tuyết đại nhân cũng không tại."

Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc Chúc Nhung nói: "Ta mang đến bảy vạn đại quân, đã tiến vào chiếm giữ Nộ Triều thành, ngươi còn thừa lại bao nhiêu người?"

Yến Nan Phi nói: "Hai vạn!"

Mười lăm vạn người chết được chỉ còn lại hai vạn, thật xem như toàn quân bị diệt.

Thư Đình Ngọc nói: "Ta mang đến một vạn người, Ẩn Nguyên hội lính mới, mặc dù so ra kém Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các bí mật quân đoàn. Nhưng sức chiến đấu hoàn toàn không thua gì Thẩm Lãng thứ nhất, thứ hai Niết Bàn quân, thậm chí càng mạnh. Bởi vì bọn hắn cũng là dùng trống không không huyết mạch người cải tạo tới, mà lại chúng ta cải tạo dược tề so Thẩm Lãng càng mạnh hơn uy mãnh."

Ẩn Nguyên hội lính mới, tại nội bộ cũng trở thành Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân.

Chi quân đội này thành lập cũng thật sự là tràn ngập huyết lệ, trước đó dựa theo Hoàng đế bệ hạ ý chỉ, Ẩn Nguyên hội là không thể có được đại quy mô tư quân. Nhưng Thẩm Lãng dùng cái chết đen chơi chết Ẩn Nguyên hội toàn bộ thành thị mấy vạn người, ẩn nguyên trưởng lão hội dùng cái này mấy vạn người tính mệnh đi cầu khẩn Hoàng đế bệ hạ, lúc này mới có được Ẩn Nguyên hội lính mới.

Hoàng đế hạ chỉ, nhường Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các trợ giúp hoàn thiện Ẩn Nguyên hội huyết mạch cải tạo dược tề phối phương.

Hai nhà này thêm chút xuất thủ, quả nhiên khác biệt tiếng vọng.

Thẩm Lãng huyết mạch cải tạo dược tề là lợi dụng Hoàng Kim huyết mạch cùng Phù Đồ Sơn cổ trùng không ngừng tinh luyện mà thành, sẽ chỉ kích phát trống không không huyết mạch người lực lượng, để bọn hắn trở nên cường đại, nhưng lại không hẳn sẽ cải biến tính cách, vì lẽ đó Niết Bàn quân vẫn như cũ là chuyên chú mà mẫn cảm.

Nhưng đi qua Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các cải tạo về sau, cái này Niết Bàn dược tề trở nên càng thêm hung mãnh bá đạo. Rót vào cái này dược tề về sau, trống không không huyết mạch người lực lượng cùng nhanh nhẹn được kinh người tăng lên, xác thực so Thẩm Lãng Niết Bàn quân tăng lên biên độ còn muốn lớn. Nhưng làm đại giới liền là đám này không huyết mạch người bị cải tạo về sau, trên cơ bản sống không quá bốn mươi tuổi.

Ở Thẩm Lãng dưới trướng, đám này không huyết mạch Niết Bàn quân hoàn toàn là bình thường chiến sĩ. Mà ở Ẩn Nguyên hội, chi này Thiết Huyết quân liền biến thành giết chóc máy móc, vô cùng ngang ngược hung tàn.

Thư Đình Ngọc vung tay lên.

Cái này một vạn Ẩn Nguyên hội lính mới chỉnh tề xuất hiện trên đường phố.

Trong chốc lát, kinh người khát máu sát khí bao phủ ở phương viên vài dặm bên trong tất cả địa phương, nơi bọn họ đi qua, nhường người lông tơ đều muốn dựng thẳng lên, cảm giác được phi thường không thoải mái.

Một vạn người động tác chỉnh tề như một, một điểm này cùng Thẩm Lãng Niết Bàn quân giống nhau như đúc.

Duy chỉ có trên người bọn họ phát ra khí tức, giống như dã thú, nhường người không rét mà run.

"Đây chính là Ẩn Nguyên hội lính mới, Thẩm Lãng Niết Bàn quân thăng cấp bản!" Thư Đình Ngọc ra lệnh một tiếng nói: "Thiết huyết đệ nhất quân, xuất động!"

Lập tức, năm ngàn tên Thiết Huyết quân bỗng nhiên rút ra hơn một trăm cân siêu cấp chiến đao, bỗng nhiên chém bổ xuống.

Một đao cắt đứt, một đao cắt đứt!

Cái này năm ngàn người giống như dòng lũ sắt thép, cứ như vậy nghiền ép lên đi, trên đường đi mặc kệ gặp được cái gì, toàn bộ chém thành nhão nhoẹt. Mặc kệ là phòng ở, vẫn là vách tường, cái này một hai trăm cân chiến đao chém vào xuống dưới, toàn bộ sụp đổ.

"Thiết huyết thứ hai quân, xuất động!"

Mặt khác năm ngàn người bỗng nhiên giương cung cài tên, mỗi người cung đều cùng Thẩm Lãng thứ hai Niết Bàn quân đồng dạng, đều là hai thạch cường cung, thậm chí vì biểu thị tự mình càng mạnh, dùng tới hai thạch nửa siêu cấp cường cung.

"Xạ kích!"

Thư Đình Ngọc ra lệnh một tiếng.

Cái này năm ngàn thiết huyết thứ hai quân mưa tên điên cuồng nổ bắn ra, kinh người liên tiếp tiễn, mỗi một mũi tên đều nặng đến tám lượng.

Nhất thời, tên bắn ra giống như bão tố, hủy diệt hết thảy!

Phía trước bọn hắn xạ kích mục tiêu thế nhưng là phòng ở a, kiên cố phòng ở, mặc dù là đầu gỗ cây cột, nhưng đều đùi đồng dạng thô a.

Kết quả gắng gượng bị cái này thứ hai Thiết Huyết quân phòng ở bắn thành phế tích, thủng trăm ngàn lỗ, trực tiếp đổ sụp.

"Bắn xa!"

Thư Đình Ngọc lại ra lệnh một tiếng.

Ẩn Nguyên hội thứ hai Thiết Huyết quân nhắm chuẩn ba trăm mét bên ngoài người giả mục tiêu nổ bắn ra.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Lại một lần nữa giống như bão tố, ba trăm mét bên ngoài hơn ngàn cái người giả, sống sờ sờ bị bắn nát.

Cái này có thể hoàn toàn là dùng đầu gỗ điêu khắc ra người giả, kiên cố vô cùng.

Vậy mà cách ba trăm mét đều bị mưa tên xé rách, cái này lực sát thương quá kinh người.

Thư Đình Ngọc nói: "Ta một vạn Thiết Huyết quân, hoàn toàn là căn cứ Thẩm Lãng Niết Bàn quân mạch suy nghĩ tạo ra. Muốn cảm tạ Hoàng đế bệ hạ ân đức, cảm tạ Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn ra sức trợ giúp. Mặc dù sức chiến đấu so không bằng hai cái siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn, nhưng vượt xa Thẩm Lãng Niết Bàn quân."

"Yến Nan Phi đại nhân, có ta Ẩn Nguyên hội cái này một vạn Thiết Huyết quân, ngươi thủ Nộ Triều thành có nắm chắc hay không?"

Thư Đình Ngọc nhắm mắt lại, tưởng tượng Thẩm Lãng Khô Lâu đảng sức chiến đấu.

Mạnh phi thường, nhất là ở trong nước biển chiến đấu, quả thực nhường người tuyệt vọng. Nhưng mà hải quân dùng để công thành sao? Không thể nào!

Đám hải tặc này thích hợp ở trên biển tác chiến, chưa chắc thích hợp trên đất bằng tác chiến.

Mà lại liền đơn thuần cá nhân chiến đấu lực bên trên, Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân càng mạnh.

Huống chi hắn có kiên cố vô cùng toàn thành lớn nơi tay, cái này thành bảo cho đến nay đều không có rơi vào tay giặc qua.

Chúc Nhung bảy vạn đại quân, hắn Yến Nan Phi hai vạn đại quân, tăng thêm Ẩn Nguyên hội một vạn Thiết Huyết quân.

Mười vạn đại quân phòng thủ Nộ Triều thành, có kiên cố toàn thành lớn nơi tay, chẳng lẽ còn thủ không được?

Yến Nan Phi tuyệt đối không tin.

Mà lúc này Phù Đồ Sơn Ngô Tuyệt xuất hiện.

Xuất ra một mũi tên, đặc thù chi tiễn.

"Dẫn tới!" Theo hắn ra lệnh một tiếng, mười cái tù binh xuất hiện ở ba trăm mét bên ngoài.

Ngô Tuyệt giương cung cài tên bỗng nhiên bắn ra.

"Sưu. . ."

Mũi tên này xẹt qua một đường vòng cung, ở ba trăm mét bên ngoài không trung bỗng nhiên nổ tung, một đoàn màu lục nồng vụ bỗng nhiên bắn tung toé, bao phủ mười mấy mét vuông khu vực, vượt qua ngàn vạn cấp cổ trùng hung mãnh tuôn ra, nhào vào cái này mười cái tù binh trên thân.

"A. . . A. . . A. . ."

Từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn, cái này mười cái tù binh trực tiếp hóa thành nùng huyết, triệt để chết không toàn thây.

Toàn thân huyết nhục cũng không nhìn thấy, chỉ để lại bạch cốt âm u, hơn nữa còn biến thành đáng sợ màu lục.

Cái này uy lực quá kinh người, vẻn vẹn vài giây đồng hồ bên trong, liền đem nhân hóa thành nùng huyết.

Ngô Tuyệt nói: "Trước đó cho các ngươi Tiết thị gia tộc cấp hai xác thối cổ trùng, nhưng bởi vì Ngô Đồ Tử bán, khiến cho Thẩm Lãng biết được phòng ngự phối phương, đồng thời chế tạo ra phòng ngự dược tề, vì lẽ đó Tiết thị gia tộc trận chiến kia, các ngươi cấp hai xác thối cổ trùng rõ ràng là đòn sát thủ, nhưng không có phát huy tác dụng, không thể giết chết Thẩm Lãng Niết Bàn quân. Nhưng bây giờ chúng ta mũi tên này bên trong là cấp ba xác thối cổ trùng, Ngô Đồ Tử không có phòng ngự phối phương, Thẩm Lãng tự nhiên cũng không có."

"Ẩn Nguyên hội thiết huyết thứ hai quân tiễn thuật kinh người, có thể ở ba trăm mét bên ngoài bắn trúng mục tiêu. Mà cái này cấp ba xác thối cổ trùng không lọt vào mắt bất luận cái gì phòng ngự , bất kỳ cái gì thiết giáp, một mũi tên bạo liệt về sau, cổ trùng có thể bao phủ mười mấy mét vuông phạm vi, có thể đồ sát bất luận cái gì cường đại quân đội, tự nhiên bao quát Thẩm Lãng quân đội."

Yến Nan Phi mừng lớn nói: "Ngô Tuyệt đại nhân, loại này cổ trùng tiễn, ngài có thể cung cấp bao nhiêu?"

"Ba vạn chi, đủ sao?" Ngô Tuyệt nói.

"Đủ, đủ, hoàn toàn đầy đủ." Yến Nan Phi nói.

Một mũi tên nổ tung về sau, đồ sát phạm vi trọn vẹn mười mấy mét vuông , dựa theo Ẩn Nguyên hội thiết huyết thứ hai quân kinh người xạ thuật, ba vạn mũi tên đầy đủ đồ sát hai mươi vạn người.

Mà Thẩm Lãng tiến đánh Nộ Triều thành quân đội có bao nhiêu? Nhiều nhất sẽ không vượt qua hai ba vạn người.

Hắn Yến Nan Phi có được mười vạn đại quân, có được ba vạn chi cổ trùng tiễn, có được một vạn cường đại tuyệt luân Thiết Huyết quân, có được kiên cố tòa thành nơi tay, nếu như còn thắng không Thẩm Lãng, vậy hắn cũng không mặt mũi nào sống trên thế giới này.

Chúc Nhung hỏi: "Yến Nan Phi đại nhân, hiện tại ngươi có thể thắng sao?"

"Có thể!" Yến Nan Phi nói: "Ta nguyện ý lập quân lệnh trạng, Nộ Triều thành chi chiến nếu như thắng không Thẩm Lãng, nếu như diệt không Thẩm Lãng quân đội, ta nguyện ý tự sát mà chết."

Trên thực tế không cần đến lập quân lệnh trạng, Yến Nan Phi như ném Nộ Triều thành, vốn cũng không có cái gì sinh lộ.

Chúc Nhung nói: "Tốt, Yến đại nhân có lòng này liền tốt. Nhưng mà mời ngươi nhớ kỹ một điểm, căn bản liền không có cái gì Thẩm Lãng trở về, ngươi tiêu diệt chẳng qua là một cái phương tây thế giới hải tặc, giả tá Thẩm Lãng danh nghĩa mà thôi. Thẩm Lãng đã sớm chết, hiểu chưa?"

Nhất thời, Yến Nan Phi minh bạch.

Thẩm Lãng trở về chuyện lớn như vậy báo cáo đi lên, phía trên phảng phất không có bất kỳ cái gì phản ứng, đừng nói Viêm kinh, coi như Việt Vương Ninh Thiệu cũng không có bất kỳ cái gì ý chỉ xuống.

Thì ra là thế a!

Bởi vì Thẩm Lãng trở về chuyện này bản thân liền đã có chút đánh mặt.

Hơn hai năm trước, Hoàng đế hạ chỉ nhường nửa cái thế giới quân đội vây quét Thẩm Lãng, thế nhưng là danh xưng tiêu diệt Khương Ly tất cả dư nghiệt. Bây giờ Thẩm Lãng trở về, cái này khiến người trong thiên hạ nghĩ như thế nào?

Chuyện ra sao a? Lần trước cái này đại trận thế đều không có diệt đi Thẩm Lãng?

Vì lẽ đó lần này Thẩm Lãng rõ ràng đã trở về, nhưng như cũ muốn làm làm cái gì sự tình đều không có phát sinh, đồng thời công khai tuyên bố vậy căn bản không phải Thẩm Lãng, mà là một cái gan to bằng trời giả mạo người mà thôi.

Nhường Yến Nan Phi im hơi lặng tiếng tiêu diệt Thẩm Lãng, sau đó coi như sự tình gì đều không có phát sinh.

Lập tức Yến Nan Phi biết, tiếp xuống không có cái gì ý chỉ, mặc kệ là con mắt vẫn là Việt Vương, đều không có ý chỉ xuống.

Chúc Nhung nói: "Yến Nan Phi đại nhân, mặc dù lần này Thiên Nhai Hải Các không có xuất binh, nhưng chúng ta đối ngươi duy trì không cho dư lực, trong tay ngươi lúc này nắm giữ lực lượng trước nay chưa từng có lớn, gấp mấy chục lần tại Thẩm Lãng. Hạm đội của hắn cho dù cường đại hơn nữa, cũng tới không lục địa. Hắn hải tặc coi như mạnh hơn, cũng công hãm không tòa thành. Vì lẽ đó, Nộ Triều thành tuyệt đối tuyệt đối không thể rơi vào Thẩm Lãng trong tay, hiểu chưa?"

"Minh bạch." Yến Nan Phi nói.

Chúc Nhung nói: "Nhưng mà vì triệt để tiêu diệt Thẩm Lãng, nỗ lực lớn hơn nữa đại giới đều trị giá, hiểu chưa?"

"Minh bạch!" Yến Nan Phi nói.

Chúc Nhung vỗ vỗ tay, ba mươi người xuất hiện trước mặt Yến Nan Phi.

"Đây đều là tuyệt đỉnh võ đạo cường giả, mỗi một cái đều không kém gì tông sư cấp." Chúc Nhung nói: "Cái này ba mươi đỉnh tiêm cao thủ cũng giao cho ngươi tới chỉ huy, mục đích chỉ có một cái, giết tuyệt Thẩm Lãng quân đội, giết chết Thẩm Lãng."

"Nếu như ngươi thành công diệt đi Thẩm Lãng, vậy ngươi trực tiếp tấn thăng Hầu tước. Nhưng nếu như ngươi thất bại, cái kia. . ." Chúc Nhung lời còn chưa dứt, mà lại cũng không cần nói xong.

Yến Nan Phi nói: "Yến mỗ đã lập qua quân lệnh trạng."

Chúc Nhung nói: "Ta vẫn tại Thiên Nam thành, Đường Doãn vẫn tại Nộ Giang quận, Chúc Văn Hoa vẫn tại Huyền Vũ thành, chúng ta đều bất động. Ninh Dực Công tước vẫn tại Thiên Việt thành, Việt Vương bệ hạ vẫn tại trong vương cung, chúng ta căn bản cái gì cũng không biết, cũng không có cái gì Thẩm Lãng trở về. Tất cả mọi chuyện đến ngươi nơi này mới thôi, đến Nộ Triều thành mới thôi? Hiểu chưa?"

"Yến mỗ minh bạch."

Chúc Nhung nói: "Ngươi cũng đã biết, một khi Nộ Triều thành thất thủ, Thẩm Lãng bước kế tiếp liền sẽ tiến đánh Huyền Vũ Hầu tước phủ, cho đến lúc đó Trác Chiêu Nhan tiểu thư đương nhiên là muốn mất đi vừa mới được không lâu tòa thành, mà mấu chốt nhất là Thẩm Lãng trở về tin tức liền rốt cuộc phong tỏa không được. Ngươi hẳn phải biết, người trong thiên hạ có bao nhiêu kẻ ti tiện trong ngực niệm Khương Ly? Này lại gây nên bao lớn rung chuyển? Ảnh hưởng sẽ cỡ nào ác liệt?"

Yến Nan Phi nói: "Chúc Nhung đại nhân, Yến mỗ thật minh bạch."

Chúc Nhung nói: "Vì lẽ đó, đừng để Thẩm Lãng leo lên lục địa, đừng để toàn bộ phương đông thế giới biết hắn trở về, hiểu không? Không nên bức bách Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn động thủ, càng là tuyệt không thể nhường Viêm kinh động thủ. Dù sao năm đó Khương Ly mới khiến cho Viêm kinh xuất thủ, mà lại một lần diệt. Như chính là Thẩm Lãng, còn muốn cho Viêm kinh hai lần động thủ, người trong thiên hạ làm như thế nào xem Viêm kinh? Thiên hạ chư quốc nên như thế nào xem Viêm kinh? Lúc này là Hoàng đế bệ hạ thống nhất thiên hạ thời khắc mấu chốt, chính / trị bên trên tuyệt đối tuyệt đối không thể sai lầm."

"Nếu để cho Thẩm Lãng leo lên lục địa, trình diễn cái gì vương giả trở về, vậy ngươi tự nhiên là chết không có chỗ chôn, chúng ta cũng muốn không may."

Sau đó, Chúc Nhung chắp tay nói: "Vì lẽ đó, nơi này chiến cuộc liền xin nhờ yến Bá tước, ngươi võ công cao, lại là sa trường mãnh tướng, chiến cuộc giao cho ngươi chúng ta yên tâm. Các ngươi ba mươi người, muốn tuyệt đối phục tùng Yến Nan Phi đại nhân mệnh lệnh, biết sao?"

"Vâng!" Ba mươi tông sư cấp cường giả chỉnh tề nói.

Nhất thời, ba mươi cỗ kinh người kiếm khí trùng thiên.

"Như vậy, Chúc mỗ cáo từ , chờ đợi ngươi triệt để tiêu diệt Thẩm Lãng tin tức tốt." Chúc Nhung nói.

"Cáo từ!" Ngô Tuyệt nói: "Phía nam sự tình phi thường bận rộn, ta thật sự là một lát đều không thoát thân nổi."

Trác Chiêu Nhan nói: "Yến đại nhân, Kim Sơn đảo có to lớn quặng sắt, ngươi, ta, Đường đại nhân ba nhà chia đều. Mà Huyền Vũ Hầu tước phủ lúc này tức thì bị nhà ta chiếm lấy, nếu là ngươi Nộ Triều thành ném, Kim Sơn đảo cũng thủ không được, ta phủ Bá tước cũng muốn ném, Huyền Vũ thành, Nộ Giang quận hết thảy đều sẽ rơi vào tay giặc. Chúng ta có thể hay không ở nhà gối cao không lo, liền hoàn toàn dựa vào Yến đại nhân."

Yến Nan Phi cười lạnh nói: "Yên tâm đi, ta Yến Nan Phi đánh cược chính là tính mệnh."

"Cáo từ." Trác Chiêu Nhan nói: "Vậy ta liền về Huyền Vũ Hầu tước phủ, không, là Vũ An phủ Bá tước chờ đợi Yến đại nhân tin tức thắng lợi, nếu như chém xuống Thẩm Lãng thủ cấp, làm ơn tất nhường ta nhìn một chút, nhường ta nôn hắn một mặt nước bọt."

Yến Nan Phi nói: "Trác tiểu thư cũng bận rộn như vậy sao? Vì sao không tại Nộ Triều thành cùng một chỗ tham chiến đâu?"

Trác Chiêu Nhan cười nói: "Ta chỉ là một cái nhược nữ tử, liền không cho Yến đại nhân thêm phiền. Ngươi ta thân gia tính mệnh đều ở một trận chiến này, xin (mời) Yến đại nhân nhất thiết phải dụng tâm, lực lượng của ngươi gấp mấy chục lần tại Thẩm Lãng, nhất định có thể đem hắn chém tận giết tuyệt."

Cuối cùng cáo biệt là Nộ Giang quận Thái Thú Đường Doãn.

"Yến Nan Phi đại nhân, cái này không chỉ là vận mệnh của ngươi chi chiến, cũng quan hệ đến vận mệnh của ta, nếu có thể ở Nộ Triều thành tiêu diệt Thẩm Lãng, cái kia còn có thể vô thanh vô tức tiêu trừ hết thảy ảnh hưởng." Đường Doãn nói: "Nếu để cho Thẩm Lãng đánh vào Huyền Vũ thành, cái kia giấy liền không gói được lửa, đến lúc đó thiên hạ vô số người đều sẽ hô to Thẩm Lãng vương giả trở về, cho đến lúc đó tạo thành ác liệt ảnh hưởng, cũng không phải là ngươi ta có thể tiếp nhận."

"Vì lẽ đó trận này vận mệnh chi chiến xin nhờ, ta ở Nộ Giang quận chờ đợi tin tức tốt của ngươi." Đường Doãn nói: "Ta là một cái quan văn, liền không ở lại ở đây cho ngài thêm phiền, cáo từ!"

"Cáo từ!"

Năm người đều đi, cho Yến Nan Phi lưu lại mười vạn đại quân, ba mươi tông sư cấp cường giả, ba vạn chi cổ trùng tiễn.

Yến Nan Phi lập tức có ý chí chiến đấu sục sôi.

Thẩm Lãng, ngươi tới đi! Ngươi tới tiến đánh Nộ Triều thành đi. Đây chính là Kim thị gia tộc căn cơ a, ngươi tới đoạt lại đi a.

Ta không tin hạm đội của ngươi có thể leo lên lục địa, ta càng không tin ngươi có thể đem những thứ này đại bác từ trên thuyền tháo ra, đẩy lên trên lục địa. Giữa chúng ta thực lực sai biệt không phải giảm nhỏ, mà là trở nên càng thêm cách xa!

Ngươi như đến, liền triệt để an nghỉ ở Nộ Triều thành đi, hết thảy ở Nộ Triều thành kết thúc!

Vua của ngươi người trở về, dừng ở đây đi!

Chương 472: : Thiên Địa Ban Ân! Thẩm Lãng Đồ Thành Mở Ra!

"Đệ đệ, tòa thành thị này không tốt đánh." Hella nói.

Thẩm Lãng gật đầu, Nộ Triều thành đương nhiên không tốt đánh.

Liệu địch sẽ khoan hồng, cách hắn trở về đã vượt qua thời gian rất lâu, coi như Đại Viêm đế quốc chưa kịp phản ứng, thậm chí Việt Quốc vương đô binh cũng không kịp tới.

Nhưng mà có hai cái địa phương quân đội nhất định có thể sớm tiến vào chiếm giữ Nộ Triều thành, một cái là Thiên Nam hành tỉnh trú quân, một cái khác là Ẩn Nguyên hội quân đội.

Thẩm Lãng không biết Ẩn Nguyên hội có Thiết Huyết quân, nhưng lại có thể suy đoán ra tới. Bởi vì hắn phá hủy Ẩn Nguyên hội Việt Quốc tổng bộ thời điểm, Ẩn Nguyên hội liền đã xuất thủ cướp đoạt mấy ngàn tên trống không không huyết mạch người, đương nhiên đây chỉ là Thẩm Lãng một cái kế sách, bọn hắn cướp được chính là mấy ngàn cái chân chính nhược trí. Nhưng là từ bên trong đó có thể thấy được Ẩn Nguyên hội ý chí, muốn rèn đúc siêu cấp quân đội ý chí.

Về sau Thẩm Lãng dùng bệnh dịch hạch đồ Ẩn Nguyên hội một tòa thành thị, làm như vậy an ủi, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế bệ hạ cũng sẽ đồng ý Ẩn Nguyên hội yêu cầu.

Chế tạo siêu cấp quân đội mạch suy nghĩ Thẩm Lãng đã hoàn toàn cho rõ ràng, liền là cải tạo trống không không huyết mạch người. Thẩm Lãng cho phối phương đương nhiên là giả dối, nhưng mà Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các đối huyết mạch nghiên cứu so Thẩm Lãng sớm mấy trăm năm còn chưa hết, huống chi Khương Ly hủy diệt thời điểm, Phù Đồ Sơn được nhiều nhất thành quả nghiên cứu, thoáng tiết lộ một chút xíu cho Ẩn Nguyên hội liền đầy đủ.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng suy đoán, Ẩn Nguyên hội có được siêu cấp quân đội là xác suất lớn sự kiện.

Không vẻn vẹn Ẩn Nguyên hội, Phù Đồ Sơn cũng sẽ không ngồi yên không để ý đến. Yến Nan Phi Nam Hải kiếm phái dù sao đã từng là Phù Đồ Sơn tiểu hào, đương nhiên bây giờ Phù Đồ Sơn vì triệt để chiếm lấy đáy biển thượng cổ phế tích, đã gạch bỏ cái này tiểu hào, nhưng Yến Nan Phi vẫn là người một nhà, vì lẽ đó vì hắn cung cấp cổ trùng vũ khí cũng là xác suất lớn sự kiện.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng suy đoán, tự mình phải đối mặt Ẩn Nguyên hội lính mới, còn có Phù Đồ Sơn cổ trùng vũ khí.

Không thể không nói, nhất hiểu ngươi nhất định là địch nhân. Dù là Thẩm Lãng cái gì cũng không biết, nhưng vẫn như cũ suy đoán cái tám chín phần mười.

Mà Thẩm Lãng dùng để tiến đánh Nộ Triều thành, chỉ có Amazon quân đoàn cùng Niết Bàn quân, tổng cộng khoảng một vạn người, Khô Lâu đảng quân đoàn là hải quân, tốt nhất đừng dùng để công thành.

Vì lẽ đó, một trận chiến này đương nhiên khó đánh.

Bỗng nhiên, Hella nói: "Đệ đệ, ngươi không phải có bệnh dịch hạch độc sao? Có hay không có thể dùng cái này công thành?"

Thẩm Lãng nghĩ một lát, lắc lắc đầu nói: "Không được."

Nhìn qua vận dụng màu đen virus là không sai lựa chọn, cơ hồ có thể dễ như trở bàn tay tê liệt toàn bộ Nộ Triều thành, mà lại chỉ cần phong tỏa toàn bộ biển cả, không lo lắng con virus này lan tràn đến trên lục địa đi.

Nhưng Nộ Triều thành không chỉ có riêng là Nộ Triều thành, còn có Lôi Châu đảo.

Toàn bộ Lôi Châu đảo có hơn năm ngàn cây số vuông, Kim thị gia tộc và Thiên Đạo hội ở đây đầu nhập mấy trăm vạn kim tệ, di chuyển gần mười vạn dân chúng đi vào trên cái đảo này sinh hoạt, mở ra hơn trăm vạn mẫu ruộng tốt cùng nông trường.

Những thứ này đều là Kim thị gia tộc cơ nghiệp, cũng là Thẩm Lãng cơ nghiệp. Một khi vận dụng bệnh dịch hạch độc, Nộ Triều thành dĩ nhiên toàn bộ chết hết, toàn bộ Lôi Châu đảo bên trên người cũng trên cơ bản sẽ chết tuyệt, cái này mười vạn người đều là Kim thị gia tộc con dân.

Tương lai Thẩm Lãng phát triển Nộ Triều thành căn cứ cần đại lượng lương thực cùng loại thịt, đều cần dựa vào mười vạn con dân sinh sản.

Vì lẽ đó, bệnh dịch hạch độc là tuyệt đối không thể cân nhắc.

Hella nói: "Cường công là không thể nào, Amazon quân đoàn mặc dù rất mạnh, nhưng cộng lại chỉ có tám ngàn người, chịu không được mấy lần tổn thất."

Thẩm Lãng gật đầu, Amazon quân đoàn mỗi một cái tiểu tỷ tỷ đều là bảo vật đắt, có thể tuyệt đối không thể hao tổn. Mà lại Thẩm Lãng đang định nhường Niết Bàn quân cùng Amazon quân đoàn tương thông cưới, sinh sôi ra cường đại đời sau đâu.

Hella nói: "Liền trước mắt cái này Nộ Triều thành bên trong, có người vô tội người sao?"

Thẩm Lãng nghĩ một lát, sau đó lắc đầu.

Nộ Triều thành bên trong không có người vô tội, điểm ấy là khẳng định. Thiên Đạo hội ở Nộ Triều thành thế lực đã bị nhổ tận gốc, hiện tại tòa thành thị này hoàn toàn thuộc về Yến Nan Phi cùng Ẩn Nguyên hội.

Về phần tòa thành thị này thương nhân? Nguyên bản thoáng trung thành với Kim thị gia tộc và Thẩm Lãng thương nhân, hiện tại cũng đã không may, lưu lại đã toàn bộ là trung thành với Ẩn Nguyên hội thương nhân.

Thương nhân không có tổ quốc, điểm ấy là nửa điểm không giả. Nộ Triều thành ngay từ đầu chủ nhân là Cừu Thiên Nguy, về sau biến thành Kim thị gia tộc, cuối cùng lại biến thành Ẩn Nguyên hội cùng Yến Nan Phi.

Mỗi một lần đổi chủ thời điểm, Nộ Triều thành bên trên thương nhân vẫn như cũ là múa chiếu nhảy, rượu chiếu uống. Dù là Kim thị gia tộc thống trị Nộ Triều thành thời điểm, những thương nhân này cũng không có hiệu trung qua, chỉ là nộp thuế mà thôi.

Vì lẽ đó đi qua thời điểm, Nộ Triều thành là một tòa triệt để Tự Do thành, mậu dịch chi thành , bất kỳ cái gì kẻ thống trị đều không có can thiệp tòa thành thị này mậu dịch, hoàn toàn cùng các thương nhân cùng hưởng quyền thống trị.

Vì lẽ đó, Nộ Triều thành thương nhân là không có chút nào trung thành có thể nói, làm tòa thành thị này nguyên chủ nhân muốn xong đời thời điểm, bọn hắn sẽ không kịp chờ đợi vứt bỏ phản bội.

Lần này Thẩm Lãng cầm xuống Nộ Triều thành về sau, sẽ tiến hành một lần triệt để rửa sạch.

Từ nay về sau, Nộ Triều thành cần công nhân, cần nông dân, liền là không cần thương nhân.

Hắn muốn đem Nộ Triều thành chế tạo trở thành trên biển thành lũy, công nghiệp căn cứ, tất cả nguyên vật liệu không cần cùng phương đông thế giới làm bất luận cái gì mậu dịch, cùng Tây Luân vương triều làm mậu dịch liền có thể

Tỷ tỷ Helen, thê tử Dibos nhất định sẽ không cho dư lực tiến hành vật tư duy trì.

"Phong tỏa Nộ Triều thành tất cả đường thuyền, hạm đội vây nhưng không đánh." Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Lập tức hắn cường đại hạm đội lập tức tản ra, đem toàn bộ Nộ Triều thành triệt để phong tỏa, lại hoàn toàn không login, không khai chiến.

...

Yến Nan Phi nhìn thấy một màn này, lập tức buông lỏng một hơi.

Hết thảy cùng hắn tưởng tượng bên trong đồng dạng, Thẩm Lãng hạm đội vô địch, nhưng lại không có công thành năng lực, cũng không cách nào công chúng nhiều đại bác đem đến trên lục địa.

Muốn dựa vào phong tỏa nhường Nộ Triều thành thỏa hiệp?

Mơ mộng hão huyền sao? Nộ Triều thành cũng không phải cô thành, phía sau thế nhưng là toàn bộ Lôi Châu đảo.

Cảm kích Kim thị gia tộc và Thiên Đạo hội, dùng thời gian mấy năm di chuyển mười vạn dân chúng tới, mở hố hơn trăm vạn mẫu ruộng tốt, khiến cho Nộ Triều thành có được cuồn cuộn không dứt lương thực, căn bản không cần ven biển bên trên mậu dịch.

Coi như phong tỏa ba năm năm, Nộ Triều thành cũng không có khả năng hết đạn cạn lương.

Mấy ngày thời gian trôi qua, Thẩm Lãng hạm đội vẫn như cũ chỉ là phong tỏa, hoàn toàn không có đổ bộ khai chiến ý tứ.

Yến Nan Phi ở toàn thành lớn trúng chiêu chờ Nộ Triều thành bên trong thương nhân.

"Chư vị người tài đức, người có danh vọng, các ngươi thấy rõ ràng sao? Thẩm Lãng căn bản đối Nộ Triều thành bất lực." Yến Nan Phi cười nói: "Ta có mười vạn đại quân thủ thành, Thẩm Lãng có thể có bao nhiêu người dùng để công thành? Một vạn? Vẫn là hai vạn?"

"Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, cường đại cỡ nào? Đại gia rõ như ban ngày, Phù Đồ Sơn vũ khí bí mật cỡ nào lợi hại, đại gia cũng đều tận mắt qua."

"Vì lẽ đó những cái kia nhát gan thương nhân chạy, hiện tại xem ra lộ ra cỡ nào hoang đường? Các ngươi liền thanh thản ổn định ở tại Nộ Triều thành, đợi đến Thẩm Lãng hạm đội toàn quân bị diệt về sau, sinh ý liền hết thảy như thường lệ."

"Ở đây ta nhất định phải thanh minh một điểm, trước đó rời đi Nộ Triều thành thương nhân liền rốt cuộc không cần trở về, sau này Nộ Triều thành tất cả sinh ý, đông bộ hải vực tất cả còn thừa, đều là các ngươi."

Lời này một màn, ở đây mấy trăm tên thương nhân nâng chén hô to: "Yến đại nhân uy vũ!"

"Thẩm Lãng cũng thật có ý tứ, tất nhiên bỏ chạy phương tây thế giới, vì sao không hảo hảo ở bên kia sống tạm đâu? Hết lần này tới lần khác còn muốn trở về, ảnh hưởng đại gia phát tài a, gãy người tài lộ, giống như giết người phụ mẫu, ta thật sự là hận không thể đem hắn rút gân lột da."

"Người ta muốn trình diễn vương giả trở về a."

"Vương giả trở về?" Cái này thương nhân ôm bụng cười to nói: "Ngươi gặp qua người vương giả kia trở về mang theo hai vạn người? Ngươi gặp qua người vương giả kia trở về liền chỉ là một cái Nộ Triều thành cũng không dám đánh? Nho nhỏ Nộ Triều thành đều không hạ được, hắn còn muốn đánh Việt Quốc vương đô? Còn nghĩ chuẩn bị cái phương đông thế giới? Quả thực là sai lầm nghiêm trọng a."

Yến Nan Phi hạm đội chiến bại về sau, Nộ Triều thành các thương nhân trốn một nửa, còn lại cái này một nửa thương nhân đều biến thành rùa đen rút đầu, không dám phát biểu bất luận cái gì cái nhìn, thậm chí liền đổi cờ đổi màu cờ đều chuẩn bị kỹ càng.

Mà bây giờ rất nhiều ngày đi qua, Thẩm Lãng đối Nộ Triều thành hoàn toàn bất lực, bọn hắn lập tức lòng tin tăng vọt.

Dù sao từ một loại nào đó trình độ bên trên, bọn hắn xem như Kim thị gia tộc kẻ phản bội, Thẩm Lãng thân phận bại lộ về sau, đám này thương nhân lập tức phối hợp với Ẩn Nguyên hội xâm chiếm cướp đi Thiên Đạo hội cùng Kim thị gia tộc cơ nghiệp, mỗi một nhà đều ăn vào thịt, phân đến chỗ tốt.

Không nói những cái khác, liền nhàn nhạt nói Nộ Triều thành bên trên trăm vạn mẫu ruộng tốt. Đây là Kim thị gia tộc hướng Thiên Đạo hội vay mượn con số trên trời kim tệ mới di chuyển tới mười vạn con dân khai khẩn đi ra.

Những thứ này ruộng tốt đều thuộc về Kim thị gia tộc tất cả, nhưng đều không ràng buộc phân cho mười vạn di dân trồng trọt, hàng năm chỉ cần nộp lên trên hai mươi phần trăm thu hoạch, còn lại tám thành về chính bọn hắn tất cả.

Mà lại Kim thị gia tộc vô tức vay mượn cho mười vạn con dân kim tệ, để bọn hắn xây dựng phòng ốc, đặt mua gia nghiệp.

Kết quả cái này trăm vạn ruộng tốt, mười vạn con dân toàn bộ bị chiếm lấy đi, Yến Nan Phi đến đầu to, Trác Chiêu Nhan, Đường Doãn bọn người đến đầu nhỏ.

Ở đây mấy trăm thương nhân cũng đều có phần, bọn hắn không chỉ là thương nhân, hơn nữa còn là Lôi Châu đảo địa chủ.

Nguyên bản ở Kim thị gia tộc thống trị xuống, cái này mười vạn con dân hàng năm chỉ cần nộp lên trên hai mươi phần trăm thu hoạch, mà bây giờ lại muốn lên giao nộp bảy mươi phần trăm, mồ hôi nước mắt nhân dân ăn đến quên cả trời đất.

Vì lẽ đó, ai thích nhất Thẩm Lãng giết trở về, hi vọng Kim thị gia tộc một lần nữa thống trị Nộ Triều thành?

Tuyệt đối là gần đây mười vạn di dân, hai năm này bọn hắn sinh hoạt trôi qua vô cùng thảm, nội tâm liền càng phát ra tưởng niệm Kim thị gia tộc.

Thẩm Lãng giết trở về tin tức sau khi truyền ra, cái này mười vạn con dân nội tâm vô cùng phấn chấn, mỗi một ngày đều đang cầu khẩn Thẩm Lãng đại quân lập tức đổ bộ đoạt lại Nộ Triều thành, đem bọn hắn từ trong bể khổ giải thoát đi ra.

Nhưng mà ròng rã hơn mười ngày đi qua, Thẩm Lãng hạm đội vẫn như cũ chỉ là phong tỏa Nộ Triều thành, vẫn không có bất luận cái gì đổ bộ khai chiến chi ý.

"Hiện tại Thẩm Lãng nội tình đã hoàn toàn bị thăm dò rõ ràng, hắn tổng cộng liền mấy vạn người, chiến hạm của hắn bên trên không lục địa, không có khả năng đánh xuống Nộ Triều thành."

"Trên biển sẽ không dài lương thực, Thẩm Lãng không có nơi sống yên ổn, ta ngược lại là muốn biết hắn có thể chống đỡ bao lâu, hắn thuyền bên trên vật tư lương thực có thể chèo chống bao lâu."

Nghe đông đảo thương nhân lời nói, Yến Nan Phi trong lòng đắc ý, thận trọng cười nói: "Ta hiện tại ngược lại là khát vọng Thẩm Lãng lập tức công thành, dưới trướng của ta mười vạn đại quân đã mài đao xoèn xoẹt, chiến ý trùng thiên."

"Yên tâm đi, Yến Nan Phi đại nhân, Thẩm Lãng hạm đội chèo chống không bao lâu, không chiếm được bổ cấp lời nói, hạm đội của hắn không chiến từ vong."

...

"Đệ đệ, chúng ta vật tư sắp không đủ." Hella nói: "Lương thực phương diện còn tốt, dù sao có thể ở biển cả đánh bắt, nhưng mà lương thực chính sắp không đủ, nhất là rau giá muốn ăn xong, ở trên biển không ăn rau quả không được."

Thẩm Lãng gật gật đầu, vì lẽ đó phải nhanh một chút cầm xuống Nộ Triều thành.

Hắn đang chờ đợi , chờ đợi Trương Xuân Hoa bên kia tin tức. Cừu Yêu Nhi suất lĩnh lấy hải tặc hướng về phương tây mà đi thời điểm, trên đường đi gặp được rất nhiều hòn đảo, có một ngày nhìn thấy một cái phi thường kỳ quái đảo, đang không ngừng phun lửa.

Không phải núi lửa phun lửa, mà là trên mặt đất vỡ ra một vết nứt, dầu đen phun ra đến mấy chục mét không trung, không biết nguyên nhân gì lại bị châm.

Thẩm Lãng biết tin tức này về sau lập tức mừng rỡ như điên, đây là một cái giếng dầu a, mà lại là không cần tiến hành mở giếng tự phun. Khai thác vô cùng vinh dự, chỉ cần chuẩn bị vô số thùng trang là được.

Vì lẽ đó rời đi ma quỷ tam giác lớn về sau, Thẩm Lãng hạm đội chia làm hai chi.

Trong đó một trăm chiếc hạm đội chủ lực tới cùng Yến Nan Phi trên biển quyết chiến, mặt khác hơn ngàn chiếc thuyền đều đều hướng về đông bắc phương hướng cái kia hòn đảo đi mà đi, đi khai hoang đại lượng dầu thô.

Dầu hỏa cũng là công nghiệp chi mẫu, đối với Thẩm Lãng tới nói dầu hỏa không chỉ có riêng là dầu nhiên liệu, còn có vô số hóa chất nguyên liệu đều là từ dầu thô tinh luyện mà đến.

Đương nhiên dùng Thẩm Lãng trước mắt công nghiệp thực lực còn xa xa chưa nói tới tinh luyện dầu thô, nhưng liền xem như dầu thô cũng là đáng sợ nhiên liệu.

Trước đó, muốn tiến hành đại quy mô hỏa công, nhất định phải dùng cá dầu. Liền là bắt giữ hải ngư, sau đó ngao thành dầu trơn, cái này trân quý bực nào? Dù là mạnh hơn thế lực, một lần chuẩn bị mấy chục vạn cân cá dầu đã coi như là đỉnh thiên.

Mà đối với một trận đại quy mô chiến đấu tới nói, mấy chục vạn cá dầu thật không tính là cái gì.

Mà một khi có dầu hỏa, đó chính là lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn. Dùng để hỏa công, duy nhất một lần có thể vận dụng mấy trăm vạn hơn ngàn vạn cân.

Dùng Thẩm Lãng hiện tại năng lực, không có cách nào chế tạo đạn lửa, thậm chí không cách nào đề luyện ra xăng cùng dầu hoả. Nhưng mà dầu thô dùng để hỏa công liền có thể, thậm chí càng thêm ác độc, bởi vì dầu thô thiêu đốt thời điểm, lại phát ra rất nhiều kịch độc khí thể.

Ô-xít-các-bon, lưu huỳnh đioxit vân vân vân vân.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua muốn bình thường tiến đánh Nộ Triều thành.

Hắn là muốn vận dụng hơn ngàn vạn cân dầu thô, đem toàn bộ Nộ Triều thành cho một mồi lửa, đem trong thành người giết đến sạch sẽ.

Đại thanh tẩy về sau, lại tiến hành đại trùng kiến.

Mà không còn có so đây càng thêm triệt để đại thanh tẩy.

Vì lẽ đó, cái gì mười vạn đại quân? Cái gì Ẩn Nguyên hội một vạn Thiết Huyết quân? Cái gì Phù Đồ Sơn cổ trùng tiễn, cái gì toàn thành lớn?

Thẩm Lãng hết thảy đều không để ý, hắn muốn để Yến Nan Phi biết, cái gì là chân chính hỏa công.

...

Lại qua năm ngày thời gian!

"Đến, tới!" Hella bỗng nhiên cao giọng nói.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian xông ra boong tàu xem xét, lập tức nhìn thấy từ phía trên biên hải trên mặt xuất hiện vô số điểm đen.

Hắn mặt khác một chi hạm đội rốt cục đến, ròng rã hơn ngàn chiếc thuyền.

Thẩm Lãng không cần hỏi, bởi vì hắn đã thấy, cơ hồ tất cả thuyền bên trên lít nha lít nhít đều là thùng gỗ.

Mỗi một cái thùng gỗ đại khái chứa một trăm cân dầu thô, hơn ngàn chiếc thuyền trọn vẹn vận tải vượt qua mười vạn thùng dầu thô.

Đối với Trương Xuân Hoa bọn người tới nói, khai thác dầu thô là đơn giản nhất, vỡ ra giếng dầu bên trong vô số kể dầu thô, múc không về sau dùng không được bao lâu, giếng dầu có đầy.

Tùy tiện tìm tới mười ngụm giếng tự phun, liền đầy đủ Thẩm Lãng khai thác một hai năm.

Nói đến cái này mười cái dầu thô giếng tự phun cũng không phải là một mực liền có, mà là mấy năm trước mới xuất hiện, nói cho đúng là bảy, tám năm trước mới xuất hiện, bởi vì một trận động đất, xé rách đại địa, dưới mặt đất con số trên trời dầu thô nguyên bản bị đại địa trấn áp, lúc này xé mở một cái vết nứt về sau, liền tuôn trào ra.

Cái này không sai biệt lắm một tháng thời gian, Trương Xuân Hoa mang theo hai vạn người, mỗi ngày không dám cái khác, liền là liều mạng chế tạo thùng dầu. Trực tiếp ở trên đảo đốn củi, liền Khô Lâu đảng võ sĩ đều biến thành thợ mộc, đều sẽ ghép lại cái mộng.

Hai vạn người ròng rã liều mạng một tháng thời gian, rốt cục tạo ra mười mấy vạn cái thùng gỗ, khai thác ra mười mấy vạn thùng dầu thô, vượt qua 15 triệu cân, cũng chính là bảy ngàn tấn.

Cái số này đối với hiện đại Địa Cầu tới nói, hoàn toàn là không đáng giá nhắc tới, nhưng đối với thế giới này đã là một cái con số trên trời.

Quân Mỹ không tập Đông Kinh lớn đánh nổ thời điểm, vận dụng hơn ba trăm trận máy bay ném bom, ném hai ngàn tấn đạn lửa.

Nhưng mà trước mắt cái này Nộ Triều thành không đủ đệ nhị thế chiến Đông Kinh thành một phần mấy chục diện tích.

Nộ Triều thành bên trong không bình dân, toàn bộ đều là thương nhân, mà lại nhát gan thương nhân đều đã chạy trốn, lưu lại đều là đi theo Ẩn Nguyên hội một con đường đi đến đen thương nhân.

Nộ Triều thành diện tích lớn khái chỉ có ba mươi cây số vuông tả hữu, trừ mười vạn quân đội bên ngoài, còn có mấy trăm thương nhân, bình quân mỗi một cái thương nhân có trên trăm thủ hạ, vì lẽ đó cộng lại toàn bộ Nộ Triều thành không cao hơn 18 vạn người.

...

Trương Xuân Hoa trực tiếp vọt tới Thẩm Lãng trước mặt, vén tay áo lên.

Thẩm Lãng không khỏi vừa trốn, hắn còn tưởng rằng Trương Xuân Hoa muốn đánh hắn chứ.

"Ngươi xem một chút, ngươi xem một chút. . ." Trương Xuân Hoa cả giận nói: "Ta da mịn thịt mềm a, ta đi theo Medusa ở biển cả bôn ba thời điểm, đều không có bị rám đen qua. Ngươi nhìn ta hiện tại phơi thành cái dạng gì? Thẩm Lãng ta là cho ngươi làm phi tử, không phải đến cấp ngươi làm trâu làm ngựa. Ta là nữ nhân, ngươi coi ta là gia súc dùng a."

Thẩm Lãng lôi kéo tay của nàng, chậc chậc nói: "Cái này đều phơi thành màu lúa mì da thịt, xinh đẹp gợi cảm vô cùng."

Đón lấy, Thẩm Lãng lại nắm vuốt nàng bờ eo thon, còn có hai chân, nói: "Nha nha, dáng người cũng biến thành khỏe đẹp cân đối, càng thêm nóng bỏng gợi cảm."

"Ta tin ngươi cái quỷ." Trương Xuân Hoa xì hắn một mặt nói: "Lúc ấy nói ở Mộc Lan thành cưới ta, về sau còn nói đến Bích Kim thành Sơn Đỉnh thành bảo cưới ta, hiện tại mấy tháng đi qua."

Thẩm Lãng nói: "Như là đã đi vào phương đông thế giới, vậy liền không thể ủy khuất ngươi, nhất định phải đem ngươi phụ huynh cứu ra, sau đó ở lời chúc phúc của bọn hắn xuống, cưới ngươi nhập môn."

Trương Xuân Hoa xem Thẩm Lãng một hồi lâu, nói: "Sẽ không phải là quá quen, ngươi đối ta đã không có hào hứng đi."

"Có, có, không tin ngươi xem." Thẩm Lãng nói.

Trương Xuân Hoa nhẹ tay nhẹ vẩy lên, sau đó liền yên tâm, hung hăng trắng Thẩm Lãng một cái nói: "Coi như nó có lương tâm."

Đón lấy, nàng giật ra quần áo của mình, tiến đến Thẩm Lãng trước mặt nói: "Ngươi ngửi một cái, trên người ta còn có hay không dầu hỏa hương vị? Ta đã tẩy ba lần tắm."

Thẩm Lãng tim đập loạn, ngươi cái này hồ ly tinh, ngươi nhường ta nghe có hay không dầu thô hương vị, ngươi đem quần áo kéo tới như vậy mở làm cái gì? Đây chính là cái gì đều trông thấy.

"Không có, chỉ có trời sinh hương khí, nhường ta thèm nhỏ nước dãi." Thẩm Lãng nói.

"Phi!" Trương Xuân Hoa lại xì Thẩm Lãng một mặt.

Thẩm Lãng nói: "Khai thác bao nhiêu dầu thô?"

Trương Xuân Hoa nói: "Vô số kể, tất cả thuyền đều đổ đầy, thực sự là chứa không nổi, vượt qua 15 triệu cân. Nếu không phải tận mắt thấy, quả thực không thể tin được, vậy đơn giản giống như giếng nước, rõ ràng đã hái không, không đến trong vòng một đêm, toàn bộ giếng sâu lại đầy. Đây quả thực là trời ban tài phú a, nếu như làm thương nhân lời nói, liền nhàn nhạt bán vật này đều có thể phát tài a?"

Nào chỉ là phát tài, dựa vào vật này có thể nuôi sống mười mấy cái quốc gia, thậm chí còn có thể chống đỡ một cái siêu cấp bá quyền đế quốc.

Thẩm Lãng đi vào Nộ Triều thành địa đồ trước mặt.

Ba mươi cây số vuông Nộ Triều thành, 15 triệu cân dầu thô, nói cách khác bình quân một cây số vuông muốn ném năm mươi vạn cân dầu thô.

Dạng này hỏa công, quả thực là con số trên trời, phát rồ a.

Trương Xuân Hoa nói: "Tiếp xuống, ngươi định đem cái này hơn một nghìn vạn cân dầu hỏa toàn bộ ném xuống Nộ Triều thành?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng a, ngươi có phải hay không muốn nói làm đất trời oán giận a?"

Trương Xuân Hoa lắc đầu nói: "Không, ta hưng phấn đến có chút bài tiết không kiềm chế."

Thẩm Lãng liếc nhìn nàng một cái, thật sự là từ đầu đến đuôi hồ ly tinh a, đều nói cứu ra Trương Xung phụ tử sau cưới, ngươi bây giờ còn tại mọi thời khắc đều đang thông đồng ta.

...

Chiến thuật đã định ra.

Phát rồ hỏa công, đem hơn bảy ngàn tấn là có vung vãi ở Nộ Triều thành bên trong.

Nhưng bây giờ mấu chốt của vấn đề là như thế nào đem cái này hơn bảy ngàn tấn dầu thô ném đến Nộ Triều thành bên trong.

Vẫn như cũ là nhiệt khí cầu.

Thông qua cực độ tinh giản về sau, Thẩm Lãng chế tạo nhiệt khí cầu một lần có thể vận tải 800 kg, trừ đi một người phân lượng, nên còn lại bảy trăm ba mươi kg tả hữu, cũng chính là mười bốn thùng dầu thô.

Thẩm Lãng dùng con số trên trời vật tư, mới chế tạo ra hơn một trăm cái nhiệt khí cầu, nói cách khác trên lý luận duy nhất một lần nhiều nhất có thể ném mười lăm vạn cân dầu thô, lần này không tập cần ném một trăm lượt tả hữu.

Đây chính là Thẩm Lãng chế định điên cuồng không tập kế hoạch.

Bây giờ không có động cơ hơi nước, cũng không có khí nitơ, không có khí heli, vì lẽ đó không cách nào chế tạo phi thuyền, tất cả nhiệt khí cầu chỉ có thể bằng vào sức gió phi hành, mà không có khả năng tự mình phi hành.

Nhưng mà khoảng cách gần dùng để không tập đầy đủ, trên mặt biển tại mọi thời khắc đều là có gió. Mặc kệ là gió đông, gió tây, vẫn là gió bấc, đều có thể tiến hành không tập.

Mà chấp hành không tập đương nhiên vẫn như cũ là Amazon nữ chiến sĩ, điên cuồng Dora công chúa vẫn như cũ muốn dẫn đội tiến hành trận này không tập.

...

Một ngày này trời trong gió nhẹ, gió biển từ đông hướng tây phi hành, quả thực là hoàn mỹ không tập thời khắc.

Dora công chúa mang theo hơn một trăm tên Amazon nữ chiến sĩ đã chuẩn bị hoàn tất.

Thẩm Lãng tiến lên ôm Dora công chúa nói: "Cẩn thận, chúc ngươi thành công."

"Ta biết, Chủ quân." Dora công chúa nói: "Bất quá Chủ quân, ở phương tây thế giới ôm lễ nghi là không cần ôm như thế gấp, nhất là phần eo một cái vị trí, không cần đè vào cùng một chỗ, vì lẽ đó ta hoài nghi ngươi có phải hay không thừa cơ ở chiếm ta tiện nghi."

"Không có, không có làm sao lại thế?" Thẩm Lãng tranh thủ thời gian buông ra.

Sau đó trở về Quỳ Ninh tướng quân trước mặt, ôm nói: "Chúc ngươi thành công, Quỳ Ninh tướng quân."

"Tạ ơn Chủ quân." Quỳ Ninh tướng quân ngượng ngập nói, tùy ý Thẩm Lãng ôm chặt, thậm chí từ trên xuống dưới đều dán chặt lấy.

Nàng ngượng ngùng cơ hồ khiến người quên nàng thích nhất đem người chém thành hai khúc, hơn nữa còn là đối xứng hai nửa.

Ninh Diễm nhìn thấy một màn này, không khỏi cau mày nói: "Nhà chúng ta chẳng lẽ còn muốn vào tới nữ nhân sao?"

Trương Xuân Hoa thản nhiên nói: "Yên tâm đi, ngươi phu quân rất tiện. Người ta lạnh như băng thời điểm, hắn thích đi chiếm tiện nghi. Nhưng nếu như các nàng thật dính sát, hắn lại sẽ chứa cái gì đều không có phát sinh, chỉ riêng chiếm tiện nghi không ngủ, không chịu trách nhiệm, đây chính là của phu quân ngươi phong cách."

Ninh Diễm công chúa kinh ngạc nói: "Ngươi là thế nào biết đến?"

Trương Xuân Hoa yếu ớt nói: "Ngươi đừng hỏi vấn đề này."

Lúc này, đã trống rỗng đi ra hơn một trăm chiếc thuyền, mỗi một cái thuyền bên trên đều có một cái to lớn nhiệt khí cầu.

"Châm lửa, làm nóng!"

Hơn nửa canh giờ, to lớn nhiệt khí cầu làm nóng hoàn tất, đã phiêu phù ở không khí, tùy thời có thể cùng bay.

"Trang bị!"

Theo ra lệnh một tiếng, một thùng lại một thùng dầu thô, bị để vào nhiệt khí cầu rổ treo bên trong.

Những thứ này nhiệt khí cầu lớn nhất phụ tải vượt qua tám trăm kilôgam, nhưng mà vì bảo thủ lý do, mỗi cái nhiệt khí cầu chỉ chứa mười ba thùng dầu thô.

"Trèo lên khoang thuyền!"

Dora công chúa mang theo hơn một trăm tên Amazon nữ chiến sĩ tiến vào nhiệt khí cầu xâu khoang thuyền.

"Cất cánh!"

Phía dưới dây thừng giải ra.

Hơn một trăm cái nhiệt khí cầu bắt đầu chậm rãi lên không, chuyên chở hơn một ngàn thùng dầu thô, chậm rãi hướng về Nộ Triều thành phương hướng bay đi.

...

Khoảng cách Thẩm Lãng hạm đội phong tỏa Nộ Triều thành đã qua gần một tháng thời gian.

Nộ Triều thành bên trong đã mất đi tất cả kính sợ, bởi vì Thẩm Lãng từ đầu đến cuối không có đổ bộ khai chiến.

Ở Yến Nan Phi ám chỉ xuống, trong thành thương nhân dồn dập quyên lương, thậm chí đem tự mình vệ đội đều dâng ra tới.

Đến bước này, Yến Nan Phi trong tay quân đội vượt qua 13 vạn người.

Đến lúc này, thương nhân cùng Yến Nan Phi lợi ích là nhất trí, bọn hắn đều thôn tính thuộc về Kim thị gia tộc và Thẩm Lãng lợi ích.

Bởi vì cảm thấy thấy rõ ràng Thẩm Lãng nội tình, Yến Nan Phi ngược lại càng thêm khát vọng Thẩm Lãng tiến đánh Nộ Triều thành, để tránh trong tay hắn hơn mười vạn đại quân không có đất dụng võ. Để tránh một vạn Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, ba vạn chi Phù Đồ Sơn cổ trùng tiễn không có đất dụng võ.

Vì hấp dẫn Thẩm Lãng công thành, Yến Nan Phi dưới trướng quân đội bắt đầu khiêu chiến.

Ở bến cảng vị trí bố trí phương hướng, ở bờ biển tòa thành bên trên liều mạng chửi rủa.

"Thẩm Lãng, ngươi ở cũng coi như vương giả trở về? Đây là thê tử ngươi Nộ Triều thành, ngươi tòa thành bị chúng ta chiếm, ngươi cũng không dám tới tiến đánh, ngươi này chỗ nào là trở về? Quả thực là rùa đen trở về a."

"Thẩm Lãng, các ngươi khai khẩn một trăm vạn ruộng tốt, chúng ta chiếm lấy. Ngươi tấm gương sản nghiệp chúng ta chiếm lấy, ngươi mười vạn con dân cũng trở thành chúng ta nô lệ, tạ ơn a!"

"Thẩm Lãng, nương tử của ngươi Kim Mộc Lan đâu? Ngươi chi hạm đội này là thế nào tới? Sẽ không phải là ngươi đem lão bà hiến cho phương tây thế giới Hoàng đế, đổi lấy chi hạm đội này a?"

"Thẩm Lãng bệ hạ a, nghe nói ngươi ở phương tây thế giới trở thành Tây Luân hoàng đế nam sủng, dựa vào bán cái mông của mình mới đến chi hạm đội này, nỗ lực cái này bao lớn đại giới, làm sao còn chưa tới đánh Nộ Triều thành a, đây chính là nhà ngươi a! Chúng ta ngay tại trong nhà của ngươi, ăn nhà ngươi đồ ăn, ôm lấy nhà ngươi vàng bạc, ngủ nhà ngươi con dân, rất vui sướng a!"

Yến Nan Phi hạ lệnh quân đội dưới quyền liều mạng nhục nhã

Thẩm Lãng, muốn chọc giận hắn đổ bộ tác chiến, sau đó lợi dụng trong tay đại sát khí một lần diệt.

Nhưng mà từ đầu tới đuôi Thẩm Lãng quân đội thật liền phảng phất rùa đen rút đầu, không nhúc nhích.

"Cái này còn gọi vương giả trở về? Đại soái, Thẩm Lãng ở phương tây thế giới khả năng thật là dựa vào bán mình cái mông mới đến chi hạm đội này a, nói không chừng hắn là Tây Luân hoàng đế khôi lỗi cũng khó nói, nếu không làm sao đến bây giờ còn không công thành?"

Yến Nan Phi đương nhiên không có khinh phù như vậy, theo lý thuyết Thẩm Lãng không dám công thành, dạng này trì hoãn thời gian càng lâu, đối Thẩm Lãng càng phát ra bất lợi.

Bây giờ Việt Quốc ngay tại tập kết đại quân, ở phía đông tổ chức phòng tuyến. Còn có Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân, khả năng cũng sắp trở về.

Nhưng mà, Yến Nan Phi trong lòng ngược lại càng ngày càng nặng nặng, càng ngày càng bất an.

Bởi vì hắn nhận biết Thẩm Lãng là tràn ngập kỳ tích, không nên dạng này uất ức làm rùa đen rút đầu.

Mà liền tại lúc này, dưới trướng một tên tướng lĩnh bỗng nhiên cao giọng nói: "Vậy, vậy là cái gì?"

Yến Nan Phi ngẩng đầu nhìn lên.

Lập tức nhìn thấy phía đông trên mặt biển, bỗng nhiên bay lên hơn một trăm cái to cầu.

Vậy mà lại bay?

Đây là ý gì?

Ngay sau đó, hắn phát hiện cái này hơn một trăm cái to cầu vậy mà chậm rãi hướng về Nộ Triều thành bay tới.

Rất nhanh, liền bay đến Nộ Triều thành trên không.

"Bắn tên, bắn tên, đem những vật này bắn xuống tới!" Yến Nan Phi hạ lệnh.

Sau đó, Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân liều mạng cuồng xạ.

Nhưng những thứ này nhiệt khí cầu ở một ngàn năm trăm mét không trung , bất kỳ cái gì cung tiễn đều bắn không đến.

Một giây sau!

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Bầu trời xuất hiện vô số điểm đen.

Mấy trăm hơn ngàn cái dầu thô thùng từ trên trời đến rơi xuống.

Từ mảnh này tầm mắt bên trên xem, lít nha lít nhít điểm đen, liền phảng phất như hạt mưa.

Vậy, vậy là cái gì?

Đi qua vài giây đồng hồ rơi tự do về sau.

"Phanh phanh phanh phanh!"

Những thứ này thùng dầu bỗng nhiên đập xuống đất, nện ở nóc nhà, nện ở trên vách tường.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Mỗi một cái thùng dầu đều có thủy ngân Fulminat, mà lại không chỉ một, mặc kệ cái kia góc độ rơi đập, đều sẽ dẫn bạo.

Nháy mắt!

Hơn ngàn cái thùng dầu liên tiếp bạo tạc.

Toát ra kinh thiên liệt diễm.

Toàn bộ Nộ Triều thành, lâm vào một cái biển lửa.

Thẩm Lãng đồ thành kế hoạch, chính là mở ra!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 473: : Hoàn Toàn Thắng Lợi! Đoạt Lại Nộ Triều Thành!

Từ trên trời nhìn xuống, toàn bộ Nộ Triều thành phảng phất nở rộ vô số ngọn lửa chi hoa.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Trong nháy mắt liền khói đặc cuồn cuộn, ánh lửa ngút trời.

"A. . . A. . . A. . ."

Vô số nhân quỷ khóc sói tru, bỗng nhiên từ trong phòng lao ra, chạy trốn tới bên ngoài trên đường phố.

Ngửa đầu nhìn lên bầu trời mắng chửi lên tiếng.

"Trời đánh Thẩm Lãng, ngươi chẳng lẽ không sợ làm đất trời oán giận sao?"

Chúng ta đều là phổ thông bình dân a, coi như chúng ta là thương nhân, coi như chúng ta phản bội Kim thị gia tộc, coi như chúng ta thôn tính Kim thị lợi ích của gia tộc, coi như chúng ta xâm chiếm Kim thị gia tộc trăm vạn mẫu ruộng tốt, nhưng chúng ta chung quy là bình dân a.

Có bản lĩnh ngươi đi giết Yến Nan Phi a, ngươi giết tới Viêm kinh đi a.

Ngươi dạng này đồ sát chúng ta những thương nhân này, lại tính được bản lãnh gì?

...

Mà lúc này Yến Nan Phi khắp cả người băng hàn, ngước nhìn bầu trời.

"Bắn a, đem bọn hắn bắn xuống tới a!" Hắn điên cuồng gào thét.

Dưới trướng hắn quân đội liều mạng ngửa đầu cuồng xạ, thậm chí cự hình cường nỗ cũng đối với bầu trời bắn một lượt.

Nhưng mà, tất cả đều là vô ích.

Ta liền biết, ta liền biết Thẩm Lãng tuyệt đối có quỷ kế. Yến Nan Phi toàn thân run rẩy, cảm giác được vô cùng khó chịu.

Thiên sát Thẩm Lãng a, ngươi liền không thể đường đường chính chính cùng ta đánh một trận sao? Trên mặt biển thời điểm, ngươi đại bác cách hai dặm mặt biển liền bắt đầu đối ta điên cuồng công kích, ta Yến Nan Phi chỉ có thể bị động bị đánh. Hiện tại ta thật vất vả nắm giữ lực lượng cường đại, ngươi Thẩm Lãng trên chiến hạm không lục địa, kết quả ngươi vậy mà từ trên trời đánh tới.

Cục diện này liền càng thêm tuyệt vọng, trước đó đại hải chiến, Yến Nan Phi còn có thể vọt tới trước mặt đi đánh lên như vậy một hai cái. Hiện tại Thẩm Lãng quân đội vậy mà bay ở một hai ngàn gạo (m) không trung, căn bản cũng không khả năng với tới.

Thẩm Lãng a, ngươi cũng thật là tài năng như thần a, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, lại đem người tới bầu trời.

"Đại soái, một điểm này đều không hiếm lạ, đây chính là đại hào Khổng Minh đăng mà thôi, căn bản không tính là cái gì kỳ tích." Bên cạnh một cái văn nhân phụ tá cười lạnh nói.

Yến Nan Phi không thể nhịn được nữa, trực tiếp rút ra chiến đao đem hắn chém chết.

Hỗn đản, các ngươi những người đọc sách này liền biết ăn không răng trắng, liền biết đứng nói không đau eo. Ngươi nói không hiếm lạ, chính ngươi vì sao không muốn ra tới a?

Tiếp lấy Yến Nan Phi chỉ có thể cầu nguyện, hi vọng loại này từ trên trời giáng xuống công kích dừng ở đây đi.

Dù sao vừa rồi ném xuống tới tốt lắm giống như là một loại dầu, mặc kệ là cá dầu vẫn là dầu cây trẩu, đều là có hạn. Hắn Yến Nan Phi chấp chưởng Nộ Triều thành lâu như vậy, cũng liền tích lũy mấy chục vạn cân cá dầu mà thôi. Thẩm Lãng từ phương tây thế giới mấy vạn dặm mà đến, không có đạo lý có thể mang đến nhiều như vậy dầu.

Cái này vòng thứ nhất không tập hỏa công mặc dù hình tượng kinh người, nhưng tốt xấu thương vong còn không phải rất lớn, mặc dù toàn bộ Nộ Triều thành đâu đâu cũng có ngọn lửa, nhưng ít ra toàn thành lớn tình huống còn tốt, không có bao nhiêu địa phương lửa cháy.

...

Cái này hơn một trăm cái nhiệt khí cầu ném xong dầu hỏa thùng về sau, trực tiếp thổi qua Nộ Triều thành, đi vào phía tây trên mặt biển không.

"Hạ xuống, hạ xuống!"

Khống chế nhiệt khí cầu Amazon nữ các võ sĩ bắt đầu giảm nhỏ ngọn lửa, nhiệt khí cầu một bên tiếp tục hướng về phía tây lướt tới, một bên chậm rãi hạ xuống.

Thẩm Lãng lúc này hạm đội khoảng chừng hơn một ngàn con thuyền, Nộ Triều thành phía đông hải vực có mấy trăm chiếc, phía nam có mấy trăm chiếc, phía tây cũng có mấy trăm chiếc.

Những thứ này nhiệt khí cầu vừa mới hạ xuống, lập tức liền có thuyền đi qua tiếp ứng. Không thể để cho nhiệt khí cầu hoàn toàn xẹp xuống, càng không thể để nó phiêu trên mặt biển, nếu không sẽ khó mà thu thập. Tốt nhất để nó hạ xuống khoảng cách mặt biển còn có mười mấy thước địa phương, sau đó thuyền dùng dây thừng bắt giữ lấy, dần dần lôi kéo xuống.

"Tiếp tục trang bị!" Lại đi rổ treo bên trong mười mấy thùng dầu thô.

Hơn nửa canh giờ, tất cả nhiệt khí cầu toàn bộ thành công hạ xuống, lơ lửng trên mặt biển phía trên, đồng thời toàn bộ trang bị hoàn tất.

Lúc này, nếu như hướng gió biến hóa thời điểm, liền lập tức lên không. Nếu như hướng gió không thay đổi, liền nhường thuyền kéo lấy những thứ này nhiệt khí cầu trở lại phía đông hải vực bên trên, tiếp tục mượn nhờ sức gió tiến hành xuống một đợt không tập.

...

"Cứu hỏa, cứu hỏa!"

Theo Yến Nan Phi ra lệnh một tiếng, trong thành mười mấy vạn người dồn dập đầu nhập cứu hỏa.

Thật vất vả, rốt cục đem toàn thành ngọn lửa dập tắt, thương vong cùng phòng ốc tổn hại còn đến không kịp thống kê.

"Thương vong có lẽ ở ngàn người tả hữu, triệt để thiêu hủy phòng ốc hẳn là mấy trăm ở giữa, tổn hại vượt qua ngàn ở giữa!" Phụ tá run rẩy báo cáo.

Yến Nan Phi thật dài lỏng một cái khẩu khí, cái số này mặc dù cực kỳ kinh người, nhưng còn có thể tiếp nhận, nhất là hắn Nộ Triều thành chủ phủ, không có thương vong bao nhiêu.

Nhưng mà, một giây sau hắn nghe được một thanh âm, tràn ngập sợ hãi cùng run sợ thanh âm.

"Đại soái, đại soái, những cái kia to cầu lại bay tới."

Yến Nan Phi chạy đến cửa sổ hướng bên ngoài nhìn ra xa, lập tức nhìn thấy nhường người tuyệt vọng một màn.

Khoảng cách hỏa hoạn vẻn vẹn đi qua hơn một canh giờ về sau, những cái kia to lớn nhiệt khí cầu lại lên không, tiếp tục hướng về Nộ Triều thành trên không thổi qua tới.

Ta, mả mẹ nó a!

Yến Nan Phi phảng phất muốn nổ, hận không thể mọc ra một đôi cánh hướng về trên trời bay đi, đem những này nhiệt khí cầu toàn bộ xé nát.

Nhưng mà, cái này vẻn vẹn chỉ là mơ mộng hão huyền mà thôi, hắn trơ mắt nhìn xem hơn một trăm cái nhiệt khí cầu lại một lần nữa bay đến Nộ Triều thành trên không.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Sau đó, lại có vô số điểm đen giáng xuống.

"Phanh phanh phanh phanh!"

Lại là từng đợt nổ tung tiếng vang, một đoàn lại một đoàn kinh người ngọn lửa, lại một lần nữa tuôn ra.

Toàn bộ Nộ Triều thành, lại một lần nữa lâm vào biển lửa.

Trời có mắt rồi, bọn hắn vừa mới dập tắt toàn thành hỏa hoạn, mới vừa vặn đi qua không đến nửa canh giờ mà thôi.

Thiên sát Thẩm Lãng a.

Toàn bộ Nộ Triều thành, lại một lần nữa quỷ khóc sói gào!

…

Sau đó thời gian, đối với Yến Nan Phi, đối với toàn bộ Nộ Triều thành tới nói, nhất định là một trận địa ngục cấp ác mộng.

Thẩm Lãng không tập hỏa công hoàn toàn là không về không, cách mỗi một cái nửa canh giờ liền đến một lần. Có đôi khi vận khí tốt, trực tiếp hướng gió cải biến thời điểm, thậm chí chưa tới một canh giờ liền nổ một lần.

Ngày đầu tiên thời gian, Thẩm Lãng đối Nộ Triều thành tiến hành chín lần không tập hỏa công, ném hơn một trăm vạn cân dầu thô.

Ngay từ đầu ở Yến Nan Phi hiệu triệu xuống, còn có vô số người đi cứu hỏa. Nhưng mà về sau, Nộ Triều thành các thương nhân từ bỏ.

Còn cứu cái rắm a! Hỏa hoạn vừa mới dập tắt không đến nửa canh giờ, đợt tiếp theo hỏa hoạn lại tới.

Cái này tòa ba mươi cây số vuông tả hữu thành thị, gặp ngọn lửa điên cuồng tẩy lễ.

Yến Nan Phi tòa pháo đài này phi thường kiên cố, tường thành lại cao lại dày, nhưng cũng ngăn không được từ trên trời giáng xuống công kích.

Hôm nay ném xuống hơn một vạn thùng dầu thô bên trong, ròng rã có mấy trăm thùng ở toàn thành lớn bên trong thiêu đốt.

Ngay từ đầu Yến Nan Phi còn nghĩ biện pháp thống kê thương vong, thống kê tổn thất.

Đến phía sau cũng dứt khoát không thống kê, bởi vì số thương vong theo càng ngày càng kinh người.

...

Nộ Triều thành người cần nghỉ ngơi.

Nhưng mà Thẩm Lãng không tập hoàn toàn sẽ không đình chỉ, từ ban ngày đến đêm tối, liên tục không ngừng.

"Rầm rầm rầm. . ."

Cách mỗi hơn một canh giờ, địa ngục hỏa diễm liền điên cuồng thiêu đốt.

Trong thành thương nhân triệt để từ bỏ chống lại, toàn bộ trốn đến tầng hầm bên trong, dạng này ngọn lửa rốt cuộc đốt không.

Coi như trên mặt đất thành thị bị đốt thành một vùng đất trống, trong tầng hầm ngầm có đầy đủ thức ăn và nước ngọt, bọn hắn cũng có thể sống sót.

Nhưng mà, cái này chú định chỉ là ảo tưởng, dầu thô thiêu đốt thời điểm, phóng xuất ra mấy chục loại khí độc, cuối cùng hoàn toàn bao phủ toàn bộ Nộ Triều thành, từ lỗ thủng chui xuống dưới đất trong phòng. Lưu huỳnh đioxit mùi nhường người tuyệt vọng, cơ hồ muốn đem người con mắt đốt mò mẫm, nhường người xoang mũi cùng yết hầu cơ hồ muốn đốt cháy khét. Mà ô-xít-các-bon thì càng thêm là ác mộng, nhường người vô thanh vô tức chết đi.

Lúc này xông ra tầng hầm, bên ngoài là lửa cháy ngập trời, hoàn toàn là muốn chết. Mà tiếp tục trốn ở tầng hầm, chui vào toàn bộ là khí độc, hoàn toàn là chờ chết.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Thẩm Lãng không tập hỏa hoạn công, hoàn toàn không biết mệt mỏi, điên cuồng kéo dài.

Toàn bộ Nộ Triều thành đã hoàn toàn thấy không rõ lắm. Đâu đâu cũng có trùng thiên ngọn lửa, cơ hồ tất cả phòng ở đều đang thiêu đốt hừng hực, thậm chí đường phố cùng mặt đất đều đang thiêu đốt. Vô số khói đặc bao phủ toàn bộ thành thị.

Thẩm Lãng đứng ở đầu thuyền, nhìn qua địa ngục đồng dạng một màn. Lúc này rõ ràng đã là ban ngày, nhưng lại bị Nộ Triều thành hỏa hoạn chiếu lên giống như ban ngày. Toàn bộ bầu trời đều bị triệt để nhuộm đỏ!

Trương Xuân Hoa hỏi: "Thẩm Lãng, ngươi sẽ tại cái khác thành thị tiến hành dạng này hỏa công sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không biết!"

Trương Xuân Hoa yên lặng không tiếng động.

...

Thẩm Lãng không tập hỏa công ròng rã tiến hành ba ngày ba đêm, hơn bảy ngàn tấn dầu thô chỉ dùng một nửa không đến, Thẩm Lãng không tập hỏa công liền tạm dừng.

Cũng không phải là Thẩm Lãng nhân từ nương tay, mà là toàn bộ Nộ Triều thành cơ hồ đều bị đốt rụi, đã không có đồ vật có thể đốt.

Ba mươi cây số vuông mặt đất, cơ hồ bị đốt thành một vùng đất trống, đâu đâu cũng có phế tích, đâu đâu cũng có tường đổ.

Duy chỉ có ba cái tòa thành lẻ loi trơ trọi sừng sững ở trong một vùng phế tích, tạo thành một hình tam giác.

Cái này ba cái tòa thành, nguyên bản thuộc về Cừu Hào, Cừu

Thiên Nguy, Cửu Yêu Nhi, thật sự là kiên cố vô cùng a, dù là ở loại này hỏa hoạn phía dưới, vẫn như cũ sừng sững không ngã, nhất là ở giữa tòa thành lớn kia bảo, hoàn toàn giống như xác rùa đen, cơ hồ lông tóc không thương.

Yến Nan Phi từ chấn kinh đến tuyệt vọng, cuối cùng trở nên kiên nghị!

Ba ngày nay bên trong, hắn cơ hồ lọt vào đả kích trí mạng, trơ mắt nhìn xem toàn bộ Nộ Triều thành biến thành một đống phế tích mà bất lực.

Phụ tá vô số lần đề nghị hắn, dẫn đầu quân đội rút lui Nộ Triều thành, rút lui đến Lôi Châu đảo ngươi thôn trấn bên trong, Thẩm Lãng luôn không khả năng hỏa thiêu toàn bộ Lôi Châu đảo, đó cũng đều là hắn Kim thị gia tộc con dân.

Yến Nan Phi đối đề nghị này cũng vô cùng tâm động qua, nhưng cuối cùng vẫn từ bỏ.

Bởi vì hắn biết, quân đội một khi rút lui Nộ Triều thành, Thẩm Lãng ngay lập tức sẽ tiến vào chiếm giữ tòa thành lớn này bảo, cho đến lúc đó hắn liền rốt cuộc không về được.

Cái này đầy trời hỏa hoạn mặc dù đáng sợ, nhưng cuối cùng đốt không hủy xác rùa đen đồng dạng Nộ Triều thành toàn thành lớn.

Thế là, hắn cắn răng kiên trì nổi. Hỏa hoạn là đốt không nổi tòa thành lớn này bảo, nhưng mà có độc khí thể lại có thể giết người.

Yến Nan Phi cơ hồ tại mọi thời khắc đều thu được kinh người thương vong báo cáo.

Rốt cục, cơn ác mộng này đồng dạng hỏa công kết thúc.

Mà lại thượng thiên phảng phất phù hộ Yến Nan Phi, vậy mà rầm rầm xuống lên mưa to.

Mưa to!

Toàn thành lớn bên trong vô số binh sĩ từ mà nói, trong phòng lao ra, ngửa mặt lên trời thét dài, cái này địa ngục đồng dạng dày vò cuối cùng kết thúc a.

"A. . . A. . . A. . ." Yến Nan Phi ngửa mặt lên trời thét dài.

Trời cao cũng đang giúp ta Yến Nan Phi a, Thẩm Lãng ngươi cho rằng trận này hỏa hoạn liền có thể đánh ta sao? Nằm mơ đi, làm ngươi xuân thu đại mộng.

...

Thẩm Lãng đứng ở đầu thuyền bên trên, nhìn xem cái này kinh người mưa to!

Nộ Triều thành còn sót lại ngọn lửa toàn bộ bị giội tắt, thậm chí khói đặc cũng rất nhanh bị mưa to trấn áp xuống dưới, toàn bộ Nộ Triều thành phảng phất bị tẩy qua.

Thẩm Lãng lè lưỡi cảm thụ một chút cái này giọt mưa, quả nhiên là chua, điển hình mưa axit a.

Kinh người hỏa hoạn về sau, trên cơ bản đều sẽ có mưa to.

Trận mưa này xuống tốt, nếu không liền quân đội của hắn đều không thể đổ bộ Nộ Triều thành, chỗ đó đều là khói độc bao phủ.

Tất cả nhiệt khí cầu đều thu lại, cứ việc những thứ này bố trí đều là tính chất đặc biệt, không sợ hỏa thiêu, cũng không sợ nước xối.

"Trận mưa lớn này là thượng thiên ban cho chúng ta thời gian nghỉ ngơi, mưa to kết thúc về sau, liền muốn công thành!" Thẩm

Lãng hạ lệnh: "Amazon quân đoàn, Niết Bàn quân chuẩn bị công thành!"

...

Trận này mưa to, ròng rã xuống sáu canh giờ, từ phía trên đêm đen đến hừng đông!

Ngày kế tiếp, mặt trời như thường lệ dâng lên, bầu trời lại một lần nữa vạn dặm không mây.

Lại nhìn Nộ Triều thành, đã không có một tia khói đặc, giống như nước rửa qua đồng dạng thông thấu.

Lúc này Thẩm Lãng thấy rõ ràng, Yến Nan Phi cũng thấy rõ ràng. Nộ Triều thành đã không tồn tại, cơ hồ tất cả phòng ốc đều bị đốt.

"Đại soái, Nộ Triều thành tất cả thương nhân, còn có hộ vệ của bọn hắn, trừ một số nhỏ người chạy đi, còn lại trên cơ bản đều chết hết." Phụ tá báo cáo.

Yến Nan Phi mắt điếc tai ngơ, chỉ là gật gật đầu, đến bây giờ những thương nhân này chết sống đã hoàn toàn không trọng yếu.

"Quân đội chúng ta còn thừa lại bao nhiêu người?" Yến Nan Phi hỏi.

"Sáu vạn người!" Phụ tá báo cáo.

"Bao nhiêu?" Yến Nan Phi kinh ngạc.

"Còn thừa lại sáu vạn người." Phụ tá nói.

Yến Nan Phi không khỏi mừng rỡ, vậy mà còn thừa lại nhiều người như vậy? Trong tay hắn lúc đầu có mười vạn đại quân, tăng thêm các thương nhân ném hiến, tổng cộng có được mười hai vạn đại quân.

Đi qua ba ngày ba đêm hỏa hoạn về sau, vậy mà còn thừa lại một nửa? Thật sự là niềm vui ngoài ý muốn a.

Phụ tá nói: "Ba tòa tòa thành đầy đủ to lớn cùng kiên cố, mà lại toàn bộ đều là tảng đá, vì lẽ đó hỏa hoạn không cách nào lan tràn ra, tất cả chết người đều là bị khói đặc hun chết."

Yến Nan Phi nói: "Ẩn Nguyên hội một vạn Thiết Huyết quân đoàn đâu?"

Phụ tá nói: "Cơ hồ hoàn hảo không chút tổn hại!"

Yến Nan Phi nói: "Vậy cái này một trận chiến liền còn chưa kết thúc, Thẩm Lãng ngươi hỏa công cực kỳ kinh người, nhưng thì tính sao, vẫn như cũ đốt không đổ quân đội của ta, đốt không đổ ta tòa thành. Ngươi lại thế nào cũng trốn tránh không trận này công thành chi chiến, lại thế nào cũng tránh không chân chính quyết đấu."

"Một trận chiến này chúng ta còn có hi vọng, còn có hi vọng thắng lợi. Chúng ta vương bài quân đoàn vẫn còn, chúng ta cổ trùng tiễn còn tại!"

"Truyền lệnh xuống, khí thủ mặt khác hai cái tòa thành, tất cả quân đội toàn bộ tập trung đến toàn thành lớn tới!" Yến Nan Phi hạ lệnh.

"Vâng!"

...

Mấy canh giờ sau!

Yến Nan Phi may mắn còn sống sót sáu vạn đại quân, toàn bộ tràn vào xác rùa đen đồng dạng kiên cố siêu cấp toàn thành lớn bên trong.

Tòa lâu đài này có hơn một ngàn mẫu, nhưng chui vào sáu vạn người về sau, hoàn toàn là trang bị đến tận răng, cơ hồ cơ hồ mỗi một thước tường thành đều có mấy người phòng thủ.

Thẩm Lãng trận này hỏa hoạn, thiêu chết mười mấy vạn người, nhưng mà Yến Nan Phi nói đúng, vẫn như cũ tránh không trận này công thành chiến.

"Ô ô ô. . ." Thẩm Lãng hạm đội tiếng kèn vang lên, quân đội của hắn chính thức đổ bộ.

Gần tám ngàn tên Amazon quân đoàn, ba ngàn tên Niết Bàn quân.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Cái này hai nhánh quân đội, đạp trên chỉnh tề bộ pháp, leo lên Nộ Triều thành lục địa, dọc theo bị đốt cháy khét đường phố rộng rãi, chậm rãi hướng về toàn thành lớn tiến quân.

Sau nửa canh giờ, binh lâm dưới thành! Chính là hơn một vạn người, còn nói không lên vây quanh.

Tòa thành lớn này bảo nguyên bản liền đen thui, lúc này bị hỏa nhóm lửa cháy ba ngày ba đêm về sau, đã đen ngòm.

Thẩm Lãng cưỡi tại Amazon cự mã bên trên, ngắm nhìn trên đầu thành Yến Nan Phi.

"Yến Nan Phi đại nhân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a." Thẩm Lãng cười nói.

Yến Nan Phi cười nhạt nói: "Thẩm Lãng đại nhân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ! Bớt nói nhiều lời, trực tiếp khai chiến, trực tiếp công thành như thế nào?"

Giờ phút này, Thẩm Lãng quân đội khoảng cách toàn thành lớn năm trăm mét địa phương dừng lại.

Yến Nan Phi vung tay lên, một vạn tên Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân giương cung cài tên, nhắm chuẩn Thẩm Lãng quân đội.

Đây chính là hai thạch nửa siêu cấp cường cung, có thể bắn ra ba trăm mét bên ngoài. Mà lại trang bị đều là Phù Đồ Sơn cấp ba xác thối cổ trùng tiễn, một mũi tên nổ tung về sau, có thể bao phủ mười mấy mét vuông phạm vi.

Thẩm Lãng không có giải dược, không có phòng ngự dược tề.

Yến Nan Phi nhìn qua Thẩm Lãng công thành quân đội, ít đến thương cảm, chỉ có chính là gần một vạn người mà thôi. Hắn có nắm chắc, chỉ cần một vòng xạ kích liền có thể đem Thẩm Lãng cái này gần một vạn người giết sạch. Bởi vì cái này Phù Đồ Sơn cổ trùng tiễn bỏ qua tất cả phòng ngự, hết thảy khôi giáp.

Yến Nan Phi chậm rãi nói: "Thẩm Lãng đại nhân, cái này tòa Nộ Triều thành xem như tâm huyết của ngươi, xem như ngươi cái thứ nhất chân chính chiến lợi phẩm, kết quả bây giờ lại rơi vào trong tay của ta, cái này trình độ nào đó cũng coi là tu hú chiếm tổ chim khách, ngươi nằm mơ đều muốn đoạt lại đi thôi!"

Thẩm Lãng nói: "Đúng vậy a!"

Yến Nan Phi nói: "Ngươi những cái kia lớn sắt pháo đâu? Làm sao không cần tới công thành a?"

Thẩm Lãng nói: "Hủy đi không xuống a!"

Yến Nan Phi nói: "Thẩm Lãng đại nhân, ta đã lập xuống quân lệnh trạng, nếu như Nộ Triều thành thất thủ, ta liền tự sát. Tin tưởng đối với ngươi mà nói cũng là không sai biệt lắm cục diện, như đoạt không trở về Nộ Triều thành, ngươi cũng hẳn phải chết không nghi ngờ. Hiện tại cũng không cần trì hoãn thời gian, ngươi ta tới một cái kết, như thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Tốt!"

Yến Nan Phi đưa tay nói: "Mời!"

Hắn lại một lần nữa mời Thẩm Lãng công thành, mặt ngoài hắn nho nhã lễ độ, thực tế lại lòng nóng như lửa đốt, thậm chí nhịn không được phải lớn mắng.

Thẩm Lãng, quân đội của ngươi mau tới trước a, tranh thủ thời gian tới công thành a, chỉ cần tới gần ta tường thành ba trăm mét bên trong, cam đoan để ngươi toàn quân bị diệt.

Một vạn tên Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân ánh mắt huyết tinh chi ý càng ngày càng đậm, giương cung cài tên hai tay không có chút nào run rẩy, nội tâm tràn ngập giết chóc ham muốn nhìn.

Thẩm Lãng tay phải giơ lên, nói: "Chuẩn bị!"

Yến Nan Phi đại hỉ, Thẩm Lãng rốt cục muốn công thành sao? Tới đi, tới đi, ta cổ trùng tiễn đã giết chóc khó nhịn.

"Xuất phát!" Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Lập tức hắn hơn một vạn đại quân, chậm rãi về phía trước, cơ hồ hoàn toàn là tốc độ như rùa.

Vừa mới tiến lên không đến mười mét, bỗng nhiên lại nhanh chóng lui lại, cái này thao tác hoàn toàn nhường Yến Nan Phi kinh ngạc đến ngây người, đây, đây là có ý tứ gì?

Giở trò quỷ a?

Thẩm Lãng hơn một vạn quân đội cực nhanh rút lui, trong nháy mắt liền rút khỏi sáu, bảy trăm mét bên ngoài.

Ngay sau đó, Yến Nan Phi lại phát hiện trên đỉnh đầu bay tới hơn một trăm cái cự đại nhiệt khí cầu.

Lại tới? Không về không sao?

Lúc này Yến Nan Phi đứng trước một lựa chọn khó khăn! Là hạ lệnh tất cả quân đội rút lui, đoạt xuống đất đạo cùng bên trong mật thất, vẫn là tiếp tục thủ vững tường thành?

Không hề nghi ngờ, một khi rút lui, Thẩm Lãng quân đội sẽ trong thời gian ngắn nhất xông lên tường thành.

Yến Nan Phi bỗng nhiên cắn răng, kiên quyết không rút lui!

Dầu hỏa thùng uy lực hắn đã gặp, nhưng mà tòa pháo đài này là tảng đá kiến tạo, ba ngày ba đêm hỏa hoạn đều đốt không nổi, vì lẽ đó lần này không tập hỏa công lại có thể thế nào? Mà lại một cái thùng dầu nện xuống đến, ngọn lửa nhiều nhất lan tràn mấy mét vuông mà thôi.

"Che mặt!" Yến Nan Phi ra lệnh một tiếng.

Lập tức, trên tường thành tất cả quân coi giữ toàn bộ dùng khăn lông ướt che kín lỗ mũi cùng miệng, dạng này có thể tương đối hữu hiệu ngăn cản có độc khí thể.

"Thiết Huyết quân, thời khắc chuẩn bị!"

Lập tức Ẩn Nguyên hội một vạn Thiết Huyết quân đem cường cung kéo đến càng mở, gắt gao nhắm chuẩn Thẩm Lãng quân đội, chỉ cần bọn hắn dám can đảm tiến vào tầm bắn bên trong, liền chú định để bọn hắn toàn quân bị diệt.

Cấp ba xác thối cổ trùng, đồ sát hết thảy sinh mệnh.

Lúc này, cái này hơn một trăm cái cự đại nhiệt khí cầu lại một lần nữa bay tới toàn thành lớn trên không, mà lại một bên phiêu, một bên hạ xuống độ cao.

Một ngàn năm trăm mét, một ngàn mét, tám trăm mét, năm trăm mét, độ cao này đã vô cùng nguy hiểm!

Nhưng mà, cái này hơn một trăm cái nhiệt khí cầu vậy mà còn tại hạ xuống độ cao, vậy mà hạ xuống đến ba trăm mét.

Lại rớt xuống lời nói, liền muốn tiến vào Thiết Huyết quân đoàn tầm bắn. Bọn hắn cung tiễn đất bằng có thể bắn ra hơn ba trăm mét, nhưng mà đối không bên trong bởi vì có trọng lực tác dụng, nhiều nhất chỉ có không đến hai trăm mét.

Nhiệt khí cầu bên trên Amazon võ sĩ hít một hơi thật sâu.

Khoảng cách này, không sai biệt lắm, không sai biệt lắm!

"Ném!"

"Sưu sưu sưu sưu!"

Trên trời lại rơi xuống vô số điểm đen.

Chỉ bất quá lần này không phải dầu hỏa thùng, mà là uy lực kinh người nổ / gói thuốc.

Mỗi một cái túi thuốc nổ ba mươi cân tả hữu, bên trong có một nửa đều là kim loại mảnh đạn.

Trong chốc lát, cái này vô số túi thuốc nổ, giống như như hạt mưa rơi xuống.

Mấy trăm, mấy ngàn cái nhiều. Duy nhất một lần liền ném mấy vạn cân thuốc nổ.

Khó trách Thẩm Lãng quân đội phải bay nhanh rút lui, vạn nhất túi thuốc nổ rơi vào quân đội của hắn, cái kia thương vong liền kinh người.

Yến Nan Phi tê cả da đầu, cái này, cái này là thứ đồ gì?

Một giây sau!

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa bạo tạc, mấy chục, mấy trăm, hơn ngàn cái túi thuốc nổ liên tiếp bạo tạc.

Giống như tiếng sét đánh tiếng vang, đinh tai nhức óc. Cái này uy lực nổ tung, giống như như vòi rồng, bỗng nhiên cạo qua toàn bộ toàn thành lớn.

Vượt qua mấy trăm vạn cái mảnh đạn, giống như mưa to đồng dạng bay vụt.

"Xoát, xoát, xoát. . ."

Tòa thành bên trong, Yến Nan Phi vô số quân coi giữ, giống như người bù nhìn đồng dạng bỗng nhiên bay ra ngoài.

Thi thể bay tứ tung!

Bất luận cái gì túi thuốc nổ bạo tạc mấy chục mét phạm vi bên trong, đều không thể may mắn thoát khỏi, toàn bộ bị quét ngang.

May mắn trực tiếp bị nổ thành phấn vụn, bất hạnh bị xung kích đợt nổ bay ra ngoài, vô số mảnh đạn chui vào trong cơ thể, máu thịt be bét, muốn sống không được, muốn chết không xong.

Nhưng mà. . .

Cái này dù sao cũng là mấy trăm mét không trung không tập, độ chính xác là khó mà cam đoan.

Dù là mấy ngàn cái túi thuốc nổ, muốn ném ở rộng sáu, bảy mét trên tường thành thực sự là quá khó, tỉ lệ chính xác không đến 5%, còn lại hơn 90% hoặc là rơi vào tòa thành bên ngoài, hoặc là rơi vào tòa thành bên trong.

Đây là một trường giết chóc, nhưng chân chính bị tạc chết người, vẻn vẹn chỉ có hai ba ngàn mà thôi, không đủ Yến Nan Phi quân coi giữ hai mươi điểm một, lại trực tiếp tiêu hao hết Thẩm Lãng mấy vạn cân thuốc nổ, đây là tỉ suất chi phí - hiệu quả không cao lắm công dã tràng tập.

Nhưng mà Thẩm Lãng mục tiêu lại không phải vì trực tiếp nổ chết Yến Nan Phi quân đội, mà là làm dẫn bạo Phù Đồ Sơn cổ trùng tiễn!

Những thứ này cổ trùng tiễn là tương đối yếu ớt, bắn đi ra mấy trăm mét về sau liền sẽ trực tiếp nổ tung, bên trong vô số cổ trùng liền sẽ điên cuồng lan tràn đi ra.

Thẩm Lãng không tập túi thuốc nổ muốn đem Ẩn Nguyên hội một vạn Thiết Huyết quân toàn bộ nổ chết? Cái này rất khó.

Nhưng mà, cái này cường đại sóng xung kích dẫn bạo cổ trùng tiễn phi thường dễ dàng.

"Rầm rầm rầm. . ."

Dù là bạo tạc ở mấy chục mét bên ngoài, cường đại sóng xung kích vẫn như cũ cuốn tới.

Sau đó, vô cùng kinh khủng một màn xuất hiện.

Ẩn Nguyên hội một vạn tên Thiết Huyết quân chính giương cung cài tên, bọn hắn trơ mắt nhìn xem mũi tên bộ vị yếu ớt tinh thể bỗng nhiên bạo liệt.

Sau đó, một đoàn quỷ dị màu lục bỗng nhiên lan tràn ra, nháy mắt bao phủ mười mấy mét vuông phạm vi. Này quỷ dị màu lục là cấp ba xác thối cổ trùng, không nhìn bất luận cái gì phòng ngự, cũng không phân địch ta.

Vì triệt để ngăn chặn Thẩm Lãng được phòng ngự dược tề, vì lẽ đó Ngô Tuyệt lần này liền không có chuẩn bị.

Cái này vô số cổ trùng bỗng nhiên nhào tới Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân.

Sau đó. . . Chân chính ngục giáng lâm.

"A. . . A. . . A. . ."

Cái này vô cùng cường đại Thiết Huyết quân, thăng cấp bản Niết Bàn quân, từng cái thân thể hòa tan, toát ra vô số quỷ dị bọt khí, cơ hồ từ trong tới ngoài nổ tung.

Phốc phốc phốc! Một đoàn một đoàn quỷ dị xanh mủ dịch tuôn ra, ngắn ngủi một lát, cả người liền triệt để hóa thành nùng huyết.

Yến Nan Phi trên tường thành quân coi giữ như thế đông đúc, mỗi một chi cổ trùng tiễn bạo liệt về sau, mười mấy mét vuông bên trong tất cả mọi người chết hết.

Vì lẽ đó liền gặp được trên tường thành quân coi giữ, liên miên liên miên bị màu lục nồng vụ bao phủ, sau đó trực tiếp biến mất, biến thành một tê liệt nùng huyết.

Yến Nan Phi cơ hồ ở nổ lớn trước đó, liền điên cuồng lui nhanh, triệt để rời xa.

Sau đó hắn trơ mắt nhìn xem quỷ dị đại đồ sát phát sinh, lại một lần nữa hoàn toàn bất lực.

Ẩn Nguyên hội một vạn tên Thiết Huyết quân đoàn, liền. . . Cứ như vậy không? Làm đòn sát thủ cổ trùng tiễn, cũng liền như thế không?

Cái này rõ ràng là đồ sát Thẩm Lãng vũ khí bí mật, lại biến thành đồ sát người một nhà?

Yến Nan Phi khàn giọng hét lớn: "Thẩm Lãng, Thẩm Lãng, có lá gan ngươi cùng ta chính diện đối quyết a, dùng âm mưu quỷ kế có gì tài ba, có gì tài ba? Có bản lĩnh ngươi chính diện công thành a!"

"Ta giết các ngươi, giết các ngươi!"

Nhìn thấy từ đỉnh đầu cách đó không xa thổi qua nhiệt khí cầu, Yến Nan Phi bỗng nhiên bẻ một khối đá, hung hăng đập tới.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, cái kia nhiệt khí cầu rổ treo sống sờ sờ bị nện mặc một cái to lớn lỗ thủng, sau đó vẫn như cũ bay đi.

"Thẩm Lãng, Thẩm Lãng, ngươi công thành a, ngươi chính diện đánh với ta một trận a?" Yến Nan Phi điên cuồng gào thét.

Mà lúc này, Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Tốt!"

Sau đó, hắn bỗng nhiên vung tay lên!

Hai mươi cái Amazon chiến sĩ nhấc lên một cái quái vật khổng lồ xuất hiện, dù là lực lớn vô cùng các nàng cũng thở hồng hộc.

Đây là một môn đại pháo, đường kính kinh người siêu cấp đại pháo, ròng rã hơn một vạn cân tả hữu, Thẩm Lãng liền tạo như thế một môn, đem hắn từ thuyền bên trên vận đến Nộ Triều thành quả thực hao phí sức chín trâu hai hổ.

Cái môn này siêu cấp đại pháo ở Nộ Triều thành cửa thành năm trăm mét khoảng cách dừng lại, sau đó tinh nhuệ nhất pháo binh ra khỏi hàng, bắt đầu lắp ráp cái môn này siêu cấp đại pháo, bắt đầu điều chỉnh góc độ, nhắm chuẩn cửa thành.

"Nhắm chuẩn hoàn tất, thỉnh cầu nã pháo!"

"Bắn!" Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

"Vâng!"

"Oanh!"

Nổ vang, toàn bộ mặt đất đều ở run nhè nhẹ, cái môn này siêu cấp đại pháo khai hỏa.

Vô cùng to lớn đạn pháo mang theo uy thế kinh người lôi đình đồng dạng bắn ra, trong nháy mắt liền bắn ra năm trăm mét bên ngoài.

"Ầm!" Nổ vang, cái này đạn pháo trực tiếp đánh trúng tường thành, sống sờ sờ đập ra một cái hố to, vô số tùy thời bắn tung toé.

"Bắn!"

Ngay sau đó là thứ hai pháo, cái này một pháo càng thêm kinh người, sống sờ sờ đem tường thành gọt đi một góc.

Nhưng mà muốn nhắm chuẩn mục tiêu là cửa thành, phía trước hai pháo đều không có chính xác đánh trúng.

"Bắn!"

"Oanh. . ."

Thứ ba pháo kích bên trong toàn thành lớn cửa thành, cái này vượt qua một trăm cân siêu cấp đạn pháo ruột đặc, vô cùng hung mãnh nện ở trên cửa thành.

Nổ vang, toàn bộ cửa thành trực tiếp lõm vặn vẹo, nhưng mà vẫn không có phá vỡ, đây không phải đạn xuyên giáp, mà lại cửa thành thực sự quá kiên cố.

"Đổi đạn pháo!"

"Bắn!"

Thứ tư pháo bỗng nhiên bắn ra, lại một lần nữa đánh trúng cửa thành, mà lần này bỗng nhiên nổ tung, tuôn ra vô cùng kinh người quang mang.

Đây là lựu đạn, mà lại bên trong chứa thuốc nổ cùng nhôm nóng tề, nháy mắt trực tiếp đem cửa thành nổ tung một cái to lớn vết nứt.

"Nã pháo!"

Ầm ầm ầm ầm!

Sau đó, cái môn này cự pháo điên cuồng gầm thét.

Một khắc đồng hồ sau!

Toàn thành lớn vô cùng kiên cố cửa thành, sống sờ sờ bị xé mở.

"Xông!"

"Xông!"

Cừu Yêu Nhi, Dora công chúa hai cái này siêu cấp mãnh nhân như chớp giật lao ra.

Vô số Amazon quân đoàn, Niết Bàn quân đoàn như thủy triều hướng về toàn thành lớn xông vào.

...

Giết, giết, giết!

Cừu Yêu Nhi lại một lần nữa mở ra nàng vô địch kỳ tích!

Điên cuồng nghiền ép đồ sát, trực tiếp quét ngang qua, chính diện không ai đỡ nổi một hiệp.

Nàng vẫn như cũ chỉ có một chiêu, siêu cấp quạt điện, hai chi mấy trăm cân Quỷ Đầu đao điên cuồng xoay tròn, những nơi đi qua, toàn bộ thịt nát xương tan.

Trực tiếp từ đầu giết tới đuôi , bất kỳ cái gì quân đội đều trực tiếp xuyên thấu.

Amazon quân đoàn nữ chiến sĩ tràn vào về sau, một đường tàn sát.

Yến Nan Phi dưới trướng mạnh nhất Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân ở vừa rồi cổ trùng tiễn đại bạo nứt bên trong đã chết được không sai biệt lắm, còn lại mấy vạn người là bình thường quân đội, ở Amazon quân đoàn trước mặt, căn bản là giống như cừu non.

Một đường xông, một đường giết.

Vẻn vẹn nửa giờ sau, Yến Nan Phi dưới trướng mấy vạn quân đội bị giết đến sạch sẽ.

Tòa thành lớn này bảo, lại một lần nữa rơi vào đến Thẩm Lãng trong tay!

Thẩm Lãng rốt cục lại một lần nữa đoạt lại Nộ Triều thành.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 474: : Lăng Trì Yến Nan Phi! Trác Chiêu Nhan Tận Thế!

Chiến đấu cho tới bây giờ đều không phải dùng nhân số nhiều ít quyết định thắng bại, lúc này chiến đấu nhất là như thế.

Làm Ẩn Nguyên hội một vạn Thiết Huyết quân bị diệt mất về sau, tất cả cổ trùng tiễn bị không hiểu dẫn bạo về sau, Yến Nan Phi liền biết đại thế đã mất.

Lúc trước hắn cũng đã có nói, một khi Nộ Triều thành thất thủ, hắn liền tự sát. Mà lại Thẩm Lãng không tập hỏa công Nộ Triều thành thời điểm, vô số người khuyên nói hắn đào tẩu, chạy trốn tới Lôi Châu đảo đi lên.

Nhưng Yến Nan Phi kiên quyết không đồng ý, kiên trì tử thủ toàn thành lớn.

Vì lẽ đó, làm toàn thành lớn phá cửa một sát na kia!

Yến Nan Phi chạy, mang theo ba mươi tên tông sư cấp cường giả, mấy trăm tên dòng chính cao thủ từ cửa sau chạy.

Tự sát? Làm sao có thể? Người chết coi như cái gì cũng không có, còn sống mới có vô hạn khả năng!

Hắn biết rõ, cái này ba mươi tên tông sư cấp cường giả lợi dụng được tuyệt đối là một chi kinh người chủy thủ, không có gì bất lợi. Nhưng mà ngàn vạn không thể lâm vào Thẩm Lãng quân đội trùng vây, nếu không có thể sẽ bị mài chết.

Chỉ cần chạy ra Nộ Triều thành, chui vào Lôi Châu đảo, thậm chí len lén lẻn vào Thiên Phong đảo, nơi nào có Cừu Hào hạm đội.

Không sai, Cừu Hào quả thực liền là không chết Tiểu Cường, năm đó Thẩm Lãng cùng Trương Xung đại chiến thời điểm hắn liền còn sống, mà lại chiếm lĩnh Thiên Phong đảo, cho tới bây giờ hắn vẫn như cũ còn chiếm lĩnh Thiên Phong đảo. Hắn từng làm qua Việt Quốc quan, lại làm qua Ngô quốc quan, hiện tại lại trở thành Việt Quốc thủy sư một tên thống lĩnh, dưới trướng nắm giữ lấy một vạn thủy sư, phối hợp Yến Nan Phi.

Bất quá, hắn cái này một vạn thủy sư cơ hồ không có bất kỳ cái gì chiến đấu nhiệm vụ, tác dụng duy nhất liền là bảo hộ Thiên Phong đảo, bởi vì ở trên đảo có mấy cái cỡ lớn xưởng đóng tàu.

Trước đó liền đã từng nói, Lôi Châu quần đảo cái thứ nhất đại đảo là Lôi Châu đảo, thứ hai đại đảo liền là Thiên Phong đảo.

Mà cái này Thiên Phong đảo liền đã từng là Vua Hải Tặc Cừu Thiên Nguy tạo thuyền căn cứ, Kim thị gia tộc thống trị Nộ Triều thành về sau, cũng kiến tạo xưởng đóng tàu, hơn nữa còn nhường Thiên Đạo hội vì Thẩm Lãng nhìn thấy một chiếc trước nay chưa từng có to lớn thuyền.

Nhưng bây giờ cái này xưởng đóng tàu cũng bị đốt, xem như bị Thẩm Lãng đốt. Không có cách nào, nó ngay tại Nộ Triều thành bên cạnh, ngọn lửa lan tràn thời điểm căn bản là khống chế không nổi, vì lẽ đó cái này xưởng đóng tàu cũng không có.

Bất quá coi như Nộ Triều thành xưởng đóng tàu vẫn còn, quy mô cũng còn kém rất xa Thiên Phong đảo xưởng đóng tàu. Thẩm Lãng mất tích tại ma quỷ tam giác lớn về sau, vì giám thị phòng ngự toàn bộ đông bộ hải vực, cần đại lượng hạm đội cùng thuyền, vì lẽ đó từ Việt Vương ra mặt, từ Ẩn Nguyên hội bỏ vốn, trắng trợn xây dựng thêm Thiên Phong đảo xưởng đóng tàu, trọn vẹn là mấy năm trước ba lần trở lên.

Đương nhiên, Yến Nan Phi coi như chạy trốn tới Thiên Phong đảo, cũng không có nghĩ qua muốn tiếp tục cùng Thẩm Lãng chiến đấu, mà là mượn dùng Cừu Hào hạm đội bỏ trốn mất dạng.

Về phần chạy trốn tới đâu đây? Về sau lại nên làm cái gì? Tạm thời không có kế hoạch, đi một bước xem một bước.

Nhưng mà mặc kệ là Thiên Nhai Hải Các, vẫn là Phù Đồ Sơn đều tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Thẩm Lãng, hắn Yến Nan Phi còn có cơ hội vùng lên.

...

Một đường lao nhanh, điên cuồng thi triển lấy khinh công.

Ngắn ngủi một lát, liền chạy rời Nộ Triều thành, chui vào Lôi Châu đảo trong rừng rậm, cự ly xa Nộ Triều thành mấy chục dặm.

Qua vùng rừng rậm này, liền là mảng lớn đồng ruộng.

Tại Nộ Triều thành, rừng rậm là vô cùng quý giá tài nguyên, bởi vì tạo thuyền cần đại thụ.

Cái này mảng lớn đồng ruộng quả thực một chút nhìn không thấy bờ, liên miên liên miên phòng ở xây dựng sườn núi nhỏ bên trên.

Đây đều là hoàn toàn mới nông thôn thành trấn, đều là Kim thị gia tộc hao hết tất cả tài nguyên từ trên lục địa di chuyển tới. Những người này trước đó đều là không có gì cả tá điền, đều là vì cuộc sống tốt đẹp hướng tới mới đi đến Lôi Châu đảo.

Việt Quốc trung nông tỉ lệ đã tính toán tương đối cao, nhưng cũng không cao hơn một nửa, còn lại một nửa đều là cho địa chủ làm ruộng tá điền, đất đai sát nhập, thôn tính mặc kệ ở thế giới nào đều là tồn tại. Liền xem như trung nông thời gian cũng không dễ chịu, mặt ngoài giao cho quan phủ thuế phú cũng không tính cao, cũng chính là hai thành tả hữu, nhưng còn có thất thất bát bát thuế má nặng nề, một năm thu hoạch xuống, có thể lưu lại một nửa đều tính toán không tầm thường.

Mà di chuyển đến Lôi Châu đảo về sau, Kim thị gia tộc cấp cho nông cụ, phòng ở, trâu cày các loại, hàng năm thu hoạch chỉ cần nộp lên hai thành, còn lại không còn gì khác gánh vác, thời gian so với trước đó không biết sống dễ chịu bao nhiêu.

Nhưng mà Kim thị gia tộc bị đuổi đi về sau, bọn hắn lại mất đi hết thảy, tất cả ruộng đồng đều bị cướp đi.

Mà lại bọn hắn ở phòng ở biến thành Nộ Triều thành phủ thành chủ tài sản, những thứ này di dân nhất định phải dùng tiền mua. Không có tiền? Vậy liền thiếu nợ, hàng năm dựa vào lao dịch dần dần trả nợ, nhưng loại này nợ nần bình thường là càng nợ càng nhiều.

Đương nhiên, cũng không phải là Yến Nan Phi một người bóc lột bọn hắn. Kim thị gia tộc đào tẩu về sau, liền có vô số quyền quý tới chiếm lấy Lôi Châu đảo hết thảy, Yến Nan Phi ngược lại là hữu tâm độc chiếm, nhưng cũng khó mà làm được.

Nhìn qua mảng lớn đồng ruộng, Yến Nan Phi tốc độ giảm bớt xuống. Thật không cam tâm a, cái này vô biên vô hạn ruộng tốt lại phải thuộc về Thẩm Lãng tất cả sao?

Lúc này cây lúa còn không có thành thục, nhưng đã rủ xuống eo, vàng óng ánh một chút nhìn không thấy bờ.

Yến Nan Phi thật sự có một cỗ xúc động, đem những này đồng ruộng là cái kia hết thảy toàn bộ thiêu hủy, một hạt cây lúa cũng không cho Thẩm Lãng lưu lại.

Ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện trên sườn núi thôn tất cả mọi người đứng ở bên ngoài, lẳng lặng mà nhìn chằm chằm vào hắn xem, ánh mắt tràn ngập cừu hận.

Nhìn cái gì vậy dân đen? Các ngươi cho rằng Thẩm Lãng trở về về sau các ngươi liền phải cứu sao?

Các ngươi cho là hắn có thể chiếm lĩnh Nộ Triều thành bao lâu thời gian sao?

Việt Quốc, Đại Viêm đế quốc, Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn sẽ ngồi yên không để ý đến sao?

Yến Nan Phi bỗng nhiên một nắm lợi kiếm, có lòng muốn muốn đem trong thôn này người giết đến sạch sẽ. Không phải vì cho hả giận, mà là một cái con dân cũng không cho Thẩm Lãng lưu lại.

Nhưng hắn biết cái này chung quy là không thể nào, dạng này quá lãng phí thời gian, nhất định phải lập tức chạy trốn.

"Đi!"

Yến Nan Phi ra lệnh một tiếng, sau đó mang theo vài trăm người tiếp tục hướng về phía bắc lao nhanh.

Thoát đi Lôi Châu đảo, sau đó nghĩ biện pháp Đông Sơn tái khởi, hết thảy còn có cơ hội.

Nhưng mà. . .

Một giây sau, hắn nhìn thấy đường đi phía trước cuối cùng xuất hiện một người, Kiếm Vương Lý Thiên Thu.

Ngay sau đó người thứ hai Lý Thiên Thu thê tử Khưu thị, người thứ ba đại ngốc, người thứ tư Tuyết Ẩn, người thứ năm Ban Nhược tông sư, người thứ sáu, đánh nhau chưa từng có thắng nổi Tuyết Sơn lão yêu Lâm Thường, người thứ bảy Chung Sở Khách tông sư.

Yến Nan Phi ánh mắt co rụt lại, Thẩm Lãng vậy mà phái người ở chỗ này chờ hắn? Bất quá đối phương nhiều nhất liền là bảy cái tông sư cấp cường giả mà thôi.

Bên cạnh hắn thế nhưng là có ba mươi tông sư, còn có mấy trăm tên dòng chính cao thủ.

Yến Nan Phi bỗng nhiên rút kiếm ra, ba mươi tên tông sư cũng rút kiếm ra, mấy trăm tên cao thủ rút kiếm ra.

Mà vừa lúc này, lại có mấy cái thân ảnh tại bọn hắn phía sau xuất hiện, Cừu Yêu Nhi, Dora công chúa, Hella, Lan Phong tướng quân vân vân.

Toàn bộ đến đủ sao?

Đây chính là Thẩm Lãng dưới trướng mạnh nhất võ đạo đội hình a? Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ có mười cái tông sư mà thôi a, chỗ nào là ta Yến Nan Phi phương này đối thủ?

Chỉ cần không lâm vào thiên quân vạn mã trùng vây, hắn Yến Nan Phi cũng không chút nào e ngại.

Võ đạo tuyệt đối, mấy trăm đánh mười cái, hoàn toàn có thể thắng!

"Giết bọn hắn, sau đó lại đi." Yến Nan Phi hạ lệnh.

"Vâng!" Ba mươi tên tông sư quát.

"Giết!"

Yến Nan Phi một trận rống to, sau đó bỗng nhiên hướng Lý Thiên Thu bọn người cuồng xông mà đi.

Nhiều nhất một phút liền có thể giải quyết chiến đấu.

Nhưng mà một giây sau, Yến Nan Phi lại bản năng cảm giác được to lớn bất an, thậm chí có một loại địa chấn tiến đến thời điểm, động vật cảm giác rợn cả tóc gáy.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Yến Nan Phi dưới trướng mấy trăm cao thủ dưới chân mặt đất, bỗng nhiên bỗng nhiên bạo tạc.

Kinh thiên động địa, đinh tai nhức óc.

Phương viên mấy trăm mét bên trong tất cả phạm vi đều tại bạo tạc, bởi vì nơi này ròng rã chôn hơn một vạn cân thuốc nổ.

Tuyệt đối thảm thức bạo tạc, không có bỏ qua một cái góc.

Vô số mảnh đạn điên cuồng kích xạ, giống như mưa to.

Yến Nan Phi cùng ba mươi tông sư tuyệt đối là ngưu bức, lập tức ngưng tụ mạnh nhất nội lực, thi triển mạnh nhất khinh công, như chớp giật chạy bắn mà ra, muốn thoát đi phạm vi nổ.

Nhưng mà tốc độ bọn họ lại nhanh, cũng không có khả năng một giây đồng hồ chạy ra mấy trăm mét, bọn hắn mặc kệ chạy đến chỗ nào, đều là bạo tạc phạm vi.

Cường đại bạo tạc sóng xung kích, giống như người bù nhìn đồng dạng đem bọn hắn tung bay ra ngoài.

Cuồng bạo mảnh đạn mưa điên cuồng bao phủ toàn thân của bọn hắn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Cái này ba mươi tên tông sư, lợi kiếm trong tay cuồng vũ, nước tát không lọt, ngăn cản những thứ này mưa to đồng dạng mảnh đạn.

Thậm chí toàn thân nội lực điên cuồng bắn ra, giống như tường không khí, muốn đem tất cả mảnh đạn bắn bay.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Nhưng mà loại này bộc phát, phảng phất cuồn cuộn không dứt, liên tiếp.

Toàn bộ mặt đất đều tại kịch liệt rung động, Lý Thiên Thu bọn người coi như tại mấy trăm mét bên ngoài, cũng toàn bộ nằm rạp trên mặt đất, để tránh nhận cường đại sóng xung kích cùng mảnh đạn mưa to tẩy lễ.

Ròng rã nửa phút sau, điên cuồng nổ lớn đình chỉ.

Yến Nan Phi ngưu bức, hắn vẫn không có chết.

Hắn mang tới mấy trăm tên dòng chính cao thủ toàn bộ chết sạch, hoặc là bị triệt để nổ nát vụn, hoặc là bị vô số mảnh đạn điên cuồng cắt chém.

Nhưng hắn dưới trướng ba mươi tên tông sư cấp cường giả, chỉ chết mấy người, còn lại hai mươi mấy người cũng còn còn sống.

Tông sư liền là ngưu bức a, coi như tại dạng này kinh người nổ lớn bên trong vẫn như cũ có thể sống sót.

Chỉ bất quá mỗi người tình trạng có chút thảm, coi như bọn hắn kiếm thuật lại cao, coi như thanh lợi kiếm múa đến lại nước tát không lọt, nhưng mà cái này mưa to đồng dạng mảnh đạn thực sự là quá dày đặc đáng sợ, tốc độ cũng quá nhanh. Nhất là bạo tạc sóng xung kích, đối bọn hắn nội lực tạo thành một loại to lớn áp chế.

Yến Nan Phi thân hình cao lớn một trận lay động, sau đó bỗng nhiên phun ra một ngụm máu đen.

Trong lỗ tai từng đợt oanh minh, phảng phất cái gì đều nghe không được, đưa tay móc một cái, đầy tay vết máu, màng nhĩ khẳng định là thủng. Mà lại đầu choáng váng hoa mắt, từng đợt nôn mửa, đây là não chấn động.

Giá, giá, giá!

Một trận tiếng vó ngựa dồn dập vang lên.

Thẩm Lãng xuất hiện, cưỡi tại một thớt kinh người trên ngựa, mà lại một mình hắn còn kỵ không động này ngựa, mà là cùng một cái khác nữ tử cùng kỵ, bây giờ lại còn lười biếng rúc vào nữ nhân này trong ngực.

Vẫn là Quỳ Ninh tướng quân tốt, nếu là rúc vào Dora công chúa trong ngực, Thẩm Lãng sớm đã bị ném xuống.

"Yến Nan Phi đại nhân, như vậy vội vã chạy làm cái gì đây?" Thẩm Lãng mỉm cười nói.

Yến Nan Phi nhìn qua nữ nhân trong ngực Thẩm Lãng, hận đến nghiến răng nghiến lợi, thượng thiên không có mắt a, ngươi vậy mà nhường loại này tiểu bạch kiểm tiểu nhân đắc chí?

"Thẩm Lãng tiểu tặc, ngươi cũng không dám đường đường chính chính cùng ta đánh một trận sao? Mỗi ngày liền biết dùng âm mưu quỷ kế, lại được cho cái gì?" Yến Nan Phi tức giận gào thét.

Hắn thật hận không thể đem trước mắt Thẩm Lãng sống sờ sờ ăn hết, từ khai chiến đến bây giờ, cho tới bây giờ đều không có chính diện đánh qua a.

Không phải dùng đại bác, liền là dùng nhiệt khí cầu không tập, hiện tại lại tại trên mặt đất chôn thuốc nổ.

Mả mẹ nó mẫu thân ngươi, mả mẹ nó mẫu thân ngươi a, ngươi cùng ta đường đường chính chính đánh a.

Thẩm Lãng vung tay lên, lập tức mấy ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ tuôn ra mà đến, đem Yến Nan Phi dưới trướng hơn hai mươi người đoàn đoàn bao vây.

"Phóng!"

Đối hắn ra lệnh một tiếng, mấy ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ mưa tên cuồng xạ.

Đặt ở trước đó, Yến Nan Phi cùng cái này hai mươi mấy tên tông sư cường giả khẳng định có thể ngăn cản mưa tên này.

Mà bây giờ. . . Bọn hắn vẫn như cũ có thể ngăn cản!

Điên cuồng huy kiếm đón đỡ, nội lực điên cuồng bắn ra, đem mưa tên bắn bay.

Tông sư cường giả liền là ngưu bức a, vừa mới kinh lịch kinh người như vậy nổ lớn đều không chết, bây giờ còn có thể ngăn cản cái này đầy trời mưa tên.

Mà lại mỗi người đều có kịch liệt não chấn động, tiền đình công năng cực độ hỗn loạn, hoàn toàn ngay cả đứng đều đứng không vững.

Thẩm Lãng lạnh lùng nhìn chằm chằm, mang theo mỉa mai mỉm cười.

Các ngươi ngưu bức, các ngươi lợi hại, các ngươi tiếp tục ngăn đỡ mũi tên mưa a.

Nhưng các ngươi coi như ngưu bức nữa, nội lực cũng sẽ hao hết a.

Mấy ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ mưa tên liên tục không ngừng nổ bắn ra, Lý Thiên Thu các loại đại tông sư cấp cường giả, liền là đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Yến Nan Phi thật sự là muốn chọc giận nổ, Thẩm Lãng người này liền là quá tiện, hiện tại Lý Thiên Thu bọn người rõ ràng đã có thể đánh thắng, Thẩm Lãng vẫn như cũ không cho bọn hắn động thủ, chính là muốn dùng tên trời mưa chết bọn hắn.

Rốt cục, Yến Nan Phi dưới trướng một tên tông sư nội lực hao hết, rốt cuộc ngăn cản không nổi mưa tên.

"Phốc đâm. . ." Hắn toàn bộ thân thể bỗng nhiên bị bắn thủng, đóng ở trên mặt đất.

Ngay sau đó cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư. . .

Mười phút về sau!

Yến Nan Phi cùng hai mươi mấy cái tông sư cấp cường giả, toàn bộ ngã xuống, bị bắn ra giống như con nhím.

Tông sư ngưu bức, nhưng nội lực hao hết về sau liền bi kịch.

Thẩm Lãng che cái mũi, chậm rãi đi tới. Toàn bộ mặt đất lít nha lít nhít đều là tiễn, liền vừa rồi một hồi này, bắn ra vượt qua hai mươi mấy vạn mũi tên đi.

Lan Phong tướng quân từng đợt run rẩy, Chủ quân đây cũng quá lãng phí, mặc dù những thứ này mũi tên có thể thu trở về.

Nhưng mà hình tượng lộng lẫy a, mười mấy cái tông sư cao thủ bị chôn ở mưa tên bên trong.

"A. . . A. . ."

Bỗng nhiên, một thân ảnh từ dưới đất bỗng nhiên vọt lên, toàn thân máu tươi hướng về Thẩm Lãng hung mãnh nhào tới.

Yến Nan Phi, trên người hắn chí ít cắm mấy chục mũi tên, nhưng như cũ không có chết.

"Thẩm Lãng, ta giết ngươi, giết ngươi!"

Toàn thân hắn máu thịt be bét, thật giống như là ác quỷ, xông lên liền muốn cùng Thẩm Lãng đồng quy vu tận.

Lợi hại, lợi hại!

Thẩm Lãng xuất ra hai cánh tay súng, dùng trí não tiến hành nhắm chuẩn.

Khai hỏa!

Phanh phanh phanh!

Yến Nan Phi trực tiếp bổ nhào vào trên mặt đất, bởi vì đầu gối của hắn bị đánh xuyên.

"Thẩm Lãng tiểu tặc, ta giết ngươi, ta giết ngươi!" Yến Nan Phi thống khổ gào thét, ánh mắt tràn ngập khắc cốt cừu hận, dùng hai tay hướng về Thẩm Lãng bò qua tới.

Cừu Yêu Nhi tiến lên, tại Yến Nan Phi cái ót nhẹ nhàng vỗ một cái, trực tiếp bất tỉnh đi!

...

Yến Nan Phi lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, thế giới hết thảy là điên đảo, hắn hai chân bị trói treo ngược.

Không chỉ là hắn còn có hai mươi mấy tên tông sư, đều bị treo ngược, toàn thân đều bị lột được sạch sẽ.

Tổng cộng ba mươi tên tông sư, đã chết một nửa, sinh ra một nửa đến bây giờ đều không có chết, tông sư liền là tông sư, sinh mệnh lực quá mạnh, coi như bị bắn thành con nhím cũng vẫn như cũ không chết.

Bất quá trước mắt một màn này, thật giống là lò sát sinh a.

Sau một lát, Thẩm Lãng đi tới, tại Yến Nan Phi trước mặt cách đó không xa ngồi xổm xuống.

"Yến đại nhân, ngươi còn chưa chết đâu? Sinh mệnh lực quá ương ngạnh, quá ngưu bức." Thẩm Lãng nói.

Yến Nan Phi đã tai điếc, hoàn toàn nghe không được Thẩm Lãng tại nói cái gì, nhưng nhìn khẩu hình lại có thể suy đoán ra.

"Thẩm Lãng, ngươi muốn làm gì?" Yến Nan Phi quát ầm lên: "Ngươi giết ta chính là, ngươi còn muốn làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Yến đại nhân, ta có một cái ngoại hiệu ngươi biết không? Phương đông cắt xén người, nói cách khác mỗi một cái rơi vào trong tay của ta địch nhân, đều sẽ bị cắt xén."

"Người tới, đem Yến Nan Phi đại nhân hai cái đùi mở ra!"

Một tên Amazon nữ chiến sĩ bỗng nhiên kéo một cái, treo ngược Yến Nan Phi hai chân mở ra, lập tức trở nên thật là không có có cảm giác an toàn.

Thẩm Lãng cau mày, Yến Nan Phi lông tóc quá dày đặc, hắn Thẩm Lãng liền gặp không thể cái này, có chút ít đố kỵ.

Đi vào Yến Nan Phi trước mặt, Thẩm Lãng xuất ra chuyên môn uốn lượn câu đao.

"Yến Nan Phi đại nhân, ngươi nhịn một chút a!"

Yến Nan Phi toàn thân đều đang run rẩy, hắn anh hùng một thế, không nghĩ tới lại muốn nhận dạng này nhục nhã.

"Thẩm Lãng, ngươi giết ta, giết ta a. . ."

"Thẩm Lãng, ngươi cho ta một cái thống khoái, nếu không sau khi ta chết, tới địa ngục đều nguyền rủa ngươi."

Thẩm Lãng chân thành nói: "Yến Nan Phi đại nhân, cái kia một trận đại hải khiếu nếu như ngươi chết liền tốt, cũng không cần nhận khổ sở như vậy, ngươi nói có đúng hay không?"

Sau đó, trong tay hắn đủ câu đao bỗng nhiên vạch một cái.

Yến Nan Phi thuận lợi trở thành một cái thái giám.

"A. . . A. . . A. . ." Hắn phát ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Hắn là Nam Hải kiếm phái chi chủ, Vũ An Bá tước, bây giờ vậy mà giống một cái súc sinh đồng dạng bị cắt xén, vô cùng nhục nhã a.

"Thẩm Lãng, ngươi giết ta, giết ta a. . ."

Thẩm Lãng nói: "Giết ngươi? Không, không, không, như thế thực sự là quá lãng phí, Yến Nan Phi đại nhân, ngươi thế nhưng là một cái đại tông sư cấp cường giả a, tiếp xuống ta sẽ tiến hành một hạng nghiên cứu, khả năng cần đến đại lượng tông sư cấp cường giả máu tươi, xin hỏi ngài có phải hay không nguyện ý phối hợp ta thí nghiệm đâu? Trở thành ta chuột bạch đâu?"

Tiếp lấy Thẩm Lãng đứng lên nói: "Chư vị tông sư? Ý kiến của các ngươi đâu?"

"Không nói lời nào, đó chính là đáp ứng a!"

"Tới tới tới, tại tự nguyện trên sách kí tên đi."

Sau đó, Thẩm Lãng thật phái người xuất ra mấy chục phần tự nguyện sách, nhường còn sống mười mấy tên tông sư cường giả ở phía trên ấn lên chỉ ấn.

"Chư vị tông sư liền là có giác ngộ, nguyện ý vì khoa học hiến thân, không tầm thường, không tầm thường. . ." Thẩm Lãng vỗ tay nói.

May mắn còn sống sót mười mấy tên tông sư trong lòng chửi ầm lên, là ngươi bắt lấy tay của chúng ta in dấu tay, chúng ta chỗ nào là tự nguyện?

Sau đó, mười cái Amazon nữ chiến sĩ đi tới, cầm lấy từng nhánh tiểu đao.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

"A. . . A. . . A. . ."

Yến Nan Phi dưới trướng may mắn còn sống sót cường giả, có một nửa bị cắt xén mất. Dựa theo Thẩm Lãng suy nghĩ, heo bị cắt xén về sau, mọc liền càng nhanh, vì lẽ đó hắn đối tượng thí nghiệm chia hai nhóm, một nhóm bị cắt xén, một nhóm không có. Yến Nan Phi đại nhân rất không may, bị phân đến phía trước một nhóm.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mười cái Amazon nữ chiến sĩ giơ tay chém xuống, đem mười mấy tên địch nhân may mắn còn sống sót cường giả gân mạch toàn bộ chặt đứt, sau đó băng bó khâu lại tốt vết thương.

"Lấy máu!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, cực kỳ để bọn hắn rùng mình một màn xuất hiện.

Từng cây ống tiêm đâm vào mạch máu của bọn họ, vậy mà thật bắt đầu lấy máu, ròng rã rút không sai biệt lắm năm trăm ml tả hữu.

"Ngừng!"

"Sau đó phải hảo hảo nuôi chư vị đại nhân a, mỗi một lần lấy máu không thể vượt qua tám trăm ml, mà lại muốn bảo đảm chư vị đại nhân dinh dưỡng, cách mỗi mười ngày thả một lần máu."

Lời này một màn, ở đây mấy chục người rùng mình, thật hồn phi phách tán.

Bọn hắn mặc dù không cần chết, nhưng dạng này so chết còn muốn thống khổ a, liền như là như heo bị nuôi nhốt, sau đó vì Thẩm Lãng mới nghiên cứu cung cấp huyết dịch.

"Yến Nan Phi đại nhân, ngươi. . . Ngươi coi như!" Thẩm Lãng nói: "Ngươi nhất định phải tin tưởng, tổn thất ngươi một cái đối tượng thí nghiệm nhường ta vô cùng đau lòng, nhưng người nào để ngươi là ta cừu nhân đâu? Mục tiêu của ta là thiên hạ không thù, nếu để cho ngươi còn sống, liền thật vi phạm tôn chỉ của ta, làm người chính là muốn không quên sơ tâm."

"Có ai không, đem Yến Nan Phi đại nhân mang đi ra ngoài, ngay trước vô số người mặt, lăng trì xử tử!"

... . . .

Toàn thành lớn bên ngoài phế tích bên trong, ròng rã mấy vạn người đứng ở chỗ này.

Cái này toàn bộ là Lôi Châu đảo bên trên di dân, đều đã từng là Kim thị gia tộc con dân, Nộ Triều thành chi chiến kết thúc về sau, bọn hắn tự động từ phía dưới thôn trấn bên trong trào ra, sau đó cẩn thận từng li từng tí đi vào toàn thành lớn trước mặt, trông mong mà đối đãi.

Bất quá, bọn hắn không có chờ đến Thẩm Lãng xuất hiện, mà là đợi đến một người khác.

"Đến, tới. . ."

"Đây, đây là ai vậy?"

"Yến Nan Phi, vậy mà là Yến Nan Phi, hắn, hắn phía dưới như thế nào là trống không a?"

"Yến Nan Phi cỡ nào uy vũ a, hiện tại không mặc quần áo, thật nhận không ra."

Vô số dân chúng đối Yến Nan Phi chỉ trỏ, cơ hồ khiến hắn muốn xấu hổ giận dữ muốn chết. Đã từng những người này đều là sâu kiến đồng dạng tồn tại, hắn một đầu ngón tay liền có thể nghiền chết vô số, hắn tùy tiện một câu liền có thể quyết định vận mệnh của bọn hắn.

Mà bây giờ? Hắn vậy mà giống như thằng hề bị vây xem.

"Trời đánh Yến Nan Phi, đem chúng ta tai họa quá thảm."

"Thượng thiên có mắt a, Yến Nan Phi cẩu tặc kia rốt cục lọt vào báo ứng."

Khô Lâu đảng cái kia người phương Đông đao phủ lại một lần nữa xuất hiện, hắn hướng về phía dưới vây xem mấy vạn bách tính chắp tay nói: "Đám già trẻ, ta đây là lần thứ hai thi triển tay nghề, có thể sẽ có chút triều, hi vọng đại gia không cần bị chê cười a."

"Tới a, canh sâm phục dịch, tuyệt đối không thể nhường Yến Nan Phi đại nhân chết a."

"Dinh dưỡng nhất định phải đuổi theo, nếu không sợ nhịn không được một ngàn đao a!"

"Yến đại nhân, ta tới hầu hạ ngài a!" Đao phủ hướng về Yến Nan Phi khom người, sau đó đao thứ nhất liền hướng về Yến Nan Phi cái mũi gọt đi.

Làm ngươi cho là mình đã chép đến dưới đất phòng, không nghĩ tới phía dưới còn có mười tám tầng Địa Ngục.

Đây chính là Yến Nan Phi trong lòng cảm thụ, hắn vốn cho rằng bị cắt xén cũng đã là sỉ nhục lớn nhất cùng thống khổ, không có kế tiếp còn là chân thực cuồn cuộn không dứt thống khổ, hắn coi như muốn chết đều chết không.

Thẩm Lãng thật đem hắn lăng trì, mà lại ngay trước mười vạn dân chúng mặt.

... . . .

Thẩm Lãng từ đầu đến cuối không có xuất hiện tại Lôi Châu đảo mười vạn dân chúng trước mặt, nhưng mà Kim Trác Bá tước xuất hiện tại trên đầu thành.

Hắn lệ nóng doanh tròng, kích động không thôi, hướng về mười vạn dân chúng khom người cong xuống nói: "Các phụ lão hương thân, Kim Trác trở về. Hết thảy khôi phục quá khứ, tất cả phòng ốc là các ngươi, tất cả nông cụ là các ngươi, tất cả trâu cày cũng là các ngươi, hàng năm vẫn như cũ chỉ giao hai thành lương thực."

Lời này một màn, mười vạn dân chúng chỉnh tề quỳ trên mặt đất, khóc ròng ròng.

"Hầu tước đại nhân ân đức."

"Chúng ta nguyện đời đời kiếp kiếp hiệu trung Kim thị, đời đời kiếp kiếp vì ngài làm ruộng."

"Hầu tước đại nhân Công Hầu muôn đời!"

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Rốt cục có người hô lên câu nói này, ngay sau đó càng ngày càng nhiều người hô to lên tiếng.

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Toàn thành lớn bên trong, Thẩm Lãng tay trái ôm Yêu Yêu, tay phải ôm Thẩm Mật, nghe bên ngoài sơn hô vạn tuế, không khỏi một trận ve mùa đông.

Loại cảm giác này quá quái dị, quá buồn nôn.

Yêu Yêu tiểu bảo bối đang tiến hành một cái vĩ đại sáng tác, hắn tại vẽ bản đồ, mà lại là nửa cái thế giới địa đồ, từ phương đông thế giới đến phương tây thế giới.

Thẩm Lãng cùng nàng thật sự là tri tâm cha con, Yêu Yêu thực sự quá thông minh, Thẩm Lãng mặc kệ nói ra cái gì số liệu, cái gì khoảng cách, Yêu Yêu đều có thể vẽ ra đến, mà lại phi thường chính xác.

Mà lại nàng có được cực kỳ hưng thịnh sáng tác muốn, hận không thể đem toàn bộ thế giới hết thảy đều hiện ra tại nàng bút vẽ bên trên.

Yêu Yêu vẽ tranh, Thẩm Mật bảo bảo bôi sắc, nàng không muốn tỷ tỷ như vậy trí tuệ tuyệt đỉnh, nhưng tuyệt đối là cực kì thông minh, mà lại phi thường tỉ mỉ cẩn thận, hai cái nữ nhi hết sức chuyên chú vì Thẩm Lãng vẽ bản đồ, làm phụ thân đừng đề cập nhiều hạnh phúc.

"Lôi Châu đảo đồng ruộng sinh bao nhiêu?" Thẩm Lãng hỏi.

"Ba trăm cân hạt thóc." Trương Xuân Hoa nói: "Cái này đã phi thường cao, bởi vì cái này hòn đảo đồng ruộng vừa mới bị khai phát không lâu, thổ nhưỡng độ phì còn cực kỳ cao, lại loại mấy năm lời nói, chỉ sợ cũng muốn giảm sản lượng."

"Không biết." Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống, ta sẽ nghĩ biện pháp cải thiện hạt giống, mà lại Mộc Lan ở trên đảo không chỉ có đại lượng quặng KNO3 mỏ, còn có con số trên trời lân mỏ, có vật kia, đất đai độ phì liền có thể bảo trì, lương thực liền có thể bội thu. Đương nhiên mấu chốt vẫn là cải thiện hạt giống, văn minh thời thượng cổ cây nông nghiệp sản lượng liền viễn siêu hiện tại."

"Tiếp xuống đánh chỗ nào?" Trương Xuân Hoa hỏi.

"Thiên Phong đảo, nơi đó có to lớn tạo thuyền căn cứ, chúng ta có thể trực tiếp lấy tới dùng." Thẩm Lãng nói: "Khô Lâu đảng chiến hạm mặc dù không tệ, nhưng còn xa xa không đủ. Chúng ta vẫn là phải chế tạo kiểu mới đại bác chiến hạm, vượt qua năm ngàn tấn, thậm chí tám ngàn tính bằng tấn siêu cấp chiến hạm, ghi nhớ tại đoạt lấy Thiên Phong đảo thời điểm, tốt nhất đừng nhường mấy cái xưởng đóng tàu bị thương tổn, ngươi không phải cùng Cừu Hào tương đối quen sao? Ngươi dẫn đội đi đánh Thiên Phong đảo."

"Được." Trương Xuân Hoa nói: "Đánh Thiên Phong đảo, sau đó thì sao?"

"Kim Sơn đảo, nơi nào có quặng sắt, có to lớn dã luyện nhà máy." Thẩm Lãng nói: "Những thứ này dã luyện nhà máy đều là ta tự tay thiết kế kiến tạo, coi như đến bây giờ cũng quá hạn, tiếp xuống chúng ta sẽ cần con số trên trời sắt thép. Chúng ta muốn tạo ra hoàn toàn mới đại bác, hoàn toàn mới đạn pháo, hoàn toàn mới chiến hạm."

"Mặt khác, có một chuyện ngươi ghi chép một cái."

Trương Xuân Hoa lập tức xuất ra vở, dùng chuyên môn mật văn bắt đầu ghi chép.

"Watt kế hoạch, chính thức mở ra!" Thẩm Lãng nói: "Chúng ta đã phát hiện hải lượng dầu hỏa, một khi Watt kế hoạch thành công, vậy sẽ mang đến biến hóa nghiêng trời lệch đất, kế hoạch này hoàn toàn là cấp chiến lược, thậm chí quyết định chúng ta có thể hay không sinh tồn tiếp."

"Vâng!"

Watt kế hoạch là cái gì? Đương nhiên là động cơ hơi nước. Có động cơ hơi nước, liền có thể chế tạo cỡ lớn phi thuyền, liền có thể chế tạo kiểu mới chiến hạm, liền có thể đại lượng chế tạo hoàn toàn mới đại bác cùng đạn pháo, bởi vì động cơ hơi nước có thể giải phóng sức sản xuất, nhường máy móc lực lượng thay thế thủ công.

... . . .

Thiên Phong đảo!

Hòn đảo này vốn là không có cái gì giá trị, nhưng bởi vì có mấy cái cỡ lớn xưởng đóng tàu, vì lẽ đó trở thành quan trọng nhất.

Cừu Hào thật sự là ngưu bức, hắn Thiên Phong đảo trải qua nhiều như vậy kịch biến, hắn vậy mà vẫn như cũ sừng sững không ngã, suất lĩnh lấy một vạn hạm đội, uy phong lẫm liệt.

Trương Xuân Hoa dẫn đầu ba mươi lục soát chiến hạm, tổng cộng năm ngàn tên Khô Lâu đảng hải tặc bắc thượng, tiến đánh Thiên Phong đảo.

Thiên Phong đảo hải vực!

Cừu Hào dẫn đầu một vạn hạm đội, xếp thành một hàng, thật là không uy phong.

Hạm đội của hắn quy mô mặc dù không có Yến Nan Phi lớn như vậy, nhưng cũng là kéo dài hơn mười dặm.

Trương Xuân Hoa dẫn đầu ba mươi tàu chiến hạm không ngừng bắc thượng tới gần.

Khoảng cách Cừu Hào hạm đội năm ngàn mét, ba ngàn mét, một ngàn mét, sáu trăm mét.

"Chuẩn bị!"

Tất cả đại bác bắt đầu nhắm chuẩn, chuẩn bị nã pháo.

Mà vừa lúc này, Cừu Hào hai tay vung vẩy cao giọng nói: "Là Trương Xuân Hoa tiểu thư sao? Có thể nghĩ sát ta. Thẩm Lãng bệ hạ ở đâu? Thẩm Lãng bệ hạ ở đâu? Mau dẫn lấy ta đi bái kiến a!"

Cừu Hào trực tiếp bỗng nhiên một đầu cúi tại boong tàu bên trên, cao giọng nói: "Hải tặc Cừu Hào, nguyện ý hiệu trung Thẩm Lãng bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Trương Xuân Hoa toét ra xinh đẹp miệng nhỏ, nói ra hai chữ: Móa!

Cừu Hào, những năm này ngươi chính là dựa vào dạng này sống đến bây giờ? Ngươi. . . Ngươi ngưu bức!

Ta còn chưa mở đánh ngươi liền đầu hàng, ngươi liền không thể thoáng thử nghiệm một chút chống cự?

...

Cừu Hào có thể đầu hàng, nhưng có người là không thể đầu hàng, tỉ như Trác Chiêu Nhan.

Nàng chiếm cứ Huyền Vũ Hầu tước phủ hơn hai năm, tại Thiên Nam hành tỉnh oai phong lẫm liệt, vênh váo hung hăng.

Mà bây giờ, nàng vừa mới thu được Nộ Triều thành tin dữ.

Nàng tận thế, muốn giáng lâm.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 475: : Trác Chiêu Nhan Vong Tộc Diệt Chủng! Đoạt Lại Cơ Nghiệp

Bởi vì quyền làm chủ trên biển bị Thẩm Lãng triệt để khống chế, vì lẽ đó trên lục địa muốn biết Nộ Triều thành đánh thành cái dạng gì là rất khó.

Nhưng vẫn là sẽ có cá lọt lưới, tỉ như vừa mới khai chiến không lâu liền chạy đi những thương nhân kia. Chạy ra Nộ Triều thành về sau, bọn hắn không ngừng Lôi Châu đảo phía bắc chạy trốn, sau đó tìm tới một cái vắng vẻ bờ biển leo lên tiểu Hải thuyền, sau đó trốn hướng Nộ Giang quận.

Đương nhiên những thương nhân này bên trong rất nhiều đều thất bại, bởi vì rất nhiều thuyền nhỏ là không thích hợp ở trên biển đi, cho dù là gió êm sóng lặng tình huống phía dưới, nhưng tương đương bộ phận đều thuận lợi chạy trốn tới Việt Quốc trên lục địa.

Trong đó một cái Nộ Triều thành thương nhân liền quỳ trước mặt Trác Chiêu Nhan gào khóc nói: "Thảm a, quá thảm."

Trác Chiêu Nhan lạnh giọng nói: "Đừng gào, đem sự tình kỹ càng nói cho ta, đừng có bất luận cái gì thêm mắm thêm muối."

Nộ Triều thành thương nhân nói: "Thẩm Lãng vận dụng to cầu bay đến bầu trời, sau đó hướng Nộ Triều thành ném một loại dầu đen, hỏa hoạn thiêu đốt mấy ngày mấy đêm, toàn bộ Nộ Triều thành đều đốt thành phế tích, thậm chí liền tảng đá cùng tấm gạch đều bị đốt nát, mười mấy vạn người đều bị thiêu chết, trốn ra được người không cao hơn vài trăm người."

"Quá thảm a, ta tận mắt thấy vô số người táng thân tại biển lửa, bị đốt thành than cốc. Còn có cái kia khói là có độc, rất nhiều người chạy trước chạy trước, bỗng nhiên cứ như vậy ngã xuống chết."

Nói đến chỗ đáng sợ, cái này Nộ Triều thành thương nhân lại một lần nữa gào khóc, cơ hồ tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Trác Chiêu Nhan nói: "Cái kia Yến Nan Phi đâu? Toàn thành lớn đâu?"

Nộ Triều thành thương nhân nói: "Không biết, ta đào tẩu thời điểm, hỏa hoạn còn đang thiêu đốt. Nhưng toàn thành lớn vẫn còn, Yến Nan Phi đại nhân không có nhìn thấy."

Trác Chiêu Nhan trong lòng vẫn như cũ tràn ngập hi vọng, Nộ Triều thành trung tâm tòa thành lớn kia bảo nàng là biết đến, quả thực liền là một cái xác rùa đen, kiên cố to lớn vô cùng , bất kỳ cái gì hỏa hoạn đều đốt không xong.

Huống chi Yến Nan Phi trong tay có mười vạn đại quân, một vạn Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, còn có ba vạn chi Phù Đồ Sơn cổ trùng tiễn.

Coi như Nộ Triều thành bị đốt thành phế tích, một trận chiến này Yến Nan Phi có lẽ còn có thể đánh thắng.

Trác Chiêu Nhan trong đại sảnh đi tới đi lui, không ngừng mà an ủi chính mình.

"Yến Nan Phi nhất định sẽ thắng, không cần lo lắng, không cần lo lắng!"

Mà vừa lúc này, dưới trướng võ sĩ tiến lên phía trước nói:

"Tiểu thư, Huyền Vũ thành chủ Chúc Văn Hoa cầu kiến."

Trác Chiêu Nhan hơi nhíu mày, nàng cực kỳ không thích cái này Chúc Văn Hoa, ngay tại trước đây không lâu hắn còn đi Nộ Triều thành, ý đồ tại tơ lụa trên phương diện làm ăn kiếm một chén canh, chẳng những như thế hắn còn muốn nạp Từ Thiên Thiên làm thiếp, đây không phải đào nàng góc tường sao?

Bất quá bây giờ Thẩm Lãng đến, tất cả mọi người có cùng chung địch nhân, liền cần một lòng đoàn kết.

"Để hắn tiến đến."

...

Một lát sau Chúc Văn Hoa đi tới, mặt mũi tràn đầy tái nhợt.

"Ta nghe nói Nộ Triều thành khả năng có biến?" Chúc Văn Hoa nói: "Có Nộ Triều thành thương nhân chạy trốn tới ta phủ thành chủ, nói Thẩm Lãng từ không trung hỏa công Nộ Triều thành, đem toàn bộ Nộ Triều thành đều đốt thành phế tích?"

Trác Chiêu Nhan cười lạnh nói: "Chúc Văn Hoa, ngươi đến cùng muốn nói điều gì?"

Chúc Văn Hoa trầm mặc một hồi nói: "Trác tiểu thư, ta biết ngươi đối ta có thành kiến. Nhưng bây giờ hai người chúng ta hoàn toàn là một sợi dây thừng bên trên châu chấu, cho nên hai chúng ta người muốn thẳng thắn đối đãi."

Trác Chiêu Nhan nói: "Ngươi không phải liền là muốn hỏi, có nên hay không trốn? Đúng không?"

Chúc Văn Hoa gật đầu nói: "Đúng!"

Hắn liền là ý tứ này, Thẩm Lãng một khi cầm xuống Nộ Triều thành, tiếp xuống liền sẽ đánh Thiên Phong đảo, Kim Sơn đảo, rất nhanh liền sẽ đổ bộ Huyền Vũ thành, đoạt lại Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Nếu như chờ chờ Thẩm Lãng quân đội đổ bộ, kia cái gì cũng không kịp. Nộ Triều thành ném một cái, đại gia liền muốn chạy trốn.

Trác Chiêu Nhan nói: "Nếu như chạy trốn, ngươi cảm thấy có lẽ chạy trốn tới đâu đây đâu?"

"Thiên Nhai Hải Các, có lẽ quốc đô Thiên Việt thành." Chúc Văn Hoa nói.

Trác Chiêu Nhan nói: "Ngươi biết những tin tức kia, ta đều đã biết. Thẩm Lãng là vận dụng to cầu không tập, hướng Nộ Triều thành ném mấy trăm vạn cân dầu đen, đem toàn bộ thành thị đều đốt thành phế tích. Nhưng mà toàn thành lớn vẫn còn, Yến Nan Phi đại quân vẫn còn ở đó. Ngươi cũng đi qua Nộ Triều thành, ta liền hỏi ngươi, tòa thành lớn kia bảo thiêu đến rồi chứ?"

Chúc Văn Hoa nghĩ một lát, lắc đầu nói: "Đốt không xong."

Trác Chiêu Nhan lại hỏi: "Vậy ta lại hỏi ngươi, Nộ Triều thành toàn thành lớn so ta cái này thành bảo như thế nào?"

Chúc Văn Hoa nói: "Kiên cố nhiều lắm nhiều lắm."

Trác Chiêu Nhan nói: "Vì lẽ đó Thẩm Lãng cuối cùng vẫn muốn trở về đến công thành tranh tài, Yến Nan Phi đại nhân trong tay mười vạn người coi như còn lại sáu bảy vạn, Thẩm Lãng cũng xa xa không phải là đối thủ. Hắn lần này đông về mới mang bao nhiêu người? Có thể dùng để công thành có bao nhiêu người? Nhiều nhất một hai vạn không tầm thường, một hai vạn người đánh sáu bảy vạn người, Yến Nan Phi đại nhân trong tay còn có như thế kiên cố kinh người tòa thành, ngươi cảm thấy hắn cứ như vậy vô năng? Ẩn Nguyên hội một vạn Thiết Huyết quân ta là thấy tận mắt, xa xa so Thẩm Lãng Niết Bàn quân càng thêm cường đại, còn có Phù Đồ Sơn cổ trùng tiễn, ta dám khẳng định chỉ cần Thẩm Lãng quân đội dám can đảm tới gần toàn thành lớn, chú định toàn quân bị diệt."

Chúc Văn Hoa nghe về sau, không khỏi gật gật đầu.

Trác Chiêu Nhan nói: "Ngươi bây giờ liền chạy chạy? Vậy ngươi hoạn lộ kiếp sống cũng liền đến cùng. Ta Trác thị gia tộc mất đi hết thảy, bây giờ thật vất vả được tòa pháo đài này, mảnh này đất phong, chẳng lẽ hiện tại muốn ta từ bỏ hết thảy chạy trốn? Tuyệt không có khả năng! Muốn chạy lời nói ngươi chạy, không cần mang ta lên. Mà lại chỉ cần ngươi vừa chạy, ta phái người đi vương thành vạch tội ngươi."

Chúc Văn Hoa tranh thủ thời gian lắc đầu nói: "Ta làm sao có thể chạy trốn? Tuyệt không ý này, tuyệt không ý này!"

. . .

Chúc Văn Hoa sau khi đi, Trác Chiêu Nhan ngược lại lâm vào trầm mặc, nàng leo đến tòa thành chỗ cao nhất nhìn ra xa, lòng nóng như lửa đốt muốn xem đến Nộ Triều thành tình hình chiến đấu, nhưng khoảng cách gần nghìn dặm đâu, làm sao có thể thấy được?

Sau đó nàng có chút tham lam quan sát toàn bộ An Đình phủ Bá tước, cũng chính là nguyên Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Mười mấy năm trước bởi vì Khổ Đầu Hoan nguyên nhân, nàng Trác thị gia tộc tao ngộ tai hoạ ngập đầu, mất đi tước vị, mất đi đất phong, cái kia đoạn thời gian hoàn toàn giống như địa ngục thống khổ.

Mà lại coi như Trác thị gia tộc thời điểm cực thịnh, cũng không có trước mắt cái này bao lớn đất phong cùng tòa thành. Đi qua thời gian hai năm nàng đều là cái này thành bảo chủ nhân, chẳng lẽ liền muốn mất đi nó sao?

Không, tuyệt không!

Cái này đã từng là Kim thị gia tộc trăm năm cơ nghiệp, hiện tại là thuộc về hắn Trác Chiêu Nhan , bất kỳ người nào đều đoạt không đi.

Nhưng vạn nhất Nộ Triều thành bên kia chiến bại làm sao bây giờ? Thẩm Lãng quân đội là nhất định phải đoạt lại cái này thành bảo, dựa vào nàng Trác thị gia tộc có thể chống cự Thẩm Lãng sao? Hoàn toàn là người si nói mộng.

"Cái này thành bảo là của ta, tuyệt đối không có khả năng lại rơi vào Kim Mộc Lan tiện nhân kia trong tay. Nàng thật vất vả không may, tuyệt đối không thể lại quật khởi." Trác Chiêu Nhan tràn ngập oán độc lẩm bẩm, sau đó nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta không lấy được đồ vật , bất kỳ người nào đều mơ tưởng được."

Đón lấy, nàng trở lại tòa thành bên trong, lớn tiếng nói: "Để Từ tiên sinh tới gặp ta."

Một lát sau, một cái tiên phong đạo cốt nam nhân xuất hiện ở trước mặt nàng, đây là một đạo nhân.

Hắn là một cái luyện kim sư, bây giờ đã coi như là Trác Chiêu Nhan tâm phúc một trong, bởi vì hắn dâng lên một cái phối phương, hỏa dược phối phương.

Tại Việt Quốc thời điểm, Thẩm Lãng đã từng mấy lần động tới thuốc nổ, nhất là cuối cùng tiến đánh Chủng thị gia tộc thời điểm, thuốc nổ liền đã nửa công khai lộ diện, nhưng không có ai biết nó phối phương, rất nhiều luyện kim sư đều tiến hành nếm thử, từ đầu đến cuối không có thành công.

Mà vị này Từ đạo sĩ thành công hợp với hắc hỏa dược, đồng thời đem nó hiến cho Trác Chiêu Nhan, từ đây được tín nhiệm của nàng.

"Chúng ta bây giờ có bao nhiêu hỏa dược?" Trác Chiêu Nhan hỏi.

Từ đạo sĩ nói: "Tiêu quá hiếm có đến, toàn bộ dựa vào cạo nhà xí mà đến, chúng ta dùng thời gian hai năm, mới tích lũy mười lăm vạn cân hỏa dược."

Mười lăm vạn cân? ! Cái số này nghe vào đã phi thường to lớn.

"Dựa vào những thứ này hỏa dược có thể tiêu diệt Thẩm Lãng quân đội sao? Có thể giữ vững cái này thành bảo sao?" Trác Chiêu Nhan hỏi.

Từ đạo sĩ nói: "Chỉ sợ rất khó, nếu như Nộ Triều thành đều thủ không được, chúng ta càng thêm thủ không được, dù là có mười lăm vạn cân hỏa dược."

Trác Chiêu Nhan ánh mắt trở nên lạnh lẽo, nói: "Vậy cái này mười lăm vạn cân hỏa dược, đầy đủ nổ rớt toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ sao?"

Từ đạo sĩ run lên, hoàn toàn không dám tin nói: "Toàn bộ nổ rớt?"

Trác Chiêu Nhan gật đầu nói: "Đúng, toàn bộ nổ rớt."

Từ đạo sĩ nói: "Muốn đem cái này Hầu tước phủ toàn bộ nổ rớt là tương đối khó, bởi vì diện tích của nó quá lớn. Nhưng mà đem tuyệt đại bộ phận chủ yếu kiến trúc nổ thành phế tích, lại là có thể làm được."

Trác Chiêu Nhan nói: "Chúng ta còn có bao nhiêu cân cá dầu?"

Từ đạo sĩ nói: "Đại khái tám vạn cân cá dầu, còn có 13 vạn cân dầu cây trẩu."

Trác Chiêu Nhan nói: "Đem những này đồ vật toàn bộ thêm vào, có thể triệt để phá hủy Huyền Vũ Hầu tước phủ sao?"

Từ đạo sĩ nói: "Cái kia không sai biệt lắm."

Trác Chiêu Nhan nói: "Nếu như Thẩm Lãng quân đội tiến vào cái này thành bảo, có thể hay không cùng một chỗ bị tạc chết?"

Từ đạo sĩ nói: "Có thể!"

Trác Chiêu Nhan nói: "Vậy liền đi chuẩn bị đi, đem mười lăm vạn cân hỏa dược, tám vạn cân cá dầu, 13 vạn cân dầu cây trẩu toàn bộ chôn dưới đất cạn chỗ. Chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ đều sẽ bị san thành bình địa, phía trên tất cả mọi người cũng đều muốn thịt nát xương tan."

Từ đạo sĩ nói: "Vâng!"

Sau đó, hắn phải sự tình.

Trác Chiêu Nhan lại một lần nữa nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta không lấy được đồ vật , bất kỳ người nào đều mơ tưởng được. Kim Mộc Lan, ta sẽ không lại để ngươi có được cái này Hầu tước phủ, ta thà rằng đưa nó triệt để hủy đi, cũng sẽ không để Kim thị đoạt lại."

. . .

Cừu Hào quỳ trước mặt Thẩm Lãng, dập đầu nói: "Cường đạo Cừu Hào, tham kiến Thẩm Lãng bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng nhìn qua người này, triệt để im lặng. Hắn rất nhiều địch nhân liền thi thể đều nát, duy chỉ có người này còn sống.

Nộ Triều thành đều đổi ba lần chủ nhân, Cừu Hào đều từ đầu đến cuối nắm giữ lấy Thiên Phong đảo, quá ngưu bức.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đã từng đầu nhập qua Ngô quốc, tới tiến đánh ta Kim thị gia tộc. Về sau ngươi lại đầu nhập Việt Quốc, tham gia đối ta trên biển lớn vây quét, cứ việc ta không có nhìn thấy ngươi hạm đội, nhưng ngươi xác thực tham gia."

Lúc ấy vây quét Thẩm Lãng hạm đội thực sự là rất rất nhiều, ròng rã mấy chục vạn khoảng cách, Cừu Hào cái kia mấy ngàn người thuyền thực sự là không đáng chú ý.

Cừu Hào dập đầu nói: "Tiểu nhân có tội, tội ác tày trời."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi có phải hay không gặp được mỗi một cái mạnh hơn ngươi người, đều trước quỳ xuống đầu hàng? Bảo trụ thân gia tính mệnh trước?"

"Vâng!" Cừu Hào nói.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia tương lai Đại Viêm đế quốc đánh tới, hay hoặc là Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn đánh tới, ngươi lại muốn phản bội ta, đi đầu hàng bọn hắn sao?"

Cừu Hào toàn bộ thân thể đều quỳ nằm rạp trên mặt đất, run rẩy nói: "Sẽ không."

Thẩm Lãng nói: "Ồ? Vì sao đâu? Ngươi chẳng lẽ duy chỉ có đối một mình ta trung thành?"

Cừu Hào lắc đầu nói: "Không phải, bởi vì. . . Bởi vì tiểu nhân mệt mỏi."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Cừu Hào lúc ngẩng hậu lên lại nói: "Bệ hạ, ngài cũng biết, tiểu nhân nam nữ đều thích. Đã từng một đoạn thời gian rất dài đều thích nam nhân, về sau gặp được một cái giống nam nhân đồng dạng nữ nhân, ta liền thành gia, có đứa trẻ."

Thẩm Lãng nói: "Có gia đình, người liền hoàn toàn thay đổi. Lý do này phi thường đầy đủ, nhưng mà ta không tin."

Cừu Hào nói: "Bệ hạ, tiểu nhân thật mệt mỏi. Đã từng ta cũng có hùng tâm tráng chí, ta đầu hàng qua Thái tử Ninh Dực, về sau lại đầu hàng Ngô quốc, sau đó lại đầu hàng Ninh Thiệu, lại đầu hàng Ẩn Nguyên hội. Ta đã từng cũng muốn làm rạng rỡ tổ tông, phong hầu bái tướng. Nhưng mà dần dần mà ta phát hiện lực bất tòng tâm, ta. . . Ta Cừu Hào chỉ là một tiểu nhân vật. Mãi mãi cũng chỉ là bị người điều khiển quân cờ, ta sở dĩ có thể ở chỗ này cái vị trí bên trên, không phải là bởi vì ta quá cường đại, mà là trình độ nào đó ta quá. . . Vô năng."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, Cừu Hào cái này cảm ngộ phi thường khắc sâu a.

"Chính là bởi vì sự bất lực của ta, cho nên mới có thể khiến người ta yên tâm." Cừu Hào nói: "Thiên hạ quá khó lường, mà ta lại theo đợt chủ lưu, hôm nay đầu hàng người này, ngày mai đầu hàng người kia, nhìn qua giống như ba họ gia nô, đương nhiên đây cũng là sự thật. Nhưng ta trên cơ bản mỗi một ngày đều là ăn bữa hôm lo bữa mai, ta thật mệt mỏi, ta là một cái hạng người vô năng. Mà trước đó ta coi như muốn xuống thuyền cũng xuống không, hiện tại bệ hạ ngài đến, hạm đội của ngài phi thường cường đại, ta căn bản không có khả năng đánh thắng được, hoàn toàn liền là muốn chết mà thôi. Tương lai ngài sẽ sẽ không thua ta không biết, ta thậm chí cũng không dám xem trọng ngài, bởi vì Đại Viêm đế quốc phu nhân quá cường đại."

"Nhưng mà chí ít giờ khắc này , ta muốn đầu hàng , ta muốn buông xuống. Thiên Phong thành ta không muốn, cái kia một vạn hạm đội ta cũng không cần, trên đảo mấy cái kia cỡ lớn xưởng đóng tàu ta một chút cũng không có phá hư, có thể hoàn chỉnh giao đến trong tay của ngài, những năm này ta cũng làm rất lớn một khoản tiền, đầy đủ để người nhà của ta vượt qua vinh hoa phú quý sinh hoạt."

"Vì lẽ đó ta muốn đem Thiên Phong thành, hạm đội của ta, còn có mấy cái xưởng đóng tàu toàn bộ giao ra, chỉ nghĩ bảo trụ ta những cái kia kim tệ, tổng cộng 39 vạn tả hữu. Ngài có thể thành toàn sao? Thẩm Lãng bệ hạ!"

Cừu Hào quỳ trên mặt đất, ánh mắt chân thành tha thiết nhìn qua Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi muốn đi nơi nào?"

Cừu Hào trầm mặc thật lâu nói: "Ta, ta không biết."

Hắn thật không biết, thiên hạ lớn phảng phất đã không có địa phương của hắn đi. Bởi vì toàn bộ phương đông thế giới đều là Đại Viêm đế quốc, hắn đầu hàng Thẩm Lãng chẳng khác nào là Đại Viêm đế quốc địch nhân, mặc kệ đi nơi nào đều sẽ bị truy nã.

Đi Tây Vực chư quốc? Nhưng nghe nói Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân đã huyết tẩy Tây Vực mười mấy quốc, hay là không lâu sau đó, nơi đó cũng phải trở thành vương triều Đại Viêm nước phụ thuộc.

Đi phương tây thế giới? Cái kia cần vượt ngang mấy vạn dặm hải dương, hắn Cừu Hào còn không có dũng khí lớn như vậy.

"Nếu không, ta, ta liền trước ở tại Nộ Triều thành?" Cừu Hào nói.

Thẩm Lãng nói: "Được a!"

Đến bước này, Thẩm Lãng triệt để cầm xuống Thiên Phong đảo, Cừu Hào dưới trướng một vạn hạm đội hoàn toàn đầu hàng.

Bất quá cái kia hạm đội Thẩm Lãng cũng chướng mắt, cần đại lượng tinh giản, đồng thời triệt để đánh tan, một lần nữa nấu lại huấn luyện, sau đó lại sắp xếp trong hạm đội của hắn.

Mấu chốt là mấy cái kia cỡ lớn xưởng đóng tàu, vượt qua tám, chín ngàn cái thợ đóng tàu, hoàn chỉnh không thiếu sót mà rơi vào Thẩm Lãng trong tay.

Liền vẻn vẹn một điểm này, Thẩm Lãng liền không thể giết Cừu Hào, thậm chí trước đó ân oán toàn bộ xóa bỏ.

Thậm chí Cừu Hào cùng Thẩm Lãng ở giữa thực ra cũng không có cái gì thù, Thẩm Lãng bụng dạ hẹp hòi cừu nhân sổ sách bên trên, đều không có tên của người này.

Nếu như Cừu Hào có chủ tâm buồn nôn hơn Thẩm Lãng lời nói rất đơn giản, trực tiếp một mồi lửa đem mấy cái xưởng đóng tàu toàn bộ đốt, đem mấy ngàn cái công tượng toàn bộ mang đi, hay hoặc là toàn bộ giết chết, tổn thất kia liền to lớn.

Thẩm Lãng muốn bắt đầu từ số không xây dựng xưởng đóng tàu, tối thiểu muốn một hai năm thời gian, Cừu Hào đầu hàng trực tiếp vì hắn tiết kiệm rất nhiều nhân lực vật lực tài lực.

Trương Xuân Hoa cầm xuống Thiên Phong đảo đồng thời, Kim Trác Hầu tước dẫn theo mặt khác một chi Khô Lâu đảng hạm đội đi tiến đánh Kim Sơn đảo.

Hòn đảo này trình độ trọng yếu hoàn toàn không thua gì Thiên Phong đảo, bởi vì nơi này có to lớn quặng sắt, không chỉ là quặng sắt, còn có rất nhiều xen lẫn khoáng sản. Không có Kim Sơn đảo, Thẩm Lãng đại nghiệp liền không thể nào nói đến.

Mặc kệ là kiểu mới chiến hạm, vẫn là kiểu mới đại bác, thậm chí là động cơ hơi nước, đều cần con số trên trời sắt thép.

Lần này Thẩm Lãng từ phương tây thế giới mang đến nhiều nhất người liền là thợ rèn, vượt qua bốn năm ngàn người khoảng cách.

Chính là bởi vì Kim Sơn đảo trọng yếu như vậy, vì lẽ đó Yến Nan Phi cùng Đường Doãn ở đây đóng quân năm ngàn quân đội, mà lại đám người này không có đầu hàng.

Vì lẽ đó. . . Bọn hắn bị giết sạch.

Đi qua hai cái canh giờ kịch chiến, Kim Sơn đảo quân coi giữ toàn quân bị diệt, Kim Trác Hầu tước lại một lần nữa đoạt lại cái này quặng sắt đảo.

Khi hắn suất quân tiến vào quặng mỏ, dã luyện công xưởng thời điểm, không có gặp được bất kỳ kháng cự nào.

Kim Sơn đảo bên trên khoảng chừng hai vạn tên thợ mỏ, còn có năm sáu ngàn thợ rèn, những người này rất sớm trước đó liền ở lại đây, đã từng vì Đường thị gia tộc phục vụ, về sau lại vì Kim thị gia tộc phục vụ.

Bọn hắn nhìn thấy Kim Trác Hầu tước về sau, đầu tiên là có chút kinh ngạc, sau đó chỉnh tề quỳ xuống đến, biểu thị hiệu trung tân chủ nhân.

Tối thiểu tại bọn hắn hiệu trung qua mấy người chủ nhân bên trong, Kim Trác xem như tốt nhất một cái, hắn thống trị Kim Sơn đảo thời điểm, cho tiền công tối cao, ăn lương thực cũng đủ nhất đủ, mà lại đem những này thợ rèn người nhà đều thu xếp đến không tệ.

Kim Trác Hầu tước nhìn qua quỳ đầy một chỗ thợ mỏ, còn có thợ rèn, trong lòng bùi ngùi mãi thôi.

Kim Sơn đảo, lại một lần nữa rơi vào ta Kim thị gia tộc trong tay.

Đương nhiên hắn càng nhiều cảm khái là ngoại giới hết thảy phong vân biến ảo, phảng phất cùng những thứ này thợ mỏ thợ rèn hoàn toàn không liên quan, coi như đổi một cái chủ nhân, bọn hắn cũng vẫn như cũ là mỗi ngày lao động, khó khăn sinh tồn, nhưng là đám người này sản xuất ra hết thảy.

Lập tức, Kim Trác Hầu tước hướng về ở đây mấy vạn người cẩn thận thi lễ.

"Vất vả, chư vị!"

. . .

An Đình phủ Bá tước bên trong (nguyên Huyền Vũ Hầu tước phủ)

Trác Chiêu Nhan triệt để tuyệt vọng, trước đó hắn đối Nộ Triều thành chi chiến còn ôm lấy to lớn hi vọng, bởi vì Yến Nan Phi đại quân phi thường cường đại, đầy đủ đánh bại Thẩm Lãng.

Nhưng mà tin tức mới nhất chứng minh Yến Nan Phi thua, Thẩm Lãng đã đoạt lại Nộ Triều thành.

To lớn tin tức xấu một cái tiếp theo một cái truyền đến, đầu tiên là Thẩm Lãng hạm đội xuất hiện tại Thiên Phong đảo hải vực, cái này chứng minh cái gì?

Nộ Triều thành chi chiến kết thúc, Thẩm Lãng hạm đội mới có thể đi Thiên Phong đảo.

Sau đó, Thẩm Lãng hạm đội lại xuất hiện tại Kim Sơn đảo hải vực.

Cuối cùng mấy cái giấu ở Lôi Châu đảo di dân bên trong gián điệp tới báo cáo, Yến Nan Phi đại quân đã toàn quân bị diệt, Yến Nan Phi đại nhân cắt xén về sau, lăng trì xử tử. Triệt để thực nện, không còn có ảo tưởng không gian.

Trác Chiêu Nhan thống khổ thật lâu, nàng hoàn toàn không biết tại sao lại dạng này, Yến Nan Phi quân đội rành rành như thế cường đại, tại sao lại thua thảm hại như vậy?

Thẩm Lãng cái này tặc tử dựa vào cái gì mệnh cứng như vậy? Vì sao còn không chết? Thật đúng là muốn trình diễn cái gì vương giả trở về?

Nhưng đã không có thời gian thống khổ, nàng nhất định phải lập tức hạ quyết định.

Đi, lập tức đi! Dẫn theo Trác thị toàn tộc lập tức rời đi Huyền Vũ thành, nhưng mà đi Việt Quốc vương thành, vẫn là đi Thiên Nhai Hải Các đâu?

Lẽ ra Thiên Nhai Hải Các mới là an toàn nhất, nhưng Trác Chiêu Nhan một người đi tị nạn còn có thể, muốn mang theo toàn tộc đi tị nạn, cái kia nàng còn không có mặt mũi lớn như vậy. Mà lại Việt Quốc vương thành liền chưa hẳn không an toàn, Thẩm Lãng đã nhiều Nộ Triều thành, chẳng mấy chốc sẽ đổ bộ, hắn trở về tin tức liền rốt cuộc giấu diếm không được, tiếp xuống Thiên Nhai Hải Các liền nhất định phải nghĩ biện pháp bảo trụ Việt Quốc vương thành.

Nộ Triều thành chi chiến trận tiếp theo đại quyết chiến, không phải là Huyền Vũ thành, cũng không phải Nộ Giang quận, mà trực tiếp liền là quốc đô.

Thẩm Lãng trọng tình, hắn nhất định sẽ đi cứu Ninh Nguyên Hiến, cứu Ninh Chính, cứu Biện Tiêu, Trương Xung, Ninh Cương vân vân.

Đối với Thẩm Lãng mà nói, chỉ cần đánh xuống Thiên Việt thành, liền có thể một lần nữa đỡ Ninh Chính thượng vị, sau đó càn quét toàn bộ Việt Quốc.

Nhưng mà mặc kệ là Đại Viêm đế quốc, vẫn là Thiên Nhai Hải Các, thậm chí là Phù Đồ Sơn, đều tuyệt đối sẽ không để Thẩm Lãng đạt được.

Thẩm Lãng quân đội sẽ không vượt qua bốn, năm vạn người, muốn đoạt lấy Thiên Việt thành, trên cơ bản là không thể nào, bởi vì Thiên Nhai Hải Các thực sự là quá cường đại, Chúc Hồng Tuyết dẫn đầu một hai vạn Huyết Hồn quân liền đã quét ngang Tây Vực các nước trăm vạn liên quân.

Vì lẽ đó, quốc đô Thiên Việt thành là an toàn.

Trác Chiêu Nhan lập tức quyết định, dẫn người bỏ chạy Thiên Việt thành, lớn không còn đi trở thành Ninh Dực cơ thiếp.

Nàng tìm đến đệ đệ Trác Nhất Tâm, cũng chính là An Đình bá.

"Chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức đi, đi quốc đô Thiên Việt thành."

An Đình bá Trác Nhất Tâm ngạc nhiên nói: "Vì cái gì a? Chúng ta thật vất vả mới đến cái này bao lớn tòa thành, được toàn bộ đất phong, chẳng lẽ cứ như vậy từ bỏ, một lần nữa đi quốc đô qua ở người dưới rào thời gian sao?"

Trác Chiêu Nhan lạnh lùng nói: "Bởi vì Thẩm Lãng chẳng mấy chốc sẽ đánh tới, chậm thêm một chút liền chạy đều không chạy không. Ghi nhớ không cần kinh động quá nhiều người, mang theo Trác thị gia tộc hơn trăm người đi là được."

Trác Nhất Tâm run rẩy nói: "Nộ Triều thành thua?"

Trác Chiêu Nhan nói: "Yến Nan Phi bị lăng trì, ngươi cảm thấy Thẩm Lãng sẽ bỏ qua ngươi sao?"

An Đình bá Trác Nhất Tâm lập tức chạy vội mà ra, chuẩn bị đào tẩu!

. . .

Lập tức liền muốn đào tẩu, mới lại hai năm toàn thành lớn liền muốn không, mới qua hai năm sống yên ổn phú quý thời gian liền muốn kết thúc, trời đánh Thẩm Lãng a.

Trác Chiêu Nhan lưu luyến không rời tại Huyền Vũ Hầu tước phủ đi tới, phảng phất muốn xem lần mỗi một nơi hẻo lánh, ghi nhớ mỗi một nơi hẻo lánh.

Nơi này đã từng thuộc về qua nàng.

Rất nhanh Trác thị gia tộc trên trăm nhân khẩu đều đã chuẩn bị kỹ càng, đã chạy trốn, mà lại lúc này là lúc nửa đêm, thích hợp nhất im hơi lặng tiếng trốn xa.

Nàng lại một lần nữa tìm đến Từ đạo sĩ, hỏi: "Hết thảy chuẩn bị kỹ càng sao?"

Từ đạo sĩ nói: "Hoàn toàn chuẩn bị thỏa đáng, mười lăm vạn cân hỏa dược, tám vạn cân cá dầu, 13 vạn cân dầu cây trẩu đều đã vùi sâu vào đến dưới đất, chỉ cần dẫn bạo, toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ đều sẽ san thành bình địa. Thẩm Lãng quân đội như tiến vào nơi này, cam đoan bị chết sạch."

Trác Chiêu Nhan nói: "Cái kia dẫn bạo hỏa dược cảm tử người, tìm tới sao? Có thể tin được không?"

Từ đạo sĩ nói: "Tổng cộng mười mấy người, phi thường đáng tin. Bởi vì bọn họ phụ mẫu người nhà đều tại trong tay chúng ta, nếu như không nghe lời, liền cả nhà chết hết. Chỉ cần ra lệnh một tiếng, bọn hắn liền biết chút bốc cháy hỏa dược. Mà lại những thứ này hỏa dược đều là tương liên, chỉ cần có một người châm, liền sẽ triệt để bạo tạc."

Trác Chiêu Nhan gật đầu nói: "Được, ngươi làm tốt. Ngươi trước lưu tại nơi này một lát, các loại triệt để dẫn bạo về sau, ngươi lại dùng tốc độ nhanh nhất bỏ chạy Thiên Việt thành cùng ta tụ hợp, nên ngươi vinh hoa phú quý, nhất định sẽ không thiếu."

Từ đạo sĩ khom người nói: "Tạ ơn chủ nhân, thực ra. . . Ta muốn không phải vinh hoa phú quý."

Sau đó, hắn nóng bỏng to gan ánh mắt nhìn qua Trác Chiêu Nhan.

Trác Chiêu Nhan nói: "Tâm tư của ngươi ta biết, chỉ cần ngươi làm tốt chuyện này, ta nhất định sẽ làm cho ngươi được như nguyện."

Lúc này, bên ngoài vang lên đệ đệ Trác Nhất Tâm thanh âm.

"Tỷ tỷ, chuẩn bị kỹ càng."

Trác Chiêu Nhan đi ra ngoài, nhìn thấy hơn trăm người đều đã cưỡi tại trên chiến mã, mà lại một người song ngựa, thậm chí là ba ngựa.

Lúc này muốn không kinh động người đã không có khả năng, nhưng mà toàn bộ An Đình phủ Bá tước bên trong hai, ba ngàn người vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

"Tất cả mọi người hạ dược, chính trong mê ngủ." Trác Nhất Tâm nói.

Đây cũng là một cái tâm ngoan thủ lạt người a.

Trác Chiêu Nhan nói: "Đi!"

Theo nàng ra lệnh một tiếng, Trác thị gia tộc hơn trăm người im hơi lặng tiếng rời đi Huyền Vũ Hầu tước phủ, bỏ trốn mất dạng.

Nữ nhân này cũng thật sự là quả quyết cực hạn, vừa mới nghe được Nộ Triều thành chiến bại tin tức lập tức trốn, nửa khắc đều không có trì hoãn.

Nhưng mà lúc này, mấy tên võ sĩ chạy vội mà vào, run rẩy nói: "Tiểu thư, đại hỉ, đại hỉ a!"

Trác Chiêu Nhan kinh ngạc, lúc này có thể có tin vui gì?

Cái kia võ sĩ đến: "Bà lão kia, chúng ta tìm tới, tìm tới. Ngài biết nàng ở nơi đó sao? Hai năm này thời gian bên trong, nàng vậy mà đều trốn ở một cái tuyệt mật trong tầng hầm ngầm, nơi nào có lương thực, có nước ngọt, nàng vậy mà cho tới bây giờ đều không hề rời đi qua, nơi đó là Kim thị gia tộc bí mật sào huyệt."

Trác Chiêu Nhan giật mình, sau đó đại hỉ, Thẩm Lãng mẫu thân tìm tới? Vậy mà thật tìm tới?

Thẩm Lãng dưỡng mẫu lúc ấy xác thực không cùng lấy Kim Mộc Lan ra biển , dựa theo Tuyết Ẩn chủ ý, là muốn để thế thân tấm gương ở trước mặt đột tử, vì cam đoan rất thật độ, sẽ để cho toàn bộ Kim thị gia tộc đi theo chôn cùng. Mà Thẩm Lãng liền trốn ở một cái bí mật tầng hầm bên trong, chờ đợi phong ba đi qua, mà Thẩm Lãng dưỡng mẫu liền phụ trách mỗi ngày cho hắn tiêm vào mê say thuốc, đồng thời phụ trách chiếu cố cuộc sống của hắn.

Đương nhiên không có người xác định Thẩm Lãng dưỡng mẫu có phải là cùng theo ra biển, chỉ bất quá lúc ấy Kim Mộc Lan thuyền muốn đi vào ma quỷ tam giác lớn thời điểm, tất cả thân nhân đều tại cùng hắn cáo biệt, liền là không có nhìn thấy Thẩm Lãng dưỡng mẫu.

Ninh Hàn công chúa phát hiện một điểm này, đồng thời tùy ý hạ một đạo mệnh lệnh, tại Nộ Giang quận toàn cảnh lục soát Thẩm Lãng dưỡng mẫu tung tích. Ninh Hàn mệnh lệnh đối với vô số người mà nói so thánh chỉ còn muốn chí cao vô thượng, Nộ Giang quận Thái Thú Đường Doãn, Huyền Vũ thành chủ Chúc Văn Hoa, còn có Trác thị gia tộc đều tại dùng hết tất cả lực lượng lùng bắt Thẩm Lãng dưỡng mẫu.

Ròng rã thời gian hai năm, đều không thu được gì, không nghĩ tới hôm nay vậy mà lùng bắt đến?

Bất quá cái này hay là cũng rất bình thường, bởi vì Thẩm Lãng trở về tin tức đã xuyên được xôn xao, có lẽ có người từ trên mặt đất lúc đi qua nói lên chuyện này bị nàng nghe được, cho nên nàng rốt cục nhịn không được từ dưới đất trong mật thất đi ra.

"Ngươi xác định là nàng?" Trác Chiêu Nhan mừng như điên run rẩy nói.

"Tuyệt đối là nàng." Cái kia võ sĩ nói: "Nàng đã từng là Phong Diệp thôn nông phụ, rất nhiều người đều gặp qua nàng, xác định không giả. Mà lại ngài là không biết mật thất kia, bên trong thứ gì đều có, thậm chí còn có một mặt cái gương lớn, nếu như không phải Thẩm Lãng dưỡng mẫu, ai sẽ sống ở đó cái mật thất dưới đất thời gian hai năm?"

Trác Chiêu Nhan khua tay nói: "Dẫn tới."

Một lát sau, một người có mái tóc hơi bạc lão phụ bị dẫn tới, đồng thời còn mang hai cái Phong Diệp thôn thôn dân.

"Các ngươi xác định đây chính là Thẩm Lãng dưỡng mẫu sao?" Trác Chiêu Nhan hỏi.

"Đúng, đúng nàng." Thôn dân nói: "Bất quá nhìn qua già rất nhiều a."

Trác Chiêu Nhan gật gật đầu, già cũng là bình thường, tâm lực tiều tụy phía dưới, ai có thể không già.

"Cầm tiền thưởng đi!" Trác Chiêu Nhan nói.

Cái kia hai cái thôn dân hoan thiên hỉ địa quỳ xuống, dập đầu nói: "Cám ơn tiểu thư, cám ơn tiểu thư."

Trác Chiêu Nhan gật gật đầu, bên cạnh hai cái võ sĩ bỗng nhiên chém xuống, đem hai cái thôn dân giết người diệt khẩu.

"Lão phu nhân, phiền phức ngài theo chúng ta đi một chuyến." Trác Chiêu Nhan cười lạnh nói: "Thượng thiên vẫn là chiếu cố ta a, trước khi đi cực hạn, vậy mà để ta bắt đến Thẩm Lãng dưỡng mẫu. Tiếp xuống ngươi chính là con tin của ta, ta cái này cỡ nào to lớn công lao a. Ngài liền hi vọng xa vời nhi tử của ngài đầy đủ hiếu tâm đi, nếu không ngài sẽ bị giày vò đến muốn sống không được, muốn chết không xong. Thẩm Lãng mỗi một lần thành công, đều sẽ đổi lấy đối ngươi điên cuồng tra tấn, hi vọng thân thể của ngươi chịu nổi."

"Người tới, đưa nàng trói lại, tắc lại miệng của nàng, ngàn vạn không thể nhường nàng tự sát, đây chính là giá trị liên thành con tin a."

Lập tức, mấy cái võ sĩ tiến lên đem cái kia Thẩm Lãng dưỡng mẫu trói lại, một khối chết lặng trực tiếp nhét vào trong miệng nàng.

"Đi!"

Trác Chiêu Nhan ra lệnh một tiếng, Trác thị gia tộc hơn trăm người tiếp tục hướng về Thiên Việt thành phương hướng mà đi.

...

Hừng đông thời gian!

Trác Chiêu Nhan dẫn đầu toàn tộc đã chạy ra bên ngoài mấy chục dặm, nàng cuối cùng vẫn là nhịn không được, leo lên ngọn núi cao nhất, nơi này có thể nhìn thấy Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Đây là nàng một tay đạo diễn vở kịch a, làm sao có thể nhịn xuống không nhìn đâu?

Toàn bộ Huyền Vũ Hầu tước phủ triệt để bị tạc hủy, san thành bình địa, hẳn là sẽ rung động sợ nổi da gà đi.

Trên đỉnh núi, Trác Chiêu Nhan ngắm nhìn Huyền Vũ Hầu tước phủ.

Thẩm Lãng động tác thật nhanh a, nàng đã nhìn thấy lít nha lít nhít quân đội tiến vào Huyền Vũ Hầu tước phủ bên trong.

Trác Chiêu Nhan không khỏi từng đợt nghĩ mà sợ, may mắn nàng chạy nhanh, nếu không hiện tại đã trở thành dưới thềm tù.

"Dẫn tới!" Trác Chiêu Nhan ra lệnh một tiếng.

Lập tức Thẩm Lãng dưỡng mẫu bị dẫn tới.

Trác Chiêu Nhan bỗng nhiên bắt lấy tóc của nàng, lạnh giọng nói: "Lão tiện nhân, ngươi cho ta xem cho rõ, đó chính là ngươi nhi tử quân đội, đó chính là ngươi thân gia Huyền Vũ Hầu tước phủ, chẳng mấy chốc sẽ bị triệt để hủy diệt."

"Ngươi mở to hai mắt, nhìn xem Huyền Vũ Hầu tước phủ san thành bình địa, nhìn xem con trai ngươi quân đội thịt nát xương tan!"

"Lão tiện nhân, Đại Viêm đế quốc, Thiên Nhai Hải Các là sẽ không bỏ qua con trai ngươi, hắn chú định chết không có chỗ chôn. Ta không lấy được đồ vật , bất kỳ người nào cũng đừng hòng được, ta thà rằng đưa nó triệt để hủy diệt!"

Sau đó, Trác Chiêu Nhan ngừng thở , chờ đợi lấy nổ lớn một khắc đến.

Nhanh, nhanh.

Bởi vì Thẩm Lãng quân đội đã hoàn toàn tiến vào Huyền Vũ

Hầu tước phủ.

"Sưu. . ."

Huyền Vũ Hầu tước phủ cách đó không xa, một chi lửa khói bỗng nhiên bay lên không trung, đây chính là tín hiệu, dẫn bạo Huyền Vũ Hầu tước phủ dưới mặt đất mười mấy vạn cân hỏa dược, cá dầu, dầu cây trẩu tín hiệu.

Đến, tới!

Trác Chiêu Nhan hưng phấn đến toàn thân run rẩy, nàng đạo diễn vở kịch liền muốn lên diễn.

Hủy diệt đi, Huyền Vũ Hầu tước phủ, thịt nát xương tan đi, tiện nhân quân đội.

Thút thít đi, Thẩm Lãng! Ta Trác Chiêu Nhan cái gì cũng không biết để ngươi được!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Một trận kịch liệt bạo tạc, thiên diêu địa động.

Nhưng mà, lại không phải tại Huyền Vũ Hầu tước phủ, mà là tại. . . Trác thị gia tộc đội xe.

Ngay sau đó một giây sau, bên người nàng Thẩm Lãng dưỡng mẫu bỗng nhiên cười thần bí, kéo trên mặt khô cạn da mặt, lộ ra tuyệt mỹ khuôn mặt. Nàng chỗ nào là Thẩm Lãng dưỡng mẫu a, mà là thần nữ Tuyết Ẩn a.

Ngay sau đó, một thân ảnh nhanh chóng mà tới. Nói cho đúng là hai cái thân ảnh, Cừu Yêu Nhi cõng Thẩm Lãng.

Rất nhanh, Thẩm Lãng liền đến đỉnh núi, nhìn qua Trác Chiêu Nhan nói: "Ai da da, Trác Chiêu Nhan tiểu thư, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!"

"Đến, đến, đến, trợn to con mắt của ngươi xem cho rõ, ta là thế nào giết sạch ngươi Trác thị gia tộc."

"Tới sao? Đừng run rẩy, đừng kháng cự, đừng dọa nước tiểu a."

"Giờ khắc này, ngươi Trác thị gia tộc triệt để vong tộc diệt chủng, xem thật kỹ một chút rõ ràng nha!"

Bá bá bá!

Chân núi một đám võ sĩ giơ tay chém xuống, đem Trác Chiêu Nhan người nhà từng cái đầu chặt đi xuống.

"Cái kia là đệ đệ ngươi Trác Nhất Tâm đi, cũng chính là An Đình Bá tước? Vậy liền không thể dễ như trở bàn tay chém đầu, muốn ngũ xa phanh thây, muốn ngũ xa phanh thây!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 476: : Trác Chiêu Nhan Chết Thảm! Uy Hiếp Quốc Đô!

Cho tới bây giờ, Trác Chiêu Nhan mới dần dần kịp phản ứng, toàn bộ thân thể đều tại kịch liệt địa chấn rung động, đã ngay cả đứng đều đứng không vững, luôn luôn không tự chủ được muốn sụt ngã trên mặt đất.

Hết thảy phát sinh quá nhanh, đến tột cùng chuyện gì phát sinh a.

Huyền Vũ Hầu tước phủ chôn nhiều như vậy thuốc nổ, nhiều như vậy cá dầu cùng dầu cây trẩu, vì sao không có bạo tạc đâu?

Thẩm Lãng dưỡng mẫu vì sao bỗng nhiên lập tức biến thành Tuyết Ẩn đâu?

Sau một lát, một cái khuôn mặt quen thuộc xuất hiện trước mặt Trác Chiêu Nhan, chính là nàng một mực tin cậy Từ đạo sĩ.

Chỉ thấy người này đi thẳng tới Thẩm Lãng trước mặt, hai đầu gối quỳ xuống, lệ rơi đầy mặt nói: "Lão nô Từ Phàm, bái kiến bệ hạ."

Trác Chiêu Nhan không dám tin nói: "Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai a? Ta điều tra thân phận của ngươi, là Liên Sơn đạo cung khí đồ, thân phận của ngươi căn bản cũng không có vấn đề, ngươi căn bản không thể nào là Thẩm Lãng Hắc Kính ti người."

Từ Phàm nói: "Không sai, ta là Liên Sơn đạo cung khí đồ.

Nhưng ta còn có một cái thân phận, đó chính là Khương Ly dưới trướng trẻ mồ côi, cùng Khổ Đầu Hoan Lan tên điên bọn hắn đồng dạng."

Trác Chiêu Nhan nói: "Không, trên người ngươi căn bản liền không có bất luận cái gì đặc thù huyết mạch người vết tích."

Từ Phàm nói: "Khương Ly bệ hạ bồi dưỡng nhân tài bên trong chỉ có một bộ phận có đặc thù huyết mạch người, còn có một phần là đúng các loại thần bí học yêu quý người. Mà các ngươi trong mắt cũng chỉ có những cái kia đặc thù huyết mạch người, nhưng mà bệ hạ năm đó tổ chức học đường bên trong, đại bộ phận đều là phổ thông huyết mạch người. Chúng ta từ nhỏ ở tại thế ngoại đào nguyên đồng dạng trong núi, đi theo phụ mẫu cùng một chỗ, học tập đủ loại tri thức, trải qua vui sướng tự do thời gian, mãi cho đến có một ngày thiên băng địa liệt, chúng ta mất đi hết thảy, biến thành chiến tranh cô nhi. Lúc ấy Lan tên điên chỉ có mười mấy tuổi, mà ta niên kỷ còn muốn hơi hơi lớn một chút, chỉ bất quá ta từ nhỏ đã là quái gở người. . ."

Từ Phàm lau nước mắt, run rẩy nói: "Ta vĩnh viễn cũng vô pháp quên, phụ thân của ta, mẫu thân của ta, muội muội của ta. . . Bị Doanh Quảng tên súc sinh kia xử tử một màn kia. Từ đó về sau ta liền thề muốn báo thù, ta võ công không được, liền sẽ một điểm luyện kim thuật, vì lẽ đó ta liền đi Liên Sơn đạo cung, bởi vì làm luyện kim thí nghiệm thời điểm nổ rớt hai tòa nhà, vì lẽ đó bị trục xuất đến, từ đây tại thiên hạ lang thang, ta thử nghiệm dùng luyện kim thuật ám sát Doanh Quảng phụ tử, kết quả toàn bộ đều thất bại. Cuối cùng Thẩm Lãng bệ hạ xuất hiện, ông trời của ta lập tức liền sáng. Nguyên bản ta có thể đi theo Lan tên điên, đi theo Khổ Đầu Hoan cùng Căng Quân cùng đi Sa Man tộc, nhưng mà ta không có, ta lựa chọn lưu lại, vì lẽ đó ta lựa chọn ngươi, Trác Chiêu Nhan."

Trên thực tế giống Từ Phàm dạng này người còn có rất nhiều, làm Thẩm Lãng thân phận bại lộ một sát na kia, đã từng Khương Ly dưới trướng chiến tranh trẻ mồ côi dồn dập mà tới. Nhưng rất nhiều người còn không có đuổi tới, Thẩm Lãng liền đã ra biển.

Những người này có một bộ phận bị tóm, nhưng còn có càng lớn một bộ phận nghĩ biện pháp ẩn núp xuống.

Trác Chiêu Nhan run rẩy nói: "Thế nhưng là, thế nhưng là ngươi. . ."

Từ Phàm nói: "Ta biểu hiện được vô cùng lưu luyến si mê ngươi, hơn nữa còn vì ngươi chữa khỏi ba lần chứng bệnh đúng không?"

Trác Chiêu Nhan người này là phi thường đa nghi, tuyệt đối sẽ không tin tưởng bất luận người nào, dù là Từ Phàm đem thuốc nổ phối phương hiến cho nàng cũng không chiếm được tín nhiệm của nàng, thậm chí sẽ trực tiếp giết người diệt khẩu.

Sở dĩ hắn có thể có được Trác Chiêu Nhan hoàn toàn tín nhiệm, hoàn toàn là bởi vì Từ Phàm chữa khỏi nàng, thậm chí còn đã cứu tính mạng của nàng, còn có một loại bệnh là tuyệt đối bí mật khó nói.

"Ngươi muốn giết ta cũng không khó, vì sao không có động thủ?" Trác Chiêu Nhan khàn giọng nói.

Từ Phàm nói: "Ngươi mà chết, Huyền Vũ Hầu tước phủ liền sẽ rơi vào trong tay người khác. Vì lẽ đó tại bệ hạ trở về trước đó, ngươi đương nhiên không thể chết."

Mà vừa lúc này, An Đình Bá tước Trác Nhất Tâm đã bị dây thừng trói lại, tứ chi cùng cổ đều dắt một sợi dây thừng.

Trác Chiêu Nhan toàn thân kịch liệt run rẩy, đây là đệ đệ của nàng a, xem như Trác thị gia tộc người thừa kế duy nhất.

Năm thớt chiến mã chậm rãi dạo bước, Trác Nhất Tâm thân thể bị kéo thẳng tại không trung.

"A. . . A. . . A. . ."

"Tỷ tỷ, cứu mạng a, cứu mạng a. . ."

Cái này tuổi trẻ An Đình Bá tước dọa đến cứt đái cùng ra, hồn phi phách tán.

Trác Chiêu Nhan nghiêm nghị nói: "Thẩm Lãng, ngươi dựa vào cái gì dạng này đối với chúng ta Trác thị? Chúng ta nguyên bản liền không oán không cừu, là phụ thân ngươi dư nghiệt lưu lạc đến nhà của ta, cho chúng ta Trác thị gia tộc mang đến tai hoạ ngập đầu. Ta làm hết thảy lại có lỗi gì? Ta xác nhận thân phận của ngươi chẳng lẽ sai sao?"

Thẩm Lãng buông tay nói: "Trác tiểu thư, tiểu hài tử mới giảng đúng sai. Ngươi đúng, ngươi đúng, ngươi cũng đúng được không?"

Sau đó, hắn bỗng nhiên vung tay lên.

Năm thớt chiến mã bỗng nhiên lao nhanh, nháy mắt đem An Đình Bá tước Trác Nhất Tâm xé rách.

Trác Chiêu Nhan rốt cuộc khống chế không nổi, trực tiếp ngồi dưới đất.

Niết Bàn quân võ sĩ mặt không hề cảm xúc, từng cái giơ tay chém xuống, ngắn ngủi sau một lát, liền đem Trác thị gia tộc trên trăm nhân khẩu giết đến sạch sẽ.

Thẩm Lãng cười nói: "Trác tiểu thư, chỉ còn lại ngài. Người một nhà trọng yếu nhất liền là chỉnh tề, ta cái này tiễn ngài lên đường?"

Trác Chiêu Nhan gương mặt từng đợt run rẩy, nước mắt cùng nước mũi tuôn ra, dùng hết tất cả lực lượng quỳ xuống tới.

"Thẩm Lãng, kẻ thắng làm vua, kẻ thua làm giặc, ta. . . Ta có thể còn sống sót sao? Mặc kệ bao nhiêu sỉ nhục, ta có thể còn sống sót sao?" Trác Chiêu Nhan khóc thút thít nói: "Cho dù là ngàn người kỵ vạn người vượt, hay hoặc là ngươi đúng ta tiến hành đủ kiểu chà đạp cùng tra tấn, chỉ cần sống sót liền tốt, có thể chứ?"

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, bắt đầu hồi ức nữ nhân này, đây là một cái trời sinh nữ nhân xấu a, nàng thậm chí cùng Chủng Sư Sư còn không giống.

Chủng Sư Sư chỉ là ngang tàng hống hách, lại không tính trời sinh rắn độc. Mà trước mắt cái này Trác Chiêu Nhan, cơ hồ toàn thân trên dưới đều chảy xuôi chất độc, Thẩm Lãng vĩnh viễn không cách nào quên lúc ấy Mộc Lan sinh Thẩm Dã về sau, sinh cơ từng ngày tàn lụi xuống dưới, cái này Trác Chiêu Nhan là như thế nào tới uy hiếp hắn.

Cừu Hào không tại cừu nhân của hắn trong danh sách, nhưng mà Trác Chiêu Nhan tuyệt đối tại.

Thẩm Lãng nói: "Phế bỏ hắn gân mạch."

Lập tức, Tuyết Ẩn tiến lên trực tiếp chặt đứt Trác Chiêu Nhan tứ chi gân mạch.

Sau đó Thẩm Lãng xuất ra một sợi dây thừng, trực tiếp bọc tại Trác Chiêu Nhan trên cổ.

"Thẩm Lãng, ngươi muốn làm gì? Ngươi muốn làm gì?"

"Ngươi đừng giết ta, ta có thể làm nô làm tỳ, ta có thể làm heo làm chó." Trác Chiêu Nhan sợ hãi thét to.

Thẩm Lãng cưỡi lên cao lớn Amazon chiến mã, bỗng nhiên hạ lệnh: "Hồi phủ!"

Sau đó hắn thúc ngựa lao nhanh, Trác Chiêu Nhan kiều nộn thân thể sống sờ sờ bị lôi kéo trên mặt đất, không ngừng phát ra kêu thê lương thảm thiết.

. . .

Sau một canh giờ rưỡi, Thẩm Lãng trở về Huyền Vũ Hầu tước phủ, Trác Chiêu Nhan đã không, thậm chí cũng không biết là lúc nào chết.

Kim Trác, Tô Bội Bội, Kim Mộc Thông đám người đã toàn bộ tiến vào chiếm giữ trong phủ, đang vui hân cổ vũ kiểm tra mỗi một cái viện tử, mỗi một gian phòng ở.

Hơn hai năm thời gian, rốt cục đoạt lại, rốt cục lại một lần nữa trở lại cái này dinh thự.

Thẩm Lãng đi vào viện tử của mình, Băng nhi đã mang theo mười mấy người đem bên trong quét dọn đến sạch sẽ, chính mang theo mấy đứa bé ở bên trong chơi đâu.

Mặc dù đã rời đi hơn hai năm, nhưng Thẩm Lãng phảng phất vẫn như cũ có thể ở bên trong ngửi được Mộc Lan khí tức.

Hắn đưa tay vuốt ve hắn đã dùng qua cái bàn, cái ghế, còn có cừu nhân của hắn tường.

Bây giờ hắn cừu nhân danh tự thật sự là rất rất nhiều, một mặt tường bích đều viết không xong, có ít người danh tự thậm chí cũng không biết có nên hay không viết.

Bởi vì hắn chưa nói tới là cái gì đại cừu nhân, nhưng lại đầy đủ buồn nôn, tỉ như trước Thái tử Ninh Dực.

Như vậy trước mắt cái này trên vách tường, có lẽ trước viết tên ai đâu?

Thẩm Lãng nghĩ thật lâu, viết ba cái danh tự.

Chúc thị, Ninh Hàn, Thiên Nhai Hải Các, đây là hắn tại Việt Quốc cảnh nội ba đại cừu nhân.

Coi như Thẩm Lãng không đi giết bọn hắn, cái này ba nhóm người cũng nhất định sẽ tới giết Thẩm Lãng.

Đương nhiên, còn có so cái này ba cái càng lớn cừu nhân, Doanh Quảng phụ tử, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế!

Chỉ bất quá báo thù cũng muốn từng bước từng bước đến, trước giải quyết Việt Quốc, sẽ giải quyết Tân Càn vương quốc, sẽ giải quyết Đại Viêm đế quốc.

Nhất là Doanh Quảng phụ tử, bọn hắn cùng Thẩm Lãng có thể nói là thù sâu như biển. Khương Ly bệ hạ đối bọn hắn cỡ nào coi trọng, Doanh Quảng là nghĩa đệ mà không phải thân đệ, kết quả lại bị Khương Ly phong vương, dưới một người, trên vạn người. Doanh Vô Minh chớ nói chi là, trực tiếp xưng Khương Ly vi phụ, cơ hồ là hắn duy nhất đệ tử đích truyền.

Kết quả Khương Ly sau khi chết, hai người trực tiếp phản bội, đem Khương thị Vương tộc giết đến sạch sẽ, còn xa xa không chỉ như vậy, Khương Ly lúc ấy bồi dưỡng vô số nhân tài, cũng toàn bộ chết bởi hai cha con này đồ đao phía dưới.

. . .

Lúc này, một nữ nhân đứng trước mặt Thẩm Lãng, mặt mũi tràn đầy sương lạnh.

"Ai da da. . ." Thẩm Lãng nói: "Thiên Thiên, ngươi gầy a, may mắn đường cong vẫn còn, cái cằm cũng thay đổi nhọn, thay đổi đẹp, thay đổi đẹp. . ."

"Tốt xấu chúng ta cũng là phu thê một trận, không cần đến vừa thấy được ta liền trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau đi." Thẩm Lãng xích lại gần nàng, nhìn thấy trên mặt nàng có một đạo nhàn nhạt vết thương, hỏi: "Chúc Văn Hoa cắt?"

"Không phải, tự mình cắt." Từ Thiên Thiên nói.

"Còn tốt, còn tốt, vết thương tương đối cạn, sẽ không lưu sẹo." Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống có tính toán gì?"

Từ Thiên Thiên nói: "Thẩm Lãng, ngươi thật sự là ta tai tinh."

Thẩm Lãng nói: "Ai bảo chúng ta hữu duyên đâu, nghiệt duyên cũng là duyên a. Còn muốn Đông Sơn tái khởi, trọng chấn Từ Tú sản nghiệp sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Ta đã Đông Sơn tái khởi hai lần, cuối cùng đều không có gì cả."

Thẩm Lãng nói: "Sản nghiệp của ngươi, tác phường, ruộng dâu, ta đều có thể còn cho ngươi."

Từ Thiên Thiên nói: "Vậy nếu như Đại Viêm đế quốc lại đánh tới đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta liền không có cách nào."

Từ Thiên Thiên nói: "Ta xem như minh bạch, tại loạn thế không có kết thúc trước đó, phát triển gia tộc gì sản nghiệp ngu xuẩn nhất. Ta đã không có lựa chọn nào khác, tại trong mắt mọi người ta đều là Thẩm Lãng dư nghiệt, vậy ta dứt khoát cũng không giãy dụa, Thẩm Lãng bệ hạ, từ nay về sau ta chính là người của ngài."

"Thật?" Thẩm Lãng nói: "Ngủ cùng sao?"

"Không bồi!" Từ Thiên Thiên nói: "Vì ngươi làm việc, không bồi ngủ, không bán đi thân thể này."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. . ." Thẩm Lãng nói: "Vậy ta liền yên tâm nhiều."

Từ Thiên Thiên không thể nhịn được nữa, đi lên tại hung hăng trên chân hung hăng giẫm một cước.

"Tại tơ lụa bên trên ngươi là nhất chuyên nghiệp, tiếp xuống ngươi chính là phụ trách tơ lụa mậu dịch nữ quan." Thẩm Lãng nói: "Con tằm tơ lụa tia, chức tạo, mậu dịch ngươi hết thảy đều có thể quản."

"Cái gì chức quan?" Từ Thiên Thiên hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Chức tạo cục đại quan."

Từ Thiên Thiên nói: "Đều lúc này, còn có người có thể cùng ngươi mậu dịch?"

Thẩm Lãng nói: "Cùng phương tây thế giới mậu dịch, bọn hắn bên kia tơ lụa chất lượng kém xa chúng ta, mà lại sản lượng rất thấp, giá tiền là chúng ta gấp năm lần trở lên, lợi nhuận to lớn."

. . .

"Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a, Chúc Văn Hoa huynh." Thẩm Lãng cười nói: "Ngươi thế nào không chạy đâu? Ngươi rõ ràng đều biết ta giết trở về, vì sao không chạy đâu?"

Chúc Văn Hoa cười khổ nói: "Ta nghĩ chạy tới, nhưng mà Trác Chiêu Nhan nói Yến Nan Phi có thể đánh thắng, vì lẽ đó ta liền tạm thời không có chạy. Chờ ta biết Nộ Triều thành rơi vào tay giặc muốn chạy trốn, đã tới không kịp."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi thế nào cũng không cầu xin đâu?"

Chúc Văn Hoa nói: "Ta cầu xin tha thứ còn hữu dụng sao? Ngươi lại thế nào cũng không có khả năng bỏ qua ta."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không cầu xin, cái kia vì sao cũng không chỗ vỡ mắng to đâu?"

Chúc Văn Hoa nói: "Ta không dám, ta cũng không có lực lượng, ta hiện tại chỉ là một con kiến hôi, đã không xứng trở thành địch nhân của ngươi, tức miệng mắng to tư cách cũng không có."

Thẩm Lãng nói: "Chúc Văn Hoa, thực ra ta không có chút nào hận ngươi, ngươi thậm chí cũng không tại cừu nhân của ta trong danh sách. Ngươi duy nhất chọc giận ta sự tình, hẳn là bức cưới Từ Thiên Thiên, mà lại kém chút đưa nàng làm cho hủy dung, nàng không thể xem như ta nữ nhân, nhưng bây giờ tối thiểu xem như ta người."

Chúc Văn Hoa thê lương nói: "Muốn chém giết muốn róc thịt, ngươi xin cứ tự nhiên đi! Thẩm Lãng mặc kệ ngươi có tin hay không, hai năm này đảm nhiệm Huyền Vũ thành chủ thời điểm, thực ra ta ở sâu trong nội tâm đều vẫn nghĩ, ngươi một ngày nào đó sẽ trở về. Cứ việc ta luôn miệng nói ngươi đã chết, nhưng thực chất ở bên trong ta lại cảm thấy ngươi nhất định sẽ giết trở về, cái này đáng chết trực giác. Nhất hiểu ngươi người, tuyệt đối là địch nhân của ngươi. Ta nên tính là ngươi sớm nhất địch nhân đi."

Thẩm Lãng nói: "Điền Hoành so ngươi còn phải sớm hơn, bất quá hắn chết, còn có Liễu Vô Nham thành chủ, hắn gần nhất làm gì đi?"

Chúc Văn Hoa nói: "Không may, toàn tộc bị bỏ tù."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Đây là vì sao a, hắn cùng ta rõ ràng là địch nhân a, kém chút liền lên cừu nhân của ta danh sách."

Chúc Văn Hoa nói: "Làm ngươi thân phận bị vạch trần về sau, hắn lộ ra cực kỳ tiêu cực, làm ngươi trốn xa hải ngoại về sau, hắn trực tiếp từ quan, bị cho rằng đồng tình phản nghịch Thẩm Lãng, vì lẽ đó toàn tộc bỏ tù."

Thẩm Lãng nói: "Thật sự là tai bay vạ gió a."

Chúc Văn Hoa nói: "Đúng vậy a, thế giới này thật sự là không có bao nhiêu đạo lý có thể nói."

Thẩm Lãng nói: "Chúc Văn Hoa, ngươi hận ta sao?"

Chúc Văn Hoa nói: "Ta. . . Ta còn có tư cách hận sao? Ngươi đã không phải là năm đó viết « phong nguyệt vô biên » cùng ta tranh đoạt lượng tiêu thụ cái kia Thẩm Lãng, ngươi đã là. . . Tính toán."

"Không, Chúc Văn Hoa ngươi sai, ta vẫn là năm đó cái kia Thẩm Lãng." Thẩm Lãng nói: "Cái gì Đông Phương nhân hoàng, ta không có chút nào hiếm có, ta cả đời này mục tiêu từ đầu đến cuối không có thay đổi qua, đó chính là thiên hạ không thù, hiện tại ta cùng năm đó viết « phong nguyệt vô biên » người không có gì khác nhau."

Chúc Văn Hoa nói: "Vậy ta thế nhưng là tương đương không coi trọng ngươi, lực lượng của ngươi quá yếu, trước mặt Đại Viêm đế quốc, cơ hồ là sâu kiến lay cây."

"Tốt, nói chuyện phiếm dừng ở đây." Thẩm Lãng nói: "Ngươi biết ta có một cái ngoại hiệu sao?"

Chúc Văn Hoa lắc đầu biểu thị không biết, bởi vì tại phương đông thế giới Thẩm Lãng ngoại hiệu rất loạn, vô sỉ cơm chùa vương, trí gần như yêu tiểu bạch kiểm, những thứ này đã từng đều có hô qua, nhưng cuối cùng không có rộng khắp lưu truyền.

"Phương đông cắt xén người." Thẩm Lãng nói: "Có ai không, giúp ta đè lại Chúc Văn Hoa công tử."

Hai cái võ sĩ tiến lên, đem Chúc Văn Hoa bỗng nhiên đè lại, hoàn toàn không cách nào động đậy.

"Kiên nhẫn một chút, rất nhanh liền đi qua, ta hiện tại tay nghề đã phi thường tinh xảo." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, trong tay hắn câu đao bỗng nhiên vung lên, trên thế giới này có bao nhiêu một tên thái giám.

"A. . ." Chúc Văn Hoa phát ra một trận gào thét kêu thảm, sau đó bỗng nhiên tê liệt ngã xuống nằm rạp trên mặt đất, thân thể từng đợt run rẩy.

Thẩm Lãng nói: "Chúc Văn Hoa huynh, ngươi bị ta cắt xén, hiện tại rất muốn nhất nói với ta lời nói là cái gì?"

Chúc Văn Hoa mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh tuôn ra, hoàn toàn không có huyết sắc, thống khổ đến toàn bộ gương mặt cơ hồ bắt đầu vặn vẹo.

"Ngươi, ngươi « phong nguyệt vô biên » thứ hai sách, lúc nào ra a? Ta. . . Mả mẹ nó. . ." Chúc Văn Hoa run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Người tới, cho Chúc Văn Hoa đại nhân cầm máu."

Gắn ở trên đời trước, thành thạo đất là Chúc Văn Hoa cầm máu, đồng thời khâu lại vết thương.

"Chúc Văn Hoa, từ giờ khắc này bắt đầu, đi qua ân ân oán oán xem như kết thúc, tiếp xuống đi con đường nào chính ngươi nhìn xem xử lý." Thẩm Lãng nói: "Hiện tại thế nào ta cần ngươi đi quốc đô Thiên Việt thành, vì ta truyền một câu."

Chúc Văn Hoa nói: "Hướng ai truyền lời?"

Thẩm Lãng nói: "Chúc Văn Hoa huynh quả nhiên thông minh, ngươi hướng hai người truyền lời, một cái là nội các Thủ tướng Chúc Hoằng Chủ, một cái khác là Việt Vương Ninh Thiệu."

Chúc Văn Hoa nói: "Được, ta nhất định truyền đến."

Thẩm Lãng nói: "Thứ nhất, xin (mời) lập tức vô điều kiện phóng thích Ninh Nguyên Hiến, Ninh Chính, Biện phi, Ninh Cương, Ninh Khải, Biện Tiêu toàn tộc, Trương Xung toàn tộc các loại, tóm lại tất cả bởi vì ta mà bị bắt giữ người đều muốn phóng thích."

"Thứ hai, đem Ninh Dực vô điều kiện giao ra cho ta, ta muốn đem hắn ngàn đao băm thây."

"Thứ ba, Chúc Nịnh cùng Ninh Kỳ thành hôn sao?"

Chúc Văn Hoa lắc đầu nói: "Cũng không có, hai người này hôn ước hủy bỏ."

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ Ninh Kỳ đã nịnh bợ không lên Chúc Nịnh?"

Chúc Văn Hoa nói: "Không sai biệt lắm xem như thế đi."

Thẩm Lãng nói: "Thứ ba, xin (mời) Chúc Hoằng Chủ vô điều kiện giao ra Chúc Nịnh, gả cho Kim Mộc Thông làm thiếp."

"Nếu như Việt Vương Ninh Thiệu không đáp ứng, ta sẽ lập tức phái binh tiến đánh Thiên Việt thành, đem Chúc thị gia tộc chém tận giết tuyệt, đem Ninh Thiệu ngũ xa phanh thây."

Chúc Văn Hoa nói: "Còn có cái khác sao?"

"Không có, liền cái này ba câu nói." Thẩm Lãng nói.

Chúc Văn Hoa nói: "Phải."

. . .

Ngày kế tiếp trọng thương chưa lành Chúc Văn Hoa ngồi xe ngựa rời đi Huyền Vũ thành, đi quốc đô Thiên Việt thành, vì thế Thẩm Lãng thậm chí cho hắn tiêm vào một chi penicilin, để tránh hắn ở nửa đường bên trên nhiễm trùng chết.

Mà lúc này đây, Thẩm Lãng trở về tin tức rốt cục rốt cuộc ép không được, nháy mắt truyền khắp toàn bộ Việt Quốc.

Nộ Giang quận Thái Thú Đường Doãn trực tiếp bỏ thành mà chạy, dẫn đầu dòng chính trở về vương đô Thiên Việt thành.

Ngay sau đó Việt Quốc Xu Mật viện phó sứ, Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc Chúc Nhung cũng trực tiếp từ bỏ Thiên Nam thành, đi vương đô Thiên Việt thành.

Toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, thậm chí bao gồm Thiên Bắc hành tỉnh, vô số quan viên tướng lĩnh dồn dập chạy trốn, cơ hồ tất cả quân đội đều rút lui đi Thiên Việt thành.

Dùng Huyền Vũ bá tước phủ vì chấm tròn, bán kính trong một ngàn dặm, lại không nửa cái Việt Quốc quan viên cùng quân đội.

Thẩm Lãng cũng thật là cũng không đủ quân đội, vì lẽ đó cũng vô pháp phái binh chiếm lĩnh, nếu không hiện tại trực tiếp có được một cái nửa hành tỉnh.

Bất quá Thiên Nam hành tỉnh, Thiên Bắc hành tỉnh bầu không khí phi thường quái dị.

Những quan viên này cùng quân đội toàn bộ rút đi về sau, cái này ngàn dặm cương vực trật tự vẫn như cũ là lạnh lẽo, tất cả dân chúng đều đóng chặt gia môn, từng cái phảng phất tử thành. Không còn có người đi ra hô to Thẩm Lãng vạn tuế, Khương Ly bệ hạ vạn tuế. Chớ nói chi là cái gì nghênh đón vương sư, ủng hộ Thẩm Lãng.

Huyền Vũ thành gần trong gang tấc, Chúc Văn Hoa sau khi đi, nơi này liền không có quan viên, cũng không có quân đội, Thẩm Lãng cũng không có điều động quân đội đi đóng giữ, mà Huyền Vũ thành danh lưu cũng không có bất kỳ người nào tới Huyền Vũ Hầu tước phủ bái kiến Thẩm Lãng, không vẻn vẹn danh lưu không có tới, liền lão bách tính cũng không có tới nửa cái.

Trong mọi người tâm nhận trước nay chưa từng có rung động, nhưng lại coi như cái gì cũng không có phát sinh, giống như đà điểu đồng dạng đem đầu chôn ở trong đất run lẩy bẩy.

Thẩm Lãng minh bạch, bởi vì Đại Viêm đế quốc thực sự là phu nhân cường đại, tất cả mọi người không coi trọng Thẩm Lãng, cảm thấy hắn một chút xíu hi vọng thắng lợi đều không có. Nếu như bây giờ chạy đến ủng hộ Thẩm Lãng, ngày khác liền chết không có chỗ chôn.

Thực ra vô số người nội tâm đều ủng hộ Khương Ly, thậm chí cũng ủng hộ Thẩm Lãng, bởi vì hai năm trước hắn viễn phó hải ngoại thời điểm, bảo hộ tất cả mọi người, chế tạo cơ hồ một người chưa chết kỳ tích.

Nhưng mà từ sau lúc đó, Đại Viêm đế quốc cùng Việt Vương Ninh Thiệu thanh toán quá khủng bố. Tất cả ủng hộ Thẩm Lãng người, mặc kệ thân phận gì, toàn bộ nâng nhà bắt giữ, gần như điên cuồng liên luỵ, toàn bộ Việt Quốc bị tóm mười mấy vạn người, bây giờ càng là giết hơn một vạn người.

Có thể nói như vậy, dám can đảm công khai duy trì Thẩm Lãng người, hoặc là bị Căng Quân mang đến Sa Man tộc, hoặc là đã bị Ninh Thiệu giết.

Còn lại người, đã không người dám mở miệng.

Thẩm Lãng không trách bọn hắn, thậm chí trực tiếp hạ lệnh quân đội, không muốn đi quấy rối bất luận cái gì bách tính, càng không muốn đi mua lương trưng binh, người ta sợ hãi chúng ta, cũng không cần đến mặt nóng đi dán mông lạnh.

. . .

Việt Quốc hoàng cung trong thư phòng, vẻn vẹn chỉ có mấy

người.

Việt Vương Ninh Thiệu, Thủ tướng Chúc Hoằng Chủ, Xu Mật viện phó sứ Chúc Nhung, trước Thái tử Ninh Dực, trưởng công chúa Ninh La, Thái hậu Chúc thị, quốc công Ninh Kỳ vân vân.

Bị cắt xén Chúc Văn Hoa quỳ trên mặt đất, không nhúc nhích.

"Ngươi xác định, Nộ Triều thành đã triệt để rơi vào tay giặc?" Ninh Dực hỏi.

Chúc Văn Hoa nói: "Vâng, Yến Nan Phi bị lăng trì xử tử, Trác thị gia tộc bị diệt tộc, Nộ Triều thành bị chiếm lĩnh."

Ninh Dực hỏi: "Thẩm Lãng có bao nhiêu quân đội?"

Chúc Văn Hoa nói: "Tổng cộng không cao hơn năm vạn, đơn thuần mặt đất quân đội, có lẽ tại một vạn tả hữu."

Ở đây tất cả mọi người ánh mắt co quắp một trận, quả nhiên là ít như vậy quân đội, vậy mà trình diễn cái gì vương giả trở về, Thẩm Lãng tuyệt đối là điên.

Ninh Dực nói: "Thẩm Lãng bỏ qua ngươi, có lời gì để ngươi truyền cho chúng ta sao?"

Chúc Văn Hoa nói: "Hắn để ta truyền ba câu nói, câu đầu tiên, xin (mời) Việt Vương bệ hạ vô điều kiện phóng thích thái thượng vương Ninh Nguyên Hiến, Ninh Chính, Biện phi, Ninh Cương, Ninh Khải, Biện Tiêu toàn tộc, Trương Xung toàn tộc các loại, tóm lại tất cả bởi vì nhận Thẩm Lãng liên lụy mà bị bắt người, toàn bộ đều muốn vô điều kiện phóng thích."

"Câu thứ hai, xin (mời) Việt Vương bệ hạ vô điều kiện giao ra Ninh Dực, Thẩm Lãng muốn ngàn đao băm thây."

"Câu thứ ba, xin (mời) Chúc Hoằng Chủ Thủ tướng vô điều kiện giao ra Chúc Nịnh, gả cho Kim Mộc Thông làm tiểu thiếp."

"Nếu như không đáp ứng, Thẩm Lãng đem lập tức phái binh tới tiến đánh Thiên Việt thành, đem Chúc thị gia tộc chém tận giết tuyệt, đem Việt Vương bệ hạ ngũ xa phanh thây."

Chúc Văn Hoa hoàn hoàn chỉnh chỉnh thuật lại Thẩm Lãng, lập tức Ninh Dực trực tiếp liền muốn nổ, bỗng nhiên rút đao ra, liền muốn chém xuống Chúc Văn Hoa thủ cấp, bởi vì hắn muốn cho hả giận, những lời này là từ Chúc Văn Hoa miệng bên trong nói ra.

"Dừng tay!" Chúc Hoằng Chủ quát lạnh nói: "Hắn chỉ là một cái truyền lời người."

Ninh Dực hậm hực thân thu hồi đao, lạnh giọng nói: "Bệ hạ, Thẩm Lãng quá phách lối, nhất định phải dành cho nghiêm khắc nhất hồi phục, để hắn nhìn thấy ý chí của chúng ta. Hắn cái này hoàn toàn là đúng Việt Quốc, đúng toàn bộ Đại Viêm đế quốc khiêu khích."

Việt Vương Ninh Thiệu hoàn toàn mặt không hề cảm xúc, thản nhiên nói: "Tốt, Thẩm Lãng hắn muốn tới tiến đánh Thiên Việt thành, ta mười phần hoan nghênh! Nhưng mà hắn thành công chọc giận ta, ta nhất định phải có chỗ đáp lại."

"Bởi vì Thẩm Lãng một án, tổng cộng bắt giữ bao nhiêu người?" Việt Vương Ninh Thiệu hỏi.

"Mười lăm vạn người." Chúc Nhung nói.

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Công khai hành hình, chém đầu một vạn người, đồng thời đem thủ cấp cho Thẩm Lãng đưa qua."

Ninh Dực hưng phấn đến run rẩy nói: "Vâng, bệ hạ."

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Như thế vẫn chưa đủ, chặt đứt Ninh Chính một cánh tay, cũng cho Thẩm Lãng đưa qua."

"Mặt khác, chuẩn bị Thiên Việt thành quyết chiến đi! Nói cho Thiên Nhai Hải Các, không cần khoanh tay đứng nhìn, nên động thủ!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 477: : Thẩm Lãng Diệt Tuyệt Tính Công Kích! Đại Tạo Hóa!

Mấy ngày trước đó Nộ Triều thành bên trong.

"Tay nghề của ngươi rất không tệ, vậy mà thật đem Yến Nan Phi cắt hơn một ngàn đao mới chết." Thẩm Lãng cười nói.

Cái kia đao phủ chắp tay nói: "Hổ thẹn hổ thẹn, còn chưa tới đại gia tiêu chuẩn, Yến Nan Phi sớm hơn một trăm đao liền chết, xin (mời) bệ hạ thứ tội."

Thẩm Lãng nhìn qua cái đao phủ, đơn thuần trên gương mặt cơ hồ nhìn không ra tuổi của hắn, thậm chí cũng nhìn không ra khuôn mặt của hắn, bởi vì hắn đã bị triệt để hủy dung, không chỉ là hủy dung, hơn nữa còn là hủy đi nửa người.

"Ngài thân thể này, còn có mặt mũi này là chuyện gì xảy ra?" Thẩm Lãng hỏi.

Đao phủ nói: "Ngài còn nhớ rõ Liệt Hỏa đảo sao? Phía trên có một cái đại hỏa sơn, còn có rất nhiều axit sunfuric hồ, ta không cẩn thận rớt xuống bên trong đi."

Thẩm Lãng nhếch nhếch miệng, bởi vì thống khổ như vậy hắn hoàn toàn cảm đồng thân thụ, đi qua phơi gió phơi nắng về sau, miệng núi lửa có chút axit sunfuric hồ nồng độ vẫn là rất cao.

"Lúc ấy thuyền của ta gặp được bão tố hủy đi, vì lẽ đó liền bơi tới gần nhất hòn đảo, không nghĩ tới vậy mà là một cái Hỏa Sơn đảo, hơn nữa còn phun trào, vô số tro núi lửa để người ngạt thở, ta liền ném tới axit sunfuric trong ao, đồng thời hôn mê một đoạn thời gian." Đao phủ nói: "Về sau bị Jack Đường đại nhân cứu, bởi vì đao pháp ta cũng không tệ lắm, vì lẽ đó liền gia nhập Khô Lâu đảng."

Thẩm Lãng nói: "Đao pháp của ngươi khẳng định rất không tệ, nếu không cũng vô pháp hoàn thành lăng trì. Lăng trì khó khăn nhất không phải như thế nào xuống đao, mà là đúng thân thể hiểu, biết có lẽ trước cắt chỗ nào, sau đó cắt chỗ nào, cuối cùng cắt chỗ nào. Căn bản cũng không có thể sai, sai, bị lăng trì đối tượng liền sẽ rất chết sớm mất."

Đao phủ nói: "Bệ hạ bị chê cười, ta vẫn là không có hoàn thành, Yến Nan Phi vẫn là sớm chết."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là cố ý, ngươi cố ý để Yến Nan Phi sớm hơn một trăm đao chết."

Lời này một màn, đao phủ biến sắc, sau đó quỳ trên mặt đất.

Thẩm Lãng nói: "Đao pháp của ngươi là tuyệt đối nhất lưu, lăng trì thủ pháp cũng hoàn toàn không có sai, đây là ngươi lần thứ hai lăng trì, ngươi chỉ sợ quá mức hoàn mỹ, vì lẽ đó tại cuối cùng hơn một trăm đao thời điểm thoáng hạ thủ mạnh mẽ điểm, để Yến Nan Phi sớm chết."

Đao phủ lập tức cái trán kề sát đất, không nhúc nhích.

"Tiểu nhân có tội, tiểu nhân có tội."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, ngươi không có tội! Đúng, ngươi cụ thể là năm nào gia nhập Khô Lâu đảng?"

Đao phủ run rẩy nói: "Hai mươi sáu năm trước."

Thẩm Lãng nói: "A, đây thật là một cái phi thường thần kỳ năm a, ngươi có cái gì muốn nói cho ta biết sao?"

Đao phủ nước mắt không ngừng tuôn ra, không ngừng dập đầu nói: "Thần có tội, thần có tội."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi mặc dù dùng axit sunfuric hủy đi dung mạo của mình, thậm chí hủy đi thân thể của mình, nhưng cỗ này khí chất vẫn là ở, nhất là để ngươi dùng đao thời điểm, cỗ này tông sư khí tức liền không còn cách nào che giấu, Hồng Niên đại tông sư. Cô cô ta Tuyết Ẩn nàng là một cái gián điệp, có một loại đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, nàng trong lúc vô tình phát hiện khí chất của ngươi, thậm chí bóng lưng của ngươi, nhất là ngươi nắm đao tư thế, hết sức quen thuộc."

Đao phủ tiếp tục dập đầu, run rẩy nói: "Thần có tội, thần có tội."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi có tội gì đâu? Hồng Niên tông sư, ngươi đã từng thời gian dài hiệu trung phụ thân của ta, hơn nữa còn trở thành hắn bí mật học đường võ đạo huấn luyện viên, có tội gì?"

Đao phủ tiếp tục liều mệnh dập đầu: "Thần có tội, thần có tội."

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì hiệu trung phụ thân của ta Khương Ly, nhưng mà hắn bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử về sau, ngươi chạy trốn tới phương tây thế giới đi, cái này rất bình thường, vì sao muốn bản thân hủy dung đâu? Hơn nữa còn muốn hủy đi thân thể của mình?"

"Thần có tội, thần có tội."

Thẩm Lãng nói: "Hồng Niên tông sư, ta lặp lại lần nữa, ngươi không có tội. Nhưng mà có một ít lời nói, ta hi vọng ngươi chủ động nói cho ta, mà không phải để ta suy đoán, chí ít cho đến bây giờ, ta không giữ lại chút nào tín nhiệm ngươi."

Đao phủ Hồng Niên quỳ nằm rạp trên mặt đất, run không ngừng thút thít.

"Bệ hạ, thần. . . Thần cũng không gọi Hồng Niên, thần nguyên danh gọi là Chúc Nghiêu, là Chúc thị gia tộc con riêng." Hồng Niên khóc thút thít nói: "Chúc thị gia tộc có con riêng rất bình thường, mặc dù ám muội, nhưng chưa hẳn không có tiền đồ. Mà ta sai liền sai ở thiên phú quá cao, vì lẽ đó gia tộc liền phát hiện ta tác dụng, từ đó về sau ta liền rốt cuộc không hề lộ diện qua, mỗi ngày tiếp nhận Chúc thị gia tộc bí mật bồi dưỡng, trở thành một tên tông sư cấp cường giả. Ta lúc đầu cho là ta tiếp xuống sẽ trở về gia tộc kiến công lập nghiệp, không nghĩ tới có một ngày gia tộc triệu kiến ta, đồng thời vì ta bí mật thành hôn, ta có một cái thê tử, mà lại rất nhanh có một đứa bé. Sau đó gia tộc ra lệnh cho ta ẩn núp đến Khương Ly bệ hạ bên người."

Rất quen thuộc một màn a, Tuyết Ẩn cũng là dạng này ẩn núp đến Khương Ly bên người. Chúc thị gia tộc đến như vậy một tay, mảy may đều không kỳ quái.

"Cứ như vậy, ta liền trở thành Khương Ly bên cạnh bệ hạ một tên võ đạo Đại tướng, ngay từ đầu là hắn thân vệ, về sau lại bị hắn phái đi bí mật giáo đường làm võ đạo giáo tập, hơn nữa còn là học đường phó sơn trưởng, vì bệ hạ huấn luyện lính mới." Chúc Nghiêu nói: "Bệ hạ có một cỗ phi thường đặc thù mị lực, hắn có thể cảm hóa bên người bất luận kẻ nào. Ta vốn là ẩn núp đến bên cạnh hắn gián điệp, nhưng mà dần dần mà ta vậy mà quên thân phận của mình, toàn tâm toàn ý vì bệ hạ hiệu trung, mà Chúc thị gia tộc cũng giống như quên ta, không có truyền đạt mệnh lệnh bất luận cái gì chỉ thị."

Tuyết Ẩn cũng là dạng này, nàng vốn cũng là Đại Viêm đế quốc cùng Phù Đồ Sơn liên hợp phái đi ẩn núp đến Khương Ly bên người gián điệp, dần dà liền bị hắn cảm hóa, trực tiếp xúi giục.

"Đón lấy, Khương Ly bệ hạ cùng Đại Viêm đế quốc chiến tranh liền bộc phát, bất quá cái này vẫn như cũ không có quan hệ gì với chúng ta, ta vẫn tại vắng vẻ trong sơn cốc huấn luyện đặc thù huyết mạch người, tạo dựng lính mới khung xương. Bỗng nhiên có một ngày, kinh thiên tin dữ truyền đến, Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử. Ngay sau đó ta thu được Chúc thị gia tộc mệnh lệnh, để ta dẫn đầu tất cả đặc thù huyết mạch người đi cái nào đó địa điểm, hoàn chỉnh hiến cho Đại Viêm đế quốc. Ta không có đáp ứng, Chúc thị gia tộc liền dùng thê tử của ta cùng hài tử tính mệnh uy hiếp ta, ta vẫn không có đáp ứng. Về sau bọn hắn lại ra lệnh cho ta đem trong học đường tất cả hài tử toàn bộ giết sạch, trảm thảo trừ căn, tuyệt đối không thể nhường đặc thù huyết mạch người chạy tứ tán đến thiên hạ."

"Ta là một cái mềm yếu vô năng người, ta đã không cách nào làm được phản bội Khương Ly bệ hạ, càng thêm xuống không sát hại tất cả bọn nhỏ. Nhưng ta lại không dám vì Khương Ly bệ hạ mà chiến, ta lo lắng chỉ cần có người trên chiến trường nhìn thấy ta, Chúc thị gia tộc liền sẽ đem ta thê tử hài tử toàn bộ giết chết, vì lẽ đó ta liền chạy chạy, chạy trốn tới phương tây thế giới, thậm chí còn cảm thấy không yên lòng, liền hủy đi dung mạo của mình cùng thân thể."

Sau khi nói xong, vị này đao phủ quỳ trên mặt đất gào khóc.

Thẩm Lãng bất khả tư nghị nhìn qua tên đao phủ này, thật không nghĩ tới vậy mà còn có dạng này một đoạn cố sự.

Thực ra tại phương tây thế giới Thẩm Lãng liền nhất là chú ý tên đao phủ này, bởi vì hắn sẽ lăng trì thủ pháp, mà lại bị hủy dung, vì lẽ đó liền thám thính qua hắn rơi xuống, biết được hắn vậy mà là hai mươi sáu năm trước gia nhập Khô Lâu đảng, lập tức vô cùng kinh ngạc, cái này thời gian quá khéo.

Vì lẽ đó hắn lúc ấy liền muốn, nếu như tên đao phủ này là Khương Ly bộ hạ, vì sao lại muốn mai danh ẩn tích đâu? Hoàn toàn không cần thiết a, Khô Lâu đảng vốn là Khương Ly khai sáng a.

Về sau trở về phương đông thế giới thời điểm, Tuyết Ẩn ngay từ đầu cũng không có chú ý tên đao phủ này, nhưng mà tại lăng trì Yến Nan Phi thời điểm, cái kia cỗ khí chất đặc thù liền để nàng ngửi được, nàng liền nói với Thẩm Lãng người này rất như là một người.

Nhưng hắn là Chúc thị gia tộc con riêng một chuyện, Thẩm Lãng thật hoàn toàn không nghĩ tới.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói Chúc thị gia tộc đã từng thời gian rất lâu bên trong không có hướng ngươi truyền đạt mệnh lệnh bất luận cái gì chỉ lệnh, có phải là bởi vì Khương Ly bệ hạ thế lớn, bọn hắn muốn đâm lao phải theo lao, để ngươi trở thành Chúc thị gia tộc ăn ý thẻ đánh bạc?"

Thế giới này đại gia tộc thường thường sẽ không đem tất cả thẻ đánh bạc đặt ở một cái trong giỏ, làm Khương Ly như mặt trời ban trưa thời điểm, Chúc thị gia tộc hay là cũng có nghĩ qua, tương lai vạn nhất Khương Ly được thiên hạ phải làm gì?

Cho đến lúc đó, vị này Chúc Nghiêu liền không còn là gián điệp, mà lại biến thành Chúc thị gia tộc đã sớm an bài hiệu trung Khương Ly thẻ đánh bạc, thời khắc mấu chốt hay là có thể bảo trụ Chúc thị gia tộc vinh hoa phú quý.

Loại tình huống này rất bình thường, thậm chí Thẩm Lãng hoài nghi vị này Chúc Nghiêu không phải Chúc thị gia tộc duy nhất thẻ đánh bạc.

Thẩm Lãng hỏi: "Cái kia Chúc thị gia tộc có hay không cho ngươi bất luận cái gì mật tín , bất kỳ cái gì có thể làm chứng cớ đồ vật?"

Đao phủ lắc đầu nói: "Hoàn toàn không có."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Chúc thị gia tộc có phải là có một cái chuyên môn bồi dưỡng võ đạo cao thủ trụ sở bí mật?"

Đao phủ nói: "Đúng, ta chính là từ bí mật kia căn cứ đi ra."

Thẩm Lãng nói: "Bí mật kia căn cứ ở đâu?"

Đao phủ nói: "Không biết, bởi vì ta rời đi nơi đó thời điểm, là hoàn toàn bị che kín con mắt, đồng thời ngăn chặn lỗ tai. Nhưng ta biết khẳng định là ở trên biển một cái bí mật hòn đảo, bởi vì ta rời đi thời điểm là ngồi thuyền."

Thẩm Lãng nói: "Từ ngươi rời đi hòn đảo mãi cho đến trên lục địa, tổng cộng đi bao lâu?"

Đao phủ nói: "Năm ngày năm đêm."

Thẩm Lãng nói: "Lúc kia, bọn hắn có lẽ đưa ngươi triệt để hôn mê, vì sao ngươi sẽ biết đến rõ ràng như vậy?"

Đao phủ nói: "Xem mặt trăng âm tình tròn khuyết."

Lợi hại, lợi hại.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi đổ bộ địa phương là nơi nào?"

Đao phủ nghĩ một lát mới nói: "Hẳn là Ngô quốc."

Thẩm Lãng nói: "Đổ bộ về sau ngươi cũng có thể là hoàn toàn bị che kín con mắt, ngăn chặn lỗ tai, như thế nào nhìn thấy mặt trăng, làm thế nào biết là tại Ngô quốc đổ bộ?"

Đao phủ nói: "Bởi vì ngay từ đầu gió là mặn, về sau lại biến thành gió mát, mà lại thuyền đi tốc độ thay đổi, mặt nước cũng biến thành bình tĩnh. Vì lẽ đó khẳng định là từ mặt biển tiến vào Giang Khẩu, toàn bộ đông phương Vương triều có ba cái Giang

Khẩu vào biển, Việt Quốc Nộ Giang, Ngô quốc Lan giang, Đại Viêm đế quốc Long Giang. Nộ Giang mãnh liệt chật hẹp, Long Giang lạnh lẽo, chỉ có Lan giang ôn hoà ấm áp."

Lợi hại, lợi hại, vị này đao phủ có thể được xưng là nhỏ bé như phát.

Đao phủ tiếp tục nói: "Mãi cho đến Lương quốc, ta mới bị lấy xuống bịt mắt, mà lúc đó khoảng cách ta rời đi trụ sở bí mật, vừa vặn đi qua mười lăm ngày, bởi vì là đêm trăng tròn. Từ Ngô quốc đến Lương quốc khoảng cách hẳn là chừng mười ngày, vì lẽ đó trên biển đi thời gian hẳn là năm ngày năm đêm."

Thẩm Lãng đi vào đại địa đồ trước mặt, xuất ra tự chế compa, dùng Ngô quốc Lan giang cửa sông làm tâm điểm, đường kính năm ngàn dặm họa (vẽ) nửa vòng tròn.

Nói cách khác Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật hẳn là sẽ tại cái này nửa vòng tròn bên trong, không có khả năng tới gần quá phương nam, bởi vì Nộ Triều thành dùng đông bộ phận Thẩm Lãng hạm đội đều thăm dò qua.

Sau đó Thẩm Lãng không ngừng hỏi thăm chi tiết, nhất là gió biển, hải lưu các loại, cực kỳ mấu chốt chính là thời tiết, bởi vì lúc ấy hắn đổ bộ Ngô quốc thời điểm đúng lúc là mùa thu, nếu như rời đi thời điểm thời tiết lạnh hơn, vậy liền đại biểu cho cái kia hòn đảo tại càng thêm phương bắc, nếu như hoàn cảnh gần, như vậy liền đại biểu cho cùng Ngô quốc Lan giang cửa sông song song, nếu như rõ ràng càng nóng, đó chính là tại càng phía nam.

"Nhiệt độ không sai biệt lắm, đều là tại mùa thu, điểm ấy ta nhớ được rất rõ ràng, tiến vào Ngô quốc thời điểm ta nghe được mùi thơm hoa quế, mà tại cái kia bí mật hòn đảo bên trên thời điểm, cây quế cũng kém không nhiều vừa muốn nở hoa dáng vẻ." Đao phủ nói.

Cái này Thẩm Lãng liền càng thêm tinh chuẩn định là, tại trên địa đồ họa (vẽ) một vòng tròn, ngay tại trong khu vực này, phạm vi sẽ không vượt qua hai ngàn dặm, khoảng cách Nộ Triều thành sẽ không vượt qua bốn ngàn dặm.

Lập tức Thẩm Lãng lập tức hạ lệnh, Khô Lâu đảng bộ phận hạm đội bắc thượng, đi vùng biển này tìm kiếm Chúc thị gia tộc khả năng tồn tại trụ sở bí mật.

Nếu như đặt ở trước đó, trên cơ bản là không thể nào phát hiện cái này trụ sở bí mật. Bởi vì trên biển đảo hoang vô số, quái thạch rừng cây liên tục xuất hiện, trừ phi từng bước từng bước hòn đảo đi lên thăm dò, nếu không căn bản nhìn không ra mánh khóe.

Thẩm Lãng liền có một cái trụ sở bí mật Niết Bàn đảo, hoàn toàn ở bất luận cái gì đường thuyền phạm vi bên ngoài, mà lại coi như thuyền từ bên cạnh đi qua cũng không có khả năng phát hiện, bởi vì hòn đảo rìa ngoài không có bất kỳ người nào hoạt động vết tích.

Nhưng mà Thẩm Lãng có nhiệt khí cầu a, vừa bay đến bầu trời, hết thảy liền thấy rất rõ ràng.

"Ở nơi đó, ở nơi đó. . ."

Hella cầm kính viễn vọng nhìn kỹ hòn đảo này, tại vô cùng rậm rạp trong rừng rậm tâm có một mảnh đất trống, mà lại là bị chặt cây qua đất bằng, hơn nữa còn có thể nhìn thấy một chút hầm ngầm lối vào. Chẳng những như thế, hòn đảo trung tâm còn có rất nhiều thần bí pho tượng, còn có một cái Phật tháp, đã vô cùng cổ lão.

"Chính là chỗ này!" Đao phủ Chúc Nghiêu nói.

Mà lúc này đây trụ sở bí mật bên trên người cũng phát hiện trên trời nhiệt khí cầu, sau đó giống như chọc tổ ong vò vẽ, mãnh liệt mà ra.

Mấy chục, vài trăm người.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Đám người này hướng về trên trời nhiệt khí cầu điên cuồng bắn tên, mà lại để người khiếp sợ là, những thứ này tiễn vậy mà cũng sẽ phần đuôi phát sáng, có thể bắn tới gần ngàn mét không trung.

Đây, đây là thượng cổ năng lượng tiễn a, vậy mà lại tại Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật xuất hiện?

"Đây là một cái thượng cổ di tích." Hella phán đoán nói.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trụ sở bí mật bên trên, lại đẩy ra mấy cái siêu cấp cự nỏ, hướng về bầu trời cuồng xạ.

"Phanh. . ."

Có một chi cự tiễn, vậy mà trực tiếp bắn tới hơn một ngàn mét trên bầu trời, hơn nữa còn bỗng nhiên nổ tung, trực tiếp đem Hella ngồi nhiệt khí cầu rổ treo nổ tung một cái to lớn vết nứt.

Hella hoàn toàn chấn kinh, thậm chí đao phủ Chúc Nghiêu cũng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người: "Trước đó nơi này không có những vũ khí này, trước đó nơi này không có cường đại như vậy."

"Cái này trụ sở bí mật trình độ trọng yếu đã thăng cấp, không còn là bồi dưỡng bí mật cao thủ, hơn nữa còn tại khai phát thượng cổ di tích, Chúc thị gia tộc dã tâm rất lớn a, bọn hắn đã không vừa lòng tại trở thành một cái quan văn gia tộc." Hella nói.

Lúc này, phía dưới cái này trụ sở bí mật trào ra người cũng tới càng nhiều, cuối cùng khoảng chừng hơn nghìn người.

Loại kia có thể bắn tới hơn một ngàn mét không trung siêu cấp cường nỗ, ròng rã đẩy ra mười bộ.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy trăm người đồng thời bắn ra phát sáng tiễn, cự hình cường nỗ bắn ra cự tiễn, không ngừng tại không trung bạo tạc.

Dora công chúa nói: "Bọn hắn vũ lực phi thường cường đại, bằng vào chúng ta hiện tại lực lượng, khả năng công không được cái này trụ sở bí mật, thậm chí chúng ta thuyền đều sẽ gặp nguy hiểm."

Hella cũng hoàn toàn không dám tin, lúc đầu cho rằng cũng chỉ là tới tìm kiếm một cái bồi dưỡng võ đạo cao thủ trụ sở bí mật, không nghĩ tới vậy mà là một cái thượng cổ di tích, hơn nữa còn có nhiều như vậy cường đại vũ khí bí mật, xem ra đây là đâm đến Chúc thị gia tộc trí mạng yếu hại.

"Tiếp xuống làm sao bây giờ?" Dora công chúa hỏi.

Hella nghĩ một lát mới nói: "Ngươi nhìn kỹ, bọn hắn bắn cự hình cường nỗ, có cái gì đặc điểm?"

Dora công chúa cầm qua kính viễn vọng nhìn kỹ, phát hiện Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật bên trên những cái kia cự hình cường nỗ đều là cố định tại một vị trí nào đó bên trên bắn, không thể di động.

Hella nói: "Lập tức chiếm lĩnh cái này trụ sở bí mật, chiếm lĩnh cái này núi cổ di tích, đây là một cái nửa mở phát trạng thái thượng cổ di tích, đối với chúng ta đại nghiệp phi thường có trợ giúp."

Dora công chúa nói: "Bọn hắn vũ lực mạnh phi thường, muốn chiếm lĩnh không dễ dàng."

Hella nói: "Vậy liền không từ thủ đoạn, đem bọn hắn toàn bộ giết sạch! Xuất ra Hắc Tử bom."

Lời này một màn, người chung quanh biến sắc, cái gì là Hắc Tử bom?

Trong này đều là bệnh dịch hạch độc cơ thể sống, một khi ném xuống dưới, liền là diệt tuyệt tính giết chóc.

Hella nói: "Chúng ta rời đi thời điểm, Thẩm Lãng nói đến rõ ràng, chỉ cần bảo đảm sẽ không lan tràn đến trên lục địa, liền có thể sử dụng Hắc Tử bom. Nhưng mà cần chúng ta ba người toàn bộ đồng ý, Dora công chúa, Lý Thiên Thu đại nhân, hai người các ngươi đồng ý không?"

"Đừng, đừng gọi ta đại nhân, ta không phải đại nhân." Lý Thiên Thu tranh thủ thời gian khoát tay nói.

Dora công chúa xuống không quyết tâm này, bởi vì loại này diệt tuyệt tính giết chóc thực sự thật đáng sợ.

Lý Thiên Thu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ để chúng ta đến tìm kiếm cái này trụ sở bí mật căn bản tính nguyên nhân, là vì bảo hộ Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính bệ hạ, là muốn trở thành uy hiếp Chúc Hoằng Chủ thẻ đánh bạc."

Hella nói: "Nhưng chúng ta làm thần tử, có lẽ lĩnh ngộ Chủ quân tối cao lợi ích. Phía dưới cái này trụ sở bí mật lợi ích, đã viễn siêu chúng ta lúc đầu mục đích. Chúng ta chỉ cần chiếm lĩnh cái này bí mật thượng cổ di tích, rất nhiều thứ liền có thể được đột nhiên tăng mạnh phát triển, chúng ta cũng có thể chính thức có được văn minh thời thượng cổ lực lượng, đây đối với Thẩm Lãng tới nói cực kỳ trọng yếu. Địch nhân sẽ không cho chúng ta thời gian, ngươi chẳng lẽ muốn bệ hạ lại một lần nữa đi ma quỷ tam giác lớn mạo hiểm sao?"

Lý Thiên Thu cùng Dora công chúa vẫn như cũ hạ quyết định không quyết định.

Hella nói: "Nhân từ với kẻ địch, liền là tàn nhẫn với mình, chúng ta nhất định phải chiếm lĩnh cái này thượng cổ di tích. Hạm đội chúng ta tiến hành phong tỏa, đánh chìm hết thảy muốn từ nơi này rời đi thuyền, liền có thể cam đoan bệnh dịch hạch không lan tràn đến trên lục địa đi. Mà lại con virus này đã bị cải tạo qua rất nhiều lần, lúc phát tác ở giữa ngắn rất nhiều, vì lẽ đó bọn hắn coi như lái thuyền thoát đi, cũng căn bản không trốn được trên lục địa."

Lý Thiên Thu cùng Dora công chúa vẫn như cũ trầm ngâm không dứt.

"Ta đồng ý, ném!" Lý Thiên Thu thê tử Khưu thị trực tiếp nói.

Quỳ Ninh tướng quân nói: "Ta đồng ý, ném!"

Lý Thiên Thu như cũ không cách nào lựa chọn, hắn chính là như vậy tính cách, trời sinh khó mà quyết đoán.

Khưu thị trực tiếp bắt lấy Lý Thiên Thu tay hướng mệnh lệnh thư bên trên in dấu tay, nói: "Lý Nhị Cẩu, nhìn ngươi cái này không có tiền đồ dáng vẻ, thật sự là một điểm biến hóa đều không có."

Lý Thiên Thu bị thê tử nắm lấy in dấu tay, Dora công chúa trầm mặc một hồi lâu, cũng trực tiếp đè xuống thủ ấn.

"Vạn nhất lan tràn đến trên lục địa, ba người chúng ta người cộng đồng phụ trách." Dora công chúa nói.

Hella nói: "Ba người toàn bộ đồng ý, sử dụng diệt tuyệt bom."

Sau đó, nàng cẩn thận từng li từng tí mở ra một cái rương, mỗi người vặn vẹo hai cái mật mã, tổng cộng sáu vị mật mã.

Mở ra về sau, bên trong liền là Hắc Tử cơ thể sống bom.

"Ném!"

Hella công chúa run rẩy nói, sau đó đem cái này diệt tuyệt bom hướng về Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật ném xuống dưới.

… … …

Mấy ngày sau, Thẩm Lãng được cái này báo cáo, sau đó hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Hắn thật liền là muốn dùng cái này trụ sở bí mật người tới uy hiếp Chúc Hoằng Chủ, để hắn không nên thương tổn Ninh Nguyên Hiến, Ninh Chính bọn người nửa sợi tóc gáy, liền là lẫn nhau bắt lấy đối phương con tin ý tứ.

Nhưng mà không nghĩ tới, cái này trụ sở bí mật vậy mà đã tăng lên đến nửa mở phát thượng cổ di tích, chiến lược cấp bậc lập tức liền tăng lên. Mà lại Hella quyết định thật nhanh, đúng cái này trụ sở bí mật tiến hành diệt tuyệt tính công kích.

"Hạm đội của chúng ta đã đúng cái kia phiến hải vực tiến hành triệt để phong tỏa, một khi có thuyền, lập tức đánh chìm." Hella nói: "Cho tới bây giờ, chúng ta đã đánh chìm đối phương tám chiếc thuyền. Nửa tháng nữa thời gian, trên đảo virus liền sẽ diệt sống, chúng ta người liền có thể đổ bộ, đồng thời đúng nơi nào thượng cổ di tích tiến hành khai phát."

Thẩm Lãng trầm ngâm không nói.

Hella nói: "Chúng ta phá hủy Chúc thị gia tộc cái này hải ngoại trụ sở bí mật, cho đến bây giờ vẫn là tuyệt mật, không có ai biết. Ta mãnh liệt đề nghị, không nên đem chuyện này làm bất luận cái gì tiết lộ, càng thêm không cần vậy chuyện này uy hiếp Chúc Hoằng Chủ. Chúng ta chiếm lĩnh cái kia nửa mở phát thượng cổ di tích về sau, càng thêm có thể tại hạ một trận trong chiến dịch xuất kỳ bất ý chiến thắng."

Nhưng mà bởi như vậy, phải làm thế nào bảo hộ Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính không nhận bất cứ thương tổn gì, còn có bởi vì Thẩm Lãng mà bị bắt mười mấy vạn người, còn có Trương Xung, Biện Tiêu bọn người.

Hella một chân quỳ xuống nói: "Ngươi không chỉ có là đệ đệ của ta, hơn nữa còn là ta Chủ quân. Nếu như ta làm sai, nguyện ý nhận bất kỳ trừng phạt nào."

Dora công chúa nói: "Chuyện này không chỉ là Hella một người quyết định, mà lại là ta cùng Hella, còn có Lý Thiên Thu đại nhân cộng đồng quyết định."

Thẩm Lãng nhìn về phía đao phủ Chúc Nghiêu, đối phương lập tức quỳ xuống nói: "Bệ hạ, ta thề năm đó ta ở nơi đó thời điểm, không có phát hiện bất luận cái gì thượng cổ di tích, liền là một cái cực kỳ phổ thông trụ sở bí mật, "

Thẩm Lãng hỏi: "Chúc Nghiêu, ngươi bây giờ võ công như thế nào?"

Chúc Nghiêu khổ sở nói: "Axit sunfuric chẳng những ăn mòn thân thể của ta, còn ăn mòn ta gân mạch, ta hiện tại rất khó duỗi thẳng hai tay, võ công còn thừa không nhiều."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đại khái là lúc nào tấn thăng tông sư?"

Chúc Nghiêu nói: "Hẳn là tại ba mươi bốn tuổi thời điểm."

Thiên tài a, tuyệt đối một thiên tài, đáng tiếc đời này đều không có đạt được thi triển, Vậy kế tiếp có lẽ làm sao bảo hộ Ninh Chính, làm sao bảo hộ Trương Xung bọn người không bị thương tổn? Thẩm Lãng nhắm mắt lại, liều mạng minh tư khổ tưởng, cái này đến cái khác phương án tuôn ra não hải, nhưng mà rất nhanh toàn bộ bị từ bỏ.

Không phải thời gian không đủ, liền là lực sát thương không đủ lớn.

Bỗng nhiên bỗng nhiên một cái ý niệm trong đầu hiện ra đến, Thẩm Lãng có một cái cực kỳ lớn gan suy đoán.

Lớn gan suy đoán, cẩn thận chứng thực!

… …

Việt Quốc hoàng cung bên trong!

Tô Phi vẫn tại cho Ninh Nguyên Hiến lau thân thể, đồng thời cẩn thận từng li từng tí vì hắn mặc quần áo.

"Bệ hạ, bệ hạ. . ." La lên vài tiếng về sau, Ninh Nguyên Hiến vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, Tô Phi nước mắt không khỏi rơi xuống.

Ninh Nguyên Hiến yêu nhất chính là Biện phi, nhưng mà Ninh Thiệu làm sao có thể để cái này hắn cùng với Biện phi, Biện phi cũng đã bỏ tù.

Trừ Biện phi bên ngoài, Ninh Nguyên Hiến yêu thích liền là Chủng phi, nhưng mà Chủng phi tính cách dữ dằn, mắng rất nhiều lời khó nghe, cũng trực tiếp bị nhốt lại.

Mà Tô Phi trình độ nào đó xem như cùng Ninh Nguyên Hiến trở mặt, năm đó Tô Nan tạo phản thời điểm, Tô Phi sợ hãi đến kém chút trực tiếp tự sát.

Nhưng không nghĩ tới hai năm này từng li từng tí chiếu cố

Ninh Nguyên Hiến người, vậy mà là nữ nhân này.

Đây cũng là bởi vì Ninh Nguyên Hiến trước đó gieo xuống thiện nhân, vì lẽ đó kết xuống thiện quả. Tô Nan mưu phản bị diệt về sau, rất nhiều người cho rằng Tô Phi chắc là phải bị ban được chết, chí ít sẽ bị phế bỏ, nhưng mà hoàn toàn không có, thậm chí không có bị đày vào lãnh cung, Ninh Nguyên Hiến quả thật rất ít tới nàng cung phòng, nhưng mà nên có đãi ngộ nhưng không có thay đổi qua, hắn cũng không có triệt để đối với mình nữ nhân trở mặt.

Mà cái kia mấy năm Tô Phi cảm thụ nhân gian ấm lạnh về sau, cũng tính tình đại biến, bây giờ cũng coi là cùng Ninh Nguyên Hiến sống nương tựa lẫn nhau, bão đoàn sưởi ấm.

"Ầm!"

Cửa cung bỗng nhiên bị đá một cái bay ra ngoài, cụt một tay Ninh Dực đi tới.

Tô Phi lập tức nhát gan lui qua một bên, nàng chiếu cố Ninh Nguyên Hiến từng li từng tí, nhưng mà muốn để nàng vì bảo vệ Ninh Nguyên Hiến mà cùng Ninh Dực đối kháng, nàng vẫn là làm không được, nàng sợ chết, nàng không có Biện phi cùng Chủng phi như vậy dũng cảm.

"Phụ vương đại hỉ a, chúc mừng phụ vương, chúc mừng phụ vương!"

"Ngài biết sao? Thẩm Lãng trở về, hắn vậy mà giết trở về, mà lại đã đoạt lại Nộ Triều thành, đoạt lại Huyền Vũ Hầu tước phủ, bây giờ toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh, nửa cái Thiên Bắc hành tỉnh quan viên cùng quân đội đều chạy xong."

"Phụ vương a, kinh thiên như vậy động địa việc vui, ngài nghe được chẳng lẽ không cao hứng sao?"

Ninh Dực một bên nói một bên nhìn qua Ninh Nguyên Hiến, cười nói: "Phụ vương a, đều lúc này, ngài cũng không cần giả ngây giả dại, Thẩm Lãng trở về a, ngươi để ý nhất Thẩm Lãng trở về a. Ngươi làm hết thảy, ngươi nhận những thứ này tra tấn, không đều là bởi vì hắn sao? Hiện tại hắn trở về a, mà lại danh xưng lập tức liền muốn đánh tới quốc đô đến, muốn tới cứu ngài a, ngài chẳng lẽ không hưng phấn sao?"

"Phụ vương a, ta biết ngươi là trang si ngốc, hiện tại ngươi không cần trang, Thẩm Lãng trở về."

Nhưng mà Ninh Nguyên Hiến nghe đến mấy câu này về sau, mơ mơ màng màng nói: "Thẩm Lãng trở về? Thẩm Lãng trở về? Tốt, tốt, tốt! Thẩm Lãng là ai a. . . Hắn là ai a. . ."

Sau đó hắn có hai mắt tán loạn, bắt đầu líu lo không ngừng, nói xong ai cũng nghe không hiểu, hoàn toàn là triệt để si ngốc dáng vẻ, nước bọt không ngừng từ khóe miệng chảy ra.

"Lão già, ta biết ngươi là giả vờ, ta biết ngươi là trang." Ninh Dực gằn giọng nói: "Ngươi nhanh đừng giả bộ, ngươi cho ta khôi phục lúc đầu khuôn mặt, nếu không ta liền đem ngươi Tô Phi cho chà đạp a, ta cho ngươi mang một đỉnh xanh mơn mởn mũ."

Dứt lời, Ninh Dực trực tiếp vọt tới Tô Phi trước mặt, bắt lấy quần áo của nàng, trực tiếp đưa nàng đè xuống đất.

"Lão già, ngươi mau nói ngươi là giả điên, nếu không ta đem Tô Phi cho lộng gần chết a."

Mà Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ thờ ơ, trong miệng líu lo không ngừng, nói xong ai cũng nghe không hiểu lời nói.

"Bệ hạ cứu ta, bệ hạ cứu ta. . ." Tô Phi hô to.

Ninh Nguyên Hiến bản năng nhìn qua một chút, lại ngây ngốc lẩm bẩm.

Ninh Dực buông ra Tô Phi, tới bóp lấy Ninh Nguyên Hiến cổ, cười lạnh nói: "Lão gia hỏa, ngươi điên rồi, ngươi điên rồi. Ta phục, ta phục! Ngươi liền tiếp tục giả bộ a, thuận tiện nói cho ngươi một việc, Thẩm Lãng triệt để chọc giận Ninh Thiệu, hắn chuẩn bị đại khai sát giới, ta đi trước chặt đứt Ninh Chính một cánh tay, sau đó chém đầu một vạn người, sau đó đem Ninh Chính tay cụt cùng một vạn người thủ cấp cho Thẩm Lãng đưa đi, cho hắn biết làm tức giận kết quả của chúng ta."

"Ngươi tiếp tục giả bộ a, tiếp tục trang, cái kia một vạn người hiện tại đã bị áp lên pháp trường, chẳng mấy chốc sẽ mất đầu, trước nay chưa từng có mất đầu, một lần giết một vạn người, đầy đủ kích thích đi!"

"Đám người này đều là bởi vì Thẩm Lãng mà chết, Thẩm Lãng hắn không phải ngưu bức sao? Không phải không gì làm không được sao? Hắn tới cứu cái này hơn một vạn người a, hắn tới cứu Ninh Chính a, ha ha ha!"

Sau đó, Ninh Dực trực tiếp nghênh ngang rời đi.

... . . .

Ninh Dực nói đến không có sai, cái này một vạn người đã bị áp lên pháp trường, lập tức liền muốn tiến hành trước nay chưa từng có chém đầu.

Loại tràng diện này đã không người muốn nhìn, không người dám xem, nhưng mà Việt Vương Ninh Thiệu vẫn là cưỡng ép bức bách Thiên Việt thành mười vạn dân chúng quan sát trận này trước nay chưa từng có xử quyết đại điển.

Mà giám trảm quan có hai người, một cái là Ninh Kỳ, hắn bị buộc mà tới. Một cái khác là Ninh La công chúa, nàng giám thị Ninh Kỳ, bảo đảm đại xử quyết tiến hành.

Từ khi bị Căng Quân thê tử hủy dung về sau, nội tâm của nàng đã có chút vặn vẹo, thống hận Căng Quân, tiến tới thống hận Thẩm Lãng, dù là Thẩm Lãng đối nàng từng có ân cứu mạng.

Đồng hồ cát một chút xíu trôi qua, tất cả mọi người lẳng lặng vô tức , chờ đợi lấy buổi trưa ba khắc đến.

Canh giờ vừa đến, lập tức hành hình, chém đầu vạn người.

Dù là còn chưa mở giết, nhưng mà toàn bộ quảng trường đã bắt đầu tràn ngập địa ngục sát khí.

Từ khi Ninh Thiệu thượng vị về sau, hết thảy đều thay đổi, trật tự đã không còn trật tự, toàn bộ Việt Quốc trở nên hắc ám mà lạnh lẽo, huyết tinh mà tàn nhẫn.

… …

Lúc này, một người xuất hiện trước mặt Chúc Hoằng Chủ.

"Ta là Thẩm Lãng bệ hạ người, Hắc Kính ti gián điệp."

Chúc Hoằng Chủ cách bình phong, thản nhiên nói: "Ngươi đây là bản thân bại lộ, tự tìm đường chết a."

"Đúng vậy a, lựa chọn bản thân bại lộ thời điểm, liền không có nghĩ tới muốn sống." Hắc Kính ti gián điệp nói: "Ta tới là vì Thẩm Lãng bệ hạ mang một câu, cho ngài một phong mật tín."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Mang lời gì?"

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Không thể thương tổn Ninh Chính điện hạ một cọng tóc gáy, mà lại bị hắn liên lụy những người kia, một cái cũng không thể giết, xử quyết đại điển lập tức đình chỉ."

Chúc Hoằng Chủ thản nhiên nói: "Không có khả năng đình chỉ, mở cung không quay đầu lại tiễn, đây là Việt Vương bệ hạ ý chỉ, ai cũng không thể làm trái."

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Nhưng mà ngài có thể ngăn cản đây hết thảy."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ta là có thể, nhưng ta sẽ không làm như vậy."

Bên cạnh Chúc Nhung nói: "Ninh Chính cánh tay nhất định sẽ bị chém đứt, cái kia một vạn người nhất định sẽ bị xử tử."

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Chúc Hoằng Chủ đại nhân, ngài nhất định phải ngăn cản, đây là Thẩm Lãng bệ hạ cho ngài mật tín, ngài ngàn vạn không thể nhường bất luận kẻ nào nhìn thấy, chỉ có thể một mình ngài xem, nếu không tự gánh lấy hậu quả."

Chúc Hoằng Chủ phất phất tay, lập tức lập tức có mười mấy người tiến lên, tỉ mỉ kiểm tra cái này mật tín mỗi một nơi hẻo lánh.

Sau đó Tể tướng Chúc Hoằng Chủ đeo lên găng tay, toàn thân bao khỏa đến kín không kẽ hở, tiếp nhận Thẩm Lãng phong mật thư này.

Thẩm Lãng mật tín phi thường ngắn, Chúc Hoằng Chủ chỉ nhìn một chút, lập tức sắc mặt kịch biến.

Sau đó trực tiếp một mồi lửa thiêu hủy, tiếp lấy nhắm mắt lại phảng phất lâm vào trầm tư.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, khoảng cách buổi trưa ba khắc đã càng ngày càng gần.

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Chúc Hoằng Chủ đại nhân, thời gian nhanh đến, ngài nhất định phải làm quyết đoán, nếu không tự gánh lấy hậu quả."

Chúc Hoằng Chủ mở to mắt, thản nhiên nói: "Người tới, lập tức đi ngăn cản xử quyết đại điển."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 478: : Một Kích Trí Mạng! Thẩm Lãng Vương Giả Chi Nộ!

Chương 477:: Một kích trí mạng! Thẩm Lãng vương giả chi nộ!

Lời này một màn, người chung quanh tất cả mọi người biến sắc.

Vì sao a?

Thẩm Lãng còn tại bên ngoài mấy ngàn dặm, dựa vào cái gì có thể ngăn cản Chúc Hoằng Chủ?

Trên thế giới này rất nhiều người đều có thể cùng Thẩm Lãng thỏa hiệp, duy chỉ có Chúc thị gia tộc không thể.

Mấu chốt chém đầu hơn một vạn người, chém rụng Ninh Chính cánh tay, hoàn toàn là Ninh Thiệu một loại cường ngạnh tỏ thái độ, không chỉ là cho Thẩm Lãng xem, quan trọng hơn là cho Đại Viêm đế quốc xem.

Mà bây giờ Chúc Hoằng Chủ ngăn cản, cái này khiến Việt Vương Ninh Thiệu thấy thế nào?

"Vị này hiệp sĩ, ngươi liền trước ở tại ta phủ thượng." Chúc Hoằng Chủ hướng về Hắc Kính ti gián điệp nói.

"Đương nhiên."

Chúc Hoằng Chủ quay người hướng về bên ngoài đi đến nói:

"Ta cái này đi bái kiến Việt Vương bệ hạ."

Hắn trực tiếp đeo lên mũ, hướng về bên ngoài đi đến, Chúc Nhung mau đuổi theo đi lên, thấp giọng nói: "Phụ thân, Thẩm Lãng trên thư đến tột cùng viết cái gì, vậy mà như thế có trọng yếu không?"

Chúc Hoằng Chủ gục đầu xuống nói: "Còn nhớ rõ Chúc Nghiêu sao?"

Chúc Nhung run lên nói: "Hắn, hắn làm sao?"

Người này Chúc Nhung đương nhiên biết, lúc ấy Khương Ly thế lớn thời điểm, cái này Chúc Nghiêu liền là Chúc thị gia tộc đặt ở một cái khác rổ trứng gà.

Vạn nhất tương lai Khương Ly chiến thắng đồng thời thu được thiên hạ, vậy cái này Chúc Nghiêu liền sẽ trở thành Chúc thị gia tộc một chút hi vọng sống.

Nhưng đây đối với Đại Viêm đế quốc tới nói đương nhiên là một loại phản bội, vì lẽ đó Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau, Chúc thị gia tộc trước cho Chúc Nghiêu truyền đạt mệnh lệnh chỉ lệnh, để hắn đem Khương Ly bí mật trong học đường thiên tài toàn bộ giết sạch. Đối phương không có nhận xử lý, Chúc thị gia tộc lại phái ra cao thủ đuổi theo giết Chúc Nghiêu, dự định triệt để giết người diệt khẩu, nhưng người này lại biến mất.

Ngày đó Doanh Quảng dẫn đầu đại quân giết vào bí mật kia học đường chỗ sơn cốc, một cái hỏa hoạn đem bên trong tất cả mọi người thiêu chết.

Bên trong nguyên bản có hơn ngàn cái Khương Ly bồi dưỡng thiên tài, chỉ chạy ra một bộ phận, còn lại đều bị đốt sống chết tươi tại trong sơn cốc. Chẳng những như thế, cơ hồ tất cả giáo tập cũng đều bị thiêu chết. Vì lẽ đó Doanh Quảng phụ tử đối Khương

Ly là phạm phải từng đống máu tội.

Chúc thị gia tộc tìm kiếm thật lâu, đều không có tìm được cái này Chúc Nghiêu, cũng không khỏi đến hơi yên lòng một chút, cảm thấy người này đã chết.

Chúc Nhung thấp giọng nói: "Phụ thân, coi như Thẩm Lãng tìm tới cái này Chúc Nghiêu lại có thể thế nào? Chúc thị gia tộc có hay không lưu lại bất luận cái gì thư, không có bất kỳ chứng cớ nào chứng minh chúng ta Chúc thị gia tộc đã từng muốn chân đứng hai thuyền. Lại nói Hoàng tộc không phải cũng điều động Tuyết Ẩn ẩn núp đến Khương Ly bên người sao?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Cái kia có thể giống nhau sao? Kia là Hoàng tộc, kia là quân, mà chúng ta là thần. Ta liền hỏi một chút ngươi, chúng ta Chúc thị có tư cách gì phái người ẩn núp đến Khương Ly bên người? Chúng ta cho Hoàng đế bệ hạ báo cáo qua sao? Chúng ta là quan văn, chúng ta nhưng có nắm giữ Đại Viêm đế quốc tổ chức tình báo sao?"

Lời này liền nói đến điểm mấu chốt, Chúc thị gia tộc không có tư cách điều động gián điệp, nhưng lại phái một cái con riêng đến Khương Ly bên người, đây chính là muốn chân đứng hai thuyền, đây chính là muốn ăn ý.

Chúc Nhung nghĩ một lát mới nói: "Thẩm Lãng uy hiếp chúng ta, nếu như không ngăn cản đại xử quyết, liền muốn công khai Chúc Nghiêu thân phận?"

Thoáng ảo tưởng một cái, nếu như Thẩm Lãng ở thời điểm này trắng trợn công khai Chúc Nghiêu thân phận, mặt ngoài đối Chúc thị là không có bất kỳ thương tổn gì. Nhưng Hoàng đế trong lòng khẳng định sẽ có khúc mắc, nhất là lúc này, chính là Viêm kinh Chúc thị gia chủ tranh đoạt nội các Thủ tướng thời khắc mấu chốt.

Hai năm trước Đại Viêm đế quốc tân chính thành công, Thượng thư đài đổi thành nội các, vì bảo thủ lý do, lựa chọn một cái đức cao vọng trọng lão thần làm nội các Thủ tướng, mà Chúc thị gia chủ làm lần tướng, quá độ hai ba năm sau hắn liền sẽ tiếp chưởng Thủ tướng vị trí.

"Gia chủ mấy tháng này chính mấu chốt, mặc dù Thủ tướng vị trí đã mười phần chắc chín, nhưng lúc này nếu như tuôn ra bất luận cái gì bê bối, đều lập tức sẽ bị phóng đại, Viêm kinh những cái kia đối thủ sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy, cho đến lúc đó đế quốc Thủ tướng vị trí liền không nói được." Chúc Hoằng Chủ nói: "Mà khách quan mà nói, Ninh Chính một cánh tay, còn có hơn một vạn người tính mệnh lại tính được cái gì?"

Chúc Nhung nhíu mày, chuyện này chỗ lợi hại hắn đương nhiên biết rõ, nhưng riêng này một ít chuyện liền để Chúc thị gia tộc thỏa hiệp? Có phải là có chút uất ức đâu?

Chúc Hoằng Chủ nói: "Không cần chỉ mới nghĩ lấy uy phong, chúng ta Chúc thị gia tộc đã đầy đủ uy phong. Cái gì uy phong đều là giả dối, trong tay quyền thế tại là thật. Mà lại Thẩm Lãng uy hiếp chúng ta không chỉ là Chúc Nghiêu sự tình, còn có một cái càng thêm trí mạng!"

"Cái gì?" Chúc Nhung hỏi.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Hồng Tuyết thân phận."

Lời này một màn, Chúc Nhung sắc mặt triệt để kịch biến, thậm chí đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Chúc Hồng Tuyết lúc này ở Chúc thị gia tộc phân lượng không gì so nổi, hắn võ đạo thiên phú quá cao, mà lại tương lai sẽ trở thành Thiên Nhai Hải Các người đứng thứ hai, vị trí này thậm chí vượt qua Việt Quốc Thủ tướng.

Bởi vì một khi tiêu diệt Thẩm Lãng về sau, Đại Viêm đế quốc liên hợp lục đại siêu thoát thế lực sẽ đối toàn bộ phương đông thế giới tiến hành một lần nữa phong tỏa. Thiên Nhai Hải Các chờ lục đại siêu thoát thế lực phân lượng sẽ lại một lần nữa tăng lên, vì lẽ đó Chúc Hồng Tuyết là tuyệt đối không thể xảy ra chuyện.

Nếu như lúc này Chúc Hồng Tuyết thân phận một khi bị tuôn ra có vấn đề, vậy hắn tại Thiên Nhai Hải Các tương lai còn có thể hay không kế thừa người đứng thứ hai vị trí, hết thảy liền trở nên không biết.

Ròng rã một hồi lâu, Chúc Nhung nghiến răng nghiến lợi nói: "Chúc Hồng Tuyết là nhi tử của ta, ai muốn cải biến một điểm này, phải chết!"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Hiện tại ngươi biết nguyên nhân sao? Thẩm Lãng cùng chúng ta làm giao dịch, tại hắn cùng Thiên Việt thành đại quyết chiến trước đó, Ninh Nguyên Hiến, Ninh Chính, Biện Tiêu, Trương Xung, còn có bị tóm mười mấy vạn người không thể bị thương tổn."

...

Hoàng cung bên trong!

Chúc Hoằng Chủ trực tiếp liền nói: "Khởi bẩm bệ hạ, lão thần muốn ngăn cản xử quyết đại điển, Ninh Chính bên kia cánh tay, có thể không chặt vẫn là không chặt tốt, hắn dù sao cũng là ngài thân đệ đệ, dạng này cũng có thể biểu hiện bệ hạ nền chính trị nhân từ."

Việt Vương Ninh Thiệu kinh ngạc, không dám tin nhìn qua Chúc Hoằng Chủ, đây là ý gì a? Trước đó chuyện này ngươi cũng là đồng ý, đồng thời còn phi thường tán thưởng một điểm này, cảm thấy đối Thẩm Lãng nhất định phải đầy đủ cường ngạnh, vì sao hiện tại lại thay đổi chủ ý?

"Tướng gia, vì sao a?" Việt Vương Ninh Thiệu hỏi.

Chúc Hoằng Chủ khom người nói: "Đây hết thảy đều là vì bệ hạ thánh minh suy nghĩ, Ninh Chính có tội, tương lai chờ tiêu diệt Thẩm Lãng về sau, có thể đem hắn xử phạt mức cao nhất theo pháp luật, không đáng hiện tại chặt cánh tay. Còn có cái này hơn một vạn người, lão thần cảm thấy chờ diệt Thẩm Lãng lại giết, càng thêm danh chính ngôn thuận."

Việt Vương Ninh Thiệu nhìn qua Chúc Hoằng Chủ thật lâu, hắn thực sự không cách nào tưởng tượng, Chúc Hoằng Chủ tại thời khắc mấu chốt sẽ cải biến chủ ý.

"Tướng gia, là Thẩm Lãng tìm tới ngài, đồng thời uy hiếp ngài?"

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Hoàn toàn không có chuyện này."

Đón lấy, hắn hai đầu gối quỳ xuống dập đầu nói: "Xin mời bệ hạ khai ân."

Việt Vương Ninh Thiệu nhìn qua quỳ trên mặt đất run run rẩy rẩy Chúc Hoằng Chủ, ánh mắt có chút co lên, khóe miệng thậm chí lộ ra cười lạnh.

Sau đó, hắn tiến lên đem Chúc Hoằng Chủ đỡ dậy nói: "Nhà có một lão, như có một bảo, tướng gia lời nói ta vẫn còn muốn nghe."

Đón lấy, Việt Vương Ninh Thiệu hạ chỉ nói: "Có ai không, truyền chỉ đi cho pháp trường, xử quyết đại điển kết thúc, không giết!"

...

Trên quảng trường!

Chúc Nhung đang cùng Ninh La công chúa giằng co, hắn là tới ngăn cản hành hình, nhưng mà Ninh La khăng khăng không có đại vương ý chỉ, tuyệt đối không có khả năng đình chỉ.

"Chúc Nhung đại nhân, nếu như ta không có nhớ lầm, Việt Quốc có lẽ còn họ Ninh, mà không phải chúc đi."

Chúc Nhung khom người cong xuống nói: "Đương nhiên như thế, trưởng công chúa điện hạ. Ta tới cũng không phải muốn ngăn cản hành hình, mà là xin mời hai vị chờ đợi hoàng cung ý chỉ."

"Loại kia đi." Ninh La trưởng công chúa cười lạnh nói.

Hủy dung về sau, nàng cơ hồ tại mọi thời khắc đều mang một trương mặt nạ màu bạc, chỉ lộ ra hai con mắt, lộ ra càng lãnh khốc.

Mà đã từng Tam vương tử Ninh Kỳ, bây giờ kỳ quốc công, từ đầu đến cuối không nói một lời.

Đã từng hắn hào quang vạn trượng, nhất là tại Sở Việt đại chiến bên trên, hắn biểu hiện ra kinh diễm chi tài hoàn toàn làm cho lòng người gãy, thậm chí được xưng là mấy trăm năm qua xuất sắc nhất Ninh thị Vương tộc.

Nhưng mà đợi đến Tiết thị gia tộc hủy diệt về sau, hắn liền phảng phất triệt để phai mờ tại trong mọi người.

Tân vương Ninh Thiệu thượng vị về sau, hắn cũng vẫn như cũ biểu thị hiệu trung, thậm chí dẫn đầu đại quân đi tiêu diệt Nam Ẩu quốc. Kết quả đánh mấy tháng đều không có cái gì khẩn trương, Chúc Hồng Tuyết một vạn Huyết Hồn quân trôi qua về sau, nhanh gọn đem Sa Man tộc diệt, đem Căng Quân đánh bại, tăng thêm Sa Man tộc bình dân, đồ sát gần trăm vạn, đốt cháy mấy ngàn Lý Sâm rừng.

Trở lại quốc đô về sau, vị này kỳ quốc công cũng không có bất kỳ cái gì biểu hiện xuất sắc, cũng hoàn toàn không có phát ra thanh âm của mình.

Hơn một vạn tù phạm chỉnh tề quỳ trên mặt đất, một tiếng không phát, trên mặt tràn ngập tuyệt vọng.

Đám người này tuyệt đại bộ phận đều là bởi vì từng theo qua Ninh Chính, gián tiếp theo qua Thẩm Lãng, nhất là Ninh Chính tại Thiên Việt phủ đề đốc dòng chính.

Nếu như đặt ở trước đó, bọn hắn sẽ còn hô to oan uổng, nhưng mà đã bị giam giữ thời gian hai năm, cơ hồ đều đã chết lặng.

Trong đó Liễu Vô Nham thành chủ toàn tộc đều quỳ gối trong đó, hắn vậy mà tại cái này nhóm đầu tiên chém đầu trong danh sách. Trời có mắt rồi, tại thời gian rất lâu bên trong hắn đều là Thẩm Lãng địch nhân a, tội danh của hắn có hai cái.

Cái thứ nhất, tại Huyền Vũ thành nhìn thấy Thẩm Lãng thời điểm, hắn lui qua ven đường bên trên, đồng thời thật sâu bái thi lễ.

Cái thứ hai, Thẩm Lãng trốn xa hải ngoại về sau, Liễu Vô Nham từ quan, bị phán định vì trong lòng còn có oán hận, đồng tình đồng thời hoài niệm Khương Ly.

Đồng hồ cát bên trong hạt cát dần dần trượt xuống, buổi trưa ba khắc chẳng mấy chốc sẽ đến. Mà lúc này Việt Vương Ninh Thiệu phái tới truyền chỉ đại hoạn quan bộ pháp đi không nhanh, thậm chí không chút hoang mang.

Đồng hồ cát bên trong giọt cuối cùng hạt cát lưu xong, lại nhìn từ đồng hồ quả lắc, cũng đã chỉ hướng buổi trưa ba khắc.

"Thời gian đến." Ninh La công chúa nói: "Kỳ quốc công, mở trảm đi."

Ninh Kỳ run lên, nói: "Tất nhiên Chúc đại nhân nói sẽ có mới ý chỉ, cái kia không ngại chờ một chút?"

Ninh La trưởng công chúa lạnh giọng nói: "Ninh Kỳ, ngươi chẳng lẽ ngươi cũng muốn mưu phản sao? Ngươi chẳng lẽ cũng đồng tình Thẩm Lãng dư nghiệt sao?"

Chúc Nhung lớn tiếng nói: "Trưởng công chúa điện hạ, chờ một chút, chờ một chút, trong cung hoạn quan đã tới, tới!"

Ninh La nghiêm nghị nói: "Vậy liền chờ đến lại ngừng!"

Sau đó, nàng trực tiếp bao biện làm thay, nắm lên Ninh Kỳ trước mặt lệnh bài, bỗng nhiên ném xuống đất, lớn tiếng nói: "Mở chém!"

"Xoạt xoạt xoạt xoạt. . ."

Nhóm đầu tiên đao phủ giơ tay chém xuống, máu tươi văng khắp nơi, vượt qua ba trăm khỏa đầu lâu bị chém xuống.

Vây xem dân chúng cơ hồ bản năng che mắt, toàn bộ quảng trường huyết quang trùng thiên. Ninh Kỳ gương mặt bỗng nhiên co quắp một trận, nhìn qua cái này đầy đất máu tươi ngẩn người.

Mà lúc này Ninh La trưởng công chúa ánh mắt lộ ra nhất là cuồng nhiệt hưng phấn, loại này giết chóc cho nàng mang đến mãnh liệt kích thích.

Chỉ có dạng này giết chóc, mới có thể để cho hắn trút xuống ra nội tâm cừu hận cùng phẫn nộ. Nam Ẩu quốc sau khi chiến bại, nàng trở thành Căng Quân tù binh, lúc ấy nàng cũng không phải là phi thường thống hận, bởi vì thuế biến về sau Căng Quân có được một loại nào đó phi thường cường liệt đặc thù mị lực.

Mặc dù nàng trên miệng chưa hề nói, nhưng mà nội tâm lại ôm lấy một loại nào đó ảo tưởng. Mà lại Căng Quân cùng Việt

Quốc quan hệ chuyển đổi đến thật nhanh, từ địch nhân biến thành minh hữu, vì lẽ đó phu thê gương vỡ lại lành khả năng không phải là không có.

Nhưng mà Căng Quân vương hậu vì độc chiếm Căng Quân, trực tiếp đưa nàng Ninh La hủy dung, mà lại không có nhận Căng Quân bất kỳ trừng phạt nào.

Về sau, Ninh La xấu xí giống như là ác quỷ sinh hoạt tại Nam Ẩu quốc. Không có người làm nàng lấy lại công đạo, Căng Quân không có, Thẩm Lãng cũng không có, phụ vương Ninh Nguyên Hiến cũng không có.

Nàng bắt đầu cừu hận hết thảy người, cừu hận Căng Quân, cừu hận Thẩm Lãng, cừu hận Ninh Nguyên Hiến.

Bây giờ nội tâm của nàng hắc ám mà lạnh lẽo, chỉ có giết chóc máu tươi có thể thoáng kích thích sự hưng phấn của nàng.

"Tiếp tục giết, tiếp tục giết. . ." Ninh La trưởng công chúa rống to.

Sau đó, nhóm thứ hai đao phủ đại đao bỗng nhiên vung chém xuống tới.

Lúc này, Việt Vương hoạn quan đã tới, trong tay cầm hoàn toàn mới thánh chỉ, đình chỉ xử quyết đại điển thánh chỉ.

Lúc này hắn có lẽ hô to đao hạ lưu người, nhưng mà hắn cũng không có.

Chúc Nhung trừng mắt cái này hoạn quan, khàn giọng nói: "Niên công công."

Cái này hoạn quan xuất hiện tại pháp trường phía trên, nhóm thứ hai đao phủ đem đại đao dừng ở giữa không trung , chờ đợi mới thánh chỉ đến. Bởi vì bọn hắn cũng không muốn giết người, đám người này đều là vô tội.

Đao phủ giết tội ác chồng chất người không có tội nghiệt, nhưng nếu như giết người vô tội, kia là muốn tích lũy tội nghiệt.

Nhưng mà, Ninh Thiệu cái này quan lại ngược lại khụ khụ cuống họng, từ đầu đến cuối không nói lời nào, liền phảng phất yết hầu không thoải mái đồng dạng.

Ninh La trưởng công chúa lạnh nhạt nói: "Còn đứng ì làm gì? Tiếp tục giết!"

Đao phủ trong lòng thấp giọng nói: "Xin lỗi."

Sau đó trong tay bọn họ đại đao bỗng nhiên chém xuống, lại vượt qua hai trăm cái đầu người rơi xuống đất.

Lúc này, Ninh Thiệu hoạn quan Niên công công lúc này mới thanh xong cuống họng nói: "Bệ hạ có chỉ, gián đoạn xử quyết đại điển!"

Tất cả đao phủ thật dài buông lỏng một hơi, Ninh La ánh mắt lạnh như băng co quắp một trận, không thể giết đủ một vạn người, đương nhiên chưa đủ nghiền, nhưng tối thiểu vẫn là giết năm trăm người, có thể thoáng thỏa mãn nàng lạnh lẽo hắc ám nội tâm.

Chúc Nhung nhìn qua lấy đầy đất máu tươi, còn có mấy trăm cái đầu người, tiếp lấy nhìn về phía Ninh La trưởng công chúa, nhìn về phía hoạn quan Niên công công.

Đây là Việt Vương Ninh Thiệu đang mượn cơ phát uy a, cái này hoạn quan rõ ràng có thể tại buổi trưa ba khắc trước đó đuổi tới pháp trường, rõ ràng có thể một người không giết. Nhưng hắn thong thả nuốt nuốt đi qua đến, chờ giết năm trăm người về sau lại tuyên chỉ.

Ninh thị trong vương tộc, trừ Ninh Dực bên ngoài, quả nhiên không có một cái đèn đã cạn dầu a.

"Niên công công, tự giải quyết cho tốt." Chúc Nhung hướng về Ninh La trưởng công chúa vừa chắp tay, sau đó rời đi.

Mà Ninh Kỳ nhìn qua trên mặt đất những đầu lâu này, vị này Việt Vương Ninh Thiệu vẫn là lộ ra răng nanh a.

Bất quá cái này năm trăm người sao mà vô tội? Bọn hắn cùng Thẩm Lãng lại có quan hệ gì? Duy nhất mấy người có quan hệ, đại khái liền là từng tại Kim Sơn Các làm việc qua, còn có liền là từng tại Thiên Việt thành hô to qua Khương Ly bệ hạ vạn tuế.

Nhưng bất kể như thế nào, bọn hắn đều là vì Thẩm Lãng mà chết.

Ninh Kỳ đối Thẩm Lãng là tương đương hiểu, người này có thù tất báo, hiện tại Ninh Thiệu giết năm trăm người, cứ việc đều là không có quan hệ gì với Thẩm Lãng người, nhưng cũng nhất định sẽ làm tức giận hắn, vì lẽ đó Thẩm Lãng nhất định nhất định sẽ trả thù.

...

Chúc Hoằng Chủ tể tướng phủ bên trong, Chúc Nhung giận tím mặt.

"Ninh Thiệu đây là ý gì? Hắn chẳng những là hướng Thẩm Lãng thị uy, càng là hướng chúng ta thị uy a." Chúc Nhung lạnh giọng nói: "Bây giờ toàn bộ triều đình đều là chúng ta Chúc thị thiên hạ, chúng ta đại biểu cho Đại Viêm đế quốc ý chí, hắn muốn làm gì?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ninh Dực bên kia ngăn cản sao? Hắn nhưng có chém xuống Ninh Chính cánh tay sao?"

Chúc Nhung nói: "Ngăn cản, hắn phi thường bất mãn, nhưng vẫn là bị ngăn cản."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Vậy là tốt rồi! Chỉ cần Ninh Chính, Trương Xung không có việc gì, lần này Thẩm Lãng liền sẽ không trả thù tại Chúc thị trên đầu. Chuyện này chúng ta Chúc thị đã hết sức, giết chóc là Ninh Thiệu tạo thành. Tiếp xuống liền để Ninh Thiệu cảm thụ một chút Thẩm Lãng điên cuồng trả thù đi, nhất định sẽ khắc cốt minh tâm."

Chúc Nhung nói: "Phụ thân, vào hôm nay sự tình bên trên, Ninh Thiệu cùng chúng ta đối nghịch, hắn dựa vào cái gì?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Thông Thiên tự."

Chúc Nhung nói: "Ninh Thiệu là tại Thông Thiên tự xuất gia không giả, nhưng mà đã từng Thông Thiên tự thế nhưng là cùng Khương Ly rất thân cận, nó có tư cách gì muốn xâm chiếm Việt Quốc phạm vi thế lực? Việt Quốc là ta Chúc thị cùng Thiên Nhai Hải Các."

Khương Ly bệ hạ đối Thông Thiên tự là có ân, năm đó Đại Kiếp Tự tại phương đông thế lực to lớn, là Khương Ly bệ hạ dẫn đầu khổng lồ võ đạo quân đoàn đem Đại Kiếp Tự diệt.

Đại Kiếp Cung một trận chiến, Khương Ly bệ hạ diệt đi Đại Kiếp Tự mấy ngàn tên đỉnh cấp cao thủ. Mà Đại Kiếp Tự tại phương đông thế giới tất cả tài sản, mặc kệ là thượng cổ điển tịch, vẫn là cái khác càng trọng yếu hơn tài sản, đều rơi vào Thông Thiên tự cùng Huyền Không Tự trong tay.

Cũng chính bởi vì vậy, năm đó Ninh Nguyên Hiến mới đưa Ninh Thiệu đưa đi Thông Thiên tự xuất gia, bởi vì cái kia cũng xem như thân cận Khương Ly bệ hạ siêu thoát thế lực.

Nhưng mà Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử về sau, Thông

Thiên tự lập tức chuyển biến lập trường của mình, trực tiếp phái ra tăng binh trợ giúp Đại Viêm đế quốc tiêu diệt Đại Càn đế quốc, theo một ý nghĩa nào đó Thông Thiên tự cũng trực tiếp phản bội Khương Ly.

Mà Huyền Không Tự lại có vẻ phi thường điệu thấp, tại Đại Viêm đế quốc diệt Đại Càn đế quốc thời điểm, không có xuất động bất luận cái gì binh lực.

Hai năm trước Đại Viêm đế quốc diệt Thẩm Lãng thời điểm, Thông Thiên tự là chân chính phái tới vô số cao thủ, mà lại cả chi hạm đội. Huyền Không Tự lại chỉ phái tới một chiếc thuyền nhỏ, mà lại không có bất kỳ cái gì tăng nhân lộ diện.

Chúc Hoằng Chủ thản nhiên nói: "Đế quốc Hoàng thái hậu trong thời gian hai năm đi qua Thông Thiên tự ba lần, Hoàng đế bệ hạ cũng ba lần triệu Thông Thiên tự tăng nhân vào cung giảng kinh."

Chúc Nhung minh bạch, Hoàng đế bệ hạ cũng không nguyện ý Thiên Nhai Hải Các tại Việt Quốc một nhà độc đại, muốn để Thông Thiên tự tới cân bằng một cái.

Việt Vương Ninh Thiệu cũng là nhìn ra một điểm này, vì lẽ đó tại thời khắc mấu chốt cùng Chúc Hoằng Chủ thoáng đối kháng một cái, đối với cái gọi là Thẩm Lãng dư nghiệt đại khai sát giới, chém đầu năm trăm người.

...

Chúc Hoằng Chủ lại một lần nữa bí mật triệu kiến Hắc Kính ti gián điệp.

"Tráng sĩ, phi thường tiếc nuối, cứ việc chúng ta dùng hết toàn lực đi ngăn cản, nhưng vẫn là bị giết năm trăm người." Chúc Hoằng Chủ nói: "Làm ơn tất đi cùng Thẩm Lãng nói rõ ràng, hài nhi của ta Chúc Nhung sớm đi pháp trường, vẫn như cũ không thể ngăn cản Ninh La trưởng công chúa. Đại vương phái đi tuyên chỉ thái giám muộn nửa khắc đồng hồ, vì lẽ đó dẫn đến năm trăm người bị chém đầu."

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Ninh Thiệu tuyên chỉ thái giám xác định muộn nửa khắc đồng hồ đuổi tới pháp trường?"

Chúc Nhung nói: "Đúng, mà lại hắn đi tốc độ không chút hoang mang."

Hắc Kính ti gián điệp ánh mắt co rụt lại nói: "Minh bạch, đây là hướng nhà ta bệ hạ khiêu khích a."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Tại trận này giao dịch bên trên, chúng ta là biểu hiện ra đầy đủ thành ý. Tiếp xuống như cũ đem loại này thành ý tiếp tục, mời ngươi hết sức chuyển cáo Thẩm Lãng các hạ."

Hắc Kính ti gián điệp chậm rãi nói: "Chúc Hoằng Chủ đại nhân, ngài chẳng lẽ không có cái gì đồ vật muốn giao cho ta sao?"

Lời này một màn, Chúc Hoằng Chủ cùng Chúc Nhung ánh mắt sáng lên, kinh diễm không thôi.

Cái này, cái này vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng tiềm phục tại Thiên Việt thành một cái gián điệp mà thôi, lại có như thế ánh mắt, như thế tài hoa sao?

Chúc Hoằng Chủ lâm vào trầm mặc cùng do dự.

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Ta đi theo bệ hạ thời gian mấy năm, đối với hắn tính cách phi thường hiểu. Cứ việc cái này năm trăm người thực ra cùng Thẩm Lãng bệ hạ không có quá lớn quan hệ, nhưng đây là Ninh Thiệu đối với hắn khiêu khích, bệ hạ nhất định phải trả thù, gấp mười gấp trăm lần trả thù. Ta cảm thấy Chúc Hoằng Chủ đại nhân đối với việc này, có thể cho nhà ta bệ hạ đi một cái thuận tiện, nếu không nhà ta bệ hạ chỉ sợ sẽ giận chó đánh mèo đến Chúc thị trên đầu."

Chúc Hoằng Chủ cấu tứ một lát, sau đó lấy tới một cái địa đồ, cầm qua một cây bút, tại trên địa đồ cái nào đó nét một vòng tròn.

Đón lấy, hắn lập tức đem tấm bản đồ này triệt để thiêu hủy.

Hắc Kính ti gián điệp lập tức đem một mực ghi nhớ Chúc Hoằng Chủ tại trên địa đồ vòng vị trí này, sau đó khom người nói: "Ta ghi nhớ, cái này liền đi hồi bẩm bệ hạ. Nhà ta bệ hạ rất nhanh liền sẽ khởi binh tiến đánh Thiên Việt thành, nhưng mà ở trước đó, mặc kệ là Việt Quốc thái thượng vương Ninh Nguyên Hiến, vẫn là Việt Vương Ninh Chính, lại hoặc là Trương Xung Tể tướng, Biện Tiêu Công tước, Lê Chuẩn, Lê Mục, Lê Ân công công chờ tất cả mọi người, cũng không thể bị thương tổn. Nếu như bọn hắn bị thương tổn lời nói, bút trướng này chúng ta vẫn là sẽ nhớ đến Chúc thị gia tộc trên đầu."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Chúng ta sẽ dốc hết toàn lực hoàn thành cùng Thẩm Lãng đại nhân giao dịch, mãi cho đến đại quyết chiến đến."

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Như vậy liền cáo từ!"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Chúng ta sẽ phái người hộ tống tráng sĩ rời đi Thiên Việt thành, đi Huyền Vũ thành!"

...

Ba ngày sau!

Cái này Hắc Kính ti gián điệp quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt, đem Thiên Việt thành hết thảy hoàn hoàn chỉnh chỉnh báo cáo.

Thẩm Lãng giận tím mặt, bỗng nhiên đem trong tay cái chặn giấy nện cái nát.

Không nghĩ tới a, Chúc thị gia tộc đối với việc này thỏa hiệp, Việt Vương Ninh Thiệu ngược lại trương dương.

Đây là khiêu khích, đây là tại đánh hắn Thẩm Lãng mặt, cũng là đánh Chúc thị gia tộc mặt.

Chúc Hoằng Chủ đã ra mặt ngăn cản xử quyết đại điển, nhưng Ninh Thiệu vẫn là cố ý giết năm trăm người.

Cứ việc những người này thực ra cùng Thẩm Lãng không có cái gì quan hệ, nhưng bọn hắn ít nhất bị quan tại Thẩm Lãng dư nghiệt tên tuổi, vì lẽ đó trình độ nào đó bọn hắn liền là Thẩm Lãng người, bọn hắn liền là vì Thẩm Lãng mà chết.

Ninh Thiệu xử tử những người này, liền là hướng Thẩm Lãng thị uy.

Hắc Kính ti gián điệp xuất ra địa đồ, tại cái nào đó điểm lên họa (vẽ) một vòng tròn.

"Đây là nơi nào?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đây là Diễm Châu phía tây, cùng Sở quốc giao giới một cái Tuyết Sơn." Hắc Kính ti gián điệp nói: "Nơi này được xưng là Điểu Tuyệt sơn, phía trên có một cái Điểu Tuyệt thành."

Thiên Sơn Điểu Phi Tuyệt, nói cách khác chỗ này Tuyết Sơn không có bóng người.

Tuyết Ẩn nói: "Ta biết nơi này, Điểu Tuyệt thành đã từng là Đại Kiếp Tự một cái cứ điểm, bị bệ hạ công hãm, liền triệt để hoang phế, mặc dù so ra kém Đại Kiếp Cung, nhưng cũng là trên một ngọn núi tòa thành."

Thẩm Lãng nói: "Chúc Hoằng Chủ đem cái này địa phương vòng đi ra, cái này đại biểu cho nơi này cùng Thông Thiên tự có quan hệ, cùng Ninh Thiệu có quan hệ? Trọng điểm đi thăm dò, Ninh Thiệu xuất gia thời điểm có nữ nhân hay không, có hay không nhi tử? Triệt để tra rõ ràng, nếu như xác định đây là Thông Thiên tự bí mật cứ điểm, xác định cùng Ninh Thiệu có liên quan lời nói, vậy liền đem tòa thành thị này tiến hành diệt tuyệt tính đả kích!"

"Ninh Thiệu dám can đảm giết ta năm trăm người, vậy ta liền muốn gấp mười, gấp trăm lần hoàn lại, ta sẽ để cho hắn biết, ta Thẩm Lãng là không thể trêu chọc."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 479: : Diệt Tuyệt Đồ Thành! Việt Vương Ninh Thiệu Run Rẩy!

Chương 478:: Diệt tuyệt đồ thành! Việt Vương Ninh Thiệu run rẩy!

Yêu Yêu bảo bối là loại kia mặc kệ ở nơi đó đều tràn ngập cảm giác hạnh phúc tiểu nữ hài, từ phương tây thế giới tới phương đông thế giới trên biển, nàng cảm thấy phi thường hạnh phúc vui vẻ, thậm chí tại ma quỷ tam giác lớn bên trong, nàng cũng rất hạnh phúc, bây giờ trở lại Huyền Vũ Hầu tước phủ, nàng vẫn như cũ cảm thấy rất vui vẻ.

Lúc này, ba đứa hài tử chính cẩn thận ngồi tại trên băng ghế nhỏ viết chữ. Thẩm Lực bảo bảo mới không đến ba tuổi, nhưng cũng ngồi đoan đoan chính chính, nghiêm túc có phải hay không.

Đều nói ngoại sanh giống cữu cữu, Thẩm Lực liền tính cách này thật là cùng Ninh Chính phi thường giống, thiên phú không cao lắm, nhưng mặc kệ làm chuyện gì đều dốc hết toàn lực.

Thẩm Lãng đi đến phía sau hắn nhìn hắn viết chữ, thật phi thường tinh tế, tuổi nhỏ như thế liền viết ra dạng này chữ, thực sự là không tầm thường, Lâm lão phu tử liền đối Thẩm Lực tán thưởng không thôi, nói hắn tất thành đại khí. Thậm chí Kim Trác Hầu tước cũng đối Thẩm Lực rất là tán thưởng, nói hắn tính cách trầm ổn, làm việc có nghị lực.

Thẩm Dã bảo bảo mới xem như Kim Trác Hầu tước thân tôn tử, nhưng Kim Trác đều chưa từng có dạng này khích lệ qua Thẩm Dã, tại bọn hắn cái này loại người này trong mắt, thông minh cũng không phải là trọng yếu nhất, tính cách mới là.

Thẩm Thành là Lâm lão phu tử thân ngoại tôn, nhưng mà hắn tại mọi thời khắc nói một câu nói chính là, tiểu tử ngu ngốc này nhất định phải từ nhỏ chầm chầm đến lớn, nếu không rất dễ dàng liền dài lệch ra.

Cảm giác được ba ba tại sau lưng, Thẩm Lực bảo bảo lập tức ngồi thẳng thân thể, biểu hiện được càng thêm nghiêm túc, khuôn mặt nhỏ nhắn thậm chí căng thẳng, phảng phất muốn đem tự mình hoàn mỹ nhất trạng thái biểu hiện ra ngoài.

Ở chung khoảng thời gian này về sau, Thẩm Lãng đối đứa con trai này nhiều rất nhiều hiểu, cũng nhiều rất lo xa đau.

Đây thật ra là một cái phi thường mẫn cảm hài tử, hắn chỉ là không am hiểu biểu đạt, hắn cho tới bây giờ cũng sẽ không khóc lóc om sòm khóc rống đi chiếm được đại nhân chú ý, không giống như là Thẩm Dã bảo bảo, động một chút lại nằm trên mặt đất lăn lộn, hoặc là liền ôm đùi vô cùng đáng thương. Thẩm Lực bảo bảo liền là thuộc về loại kia hết sức chăm chú chính là biểu hiện, cấp thiết muốn muốn lấy được ca ngợi cùng quan tâm, nhưng lại xưa nay không chủ động nói ra miệng.

"Rất tuyệt." Thẩm Lãng xoa xoa cái đầu nhỏ của hắn.

Lập tức Thẩm Lực bảo bảo trong lòng kích động không thôi, hận không thể phát huy ra 120% tiêu chuẩn tới.

Mà Thẩm Mật bảo bảo trời sinh là một cái tiểu công chúa, nàng gắng đạt tới hoàn mỹ, nhưng cũng cực kỳ thích lâm vào bản thân say sưa, so với viết xong chữ, nàng càng thêm chú ý tư thái của mình có phải là hoàn mỹ.

Thẩm Lãng cúi đầu xuống, tại Thẩm Mật đỉnh đầu hôn một cái. Tiểu nha đầu trên mặt tràn đầy hạnh phúc hào quang, nhưng lại cố nén không cười, tóm lại tại răng thay xong trước đó, cái này tiểu công chúa là tuyệt đối sẽ không nhếch miệng cười.

Mà Yêu Yêu. . . Nàng là hoàn mỹ, nàng là tinh linh.

...

"Lớn mông, ngươi đang làm cái gì?" Thẩm Lãng hỏi.

"Ngươi còn dám gọi ta như vậy, ta ngồi chết ngươi." Ninh Diễm hung hăng uy hiếp nói, nàng tại xưng thể trọng, từ khi Thẩm Lãng trở về về sau, nàng rất nhanh liền nở nang.

Thẩm Lãng không có ở đây thời điểm, nàng cơ hồ tại mọi thời khắc đều sầu não uất ức, cả người đều gầy gò xuống dưới. Kết quả hiện tại mỗi ngày uống nước đều muốn dài thịt, thế nhưng là sầu chết nàng.

"Thịt thịt cực kỳ tốt." Thẩm Lãng tiến lên xoa bóp nói: "Ngươi bây giờ, so với trước kia đẹp đến mức nhiều, ngươi có thể mang thai sao?"

"Không có. . ." Ninh Diễm lắc đầu nói.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi thế nào biết?"

Ninh Diễm nói: "Mau tới."

Thẩm Lãng nói: "Mau tới, cũng chính là còn chưa tới, cái kia tranh thủ thời gian tranh thủ thời gian, nắm chặt thời gian."

Sau đó, Thẩm Lãng giống như lột cây vải da, đem Ninh Diễm lột ra tới.

"Hiện tại ban ngày a, ngươi chẳng lẽ không có chuyện gì làm gì?" Ninh Diễm run rẩy nói.

"Ai nói không có việc gì, cái này không phải liền là làm việc sao?" Thẩm Lãng nói.

...

Hai khắc đồng hồ sau!

"Diễm, ngươi đối Ninh Thiệu hiểu bao nhiêu?" Thẩm Lãng hỏi: "Năm đó hắn tại sao lại đưa đi xuất gia?"

Ninh Diễm đưa lưng về phía Thẩm Lãng nằm, nói: "Nguyên nhân cụ thể ta cũng không biết, nhưng hắn mẫu thân là một cái cung nữ, tại Ninh Thiệu năm tuổi thời điểm, nàng bỗng nhiên chết, sau đó Ninh Thiệu liền đưa đi Thông Thiên tự xuất gia."

Ninh Thiệu mẫu thân là một cái cung nữ, mà lại chết được tương đối sớm, chuyện này Thẩm Lãng là biết, vậy cái này cùng Ninh Thiệu xuất gia có quan hệ gì?

Trên thực tế đến hậu kỳ, Ninh Nguyên Hiến cơ hồ đối Thẩm Lãng là không có bí mật, mặc kệ hắn muốn biết bất cứ chuyện gì, Ninh Nguyên Hiến đều sẽ thản nhiên báo cho. Bất quá liên quan Ninh Thiệu, còn có hắn sinh mẫu, Thẩm Lãng xác thực không có hỏi thăm đến càng nhiều.

Thẩm Lãng nói: "Phụ vương của ngươi người này chúng ta vẫn tương đối hiểu, hắn mặc dù phi thường tự luyến, nhưng mà tại sinh hoạt cá nhân bên trên còn tính là điều độ, tại vị trong vòng mấy chục năm, cũng không có qua loa sủng hạnh qua bất luận cái gì cung nữ, vì sao đối Ninh Thiệu mẫu thân ngoại lệ đâu? Mà lại lẽ ra sủng hạnh về sau, có lẽ nhấc làm phi tần, vì sao nhưng không có đâu?"

Ninh Diễm công chúa nói: "Ta chỉ là nghe nói a, nghe nói là cái này cung nữ chủ động câu dẫn phụ vương ta, mà lại cái này cung nữ lớn lên phi thường xinh đẹp, tổ mẫu không thích nàng, phụ vương thực ra cũng không thích nàng, cũng chỉ chạm qua nàng một lần."

Thẩm Lãng nói: "Nếu là nghe nói, vậy khẳng định còn có càng thêm hoang đường lời đồn đại, ngươi nói xem?"

Ninh Diễm công chúa nghĩ một lát mới nói: "Có người nói nàng là Đại Kiếp Tự đưa đến phụ vương bên người, mà các nàng bình thường tu luyện có tà công, đối nam nhân có rất lớn lực hấp dẫn, vì lẽ đó phụ vương mới có thể sủng hạnh nàng một lần, nhưng sau đó lại cảm thấy nữ nhân này rất nguy hiểm, vì lẽ đó liền đem nàng giam cầm. Bất quá về sau nàng vì sao lại bỗng nhiên chết cũng không biết, ta cảm thấy phụ vương sẽ không giết nàng."

Thẩm Lãng gật gật đầu biểu thị tán đồng, Ninh Nguyên Hiến đối với mình nữ nhân vẫn là rất không tệ, Tô Phi đều đến cái kia phân thượng, Ninh Nguyên Hiến chẳng những không có giết hắn, thậm chí cũng không có phế nàng.

Kể từ đó, lời đồn đại liền chưa chắc là lời đồn đại, lúc ấy Đại Kiếp Tự tại phương đông thế giới đã nhanh muốn xong đời, nhưng bọn hắn am hiểu nhất liền là hướng hào môn quý tộc trong nhà nhét nữ nhân, hơn nữa còn là loại kia bản sự phi thường cao nữ nhân.

Như vậy kể từ đó, Ninh Thiệu được đưa đi Thông Thiên tự cũng nói thông được, bởi vì mẫu thân hắn có thể là Đại Kiếp Tự nữ đệ tử, mà Đại Kiếp Tự bị diệt về sau, Thông Thiên tự thay vào đó, Ninh Nguyên Hiến đem Ninh Thiệu đưa đi Thông Thiên tự thay quản giáo, để tránh bởi vì mẫu thân của nàng thân phận mà dẫn tới tai họa.

Đương nhiên, tình hình lúc đó khả năng càng thêm phức tạp.

Lúc này, Thẩm Lãng đã bí mật phái ra rất nhiều nhân lực điều tra Ninh Thiệu, điều tra Thông Thiên tự, nhất là điều tra Chúc

Hoằng Chủ tại trên địa đồ vòng đi ra cái kia Điểu Tuyệt thành, đã từng Đại Kiếp Tự cứ điểm.

...

"Chúng ta lúc nào tiến công Thiên Việt thành?" Dora công chúa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Nhanh!"

Đang tấn công Thiên Việt thành trước đó, Thẩm Lãng nhất định phải làm trở xuống mấy loại chuẩn bị.

Thứ nhất, cam đoan Nộ Triều thành tuyệt đối an toàn, cam đoan đông bộ hải vực tuyệt đối quyền làm chủ trên biển.

Thứ hai, có được có thể đánh bại Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân đòn sát thủ.

Thứ ba, có được đánh thắng trận tiếp theo chiến tranh tương quan nắm chắc.

Tại cái này ba điểm không có hoàn thành trước đó, tùy tiện tiến đánh Thiên Việt thành chỉ có thể là tự chịu diệt vong. Thiên Việt thành đối với Thẩm Lãng nói vô cùng vô cùng quan trọng, hoàn toàn là hắn tại phương đông thế giới chiến tranh kèn lệnh, thổi lên hướng Đại Viêm đế quốc tuyên chiến kèn lệnh.

Hôm nay thiên hạ khổ Đại Viêm lâu vậy, tân Sở Vương nội tâm đối Đại Viêm đế quốc là tràn ngập cừu hận, bởi vì lão Sở Vương liền là chết bởi Phù Đồ Sơn cùng Đại Viêm đế quốc mưu sát.

Ngô Vương đối Đại Viêm đế quốc cũng là bực mình chẳng dám nói ra, một khi Đại Viêm đế quốc muốn triệt để thống nhất thiên hạ, đứng mũi chịu sào liền là Ngô quốc.

Chỉ bất quá hôm nay thiên hạ chư quốc không có một cái dám phản kháng Đại Viêm đế quốc, thậm chí không dám mảy may làm trái, lúc này liền cần một cái anh hùng, công khai đối kháng Đại Viêm đế quốc anh hùng, trở thành một lá cờ.

Không hề nghi ngờ Thẩm Lãng liền là cái kia anh hùng, mặc kệ hắn có nguyện ý hay không, hắn đều muốn kế thừa Khương Ly bệ hạ di chí.

Thiên Việt thành là Việt Quốc vương đô, một khi bị Thẩm Lãng công hãm xuống, cái kia thế tất liền là thiên hạ chấn động, cho đến lúc đó tân Sở Vương cùng Ngô Vương không nói lập tức gió nổi lên từ, nhưng tối thiểu cũng sẽ trở nên dũng cảm, bắt đầu âm thầm chống cự Đại Viêm đế quốc.

Có thể nói như vậy, hiện tại tất cả mọi người con mắt đều nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, tràn ngập vô hạn chờ mong, nhưng cùng lúc lại tràn ngập tuyệt đối bi quan.

Vô số người đều khát vọng Thẩm Lãng có thể thắng, có thể sáng tạo kỳ tích. Nhưng mà không người vừa xem trọng hắn, cảm thấy hắn chỉ là sâu kiến lay cây.

Thậm chí Thẩm Lãng cũng dám khẳng định, tân Sở Vương cùng Ngô Vương cơ hồ mỗi một ngày đều đang cầu khẩn hắn có thể chiến thắng, có thể trợ giúp Ninh Chính khôi phục Việt Quốc giang sơn, đồng thời giơ cao phản viêm cờ xí. Thiên Việt thành không chỉ là một tòa thành thị, càng là một cái tiêu chí.

Đánh xuống Thiên Việt thành dĩ nhiên quan trọng, nhưng mà giữ vững Thiên Việt thành, giữ vững toàn bộ Việt Quốc càng trọng yếu hơn.

Thẩm Lãng nhất định phải làm tốt đánh thắng trận tiếp theo chiến tranh chuẩn bị, mới có thể đi tiến đánh Thiên Việt thành, nếu không chỉ có thể là hầu tử tách ra bắp ngô, tách ra một cái mất một cái.

Như vậy cái gì là trận tiếp theo chiến tranh?

Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn, Tân Càn vương quốc.

Nhất là Thiên Nhai Hải Các, nó tuyệt đối sẽ không đối Thiên Việt thành ngồi nhìn mặc kệ, bởi vì Việt Quốc xem như phạm vi thế lực của hắn, lúc ấy đối Thẩm Lãng thân phận điều tra cũng là Thiên Nhai Hải Các chủ đạo.

Đi một bước, xem ba bước!

Thẩm Lãng nhất định phải lại một lần nữa trở về đến loại trạng thái này, hoặc là càng cuối cùng nói, hắn nhất định phải có đánh thắng Thiên Nhai Hải Các tương đối nắm chắc.

Dựa vào bình thường vũ lực muốn đánh thắng Thiên Nhai Hải Các, vậy cơ hồ là không thể nào, Thiên Nhai Hải Các đối Thẩm Lãng vẫn như cũ giống như bí ẩn, nhưng có thể biết đến là bọn hắn có được siêu cấp cường đại đặc thù quân đội, mà lại có được vô số kể đỉnh cấp võ đạo quân đoàn, còn có được thần bí cường đại thượng cổ năng lượng vũ khí.

Vì lẽ đó muốn đánh thắng Thiên Nhai Hải Các, công phu ở chỗ thơ bên ngoài.

"Trận này Thiên Việt thành chi chiến, chúng ta đối mặt không chỉ là mấy chục vạn đại quân." Thẩm Lãng nói: "Càng quan trọng hơn là Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân, nó mới là chúng ta chủ yếu nhất địch nhân. Chẳng những như thế, còn có Thông Thiên tự cùng Phù Đồ Sơn, cũng sẽ tới một mức độ nào đó chi viện Thiên Việt thành. Một trận chiến này cực độ mấu chốt, toàn bộ thiên hạ con mắt đều đang ngó chừng chúng ta, nhất định phải có nắm chắc tất thắng, mới có thể mở ra Thiên Việt thành chi chiến."

Bỗng nhiên Ninh Diễm công chúa nói: "Cái kia vì sao không đánh trước xuống lại nói đâu? Ngược lại phải chờ tới tất cả cường đại địch nhân đều tập kết tại Thiên Việt thành về sau lại đánh, đây không phải là tự mình chuốc lấy cực khổ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại đi đánh xuống, tiếp xuống liền muốn giữ vững nó! Chúng ta nhất định phải đối mặt Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân, cho nên vẫn là một lần vất vả suốt đời nhàn nhã càng tốt hơn. Nếu không chỉ bằng vào trong tay chúng ta điểm ấy binh lực, như thế nào đồng thời giữ vững Thiên Việt thành, Huyền Vũ Hầu tước phủ, Kim Sơn đảo, Nộ Triều thành? Mà lại tiêu diệt Thiên Nhai Hải Các lực lượng mới là chúng ta tại Việt Quốc mục đích cuối cùng, mà không phải cướp đoạt cái gì thành thị."

Ninh Diễm có chút không hiểu.

Lan Phong tướng quân nói: "Ý của bệ hạ nói là, Thiên Việt thành đại quyết chiến, mục tiêu là đoạt thế, mà cũng không phải là đoạt đất. Nếu như muốn chiếm lĩnh địa bàn lời nói, hiện tại Thiên Nam hành tỉnh, Thiên Bắc hành tỉnh một nửa đều có thể là chúng ta. Mà muốn đoạt thế, nhất định phải tại Thiên Việt thành cùng Thiên Nhai Hải Các quân đội cứng đối cứng đánh một trận, dạng này mới có thể chấn động thiên hạ, mới có thể để cho thiên hạ chư quốc nhìn thấy lực lượng của chúng ta, tiến tới dâng lên hi vọng, đối kháng Đại Viêm đế quốc hi vọng, cho đến lúc đó rất nhiều người mới sẽ tụ tập tại bệ hạ lá cờ này phía dưới."

...

Mấy ngày sau, đông bắc phương hướng hạm đội truyền đến tin tức mới nhất, Chúc thị gia tộc bí mật kia căn cứ tất cả mọi người, đã toàn bộ chết hết.

Bọn hắn lần lượt có mười mấy tàu chiến hạm ý đồ xông ra vùng biển này trở lại trên lục địa báo tin, nhưng mà toàn bộ bị Khô Lâu đảng hạm đội đánh chìm.

Tại Hella trong báo cáo, Chúc thị gia tộc cái này trụ sở bí mật hạm đội rất cường đại, nhất là bọn hắn cung tiễn có thể tuôn ra màu lam đuôi lửa, có thể bắn ra năm sáu trăm mét bên ngoài, mà lại có thể cam đoan nhất định độ chính xác.

Nhưng mà loại kia bắn đi ra sẽ bạo tạc cự hình cường nỗ, không cách nào thoát ly cái kia thượng cổ di tích, vì lẽ đó cũng vô pháp thu xếp tại thuyền bên trên, nếu không cái kia một trận hải chiến khả năng thắng bại khó liệu.

Hella nói, đây là nàng ở trên biển gặp được cực kỳ địch nhân cường đại, làm đánh chìm Chúc thị gia tộc hạm đội bí mật, nàng thậm chí vận dụng đại lượng lựu đạn.

Bây giờ, thông qua nhiệt khí cầu ở trên trời quan sát, cái này trụ sở bí mật bên trên hơn nghìn người đều đã chết hết.

Nhưng làm bảo thủ lý do, nàng quyết định tiếp qua năm ngày thời gian, lại tiến hành lên đảo.

...

Tối hôm đó!

Thẩm Lãng hội kiến một cái bí mật khách nhân.

"Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, đại sư."

"Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, Thẩm Lãng công tử."

Thẩm Lãng không có quá nhiều hàn huyên, trực tiếp mở ra một tấm bản đồ, sau đó tại cái nào đó điểm lên họa (vẽ) một vòng tròn.

"Cái này Điểu Tuyệt sơn, ở vào Diễm Châu cùng Sở quốc, Lương quốc chỗ giao giới, thuộc về khu không người Tuyết Sơn, tại rất nhiều năm trước nó đã từng là Đại Kiếp Tự một cái cứ điểm, Khương Ly bệ hạ dẫn người diệt Đại Kiếp Tự về sau, cái này bí mật cứ điểm cũng liền hoang phế." Thẩm Lãng nói: "Xin hỏi nó bây giờ cùng Thông Thiên tự có quan hệ gì sao?"

"Có quan hệ."

Thẩm Lãng nói: "Vậy nó là một cái thượng cổ di tích sao?"

"Không tính." Đối phương nói: "Nó xem như thượng cổ một cái phế tích, bên trong không có cái gì thượng cổ điển tịch, càng không có năng lượng hạch tâm. Nhưng mà bên trong có rất nhiều điêu khắc nổi, còn có rất nhiều hoàng kim, nhất là đặc thù kim loại."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, đặc thù kim loại, đây là ý gì?

Thẩm Lãng nói: "Vậy nó đối với Thông Thiên tự tới nói, đến tột cùng tính là cái gì định vị?"

Đối phương trầm mặc thật lâu nói: "Hậu cung, tà công căn cứ."

Thẩm Lãng không khỏi giật mình, Thông Thiên tự bên trong đều là tăng nhân a, vậy mà còn có hậu cung?

Đối phương nói: "Đại Kiếp Tự am hiểu tà công, năm đó Khương Ly bệ hạ dẫn đầu võ đạo quân đoàn triệt để diệt về sau. Có người không bỏ được Đại Kiếp Tự những cái kia tà công hoàn toàn biến mất, càng thêm không bỏ được Đại Kiếp Tự bồi dưỡng ra được những cái kia mị hoặc nữ tử. Vì lẽ đó liền vụng trộm giấu ở Điểu Tuyệt thành bên trong, có ít người tu luyện công pháp bình thường cảm thấy không chiếm được đột phá, như vậy liền đến Điểu Tuyệt thành tu luyện tà ác công pháp, hay là có khác đột phá."

Thẩm Lãng nói: "Thỏ khôn có ba hang, cái này Điểu Tuyệt thành liền là Thông Thiên tự trong đó một quật."

Đối phương gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Ninh Thiệu nhưng có cái gì gia quyến tại Điểu Tuyệt thành bên trong?"

Đối phương nói: "Thông Thiên tự cao tầng đều có nữ nhân, phân tán ở các nơi. Ninh Thiệu thâm thụ coi trọng, vì lẽ đó có được bảy nữ nhân, rất nhiều nhi tử."

"Toàn bộ đều là nhi tử?" Thẩm Lãng kinh ngạc.

Đối phương nói: "Đại Kiếp Tự năm đó sở dĩ có thể đả động vô số quyền quý, trong đó có một đầu liền là tất sinh nam hài."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, một điểm này tại hiện đại Địa Cầu đã thực hiện, nhưng đó là nhân công phôi thai, nếu như nam nữ tự nhiên mang thai, vẫn là làm không được nghĩ sinh nam hài sinh nam hài, nghĩ sinh nữ hài sinh nữ hài.

Thẩm Lãng nói: "Ninh Thiệu mấy đứa bé bao lớn?"

"Tại Điểu Tuyệt thành bên trong mấy nhi tử, từ mười năm đến mười bảy tuổi."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Cái này bao lớn? Ninh Thiệu năm nay mới ba mươi bốn tuổi khoảng chừng đi!"

Đối phương nói: "Ninh Thiệu tổng cộng có mười cái hài tử, nhưng tại Điểu Tuyệt thành chỉ có năm cái. Bởi vì nơi đó quá cao quá lạnh, niên kỷ quá nhỏ hài tử rất khó ở bên kia sinh tồn. Hắn mặt khác hài tử có tại Thông Thiên các, có tại Bách Hoa cốc. Chỉ có tu luyện đặc thù công pháp người, mới có thể tại Điểu Tuyệt thành, bởi vì nơi đó có được đặc thù hoàn cảnh."

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể hay không nói như vậy, Thông Thiên tự lúc ấy bị Đại Kiếp Tự chèn ép đến phi thường lợi hại, nhưng mà Khương Ly bệ hạ diệt Đại Kiếp Tự về sau, Thông Thiên tự ngược lại đem tự mình phát triển thành Đại Kiếp Tự dáng vẻ?"

"Có thể nói như vậy, thiên hạ con đường vạn vạn ngàn ngàn, nhưng có chút đường cuối cùng xem như đường tắt." Đối phương nói.

Thẩm Lãng không khỏi nghĩ một vấn đề, cái kia Huyền Không Tự đâu? Nó đi lại là cái nào một con đường đâu?

...

Điểu Tuyệt thành!

Vị trí chỗ tại hơn sáu ngàn mét cao hơn mặt biển Tuyết Sơn trong cốc.

Nơi này khắp nơi vẫn như cũ là Đại Kiếp Tự vết tích, kỳ kỳ quái quái nam nữ điêu khắc nổi, kỳ kỳ quái quái văn tự, để người xem nhịn không được mặt đỏ tới mang tai.

Đại Kiếp Cung đi qua đại chiến, vì lẽ đó rất nhiều đều trở thành phế tích, mà nơi này là tương đối hoàn chỉnh.

Nơi này sở dĩ sẽ trở thành Đại Kiếp Tự một cái cứ điểm, cũng không phải là bởi vì là vắng vẻ, mà là bởi vì nơi này một suối nước.

Màu đỏ sậm nước suối, dù là tại băng thiên tuyết địa bên trong, cũng tản mát ra cuồn cuộn nhiệt khí.

Mà lại quỷ dị chính là trong núi này có một cái to lớn nữ tử pho tượng, vượt qua trăm mét cao, cỗ này nước suối liền từ nàng giữa hai chân chảy ra, ngưng tụ trở thành một cái ao, thứ này đã tồn tại vô số năm.

Đại Kiếp Tự người phát hiện, chỉ cần ngâm cái này ao nước sau, phương diện nào đó có thể lực lớn tăng nhiều mạnh, mà lại phảng phất còn có thể thanh xuân thường trú. Dĩ nhiên không phải trường sinh bất lão, mà là lộ ra so người bình thường càng thêm tuổi trẻ.

Lập tức, Đại Kiếp Tự coi như trân bảo, lập tức đem triệt để chiếm thành của mình, đồng thời kiến tạo một tòa thành bảo.

Bất quá về sau phát hiện, cái này ao nước cũng không thể thường xuyên bọt, có rất nhiều người trường kỳ bọt về sau, có thể sẽ rong huyết chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Thế là Đại Kiếp Tự không ngừng nghĩ biện pháp tiến hành công pháp cải tạo, dần dà, liền tạo thành một cái hệ liệt tà ác công pháp.

...

"A. . ."

Điểu Tuyệt thành bên trong, một cái phòng bên trong, truyền tới một thiếu niên lớn tiếng gào thét.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Sau đó toàn thân của hắn truyền đến từng đợt tiếng nổ tung vang, liền phảng phất rất nhiều pháo.

Một lát sau, hắn từ bên trong phòng đi ra, nơi này chí ít âm 20 độ, nhưng hắn vẫn như cũ toàn thân xích hồng, cơ hồ cái gì đều không có mặc.

Mà bên trong phòng của hắn, một nữ tử thất khiếu chảy máu mà chết, khắp cả người phát xanh phát tím.

Đi đến viện tử, hắn nắm đấm nắm chặt, hướng về to lớn hòn non bộ cuồng kích.

Từng đợt tiếng vang, loạn thạch bắn tung toé.

"Ầm!"

Một trận đinh tai nhức óc tiếng vang, toàn bộ hòn non bộ sống sờ sờ bị từ đó đá gãy.

Một lát sau, một cái mỹ lệ phụ nhân đi tới, sẵng giọng: "Làm sao không mặc quần áo?"

Thiếu niên này nói: "Mẫu thân, ta lúc nào mới có thể đi Thiên Việt thành? Ta lúc nào mới có thể đi kế thừa vương vị?"

Phụ nhân nói: "Ở đây bồi tiếp nương không tốt sao? Đi Thiên Việt thành lại có gì tốt?"

Thiếu niên nói: "Nơi này quá hoang vu, muốn thải bổ một nữ nhân, còn muốn đi bên ngoài mấy trăm dặm đi bắt. Tại Thiên Việt thành bên trong mỹ nữ muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, nghe nói Chủng Sư Sư là Việt Quốc đệ nhất mỹ nhân? Ta muốn nàng! Ta nếu vì Việt Vương, toàn bộ Việt Quốc mỹ nhân đều là ta, nghe nói ta cái kia cô cô Ninh Diễm liền rất có đặc điểm, người khác xưng nàng là lớn mông, ta thích nhất."

Phụ nhân nói: "Hài nhi của ta có bực này hùng tâm tráng chí cực kỳ tốt, nhưng mà bây giờ còn chưa được, ngươi còn không thể đi Thiên Việt thành. Phụ thân của ngươi làm ngồi vững vàng vương vị, đều phải cưới Chúc thị con gái. Nhất định phải chờ đến hắn triệt để nắm giữ đại quyền về sau, ngươi mới có thể xuất hiện. Hiện tại ngươi duy nhất nhiệm vụ liền là cường đại, cường đại, không ngừng mạnh lên."

Thiếu niên nói: "Thông Thiên tự võ công liền là không được, vẫn là Đại Kiếp Tự âm dương đại pháp lợi hại. Nương tiếp xuống ta cần một cái võ công mạnh hơn nữ nhân, tốt nhất là thuần khiết không tì vết, dạng này có lợi cho ta đột phá cảnh giới tiếp theo."

...

Thiếu niên đi đánh bại ác long, cuối cùng tự mình biến thành ác long, dạng này cố sự nhiều lần trình diễn.

Thông Thiên tự đem tự mình biến thành trước đó Đại Kiếp Tự, điểm ấy Thẩm Lãng cũng không muốn đứng tại đạo đức độ cao tiến hành phê phán, bởi vì thiên hạ lục đại siêu thoát thế lực, đến tột cùng có cái nào một nhà là chân chính sạch sẽ? Thật không tốt giảng.

Đã từng hắn còn cảm thấy Thiên Nhai Hải Các là một cái học vấn điện đường đâu.

Mà vừa lúc này, Điểu Tuyệt thành trên không bỗng nhiên thổi qua tới mấy cái nhiệt khí cầu.

Từ trên trời nhìn xuống, cái này tòa giấu ở sơn cốc tòa thành liền phi thường rõ ràng, nhất là cái kia trăm mét cao pho tượng, còn có pho tượng trước mặt cái kia đặc thù ao nước, bên trong thậm chí còn có hàng trăm người ngâm mình ở bên trong, chẳng những có nam nhân, còn có nữ nhân, toàn bộ không mảnh vải, mà lại trình diễn cực độ kinh khủng một màn.

"Đây chính là Thông Thiên tự người?" Ban Nhược tông sư không dám tin: "Người không biết, còn tưởng rằng là Đại Kiếp Tự đâu?"

Lục đại siêu thoát thế lực bên trong, Thông Thiên tự thanh danh còn tính là không tệ, vậy mà như thế kinh khủng?

Tuyết Ẩn cười lạnh nói: "Cái này Điểu Tuyệt thành, hoặc là có lẽ xưng là Điểu Tuyệt tự chí ít ở ngoài mặt cùng Thông Thiên tự là không có quan hệ, trong này xác thực có vượt qua hơn phân nửa đều là trước Đại Kiếp Tự người."

Đón lấy, Tuyết Ẩn thần nữ xuất ra bội số lớn kính viễn vọng, trong đám người tìm kiếm.

Một bên tìm kiếm, một bên xuất ra chân dung so sánh.

"Tìm tới, Việt Vương Ninh Thiệu đại nhi tử, ông trời của ta cái kia? Hắn ngay tại làm gì?"

"Ninh Thiệu con trai thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư. . ."

Bỗng nhiên Ban Nhược đại tông sư nói: "Tuyết Ẩn, ta xem qua Đại Kiếp Tự một chút công pháp, đã từng cũng thiếu chút nhịn không được đi tu luyện, bởi vì so với công pháp bình thường tới nói, nó tiến triển quá nhanh. Chúng ta bình thường tu luyện năm năm, nó chỉ cần ba năm liền có thể. Chỉ bất quá trong quá trình tu luyện, làm đất trời oán giận."

Tuyết Ẩn nói: "Là âm dương loại hình tà ác công pháp sao?"

Ban Nhược nói: "Ngươi biết, đời ta đều khó có khả năng có nam nhân. Đại Kiếp Tự công pháp không chỉ có phương diện này, nó tà công nhiều vô số kể."

Tuyết Ẩn nói: "Điểm ấy ta so ngươi rõ ràng, mấy năm trước ta liền trường kỳ cùng Tây Vực Đại Kiếp Tự liên hệ. Thậm chí ta hiện tại cũng có thật nhiều công pháp, nếu như ngươi muốn, ta cho ngươi cho ngươi mượn xem một chút."

Đón lấy, thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Phong tỏa chung quanh xuống núi thông đạo, chuẩn bị đối Điểu Tuyệt thành tiến hành diệt tuyệt tính đả kích."

Ban Nhược bỗng nhiên nói: "Thế nhưng là cứ như vậy, liền sẽ triệt để đắc tội Thông Thiên tự."

Thần nữ Tuyết Ẩn nói: "Chúng ta lúc này còn sợ đắc tội Thông Thiên tự? Chúng ta lần lượt diệt tuyệt Ẩn Nguyên hội một tòa thành thị, Tru Thiên Các một tòa thành thị, còn quan tâm thêm một cái Thông Thiên tự sao? Hơn hai năm trước, Đại Viêm đế quốc vây quét Thẩm Lãng thời điểm, Thông Thiên tự thế nhưng là xuất động đại quy mô hạm đội, hai mươi mấy năm trước hắn cũng là lập tức phản bội Khương Ly bệ hạ. Nếu không phải Khương Ly bệ hạ tiêu diệt Đại Kiếp Tự, Thông Thiên tự mãi mãi cũng không có quật khởi ngày."

Sau đó, Tuyết Ẩn, Cừu Yêu Nhi, Ban Nhược ba người riêng phần mình vặn vẹo hai chữ số mật mã, tạo thành một cái hoàn chỉnh mật mã, sau đó lấy ra Hắc Tử bom.

"Động vật thí nghiệm biểu hiện, loại này diệt tuyệt bom tại siêu rét lạnh khu vực cùng nóng bức khu vực, lực sát thương đều phi thường cao, bởi vì loại này cao nguyên siêu lạnh khu vực, dẫn phát phổi tật bệnh càng thêm trí mạng."

"Ném bom trước đó ước định, nơi này khoảng cách gần nhất nhân loại điểm tụ tập vượt qua bảy trăm dặm, toàn diện phong tỏa con đường về sau, tuyệt đối không thể lan tràn."

"Đồng ý đối Điểu Tuyệt thành tiến hành diệt tuyệt tính đả kích!"

"Chuẩn bị ném diệt tuyệt đạn, ba, hai, một!"

"Ném!"

"Ném thành công, phong tỏa tất cả cửa ra vào, sau tám ngày tiến vào Điểu Tuyệt thành, tiến hành cuối cùng giảo sát."

...

Sau tám ngày!

Thần nữ Tuyết Ẩn, Cừu Yêu Nhi, Ban Nhược tông sư dẫn đầu trên trăm tên võ đạo cường giả, toàn bộ bao khỏa tiến vào Điểu Tuyệt thành bên trong.

Nơi này trở thành địa ngục, sự thật chứng minh tại cao hơn mặt biển rét lạnh khu vực, loại này diệt tuyệt bom lực sát thương càng mạnh, cơ hồ tất cả người lây bệnh sống không qua ba ngày hẳn phải chết.

Đại bộ phận người chết đều là bởi vì dãn phế quản, phổi chảy máu mà chết.

Các nàng tiến vào Điểu Tuyệt thành về sau, đem may mắn còn sống sót một số nhỏ người triệt để giết đến sạch sẽ.

Sau đó đem Ninh Thiệu mấy nữ nhân, năm nhi tử, toàn bộ chém xuống thủ cấp, chứa ở trong rương.

Đồng thời đem Điểu Tuyệt thành bên trong mấy ngàn cái nam nữ toàn bộ cắt lấy đầu lâu, toàn bộ đâm vào mấy ngụm to lớn trong rương.

Tuyết Ẩn bắt đầu rút ra bộ phận thi thể dịch thể, sau đó tiến hành tỉ mỉ quan sát.

"Xác định virus đã toàn bộ tử vong, không có truyền nhiễm tính."

"Lý do an toàn, lại phong tồn ba ngày, sau đó bí mật vận chuyển về Thiên Việt quốc đô, đưa đến Việt Vương Ninh Thiệu trước mặt!"

...

Việt Quốc hoàng cung bên trong.

Ninh Thiệu cung điện chung quanh không được có bất luận kẻ nào, hắn mang tới thái giám đều là Thông Thiên tự, nguyên bản không phải thái giám, cắt xén sau liền biến thành thái giám.

Ninh Thiệu từ bên trong phòng đi ra, cường tráng thân thể tràn ngập lực lượng cường đại cảm giác, toàn thân không bình thường xích hồng.

Hắn đi vào một cái to lớn cây cối trước mặt, chậm rãi nói: "Cây này ta còn nhớ rõ rõ ràng, năm đó ta rời đi thời điểm, nó liền đã có như thế thô to, cơ hồ có cái bàn lớn như vậy đi."

Sau đó hắn xòe bàn tay ra, nhẹ nhàng đập viên này đường kính một mét đại thụ.

Phanh, phanh, ầm!

Thanh âm không lớn, mà lại đại thụ cũng không có bất kỳ cái gì chấn động, thậm chí vỏ cây đều không có tổn hại, nhưng mà đi lên xem, nguyên bản sinh cơ bừng bừng đại thụ đã triệt để chết héo.

Mà đang nhìn không gặp thân cây bên trong, rất nhiều nơi đã bị đập đến nát bét.

"Mang vào!" Ninh Thiệu ra lệnh một tiếng.

Rất mau dẫn tiến đến một cái cường tráng võ sĩ, người này là nguyên Thiên Việt thành vệ quân một tên Thiên hộ, đi theo Thẩm Lãng đánh trận, hiệu trung qua Ninh Chính.

Ninh Thiệu nhẹ nhàng hô một hơi, sau đó tại cái này Thiên hộ tướng lĩnh trước ngực nhẹ nhàng vỗ một cái, giống như đập bông.

Sau một lát, cái này Thiên hộ tướng lĩnh xương cốt triệt để nát, nội tạng biến thành bùn nhão, một tiếng hét thảm đều không có, trực tiếp ngã xuống đất chết đi, trọn vẹn sau một lúc lâu miệng bên trong mới chảy ra máu đen, còn có vô số nội tạng mảnh vỡ.

Cùng lúc đó, mấy tên thái giám từ trong cung điện khiêng ra một bộ nữ nhân thi thể, thất khiếu chảy máu mà chết.

Niên công công không khỏi có chút phát sầu, toàn bộ vườn hoa đều chôn đầy a, cỗ thi thể này có lẽ chôn ở chỗ nào đâu? Cuối cùng không thể không tại góc tường xuống đào lên một cái hố to, chôn xuống.

...

Trong thư phòng!

"Thiên Việt thành quyết chiến chẳng mấy chốc sẽ bộc phát, Thông Thiên tự quân đội ở đâu? Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân ở đâu?" Ninh Thiệu thản nhiên nói: "Không cần chậm rãi, chậm nữa, Hoàng đế bệ hạ liền sẽ hoài nghi chúng ta năng lực."

"Vâng!"

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Đúng, Thẩm Lãng Huyền Vũ thành bên kia nhưng có phản ứng gì?"

Ninh Dực nói: "Thẩm Lãng phái tới người mang tin tức, nói chúng ta dùng ti tiện thủ đoạn chém đầu năm trăm người, hắn nhất định sẽ trả thù, đồng thời tuyên bố chúng ta từ nay về sau không thể lại giết một người, lại tổn thương một người, nếu không tự gánh lấy hậu quả."

"Nha!" Ninh Thiệu nói: "Cái kia 500 người đầu có thể đưa đi Huyền Vũ thành sao?"

Ninh Dực nói: "Đưa đi, cũng đã đến."

Ninh Thiệu nói: "Tất nhiên Thẩm Lãng nói như vậy, như vậy uy hiếp ta. Vậy liền lại giết một ngàn người, lại đem đầu người đưa đi Huyền Vũ thành. Ta ý tứ phi thường rõ ràng, tuyệt đối không cùng phản nghịch thỏa hiệp, tuyệt không nhượng bộ. Chúc tướng, ngài nói đúng không?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Lão thần cảm thấy, vẫn là phải đem trọng tâm đặt ở sắp đến Thiên Việt thành chi chiến bên trên, không cần cùng Thẩm Lãng phản nghịch tranh cái gì khí phách."

Ninh Thiệu gật đầu nói: "Tướng gia nói rất có lý, Ninh Dực Công tước, vậy liền lại giết hai ngàn cái Thẩm Lãng dư nghiệt, cho Huyền Vũ thành đưa qua. Chúc tướng, Hoàng đế bệ hạ con mắt đang nhìn chúng ta đây."

Ninh Dực ánh mắt mừng như điên nói: "Vâng, ta cái này đi làm."

"Ta cũng đi!" Ninh La trưởng công chúa nói, nàng hiện tại thích nhất giết người.

Nhưng mà lúc này, bỗng nhiên Niên công công lao nhanh mà vào, thấp giọng nói: "Bệ hạ, Thẩm Lãng đưa cho ngài tới lễ vật, ngay tại hoàng cung bên ngoài."

Nửa khắc đồng hồ sau!

Thẩm Lãng lễ vật xuất hiện tại Việt Vương Ninh Thiệu trước mặt.

Năm ngàn cái đầu sọ, lít nha lít nhít, dữ tợn khủng bố, xếp thành một tòa núi nhỏ.

Mà bày ở phía trước nhất liền là Ninh Thiệu mấy nữ nhân, còn có năm nhi tử. Trong đó bao quát hắn thương yêu nhất trưởng tử, hắn võ công xuất sắc nhất trưởng tử.

"Bệ hạ, chúng ta Thông Thiên tự Điểu Tuyệt thành, toàn bộ chết hết!"

Việt Vương Ninh Thiệu ánh mắt giống như sét đánh, hoàn toàn không thể tin được trước mắt một màn này,

Thẩm Lãng trả thù vậy mà như thế triệt để, thật là giết cả nhà của hắn, giết người toàn thành.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 480: : Cuồng Rút Ninh Thiệu Chảy Máu! Quân Đoàn Vào Quốc Đô!

Chương 479:: Cuồng rút Ninh Thiệu chảy máu! Quân đoàn vào quốc đô!

Thực ra Ninh Thiệu cùng Thẩm Lãng còn không có đánh qua liên hệ gì, cũng không biết hắn thủ đoạn là bực nào kịch liệt.

Mà bây giờ là chân chính nhất thiết cảm nhận được, thật là nói giết ngươi cả nhà, liền giết ngươi cả nhà.

Toàn trường như chết tĩnh lặng, cơ hồ không người nào dám phát ra bất kỳ thanh âm.

Nhất là Chúc Hoằng Chủ, quả thực liền là mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, tâm xem mũi chân, liền phảng phất cái gì cũng không có trông thấy.

Thế giới này là ai trước hết biết Thẩm Lãng muốn xảy ra chuyện? Liền là Chúc Hoằng Chủ, tại Thẩm Lãng thân phận bị vạch trần trước đó trong một năm, Chúc Hoằng Chủ liền biểu hiện ra đối Thẩm Lãng đứng xa mà trông thái độ.

Hắn luôn miệng nói một câu chính là, đừng trêu chọc Thẩm Lãng, nhưng cũng đừng tới gần Thẩm Lãng.

Mà Thẩm Lãng xảy ra chuyện về sau, nội tâm của hắn rất muốn nhất nâng đỡ vẫn như cũ là Ninh Dực, bởi vì cái này người tốt khống chế.

Nhưng Ninh Dực thanh danh thực sự là quá thối, cái kia nâng đỡ Ninh Kỳ cũng là lựa chọn tốt, bởi vì Ninh Kỳ thông minh, biết nên lựa chọn như thế nào, quân vương cùng Thủ tướng hẳn là sẽ phối hợp đến không tệ.

Nhưng không nghĩ tới Ninh Kỳ vẫn như cũ nhận Ninh Nguyên Hiến cùng Thẩm Lãng lây nhiễm, tại thời khắc mấu chốt từ bỏ vương vị, vậy mà để Ninh Thiệu cùng Thông Thiên tự thừa lúc vắng mà vào.

Ở trong mắt Chúc Hoằng Chủ, không sợ Ninh Dực dạng này hôn quân, cũng không sợ Ninh Kỳ dạng này minh quân, nhưng mà Ninh Thiệu dạng này người hắn xác thực cực kỳ đau đầu.

Ninh Thiệu mặt ngoài nhìn qua chỉ là một cái lạnh lùng kiệm lời người, nhưng Chúc Hoằng Chủ đi qua hiểu về sau lại biết, người này nội tâm là điên cuồng, thậm chí vặn vẹo.

Cái này cùng hắn từ nhỏ đến lớn bối cảnh có quan hệ, mẹ của hắn là Đại Kiếp Tự tiềm phục tại hoàng cung bên trong cung nữ, tại hắn lúc còn rất nhỏ, mẹ của hắn liền qua đời, hắn lại bị đưa đi Thông Thiên tự xuất gia.

Thông Thiên tự bí mật người khác không biết, Chúc Hoằng Chủ vẫn là hiểu cực kỳ rõ ràng, làm không tại lục đại thế lực bên trong hạng chót, nó đã đi đến cái gọi là tà đạo, đi đến Đại Kiếp Tự con đường.

Đã từng thời gian rất lâu bên trong, Ninh Thiệu liền là tại Điều Tuyệt thành bên trong sinh hoạt. Bây giờ Thông Thiên tự chia làm hai phái, một phái là tu luyện Thông Thiên tự vốn có võ công, cũng chính là được vinh dự thiên hạ chính đạo. Mặt khác một phái tu luyện Đại Kiếp Tự tà công, Ninh Thiệu mẫu thân là Đại Kiếp Tự xuất thân, đương nhiên cũng đi tu luyện tà công.

Có chừng thời gian mười mấy năm, hắn đều sinh hoạt tại Điểu Tuyệt thành, ước chừng tại hai mươi mấy tuổi thời điểm mới rời khỏi, đi Thông Thiên tự một cái khác khu vực, ba mươi tuổi về sau mới chính thức tiến vào Thông Thiên tự tổng bộ.

Điểu Tuyệt thành loạn, quả thực khó coi, khó nghe, tại loại hoàn cảnh này lớn lên Ninh Thiệu là bực nào tính cách? Hoàn toàn có thể nghĩ.

Vì lẽ đó Chúc Hoằng Chủ đối Ninh Thiệu là thật cực kỳ đau đầu, quá âm u điên cuồng.

Thậm chí hắn động đậy phế lập suy nghĩ, nhưng Ninh Thiệu dù sao còn không có chân chính xúc phạm qua hắn quyền uy, mà lại đi phế lập sự tình nhất định phải Thiên Nhai Hải Các xuất thủ.

Mà lần này, Ninh Thiệu liền xúc phạm hắn Chúc Hoằng Chủ quyền uy, đây là tuyệt đối không thể chịu đựng.

Mà Chúc Hoằng Chủ cũng lập tức xuất thủ, mượn nhờ Thẩm Lãng chi thủ hung hăng tại Việt Vương Ninh Thiệu trên mặt phiến một bạt tai.

Bất quá nhìn thấy trước mắt một màn này, Chúc Hoằng Chủ cũng không khỏi đến hít sâu một hơi, Thẩm Lãng vẫn là cùng trong tưởng tượng đồng dạng mãnh liệt a, lối trả thù này thủ đoạn thực sự là quá kinh người, quá kịch liệt.

...

Ninh Thiệu ngồi xổm xuống, cầm lấy trưởng tử đầu lâu, tỉ mỉ mà nhìn xem.

Hắn có lẽ chết được phi thường thống khổ, khuôn mặt anh tuấn là hoàn toàn méo mó, thậm chí ánh mắt sung huyết, gương mặt mạch máu đều là phát xanh phát tím.

Đón lấy, hắn lại cầm lấy một nữ nhân đầu lâu, đây là hắn một nữ nhân đầu tiên, cũng là hắn ba cái nhi tử mẫu thân.

Nữ nhân này so với nàng càng lớn, số tuổi là một cái bí ẩn, phảng phất vẫn luôn là còn trẻ như vậy. Mà bây giờ sau khi chết, phảng phất hiển lộ ra chân thực tuổi tác.

Thẩm Lãng, ngươi điên rồi!

Ninh Thiệu toàn thân run rẩy, nhắm mắt lại bắt đầu hồi ức cùng nữ nhân này đủ loại quá khứ, hồi ức cùng mấy nhi tử chuyện cũ.

Lại một lần nữa mở to mắt, hai tay của hắn nhẹ nhàng bóp, lập tức trực tiếp đem hai cái đầu trực tiếp bóp nát.

"Một mồi lửa toàn bộ đốt." Ninh Thiệu nhàn nhạt hạ lệnh, sau đó hắn quay người hướng về hoàng cung bên trong đi đến, trước khi đi nhàn nhạt nhìn Chúc Hoằng Chủ đồng dạng.

Mà Tể tướng Chúc Hoằng Chủ không có bất kỳ cái gì phản ứng, phảng phất đây hết thảy đều cùng hắn hoàn toàn không liên quan.

...

Về đến trong nhà về sau, Chúc Hoằng Chủ tiến vào trong thư phòng ngẩn người.

Chúc Nịnh vì hắn châm hương liệu, đồng thời vì hắn rót trà ngon lá, sau đó muốn đi ra đi.

Nàng đã thay đổi trầm mặc rất nhiều, đã từng nàng là muốn gả cho Ninh Kỳ, nhưng cuối cùng đoạn này hôn sự vẫn là không.

"Phụ thân, Hoàng đế bệ hạ vẫn là không có bất luận cái gì ý chỉ xuống sao?" Chúc Nhung hỏi.

"Ừm!"

Một điểm này phi thường kỳ quái, Thẩm Lãng trình diễn vương giả trở về về sau, vốn nên là nhấc lên sóng to gió lớn, nhưng toàn bộ Đại Viêm đế quốc lại có vẻ nhất là yên tĩnh.

Viêm kinh vị kia chí cao vô thượng Hoàng đế thậm chí không có nói tới nửa chữ, mà phía dưới thiên hạ chư vương cũng giống như sự tình gì đều không có phát sinh,

Chúc Nhung nói: "Một số thời khắc, không có ý chỉ liền là tốt nhất ý chỉ."

Đúng vậy a, không có ý chỉ liền là nhất minh xác ý chỉ. Lúc này Hoàng đế bệ hạ con mắt chính giống như chim ưng đồng dạng nhìn chằm chằm thiên hạ chư vương, nhìn chằm chằm Ngô Vương, nhìn chằm chằm Sở Vương, có phải là có cái gì dị động? Thẩm Lãng đã giết trở về, các ngươi có phải hay không có ý nghĩ gì a?

Chúc Nhung nói: "Lần trước, Hoàng đế bệ hạ vận dụng nửa cái thế giới binh lực đi diệt Thẩm Lãng. Nhưng cuối cùng không phải vì Thẩm Lãng, mà là làm thu thập toàn bộ thiên hạ, Sở Vương cùng Ngô Vương đều cảm giác được nguy hiểm, hết sức khéo léo đi theo đế quốc bước chân, tiến hành nội bộ cải cách, toàn bộ huỷ bỏ Thượng thư đài đổi thành nội các, mà lại Thủ tướng đều từ Đại Viêm đế quốc phái ra, vì lẽ đó lần trước mượn Thẩm Lãng dựng đài hát hí khúc, hẳn là phi thường thành công."

"Ừm!"

Nào chỉ là thành công a, Thẩm Lãng cơ hồ trợ giúp Đại Viêm đế quốc Hoàng đế tiết kiệm mười năm gần đây thời gian.

Nguyên bản Đại Viêm đế quốc tân chính sau khi thành công, trọng yếu nhất chính là hoàng quyền quá độ, sau đó mới là mở ra thống nhất thiên hạ tiến trình.

Kết quả Thẩm Lãng là Khương Ly chi tử thân phận bại lộ về sau, Hoàng đế có được tập kết nửa cái thế giới quân đội lý do, mượn diệt Thẩm Lãng danh nghĩa, uy chấn thiên hạ chư quốc, bức bách bọn hắn trong tiến hành các cải tổ, hôm nay thiên hạ các nước nội các đều ở Đại Viêm đế quốc trong tay.

Chẳng những như thế, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế vẫn như cũ lợi dụng diệt Thẩm Lãng gió đông, thành công sắc phong thiên hạ chư vương.

Vì lẽ đó bây giờ Việt Vương Ninh Thiệu, có lẽ gọi là Đại Viêm đế quốc Việt Thân vương.

Hoàng đế mục đích cuối cùng nhất liền là đem chư hầu vương biến thành phiên vương, đồng thời xoá các quốc gia quân đội, chẳng những đem thiên hạ các nước nội chính quyền lực thu hồi, hơn nữa còn muốn đem binh quyền cũng thu hồi.

Cải tổ thiên hạ các nước nội các, sắc phong chư vương vì đế quốc thân vương, cái này hai kiện đại sự nguyên bản cần thời gian mười năm, kết quả bởi vì Thẩm Lãng xuất hiện, Hoàng đế vẻn vẹn không dùng đến thời gian nửa năm liền hoàn thành.

Vì lẽ đó một số thời khắc địch nhân dùng tốt, nhưng so sánh người một nhà dùng tốt nhiều.

Chúc Nhung nói: "Vì lẽ đó, lần này Hoàng đế bệ hạ có lẽ có hai loại tìm cách. Loại thứ nhất tìm cách, lại một lần nữa gióng trống khua chiêng, vận dụng nửa cái thế giới quân đội tới tiêu diệt Thẩm Lãng, đồng thời mượn cơ hội tại thiên hạ chư quốc trú quân, thu hồi thiên hạ các nước binh quyền. Ý nghĩ này phi thường mê người, nhưng hắn có lẽ cuối cùng vẫn sẽ từ bỏ ý nghĩ này, bởi vì hai năm trước thành quả đã đầy đủ lớn, tiếp xuống tiêu hóa cái này thành quả thắng lợi càng trọng yếu hơn, các quốc gia nội chính quyền lực còn không có triệt để nắm giữ, liền đi đoạt binh quyền, rất dễ dàng nấu thành một nồi cơm sống."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Nói tiếp."

Chúc Nhung nói: "Lần trước Thẩm Lãng nhỏ yếu kinh khủng, kết quả Hoàng đế bệ hạ lại coi hắn là thành Khương Ly đang đánh, thật giống như Thẩm Lãng là một cái kinh thiên động địa đại nhân vật đồng dạng. Mà lần này Thẩm Lãng trở về, trình độ nào đó là đối Viêm kinh một loại đánh mặt. Lần trước các ngươi điều động nửa cái thế giới quân đội mới đều không thể triệt để diệt đi Thẩm Lãng, vậy mà còn để hắn trình diễn vương giả trở về. Vì lẽ đó lần này Hoàng đế bệ hạ có lẽ biểu hiện ra một loại xem thường thái độ, cần một loại dùng tay đầu ngón tay nghiền chết một con kiến thái độ tới đối phó Thẩm Lãng, liền phảng phất đây là một tiểu nhân vật không quan trọng, dạng này mới có thể triệt tiêu Thẩm Lãng trở về ảnh hưởng, dạng này mới có thể càng làm nổi bật lên Đại Viêm đế quốc chí cao vô thượng cường đại."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ừm."

Chúc Nhung nói: "Vì lẽ đó Hoàng đế bệ hạ không có bất kỳ cái gì ý chỉ, cái này đại biểu cho chuyện này muốn tại Việt Quốc nội bộ giải quyết. Nói cách khác muốn lợi dụng Việt Vương danh nghĩa triệt để tiêu diệt Thẩm Lãng, mà không cần tăng lên đến Đại Viêm đế quốc danh nghĩa, nếu không sẽ tổn hại đế quốc uy nghiêm, dù sao Thẩm Lãng trở về vẻn vẹn chỉ đem mấy vạn quân đội mà thôi, còn chưa đủ tư cách trở thành đế quốc địch nhân."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Vậy ngươi nói một chút xem, phải chăng có thể áp dụng ám sát thủ đoạn, xâm nhập Nộ Triều thành hoặc là Huyền Vũ Hầu tước phủ, đem Thẩm Lãng giết?"

"Không thể." Chúc Nhung nói: "Chí ít hiện tại không thể, Thẩm Lãng dù sao cũng là Khương Ly chi tử, mà không phải cái nào đó trùm thổ phỉ. Đại Viêm đế quốc cần biểu hiện ra tuyệt đối lực lượng đem hắn nghiền chết, dạng này mới có thể biểu hiện đế quốc uy nghiêm. Nếu như áp dụng ám sát thủ đoạn, sẽ bị thiên hạ chỉ. Người trong thiên hạ sẽ nói đế quốc vậy mà như thế vô năng, liền chỉ là Thẩm Lãng mấy vạn người đều đánh không lại, vậy mà khai thác ám sát thủ đoạn."

"Lôi đình một kích, sư hổ bác thỏ, đây chính là tiếp xuống Thiên Việt thành chi chiến." Chúc Hoằng Chủ nói: "Một trận chiến này thiên hạ chú mục, chúng ta nhất định phải tại ngắn nhất thời gian ngắn nhất bên trong đem Thẩm Lãng triệt để tiêu diệt, trong vòng một ngày diệt, chúng ta có công. Trong vòng ba ngày diệt, vô công không qua. Nếu như vượt qua năm ngày thời gian còn không có diệt đi Thẩm Lãng toàn quân, vậy chúng ta phụ tử liền muốn không may."

Chúc Nhung nói: "Chúng ta muốn dùng Việt Quốc quân đội danh nghĩa cùng Thẩm Lãng giao chiến, nhưng là lại đại biểu cho đế quốc lực lượng."

"Đúng!" Chúc Nhung nói: "Vì lẽ đó nhất định phải nắm chắc tốt trong này chính trị có chừng mực, tuyên truyền tạo thế thời điểm nhất định phải điệu thấp, liền phảng phất tiêu diệt một cái không quan trọng gì phản nghịch. Nhưng lại phải làm cho tốt mười hai phần chuẩn bị, muốn dùng gấp mười, gấp hai mươi lần, ba mươi lần lực lượng đi diệt Thẩm Lãng, lôi đình một kích, lại giả vờ lấy hời hợt."

"Vâng!" Chúc Nhung nói: "Cái kia Thông Thiên tự cùng Phù Đồ Sơn bên kia, cần chúng ta đi chào hỏi sao?"

"Không cần, không nên mở miệng." Chúc Hoằng Chủ nói: "Việt Quốc là Thiên Nhai Hải Các phạm vi thế lực, một trận chiến này chủ lực vẫn là Thiên Nhai Hải Các. Phù Đồ Sơn nếu như hiểu chuyện lời nói, hẳn phải biết làm thế nào, Thông Thiên tự liền lại càng không cần phải nói, Chúc Hồng Tuyết còn bao lâu nữa trở về?"

"Nhanh, Tây Vực chư quốc bên kia đại chiến đã chuẩn bị kết thúc." Chúc Nhung nói: "Nhưng mà Ninh Hàn công chúa bên kia, vẫn không có bất luận cái gì tin tức, liền phảng phất hoàn toàn biến mất."

"Không nên đánh nghe liên quan tới Ninh Hàn bất cứ chuyện gì." Chúc Hoằng Chủ nói: "Mặt khác, bắt đầu tập kết quân đội đi! Thiên Việt thành chi chiến không vẻn vẹn muốn thắng, mấu chốt muốn thắng được xinh đẹp, nếu không cha con chúng ta liền muốn không may, Thiên Nhai Hải Các quân đội cần lập tức bắc thượng."

...

Hoàng cung bên trong, Ninh Thiệu toàn thân đều tản mát ra khiến người sợ hãi khí tức, liền phảng phất một viên lúc nào cũng có thể sẽ bạo tạc đạn độc.

Ninh Dực cùng Ninh La đứng tại bên cạnh, không nhúc nhích.

"Bệ hạ, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy tính toán sao?" Ninh Dực nói: "Kể từ đó, còn mặt mũi nào mà tồn tại?"

Ninh La lạnh giọng nói: "Lấy sát ngăn sát! Thẩm Lãng giết năm ngàn người, chúng ta có thể giết năm vạn người, tuyệt không thỏa hiệp."

Ninh Thiệu thản nhiên nói: "Hắn giết ta năm nhi tử, ta còn có mười một nhi tử. Hắn đây là tại uy hiếp ta, nếu như ta dám can đảm tiếp tục giết hắn người, hắn kế tiếp muốn diệt tuyệt liền là Bách Hoa cốc, liền là ta cái khác nhi tử."

Ninh Dực nói: "Chẳng lẽ cứ như vậy tính toán sao?"

"Cứ như vậy tính toán?" Ninh Thiệu chậm rãi lắc đầu, nói: "Nhi tử không có, có thể lại sinh! Nhưng mà ta tuyệt không thỏa hiệp, tuyệt không. . ."

Lời này một màn, Ninh Dực cùng Ninh La lập tức hưng phấn lên.

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Nữ nhân ta còn nhiều, ta mới ba mươi mấy tuổi, còn có thể sinh mười cái nhi tử, nhưng mà muốn để ta hướng Thẩm Lãng thỏa hiệp? Hoàn toàn là nằm mơ!"

Ninh La cùng Ninh Dực lập tức đứng lên , chờ đợi lấy Ninh Thiệu mệnh lệnh.

Ninh Thiệu nói: "Thẩm Lãng tất nhiên giết ta năm ngàn người, vậy ta liền giết một vạn người. Trương Xung người này rất trọng yếu đúng hay không? Đem hắn đầu cùng tứ chi đều chặt xuống, cho Thẩm Lãng đưa đi. Còn có Ninh Chính, hai tay hai chân đều chặt đứt, con mắt cũng móc xuống, cùng nhau cho Thẩm Lãng đưa qua. Thuận tiện nói cho Thẩm Lãng một câu, hắn muốn tiếp tục trả thù? Tùy tiện, tùy tiện. . . Nhi tử không có, ta có thể lại sinh!"

"Giết, giết, giết. . ."

Ninh Thiệu tùy tiện kéo qua một cái hoạn quan, trực tiếp cắt cổ tay của hắn, để máu tươi lưu tại trên nghiên mực, dùng bút lông chấm máu tươi, viết xuống mấy cái đằng đằng sát khí chữ Sát.

"Ninh Dực, ngươi đi giết Trương Xung, giết Ninh Chính! Ninh La, ngươi đi giết Thẩm Lãng dư nghiệt, trực tiếp dùng Hắc Thủy Đài người giết, giết đủ một vạn người!" Việt Vương Ninh Thiệu trực tiếp đem ý chỉ ném ra.

"Tuân chỉ!" Ninh Dực cùng Ninh La đằng đằng sát khí ra ngoài.

Đây chính là Ninh Thiệu, Chúc Hoằng Chủ thấy rất rõ ràng, người này thực chất ở bên trong là bị điên.

Ninh Dực cùng Ninh La sau khi đi, Ninh Thiệu mới thấp giọng tự nhủ: "Thẩm Lãng, ngươi đánh giá cao ta đối với nhi tử cùng nữ nhân tình cảm. Ngươi cho rằng ta trong lòng thật sự có cái gì thích, có tình cảm gì sao? Thật sự là chuyện cười lớn, thiên hạ không có ta không dám giết người."

…

Ninh Dực mang theo trên trăm tên võ sĩ xông vào Hắc Thủy Đài ngục giam giết Trương Xung.

Ninh La mang theo hơn nghìn người, đi Bắc Uyển bãi săn giết Thẩm Lãng dư nghiệt. Bởi vì bắt người thực sự quá nhiều, Đại Lý Tự ngục giam căn bản là quan không dưới, vì lẽ đó nhốt tại Bắc Uyển bãi săn bên trong, còn có đại bộ phận tù phạm đều tại Việt Quốc các nơi ruộng muối, quặng mỏ bên trong, một bên bị cầm tù, một bên làm lấy heo chó đồng dạng sống.

Toàn bộ Bắc Uyển bãi săn giam giữ đều là địa vị tương đối cao Thẩm Lãng dư nghiệt, ròng rã hơn một vạn người.

Nhưng mà, chờ Ninh La dẫn người đi Bắc Uyển bãi săn thời điểm, phát hiện nơi này đã bị đại quân vây quanh, cầm đầu chính là Thiên Việt đô đốc Trương Triệu, người này tại Nam Ẩu quốc chiến trường đi theo Chúc Lâm đại tướng quân về sau, liền một mực hiệu trung Chúc thị, bây giờ rốt cục trở thành Việt Quốc một phương cự đầu.

"Trương Triệu đô đốc, mời ngươi tránh ra, ta phụng bệ hạ chi mệnh, đến đây chém giết Thẩm Lãng dư nghiệt." Ninh La công chúa lạnh nhạt nói.

Trương Triệu nói: "Trưởng công chúa điện hạ, ta phụng nội các cùng Xu Mật viện chi mệnh, trông giữ Thẩm Lãng dư nghiệt! Không có mệnh lệnh , bất kỳ người nào đều không được ra vào Bắc Uyển ngục giam."

Ninh La công chúa nói: "Trương Triệu tướng quân, ngươi chẳng lẽ muốn kháng chỉ sao?"

Dứt lời, Ninh La bày ra Việt Vương Ninh Thiệu ý chỉ, phía trên viết rõ ràng, đem Bắc Uyển trong ngục giam tất cả Thẩm Lãng dư nghiệt, toàn bộ chém đầu.

Trương Triệu kết quả Việt Vương thánh chỉ, trọn vẹn xem trọng một hồi, nói: "Trưởng công chúa điện hạ, cái này phong ý chỉ bên trên không có nội các đại ấn a."

Vương triều Đại Viêm tân chính về sau, thiên hạ chư quốc nội các quyền lực được to lớn tăng lên, quân vương ý chỉ đều cần nội các đóng dấu về sau mới có được tối cao quyền uy, nếu không liền là bên trong chỉ, sẽ xuất hiện kháng chỉ bất tuân tình hình.

Minh triều thời điểm chính là như vậy, phía dưới thần tử thậm chí dùng chống lại hoàng đế bên trong chỉ làm vinh. Nếu có quan dám can đảm nhận không có nội các đóng dấu bên trong chỉ, đó chính là trong quần thần bại hoại.

Đại Viêm đế quốc liền là thông qua loại phương thức này, dần dần tước đoạt thiên hạ chư vương quyền lực.

Ninh La công chúa nói: "Ta hiện tại là muốn giết Thẩm Lãng dư nghiệt, ngươi cũng muốn ngăn cản, chẳng lẽ ngươi là tại đồng tình Thẩm Lãng phản nghịch sao? Ta cái này một cáo trạng đến Viêm kinh đi, ngươi chịu đựng được sao?"

Trương Triệu mặt không chút thay đổi nói: "Trưởng công chúa điện hạ, xin ngài đem đạo thánh chỉ này trước đưa đi nội các đóng dấu, nếu không hạ quan không dám làm việc thiên tư cho qua."

Đón lấy, hắn bỗng nhiên rống to một tiếng nói: "Trú quân nghe lệnh, không có mệnh lệnh , bất kỳ người nào không thể ra vào Bắc Uyển ngục giam, nếu không giết chết bất luận tội!"

"Vâng!" Ba vạn đại quân cùng kêu lên hô to.

Ninh La ánh mắt dữ tợn nhìn qua Trương Triệu, cười lạnh nói: "Cực kỳ tốt, cực kỳ tốt, loạn thần tặc tử, loạn thần tặc tử. . ."

Sau đó, Ninh La trưởng công chúa phẫn hận rời đi.

Trương Triệu nhìn qua Ninh La công chúa bóng lưng rời đi, trong lòng cũng một trận thở dài.

Ninh Nguyên Hiến cứ việc làm không ít hoang đường sự tình, nhưng hắn vị trí là chính, Ninh Chính cũng là như thế.

Nhưng Ninh Thiệu thượng vị về sau, toàn bộ Việt Quốc trật tự thực ra đã nhận to lớn phá vỡ cùng cắt đứt, lúc này bàn lại cái gì loạn thần tặc tử?

Việt Quốc văn võ đại thần coi như muốn hiệu trung quân vương, lại có thể hiệu trung ai? Chỉ có thể vượt qua Việt Quốc đi trực tiếp hiệu trung Đại Viêm đế quốc.

...

Ninh La công chúa bên này bị ngăn trở, Ninh Dực đương nhiên cũng không ngoại lệ, hắn mang theo trên trăm tên võ sĩ đi Hắc Thủy Đài ngục giam.

Kết quả, bị Hắc Thủy Đài đô đốc ngăn ở tòa thành bên ngoài.

"Dực quốc công, ngài đạo thánh chỉ này bên trong không có nội các đóng dấu, xin thứ cho bản đô đốc không thể tòng mệnh."

Ninh Dực cả giận nói: "Hắc Thủy Đài hoàn toàn trực thuộc ở đại vương, lúc nào cần nghe nội các mệnh lệnh?"

Hắc Thủy Đài Đại đô đốc trong lòng cười lạnh, hắn cái này Đại đô đốc đều là Đại Viêm đế quốc trực tiếp phái tới, ngươi nói với ta cái gì hiệu trung đại vương?

Ninh Dực nghiêm nghị nói: "Lâm đô đốc, ngươi nhớ kỹ cho ta, ta nhất định sẽ thượng tấu Hoàng đế bệ hạ, ngươi lại dám đồng tình Thẩm Lãng dư nghiệt, chuyện này sẽ không như thế kết, chúng ta đi!"

Hắc Thủy Đài Đại đô đốc yên tĩnh không nói nhìn qua hắn, phảng phất nói tự nhiên muốn làm gì cũng được.

Sau đó, Ninh Dực dẫn người phẫn hận rời đi.

… . . .

Ninh Dực cùng Ninh La đều tay không mà về, đem hết thảy hồi báo cho Việt Vương Ninh Thiệu.

Lúc này mới có thể cảm nhận được rõ ràng, toàn bộ Việt Quốc quyền lực trên thực tế là nắm giữ tại Chúc thị trong tay, mà không phải hắn Ninh Thiệu.

Chỉ bất quá trước đó không có phát sinh xung đột thời điểm, Chúc Hoằng Chủ không nguyện ý quân thần đối lập.

Bây giờ Ninh Thiệu thoáng vừa phản kháng, Chúc Hoằng Chủ lập tức lộ ra hung ác răng nanh.

"Ha ha ha ha. . ." Ninh Thiệu giận quá thành cười nói: "Có ý tứ, có ý tứ, chúng ta vị này tướng gia làm sao không diễn?"

Ninh Dực nói: "Thẩm Lãng vậy mà cùng Chúc Hoằng Chủ cấu kết cùng một chỗ, hai người này khẳng định có cái gì không thể cho ai biết giao dịch."

Ninh Thiệu nói: "Rất đơn giản, Chúc thị gia tộc tay cầm bị Thẩm Lãng bắt đến."

Ninh Dực nói: "Chẳng lẽ cứ như vậy tính toán?"

Ninh Thiệu cười nói: "Không vội, không vội. Cái này ngược lại là một cái cơ hội ngàn năm một thuở, Thông Thiên tự quân đội trước đó vẫn luôn không có lý do tiến vào chiếm giữ Thiên Việt thành, lần này tốt, quân đội của chúng ta có thể danh chính ngôn thuận tiến vào chiếm giữ hoàng cung. Chỉ cần quân đội nơi tay, ta cái này vương mới tốt dùng."

Ninh Dực nói: "Cái kia trả thù Thẩm Lãng một chuyện đâu?"

Ninh Thiệu nói: "Bắc Uyển ngục giam vào không được, Hắc Thủy Đài ngục giam cũng vào không được, thậm chí Tông Chính tự ngục giam cũng vào không được. Nhưng hoàng cung vẫn là trong tay ta a, cái kia phụ vương còn tại trong tay chúng ta đi. Thẩm Lãng đối phụ vương tình cảm đã phi thường thâm hậu, thậm chí viễn siêu Ninh Chính cùng Trương Xung đi, hai người không phải phụ tử, rất giống như phụ tử a."

Lời này một màn, Ninh Dực cùng Ninh La sắc mặt đều có chút thay đổi.

Việt Vương Ninh Thiệu cười nói: "Phụ vương lớn tuổi, mệnh căn tử cũng không dùng được. Thẩm Lãng không phải có một cái ngoại hiệu, xưng là phương đông cắt xén người. Vậy liền đi đem phụ vương thiến, đem đồ vật cho Thẩm Lãng đưa qua."

Ninh Dực cùng Ninh La nháy mắt sắc mặt tái nhợt, cơ hồ không cách nào đáp lại.

Ninh La nội tâm vặn vẹo, mà lại đối phụ vương Ninh Nguyên Hiến thống hận hết sức. Nhưng nàng cũng chưa từng có nghĩ tới muốn tự tay giết phụ thân của mình, Ninh Dực ích kỷ tham lam, tham sống sợ chết, đối Ninh Nguyên Hiến càng thêm thống hận hết sức, thậm chí hắn mấy lần tự mình đi tra tấn Ninh Nguyên Hiến cho hả giận,

Nhưng mà giết quân phụ một chuyện, hắn cũng thật không có nghĩ qua.

Trọn vẹn một hồi lâu, Ninh Dực nói: "Ninh Hàn lên tiếng qua, phụ vương không thể giết."

Ninh Thiệu nói: "Không có giết a, chỉ là cắt xén mà thôi, dù sao phụ vương lão nhân gia ông ta cũng không dùng được. Heo thiến về sau dáng dấp còn càng nhanh, phụ vương hiện tại có cái này mệnh căn tử cũng là vướng víu, nói không chừng thiến về sau, tình trạng cơ thể chuyển tốt cũng khó nói. Mà lại đây đối với Thẩm Lãng lực trùng kích mới đủ đủ lớn a, không phải sao?"

Việt Vương Ninh Thiệu cầm lấy một cái câu đao, trước tiên ở miệng bên trong a một hơi, sau đó dùng tơ lụa lau sáng tỏ, sau đó hướng về Ninh Nguyên Hiến cung phòng đi đến.

Ninh Dực nhìn xem Ninh Thiệu bóng lưng, lập tức cảm thấy da đầu từng đợt run lên, đây chính là một người điên a.

Mà liền tại lúc này, Niên công công bỗng nhiên chạy vội mà vào, cao giọng nói: "Bệ hạ, đại hỉ, đại hỉ a. . ."

Ninh Thiệu kinh ngạc nói: "Gì thích có?"

Niên công công nói: "Thông Thiên tự quân đội đến, ngay tại mấy chục dặm bên ngoài, quân đội của chúng ta tới."

Lập tức, Ninh Thiệu đại hỉ, đây quả nhiên là tin tức vô cùng tốt a.

"Chuẩn bị một chút, quả nhân tự mình đi Chu Tước môn nghênh đón."

...

Sắp bộc phát Thiên Việt thành chi chiến, thiên hạ chú mục.

Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân còn không có điều quân trở về, Thông Thiên tự quân đội ngay lập tức tiến vào chiếm giữ

Thiên Việt thành.

Ròng rã một vạn tăng binh, thuần một sắc là đặc thù quân đội, sức chiến đấu hơn xa đồng dạng quân đội.

Chi này tăng binh mỗi người, đều bị đặc thù cải tạo qua, không vẻn vẹn tu luyện chính là tà công, mà lại là trực tiếp từ huyết mạch bên trên cải tạo qua.

Tại Việt Vương Ninh Thiệu nghênh đón xuống, một vạn tăng binh trùng trùng điệp điệp vào thành, trực tiếp tiến vào chiếm giữ đến hoàng cung bên trong.

"Ninh Thiệu bái kiến Không Tránh sư thúc." Ninh Thiệu không dám chút nào bày ra quân vương giá đỡ, cung cung kính kính khom lưng hành lễ.

Hắn sở dĩ có thể trở thành Việt Vương, hoàn toàn là bởi vì Thông Thiên tự duy trì.

Có Thông Thiên tự cái này một vạn tăng binh, hắn liền có thể đối kháng Chúc Hoằng Chủ, bây giờ toàn bộ quốc đô bên trong không có một chi quân đội ngăn được Thông Thiên tự tăng binh.

Hắn muốn giết Thẩm Lãng dư nghiệt, muốn giết Trương Xung, đều không đáng kể.

Trương Triệu quân đội ngăn không được, Hắc Thủy Đài đô đốc càng ngăn không được.

Thống soái cái này một vạn tăng binh chính là Thông Thiên tự dài lão Không Tránh, hắn lạnh lùng nhìn qua Ninh Thiệu, bỗng nhiên bỗng nhiên một bạt tai tát tới, trực tiếp đem Ninh Thiệu đánh bay ra ngoài, miệng mũi chảy máu.

"Ngươi vì sao muốn trêu chọc Thẩm Lãng? Ngươi vì sao muốn giết Thẩm Lãng người?"

"Ngươi cũng đã biết, hắn dùng virus vũ khí giết sạch chúng ta toàn bộ Điểu Tuyệt thành."

"Mà lại hắn còn buông lời uy hiếp, nếu như tại Thiên Việt thành chi chiến trước, còn dám động đến hắn một người, hắn liền giết tuyệt Bách Hoa cốc."

"Ngươi là tên điên, hắn càng thêm là một người điên, ngươi vì sao muốn trêu chọc hắn?"

"Chúng ta rõ ràng có thể tại Thiên Việt thành chi chiến đánh bại hắn, tiêu diệt hắn, vì sao muốn phức tạp? Cho Thông Thiên tự mang đến tổn thất không cách nào vãn hồi?"

"Thẩm Lãng hắn là Khương Ly chi tử, hắn đồ qua Ẩn Nguyên hội thành thị, đồ qua Tru Thiên Các thành thị, hiện tại rốt cục đến phiên chúng ta Thông Thiên tự, ngươi muốn cùng hắn so hung ác? Ngươi hơn được sao? Hơn được sao? Ngươi muốn triệt để chọc giận hắn, hắn dám đồ sát trăm vạn cho ngươi xem."

"Ta lệnh cho ngươi, tại Thiên Việt thành trước khi đại chiến, không nên động Thẩm Lãng dư nghiệt một cọng tóc gáy, ngươi có nghe hay không? Có nghe hay không?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 481: : Thiên Hạ Nhân Tâm Tại Khương! Siêu Cấp Đại Sát Khí!

Chương 480:: Thiên hạ nhân tâm tại khương! Siêu cấp đại sát khí!

Đi qua hai mươi mấy năm thời gian bên trong, Ninh Thiệu cơ hồ đều tại bệnh hoạn tu luyện, vì lẽ đó võ công của hắn rất cao, thậm chí đến mức độ kinh người.

Nhưng lúc này, cả người hắn bị quất bay sau khi ra ngoài, hung hăng nện vào toàn bộ giá sách, bị vô số thư tịch chôn.

Trọn vẹn một hồi lâu, hắn mới từ một đống thư tịch bên trong xuất hiện, lau sạch nhè nhẹ miệng mũi máu tươi, trực tiếp đi đến Thông Thiên tự Không Tránh đại sư trước mặt, vỗ nhè nhẹ đánh hắn phía sau lưng, nói: "Thiệu biết, sư thúc chớ có tức giận."

Lúc này Ninh Thiệu thanh âm là trước nay chưa từng có ôn hòa, hoàn toàn giống như nhất nhu thuận vãn bối.

"Sư thúc yên tâm, ta chỉ là bị phẫn nộ choáng váng đầu óc, từ hiện tại đến Thiên Việt thành đại quyết chiến, ta tuyệt đối sẽ không đang động Thẩm Lãng người một cọng tóc gáy." Ninh Thiệu thấp giọng nói: "Có lỗi với sư thúc, ta cho các trưởng bối gây tai hoạ."

Tiếp lấy hắn tự mình đi châm trà, sau đó đặt ở Không Tránh đại sư trước mặt.

Không Tránh nhìn qua trước mắt trước mắt cái này oai hùng bất phàm người trẻ tuổi, nội tâm không khỏi thở dài một tiếng, trong đầu không khỏi nhớ lại hai mươi tám năm trước, liền là hắn tự mình đến Việt Vương cung dắt đi năm tuổi Ninh Thiệu.

Mặc dù Ninh Thiệu không phải đệ tử của hắn, nhưng mà võ đạo vỡ lòng lại là hắn giáo dục. Chỉ bất quá Không Tránh đại sư tu luyện chính là Thông Thiên tự võ công, đối Đại Kiếp Tự võ công cũng không am hiểu, vì lẽ đó Ninh Thiệu về sau theo không nhan đại sư.

"Sư thúc, chúng ta cái này một vạn tăng binh sức chiến đấu như thế nào?" Ninh Thiệu nói: "Nghe nói Chúc Hồng Tuyết tại Tây Vực chư quốc đánh cho phi thường thuận lợi, Đại Kiếp Tự tăng binh bị tiêu diệt vô số."

Không Tránh nói: "Chạy trốn tới Tây Vực các nước Đại Kiếp Tự, đã không còn là chân chính Đại Kiếp Tự. Tất cả Đại Kiếp Tự tinh anh đều bị Khương Ly bệ hạ diệt, rất nhiều thượng cổ điển tịch bí thuật, Đại Kiếp Tự đều đã thất truyền."

Ninh Thiệu nói: "Nhưng mà, những thứ này thượng cổ điển tịch cùng bí thuật đều rơi vào trong tay chúng ta phải không?"

Không Tránh nói: "Khương Ly bệ hạ là một cái cực kỳ không tầm thường người, hắn đối huyết mạch nghiên cứu không gì so nổi. Mà lại hắn cảnh giới cực kỳ cao, liên quan tới huyết mạch nghiên cứu thích ban ơn cho chúng sinh, mà không phải số ít tinh anh cuồng hoan."

Không Tránh lời nói đến mức phi thường mịt mờ, đây ý là Khương Ly sau khi chết, liên quan tới huyết mạch nghiên cứu thành công bị lục đại siêu thoát thế lực cùng Đại Viêm đế quốc cướp đi, Thông Thiên tự cũng nhận được một bộ phận.

Lục đại siêu thoát thế lực đối huyết mạch nghiên cứu thích cấp cao hóa, thích chế tạo loại kia kinh người đỉnh tiêm cao thủ. Mà Khương Ly bệ hạ huyết mạch nghiên cứu lại có thể để mỗi người đều có hi vọng được thuế biến cùng cường đại.

Chính là căn cứ vào một điểm này, lục đại thế lực dồn dập bí mật huấn luyện được siêu cấp quân đoàn, đương nhiên cũng bao quát Thông Thiên tự.

Vì lẽ đó hắn ý tứ là, Thông Thiên tự tăng binh bởi vì được Khương Ly thành quả, vì lẽ đó căn bản cũng không phải là Đại Kiếp Tự tăng binh quân đoàn có thể so sánh được.

Ninh Thiệu nói: "Ẩn Nguyên hội một vạn Thiết Huyết quân đoàn, tại Nộ Triều thành toàn quân bị diệt."

Không Tránh đại sư nói: "Ẩn Nguyên hội là Ẩn Nguyên hội, Thông Thiên tự là Thông Thiên tự, Thiên Nhai Hải Các là Thiên Nhai Hải Các, Nộ Triều thành là Nộ Triều thành, Thiên Việt thành là Thiên Việt thành."

Lời này ý tứ hiểu thêm, Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân đoàn rất lớn trình độ là Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các hơi ban cho kết quả, mà lại vẻn vẹn huấn luyện được không đến thời gian hai năm mà thôi.

Thông Thiên tự tăng binh đã huấn luyện hai mươi mấy năm, mà lại lợi dụng Khương Ly thành quả nghiên cứu, vì lẽ đó hoàn toàn không phải Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân đoàn có thể đánh đồng.

Huống hồ Thẩm Lãng tiến đánh Nộ Triều thành thời điểm có thể không từ thủ đoạn, có thể điên cuồng địa hỏa công, bởi vì toàn bộ Nộ Triều thành không có người vô tội, đốt thành một vùng đất trống cũng không đáng kể. Nhưng mà Thiên Việt thành lại không thể, nơi này có rất nhiều dân chúng vô tội, thậm chí có vô số tâm hướng Thẩm Lãng người.

Vì lẽ đó Thiên Việt thành chi chiến chẳng những không thể gây tổn thương cho cùng vô tội, thậm chí đối thành thị tổn hại cũng muốn xuống đến thấp nhất.

Không Tránh đại sư lời nói là đúng, trên thực tế Ẩn Nguyên hội một vạn Thiết Huyết quân phi thường cường đại, nếu như chân chính đánh lời nói, đám người này sẽ cho Thẩm Lãng mang đến to lớn tổn thương vong.

Chân chính giết chết Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân đoàn không phải cái khác, mà là Phù Đồ Sơn cổ trùng, cái kia một vạn Thiết Huyết quân đoàn so Thẩm Lãng Niết Bàn quân càng thêm cường đại là làm bằng sắt sự thật.

Mà Thông Thiên tự tăng binh so Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân càng thêm cường đại, cũng là làm bằng sắt sự thật. Đương nhiên Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân so Thông Thiên tự tăng binh càng thêm cường đại, đây cũng là làm bằng sắt sự thật.

Phù Đồ Sơn cổ trùng vũ khí phi thường đáng sợ, thậm chí có được hủy diệt tính lực sát thương, nhưng cũng có to lớn tính chất biệt lập, chỉ có thể có Phù Đồ Sơn tự mình tới dùng, giao cho những người khác lời nói không cẩn thận liền sẽ phản phệ.

"Khương Ly té ngã, thiên hạ ăn no." Không Tránh đại sư nói: "Bởi vì Khương Ly bệ hạ hủy diệt, lục đại siêu thoát thế lực đều chiếm được bất đồng trình độ tăng lên. Nhưng mà lục đại thế lực ở giữa cũng là bất đồng, tỉ như chúng ta Thông Thiên tự cùng Bạch Ngọc Kinh liền ngày đêm khác biệt, chúng ta thủy chung là thứ nhất đếm ngược siêu thoát thế lực."

Ninh Thiệu nói: "Sư phụ yên tâm, ta biết tự mình sứ mệnh, chỉ có làm siêu thoát thế lực cùng thế tục vương quyền buộc chặt cùng một chỗ mới có thể tiến thêm một bước. Ta nhất định sẽ giống như một cây cái đinh, một mực đính tại Việt Quốc, không ngừng cùng Chúc thị tranh đoạt không gian."

Không Tránh đại sư nói: "Lần này Thiên Việt thành chi chiến cơ hội ngàn năm một thuở, bởi vì ngươi là Việt Vương, chúng ta Thông Thiên tự mới có tư cách xuất binh. Ngươi hay là ghét bỏ một vạn tăng binh quá ít, nhưng đây đã là chúng ta lớn nhất đàm phán thành quả, một vạn tăng binh là Thiên Nhai Hải Các ranh giới cuối cùng."

Trên thế giới này phần lớn sự tình đều là đang nhìn không gặp cái bàn dưới mặt đất tiến hành, tỉ như khoảng thời gian này nhìn qua phảng phất gió êm sóng lặng, nhưng mà mấy đại siêu thoát thế lực ở giữa, không biết tiến hành bao nhiêu cái hiệp đấu tranh.

Đầu tiên là Chúc thị liên thủ với Huyền Không Tự đem Thông Thiên tự Điểu Tuyệt thành cho bán. Tiếp theo là Thông Thiên tự cùng Thiên Nhai Hải Các tiến hành chật vật đàm phán, cuối cùng đem một cái tay xâm nhập Việt Quốc.

Không Tránh đại sư nói: "Trước đó thiên hạ ăn Khương Ly, hiện tại đến phiên ăn nhi tử của hắn Thẩm Lãng, cơ hội ngàn năm một thuở a."

Nhìn lời nói được, thế giới này cũng thật là không có chuyện mới mẻ a. Năm đó mượn đánh Saddam danh nghĩa, quân Mỹ đại quy mô tiến vào trung đông, một mực đem khống lại thế giới này đảo quyền thống trị.

Bây giờ mượn đánh Thẩm Lãng danh nghĩa, Thông Thiên tự muốn đem thế lực thẩm thấu đến Việt Quốc cảnh nội. Cái này Thẩm Lãng nhìn qua không giống như là địch nhân, cũng là thịt Đường Tăng.

"Ta đi gặp Ninh Nguyên Hiến lão hữu."

...

Không Tránh đại sư cho Ninh Nguyên Hiến uy (cho ăn) cháo.

"Lão hữu, ngươi làm sao biến thành hiện tại cái dạng này?" Không Tránh đại sư thở dài nói: "Mấy năm trước chúng ta lúc gặp mặt, ngươi nhưng so với ta tuổi trẻ nhiều, bây giờ ngược lại là phảng phất già hơn ta mười tuổi."

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt tán loạn, bản năng há mồm húp cháo, nghe được mười cái chữ này, hắn liền líu lo không ngừng thì thầm: "Mười, mười một, mười hai, mười ba. . ."

Không Tránh đại sư nói: "Còn nhớ rõ chúng ta lúc ấy cùng đi gặp Khương Ly bệ hạ thời điểm, hắn còn chỉ điểm ta võ công, giúp ta đột phá mấu chốt nhất bình cảnh, lúc kia ta thật sự là kinh động như gặp thiên nhân a, ở trong mắt chúng ta hết sức khó khăn bình cảnh, hắn nhẹ nhàng chỉ tay liền phá, đây là cỡ nào võ đạo trí tuệ a, quả thực liền là hóa mục nát thành thần kỳ."

"Hai mươi, hai mươi mốt, hai mươi hai. . ." Ninh Nguyên Hiến vẫn tại đếm xem.

Không Tránh đại sư nói: "Nhưng mà liền dạng này thiên nhân đều chết, đều thua. Vì lẽ đó trong này thiên hạ, đã không có cái gì tín ngưỡng. Ta không có tín ngưỡng, Thông Thiên tự cũng không có tín ngưỡng, vậy mà biến thành Đại Kiếp Tự bộ dáng. Ta không có tu luyện tà công, nhưng mà ta cũng không có ngăn cản Thông Thiên tự những người khác tu luyện tà công. Mấu chốt là cũng không có người tới chỉ trích chúng ta là tà môn ma đạo, chúng ta tu luyện tà ác công pháp, vẫn như cũ đại biểu cho thiên hạ chính đạo, có ý tứ chứ?"

"Ninh Nguyên Hiến lão hữu, Khương Ly bệ hạ sau khi chết, ngươi trực tiếp quỳ xuống, ta cũng quỳ xuống. Nhưng ngươi vậy mà còn đứng, không tầm thường, không tầm thường." Không Tránh đại sư nói: "Nhưng nhìn ngươi bây giờ cái dạng này, làm cái kia vừa đứng đáng giá không? Đáng giá không?"

"Hai mươi chín, hai mươi chín, hai mươi chín. . ." Ninh Nguyên

Hiến đếm tới hai mươi chín thời điểm rốt cuộc không tiếp tục được, phảng phất dùng sự thông minh của hắn chỉ có thể duy trì nơi này, sau đó ánh mắt càng thêm tán loạn, cả người càng thêm si ngốc.

Không Tránh đại sư nói: "Lão hữu, ta dù sao là đứng không dậy nổi. Khương Ly bệ hạ sau khi chết, ngươi vẻn vẹn chỉ là quỳ đi xuống, mà chúng ta vì bảo vệ tự mình, thì là đi cắn ngược lại Khương Ly bệ hạ một cái, trong tay chúng ta đều có Khương thị đế tộc máu tươi, bây giờ chúng ta Thông Thiên tự lại muốn ăn Thẩm Lãng huyết nhục lớn lên, ha ha ha ha. . ."

Không Tránh đại sư phát ra tiếng cười thê lương.

"Lão hữu a, năm đó năm tuổi Ninh Thiệu liền đã vặn vẹo, chẳng những tàn nhẫn giết rất nhiều tiểu động vật, thậm chí tàn sát ba cái cung nữ, vì lẽ đó ngươi đem hắn đưa đến Thông Thiên tự, liền là muốn dùng Phật pháp cảm hóa hắn, ngươi lúc đó cảm thấy chúng ta Thông Thiên tự là quang minh chính nghĩa, nhưng mà ngươi lại nghĩ sai, chúng ta đã so Đại Kiếp Tự còn muốn hắc ám."

"Không có biện pháp a, chúng ta Thông Thiên tự không phải Bạch Ngọc Kinh, chúng ta không có như vậy cao cao tại thượng, năm đó chúng ta cơ hồ đã suy thoái đến bị vong, là Khương Ly bệ hạ diệt Đại Kiếp Tự, đồng thời nâng đỡ chúng ta, lúc này mới để Thông Thiên tự cùng Huyền Không Tự một lần nữa quật khởi. Cũng chính bởi vì vậy, Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử về sau, chúng ta mới càng thêm điên cuồng hơn phản phệ, dạng này mới có thể còn sống."

"Chúng ta không phải Tru Thiên Các, chúng ta cũng không phải Thiên Nhai Hải Các, càng không phải là Phù Đồ Sơn, chúng ta Thông Thiên tự quá yếu."

"Lão hữu a, ta không biết ngươi là thật điên, vẫn là giả điên.

Nhưng nếu như ngươi thật điên cũng rất tốt, thế giới này mặt trời đã xuống núi, thiên hạ đã tối tăm không mặt trời."

...

Thông Thiên tự một vạn tăng binh tiến vào Thiên Việt thành phảng phất mở ra cái nào đó tín hiệu, tiếp xuống một chi lại một chi quân đội tiến vào chiếm giữ.

Việt Quốc đô thành quân đội càng ngày càng nhiều, cuối cùng trong thành hoàn toàn đóng quân không dưới, ngoài thành tất cả quân doanh đều toàn bộ đầy còn chưa đủ, tứ phía trên hoang dã cũng bắt đầu hạ trại.

Cơ hồ toàn bộ Việt Quốc quân đội đều từ bỏ lúc đầu trụ sở, chạy tới Thiên Việt thành cùng Thẩm Lãng quyết chiến.

Toàn bộ Thiên Việt thành phòng tuyến đến tột cùng có bao nhiêu quân đội? Hai mươi vạn, ba mươi vạn, bốn mươi vạn?

Nhìn qua quân đội phảng phất so bình dân còn nhiều hơn, bởi vì quốc đô dân chúng toàn bộ đóng cửa không ra, coi như đi ra ngoài cũng trên cơ bản không trò chuyện.

Trước đó Ninh Nguyên Hiến tại vị thời điểm, quốc đô dân chúng nghĩ phun liền phun, phun xong Thẩm Lãng phun Ninh Chính, phun xong Ninh Chính phun Ninh Nguyên Hiến, cái gì hôn quân, cái gì không biết liêm sỉ tiểu bạch kiểm hoàn toàn không chút kiêng kỵ nói ra miệng, mỗi một lần bị Thẩm Lãng đánh mặt về sau an phận mấy tháng, sau đó lại tiếp lấy phun.

Mà bây giờ đã không có người dám mở miệng, toàn bộ Việt Quốc bắt giữ mười mấy vạn Thẩm Lãng dư nghiệt, trong đó một phần ba liền là tại quốc đô bắt, vì lẽ đó dám mở miệng người toàn bộ bị chộp tới đào quáng nấu muối, một trảo liền là cả nhà.

Hai năm này thật giống như khủng bố trắng bao phủ trên bầu trời quốc đô, vô số người hoảng sợ không chịu nổi một ngày, ai cũng không biết có một ngày Chúc thị quân đội, hoặc là mới Việt Vương quân đội sẽ trực tiếp xông vào trong nhà bắt người.

So với hai năm trước, quốc đô nhân khẩu trực tiếp giảm mạnh ba thành, toàn bộ chạy trốn tới xa xôi khu vực.

Một ngày này, lại có một chi quân đội tiến vào chiếm giữ Thiên Việt thành. Quen thuộc người, quen thuộc quân đội, Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc, lại một lần nữa dẫn đầu một vạn Thiết Huyết quân đoàn đến đây.

Chúc Nhung tự mình nghênh đón hắn vào thành.

"Chúc Nhung đại nhân, Nộ Triều thành chi chiến thật sự là tột đỉnh bi kịch." Thư Đình Ngọc nói: "Thực ra chúng ta Thiết Huyết quân sức chiến đấu mạnh phi thường, chí ít so Thẩm Lãng Niết Bàn quân mạnh, kết quả lại toàn bộ chết tại Phù Đồ Sơn cổ trùng phía dưới, xuất liên tục chiến cơ hội đều không có liền trực tiếp hóa thành nùng huyết."

Chúc Nhung nói: "Lần này sẽ không, một trận chiến này chúng ta không cần Phù Đồ Sơn bất luận cái gì cổ trùng, bọn hắn nhất định phải dùng những phương thức khác chi viện Thiên Việt thành chi chiến. Mặt khác liên quan tới Nộ Triều thành chi chiến tổn thất, chúng ta cũng sẽ nghĩ biện pháp đền bù Ẩn Nguyên hội."

Thư Đình Ngọc hỏi: "Chúc Hồng Tuyết đại nhân tại Tây Vực các nước đại chiến phải kết thúc sao?"

Chúc Nhung nói: "Nhanh."

Thư Đình Ngọc cười nói: "Đừng nhìn Thiên Việt thành chi chiến chúng ta có mấy chục vạn quân đội, thực ra mấu chốt vẫn là xem Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân. Đám này Việt Quốc quân đội bọn hắn tâm hướng phương nào, còn thật không tốt giảng."

...

Kỳ quốc công phủ.

Trước Hắc Thủy Đài Đại đô đốc Diêm Ách, trước Trấn Tây hầu Chủng Nghiêu, trước Xu Mật viện phó sứ Chủng Ngạc, kỳ quốc công Ninh Kỳ bốn người phi thường khó được ngồi cùng một chỗ.

Diêm Ách hai năm này thời gian, vẫn luôn ở tại Ninh Kỳ phụ cận, mà Chủng Nghiêu, Chủng Ngạc thì hoàn toàn trốn trong xó ít ra ngoài, liền cửa chính đều rất ít mở ra, trước đó kiêu căng ương ngạnh Chủng Sư Sư, cũng giống như biến thành cửa chính không ra nhị môn không bước thiên kim đại tiểu thư, bây giờ nàng đã hai mươi tám tuổi vẫn không có xuất giá. Chủng thị gia tộc thua với Thẩm Lãng về sau, Chủng Sư Sư cùng Chúc Hồng Bình hôn ước cũng không.

"Thiên Việt thành đại quyết chiến chẳng mấy chốc sẽ bộc phát." Diêm Ách nói: "Ninh Thiệu có ý tứ là để ngươi thống lĩnh Việt Quốc một chi quân đoàn, Chủng Nghiêu đại soái cũng thống soái một chi quân đoàn."

Ninh Kỳ gật đầu nói: "Đúng."

Diêm Ách nói: "Vậy ngươi định làm như thế nào?"

Ninh Kỳ nói: "Vậy liền đánh thôi, ta cũng không thua thiệt Thẩm Lãng, cùng hắn khai chiến ta không có cái gì áp lực tâm lý. Mà lại mấu chốt chiến dịch không tới phiên chúng ta tới đánh, Thông Thiên tự tăng binh, Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, nhất là Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân, bọn hắn mới là tiêu diệt Thẩm Lãng chủ lực."

Diêm Ách nói: "Thế nhưng là trong quân tìm cách rất loạn."

Việt Quốc mấy chục vạn quân đội tìm cách xác thực rất loạn, mỗi người trong lòng đều có một cây cái cân, hướng tới sùng bái

Khương Ly bệ hạ cái cân.

Nhất là hai năm này toàn bộ Việt Quốc trật tự đại loạn, đế quốc hoàn toàn thống trị Việt Quốc triều đình, khủng bố trắng hoàn toàn bao phủ trên bầu trời Việt Quốc, không ngừng mà bắt, không ngừng mà liên luỵ, ai dám can đảm nói Khương Ly một câu lời hữu ích, lập tức liền cả nhà bắt giữ.

Diêm Ách nói: "Hơn hai năm trước, Thẩm Lãng trốn xa hải ngoại trước đó bảo hộ tất cả trung thành hắn bộ hạ, một người chưa chết, một người độc đấu lục đại siêu thoát thế lực cùng Đại Viêm đế quốc vô số đại quân, thu hoạch thiên hạ nhân tâm. Vì lẽ đó cái này mấy chục vạn quân đội, nội tâm hướng về ai, thật không tốt giảng!"

Chủng Ngạc bỗng nhiên nói: "Biết Chúc Văn Hoa sao? Hắn bị Thẩm Lãng cắt xén, nhưng mà trở lại quốc đô về sau, trực tiếp ẩn cư, không nói một lời, hắn nhưng là Thẩm Lãng chân chính tử địch, bây giờ liền lập trường của hắn đều đã mơ hồ."

Diêm Ách nói: "Trước đây không lâu, Ninh Thiệu giết cái gọi là Thẩm Lãng dư nghiệt năm trăm người, Thẩm Lãng liền đồ Thông Thiên tự một tòa thành làm trả thù, đồng thời dùng quỷ dị thủ đoạn bức bách Chúc thị cùng Ninh Thiệu, không dám động đến hắn người một cọng tóc gáy, Thẩm Lãng người này xác thực cực kỳ bao che khuyết điểm a."

Ninh Kỳ giơ tay lên, nói: "Chư vị trưởng bối, các ngươi không cần lại tiếp tục nói, các ngươi muốn biểu đạt ý tứ ta hiểu. Tại toàn bộ Việt Quốc, lòng người tại khương không tại cơ."

Lời này đã cực kỳ nguy hiểm, nếu để cho ngoại nhân nghe qua, thậm chí sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

Ninh Kỳ tiếp tục nói: "Nhưng mà có một cái từ nói đến phi thường rõ ràng, đám ô hợp! Mấy năm trước Thẩm Lãng trợ giúp

Ninh Chính đoạt dòng chính thời điểm, lòng người trước tiên ở Ninh Dực, sau đó tại ta, kết quả chúng ta hay là thua, lòng người trân quý mà giá rẻ."

"Hôm nay thiên hạ đến ám, vô số trong lòng người coi Thẩm Lãng là thành mới mặt trời, nhưng đây chỉ là mỹ hảo ảo tưởng. Mấy chục năm trước Khương Ly bệ hạ cường đại như thế, giống như chân chính mặt trời, vô số người làm hắn tre già măng mọc hi sinh, nhưng liền Khương Ly bệ hạ dạng này mặt trời đều hủy diệt, Thẩm Lãng nhỏ yếu như vậy, còn đảm đương không nổi mặt trời trách nhiệm, hắn càng thêm giống như là một viên sao băng. Không, phải nói là yêu tinh."

Ninh Kỳ nói: "Phụ vương cùng Ninh Chính đã từng bỏ qua cho hai ta mệnh, thậm chí tại thời khắc mấu chốt Ninh Chính đem vương vị nhường ngôi cho ta, cái này khiến ta cải biến. Nhưng ta cho tới bây giờ đều không có hiệu trung qua Thẩm Lãng, cơ hồ cũng không có nghĩ qua chuyện này. Hơn một năm trước, Ninh Thiệu hạ chỉ để ta dẫn đầu mấy chục vạn đại quân đi Sa Man tộc tiến đánh Căng Quân, ta cũng đi, cứ việc đánh cho không dễ nhìn."

"Chư vị thúc phụ, Thẩm Lãng quá nhỏ yếu, đảm đương không nổi vạn chúng chờ mong, phụ vương đã từng nói, mặt trời rơi xuống về sau chưa hẳn không thể lại tăng lên, nhưng ít ra hiện tại hắn vẫn chỉ là một viên nho nhỏ đốm nhỏ."

"Vì lẽ đó, Thiên Việt thành chi chiến chúng ta còn muốn đánh. Nếu như chúng ta kháng chỉ, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế lôi đình chi nộ vừa đưa ra, chúng ta đều muốn đầu người rơi xuống đất. Mặc kệ có ý nghĩ gì, cũng chờ Thiên Việt thành chi chiến kết thúc sau lại nói."

"Thẩm Lãng muốn chứng minh hắn là mới mặt trời? Vậy được, trước đánh bại Thông Thiên tự, Thiên Nhai Hải Các, Ẩn Nguyên hội liên quân lại nói."

"Không vẻn vẹn chúng ta nhìn chằm chằm hắn, phía bắc Ngô Vương, phía tây Sở Vương cũng đều đang ngó chừng hắn. Nếu như hắn thật là mặt trời, vậy liền tại trận này Thiên Việt thành đại chiến bên trong phát sáng phát nhiệt đi."

...

Việt Quốc lòng người tại khương không tại cơ.

Thẩm Lãng càng phát ra cảm giác được một cách rõ ràng một điểm này, chí ít toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh tiến vào một loại phi thường trạng thái quỷ dị.

Không có bất kỳ cái gì quân đội, tất cả thành trì nhưng như cũ ngay ngắn trật tự, vẫn không có người đi cùng Thẩm Lãng một phương có bất kỳ tiếp xúc, nhưng ánh mắt mọi người đều phảng phất nhìn chằm chằm Huyền Vũ Hầu tước phủ. Loại này vạn chúng chú mục, vạn chúng mong đợi cảm giác thực sự là quá quái lạ.

Thẩm Lãng mỗi một ngày thời gian đều tại địa đồ trước mặt, cơ hồ tìm đọc lần Thiên Việt thành chung quanh bất luận cái gì địa hình, chỉ riêng sa bàn liền chế tác mười cái nhiều, lớn nhất Thiên Việt thành sa bàn, thậm chí vượt qua mười mấy mét vuông lớn nhỏ.

Thiên Việt thành tình báo cơ hồ mỗi một ngày đều liên tục không ngừng truyền đến, từ khi Thẩm Lãng trở về về sau, trước đó chôn xuống Hắc Kính ti gián điệp lập tức toàn bộ bị đánh thức, mà lại tại Việt Quốc cảnh nội hoàn toàn thông suốt bất lực, từ đó cũng có thể nhìn ra lòng người tại khương.

"Bây giờ Thiên Việt thành phòng tuyến tập kết quân đội vượt qua bốn mươi vạn, nhưng chúng ta chân chính địch nhân là Thông Thiên tự, Ẩn Nguyên hội, còn có Thiên Nhai Hải Các quân đoàn, Việt Quốc bốn mươi vạn đại quân lòng người rất loạn."

Thẩm Lãng nói: "Cái này bốn mươi vạn quân đội bên trong, có bao nhiêu người là tâm hướng chúng ta bên này?"

"Vượt qua một nửa." Hắc Kính ti gián điệp nói: "Nhưng còn có một nửa hoàn toàn là Chúc thị huấn luyện ra quân đội, là quyết tâm cùng chúng ta là địch. Một nửa kia quân đội, chỉ cần chúng ta thắng Thông Thiên tự, Ẩn Nguyên hội cùng Thiên Nhai Hải Các liên quân, bọn hắn ngay lập tức sẽ ngưng chiến, thậm chí. . . Phản chiến."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng có người cùng ngươi bọn họ bí mật tiếp xúc sao?"

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Không có, nhưng mà chúng ta hành động phi thường thuận tiện, cho dù có huynh đệ bại lộ hành tung, cũng vẫn không có mang đến nguy hiểm, bởi vì không người báo cáo, nhìn thấy chúng ta liền phảng phất không nhìn thấy. Toàn bộ Việt Quốc đều khát vọng ngài có thể thắng lợi, hi vọng ngài có thể trở thành mới mặt trời."

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ Thiên Việt thành bên trong, siêu thoát thế lực quân đội có bao nhiêu?"

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Thông Thiên tự một vạn tăng binh, Ẩn Nguyên hội ngay từ đầu chỉ có một vạn Thiết Huyết quân, nhưng mà không lâu sau đó, lại có Ẩn Nguyên hội quân đội tiến vào chiếm giữ Thiên Việt thành. Hiện tại tất cả mọi người chờ đợi Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân trở về, đây mới là danh xưng muốn tiêu diệt bệ hạ chủ lực."

Thẩm Lãng nói: "Chúc Hồng Tuyết tại Tây Vực các nước chiến tranh kết thúc sao?"

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Nhanh, Tây Vực chư quốc cùng Đại Kiếp Tự liên quân thảm bại. Nguyên bản Chúc Hồng Tuyết còn muốn tiếp tục tây tiến vào, trực tiếp đả thông đi vạn dặm đại hoang mạc thông đạo, nhưng mà bởi vì ngài xuất hiện, hắn khả năng sớm kết thúc Tây Vực các nước chiến tranh, trở về Việt Quốc."

Thẩm Lãng nói: "Tây Vực chư quốc cùng Đại Kiếp Tự liên quân cụ thể có bao nhiêu, cái gọi là trăm vạn là thật là giả?"

"Thật." Hắc Kính ti gián điệp nói: "Lần lượt có hai mươi mấy cái quốc gia xuất chiến, tại Tây Vực chư quốc trận chiến tranh này được xưng là gìn giữ đất đai Thánh chiến, vì lẽ đó cái gọi là trăm vạn đại quân là chân thật, mà không phải số ảo."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng vẫn như cũ thua với Thiên Nhai Hải Các hai vạn Huyết Hồn quân đúng không?"

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Trên thực tế, vẫn chưa tới hai vạn."

Thẩm Lãng nội tâm thở dài, chân thực lớn lao châm chọc a, mấy đại siêu thoát thế lực thần bí quân đoàn, ở mức độ rất lớn đều là bởi vì hấp thu Khương Ly huyết mạch thành quả nghiên cứu về sau mới thành lập.

Thậm chí rất nhiều quân đoàn, Khương Ly cũng không kịp thành lập, kết quả lại bị mấy đại siêu thoát thế lực xây thành. Tin tưởng vị kia chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ, cũng không phải phi thường vui lòng nhìn thấy một màn này đi.

Thẩm Lãng nói: "Tiếp tục giám thị Tây Vực phương hướng, chờ Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân đoàn trở về, Thiên Việt thành đại quyết chiến liền muốn chính thức bộc phát."

"Vâng!"

...

Nộ Triều thành sân tập bắn!

Thẩm Lãng nhóm đầu tiên tuyến thân pháo rốt cục xuất xưởng, Kim Sơn đảo dã luyện công xưởng đều là Thẩm Lãng tự tay thiết kế, so với phương tây thế giới Mộc Lan thành những cái kia công xưởng, quả thực tiên tiến quá nhiều.

Kim Sơn đảo nguyên bản liền có mấy ngàn tên thợ rèn, tăng thêm Thẩm Lãng từ phương tây mang tới mấy ngàn thợ rèn, còn có liên tục không ngừng thượng đẳng sắt thép, vì lẽ đó đại bác kiến tạo tốc độ viễn siêu tại phương tây thế giới thời điểm.

Đương nhiên, tuyến thân pháo so với súng không nòng xoắn pháo kiến tạo độ khó cũng rất nhiều, nhất là Thẩm Lãng còn muốn dùng tới tốt sắt thép đúc pháo, vì lẽ đó cái này sau trang tuyến thân pháo nghiên cứu phát minh cơ hồ là địa ngục cấp độ khó.

Khách quan mà nói, hình trụ hình mũi khoan lựu đạn nghiên cứu phát minh ngược lại muốn thuận lợi nhiều lắm, bao quát phát động ngòi nổ tiến độ, cũng so trong tưởng tượng muốn thuận lợi nhiều lắm, bởi vì Thẩm Lãng trí não bên trong đều có tài liệu tương quan, đơn giản liền là đem lý luận biến thành thực tiễn là được.

Nói đến lại trực tiếp một chút, liền là vô số lần thí nghiệm, vô số lần thất bại, dần dần liền thành công, bởi vì trí não tư liệu, chí ít phương hướng là tuyệt đối chính xác.

Cái này nhóm đầu tiên tuyến thân pháo, vẻn vẹn chỉ có Ngũ Môn.

"Nã pháo!"

"Nã pháo!"

Theo Lan Phong tướng quân ra lệnh một tiếng, Ngũ Môn sau trang tuyến thân pháo không tách ra hỏa.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Cái này đạn pháo tốc độ quả thực kinh người, ra khỏi nòng tốc độ đại khái vượt qua hơn bốn trăm mét mỗi giây.

Đương nhiên đại bác tốc độ phi hành cùng tuyến thân pháo khá liên quan, nhưng không có tính quyết định quan hệ, mấu chốt vẫn là áp dụng hoàn toàn mới đạn pháo, khí mật tính cùng thuốc nổ có thể hiệu tăng lên rất nhiều. Trước đó dùng viên cầu thật tâm đạn, coi như khí mật tính rất mạnh, thuốc nổ bạo tạc cuối cùng có bộ phận năng lượng bị lãng phí hết.

Vẻn vẹn vài giây đồng hồ về sau, năm phát lựu đạn liền dễ như trở bàn tay đạt tới hai ngàn mét bên ngoài mục tiêu.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa bạo tạc, ngọn lửa trùng thiên, mặt đất run rẩy. Hai tòa phòng ở trực tiếp bị tạc sập, tấm gạch bắn tung toé.

Thẩm Lãng dưới trướng đám người cơ hồ hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, Thẩm Lãng nói qua tuyến thân súng lựu đạn uy lực sẽ rất mạnh, nhưng mà không nghĩ tới sẽ so trước đó súng không nòng xoắn đạn pháo ruột đặc mạnh đến mức nhiều như vậy, hoàn toàn là mấy lần gia tăng, đây quả thực là đồ sát lợi khí.

Trước đó súng không nòng xoắn pháo hữu hiệu công kích khoảng cách nhiều nhất sẽ không vượt qua một ngàn mét, mà cái này tuyến thân pháo dễ như trở bàn tay liền hai ngàn mét bên ngoài, thậm chí có thể đánh cho càng xa.

Mà lại đạn pháo ra khỏi nòng về sau, đường đạn muốn ổn định nhiều lắm, tốc độ cũng muốn nhanh hơn nhiều, mấu chốt là sau khi hạ xuống bạo tạc lực sát thương, quả thực không gì so sánh nổi.

"Bệ hạ, cái này mới đại bác thực sự là quá mạnh, có những thứ này đại bác, chúng ta hoàn toàn có lòng tin đánh thắng trận tiếp theo đại chiến."

"Cái này mới đại bác mới thật sự là mang tính cách mạng đại sát khí."

Bất quá lần này thí nghiệm cũng không phải là hoàn mỹ, vòng thứ nhất thử bắn trúng, có một môn đại bác kích phát trang bị tạm ngừng, lần thứ hai mới thành công nã pháo, mà lại nã pháo về sau, vẫn là xuất hiện nhụt chí. Chẳng những như thế, tổng cộng năm phát pháo đạn cuối cùng chỉ có bốn phát bạo tạc, có một phát câm đạn, điều này đại biểu lấy đạn pháo phía trước phát động ngòi nổ còn chưa đủ thành thục.

Lan Phong tướng quân hạ lệnh: "Pháo thủ, lập tức đi bài trừ câm đạn."

"Vâng!" Một tên pháo thủ hết sức dũng cảm xông đi lên, tại câm đạn đoạn trước sắp đặt một khối nhỏ thuốc nổ, sau đó châm kíp nổ, tiếp lấy cực nhanh rút lui.

Sau một lát, một tiếng vang thật lớn, cái kia một cái câm đạn rốt cục bạo tạc.

Thời gian đã phi thường gấp gáp, khoảng cách Thiên Việt thành đại quyết chiến đã rất gần, lưu cho Thẩm Lãng thời gian không nhiều.

Hắn đại bác công xưởng nhất định phải trong thời gian ngắn nhất giải quyết tuyến thân pháo tồn tại đại lượng vấn đề, đồng thời đại quy mô chế tạo.

"Chỉ cần có một trăm môn kiểu mới đại bác, chúng ta liền có thể đánh thắng Thiên Việt thành đại quyết chiến." Lan Phong tướng quân hưng phấn nói.

Thẩm Lãng cười không nói.

...

"Thân yêu đệ đệ, ta trở về." Hella xông vào toàn thành lớn nhiệt liệt ôm Thẩm Lãng một cái, ánh mắt khắp nơi tìm kiếm, không có nhìn thấy tâm can bảo bối của nàng Yêu Yêu, thoáng có chút thất lạc.

Hơn mười ngày trước, Hella dẫn đầu dũng cảm nhất Khô Lâu đảng võ sĩ leo lên Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật cái kia hòn đảo, đi qua mấy trận cỡ nhỏ mà chiến đấu kịch liệt, rốt cục cầm xuống toàn bộ đảo.

Bệnh dịch hạch độc vẫn như cũ không thể giết chết hòn đảo bên trên tất cả mọi người, vẫn như cũ có một phần nhỏ người sống sót, đám người này võ công cao, Hella cùng Dora công chúa các cao thủ tự mình xuất thủ, cuối cùng tiến vào đảo người vượt qua vài trăm người mới đưa những người may mắn còn sống sót này toàn bộ giết chết.

Phi thường cổ quái chính là bọn hắn cũng không có triệt để cách ly, vậy mà không có lây nhiễm bệnh dịch hạch độc, vì lẽ đó Hella tù binh mấy người, mang đến Nộ Triều thành chờ đợi Thẩm Lãng nghiên cứu, đám người này vì sao không có lây nhiễm virus.

"Thu hoạch lớn sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Thu hoạch to lớn, nhưng là lại không thu được gì." Hella nói: "Đám người này tại trước khi chết, đem tất cả vũ khí bí mật toàn bộ niêm phong tại thượng cổ di tích bên trong cái nào đó bên trong mật thất, chúng ta vận dụng hết thảy thủ đoạn, đều không thể mở ra cái này mật thất. Mặc kệ là dùng thuốc nổ, vẫn là nhôm nóng tề, cái này cửa mật thất lông tóc không hư hại."

"Nhưng mà ta dám khẳng định, cái này thượng cổ di tích trong mật thất khẳng định cất giữ phi thường kinh người thượng cổ vũ khí bí mật. Lúc ấy chúng ta tại nhiệt khí cầu bên trên thấy rất rõ ràng, cái kia hòn đảo bên trên tất cả mọi người trang bị cung tiễn có thể bắn ra ngàn mét xa, nhất là cự hình cường nỗ, có thể bắn tới một ngàn năm trăm mét không trung, hơn nữa còn có thể bạo tạc."

"Chẳng những như thế, ở trên đảo có số người cực ít thậm chí ăn mặc một loại giày, có thể có được tốc độ kinh người, hơn nữa còn có thể bật lên vọt lên cao mười mấy mét."

Những thứ này văn minh thời thượng cổ trang bị, Thẩm Lãng tại hơn hai năm trước liền gặp qua, lục đại siêu thoát thế lực mấy ngàn tên đỉnh cấp cường giả, toàn bộ đều mặc sức nổi giày, đều có thể lướt sóng mà đi.

"Nhưng mà những thứ này đều không phải trọng yếu nhất." Hella nói: "Chúng ta hoài nghi cái này thượng cổ di tích bên trong, bọn hắn còn đang tiến hành một loại nào đó càng thêm trí mạng vũ khí đáng sợ nghiên cứu phát minh. Bởi vì chúng ta xông đi vào thời điểm, có một cái người sống sót nói đáng tiếc, đáng tiếc bọn hắn còn không có thành công, nếu không có thể đem chúng ta nháy mắt toàn bộ giết chết, thậm chí đem toàn bộ toàn bộ hạm đội đều hủy diệt, nhưng khi đó hạm đội của chúng ta phân tán tại hòn đảo chung quanh, khoảng cách mấy ngàn mét, bọn hắn như thế nào nháy mắt đem chúng ta hạm đội cũng hủy diệt đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Chộp tới mấy cái tù binh?"

"Ba cái." Hella nói.

Thẩm Lãng nói: "Mang ta đi, chuẩn bị thẩm vấn!"

...

Cái này ba cái tù binh đều không phải cường đại võ giả, mà là học sĩ, có được kinh người ý chí, Khô Lâu đảng đã đối bọn hắn tiến hành điên cuồng tra tấn, bọn hắn nhưng như cũ chỉ chữ không nói. Khô Lâu đảng cơ hồ là hình phạt chuyên gia, khảo vấn chính là thủ đoạn là phi thường cao minh, lại không thu được gì.

Thẩm Lãng xuất thủ về sau, hết thảy liền cũng khác nhau.

Bởi vì hắn có cường đại nhất thuốc nói thật, loại thuốc này vật Thẩm Lãng lúc trước Huyền Vũ bá tước phủ thời điểm liền bắt đầu dùng, lần nào cũng đúng. Đẹp đế CIA đều dùng cái đồ chơi này tiến hành thẩm vấn, cơ hồ không ngoài dự tính thành công, bởi vì nó trực tiếp tác dụng tại đại não, coi như mạnh hơn ý chí lực đều không dùng.

Cho cái này Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật học sĩ tiêm vào một châm về sau, hắn lập tức mở ra thế giới mới cửa chính.

"Các ngươi có phải hay không đem vũ khí bí mật đều niêm phong đến thượng cổ di tích trong mật thất?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đúng vậy a, toàn bộ niêm phong." Cái kia Đại học sĩ phiêu nhiên nói, cả người phảng phất tiến vào triệt để mộng ảo trạng thái.

Thẩm Lãng nói: "Vậy như thế nào mở ra mật thất kia?"

"Mở không ra, không có khả năng mở ra." Cái kia học sĩ hì hì cười nói: "Không có quyền hạn tối cao, căn bản không có khả năng mở ra mật thất kia."

Thẩm Lãng nói: "Ai có quyền hạn tối cao?"

Chúc thị học sĩ nói: "Chủ nhân, Thiếu chủ."

Thẩm Lãng nói: "Trong mật thất đều có cái gì vũ khí bí mật?"

"Vũ khí bí mật?" Chúc thị học sĩ nói: "Bên trong trọng yếu nhất không phải vũ khí bí mật, mà là đại sát khí, siêu cấp đại sát khí, hủy thiên diệt địa đại sát khí, chỉ cần một dẫn bạo, oanh một tiếng, trước mắt ngươi thứ gì đều không có, mặc kệ cái gì quân đội, mặc kệ cái gì tòa thành, trực tiếp tan thành mây khói."

Thẩm Lãng nói: "Cái này bí mật đại sát khí tồn tại, Thiên Nhai Hải Các biết sao?"

"Không biết, bọn hắn không biết." Chúc thị Đại học sĩ mê ly nói: "Chúng ta Chúc thị gia tộc không có khả năng vĩnh viễn dựa vào Thiên Nhai Hải Các, chúng ta muốn cường đại, nhất định phải có được lực lượng chân chính."

Thẩm Lãng nói: "Vậy cái này siêu cấp đại sát khí, các ngươi thành công sao?"

"Không thành công." Chúc thị học sĩ nói: "Thượng cổ thế giới đồ vật quá phức tạp, chúng ta dùng ròng rã thời gian mười mấy năm, đều chỉ tiến triển một chút xíu. Nguyên bản cái này trụ sở bí mật là dùng tới bồi dưỡng gia tộc bí mật cao thủ, nhưng mà từ khi phát hiện thượng cổ di tích bên trong cái này siêu cấp đại sát khí về sau, gia tộc bọn ta liền vận dụng vô số lực lượng, chuyên chú nghiên cứu cái này đại sát khí. Vài chục năm a, ròng rã thời gian mười mấy năm, đều không có hoàn thành sau cùng đột phá, từ đầu đến cuối không thể nắm giữ lực lượng của nó."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia siêu cấp đại sát khí ở đâu? Cũng tại thượng cổ di tích trong mật thất sao?"

"Đúng, đúng." Chúc thị gia tộc Đại học sĩ nói: "Chỉ cần chúng ta thành công, liền nắm giữ lực lượng hủy thiên diệt địa, cho đến lúc đó chúng ta Chúc thị liền thật cường đại, chúng ta liền lập xuống bất thế công lao, ha ha ha ha. . ."

Thẩm Lãng nói: "Chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức đi cái này Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật."

Thẩm Lãng có thể cảm giác được cái này thượng cổ di tích trong mật thất siêu cấp đại sát khí đối với hắn sẽ có to lớn chi tác dùng, thậm chí có thể chi phối toàn bộ chiến cuộc. Nếu không Chúc thị gia tộc sẽ không đầu nhập hơn nghìn người, hao phí thời gian mười mấy năm đi nghiên cứu nó.

Sau nửa canh giờ, Thẩm Lãng leo lên nhanh nhất thuyền, hướng về bí mật kia hòn đảo đi mà đi.

Mấy ngày sau, Thẩm Lãng leo lên Chúc thị gia tộc kinh doanh mấy chục năm trụ sở bí mật hòn đảo.

Hi vọng chuyến này sẽ có không gì so sánh nổi thu hoạch khổng lồ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 482: : Lãng Gia Phát Đại Tài! Long Chi Hối Hận!

Chương 481:: Lãng gia phát đại tài! Long chi hối hận!

Đi vào hòn đảo này về sau, Thẩm Lãng cũng không có vội vã tiến vào dưới mặt đất, mà là tại phía trên tiến hành quan sát.

Lúc này khoảng cách ném diệt tuyệt Hắc Tử đạn đã vượt qua nửa tháng thời gian, vì lẽ đó ở trên đảo tất cả virus đều đã chết hết.

Tòa hòn đảo này trình độ nào đó Thẩm Lãng trước đó cái kia Niết Bàn đảo rất tương tự, chung quanh đều là khu rừng rậm rạp, mà lại không có bất kỳ cái gì bến tàu, đơn thuần ở bề ngoài xem căn bản phát hiện bên trong có cái gì trụ sở bí mật.

Mà lại hòn đảo chung quanh đá ngầm mọc thành bụi, nước ăn thoáng sâu một chút thuyền liền không cách nào tới gần xâm nhập.

Nếu như không phải có nhiệt khí cầu, căn bản là phát hiện không hòn đảo này trụ sở bí mật, coi như không cẩn thận phát hiện cũng không đánh vào được, còn không có tới gần liền đã hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Ở trên đảo đã không có bất cứ sinh vật nào, tại chúng ta tiến hành diệt tuyệt công kích trước đó liền đã không có." Hella nói: "Không biết là nguyên nhân gì."

Thẩm Lãng xâm nhập hòn đảo ở giữa, nhìn thấy cái này trụ sở bí mật, có một mặt tường vây bao quanh, xung quanh dài không cao hơn một ngàn năm trăm mét, độ cao tại khoảng tám mét, nhưng là kinh người dày, toàn bộ là có cự thạch lũy thành, nhất mỏng địa phương vượt qua năm mét, dầy nhất địa phương vượt qua mười một mét.

Cái này tường vây độ dày, liền Thẩm Lãng kiểu mới lựu đạn đại bác cũng căn bản liền nổ không ra. Trước đó Chúc thị gia tộc vận dụng hơn một ngàn người phòng thủ cái này trụ sở bí mật, có thể nói là vững như thành đồng.

"Nguyên bản những thứ này trên tường rào có mấy chục cỗ cự hình cường nỗ, loại kia có thể bắn ra hai ba ngàn mét mà lại sẽ bạo tạc cự hình cường nỗ, bất quá đều bị bọn hắn phá hủy đi, không có lưu cho chúng ta." Hella nói: "Còn có bọn hắn cung tiễn, cũng có thể bắn ra hơn một ngàn mét bên ngoài. Vì lẽ đó nếu không phải có Hắc Tử diệt tuyệt đạn, bình thường tiến đánh, coi như một vạn Amazon quân đoàn cũng tiến đánh không dưới cái này trụ sở bí mật."

Cái này phi thường đáng sợ, Thẩm Lãng chỉ có tám ngàn Amazon quân đoàn mà thôi, bình thường dưới tình hình, liền Chúc thị gia tộc một cái trụ sở bí mật đều tiến đánh không xuống, huống chi là những cái kia siêu thoát thế lực đâu?

"Bất quá những cái kia đặc thù cung tiễn, bọn hắn cũng đều phá hủy, không có lưu một chi cho chúng ta." Hella nói: "Còn có đặc thù vũ lực giày, sau khi mặc vào có thể dễ như trở bàn tay bật lên cao mười mấy mét, nhảy ra hai mươi mấy mét xa, bọn hắn cũng toàn bộ phá hủy, chúng ta tại chúng ta tấn công vào cái này trụ sở bí mật về sau, không có bất kỳ cái gì thu được."

Mở ra thật dày hết sức cửa chính, Thẩm Lãng tiến vào bí mật trụ sở bí mật bên trong.

Ngay lập tức hắn liền bị mười mấy cái pho tượng hấp dẫn lấy, không khỏi hỏi: "Hồng Niên đại tông sư, ngài lúc ấy ở thời điểm, những thứ này pho tượng coi như có sao?"

Đao phủ Hồng Niên, cũng chính là Chúc thị gia tộc con riêng Chúc Nghiêu nói: "Có."

Nói đến thế giới này trùng tên suất quá cao, Ngô Vương gọi Ngô Khải, Ninh Nguyên Hiến Vương thúc gọi Ninh Khải. Trấn Tây hầu gọi Chủng Nghiêu, mà trước mắt cái này con riêng gọi Chúc Nghiêu. Bất quá đây cũng là rất bình thường, Trung Quốc cổ đại cùng tên suất cũng là rất cao, nhất là một đoạn thời gian thích đặt tên là một chữ, tỉ như Hoàng Trung, Triệu Trung, Hàn Trung vân vân. Minh triều Hoàng đế chịu không cái này trùng tên, liền liều mạng sử dụng ít thấy chữ, thậm chí không có chữ cũng gắng gượng tạo ra đến, tỉ như Chu Chí Hằng, Chu Ân Toàn ngươi nếu là lại có thể cùng ta trùng tên tính ngươi ngưu bức.

Thẩm Lãng nhìn kỹ những thứ này pho tượng, hắn sở dĩ cảm thấy kỳ quái, là bởi vì pho tượng kia không có chút nào cao, vẻn vẹn chỉ có chừng hai mét.

Bình thường tới nói phàm là pho tượng đều thích cao lớn một chút, mà cái này mười mấy cái pho tượng cơ hồ giống như người thật lớn nhỏ. Chẳng những như thế, mấu chốt bọn hắn quá rất thật, phảng phất như là người sống nháy mắt biến thành hoá thạch. Cái này không khỏi để Thẩm Lãng nhớ tới Medusa truyền thuyết , bất kỳ người nào nhìn thấy con mắt của nàng đều sẽ biến thành tảng đá.

Thẩm Lãng dùng X quang mắt quét hình những thứ này pho tượng toàn thân, sau đó sống sờ sờ dọa kêu to một tiếng. Pho tượng kia bên trong mặc dù cũng là tảng đá, nhưng mà nội bộ cấu tạo lại phi thường hoàn chỉnh, có khung xương có ngũ tạng lục phủ, thậm chí có đại não.

Cái này, cái này thật không phải là pho tượng, mà là thượng cổ nhân vật hoá thạch a. Mọi người đều biết, chỉ có xương cốt mới có thể tạo thành hoá thạch, da thịt cùng ngũ tạng lục phủ là sẽ hư thối. Mà cái này mười mấy cái pho tượng vậy mà là hoàn chỉnh hoá thạch, thật chẳng lẽ chính là nháy mắt thành thạch? Đây cũng quá không thể tưởng tượng.

Cái này trụ sở bí mật bên trong, còn có một cái Phật tháp, nhưng Thẩm Lãng thoáng quan sát về sau liền đánh giá ra, cái này Phật tháp lịch sử chỉ bất quá mấy ngàn năm mà thôi, không thuộc về thượng cổ kiến trúc, khẳng định là có người phát hiện cái này bí mật nhân vật trên đảo pho tượng, vì lẽ đó ở đây kiến tạo một cái Phật tháp.

"Trụ sở bí mật dưới đất, từ nơi này đi vào." Hella nói: "Cái này cửa vào môn hẳn là Chúc thị gia tộc xây dựng, bị chúng ta nổ tung."

Dọc theo thật sâu bậc thang, Thẩm Lãng tiến vào trụ sở bí mật nội bộ.

Toàn bộ thông đạo hai bên có mười mấy cái hang động, bên trong còn có giường chiếu, nhiều loại vật tư, cực kỳ hiển nhiên trước đó Chúc thị gia tộc học sĩ liền là dưới đất trong huyệt động tiến hành nghiên cứu, mà lại cái này mười mấy cái cư trú hang động, đều là phía sau mới đào đục ra tới.

Vẻn vẹn mấy phút sau, liền đi tới cuối lối đi, nơi này là một cái đại sảnh, diện tích không cao hơn một trăm mét vuông đại sảnh.

Trên mặt đất phủ lên tuyết trắng đá cẩm thạch, thậm chí chung quanh vách tường cũng là trăm sắc đá cẩm thạch, mà lại bên trong sáng như ban ngày.

Không phải dạ minh châu, cũng không phải ngọn nến, mà là vô số tấm gương, đem bên ngoài ánh mặt trời phản xạ tiến đến, vì lẽ đó đại sảnh này chẳng những sáng tỏ, hơn nữa còn phi thường thông thấu tươi đẹp.

Thẩm Lãng quan sát thật lâu, đạt được một cái phán đoán, đây không phải một cái thượng cổ di tích.

Hắn gặp qua một chút thượng cổ di tích, nhỏ nhất liền là Sa Man tộc cái kia, đại khái mấy chục cây số vuông tả hữu. Phù Đồ Sơn tại nam bộ hải vực phát hiện cái kia thượng cổ di tích liền hết sức to lớn, cụ thể lớn nhỏ Thẩm Lãng cũng không biết, nhưng tung hoành khả năng vượt qua ngàn dặm, hoàn toàn liền là đắm chìm ở trong biển thành phố dưới đất.

Mà trước mắt nơi này thực sự là quá nhỏ, hẳn là thượng cổ thế giới một cái cứ điểm mà thôi.

"Phía trước cánh cửa này phía sau liền là thượng cổ mật thất, Chúc thị gia tộc các võ sĩ trước khi chết, đem tất cả mọi thứ đều khóa vào bên trong mật thất." Hella nói: "Liền là cánh cửa này, chúng ta dùng hết hết thảy biện pháp đều không thể mở ra, thậm chí không hư hại chút nào."

Không vẻn vẹn những bí mật kia vũ khí, còn có Chúc thị học sĩ trong miệng cái kia nghịch thiên đại sát khí cũng tại cái này bên trong mật thất.

Thẩm Lãng đi vào cánh cửa này trước, tỉ mỉ quan sát, nó nhìn qua phảng phất như là một cái phổ thông cửa đá, mà lại bóng loáng như ngọc.

Nhưng mà Hella vận dụng mấy trăm kg TNT, dùng xong hơn một trăm kg nhôm nóng tề đều hoàn toàn không thể làm gì.

Thẩm Lãng dùng X quang con mắt tiến hành quét hình, kết quả không thu được gì, đây cũng là bình thường, bởi vì lúc trước tại nam bộ hải vực cái kia thượng cổ di tích lối vào chỗ, loại kia hắc ám tảng đá Thẩm Lãng X quang đều không thể quét hình.

Chẳng những như thế cánh cửa này bên trên không có bất kỳ cái gì nút bấm cơ quan, cũng không có hiện ra bất luận cái gì màn sáng chữ viết.

Muốn mở ra, liền gật gật đầu tự đều không có.

Đầu mối duy nhất, liền là quỳ gối trước cửa pho tượng này.

Cái này là một cái thượng cổ võ sĩ pho tượng, hắn ngồi quỳ chân trên mặt đất không nhúc nhích, biểu lộ tầng sâu mà mang theo nhàn nhạt thống khổ.

Thẩm Lãng dùng X quang quét hình thân thể của hắn, cùng người bên ngoài đồng dạng, hắn cũng là một cái nhân thể hoá thạch, bên trong có xương cốt, có hóa đá ngũ tạng lục phủ.

Sau đó, Thẩm Lãng nghĩ hết tất cả biện pháp, đều không thể mở ra mật thất chi môn.

Dùng tia sáng chiếu, dùng ác mộng thạch năng lượng tiến hành kích thích, cái này phiến mật thất chi môn đều không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Dùng bạo lực thủ đoạn không cách nào phá môn, dùng trí tuệ thủ đoạn nhưng lại không có nửa điểm manh mối.

Trước đó Hắc Thạch đảo bên trên cái kia thượng cổ di tích cửa vào, là dùng bốn màu định lý ghép lại thành một cái hoàn chỉnh tinh cầu bản đồ liền mở ra.

Mà tại Sa Man tộc cái kia thượng cổ di tích, thì là liên quan tới số nguyên tố sắp xếp.

Những đề mục này mặc dù khó được để người tuyệt vọng giận sôi, nhưng tối thiểu còn có một cái đề mục để ngươi giải đáp, mà trước mắt cánh cửa này một chút xíu phản ứng đều không có.

Cái này càng thêm chứng minh đây không phải một cái thượng cổ di tích, hẳn là một cái thượng cổ cứ điểm. Vì lẽ đó cánh cửa này mở ra mật mã liền sẽ tương đối đơn giản một chút, không phải là loại kia ngàn năm nan đề, nhưng mà cũng tràn ngập ngẫu nhiên tính.

"Lấy tới!" Thẩm Lãng nói.

Hella đưa qua một cái đặc thù đồ vật, Thẩm Lãng vặn vẹo chốt mở, trang bị này lập tức phóng xuất ra đặc thù lam sắc quang mang.

Đây liền xem như thế giới này tia tử ngoại đèn, không phải dùng điện, mà là dùng ác mộng thạch. Từng tại hai nơi địa phương gặp qua, cái thứ nhất là Cơ Ninh tiểu công chúa gian phòng, còn có liền là tại phương tây thế giới nữ vương cung Yêu Yêu tiểu bảo bối gian phòng bên trong.

Cơ Tuyền công chúa cùng Medusa đều không hẹn mà cùng dùng loại vật này chế tạo vô khuẩn gian phòng.

Trước mắt cánh cửa này phi thường sạch sẽ, từ mắt thường bên trên nhìn lại phảng phất dấu vết gì đều không có để lại. Nhưng mà Chúc thị học sĩ cũng đã nói, gia chủ cùng Thiếu chủ là có thể mở ra, như vậy bọn hắn khẳng định tại cánh cửa này bên trên lưu lại qua vết tích, nếu như là vết máu lời nói, như vậy coi như lau đến lại sạch sẽ, cũng có thể dùng tia tử ngoại chiếu xạ đi ra.

Bất quá, đại sảnh này sáng quá.

"Có thể đóng kín đại sảnh nguồn sáng sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Có thể." Hella nói, sau đó nàng đi đến căn phòng cách vách, vặn vẹo mười cái cơ quan, lập tức đem tất cả tiến vào quang kính đóng kín, toàn bộ đại sảnh lâm vào hắc ám, đưa tay không thấy được năm ngón.

Cái này, tia tử ngoại hào quang liền chiếu xạ đến rõ ràng, cái này phiến mật thất chi môn bên trên quả nhiên có vết tích, huyết dịch vết tích, nhưng mà vô cùng vô cùng nhạt, mà lại rất loạn, hoàn toàn nhìn không ra cụ thể họa (vẽ) chính là cái gì, nếu như không có đoán sai đây chính là Chúc thị gia chủ lưu lại vết máu.

Hiện tại Thẩm Lãng có thể kết luận, muốn mở ra cái này phiến mật thất chi môn, nhất định phải ở phía trên vẽ ra một cái cái gì đồ án, hoặc là viết cái nào đó chữ.

"Mở ra nguồn sáng." Thẩm Lãng nói.

Một lát sau, toàn bộ trong đại sảnh lại một lần nữa sáng như ban ngày.

Thẩm Lãng đi vào trước cửa cái này thượng cổ nhân loại pho tượng trước mặt, tỉ mỉ quan sát khuôn mặt của hắn. Đáng tiếc hắn lúc này con mắt là đóng chặt, nếu không sẽ toát ra càng nhiều chi tiết.

Hắn cái tư thế này là đang ngồi sao? Không phải.

Nhìn hắn hình miệng, phảng phất đang mặc niệm lấy cái gì.

Biến thành hoá thạch trước đó một nháy mắt, hắn còn tại mặc niệm văn tự, nhưng hắn miệng bên trong lúc này đọc là chữ gì đâu?

Thẩm Lãng đem hắn khuôn mặt ghi chép lại đặt ở đặt ở trí não bên trong phân tích, căn cứ miệng của hắn hình, trí não rất nhanh cho ra mấy cái đáp án.

Cái này thượng cổ nhân loại trước khi chết đọc chữ có thể là: Có, phải, lại, từ. . .

Có xác suất tối cao, không sai biệt lắm tại sáu mươi phần trăm tả hữu.

Nếu như là có chữ viết, vậy cái này chữ không phải mấu chốt, phía sau cái chữ kia mới là mấu chốt, chỉ bất quá hắn đã chết, không có đọc lên phía sau cái chữ kia.

Có mặt sau cái chữ kia là cái gì? Hối hận?

Nếu như người này mặc niệm chính là dịch kinh, như vậy là hối hận xác suất liền siêu cấp cao.

Mà lại cái này thượng cổ nhân loại khuôn mặt có vẻ hơi thống khổ, phảng phất đang thống khổ giãy dụa, cuối cùng không có làm ra quyết định gì, sau đó đại hủy diệt đi thẳng đến đến, bọn hắn biến thành tảng đá.

Đương nhiên, đây chỉ là Thẩm Lãng căn cứ trước mắt màn này sinh ra ảo tưởng.

Thẩm Lãng thoáng cắt vỡ ngón tay của mình, sau đó trên cửa viết một cái hối hận chữ.

Kết quả cái này mật thất chi môn vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, căn bản không có mở ra, chẳng lẽ hắn đoán sai?

Thẩm Lãng một lần nữa quan sát pho tượng này, phát hiện hắn thủ đoạn chỗ có ngăn cách lỗ hổng, lại nhìn ngón tay của hắn chỗ, cũng có bị cắt vỡ vết tích.

Nhưng mà hai cái vết thương là không giống, trên ngón tay vết thương là biến thành hoá thạch trước đó liền có, mà trên cổ tay vết thương là người đến sau cắt.

Cái này càng thêm chấp nhận Thẩm Lãng suy đoán, cái này thượng cổ nhân loại đúng là tại cánh cửa này dùng máu tươi viết chữ.

Chúc thị gia tộc người cũng phát hiện những thứ này tung tích, cũng dùng máu tươi của mình trên cửa viết chữ, kết quả phát hiện vô dụng. Vì lẽ đó liền cắt vỡ cái này thượng cổ nhân loại pho tượng cổ tay, nếm thử dùng máu của hắn.

Bất quá, cái này thượng cổ nhân loại đã biến thành tảng đá, vì lẽ đó huyết dịch cũng không ngoại lệ.

Thẩm Lãng dùng dao găm sắc bén tại thượng cổ nhân loại pho tượng trên cổ tay cắt một cái lỗ hổng, tìm tới mạch máu vị trí, đào ra một chút huyết dịch hoá thạch bột phấn, sau đó đang cắn lấy răng cho mình thả mười ml máu tươi, cùng thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch bột phấn quấy cùng một chỗ.

Lập tức, một màn quỷ dị xuất hiện, Thẩm Lãng huyết dịch từ màu đỏ biến thành màu vàng.

Không phải kim hoàng sắc, mà là thuần túy màu vàng, cùng hoàng kim giống nhau như đúc nhan sắc, lại nhìn kỹ phía dưới phát hiện không phải màu vàng, phi thường giống là ánh mặt trời nhan sắc, bất đồng góc độ có thể phản xạ ra bất đồng quang mang.

Trời ạ, cái này. . . Cái này chuyện ra sao? Ta Lãng gia chẳng lẽ cùng cái này thượng cổ nhân loại phát sinh phản ứng hoá học? Ta không cần a!

Bất quá, Thẩm Lãng không lo được những thứ này, trực tiếp dùng tay chỉ thấm tản ra thái dương quang mang huyết dịch, tại mật thất chi môn bên trên viết lên một cái to lớn hối hận chữ!

Sau đó. . .

Chứng kiến kỳ tích thời khắc đến, toàn bộ trong đại sảnh tất cả tấm gương toàn bộ cải biến phương hướng, đem vô số đạo ánh mặt trời chiếu xạ đến mật thất chi môn ở giữa.

Mấy trăm đạo hào quang ngưng tụ trở thành một đạo, cái này cột sáng sáng phải làm cho người mắt mở không ra.

"Oanh long long long. . ." Cái này mật thất chi môn bắt đầu xoay tròn, sau đó trực tiếp mở ra.

Thành công!

Hella không khỏi một trận reo hò, tiến lên ôm Thẩm Lãng cổ nói: "Thân yêu đệ đệ, trí tuệ lực lượng quả nhiên là vô địch."

Thẩm Lãng cười một tiếng, thực ra cái này mật thất chi môn mở ra không có chút nào khó.

Cái này dù sao chỉ là một cái thượng cổ cứ điểm, vì lẽ đó mở cửa mật mã căn bản không giống như là thượng cổ di tích khó như vậy đến biến thái, thuần một sắc đều là thiên cổ nan đề.

Đương nhiên cũng chính là như thế, cánh cửa này mới có thể trước đó liền bị người mở ra!

. . .

Trước đó Thẩm Lãng đã từng nghĩ tới, Chúc thị gia tộc cái gọi là bí mật đại sát khí, có phải là liền là tại phương tây thế giới thấy qua kim loại hydro a. Thứ này chẳng những là chất siêu dẫn, hơn nữa còn là cấp cao nhất lưu trữ năng lượng thể, một khi uy lực nổ tung vượt qua TNT bốn mươi lần. Mặc dù so ra kém đạn hạt nhân, nhưng cũng cực độ kinh người.

Mở ra mật thất chi môn về sau, Thẩm Lãng lần đầu tiên liền thấy cái này cái gọi là bí mật đại sát khí, muốn không nhìn thấy cũng khó a.

Bởi vì nó quá to lớn, ròng rã dài ba mươi mấy mét, đường kính chừng một thước.

Cái này. . . Con mẹ nó là thứ đồ gì a? Ngươi đây là tại đùa ta sao? Cái này rõ ràng là một chi cự tiễn a, bất quá Thẩm Lãng hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, đến cùng cần gì dạng cung mới có thể đem mũi tên này bắn đi ra a.

Thượng cổ nhân loại, các ngươi cái này tư duy cũng quá phục cổ a, nhất định phải tạo thành loại này hình dạng sao? Nhìn qua quá lạc hậu a.

Bất quá rất nhanh Thẩm Lãng liền thu hồi ý nghĩ này, bởi vì hắn tại đuôi tên địa phương phát hiện một cái hết sức phức tạp ác mộng thạch trang bị, đường kính vượt qua một mét, tổng cộng có mấy chục tầng nhiều.

Toàn bộ cự tiễn đuôi cánh vượt qua dài năm mét, đây là một cái ngũ giác hình thoi ác mộng thạch trang bị.

Thẩm Lãng thử nghiệm dùng X quang quét hình mũi tên này nội bộ, kết quả vẫn như cũ không thu được gì, X quang căn bản là không cách nào xuyên thấu tầng ngoài.

Chi này cự tiễn tầng ngoài là cái gì vật tư? Kim loại? Tảng đá? Lại hoặc là những vật khác?

Không biết, hoàn toàn là Thẩm Lãng chưa từng gặp qua vật chất. Tiếp xuống Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí bắt đầu phá hư tính thí nghiệm, kết quả hoàn toàn không hư hại chút nào.

Dùng tốt nhất sắt thép chi kiếm vỗ xuống, kiếm gãy, chi này cự tiễn mặt ngoài liền một chút xíu vết tích đều lưu lại.

Dùng ô cương đao chém xuống đi, vẫn như cũ trực tiếp đứt gãy, dùng kim cương cạo qua, cái này cự tiễn mặt ngoài vẫn không có dấu vết gì.

Tiếp lấy Thẩm Lãng tại tiễn trên thân phát hiện ba chữ: Long chi hối hận!

"Đây chính là đại sát khí sao?" Hella công chúa hỏi.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, đây chính là đại sát khí."

Hella công chúa hỏi: "Vậy nó uy lực đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Còn nhớ rõ chúng ta tại thất lạc quốc gia phế tích nguyền rủa hải vực, cái kia một trận đáy biển kim tự tháp nổ lớn sao?"

Hella đương nhiên nhớ kỹ, liền là cái kia một trận nổ lớn mới khiến cho thất lạc yêu mẫu nổ chia năm xẻ bảy. Chẳng những như thế, Amazon quốc gia kim tự tháp xuống năng lượng hạch tâm là một cái hết sức to lớn kim loại hydro, một khi bạo tạc, toàn bộ Amazon bộ lạc đều sẽ hủy diệt.

Trước mắt chi này hủy diệt cự tiễn thể tích còn kém rất xa Amazon cái kia năng lượng hạch tâm, thậm chí tiểu Kim chữ tháp năng lượng hạch tâm cũng không bằng, nhưng mà Thẩm Lãng có thể khẳng định, uy lực của nó nhất định vượt xa.

Nếu như Thẩm Lãng không có đoán sai, hòn đảo này bên trên trụ sở bí mật liền là làm chi này hủy diệt cự tiễn mà phục vụ, đây là một chi cấp chiến lược vũ khí.

Thậm chí Thẩm Lãng có thể sinh ra càng nhiều liên tưởng, cái này văn minh thời thượng cổ đã gặp phải nguy cơ to lớn, vì lẽ đó dự định vận dụng hủy diệt chi tiễn. Nhưng mà cái trụ sở này thủ lĩnh cuối cùng không có sử dụng cái này vũ khí, trực tiếp liền biến thành tảng đá.

Lớn mật đến đâu phỏng đoán, cách nơi này hơn một vạn dặm liền là ma quỷ tam giác lớn, liền là thuộc về thượng cổ thất lạc đế quốc địa bàn.

Này Thượng Cổ thất lạc đế quốc là từ Medusa Nữ hoàng thống trị, tại thượng cổ trong truyền thuyết Medusa Nữ hoàng xem người một chút, liền trực tiếp đem người biến thành tảng đá.

Vì lẽ đó có thể phỏng đoán, cái này văn minh thời thượng cổ cùng thượng cổ thất lạc đế quốc bạo tạc chiến tranh. Mà hòn đảo này nhưng thật ra là cái nào đó phương đông thượng cổ đế quốc tuyến đầu căn cứ, dùng để bắn chiến lược vũ khí.

Cái trụ sở này thủ lĩnh trước khi chết đều đang đau khổ quyết định, cuối cùng vẫn không đành lòng vận dụng cái này đại sát khí.

Hella hỏi: "Ta chỉ hỏi một vấn đề, nó có thể trợ giúp chúng ta đánh thắng tiếp xuống đại chiến sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thiên Việt thành chi chiến còn dùng không lên cái này đại sát khí, nhưng mà trận tiếp theo cùng Thiên Nhai Hải Các quyết chiến, hay là liền cần dùng đến, điều kiện tiên quyết là chúng ta có thể mở nó ra, mà lại chúng ta căn bản không biết uy lực của nó cụ thể như thế nào?"

Hella nói: "Ngươi là sợ nó uy lực không đủ?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không, ta là sợ nó uy lực quá lớn."

Chúc thị gia tộc dùng tới ngàn người, dùng thời gian mười mấy năm, đều không thể nắm giữ lực lượng của nó. Mà một khi nắm giữ lời nói, hậu quả kia liền dọa người.

Đương nhiên, Chúc thị phá giải không cái này hủy diệt cự tiễn, Thẩm Lãng chưa hẳn phá giải không, bởi vì hắn có trí não, mà lại hắn còn đọc qua rất nhiều liên quan tới ác mộng thạch trang bị thượng cổ điển tịch.

Hella bỗng nhiên nói: "Đúng, Chúc thị gia tộc vì sao không đem cái này hủy diệt cự tiễn chở đi đâu? Vận đến bọn hắn đại bản doanh đang nghiên cứu a, ở đây kiến tạo trụ sở bí mật giá quá lớn."

Thẩm Lãng nói: "Người tới, thử nghiệm di chuyển chi này cự tiễn."

Rất nhanh tràn vào tới trên trăm cái Amazon nữ chiến sĩ, tất cả mọi người cùng một chỗ dùng sức.

"Lên!"

Hơn một trăm người đồng thời hét lớn, dùng hết tất cả lực lượng.

Nhưng mà, chi này hủy diệt cự tiễn hoàn toàn không nhúc nhích tí nào! Đây cũng quá kinh người a, hơn một trăm cái Amazon nữ chiến sĩ lực lượng cộng lại chỉ sợ đều vượt qua mấy chục vạn cân, nhưng mà lại không cách nào đem cái này hủy diệt cự tiễn di động mảy may.

Hiện đại Địa Cầu cấp chiến lược đạn đạo, cũng chỉ có mấy chục tấn a, một trăm cái Amazon nữ chiến sĩ di chuyển không tốn sức chút nào.

Chi này cự tiễn chẳng lẽ so hiện đại Địa Cầu chiến lược đạn đạo còn nặng hơn? Thế nhưng là nhìn qua thể tích của nó không có lớn như vậy, giống như một mũi tên dài nhỏ dài nhỏ.

Rất nhanh Thẩm Lãng phát hiện, sở dĩ không thể di động, cũng không phải là bởi vì chi này hủy diệt cự tiễn quá nặng, mà là bởi vì cường đại từ lực, một mực hút lại mặt đất.

Cỗ này từ lực hấp dẫn khả năng vượt qua mấy trăm vạn cân, vì lẽ đó cho dù là một trăm cái Amazon nữ chiến sĩ cũng mang không nổi.

Thế nhưng là Thẩm Lãng nhất định phải đem hắn chở về đến Nộ Triều thành a, để ở chỗ này thực sự là đêm dài lắm mộng a.

Thẩm Lãng thoáng quan sát một trận, phát hiện cỗ này từ hấp lực là mật thất một loại nào đó lực trường, cần tìm tới một nơi nào đó tiến hành đóng kín.

. . .

Hella nói: "Vậy liền trước không cần quản chi này hủy diệt cự tiễn, nhìn xem cái khác vũ khí bí mật."

Cái khác vũ khí bí mật tại mật thất mặt khác trong một căn phòng, cũng có một cánh cửa đọng thật chặt.

Thẩm Lãng lại một lần nữa chấm thái dương quang mang huyết dịch, liền muốn trên cửa viết hối hận chữ.

Không nghĩ tới máu tươi vừa mới chạm đến cánh cửa này, vậy mà liền trực tiếp mở ra.

Sau đó hít sâu một hơi.

Hắn lúc này trong lòng cũng chỉ có một suy nghĩ.

Phát tài, phát đại tài!

Gian này trong mật thất lít nha lít nhít trưng bày nhiều loại áo giáp, mấy trăm song thượng cổ văn minh giày.

Chẳng những như thế, còn có hơn ngàn chi văn minh thời thượng cổ cung.

Những thứ này hết thảy cũng không tính là cái gì, cực kỳ để Thẩm Lãng hưng phấn là bên trong có mấy trăm hơn ngàn cái ác mộng thạch trang bị, nhiều loại đều có, dù là Thẩm Lãng đều không thể nhận toàn.

Thậm chí còn có mấy rương vũ khí, Thẩm Lãng căn bản cũng không nhận biết.

Nhưng bất kể như thế nào, Thẩm Lãng thật phát đại tài!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 483: : Lãng Gia Thiên Mệnh Chi Chủ! Hoàn Mỹ Hủy Diệt!

Chương 482:: Lãng gia thiên mệnh chi chủ! Hoàn mỹ hủy diệt!

Sau đó liền tiến vào cuồng hoan thời khắc, thí nghiệm văn minh thời thượng cổ vũ khí bí mật.

Chọn lựa một tên tương đối tinh nhuệ Amazon nữ chiến sĩ, nhưng lại không thể là đỉnh tiêm cao thủ. Nàng mặc vào thượng cổ năng lượng giày thấy Thẩm Lãng có một chút nhỏ kích động, bởi vì cái này giày phi thường tinh mỹ, mà Amazon nữ chiến sĩ bình thường đều để trần hai đầu đôi chân dài, cái này vừa mặc vào giày liền lộ ra chân càng dài, càng thêm gợi cảm.

Thoáng nửa ngồi xuống, sau đó bỗng nhiên nhảy lên, cái này đôi giày phía dưới lập tức sinh ra một cỗ to lớn lực đàn hồi, vị này Amazon nữ chiến sĩ trực tiếp vọt lên cao mười lăm mét.

Cái này. . . Đây quả thực quá kinh người, ý vị này chỉ cần mặc vào thượng cổ đạn năng lượng lực giày, dễ như trở bàn tay liền có thể nhảy lên bất luận cái gì tường thành.

"Sưu. . ." Ngay sau đó nàng bắt đầu về phía trước nhảy vọt, cả người càng là bắn ra đi xa hai mươi mét.

Thẩm Lãng không cách nào tưởng tượng, ăn mặc loại này thượng cổ lực đàn hồi giày trên chiến trường là hiệu quả gì, lại phối hợp thêm Amazon nữ chiến sĩ bản thân siêu cường sức chiến đấu, quả thực không cách nào tưởng tượng.

Mà lại đây hết thảy đều là tự động, hoàn toàn không cần khống chế, cái này lực đàn hồi giày phảng phất có thể cảm ứng chủ nhân ý chí.

Sau đó là thí nghiệm thượng cổ cung tiễn uy lực.

"Lên!" Bỗng nhiên giương cung cài tên, tên này Amazon nữ chiến sĩ phát hiện cái này cung lực lượng siêu cường, nhưng mà kéo ra về sau lại phảng phất có một cỗ trợ lực, nhiều nhất liền tương đương với một thạch nửa cung sức kéo, nhưng uy lực muốn vượt xa khỏi mấy lần.

"Bắn!"

"Sưu. . ."

Mũi tên này như chớp giật bắn đi ra, quỹ tích gần như là thẳng tắp, bắn ra hơn một trăm mét về sau, đuôi tên liền phóng xuất ra màu lam đuôi lửa, vì lẽ đó tiễn tốc độ chẳng những không có trở nên chậm, ngược lại trở nên càng nhanh.

Ngắn ngủi một lát sau, mũi tên này liền trực tiếp đánh trúng 1,300 mét bên ngoài mục tiêu.

"Ầm!" Nổ vang, cái kia mục tiêu trực tiếp liền bị xé nứt.

Thẩm Lãng không thể tưởng tượng nổi nhìn qua này tấm thượng cổ cung tiễn, cái này uy lực có thể so với súng trường, thậm chí so súng trường còn mạnh hơn.

Rất nhanh một tên Amazon nữ chiến sĩ liền nhặt về mũi tên này, đưa cho Thẩm Lãng. Mũi tên này rất nặng, ước chừng có gần một cân tả hữu, là dùng một loại màu đen kim loại rèn đúc mà thành, kiên cố hết sức, vì lẽ đó dù là đánh trúng mục tiêu về sau, nó cũng vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại.

Nó còn cực kỳ tinh xảo, từ đầu mũi tên đến cán tên lại đến sau cùng đuôi cánh, phảng phất là dùng cỗ máy đục khắc đi ra đồng dạng, liền nửa li sai sót đều không có, vì lẽ đó nó quỹ tích bay mới như thế ổn định, dù là tại ngoài ngàn mét cũng có thể nhắm chuẩn.

Chẳng những như thế, mũi tên này vẫn là có thể lặp lại lợi dụng, ngưu bức đi.

Lần thứ hai tại một ngàn mét khoảng cách bên ngoài thả một khối tấm sắt, hai li dày tấm sắt.

"Nhắm chuẩn, xạ kích!"

"Sưu!"

Chi này thượng cổ chi tiễn lại một lần nữa gào thét mà ra, nhanh như lưu tinh, trăm mét về sau đuôi cánh lại toát ra hào quang màu xanh lam, mũi tên tốc độ càng lúc càng nhanh.

"Ầm!"

Trực tiếp trúng mục tiêu một ngàn mét khoảng cách bên ngoài tấm sắt, trực tiếp bắn thủng.

Amazon nữ chiến sĩ đem khối này thép tấm cầm tới Thẩm Lãng trước mặt, sau đó đem viễn cổ chi tiễn rút ra, cơ hồ vẫn là hoàn hảo không chút tổn hại.

Trời ạ, cái này quá mạnh, thật hoàn toàn không thua gì súng trường a. Đây chính là hai li dày thép tấm a, uy lực yếu một ít súng trường cũng vô pháp tại một ngàn mét khoảng cách đánh xuyên đi.

Thẩm Lãng lập tức lại thích vừa lo, thích đương nhiên là bởi vì được cường đại như vậy vũ khí. Nhưng mà lo là chuyện này với hắn vũ khí nóng là một loại đả kich cực lớn a. Thẩm Lãng vừa mới tạo ra tới súng lựu đạn, súng ống sinh sản còn chưa mở ra, vẫn tại trong kế hoạch.

Nhưng là bây giờ trực tiếp liền xuất hiện so sánh súng trường thượng cổ cung tiễn, cái này không thể không khiến ân tình tự phức tạp, ý vị này Thẩm Lãng đời thứ nhất súng kíp còn không có chế tạo ra, liền đã xa xa lạc hậu.

Thẩm Lãng dùng X quang quét hình chi này viễn cổ chi tiễn, quả nhiên tại đuôi cánh bộ phận phát hiện Ngạc Mộng thạch.

Cái này văn minh thời thượng cổ hoàn toàn là xây dựng ở Ngạc Mộng thạch bên trên, tại phương tây thế giới khống chế năng lượng hạch tâm chính là Ngạc Mộng thạch trang bị, dùng để kích thích đánh thức người thực vật vẫn là Ngạc Mộng thạch trang bị, Adolf dùng để thoáng hiện thượng cổ trang bị cũng là dựa vào Ngạc Mộng thạch cung cấp năng lượng, vừa rồi cái kia Long chi hối chiến lược vũ khí cũng là dựa vào Ngạc Mộng thạch khống chế phát bắn, bây giờ cái này viễn cổ chi tiễn vẫn là dựa vào Ngạc Mộng thạch.

Bất quá dạng này mới là bình thường, cái này giống như hiện đại điện tử văn minh hết thảy đều là căn cứ vào chíp điện tử, dù là một cái mười mấy đồng tiền đồng hồ điện tử, bên trong đều có chuyên môn Chip.

Hiện tại Thẩm Lãng cũng có chút hiểu thành gì cái kia Long chi hối chiến lược vũ khí cũng vẫn như cũ là cự tiễn bộ dáng, bởi vì văn minh thời thượng cổ hệ thống vũ khí chính là như vậy, cũng không phải là tận lực muốn tạo ra thành tiễn dáng vẻ.

Cái này văn minh thời thượng cổ tương đương không tầm thường, trong tay mũi tên này đường kính nhiều nhất chỉ có nửa tấc lại có thể lắp đặt xuống phức tạp như vậy Ngạc Mộng thạch trang bị. Mà lại nó vẫn là tự động phát động, một khi mũi tên tốc độ phi hành vượt qua cái nào đó cấp bậc, năng lượng trang bị liền sẽ tự động mở ra, như tên lửa phun ra đuôi lửa, nói cho đúng nó sau phun không phải đuôi lửa, mà là Plasma.

"Tổng cộng có bao nhiêu thượng cổ lực đàn hồi giày? Bao nhiêu chi thượng cổ cung?" Thẩm Lãng hỏi.

"Hai trăm song lực đàn hồi giày, một ngàn chi thượng cổ cung, một vạn năm ngàn chi thượng cổ chi tiễn." Hella nói: "Đệ đệ, ta có một vấn đề cực kỳ nghi hoặc."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao Chúc thị gia tộc muốn đem những bí mật này vũ khí lưu tại hòn đảo này bên trên, mà không phải mang đi đúng không?"

Hella gật gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta không có đoán sai, mặc kệ là thượng cổ lực đàn hồi giày vẫn là thượng cổ cung, đều chỉ có thể tại trong phạm vi nhất định phát huy tác dụng, cũng chính là hòn đảo này điện từ hoàn cảnh bên trong, một khi thoát ly hoàn cảnh này, bọn hắn liền mất đi hiệu lực."

Hella nghĩ một lát mới nói: "Có đạo lý, bọn hắn thượng cổ cự hình cường nỗ rõ ràng phi thường lợi hại, nhưng lại không có đem đến thuyền bên trên. Mà lại hạm đội của bọn hắn ngay từ đầu bắn tên rất lợi hại, nhưng về sau sức chiến đấu liền không ngừng yếu bớt, thẳng đến bị chúng ta đánh chìm."

Sau đó, Hella lập tức mang theo thượng cổ lực đàn hồi giày cùng thượng cổ cung tiễn rời đi hòn đảo này, đi thuyền đi vào trên mặt biển tiến hành thí nghiệm.

Kết quả chứng minh Thẩm Lãng tìm cách là chính xác, khoảng cách hòn đảo này càng xa thượng cổ lực đàn hồi giày lực đàn hồi càng yếu, cuối cùng hoàn toàn biến thành phổ thông giày. Này Thượng Cổ cung tiễn cũng là như thế, khoảng cách hòn đảo này 10 km về sau, cái này thượng cổ cung tiễn liền biến thành phổ thông cung tiễn, bởi vì tiễn quá nặng, vì lẽ đó tầm sát thương chỉ có hai trăm mét, uy lực còn không bằng phổ thông cung tiễn.

Những thứ này thượng cổ vũ khí bí mật là có đặc thù sử dụng hoàn cảnh, mang đi ra ngoài cũng vô dụng, khó trách Chúc thị gia tộc vẫn như cũ đưa chúng nó đặt ở bên trong mật thất.

"Cái này thật sự là quá đáng tiếc, ta nguyên bản còn muốn lợi dụng những thứ này viễn cổ cung tiễn đánh giết Thiên Nhai Hải Các, Ẩn Nguyên hội, Thông Thiên tự liên quân." Hella nói: "Đệ đệ, ngươi có thể nghĩ biện pháp cải tạo những thứ này thượng cổ chi tiễn bên trong Ngạc Mộng thạch trang bị, khiến cho bọn hắn ở bên ngoài cũng có thể bình thường sử dụng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta đối với phương diện này có nhất định hiểu, sở dĩ có thể như vậy cũng không phải là bởi vì văn minh thời thượng cổ cố ý làm vũ khí làm ra hạn chế. Mà là những thứ này tinh vi cỡ nhỏ Ngạc Mộng thạch nhất định phải tại đặc thù điện từ trong hoàn cảnh mới có thể phát huy tác dụng , dựa theo suy đoán của ta, coi như thành công cải tạo những thứ này thượng cổ chi tiễn Ngạc Mộng thạch trang bị, để bọn chúng ở bên ngoài hoàn cảnh có thể bình thường sử dụng, uy lực cũng sẽ yếu bớt, mà lại sử dụng tuổi thọ sẽ cực kì giảm bớt, thậm chí sẽ dẫn đến Ngạc Mộng thạch trang bị trực tiếp nổ nát."

Hella nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nói: "Vô cùng đơn giản, những vũ khí này không phải cần đặc thù sử dụng hoàn cảnh sao? Vậy chúng ta liền chế tạo ra loại này đặc thù điện từ hoàn cảnh, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, loại này điện từ hoàn cảnh là một cái to lớn Ngạc Mộng thạch trang bị thả ra, mà lại ngay tại cái này trụ sở bí mật bên trong."

Loại này cỡ lớn Ngạc Mộng thạch trang bị phóng xuất ra một cái năng lượng to lớn từ trường, tại cái này bán kính bên trong tất cả vũ khí bí mật đều sẽ hữu hiệu. Cái này tương đương với điện thoại tháp tín hiệu, tại nó phóng xạ bán kính bên trong điện thoại mới có tín hiệu, khoảng cách càng xa tín hiệu càng yếu, mãi cho đến không có tín hiệu, điện thoại cũng liền mất đi tác dụng.

Cái này văn minh thời thượng cổ thực sự là quá mạnh, quả thực liền là kiến tạo tại Ngạc Mộng thạch năng lượng thể buộc lên siêu cấp văn minh.

Tiếp lấy Thẩm Lãng nghĩ là không phải lên cổ chiến hạm cũng là dùng Ngạc Mộng thạch trang bị làm động lực hạch tâm? Nói cho đúng là dùng kim loại hydro cùng Ngạc Mộng thạch trang bị kết hợp, trở thành cỡ lớn thuyền động lực nơi phát ra.

Trước đó tại Căng Quân nơi đó Thẩm Lãng đọc đến thượng cổ điển tịch, liên quan tới Ngạc Mộng thạch liền có mấy chục hơn trăm vạn chữ, các loại bản vẽ liền vượt qua mấy ngàn tấm, dính đến Ngạc Mộng thạch vượt qua trên trăm loại. Lúc ấy Thẩm Lãng còn kinh hô, lại có nhiều như vậy Ngạc Mộng thạch.

Hiện tại xem ra, kia bản thượng cổ điển tịch bên trong dính đến Ngạc Mộng thạch quả thực liền là chín trâu mất sợi lông mà thôi. Dựa theo Thẩm Lãng suy đoán, văn minh thời thượng cổ hệ thống bên trong, Ngạc Mộng thạch chủng loại khả năng vượt qua hơn vạn loại.

Thẩm Lãng có thể kết luận cái này bí mật hòn đảo bên trên nhất định sẽ có một cái cự hình Ngạc Mộng thạch cùng năng lượng hạch tâm, khống chế toàn bộ trụ sở bí mật.

Long chi hối cự tiễn bởi vì cường đại điện từ lực mà không cách nào di động mảy may, cũng cần tìm tới cái này bí mật cơ trung tâm khống chế có thể giải mở. Nếu không Thẩm Lãng coi như đem những này vũ khí bí mật mang đi ra ngoài cũng vô dụng, cái kia nghịch thiên đại sát khí làm sao đều mang không đi.

Như vậy cái này trung tâm khống chế ở đâu? Khẳng định không tại trụ sở bí mật bên trong, bởi vì nó muốn phóng xạ chính là toàn bộ hòn đảo.

Chúc thị gia tộc dùng thời gian mười mấy năm đều không có tìm được.

Đổi thành những người khác, thật khả năng cả một đời cũng không tìm tới, nhưng Thẩm Lãng liền không giống.

Bất luận cái gì điện từ hoàn cảnh đều là một loại sóng đoạn, nhất là thượng cổ cung tiễn bắn thời điểm, nó sẽ liên tục không ngừng tiếp nhận khống chế hạch tâm sóng ngắn.

Đánh cái so sánh tới nói , bất kỳ cái gì điện thoại đều tại tiếp nhận tháp tín hiệu sóng năng lượng, chỉ bất quá loại này sóng năng lượng chúng ta con mắt là nhìn không thấy, nhưng mà đặc thù dụng cụ lại có thể nhìn thấy, thông tin công ty trên máy vi tính cũng có thể thấy rất rõ ràng.

Mắt người không nhìn thấy loại này sóng điện từ, nhưng mà Thẩm Lãng trí não lại có thể thấy được, vì lẽ đó tiếp xuống hắn tìm kiếm cái này trung tâm khống chế vô cùng đơn giản, cầm một cái mở ra Ngạc Mộng thạch trang bị không ngừng mà di động, càng là tiếp cận trung tâm khống chế, nó tiếp thu được điện từ tín hiệu liền càng mãnh liệt, Thẩm Lãng trí não liền có thể rõ ràng đọc đi ra.

Sau đó hắn liền cầm lấy một cái Ngạc Mộng thạch trang bị, không ngừng mà đi di động, làm càng thêm rõ ràng tinh chuẩn một chút, Thẩm Lãng thậm chí tại trí não nội thiết đưa tích tích thanh âm nhắc nhở. Càng là tiếp cận trung tâm khống chế, tích tích tích tích thanh âm nhắc nhở liền càng phát ra đông đúc.

Bất quá rất nhanh Thẩm Lãng liền dừng lại, bởi vì cái này hòn đảo địa hình quá phức tạp, Thẩm Lãng căn bản xuyên qua không.

Hella không nói hai lời liền muốn cõng lên Thẩm Lãng, hắn do dự một hồi về sau, trực tiếp ghé vào Dora công chúa trên lưng. Lúc này Hella mới không thể nhịn được nữa lườm hắn một cái, những nữ nhân khác tiện nghi cứ như vậy tốt chiếm sao? Ta là ngươi thân tỷ tỷ, vì lẽ đó liền không thể cõng ngươi?

"Tích tích tích tích. . ."

Dora công chúa tốc độ di chuyển quá nhanh, hơn nữa còn ăn mặc viễn cổ lực đàn hồi giày, quả thực có một loại vượt nóc băng tường cảm giác.

Khoảng cách trung tâm khống chế càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, sau đó Dora công chúa dừng lại.

Bởi vì phía trước bị một ngọn núi ngăn cản, một tòa cao hơn mặt biển đại khái chừng ba trăm thước núi, Thẩm Lãng lúc này liền đứng tại trên đỉnh núi.

Quả nhiên cùng Thẩm Lãng đoán đồng dạng, bất kỳ tín hiệu gì tháp đều là kiến tạo tại chỗ cao nhất, dạng này phóng xạ phạm vi mới lớn nhất.

Nếu như Thẩm Lãng không có đoán sai, trước mắt liền là ngụy trang thành làm vách núi đỉnh núi trụ sở bí mật trung tâm khống chế, nhưng nhìn đi lên nó cùng phổ thông nham thạch núi giống nhau như đúc a.

Dùng X quang mắt vừa quét qua, quả nhiên phát hiện không đúng, cái này đỉnh núi bộ phận căn bản cũng không phải là bình thường nham thạch, vẫn như cũ là X quang không cách nào xuyên thấu.

Không sai, toàn bộ trụ sở bí mật trung tâm khống chế ở ngay chỗ này.

Thẩm Lãng không khỏi nghĩ đến thất lạc quốc gia phế tích toà kia Tuyết Sơn đỉnh kim tự tháp, nếu như không có đoán sai, cái kia kim tự tháp cũng hẳn là một cái trung tâm khống chế, có thể cho toàn bộ thất lạc quốc gia phế tích cung cấp đặc thù điện từ hoàn cảnh, chỉ bất quá bị cái nào đó thế lực thần bí sớm chiếm lĩnh.

Sau đó Thẩm Lãng bắt đầu quan sát cái này ngụy trang vách núi đỉnh núi, hắn phát hiện nguyên lai Chúc thị gia tộc cũng phát hiện một điểm này, bọn hắn đã từng nghĩ biện pháp đào móc qua nơi này, chỉ bất quá hạ tràng đều không tốt, bởi vì nơi này có thiểm điện nhắm đánh qua vết tích.

Nói cách khác bất luận cái gì nếm thử dùng thủ đoạn bạo lực mở ra trung tâm khống chế người, đều sẽ bị thiểm điện đánh chết.

Thẩm Lãng không khỏi tiến hành nếm thử.

Trước tiên ở mấy trăm mét bên ngoài, để người dùng Thượng Cổ cung xạ kích cái này ngụy trang vách núi đỉnh núi, kết quả không có bắn ra thiểm điện, mũi tên này trực tiếp đâm vào phía trên, gãy.

Hảo tâm đau, hảo tâm đau, cái này mỗi một chi thượng cổ chi tiễn đều là rất quý giá, gãy lâu không cách nào chữa trị.

Sau đó dùng thuốc nổ bạo phá.

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn, vượt qua hai kg TNT bạo tạc.

Sau đó, hết sức lộng lẫy một màn xuất hiện.

"Ba ba ba ba ba. . ."

Cái này vách núi đỉnh núi bỗng nhiên bắn ra vô số đạo thiểm điện, điên cuồng đập nện lấy phương viên trong vòng trăm thước hết thảy, nếu có người tại cái phạm vi này bên trong, rất có thể liền trực tiếp bị đánh chết.

Làm trung tâm khống chế cảm nhận được cường đại lực phá hoại thời điểm, nó sẽ lập tức tiến hành phòng ngự tính phản kích.

Mà lại loại này đáng sợ thiểm điện ròng rã duy trì mấy giây, đây không phải muốn đem người đánh chết, mà là muốn trực tiếp chém thành than cốc a.

Ròng rã mấy phút sau, Thẩm Lãng mới dám trở lại cái này đặc thù vách núi đỉnh núi. Đã biết đây chính là trung tâm khống chế, nhưng mà phải làm thế nào đi vào đâu?

Cái này xác ngoài thực sự là quá cứng rắn, vừa rồi mấy kg TNT bạo tạc về sau, liền một điểm vết tích đều không có để lại.

Có phải là có cái gì mật mã a? Hay hoặc là cần thông qua Ngạc Mộng thạch trang bị tiến hành đảo ngược phá giải? Nhưng cái này lại không phải máy tính.

Sau đó, Thẩm Lãng vắt hết óc đều không thể nghĩ đến mở ra cái này trung tâm khống chế biện pháp.

Bỗng nhiên, Hella nói: "Đệ đệ, dùng ngươi cùng thượng cổ nhân loại hỗn hợp huyết dịch, có hay không có thể mở ra?"

"Không thể đi, nào có chuyện đơn giản như vậy?" Thẩm Lãng nói.

Sau đó hắn xuất ra một cái hộp, bên trong đựng liền là hắn cùng thượng cổ nhân loại hỗn hợp huyết dịch. Lúc này bị mặt trời chiếu rọi phía dưới, nó tản mát ra càng thêm hào quang chói mắt, thật cùng ánh mặt trời phổ rất giống a.

Thẩm Lãng dùng tay chỉ bôi một điểm hỗn hợp huyết dịch, sau đó bàn tay đặt tại vách núi trên đỉnh núi.

Sau đó giống như mộng ảo một màn xuất hiện, cái này vách núi đỉnh núi xác ngoài không ngừng co vào, từng tầng từng tầng trực tiếp thu hồi đến ngọn núi bên trong.

Cuối cùng, toàn bộ trung tâm khống chế xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng.

Trước mắt một màn này, lại trở nên quen thuộc, một cái óng ánh sáng long lanh cự hình hình cầu, phía trên có một cái Ngạc Mộng thạch trang bị.

Quả nhiên là một cái kim loại hydro cầu.

Cái này có chút không đúng a, cái này kim loại hydro hình cầu tích cũng không lớn, đường kính chỉ có chừng hai mét, có lẽ phóng thích không lực lượng lớn như vậy, có thể phóng xạ toàn bộ hòn đảo phạm vi vô số năm.

Rất nhanh Thẩm Lãng liền rõ ràng chính mình nghĩ sai, cái này kim loại hydro là năng lượng hạch tâm không giả, nhưng mà bản thân nó cũng không phóng thích năng lượng, mà là năng lượng chứa đựng thể.

Kim loại hydro cầu phía dưới có một cây to lớn kim thăm dò, xuyên thấu cả ngọn núi, trực tiếp đạt tới dưới mặt đất hạch tâm.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn mà than thở, nếu như không có đoán sai, đây là một ngọn núi lửa.

Vô số năm qua núi lửa đều không có phun trào, bởi vì nó năng lượng cường đại đều bị kim loại hydro cầu năng lượng hạch tâm thôn phệ, sau đó lại thông qua Ngạc Mộng thạch trang bị phóng xuất ra, tạo thành một loại đặc thù điện từ hoàn cảnh, làm cho cả phóng xạ bán kính bên trong tất cả thượng cổ vũ khí bí mật đều có thể phát huy tác dụng.

Quá ngưu!

Phương tây thế giới Ngạc Mộng sơn liền là một tòa hết sức to lớn núi lửa, nó thả ra năng lượng vượt qua thượng cổ năng lượng hạch tâm cực hạn, vì lẽ đó phát sinh trước nay chưa từng có nổ lớn, núi lửa phun trào.

Adolf đối với thượng cổ văn minh phi thường hiểu, vì lẽ đó hắn vậy mà thành công đem Ngạc Mộng sơn núi lửa nổ lớn thời gian trì hoãn hơn ba giờ.

Đây hết thảy đều nói thông được, bởi vì căn cứ hiện đại Địa Cầu khoa học lý luận, kim loại hydro vốn là một loại nhiệt độ bình thường chất siêu dẫn, siêu cấp lưu trữ năng lượng thể, nó có thể bộc phát ra lực lượng, liền là tại nó lúc nổ.

Dựa theo cái này lý luận, nếu như Thẩm Lãng đem cái này năng lượng hạch tâm cùng trung tâm khống chế dời đi, liền không có đồ vật trấn trụ núi lửa, vì lẽ đó rất nhanh cái này ngọn núi lửa liền sẽ phun trào, hủy đi cái này tòa trụ sở bí mật bên trên hết thảy.

Còn có một điểm, cái này năng lượng hạch tâm một khi dời đi, nó liền không thể lại thôn phệ núi lửa năng lượng, cũng chỉ có thể hoàn toàn dựa vào chứa đựng năng lượng. Liền tương đương với một cái cự hình pin, tổng dùng hao hết ngày đó, một khi hao hết, Thẩm Lãng mang đi tất cả vũ khí bí mật đều sẽ mất đi hiệu lực, Thẩm Lãng muốn tiếp tục dùng nó, nhất định phải tìm tới cho hắn bổ sung năng lượng biện pháp.

Mà lại muốn đưa nó dời đi, trước hết đóng kín mất nó.

"Dùng ngươi cùng thượng cổ nhân loại hỗn hợp huyết dịch." Hella nhịn không được lại nhắc nhở.

Thẩm Lãng chấm hỗn hợp huyết dịch, sau đó đưa bàn tay đặt tại năng lượng hạch trong lòng.

"Sưu. . ." Quả nhiên cái này năng lượng hạch tâm xác ngoài trực tiếp mở ra, lộ ra bên trong phức tạp Ngạc Mộng thạch trang bị.

Phi thường may mắn, trước mắt cái này Ngạc Mộng thạch trang bị Thẩm Lãng hết sức quen thuộc, cơ hồ cùng Amazon kim tự tháp cái kia giống nhau như đúc. Đây mới là bình thường, tất cả năng lượng hạch tâm trung tâm khống chế cũng đều là tương tự.

Thẩm Lãng cũng không có lập tức đi đình chỉ năng lượng hạch tâm vận chuyển, hắn thoáng lâm vào nghi hoặc.

Thực ra vừa rồi hắn liền phát hiện có chút kỳ quái, bởi vì cái này ánh mặt trời sắc thái hỗn hợp huyết dịch quyền hạn quá cao, hầu như không cần đưa vào bất luận cái gì mật mã, liền hối hận lời không cần viết, trực tiếp bàn tay nhấn một cái là được rồi.

Trụ sở bí mật bên trong tầng thứ hai mật thất chi môn là như thế này, vừa rồi trung tâm khống chế xác ngoài cũng là dạng này trực tiếp mở ra, hiện tại năng lượng hạch tâm xác ngoài cũng là như thế.

Đến tột cùng là bởi vì cái kia thượng cổ nhân loại huyết dịch quyền hạn cao? Còn là bởi vì Thẩm Lãng a?

"Đệ đệ, làm sao?" Hella hỏi.

"Không có gì." Thẩm Lãng nói.

Hắn chẳng qua là cảm thấy phảng phất mở ra thế giới mới cửa chính, hắn biết mình huyết mạch rất đặc thù, tỉ như Phù Đồ Sơn bất luận cái gì cổ trùng đều sẽ bị máu của hắn hạ độc chết, thậm chí phương tây Hỏa Thần giáo lửa địa ngục trùng cũng bị máu của hắn hạ độc chết, trừ cái đó ra phảng phất cũng không có cái gì đặc biệt chỗ thần kỳ a.

Hiện tại giống như thần kỳ đến, máu của hắn cùng thượng cổ nhân loại huyết dịch hỗn hợp lại cùng nhau, giống như có thể mở ra rất nhiều văn minh thời thượng cổ trang bị, có được siêu cao quyền hạn.

Thật sâu hít một hơi, Thẩm Lãng bắt đầu thao túng cỡ lớn Ngạc Mộng thạch trang bị.

"Ba, hai, một!"

Toàn bộ năng lượng hạch tâm bị quan bế.

"Rầm rầm rầm!" Dưới chân cái này tòa núi đá phát ra từng đợt run rẩy, phảng phất cỡ nhỏ địa chấn.

Hai vạn mét bán kính bên trong tất cả đặc thù sóng điện từ, hoàn toàn biến mất.

Hella ăn mặc thượng cổ lực đàn hồi giày, bỗng nhiên nhảy lên, quả nhiên mất đi đặc thù lực đàn hồi.

Dùng Thượng Cổ cung bắn tên, quả nhiên chỉ bắn ra hai trăm mét liền rơi xuống trên mặt đất, cũng không còn cách nào đuôi cánh phun ra Plasma cuồng xạ, tất cả thượng cổ vũ khí bí mật toàn bộ mất đi hiệu lực.

Sau đó chính là muốn nghĩ biện pháp di động toàn bộ năng lượng hạch tâm cùng trung tâm khống chế, Thẩm Lãng có chút đau đầu, bởi vì có thể sẽ vô cùng vô cùng nặng.

Trước mắt cái này năng lượng hạch tâm thể tích lớn khái tại 2.2 mét khối tả hữu, kim loại hydro mật độ đạt tới kinh người 90 tấn mỗi mét khối, nói cách khác cái này năng lượng hạch tâm có 180 tấn tả hữu, cho dù là Amazon nữ chiến sĩ cũng mang không nổi.

Sau đó mười mấy cái Amazon nữ chiến sĩ, bao quát Hella cùng Dora công chúa dùng hết toàn lực, bỗng nhiên đem cái này năng lượng hạch tâm nâng lên.

Vậy mà nâng lên? !

Lực lượng của các nàng có cái này bao lớn sao? Bất quá Thẩm Lãng rất nhanh liền nghĩ rõ ràng, cái này năng lượng hạch tâm còn lâu mới có được 180 tấn nặng như vậy, nó nhìn qua đường kính có chừng hai mét, nhưng vượt qua hơn phân nửa thể tích đều là xác ngoài, chân chính kim loại hydro cũng không đến một nửa.

Sau đó, mấy chục tên cường đại chiến sĩ cẩn thận từng li từng tí đem cái này năng lượng hạch tâm khiêng xuống núi, dùng hết sức chín trâu hai hổ, mới đưa nó vận đến một chiếc cự hình trên chiến hạm.

. . .

Thẩm Lãng lại một lần nữa trở lại bí mật dưới lòng đất căn cứ bên trong, phát hiện tất cả môn đều tự động mở ra, mà lại phản quang tấm gương đều mất đi khống chế.

Mấy chục tên cường đại nữ chiến sĩ lại đi vận chuyển chi kia dài ba mươi mấy mét Long chi hối cự tiễn, quả nhiên cường đại điện từ hấp lực biến mất, bọn hắn dễ như trở bàn tay liền nâng lên. Cái này hủy diệt cự tiễn đại khái tại ba vạn cân tả hữu, so với cái kia năng lượng hạch tâm nhẹ hơn nhiều.

Sau đó, các nàng đem hủy diệt chi tiễn cũng vận đến cự hình trên chiến hạm.

Thẩm Lãng lại một lần nữa đi vào cái kia thượng cổ nhân loại pho tượng trước mặt, hắn hẳn là một cái bên trên Cổ đại nhân vật, có được cái này tối cao căn cứ chiến lược vũ khí công kích quyền.

Thẩm Lãng thấp giọng nói: "Trên người của ngươi có lẽ có cố sự, không phải là bị Medusa hấp dẫn, từ đó đến trễ thời cơ chiến đấu?"

Hella tiến lên phía trước nói: "Đệ đệ, ta chứng minh cho ngươi xem."

Nàng từ cái này thượng cổ nhân loại thủ lĩnh mạch máu bên trong đập xuống tới một chút huyết dịch hoá thạch nghiền nát, lại cắt ngón tay của nàng, để máu tươi nhỏ vào, sau đó cùng thượng cổ nhân loại huyết dịch bột phấn quấy cùng một chỗ, vậy mà cho thấy không màu. Loại này không màu không phải trong suốt, mà cùng loại với bảng đen TV cái chủng loại kia không màu, bày biện ra một loại xám bậc.

"Ta là ngươi thân tỷ tỷ, máu của ta cùng hắn hỗn hợp lại cùng nhau đều hiện ra không ra mặt trời nhan sắc." Hella nói: "Vì lẽ đó đệ đệ thân ái của ta, huyết mạch của ngươi mới là ức vạn bên trong không một, trên người của ngươi có to lớn bí mật."

Thẩm Lãng nhún nhún vai, nói: "Cái này chí ít không phải một cái tin tức xấu đúng không?"

Hella nói: "Huyết mạch của ngươi có thể mở ra phương đông thế giới rất nhiều văn minh thời thượng cổ di tích, Yêu Yêu bảo bối có thể mở ra phương tây thế giới rất nhiều thượng cổ di tích, cha con các người hai người đại khái là muốn thống trị toàn thế giới sao?"

Thế giới này thật sự là hiểu đến càng nhiều liền càng để người e ngại, vốn cho rằng Medusa chỉ là một cái bình thường thượng cổ chủng tộc, kết quả nàng phảng phất là thượng cổ thất lạc đế quốc một cái vương giả.

Vốn cho rằng Thẩm Lãng vẻn vẹn chỉ là Khương Ly chi tử, không nghĩ tới huyết mạch của hắn vậy mà tại phương đông thượng cổ đế quốc có được rất cao quyền hạn.

Hết thảy hết thảy, phảng phất bao phủ tại một đoàn trong sương mù.

Như vậy nam bộ hải vực cái kia thượng cổ di tích, còn có Sa Man tộc cái kia thượng cổ di tích thuộc về phương đông văn minh thời thượng cổ sao?

Thẩm Lãng cẩn thận nghĩ một hồi, hẳn là không thuộc về, bởi vì Sa Man tộc khu vực kia tại thượng cổ là một cái khác đế quốc, tạm thời xưng là thượng cổ phương nam đế quốc.

Mộc Lan bảo bối kích phát chỗ kia thượng cổ nhân loại huyết mạch, bởi vì tẩy tủy tinh là từ nam bộ hải vực cái kia thượng cổ di tích bên trong lấy ra.

Thế giới này vui mừng ngoài ý muốn thực sự là quá nhiều, vốn cho rằng chỉ là phát hiện Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật, ai biết thu hoạch rất nhiều thượng cổ vũ khí bí mật.

Vốn cho rằng thu hoạch lớn nhất là hủy diệt cự tiễn, không nghĩ tới vậy mà thu hoạch toàn bộ trụ sở bí mật trung tâm khống chế cùng năng lượng hạch tâm.

So với hủy diệt cự tiễn, Thẩm Lãng cảm thấy năng lượng hạch tâm cùng trung tâm khống chế mới là thu hoạch lớn hơn. Có vật này, Thẩm Lãng có thể tại Nộ Triều thành tạo dựng ra một cái văn minh thời thượng cổ phòng ngự hệ thống.

Bây giờ Nộ Triều thành vẫn là vô cùng yếu ớt, một khi địch nhân dốc sức đột kích lời nói căn bản là rất khó giữ vững. Mà một khi tạo dựng lên thượng cổ năng lượng phòng ngự hệ thống, cái kia hay là có thể chống cự địch nhân trăm vạn đại quân.

Mấu chốt nhất là Thẩm Lãng trước đó dựa vào một cái chân đi bộ, đó chính là hiện đại Địa Cầu khoa học lực lượng. Hiện tại lại nhiều một cái chân, văn minh thời thượng cổ lực lượng. Cả hai một khi hợp hai làm một, vậy sẽ bộc phát ra như thế nào sức chiến đấu, chỉ có có trời mới biết.

Thẩm Lãng ẩn ẩn cảm thấy, một đầu kim quang đại đạo xuất hiện ở trước mắt.

"Đem những này thượng cổ nhân loại pho tượng cũng toàn bộ mang đi, trên người của bọn hắn hay là cũng có bí mật kinh người." Thẩm Lãng nói.

"Vâng!"

Sau đó liền là lớn vận chuyển, trụ sở bí mật bên trong hết thảy đồ vật, toàn bộ bị đem đến hạm đội phía trên, không chỉ là thượng cổ cung, thượng cổ lực đàn hồi giày, mấy ngàn cái nhiều loại Ngạc Mộng thạch trang bị, còn có mấy chục miệng rương bên trong chứa liền Thẩm Lãng cũng xem không hiểu đồ vật.

Những cái kia thượng cổ cự hình cường nỗ đều bị Chúc thị gia tộc người hủy hoại, Thẩm Lãng cũng phái người đem những này hư hao linh kiện bộ vị toàn bộ chở về đến trên thuyền, hay là có thể nghĩ biện pháp chữa trị, cái này mấy chục cỗ siêu cấp cự hình cường nỗ tương lai hay là cũng có thể trở thành Nộ Triều thành lập thể phòng ngự thể hệ một bộ phận.

Đối phó trên mặt biển địch nhân, Thẩm Lãng có thể dùng đại bác. Nhưng mà đối phó tới từ trên trời địch nhân, liền muốn dựa vào những thứ này thượng cổ cự hình cường nỗ, cứ việc Thẩm Lãng cho đến bây giờ đều chưa từng gặp qua siêu thoát thế lực không trung quân đội.

Nhưng mà chưa từng gặp qua cũng không có nghĩa là không có, lục đại siêu thoát thế lực phong tỏa văn minh quá lâu, Khương Ly bệ hạ chuyên chú vào thượng cổ huyết mạch nghiên cứu, mà lục đại siêu thoát thế lực là chống lại cổ văn minh toàn bộ phương vị nghiên cứu, mà lại vượt qua ngàn năm lâu.

. . .

Tất cả mọi thứ đều vận chuyển xong.

Thẩm Lãng nhìn qua cái này đảo hoang, mất đi năng lượng hạch tâm trấn áp, hay là dùng không được bao lâu tòa hòn đảo này núi lửa liền muốn phun trào, sẽ đem hết thảy vết tích đều triệt để xóa đi, thậm chí Chúc thị gia tộc từ đầu tới đuôi sẽ không biết Thẩm Lãng đã từng diệt đi bí mật của bọn hắn căn cứ.

"Xuất phát, trở về Nộ Triều thành!" Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Hạm đội khổng lồ trùng trùng điệp điệp hướng về phía nam đi mà đi.

Ba giờ sau, hạm đội đã đi ra ngoài hơn một trăm dặm, rốt cuộc không nhìn thấy cái này bí mật hòn đảo thân ảnh.

Nhưng vào đúng lúc này!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Từng đợt tiếng vang, ngập trời ngọn lửa bỗng nhiên xông lên bầu trời, dù là cách hơn một trăm dặm đều nhìn thấy rõ ràng.

Cái kia bí mật hòn đảo núi lửa phun trào, hơn nữa còn dẫn phát cỡ nhỏ địa chấn, mặt biển lập tức trở nên sôi trào lên.

Đây là một tòa kiềm chế vạn năm núi lửa, một khi được phóng thích, năng lượng hoàn toàn là kinh người.

Vô số kể nham tương phun đến ngàn mét trong cao không, rất nhanh toàn bộ hòn đảo bên trên rừng rậm bắt đầu cháy hừng hực, nóng hổi đỏ bừng nham tương không ngừng chảy, hay là dùng không được bao lâu liền sẽ đem toàn bộ hòn đảo bao phủ hoàn toàn.

Hết thảy quả thực hoàn mỹ, triệt để hủy thi diệt tích, nơi này phát sinh hết thảy đều không có quan hệ gì với Thẩm Lãng.

Hella nhìn qua trùng thiên ngọn lửa, chậm rãi nói: "Đệ đệ, đây hết thảy phảng phất đều là ông trời chú định. Có người cố gắng vài chục năm, nỗ lực ngàn người đại giới, lại cái gì cũng không có được, mà ngươi chỉ là đi một chuyến, liền đạt được hết thảy."

Tiếp lấy Hella lại nói: "Nói thật, ta cứ việc không có chút nào sợ chết, nhưng đi theo ngươi tới phương đông thế giới ta nội tâm là tràn ngập bi quan, ta cảm thấy chúng ta căn bản không thể lại thắng. Coi như có thể dựa vào đại bác miễn cưỡng đánh thắng Thiên Việt thành quyết chiến, cũng đánh không thắng tiếp xuống Thiên Nhai Hải Các đại chiến, càng thêm chống cự không đến từ toàn bộ Đại Viêm đế quốc công kích. Mà bây giờ ta đối tương lai tràn ngập lòng tin, bởi vì chúng ta tìm tới một đầu chân chính cường đại con đường, mà lại con đường này phảng phất như là thượng thiên chuyên môn chỉ cho ngươi."

Lúc này, bên cạnh vẫn không có mở ra miệng Kiếm Vương Lý Thiên Thu bỗng nhiên nói: "Hay là, đây chính là thiên mệnh chi chủ đi!"

. . .

Cùng lúc đó.

Một cái khác thiên chi kiêu tử kết thúc Tây Vực các nước đại chiến, lấy được phương đông thế giới trước nay chưa từng có huy hoàng đại thắng.

Chúc Hồng Tuyết dựa vào vẻn vẹn không đến hai vạn Huyết Hồn quân, triệt để đánh bại Tây Vực chư quốc cùng Đại Kiếp Tự trăm vạn liên quân.

Hắn đình chỉ tây tiến vào con đường, dẫn đầu hai vạn Huyết Hồn quân trùng trùng điệp điệp rời đi Tây Vực chư quốc, trở về

Việt Quốc tham gia cùng Thẩm Lãng Thiên Việt thành đại quyết chiến!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 484: : Lãng Gia Vương Đạo Vô Địch! Thắng Định!

Chương 483:: Lãng gia vương đạo vô địch! Thắng định!

Phảng phất dùng bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân chỗ cường đại, hơn nữa Thiên Nhai Hải Các chi quân đội này phảng phất là thiên biến vạn hóa.

Khi hắn tiến đánh Biện Tiêu Diễm Châu thời điểm, vẻn vẹn mang một vạn người, liền đem Biện Tiêu mười vạn đại quân triệt để đánh bại. Hơn nữa lúc ấy Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân biểu hiện ra sức chiến đấu vẫn còn tương đối thuần túy, chính là nhanh cùng mãnh, cơ hồ không có cái gì chiến thuật cũng không có cái gì quỷ kế, một vạn Huyết Hồn quân cứ như vậy xông đi lên, công phá Diễm Châu thành.

Khi hắn suất lĩnh một vạn Huyết Hồn quân đi đánh Căng Quân thời điểm, đối mặt thế nhưng là vượt qua hai mươi mấy vạn liên quân, còn có Sa Man tộc bộ lạc vô tận đánh lén.

Lúc này Huyết Hồn quân biểu hiện ra kinh người xạ thuật, bọn hắn cung tiễn xa xa so Sa Man tộc thần xạ thủ còn cường hãn hơn, có thể bắn ra càng xa càng chuẩn.

Sa Man tộc tại đại sơn cùng trong rừng như giẫm trên đất bằng, mà Huyết Hồn quân chỉ có hơn chứ không kém, không quản là tại lực lượng, nhanh nhẹn độ, cảm giác, xạ thuật đều vượt xa Sa Man tộc tinh nhuệ.

Làm một vạn Huyết Hồn quân bắt đầu bắn tên thời điểm, vậy đơn giản là một trận ác mộng. Ngắn ngủi thời gian mấy tháng, Chúc Hồng Tuyết một vạn Huyết Hồn quân truy sát Căng Quân bốn, năm ngàn dặm, trực tiếp đem hắn bức đến tuyệt cảnh, đem rất nhiều Sa Man tộc bộ lạc triệt để giết không.

Nhưng mà chân chính tuyệt vọng chiến, vẫn là tại Tây Vực chư quốc.

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung Đại Kiếp Tự cùng Tây Vực các nước cảm giác, Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân phảng phất lại một lần nữa tiến hóa.

Mỗi một người bọn hắn trên thân đều mặc đặc thù áo giáp, từ con mắt bao khỏa đến bàn chân áo giáp, hoàn toàn là đao thương bất nhập, dù là tại tinh nhuệ cung tiễn tại khoảng cách gần cũng tổn thương không được khôi giáp mảy may.

Cái này cũng chưa tính, Huyết Hồn quân còn trang bị một loại cự hình cường nỗ, có thể bắn giết vượt qua hai ngàn mét khoảng cách, vượt qua bốn năm mét cự tiễn đuôi cánh có thể tản mát ra lam sắc quang mang, quả thực không gì không phá.

Tây Vực các nước cửa thành dù là lại kiên cố, cũng trực tiếp bị một tiễn bắn thủng, sau đó bỗng nhiên nổ tung.

Không chỉ có như thế, Huyết Hồn trong quân còn có một chi siêu cường tinh nhuệ, dễ như trở bàn tay có thể nhảy lên cao mười mấy mét , bất kỳ cái gì tường thành bất luận cái gì phòng ở đều ngăn cản không nổi bọn hắn.

Siêu cường cung tiễn, không thể phá vỡ áo giáp, tốc độ kinh người cùng lực lượng.

Tây Vực các nước quân đội không phải không dũng cảm, nhất là Đại Kiếp Tự tăng binh, quả thực chính là tre già măng mọc dũng mãnh vô cùng, nhưng toàn bộ đều là thiêu thân lao đầu vào lửa.

Chúc Hồng Tuyết tại Tây Vực các nước chiến cuộc, hoàn toàn chính là một đường quét ngang, nghiêng về một bên đồ sát.

... . . .

Vừa mới trở lại Nộ Triều thành, Thẩm Lãng liền gặp được một cái người quen, Tây Vực Đại Kiếp Tự Khổ Nan đầu đà.

Người này ngay từ đầu là Thẩm Lãng địch nhân, về sau lại cùng Căng Quân kết minh, nhưng là từ Căng Quân nơi này không có đạt được bất kỳ vật gì, hắn lại suất quân trở về Tây Vực.

Lúc này Thẩm Lãng gặp lại cái này Khổ Nan đầu đà, phảng phất lão nhị mười tuổi, sợi râu cùng lông mày đều trắng, hơn nữa cũng không phải đầu trọc, mọc ra cỏ dại đồng dạng tóc ngắn.

"Thời đại thay đổi, muốn trách phụ thân ngươi a." Khổ Nan đầu đà đối Thẩm Lãng thở dài nói: "Năm đó phụ thân ngươi đối huyết mạch nghiên cứu quá thâm nhập, kết quả hắn còn đến không kịp chế tạo siêu cấp quân đội, đều bị người khác chế tạo ra đến, Khương Ly té ngã, thiên hạ ăn no, câu nói này lại đối không có."

"Trăm vạn liên quân a, bị Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân giết đến hoa rơi nước chảy, hoàn toàn không có ngăn cản lực lượng. Thẩm Lãng bệ hạ a, ngươi trợ giúp Phù Đồ Sơn mở ra cái kia thượng cổ di tích quá lớn, đã đánh vỡ lục đại siêu thoát thế lực cân bằng, Thiên Nhai Hải Các ngồi không yên, bọn hắn muốn đi mở ra vạn dặm đại hoang mạc, nếu không tại trận này cạnh tranh bên trong, bọn hắn liền muốn lạc hậu cùng Phù Đồ Sơn."

"Có thuốc lá không?" Khổ Nan đầu đà bỗng nhiên hướng phía Thẩm Lãng hỏi.

"Có!" Thẩm Lãng trước đưa tới một chi, sau đó đưa tới một hộp.

Khổ Nan đầu đà thật sâu hít một hơi, thậm chí không bỏ được phun ra, mà là buồn bực tại trong phổi, trọn vẹn một hồi lâu mới thở ra.

"Đồ tốt, đồ tốt, nhường người quên phiền não đồ tốt." Khổ Nan đầu đà một hơi hít đi nửa cái, sau đó hướng phía Thẩm Lãng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi đi đi, đi thôi! Trở lại phương tây thế giới đi thôi, phương đông thế giới đã không có hi vọng, bọn hắn quá mạnh."

Thẩm Lãng xuất ra một điếu thuốc, đặt ở cái mũi dưới mặt đất nghe, chính hắn là không được hít.

Phương đông thế giới mới là nhà của hắn, phương tây thế giới mặc dù có tỷ tỷ của hắn, cũng có thê tử của hắn, nhưng ở phương tây thế giới hắn kỳ thật không có cái gì chỗ dung thân.

Khổ Nan đầu đà nói: "Chúng ta Đại Kiếp Tự là hỗn đản, chúng ta là dùng tà ác công pháp trở nên cường đại, vì lẽ đó phụ thân ngươi Khương Ly đem chúng ta diệt. Nhưng hắn lúc ấy vì sao bất động mấy cái kia siêu thoát thế lực đâu? Chúng ta tà ác tại mặt ngoài, mà bọn hắn tà ác lại tại thực chất ở bên trong."

Thẩm Lãng nói: "Hắn còn đến không kịp động mấy cái kia siêu thoát thế lực, liền đã chết bất đắc kỳ tử."

Khổ Nan đầu đà nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài đi qua phương bắc sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không có!"

Khổ Nan đầu đà nói: "Nếu như ngài đi phương bắc liền có thể nhìn thấy băng sơn, bọn hắn lộ ở bên ngoài chỉ có một chút, tuyệt đại bộ phận đều giấu ở dưới nước, đây chính là siêu thoát thế lực. Ta xem qua quân đội của ngươi, Khô Lâu đảng quân đoàn rất mạnh, Niết Bàn quân đoàn cũng rất mạnh, mà Amazon quân đoàn tối cường, các nàng càng thêm tiếp cận với thượng cổ nhân loại huyết mạch."

"Nhưng là đâu?" Thẩm Lãng hỏi.

Khổ Nan đầu đà nói: "Nhưng là Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân càng mạnh, coi như dứt bỏ bọn hắn những cái kia cường đại trang bị không nói, lực chiến đấu của bọn hắn cũng càng mạnh. Amazon quân đoàn sức chiến đấu phải cùng Thông Thiên tự tăng binh cùng cấp, ta vì cái này kết luận phụ trách."

Khổ Nan đầu đà là có cái này quyền lên tiếng, bởi vì hắn cùng Huyết Hồn quân chiến đấu qua, cũng cùng Thông Thiên tự tăng binh chiến đấu qua. Lần này tới Nộ Triều thành, hắn liền chuyên môn cùng Amazon quân đoàn giao thủ qua, đã biết rõ bọn hắn thực lực.

"Không chỉ có như thế, Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân trang bị vẫn là tại mọi thời khắc đều đang biến hóa, bọn hắn tùy thời có thể trở nên càng mạnh, ngài suy đoán một cái, giống như vậy Huyết Hồn quân Thiên Nhai Hải Các đến tột cùng có bao nhiêu cái?" Khổ Nan đầu đà hỏi.

Đây là có thể suy đoán ra, Trương Văn hoa dù sao tại Thiên Nhai Hải Các sinh mệnh nghiên cứu bộ môn dạo qua, cái ngành này chính là chuyên môn nghiên cứu võ đạo huyết mạch. Thẩm Lãng vẻn vẹn không dùng đến thời gian hai năm liền chế tạo ra mấy ngàn cái thứ nhất Niết Bàn quân cùng đệ nhị Niết Bàn quân. Mà Thiên Nhai Hải Các chế tạo bí mật quân đoàn đã vượt qua vô số năm.

Khổ Nan đầu đà nói: "Ta biết toàn bộ Việt Quốc lòng người đều tại Thẩm Lãng bệ hạ bên này, bọn hắn đều khát vọng Thiên Việt thành quyết chiến ngài có thể sáng tạo kỳ tích, đại hoạch toàn thắng. Nhưng là xem như tại Tây Vực chiến trường thất bại thảm hại chúng ta phi thường hiểu sự mạnh mẽ của kẻ địch, nếu như ngài không có mặt khác kỳ tích trình diễn, một trận chiến này ngài thua định."

Thẩm Lãng nói: "Khổ Nan đại sư, cám ơn ngươi đến nói cho ta những thứ này."

Khổ Nan đầu đà nói: "Coi như như thế, ngài cũng vẫn như cũ muốn tiến hành Thiên Việt thành quyết chiến sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tên đã trên dây, không phát không được."

Khổ Nan đầu đà nhìn qua Thẩm Lãng thật lâu nói: "Một năm trước Căng Quân tiến vào tuyệt cảnh, đến bây giờ đều tin tức hoàn toàn không có. Mà Đại Kiếp Tự tại Tây Vực đã tao ngộ trước nay chưa từng có thảm bại cùng kiếp nạn, ngài tại phương đông thế giới đã không có minh hữu. Coi như như thế, ngài cũng phải một trận chiến sao?"

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Khổ Nan đầu đà nói: "Vậy thì tốt, xin ngài tới đây một chút."

Hắn đi đến trên ban công, hướng phía phía dưới sân nhỏ một chỉ nói: "Đây là chúng ta Đại Kiếp Tự bồi dưỡng bí mật quân đoàn, ngươi liền tạm thời xưng là thiên kiếp quân đi."

Thẩm Lãng hướng phía phía dưới nhìn lại, chỉ thấy được có ba ngàn tên tăng binh chỉnh tề đứng tại chỗ, như là cái đinh đồng dạng không nhúc nhích.

"Chi quân đội này bồi dưỡng chúng ta cơ hồ từ hài nhi thực tế liền bắt đầu, nhưng là đến bây giờ đều không thành công." Khổ Nan đầu đà nói: "Mấy chục năm trước Đại Kiếp Tự lọt vào tai hoạ ngập đầu về sau, có rất nhiều thượng cổ điển tịch đều đã mất đi. Liên quan tới cơ sở huyết mạch quân đoàn bồi dưỡng quá khó, bây giờ Tây Vực chư quốc bị Thiên Nhai Hải Các quét ngang, Đại Kiếp

Tự nguy cơ sớm tối. Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, cái này ba ngàn cái thiên kiếp quân liền giao cho ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn rất mạnh sao?"

"Hổ thẹn. . ." Khổ Nan đầu đà nói: "Tại kế hoạch của chúng ta bên trong bọn hắn hẳn là mạnh vô cùng, nhưng chúng ta huyết mạch thí nghiệm từ đầu đến cuối không có thành công, vì lẽ đó bọn hắn liền bán thành phẩm cũng không tính, nhiều nhất cũng chính là so ngươi Niết Bàn quân mạnh một chút. Đây là bởi vì từ nhỏ đến lớn điên cuồng huấn luyện, tăng thêm mỗi một người bọn hắn đều là chúng ta tuyển chọn tỉ mỉ đi ra nguyên nhân. Chúng ta tìm lượt Tây Vực mấy chục nước, mới chọn lựa mấy vạn người đi ra, nửa đường lại chết thật nhiều. Chúng ta thực tế là gặp được bình cảnh, Thẩm Lãng bệ hạ trí tuệ tuyệt đỉnh, cho nên chúng ta nghĩ đến tại ngài bên này sẽ có hay không có đột phá."

Thẩm Lãng nói: "Vậy cái này ba ngàn người là cho ta mượn, vẫn là đưa cho ta?"

Khổ Nan đầu đà nói: "Tặng cho ngài, bởi vì bọn hắn cơ hồ không có cái gì tình cảm, cũng sẽ không cảm giác được đau đớn, hoàn toàn là cỗ máy chiến tranh, sẽ chỉ hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh! Ta biết ngài phi thường yêu quý ngài dưới trướng quân đội, vì lẽ đó coi như muốn làm gì huyết mạch thí nghiệm cũng không đành lòng, nhưng là trên người bọn hắn ngài có thể thỏa thích thi triển. Bọn hắn chẳng những là cỗ máy chiến tranh, hơn nữa còn là tốt nhất vật thí nghiệm."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia xem như trao đổi, ta lại cần nỗ lực cái gì đâu?"

Khổ Nan đầu đà cười nói: "Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, chúng ta không cần ngài nỗ lực bất kỳ vật gì, chỉ cần ngài có thể tại Thiên Việt thành đại quyết chiến bên trong sống sót, cũng đã là đối với chúng ta lớn nhất ban ân. Như thế chí ít đại biểu cho Đại Kiếp Tự còn có cơ hội thở dốc, nếu không chỉ có diệt vong một đường."

…

Sau đó thời điểm, Thẩm Lãng cùng Khổ Nan đầu đà thời gian dài đàm phán, đối với Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân, Thẩm Lãng hoàn toàn là không rõ chi tiết hỏi thăm.

Cuối cùng hắn cũng phải ra một cái kết luận, Huyết Hồn quân sức chiến đấu xác thực vượt qua Amazon quân đoàn, hơn nữa bọn hắn còn có nhiều loại văn minh thời thượng cổ trang bị.

"Trên người bọn họ áo giáp, xác định đao thương bất nhập?"

"Tuyệt đối đao thương bất nhập, chúng ta tinh nhuệ nhất võ sĩ, dùng một trăm năm mươi cân Mạch Đao, cũng khó có thể bổ ra khôi giáp của bọn hắn. Đương nhiên chúng ta Mạch Đao đội cũng là đạo văn ngài thứ nhất Niết Bàn quân, nhưng là ta dám cam đoan, chúng ta tinh nhuệ nhất Mạch Đao đội không thua kém một chút nào ngài thứ nhất Niết Bàn quân."

Sau đó, Thẩm Lãng dùng tốc độ nhanh nhất rèn đúc ra khác biệt cấp bậc khôi giáp, sau đó nhường Khổ Nan đầu đà nếm thử kiên cố thành thị, tìm tới đồng dạng cùng Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân đồng dạng kiên cố áo giáp.

"Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân áo giáp trình độ chắc chắn, cùng trước mắt cái này một bộ không sai biệt lắm." Khổ Nan đầu đà nói.

Thẩm Lãng cùng Hella, Dora công chúa bọn người kinh ngạc đến ngây người, bởi vì trước mắt cái này một bộ áo giáp, trọng lượng vượt qua 270 cân, quả thực chính là thép tấm rèn đúc mà thành. Khó trách có thể đao thương bất nhập, cái này khôi giáp đừng bảo là ngăn cản tiễn, chỉ sợ đạn đều có thể ngăn trở.

Sau đó Thẩm Lãng liền dùng cái khôi giáp này xem như hàng mẫu, làm các loại thí nghiệm.

Không quản là thứ nhất Niết Bàn quân, vẫn là Amazon quân đoàn, đều rất khó dùng chiến đao trực tiếp bổ ra cái này áo giáp, cung tiễn liền càng thêm không cần đàm luận.

Sau đó, Đại Kiếp Tự tăng binh mặc vào cái này 270 cân áo giáp, sau đó dùng súng lựu đạn đến nổ.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Cái này súng lựu đạn uy lực quả nhiên kinh người, coi như ăn mặc 270 cân áo giáp cũng trực tiếp bị tạc bay.

Mở ra khôi giáp, bên trong cái kia tăng binh thổ huyết, nhưng là không có chết.

Bạo tạc mảnh đạn căn bản là đánh xuyên không được cái này áo giáp, là cường đại sóng xung kích nhường hắn thổ huyết.

"Trên thực tế thay đổi Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân, liền thổ huyết cũng không biết." Khổ Nan đầu đà nói: "Hơn nữa tốc độ của bọn hắn thật nhanh , dựa theo ngài thời gian khắc độ, coi như ăn mặc cái khôi giáp này, mỗi giây tốc độ di chuyển vẫn như cũ vượt qua bảy tám mét."

Tốc độ nhanh như vậy? Cái kia trừ phi là siêu cấp trải thảm oanh tạc, nếu không coi như súng lựu đạn cũng rất khó đánh trúng bọn hắn.

Sau đó, Thẩm Lãng lại bí mật dùng Thượng Cổ cung tiễn làm thí nghiệm.

Vẫn là cái này thượng cổ cung tiễn ngưu bức, tại năm trăm mét trong khoảng cách, có thể bắn thủng cái khôi giáp này.

Ý vị này tại khoảng cách này bên trong, thượng cổ cung tiễn có thể bắn giết Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân.

Sau đó, Thẩm Lãng lại dùng hoàn toàn mới nhôm nóng tề đạn pháo làm thí nghiệm.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Bạo tạc nháy mắt, nhôm nóng tề thiêu đốt lúc bạch sắc hỏa diễm như là một loại ngọn lửa bốn phía phun ra, uy lực quả nhiên kinh người, trực tiếp đem cái này khôi giáp thật dày thiêu đốt xuyên.

Thí nghiệm chứng minh, nhôm nóng tề đạn pháo có thể đối Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân mang đến lực sát thương to lớn, thậm chí so thượng cổ cung tiễn đều dùng tốt.

Đáng tiếc duy nhất chính là nhôm nóng tề thực tế quá ít, coi như Thẩm Lãng vận dụng rất nhiều nhân lực vật lực, chế tạo ra nhôm nóng tề đạn pháo vẫn như cũ chỉ có chỉ là mấy trăm viên mà thôi.

...

"Khổ Nan đại sư, Huyết Hồn quân áo giáp chẳng lẽ cũng như ta rèn đúc đi ra áo giáp đồng dạng, ròng rã 270 cân sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Cái này trọng lượng áo giáp thực tế là quá biến thái, cơ hồ bất luận cái gì quân đội sau khi mặc vào cũng vô pháp nhanh nhẹn hoạt động.

Khổ Nan đầu đà nói: "Không có nặng như vậy, cũng so khôi giáp của ngươi muốn mỏng, Thiên Nhai Hải Các hẳn là dùng tốt hơn kim loại. Thẩm Lãng bệ hạ, ta cảm thấy so với đao thương của bọn họ không vào khôi giáp, ngài hẳn là càng thêm chú ý bọn hắn vô kiên bất tồi cung tiễn, Huyết Hồn quân cung tiễn chia làm hai loại. Loại thứ nhất tương đối bình thường, có thể tại hơn ba trăm mét bên ngoài bắn giết địch nhân. Còn có một loại là thượng cổ cung tiễn, có thể tại ngoài ngàn mét bắn giết địch nhân, có thể phát ra đuôi lửa, có thể tuỳ tiện bắn thủng chúng ta bất luận cái gì áo giáp. Chúng ta Đại Kiếp Tự tinh nhuệ nhất võ sĩ, cơ hồ toàn bộ là đã chết tại loại này thượng cổ cung tiễn phía dưới."

Đối với điểm ấy, Thẩm Lãng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa. Tất nhiên Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật bên trong đều tồn kho có thượng cổ cung tiễn, cái kia Thiên Nhai Hải Các đương nhiên cũng sẽ có, hơn nữa sẽ chỉ càng nhiều.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn trong quân, trang bị bao nhiêu thượng cổ cung tiễn?"

Khổ Nan đầu đà nói: "Ba ngàn chi phối, so với thượng cổ cung tiễn, bọn hắn cự hình thượng cổ cường nỗ càng thêm kinh người, có thể bắn giết hai ba ngàn mét. Tây Vực các nước bất luận cái gì cửa thành, đều là bị cái này thượng cổ cự hình cường nỗ trực tiếp đánh tan."

Thẩm Lãng đối cái này thượng cổ cường nỗ cũng không ít nghiên cứu, hắn cùng Thẩm Lãng hoả pháo có chút cùng loại, ai cũng có sở trường riêng.

Đơn thuần xuyên giáp lực, thượng cổ cự hình cường nỗ càng mạnh. Nhưng là luận lớn diện tích lực sát thương, Thẩm Lãng súng lựu đạn hơn xa.

Bao quát thượng cổ cung tiễn cũng thế, nó lực xuyên thấu cũng so súng trường càng mạnh, nhưng không thể liên phát, hơn nữa mỗi một mũi tên đều rất trân quý, không muốn súng trường có thể tiến hành liên xạ.

Thẩm Lãng hỏi: "Vậy bọn hắn tổng cộng có bao nhiêu thượng cổ cự hình cường nỗ?"

"Năm mươi cỗ." Khổ Nan đầu đà nói: "Chí ít ta nhìn thấy chính là năm mươi cỗ chi phối."

...

Trời tối người yên, Thẩm Lãng vẫn tại một cái đại hắc bản trước mặt, tô tô vẽ vẽ.

Hella đi tới, nói: "Làm sao còn chưa ngủ?"

Thẩm Lãng nói: "Rất nhiều người đều không có ngủ."

Xác thực rất nhiều người đều không có ngủ, nhất là xưởng công binh người hơn một vạn công tượng, là cản tiến độ cơ hồ được xưng tụng là không ngủ không nghỉ.

Tuyến thân pháo khan hiếm, lựu đạn khan hiếm, nhất là đối chiến Huyết Hồn quân nhôm nóng tề đạn pháo càng gấp rút thiếu.

"Một trận chiến này rất khó đánh?" Hella hỏi.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Huyết Hồn quân quá cường đại, Tây Vực chư quốc trăm vạn đại quân đối chỉ là không đến hai vạn Huyết Hồn quân đều không thể làm gì, hoàn toàn bị nghiêng về một bên đồ sát. Thiên Việt thành quyết chiến, mấu chốt ngay tại ở Huyết Hồn quân."

Hella nói: "Nhưng là chúng ta nhôm nóng tề đạn pháo, có thể xé mở bọn hắn khôi giáp, chúng ta thượng cổ cung tiễn cũng có thể bắn giết bọn hắn."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là bọn hắn có càng nhiều thượng cổ cung tiễn, càng nhiều thượng cổ cự hình cường nỗ. Thiên Việt thành đại quyết chiến, chúng ta nhiều nhất chỉ có thể phái hai vạn đại quân, nếu như liều mạng, thương vong cũng quá lớn, không cách nào tưởng tượng. Một khi nhường Thiên Nhai Hải Các thượng cổ vũ khí khai hỏa, chúng ta người nháy mắt liền sẽ thương vong mấy trăm mấy ngàn, thậm chí nhiều hơn, thậm chí chúng ta khôi giáp không bằng bọn hắn cường đại."

Hella nói: "Vì lẽ đó ngươi muốn chế tạo ra một loại vũ khí, triệt để tê liệt Huyết Hồn quân thượng cổ vũ khí trang bị?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Trên thực tế ta thành công qua, lúc ấy ở trên biển thời điểm, siêu thoát thế lực đỉnh cấp võ giả đều mặc thượng cổ sức nổi giày, ta trực tiếp dùng Thạch Mặc đạn liền để bọn hắn tất cả sức nổi giày toàn bộ mất đi hiệu lực."

Hella nói: "Vì lẽ đó, bọn hắn nhất định sẽ đối với thượng cổ vũ khí tiến hành thăng cấp, có thể chống cự ngươi Thạch Mặc đạn?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng! Vì lẽ đó Thạch Mặc đạn đã không cách nào lò xo Huyết Hồn quân thượng cổ vũ khí trang bị, ta cần khai phát hoàn toàn mới vũ khí. Đương nhiên ta đã có mạch suy nghĩ, bởi vì chúng ta vừa mới đạt được một cái thượng cổ vũ khí trang bị khống chế năng lượng hạch tâm. Ta tin tưởng Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân không quản đi nơi nào tác chiến, cũng đều cần mang theo cái kia trung tâm khống chế. Chỉ cần thời gian ngắn tê liệt khống chế của hắn trung tâm, như vậy hắn tất cả thượng cổ vũ khí đều sẽ mất đi tác dụng, chí ít trong thời gian ngắn mất đi tác dụng."

Hella nói: "Loại vũ khí bí mật này khó sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đối với trước đó đến nói, độ khó lớn đến vô hạn, cơ hồ là không thể nào. Bởi vì cái này cần trong khoảng thời gian ngắn phóng xuất ra vô cùng cường đại bão từ lực lượng, đối với chúng ta lúc này kỹ thuật đến nói căn bản không có khả năng đạt tới. Nhưng là lần này tại bí mật căn cứ chúng ta đạt được đại lượng Ngạc Mộng thạch trang bị, vì lẽ đó chế tạo ra đặc thù bão từ đạn trở thành khả năng."

Hella không khỏi triển khai ảo tưởng, Chúc Hồng Tuyết Huyết

Hồn quân mạnh nhất là cái gì? Chính là thượng cổ vũ khí trang bị, một khi trung tâm khống chế bị Thẩm Lãng tê liệt đi, tất cả thượng cổ vũ khí trang bị mất đi tác dụng, cái kia Huyết Hồn quân sức chiến đấu trực tiếp liền bị chém ngang lưng.

Đây chính là trí tuệ lực lượng a, tuyệt đối xuất kỳ bất ý.

Hella nói: "Có phải hay không mang ý nghĩa, chỉ cần tạo ra trong miệng ngươi đặc thù bão từ đạn, chúng ta liền có thể thắng được Thiên Việt thành quyết chiến?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Không sai biệt lắm có thể nói như vậy!"

Hella nói: "Vậy ngươi tiếp tục chịu đi, cần ta đưa một nữ nhân tới cho ngươi nâng nâng thần sao?"

Thẩm Lãng nói: "Dora công chúa, tạ ơn."

Hella nói: "Thân yêu đệ đệ, ngươi đánh giá cao năng lực của ta."

...

Biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng.

Trận này Thiên Việt thành quyết chiến cứ việc còn chưa có bắt đầu, nhưng Thẩm Lãng không sai biệt lắm đã tiến hành xong chỉnh quy hoạch.

Đối mặt Chúc thị gia tộc hai mươi mấy vạn đại quân, dùng ba trăm cửa súng không nòng xoắn pháo liền có thể đồ sát, đạn pháo ruột đặc lực sát thương súng trường, nhưng là đạn ria đối bộ binh đồ sát, vậy đơn giản không gì so nổi.

Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, Thông Thiên tự tăng binh, đều thuộc về đặc thù quân đội, dùng đạn ria có lẽ sẽ rất khó giết chết. Cái này cần thượng tuyến thân chạy cùng lựu đạn, bọn hắn xác thực rất mạnh, nhưng vẫn như cũ là huyết nhục chi khu, có lẽ còn là ngăn cản không nổi tnt, cũng ngăn cản không nổi cay đắng chua thuốc nổ.

Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân quá cường đại, Thẩm Lãng cần dùng ba loại vũ khí bí mật mới có thể đem bọn hắn đánh bại.

Nhôm nóng tề đạn pháo, địa ngục hỏa tiễn, Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn.

Ba cái này thiếu một thứ cũng không được.

Nhất là từ bạo đạn là đánh bại Huyết Hồn quân mấu chốt, không được tê liệt địch nhân trung tâm khống chế một trận chiến này hoàn toàn không có cách nào đánh, Huyết Hồn quân thực tế là quá mạnh, bọn hắn thượng cổ vũ khí thực tế là quá mạnh.

Liên quan tới từ bạo đạn, Thẩm Lãng thiết kế mấy loại.

Có nguyên thủy nhất Thạch Mặc đạn điện từ, đây là Thẩm Lãng kế hoạch ban đầu, loại này nguyên thủy Thạch Mặc đạn cũng không khó chế tạo, bởi vì Thạch Mặc cái đồ chơi này không có thèm, cũng không khó đạt được.

Chỉ bất quá bởi như vậy, Thẩm Lãng liền cần chế tạo vô số Thạch Mặc đạn, cần đem toàn bộ chiến trường trên không toàn bộ bao phủ. Tê liệt không phải trung tâm khống chế, mà là toàn bộ chiến trường huyễn cảnh.

Đạt được vô số Ngạc Mộng thạch về sau, Thẩm Lãng kế hoạch liền có thể thăng cấp. Thậm chí chỉ cần một phát Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn liền đầy đủ.

Đây là một loại hoàn toàn mới chiến tranh tư duy, là thế giới này hoàn toàn không thể lý giải, vì lẽ đó cũng vô pháp phòng ngự.

Đây cũng là Thẩm Lãng đối mặt siêu thoát thế lực tối cường ưu thế.

So đấu thượng cổ trang bị số lượng, Thẩm Lãng so ra kém Thiên Nhai Hải Các. Nhưng là Thẩm Lãng dùng hai cái đùi đi bộ, một đầu văn minh thời thượng cổ, một đầu hiện đại văn minh khoa học kỹ thuật.

Hai cái văn minh hợp hai làm một, tuyệt đối vô địch.

Mà cái này Ngạc Mộng thạch bão từ đạn, chính là Thẩm Lãng hai cái văn minh kết hợp cái thứ nhất vũ khí thành quả.

Loại này vĩ đại ý nghĩa hình dung như thế nào đều không quá đáng, đây đối với Thẩm Lãng đến nói, có lẽ mới thật sự là vương đạo vô địch.

...

Sau đó Thẩm Lãng vắt hết óc, điên cuồng nghiên cứu thượng cổ điển tịch bên trong liên quan tới Ngạc Mộng thạch tri thức.

Mấy ngày mấy đêm không ngủ không nghỉ, nghiên cứu đủ lý luận tri thức về sau, liền bắt đầu tiến hành thí nghiệm.

Lần này hắn đạt được mấy ngàn cái to to nhỏ nhỏ Ngạc Mộng thạch trang bị, đầy đủ nhường hắn làm thí nghiệm.

Lần thứ nhất thí nghiệm, thất bại!

Lần thứ hai thí nghiệm, thất bại.

Lần thứ ba, lần thứ tư, lần thứ năm. . .

Lần thứ năm mươi, lần thứ một trăm. . .

Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân khoảng cách Việt Quốc càng ngày càng gần, mỗi ngày đều có gián điệp báo cáo chi quân đội này hành tung.

Một ngày này!

Hai vạn Huyết Hồn quân tiến vào Khương quốc cảnh nội, khoảng cách Thiên Việt thành vẻn vẹn không đến bốn ngàn dặm. Chi quân đội này quá mạnh, mỗi ngày hành quân ba trăm dặm, hơn nữa còn là phi thường nhẹ nhõm trạng thái, còn mang theo vô số trang bị.

... . . .

Thứ ba trăm sáu mươi lăm lần thí nghiệm.

Thẩm Lãng đều có chút sợ, bởi vì thất bại quá nhiều lần, quả thực đều để người hoài nghi nhân sinh.

Kỳ thật từ bạo đạn từ trên lý luận không có chút nào khó, Thẩm Lãng trí não bên trong cũng có tài liệu tương quan. Ngạc Mộng thạch trang bị cũng có thể cung cấp đầy đủ điện từ năng lượng, duy nhất khó khăn chính là văn minh khoa học kỹ thuật cùng văn minh thời thượng cổ kết hợp, liền cái này một cái điểm, nhường Thẩm Lãng thất bại mấy trăm lần.

"Yêu Yêu bảo bối, ngươi qua đây chúc phúc ba ba một cái, hôn một cái vật này." Thẩm Lãng nói.

Yêu Yêu bảo bối tới, trước tiên ở Thẩm Lãng trên mặt hôn một cái, sau đó tại Thẩm Lãng chế tạo cái này Ngạc Mộng thạch bão từ đạn hôn một ngụm.

"Tốt, đem Yêu Yêu ôm đi đi, càng xa càng tốt."

Hi vọng chắc chắn thành công a.

Vật này không có chút nào khó a, khó khăn là ngay từ đầu não động, chỉ cần đưa ra loại vũ khí này lý luận, chỉ cần có Ngạc Mộng thạch liền không khó tạo ra a.

Cái này Ngạc Mộng thạch vốn là phóng xuất ra điện từ lực, bình thường nó có thể phóng thích mấy nghìn hơn vạn lần. Mà Thẩm Lãng cần phải làm là đưa nó lực lượng nháy mắt toàn bộ phóng xuất ra.

"Dẫn bạo!"

Thẩm Lãng bỗng nhiên ra lệnh một tiếng, sau đó trực tiếp đè xuống chốt mở.

"Ầm!"

"Ầm ầm. . ."

Một trận rất nhỏ tiếng vang.

Sau đó, vô số lam sắc quang mang bỗng nhiên nổ tung.

Nháy mắt!

Thẩm Lãng khuôn mặt phảng phất bị cái nào đó đồ vật cào qua.

Sau đó!

Thẩm Lãng cái phạm vi này bên trong tất cả thượng cổ trang bị, toàn bộ mất đi hiệu lực.

Thậm chí Thẩm Lãng cái kia thượng cổ năng lượng hạch tâm cùng trung tâm khống chế, cũng lâm vào ngắn ngủi tê liệt.

Thành công!

Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn đại công cáo thành, một trận chiến này Thiên Việt thành đại quyết chiến thắng định!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 485: : Thẩm Lãng Bệ Hạ Vạn Tuế! Viễn Chinh Thiên Việt Thành!

Chương 484:: Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế! Viễn chinh Thiên Việt thành!

Trước đó Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn thí nghiệm mỗi một lần đều thất bại, vì sao lần này lại có thể thành công? Thật chẳng lẽ chính là bởi vì Yêu Yêu trời sinh mang theo may mắn thuộc tính sao? Có lẽ có một điểm, nhưng cuối cùng là Thẩm Lãng vốn là muốn thành công.

Đây không phải Edison thí nghiệm, trên cơ bản tất cả thời điểm đều đang thử sai, tại trăm ngàn lần bên trong tìm kiếm chính xác một lần kia. Mà Thẩm Lãng cái này Ngạc Mộng thạch bão từ đạn lại không giống, lý luận của nó đã phi thường vững chắc, phương hướng cũng là chính xác, chỉ là không ngừng mà điều chỉnh chi tiết, cuối cùng đạt tới thành công điểm mà thôi.

Vì lẽ đó liền phảng phất có một cái thanh tiến độ đồng dạng, mỗi một lần thí nghiệm đều có thể gia tăng một chút xíu điểm kinh nghiệm. Làm Thẩm Lãng cảm thấy thanh tiến độ đã đến chín mươi chín phần trăm thời điểm, như vậy tiếp xuống tùy tiện một lần đều có thể thành công.

Là phối hợp Thẩm Lãng thí nghiệm, Amazon nữ chiến sĩ lúc này đều tại dùng thượng cổ cung tiễn thử bắn, đều tại dùng thượng cổ lực đàn hồi giày chạy, chính là vì tận khả năng mô phỏng thực chiến hoàn cảnh.

Làm cái này Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn bạo tạc nháy mắt, tất cả thượng cổ chi tiễn toàn bộ mất đi đuôi lửa, trực tiếp từ không trung rơi xuống. Nguyên bản cấp tốc chạy như điên Amazon nữ chiến sĩ cũng bởi vì thượng cổ lực đàn hồi giày mất đi tác dụng mà trực tiếp quẳng bay ra ngoài.

Bất quá vẻn vẹn ba giây đồng hồ về sau, Thẩm Lãng cái này thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế lại một lần nữa khôi phục công việc. Tất cả thượng cổ vũ khí trang bị cũng hoàn toàn khôi phục sức chiến đấu.

Bởi vì Thẩm Lãng thí nghiệm viên này Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn đương lượng quá nhỏ, tiếp xuống dùng để thực chiến từ bạo đạn đương lượng sẽ tăng lên hơn trăm lần nhiều.

Sau đó Thẩm Lãng nhanh đi dùng tay đóng kín cái kia thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế, cái đồ chơi này quá quý giá, hơn nữa hiện tại toàn bộ là tại dùng lưu trữ năng lượng, nếu như trường kỳ mở lời nói quá tốn năng lượng, nhất định phải chờ đến thời khắc mấu chốt lại mở ra.

...

Mấu chốt nhất Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn đã hoàn thành, tiếp xuống vũ khí bí mật chính là địa ngục hỏa tiễn.

Một trận chiến này hết thảy tất cả chuẩn bị đều là vì tiêu diệt Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân, từ bạo đạn chỉ là nhường Huyết Hồn quân mất đi tối cường thượng cổ vũ khí lực công kích.

Muốn tiêu diệt chi này cường đại quân đội chỉ dựa vào nhôm nóng tề đạn pháo còn chưa đủ, bởi vì số lượng thực tế quá ít, lấy hiện tại kỹ thuật tinh luyện nhôm độ khó hiện tại quả là là quá cao, trong thời gian ngắn loại này đại sát tổn thương lực đạn pháo là rất khó gia tăng quá nhiều.

Đương nhiên dựa vào thượng cổ cung tiễn cũng có thể bắn thủng Huyết Hồn quân kiên cố áo giáp, nhưng Thẩm Lãng thượng cổ chi tiễn thực tế là quá ít, thượng cổ cung cũng vẻn vẹn chỉ có một ngàn đem, mấu chốt nhất là Thẩm Lãng còn không có quyết định Thiên Việt thành đại quyết chiến có phải hay không muốn vận dụng thượng cổ vũ khí.

Ở mức độ rất lớn, Thẩm Lãng quyết định không mang tới cổ võ khí, cũng không mang tới cổ năng lượng trung tâm khống chế.

Trong này có hai nguyên nhân, nguyên nhân đầu tiên, cái này thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế thực tế là quá nặng, vượt qua mấy chục vạn cân, di động thực tế là quá phiền phức.

Nguyên nhân thứ hai, hắn nhất định phải là trận tiếp theo đại chiến làm chuẩn bị, mấu chốt nhất là hắn suất quân đi tiến đánh Thiên Việt thành thời điểm, Nộ Triều thành có thể bị nguy hiểm hay không? Một trận chiến này hắn nhưng là chuẩn bị mang đi hai vạn người, cơ hồ mang đi tất cả mặt đất quân đội. Còn lại bốn, năm vạn người chẳng những muốn phòng thủ Nộ Triều thành, còn muốn phòng thủ Kim Sơn đảo, còn muốn nắm giữ quyền làm chủ trên biển.

Hắn thực tế lo lắng hắn suất lĩnh chủ lực rời đi về sau, có người sẽ thừa lúc vắng mà vào tiến đánh Nộ Triều thành cùng Kim Sơn đảo, đây chính là hắn tuyệt đối căn cơ. Có thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế về sau, Nộ Triều thành phòng ngự cơ hồ gấp đôi mà tăng lên.

Có thể ngàn vạn không thể xuất hiện đánh xuống Thiên Việt thành lại vứt bỏ Nộ Triều thành bi kịch, vậy coi như là được không bù mất.

Như vậy cái này địa ngục hỏa tiễn là thứ đồ gì? Còn nhớ rõ phương tây thế giới Hỏa Thần giáo dùng để ám sát Thẩm Lãng dùng địa ngục hỏa trùng sao? Đồ chơi kia quả thực khiến người vô cùng kinh diễm.

Những cái kia địa ngục hỏa trùng so con muỗi bàn nhỏ gấp mười, có thể chui vào bất luận cái gì áo giáp khe hở bên trong, sau đó đem đặc thù chất lỏng rót vào nhân thể về sau, có thể đem tất cả huyết dịch biến thành một loại đáng sợ nhiên liệu, đốt cháy hết thảy. Lúc ấy mấy chục tên Amazon nữ chiến sĩ chính là bị địa ngục hỏa trùng sát chết, trực tiếp đốt thành tro bụi.

Bất quá Thẩm Lãng huyết dịch thực tế quá độc, cái kia vô số địa ngục hỏa trùng đem quỷ dị nọc độc rót vào Thẩm Lãng thể nội về sau, chẳng những không có đem Thẩm Lãng thiêu chết, kết quả chính bọn chúng lại toàn bộ chết, nhường Thẩm Lãng thu hoạch vô số địa ngục hỏa trùng thi thể, ròng rã mười mấy thăng.

Thẩm Lãng rời đi phương tây thế giới trước đó, Hỏa Thần giáo đại tế sư đến cầu kiến Thẩm Lãng, đồng thời đưa cho hắn một bản thượng cổ điển tịch, bên trong liền có quan hệ với địa ngục hỏa trùng tương quan ghi chép.

Thẩm Lãng liền căn cứ những này địa ngục hỏa trùng thi thể làm các loại thí nghiệm, cuối cùng phát hiện nó cho dù chết cũng có thể trở thành phi thường vũ khí đáng sợ.

Đem địa ngục hỏa trùng thi thể ép thành bụi phấn, sau đó hỗn hợp trong máu liền có thể đạt được địa ngục hỏa dịch, đây là một loại phi thường đáng sợ nhiên liệu, ngang nhau thể tích địa ngục hỏa dịch thả ra năng lượng vượt qua xăng vô số lần.

Cái này thí nghiệm cơ hồ lần thứ nhất liền thành công, vẻn vẹn một ml địa ngục hỏa dịch liền có thể thiêu đốt vượt qua 200 giây, đương nhiên cái này còn xa xa không đủ, bởi vì nó thiêu đốt sau nhiệt độ quá thấp, vẻn vẹn chỉ có bảy tám trăm độ C mà thôi, còn không bằng xăng cùng dầu hoả.

Sau đó Thẩm Lãng nếm thử các loại huyết dịch, thậm chí dùng hải quái huyết dịch.

Không sai, hải quái máu! Tại thất lạc quốc gia phế tích Khô Lâu đảng giết vô số hải quái, Thẩm Lãng không có chút nào bỏ được lãng phí, trực tiếp đem tất cả thi thể đều chở về, hải quái xương cốt, da, gân mạch, huyết dịch đều bị phá giải xuống tới.

Thẩm Lãng vốn cho rằng hải quái huyết dịch sẽ có to lớn công hiệu, kết quả hỗn hợp địa ngục hỏa trùng thi thể về sau, phát hiện hiệu quả còn không bằng người bình thường huyết dịch.

Theo thí nghiệm xâm nhập, Thẩm Lãng phát hiện võ lực của một người càng cao, huyết mạch thiên phú càng cao, huyết dịch của hắn năng lượng liền càng cao, hỗn hợp địa ngục hỏa trùng thi thể bột phấn về sau chế tạo thành địa ngục hỏa dịch uy lực lại càng lớn.

Vì lẽ đó cầm xuống Nộ Triều thành về sau, cái kia ba mươi đại tông sư huyết dịch Thẩm Lãng một chút cũng không có lãng phí, thậm chí không nỡ đem bọn hắn giết chết, mỗi ngày ăn ngon uống sướng nuôi, chính là vì bọn hắn đại tông sư huyết mạch.

Kết quả như thế nào?

Quả thực nhường người không dám tin, đem địa ngục hỏa trùng cùng đại tông sư huyết mạch dung hợp về sau phát sinh mãnh liệt phản ứng, chế tạo ra địa ngục hỏa dịch uy lực đến vô cùng kinh người tình trạng, cháy bùng lúc ngọn lửa nhiệt độ vượt qua hai ngàn năm trăm độ C, cái này nhưng trực tiếp vượt qua nhôm nóng tề.

Hơn nữa đất này ngục hỏa dịch có một chút so nhôm nóng tề càng mạnh, đó chính là mỗi ml địa ngục hỏa dịch thả ra năng lượng vượt xa nhôm nóng tề.

Dùng đại tông sư huyết dịch điều phối đi ra địa ngục hỏa dịch, mỗi ml thiêu đốt thời gian vượt qua 300 giây, mà lại là cháy bùng.

Kết quả này Thẩm Lãng lúc đầu đã thỏa mãn, nhưng không nghĩ tới vậy mà phát hiện Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật, phát hiện mười mấy cái thượng cổ nhân loại cao thủ hoá thạch.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng ý nghĩ hão huyền, trực tiếp lấy trên một điểm cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch, hỗn hợp tiến vào địa ngục hỏa dịch bên trong.

Kết quả kinh người sự tình phát sinh, địa ngục hỏa dịch uy lực đạt được tăng lên thêm một bước, cháy bùng thời điểm ngọn lửa nhiệt độ vậy mà đạt tới ba ngàn ba trăm độ C.

Sau đó, Thẩm Lãng liền một lần lại một lần điều phối mới tỉ lệ. Đương nhiên cho tới bây giờ hắn đều không có tìm được tốt nhất tỉ lệ, nhưng đã thu hoạch to lớn.

Đại tông sư huyết dịch, thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch, hải quái huyết dịch, địa ngục hỏa trùng thi thể cái này bốn loại đồ vật dùng 300: 1: 390: 3 tỉ lệ điều phối đi ra địa ngục lửa ngọn dịch mặc dù không phải uy lực tối cường, nhưng là hợp lý nhất.

Một ml địa ngục hỏa dịch cháy bùng thời gian vượt qua 330 giây, thiêu đốt nhiệt độ đạt tới 3400 độ C.

Đương nhiên nếu như điều chỉnh trong đó tỉ lệ, ngọn lửa nhiệt độ thậm chí cao nhất có thể đủ đạt tới năm ngàn độ C, nhưng như vậy cháy bùng thời gian liền sẽ giảm bớt, hơn nữa cũng không cần thiết, 3400 độ C đầy đủ hòa tan hết thảy áo giáp. Hơn nữa nhiệt độ lại cao lời nói, địch nhân áo giáp còn không có đốt xuyên, tự mình mũi tên cũng đã hòa tan thành nước.

Là chế tạo địa ngục hỏa tiễn, Thẩm Lãng đã dùng vonfram mũi tên.

Trên Địa Cầu vonfram phi thường hi hữu, thế giới này cũng giống như thế, thậm chí lấy Thẩm Lãng trước mắt năng lực còn không có đại quy mô dã luyện kim loại vonfram. Nhưng còn nhớ rõ đại ngốc chi kia Ô Kim gậy sắt lớn sao?

Thế giới này có không ít tồn kho cao độ tinh khiết vonfram, cơ hồ toàn bộ đến từ thiên thạch. Dibos có chút ít tồn kho vonfram, nhưng Khô Lâu đảng lại có rất nhiều, bọn hắn từ thất lạc quốc gia phế tích nhà kho đạt được, trọn vẹn mấy chục tấn cũng không chỉ.

Nhưng đạt được những này vonfram về sau, Thẩm Lãng hoàn toàn lấy chúng nó không có cách nào, bởi vì căn bản không có đầy đủ nhiệt độ ngọn lửa đi hòa tan bọn chúng, vì lẽ đó không cách nào đưa chúng nó rèn đúc thành bất luận cái gì áo giáp hoặc là vũ khí.

Vậy những này vonfram mũi tên là thế nào tới? Sống sờ sờ dùng vonfram khối vụn rèn luyện đi ra, quả thực phải mệt chết người.

Bất quá chờ Thẩm Lãng phát hiện Chúc thị gia tộc bí mật kia căn cứ về sau, hết thảy đều cải biến. Bởi vì ở trong đó một chút văn minh thời thượng cổ Ngạc Mộng thạch trang bị có thể phun ra Plasma, cái này nhiệt độ liền siêu cấp kinh người, đầy đủ hòa tan kim loại vonfram.

Có thứ này về sau, Thẩm Lãng công tượng đoàn đội rốt cục có thể rèn đúc ra đại lượng ô cương mũi tên, không cần đem lúc trước a lãng phí, dùng một hai vonfram đi rèn luyện một cái mũi tên, bây giờ một khắc vonfram liền có thể chế tạo ra một chi ô cương mũi tên.

Bây giờ vượt qua ba ngàn cái thợ rèn, mỗi ngày đều đang đánh tạo ô cương mũi tên, mỗi ngày sản lượng vượt qua ba vạn chi, vì thế Thẩm Lãng chuyên môn cho quyền xưởng công binh vượt qua một trăm cái Ngạc Mộng thạch trang bị.

Lúc đầu Thẩm Lãng còn dự định rèn đúc ra số lớn ô cương áo giáp, nhưng thời gian thật không đủ, chỉ có thể nhóm nhỏ đo chế tạo.

Hắn công xưởng vượt qua ba vạn người, nhưng như cũ còn thiếu rất nhiều. Mỗi ngày đều muốn tạo ra đại lượng thuốc nổ, đạn pháo, hoả pháo vân vân.

Không trải qua đến đại lượng Ngạc Mộng thạch trang bị về sau, tuyến thân pháo chế tạo tiến độ cũng tăng lên rất nhiều, hơn nữa lương phẩm dẫn đầu cũng tăng lên rất nhiều.

Trước đó rãnh nòng súng hoàn toàn là tay dựa công nhân làm ra, cái kia hoàn toàn là ác mộng, mà bây giờ có Ngạc Mộng thạch trang bị Plasma ngọn lửa về sau, liền có thể chế tạo ra tốt nhất cái ron, rãnh nòng súng gia công độ chính xác tăng lên rất nhiều, hiệu suất cơ hồ tăng lên không chỉ mười lần.

Đây cũng là văn minh thời thượng cổ cùng khoa học văn minh kết hợp lại thành quả a, đầu này đại đạo Thẩm Lãng đi được là càng ngày càng thoải mái.

...

Khoảng cách Thiên Việt thành đại quyết chiến bước chân càng ngày càng gần.

Thẩm Lãng một hơi chế tạo ra hai trăm thăng giáp hình địa ngục hỏa dịch, cái này đã đầy đủ phân phối bốn mươi vạn chi ô cương tiễn.

Mỗi một chi địa ngục hỏa tiễn dùng nửa ml địa ngục hỏa dịch, có thể phóng xuất ra hơn ba ngàn độ C nhiệt độ cao, thiêu đốt vượt qua 150 giây, cái này đã đầy đủ giết chết một cái Huyết Hồn quân.

Phi thường đáng tiếc là, đại tông sư huyết dịch cũng không phải cuồn cuộn không dứt, coi như ăn ngon uống sướng nuôi bọn hắn, rút ra huyết dịch uy lực vẫn là không ngừng suy giảm, hơn nữa thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch liền càng thêm trân quý.

"Chủ quân, loại này địa ngục hỏa dịch là phi thường ổn định, nhất định phải vượt qua hai trăm độ nhiệt độ cao mới có thể châm bọn chúng. Vì lẽ đó cái này hình thành một cái phi thường hoàn mỹ trạng thái, nơi đó ngục hỏa tiễn không có bắn trúng mục tiêu thời điểm, liền không cách nào va chạm ma sát sinh nóng, cũng liền không cách nào châm địa ngục hỏa dịch, vì lẽ đó mũi tên này vẫn như cũ có thể thu trở về. Thế nhưng là một khi đánh trúng mục tiêu, ô cương mũi tên bắn vào địch nhân khôi giáp nháy mắt, bởi vì mãnh liệt va chạm đưa đến ma sát sinh nóng đầy đủ châm địa ngục hỏa dịch. Đương nhiên nếu vì lý do an toàn, còn có thể tại trên đầu tên xoa lân trắng chất dẫn cháy."

"Phía dưới, thỉnh cầu tiến hành địa ngục hỏa tiễn thử bắn."

Thẩm Lãng nói: "Cho phép thử bắn!"

Ba mươi tên Amazon nữ chiến sĩ giương cung cài tên, không phải lên cổ cung, mà là hoàn toàn mới chế tạo phục hợp cung ghép, cường độ cao nhất vượt qua 3 thạch chi phối, cái này cung coi như Niết Bàn quân kéo ra cũng có chút phí sức, chỉ có Amazon nữ chiến sĩ mới có thể dễ như trở bàn tay kéo ra.

"Bắn!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Ba mươi chi địa ngục hỏa tiễn gào thét mà ra, ngắn ngủi một lát sau liền bắn trúng ba trăm mét bên ngoài tấm sắt.

Những này tấm sắt đều là căn cứ Huyết Hồn quân áo giáp trình độ chắc chắn tạo ra , dựa theo bình thường cung tiễn, đừng nói là ba trăm mét, coi như ba mươi mét cũng bắn không xuyên, dùng tới ô cương mũi tên cũng bắn không xuyên.

Nhưng mà, những này trên đầu tên đều có địa ngục hỏa dịch, đánh trúng thép tấm về sau nháy mắt bạo nhưng.

"Phanh phanh phanh. . ."

Thật là cháy bùng, nháy mắt toát ra ngọn lửa màu trắng, phóng xuất ra hơn ba ngàn độ C nhiệt độ cao.

Tại cái này nhiệt độ dưới, cương giáp trực tiếp bị nung đỏ, ô cương mũi tên dễ như trở bàn tay bắn thủng.

"Phanh phanh phanh. . ." Địa ngục hỏa tiễn tiếp tục cháy bùng, ròng rã tiếp tục hơn một trăm giây, thiêu đốt kết thúc.

Địa ngục hỏa tiễn lần thứ nhất thực chiến thử bắn kết thúc, thành công 30%. Ba mươi mũi tên tổng cộng có chín chi bắn thủng thiết giáp, đồng thời thiêu đốt ra một cái lớn chừng bàn tay lỗ thủng, dạng này tình hình dưới, trúng tên người cơ hồ hẳn phải chết không nghi ngờ.

Mà còn lại hai mươi mốt chi địa ngục hỏa tiễn, hoặc là chính là khoảng cách này quá xa, thực tế là bắn không trúng. Hoặc là bắn trúng, còn đến không kịp xuyên thấu thiết giáp liền bắn ngược rơi xuống.

Sau đó nếm thử 250 mét thử bắn, hai trăm mét thử bắn, một trăm năm mươi mét thử bắn, tỉ lệ chính xác cùng thành công không ngừng tăng lên.

Sau nửa canh giờ, địa ngục hỏa tiễn thực chiến thử bắn kết thúc, sự thật loại vũ khí này hoàn toàn có thể đối Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân đại quy mô sát thương.

...

Năm ngày sau đó!

Thẩm Lãng tiến hành một trận bí mật kiểm duyệt, không phải đối quân đội tiến hành kiểm duyệt, mà là đối vũ khí.

Ba trăm môn súng không nòng xoắn pháo liền không cần kiểm duyệt, mấu chốt là một trăm môn tuyến thân pháo, trời có mắt rồi a, nguyên bản chỉ là hai ba tháng thời gian căn bản tạo không ra một trăm môn tuyến thân pháo, nhờ có thượng cổ Ngạc Mộng thạch trang bị, khiến cho tạo pháo hiệu suất tăng lên rất nhiều.

Rốt cục tại khai chiến trước đó, Thẩm Lãng tạo đầy một trăm môn tuyến thân pháo, bất quá có chút bi kịch là nở hoa đạn pháo số lượng không nhiều, thậm chí không đến một vạn viên. Nhưng không cần như vậy lãng phí, đánh một trận có lẽ còn là đủ. Dù sao Chúc thị gia tộc cái kia hai mươi mấy vạn đại quân dùng đạn pháo ruột đặc, đạn ria liền có thể, lớn uy lực lựu đạn là dùng đến giết Thông Thiên tự cùng Ẩn Nguyên hội siêu cấp quân đoàn.

Dùng để tiến đánh Huyết Hồn quân nhôm nóng tề đạn pháo số lượng cuối cùng vẫn là không có vượt qua một ngàn viên, vẻn vẹn chỉ có năm trăm viên mà thôi. Nhưng là địa ngục hỏa tiễn lại khoảng chừng ba mươi vạn chi, dùng để tiêu diệt hai vạn Huyết Hồn quân hẳn là đầy đủ.

Cực kỳ mấu chốt chính là cỡ lớn Ngạc Mộng thạch bão từ đạn, lúc đầu một phát liền đầy đủ, nhưng Thẩm Lãng chuẩn bị mười phát, bảo đảm lo trước khỏi hoạ, đây mới là trận đại chiến này thắng lợi mấu chốt. Mà trước đó trong kế hoạch Thạch Mặc đạn điện từ trực tiếp bị Thẩm Lãng vứt bỏ, nó đã không có nhiều tác dụng lớn chỗ, bất quá lo trước khỏi hoạ Thẩm Lãng vẫn là mang lên mấy chục viên.

Thiên Việt thành chiến tất cả vũ khí bí mật, toàn bộ chuẩn bị đầy đủ.

Nguyên bản một trận Thẩm Lãng cũng có thể đánh thắng, chính là gian khổ một chút. Đơn giản chính là tuyến thân pháo ít một chút, địa ngục hỏa tiễn số lượng ít một chút, dùng nguyên thủy Thạch Mặc đạn điện từ. Bất quá tại hắn phát hiện Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật về sau, hết thảy vũ khí bí mật chẳng những là uy lực vẫn là số lượng đều chiếm được to lớn tăng lên, hết thảy so trong tưởng tượng càng thêm hoàn mỹ.

Đây hết thảy thật đúng là mệnh, Chúc thị gia tộc phát hiện bí mật này căn cứ, khai phát bí mật này căn cứ vượt qua vài chục năm, nhưng không có bao lớn thu hoạch, mà rơi vào Thẩm Lãng trong tay, vẻn vẹn hơn một tháng liền tuôn ra nhiều như vậy cường đại vũ khí bí mật.

...

Lập tức liền muốn xuất chinh, Thẩm Lãng đối Nộ Triều thành phòng ngự tiến hành sau cùng kiểm tra. Hắn cuối cùng vẫn quyết định, thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế lưu tại Nộ Triều thành bên trong, dạng này liền không sợ khả năng tới đánh lén địch.

"Đây là chúng ta Nộ Triều thành pháo đài, tổng cộng có mười năm môn siêu cấp cự pháo, có thể công kích năm ngàn mét bên ngoài mục tiêu, bởi vì pháo cơ có đi xa bàn quay, vì lẽ đó họng pháo có thể tiến hành một trăm tám mươi độ di động, trên cơ bản có thể phóng xạ trên mặt biển tất cả phương hướng địch nhân."

Thẩm Lãng nhìn xem trên pháo đài Ngũ Môn siêu cấp cự pháo, mặc dù so với trên Địa Cầu những cái kia cự pháo không tính là gì, nhưng là mỗi một ổ hỏa pháo trọng lượng cũng vượt qua vạn cân, quả thực chính là quái vật khổng lồ, chỉ có thể xem như bờ cơ hoả pháo, Liên Chiến hạm đều lên không đi.

Mà dạng này pháo đài, Nộ Triều thành tổng cộng có ba cái.

Còn có bí mật kia căn cứ lên thượng cổ siêu cấp cường nỗ, Thẩm Lãng cũng chữa trị chín bộ, toàn bộ lắp đặt trên chiến hạm.

Loại này thượng cổ cự nỏ mặc dù đánh cho không có cự pháo xa như vậy, nhưng là độ chính xác cao, hơn nữa lực xuyên thấu quả thực kinh người, thế giới này đầu gỗ chiến hạm dễ như trở bàn tay trực tiếp liền bắn thủng.

Jack Đường nói: "Chủ quân, ngài cứ yên tâm xuất chinh đi, tại dạng này mặt phòng ngự trước, nếu như chúng ta còn nhường người đánh lén Nộ Triều thành, cái kia Khô Lâu đảng liền không mặt mũi nào sống trên thế giới này. Nếu để cho người đoạt quyền làm chủ trên biển, vậy chúng ta cũng có thể trực tiếp tự sát."

Thẩm Lãng nói: "Không chỉ có là Nộ Triều thành, Kim Sơn đảo cũng rất trọng yếu, thậm chí nó trình độ trọng yếu hoàn toàn không thua gì Nộ Triều thành."

"Chủ quân yên tâm, chúng ta tại Kim Sơn đảo bố trí một vạn đại quân, vượt qua một trăm ổ hỏa pháo, một trăm tàu chiến hạm." Jack Đường nói: "Nhưng là Thiên Phong đảo tạo thuyền căn cứ bên kia, còn có Huyền Vũ Hầu tước phủ bên kia lực lượng phòng ngự liền phi thường yếu kém."

Thẩm Lãng nói: "Nộ Triều thành cùng Kim Sơn đảo quan trọng hơn, Thiên Phong đảo khoảng cách Nộ Triều thành gần, chỉ cần quyền làm chủ trên biển không mất, Thiên Phong đảo vấn đề cũng không lớn . Còn Huyền Vũ Hầu tước phủ? Chúng ta đã tạm thời toàn bộ rút khỏi, tin tưởng cũng không có ai sẽ đi công chiếm."

...

Ngày mai sẽ phải xuất chinh, buổi tối hôm nay Thẩm Lãng khó được có rảnh rỗi có thể làm bạn mấy đứa bé. Trước đó tại Thẩm Lãng cày cấy dưới, Ninh Diễm công chúa rốt cục lại một lần nữa mang thai.

Thẩm Lãng không có đem trận này ly biệt khiến cho như vậy ngưng trọng, bởi vì đây cũng là một trận tất thắng chiến, hắn chuẩn bị như thế đầy đủ.

Hắn liền như là thường ngày, bồi tiếp bọn nhỏ đọc sách viết chữ, sau đó bồi tiếp Yêu Yêu vẽ tranh, cuối cùng ba đứa hài tử đều ngọt ngào ngủ.

Người thật sự là sẽ bất công, Thẩm Lãng mặc dù đã rất khắc chế, nhưng ánh mắt vẫn là không nhịn được càng nhiều rơi vào Yêu Yêu khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên.

Thế là tâm hắn sinh áy náy, tại Thẩm Mật cùng Thẩm Lực trên trán hôn một ngụm.

Ninh Diễm xem như Thẩm Lãng thê tử, khẳng định có thể cảm giác được điểm này, đặt ở trước đó nàng khẳng định sẽ tức giận, nhưng là hiện tại nàng đã rất thỏa mãn, bởi vì Thẩm Lãng đã tận khả năng đền bù Thẩm Lực, không làm gì liền dạy hắn đọc sách viết chữ, nói cho hắn cố sự.

Dạy Thẩm Lực là một loại phi thường có cảm giác thành công sự tình, bởi vì hắn quá nghiêm túc, trí thông minh trung thượng. Giống Yêu Yêu bảo bối là thuộc về thông minh tuyệt đỉnh, một giáo liền sẽ, thậm chí không dạy đều biết.

Thẩm Lãng ôm Ninh Diễm eo, ôn nhu nói: "Lần này ta chắc chắn đem phụ vương, Ninh Chính, Biện phi, Lê Mục, Lê Chuẩn, Lê Ân các loại tất cả mọi người cứu ra, ta chắc chắn sẽ không để cho bọn hắn lại bị thương tổn."

Ninh Diễm gật gật đầu, cũng không nói gì, trọn vẹn một hồi lâu, nàng mở miệng nói: "Mấu chốt nhất là chính ngươi, không cần nhận bất cứ thương tổn gì."

... . . .

"Xuân Hoa, tiếp xuống Nộ Triều thành phải nhờ vào ngươi." Thẩm Lãng nói: "Phụ thân của ngươi, hai vị ca ca, hai vị tẩu tử, còn có mấy cái tiểu chất tử ta đều sẽ cứu ra."

Trương Xuân Hoa múa bút thành văn, cũng không có ngẩng đầu, nói thẳng: "Ừm, nhưng là cũng phải nhớ kỹ ngươi hứa hẹn."

Hứa hẹn? Cam kết gì? Thẩm Lãng lập tức không có trả lời.

Trương Xuân Hoa giận mà ngẩng đầu lên nói: "Chờ cứu ra phụ thân của ta cùng ca ca về sau, liền lập tức cưới ta là phi. Ta mỗi ngày đều dốc hết tâm huyết, chẳng lẽ là vì lý tưởng sao? Nếu không phải có thể trở thành Đại Càn đế quốc hoàng phi, ta dựa vào cái gì liều mạng như vậy a? Cưới ta, cưới ta, cưới ta!"

"Ta nhớ được, ta đương nhiên nhớ kỹ." Thẩm Lãng tranh thủ thời gian nịnh bợ nói: "Xuân Hoa vất vả, vất vả!"

Sau đó, hắn lấy ra một tờ mặt màng, nghiêm túc dán tại Trương Xuân Hoa trên mặt nói: "Đến, đến, đến, một bên làm mặt màng, một bên công việc."

... . . .

Thẩm Lãng tiếp kiến Kim Sĩ Anh!

Xem như Kim thị gia tộc đã từng cường đại nhất võ tướng, Kim Sĩ Anh không còn cường đại, hai năm trước thậm chí đã không bằng Mộc Lan. Nhưng là tiến vào ma quỷ tam giác lớn về sau, võ lực của hắn đạt được to lớn tăng lên.

Bây giờ tuổi gần bốn mươi hắn, đã đạt tới một cái võ tướng đỉnh phong, hắn chiến trường võ đạo còn chưa tới nơi tông sư cấp, nhưng đã chênh lệch không xa.

"Đại ca, ngươi tại Ngô quốc đứa bé kia cũng đã bốn tuổi nhiều a." Thẩm Lãng hỏi.

Trước đó Ngô quốc là cầm xuống Nộ Triều thành, đối Kim Sĩ Anh dùng mỹ nhân kế, kết quả nữ nhân kia tự mình ngược lại rơi vào đi, cuối cùng không có gì cả trở lại Ngô quốc, sinh hạ một cái nam hài, đến nay như cũ không có gả, một người một mình nuôi dưỡng hài tử, mà Kim Sĩ Anh đến bây giờ cũng vẫn như cũ độc thân chưa lập gia đình.

"Bệ hạ, tuyệt đối không thể có xưng hô này, thần không dám nhận." Kim Sĩ Anh quỳ rạp dưới đất.

Thẩm Lãng nói: "Ngô Vương vẫn là cơ trí, hơn nữa cũng là có đảm đương. Mặc dù hắn chưa từng có phái qua sứ giả đến, nhưng trong lòng ta lại có thể cảm giác được, đang đối kháng với Đại Viêm đế quốc hắn là cùng chúng ta đứng tại cùng một lập trường, chỉ bất quá hắn hiện tại không dám đối ta ôm lấy kỳ vọng. Chờ Thiên Việt thành đại quyết chiến sau khi thắng lợi, hết thảy cục diện liền sẽ cải biến. Đến lúc đó Ngô Vương hẳn là sẽ đem tẩu tử cùng tiểu chất tử cùng một chỗ đưa tới, ta tại Nộ Triều thành cho các ngươi bổ sung một trận hôn lễ."

Kim Sĩ Anh dập đầu nói: "Thần tạ bệ hạ long ân."

Thẩm Lãng rất im lặng, hắn một chút xíu đều không muốn trở thành cái gì Đại Càn đế quốc Hoàng đế, cũng không thích người khác luôn mồm xưng bệ hạ.

Nhưng không quản hắn nói lại nhiều lượt đều vô dụng, Kim Sĩ Anh cùng Lan Phong tướng quân bọn người căn bản sẽ không đổi giọng, hơn nữa còn muốn đi quản người khác đối Thẩm Lãng xưng hô, chỉ cần không được hô Thẩm Lãng bệ hạ, bọn hắn động một chút lại muốn đi khuyên nhủ người khác.

"Tiếp xuống Nộ Triều thành phòng ngự, ngươi liền hao tâm tổn trí." Thẩm Lãng nói.

Kim Sĩ Anh dập đầu nói: "Thần nhất định sẽ tận tâm tận lực phụ tá nghĩa phụ, phụ tá Khương vương bệ hạ."

Thẩm Lãng sau khi đi, Nộ Triều thành người cầm lái chính là Kim Trác, mà tối cao võ tướng thì là Khương vương A Lỗ Na Na, cái này hung mãnh hung hãn nữ nhân, bây giờ đã trở thành tuyệt đối tông sư cấp cường giả.

...

"Thẩm Lãng, a không được, bệ hạ, chúng ta nhóm đầu tiên tơ lụa chuẩn bị lúc nào vận chuyển về phương tây thế giới a?" Từ Thiên Thiên hỏi.

Liên quan tới Thẩm Lãng xưng hô, Từ Thiên Thiên chính là người bị hại, mỗi một lần nàng hô Thẩm Lãng danh tự, đều sẽ đổi lấy rất nhiều người tận tình khuyên nhủ, nói cái gì lễ không thể bỏ.

Thẩm Lãng nói: "Nhóm đầu tiên tơ lụa rất nhiều sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Đại bộ phận đều thiêu hủy, nhưng là toàn thành lớn dưới mặt đất nhà kho tơ lụa cũng còn bảo tồn hoàn hảo, số lượng phi thường to lớn. Ta nghe Trương Xuân Hoa nói, chúng ta kim tệ dự trữ đã không nhiều."

Hiện tại tiền tài đối Thẩm Lãng ý nghĩa đã cực kỳ bé nhỏ, hơn nữa dưới trướng hắn hai mươi vạn người đã hình thành một cái kinh tế bế vòng. Nhưng coi như như thế, vẫn như cũ xài tiền như nước. Lần này xuất chinh cần đại lượng lương thực, toàn bộ là hướng Lôi Châu đảo di dân mua.

Mà Lôi Châu đảo di dân là Thiên Việt thành chiến cơ hồ nỗ lực tất cả, biểu hiện ra trước nay chưa từng có nhiệt tình. Thậm chí thà rằng tự mình ăn khang uống hiếm, cũng đem tất cả lương thực đều giao cho Thẩm Lãng. Cái này mười vạn di dân là Thẩm Lãng, cơ hồ dốc hết tất cả.

Đương nhiên bọn hắn cũng nhận được tiền, nhưng là tại Thẩm Lãng cái này tiểu vương quốc bên trong, tiền tác dụng tạm thời không lớn. Trừ phi chờ đến hắn cầm xuống toàn bộ Việt Quốc về sau, kim tiền sức mua mới có thể thể hiện đi ra.

"Tổ mẫu của ngươi cùng đệ đệ tại Nộ Triều thành còn quen thuộc sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Rất tốt, so với trước đó như là Thiên đường." Từ Thiên Thiên nói.

Sau đó, hai người lại một lần nữa không nói gì.

"Ta đi." Thẩm Lãng nói, tiếp xuống hắn còn muốn hướng nhạc phụ nhạc mẫu, phụ mẫu cáo biệt.

"Thẩm Lãng, bảo trọng." Từ Thiên Thiên nói: "Bất kể như thế nào, vận mệnh của ta đã cùng ngươi buộc chặt cùng một chỗ, đừng để ta cùng người nhà lần nữa xóc nảy lưu ly, ăn bữa hôm lo bữa mai."

... . . .

Ngày kế tiếp!

Thẩm Lãng suất lĩnh hai vạn đại quân, rời đi Nộ Triều thành, leo lên hạm đội khổng lồ, hướng phía Việt Quốc mà đi.

Viễn chinh Thiên Việt thành!

Đến đây đưa tiễn người càng đến càng nhiều, càng ngày càng nhiều. Vượt qua mười vạn người, cơ hồ toàn bộ Lôi Châu đảo di dân đều đến, có rất nhiều người thậm chí là hôm trước liền suốt đêm đi bộ tới.

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn thắng, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Không biết là ai bắt đầu trước, cuối cùng mười mấy vạn người cùng kêu lên hô to.

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn thắng, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Thanh âm vang vọng Vân Tiêu.

Thẩm Lãng đứng ở đầu thuyền bên trên, nhìn xem Nộ Triều thành trên đất trống, lít nha lít nhít quỳ đầy vô số người, một màn này cùng năm đó hắn rời đi phương đông thế giới thời điểm sao mà tương tự. Loại này vạn chúng ngưỡng mộ cảm giác, thực tế là nhường người có chút tê cả da đầu.

...

Mấy ngày sau!

Thẩm Lãng hai vạn đại quân leo lên Việt Quốc lục địa, mặc dù hắn đã từng suất lĩnh lấy hai ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ tiến vào Huyền Vũ Hầu tước phủ, nhưng đại quân leo lên phương đông thế giới lục địa còn là lần đầu tiên.

Vật tư cùng vũ khí thực tế là quá nhiều, từ thuyền vận chuyển đến thổ địa bên trên ròng rã dùng mấy ngày thời gian.

Ba ngày sau đó, hắn đại quân mới lại một lần nữa hoàn thành tập kết, sau đó trùng trùng điệp điệp hướng phía Việt Quốc đô thành phương hướng tiến quân.

Hai vạn đại quân, bốn ngàn thớt Amazon cự mã, bốn trăm ổ hỏa pháo, mười mấy vạn phát các loại hình đạn pháo, vô số kể vật tư đội xe, ròng rã kéo dài hơn mười dặm.

Quân đội của hắn đi qua Huyền Vũ thành thời điểm, cũng không có vào thành, miễn cho người bên trong thành xấu hổ.

Nhưng mà trên tường thành từng bóng người xuất hiện. Ngay từ đầu là mười mấy cái, về sau mấy trăm, mấy ngàn cái, mấy vạn người.

Đây đều là Huyền Vũ thành bách tính, bọn hắn ngay từ đầu đứng tại trên tường thành, về sau trực tiếp vọt tới ngoài thành, đưa mắt nhìn Thẩm Lãng quân đội, ánh mắt mọi người trung gian kiếm lời ngậm kỳ vọng.

Cũng không biết là người nào dẫn đầu.

Có người hô to: "Thẩm Lãng bệ hạ vạn thắng, Thẩm Lãng bệ hạ vạn thắng!"

Ngay từ đầu chỉ có chút ít không có mấy người đang gọi, bởi vì ai hô lên câu nói này chính là phản nghịch, có thể sẽ bị tóm, trước đó toàn bộ Huyền Vũ thành bị bắt mấy ngàn người.

Nhưng là tại không hiểu cảm xúc bên trong, vô số người dần dần quên sợ hãi, la lên người càng đến càng nhiều, cuối cùng biến thành mấy vạn người hô to.

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn thắng, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

"Vạn tuế, vạn tuế vạn vạn tuế!"

Mấy vạn người càng hô càng vang, cuối cùng đinh tai nhức óc, Thẩm Lãng lại một lần nữa rùng mình, thậm chí có chút nhiệt huyết sôi trào.

Những người dân này cuối cùng vẫn lựa chọn đứng ra, la lên ra bản thân tiếng lòng, thiên hạ nhân tâm tại khương không được tại cơ.

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Vô số người như là gió thổi ruộng lúa mạch, chỉnh tề quỳ trên mặt đất, gương mặt đỏ bừng, ánh mắt cuồng nhiệt mà lại kích động.

Thẩm Lãng dừng lại, nhìn qua Huyền Vũ thành mấy vạn dân chúng, trước đó hắn vô số lần hướng phía dân chúng dựng thẳng qua ngón giữa, hắn căn bản cũng không phải là hợp cách quân chủ.

Mấy vạn người dừng lại hô to, tất cả ánh mắt đều ngưng tụ ở Thẩm Lãng trên mặt.

Thẩm Lãng hướng phía mấy vạn người chắp tay, xoay người hành lễ.

"Chư vị, hi vọng ta Thẩm Lãng sẽ không để cho các ngươi thất vọng." Trong lòng của hắn mặc nói, sau đó suất quân tiếp tục đi tới.

...

Sau đó Thẩm Lãng quân đội không quản đi tới chỗ nào, đều sẽ có vô số bách tính trào ra.

Thiên Việt thành đại quyết chiến còn chưa mở ra, toàn bộ Việt Quốc liền đã sôi trào, vượt qua ngàn vạn dân chúng liền đã sôi trào.

Bọn hắn nhao nhao ra nghênh tiếp Thẩm Lãng quân đội, khàn giọng kiệt lực hô to.

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Nửa tháng sau!

Thẩm Lãng quân đội chính thức tiến vào Thiên Việt thành đại chiến trường.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 486: : Thiên Việt Trận Chiến Đầu Tiên Hoàn Mỹ Kết Thúc! Ngày Phù Hộ Bệ Hạ!

Chương 485:: Thiên Việt trận chiến đầu tiên hoàn mỹ kết thúc! Ngày phù hộ bệ hạ!

Ngô quốc hoàng cung.

Xu Mật viện phó sứ, Nam Khang hầu Ngô Mục, ngay tại cầm một chi kiếm gỗ cùng một đứa bé đối chiến.

Đứa bé kia khoẻ mạnh kháu khỉnh, ước chừng bốn năm tuổi khoảng chừng, huy kiếm tư thế ra dáng, không quản là bộ pháp cùng thân pháp đều rất không tệ, hoàn toàn không giống như là một cái bốn năm tuổi hài tử hẳn là có tiêu chuẩn.

"Tiếp xuống, ta phải nhanh nha." Ngô Mục nói, sau đó trong tay kiếm gỗ gia tốc, không ngừng vung chiến.

Đứa bé kia không ngừng lùi lại, nhanh chóng đón đỡ, kiếm thứ nhất, kiếm thứ hai, kiếm thứ tư. . . Kiếm thứ chín.

"Ngươi thua." Ngô Mục kiếm gỗ nằm ngang ở trên cổ của hắn.

Tiểu nam hài lập tức có chút ảo não, hắn lúc đầu cảm thấy cuối cùng một kiếm còn còn có thể ngăn trở, kết quả không ngăn được, lập tức muốn cúi đầu tiếp tục luyện kiếm.

"Tốt, có trương phải có trì, mọi thứ cũng không thể quá mức nóng lòng cầu thành, báo ngươi đã phi thường xuất sắc, cữu cữu tại ngươi tuổi tác này thời điểm liền không có lợi hại như vậy." Ngô Mục ôm lấy đứa bé này, xoa xoa đầu của hắn.

Ngô Vương liền đứng tại cửa cung, tràn đầy phấn khởi nhìn qua đứa nhỏ này luyện kiếm, nhìn thấy Ngô Mục đem hài tử ôm tới, hắn không khỏi cười nói: "Báo, lúc nào cùng quả nhân học tập đánh cờ a?"

"Không muốn học." Đứa nhỏ này gọn gàng liền nói.

"Vì cái gì không muốn học đánh cờ a?" Ngô Vương nói.

Hài tử nói: "Đánh cờ không được lợi hại."

Ngô Vương nói: "Nếu muốn trở thành đại tướng quân, luyện võ là được rồi. Nhưng nếu như muốn trở thành đại nguyên soái, liền muốn đánh cờ."

Hài tử nói: "Đánh cờ không dễ chơi."

Tiếp lấy đứa nhỏ này cảm thấy bị đại nhân ôm vào trong ngực có chút lãng phí thời gian, giãy dụa lấy xuống tới, lại một lần nữa cầm lấy kiếm gỗ, bắt đầu liều mạng luyện kiếm, cuối cùng một chiêu kia đón đỡ hắn nhất định phải luyện tập một ngàn lần, một vạn lần, nhất định phải ngăn trở cữu cữu cuối cùng một kiếm.

Đương nhiên hắn hiện tại còn không biết, Ngô Mục cữu cữu mãi mãi cũng sẽ có cuối cùng một kiếm, trừ phi có một ngày võ công của hắn vượt qua Ngô Mục, vậy liền không có cuối cùng một kiếm.

"Đứa nhỏ này tính cách chính là bướng bỉnh, tự mình cùng tự mình không qua được." Ngô Mục nói: "Bất quá dựa theo tiếp tục như vậy, nhiều nhất hai mươi mấy tuổi hắn liền có thể đánh bại ta, Nộ Giang sóng sau đè sóng trước."

Lúc này, một cái thiếu phụ xinh đẹp nữ quan đi tới, nghiêng người hành lễ nói: "Bái kiến bệ hạ, bái kiến Hầu gia."

Nàng chính là đứa bé này mẫu thân Ngô U, cũng chính là đối Kim Sĩ Anh sử dụng mỹ nhân kế nữ tử kia, Ngô Mục đường muội.

Bây giờ thân phận của nàng là Ngô quốc Thái hậu bên người nữ quan, Thái hậu niên kỷ mặc dù không lớn, ánh mắt lại không được tốt, Ngô U liền vì nàng đọc đọc sách, viết viết thư, cũng là phi thường nhàn nhã, hơn nữa địa vị cũng phi thường siêu nhiên.

Tại năm ngoái thời điểm, trên người nàng có bao nhiêu một hạng chức vụ, chưởng quản Ngô quốc Hắc Thủy Đài đệ nhị ti, trở thành một cái đặc vụ đầu lĩnh.

Máu mủ của nàng kỳ thật cách Ngô Vương rất xa, nhưng dù sao trên danh nghĩa là Ngô Vương đường muội, những năm này ở chung xuống tới, nàng là phi thường đáng giá tín nhiệm, vì lẽ đó Ngô Vương phái hắn đi Hắc Thủy Đài rất bình thường, liền như là năm đó Ninh Nguyên Hiến phái Ninh Khiết trưởng công chúa đi Hắc Thủy Đài đồng dạng.

"Bệ hạ, đây là đệ nhị ti gần nhất đạt được tình báo." Ngô U đem một xấp thật dày đặt ở Ngô Vương trước mặt.

"Nhiều như vậy?" Ngô Vương nói.

Ngô U nói: "Thẩm Lãng trở về, thế cục đại biến, chúng ta Ngô quốc cảnh nội cũng gió nổi mây phun. Nội các bên kia đã tiến một bước thu quyền, đồng thời đem bàn tay hướng binh quyền."

Ngô Vương trực tiếp đem ở giữa cái kia một phần tình báo rút ra đi ra, bởi vì phía trên này có rõ ràng tiếng tăm tiêu chí, đại biểu cho phi thường trọng yếu.

Sau khi xem xong, sắc mặt hắn kịch biến, run rẩy nói: "Bọn hắn. . . Bọn hắn đây là muốn làm gì? Vương thúc đã là quả nhân cuối cùng một đạo tường thành, bọn hắn vậy mà muốn động

Vương thúc?"

Ngô Vương trong miệng Vương thúc chính là Xu Mật Sứ Ngô Trực, hắn tuyệt đối coi là Ngô quốc kình thiên ngọc trụ, bảo hộ tại Ngô Vương trước mặt sắt thép tường thành.

Thẩm Lãng xảy ra chuyện về sau, Đại Viêm đế quốc mượn tiêu diệt Thẩm Lãng danh nghĩa, vận dụng nửa cái thế giới quân đội uy hiếp thiên hạ chư quốc, gia tốc các nước cải cách tiến trình, huỷ bỏ Thượng thư đài cải tổ nội các, đồng thời nội các Thủ tướng từ Đại Viêm đế quốc sai khiến.

Ngô quốc đương nhiên cũng không ngoại lệ, bây giờ Ngô quốc nội các Thủ tướng Trương Đan Phong mặc dù cũng là Ngô quốc phát tích, nhưng là cùng Chúc thị gia tộc đồng dạng, hắn cũng là Đại Viêm đế quốc đầy tớ, hắn trở thành Ngô quốc nội các Thủ tướng về sau, liền bắt đầu thu nạp Ngô quốc nội chính quyền lực, đồng thời thu mua Ngô quốc quan văn là Đại Viêm đế quốc hiệu mệnh.

Quốc vương ý chỉ không có nội các đại ấn liền biến thành bên trong chỉ, liền mất đi tính quyền uy, liền vẻn vẹn điểm này, cũng đã nhường Ngô Vương uy nghiêm cùng quyền lực hao tổn gần nửa.

Hơn nữa Trương Đan Phong cái này nội các Thủ tướng chỉ thuộc về Đại Viêm đế quốc nội các, Ngô Vương không có quyền xử trí, cái này nhường chỗ hắn tại một cái phi thường siêu nhiên vị trí, chí ít ở bên trong chính quyền lực lên có thể cùng Ngô Vương địa vị ngang nhau.

Mà xem như một cái quốc vương, làm sao có thể tự mình hạ tràng cùng một cái thần tử võ đài? Lúc này Xu Mật Sứ Ngô Trực đứng ra, cản trước mặt Ngô Vương, hắn đến cùng nội các Thủ tướng Trương Đan Phong đấu, khiến cho Ngô Vương vẫn như cũ có thể đứng tại tối cao tài quyết giả vị trí bên trên.

Trong hai năm qua nhờ có Ngô Trực Vương thúc cùng nội các minh tranh ám đấu, lúc này mới không có nhường Ngô Vương tiến một bước hư danh, chí ít đến bây giờ vị trí, Ngô quốc đại bộ phận binh quyền vẫn như cũ nắm giữ tại Ngô thị Vương tộc trong tay.

Trước mắt cái này Nam Khang hầu Ngô Mục, mặc dù tại Nộ Triều thành đại bại, ngã một cái rất lớn té ngã, nhưng bây giờ cũng đã trở thành Xu Mật viện phó sứ, là Ngô Vương nắm giữ lấy mười mấy vạn đại quân,

Cái này dính tiếng tăm trọng yếu tình báo mặt ngoài nhìn phi thường nhỏ bé, chính là một cái trang viên quản sự đánh chết một tên tá điền, loại án này mỗi ngày đều không biết muốn phát sinh bao nhiêu kiện. Nhưng khi thành chủ đã bắt đầu xem kỹ, đồng thời đã đem người trong cuộc toàn bộ bắt giữ.

Ngô Vương liếc mắt liền nhìn ra, đây là nội các có người sai sử, đây là muốn nhấc lên một cái kinh thiên đại án.

Bởi vì cái này trang viên chủ nhân, là Ngô Trực một cái gia nô, bởi vì lập xuống quân công, cuối cùng tấn thăng đến lục phẩm tướng quân về hưu, về đến cố hương trở thành một cái địa chủ, có được một cái không lớn không nhỏ trang viên.

Cuối cùng cái này vụ án đã sẽ diễn biến trở thành thổ địa sát nhập, thôn tính, xem mạng người như cỏ rác bên trên, hơn nữa nếu như không có đoán sai, tiếp xuống chết người sẽ càng ngày càng nhiều, sẽ lan ra đến càng lúc càng lớn. Cuối cùng sát nhập, thôn tính thổ địa sẽ vượt qua mấy trăm vạn mẫu trở lên, chết người sẽ mấy trăm hơn ngàn.

Tóm lại, ngọn lửa cuối cùng nhất định sẽ đốt tới Ngô Trực trên đầu, hắn sẽ trở thành trận này thổ địa sát nhập, thôn tính, vô số dân chúng trôi dạt khắp nơi phía sau màn hắc thủ.

Ngô Trực người cũng như tên, hắn là một cái phẩm đức chính trực cao thượng người, bản thân hắn là không có cái gì tham những sự tình, hắn danh hạ trang viên cùng thổ địa cũng không có bao nhiêu. Nhưng hắn đảm nhiệm Ngô quốc Xu Mật Sứ mười mấy hai mươi năm, dưới trướng có bao nhiêu tướng lĩnh? Có bao nhiêu môn sinh?

Hơn nữa những năm này đến nay, Ngô Vương là chèn ép văn thần, phải cố gắng cất cao võ tướng địa vị, vì lẽ đó trong này có hay không thổ địa sát nhập, thôn tính, có hay không bất công? Đây nhất định là có!

"Bây giờ quan văn tập đoàn nhiều tới gần nội các, đám lửa này chính là đốt hướng võ tướng tập đoàn, nhất là chúng ta Vương tộc huân quý." Ngô Mục nói: "Tiếp xuống khẳng định sẽ càng ngày càng nghiêm trọng, biến thành làm người nghe kinh sợ, chấn kinh thiên hạ đại án, bọn hắn lần này là quyết tâm muốn để Vương thúc xuống đài, đồng thời đem bàn tay hướng Ngô quốc binh quyền."

Ngô U nói: "Viêm kinh đã thả ra thanh âm, Thượng thư đài đã huỷ bỏ hai năm, tiếp xuống Xu Mật viện cũng hẳn là xoá. Xu Mật Sứ một người tiến vào nội các, còn lại Xu Mật viện phó sứ có thể tiến vào Binh bộ, sau đó từ nội các chỉ đạo Binh bộ."

"Cái này đã không tính là nước ấm nấu ếch xanh, mà là nước sôi nấu ếch xanh." Ngô Vương nói: "Vị kia chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ cứ như vậy nóng vội sao? Liền muốn tại hắn Nhậm bên trong, đem tất cả mọi chuyện đều làm xong? Hắn cả đời này đã có đầy đủ phong công vĩ nghiệp, liền không thể đem một vài sự tình giao cho đời sau đi làm sao?"

Ngô Mục nói: "Bệ hạ, chẳng lẽ chúng ta cái này dạng này khoanh tay chịu chết sao?"

Ngô Vương nói: "Đại Viêm đế quốc quá cường đại, dễ như trở bàn tay liền có thể nghiền chết chúng ta, chúng ta còn cùng Đại

Viêm đế quốc giáp giới, đây quả thực là thiên đại bi kịch. Chống lại là muốn chết, không được chống lại là chờ chết."

Ngô U rút ra trong đó một phần tình báo, đưa cho Ngô Vương nói: "Đây là Việt Quốc tình báo, Thẩm Lãng đại quân đã viễn chinh Thiên Việt thành. Những nơi đi qua, vạn dân hô to Thẩm Lãng bệ hạ vạn thắng, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế. Dân tâm như là sóng to gió lớn, đều đứng tại Thẩm Lãng bên này."

Ngô Vương nói: "Vậy ngươi cảm thấy Thiên Việt thành đại quyết chiến, ai thua thắng thua?"

Ngô Mục nói: "Thẩm Lãng liền hai vạn quân đội, Ninh Thiệu cùng Chúc thị gia tộc có gần năm mươi vạn đại quân. Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân hai vạn, Thông Thiên tự tăng binh một vạn, Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân hai vạn. Ta vô cùng khát vọng Thẩm Lãng có thể chiến thắng, nhưng. . . Là quá là quá mơ hồ, cơ hồ không dám ảo tưởng."

Ngô U nói: "Ta cũng cảm thấy một trận chiến này, không có hi vọng!"

Ngô Vương nói: "Thiên Việt thành quyết chiến, không chỉ quan hệ đến Việt Quốc vận mệnh, Thẩm Lãng vận mệnh, cũng quan hệ đến chúng ta Việt Quốc vận mệnh. Ta nội tâm cũng không dám trông cậy vào Thẩm Lãng có thể chiến thắng, nhưng. . . Một trận chiến này đúng là chúng ta tất cả hi vọng. Một khi Thẩm Lãng thắng, viên kia mới mặt trời liền dâng lên, không quản là Ngô quốc hay là sở quốc đô sẽ thu hoạch được cơ hội thở dốc, đều có cơ hội chống lại. Nếu như một trận chiến này vận chuyển, cái kia thiên hạ liền chính thức tiến vào đến tối thời khắc. Không quản là chúng ta Ngô quốc vẫn là Sở quốc, cũng chờ đợi hủy diệt vận mệnh đi."

"Cho nên đối với Thẩm Lãng một trận chiến này, ta thật là một chút xíu hi vọng cũng không dám ôm, nhưng ta nội tâm lại vô cùng khát vọng của hắn thắng lợi, thậm chí nguyện ý đi cầu nguyện đầy trời thần phật, phù hộ Thẩm Lãng chiến thắng." Ngô Vương bỗng nhiên cắn răng nói: "Một trận chiến này như Thẩm Lãng bệ hạ chiến thắng, ta cam đoan cái thứ nhất liền đứng ra hưởng ứng, ta ngay lập tức liền sắc phong Ngô U là quận chúa, đồng thời đem ngươi cùng báo đưa đi Nộ Triều thành, dùng gả công chúa nghi thức đem ngươi gả cho Kim Sĩ Anh."

"Ta không gả, cái kia chính là một cái hỗn đản." Ngô U khuôn mặt đỏ lên.

Ngô Vương nói: "Kim Sĩ Anh không phải một cái hỗn đản, đã từng bởi vì đố kỵ trái tim, hắn kém chút tới gần lạc lối, nhưng hắn vẫn như cũ thủ vững bản thân cùng trung thành, bây giờ hắn phẩm cách đã kiên cố không tổn hao gì, xem như Kim Mộc Lan đã từng nghĩa huynh, hắn tương lai ít nhất là một cái Hầu tước, gả cho hắn ngươi là vinh quang."

Ngô Mục nói: "Hơn nữa là Ngô quốc, ngươi cũng không thể không gả, đây là chúng ta Ngô quốc một cái tín hiệu, chống lại Đại Viêm đế quốc tín hiệu."

. . .

Sở quốc vương đô.

Tân Sở Vương cơ hồ tại mọi thời khắc đều đứng tại địa đồ trước mặt, mỗi cách một đoạn thời gian liền muốn hỏi một câu: "Thẩm Lãng bệ hạ ở đâu?"

Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ nói: "Thẩm Lãng bệ hạ quân đội, đã tiến vào Thiên Việt thành chiến trường, quyết chiến hẳn là chẳng mấy chốc sẽ bộc phát."

Tân Sở Vương nắm chặt nắm đấm, thấp giọng nói: "Lão sư, ngươi nói nếu như ta lúc này điều động một chi tinh nhuệ nhất bộ đội đi chi viện Thẩm Lãng bệ hạ, sẽ như thế nào?"

Lời này mới ra, Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ lập tức quỳ xuống đến, dập đầu nói: "Bệ hạ, tuyệt đối không thể, tuyệt đối không thể a."

"Quả nhân không cam tâm, quả nhân không cam tâm!" Tân Sở Vương quát ầm lên: "Đại Viêm đế quốc mưu hại ta phụ vương, có bức bách quả nhân xoá Thượng thư đài. Cái này cũng chưa tính, Thượng thư đài ba tên Tể tướng đều chết oan chết uổng, có hai cái vẫn là bọn hắn buộc quả nhân giết chết. Bây giờ toàn bộ nội các đều rơi vào Đại Viêm đế quốc trong tay, bây giờ bọn hắn lại đem hỏa thiêu hướng quả nhân vương hậu, muốn ta phế hậu, sau đó cưới Phù Đồ Sơn nữ nhân kia. Ta đây là vương sao? Vẫn là vương sao?"

Lý Huyền Kỳ nói: "Bệ hạ, bệ hạ, ngài hẳn là nhớ đến lúc ấy Tiên Vương vừa mới chết bất đắc kỳ tử, ngài là cỡ nào anh minh thần võ, chịu nhục, tuyệt đối không thể sính nhất thời khí phách mà bị tai hoạ ngập đầu a."

Thẩm Lãng biến mất về sau, Đại Viêm đế quốc liền đối với thiên hạ chư quốc tiến hành trắng trợn đoạt quyền, đứng mũi chịu sào chính là Sở Vương. Bởi vì vị này tuổi trẻ tân Sở Vương theo Viêm kinh chính là một cái gai đầu, đế quốc Liêm Thân Vương lúc ấy nói đến rõ ràng, nhường tân Sở Vương phối hợp Ninh Kỳ, kết quả vị này tân Sở Vương quay người liền hợp tác với Thẩm Lãng, đem Ninh Kỳ cho hố đến gần chết. Hành động này liền làm tức giận Viêm kinh, vì lẽ đó tiếp xuống tân Sở Vương cũng gặp nghiêm khắc nhất đả kích.

Hắn mấy cái Thượng thư đài tâm phúc đại thần, cơ hồ bị giết sạch, toàn bộ nội các đều đổi một lần. Bây giờ hắn vợ cả khả năng đều không gánh nổi, vị kia Viêm kinh quý nữ, Phù Đồ Sơn đệ tử, chẳng mấy chốc sẽ trở thành hắn tân vương sau.

Năm đó Tiên Vương là như thế nào bị Nhan phi hạ độc chết? Đó chính là Phù Đồ Sơn đệ tử.

Không chỉ có như thế, bây giờ Sở quốc bên trong còn có một cái phi thường đáng sợ nghe đồn, nói tân Sở Vương dâm loạn cung đình, khinh nhờn mẫu phi, khinh nhờn Thái hậu.

Đây quả thực là thiên đại oan uổng, hoàn toàn là giả dối không có thật sự tình, nhưng là tại có dự mưu truyền bá xuống, lời đồn đại này đã càng ngày càng nghiêm trọng.

Bây giờ Thái hậu thanh danh vốn là không tốt, bởi vì lúc ấy hắn bị Thẩm Lãng bắt được, còn trước mặt mọi người dạo phố.

Tân Sở Vương có thể nhìn thấy vô cùng nguy hiểm một màn, một khi Thái hậu bị không cường đại áp lực, công khai đứng ra chỉ trích tân Sở Vương dâm loạn mẫu phi, vậy hắn liền xong, chẳng những vương vị không gánh nổi, còn có thể biến thành dưới thềm tù.

Đây là Đại Viêm đế quốc đối với hắn tuyệt đối uy hiếp, nhường hắn đối nội các đoạt quyền khuếch trương đừng có bất luận cái gì hành động thiếu suy nghĩ, nếu không liền có tai hoạ ngập đầu.

Chính là bởi vì như thế, vị này tân Sở Vương mới có hơi mất đi trước đó cơ trí tỉnh táo.

"Lão sư, dưới trướng của ta có mấy tên tông sư cấp cường giả?" Tân Sở Vương hỏi.

"Ba tên." Lý Huyền Kỳ nói.

Tân Sở Vương nói: "Đem bọn hắn toàn bộ phái đi ra, chi viện Thẩm Lãng bệ hạ."

Thái sư Lý Huyền Kỳ nói: "Bệ hạ, tuyệt đối không được, tuyệt đối không được! Lúc này ngược lại là ngài thời khắc nguy hiểm nhất, ta nói thêm câu nào khó nghe lời nói, một trận Thẩm Lãng bệ hạ quá mơ hồ, bệ hạ ngài chi viện lấy không hoàn toàn cải biến không chiến cục. Thẩm Lãng bệ hạ chỉ có hai vạn đại quân, Ninh Thiệu cùng Chúc thị có được bốn năm mươi vạn, Thiên Nhai Hải Các hai vạn Huyết Hồn quân vừa mới đánh bại Tây Vực chư quốc cùng Đại Kiếp Tự trăm vạn liên quân, một trận chiến này thật không có trông cậy vào, Thẩm Lãng bệ hạ thật là châu chấu đá xe."

"Chưa hẳn, chưa hẳn!" Tân Sở Vương lắc đầu nói: "Ngươi đối Thẩm Lãng còn chưa đủ hiểu."

"Bất quá lão sư ngươi nói đúng, ta hiện tại cần nhất làm không phải đi chi viện Thẩm Lãng bệ hạ, mà là là tiếp xuống tình thế hỗn loạn mà chuẩn bị. Nếu như Thẩm Lãng bệ hạ đại hoạch toàn thắng, vậy cũng là chúng ta Việt Quốc phản kích thời khắc, cũng chính là ta đại khai sát giới thời điểm, cái gì yêu ma quỷ quái, ta toàn diện giết đến sạch sẽ."

"Ta tuyệt đối sẽ không giống ta phụ vương như thế, uất ức chết tại một nữ nhân trong tay, ta cho dù chết cũng phải oanh oanh liệt liệt mà chết."

"Ninh Nguyên Hiến liền rất không nổi, thời khắc mấu chốt thà chết chứ không chịu khuất phục, chỉ cần Thẩm Lãng bệ hạ một trận chiến này thắng, ta cũng theo hắn, cùng Đại Viêm đế quốc làm đến đáy."

Thái tử thái sư Lý Huyền Kỳ nhìn qua vị này tuổi trẻ Sở Vương, vẻn vẹn thời gian hai năm, đầu hắn phát liền có một bộ phận trắng, hai năm này thời gian, hắn nhận không phải áp lực cực lớn, mà là vô cùng nhục nhã, thiên hạ trong chư vương hắn nhận Đại Viêm đế quốc chèn ép là nghiêm trọng nhất, cũng là nguy hiểm nhất.

Tân Sở Vương dần dần an tĩnh lại, sau đó tại địa đồ trước mặt ngồi xếp bằng xuống, đặt vào một chi kiếm tại trước mặt, chậm rãi nói: "Thời gian kế tiếp, sự tình gì đều không cần quấy rầy ta, cũng không cần cho ta đưa cơm, thanh thủy là được rồi."

Sau đó, hắn đem bảo kiếm đặt ở trên đầu gối của mình, nhắm mắt lại không nhúc nhích.

Tất nhiên không cách nào trên chiến trường chi viện Thẩm Lãng, vậy liền là Thẩm Lãng tuyệt thực cầu nguyện.

Loại này tuyệt thực nghi thức tại thiên hạ chư quốc vẫn tương đối lưu hành, làm một quốc gia bộc phát quốc vận chiến thời điểm, quân vương thường thường sẽ tiến hành tuyệt thực cầu nguyện, cầu xin thượng thiên chiếu cố. Chỉ bất quá bất luận cái gì quân vương đều là vì bổn quốc chiến tranh cầu nguyện, cơ hồ chưa từng xuất hiện vì hắn quốc chiến tranh tuyệt thực cầu nguyện.

Sở Vương cơ trí, đương nhiên biết rõ loại này nghi thức cầu khẩn căn bản không có tác dụng gì, hắn hiện tại thậm chí không tin có cái gì thiên ý.

Nhưng đây là một loại chính trị tỏ thái độ, mà lại là một loại phi thường quyết tuyệt chính trị tỏ thái độ.

Sau đó mấy ngày thời gian hắn không vào triều, cũng không ăn uống, rất dễ dàng gây nên nội các chú ý.

"Thiên thần a, nếu như ngươi có thể để cho Thẩm Lãng bệ hạ thắng được một trận chiến này, quả nhân nguyện ý chết sớm hai mươi năm."

...

Việt Quốc đô thành, Chúc Hoằng Chủ tể tướng phủ bên trong.

"Thẩm Lãng quân đội những nơi đi qua, vạn dân quỳ nghênh, sơn hô vạn tuế. Ngay từ đầu vẫn còn tương đối khắc chế, càng đi về phía sau càng điên cuồng, cuối cùng xuất hiện vô số dân chúng đẩy xe nhỏ, vận lấy lương thực gia nhập Thẩm Lãng đội ngũ, cuối cùng Thẩm Lãng không thể không công khai phát ra tiếng, nói hắn lương thực đã đầy đủ, nếu không vô số dân chúng đưa tới lương thực, hắn đều đã không di chuyển được."

"Chúng ta người nếm thử ghi nhớ những này tâm hướng phản nghịch người, nhưng dạng này người thực tế quá nhiều, vượt qua ngàn vạn khoảng cách, hoàn toàn không có khả năng ghi nhớ, cũng không có khả năng truy cứu."

Chúc Hoằng Chủ nghe những này báo cáo, chậm rãi nói: "Thiên hạ nhân tâm tại khương không được tại cơ, chí ít toàn bộ phương nam là như vậy."

"Lòng người giống như nước, một số thời khắc nhìn qua như là sóng to gió lớn, nhưng là đụng vào trên đá ngầm lại trực tiếp thịt nát xương tan. Chỉ khi nào diễn biến thành là biển gầm, vậy liền không gì không phá."

"Thiên Việt thành một trận chiến này, nếu như Thẩm Lãng vận chuyển, cái kia tất cả dân tâm đều sẽ hóa thành hư không. Phía bắc Ngô Vương, phía tây Sở vương đô sẽ tao ngộ tai hoạ ngập đầu, bọn hắn có chút không kịp chờ đợi, đã làm tức giận Viêm kinh. Nhưng nếu như Thẩm Lãng một trận chiến này thắng, vậy liền lại biến thành kinh thiên biển gầm."

Chúc Nhung nói: "Ngô Vương cùng Sở vương đô rất cơ trí, vì sao thời khắc mấu chốt như thế không khôn ngoan đâu, coi như muốn tỏ thái độ cũng hẳn là đợi đến Thiên Việt thành chiến kết thúc a?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Người khó khăn nhất chính là tại mọi thời khắc bảo trì lý trí, người trẻ tuổi máu vẫn chưa lạnh."

Sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía Chúc Hồng Tuyết nói: "Vì lẽ đó một trận chiến này quan hệ toàn bộ phương nam Tam quốc vận mệnh, ngươi muốn biểu hiện tốt một chút, nếu không sẽ gây nên Hoàng đế giận dữ."

Chúc Hồng Tuyết thản nhiên nói: "Huyết Hồn quân một khi khai chiến, hai canh giờ bên trong kết thúc chiến cuộc, toàn diệt Thẩm Lãng. Nếu không chính là sỉ nhục thất bại, ta rốt cuộc không mặt mũi nào thống soái Huyết Hồn quân."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Hồng Tuyết, ngươi nguyện ý nghe gia gia một câu sao?"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Tổ phụ mời nói."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Trước hết để cho người khác đi hao tổn, đem Thẩm Lãng những cái kia kỳ kỳ quái quái vũ khí toàn bộ tiêu hao không, ngươi lại đi đánh."

Chúc Nhung nói: "Tốt nhất cục diện đâu, chính là phía trước mấy chục vạn đại quân đánh mấy ngày mấy đêm đều không thể làm sao Thẩm Lãng, ngươi Huyết Hồn quân xuất động, một hai canh giờ bên trong, liền như là thế sét đánh lôi đình đem Thẩm Lãng quân đội chém tận giết tuyệt, dạng này mới có thể uy hiếp thiên hạ, nhường Huyết Hồn quân phóng thích vạn trượng quang mang, nhường những người kia cũng không dám lại đem bàn tay nhập Việt Quốc cảnh nội. Nếu không ngươi cứ như vậy trực tiếp xông lên đi diệt đi Thẩm Lãng, người ta cũng không thấy phải có cỡ nào không nổi, cũng không thấy phải có công lao gì."

Chúc Nhung lời này liền càng thêm rõ ràng, địch nhân không mạnh, làm sao lộ ra ngươi mạnh? Vậy như thế nào lộ ra địch nhân mạnh, đương nhiên là dùng sinh mệnh đến chồng chất?

Đương nhiên Chúc Hoằng Chủ cùng Chúc Nhung lặn còn có lời kịch không có nói ra, hi vọng có thể mượn Thẩm Lãng về sau đem Thông Thiên tự một vạn tăng binh toàn bộ diệt đi, dạng này Việt Quốc liền thủy chung là hắn Chúc thị cùng Thiên Nhai Hải Các, Việt Vương Ninh Thiệu cũng liền mất đi sau cùng ỷ vào.

Chúc Hồng Tuyết nhíu nhíu mày, hắn không thích loại này ác tha chính trị. Hắn hiện tại rất muốn nhất làm chính là suất lĩnh hai vạn Huyết Hồn quân trực tiếp đi đem Thẩm Lãng diệt, một hai canh giờ bên trong liền giải quyết chiến đấu, sau đó tiếp tục suất lĩnh Huyết Hồn quân đi Tây Vực, mở ra vạn dặm hoang mạc con đường, đó mới là Thiên Nhai Hải Các chuyện quan trọng nhất.

Thiên Nhai Hải Các lúc này đối thủ lớn nhất là Phù Đồ Sơn, mà không phải cái gì Thẩm Lãng.

Chỉ là mấy vạn người, như thế nhỏ bé lực lượng liền dám can đảm danh xưng cái gì vương giả trở về? Quá xốc nổi.

Vì lẽ đó tại Chúc Hồng Tuyết trong suy nghĩ đối Thẩm Lãng thật là chướng mắt, cảm thấy giống như là tôm tép nhãi nhép, căn bản không xứng với xem như Khương Ly bệ hạ người thừa kế.

"Ta biết." Chúc Hồng Tuyết nói.

Mặc dù không kiên nhẫn, nhưng hắn sẽ dựa theo tổ phụ đi làm, trước sống chết mặc bây, nhìn Thẩm Lãng cùng Thông Thiên tự, Ẩn Nguyên hội tự giết lẫn nhau.

Thẩm Lãng hi vọng ngươi có thể không chịu thua kém một chút, đừng muốn Huyết Hồn quân còn không có xuất động, ngươi liền đã toàn quân bị diệt.

. . .

Thiên Việt thành không chỉ là quốc đô, phía dưới còn quản hạt mấy cái thành, diện tích vượt qua một cái quận.

Thẩm Lãng hai vạn quân đội tiến vào Thiên Việt thành phạm vi về sau, liền xem như tiến vào địch cảnh, nhưng một đường đi qua ba thành thời điểm, trên cơ bản không có một cái quân coi giữ.

Xem ra địch nhân đem tất cả quân đội, toàn bộ đều tập kết tại quốc đô phụ cận, hình thành toàn bộ to lớn chiến khu.

Hai ngày sau đó, Thẩm Lãng quân đội khoảng cách quốc đô mấy chục dặm, dừng bước lại.

"Bệ hạ, phía trước chính là Thiên Việt bãi săn, đây chính là Thiên Việt thành chiến trường đạo thứ nhất phòng tuyến, bên trong đóng giữ quân đội vượt qua tám vạn." Hắc Kính ti gián điệp nói.

Thiên Việt bãi săn, không chỉ là bãi săn, vẫn là một cái pháo đài to lớn quân doanh, năm đó Thẩm Lãng dưới trướng Lan thị mười huynh đệ chính là ở đây tham gia vũ cử khảo thí.

Bất quá những người này đều đi theo Khổ Đầu Hoan, đi theo Căng Quân xuôi nam, bây giờ sinh tử chưa biết, còn có Lam Bạo, còn có Đồ Đại, Đồ Nhị bọn người là Khương Ly bệ hạ đặc thù huyết mạch người, những người này đều là Thẩm Lãng nhất dòng chính.

Việt Quốc đại chiến kết thúc về sau, nhất định phải nghĩ biện pháp tìm tới Căng Quân, tìm tới Khổ Đầu Hoan, tìm tới những này dòng chính, sống thì gặp người, chết phải thấy xác.

Toàn bộ Thiên Việt bãi săn rất lớn, vượt qua ba vạn mẫu, gần hai mươi cây số vuông.

"Quân địch thủ tướng là ai?" Thẩm Lãng hỏi.

"Nguyên lai Trấn Tây hầu Chủng Nghiêu." Hắc Kính ti gián điệp nói: "Chủng Nghiêu, Chủng Ngạc, Chủng Sư Sư, Chúc thị gia tộc mấy trăm nhân khẩu, đều tại Thiên Việt bãi săn bên trong."

Thẩm Lãng nói: "Vậy cái này nhánh quân đội tâm tư gì?"

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Phi thường phức tạp, không muốn cùng chúng ta khai chiến, nhưng cũng không dám hiệu trung chúng ta."

Thẩm Lãng nói: "Thiên Việt bãi săn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất cầm xuống, đây đối với Thiên Việt thành đại quyết chiến cực kỳ trọng yếu."

Thẩm Lãng cũng không hi vọng trực tiếp pháo oanh Thiên Việt thành, hắn muốn đồ sát người Ninh Thiệu cùng Chúc thị quân đội, mà không phải đem Thiên Việt thành nổ nát vụn.

Hoàn mỹ nhất chiến cuộc chính là Thẩm Lãng dựa lưng vào Thiên Việt bãi săn, đem mấy chục vạn quân địch giết đến sạch sẽ, Thiên Việt bãi săn tường thành mặc dù thấp bé, nhưng dù sao cũng so không có tốt.

Quốc đô Thiên Việt thành tốt nhất đừng nhận tổn hại, bởi vì đánh xuống về sau, còn muốn hoàn chỉnh giao cho Ninh Chính, tòa thành thị này lòng người cũng tại Thẩm Lãng một phương, chỉ là tạm thời bị địch nhân nắm giữ mà thôi.

Thẩm Lãng nói."Trước phái sứ giả đi vào cùng Chủng Nghiêu đàm luận, nhìn hắn có thể hay không trực tiếp đầu hàng? Coi như không đầu hàng, khí thủ nhường ra Thiên Việt bãi săn cũng có thể."

Một tên Hắc Kính ti gián điệp nói: "Tiểu nhân nguyện đi."

. . .

Thiên Việt bãi săn tòa thành bên trong, tám vạn quân coi giữ chủ soái Chủng Nghiêu ngay tại tiếp đãi Việt Vương Ninh Thiệu tâm phúc, năm công công.

"An Ninh hầu, Thẩm Lãng đối ngươi có Diệt gia mối thù, không đội trời chung, bây giờ rốt cục có thể báo báo thù rửa hận." Năm công công nói: "Vì lẽ đó một trận chiến này mời ngươi phải tất yếu dốc hết toàn lực, ngươi có tám vạn đại quân, bệ hạ không cầu ngươi triệt để đánh bại Thẩm Lãng, nhưng là nhất định phải đem bọn hắn kiềm chế tại Thiên Việt bãi săn phía dưới, chờ đợi quân đội của chúng ta chạy đến, trong ngoài giáp công, đem hắn tiêu diệt."

Chủng Nghiêu thản nhiên nói: "Năm công công yên tâm, ta biết phải nên làm như thế nào."

Năm công công nói: "An Ninh hầu, đây là Tiên Vương đối ngươi phong hào, bệ hạ cảm thấy không tốt, nguyên lai Trấn Tây hầu liền rất tốt, bệ hạ đối ngươi là phi thường xem trọng, hi vọng ngươi tuyệt đối đừng để hắn thất vọng."

Chủng Nghiêu nói: "Bản hầu biết rõ nên làm như thế nào."

Năm công công nói: "Vậy ta liền cáo từ."

. . .

Năm công công sau khi đi, Chủng Nghiêu triệu tập gia tộc yếu viên họp.

Thẩm Lãng quân đội đã đi tới Thiên Việt bãi săn phía dưới, tiếp xuống phải làm gì? Là cái kia dốc sức một trận chiến, vẫn là nhường, lại hoặc là trực tiếp nhường ra Thiên Việt bãi săn?

Chủng thị thế tử nói: "Một trận chiến này Thẩm Lãng hi vọng xa vời, cơ hồ chắc chắn thua không thể nghi ngờ, Ninh Thiệu đem chúng ta đặt ở phía trước nhất, hoàn toàn là dụng ý khó dò. Nhường giả chiến cũng không có khả năng, đây không phải chúng ta Chủng thị phong cách. Trực tiếp suất quân trốn đi, nhường ra Thiên Việt bãi săn càng không khả năng, như vậy chúng ta Chủng thị gia tộc liền triệt để xong, sẽ bị đính tại sỉ nhục trụ bên trên."

Lời này mới ra, tất cả mọi người gật đầu.

"Cho nên chúng ta cũng chỉ có hai lựa chọn, hoặc là dốc sức một trận chiến, hoặc là triệt để đầu hàng." Chủng thị thế tử nói:

"Chỉ có hai loại lựa chọn này, mới sẽ không làm bẩn Chủng thị gia tộc cốt khí cùng thanh danh."

Lời này nghe vào rất quái lạ, đầu hàng cũng thay đổi thành có cốt khí? Đương nhiên là dạng này, lúc này ở tất cả mọi người nhìn lại, Thẩm Lãng đều chắc chắn thua không thể nghi ngờ, Chủng thị gia tộc nếu là lựa chọn đầu hàng hắn, vậy đơn giản cùng muốn chết không có khác nhau, đương nhiên là cực hạn dũng cảm.

Thế nhưng là Chủng thị gia tộc đã thương nghị rất nhiều lần, bao quát cùng Ninh Kỳ cũng thương nghị mấy lần.

Đại Viêm đế quốc cùng siêu thoát thế lực thực tế là quá cường đại, Thẩm Lãng thắng khả năng cơ hồ là không, lúc này đầu hàng Thẩm Lãng, liền mang ý nghĩa chôn vùi toàn bộ Chủng thị gia tộc.

Chủng Sư Sư nói: "Chúng ta không có dũng khí đầu hàng, cái kia chỉ có dốc sức một trận chiến, sau đó nghe theo mệnh trời."

Chủng Ngạc nói: "Dốc sức một trận chiến, nghe theo mệnh trời."

Chủng Nghiêu gật đầu nói: "Vậy được, vậy liền dốc sức một trận chiến, nghe theo mệnh trời!"

...

Hơn nửa canh giờ về sau, Thẩm Lãng sứ giả xuất hiện trước mặt Chủng Nghiêu.

"An Ninh hầu, nhà ta bệ hạ biết rõ ngươi không có khả năng đầu hàng, cho nên có thể không thể dương chiến, ngươi dẫn đầu tám vạn đại quân rời xa chiến trường, chờ Thiên Việt thành đại quyết chiến kết thúc về sau, lại làm lựa chọn." Hắc Kính ti gián điệp hỏi.

Chủng Nghiêu lắc đầu nói: "Thật có lỗi, xin ngài hồi phục

Thẩm Lãng bệ hạ. Không quản là giả bộ như chiến, vẫn là không đánh mà chạy, đều sẽ nhường Chủng thị gia tộc tuyên bố quét rác. Ta đối với hắn nội tâm tràn ngập kính ý, nhưng là một trận chiến này ta sẽ dốc hết toàn lực, sau đó phó thác cho trời."

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Thế nhưng là ngươi dưới trướng quân đội có rất nhiều người đều là tâm hướng bệ hạ, nếu như chúng ta song phương khai chiến, chúng ta người giết các ngươi, chẳng phải là người thân đau đớn, kẻ thù sung sướng? Một khi các ngươi dốc sức một trận chiến, chúng ta tự nhiên cũng sẽ không thả lỏng, như thế khả năng liền mang ý nghĩa mấy vạn người cái chết, chẳng lẽ cái này mấy vạn người tính mệnh, vẫn còn so sánh không lên ngươi Chủng thị danh tiếng của gia tộc sao?"

Cục diện dưới mắt rất đau đầu, Thẩm Lãng biết rất rõ ràng Thiên Việt bãi săn bên trong tám vạn người là tâm hướng với hắn. Nhưng Chủng Nghiêu không coi trọng Thẩm Lãng, không có khả năng đầu hàng, vì gia tộc thanh danh, cũng không nguyện ý không đánh mà chạy.

Kể từ đó liền muốn thật đánh, Thẩm Lãng không phải cái gì Bồ Tát tâm địa, nhưng là giết mấy vạn cái tâm hướng mình người, cũng không phải cái gì điều thú vị.

Đương nhiên, cái này tám vạn người tâm hướng Thẩm Lãng, nhưng cũng giống như Chủng Nghiêu, cảm thấy Thẩm Lãng chắc chắn thua không thể nghi ngờ, cũng không dám trực tiếp đầu hàng Thẩm Lãng.

Cũng tạo thành trước mắt cái này cơm sống cục diện.

Hắc Kính ti gián điệp nói: "Chủng Nghiêu Hầu tước, mấy vạn người tính mệnh, chẳng lẽ so ra kém Chủng thị gia tộc thanh danh sao?"

Chủng Nghiêu nhắm mắt lại một hồi lâu, sau đó bỗng nhiên ngẩng đầu lên nói: "Lớn không được ta cũng đi theo chết một lần, là cái này mấy vạn người chôn cùng. Nhưng là muốn nhường Chủng thị gia tộc không đánh mà chạy, tuyệt không có khả năng."

"Sứ giả, mời ngươi đi chuyển cáo Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta song phương dốc sức một trận chiến, sau đó phó thác cho trời."

Hắc Kính ti gián điệp gật đầu nói: "Ta minh bạch."

Sau đó, Hắc Kính ti gián điệp trở về tới Thẩm Lãng trong đại doanh.

. . .

Dốc sức một trận chiến, phó thác cho trời sao?

Thẩm Lãng rất đau đầu im lặng, cái này Chủng Nghiêu thật đúng là cố chấp, ngươi cứ như vậy không dễ nhìn ta Thẩm Lãng sao? Tình nguyện tự mình chết một lần, cũng phải cùng ta khai chiến bảo tồn toàn cả gia tộc?

Cái kia trước mắt cục diện đã rất rõ ràng, Thiên Việt bãi săn tám vạn đại quân tâm hướng Thẩm Lãng, ý chí chiến đấu vốn là không cao. Một khi khai chiến, tuyệt đối không phải là đối thủ của Thẩm Lãng, khẳng định sẽ bị giết đến đại bại.

Sau đó Chủng Nghiêu xác suất rất lớn sẽ tự sát, bảo toàn Chủng thị gia tộc, đây là hướng Đại Viêm đế quốc biểu thị hắn Chủng Nghiêu không có chút nào nhường, đã dốc hết toàn lực.

Trọn vẹn một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Chủng Nghiêu tất nhiên như thế không coi trọng ta, tình nguyện chết một lần cũng không cho Chủng thị gia tộc đầu nhập ta, vậy liền tác thành cho hắn đi! Chuẩn bị một chút, ngày mai chính thức khai chiến, tiến đánh Thiên Việt bãi săn. Mặc dù này lại nhường người thân đau đớn, kẻ thù sung sướng, nhưng ta cũng tuyệt đối không phải cái gì thiện nam tín nữ."

. . .

Hôm sau trời vừa sáng!

Thẩm Lãng tập kết một vạn đại quân, chuẩn bị chính thức tiến đánh Thiên Việt bãi săn, thậm chí liền hoả pháo đều không cần.

"Dự bị!" Dora công chúa lớn tiếng hô to.

Chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, bảy ngàn Amazon quân đoàn cùng ba ngàn Niết Bàn quân liền sẽ như thủy triều tuôn ra, phóng tới Thiên Việt bãi săn.

Thẩm Lãng mệnh lệnh, nhất định phải tại nửa ngày bên trong kết thúc chiến đấu, dù là giết sạch Thiên Việt bãi săn bên trong mấy vạn người cũng ở đây không tiếc, nhất định phải nhanh, không thể cho trong địch nhân bên ngoài giáp công cơ hội.

Dora công chúa ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng , chờ đợi hắn cuối cùng mệnh lệnh.

Thẩm Lãng chậm rãi rút ra bảo kiếm, bỗng nhiên liền muốn hạ lệnh tiến đánh.

Ngay tại lúc lúc này, Thiên Việt bãi săn môn bỗng nhiên mở ra.

Chủng Nghiêu suất lĩnh Chủng Ngạc, Chủng thị thế tử, Chủng Sư Sư bọn người hướng thẳng đến Thẩm Lãng đại quân đi tới, chỉnh tề quỳ xuống nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, Chủng thị nguyện hàng!"

Thẩm Lãng kinh ngạc, đêm qua Chủng thị gia tộc còn lời thề son sắt muốn dốc sức một trận chiến, phó thác cho trời, thậm chí Chủng Nghiêu tình nguyện chết một lần cũng không nguyện ý không đánh mà chạy, chớ nói chi là đầu hàng.

Làm sao sáng sớm hôm nay liền đầu hàng, đi qua trong vài canh giờ xảy ra chuyện gì a?

Chắc chắn phát sinh cái đại sự gì, nếu không Chủng thị gia tộc thái độ sẽ không phát sinh ba trăm sáu mươi độ chuyển biến lớn.

Nhưng bất kể như thế nào, trận chiến đầu tiên kết thúc, không chiến mà thắng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 487: : Chủng Sư Sư Thân Thể! Vận Mệnh Đại Quyết Chiến!

Chương 486:: Chủng Sư Sư thân thể! Vận mệnh đại quyết chiến!

Trá hàng? Tại Thiên Việt bãi săn bên trong có mai phục? ! Lẽ ra không thể nào a, cái này hoàn toàn không phù hợp Chủng thị gia tộc phong cách.

Thiên hạ nhân tâm tại khương không được tại cơ, nhất là phương nam Tam quốc, hai năm này thời gian bên trong Ninh Thiệu cùng Chúc thị gia tộc đều vô số lần muốn nhường Chủng Nghiêu tái xuất, nhưng đều bị cự tuyệt, hơn nữa mỗi một lần lý do cự tuyệt đều phi thường khiêm tốn. Mà lần này Chủng Nghiêu thực tế là không có lý do cự tuyệt, nếu không đối phương một cái đồng tình Thẩm Lãng tội danh cắm xuống đến, Chủng thị gia tộc liền muốn diệt tộc.

Nhưng ở ở sâu trong nội tâm, Chủng thị gia tộc chưa hẳn không phải hi vọng Thẩm Lãng chiến thắng, thứ nhất là bởi vì nhận Ninh Nguyên Hiến lây nhiễm, hai năm trước đó Chủng thị đại bại, Ninh Nguyên Hiến lại một cái không giết. Hai là bởi vì Chủng thị gia tộc đối Đại Viêm đế quốc cơ hồ đã không có cái gì giá trị lợi dụng.

Vì lẽ đó lần này Chủng Nghiêu định dùng sinh mệnh của mình đến thành toàn Chủng thị gia tộc tồn tục, đã sớm làm tốt bại vong chuẩn bị.

Hơn nữa nếu như là trá hàng, về phần toàn bộ Chủng thị gia tộc cốt cán toàn bộ đều quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt sao?

"Vì sao?" Thẩm Lãng hỏi: "Đêm qua ngươi nói muốn dốc sức một trận chiến, phó thác cho trời."

Chủng Nghiêu run rẩy nói: "Trong quân bộc phát quỷ dị virus tình hình bệnh dịch, như thế Thẩm Lãng bệ hạ còn. . . Còn dám tiếp nhận chúng ta đầu hàng sao?"

Nhất thời, Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người! Cái này, đây quả thực không có chút nào ranh giới cuối cùng, quả thực phát rồ a.

Thẩm Lãng cũng dùng diệt tuyệt Hắc Tử đạn, nhưng mỗi một lần đều tại ngăn cách địa phương sử dụng, hơn nữa trên cơ bản không có dân chúng vô tội, bảo đảm bảo đảm sẽ không truyền nhiễm ra ngoài mới dùng. Mà Chủng Nghiêu dưới trướng tám vạn quân đội, hẳn là còn thuộc về hắn Ninh Thiệu a, mặc dù trong lòng đồng tình Thẩm Lãng, nhưng là chưa hề nói muốn phản bội a, bây giờ lại có người tại cái này tám vạn trong quân đội vi khuẩn truyền nhiễm ôn dịch.

Là ai làm? Ninh Thiệu vẫn là Chúc thị gia tộc? Thẩm Lãng nghĩ một lát mà về sau, có khuynh hướng đây là Ninh Thiệu gây nên, người này hoàn toàn là một người điên, từ đầu đến đuôi tên điên. Hơn nữa kế sách này, xác thực ác độc cực hạn a.

Thứ nhất, Ninh Thiệu khẳng định biết rõ Thẩm Lãng muốn tiến đánh Thiên Việt thành trước đó, nhất định sẽ chiếm lĩnh Thiên Việt bãi săn xem như thành lũy. Hiện tại Thiên Việt bãi săn bên trong đã bộc phát ôn dịch, ngươi Thẩm Lãng quân đội còn dám tiến vào chiếm giữ sao?

Thứ hai, cái này tám vạn đại quân không phải nội tâm đồng tình Thẩm Lãng sao? Hiện tại bọn hắn lây nhiễm ôn dịch, Thẩm

Lãng ngươi làm sao bây giờ? Không chịu nhận tiếp nhận bọn hắn đầu hàng? Nếu như tiếp nhận, những người này liền trở thành to lớn gánh vác. Mà nếu như không chấp nhận, ngươi Thẩm Lãng lòng người đánh mất.

Thứ ba, Ninh Thiệu biết rõ toàn bộ Thiên Việt thành lòng người đều hướng về Thẩm Lãng, thậm chí trong quân còn có mười mấy hai mươi vạn người cũng hướng về Thẩm Lãng, hắn đây là muốn đoạn tuyệt còn lại quân đội đầu hàng Thẩm Lãng con đường. Vì sao nói như vậy? Không quản Thẩm Lãng có phải hay không tiếp nhận cái này tám vạn quân đội đầu hàng, quân đội của hắn cũng rất có thể lây nhiễm ôn dịch, cái kia những quân đội khác các ngươi còn dám đi đầu hàng hắn sao? Các ngươi liền không sợ lây nhiễm ôn dịch sao?

Thứ tư, toàn bộ Việt Quốc dân chúng không được đều là tâm hướng Thẩm Lãng sao? Cái kia Thẩm Lãng ngươi có phải hay không liền có trách nhiệm bảo vệ bọn hắn a? Nếu như tùy ý cái này tám vạn lây nhiễm ôn dịch quân đội chạy trốn đi ra ngoài, cái kia toàn bộ Việt Quốc sẽ có bao nhiêu người cũng lây nhiễm ôn dịch, sẽ chết bao nhiêu người? Vì bảo vệ Việt Quốc vạn dân, ngươi Thẩm Lãng đều muốn tiếp nhận cái này tám vạn đại quân đầu hàng, vậy kế tiếp ngươi liền muốn quản tốt bọn hắn, mà những người này liền trở thành Thẩm Lãng bom hẹn giờ, lúc nào cũng có thể đem Thẩm Lãng hai vạn đại quân cũng lây nhiễm bên trên.

Nhưng là, Ninh Thiệu ngươi làm như vậy liền không lo lắng Thiên Việt thành bị lây nhiễm sao? Liền không lo lắng ngươi dưới trướng mấy chục vạn quân đội bị lây nhiễm sao? Ngươi thế nhưng là Việt Quốc vương a!

Bất quá Thẩm Lãng rất nhanh liền có thể nghĩ đến, Ninh Thiệu thật không quan tâm, bởi vì chân chính thuộc về hắn quân đội căn bản liền không có bao nhiêu. Bây giờ mấy chục vạn đại quân hoặc là thuộc về Chúc thị gia tộc, hoặc là thuộc về Thiên Nhai Hải Các cùng Ẩn Nguyên hội, Ninh Thiệu đại khái ước gì Thẩm Lãng cùng những này quân đội toàn bộ lây nhiễm ôn dịch mà chết.

Người này ngoan độc, người này điên cuồng, thật sự là nghe rợn cả người a. Khó trách Chủng Nghiêu chọn đầu hàng, Ninh Thiệu đây cũng không phải là coi Chủng thị là thành pháo hôi, mà là xem như độc nguyên.

Nguyên bản Chủng Nghiêu là dự định dốc sức một trận chiến, dùng tự mình chết hướng Đại Viêm đế quốc biểu thị trung thành. Nhưng dưới mắt cục diện này, hắn còn biểu đạt cái rắm trung thành a, thủ đoạn của đối phương trực tiếp liền chà đạp ranh giới cuối cùng.

"Cái gì virus?" Thẩm Lãng hỏi.

"Không biết." Chủng Nghiêu lắc đầu nói.

Thẩm Lãng nói: "Lúc nào phát hiện?"

Chủng Nghiêu nói: "Hai ngày trước liền bắt đầu, nhưng lúc này khí trời nóng bức, trong quân phát sốt cũng là thường có sự tình. Từ hôm qua bắt đầu liền dần dần tăng nhiều, hơn nữa triệu chứng cũng từ phát sốt biến thành đánh rùng mình, đồng thời thượng thổ hạ tả. Chúng ta còn. . . Còn tưởng rằng đây có phải hay không là Thẩm Lãng bệ hạ ngài đặc thù phương thức công kích."

Lời này mới ra, Chủng Sư Sư khuôn mặt đỏ lên, bởi vì lời này là nàng nói.

Chủng Nghiêu nói: "Nhưng mà đêm qua Ninh Thiệu bên người năm công công tới bái phỏng ta, hắn cử chỉ có chút quái dị, vô cùng vô cùng cẩn thận, thậm chí nói chuyện với ta đều giữ một khoảng cách, hơn nữa còn hơi một tí bịt lại miệng mũi."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Chủng Nghiêu nói: "Tối hôm qua, ta đêm không thể say giấc, liền bắt đầu trong quân đội tuần tra, kết quả phát hiện có người hướng nước giếng bên trong ném đặc thù đồ vật, thế là liền tóm lấy hắn đồng thời tiến hành khảo vấn, kết quả đạt được nhường ta hoàn toàn không dám tin đáp án. Sáng sớm hôm nay tỉnh lại, trong quân lớn diện tích người ngã xuống, hôm qua còn chỉ có chỉ là vài trăm người, sáng sớm hôm nay bỗng nhiên có bốn năm ngàn người phát bệnh."

Thẩm Lãng hỏi: "Quân đội của ngươi tại Thiên Việt bãi săn đóng quân bao lâu?"

Chủng Nghiêu nói: "Hai mươi lăm ngày."

Thời gian này đã sớm đầy đủ thời kỳ ủ bệnh, hôm nay chỉ là lớn diện tích bộc phát ngày đầu tiên, tiếp xuống bị bệnh binh sĩ sẽ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều. Bởi vì đây không phải tự nhiên phát sinh ôn dịch, mà là cố ý, vì lẽ đó bạo phát sẽ càng thêm đáng sợ, khá nhiều đếm được binh sĩ đều khó mà tránh.

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta không có đoán sai, tiếp xuống bộc phát ôn dịch sẽ càng ngày càng nghiêm trọng, trễ nhất sáu bảy ngày về sau, trong quân sẽ vượt qua năm vạn người lây nhiễm, thậm chí quân đội của ta cũng sẽ bị lây nhiễm bên trên."

Chủng Nghiêu dùng sức dập đầu, run rẩy nói: "Chủng Nghiêu đáng chết, Chủng Nghiêu đáng chết! Ta làm sao cũng không nghĩ tới, kẻ này vậy mà lại như thế phát rồ không có chút nào ranh giới cuối cùng, đây chính là quân đội của hắn a."

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại trong quân như thế nào?"

Chủng Nghiêu nói: "Lòng người bàng hoàng, hôm nay bị bệnh người thực tế là quá nhiều. Nếu như không thêm vào khống chế, sợ rằng sẽ xuất hiện lớn diện tích đào vong."

Đám người này ngàn vạn không thể trốn, một khi trốn, vô số bình dân cũng sẽ lây nhiễm lên, cho đến lúc đó quả thực chính là một trận tai nạn.

Ninh Thiệu tâm tư ác độc, quả thực tột đỉnh a. Hắn không được Cố Bình dân chết sống, lại dùng vô số bình dân chết sống đến bắt cóc Thẩm Lãng.

Nếu như Thẩm Lãng cũng vứt bỏ vô số bình dân, vậy hắn cái này Khương Ly chi tử, Đại Càn Hoàng đế liền danh bất chính, ngôn bất thuận.

Thiên hạ dân tâm tại khương không được tại cơ, bây giờ các ngươi Thẩm Lãng bệ hạ căn bản không quản sống chết của các ngươi, các ngươi là thời điểm thấy rõ ràng Thẩm Lãng chân diện mục.

Nhìn ra Thẩm Lãng khó xử, Chủng Nghiêu liều mạng dập đầu: "Chủng Nghiêu đáng chết, Chủng Nghiêu đáng chết."

Trận này ôn dịch đối Chủng thị gia tộc cũng là một trận kiếp nạn, bởi vì gia tộc của hắn chủ lực cũng đều tại cái này mấy vạn trong đại quân, sớm tối cũng sẽ phát bệnh. Cái này còn không phải chủ yếu nhất, chủ yếu nhất là Chủng Nghiêu coi như muốn hiệu trung Đại Viêm đế quốc cũng không có khả năng, bởi vì Ninh Thiệu đã trực tiếp đem Chủng thị đẩy vào địa ngục hỏa hố.

Hôm nay thiên hạ lớn, đã không có chút nào Chủng thị gia tộc nơi sống yên ổn.

"Thẩm Lãng bệ hạ, hiện tại trong quân rất loạn rất loạn, bọn hắn vốn là không muốn cùng ngài đánh trận, hôm nay lớn diện tích bộc phát ôn dịch, đã nhanh muốn mất khống chế, chẳng mấy chốc sẽ lớn diện tích chạy trốn." Chủng Ngạc dập đầu nói: "Một khi để bọn hắn chạy trốn, đối mấy trăm vạn Việt Quốc dân chúng đều là một trận tai nạn. Mà không cho bọn hắn chạy trốn, như ngài tiếp nhận bọn hắn đầu hàng, vậy đối ngài quân đội cũng là một trận tai nạn."

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, sau đó nói: "Phòng dịch đội ra khỏi hàng."

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, mấy trăm tên võ trang đầy đủ quân y ra khỏi hàng, toàn thân đều triệt để bao phủ bao khỏa. Bởi vì Thẩm Lãng đối với phương diện này quá hiểu, vì lẽ đó dưới trướng quân y đội ngũ cơ hồ là nhất đầy đủ hết.

"Mấy vị đại tông sư, mời các ngươi cũng bao khỏa toàn thân, làm tốt phòng dịch chuẩn bị, bảo hộ ta tiến vào Thiên Việt thành quân doanh!" Thẩm Lãng hạ lệnh.

Lời này mới ra, sau lưng vô số sắc mặt người kịch biến.

"Bệ hạ, tuyệt đối không nên, ngài là vạn kim thân thể, tuyệt đối không thể mạo hiểm a!" Mấy chục danh tướng dẫn lập tức quỳ xuống tới.

Hella nói: "Đệ đệ, ta là ngươi thân tỷ tỷ, ta thay thế ngươi đi."

Thẩm Lãng lắc đầu, sau đó chính hắn làm tốt các hạng phòng dịch chuẩn bị, hít một hơi thật sâu nói: "Đi thôi, đi theo ta tiến vào Thiên Việt bãi săn đại doanh."

... . . .

Lúc này, Thiên Việt bãi săn đại doanh bên trong đã loạn thành một bầy, triệt để lòng người bàng hoàng.

Những người này tâm hướng Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính, đương nhiên bao quát Thẩm Lãng, vốn cũng không muốn đánh chiến, phái bọn hắn đến Thiên Việt chiến trường đạo thứ nhất phòng tuyến vốn là sĩ khí sa sút, hiện tại bộc phát ôn dịch về sau, càng thêm hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

"Các huynh đệ, chúng ta xong, chúng ta xong!"

"Trời đánh, có người cho chúng ta hạ độc, để chúng ta bộc phát ôn dịch. Hiện tại ai cũng không dám đụng chúng ta."

"Việt Vương không cần chúng ta, Đại Viêm đế quốc cũng không cần chúng ta, Thẩm Lãng cũng không cần chúng ta."

"Bọn hắn để chúng ta làm pháo hôi, bọn hắn muốn lợi dụng chúng ta hại chết Thẩm Lãng quân đội."

"Các huynh đệ, lao ra, lao ra, tất nhiên không ai có thể cứu chúng ta, liền đem tất cả mọi người lây nhiễm bên trên, lôi kéo bọn hắn cùng chết."

"Đúng, lao ra đem ôn dịch truyền đi, kéo một cái đệm lưng đủ vốn, kéo hai cái đệm lưng liền kiếm."

Trong quân doanh như là thủy triều mãnh liệt, tất cả sĩ quan đều đã khống chế không được quân đội, hơn nữa bọn hắn cũng không muốn khống chế, bởi vì có chút sĩ quan tự mình cũng phát bệnh.

Quá tuyệt vọng, quá làm cho lòng người lạnh ngắt, có người vậy mà coi bọn họ là thành độc nguyên, hiện tại chi quân đội này nội tâm tràn ngập vô hạn sợ hãi cùng oán độc, chỉ muốn lao ra đem ôn dịch lan ra ra ngoài.

"Đi, đi, đi. . ."

Tại mấy trăm người dẫn đầu phía dưới, mấy ngàn mấy vạn tên lính liền muốn xông ra quân doanh, muốn đem ôn dịch virus đưa đến bốn phương tám hướng, lôi kéo vô số người chôn cùng.

"Ầm!"

Lúc này, đại doanh cửa mở ra, đi tới một đám người.

Người cầm đầu, mặc áo bào trắng, mang theo kim quan, còn mang theo khẩu trang.

Hắn, hắn là ai?

… . . .

Thẩm Lãng đi vào quân doanh, lập tức ngửi được một luồng hôi thối. Phía trước cách đó không xa, vượt qua một hai vạn tên lính chuẩn bị lao ra, nhìn thấy hắn về sau, không khỏi ngốc một cái.

Thẩm Lãng lấy xuống khẩu trang, lộ ra khuôn mặt của hắn, tất cả mọi người nhận ra hắn, bởi vì hai năm này thời gian chân dung của hắn dán khắp mỗi một nơi hẻo lánh, mà lại là phi thường rất thật phác hoạ chân dung, ở cái thế giới này loại này hội họa kỹ xảo vẫn là Thẩm Lãng tự mình khai sáng, đây cũng là mua dây buộc mình?

"Ta là Thẩm Lãng!" Thẩm Lãng chậm rãi nói.

Trong quân doanh tất cả binh sĩ đều ngốc một cái, lẳng lặng đứng trên mặt đất.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi muốn lao ra, đem ôn dịch truyền khắp bốn phương tám hướng, lôi kéo vô số người cùng một chỗ chôn cùng thật sao?"

Vô số binh sĩ bản năng gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Ở tại trong quân doanh không nên động, không nên rời đi, những ngày này ta liền bồi các ngươi, ta cho các ngươi chữa bệnh được không? Trận - này ta tạm thời gác lại, mấy ngày kế tiếp thời gian bên trong, ta đều để dùng cho các ngươi chữa bệnh, đi đem nghiêm trọng nhất bệnh hoạn cho ta nhấc tới."

Vô số binh sĩ kinh ngạc, sau một lát một cái người bệnh bị nhấc tới, toàn thân đều đang liều mạng run lên, rõ ràng là ngày nắng to lại trải qua hai tầng chăn mền, toàn bộ đều tại run rẩy, trong chăn đã một mảnh hỗn độn, bởi vì thượng thổ hạ tả, toàn bộ đều là uế vật.

Thẩm Lãng một lần nữa đeo lên khẩu trang, đeo lên găng tay, vì cái này bệnh hoạn đo đạc nhiệt độ cơ thể, sau đó gỡ xuống hắn thượng thổ hạ tả uế vật, rút ra một ống máu, liền ngay trước hết thảy mọi người mặt, xuất ra kính hiển vi tiến hành kiểm tra.

Quả nhiên là bệnh sốt rét, Thẩm Lãng quan sát được vô số vi trùng sốt rét.

Nhưng là thế giới này vi trùng sốt rét cùng trên Địa Cầu không giống, đơn thuần từ kính hiển vi xem ra đều lộ ra càng thêm dữ tợn một chút, hơn nữa sinh mệnh lực cũng giống như muốn ngoan cường rất nhiều.

Vì lẽ đó một khi bộc phát bệnh sốt rét tình hình bệnh dịch, truyền nhiễm tính cũng sẽ càng mạnh, tỉ lệ tử vong cũng sẽ cao hơn.

Ở Địa Cầu cổ đại, bệnh sốt rét mặc dù không giống cái chết đen khủng bố như vậy, nhưng cũng đồ sát vô số người. Mã Viên trưng thu Giao Chỉ, quân đội lây nhiễm bệnh sốt rét, trong mười người tử vong bốn năm cái. Tống triều lúc thẩm lên, Lưu Di tái phát tại An Nam, làm hơn mười vạn người bại lộ độc chướng, người chết mười mà năm sáu. Thanh triều viễn chinh Miến Điện, quân đội bộc phát bệnh sốt rét, trong mười người có bảy tám người chết đi. Thanh triều những năm cuối nghĩ mao nguyên bản có bảy, tám vạn người, bởi vì bộc phát bệnh sốt rét, chết chết trốn được trốn, cuối cùng còn lại không đến một ngàn người mà thôi.

Địch nhân ngưu bức a, trước đó vẫn luôn là Thẩm Lãng dùng virus vũ khí, hiện tại bọn hắn vậy mà dùng ôn dịch đến phản chế Thẩm Lãng.

Bất quá may mắn là bệnh sốt rét, mà không phải cái chết đen. Nếu như là cái chết đen, cái kia thật liền chuẩn bị chết hết mấy trăm vạn. Thậm chí liền xem như cảm cúm virus cũng rất khủng bố, năm 1918 đại chiến thế giới thứ nhất kết thúc về sau, các quốc gia binh sĩ trở về quê quán, mang đến một loại đáng sợ cảm cúm virus, được xưng là Tây Ban Nha cảm cúm, ngắn ngủi trong vòng mấy tháng chết hai ngàn vạn, ngày đó toàn cầu đã chết tại cảm cúm người khả năng vượt qua năm ngàn vạn, so đại chiến thế giới thứ nhất bên trong người chết trận còn nhiều hơn được nhiều.

Cái chết đen có thể trị, nhưng cho tới bây giờ cho đến, Thẩm Lãng tồn kho penicilin đều còn thiếu rất nhiều. Mà chảy cảm giác, Thẩm Lãng hiện tại không sai biệt lắm cũng coi là thúc thủ vô sách.

Nhưng bệnh sốt rét, lại có hai loại đặc hiệu thuốc, một loại là cây thanh hao làm, một loại là Quinin.

Cây thanh hao làm vẫn là nước ta nhà khoa học đồ ô ô phát hiện, đồng thời thu hoạch được Nobel thưởng. Hơn nữa loại thuốc này vật nguyên vật liệu chính là thực vật cây thanh hao, tại Hán triều thời kì Cát Hồng liền dùng cây thanh hao nước đến trị liệu bệnh sốt rét. Hiện đại y học dùng Đy-Ê-te rút ra cây thanh hao làm, có thể có được càng cao hơn độ tinh khiết cây thanh hao làm tinh thể, đối bệnh sốt rét càng thêm hữu hiệu.

Mà đổi thành bên ngoài một loại đặc hiệu thuốc Quinin chính là từ một loại cây da lấy ra. Tại đông phương Vương triều Thẩm Lãng rất ít gặp đến loại cây này, nhưng là đi phương tây thế giới sau đã thấy đến rất nhiều, chỉ là tại hắn cái kia Bích Triều bán đảo liền gặp được rất nhiều.

Từ phương tây thế giới trở về phương đông thế giới thời điểm, hắn gặp được mấy cái hòn đảo, phía trên cây canh-ki-na quả thực vô số kể.

Vì lẽ đó hai loại dược vật cứ việc bởi vì công nghệ nguyên nhân, độ tinh khiết đều không phải rất cao, nhưng lại tồn kho rất nhiều rất nhiều.

Thẩm Lãng vẫn luôn nghĩ đến hại người, vì lẽ đó cũng phải phòng bị người khác hại chính mình. Lúc ấy tại Khương quốc, hắn liền muốn dùng vi trùng sốt rét hại Tô Nan tới. Thậm chí cho tới bây giờ, hắn cũng còn có tiến hành vi trùng sốt rét bồi dưỡng.

Chỉ bất quá trước mắt cái này vi trùng sốt rét cùng hắn bồi dưỡng ra tới không giống nhau lắm, đây là ai tác phẩm đâu? Phù Đồ Sơn?

… …

Ở đây mấy vạn tên lính đều trơ mắt nhìn xem đây hết thảy.

Thẩm Lãng xem như Đông Phương nhân hoàng, tự mình cho một cái tầng dưới chót nhất binh sĩ chữa bệnh, hơn nữa còn muốn đi nghiên cứu hắn phân và nước tiểu.

Hắn một câu lời nói hùng hồn đều chưa hề nói, nhưng là cử động của hắn lại thắng qua thiên ngôn vạn ngữ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Thẩm Lãng tỉ mỉ đất là cái bệnh này hoạn tiến hành trị liệu. Đương nhiên hiệu quả sẽ không hiệu quả nhanh chóng, nhưng mà cái này toàn thân rùng mình binh sĩ lại gắt gao cắn hàm răng của mình, nếu không hắn đại khái sẽ khóc thét đi ra, nhưng nước mắt lại nhịn không được tuôn trào ra.

Lây nhiễm trọng tật về sau, hắn đã tuyệt vọng, nhất là tật bệnh phát tác thống khổ, nhường hắn hận không thể lập tức chết đi. Nội tâm tràn ngập sợ hãi, oán hận, cô độc.

Mà bây giờ là cao quý Đông Phương nhân hoàng Thẩm Lãng, vậy mà tự tay vì hắn trị liệu, cái này thật nhường hắn quên ốm đau, cả người nhiệt huyết sôi trào phảng phất muốn nổ tung.

Đây cũng không phải là cảm động, mà giống như là một cái đóng băng người, bỏ vào trong nước ấm. Một cái đưa thân vào hắc ám người, đi vào quang minh dưới ánh mặt trời.

Tại thời khắc này, tên lính này trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu. Nếu như ta vương Nhị Đản sống sót, nhất định phải là Thẩm Lãng bệ hạ thịt nát xương tan, sau này Thẩm Lãng bệ hạ địch nhân, chính là ta cừu nhân không đội trời chung.

Không sai biệt lắm nửa giờ sau, Thẩm Lãng sơ bộ trị liệu hoàn tất.

"Chư vị tướng sĩ, tiếp xuống ta quân y sẽ đối các ngươi mỗi người đều tiến hành trị liệu."

"Tiếp xuống chúng ta sẽ tiến hành cách ly, đồng thời sẽ mở ra toàn diện phòng dịch tác chiến. Ta sẽ không bỏ rơi các ngươi mỗi người, chắc chắn dốc hết toàn lực."

"Các ngươi nguyện ý phục tùng mệnh lệnh sao? Nguyện ý trở lại riêng phần mình doanh trại, không rời đi nửa bước sao?"

Thẩm Lãng vẫn không có lời nói hùng hồn, chỉ là dùng một loại phi thường bình thản khẩu khí hỏi, thanh âm không lớn, thậm chí rất nhiều người đều không nghe rõ ràng.

Sau một lát, trước mắt mấy vạn người liên miên liên miên quỳ xuống!

"Thẩm Lãng bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Cuối cùng toàn bộ Thiên Việt bãi săn hơn tám vạn người, toàn bộ quỳ rạp trên đất trên mặt, cùng kêu lên hô to, thanh âm rung trời.

… … . . .

Sau đó, Thẩm Lãng đem toàn bộ Thiên Việt bãi săn đại doanh chia làm hai bộ phận, đông đại doanh cũng tây đại doanh.

Trước đối đông đại doanh tiến hành toàn diện trừ độc, cơ hồ từng tấc một đều vẩy vôi, tất cả miệng giếng đều phong bế không cần, một lần nữa đào giếng. Đem tất cả khả nghi vật, tất cả khả năng lây nhiễm ngược trùng vật toàn bộ thiêu hủy.

Sau đó, hắn hơn hai vạn đại quân tiến vào chiếm giữ đông đại doanh. Đổi thành những người khác, biết rõ có ôn dịch là tuyệt đối không dám vào trú, nhưng Thẩm Lãng đối bệnh sốt rét quá hiểu.

Sau đó, hắn quân y đội ngũ đối tây đại doanh tiến hành toàn diện phòng dịch tác chiến, mỗi cái quân doanh đều triệt để cách ly, không được lẫn nhau lui tới. Đối doanh địa mỗi một chỗ địa phương tiến hành trừ độc, một lần nữa đào giếng, tất cả nước toàn bộ đốt lên, tất cả binh sĩ quần áo toàn bộ dùng nước sôi nấu qua, tất cả binh sĩ mỗi ngày tẩy hai lần tắm nước nóng, nhiệt độ nước vượt qua năm mươi lăm độ C.

Nghiêm cấm toàn quân tùy chỗ đại tiểu tiện, đào ra chuyên môn nhà vệ sinh, đồng thời toàn diện trừ độc, đối với bệnh nhân nôn bài tiết vật triệt để vùi lấp.

Thật sự là gặp quỷ, Thiên Việt thành trận chiến đầu tiên vậy mà không phải cùng địch nhân khai chiến, mà là cùng bệnh sốt rét tình hình bệnh dịch.

Thẩm Lãng cây thanh hao thuốc cùng Quinin mặc dù mang rất nhiều, nhưng cũng không đủ nhiều người như vậy dùng, không thể không phái ra một chi Amazon quân đoàn dùng tốc độ nhanh nhất trở về Nộ Triều thành lấy thuốc, nếu không dùng không bao lâu dược vật liền muốn đoạn tuyệt.

… … . . .

Thẩm Lãng quân đội vừa mới trú nhập Thiên Việt bãi săn đại doanh sau ba ngày, Chủng thị gia tộc người cũng lục tục ngo ngoe bị bệnh, bao quát Chủng Nghiêu, Chủng Ngạc, Chủng Sư Sư, tất cả thành viên cơ hồ vượt qua hơn phân nửa toàn bộ ngã xuống, bắt đầu phát sốt, bắt đầu rùng mình.

"Lạnh, lạnh, lạnh. . ."

"Ta muốn chết, ta muốn chết. . ."

Chủng Sư Sư trên thân che ròng rã hai tầng chăn mền, nhưng như cũ không ngừng mà run rẩy, cái kia cỗ hàn ý phảng phất từ thực chất ở bên trong xuất hiện một cái, bờ môi tái nhợt, móng tay bầm tím, răng đều liều mạng run rẩy.

Bệnh này thật đúng là tùy từng người mà khác nhau, Chủng Sư Sư phát lạnh triệu chứng so những người khác còn nghiêm trọng hơn được nhiều được nhiều, người bình thường phát lạnh trên cơ bản đều tại một khắc đồng hồ chi phối, nhiều nhất một cái giờ không nổi, mà Chủng Sư Sư vậy mà duy trì mấy giờ, phía sau cùng lỗ tái nhợt đến không có một chút điểm huyết sắc, bờ môi cũng bắt đầu phát tím.

Chủng Nghiêu cứ việc cũng phát bệnh, nhưng cũng không có nghiêm trọng như vậy a.

Mắt thấy Chủng Sư Sư hô hấp vậy mà càng ngày càng yếu ớt, sinh cơ không ngừng tàn lụi.

Đây thật là quái, bệnh sốt rét coi như sẽ chết, nhưng cũng không phải giai đoạn này a, hiện tại phát lạnh chỉ là giai đoạn thứ hai mà thôi. Hơn nữa Thẩm Lãng đã dùng cây thanh hao làm, đây là đối lúc đầu bệnh sốt rét siêu cấp đặc hiệu thuốc, hẳn là rất nhanh thấy hiệu quả, vì sao không có thấy hiệu quả, nàng vậy mà phảng phất muốn chết bộ dáng?

"Bệ hạ, cầu ngài mau cứu tiểu nữ." Chủng Nghiêu quỳ xuống dập đầu nói: "Từ nay về sau, nàng cho ngài làm nô làm tỳ."

Sau đó Thẩm Lãng nếm thử các loại biện pháp, vậy mà đều không cách nào ngăn cản Chủng Sư Sư chuyển biến xấu, thân thể nàng nhiệt độ vậy mà không ngừng thay đổi lạnh, sinh cơ không ngừng trở nên yếu ớt.

Đây, đây là vì cái gì a?

Thẩm Lãng bắt đầu cắt cổ tay của nàng, lấy ra nửa quản máu, sau đó tại kính hiển vi xuống quan sát.

Kết quả phát hiện trừ vi trùng sốt rét bên ngoài, lại còn có những sinh vật khác? Đây, đây là Phù Đồ Sơn cổ trùng? Trước đó một mực tiềm phục tại Chủng Sư Sư thể nội, kết quả lần này ngược trùng phát tác về sau, ngược lại đem thể nội cổ trùng cũng kích hoạt?

Nhưng. . . Đây là cái gì cổ trùng a? Thẩm Lãng phát hiện cái này cổ trùng cũng không có lớn diện tích khôi phục, mà là tiến vào một loại trạng thái quỷ dị.

Phù Đồ Sơn cổ trùng rất đáng sợ, bọn chúng có khác biệt sinh trưởng giai đoạn, có khả năng tại giai đoạn thứ nhất, giai đoạn thứ hai là vô hại, nhưng là tiến vào giai đoạn thứ ba sau nháy mắt trí mạng, có lẽ xuất hiện đáng sợ triệu chứng.

Lại có người cho Chủng Sư Sư hạ cổ độc? Đây là vì cái gì a?

Thẩm Lãng hỏi: "Chủng hầu, hai năm này thời gian bên trong, Chủng Sư Sư trên thân phát sinh qua cái gì?"

Chủng Nghiêu nói: "Sư Sư cùng Chúc Hồng Bình hôn ước không được về sau, Ninh Thiệu đã từng nói bóng nói gió qua, nói nguyện ý nạp Sư Sư là phi tử, kết quả bị ta cự tuyệt, Sư Sư cũng cự tuyệt, hơn nữa thái độ còn thật không tốt."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Ninh Thiệu cùng Phù Đồ Sơn quan hệ như thế nào?"

Chủng Nghiêu nói: "Hẳn không phải là vô cùng mật thiết, nhưng Việt Quốc là Thiên Nhai Hải Các địa bàn. Vì lẽ đó Phù Đồ Sơn hẳn là cũng sẽ đem ánh mắt rơi trên người Ninh Thiệu?"

Thẩm Lãng nói: "Nữ nhi của ngươi bị người hạ cổ độc, đối phương cũng không muốn giết nàng, mà là muốn bức hiếp nàng. Lần này ôn dịch bộc phát, dòng máu của nàng bên trong ngược trùng ngược lại kích thích đến loại này cổ trùng, cho nên nàng mới có thể không ngừng phát lạnh, thậm chí sinh cơ dần dần tàn lụi."

Chủng Nghiêu vẫn không nói gì, bên ngoài rất nhanh xông tới một vị phụ nhân, trực tiếp quỳ trước mặt Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta biết ngài không gì làm không được, ngài mau cứu nữ nhi của ta, nàng là tâm can bảo bối của ta a, chỉ cần ngài cứu sống nàng, đời này nàng liền cho ngài làm nô làm tỳ." Người này hẳn là Chủng Sư Sư mẫu thân.

Chủng Nghiêu kinh ngạc nói: "Phu nhân, ngươi làm gì? Ngươi mau đi ra? Mau đi ra?"

Bởi vì Chủng thị gia tộc rất nhiều người cũng đều lây nhiễm bệnh sốt rét, duy chỉ có loại phu nhân chưa, lúc này nàng vậy mà không để ý lây nhiễm nguy hiểm xông vào trong phòng bệnh.

Đón lấy, Chủng Nghiêu cũng quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt, cái trán dán tại trên mặt đất, một lát sau Chủng Nghiêu nhi tử cũng tiến vào, quỳ trước mặt Thẩm Lãng.

Chủng thị gia tộc cả nhà, đều quỳ cầu Thẩm Lãng cứu vớt Chủng Sư Sư.

"Tốt, ta có thể thử một chút, nhưng nếu như không thành công. . ." Thẩm Lãng nói.

Chủng Nghiêu nói: "Nếu không thành công, đó cũng là thiên ý, tội thần cũng vô cùng cảm niệm bệ hạ ân đức."

Thẩm Lãng nói: "Tốt, vậy phiền phức toàn bộ các ngươi ra ngoài."

Hắn không có giải thích vì sao muốn tất cả mọi người ra ngoài, bởi vì chuyện phát sinh kế tiếp, hắn không hi vọng nhường bất luận kẻ nào nhìn thấy.

"Phải!" Chủng Nghiêu mang theo người nhà toàn bộ rời đi.

Không nói đến Thẩm Lãng sẽ không đối với hắn nữ nhi làm cái gì, coi như sẽ làm cái gì cái kia cũng không có cái gì, hắn đều nói qua, chỉ cần Thẩm Lãng có thể cứu Chủng Sư Sư, vậy liền cho hắn làm nô làm tỳ.

… … . . .

Chủng thị gia tộc người toàn bộ sau khi đi, Thẩm Lãng phối một bát dược tề, đút Chủng Sư Sư ăn vào.

"Thẩm Lãng, ta có phải hay không muốn chết?" Chủng Sư Sư run rẩy hỏi.

Thẩm Lãng không có trả lời, cũng chỉ là đem nguyên một bát thuốc cho nàng cho ăn xuống dưới, rất nhanh Chủng Sư Sư liền liền dần dần đã hôn mê.

Thẩm Lãng rút ra chính mình một ml huyết dịch, sau đó tiêm vào nhập Chủng Sư Sư thể nội. Hắn không biết Chủng Sư Sư thể nội là cái gì cổ trùng, nhưng chỉ cần là Phù Đồ Sơn cổ trùng, Thẩm Lãng huyết dịch phải giết.

Quả nhiên, Thẩm Lãng huyết dịch mới vừa tiến vào Chủng Sư Sư thể nội về sau, liền bắt đầu nhanh chóng giết chết dòng máu của nàng bên trong xa lạ cổ trùng.

Hiệu quả nhanh chóng, thân thể mềm mại của nàng dần dần khôi phục nhiệt độ, nguyên bản tái nhợt không có chút huyết sắc nào, xây ở dần dần lộ ra đỏ ửng.

Nhưng. . . Không đúng!

Sau đó thân thể của nàng vậy mà càng ngày càng hồng, phảng phất muốn triệt để thiêu đốt, cuối cùng toàn thân da thịt hoàn toàn là mỹ lệ màu đỏ.

Thẩm Lãng cho nàng cho ăn xuống gây tê tán, nàng vốn nên là mê man mấy canh giờ, nhưng mà lại bỗng nhiên mở hai mắt ra.

"A. . . A. . . A. . ." Tiếp xuống nàng cảm giác được thân thể của mình phảng phất muốn triệt để trướng nứt, phát ra vô cùng thống khổ tiếng hô hoán.

Bên ngoài loại phu nhân cơ hồ muốn bỗng nhiên xông tới, nhưng lại bị Chủng Nghiêu ngăn cản.

"Phanh phanh phanh!" Đau nhức Khổ Nan nhịn Chủng Sư Sư bỗng nhiên nắm đấm nện xuống, nháy mắt đem toàn bộ kiên cố giường gỗ đều đạp nát.

Thẩm Lãng hoàn toàn không cách nào hiện tượng, máu của hắn rót vào Chủng Sư Sư thể nội vì sao có khổng lồ như vậy phản ứng? Đây rốt cuộc là Chủng Sư Sư thân thể đặc thù, còn là bởi vì Thẩm Lãng huyết dịch a?

Nhưng nàng sinh mệnh là không có nguy hiểm, bởi vì tiếng kêu của nàng mặc dù thảm liệt, nhưng tối thiểu trung khí mười phần.

Bất quá tiếp xuống, Chủng Sư Sư thanh âm lại làm cho Thẩm Lãng xấu hổ phải chui xuống dưới đất.

"Thẩm Lãng, ngươi chính là cái kia Bạch Vô Thường, ngươi chính là cái kia làm bẩn ta trong sạch Bạch Vô Thường, ngươi chính là tên cầm thú kia."

... ...

Sau đó trong vòng vài ngày, Thiên Việt bãi săn đại doanh bên trong, mỗi ngày đều có vô số binh sĩ bị bệnh, cứ việc nhận trị liệu, nhưng khỏi hẳn không có nhanh như vậy.

Tám ngàn người, một vạn người, hai vạn người, bốn vạn người. . .

Lây nhiễm ôn dịch ngã xuống binh sĩ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Thẩm Lãng xem như bác sĩ đã thấy cái này tình hình bệnh dịch chẳng mấy chốc sẽ bị khống chế lại, bởi vì dược vật kịp thời, vì lẽ đó phần lớn người tính mệnh đều sẽ bảo trụ.

Nhưng là người ở bên ngoài xem ra, toàn bộ Thiên Việt bãi săn đại doanh liền phảng phất trở thành địa ngục.

Sau đó Thẩm Lãng triệt để phong tỏa toàn bộ bãi săn đại doanh, đồng thời thanh không phương viên ba dặm bên trong hết thảy người, bảo đảm không cho bất luận cái gì gián điệp tới gần.

Nhưng vẫn là có người ở bên cạnh đỉnh núi dùng kính viễn vọng quan trắc, sau đó liên tục không ngừng đem tình báo truyền đến hoàng cung.

"Bệ hạ, đại hỉ, đại hỉ a."

"Thẩm Lãng là cái gọi là dân tâm, quả nhiên trúng kế, tiếp nhận cái kia tám vạn đại quân đầu hàng. Hiện tại bệnh sốt rét tại trong quân doanh điên cuồng bộc phát, vượt qua mấy vạn người ngã xuống, nơi đó đã trở thành một mảnh địa ngục."

"Hiện tại Thiên Việt bãi săn bên trong, mỗi ngày đều có số lớn người chết đi, khiêng ra tới thi thể lít nha lít nhít, vô số kể. Mỗi ngày đều tại đốt thi thể, mùi thối trùng thiên."

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Cái kia Thẩm Lãng quân đội đâu? Có hay không lây nhiễm ôn dịch?"

Năm công công nói: "Không có phát hiện Thẩm Lãng quân đội khiêng ra thi thể, nhưng là chúng ta có thể rõ ràng mà nhìn thấy, Thẩm Lãng đông đại doanh cũng bắt đầu kiến tạo cách ly doanh, hơn nữa đông đại doanh trại trên tường quân coi giữ càng ngày càng thưa thớt. Vì lẽ đó khẳng định, Thẩm Lãng quân đội cũng lớn diện tích bộc phát ôn dịch, không ngừng giảm quân số."

Ninh Dực nói: "Bệ hạ thật sự là diệu kế vô song, Thẩm Lãng quân đội còn chưa mở đánh, liền đã tao ngộ tai hoạ ngập đầu, bệ hạ ngài một chiêu này chính là lấy đạo của người, còn một thân chi thân."

Ninh Thiệu không nói gì, nhưng trong ánh mắt lại lộ ra đắc ý tàn nhẫn quang mang, hắn cái này độc kế quả nhiên có hiệu quả.

Phù Đồ Sơn độc trùng quả nhiên lợi hại, quả nhiên không có nhường quả nhân thất vọng a!

… …

Thẩm Lãng quân đội vào ở Thiên Việt bãi săn đại doanh hai mươi lăm ngày, nơi này phảng phất đã hoàn toàn tĩnh mịch, khiêng ra tới thi thể càng ngày càng ít, đốt cháy thi thể cũng càng ngày càng ít, có lẽ đã chết hết.

Thẩm Lãng thương vong của quân đội có bao nhiêu, Ninh

Thiệu gián điệp không tốt dự đoán, nhưng có thể nhìn thấy trại trên tường quân coi giữ đã thưa thớt vô cùng, không đủ vạn người.

Hơn nữa toàn bộ đại doanh trên không xoay quanh vô số quạ đen, mấy chục mấy trăm con, mỗi ngày đều phát ra tang minh.

Một trận chiến này còn chưa mở đánh, Thẩm Lãng quân đội liền phảng phất tao ngộ tai hoạ ngập đầu, chẳng mấy chốc sẽ bị ôn dịch giết sạch.

... ...

Đại doanh bên trong!

Đã khỏi hẳn Chủng Nghiêu nói: "Bệ hạ, Ninh Thiệu còn không có xuất binh."

Hella nói: "Hắn có phải hay không phát hiện chúng ta quỷ kế?"

Thẩm Lãng nói: "Sẽ không, hắn chỉ là lòng tham, muốn nhường ôn dịch triệt để đem chúng ta toàn bộ giết sạch."

Hella nói: "Vậy làm sao bây giờ, không có khả năng một mực chờ xuống dưới a, hắn cùng Chúc thị mấy chục vạn đại quân nếu là từ đầu đến cuối không đến tiến đánh chúng ta làm sao bây giờ? Cũng không thể chúng ta đi tiến đánh vương đô, đem toàn bộ Thiên Việt thành nổ thành một vùng phế tích đi."

Thẩm Lãng nói: "Lập tức diễn mới hí, tập kết đại quân, làm ra một bộ muốn rút lui chạy trốn dáng vẻ."

"Phải!"

... . . .

Hoàng cung bên trong!

Năm công công nói: "Bệ hạ, bệ hạ, Thẩm Lãng muốn chạy, hắn may mắn còn sống sót quân đội ngay tại tập kết, hắn muốn chạy!"

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Truyền lệnh đại quân, tiến đánh Thiên Việt bãi săn, đem Thẩm Lãng quân đội chém tận giết tuyệt! Đây là diệt Thẩm Lãng, nhất định phải từ quả nhân chủ đạo, mà không phải Chúc thị! Quả nhân muốn để tất cả mọi người nhìn thấy, Việt Quốc là quả nhân Việt Quốc, mà không phải Chúc thị Việt Quốc!"

"Chúc thị lại như thế nào? Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân lại như thế nào? Địch nổi quả nhân độc kế sao? Thẩm Lãng dùng virus đồ sát ta Thông Thiên tự Điểu Tuyệt thành thời điểm, nhưng có nghĩ đến hôm nay sao?"

"Thẩm Lãng thật đúng là buồn cười a, là chỉ là dân tâm, lại đem quân đội của mình chôn vùi, dạng này người như thế nào xứng với xưng vương xưng đế a? Cái gì nhân nghĩa, cái gì vương đạo, ngu xuẩn buồn cười cực kỳ."

"Truyền chỉ, đại quân xuôi nam!"

Theo Việt Vương Ninh Thiệu ra lệnh một tiếng, mấy chục vạn đại quân trùng trùng điệp điệp xuôi nam, hướng phía Thẩm Lãng Thiên Việt thành bãi săn đại doanh giết tới.

Chân chính Thiên Việt thành vận mệnh đại quyết chiến, chính thức bộc phát!

Chương 488: : Đồ Sát Đồ Sát! Tuyệt Vọng Run Rẩy!

Chương 487:: Đồ sát đồ sát! Tuyệt vọng run rẩy!

"Đây vốn là Sử thi cấp một màn a." Tể tướng Chúc Hoằng Chủ nói: "Đáng tiếc bị phá hư."

Hắn đứng tại chỗ cao, nhìn qua mấy chục vạn đại quân trùng trùng điệp điệp xuôi nam, như là một đầu giống như du long, kéo dài mấy chục dặm, tiếp ngày triệt địa.

"Phụ thân, cái gọi là Thẩm Lãng trúng kế, quân đội lây nhiễm ôn dịch, ngài thấy thế nào?" Chúc Nhung hỏi.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Đối phó Thẩm Lãng chỉ có thể dùng hai loại đồ vật, dương mưu cùng lực lượng, muốn ở trên người hắn thi triển âm mưu? Quả thực là không biết lượng sức, hắn mới là âm mưu tổ tông."

Chúc Nhung nói: "Ninh Thiệu cử động lần này đã chà đạp ranh giới cuối cùng, không xứng là vương."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ninh Nguyên Hiến mặc dù có dạng này như thế tật xấu, nhưng hắn vẫn như cũ là vương. Ninh Chính liền lại càng không cần phải nói, mặc dù hắn đảm nhiệm Việt Vương thời gian vẻn vẹn không đến một khắc đồng hồ, nhưng là hắn thi triển đều là vương đạo, càng thêm là một cái tốt quốc vương. Ninh Kỳ cũng làm không được một khắc đồng hồ vương, lợi ích của hắn phía trên, kiên cường, cũng vẫn như cũ là một cái không tệ vương.

Ninh Thiệu là một cái vặn vẹo tên điên, nhưng hắn dạng này người, cũng có thể là vua, trùm điên cũng là vương."

Chúc Hoằng Chủ một trận kinh ngạc, ẩn ẩn có chút cảm nhận được phụ thân ý tứ trong lời nói.

Anh minh quân chủ là vương, hồ đồ quân chủ cũng là vương. Mà xem như một cái vương giả thứ trọng yếu nhất chính là thân là nhân chủ nhận biết, có ít người coi như quyền lực lại lớn, nhưng là ở trong lòng từ đầu đến cuối đem mình làm một cái thần tử. Mà có ít người coi như quyền lực lại nhỏ, lại là từ đầu đến cuối đem mình làm chủ tử.

Chúc Nhung nói: "Phụ thân, lần này đi tiến đánh Thẩm Lãng nhưng có chúng ta hai mươi mấy vạn đại quân."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Thì tính sao? Chỉ cần có người liền có quân đội, nhiều người chính là, chết cái mười mấy vạn lại có cái gì không tốt?"

Chúc Hồng Tuyết đứng ở cửa thành phía trên, nhìn qua trên mặt đất hết thảy liền phảng phất nhìn sâu kiến, cái này thật sự là không thể trách hắn. Hắn tại Thiên Nhai Hải Các ngẩn đến quá lâu, trở lại Việt Quốc thật sự có một loại thế kỷ 19 mạt từ Châu Âu trở lại Mãn Thanh cảm giác, hết thảy trước mắt đều là như vậy lạc hậu thấp kém sao, vì lẽ đó mang theo trời sinh nhìn xuống ánh mắt.

Hơn nữa hắn giết quá nhiều người, tại Sa Man tộc thời điểm giết mấy chục vạn, tại Tây Vực các nước thời điểm giết tới trăm vạn, vì lẽ đó lúc này trong mắt hắn, thế tục thế giới nhân loại thật cùng sâu kiến không có gì khác nhau, vẻn vẹn chỉ là một con số mà thôi.

Hắn hiện tại chỉ muốn tranh thủ thời gian kết thúc nơi này nháo kịch, hắn muốn suất lĩnh Huyết Hồn quân trở về Tây Vực chư quốc, mở ra tử vong hoang mạc.

"Thẩm Lãng, hi vọng ngươi thoáng không chịu thua kém một chút, không cần chờ ta còn không có xuất thủ, ngươi liền đã toàn quân bị diệt."

...

Thiên Việt bãi săn khoảng cách quốc đô vẻn vẹn chỉ có mấy chục dặm mà thôi.

Mấy ngày mấy đêm về sau, Ninh Thiệu cùng Chúc thị mấy chục vạn đại quân rốt cục binh lâm dưới thành, đem toàn bộ bãi săn vây quanh đến chật như nêm cối.

Không có cách nào, quân đội thực tế là quá nhiều, hành quân mấy chục dặm cũng không khó, nhưng là riêng phần mình tiến vào chiến đấu hàng ngũ liền muốn hao phí rất nhiều thời gian.

Cái này mấy chục vạn đại quân có thể nói là tướng tinh như mây, Kỳ quốc công Ninh Kỳ, Dực quốc công Ninh Dực, trưởng công chúa Ninh La, Thiên Việt đô đốc Trương Triệu, Thiên Việt Đô đốc chúc vô biên (Chúc Lâm đại tướng quân chi tử), Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng vân vân.

Cái này mấy chục vạn đại quân chủ soái là ai? Việt Quốc Xu Mật Sứ Ninh Dụ, chính là nguyên lai Việt Quốc Đại tông chính, hắn là Ninh Nguyên Hiến thúc thúc.

Ba đại Vương thúc, Ninh Khải, Ninh Cương, Ninh Dụ, phía trước hai người bởi vì ủng hộ Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính, lúc này cũng bị bỏ tù. Chỉ có cái này Ninh Dụ vẫn như cũ sừng sững không ngã, hắn cơ hồ tại mọi thời khắc đều cùng Chúc thị bảo trì nhất trí. Đương nhiên cũng không phải là bởi vì hắn hiệu trung Chúc thị, mà là ai thế lớn hắn liền dựa vào ai.

Thẩm Lãng biến cố về sau, toàn bộ Việt Quốc Thượng thư đài cùng Xu Mật viện cơ hồ lọt vào triệt để thanh tẩy, trong lúc nhất thời vậy mà tìm không thấy người làm cái này Xu Mật Sứ, Ninh Dụ thân phận đầy đủ cao, tư lịch đầy đủ lão, vì lẽ đó đem hắn đẩy lên đi.

Đương nhiên Ninh Dụ vị chủ soái này tuyệt đại bộ phận thời điểm đều là không nói lời nào, chân chính chủ soái là Chúc thị.

Việt Vương Ninh Thiệu tâm phúc Niên công công nói: "Một trận chiến này, kỳ thật chính là chơi, bệ hạ trí kế vô song, Thẩm Lãng trong quân đội kế lây nhiễm trọng tật, hai vạn quân đội giảm quân số đã không đủ một nửa. Chúng ta bốn mươi vạn đại quân đối chiến Thẩm Lãng một vạn, hoàn toàn dễ như trở bàn tay."

Lời này mới ra, cơ hồ không người đáp lại.

Niên công công nói: "Kỳ quốc công, ngài có ý nghĩ gì đâu?"

Diêm Ách không khỏi nhíu mày, ngươi chỉ là một cái hoạn quan mà thôi, ở đây mấy cái công tước, ngươi có tư cách gì dạng này trực tiếp hỏi lời nói.

Nhưng vị này Niên công công trước đó một mực là Điểu Tuyệt thành người, hai năm trước mới đi theo Ninh Thiệu cắt xén vào cung trở thành hoạn quan, vì lẽ đó quy củ là không thế nào nói, hơn nữa hắn cũng coi như được là khâm sai.

Hắn lời này là đang hỏi, Chủng thị gia tộc đã đầu hàng Thẩm Lãng, ngươi Ninh Kỳ có phải hay không có cái gì khác ý nghĩ đâu?

Ninh Kỳ lúc ấy biết rõ chuyện này là vô cùng phẫn nộ, Ninh Thiệu quá mức ác độc, quá không có điểm mấu chốt, vì để Thẩm Lãng quân đội lây nhiễm ôn dịch, vì để trên lưng hắn một cái to lớn bao phục, vậy mà hy sinh hết toàn bộ Chủng thị gia tộc còn có tám vạn đại quân.

Dạng này người như thế nào là quân? Quả thực là điên cuồng vương.

Nghe được Niên công công tra hỏi về sau, Ninh Kỳ nói thẳng: "Dốc sức một trận chiến mà thôi."

"Tốt, tốt." Niên công công nói: "Bệ hạ nói, Thẩm Lãng quân đội lây nhiễm trọng tật, tổn thất nặng nề, đã không chịu nổi một trận chiến. Nhưng là sư hổ vồ thỏ, còn đem hết toàn lực. Một trận chiến này không chỉ đại biểu cho Việt Quốc cùng phản nghịch Thẩm Lãng không đội trời chung, thay thế biểu lấy Đại Viêm đế quốc, nhất thiết phải một trận chiến định càn khôn."

Toàn trường chúng tướng không có chút nào đáp lại, chỉ có Ninh Dực cùng Ninh La khom người nói: "Cẩn tuân bệ hạ chỉ."

... . . .

Thẩm Lãng đứng tại trại trên tường, nhìn qua bên ngoài lít nha lít nhít, vô biên vô tận quân đội.

Siêu cấp cảnh tượng hoành tráng a, đơn thuần quân đội nhân loại đến nói, đây xem như Thẩm Lãng nghênh chiến qua nhiều nhất địch nhân một lần.

Gần bốn mươi vạn đại quân, kéo dài mấy chục dặm, đem ba vạn mẫu Thiên Việt bãi săn vây quanh đến chật như nêm cối. Nơi này khoảng cách quốc đô mấy chục dặm, nhưng ở giữa đứng không cơ hồ toàn bộ bị đại quân bao phủ.

"Bệ hạ, tây đại doanh thật không tuân thủ sao?" Chủng Nghiêu hỏi: "Tại bệ hạ trị liệu xong, chúng ta tám vạn đại quân phần lớn còn sống sót, mặc dù thân thể còn phi thường suy yếu, nhưng không thiếu một trận chiến trái tim."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Tây đại doanh không tuân thủ so phòng thủ hiệu quả càng tốt hơn , trong lòng tất cả mọi người tây đại doanh bên kia đã là ôn dịch tử địa, khắp nơi đều có thi thể, ngươi như đi thủ, địch nhân ngược lại muốn tiến đánh. Ngươi nếu không thủ, địch nhân ngược lại không dám công."

Thiên Việt bãi săn thực tế là quá lớn, gần hai mươi cây số vuông, tường thành là không có, chỉ có đầu gỗ dựng thành trại tường, quả thật có chút không chịu nổi một kích.

Hơn nữa cái này trại tường tuần dài vượt qua ba mươi dặm, Thẩm Lãng chỉ có chỉ là hai vạn quân đội, lại muốn phòng thủ ba mươi dặm trại tường, nói cách khác bình quân một mét chỉ có một người.

Bởi vì Thẩm Lãng ân cứu mạng, Chủng Nghiêu dưới trướng tám vạn đại quân đương nhiên nguyện ý vì hắn quên mình phục vụ. Nhưng bọn hắn phần lớn người bệnh nặng vừa mới khỏi hẳn, thân thể còn phi thường suy yếu, hơn nữa còn có nhất định truyền nhiễm tính, cùng Thẩm Lãng quân đội vẫn như cũ ở vào cách ly trạng thái.

Vì lẽ đó một trận chiến này, Chủng Nghiêu tám vạn người lên không tác dụng, nói đến lại trực tiếp một chút, bọn hắn đúng là Thẩm Lãng bao phục.

Chủng Nghiêu nói: "Cái kia xin cho phép ta Chúc thị con em của gia tộc là bệ hạ một trận chiến, liền chính ta cũng nguyện ý trở thành bên cạnh bệ hạ một tên tiểu tốt."

Thẩm Lãng nói: "Vậy làm phiền."

Kỳ thực hiện tại Thẩm Lãng đối mặt Chủng Nghiêu thời điểm rất xấu hổ, đêm hôm đó Chủng Sư Sư phát ra loại kia quái dị kêu thảm, hơn nữa còn nói một câu ngươi chính là cái kia làm bẩn ta trong sạch Bạch Vô Thường.

Kỳ thật lúc ấy Thẩm Lãng cũng không có thật chà đạp Chủng Sư Sư, hơn nữa hắn da mặt dày tới cực điểm, coi như xảy ra chuyện như vậy, hắn cũng có thể thản nhiên đối mặt Chủng Nghiêu. Sở dĩ xấu hổ là bởi vì đối phương thái độ, Chủng Nghiêu luôn là một bộ muốn đem Chủng Sư Sư cho ngươi làm nô làm tỳ thái độ.

Mà bây giờ Thẩm Lãng, thật đã không muốn cưới bất luận kẻ nào, trừ phi có ích lợi thật lớn.

...

Ngày kế tiếp, bình minh!

Tất cả mọi người thấy rất rõ ràng, toàn bộ Thiên Việt bãi săn tây nửa bên trại tường là hoàn toàn trống không, một sĩ binh phòng thủ đều không có.

Đông đại doanh bên này, ước chừng mười lăm dặm trên tường thành, vẻn vẹn chỉ có một vạn quân coi giữ.

Trương Triệu, Chúc Nhung bọn người kinh ngạc? Thẩm Lãng đây là làm cái quỷ gì? Hắn đây là điên sao? Tổng cộng chỉ có hai vạn đại quân, vì sao chỉ xuất hiện một vạn? Thật chẳng lẽ chính là bởi vì lây nhiễm ôn dịch chết một vạn người? Trương Triệu cùng Chúc Nhung đều là tuyệt đối không tin, liền Ninh Dực cùng Ngũ Triệu Trọng mấy người cũng không tin.

Nhưng là đối mặt gần bốn mươi vạn đại quân, Thẩm Lãng chỉ phái một vạn người xuất chiến? Sao mà điên cuồng?

"Cái kia muốn hay không tiến đánh tây đại doanh?" Ngũ Triệu Trọng hỏi.

Chúc Nhung lắc đầu nói: "Thẩm Lãng quân đội lây nhiễm ôn dịch mà thương vong thảm trọng hẳn là giả, nhưng Chủng Nghiêu tám vạn đại quân lây nhiễm ôn dịch lại là thật, vì lẽ đó Thẩm Lãng mới có thể đem đồ vật đại doanh triệt để ngăn cách. Hơn nữa đồ vật đại doanh tự thành một thể, chúng ta coi như công phá tây đại doanh cũng không có quá lớn dị nghị, vì lẽ đó một trận chiến này chuyên chú tiến đánh Thẩm Lãng đông đại doanh."

Trung quân đài cao khoảng cách Thẩm Lãng đại doanh ước chừng khoảng bốn dặm, trọn vẹn độ cao ba mươi mét, đứng tại trên đài cao Chúc Nhung dùng kính viễn vọng có thể đem Thẩm Lãng bố trí phòng ngự thấy rất rõ ràng.

Thẩm Lãng phòng tuyến quả thực là quá bạc nhược, dùng đầu gỗ xây thành trại tường vẻn vẹn chỉ có không đến cao ba mét, hơn nữa còn nhất là đến đơn bạc, căn bản tiếp nhận không được cái gì va chạm. Trại trên tường mặc dù cũng có bình đài, nhưng căn bản không bỏ xuống được cái gì vũ khí hạng nặng, cho nên Thẩm Lãng còn muốn tại trại trên tường đục một cái lớn lỗ, sau đó đem hoả pháo để dưới đất.

"Đây đại khái là từ trước tới nay nhất cách xa một trận chiến đi, cũng chỉ có Thẩm Lãng mới làm ra được." Chúc Nhung nói: "Dùng một vạn người đối chiến bốn mươi vạn người? Ngẫm lại đều không rét mà run."

Bên cạnh Ninh Dực cười lạnh nói: "Thẩm Lãng vẫn là không có loại, nếu không hắn tại sao không đi tiến đánh quốc đô a?"

Chúc Nhung thản nhiên nói: "Hắn không phải không dám, mà là không bỏ được."

Ninh Dực nói: "Cữu phụ, cái này trận thứ nhất nhường ai đánh? Ninh Kỳ?"

Một trận chiến này Ninh Kỳ suất lĩnh mười vạn đại quân là duy nhất thuộc về Việt Quốc quân đội, những người này tâm tư phức tạp, một chút đều không muốn cùng Thẩm Lãng tác chiến, nhưng bởi vì cảm thấy Thẩm Lãng chắc chắn thua không thể nghi ngờ, vì lẽ đó cũng không có nghĩ qua muốn đầu hàng Thẩm Lãng, Ninh Dực lời này chính là muốn nhường Ninh Kỳ cái này mười vạn người xem như pháo hôi trước đưa lên.

Chúc Nhung lắc đầu, hướng phía Ninh La cùng Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng nói: "Các ngươi suất quân đánh trận thứ nhất như thế nào?"

"Tốt!" Ninh La nói, nàng khát vọng chiến đấu, khát vọng giết chóc, vì lẽ đó trên chiến trường tuyệt đối sẽ không lùi bước.

Mà Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng cùng Thẩm Lãng có sinh tử đại thù, càng thêm sẽ chết chiến đến cùng.

...

Mặt trời bỗng nhiên nhảy lên không trung.

Dưới ánh mặt trời, trên mặt đất hết thảy nhìn càng thêm thêm rõ ràng.

Song phương quân đội nhìn qua càng thêm cách xa, một phe là đen nhánh ép một chút, vô biên vô hạn. Mà Thẩm Lãng một phương này, thưa thớt tàn lụi, thật mỏng đầu gỗ trại tường quả thực không chịu nổi một kích.

"Đông đông đông đông đông. . ." Kinh thiên tiếng trống trận vang lên.

Chủ soái Ninh Dụ bỗng nhiên rút ra bảo kiếm, cao giọng nói: "Công trại, công trại!"

Cái gì máy ném đá, cái gì công thành vũ khí, toàn bộ đều không cần, phía trước chỉ là một cái đầu gỗ trại tường mà thôi, chỉ là không đến cao ba mét, hơn nữa bị gió thổi dầm mưa mấy chục năm, đã sớm yếu ớt không chịu nổi, chỉ cần vọt tới trước mặt, dễ như trở bàn tay liền có thể đẩy ngã.

"Xông!" Ninh La bỗng nhiên rút kiếm, nghiêm nghị hô to.

Hủy diệt, hủy diệt, không quản là hủy diệt ai, tóm lại nếu là hủy diệt cùng giết chóc liền tốt, nhất là Thẩm Lãng.

Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng bỗng nhiên rút kiếm, hét lớn: "Đại quân công kích, đem Thẩm Lãng chém tận giết tuyệt."

Sau đó mười vạn đại quân, như thủy triều hướng phía Thiên Việt bãi săn trại tường cuồng xông mà đi.

Bụi đất cuồn cuộn, toàn bộ mặt đất bắt đầu run rẩy.

Từ trên trời nhìn lại, cái này mười vạn đại quân như là hắc triều đồng dạng hướng phía yếu kém trại tường vọt tới.

Ninh La cùng Ngũ Triệu Trọng đều biết Thẩm Lãng có hoả pháo, có thể tại ngoài ngàn mét liền bắn ra thiết cầu, uy lực kinh người vô cùng, nhưng là chỉ là mấy trăm thiết cầu, lại có thể giết chết bao nhiêu người?

Đại quân khoảng cách trại tường chỉ có khoảng bốn dặm, nhiều nhất năm phút liền có thể vọt tới, trong đoạn thời gian này Thẩm Lãng hoả pháo lại có thể bắn ra bao nhiêu thiết cầu?

Bọn hắn cũng biết Thẩm Lãng Niết Bàn quân có được kinh người tiễn thuật, nhưng đây không phải tường thành, mà là yếu ớt đầu gỗ tường, vừa đẩy liền đổ.

Chỉ cần vọt tới trại mặt tường trước, hắn tuyệt đối không tin Thẩm Lãng chỉ là một hai vạn người có thể đánh thắng mười vạn, hai mươi vạn, ba mươi vạn người.

...

"Phanh phanh phanh. . ."

Ninh La cùng Ngũ Triệu Trọng mười vạn đại quân tiếp tục công kích, khoảng cách Thiên Việt bãi săn trại tường càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Tiến vào một ngàn mét bên trong, chín trăm mét, tám trăm mét!

Chúc Nhung kinh ngạc, vì sao Thẩm Lãng còn không nã pháo, hắn dùng kính viễn vọng thấy rất rõ ràng, Thẩm Lãng rõ ràng có mấy trăm ổ hỏa pháo, rõ ràng đã tiến vào công kích khoảng cách, vì sao còn không khai hỏa? Hắn chẳng lẽ không biết, đây là quý báu nhất lúc công kích ở giữa sao? Chờ đại quân vọt tới trại mặt tường trước, lại nghĩ nã pháo đã tới không kịp.

Chúc Nhung lập tức cảm giác được không đúng, trực tiếp hạ lệnh: "Kỳ quốc công, Dực quốc công, suất lĩnh các ngươi mười vạn đại quân, xuất kích!"

Tất cả mọi người kinh ngạc, công thành nhổ trại đều là đều là một chi một chi quân đội tiếp sức chiến, nào có lập tức đem hai mươi vạn quân đội toàn bộ để lên đi?

Đương nhiên hiện tại chiến trường này cũng đủ lớn, Thiên Việt bãi săn ba vạn mẫu, cũng chứa được hai mươi vạn đại quân tác chiến, nhưng đây không phải truyền thống chiến pháp a.

Bất quá Ninh Kỳ chỉ là thoáng kinh ngạc một cái, sau đó gật đầu.

Ninh Kỳ rút kiếm, cao giọng nói: "Đại quân xuất kích."

Ninh Dực rút kiếm, điên cuồng quát ầm lên: "Đại quân xuất kích, đem Thẩm Lãng phản nghịch chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!"

Sau đó, lại mười vạn đại quân điên cuồng xông ra.

Trong chốc lát hình tượng, thật như là Châu Phi động vật đại di dời, dài hơn mười dặm, rộng trong vòng ba bốn dặm phạm vi bên trong, lít nha lít nhít toàn bộ đều là công kích quân đội.

Tất cả mọi người cảm giác được không đúng.

Bởi vì phía trước nhất quân đội, đã vọt tới năm trăm mét bên trong, Thẩm Lãng vẫn không có khai hỏa, cái này hoàn toàn tiến vào hoả pháo sát thương phạm vi, vì sao còn không khai hỏa?

"Xông, xông, xông!"

Hai mươi vạn đại quân cơ hồ đem toàn bộ mặt đất đều bao trùm, hoàn toàn nhìn không thấy màu sắc nguyên thủy.

Hắc triều đồng dạng quân đội, tiếp tục tới gần.

Bốn trăm mét!

Chúc Nhung kinh ngạc, đều khoảng cách này, Thẩm Lãng ngươi còn không khai hỏa sao? Ngươi đến cùng đang suy nghĩ gì a? Ngươi đến tột cùng muốn làm gì a?

350 mét!

Trên đài cao, Chủng Nghiêu nhìn xem tầm mắt bên trong, toàn bộ là lít nha lít nhít quân địch, cả người hắn cũng hơi run rẩy.

Hắn thật rất muốn hỏi một câu, bệ hạ còn không khai hỏa sao?

Chủng Sư Sư thậm chí bản năng kẹp chặt hai chân, đây cũng là nàng trải qua cực kỳ điên cuồng chiến tranh.

Bên ngoài địch nhân giống như thủy triều oanh minh, nhìn qua phảng phất gần trong gang tấc, mà Thẩm Lãng một vạn quân coi giữ lẳng lặng im ắng, phảng phất không có phản ứng chút nào, nàng cảm giác được trái tim đều muốn nhảy ra lồng ngực.

Tất cả mọi người ánh mắt ngắm nhìn Thẩm Lãng.

Rốt cục, Thẩm Lãng trong tay cờ xí bỗng nhiên vung xuống!

Mười mấy cái tướng lĩnh đồng thời khàn giọng quát: "Khai hỏa, khai hỏa, khai hỏa!"

Nháy mắt, mấy trăm ổ hỏa pháo đồng thời khai hỏa!

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Kinh thiên động địa bạo tạc, đinh tai nhức óc, toàn bộ mặt đất đều đang kịch liệt run rẩy.

Trại trên tường Chủng Sư Sư cơ hồ bản năng muốn đi che lỗ tai, kết quả phát hiện đã sớm nhét bông.

"Bá, bá, bá. . ."

Mấy trăm ổ hỏa pháo bắn đi ra không phải thiết cầu đạn, mà là đạn ria.

Đây cũng là Thẩm Lãng quyết định, đạn pháo ruột đặc không được đánh, trực tiếp liền dùng đồ sát tính đạn ria.

Cái này mấy trăm môn súng không nòng xoắn pháo, vượt qua hai phần ba là mười hai pound pháo, còn có một phần ba là mười tám pound pháo.

Nhưng không quản là 12 pound, vẫn là 18 pound, bởi vì áp dụng uy lực kinh người thuốc nổ, vì lẽ đó dù là phát xạ tán đạn, hữu hiệu sát thương khoảng cách cũng có thể đạt tới năm trăm mét.

Nhưng là Thẩm Lãng vì đạt được đến chấn động nhất đồ sát hiệu quả, dù là năm trăm mét bên trong cũng không có nã pháo, mà là lựa chọn 350 mét.

Mà tại khoảng cách này bên trong hai loại hoả pháo uy lực vô tận, cho dù là đạn ria đều có thể dễ như trở bàn tay bắn thủng mỗi một tên lính thân thể.

Dựa theo trên Địa Cầu chế tạo phương thức, mười hai pound đạn ria bên trong có chừng năm mươi viên viên đạn, mười tám pound đạn ria có chừng bảy tám chục viên viên đạn.

Nhưng Thẩm Lãng thuốc nổ càng thêm uy lực kinh người, vì lẽ đó liền đem bên trong sắt hoàn biến thành chì hoàn, dạng này ngang nhau thể tích xuống chất lượng càng lớn, lực sát thương cũng lớn hơn. Mười hai pound đạn ria kỳ thật trọng lượng vượt qua mười hai pound, trọn vẹn nhét vào tám mươi viên viên đạn. Mười tám pound đạn ria bên trong càng là nhét vào một trăm hai mươi viên chì hoàn.

Vì lẽ đó trong chốc lát, bắn đi ra vượt qua năm vạn viên viên đạn.

Thật là sắt thép như phong bạo, điên cuồng phun ra ra ngoài.

Xung phong tại phía trước nhất binh sĩ, liền cảm giác được thấy hoa mắt, sau đó lít nha lít nhít mưa to điên cuồng nện xuống.

Nháy mắt. . .

Mưa rơi chuối tây, vô số huyết hoa bắn mạnh.

Điên cuồng đồ sát!

Hơn ba trăm mét khoảng cách dưới, đạn ria hoàn cuồng bạo bắn thủng một sĩ binh thân thể, sau đó lại chui vào cái thứ hai.

Cơ hồ là nháy mắt, liên miên liên miên địch nhân ngã xuống.

...

Trung quân trên đài cao Chúc Nhung dùng kính viễn vọng thấy rất rõ ràng.

Theo Thẩm Lãng hoả pháo khai hỏa, vô số sắt thép mưa to nện xuống, sau đó quân đội của hắn liền phảng phất bọt nước đụng vào đá ngầm, nháy mắt vỡ vụn vô số.

Cái này một đợt chết bao nhiêu người? Hơn nghìn người?

Cái này, cái này cũng không khỏi quá kinh người.

Ninh La cùng Ngũ Triệu Trọng kinh ngạc, sau đó bỗng nhiên hô to: "Tiếp tục công kích, tiếp tục công kích!"

Sau đó, vô số đại quân dừng lại một chút một cái, tiếp tục điên cuồng công kích.

Thẩm Lãng đạn ria mặc dù kinh người, nhưng vòng thứ nhất pháo kích cũng chính là bắn giết ngàn người mà thôi, đối với hai mươi vạn đại quân đến nói, đây cơ hồ là không có ý nghĩa số lượng.

"Xông, xông, xông!"

Chỉ cần vọt tới trại mặt tường trước, chính là thắng lợi.

Nhưng mà, nhưng mà vẻn vẹn mười mấy giây đồng hồ sau.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Thẩm Lãng mấy trăm ổ hỏa pháo, lại một lần nữa oanh minh.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô số sắt thép mưa to, lại một lần nữa cuồng vẩy mà ra.

Lại một lần nữa điên cuồng đồ sát, mà lần này khoảng cách thêm gần, năm vạn viên đạn đồ sát gần hai ngàn người, địch nhân thực tế là quá dày đặc.

Mà Thẩm Lãng hoả pháo xạ tốc thực tế quá nhanh, bởi vì dùng chính là thượng hạng sắt thép, vì lẽ đó không cần lo lắng tạc nòng, cũng không cần quá nhiều làm lạnh. Dùng chính là tốt nhất thuốc nổ, lúc nổ, cơ hồ một điểm cặn bã đều không có để lại, liền bao khỏa thuốc nổ dầu vải bông đều triệt để thiêu đốt sạch sẽ, cũng không cần quá nhiều thanh lý ống pháo.

Nã pháo về sau, dùng thời gian nhanh nhất đem ống pháo nội bộ một vòng, nhét vào bao thuốc nổ, nhét vào đạn ria, khai hỏa, toàn bộ quá trình nước chảy mây trôi, thậm chí còn có thể càng nhanh.

Vì lẽ đó, tiếp xuống Thẩm Lãng mấy trăm ổ hỏa pháo xạ tốc chẳng những không có giảm bớt, ngược lại càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Từng đợt kinh thiên động địa tiếng vang, từng đợt sắt thép mưa to cuồng vẩy mà ra.

Điên cuồng thu gặt lấy sinh mệnh.

Chúc thị bồi dưỡng ra được quân đội tuyệt đối xem như dũng cảm, đón lấy đáng sợ kim loại mưa to cuồng xông.

Khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Ba trăm mét, hai trăm mét, một trăm mét, năm mươi mét.

Nhưng là mỗi tiến lên mười mấy mét, đều trở nên như thế gian nan.

Thẩm Lãng hoả pháo mật độ quá cao, cách mỗi không đến hai mươi mét, liền có một môn hoả pháo.

Làm địch nhân vọt tới mấy chục mét bên trong thời điểm, vô số kim loại mưa to cơ hồ không góc chết đồ sát.

Mà càng để cho người tuyệt vọng là, trại trên tường một vạn quân đội cũng bắt đầu bắn tên, toàn bộ là hai thạch nửa siêu cấp cường cung, trăm mét trong khoảng cách lực sát thương vô tận, độ chính xác cao đến dọa người.

Năm mươi mét, trở thành địch nhân cực hạn khoảng cách.

Cũng không còn cách nào tiến thêm nửa bước.

Tiếp cận khoảng cách này phạm vi bên trong tất cả địch nhân, toàn bộ đều biến thành thi thể.

Đồ sát, đồ sát, đồ sát!

Tại khoảng cách này bên trong, hoả pháo đạn ria hoàn gần như có thể đánh xuyên qua mười mấy mét, chỉ cần có đầy đủ người, một viên viên đạn có thể xuyên thấu bốn năm người thân thể.

Tại đường dây này bên trong, vô số thi thể chồng chất như núi.

Hoả pháo viên đạn cuồng vẩy, mưa tên cuồng xạ.

Trại mặt tường trước mấy chục mét, trở thành tuyệt đối tử vong khu vực.

...

"Ta. . . Ta. . ." Chủng Sư Sư bản năng muốn hô ra một câu lời thô tục, nàng mặc dù là thiên kim đại tiểu thư, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ bạo nói tục, chỉ cần không được bị phụ mẫu nghe thấy liền có thể, nhưng chung quanh nhiều người như vậy, nàng vẫn là nuốt trở về.

Bởi vì nàng nắm chặt loan đao, đã chuẩn bị kỹ càng tiến vào chém giết điên cuồng nhất, hắn tuyệt đối sẽ không cho Chủng thị gia tộc mất mặt, nhất là không thể tại Thẩm Lãng trước mặt mất mặt, rác rưởi Bạch Vô Thường, cặn bã, ác ôn, biến thái.

Nhìn qua xông lên mấy chục vạn quân địch, nàng thật cảm thấy đây là một trận tuyệt vọng chiến.

Không nghĩ tới, vậy mà đánh thành cái dạng này. Cái kia mấy chục vạn quân đội căn bản là không cách nào tới gần.

Nàng liền một đao đều không có chém ra đi, địch nhân liền ngã xuống vô số.

Hơn nữa Thẩm Lãng quân đội thật mạnh a, những này cao lớn nữ nhân, mỗi một cái đều sẽ liên châu tiễn, mỗi giây liền có thể bắn ra một tiễn, quả thực cường đại đến nhường người giận sôi.

Liền khai chiến một chốc lát này, các nàng đã bắn ra hơn trăm vạn mũi tên. Những này hoả pháo đánh ra bao nhiêu mưa đạn, càng thêm không biết, hoàn toàn là con số trên trời.

Dù sao phía trước mấy chục mét trên mặt đất, lít nha lít nhít đều là thi thể, chồng chất như núi.

...

Trung quân trên đài cao, Chúc Nhung dùng bội số lớn kính viễn vọng nhìn thấy đây hết thảy.

Hắn cảm thấy da đầu từng đợt run lên, toàn thân rùng mình, cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua như thế bí tịch giết chóc khu vực.

Hơn mười dặm khu vực bên trong, toàn bộ bị mưa đạn dày đặc, không có chút nào góc chết. Mưa đạn với không tới địa phương, mưa tên dày đặc.

Này chỗ nào là chiến trường, quả thực chính là tàn sát trận.

"Ta liền biết sẽ là dạng này, ta liền biết!" Chúc Nhung run rẩy nói, hắn đối Thẩm Lãng hiểu quá sâu, hắn biết rõ Thẩm Lãng chắc chắn sẽ không đánh không chuẩn bị chiến.

Nhưng là chân chính phát sinh thời điểm, vẫn là để người nhãn cầu muốn kinh bạo.

Hắn thậm chí có thể cảm giác được, Thẩm Lãng quân đội đã tiến vào một loại trạng thái điên cuồng, hoả pháo xạ tốc càng ngày càng cao.

"Rầm rầm rầm. . ." Kinh người tiếng vang, hoàn toàn không dứt bên tai.

"Đại soái, chiến cuộc muốn sụp đổ, quân đội tiếp nhận không được khổng lồ như vậy thương vong, muốn tán loạn."

Kỳ thật Chúc thị quân đội đã đầy đủ bưu hãn, đổi thành những quân đội khác như thế cái thương vong, có lẽ đã sớm sụp đổ.

Nhưng bọn hắn cho tới bây giờ còn có xu thế sụp đổ.

Chúc Nhung nghiến răng nghiến lợi nói: "Vốn cho rằng muốn đánh cái mấy ngày mấy đêm, không nghĩ tới mới chưa tới một canh giờ, liền muốn sụp đổ."

Đón lấy, hắn bỗng nhiên hạ lệnh: "Trương Triệu, ngươi mười vạn đại quân cũng để lên đi."

Thiên Việt đô đốc Trương Triệu hét lớn: "Tuân mệnh."

Sau đó, hắn bỗng nhiên rút kiếm hét lớn: "Công kích."

Lại một chi mười vạn đại quân điên cuồng công kích, hướng phía Thẩm Lãng yếu kém trại tường xung phong mà đi.

Nhưng Chúc Nhung biết rõ, cái này mấy chục vạn đại quân thật chỉ có thể xem như tiêu hao Thẩm Lãng đạn dược pháo hôi.

Thế giới này phổ thông quân đội đã quá hạn.

Chúc Nhung nhìn về phía Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc nói: "Thư thiếu chủ, Thẩm Lãng dạng này vũ khí, ngươi Thiết Huyết quân gánh vác được sao?"

Thư Đình Ngọc nói: "Sẽ có thương vong, nhưng gánh vác được!"

Chúc Nhung nói: "Quân đội của ta cho các ngươi cản Thẩm Lãng vô số mưa đạn, các ngươi xuất động đi."

Thư Đình Ngọc nhìn qua Thẩm Lãng phương hướng, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng, vừa rồi chỉ là món ăn khai vị mà thôi, chiến đấu chân chính tới. Ta sẽ để ngươi biết rõ, ngươi Niết Bàn quân không bằng ta Thiết Huyết quân. Ngươi Amazon quân đoàn, nhiều nhất cũng chính là cùng ta Thiết Huyết quân tương xứng mà thôi."

Đón lấy, Thư Đình Ngọc cao giọng nói: "Thiết Huyết quân, xuất kích!"

Nhất thời, hai vạn Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân tựa như tia chớp cuồng xông mà ra, tốc độ vô cùng nhanh chóng, như là báo săn.

Chúc Nhung lại hướng phía Thông Thiên tự Không Tránh đại sư nói: "Đại sư, các ngươi đâu? Gánh vác được sao?"

Không Tránh đại sư nói: "Không có vấn đề, Thẩm Lãng vũ khí mặc dù sắc bén, nhưng còn không làm gì được chúng ta Thông Thiên tự quân đoàn."

"Xuất kích!"

Theo ra lệnh một tiếng, Thông Thiên tự siêu cấp quân đoàn, xuất kích!

Chương 489: : Kinh Thiên Động Địa! Địch Toàn Quân Bại Diệt!

Chương 488:: Kinh thiên động địa! Địch toàn quân bại diệt!

Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc có phải hay không đang khoác lác? Hắn Thiết Huyết quân chống đỡ được Thẩm Lãng hoả pháo đạn ria sao?

Hắn không có khoác lác, thật chống đỡ được. Bởi vì mỗi một cái Thiết Huyết quân võ sĩ trên thân đều mặc kiên cố vô cùng sắt thép áo giáp, đương nhiên vẫn như cũ còn kém rất rất xa Thiên Nhai Hải Các áo giáp.

Thiết Huyết quân đoàn áo giáp cùng Thẩm Lãng thứ nhất Niết Bàn quân cơ hồ là giống nhau như đúc, liền thuần túy là sắt thép khôi giáp, trọng lượng không cao hơn tám mươi cân. Cái này đã phi thường trâu bò xiên, đầy đủ ngăn cản tuyệt đại bộ phận cung tiễn.

Mà Thiên Nhai Hải Các áo giáp thì hoàn toàn là nhường người tuyệt vọng, tuyệt đối đao thương bất nhập, một trăm tám mươi cân Mạch Đao đều chặt không xuyên, bởi vì bọn hắn dùng chính là bí mật hợp kim.

Trên thực tế Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân sắt thép khôi giáp tại khoảng cách gần cũng ngăn không được Thẩm Lãng đạn ria, nhưng là mấy chục mét bên ngoài khoảng cách có lẽ còn là có thể bảo vệ tốt. Mà bọn hắn chạy tốc độ nhanh như vậy, mỗi giây vượt qua mười mét, coi như tiến vào đạn ria sát thương phạm vi, vẻn vẹn trong vài giây liền vọt tới dưới tường thành, nhiều nhất chính là chịu một đợt công kích mà thôi.

Thông Thiên tự siêu cấp tăng binh trên thân nhưng không có xuyên đao thương bất nhập áo giáp, vậy bọn hắn có thể ngăn cản mưa to đồng dạng đạn ria sao?

Càng thêm dễ như trở bàn tay.

Những này tăng binh vũ khí là một mét tám siêu cấp đại đao, tuyệt chiêu của bọn họ cùng Cừu Yêu Nhi có chút tương tự, quạt điện.

Hai tay giao thoa một mét tám cán dài đại đao nhanh chóng xoay tròn, mỗi giây vận tốc quay vượt qua kinh người mấy chục cái. Cái này kỳ thật đã hoàn toàn vượt qua nhân lực tốc độ cực hạn, bọn hắn đã là dùng chân khí tại chuyển động đại đao, thật là quạt điện cấp tốc độ.

Cái này còn không chỉ, những này tăng binh siêu cấp chiến đao đều là đặc chế, một khi nhanh chóng xoay tròn thời điểm, có thể phóng xuất ra cường đại điện từ lực ly tâm , bất kỳ cái gì mũi tên còn không có đợi đến tới gần ngay lập tức sẽ bị quật bay ra ngoài. Thẩm Lãng đạn ria hoàn cũng không ngoại lệ, vì lẽ đó coi như lại tập trung sắt thép viên đạn cùng mưa tên cũng tổn thương không được bọn hắn mảy may.

Đây chính là siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn, cùng bình thường quân đội đã sớm là bay vọt về chất, căn bản không thể so sánh nổi.

Vì lẽ đó Khổ Nan đầu đà phán đoán là chính xác, Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân vượt qua Niết Bàn quân, đại khái cùng Amazon quân đoàn sức chiến đấu tương tự, khả năng hơi yếu một chút điểm. Mà Thông Thiên tự siêu cấp tăng binh, sức chiến đấu liền vượt qua Amazon quân đoàn.

...

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Thẩm Lãng mấy trăm môn súng không nòng xoắn pháo vẫn tại điên cuồng khai hỏa, điên cuồng đồ sát, khoảng cách trại tường năm mươi mét địa phương, thi thể đã xếp thành lấp kín tường.

Chúc thị gia tộc quân đội cuối cùng không phải không sợ, bọn hắn vẫn là bị trước mắt đồ sát triệt để hù sợ, công kích tình thế dần dần ngừng lại. Bọn hắn là huyết nhục chi khu, không phải sắt thép thân thể, thật xuyên bất quá cái kia phiến sắt thép gió bão tạo thành tử vong khu vực.

Ninh La công chúa cùng Tĩnh An Bá tước coi như lại nghiêm khắc, lại điên cuồng cũng khống chế không được quân đội. Quân đội của bọn hắn đã tử thương vô số, còn thừa không nhiều, nhìn xem phía trước bão tố đồng dạng viên đạn cùng mưa tên, rốt cuộc ngăn cản không nổi sợ hãi trong lòng, nhao nhao hướng phía hai bên tản ra, hướng phía nam bắc liều mạng chạy trốn.

Ninh La công chúa cùng Ngũ Triệu Trọng quân đội về sau chính là Ninh Kỳ mười vạn đại quân, chi quân đội này căn bản liền không muốn cùng Thẩm Lãng khai chiến.

Bọn hắn vừa mới xông vào mấy trăm mét bên trong, lọt vào Thẩm Lãng hoả pháo sắt thép mưa to tập kích về sau, trực tiếp liền kinh ngạc đến ngây người.

Chiến trường này quá to lớn, trừ phi đứng tại trung quân trên đài cao có thể nhìn thấy chiến cuộc thảm liệt, có thể nhìn thấy vô số người bị mưa to đồng dạng viên đạn đồ sát, binh lính bình thường tầm mắt có hạn, bọn hắn có thể nhìn thấy về sau phía trước đen sì đầu người, thậm chí không nhìn thấy bị tàn sát tình cảnh, nếu không sụp đổ đến sớm hơn.

Mà lúc này, Ninh Kỳ mười vạn đại quân vừa mới chịu Thẩm Lãng hoả pháo mưa đạn về sau, lại nhìn thấy phía trước lít nha lít nhít thi thể, lại nhìn thấy tiền quân đang liều mạng chạy trốn.

Không nói hai lời, chi quân đội này cũng trực tiếp chạy trốn, cũng hướng thẳng đến nam bắc chạy trốn, phần lớn người hướng phía phía bắc quốc đô phương hướng chạy trốn.

Một bên chạy còn một bên hưng phấn, Thẩm Lãng bệ hạ lợi hại như vậy sao? Một trận chiến này xem ra không rõ ràng a.

Mà Thẩm Lãng hoả pháo lại còn tạm thời ngừng bắn, không phải là bởi vì mạnh, mà là không nguyện ý đồ sát trước mắt ngươi nhóm này khả năng người một nhà.

Trại trên tường Chủng Sư Sư nhìn thấy một màn này, cũng không khỏi đến thoáng buông lỏng một hơi, Ninh Kỳ là nàng tỷ phu, hơn nữa còn là biểu ca của nàng, nàng đương nhiên không nguyện ý cùng Ninh Kỳ trên chiến trường gặp nhau. Hơn nữa thời gian rất lâu bên trong, Chủng thị gia tộc đều tại hiệu trung nâng đỡ Ninh Kỳ.

Nhưng lúc này Ninh Kỳ nội tâm có thể biệt khuất.

Hai năm này nhiều thời gian tới mỗi một ngày, hắn đều trôi qua rất biệt khuất khó chịu, phảng phất mất đi tinh thần, bởi vì hắn mất đi phương hướng.

Lần này lúc đầu nghĩ đến cùng Thẩm Lãng dốc sức một trận chiến, sau đó phó thác cho trời. Nhưng mà không nghĩ tới quân đội của hắn so trong tưởng tượng còn sĩ khí sa sút, so với hắn còn muốn mê mang, cơ hồ vừa mới tao ngộ Thẩm Lãng hỏa lực lập tức liền chạy. Hắn ở trong lòng thống mạ vài tiếng về sau, cũng đi theo chạy, hắn không phải chạy trốn, bởi vì Thẩm Lãng hoả pháo viên đạn tổn thương không được hắn. Hắn mười vạn đại quân tán loạn, hắn muốn đuổi kịp đi thu nạp quân đội, miễn cho triệt để biến thành quân lính tản mạn.

Chúc Nhung nhìn thấy một màn này, nội tâm lại một lần nữa thở dài, thiên hạ nhân tâm tại khương không được tại cơ. Nếu như là thuận gió chiến còn tốt, Ninh Kỳ dưới trướng quân đội còn nguyện ý xông đi lên chém giết, hiện tại Thẩm Lãng hoả pháo biểu hiện được hung mãnh như vậy, bọn hắn nguyện ý đi chịu chết mới là lạ.

May mắn một trận chiến này hoàn toàn không được trông cậy vào cái này mấy chục vạn phổ thông quân đội, hoàn toàn chính là coi như pháo hôi dùng.

Ninh Kỳ mười vạn đại quân chạy trốn về sau, trên chiến trường chỉ còn lại Trương Triệu mười vạn đại quân, còn có Ẩn Nguyên hội cùng Thông Thiên tự ba vạn đại quân.

Bởi vì đại quân chạy tán loạn, chiến trường chẳng những không có tiến vào hồi cuối, ngược lại tiến vào chân chính cao trào.

Vô cùng kinh diễm một màn xuất hiện.

Nguyên bản Trương Triệu mười vạn đại quân công kích phía trước, nhưng là Ẩn Nguyên hội hai vạn Thiết Huyết quân tốc độ quá nhanh. Toàn bộ áp dụng lưỡi lê trận hình, hai vạn người chính là hai mươi chi to lớn lưỡi lê, dễ như trở bàn tay đâm vào Trương Triệu mười vạn đại quân bên trong, trực tiếp liền xuyên thấu.

Trương Triệu mười vạn đại quân mặc chính là tro giáp, mà Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân mặc chính là bạch giáp, thật như là sáng loáng lưỡi lê.

Tốc độ cực nhanh không nói, mấu chốt là chỉnh tề không một. Hai vạn người liền như là một người, tạo thành lưỡi lê hàng ngũ không chút nào tán không loạn, so nước nào đó cỡ lớn thể thao còn muốn chỉnh tề.

Bọn hắn ngay từ đầu tốc độ thật nhanh, mỗi giây mười mét tốc độ chạy như điên, nhưng là xông vào Trương Triệu đại quân về sau, tốc độ lập tức chậm lại, bởi vì bọn hắn muốn giấu ở Trương Triệu trong đại quân.

Vì lẽ đó Trương Triệu mười vạn đại quân liền lộ ra cho ra quái dị, bọn hắn một bên chạy, một bên nhìn xem bên cạnh Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, trong lòng cảm khái người so với người làm người ta tức chết, trên thế giới này còn có như thế tinh nhuệ quân đội? Ăn mặc kiên cố màu trắng sắt thép áo giáp, cõng siêu cấp cường cung cùng năm túi tên, bên hông có loan đao, trong tay còn có một chi lớn Mạch Đao.

Cái này phụ trọng cái kia có bao nhiêu a? Đổi thành những quân đội khác cơ hồ đều đi không được, mà bọn hắn lại còn có thể tựa như tia chớp chạy như điên.

Chỉ cần tới gần ba trăm mét khoảng cách, Ẩn Nguyên hội cái này hai vạn Thiết Huyết quân liền có thể tiến vào cuồng xạ hình thức, một bên chạy, một bên bắn tên. Mà một khi vọt tới trại dưới tường, địch nhân kia liền xong, trong tay bọn họ Mạch Đao có thể dễ như trở bàn tay đem đầu gỗ trại tường bổ xuống nát bét.

Trương Triệu nhìn thấy chi quân đội này về sau, nội tâm cũng không khỏi đến thở dài một tiếng, làm siêu thoát thế lực quân đội xuất hiện về sau, phổ thông quân đội thời đại liền kết thúc, dù là Thẩm Lãng Niết Bàn quân cũng không bằng trước mắt chi này Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân cường đại.

Trung quân trên đài cao Thư Đình Ngọc thật dài buông lỏng một hơi, hướng phía Chúc Nhung nói: "Chúc tổng đốc, giết gà không cần dao mổ trâu, Chúc Hồng Tuyết đại nhân Huyết Hồn quân không dùng ra động, chỉ dựa vào ta Thiết Huyết quân liền đã có thể đem Thẩm Lãng chém tận giết tuyệt, hôm nay một trận chiến này, ta Thiết Huyết quân muốn triệt để rửa nhục, Nộ Triều thành chiến Thiết Huyết quân sở dĩ hủy diệt cũng không phải là không đủ mạnh, hoàn toàn là bị Phù Đồ Sơn cổ trùng làm hại."

Không trách Thư Đình Ngọc có như thế to lớn lòng tin, bởi vì Thiết Huyết quân xác thực rất mạnh, dựa theo trước mắt cục diện này phát triển tiếp, chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu Thiết Huyết quân biểu diễn. Tiến vào ba trăm mét, Thiết Huyết quân phản kích. Vọt tới trại dưới tường, Thiết Huyết quân chiến thắng.

Thư Đình Ngọc cười nói: "Không Tránh đại sư, ngài một vạn Thông Thiên tự tăng binh có lẽ cũng không cần thiết xuất động. Ngài quân đội càng thêm cường đại, không cần thiết cất nhắc Thẩm Lãng. Khó trách Chúc Hồng Tuyết đại nhân ngay cả chiến trường đều không có tới, bởi vì hắn đã sớm biết rõ kết quả."

Chúc Nhung chỉ là cười một tiếng, cũng không nói lời nào.

Toàn bộ chiến trường tiết tấu phảng phất chậm lại, giống như chờ lấy Ninh Kỳ cái kia mười vạn đại quân mau trốn đi, miễn cho vướng chân vướng tay.

Trương Triệu mười vạn đại quân cũng không còn kêu loạn, hơn nữa tập kết thành trận, chỉnh tề mà lại chậm chạp tiến quân. Bởi vì hắn biết rõ sứ mệnh đã thay đổi, tiến đánh Thẩm Lãng đã không dùng được bọn hắn phổ thông quân đội, cái này mười vạn đại quân duy nhất nhiệm vụ chính là ẩn tàng Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân đoàn.

Mà Thẩm Lãng hoả pháo cũng triệt để dừng lại, liền lẳng lặng nhìn xem địch nhân mười mấy vạn đại quân chỉnh tề tới gần.

Hai ngàn mét!

Trên đài cao cờ xí vung vẩy, nói cho tất cả mọi người quân địch khoảng cách.

Thẩm Lãng nhìn qua địch nhân 13 vạn đại quân, thật hảo chỉnh đủ a, phảng phất khối lập phương, cùng vừa rồi điên cuồng công kích hoàn toàn không giống.

Chủng Sư Sư lại một lần nữa rút ra chiến đao, hướng phía bên cạnh ca ca nhìn lại một chút, lần này giờ đến phiên chúng ta tác chiến đi. Thẩm Lãng hoả pháo mặc dù lợi hại, nhưng cũng không làm gì được Ẩn Nguyên hội cùng Thông Thiên tự quân đội.

"Phanh phanh phanh phanh!"

Mười mấy vạn đại quân, mười cái phương trận, nện bước chỉnh tề bộ pháp, phảng phất thiên địa lớn trống, phát ra có thứ tự tiếng vang, Thẩm Lãng trước mặt rượu đỏ cũng từng đợt khuấy động.

1,900 mét, người tiên phong vung vẩy.

Hoả pháo tay thôi động trước mắt khoảng cách khắc độ, bọn hắn là không nhìn thấy địch nhân toàn cảnh, chỉ có thể căn cứ mệnh lệnh tiến hành hoả pháo phát xạ.

1,800 mét, 1,700 mét!

Hella hướng phía Thẩm Lãng nhìn lại, khoảng cách này có thể khai hỏa, tuyến thân súng lựu đạn hoàn toàn có thể đánh tới khoảng cách này, nhưng Thẩm Lãng vẫn không có lên tiếng, hắn muốn để địch nhân lại gần một chút, hơn nữa một trăm môn tuyến thân pháo đã tại thân, thiết lập khoảng cách chính là khoảng một ngàn năm trăm mét, súng lựu đạn là có thể thiết lập khoảng cách, muốn đánh cho xa liền tăng thuốc, muốn đánh cho gần liền giảm thuốc.

Một ngàn sáu trăm mét, một ngàn năm trăm mét

Quân địch chính thức tiến vào công kích khoảng cách, Thẩm Lãng bỗng nhiên phất tay.

Lập tức, mười cái trên đài cao người tiên phong cuồng vũ.

"Bệ hạ có chỉ, nã pháo!"

"Nã pháo!"

"Nã pháo!"

Sau đó, một trăm môn trước đó chưa hề khai hỏa tuyến thân pháo mãnh liệt khai hỏa.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Một trăm viên lựu đạn gào thét mà ra, trước nay chưa từng có tốc độ kinh người, chân chính tựa như tia chớp, tại không trung cơ hồ xẹt qua một đạo thẳng tắp, xé mở không khí, phát ra từng đợt tiếng vang chói tai.

Ngắn ngủi ba giây đồng hồ về sau, những này đạn pháo liền xuất hiện tại quân địch trên không, bỗng nhiên rơi đập.

Sau đó, chính là kinh thiên động địa một màn.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Điên cuồng bạo tạc, trên trăm đóa ngọn lửa chi hoa nở rộ.

Đinh tai nhức óc tiếng vang, chân chính đinh tai nhức óc.

Quân địch hàng ngũ khối lập phương, phi thường hùng vĩ. Nhưng lúc này sống sờ sờ bị xé nứt.

Vô số quân địch còn không biết phát sinh cái gì, trực tiếp liền bị tạc đến thịt nát xương tan, liền một khối hoàn chỉnh thân thể cũng không tìm tới.

Đây là hạnh phúc, thảm hại hơn chính là trực tiếp bị tạc bay ra ngoài những người kia, cụt tay cụt chân bay loạn, trơ mắt nhìn xem hai tay của mình hai chân không thấy.

Vô số quân địch như là người bù nhìn đồng dạng bỗng nhiên bị ném tới giữa không trung, máu tươi cuồng thổ, xương sườn đứt gãy, ngũ tạng lục phủ đánh rách tả tơi, sau khi rơi xuống đất đã chết thẳm.

Đây mới thật sự là đồ sát, so với lúc này, vừa rồi cái kia bão tố đồng dạng đạn ria hoàn lại tính được cái gì?

Hoàn mỹ nhất súng lựu đạn là cái gì đường kính? 155 li, đây là địa cầu lịch lịch sử báo cho Thẩm Lãng đáp án, Liên Xô thử qua các loại đường kính súng lựu đạn, cuối cùng phát hiện 155 li là nhất Giai Bình hoành điểm, uy lực cũng đủ lớn, trọng lượng lại không quá phận.

Nhưng là Thẩm Lãng cân nhắc thật lâu, vẫn là lựa chọn 122 li đường kính, cái này một trăm môn súng lựu đạn toàn bộ đều là cái miệng này kính.

122 li súng lựu đạn đạn pháo trọng lượng tại 23 kg chi phối, sát thương diện tích tại sáu trăm mét vuông chi phối, so trên Địa Cầu ngang nhau cấp bậc súng lựu đạn ít 30%, nhưng Thẩm Lãng đã rất hài lòng. Một cái đạn pháo sát thương diện tích là sáu trăm mét vuông, một trăm viên chính là sáu vạn mét vuông.

Kinh người uy lực thuốc nổ, tăng thêm kinh khủng mảnh đạn bay tứ tung, mỗi một phát pháo đạn bạo tạc về sau, sáu trăm mét vuông phạm vi bên trong không chết cũng tàn phế.

Cảm tạ quân địch xưa nay không hiểu súng lựu đạn loại vũ khí này, thời điểm tiến công đập đến chỉnh tề phương trận, còn chỉ sợ Thẩm Lãng đánh không cho phép. Vòng thứ nhất pháo kích, thương vong vượt qua ba bốn ngàn khoảng cách.

. . .

Quân địch trung quân trên đài cao, làm khoảng cách còn có một ngàn năm trăm mét Thẩm Lãng liền hạ lệnh nã pháo lúc, Chúc Nhung đã cảm giác được rõ ràng không đúng.

Nhưng mà hắn nhìn thấy trước nay chưa từng có một màn, tại độ cao này hắn thấy nhất là rõ ràng, hơn một trăm ngọn lửa chi hoa bạo tạc về sau.

Hắn chỉnh tề mười mấy vạn đại quân nháy mắt liền loạn, giữa cả thiên địa phảng phất chỉ còn lại bạo tạc tiếng vang.

Ngọn lửa tán đi về sau, toàn bộ đại quân hàng ngũ trực tiếp trống đi hơn một trăm cái lỗ lớn, còn có vô số tàn khuyết không đầy đủ thi thể.

Mà Thư Đình Ngọc cũng da đầu từng đợt run lên, hắn Thiết Huyết quân phi thường cường đại, nhưng là cũng căn bản gánh không được như thế uy lực to lớn đạn pháo.

Chịu Thẩm Lãng hoả pháo về sau, vận khí tốt trực tiếp bị tạc bay ra ngoài, sau khi rơi xuống đất thổ huyết, đoạn một cây xương cốt. Mà vận khí không tốt, mảnh đạn trực tiếp bắn vào con mắt, bắn vào cổ, trực tiếp mất mạng. Cái này mảnh đạn uy lực quá kinh người, một khi bắn vào thể nội, cơ hồ muốn cắt vào nửa thước bao sâu.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Chúc Nhung, tiếp xuống phải làm gì?

Chúc Nhung nội tâm từng đợt run rẩy, Thẩm Lãng quả nhiên có cường đại vũ khí bí mật, lực sát thương kinh khủng như vậy, tại một ngàn năm trăm mét khoảng cách liền có thể đối với địch nhân tiến hành đồ sát.

Chúc Nhung đối với thượng cổ vũ khí không phải hoàn toàn không biết gì cả, hắn biết rõ có thượng cổ siêu cấp cường nỗ, có thể bắn ra hai ba ngàn mét, hơn nữa độ chính xác cao, nhưng là những này cự hình cường nỗ đều rất lớn, hơn nữa mỗi một chi cự tiễn đều rất quý giá. Mấu chốt nhất là nó lực xuyên thấu kinh người, cũng sẽ bạo tạc, nhưng uy lực không có dọa người như vậy a.

"Công kích, công kích, phân tán công kích!" Chúc Nhung lớn tiếng hạ lệnh.

Thậm chí không cần mệnh lệnh của hắn, Trương Triệu dưới trướng mười vạn đại quân đã phân tán, Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân cũng chia tán.

Chiến trường lại một lần nữa khôi phục trở thành trước đó bộ dáng, mười mấy vạn đại quân như là dã thú chạy như điên, phóng tới Thẩm Lãng đại doanh.

Chín giây, vẻn vẹn chín giây, cái này xạ tốc so cận đại hoả pháo muốn chậm một nửa, nhưng đã hoàn toàn đầy đủ.

Vòng thứ hai pháo kích bắt đầu.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Một trăm viên lựu đạn lại một lần nữa nhập vào trong quân địch, lại một lần nữa điên cuồng bạo tạc, lại một lần nữa thi thể bay tứ tung, thịt nát xương tan.

"Lên lên lên!" Trương Triệu cuồng hống.

Mười vạn Chúc thị gia tộc đại quân cúi đầu, liều mạng xông về phía trước, Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân vẫn như cũ giấu ở Chúc thị trong đại quân, tận lực giảm bớt thương thế của mình vong. Mà Thông Thiên tự tăng binh thì tại đại quân về sau, thương vong cực kỳ bé nhỏ.

"Rầm rầm rầm. . ."

"Rầm rầm rầm. . ."

Vòng thứ ba, vòng thứ tư, vòng thứ năm. . .

Chúc thị gia tộc quân đội dù sao cũng là phổ thông quân đội, cũng không phải làm bằng sắt, tám bánh pháo kích về sau, thương vong của bọn họ đạt tới kinh người hơn một vạn, sĩ khí triệt để sụp đổ.

Bình thường chiến đấu, bọn hắn có thể tiếp nhận thương vong nhiều hơn. Nhưng là trước mắt cuộc chiến đấu này quá khủng bố, Thẩm Lãng vũ khí cách mấy dặm liền đánh tới, một khi bị đánh trúng, trực tiếp chết không toàn thây.

Lại dũng cảm binh sĩ cũng gánh không được, này chỗ nào là vũ khí, đây quả thực là lôi đình oanh kích, quả thực là Lôi Thần Chi Nộ. Hơn nữa coi như không có bị tạc bên trong binh sĩ, cũng bị cái này oanh minh tiếng vang dọa đến hồn phi phách tán, trong lỗ tai từng đợt oanh minh, cái gì đều nghe không được, thậm chí đưa tay như đúc toàn bộ đều là máu.

Lúc này coi như Trương Triệu lại liều mạng gầm thét, coi như dưới trướng hắn đốc chiến đội lại liều mạng giết người cũng ngăn cản không nổi quân đội tan tác.

Hơn tám vạn đại quân bốn phía chạy trốn, không chỉ hướng phía nam bắc hai đầu chạy trốn, còn có hướng về sau trốn. Quỷ khóc sói gào, chim thú tán.

...

Trương Triệu đại quân chạy trốn về sau, Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, Thông Thiên tự siêu cấp tăng binh quân đoàn liền mất đi yểm hộ, trực tiếp bại lộ tại Thẩm Lãng hoả pháo trước mặt.

Bất quá cứ như vậy, Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân cũng dùng không ít áp chế tốc độ của mình, có thể triệt để chạy như điên.

"Công kích!"

Theo ra lệnh một tiếng, còn lại hơn một vạn Thiết Huyết quân bỗng nhiên phân tán ra đến, hướng phía hơn mười dặm trại tường nhanh chóng lặp lại.

Coi như ở thời điểm này, cho dù có phụ trọng nhiều như vậy, bọn hắn chạy như điên tốc độ vẫn như cũ đạt tới kinh người khoảng bảy mét mỗi giây.

Bọn hắn xác thực so Niết Bàn quân càng thêm cường đại.

Tốc độ nhanh như vậy, trận hình như thế phân chia tán, cái này bất lợi cho Thẩm Lãng, một trăm ổ hỏa pháo rất khó triệt để bao trùm.

Nhưng mà. . .

Vòng tiếp theo khai hỏa cũng không phải là một trăm ổ hỏa pháo, mà là ròng rã năm trăm môn, bốn trăm môn súng không nòng xoắn pháo cũng khai hỏa, hơn nữa cũng là lựu đạn.

Súng không nòng xoắn pháo đánh cho không xa, hơn nữa đạn pháo tốc độ phi hành chậm, chính xác không cao, chứa thuốc đo không lớn, xa xa lạc hậu hơn tuyến thân súng lựu đạn.

Nhưng lúc này, muốn chính là hỏa lực bao trùm, năm trăm ổ hỏa pháo đã đầy đủ đối mười dặm rộng chiến trường tiến hành trải thảm oanh tạc.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Mỗi một vòng pháo kích, năm trăm phát pháo đạn điên cuồng công kích, sát thương phạm vi đạt tới kinh người hai mươi vạn mét vuông. Tại cái phạm vi này bên trong, coi như cường đại Ẩn

Nguyên hội Thiết Huyết quân cũng khó có thể đào thoát.

Đứng tại trên đài cao Thư Đình Ngọc lòng đang rỉ máu, hắn Thiết Huyết quân dũng mãnh vô cùng, bốc lên kinh thiên hỏa lực, điên cuồng xông về phía trước.

Tốc độ của bọn hắn vẫn như cũ đầy đủ nhanh, cái này hơn một ngàn mét khoảng cách, bọn hắn nhiều nhất chỉ cần bốn phút liền có thể chạy đến.

Nhưng mà liền cái này bốn phút thời gian, đầy đủ Thẩm Lãng quân đội tiến hành hai mươi vòng pháo kích, vượt qua một vạn viên đạn pháo trút xuống.

Đây cũng không phải là cái gì thiết cầu đạn, đây là lựu đạn. Uy lực lớn lực sát thương vượt qua sáu trăm mét vuông, uy lực nhỏ cũng có hai trăm mét vuông chi phối.

Thư Đình Ngọc trơ mắt nhìn xem quân đội của mình, một lần lại một lần bị tạc bay, sau đó một lần lại một lần đứng lên, lại một lần nữa xông về phía trước.

Hắn Thiết Huyết quân đoàn xác thực đầy đủ dũng cảm, cũng xác thực đủ cường đại, tuyệt đại đa số người bị liền nổ nhiều lần đều không chết. Ngũ tạng lục phủ bị tạc tổn thương thổ huyết, đứng lên về sau vẫn như cũ xông về phía trước, xương cốt bị tạc đoạn, vẫn như cũ xông về phía trước.

Nguyên bản bốn phút liền có thể tiến lên khoảng cách, biến thành tám phút, mười phút, mười năm phút.

Mà Thẩm Lãng hoả pháo vẫn tại điên cuồng oanh minh, bất quá xạ tốc cũng dần dần chậm lại, nhất là tuyến thân súng lựu đạn, bởi vì đạn pháo ra khỏi nòng tốc độ quá nhanh, nhiệt độ quá cao, họng pháo đều đánh hồng, cần không ngừng tưới nước làm lạnh. Hiện đại hoả pháo tuổi thọ đồng dạng tại năm trăm phát chi phối, Thẩm Lãng những này hoả pháo khẳng định còn xa xa không đạt được, có thể có hai trăm phát tuổi thọ liền đã phi thường ngưu bức. Ngược lại súng không nòng xoắn pháo muốn tốt một chút, bởi vì họng pháo nhất là dày, đạn pháo ra khỏi nòng tốc độ chậm.

Nhưng coi như thế, Thẩm Lãng năm trăm ổ hỏa pháo vẫn là đầy đủ bao trùm toàn bộ chiến trường.

Một vạn, một vạn năm ngàn phát, hai vạn đạn pháo, điên cuồng khuynh tả tại trên chiến trường.

Đương nhiên tân tiến nhất hình trụ hình mũi khoan lựu đạn Thẩm Lãng chế tạo đến cũng không nhiều, chỉ có chỉ là không đến một vạn viên. Nhưng là viên cầu hình nguyên thủy lựu đạn vẫn là rất nhiều, trọn vẹn mấy vạn phát, hai loại đạn pháo chung vào một chỗ, còn đầy đủ đánh lên nửa giờ.

Trên chiến trường xuất hiện bi tráng một màn.

Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, một lần lại một lần ngã xuống, lần lượt đứng lên công kích. Nhưng là theo bọn hắn ngã xuống, phía sau cung không thấy, tiễn không thấy, thậm chí trong tay Mạch Đao cũng không thấy.

Hơn nữa dần dần, bọn hắn cũng không đứng dậy được. Trong bọn họ có ít người chết, nhưng có ít người còn chưa chết, nhưng cũng không đứng dậy được, xương cốt có tính không cái gì, thổ huyết cũng không tính là gì, mấu chốt là não chấn động.

Mấy chục vòng pháo kích, mấy vạn phát pháo đạn rơi xuống, mỗi một cái Thiết Huyết quân không biết muốn bị nổ mấy lần, muốn bị sóng xung kích nổ bay mấy lần.

Nghiêm trọng não chấn động, tiền đình công năng triệt để hỗn loạn, vừa đứng lên đến liền trời đất quay cuồng, không ngừng nôn mửa, thậm chí liền đông nam tây bắc đều đều không phân biệt được.

…

Cái kia Thông Thiên tự siêu cấp tăng binh như thế nào?

Bọn hắn ngay từ đầu biểu hiện được phi thường ngưu bức, trong tay cán dài đại đao điên cuồng xoay tròn lấy, như là quạt điện, có thể bắn bay bất luận cái gì viên đạn, mũi tên, mảnh đạn.

Bọn hắn mỗi một cái đều là võ đạo cao thủ, bọn hắn cùng Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân không giống, bọn hắn thuộc về võ đạo quân đoàn.

Nhưng mà bọn hắn phải đối mặt không phải viên đạn cùng mưa tên, mà là kinh người bạo tạc sóng xung kích.

Đám người này vẫn như cũ rất mạnh, dù là trực tiếp bị tạc bay ra ngoài, trong tay cán dài chiến đao vẫn như cũ điên cuồng xoay tròn cuồng vũ, vẫn như cũ có thể ngăn trở vô số mảnh đạn.

Thế nhưng là lựu đạn lúc nổ, mảnh đạn cũng không phải một cái phương hướng, mà là ba trăm sáu mươi độ không góc chết đánh giết.

Thông Thiên tự siêu cấp tăng binh chống đỡ được phía trước, ngươi chống đỡ được đằng sau, chống đỡ được bên trái cùng bên phải sao?

Trình độ nào đó bọn hắn lực phòng hộ còn xa không bằng Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, trên người bọn họ không có áo giáp. Không phải là không thể được xuyên, mà là Thông Thiên tự dù sao cũng là hòa thượng, mặc áo giáp không thích hợp, vì lẽ đó toàn bộ ăn mặc vải pháo, nhiều lắm là bên trong phủ lấy một tầng tỏa giáp, nhưng lại không phải toàn thân bao khỏa a.

Không giống như là Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân, toàn thân đều bao bọc ở đao thương bất nhập bí mật hợp kim bên trong khôi giáp, liền con mắt đều bị trong suốt mảnh thủy tinh bảo hộ lấy.

Những này tăng binh võ công rất mạnh, nhưng lại còn không đạt được dùng nội lực bắn bay mảnh đạn tình trạng. Vì lẽ đó không có hộ giáp bọn hắn bi kịch.

Thường thường có thể nhìn thấy vô cùng đột ngột một màn, một bên bọn hắn vô cùng ngưu bức, nội lực cường đại thời điểm, thậm chí có thể sử xuất thiên cân trụy, như là một gốc lỏng sinh trưởng ở trên mặt đất, coi như bom tại cách đó không xa bạo tạc, bọn hắn cũng không nhúc nhích tí nào. Nhưng mà không cẩn thận một khối mảnh đạn bay vụt mà đến, trực tiếp đem bọn hắn cổ chặt đứt một nửa, trực tiếp ngã xuống đất mất mạng.

Hơn nữa bất luận cái gì sử dụng nội lực võ giả đều có một cái khuyết điểm, một khi nội lực hao hết, liền bi kịch.

Vì lẽ đó, Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc lòng đang nhỏ máu, mà Thông Thiên tự Không Tránh đại sư lòng đang phún huyết.

Làm qua cái nào đó điểm tới hạn về sau, hắn một vạn siêu cấp tăng binh liền bắt đầu liên miên liên miên tử vong. Dù là trước khi chết, bọn hắn cường đại như trước, vẫn như cũ lực lớn vô cùng, vẫn như cũ võ công cao cường, trong tay cán dài chiến đao vẫn như cũ huyễn vũ. Nếu như trên chiến trường gặp được địch nhân, cam đoan không có ai đỡ nổi một hiệp, một vạn chi cán dài chiến đao tạo thành quạt điện, quả thực chính là đồ sát đại trận , bất kỳ cái gì địch nhân đều sẽ bị xoắn đến phấn toái.

Nhưng mà bọn hắn trước mắt không có địch nhân, bởi vì căn bản xông không đến trước mặt địch nhân.

Làm những này siêu cấp tăng binh thương vong hơn phân nửa thời điểm, khoảng cách Thẩm Lãng đại doanh còn có sáu trăm mét.

Mà cuối cùng này sáu trăm mét, cơ hồ muốn bò qua đi, hỏa lực quá dày đặc, coi như võ công cường đại tăng binh cũng cũng sẽ não chấn động.

Không Tránh trưởng lão thống khổ nhìn qua một màn này, run rẩy nói: "Chúc Nhung Tổng đốc, Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân còn chưa tới sao?"

Chúc Nhung nói: "Huyết Hồn quân khinh thường cùng người khác cùng một chỗ chiến đấu."

Không Tránh minh bạch, Chúc thị đây là muốn lợi dụng Thẩm Lãng đem Thông Thiên tự tăng binh toàn bộ chém tận giết tuyệt a. Trong mắt bọn hắn Việt Quốc là Chúc thị Việt Quốc, là Thiên Nhai Hải Các Việt Quốc, dung không được người khác nhúng chàm.

Không Tránh đại sư không có chửi ầm lên, hắn đã hơn bảy mươi tuổi, cái gì đều nhìn qua, lợi dụng địch nhân giết chết minh hữu loại tình huống này lại tính được cái gì?

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Lại một trận chói tai tiếng oanh minh, lại mấy trăm phát pháo đạn trút xuống.

"Ầm ầm ầm ầm. . ." Lại một lần nữa tiếng nổ kinh thiên động địa.

Không Tránh đại sư tuyệt vọng nhìn qua một màn trước mắt, nhìn qua đầy trời hỏa lực, giống như địa ngục chiến trường, hắn ngửa mặt nhìn lên bầu trời, run rẩy nói: "Khương Ly bệ hạ, đây là ngươi trên trời có linh thiêng đối với chúng ta trừng phạt sao? Năm đó Thông Thiên tự phản bội ngươi, bây giờ ngươi mượn nhờ nhi tử về sau đối với chúng ta tiến hành đồ sát, lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt sao?"

Trước mắt một màn này, xác thực giống như là thiên khiển.

Nguyên bản Không Tránh đại sư cảm thấy Thẩm Lãng cái gọi là vương giả trở về là một chuyện cười, mang theo hai vạn đại quân viễn chinh Thiên Việt thành càng là trò cười, mà bây giờ hắn cảm giác được kính sợ.

Tại cái này đầy trời oanh minh bạo tạc bên trong, hắn ẩn ẩn nhìn thấy Thẩm Lãng mang tới vương bá chi khí. Cái gọi là vương bá chi khí không phải cái gì khí chất, mà là lực lượng, lực lượng kinh thiên động địa.

"Rút lui, rút lui!" Không Tránh đại sư hét lớn: "Thông Thiên tự tăng binh quân đoàn, rút lui!"

Võ công của hắn rất mạnh, sớm tại ba mươi mấy năm trước hắn đã đột phá tông sư, vì lẽ đó thanh âm của hắn như sấm nổ vang vọng toàn bộ chiến trường.

Nhưng mà, may mắn còn sống sót những cái kia tăng binh nhưng như cũ thống khổ xông về phía trước phong, bởi vì bọn hắn nghe không được, mất thông.

Không Tránh đại sư bỗng nhiên từ đó quân đài cao nhảy xuống, bốc lên vô số hỏa lực, hướng phía tự mình tăng binh quân đoàn tiến lên, kéo xuống tự mình màu xám tăng bào, dùng máu tươi ở phía trên viết xuống hai cái chữ to, giơ cao lên xông vào chiến trường.

"Rút lui!"

"Rút lui!"

"Rầm rầm rầm. . ."

Lại một trận kinh thiên động địa bạo tạc, trực tiếp đem Không Tránh đại sư cũng nổ bay ra ngoài, hắn là cái tuyệt đỉnh cao thủ, làm lúc nổ, hắn hiểu được đi theo sóng xung kích nước chảy bèo trôi, đem tổn thương giảm bớt đến thấp nhất.

Rất nhanh hắn liền vọt tới quân đội của mình trước mặt, có một nửa thời gian hắn đều bị tạc đến đầy trời bay loạn, lại cơ hồ lông tóc không tổn hao gì, võ công xác thực cực mạnh.

"Rút lui, rút lui. . ."

Hắn giơ cao lên viết rút lui hai chữ tăng bào, một lần lại một lần bị tạc nát, một lần lại một lần cởi xuống trên mặt đất thi thể tăng bào, một lần nữa viết lên hai chữ này.

Rốt cục hắn dốc hết toàn lực cứu sau cùng một nhóm tăng binh, mang theo bọn hắn đầu cũng sẽ không rút lui xuất chiến trận.

Một trận chiến này chúng ta Thông Thiên tự nhận thua, ngươi Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân cường đại, giao cho các ngươi đến đánh.

Chúc Hồng Tuyết ngươi không phải chiến vô bất thắng, đồ sát trăm vạn sao? Một trận chiến này giao cho ngươi đến đánh.

...

Thông Thiên tự Không Tránh đại sư có thể bốc lên kinh thiên hỏa lực, đi đem quân đội của mình mang đi. Nhưng là Thư Đình Ngọc lại không thể.

Bên cạnh hắn mấy chục tên cao thủ đều đang liều mạng hô to: "Rút lui, rút lui!"

Hơn nữa còn tại trung quân trên đài cao quơ rút lui cờ xí.

Nhưng là vô dụng, tại cái này đinh tai nhức óc hỏa lực bên trong, tất cả Thiết Huyết quân cũng toàn bộ mất thông, trên chiến trường khói lửa bụi đất bao phủ, căn bản là không nhìn thấy trung quân đài cao bên này.

Bọn này Thiết Huyết quân, vẫn như cũ vô cùng dũng cảm, vô cùng bi tráng xông về phía trước, bò xông về phía trước, bọn hắn gốc rễ là trống không không huyết mạch người, là toàn cơ bắp, thậm chí so Niết Bàn quân càng ngốc.

Một trận chiến này đánh tới nơi này, Chúc thị quân đoàn, Ẩn Nguyên hội quân đoàn, Thông Thiên tự quân đoàn toàn bộ vận chuyển.

Thẩm Lãng nhìn qua Chúc Nhung cùng Thư Đình Ngọc trung quân đài cao, khoảng cách vượt qua hai ngàn mét.

Ha ha, trước đó một mực không được đánh các ngươi, hẳn là ngươi cho rằng không thể chinh phục sao?

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Năm mươi môn tuyến thân súng lựu đạn tăng thuốc, nhắm chuẩn địch nhân trung quân tướng đài!"

Một phút sau, năm mươi môn 122 li súng lựu đạn nhắm chuẩn hoàn tất.

"Khai hỏa!"

"Sưu sưu sưu sưu!"

Năm mươi viên đạn pháo gào thét mà ra, tại không trung xẹt qua một đường vòng cung, hướng về phương xa mà đi.

Chúc Nhung cùng Thư Đình Ngọc không khỏi kinh ngạc, cái này. . . Thanh âm này phảng phất không đúng.

Lại ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện năm mươi cái điểm đen vậy mà hướng phía đỉnh đầu bay tới.

Mả mẹ nó, không phải sao? Xa như vậy đều đánh cho đến?

Tiếp theo trong nháy mắt!

Năm mươi viên đạn pháo bỗng nhiên nhập vào cái này to lớn trung quân đài cao, Chúc Nhung, Thư Đình Ngọc, Ninh Dụ chờ mấy chục hơn trăm người đều tại cái này trên đài cao, Chúc thị cùng Ẩn Nguyên hội trung tâm chỉ huy đều ở nơi này.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Một trận kinh thiên động địa bạo tạc, cái này cao mấy chục mét trung quân đài cao, như là bị cự nhân giật ra, sống sờ sờ bị xé thành mảnh nhỏ, vô số thi thể bay tứ tung.

Thẩm Lãng nhìn xem một màn này, mỉm cười nói: "Cuối cùng này một pháo, hoàn mỹ!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 490: : To Lớn Thắng Lợi! Vạn Chúng Chấn Kinh Nhảy Nhót!

Chương 489:: To lớn thắng lợi! Vạn chúng chấn kinh nhảy nhót!

Chúc Vô Biên mấy vạn đại quân từ đầu đến cuối bảo vệ tại trung quân dưới đài cao, hơn nữa đứng thành một cái to lớn khối lập phương, chỉnh tề.

Làm Thẩm Lãng cuối cùng một pháo oanh kích mà đến thời điểm, thật là chỉ ngửi thân, không thấy ảnh.

Sau đó một giây sau, mấy chục viên đạn pháo liền hung mãnh nổ xuống tới.

Cao mấy chục mét trung quân đài cao sống sờ sờ xé rách, sau đó bỗng nhiên sụp đổ xuống tới, đem vô số binh sĩ chôn ở bên trong.

Cái này còn không chỉ, trong đó bộ phận bom trực tiếp rơi vào lít nha lít nhít quân trận bên trong dẫn bạo.

Nháy mắt như là gặt lúa mạch, liên miên liên miên quân đội biến mất.

Cuối cùng cái này một pháo, thật sự là hoàn mỹ, mặc dù chỉ có năm mươi phát pháo đạn, nhưng lại tạo thành vượt qua một trăm phát pháo đạn lực sát thương.

Toàn bộ tràng diện quỷ khóc sói gào.

...

"Bá phụ, bá phụ. . ." Chúc Vô Biên bỗng nhiên lao ra, lớn tiếng hô to.

Mấy chục tên võ sĩ dời, lộ ra bên trong Chúc Nhung, vừa rồi bạo tạc trong nháy mắt đó, mấy chục tên võ sĩ dùng thân thể của mình đi bảo hộ Chúc Nhung.

Chúc Nhung đỡ thẳng mũ, từ trong đám người chui ra ngoài.

Ninh Dụ cũng khó khăn leo ra, một đầu cánh tay rủ xuống treo, tựa như là gãy.

Ninh Dực cũng sợ đi ra, đỉnh đầu ngay tại bốc lên máu, hắn không có kêu lên thảm thiết, bởi vì đầu hắn còn tại không rõ, hơn nữa trong lỗ tai oanh minh vang lên, trong lúc nhất thời cái gì đều nghe không được, cũng hoàn toàn không cảm giác được cái gì.

"Ọe, ọe. . ." Hắn liền nằm trên mặt đất không ngừng mà buồn nôn.

Mà Thư Đình Ngọc cũng không có chuyện, vừa đến hắn võ công rất cao, thứ hai bên cạnh hắn cũng có mấy chục tên võ sĩ liều mình tương hộ.

Toàn bộ trung quân đài cao đều bị tạc hủy, chỉ còn lại một đống phế tích.

Chúc Nhung dùng cả tay chân, leo đến cái này phế tích chỗ cao nhất, quan sát toàn bộ chiến trường.

Chúc Vô Biên cùng Chúc thị võ sĩ tranh thủ thời gian xông lên, bảo hộ tại bên cạnh hắn, nói: "Bá phụ, cẩn thận thẩm tặc pháo kích."

"Sẽ không." Chúc Nhung thản nhiên nói.

Sau đó, hắn liền lẳng lặng mà nhìn trước mắt đây hết thảy.

Thẩm Lãng hoả pháo đều là kiểu mới thuốc nổ, vì lẽ đó khói mù không nồng, mấu chốt là nổ lên bụi đất bao phủ hơn mười dặm phạm vi.

Thời gian dần qua những này bụi đất cũng rơi xuống, Chúc Nhung mới thấy rõ ràng hết thảy trước mắt.

Nói thật, vừa rồi hắn mặc dù đứng được cao, nhưng cái gì đều nhìn không thấy, cũng chỉ nghe được từng đợt nổ vang rung trời, từng đoàn từng đoàn ngọn lửa trên mặt đất nổ tung.

Cả tràng chiến đấu chỉ duy trì không đến ba giờ mà thôi, nhất là nửa đoạn sau không đến một cái giờ. Nhưng là Thẩm Lãng lại trút xuống vượt qua ba vạn năm ngàn viên đạn pháo.

Trời có mắt rồi, phiến chiến trường này mặc dù rộng 5 cây số, dài hai cây số.

Nhưng là chân chính tinh hoa khu vực chỉ có chỉ là Tam Bình phương cây số mà thôi, nói cách khác bình quân mỗi cây số ném một vạn hai ngàn phát pháo đạn.

Bình quân xuống tới, một phát đạn pháo lực sát thương tại hơn ba trăm mét vuông mà thôi, một vạn hai ngàn phát chính là 360 vạn mét vuông. Nói cách khác bình quân một mét vuông muốn bị oanh tạc ba lần, cái này nơi nào có góc chết a, chân chính trải thảm oanh tạc.

Vì lẽ đó đi qua không đến một cái giờ, Chúc Nhung cơ hồ cái gì đều không cảm giác được, cả người đều tại run rẩy, phảng phất toàn bộ linh hồn đều nhận hỏa lực tẩy lễ.

Kinh người như vậy cảnh tượng hoành tráng, hắn cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua . Còn thương vong của quân đội, ngay từ đầu Thẩm Lãng dùng đạn ria đồ sát thời điểm còn thấy rất rõ ràng, về sau dùng súng lựu đạn thời điểm căn bản là nhìn không thấy.

Có thể nhìn thấy chỉ có mấy cây số vuông bên trong, đâu đâu cũng có ngọn lửa, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy bị tạc bay thi thể cùng tàn chi.

Hiện tại bụi đất cùng khói lửa tán đi, rốt cục thấy rất rõ ràng.

Nơi này là địa ngục, tuyệt đối là địa ngục.

Mấy cây số vuông trên mặt đất, lít nha lít nhít đều là thi thể, đều là máu tươi, đều là chân cụt tay đứt.

Chiến trường thấy qua, nhưng chưa từng gặp qua thảm liệt như vậy.

Chúc Nhung chỉ cảm thấy trước mắt từng đợt biến thành màu đen, cái này kỳ thật cũng không có tại hắn kế hoạch bên ngoài. Phụ thân Chúc Hoằng Chủ vốn là nói qua, cái này mấy chục vạn quân đội, bao quát Ẩn Nguyên hội Thông Thiên tự quân đội đều là pháo hôi, đều là dùng để tiêu hao Thẩm Lãng vũ khí.

Nhưng chân chính phát sinh thời điểm, vẫn là để người từ nội tâm chỗ sâu phát xuất chiến lật run rẩy.

Mà Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc cũng bò lên, trước đó một vạn tên Thiết Huyết quân thua không cam tâm, lần này liền phái ra hai vạn.

Mà bây giờ cái này hai vạn Thiết Huyết quân đã đều nằm trên mặt đất, có lẽ không chết hết, bởi vì thậm chí còn có thể nhìn thấy có người hướng phía trước bò.

"Thế giới này thay đổi." Thư Đình Ngọc nói.

Chúc Nhung gật đầu nói: "Đúng, thế giới này thay đổi."

Thư Đình Ngọc thê lương nói: "Chúc Nhung đại nhân, đây chính là kết quả ngươi muốn sao?"

Chúc Nhung trầm mặc, muốn gật đầu, nhưng là lại lắc đầu.

Thế giới này biến hóa quá nhanh, dựa theo trước đó lệ cũ, loại này mấy chục vạn đại quân chiến tranh, trên cơ bản sẽ đánh cái mấy tháng mới kết thúc. Sở Việt đại chiến, từ nhỏ nửa năm. Việt Quốc cùng Căng Quân đại chiến, cũng đánh mấy tháng. Năm đó Ngô quốc cùng Việt Quốc đại chiến, càng là đánh thời gian hai năm.

Mà bây giờ, vẻn vẹn nửa ngày thời gian liền kết thúc. Buồn cười nhất chính là mấy chục vạn đại quân thậm chí không có kề đến Thẩm Lãng quân đội một bên, cuối cùng cái kia năm mươi mét khoảng cách căn bản là không xông qua được, phổ thông quân đội không xông qua được, Ẩn Nguyên hội cùng Thông Thiên tự quân đội cũng không xông qua được.

Chúc Nhung hướng phía hai cây số bên ngoài Thẩm Lãng nhìn lại một chút, sau đó nói: "Đi thôi."

Chúc Vô Biên nói: "Thẩm Lãng sẽ để cho chúng ta đi sao?"

Chúc Nhung cười lạnh nói: "Hắn bắt chúng ta làm cái gì? Hữu dụng không? Đối với hắn mà nói, chiến tranh còn không có chân chính bắt đầu. Từ đầu tới đuôi hắn liền không có đem chúng ta để vào mắt, hắn duy nhất địch nhân chính là Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân."

"Rút lui. . ." Chúc Nhung ra lệnh một tiếng.

Chúc Vô Biên suất lĩnh lấy mấy vạn đại quân, vây quanh lấy Chúc Nhung, hướng phía phía bắc quốc đô mà đi.

Thư Đình Ngọc có chút không cam tâm, bởi vì hắn biết rõ còn có rất nhiều Thiết Huyết quân võ sĩ kỳ thật không có chết, chỉ là thụ thương hôn mê.

Hắn điều động mấy trăm tên võ sĩ muốn đi mang về những cái kia hôn mê đến cùng Thiết Huyết quân.

Nhưng mà. . .

"Rầm rầm rầm. . ."

Thẩm Lãng hoả pháo điểm danh, đạn pháo trực tiếp rơi xuống, đem mấy chục người trực tiếp nổ bay ra ngoài.

Đây là tại cảnh cáo Thư Đình Ngọc, muốn đi, liền xéo đi nhanh lên, trên mặt đất may mắn còn sống sót những cái kia Thiết Huyết quân đoàn cũng không cần trông cậy vào mang về.

Sau một lát, Chúc Nhung mang theo mấy vạn người toàn bộ rút lui không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

... . . .

Chủng Sư Sư kinh ngạc nhìn qua đây hết thảy, cái này, đây hết thảy liền kết thúc?

Nàng cúi đầu nhìn xem loan đao của mình một chút, đây là có chuyện gì? Ta một đao đều không có bổ, chiến đấu liền kết thúc.

Địch nhân căn bản đều không có vọt tới trước mặt a, thế giới này chiến tranh lúc nào biến thành cái này cẩu dạng tử.

Hắn không khỏi lại hướng phía bên cạnh huynh trưởng nhìn lại một chút, đối phương cũng một mảnh mê ly, trong tay cầm lợi kiếm tràn ngập mê mang.

Rút kiếm tứ phương tâm mờ mịt.

Chủng Sư Sư không khỏi đi tới nói: "Sau đó đều như vậy đánh trận, vậy chúng ta còn có cái gì dùng?"

Chủng thị thế tử không nói gì, mà là yên lặng thanh kiếm cắm về trong vỏ kiếm. Dòng suy nghĩ của hắn liền càng thêm phức tạp, Chủng thị gia tộc đầu hàng Thẩm Lãng là bị buộc bất đắc dĩ, hoàn toàn là bị địch nhân làm tới tuyệt lộ.

Vì lẽ đó dù là đầu hàng về sau, nội tâm cũng là u ám, đối tương lai cơ hồ không dám ôm lấy hi vọng. Đại Viêm đế quốc quá cường đại, năm đó Khương Ly bệ hạ cường đại cỡ nào đều bại, mà bây giờ Thẩm Lãng không đủ Khương Ly bệ hạ một phần trăm cường đại, Đại Viêm đế quốc lại so hai mươi mấy năm trước càng thêm cường đại.

Chủng thị gia tộc đối Thẩm Lãng cùng Đại Viêm đế quốc trận này đấu tranh bên trong, căn bản cũng không dám có bất kỳ ảo tưởng, nghĩ đến nhiều nhất chính là cùng Thẩm Lãng cùng một chỗ diệt vong, cũng coi là thành toàn Chủng thị gia tộc danh dự. Thế giới này tất nhiên không cầu được quyền lực cùng sinh tồn, cái kia có thể cầu đến danh dự cũng không phải không có gì cả.

Nhưng là vừa rồi trận chiến kia hoàn toàn phá vỡ Chủng thị gia tộc nhận biết, phảng phất mở ra thế giới mới cửa chính.

Có lẽ, Thẩm Lãng bệ hạ bên này không phải không có chút nào hi vọng.

Chủng thị gia tộc thế tử hướng phía Chủng Sư Sư nhìn lại một chút, nhất là nhìn qua muội muội tinh xảo tuyệt luân khuôn mặt, nói: "Chúng ta không biết chúng ta chiến trường ở nơi nào, nhưng là ngươi phải hiểu được ngươi chiến trường ở nơi nào."

"Chán ghét!" Chủng Sư Sư mắng một tiếng, nàng đương nhiên biết rõ huynh trưởng nói là có ý gì, cười lạnh nói: "Đàn ông các ngươi không có tiền đồ, liền trông cậy vào bán nữ nhân."

Sau đó nàng xông lên trước, tại hắn ca ca xương bánh chè lên hung hăng đá một cước.

"Ta. . ." Chủng thị thế tử đau đến cơ hồ đều muốn run rẩy, nhưng cũng không thể làm gì.

Chủng Sư Sư là toàn cả gia tộc hòn ngọc quý trên tay, từ nhỏ đến lớn nhất mấy cái ca ca đệ đệ muốn đánh thì đánh, muốn chửi thì chửi, bao quát hắn cái này thế tử cũng không ngoại lệ.

Muội muội, ngươi dạng này loại bỏ ta có thể, nhưng là ngàn vạn không thể đá vào trên thân người kia. Tay kia không trói gà lực lượng, giòn cực kì, ngươi một cước đá đi hắn liền gãy, chúng ta Chủng thị gia tộc cũng xong.

... . . .

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Đi bắt tù binh, nhất là Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, không có chết toàn bộ bắt trở lại. Dám phản kháng trực tiếp mớm thuốc, trực tiếp tê dại ngã."

"Phải!" Hai ngàn tên Amazon nữ chiến sĩ ra trại tường, bắt đầu lục soát toàn bộ chiến trường, tìm kiếm may mắn còn sống sót người.

Hella nói: "Đệ đệ, ngươi muốn thu phục những này Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân đoàn sao?"

Thẩm Lãng gật đầu, những người này cứ việc bị Ẩn Nguyên hội điều giáo đến phi thường huyết tinh tàn nhẫn, mà lại là dùng Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các phương thức tiến hành huyết mạch tiến hành thuế biến, nhưng vạn biến không rời trong đó, bọn hắn chung quy là trống không không huyết mạch người, căn cốt là giống nhau.

Từ vừa rồi đại chiến liền có thể nhìn ra được, đối mặt Thẩm Lãng hoả pháo điên cuồng công kích, dù là Thông Thiên tự tăng binh cũng có chút lùi bước, nhưng là những này Thiết Huyết quân võ sĩ vẫn như cũ không sợ hãi chút nào, lần lượt bị tạc bay, lần lượt đứng lên xông về phía trước, coi như bị tạc gãy xương đầu, nổ thổ huyết, bò cũng phải vọt tới Thẩm Lãng trước mặt.

Quá dũng cảm, siêu nhất lưu quân đội.

Chủng Nghiêu nói: "Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ, Thiên Việt thành đại quyết chiến đã hoàn thành một nửa. Chỉ cần lại hoàn thành một nửa kia, Việt Quốc đoạt lại."

Một nửa?

Nếu như từ tiêu diệt số người của địch nhân đến nói, vượt xa một nửa, thậm chí vượt qua 95%.

Nhưng là từ độ hoàn thành đến nói, nhiều nhất 30%.

Còn lại hai vạn tên Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân mới là mấu chốt nhất, chi quân đội này cường đại đến để người ngạt thở, bọn hắn đã từng dễ như trở bàn tay đánh bại Biện Tiêu, đánh bại Căng Quân, thậm chí đánh bại Đại Kiếp Tự cùng Tây Vực các nước trăm vạn liên quân, mà lại là nghiền ép tính chiến thắng.

Vì Thiên Việt thành đại quyết chiến, Thẩm Lãng chuẩn bị rất nhiều rất nhiều, nhưng cơ hồ tất cả chuẩn bị đều là vì Huyết Hồn quân mà làm.

Chỉ có đánh thắng cái này hai vạn, mới tính được là lên chân chính thắng lợi, nếu không sẽ chỉ phí công nhọc sức.

Nhưng cái này cũng không trở ngại Thẩm Lãng chúc mừng trận này giai đoạn tính thắng lợi.

... . . .

Đại doanh bên trong, Thẩm Lãng tiến hành một trận nho nhỏ tiệc ăn mừng.

Không có người ca công tụng đức, cũng chỉ là ăn ý tán gẫu, nhất là Lan Phong tướng quân cái này Khương thị siêu cấp đáng tin fan hâm mộ, không kịp chờ đợi muốn đem Chủng Nghiêu, Chủng Ngạc kéo vào đến tự mình một phương này trận doanh bên trong.

Lan Phong tướng quân nhìn ra Thẩm Lãng tâm tư tản mạn, một chút cũng không có muốn thống nhất thiên hạ, trở thành Đông Phương nhân hoàng suy nghĩ. Mà Hella, Dora, Tuyết Ẩn, chờ dòng chính cũng tùy ý, thậm chí Từ Thiên Thiên chờ nữ nhân còn mở miệng một tiếng Thẩm Lãng.

Mỗi lần chỉ cần nghe được có người gọi thẳng Thẩm Lãng thanh danh, Lan Phong tướng quân huyệt Thái Dương liền cuồng loạn.

Làm gì đâu? Làm gì đâu? Nửa điểm lễ nghi đều không nói sao? Còn thể thống gì?

Hắn hận không thể đi uốn nắn mỗi người tư duy, các ngươi đối mặt chính là phương đông Nhân Hoàng, không phải cái gì Thẩm Lãng, không phải là cái gì người cặn bã, không phải cái gì tiểu bạch kiểm.

Hiện tại Trương Xuân Hoa đã bị hắn tẩy não đến tương đối thành công, toàn tâm toàn ý muốn làm rạng rỡ tổ tông.

Trở về phương đông thế giới về sau, Lan Phong tướng quân liền liều mạng kéo bè kết phái, đem Kim Sĩ Anh, Kim Trác đều nhao nhao kéo vào tự mình trung quân trận doanh. Tiếp xuống hắn đối Ninh Chính bệ hạ, đối Trương Xung, Biện Tiêu, nhất là Căng Quân tràn ngập vô hạn khát vọng.

Chỉ có đám người này mới hiểu được hắn tâm, hiểu được trùng kiến thiên hạ trật tự vĩ đại chỗ.

Mà Chủng thị gia tộc xem như trăm năm quý tộc, cũng ngay lập tức trở thành Lan Phong tướng quân mục tiêu. Đương nhiên hai người này cũng ăn nhịp với nhau, thậm chí Chủng Nghiêu trong lòng đã đang mưu đồ, cần thiết đem Chủng thị gia tộc phân gia, một chi về hắn Chủng Nghiêu, một chi về Chủng Ngạc.

Chủng Ngạc cái kia một chi vẫn như cũ làm Việt Quốc thần, hiệu trung Việt Vương. Mà Chủng Nghiêu thế hệ này cũng vẫn như cũ làm Việt thần, nhưng là con của hắn lại có thể làm Đại Càn thần, vì lẽ đó lúc này liền muốn nhìn Chủng Sư Sư phải chăng ra sức.

Đáng thương Chủng Nghiêu, ngay từ đầu liền muốn nịnh bợ Viêm kinh, đem Chủng Sư Sư gả cho Đại Viêm đế quốc võ thân vương chi tử. Con đường này phá diệt về sau, trước mắt lại xuất hiện một đầu kim quang đại đạo.

Càng đáng thương Chủng Sư Sư, vốn là thiên kim đại tiểu thư tới. Nguyên bản mỗi ngày ăn mặc cận chiến trang, rêu rao khắp nơi, bây giờ bị bách mặc vào thiên kim quý tộc váy, bưng bầu rượu cho Thẩm Lãng rót rượu.

Nàng rõ ràng là cọp cái dáng vẻ, lại gắng gượng muốn đem bức thành đoan trang thành thạo thiên kim, chân chính là bức lương làm kỹ nữ a.

Thẩm Lãng ngồi ở trung ương vị trí cao nhất, nghe phía dưới trọng thần Đại tướng nói chuyện phiếm, tự mình cũng rất ít mở miệng. Bên cạnh từng đợt mùi thơm đánh tới, Chủng Sư Sư ngồi quỳ chân tại hắn bên cạnh, chỉ cần Thẩm Lãng uống rượu xong, nàng sẽ lập tức chân đầy, hơn nữa trợ giúp Thẩm Lãng đem thịt từng mảnh từng mảnh mở ra.

Chủng Sư Sư nội tâm tại phun lửa, động tác lại cẩn thận tỉ mỉ.

Đời này chỉ có người khác hầu hạ cô nãi nãi phần, nàng coi như đi hoàng cung, Chủng phi đều tự mình cho hắn cắt hoa quả, thậm chí còn đưa đến nàng trong cái miệng nhỏ nhắn, đời này hắn đều không có hầu hạ qua bất luận kẻ nào, bây giờ lại muốn hầu hạ Thẩm Lãng tên tiểu bạch kiểm này, thật muốn chọc giận nổ.

Hơn nữa càng để cho người sinh khí chính là, Thẩm Lãng đối với hắn vậy mà nho nhã lễ độ.

Ngươi cái này có ý tứ gì? Ngươi không phải cặn bã sao? Ngươi không phải lưu manh sao? Ngươi Thẩm Lãng nhìn nữ nhân không phải trước nhìn từ dưới đi lên nhìn, từ giữa đó hướng hai bên nhìn sao? Hiện tại ngươi lại biến thành quân tử, vậy mà không cần lưu manh ánh mắt nhìn ta? Có ý tứ gì? Ghét bỏ ta sao?

"Trưởng công chúa điện hạ, huyết mạch thật sự là một loại phi thường kỳ diệu đồ vật, mặc dù ngươi là người phương Tây khuôn mặt, nhưng ta vẫn là một chút liền có thể nhìn ra trên người ngươi có Khương Ly bệ hạ huyết mạch." Chủng Nghiêu nói: "Ta nghiên cứu qua, ngài con ngươi cùng bệ hạ đồng dạng, ức vạn bên trong không một."

Hella kinh ngạc, cái này trưởng công chúa điện hạ gọi là sao? Bất quá nghe được trọng yếu lời nói về sau, Hella gật đầu nói: "Chủng Nghiêu đại nhân ngài ánh mắt thực tế là quá không tầm thường, trở lại phương đông thế giới về sau, ngài cơ hồ là cái thứ nhất nhìn ra ta cùng đệ đệ con ngươi đặc biệt người."

Sau đó, Hella đi vào Thẩm Lãng bên người, trừng to mắt để người thấy rõ ràng nàng cùng Thẩm Lãng đồng tử, cùng nhân loại bình thường có to lớn khác nhau, càng thêm sâu u, cấu tạo cùng lập thể tính đều không giống. Tựa như là một ít động vật con mắt, so với người con mắt càng sáng hơn càng thần bí.

Chủng Sư Sư cẩn thận phân rõ, hoảng sợ nói: "Thật ài, ta lúc ấy liền hiếu kỳ, Thẩm Lãng con mắt vì sao như thế không giống, nguyên lai ánh mắt hắn không giống người."

Cái gì gọi là không giống người, ngươi biết nói chuyện sao?

"Khụ khụ khụ. . ." Chủng Nghiêu bất đắc dĩ ho khan, đối nữ nhi chấn hưng gia tộc hi vọng biểu thị bi quan.

Chủng Sư Sư chẳng những cùng Kim Mộc Lan có mâu thuẫn, cùng Ninh Diễm cũng có mâu thuẫn, hơn nữa Thẩm Lãng bên cạnh bệ hạ còn có một cái hồ ly tinh đồng dạng Trương Xuân Hoa, nữ nhi của hắn trừ mỹ mạo cùng mạnh mẽ ương ngạnh, cơ hồ không có gì cả.

Dora công chúa nói: "Chủ quân, tiếp xuống chúng ta cùng Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân chiến đấu, sẽ như thế nào tiến hành? Vẫn như cũ sẽ tại cái này bãi săn đại doanh sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Hẳn không phải là, ta cùng Chúc Hồng Tuyết ở giữa chiến tranh, hẳn là sẽ giống như là một loại tây Phương thị quyết đấu."

Dora công chúa nói: "Như thế tốt nhất."

Đón lấy, Dora công chúa muốn nói lại thôi.

Thẩm Lãng nói: "Có lời cứ nói."

Dora công chúa nói: "Chủ quân, Amazon quân đoàn từ khi hiệu trung ngài về sau, liền đạt được ngài toàn bộ phương diện bảo hộ, lớn nhất thương vong đến từ trận kia Hỏa Thần giáo địa ngục hỏa tập kích. Hơn nữa lúc ấy ngài cơ hồ bốc lên cái giá bằng cả mạng sống cứu vớt chúng ta, này chúng ta vô cùng cảm ân. Nhưng chúng ta là chiến sĩ, chúng ta cần chính là chiến đấu, coi như tàn khốc nữa huấn luyện không sánh bằng một trận chân thật chiến đấu, vì lẽ đó ngài không cần đem chúng ta bảo hộ quá tốt, hoặc là trên chiến trường tử vong, hoặc là trên chiến trường thuế biến."

Thẩm Lãng giơ ly lên, hướng phía Dora mời rượu.

Chủng Sư Sư nói: "Nói đến quá tốt, hôm nay trận này đại chiến cực kỳ chấn động, hoàn toàn là nghiêng về một bên đồ sát. Nhưng ta bộ óc liền suy nghĩ, từ nay về sau trên chiến trường có phải hay không liền không có chúng ta những võ đạo này người chỗ dung thân, chúng ta có phải hay không triệt để quá hạn? Loại cảm giác này thật là khiến người ta trống rỗng."

Cái này, Chủng Nghiêu đem cái chén hướng trên mặt bàn vừa để xuống, ánh mắt cứ như vậy nhìn mình chằm chằm nữ nhi.

Chủng Sư Sư kinh ngạc, để tay lên ngực tự hỏi, ta có phải hay không lời nói quá nhiều?

Thẩm Lãng nói: "Dora công chúa, tiếp xuống một trận chiến này, đối với chúng ta khảo nghiệm chân chính liền muốn tới."

Đối chiến Huyết Hồn quân, Thiên Việt thành sau cùng quyết chiến.

... ...

Toàn bộ quốc đô lão bách tính tâm tình muốn trầm bổng chập trùng a.

Mấy ngày trước đó, mấy chục vạn đại quân trùng trùng điệp điệp xuôi nam đi tiến đánh Thẩm Lãng, vô số quốc đô dân chúng trong lòng đang nghĩ, cái này muốn xong đời. Thẩm Lãng quân đội chỉ có chỉ là hai vạn, lại thế nào cũng đánh không lại bốn năm mươi vạn đại quân a.

Sau đó, bọn hắn liền tính toán thời gian, chờ lấy khai chiến tin tức. Quốc đô khoảng cách Thiên Việt bãi săn đại doanh quá gần, chỉ có mấy chục dặm mà thôi, thời điểm chiến đấu chém giết rung trời, hẳn là có thể nghe được.

Vì lẽ đó một ngày này thời gian, quốc đô vạn dân đều dựng thẳng lỗ tai, nghe từ phía nam tới tin tức.

Kết quả không cần dựng thẳng lỗ tai.

Ầm ầm ầm ầm! Cái này đinh tai nhức óc tiếng vang, ròng rã mấy giờ đều chưa từng nghe qua, dễ như trở bàn tay truyền mấy chục dặm.

Đây là cái gì? Tiếng sấm sao? Thế nhưng là trên trời vạn dặm không mây a!

Thanh âm này từ trên chiến trường truyền đến?

Ngay sau đó rất nhanh, quốc đô vạn dân nhìn thấy tốt đặc sắc một màn, vô số binh sĩ trốn như điên trở về, ngay từ đầu chỉ có vài trăm người, lại tới mấy ngàn người, cuối cùng thậm chí mười vạn người đều hướng về chạy trốn.

Đây, đây là thế nào a? Lúc này mới vừa mới đánh, làm sao lại chạy trốn? Chẳng lẽ Thẩm Lãng chiến thắng? Không có khả năng a.

Đương nhiên không có người sẽ nói chạy trốn quân đội là Thẩm Lãng, bởi vì hắn cộng lại liền hai vạn người, những đào binh này đều vượt qua mười vạn.

Cuối cùng làm Chúc Nhung mang theo mấy vạn đại quân trở về quốc đô thời điểm, tất cả mọi người biết rõ, một trận chiến này Thẩm Lãng thắng lợi.

Bởi vì Chúc Nhung chi quân đội này mang theo mấy ngàn tên người bị thương, vô số trên thân người đều mang vết máu, hơn nữa ủ rũ cúi đầu, căn bản chính là bại trận điển hình hình thái.

Nhất thời, quốc đô vạn dân nội tâm nhảy nhót, thậm chí có chút không dám tin tưởng.

Thẩm Lãng liền hai vạn người a, vẻn vẹn không đến một ngày thời gian liền đánh bại bốn mươi mấy vạn người, hắn, hắn là thế nào làm được a?

Quá bất khả tư nghị? Trước đó ngươi làm người ở rể thời điểm liền sáng tạo kỳ tích, làm Việt Vương sủng thần thời điểm vẫn như cũ sáng tạo kỳ tích, hiện tại ngươi cũng danh xưng Hoàng đế, còn dạng này sáng tạo kỳ tích? Quả thực quá ngưu.

Bất quá, quốc đô vạn dân chỉ dám ở trong lòng nhảy nhót, không dám reo hò lên tiếng. Bởi vì tất cả mọi người biết rõ, chiến tranh còn chưa kết thúc, cực kỳ cường đại Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân vẫn không có xuất động!

… …

Hoàng cung bên trong, Việt Vương Ninh Thiệu cơ hồ hoài nghi nhân sinh, thật hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

"Thua? Không đến một ngày liền toàn bộ thua?"

"Các ngươi là làm ăn gì? Bốn mươi mấy vạn người a, còn không đánh lại hai vạn người?"

Ninh La công chúa nói: "Sai, là nửa ngày thời gian. Hơn nữa chúng ta không phải đánh không lại hai vạn người, mà là căn bản không có đụng phải Thẩm Lãng quân đội một bên, một đao chưa trảm, một tiễn chưa bắn liền vận chuyển."

Ninh Thiệu lảo đảo ngã ngồi trở lại tự mình vương tọa bên trên, cái này thật quá phá vỡ hắn nhận biết.

Thế giới này đến tột cùng làm sao? Bốn mươi vạn người đánh không lại một hai vạn người, hơn nữa liền bên cạnh đều không có kề đến.

Thế giới này liền không nên có như thế nghịch thiên người, hắn đã sớm đáng chết a.

Trong phòng, Ninh Dực, Ninh La, Ninh Thiệu ba người đều tĩnh lặng im ắng. Trận này Thiên Việt thành đại quyết chiến quyết định toàn bộ phương nam vận mệnh, điểm ấy bọn hắn thậm chí không quản, nhưng tối thiểu quyết định ba người bọn họ vận mệnh.

Trọn vẹn một hồi lâu, Việt Vương Ninh Thiệu hỏi: "Không Tránh sư thúc, tiếp xuống làm sao bây giờ?"

Thông Thiên tự Không Tránh đại sư nói: "Tiếp xuống liền hoàn toàn dựa vào Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân."

Ninh Thiệu nói: "Chúc Hồng Tuyết cùng Thẩm Lãng đánh nhau, kết quả sẽ như thế nào?"

Không Tránh đại sư nói: "Nếu như Thẩm Lãng liền hôm nay biểu hiện ra những bí mật này vũ khí, vậy hắn chắc chắn thua không thể nghi ngờ. Đối mặt Huyết Hồn quân, không thể chống đỡ một chút nào."

Ninh Thiệu nói: "Huyết Hồn quân có mạnh như vậy sao?"

Không Tránh đại sư nói: "So ta nói còn mạnh hơn, đao thương bất nhập áo giáp, Thẩm Lãng hoả pháo cũng vô pháp làm sao. Nghịch thiên thượng cổ vũ khí, nếu để cho Huyết Hồn quân khai hỏa, Thẩm Lãng quân đội chèo chống phút chốc chuông liền sẽ toàn quân bị diệt. Nhưng. . . Nếu như Thẩm Lãng có mặt khác vũ khí bí mật, vậy liền coi là chuyện khác."

"Tiếp xuống hết thảy đều tạm thời chúng ta không quan hệ, sân khấu đã không thuộc về chúng ta, thuộc về Thẩm Lãng cùng Chúc Hồng Tuyết hai người."

"Hai người này mới thật sự là Thiên Việt thành quyết chiến, quyết định vô số người vận mệnh!"

Chương 491: : Quyết Chiến Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn Quân! Tinh Thần Trụy Lạc!

Chương 490:: Quyết chiến Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân! Tinh thần trụy lạc!

"Không cho phép hưng phấn, không cho phép ồn ào, không cho phép trò chuyện."

Ninh Kỳ mười vạn đại quân chạy trốn về sau còn tính là phi thường hoàn chỉnh, tại Ninh Kỳ cầm đầu mấy chục danh tướng cà vạt dẫn tới, cũng không có diễn biến thành vì đại bại tán, đàng hoàng bị mang về đến trong quân doanh. Đương nhiên còn có hai vạn người hoảng hốt chạy bừa, hướng phía phía nam chạy trốn, không biết lúc nào mới có thể trở về về.

Cái này tám vạn người về doanh về sau, vẫn như cũ hưng phấn khó nhịn, ánh mắt tràn ngập vô hạn chờ mong. Bởi vì bọn hắn chạy trốn đến tương đối sớm, vì lẽ đó không biết chiến cuộc đến tột cùng như thế nào?

"Cũng không biết bên kia đánh cho thế nào?"

"Cũng không biết thẩm, cũng không biết chúng ta Việt Quốc đại quân là thắng hay là thua?"

Tất cả mọi người lắng tai nghe lấy ầm ầm tiếng vang, nhưng mà đợi đến bọn hắn trở về quân doanh về sau, lại phát hiện cái này bạo tạc tiếng vang kết thúc, tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc.

Cái này tiếng vang nhanh như vậy liền kết thúc? Có ý tứ gì a? Thẩm Lãng bệ hạ đến tột cùng là thắng hay là thua a? Nhưng là rất nhanh bọn hắn liền biết kết quả, bởi vì Chúc Nhung suất lĩnh lấy tàn quân trở về quốc đô.

Thẩm Lãng bệ hạ thắng! Cứ việc không có nhân chủ động reo hò, nhưng lẫn nhau đều trao đổi lấy nhảy nhót ánh mắt, đến mức Ninh Kỳ hét lớn, để bọn hắn khống chế tâm tình của mình.

"Thời gian kế tiếp bên trong, riêng phần mình trở về tự mình doanh trại bên trong, không được đi ra ngoài nửa bước, tất cả luyện tập quân sự toàn bộ đình chỉ." Sau khi nói xong, Ninh Kỳ hơi hơi do dự một lát, rời đi quân doanh, trở về tới tự mình quốc công phủ.

Bất quá vừa mới về nhà, một cái thành thục diễm lệ phụ nhân liền xông lại, kinh hãi hỏi: "Ninh Kỳ, thế nào? Thế nào? Thẩm Lãng thắng không có?"

Nàng dĩ nhiên chính là Chủng phi, năm nay đã năm mươi tuổi nàng vẫn như cũ phi thường trẻ tuổi, nhìn qua phảng phất ba mươi mấy tuổi, lộ ra diễm lệ phi phàm.

"Mẫu thân, tại thời khắc mấu chốt này ngài hẳn là càng thêm nhịn xuống, ngài không thể rời đi tiểu viện." Ninh Kỳ thấp giọng nói: "Càng là lúc này, đối với chúng ta cục diện càng là nguy hiểm, phải cẩn thận người khác chó cùng rứt giậu."

Chủng phi cả giận nói: "Ta đã nhẫn thật lâu, chẳng lẽ lại Ninh Thiệu còn dám giết ta hay sao?"

Chủng phi đã từng vô cùng nguy hiểm, bởi vì tại nàng trong cung nhiều lần chống đối Ninh Thiệu, thậm chí chửi ầm lên, Ninh Kỳ hoa sức chín trâu hai hổ mới đem cái này mạnh mẽ mẫu thân từ trong vương cung giải cứu ra, sau đó nhốt tại trong một khu nhà nhỏ, không cho phép nàng đi ra ngoài nửa bước, cái này biểu thị cầm tù ý.

Đi qua hai năm này thời gian bên trong, Ninh Kỳ chí ít ở ngoài mặt là phục tùng Ninh Thiệu ý chỉ, nhất là tại Ninh Thiệu cùng Chủng thị đối lập thời điểm, hắn đứng tại Ninh Thiệu bên này, lúc này mới bảo vệ được tự mình người một nhà. Nếu không lấy mẫu thân hắn cái miệng này, đã sớm gây tai hoạ. Nhìn xem Biện phi, đều đi theo cùng một chỗ bỏ tù.

Ninh Kỳ nói: "Cái kia xin ngài nể mặt ta, xem ở tôn tử của ngài phân thượng, ít nói vài câu có được hay không? Bất kể như thế nào, tại thời khắc mấu chốt này, ngài trung thực thực ở tại trong sân nhỏ đừng đi ra."

"Đồ bỏ đi." Chủng phi mắng, tiếp lấy nàng hỏi: "Huynh trưởng ta bọn hắn, đã đầu hàng Thẩm Lãng?"

"Ừm." Ninh Kỳ nói.

Sau đó, hắn an vị trong sân ngẩn người, chuyển động chén trà trong tay.

"Ngươi tại phát cái gì ngốc?" Chủng phi hỏi.

Ninh Kỳ nói: "Ta lại nghĩ sau đó nên đi nơi nào?"

Chủng phi nói: "Có cái gì tốt nghĩ a? Thẩm Lãng đánh thắng về sau, chúng ta sự tình gì đều không có a, chúng ta Việt Quốc vốn là đi theo Đại Càn đế quốc."

Ninh Kỳ nói: "Mẫu thân, trên thế giới này sợ nhất không phải tuyệt vọng. Mà là trước tràn ngập hi vọng, sau đó lại biến thành tuyệt vọng, từ Thiên đường rơi vào địa ngục."

Chủng phi nói: "Nói tiếng người."

Ninh Kỳ nói: "Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân quá cường đại, đối với tiếp xuống một trận chiến này, ta không dám ôm lấy hi vọng. Chỉ có không ôm hi vọng, mới sẽ không tuyệt vọng."

Chủng phi nói: "Ninh Kỳ, ngươi biết ngươi vì sao so ra kém Ninh Chính sao?"

"Cái gì?" Ninh Kỳ hỏi.

Chủng phi nói: "Ngươi nghĩ đến quá nhiều, cân nhắc quá nhiều. Ngươi xem một chút Ninh Chính tìm đúng một mục tiêu về sau, liền thẳng tiến không lùi, xưa nay sẽ không càng nghĩ, cũng sẽ không đi cân nhắc lợi hại, vì lẽ đó hắn mới thích hợp làm Việt Vương, ngươi không được."

Ninh Kỳ lúc đầu muốn mở miệng nói vài lời, nhưng ngẫm lại vẫn là tính. Nữ nhân trước mắt này cùng người biện miệng thời điểm chỉ có thể thắng, không thể thua, năm đó cũng là bởi vì cãi nhau không thể thua, nàng mới cùng phụ vương làm tầm mười năm oan gia, song phương ai cũng không để ý tới ai. Đối trượng phu đều là như thế, huống chi là hắn đứa con trai này.

...

Hoàng cung bên trong, Ninh Thiệu tiến vào một gian cung điện bên trong, trong tay dẫn theo một cái hộp cơm.

Nhìn thấy hắn thân ảnh, Tô Phi liền như là nhìn thấy lệ quỷ, cực nhanh trốn ở một bên, liền thở mạnh cũng không dám, dù là gặp được Ninh Dực hắn đều không có như vậy sợ hãi. Ninh Dực mặc dù mấy lần luôn mồm muốn cho Ninh Nguyên Hiến đội nón xanh, muốn chà đạp Tô Phi, nhưng hắn uất ức, chỉ nói là nói mà thôi, nhưng mà Ninh Thiệu là không có chút nào ranh giới cuối cùng, nhiều khi một cái ý niệm trong đầu đi lên, hắn suy nghĩ gì thì làm cái đó.

Ninh Thiệu đi vào Ninh Nguyên Hiến trước mặt, thấp giọng nói: "Phụ vương, nói cho ngài một tin tức tốt, Thẩm Lãng thắng. Hắn hai vạn người thắng chúng ta bốn mươi mấy vạn, hắn chẳng mấy chốc sẽ giết vào quốc đô, chẳng mấy chốc sẽ cứu ngài ra ngoài, ngài liền muốn giải thoát."

Ninh Nguyên Hiến ánh mắt tán loạn, trong miệng líu lo không ngừng: "Bốn mươi, bốn mươi mốt, bốn mươi hai, bốn mươi ba. . ."

Việt Vương Ninh Thiệu cười lạnh nói: "Phụ vương a phụ vương, đều đến lúc này, ngài giả ngây giả dại còn có ý nghĩ sao? Ngài không có nghe sao? Thẩm Lãng thắng, hắn chẳng mấy chốc sẽ giết vào hoàng cung đem ngài giải cứu ra, cho đến lúc đó ngài liền có thể bảo dưỡng tuổi thọ. Hắn cùng ngài không phải phụ tử, rất giống như phụ tử a."

"Bốn mươi bảy, bốn mươi tám, bốn mươi chín. . ." Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ líu lo không ngừng.

Ninh Thiệu hai tay dâng Ninh Nguyên Hiến khuôn mặt, tỉ mỉ nhìn hắn con mắt, phảng phất muốn triệt để nhìn ra, hắn đến cùng là giả ngây giả dại, vẫn là triệt để si ngốc. Nhưng ròng rã nhìn mấy phút, đều không có nhìn ra bất kỳ đầu mối nào.

"Ăn cơm đi." Ninh Thiệu mở ra hộp cơm, từng muỗng từng muỗng múc cho Ninh Nguyên Hiến ăn.

Ninh Nguyên Hiến há mồm, ăn đến say sưa ngon lành, mà bên cạnh Tô Phi cũng nhịn không được nữa, trực tiếp nôn mửa ra.

Ninh Thiệu bất khả tư nghị nói: "Phụ vương, ngươi là thật điên a? Đây là côn trùng a, buồn nôn côn trùng, ngươi cũng ăn được say sưa ngon lành?"

"Ăn ngon, ăn ngon. . ." Ninh Nguyên Hiến há mồm, chấn động cười ngây ngô, sau đó một bên nhấm nuốt, một bên tiếp tục đếm xem: "Năm mươi mốt, năm mươi hai, năm mươi ba. . ."

… . . .

Chúc thị gia tộc trang viên, Chúc Hoẳng Chủ, Chúc Nhung, Chúc Hồng Tuyết ba người ngồi tại trong thư phòng.

Chúc Hồng Tuyết vẫn như cũ lạnh lùng như băng, trên cơ bản không chủ động mở miệng nói nửa chữ. Cho tới bây giờ lúc này, chỉ có Chúc thị gia tộc dựa vào hắn, mà hắn không có chút nào cần dựa vào Chúc thị gia tộc thời điểm.

Chúc Nhung đem hôm nay chiến cuộc kỹ càng vô cùng báo cho Chúc Hồng Tuyết, nhất là liên quan tới Thẩm Lãng đạo hỏa pháo. Công kích khoảng cách, lực sát thương phạm vi, mảnh đạn, bạo tạc sóng xung kích các loại, tất cả số liệu đều rất kỹ càng.

"Như thế nào?" Chúc Nhung hỏi.

"Không đáng giá nhắc tới." Chúc Hồng Tuyết nói: "Tất cả vũ khí, đều không đáng nhấc lên."

Chúc Nhung tổ chức lấy tìm từ nói: "Hồng Tuyết, ta biết Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân phi thường cường đại. Nhưng là biết người biết ta, bách chiến bách thắng, trên phương diện chiến thuật nhất định phải coi trọng địch nhân."

Chúc Nhung còn chưa nói hết, Chúc Hồng Tuyết trực tiếp đứng dậy, hướng phía bên ngoài đi ra ngoài, nhất thời Chúc Nhung sắc mặt có chút không dễ nhìn, dù nói thế nào hắn cũng là phụ thân a, ngươi Chúc Hồng Tuyết cường đại hơn nữa, thân phận lại siêu nhiên, cũng là nhi tử của ta.

Bất quá Chúc Hồng Tuyết không phải trang khốc, càng không phải là tự cao tự đại, hắn không am hiểu giải thích, mà là quen thuộc dùng sự thực nói chuyện.

Chúc thị trang viên ở ngoài thành, diện tích phi thường to lớn, hai vạn Huyết Hồn quân liền trú đóng ở nơi này, Chúc Hồng Tuyết đi thẳng tới võ đài, hỏi: "Đây đều là Thẩm Lãng đạn pháo đúng không?"

Trước mắt chỉnh tề, bày biện mười mấy viên súng lựu đạn, mỗi một cái trọng lượng tại hai mươi cân chi phối. Dĩ nhiên không phải Thẩm Lãng hoả pháo mất trộm, đây đều là chưa bạo đạn, lần này Thẩm Lãng phát xạ mấy ngàn phát súng lựu đạn, câm đạn xa xa không chỉ mười mấy viên, nhưng tuyệt đại bộ phận câm đạn đều bị phía sau đạn pháo dẫn bạo, Chúc thị gia tộc quân đội sức chín trâu hai hổ mới đến những này đạn pháo.

"Cái này mỗi một phát pháo đạn sát thương diện tích tại sáu trăm mét vuông, đúng không?" Chúc Hồng Tuyết hỏi.

Chúc Nhung gật gật đầu.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Người tới, đem cái này mười ba viên đạn pháo sắp xếp chỉnh tề."

Theo Chúc Hồng Tuyết ra lệnh một tiếng, cái này mười mấy viên đạn pháo toàn bộ phân tán sắp xếp, mỗi một cái khoảng cách khoảng mười lăm mét.

"Huyết Hồn quân, đứng vào hàng ngũ." Theo Chúc Hồng Tuyết ra lệnh một tiếng, vượt qua một ngàn tên Huyết Hồn quân tiến vào trước mắt cái này võ đài.

Một ngàn tên Huyết Hồn quân, toàn bộ đứng tại mười ba viên đạn pháo bên người, gần nhất khoảng cách chỉ có một mét, xa nhất cũng không cao hơn mười lăm mét.

"Dẫn bạo!" Chúc Hồng Tuyết ra lệnh một tiếng.

Lời này mới ra, Chúc Nhung biến sắc, Chúc Hoằng Chủ con mắt thậm chí run lên bần bật.

Thẩm Lãng đạn pháo uy lực Chúc Nhung là biết được rõ ràng, lực sát thương mặc dù chỉ có sáu trăm mét vuông, nhưng là dù là cách rất xa đều có cường đại sóng xung kích, mà bây giờ lão phụ Chúc Hoằng Chủ liền khoảng cách không đến trăm mét, vẫn là rất nguy hiểm, huống chi đây là mười ba viên đạn pháo.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Tổ phụ, ngài có thể đi hậu viện."

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Không cần, có ngươi tại, chỉ là đạn pháo lại tính là cái gì?"

Sau đó cao tuổi Chúc Hoằng Chủ liền đứng ở chỗ này không nhúc nhích.

"Dẫn bạo!" Chúc Hoằng Chủ lại một lần nữa hạ lệnh.

Mười ba cái Huyết Hồn quân võ sĩ rút ra đại kiếm, thiêu đến đỏ bừng đại kiếm, nhắm ngay những này câm đạn bỗng nhiên chém xuống.

Nháy mắt, pháo xác ngoài trực tiếp bị chém rách.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Từng đợt kinh thiên động địa bạo tạc, toàn bộ Chúc thị trang viên đều đang run rẩy.

Mười ba đoàn kinh người ngọn lửa bỗng nhiên bắn ra, vô số mảnh đạn như là mưa to đồng dạng bắn nhanh, cường đại sóng xung kích điên cuồng càn quét mà ra, dù là ngoài ngàn mét cũng như gió lốc cạo qua.

Đây chính là Chúc thị trang viên, loại này dẫn bạo vốn hẳn nên tại dã ngoại tiến hành, nhưng Chúc Hồng Tuyết không để ý chút nào, có thể thấy được trong thế tục hết thảy tài sản trong mắt hắn đều không đáng nhấc lên, cho dù là Chúc thị gia tộc sản nghiệp . Còn trong trang viên người sẽ hoảng sợ, hắn liền càng quản không lên, một bầy kiến hôi mà thôi.

Đương nhiên những này đều không trọng yếu, trọng yếu là những cái kia Huyết Hồn quân!

Thẩm Lãng những này lựu đạn uy lực cỡ nào kinh người? Ở trong đó đều là uy lực siêu cường thuốc nổ, một viên đạn pháo bạo tạc, khoảng cách hai ba mươi mét bên trong cơ hồ không có một ngọn cỏ, hết thảy mọi người không chết cũng tàn phế, Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân ăn mặc dày như vậy áo giáp đều ngăn cản không nổi, Thông Thiên tự tăng binh càng ngăn không được, bị tạc chết vô số.

Mà khoảng cách bạo tạc điểm mấy mét bên trong tất cả mọi người, càng là trực tiếp thịt nát xương tan, liền thân thể hoàn chỉnh linh kiện cũng không tìm tới.

Nhưng mà nổ lớn về sau, một màn kinh người xuất hiện.

Ngọn lửa tán đi, khói lửa tán đi về sau, một ngàn tên Huyết Hồn quân như là cái đinh đồng dạng đứng tại chỗ, chỉnh tề.

Lông tóc không hư hại không nói, liền quân trận cũng không có chút nào tán loạn. Trên khải giáp chỉ có một ít nho nhỏ vết thương, thậm chí cũng không có thay đổi hình.

Chúc Nhung cùng Chúc Hoằng Chủ khoảng cách bạo tạc điểm chỉ có một trăm mét mà thôi, không chỉ sóng xung kích có thể càn quét đạt được, thậm chí mảnh đạn đều có thể bay tới. Nhưng mà bọn hắn cái gì cũng không có cảm giác được, đứng sau lưng Chúc Hồng Tuyết thật giống như đứng tại lấp kín tường thành đằng sau, tất cả sóng xung kích đến Chúc Hồng Tuyết trước mặt, tiêu tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tất cả mảnh đạn toàn bộ đều bắn bay ra ngoài.

Chúc Nhung hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, không dám tin nhìn qua một màn này.

Hắn biết rõ Huyết Hồn quân phi thường cường đại, nhưng không nghĩ tới vậy mà là cường đại đến tình trạng này, quả thực không thể tưởng tượng.

Thẩm Lãng đạn pháo uy lực kinh người như thế, nhưng là dù là khoảng cách một mét bên trong, Huyết Hồn quân cũng không nhúc nhích tí nào, liền một cọng tóc gáy đều không có thương tổn. Thậm chí đây là làm sao làm được a? Hoàn toàn không phù hợp lẽ thường.

Huyết Hồn quân bí mật hợp kim áo giáp phi thường kiên cố, đao thương bất nhập? Vì lẽ đó đạn pháo mảnh đạn tổn thương không mảy may, to lớn bạo tạc sóng xung kích cũng tổn thương không mảy may? Cái này miễn cưỡng có thể lý giải.

Nhưng là bạo tạc trong nháy mắt sóng xung kích cường đại cỡ nào, hoàn toàn có thể đem Huyết Hồn quân nổ bay, coi như hoàn hảo không chút tổn hại cũng sẽ nổ bay ra ngoài xa mấy chục mét, vì sao mỗi một cái Huyết Hồn quân đều không nhúc nhích tí nào?

Trừ phi là bạo tạc phát sinh thời điểm sóng xung kích sinh ra cường đại lực đẩy đồng thời, những này Huyết Hồn quân phóng xuất ra tương phản phương hướng lực, hơn nữa lực lượng muốn hoàn toàn cùng cấp, nhưng đây cũng quá không thể tưởng tượng.

Trên thực tế, nhất lý trí cách làm không phải như vậy, mà là nghĩ Không Tránh đại sư như thế, theo bạo tạc sóng xung kích nước chảy bèo trôi, lấy lực tá lực. Nhưng Chúc Hồng Tuyết vì đạt được đến một loại rung động thị giác hiệu quả, quả thực là để cái này một ngàn người không nhúc nhích tí nào.

"Đao!" Chúc Hồng Tuyết hạ lệnh.

Lập tức có người đưa qua một cái siêu cấp Mạch Đao, vượt qua một trăm tám mươi cân Mạch Đao, đưa cho Chúc Nhung.

Chúc Nhung nắm lấy Mạch Đao đi vào một cái Huyết Hồn quân trước mặt, ngưng tụ chi phối lực lượng, trong tay Mạch Đao bỗng nhiên chém xuống đi, hướng phía cái này Huyết Hồn quân võ sĩ ngực chém xuống.

"Ầm!" Nổ vang, tia lửa tung tóe.

Chúc Nhung cánh tay đều chấn động đến run lên, Mạch Đao trực tiếp vỡ tung mảnh vỡ, nhưng cái này Huyết Hồn quân trước ngực áo giáp cũng chỉ có một cái nhàn nhạt ấn ký.

Hiện tại Chúc Nhung rốt cuộc biết vì sao Chúc Hồng Tuyết không quản là đối mặt Biện Tiêu đại quân, vẫn là Sa Man tộc quân đội, lại hoặc là Đại Kiếp Tự cùng Tây Vực các nước trăm vạn liên quân, đều là nghiền ép thức quét ngang.

Chi quân đội này quá mạnh, liền nói đao thương bất nhập áo giáp, hoàn toàn để người tuyệt vọng, căn bản không có bất kỳ vũ khí nào có thể tổn thương, liền Thẩm Lãng đạn pháo đều nổ không ra, đây cũng quá biến thái.

"Dẫn tới!"

Theo Chúc Hồng Tuyết ra lệnh một tiếng, hai tên Huyết Hồn quân dẫn tới mấy cái tù binh. Nhìn kỹ, những tù binh này vậy mà là Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân, mặc trên người kiên cố áo giáp.

"Đứng nghiêm!"

Những này Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân tù binh đứng tại sáu trăm mét bên ngoài.

"Bắn!"

Theo Chúc Hồng Tuyết ra lệnh một tiếng, mấy tên Huyết Hồn quân giương cung cài tên, bỗng nhiên bắn ra. Toàn bộ đều là thượng cổ cung, bắn ra một trăm mét về sau, lập tức phóng xuất ra màu lam đuôi lửa, tiễn tốc độ ngược lại gia tốc, như là một đường thẳng đồng dạng vọt tới.

Vẻn vẹn không đến hai giây.

"Phốc đâm, phốc đâm, phốc gai. . ." Ẩn Nguyên hội mấy tên Thiết Huyết quân tù binh toàn bộ ngã xuống đất mất mạng.

Sáu trăm mét khoảng cách a, ăn mặc như thế kiên cố áo giáp, vậy mà thuần một sắc bị nổ đầu, toàn bộ đều là một tiễn trí mạng, tỉ lệ chính xác gần năm mươi phần trăm.

"Dẫn tới!" Theo Chúc Hồng Tuyết một đạo mệnh lệnh, lại có mấy cái tù binh bị dẫn tới, lúc này cách ngàn mét khoảng cách cách.

"Bắn tên!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Huyết Hồn quân thượng cổ chi tiễn bắn ra, vẻn vẹn ba giây đồng hồ về sau, những tù binh này ngã xuống đất mất mạng. Ngàn mét khoảng cách, tỉ lệ chính xác hai mươi lăm phần trăm.

Cái này thượng cổ cung tiễn khẳng định có phi thường đặc thù nhắm chuẩn trang bị, nếu không làm sao có thể như thế tinh chuẩn? Đây quả thực là súng ngắm a?

"Phụ thân, như thế nào?" Chúc Hồng Tuyết hỏi.

Chúc Nhung thật lâu không cách nào lên tiếng, một hồi lâu hắn mới nói ra một câu: "Thế giới này đã thay đổi."

Thế giới này đã thay đổi, nắm giữ văn minh thời thượng cổ lực lượng về sau, những này siêu thoát thế lực huấn luyện ra siêu cấp quân đội, đã bao phủ tại trên toàn thế giới không, phổ thông quân đội cơ hồ không có chút nào cơ hội.

Qua một hồi lâu, Chúc Nhung hỏi: "Loại này thượng cổ cung tiễn, trang bị bao nhiêu?"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Ba ngàn chi cung, mười vạn mũi tên. Còn có năm mươi cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ, ta liền không biểu hiện ra. Có thể bắn ra so Thẩm Lãng hoả pháo càng xa, hơn nữa càng chuẩn, có thể dễ như trở bàn tay hủy đi Thẩm Lãng tất cả hoả pháo."

"Phụ thân, như thế nào?" Chúc Hồng Tuyết lại một lần nữa hỏi.

Chúc Nhung nói: "Thắng định!"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Trong vòng nửa canh giờ giải quyết chiến đấu, đem Thẩm Lãng quân đội chém tận giết tuyệt. Sau đó ta sẽ không làm dừng lại, trực tiếp trở về Tây Vực chư quốc, tiếp tục chuyện lúc trước."

Tại Chúc Hồng Tuyết trong lòng, mở ra tử vong hoang mạc thông đạo mới là trọng yếu nhất, Thẩm Lãng bên này căn bản không đáng hắn lãng phí nhiều thời gian như vậy. Vạn dặm xa xôi chạy đến một lần, trong vòng nửa canh giờ giết tuyệt Thẩm Lãng quân đội, sau đó lại vạn dặm xa xôi trở về Tây Vực chư quốc, cần gì chứ?

"Sáng sớm ngày mai tác chiến, sau đó ta liền đi, không chuyên môn cùng tổ phụ, phụ thân cáo biệt." Chúc Hồng Tuyết nói: "Đúng, Thẩm Lãng các ngươi là muốn chết, vẫn là phải sống?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ không có bất kỳ cái gì ý chỉ, vì lẽ đó muốn chết."

"Minh bạch." Chúc Hồng Tuyết gật đầu nói: "Vậy ta đi minh tưởng."

Sau đó Chúc Hồng Tuyết liền muốn rời đi, hắn cũng chưa hề nói muốn chuẩn bị chiến đấu, hắn thấy đánh Thẩm Lãng cần gì chuẩn bị a.

Tại tuyệt đối lực lượng miễn cưỡng , bất kỳ cái gì chiến thuật , bất kỳ cái gì quỷ kế đều là phí công, trực tiếp xông lên đi giết sạch chính là.

Chúc Hoằng Chủ bỗng nhiên nói: "Chậm đã."

Chúc Hồng Tuyết đứng vững xuống tới.

Chúc Hoằng Chủ phất phất tay, Chúc Nhung cũng rời đi.

Chúc Hoằng Chủ hỏi: "Hồng Tuyết, Ninh Hàn công chúa đâu?"

Chúc Hồng Tuyết trầm mặc thật lâu, nói: "Cơ mật, nàng chấp hành nhiệm vụ bí mật đi."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Là bởi vì Thẩm Lãng sao?"

Chúc Hồng Tuyết lắc đầu nói: "Không phải, hắn còn chưa xứng!"

Hơi hơi do dự một lát, Chúc Hồng Tuyết nói: "Bởi vì Phù Đồ Sơn."

Tại Thiên Nhai Hải Các trong lòng, lúc này họa lớn trong lòng là Phù Đồ Sơn, bởi vì lần này Phù Đồ Sơn phát hiện thượng cổ di tích thực tế quá rung động, quá to lớn, thu hoạch sẽ phi thường kinh người.

Nếu như Thiên Nhai Hải Các không làm ra ứng đối, như vậy trong tương lai trong vòng mấy chục năm, nói không chừng liền sẽ lạc hậu hơn Phù Đồ Sơn.

Huống chi cái này thượng cổ di tích tại nam bộ hải vực, khoảng cách Thiên Nhai Hải Các không xa, giường nằm bên cạnh há lại cho hắn người ngủ ngáy.

… . . .

Ngày kế tiếp!

Chúc Hồng Tuyết suất lĩnh hai vạn Huyết Hồn quân xuôi nam, tiến về Thiên Việt bãi săn.

Hắn không có để bất luận kẻ nào đưa tiễn, thậm chí đều không cho Chúc Hoằng Chủ, Chúc Nhung, Ninh Thiệu, Không Tránh bọn người đưa tiễn.

Bởi vì hắn cảm thấy mình chỉ là tại thi hành một cái không có ý nghĩa tiểu nhiệm vụ mà thôi, nếu như còn muốn làm cho mười dặm đưa tiễn vậy liền quá buồn cười. Huống hồ hắn cảm thấy Việt Quốc cảnh nội, vẫn chưa có người nào có tư cách đến đưa Thiên Nhai Hải Các quân đội.

Siêu thoát thế lực cùng thế tục thế giới, hoàn toàn là hai thế giới, muốn bảo trì tuyệt đối khoảng cách. Hơn nữa Chúc Hồng Tuyết suất lĩnh Huyết Hồn quân tiến vào quốc đô thời điểm, cũng không cho phép bất luận kẻ nào tới thăm, Việt Vương Ninh Thiệu nói muốn tới uỷ lạo quân đội, kết quả bị cự tuyệt.

Nhưng vẫn là có rất nhiều người đứng tại quốc đô đầu tường đưa tiễn, bao quát Không Tránh đại sư, Ninh Thiệu, Ninh Dụ, Ninh Dực, Ninh La bọn người.

Nhìn xem chi quân đội này, Ninh Dực trong lòng từng đợt chua xót. Trước đó Ninh Hàn đối với hắn rất tốt a, hơn nữa Thiên Nhai Hải Các còn chuyên môn điều động võ đạo cao thủ bảo hộ hắn, ngay lúc đó Thiên Nhai Hải Các không có kêu ngạo như vậy chậm.

Thậm chí lúc ấy Việt Vương, Sở Vương cùng Phù Đồ Sơn chủ nhân còn tiến hành trình độ nào đó nói chuyện ngang hàng. Mà bây giờ, Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn đều biểu hiện ra tuyệt đối cao cao tại thượng, cùng thế tục thế giới mở ra một đạo rãnh sâu hoắm. Liền phảng phất một cái nào đó nháy mắt, bọn hắn trực tiếp xé toang nguyên lai dối trá khiêm tốn gương mặt.

Từ lúc nào bắt đầu đây này? Hẳn là Thẩm Lãng thân phận bị vạch trần một sát na kia, mấy lớn siêu thoát thế lực trực tiếp cải biến nguyên bản thái độ.

Cái này phảng phất học đại học thời điểm, trong phòng ngủ có một cái siêu cấp phú nhị đại, các ngươi thường xuyên cùng một chỗ ăn gà, cùng một chỗ chơi bóng rổ, cũng không có cảm thấy song phương thân phận lớn bao nhiêu cách xa, thậm chí còn xưng huynh gọi đệ.

Nhưng mà đợi đến tốt nghiệp về sau ngươi cái nào đó công ty nhận lời mời, thật vất vả trúng tuyển, trở thành cái công ty này phổ thông nhân viên. Mà cái kia siêu cấp phú nhị đại trở thành cái công ty này thiếu đông, tại cao ốc tầng cao nhất làm việc, hơn nữa còn có chuyên môn thang máy. Mà lúc này đây gặp lại, có lẽ chỉ có sơ giao. Nếu như ngươi thức thời, còn có thể thân thiết nói chuyện, ngươi nếu không thức thời đi trèo cái gì giao tình, vậy lưu đưa cho ngươi chỉ có một cái ngạo mạn bóng lưng.

Ninh Thiệu nhìn qua chi này Huyết Hồn quân, thật như là xích diễm, mỗi người trên người áo giáp là màu đỏ, hơn nữa không phải loại kia màu đỏ chót, mà giống như là ngọn lửa nhan sắc, màu đỏ bên trong lại dẫn kim sắc.

Chi quân đội này phảng phất cũng cùng toàn bộ thế tục thế giới không hợp nhau, bọn hắn hành quân thời điểm, toàn thân đều nhẹ như không có gì, giống như không phải chân đạp trên mặt đất, mà là tung bay ở trên mặt đất.

Việt Vương Ninh Thiệu hỏi: "Sư thúc, như thế nào?"

Không Tránh đại sư nói: "Thẩm Lãng hẳn là thua định, đây là một chi chân chính trang bị bên trên cổ lực lượng quân đội, không cần đến nửa canh giờ, liền có thể kết thúc chiến đấu."

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Vậy, vậy có phải hay không nói tại Việt Quốc, chúng ta Thông Thiên tự không có cơ hội?"

Không Tránh đại sư nói: "Chúng ta Thông Thiên tự vốn là thứ nhất đếm ngược siêu thoát thế lực, quật khởi mới mấy chục năm mà thôi."

Ninh Thiệu ánh mắt nhìn về phía Chúc Hoằng Chủ, nhìn về phía Chúc Nhung, không khỏi cười lạnh nói: "Quá ngạo mạn, vậy mà không cho phép bất luận kẻ nào quan chiến, liền Chúc thị gia tộc đều không cho phép."

...

Chúc Hồng Tuyết quân đội hành quân thời điểm, cơ hồ là tĩnh lặng im ắng, thậm chí không có tận lực tăng thêm tốc độ.

Vẻn vẹn một canh giờ sau, quân đội của hắn liền tiến vào chiến trường phạm vi.

Mà lúc này một cái kỵ sĩ rong ruổi mà đến, chính là Amazon quân đoàn địa phương thủ lĩnh Dora công chúa.

"Xin hỏi là Thiên Nhai Hải Các Chúc Hồng Tuyết sao?"

"Ta là!"

Dora công chúa nói: "Nhà ta bệ hạ mời ngươi tiến hành hai quân quyết đấu, tràn ngập nghi thức cảm giác quyết đấu."

Cái gọi là hai quân quyết đấu, chính là hai con quân đội tại vùng quê khoảng cách mấy ngàn mét, gạt ra trận thế, chỉnh tề.

Ai cũng không thể phòng thủ cái gì tường thành, trại tường, chiến hào loại hình.

Hơn nữa phải chờ tới song phương trận thế hoàn toàn sắp xếp hoàn tất, sau đó ra lệnh một tiếng, song phương lại khai chiến.

Không tồn tại đánh lén, chính là đường đường chính chính hai quân đối chọi, có chút cùng loại với phương tây thế giới quyết đấu.

Chúc Hồng Tuyết nhíu mày, hắn thật không muốn cái gì hai quân đối chọi quyết đấu. Thẩm Lãng ngươi liền phòng thủ trại tường đi, ngươi bố trí cái gì phòng tuyến đều có thể, chúng ta hoàn toàn không quan tâm.

Hai quân đối chọi còn muốn bố trí trận hình, quá lãng phí thời gian, chúng ta nửa canh giờ liền đánh xong, sau đó ta liền suất quân đi Tây Vực, vì sao muốn phiền toái như vậy?

Bất quá Thẩm Lãng quân đội mặc dù nhỏ yếu, nhưng hắn dù sao cũng là Khương Ly chi tử, loại này hai quân đối chọi vinh dự yêu cầu là không tiện cự tuyệt.

"Được, nhanh lên, ta thời gian đang gấp." Chúc Hồng Tuyết nói.

Dora công chúa nói: "Nhà ta bệ hạ quân đội đã tập kết bày trận hoàn tất, ngay tại phía trước mười lăm dặm chỗ."

Chúc Hồng Tuyết nói: "Được, ta biết, ta tiếp nhận trận này hai quân quyết đấu."

"Cáo từ." Dora công chúa cưỡi chiến mã trở về.

Chúc Hồng Tuyết lớn tiếng nói: "Tiếp tục hành quân."

... . . .

Không đến nửa giờ, Chúc Hồng Tuyết liền đã nhìn thấy Thẩm

Lãng quân đội, sắp xếp đến như là khối lập phương, chỉnh tề.

Năm trăm ổ hỏa pháo, hình thành một cái to lớn trận địa.

Tám ngàn tên Amazon quân đoàn, bốn ngàn tên Niết Bàn quân đoàn, tám ngàn tên Khô Lâu đảng quân đoàn, hình thành mười cái phương trận.

Mấy chục tên cường đại nhất võ đạo cao thủ, toàn bộ bảo vệ tại Thẩm Lãng bên người, không có trúng quân.

Cánh trái quân thống soái là Cừu Yêu Nhi, quân cánh phải thống soái là Hella công chúa, pháo binh thống soái là Lan Phong tướng quân.

Mặc dù chỉ có hai vạn quân đội, nhưng ở trên mặt đất gạt ra về sau, vẫn là kéo dài vài dặm.

Thẩm Lãng chọn lựa chiến trường này rất tốt, vùng đất bằng phẳng, ở giữa cơ hồ không có bất kỳ cái gì chướng ngại.

Chúc Hồng Tuyết nhìn Thẩm Lãng quân đội một chút, khua tay nói: "Bày trận!"

Huyết Hồn quân dụng một loại gần như biến thái tốc độ tiến hành bày trận, Niết Bàn quân đã là mấy ngàn người như một người, nhưng Huyết Hồn quân bày trận tựa như là một loại nghệ thuật, căn bản không cần hai vạn cùng một chỗ động, một số người cất bước, từ không trung ban đêm đi, liền như là ma thuật, trận hình liền biến hóa.

Vẻn vẹn mấy phút sau, hai vạn Huyết Hồn quân bày trận hoàn tất.

Năm mươi cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ tại phía trước nhất, hai vạn người xếp thành hai mươi cái phương trận.

Một vạn bảy ngàn tên Huyết Hồn quân cầm trong tay phổ thông siêu cấp cường cung, ba ngàn tên Huyết Hồn quân cầm trong tay thượng cổ cung tiễn. Mỗi người đều mặc bí mật hợp kim áo giáp, vượt qua bảy trăm người trang bị bên trên cổ giày, thượng cổ chiến đao.

Chúc Hồng Tuyết còn không có hướng Chúc Hoằng Chủ biểu hiện vượt qua cổ chiến đao cùng thượng cổ giày chiến uy lực, đây coi như là Huyết Hồn trong quân bộ đội đặc chủng, một khi bắt đầu tập kích, có thể nháy mắt đem một chi quân đội giết thấu. Hai ngàn mét khoảng cách, không đến một phút liền có thể vọt tới.

... . . .

Diễm lệ như lửa, dáng người bốc lửa Chủng Sư Sư cưỡi một thớt hãn huyết bảo mã, ăn mặc áo giáp màu đỏ, cầm trong tay chiến đao ngay tại Thẩm Lãng bên cạnh.

Đại ngốc, Lý Thiên Thu mười mấy tên võ đạo cao thủ, còn có Chủng thị gia tộc cao thủ mạnh nhất, cũng đều tại Thẩm Lãng bên người.

"Thẩm Lãng, ta cảm giác chúng ta đánh không lại Chúc Hồng Tuyết, nhưng ta chí ít có thể phát huy được tác dụng." Chủng Sư Sư nói: "Ta Chủng thị gia tộc chiến sĩ thà rằng chết ở trên chiến trường, cũng tuyệt đối sẽ không uất ức trốn ở hoả pháo sau lưng an hưởng thái bình. Mặc dù ta đối với ngươi rất khó chịu, nhưng phụ thân ta nguyện ý vì ngươi mà chiến, ta cũng liền nguyện ý."

Chủng thị gia tộc thế tử hướng phía phụ thân nhìn lại một chút, ý kia phi thường minh bạch, phụ thân bằng không cũng được a, đem muội muội Thẩm Lãng bên cạnh bệ hạ gọi đi thôi, bằng không cái miệng này sớm muộn sẽ cho nhà chúng ta gặp rắc rối.

Thẩm Lãng liền chứa nghe không được.

Chủng Sư Sư thấp giọng nói: "Thẩm Lãng ngươi không cần giả chết, ta nói không chừng chẳng mấy chốc sẽ chết trận. Ngươi cho ta nói thật, ngươi có phải hay không cái kia Bạch Vô Thường, làm bẩn ta trong sạch tên cầm thú kia Bạch Vô Thường."

Chủng Nghiêu tê cả da đầu, hắn có chút đồng ý lời của con. Nữ nhi cái miệng này, hoặc là thật sẽ cho gia tộc gây tai hoạ, bằng không cứ như vậy tính? Bất quá trừ Thẩm Lãng bệ hạ, nàng lại có thể gả cho ai, đời này đều không gả ra được, bởi vì nàng luôn miệng nói Thẩm Lãng làm bẩn trong sạch của nàng, ai còn có thể cưới nàng? Ai còn phối cưới nàng?

Thẩm Lãng nhìn qua Chúc Hồng Tuyết hai vạn Huyết Hồn quân, da đầu cũng không khỏi phải có chút run lên.

May mắn hắn chuẩn bị đầy đủ vũ khí bí mật, nếu không bình thường khai chiến, trong vòng nửa giờ thiên nhai hải quân Huyết Hồn quân thật liền có thể đem hắn hai vạn quân đội giết đến sạch sẽ, không còn một mống, đối phương trang bị thượng cổ vũ khí quá mạnh.

Thiên Việt thành đại quyết chiến về sau, Thẩm Lãng bước kế tiếp kế hoạch nhất định phải lập tức mở ra, mau nhường quân đội của mình tiến một bước thăng cấp.

Chúc Hồng Tuyết nhìn ra xa Thẩm Lãng một chút, sau đó bản năng lại hướng phía Cừu Yêu Nhi nhìn lại một chút.

"Trong vòng nửa canh giờ giải quyết chiến đấu, trở về Tây Vực, không cần chậm trễ chính sự." Chúc Hồng Tuyết hạ lệnh.

"Phải!" Mấy tên Huyết Hồn quân tướng dẫn đường.

"Thẩm Lãng, quân đội của ngươi có thể chuẩn bị hoàn tất?" Một tên Huyết Hồn quân tướng dẫn cao giọng nói.

Dora công chúa nói: "Chuẩn bị hoàn tất! Thiên Nhai Hải Các

Huyết Hồn quân, các ngươi có thể chuẩn bị hoàn tất?"

"Hoàn tất!"

"Có thể khai chiến?"

"Có thể khai chiến!"

"Dự bị!" Thiên Hải các mười mấy vạn đại quân hô to, sau đó tay phải giơ lên.

Lập tức, Huyết Hồn quân năm mươi cỗ siêu cấp cự hình cường nỗ toàn bộ mở ra, hai ngàn mét khoảng cách dễ như trở bàn tay, hơn nữa cái này thượng cổ cường nỗ tinh chuẩn vô cùng, tuyệt đối có thể nháy mắt phá hủy Thẩm Lãng trên trăm ổ hỏa pháo.

"Dự bị!"

Ba ngàn tên Huyết Hồn quân mở ra thượng cổ cung tiễn, hai ngàn mét khoảng cách thực tế là quá xa, đối với thượng cổ chi tiễn Ngạc Mộng thạch trang bị năng lượng tiêu hao phi thường lớn, hơn nữa vì đối kháng trọng lực, cần tiến hành đối ngày ném bắn, dạng này độ chính xác cũng sẽ hạ xuống, nhưng vẫn như cũ có thể bắn giết đến Thẩm Lãng quân đội.

Chúc Hồng Tuyết vì tranh thủ thời gian kết thúc chiến đấu, đã không quan trọng năng lượng lãng phí.

Lan Phong tướng quân tay giơ lên cao cao, nói: "Dự bị!"

Lập tức, một trăm môn 122 li tuyến thân pháo hoàn thành nhắm chuẩn, hai ngàn mét khoảng cách đối với bọn chúng đến nói, đồng dạng là dễ như trở bàn tay.

"Phóng!"

"Phóng!"

Song phương quân đội đồng thời hạ lệnh, đồng thời khai hỏa, thật sự là tràn ngập thân sĩ đồng dạng quyết đấu a.

Nháy mắt!

Lộng lẫy một màn xuất hiện.

Huyết Hồn quân năm mươi cỗ thượng cổ siêu cấp cường nỗ bỗng nhiên bắn ra năm mươi chi cự tiễn, tại không trung xẹt qua màu lam đuôi lửa, gào thét mà tới.

Ba ngàn chi thượng cổ chi tiễn, tại không trung xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường vòng cung, đồng dạng kéo lấy màu lam đuôi lửa, hình thành màu lam mưa sao băng, hướng phía Thẩm Lãng đại quân bỗng nhiên rơi vãi mà tới.

Thượng cổ vũ khí, cơ hồ không cách nào phòng ngự, một khi đánh trúng, thương vong thảm trọng.

Chúc Hồng Tuyết nói, trong vòng nửa canh giờ giải quyết chiến đấu, đây là phỏng đoán cẩn thận nhất.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Cùng lúc đó, Thẩm Lãng một trăm viên đạn pháo bỗng nhiên bắn ra.

Vượt qua liền chín mươi bảy viên là đặc thù nhôm nóng tề đạn pháo, còn có ba cái là Thẩm Lãng đòn sát thủ, Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn.

Thẩm Lãng thấy rất rõ ràng, Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn trong quân có hai cái thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế, thể tích muốn so Thẩm Lãng cái kia nhỏ rất nhiều, hẳn là phóng xạ năm ngàn mét bên trong chiến trường.

Nhìn qua bay vụt mà đến đạn pháo, Chúc Hồng Tuyết miệt thị nhìn một chút.

Có lẽ không cần nửa canh giờ, nửa giờ là có thể giải quyết chiến đấu. Thẩm Lãng quân đội vẫn như cũ mang không đến ngạc nhiên, Huyết Hồn quân vẫn như cũ là thiên về một bên đồ sát.

Nhưng mà, một giây sau!

"Phanh phanh phanh. . ."

Thẩm Lãng quân đội bắn ra ba cái đạn pháo bỗng nhiên tại không trung nổ tung.

Nhưng là nổ ra tới không phải ngọn lửa, mà là ba đạo quỷ dị lam quang.

Sau đó, một màn quỷ dị phát sinh.

"Phanh, phanh, ầm!"

Huyết Hồn quân trận trong hàng hai cái thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế trực tiếp phát ra tiếng vang quỷ dị, sau đó vọt tới vọt điện tia lửa tuôn ra.

Liều mạng chèo chống không đến nửa giây, Huyết Hồn quân hai cái thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế toàn bộ tê liệt.

Sau đó, càng kinh diễm một màn phát sinh.

Phi hành trên không trung năm mươi chi thượng cổ cự tiễn, ba ngàn chi thượng cổ chi tiễn, tất cả đuôi lửa toàn bộ dập tắt, sau đó bỗng nhiên một đầu từ trên trời cắm xuống tới.

Một màn này, thật giống là vô số ngôi sao ngã xuống a!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 492: : Đại Hoạch Toàn Thắng! Chúc Hồng Tuyết Toàn Quân Bị Diệt!

Chương 491:: Đại hoạch toàn thắng! Chúc Hồng Tuyết toàn quân bị diệt!

Trong chốc lát, Chúc Hồng Tuyết hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, cơ hồ nháy mắt mất đi tất cả phản ứng.

Không chỉ là hắn, bao quát Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân mặt khác tướng lĩnh cũng hoàn toàn trợn mắt hốc mồm, nhìn xem tất cả thượng cổ chi tiễn rơi xuống.

Đây, đây là gặp quỷ sao?

Huyết Hồn quân là vô cùng kiêu ngạo, trước đó tất cả chiến đấu đối với bọn hắn đến nói đều giống như một loại trò chơi, có thể dùng một cái từ ngữ để hình dung, siêu vĩ độ đả kích. Không quản là đánh Biện Tiêu quân đoàn, vẫn là đánh Căng Quân quân đoàn, lại hoặc là tiến đánh Đại Kiếp Tự cùng Tây Vực liên quân, căn bản cũng không giống như là bình thường chiến đấu, dùng hiện đại từ ngữ để hình dung thật sự có một loại tại trên máy vi tính chơi đùa cảm giác.

Đương nhiên thế giới này cũng không có cái gì máy tính trò chơi, nhưng Huyết Hồn quân tiêu diệt địch nhân thời điểm, thật rất như là máy tính người chơi giết chết NPC cảm giác, hết thảy mọi người mệnh trong mắt bọn hắn hoàn toàn là một con số mà thôi.

Bọn hắn ngạo mạn đến căn bản không nguyện ý đi giải địch nhân là ai, bởi vì không có chút ý nghĩa nào , bất kỳ cái gì địch nhân đối với bọn hắn đến nói đều là cấp thấp chủng tộc sinh vật. Tại thượng cổ văn minh lực lượng trước mặt, hết thảy quân đội đều là gà đất chó sành.

Mà bây giờ, Thẩm Lãng vậy mà trực tiếp tê liệt khống chế của bọn hắn trung tâm.

Cái này, cái này sao có thể?

Đây chính là thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế a, cao bậc nào minh? Cao bậc nào sâu? Thẩm Lãng là thế nào biết đến, hơn nữa còn có thể nhất cử tê liệt đi? Đây quả thực nháy mắt phá vỡ thế giới quan của bọn hắn, loại cảm giác này liền phảng phất nhân loại bỗng nhiên nhìn thấy một cái viên hầu nói chuyện.

Nhưng mà, bọn hắn chấn kinh duy trì không bao lâu, bởi vì tiếp theo trong nháy mắt.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Hai ngàn mét khoảng cách đối với Thẩm Lãng kiểu mới hoả pháo đến nói, vẻn vẹn bốn năm giây liền đầy đủ.

Chín mươi mấy viên nhôm nóng tề đạn pháo bỗng nhiên hướng phía Huyết Hồn quân hàng ngũ nện xuống tới.

Dù là lúc này Huyết Hồn quân vẫn như cũ là kiêu ngạo, bởi vì bọn hắn đã làm qua thí nghiệm, Thẩm Lãng hoả pháo đối bọn hắn tổn thương hoàn toàn vì không.

Vì lẽ đó dù là nhìn qua đạn pháo rơi xuống, cái này hai vạn tên Huyết Hồn quân võ sĩ vẫn như cũ đứng không nhúc nhích.

Cho dù là năng lượng trung tâm khống chế bị tê liệt, bọn hắn cũng phải tại Thẩm Lãng trước mặt thể hiện ra Huyết Hồn quân cường đại cùng siêu nhiên, Thẩm Lãng ngươi đạn pháo hoàn toàn tổn thương không chúng ta mảy may.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Cái này tiếng nổ không có chút nào vang, không có chút nào tiếng sấm nổ. Nhưng mà lại phi thường sáng, thậm chí vượt qua mặt trời độ sáng.

Chín mươi mấy viên nhôm nóng tề đạn pháo mãnh liệt bạo tạc.

Toàn bộ thế giới phảng phất nháy mắt được thắp sáng, cái này đáng sợ độ sáng hoàn toàn để người không dám nhìn thẳng.

Vượt qua hơn hai ngàn độ C nhiệt độ cao liệt diễm bỗng nhiên bắn ra. Một viên nhôm nóng tề lựu đạn ước chừng là một kg chi phối, có thể phá hủy một chiếc xe hơi. Mà Thẩm Lãng bắn ra nhôm nóng tề đạn pháo, đạt tới kinh người 25 kg, đây là cỡ nào chi uy lực?

"Bình tĩnh!"

Hai vạn tên Huyết Hồn quân như là cây tùng đồng dạng một mực đính tại trên mặt đất không nhúc nhích, đồng thời phóng xuất ra lực lượng cường đại chống cự sắp đến sóng xung kích.

Nhưng mà, cũng không có sóng xung kích, chỉ có kinh người liệt diễm.

Tại rất nhiều trong video Thẩm Lãng thấy rõ, một kí lô nhôm nóng tề lựu đạn có thể đốt xuyên năm mươi li thép tấm. Mà Huyết Hồn quân hợp kim áo giáp muốn mỏng hơn nhiều lắm được nhiều, bọn hắn áp dụng chính là bí mật công nghệ hợp kim, có được kinh người cứng cỏi, cũng chỉ có một li nhiều độ dày mà thôi. Loại hợp kim này trình độ bền bỉ viễn siêu sắt thép, nhưng cũng tiếc bọn hắn điểm nóng chảy cũng chỉ có hơn một ngàn độ C mà thôi.

Điên cuồng bắn nổ nhôm nóng tề bỗng nhiên phun trào tại Huyết Hồn quân áo giáp phía trên, hai ngàn độ C nhiệt độ cao cơ hồ nháy mắt đốt xuyên khôi giáp của bọn hắn.

"A. . ."

Từng đợt đáng sợ gào thét truyền tới, đáng sợ nhôm nóng tề đốt xuyên áo giáp về sau, càng thêm dễ như trở bàn tay đốt xuyên thân thể của bọn họ.

Mỗi một cái Huyết Hồn quân võ sĩ phi thường cường đại, nhưng cũng là huyết nhục chi khu, cũng ngăn cản không hai ngàn độ C nhiệt độ cao.

Đương nhiên, bọn hắn cường đại để bọn hắn coi như bị thiêu chết thời điểm, cũng không có bất kỳ cái gì rú thảm, chỉ có rống to một tiếng, sau đó bỗng nhiên ngã xuống đất.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Mấy chục đóa ngọn lửa chi hoa bộc phát về sau.

Hai vạn Huyết Hồn quân khối lập phương đại trận trực tiếp không mấy chục chỗ.

Tất cả bị nhôm nóng tề nổ đến Huyết Hồn quân, trên khải giáp xuất hiện rất nhiều lỗ thủng, hơn nữa còn đang không ngừng nhỏ xuống nước thép. Mà thân thể của bọn hắn chỉ cần bị nhôm nóng tề đốt tới địa phương, trực tiếp đều trở thành than cốc.

Không thể phá vỡ Huyết Hồn quân áo giáp, bị triệt để kết thúc.

Vô địch Huyết Hồn quân võ sĩ, trực tiếp bị thiêu chết mấy trăm tên, thụ thương mấy trăm tên.

...

Không hề nghi ngờ, Huyết Hồn quân là thật cường đại.

Mấy chục giây về sau, tất cả nhôm nóng tề thiêu đốt kết thúc, rất nhiều áo giáp thiêu đốt vẫn tại tiếp tục, nhưng là bọn hắn trận hình vẫn như cũ không nhúc nhích.

Chúc Hồng Tuyết cùng vô số Huyết Hồn quân tam quan lại một lần nữa nhận triệt để phá vỡ, thế giới này làm sao? Thẩm Lãng chỉ là một phàm nhân mà thôi, vì sao có thể có được đánh xuyên Huyết Hồn quân áo giáp vũ khí?

Hắn nhìn qua nằm trên đất mấy trăm bộ thi thể, dù là đối mặt Tây Vực các nước trăm vạn liên quân, đều không có thảm liệt như vậy qua.

Thượng cổ khống chế hạch tâm vẫn như cũ tê liệt, tất cả thượng cổ vũ khí toàn bộ mất đi hiệu lực.

Nhưng coi như không có thượng cổ vũ khí Huyết Hồn quân, vẫn như cũ là vô địch.

Chúc Hồng Tuyết bỗng nhiên rút kiếm, quát ầm lên: "Công kích, Huyết Hồn quân vô địch!"

Sau đó tất cả Huyết Hồn quân nhanh chóng hướng về phong, kinh diễm một màn lại một lần nữa xuất hiện, cho dù là công kích thời điểm, chi quân đội này vẫn như cũ là vân nhanh, trước đó là khối lập phương đại trận, hiện tại vẫn như cũ là, đối mặt Thẩm Lãng nhôm nóng tề pháo kích, bọn hắn hoàn toàn hẳn là tản ra chạy, nhưng bọn hắn kiêu ngạo để bọn hắn nhất định phải duy trì nguyên bản chỉnh tề hàng ngũ.

Nguyên bản Huyết Hồn quân tốc độ sẽ nhanh hơn, bởi vì bọn họ áo giáp là có trợ lực. Nhưng là hiện tại tất cả trung tâm khống chế bị tê liệt về sau, tốc độ của bọn hắn giảm bớt xuống tới, nhưng vẫn như cũ duy trì tại 15 m mỗi giây, cái tốc độ này vẫn như cũ là kinh người, bởi vì mỗi một cái Huyết Hồn quân phụ trọng đều vượt qua mấy trăm cân.

15 m mỗi giây, hai ngàn mét tốc độ nhiều nhất bảy mươi giây là được rồi.

Vì lẽ đó lưu cho Thẩm Lãng pháo kích nhiều nhất chỉ có mười tua-bin sẽ.

Nhanh, nhanh, nhanh.

Lan Phong tướng quân pháo binh quân đội toàn bộ thể xác tinh thần triệt để đầu nhập, đem tốc độ phát huy đến cực hạn.

Vẻn vẹn bảy giây về sau, vòng thứ hai pháo kích bắt đầu.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Vài giây đồng hồ về sau, một trăm viên nhôm nóng tề đạn pháo lại một lần nữa nhập vào Huyết Hồn quân chạy hàng ngũ bên trong.

Lại một lần nữa tuôn ra so mặt trời càng sáng hơn ngọn lửa chi hoa, nháy mắt toàn bộ Huyết Hồn quân đều phảng phất đang thiêu đốt.

Hơn ngàn tên Huyết Hồn quân áo giáp bị đốt xuyên, đáng sợ nhôm nóng tề ngọn lửa chui vào trong cơ thể của bọn họ, trực tiếp đốt cháy trở thành than cốc. Mấy trăm tên Huyết Hồn quân mất mạng ngã xuống, còn lại vài trăm người coi như thân thể bộ phận khu vực bị đốt thành than cốc, vẫn như cũ điên cuồng công kích, lúc này liền kêu thảm đều không có, chỉ cần không đốt tới chỗ trí mạng, chỉ cần không chết, bọn hắn liền tiếp tục chiến đấu.

"Nhanh, nhanh, nhanh, càng nhanh một chút."

"Không cần bận tâm hoả pháo tuổi thọ, không cần bận tâm bất luận cái gì phong hiểm."

"Nã pháo, nã pháo. . ."

Vòng thứ ba, vòng thứ tư, vòng thứ năm, pháo kích không ngừng phát sinh.

Đáng sợ nhôm nóng tề đạn pháo, điên cuồng thu gặt lấy Huyết Hồn quân sinh mệnh.

Chủng Sư Sư nhìn qua trước mắt một màn này, da đầu không khỏi từng đợt run lên, bên người tên tiểu bạch kiểm này lợi hại như vậy sao? Huyết Hồn quân cường đại như thế, kinh người vẫn như cũ bị hắn đồ sát? Hơn nữa nàng cũng bị Huyết Hồn quân vinh dự cảm giác triệt để chấn kinh, biết rất rõ ràng Thẩm Lãng đặc thù đạn pháo lợi hại như thế, lại còn không tan ra, vẫn như cũ sắp xếp chỉnh tề phương trận xông lại?

Không chỉ có như thế, chỉ cần nhôm nóng tề đạn pháo nổ tung địa phương, đều sẽ mang đi mấy người sinh mệnh, nhưng là tiếp theo trong nháy mắt bên cạnh Huyết Hồn quân võ sĩ lập tức sẽ bổ khuyết không vị, từ đầu đến cuối để đại quân phương trận bảo trì hoàn chỉnh, loại này kiêu ngạo cùng vinh dự cảm giác quả thực điên cuồng.

...

Năm mươi giây sau!

Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân khoảng cách Thẩm Lãng vẻn vẹn chỉ có bốn trăm mét, mà Thẩm Lãng một trăm môn tuyến thân pháo tiến hành tám lần pháo kích, tiêu hao tám trăm viên nhôm nóng tề đạn pháo, đánh giết vượt qua sáu ngàn tên Huyết Hồn quân.

350 mét khoảng cách.

Lúc này, hai nhánh quân đội đều tiến vào lẫn nhau cung tiễn tầm bắn bên trong. Bởi vì thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế bị tê liệt, vì lẽ đó thượng cổ cung tiễn có tác dụng trong thời gian hạn định, chỉ có thể dùng phổ thông cung tiễn.

"Phóng!" Huyết Hồn quân tướng dẫn ra lệnh một tiếng, hơn một vạn tên Huyết Hồn quân chạy như điên bên trong giương cung cài tên, bỗng nhiên bắn ra.

"Phóng!" Theo Dora công chúa ra lệnh một tiếng, tám ngàn tên Amazon quân đoàn, bốn ngàn tên Niết Bàn quân đoàn bắn tên.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Song phương mưa tên nổ bắn ra, tràng diện lại một lần nữa trở nên lộng lẫy.

Lúc này liền cho thấy hai nhánh quân đội chênh lệch, cho dù là bình thường cung tiễn, Huyết Hồn quân bắn ra càng xa, càng chuẩn, càng nhanh.

Song phương quân đội đều có thể liên châu tiễn xạ kích, Thẩm Lãng quân đội mười giây đồng hồ có thể xạ kích tám mũi tên, mà Huyết Hồn quân mười giây đồng hồ có thể bắn ra kinh người mười hai tiễn, xạ tốc vượt qua Thẩm Lãng quân đội năm mươi phần trăm, độ chính xác còn muốn cao hơn.

Mà lúc này đây, chân chính giết chóc bắt đầu.

Huyết Hồn quân cung càng mạnh, xạ thuật cao hơn, hơn nữa bọn hắn tiễn cũng phi thường cường hãn, có được kinh người độ cứng cùng sắc bén.

Nhưng là dù sao khoảng cách 350 mét trở lên, tại khoảng cách này rất khó bắn thủng Thẩm Lãng quân đội áo giáp, dù chỉ là phổ thông sắt thép áo giáp.

Mà Thẩm Lãng quân đội dùng toàn bộ đều là địa ngục hỏa tiễn.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Không bắn trúng còn thôi, một khi bắn trúng, chấm có địa ngục hỏa dịch mũi tên va chạm áo giáp về sau, lập tức mãnh liệt cháy bùng, phóng xuất ra hơn ba ngàn độ C nhiệt độ cao ngọn lửa, so nhôm nóng tề còn muốn cao, dễ như trở bàn tay bắn thủng Huyết Hồn quân áo giáp, càng thêm dễ như trở bàn tay bắn thủng thân thể của bọn họ.

Vô cùng cường đại Huyết Hồn quân, liên miên liên miên ngã xuống đất.

Đồ sát, mới chính thức bắt đầu!

Mỗi một cái Huyết Hồn quân đều là trân quý mà cường đại, trước đó tất cả trên chiến trường thương vong của bọn họ đều cực kỳ bé nhỏ. Hôm nay tại tao ngộ nhôm nóng tề đạn pháo thời điểm, Chúc Hồng Tuyết cảm thấy đây chính là lớn nhất thương vong, không nghĩ tới Thẩm Lãng quân đoàn cung tiễn lực sát thương so nhôm nóng tề đạn pháo lớn hơn.

Thiên na? Thế giới này đến tột cùng phát sinh cái gì? Thẩm Lãng đến tột cùng làm cái gì?

Nhưng là hiện tại đã không có thời gian đi suy nghĩ những thứ này.

Công kích, công kích, chỉ cần vọt tới Thẩm Lãng quân đội trước mặt, chính là thắng lợi, liền đến phiên Huyết Hồn quân bắt đầu đồ sát.

Vì lẽ đó một màn kế tiếp, càng thêm rung động.

Song phương rõ ràng đều là vũ khí lạnh, lại hoàn toàn đánh ra vũ khí nóng hiệu quả.

Song phương quân đội liên châu tiễn điên cuồng nổ bắn ra, vô số mưa tên tại không trung giao thoa xẹt qua, lít nha lít nhít, nhanh như thiểm điện.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Đây tuyệt đối là trò chơi của người dũng cảm, đối mặt cái này đáng sợ mưa tên, hai nhánh quân đội đều không có lùi bước, Thẩm Lãng quân đội đứng không nhúc nhích, điên cuồng nổ bắn ra.

Huyết Hồn quân tiếp tục chạy như điên bắn tên, trận hình vẫn như cũ không loạn chút nào, vô số người nhao nhao ngã xuống đất mất mạng, nhưng rất nhanh chung quanh Huyết Hồn quân lập tức bổ khuyết, duy trì vốn có trận hình.

Rất nhanh, Huyết Hồn quân xông vào một trăm năm mươi mét bên trong.

Lúc này, Thẩm Lãng quân đội dù là ăn mặc cương giáp cũng ngăn không được Huyết Hồn quân mưa tên, thương vong cũng bắt đầu, một cái tiếp theo một cái binh sĩ đợi đất, Thẩm Lãng đau lòng như cắt.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Song phương mưa tên tiếp tục điên cuồng nổ bắn ra.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Thẩm Lãng hoả pháo, một vòng cuối cùng pháo kích.

Một trăm viên nhôm nóng tề đạn pháo bỗng nhiên nổ tung, lại một lần nữa bộc phát ra chói mắt liệt diễm.

...

Vô cùng bi tráng một màn.

Đang điên cuồng mưa tên dưới, song phương quân đội không ngừng ngã xuống.

Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân trận hình càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ.

Thẩm Lãng mỗi một chi địa ngục hỏa tiễn đều là vô cùng trân quý, tổng cộng chỉ có ba mươi vạn chi, nhưng lúc này hoàn toàn không cần tiền đồng dạng cuồng vẩy mà ra.

Năm mươi giây, vẻn vẹn năm mươi giây!

Loại này điên cuồng mưa tên nổ bắn ra, vẻn vẹn duy trì năm mươi giây, Thẩm Lãng chuẩn bị ba mươi vạn chi địa ngục hỏa tiễn toàn bộ sử dụng hết.

Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân vọt thẳng đến năm mươi mét bên trong!

"Ném!"

Theo ra lệnh một tiếng, một ngàn tên võ sĩ bỗng nhiên ném ra nhôm nóng tề lựu đạn, đây cơ hồ là cơ hội cuối cùng.

Mỗi cái nhôm nóng tề lựu đạn chỉ có một kg chi phối, không đủ nhôm nóng tề đạn pháo một phần hai mươi phân lượng.

"Rầm rầm rầm. . ."

Hơn một ngàn ngọn lửa chi hoa nổ tung.

"Nã pháo!"

Theo Lan Phong tướng quân ra lệnh một tiếng, năm trăm ổ hỏa pháo một lần cuối cùng nã pháo.

Mà lần này, một trăm môn tuyến thân pháo bắn ra chính là đạn xuyên giáp, bốn trăm môn súng không nòng xoắn pháo bắn ra thật tâm thiết cầu.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Năm trăm viên đạn pháo mưa to đồng dạng ném ra đi.

Vẻn vẹn năm mươi mét khoảng cách, vẫn là vô cùng tinh chuẩn.

Huyết Hồn quân áo giáp là phi thường cường đại, nhưng là tại khoảng cách này bên trong là tuyệt đối ngăn không được đạn xuyên giáp.

"Phanh phanh phanh. . ." Đạn xuyên giáp trực tiếp bắn thủng áo giáp, tiến tới đem Huyết Hồn quân thân thể trực tiếp xé mở.

Nhưng là, khôi giáp của bọn hắn lại có thể ngăn cản thật tâm rỉ sắt đạn pháo, khoảng cách gần như thế vậy mà đều bắn không xuyên. Nhưng là mười mấy cân thiết cầu nhanh chóng vận động phía dưới lực lượng là kinh người, trực tiếp đem Huyết Hồn quân áo giáp nện dẹp, cả người cũng đánh bay ra ngoài, xương sườn đứt gãy, máu tươi phun mạnh.

Công kích, công kích, công kích.

Coi như mất đi thượng cổ vũ khí, Huyết Hồn quân vẫn như cũ vô địch, chỉ cần vọt tới địch nhân hàng ngũ bên trong, liền đến phiên Huyết Hồn quân đồ sát thời khắc.

Đây là tất cả Huyết Hồn quân tín niệm.

Bọn hắn thành công!

Cuối cùng Chúc Hồng Tuyết suất lĩnh lấy Huyết Hồn quân xông vào Thẩm Lãng đại quân hàng ngũ bên trong, nhao nhao rút ra chiến đao.

Cùng lúc đó.

Dora công chúa suất lĩnh mấy ngàn tên Amazon quân đoàn chỉnh tề rút ra chiến đao, Cừu Yêu Nhi suất lĩnh Niết Bàn quân rút ra Mạch Đao, Hella suất lĩnh Khô Lâu đảng quân đoàn rút ra chiến đao.

"Giết, giết, giết!"

Huyết Hồn quân vẻn vẹn chỉ có vài trăm người, vọt thẳng nhập Thẩm Lãng hơn một vạn đại quân quân trận bên trong.

Nhưng như cũ như là sao chổi va chạm Địa Cầu, bắn ra vô cùng mãnh liệt năng lượng.

Chủng Nghiêu bỗng nhiên rút ra cự kiếm, quát ầm lên: "Là bệ hạ mà chiến, giết!"

Sau đó, hắn suất lĩnh lấy mấy trăm tên Chủng thị gia tộc tinh nhuệ võ sĩ xung phong ra ngoài.

Chủng Sư Sư nhìn một chút Thẩm Lãng, lớn tiếng nói: "Ta cũng đi."

Sau đó nàng cũng rút ra xinh đẹp loan đao, thôi động hãn huyết bảo mã, bỗng nhiên xung phong ra ngoài.

Đại ngốc nguyên lai Thẩm Lãng bên người bảo hộ, lúc này hoàn toàn ngo ngoe muốn động.

"Đi thôi, đi thôi!" Thẩm Lãng nói.

Lập tức đại ngốc quơ một mực siêu cấp Ô Kim gậy sắt, như là giống như xe tăng bỗng nhiên xung phong ra ngoài.

...

Là cái này hai ngàn mét khoảng cách, Huyết Hồn quân nỗ lực hơn mười chín ngàn người đại giới, cuối cùng vọt tới Thẩm Lãng trước mặt chỉ có không đến một ngàn người.

Thẩm Lãng quân đội cơ hồ hai mươi người đánh một cái , theo nói hẳn là thiên về một bên đồ sát.

Nhưng mà không phải!

Tình hình chiến đấu lộ ra vô cùng cháy bỏng.

Lúc này Huyết Hồn quân, hoàn toàn bộc phát ra kinh người sức chiến đấu.

Câu nói kia là đúng, mất đi thượng cổ vũ khí Huyết Hồn quân vẫn như cũ là vô địch, một khi xông vào địch nhân hàng ngũ bên trong chính là bọn hắn đồ sát thời khắc.

Khô Lâu đảng quân đoàn không phải đối thủ của bọn họ, Niết Bàn quân cũng không phải, Amazon quân đoàn cũng không phải.

Dù là lấy một địch mười, Huyết Hồn quân đều không rơi vào hạ phong. Bọn hắn lực lớn vô cùng, tốc độ kinh người, dũng mãnh vô cùng, giết lên người đến như là như chém dưa thái rau. Mà Thẩm Lãng quân đội muốn giết bọn hắn, quả thực muôn vàn khó khăn, hơn một trăm cân chiến đao, đều hoàn toàn bổ không ra khôi giáp của bọn hắn.

May mắn, Thẩm Lãng trong tay có được vũ lực kinh người đỉnh cấp cường giả.

Nhất là Amazon quân đoàn, bọn hắn sĩ quan đều là đỉnh cấp cường giả, hơn một trăm tên Amazon nữ tướng vọt tới phía trước nhất.

Rút đao!

Các nàng chiến đao đều là thép hợp kim mangan chiến đao, toàn bộ đều chấm địa ngục hỏa dịch.

"Giết, giết!"

Bỗng nhiên chém ra một đao, toàn bộ chiến đao đều cháy hừng hực, phóng xuất ra hơn ba ngàn độ C nhiệt độ cao, có thể dễ như trở bàn tay mở ra Huyết Hồn quân áo giáp, sau đó đem bọn hắn thân thể cắt thành hai nửa.

May mắn có đại ngốc, có Cửu Yêu Nhi hai cái này chiến trường bug.

Tại phương đông thế giới, đại ngốc chính là chiến trường bug, hiện tại vẫn như cũ là.

Hella rất mạnh, Dora cũng rất mạnh, nhưng là trên chiến trường vẫn như cũ mạnh bất quá đại ngốc. Trong tay hắn Ô Kim tốt đã nặng đến ngàn cân, quơ cái này Ô Kim khốc tang bổng xông vào trong địch nhân, như là giống như xe tăng trực tiếp nghiền ép lên đi.

"Phanh phanh phanh phanh!"

Cho dù là Huyết Hồn quân áo giáp cũng ngăn cản không nổi đại ngốc Ô Kim khốc tang bổng, trực tiếp liền nện xẹp, bên trong đầu cũng trực tiếp nổ tung.

Đại ngốc một đường đánh giết, trực tiếp cày mở một con đường máu, sau đó bỗng nhiên vọt tới Chúc Hồng Tuyết trước mặt.

Hắn dừng lại, đối hết thảy chung quanh đều làm như không thấy, trong mắt chỉ có Chúc Hồng Tuyết.

"Ngươi chính là người thế tục trong miệng cái kia tương lai thiên hạ đệ nhất?" Chúc Hồng Tuyết chậm rãi nói.

"Ta là đại ngốc."

"Hạnh ngộ, Chúc Hồng Tuyết!"

Sau đó, đại ngốc như là như đạn pháo, hướng phía Chúc Hồng Tuyết bỗng nhiên bắn rọi mà đi, trong tay thiên kim Ô Kim tốt bỗng nhiên hướng phía Chúc Hồng Tuyết đầu nện xuống.

"Ầm!"

Nổ vang, Hỏa tinh tóe xuất hiện.

Đại ngốc thân thể bỗng nhiên bay ra ngoài, bay ra ngoài mấy chục mét xa.

Chúc Hồng Tuyết khí định thần nhàn đứng tại chỗ, chậm rãi nói: "Ngươi mạnh phi thường, nhưng cũng tiếc còn chưa đủ mạnh."

Đại ngốc lý ngư đả đĩnh bỗng nhiên đứng lên, sau đó một tiếng sấm rền đồng dạng bạo rống, lại một lần nữa hướng phía Chúc Hồng Tuyết xông lại.

Tốc độ càng nhanh, trong chốc lát thật giống như là một cái cao tốc đầu tàu đồng dạng bỗng nhiên va chạm mà tới.

"Ầm!"

Lại tiếng sấm rền vang tiếng vang, đại ngốc Ô Kim khốc tang bổng lại một lần nữa nện xuống.

Nhưng mà, đại ngốc thân thể lại một lần nữa bay ra ngoài, lần này bay càng xa.

Đại ngốc lại một lần nữa đứng lên, lại một lần nữa hướng phía Chúc Hồng Tuyết hung mãnh xông lại.

Sau đó, lại một lần nữa bị đánh bay ra ngoài.

Ba lần, bốn lần, năm lần. . . Mười lần!

Đại ngốc một lần lại một lần bị đánh bay ra ngoài, một lần cuối cùng rơi xuống đất thời điểm, trong miệng ọe ra một ngụm máu, xương sườn đoạn tận mấy cái.

Mà Chúc Hồng Tuyết vẫn đứng tại chỗ không nhúc nhích.

"Ngươi rất mạnh, nhưng vẫn như cũ không đủ mạnh!"

Đại ngốc một trận bạo rống, lại một lần nữa muốn vọt qua đến, nhưng là hắn đầu tàu đồng dạng thân thể bị ngăn trở, bị một cái Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng ngăn trở.

Cừu Yêu Nhi, nàng hướng phía đại ngốc nói: "Ta tới."

"Được." Đại ngốc gật đầu, sau đó trực tiếp ngồi dưới đất miệng lớn thở dốc, lại nôn mấy ngụm máu.

... . . .

Cừu Yêu Nhi chậm rãi hướng phía Chúc Hồng Tuyết đi qua.

Tại mấy năm trước, nàng còn không tính là Thẩm Lãng gặp được người mạnh nhất. Về sau Thẩm Lãng gặp được mạnh hơn người, ví dụ như Helen, ví dụ như Amazon nữ vương. Nhưng là hiện tại, Cừu Yêu Nhi vẫn như cũ là bên cạnh hắn người mạnh nhất.

Bởi vì những năm này, Cừu Yêu Nhi sức chiến đấu đạt được kinh người tăng lên.

"Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

"Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

"Những năm này ngươi mạnh lên rất nhiều rất nhiều."

"Ngươi cũng thế."

"Mấy năm trước chúng ta trận chiến kia, ta vận chuyển." Cừu

Yêu Nhi nói.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Trận chiến kia không tính toán."

Cừu Yêu Nhi nói: "Thua thì thua, không có cái gì lý do tốt nói."

"Tốt a."

Cừu Yêu Nhi nhìn xem trong tay chiến đao, đây cũng là chấm có địa ngục hỏa dịch thép hợp kim mangan chiến đao, cho nên nàng trực tiếp vứt bỏ, bởi vì cái này vũ khí quá mạnh, nàng cảm thấy không công bằng, thay đổi chính nàng chi kia Quỷ Đầu đao.

"Chờ một chút!" Chúc Hồng Tuyết đạo, sau đó hắn lột đi trên người không thể phá vỡ áo giáp, bởi vì cái này cũng không công bằng.

Lúc này trên người hắn ăn mặc tuyết trắng trường bào, chân chính lạnh lùng như núi, áo trắng như tuyết. Có người đem hắn xưng là thứ nhất mỹ nam tử, không phải là không có đạo lý.

Hắn cũng ném đi trong tay chiến đao, chậm rãi rút ra một chi lợi kiếm.

Ánh mắt mọi người đều ngưng tụ ở Cừu Yêu Nhi cùng Chúc Hồng Tuyết trên thân hai người.

Đã từng Lý Thiên Thu là Thẩm Lãng bên người võ công tối cường người, nhưng là hiện tại hắn chỉ có một tiếng cảm thán, thế giới này đã thay đổi, bọn họ có phải hay không quá hạn?

Mặc dù không có đánh qua, nhưng là hắn biết mình không phải là đối thủ của Chúc Hồng Tuyết.

Không quản là hắn hay là Tuyết Ẩn, lại hoặc là Dora công chúa các loại tất cả mọi người, đều còn lâu mới là đối thủ của Chúc Hồng Tuyết.

"Mời!"

"Mời!"

Cừu Yêu Nhi cùng Chúc Hồng Tuyết bỗng nhiên đánh nhau.

"Ầm!"

"Ầm!"

"Ầm!"

Kỳ thật, cơ hồ cái gì đều nhìn không thấy.

Chỉ có thể nghe được lôi đình đồng dạng tiếng vang, mà mỗi một lần giao thủ, liền phảng phất đạn pháo bỗng nhiên nổ tung.

Mặt đất xuất hiện một cái hố to, vô số bụi đất vẩy ra.

Ba giây đồng hồ sau!

Mặt đất xuất hiện một đầu vượt qua dài mấy chục mét, mấy mét sâu khe rãnh.

Sống sờ sờ bị hai người cày ra tới.

Sau đó liền khe rãnh cũng nhìn không thấy, hai người lực lượng quá lớn, trực tiếp đem đối phương đánh vào dưới mặt đất mười mấy mét bên trong.

"Phanh, phanh, ầm!"

Cái gì đều nhìn không thấy, cũng chỉ có thể nghe được dưới mặt đất truyền đến từng đợt trầm muộn tiếng vang.

Sau đó. . .

"Rầm rầm. . ."

Trước mặt mặt đất sụp đổ một cái to lớn cái hố.

"Ầm!"

"Ầm!"

Hai cái thân ảnh bỗng nhiên bắn rọi lên thiên không mấy chục mét.

Sau đó, vũ khí của hai người, lại một lần nữa điên cuồng mãnh liệt va chạm.

Mỗi một lần tán phát ra tiếng vang, thật muốn để màng nhĩ của người ta thủng, tán phát ra Hỏa tinh, dài đến gần thước.

Mỗi một lần va chạm, hai người đều như là chơi diều đồng dạng bắn bay ra ngoài.

Vì lẽ đó, hai người càng đánh càng xa, cuối cùng biến thành chân trời hai cái chấm đen.

Thẩm Lãng coi là hai cái này đỉnh tiêm cao thủ quyết đấu, hẳn là sẽ một chiêu phân thắng thua, ai biết không có.

Hai người chiến đấu cực kỳ lâu.

Tuyệt đại bộ phận, đều tại Thẩm Lãng ngoài tầm mắt.

Thẩm Lãng không khỏi hướng phía bên cạnh nhân vọng đi, Cừu Yêu Nhi cùng Chúc Hồng Tuyết đánh tới đi đâu?

"Đừng nhìn ta, ta không biết." Chủng Sư Sư nói: "Thẩm Lãng, ngươi ngủ qua Cừu Yêu Nhi?"

Cái này đến lúc nào rồi, ngươi còn hỏi vấn đề này?

"Ngươi thật không xứng với nàng." Chủng Sư Sư nói.

Xứng hay không được lão tử đều ngủ, hơn nữa không chỉ một lần, không chỉ mười lần, không chỉ một trăm lần.

Chủng Sư Sư duỗi thẳng thiên nga đồng dạng cổ, vẫn như cũ không nhìn thấy Cừu Yêu Nhi thân ảnh.

"Các nàng còn trở lại không?" Chủng Sư Sư hỏi, Thẩm Lãng không để ý đến nàng.

"Nàng là thần tượng của ta, ta thề muốn trở thành bộ dáng của nàng." Chủng Sư Sư nói.

Vẫn không có người để ý tới nàng.

Chủng Sư Sư lại chờ rất lâu, phát hiện Cừu Yêu Nhi cùng Chúc Hồng Tuyết còn không có giết trở lại đến, thế là nàng quay đầu hướng phía Thẩm Lãng nhìn lại nói: "Thẩm Lãng, ngươi thành thật nói cho ta, ngươi có phải hay không cái kia Bạch Vô Thường, cái kia làm bẩn ta trong sạch cầm thú?"

Chủng Nghiêu thôi động trên chiến mã trước, không nói hai lời lôi kéo Chủng Sư Sư cưỡi cái này thớt hãn huyết bảo mã dây cương đi.

"Xin ngài thứ tội, bệ hạ." Chủng Nghiêu nói.

"Không có gì." Thẩm Lãng nói.

Chủng Sư Sư hướng phía phụ thân bão nổi nói: "Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì hắn làm bẩn ta trong sạch, ngươi còn muốn hướng hắn nói xin lỗi? Chúng ta Chủng thị gia tộc là hiệu trung hắn, nhưng là quân chủ cũng phải giảng đạo lý a."

Chủng Nghiêu run rẩy nói: "Bệ hạ, mời ngươi giáng tội!"

Thẩm Lãng nói: "Không có gì?"

Dora công chúa cùng Hella không khỏi hướng Thẩm Lãng nhìn sang, Thẩm Lãng nhìn lại đi qua, nhìn cái gì vậy? Chưa từng gặp qua cặn bã sao?

Lại qua một hồi lâu, Thẩm Lãng hỏi: "Bọn hắn đánh tới đi đâu? Còn muốn đánh bao lâu a?"

Dora công chúa lắc lắc đầu nói: "Không biết."

Sau đó, nàng hướng phía Hella nhìn lại nói: "Ta trước đó nhưng có mạo phạm qua Cừu Yêu Nhi sao?"

Hella lắc đầu nói: "Ngươi không có, nhưng ta nói qua nàng nói xấu, hẳn là không sao đi, nàng sẽ không đánh chết ta đi?"

"Trở về!" Dora công chúa nói.

... . . .

Quả nhiên, Cừu Yêu Nhi cùng Chúc Hồng Tuyết lại giết trở về.

Mặt trời chiều ngã về tây, hai người tại bên ngoài mười mấy dặm, ánh sáng mặt trời chiếu ở hai người trên thân, liền phảng phất trên đường chân trời hai cái chấm đen.

Chúc Hồng Tuyết quay đầu nhìn một chút chiến trường, hai vạn Huyết Hồn quân đã toàn quân bị diệt, bị chết sạch, chỉ còn lại một mình hắn.

Vô địch Huyết Hồn quân toàn bộ chết hết.

Một trận chiến này, hắn vận chuyển. Không chỉ là quân đội chiến vận chuyển, hắn cùng Cừu Yêu Nhi chiến cũng vận chuyển.

"Ta vận chuyển." Chúc Hồng Tuyết kiếm trong tay trượt xuống, còn không có rơi xuống trên mặt đất, liền đã triệt để biến thành mảnh vỡ.

"Giết ta đi!" Chúc Hồng Tuyết chậm rãi nhắm mắt lại.

…

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 493: : Chúc Hồng Tuyết Số Mệnh! Chúc Nhung Phun Máu!

Chương 492:: Chúc Hồng Tuyết số mệnh! Chúc Nhung phun máu!

Cừu Yêu Nhi nhìn qua Chúc Hồng Tuyết thật lâu, nói: "Ta thoáng thắng qua ngươi một bậc, nhưng ngươi nếu muốn chạy, ta ngăn không được ngươi, nơi này ai cũng ngăn không được ngươi."

Chúc Hồng Tuyết nói: "Người thắng sinh, người thua chết, vì sao muốn chạy?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Tiếp xuống có mấy cái vấn đề, không phải ta hỏi ngươi, mà là thay thế Thẩm Lãng hỏi ngươi."

Chúc Hồng Tuyết nói: "Được."

Cừu Yêu Nhi hỏi: "Ngươi dẫn theo dẫn Huyết Hồn quân đồ sát bao nhiêu người?"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Không thể đếm hết được, vô số kể."

Cừu Yêu Nhi nói: "Cảm giác gì?"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Không có cảm giác, thật giống như khi còn bé dùng nước sôi tưới chết con kiến đồng dạng, hoàn toàn không có cảm giác."

Cừu Yêu Nhi nói: "Cảm giác của ngươi là bị cắt xén rồi chứ?"

Chúc Hồng Tuyết lắc đầu nói: "Cũng không có, Cừu Yêu Nhi ngươi cường đại như thế, chẳng lẽ ngươi đối phàm nhân còn có cảm giác sao? A đúng, ngươi là có cảm giác, nếu không ngươi cũng sẽ không đi cứu vớt nhiều người như vậy."

Cừu Yêu Nhi nói: "Tội lỗi của ngươi quá sâu nặng, sâu nặng đến giết ngươi đều đã không cách nào tiêu trừ tình trạng."

Chúc Hồng Tuyết nói: "Đây thật ra là một cái ngụy đầu đề."

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi như thế nào nhìn Thẩm Lãng?"

Chúc Hồng Tuyết nghĩ một lát mới nói: "Trước đó không có nghĩ qua, hiện tại muốn một lần nữa nghĩ."

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi như thế nào nhìn Doanh Vô Minh?"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Hắn là một cái không có chút nào vinh dự cảm giác đồ vô sỉ."

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi có nghĩ qua ngươi vì sao mạnh như thế sao?"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Bởi vì Thiên Nhai Hải Các."

Cừu Yêu Nhi nói: "Cái kia Ninh Hàn công chúa vì sao mạnh như vậy? Có thể nói cho ngươi một việc, Ninh Nguyên Hiến đã từng mang theo Ninh Hàn đi bái kiến Khương Ly bệ hạ, đồng thời đem Ninh Hàn gả cho Thẩm Lãng, cứ việc lúc ấy hắn còn không có sinh ra. Khương Ly bệ hạ nói cái này nữ oa tử không sai, có thể làm con của ta tức, vì lẽ đó Khương Ly bệ hạ ban cho Ninh Hàn phi thường quý giá đồ vật. Còn có Doanh Vô Minh, hắn dựa vào cái gì có thể có được Phù Đồ Sơn ưu ái? Vẻn vẹn bởi vì hắn là Tân Càn vương quốc Thái tử sao? Bởi vì hắn là Khương Ly bệ hạ nghĩa tử, vì lẽ đó hắn cũng nhận được Khương Ly bệ hạ ban ân. Vậy kế tiếp ta muốn hỏi ngươi, ngươi dựa vào cái gì mạnh như vậy đâu?"

Chúc Hồng Tuyết gương mặt co quắp một trận.

Cừu Yêu Nhi tiếp tục nói: "Ta dựa vào cái gì mạnh như vậy? Đại ngốc dựa vào cái gì mạnh như vậy? Ngươi dựa vào cái gì mạnh như vậy?"

Chúc Hồng Tuyết ánh mắt bắt đầu run rẩy, hắn xưa nay không nguyện ý đi truy đến cùng vấn đề này.

Cừu Yêu Nhi nói: "Ninh Hàn chỉ là Việt Quốc công chúa mà thôi, ngươi mặt ngoài chỉ là Chúc Nhung nhi tử, dựa vào cái gì bị Tả Từ thu làm đệ tử đích truyền? Doanh Vô Minh dựa vào cái gì đạt được gần như Phù Đồ Sơn Thiếu chủ địa vị?"

Chúc Hồng Tuyết mí mắt bắt đầu run rẩy, thậm chí hô hấp đều nóng rực lên.

Cừu Yêu Nhi nói: "Doanh Vô Minh đối đây hết thảy lòng dạ biết rõ, Ninh Hàn cũng sớm đã có ký ức, chỉ bất quá hai người này hoàn toàn không có vinh dự cảm giác, như vậy ta muốn hỏi ngươi, ngươi đối đây hết thảy không biết chút nào sao? Khương Ly té ngã, thiên hạ ăn no, câu nói này cơ hồ là chân lý. Như vậy ta muốn hỏi ngươi, ngươi có vinh dự cảm giác sao?"

Chúc Hồng Tuyết đương nhiên là có vinh dự cảm giác, nếu không hắn đã sớm biến mất vô tung vô ảnh.

Cừu Yêu Nhi nói: "Đã từng Trác thị gia tộc bởi vì nhận nuôi Khương Ly bồi dưỡng đặc thù huyết mạch người Trác Nhất Trần, cũng chính là Khổ Đầu Hoan, kết quả thảm tao diệt tộc tai ương. Kết quả Thiên Nhai Hải Các đi ra nói câu nào, Trác thị gia tộc trên người tội danh tan thành mây khói, hơn nữa thiên hạ rất nhiều gia tộc danh chính ngôn thuận sử dụng Khương Ly bệ hạ bồi dưỡng đặc thù huyết mạch người. Mãi cho đến Thẩm Lãng thân phận bại lộ, Đại Viêm đế quốc mới một lần nữa phong sát Khương Ly bệ hạ đặc thù huyết mạch người."

Chúc Hồng Tuyết xòe bàn tay ra, nhìn xem hai tay của mình. Đương nhiên hắn dĩ nhiên không phải nhìn chính mình có bao nhiêu nợ máu, mà là muốn xem huyết mạch của mình.

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi nghiệp chướng nặng nề, muốn chết một lần là không thể nào. Trở về suy nghĩ thật kỹ ta, ngẫm lại ngươi căn bản là cái gì, ngươi tìm kiếm căn nguyên, Chúc Hoằng Chủ cũng không phải là Chúc thị gia tộc dòng chính, Chúc Nhung dựa vào cái gì sinh ra ngươi cường đại như vậy nhi tử? Nếu như ngươi có thể nghĩ rõ ràng đây hết thảy, vậy ngươi liền muốn ngẫm lại, như thế nào tiêu trừ tội lỗi của ngươi. Thẩm Lãng vốn là muốn đưa ngươi trước cắt xén, sau đó phế bỏ gân mạch, hủy đi đại não, mỗi ngày như là chăn heo đồng dạng nuôi rút máu. Nhưng là ngươi tội nghiệt quá nặng, hơn nữa có tràn ngập vinh dự cảm giác, vì lẽ đó. . . Cáo từ!"

Dứt lời, Cừu Yêu Nhi chậm rãi hướng phía Thẩm Lãng bên này đi tới.

Chúc Hồng Tuyết ánh mắt nhìn qua khắp cả người Huyết Hồn quân thi thể, lại nhìn phía Thẩm Lãng, tiếp lấy ngón tay hắn nhẹ nhàng vạch phá huyết mạch của mình, nhìn xem chảy ra huyết dịch ngẩn người.

Sau đó hắn hướng phía phương nam đi đến, đi ra ngoài vẻn vẹn hơn mười dặm.

Bỗng nhiên trên trời một trận kêu to, sau đó một cái to lớn điêu từ trên trời giáng xuống.

"Thua?"

Chúc Hồng Tuyết gật gật đầu.

"Biết rõ, đi thôi!" Điêu bên trên người vẫy tay.

Chúc Hồng Tuyết bò lên trên điêu lưng, cái này đại điêu giương cánh, hướng phía phía nam bay đi.

. . .

Một bộ Huyết Hồn quân thi thể bày trước mặt Thẩm Lãng.

"Bọn hắn cùng chúng ta người bình thường có rõ ràng khác nhau, có bộ phận thượng cổ nhân loại đặc thù, nhưng lại không chỉ thượng cổ nhân loại đặc thù."

"Bọn hắn xương cốt phi thường cứng cỏi, so Amazon tộc còn cứng cỏi hơn. Cơ thể của bọn hắn mật độ phi thường cao, vì lẽ đó có được kinh người tính bùng nổ lực lượng, thậm chí lá phổi của bọn họ cùng nhân loại bình thường cũng không lớn đồng dạng, vì lẽ đó bọn hắn có thể tại bịt kín hoàn cảnh bên trong ngốc thời gian rất lâu, điểm ấy cùng Amazon tộc rất tương tự."

"Khuôn mặt của bọn hắn hình dáng có chút quái dị, đầu óc của bọn hắn tương đối lồi ra, hơn nữa thể tích khá lớn, vì lẽ đó có được rất mạnh cảm giác lực."

"Nếu như nói Thông Thiên tự tăng binh còn thuộc về nhân loại bình thường, Huyết Hồn quân liền lộ ra không quá bình thường."

Thẩm Lãng nhìn về phía Tuyết Ẩn cùng Chúc Nghiêu nói: "Hai vị đã từng thời gian rất lâu từng theo hầu phụ thân ta, hơn nữa còn là đặc thù thiên tài học đường huấn luyện viên. Như vậy ta hỏi các ngươi, Khương Ly bệ hạ có phải hay không có đại quy mô huyết mạch cải tạo kế hoạch, siêu cấp quân đoàn chế tạo kế hoạch?"

Tuyết Ẩn nói: "Có, nhưng là phương diện này ta cũng không phải là rất rõ ràng. Bởi vì ta hiệu trung Khương Ly bệ hạ về sau, vẫn như cũ xử lí chính là công tác tình báo."

Đao phủ Chúc Nghiêu nói: "Đúng, Khương Ly bệ hạ có đại quy mô huyết mạch cải tạo kế hoạch, siêu cấp quân đoàn kế hoạch.

Nhưng là hắn thường xuyên nói một câu nói chính là giải phóng văn minh, giải phóng huyết mạch chi lực cũng phải từ từ sẽ đến, không thể nóng vội, miễn cho mang đến đáng sợ hậu quả. Thậm chí muốn chia làm trăm năm kế hoạch, từng chút từng chút thúc đẩy."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, hắn nắm giữ huyết mạch nghiên cứu kỳ thật phi thường cao thâm. Chỉ bất quá bận tâm ảnh hưởng, vì lẽ đó không dám lập tức buông ra, mà là ý đồ dùng mấy đời người thời gian, tăng lên vô số người huyết mạch? Bí mật thiên tài kế hoạch, vẻn vẹn chỉ là hắn huyết mạch cải tạo bước đầu tiên?"

Chúc Nghiêu nói: "Đúng."

"Kỳ thật ta một mực có một cái nghi hoặc." Chủng Nghiêu nói: "Những này siêu thoát thế lực tất nhiên có được mạnh như vậy bí mật quân đoàn, hơn nữa bọn hắn giống như lại phục tùng Đại Viêm hoàng đế ý chỉ, cái kia hoàn toàn có thể dễ như trở bàn tay quét ngang thiên hạ. Hoàng đế vì sao còn muốn dùng chính trị thủ đoạn đi thống nhất thiên hạ, vì sao không phái ra bí mật quân đoàn trực tiếp quét ngang qua? Đem thiên hạ tất cả không nghe lời quốc gia toàn bộ diệt."

Tuyết Ẩn nói: "Có lẽ có hai nguyên nhân, nguyên nhân đầu tiên, những này siêu thoát thế lực hoàn toàn là bởi vì đạt được Khương Ly bệ hạ thành quả nghiên cứu, mới đại lượng bồi dưỡng được bí mật quân đoàn, nguyên bản những này siêu thoát thế lực đối với huyết mạch nghiên cứu càng chuyên chú vào cá nhân võ đạo."

"Nguyên nhân thứ hai, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế cùng lục đại siêu thoát thế lực quan hệ so với chúng ta trong tưởng tượng càng thêm phức tạp. Siêu thoát thế lực đối với hắn phảng phất có được một loại nào đó e ngại, phảng phất hắn nắm giữ thứ gì, có thể ảnh hưởng lục đại siêu thoát thế lực vận mệnh. Nhưng là hơn hai năm trước tại vây bắt Thẩm Lãng bệ hạ thời điểm, Bạch Ngọc Kinh cùng Huyền Không Tự đều tiếp vào hoàng đế ý chỉ, nhưng lại chỉ phái hai chiếc thuyền nhỏ, không ai xuất hiện."

Chủng Nghiêu nói: "Có thể hay không hiểu như vậy, Đại Viêm Hoàng đế chẳng những là thế tục tối cao quân chủ, một loại nào đó dị nghị bên trên cũng là siêu thoát thế lực tối cao lãnh tụ, nhưng hắn là muốn đem thế tục cùng siêu thoát thế lực ngăn cách ra, hơn nữa cũng thử nghiệm muốn áp chế siêu thoát thế lực, không cho phép bọn hắn qua giới, xâm phạm thế tục thế giới?"

Điểm này đã từng biểu hiện được hết sức rõ ràng, lúc ấy liền Ninh Nguyên Hiến đều cảnh cáo Phù Đồ Sơn không nên động Thẩm Lãng, nhìn qua hắn phảng phất là có thể cùng Phù Đồ Sơn, Thiên Nhai Hải Các tiến hành một loại nào đó nói chuyện ngang hàng, lúc ấy thiên hạ phảng phất đang một loại nào đó trật tự xuống vận hành.

Bất quá bây giờ sự cân bằng này phảng phất bị sơ qua đánh vỡ, siêu thoát thế lực từ điệu thấp trở nên trương dương, vượt qua trước đó giới hạn.

"Trong truyền thuyết, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế cũng không có cái gì võ công." Chủng Ngạc nói: "Chuyện này là thật là giả?"

Tất cả mọi người ánh mắt đều hướng phía Tuyết Ẩn nhìn lại, bởi vì nàng cùng Đại Viêm hoàng thất quan hệ đã từng vô cùng mật thiết.

Tuyết Ẩn nói: "Từ khi ta hiểu chuyện bắt đầu, từ trước tới nay chưa từng gặp qua Đại Viêm Hoàng đế thi triển qua võ công, cũng chưa nghe nói qua hắn có võ công gì."

"Vậy hắn dựa vào cái gì mệnh lệnh lục đại siêu thoát thế lực?"

Tuyết Ẩn lắc đầu, nói: "Nếu như biết rõ điểm này, thiên hạ này bí mật cũng liền phá giải một nửa, thậm chí Khương Ly bệ hạ vì sao chết bất đắc kỳ tử, cũng có thể biết rõ hơn phân nửa nguyên nhân."

Khương Ly chết bất đắc kỳ tử lúc này cơ hồ là mấy trăm năm qua bí ẩn lớn nhất, hắn cường đại đến tình trạng này, vậy mà lại bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử? Trên thế giới này lại có ai có thể giết đến hắn?

Trước đó đối với Khương Ly cường đại tất cả mọi người cũng không có vô cùng rõ ràng khái niệm, nhưng là hiện tại có.

Nhìn xem Cừu Yêu Nhi, nhìn xem Chúc Hồng Tuyết, nhìn xem Adolf, nhìn xem Doanh Vô Minh?

Nhưng mà trình độ nào đó, bốn người này cường đại căn nguyên đều đến từ Khương Ly, Doanh Vô Minh cường đại hoàn toàn không biết, nhưng Adolf đến cỡ nào mạnh Thẩm Lãng là tận mắt qua, nhưng mà hắn vẻn vẹn chỉ là mấy chục năm trước từng theo hầu Khương Ly mà thôi.

. . .

"Chúng ta thương vong bao nhiêu người?" Thẩm Lãng hỏi.

"Sáu ngàn." Dora nói ra để Thẩm Lãng hãi hùng khiếp vía số lượng.

"Huyết Hồn quân cung tiễn quá mạnh, gần một trăm năm mươi mét về sau, quân đội của chúng ta coi như ăn mặc cương giáp cũng hoàn toàn ngăn cản không nổi." Hella công chúa nói: "Nhưng là cũng có một tin tức tốt, chúng ta sáu ngàn thương vong đại bộ phận là tổn thương mà không phải vong, rất nhiều người đều còn có thể cứu trở về."

Thẩm Lãng cầm lấy Huyết Hồn quân áo giáp, cứ như vậy thật mỏng một tầng, vậy mà như thế không thể phá vỡ, thực tế là để người không thể tưởng tượng, như vậy đây là thuộc về Thiên Nhai Hải Các kỹ thuật, vẫn là Khương Ly bệ hạ kỹ thuật đâu?

Bất quá bây giờ những này áo giáp đều thuộc về Thẩm Lãng, bây giờ quân đội của hắn ngay tại đầy chiến trường thu thập những này áo giáp, hoàn toàn chồng chất như núi. Cứ việc đại bộ phận áo giáp đều đã tổn hại, nhưng chở về đến Kim Sơn đảo một lần nữa rèn đúc về sau lại có thể khôi phục như mới, mặc vào những này áo giáp về sau, Thẩm Lãng cũng có thể đao thương bất nhập.

Đao phủ Chúc Nghiêu nói: "Bệ hạ, có kiện sự tình ta khả năng cần nhắc nhở ngài một cái. Khương Ly bệ hạ khi còn tại thế, đã từng đề cập tới một cái danh từ, năng lượng áo giáp."

Thẩm Lãng không khỏi nói một câu: "Ta ngày."

Đón lấy, hắn hạ lệnh: "Chẳng những muốn thu tập tất cả áo giáp, Huyết Hồn quân thi thể một bộ đều không cần bỏ qua, mang về thật tốt nghiên cứu, có lẽ có đột phá mới cùng thu hoạch không nhất định."

"Phải!"

Sau đó, mấy ngàn tên Khô Lâu đảng quân đoàn lại bắt đầu đầy đất thu thập thi thể.

. . .

"Ngươi không sao chứ?" Thẩm Lãng hỏi.

Cừu Yêu Nhi nói: "Có việc."

Thẩm Lãng cả kinh nói: "Thụ thương?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Thời gian rất lâu không thể chiến đấu, một trận chiến này cơ hồ hao hết lực lượng của ta, cần thời gian khôi phục."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi so Chúc Hồng Tuyết đại khái cường đại đến mức nào?"

"7%." Cừu Yêu Nhi nói.

Đáp án này lập tức để Thẩm Lãng kinh ngạc, vậy mà như thế chính xác sao?

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Chúc Hồng Tuyết đến tột cùng là Chúc Nghiêu nhi tử, vẫn là. . ."

Cừu Yêu Nhi nói: "Hắn không thể nào là Chúc Nghiêu nhi tử, sự cường đại của hắn không chỉ bắt nguồn từ nội lực chân khí, càng nhiều bắt nguồn từ huyết mạch. Nếu như gần bên trong lực, căn bản cùng ta chiến đấu không mấy canh giờ. Vì lẽ đó hắn giống như ta, đều là nghĩa phụ bồi dưỡng ra tới."

Trong miệng nàng nghĩa phụ đương nhiên là Khương Ly, đạt được đáp án này về sau, Thẩm Lãng không khỏi hô một hơi.

Đối với Chúc Hồng Tuyết thân phận hắn có hai cái suy đoán, ngay từ đầu hắn suy đoán người này có thể là Chúc Nghiêu chi tử, bởi vì Chúc Nhung mấy cái nhi nữ bên trong không có cường đại như vậy võ đạo huyết mạch. Nhưng là về sau Chúc Hồng Tuyết biểu hiện được quá cường đại, giống như cũng không phải Chúc Nghiêu có thể ngày thường đi ra.

Đương nhiên cũng có thể là bởi vì Thiên Nhai Hải Các huyết mạch cải tạo, bởi vì ở phương diện này Thiên Nhai Hải Các là cực độ am hiểu, nó còn có một cái sinh mệnh nghiên cứu bộ môn. Nhưng là Thẩm Lãng lại nghĩ tới, nếu có cơ hội như vậy hẳn là phi thường quý giá, dựa vào cái gì đến phiên Chúc Hồng Tuyết?

Hiện tại rốt cuộc minh bạch, Chúc Hồng Tuyết cùng Ninh Hàn là bởi vì tự thân cường đại huyết mạch mới nhận Thiên Nhai Hải

Các coi trọng cùng trọng dụng, mà loại này cường đại huyết mạch vẫn như cũ đến từ Khương Ly.

"Ngươi vất vả." Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Vậy bây giờ ngươi khó chịu sao?"

Cừu Yêu Nhi lắc đầu nói: "Không khó chịu."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi đau sao?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Cũng không đau."

Thẩm Lãng nói: "Tất nhiên không đau cũng không khó chịu, vậy ta muốn ngủ ngươi."

Ách? !

Cừu Yêu Nhi mở to mắt nhìn Thẩm Lãng, ngươi có lầm hay không, ta vừa mới chiến đấu mấy canh giờ, đánh cho hôn thiên hắc địa mệt ngã gần chết, ngươi lại muốn ngủ ta?

"Được." Cừu Yêu Nhi nói: "Bất quá, lần này chính ngươi động, ta không có lực."

"Được, đi, đi!" Thẩm Lãng nói.

. . .

Hơn nửa canh giờ.

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Ngươi không phải nói ngươi bất động sao? Ngươi không có khí lực sao?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Nửa đường xúc động nhịn không được, ta làm đau ngươi?"

Thẩm Lãng nói: "Còn tốt, xương cốt còn không có đoạn, cũng không có tán."

Cừu Yêu Nhi tiến lên hôn Thẩm Lãng một ngụm, đây là nàng lần thứ nhất chủ động.

"Thẩm Lãng, nếu như ngươi vẫn luôn yếu như vậy, vẫn luôn không có võ công liền tốt." Cừu Yêu Nhi nói.

Thẩm Lãng nói: "Vì sao?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Đại Viêm đế quốc Hoàng đế không phải danh xưng không có võ công sao? Nhưng lại trở thành thiên hạ chí tôn, hơn nữa còn xem như siêu thoát thế lực lãnh tụ."

Thẩm Lãng nói: "Đây coi là đạo lý gì? Nếu như ta có võ công, cam đoan ngay lập tức đem ngươi diệt đi, để ngươi quỷ khóc sói gào."

Cừu Yêu Nhi nói: "Thế gian có lẽ không thể có quá hoàn mỹ đồ vật, có tuyệt đỉnh trí tuệ liền tốt nhất đừng có tuyệt đỉnh võ công, có tuyệt đỉnh võ công, liền tốt nhất đừng có tuyệt đỉnh khí vận, quá hoàn mỹ đồ vật, có lẽ sẽ nhận thiên khiển."

Thẩm Lãng trầm mặc, sau đó hôn lên Cừu Yêu Nhi bờ môi.

Trên thế giới này có ít người là không có bộ óc, có ít người là không nguyện ý động não. Lớn mông chính là không có bộ óc, mà Cừu Yêu Nhi lại rất thông minh, nàng cái gì đều thấy rõ ràng, chỉ là không thích động não.

Nàng liên tưởng đến Khương Ly, cũng liên tưởng đến Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương, hai người kia đều biến mất. Vì lẽ đó hắn tình nguyện Thẩm Lãng là không trọn vẹn, cũng không nguyện ý nữ nhi Yêu Yêu quá hoàn mỹ, dạng này có lẽ mới có thể trường tồn.

Thẩm Lãng nói: "Bằng không, chúng ta cũng tái sinh một cái Bảo Bảo?"

Cừu Yêu Nhi thản nhiên nói: "Ngươi vẫn được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đều tại ngươi vừa rồi quá ác, nếu không ta nhất định có thể làm được."

"Ha ha." Cừu Yêu Nhi nhắm mắt lại, tiến vào minh tưởng.

...

"Chủng Sư Sư, ngươi chuyện gì xảy ra? Ngươi muốn làm gì? Cha ngươi không nỡ đánh ngươi? Ngươi cho rằng ta không nỡ đánh ngươi sao?" Chủng phu nhân thư uy đại tác, tức giận nói: "Ngươi đây là muốn hại chết chúng ta Chủng thị gia tộc sao?"

Chủng Sư Sư cả giận nói: "Ta nói sai cái gì? Ta nói đều là nói thật, thật chẳng lẽ lời cũng không thể nói sao?"

Chủng phu nhân nói: "Để ngươi nói mò gì nói thật? Nói mò gì nói thật? Nói cái gì Bạch Vô Thường làm bẩn ngươi trong sạch? Nói cái gì Thẩm Lãng bệ hạ làm bẩn ngươi trong sạch?"

Chủng Sư Sư nói: "Hắn tên cầm thú này dám làm, chẳng lẽ ta còn không thể nói sao? Dám làm không dám chịu hỗn đản."

Chủng phu nhân không nói hai lời, trực tiếp tiến lên một tay lấy Chủng Sư Sư đặt tại trên ghế, cầm lấy cây thước đối cái mông của nàng cuồng rút, ròng rã rút mấy chục cái.

Chủng Sư Sư liều mạng giãy dụa chống cự, lại chạy không thoát mẫu thân ma trảo, bị quất đến sưng đỏ không chịu nổi, không khỏi chửi ầm lên.

"Các ngươi Chủng thị gia tộc người không muốn mặt, muốn vinh hoa phú quý, liền muốn bán nữ nhi sao?"

"Các ngươi Chủng thị gia tộc muốn chẳng lẽ sẽ không dựa vào chính mình bản sự sao? Trước đó muốn đem ta gả cho Đại Viêm đế quốc thân vương chi tử, muốn tại có hận không thể đem ta đưa đến Thẩm Lãng tên rác rưởi kia trên giường."

Nàng mắng càng hung ác, Chủng phu nhân đánh cho càng hung ác.

Chủng Nghiêu lúc đầu muốn vào đến cùng phu nhân thương lượng sự tình gì, kết quả cách rất xa liền nghe được thê tử tại rút nữ nhi, không khỏi đau lòng nói: "Phu nhân, không sai biệt lắm là được."

"Cút!" Chủng phu nhân quát.

Sau đó, Chủng Nghiêu liền lăn.

Sau khi đánh xong, Chủng phu nhân nói: "Chủng Sư Sư, ngươi biết sai ở nơi nào sao?"

"Ta không sai." Chủng Sư Sư nói: "Nói thật cũng không thể nói sao? Hắn chính là cặn bã, hắn chính là làm bẩn ta tên rác rưởi kia, ta ngửi ra tới."

Chủng phu nhân nói: "Vậy ngươi cũng không nên tại Thẩm Lãng trước mặt bệ hạ nói, ngươi hẳn là tại sau lưng của hắn nói, ngươi hẳn là cho vô số người lặng lẽ nói, làm cho tất cả mọi người đều biết Thẩm Lãng bệ hạ đã từng sủng hạnh qua ngươi."

"Ách?" Chủng Sư Sư ngốc, không dám tin nhìn qua mẫu thân, thậm chí quên đau đớn.

Thế giới này phức tạp như vậy sao?

...

Chủng Nghiêu quỳ trước mặt Thẩm Lãng, dập đầu nói: "Bệ hạ thứ tội, thần có một chuyện, không biết nên xử trí như thế nào, xin mời bệ hạ hàng chỉ."

Thẩm Lãng rất nhanh liền biết rõ chuyện gì, nhưng vẫn hỏi: "Chuyện gì a?"

Chủng Nghiêu nói: "Bệ hạ đã từng nói qua, muốn đem Tiết thị gia tộc chém tận giết tuyệt. Mà Tiết Lê là thần con dâu, vì lẽ đó. . ."

Thẩm Lãng nói: "Chính ngươi là thế nào muốn?"

Chủng Nghiêu nói: "Thần đương nhiên muốn tuân theo bệ hạ hết thảy ý chỉ, trước đem nàng bỏ rơi, sau đó giao cho bệ hạ minh chính điển hình. Nhưng là. . . Nàng gả vào ta Chủng thị gia tộc sau hoàn toàn không có sai lầm, hơn nữa còn vì ta Chủng thị sinh một cái tôn tử, hai cái tôn nữ, vì lẽ đó thần thực tế là không đành lòng."

Tiết Lê cô gái này, đã từng cùng Thẩm Lãng là có khúc mắc, nàng cùng Kim Mộc Thông có hôn ước, lại lưu luyến Chủng Nghiêu con thứ hai, vì lẽ đó nửa đường chạy đến Huyền Vũ bá tước phủ từ hôn. Đương nhiên nàng chưa chắc là tham mộ hư vinh, bởi vì nàng cũng xuất thân lộng lẫy, nàng cùng Chủng Nghiêu con thứ hai tuyệt đối coi là thanh mai trúc mã, bởi vì yêu thích quốc đô phồn hoa, vì lẽ đó đại bộ phận thời điểm nàng đều không tại Tiết thị trong gia tộc, đều tại Chủng phi dưới gối.

Hơn nữa Thẩm Lãng trừng phạt qua nàng, quả thực để nàng sống không bằng chết. Trên thế giới này có rất nhiều người không phải ngu xuẩn tức hỏng, Tiết thị gia tộc cơ hồ đều là người xấu, nhưng cái này Tiết Lê là tuyệt đối người ngu. Đương nhiên, chỉ cần dáng dấp đầy đủ xinh đẹp, cho nên nàng loại này ngu xuẩn tại Chủng Nghiêu con thứ hai xem ra cũng là một loại đáng yêu, xuẩn manh xuẩn manh.

Thẩm Lãng nói: "Nàng tất nhiên gả cho Chủng thị, vậy thì không phải là Tiết thị người."

Chủng Nghiêu dập đầu nói: "Thần tạ bệ hạ hồng ân."

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ Thiên Việt thành đại quyết chiến, nên tính là kết thúc a?"

Đương nhiên kết thúc, Huyết Hồn quân toàn quân bị diệt liền mang ý nghĩa trận này vận mệnh đại chiến kết thúc.

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó tiếp xuống, hẳn là tiến vào chính trị chương trình. Ta cần một cái trọng thần đi quốc đô tuyên bố trận này thắng lợi."

Chủng Nghiêu nói: "Đây là thần vô thượng vinh hạnh."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đi nói cho Chúc thị gia tộc và Ninh Thiệu, ra lệnh cho bọn họ đầu hàng vô điều kiện, vô điều kiện phóng thích bị ta liên luỵ người, bao quát hai đời Việt Vương, Biện Tiêu, Trương Xung các loại tất cả mọi người. Như không đáp ứng, ta đem Chúc thị gia tộc tại quốc đô người chém tận giết tuyệt."

Chủng Nghiêu dập đầu nói: "Thần tuân chỉ."

...

Không có tin tức, chính là tin tức tốt!

Bởi vì Chúc Hồng Tuyết không cho phép bất luận kẻ nào quan chiến, vì lẽ đó cứ việc chỉ khoảng cách mấy chục dặm, nhưng không có người biết trên chiến trường phát sinh cái gì.

Hoặc là có người nói có thể vụng trộm phái người đi điều tra, nhưng Chúc Hồng Tuyết nói qua , bất kỳ cái gì tới gần Huyết Hồn quân hai mươi dặm bên trong toàn bộ chém tận giết tuyệt.

Không người nào dám không nhìn câu nói này, bởi vì Chúc Hồng Tuyết xem nhân mạng như là cỏ rác, hắn nói giết liền nhất định sẽ giết.

Từ khi Huyết Hồn quân xuôi nam về sau, Chúc Hoằng Chủ cùng Chúc Nhung vẫn tại Huyền Vũ môn phía trên, lẳng lặng chờ.

Quả nhiên vẻn vẹn mấy canh giờ sau, phía nam liền truyền đến từng đợt tiếng oanh minh, cái kia hẳn là là Thẩm Lãng nã pháo thanh âm. Nhưng là vẻn vẹn duy trì không đến mấy phút, loại này tiếng oanh minh liền kết thúc.

Chúc Nhung đại hỉ, nhưng lại cảm thấy chuyện đương nhiên.

Bởi vì Huyết Hồn quân tốc độ quá nhanh, Thẩm Lãng nã pháo thời gian tuyệt sẽ không vượt qua một khắc đồng hồ liền sẽ bị vọt tới trước mặt sau đó bị chém tận giết tuyệt.

Về sau, trên chiến trường liền rốt cuộc không có truyền đến tin tức gì.

"Phụ thân, về nhà đi, hết thảy đều kết thúc." Chúc Nhung nói: "Hồng Tuyết nói qua trong vòng nửa canh giờ kết thúc chiến đấu, nhưng trên thực tế căn bản sẽ không có nửa canh giờ, hai khắc đồng hồ liền kết thúc, không có tin tức chính là tin tức tốt. Thẩm Lãng đã toàn quân bị diệt, Hồng Tuyết đã mang theo Huyết Hồn quân rời đi, hắn đi Tây Vực."

Chúc Hoằng Chủ ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích.

"Phụ thân?" Chúc Nhung nói.

"Chờ một chút, chờ một chút." Chúc Hoằng Chủ nói.

Chúc Nhung nói: "Huyết Hồn quân một khi xuất thủ, chú định trảm thảo trừ căn, vì lẽ đó Thẩm Lãng không có đào binh đến quốc đô, hết thảy đều kết thúc. Huyết Hồn quân cũng không sẽ phái người hồi báo, có lẽ bọn hắn đã đi."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Chờ một chút."

Chúc Nhung nói: "Bằng không phái người đi nhìn một chút chiến trường?"

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Không cần."

Chúc Nhung nói: "Vì sao? Chúc Hồng Tuyết mặc dù thống suất Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân, nhưng hắn dù sao cũng là nhi tử của ta, chẳng lẽ ta phái người đi xem một cái chiến trường, hắn thật giết hay sao?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Không cần phái người đi, miễn cho điềm xấu."

...

Hoàng cung bên trong.

Việt Vương Ninh Thiệu lâm vào một loại phi thường xoắn xuýt cảm xúc, một phương diện hắn hi vọng Thẩm Lãng chết hết, nhưng một mặt khác hắn lại không cam tâm Chúc Hồng Tuyết đại hoạch toàn thắng, bởi vì điều này đại biểu lấy Chúc thị gia tộc từ hôm nay liền triệt để áp chế hắn, tốt nhất là Thẩm Lãng cùng Chúc Hồng Tuyết quân đội có thể liều đến chung quy về tận.

"Không thể nào." Thông Thiên tự Không Tránh đại sư nói.

"Không thể nào." Ẩn Nguyên hội Thư Đình Ngọc cũng ôm lấy đồng dạng cái nhìn.

Tiếp lấy bọn hắn cũng nghe đến phía nam chiến trường hoả pháo tiếng oanh minh, nhưng chỉ vẻn vẹn không đến một khắc đồng hồ liền kết thúc.

"Nhanh như vậy?" Ninh Dực kinh ngạc.

Không Tránh đại sư nói: "Thẩm Lãng xong."

Thư Đình Ngọc nói: "Thẩm Lãng xong."

Theo bọn hắn nghĩ, hoả pháo là Thẩm Lãng uy mãnh nhất vũ khí, nếu như Thẩm Lãng có thể chiếm được thượng phong, hỏa pháo kia sẽ gào thét cực kỳ lâu, mà bây giờ vẻn vẹn mấy phút, chứng minh Huyết Hồn quân đã vọt tới Thẩm Lãng trong quân đội đại khai sát giới.

Không Tránh đại sư thở dài nói: "Từ nay về sau, Việt Quốc chính là Chúc thị gia tộc lãnh địa, cũng là Thiên Nhai Hải Các phạm vi thế lực, ta Thông Thiên tự cũng không còn có thể nhúng chàm. Ẩn Nguyên hội có thể nhúng chàm, nhưng là Ẩn Nguyên hội quân đội nhưng cũng không thể tiến vào Việt Quốc cảnh nội."

Thư Đình Ngọc nói: "Huyết Hồn quân quả nhiên cường đại, Thẩm Lãng như thế nghịch thiên, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ chèo chống một khắc đồng hồ liền hủy diệt."

Việt Vương Ninh Thiệu gương mặt từng đợt run rẩy, hắn là từ nay về sau hắn lại muốn cuộn mình trước mặt Chúc Hoằng Chủ, đồng thời tôn xưng là tổ phụ sao?

Thật sự là không cam tâm a? Nhưng chung quy là một tin tức tốt, chí ít Thẩm Lãng xong đời.

"Thẩm Lãng xong đời, cái kia Ninh Chính cùng những cái kia Thẩm Lãng dư nghiệt đều đã không có công dụng đi." Ninh Thiệu nói: "Đều có thể giết sạch a?"

Thư Đình Ngọc nói: "Thẩm Lãng xong, những người này cũng liền không có chút giá trị, có thể đi chết."

Sau đó, Thông Thiên tự cùng Ẩn Nguyên hội phái đi ba đợt thám tử đi chiến trường, tìm tòi hư thực.

Kết quả cái này ba đợt người đều không trở về.

Thư Đình Ngọc cười lạnh nói: "Cái này Chúc Hồng Tuyết thật sự là hung ác a, thật nói giết liền giết a. Hiện tại kết quả đã đi ra, không có ngoài ý muốn, không có bất ngờ."

...

Mặt trời xuống núi!

Quốc đô trên đầu thành, Chúc Hoằng Chủ vẫn như cũ lẳng lặng mà ngồi ở nơi đó, nhìn trời bên cạnh mặt trời lặn.

Chúc Nhung nói: "Phụ thân, trở về đi."

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu.

Chúc Nhung nói: "Phụ thân, đại chiến đã sớm kết thúc, Huyết Hồn quân đều đã đi xa. Trước đó đã có người phái mấy đợt thám tử đi điều tra chiến trường, nhưng không ai trở về. Hồng Tuyết nói qua , bất kỳ người nào tới gần chiến trường trong hai mươi dặm, giết chết bất luận tội."

Chúc Hoằng Chủ ánh mắt hướng phía trên tường thành nhìn lại, phát hiện lít nha lít nhít đều là người, toàn bộ hướng phía phía nam phương hướng nhìn quanh.

Toàn bộ quốc đô bách tính đều đang đợi lấy kết quả, trông mong mà đối đãi, tràn ngập chờ mong, lại tràn ngập sợ hãi.

Cứ việc không người lên tiếng, nhưng tất cả mọi người chờ mong Thẩm Lãng chiến thắng.

Nhưng mà phía nam từ đầu đến cuối không có tin tức truyền đến, quốc đô vạn dân tâm không ngừng mà hạ xuống.

Chẳng lẽ Thẩm Lãng bệ hạ thua? Cái kia lại muốn tối tăm không mặt trời? Cái này Thế giới quả nhưng không sợ tuyệt vọng, mà là sợ nhất hi vọng về sau tuyệt vọng, từ Thiên đường rơi xuống địa ngục.

Không biết vì sao, Chúc Hoằng Chủ trong đầu vang lên Ninh Nguyên Hiến.

Mặt trời hạ xuống, chưa hẳn sẽ không lại dâng lên, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, mọi thứ không cần làm được quá tuyệt.

Nhưng là hiện tại mặt trời đã hạ xuống a.

Người lão, liền sẽ trở nên duy tâm. Chúc Hoằng Chủ đang chờ đợi cái gì? Hắn là muốn đạt được phía nam chiến báo sao? Không, không phải, hắn là phải chờ đến mặt trời chiều ngã về tây nhưng không có bất cứ tin tức gì truyền đến.

Bởi vì Khương Ly đại biểu cho mặt trời, hắn nhi tử Thẩm Lãng phảng phất như là một viên yêu tinh, một trận chiến này như thắng, hắn cũng liền biến thành mới mặt trời. Mà bây giờ mặt trời đã xuống núi, đây là một cái điềm tốt.

"Mặt trời xuống núi?" Chúc Hoằng Chủ hỏi.

Chúc Nhung gật đầu nói: "Xuống núi."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Vậy được, về nhà đi."

"Phải!"

Sau đó tại mấy trăm tên Chúc thị võ sĩ bảo vệ dưới, Chúc Hoằng Chủ cùng Chúc Nhung rời đi Huyền Vũ thành môn, quay lại gia trang.

...

Sau khi về nhà!

Chúc Hoằng Chủ thở dài nói: "Trận này náo kịch cuối cùng kết thúc, tiếp xuống hết thảy trở lại quỹ đạo."

Chúc Nhung nói: "Đó có phải hay không có thể đổi đi Ninh Thiệu cái tên điên này?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Trước không vội, hắn là thằng điên, Thẩm Lãng hủy diệt về sau, hắn nhất định sẽ nhịn không được làm một chút điên cuồng sự tình, vậy liền để hắn làm xong đi, miễn cho ô tay của chúng ta."

Chúc Nhung nói: "Phụ thân, ngài cảm thấy Việt Vương Ninh Nguyên Hiến là thật điên vẫn là giả điên?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Trang, bất quá hắn rất nhanh liền không trang. Thẩm Lãng vừa diệt, hắn hi vọng cũng diệt tuyệt, triệt để hết hi vọng. Ninh Chính cũng hết hi vọng, Biện Tiêu, Trương Xung chờ tất cả mọi người hết hi vọng."

Mà liền tại lúc này, một cái thanh âm quen thuộc ở bên ngoài vang lên, cái kia Hắc Kính ti gián điệp.

"Chúc Hoằng Chủ đại nhân, có một vị cố nhân muốn thấy ngài."

Chúc Hoằng Chủ sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, cơ hồ không thể thở nổi.

Sau một lát, trước Trấn Tây hầu Chủng Nghiêu xuất hiện trước mặt Chúc Hoằng Chủ, khom người nói: "Chúc tướng, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a?"

Chúc Hoằng Chủ toàn thân run rẩy.

Chúc Nhung sắc mặt tái nhợt, cười nói: "Làm sao? Thẩm Lãng hủy diệt, chúc hầu lúc này muốn đổi lại chủ tử?"

Chủng Nghiêu nói: "Thiên Việt thành đại quyết chiến kết thúc, hai vạn Huyết Hồn quân toàn quân bị diệt, Thẩm Lãng bệ hạ đại hoạch toàn thắng, hắn để cho ta tới truyền chỉ, mệnh lệnh Chúc thị gia tộc đầu hàng vô điều kiện, nếu không đem Việt Quốc Chúc thị chém tận giết tuyệt."

"Không có khả năng, tuyệt không có khả năng. . ." Chúc Nhung quát ầm lên: "Quả thực là người si nói mộng, Huyết Hồn quân cường đại như thế, làm sao lại thua?"

Chủng Nghiêu nói: "Đây là Huyết Hồn quân cờ xí, chi này Chúc Hồng Tuyết bội kiếm, đương nhiên chỉ còn lại chuôi kiếm, bất quá Chúc đại nhân có lẽ còn là nhận ra được a."

Chúc Hoằng Chủ nhìn qua trên bàn mặt này Huyết Hồn quân kỳ xí, lại nhìn lấy Chúc Hồng Tuyết chuôi kiếm, toàn bộ thân thể bắt đầu run rẩy dữ dội, hắn phảng phất cũng phải Parkinson.

Đón lấy, hắn hô hấp thanh âm càng ngày càng thô, phảng phất kéo ống bễ.

"Hô, hô, hô. . ." Bởi vì hắn muốn dùng tận tất cả lực lượng mới có thể hô hấp, mới có thể xếp chen thống khổ ngạt thở cảm giác.

Trọn vẹn sau một lúc lâu.

"Phốc. . ." Chúc Hoằng Chủ bỗng nhiên một ngụm máu đen phun ra, cả người một đầu cắm đến trên mặt đất.

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 494: : Lãng Gia Thâu Thiên Hoán Nhật! Nhập Hoàng Cung!

Chương 493:: Lãng gia thâu thiên hoán nhật! Nhập hoàng cung!

"Phụ thân, phụ thân. . ."

Chúc Nhung mau tới trước đem Chúc Hoằng Chủ đỡ dậy, bản năng muốn hô to người tới, nhưng một màn này ngàn vạn không thể để cho bất luận kẻ nào nhìn thấy.

Hắn liều mạng đập Chúc Hoằng Chủ phía sau lưng cùng trước ngực, đưa vào nội lực trợ giúp hô hấp thông thuận. Nhưng mà chính hắn đều cảm giác được bộ óc phảng phất muốn nổ tung, đời này chưa bao giờ có như thế phá vỡ.

Chúc Nhung không phải thua không nổi, mấy năm này hắn vận chuyển rất nhiều lần, nhất là lúc ấy Ninh Dực cùng Căng Quân một trận chiến, cũng cơ hồ bị mất Việt Quốc Chúc thị tiền đồ, nhưng là cũng không có lần này như thế nghe rợn cả người. Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân a, gần như vô địch quân đội a, quét ngang Tây Vực chư quốc trăm vạn đại quân.

Liên quan tới Tây Vực các nước liên quân Chúc Nhung mặc dù không đại tiện, nhưng Đại Kiếp Tự tăng binh vẫn là vô cùng mạnh, vẫn như cũ lọt vào Huyết Hồn quân đồ sát. Hiện tại Huyết Hồn quân vậy mà bại bởi Thẩm Lãng? Hắn không tin, tuyệt đối không tin.

"Chúc đại nhân không tin?" Chủng Nghiêu hỏi.

Chúc Nhung đương nhiên không tin, dù là nhìn thấy Huyết Hồn quân cờ xí cùng Chúc Hồng Tuyết chuôi kiếm hắn cũng không dám tin tưởng.

Chủng Nghiêu nói: "Nơi này khoảng cách chiến trường chỉ có mấy chục dặm mà thôi, ngươi có thể đi thấy rõ ràng, bệ hạ mệnh lệnh thu thập Huyết Hồn quân thi thể, ngươi lúc này đi qua hẳn là vừa hay nhìn thấy vô số thi thể chồng chất như núi. Đương nhiên chỉ có thể Chúc Nhung đại nhân tự mình đi nhìn, bây giờ toàn bộ chiến trường đều bị phong tỏa , bất kỳ cái gì thám tử một khi tiến vào hai mươi dặm phạm vi bên trong giết chết bất luận tội."

Chúc Hoằng Chủ yếu ớt tỉnh lại, khua tay nói: "Chúc Nhung, ngươi. . . Ngươi đi xem rõ ràng."

"Phải!" Chúc Nhung nói.

Chủng Nghiêu nói: "Chúc đại nhân cẩn thận, tuyệt đối đừng để bất luận kẻ nào phát hiện, bởi vì kết quả của cuộc chiến đấu này còn muốn tuyệt đối giữ bí mật."

Một lát sau, Chúc Nhung lặng lẽ rời đi quốc đô hướng phía phía nam chiến trường chạy như điên.

...

Chiến trường khoảng cách quốc đô vẻn vẹn chỉ có mấy chục dặm mà thôi, vẻn vẹn một canh giờ liền đuổi tới.

Ngay lập tức Chúc Nhung nhìn thấy Huyết Hồn quân cờ xí, năm cái Huyết Hồn quân võ sĩ giương cung cài tên, nghiêm nghị nói: "Lăn, nếu không giết chết bất luận tội."

Chúc Nhung trong lòng bản năng vui mừng, Huyết Hồn quân đây không phải thắng sao? Nếu không như thế nào khống chế toàn bộ chiến trường, Chủng Nghiêu đó là cái gì ý tứ? Đương nhiên hắn không phải người ngu, ý nghĩ này vẻn vẹn chỉ là vừa mới hiện lên mà thôi, hắn suy đoán đây có lẽ là Thẩm Lãng quỷ kế mà thôi.

"Ta là Chúc Nhung, ta là Chúc Nhung." Chúc Nhung cao giọng nói.

"Sưu sưu sưu. . ."

Năm cái Huyết Hồn quân bỗng nhiên bỗng nhiên bắn tên xạ kích.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô cùng kinh diễm một màn xuất hiện, cái này năm mũi tên tại không trung xẹt qua một đạo sáng to lớn lam sắc quang mang, trực tiếp bắn ra ngoài ngàn mét.

Thượng cổ cung tiễn, phóng thích đuôi lửa, ở trong trời đêm như là lưu tinh.

"Phốc đâm, phốc đâm, phốc gai. . ." Chỉ một lát sau về sau, truyền đến từng đợt tiếng kêu thảm, mấy cái đến đây điều tra chiến trường thám tử trực tiếp bị bắn giết.

Tại sao lại có thượng cổ cung tiễn? Đương nhiên là Thẩm Lãng chữa trị năng lượng trung tâm khống chế, vì lẽ đó những này thượng cổ cung tiễn đều khôi phục tác dụng.

Bất quá cứ như vậy, càng thêm giống như là Huyết Hồn quân đại thắng kết quả. Mà mấy cái này Huyết Hồn võ sĩ đương nhiên là Thẩm Lãng quân đội ăn mặc Huyết Hồn quân áo giáp giả trang, hắn đây là chuẩn bị hố chết người a.

"Chúc Nhung đại nhân? Mời!"

Chúc Nhung được cho qua, tiến vào chiến trường bên trong, lại tiến lên hơn mười dặm, Chúc Nhung toàn thân cứng ngắc, hai chân run rẩy, gần như không thể tiến lên. Bởi vì hắn nhìn thấy chồng chất như núi Huyết Hồn quân áo giáp, còn có lít nha lít nhít Huyết Hồn quân thi thể, toàn bộ chứa ở trên xe ngựa.

Cái này hắn hi vọng cuối cùng cũng phá diệt, Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân chẳng những vận chuyển, hơn nữa toàn quân bị diệt.

"Chúc Nhung đại nhân đến?" Chủng Ngạc chào đón nói: "Muốn đi gặp một chút Thẩm Lãng bệ hạ sao?"

Chúc Nhung thật không muốn đi gặp, bởi vì Thẩm Lãng người này là đặc biệt tiểu nhân sắc mặt, thắng về sau còn muốn để hắn khiêm tốn? Hoàn toàn không thể nào, hắn khẳng định sẽ đắc ý đến lắc đầu vẫy đuôi, nhưng bây giờ Chúc Nhung không thể không đi gặp.

...

Quả nhiên, Chúc Nhung không có đoán sai.

Tiến vào đại doanh về sau, một thân cẩm phục kim quan Thẩm Lãng rúc vào cùng một cái mỹ nhân tuyệt sắc trên đùi, lười biếng nhìn qua tiến đến Chúc Nhung, này tấm hôn quân dáng vẻ căn bản cũng không cần diễn.

"Chúc Nhung đại nhân từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a? Ba năm Hà Đông, ba năm Hà Tây, ngươi không nghĩ tới a?" Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Lúc ấy ta chật vật không chịu nổi bỏ trốn mất dạng, các ngươi một người làm quan cả họ được nhờ thời điểm, không nghĩ tới sẽ có hôm nay a?"

Chúc Nhung đau lòng như cắt đồng thời nhưng cũng nhịn không được nhổ nước bọt, Thẩm Lãng ngươi tên tiểu nhân này sắc mặt còn có thể biểu hiện được lại rõ ràng một chút sao?

Trọn vẹn một hồi lâu, Chúc Nhung khàn khàn nói: "Chúc Hồng Tuyết đâu?"

"Đi." Thẩm Lãng nói: "Hồi Thiên Nhai Hải Các."

Chúc Nhung không khỏi kinh ngạc, hắn nhất hiểu Chúc Hồng Tuyết, đây là một cái vinh dự cảm giác mười phần người, kiêu ngạo tới cực điểm, hắn không có khả năng chạy trốn, nếu như chiến bại, hoặc là bị bắt, hoặc là bị giết.

Thẩm Lãng nói: "Chúc Nhung đại nhân, Chúc Hồng Tuyết thật là nhi tử của ngươi sao?"

Chúc Nhung sắc mặt kịch biến, nói: "Đương nhiên, hắn đương nhiên là nhi tử của ta , bất kỳ người nào đều mơ tưởng phủ nhận điểm này."

Thẩm Lãng nói: "Hắn cùng đại ngốc đồng dạng, đều là phụ thân ta bồi dưỡng ra được, ngươi Chúc Nhung còn không sinh ra như thế huyết mạch nghịch thiên nhi tử."

Chúc Nhung chém đinh chặt sắt nói: "Không có bằng chứng, Thẩm Lãng đại nhân đừng bảo là như vậy, Chúc Hồng Tuyết là nhi tử ta, đây là không cách nào cải biến sự thật."

Đây đối với Chúc Nhung đến nói, thậm chí đối toàn bộ Việt Quốc Chúc thị gia tộc đến nói đều là trọng yếu nhất sự tình. Thiên Việt thành quyết chiến vận chuyển, hậu quả đương nhiên đáng sợ, đối với Chúc thị gia tộc đến nói cơ hồ xem như tai hoạ ngập đầu. Nhưng không phải triệt để tuyệt vọng, bởi vì Thiên Nhai Hải Các vẫn còn, hai vạn Huyết Hồn quân hủy diệt đối với Thiên Nhai Hải Các đến nói thậm chí chưa nói tới thương cân động cốt.

Vì lẽ đó chỉ cần Chúc Hồng Tuyết tại Thiên Nhai Hải Các địa vị bất động, Chúc thị gia tộc liền còn có hi vọng, mà một khi thân phận của hắn bị triệt để vạch trần, vậy chúc thị gia tộc liền triệt để xong.

Thẩm Lãng cười nói: "Chúc Nhung đại nhân, tùy ngươi cao hứng đi."

Thẩm Lãng nhịn không được tại cái này mỹ nhân tuyệt sắc trên đùi hôn một ngụm, tiếp lấy lại lười biếng tựa ở nàng trên eo nhỏ.

"Chúc Nhung đại nhân, ngươi là người thông minh, ngươi hẳn phải biết mục đích của ta a?" Thẩm Lãng hỏi.

Chúc Nhung đương nhiên biết rõ, Thẩm Lãng để người giả trang trở thành Huyết Hồn quân dáng vẻ phong tỏa toàn bộ chiến trường, giả ra Huyết Hồn quân đại hoạch toàn thắng dáng vẻ chẳng nhiều chính là vì mê hoặc Ninh Thiệu chờ tất cả mọi người sao? Không phải liền là muốn hoàn chỉnh không tổn hao gì cứu ra Ninh Nguyên Hiến, Ninh Chính chờ tất cả mọi người sao?

Nếu như Thẩm Lãng đại thắng tin tức truyền đi, cái kia Ninh Thiệu cái tên điên này rất có thể sẽ chó cùng rứt giậu, cái này vặn vẹo tên điên sự tình gì đều làm ra được.

"Chúc Nhung đại nhân, các ngươi sẽ phối hợp sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Chúc Nhung khổ sở nói: "Biết."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi sẽ bồi tiếp chúng ta diễn kịch sao?"

Chúc Nhung khổ sở nói: "Biết."

Thẩm Lãng nói: "Ta còn có một cái điều kiện."

Chúc Nhung nói: "Thẩm Lãng các hạ, ai cũng có thể đầu hàng, ta Chúc thị là tuyệt đối không có khả năng đầu hàng, chúng ta có thể bỏ tù, có thể bị lưu vong, nhưng tuyệt đối không có khả năng đầu hàng."

Thẩm Lãng nói: "Chúc Nịnh cái nha đầu kia thành hôn sao?"

Chúc Nhung lập tức mặt không có chút máu, hắn thực tế không thể nào hiểu được Thẩm Lãng loại người này, ngươi như thế lớn nhân vật so đo trước đó những chuyện nhỏ nhặt kia tình có ý tứ sao?

Thẩm Lãng nói: "Nhà ta Kim Mộc Thông cũng không có lập gia đình đâu, hai người này thật sự là trời đất tạo nên một đôi a."

Chúc Nhung khom người nói: "Cáo từ."

Thẩm Lãng cười nói: "Chúc đại nhân tạm biệt, vì bảo vệ an toàn của ngươi, ta sẽ điều động mấy trăm tên 'Huyết Hồn quân' đi theo ngươi cùng một chỗ quay lại gia trang."

...

Chúc Nhung rời đi chiến trường thời điểm, Thẩm Lãng quân đội còn đang diễn kịch đâu, thượng cổ cung tiễn còn tại cuồng xạ.

Đến đây điều tra rất nhiều người, có Ninh Thiệu người, Ninh Dực người, còn có Ẩn Nguyên hội người, mà Thẩm Lãng phái người giả mạo Huyết Hồn quân mỗi lần bắn giết đều không giết sạch, đều sẽ lưu một hai người chạy trốn, để bọn hắn đem tin tức mang về cho riêng phần mình chủ tử.

Sau nửa đêm, Chúc Nhung trở lại tể tướng phủ bên trong, mấy trăm cái gọi là Huyết Hồn quân cũng tiến vào Chúc thị dinh thự, như Chúc thị không nghe lời, có thể dễ như trở bàn tay giết đến sạch sẽ.

"Phụ thân. . ." Chúc Nhung run rẩy nói.

"Không cần phải nói." Chúc Hoằng Chủ khoát tay nói, mấy cái này canh giờ hắn đã tỉnh táo lại, dần dần tiếp nhận cái này đáng sợ kết quả.

Hai tay của hắn khẽ run nâng chung trà lên uống một ngụm, thậm chí cảm thấy được trời đối với hắn quá tàn nhẫn, hắn đã hơn tám mươi a, vì sao còn muốn cho hắn liên tiếp gặp hai lần đả kich cực lớn. Trọn vẹn một hồi lâu, Chúc Hoằng Chủ đối Chủng Nghiêu nói: "Chủng hầu, thật đúng là ba năm Hà Đông, ba năm Hà Tây, hiện tại phong thuỷ lại quay lại đến ngươi Chủng thị gia tộc."

Chủng Nghiêu nói: "Chúc tướng giễu cợt, tương lai còn dài đằng đẵng, Thiên Việt thành đại quyết chiến phi thường vĩ đại, nhưng đối với bệ hạ tới nói vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi. Vì lẽ đó Chúc tướng hỏi ta phải chăng cao hứng, ta khẳng định là cao hứng. Nhưng ngài hỏi ta phải chăng đắc ý? Đó là thật không có, ta Chủng thị gia tộc tiếp xuống chỉ có đi theo bệ hạ, không quản phía trước là Thiên đường hay là địa ngục, đều chỉ có thể cùng đi theo xuống dưới, xông pha khói lửa, không có lựa chọn nào khác."

Đây là Chủng Nghiêu trong lòng nói, cũng là Chúc Hoằng Chủ trong lòng nói. Chúc thị cũng chỉ có thể đi theo Đại Viêm đế quốc, đi theo Thiên Nhai Hải Các một con đường đi đến đen, tuyệt không có khả năng đầu hàng. Thẩm Lãng thật sâu biết rõ điểm này, vì lẽ đó chưa hề chủ động mở miệng chiêu hàng qua, Thiên Nhai Hải Các thế lực lông tóc không tổn hao gì, Chúc thị gia tộc làm sao lại đầu hàng?

Chủng Nghiêu nói: "Ngày mai cục diện liền xin nhờ Chúc tướng, thái thượng vương Ninh Nguyên Hiến, Biện phi, Ninh Chính bệ hạ các loại tất cả mọi người, đều muốn lông tóc không tổn hao gì. Hơn nữa Ninh Thiệu, Ninh Dực, Ninh La, Thư Đình Ngọc chờ tất cả mọi người đều muốn sa lưới, cái này cần Chúc tướng chi phối hợp."

Chúc Hoằng Chủ run rẩy nói: "Ta như phối hợp Thẩm Lãng, Chúc thị gia tộc sẽ thân bại danh liệt."

Chủng Nghiêu nói: "Ngài lại không biết đây là Thẩm Lãng bệ hạ mưu kế, ngươi cũng là người bị hại a. Lại nói thân bại danh liệt, dù sao cũng so cả nhà chết hết muốn tốt a?"

Hắn nói đến phong khinh vân đạm, lại như là lôi đình phích lịch. Thẩm Lãng người này nói muốn giết cả nhà, liền nhất định sẽ giết cả nhà.

Chủng Nghiêu tiếp tục nói: "Chúc thị gia tộc lúc này muốn chạy trốn, đoán chừng cũng không kịp a?"

Chúc Hoằng Chủ run rẩy nói: "Lão hủ biết phải làm sao."

Chủng Nghiêu nói: "Vậy kế tiếp còn có một số chi tiết muốn cùng Chúc tướng chiếu cố một cái, bảo đảm ngày mai vở kịch diễn đủ tốt. Chúc Nhung đại nhân ngài muốn làm sơ chuẩn bị, tin tưởng rất nhanh Ninh Thiệu liền sẽ phái người tới."

... . . .

Trong vương cung Ninh Thiệu cũng nhận được ván đã đóng thuyền tin tức, bọn hắn phái đi trên trăm tên thám tử, tuyệt đại bộ phận đều bị giết sạch, bị Huyết Hồn quân thượng cổ chi tiễn bắn giết.

Vì lẽ đó kết cục đã 100% xác định, Huyết Hồn quân đại hoạch toàn thắng, Thẩm Lãng toàn quân bị diệt.

Thông Thiên tự Không Tránh đại sư thở dài nói: "Ta Thông Thiên tự tại Việt Quốc thế lực dừng ở đây, Ninh Thiệu ngươi nên đi Chúc phủ."

Việt Vương Ninh Thiệu gương mặt từng đợt run rẩy, không khỏi nhìn về phía Ninh Dực, hỏi: "Lúc ấy ngươi hô Chúc Hoằng Chủ tổ phụ thời điểm, có cảm giác gì?"

Ninh Dực nói: "Còn có thể có cảm giác gì? Ta ngày đó là phát ra từ phế phủ, bệ hạ cái này chung quy là một tin tức tốt, Thẩm Lãng mới là sinh tử của chúng ta đại địch, hắn xong đời chúng ta hẳn là cao hứng."

"Cao hứng, là hẳn là cao hứng." Ninh Thiệu nói.

Không Tránh đại sư nói: "Hiện tại liền đi Chúc thị, biểu thị ngươi thái độ khiêm nhường."

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Chẳng lẽ bọn hắn còn dám đi phế lập sự tình sao?"

Lời này mới ra, Ninh Dực nội tâm không khỏi hưng phấn lên, nếu như Chúc thị phế bỏ Ninh Thiệu, vậy hắn Ninh Dực có hay không hi vọng? Hắn nhưng là nghe lời nhất một cái Việt Quốc vương tử.

Không Tránh đại sư nói: "Nếu như ngươi để bọn hắn cảm thấy không thể khống, vậy liền hết thảy khó nói. Trước hừng đông sáng đi bái kiến Chúc Hoằng Chủ, biểu thị ngươi khiêm tốn, hừng đông về sau liền đến không kịp."

... . . .

Ước chừng ba giờ sáng tả hữu, Việt Vương Ninh Thiệu bí mật đến đây bái phỏng Chúc Hoằng Chủ.

"Thiệu bái kiến tổ phụ." Ninh Thiệu cung cung kính kính cong xuống.

Chúc Hoằng Chủ mắt buồn ngủ, hòa ái nói: "Bệ hạ a, có chuyện gì ngài phái người đến cáo tri một tiếng, lão thần lập tức đi trong cung yết kiến, nào có quân vương tới gặp thần tử đạo lý a."

Ninh Thiệu nói: "Không, không, không, đây không phải quân vương tới gặp thần tử, mà là tôn nhi tới gặp tổ phụ."

Chúc Hoằng Chủ cười nói: "Ngươi hữu tâm, bất quá quân thần lễ vẫn là phải thủ, ngày sau bệ hạ tuyệt đối không thể như thế."

Sau đó, hai người lại thân thiết hàn huyên thật lâu, Việt Vương Ninh Thiệu nhịn không được nói: "Huyết Hồn quân một trận chiến thắng, điểm ấy ta là biết đến, không biết Thẩm Lãng kết quả như thế nào?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ngày mai, Huyết Hồn quân sẽ tiến cung là Thiên Việt thành chiến làm một cái kết, sẽ chính thức hướng bệ hạ đưa lên thủ cấp. Chuyện này tại Việt Quốc bắt đầu, liền muốn tại Việt Quốc kết thúc."

Lời này mới ra, Ninh Thiệu lập tức phấn chấn, lại hơi có chút thất lạc.

Thẩm Lãng chết? Bị chém đầu?

Vậy quá đáng tiếc a, nguyên bản Ninh Thiệu còn muốn đem hắn giày vò đến muốn sống không được, muốn chết không xong đâu, không muốn nói Chúc Hồng Tuyết vậy mà trực tiếp đem hắn chém đầu.

Bất quá cái này chung quy là một chuyện tốt, coi như không thể tự mình giết Thẩm Lãng, nhưng có thể nhìn thấy đầu của hắn cũng là sảng khoái.

"Cái kia Chúc Hồng Tuyết đại nhân?" Ninh Thiệu hỏi.

"Đi." Chúc Hoằng Chủ nói: "Ngày mai chỉ có ba ngàn Huyết Hồn quân tiến quốc đô, hướng bệ hạ tiến hành hiến thủ cấp nghi thức. Vì lẽ đó còn xin bệ hạ làm tốt tương quan chuẩn bị."

Ninh Thiệu cười to nói: "Quả nhân đương nhiên phải làm cho tốt chuẩn bị, tất cả văn võ bá quan, tất cả quý tộc đều muốn trình diện, nhất định phải tới chứng kiến cái này vĩ đại thời khắc. Đương nhiên, còn có quả nhân phụ vương, tâm hắn tâm niệm đọc lấy Thẩm Lãng, làm sao cũng phải để hắn nhìn một chút. Còn có Thẩm Lãng tất cả phản nghịch thủ lĩnh, toàn bộ đều muốn tới chứng kiến giờ khắc này. Từ nay về sau bọn hắn cũng có thể hết hi vọng."

Chúc Hoằng Chủ cười không nói, loại này bỏ đá xuống giếng lời nói hắn là tuyệt đối sẽ không nói ra khỏi miệng.

Ninh Thiệu nói: "Đối tổ phụ, có một chuyện tôn nhi còn không biết nên lựa chọn như thế nào đâu?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Bệ hạ tuyệt đối không thể ra lời ấy, ngài là Việt Vương, Việt Quốc hết thảy tự nhiên càn cương độc đoán."

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Thẩm Lãng như là đã hủy diệt, vậy hắn những cái kia dư nghiệt có phải là không có cần phải tại giữ lại, miễn cho lãng phí ta Việt Quốc mồ hôi nước mắt nhân dân?"

Chúc Hoằng Chủ cười nói: "Lão thần vẫn là câu nói kia, hết thảy tùy bệ hạ càn cương độc đoán!"

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Tôn nhi minh bạch!"

... . . .

Ngày kế tiếp, toàn bộ quốc đô vô cùng kiềm chế, rõ ràng là tinh không vạn lý, lại phảng phất mây đen áp đỉnh.

Việt Vương hạ chỉ, hôm nay tiến hành lớn triều hội , bất kỳ cái gì quan viên đều không được vắng mặt, nhưng là ý chỉ bên trên nhưng không có nói là sự tình gì, nhưng tất cả mọi người đoán được.

Ninh Kỳ một thân nhung trang đi ra gia môn, gương mặt như sắt, cơ hồ không có bất kỳ cái gì biểu lộ, mẫu thân Chủng phi cũng không có cãi lộn, bởi vì đã triệt để bất tỉnh đi.

Cứ việc bên ngoài vẫn không có bất cứ tin tức gì truyền đến, nhưng tất cả mọi người biết rõ Huyết Hồn quân đại hoạch toàn thắng, Thẩm Lãng toàn quân bị diệt, vẻn vẹn không đến nửa canh giờ, chiến đấu kết thúc.

"Phu quân? Ta là Chủng thị chi nữ, bằng không ngươi đừng ta đi, hoặc là chính ta uống thuốc tự sát." Ninh Kỳ phu nhân thê lương nói.

Ninh Kỳ vốn là muốn cưới Chúc Nịnh là chính thê, nhưng đoạn này hôn sự không, vì lẽ đó Chủng thị chi nữ như trước vẫn là hắn chính thê.

Ninh Kỳ đưa tay vuốt ve một cái thê tử gương mặt, cũng không nói lời nào. Bởi vì tiếp xuống sự tình sẽ lan ra đến cái này cấp bậc hắn hoàn toàn không rõ ràng, sợ không phải Ninh Thiệu truy cứu, mà là Đại Viêm đế quốc liên luỵ.

Chủng thị gia tộc tại thời khắc mấu chốt đầu hàng Thẩm Lãng, thậm chí hắn Ninh Kỳ quân đội đối mặt Thẩm Lãng thời điểm đều không đánh mà chạy. Vì lẽ đó Đại Viêm đế quốc nếu là thanh toán lời nói, đừng nói thê tử của hắn, coi như cả nhà của hắn cũng khó thoát khỏi cái chết.

"Phó thác cho trời đi." Ninh Kỳ cười nói: "Ta sẽ liều mạng tranh thủ, nhưng nếu không thể vì ngươi nhóm giãy đến một con đường sống, cũng không cần trách ta vô năng."

Sau đó Ninh Kỳ cưỡi lên chiến mã, hướng phía hoàng cung mà đi.

Hôm nay ngây thơ tốt, mặc dù mặt trời còn không có đi ra, nhưng là vạn dặm không mây, rất hiển nhiên mặt trời sẽ như thường lệ dâng lên.

Nhưng Ninh Kỳ trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu: Từ đó về sau, tối tăm không mặt trời!

... . . .

Hắc Thủy Đài tòa thành cửa chính từ từ mở ra.

Bên trong một cỗ lại một cỗ xe chở tù hành sử đi ra, mỗi một chiếc trong tù xa đều giam giữ một cái trọng phạm.

Biện Tiêu, Trương Xung phụ tử ba người, Lê Chuẩn, Lê Ân, Ninh Cương, Ninh Khải các loại, tổng cộng trên trăm chiếc xe chở tù, toàn bộ đều là cái gọi là Thẩm Lãng dư nghiệt đầu lĩnh.

Trừ Hắc Thủy Đài ngục giam về sau, Trương Xung thậm chí tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, lúc này mặt trời còn không có dâng lên, nhưng tia sáng vẫn là quá cường liệt, hai năm này thời gian bọn hắn toàn bộ bị giam tại tối tăm không ánh mặt trời trong ngục giam, lập tức bị không cái này độ sáng.

Hơn nữa đây cũng là Trương Xung, Biện Tiêu, Ninh Cương, Ninh Khải bọn người lần thứ nhất nhìn thấy lẫn nhau.

Mỗi người đều gầy trơ cả xương, tóc trắng bệch, khô cạn như củi.

Ninh La công chúa áp giải những người này tiến vào hoàng cung, nàng vẫn như cũ mang theo mặt nạ, đi thẳng tới Trương Xung trước mặt nói: "Trương công, ngươi chắc hẳn vô cùng tưởng niệm Thẩm Lãng a? Rất nhanh liền có thể nhìn thấy hắn, chẳng qua là đầu của hắn."

Trương Xung thân thể run lên bần bật, nhưng không có lên tiếng.

Ninh La nói: "Đương nhiên, các ngươi cũng không cần nản chí, bởi vì các ngươi cũng phải nương theo hắn đi dưới mặt đất, lớn triều hội về sau trực tiếp gia hình tra tấn trận, toàn bộ chém đầu, coi như làm là vì Thẩm Lãng chôn cùng đi."

Trương Xung đục ngầu nước mắt chậm rãi rơi xuống.

Ninh La nói: "Phi thường thật có lỗi a, không có chặt đầu cơm. Mặt khác nữ nhi của ngươi Trương Xuân Hoa lúc này ở Nộ Triều thành, rất nhanh nàng cũng tới làm bạn ngươi, đương nhiên điều kiện tiên quyết là nàng tuyệt đối không nên được đưa đi Giáo Phường ti."

"Đi, toàn bộ áp giải hoàng cung."

"Để pháp trường tất cả đao phủ làm chuẩn bị, hôm nay muốn giết rất nhiều người, đều cây đao mài nhanh."

...

Tông Chính tự ngục giam, một thân gông cùm Ninh Chính đi tới.

Người này chính là vặn ba, con mắt rõ ràng bị không bên ngoài tia sáng kích thích, những người khác nhắm mắt lại, hết lần này tới lần khác hắn còn muốn con mắt to trợn, kết quả bị đâm đau đến chảy ròng.

Đầu hắn phát sợi râu đều như là cỏ dại, toàn thân cũng gầy đến da bọc xương, nhưng tóc nhưng không có trắng, chỉ là phát xám.

Ninh Dực ngồi trên lưng ngựa, cười lạnh nói: "Ninh Chính, trong hai năm qua ngươi không nói một lời, cường ngạnh đến cùng, cũng là bởi vì đối Thẩm Lãng ôm lấy kỳ vọng, ngươi cảm thấy hắn chắc chắn có thể giết trở lại đến, nhất định sẽ tới cứu các ngươi. Kết quả ngươi đoán đúng một nửa, hắn xác thực giết trở lại tới. Nhưng là. . . Hôm qua hắn toàn quân bị diệt. Hắn chi kia danh xưng thần kỳ cường đại hai vạn đại quân vẻn vẹn chỉ chèo chống không đến nửa canh giờ liền toàn quân bị diệt, loại này vương giả trở về thật đúng là chuyện cười lớn a, bất quá hắn cho tới bây giờ chính là như thế xốc nổi."

Ninh Chính gương mặt vẫn không có bất kỳ biến hóa nào, phảng phất tấm sắt.

Ninh Dực cười to nói: "Ninh Chính đều đến lúc này ngươi còn không hết hi vọng? Ha ha ha, ngươi thật sự là ta gặp qua cực kỳ ngu xuẩn buồn cười người, người khác chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, ngươi coi như nhìn thấy quan tài cũng không rơi lệ a. Được được được, chúng ta cái này tiến hoàng cung, rất nhanh ngươi liền có thể nhìn thấy Thẩm Lãng đầu, ha ha ha!"

Ninh Chính vẫn như cũ mặt không hề cảm xúc, mang theo gông xiềng hướng phía hoàng cung phương hướng đi đến.

Ninh Dực nói: "Ngũ đệ a, xem hết Thẩm Lãng đầu người về sau, ngươi liền muốn trực tiếp gia hình tra tấn trận. Thẩm Lãng chết, các ngươi những người này cũng liền không có chút giá trị, ngươi không giống phụ vương có Ninh Hàn bảo vệ tính mạng, ngươi cũng phải bị chém đầu, trước khi chết nhưng có lời gì muốn nói với ta sao?"

Ninh Chính nhìn cũng không nhìn Ninh Dực một chút, tiếp tục hướng phía trước đi.

Ninh Dực giận dữ, trực tiếp cầm lấy roi hướng phía Ninh Chính phía sau quật.

"Ba ba ba. . ."

"Ninh Chính, đều đến lúc này, ngươi cũng sắp chết đến nơi, còn dám xem thường ta? Còn dám xem thường ta?"

...

Việt Vương Ninh Thiệu hôm nay mặc mang đổi mới hoàn toàn, từ vương miện đến vương bào đều là hoàn toàn mới, thậm chí bên hông bảo kiếm cũng là mới.

Mặc hoàn tất về sau, hắn đi đến Ninh Nguyên Hiến cung điện.

Mấy cái cung nữ cũng tại vì Ninh Nguyên Hiến tắm rửa thay quần áo, hôm nay lớn triều hội, Ninh Nguyên Hiến xem như thái thượng vương cũng là muốn tham gia.

Hơn hai năm thời gian bên trong, Ninh Nguyên Hiến còn là lần đầu tiên một lần nữa trên thuyền vương bào, đeo lên vương miện.

"Tám mươi mốt, tám mươi hai, tám mươi ba. . ." Ninh Nguyên Hiến như là như con rối bị người ăn mặc quần áo, trong miệng vẫn như cũ líu lo không ngừng.

Ninh Thiệu phất phất tay, tất cả cung nữ đều chạy trốn, các nàng nhìn thấy Ninh Thiệu như là nhìn thấy quỷ. Cứ việc có một số việc không có công khai, nhưng các cung nữ vẫn mơ hồ biết rõ, Ninh Thiệu cung điện bên ngoài sân nhỏ thi thể đều đã chôn đến chồng chất không xuống.

Ninh Thiệu trực tiếp ngồi xổm trước mặt Ninh Nguyên Hiến, nói: "Ài, ài, phụ vương, đừng giả bộ, lần này là thật đừng giả bộ. Thẩm Lãng chết, bị Chúc Hồng Tuyết chém xuống một kiếm thủ cấp, chẳng mấy chốc sẽ đưa vào trong cung tới."

"Tám mươi lăm, tám mươi sáu, tám mươi bảy. . ." Ninh Nguyên Hiến run run rẩy rẩy, liền phảng phất không có nghe thấy, ánh mắt đã đục ngầu đến không có bất kỳ cái gì quang mang.

Bởi vì hắn quá gầy, vì lẽ đó vương bào mặc trên người hắn lộ ra nhất là lớn, còn có vương miện, mang tại đỉnh đầu hắn lung la lung lay, còn muốn dùng dây thừng buộc chặt, nếu không bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

Một bên đếm xem, khóe miệng của hắn nước bọt không khô xuống tới.

Ninh Thiệu nói: "Phụ vương a, năm đó ta không phải liền là giết mấy cái cung nữ sao? Vì sao muốn đem ta đưa đi Thông Thiên tự xuất gia đâu? Đều là con của ngươi, vì sao người khác liền có thể trong cung hưởng thụ vinh hoa phú quý, ta liền muốn đi Thông Thiên tự làm tôn tử đâu? Còn có mẫu thân của ta, nàng chẳng lẽ không đủ đẹp không? Ngươi vì sao liền không thể cho nàng một cái danh phận, nàng không phải liền là Đại Kiếp Tự gián điệp sao? Nàng không phải liền là hồ ly tinh sao? Nhưng đều để ngươi thoải mái qua, ngươi còn đem nàng đày vào lãnh cung, có phải hay không cũng quá rút chim vô tình?"

"Đương nhiên, ta tuyệt đối không phải vì mẫu thân bênh vực kẻ yếu a, ngươi không sắc phong nàng là phi tử, thân phận ta liền ti tiện a, ngươi vì sao muốn đối với ta như vậy đâu?" Ninh Thiệu lạnh giọng nói: "Nói cho ta, vì cái gì đây?"

Sau đó, Ninh Thiệu nắm Ninh Nguyên Hiến cái mũi, dùng tơ lụa che miệng của hắn, nghiêm nghị nói: "Ngươi đừng giả bộ điên, ngươi lại trang điên, ta liền cho ngươi tức chết."

Rất nhanh, Ninh Nguyên Hiến liền toàn thân run rẩy, đỏ bừng cả khuôn mặt, con mắt sung huyết, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngạt thở.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi, nhi thần biết rõ sai." Ninh Thiệu buông ra Ninh Nguyên Hiến nói: "Đến, đến, đến, ngài vương miện đều nghiêng lệch, ngươi cái này mặt mũi tràn đầy nước bọt a."

Ninh Nguyên Hiến từng đợt ho sặc sụa, sau đó lại tiếp tục đếm xem, nhưng lại quên vừa rồi đếm tới chỗ nào, cả người kinh ngạc ngẩn người.

Ninh Thiệu nói: "Phụ vương a, chờ một lúc ngươi liền muốn nhìn thấy Thẩm Lãng thủ cấp. Cho đến lúc đó ngài đáng chết tâm đi, ngài sống được mệt mỏi như vậy cần gì chứ? Bằng không một hồi ngài bản thân đoạn đến. Đây là độc dược, ngài thu được a, xem hết Thẩm Lãng thủ cấp về sau, liền tự mình uống hết biết sao?"

Ninh Thiệu đem một bình nhỏ đồ vật nhét vào Ninh Nguyên Hiến trong tay áo, vỗ hắn khô gầy khuôn mặt nói: "Giấu kỹ, có nghe hay không? Có nghe hay không? Đúng, ngươi không phải thích giả ngây giả dại sao? Một hồi tại hoàng cung lên, ngay trước quần thần mặt ngươi đi tiểu cái quần như thế nào? Vậy ta liền tin tưởng ngươi là thật điên."

"Người tới, nhấc thái thượng vương thượng triều."

...

Việt Quốc hoàng cung đại điện, lần đầu tiên tới nhiều người như vậy, ròng rã mấy ngàn người khoảng cách.

Quốc đô tất cả phẩm cấp quan viên, tất cả quý tộc đều đến, còn có mấy trăm cái gọi là Thẩm Lãng dư nghiệt cũng tới. Trong đại điện đứng không xuống, rất nhiều người đều đứng tại đại điện bên ngoài trên quảng trường.

Trước nay chưa từng có lớn triều hội, vài năm đã qua lần thứ nhất.

Thái thượng vương Ninh Nguyên Hiến ngồi tại tối cao vương tọa lên, ánh mắt dù sao, miệng bên trong líu lo không ngừng, không khô lấy nước bọt.

Việt Vương Ninh Thiệu ngồi ở phía dưới vương tọa, có vẻ hơi lòng nóng như lửa đốt, làm sao còn chưa tới a?

Phía dưới mấy ngàn cái quan viên chia làm hai phái, một bộ phận người đầy mặt mừng rỡ, một người làm quan cả họ được nhờ. Thẩm Lãng vận chuyển, cục diện rốt cục ổn, rốt cục sẽ không lại một lần biến thiên, tất cả mọi người là quỳ liếm Chúc thị mới phát đạt lên, tiếp xuống có thể không chướng ngại chút nào tiếp tục quỳ liếm xuống dưới.

Mà đổi thành bên ngoài một bộ phận, gương mặt nghiêm túc, trầm thấp như nước. Bọn hắn tràn ngập thống khổ nhìn qua si ngốc nổi điên Ninh Nguyên Hiến, lại nhìn bên ngoài trong tù xa Ninh Chính, đau lòng như cắt. Trong này rất nhiều quan viên đều đã từng cùng Ninh Nguyên Hiến từng có không thoải mái, nhưng dù sao hiệu trung mấy chục năm. Mà bây giờ Việt Quốc coi như cái gì vương quốc? Triều đình này phía trên nào có người, toàn bộ đều là quỷ a.

Mà liền tại lúc này!

"Phanh phanh phanh phanh!"

Bên ngoài truyền đến từng đợt tiếng vang, như là pháo đốt đồng dạng.

Ngay sau đó, truyền đến lít nha lít nhít tiếng bước chân.

Đến, đến, Huyết Hồn quân đến!

Việt Vương Ninh Thiệu không khỏi ngẩng đầu lên, tất cả quan viên đều nghiêng đầu lại, chỉnh tề nhìn về phía ngoài cửa cung.

Ba ngàn tên Huyết Hồn quân, nện bước chỉnh tề bộ pháp, tiến vào hoàng cung bên trong.

Nhìn không thấy gương mặt, bởi vì toàn thân đều bao phủ tại bên trong khôi giáp. Hơn nữa Huyết Hồn quân áo giáp quá đặc biệt , bất kỳ người nào cũng không thể giả tạo.

Chỉ có Huyết Hồn quân vóc dáng mới có cao như vậy, chỉ có

Huyết Hồn quân mới có thể đi ra kinh người như vậy khí thế tới.

Chúc Hồng Tuyết không có tới, cầm đầu là Chúc Hoằng Chủ cùng Chúc Nhung.

Ngắn ngủi một lát, cái này ba ngàn Huyết Hồn quân chỉnh tề đi vào hoàng cung phía ngoài trên quảng trường.

Ngay sau đó, trong đó một ngàn người tiến vào bên trong đại điện.

Những này Huyết Hồn quân những nơi đi qua, tất cả thần tử nhao nhao né tránh, bởi vì bọn hắn trên người sát khí quá nặng.

Việt Vương Ninh Thiệu đứng lên nói: "Tướng gia ngài đến?"

Lập tức, toàn trường đại điện tất cả quan viên chỉnh tề quỳ xuống nói: "Bái kiến Chúc tướng!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 495: : Thẩm Lãng Quân Lâm Hoàng Cung! Ôm Nhau Ninh Nguyên Hiến!

Chương 494:: Thẩm Lãng quân lâm hoàng cung! Ôm nhau Ninh Nguyên Hiến!

"Bái kiến Chúc tướng!"

Cơ hồ cả triều văn võ quan viên đều chỉnh tề quỳ đi xuống.

Giờ khắc này hẳn là Chúc Hoằng Chủ đỉnh phong, dù là trước đó Chúc thị gia tộc quyền nghiêng triều chính thời điểm cũng không có dạng này đại lễ.

Nhưng là hiện tại Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân đánh bại Thẩm Lãng, sau này Chúc thị gia tộc chính là một tay che trời, thậm chí tương lai Việt Vương Ninh Thiệu không nghe lời, Chúc thị thậm chí đều có thể đi phế lập sự tình, sau trận chiến này, Chúc Hoằng Chủ chính là Việt Quốc chúa tể.

Nhất là Ninh Dực quỳ đến nhất là dứt khoát, hơn nữa còn mở to hai mắt ba ba nhìn qua Chúc Hoằng Chủ, khát vọng lại một lần nữa đạt được vị này "Tổ phụ" chú ý.

Đặt ở trước đó, Chúc Hoằng Chủ cũng sẽ say mê hưởng thụ thời khắc này, nhưng bây giờ chỉ có vô tận đắng chát, tất cả mọi người cung kính cùng lấy lòng đều như là roi đồng dạng quất vào trên người hắn, quả thực như là đứng ngồi không yên. Nhưng tuồng vui này nhưng lại không thể không tiếp tục diễn tiếp, thỏa mãn một vị nào đó hỗn đản ác thú vị.

"Lên đi, lên đi." Chúc Hoằng Chủ giơ tay lên nói: "Tại trước mặt bệ hạ, sao có thể hướng ta đi này đại lễ? Quá hoang đường."

Lần này tất cả văn võ đại thần lúc này mới đứng dậy.

Ngay sau đó Ninh Thiệu đi xuống vương vị, tiến lên nâng Chúc Hoằng Chủ nói: "Tướng gia, xin mời ngồi xuống."

Kết quả hắn phát hiện còn có một người nâng Chúc Hoằng Chủ, chính là Ninh Dực, lập tức Ninh Thiệu lạnh cả tim, Ninh Dực hẳn là ngươi đến lúc này còn có cái gì nghĩ cách hay sao? Ngươi thanh danh đã thối tới cực điểm, hơn nữa còn đoạn một tay, còn nằm mơ muốn trở thành Việt Vương?

Cứ như vậy, hai người đem Chúc Hoằng Chủ nâng đến đại điện trên ghế ngồi xuống đến, thật sự là buồn cười, hai người kia phụ thân Ninh Nguyên Hiến cong vẹo co quắp tại chỗ ngồi bên trên không khô nước bọt, bọn hắn không quản, ngược lại lại chạy tới hướng Chúc Hoằng Chủ tận hiếu.

Trong hai năm qua triều hội lên, Tể tướng Chúc Hoằng Chủ cho tới nay đều là có chỗ ngồi, ngay tại đại điện phía trên nhất, nhưng lại tại dưới bậc thang. Mà bây giờ Ninh Thiệu là nịnh bợ, vậy mà để Chúc Hoằng Chủ chỗ ngồi đặt ở trên bậc thang, cách hắn vương tọa thêm gần.

Chúc Hoằng Chủ ngồi xuống về sau, Ninh Thiệu không khỏi hướng phía bên ngoài nhìn một chút, tâm phúc của hắn hoạn quan Niên công công đâu? Vừa rồi hắn phái người này đi Chúc phủ tự mình nghênh đón Chúc Hoằng Chủ tiến cung, làm sao hiện tại Chúc Hoằng Chủ đến, hắn lại biến mất?

Vị này Niên công công là người phương nào? Hắn chẳng những là Ninh Thiệu tâm phúc, hơn nữa còn là giường của hắn bạn? Chí ít tại cái này hoàng cung bên trong, Ninh Thiệu cùng hắn thân mật trình độ viễn siêu cùng vương hậu, vì lẽ đó vị này Niên công công mới có ỷ lại không sợ gì, không giảng cứu lễ tiết, bởi vì hắn đem mình làm Ninh Thiệu nội cung thứ nhất sủng đâu.

Điểu Tuyệt thành kế thừa Đại Kiếp Tự hết thảy về sau, quan hệ chính là loạn như vậy, Ninh Thiệu từ mười mấy tuổi bắt đầu liền đã nam nữ không kị.

Vị này Niên công công cùng Ninh Thiệu sớm chiều ở chung, quan hệ cơ hồ muốn vượt qua bình thường phu thê.

Bất quá lúc này Ninh Thiệu tạm thời đem cái này thân mật nam sủng để ở một bên, trở lại chính mình vương tọa lên, cung kính nói: "Tướng gia, vậy chúng ta bây giờ liền bắt đầu?"

Chúc Hoằng Chủ tại chỗ ngồi bên trên khom người nói: "Hết thảy tuân theo bệ hạ ý chỉ."

Ninh Thiệu khom người, sau đó mới ngồi xuống, cất cao giọng nói: "Chư vị thần công, hôm nay lớn triều hội mặc dù không có chỉ rõ, nhưng mọi người cũng biết phát sinh cái gì. Ước chừng mấy tháng trước đó, có một cái phản nghịch mang theo mấy vạn cái hải tặc giết trở lại đến, đồng thời danh xưng vương giả trở về."

Phía dưới mấy ngàn cái quan viên lẳng lặng im ắng.

Ninh Thiệu tiếp tục nói: "Chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ không để ý đến cái này tôm tép nhãi nhép, đây là đối ta Việt Quốc tín nhiệm, là chúng ta vô thượng vinh quang, vì lẽ đó tiêu diệt Thẩm Lãng phản nghịch cái này quang vinh nhiệm vụ liền rơi vào bản vương trên đầu, Hoàng đế bệ hạ đây là đối với chúng ta cỡ nào tín nhiệm?"

Dứt lời, Ninh Thiệu hướng phía Viêm kinh nhìn về phía chắp tay hành lễ. Phía dưới mấy ngàn cái thần tử chỉnh tề quỳ xuống, nhưng không phải hướng Ninh Thiệu, cũng là hướng phía Viêm kinh phương hướng.

"Đoạn thời gian trước, bộc phát cái gọi là Thiên Việt thành đại quyết chiến, vị này phản nghịch Thẩm Lãng ý đồ phá vỡ ta Việt Quốc vương quyền, kết quả đây? Hôm qua vẻn vẹn khai chiến không đến nửa canh giờ, hắn liền đã toàn quân bị diệt, ta Việt Quốc đại hoạch toàn thắng!"

Cái này xuân thu bút pháp thật sự là ngưu bức, đem trước đó vẻ bại toàn bộ biến mất, hơn nữa đem Huyết Hồn quân công lao toàn bộ ôm trên người mình. Đương nhiên coi như Huyết Hồn quân thật thắng, Thiên Nhai Hải Các cũng sẽ không để ý điểm này, bởi vì chi quân đội này trên danh nghĩa chính là trực thuộc tại Việt Quốc trên đầu.

Mấy trăm thần tử lại một lần nữa quỳ xuống nói: "Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ."

Ninh Thiệu nói: "Trận này đại thắng chứng minh cái gì? Chứng minh cái gì? Ninh Kỳ ngươi đến nói một chút?"

Ninh Kỳ nói: "Đại Viêm đế quốc đánh đâu thắng đó."

"Đúng, Đại Viêm đế quốc đánh đâu thắng đó." Ninh Thiệu cất cao giọng nói: "Đây hết thảy đều nhờ vào Hoàng đế bệ hạ hồng phúc tề thiên, chỉ cần bệ hạ nhìn chăm chú lên chúng ta, ta Việt Quốc quân đội liền có thể đánh đâu thắng đó. Một trận chiến này càng thêm chứng minh Thẩm Lãng chẳng qua là một cái chỉ là tôm tép nhãi nhép, hắn đừng bảo là không xứng trở thành Hoàng đế bệ hạ đối thủ, liền ta cũng không có ngự giá thân chinh, vì lẽ đó a các ngươi có ít người không cần mù quáng nâng lên Thẩm Lãng thân phận, cái gọi là thiên hạ phản nghịch chỉ là hắn vô sỉ tội ác, mà không phải thân phận của hắn."

"Có người nói cái gì ta Việt Quốc lòng người đều trên người

Thẩm Lãng? Lại có người nói Thẩm Lãng tặc quân viễn chinh Thiên Việt thành thời điểm, vô số dân chúng đưa tiễn, đồng thời hô to cái gì Thẩm Lãng vạn thắng? Đây hết thảy đều là vô sỉ hoang đường lời đồn, tại ta Việt Quốc trừ cực thiểu số phản nghịch, tất cả thần công cùng dân chúng đều là nghĩa vô phản cố khiển trách Thẩm Lãng phản nghịch hành vi, đều coi hắn là thành vô sỉ quốc tặc, ta Việt Quốc trên dưới đối Hoàng đế bệ hạ trung thành thiên địa chứng giám."

"Bây giờ trận này náo kịch cuối cùng kết thúc, Thẩm Lãng phản nghịch tại Việt Quốc bộc phát, như vậy cũng tại Việt Quốc kết thúc. Bây giờ ta rốt cục có thể hướng Hoàng đế bệ hạ bàn giao."

Sau đó, Ninh Thiệu bỗng nhiên từ vương tọa bên trên, hướng phía Viêm kinh phương hướng quỳ xuống, dập đầu nói: "Bệ hạ, thần không có cô phụ kỳ vọng của ngài, đã toàn diệt Thẩm Lãng phản quân, Đại Viêm đế quốc vạn tuế, Hoàng đế bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Hắn cái quỳ này dưới, Chúc Hoằng Chủ cũng đành phải từ trên chỗ ngồi đứng dậy quỳ xuống, cả triều văn võ đại thần vừa mới đứng lên, lại không thể không lại một lần nữa quỳ xuống, dập đầu hô to: "Hoàng đế bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Đại lễ về sau, Ninh Thiệu đứng người lên, trở lại vương tọa tại ngồi xuống, chậm rãi nói: "Đương nhiên, còn có số rất ít phản nghịch cho tới bây giờ mới thôi đều chấp mê bất ngộ, nội tâm đồng tình thậm chí hiệu trung Thẩm Lãng, như thế hành vi, đem tổ tông đặt chỗ nào? Đem Hoàng đế bệ hạ vô thượng không uy nghiêm đặt chỗ nào?"

"Ninh Chính!" Việt Vương Ninh Thiệu quát to: "Ngươi đi lên."

Ninh Chính mang theo gông cùm chậm rãi đi đến đại điện, lẳng lặng im ắng.

Ninh Thiệu nói: "Chuyện cho tới bây giờ, ngươi có biết tội của ngươi không?"

Ninh Chính nói: "Ta vô tội."

Việt Vương Ninh Thiệu chậm rãi nói: "Ngươi tuy là phản nghịch, nhưng cũng là đệ đệ của ta, nể tình ngươi hoa mắt ù tai vô tri phân thượng, ta có thể hướng Hoàng đế bệ hạ cầu tình. Chỉ muốn ngươi làm lấy cả triều văn võ mặt nói một câu, Thẩm Lãng chính là phản nghịch, người trong thiên hạ người đến mà tru diệt. Quả nhân có thể đối ngươi mở một mặt lưới. Nhưng nếu ngươi tiếp tục chấp mê bất ngộ, tâm hướng Thẩm Lãng, đó chính là tội không thể xá, hôm nay ta liền muốn đưa ngươi chém đầu răn chúng, dẹp an thiên hạ trái tim."

Ninh Chính thản nhiên nói: "Thẩm Lãng là ta Chủ quân, điểm này chưa hề cải biến. Ta Ninh Chính chỉ nhận Khương thị, không nhận Cơ thị."

"Lớn mật, im ngay!" Ninh Thiệu nghiêm nghị nói: "Ngay trước cả triều văn võ trước mặt, lại còn dám ra này ngỗ nghịch chi ngôn, ngươi xứng đáng Ninh thị liệt tổ liệt tông sao?"

"Viết chỉ, Ninh Chính phản nghịch, tội đáng tru, lập tức chém đầu."

Đón lấy, Ninh Thiệu lại hô: "Biện Tiêu."

Toàn thân gông cùm Biện Tiêu đi đến đại điện, hắn ngược lại là không có làm sao gầy, hơn nữa bởi vì võ công quá cao, vì lẽ đó tứ chi gân mạch bị chặt đứt.

"Biện Tiêu, chuyện cho tới bây giờ, ngươi có biết tội của ngươi không?" Ninh Thiệu hỏi.

Biện Tiêu miệt thị nhìn một chút Ninh Thiệu, không nói một lời.

Ninh Thiệu cười lạnh nói: "Biện Tiêu, ngươi nâng nhà hơn ngàn nhân khẩu, sao mà vô tội? Thượng thiên có đức hiếu sinh, quả nhân cũng không nguyện ý đại khai sát giới. Vì lẽ đó chỉ cần ngươi thừa nhận Thẩm Lãng phản nghịch, người trong thiên hạ người đến mà tru diệt. Cái kia Biện thị chỉ giết ngươi một người, không liên luỵ, như thế nào?"

"Phi!" Biện Tiêu ói một hớp nước miếng.

Ninh Thiệu gương mặt co quắp một trận, chậm rãi nói: "Viết chỉ, Biện thị đi theo phản nghịch Thẩm Lãng, tội ác ngập trời, tru sát toàn tộc."

"Trương Xung?"

Trương Xung đi đến đại điện.

Ninh Thiệu nói: "Quả nhân cái này không tái diễn, ngươi có biết tội của ngươi không?"

Trương Xung không để ý đến Ninh Thiệu, mà là hướng phía Chúc Hoằng Chủ nhìn lại nói: "Chúc tướng, tại rất nhiều năm trước, ta đã từng đem ngươi trở thành văn thần tấm gương, thậm chí đem ngươi trở thành cả đời mục tiêu, bây giờ nghĩ đến thật sự là sỉ nhục a."

Chúc Hoằng Chủ mắt điếc tai ngơ, liền phảng phất cái gì cũng không có nghe thấy.

"Im ngay, sắp chết đến nơi, còn muốn khẩu xuất cuồng ngôn sao?" Ninh Thiệu lạnh nhạt nói: "Viết chỉ, Trương Xung toàn tộc đi theo phản nghịch Thẩm Lãng, tội không thể tha thứ, tru sát toàn tộc, Trương Xung lăng trì."

Cuối cùng, ánh mắt của hắn nhìn về phía Ninh Kỳ, chậm rãi nói: "Kỳ quốc công? Ngươi có biết tội của ngươi không?"

Ninh Kỳ khom người nói: "Thần vô năng."

"Vô năng?" Ninh Thiệu cười lạnh nói: "Ta cũng phải nghe một chút nhìn, ngươi là như thế nào vô năng?"

Ninh Kỳ nói: "Mấy ngày trước đây đại chiến, ta mười vạn đại quân dễ dàng sụp đổ, một tướng vô năng, mệt chết ngàn quân."

Ninh Thiệu nói: "Như thế nói đến, ngươi cũng không phải là tâm hướng Thẩm Lãng?"

Ninh Kỳ nói: "Thần không dám."

Ninh Thiệu ánh mắt nhìn về phía Ninh Kỳ, lúc này hắn thấy, Ninh Kỳ chết sống hoàn toàn nắm giữ trong tay hắn, hắn nói Ninh Kỳ có tội liền có tội, vô tội liền vô tội. Hắn vốn không muốn giết Ninh Kỳ, dù sao người này đang đối kháng với Chúc thị bên trên có lẽ còn có một chút tác dụng.

"Ninh Kỳ, ngươi trung thành quả nhân là tin tưởng." Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Ninh Chính thân phận đặc thù, dù sao cũng là ta Ninh thị Vương tộc, người bên ngoài không có quyền chém giết, chuyện xui xẻo này liền giao cho ngươi tới làm như thế nào? Mấy ngày trước đó trận chiến kia ngươi thực tế đánh cho không tốt, vì lẽ đó ngươi cần hướng toàn bộ thiên hạ cho thấy cõi lòng của ngươi, miễn cho sau đó lại có người nói này nói kia, nói ngươi cái gì đồng tình Thẩm Lãng phản nghịch."

Lời này ý tứ phi thường rõ ràng, Ninh Kỳ tự tay chém xuống Ninh Chính đầu lâu, vậy hắn liền vô tội, nếu không giết, vậy hắn chính là tâm hướng Thẩm Lãng, mấy ngày trước đó mười vạn đại quân mới có thể không chiến mà bại.

Lại tới, lại tới! Ninh Kỳ nội tâm vô cùng thống khổ.

Ninh Kỳ ánh mắt nhìn về phía Ninh Chính, lại nhìn phía Chúc Hoằng Chủ, cuối cùng nhìn về phía cao lớn thẳng tắp Huyết Hồn quân.

Huyết Hồn quân quá ngạo mạn, vì lẽ đó liền Ninh Kỳ đều không có tự mình tiếp xúc qua, vì lẽ đó giống như cũng nhìn không ra manh mối gì.

Tại hơn hai năm trước, Ninh Kỳ chính là không nguyện ý giết Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính, lúc này mới từ bỏ vương vị, này mới khiến Ninh Thiệu thay vào đó.

Ninh Kỳ lại một lần nữa nhìn về phía Ninh Nguyên Hiến, phụ vương a, ngươi nói mặt trời hạ xuống chưa hẳn liền không thể lại tăng, hiện tại mặt trời đâu? Ở nơi nào a?

Trước đó Ninh Kỳ phi thường thông minh tuyệt đỉnh, tàn nhẫn quả quyết, biểu hiện ra kinh người quyền mưu cùng thủ đoạn. Nếu như tại hơn hai năm trước, trước mắt đây hết thảy hắn có lẽ là có thể nhìn ra sơ hở, nhưng là hiện tại hắn đã sớm mất đi phương hướng, triệt để mê mang, ánh mắt đã không còn sắc bén. Hắn duy nhất kiên thủ đại khái chỉ có trong lòng cái kia một đạo ranh giới cuối cùng.

Hơn hai năm trước, Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính đều không giết hắn, cấu Kiến Ninh kỳ trong lòng cái này nói ranh giới cuối cùng.

Lập tức, Ninh Kỳ thở dài nói: "Bệ hạ để thần đi chém đầu Ninh Chính, thần làm không được."

Ninh Thiệu lạnh giọng nói: "Ngươi xác định ngươi làm không được sao?"

Ninh Kỳ ngẩng đầu, nhìn qua Ninh Thiệu nói: "Thần, làm không được."

Việt Vương Ninh Thiệu nói: "Viết chỉ, tước đoạt Ninh Kỳ tất cả tước vị, nhốt vào Tông Chính tự ngục giam , chờ xử trí."

Đón lấy, hắn chậm rãi nói: "Ninh Chính thân phận đặc thù, nhưng lại tội không thể tha thứ, vậy ai đến xử quyết hắn? Cũng không thể quả nhân tự mình đến a?"

Trưởng công chúa Ninh La bước ra khỏi hàng nói: "Ta đến giết."

Ninh Dực gương mặt run rẩy một cái, nhưng cuối cùng không nói gì.

Ninh La nói: "Ta thân là nữ tử, liền không thể xử quyết trong nhà phản nghịch sao?"

Ninh Thiệu nói: "Được, vậy thì có trưởng công chúa Ninh La tự mình xử quyết Ninh Chính."

Mà lúc này, Chúc Hoằng Chủ nhẹ nhàng tằng hắng một cái.

Việt Vương Ninh Thiệu ánh mắt tranh thủ thời gian hướng phía Chúc Hoằng Chủ nhìn lại, nhưng lại không dám nói tướng gia bảo trọng thân thể loại hình, cái này chẳng phải là tối phúng thân thể đối phương không tốt? Bất quá hắn biết rõ Chúc Hoằng Chủ đây là ý gì, để hắn tranh thủ thời gian trở về đến Thẩm Lãng phía trên.

Ninh Thiệu cất cao giọng nói: "Chư vị thần công, Thiên Việt thành quyết chiến, ta Việt Quốc chẳng những đem Thẩm Lãng phản quân chém tận giết tuyệt, càng là chém xuống Thẩm Lãng thủ cấp, từ nay về sau ta Việt Quốc An Ninh, đây hết thảy toàn bộ nhờ Hoàng đế bệ hạ chi ân đức."

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!" Ninh Thiệu lại một lần nữa hướng phía Viêm kinh phương hướng dập đầu.

Nhất thời Chúc Hoằng Chủ không thể không lại một lần nữa quỳ xuống, quần thần cũng không thể không lại một lần nữa quỳ lạy dập đầu, sơn hô vạn tuế.

Ninh Thiệu sau khi đứng dậy, không còn có ngồi xuống, cao hô: "Người tới, đưa lên Thẩm Lãng thủ cấp."

Ở đây mấy ngàn người bỗng nhiên phấn chấn, hôm nay lớn triều hội rốt cục muốn đi vào cao trào.

Tất cả mọi người rướn cổ lên, Thẩm Lãng người này rốt cục chết, thật sự là quá khó khăn. Cơ hồ từ mấy năm trước, người này chỉ tại không ngừng sáng tạo kỳ tích, không ngừng phá vỡ tất cả mọi người nhận biết.

Mà bây giờ hắn chết, một thời đại cũng liền kết thúc, ở đây rất nhiều người cũng nên an tâm.

Một cái võ sĩ bưng lấy một cái hộp, chạy vội mà vào, đi vào bên trong đại điện, hai tay giơ cao.

Ninh Thiệu cười to nói: "Ta kỳ thật chưa từng gặp qua Thẩm Lãng, nhưng hôm nay lại muốn gặp được hắn thủ cấp, không nghĩ tới lần thứ nhất gặp mặt chính là một người chết. Ninh Chính, Biện Tiêu, Trương Xung đây chính là các ngươi hiệu trung quân chủ, bây giờ đầu của hắn ngay tại cái này trong hộp, các ngươi cái kia triệt để hết hi vọng đi."

Ninh Thiệu lúc nói lời này, ánh mắt chính là nhìn về phía Ninh Nguyên Hiến.

Lúc này Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ toàn thân run rẩy, nước bọt chảy ngang, nghiêng lệch ngồi tại chỗ ngồi bên trên.

"Phụ vương, ngươi đến cùng là thật điên, hay là giả điên a? Nhưng không quản là thật điên hay là giả điên, nhìn thấy Thẩm Lãng đầu người về sau, ngươi cái kia triệt để tuyệt vọng đi."

"Phụ vương, ngươi vậy mà lại đem tất cả hi vọng ký thác vào như thế một cái tôm tép nhãi nhép trên thân, cỡ nào hoang đường buồn cười? Ninh Nguyên Hiến, ngươi cả đời này cũng chính là một chuyện cười, triệt để trò cười. Hiện tại các ngươi tất cả mọi người mở to hai mắt xem cho rõ, các ngươi coi là hi vọng, coi là kỳ tích Thẩm Lãng, đã chết!"

Những lời này đương nhiên là Ninh Thiệu ở trong lòng gào thét, không có chân chính nói ra miệng.

"Mở hộp ra, làm cho tất cả mọi người thấy rõ ràng, Thẩm Lãng phản nghịch thủ cấp!" Ninh Thiệu hét lớn.

"Phải!" Cái kia võ sĩ nói, sau đó chậm rãi mở ra cái hộp kia, lộ ra người ở bên trong đầu.

Ninh Thiệu bản năng lại phải lạy dưới, hướng phía Viêm kinh hô to Đại Viêm đế quốc đánh đâu thắng đó, Hoàng đế bệ hạ uy chấn thiên hạ.

Nhưng mà một giây sau, hắn nhìn thấy trong hộp đầu người không khỏi hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, cái này. . . Này chỗ nào là Thẩm Lãng đầu người a? Cái này. . . Cái này rõ ràng là hắn nhân tình, hắn người thân cận nhất, Niên công công.

Tốt a, Thẩm Lãng cũng rất bất đắc dĩ, bởi vì hắn thực tế tìm không thấy một viên càng có châm chọc, càng có phần hơn đo đầu người, Ninh Thiệu trưởng tử đã bị hắn giết qua một lần.

Ở đây tất cả văn võ đại thần hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, không dám tin nhìn qua trong hộp viên này đầu người, tuấn tú xinh đẹp, vặn vẹo sợ hãi, không phải liền là Việt Vương Ninh Thiệu bên người Niên công công sao? Cái kia cuồng vọng làm càn nhưng lại mang theo nữ nhân vũ mị Niên công công?

Không nói tốt là Thẩm Lãng đầu người sao? Thẩm Lãng ở đâu?

Lúc này, bưng lấy hộp cái kia tuổi trẻ võ sĩ lấy nón an toàn xuống, lộ ra Thẩm Lãng tuấn mỹ vô song khuôn mặt, tại đại điện quay người ba trăm sáu mươi độ, cười nói: "Ninh Thiệu, chư vị đại thần, kinh không kinh hỉ? Ý không ngoài ý muốn?"

Đón lấy, Thẩm Lãng bỗng nhiên vung tay lên!

Toàn bộ hoàng cung ba ngàn tên Huyết Hồn quân toàn bộ lấy nón an toàn xuống, lộ ra các nàng vốn có khuôn mặt, toàn bộ đều là Amazon nữ chiến sĩ, chỗ nào là cái gì Huyết Hồn quân a?

"Chư vị, kinh không kinh hỉ? Ý không ngoài ý muốn?"

Tiếp lấy Thẩm Lãng lại vung tay lên, lại có một ngàn người tràn vào đến, khiêng một cái lại một cái rương lớn.

"Mở ra!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, tất cả rương lớn bỗng nhiên bị mở ra, từ bên trong lăn ra vô số đầu người.

Toàn bộ đều là Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân.

Khô Lâu đảng võ sĩ còn dùng tốc độ nhanh nhất, dùng gần hai vạn cái đầu người tại trên đại điện xếp thành mười cái kinh quan.

Đầu người xếp thành kim tự tháp, máu me đầm đìa, dữ tợn khủng bố.

Thẩm Lãng lại nói: "Chư vị, kinh không kinh hỉ? Ý không ngoài ý muốn?"

Toàn trường như chết tĩnh lặng.

Thật liền phảng phất vô số lôi đình nhắm đánh xuống tới, trực tiếp đem bọn hắn chấn động đến hồn phi phách tán, lập tức mất đi tất cả phản ứng.

Thế giới này quá điên cuồng, quá khủng bố!

Thiên Nhai Hải Các hai vạn Huyết Hồn quân, vậy mà toàn quân bị diệt?

Cái này, cái này sao có thể? Đây chính là tiêu diệt Tây Vực chư quốc trăm vạn đại quân Huyết Hồn quân a?

Thẩm Lãng trước đó sáng tạo những cái kia kỳ tích cũng liền thôi, bây giờ vậy mà đem Huyết Hồn quân giết tuyệt? Ngươi đến cùng là người, vẫn là quỷ a?

Thẩm Lãng chậm rãi đi đến Chúc Hoằng Chủ trước mặt, cười nói: "Chúc đại nhân, ta cảm thấy ta diễn như thế nào?"

Chúc Hoằng Chủ gương mặt run rẩy, nhìn qua Thẩm Lãng thống khổ thầm nghĩ: Không phải đã nói không bức ta tỏ thái độ sao? Không phải nói muốn cho ta lưu lại cuối cùng một tia tôn nghiêm sao?

Thẩm Lãng thấp giọng nói: "Không phối hợp? Liền giết ngươi cả nhà."

Chúc Hoằng Chủ run rẩy nói: "Tốt, phi thường tốt."

Thẩm Lãng nói: "Ta diễn tốt, vậy ngươi còn không vỗ tay?"

Chúc Hoằng Chủ lạnh cả người, thật hận không thể lập tức chết ngay tại chỗ, nhưng là hiện tại hắn chết cũng không thể chết, nếu như hắn không phối hợp, Thẩm Lãng thực sẽ giết cả nhà của hắn.

"Ba ba ba. . ." Chúc Hoằng Chủ run run rẩy rẩy đứng dậy, hai tay vỗ tay.

Tiếng vỗ tay vang lên, tại cái này bên trong đại điện lại còn có tiếng vang, lộ ra như thế cô tịch.

Thẩm Lãng lại đi đến Chúc Nhung trước mặt nói: "Chúc Nhung đại nhân, ngươi cứ nói đi? Ta diễn được không?"

Chúc Nhung tê cả da đầu, cũng bắt đầu vỗ tay, quả nhiên người thông minh, còn không có đợi Thẩm Lãng mở miệng, liền biết nên làm như thế nào.

Thẩm Lãng nói: "Không quỳ xuống vỗ tay sao?"

Chúc Nhung cắn răng nhìn qua Thẩm Lãng, trong lòng run rẩy, Thẩm Lãng ngươi thật nhỏ hơn người sắc mặt đến như thế triệt để sao? Đêm qua gặp mặt không có để ta quỳ xuống, bây giờ lại để ta quỳ xuống?

Đương nhiên, đêm qua đều là ta Thẩm Lãng người một nhà, ngươi Chúc Nhung quỳ xuống cho ai nhìn? Mà bây giờ toàn bộ triều đình đều là ngươi Chúc thị người, ngươi ngay trước tất cả mọi người quỳ xuống ta mới thoải mái a.

"Không quỳ, ta giết ngươi cả nhà." Thẩm Lãng thấp giọng nói.

Ta xxx mẹ ngươi, ngươi liền không thể đổi một câu sao? Ngươi thế nhưng là danh xưng Đông Phương nhân hoàng a, ngươi không phải lưu manh a?

Nhưng mà, tại Thẩm Lãng ngón tay đếm ngược dưới, Chúc Nhung chậm rãi quỳ xuống đến, bắt đầu vỗ tay.

Không tệ, không tệ, có hai người vỗ tay.

"Ba ba ba ba. . ."

Chúc Hoằng Chủ cùng Chúc Nhung hai cha con cá nhân một mực vỗ tay, hoàn toàn không dám nghe. Bởi vì bọn hắn động tác thoáng chậm một chút điểm, Thẩm Lãng liền bắt đầu lộ ra ánh mắt uy hiếp, hơn nữa bắt đầu ngón tay đếm ngược, tiểu nhân sắc mặt triển lộ không bỏ sót.

Thế là, bọn hắn cũng chỉ có thể một mực vỗ tay, toàn bộ đại điện liền nghe được hai người vỗ tay âm thanh, tốt xấu hổ, thật thống khổ.

"Ba ba ba. . ." Ngay sau đó, bên trong đại điện lại vang lên cái thứ ba vỗ tay âm thanh.

Thẩm Lãng nhướng mày, đây là ai? Ai dám vỗ tay? Ta không cho vỗ tay, ai dám?

"Tiểu hỗn đản, ngươi diễn đủ sao?" Trên đại điện, truyền đến một trận thanh âm run rẩy, tràn ngập vô hạn mừng như điên kích động.

Tất cả mọi người nhìn lại, chỉ thấy được đại điện phía trên nhất vương tọa lên, thái thượng vương Ninh Nguyên Hiến chậm rãi vỗ tay, mặc dù toàn thân run rẩy, nhưng là ánh mắt lại rõ ràng cơ trí, nào có nửa phần si ngốc điên ngốc.

"Tiểu hỗn đản, ta liền biết ngươi chiêu này, hôm qua ta liền biết ngươi sẽ đến chiêu này, ngươi vật nhỏ này cái mông một vểnh lên, ta liền biết ngươi muốn kéo cái gì phân." Ninh Nguyên Hiến một bên rơi lệ, một bên vỗ tay.

Thẩm Lãng dùng sức nháy mắt mấy cái, cố gắng không để cho mình nước mắt chảy xuống đến, đi đến bậc thang, ôm lấy Ninh Nguyên Hiến thân thể, nức nở nói: "Thật xin lỗi, thật xin lỗi, phụ vương, ta tới chậm, ngài chịu tội. . ."

Thẩm Lãng ôm vào trong tay cơ hồ toàn bộ đều là xương cốt, hơn nữa run rẩy hoàn toàn không cách nào khống chế, Thẩm Lãng càng thêm đau lòng như cắt.

"Không có chút nào muộn, không có chút nào muộn." Ninh Nguyên Hiến lệ tuôn như suối nói: "Ta cũng còn không có chết, sao có thể nói muộn đâu? Hài tử, ngươi tới được quá sớm, ngươi hẳn là tối nay trở lại, chuẩn bị đầy đủ một chút trở lại, cũng miễn cho mạo hiểm như vậy, ngươi lần này tới quá mạo hiểm, cơ hồ dọa đến ta hồn phi phách tán."

Thẩm Lãng nước mắt tiếng nói: "Ta sợ tới chậm, liền. . . Liền gặp không đến các ngươi."

Ninh Nguyên Hiến khóc cười nói: "Ngươi xem thường ta, ngươi cũng xem thường Ninh Chính."

Thẩm Lãng ôm ấp lấy Ninh Nguyên Hiến trọn vẹn mấy phút, sau đó thu hồi tất cả nước mắt, buông ra hắn, cười nói: "Phụ vương a, Ninh Diễm lại mang thai, đứa bé này chúng ta là chuyên môn sinh ra tới cho ngươi cùng Biện mẫu phi chơi."

"Tốt, tốt, tốt. . ." Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta vừa vặn tự mình quản giáo, dạy hắn đọc sách viết chữ, chữ viết của ngươi quá kém."

Thẩm Lãng trong lòng nói: "Nhạc phụ đại nhân, hai người chúng ta thư pháp trình độ tương xứng, đều là mặt ngoài nhìn xem đẹp mắt, trên thực tế đều rất diễm tục."

Đương nhiên hắn nghĩ như vậy, lại giơ ngón tay cái lên nói: "Nhạc phụ đại nhân ngài thư pháp, quả thực là nhất tuyệt."

Ninh Nguyên Hiến hội chứng Parkinson nghiêm trọng hơn, dù là không giả ngây giả dại, khóe miệng nước bọt cũng có chút khống chế không nổi, vì lẽ đó Thẩm Lãng nhẹ nhàng dùng tay áo đem hắn khóe miệng lau sạch sẽ.

"Tốt, ta lão già này bị ngươi trấn an được." Ninh Nguyên Hiến cười nói: "Hôm nay trận này hí để ta rất đã, ta về phòng trước nghỉ ngơi, ngươi chừng nào thì về Nộ Triều thành, cũng thuận tiện mang ta lên cùng Biện phi, ta vây ở trong cung mấy chục năm, vừa vặn cũng đi theo con rể đi giải sầu một chút."

"Được rồi!" Thẩm Lãng đạo, hắn vung tay lên, lập tức có người mang lên một cái xe lăn, hoàn toàn mới xe lăn, Thẩm Lãng tự mình thiết kế.

Thẩm Lãng tiến lên nhẹ nhàng đem Ninh Nguyên Hiến ôm lấy đặt ở trên xe lăn, hướng phía cả triều văn võ đại thần nói: "Chư vị chờ một chút a, ta đưa nhạc phụ trở về phòng nghỉ ngơi, lập tức quay lại, lập tức quay lại!"

"Lê Chuẩn, Lê Chuẩn. . ." Thẩm Lãng cao giọng nói.

Một lát sau, một thân ảnh nhanh chóng chạy vào, bước chân có chút lảo đảo, cơ hồ muốn té ngã trên đất.

Đây chính là đã từng đại hoạn quan Lê Chuẩn, gân mạch cũng bị chặt đứt, võ công cơ hồ mất đi, chỉ có thể miễn cưỡng hành tẩu.

Hắn chạy đến Thẩm Lãng cùng Ninh Nguyên Hiến trước mặt, quỳ xuống dập đầu nói: "Hai vị bệ hạ, lão nô ở đây?"

Hắn gầy yếu trên mặt toét miệng cười, mặt mũi tràn đầy vết thương, cười so với khóc còn khó coi hơn.

Thẩm Lãng duỗi ra ba cái ngón tay nói: "Ba vị, là ba vị bệ hạ."

Đại hoạn quan Lê Chuẩn nhẹ nhàng tát mình một bạt tai nói: "Đúng, đúng, lão nô hồ đồ, là ba vị bệ hạ."

Sau đó, Thẩm Lãng đẩy xe lăn đưa Ninh Nguyên Hiến về đến phòng bên trong nghỉ ngơi.

Ninh Nguyên Hiến không nguyện ý lưu tại trong cung điện không phải là bởi vì hắn mệt mỏi, mà là biểu thị hắn đã thoái vị, tiếp xuống trăm sự tình không quản, liền đợi đến đi dạy tôn tử.

. . .

Về đến phòng thời điểm, Tô Phi đang ngồi ở nơi đó ngẩn người, một bên ngẩn người một bên không ngừng gạt lệ, thậm chí nghẹn ngào lên tiếng.

Cửa phòng mở ra, nàng cơ hồ bản năng liền muốn quỳ xuống đến, nàng thực tế là quá sợ hãi Ninh Thiệu, đây chính là một cái cầm thú.

Sau đó nháy mắt sau đó, hắn nhìn thấy hoàn toàn thanh tỉnh Ninh Nguyên Hiến, lại nhìn thấy phía sau hắn Thẩm Lãng, không khỏi hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Nàng cơ hồ bản năng xoa xoa con mắt, hoàn toàn cảm thấy mình là xuất hiện ảo giác, lại hoặc là đang nằm mơ.

Thẩm Lãng nhìn qua Tô Phi, trong lòng có chút phức tạp, thế giới này thật sự là tạo hóa trêu ngươi. Đã từng Tô Phi cùng Tô Nan đều là sinh tử đại địch của hắn, kết quả hai năm này thời gian đều là Tô Phi đang chiếu cố Ninh Nguyên Hiến, mặc dù nàng không dám cùng Ninh Thiệu Ninh Dực chống lại, nhưng lại đem Ninh Nguyên Hiến cũng chiếu cố từng li từng tí, chí ít để hắn không có lôi thôi còn sống. Mà Tô Nan một mực đi theo Căng Quân, vì hắn Thẩm Lãng mà chiến.

"Tô Phi, hai năm này ngươi vất vả." Thẩm Lãng nói.

Tô Phi liều mạng lắc đầu, sau đó lại cũng không nhịn được, nước mắt tuôn ra đi ra.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tô Phi, đói, nấu cơm đi."

"Ài, tốt, tốt, tốt. . ." Tô Phi lại nhìn Ninh Nguyên Hiến một chút, lúc này mới hướng phía phòng bếp đi đến.

Trong hai năm qua nàng cũng một mực hoài nghi Ninh Nguyên Hiến là đang giả điên trang si ngốc, nhưng một năm về sau nàng liền không nghi ngờ, nàng thật coi là Ninh Nguyên Hiến điên, bởi vì tại mọi thời khắc hắn đều biểu hiện ra ngoài là ngốc, ngốc, coi như ở trước mặt nàng cũng không có lộ ra mảy may sơ hở.

Thẩm Lãng vẫy tay một cái nói: "Đến, lấy đi vào."

Một lát sau, mấy cái nữ võ sĩ bưng tới một vật, óng ánh sáng long lanh.

Thẩm Lãng múc một ngụm, đút cho Ninh Nguyên Hiến.

"Thứ gì, băng lạnh buốt lạnh, vừa mềm vừa đàn hồi, ăn ngon, ăn ngon. . ." Ninh Nguyên Hiến như là hài tử đồng dạng nhảy cẫng hoan hô, phảng phất lần thứ nhất ăn vào mỹ vị.

Thẩm Lãng nói: "Ta chuyên môn là ngài phát minh, thạch!"

Tiếp lấy Thẩm Lãng từ trong ngực móc ra một bức họa, tại Ninh Nguyên Hiến trước mặt mở ra, người trong bức họa này chính là Ninh Nguyên Hiến, mà lại là hai ba năm trước đó Ninh Nguyên Hiến, tinh xảo, tuổi trẻ, uy vũ, thích trang bức.

Cứ việc diện mục rất mơ hồ, nhưng là Ninh Nguyên Hiến cỗ này khí chất lại họa đến phi thường rất thật, sôi nổi trên giấy, để hắn cơ hồ một chút liền có thể nhận ra mình, thậm chí lâm vào hai, ba năm trước hồi ức.

Đây không phải Thẩm Lãng họa, mà là xuất từ một đứa bé thủ bút, tràn ngập linh khí cùng đồng thú, vẽ lên còn viết mấy chữ, hiến gia gia.

"Đây là ngươi cái nào bảo bối?" Ninh Nguyên Hiến cảm giác được nội tâm phảng phất bị một luồng ngọt ngào thanh tuyền thoải mái, cả người đều bị bức họa này lây nhiễm, tràn ngập vô hạn tốt đẹp.

Thẩm Lãng nói: "Đây là Yêu Yêu họa, ta thường xuyên cùng nàng nói về ngươi, cho nên mới Thiên Việt thành trước đó, nàng liền họa bức họa này để ta tặng cho ngươi, nàng là ta cùng Cừu Yêu Nhi nữ nhi, đương nhiên không chỉ là Cừu Yêu Nhi, tóm lại nàng hẳn là trên thế giới này thông minh nhất, đáng yêu nhất hài tử, là thượng thiên ban cho ta Tinh linh."

Ninh Nguyên Hiến tiếp nhận bức họa này, tỉ mỉ mà nhìn xem mỗi một cái đường nét, dùng run rẩy hai tay đi vuốt ve, sau đó cười nói: "Vậy cái này tiểu tinh linh cũng chia cho ta một chút xíu, tốt a?"

"Được rồi, trong nhà của ta hiện tại một đống hài tử, đều chờ đợi ngài đi dạy đâu." Thẩm Lãng nói.

Ninh Nguyên Hiến một bên nhìn xem tranh, vừa ăn thạch, trong lòng ngọt ngào, sau đó phất phất tay nói: "Được, ngươi đi đằng trước đi, đi trò xiếc diễn xong. Ta cái lão nhân này ngươi trấn an xong, tiếp xuống nên đi. . . Nên đi gặp ngươi một chút thần tử."

Hắn vốn là muốn nói trấn an, nhưng là lại đổi giọng, bởi vì thần tử không cần trấn an, bọn hắn trung thành là chuyện đương nhiên, dùng trấn an hai chữ này có lẽ sẽ làm bẩn Ninh Chính cùng Trương Xung đám người trung thành.

Thẩm Lãng nói: "Được, một hồi ta cũng làm người ta đem Biện phi mang đến, Lê công công, giao cho ngươi."

Hắn đem thìa đưa cho Lê Chuẩn, sau đó rời đi gian phòng, hướng phía bên ngoài đại điện đi đến.

Lê Chuẩn dùng thìa tiếp tục cho ăn thạch cho Ninh Nguyên Hiến ăn.

"Lão cẩu, ngươi cũng ăn một miếng, ăn ngon." Ninh Nguyên Hiến nói.

Lê Chuẩn nói: "Bệ hạ, đây là vị kia bệ hạ cho ngài làm, lão nô là con chó, chỗ nào phối ăn cái này đồ tốt a."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Để ngươi ăn ngươi liền ăn, lắm lời quá a."

Lê Chuẩn múc một ngụm nhỏ, hút vào miệng bên trong.

Ninh Nguyên Hiến tràn ngập chờ mong nhìn qua Lê Chuẩn, nói: "Ăn ngon a?"

"Ăn ngon, ăn ngon, lão nô liền không có nếm qua ăn ngon như vậy đồ vật." Lê Chuẩn con mắt to trợn, khoa trương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ chính là có bản lĩnh, mấu chốt là có hiếu tâm, nếu không cũng không làm được đồ tốt như vậy, tiếp xuống bệ hạ có thể hưởng thanh phúc."

Ninh Nguyên Hiến run rẩy nói: "Chúng ta cùng một chỗ, cùng một chỗ. . ."

Lê Chuẩn chịu đựng nước mắt nói: "Tốt, tốt, lão nô con chó này liền theo bệ hạ cùng một chỗ hưởng thanh phúc."

. . .

Thẩm Lãng đứng tại cung điện cửa sau, hít một hơi thật sâu, xóa đi khóe mắt vệt nước mắt, sau đó lại một lần khôi phục giương nanh múa vuốt bộ dáng, đi trở về đến đại điện bên trong.

"Ba ba ba ba. . ."

Chúc Hoằng Chủ phụ tử chính ở chỗ này vỗ tay vỗ tay đâu, tay đều muốn sưng, không có cách nào Thẩm Lãng không có để ngừng, nếu như bọn hắn ngừng, đoán chừng lại muốn nghe đến câu kia quen thuộc đối trắng, giết ngươi cả nhà.

Mà cả triều văn võ đại thần đứng ở nơi đó run lẩy bẩy, như là giống như chim cút, thậm chí có một loại không thể hô hấp cảm giác.

Lúc này bọn hắn đều đã kịp phản ứng, trước đó loại kia rung động tới cực điểm chết lặng rút đi, thay vào đó là vô tận sợ hãi, Thẩm Lãng ác ma này thủ đoạn thật đáng sợ, trước đó hắn vẫn chỉ là một cái sủng thần thời điểm liền đã rất khủng bố, hiện tại liền lại càng không cần phải nói.

Thẩm Lãng không đi quản những người khác, đi thẳng tới Ninh Chính trước mặt, nhẹ nhàng giải khai trên người hắn gông cùm, nhưng là chẳng hề nói một câu.

Vừa rồi nhìn thấy Thẩm Lãng một sát na kia, Ninh Chính cả người mừng như điên đến phảng phất muốn nổ tung, vô cùng vô tận kích động phảng phất núi lửa phun trào.

Loại cảm giác này rất quen thuộc, giống như là mấy năm trước cái kia một trận tế thiên đại điển, hắn rót vào một loại nào đó dược vật, cả người có loại phải bay trời cảm giác, toàn thân máu đều muốn sôi trào, da đầu từng đợt run lên, loại kia hưng phấn cuồng vũ, cơ hồ muốn để hắn gào thét lên tiếng.

Nhưng là hiện tại nửa canh giờ trôi qua, hắn dần dần an tĩnh lại, biến thành một tòa không có phun trào núi lửa, nội tâm bành trướng, biểu lộ bình tĩnh, chỉ có gương mặt không ngừng rút rút, hai tay không ngừng run rẩy.

"Vương huynh, ngươi vất vả." Thẩm Lãng nói.

Ninh Chính bị giải khai gông cùm về sau, cẩn thận tỉ mỉ hướng phía Thẩm Lãng quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần Ninh Chính, tham kiến Ngô Hoàng bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 496: : Thời Đại Mới! Ninh Thiệu Lăng Trì Xử Tử!

Chương 495:: Thời đại mới! Ninh Thiệu lăng trì xử tử!

Thẩm Lãng nhìn qua Ninh Chính thật lâu, mặc dù bây giờ hắn tóc tai bù xù, nhưng thật cơ hồ không có cái gì cải biến, thậm chí ánh mắt cùng hơn hai năm trước đều không có bao nhiêu biến hóa, vẫn là như vậy thấu triệt kiên nghị, chỉ bất quá trở nên thâm thúy một chút, đi qua hai năm không phải người đãi ngộ, đều không có chút nào dao động ý chí của hắn, đây đại khái là đến nay trăm năm tốt nhất Việt Vương.

Bất quá Thẩm Lãng vẫn là vô cùng lúng túng, trước đó hắn nâng đỡ Ninh Chính, mặc dù không có bất luận cái gì quân thần ý, nhưng Thẩm Lãng tốt xấu còn đảm nhiệm qua Ninh Chính Trường Bình Hầu tước phủ trưởng sử, cũng coi là Ninh Chính chúc quan, mà bây giờ lập tức liền biến thành hắn quân chủ.

Thẩm Lãng bản năng muốn nói hắn mới không muốn làm cái gì cẩu thí Nhân Hoàng, nhưng ngẫm lại vẫn là coi như thôi, nói như vậy đại khái sẽ để cho Ninh Chính thương tâm.

"Vương huynh, ngươi muốn tổng như vậy, sau đó liền không tốt gặp mặt." Thẩm Lãng cười khổ nói.

Ninh Chính đứng dậy, xoay người đứng tại một bên, lễ nghi cẩn thận tỉ mỉ.

Thẩm Lãng đi vào Biện Tiêu trước mặt, cầm lấy hai tay của hắn, dùng X quang mắt xem xét hắn gân mạch, còn có hai chân gân mạch.

Biện Tiêu là tông sư cấp cường giả, vì lẽ đó bị tóm về sau bị phế sạch gân mạch, may mắn thời gian còn không dài, không giống như là lan tiêu đại tông sư gân mạch phế nhiều năm đón thêm liền khó khăn.

"Ngài cái này gân mạch ta có thể nối liền, đại khái dùng một hai năm thời gian võ công cũng có thể khôi phục." Thẩm Lãng nói: "Ta sẽ mau chóng an bài giải phẫu."

Biện Tiêu dập đầu nói: "Thần tạ chủ long ân."

Kỳ thật Biện Tiêu là thật oan uổng, hắn cùng Thẩm Lãng cơ hồ không có chính diện tiếp xúc qua, hai người duy nhất tiếp xúc khả năng chính là tại Kim Sơn đảo chi tranh lên, lúc ấy Biện Tiêu công tước địa vị cao thượng vô cùng, mà Thẩm Lãng chỉ là một cái tiểu người ở rể. Kết quả hắn cũng bị Thẩm Lãng liên luỵ, từ địa vị cực cao trở nên không có gì cả, cả tộc bỏ tù.

Đương nhiên, Chúc thị gia tộc không phải là không có đã cho hắn cơ hội, chỉ cần hắn nguyện ý đầu hàng, binh quyền không gánh nổi, nhưng tước vị còn là có thể bảo trụ. Nhưng Biện Tiêu người này cỡ nào cường ngạnh, sao chịu đầu hàng? Vì lẽ đó hắn mười vạn đại quân bị Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân đánh bại, Diễm Châu cũng ném.

Thẩm Lãng lại đến đến Trương Xung trước mặt, nói: "Xuân Hoa tại Nộ Triều thành, làm được phi thường xuất sắc, chờ ta cứu ra ngài về sau, liền cưới nàng nhập môn. Bất quá chỉ sợ sẽ chỉ có một cái rất nhỏ nghi thức, hơn nữa hôn thư bên trên chỉ có thể dùng khương sóng danh tự."

Trương Xung khẽ run lên, sau đó quỳ xuống đất dập đầu nói: "Thần sợ hãi, thần tạ chủ long ân."

Hắn thật đúng là bùi ngùi mãi thôi, không nghĩ tới làm rạng rỡ tổ tông sứ mệnh thật rơi vào nữ nhi trên thân?

Thẩm Lãng ánh mắt vừa mới rơi vào Ninh Khải Vương thúc trên mặt, đối phương lộ ra ánh mắt phức tạp.

Trước đó trong thời gian mấy năm, Ninh Khải Vương thúc đối Thẩm Lãng đều không có hảo cảm gì, cũng không biết răn dạy qua bao nhiêu lần. Hơn nữa hắn sở dĩ bỏ tù không phải là bởi vì ủng hộ Thẩm Lãng, thậm chí cũng không phải bởi vì phản đối Đại Viêm đế quốc, mà là bởi vì ủng hộ Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính.

Nhưng là hiện tại đã đến nhất định phải đứng đội thời điểm, Đại Viêm đế quốc đối Việt Quốc làm hết thảy quá không vinh dự, thậm chí là quá xấu xí. Toàn bộ phương đông thế giới hoặc là họ Cơ, hoặc là họ Khương. Bây giờ bình định lập lại trật tự, Việt Quốc chỉ có hiệu trung Khương thị vương triều.

"Thần Ninh Khải, tham kiến bệ hạ!" Vương thúc Ninh Khải quỳ xuống dập đầu.

"Thần Ninh Cương tham kiến bệ hạ." Vương thúc Ninh Cương quỳ xuống dập đầu.

Ngay sau đó, ở đây vài trăm người đều chỉnh tề quỳ xuống dập đầu.

"Chúng thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Những người này đều được xưng là Thẩm Lãng dư nghiệt, dù là trong này rất nhiều người căn bản liền không có ủng hộ qua Thẩm Lãng, vẻn vẹn chỉ là ủng hộ Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính mà thôi.

Một lát sau, vượt qua ngàn người chỉnh tề quỳ xuống, dập đầu: "Chúng thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Toàn bộ triều đình phân biệt rõ ràng, tất cả tâm hướng Khương thị người chỉnh tề quỳ xuống, tất cả tâm hướng Đại Viêm đế quốc quan viên thẳng tắp đứng thẳng.

Đừng nói ăn ý, chí ít ở thời điểm này không có người ăn ý.

Bởi vì tất cả mọi người chỉ dùng của mình sinh mệnh tại đứng đội, Thiên Việt thành đại quyết chiến Thẩm Lãng là thắng, nhưng là Thiên Nhai Hải Các còn tại Việt Quốc cảnh nội, thế lực của bọn hắn cơ hồ lông tóc không hư hại, chớ nói chi là Đại Viêm đế quốc còn như mặt trời ban trưa, cường đại đến để người tuyệt vọng.

Vì lẽ đó hôm nay tất cả hướng Thẩm Lãng quỳ xuống hiệu trung người, ngày mai khả năng liền sẽ trở thành Đại Viêm đế quốc dưới đao quỷ.

. . .

Thẩm Lãng chậm rãi đi trở về đến trên bậc thang, mà không quản hắn đi tới chỗ nào, đều có vượt qua sáu cái đại tông sư cấp cường giả đi sát đằng sau.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Ninh Kỳ, đối phương run lên, lộ ra phi thường giãy dụa.

Từ đầu tới đuôi Ninh Kỳ đều không có hiệu trung qua Thẩm Lãng, hắn thậm chí không có bất kỳ cái gì dũng khí chống cự Đại Viêm đế quốc, hắn chẳng qua là thủ vững điểm mấu chốt của mình, không nguyện ý tự tay giết Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính.

Từ cá nhân hắn góc độ, dù là cho tới bây giờ hắn cũng không nguyện ý đứng tại Thẩm Lãng bên này, bởi vì Đại Viêm đế quốc quá cường đại, Thiên Nhai Hải Các quá cường đại, đứng tại Thẩm Lãng bên này liền mang ý nghĩa tương lai tai hoạ ngập đầu.

Nhưng trên thế giới này nhiều khi đều là bất đắc dĩ, khi hắn không nguyện ý giết Ninh Chính thời điểm, liền đã bị ép muốn đứng đội.

Một số thời khắc có màu xám khu vực, nhưng một số thời khắc lại là không phải đen tức là trắng.

Toàn bộ phương đông thế giới, ngươi hoặc là đứng tại Khương thị bên này, hoặc là đứng tại Cơ thị bên này.

Từ trên tình cảm, Ninh Kỳ hướng tới Khương thị, Cơ thị làm hết thảy quá xấu xí. Nhưng từ lý trí lên, đứng tại Khương thị bên này thật vong tộc diệt chủng.

Nhưng bây giờ Ninh Kỳ thật không có lựa chọn nào khác, hắn cũng không còn cách nào đứng ở chính giữa.

Thở thật dài một tiếng, Ninh Kỳ hướng phía Thẩm Lãng quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần Ninh Kỳ, tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng nói: "Tam điện hạ, ngươi đã từng là một cái phi thường không tầm thường người, có được nhạy bén nhất ánh mắt, có được tàn nhẫn nhất quả quyết thủ đoạn cùng quyền mưu, nhưng mà hai năm này nhiều thời gian ngươi mất đi phương hướng. Nhưng mà ta hi vọng tiếp sau đó ngươi có thể một lần nữa tìm tới phương hướng, tìm tới đã từng cái kia bản thân."

Ninh Kỳ dập đầu: "Thần hổ thẹn, chỉ mong không cô phụ bệ hạ kỳ vọng."

Thẩm Lãng nói: "Ta thật chờ mong Tam điện hạ có thể trở thành Việt Quốc vô địch thống soái."

Ninh Kỳ dập đầu trên mặt đất, không nhúc nhích.

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng ánh mắt nhìn về phía Ninh Dực.

Đối phương lập tức quỳ xuống, không ngừng dập đầu nói: "Thần tham kiến bệ hạ, Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Ninh Dực vẫn là cái kia Ninh Dực, kỳ thật khi hắn vẫn là Việt Quốc Thái tử thời điểm không phải như vậy, là tràn ngập tinh xảo, ưu việt cùng kiêu ngạo, hơn nữa quyền mưu bên trên cũng không kém.

Trình độ nào đó, Ninh Nguyên Hiến mấy cái nhi tử không có một cái bao cỏ, chân chính tuyệt đỉnh xuất sắc có lẽ chỉ có Ninh Kỳ cùng Ninh Chính, nhưng không quản là Ninh Chân, Ninh Cảnh, Ninh Dực, thậm chí là Ninh Thiệu, đều xem như xuất sắc chi tài.

Ninh Dực sa đọa là bởi vì Chúc thị, tại thời gian rất lâu bên trong Ninh Dực càng giống là Chúc thị nuôi nhốt sủng vật, hoàn toàn không có trải qua bất luận cái gì sóng gió, trực tiếp đem hắn ném tới Nam Ẩu quốc cái này chiến trường thê thảm. Tham sống sợ chết Ninh Dực một khi quỳ xuống đến, toàn bộ tinh thần cùng sống lưng liền triệt để bị cắt xén, cũng đứng lên không nổi nữa, chỉ có thể không ngừng sa đọa xuống dưới.

Tại thời gian rất lâu, Ninh Dực đều là Thẩm Lãng trọng yếu nhất một cái địch nhân, nhưng hai người lúc gặp mặt cũng rất ít, bởi vì đoạn thời gian kia Ninh Dực đều là cao cao tại thượng Việt Quốc Thái tử, cũng không phải là rất đem Thẩm Lãng để vào mắt. Đợi đến hắn đem Thẩm Lãng để ở trong mắt thời điểm, rất nhanh liền bị Thẩm Lãng một bàn tay đập đến gần chết.

Ninh Dực phạm phải rất nhiều tội ác, thậm chí là không thể tha thứ, ví dụ như hắn đã từng thời gian rất lâu đều muốn cướp đi Kim Mộc Lan, hắn tra tấn qua Ninh Nguyên Hiến, tra tấn qua Ninh Chính.

Nhưng là cầm thú cũng chia có cấp bậc, Ninh Thiệu lúc ấy muốn giết Ninh Nguyên Hiến thời điểm, Ninh Dực cũng kinh ngạc đến ngây người, không nguyện ý xuất thủ.

Thẩm Lãng nhìn qua Ninh Dực, thật lâu không nói gì.

Ninh Dực run không ngừng, liều mạng dập đầu khóc thút thít nói: "Thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

"Thẩm Lãng bệ hạ, thần sai, thần sai, tuyệt đối đừng giết ta, đừng giết ta."

"Thần không muốn chết, không muốn chết. . ."

Ngay từ đầu vẫn chỉ là khóc nhỏ, về sau dứt khoát gào khóc, trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Thẩm Lãng nhìn qua Ninh Dực, nội tâm thật lâm vào khó xử. Hắn lúc đầu muốn đem Ninh Dực giao cho Ninh Chính xử trí, bởi vì Ninh Chính mới là Việt Vương.

Nhưng nghĩ tới về sau, hắn không thể làm như vậy, Ninh Dực dù sao cũng là Ninh Chính huynh trưởng, dù sao cũng là Ninh Nguyên Hiến nhi tử, chẳng lẽ muốn để Ninh Chính giết huynh? Để Ninh Nguyên Hiến giết con sao?

Ninh Chính làm không được, lúc này Ninh Nguyên Hiến cũng không làm được, vì lẽ đó chuyện này vẫn là phải hắn tới làm.

Ninh Dực tra tấn Ninh Chính, trình độ nào đó tội không đáng chết, nhưng là xem như nhi tử hắn tra tấn phụ thân Ninh Nguyên Hiến, hắn phải chết không nghi ngờ.

Rất nhanh Thẩm Lãng có quyết định, trên danh nghĩa đối Ninh Dực tiến hành lưu vong, lưu đày tới phía đông trên hoang đảo, sau đó tại trên cái đảo này đem hắn bí mật xử quyết, chôn xương tại hoang đảo bên ngoài.

Thẩm Lãng nói: "Ninh Dực bất trung bất hiếu, lưu vong vạn dặm, chung thân không được trở về Việt Quốc."

Lời này mới ra, Ninh Dực liều mạng dập đầu, khóc lớn nói: "Thần tạ chủ long ân, tạ chủ long ân."

. . .

Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào Ninh La trưởng công chúa trên mặt, lại một lần nữa cảm thán tạo hóa trêu ngươi.

Hắn cùng Ninh La công chúa rõ ràng có thể trở thành tốt nhất minh hữu, thậm chí hắn còn đã cứu Ninh La công chúa tính mệnh.

Kết quả bởi vì Căng Quân vương hậu đối Ninh La hủy dung, khiến cho Ninh La nội tâm vặn vẹo, thống hận hết thảy, bao quát Căng Quân cùng Thẩm Lãng.

Kỳ thật, nàng làm ác không nhiều, chí ít nàng không có tra tấn qua Ninh Chính, cũng không có tra tấn qua Ninh Nguyên Hiến.

Nhưng là tại mấy tháng trước, nàng giết hơn năm trăm người. Cái này năm trăm người danh xưng là Thẩm Lãng dư nghiệt, nhưng là vô tội. Bọn hắn nguyên bản có thể không chết, bởi vì Thẩm Lãng đã cùng Chúc thị gia tộc đàm luận tốt.

Kết quả Ninh Thiệu cái tên điên này không nguyện ý ném mặt mũi, kéo dài mấy phút hạ chỉ, mà Ninh La công chúa nội tâm vặn vẹo, không kịp chờ đợi giết người thỏa mãn mình hủy diệt dục vọng.

Vì lẽ đó, nàng cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Thẩm Lãng, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được." Ninh La trưởng công chúa đứng đứng không nhúc nhích, kiêu căng khó thuần nhìn qua Thẩm Lãng, phát ra từng đợt cười lạnh.

"Cầm xuống!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, mấy tên Amazon nữ chiến sĩ tiến lên, cho Ninh La công chúa đeo lên gông cùm, trực tiếp từ cung điện mang đi.

Vừa rồi chính là không nguyện ý nhìn thấy một màn này, Ninh Nguyên Hiến mới đi. Có một số việc nhất định phải phát sinh, nhưng ít ra hắn có thể không nhìn.

. . .

Cuối cùng Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào Việt Vương Ninh Thiệu trên thân, rốt cục đến phiên người này.

Trung thực nói Thẩm Lãng thật đúng là từ trước tới nay chưa từng gặp qua loại người này, như thế vặn vẹo điên cuồng. Nói hắn thông minh đi, đúng là thông minh cực hạn. Nói hắn ngu xuẩn đi, quả thực phá vỡ nhận biết.

Nhưng không hề nghi ngờ, đây là trên thế giới nhất ích kỷ tham lam người, hắn vô tình vượt qua trên thế giới bất luận kẻ nào, không quản đối với mình phụ mẫu, vẫn là thê tử nhi nữ, hắn cũng không quá quan tâm, hết thảy tất cả đều vì chính mình thống khoái.

Giết phụ vương Ninh Nguyên Hiến, hắn không có áp lực, giết đệ đệ Ninh Chính, cũng càng là không thèm quan tâm. Tại làm Việt Vương hai năm này thời gian, không biết có bao nhiêu vô tội thiếu nữ chôn xương với hắn ngoài sân.

Đây là một cái ác nhân, một cái từ đầu đến đuôi ác nhân, một cái hỏng đến toàn thân cao thấp đều chảy mủ người, một cái đã không xứng là người, không bằng cầm thú người.

Thẩm Lãng hướng phía Ninh Thiệu cười một tiếng.

Việt Vương Ninh Thiệu cũng cười một tiếng, đồng thời dựng thẳng lên một cây ngón tay cái nói: "Thẩm Lãng, ngươi lợi hại, liền Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân đều bị ngươi diệt, ngươi thực tế lợi hại, ta thật sự là nằm mộng cũng nghĩ không ra."

"Dễ nói, dễ nói. . ." Thẩm Lãng nói.

Ninh Thiệu nói: "Có chơi có chịu loại chuyện này, ta hiểu, ta hiểu!"

Đón lấy, hắn lấy xuống đỉnh đầu vương miện, cởi hoàn toàn mới vương bào, nói: "Việt Quốc vương vị vốn là thuộc về Ninh Chính, bây giờ trả lại Ninh Chính."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi cái này Việt Vương vốn là danh bất chính, ngôn bất thuận, tính không được đếm được."

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Có ai không, đưa ra."

Mấy cái võ sĩ tiến lên, bưng lấy hoàn toàn mới vương bào, vương miện.

"Đưa đến Việt Vương trước mặt." Thẩm Lãng nói: "Lê Ân công công, chuyện xui xẻo này liền giao cho ngài."

"Vâng, bệ hạ."

Lê Ân công công tiến lên, liều mạng khống chế chính mình run rẩy hai tay, bởi vì hắn gân mạch cũng bị chặt đứt.

Vốn là cần tắm rửa thay quần áo, nhưng cũng không thể so để ý cái này rất nhiều, Lê Ân mang theo mấy cái hoạn quan tiến lên, thoáng cho Ninh Chính tẩy một cái tóc, sau đó thay đổi mới vương bào.

Đón lấy, Ninh Chính đi đến bậc thang trước đó quỳ xuống.

Thẩm Lãng cầm qua mũ miện, vì Ninh Chính đeo lên.

Đây cũng là đơn giản nhất lên ngôi lễ, nhưng cũng là chính thức nhất.

Điều này đại biểu lấy từ đó về sau, Việt Vương là bị Đại Càn đế quốc lên ngôi, Việt Quốc hiệu trung chính là Đại Càn vương triều.

"Chư vị, bái kiến các ngươi Việt Vương đi." Thẩm Lãng chậm rãi nói.

Lập tức, bên trong đại điện hơn nghìn người chỉnh tề quỳ xuống, dập đầu nói: "Tham kiến Việt Vương bệ hạ."

Thời gian qua đi hai năm rưỡi về sau, Việt Quốc vương vị rốt cục trở lại Ninh Chính trên đầu.

Ninh Chính không có ngồi xuống, mà là vẫn như cũ đứng nói: "Chiêu cáo thiên hạ, từ nay về sau ta Việt Quốc không còn hiệu trung Đại Viêm đế quốc, hiệu trung chính là Đại Càn đế chủ bệ hạ."

Cả triều tiến lên thần tử, lại một lần nữa dập đầu nói: "Chúng thần tuân chỉ."

Ninh Chính tiếp tục nói: "Xuống chiêu, huỷ bỏ nội các, khôi phục Thượng thư đài, bãi miễn Chúc Hoằng Chủ bất luận cái gì chức vụ, Ninh Cương vì Thượng thư đài thứ nhất tướng, Trương Xung vì Thượng thư đài đệ nhị tướng, Vương Thừa Trù vì Thượng thư đài thứ ba tướng."

Ba vị đại thần ra khỏi hàng, dập đầu nói: "Thần tuân chỉ."

Ninh Chính nói: "Bãi miễn Ninh Dụ, Chúc Nhung, Trương Triệu tại Xu Mật viện tất cả chức vị, sắc phong Biện Tiêu công tước vì Xu Mật Sứ, Ninh Khải Vương thúc vì Xu Mật viện thứ nhất phó sứ, Ninh Kỳ công tước vì cái gì Xu Mật viện đệ nhị phó sứ."

Ba người ra khỏi hàng, quỳ xuống dập đầu nói: "Thần tuân chỉ.

Chủng Nghiêu cùng Chủng Ngạc mặc dù đầu hàng Thẩm Lãng, nhưng lúc này vẫn như cũ là Việt thần, hơn nữa không có lập công, không thể được cao vị.

Trên thực tế liền Ninh Kỳ cũng không nên trở thành Xu Mật viện phó sứ, bởi vì hắn càng là tấc công chưa lập, mặc dù nói không có phạm phải sai lầm trí mạng, có thể từ xưa tới nay lập trường xác thực không đủ rõ ràng.

Nhưng là hai năm rưỡi trước hắn nhưng là làm một lát Việt Vương, thời khắc mấu chốt hắn thà rằng bỏ qua vương vị, cũng không nguyện ý đối Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính hạ thủ, hai năm này thời gian đến cũng cố gắng bảo hộ những này cái gọi là Thẩm Lãng dư nghiệt, mấu chốt nhất là không quản là Thẩm Lãng vẫn là Ninh Chính, đều khát vọng Ninh Kỳ có thể khôi phục trước đó sắc bén.

"Ninh Chân, Ninh Cảnh."

Theo Ninh Chính triệu hoán, tứ vương tử Ninh Chân, lục vương tử Ninh Cảnh ra khỏi hàng.

Hai người kia đã từng đều là Thái tử nhất hệ, nhất là Ninh Cảnh càng là như là thằng hề, Tô thị đắc thế thời điểm, hắn giương nanh múa vuốt. Tô thị hủy diệt về sau, hắn hoảng sợ không chịu nổi một ngày, liều mạng đi nịnh bợ Thái tử. Thái tử xong đời về sau, hắn có trên nhảy dưới tránh đi nịnh bợ Tam vương tử Ninh Kỳ.

Nhưng là Thẩm Lãng thân phận vạch trần, Việt Quốc triều đình kịch biến thời điểm, hai người kia cũng nhận trước nay chưa từng có chấn động, không có tiếp tục sinh động, mà là triệt để che giấu.

Ninh Thiệu kế vị về sau, cũng từng để bọn hắn đi ra hiệu mệnh, nhưng hai người này vẫn như cũ đóng cửa không ra, không có trợ Trụ vi ngược.

Đương nhiên bọn hắn làm như vậy cũng không phải là bởi vì hiệu trung Thẩm Lãng, hai người kia cho tới bây giờ đều Thẩm Lãng đều không có hảo cảm gì, chỉ bất quá tại thời khắc mấu chốt, bọn hắn vẫn là thủ vững điểm mấu chốt của mình, không nguyện ý vì quyền xu thế, đi làm ra cầm thú tiến hành.

Ninh Chính nói: "Gia quốc, gia quốc, tuy nói ta Ninh thị không thể gia quốc không phân, càng không tốt độc chiếm thiên hạ. Nhưng Việt Quốc tàn tạ, xem như Ninh thị tử đệ, các ngươi cũng phải gánh vác lên trách nhiệm tương ứng, bắt đầu học tập vì nước phân ưu, vì Đại Càn vương triều tận trung."

"Tuân chỉ."

"Tuân chỉ!"

Ninh Chính nói: "Vậy hôm nay liền tạm thời dừng ở đây."

Quần thần lại một lần nữa quỳ xuống, dập đầu nói: "Chúng thần tuân chỉ."

Mà cùng lúc đó, Chúc Hoằng Chủ, Chúc Nhung, Trương Triệu bọn người nhao nhao lấy xuống mũ quan để dưới đất.

Mấy trăm tên, mấy ngàn tên quan viên toàn bộ lấy xuống mũ quan.

Bọn hắn cũng là tại đứng đội, Ninh Chính đã nói qua, từ đây Việt Quốc phụng Đại Càn vương triều vì chính thống, mà cái này mấy ngàn người là không nguyện ý hiệu trung Thẩm Lãng, vẫn như cũ thừa nhận Đại Viêm đế quốc là chính thống.

Toàn bộ triều đình lập trường vô cùng rõ ràng, quỳ xuống toàn bộ là nguyện ý hiệu trung Đại Càn vương triều, đứng người toàn bộ hiệu trung Đại Viêm đế quốc.

Như vậy Thẩm Lãng cầm cái này mấy ngàn người làm sao bây giờ? Toàn bộ giết chết?

Không được!

Đầu tiên những người này đều là Việt Quốc thần, liền xem như tội thần, đó cũng là Việt Quốc tội thần, cần giao cho Việt Vương xử trí.

Tiếp theo, trình độ nào đó đã phải để ý đấu mà không phá.

Thẩm Lãng cùng Doanh thị gia tộc, Cơ thị gia tộc, Phù Đồ Sơn, Thiên Nhai Hải Các đã không chết không thôi. Nhưng là thiên hạ này chư quốc những này văn võ đại thần vẫn chưa có chết thù, chẳng lẽ bởi vì người khác hiện tại không hiệu trung ngươi liền đem bọn hắn giết đến sạch sẽ? Như thế liền trở thành thiên hạ độc tài.

Trình độ nào đó phải để ý ăn ý, trước đó Thẩm Lãng lưu vong hải ngoại thời điểm, mười mấy vạn người bị bắt, xưng là Thẩm Lãng dư nghiệt. Nhưng trừ bị Ninh Thiệu cùng Ninh La giết vài trăm người bên ngoài, còn lại đại đa số người đều không có chết.

Người ta đắc ý thời điểm không có người giết ngươi, vậy ngươi đắc ý thời điểm, cũng không cần đại khai sát giới.

Đương nhiên, những cái kia phạm phải tội chết ưng khuyển, nên giết vẫn là phải giết.

Thiên Việt thành quyết chiến chiến thắng về sau, Thẩm Lãng đã muốn giết rất nhiều rất nhiều người. Nếu như trên triều đình tất cả đứng không quỳ người đều muốn giết, cái kia toàn bộ Việt Quốc tám thành hào môn quý tộc, bảy thành sĩ phu gia tộc toàn bộ muốn bị giết không.

"Đem những người này toàn bộ bắt bỏ tù , theo tội xử trí." Ninh Chính hạ lệnh.

"Phải!" Ninh Kỳ nói: "Chư vị đại nhân, ta lúc này trong tay còn không có bao nhiêu quân đội, vì lẽ đó liền không lên gông cùm, cũng xin mời chư vị tự giác, đừng để ta khó xử."

Thẩm Lãng cười nói: "Gông cùm vẫn phải có, không nhiều mà thôi."

Tất cả mọi người hướng phía trên mặt đất nhìn lại, tổng cộng có mấy trăm phó gông cùm, đều là trước đó Ninh Chính, Trương Xung chờ mấy trăm cái gọi là Thẩm Lãng dư nghiệt thủ lĩnh mang tới.

Thẩm Lãng cầm lấy một bộ gông cùm, đi vào Chúc Hoằng Chủ trước mặt, cười nói: "Chúc đại nhân, ngươi Chúc thị gia tộc coi như nói quy củ, vì lẽ đó ta Thẩm Lãng cũng nói quy củ, đến, đến, đến, bộ này gông cùm ta cho ngài đeo lên."

Sau đó, Thẩm Lãng liền đem mấy chục cân gông cùm cho Chúc Hoằng Chủ đeo lên, tay xích chân, xiềng chân, thậm chí trên cổ gông xiềng đều không có bỏ qua.

Thẩm Lãng lại nói: "Ninh Kỳ công tước, Chúc Nhung gông cùm ngươi tự mình đến mang."

Ninh Kỳ bất đắc dĩ, nói: "Thần tuân chỉ."

Dựa theo Ninh Kỳ nghĩ cách, là hoặc nhiều hoặc ít muốn cho một chút thể diện, nhưng Thẩm Lãng vị này Nhân Hoàng bệ hạ có thù tất báo a, cuối cùng một tia thể diện cũng không nguyện ý cho, hắn chỉ có thể tự mình cho Chúc Nhung cũng đeo lên gông cùm.

"Còn có Ninh Dụ đại nhân, tuyệt đối không nên rơi xuống, cũng phải đeo lên gông cùm." Thẩm Lãng nói.

Nguyên lai Việt Quốc Đại tông chính Ninh Dụ toàn thân run lên, mặt xám như tro bị đeo lên gông cùm.

Sau đó, nguyên lai Việt Quốc trên triều đình tất cả quan lớn toàn bộ bị đeo lên gông cùm, tất cả tứ phẩm trở lên quan viên cùng quý tộc, một cái không sót.

Bao quát Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng, còn có Nộ Giang quận Thái Thú Đường Doãn.

"Ngũ Triệu Trọng Bá tước, Đường Doãn Bá tước, chúng ta cũng coi là cố nhân." Thẩm Lãng cười nói: "Nhưng hôm nay bận quá, vì lẽ đó không có thời gian cùng hai vị ôn chuyện, nhưng là không sao, còn nhiều thời gian, còn nhiều thời gian, các ngươi đi trước Hắc Thủy Đài ngục giam ở lại, rất nhanh ta liền sẽ đến cùng các ngươi thân mật thân mật."

Lời này mới ra, hai người không khỏi biến sắc. Ngươi cũng đã là Nhân Hoàng, chẳng lẽ còn muốn đích thân đến tra tấn chúng ta hai cái này tiểu nhân vật sao? Ngươi cứ như vậy mang thù sao?

Thẩm Lãng ánh mắt băng lãnh, hắn không lạm sát kẻ vô tội, nhưng người đáng chết, hắn một cái cũng sẽ không bỏ qua.

"Ninh Kỳ, cái này hơn hai ngàn cái đại nhân không cần vội vã đưa đến Hắc Thủy Đài ngục giam, trước dạo phố một vòng, làm cho cả quốc đô người thấy rất rõ ràng, sau đó lại nhốt vào ngục giam."

"Đúng, Chúc Hoằng Chủ đại nhân lớn tuổi, ngay từ đầu có thể để hắn mang theo gông cùm đi bộ, đợi đến đi không được thời điểm, liền để lão nhân gia ông ta bên trên xe chở tù, mà lại là loại kia đầu lộ ra ngoài xe chở tù, nhất định phải làm cho người thấy rõ ràng Chúc Hoằng Chủ đại nhân khuôn mặt, hiểu chưa?" Thẩm Lãng nói.

Ninh Kỳ lại một lần nữa tê cả da đầu, khom người nói: "Thần, tuân chỉ."

Lúc này hắn may mắn, hắn cuối cùng vẫn là Việt Quốc thần tử, mà không phải Đại Càn trực tiếp thần tử, nếu không tiếp xuống không biết muốn tiếp bao nhiêu hoang đường ý chỉ.

Mà lúc này Chúc Hoằng Chủ thật hận không thể lập tức đâm chết tại triều đình phía trên, cũng miễn cho tiếp xuống gặp vô biên vô tận sỉ nhục.

Hơn tám mươi tuổi a, vì sao Thẩm Lãng cuối cùng một tia thể diện cũng không cho hắn lưu lại, còn muốn cho hắn mang theo gông cùm dạo phố, còn muốn tiếp nhận vô cùng nhục nhã?

Nhưng là hiện tại Chúc Hoằng Chủ chết cũng không dám chết a, không quản cái gì sỉ nhục hắn đều muốn thụ lấy, dạng này mới có thể bảo vệ Việt Quốc Chúc thị toàn tộc.

Ninh Kỳ nói: "Chư vị, mời đi."

Vượt qua hai ngàn tên quan viên, quý tộc như cha mẹ chết xếp hàng đi ra ngoài, nhất là phía trước mấy trăm quan lớn quý tộc, toàn bộ mang theo gông cùm, nện bước sỉ nhục mà lại bước chân nặng nề.

Nhưng cái này vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi, tiếp xuống dạo phố một vòng, chí ít còn muốn đi năm mươi dặm, muốn bị mấy chục vạn quốc đô dân chúng nhìn thấy bọn hắn biến thành tù nhân một màn.

Buổi sáng hôm nay vô cùng cao hứng đến vào triều, vốn cho rằng phải chứng kiến Thẩm Lãng cái chết, không nghĩ tới xuống hướng thời điểm cũng không cần về nhà, trực tiếp tiến vào ngục giam, trong nhân thế biến hóa thực tế là thật đáng sợ.

. . .

"Ha ha ha ha. . ." Ninh Thiệu nói: "Thú vị, thú vị, thú vị. Trước mắt một màn này ta mãi mãi cũng sẽ không quên, đi qua hai năm này cái gọi là Việt Vương kiếp sống, với ta mà nói thật sự là như là thoảng qua như mây khói."

Đón lấy, hắn hướng phía Thẩm Lãng chắp tay nói: "Như thế ta liền cáo từ, từ đâu tới đây đi nơi nào, ta về Thông Thiên tự tiếp tục làm ta hòa thượng, A Di Đà Phật, thiện tai thiện tai, Thẩm Lãng các hạ, sau này còn gặp lại."

Dứt lời, trước Việt Vương Ninh Thiệu chắp tay trước ngực, hướng thẳng đến bên ngoài đi đến.

Ninh Chính không có mở miệng, bởi vì Ninh Thiệu quyền xử trí muốn về Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Người tới, đem cầm thú Ninh Thiệu cầm xuống, ngay trước Việt Quốc vạn dân trước mặt, ngàn đao băm thây, lăng trì xử tử!"

. . .

Chương 497: : Thẩm Lãng Đế Vương Chi Nộ! Thiên Hạ Truyền Tin Chiến Thắng!

Chương 496:: Thẩm Lãng đế vương chi nộ! Thiên hạ truyền tin chiến thắng!

Nghe được Thẩm Lãng về sau, Ninh Thiệu lập tức ngốc một cái, sau đó cười nói: "Thẩm Lãng, không cần nói đùa, ta Thông Thiên tự nhưng còn có hai ba ngàn tăng binh tại cái này hoàng cung bên trong."

Lời này ngược lại là nửa điểm không giả, vài ngày trước trận đại chiến kia bên trong, Thông Thiên tự tăng binh tại Thẩm Lãng hỏa lực tập kích xuống đại bại, Không Tránh đại sư không đành lòng nhìn thấy quân đội của mình toàn quân bị diệt, vì lẽ đó chạy như điên đi chiến trường, liều mạng cứu cuối cùng cái này hai, ba ngàn người, mà cái này hai ba ngàn tăng binh cũng xác thực một mực đóng giữ hoàng cung bên trong.

Ngay từ đầu Thẩm Lãng quân đội giả trang thành Huyết Hồn quân lúc tiến vào, Thông Thiên tự tăng binh không có phản ứng, mà lúc này Thẩm Lãng quân đội đã hoàn toàn lộ ra chân diện mục, bọn hắn vẫn không có động tĩnh gì.

Theo Ninh Thiệu, Thẩm Lãng quân đội cũng chỉ có hơn ba ngàn người tiến vào hoàng cung, hơn nữa không có hoả pháo tình hình dưới, coi như sức chiến đấu so Thông Thiên tự tăng binh càng mạnh cũng có hạn, vì lẽ đó hẳn là sẽ không vì hắn Ninh Thiệu một người tính mệnh cùng Thông Thiên tự tăng binh chiến đấu đến cùng.

Như vậy kể từ đó, hắn Ninh Thiệu tính mệnh hẳn là an toàn a.

Thẩm Lãng cười một tiếng, vung tay lên, lập tức mấy tên đại tông sư cường giả hướng phía Ninh Thiệu tới gần.

"Thẩm Lãng, ngươi chẳng lẽ muốn cùng ta Thông Thiên tự cá chết lưới rách sao?" Ninh Thiệu nghiêm nghị nói, sau đó toàn bộ thân thể bắn ra kinh người sát khí.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Không Tránh đại sư ở đây sao? Chúng ta tâm sự?"

Sau một lát, nơi xa truyền đến Không Tránh đại sư thanh âm nói: "Tốt, lão nạp ngay tại hậu viện này chờ ngươi."

Thẩm Lãng liền hướng phía hậu viện đi đến, chỉ có một người cùng ở phía sau hắn, đó chính là ăn mặc Huyết Hồn quân áo giáp Cừu Yêu Nhi, nàng còn nói qua trong mấy ngày này hẳn là không cách nào động thủ.

… . . .

Trong tiểu hoa viên, Không Tránh đại sư ngồi quỳ chân tại một cái cái đình nhỏ bên trong.

Thẩm Lãng đi vào, đi vào trước mặt hắn ngồi đối diện, Cừu Yêu Nhi đứng tại bên cạnh hắn.

"Ta Thông Thiên tự thật là lục đại siêu thoát thế lực thứ nhất đếm ngược." Không Tránh đại sư nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ai là thứ hai đếm ngược chứ?"

Không Tránh đại sư nói: "Hẳn là Huyền Không Tự đi, bất quá bọn hắn mới phương trượng quá thần bí cường đại, vì lẽ đó khiến cho cũng không người nào dám chọc bọn hắn."

Thẩm Lãng vốn còn muốn muốn hỏi đếm ngược thứ ba siêu thoát thế lực là ai? Nhưng ngẫm lại tính.

"Khương Ly bệ hạ té ngã, thiên hạ ăn no." Không Tránh đại sư nói: "Nếu nói lục đại thế lực cái kia một nhà tiếp nhận Khương Ly bệ hạ ân huệ lớn nhất? Cái kia không hề nghi ngờ là ta Thông Thiên tự, nhưng là Khương Ly bệ hạ té ngã về sau, nếu nói cái kia một nhà ăn đến ít nhất, đó cũng là ta Thông Thiên tự."

Thẩm Lãng không nói gì, mặc dù hắn minh bạch đối phương nói bóng gió.

Không Tránh đại sư nói: "Lão nạp nhìn nhầm, lúc đầu cảm thấy một trận chiến này ngươi chắc chắn thua không thể nghi ngờ, nhưng không nghĩ tới vậy mà là một kết quả như vậy, Huyết Hồn quân vậy mà toàn quân bị diệt."

Thẩm Lãng vẫn không có nói chuyện, bởi vì đối phương cái kia nhưng là còn không có nói ra.

Không Tránh đại sư nói: "Một người không ngừng sáng tạo kỳ tích, nhưng vẫn là có người không ngừng chất vấn hắn, cái này bình thường sao?"

Thẩm Lãng nói: "Bình thường, bởi vì tư duy quán tính quá cường đại. Trước đó ta vẫn là một cái tiểu người ở rể thời điểm, mỗi một chỗ sáng tạo kỳ tích mang tới lực trùng kích nhiều nhất chỉ có thể duy trì hai tháng, hai tháng sau vô số người liền sẽ quên lãng trước đó ta cho bọn hắn xung kích, lại một lần nữa điên cuồng chất vấn ta, sau đó lại một lần bị ta điên cuồng đánh mặt, như thế lặp đi lặp lại. Thậm chí có thể nói như vậy, nếu như không phải thân phận ta bị vạch trần, lúc này ở quốc đô vạn dân trong lòng ta vẫn là một cái mặt trái nhân vật."

Không Tránh đại sư nói: "Đã ngươi lòng dạ biết rõ, vậy ta cũng sẽ không cần mở miệng."

Hắn phi thường minh bạch, cứ việc Thẩm Lãng thu hoạch được Thiên Việt đại quyết chiến thắng lợi, nhưng hắn như cũ không coi trọng Thẩm Lãng tiếp xuống kết cục. Nói cách khác hắn cảm thấy cục diện như cũ sẽ có lặp đi lặp lại, Thẩm Lãng thắng lợi có lẽ chỉ là tạm thời.

"Vậy ta có thể mang đi Ninh Thiệu sao?" Không Tránh đại sư hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Không thể, Không Tránh đại sư, ngươi không coi trọng tương lai của ta cái này không có cái gì. Nhưng coi như ta tương lai sẽ thua, Thông Thiên tự tại Việt Quốc cũng không có cơ hội, Ninh Thiệu chết hoặc là không chết, đối Thông Thiên tự đã không trọng yếu."

Không Tránh đại sư nói: "Mặt mũi, vẫn là nên."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi Thông Thiên tự sĩ diện, vậy ta cũng không cần mặt mũi sao?"

Không Tránh đại sư nói: "Bây giờ tại hoàng cung bên trong, chúng ta Thông Thiên tự còn có gần ba ngàn tăng binh. Vừa rồi các ngươi vạch trần thân phận một sát na kia, ta không có bất kỳ cái gì cử động, chính là muốn thể diện toàn thân trở ra. Nếu như tùy ý ngươi giết Ninh Thiệu, vậy coi như không phải toàn thân trở ra."

Thẩm Lãng híp mắt lại, nhìn qua trước mắt vị này Không Tránh đại sư, chậm rãi nói: "Không Tránh đại sư, ngài đến tột cùng muốn cái gì?"

Không Tránh đại sư nói: "Đem Ninh Thiệu giao cho ta, ta dẫn hắn trở về Thông Thiên tự."

Thẩm Lãng nói: "Không, ngươi không phải là muốn cái này."

Không Tránh đại sư nói: "Thẩm Lãng thí chủ, ta muốn chính là cái này. Nếu là không đáp ứng, vậy chúng ta còn có ba ngàn tăng binh."

Thẩm Lãng bỗng nhiên cười nói: "Có ý tứ, có ý tứ, Không Tránh, ngươi muốn cái gì đồ vật ta biết, ta thành toàn ngươi!"

Không Tránh đại sư nói: "Hoặc là giao ra Ninh Thiệu, hoặc là khai chiến."

Sau đó, Không Tránh đại sư bỗng nhiên vung tay lên, ba ngàn tăng binh như thủy triều trào ra.

Có một chút rất có ý tứ a, trước đó Thông Thiên tự tăng binh là ăn mặc tăng bào mà không phải áo giáp, bây giờ toàn thân vậy mà cũng bao khỏa tại bên trong khôi giáp, hơn nữa cái này áo giáp đúng là Ẩn Nguyên hội Thiết Huyết quân.

Không Tránh đại sư nói: "Đây là Thiết Huyết quân dự bị áo giáp, Thư Đình Ngọc Thiếu chủ rời đi thời điểm, đưa cho chúng ta."

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Thông Thiên tự tăng binh không phải không mặc áo giáp sao? Mặc áo giáp tính là cái gì tăng binh a?"

Không Tránh đại sư nói: "Vì thắng lợi, đương nhiên muốn cùng lúc đều tiến. Thẩm Lãng các hạ ngươi hoả pháo phi thường lợi hại, nhưng lại không tại hoàng cung bên trong, ngươi những này Amazon nữ chiến sĩ sức chiến đấu khả năng so với ta Thông Thiên tự tăng binh còn muốn yếu một ít, đương nhiên các ngươi ăn mặc Huyết Hồn quân áo giáp phi thường có lợi, nhưng những này áo giáp trên thân dù sao có rất nhiều tổn hại còn đến không kịp chữa trị, vì lẽ đó ba ngàn đôi ba ngàn, các ngươi tổn thất nặng nề, làm một cái Ninh Thiệu không đáng, đem hắn trả lại cho ta. Cũng không thể vì chỉ là một cái Ninh Thiệu, ngươi liền hi sinh một ngàn người đi."

Thẩm Lãng không nói hai lời trực tiếp rời đi, thế giới này quá buồn cười, hắn dù là biểu hiện ra một chút xíu thiện ý, đều sẽ bị coi là mềm yếu có thể bắt nạt?

… . . .

Hoàng cung trên quảng trường.

Hai nhánh quân đội ngay tại giằng co, hết sức căng thẳng.

Bên trái là Thẩm Lãng Amazon quân đoàn, toàn bộ ăn mặc Huyết Hồn quân áo giáp. Bên phải là Thông Thiên tự tăng binh, toàn bộ ăn mặc Ẩn Nguyên hội áo giáp. Đương nhiên Huyết Hồn quân áo giáp phải cường đại hơn nhiều, nhưng đối mặt phổ thông vũ khí lạnh, Ẩn Nguyên hội áo giáp đồng dạng là đao thương bất nhập, chiến đao rất khó chém vào, cung tiễn cũng rất khó bắn thủng, dù sao đây là thật dày sắt thép áo giáp.

Không Tránh đại sư nói đúng, đơn thuần bàn về sức chiến đấu, khả năng Thông Thiên tự tăng binh còn muốn càng mạnh một chút.

"Giao ra Ninh Thiệu." Không Tránh đại sư nói: "Nếu không khai chiến, tự gánh lấy hậu quả."

Ninh Thiệu ha ha cười nói: "Thẩm Lãng, ta không có nói sai đâu, ngươi đảm đương không nổi giết ta đại giới, vì lẽ đó vừa rồi ngươi liền không nên mở miệng nói phải lăng trì ta, cái này chẳng phải là đánh mặt sao? Quân vô hí ngôn a."

Sau đó, hắn chậm rãi hướng phía cung điện bên ngoài đi tới, hướng phía Thông Thiên tự tăng binh quân đoàn đi đến.

Không Tránh đại sư nói: "Thẩm Lãng thí chủ, đem Ninh Thiệu giao cho ta, sau đó ta liền hoàn chỉnh thối lui, ngươi hẳn phải biết ta lúc này nội tâm còn có thiện ý."

Ninh Thiệu đi ra đại điện, hai tay giơ cao vỗ tay nói: "Tốt một cái quân vô hí ngôn, tốt một cái quân vô hí ngôn, ha ha ha ha!"

Không người ngăn cản Ninh Thiệu, trơ mắt nhìn xem hắn hướng phía Thông Thiên tự tăng binh quân đoàn đi đến.

Rất nhanh, Ninh Thiệu liền đi tới Thông Thiên tự bên kia, đi đến Không Tránh đại sư bên người.

"Thẩm Lãng bệ hạ, quân vô hí ngôn, quân vô hí ngôn, đánh mặt a." Ninh Thiệu cười khẩy nói, một bên cười còn một bên đập chính mình đạt được gương mặt, cười nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, quá đánh mặt, ngươi vừa mới ngay trước quần thần mặt nói muốn đem ta lăng trì xử tử, mà bây giờ ta lại bình yên vô sự đi đi ra, nghênh ngang trở về Thông Thiên tự, ngươi còn mặt mũi nào mà tồn tại a? Buồn cười, buồn cười a. . ."

Không Tránh đại sư nói: "Thẩm Lãng thí chủ, ngươi làm ra lựa chọn sáng suốt."

Ninh Thiệu hướng phía Thẩm Lãng phất phất tay nói: "Thẩm Lãng. . . Bệ hạ, đi a. Ninh Chính điện hạ, Việt Quốc đám quần thần, đây chính là các ngươi hiệu trung Nhân Hoàng a, ha ha ha ha. . . Nhân Hoàng a, gắng chịu nhục Nhân Hoàng a, quá buồn cười."

Thẩm Lãng vẫn không có nói chuyện, Ninh Chính cũng không nói gì, mà Việt Quốc thần tử cả triều thì sắc mặt tái nhợt, toàn thân tức giận đến run rẩy. Nếu như tùy ý Ninh Thiệu cứ như vậy rời khỏi, đó thật là quá sỉ nhục.

"Sư thúc, chúng ta đi thôi, nơi này trò hay đã xem hết." Ninh Thiệu nói: "Nhân Hoàng vở kịch? Xiếc khỉ đi."

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Không Tránh đại sư, ngươi đây là tại người giả bị đụng a. Ngươi không coi trọng ta cái này không có gì, nhưng về phần dùng loại phương thức này hướng Đại Viêm đế quốc Hoàng đế bệ hạ bày tỏ trung tâm sao?"

Hắn một lời nói ra Không Tránh đại sư tâm tư, cái gọi là muốn dẫn đi Ninh Thiệu là vì Thông Thiên tự mặt mũi? Hoàn toàn là nói mò.

Không Tránh chỉ là đảm đương không nổi hòa bình rút khỏi Việt Quốc hoàng cung trách nhiệm, dạng này liền sẽ để Đại Viêm đế quốc hoài nghi hắn hướng Thẩm Lãng thỏa hiệp, tiến tới hoài nghi Thông Thiên tự lập trường có phải hay không chuận bị tiếp cận gần Thẩm Lãng? Dù sao Thông Thiên tự đã từng là đứng tại Khương Ly bên này.

Vì lẽ đó trình diễn một màn như thế cưỡng đoạt Ninh Thiệu đối lập vở kịch, liền có thể hướng Đại Viêm đế quốc cho thấy chính mình lập trường, chúng ta Thông Thiên tự vẫn như cũ cùng Thẩm Lãng là địch.

"Không quan trọng, cũng không đáng kể." Ninh Thiệu nói: "Thông Thiên tự làm như vậy, đã bảo trụ tính mạng của ta, còn hướng Hoàng đế bệ hạ cho thấy trung thành, còn thoáng vạch trần Thẩm Lãng bệ hạ ngài lực lượng, một công ba việc, lại có cái gì không tốt đâu?"

Thẩm Lãng khẽ mỉm cười nói: "Biết rõ tại sao phải thả ngươi đi qua sao? Bởi vì muốn thành toàn các ngươi, ngươi Thông Thiên tự không phải muốn Đại Viêm Hoàng đế cho thấy trung thành sao? Muốn người giả bị đụng ta sao? Đi , được, đi thành toàn các ngươi. Nhưng không cần diễn kịch, muốn vạch mặt, liền dứt khoát triệt để một điểm đi. Vừa rồi để các ngươi Thông Thiên tự tăng binh đi các ngươi không đi, cái kia. . . Hiện tại cũng không cần đi."

"Đóng cửa." Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

"Phanh phanh phanh. . ."

Lập tức, toàn bộ hoàng cung tất cả cửa chính toàn bộ đóng kín, đại điện tất cả môn toàn bộ đóng kín.

"Chư vị đại nhân, xin đợi!" Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Amazon quân đoàn, chuẩn bị khai chiến!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, ba ngàn Amazon quân đoàn toàn bộ đội nón an toàn lên, nháy mắt biến thành chiến đấu đội hình.

Không Tránh đại sư lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng thí chủ, cần phải muốn, cái này vừa khai chiến chính là lưỡng bại câu thương, ngươi Amazon quân đoàn coi như thương vong vô số, ngươi hoả pháo không tại hoàng cung bên trong."

Thẩm Lãng không tiếp tục nói nửa câu nói nhảm, nhàn nhạt hạ lệnh: "Toàn bộ giết sạch, một tên cũng không để lại."

Không Tránh đại sư sắc mặt kịch biến, run giọng nói: "Thông Thiên tự tăng binh, chuẩn bị!"

Lập tức, ba ngàn tên Thông Thiên tự tăng binh lại một lần nữa sử xuất chính mình sở trường trò hay, cán dài chiến đao quạt điện, thi triển nội lực nhanh chóng xoay tròn.

"Hô hô hô hô hô. . ."

Hoàng cung trên quảng trường, lập tức vang lên từng đợt tiếng vang.

Ba ngàn chi cán dài chiến đao một khi xoay tròn, loại kia uy phong thật sự là đầy đủ kinh người. Tiếp xuống cái này ba ngàn tăng binh chỉ cần không ngừng tiến lên liền có thể, có thể giảo sát hết thảy, nghiền ép hết thảy.

Không Tránh một chút đều không muốn đánh, nhưng tựa như Thẩm Lãng nói, hắn vì hướng Đại Viêm Hoàng đế biểu đạt lập trường của mình.

"Dự bị!"

Theo Dora công chúa ra lệnh một tiếng, ba ngàn tên Amazon quân đoàn giương cung cài tên.

"Phanh. . ."

Trong không khí phảng phất có một luồng đặc thù năng lượng bỗng nhiên nổ tung, đây là thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế mở ra.

Nhất thời Không Tránh đại sư cảm giác được to lớn không ổn, mặc dù hắn không nhìn thấy, nhưng lại rõ ràng cảm thấy trên mặt phảng phất bị một trận gió cạo qua.

Thượng cổ cung tiễn? Thượng cổ vũ khí?

Không Tránh cơ hồ không dám tin, Thẩm Lãng đây là nơi nào tới thượng cổ vũ khí a? Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân coi như bại, cũng hẳn là sẽ hủy đi thượng cổ vũ khí mới là a?

"Ba, hai, một. . ." Dora công chúa bắt đầu đếm ngược.

Ba ngàn chi thượng cổ cung tiễn đối Thông Thiên tự tăng binh tiến hành nhắm chuẩn.

"Chậm, chậm. . ." Không Tránh đại sư nói: "Thẩm Lãng thí chủ, Ninh Thiệu trả lại cho ngươi, sau này còn gặp lại."

Sau đó, hắn liền muốn mang theo Thông Thiên tự tăng binh rời đi. Hắn chính là người giả bị đụng, chính là vì hướng về thiên hạ chứng minh hắn không có hướng Thẩm Lãng thỏa hiệp, hướng Hoàng đế biểu đạt lập trường, tuyệt đối không có muốn vì Ninh Thiệu nỗ lực to lớn hi sinh ý tứ.

Không có hoả pháo Thẩm Lãng quân đội vốn không có cái gì đáng sợ sợ, nhưng có thượng cổ cung tiễn lại là đáng sợ.

"Đi!" Không Tránh đại sư ra lệnh một tiếng.

Thẩm Lãng lạnh lùng nói: "Muốn người giả bị đụng? Vậy liền đâm chết ngươi! Muốn vạch mặt? Muốn hướng Đại Viêm Hoàng đế cho thấy lập trường? Ta thành toàn các ngươi, còn có cái gì so tử vong càng thêm có thể cho thấy lập trường đây này? Cho thể diện mà không cần!"

"Giết!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, ba ngàn Amazon quân đoàn mưa tên cuồng xạ.

Đây không phải phổ thông cung tiễn, mà là nghịch thiên thượng cổ cung tiễn, tại hơn khoảng trăm thước đều có thể bắn thủng cương giáp, huống chi lúc này hai quân khoảng cách không cao hơn ba trăm mét?

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô số thượng cổ chi tiễn, như là mưa to đồng dạng bắn ra, kéo lấy thật dài đuôi lửa, tại không trung tựa như tia chớp, gào thét mà qua.

"Ngừng, ngừng, ngừng. . ."

"Chiến, chiến, chiến. . ."

Không Tránh đại sư phát ra gầm thét, phát ra hai đạo mâu thuẫn mệnh lệnh, sau đó ba ngàn Thông Thiên tự tăng binh điên cuồng xung phong ra ngoài.

Sau đó. . .

Thẩm Lãng quân đội thượng cổ chi tiễn dễ như trở bàn tay bắn thủng khôi giáp của bọn hắn, bắn thủng thân thể của bọn hắn.

Những này Thông Thiên tự tăng binh tre già măng mọc ngã xuống đất mất mạng, không ngừng xoay tròn lấy cán dài chiến đao, không ngừng xông về phía trước.

Xông, xông, xông.

Sau một lát!

Ba ngàn người biến thành hai ngàn người, biến thành một ngàn người, biến thành một trăm người.

"Xông!"

Biến thành một người.

"Phốc gai. . ." Cái cuối cùng tăng binh trực tiếp bị bắn thủng đầu, ngã xuống đất mất mạng.

Ba ngàn Thông Thiên tự tăng binh toàn quân bị diệt, bị chết sạch.

Không Tránh đại sư cùng Ninh Thiệu hoàn toàn cũng kinh ngạc đến ngây người, run rẩy nhìn qua Thẩm Lãng.

"Có cần thiết này sao? Có cần thiết này sao?" Không Tránh đại sư nghiêm nghị nói: "Ngươi rõ ràng đã nhìn ra ta ý nghĩ, ta chính là muốn Đại Viêm đế quốc biểu một quyết tâm, diễn một tuồng kịch đều không được sao? Tuồng vui này một diễn xong, ta về ta Thông Thiên tự, sẽ không còn quản ngươi cùng Thiên Nhai Hải Các sự tình, sẽ không còn nhúng chàm Việt Quốc, ngươi cần thiết đem ta Thông Thiên tự đắc tội tới chết sao?"

Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Không Tránh, có phải hay không ta đối Việt Quốc quần thần khoan dung độ lượng để ngươi cảm thấy ta mềm yếu có thể bắt nạt? Có phải hay không ta không có đem Chúc thị toàn tộc chém tận giết tuyệt, để ngươi cảm thấy ta cái này rất dễ nói chuyện a?"

"Muốn để ta Thẩm Lãng cùng ngươi diễn kịch? Có thể, đương nhiên có thể, hôm nay ta liền cùng Chúc thị gia tộc liên thủ diễn một trận trò hay. Nhưng là tất cả hí là người khác phối hợp ta, mà không phải ta phối hợp người khác. Mãi mãi cũng là ta đánh người khác mặt, mà không phải người khác đánh mặt ta!"

"Ngươi cảm thấy mặt ngoài cùng ta giằng co, âm thầm bên trong đại biểu Thông Thiên tự hướng ta phóng thích thiện ý, ta liền sẽ phối hợp ngươi diễn kịch? Làm ngươi xuân thu đại mộng!"

"Các ngươi Thông Thiên tự, hai mươi mấy năm trước thời điểm ngay tại đầu cơ, cho tới hôm nay còn tại đầu cơ, từ khi các ngươi cái gọi là quật khởi một khắc kia trở đi, liền đã trời sinh dinh dưỡng không đầy đủ, thật là khiến người ta chế nhạo a!"

Không Tránh đại sư run rẩy nói: "Thẩm Lãng, ta Thông Thiên tự liền xem như thứ nhất đếm ngược siêu thoát thế lực, đó cũng là siêu thoát thế lực. Nguyên bản Việt Quốc đại chiến về sau, chúng ta song phương có thể bình an vô sự, chỉ cần ngươi phối hợp diễn một tuồng kịch. Hiện tại. . . Giữa chúng ta không chết không thôi."

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Không Tránh, các ngươi thông thiên muốn sa đọa, muốn đi học Đại Kiếp Tự tà công, ta không quản, ta cũng không quan trọng. Các ngươi xem trọng Đại Viêm đế quốc, cảm thấy ta chắc chắn thua không thể nghi ngờ, cũng không quan trọng. Nhưng là ngay tại vừa rồi ngươi làm bộ uy hiếp ta một khắc kia trở đi, Thông Thiên tự liền đã xong. Không cần đến ngươi uy hiếp ta cái gì không chết không thôi, vừa rồi nếu như ngươi giống rùa đen rút đầu đồng dạng rời đi, cái kia Thông Thiên tự tương lai còn có một con đường sống, hiện tại. . . Không có! Ta Thẩm Lãng cùng Thiên Nhai Hải Các không chết không thôi, cùng Phù Đồ Sơn không chết không thôi, ngươi cho rằng ta sẽ quan tâm thêm một cái Thông Thiên tự? Như thế thích đầu cơ, thật sự là tự tìm đường chết a."

"Tự tìm đường chết!"

Theo Thẩm Lãng bỗng nhiên một tiếng gào to, vượt qua bảy tên đại tông sư hướng phía Không Tránh đại sư bỗng nhiên tiến lên.

Nháy mắt hung mãnh chiến đấu cùng một chỗ.

Không Tránh đại sư rất mạnh, võ công vượt qua Lý Thiên Thu, cũng vượt qua Dora công chúa, nhưng là mạnh hơn cũng không phải bảy tên đại tông sư đối thủ.

Mấy phút sau, cường đại Không Tránh miệng đầy phun máu, tứ chi gân mạch toàn bộ đoạn, bị án lấy quỳ trên mặt đất.

Thẩm Lãng chậm rãi đi qua, nói: "Ta cũng không phải là rất thích giết người, nhưng là luôn luôn một chút ngu xuẩn bức bách ta giết người. Ngươi hẳn là hiểu ta làm người a, ta giết tuyệt Thông Thiên tự Điểu Tuyệt thành thời điểm, ngươi hẳn phải biết ta chính là một người điên a, vì sao còn muốn đến kích thích ta đây?"

Không Tránh miệng đầy chảy máu nói: "Ngươi đã thắng Thiên Việt thành chiến, ngươi đã đi giày , theo nói không phải tên điên. Lại nói kết cục này có lẽ cũng không kém, ngươi nói đúng, hiện tại Đại Viêm đế quốc hẳn là sẽ không hoài nghi ta hướng ngươi thỏa hiệp, chúng ta dùng sinh mệnh đại giới thuyết minh chúng ta Thông Thiên tự lập trường. . ."

Hắn vẫn chưa nói xong, Thẩm Lãng đao bỗng nhiên chém xuống, vô cùng sắc bén thép hợp kim mangan chiến đao trực tiếp đem Không Tránh chém thành hai khúc.

Đến bước này, toàn bộ Thông Thiên tự phái tới Việt Quốc người bị chết sạch.

Thế giới này thật sự là thời khắc tràn ngập ngoài ý muốn a, nguyên bản Thẩm Lãng cảm thấy hết thảy đã kết thúc, vị này

Không Tránh đại sư sẽ mang theo Thông Thiên tự tăng binh bình tĩnh rời đi, không nghĩ tới vậy mà trình diễn một màn như thế.

Thẩm Lãng đi vào Ninh Thiệu trước mặt, chậm rãi nói: "Thông Thiên tự đối Đại Viêm đế quốc, e ngại đến nước này sao?"

Ninh Thiệu run rẩy nói: "Đúng vậy a, dù sao thứ nhất đếm ngược siêu thoát thế lực nha."

"Ta xxx, phức tạp, phức tạp a." Thẩm Lãng nói: "Các ngươi Thông Thiên tự người, đều như thế thích đầu cơ sao?"

Ninh Thiệu run rẩy nói: "Ngươi tưởng tượng một cái, một cái thế lực học tập hai loại võ công, hai cái lộ tuyến, như thế nào bảo trì kiên nghị không rút ý chí?"

Thẩm Lãng nói: "Ta hôm nay lúc đầu rất ôn hoà nhã nhặn, hơn nữa tâm tình rất tốt, dù sao cùng nhạc phụ trùng phùng, cùng Ninh Chính bọn người trùng phùng, hơn nữa còn hung hăng đánh Chúc thị gia tộc mặt, lúc đầu rất thoải mái tâm tình, tại sao phải như vậy chứ? Vì cái gì đây? Vì sao muốn bức bách ta nổi điên? Vì sao trước khi chết còn muốn làm yêu? Ngươi liền không thể thanh thản ổn định đi tiếp thu lăng trì sao?"

Ninh Thiệu võ công rất cao, phi thường cao, nhưng là hiện tại thật hoàn toàn mất đi dũng khí chống cự, hai chân đều tại run rẩy run rẩy.

Bởi vì cái này thời điểm Thẩm Lãng lộ ra phi thường đáng sợ.

"Thật, ta hôm nay tâm tình lúc đầu rất tốt." Thẩm Lãng thở dài nói: "Tốt cơ hồ đều để ta quên ta ngoại hiệu, phương đông cắt xén người."

Dứt lời, Thẩm Lãng trong tay đao bỗng nhiên vạch một cái.

Ninh Thiệu cảm thấy thân thể mát lạnh, sau đó cúi đầu nhìn thấy mình bị cắt xén, sau đó hắn không có kêu thảm thiết, chính là đang liều mạng hấp khí.

"Dẫn đi, cũng không cần chờ, liền hiện tại, ngay tại cửa vương cung miệng, đem hắn lăng trì." Thẩm Lãng nói: "Hồng Niên? Hoặc là gọi Chúc Nghiêu, hi vọng ngươi lần này không cần tại có cái gì giữ lại, nhất định phải cắt đủ một ngàn đao."

"Phải!"

Sau đó, vị này trước Việt Vương Ninh Thiệu trực tiếp bị kéo tới hoàng cung bên ngoài, trước tiếp nhận khâu lại cùng cầm máu giải phẫu, sau đó ngay trước vô số Việt Quốc vạn dân trước mặt, sống sờ sờ bị ngàn đao băm thây, thảm tuyệt không luân.

... . . .

Hôm nay quốc đô vạn dân tâm cảnh thật sự là quá lớn lên lớn rơi.

Từ hôm qua bắt đầu, trong bọn họ tâm là u ám tuyệt vọng, bởi vì nhận được tin tức, Thẩm Lãng toàn quân bị diệt. Như vậy tiếp xuống Việt Quốc không hề nghi ngờ sẽ lâm vào càng thêm hắc ám thời khắc, cũng không phải là nói Thẩm Lãng là bực nào quang minh, mà là bởi vì tại khai chiến trước đó, Việt Quốc vạn dân đã từng hô to Thẩm Lãng tất thắng, Thẩm Lãng vạn tuế loại hình khẩu hiệu.

Thẩm Lãng vận chuyển về sau, Đại Viêm đế quốc nhất định sẽ đối Việt Quốc vạn dân tiến hành thanh toán, toàn bộ bắt giết chết là không thể nào, nhưng là rút bách sát một, rút trăm bắt vừa xong tất cả đều là sẽ.

Rất nhiều người bắt đầu nghĩ mà sợ, thậm chí bắt đầu hối hận, lúc ấy quá mức xúc động, đầu nóng lên vậy mà hô lên những cái kia khẩu hiệu. Nhưng là lúc kia bầu không khí thực tế là quá có sức cuốn hút, thực tế là để người nhịn không được. Hơn nữa trong hai năm qua, Ninh Thiệu cùng Chúc thị khủng bố trắng thực tế là quá không được ưa chuộng, dùng Thẩm Lãng dư nghiệt danh nghĩa bắt mười mấy vạn người, quả thực làm cho tất cả mọi người đều hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Hôm nay buổi sáng, ba ngàn "Huyết Hồn quân" nhập hoàng cung một sát na kia, quốc đô vạn dân rốt cục triệt để tuyệt vọng, thậm chí trốn ở trong nhà run lẩy bẩy, ôm đầu khóc rống , chờ đợi lấy trận tiếp theo Đại Thanh tính toán đến.

Nhưng mà không nghĩ tới, bọn hắn rất nhanh từ địa ngục lên tới Thiên đường.

Bọn hắn nhìn thấy trước nay chưa từng có một màn, từ trong vương cung đi tới mấy ngàn cái tù phạm, cầm đầu vậy mà là Chúc Hoằng Chủ, Chúc Nhung, Ninh Dụ, Ninh Dực bọn người.

Trời ạ? Chúc thị gia tộc quyền nghiêng Việt Quốc mấy chục năm a, Chúc Hoằng Chủ cơ hồ là Việt Quốc tối cao chúa tể a, bây giờ lại biến thành tù nhân? Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì a?

Ngay từ đầu tất cả mọi người không dám tin trước mắt một màn này, nhưng là rất nhanh tin tức liền truyền ra tới.

Hôm qua đại chiến, Thẩm Lãng đại hoạch toàn thắng, Huyết Hồn quân toàn quân bị diệt, mà vào cung Huyết Hồn quân là Thẩm Lãng quân đội vai trò.

Rất nhanh mới Việt Vương Ninh Chính chiếu thư ban phát, mấy trăm tên kỵ sĩ càng là tại quốc đô bên trong liều mạng rong ruổi hô to, đọc lấy mới càng Vương Chiếu sách.

Chiếu thư nội dung vô cùng đơn giản, Việt Quốc không còn hiệu trung Đại Viêm đế quốc, mà là phụng Đại Càn vương triều vì chính thống.

Lúc này quốc đô vạn dân mới rốt cục tin tưởng, Thẩm Lãng thắng.

Nhất thời, vô số người kích động đến lệ nóng doanh tròng, không cần lại lo lắng hãi hùng, có lẽ tương lai Đại Viêm đế quốc sẽ lại đánh tới, nhưng ít ra trong thời gian ngắn không cần lại lo lắng lọt vào thanh toán.

Vì phát tiết nội tâm kích động cảm xúc, vô số dân chúng nhao nhao xông vào trong nhà, tìm tới một chút uế vật, hướng phía Chúc Hoằng Chủ, hướng phía Chúc Nhung, hướng phía những cái kia mang theo gông cùm Chúc thị quan viên cuồng nện.

Nát trứng gà là không có, trứng gà vật quý giá như vậy làm sao lại để hắn mục nát đâu? Nhưng nát củ cải, nát cải trắng là có.

"Phốc phốc phốc. . ."

Vô số hư thối đồ vật như hạt mưa hướng phía Chúc Hoằng Chủ phụ tử, hướng phía Ninh Dụ, Ninh Dực, Ninh La đập tới, hướng phía mấy trăm tên hiệu trung Chúc thị đại thần đập tới.

Chúc Hoằng Chủ yên lặng thừa nhận, rất nhanh toàn thân cao thấp không có một chỗ sạch sẽ địa phương, thối đến quả thực muốn để người buồn nôn. Bọn này dân chúng đập tới không chỉ riêng là nát cải trắng, nát củ cải, thậm chí còn có càng buồn nôn hơn đồ vật.

Ròng rã mấy canh giờ sau, loại này tra tấn cuối cùng kết thúc, Chúc Hoằng Chủ phụ tử chờ thêm trăm tên trọng thần bị giam nhập Hắc Thủy Đài ngục giam bên trong, còn lại hơn nghìn người bị giam nhập Đại Lý Tự ngục giam.

... . . .

Ninh La công chúa trong phòng giam, nàng ngồi yên lặng không nhúc nhích.

Nàng căn này nhà tù điều kiện coi như không tệ, chí ít có thể tắm rửa, thay đổi nhẹ nhàng khoan khoái quần áo, ngồi xếp bằng trên mặt đất không nhúc nhích.

"Két!" Cửa nhà lao bị mở ra, Thẩm Lãng đi tới.

Ninh La công chúa thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, đừng phí lời, lời gì đều không cần nói, ta sẽ không cầu xin tha thứ, cũng sẽ không nhận lầm."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều, ta cũng không có cái gì cùng ngươi nói, ta là tới cho ngươi tặng đồ, ngươi dù sao cũng là phụ vương nữ nhi, coi như muốn chết, cũng phải thể diện."

Dứt lời, Thẩm Lãng xuất ra một cái bình nhỏ phóng ở trước mặt nàng, trực tiếp quay người rời đi, một câu đều không có nhiều lời.

Ninh La công chúa toàn thân run rẩy, cầm qua cái bình này mở ra, ngửi một ngụm, hoàn toàn vô sắc vô vị. Lại cẩn thận ngửi, phát hiện có một chút điểm khổ hạnh nhân hương vị.

"Sa Căng, ta mãi mãi cũng sẽ không tha thứ ngươi, mãi mãi cũng sẽ không."

"Thẩm Lãng, ngược lại là cám ơn ngươi, để ta chết được thể diện."

Sau đó, Ninh La công chúa đem trong bình kịch độc ăn vào, vẻn vẹn vài giây đồng hồ về sau, ý thức của nàng liền bắt đầu mơ hồ.

"Hô, hô, hô, hô. . ."

Vẻn vẹn hô hấp năm thanh khí, tim đập của nàng liền ngừng, sau đó hô hấp cũng đình chỉ.

Chết được phi thường an tường, nàng lúc đầu cho là mình sẽ chết không nhắm mắt, nhưng không nghĩ tới vẫn là chậm rãi nhắm mắt lại.

Trước khi chết, ở trong đầu của nàng phảng phất dừng lại tại cái nào đó nháy mắt, Căng Quân cùng nàng thành hôn, gọi nàng tỷ tỷ nháy mắt kia.

"Ta Ninh La cả đời này, đều là một trận triệt để bi kịch."

... . . .

Thiên Việt thành Chúc thị gia tộc, phảng phất ngày tận thế tới.

Chúc Hoằng Chủ lão thê mấy năm trước liền đã qua đời, Chúc Hoằng Chủ, Chúc Nhung và Chúc thị gia tộc tất cả thành viên trọng yếu toàn bộ bỏ tù, Chúc Lâm cũng đã chết.

Cho nên làm nhà làm chủ chỉ có Chúc Nhung thê tử, còn có Chúc Hồng Bình, chính là cái kia cao trung Trạng nguyên, đồng thời bị Ninh Nguyên Hiến xưng là nhà ta ngàn dặm câu cái kia Chúc Hồng Bình, đã từng cùng Chủng Sư Sư có hôn ước người kia. Hắn mặc dù cao trung Trạng nguyên, nhưng từ đầu đến cuối không có đi ra làm quan, một mực ở lại trong nhà đọc sách, không biết Thẩm Lãng là như thế nào muốn, kẻ này không có bị bắt vào ngục giam.

Lúc xế chiều, lại có một người tiến vào Chúc thị dinh thự, chúc Thái hậu, Ninh Nguyên Hiến vợ cả. Nàng làm qua một chút thật xin lỗi Ninh Nguyên Hiến sự tình, nhưng đối với nàng này, không quản là Thẩm Lãng hay là Ninh Chính đều không có quyền xử trí. Ninh Nguyên Hiến run rẩy viết một phong thư bỏ vợ, sau đó nói để nàng về nhà đi.

Vì lẽ đó, vị này chúc Thái hậu liền trở lại nhà mẹ đẻ.

Bởi vì vị thứ nhất thê tử cái chết, Ninh Nguyên Hiến trong lòng tràn ngập vô hạn áy náy, vì lẽ đó về sau đối với mình tất cả phi tử đều trước sau vẹn toàn, không quản phát sinh lại nhiều sự tình, đều không giết, không đóng.

Vị này Chúc thị, từ khi gả cho Ninh Nguyên Hiến về sau liền từ đầu đến cuối xem thường hắn, nhiều lần mở miệng châm chọc chà đạp Ninh Nguyên Hiến tôn nghiêm. Thậm chí tại thời khắc mấu chốt từ đầu đến cuối đứng tại Ninh Nguyên Hiến mặt đối lập, ủng hộ Ninh Kỳ thượng vị, về sau lại dùng Thái hậu tôn sư ủng hộ Ninh Thiệu thượng vị.

Hôm nay, Ninh Nguyên Hiến có thể dễ như trở bàn tay xử quyết tính mạng của nàng, nhưng vẫn không có tổn thương nàng một cọng tóc gáy, thậm chí không có ra một câu ác ngôn.

Từ hoàng cung đi tới thời điểm, vị này chúc Thái hậu vẫn như cũ khuôn mặt cao ngạo, lạnh lùng như băng, lộ ra không thể xâm phạm. Nhưng là về đến trong nhà, một người ngồi tại gian phòng thời điểm, nước mắt của nàng rốt cục nhịn không được chậm rãi trượt xuống.

"Ta Chúc Mẫn Mẫn cả đời này, chính là một trận từ đầu đến đuôi bi kịch."

Sau đó nàng nhịn không được nhìn về phía mình trong gương, tóc đã hơi bạc, Chiêu Hoa đã qua đời. Đời này nàng đều đối Ninh Nguyên Hiến cao cao tại thượng nhìn xuống, xem thường hắn, xem thường hắn.

Mà bây giờ, hắn cái này trượng phu hình tượng lại cao lớn, hắn đã đứng lên.

Càng nghĩ cả đời này, thế giới của nàng bên trong có ai tại nàng bộ óc lưu lại khắc sâu ấn ký?

Nàng không có sinh hạ nửa cái nữ nhi, Ninh Dực chỉ là nhận làm con thừa tự đến nàng dưới gối, mấy chục năm qua nàng phảng phất không có gì cả, trong nội tâm duy nhất lưu lại vẫn như cũ chỉ có trượng phu Ninh Nguyên Hiến, vẫn như cũ cái này nam nhân.

...

Tất cả tin tức đều là mọc cánh, ngắn ngủi thời gian về sau, Thiên Việt thành đại quyết chiến kết quả truyền khắp toàn bộ thiên hạ.

Liền như là một viên cự thạch nhập vào kiềm chế hồ nước, nháy mắt bỗng nhiên nổ tung.

Toàn bộ thiên hạ, triệt để sôi trào!

...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 498: : Thiên Hạ Chấn! Khương Sóng Đế Chủ Khí Thôn Vạn Dặm!

Chương 497:: Thiên hạ chấn! Khương sóng đế chủ khí thôn vạn dặm!

Đầu tiên nổ tung là Việt Quốc, cái này quốc gia bị thương lớn nhất, cũng đối Ninh Thiệu, Chúc thị, thậm chí Đại Viêm đế quốc thống hận nhất.

Vì lẽ đó tin chiến thắng truyền đến chỗ nào, nơi đó liền gây nên từng mảnh từng mảnh sôi trào cùng cuồng hoan.

Chiếu thư áp vào chỗ nào, nơi đó liền người đông nghìn nghịt.

Quả thật rất nhiều sĩ phu gia tộc lúc này vẫn như cũ đứng tại Đại Viêm đế quốc một phương, bởi vì bọn hắn đối Đại Viêm đế quốc cường đại quá hiểu, cảm thấy Thẩm Lãng thắng lợi chẳng qua là phù dung sớm nở tối tàn mà thôi.

Nhưng là tuyệt đại bộ phận người đọc sách nội tâm sâu xa nhất tình cảm vẫn là trên người Khương Ly, thậm chí nếu như không phải Khương Ly, hiện tại rất nhiều thượng cổ điển tịch cũng đều không thấy ánh mặt trời đâu, mà gần nhất tình cảm bọn hắn ném tại Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính trên thân.

Mặc dù tại thời gian rất lâu bên trong, Ninh Nguyên Hiến đều đem ngươi Việt Quốc người đọc sách xoa lấy đến chật vật không chịu nổi, ngược lại Chúc thị vẫn luôn tại thu mua lòng người.

Nhưng Việt Quốc đại bộ phận người đọc sách tâm vẫn là sáng tỏ, Việt Quốc trăm năm vương quốc trong lòng bọn họ phân lượng vẫn là rất nặng, dù sao hiệu trung mấy trăm năm thời gian. Mà Chúc thị sau cùng hành động, hoàn toàn là đem Việt Quốc bán cho Đại Viêm đế quốc, cứ thế mãi, Việt Quốc làm một vương quốc có lẽ liền không còn tồn tại.

Đương nhiên đại nhất thống cũng không có cái gì không tốt, dù sao cũng là đông phương Vương triều a. Nhưng là Đại Viêm đế quốc liên hợp lục đại siêu thoát thế lực phong tỏa văn minh, đồng thời dùng ám muội thủ đoạn hại chết Khương Ly bệ hạ, đây hết thảy đều quá không vinh dự, người trong thiên hạ đều lòng dạ biết rõ.

Nhất là hai, ba năm trước, Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính thà chết cũng không nguyện ý ruồng bỏ Thẩm Lãng, cuối cùng từ một đời vương giả biến thành dưới thềm tù. Loại này bi tình anh hùng nháy mắt thu hoạch toàn bộ Việt Quốc vạn dân trái tim.

Cái này thời gian hai, ba năm, Ninh Thiệu đảm nhiệm Việt Vương vị trí, bởi vì đến vị bất chính, chính trị sẽ rất khó thanh minh. Đầu tiên bắt Thẩm Lãng dư nghiệt khủng bố trắng liền không nói, mấu chốt là tham nhũng cùng cưỡng đoạt.

Bởi vì nhận Thẩm Lãng, Ninh Nguyên Hiến liên luỵ, có bao nhiêu người nhận bỏ tù? Có bao nhiêu gia đình táng gia bại sản, mới phát quật khởi gia tộc khẳng định phải liều mạng cướp đoạt tài phú cùng quyền lực. Yến Nan Phi tại Nộ Triều thành quật khởi, phía sau là bao nhiêu thương nhân cùng quý tộc phá sản?

Trác Chiêu Nhan An Đình phủ Bá tước quật khởi, phía sau lại có bao nhiêu gia tộc gặp tai hoạ ngập đầu? Không nói những cái khác, Từ Thiên Thiên vừa mới dốc sức làm ra to lớn gia nghiệp, trong nháy mắt liền bị đoạt đi. Huyền Vũ thành vượt qua mười vạn người nguyên bản vẫn là trung nông, kết quả lại biến thành Trác thị gia tộc tá điền, mất đi đất đai của mình.

Ninh Nguyên Hiến tại vị thời điểm là tương đối lười biếng, gặp được nhức đầu vấn đề cũng đều thích đầu cơ trục lợi, giải quyết vấn đề không triệt để. Vì lẽ đó cái kia hai mươi mấy năm thổ địa sát nhập, thôn tính vấn đề liền đã rất nghiêm trọng, nhưng Ninh Nguyên Hiến người này đối quý tộc cay nghiệt thiếu tình cảm, nhưng là đối dân chúng cũng không tệ lắm, vì lẽ đó vẫn luôn đè ép hào môn quý tộc. Nhưng mà chờ Ninh Thiệu thượng vị thời điểm, chính là hào môn quý tộc cuồng hoan thời khắc, bọn hắn điên cuồng kẻ cướp đoạt dân chúng bình thường tài phú cùng thổ địa, cái này ngắn ngủi thời gian hai, ba năm bên trong, hào môn quý tộc sát nhập, thôn tính thổ địa liền vượt qua trước đó hai mươi năm.

Vì lẽ đó đi qua hai năm này thời gian, Việt Quốc tầng dưới chót dân chúng có thể dùng dân chúng lầm than để hình dung, không biết có bao nhiêu nông dân cùng thương nhân phá sản, coi như lấy Chúc Hoằng Chủ tài hoa cũng căn bản không cách nào ngăn cản. Bởi vì Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính cho Việt Quốc triều đình mang đến lực rung động quá lớn, tất cả chính trực chi sĩ cũng không nguyện ý trợ Trụ vi ngược, toàn bộ triều đình thay máu, những cái kia mới thượng vị quan viên khẳng định là muốn ăn lợi, Việt Quốc cục diện chính trị càng là một vùng tăm tối.

Chính là tại loại này bối cảnh phía dưới, làm tin chiến thắng truyền khắp Việt Quốc thời điểm, vô số dân chúng có một loại mây đen tán đi, thế giới tươi sáng cảm giác.

"Việt Vương vạn tuế, Việt Vương vạn tuế!"

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế!"

Vô số dân chúng hô to, vừa múa vừa hát, đi ra đầu phố.

Đương nhiên, vô số dân chúng đối cuộc sống tốt đẹp hướng tới là ký thác trên người Ninh Chính, mà cũng không phải là Thẩm Lãng trên đầu. Bởi vì Ninh Chính đảm nhiệm Thái tử thời điểm, thi chính cương lĩnh liền đã vô cùng rõ ràng, kiên quyết phổ biến tân chính, quý tộc cùng sĩ phu gia tộc toàn diện thu thuế, đo đạc Việt Quốc tất cả thổ địa, thanh trừ thổ địa sát nhập, thôn tính.

Nguyên bản những này tân chính là rất khó hoàn thành, so với lên trời còn khó hơn. Mà bây giờ đi qua hai trận kịch biến, tất cả lực cản cũng không còn tồn tại, toàn bộ Việt Quốc liền phảng phất triệt để bị thanh tẩy qua một lần, bây giờ còn có cái nào tập đoàn lợi ích, cái nào quý tộc có thể ngăn cản tân chính? Một cái đều không có, vì lẽ đó Ninh Chính thượng vị về sau, Việt Quốc bách tính ngày tốt lành thật liền muốn đến.

Đối với Thẩm Lãng quản lý thiên hạ bản lĩnh, mọi người là không dám làm sao tín nhiệm. Nhưng là hắn đối người bản sự, mọi người là tuyệt đối tin tưởng. Hắn vẫn là một cái nho nhỏ người ở rể thời điểm, liền diệt đi bao nhiêu cự đầu?

Vì lẽ đó có Thẩm Lãng cái này Đại Càn đế quốc hộ giá hộ tống, Ninh Chính ở trong nước thi hành tân chính, tuyệt đối hoàn mỹ tổ hợp.

…

Thẩm Lãng nói qua, hắn muốn tới tìm Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng cùng Tấn Hải bá Đường Doãn, cho nên làm lúc trời tối hắn liền đến.

Ở trong đầu của hắn hiện lên cùng cái này Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng khúc mắc.

Năm đó thiên hạ vây công Huyền Vũ bá tước phủ thời điểm, vị này Ngũ Triệu Trọng liền cũng là ưng khuyển một trong, xông vào phía trước muốn tại Kim thị gia tộc trên thân hung hăng cắn đi một ngụm thịt.

Con rể của hắn Lâm Chước liền phái tới Huyền Vũ thành làm

Thiên hộ, mỗi ngày xuất binh tìm đến Kim thị gia tộc phiền phức. Đương nhiên, Thẩm Lãng tùy tiện một cái độc kế, liền đem Lâm Chước cho làm hại muốn sống không được muốn chết không xong, cuối cùng chết được thảm cực.

Từ đó về sau, vị này Tĩnh An bá Ngũ Triệu Trọng liền từ trong tầm mắt của hắn giảm đi, mãi cho đến hắn lại một lần nữa xảy ra chuyện thời điểm, người này lại một lần nữa ngoi đầu lên, đảm nhiệm Thiên Bắc hành tỉnh Tổng đốc, ngắn ngủi thời gian hai năm, thế lực bành trướng gấp hai ba lần có thừa.

"Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta là đã từng có khúc mắc, nhưng. . . Nhưng ngài đã trả thù qua." Ngũ Triệu Trọng quỳ trên mặt đất run rẩy nói.

Vị này Ngũ Triệu Trọng tuyệt đối xem như một thành viên mãnh tướng, gần với ngay lúc đó Nam Cung Ngao, lúc này gân mạch cũng không có bị phế, nhưng quỳ trên mặt đất thật sự là một chút xíu ý niệm phản kháng cũng không dám có.

Thẩm Lãng xác thực trả thù qua, Lâm Chước trên thân bên trong hoa mai bệnh đường sinh dục về sau, truyền cho Ngũ Triệu Trọng gia tộc hơn trăm người, Ngũ Triệu Trọng quyết định thật nhanh đem cái này hơn một trăm người toàn bộ giết sạch, trong đó bao quát hắn hai đứa con trai cùng tiểu thiếp.

Ngũ Triệu Trọng tiếp tục run rẩy nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, từ đó về sau ta không còn có đối Kim thị gia tộc, không còn có đối với ngài làm qua cái gì sự tình a, không còn có cùng ngài đối nghịch a. Khi ngài đi xa hải ngoại về sau, ta nhận Ninh Thiệu triệu hoán một lần nữa phục lên, nhưng là cũng không có làm qua xúc phạm ngài long uy sự tình a."

Sau đó, Ngũ Triệu Trọng quỳ xuống dập đầu nói: " Thẩm Lãng bệ hạ, ta tội không đáng chết a, tội không đáng chết a, van cầu ngài tha ta không chết, làm sao đều có thể a? Bệ hạ khai ân, bệ hạ khai ân."

Thẩm Lãng liếc hắn một cái, sau đó cầm qua một cái danh sách, cầm lấy chu sa bút, không ngừng mà ở phía trên họa xiên. Phía trên này đều là Ngũ Thị gia tộc thành viên, Thẩm Lãng chỉ cần họa một cái xiên, liền đại biểu muốn chém giết một người.

Cuối cùng, toàn bộ danh sách bên trên lít nha lít nhít đều là xiên. Vì lẽ đó một số thời khắc báo thù cũng phải đối phương phân lượng đầy đủ, trước mắt cái này Ngũ Triệu Trọng tại Thẩm Lãng trước mặt thật sự là sâu kiến, một đầu ngón tay nghiền chết, liền nửa câu lời hung ác đều không cần thiết nói.

. . .

Thẩm Lãng đi vào Đường Doãn trong phòng giam, vị này đã từng Thám Hoa lang đã không còn tuổi trẻ, gương mặt tang thương, cũng lưu sợi râu.

"Đường Doãn, bái kiến Thẩm Lãng bệ hạ, lại một lần nữa gặp mặt, thật sự là như là thương hải tang điền." Đường Doãn quỳ xuống dập đầu nói: "Ta trở thành dưới thềm tù, mà ngài cũng đã là đế chủ tôn sư."

Người này cũng là Thẩm Lãng sớm nhất địch nhân một trong, nhưng Kim Sơn đảo chi tranh về sau, người này cũng biến mất tại Thẩm Lãng trong tầm mắt.

Bởi vì cách biển làm vua chiến lược thành quả, Trương Xung tân chính thất bại, Tấn Hải bá tước phủ trở thành vật hi sinh, Đường thị gia tộc tất cả đất phong bị thu hồi, tước vị cũng gạt bỏ, toàn tộc cơ hồ bị giết sạch.

Tấn Hải bá Đường Luân lúc ấy cảm giác được đại họa lâm đầu, liền để nhi tử Đường Doãn chủ động tố giác vạch trần, cuối cùng tại Chúc thị gia tộc bảo vệ dưới, Đường Doãn lúc này mới sống sót. Nhưng coi như thế, Ninh Nguyên Hiến tại vị cái kia mấy năm, Đường Doãn đều không có chút nào ra mặt cơ hội, mãi cho đến Ninh Thiệu thượng vị, Đường Doãn mới khôi phục Tấn Hải bá vị trí, hơn nữa trở thành Nộ Giang quận Thái Thú.

Kỳ thật Đường Doãn vẫn là vô cùng cơ trí, coi như khôi phục tước vị về sau, hắn vẻn vẹn chỉ là muốn về Đường thị gia tộc phủ Bá tước, còn có hơn vạn mẫu trang viên, trước đó đất phong toàn bộ chối từ, mà Kim Sơn đảo quặng mỏ hắn cũng chỉ chiếm hai mươi phần trăm.

Tại đảm nhiệm Nộ Giang quận Thái Thú hai năm này nhiều thời gian bên trong, hắn bắt rất nhiều người, đều là danh xưng Thẩm Lãng dư nghiệt, nhưng cuối cùng không có đại khai sát giới.

"Không quản bệ hạ tin hay là không tin, trước đó ta vẫn nghĩ báo thù rửa hận, nhưng là từ khi thân phận ngài để lộ một sát na kia, Đường thị gia tộc và ngài ở giữa cừu hận đã hôi phi yên diệt." Đường Doãn nói: "Ta cũng chỉ có thể ngưỡng mộ ngài, cái gọi là báo thù một chuyện rốt cuộc không thể nào nói đến."

Thẩm Lãng không nói gì.

Đường Doãn nói: "Đảm nhiệm Nộ Giang quận Thái Thú hai năm này nhiều chuyện, ta là bắt rất nhiều người, nhưng ăn thịt người lộc, hết lòng vì việc người khác."

Lời này cũng không sai, khi hắn bị Chúc thị gia tộc cứu vớt một khắc kia trở đi, liền rốt cuộc không có lựa chọn nào khác.

Thẩm Lãng nói: "Biết rõ Chúc Văn Hoa sao?"

Đường Doãn nói: "Biết rõ."

Thẩm Lãng nói: "Ta cùng hắn ân ân oán oán cũng xóa bỏ, ngươi Đường Doãn nhưng thật ra là có cơ hội, làm ta quân đội đánh xuống Huyền Vũ Hầu tước phủ thời điểm, ngươi liền có cơ hội tới gặp ta, đương nhiên ngươi không coi trọng ta, vì lẽ đó không đến. Chờ ta đánh tới Thiên Việt thành thời điểm, ngươi vẫn như cũ có cơ hội, ngươi không cần đầu hàng ta, nhưng tối thiểu ngươi có thể không vào triều, nhưng là ngươi không có bắt lấy cơ hội này. Vì lẽ đó ngươi không có cơ hội, thật sự là đáng tiếc tài hoa của ngươi."

Đường Doãn quỳ xuống dập đầu, không còn có nói chuyện.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi ta ở giữa ân ân oán oán cũng đã sớm xóa bỏ, tiếp xuống tội danh của ngươi như thế nào? Nên giao cho Việt Vương phán đoán suy luận, mặt khác thuận tiện nói cho ngươi một tiếng , lệnh đệ Đường Viêm võ công cũng đã phá tông sư, tiếp xuống ta sẽ cho hắn chọn lựa một mối hôn sự, đem hắn giải vào động phòng sinh con dưỡng cái."

Đường Doãn lại một lần nữa dập đầu: "Thần, tạ bệ hạ long ân."

"Gặp lại." Thẩm Lãng rời đi.

"Bệ hạ. . ." Đường Doãn bỗng nhiên gọi lại Thẩm Lãng.

"Thiên hạ người đọc sách, nhất là thông minh người đọc sách, bọn hắn có lẽ bởi vì lợi ích quan hệ đứng tại Đại Viêm Cơ thị một bên, nhưng là tại nội tâm chỗ sâu, bọn hắn là đứng tại Khương thị một phương." Đường Doãn đạo, hắn nói câu nói này không phải vì xin sống, mà là phát ra từ nội tâm cảm khái.

...

Chúc Hồng Bình đi vào Hắc Thủy Đài ngục giam thấy tổ phụ Chúc Hoằng Chủ.

Chúc Hồng Bình nói: "Tổ phụ, ta muốn dẫn lấy tộc nhân đi sao? Về Viêm kinh sao?"

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Chúng ta cây tại Viêm kinh, nếu là hoàn thành Hoàng đế bệ hạ sứ mệnh, vậy chúng ta có thể tấn thăng đến Viêm kinh. Nhưng chúng ta sự nghiệp căn cơ tại Việt Quốc, lúc này như về Viêm kinh, tựa như cùng chó nhà có tang, không có gì cả."

Chúc Hồng Bình nói: "Vậy ta tiếp xuống phải làm gì?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Chờ đã, một mực chờ."

Chúc Hồng Bình nói: "Chờ cái gì?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Chờ lấy lại một lần nữa thiên biến."

Chúc Hồng Bình nói: "Là chờ Thiên Nhai Hải Các xuất thủ sao?"

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Không, không phải Thiên Nhai Hải Các, cháu ngoan ngươi cảm thấy Thiên Nhai Hải Các lúc nào sẽ xuất binh diệt Thiên Việt thành? Sẽ diệt Thẩm Lãng?"

Chúc Hồng Bình nói: "Hẳn là sẽ rất nhanh đi."

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Không, tiếp xuống toàn bộ thiên hạ sẽ tiến vào một cái quỷ dị bình tĩnh kỳ, đương nhiên cái này bình tĩnh kỳ sẽ phi thường ngắn ngủi, nhưng tuyệt đối sẽ an tĩnh dọa người. Thiên Việt thành đại quyết chiến, Thẩm Lãng đại hoạch toàn thắng, vốn hẳn nên chấn kinh thiên hạ. Nhưng Viêm kinh không có phản ứng, Thiên Nhai Hải Các cũng sẽ không lập tức cho phản ứng, Phù Đồ Sơn cũng sẽ không, ngươi cảm thấy đây là vì cái gì?"

Chúc Hồng Bình nói: "Ta nói không tốt."

"Được." Chúc Hoằng Chủ nói: "Cháu ngoan không sai, khiêm tốn cẩn thận, đối với mình nhìn không thấu sự tình, tuyệt đối không tin miệng thư hoàng, cũng không mãng xuống phán đoán.

Theo đạo lý nói tiếp xuống Viêm kinh sẽ nhấc lên lôi đình chi nộ, lại một lần nữa điều động mấy trăm vạn đại quân viễn chinh Việt Quốc, Thiên Nhai Hải Các sẽ xuất động lôi đình chi lực diệt đi Nộ Triều thành, nhưng chuyện như vậy lại sẽ không phát sinh, bởi vì Hoàng đế bệ hạ chuẩn bị xuống càng lớn cờ."

Chúc Hồng Bình ngồi xếp bằng xuống, yên lặng nghe tổ phụ Chúc Hoằng Chủ dạy bảo.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Hai, ba năm trước, Hoàng đế bệ hạ mượn nhờ tiêu diệt Thẩm Lãng danh nghĩa, thật to gia tốc thống nhất thiên hạ cạnh tranh, thiên hạ chư vương đều được sách phong đế quốc thân vương, hơn nữa toàn bộ cải tổ nội các. Nhất là Ngô quốc cùng Sở quốc, hai năm này thời gian nhận đế quốc áp lực cực lớn, hai vị tuổi trẻ quốc vương đã chịu đựng đến cực hạn. Không đang trầm mặc bên trong bộc phát, ngay tại trong trầm mặc tử vong. Nguyên bản bọn hắn hẳn là đang trầm mặc bên trong tử vong, nhưng là Thẩm Lãng Thiên Việt thành đại quyết chiến chiến thắng sẽ cho bọn hắn mang đến to lớn lòng tin, vì lẽ đó bọn hắn có thể sẽ lựa chọn bộc phát."

Chúc Hồng Bình nói: "Thế nhưng là Thẩm Lãng mặc dù đánh thắng một trận chiến này, nhưng hắn lực lượng vẫn là không có ý nghĩa, đối mặt Đại Viêm đế quốc vẫn như cũ là châu chấu đá xe. Ngô Vương cùng Sở Vương nếu là dám bộc phát, đó chính là muốn chết, cửu tử nhất sinh."

Chúc Hoằng Chủ nói: "Ngươi không hiểu những vương giả này, nhất là hai vị này tuổi trẻ quốc vương, như vậy tính tình cực mạnh, dù là có một phần trăm hi vọng, bọn hắn đều có thể được ăn cả ngã về không. Ngươi xem một chút Ninh Nguyên Hiến, hắn lúc ấy quyết định đối kháng Đại Viêm đế quốc thời điểm, chẳng lẽ đối Thẩm Lãng trở về có lòng tin sao? Ôm vạn nhất tín niệm mà thôi, đây chính là vương giả, tuyệt đại bộ phận cần lý trí, nhưng thời khắc mấu chốt cần chính là dũng khí."

Chúc Hồng Bình nói: "Tổ phụ ngài là nói Đại Viêm đế quốc cùng toàn bộ thiên hạ đều đang đợi Ngô Vương cùng Sở Vương phản ứng?"

"Đúng." Chúc Hoằng Chủ nói: "Một khi hai vị này tuổi trẻ quốc vương không bộc phát, vẫn như cũ lựa chọn khuất nhục cứng cỏi, như vậy Thiên Nhai Hải Các liền sẽ lập tức xuất binh diệt Thẩm Lãng. Mà hai vị này tuổi trẻ quốc vương một khi bộc phát, hưởng ứng Thẩm Lãng hiệu triệu đối kháng Đại Viêm đế quốc, như vậy chính là chân chính thiên biến."

Chúc Hồng Bình nói: "Thiên biến đến mức nào?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Vương triều Đại Viêm mấy trăm vạn đại quân quét ngang Sở, Việt, Ngô ba nước, đem ba nước Vương tộc chém tận giết tuyệt, vong tộc diệt chủng. Từ nay về sau không còn có cái này ba quốc gia, toàn bộ trở thành Đại Viêm đế quốc hành tỉnh."

Chúc Hồng Bình không khỏi thân thể run lên, đây coi như là đế vương giận dữ, chảy máu vạn dặm sao?

Ngô, Việt, Sở đều là mấy trăm năm vương quốc, những này Vương tộc lịch sử không thể so Cơ thị muộn bao nhiêu, lại muốn toàn bộ giết tuyệt?

Cái này mấy trăm năm vương quốc, cũng phải triệt để diệt vong? Cái này ba cái vương quốc cộng lại thế nhưng là vượt qua hơn hai trăm vạn cây số vuông, bảy ngàn vạn nhân khẩu tả hữu.

Chúc Hoằng Chủ nói: "Tại Hoàng đế trong mắt, Thẩm Lãng bất cứ lúc nào đều muốn có giá trị của hắn, một số thời khắc địch nhân so chiến hữu dùng tốt. Hai, ba năm trước Hoàng đế bệ hạ lợi dụng Thẩm Lãng tiến hành to lớn cải cách, tại thiên hạ chư quốc cải tổ nội các. Bây giờ lại một lần nữa lợi dụng hắn thu hồi ba nước trở thành Đại Viêm đế quốc trực tiếp lãnh thổ."

Chúc Hồng Bình nói: "Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn bí mật quân đoàn cường đại như thế, hoàn toàn có thể quét ngang ba nước, vì sao không trực tiếp xuất binh diệt?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Thế tục về thế tục, siêu thoát thế lực về siêu thoát thế lực. Nếu để cho siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn đánh xuống những này thế tục lãnh thổ, mảnh đất này ai nói tính?"

Chúc Hồng Bình nói: "Cái kia chẳng lẽ Đại Viêm đế quốc chính mình liền không có bí mật quân đoàn sao?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Vấn đề này hỏi rất hay, hỏi được rất tốt. Nhưng là ta không cách nào trả lời, liền từ chính ngươi suy nghĩ đi."

Chúc Hồng Bình nói: "Cháu trai kia liền về nhà, lẳng lặng chờ đợi thiên biến đến. Còn có một chuyện, Thẩm Lãng nói qua để Chúc Nịnh gả cho Kim Mộc Thông."

Chúc Hoằng Chủ lắc đầu nói: "Chúng ta Chúc thị gia tộc có thể cùng Thẩm Lãng duy trì đấu mà không phá ăn ý, nhưng tuyệt đối sẽ không thông gia."

Chúc Hồng Bình nói: "Thế nhưng là Thẩm Lãng người này ngang ngược bá đạo, không thể nhất mất mặt, Thông Thiên tự Không Tránh đại sư để hắn mất mặt, hắn liền đem Thông Thiên tự ba ngàn tăng binh chém tận giết tuyệt, liền Không Tránh đại sư cũng bị chém thành hai khúc. Nếu như trực tiếp cự tuyệt, ta Chúc thị gia tộc chỉ sợ tiếp nhận không hắn lôi đình chi nộ."

Chúc Hoằng Chủ thở dài nói: "Cái kia. . . Vậy liền để Chúc Nịnh tự sát đi."

Chúc Hồng Bình run lên nói: "Là thật tự sát, hay là giả tự sát. . . ?"

Chúc Hoằng Chủ nói: "Đương nhiên là thật, chơi giả sẽ làm tức giận Thẩm Lãng."

Chúc Hồng Bình gương mặt bỗng nhiên co lại, hắn từ nhỏ cùng Chúc Nịnh cùng nhau lớn lên, mặc dù thường xuyên đấu võ mồm, nhưng xác thực quan hệ thân cận nhất tỷ đệ, mà Chúc Nịnh hoàn toàn là tổ phụ hòn ngọc quý trên tay a, bây giờ nói để nàng chết liền để nàng chết?

Chúc Hoằng Chủ thản nhiên nói: "Hài tử, vì gia tộc ai cũng có thể chết, đương nhiên cũng bao quát nha đầu. Đến ta lúc này ngươi liền sẽ biết rõ, vì gia tộc mà chết rất dễ dàng, vì gia tộc cố gắng còn sống mới là khó khăn nhất."

Nếu như có thể mà nói, Chúc Hoằng Chủ thật tình nguyện chính mình chết, cũng miễn cho gặp những này sỉ nhục, nhưng là hắn liền chết cũng không dám chết.

...

Việt Quốc trong vương cung!

"Tiếp xuống, Việt Quốc không chiến sự!" Thẩm Lãng nói: "Ninh Chính, ngươi có thể đại triển quyền cước, bình định lập lại trật tự, phổ biến tân chính, khôi phục quốc lực."

Thẩm Lãng lời này tại bất luận cái gì người nghe tới, đều là tương đối hoang đường. Lúc này bảo trụ thắng lợi thành quả, chuẩn bị chiến tranh mới là mấu chốt a.

Thiên Việt thành đại quyết chiến mặc dù thắng, nhưng Việt Quốc thế cục nguy như chồng trứng. Thiên Nhai Hải Các lúc nào cũng có thể sẽ phát động một kích trí mạng, Đại Viêm đế quốc nhưng có khả năng phóng thích thế sét đánh lôi đình, nháy mắt nghiền nát Việt Quốc.

Lúc này không sẵn sàng chiến, ngươi lại còn nói chuyện gì khôi phục quốc lực? Còn nói cái gì phổ biến tân chính?

Bao quát Ninh Khải, Ninh Cương đều là như vậy muốn, hôm nay trận này tiểu triều hội, mấy cái Thượng thư đài Tể tướng cùng Xu Mật viện đại lão đều nghĩ đến thượng tấu, lập tức tổ kiến một chi trăm vạn đại quân, chuẩn bị tiếp xuống siêu cấp đại chiến, còn nói tiếp xuống Việt Quốc chủ đề là chiến tranh, mà không phải hòa bình, hết thảy tất cả đều muốn vì chiến tranh nhường đường, thậm chí không tiếc chảy hết một giọt máu cuối cùng, cũng phải bảo trụ trận này thành quả thắng lợi.

Nhưng mà Thẩm Lãng lại nói Việt Quốc không chiến sự, muốn phát triển tân chính?

Thượng thư đài phó tướng Trương Xung nói: "Khương đế chủ nói rất có lý, tiếp xuống Việt Quốc không chiến sự."

Việt Vương Ninh Chính nói: "Trương tướng, xin lắng tai nghe."

Trương Xung nói: "Đại Viêm đế quốc Hoàng đế là một cái dùng bất cứ thủ đoạn nào người, trong mắt hắn, Khương đế chủ không chỉ là một cái địch nhân, càng là một con cờ."

Trong miệng hắn Khương đế chủ đương nhiên chính là Thẩm Lãng.

"Thiên Việt thành quyết chiến đại thắng, Đại Viêm Hoàng đế đương nhiên không nguyện ý nhìn thấy, nhưng tất nhiên phát sinh, vậy hắn liền muốn triệt để lợi dụng việc này, ép Khương đế chủ giá trị lớn nhất. Hắn đang chờ đợi lấy Sở Vương cùng Ngô Vương phản ứng, một khi hai vị này đại vương hưởng ứng Khương đế chủ, liền sẽ ở trong nước tiến hành trí mạng phản kích, đem Đại Viêm đế quốc trú nhập Ngô quốc cùng Sở quốc thế lực nhổ tận gốc."

"Về sau Viêm kinh liền sẽ dựa thế, xuất động kinh thiên động địa quân đoàn, đem Ngô, sở, càng ba nước diệt, từ đó về sau, cái này ba cái mấy trăm năm vương quốc hoàn toàn biến mất tại lịch sử trường hợp, ba nước Vương tộc sẽ bị chém tận giết tuyệt, cái này ba cái vương quốc lãnh thổ cũng sẽ trở thành Đại Viêm đế quốc lệ thuộc trực tiếp hành tỉnh."

"Vì lẽ đó tại Sở Vương cùng Ngô Vương công khai tỏ thái độ trước đó, thiên hạ bình tĩnh."

Ninh Cương nói: "Một khi Ngô Vương cùng Sở Vương công khai tỏ thái độ, đó chính là phương đông thế chiến. Cái kia càng thêm chứng minh, chiến tranh tương lai mới là chủ lưu, chúng ta Việt Quốc hẳn là sẵn sàng ra trận, đối mặt tiếp xuống thế chiến."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Ninh tướng, trận này thế chiến nhất định sẽ bộc phát, nhưng không phải hiện tại, ta sẽ tận lực kéo dài nó bộc phát thời gian. Hơn nữa thế giới này đã thay đổi, chiến tranh hình thức cũng đã cải biến. Dựa vào bình thường quân đội là không thể nào đánh thắng, vì lẽ đó ta không cần Việt Quốc sẵn sàng ra trận, tương phản ta cần Việt Quốc phát triển mạnh quốc lực, bởi vì ta muốn rèn đúc chính là trước nay chưa từng có quân đội, có thể cùng Đại Viêm đế quốc bí mật quân đoàn, lục đại siêu thoát thế lực đối kháng siêu cấp quân đội."

"Ngô Vương cùng Sở Vương một khi tỏ thái độ, đó chính là thiên băng địa liệt, ta hiểu hai cái này tuổi trẻ quốc vương. Bọn hắn tuyệt đối sẽ không mập mờ việc, hoặc là bọn hắn sẽ tiếp tục ẩn nhẫn khuất phục, mà một khi tỏ thái độ, vậy bọn hắn liền sẽ ở trong nước đại khai sát giới, máu chảy thành sông, chọn trực tiếp đối kháng Đại Viêm đế quốc, trực tiếp hiệu trung Đại Càn vương triều, không có bất kỳ mập mờ suy đoán."

"Vì lẽ đó tiếp xuống ta muốn bảo vệ liền không chỉ là Việt Quốc, còn có Sở quốc, còn có Ngô quốc."

Thẩm Lãng lời này mới ra, ở đây tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì Thẩm Lãng chỉ có chỉ là mấy vạn quân đội mà thôi, bảo hộ một cái Nộ Triều thành miễn cưỡng đủ, muốn bảo hộ Việt Quốc đều hoàn toàn không đủ, chớ nói chi là bảo hộ Ngô, sở, càng ba nước.

Nhưng cho đến bây giờ, Thẩm Lãng đều không có bỏ qua bất luận cái gì lời nói suông, hắn thổi qua ngưu bức toàn bộ đều thực hiện.

Trương Xung nhịn không được run nói: "Khương bệ hạ, muốn hay không thần bí mật đi sứ Ngô quốc cùng Sở quốc, để bọn hắn cùng bệ hạ bảo trì trình tự, tạm hoãn công khai tỏ thái độ? Cho bệ hạ đầy đủ thời gian chuẩn bị?"

"Không, không cần." Thẩm Lãng nói: "Chúng ta tuyệt đối không được đi chủ động liên hệ hai vị đại vương, nếu như bọn hắn đầy đủ nhiệt huyết, đầy đủ tín nhiệm ta, hết thảy tùy bọn hắn ý chí của mình. Nếu như bọn hắn muốn tiếp tục thỏa hiệp khuất phục Đại Viêm đế quốc, cái kia tùy tiện bọn hắn. Nhưng nếu như bọn hắn công khai tỏ thái độ hiệu trung ta Đại Càn vương triều, tùy thời đều có thể, ta có thể bảo hộ hai quốc gia này."

"Ta không cần cái gì thời gian chuẩn bị, đang đánh Thiên Việt thành trước khi chiến đấu, ta liền đã làm tốt nghênh đón thiên hạ kịch biến chuẩn bị."

"Chỉ cần Ngô Vương cùng Sở Vương dám hiệu trung, ta cũng liền dám đón lấy hai cái này vương quốc, ta liền dám gánh vác lên bảo hộ hai nước trách nhiệm."

Ở đây mấy người triệt để say mê, trước mắt cái này Thẩm Lãng tính cách cùng Khương Ly bệ hạ là nửa điểm đều không giống, nhưng là khí này độ thật sự là giống nhau như đúc, chân chính đế vương ý chí, khí thôn vạn dặm như hổ!

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Tiếp xuống liền lẳng lặng chờ đợi đi, chờ đợi Sở Vương cùng Ngô Vương tỏ thái độ , chờ đợi thiên biến đến!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 499: : Chúc Nịnh Tuyệt Lộ! Ngô Vương Mừng Như Điên! Biến Thiên!

Chương 498:: Chúc Nịnh tuyệt lộ! Ngô Vương mừng như điên! Biến thiên!

Chúc thị gia tộc dinh thự, lúc này đã thay quân, không còn là Thẩm Lãng quân đội vây quanh, mà là giao cho Ninh Kỳ quân đội.

Bất quá từ đầu tới đuôi Thẩm Lãng người đều không có xông vào qua Chúc phủ bên trong, càng thêm không có đi quấy rối người ta gia quyến, Chúc thị toàn tộc ở vào bị nửa mềm cấm trạng thái.

Dù sao tại thời khắc mấu chốt, Chúc Hoằng Chủ tại bảo vệ tất cả Thẩm Lãng "Dư nghiệt" bên trên vẫn là xuất lực, nếu không không biết muốn bị Ninh Thiệu cái tên điên này giết bao nhiêu người.

Chúc Mẫn Mẫn trở lại Chúc phủ về sau, cứ việc không có Thái hậu tôn sư, nhưng vẫn là trở thành trong phủ địa vị tôn sùng nhất người.

"Nha đầu, Thẩm Lãng thay thế Kim thị gia tộc hướng ngươi cầu thân, ngươi thấy thế nào?" Trước chúc Thái hậu hỏi.

Chúc Nịnh cười nói: "Gả cho Kim Mộc Thông làm tiểu thiếp sao?"

Chúc Thái hậu nói: "Đây chỉ là Thẩm Lãng hí ngữ, hắn là một cái hỗn đản, nhưng là Kim Trác Hầu tước vẫn là vô cùng giảng cứu danh dự. Ngươi một khi gả đi không có khả năng làm thiếp, chỉ có thể là chính thê."

Chúc Nịnh nói: "Bằng vào chúng ta Chúc thị gia tộc lập trường, ta làm sao cũng không thể gả cho Kim Mộc Thông đi."

Chúc Thái hậu nói: "Vậy ngươi trước không quản Chúc thị gia tộc lập trường, ngươi nguyện ý gả cho Kim Mộc Thông sao?"

Chúc Nịnh nghĩ một lát, nói: "Cô cô, lúc ấy ngươi nguyện ý gả cho Việt Vương sao?"

Chúc Mẫn Mẫn không khỏi hồi ức, nàng cùng Chúc Nịnh có chút giống, không có chút nào thích chính trị, thích đắm chìm trong thư tịch thế giới bên trong, vì lẽ đó cho tới nay nàng đều xem như một cái tài nữ.

"Ta hẳn là không muốn gả." Chúc Mẫn Mẫn nói: "Bởi vì ta ở trong lòng xem thường Ninh Nguyên Hiến."

Chúc Nịnh nói: "Nhưng là ngươi vì gia tộc, không thể không gả cho Việt Vương?"

Chúc Mẫn Mẫn nói: "Đúng, hơn nữa gả đi về sau, trong lòng ta càng thêm xem thường hắn. Làm một cái nam nhân xem thường một nữ nhân, khả năng lâu dần sẽ còn sinh ra thương tiếc tình, thời gian còn vượt qua được. Thế nhưng là làm một nữ nhân xem thường nam nhân thời điểm, vậy cái này hai người hôn nhân chính là một trận bi kịch, thời gian khẳng định là không qua được."

Chúc Nịnh không có hỏi tiếp xuống dưới, bởi vì cô cô hôn nhân đã kết cục đã định, chính là một trận triệt để bi kịch. Nàng đời này đều không có hạnh phúc qua, thậm chí hiện tại còn bị đừng, không có một cái con cái, lẻ loi trơ trọi trở lại nhà mẹ đẻ.

Chúc Mẫn Mẫn nói: "Ngươi sẽ xem thường Kim Mộc Thông sao?"

Chúc Nịnh lắc đầu nói: "Ta không có xem thường hắn, trên thực tế ta cảm thấy hắn thật đáng yêu, xem như một cái rất không tệ nam nhân."

Chúc Mẫn Mẫn nhìn xem nàng thật lâu, nói: "Không, ngươi chính là xem thường hắn. Chỉ bất quá sự kiêu ngạo của ngươi cùng giáo dưỡng để ngươi nói không nên lời như vậy, những này phẩm đức đều bức bách ngươi không thể đi xem thường một người tốt."

Chúc Nịnh trầm mặc, cô cô nói đúng, tại sâu trong nội tâm của nàng thủy chung là không nhìn trúng Kim Mộc Thông.

Chúc Mẫn Mẫn nói: "Người một số thời khắc rất kỳ quái, ta tại Ninh Nguyên Hiến trước mặt cả một đời đều là cao cao tại thượng, vẫn luôn tại xem thường hắn. Mà bây giờ hắn lại trở nên cao lớn, mà ta lại trở nên thấp kém, hắn đã liền xem thường đều khinh thường. Vì lẽ đó a, người không cần bản thân cảm giác quá mức tốt đẹp."

Lời này mới ra, Chúc Nịnh không khỏi kinh ngạc, cái này không giống như là cô cô sẽ nói ra a.

. . .

Chúc thị trong thư phòng.

Chúc Nịnh vẫn tại đọc sách, nàng nguyên bản đã chuẩn bị kỹ càng thực hiện gia tộc chức trách gả cho Ninh Kỳ, không nghĩ tới tràng hôn sự này vẫn là thất bại, nàng lại trở về đến trong thư phòng, đắm chìm trong tri thức trong hải dương.

Như vậy nàng trở nên vui không? Mặt ngoài đúng vậy, nàng thậm chí nói nàng một lần nữa thu hoạch được tự do.

Nhưng trên thực tế nàng phảng phất lại không có trong tưởng tượng như vậy thoải mái, trong lòng tràn ngập không hiểu nôn nóng, chỉ bất quá nội tâm của nàng không tình nguyện lắm thừa nhận điểm ấy.

Chúc Hồng Bình đi tới, trực tiếp ngồi ở trước mặt nàng.

"Ngươi nguyện ý gả cho Kim Mộc Thông sao?" Chúc Hồng Bình hỏi.

Chúc Nịnh lắc lắc đầu nói: "Không nguyện ý."

Chúc Hồng Bình thật dài buông lỏng một hơi, phảng phất đạt được đáp án này để hắn dễ chịu một chút.

"Gia tộc cũng không nguyện ý để ngươi gả cho Kim Mộc Thông, mặc dù Thiên Việt thành đại quyết chiến Thẩm Lãng thắng, nhưng cái này chú định chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, chúng ta Chúc thị gia tộc thà rằng toàn tộc bỏ tù cũng không có khả năng cùng Thẩm Lãng có bất kỳ liên quan, càng không thể có thông gia." Chúc Hồng Bình nói: "Hơn nữa chúng ta chờ đợi thời gian sẽ không quá lâu."

Chúc Nịnh nói: "Viêm kinh đang chờ đợi Ngô Vương cùng Sở Vương phản ứng đúng không?"

Chúc Hồng Bình nói: "Rất nhanh Đại Viêm đế quốc quân đội liền sẽ quét ngang toàn bộ phương nam ba nước, nếu như ta Chúc thị chèo chống, như vậy tương lai vẫn như cũ là mảnh đất này chúa tể, trên thực tế Viêm kinh nội các rất sớm đã thương nghị qua, một khi triệt để thống nhất phương đông thế giới về sau, toàn bộ Việt Quốc sẽ sửa thành vượt châu, hạ hạt bốn cái hành tỉnh, tối cao trưởng quan là kinh lược dùng."

Chúc Nịnh nói: "Có lời gì, ngươi cứ việc nói thẳng."

Chúc Hồng Bình nói: "Nhưng ít ra hiện tại Việt Quốc còn nắm giữ tại Thẩm Lãng trong tay, ngươi biết người này là phi thường điên cuồng, xem mặt mũi như là sinh mệnh, vì lẽ đó hắn rõ ràng có thể đem Thông Thiên tự ba ngàn tăng binh thả đi, cũng bởi vì Không Tránh đại sư quét hắn mặt mũi, cái này ba ngàn tăng binh bị giết đến sạch sẽ, liền Không Tránh chính mình cũng bị chém thành hai khúc, vì mặt mũi Thẩm Lãng thậm chí không tiếc cùng toàn bộ Thông Thiên tự không chết không thôi."

Chúc Nịnh nói: "Nói tiếp."

Chúc Hồng Bình nói: "Vì lẽ đó nếu như Thẩm Lãng phái người hướng Chúc thị cầu hôn, mà chúng ta lại cự tuyệt, đó chính là quét hắn mặt mũi, chính là đánh hắn mặt, người này lòng chật hẹp, chắc chắn điên cuồng trả thù."

Chúc Nịnh sắc mặt tái nhợt nói: "Cho nên?"

Chúc Hồng Bình run rẩy nói: "Vì lẽ đó, tổ phụ có ý tứ là đừng để hắn có mở miệng cầu thân cơ hội."

Chúc Nịnh nói: "Vì lẽ đó liền muốn để ta sớm ốm chết đúng không?"

Chúc Hồng Bình hô hấp trở nên dồn dập lên, run rẩy nói: "Tổ phụ nói, vì gia tộc, Chúc thị bất luận kẻ nào đều có thể hi sinh, bao quát chính hắn."

Sau đó, hắn xuất ra một bình thuốc để lên bàn, nói: "Đây là Phù Đồ Sơn thuốc, phục dụng về sau liền như là lây nhiễm ho lao, đây là bệnh nan y, hơn nữa còn có nhất định truyền nhiễm tính, vì lẽ đó không có người còn dám cưới ngươi."

Chúc Nịnh run rẩy nói: "Không cần ta chết sao?"

Trên thực tế, Chúc Hoằng Chủ nói liền là chết, Chúc thị bất luận kẻ nào đều có thể chết. Nhưng Chúc Hồng Bình cùng Chúc Nịnh tỷ đệ tình thâm, không nguyện ý Chúc Nịnh đi chết, vì lẽ đó hắn cảm thấy lây nhiễm bệnh nan y ho lao là thích hợp nhất.

Chúc Hồng Bình nói: "Mấy tháng về sau, Đại Viêm đế quốc quân đội liền đã đánh tới, cho đến lúc đó có lẽ hết thảy đều cải biến, Thẩm Lãng cũng đã xong, mấy tháng này liền xem như trước ánh bình minh hắc ám đi."

Chúc Nịnh cầm lấy cái kia cái bình nhìn một chút, đây là chất lỏng màu xanh lục, bên trong phảng phất có vô số phù du.

"Nếu như ngươi không nguyện ý gả cho Kim Mộc Thông, không nguyện ý cùng Thẩm Lãng có bất kỳ liên quan, vậy ngươi liền uống hết đi." Chúc Hồng Bình nói: "Nhưng ta muốn cùng ngươi nói rõ ràng, triệu chứng này cùng ho lao là giống nhau như đúc, phi thường thống khổ, ho khan đến phảng phất phổi đều muốn vỡ tung, hơn nữa còn sẽ thổ huyết."

Hắn vẫn chưa nói xong, Chúc Nịnh đã vặn ra cái bình, một hơi uống hết.

Sau khi uống xong, Chúc Nịnh nhếch miệng cười nói: "Ta muốn tiếp tục đọc sách."

Chúc Hồng Bình đi ra ngoài.

Vẻn vẹn hơn một canh giờ về sau, trong thư phòng liền truyền đến Chúc Nịnh kịch liệt tiếng ho khan.

. . .

Rất nhanh, toàn bộ Thiên Việt thành liền truyền ra một tin tức, quốc đô đệ nhất tài nữ Chúc Nịnh lây nhiễm bệnh nan y ho lao, đã xin mời vô số đại phu nhìn qua, đều nói không có cứu, xanh xao vàng vọt, mỗi ngày đều tại ho ra máu.

Thẩm Lãng nghe nói như thế về sau, không khỏi kinh ngạc, sau đó giận quá thành cười, sau đó hắn tự mình tiến về Chúc phủ.

"Bái kiến Thẩm Lãng đại nhân." Chúc Nhung phu nhân, Chúc Hồng Bình bọn người cẩn thận hành lễ.

Thẩm Lãng nói: "Chúc Nịnh tiểu thư đến ho lao?"

Chúc Nhung phu nhân rơi lệ nói: "Đúng vậy a, ai có thể nghĩ tới đâu? Bệnh này chứng mấy tháng trước cũng đã bắt đầu, nàng từ nhỏ đã người yếu nhiều bệnh, ngay từ đầu ho khan đến còn không vội, chúng ta cũng không có hướng phía phương diện kia nghĩ, gần nhất trong nhà sự tình phát sinh quá nhiều, nàng triệu chứng càng phát ra lợi hại, đã bị chẩn đoán chính xác vì ho lao, ngày giờ không nhiều."

Đón lấy, Chúc Nhung phu nhân khóc lớn nói: "Thượng thiên đối ta quá tàn nhẫn, vậy mà để ta người đầu bạc tiễn người đầu xanh."

Thẩm Lãng nói: "Ta đi xem một chút nàng."

"Không cần, tuyệt đối không nên, Thẩm Lãng đại nhân ngài là thiên kim thân thể, cái này ho lao bệnh nan y thế nhưng là có truyền nhiễm kỳ." Chúc Nhung phu nhân run rẩy nói.

Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp tiến vào Chúc Nịnh trong phòng.

Quả nhiên vừa mới tới gần, liền nghe được kịch liệt tiếng ho khan, liên tiếp kéo dài không dứt, thật phảng phất muốn đem phổi đều ho ra tới.

Đi vào phòng nhìn thấy Chúc Nịnh, phảng phất nhìn thấy một cái nữ quỷ, sắc mặt khô héo, gầy đến da bọc xương thịt, trên mặt đất chất đầy giấy trắng, phía trên đều là ho ra tới vết máu.

Vẻn vẹn mấy ngày không thấy, Chúc Nịnh phảng phất triệt để thay đổi một người, thật thoi thóp, phảng phất tùy thời đều có thể buông tay nhân gian.

Thẩm Lãng đi đến trước giường, hỏi: "Chúc Nịnh, ngươi đến chính là ho lao sao?"

"Khụ khụ khụ. . ." Chúc Nịnh từng đợt kịch liệt ho khan nói: "Là, là ho lao, Thẩm Lãng đại nhân là y học mọi người, hẳn là một chút liền có thể nhìn ra."

Thẩm Lãng thở dài một tiếng nói: "Chúc phu nhân, ta nguyên bản còn muốn làm mai mối, để Chúc Nịnh gả cho ta nhà Kim Mộc Thông."

Chúc phu nhân nói: "Kim Mộc Thông là một cái hảo hài tử, xuất thân cao quý, tài hoa xuất chúng, vốn là lương phối, nhưng cũng tiếc chúng ta nịnh mà không có phúc khí a, đây đều là mệnh trung chú định, Nịnh Nhi trèo cao không lên Kim Mộc Thông thế tử."

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Chúc Nịnh, lần này từ phương tây thế giới trở về, ta cười nói với Kim Mộc Thông, ta sẽ vì hắn tìm một cái cô gái tốt thành thân, kết quả hắn vẫn là nói ra tên của ngươi. Vì lẽ đó lúc này mới có ta hướng Chúc thị cầu thân ý, đương nhiên con người của ta miệng tiện, cái gì tốt lời nói tại miệng ta bên trong nói ra đều sóng ba phần, nói cái gì để ngươi trở thành Kim Mộc Thông tiểu thiếp. Liền nhạc phụ ta đại nhân cái kia tính tình, làm sao có thể để ngươi làm thiếp?"

Thẩm Lãng thanh âm phi thường bình tĩnh, nhưng là Chúc Nịnh sắc mặt lại thay đổi, thậm chí lập tức ngừng thở.

"Ngươi không đáp ứng không có cái gì, dưa hái xanh không ngọt." Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Thiên Việt thành đại quyết chiến kết thúc về sau đi qua vài ngày, ta cũng không có nói chuyện này, ta vốn là nghĩ đến để Biện phi bí mật tới hỏi một tiếng. Nếu như Chúc Nịnh ngươi nguyện ý, thậm chí có thể để ngươi giả chết, sau đó bí mật đưa đến Nộ Triều thành cùng Kim Mộc Thông thành hôn, ai bảo thằng ngốc mập mạp kia thích ngươi đâu? Hắn cùng ta loại này niên kỷ, hai mươi bảy tuổi cũng còn không có thê tử, cũng không có nói qua yêu đương."

Thẩm Lãng thanh âm trở nên càng thêm bình tĩnh, nói: "Lần trước thay Kim Mộc Thông hướng Chúc thị cầu hôn, thân phận ta còn không có vạch trần, xác thực có thông gia ý, ta liền nghĩ để Việt Quốc chính quyền bình ổn quá độ, Chúc thị có thể duy trì Ninh Dực, có phải hay không cũng có thể ủng hộ Ninh Chính? Kết quả thăm dò đi ra, Chúc thị hiệu trung không phải Việt Quốc, mà là Đại Viêm đế quốc tại Việt Quốc đầy tớ mà thôi. Ăn Việt Quốc cơm, lại làm lấy Đại Viêm đế quốc sự tình."

"Mà lần này dự định hướng ngươi cầu hôn, liền thuần túy là vì Kim Mộc Thông hạnh phúc, bây giờ ta đã không cần cùng ngươi Chúc thị thông gia. Đương nhiên ngươi Chúc Nịnh không nguyện ý, ta cũng sẽ không cưỡng cầu, nếu không đã sớm gióng trống khua chiêng tạo thế. Ngươi không muốn nói một tiếng liền có thể, không cần giả bệnh, càng không cần giả dạng làm ho lao bệnh nan y."

Lời này mới ra, Chúc phu nhân nói: "Thẩm Lãng đại nhân, Nịnh Nhi thật là ho lao a, tất cả đại phu đều nhìn qua, nàng đây là ho lao."

Thẩm Lãng nói: "Đây không phải ho lao, đây là một loại vi khuẩn lây nhiễm, phi thường ngoan cố vi khuẩn, nếu như ta không có đoán sai, dược vật này hẳn là đến từ Phù Đồ Sơn đi. Các ngươi tự cho là thông minh, để Chúc Nịnh làm bộ lây nhiễm ho lao bệnh nan y, dạng này cũng không cần lo lắng nhà ta hướng Chúc Nịnh cầu thân, mà còn chờ mấy tháng về sau Đại Viêm đế quốc đại quân cuốn tới, thiên hạ lại một lần nữa kịch biến, các ngươi liền bình ổn vượt qua tràng nguy cơ này. Các ngươi e ngại ta, sợ cự tuyệt ta cầu thân về sau ta sẽ nổi giận, sẽ đại khai sát giới. Cái này rất tốt, e ngại là một cái tốt đẹp phẩm đức."

"Đương nhiên, các ngươi làm như vậy nhưng thật ra là rất nguy hiểm , dựa theo hiện tại quá trình mắc bệnh phát triển, cái này mặc dù không phải ho lao, nhưng Chúc Nịnh có lẽ chết được sẽ nhanh hơn." Thẩm Lãng nói: "Không chiếm được Phù Đồ Sơn cứu chữa sau tại, Chúc Nịnh sống không quá nửa tháng, ho lao còn không có nhanh như vậy chết, nửa tháng này bên trong không người có thể cứu ngươi, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ."

Lời này mới ra, Chúc Nịnh ánh mắt lộ ra sợ hãi, nàng dù thông minh tuyệt đỉnh cũng là một thiếu nữ, đương nhiên không nguyện ý chết.

Thẩm Lãng vươn tay, lập tức một cái hộp đặt ở trong tay hắn, mở ra về sau bên trong là mười chi penicilin.

"Phù Đồ Sơn đều chưa hẳn cứu được ngươi, nhưng ta Thẩm Lãng lại có thể cứu ngươi." Thẩm Lãng nói: "Đây chính là ta nghiên cứu ra được thần dược, đối Chúc Nịnh chứng bệnh có thể thuốc đến bệnh trừ, dùng không mười ngày liền có thể khỏi hẳn."

Lời này mới ra, Chúc thị gia tộc sắc mặt người kịch biến, Chúc phu nhân run rẩy khóc ròng nói: "Thẩm Lãng đại nhân, nhà ta Chúc Nịnh chỉ là một cái con mọt sách, thật không xứng với Kim Mộc Thông thế tử a, chúng ta trèo cao không lên a."

Thẩm Lãng nói: "Tràng hôn sự này từ đó về sau, cũng không đề cập tới nữa, ngươi Chúc thị gia tộc chướng mắt ta Thẩm Lãng, chướng mắt Kim thị gia tộc cái này không có gì."

Đón lấy, Thẩm Lãng hướng phía người sau lưng nói: "Nhìn thấy sao? Thế giới này làm liếm chó không có kết cục tốt. Tràng hôn sự này cũng không đề cập tới nữa, ngươi Chúc thị không cần lại lo lắng ta cưỡng ép tìm các ngươi thông gia."

Dứt lời, Thẩm Lãng hướng phía bên ngoài đi đến, đi đến một nửa thời điểm, hắn lại dừng lại, lập tức Chúc phu nhân dọa đến run lên.

Thẩm Lãng nói: "E ngại là một cái tốt phẩm đức, nhưng các ngươi cảm thấy ta Thẩm Lãng là một cái đồ đần sao? Ta là một cái đồ đần sao? Lừa gạt ta ngươi Chúc thị không có chút nào áp lực tâm lý đúng không? Chúc Nịnh ngươi là một cái phi thường thông minh nữ hài, ngươi cũng cảm thấy lừa gạt ta Thẩm Lãng yên tâm thoải mái sao?"

Chúc Nịnh run rẩy nói: "Thẩm Lãng đại nhân, cái này chẳng lẽ không phải ngươi ép sao? Nếu không phải ngươi cưỡng ép muốn vì Kim Mộc Thông cầu hôn, ta cần gì phải làm bộ ho lao lừa gạt ngươi?"

"Ta bức ngươi sao?" Thẩm Lãng nói: "Ta buộc các ngươi sao? Ta sở dĩ để Chúc thị gia tộc sống đến bây giờ, là bởi vì các ngươi coi như nói quy củ, thậm chí cho tới bây giờ đều cùng ta duy trì đấu mà không phá trạng thái. Các ngươi để Chúc Nịnh giả bệnh lừa gạt ta, đây là không e ngại a, các ngươi đáy lòng vẫn là không sợ ta, không nhìn trúng ta cái này cái gọi là Nhân Hoàng a?"

"Được, được , được, Chúc Nịnh biết rõ vì sao cho ngươi thần dược cứu ngươi sao?" Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Ta muốn để các ngươi biết rõ hôm nay cử động của các ngươi sẽ có hậu quả gì, ta nguyên bản cho các ngươi Chúc thị gia tộc mở một cánh cửa sổ, nhưng các ngươi đem cái này cửa sổ đóng kín. Yên tâm ta vẫn như cũ sẽ không giết các ngươi, bởi vì các ngươi còn không có cảm giác được chân chính tuyệt vọng, nếu như giết các ngươi liền không khỏi quá tiện nghi."

"Chúc Nịnh, ta để ngươi còn sống, chính là vì để ngươi tận mắt thấy tương lai ngươi Chúc thị gia tộc chân chính tuyệt vọng, đến lúc đó các ngươi sẽ vô cùng vô cùng hối hận hôm nay đối ta lừa gạt. Thậm chí cho đến lúc đó, Chúc Hoằng Chủ, Chúc Nhung còn có ngươi Chúc Nịnh đều sẽ quỳ trước mặt ta đau khổ cầu khẩn, khóc ròng ròng thỉnh cầu sự tha thứ của ta, liều mạng muốn nịnh bợ Kim Mộc Thông trở thành nàng một cái tiểu thiếp."

"Mời các ngươi Chúc thị ghi nhớ, hôm nay các ngươi đem đường đi tuyệt, đợi đến triệt để tuyệt vọng một khắc này, các ngươi tuyệt đối không nên quỳ trước mặt ta dập đầu cầu xin thương xót a, vô dụng."

. . .

Ngô quốc!

Sự tình xác thực như là Ngô Vương dự liệu như thế, cái kia một kiện không có ý nghĩa vụ án cuối cùng đốt tới Xu Mật Sứ Ngô Trực trên đầu, vị này Vương thúc là Ngô Vương trước mặt cuối cùng một đạo bình chướng.

Hơn nữa Ngô quốc nội các so trong tưởng tượng càng thêm cấp bách, cơ hồ tại hơn nửa tháng bên trong, liền đem cái này vụ án nhỏ biến thành kinh thiên đại án, bắt người càng đến càng nhiều, chết được người càng ngày càng nhiều, cuối cùng quả thực ép thành ngập trời đại sự.

Căn cứ nội các cùng Đại Lý Tự liên hợp điều tra, trận này thổ địa sát nhập, thôn tính án bị giết chết nông dân, tá điền vượt qua ngàn nhân chi nhiều, bị tao đạp chà đạp đến chết vô tội nữ tử đạt tới mấy trăm người nhiều.

Mà sự tình phát triển cao triều nhất là đào được một cái to lớn thi hố, bên trong ròng rã có mấy chục bộ thi thể, từ lão nhân đến tiểu hài đều có, đây là một cái bình thường vừa làm ruộng vừa đi học gia tộc Lâm thị, trong nhà ra hai cái tú tài, bởi vì mấy trăm mẫu ruộng dâu, cả nhà đều lọt vào chôn sống. Thông qua điều tra kẻ cầm đầu là miên quận du kích tướng quân Vương Khánh An.

Vị này Vương Khánh An là ai? Xu Mật Sứ Ngô Trực Vương thúc thân vệ xuất thân, toàn cả gia tộc đời đời kiếp kiếp đều trung thành với Ngô thị gia tộc. Vương Khánh An võ công rất không tệ, nhưng thống binh tài hoa, vì lẽ đó cứ việc có Ngô Trực dìu dắt, mãi cho đến năm mươi mấy tuổi vẫn chỉ là một cái du kích tướng quân mà thôi, nhưng toàn bộ Ngô quốc đều biết, hắn là Ngô Trực tuyệt đối tâm phúc, mấy đời gia thần.

Cái này đại án một khi nổ tung về sau, lập tức ở Ngô quốc gây nên sóng to gió lớn, tại vô số người dẫn đạo dưới, Vương Khánh An trở thành ngàn người chỉ trỏ cầm thú, diệt tuyệt nhân tính đại ma đầu, vì tranh đoạt Lâm gia mấy trăm mẫu ruộng dâu, vậy mà đem người một nhà mấy chục miệng toàn bộ chôn sống.

Toàn bộ Ngô quốc trên dưới đều kêu đánh kêu giết, muốn đem Vương Khánh An ngàn đao băm thây, tru sát toàn tộc. Vô số Ngự Sử vạch tội tấu chương như là như là hoa tuyết bay vào hoàng cung, vô số người đọc sách tại hoàng cung gõ khuyết, thỉnh cầu Ngô Vương cho người trong thiên hạ một cái công đạo. Thậm chí mấy trăm vạn Ngô quốc vạn dân cũng nhận mãnh liệt lây nhiễm, đối Vương Khánh An toàn tộc kêu đánh kêu giết.

Mặc dù đã đoán trước sự tình phát sinh, nhưng Ngô Vương vẫn là sứt đầu mẻ trán, hắn hoàn toàn không nghĩ tới đối phương sẽ đem sự tình làm tuyệt đến nước này, đem người một nhà mấy chục miệng chôn sống.

Cái này Vương Khánh An toàn tộc đều đã bị tóm vào tù, nhưng vẫn luôn không có xử quyết, bởi vì hắn cung khai ra rất nhiều kinh thiên động địa bí mật. Nói cái gì hắn chỉ là một cái khôi lỗi mà thôi, hoàn toàn là phụng mệnh làm việc, hắn cưỡng đoạt những này ruộng dâu chỉ là trên danh nghĩa thuộc sở hữu của hắn, chủ nhân chân chính là Ngô Trực chi tử.

Hơn nữa Vương Khánh An còn dâng ra ruộng sách, vẻn vẹn hắn một người liền chiếm lấy vượt qua ba vạn mẫu ruộng tốt, nhưng những này ruộng tốt đều tại Ngô Trực chi tử Ngô điềm danh nghĩa.

Đồng thời hắn cung khai, dạng người như hắn còn có rất nhiều, Ngô Trực phái ra gia nô khắp nơi làm quan, xâm chiếm dân ruộng đạt mấy chục vạn mẫu, hắn là toàn bộ Việt Quốc lớn nhất tham quan đầu lĩnh, lớn nhất hung thủ giết người, thôn tính sát nhập, thôn tính cái này mấy chục vạn mẫu ruộng tốt quá trình bên trong, giết chết người vô tội không xuống ngàn người.

Nhưng mà, những này bản khai nội các vẻn vẹn chỉ là vô cùng sống động, nhưng lại không chân chính lấy ra.

Không hề nghi ngờ, đây là tại bức bách Ngô Vương tỏ thái độ, bức bách Ngô Trực xuống đài. Nếu như Ngô Trực không nguyện ý từ đi Xu Mật Sứ chức vụ, vậy bọn hắn liền công khai những này bản khai, thanh này hỏa hoạn trực tiếp đốt tới trên đầu của hắn đi.

Như vậy Ngô Trực làm qua những chuyện này sao?

Thật không có, dưới tay hắn thả ra tướng lĩnh vô số, khẳng định có làm xằng làm bậy, thậm chí có người mượn danh nghĩa của hắn nghiêng nuốt ruộng tốt, nhưng hắn Ngô Trực gia phong cực nghiêm, hơn nữa đời đời kiếp kiếp đều là Vương tộc, đối vật chất sớm đã không còn bao lớn yêu cầu, hắn sinh ra chính là vinh hoa phú quý, lại không có cái gì tư tâm dã tâm, muốn nhiều như vậy vàng bạc điền sản ruộng đất làm cái gì?

Cái này Vương Khánh An chính là một cái tử gian, đã bị nội các thu mua, hoặc là uy hiếp, một ngụm cắn chết Ngô Trực.

Không chỉ có như thế, hơn nữa liên quan tới những này ruộng sách, bọn hắn cũng tạo đến thiên y vô phùng, đúng là tại Ngô điềm danh nghĩa, chứng cứ vô cùng xác thực. Nhưng là Ngô điềm đến bây giờ cũng không biết, mình còn có cái này mười mấy vạn mẫu ruộng tốt đâu.

Ngô Vương còn trẻ, hơn nữa hắn kế vị không có bao nhiêu phong ba, từ mười mấy tuổi chính là Thái tử, vì lẽ đó cũng không có trải qua không có chút nào ranh giới cuối cùng dơ bẩn đấu tranh.

Giờ phút này hắn cũng bị triệt để rung động, đối phương vì vặn ngã Ngô Trực, vì đem bàn tay tiến Ngô quốc quân đội, vậy mà làm ra như thế diệt tuyệt nhân tính cử động.

Lâm tú tài một nhà mấy chục nhân khẩu là sẽ chôn sống? Dĩ nhiên không phải Vương Khánh An, mà là người khác.

Hắc Thủy Đài Ngô U đã điều tra đến rõ ràng, nhưng là đối phương hủy đi hết thảy chứng cứ.

Huống hồ một số thời khắc chân tướng không có chút ý nghĩa nào, cỗ này to lớn phong trào đối phương đã chế tạo ra, đồng thời lôi cuốn lấy ngập trời dân ý.

. . .

Ngô quốc nội các Thủ tướng Trương Đan Phong lại một lần nữa tới gặp Ngô Vương.

"Bệ hạ, đây là Vương Khánh An bản khai, còn có tương quan chứng cứ, thật sự là nhìn thấy mà giật mình a." Trương Đan Phong hai tay dâng lên nói: "Nhưng bởi vì cái này vụ án dính đến Vương tộc cao tầng, vì lẽ đó lão thần thật sự là nơm nớp lo sợ, như giẫm trên băng mỏng, không biết như thế nào cho phải, còn xin bệ hạ càn cương độc đoán."

Ngô Vương tiếp nhận những này bản khai, còn có tương quan ruộng sách chứng cứ.

Giờ khắc này quả nhiên đến, chân chính chân tướng phơi bày, trước đó nội các chỉ là không ngừng canh chừng, nói cái này vụ án khả năng liên lụy đến Ngô Trực.

Nếu như lúc này Ngô Trực hiểu chuyện lập tức từ quan, vậy cái này cây đuốc liền đốt không đến trên đầu của hắn, hắn vẫn như cũ là trong sạch. Nhưng Ngô Trực từ đầu đến cuối không có phản ứng, trong lúc này các liền dứt khoát đem sự tình vạch ra.

Ngô Vương nhìn xem những này bản khai, tức giận đến toàn thân phát run. Đại Viêm đế quốc đối ta Ngô quốc quả nhiên thẩm thấu đến sâu a, các ngươi những này quan văn cùng đế quốc liên thủ lại, quả nhiên che khuất bầu trời. Như vậy một kiện giả dối không có thật sự tình quả thực là bị các ngươi hoàn thành bàn sắt.

Ngô quốc giáp giới Đại Viêm đế quốc, vì lẽ đó tiếp nhận thẩm thấu cũng lợi hại nhất. Trên cơ bản Ngô Khải kế vị về sau, hắn cùng quan văn đấu tranh liền bắt đầu, mấy năm trước Việt Quốc Tô Nan tạo phản, Ngô Khải cử binh xuôi nam xâm phạm Việt Quốc, đồng thời điều động Ngô Mục vụng trộm xuất binh giành Nộ Triều thành. Nguyên bản kế hoạch thật là tốt, giương đông kích tây, lừa dối.

Nhưng kết quả Ngô Mục hay là thua, Ninh Nguyên Hiến mạo hiểm thành công, Biện Tiêu đại quân giết vào Ngô quốc, khiến cho tuổi trẻ Ngô Vương trải qua trận đầu đại bại, về sau hắn liền lọt vào toàn bộ Ngô quốc văn thần phản công, Thượng thư đài liền ý đồ giá không vị này tuổi trẻ Ngô Vương, tiến tới hướng Đại Viêm đế quốc tiến một bước dựa sát vào.

Lúc ấy là Xu Mật Sứ Ngô Trực đứng ra, đại khai sát giới, chấn nhiếp Ngô quốc những văn thần này nhóm.

Hai, ba năm trước Thẩm Lãng chuyện xảy ra, Đại Viêm đế quốc mượn cơ hội cải tổ thiên hạ chư quốc, đồng dạng bởi vì khoảng cách Đại Viêm đế quốc quá gần, thẩm thấu quá lợi hại, Ngô quốc nội các chính thức trong lòng bàn tay chính quyền lực, lại một lần nữa bắt đầu mãnh liệt phản công.

Mấy năm trước Ngô Trực đối các văn thần đại khai sát giới, sớm đã bị hận thấu xương, bây giờ nội các muốn đối hắn đưa vào chỗ chết.

"Vương Khánh An đáng chết, cần phải ngàn đao băm thây." Ngô Vương trong lòng đang gầm thét, Vương Khánh An xem như Ngô Trực gia nô, thời khắc mấu chốt vậy mà phản chủ, hung hăng cắn Ngô Trực một ngụm, đem cái này ngập trời tội danh cắm đến trên đầu của hắn.

"Bệ hạ, nội các nên xử lý như thế nào án này, xin mời bệ hạ chỉ rõ." Trương Đan Phong dập đầu nói.

Ngô Vương thản nhiên nói: "Trương tướng, ngươi Trương thị gia tộc là tại Ngô quốc phát tích a, ngươi nên tính là Ngô thần a?"

Tể tướng Trương Đan Phong nói: "Thần một mực là Ngô quốc thần."

Ngô Vương nói: "Thật sao? Đối ngươi nghe nói sao? Thẩm Lãng xuất binh Thiên Việt thành, cái kia một trận đại quyết chiến đã bộc phát."

Tể tướng Trương Đan Phong nói: "Thẩm Lãng loạn thần tặc tử, tôm tép nhãi nhép, chắc chắn thua không thể nghi ngờ, bệ hạ không cần quan tâm quá nhiều, người này không rõ, quá nhiều liên luỵ sợ dẫn tới mầm tai vạ."

Ngô Vương nói: "Quả nhân là không tin Vương thúc sẽ làm ra bực này sự tình, vì lẽ đó đây hết thảy chỉ là Vương Khánh An lung tung liên quan vu cáo, Trương tướng cảm thấy thế nào?"

Trương Đan Phong nói: "Thần cũng tin tưởng Xu Mật Sứ phẩm đức, nhưng bây giờ đã bằng chứng như núi, có lẽ Ngô Trực đại nhân với người nhà quá phóng túng."

Ngô Vương nói: "Nội các dự định như thế nào xử lý đâu?"

Trương Đan Phong nói: "Vụ án này diệt tuyệt nhân tính, làm người nghe kinh sợ, không chỉ là Ngô quốc, toàn bộ thiên hạ, thậm chí Hoàng đế bệ hạ đều đang chăm chú. Đương nhiên quốc gia khác dư luận có thể không quản, nhưng ta Ngô quốc vạn dân mỗi một ngày đều đang đau bệnh tim thủ, khát vọng trả lại bọn họ một cái thế giới tươi sáng, vì lẽ đó thần cảm thấy không thể bởi vì tình cảm riêng tư mà cô phụ dân tâm, dân tâm như nước, một khi để thiên hạ vạn dân ly tâm, ta Ngô quốc triều đình liền như là không có nước chi chu a."

Ngô Vương thản nhiên nói: "Các ngươi còn biết dân tâm a, dân tâm tại ngươi Trương Đan Phong trong mắt, lại tính được cái gì?"

Lời này mới ra, Trương Đan Phong dập đầu nói: "Bệ hạ lời ấy, để thần vô cùng sợ hãi."

Ngô Vương phất phất tay nói: "Được, ý của các ngươi quả nhân biết rõ, lui ra đi."

Trương Đan Phong thút thít dập đầu nói: "Bệ hạ, xin sớm làm quyết đoán, dân tâm không thể lừa gạt a."

Sau đó, hắn khom người thối lui.

Người này rời đi về sau, Xu Mật Sứ Ngô Trực, đại tướng quân Ngô Mục, Hắc Thủy Đài Ngô U toàn bộ đi tới.

"Chiến cuộc như thế nào? Chiến cuộc như thế nào?" Ngô Vương run rẩy nói: "Thiên Việt thành quyết chiến, kết quả như thế nào? Thẩm Lãng bệ hạ cùng Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân quyết chiến, kết quả như thế nào?"

Ngô U run rẩy nói: "Bệ hạ, tin tức còn không có truyền đến."

Vương thúc Ngô Trực trầm mặc thật lâu, nói: "Bệ hạ, thời khắc mấu chốt, lão thần có thể cho thiên hạ một cái công đạo."

Ngô Vương nói: "Bàn giao? Cái gì bàn giao, không phải những chuyện ngươi làm, làm cái gì bàn giao? Ngươi nói bàn giao là tự sát sao?"

Ngô Trực nói: "Ta có thể tự sát, nhưng xem như điều kiện trao đổi, Ngô Mục nhất định phải trở thành Xu Mật Sứ."

"Ha ha ha. . ." Ngô Vương nói: "Ta Vương thúc a, ngươi cái này một tự sát, trên người ô danh liền càng thêm tẩy không sạch, liền để tiếng xấu muôn đời. Ngô Mục tuổi còn rất trẻ, coi như cưỡng ép làm Xu Mật Sứ, cũng ngồi không vững."

Ngô Trực nói: "Thế nhưng là sự tình tùy ý dạng này phát triển tiếp, đối bệ hạ càng thêm bất lợi, không bằng ngay tại lão thần trên thân dừng tổn hại, bệ hạ còn có uyển chuyển chỗ trống."

Ngô Vương vỗ Ngô Trực bả vai nói: "Ta lão Vương thúc, thế đạo đã thay đổi, đối phương đã không có chút nào ranh giới cuối cùng. Xử lý ngươi về sau, mục tiêu kế tiếp chính là ta, đã không có chỗ để thỏa hiệp, không có chỗ để thỏa hiệp."

Tiếp lấy tuổi trẻ Ngô Vương đi vào địa đồ trước mặt, chậm rãi nói: "Trận này phá cục đã không tại Ngô quốc bên trong, đừng vọng tưởng dùng chính trị thủ đoạn giải quyết vấn đề này. Nếu như không ngoài dự liệu, tiếp xuống Viêm kinh ý chỉ liền muốn vượt trên đến, thậm chí khâm sai đại thần cũng tới tự mình điều tra cái này đại án, nếu như ta còn không thỏa hiệp, còn không ngươi, cái này bồn nước bẩn cũng phải giội đến trên người ta tới."

"Vương thúc, Ngô Mục, cái gì cũng không cần quản, liền đợi đến Thiên Việt thành đại quyết chiến kết quả đi. Nếu như thượng thiên phù hộ Thẩm Lãng bệ hạ thắng, vậy chúng ta liền đại khai sát giới, trực tiếp thay đổi trận doanh. Mà nếu như thượng thiên không có mắt để Thẩm Lãng bệ hạ vận chuyển, cái kia. . . Vậy chúng ta cũng cá chết lưới rách đi."

"Ta Ngô Khải thà rằng oanh oanh liệt liệt mà chết, cũng không nguyện ý trở thành người khác nuôi nhốt heo chó."

. . .

Sau đó sự tình phát triển quả nhiên không ra Ngô Vương đoán trước.

Nội các bên kia không ngừng canh chừng, không ngừng điên cuồng chế tạo dư luận, thổ địa sát nhập, thôn tính mưu sát đại án trực tiếp đốt tới Vương thúc Ngô Trực trên đầu.

Sau đó, Viêm kinh trực tiếp phái tới khâm sai sứ đoàn giám sát án này, khâm sai đại thần vẫn như cũ là đế quốc Liêm Thân Vương, Ninh Nguyên Hiến đã từng cái kia thân gia.

Liêm Thân Vương đến về sau, chỉ thấy Ngô Vương một mặt, tuyên đọc Đại Viêm hoàng đế quát lớn thánh chỉ, về sau liền tiến vào chiếm giữ nội các, tự mình đốc thúc cái này vụ án, sống sờ sờ muốn đem cái này cọc huyết án hoàn thành bàn sắt.

Coi như Ngô Vương không xuống chỉ bãi miễn Xu Mật Sứ Ngô Trực cũng không có quan hệ, đế quốc khâm sai sẽ trực tiếp bắt Ngô Trực tiến vào Viêm kinh, trực tiếp tại Ngô Vương trên mặt hung hăng đánh một bạt tai.

Mà lúc này Ngô Vương, đã hoàn toàn không quản nội các bên kia tiến độ, cũng không quản đế quốc Liêm Thân Vương thái độ như thế nào lãnh khốc, hắn một lòng chờ đợi Thiên Việt thành tin tức.

Thái độ của hắn đã rất rõ ràng, Thẩm Lãng thắng, hắn muốn làm. Thẩm Lãng vận chuyển, hắn cũng phải làm. Người khác đồ đao đều đã gác ở trên cổ, còn muốn lấy đàm phán? Còn muốn lấy thỏa hiệp? Sao mà ấu trĩ?

"Bệ hạ, đế quốc khâm sai Liêm Thân Vương triệu kiến vương thành vạn dân, tự mình tỏ thái độ, không quản vụ án này dính đến ai cũng sẽ theo lẽ công bằng làm, đều sẽ cho Ngô quốc vô tội chết vì tai nạn người một cái công đạo."

"Bệ hạ, Đại Lý Tự bên kia đã định án, Xu Mật Sứ Ngô Trực đại nhân bị định là án này thủ phạm."

"Bệ hạ, khâm sai đại thần Liêm Thân Vương đã suất lĩnh quân đội đến đây hoàng cung, muốn bắt Ngô Trực Vương thúc."

Từng cái tin tức không ngừng mà truyền tới, hơn nữa một cái so một cái hỏng, một cái so một cái khẩn cấp.

Nhưng mà, Ngô Vương không những không giận mà còn cười, nói: "Liêm Thân Vương vì sao vội vã như vậy? Phảng phất đang liều mạng thời gian đang gấp, phảng phất muốn tại cái nào đó thời gian điểm trước đó bức bách ta triệt để thỏa hiệp. Ta có dự cảm, rất nhanh liền có tin tức tốt truyền đến."

"Hạ chỉ, Cấm Vệ quân chuẩn bị tác chiến!"

Ngô Vương vội vàng ở trong đại điện đi tới đi lui, nói: "Ta có dự cảm, không, ta có nắm chắc, tin tức tốt chẳng mấy chốc sẽ đến, Thẩm Lãng bệ hạ muốn đánh thắng."

Hắn kích động đến toàn thân run rẩy, ánh mắt xích hồng, hô hấp dồn dập, thậm chí hoàn toàn ngồi không yên.

Mà liền tại lúc này, Ngô U cuồng xông mà vào, run rẩy mừng lớn nói: "Bệ hạ đại hỉ, bệ hạ đại hỉ, Thiên Việt thành quyết chiến, Thẩm Lãng đại hoạch toàn thắng, Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân toàn quân bị diệt."

Lập tức Ngô Vương thân thể cứng ngắc tại nguyên chỗ, vô cùng mừng như điên như là sét đánh đồng dạng rung động toàn thân của hắn, cỗ này kích động cùng mừng như điên phảng phất muốn nháy mắt nổ tung, mặc dù hắn đã có đoán trước, nhưng chân chính nghe được thời điểm vẫn là rung động đến toàn thân run lên.

Không tầm thường Thẩm Lãng bệ hạ a, ngươi thật đúng là thắng? Hơn nữa còn đem Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân chém tận giết tuyệt? Cái này sao có thể a? Đây cũng quá thần kỳ? Ta Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi thật đúng là không gì làm không được a.

"Ha ha ha ha ha. . ."

"Ha ha ha A ha. . ."

Ngô Vương cất tiếng cười to, đi đến phía trước bàn, liều mạng dùng nắm đấm đánh cái bàn, tiếp lấy hắn lại đi tới treo địa đồ vách tường miễn cưỡng, từng quyền từng quyền lôi đi qua.

"Thượng thiên có mắt, trời phù hộ Thẩm Lãng bệ hạ!"

"Người tới, cho quả nhân mặc áo giáp, Cấm Vệ quân chuẩn bị, theo quả nhân tiến về nội các bình định!"

"Quả nhân, muốn đại khai sát giới, Ngô quốc sắp biến thiên!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 500: : Thiên Biến! Sở Vương Ngô Vương Hiệu Trung!

Chương 499:: Thiên biến! Sở Vương Ngô Vương hiệu trung!

Đại Viêm đế quốc khâm sai Liêm Thân Vương sở dĩ tới vội vã như vậy đúng là có nguyên nhân, chính là muốn nghĩ biện pháp trong khoảng thời gian ngắn tạo thành sự thực đã định, gạo nấu thành cơm.

Tại hắn nghĩ đến, Ngô Vương một khi hoàn thành triệt để thỏa hiệp, vậy kế tiếp coi như Thẩm Lãng thắng lợi tin tức truyền đến cũng không tạo nổi sóng gió gì.

Một khi hắn suất lĩnh khâm sai quân đội xông vào Ngô Vương cung bắt đi Ngô Trực, cái kia Ngô Vương uy nghiêm liền xem như triệt để phế, không quản là tại Ngô quốc dân chúng, vẫn là tại trong quân đội đều liền rốt cuộc dựng nên không tầm thường quân vương chi uy, vì lẽ đó đế quốc Liêm Thân Vương mới bí quá hoá liều.

"Tiến, tiến, tiến!"

Tại Liêm Thân Vương dẫn đầu dưới, mấy ngàn tên Đại Viêm đế quốc võ sĩ tiến thẳng một mạch, vọt thẳng nhập hoàng cung bên trong.

Trên đường đi quả nhiên không có đạt được bất kỳ kháng cự nào, đây chính là đế quốc khâm sai, hơn nữa không có Ngô Vương ý chỉ, ai lại dám chống cự?

Cứ như vậy, ba ngàn tên khâm sai võ sĩ khí thế hùng hổ, xuyên qua trùng điệp cung cấm, đi vào Đại Sùng điện trước.

Đại Sùng điện, là Ngô quốc hoàng cung trung tâm đại điện, mỗi một lần lớn triều hội đều ở nơi này tiến hành. Lúc này đế quốc Liêm Thân Vương đã được đến mật báo, Ngô Vương trong này, Ngô Trực cũng ở nơi đây.

Đại Sùng điện có to lớn quảng trường, còn có chín mươi cấp bậc thang, bên ngoài còn có chuyên môn thành cung cùng cửa chính.

"Phá cửa." Liêm Thân Vương hô to.

Lập tức, hai cái như người khổng lồ đế quốc võ sĩ tiến lên, bỗng nhiên đột phá cửa cung, ba ngàn Đại Viêm đế quốc võ sĩ như thủy triều tràn vào đi.

Nhưng mà sau khi đi vào, tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, ròng rã một vạn tên Ngô quốc Cấm Vệ quân đứng tại trên quảng trường, sắp xếp đến chỉnh tề.

Phía trước mấy ngàn tên võ sĩ đứng thẳng lấy to lớn thuẫn tường, đằng sau mấy ngàn tên Cấm Vệ quân giương cung cài tên nhắm chuẩn xông vào tiến đến Đại Viêm đế quốc võ sĩ.

Đế quốc Liêm Thân Vương sắc mặt kịch biến, trực tiếp đi qua, thấp giọng nói: "Ngô Vương, ngươi đây là muốn làm cái gì? Ngươi đây là muốn đối kháng trong đế quốc trụ cột sao? Ngươi đây là muốn đối kháng Hoàng đế bệ hạ sao? Là chỉ là một cái Ngô Trực, ngươi muốn dùng võ chống lệnh bắt sao?"

Ngô Vương lạnh giọng nói: "Liêm Thân Vương, ngươi cho rằng ta là muốn dùng vũ lực chống lệnh bắt? Ha ha ha ha. . ."

Đế quốc Liêm Thân Vương lạnh giọng nói: "Ngô Trực, Ngô Trực ngươi ở đâu? Chẳng lẽ vì ngươi một nhân chi tên, liền muốn hãm Ngô Vương tại bất trung bất hiếu chi địa sao? Ngươi cái này trung thần là thế nào làm?"

Ý tứ này rất rõ ràng, hắn muốn để Ngô Trực chính mình đầu án tự thú, lại hoặc là trước mặt mọi người tự sát, dạng này cũng có thể tránh Ngô Vương trực tiếp cùng đế quốc đối kháng.

Ngô Vương chậm rãi nói: "Liêm Thân Vương, ngươi tới làm khách, ta phi thường hoan nghênh, nhưng ta Ngô quốc nội chính ngươi vẫn là không cần can thiệp quá nhiều. Còn có ngươi Đại Viêm đế quốc quân đội dựa vào cái gì tiến vào vương cung của ta bên trong? Tất cả Cấm Vệ quân, chuẩn bị!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy cây lệnh tiễn trực tiếp bắn lên thiên không nổ tung.

Sau đó, một chi lại một chi quân đội như thủy triều tràn vào đến, từ trong ra ngoài đem Đại Viêm đế quốc khâm sai quân đội vây quanh đến chật như nêm cối.

"Liêm Thân Vương, mời ngươi quân đội lập tức bỏ vũ khí xuống, thúc thủ chịu trói, nếu không giết chết bất luận tội." Ngô Vương nghiêm nghị nói.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương run rẩy nói: "Ngô Vương, ngươi, ngươi đây là muốn tạo phản sao?"

Ngô Vương gật đầu nói: "Đúng, Thẩm Lãng bệ hạ nói đúng, không còn trong trầm mặc bộc phát, ngay tại trong trầm mặc tử vong."

Liêm Thân Vương sắc mặt kịch biến, nói: "Ngươi biết?"

Ngô Vương cười lạnh nói: "Giấy là không gói được lửa, Thiên Việt thành quyết chiến, Thẩm Lãng bệ hạ đại hoạch toàn thắng, Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân toàn quân bị diệt."

Liêm Thân Vương nói: "Nhưng là ai cũng biết, Thẩm Lãng thắng lợi chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, hắn lực lượng cùng Đại Viêm đế quốc so ra không đủ nhấc lên, ngươi thật muốn như thế hoa mắt ù tai, đi theo hắn cùng một chỗ tự chịu diệt vong sao?"

Ngô Vương gật đầu nói: "Không quan trọng, oanh oanh liệt liệt mà chết, không có cái gì không tốt."

Đón lấy, Ngô Vương hét lớn: "Đại Viêm đế quốc quân đội, toàn bộ bỏ vũ khí xuống thúc thủ chịu trói, nếu không giết chết bất luận tội, giết chết bất luận tội."

"Năm, bốn, ba, hai, một. . ."

"Chuẩn bị, giết!" Ngô Vương rống to.

"Ngừng!" Đế quốc Liêm Thân Vương giơ cao hai tay, hét lớn: "Ngừng, tất cả khâm sai vệ đội, toàn bộ bỏ vũ khí xuống, bỏ vũ khí xuống!"

Theo đế quốc Liêm Thân Vương mệnh lệnh, ba ngàn tên khâm sai vệ đội võ sĩ toàn bộ buông xuống tất cả vũ khí.

"Ngồi xuống!"

Ngô Vương hạ lệnh.

Ba ngàn tên Đại Viêm đế quốc khâm sai vệ đội ngồi xổm trên mặt đất, sau một lát, toàn bộ bị tóm.

Liêm Thân Vương nói: "Ngô Vương, ngươi đã đùa nghịch qua uy phong, tiếp xuống có thể đàm phán đi."

Ngô Vương nhàn nhạt liếc mắt một cái, nói: "Đàm phán, thật có lỗi, không có đàm phán."

Sau đó, Ngô Vương lớn tiếng nói: "Tất cả Cấm Vệ quân xuất động, tiến về nội các bình định."

Theo Ngô Vương ra lệnh một tiếng, hơn một vạn tên Cấm Vệ quân trùng trùng điệp điệp xuất cung, hướng phía nội các mà đi.

Không quản là Ngô quốc hay là Việt Quốc, Thượng thư đài cùng nội các đều là tại hoàng cung bên trong, dù sao làm như vậy phía nhà nước liền.

Nhưng là tại năm ngoái thời điểm, Trương Đan Phong dẫn đầu toàn bộ nội các từ hoàng cung dời ra ngoài, vào ở phía tây hành cung, Lộc Uyển.

Cái này tại lúc ấy cũng gây nên sóng to gió lớn, đại biểu cho nội các đã thoát ly Ngô Vương, tự thành hệ thống.

Hơn nữa từ đó về sau, Ngô quốc nội chính hạch tâm ngay tại Lộc Uyển, mà không phải hoàng cung.

Lộc Uyển hành cung khoảng cách hoàng cung ước chừng có khoảng mười chín dặm, ở giữa rộng lớn Chu Tước đại đạo xuyên qua kết nối vương thành hai đại khu vực hạch tâm.

Lúc này, Ngô Vương suất lĩnh lấy hơn một vạn Cấm Vệ quân, trùng trùng điệp điệp hướng phía Lộc Uyển mà đi.

Trong chốc lát, tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Vô số dân chúng run rẩy, đại vương đây, đây là muốn làm gì a?

Đây là trực tiếp muốn tại trong vương thành khai chiến sao?

Tất cả người đọc sách bôn tẩu bẩm báo, có một loại thiên biến cảm giác. Mà dân chúng bình thường kinh hãi đồ vật, lại dâng lên kích thích cảm giác, người bình thường nha, chính là thích xem cái náo nhiệt.

Nhưng còn có một đám người lại nhiệt huyết sôi trào, đây chính là Ngô quốc quân đội.

Hai, ba năm qua, Ngô Vương bị áp chế đến kịch liệt, Ngô quốc quân đội cũng giống như thế.

Ngay từ đầu, Đại Viêm đế quốc lấy tiêu diệt Thẩm Lãng danh dự quá cảnh Ngô quốc, nhưng cái này thoáng qua một cái chính là hơn một năm, vượt qua mấy chục vạn đại quân trú đóng ở Ngô quốc cảnh nội, mãi cho đến hơn nửa năm trước mới đi.

Mà trong khoảng thời gian này, bọn này quan văn không ngừng mà đem bàn tay tiến quân đội bên trong, quan văn địa vị càng ngày càng cao, võ tướng địa vị càng ngày càng thấp, cho tới bây giờ Ngô quốc quân đội hậu cần đã đại bộ phận bị nội các cướp đi, Xu Mật viện còn nắm giữ lấy tướng lĩnh tấn thăng quyền lực, quân đội điều động quyền lực, nhưng là quân lương cùng quân lương cấp cho toàn bộ giao cho Binh bộ, Binh bộ thì hoàn toàn ở nội các hệ thống bên trong.

Còn nhớ rõ năm đó Đại Viêm đế quốc cấp cho Ngô quốc một số lớn quân lương sao? Chính là Ngô Vương định dùng đến đánh bốn quốc đại chiến một lần kia, từ lúc kia bắt đầu Đại Viêm đế quốc liền bắt đầu nhúng chàm Ngô quốc quân đội hậu cần.

Quan văn một khi cầm quyền, liền nhất định sẽ điên cuồng áp chế võ tướng, liền như là Minh triều trung hậu kỳ như thế, võ tướng trở thành quan văn gia nô, tứ phẩm võ tướng tại thất phẩm quan văn trước mặt đều muốn khom mình hành lễ.

Hơn nữa lần này là cầm xuống Ngô Trực, nội các đối bao nhiêu trong quân tướng lĩnh hạ thủ? Liền lần này đại án bắt trong quân tướng lĩnh liền vượt qua trăm người, cứ việc đều là bên trong tầng dưới chót tướng lĩnh, nhưng đã để Ngô quốc quân đội lâm vào kịch liệt bất an bên trong.

Lúc này, Ngô Vương đằng đằng sát khí mang theo Cấm Vệ quân phóng tới nội các, nửa đường liền có vô số võ sĩ nhao nhao gia nhập vào.

"Mạt tướng tham kiến bệ hạ."

"Mạt tướng thỉnh cầu gia nhập chiến đấu."

Một chi lại một chi quân đội gia nhập, đi đến nửa đường thời điểm, Ngô Vương sau lưng quân đội đã vượt qua ba vạn người khoảng cách.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương cưỡi ngựa liều mạng đuổi, đuổi kịp Ngô Vương, thấp giọng run rẩy nói: "Ngô Vương, ngẫm lại hậu quả a, ngẫm lại ngươi Ngô thị gia tộc mấy trăm năm gia nghiệp giang sơn a?"

Ngô Vương một tiếng không phát.

Liêm Thân Vương nói: "Dạng này như thế nào? Ngô Trực không bắt, Vương Khánh An đổi khẩu cung, lần này sát nhập, thôn tính ruộng đồng cùng giết người đại án, hoàn toàn cùng Ngô Trực đại nhân không quan hệ."

Ngô Vương vẫn như cũ không nói một lời, sát khí đau đau phóng tới nội các.

Liêm Thân Vương run rẩy nói: "Ngô Vương, Đại Lý Tự khanh xuống đài, chém đầu răn chúng, nội các công khai nhận lầm, còn Xu Mật Sứ Ngô Trực trong sạch."

Ngô Vương vẫn không có bất luận cái gì hồi phục.

Rất nhanh, Ngô Vương sau lưng đại quân bành trướng đến năm vạn, trong vòng vây các chỗ Lộc Uyển.

"Chuẩn bị!" Ngô Trực hô to.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Ngô Vương, nội các Thủ tướng Trương Đan Phong xuống đài, tùy ngươi đến chỉ một tên quan viên đảm nhiệm mới Thủ tướng, hắn đầu tiên muốn hiệu trung với Ngô quốc."

Ngô Vương kinh ngạc, không nghĩ tới Đại Viêm đế quốc vậy mà nguyện ý làm ra những này thỏa hiệp.

"Liêm Thân Vương, Đại Viêm đế quốc không phải ước gì ta cùng Sở Vương công khai đối kháng Đại Viêm đế quốc, sau đó đế quốc trực tiếp phái ra trăm vạn đại quân diệt Ngô, Việt, Sở ba nước, trực tiếp trở thành Đại Viêm đế quốc hành tỉnh sao?" Ngô Vương cười lạnh nói.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Sự tình không phát triển đến nước này, đương nhiên tốt nhất. Có thể dùng chính trị thủ đoạn giải quyết, tận lực đừng dùng quân sự."

Ngô Vương nói: "Đại Viêm đế quốc không quá nguyện ý vận dụng siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn, nhưng là Đại Viêm đế quốc bí mật của mình quân đoàn lại không có hoàn toàn thành quân?"

Đế quốc Liêm Thân Vương cười lạnh nói: "Ngô Vương không cần quá nhiều phỏng đoán, ta đã cho ra sau cùng dây nối đất, Trương Đan Phong xuống đài, nội các chỉnh đốn. Ngô Vương, trong lúc này các là Ngô quốc nội các, nhưng cũng là thuộc hạ tại Đại Viêm đế quốc nội các, bên trong có rất nhiều quan viên đều là Viêm kinh nội các sai phái tới, ngươi một khi tiến đánh, vậy liền về không đầu."

Ngô Vương nói: "Ta cũng cho tới bây giờ đều không có muốn qua quay đầu."

"Đánh!" Sau đó theo Ngô Vương ra lệnh một tiếng.

Mấy vạn đại quân như thủy triều tràn vào Lộc Uyển bên trong.

Sau một lát, bên trong từng đợt quỷ khóc sói gào.

Nội các là có lính của mình, nhưng chỉ có chỉ là mấy ngàn người mà thôi. Hơn nữa cho tới nay, Ngô Vương đều chịu nhục, nội các cảm thấy có Đại Viêm đế quốc bảo hộ, tự nhiên cao chính không lo.

Không nghĩ tới Ngô Vương vậy mà như thế quyết tuyệt, trực tiếp điều động đại quân, đem nội các tận diệt.

Ngắn ngủi không đến một canh giờ, bên trong chiến đấu kết thúc.

Toàn bộ nội các quan lại tăng thêm binh sĩ, ròng rã có mấy ngàn người nhiều, lúc này đại bộ phận đều biến thành thi thể.

Cái này Lộc Uyển hành cung bên trong, đâu đâu cũng có máu tươi, đâu đâu cũng có thi thể.

Một lát sau, mấy trăm tên nội các quan lớn toàn bộ bị cầm ra tới.

"Bệ hạ, là nhốt vào Đại Lý Tự ngục giam, vẫn là Hắc Thủy Đài ngục giam?" Ngô U hỏi.

Ngô Vương lắc đầu nói: "Không cần, trực tiếp áp hướng pháp trường đi."

Lời này mới ra, mấy trăm nội các quan viên run rẩy, hoàn toàn không thể tin vào tai của mình, Ngô Vương đây là điên sao? Cái này chắc chắn là điên.

. . .

Mấy canh giờ sau!

Ngô quốc hoàng cung trước mặt trên quảng trường người đông nghìn nghịt, vượt qua mười vạn người đến đây vây xem.

Kinh thiên kịch biến a, đại vương vậy mà đem nội các tận diệt, nhất thời toàn bộ Ngô quốc dân chúng nỗi lòng phức tạp ngàn vạn.

Việt Quốc dân chúng cơ hồ thiên về một bên đứng tại Thẩm Lãng bên này, mà Ngô quốc trong lòng bách tính cũng nhiều bao nhiêu ít hướng về Khương Ly, bởi vì hắn thanh danh quá lớn, thanh danh quá tốt.

Nhưng cùng lúc đó, Ngô quốc dân chúng đối Đại Viêm đế quốc cũng không có bao nhiêu chống lại, bởi vì giáp giới, Đại Viêm đế quốc đối Ngô quốc thẩm thấu thực tế quá lợi hại, toàn bộ quan văn tập đoàn nắm giữ dư luận, đều dẫn đạo Ngô quốc tâm hướng Đại Viêm đế quốc.

Nhưng đối với Ngô Vương, Ngô quốc dân chúng lại cũng không phải là hoàn toàn không có tình cảm, dù sao đã hiệu trung mấy trăm năm.

Ngô quốc nội các Thủ tướng Trương Đan Phong cho tới bây giờ mới thôi đều là choáng váng, cái này tuổi trẻ Ngô Vương điên cuồng như vậy sao? Cứ như vậy đột nhiên đi hướng tuyệt lộ? Nửa điểm đều không do dự?

Hình không lên đại phu, đây là thiên hạ các nước quy tắc ngầm a, vì lẽ đó Trương Đan Phong cứ việc một mực cùng Ngô Vương đối nghịch, nhưng cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua chính mình sẽ có cái gì nguy hiểm đến tính mạng.

"Bệ hạ, bệ hạ, tuyệt đối không thể bị nhiệt huyết choáng váng đầu óc a, Ngô quốc trăm năm cơ nghiệp không thể hủy ở trong tay của ngài a." Trương Đan Phong đối Ngô Vương liều mạng dập đầu nói: "Bệ hạ của ta a, lão thần làm hết thảy, cũng đều là là Ngô quốc, là Ngô thị Vương tộc an nguy a."

Ngô Vương thản nhiên nói: "Cái gì đều không cần nói, đừng nói."

"Giết!"

Tuổi trẻ Ngô Vương một tiếng này giết kêu không có chút nào phóng khoáng, lộ ra tràn ngập rã rời.

"Bá, bá, bá, bá. . ."

Giơ tay chém xuống, trên trăm tên nội các quan viên bị chém đầu.

Vượt qua mười vạn dân chúng chợt cảm thấy sợ nổi da gà, những này cao cao tại thượng đại nhân vật, lại bỗng nhiên liền bị giết?

"Giết!"

Lại một lần nữa giơ tay chém xuống, lại vượt qua trăm người đầu người rơi xuống đất.

Cái này, Ngô quốc nội các những quan viên này dọa đến cứt đái cùng ra, liều mạng dập đầu hô to: "Bệ hạ, bệ hạ, thần muốn tố giác vạch trần, thần muốn tố giác vạch trần."

Đại Lý Tự khanh quỳ đi ra đến, cao giọng nói: "Vương Khánh An đoạt ruộng dâu, chôn sống Lâm tú tài toàn tộc cái này một ngập trời đại án là giả, là giả. Hung thủ căn bản cũng không phải là Vương Khánh An, càng là cùng Ngô Trực Vương thúc không quan hệ a, hết thảy đều là Tú Y ti gây nên a."

Tú Y ti, dẫn đầu thuộc về Ngô quốc nội các, vừa mới thành lập một năm rưỡi tổ chức tình báo, là dùng đến cùng Hắc Thủy Đài địa vị ngang nhau.

"Từ chôn sống Lâm tú tài toàn tộc, đến ruộng sách danh sách, đều là Tú Y ti gây nên, bọn hắn trực tiếp phụng chính là Tể tướng Trương Đan Phong mệnh lệnh."

"Chúng ta làm hết thảy chính là vì nói xấu Xu Mật Sứ Ngô Trực Vương thúc, hết thảy đều là Tể tướng Trương Đan Phong gây nên a."

Lời này mới ra, toàn trường triệt để xôn xao, khuôn mặt thất sắc.

Bí mật này người biết cực ít, Đại Lý Tự khanh là cái này đại án nhân vật mấu chốt, vì lẽ đó tự nhiên biết được rõ ràng.

Ngô Vương phất phất tay, vị này Đại Lý Tự khanh lập tức bị mang rời khỏi pháp trường, phảng phất không cần chết?

Lập tức, càng ngày càng nhiều quan viên quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, thần cũng phải tố giác vạch trần, thần cũng phải tố giác vạch trần."

Toàn bộ pháp trường như là quần ma loạn vũ, bọn hắn là hiệu trung Đại Viêm đế quốc không giả, nhưng bây giờ liền tính mạng còn không giữ nổi, còn quản cái gì cái gì?

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Lại có một chi quân đội tiến vào pháp trường bên trong, áp tải vài trăm người tiến đến, toàn bộ đều là Tể tướng Trương Đan Phong tộc nhân.

Ngay sau đó, giải vào pháp trường người càng đến càng nhiều, càng ngày càng nhiều, ở đây tất cả tứ phẩm trở lên quan văn người nhà, toàn bộ được đưa tới pháp trường phía trên.

Chỉnh tề quỳ mấy ngàn người nhiều.

"Bệ hạ, ta muốn tố giác vạch trần, ta muốn tố giác vạch trần a. . ."

Nhưng mà, Ngô Vương vẫn như cũ ngoảnh mặt làm ngơ, đờ đẫn hạ lệnh.

"Giết!"

"Xoát, xoát, xoát. . ."

Giơ tay chém xuống, mấy trăm tên đao phủ, không ngừng vung đao.

Thành hàng thành hàng đầu người rơi xuống đất.

Giết đến toàn trường tất cả mọi người rùng mình, toàn thân run rẩy, Ngô Vương bệ hạ đây là điên sao? Đây là muốn đem tất cả quan văn toàn bộ giết tuyệt sao? Cứ như vậy ai tới quản lý nội chính a?

"Bệ hạ, ta phải kiên quyết vạch trần, đây hết thảy đều là Đại Viêm đế quốc âm mưu."

"Là Đại Viêm đế quốc sai sử chúng ta chế tạo oan án, là Đại Viêm đế quốc Hắc Thủy Đài người chỉ đạo chúng ta làm xuống những này oan án."

"Là Đại Viêm đế quốc sai sử chúng ta tiến hành thổ địa sát nhập, thôn tính, Đại Viêm đế quốc thu mua chúng ta Ngô quốc quan văn cùng võ tướng."

"Vương Khánh An chính là bị Đại Viêm đế quốc uy hiếp cũng thu mua, chỉ cần hắn liên quan vu cáo Ngô Trực đại nhân, hắn mấy cái nhi tử liền có thể trực tiếp trở thành Đại Viêm đế quốc tiến sĩ, nếu không toàn tộc chết hết."

Sau đó mới thật sự là quần ma loạn vũ, những người này là mạng sống, liều mạng tố giác vạch trần, âm mưu lớn bao nhiêu liền nói đến bao lớn, có một phần nhỏ là thật, nhưng đại bộ phận đều là suy đoán phán đoán.

Đám người này kỳ thật rất thông minh, bọn hắn đương nhiên biết rõ Ngô Vương đến tột cùng muốn cái gì, vì lẽ đó không tiếc dùng sau cùng điên cuồng đổi lấy tính mạng của mình.

Nội các Thủ tướng Trương Đan Phong toàn thân run rẩy, phảng phất muốn nói điều gì, nhưng lại có nói không ra miệng.

Hắn không giống Chúc Hoằng Chủ, vì lẽ đó nếu vì mạng sống, là bảo trụ người cả nhà tính mệnh, hắn cũng muốn tố giác vạch trần a. Cứ việc rất nhanh Đại Viêm đế quốc liền sẽ đánh tới, hôm nay tố giác vạch trần đế quốc người đều sẽ chết, nhưng tối thiểu không cần chết ngay bây giờ a.

Nhưng hắn không dám, bởi vì hắn mấy cái xuất sắc nhất nhi tử đều tại Viêm kinh, hơn nữa coi như hắn tố giác vạch trần Đại Viêm đế quốc cũng hẳn phải chết không nghi ngờ. Ngô Vương cần một viên đầy đủ phân lượng đầu người, biểu đạt cùng Đại Viêm đế quốc quyết liệt.

Trương Đan Phong không khỏi nhìn về phía Ngô Vương, nội tâm run rẩy nói: "Ngô Vương bệ hạ, ngươi ngưu bức, quả nhiên là người trẻ tuổi, thật sự là hung ác a. . ."

"Bạch!"

Lại từng đợt giơ tay chém xuống, một loạt lại một loạt nội các đại thần bị chém đầu.

Cuối cùng, đến phiên nội các Tể tướng Trương Đan Phong toàn tộc, hắn vốn cho rằng Ngô Vương sẽ nói cái gì, nhưng hoàn toàn không có.

Tay một hồi hạ.

Đao phủ Quỷ Đầu đao bỗng nhiên chém xuống, nội các Thủ tướng Trương Đan Phong, tính cả toàn tộc của hắn, bị chém giết sạch sẽ.

Mà Đại Viêm đế quốc khâm sai Liêm Thân Vương trơ mắt nhìn xem một màn này, vô hạn sau khi khiếp sợ, chính là cười lạnh.

"Ha ha ha ha."

"Ngô Vương, giết đến có thể sảng khoái a?"

Ngô Vương không có trả lời, mà là thản nhiên nói: "Từ hôm nay trở đi, Ngô quốc không còn phục tùng Đại Viêm đế quốc bất luận cái gì ý chỉ. Ngô quốc không còn thừa nhận vương triều Đại Viêm là phương đông chính thống!"

"Đại Càn đế chủ Thẩm Lãng Thiên Việt thành quyết chiến đã đại hoạch toàn thắng, lấy không đủ hai vạn người đánh bại năm mươi vạn người, Thiên Nhai Hải Các hai vạn Huyết Hồn quân toàn quân bị diệt."

"Ngô U nghe phong!"

Lập tức, Hắc Thủy Đài Ngô U tiến lên quỳ xuống.

"Quả nhân thu làm em gái ngươi, sắc phong làm ngươi an u công chúa, mời ngươi thay thế quả nhân đi sứ Nộ Triều thành, đến hỏi hỏi một chút Đại Càn đế chủ Thẩm Lãng bệ hạ, ta Ngô Khải muốn hiệu trung Đại Càn vương triều, muốn phụng hắn làm chủ, hắn có thu hay không?"

Lời này mới ra, toàn trường mười mấy vạn người xôn xao.

Đột nhiên như vậy?

Ngô quốc cứ như vậy phản ra vương triều Đại Viêm, muốn đi hiệu trung Thẩm Lãng Đại Càn vương triều? Thế nhưng là Đại Càn vương triều ở đâu a?

Ngô U quỳ xuống dập đầu nói: "Thần muội tuân chỉ."

Ngô U cơ hồ không hề chậm trễ chút nào, mang theo mấy ngàn tên võ sĩ xuôi nam, đi sứ Nộ Triều thành.

. . .

Sở quốc trong vương cung!

Tân Sở Vương cùng Thái hậu ngay tại đánh cờ.

Từ triều đình cục diện lên, Sở Vương so Ngô Vương tốt một chút, bởi vì hắn đối triều chính nắm giữ lực còn mạnh hơn nhiều. Liền xem như cải tổ sau nội các, cũng không hoàn toàn là nghe theo Tể tướng danh tiếng, bên trong còn có thật nhiều quan văn hiệu trung Sở Vương.

Dù sao Sở quốc không có cùng Đại Viêm đế quốc giáp giới, mà hai đời Sở Vương tại các thần tử trong lòng có to lớn uy vọng.

Nhưng là Sở Vương hoàn cảnh nhưng lại so Ngô Vương càng nguy hiểm, bởi vì hắn xuất sắc hơn, càng thêm nhận Viêm kinh kiêng kị.

Tại Ngô quốc, lấy Trương Đan Phong cầm đầu nội các thế lực cướp đoạt nội chính quyền lực về sau, bắt đầu nhúng chàm quân quyền, không tiếc nhấc lên một trận đại án muốn đem Xu Mật Sứ Ngô Trực đuổi xuống đài đi.

Mà tại Sở quốc, Đại Viêm đế quốc thế lực trực tiếp liền đối Sở Vương hạ thủ, tội danh rất đơn giản, dâm loạn hậu cung, lão Sở Vương thi cốt chưa lạnh liền đi tai họa mẫu phi, phạm phải nhân luân đại tội.

Đây đương nhiên là giả dối không có thật tội danh, nhưng cũng không hoàn toàn là từ không sinh có. Bởi vì rất nhiều người nhìn thấy lão Sở Vương một cái phi tử quần áo không chỉnh tề từ tân Sở Vương cung trong phòng chạy đến, sau đó không lâu liền lên treo cổ tự sát.

Lại là tử gian kế sách, Phù Đồ Sơn tại Sở quốc trong vương cung an trí không chỉ một nữ nhân, thời khắc mấu chốt từng cái dẫn bạo.

Nhan phi hại chết lão Sở Vương, mà cái này Liên phi lại tại tân Sở Vương trên đầu giội một chậu tẩy không sạch nước bẩn.

Sau đó, lão Sở Vương vợ cả, Sở quốc Thái hậu liền nhận áp lực cực lớn. Bởi vì hắn là tân Sở Vương sinh mẫu, chỉ cần hắn ra mặt chỉ trích tân Sở Vương dâm loạn mẫu phi tội danh, cái kia thật liền rốt cuộc tẩy không sạch.

Vị này Sở quốc Thái hậu đã từng đầu hàng qua Thẩm Lãng, gặp vô số nhục nhã, vì lẽ đó có người cảm thấy nàng khẳng định sẽ thỏa hiệp.

Kết quả, nàng một mực chống đỡ. Vì thế tộc nhân của hắn chết được không sai biệt lắm, chính nàng cũng không còn sống lâu nữa. Phù Đồ Sơn cùng Doanh Vô Minh dùng chết đi bức bách hắn thỏa hiệp, bức bách nàng thừa nhận tân Sở Vương dâm loạn mẫu phi tội.

Hoặc là công khai xác nhận Sở Vương tội danh, hoặc là chết!

Lúc này, mẹ con hai người ngay tại đánh cờ.

"Mẫu hậu, nhi thần cái này đi cầu Thẩm Lãng bệ hạ, hắn hẳn là có thể trị thật tốt ngài." Sở Vương run rẩy, sau cùng quân cờ thật lâu không bỏ được rơi xuống, bởi vì một khi rơi xuống, thế cuộc liền kết thúc.

Sở Thái hậu lắc đầu nói: "Không cần, Ninh Nguyên Hiến đã từng quỳ xuống thỏa hiệp qua. Nhưng là hiện tại hắn đứng lên, nỗ lực cơ hồ cái giá bằng cả mạng sống. Vậy ta cũng muốn đứng lên, ta kết quả này rất tốt, rất tốt. . ."

Lúc này Sở Thái hậu ngược lại lộ ra càng thêm tuổi trẻ, còn có hoàn toàn không phù hợp tuổi diễm lệ.

"Ta đã từng từng chịu đựng sỉ nhục, hướng Thẩm Lãng thỏa hiệp đầu hàng, hơn nữa còn bị áp lấy diễu phố thị chúng, lúc ấy ta hẳn là tự sát, nhưng là chính ta xuống không tay."

"Hiện tại ta chết, vì bảo vệ con của mình, ta thà chết chứ không chịu khuất phục, có lẽ còn là có thể vãn hồi một điểm danh dự đi."

Tân Sở Vương rốt cuộc khống chế không nổi, quỳ trên mặt đất khóc lớn.

"Con của ta a, hạ cờ đi." Sở Thái hậu run rẩy nói: "Nương thật chống đỡ không nổi."

Khuôn mặt của nàng càng ngày càng yêu diễm, con mắt quang mang càng ngày càng quỷ dị.

"Rống, rống. . ." Tân Sở Vương như là dã thú gầm thét.

"Đại Viêm đế quốc, Phù Đồ Sơn, Doanh Quảng, Doanh Vô Minh. . ." Trong miệng hắn không tuyệt vọng lấy những này danh từ.

Cừu hận, cừu hận thấu xương.

Các ngươi giết chết phụ vương, hiện tại lại dùng thủ đoạn hèn hạ giết chết mẫu hậu.

Cuối cùng, Sở Vương ngẩng đầu lên, đem cái cuối cùng quân cờ đặt ở trên bàn cờ, thế cuộc kết thúc, hắn thắng.

Sở Thái hậu nói: "Con của ta, ngươi ra ngoài đi. Tiếp xuống một màn này, sẽ rất xấu xí đáng sợ."

Sở Vương hướng phía Thái hậu liều mạng dập đầu, trực tiếp chảy máu nói: "Mẫu hậu, nhi thần thề, nhất định sẽ là phụ vương báo thù rửa hận, nhất định sẽ là mẫu hậu báo thù rửa hận."

"Tốt, tốt. . ." Thái hậu khua tay nói: "Đi thôi, thời gian của ta đến."

Sở Vương lui ra ngoài, đem cửa phòng đóng kín.

Sở Thái hậu đối tấm gương chiếu khán, nàng càng ngày càng yêu diễm, càng ngày càng tuổi trẻ, càng ngày càng mỹ lệ.

Cuối cùng, quả thực làm cho người ta không cách nào nhìn thẳng, con mắt của nàng đã diễm lệ như hỏa.

Tiếp theo trong nháy mắt!

Nàng diễm lệ tuyệt luân thân thể từng tấc từng tấc vỡ ra, sau đó vô số côn trùng từ trong cơ thể nàng trào ra.

Vô biên vô tận thống khổ, cho dù là tử vong, cũng phải tiếp nhận đất này ngục đồng dạng tra tấn.

Sở Thái hậu lúc đầu không muốn phát ra kêu thảm, nhưng là nàng nhịn không được.

"A. . . A. . . A. . ."

Nàng phát ra tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng thê lương, càng ngày càng kinh khủng.

"Phanh. . ."

Thân thể của nàng bỗng nhiên nổ tung, triệt để chết đi.

Cùng lúc đó.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Toàn bộ cung trong phòng, hỏa hoạn cháy hừng hực.

Đem Sở Thái hậu thi thể, còn có trong cơ thể nàng vô số trào ra khủng bố độc trùng, toàn bộ đốt thành than cốc.

Sở Vương ở bên ngoài nhìn xem liệt hỏa hừng hực, lau khóe mắt nước mắt, toàn bộ biểu lộ trở nên băng lãnh.

Thương tâm, cực kỳ bi thương? Thỏa thích tới đi, như là trời long đất nở đồng dạng tới đi.

Nhưng là, phải nhanh một chút đi qua.

"Đại Viêm đế quốc, Doanh Quảng, Doanh Vô Minh, Phù Đồ Sơn. . ." Trong miệng hắn không ngừng mà đọc lấy.

Mà lúc này, Thái tử thái phó Lý Huyền Kỳ đi tới, khom người nói: "Bệ hạ, đã kết thúc."

Sở Vương nói: "Giết hết?"

Lý Huyền Kỳ nói: "Giết hết."

Sở Vương giang hai cánh tay, lập tức có mấy cái thái giám tiến lên, vì hắn đeo lên mới vương miện, mặc vào mới vương bào.

Sở Vương chậm rãi đi ra ngoài, đẩy ra cửa cung.

Một mảnh huyết tinh chi khí.

Bên ngoài trên mặt đất, lít nha lít nhít đều là thi thể, có quan văn, cũng có võ tướng, thậm chí còn có hắn hai cái đệ đệ, còn có tiền Sở Vương mấy cái mẫu phi, tổng kết thành một cái danh từ, đó chính là phản nghịch.

Hơn vạn cái phản nghịch, bị Sở Vương giết đến sạch sẽ, Đại Viêm đế quốc thâm nhập vào Sở quốc cảnh nội người cơ hồ bị nhổ tận gốc.

Thây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông.

Mấy vạn đại quân chỉnh tề, toàn thân đẫm máu, đứng tại trên quảng trường, nhìn thấy Sở Vương đi ra cửa cung, lập tức chỉnh tề quỳ xuống.

"Tham kiến bệ hạ, tham kiến bệ hạ!"

Sở Vương đi vào cung điện cửa chính trước đó, nhìn qua trước mặt một lá cờ, đây là vương triều Đại Viêm cờ xí, cao cao tại thượng tung bay.

Sở Vương rút kiếm, bỗng nhiên chặt đứt.

Vương triều Đại Viêm cờ xí ngã xuống.

"Chư vị tướng sĩ, chư vị thần công, từ hôm nay trở đi, ta Sở quốc phản!"

"Ta Sở quốc không còn hiệu trung vương triều Đại Viêm!"

"Ta Sở quốc nguyện phụng Đại Càn vương triều là phương đông chính thống!"

Sau đó, Sở Vương hướng phía phương đông quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần tham kiến Thẩm Lãng bệ hạ, Đại Càn đế chủ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 501: : Đại Càn Đế Quốc Quật Khởi! Thẩm Lãng Đại Hôn!

Chương 500:: Đại Càn đế quốc quật khởi! Thẩm Lãng đại hôn!

Ngô Sở hai nước đại thanh tẩy vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu, tiếp xuống thế tất sẽ tiến hành một trận triệt để thay máu mới có thể đem trung thành với Đại Viêm đế quốc quan viên triệt để nhổ tận gốc.

Sở Vương trở về hoàng cung, nhìn xem cháy hừng hực cung phòng, không có chút nào để người đi cứu hỏa ý tứ.

Dù sao Sở Vương cung đã để Thẩm Lãng đốt qua một lần, mới xây cái này hoàng cung từ một loại nào đó trình độ bên trên là phi thường đơn giản, hơn nữa còn rất trống trải, cũng không cần quá lo lắng thế lửa sẽ lan ra, nhưng vẫn là có vượt qua hơn ngàn cái cung nữ cùng thái giám bưng thủy tưới thiêu đốt cung điện vây quanh.

Liền để tòa cung điện này đi theo mẫu hậu cùng một chỗ chôn cùng đi.

Lúc này Sở Vương lộ ra càng bình tĩnh, thậm chí thể nội cái kia cỗ nóng nảy bất an khí tức cũng an tĩnh lại.

Thái sư Lý Huyền Kỳ tiến lên hỏi: "Bệ hạ, tiếp xuống hẳn là điều động sứ giả đi Thẩm Lãng bệ hạ bên kia."

Sở Vương nói: "Để Thái tử đi thôi."

Lý Huyền Kỳ kinh ngạc, Thái tử? Năm nay mới mười lăm tuổi mà thôi a.

"Bệ hạ, tiếp xuống làm sao bây giờ?" Lý Huyền Kỳ lại hỏi.

Sở Vương nói: "Chờ đợi lấy Doanh Vô Minh suất lĩnh đại quân từ tây, bắc, nam ba mặt hợp kích mà đến, Tân Càn vương quốc quân đội, Đại Lương Quốc quân đội, Phù Đồ Sơn quân đội, thậm chí còn có Đại Tấn vương quốc quân đội."

Lý Huyền Kỳ nói: "Chúng ta có thể thắng sao?"

Sở Vương nói: "Thắng không thể, nhất định sẽ thua."

Lý Huyền Kỳ gương mặt run lên, cũng không có chất vấn Sở Vương, trên thực tế chính hắn cũng cảm thấy sẽ thua. Sở quốc coi như tận lên cả nước binh cũng đánh không lại Doanh Vô Minh, Tân Càn vương quốc vốn là so Sở quốc cường đại rất nhiều lần, chớ nói chi là Doanh Vô Minh còn có Phù Đồ Sơn toàn diện ủng hộ.

Sở quốc coi như tiêu hao tất cả quốc lực, tụ hợp nổi trăm vạn đại quân, cũng trên cơ bản là chắc chắn thua không thể nghi ngờ.

Lý Huyền Kỳ nói: "Như vận chuyển, lại như thế nào?"

Sở Vương khàn khàn nói: "Thái sư, Thẩm Lãng bệ hạ sáng tạo một lần lại một lần kỳ tích, nhưng là trong tay hắn quân đội chỉ có không đến năm sáu vạn, thủ một cái Nộ Triều thành đều miễn cưỡng, thủ Việt Quốc đều không đủ, càng không khả năng giúp chúng ta giữ vững Ngô quốc cùng Sở quốc. Ngô Vương tính tình so ta còn muốn mạnh, vì lẽ đó hắn cũng khẳng định không nhịn được, không nói đến Ngô Vương. Ta sở dĩ hiệu trung Thẩm Lãng bệ hạ, xưa nay không dám hi vọng xa vời hắn có thể giúp ta bảo trụ Sở quốc giang sơn, ta hiệu trung hắn là vì sau đó, là tương lai."

Hắn tiếp tục xem thiêu đốt cung điện, bên trong mẫu hậu cũng đã bị đốt thành tro bụi đi.

Sở Vương nói: "Kỳ thật ta có thể chịu, nén giận, chịu nhục ai không biết. Nhưng một số thời khắc, nhẫn đã không có dùng, người ta đồ đao đều đã gác ở trên cổ, không thể nhịn được nữa dứt khoát cũng không cần nhẫn."

Trên một điểm này, Lý Huyền Kỳ cũng không có ngăn cản Sở Vương, thậm chí lần này đại khai sát giới đều là hắn dẫn binh làm.

"Người sống một đời, cuối cùng là phải cầu một cái thống khoái. Chúng ta những này làm vương, cả một đời cũng khó khăn đến thống khoái một lần, nhưng mà lần này là thật thống khoái a, quá sảng khoái." Sở Vương phóng khoáng cười to nói: "Thống khoái về sau đâu? Liền có thể chết. . ."

Lời này mới ra, Lý Huyền Kỳ thân thể run lên.

Sở Vương nói: "Doanh Vô Minh đại quân chẳng mấy chốc sẽ đánh tới, ta xem như Sở Vương sẽ dốc sức một trận chiến, sau đó thịt nát xương tan, Sở quốc toàn cảnh luân hãm, ta nhất định sẽ chết trận, ta cũng nhất định phải chết trận. Quân vương chết xã tắc, vậy cái này cỗ tinh khí thần liền đứng thẳng. Tiếp xuống coi như Doanh Vô Minh quân đội triệt để chiếm lĩnh chúng ta Sở quốc, nhưng là tại vô số người nước Sở dân trong lòng, Sở quốc vĩnh viễn bất diệt. Bởi vì ta cái này Sở Vương chết trận, vì quốc gia xã tắc chết trận."

"Cái gì là quốc gia? Quốc gia là lãnh thổ sao? Là thành trì sao? Không phải sao, quốc gia là tinh thần, là một cỗ lòng người."

"Khương Ly bệ hạ chết bao nhiêu năm? Hơn hai mươi bảy năm a? Nhưng vì sao toàn bộ thiên hạ đều trong ngực niệm tình hắn, Thẩm Lãng bệ hạ thân phận nhất bạo mở, lập tức liền có vô số người đi hiệu trung? Có ít người chết, nhưng là hắn còn sống."

"Tiếp xuống ta cùng Doanh Vô Minh quyết chiến, oanh oanh liệt liệt mà chết, dạng này ta liền vĩnh viễn sống ở người nước Sở dân trong lòng, Sở quốc liền vĩnh viễn không vong."

"Thái tử không phải đi Thẩm Lãng bệ hạ bên kia sao? Ta tin tưởng Thẩm Lãng bệ hạ sẽ sáng tạo cái này đến cái khác kỳ tích, hắn không gánh nổi Sở quốc, không gánh nổi Ngô quốc, thậm chí không gánh nổi Việt Quốc, nhưng là hắn có thể bảo trụ ta Thái tử, hắn tương lai nhất định sẽ suất lĩnh quân đội giết trở lại Sở quốc, mà tới lúc kia, chính là ta Sở quốc Niết Bàn trùng sinh thời điểm."

"Đưa vào chỗ chết mà hậu sinh, vì lẽ đó ta nhất định phải chết trận!"

...

Ngô quốc trong vương cung.

"Thoải mái, ta đã thoải mái." Ngô Vương phóng khoáng nói, sau đó hắn rót một ly rượu uống một hơi cạn sạch. ,

Bên cạnh tuổi trẻ Ngô quốc Thái tử cầm bầu rượu lên, là phụ vương, Ngô Trực, Ngô Mục rót rượu.

Ba người lần nữa uống một hơi cạn sạch.

Ngô quốc Thái tử nói: "Phụ vương, rượu này mạnh, thúc gia gia lớn tuổi, ngài uống đến chậm một chút."

"Không sao, không sao. . ." Ngô Vương cười nói: "Những trong năm này, là thuộc hôm nay cực kỳ thoả nguyện a, quá sảng khoái! Đã từng ta có bao nhiêu lần trong giấc mộng muốn đại khai sát giới a, muốn đem những cái kia quân bán nước tử toàn bộ giết đến sạch sẽ, nhưng là ta không dám a, bởi vì Ngô quốc vẫn là của ta, ta không dám nện trong nhà này bình bình lọ lọ. Kết quả người ta muốn đem nhà ta chiếm lấy, còn muốn đem ta đuổi đi, vậy cũng đừng trách ta trở mặt vô tình, đem những này ăn trộm vai chém tận giết tuyệt, quá mức nghiện."

Ngô quốc Thái tử nói: "Phụ vương, vậy, vậy tiếp xuống làm sao bây giờ?"

Ngô Vương nói: "Đương nhiên là đại quân đế quốc giống như thủy triều tuôn đi qua, chúng ta phía bắc chính là Tru Thiên Các, đây chính là cùng Đại Viêm đế quốc quan hệ cực kỳ thân mật siêu thoát thế lực, trăm vạn đại quân tràn vào ta Ngô quốc cảnh nội."

Ngô quốc Thái tử nói: "Vậy, vậy sau đó thì sao?"

Ngô Vương nói: "Đương nhiên là ta Ngô quốc toàn quân bị diệt, ta, ngươi thúc gia gia, ngươi Ngô Mục thúc thúc toàn bộ chết trận a."

Lời này mới ra, Ngô quốc Thái tử nước mắt lập tức tuôn ra, run giọng nói: "Phụ vương, chẳng lẽ liền không có những biện pháp khác sao? Chẳng lẽ ngươi hôm nay đại khai sát giới, chính là vì ngày khác toàn quân bị diệt, thịt nát xương tan sao?"

Ngô Vương nói: "Đúng, đúng! Ta hôm nay đại khai sát giới, đem trung thành với Đại Viêm đế quốc cẩu tặc toàn bộ giết sạch, đã sớm dự liệu được tiếp xuống tử cục. Ta phảng phất hiện tại liền thấy, quân đế quốc đoàn như thủy triều tràn vào Ngô quốc, chúng ta Ngô quốc quân đội liên miên liên miên chết đi, dùng không mấy tháng, Ngô quốc toàn cảnh đều sẽ luân hãm, trở thành Đại Viêm đế quốc bốn cái hành tỉnh."

Ngô quốc Thái tử cao giọng nói: "Như là đã đoán được, vì sao còn muốn làm như vậy?"

"Bởi vì ta đã không có lựa chọn nào khác." Ngô Vương nói: "Nếu như hôm nay ta tùy ý đế quốc Liêm Thân Vương bắt đi Ngô Trực Vương thúc, lại hoặc là tùy ý Vương thúc tự sát, cái kia tại Ngô quốc vạn dân tâm bên trong ta cái này Ngô Vương liền đã phế.

Tiếp xuống đám kia cẩu tặc lại không ngừng cướp đi Ngô quốc hết thảy, cuối cùng ta triệt để biến thành một cái khôi lỗi, không bằng heo chó khôi lỗi. Như thế cứ việc ta còn có thể sống được, nhưng kỳ thật đã chết. Nếu như ta chống cự Đại Viêm đế quốc, oanh oanh liệt liệt chết trận, vậy coi như ta chết, cũng vẫn như cũ còn sống. Tương lai Thẩm Lãng bệ hạ đại quân càn quét thiên hạ, ta Ngô quốc nháy mắt liền có thể trùng sinh."

"Trên thế giới này rất nhiều người đều có thể chỉ vì cái trước mắt, duy chỉ có vương giả không thể, chúng ta muốn nhìn đến đầy đủ đủ xa. Chúng ta Ngô quốc hiệu trung Thẩm Lãng bệ hạ, không phải vì hiện tại, mà là vì tương lai."

Ngô quốc Thái tử khóc thút thít nói: "Cái kia đi theo Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta liền có tương lai sao?"

"Không biết." Ngô Vương nói: "Ai biết được, bản này chính là một trận đánh bạc, nhưng là Việt Vương có thể xuất ra tính mệnh đến cược, ta Ngô Vương vì sao lại không thể đâu? Ha ha ha. . . Rót rượu, rót rượu!"

Ngô quốc Thái tử một bên khóc, một bên cho ba người rót rượu.

"Tốt, Thái tử ngươi đi đi, đi Nộ Triều thành." Ngô Vương nói.

Ngô quốc Thái tử dập đầu nói: "Vâng, phụ vương. Lần này đi sứ Nộ Triều thành, ta chắc chắn không cô phụ phụ vương dạy bảo, chắc chắn sẽ không ném Ngô quốc mặt mũi."

"Không có dạy bảo, không có mặt mũi, ngươi đi Nộ Triều thành không có bất kỳ cái gì nhiệm vụ, đi theo Thẩm Lãng bệ hạ học tập, chiến đấu là được." Ngô Vương nói.

Ngô quốc Thái tử kinh ngạc, nói: "Phụ vương, cái kia. . . Vậy nhi thần lúc nào trở về?"

"Không trở lại." Ngô Vương nói: "Còn trở về làm cái gì a? Ngô quốc chẳng mấy chốc sẽ luân hãm, ta Ngô quốc quân đội chẳng mấy chốc sẽ toàn quân bị diệt, còn trở về làm gì? Đương nhiên nếu như thượng thiên phù hộ, ngươi có một ngày sẽ trở lại, đó chính là làm Thẩm Lãng bệ hạ đại quân giết trở lại Ngô quốc thời điểm, ngươi liền có thể trở về."

Lời này mới ra, Ngô quốc Thái tử lập tức quỳ trên mặt đất, khóc lóc đau khổ lên tiếng.

Ngô Vương lúc đầu muốn chửi ầm lên, khóc cái gì khóc? Xem như tương lai Ngô Vương, ngươi vậy mà như là nữ hài tử đồng dạng thút thít, dạng này có cái gì tiền đồ?

Nhưng Ngô Vương cuối cùng không có trách mắng âm thanh, mà là đưa tay vuốt ve đầu của con trai đỉnh, đây có lẽ là phụ tử một lần cuối cùng gặp mặt, hài tử khóc cũng không có cái gì.

Tiếp lấy Ngô Vương đi đem trên vách tường bức kia địa đồ lấy xuống, đây là Ngô quốc cương vực đồ, hắn đưa cho Thái tử.

"Cầm, đây chính là chúng ta Ngô quốc, lúc nào cảm thấy gánh không được, liền lấy ra đến xem."

Ngô quốc Thái tử tiếp nhận này tấm địa đồ, trân tàng trong ngực.

"Đi thôi, đi thôi. . ."

Một lát sau, Ngô Vương Thái tử bí mật rời đi hoàng cung, rời đi vương thành, trước hướng phía phía đông mà đi, đi thuyền đi Nộ Triều thành.

Hắn vốn là tại nghẹn ngào, nhưng là ra hoàng cung, lại quay đầu nhìn nguy nga thành cung thời điểm, rốt cục nhịn không được gào khóc.

"Đi thôi, đi thôi!" Lão hoạn quan nói: "Như trời cao chiếu cố, chúng ta còn có thể trở lại."

Vị này lão hoạn quan tên là Ngô Hoài Ân, là Ngô Vương thiếp thân đại hoạn quan, tông sư cấp cường giả, tiếp xuống sứ mạng của hắn chỉ có một cái, bảo hộ Thái tử.

Ngô quốc Thái tử hướng phía hoàng cung phương hướng quỳ xuống dập đầu nói: "Phụ vương, hài nhi đi."

...

Việt Quốc trong vương cung!

"Tốt, không cần thu thập, không cần thu thập. . ." Ninh Nguyên Hiến bất đắc dĩ nói: "Nộ Triều thành bên kia cái gì cũng có, mang nhiều đồ như vậy làm cái gì a?"

Tinh thần khí của hắn sắc đã thật nhiều, nguyên bản gầy như que củi thân thể hiện tại cũng lâu một chút thịt, hội chứng Parkinson vẫn như cũ rất nghiêm trọng, vẫn như cũ không ngừng rung động, nhưng cũng không trở thành giống trước đó như thế co quắp lấy không nhúc nhích.

Lúc này Biện phi ngay tại thu dọn đồ đạc, một hồi nhớ tới còn có thứ này, một hồi nhớ tới còn có vật kia, kết quả càng thu thập càng nhiều.

Tô Phi không có chủ ý, liền yên lặng đi theo Biện phi sau lưng cùng một chỗ thu thập, mà Chủng phi thì bóp lấy eo, đại đại liệt liệt nói: "Đúng đúng đúng, có cái gì tốt thu thập a? Muốn ta nói liền mang theo mấy món thay giặt quần áo trên đường xuyên, Thẩm Lãng bên kia đồ tốt có rất nhiều, hắn không phải muốn khai thác cùng phương tây thế giới mậu dịch đường thuyền sao? Tiếp xuống không biết có bao nhiêu mới mẻ đồ chơi đâu."

Nguyên lai Ninh Nguyên Hiến cùng Chủng phi nhìn qua thật rất xứng, một cái tuổi trẻ anh tuấn, một cái diễm lệ mỹ mạo.

Bây giờ thời gian mấy năm đi qua, Ninh Nguyên Hiến đã già yếu lưng còng, mà Chủng phi vẫn như cũ. . . Diễm lệ mỹ mạo, năm mươi mấy tuổi người nhìn qua liền bốn mươi đều không có, hơn nữa nàng cũng không có tận lực đi bảo dưỡng a.

Trước đó nhìn qua giống như là phu thê, bây giờ nhìn đi lên vậy mà giống như là cha con. Hơn nữa nàng cũng không chút nào biết rõ điệu thấp, mỗi ngày vẫn như cũ ăn mặc trang điểm lộng lẫy, hận không thể đem một thân nóng nảy đường cong hoàn toàn biểu diễn ra.

Ngược lại là Biện phi, hai năm này cũng già đến rất nhanh, nàng bị Thẩm Lãng liên luỵ đến lợi hại nhất, coi như xem như nữ tử cũng bị bỏ tù, bây giờ làn da coi như bóng loáng, nhưng là tóc lại trắng một chút.

"Có nhiều thứ vẫn là cũ dùng thuận tay, dù sao xe ngựa cũng thật nhiều, không bằng liền mang theo đi." Biện phi ôn nhu nói.

Trong lòng nàng, Ninh Nguyên Hiến có lẽ đời này cũng sẽ không trở về, vì lẽ đó đồ vật có thể mang đi vẫn là toàn bộ mang đi đi.

Rốt cục lại hơn phân nửa giờ, Biện phi lại đối sổ xét duyệt một lần, xác nhận không có cái gì đồ vật kéo xuống.

"Tốt, có thể đi, có thể đi."

Ròng rã thu thập ra mấy chục xe ngựa đồ vật, nhưng đại bộ phận đều là thông thường vật, không có cái gì đáng tiền.

Sau đó Ninh Nguyên Hiến ngồi lên xe ngựa, mang theo vài trăm người người rời đi hoàng cung.

Cửa cung, Ninh Chính, Ninh Kỳ, Ninh Chân, Ninh Cảnh bọn người tới đưa tiễn, còn có vợ con của bọn hắn, hài tử.

"Phụ vương thuận buồm xuôi gió." Ninh Chính nghẹn thật lâu, liền nói một câu nói kia.

Ninh Nguyên Hiến nhìn lấy mình đứa con trai này, lại nhìn hướng bên cạnh hắn thê tử Trác thị, đây là hắn nghiệp chướng a, lúc ấy đối Ninh Chính không coi trọng, để hắn cưới một cái tiểu thương nhân nữ nhi.

Đương nhiên, tiểu thương nhân nữ nhi cũng không có cái gì không tốt, cái này Trác thị ôn nhu hiền thục, tốt không thể tốt hơn, đáng tiếc không có dòng dõi a.

Bất hiếu có ba, vô hậu vi đại, huống chi Ninh Chính là Việt Vương? Vì lẽ đó theo lý thuyết Ninh Nguyên Hiến cái này phụ vương hẳn là cho hắn cưới mấy cái phi tử, sinh hạ nam hài, sau đó nhận làm con thừa tự đến Trác thị dưới gối.

Nhưng Ninh Chính giống như không có chút nào muốn nạp phi tử ý tứ, Ninh Nguyên Hiến đã sớm để Biện phi nói bóng nói gió qua, thậm chí để Biện Tiêu nữ nhi trực tiếp tiến vào hoàng cung cùng Ninh Chính gặp mặt, kết quả việc này vẫn là không thành.

Tính, hết thảy nhìn nhi nữ tạo hóa của mình đi.

Ninh Nguyên Hiến cuối cùng cũng không nói gì, chỉ là vỗ vỗ Ninh Chính cánh tay, tiếp lấy hắn lại đập Ninh Kỳ, Ninh Chân, Ninh Cảnh cánh tay, mỗi một con trai đều không có rơi xuống, đã từng hắn phi thường bất công, thích hài tử thích đến muốn mạng, không thích hài tử liền nhìn cũng không nguyện ý nhìn một chút.

Kết quả. . . Bây giờ mấy đứa bé bi kịch, Ninh Nguyên Hiến cảm thấy mình có rất lớn trách nhiệm.

"Đi thôi, đi, khỏi phải đưa!"

Ninh Nguyên Hiến phất phất tay, sau đó đội xe rời đi hoàng cung, cùng Thẩm Lãng quân đội tụ hợp, trùng trùng điệp điệp rời đi quốc đô, trở về Nộ Triều thành.

. . .

Đây cũng là đi đường bộ, lại là đi đường biển, nửa tháng sau Thẩm Lãng cùng Ninh Nguyên Hiến bọn người rốt cục trở lại Nộ Triều thành.

Sau đó kém chút liền muốn không biết, cái này. . . Đây là Nộ Triều thành sao?

Lúc này cách hắn rời đi Nộ Triều thành, đại khái đi qua gần ba tháng thời gian, Nộ Triều thành phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Mấy tháng trước, Nộ Triều thành bị đốt thành một vùng đất trống, trừ ba tòa tòa thành bên ngoài, toàn bộ đều là phế tích.

Mà bây giờ đã lâu vũ san sát.

Đương nhiên, lúc này Nộ Triều thành vẫn như cũ chưa nói tới mỹ cảm, bởi vì kiến tạo tốc độ thật nhanh.

Rất nhiều công năng tính kiến trúc nhất định phải trong thời gian ngắn nhất kiến tạo, ví dụ như nhiều loại công xưởng, còn có các loại phòng thí nghiệm bí mật vân vân.

Kim Sơn đảo mới là Thẩm Lãng chế tạo căn cứ, cơ hồ tất cả dã luyện công xưởng, xưởng công binh đều ở nơi đó. Nộ Triều thành bên này cũng nhất định phải có dành trước nhà máy, bởi vì một khi Kim Sơn đảo khó đảm bảo, tất cả nhà máy nhất định phải trong thời gian ngắn nhất có thể chuyển dời đến Nộ Triều thành, chỉ cần đem tất cả công nhân rút lui trở về liền lập tức có thể khai triển sinh sản.

Về phần cái gì trời xanh mây trắng? Mỹ luân mỹ hoán Nộ Triều thành? Kia thật là thật có lỗi, thật đúng là không có, tiếp xuống Nộ Triều thành sẽ trở thành một cái cự hình công nghiệp căn cứ.

Nhưng bởi như vậy, Ninh Nguyên Hiến dưỡng lão làm sao bây giờ? Cũng không thể để hắn ở tại vô số nhà máy cùng ống khói ở giữa a?

Lôi Châu đảo rất lớn, ròng rã có năm ngàn cây số vuông, nam bắc chiều dài vượt qua ba trăm dặm. Tại Nộ Triều thành phía bắc một trăm năm mươi dặm địa phương, Thẩm Lãng quy hoạch một cái to lớn trang viên, hơn nữa đã đầu nhập kiến tạo.

Trong trang viên kia cái gì cũng có, nông trường, nông trường, vườn trồng trọt, vườn trà, vườn hoa các loại cái gì cần có đều có.

Chỉ riêng bể bơi liền mấy cái, có mặn thủy du bể bơi, cũng có nước ngọt bể bơi, thiên nhiên hồ nước liền vượt qua bốn năm cái. Có sơn cốc, có bãi cỏ, có bãi biển.

Trang viên này diện tích vượt qua một vạn năm ngàn mẫu, hơn nữa chia ra làm ba, có phương đông thức cầu nhỏ nước chảy, cũng có phương tây thức tòa thành, còn có hiện đại Địa Cầu biệt thự trang viên.

Đương nhiên bên trong trọng yếu nhất còn có nhiều loại phòng thí nghiệm, còn có một trường học, tiếp xuống ở bên trong đọc sách hài tử hẳn là sẽ vượt qua vài trăm người nhiều, quý tộc hài tử, bình dân hài tử, đều có thể ở bên trong nhập học.

Tóm lại, Thẩm Lãng sẽ nghĩ biện pháp đem cái này trang viên xây thành Thiên đường.

Chẳng những Ninh Nguyên Hiến sẽ ở bên trong, mấy đứa bé, nhạc mẫu Tô Bội Bội, dưỡng phụ dưỡng mẫu, thậm chí Thẩm Lãng phần lớn thời gian cũng đều sẽ ở bên trong ở lại.

. . .

Nói về Nộ Triều thành, tòa thành thị này vẫn không có tường thành, nhưng là bến tàu lại xây dựng thêm gấp mấy lần, hơn nữa còn dự định một lần nữa mở ra một cái siêu cấp Thâm thủy cảng, bởi vì Thẩm Lãng tiếp xuống quy hoạch thuyền lớn nhất trọng tải vượt qua một vạn tính bằng tấn.

Mà tòa thành thị này gia tăng nhiều nhất chính là pháo đài, rời đi thời điểm vẻn vẹn chỉ có ba cái pháo đài, mười năm ổ đại pháo, bây giờ đã gia tăng đến hai mươi lăm cái pháo đài, cỡ lớn trọng pháo số lượng vượt qua chín mươi môn.

Đây cũng không phải là cái gì 122 li, mà là vượt qua 250 li đường kính đại pháo, thậm chí còn có vượt qua 400 li đường kính siêu cấp đại pháo, xa nhất tầm bắn vượt qua vạn mét.

Những này pháo đài, tăng thêm Thẩm Lãng hoả pháo hạm đội, đã miễn cưỡng được cho vững như thành đồng.

Nhưng vẫn là không đủ, Thẩm Lãng ngay tại thiết kế càng thêm đáng sợ lập thể phòng ngự hệ thống, bởi vì tiếp xuống Nộ Triều thành thế nhưng là hắn hết thảy, muốn chuẩn bị nghênh đón trên mặt biển bất cứ địch nhân nào, không quản là tưởng tượng bên trong địch nhân, vẫn là sức tưởng tượng bên ngoài địch nhân.

"Mấy tháng này thời gian bên trong, chúng ta mới tạo ba trăm năm mươi môn tuyến thân súng lựu đạn, đã lần lượt đưa đến Thiên Phong thành cùng Kim Sơn đảo, đồng thời tiến một bước gia cố Nộ Triều thành phòng ngự."

"Ba tháng trước, kiểu mới hoả pháo chiến hạm cải tạo đã bắt đầu, súng lựu đạn lên hạm ba loại phương án cũng toàn diện thi triển."

"Đời thứ nhất bao khỏa thức thiết giáp chiến hạm đã bắt đầu kiến tạo, đại khái mười ba tháng sau xuống nước, tổng cộng hai chiếc."

"Watt kế hoạch tiến triển thuận lợi."

"Bởi vì chúng ta đã trên cơ bản khống chế đông bộ hải vực quyền làm chủ trên biển, vì lẽ đó chi thứ nhất tiến về phương tây thế giới mậu dịch hạm đội đã một tháng trước xuất phát, tổng cộng ba ngàn người, năm mươi con thuyền, mục tiêu là Dibos công tước Bích Kim thành."

"Tìm kiếm thượng cổ di tích đội ngũ tổng cộng phái đi ra ba mươi chi, nhưng đến nay không có tin tức truyền đến."

"Lôi Châu đảo nhân khẩu vượt qua mười lăm vạn, hạt khu chúng ta tổng nhân khẩu vượt qua 29 vạn."

"Một tháng trước, Lôi Châu đảo cùng Việt Quốc dân gian mậu dịch chính thức bắt đầu, bây giờ mỗi ngày mậu dịch đo đều lấy cấp số nhân tăng trưởng."

"Tháng này sắt thép sản lượng vòng so gia tăng 39%."

Trương Xuân Hoa nhìn thấy Thẩm Lãng về sau, miệng tốc độ cực nhanh, nhất thiết phải trong thời gian ngắn nhất đem ba tháng này công việc hồi báo xong tất.

Sau đó nàng muốn nói lại thôi, khẳng định là muốn nhắc nhở Thẩm Lãng, cưới ta, cưới ta, cưới ta.

Ngươi cái này hỗn đản chẳng lẽ lại là quên a?

Nếu như nàng xem qua « vô gian đạo », khẳng định sẽ đối câu kia đối trắng đặc biệt có cảm xúc, nói xong ba năm, ba năm về sau ba năm, ba năm về sau lại ba năm, chín năm đại ca.

Ngay từ đầu nói tại Mộc Lan thành cưới ta, về sau còn nói tại Bích Kim thành, về sau còn nói tại Nộ Triều thành, về sau còn nói muốn chờ cứu sẽ phụ thân ta huynh trưởng, tiếp xuống chẳng lẽ muốn nói chờ đánh bại Đại Viêm đế quốc tái giá ta đi? Cho đến lúc đó ta nói không định đô tuyệt trải qua a.

Thẩm Lãng nói: "Trương Xung đại nhân bây giờ là Thượng thư đài phó tướng, phi thường bận rộn, một ngày trăm công ngàn việc, giành không được thời gian đến Nộ Triều thành, bất quá vài ngày sau hắn cùng đại ca ngươi, nhị ca đều sẽ tới."

Nhất thời, Trương Xuân Hoa lệ quang phun trào, trên mặt dâng lên hạnh phúc quang mang.

"Có người đang chờ ngươi." Trương Xuân Hoa nói.

. . .

"Ngô quốc công chúa, Ngô U bái kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Một cái mỹ lệ phụ nhân tại Thẩm Lãng trước mặt quỳ xuống, cách đó không xa đứng một đứa bé, ước chừng bốn năm tuổi bộ dáng, khoẻ mạnh kháu khỉnh, một mặt nghiêm túc, nhìn qua có chút đắng đại thù sâu bộ dáng.

"Tẩu tử xin đứng lên." Thẩm Lãng nói, sau đó đi đến đứa bé kia trước mặt nói: "Ngươi gọi Báo Tử đúng hay không?"

Đứa bé kia thẳng tắp nhìn qua Thẩm Lãng, dùng sức chút gật đầu, hắn phảng phất không quản làm chuyện gì đều là đâu ra đấy, có loại muốn dùng lực quá độ cảm giác, ngược lại là cùng Kim Sĩ Anh tính cách có điểm giống, bất quá càng thêm nghiêm trọng.

"Đây là lễ vật cho ngươi." Thẩm Lãng lấy tới một chi kiếm, vẻn vẹn chỉ có một thước rưỡi dài, vỏ kiếm phi thường lộng lẫy, nhưng là rút ra về sau, thân kiếm đen nhánh như mực, hơn nữa không có mở lưỡi.

Báo Tử cầm qua về sau, toàn bộ thân thể đều thoáng nghiêng một cái, bởi vì chi này kiếm rất nặng, chân chính huyền thiết kiếm, phi thường trân quý.

"Thần tạ chủ long ân." Hài tử còn không có nói cái gì, Kim Sĩ Anh đã một đầu đập xuống dưới.

Thẩm Lãng nói: "Để nhạc mẫu đại nhân chuẩn bị một chút, cho các ngươi bổ sung một cái hôn lễ."

Kim Sĩ Anh tiếp tục dập đầu nói: "Thần tạ chủ long ân."

Ngô U quỳ trên mặt đất há mồm muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng không nói gì thêm.

"Bệ hạ, Ngô quốc Thái tử cùng Sở quốc Thái tử đều đến, ngài chọn lựa một cái thời điểm, chính thức triệu kiến bọn hắn." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng nói: "Liền hiện tại đi, đi đại pháo đài bên kia đi một chút."

Thẩm Lãng sau khi đi, Kim Sĩ Anh đi vào Ngô U bên cạnh nói: "Nương tử, hiện tại là bệ hạ ý chỉ, chúng ta không thể chịu chỉ đi."

Ngô U cười lạnh nói: "Như thế xem ra, Kim tướng quân là bởi vì bệ hạ ý chỉ mới cưới ta, mà không phải bản ý."

Kim Sĩ Anh nói: "Nương tử, ngươi đánh cũng đánh qua, mắng cũng mắng qua, cái này tha ta đi."

Ngô U trong lòng ngọt ngào tâm phúc, nhưng lại tâm loạn như ma, cuối cùng ánh mắt rơi vào nhi tử trên mặt, thở phào một hơi, đem thân thể rúc vào Kim Sĩ Anh trong ngực.

. . .

"Thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Sở quốc Thái tử, Ngô quốc Thái tử hai người quỳ xuống dập đầu, hai cái Thái tử đều rất trẻ trung, đều chỉ là mười lăm mười sáu tuổi dáng vẻ.

Thẩm Lãng nói: "Ngô Vương cùng Sở Vương tâm tư ta rõ ràng, đưa vào chỗ chết mà hậu sinh!"

"Bọn hắn đã làm tốt hi sinh chuẩn bị, làm tốt toàn quân bị diệt, cả nước luân hãm chuẩn bị, thịt nát xương tan, quân vương chết xã tắc."

"Bọn hắn hiệu trung ta, là vì tương lai, hi vọng tương lai ta đại quân quét ngang vương triều Đại Viêm thời điểm, Ngô quốc cùng Sở quốc có thể Niết Bàn trùng sinh."

"Vì lẽ đó, bọn hắn không hẹn mà cùng đem hai vị Thái tử đưa đến bên cạnh ta."

Lời này mới ra, Sở quốc Thái tử còn tốt, cứ việc lệ rơi đầy mặt, lại cắn miệng không nói, quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích.

Mà Ngô quốc Thái tử cũng rốt cuộc khống chế không nổi, liều mạng dập đầu chảy máu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, van cầu ngài xuất binh, mau cứu phụ vương ta, mau cứu phụ vương ta, ta không muốn nhìn thấy hắn chết, ta càng không muốn nhìn thấy Ngô quốc diệt vong, cầu ngài mau cứu Ngô quốc đi."

Lời này mới ra, bên cạnh lão thái giám Ngô Hoài Ân lập tức thấp giọng quát nói: "Điện hạ. . ."

Đây là để Ngô quốc Thái tử không cần nói lung tung, càng đừng để Thẩm Lãng khó làm. Ngô Vương nói đến rõ ràng, Thẩm Lãng quân đội cộng lại cũng chính là năm sáu vạn người, thủ một cái Nộ Triều thành đều miễn cưỡng, muốn thủ Việt Quốc toàn cảnh cũng không thể, huống chi là Ngô quốc cùng Sở quốc?

Ngô Vương cùng Sở Vương làm tốt hi sinh dự định, đem nhi tử đưa đến Thẩm Lãng bên người, liền xem như lưu hai cái hỏa chủng, giữ lại tương lai hi vọng.

Thẩm Lãng nhìn qua hai cái trẻ tuổi Thái tử nói: "Ngô Vương cùng Sở Vương phi thường dũng cảm hơn nữa bi tráng, bọn hắn nghĩ đến không có sai, bọn hắn một khi tỏ thái độ hiệu trung ta về sau, toàn bộ thiên hạ đều sẽ kinh hãi. Sau đó Đại Viêm đế quốc sẽ vận dụng lôi đình chi lực, trăm vạn đại quân quét ngang Ngô quốc cùng Sở quốc."

"Lần này xuất động quân đội sẽ không thể tưởng tượng nhiều, Đại Viêm đế quốc quân đội, Tân Càn vương quốc quân đội, Đại Lương Quốc quân đội, thậm chí Đại Tấn vương quốc quân đội. Thậm chí một khi hoàng đế bí mật quân đội đã xây thành, tiến đánh Ngô Sở hai nước còn sẽ có siêu thoát thế lực quân đội, Phù Đồ Sơn quân đội, Tru Thiên Các quân đội, thậm chí Thông Thiên tự quân đội."

"Đại khái lại là che khuất bầu trời, con số trên trời. Ngô quốc ngăn không được, Sở quốc cũng ngăn không được. Một khi khai chiến, Ngô Vương sẽ chết, Sở Vương sẽ chết, cái này hai nước sẽ trong mấy tháng ngắn ngủi triệt để luân hãm, thậm chí Việt Quốc cũng sẽ luân hãm."

Lời này mới ra, Ngô quốc cùng Sở quốc Thái tử triệt để tuyệt vọng.

"Nhưng là. . ." Thẩm Lãng nói: "Ta đã sớm cùng Việt Vương Ninh Chính nói qua, ta tất nhiên vừa đón lấy các ngươi phụ vương hiệu trung, ta liền có thể gánh vác lên bảo hộ Ngô Sở hai nước trách nhiệm."

"Hai vị Thái tử, ta sẽ bảo hộ các ngươi phụ vương, bảo hộ các ngươi quốc gia, bình yên vô sự."

Lời này mới ra, hai nước Thái tử triệt để kinh ngạc đến ngây người, bao quát hai cái Thái tử tùy tùng hoạn quan.

Lần này Đại Viêm đế quốc một khi xuất binh diệt Ngô Sở, đâu chỉ trăm vạn đại quân? Thậm chí còn có thể có lượng lớn siêu thoát thế lực quân đội.

Thẩm Lãng chỉ là năm sáu vạn đại quân, dựa vào cái gì chi viện Ngô quốc cùng Sở quốc? Hoàn toàn không có khả năng a. Bên trên một trận đại chiến, Thẩm Lãng tiêu diệt hai vạn Huyết Hồn quân phi thường không tầm thường, nhưng hoàn toàn là bởi vì Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn phát huy kỳ hiệu, nhưng coi như như thế, hắn vẫn là đem tất cả vũ khí bí mật tiêu hao đến sạch sẽ, nỗ lực mấy ngàn người thương vong lúc này mới tiêu diệt hai vạn Huyết Hồn quân.

Biết rõ Thẩm Lãng Thiên Việt thành chiến tích về sau, Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ xuất động nào chỉ là hai vạn bí mật quân đoàn? Thậm chí nhằm vào Thẩm Lãng tất cả vũ khí bí mật đều sẽ có một lần nữa bố trí.

Đánh xong sau trận chiến này, Thẩm Lãng quân đội mệt mỏi hết sức, vũ khí hao hết. Mà Đại Viêm đế quốc quân đoàn lại là khí thế như hồng, như mặt trời ban trưa. Thẩm Lãng như thế nào đánh bại địch nhân trăm vạn đại quân cùng vô số bí mật quân đoàn?

Thẩm Lãng nói: "Hai vị thái tử điện hạ, một số thời khắc chiến tranh chia làm rất nhiều hình thức, không cần phái ra đại quân đánh cái ngươi chết ta sống. Cấp chiến lược công kích, cấp chiến lược uy hiếp, mới là lực lượng cường đại nhất."

"Ta nói qua sẽ bảo hộ Ngô Vương cùng Sở Vương, đồng thời bảo hộ quốc gia các ngươi, liền chắc chắn có thể làm được!"

...

Ngày kế tiếp, Nộ Triều thành tiến hành một cái phi thường ngắn gọn nghi thức.

Việt Quốc, Sở quốc, Ngô quốc phân biệt đưa lên quốc thư. Việt Quốc Vương thúc Ninh Khải, Ngô quốc Thái tử, Sở quốc Thái tử phân biệt đại biểu ba cái vương quốc, quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt biểu thị hiệu trung.

Thẩm Lãng tuyên bố, Đại Càn vương triều chính thức thành lập, Việt, Ngô, Sở ba nước trở thành Đại Càn vương triều nhóm đầu tiên chư hầu vương quốc.

Đại Càn vương triều định đô Càn Kinh, nhưng bởi vì đế đô còn tại phản đồ Doanh Quảng trong tay, vì lẽ đó định Nộ Triều thành là kinh đô phụ.

Đây đại khái là từ trước tới nay nhất keo kiệt thành lập quốc gia đại điển.

Mấu chốt đây cũng không phải là một cái tiểu quốc, mà là phương đông thế giới một cái khác chính thống vương triều, thời điểm cực thịnh đã từng có hơn mấy triệu cây số vuông. Mà coi như hiện tại, Ngô, sở, càng cũng thuộc về Đại Càn vương triều lãnh địa, vượt qua hai trăm vạn cây số vuông cỡ lớn đế quốc.

Nhưng mà đế quốc này đại điển liền Căng Quân Đại Nam vương quốc đăng cơ đại điển cũng không bằng, cái kia tối thiểu còn có mấy vạn người tham gia, còn có Tây Vực mấy cái quốc gia sứ giả.

Mà Thẩm Lãng cái này Đại Càn vương triều thành lập, cộng lại không tới một trăm người tham gia, không có một cái sứ nước ngoài thần, đại nhân vật tổng cộng liền ba người, Ngô quốc Thái tử, Sở quốc Thái tử, Việt Quốc Xu Mật Sứ Ninh Khải.

Mà xem như Đại Càn vương triều lâm thời đế đô, Nộ Triều thành càng là một mảnh đại công địa phương.

Không có duyệt binh đại điển, không có yến hội, vẻn vẹn có chỉ là một mặt Đại Càn đế quốc cờ xí lên tới toàn thành lớn chỗ cao nhất.

Sau đó, mấy trăm ổ hỏa pháo oanh minh!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Mấy vạn đại quân hướng phía long kỳ phương hướng chỉnh tề quỳ xuống.

"Đại Càn đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Đến bước này, Đại Càn đế quốc chính thức thành lập!

...

Sau ba ngày, Trương Xung phụ tử đến Nộ Triều thành.

Thẩm Lãng dùng khương sóng danh tự, cưới Trương Xuân Hoa nhập môn, nàng rốt cục đã được như nguyện.

Cùng lúc đó!

Một cái quen thuộc người xuất hiện, tuyệt mỹ vô luận, lãnh nhược băng sương Ninh Hàn công chúa!

Thiên Nhai Hải Các chủ người thừa kế.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 502: : Ninh Hàn Kịch Biến! Tiến Đánh Thiên Nhai Hải Các!

Chương 501:: Ninh Hàn kịch biến! Tiến đánh Thiên Nhai Hải Các!

"Cô cô. . ."

Một cái thon gầy thiếu niên hướng phía Trương Xuân Hoa khom mình hành lễ, hắn chính là Trương Xung tôn tử, Trương Tuân nhi tử Trương Quân.

Đứa bé này năm nay mới vẻn vẹn mười tuổi, nhưng đã chịu đủ gặp trắc trở, tại hắn chỉ có bốn tuổi thời điểm, Trương Xung bỏ tù, phụ thân của hắn Trương Tuân mỗi ngày đều quỳ gối Đại Lý Tự ngoài cửa, hắn trải qua lo lắng hãi hùng thời gian.

Thật vất vả Trương Xung ra ngục, hơn nữa còn tấn thăng chức quan, lại lấy chỉ là mấy ngàn binh chống cự Tô Nan mấy vạn phản quân, lúc ấy chỉ có năm tuổi hắn liền bị Tô Nan chộp tới làm con tin, kém chút khó giữ được tính mạng.

Thật vất vả lại qua hai ba năm sống yên ổn thời gian, kết quả Thẩm Lãng thân phận bại lộ, Trương Xung toàn tộc đều bị liên luỵ bỏ tù, mấy đứa bé cũng không ngoại lệ.

Lúc này Trương Quân trên mặt có một vết sẹo mãi cho đến cổ, có thể thấy được lúc ấy bị thương vô cùng nghiêm trọng.

Nhưng là những này gặp trắc trở cũng đem hắn rèn luyện đi ra, mặc dù chỉ có mười tuổi, nhưng là một bộ hoàn toàn vinh nhục không sợ hãi dáng vẻ.

"Đau không?" Trương Xuân Hoa đau lòng vuốt ve cháu trai vết sẹo trên mặt.

Trương Quân lắc đầu.

Thẩm Lãng tiến lên xoa xoa đầu của hắn nói, hướng phía bên cạnh mấy đứa bé nói: "Đây là Trương Quân ca ca."

Thẩm Mật cùng Thẩm Lực đều rất ngoan, hô một tiếng Trương Quân ca ca, Yêu Yêu cười một tiếng, cho tới nay nàng đều là tận lực không mở miệng.

Trương Xung mang đến ba đứa hài tử, hai cái tôn tử, một cái tôn nữ.

"Nghe nói bệ hạ muốn tại Lôi Châu đảo xử lý một cái học đường, ta liền đem bọn nhỏ để ở chỗ này." Trương Xung nói.

Thẩm Lãng nói: "Vừa vặn, bọn nhỏ cần một tiểu đội trưởng."

Trương Xuân Hoa đi vào Trương Xung trước mặt, ánh mắt rưng rưng mà nhìn xem phụ thân, đã vượt qua sáu năm không có gặp mặt, phụ thân đâu chỉ lão nhị mười tuổi?

"Xuân Hoa, ngươi thật sự là vi phụ kiêu ngạo." Trương Xung mỉm cười nói.

Sau đó một giây sau Trương Xuân Hoa xông lên trước, đem khô gầy Trương Xung ôm lấy, lập tức để Trương Xung có chút trở tay không kịp.

Người phương Đông tình cảm là phi thường hàm súc, cơ hồ liền không có ôm, dù là cha con trước đó cũng phải giảng cứu nam nữ phòng, chỉ có phương tây thế giới nhân tài thích ôm.

Trọn vẹn một hồi lâu, Trương Xuân Hoa mới buông ra phụ thân, nói: "Đi thôi, đều đang đợi lấy các ngươi, ta cái này muốn đi cách ăn mặc, hai vị tẩu tử tới giúp ta."

Sau đó, Trương Xung hai vóc tức đi theo Trương Xuân Hoa đi khuê phòng, bắt đầu tắm rửa thay quần áo, thay đổi tân nương áo cưới.

Trận này hôn lễ chính là vội vã như vậy gấp rút, không có cái gì lương thần cát nhật, càng không có cái gì chiêu cáo thiên hạ.

Hơn nữa tân nương còn không chỉ một cái, còn có Ninh Diễm, Tiểu Băng.

Đây là không phù hợp quy củ, nạp thiếp không giống nạp thiếp, cưới vợ không giống cưới vợ, càng thêm không giống như là cái gì đế chủ nạp phi tử. Nhưng là tại Thẩm Lãng nơi này cho tới bây giờ cũng không có cái gì quy củ, đương nhiên mấu chốt nhất một điểm là, hắn không muốn có người giống như Mộc Lan, nàng là độc nhất vô nhị.

...

Màn đêm buông xuống.

Một trận đơn giản hôn lễ đang tiến hành bên trong, tham gia tân khách cũng không nhiều, vẻn vẹn không đến trăm người mà thôi.

Ninh Diễm còn tốt, nàng đối loại này nghi thức cảm giác không quá quan tâm. Nhưng là Băng nhi lại kích động đến không ngừng tuôn ra nước mắt, từ nay về sau nàng cũng không tiếp tục là một cái tiểu nha hoàn, nàng cũng là có danh phận người, nhất là nữ nhi của nàng Thẩm Mật bảo bối, là danh chính ngôn thuận công chúa.

Hơn nữa, nàng cũng có thể lớn mật lại sinh hài tử.

"Nhất bái thiên địa!"

"Nhị bái cao đường!"

Lần này hôn lễ cao đường thật nhiều a, có Thẩm Lãng dưỡng phụ dưỡng mẫu, còn có Kim Trác phu thê, Trương Xung, Ninh Nguyên Hiến, Biện phi, Chủng phi, Tô Phi.

"Phu thê giao bái. . ."

Chủ hôn người là Ninh Khải Vương thúc, hắn ngay tại hô cuối cùng một hạng thời điểm, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến thanh âm.

Cái này thật đúng là có chút giống như là một ít phim truyền hình hiện trường, tại hôn lễ thời khắc mấu chốt, chắc chắn sẽ có người lao ra nói: "Ta phản đối."

"Thẩm Lãng. . ." Đây là Ninh Hàn công chúa thanh âm.

Thẩm Lãng phảng phất không có nghe thấy, cẩn thận cùng Trương Xuân Hoa bọn người đối bái.

"Thẩm Lãng!" Ninh Hàn thanh âm lại một lần nữa truyền tới.

Cùng lúc đó.

"Đông đông đông đông. . ."

Toàn bộ Nộ Triều thành tất cả tiếng chuông vang lên, không gõ từ minh.

Đây là ý gì? Đưa ma sao? Thẩm Lãng kết hôn thời điểm, nàng đến đưa ma?

Thẩm Lãng đi ra ngoài, đi vào trên ban công.

Lúc này là đêm tối, bên ngoài trên mặt biển cái gì đều nhìn không thấy, toàn thành tiếng chuông vang lên, ngay sau đó vô số bó đuốc sáng lên, tất cả hải đăng đèn pha hướng phía trên mặt biển chiếu đi, lại hoàn toàn không nhìn thấy Ninh Hàn thanh âm.

"Thẩm Lãng, ta có phải hay không muốn tới chúc mừng ngươi Đại Càn đế quốc thành lập a?" Ninh Hàn công chúa cười nói, thanh âm của nàng phảng phất là từ bốn phương tám hướng mà đến, căn bản tìm không thấy thanh âm nơi phát ra.

"Đương đương đương đương. . ." Toàn thành tiếng chuông càng thêm kịch liệt, điên cuồng gõ vang, hơn nữa càng ngày càng bén nhọn, càng ngày càng chói tai, cơ hồ đinh tai nhức óc, thành nội vô số người nhao nhao che lỗ tai, thậm chí cảm giác được đau đến không muốn sống.

"Phanh phanh phanh phanh. . ." Một lát sau, bến cảng bên trên cái kia một ngụm chuông lớn bỗng nhiên nổ tung, ngay sau đó thành nội tất cả chuông toàn bộ nổ tung.

Đây, đây là sức mạnh cỡ nào? Cộng hưởng đến cực hạn, đem tất cả chuông đồng toàn bộ chấn vỡ?

Tất cả chuông đều nát về sau, cách đó không xa trên mặt biển lộ ra một thân ảnh.

Mỹ lệ tuyệt luân Ninh Hàn công chúa chân trần giẫm lên nước biển, chậm rãi mà tới.

Nàng thay đổi, biến hóa phi thường lớn, trở nên so trước đó càng thêm mỹ lệ, càng thêm cường đại.

"Ninh Hàn công chúa, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a." Thẩm Lãng nói.

Ninh Hàn công chúa nói: "Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, ta hẳn là xưng hô ngài là Thẩm Lãng bệ hạ?"

Thẩm Lãng nói: "Khoảng thời gian này ngươi có được khỏe hay không?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Không tốt, phi thường không tốt, ngươi năm đó bỏ trốn mất dạng thời điểm, tại trong ống tiêm phóng bao nhiêu virus a? Phóng bao nhiêu đáng sợ đồ vật a? Ngắn ngủi trong một tháng, ta bộc phát mười mấy loại chứng bệnh, thật đúng là đau đến không muốn sống a."

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là ta hiện tại xem ra, khí sắc rất tốt a, so trước đó càng thêm mỹ lệ làm rung động lòng người."

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta Niết Bàn trùng sinh."

Thẩm Lãng nói: "Kia thật là không lắm mừng rỡ a, ngươi dù sao cũng là vị hôn thê của ta, hôm nay ngươi là tới tham gia hôn lễ của ta sao?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Không, không phải, ta là tới đưa chuông."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta một cái khác vị hôn thê, Cơ Tuyền công chúa nàng còn tốt chứ?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Nàng đi Bạch Ngọc Kinh, lúc ấy tình huống cũng không tốt lắm, bây giờ cũng còn không trở về, ngươi hướng chúng ta thể nội tiêm vào đồ vật quá độc."

Thẩm Lãng nói: "Cũng không có cái gì a, cũng chính là một chút phá hủy hệ thống miễn dịch, thay cũ đổi mới hệ thống , chờ một chút mấy chục loại virus, ta từ tìm mấy ngàn loại động vật mới góp đủ, trong cơ thể ngươi chẳng lẽ không có dài cái gì kỳ kỳ quái quái đồ vật, lại hoặc là máu của ngươi không có cái gì kịch biến sao?"

Ninh Hàn nói: "Có a, nhưng là muốn cảm tạ phụ thân của ngươi, ban cho chúng ta cường đại huyết mạch. Còn muốn cảm tạ

Thiên Nhai Hải Các sinh mệnh nghiên cứu bộ môn, đương nhiên ta cuối cùng muốn cảm tạ vẫn là thượng cổ tẩy tủy tinh, để chúng ta hoàn thành cuối cùng huyết mạch thuế biến, để chúng ta thoát khỏi những cái kia đáng sợ bệnh chứng quấy nhiễu. Nếu như không có đoán sai, ngươi rót vào chúng ta thể nội rất nhiều đồ vật, đều là từ muội muội của ngươi Cơ Ninh tiểu công chúa huyết dịch lấy ra a."

Thẩm Lãng nói: "Khó trách ta nhìn ngươi cao lớn, ngực cũng biến thành lớn, dáng người trở nên như thế ma quỷ, quả thực đều để ta không biết ngươi. Chúc mừng ngươi a Ninh Hàn, một lần nữa đoạt lại đệ nhất mỹ nhân bảo tọa, vẻ đẹp của ngươi cơ hồ nếu có thể cùng Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương chống lại."

Thẩm Lãng ngay tại lúc nói chuyện, vượt qua mười mấy môn cự pháo nhắm chuẩn, mấy chục cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ cũng tiến hành nhắm chuẩn.

"Phát xạ. . ."

Theo ra lệnh một tiếng, mười mấy môn cự pháo điên cuồng khai hỏa, mấy chục cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ cuồng xạ.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Trong nháy mắt, những này đạn pháo cùng cự tiễn liền bắn ra mấy ngàn mét, tại không trung xẹt qua một đạo thật dài đường vòng cung, hướng phía Ninh Hàn công chúa thân ảnh đập xuống.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Từng đợt kinh thiên động địa bạo tạc.

Trong chốc lát, vô số lửa cháy đem Ninh Hàn công chúa thân ảnh thôn phệ, những này siêu cấp đạn pháo dù là đụng vào trên mặt nước cũng sẽ bạo tạc, mỗi một viên đạn pháo đều vượt qua trăm cân, cái này nhất bạo nổ, nháy mắt mấy trăm mét bên trong trên mặt biển đều là lửa nóng hừng hực.

Mà mấy chục chi thượng cổ cự tiễn liền càng chuẩn, dù là cách mấy ngàn mét cũng có mấy chi bắn thủng Ninh Hàn thân ảnh, sau đó bỗng nhiên nổ tung, tuôn ra hào quang màu xanh lam.

Trong nháy mắt, Ninh Hàn công chúa thân ảnh biến mất.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, tất cả ngọn lửa tán đi, tất cả lam sắc quang mang tán đi, trên mặt biển khôi phục yên tĩnh.

Ninh Hàn công chúa thân ảnh vẫn như cũ lẳng lặng phiêu phù ở trên mặt biển, mỉm cười nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, vì sao vừa thấy mặt cứ như vậy cảnh tượng hoành tráng đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Đây là là đối ngươi biểu thị nhiệt liệt hoan nghênh a, chẳng những muốn bắn pháo, còn muốn cuồng xạ ngươi."

Mà lúc này một thân ảnh bỗng nhiên xông ra mặt biển, nàng chính là Cừu Yêu Nhi, Thẩm Lãng một phương tối cường vũ lực.

Lần này hôn lễ cũng không có nàng tồn tại, bởi vì nàng nói không cần hôn lễ, nàng muốn cùng Thẩm Lãng ngủ là ngủ, tương lai muốn đi xa thiên nhai liền đi xa thiên nhai, không cần bất luận cái gì nghi thức.

Thân ảnh của nàng tựa như tia chớp, trực tiếp lướt sóng mà đi, hướng phía Ninh Hàn công chúa tiến lên.

Thẩm Lãng nói: "Ninh Hàn công chúa, xin hỏi ngươi tiêm vào chính là cái gì thượng cổ tẩy tủy tinh a, ngươi lúc này càng tới gần loại nào thượng cổ nhân loại a? Không được a, mông đều trở nên vừa tròn vừa vểnh, chân chính ma huyễn dáng người a, ngươi đây là cái gì huyết mạch a? Thiên Nhai Hải Các có cái này đồ tốt, vì sao trước đó không cho ngươi sử dụng đây?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta thân thể này đẹp không?"

"Đẹp, mỹ tích vô cùng." Thẩm Lãng dùng Hà Nam lời nói hồi đáp.

Ninh Hàn công chúa nói: "Hiện tại ta có một cái phi thường gian nan lựa chọn, có phải hay không muốn vứt bỏ thân thể này, đổi lại một thân thể đâu."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao đâu? Đây là vì sao đâu? Đẹp như vậy thân thể, còn không có bị xxx qua đi, cứ như vậy không cần đi? Bằng không ngươi tại đổi đi trước đó, đem tầng kia đồ vật cho phá? Ta phi thường vui lòng ra sức."

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta cỗ thân thể này huyết mạch, trình độ nào đó xem như phụ thân ngươi thành toàn a."

Mà vào lúc này, Cừu Yêu Nhi đã giết tới, trong tay Quỷ Đầu đao bỗng nhiên chém giết.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, mấy chục mét mặt biển đều trực tiếp bị đánh thành hai nửa.

Nhưng mà Ninh Hàn công chúa vẫn như cũ bình yên vô sự, trực tiếp tại nguyên chỗ biến mất, trong nháy mắt thân ảnh của nàng xuất hiện tại ngoài trăm thước trên mặt biển.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi cảm thấy ngươi chính nghĩa sao?" Ninh Hàn công chúa nói.

"Đương nhiên chính nghĩa a." Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên ngươi cũng chính nghĩa, nhan giá trị tức chính nghĩa, ngươi chính nghĩa đến đỉnh phong. Ta cũng không phải tiểu hài tử, nói chuyện gì chính nghĩa a, nói là cừu hận, ta cũng chưa từng có nói ta đại biểu chính nghĩa tiêu diệt các ngươi, mục tiêu của ta chưa bao giờ thay đổi, thiên hạ không thù."

Tiếp lấy Thẩm Lãng cầm qua giấy bút, tại một trang giấy bên trên thật to viết xuống hai chữ, Ninh Hàn.

"Nhìn một cái, ngươi tại ta cừu nhân trên danh sách đâu." Thẩm Lãng nói.

Ninh Hàn công chúa mỉm cười, nói: "Thẩm Lãng, kỳ thật ta bề bộn nhiều việc, hơn nữa ngay tại làm một loại nào đó phi thường gian nan lựa chọn. Thật không rảnh tới tìm ngươi, nhưng không nghĩ tới Thiên Việt thành quyết chiến ngươi vậy mà thắng."

Thẩm Lãng nói: "Đúng vậy a, đi đâu nói rõ lí lẽ đi."

Ninh Hàn công chúa nói: "Ngươi Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn rất không tệ, lập tức liền đem chúng ta thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế tê liệt, chúng ta một mực phòng bị ngươi Thạch Mặc đạn, không nghĩ tới ngươi vậy mà thăng cấp."

Thẩm Lãng cười khổ nói: "Hiện tại, các ngươi khẳng định có phòng ngự Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn phương pháp, ta cái kia vũ khí mất đi hiệu lực."

Ninh Hàn công chúa nói: "Còn có ngươi loại kia hỏa tiễn không sai, tên gọi là gì tới?"

Thẩm Lãng nói: "Địa ngục hỏa tiễn."

Ninh Hàn công chúa nói: "Phi thường lợi hại, có thể phóng xuất ra cao như vậy nhiệt độ, trực tiếp tan xuyên chúng ta Huyết Hồn áo giáp."

Thẩm Lãng cười khổ nói: "Vậy kế tiếp khôi giáp của các ngươi lại muốn thăng cấp, ta địa ngục hỏa tiễn cùng nhôm nóng tề đạn pháo đều đốt không xuyên, chân chính đao thương bất nhập đi."

Kỳ thật loại này áo giáp thăng cấp chỉ cần cho Thẩm Lãng đầy đủ thời gian, hắn cũng có thể làm được, chỉ là cần đại lượng vonfram, tại áo giáp mặt ngoài thoa lên một tầng vonfram, liền có thể chống cự ba bốn ngàn độ C nhiệt độ cao, đương nhiên như thế vẫn chưa đủ, bên trong còn muốn có một loại tuyệt đối cách nhiệt tầng, dạng này mới có thể chống cự nhiệt độ cao đối thân thể thiêu đốt tổn thương.

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta thật rất bận rộn, lần này trở về về sau, ta thậm chí đều chưa kịp về Thiên Nhai Hải Các liền đến tìm ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi từ chỗ nào đến đâu?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Ngươi đoán?"

Lúc này, Cừu Yêu Nhi lại như chớp giật tiến lên, hướng phía Ninh Hàn công chúa thân ảnh bỗng nhiên chém xuống.

Nhưng mà một trận quang mang lấp lóe, Ninh Hàn công chúa lại biến mất tại ngoài trăm thước.

"Thẩm Lãng, ta rất nhanh liền sẽ trở lại, mang theo Thiên Nhai Hải Các quân đội diệt ngươi Nộ Triều thành, cam đoan đem toàn bộ Nộ Triều thành san thành bình địa, đem trong này tất cả mọi người chém tận giết tuyệt, không còn một mống." Ninh Hàn công chúa cười nói: "Như vậy gặp lại."

Sau đó, Ninh Hàn công chúa thân ảnh dần dần ảm đạm xuống, hoàn toàn biến mất tại tất cả mọi người trong tầm mắt.

"Phanh phanh phanh. . ."

Nộ Triều thành bên trên mười mấy bộ thượng cổ cự hình cường nỗ bỗng nhiên nổ tung, trực tiếp thịt nát xương tan.

Tất cả mọi người bị triệt để chấn nhiếp, Ninh Hàn công chúa hoàn toàn biểu hiện ra khiến người sợ hãi mà lại không biết lực lượng.

Thẩm Lãng trở về tới trong đại điện nói: "Tốt, ác khách đi, chúng ta hôn lễ tiếp tục, tiếp xuống cái kia tiến hành cái kia một hạng tiến trình?"

"Đưa vào động phòng!"

"Đúng, đưa vào động phòng."

...

Đêm động phòng hoa chúc, Trương Xuân Hoa đã được như nguyện, Thẩm Lãng cơ hồ ném nửa cái mạng.

"Ngươi, ngươi thế nhưng là tân nương a, liều mạng như vậy, đúng sao?" Thẩm Lãng run rẩy nói.

Trương Xuân Hoa nói: "Những nữ nhân khác nhường ngươi, ta cũng không nhường ngươi, ta cần để cho ngươi biết chân tướng, ngươi liền ta đều đánh không lại, vì lẽ đó tuyệt đối không nên tại hướng hậu cung bên trong thêm người."

Nữ nhân này không khỏi để Thẩm Lãng nhớ tới cái nào đó tác gia, làm nàng là bên thứ ba thời điểm, nhân vật nữ chính đều là đáng thương bên thứ ba. Làm nàng là chính thê thời điểm, nhân vật nữ chính đều là chính thê, nhân vật phản diện đều là bên thứ ba.

Trước đó không có nhập môn thời điểm, Trương Xuân Hoa luôn miệng nói Thẩm Lãng thân phận đặc thù, cần khai chi tán diệp, cần nạp phi tử, nàng cái này vừa mới nhập môn, liền nói cho Thẩm Lãng nói ngươi bản sự, lại nhiều nữ nhân lời nói ngươi có thể gánh không được.

"Hồ ly tinh, hồ ly tinh." Thẩm Lãng liên tiếp uống hai ly lớn mật ong nước, thậm chí hắn đều muốn ngâm cẩu kỷ.

"Cảm giác này quá đẹp, ta bỏ lỡ sáu năm." Trương Xuân Hoa mỹ mỹ thở nói: "Ròng rã sáu năm a, hơn hai ngàn trời, ta tối thiểu lãng phí hơn một ngàn sung sướng thời gian, ngươi bồi ta thanh xuân, ngươi bồi ta tốt đẹp tuổi tác."

Thẩm Lãng bò người lên, phủ thêm một kiện áo choàng.

"Ngươi làm gì đi? Hôm nay đêm động phòng hoa chúc, ngươi cũng không thể nhiều bồi bồi ta sao?" Trương Xuân Hoa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Không có thời gian, không có nghe được a, Ninh Hàn chẳng mấy chốc sẽ đánh tới, lần này nhưng là chân chính Thiên Nhai Hải Các chủ lực, tới đi, tới đi, hi vọng tới càng nhiều càng tốt."

Sau đó, Thẩm Lãng liền hất lên áo choàng rời phòng, hướng phía toàn thành lớn tầng hầm đi đến.

...

Đông phương Vương triều chính là lâm vào thời buổi rối loạn.

Ngô Vương đại khai sát giới, thanh tẩy Đại Viêm đế quốc thế lực, công khai tuyên bố phản ra vương triều Đại Viêm, hiệu trung Đại Càn vương triều.

Ngay sau đó, Sở Vương ác hơn, trực tiếp tại Sở quốc cảnh nội giết vạn người, cơ hồ đem Đại Viêm đế quốc thế lực nhổ tận gốc, ngay sau đó cũng chiêu cáo thiên hạ, phản ra Đại Viêm, gia nhập Đại Càn vương triều.

Cuối cùng Đại Càn đế quốc chính thức thành lập, tạm thời định đô Nộ Triều thành.

Đế quốc này đại điển tại Nộ Triều thành là phi thường keo kiệt, nhưng cái này giống như là một cái bão hình thành, ngay từ đầu rất nhỏ, nhưng càng ngày càng to lớn, cuối cùng quả thực kinh thiên động địa.

Mà tin tức này truyền đến phương đông thế giới thời điểm cũng là như thế, nhấc lên sóng to gió lớn.

Như là chân chính như vòi rồng, càn quét nửa cái thế giới.

Đại Càn vương triều chính thức thành lập, từ nay về sau toàn bộ phương đông thế giới có hai cái vương triều, hai cái đế quốc.

Bầu trời không có hai mặt trời, dân không hai chủ, toàn bộ phương đông thế giới cũng chỉ có thể có một cái Chân Long Thiên Tử.

Từ chính trị đi lên nói, vương triều Đại Viêm lập tức mất đi ba cái chư hầu vương quốc, vứt bỏ hơn hai trăm vạn cây số vuông thổ địa.

Viêm kinh không khí cơ hồ là ngưng kết, trên đỉnh đầu liền phảng phất có một cái siêu cấp bom, tùy thời đều có thể nổ tung.

Vị kia chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bộc phát Chân Long chi nộ.

Nhưng mà Hoàng đế từ đầu đến cuối không có lên tiếng, khiến cho toàn bộ triều đình cơ hồ đều ngừng thở, liền phảng phất mây đen áp đỉnh bầu trời, tùy thời chờ đợi lôi đình giáng lâm.

...

Mà Ngô, sở, càng ba nước dân chúng cũng không chịu nổi, thậm chí cảm giác được càng tăng áp lực hơn ức sợ hãi.

Việt Quốc còn tốt, cơ hồ tất cả dân tâm đều tại Thẩm Lãng bên này, mà Sở quốc dân chúng cũng tại Sở Vương bên này, nhưng là bọn hắn đối Đại Viêm đế quốc e ngại hơn xa Việt Quốc, bởi vì bọn hắn không có chứng kiến qua Thẩm Lãng đánh bại Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân một màn.

Vì lẽ đó Hoàng đế càng trầm mặc, Ngô Sở hai cái dân chúng càng phát ra e ngại, liền phảng phất địa chấn tiến đến trước đó thú nhỏ, biết rõ muốn đại họa trước mắt nhưng lại bất lực, chỉ có thể run lẩy bẩy.

Đối với bọn hắn mà nói, thậm chí có một loại ngày tận thế tới cảm giác.

Hoàng đế vẫn không có lên tiếng, nhưng là mây đen tại ngưng tụ, lôi đình cũng tại ngưng tụ.

Vô số kể quân đội tại tập kết.

Tân Càn vương quốc quân đội tại tập kết, Đại Lương Quốc, Đại Tấn vương quốc, Đại Viêm đế quốc, lớn Tề quốc vân vân.

Trừ phía nam ba nước bên ngoài, phía bắc cơ hồ tất cả chư hầu quốc đô tại tập kết đại quân, nhất là Tân Càn vương quốc cùng Đại Lương Quốc, tập kết quân đội là con số trên trời.

Từ thiên hạ quan sát, từ đông đến phía tây, từ nam đến bắc, vô số đạo trên đường đều là lít nha lít nhít quân đội.

Hai, ba năm trước một màn kia phảng phất lại muốn xuất hiện.

Loại này quân đội tập hợp như là hải nạp bách xuyên, vô số suối nước chuyển vào dòng sông, vô số dòng sông chuyển vào đại giang, cuối cùng đại giang đại hà chuyển vào biển cả.

Vương triều Đại Viêm vô số quân đội tựa như là giống như là tại ngưng tụ kinh thiên biển gầm, một khi ngưng tụ đủ tất cả lực lượng, thiên băng địa liệt, biển gầm càn quét mà xuống, nháy mắt nuốt hết Ngô Sở Việt ba nước.

Nhánh đại quân này sẽ chia làm ba chi, phía tây thống soái là Đại Kim vương quốc Thái tử, phía bắc đại quân thống soái là Tân Càn vương quốc Thái tử Doanh Vô Minh, phía đông đại quân thống soái là Đại Viêm đế quốc võ thân vương.

Cái này ba nhánh đại quân quá mức khổng lồ, vì lẽ đó tập kết thời gian muốn rất dài.

Hoàng đế vẫn không có phát ra tiếng, có lẽ hắn không định phát ra tiếng, tại im ắng chỗ nghe kinh lôi.

Liền như là động đất, cần ấp ủ vô số năm, nhưng bộc phát vẻn vẹn chỉ có mấy phút. Nhưng cái này mấy phút bạo phát đi ra năng lượng có thể phá hủy hết thảy, chân chính hủy thiên diệt địa.

Cái này ba chi quân đoàn đã đầy đủ nhiều, đầy đủ kinh người.

Nhưng là vẫn tại ngưng tụ, liền như là một cái to lớn đập chứa nước, mắt thấy là phải vỡ đê, nhưng là thủy vị một mực tại tăng vọt, tăng vọt.

Mà vừa lúc này, Đại Càn vương triều chiêu cáo thiên hạ, đồng thời hướng Viêm kinh, Tân Càn vương quốc, Đại Tấn vương quốc chờ tất cả quốc gia đưa một phần quốc thư.

Từ ngày hôm nay, Ngô, sở, càng ba nước chính thức trở thành Đại Càn vương triều chư hầu vương quốc, nhận Đại Càn bảo hộ. Bất kỳ quốc gia nào , bất kỳ cái gì thế lực không được xâm phạm trở lên ba nước lãnh thổ nửa bước, nếu không đem coi là đối Đại Càn vương triều tuyên chiến.

Bất luận cái gì tiến vào Đại Càn vương triều lãnh thổ quân đội, đem đụng phải hủy diệt tính đả kích, từ trên thế giới này triệt để xóa đi, đừng trách là không nói trước vậy!

Tại phần này quốc thư bên trong, có mấy cái chữ là tăng lớn to thêm: Từ trên thế giới này triệt để xóa đi.

Khẩu khí này thực tế là quá lớn, quá kinh người.

Thiên hạ chư quốc kinh ngạc về sau, chính là phình bụng cười to.

Ngươi Thẩm Lãng khẩu khí thật muốn thôn thiên a, ngươi tổng cộng cộng lại mới bao nhiêu quân đội a? Chừng năm vạn đi.

Hai vạn Huyết Hồn quân, hơn nữa còn là chuẩn bị không đầy đủ hai vạn Huyết Hồn quân, liền nhường ngươi Thẩm Lãng liều mạng già mới đánh thắng, cơ hồ đem tất cả vũ khí khoan, hơn nữa còn nỗ lực mấy ngàn người thương vong.

Hiện tại ngươi dựa vào cái gì tiêu diệt con số trên trời vương triều Đại Viêm quân đoàn?

Ngươi dựa vào thứ gì đem chúng ta từ trên thế giới triệt để xóa đi?

Ngươi Thẩm Lãng xác thực sáng tạo rất nhiều kỳ tích, nhưng lần này thật là con cóc huênh hoang, muốn thôn thiên a!

Thẩm Lãng phần này quốc thư, đừng nói địch quốc người không thể tin được, liền người một nhà cũng không dám tin tưởng.

Ngô Sở hai nước dân chúng nhìn qua phần này quốc thư về sau, rùng mình một cái, sau đó hai mặt nhìn nhau mà không nói gì.

Vị này Thẩm Lãng bệ hạ rất lợi hại chúng ta biết rõ, nhưng là cái này da trâu cũng thổi đến quá lớn đi.

Đại Càn bệ hạ a, chúng ta lập tức liền muốn gặp tai hoạ ngập đầu, ngươi đánh pháo miệng là cứu không chúng ta, hành động thực tế lấy ra đi, phái binh tới viện trợ chúng ta a.

Nhưng mà, Thẩm Lãng quân đội toàn bộ rút về đến Nộ Triều thành, không có một binh một tốt đăng nhập.

Nhưng là Việt Quốc dân chúng là chứng kiến qua Thẩm Lãng vô số kỳ tích, bọn hắn nhìn thấy Thẩm Lãng chiếu thư về sau, liền trực tiếp lâm vào vui mừng khôn xiết.

Mấy năm qua này, Thẩm Lãng bệ hạ thích nhất chính là thổi ngưu bức, nhưng chúng ta cũng chứng kiến qua, hắn thổi qua ngưu bức đều thực hiện.

Hắn nói có thể làm được, liền chắc chắn có thể làm được.

Hắn nói có thể bảo hộ Ngô Sở Việt ba nước, cũng liền chắc chắn có thể làm được.

Sau đó, vô số Việt Quốc bách tính lại một lần nữa rướn cổ lên, trừng to mắt chờ đợi Thẩm Lãng bệ hạ lại một lần nữa trình diễn kinh thiên kỳ tích.

Thậm chí vô số người hướng phía Huyền Vũ thành vọt tới, hướng phía đông bộ duyên hải vọt tới , chờ đợi Thẩm Lãng đại quân lại một lần nữa đăng nhập.

Kết quả chờ mấy ngày mấy đêm, Thẩm Lãng quân đội vẫn không có một binh một tốt đăng nhập, thậm chí hạm đội của hắn cũng bắt đầu toàn diện co vào.

Tất cả mọi người nghi hoặc?

Thẩm Lãng bệ hạ đây là ý gì a?

Địch nhân trăm vạn đại quân đều đã bắt đầu tập kết, hơn nữa càng ngày càng nhiều, chẳng mấy chốc sẽ như là kinh thiên biển gầm đồng dạng càn quét Ngô Sở Việt ba nước, ngài quân đội không những không login Bắc thượng, ngược lại không ngừng co vào.

Dạng này ngài dựa vào cái gì đem địch nhân từ trên thế giới này xóa đi? Ngài dựa vào cái gì bảo hộ Ngô Sở Việt ba nước, dựa vào cái gì không cho quân địch tiến vào Đại Càn vương triều nửa bước a?

Ngài là Đại Càn đế chúa ơi, là phương nam ba nước tất cả hi vọng, miệng vàng lời ngọc a, một khi không có làm được, một khi để cho địch nhân đại quân tiến vào ba nước cảnh nội, Ngô, sở, càng ba cái vương quốc, không quản cái nào vương quốc hủy diệt, không quản cái nào quốc vương chết trận, Thẩm Lãng bệ hạ ngài hình tượng coi như hủy, Đại Càn vương triều cũng liền hủy.

Bởi vì ngài chính miệng nói qua, muốn bảo vệ ba nước không nhận xâm phạm, muốn bảo vệ ba cái quốc vương, hơn nữa còn chiêu cáo thiên hạ.

Nhất thời, toàn bộ thiên hạ ánh mắt đều tại ngưng tụ tại Thẩm Lãng trên thân, ngưng tụ tại Nộ Triều thành.

Chân chính ức vạn người chú mục, tất cả mọi người đang đợi Thẩm Lãng quân đội động tĩnh.

Ngay tại lúc lúc này, Thẩm Lãng quân đội động, nhưng không phải Bắc thượng, mà là xuôi nam.

Đầu tiên là một chi lục quân đăng nhập Huyền Vũ thành, sau đó chi quân đội này xuôi nam, ngay sau đó là một chi hạm đội xuôi nam.

Hơn nữa cái này hai trận hành động quân sự đều không phải bảo mật, rất nhiều người đều thấy rất rõ ràng.

Thẩm Lãng bệ hạ quân đội đây là muốn đi nơi nào a?

Cái kia, sẽ không phải là muốn đi đánh Thiên Nhai Hải Các đi.

...

Thiên Nhai Hải Các cái nào đó bí mật lâu vũ bên trong.

Tả Từ Các chủ cầm Thẩm Lãng phần này quốc thư, nhìn hai lần.

"Bất luận cái gì tiến vào Đại Càn vương triều lãnh thổ quân đội, đem đụng phải hủy diệt tính đả kích, từ trên thế giới này triệt để xóa đi, đừng trách là không nói trước vậy!"

Hắn thậm chí niệm một lần, sau đó lắc đầu nói: "Cái này hành văn quá trắng, không hề giống là có thể viết ra « phong nguyệt vô biên » người a."

"Mấu chốt là quá xốc nổi." Cái nào đó trưởng lão nói.

"Đúng, quá xốc nổi." Một vị nào đó Đại học sĩ nói.

Tả Từ Các chủ nói: "Chúng ta không có thời gian ở đây hao tổn, cũng không rảnh cùng hắn diễn kịch, quan trọng nhất vẫn là thượng cổ di tích, khai phát vạn dặm đại hoang mạc, nếu không chúng ta liền bị Phù Đồ Sơn triệt để bỏ lại đằng sau, hạm đội tập kết được không? Quân đội tập kết được không?"

"Không sai biệt lắm."

Tả Từ Các chủ nói: "Ninh Hàn, đợi đến quân đội cùng hạm đội đều tập kết tốt về sau, lập tức Bắc thượng đi diệt cái này cái gọi là Đại Càn đế đô Nộ Triều thành, kết trận này vở kịch, đem hắn cái này nho nhỏ Đại Càn vương triều diệt, sau đó tiếp tục dốc hết toàn lực khai phát tử vong đại hoang mạc."

"Vâng, cẩn tuân Các chủ chỉ." Ninh Hàn công chúa nói.

Mà liền tại lúc này, một cái đại điêu từ trên trời giáng xuống, một cái nữ học sĩ đi tới.

"Bẩm báo Các chủ, Thẩm Lãng quân đội xuôi nam, chia làm thủy lục hai quân, tiến đánh ta Thiên Nhai Hải Các."

Nhất thời, ở đây tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Liền ngươi điểm này quân đội, còn muốn chia làm thủy lục hai quân, còn muốn đến tiến đánh ta Thiên Nhai Hải Các tổng bộ?

Điên, thật sự là triệt để điên.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 503: : Cấp Chiến Lược Đại Kế! Pháo Oanh Thiên Nhai Hải Các!

Chương 502:: Cấp chiến lược đại kế! Pháo oanh Thiên Nhai Hải Các!

Cả lầu vũ nội chỉ còn lại Tả Từ Các chủ cùng Ninh Hàn.

"Trở về?"

"Sư phụ, ta trở về."

Tả Từ Các chủ nhìn nàng một hồi lâu nói: "Ngươi biến hóa rất lớn, phi thường lớn, đây coi như là một loại nào đó thành toàn sao?"

"Hết thảy đều là Thiên Nhai Hải Các ban ân." Ninh Hàn công chúa hỏi: "Chúc Hồng Tuyết một trận chiến này vận chuyển, hắn còn tốt chứ?"

Tả Từ Các chủ nói: "Có chút tiến vào rúc vào sừng trâu, đi không lớn đi ra."

Ninh Hàn công chúa nói: "Lão sư, kỳ thật có một số việc sớm mấy năm nói với hắn, lần này hắn nhận xung kích cũng sẽ không như thế lớn."

Tả Từ Các chủ lắc đầu nói: "Không, hắn cùng ngươi không giống, ngươi mặc dù nhận Khương Ly một loại nào đó ban ân, nhưng ngươi không phải là người của hắn, Chúc Hồng Tuyết xác thực từ trong ra ngoài, từ trên xuống dưới đều là bị Khương Ly tạo ra, ngươi cũng biết Khương Ly dư nghiệt những người này, nội tâm đều phi thường cực đoan, đã khắc sâu tại bộ óc cùng huyết mạch bên trong."

Ninh Hàn công chúa nói: "Nhưng là ta tin tưởng, Chúc Hồng Tuyết nhất định sẽ nghĩ thông suốt, chúng ta làm hết thảy mới thật sự là chính nghĩa, đương nhiên đến chúng ta mức này nói chính nghĩa cái từ này có vẻ hơi hoang đường."

"Chính nghĩa, chính nghĩa. . ." Tả Từ Các chủ châm chọc cười nói: "Có bao nhiêu sai lầm mượn ngươi mà sinh?"

Đón lấy, Tả Từ Các chủ lập tức nói sang chuyện khác, hỏi: "Ngươi cảm thấy chúng ta tiếp xuống trọng tâm là hẳn là khai phát ma quỷ tam giác lớn, vẫn là khai phát vạn dặm đại hoang mạc? Trận này cạnh tranh chúng ta là không thể lạc hậu."

Ninh Hàn công chúa trầm mặc chốc lát nói: "Lão sư kỳ thật nói đến rất buồn cười, chúng ta một phương diện muốn áp chế văn minh thời thượng cổ, một phương diện lại muốn thăm dò thượng cổ di tích, đạt được văn minh thời thượng cổ lực lượng, nhìn qua thật rất mâu thuẫn."

Tả Từ cười nói: "Ai nói không phải đâu, nhưng thế giới này bản thân liền là mâu thuẫn."

Cái này giống như là hiện đại Địa Cầu, một phương diện đều tại tuyên bố muốn hạch giải trừ quân bị, muốn cắt giảm vũ khí hạt nhân, đem nhân loại rời xa vực sâu hủy diệt, nhưng là một phương diện khác mấy cái đại quốc nhưng lại liều mạng đang phát triển tân tiến hơn vũ khí hạt nhân.

Ninh Hàn công chúa nói: "Ma quỷ tam giác lớn thuộc về thượng cổ thất lạc đế quốc, vô cùng to lớn, nhưng giống như đã bị khai phát qua không chỉ một lần, tại mấy ngàn năm trước liền có một cái thất lạc đế quốc sinh ra, thậm chí đến bây giờ còn có người tại khai phát cái này phế tích. Mà vạn dặm đại sa mạc bên kia, lại là chưa hề khai phát qua, có lẽ mang ý nghĩa vui mừng lớn hơn cùng thu hoạch."

Tả Từ Các chủ kích thích trước mặt tinh cầu nghi, trước chuyển động đến ma quỷ tam giác lớn vị trí, tiếp lấy lại kích thích đến vạn dặm đại hoang mạc vị trí, lâm vào trầm tư.

Ninh Hàn nói tới là đúng, vạn dặm đại hoang mạc mới càng thêm có khai thác ý nghĩa. Phù Đồ Sơn tại nam bộ hải vực khai thác cái này thượng cổ di tích thu hoạch quá lớn, cho mặt khác siêu thoát thế lực mang đến to lớn rung động.

Lúc này khoảng cách Phù Đồ Sơn đối cái này thượng cổ lớn di tích khai phát đã vượt qua thời gian ba năm, đối phương nhưng không có chủ động công khai bất kỳ thành quả nào, đây mới là đáng sợ nhất.

Như thế lớn thượng cổ lớn di tích không có khả năng không có thành quả, huống chi năm đó là độc chiếm nam bộ hải vực, Phù Đồ Sơn thậm chí không tiếc chế tạo mấy trận động đất, trực tiếp đem Tiết thị gia tộc, Nam Hải kiếm phái, còn có toàn bộ Nam Châu thành đều diệt đi.

Nỗ lực như thế lớn đại giới, làm sao lại không có thành quả? Hơn nữa nếu như là trung đẳng cấp bậc thành quả, Phù Đồ Sơn đã sớm không kịp chờ đợi công bố, dạng này mới có thể tại lục đại siêu thoát thế lực bên trong nỗ lực phấn đấu, phân phối đến nhiều tư nguyên hơn.

Nhưng Phù Đồ Sơn cái gì cũng không có công bố, cái này mang ý nghĩa bọn hắn đạt được thành quả phi thường to lớn, lớn đến xa xa vượt xa siêu thoát thế lực nghị hội có thể phân phối đến tài nguyên, bọn hắn muốn tiếng trầm phát đại tài đâu.

"Cái này Thẩm Lãng chậm trễ chúng ta tối thiểu năm tháng thời gian." Tả Từ Các chủ bất đắc dĩ nói: "Nguyên bản vạn dặm đại hoang mạc thông đạo đều đã muốn bị mở ra, người này thật sự là sẽ làm yêu a. Thời gian của chúng ta vốn là rất khẩn cấp."

Ninh Hàn công chúa nói: "Hiện tại Phù Đồ Sơn chính ước gì chúng ta bị Thẩm Lãng trì hoãn nhiều thời gian hơn, nghe nói Tru Thiên Các đã cùng Huyền Không Tự đều đã bí mật phái người đi vạn dặm đại hoang mạc, ý đồ đoạt tại chúng ta phía trước khai phát nơi đó cự hình thượng cổ di tích."

Tả Từ Các chủ nói: "Vạn dặm đại hoang mạc tùy tiện đập cái mấy trăm mấy ngàn người căn bản là vô dụng, chúng ta chúng ta cũng không cần diệt đi Tây Vực chư quốc, kia là hoang tàn vắng vẻ sa mạc, nói là một vạn dặm kỳ thật xa xa không chỉ, so mò kim đáy biển còn khó."

Tả Từ Các chủ nói đến nửa điểm không sai, khai phát loại này cự hình thượng cổ di tích cần vận dụng con số trên trời nhân lực cùng vật lực.

Lúc ấy Phù Đồ Sơn tại nam bộ hải vực phát hiện thượng cổ di tích thời điểm, bởi vì là tại một cái hòn đảo bên trên phát hiện, vì lẽ đó rất nhiều người cảm thấy cái này thượng cổ di tích sẽ không rất lớn, nhiều nhất chính là cùng Sa Man tộc cái kia ngang nhau cấp bậc. Nhưng không nghĩ tới vậy mà tung hoành mấy ngàn dặm, hoàn toàn là một cái đắm chìm đáy biển thượng cổ thành bang.

Nhưng coi như như thế, Phù Đồ Sơn ngay từ đầu liền vận dụng mấy vạn người lực, quang hải mặt hạm đội liền vượt qua ba vạn người.

Mà một khi xác định cái này thượng cổ di tích quy mô về sau, Phù Đồ Sơn trực tiếp diệt đi Tiết thị gia tộc và Nam Hải kiếm phái, đem tung hoành ba, bốn ngàn dặm hải vực hóa chia làm cấm địa, Phù Đồ Sơn quân đội liên tục không ngừng tiến vào chiếm giữ.

Bây giờ thời gian ba năm đi qua, nam bộ hải vực phát sinh cái gì? Không biết!

Bởi vì nơi đó trở thành cấm khu, tất cả mậu dịch đường thuyền đều bị phong tỏa , bất kỳ cái gì thuyền một khi tới gần, ngay lập tức sẽ bị Phù Đồ Sơn đánh chìm.

Phù Đồ Sơn tại cái này thượng cổ di tích đầu nhập bao nhiêu người? Không biết, nhưng tuyệt đối sẽ không ít hơn so với mười mấy vạn người.

Tả Từ Các chủ thủ bút cũng vô cùng to lớn, là khai phát vạn dặm đại hoang mạc, trước muốn chinh phục Tây Vực chư quốc, sau đó thành lập một cái to lớn tiếp tế hậu cần căn cứ, sau đó đem vạn dặm đại hoang mạc mấy cái lối vào toàn bộ chiếm lĩnh, lại tiến hành thăm dò cùng khai phát.

"Nhanh, nhanh." Tả Từ Các chủ phất phất tay nói: "Thời gian mỗi trôi qua một ngày, Phù Đồ Sơn liền cường đại một điểm, lúc không ta đợi, tranh thủ thời gian giải quyết Thẩm Lãng cái phiền toái này, đừng chậm trễ chính sự."

"Hạm đội tại tập kết, quân đội cũng tại tập kết, còn cần một đoạn thời gian, dù sao xa xôi." Ninh Hàn công chúa nói: "Hơn nữa chúng ta tại Tây Vực các nước hành động cũng không có đình chỉ, mấy cái căn cứ đã tạo dựng, quân đội cũng liên tục không ngừng tiến vào chiếm giữ."

Tả Từ Các chủ nói: "Chúng ta nhân lực có hạn, khai phát vạn dặm đại hoang mạc cần chuyên chú, chỉ có chuyện này thành, kế tiếp trăm năm, chúng ta Thiên Nhai Hải Các địa vị mới tính ổn."

Khai phát vạn dặm đại hoang mạc, Thiên Nhai Hải Các kế hoạch trăm năm.

… …

Ngô quốc hoàng cung, thê lương vô cùng.

Không chỉ là hoàng cung, toàn bộ vương thành, toàn bộ Ngô quốc lộ ra vô cùng tàn lụi.

Đại Viêm đế quốc cho bọn hắn áp lực quá lớn, mà Ngô quốc dân chúng đối Thẩm Lãng lòng tin xa xa không có Việt Quốc dân chúng lớn như vậy, căn bản không tin tưởng Thẩm Lãng cái gọi là Đại Càn vương triều có thể bảo hộ đến bọn hắn. Thẩm Lãng cái kia phần thiên hạ chiếu thư không có tuyên bố còn tốt, chắc lần này vải mọi người càng không lòng tin, cái này Thẩm Lãng bệ hạ thực tế rất có thể thổi ngưu bức.

Sợ hãi phía dưới, Ngô quốc dân chúng nhao nhao dùng chân bỏ phiếu, bắt đầu đào vong.

Phần lớn người đều hướng phía Đại Viêm đế quốc phương hướng chạy trốn, tranh làm Đại Viêm người. Còn có một bộ phận người sợ hãi hủy diệt giáng lâm, nhưng là nội tâm vừa đau hận Đại Viêm đế quốc, vì lẽ đó liền hướng phía phía tây đào vong, xuyên qua Diễm Châu, xuyên qua Sở quốc, trốn hướng Lương quốc, Tân Càn vương quốc, đương nhiên chỉ cần là hướng tây không quản chạy trốn tới chỗ nào, đều là vương triều Đại Viêm cảnh nội.

Chỉ có một phần nhỏ người nước Ngô tâm hướng Thẩm Lãng, lại lo lắng chiến hỏa giáng lâm, vì lẽ đó xuôi nam chạy trốn tới Việt Quốc tới.

Ngô Vương triều hội, mỗi ngày vào triều quan viên đã càng ngày càng ít.

Vừa mới diệt đi nội các thời điểm, còn có hơn một trăm tên quan viên vào triều, về sau biến thành một trăm tên, về sau biến thành mấy chục tên.

Hôm nay đến đây vào triều quan viên chỉ có chỉ là ba mươi mấy người, những người này là chân chính Ngô Vương dòng chính, nguyện ý tới đồng sinh cộng tử.

"Bệ hạ, có phải hay không muốn ngăn cản một cái cái này đào vong tình thế?"

Ngô Vương lắc đầu nói: "Đại Viêm đế quốc tập kết quân đội càng ngày càng nhiều, đã vượt qua chúng ta cả nước binh lực rất nhiều lần, hoàn toàn là đại sơn áp đỉnh, gợn sóng quét ngang chi thế, chúng ta muốn cho phép người khác sợ hãi. Lần này giết tuyệt nội các, phản ra Đại Viêm đế quốc, cuối cùng là ta Ngô thị Vương tộc tùy hứng cử động, có người muốn cùng ta đồng sinh cộng tử, đương nhiên vô hạn cảm kích, nhưng là quả nhân cũng không có quyền lực yêu cầu tất cả thần dân cùng quân đội đi theo ta cùng chết."

"Nhưng là bây giờ không chỉ dân chúng đào vong, thậm chí rất nhiều quân đội cũng bắt đầu đào vong, quân tâm cùng sĩ khí càng ngày càng thấp."

Ngô Vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ nói, hắn có thể bảo hộ Ngô quốc, có thể bảo hộ Sở quốc , bất kỳ cái gì tiến vào Đại Càn vương triều lãnh thổ quân đội cùng thế lực, đều sẽ bị từ trên thế giới này triệt để xóa đi."

Hắn lời này mới ra, ở đây mấy chục tên văn võ đại thần sắc mặt đều trở nên quỷ dị, lời này đại vương ngài tin tưởng sao? Chúng ta là tuyệt đối không thể tin được.

Ngô Vương nói: "Đương nhiên lời này tin hoặc là không tin, đều đã không trọng yếu. Nếu như Thẩm Lãng bệ hạ có thể làm được, lại một lần nữa sáng tạo thiên đại kỳ tích, như vậy chúng ta Ngô quốc muốn nhiều như vậy quân đội cũng vô dụng. Mà nếu như Thẩm Lãng bệ hạ làm không được, vậy coi như chúng ta Ngô quốc có trăm vạn đại quân cũng vô dụng, một trận chiến này cũng chắc chắn thua không thể nghi ngờ."

"Đã nói xong, đưa vào chỗ chết mà hậu sinh, vậy liền làm tốt chết trận chuẩn bị đi."

Nói ra câu nói này thời điểm, Ngô Vương đã tràn ngập lạnh nhạt, thậm chí đã không còn dõng dạc.

"Mở cửa thành ra, không quản là dân chúng hay là quân đội, muốn trốn liền để bọn hắn trốn. Nhưng là tuyệt đối không thể mượn cơ hội sinh sự, càng không thể thừa dịp loạn giết người cướp đoạt, nếu không giết chết bất luận tội."

"Tuân chỉ!"

Theo Ngô Vương ra lệnh một tiếng, Ngô quốc toàn cảnh cửa thành mở ra, không lại ngăn cản bất luận kẻ nào ra khỏi thành.

Thế là, vô số Ngô quốc dân chúng càng là như thủy triều thoát đi, rời xa cái này sắp hủy diệt vương quốc.

... . . .

Trở lại Nộ Triều thành về sau, Thẩm Lãng cơ hồ không có một khắc ngừng, cũng chính là bái đường thời điểm xuất hiện hơn nửa canh giờ, sau đó cùng Trương Xuân Hoa động phòng hơn nửa giờ, còn lại tất cả thời gian đều tại cự hình phòng thí nghiệm dưới đất bên trong.

Hắn tại hoàn thành một hạng vô cùng to lớn công trình, trước nay chưa từng có.

Lúc ấy từ Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật bên trong, trừ những bí mật kia vũ khí bên ngoài, còn được đến vô số linh kiện, vô số Ngạc Mộng thạch, Thẩm Lãng ở tại phòng thí nghiệm dưới đất bên trong chính là lắp ráp những bí mật này linh kiện.

Như vậy những này linh kiện lắp ráp hoàn tất về sau lại biến thành cái gì? Một cái vô cùng cường đại phát xạ trang bị, có thể phát xạ hủy diệt cự tiễn Long chi hối. Theo hiểu càng sâu nhập, Thẩm Lãng phát hiện thượng cổ thế giới càng quỷ dị.

Long chi hối là cái gì? Cấp chiến lược đại sát khí, hẳn là tương đương với hiện đại Địa Cầu đạn hạt nhân, nếu không cái kia thượng cổ đế quốc căn bản không cần tại một cái bí mật hòn đảo bên trên kiến tạo toàn bộ căn cứ, liền vì cái này Long chi hối phục vụ.

Nhưng là hiện tại đạn hạt nhân bao nhiêu ngưu bức a, nền đường phát xạ, biển cơ phát xạ, cơ hồ tất cả tiên tiến dụng cụ điện tử đều tại hạch đạo đạn nội bộ, cái gọi là phát xạ giếng càng nhiều là vì ẩn nấp mà thôi.

Nhưng là thượng cổ đế quốc Long chi hối, lại cần hoàn chỉnh phát xạ trang bị mới có thể, mà cái này phát xạ trang bị vô cùng to lớn, riêng này chút linh kiện liền đổ đầy trên trăm mét vuông mặt đất, vượt qua hơn vạn cái nhiều loại linh kiện.

Sau đó Thẩm Lãng cần từ không tới có, đem những này linh kiện từng cái lắp lên, cũng thật sự là may mắn hắn có trí não, có thể trong thời gian ngắn tiến hành vô số lần tính toán, tại trong đại não vô số lần thử lỗi, nếu không dựa vào não người, đại khái mấy năm cũng lắp ráp không nổi.

Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật những cái kia các học sĩ, chẳng những liều không thành phát xạ trang bị, thậm chí liền Long chi hối quyền khống chế đều lấy không được, bọn hắn thế nhưng là ròng rã dùng thời gian mười mấy năm.

Bất quá bọn hắn cũng không phải không thu hoạch được gì, chí ít tại phát xạ trang bị lắp ráp lên, bọn hắn liền hoàn thành 90%, cứ việc nhận Thẩm Lãng tập kích về sau, bọn hắn hủy đi tất cả bản vẽ, nhưng là nhà khoa học nha, có một cái đặc điểm, đó chính là tuyệt đối không nỡ chân chính hủy đi chính mình thành quả, bọn hắn sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp che giấu, sau đó thề chết cũng sẽ không cung khai đi ra.

Kết quả Thẩm Lãng dùng thuốc nói thật về sau, bọn hắn liền đem những này bí mật bản vẽ ẩn tàng địa điểm toàn bộ nói ra, Thẩm Lãng chỉ cần hoàn thành còn lại mười phần trăm bản vẽ liền có thể.

Vì lẽ đó đi qua thời gian mấy tháng bên trong, Thẩm Lãng chỉ cần không làm gì ngay tại trí não bên trong hoàn thành còn lại mười phần trăm bản vẽ, Thiên Việt thành đại quyết chiến thắng lợi sau ngày thứ sáu, hắn liên quan tới Long chi hối phát xạ trang bị bản vẽ cũng chính thức hoàn thành, trở lại Nộ Triều thành sau hắn lập tức bắt đầu lắp ráp.

Trải qua mấy ngày vài đêm công việc về sau, cái này phát xạ trang bị đã hoàn thành 90%.

Quả thực là một cái siêu cấp đồ vật to lớn, vượt qua hai mươi vạn cân khoảng cách, đợi đến toàn bộ lắp ráp hoàn tất về sau, cái này cự hình phòng thí nghiệm dưới đất liền sẽ triệt để mở ra, sau đó Thẩm Lãng sẽ vận dụng cỡ lớn tổ hợp ròng rọc đem cái này đại gia hỏa chở về tới trên mặt đất.

"Phu quân, Việt Vương bệ hạ muốn đi trang viên." Trương Xuân Hoa đi vào phòng thí nghiệm ôn nhu nói, thanh âm này phảng phất thấm giống như mật đường, ngọt phải làm cho người mỏi nhừ.

Thẩm Lãng không khỏi dâng lên từng đợt nổi da gà, Trương Xuân Hoa ngươi cho ta thật dễ nói chuyện, trước đó cỗ này cuồng dã phóng khoáng liền rất thích hợp ngươi, không muốn như vậy nũng nịu ôn nhu nói chuyện, ngươi có ý đồ gì?

"Ừm, ta đi đưa tiễn." Thẩm Lãng nói.

Tiếp lấy một giây sau, Trương Xuân Hoa bàn tay như ngọc trắng liền đưa qua đến, ôn nhu nói: "Phu quân, phải chú ý khổ nhàn kết hợp a, ngươi đã bận bịu mấy ngày mấy đêm, không bằng thư giãn một tí. Việt Vương bệ hạ bên kia còn có một đoạn thời gian, ta cảm thấy nơi này cũng rất tốt, bằng không. . ."

Sau đó, nàng liền trực tiếp bò lên trên cái này to lớn Long chi hối phát xạ trang bị, hướng Thẩm Lãng nói: "Phu quân nhanh lên a, nắm chặt thời gian a."

Thẩm Lãng kinh ngạc, như vậy ngưu bức sao?

Người ta nhiều lắm thì tại xe sang trọng bên trong, nhất không tầm thường chính là ở phi cơ trong phòng điều khiển, ngươi. . . Ngươi đây là muốn tại chiến lược vũ khí phát xạ trang bị lên a?

... . . .

Hơn nửa canh giờ về sau, Thẩm Lãng tắm rửa thay quần áo đi đưa Ninh Nguyên Hiến.

Trương Xung cả nhà tham gia thành hôn lễ sau ngày thứ hai liền đi, trở về Thiên Việt thành, cha con bọn họ ba người bây giờ đều là Việt Quốc trọng thần, một ngày trăm công ngàn việc, thật sự là nửa ngày nhàn rỗi đều không có.

Lôi Châu đảo cái kia Thiên đường trang viên mặc dù còn không có xây xong, nhưng đã có thể ở người.

Lần này không chỉ Ninh Nguyên Hiến, Thẩm Lãng phụ mẫu, Tô Bội Bội bọn người muốn vào ở đi, còn có mấy trăm hài tử cũng sẽ chuyển di đến đó.

"Không có vấn đề sao?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Hắn nhưng là nhìn qua Thẩm Lãng thiên hạ chiếu thư, cũng biết thế cục hôm nay sẽ như thế nào.

Thẩm Lãng cười nói: "Không có vấn đề, đương nhiên không có vấn đề, nhạc phụ đại nhân các ngươi liền gối cao không lo ở tại trong trang viên đi. Bất quá tiếp xuống có thể sẽ có một ngày sẽ có một tiếng kinh thiên tiếng vang, sau đó sẽ có một cái kinh thiên động địa hỏa cầu bay lên bầu trời, hi vọng ngài nhìn thấy sẽ không chấn kinh, đương nhiên ta sẽ tận lực để nó nổ xa một chút, cực xa, tốt nhất các ngươi nhìn không thấy."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta ngược lại là hi vọng có thể trông thấy, nhưng là bọn nhỏ đều tại, cho nên vẫn là nhìn không thấy cho thỏa đáng, tốt, đi, tiếp tục làm việc ngươi đi."

Ninh Nguyên Hiến phất phất tay, sau đó một nhóm mấy ngàn người rời đi Nộ Triều thành, hướng phía phía bắc Thiên đường trang viên mà đi.

"Phu quân, chúng ta đi." Ninh Diễm công chúa vuốt ve bụng to ra, nàng là muốn lưu lại, nhưng là lần trước mang thai giữ thai tương đối gian nan, lần này mang thai tình mặc dù tốt một chút, nhưng vẫn là không thể khinh thường, vì lẽ đó cũng phải chuyển di đi trang viên bên kia, nơi đó hoàn cảnh rất tốt thích hợp nhất dưỡng thai, Nộ Triều thành có phải hay không liền muốn tiến hành bạo tạc thí nghiệm, mỗi ngày đều tại tiếng vang, Ninh Diễm cảm thấy không quan trọng, nhưng sợ hãi trong bụng Bảo Bảo bị không.

"Trương Xuân Hoa, phu quân thể cốt, ngươi cho ta khắc chế một điểm." Trước khi rời đi, Ninh Diễm công chúa cảnh cáo nói.

Bởi vì Ninh Diễm cùng Tiểu Băng rời đi, Trương Xuân Hoa bản tâm bên trong khiếp ý, khóe mắt vũ mị căn bản không che giấu được, bị Ninh Diễm công chúa cái này một cảnh cáo, nàng lập tức phản bác: "Lớn mông, mời ngươi biết rõ ràng, ta thành thân đến bây giờ đã mười một ngày, tổng cộng mới hai lần, ngươi còn muốn ta làm sao khắc chế? Ngươi dứt khoát để ta thủ hoạt quả tính."

Ninh Diễm nói không lại nàng, lập tức giậm chân một cái, đi.

Đưa tiễn Ninh Nguyên Hiến bọn người về sau, Trương Xuân Hoa chứa không thèm để ý nói: "Phu quân, nay Thiên Dương chỉ riêng không sai, phòng làm việc của ta bên trong toàn bộ đổi thành cửa sổ thủy tinh, ánh nắng trực tiếp chiếu vào, hơn nữa bên trong rất nhiều cái gương, rõ ràng rành mạch, muốn hay không đến đó uống một chén trà?"

Lúc nói lời này, đôi mắt đẹp của nàng cơ hồ muốn tích thủy, có quỷ mới tin đi nàng văn phòng là uống trà.

Thẩm Lãng có chút ngo ngoe muốn động, nhưng ngẫm lại vẫn là tính, chiến cuộc trọng yếu nhất, sớm ngày đem cái này Long chi hối phát xạ trang bị lắp ráp hoàn tất trọng yếu nhất.

"Lần sau, lần sau." Thẩm Lãng nói: "Lần sau ta mời ngươi uống trà sữa."

Trương Xuân Hoa dịu dàng nói: "Tốt lắm, ngươi mời ta uống trà sữa, ta mời ngươi uống trà xanh, ngẫu nhiên uống hồng trà cũng không tệ."

Thẩm Lãng chạy trốn, hắn cảm thấy bão tố bất quá Trương Xuân Hoa, cực kỳ ngang tàng, hiểu được còn nhiều.

...

Thiên Nhai Hải Các tại Thiên Nam hành tỉnh đầu nam, ngay tại trên bờ biển, một cái mỹ luân mỹ hoán khu kiến trúc.

Một bộ phận trên đất bằng, một bộ phận giáp biển trên mặt, tràn ngập mộng ảo, căn bản không giống như là một cái siêu thoát thế lực, mà giống như là một chỗ đại học.

Thật là khiến người ta không cách nào tưởng tượng, Thẩm Lãng vừa mới gả vào Huyền Vũ bá tước phủ không lâu liền đến qua nơi này, hơn nữa còn trở thành nó khách quý.

Lúc kia là cỡ nào hòa ái dễ gần a, thậm chí Thẩm Lãng có một loại triều thánh tâm đi tới nơi này, cảm giác nơi này chính là tri thức điện đường.

Loại cảm giác này phảng phất như là một học sinh trung học, có một cái lại đẹp lại ôn nhu nữ chủ nhiệm lớp, lại giống là trong mộng tình nhân, lại giống là vì thầy người biểu điển hình, kết quả cuối cùng phát hiện nàng là hủy diệt thế giới đại Boss.

Thẩm Lãng phái tới tiến đánh Thiên Nhai Hải Các quân đội có bao nhiêu?

Lục địa quân đội ba ngàn người, nhưng là có năm mươi môn đại đường kính hoả pháo, toàn bộ là 155 li súng lựu đạn.

Hạm đội mười năm chiếc, tổng cộng bốn ngàn người, cũng toàn bộ đều là tuyến thân súng lựu đạn, tổng cộng hai trăm môn tả hữu.

Hai nhánh quân đội lẫn nhau yểm hộ, một đường xuôi nam, không ngừng tới gần Thiên Nhai Hải Các.

... . . .

Mỹ nữ học sĩ Trương Ngọc Âm, lại khôi phục trước đó thoải mái không bị trói buộc dáng vẻ, tóc tai bù xù, cũng không hóa trang, động một chút lại chửi ầm lên, sử xuất rống người đại pháp, bên trên tiết học của nàng thoáng không cẩn thận, quả thực sẽ bị mắng hoài nghi nhân sinh.

Nàng lúc này, vẫn tại chỉnh lý đại đồ thư quán, chỉ cần có người có một quyển sách không có đối đầu vị trí, nàng liền mắng lên, mãi cho đến mắng mặt người như màu đất mới thôi.

Chính chỉnh lý đến một cái giá sách, kết quả phát hiện phía trên không hai cái vị trí, nàng lập tức giận dữ hét: "Cái này hai bản sách đi đâu? Đi đâu? Ai mượn có trả hay không trở về? Cái này cũng nhiều ít năm? Ngươi là đi ị không có giấy, đem sách xé sao?"

Lập tức nàng trong tầm mắt tất cả học sĩ toàn bộ cúi đầu xuống, không dám cãi lại, cũng không dám đối mặt.

"Không nói đúng không?" Trương Ngọc Âm một vuốt tay áo nói: "Không ai thừa nhận, hôm nay ta trong tầm mắt tất cả mọi người liên tục đánh quét một tháng nhà xí, Trương Nhị ngươi chạy cái gì chạy? Ngươi cho rằng chạy liền có thể rời đi ta tầm mắt sao?"

Cái đầu kia phát sợi râu trắng bệch học sĩ nói: "Ngọc Âm học sĩ, ta. . . Ta thực tế là quá mót, không phải muốn chạy."

"Quá mót a? Rất tốt, vậy ngươi đứng lại cho ta đừng nhúc nhích, ngươi cho cung khai đi ra, là ai mượn đi cái này hai bản sách không trả? Ngươi nói không nói, liền cho ta đi tiểu đến trong quần sao? Thậm chí bức cấp bách ta, trực tiếp cho dùng dây thừng trói lại, nhường ngươi bàng quang nổ rớt." Trương Ngọc Âm lạnh giọng nói.

Cái kia học sĩ yếu ớt nói: "Ách, Trương Ngọc Âm học sĩ, cái kia hai bản sách đều là thông qua trong tay ngươi cho mượn đi. Một quyển là Thẩm Lãng mượn đi, một quyển là Chúc Nịnh mượn đi, cũng còn không có còn trở về?"

Trương Ngọc Âm nghi ngờ nói: "Thật?"

Tất cả học sĩ liều mạng gật đầu, biểu thị tuyệt đối là thật.

Cái kia học sĩ nói: "Trương Ngọc Âm học sĩ, xin hỏi ta hiện tại có thể đi đi thận sao?"

Trương Ngọc Âm rống giận gào thét nói: "Có ý tứ gì? Tất cả mọi người biết rõ quyển sách này là ta cho mượn đi, vì sao không nhắc nhở ta, nhìn trò đùa lời nói đúng hay không? Các ngươi muốn làm gì?"

Tất cả mọi người bất đắc dĩ cúi đầu , mặc cho Trương Ngọc Âm sư tử Hà Đông rống.

Cái kia Trương Nhị học sĩ kìm nén đến toàn thân run rẩy nói: "Trương Ngọc Âm học sĩ, ngươi, ngươi thả qua ta đi, ta lớn tuổi, thật không nín được, ta đều bảy mươi, ngươi cũng không thể nhìn ta trí thức không được trọng dụng đi."

Trương Ngọc Âm liếc một cái nói: "Nể tình ngươi cũng họ Trương phân thượng, đi thôi."

Cái kia Trương Nhị học sĩ như được đại xá hướng phía nhà vệ sinh chạy như điên, mấy phút sau, vô cùng thoải mái đi ra, thở dài nói "Thật sự là nhập môn ba phần cấp bách, đi ra ngoài một thân lỏng a."

"Thơ hay, thơ hay. . ." Tất cả học sĩ tán thán nói.

"Trương Nhị học sĩ, ngài tiến cửa hông ba phần thời gian kết, cái kia tiến bồng môn đâu? Lại bao lâu thời gian kết đâu?" Một cái học sĩ hỏi.

"Chỉ sợ nửa phần cũng chưa tới đi." Một cái học sĩ cười nói.

Trương Nhị học sĩ phất râu nói: "Nói mò, chí ít nửa canh giờ, đừng nhìn lão phu lớn tuổi, tuyệt đối là già những vẫn cường mãnh."

Nhìn qua thật là rất hòa ái dễ thân một đám người đúng không? Cực giống trong tháp ngà mặt những cái kia giáo sư, lẫn nhau ở giữa không có bất kỳ cái gì giá đỡ, hơn nữa thường xuyên còn mở vài câu ăn mặn trò đùa.

Mà liền tại lúc này, một cái học sĩ chậm rãi đi xuống, nói:

"Thẩm Lãng quân đội đánh tới."

"Nha!" Tất cả học sĩ ngẩng đầu nhìn một chút, sau đó cái kia làm gì làm cái đó, cái kia đọc sách đọc sách, cái kia công việc công việc, thậm chí đang nhường học sĩ đều không có dừng lại một cái.

Một tiếng này a chữ, mới hiển lộ ra vô tận ngạo mạn, còn có ánh mắt của bọn hắn, xem thường một chút, nghe được Thẩm Lãng quân đội đánh tới, phảng phất như là nghe được một đám gà vịt nga đánh tới.

… . . .

Thẩm Lãng quân đội đánh tới, Thiên Nhai Hải Các trên khán đài mấy cái kia học sĩ, tại bên ngoài mấy chục dặm liền phát hiện Thẩm Lãng quân đội, sau đó cái kia làm cái gì làm cái gì, không có gõ chuông, cũng không có hô to địch tập địch tập, liền phảng phất hết thảy đều không có phát sinh.

Trông coi cửa chính lão đầu kia vẫn tại ngủ gà ngủ gật, quét rác lão đầu vẫn tại quét rác, hết thảy lộ ra như vậy phong khinh vân đạm.

Thẩm Lãng lục địa quân đội cùng hải quân hạm đội từ đầu tới cuối duy trì nhất trí, khoảng cách Thiên Nhai Hải Các càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Ba mươi dặm, hai mươi dặm, mười dặm, năm dặm, bốn dặm!

Tại khoảng cách này bên trong, hạm đội dừng lại, mặt đất quân đội cũng dừng lại.

Mặt đất quân đội năm mươi môn hoả pháo bắt đầu lắp đặt, nhắm chuẩn. Trên mặt biển mười mấy chiếc thuyền cũng bắt đầu điều chỉnh phương hướng, nhắm chuẩn Thiên Nhai Hải Các.

Hai ngàn mét khoảng cách, tuyến thân súng lựu đạn dễ như trở bàn tay có thể đánh tới, hơn nữa đây là một cái to lớn khu kiến trúc, căn bản cũng không cần nhắm chuẩn, trực tiếp cuồng oanh loạn tạc chính là.

"Nhắm chuẩn hoàn tất, chuẩn bị, nã pháo!"

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ." Trên mặt đất năm mươi môn hoả pháo đồng thời khai hỏa, trên mặt biển một trăm ổ hỏa pháo khai hỏa.

Nháy mắt hơn một trăm viên lựu đạn gào thét lên xẹt qua chân trời, hung hăng hướng phía Thiên Nhai Hải Các đập tới.

Thiên Nhai Hải Các bên trong tất cả mọi người vẫn như cũ cái kia làm gì làm cái đó, ngủ gà ngủ gật, quét rác tiếp tục, phảng phất bên ngoài cái này lôi minh đồng dạng pháo kích âm thanh không tồn tại.

Nhưng mà, Thẩm Lãng quân đội cái này hơn một trăm viên đạn pháo vẻn vẹn bay đến giữa không trung.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ." Từ Thiên Nhai Hải Các bên trong bắn ra lít nha lít nhít thượng cổ chi tiễn, nháy mắt bắn ra mấy ngàn chi, tại không trung hình thành một tấm lưới, trực tiếp tại không trung chặn đường Thẩm Lãng đạn pháo, hơn nữa những này thượng cổ chi tiễn sẽ còn bạo tạc, cứ việc uy lực không lớn, lại có thể dẫn bạo đạn pháo va chạm ngòi nổ.

"Ầm ầm ầm ầm. . ." Khoảng cách Thiên Nhai Hải Các còn có hơn một ngàn mét, tất cả đạn pháo toàn bộ tại không trung bạo tạc, Thiên Nhai Hải Các bình yên vô sự, liền phảng phất phóng một trận to lớn khói lửa.

Ngưu bức, lại còn có không trung chặn đường? Hơn nữa cái này mấy ngàn chi thượng cổ chi tiễn cũng không phải là người bắn ra, mà là một loại nào đó thượng cổ vũ khí trang bị tập thể bắn ra.

"Đổi đạn!"

Theo ra lệnh một tiếng, năm mươi môn hoả pháo toàn bộ đổi đạn pháo, ba cái Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, bốn mươi bảy viên Thạch Mặc bão từ đạn.

"Nã pháo!"

Theo ra lệnh một tiếng, năm mươi môn hoả pháo lại một lần nữa cuồng xạ mà ra.

Sau đó, lại một lần nữa bị Thiên Nhai Hải Các tiến hành không trung chặn đường, khoảng cách còn có hơn một ngàn mét địa phương bạo tạc.

"Phốc phốc phốc. . ." Một trận lam quang hiện lên, tất cả mọi người cảm thấy trên mặt một trận tê dại, đây là Ngạc Mộng thạch bão từ đạn, lần trước Thẩm Lãng chính là dựa vào cái đồ chơi này tê liệt Huyết Hồn quân thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế.

"Ầm ầm ầm ầm. . ." Mấy chục viên Thạch Mặc gảy tại không trung bỗng nhiên nổ tung, nháy mắt toàn bộ bầu trời đều bị vô số Thạch Mặc phấn bao phủ.

"Đổi lại đạn!"

Sau đó, Thẩm Lãng quân đội một trăm năm mươi ổ hỏa pháo lại một lần nữa đổi đạn pháo, lần này là định thời gian đạn pháo, coi như tại không trung va chạm chặn đường cũng sẽ không dẫn bạo, mà là tiếp tục phi hành, một mực muốn tới sau khi rơi xuống đất lại bạo tạc.

"Nã pháo!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Một trăm năm mươi viên định thời gian đạn pháo bỗng nhiên cuồng xạ mà ra.

Vẻn vẹn bay đến giữa không trung thời điểm, từ Thiên Nhai

Hải Các bên trong lại một lần nữa bay ra vô số thượng cổ chi tiễn tiến hành không trung chặn đường.

Quả nhiên, Thẩm Lãng Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn đã không cách nào tê liệt đối phương thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế, coi như tăng thêm mấy chục viên Thạch Mặc đạn cũng không được.

"Phanh phanh phanh phanh. . ." Thiên Nhai Hải Các những này thượng cổ chi tiễn lại một lần nữa tại không trung nổ tung.

Nhưng là lần này Thẩm Lãng đạn pháo không còn là va chạm ngòi nổ, vì lẽ đó không có bị dẫn bạo, những này đạn pháo chỉ là lay động một cái, sau đó tiếp tục hướng phía Thiên Nhai Hải Các phương hướng bay đi.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Hơn một trăm viên đạn pháo gào thét mà đến, khoảng cách Thiên Nhai Hải Các càng ngày càng gần.

Nhưng mà khoảng cách khu kiến trúc còn có một, hai trăm mét thời điểm, một màn quỷ dị phát sinh.

Những này đạn pháo liền phảng phất đâm vào một tấm ẩn hình trên võng, bỗng nhiên bị đẩy lùi ra ngoài.

"Rầm rầm rầm. . ." Sau một lát, những này đạn pháo lại một lần nữa tại không trung bạo tạc, lại như cùng phóng một trận to lớn khói lửa, Thiên Nhai Hải Các vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại.

"Công chúa điện hạ, hết thảy đều cùng Thẩm Lãng bệ hạ theo dự liệu giống nhau như đúc." Quỳ Ninh tướng quân nói.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 504: : Ninh Hàn Hủy Diệt Hạm Đội! Thẩm Lãng Muốn Phát Đại Tài!

Chương 503:: Ninh Hàn hủy diệt hạm đội! Thẩm Lãng muốn phát đại tài!

Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn không giống, Phù Đồ Sơn có được một cái Phù Hải, diện tích phi thường to lớn, hơn nữa Phù Hải thủy vị hàng năm đều đang lên cao, chỉ cần bị nó lan ra địa phương đều là Phù Đồ Sơn lãnh địa, không chỉ có như thế Phù Đồ Sơn tại vài quốc gia chỗ giao giới còn có rất nhiều cô thành.

Nhưng là Thiên Nhai Hải Các bên ngoài coi như chỉ có cái này một cái khu kiến trúc, mặc dù diện tích cũng không nhỏ, nhưng nhiều nhất cũng chính là hiện đại Địa Cầu một chỗ đại học quy mô, như thế nào chèo chống nổi cường đại như vậy thế lực?

Không nói những cái khác, liền nhàn nhạt Huyết Hồn quân áo giáp liền cần to lớn công nghiệp phối trí. Lần này tiến đánh Sa Man tộc Đại Nam quốc toàn bộ đều là Chúc Hồng Tuyết công lao, vì lẽ đó Sa Man tộc cái kia thượng cổ di tích cũng rơi vào Thiên Nhai Hải Các trong tay, nhưng là cái kia thượng cổ di tích quy mô không lớn, hẳn là còn tại khai phát bên trong.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng một mực hoài nghi, thậm chí không phải hoài nghi, mà là xác định, Thiên Nhai Hải Các có hai cái địa chỉ. Một cái là bên ngoài, chính là tất cả mọi người có thể nhìn thấy cái này tri thức điện đường, mà chỗ tối cái kia mới thật sự là Thiên Nhai Hải Các.

Bên ngoài cái này Thiên Nhai Hải Các liền như là một cái to lớn thư viện, rất nhiều học sĩ ở đây dạy học, rất nhiều người trẻ tuổi ở đây học tập, gánh vác lên thánh địa tác dụng. Mà vụng trộm Thiên Nhai Hải Các, mới chính thức gánh vác lên phát triển bí mật thế lực trách nhiệm.

Trương Xuân Hoa từng tại Thiên Nhai Hải Các một đoạn thời gian, mà lại là tại sinh mệnh nghiên cứu bộ môn, đây coi là Thiên Nhai Hải Các hạch tâm cơ cấu, căn cứ trí nhớ của nàng, chưa bao giờ thấy qua phía ngoài mặt trời.

Nhất thời Thẩm Lãng không khỏi nghĩ đến « phóng xạ bốn » bên trong học viện, toàn bộ thế lực đều dưới đất.

Vì lẽ đó hắn điều động pháo binh cùng hạm đội đến oanh kích Thiên Nhai Hải Các, hoàn toàn là thăm dò tính tiến công mà thôi, mặt khác cũng là đang nghiệm chứng các loại vũ khí.

"Rầm rầm rầm. . ." Phía ngoài hoả pháo oanh minh không ngừng tiếp tục.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ." Mỗi một lần hơn một trăm viên đạn pháo, liền phảng phất không cần tiền đồng dạng hướng phía Thiên Nhai Hải Các cuồng nện, mà mỗi một lần đều hoàn toàn không làm nên chuyện gì.

Ròng rã mấy chục vòng pháo kích về sau, Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc vẫn như cũ lông tóc không hư hại, đừng bảo là nổ ra một cái hố lỗ, khiết bạch vô hà đá cẩm thạch thậm chí liền hun đen đều không có, hoàn toàn trơn bóng như mới, đây thật là để ngày 7-1 âm lịch chó.

Thẩm Lãng quân đội nghĩ hết các loại biện pháp, căn bản là không có cách để Thiên Nhai Hải Các phá phòng thủ, cho dù là cái này bên ngoài Thiên Nhai Hải Các.

Phía ngoài pháo kích vẫn tại tiếp tục, bên trong quét rác lão đầu vẫn tại quét rác, bất quá canh cổng lão đầu kia ngủ gật là không hạ được đi.

"Ai nha nha, thật sự là nhao nhao người chết, nhao nhao người chết, cái này còn có để hay không cho người đi ngủ a. . ." Hắn nhịn không được bắt đầu bão nổi, sau đó giật xuống hai đoàn bông nhét vào trong lỗ tai, tiếp tục ngủ gà ngủ gật.

Mà Thiên Nhai Hải Các bên trong, tất cả học sĩ cái kia làm cái gì làm cái gì? Thậm chí nghe phía ngoài hoả pháo âm thanh, đi nhà xí đều trở nên thông thuận một chút.

Mà lúc này đây Trương Ngọc Âm nữ học sĩ ngược lại trở nên an tĩnh lại, im hơi lặng tiếng sửa sang lấy thư tịch, nhưng trong lòng phát ra từng đợt thở dài: "Thẩm Lãng, đừng lãng phí thời gian."

Đừng nhìn nàng tại Thiên Nhai Hải Các bên trong diễu võ giương oai hoành hành ương ngạnh, phảng phất tất cả học sĩ Đại học sĩ đều đang sợ nàng, nhưng nàng trong lòng biết rõ nàng chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi, dù là tại cái này đại đồ thư quán cũng chỉ là tiểu nhân vật.

Mặt ngoài nhìn nàng chỉ cần sư tử Hà Đông rống, thư uy phát tác, chung quanh tất cả học sĩ đều run lẩy bẩy, cúi đầu nghe theo. Nhưng là chỉ cần nàng dám nói ra Thẩm Lãng một câu lời hữu ích, chỉ cần lập trường thoáng bất chính, ngay lập tức sẽ mang đến tai hoạ ngập đầu, trực tiếp liền gặp không đến ngày mai mặt trời.

Đương nhiên cái gọi là không gặp được ngày mai mặt trời cũng không phải là nói muốn chết, chết đều tính xong, đáng sợ nhất hạ tràng là bị kéo đi làm thí nghiệm, các loại thảm tuyệt bất kỳ thí nghiệm.

...

Nơi nào đó một cái to lớn thành phố dưới đất, không hề nghi ngờ đây cũng là một cái thượng cổ di tích.

Đơn thuần ở bề ngoài nhìn, rất khó coi ra đây là tại dưới mặt đất, bởi vì đâu đâu cũng có sáng như ban ngày.

Thiên Nhai Hải Các đại tượng sư ngay tại thí nghiệm hoàn toàn mới Huyết Hồn quân áo giáp, Ninh Hàn công chúa tại thị sát, cùng đi bên cạnh chính là Huyết Hồn quân tướng Ninh Bạt.

"Nguyên bản áo giáp chỉ có một tầng hợp kim, hiện tại áo giáp có ba tầng, bên ngoài thoa lên một tầng vonfram, dạng này liền có thể chống cự cơ hồ tất cả kim loại, bởi vì hắn độ cứng ở cái thế giới này kim loại bên trong cơ hồ xem như cao nhất, hơn nữa nó điểm nóng chảy đạt tới năm ngàn độ C, Thẩm Lãng nhôm nóng tề đạn pháo cùng địa ngục hỏa tiễn cũng không còn cách nào bắn thủng."

"Tiếp xuống tiến hành thí nghiệm."

"Nhôm nóng tề đạn pháo, dẫn bạo."

"Oanh!" Một trận to lớn sáng mang về sau, một đoàn ngọn lửa kinh người nổ tung, cơ hồ phun cái này kiểu mới áo giáp đâu đâu cũng có.

Quả nhiên, kiểu mới Huyết Hồn quân áo giáp bình yên vô sự, không còn có bị đốt xuyên.

"Chúng ta không có Thẩm Lãng địa ngục hỏa tiễn, nhưng là có thể dùng cùng loại vật chất thay thế."

"Liệt viêm tiễn chuẩn bị, xạ kích!"

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Lập tức mấy chục mũi tên nhọn bay vụt mà đến, tốc độ đến vô cùng kinh người tình trạng, viễn siêu Thẩm Lãng bình thường cung tiễn.

"Phanh phanh phanh. . ." Những này liệt viêm tiễn bắn tại kiểu mới trên khải giáp, nháy mắt cháy bùng, toát ra kinh người nhiệt độ ngọn lửa, vượt qua ba bốn ngàn độ C, ròng rã cháy bùng hai mươi giây. Kết quả Huyết Hồn quân kiểu mới áo giáp, vẫn như cũ bình yên vô sự.

"Sự thật chứng minh, chúng ta kiểu mới áo giáp đầy đủ địa ngục Thẩm Lãng bất luận cái gì cung tiễn , bất kỳ cái gì đạn pháo." Đại tượng sư nói: "Đương nhiên, nếu như đối phương sử dụng chính là ô cương đầu đạn, vậy vẫn là phòng ngự không ngừng, trực tiếp sẽ bị phá giáp. Nhưng là Thẩm Lãng quân đội không có khả năng trang bị nhiều như vậy ô cương đạn xuyên giáp đầu, hơn nữa hoả pháo muốn đánh trúng một cái di chuyển nhanh chóng mục tiêu, cơ hồ là không thể nào."

"Ở trên thí nghiệm chứng minh, chúng ta Huyết Hồn quân áo giáp lại một lần nữa đối mặt Thẩm Lãng quân đội thời điểm, hoàn toàn vô địch, đao thương bất nhập."

Huyết Hồn quân tướng dẫn Ninh Bạt nói: "Lần trước Thiên Việt thành đại quyết chiến, Thẩm Lãng đại hoạch toàn thắng, thu được hai vạn cỗ Huyết Hồn quân áo giáp, chữa trị về sau khẳng định biết dùng đến trang bị quân đội của mình."

Đại tượng sư nói: "Liệu địch sẽ khoan hồng, chúng ta biết rõ cải tạo kiểu mới áo giáp, Thẩm Lãng cũng sẽ biết rõ. Nhưng là vonfram điểm nóng chảy cực cao, thế giới này bình thường ngọn lửa căn bản không có khả năng đạt tới, vì lẽ đó hắn hẳn là không cách nào tại áo giáp mặt ngoài độ ô cương, cho nên chúng ta liệt viêm tiễn có thể dễ như trở bàn tay đánh xuyên khôi giáp của bọn hắn. Bất quá ta vẫn là đề nghị không cần đại quy mô sử dụng liệt viêm tiễn, tỉ suất chi phí - hiệu quả thật quá thấp, thậm chí kém xa thượng cổ cung tiễn, cái kia tối thiểu còn có thể thu về lợi dụng.

Hơn nữa lần này Thẩm Lãng rốt cuộc không thể tê liệt năng lượng của chúng ta trung tâm khống chế, chúng ta đã ở phía trên thêm hai tầng vòng phòng hộ, đồng thời tăng thêm ba tầng phòng hộ cơ chế."

"Không chỉ có như thế, chúng ta lần này chuẩn bị chín cái năng lượng trung tâm khống chế, chỉ cần có một cái công việc bình thường, liền có thể cung cấp cả chi quân đội cần có đặc thù từ trường hoàn cảnh."

"Đây là Ngạc Mộng thạch chiến đao, căn cứ văn minh thời thượng cổ chiến đao phỏng chế mà thành." Đại tượng sư rút ra một chi chiến đao.

Chi này chiến đao liền rất nhẹ, vẻn vẹn chỉ có ba mươi mấy cân mà thôi, lưỡi đao là màu lam, thậm chí nhìn qua đã không quá giống là kim loại.

"Đây là màu lam bí kim rèn đúc mà thành, toàn bộ đến từ thượng cổ di tích phế tích bên trong, trước mắt trên thế giới không có phát hiện bất luận cái gì màu lam bí mỏ vàng sinh, loại này màu lam bí kim là có được đỉnh cấp độ cứng cùng độ mềm và dai, hơn nữa có được gần như siêu dẫn thuộc tính, chúng ta nghiên cứu mấy chục năm phát hiện nó không cách nào phục chế, hẳn là văn minh thời thượng cổ chế tạo ra mới vật chất."

"Cứ việc nó là màu lam, nhưng là thuận tiện xưng hô, chúng ta vẫn như cũ mệnh danh nó là Ngạc Mộng thạch Huyết Hồn chiến đao."

Sau đó đại tượng thị cầm chi này chiến đao đi vào hoàn toàn mới Huyết Hồn quân áo giáp trước mặt, bỗng nhiên một đao phách trảm xuống dưới.

Nguyên bản không thể phá vỡ áo giáp, như là trang giấy đồng dạng bị dễ như trở bàn tay vót ra, hơn nữa bị cắt mở địa phương hoàn toàn hòa tan trở thành nước thép đồng dạng không ngừng nhỏ xuống.

"Loại này Ngạc Mộng thạch Huyết Hồn chiến đao tại phách trảm thời điểm, có thể phóng xuất ra vượt qua vạn độ nhiệt độ cao, có thể nháy mắt hòa tan bất luận cái gì khôi giáp, bao quát ô cương áo giáp. Bởi vì nó là tùy Ngạc Mộng thạch trang bị cung cấp năng lượng, vì lẽ đó mỗi một chi chiến đao đại khái có thể phách trảm ba ngàn lần, đây là chúng ta trước mắt thí nghiệm cực hạn."

Huyết Hồn quân tướng dẫn cầm qua chiến đao, bắt đầu phách trảm, thật không tốn sức chút nào bổ ra hết thảy, không quản là tại ngưu bức vũ khí vẫn là áo giáp, đều như là giấy.

Mà cái kia đại tượng sư gương mặt cơ bắp liều mạng cuồng loạn, thứ này phi thường trân quý, dùng một lần thiếu một lần a.

Huyết Hồn quân tướng dẫn: "Cái này Ngạc Mộng thạch Huyết Hồn chiến đao, ngươi chuẩn bị cho chúng ta trang bị bao nhiêu?"

"Năm trăm chi." Đại tượng sư nói: "Các chủ mệnh lệnh, lần này phái ra năm trăm đặc chủng võ đạo quân đoàn, toàn bộ đều là sinh mệnh nghiên cứu bộ môn đi ra đỉnh cấp võ đạo cường giả. Toàn bộ trang bị kiểu mới áo giáp, thượng cổ giày chiến, thượng cổ chiến nỏ, Ngạc Mộng thạch Huyết Hồn chiến đao."

Sau một lát, cái này năm trăm tên đặc chủng Huyết Hồn quân xuất hiện dưới đất thành trên quảng trường. Bọn hắn nhìn qua đã hoàn toàn không giống như là thế giới này quân đội, càng giống là thượng cổ quân đoàn.

Thậm chí bọn hắn đều không cần thượng cổ cung, mà là thượng cổ liên xạ cường nỗ, loại này cường nỗ hoàn toàn dùng Ngạc Mộng thạch kích phát.

Thậm chí không chỉ có thượng cổ giày chiến, thậm chí kiểu mới áo giáp phía sau đều có Ngạc Mộng thạch trang bị.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Theo ra lệnh một tiếng, cái này năm trăm tên đặc chủng võ sĩ dễ như trở bàn tay vọt lên ba mươi mấy mét, bởi vì bọn họ thượng cổ giày chiến cung cấp vô cùng cường đại đạn điện từ lực. Cái này không chỉ trực tiếp nhảy lên tường thành, mà là có thể vượt qua bất luận cái gì tường thành.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Sau đó, bọn hắn diễn tập không ngừng nhảy vọt, động tác như chớp giật, nháy mắt nhảy vọt cao ba mươi mét, xa mấy chục mét, loại này cao tốc vận động, liền đại đường kính hoả pháo đều không thể đánh trúng.

Sau đó, bọn hắn bắt đầu thí nghiệm thượng cổ chiến nỏ.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Khẽ chụp cơ quan, mười mấy mũi tên liên tiếp cuồng xạ ra ngoài, như là mưa to, xạ tốc cực độ kinh người.

"Loại này thượng cổ chiến nỏ ưu điểm hết sức rõ ràng, hắn có thể bắn bất luận cái gì mũi tên, không chỉ là thượng cổ chi tiễn, phổ thông mũi tên cũng được, liệt viêm mũi tên cũng được, nó là dựa vào Ngạc Mộng thạch trang bị hệ thống bắn ra động lực, mỗi một chi thượng cổ chiến nỏ có thể liên xạ ba trăm lần về sau."

Ninh Bạt nói: "Nói cách khác võ trang đầy đủ đặc chủng võ sĩ, có thể đánh bại một cái tông sư cấp cường giả."

"Dễ như trở bàn tay." Đại tượng sư nói: "Mà lại là đồ sát, đương nhiên trừ phi là gặp được đại ngốc hoặc là Cừu Yêu Nhi dạng này biến thái cấp cường giả, mặt khác gần bên trong lực tông sư, không phải đặc chủng võ sĩ đối thủ, cường đại trang bị có thể đền bù hết thảy chênh lệch, không quản là tốc độ, lực lượng vẫn là phòng ngự."

Huyết Hồn quân tướng dẫn đường: "Cái kia Ninh Hàn công chúa chỉ cần mang theo cái này 500 người, liền có thể đi đem Nộ Triều thành diệt đi, đem Thẩm Lãng tất cả mọi người giết đến sạch sẽ."

Đại tượng sư nói: "Đương nhiên như thế, chỉ cần Ngạc Mộng thạch trang bị đầy đủ. Văn minh thời thượng cổ vô cùng cường đại, nhưng hết thảy đều xây dựng ở Ngạc Mộng thạch phía trên, một khi năng lượng hao hết, tất cả vũ khí toàn bộ tê liệt."

"Công chúa điện hạ, xin ngài dời bước, ta mang theo ngài đi xem một chiếc chiến hạm."

...

Ninh Hàn công chúa nhìn thấy một chiếc hoàn toàn mới chiến hạm, không thuộc về thế giới này chiến hạm.

"Đây là chúng ta từ thượng cổ di tích bên trong hoàn chỉnh khám phá ra, chữa trị mười ba năm, mới khiến cho nó thành công xuống nước, mà lần này nó đem xem như ngài tiêu diệt Thẩm Lãng kỳ hạm." Đại tượng sư nói: "Chúng ta đào móc ra chiếc chiến hạm này thời điểm, nó đã nhận to lớn hư hao, thân hạm hỏng, vì lẽ đó ngài bây giờ thấy được đại bộ phận thân hạm đều là hậu kỳ chữa trị."

"Đây là một chiếc thiết giáp chiến hạm, trên thuyền đại bộ phận địa phương đều là dùng sắt thép, cả con thuyền tổng cộng có ba trăm chín mươi tám chỗ Ngạc Mộng thạch, có độc lập năng lượng trung tâm khống chế đường kính hai mét, trọng tải tám ngàn tấn, cảm tạ Thẩm Lãng cung cấp những này hoàn toàn mới tính toán đơn vị."

"Chiếc này thượng cổ chiến hạm bình thường tuần hành tốc độ mỗi giờ ba mươi năm cây số, có thể vận tải vượt qua hai ngàn người, cả tàu chiến hạm có được hai mươi ba cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ, có thể công kích 3,500 mét bên trong bất luận cái gì thuyền, có được Ngạc Mộng thạch nhắm chuẩn hệ thống."

"Tiếp xuống, ta là ngài tiến hành thử bắn." Đại tượng sư nói.

Bia thuyền là ba ngàn mét bên ngoài một chiếc đầu gỗ thuyền buồm, ngay tại bình thường đi thuyền.

"Bắt đầu nhắm chuẩn!" Theo đại tượng sư ra lệnh một tiếng, Ngạc Mộng thạch nhắm chuẩn trang bị trực tiếp bắn ra một đạo quang mang, chiếu xạ tại bia trên thuyền.

Sau đó, nhân viên tương quan ngay tại điều chỉnh thượng cổ cự hình cường nỗ, căn cứ điểm sáng bắt đầu nhắm chuẩn.

"Tính toán tốc độ gió, tính toán song phương thuyền tốc độ di chuyển."

"Điều chỉnh hoàn tất, nhắm chuẩn hoàn tất."

"Xạ kích!"

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, thượng cổ cự hình cường nỗ phát xạ, một chi vượt qua dài năm mét cự tiễn bỗng nhiên bắn ra, vừa mới bắn ra hai trăm mét thời điểm, cự tiễn đuôi cánh toát ra lam sắc quang mang, cự tiễn tốc độ càng lúc càng nhanh.

Ba ngàn mét khoảng cách, vẻn vẹn không đến mười giây đồng hồ liền đã đến.

"Ầm!"

Chi này cự tiễn bỗng nhiên bắn thủng cái kia chiếc trọng tải vượt qua một ngàn tấn đầu gỗ thuyền buồm.

"Oanh!" Cả chi cự tiễn Ngạc Mộng thạch trang bị nổ tung, uy lực không có Thẩm Lãng đạn pháo lớn như vậy, nhưng lại dễ như trở bàn tay đem cái kia chiếc lớn thuyền buồm nổ tung một cái to lớn lỗ thủng, nước biển không ngừng tràn vào, chiếc này thuyền buồm dần dần bắt đầu đắm chìm.

"Chiếc này thượng cổ chiến hạm có được hai mươi ba cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ, trong đó 15 cỗ dùng để công kích, nói cách khác nó có thể đánh cùng lúc tiêu diệt mười năm chiếc trên biển chiến hạm địch, bình thường thuyền, một nỏ liền có thể đánh xuyên đánh chìm. Mặt khác tám cỗ là dùng đến phòng ngự, có thể đồng thời bắn ra mấy ngàn chi thượng cổ mảnh tiễn, địa ngục địch nhân bất luận cái gì công kích, không quản là thượng cổ cường nỗ, vẫn là Thẩm Lãng hoả pháo."

"Mấu chốt nhất là, nếu như vứt bỏ năng lượng tỉ suất chi phí - hiệu quả, loại này thượng cổ cự hình cường nỗ có thể đánh trúng năm ngàn mét bên ngoài chiến hạm địch."

Huyết Hồn quân tướng dẫn Ninh Bạt nói: "Có dạng này thượng cổ chiến hạm, vì sao trước đó không lấy ra, nhất là đi thăm dò ma quỷ tam giác lớn thời điểm không lấy ra?"

Đại tượng sư nói: "Chiếc này thượng cổ chiến hạm giữ bí mật cấp bậc phi thường cao, không phải vạn bất đắc dĩ, không thể biểu hiện ra."

Ninh Bạt nói: "Hiện tại đi diệt Thẩm Lãng, lại tính được cái gì vạn bất đắc dĩ?"

Đại tượng sư nói: "Không, Các chủ sở dĩ ở thời điểm này biểu hiện ra thượng cổ chiến hạm, mục đích chủ yếu không phải vì tiêu diệt Thẩm Lãng, mà là chấn nhiếp Tru Thiên Các, chấn nhiếp Phù Đồ Sơn, không cần quấy nhiễu chúng ta khai phát vạn dặm đại hoang mạc kế hoạch, càng không cần ý đồ đoạt thức ăn trước miệng cọp, chúng ta Thiên Nhai Hải Các là có được cấp chiến lược vũ khí."

Ninh Bạt nói: "Minh bạch, mượn Thẩm Lãng sân khấu, hát chúng ta hí, giết gà dọa khỉ. Mượn giết Thẩm Lãng cái này gà con, đi chấn nhiếp mặt khác siêu thoát thế lực."

Đại tượng sư nói: "Đúng, khai phát nam bộ hải vực cái kia thượng cổ di tích về sau, Phù Đồ Sơn đã đi được quá xa, chúng ta nhất định phải đón đầu đuổi sát, nếu không liền muốn toàn diện lạc hậu."

... . . .

Thiên Nhai Hải Các, cao lớn lầu các phía trên.

"Ninh Hàn, mấy vị này theo thứ tự là đến từ Phù Đồ Sơn, Tru Thiên Các, Thông Thiên tự, Huyền Không Tự quan sát viên, bọn hắn cũng đem leo lên soái hạm của ngươi, đi theo ngươi cùng đi tiến đánh Nộ Triều thành."

Lập tức, mấy chục tên quan sát viên hướng phía Ninh Hàn khom mình hành lễ nói: "Bái kiến Ninh Hàn Thiếu chủ."

Đây thật là có ý tứ, phi thường có cận đại Địa Cầu mặt biển chiến tranh hương vị a, lại còn có quan sát viên?

Mãn Thanh cùng Nhật Bản chiến tranh Giáp Ngọ thời điểm, quốc gia phương tây cũng phái tới quan sát viên, giám sát quan sát cả tràng hải chiến lớn.

Thoáng hàn huyên về sau, mấy chục tên quan sát viên rời đi.

"Ninh Hàn, ngươi hẳn là minh bạch một trận chiến này nên như thế nào đánh đi." Tả Từ Các chủ nói.

Ninh Hàn nói: "Biết rõ, lôi đình một kích, nháy mắt diệt đi Thẩm Lãng tất cả quân đội, diệt đi cái gọi là Đại Càn vương triều, diệt đi Nộ Triều thành."

Tả Từ Các chủ nói: "Một trận chiến này tiêu diệt Thẩm Lãng vẫn là thứ yếu, mấu chốt muốn chấn nhiếp mặt khác siêu thoát thế lực, nhất là Phù Đồ Sơn cùng Tru Thiên Các, muốn đánh ra uy phong của chúng ta, bảo đảm bọn hắn sẽ không can thiệp chúng ta đối vạn dặm đại hoang mạc khai phát."

Ninh Hàn công chúa nói: "Đại Viêm đế quốc quan sát viên đâu?"

Tả Từ Các chủ nói: "Cũng tới, Liêm Thân Vương chi tử suất lĩnh đoàn đội, hắn sẽ trực tiếp lên hạm."

Ninh Hàn nói: "Chính là cưới Ninh Diễm cái kia?"

Tả Từ Các chủ nói: "Đúng, chính là hắn."

Tên kia nam nữ không kị, chẳng những có thể công, hơn nữa còn có thể bị, là một cái loạn tới cực điểm gia hỏa.

"Thẩm Lãng còn tại pháo kích chúng ta tại Thiên Nam hành tỉnh bờ biển tòa nào Thiên Nhai Hải Các." Ninh Hàn nói.

Tả Từ Các chủ nói: "Cái này tiểu hồ ly nhìn thấu chúng ta, biết rõ nơi đó chỉ là mặt ngoài Thiên Nhai Hải Các, hắn đang câu cá, hơn nữa không ngừng thí nghiệm kiểu mới vũ khí, không cần để ý hắn, ngươi trực tiếp suất lĩnh hạm đội đi diệt Nộ Triều thành, nhất định phải đem lôi đình một kích trình diễn đến cực hạn."

Ninh Hàn công chúa gật đầu nói: "Minh bạch, liền phảng phất sáng sớm đi ra ngoài, đi đến bên ngoài viện giẫm chết một đám con kiến, sau đó về nhà tiếp tục uống trà."

Tả Từ nói: "Đúng, rất tốt, đi thôi."

Ninh Hàn công chúa nói: "Đối lão sư, cái kia Chúc Hồng Tuyết hắn?"

Tả Từ nói: "Vẫn tại để tâm vào chuyện vụn vặt, đừng để ý tới hắn."

Ninh Hàn công chúa đi ra ngoài, tại cửa ra vào thời điểm, nàng bỗng nhiên xoay người nói: "Lão sư, ta. . . Ta muốn liều lĩnh tràng phiêu lưu này sao? Vứt bỏ ta cỗ thân thể này phong hiểm?"

Tả Từ Các chủ nói: "Ta là lão sư của ngươi, nhưng loại này quyết định vẫn là phải chính ngươi tới làm, ngươi đã Niết Bàn trùng sinh qua một lần."

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta biết, vậy ta đi."

"Đi nhanh về nhanh." Tả Từ Các chủ nói.

...

Thiên Nhai Hải Các hạm đội phảng phất trực tiếp từ cái nào đó hải vực bên trên xuất hiện đồng dạng, ròng rã năm trăm tàu chiến hạm, hơn tám vạn người.

Một chiếc nghịch thiên thượng cổ chiến hạm, mấy chục chiếc nửa thiết giáp chiến hạm.

Năm vạn Huyết Hồn quân, năm trăm tên võ trang đầy đủ nghịch thiên đặc chủng võ đạo quân đoàn.

Vượt qua tám trăm cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ, chín cái thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế, một vạn con thượng cổ cường cung, ba ngàn cỗ thượng cổ chiến nỏ.

Dựa theo bình thường đến đánh, chi quân đội này đầy đủ đem Thẩm Lãng tiêu diệt mười lần cũng không chỉ.

Đế quốc Liêm Thân Vương chi tử quả nhiên phi thường đặc thù, hắn leo lên Ninh Hàn công chúa thượng cổ hạm, chẳng những mang mười mấy tên đế quốc quan sát viên, còn mang mấy tên mỹ nhân tuyệt sắc, mấy tên mỹ nam tử.

"Riêng này một chiếc thượng cổ chiến hạm, liền có thể diệt đi Thẩm Lãng tất cả hạm đội mà lông tóc không tổn hao gì đi."

"Riêng này năm trăm tên đặc chủng võ sĩ quân đoàn, liền có thể đem Thẩm Lãng mấy vạn quân đội giết đến sạch sẽ, không có một ngọn cỏ đi."

"Đúng vậy a, Thiên Nhai Hải Các không cần như thế gióng trống khua chiêng, chớ có đem Thẩm Lãng tiểu bệ hạ dọa cho hỏng a."

Mười mấy cái quan sát tại cho phép phạm vi bên trong, quan sát chiếc này thượng cổ chiến hạm, tấm tắc lấy làm kỳ lạ, nhất là Huyền Không Tự cùng Thông Thiên tự quan sát viên, trong mắt lộ ra vô cùng cực kỳ hâm mộ. Mà Tru Thiên Các quan sát viên biểu lộ lạnh nhạt, Phù Đồ Sơn quan sát viên thì là cười không nói, một bộ không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại dáng vẻ.

"Làm sao không thấy Bạch Ngọc Kinh quan sát viên?" Có người đột nhiên hỏi.

Không có người trả lời, bởi vì Bạch Ngọc Kinh căn bản liền không trộn lẫn hồ loại chuyện này, Hoàng đế bệ hạ ý chỉ có thể làm cho bọn hắn tuyết bay thuyền nhỏ xuất hiện một cái, thậm chí đều không có lộ mặt, về phần những người khác? Phi thường thật có lỗi, liền một chiếc thuyền nhỏ đều chẳng muốn phái tới.

Bạch Ngọc Kinh ngạo mạn, quả thực không gì so sánh nổi, Thẩm Lãng cho đến bây giờ cùng Bạch Ngọc Kinh tiếp xúc rất nhiều lần, nhưng cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua Bạch Ngọc Kinh người nửa khuôn mặt.

Thiên Nhai Hải Các chi này hủy diệt hạm đội đi thuyền tốc độ rõ ràng có thể thật nhanh, bởi vì coi như bọn hắn phổ thông thuyền buồm chiến hạm đều trang bị có Ngạc Mộng thạch động lực, bất quá có thể là bởi vì năng lượng quá quý giá, không quá cam lòng dùng.

Vẻn vẹn hai ngày sau đó, Ninh Hàn hủy diệt hạm đội liền tiến vào Thiên Nam hành tỉnh hải vực.

Sau đó Thẩm Lãng tiến đánh Thiên Nhai Hải Các chi hạm đội kia trực tiếp bỏ trốn mất dạng, trở về Nộ Triều thành, mà trên mặt đất chi kia ba ngàn người quân đội, cũng biến mất vô tung vô ảnh, đình chỉ đối cái này mặt ngoài Thiên Nhai Hải Các pháo kích.

Ninh Hàn hủy diệt hạm đội liền như là xâm nhập miên dương nhóm mãnh hổ đồng dạng, không kiêng nể gì cả, mạnh mẽ đâm tới hướng phía Nộ Triều thành phương hướng mà đi.

Trong chốc lát, thật sự là có một loại Tử thần tới cảm giác, những nơi đi qua, sát khí ngút trời.

...

"Đại công cáo thành!" Thẩm Lãng vỗ tay.

Cái này thượng cổ cự hình phát xạ trang bị rốt cục toàn bộ lắp đặt hoàn tất.

"Đem thứ này vận đến trên mặt đất đi, đồng thời kết nối vào cổ năng lượng trung tâm khống chế."

Theo ra lệnh một tiếng, mấy ngàn người bắt đầu làm việc, mấy trăm đầu dây kéo, mấy trăm tổ hợp ròng rọc bắt đầu làm việc.

"Lên!"

"Lên!"

"Lên!"

Cái này cự hình trang bị một chút xíu từ dưới đất phòng thí nghiệm dốc lên đi lên.

Là buông xuống cái này đại gia hỏa, Thẩm Lãng thậm chí cải tạo toàn bộ toàn thành lớn, vì nó kiến tạo một cái vượt qua một ngàn mét vuông cự hình bình đài.

Ròng rã dùng mấy canh giờ, cái này cự hình trang bị mới bị treo đến đại bình đài phía trên.

"Mở ra năng lượng trung tâm khống chế."

Nhất thời, toàn bộ Nộ Triều thành phạm vi bên trong đều đắp lên cổ trung tâm năng lượng bao phủ.

"Mở ra Long chi hối phát xạ trang bị."

Thẩm Lãng chính mình hạ lệnh, tự mình mở ra!

Mở ra cái này thượng cổ năng lượng trang bị quá trình là phi thường rườm rà, cơ hồ muốn khởi động vượt qua mười mấy cái Ngạc Mộng thạch trang bị, cuối cùng bỗng nhiên vặn vẹo mấu chốt Ngạc Mộng thạch cơ quan.

Nháy mắt, kỳ tích phát sinh.

Nguyên bản cái này to lớn cồng kềnh vô cùng phát xạ trang bị lập tức trở nên nhẹ nhàng, hơn nữa một người lực lượng liền có thể ba trăm sáu mươi độ chuyển biến phương hướng.

Nhưng để người nhổ nước bọt chính là văn minh thời thượng cổ thẩm mỹ, cái này phát xạ trang bị thật chính là một cái siêu cự hình cường nỗ dáng vẻ, vượt qua hơn một trăm mét vuông, hai mươi mấy vạn cân siêu cấp cường nỗ.

Ngươi đây đều là cấp chiến lược vũ khí, liền không thể đổi một cái tạo hình sao?

Không thể để cho nó siêu cấp cự hình cường nỗ a, vì lẽ đó Thẩm Lãng cho nó lấy một cái tên, long chi lực.

"Long chi lực chiến lược phát xạ trang bị, lần thứ nhất thử bắn chuẩn bị!"

Thẩm Lãng đọc bản vẽ cùng tương quan thượng cổ điển tịch đi sau xuất hiện, cái này phát xạ trang bị bản thân liền là một cái siêu cấp cường hãn vũ khí, chẳng những có thể lấy bắn ra Long chi hối, hơn nữa còn có thể bắn ra bất luận cái gì cự tiễn. Không chỉ có thể đơn độc phát xạ, còn có thể tập trung phát xạ.

Mấy tên Amazon nữ chiến sĩ nhấc tới một chi sắt thép cự tiễn, ròng rã dài mấy chục mét, hơn một thước thô, ngoại hình cùng Long chi hối cơ hồ giống nhau như đúc, bất quá là rỗng ruột, nếu như toàn bộ thật tâm, cái kia trọng lượng cũng quá kinh người.

"Ngạc Mộng thạch nhắm chuẩn trang bị khởi động."

"Xạ kích mục tiêu mười ba ngàn mét."

Lập tức một đạo quang mang trực tiếp bắn ra hơn một vạn mét, rơi vào một chiếc muốn báo phế cự hình trên tàu biển.

"Nhắm chuẩn hoàn tất!"

"Phát xạ!"

Thẩm Lãng bỗng nhiên vặn vẹo Ngạc Mộng thạch phát xạ chốt mở.

"Phanh. . ."

Nổ vang, một đạo lam quang hiện lên, cơ hồ toàn bộ Nộ Triều thành không khí đều run lên bần bật.

Lập tức chi này mô phỏng cự tiễn như chớp giật bắn đi ra, cái này xạ tốc tự nhiên tiếp cận vận tốc âm thanh, kém chút sinh ra âm bạo a.

"Sưu. . ."

Không đến một phút thời gian!

"Phanh. . ."

Nổ vang, chi kia mô phỏng cự tiễn trực tiếp bắn trúng trên biển cái kia chiếc cự hình thuyền biển.

Cứ việc không có bạo tạc, nhưng chi này mô phỏng cự tiễn vẫn là dễ như trở bàn tay đem trọn chiếc thuyền biển bắn thủng, ném ra một cái to lớn lỗ thủng.

Đây vẫn chỉ là mô phỏng cự tiễn, mà Long chi hối thế nhưng là tự mang Ngạc Mộng thạch động lực, một khi bắn ra về sau lập tức phun ra đuôi lửa, nó cụ thể có thể bắn bao xa? Thẩm Lãng cũng không biết, nhưng là tuyệt đối vượt qua một trăm cây số, có lẽ vượt xa.

Nhưng Thẩm Lãng cứ như vậy một chi Long chi hối, không có cách nào làm thí nghiệm.

Nhưng hắn biết rõ, coi như phổ thông cự tiễn, cái này long chi lực chiến lược trang bị cũng có thể bắn ra mấy vạn mét bên ngoài, nhưng Thẩm Lãng là tiết kiệm thượng cổ trung tâm năng lượng, cũng không bỏ được tiến hành lần thứ hai thí nghiệm.

Bởi vì cái này long chi lực trang bị mình cũng không có động lực, hoàn toàn cần nhờ năng lượng hạch tâm cung cấp.

"Báo, báo, bệ hạ, Ninh Hàn suất lĩnh Thiên Nhai Hải Các hạm đội hướng phía Nộ Triều thành đánh tới, lúc này khoảng cách 2,300 dặm."

Thẩm Lãng nói: "Hạm đội quy mô lớn sao?"

"Lớn, phi thường to lớn."

Thẩm Lãng nói: "Vũ khí bí mật nhiều không? Ngạc Mộng thạch nhiều không? Năng lượng khống chế hạch tâm nhiều không?"

"Nhiều, rất nhiều."

Thẩm Lãng vô cùng kích động nói: "Chư vị, chúng ta có thể muốn phát đại tài."

"Bệ hạ, cái kia Thiên Nam hành tỉnh cái kia Thiên Nhai Hải Các đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Vui vẻ, vẫn như cũ đưa nó từ trên mặt đất triệt để xóa đi."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 505: : Long Chi Hối Bạo! Ninh Hàn Toàn Quân Bị Diệt!

Chương 504:: Long chi hối bạo! Ninh Hàn toàn quân bị diệt!

Thiên Việt thành đại quyết chiến kết thúc đã qua thật lâu, thậm chí khoảng cách Ngô Sở hai nước phản ra Đại Viêm đế quốc, Đại Càn vương triều xây thành cũng đã đi qua thời gian không ngắn.

Đại Viêm đế quốc bên kia quân đội, vẫn tại điên cuồng tập kết, loại này cấp bậc quân đội không có mấy tháng căn bản là không cách nào hoàn thành.

Bất quá toàn bộ thiên hạ phảng phất có một đôi đại thủ tại thao túng, làm Thiên Nhai Hải Các hủy diệt hạm đội xuất động thời điểm, toàn bộ phương đông thế giới phía bắc cũng hung sóng triều động.

Vị kia chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ vẫn không có truyền đạt bất luận cái gì ý chỉ, nhưng là vô số quân đội đã bắt đầu động.

Động trước nhất chính là Đại Tấn vương quốc thái tử điện hạ, hắn suất lĩnh lấy ba mươi vạn đại quân trùng trùng điệp điệp xuôi nam. Đương nhiên hắn tây lộ quân không chỉ có những chuyện này quân đội, bởi vì coi như tây lộ quân tham chiến quốc gia cũng vượt qua năm cái, nhưng loại này quy mô hành động quân sự thực tế là quá lớn, không có khả năng lại giống lần trước đồng dạng, tất cả quân đội tập kết cùng một chỗ sau đó lại hành động.

Đại Tấn vương quốc khoảng cách Sở quốc xa nhất, vì lẽ đó tây đường quân chủ lực dẫn đầu xuất động, mặt khác nước chư hầu quân đội cũng nhao nhao xuôi nam, cuối cùng tại Sở quốc phía tây đại nguyên dã bên trên tiến hành hợp lực.

Mà Doanh Vô Minh suất lĩnh trung lộ quân số lượng nhiều nhất , nhiệm vụ nặng nhất, trước muốn từ Khương quốc phương hướng Bắc thượng tiến công Sở quốc, còn muốn từ Lương quốc xuôi nam tiến công Sở quốc bắc cảnh, ngoài ra còn có một chi quân đội muốn từ Diễm Châu giết vào Việt Quốc.

Theo Thiên Nhai Hải Các xuất binh, Tân Càn vương quốc đại quân cũng bắt đầu động, như thủy triều tràn vào Lương quốc cảnh nội.

Lần này vương triều Đại Viêm xuất binh chủ lực là Doanh Quảng Tân Càn vương quốc mà không phải Đại Viêm đế quốc, ai bảo Thẩm Lãng bên này quốc hiệu cũng là Đại Càn đế đâu? Toàn bộ phương đông thế giới chỉ có thể có một cái Càn quốc, hơn nữa Phù Đồ Sơn phát hiện nam bộ hải vực cự hình thượng cổ di tích, ăn đến quá no bụng, Hoàng đế bệ hạ cũng cần cân bằng một cái, để Doanh Quảng phụ tử nhiều hơn xuất lực.

Sở quốc trong vương cung, một mảnh kiềm chế tĩnh mịch, còn có một cỗ muốn đang trầm mặc bên trong bộc phát bi tráng.

Sở Vương lẳng lặng im lặng mặc vào áo giáp, hắn phải xuất chinh thủ vệ biên giới.

Thê tử của hắn từ phía sau lưng ôm chặt hắn, khóc thút thít nói: "Bệ hạ, ngươi chừng nào thì trở về a?"

Sở Vương lắc đầu nói: "Không biết a, khả năng không trở lại."

Vương hậu hỏi: "Tương lai địch nhân đánh vào hoàng cung, thần thiếp phải làm gì? Bọn nhỏ làm sao bây giờ?"

Sở Vương nói: "Chính ngươi nhìn, loại chuyện này ta không cách nào mệnh lệnh ngươi."

Vương hậu khóc thút thít nói: "Ta biết hẳn là tự sát, nhưng. . . Nhưng bọn nhỏ còn nhỏ a, bằng không đem bọn hắn đều đưa đi Nộ Triều thành?"

Sở Vương nói: "Không cần đưa, Thẩm Lãng bệ hạ như thắng, các ngươi cũng liền không có việc gì. Thẩm Lãng bệ hạ như vận chuyển, đưa qua cũng vô dụng."

Vương hậu khóc thút thít nói: "Vậy ta biết rõ phải làm gì, ngài yên tâm ta sẽ không cho bệ hạ hổ thẹn, sẽ không cho gia tộc hổ thẹn."

Sở Vương ôn nhu vuốt ve vương hậu tóc, không nói gì.

"Đi!"

Sở Vương đi ra cửa cung, phía ngoài trên quảng trường, lít nha lít nhít hai vạn Cấm Vệ quân. Sở Vương trở mình lên ngựa, hai vạn Cấm Vệ quân cũng mở ra bộ pháp, đi ra hoàng cung.

Hoàng cung bên ngoài, ròng rã mười vạn đại quân lặng chờ. Không có hô to bệ hạ vạn tuế, cũng không có hô to Sở quốc vạn thắng, chỉ là dùng ánh mắt nhìn qua Sở Vương, sau đó yên lặng gia nhập quân đội của hắn về sau.

Cứ như vậy, Sở Vương mười mấy vạn đại quân dọc theo Chu Tước đại đạo trùng trùng điệp điệp hướng phía phía tây mà đi.

Hai bên đường phố, vô số dân chúng đi ra phòng ở, yên lặng đưa tiễn, đồng dạng không có hô to.

Đáng tiếc thế giới này không có cái kia bài thơ, phong tiêu tiêu hề dịch thủy hàn, tráng sĩ vừa đi này không trở lại.

Người nước Sở tính tình so Ngô quốc cuối cùng muốn mạnh một chút, độ trung thành cũng cao hơn Ngô quốc được nhiều.

Cái này còn chưa khai chiến, người nước Ngô nhao nhao đào vong, thậm chí liền quân đội đều trốn. Sở quốc dân chúng là trốn một chút, nhưng Sở quốc quân đội trên cơ bản cũng còn bảo trì hoàn chỉnh, người đào vong không nhiều.

Cái này từ trước đó Sở Việt đại chiến liền có thể nhìn ra được, Sở quốc tiến đánh Trấn Tây thành hoàn toàn là đầu rơi máu chảy, hận không thể chảy hết một giọt máu cuối cùng.

Vô số Sở quốc dân chúng đưa mắt nhìn đại vương của bọn họ, thậm chí liền nội tâm chúc phúc đều không thể cho, bởi vì bọn hắn đều biết, đại vương muốn đi đánh chính là một trận chắc chắn thua chiến, tử vong chiến.

Bọn nhỏ nghĩ cách tương đối lãng mạn, bọn hắn hái rất dùng nhiều, làm Sở Vương quân đội đi qua thời điểm, bọn hắn nhao nhao đem những này bông hoa ném ở trên mặt đất là Sở Vương tiễn đưa.

Hơn một canh giờ về sau, Sở Vương đại quân ra Chu Tước môn.

Cả bên ngoài hai mươi vạn Sở quốc đại quân chính tập kết ở đây, bọn hắn đã tới rất lâu thời gian.

Nhìn thấy Sở Vương quân đội về sau, hai mươi vạn Sở quốc đại quân chỉnh tề quỳ xuống, sau đó đứng dậy.

"Xuất phát!" Theo tất cả quân tướng dẫn ra lệnh một tiếng, cái này hai mươi vạn quân đội cũng gia nhập Sở Vương đại quân.

Cái này ba mươi mấy vạn đại quân, cơ hồ là Sở quốc toàn bộ, mấy năm trước Sở quốc cùng Việt Quốc đại chiến, thương vong vô số, tăng thêm Thẩm Lãng tập kích bất ngờ Sở vương đô lại diệt mấy vạn, Sở quốc quân đội còn thừa không nhiều, đi qua hai ba năm nghỉ ngơi lấy lại sức mới khôi phục đến cái này quy mô.

Ba mươi mấy vạn đại quân trùng trùng điệp điệp hướng phía phía tây phương hướng mà đi.

Sở Vương biết rõ lần này địch nhân sẽ từ bắc, tây, nam ba phương hướng bọc đánh mà đến, hơn nữa quân địch số lượng sẽ là con số trên trời, sức chiến đấu càng là vượt xa Sở quân, đây là một trận hẳn phải chết chiến.

Sở quốc cùng Khương quốc ở giữa cách Đại Tuyết núi, chỉ có hai nơi sơn cốc có thể thông qua, nhưng hai cái này sơn cốc đều đã kiến tạo to lớn hiểm yếu thành quan, đã điều động mấy vạn đại quân trấn thủ.

Đại quân đi ra mười dặm về sau, Sở Vương cuối cùng nhịn không được quay đầu nhìn một chút vương đô.

Đây là hắn vương đô, Sở thị Vương tộc thống trị mấy trăm năm vương đô, sau trận chiến này ta còn có thể trở lại cái này vương đô sao?

... . . .

Việt Quốc vương đô, Việt Vương Ninh Chính cũng tại tiễn đưa.

Thiên Việt thành đại quyết chiến về sau, nguyên bản hiệu trung với Chúc thị quân đội một bộ phận đào vong, một bộ phận hiệu trung mới Việt Vương, nhưng coi như như thế toàn bộ Việt Quốc cộng lại chủ lực đại quân cũng chỉ có chừng ba mươi vạn mà thôi.

Nhưng mà cái này ba mươi vạn đại quân lại muốn chia làm ba chi, Biện Tiêu suất lĩnh 18 vạn chủ lực đại quân tiến vào Diễm Châu, chống cự Tân Càn vương quốc chủ lực, Ninh Kỳ suất quân sáu vạn tây đi vào chi viện Sở quốc phía bắc phòng tuyến, Chủng

Nghiêu suất quân sáu vạn Bắc thượng chi viện Ngô quốc.

Việt Quốc chỉ là ngần ấy quân đội, còn muốn đi chi viện Ngô Sở hai nước. Bởi vì Việt Quốc cùng Đại Viêm đế quốc, Tân Càn vương quốc đều không giáp giới, vì lẽ đó coi như bộc phát đại chiến, lập tức cũng không thể chinh phục Việt Quốc tới.

Ninh Chính thái độ này chính là muốn nói cho Ngô Vương cùng Sở Vương, Việt Quốc tuyệt đối sẽ không lùi bước, nhất định sẽ cùng hai nước kề vai chiến đấu đến cùng.

"Làm tốt đại chiến chuẩn bị." Ninh Chính nói: "Nhưng là, một trận chiến này chưa chắc sẽ phát sinh, tin tưởng Thẩm Lãng bệ hạ."

Hắn vẫn là sẽ không nói lời nói hùng hồn.

"Phải!" Ninh Kỳ nói: "Thần đi."

Sau đó, Ninh Kỳ suất quân về phía tây mà đi.

Ninh Chính hướng Biện Tiêu nói: "Ngài võ công khôi phục sao?"

"Tám chín thành." Biện Tiêu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ làm cho ta giải phẫu phi thường thành công."

Ninh Chính nói: "Trận này thế chiến hẳn là sẽ không bộc phát, nhưng Diễm Châu vị trí quá đặc thù, sợ có biến, vì lẽ đó Biện Tiêu đại nhân hẳn là toàn lực ứng phó."

Biện Tiêu nói: "Tuân chỉ, thần cũng đi."

Sau đó, Biện Tiêu suất quân Bắc thượng.

"Chủng Nghiêu đại nhân, Ngô quốc bởi vì giáp giới Đại Viêm đế quốc, vì lẽ đó lòng người nhất tán, nhưng Ngô quốc chiến bộc phát xác suất thấp nhất." Ninh Chính nói: "Ngươi dẫn theo quân chi viện Ngô quốc, càng nhiều hơn chính là một loại thái độ, cường tráng Ngô Vương sĩ khí cùng lòng người. Nhưng vạn nhất Ngô quốc thật bộc phát đại chiến, không thể cưỡng cầu, lập tức yểm hộ Ngô Vương triều đình hướng phía đông bộ hải vực rút lui, Thẩm Lãng bệ hạ hạm đội hẳn là sẽ ở bên kia tiếp ứng."

Chủng Nghiêu khom người nói: "Thần tuân chỉ, thần cũng đi."

Sau đó, Chủng Nghiêu suất quân hướng phía phía đông mà đi, trước tiến vào Thiên Bắc hành tỉnh cảnh nội, sau đó Bắc thượng tiến vào Ngô quốc.

Đến bước này toàn bộ Việt Quốc vương đô cơ hồ đều không, lưu lại thành vệ quân đều không có mấy cái.

"Diêm Ách đại đô đốc, tiếp xuống quốc đô an nguy chỉ sợ muốn giao cho ngươi." Ninh Chính nói: "Mời ngươi đi cùng Chúc thị nói một tiếng, không cần ở thời điểm này gây chuyện, Thẩm Lãng bệ hạ lưu tại Thiên Việt thành mặc dù chỉ có hai ngàn quân đội, nhưng là giết tuyệt Chúc thị vẫn là dễ như trở bàn tay."

Lịch sử nhiều khi thật sự là chuyển một vòng tròn lại trở về, Diêm Ách trước đó chính là Hắc Thủy Đài đô đốc, nhưng bởi vì ủng hộ Ninh Kỳ mà xuống đài, hiện tại lại ngồi trở lại vị trí này.

Nhưng hắn cũng hoàn toàn chứng minh chính mình trung thành, mặc dù cái này trung thành là đối Ninh Kỳ, mà không phải Ninh Chính. Tối thiểu hai năm này nguy hiểm nhất thời điểm, hắn cũng không có đi đầu nhập Chúc thị.

"Thần tuân chỉ." Diêm Ách dập đầu.

Tất cả mọi người đi, Ninh Chính tại Lê Mục cùng Lê Ân bảo vệ dưới, vẫn như cũ đứng tại hoàng cung cổng, hắn nhịn không được nhìn về phía phía đông phương hướng, trong lòng lẩm bẩm: "Thẩm Lãng, ngươi chắc chắn có thể bảo hộ Ngô Sở Việt ba nước đúng không? Trận này thế chiến nhất định sẽ bộc phát, nhưng không phải hiện tại."

Rất thú vị một điểm, Ninh Chính mỗi một lần ở trong lòng thời điểm đều gọi thẳng Thẩm Lãng, nhưng nói ra miệng nhất định sẽ xưng là Thẩm Lãng bệ hạ.

Bởi vì trong lòng hắn Thẩm Lãng vẫn luôn không có thay đổi, đều là cái kia bằng hữu tốt nhất. Mỗi lần có người xưng bệ hạ thời điểm Thẩm Lãng liền toàn thân khó chịu, kỳ thật không chỉ hắn, Ninh Chính cũng cảm thấy là lạ.

"Bệ hạ, bệ hạ. . ."

Bên ngoài lớn mật đi qua dân chúng nhìn thấy Ninh Chính về sau, không có quỳ xuống, mà là cao giọng la lên.

Ninh Chính kỳ thật cũng không biểu hiện được thân dân, hắn mãi mãi cũng là một mặt nghiêm túc cứng nhắc, ngược lại Ninh Nguyên Hiến có phải hay không sẽ đóng vai thân dân khuôn mặt. Nhưng tất cả dân chúng nhìn thấy Ninh Nguyên Hiến đều nơm nớp lo sợ, cơ hồ vừa thấy mặt liền quỳ, mà nhìn thấy Ninh Chính ngược lại thái độ càng thêm tùy ý một chút.

Dĩ nhiên không phải không e ngại Ninh Chính, trên thực tế Ninh Chính quản lý quốc gia so Ninh Nguyên Hiến khắc nghiệt được nhiều, giết lên người đến cũng tuyệt đối không nháy mắt.

Nhưng tất cả mọi người cũng đều biết, Ninh Chính là một cái chính trực tha thứ quân chủ, không quá lại so đo người khác mặt ngoài thất lễ. Không giống Ninh Nguyên Hiến mặt ngoài cười hì hì, trong lòng tiểu sổ sách đem tất cả thù đều nhớ kỹ đâu.

Ninh Chính gật gật đầu, trực tiếp trở về tiến vào hoàng cung bên trong, vẫn không có bất luận cái gì thân cận ý.

...

Toàn bộ phương đông thế giới gió nổi mây phun, mười mấy cái quốc gia quân đội như là long xà du tẩu, một bộ mưa gió sắp đến, thế chiến muốn bộc phát tư thế. Liền như là một cái to lớn thùng thuốc nổ, nháy mắt liền muốn dẫn bạo.

Một khi dẫn bạo, Ngô Sở Việt ba nước nháy mắt hóa thành hư không, triệt để hủy diệt.

Mà Thẩm Lãng cần phải làm là triệt để bóp tắt cái này ngòi nổ, dùng một trận kinh thiên động địa chiến lược hủy diệt, uy hiếp đe doạ vương triều Đại Viêm tất cả quân đội, khiến cho bọn hắn không dám xâm nhập Ngô Sở Việt ba nước nửa bước. Thực hiện lời hứa của hắn , bất kỳ cái gì quốc gia dám can đảm xâm nhập Đại Càn vương triều lãnh thổ, liền sẽ bị từ trên thế giới này triệt để xóa đi!

Việt Quốc đông bộ hải vực, hoặc là nói Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc trên mặt biển, lại có vẻ phi thường yên tĩnh.

Ninh Hàn chi này hủy diệt hạm đội những nơi đi qua, như là Thú Vương đi tuần, tất cả phi cầm tẩu thú đều biến mất đến sạch sẽ.

Không quản là mậu dịch đội tàu, vẫn là Thẩm Lãng hạm đội, căn bản không dám tới gần Ninh Hàn hạm đội vạn mét bên trong.

"Cái này Thẩm Lãng lá gan cũng không tránh khỏi quá nhỏ, hắn tất cả hạm đội toàn bộ nghe ngóng rồi chuồn, một trận chiến này không có gì hay a." Đế quốc Liêm Thân Vương chi tử nói, thậm chí còn đánh ngáp một cái biểu thị nhàm chán.

Tất cả mọi người trong lòng cười lạnh, Thẩm Lãng bộ óc lại không có nước vào, hạm đội của hắn cùng Thiên Nhai Hải Các hoàn toàn không phải một cái tầng cấp, phái tới muốn chết sao? Hơn nữa Thiên Nhai Hải Các một trận chiến này cũng không phải gọi cho Thẩm Lãng nhìn, mà là cho chúng ta Tru Thiên Các cùng

Phù Đồ Sơn nhìn.

Huyết Hồn quân tướng dẫn Ninh Bạt nói: "Thế tử, đợi đến Nộ Triều thành, liền có ý tứ."

Liêm Thân Vương thế tử nói: "Đúng, ta kém chút quên, ta vợ trước còn tại Nộ Triều thành đâu, tuyệt đối đừng giết, ta vừa vặn mang về, trước đó nàng cùng ta ly hôn ta liền không nguyện ý."

Bên cạnh có người nói: "Nghe nói Ninh Diễm công chúa mang thai."

Liêm Thân Vương thế tử nói: "Vậy thì càng diệu, ta thích nhất."

Ninh Hàn nhíu nhíu mày, ánh mắt hướng phía Liêm Thân Vương thế tử trông lại. Lập tức tất cả mọi người ngậm miệng không nói, không dám trêu chọc Ninh Hàn.

"Nhìn, kia là Thẩm Lãng chiến hạm sao?"

"Tướng quân, phía trước năm ngàn mét chỗ, phát hiện Thẩm Lãng chiến hạm." Thiên Nhai Hải Các trên tàu chiến chỉ huy cột buồm bên trên một tên võ sĩ đang nhìn xa trong kính phát hiện Thẩm Lãng một chiếc thuyền.

Ninh Bạt nói: "Có mấy chiếc?"

"Một chiếc, nhưng là chiến hạm rất lớn, có mấy chục ổ hỏa pháo."

Thẩm Lãng đây là làm cái gì? Nổi điên sao?

Dù sao Ninh Hàn chi này hủy diệt hạm đội đã sẽ thẳng đến Nộ Triều thành, hạm đội của hắn lúc này toàn bộ núp ở bến cảng là được rồi.

Đây cũng là đen đủi, hắn tất cả hạm đội đều đã rút về Nộ Triều thành, duy chỉ có cái này một chiếc tuần tra chiến hạm, mấy canh giờ trước bị lôi điện đánh trúng, cột buồm đứt gãy, cánh buồm thiêu đốt, không thể không tiến hành sửa gấp.

Bởi vì không xuyên qua ma quỷ tam giác lớn, vì lẽ đó chiến hạm bị sét đánh xác suất là rất thấp, vì lẽ đó chiến hạm phòng lôi biện pháp nhất định sẽ tiến hành, nhưng không phải khẩn yếu nhất, hơn nữa không phải tất cả thuyền đều có thể tiến hành phòng lôi cải tạo.

Ví dụ như trước mắt cái này một chiếc chiến hạm, đây là từ Huyết Tinh nam tước hạm đội tù binh tới, thân hạm to lớn, nhưng lại không cách nào tiến hành toàn diện thiết giáp bao khỏa, cũng vô pháp tiến hành phòng lôi bảo hộ.

"Thuyền trưởng, phát hiện hạm đội địch nhân." Khô Lâu đảng thủy thủ cao giọng nói, sau đó gõ vang chuông.

Thuyền trưởng hét lớn: "Sửa xong chưa vậy? Sửa xong chưa vậy?"

"Còn không có, chúng ta chỉ còn lại hai cây cột buồm, một nửa cánh buồm."

Thuyền trưởng nói: "Khoảng cách này, còn trốn được sao?"

"Thuyền trưởng, trốn không thoát, địch nhân hạm đội tốc độ thật nhanh."

Cái này Khô Lâu đảng thuyền trưởng bỗng nhiên cắn răng nói: "Không trốn, đối diện xông đi lên, tiêu diệt một cái đủ vốn, tiêu diệt hai chiếc kiếm."

Theo người thuyền trưởng này ra lệnh một tiếng, chiếc này cỡ lớn chiến hạm đem còn lại cánh buồm trương đầy, hướng phía Ninh Hàn hạm đội cuồng xông mà đi.

Ninh Hàn thấy không khỏi kinh ngạc, Thẩm Lãng chiếc chiến hạm này là điên sao? Chẳng những không chạy trốn, còn trực tiếp xông lên đến?

Giờ khắc này, Thẩm Lãng chiếc này thuyền xác thực giống như là phóng tới máy xay gió Đường Cát có thể đức.

"Xông, xông, xông!"

Rất nhanh, chiếc này thuyền liền tiến vào Ninh Hàn hạm đội tầm bắn bên trong.

"Lúc nào, có thể đem Thẩm Lãng chiếc chiến hạm này trực tiếp xé nát lại khai hỏa." Ninh Hàn hạ lệnh.

"Phải!"

Thẩm Lãng chiếc này thuyền cùng Ninh Hàn hạm đội càng ngày càng gần, từ trên trời nhìn qua lộ ra như vậy lẻ loi trơ trọi, như là một cái thụ thương sư tử dũng mãnh phóng tới đàn thú.

Khoảng cách song phương năm ngàn mét, ba ngàn mét, hai ngàn mét.

"Nã pháo. . ." Khô Lâu đảng thuyền trưởng ra lệnh một tiếng, lập tức trên chiến hạm mấy chục ổ hỏa pháo toàn bộ oanh minh, trong đó có Ngũ Môn là tuyến thân súng lựu đạn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Mấy chục viên đạn pháo hướng phía Ninh Hàn cự hình kỳ hạm bay đi, phần lớn súng không nòng xoắn pháo đạn pháo ruột đặc đã bay ra, nhưng là tuyến thân súng lựu đạn vận khí lại phi thường tốt, hướng thẳng đến Ninh Hàn kỳ hạm phóng tới.

Tất cả quan sát viên không khỏi nội tâm kinh hãi, Thẩm Lãng hoả pháo có thể đánh cho xa như vậy, hơn nữa còn chuẩn như vậy?

Đế quốc Liêm Thân Vương chi tử có chút kinh hồn táng đảm, nhìn lên trên trời mấy điểm đen càng ngày càng gần.

"Cái này, này lại sẽ không đánh trúng chúng ta a?"

"Ninh Hàn, chiến hạm của ngươi không phải có thể chặn đường sao? Tranh thủ thời gian cản a? Tranh thủ thời gian chặn đường a!"

Mà Ninh Hàn ngoảnh mặt làm ngơ, phảng phất không có nghe thấy, ngẩng tuyệt mỹ vô luân khuôn mặt, lẳng lặng nhìn qua không trung gào thét mà đến đạn pháo.

Liêm Thân Vương thế tử toàn thân run rẩy cao giọng nói: "Nhanh chặn đường, nhanh chặn đường."

"Nhanh, nhanh, nhanh!"

Hắn thật muốn ngạt thở, bởi vì Thẩm Lãng hạm đội phóng tới cái kia mấy cái đạn pháo quá nhanh, nháy mắt đến trước mắt, hắn cơ hồ đều có thể thấy rõ ràng.

Năm trăm mét, ba trăm mét, hai trăm mét!

Mắt thấy những này đạn pháo bỗng nhiên liền muốn đánh trúng Thiên Nhai Hải Các kỳ hạm.

Ninh Hàn bỗng nhiên vung tay lên.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Lập tức, chiếc này trên tàu chiến chỉ huy tám cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ bắn ra mấy trăm chi thượng cổ chi tiễn, tốc độ vô cùng nhanh chóng, nháy mắt liền bay đến không trung.

"Rầm rầm rầm. . ." Cái này mấy trăm chi thượng cổ chi tiễn bạo tạc, bỗng nhiên đem Thẩm Lãng tất cả đạn pháo dẫn bạo.

Không trung nở rộ mấy đóa kinh diễm ngọn lửa chi hoa, đây chính là 122 li lựu đạn, phạm vi nổ vượt qua sáu trăm mét vuông.

Mà lúc này, ngay tại ngoài trăm thước bạo tạc, vô số mảnh đạn như là như hạt mưa bay vụt, cường đại sóng xung kích cuốn tới.

Liêm Thân Vương thế tử bỗng nhiên nhắm mắt lại, cao giọng nói: "Bảo hộ ta."

Nhưng mà, những này sóng xung kích còn không có càn quét đến trên chiến hạm, khoảng cách còn có mười mấy thước thời điểm, liền phảng phất đâm vào tường không khí lên, bỗng nhiên bắn ngược trở về. Tất cả mảnh đạn càng là nhao nhao rơi vào trong biển, không có một mảnh tới gần Ninh Hàn chiếc này thượng cổ chiến hạm hai mươi mét bên trong.

Tất cả mọi người không khỏi nội tâm rung động, Thiên Nhai Hải Các chiếc này thuyền mạnh như thế sao?

Chẳng những chặn đường Thẩm Lãng tất cả đạn pháo, hơn nữa còn có thể phóng xuất ra cường đại như thế lập trường, đem tất cả mảnh đạn đều bắn bay?

Cái này Ninh Hàn là cố ý a, cố ý tại cái khác vượt qua thế lực quan sát viên trước mặt khoe khoang vũ lực.

Tiếp lấy Ninh Hàn hạ lệnh: "Nhắm chuẩn Thẩm Lãng chiến hạm, một kích hủy diệt! Nếu như cần hai lần xạ kích, ta liền chém xuống đầu của các ngươi."

"Phải!"

Chiếc này thượng cổ chiến hạm 15 cỗ cự hình cường nỗ bắt đầu nhắm chuẩn, bắn ra mười năm đạo quang tuyến, toàn bộ ngưng tụ tại Thẩm Lãng cái kia tàu chiến hạm bên trên.

"Nhắm chuẩn hoàn tất!"

Cái kia Khô Lâu đảng thuyền trưởng nhìn thấy những này tia sáng phóng tới, không khỏi dâng lên mãnh liệt không ổn, cao giọng nói: "Chuẩn bị vòng thứ hai pháo kích!"

"Phát xạ!" Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân tướng dẫn Ninh Bạt hô to.

"Nã pháo." Khô Lâu đảng hạm đội thuyền trưởng hô to.

Song phương đồng thời khai hỏa.

Mười mấy chi cự hình thượng cổ chi tiễn, như là sấm chớp đồng dạng phóng tới.

Mấy chục viên đạn pháo, như là sao băng vọt tới.

Vẻn vẹn năm giây sau!

"Phanh phanh phanh phanh. . ." Thẩm Lãng chiếc này trọng tải vượt qua hai ngàn tấn chiến hạm, nháy mắt trên mặt biển giải thể phấn toái.

Mười mấy chi thượng cổ cự tiễn, dễ như trở bàn tay bắn thủng cả tàu chiến hạm, sau đó bỗng nhiên nổ tung.

Vô cùng đáng sợ một màn, như thế một chiếc cỡ lớn chiến hạm, trực tiếp thịt nát xương tan, cơ hồ liền đắm chìm quá trình đều không có.

Mà vòng thứ hai pháo kích mấy chục viên đạn pháo, khoảng cách Thiên Nhai Hải Các kỳ hạm còn có hơn một ngàn mét thời điểm, toàn bộ bị không trung chặn đường dẫn bạo.

"Ầm ầm ầm ầm. . ." Không trung lại một lần nữa bạo tạc ra vô số lửa cháy, che khuất tất cả ánh mắt.

Ròng rã nửa phút sau, không trung tất cả khói lửa tán đi. Tất cả mọi người hoảng sợ phát hiện, trước mặt Thẩm Lãng cái kia chiếc thuyền trực tiếp biến mất, trên mặt biển nổi lơ lửng vô số mảnh vỡ hài cốt.

Miểu sát, triệt để miểu sát!

Toàn bộ chiến hạm lâm vào triệt để tĩnh mịch, tất cả quan sát viên tĩnh lặng im ắng.

Thiên Nhai Hải Các chiếc này thượng cổ chiến hạm vậy mà như thế mạnh? !

Kỳ thật Thẩm Lãng cái kia tàu chiến hạm uy lực đã phi thường kinh người, đổi thành trước đó cái này một chiếc chiến hạm liền có thể tiêu diệt Yến Nan Phi cả chi hạm đội. Mà ở Ninh Hàn chiếc này phía trước soái hạm liền một chút xíu phản kháng lực lượng đều không có, nháy mắt liền bị miểu sát.

Trọn vẹn một hồi lâu, có người nói: "Kỳ thật Thiên Nhai Hải Các căn bản không cần xuất động khổng lồ như vậy hạm đội, cái này một chiếc kỳ hạm đầy đủ tiêu diệt Thẩm Lãng tất cả hạm đội."

Ninh Hàn công chúa không có trả lời, lãnh đạm hạ lệnh: "Hạm đội gia tốc, trước khi trời tối đuổi tới Nộ Triều thành."

"Phải!"

Lập tức, Thiên Nhai Hải Các chi này siêu cấp hạm đội tăng thêm tốc độ, tất cả Ngạc Mộng thạch động lực trang bị mở ra, cả chi hạm đội đạt tới kinh người hai mươi ba cây số mỗi giây, trùng trùng điệp điệp hướng phía Nộ Triều thành đánh tới.

Không lâu sau đó, rất nhiều Khô Lâu đảng hải tặc từ trên mặt biển chui ra ngoài, nhìn qua Thiên Nhai Hải Các hạm đội bóng lưng.

"Thuyền trưởng, chúng ta. . . Chúng ta Nộ Triều thành có phải hay không xong? Địch nhân chi hạm đội này quá cường đại, chúng ta Khô Lâu đảng có phải hay không muốn xong? Chúng ta Đại Càn vương triều có phải hay không muốn xong?"

...

Nộ Triều thành toàn thành lớn đỉnh, Thẩm Lãng dùng bội số lớn kính viễn vọng giám thị trên mặt biển hết thảy.

Chiến lược đại sát khí Long chi hối đã đặt ở to lớn phát xạ trang bị bên trên.

"Tất cả hạm đội đều đã về cảng sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Toàn bộ về cảng, chỉ còn lại huyết tinh số." Hella run rẩy nói: "Muốn hay không điều động hạm đội đi tiếp ứng?"

Thẩm Lãng nhắm mắt lại lắc đầu nói: "Không kịp, không kịp, hi vọng bọn họ không có tiến vào Ninh Hàn hạm đội tầm mắt. Thuyền hủy đi không quan hệ, người nhất định phải bảo trụ."

Lúc này, Thẩm Lãng chi này to lớn hạm đội chia làm ba bộ phận, một bộ phận tại Lôi Châu đảo bắc bộ bến cảng, một bộ phận tại Thiên Phong đảo bến cảng, còn có một bộ phận ngay tại cái này Nộ Triều thành bến cảng.

Mấy trăm tàu chiến hạm, mấy trăm chiếc thương thuyền, lít nha lít nhít bỏ neo tại Nộ Triều thành phía nam hải vực lên, gần như vô biên vô hạn.

"Không sai biệt lắm, tất cả nhiệt khí cầu cất cánh!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, mười mấy cái nhiệt khí cầu toàn bộ lên không, bay đến mấy ngàn mét không trung, sau đó hướng phía phía nam lướt tới.

Bởi vì tinh cầu là tròn, vì lẽ đó muốn đầy đủ tài cao có thể phát hiện chỗ cũ mục tiêu.

Mấy cái đã lâu thần sau.

... . . .

Dora công chúa nhiệt khí cầu đã hướng phía phía nam bay ra hơn hai trăm dặm, mười mấy cái nhiệt khí cầu giám thị vùng biển này mỗi một nơi hẻo lánh.

"Nhìn thấy, nhìn thấy."

"Công chúa điện hạ, phát hiện Thiên Nhai Hải Các hạm đội chủ lực, ở nơi đó, ở nơi đó."

Dora công chúa ngừng thở, lẳng lặng tùy ý nhiệt khí cầu trôi.

Rất nhanh, Thiên Nhai Hải Các chi hạm đội kia triệt để tiến vào tầm mắt bên trong, dù là tại mấy ngàn mét không trung, dù là khoảng cách mấy vạn mét, cũng có thể cảm giác được chi hạm đội này to lớn.

Hơn một trăm chiếc chiến hạm, vô biên vô hạn, kéo dài mấy chục dặm, như là một cái to lớn chiến tranh cự thú, không ngừng Bắc thượng.

"Hướng bệ hạ phát ra tín hiệu, báo cáo hạm đội địch nhân tọa độ, phương hướng, tốc độ!"

"Phải!"

"Phanh phanh phanh phanh. . ." Dora công chúa nhiệt khí cầu bên trên phát xạ đạn tín hiệu, màu sắc khác nhau đạn tín hiệu dù là tại ban ngày cũng có thể thấy rõ ràng.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Phía sau nhiệt khí cầu tiếp sức, không ngừng phát ra đồng dạng đạn tín hiệu, đem tin tức từng tầng từng tầng truyền lại đến Nộ Triều thành.

Ngắn ngủi mười mấy phút sau, Thẩm Lãng liền thu được vài trăm dặm bên ngoài tin tức. Hắn lập tức đem những này đạn tín hiệu nhan sắc tin tức giải mã đi ra, đồng thời tại trên bảng đen viết xuống một chuỗi số lượng, sau đó hoàn nguyên trở thành Ninh Hàn hạm đội cụ thể phương vị.

"Thiên Nhai Hải Các hạm đội chủ lực ở đây, không có chia binh." Thẩm Lãng đem một chiếc thuyền tiêu chí dán tại mặt đất đồ bên trên.

"Lúc này lúc này, cách chúng ta Nộ Triều thành 420 dặm."

Sau đó Thẩm Lãng nhanh chóng dùng trí não tính toán, hẳn là từ lúc nào phát xạ Long chi hối, phát xạ mục tiêu là nơi nào.

"Long chi hối sau ba tiếng rưỡi phát xạ, mục tiêu Nộ Triều thành Tây Nam mười năm sừng, hai trăm dặm chỗ."

Sau đó cách mỗi mấy phút, trên trời nhiệt khí cầu liền sẽ không ngừng phát ra đạn tín hiệu, không ngừng báo cáo Thiên Nhai Hải Các hạm đội chủ lực vị trí cụ thể tọa độ.

... . . .

Thiên Nhai Hải Các cường đại hủy diệt hạm đội không ngừng tới gần Nộ Triều thành.

350 dặm, ba trăm dặm, 230 dặm. . .

Khoảng cách còn có 220 dặm thời điểm, một cái khác nhiệt khí cầu bay lên bầu trời, đây là Thiên Nhai Hải Các nhiệt khí cầu.

Nhiệt khí cầu nguyên lý không khó, vì lẽ đó Thiên Nhai Hải Các cũng mô phỏng mấy cái, thậm chí tính năng còn càng tốt hơn.

Mấy tên Thiên Nhai Hải Các võ sĩ tại nhiệt khí cầu rổ treo lên, xuất ra kính viễn vọng quan sát Nộ Triều thành, lên cao đến mấy ngàn mét không trung về sau, Nộ Triều thành hết thảy liền đã nhìn một cái không sót gì.

"Công chúa điện hạ, Thẩm Lãng hạm đội chủ lực đều tại Nộ Triều thành trên bến tàu."

"Thẩm Lãng tất cả quân đội, cũng đều tập kết tại Nộ Triều thành."

"Nộ Triều thành cách chúng ta hạm đội hơn hai trăm dặm, Thẩm Lãng hạm đội cách chúng ta gần nhất khoảng một trăm năm mươi dặm."

Ninh Hàn nghe được trên trời nhiệt khí cầu báo cáo về sau, nhàn nhạt hạ lệnh: "Hạm đội thay đổi trận!"

Lập tức, Thiên Nhai Hải Các hủy diệt hạm đội biến ảo trở thành chiến đấu trận hình, như là đao nhọn, lại một lần nữa điên cuồng gia tốc hướng phía Nộ Triều thành hung mãnh đâm tới.

Huyết Hồn quân tướng dẫn Ninh Bạt cao giọng nói: "Đồ sát thời điểm đến!"

Ninh Hàn công chúa không có lên tiếng, ngược lại lâm vào bình tĩnh. Cái này nhất định là một trận nhàm chán chiến tranh, nhất định là nghiêng về một bên đồ sát.

Thẩm Lãng hạm đội có thể chèo chống bao lâu? Một canh giờ? Thẩm Lãng Nộ Triều thành có thể chống đỡ bao lâu? Một canh giờ?

Ninh Hàn chỉ biết là, chỉ cần nàng hủy diệt hạm đội khẽ dựa gần, lập tức liền có thể đem Thẩm Lãng trên mặt biển tất cả hạm đội đồ sát đến sạch sẽ.

Sau đó năm vạn Huyết Hồn quân đăng nhập, chưa tới một canh giờ liền có thể đem Thẩm Lãng tại Nộ Triều thành tất cả quân đội giết đến sạch sẽ.

Thẩm Lãng hoả pháo vô dụng, căn bản là tổn thương không Huyết Hồn quân mảy may, bởi vì Huyết Hồn quân kiểu mới áo giáp có thể chống cự nhôm nóng tề đạn pháo, có thể chống cự địa ngục hỏa tiễn.

Thẩm Lãng những quân đội kia, càng là vô dụng. Chống cự không Huyết Hồn quân, chống cự không Thiên Nhai Hải Các liệt hỏa tiễn.

Thẩm Lãng bên người những cái kia tông sư cấp cường giả, càng là nửa điểm tác dụng đều không có, nhiều nhất mấy phút liền có thể bị trang bị bên trên cổ võ khí đặc chủng võ sĩ giết đến sạch sẽ.

Nhiều nhất hai canh giờ, Thẩm Lãng Đại Càn vương triều liền muốn diệt vong.

Cái gì muốn bảo vệ Ngô Sở Việt ba nước? Cái gì từ trên thế giới triệt để xóa đi? Cái gì đừng trách là không nói trước? Hoàn toàn là triệt để trò cười.

Đây hết thảy đều rất không thú vị, cùng Cừu Yêu Nhi quyết đấu còn có thể để Ninh Hàn thoáng nhấc lên một chút hứng thú.

"Đây hết thảy tranh thủ thời gian kết thúc đi, ta còn bề bộn nhiều việc." Ninh Hàn trong lòng nói, nàng còn cần đi một chuyến phương nam, quyết định chính nàng vận mệnh.

Sau đó, nàng phát ra duy nhất một đạo mệnh lệnh: "Trước khi trời tối, giết tuyệt Nộ Triều thành, diệt vong Thẩm Lãng buồn cười Đại Càn vương triều."

Huyết Hồn quân tướng dẫn Ninh Bạt xuất ra một cái đồng hồ cát, đặt ở tất cả quan sát viên trước mặt nói: "Chư vị, tiếp xuống xin mời mở to hai mắt, bởi vì tiếp xuống quá trình sẽ phi thường nhanh, có lẽ các ngươi thời gian một cái nháy mắt, Thẩm Lãng quân đội liền không có."

... . . .

Nộ Triều thành toàn thành lớn!

"Đương đương đương đương. . ." Thẩm Lãng chuẩn bị mấy cái đồng hồ báo thức đồng thời vang lên.

Thời gian đến, Long chi hối phát xạ thời gian đến.

Thẩm Lãng đi vào cái này phát xạ trang bị trước mặt, vặn vẹo tất cả ác mộng là chốt mở.

Tất cả mọi người quay lưng đi, bởi vì tiếp xuống Thẩm Lãng muốn chuyển động hơn mười vị đếm được siêu cấp mật mã.

Mật mã chuyển động hoàn tất!

Đón lấy, Thẩm Lãng cắn nát ngón tay của mình, hỗn hợp thượng cổ nhân loại máu tươi hoá thạch, hình thành thái dương quang mang hỗn hợp huyết dịch, sau đó đem hắn huyết dịch bôi lên tại Long chi hối ba chữ bên trên.

Chúc thị gia tộc nhưng thật ra là toi công bận rộn, bởi vì coi như lại cho bọn hắn vài chục năm cũng vô dụng, vẫn như cũ lấy không được Long chi hối quyền khống chế. Chỉ có Thẩm Lãng mới có cái này huyết mạch quyền hạn!

"Hô!"

Lập tức, Long chi hối ba cái tách ra hào quang màu xanh lam, chi này cấp chiến lược sát khí bị triệt để kích hoạt.

Trong chốc lát, ở đây tất cả mọi người thậm chí nghe được một tiếng long ngâm thanh âm, phảng phất là Cự Long phát ra thở dài một tiếng, để người từ nội tâm chỗ sâu run rẩy.

Thẩm Lãng lại một lần nữa đưa vào mục tiêu phương vị.

Sau đó, hắn hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói: "Đây là lịch sử tính một khắc, Long chi hối!"

"Ninh Hàn, gặp lại."

"Thiên Nhai Hải Các hạm đội, gặp lại."

Sau đó, Thẩm Lãng bỗng nhiên vặn vẹo Ngạc Mộng thạch phát xạ chốt mở.

"Sưu. . ."

Một tiếng vang thật lớn, chi này to lớn Long chi hối bỗng nhiên bắn đi ra, tựa như tia chớp bỗng nhiên thoát ra ngoài mấy trăm mét, lại như cùng Cự Long bỗng nhiên bay lên không trung.

"Ầm!"

Sau đó nó đuôi cánh nháy mắt bị nhen lửa, phun ra màu lam Plasma ngọn lửa.

Nguyên bản đã rất nhanh tốc độ, lại một lần nữa gia tốc, trực tiếp đột phá vận tốc âm thanh.

"Ầm!"

Kịch liệt âm bạo, vang vọng toàn bộ Nộ Triều thành trên không, vô số pha lê bỗng nhiên nổ tung.

To lớn Long chi hối tại không trung xẹt qua một đạo màu lam quỹ tích, nháy mắt liền biến mất tại tất cả mọi người tầm mắt bên trong, hướng phía bên ngoài mấy trăm dặm bay đi.

...

Dora công chúa đám người nhiệt khí cầu trước đó liền đã không ngừng lên không, lên không, không ngừng rời xa.

Lúc này khoảng cách Ninh Hàn hủy diệt hạm đội khoảng cách đã vượt qua hơn một trăm dặm.

Sau đó, các nàng một mực tại lẳng lặng chờ đợi , chờ đợi lịch sử tính một khắc đến.

"Công chúa, đến, tới. . ." Một tên Amazon nữ chiến sĩ run rẩy nói.

Không cần nàng nhắc nhở, Dora công chúa đã thấy, một màn này quả thực quá đẹp.

To lớn Long chi hối cự tiễn, hoàn toàn biến thành một viên màu lam lưu tinh, nhanh chóng xẹt qua chân trời.

Tốc độ nhanh đến cực hạn, mỗi giây vượt qua sáu, bảy trăm mét.

Mặt trời chiều ngã về tây, liền thấy trên trời một đạo màu lam đường vòng cung, mỹ lệ vô hạn.

"Tất cả mọi người, đeo lên kính mắt, tận lực không nên nhìn, không nên nhìn."

"Chuẩn bị sẵn sàng, làm tốt to lớn xung kích chuẩn bị."

"Năm, bốn, ba, hai, một. . ."

Dora công chúa nhìn thấy, nơi xa trên mặt biển Thiên Nhai Hải Các hủy diệt hạm đội phảng phất liều mạng hướng phía không trung cuồng xạ, mưa to đồng dạng bắn ra thượng cổ cự tiễn.

Nhưng mà tất cả đều là vô ích.

Long chi hối hủy diệt cự tiễn đến mục đích của mình đất, vừa lúc ở Thiên Nhai Hải Các hạm đội khổng lồ trung ương.

Giữa thiên địa lâm vào yên tĩnh như chết.

Trời chiều đẹp vô hạn.

Sau đó. . .

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Không biết nên như thế nào hình dung loại này bạo tạc, phía tây mặt trời bị tôn lên ảm đạm không ánh sáng.

Kinh thiên hỏa cầu vô biên vô hạn, nháy mắt bỗng nhiên nổ tung. Đây không phải màu đỏ hỏa cầu, mà là màu lam.

Sau đó, trên mặt biển tất cả mọi thứ hóa thành hư không.

Bạo tạc trung ương tất cả thuyền, nháy mắt hôi phi yên diệt, trực tiếp liền biến mất.

Bạo tạc về sau, quỷ dị đáng sợ năng lượng, nháy mắt bỗng nhiên càn quét mà ra. Như là địa ngục như phong bạo, hướng phía bốn phương tám hướng điên cuồng càn quét.

Đây không phải gió lốc, bởi vì không có cái gì gió lốc có được uy lực như vậy. Cái này tử vong gió bão những nơi đi qua, Thiên Nhai Hải Các hạm đội vô địch thịt nát xương tan, hóa thành bột mịn.

Nháy mắt miểu sát, toàn quân bị diệt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 506: : Ninh Hàn Tuyệt Vọng Hủy Diệt! Thiên Đại Thu Hoạch!

Chương 505:: Ninh Hàn tuyệt vọng hủy diệt! Thiên đại thu hoạch!

Dora công chúa đã sớm nghe Thẩm Lãng nói qua, coi như mang theo kính bảo hộ cũng không cần trực tiếp quan sát, nếu không sẽ tổn thương con mắt. Nhưng các nàng vẫn là không nhịn được, bởi vì một màn này thực tế là quá đẹp.

Cứ việc Thẩm Lãng đang kiểm tra chi này Long chi hối thời điểm không có phát hiện bất luận cái gì bức xạ hạt nhân, nhưng là để phòng vạn nhất hắn vẫn là cho mỗi một người đều chuẩn bị phảng phất phóng xạ phục.

Không chỉ là Dora công chúa, ở đây mỗi một cái Amazon nữ chiến sĩ cũng nhịn không được trừng to mắt, mỗi một cái nháy mắt đều không bỏ được bỏ lỡ.

Bởi vì như thế kinh diễm một màn này đời này đều từ trước tới nay chưa từng gặp qua, nhất là các nàng vẫn là ở trên không bên trong, toàn bộ xanh thẳm biển cả xem như bối cảnh, dạng này hủy diệt phong cảnh sau đó có lẽ cũng sẽ không còn có.

Nhìn xem trận này địa ngục chi hoa nổ lớn, toàn thân nổi da gà đều bốc lên đến, da đầu cũng từng đợt run lên. Mà một màn này là Thẩm Lãng chế tạo ra, Dora công chúa cảm thấy là một màn này, coi như bị người cặn bã Chủ quân nhiều chiếm mấy lần tiện nghi cũng không có cái gì, giá trị về giá thịt.

… . . .

Thời gian trở lại mấy phút trước đó, Thiên Nhai Hải Các hủy diệt hạm đội lên, là thực hiện Tả Từ Các chủ tối cao ý chí, là thời gian chiến đấu càng thêm lớn lớn rút ngắn.

Vì lẽ đó Ninh Hàn cùng Ninh Bạt quyết định trình diễn càng thêm kinh diễm một màn.

Trừ cả chi hạm đội nhào về phía Nộ Triều thành bến tàu đem Thẩm Lãng hạm đội toàn diệt bên ngoài, năm trăm tên đặc chủng võ sĩ sẽ không chờ đợi hạm đội đăng nhập, mà là sẽ trực tiếp nhảy xuống mặt biển lướt sóng mà đi giết vào Nộ Triều thành, bảo đảm có thể đồng thời tiêu diệt Thẩm Lãng lục quân cùng hải quân.

Ninh Hàn thậm chí có chút nhắm mắt lại, thoáng ấp ủ chính mình chiến ý, bởi vì đợi lát nữa nàng muốn độc chiến Cừu Yêu Nhi.

Chúc Hồng Tuyết thua với Cừu Yêu Nhi cái này cũng không tính sỉ nhục, nhưng Ninh Hàn cảm thấy mình có thể tại nửa khắc đồng hồ bên trong giải quyết chiến đấu, nếu không đó cũng là sỉ nhục.

"Công chúa, Thẩm Lãng người này?" Huyết Hồn quân tướng dẫn Ninh Bạt hỏi.

Ninh Hàn công chúa nói: "Hắn liền giao cho ngươi đến giết, trực tiếp chặt đứt thủ cấp là được."

Đây cũng là Tả Từ Các chủ ý chí, chém giết Thẩm Lãng muốn hời hợt, tuyệt đối không nên tô đậm đến long trọng, liền phảng phất Thẩm Lãng là một cái cỡ nào không tầm thường người đồng dạng.

Một trận chiến này là gọi cho mấy cái siêu thoát thế lực quan sát viên nhìn, thế sét đánh lôi đình miểu sát, đừng có bất luận cái gì dây dưa dài dòng. Liền như là Ninh Hàn cùng Tả Từ Các chủ nói như vậy, đi ra cửa đi giẫm chết một đám con kiến, sau đó trở về tiếp tục uống trà.

"Cái này hủy diệt hạm đội tựa như là một cái sư tử, cắn chết Thẩm Lãng cái này con thỏ, trực tiếp xé nát ném ở ven đường lên, một ngụm đều không ăn." Đế quốc Liêm Thân Vương thế tử nói.

Ninh Bạt cảm thấy cái ví dụ này liền càng thêm hoàn chỉnh hình tượng.

Mà liền tại lúc này, trên trời bỗng nhiên truyền đến từng đợt gào thét tiếng vang, đinh tai nhức óc.

"Nhìn, nhìn phía bắc chân trời, đó là cái gì?" Có người hướng phía chân trời một chỉ, âm thanh run rẩy.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, sau đó nhìn thấy vô cùng mỹ lệ một màn, phảng phất có một viên sao băng bay tới.

Lúc này Long chi hối là tại bầu khí quyển bên trong phi hành, mỗi giây tốc độ vượt qua sáu, bảy trăm mét, kịch liệt ma sát sinh nóng khiến cho không khí đều bị nhen lửa, vì lẽ đó từ trên trời nhìn lại chính là một đám lửa nhanh chóng phi hành, càng giống là lưu tinh.

Tốc độ quá nhanh, khí thế quá kinh người.

Tất cả mọi người kinh hãi, cái này, đây cũng là cái gì? Thẩm Lãng lại khai phát đi ra cái gì vũ khí bí mật a?

Dù là cự hình thượng cổ chi tiễn xạ tốc cũng không có nhanh như vậy đi, hơn nữa cái này hiển nhiên là một cái quái vật khổng lồ.

"Long. . . Long chi hối? !" Phù Đồ Sơn quan sát viên kinh hãi nghẹn ngào.

Lập tức tất cả mọi người hướng phía hắn nhìn lại, ngươi một câu nói kia liền tiết lộ ra rất nhiều tin tức a.

"Ta, ta cũng không nói gì, ta cái gì cũng không biết." Phù Đồ Sơn quan sát viên tranh thủ thời gian ngậm miệng không nói.

Ánh mắt mọi người vẫn như cũ lẳng lặng mà nhìn chằm chằm vào hắn.

Người này ngược lại đau thương cười nói: "Bất quá không quan trọng, đều đến lúc này cũng không quan hệ, tất cả mọi người sống không. Chư vị, chúng ta tận thế tới."

Huyết Hồn quân tướng dẫn Ninh Bạt cao giọng nói: "Chuẩn bị chặn đường, chuẩn bị chặn đường!"

"Hạm đội tất cả phòng không cự hình chiến nỏ, chuẩn bị chặn đường."

"Hạm đội tất cả phòng không từ lực lưới, chuẩn bị chặn đường."

Lập tức, Thiên Nhai Hải Các tất cả chiến hạm cũng bắt đầu điên cuồng vận chuyển.

"Không cần bận rộn, vô dụng, các ngươi hạm đội bất kỳ vũ khí nào cũng đỡ không nổi cái này đại sát khí."

"Trời ạ, Thẩm Lãng làm sao lại có thứ này a."

"Hắn làm sao lại có loại này thượng cổ chiến lược đại sát khí a? Chân chính dùng để hủy thiên diệt địa a."

Không có ai để ý Phù Đồ Sơn người này líu lo không ngừng.

Ninh Bạt hét lớn: "Tất cả phòng không cường nỗ, phát xạ!"

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Toàn bộ hạm đội mấy trăm cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ hướng phía không trung phát xạ, dài mấy mét cự tiễn điên cuồng nhào tới không trung, sau đó bạo tạc. Hoàn toàn không làm nên chuyện gì, đừng nói chặn đường, thậm chí liền Long chi hối phi hành quỹ tích đều không có thay đổi.

"Tất cả phòng không lực đàn hồi trang bị, mở ra!"

"Tất cả phòng không từ lực lưới, phát xạ!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy trăm tấm lưới lớn bỗng nhiên phát xạ đến không trung bỗng nhiên mở ra, vậy mà thật hình thành một cái mấy ngàn mét vuông lưới lớn, thật ngăn lại Long chi hối.

Nhưng vẫn như cũ không làm nên chuyện gì, Long chi hối dễ như trở bàn tay liền xé rách trương này lưới lớn, tiếp tục phi hành.

"Sưu. . ."

Tất cả mọi người đinh tai nhức óc, toàn bộ không khí đều bị làm nóng, gây nên từng đợt chấn động. Cái này còn không phải bạo tạc, vẻn vẹn chỉ là Long chi hối từ đỉnh đầu của bọn hắn mấy trăm mét trên không bay qua.

"Tất cả từ trường phòng hộ, mở ra, mở ra!"

"Tất cả năng lượng trung tâm khống chế phòng hộ mở ra."

Đây đã là chi hạm đội này chung cực phòng ngự, lúc đầu uy lực mạnh vô cùng, có thể nháy mắt phóng xuất ra một cỗ cường đại điện từ lực, đem tất cả đến gần đạn pháo a, cự tiễn a cái gì đều toàn bộ bắn bay ra ngoài.

Chỉ bất quá tuỳ tiện là không thể mở ra, bởi vì đây đối với năng lượng hạch tâm là to lớn hao tổn, nhưng lúc này cũng quản không cái gì.

"Phanh phanh phanh. . ."

Toàn bộ trên mặt biển tất cả không khí chấn động mạnh một cái, Thiên Nhai Hải Các hủy diệt hạm đội từ trường phòng hộ mở ra.

Ninh Hàn chiếc này thượng cổ cự hạm năng lượng quá mạnh, thả ra từ lực gió bão thậm chí trực tiếp đem bên cạnh thuyền lật đổ ra ngoài.

Không chỉ có như thế, cả chi hạm đội bắn ra mười mấy cái đặc thù hình mũi khoan đạn pháo, mà lại là dùng cự hình cường nỗ trang bị bắn ra đi.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Cái này mấy chục viên đặc thù hình mũi khoan tiễn gảy tại không trung bỗng nhiên nổ tung, phóng xuất ra vô số lam sắc quang mang, phi thường giống là Thẩm Lãng Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn.

Là chặn đường Long chi hối, Thiên Nhai Hải Các chi này hủy diệt hạm đội dùng hết hết thảy lực lượng, thật là tuyệt cảnh cầu sinh.

Nhưng mà. . . Đây hết thảy đều không có chút ý nghĩa nào.

Tất cả mọi người trơ mắt nhìn xem cái kia Long chi hối nhập vào trong hạm đội ở giữa, kia là một chiếc nửa tàu chiến bọc thép, bị Long chi hối nhập vào thời điểm, trực tiếp liền từ giữa gián đoạn nứt.

Lúc này, Ninh Hàn công chúa điên cuồng đẩy ra tất cả, xông vào cái này thượng cổ cự hạm nội bộ chỗ sâu nhất.

Mấy trăm tên đặc chủng võ sĩ càng là như là chim bay ra lâm nhất, liều mạng nhảy xuống mặt biển, hướng phía phía bắc chạy như điên, hoàn toàn đem Ngạc Mộng thạch bắn ra trang bị dùng đến cực hạn, điên cuồng nhảy vọt, điên cuồng chạy trốn.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy trăm, mấy ngàn, mấy vạn người liều mạng nhảy xuống chiến hạm.

Nhưng mà, hết thảy đều là phí công.

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Một đóa so mặt trời sáng vô số lần địa ngục chi hoa bỗng nhiên nổ tung. Tại không trung nhìn đây là mỹ lệ vô cùng, mà trên mặt biển, kỳ thật chỉ có một nháy mắt.

Trung tâm vụ nổ tất cả thuyền trực tiếp khí hoá, hóa thành hư không.

Những nơi đi qua, tất cả mọi người khí hoá, tất cả thuyền thịt nát xương tan.

Ninh Hàn chiếc này thượng cổ cự hạm kỳ thật khoảng cách trung tâm vụ nổ rất xa, vượt qua mấy ngàn mét.

Đế quốc Liêm Thân Vương chi tử run rẩy nói: "Xa như vậy, xa như vậy, chúng ta đáp không có sao chứ."

"Các ngươi dùng tấm thuẫn bảo vệ ta, bảo vệ ta, ta không muốn chết, ta không muốn chết a. . ."

Huyết Hồn quân tướng dẫn Ninh Bạt, ăn mặc võ trang đầy đủ thượng cổ áo giáp, bỗng nhiên một tiếng gào thét: "A. . . A. . . A, ta chắc chắn chống đỡ được, cái này thượng cổ áo giáp chắc chắn chống đỡ được, Thẩm Lãng ngươi đối ta không thể làm gì. . ."

Rất nhanh, cỗ này địa ngục gió bão càn quét tới.

Bảo hộ tại đế quốc Liêm Thân Vương thế tử trước mặt tất cả tấm thuẫn, trực tiếp hòa tan, sau đó bị phong bạo thổi đi.

Bảo hộ hắn tất cả võ sĩ, còn có mấy cái tuấn nam mỹ nữ, nháy mắt trở thành than cốc, bao quát Liêm Thân Vương thế tử chính mình.

Không có bất kỳ cái gì thống khổ, nháy mắt liền đều chết hết.

Ngược lại Huyết Hồn quân tướng dẫn Ninh Bạt thật sự là thê thảm cực hạn.

Khôi giáp của hắn vẫn là vô cùng ngưu bức, không có trực tiếp hòa tan. Nhưng là hoàn toàn không chịu nổi khủng bố như vậy sóng xung kích, trực tiếp liền bị đánh bay ra ngoài.

Sau đó, hắn áo giáp nội bộ ba cái Ngạc Mộng thạch trang bị trực tiếp dẫn bạo, toàn bộ áo giáp xuất hiện to lớn nứt lỗ, đáng sợ địa ngục gió bão càn quét tiến vào trong cơ thể của hắn.

"A. . . A. . . A. . ."

Hắn phát ra vô cùng thê lương kêu thảm, chính xác thân thể đầu tiên là bị hòa tan, sau đó bộ phận trở thành than cốc, cuối cùng toàn bộ thân thể đều cháy hừng hực.

Không chỉ là hắn, còn có năm trăm tên Thiên Nhai Hải Các đặc chủng võ sĩ, bọn hắn điên cuồng trên mặt biển nhảy vọt chạy trốn.

Nhưng mà bỗng nhiên ở giữa, tất cả thượng cổ áo giáp toàn bộ mất đi hiệu lực, một bộ phận tại không trung gặp Ninh Bạt đồng dạng đãi ngộ, trực tiếp tại áo giáp bên trong sống sờ sờ bị đốt thành than cốc.

Còn có một bộ phận người đặc biệt thông minh, lén vào nước biển bên trong, liều mạng muốn lén vào đáy biển.

Nhưng mà!

Phanh phanh phanh phanh. . .

Bọn hắn áo giáp nội bộ Ngạc Mộng thạch trang bị nhao nhao nổ tung, nháy mắt đem bọn hắn thân thể nổ thủng trăm ngàn lỗ.

Ninh Hàn công chúa tại thời khắc mấu chốt vẫn là vô cùng ích kỷ mà lại quyết tuyệt, đẩy ra tất cả mọi người, dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới thượng cổ hạm trong phòng lái, nơi này là toàn bộ chiến hạm khu vực hạch tâm, chung quanh đều có thật dày thiết giáp bảo hộ.

Tin tưởng cách xa như vậy chắc chắn có thể chống cự kinh thiên bạo tạc sóng xung kích cùng nhiệt độ cao.

Hơn nữa hắn lao xuống về sau, ngay lập tức liền cầm lên một bộ thượng cổ áo giáp chuẩn bị mặc vào, còn muốn là không có Ngạc Mộng thạch trang bị cái chủng loại kia. Đây là thuần túy thượng cổ áo giáp, tiên tiến trình độ cao hơn, hoàn toàn là thuộc về một mình nàng đặc hữu.

Nhưng mà thời gian căn bản không kịp, một cái chân của nàng mới vừa tiến vào bên trong khôi giáp, bạo tạc sóng xung kích liền đã tới.

Cả con thuyền chấn động mạnh một cái, phát ra tiếng vang, phảng phất muốn bị xé nứt.

Cho dù là thượng cổ chiến hạm, bề ngoài thiết giáp cũng chịu đựng không đáng sợ như vậy nhiệt độ cao, trực tiếp bị nung đỏ, hòa tan trở thành nước thép.

Đáng sợ nhiệt độ cao chẳng mấy chốc sẽ thẩm thấu đến phòng điều khiển.

Ninh Hàn võ công là rất cao, nhưng cũng dù sao cũng là nhục nhãn phàm thai, là không thể nào địa ngục kinh người như vậy nhiệt độ cao, không giống như là Bạch Ngọc Kinh đám người kia, nắm giữ lấy càng cao thâm hơn thượng cổ năng lượng võ học.

Trong không khí nhiệt độ càng ngày càng cao, càng ngày càng cao.

Ninh Hàn dùng tốc độ nhanh nhất trên thuyền áo giáp, nàng có thể cảm giác được tóc mình muốn bị đốt cháy khét, toàn bộ làn da đều đang khô héo, thậm chí ánh mắt cũng phải khô cạn.

Mặc áo giáp, rốt cục mặc áo giáp.

Cứ việc áo giáp bên trong nhiệt độ vẫn như cũ phi thường cao, nhưng tối thiểu không phải trí mạng, hơn nữa bên trong còn có một tiểu bình không khí, có thể chèo chống mười mấy phút liền đủ.

Loại này đáng sợ uy lực nổ tung tiếp tục không bao lâu, nước biển rất nhanh sẽ hút đi đại bộ phận nhiệt lượng.

Thoáng chờ một lát nữa liền có thể đi, lại đánh tới Nộ Triều thành đã không có khả năng, về Thiên Nhai Hải Các, dùng tốc độ nhanh nhất về Thiên Nhai Hải Các, đem đây hết thảy bẩm báo cho lão sư.

Quả nhiên như là Ninh Hàn dự đoán như thế, hết thảy rất nhanh liền kết thúc.

Làm trận kia nổ lớn sóng xung kích càn quét mà tránh được về sau, đáng sợ nhất thời gian đã qua. Nếu như là Địa Cầu đạn hạt nhân cái kia trí mạng bức xạ hạt nhân có thể trong thời gian ngắn giết chết một người, nhưng cái này Long chi hối có được đạn hạt nhân đồng dạng bạo tạc uy lực, nhưng lại không có bức xạ hạt nhân, xem như hiện đại Địa Cầu tha thiết ước mơ sạch sẽ chiến lược vũ khí.

Lẳng lặng tại khống chế trong phòng ngồi mười mấy phút sau, chờ đến lúc bên ngoài gió êm sóng lặng.

Ninh Hàn đi ra ra ngoài, đi vào chiếc này thượng cổ cự hạm boong tàu bên trên.

Chiếc này tám ngàn tính bằng tấn cự hạm lúc này đã hoàn toàn thay đổi, boong tàu bên trên hết thảy đều vặn vẹo, tất cả làm bằng gỗ đều bị đốt thành than cốc, tất cả sắt thép đều hòa tan.

Cái này thượng cổ áo giáp chẳng những thiếp thân, hơn nữa còn phi thường linh hoạt, thậm chí có thể đem người tốt đẹp thân thể đường cong đều hoàn toàn hiển lộ ra.

Ninh Hàn nhanh chóng nhảy đến thượng cổ cự hạm chỗ cao nhất, quan sát toàn bộ mặt biển.

Sau đó cả người đều tại run rẩy, hạm đội của nàng hủy, triệt để toàn quân bị diệt.

Trung tâm vụ nổ tất cả thuyền trực tiếp biến mất, hóa thành hư không, bạo tạc bán kính hai ngàn mét bên trong tất cả thuyền toàn bộ bị xé nứt, bạo tạc bán kính năm ngàn mét bên trong thuyền có tan ra thành từng mảnh, có đang thiêu đốt hừng hực, lẻ loi trơ trọi tung bay ở trên mặt biển.

Mà xa hơn chút nữa thuyền, còn có thể tương đối bảo trì hoàn chỉnh, nhưng tất cả cánh buồm cùng cột buồm đều đã bị phá hủy, chỉ có thể trên mặt biển đảo quanh.

Còn có người còn sống sao?

Khoảng cách bạo tạc tít ngoài rìa, vượt qua 10 km bên ngoài số người cực ít còn sống.

Còn có tại nổ lớn trước đó, kịp thời nhảy xuống đáy biển người khả năng còn sống.

Nhưng là cái này tám vạn người cuối cùng người còn sống sót sẽ không vượt qua một vạn.

Cường đại như vậy hủy diệt hạm đội a, đầy đủ đem Thẩm Lãng Đại Càn vương triều phá hủy mười lần, hai mươi lần hạm đội, trực tiếp liền bị diệt.

Ngược lại là cùng trước đó đoán chừng không có sai, thế sét đánh lôi đình nháy mắt miểu sát.

Chỉ bất quá, Thiên Nhai Hải Các là bị miểu sát phía kia.

Toàn bộ trên mặt biển đâu đâu cũng có giết hại, đâu đâu cũng có ngọn lửa, về phần thi thể?

Trên cơ bản là không có, tuyệt đại bộ phận người thời điểm chết trực tiếp hôi phi yên diệt, hoặc là chính là trước biến thành than cốc, sau đó lại bị xung kích sóng thổi tan trở thành bột phấn.

Ninh Hàn công chúa đầy ngập thống khổ, dựa vào cái gì a? Thẩm Lãng có thể có được loại này cấp chiến lược đại sát khí?

Nàng liều mạng hướng phía Nộ Triều thành phương hướng nhìn ra xa, nhưng lại cái gì đều nhìn không thấy. Thật không cam tâm, nàng vậy mà tao ngộ so Chúc Hồng Tuyết càng thêm sỉ nhục thất bại.

Nên đi, lập tức trở về Thiên Nhai Hải Các.

Sau đó khảo nghiệm của nàng đến, cơ hồ tất cả thuyền đều bị hủy diệt, nàng làm như thế nào về Thiên Nhai Hải Các. Nàng nội lực rất mạnh, có thể lướt sóng mà đi, nhưng cũng không thể lướt sóng mấy ngàn dặm, nàng cần bơi về đi.

Nơi này khoảng cách gần nhất mặt đất, hẳn là tại khoảng tám, chín trăm dặm, bằng vào lực lượng của nàng có thể làm được, bởi vì nàng đã thuế biến, không chỉ có nội lực, còn có cường đại huyết mạch lực lượng.

Ninh Hàn bỗng nhiên nhảy xuống trong biển, lúc này liền nước biển đều bị làm nóng. Ăn mặc áo giáp du động quá hao phí lực lượng, tiến vào nước biển về sau Ninh Hàn bắt đầu cởi thượng cổ áo giáp, liền giữ lại một cái mũ giáp.

"Thẩm Lãng, ta sẽ còn trở lại."

Ninh Hàn nói, sau đó hướng phía phía nam bơi đi.

Càng bơi càng xa, càng bơi càng xa.

Ròng rã mấy chục dặm về sau, Ninh Hàn thoáng giảm tốc, nàng rốt cục rời đi cái kia địa ngục đồng dạng khu vực nổ.

Nhưng mà lúc này, nàng chợt phát hiện phía trước cách đó không xa mặt biển ngay tại sôi trào, không ngừng đi lên bốc hơi nóng.

Đây, đây là cái gì?

Đây là một cái thượng cổ năng lượng hạch tâm trực tiếp bị tạc bay xuống rơi xuống nơi này, hơn nữa phía ngoài năng lượng vòng bảo hộ đã phá.

Kim loại hydro là cần hơn trăm vạn áp suất không khí sức chịu nén mới có thể giam cầm ở, muốn để nó dẫn bạo vô cùng đơn giản, trực tiếp phá hư bảo hộ xác là được rồi. Chỉ bất quá bình thường tình huống dưới, nó bảo hộ xác là văn minh thời thượng cổ chế tạo ra, căn bản là không có cách phá hư.

Mà lần này, cái này năng lượng hạch trung tâm tại Long chi hối bạo tạc khu vực trung tâm. Lúc ấy cả chiếc thuyền hôi phi yên diệt, cái này năng lượng hạch tâm bị tạc bay ra mấy vạn mét, hắn không thể phá vỡ bảo hộ xác rốt cục xuất hiện tí xíu khe hở, lúc này đang chìm đến đáy biển, không ngừng phóng xuất ra sức mạnh đáng sợ, đem gần nhất nước biển đều làm nóng sôi trào.

Ninh Hàn lập tức cảm thấy rùng mình, nội tâm run rẩy nói: "Đừng a, tuyệt đối không nên a. . ."

Sau đó nàng rốt cuộc không để ý tới cái gì tổn hao nội lực, trực tiếp nhảy lên mặt biển, dùng nội lực nhanh chóng lướt sóng mà đi, liều mạng muốn rời xa cái này bảo hộ xác khe hở thượng cổ năng lượng hạch tâm.

Nhưng mà, cái này giống như hết thảy nhất định là phí công a.

Cái kia năng lượng hạch tâm xác ngoài rốt cục chống đỡ không nổi.

"Răng rắc. . ."

Bên trong mấy chục tấn kim loại hydro bỗng nhiên bạo tạc!

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Có một đạo kinh thiên liệt diễm bay lên bầu trời, vô cùng hỏa cầu thật lớn, còn lần này là màu đỏ.

Ninh Hàn liều mạng chạy như điên, mỗi giây tốc độ đạt tới kinh người mấy chục mét.

Nhưng mà. . .

Nháy mắt nàng phảng phất bị không trung bắn trúng thiên nga, mỹ diệu tuyệt luân thân thể mềm mại run lên bần bật.

Bạo tạc ngọn lửa rõ ràng khoảng cách còn có mấy trăm mét, nàng cả người cháy hừng hực, đầu tiên là tóc thiêu đốt, sau đó y phục trên người thiêu đốt, tiếp lấy làn da thiêu đốt, cả người đều cháy hừng hực.

"A. . . A. . . A. . ."

Nàng rốt cục lần thứ nhất phát ra vô cùng thê lương rú thảm, trực tiếp rơi vào trong biển.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Cái kia năng lượng hạch tâm bạo tạc ngọn lửa nháy mắt thôn phệ hết thảy, bao quát Ninh Hàn thân ảnh cũng trực tiếp thôn phệ.

... . . .

Ninh Nguyên Hiến ngoài miệng nói dễ nghe, nói có bọn nhỏ tại, vì lẽ đó cái này nổ lớn tốt nhất đừng nhìn thấy.

Nhưng là, tại nổ lớn còn có mấy cái giờ thời điểm, hắn cũng làm người ta nhấc hắn đi trang viên ngọn núi kia chỗ cao nhất, ngồi tại đình nghỉ mát nơi đó hướng phía phía nam nhìn quanh.

Hắn rõ ràng là cùng Biện phi đang đánh cờ, kết quả xuống đến mức hoàn toàn loạn thất bát tao, Biện phi rất bất đắc dĩ, cái này cờ ta muốn bao lớn năng lực mới có thể không lấy dấu vết nhường ngươi thắng a.

Thế nào còn chưa có bắt đầu đâu?

Ninh Nguyên Hiến nội tâm thậm chí đều nôn nóng.

Hắn cái này đều uống mấy đợt trà, sẽ không phải là không nổ đi.

Hắn nơi này khoảng cách bạo tạc địa điểm khoảng chừng ba trăm dặm đâu.

Lại không nổ, mặt trời này đều muốn xuống núi a, Ninh Nguyên Hiến ảo não cầm chén trà uống trà.

Mà liền tại lúc này.

Biện phi bỗng nhiên ánh mắt thẳng, trực tiếp phía nam nói: "Bệ hạ ngươi nhìn, ngươi mau nhìn."

"Làm sao? Làm sao?" Ninh Nguyên Hiến nhanh chóng quay đầu, kết quả một đoàn ngọn lửa màu xanh lam bỗng nhiên bay lên bầu trời.

Trong chốc lát, hắn cũng cảm thấy từng đợt rùng mình, cái này cách xa như vậy đều có thể nhìn thấy hỏa cầu, cái này. . . Hỏa cầu này cái kia bốc lên được nhiều cao a, cái này bạo tạc uy lực cái kia lớn bao nhiêu a.

Trong chớp nhoáng này, Parkinson Ninh Nguyên Hiến thậm chí đều không rung động.

"Thành, thoải mái." Ninh Nguyên Hiến nói: "Về đi!"

Biện phi nói: "Thế nhưng là bệ hạ cờ còn không có xuống xong đâu."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lại đánh cờ đoán chừng ngươi muốn khóc, muốn bại bởi ta quá khó. Mặt trời xuống núi, các bảo bối vẫn chờ chúng ta ăn cơm đâu, không quay lại đi, các nàng cái kia đói."

...

Lấy được trước Dora bọn người ở tại nhiệt khí cầu bên trên báo cáo về sau, Thẩm Lãng cưỡi hạm đội trùng trùng điệp điệp xuôi nam, đi vào cái này nổ lớn khu vực quét dọn chiến trường.

Sau đó hắn hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, cái này. . .

Ngày hôm đó chó a.

Hắn nguyên bản lo lắng Long chi hối bạo tạc uy lực không đủ, tiêu diệt không Thiên Nhai Hải Các hạm đội.

Kết quả hiện tại hắn vừa đau hận cái này uy lực quá mạnh, hắn nguyên bản còn muốn mượn cơ hội phát đại tài a, kết quả hiện tại đại bộ phận đều bị tạc đi.

Mấy vạn Huyết Hồn quân đâu? Mấy vạn cỗ Huyết Hồn quân áo giáp đâu?

Còn có những cái kia càng thêm tiên tiến vũ khí đâu? Không muốn như vậy đối ta a.

Thẩm Lãng hạm đội đến thời điểm, xác thực còn may mắn người còn sống, gần một vạn tả hữu người sống sót, bọn hắn đều tại bạo tạc tít ngoài rìa.

Chỉ có tiểu một bộ phận Huyết Hồn quân, còn có một phần là thủy thủ, Thiên Nhai Hải Các tôi tớ võ sĩ vân vân.

Thuyền của bọn hắn coi như còn hoàn chỉnh, nhưng là không có cột buồm hòa phong buồm, căn bản là đi không nổi, ý chí của bọn hắn cũng bị trận này nổ lớn triệt để phá hủy.

Đi qua một trận kịch liệt tiểu chiến đấu, tiêu diệt may mắn còn sống sót những cái kia Huyết Hồn quân, những người còn lại nhao nhao đầu hàng.

Theo bọn hắn nghĩ, Thẩm Lãng có thể phóng xuất ra dạng này hủy thiên diệt địa đại sát khí, quả thực như là thiên thần đồng dạng.

Cuối cùng Thẩm Lãng đi vào chiếc này cự hình thượng cổ hạm, đây xem như Thiên Nhai Hải Các cấp chiến lược vũ khí đi, vốn là muốn hướng mặt khác siêu thoát thế lực khoe khoang vũ lực, kết quả còn chưa mở đánh liền xong đời.

Thẩm Lãng nhìn chiếc này thượng cổ cự hạm hình dạng, chí ít chiến hạm mặt ngoài đều vặn vẹo biến hình, bất quá không có trầm mặc, vẫn như cũ ngoan cường mà phiêu trên mặt biển.

"Có thể chữa trị sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Jack Đường toét miệng nói: "Hẳn là, có lẽ. . . Có thể đi."

Thẩm Lãng nói: "Nhất định phải chữa trị, có chiếc này cự hình thượng cổ chiến hạm, chúng ta quyền làm chủ trên biển mới có bảo hộ."

"Bịch, bịch, bịch. . ."

Vô số Amazon nữ chiến sĩ nhao nhao lén vào đáy nước thăm dò chiến lợi phẩm, tìm kiếm trọng yếu thi thể.

Thẩm Lãng nói: "Trọng điểm lục soát Ninh Hàn, sống thì gặp người, chết phải thấy xác."

"Phải!"

Thẩm Lãng thèm nhỏ dãi nhìn qua chiếc này thượng cổ cự hạm, một trận chiến này coi như khác thu hoạch không có, riêng này chiếc thượng cổ cự hạm liền đã kiếm lớn.

"Bệ hạ, chúng ta tổng cộng thu hoạch tám cái thượng cổ năng lượng hạch tâm."

Thẩm Lãng càng thêm lớn vui, đây mới thực sự là phát đại tài, Nộ Triều thành cái kia thượng cổ năng lượng hạch tâm phát xạ Long chi hối về sau, năng lượng tiêu hao một bộ phận lớn, cái này trực tiếp tới tám cái, năng lượng lập tức liền sung dụ.

Sau đó rất nhiều bí mật thí nghiệm đều có thể mở ra, thậm chí rất nhiều kiểu mới vũ khí cũng có thể đại quy mô chế tạo.

Trước đó chỉ có một cái năng lượng hạch tâm, dùng đều là thận trọng, thậm chí mỗi một lần thí nghiệm đều muốn đi qua Thẩm Lãng phê chuẩn, sau đó bóp lấy thời gian ấn mở khải năng lượng trung tâm khống chế.

"Chủ quân, một trận chiến này xem như kết thúc sao?" Dora công chúa hỏi: "Chúng ta đầy đủ đe doạ uy hiếp vương triều Đại Viêm tất cả mọi người sao? Đầy đủ bảo hộ Ngô Sở Việt ba nước sao?"

"Không sai biệt lắm, còn kém một chút xíu." Thẩm Lãng nói: "Hạm đội của chúng ta cùng pháo binh trước đó một mực đánh tung Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc, kết quả hoàn toàn không cách nào phá phòng thủ, bên trong quét liên tục lão đầu đều không có dừng lại, quả thực là vô cùng nhục nhã, rất nhiều người đều đang nhìn chúng ta trò cười đâu, vì lẽ đó tiếp xuống thu cái cái đuôi nhỏ."

"Đem Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc từ trên thế giới này triệt để xóa đi, một trận chiến này liền xem như hoàn mỹ kết thúc."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 507: : Phung Phí Của Trời! San Bằng Thiên Nhai Hải Các!

Chương 506:: Phung phí của trời! San bằng Thiên Nhai Hải Các!

"Phát hiện địch nhân, phát hiện địch nhân. . ." Bỗng nhiên cách đó không xa trên mặt biển, truyền đến Amazon nữ võ sĩ từng đợt hô to.

"Phanh phanh phanh. . ."

Ngay sau đó, cái này đến cái khác thân ảnh bỗng nhiên xông ra mặt nước, vậy mà là Thiên Nhai Hải Các đặc chủng võ sĩ. Không nhiều, vẻn vẹn chỉ có mấy chục người, xem như Long chi hối nổ lớn cá lọt lưới.

Cái này mấy chục người tại nổ lớn còn chưa có bắt đầu thời điểm liền đã nhảy xuống biển, một mực lặn xuống đáy biển đi, lúc này mới tránh thoát đi.

Còn lại những cái kia liều mạng chạy trốn đặc chủng võ sĩ, coi như áo giáp có thể chống cự đáng sợ nhiệt độ cao, nhưng là áo giáp bên trong Ngạc Mộng thạch tráng sĩ bạo chết, khiến cho áo giáp xuất hiện khe hở, Long chi hối sóng xung kích nghiêng mà vào, đem người ở bên trong đốt thành cặn bã.

"Giết chết Thẩm Lãng, giết chết Thẩm Lãng!"

Cái này mười mấy cái đặc chủng võ sĩ điên cuồng hướng lấy Thẩm Lãng xông lại, hoàn toàn đối chung quanh tất cả mọi người không quan tâm.

Rất hiển nhiên bọn hắn trước đó một mực tiềm ẩn trong nước, đợi đến Thẩm Lãng sau khi xuất hiện mới xông ra mặt nước, hơn nữa bọn hắn thượng cổ áo giáp là hoàn chỉnh, Ngạc Mộng thạch trang bị cũng hoàn hảo không chút tổn hại, thậm chí trong tay còn có Ngạc Mộng thạch Huyết Hồn chiến đao, thượng cổ chiến nỏ.

Nhưng bi kịch là lúc này tất cả thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế đều ngừng chuyển, những này thượng cổ trang bị đều mất đi năng lượng, rõ ràng là đại sát khí, hiện tại chỉ có thể làm vũ khí lạnh đến dùng. Nhưng coi như như thế, cái này mười mấy cái đặc chủng võ sĩ vẫn như cũ phi thường cường hãn, ăn mặc áo giáp bơi lội cũng vô cùng nhanh chóng.

"Bảo hộ bệ hạ, bảo hộ bệ hạ. . ."

Vô số Khô Lâu đảng võ sĩ, vô số Amazon võ sĩ điên cuồng nhảy xuống nước biển, hướng phía cái này mấy chục tên Thiên Nhai Hải Các đặc chủng võ sĩ tiến lên. Vài trăm người nháy mắt đem cái này mười mấy cái đặc chủng võ sĩ vây quanh, bao quát Dora công chúa, Quỳ Ninh tướng quân đều tiến lên. Các nàng am hiểu nhất chính là tại đáy biển tác chiến, mỗi ngày đều muốn tại đáy biển huấn luyện.

"Bảo hộ bệ hạ, bảo hộ bệ hạ!"

Vượt qua mấy chục tên võ đạo cao thủ như là diều hâu đồng dạng tại mặt biển cùng thuyền hài cốt bên trên nhảy vọt, trong nháy mắt Thẩm Lãng trước mặt liền có hơn trăm người thủ vệ.

Toàn bộ mặt biển đại chiến một đoàn. Mấy trăm tên Amazon nữ chiến sĩ tại bọn hắn am hiểu nhất đáy biển đối chiến mười mấy cái Thiên Nhai Hải Các đặc chủng võ sĩ, vậy mà. . . Đánh không lại.

Bọn này Thiên Nhai Hải Các đặc chủng võ sĩ là thật mạnh a, mấu chốt trên người bọn họ cái này kiểu mới Huyết Hồn áo giáp, quá không thể phá vỡ, căn bản chính là vô giải.

Dora công chúa đại kiếm trong tay điên cuồng chém mấy chục trên trăm lần, đều chỉ có thể tại đối phương trên khải giáp chém ra một đạo vết thương, mà không thể hoàn toàn phá giáp, bởi vì hắn đại kiếm là ô cương kiếm, mà đối phương áo giáp trực tiếp liền độ một tầng vonfram.

Hơn nữa cứ như vậy ba mươi may mắn còn sống sót đặc chủng võ sĩ, vậy mà liền có bốn cái tông sư cường giả, còn lại hai mươi mấy cái đều là đỉnh cấp võ đạo cường giả. Vì lẽ đó ngắn ngủi một lát, vài trăm người vòng vây liền bị bọn hắn đột phá.

Mấy trăm tên Amazon nữ chiến sĩ đảo mắt liền thụ thương mấy chục người hơn trăm người, cái này may mắn là tại đáy biển , bất kỳ cái gì đao kiếm phách trảm đều bị nước biển giảm xóc, nếu không không biết muốn chết bao nhiêu người.

Sau đó, cái này mấy chục tên Thiên Nhai Hải Các đặc chủng võ sĩ tiếp tục hướng phía Thẩm Lãng cuồng xông mà tới. Bọn hắn biết được rõ ràng, một trận chiến này chỉ cần giết chết Thẩm Lãng liền xem như thành công. Hơn nữa đây không tính là là ám sát, không bị thua danh tiếng xấu.

"Giết, giết, giết. . ."

Chỉ cần giết Thẩm Lãng, chúng ta còn lại mấy chục người coi như toàn bộ thịt nát xương tan cũng đáng được.

"Bảo hộ bệ hạ, bảo hộ bệ hạ!" Tuôn hướng Thẩm Lãng người bên cạnh càng ngày càng nhiều, cuối cùng đạt tới hơn nghìn người.

"Bắn tên!"

Mấy trăm tên Amazon nữ chiến sĩ giương cung cài tên, hướng phía cái này mười mấy cái Thiên Nhai Hải Các đặc chủng võ sĩ cuồng xạ.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Vô cùng trân quý địa ngục hỏa tiễn, lúc này không cần tiền đồng dạng cuồng xạ mà ra.

Khoảng cách này nhắm chuẩn là dễ như trở bàn tay, địa ngục hỏa tiễn cơ hồ toàn bộ đánh trúng mục tiêu, sau đó bỗng nhiên cháy hừng hực.

Nhưng là không có ích lợi gì, tất cả địa ngục hỏa tiễn đụng vào đặc chủng võ sĩ áo giáp phía trên trực tiếp bắn ngược rơi xuống, tiếp tục điên cuồng cháy bùng, sau đó rơi vào trong biển.

Thiên Nhai Hải Các loại này kiểu mới áo giáp thật sự là ngưu bức a, địa ngục hỏa tiễn đều đã bắn không xuyên.

Hơn nữa đây chính là tất cả thượng cổ trang bị đều mất đi hiệu lực đặc chủng võ sĩ, nếu không căn bản khó lòng phòng bị, bởi vì bọn họ thượng cổ giày chiến bỗng nhiên dễ như trở bàn tay lướt sóng mà đi, hơn nữa còn có thể bay nhảy đến mấy chục mét, bọn hắn kiểu mới áo giáp còn có thể tiến hành bắn ra tiến lên, tùy tiện liền vọt tới Thẩm Lãng đỉnh đầu rơi xuống tiến hành trảm thủ hành động.

Bất quá những này đặc chủng võ sĩ cũng là bi kịch, bọn hắn trang bị có liệt viêm tiễn, uy lực hoàn toàn không thua gì địa ngục hỏa tiễn, nhưng là bọn hắn chỉ trang bị ngưu xoa ầm ầm thượng cổ liên xạ chiến nỏ, không có mang phổ thông cung. Mà bây giờ tất cả năng lượng trung tâm khống chế đều lò xo, cái này thượng cổ chiến nỏ cũng chỉ có thể làm cục gạch nện.

"Bày trận, giết Thẩm Lãng!"

Nháy mắt, cái này mấy chục tên Thiên Nhai Hải Các võ sĩ lại một lần nữa xuyên thấu hơn nghìn người vòng vây, trực tiếp xông lên thượng cổ chiến hạm, tạo thành một cái đao nhọn trận hình hướng phía Thẩm Lãng vọt tới, cái này chiến đấu lực thật sự là tuyệt.

Mấy trăm Amazon nữ võ sĩ ngăn không được bọn hắn, tiếp xuống hơn ngàn cái Khô Lâu đảng cùng Niết Bàn quân cũng căn bản ngăn không được, thế như chẻ tre đồng dạng vọt tới.

Thẩm Lãng không biết lần này Ninh Hàn mang đến bao nhiêu cái đặc chủng võ sĩ, nếu có mấy trăm, hơn nữa trang bị không có mất đi hiệu lực, vậy cái này sức chiến đấu quả thực nghịch thiên.

Mà liền tại lúc này, Cừu Yêu Nhi bỗng nhiên nhảy lên hạm đảo, bỗng nhiên đem phía trên chi kia siêu cấp cường nỗ lột xuống.

Người bên cạnh đều kinh ngạc đến ngây người, cái kia. . . Đây chính là lắp đặt trên chiến hạm thượng cổ siêu cấp cường nỗ a.

Sau đó càng đáng sợ một màn xuất hiện, Cừu Yêu Nhi bỗng nhiên kéo ra cái này thượng cổ cường nỗ, dựng vào dài năm mét thượng cổ cự tiễn.

"Mở!"

Trong chốc lát, bên cạnh nhìn người đều muốn đi tiểu, mà Ninh Hàn đứng cái kia thép tấm, vậy mà trực tiếp lõm xuống dưới. Cừu Yêu Nhi tỷ tỷ a, cái kia. . . Đồ chơi kia vốn là dùng Ngạc Mộng thạch trang bị, dùng Thượng Cổ năng lượng kéo ra, nhân lực là kéo không ra.

Nhưng Cừu Yêu Nhi sống sờ sờ kéo ra.

"Sưu. . ." Dài năm mét thượng cổ cự tiễn bỗng nhiên bắn ra.

"Phanh. . ." Một tiếng vang thật lớn.

Thiên Nhai Hải Các một cái đặc chủng võ sĩ bị bắn thủng, cả người tính cả áo giáp đều bị bắn thủng, hơn nữa còn không chỉ bắn thủng một cái, một chuỗi ba cái. Cái này thượng cổ cự hình cường nỗ phối hợp thượng cổ cự tiễn vẫn là ngưu bức, Huyết Hồn quân kiểu mới áo giáp coi như độ một tầng vonfram cũng gánh không được.

"Sưu. . ."

Cừu Yêu Nhi lại bỗng nhiên bắn ra mũi tên thứ hai, lại một lần nữa bắn thủng ba người.

Thẩm Lãng lòng đang nhỏ máu, đây chính là hoàn chỉnh thượng cổ áo giáp a, Yêu nhi tỷ tỷ ngươi một tiễn này liền bắn thủng.

"Sưu. . ." Dứt lời, Yêu nhi lại là một tiễn, lại một lần nữa bắn thủng ba người.

Nàng còn muốn bắn thứ tư tiễn, kết quả oanh một tiếng, nàng đứng cái kia bình đài trực tiếp sụp đổ, nguyên bản liền bị thiêu đốt hòa tan qua, lúc này tiếp nhận không Cừu Yêu Nhi kinh người như vậy lực lượng.

Một giây sau, Cừu Yêu Nhi như là như đạn pháo lao ra.

Sau đó, đại ngốc cũng quơ trọng lượng kinh người Ô Kim kiếm lao ra.

Lý Thiên Thu, Tuyết Ẩn, Chung Sở Khách, Ban Nhược chờ tông sư cũng nhao nhao lao ra.

Kết quả. . .

Mấy cái này đại tông sư nội lực buông thả, lợi kiếm cuồng đâm.

Không được, căn bản đâm không thủng đối phương áo giáp, thực tế là quá cứng cỏi.

Bọn hắn võ công siêu cấp ngưu, một giây đồng hồ liền có thể đâm ra mấy chục kiếm, hơn nữa hết lần này tới lần khác hồ điệp bình thường sẽ không bị đánh trúng.

Nhưng là không cách nào phá phòng, căn bản tổn thương không Thiên Nhai Hải Các đặc chủng võ sĩ.

Lý Thiên Thu giận, trực tiếp thanh kiếm ném đi, bỗng nhiên xông đi lên, bỗng nhiên một chưởng vỗ tới, vô số nội lực đổ xuống mà ra.

"Phanh. . ." Lần này có tác dụng, cái kia Thiên Nhai Hải Các đặc chủng võ sĩ bay thẳng ra ngoài.

Dùng kiếm không được, lại muốn dùng tay không, muốn dùng nội lực chân khí.

Bất quá đánh bay về sau, cái kia đặc chủng võ sĩ lại một lần nữa bỗng nhiên bật lên thân, thoáng nôn nửa ngụm máu, không có việc gì tiếp tục xông lên.

Lý Thiên Thu nội lực ngưu bức, nhưng chỉ có thể thông qua tầng này áo giáp chấn đến thân thể địch nhân nội bộ, uy lực đã đại giảm.

Mà đổi thành bên ngoài một bên đại ngốc cùng Cừu Yêu Nhi đâu? Tình hình chiến đấu vô cùng thê thảm.

Thẩm Lãng quả thực không đành lòng nhìn thẳng.

Đại ngốc giơ lên nặng ngàn cân siêu cấp vonfram kiếm, bỗng nhiên đập xuống, muốn cái gì chiêu số a, đối phương tên kia đặc chủng võ sĩ dùng Thượng Cổ Huyết Hồn chiến đao đón đỡ.

Cái này thượng cổ chiến đao thật sự là ngưu bức, nguyên bản có năng lực đo thời điểm, lưỡi dao của nó có thể phóng thích kinh người nhiệt độ cao, dễ như trở bàn tay đem bất kỳ vũ khí nào áo giáp đều xé mở, liền như là giấy. Nhưng bây giờ thượng cổ trung tâm năng lượng tê liệt, cái này thượng cổ chiến đao chỉ có thể dùng làm phổ thông vũ khí lạnh dùng.

Đại ngốc cái này một đập đi xuống lực lượng cỡ nào kinh người , bất kỳ cái gì vũ khí đều sẽ vỡ nát, mà cái này thượng cổ chiến đao chỉ có chỉ là mấy chục cân mà thôi.

Nhưng mà nó cũng không có đoạn, mà vẻn vẹn chỉ là chỗ ngoặt, cái này trình độ bền bỉ cũng thật sự là kinh người.

Bất quá đại ngốc kiếm thứ hai tiếp lấy liền chém xuống đến, bổ vào Thiên Nhai Hải Các đặc chủng võ sĩ trên ngực.

Đại ngốc kiếm không có mở lưỡi, là cùn, vì lẽ đó vẫn không có bổ ra đặc chủng võ sĩ kiểu mới áo giáp. Nhưng là như thế thảm hại hơn, toàn bộ áo giáp trực tiếp xẹp xuống dưới, cái này đặc chủng võ sĩ xương sườn toàn bộ đứt gãy, ngũ tạng lục phủ nháy mắt chen thành bùn nhão, nháy mắt chết thảm.

Đại ngốc nhìn cũng không nhìn, sau đó phóng tới cái thứ hai.

Cái thứ hai thảm hại hơn, bởi vì đại ngốc đập là đầu, toàn bộ khôi giáp trực tiếp dẹp xuống dưới, bên trong đầu như là dưa hấu đồng dạng nổ tung.

Sau đó đại ngốc phóng tới cái thứ ba.

Bất quá chờ đại ngốc vọt tới cái thứ năm thời điểm đằng sau liền không có, bởi vì còn lại đều bị Cừu Yêu Nhi giết chết.

Tổng cộng ba mươi đặc chủng võ sĩ, bị Cừu Yêu Nhi dùng Thượng Cổ cự hình cường nỗ bắn chết chín cái, đại ngốc giết năm cái, Lý Thiên Thu, Tuyết Ẩn, Ban Nhược, Chung Sở Khách bốn cái đại tông sư liên thủ giết hai cái, còn lại mười bốn bị Cừu Yêu Nhi giết sạch.

Đây không phải nữ bạo long, là nữ khủng long bạo chúa a, hơn nữa còn đẹp như vậy, như vậy nóng bỏng.

Lý Thiên Thu duỗi ra bàn tay của mình, sưng đỏ một đoàn, nội lực cũng tiêu hao vô số, hổ khẩu đều vỡ ra.

Dễ dàng sao? Hắn sống sờ sờ dùng năm mươi ba chưởng đánh chết một cái đặc chủng võ sĩ, quả thực quá khó.

Lại nhìn đại ngốc bên kia, hai kiếm một cái. Cừu Yêu Nhi càng ngưu bức, một kiếm một cái.

"Ta cảm giác chúng ta nhận lừa gạt." Kiếm Vương Lý Thiên Thu toét miệng nói: "Chúng ta những này đại tông sư tính là cái gì chứ a, chúng ta luyện là giả võ công đi."

Còn lại ba cái đại tông sư cũng hoài nghi nhân sinh đồng dạng gật đầu tán đồng, luận võ công cấp bậc đại ngốc còn không bằng bốn người bọn họ a, vì sao lợi hại như vậy đâu?

Bảy tám năm a, đại ngốc ngươi thể luyện xong một bộ hoàn chỉnh ngưu bức kiếm pháp sao? Không có a! Vậy ngươi vì sao lợi hại như vậy a?

Thẩm Lãng nhìn xem cái này ba mươi cỗ đặc chủng võ sĩ áo giáp, hít sâu một hơi, sau đó hướng phía Lý Thiên Thu giơ ngón tay cái lên nói: "Kiếm Vương tiền bối, ngươi lợi hại, vẫn là ngươi tốt nhất."

Lý Thiên Thu đại tông sư xấu hổ vô cùng, nhưng Thẩm Lãng bệ hạ không giống như là sẽ châm chọc hắn người a.

"Ngươi xem một chút, bị các ngươi dùng nội lực đánh chết chết hai cái này đặc chủng võ sĩ, thượng cổ áo giáp cỡ nào hoàn chỉnh, lột bỏ đến liền có thể dùng. Lại nhìn một chút những người khác áo giáp, liền muốn hướng bị máy xúc ép qua, cái này làm như thế nào chữa trị a?"

Lời này mới ra, Lý Thiên Thu mấy cái đại tông sư không phản bác được.

Nhưng bất kể như thế nào, vẫn là phát một bút tiểu tiền của phi nghĩa, cái này ba mươi cỗ thượng cổ áo giáp làm sơ chữa trị liền có thể dùng, thậm chí bên trong Ngạc Mộng thạch trang bị đều là hoàn chỉnh, còn có bọn hắn thượng cổ liên xạ chiến nỏ, thượng cổ Huyết Hồn chiến đao.

Đem những này thượng cổ áo giáp trang bị cho tối cường ba mươi Amazon nữ tướng, trực tiếp một chi bộ đội đặc chủng liền xuất hiện, thời khắc mấu chốt có thể thế như chẻ tre.

"Bệ hạ, bắt đến mười cái tù binh, thân phận rất quái dị."

Một lát sau, cái này mười cái tù binh xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt, mỗi người đều ở vào gần chết trạng thái, hơn nữa vượt qua một nửa đều là đại tông sư cấp cường giả, sở dĩ sẽ bị tù binh là bởi vì nội lực hao hết, bởi vì bọn hắn liều mạng muốn bơi ra vùng biển này, tất cả chiến hạm đều phá hủy, cánh buồm cùng cột buồm không thể chữa trị, hơn nữa thuyền lớn cũng vạch bất động, chỉ có thể dựa vào hai tay bơi.

Đám người này cũng thật sự là lợi hại, gắng gượng tại hai canh giờ bơi ra mấy chục dặm, nhưng là bị không trung nhiệt khí cầu phát hiện, vì lẽ đó Hella mang theo mặt khác một đám võ đạo cao thủ đuổi bắt bắt.

Vốn cho rằng sẽ có một trận ác chiến, kết quả dễ như trở bàn tay xuôi nam.

Đây càng thêm chứng minh, võ giả bình thường coi như tại ngưu bức, coi như đến tông sư cấp, chỉ cần nội lực hao hết liền trở thành chó chết.

Đám người này là ai? Trong đó mấy người là siêu thoát thế lực quan sát viên, tại nổ lớn phát sinh thời điểm, Ninh Hàn chui vào thượng cổ cự hạm phòng điều khiển, mà bọn hắn thì nhảy vào biển cả lén vào đáy nước , chờ đợi nổ lớn kết thúc.

Lúc ấy rất nhiều người đều dạng này, nhảy xuống biển, nhưng là phần lớn người đều chết, bởi vì dưới đáy nước là cần hô hấp, hoặc là tại nước biển nín chết, hoặc là thò đầu ra đi ra bị nướng chết.

"Thẩm Lãng các hạ, không nên uổng phí khí lực, chúng ta sẽ không nói. . . A. . ." Cái này quan sát viên còn chưa nói hết liền phát ra một trận thê lương kêu thảm, bởi vì hắn bị cắt xén.

Thẩm Lãng trong tay cầm cắt xén tiểu Đao, cau mày nói: "Các hạ, ta hỏi ngươi vấn đề sao? Ta hỏi ngươi sao?"

Cái kia quan sát viên tại Tru Thiên Các địa vị còn không thấp, cố làm ra vẻ quen, hơn nữa không quản là tại Đại Viêm đế quốc vẫn là tại cái khác siêu thoát thế lực, tất cả mọi người là phi thường ôn hòa a. Ta như vậy đại nhân vật, ngươi Thẩm Lãng nói thiến liền thiến.

Thẩm Lãng ngồi xổm xuống nói: "Ta hỏi ngươi vấn đề ngươi làm sao không trả lời a? Vừa rồi ta hỏi ngươi vấn đề sao?"

Cái kia Tru Thiên Các quan sát viên liều mạng lắc đầu run rẩy nói: "Không có."

"Vì lẽ đó, không hỏi ngươi cũng đừng nói mò, đừng loạn trang bức hiểu chưa?" Thẩm Lãng nói.

Đón lấy, ánh mắt của hắn rơi vào ở đây mười mấy người trên thân hỏi: "Các ngươi ở đây ai là Phù Đồ Sơn người a?"

Lập tức mấy người ánh mắt hướng phía một người trong đó nhìn lại.

"A, là ngươi a?" Thẩm Lãng cười nói.

"Chư vị chắc là Thiên Nhai Hải Các mời tới quan sát viên? Các ngươi rất tân tiến a, chư vị quan sát viên các hạ, trong các ngươi võ công rất cao, là không nháo đến không thoải mái, vì lẽ đó ta muốn phế đi chư vị gân mạch, xin mời rộng lòng tha thứ a!"

Một giây sau, Cừu Yêu Nhi bá bá bá xuất kiếm, rất nhanh liền đem mười mấy người gân mạch toàn bộ hủy đi.

"Đi mang về Nộ Triều thành, giữa chúng ta thật tốt thân cận một chút." Thẩm Lãng nói: "Trở về Nộ Triều thành!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, hạm đội chủ lực trùng trùng điệp điệp Bắc thượng trở về Nộ Triều thành.

Lúc trở về quy mô tăng nhiều, bởi vì còn kéo lấy hơn một trăm tàu chiến hạm cùng một chỗ Bắc thượng.

Nhất là chiếc này thượng cổ cự hạm, bảo bối a, đáng tiếc bị Long chi hối tàn phá quá hung ác, cái này muốn chữa trị tới khi nào a?

Là kéo lấy chiếc này thượng cổ cự hạm, Thẩm Lãng dùng bốn chiếc chiến hạm, mới miễn cưỡng kéo lấy.

Đương nhiên còn có một chi hạm đội vẫn như cũ lưu tại vùng biển này, bọn này Khô Lâu đảng cùng Amazon nữ chiến sĩ lại không ngừng lén vào đáy biển tiến hành vớt, không quản là Huyết Hồn quân áo giáp, vẫn là thượng cổ áo giáp, nhất là thượng cổ chiến đao các loại, dù là triệt để hỏng cũng rất quý giá, có thể làm nguyên vật liệu nấu lại một lần nữa rèn đúc.

. . .

Trở lại Nộ Triều thành về sau, Thẩm Lãng kiểm kê thu hàng, lại một lần nữa ở trong lòng cuồng hô, phát đại tài.

"Người tới, đem đệ nhị chi Long chi hối đặt ở long chi lực phát xạ trang bị bên trên." Thẩm Lãng hạ lệnh.

"Phải!"

Sau đó, mười mấy cái Amazon nữ chiến sĩ nhấc lên đệ nhị chi "Long chi hối", sắp đặt tại tòa thành đỉnh phát xạ trang bị.

Thẩm Lãng đương nhiên không có đệ nhị chi, đây chỉ là một dương phẩm, mặc dù ngoại hình giống nhau như đúc, nhưng sẽ không nổ.

Nhưng là chiến lược đe doạ nha, chính là như vậy.

Ta cái thứ nhất nổ, làm sao ngươi biết ta không có cái thứ hai đâu? Làm sao ngươi biết ta cái thứ hai là giả đâu?

Lần này đại chiến thu hoạch lớn nhất là thượng cổ cự hạm, còn có tám cái năng lượng hạch tâm, ba mươi bộ đặc chủng võ sĩ trang chuẩn bị.

Không trải qua cổ cự hạm cùng tám cái năng lượng hạch tâm quá nặng cần qua một đoạn thời gian mới có thể chở về.

Cừu Yêu Nhi tại vuốt vuốt thượng cổ chiến đao.

"Đao này không sai, rất không tệ." Cừu Yêu Nhi nói.

Thẩm Lãng dùng X quang cùng trí não phân tích qua chi này thượng cổ chiến đao, kết quả phát hiện đây cũng là trong tư liệu không tồn tại kim loại vật chất.

Đương nhiên tại hiện đại Địa Cầu, nhà khoa học đã dùng vật lý chế tạo ra rất nhiều hoàn toàn mới vật chất, thậm chí bảng tuần hoàn các nguyên tố bên trên không có vật chất.

Cái này chiến đao là cái gì chế tạo a? Lam u u phi thường xinh đẹp. Có được đỉnh cấp độ cứng cỏi, nhưng là trân quý hơn chính là nó cơ hồ có được siêu dẫn thuộc tính.

Đây là thượng cổ chế tạo ra đồ vật, khẳng định đầy đủ trân quý.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia tặng cho ngươi."

"Tạ ơn." Cừu Yêu Nhi nói.

Một lát sau, Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi làm gì?"

Thẩm Lãng nói: "Không biết vì sao, mỗi lần nhìn thấy ngươi vô địch dáng vẻ, nội tâm liền ngo ngoe muốn động."

Cừu Yêu Nhi nhìn qua Thẩm Lãng, nàng minh bạch Thẩm Lãng loại này ác thú vị, cái này cùng vẩy minh tinh, đẩy thế vận hội Olympic nữ quán quân cảm giác là giống nhau như đúc. Nữ nhân càng ngưu bức, ngủ dậy đến liền càng có cảm giác thành công.

"Được, tới đi!"

. . .

Tám cái năng lượng hạch tâm bày trước mặt Thẩm Lãng, nguyên bản giật gấu vá vai năng lượng lập tức liền dư dả.

Mà Thẩm Lãng lại một mặt thương tiếc nói: "Gây nghiệp chướng a, gây nghiệp chướng a, phung phí của trời a!"

Những năng lượng này hạch tâm mỗi một cái đều rất trân quý, thậm chí mỗi một cái năng lượng hạch tâm đều đại biểu cho toàn bộ hệ thống. Thẩm Lãng muốn đem khoa học văn minh cùng văn minh thời thượng cổ kết hợp, liền cần đại lượng năng lượng hạch tâm. Thậm chí tất cả thượng cổ vũ khí cần vận hành, cũng cần năng lượng hạch tâm xem như trung tâm khống chế cùng năng lượng nơi phát ra.

Nếu ai đem năng lượng hạch tâm xem như bom đến dùng, đó chính là ngu xuẩn.

Hơn nữa năng lượng hạch tâm uy lực mặc dù rất mạnh, là tnt gấp mấy chục lần, nhưng cũng xa xa không sánh bằng Long chi hối a, liền Long chi hối một phần mấy chục uy lực đều không có.

Mà Thẩm Lãng hiện tại liền muốn đi làm cái ngốc bức này, bởi vì hắn cần đem Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc từ trên thế giới này triệt để xóa đi.

Dạng này mới có thể đem một trận chiến này lực chấn nhiếp phát huy đến cực hạn, có thể triệt để hù sợ tiến đánh Ngô Sở Việt ba nước chư quốc quân đội.

Cứ việc cái kia giấu ở cái nào đó thành dưới đất Thiên Nhai Hải Các mới thật sự là Thiên Nhai Hải Các, Thiên Nam hành tỉnh bờ biển cái kia chỉ là đại đồ thư quán mà thôi, nhưng ở người trong thiên hạ trong mắt đó chính là Thiên Nhai Hải Các a.

Như Thẩm Lãng có thể đưa nó từ trên thế giới triệt để xóa đi, đây đối với Ngô Sở Việt ba nước dân chúng là bực nào phấn chấn? Đây đối với thiên hạ vạn dân là bực nào rung động.

Còn có một chút, triệt để đem Thiên Nhai Hải Các hủy diệt hạm đội nháy mắt miểu sát đương nhiên rung động tuyệt luân, nhưng đó cũng là bị động phản kích, mà phá hủy Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc là thuộc về chủ động xuất kích.

Trọn vẹn một hồi lâu, Thẩm Lãng rốt cục chọn lựa một cái thể tích nhỏ nhất, hơn nữa năng lượng còn thừa không có mấy năng lượng hạch tâm.

Đó có phải hay không năng lượng còn lại không nhiều bạo tạc uy lực liền sẽ tiểu đâu? Hoàn toàn không phải như vậy, cái này năng lượng hạch tâm bạo tạc cuối cùng là kim loại hydro mất đi trăm vạn áp suất không khí sau khi áp chế nháy mắt bạo liệt, vì lẽ đó uy lực nổ tung cùng nó dự trữ năng lượng cơ hồ không có quan hệ.

Cái này một cái năng lượng hạch tâm đường kính một mét ba tả hữu, nhưng đại bộ phận đều là lồng năng lượng, cung cấp một trăm vạn lần áp suất không khí cầm cố lại bên trong kim loại hydro, chân chính kim loại hydro đường kính chỉ có 0.7 mét khoảng chừng, thể tích chỉ có 0.18 mét khối tả hữu, trọng lượng mười sáu tấn tả hữu.

Đừng nhìn chỉ có mười sáu tấn, hắn bạo tạc uy lực tương đương với năm trăm tấn tnt, tương đương với Hiroshima bom nguyên tử ba mươi điểm một trong.

"Liền chọn lựa cái này một viên đi." Thẩm Lãng triệt để đau lòng như cắt, trân quý như vậy năng lượng hạch tâm lại bị hắn xem như bom đến dùng.

Nhưng không có cách nào Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc phòng ngự quá ngưu bức, bình thường hoả pháo căn bản là không có cách phá phòng thủ.

"Đem nó mang lên ta phòng thí nghiệm đi." Thẩm Lãng hạ lệnh.

"Phải!"

Sau đó mười mấy cái Amazon nữ chiến sĩ cùng một chỗ dùng sức, bao quát đại ngốc cũng cùng một chỗ, đem viên này đường kính 1.3 m năng lượng hạch tâm mang lên Thẩm Lãng phòng thí nghiệm.

Viên này năng lượng hạch tâm đã bị tê liệt, vì lẽ đó ở vào ngừng vận chuyển trạng thái.

Muốn dẫn bạo nó vô cùng đơn giản, dùng mật mã mở ra hắn Ngạc Mộng thạch trung tâm khống chế, sau đó mở ra hệ thống tự hủy là được rồi.

Nhưng khó liền khó tại như thế nào mở ra viên này năng lượng hạch cầu trung tâm khống chế, Thiên Nhai Hải Các thiết lập mật mã ai biết a? Đại khái trừ Ninh Hàn cùng Tả Từ bên ngoài, ai cũng không biết.

Hơn nữa đây không phải máy tính, là không cách nào tiến hành bạo lực phá giải, trước đó tại Amazon đảo Thẩm Lãng sở dĩ biết rõ những cái kia khống chế hạch tâm mật mã, đại bộ phận là bởi vì Khương Ly bệ hạ ghi chép.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng muốn một lần lại một lần thử ra mật mã, có lẽ cần một năm nửa năm, thậm chí càng thêm lâu.

Đương nhiên còn có một loại tình hình, viên này năng lượng hạch tâm là thuộc về thượng cổ Đông Phương đế quốc, cái kia Thẩm Lãng có thể giây hiểu, liền như là Chúc thị phát hiện bí mật kia căn cứ năng lượng trung tâm khống chế đồng dạng.

Thẩm Lãng bất đắc dĩ lại một lần nữa vạch phá ngón tay, đem huyết dịch lại một lần nữa cùng thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch dung hợp lại cùng nhau, hình thành thái dương quang mang hỗn hợp huyết dịch, sau đó bôi ở cái này năng lượng hạch trong lòng.

"Răng rắc. . ." Quả nhiên trực tiếp mở ra.

Thẩm Lãng lại một lần nữa cảm thán, chính mình huyết mạch quyền hạn thật sự là cao a, giống như chỉ cần là thượng cổ Đông Phương đế quốc đồ vật, chính mình cũng có thể mở ra.

Sau đó hết thảy liền dễ như trở bàn tay, Thẩm Lãng có thể tùy thời mở nó ra hệ thống tự hủy, đem Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc triệt để xóa đi.

Nhưng Thẩm Lãng tiếp xuống lại muốn đứng trước một lựa chọn, là dùng vận chuyển viên này năng lượng hạch tâm trôi đến Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc nơi đó dẫn bạo? Hay là dùng long chi lực thượng cổ phát xạ trang bị, cách hơn trăm dặm phát xạ đâu?

Muốn đồ bớt việc, liền dùng loại trước phương án, nhưng như thế không có bức cách, lực chấn nhiếp không đủ mạnh.

Loại sau phương án liền rất phiền phức, cần đem long chi lực phát xạ trang bị phá giải thành mấy cái đại bộ phận, sau đó trở lại trên chiến hạm một lần nữa lắp ráp, tại dùng chiến hạm vận đến Thiên Hải các khu kiến trúc khoảng cách một trăm dặm chỗ tiến hành phát xạ công kích.

Phải biết cái này long chi lực phát xạ trang bị thế nhưng là trọn vẹn hai mươi mấy vạn cân, cần mấy ngàn tính bằng tấn chiến hạm mới có thể thả xuống được cái đồ chơi này, hơn nữa nó quá quý giá, cần cả chi hạm đội hộ tống.

Rất nhanh Thẩm Lãng liền có quyết định, tất nhiên muốn trang bức, vậy liền trang đến cực hạn.

Thiên Nhai Hải Các hạm đội toàn quân bị diệt tin tức này thậm chí còn không có truyền đi, lúc này toàn bộ hải vực hẳn là tuyệt đối an toàn, không có bất kỳ người nào có thể uy hiếp được Thẩm Lãng quyền làm chủ trên biển.

Cái này hành động chính là phiền toái một chút, nguy hiểm là không có bao nhiêu.

Vậy liền áp dụng loại sau phương án.

. . .

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, toàn thành lớn đỉnh long chi lực phát xạ trang bị bắt đầu tháo dỡ, chia làm mười mấy cái bộ phận vận đến cỡ lớn trên chiến hạm một lần nữa lắp ráp, liền riêng này một hạng công việc, hao phí mười mấy cái canh giờ.

Đợi đến long chi lực phát xạ trang bị hoàn toàn lắp đặt hoàn tất về sau, tất cả hạm đội hộ tống đều đã chuẩn bị sẵn sàng. Hơn nữa là cam đoan cái này phát xạ trang bị có đầy đủ lực lượng, Thẩm Lãng hạm đội còn mang theo hai cái năng lượng trung tâm khống chế, đầy đủ bao phủ toàn bộ hạm đội.

15 cỗ thượng cổ áo giáp đã chữa trị hoàn tất, toàn bộ trang bị cho Amazon tối cường tướng lĩnh, bao quát Dora công chúa.

Cho nên bọn họ hiện tại sức chiến đấu đã bạo rạp, thượng cổ liên xạ cường nỗ, thượng cổ chiến đao không gì không phá, hơn nữa thượng cổ giày chiến có thể dễ như trở bàn tay vọt lên cao mấy chục mét, xa mấy chục mét.

Không chỉ có như thế, Thẩm Lãng hạm đội hộ tống còn có mấy chục cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ, mười mấy bộ phòng không cường nỗ, mấy trăm ổ hỏa pháo.

Cứ như vậy cường hãn hạm đội hộ tống, không tin lúc này vùng biển này bên trên còn có cái gì có thể uy hiếp được Thẩm Lãng quyền làm chủ trên biển, trừ phi là Phù Đồ Sơn hạm đội Bắc thượng, bất quá Phù Đồ Sơn đại khái ước gì Thẩm Lãng đem Thiên Nhai Hải Các từ trên thế giới xóa đi.

Hơn nữa Thiên Nhai Hải Các hạm đội toàn quân bị diệt tin tức căn bản không có nhanh như vậy sẽ truyền đến Phù Đồ Sơn.

"Xuất phát!" Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, chi hạm đội này trùng trùng điệp điệp hướng phía ba ngàn dặm bên ngoài Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc đi thuyền mà đi.

. . .

Ninh Hàn hạm đội Bắc thượng tiến đánh Nộ Triều thành thời điểm, Thẩm Lãng pháo oanh Thiên Nhai Hải Các hạm đội chạy, mấy ngàn mặt đất quân đội cũng biến mất.

Lúc kia, Việt Quốc Thiên Nam hành tỉnh dân chúng thật sự là vô cùng nản chí thất vọng.

Lúc ấy Thẩm Lãng quân đội tức sùi bọt mép xuôi nam tiến đánh Thiên Nhai Hải Các thời điểm, bọn hắn là bực nào phấn chấn a? Đối Thẩm Lãng vô cùng sung mãn lòng tin.

Về sau, Thẩm Lãng hơn một trăm ổ hỏa pháo đánh tung Thiên Nhai Hải Các ròng rã hai ngày thời gian, phát xạ mấy ngàn phát pháo đạn, không có chút nào thành quả chiến đấu.

Đừng nói không có nổ chết một người, một căn phòng, thậm chí liền Thiên Nhai Hải Các tuyết trắng vách tường đều không có hun đen.

Căn bản là không cách nào phá phòng, tất cả đạn pháo đều sẽ bị đủ loại phương thức chặn đường, liền một chút xíu trầy da đều không có.

Cái này hoàn toàn liền tương đương với miễn phí biểu diễn hai ngày hai đêm lớn diễm hỏa.

Ngay từ đầu Thiên Nhai Hải Các canh cổng lão đầu bị làm cho ngủ không yên, về sau vậy mà tại tiếng oanh minh bên trong ngủ.

Thậm chí đến ban đêm, rất nhiều Thiên Nhai Hải Các học sĩ cửa đến mái nhà nhìn khói lửa, được không lãng mạn.

Ngay từ đầu Thiên Nam hành tỉnh dân chúng không dám tới gần, nhưng bên này động tĩnh thực tế quá lớn, vì lẽ đó bọn hắn cũng nhao nhao tới quan chiến.

Những dân chúng này cũng không phải đến xem khói lửa biểu diễn, bọn hắn là cho Thẩm Lãng quân đội trợ uy. Chỉ có Thẩm Lãng thắng, Việt Quốc mới có thể bảo toàn.

Kết quả để bọn hắn rất thất vọng, đánh hai ngày hai đêm, Thiên Nhai Hải Các lông tóc không tổn hao gì, hơn nữa một cái binh đều chưa từng xuất hiện, thậm chí người ở bên trong thành quần kết đội tại mái nhà ngắm phong cảnh.

Thẩm Lãng hơn một trăm môn uy lực kinh người hoả pháo liền phảng phất cho Thiên Nhai Hải Các gãi ngứa ngứa.

Nhưng coi như như thế, Việt Quốc dân chúng vẫn như cũ ôm lấy to lớn lòng tin, vẫn như cũ cho Thẩm Lãng quân đội trợ uy.

Thế nhưng là bỗng nhiên có một ngày, Thẩm Lãng quân đội biến mất.

Lập tức những này quan chiến Việt Quốc dân chúng tâm triệt để lạnh thấu, Thẩm Lãng bệ hạ quân đội trực tiếp chạy, có thể thấy được một trận chiến này thua định, Việt Quốc cũng vong định.

Nhưng mà mấy ngày sau, Thẩm Lãng quân đội lại một lần nữa xuất hiện, quang minh chính đại xuất hiện tại Thiên Nhai Hải Các phía bắc.

Bởi vì lúc trước không có bất kỳ cái gì nguy hiểm, Việt Quốc dân chúng lại một lần nữa nhao nhao xuất hiện, đến đây quan chiến.

Mà lần này, Thẩm Lãng mấy ngàn quân đội vậy mà không nã pháo.

"Tướng quân, phía bắc đại chiến đã muốn bộc phát, nghe nói Càn quốc, Tấn quốc, Lương quốc chờ mười mấy cái quốc gia trăm vạn đại quân đã đánh vào Sở quốc, đánh vào Diễm Châu, Thẩm

Lãng bệ hạ lại không ra tay, bọn hắn liền muốn xong, chúng ta Việt Quốc cũng phải vong."

"Thẩm Lãng bệ hạ ở đâu? Lúc trước hắn mỗi một lần đều sáng tạo kỳ tích, lần này mời hắn lại một lần nữa trình diễn kỳ tích a? Nếu không chúng ta đều muốn xong."

Vô số Việt Quốc dân chúng nhao nhao hô to, thậm chí Ninh Chính phái tại Thiên Nam hành tỉnh quan viên cũng nhao nhao xuất hiện, cao giọng la hét, bởi vì phía bắc chiến cuộc xác thực đã nguy như chồng trứng.

. . .

Cùng lúc đó!

Thẩm Lãng hạm đội rốt cục đi vào Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc một trăm dặm bên ngoài hải vực lên, thuận buồm xuôi gió, không có gặp được bất cứ địch nhân nào.

"Lại gần một chút, năm mươi dặm." Thẩm Lãng hạ lệnh.

Long chi lực phát xạ trang bị có thể phát xạ bất kỳ vật gì, bởi vì nó là một loại cường đại đạn điện từ bắn lực, hơn nữa đường kính có thể biến hóa lớn nhỏ, có thể phát xạ Long chi hối cự tiễn, cũng có thể phát xạ kim loại hydro năng lượng hạch tâm.

Đương nhiên, nó cũng có thể phát xạ uy lực kinh người cự hình bom. Bất quá như vậy tỉ suất chi phí - hiệu quả quá thấp, nó phát xạ một lần, hao tổn năng lượng là phi thường kinh người, hơn nữa lần này năng lượng hạch tâm thế nhưng là hoàn toàn cần nhờ long chi lực bắn ra lực, chính nó nhưng không có đuôi lửa động năng.

Mười mấy tấn kim loại hydro năng lượng hạch tâm đã đặt ở long chi lực trang bị bên trên.

Thẩm Lãng lại một lần nữa vặn vẹo tất cả Ngạc Mộng thạch chốt mở, đồng thời thiết lập phát xạ mục tiêu địa điểm.

"Mục tiêu, 25000 m bên ngoài, Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc."

"Phát xạ!" Thẩm Lãng bỗng nhiên đè xuống chốt mở.

"Phanh. . ." Một tiếng vang thật lớn!

Cường đại long chi lực phát xạ trang bị phóng xuất ra vô cùng cường đại điện từ lực, trực tiếp đem đường kính một mét năng lượng cầu bỗng nhiên bắn đi ra, tại không trung xẹt qua một đạo thật dài quỹ tích, hướng phía Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc bay đi.

May mắn là điện từ lực, nếu như là cái này cấp bậc hoả pháo, cái kia cả tàu chiến hạm trực tiếp liền bị cường đại sức giật đánh rách tả tơi.

. . .

"Sưu. . ."

Đường kính một mét năng lượng hạch lòng đang không trung không ngừng xoay tròn, lấy mỗi giây hơn ba trăm mét tốc độ nhanh chóng phi hành, tại không trung xẹt qua một đạo sáng to lớn quang mang quỹ tích, đồng dạng như là sao băng.

Thẩm Lãng cố ý chọn lựa ban đêm tiến hành phát xạ, hắn muốn để người cảm thấy đây là một loại hủy diệt tính vũ khí, mà không phải cái gì năng lượng hạch tâm.

"Nhìn, nhìn, đó là cái gì? Đó là cái gì?"

Bởi vì nó quá dễ thấy, vô số người đều phát hiện.

"Kia là lưu tinh sao? Kia là lưu tinh sao?"

"Không, kia là Thẩm Lãng bệ hạ chiến lược đại sát khí!" Amazon tướng lĩnh cao giọng nói: "Đây là chúng ta Đại Càn vương triều cấp chiến lược vũ khí!"

"Tất cả Việt Quốc dân chúng, tiếp xuống các ngươi liền sẽ chứng kiến lịch sử tính một khắc."

"Thiên Nhai Hải Các đại nghịch bất đạo, dám can đảm xâm phạm Việt Quốc nội chính, Thẩm Lãng bệ hạ có chỉ, đem Thiên Nhai Hải Các từ trên thế giới này triệt để xóa đi."

"Triệt để xóa đi!"

"Bệ hạ có chỉ, thiên hạ bất kỳ quốc gia nào , bất kỳ cái gì thế lực, dám can đảm xâm phạm ta Đại Càn vương triều lãnh thổ nửa bước, chúng ta đều đem cho hủy diệt tính đả kích, đừng trách là không nói trước!"

"Thiên Nhai Hải Các, các ngươi tận thế đến."

"Việt Quốc dân chúng, các ngươi cũng là ta Đại Càn vương triều dân chúng, là Thẩm Lãng bệ hạ con dân, tiếp xuống mở to hai mắt, chứng kiến lịch sử đi!"

Thẩm Lãng tướng lĩnh không ngừng hô to, đem ở đây vô số dân chúng kêu nhiệt huyết sôi trào.

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn chằm chằm không trung cái kia một đạo lưu tinh, sáng quá, quá nhanh.

Đây là từ mấy chục dặm hơn trăm dặm bên ngoài phát xạ tới?

Quá khủng bố, quá bất khả tư nghị, Thẩm Lãng bệ hạ quá mạnh.

25.000 mét, tám mươi giây tả hữu.

Tại vạn chúng chú mục bên trong, viên này lưu tinh bỗng nhiên hướng phía Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc rơi đập.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc tất cả phòng ngự cơ chế khởi động.

Vô số phòng không thượng cổ chi tiễn, vô số phòng khống lưới, vô số phòng không lực trường.

Nhưng mà tất cả đều là vô ích, những này phòng ngự hệ thống có thể phòng được mấy chục kí lô đạn pháo, chẳng lẽ còn có thể phòng được mười sáu tấn cao tốc cơ động năng lượng hạch tâm?

Một giây sau!

"Ầm!" Viên này lưu tinh bỗng nhiên nhập vào Thiên Nhai Hải Các đại đồ thư quán.

Nổ vang về sau, toàn bộ mặt đất cũng hơi run rẩy một cái.

Sau đó, giữa thiên địa phảng phất lâm vào yên tĩnh, tất cả mọi người không biết tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì, nhưng lại bản năng ngừng lại tất cả hô hấp.

Năm, bốn, ba, hai, một!

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Viên này mười sáu tấn năng lượng hạch tâm tự hủy đếm ngược kết thúc, mãnh liệt bạo tạc.

Kinh thiên ngọn lửa lại một lần nữa bay lên bầu trời, cây nấm hình dạng hỏa cầu.

Trong chốc lát, to lớn Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc nháy mắt bị san thành bình địa. Mỹ luân mỹ hoán Thiên Nhai Hải Các, như là bị cự nhân chi thủ xé rách, trực tiếp thịt nát xương tan.

Thẩm Lãng thực hiện lời hứa của hắn, đem Thiên Nhai Hải

Các khu kiến trúc từ trên thế giới triệt để xóa đi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 508: : Thẩm Lãng Vạn Tuế! Tả Từ Các Chủ Dục Vọng Phun Máu!

Chương 507:: Thẩm Lãng vạn tuế! Tả Từ Các chủ dục vọng phun máu!

Thiên Nhai Hải Các những này học sĩ đại khái là bọn này trên thế giới khó khăn nhất chung đụng người, bọn hắn tràn ngập cực đoan ngạo mạn cùng ranh mãnh, tuyệt đại bộ phận thời điểm bọn hắn thậm chí xuất liên tục nói châm chọc đều chẳng muốn, nhàn nhạt liếc ngươi đồng dạng liền đem nội tâm khinh miệt toàn bộ phóng xuất ra.

Mặc dù chân chính Thiên Nhai Hải Các tại cái nào đó thành dưới đất, nhưng cái này bên ngoài Thiên Nhai Hải Các cũng là vô cùng trọng yếu, những này học sĩ cùng Đại học sĩ cũng toàn bộ đều là Thiên Nhai Hải Các quý giá nhân vật, bởi vì tuyệt đại bộ phận lý luận tri thức đều dựa vào bọn hắn nghiên cứu cũng khai quật ra.

Vì biểu đạt đối Thẩm Lãng miệt thị, bọn này học sĩ Đại học sĩ biểu hiện chính là tập thể bên trên thư viện trên đỉnh nhìn diễm hỏa, nhìn xem Thẩm Lãng nhiều loại đạn pháo tại mấy trăm mét bên ngoài không trung bạo tạc.

Dùng một câu hình dung chính là, ta chính là thích ngươi không quen nhìn ta lại không thể làm gì dáng vẻ.

Mà Trương Ngọc Âm nữ học sĩ đã được mời rất nhiều lần, hai lần trước nàng cũng tràn đầy phấn khởi đi xem, bởi vì xác thực nhìn rất đẹp, hơn nữa nàng nếu là không nhìn tới, rất có thể sẽ bị đánh thành đồng tình Thẩm Lãng nhãn hiệu.

Buổi tối hôm nay lại có rất nhiều học sĩ leo đến mái nhà, muốn đi nhìn Thẩm Lãng hoả pháo phóng diễm hỏa, nhưng là Trương Ngọc Âm liền không có đi, bởi vì còn có phần lớn học sĩ Đại học sĩ đều không có đi.

Lúc này, Thiên Nhai Hải Các thư viện trên lầu chót đứng mấy chục danh học sĩ, mà mấy ngàn mét bên ngoài thì đứng mấy ngàn tên Thẩm Lãng quân đội, còn có mấy vạn tên Việt Quốc dân chúng, đối với những người này Thiên Nhai Hải Các học sĩ là nhìn mà không thấy, trong mắt bọn hắn vô số dân chúng tựa như là kiến thợ đồng dạng, là một cái quần thể, nhưng cũng không có cái gì tồn tại giá trị.

Ròng rã chờ nửa giờ, Thẩm Lãng quân đội còn chưa mở pháo.

"Đi, đi, buổi tối hôm nay không có."

"Nộ Triều thành đã diệt, cái gọi là Đại Càn vương triều cũng diệt, sau đó rốt cuộc không nhìn thấy Thẩm Lãng hoả pháo biểu diễn."

"Đáng tiếc , đáng tiếc. . ."

Bọn này Thiên Nhai Hải Các học sĩ liền muốn rời đi mái nhà đi về nghỉ, nhưng mà cũng chính là ở thời điểm này, từ phía đông hắc ám trong bầu trời đêm truyền đến một trận sáng to lớn quang mang, như là sao băng đánh tới.

"Sưu. . ."

Bởi vì cái này năng lượng hạch tâm tốc độ phi hành là không bằng Long chi hối, vì lẽ đó dựa vào ma sát sinh nóng không phát ra được quang mang, nhưng vì đạt được đến kinh diễm, Thẩm Lãng tại tầng ngoài bôi lên một tầng đồ vật, chế tạo ra lưu tinh hiệu quả, dạng này càng giống hủy diệt đại sát khí không phải sao.

"Vậy, vậy là cái gì? Đó là cái gì?" Bọn này Thiên Nhai Hải Các học sĩ kinh hô, phía sau lưng lông tơ từng cây dựng thẳng lên.

Trước đó tất cả miệt thị, tất cả nhàn hạ thoải mái cũng không thấy, bọn hắn không phải vô tri chúng, cơ hồ bản năng liền biết vô cùng nguy hiểm, hơn nữa đây là từ mấy chục dặm bên ngoài mặt biển phát xạ tới.

Thẩm Lãng lại có đáng sợ như vậy vũ khí? Vậy, vậy Ninh Hàn công chúa hạm đội chẳng phải là nguy hiểm?

"Nhanh, nhanh xuống dưới, nhanh xuống dưới. . ."

"Mở ra tất cả phòng ngự!"

Bọn này học sĩ kinh hoàng phía dưới liều mạng chạy như điên rời đi, chỗ xung yếu đến dưới đất phòng đi.

"Đương đương đương đương. . ." Toàn bộ Thiên Nhai Hải Các cũng lần thứ nhất gõ vang địch tập tiếng chuông, cái kia canh cổng lão đầu cũng không ngủ gà ngủ gật, liều mạng gõ chuông, cái kia quét rác lão đầu cũng liều mạng chạy như điên mà chạy.

Nhưng mà bọn hắn cũng không kịp, mà những cái kia tại đại đồ thư quán tầng thứ nhất công việc những cái kia học sĩ, nghe được địch tập tiếng chuông về sau liều mạng chạy như điên, hướng phía tầng hầm xông vào. Nhanh nhất chính là Trương Ngọc Âm, nàng cơ hồ nghe phía bên ngoài năng lượng hạch tâm gào thét mà đến âm thanh lúc, liền đã dùng tốc độ nhanh nhất phóng tới tầng hầm thông đạo.

Tốt ngươi cái Thẩm Lãng tiểu bạch kiểm, tốt xấu ta cũng là ngươi nhân tình, thậm chí ngay cả sớm báo động trước một cái đều không có. Ngắn ngủi hai mươi mấy giây loại, nàng liền chạy như điên dưới mặt đất hơn trăm mét, trốn vào kiên cố nhất pháo đài dưới đất.

Sau đó, truyền đến nổ vang, dù là dưới mặt đất trăm mét sâu thành lũy đều đang kịch liệt run rẩy.

"Rầm rầm rầm. . ."

Những cái kia nguyên bản tại mái nhà ngắm phong cảnh các học sĩ, trực tiếp liền bị khí hoá.

Cái kia quét rác lão đầu lúc đầu đang liều mạng hướng phía tầng hầm phóng đi, nhưng là nổ lớn phát sinh thời điểm lại dừng lại, còn muốn nhặt lên cây chổi, làm sau cùng lão tăng quét rác, nhưng còn không có đợi đến hắn xoay người, đáng sợ ngọn lửa cùng sóng xung kích nháy mắt đem hắn xé nát.

Mà cái kia giữ cửa lão đầu, đem năng lượng hạch tâm nện xuống mặt đất thời điểm, rung động dữ dội đem hắn bắn bay.

Hắn dù sao cũng là giữ cửa, võ công rất tốt, cả người như là tơ liễu đồng dạng tung bay mà lên, tiếp lấy thi triển ra Cự Ngưu ép khinh công, hướng phía bên ngoài chạy như điên, từ khi đi vào Thiên Nhai Hải Các về sau, hắn cho tới bây giờ đều không có từng đi ra ngoài, mà lần này trực tiếp bay ra cửa chính.

Nhưng coi như chạy ra cửa chính cũng hoàn toàn không làm nên chuyện gì, cả người hắn liền như là con diều, tại không trung bỗng nhiên bị chấn nát, sau đó thiêu đốt.

Hơn trăm mẫu Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc, triệt để biến thành phế tích, bên trong mấy ngàn người cơ hồ toàn bộ chết thảm.

. . .

Mà ở bên ngoài quan chiến vô số người, không quản là Thẩm Lãng quân đội, vẫn là Thiên Nam hành tỉnh quan viên, lại hoặc là mấy vạn dân chúng.

Hoàn toàn triệt để kinh ngạc đến ngây người!

Nổ lớn phát sinh thời điểm, toàn bộ bầu trời đêm đều bị triệt để chiếu sáng, trong chốc lát thật sự là sáng như ban ngày, tiếp lấy toàn bộ mặt đất bắt đầu kịch liệt run rẩy.

Bọn hắn lập tức mất đi tất cả phản ứng, bởi vì hoàn toàn không thể tin được trên thế giới lại còn có dạng này vũ khí.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, bạo tạc sóng xung kích càn quét qua mấy ngàn mét vọt tới.

Cái này nổ lớn uy lực thực tế quá lớn, dù là cách mấy ngàn mét sóng xung kích vẫn như cũ hung mãnh, mặc dù không thể gây tổn thương cho người, nhưng vẫn là đem người thổi tới trên mặt đất, nóng rực khí tức trực tiếp liếm qua gương mặt.

Mấy vạn quan chiến dân chúng vô số người bị thổi ngã xuống đất, sau đó bọn hắn liền không nổi, trực tiếp quỳ trên mặt đất, hưng phấn hô to: "Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

"Đại Càn đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thật là để người rung động đến linh hồn xuất khiếu a, biết rõ Thẩm Lãng bệ hạ sẽ có tuyệt chiêu, không nghĩ tới cái này tuyệt chiêu vậy mà đáng sợ như thế.

Ta Thẩm Lãng bệ hạ có được dạng này hủy thiên diệt địa vũ khí, tiếp xuống chiến cuộc còn lo lắng cái rắm a, ha ha ha ha!

Ta Thẩm Lãng bệ hạ uy vũ vô địch, Đại Càn đế quốc đánh đâu thắng đó.

Mấy vạn dân chúng như điên, liều mạng hô to, núi kêu biển gầm.

. . .

Hừng đông thời gian, Thẩm Lãng đăng nhập Thiên Nhai Hải Các phế tích, mười mấy tên ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ, mang theo mấy trăm tên ăn mặc Huyết Hồn áo giáp Amazon võ sĩ xông vào phế tích bên trong. Đương nhiên vì phân chia, những này áo giáp đều thay mới đồ trang, miễn cho người khác nhìn thấy còn tưởng rằng là Thiên Nhai Hải Các quân đội đâu.

Cái này nổ thật triệt để a, cơ hồ tất cả kiến trúc đều trở thành phế tích, đâu đâu cũng có tường đổ.

Thẩm Lãng trong đầu không khỏi lâm vào hồi ức, đã từng hắn như là triều thánh bình thường đến qua nơi này mượn sách, hơn nữa cùng trong này một số người quan hệ cũng không tệ lắm đâu.

"Triệt để tìm kiếm phế tích, trong này chí ít có một cái thượng cổ năng lượng hạch tâm, còn có thật nhiều thượng cổ năng lượng trang bị."

"Mặt khác, lục soát khả năng người sống sót."

Tại mười mấy người bảo vệ dưới, Thẩm Lãng cũng dùng X quang mắt tham dự lục soát, kết quả rất có thu hoạch.

Quả nhiên có thượng cổ năng lượng hạch tâm, một lớn một nhỏ hai cái, đường kính lớn kính vượt qua ba mét, tiểu nhân đường kính cũng có chừng hai mét, hơn nữa bọn chúng đều chôn sâu ở dưới mặt đất, coi như thế kinh người nổ lớn, cũng không có phá hư bọn hắn xác ngoài, vẻn vẹn chỉ là tê liệt trung tâm khống chế mà thôi, toàn bộ năng lượng hạch tâm vẫn là hoàn chỉnh, hơn nữa cũng không có tiết lộ vỡ tan nguy hiểm.

"Bệ hạ, phát hiện người sống sót."

Rất nhanh, mười mấy tên võ sĩ mang theo Thẩm Lãng đi vào một cái dưới đất thông đạo trước mặt, bởi vì nổ lớn nguyên nhân toàn bộ thông đạo dưới lòng đất đều đã bị tạc đến đổ sụp, vẫn là Amazon võ sĩ dùng vũ lực cưỡng ép thanh không.

Hơn nữa cuối thông đạo mật thất dưới đất môn cũng mở không ra, bởi vì nhận một tảng đá lớn va chạm, đã có chút biến hình.

Dora công chúa tiến lên, rút ra thượng cổ Ngạc Mộng thạch chiến đao, chậm rãi đâm vào đến thật dày cửa sắt lớn bên trong.

Mà ác mộng chiến đao thật sự là ngưu bức, thông qua Ngạc Mộng thạch trang bị phóng xuất ra kinh người nhiệt độ cao, lưỡi đao những nơi đi qua cửa sắt dễ như trở bàn tay bị cắt mở.

"Ầm!" Bỗng nhiên một đá, cửa sắt xuất hiện một cái một mét đường kính lỗ tròn.

Thăm dò xem xét, bên trong trốn tránh mấy chục tên Thiên Nhai Hải Các học sĩ cùng Đại học sĩ.

"Ra đi." Thẩm Lãng nói: "Trương Ngọc Âm, ngươi có hay không tại?"

"Đến ngay đây." Bên trong truyền đến một trận run rẩy mà lại mạnh mẽ thanh âm.

Sau đó, cái này mười mấy cái Thiên Nhai Hải Các Đại học sĩ run run rẩy rẩy đi tới.

"Thẩm Lãng, ngươi phải gặp đến thiên khiển, Thiên Nhai Hải Các thế nhưng là toàn bộ thế giới tri thức điện đường a, trong này có bao nhiêu thượng cổ điển tịch, có bao nhiêu trân quý thư tịch a, toàn bộ bị ngươi hủy. Còn có nơi này mỗi một nhà kiến trúc đều có vượt qua mấy trăm năm lịch sử, hiện tại cũng bị ngươi hủy, ngươi sẽ đánh sớm báo ứng. . ."

Cái này lão học sĩ lời nói vẫn chưa nói xong, trực tiếp liền bị một kiếm chém thành hai khúc, không phải Thẩm Lãng động thủ, mà là bên cạnh Hella.

Thẩm Lãng hỏi: "Kế tiếp còn có người muốn mắng ta sao?"

Toàn bộ tĩnh lặng im ắng.

"Toàn bộ cầm xuống, mang về Nộ Triều thành." Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

"Bắt đầu lục soát toàn bộ phế tích, thượng cổ điển tịch là một loại đặc thù tinh thể khối, không thể phá vỡ, tại thượng cổ Đại Niết diệt bọn chúng đều không có hủy diệt, dạng này bạo tạc bọn chúng còn gánh vác được, toàn bộ tìm kiếm đi ra, chở về Nộ Triều thành."

"Phải!"

Trương Ngọc Âm nữ học sĩ đi tới, có vẻ hơi đầy bụi đất, nhìn thấy Thẩm Lãng ngay lập tức nàng thậm chí bản năng vuốt vuốt tóc, nàng số tuổi thật sự là một cái bí ẩn a, sáu, bảy năm trước còn trẻ như vậy, hiện tại vẫn là cái dạng này.

Thẩm Lãng không có chiêu hàng, chỉ là gật gật đầu, sau đó đi ra.

Mà lúc này, bên ngoài mấy vạn người vẫn như cũ chỉnh tề hô to.

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

"Đại Càn đế quốc vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Núi kêu biển gầm, một trận cao hơn một trận.

"Bệ hạ, ngài không đi ra cùng bọn hắn gặp mặt sao?" Bên cạnh Tuyết Ẩn nói.

"Thấy không bằng không gặp." Thẩm Lãng nói: "Khoảng cách sinh ra đẹp."

Từ đầu tới đuôi, Thẩm Lãng đều chưa từng xuất hiện tại vô số dân chúng trước mặt, không sai biệt lắm chỉ ngốc một cái ban ngày, hắn liền trở lại hạm đội, mang theo chiến lợi phẩm trùng trùng điệp điệp trở về Nộ Triều thành.

Đương nhiên Thiên Nhai Hải Các phế tích rất lớn, bên trong còn có rất nhiều thượng cổ điển tịch, thậm chí thượng cổ trang bị không có khai quật ra, cái này giao cho đằng sau kết thúc công việc quân đội.

Nhưng coi như Thẩm Lãng rời đi thời điểm, cái kia mấy vạn dân chúng vẫn như cũ không biết mệt mỏi sơn hô vạn tuế.

Cứ việc Thẩm Lãng từ đầu đến cuối không có đi ra gặp mặt, nhưng ở vô số dân chúng trong suy nghĩ Thẩm Lãng hình tượng ngược lại càng thêm thần bí cao lớn.

Chúng ta Thẩm Lãng bệ hạ chính là ngưu bức a, sáu, bảy năm trước thường xuyên đứng ra cùng chúng ta mắng nhau, hiện tại làm như thế thiên đại sự tình về sau, trực tiếp hất đầu liền đi, đây mới thật sự là đế vương anh tư a.

Thế giới này không có thiên lý, có ít người bất kể thế nào làm đều là đúng, có ít người bất kể thế nào làm đều là sai.

. . .

Trở lại Nộ Triều thành về sau, cái này mười mấy cái Đại học sĩ toàn bộ bị giam nhập đại lao bên trong, Thẩm Lãng thậm chí không có chiêu hàng bọn hắn, cũng không có bất kỳ cái gì cần lời nói ý tứ.

Nhưng hắn vẫn là triệu kiến Trương Ngọc Âm nữ học sĩ, nữ nhân này đã từng đã giúp Thẩm Lãng nhiều lần, thậm chí còn đã cứu Kim Trác Hầu tước tính mệnh.

"Được, ngươi đừng nói, ta đầu hàng. . ." Kết quả Thẩm Lãng còn chưa mở lời, Trương Ngọc Âm liền giơ hai tay lên.

Ách? Trương Ngọc Âm nữ sĩ, ý chí của ngươi lực có phải hay không quá bạc nhược a, ta lại không thể đối ngươi tra tấn? Chích cũng sẽ không.

Trương Ngọc Âm lúc này tắm rửa thay quần áo, liền tóc đều bỏng qua, lộ ra mặt mày tỏa sáng.

"Kỳ thật thân phận của ngươi vạch trần về sau, ta tại Thiên Nhai Hải Các thời gian đã rất khó chịu." Trương Ngọc Âm nói: "Ta gặp vài chục lần bí mật điều tra, còn bị Thiên Nhai Hải Các thuật sĩ dùng dược vật thẩm vấn, cũng may mắn ta và ngươi không có cái gì thật gian tình, nếu không ta thi thể đều nát, nói đến phải nhờ có Chúc Hồng Tuyết, ta làm qua hắn một năm lão sư, hắn mở miệng bảo vệ ta."

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là ta nghe nói ngươi tại Thiên Nhai Hải Các bên trong vẫn là ương ngạnh vô song a."

Trương Ngọc Âm nói: "Thiên Nhai Hải Các đại đồ thư quán cùng Thiên Nhai Hải Các là không giống, chúng ta chỉ là làm lý luận nghiên cứu, nhìn như thanh quý, kỳ thật cẩu thí quyền lực đều không có, vận mệnh toàn bộ nắm giữ tại trong tay người khác."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi thật đầu hàng?"

Trương Ngọc Âm nói: "Đương nhiên, không tin ta chứng minh cho nhìn?"

Sau đó, nàng trực tiếp liền muốn vén váy lên.

Thẩm Lãng kinh ngạc, ngươi, ngươi cùng Trương Xuân Hoa là thân thích chứ? Hai người đều cuồng dã như vậy?

"Làm sao? Làm đến Đại Càn đế chủ chướng mắt chúng ta loại nữ nhân này, ta năm nay mới hai mươi chín tuổi a." Trương Ngọc Âm nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, nếu như không có nhớ lầm, sáu, bảy năm trước nàng liền nói chính mình hai mươi chín tuổi?

"Được, ta biết ngươi chân chính muốn chính là cái gì." Trương Ngọc Âm nói: "Ngươi cũng biết, chúng ta là làm cơ sở lý luận nghiên cứu. Vì lẽ đó toàn bộ đại đồ thư quán bên trong đều là cơ sở lý luận điển tịch, còn có một số bí tịch võ đạo. Ai, ngươi bây giờ biết rõ những cái kia bí tịch võ đạo không có nhiều đáng tiền a? Đời thứ nhất Kiếm Vương Khâu Cự hao hết thời gian mười mấy năm giải mã Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp, coi là trân bảo, rời đi Thiên Nhai Hải Các, trở thành một đời Kiếm Vương. Ở bên ngoài thế giới hắn trở thành một cái truyền thuyết, nhưng là tại Thiên Nhai Hải Các bên trong kỳ thật liền cái rắm cũng không bằng."

Mấy năm trước Thẩm Lãng còn không cảm giác được, hiện tại là chân thực minh bạch, bí tịch võ đạo tại Thiên Nhai Hải Các thật chẳng phải là cái gì.

"Cho nên nói đâu, chân chính Thiên Nhai Hải Các hạch tâm cơ mật, còn có hạch tâm kỹ thuật, chúng ta đại đồ thư quán đều không phải biết đến, ngươi suy nghĩ một chút cũng minh bạch, công khai đặt ở bên ngoài biểu hiện ra đồ vật đều là một chút thứ đồ gì?" Trương Ngọc Âm nói.

Thẩm Lãng đương nhiên biết rõ, liền như là tại tất cả trong tiệm sách ngươi cũng có thể tra được Einstein thuyết tương đối, Newton ba đại định luật. Nhưng là tuyệt đối tìm không thấy phản ứng tổng hợp hạt nhân trạm phát điện tương quan nghiên cứu tiến triển, cũng tìm không thấy đạn hạt nhân làm nhỏ xuống kỹ thuật vân vân.

"Thiên Nhai Hải Các có ba cái hạch tâm bộ môn, sinh mệnh nghiên cứu bộ môn, thượng cổ năng lượng nghiên cứu bộ môn, địa chất thăm dò bộ môn."

"Nghe vào cũng rất cao lớn hơn, hơn nữa còn tràn ngập học thuật khí tức, nhưng nó tuyệt đối sẽ không nói cho ngươi, cái thứ nhất bộ môn dùng vô số người sống làm nghiên cứu, thậm chí đại lượng chế tạo một ít quái thú."

"Cái thứ hai thượng cổ năng lượng nghiên cứu bộ môn, chính là chế tạo nghiên cứu thượng cổ vũ khí trang bị. Cái thứ ba địa chỉ thăm dò bộ môn là chuyên môn đi thăm dò thượng cổ phế tích, đồng thời phức tạp tiêu diệt địch nhân, đồ sát Tây Vực chư quốc trăm vạn người Huyết Hồn quân liền dẫn đầu thuộc về địa chất thăm dò bộ môn."

Trương Ngọc Âm nói tiếp: "Mặt khác ngươi lúc này rất muốn nhất biết đến khẳng định là chân chính Thiên Nhai Hải Các ở đâu? Đây là tuyệt mật bên trong tuyệt mật, không phải ta như vậy tiểu nhân vật có thể biết đến, thậm chí lớn trong Đồ Thư Quán không ai biết rõ. Đương nhiên ta là đi qua chân chính Thiên Nhai Hải Các thành dưới đất, ta bị bắt được nơi đó tiếp nhận điều tra qua, bất quá tất cả tương quan ký ức đều bị hủy diệt, hơn nữa ta bị chộp tới thời điểm mất đi tất cả tri giác, nhưng là tiếp xuống ta sẽ đem tất cả chi tiết đều viết xuống đến giao cho ngươi."

Thẩm Lãng kinh ngạc, vì sao không nói thẳng ra, muốn viết đi ra?

Trương Ngọc Âm nói: "Khẩu thuật không có cảm giác, mà những chi tiết này đều tương đối mơ hồ. Đúng, Ninh Hàn hạm đội ngươi. . . Toàn diệt?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng."

Trương Ngọc Âm nghẹn họng nhìn trân trối, nói: "Cái này vừa đến, ta đầu hàng liền càng thêm không có chướng ngại tâm lý."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi nghỉ ngơi thật tốt, cáo từ."

Trương Ngọc Âm ở phía sau nói: "Thẩm Lãng, nhớ kỹ muốn vượt quá giới hạn, tới tìm ta a, ta năm nay hai mươi chín tuổi."

Thẩm Lãng đi tới cửa, lập tức nhìn thấy một mặt phẫn nộ Trương Xuân Hoa, nàng vốn là muốn tới bái phỏng Trương Ngọc Âm, hiện tại trực tiếp tiến lên đóng cửa phòng lại, con mắt cực nhanh chuyển động, phải nghĩ biện pháp ngăn cách Thẩm Lãng cùng Trương Ngọc Âm tự mình tiếp xúc.

Toàn bộ Nộ Triều thành bên trong, không muốn mặt hồ ly tinh có ta Trương Xuân Hoa một cái liền đủ, muốn cùng ta đi đồng dạng nhân thiết? Phong sát ngươi!

Mà Thẩm Lãng rời đi về sau, Trương Ngọc Âm nhắm mắt lại đi tìm cái loại cảm giác này, mình bị chộp tới Thiên Nhai Hải Các thành dưới đất thẩm vấn thời điểm đối cảnh vật chung quanh nhỏ bé cảm giác, hi vọng có thể bắt đến một loại nào đó linh cảm, tiến tới đạt được đột phá.

. . .

Thiên Nhai Hải Các trong địa hạ thành!

Tả Từ Các chủ chính nhắm mắt lại, đi cảm ứng phân tích nào đó một quyển thượng cổ bí tịch, nhưng sau một chút xíu hình thành tại dưới ngòi bút.

Hắn tại vẽ bản đồ, hơn nữa còn là loại kia phi thường huyền diệu địa đồ, cơ hồ không ai có thể nhìn hiểu, hắn những này địa đồ không phải mặt ngoài bản đồ địa hình, mà là phi thường tường tận số liệu tọa độ, còn không phải dùng phổ thông văn tự , bất kỳ người nào coi như nhìn thấy liền như là thiên thư.

Vạn dặm đại hoang mạc, vạn dặm đại hoang mạc!

Trước đó hắn có hai cái chuẩn bị tuyển, một cái là vạn dặm đại hoang mạc, một cái khác chính là ma quỷ tam giác lớn. Nhưng ma quỷ tam giác lớn đã tinh tế thăm dò qua, phi thường rung động, nhưng là có thể cung cấp Thiên Nhai Hải Các khai thác chỗ trống cũng không nhiều.

Thế giới đứng trước kịch biến, đầu tiên phá cục chính là Bạch Ngọc Kinh, mấy trăm hơn ngàn năm liền đã thu hoạch được chí cao vô thượng siêu thoát địa vị, để thế lực khác toàn bộ theo không kịp.

Hiện tại Phù Đồ Sơn cũng phải đi đến quật khởi con đường, Thiên Nhai Hải Các nguy hiểm.

Sau đó hắn Thiên Nhai Hải Các cũng phải dùng trăm năm thời gian tiến hành phá cục, triệt để thoát ly thế giới này trật tự giam cầm, cao cao tại thượng, quan sát cả đời.

"Chủ nhân, Chúc Hồng Tuyết tới." Bên ngoài có người nói.

Tả Từ Các chủ đem thượng cổ quyển trục, còn có hắn họa cái này thiên thư đồng dạng địa đồ thu lại, bắt đầu pha trà.

Chúc Hồng Tuyết đi tới, quỳ xuống nói: "Bái kiến lão sư."

Tả Từ Các chủ nói: "Ngươi là ta mang mấy chục năm đệ tử, nói nhảm ta liền không nói, ngươi là Khương Ly dư nghiệt, ngươi là Khương Ly tạo ra, ngươi không phải Chúc Nhung thân sinh."

Chúc Hồng Tuyết gương mặt run lên, nhưng lại không nói gì thêm.

Tả Từ Các chủ nói: "Ngươi là một cái có vinh dự cảm giác người cái này rất tốt, nhưng cũng chính vì vậy, ngươi không nên lâm vào nhỏ hẹp tư duy bên trong, ngươi hẳn là có càng thêm cao thượng lý tưởng. Chúng ta Thiên Nhai Hải Các trăm năm kế hoạch liền muốn mở ra, ngươi còn trầm mê ở cái gọi là huyết mạch nguồn gốc? Ta đều không để ý ngươi là Khương Ly dư nghiệt, chính ngươi lại tại hồ cái gì?"

Chúc Hồng Tuyết sợi râu đã mọc ra mấy tấc, hốc mắt hãm sâu, đối mặt Tả Từ chất vấn, hắn vẫn như cũ không nói chuyện có thể đáp.

"Thẩm Lãng là Khương Ly nhi tử, ngươi hẳn là còn muốn đi hiệu trung hắn sao?" Tả Từ hỏi.

Chúc Hồng Tuyết kinh ngạc, sau đó lắc đầu.

Tả Từ nói: "Ngươi coi như muốn hiệu trung hắn cũng không có, Ninh Hàn hủy diệt hạm đội đã đi tiến đánh Nộ Triều thành, hắn cùng hắn Đại Càn vương triều đều xong, trực tiếp hôi phi yên diệt, một trang này lật qua, chúng ta tiếp xuống trọng tâm tại Tây Vực, tại vạn dặm đại hoang mạc, chúng ta đã đầu nhập con số trên trời lực lượng. Ngươi cho ta thật tốt tỉnh lại, bên kia còn cần ngươi, hiểu chưa?"

Chúc Hồng Tuyết vẫn như cũ lâm vào một loại nào đó uể oải.

Tả Từ tiến lên, dùng bàn tay vỗ nhè nhẹ đánh Chúc Hồng Tuyết, cả giận nói: "Cho ta thanh tỉnh một điểm, Thẩm Lãng đã chết, Đại Càn vương triều cũng diệt, Khương Ly ngay tại trên thế giới này sau cùng đồ vật cũng hôi phi yên diệt, ngươi xem như người sống sót, hẳn là cảm giác được may mắn, hẳn là có cao hơn chí hướng."

Sau đó, hắn cầm qua một ly trà, hướng thẳng đến Chúc Hồng Tuyết miệng bên trong cho ăn hạ.

"Đi, đem sợi râu tóc cho ta phá, ngươi thứ nhất mỹ nam tử khí chất đi đâu?" Tả Từ vỗ một cái Chúc Hồng Tuyết cái cằm, sau đó đem hắn đẩy đi ra.

Sau đó, Tả Từ lắc đầu thở dài nói: "Thẩm Lãng a, ngươi chậm trễ ta bao nhiêu sự tình a, diệt ngươi toàn bộ thế giới đều thanh tĩnh rất nhiều."

Mà liền tại lúc này, bên ngoài có một thân ảnh chạy như điên mà vào, thậm chí không có gõ cửa, vọt thẳng tiến đến.

"Thúc phụ. . ." Một thanh niên mặt mũi tràn đầy tái nhợt đi vào.

"Làm sao? Gây tai hoạ bị Ninh Hàn khu trục trở về? Đều nói ngươi không nên trêu chọc nàng, nàng chung thân không gả." Tả Từ nói.

Người này là Tả Tân, Tả Từ một người cháu, hắn xem như Ninh Hàn hủy diệt hạm đội giám quân, bình thường tồn tại cảm rất yếu, nhưng tự mình quyền lực rất lớn, có thể giám thị bất luận kẻ nào, trực tiếp báo cáo Tả Từ.

Bất quá toàn bộ quá trình bên trong, hắn cơ hồ đều không hề lộ diện, hơn nữa cũng ăn mặc đặc chất thượng cổ áo giáp, lộ ra phi thường điệu thấp.

"Thúc phụ, chúng ta thua, toàn quân bị diệt." Tả Tân nói.

Lời này mới ra, Tả Từ Các chủ toàn thân run lên, bình trà trong tay trực tiếp hôi phi yên diệt, liền bên trong nước trà đều sôi trào vì sương mù.

Thua? Làm sao có thể?

Một trận chiến này là sư tử giết thỏ, thế sét đánh lôi đình miểu sát, làm sao lại thua?

Chi này hủy diệt hạm đội cường đại đến có thể diệt Thẩm

Lãng mười lần, một trăm lần đi, làm sao lại thua?

Hắn Tả Từ đời này trải qua sự tình rất nhiều rất nhiều, nhưng cho tới bây giờ đều không có giống hôm nay kinh hãi như vậy qua.

Lần trước như thế ngạc nhiên, hẳn là nghe được Khương Ly chết bất đắc kỳ tử tin tức.

Cái này hai lần nghe vào đều lộ ra như vậy hoang đường tuyệt luân a.

"Tả Tân a, Thẩm Lãng vận dụng một loại cấp chiến lược đại sát khí, cách hai ba trăm dặm phát xạ, vẻn vẹn một phát, chúng ta hạm đội vô địch liền toàn quân bị diệt."

"Ta. . . Ta dùng bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung loại kia vũ khí chỗ kinh khủng, nó bạo tạc quang mang so mặt trời còn muốn sáng vô số lần, trung tâm vụ nổ tất cả mọi thứ thật giống như nháy mắt bốc hơi."

"Chúng ta tung hoành mấy chục dặm hạm đội, nháy mắt liền bị hủy diệt. Dù là nhất rìa ngoài hạm đội, cũng bị đáng sợ gió bão thổi lật, còn có chúng ta cái kia chiếc thượng cổ cự hạm mặt ngoài, trực tiếp hòa tan vặn vẹo."

"Thúc phụ, ta nằm mơ cũng sẽ không không có nghĩ qua một màn này, nhưng là cả đời này ta không bao giờ quên."

Tả Từ Các chủ thống khổ nhắm mắt lại, muốn rót một ly trà, kết quả phát hiện ấm trà không có.

"Long chi hối, Long chi hối. . ." Tả Từ Các chủ nói: "Thượng cổ chiến lược vũ khí Long chi hối, hắn làm thế nào chiếm được a? Hắn tại sao lại có quyền hạn a? Có bao nhiêu người cuối cùng cả đời, hao phí vô số sinh mệnh, đều không thể mở ra Long chi hối a."

Tả Tân run rẩy nói: "Thúc phụ, tiếp xuống làm sao bây giờ? Ta cảm thấy loại này hủy diệt tính đại sát khí, Thẩm Lãng khẳng định chỉ có một chi, sẽ không còn có đệ nhị chi."

Mà liền tại lúc này, bên ngoài có một người băng băng mà tới, nhưng không có xông vào gian phòng, mà là tại bên ngoài run giọng nói: "Chủ nhân, Thẩm Lãng tại mặt biển cách mấy chục dặm phát xạ đáng sợ sát khí, đem chúng ta tại Thiên Nam hành tỉnh Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc san thành bình địa."

Lập tức, Tả Từ Các chủ gương mặt lại co quắp một trận.

Sau đó, hắn xuất ra một phần Thẩm Lãng quốc thư, lại một lần nữa thì thầm: "Bất luận cái gì tiến vào Đại Càn vương triều lãnh thổ quân đội, đem đụng phải hủy diệt tính đả kích, từ trên thế giới này triệt để xóa đi, đừng trách là không nói trước."

Trước đó hắn còn nói cái này quốc thư quá trắng, quá xốc nổi, hoàn toàn là một chuyện cười, mà bây giờ lại biến thành trĩu nặng sự thật, phảng phất mỗi một chữ đều nặng đến thiên quân.

"Các chủ? Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?"

"Các chủ, chúng ta còn có quân đội, chúng ta còn có bí mật quân đoàn, còn có cường đại thượng cổ trang bị, chúng ta còn có rất nhiều tông sư cấp cường giả, chúng ta cái này xuất binh, đi diệt đi Nộ Triều thành, đi đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh."

"Đúng, chúng ta tại thành dưới đất còn có quân đội, còn có thật nhiều cường đại trang bị, chúng ta tại Tây Vực còn có quân đội, tại vạn dặm đại hoang mạc còn có cường đại nhất võ đạo quân đoàn, toàn bộ điều tới, diệt đi Thẩm Lãng!"

Tả Từ Các chủ nhắm mắt lại, đời này chưa từng như này thống khổ a.

Toàn bộ nội tâm liền phảng phất muốn sóng triều mà lên, toàn thân huyết dịch liền phảng phất muốn xé mở mạch máu bắn ra tới.

Hắn nhưng là Thiên Nhai Hải Các chi chủ a, lục đại siêu thoát lãnh tụ một trong, bây giờ vậy mà tao ngộ thảm như vậy bại? Như thế sỉ nhục nhục?

Toàn bộ hủy diệt hạm đội đều bị phá hủy, thậm chí mặt ngoài cái kia Thiên Nhai Hải Các cũng bị triệt để xóa đi.

Lúc này, ta Tả Từ hẳn là thổ huyết đi.

"Hô. . ." Tả Từ Các chủ thật dài hô một hơi, sau đó đem Thẩm Lãng phần này chiếu thư ôm vào trong lòng, hướng phía bên ngoài đi đến.

"Chuẩn bị tuyết điêu."

"Vâng, chủ nhân ngươi tính đi nơi nào? Viêm kinh sao?"

Tả Từ Các chủ nói: "Không, ta đi gặp một hồi Thẩm Lãng!"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 509: : Thẩm Lãng Đối Tả Từ Các Chủ! Hoàn Mỹ Quật Khởi!

Chương 508:: Thẩm Lãng đối Tả Từ Các chủ! Hoàn mỹ quật khởi!

Thẩm Lãng đang đọc Trương Ngọc Âm học sĩ bút ký, liên quan tới nàng bị chộp tới Thiên Nhai Hải Các thành dưới đất tổng bộ toàn bộ quá trình, cực độ tường tận, thậm chí liên quan tới hướng gió, tiếng vang, chấn động, còn có tia sáng đều viết rõ ràng. Đương nhiên còn có thật nhiều văn tự tại vẩy hắn vượt quá giới hạn, khó trách muốn dùng viết.

Hơn nữa phần này bút ký nàng hiển nhiên dự định điểm nhiều lần giao, mà lại là phải ngay mặt giao cho Thẩm Lãng, danh xưng là tuyệt mật, không thể đi qua bất luận kẻ nào chi thủ, thật không hổ là lần thứ nhất gặp mặt an vị tại Thẩm Lãng trên đùi nữ nhân.

"Thẩm Lãng, ta có thể hỏi ngươi một chuyện không?" Trương Ngọc Âm nói, nàng vậy mà trên thuyền sườn xám, hơn nữa xẻ tà đến giữa hai chân.

Thẩm Lãng thiết kế ra sườn xám cũng không được hoan nghênh, cũng không có cái gì nữ nhân thích mặc, nhưng gắng gượng bị Trương Ngọc Âm xuyên ra nữ thần hương vị, nói câu nói này thời điểm nàng còn giao nhau một cái hai chân, để Thẩm Lãng thấy được nàng hương thơm doanh doanh chân.

"Ngươi hỏi." Thẩm Lãng nói.

Trương Ngọc Âm nói: "Ngươi đạt được Long chi hối chiến lược đại sát khí hẳn là phi thường ngẫu nhiên."

Đây không phải Thẩm Lãng nói cho nàng biết, bởi vì long chi lực phát xạ trang bị bên trên chi kia hủy diệt cự tiễn dương phẩm bên trên thật to khắc lấy Long chi hối ba chữ.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, rất ngẫu nhiên."

Trương Ngọc Âm nói: "Nhưng dựa theo kế hoạch của ngươi, Ninh Hàn suất lĩnh hủy diệt hạm đội đến tiến đánh ngươi hẳn là tất nhiên."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng!"

Thẩm Lãng trước đó cũng đã nói, tại mở ra Thiên Việt thành đại quyết chiến trước đó, liền nhất định phải làm tốt trận tiếp theo đại chiến chuẩn bị, nếu không liền không thể đánh. Nếu như không có đạt được Long chi hối, vậy hắn liền sẽ trì hoãn Thiên Việt thành đại quyết chiến, mãi cho đến cùng Ninh Hàn hạm đội đại chiến có nắm chắc thời điểm lại mở ra.

Trương Ngọc Âm nói: "Nếu như ngươi không có đạt được Long chi hối, vậy ngươi dự định như thế nào đánh bại Ninh Hàn hủy diệt hạm đội? Dựa vào bình thường vũ lực, ngươi căn bản không có khả năng đánh thắng được."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, nhưng đây là một cái bí mật."

Không có Long chi hối tình huống dưới, Thẩm Lãng có mặt khác kế hoạch sao?

Đương nhiên là có, hơn nữa kế hoạch kia tại ma quỷ tam giác lớn, vận dụng trăm vạn hải quái đại quân diệt Ninh Hàn hạm đội, nhưng như vậy liền cần Yêu Yêu xuất mã, nhưng Thẩm Lãng thực tình không nguyện ý dạng này, hắn hi vọng Yêu Yêu bảo bối có thể không buồn không lo trưởng thành. Hơn nữa vậy đối với hắn hải vực sẽ có hủy diệt tính đả kích, ma quỷ tam giác lớn cũng sẽ lọt vào đáng sợ phá hư.

Trương Ngọc Âm cũng không có hỏi nhiều, mà là hỏi: "Tại bút ký của ta bên trong ngươi nhưng có thu hoạch gì sao? Ngươi có thể suy đoán ra Thiên Nhai Hải Các thành dưới đất ở nơi nào sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Lượng tin tức vẫn là quá ít."

Trương Ngọc Âm ngồi lại đây, trực tiếp ngồi tại Thẩm Lãng cái ghế trên lan can, nửa người đều đè vào Thẩm Lãng thân thể, thậm chí nàng có một nửa đều ngồi tại Thẩm Lãng trên cánh tay, nhưng lại phảng phất cái gì cũng không có phát sinh, hỏi: "Ngươi còn có cái gì địa phương nhìn không hiểu, cần ta giải thích một chút?"

"Tạm thời không có." Thẩm Lãng nói.

"Ừm, ta tiếp xuống sẽ tiếp tục hồi ức, một khi ta nhớ tới cái gì, sẽ tiếp tục viết ra bút ký, sau đó lại giao cho ngươi." Trương Ngọc Âm nói, sau đó nàng bỗng nhiên lại gần, đỏ chói bờ môi liền sát bên Thẩm Lãng gương mặt nói: "Đừng nhúc nhích, ngươi thật giống như có một cây tóc trắng, ta giúp ngươi rút ra."

Sau đó nàng toàn bộ thân thể đều nghiêng tới, ngực đè vào Thẩm Lãng trên mặt, trực tiếp nhổ Thẩm Lãng một sợi tóc.

"Ai nha thật xin lỗi a, đây không phải tóc trắng, là ánh nắng chiếu tới hiệu quả đưa đến ảo giác."

Thẩm Lãng im lặng, trương học sĩ ngươi muốn vẩy ta vượt quá giới hạn liền vẩy ta, cũng không cần đến rút ta một sợi tóc đi.

Mà liền tại lúc này, Trương Xuân Hoa trực tiếp đẩy cửa vào, một mặt nghiêm túc nói: "Bệ hạ, có chuyện trọng yếu."

Trương Ngọc Âm cũng không kinh hoảng, ưu nhã từ Thẩm Lãng cái ghế trên lan can đứng lên nói: "Bệ hạ, vậy ta liền tiếp lấy viết báo cáo."

Thẩm Lãng đi ra cửa đi, Trương Xuân Hoa đi đến Trương Ngọc Âm bên cạnh thấp giọng nói: "Lão sư, mặc dù ngươi không có dạy qua ta, nhưng đừng quên ngươi là lão sư ta."

Trương Ngọc Âm ôn nhu nói: "Làm sao? Ta mặc dù là ngươi lão sư, nhưng là ta mới hai mươi chín tuổi, lớn hơn ngươi không đồng nhất hai tuổi mà thôi."

Trương Xuân Hoa nói: "Đừng phí sức, nam nhân ta hưởng thụ trêu chọc quá trình, nhưng ngươi như thật đưa lên giường đi, hắn không dám ngủ ngươi, hắn đã dung không được những nữ nhân khác."

Trương Ngọc Âm nói: "Đúng dịp, ta cũng chỉ là hưởng thụ trêu chọc quá trình mà thôi."

Trương Xuân Hoa bỗng nhiên lộ ra một khuôn mặt tươi cười nói: "Trương lão sư, chúng ta đều là Thiên Nhai Hải Các, vì lẽ đó ta cho ngài mang đến một món lễ vật, nho nhỏ ý tứ, không thành kính ý."

Sau đó Trương Xuân Hoa đem một cái hộp buông ra, đi ra ngoài. Trương Ngọc Âm mở ra cái rương không khỏi cười một tiếng, một cây dưa leo mà thôi, cần phải dùng như thế tinh xảo hộp trang sao?

. . .

"Phù Đồ Sơn cái kia quan sát viên cung khai, nhưng hắn biết được cũng không nhiều." Trương Xuân Hoa nói: "Đại bộ phận tin tức, chúng ta đều đã hỏi ra, hơn nữa hình thành báo cáo, tại Hella công chúa trong tay, chỉ có ngươi có quyền hạn nhìn."

Thẩm Lãng gật gật đầu, tiếp tục hướng phía dưới mặt đất tù thất đi đến. Những này siêu thoát thế lực quan sát viên miệng rất cứng, hơn nữa đi qua huấn luyện đặc thù, dù là dùng thuốc nói thật, lời nói ra cũng thật thật giả giả, vì lẽ đó Hella bọn người tra tấn bọn hắn hơn mười ngày thời gian, ngày đêm không ngớt tra tấn, cái gì đều dùng tới.

Cuối cùng dùng thuốc nói thật tăng thêm Ngạc Mộng thạch điện giật, thậm chí đối bọn hắn thần kinh đại não tiến hành tàn phá, rốt cục nhịn không được cung khai.

"Phù Đồ Sơn có hay không Long chi hối?" Thẩm Lãng hỏi.

Cái kia Phù Đồ Sơn quan sát viên phảng phất tiến vào một loại điên trạng thái, gật gù đắc ý nói: "Có, có, có."

Thẩm Lãng nói: "Ở đâu? Có phải hay không tại nam bộ hải vực thượng cổ di tích bên trong phát hiện?"

"Vâng, vâng, vâng." Phù Đồ Sơn quan sát viên nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy các ngươi đạt được quyền hạn sao?"

"Không biết, hẳn không có." Phù Đồ Sơn quan sát viên nói.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Long chi hối đặt ở địa phương nào?"

Phù Đồ Sơn quan sát viên nói: "Ta không biết, ta không biết. . ."

Thẩm Lãng nói: "Ngô Đồ Tử đâu? Nàng ở đâu?"

Phù Đồ Sơn quan sát viên nói: "Bị nhốt lại."

Thẩm Lãng nói: "Bị cầm tù ở đâu?"

Phù Đồ Sơn quan sát viên nói: "Trước cầm tù tại phù Đồ Hải nghỉ ngơi đảo, sau đó bị Doanh Vô Minh mang đi, không biết đi nơi nào."

Thẩm Lãng nói: "Phù Đồ Sơn tại nam bộ hải vực thượng cổ di tích phát hiện thứ gì?"

Phù Đồ Sơn quan sát viên nói: "Rất nhiều rất nhiều rất nhiều, chúng ta phát đạt, lần này siêu thoát thế lực nghị hội chúng ta sơn trưởng đã không đi, chúng ta đã không cần nghị hội phân phối tài nguyên, ha ha ha."

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi phát hiện trọng yếu nhất đồ vật là cái gì?"

Phù Đồ Sơn quan sát viên toàn bộ tinh thần phảng phất lâm vào sụp đổ, điên nói: "Ta phải bay, ta phải bay, ha ha ha ha. . ."

Hella công chúa bất đắc dĩ nói: "Nàng đi qua chuyên môn tinh thần huấn luyện, vì lẽ đó trước đó thẩm vấn thời điểm lừa gạt chúng ta rất nhiều lần, bất đắc dĩ chúng ta đối với hắn thần kinh đại não tiến hành kịch liệt tàn phá, vì lẽ đó hắn hiện tại. . . Không sai biệt lắm xem như điên."

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi làm sao tàn phá."

Hella lôi ra một cái khác quan sát viên, xuất ra hai cây châm bỗng nhiên đâm vào đầu óc của hắn bên trong, sau đó kết nối vào Ngạc Mộng thạch trang bị vặn vẹo chốt mở.

"A. . . A. . . A. . . A. . ." Cái kia Thông Thiên tự quan sát viên phát ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn, toàn bộ thân thể kịch liệt run rẩy, thật ánh mắt đều muốn tuôn ra đến, trực tiếp bài tiết không kiềm chế.

Hella lại đem châm rút ra thời điểm, cái kia Thông Thiên tự quan sát viên vậy mà phát ra quỷ dị tiếng cười nói: "Lại đến, lại đến, quá thư Hồ, ta còn muốn, ta còn muốn. . ."

"Người này đã điên, phế." Hella nói: "Người này là xem như chúng ta đặc thù tra tấn đối tượng thí nghiệm, bởi vì Thông Thiên tự yếu nhất, hẳn là cũng không có cái gì có giá trị tình báo, tiếp xuống tù binh chúng ta sẽ cẩn thận, tận lực móc ra càng nhiều khẩu cung."

Thẩm Lãng im lặng, thế giới này quá hiện thực, Thông Thiên tự xem như thứ nhất đếm ngược siêu thoát thế lực, liền tù binh của hắn cũng không đáng tiền, vậy mà như vậy bị tàn phá.

Thẩm Lãng gật đầu, sau đó đi ra dưới mặt đất lao tù, bắt đầu đọc những bí mật này khẩu cung, chợt phát hiện bên người có chút hương, kết quả phát hiện Trương Xuân Hoa ngồi tại cái ghế của hắn trên lan can, hơn nữa cũng ăn mặc sườn xám, xẻ tà cao hơn.

"Làm gì?" Thẩm Lãng nói.

Trương Xuân Hoa mèo con đồng dạng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, chính là không ngừng phóng điện, không ngừng mà lề mề.

"Được, chính ngươi tới đi." Thẩm Lãng nói.

Trương Xuân Hoa nói: "Chờ ngươi câu nói này đã thật lâu."

. . .

Ngày kế tiếp!

"Bệ hạ, Watt kế hoạch thành công bước đầu tiên, chúng ta tạo ra đài thứ nhất động cơ hơi nước." Một tên học sĩ đến đây báo cáo.

Thẩm Lãng không khỏi vô cùng kích động, đứng lên nói: "Nhanh, mang ta ra ngoài nhìn."

Dưới đất trong phòng thí nghiệm, Thẩm Lãng liền thấy cái này đài thứ nhất động cơ hơi nước, thật sự là không dễ dàng, không sai biệt lắm gần nửa năm thời gian đi qua. Cái này một đài động cơ hơi nước hoàn toàn là dùng thủ công tạo ra, vượt qua mấy chục danh học sĩ, mấy trăm tên công tượng công việc kết tinh.

Hơn nữa đài này động cơ hơi nước cùng địa cầu lịch lịch sử đài thứ nhất hoàn toàn không giống, nó từ vừa mới bắt đầu bị thiết kế đi ra chính là vì phi thuyền dùng. Động cơ hơi nước lại thêm cánh quạt, liền có thể khống chế nhiệt khí cầu hướng bay, không còn hết thảy theo gió bị động như vậy.

Đương nhiên chân chính phi thuyền thích hợp nhất là dùng khí heli, loại khí thể này phi thường nhẹ, hơn nữa tính trơ mạnh phi thường, không dễ dàng phát sinh phản ứng, sẽ không giống khí hydro đồng dạng dễ dàng bạo tạc. Như thế nào rút ra khí heli nguyên lý Thẩm Lãng cũng biết, từ phía trên nhưng khí có ích máy nén liền có thể rút ra thô heli. Hơn nữa có dầu hỏa địa phương bình thường khả năng kèm thêm khí thiên nhiên, nhưng lấy Thẩm Lãng thế lực hiện tại công nghiệp thế lực rút ra khí heli là không thể nào.

Đương nhiên dùng mê-tan rót phi thuyền cũng được, mê-tan thu hoạch liền dễ dàng nhiều, chiểu hồ liền có thể, nhưng cái đồ chơi này quá nguy hiểm, động một chút lại bạo tạc, còn không bằng an khí, mặc dù cái đồ chơi này cũng có độc, nhưng không dễ dàng bạo, bởi vì nó châm là hơn sáu trăm độ C, mặc dù rút ra cũng khá là phiền toái, nhưng tối thiểu so khí heli thật nhiều.

Vì lẽ đó tại Thẩm Lãng phi thuyền trong kế hoạch, nhóm đầu tiên định dùng an khí.

"Bệ hạ mời xem." Cái kia học sĩ nói, hắn trực tiếp điểm đốt cá dầu, sau một lát cái này động cơ hơi nước liền bắt đầu vận chuyển, thông qua các loại trang bị về sau, hơi nước bắt đầu thôi động cánh quạt, càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

"Chúng ta áp dụng nhôm đến chế tạo toàn bộ động cơ hơi nước, nhưng là bởi vì nó điểm nóng chảy quá thấp, vì lẽ đó đang thiêu đốt phòng chúng ta áp dụng mặt khác thép cấu tạo , dựa theo bây giờ cái này động cơ hơi nước trọng lượng, đã đạt tới bên trên phi thuyền cấp bậc." Học sĩ nói: "Hơn nữa bởi vì có Ngạc Mộng thạch Plasma ngọn lửa, cho nên chúng ta có thể chế tạo ra tốt nhất cánh quạt phiến lá."

Thẩm Lãng trước mắt nhìn thấy cực kỳ mâu thuẫn một cái máy móc, cực kỳ lạc hậu động cơ hơi nước lại phối hợp siêu cấp tiên tiến cánh quạt.

"Làm được tốt, cần ban thưởng." Thẩm Lãng nói: "Nhưng là cái này cơ thể vẫn là quá lớn, ít nhất phải thu nhỏ hơn nữa ba lần trở lên, tốt nhất là gấp mười."

Học sĩ nói: "Là bệ hạ, thu nhỏ ba lần chúng ta có lòng tin, bởi vì tại chế tạo quá trình bên trong, chúng ta không ngừng phát hiện sai lầm chỗ, lần nữa chế tạo thời điểm có thể ít đi rất nhiều đường quanh co."

Thẩm Lãng nói: "Tăng thêm nhân thủ nghiên cứu kiểu mới động cơ hơi nước, tranh thủ sớm ngày chế tạo ra dùng tại quân hạm bên trên cỡ lớn động cơ hơi nước, coi như ngay từ đầu không thể xem như chiến hạm chủ yếu động lực, cũng phải làm phụ trợ động lực."

"Vâng, bệ hạ."

. . .

Hôm nay chú định là một cái ngày tốt lành, buổi sáng Thẩm Lãng vừa mới nhìn thấy đài thứ nhất tương đối thành thục động cơ hơi nước, buổi chiều Thẩm Lãng liền gặp được một hạng càng trọng yếu hơn vũ khí, thương!

Đương nhiên còn không phải súng trường, cứ việc súng trường nguyên lý cũng không so tuyến thân pháo phức tạp quá nhiều, nhưng là đạn đại lượng chế tạo quá phiền phức, hơn nữa đối độ chính xác yêu cầu cực cao, mà Thẩm Lãng công xưởng trước mắt như cũ đại lượng dựa vào nhân công, dùng để chế tạo đạn pháo có thể, dùng để chế tạo đạn thực tế là tỉ suất chi phí - hiệu quả quá thấp, hơn nữa nhân lực không đủ. Tại chuyên môn máy móc chế tạo ra, tương đối hiện đại kim loại vỏ bọc đạn hẳn là rất khó đại lượng sinh sản.

Vì lẽ đó hiện tại diện thế thương là giấy kíp nổ kích phát thương!

Cũng chính là giấy xác đạn, chính là giấy xác đem lửa có sẵn, phát xạ thuốc, đầu đạn đóng gói cùng một chỗ, cứ việc nghe vào rất lạc hậu, nhưng uy lực kỳ thật rất không kém. Bởi vì Thẩm Lãng dùng là uy lực rất mạnh không khói thuốc nổ, đầu đạn liền mạnh hơn, toàn bộ dùng làm bằng đồng, thậm chí vì đối phó những cái kia siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn, thậm chí có thể tại đầu đạn bên trên độ một tầng vonfram, dù sao chỉ có đầu đạn trên ngọn một điểm, cũng không cần lo lắng sẽ đem rãnh nòng súng bạc đi.

Không chỉ có như thế, bởi vì Ngạc Mộng thạch trang bị xuất hiện, dễ như trở bàn tay có thể phóng xuất ra kinh người nhiệt độ Plasma ngọn lửa, hơn nữa bởi vì ô cương tồn tại, có thể chế tạo ra tốt nhất cái ron, vì lẽ đó toàn bộ những này thương toàn bộ dùng ống thép liền chế tạo ra đến, toàn bộ đều là sau trang tuyến thân thương, mặc dù không thể liên phát, nhưng uy lực đã đầy đủ thương, vượt qua tuyệt đại bộ phận cung tiễn, mấu chốt nhất là có thể đại lượng chế tạo, đại lượng trang bị.

Đương nhiên, uy lực của nó vẫn như cũ là kém xa thượng cổ cung tiễn, nhưng là đồ chơi kia tổng cộng mới bao nhiêu a?

"Phanh phanh phanh. . ." Từng đợt rang đậu đồng dạng giòn vang về sau, mười mấy chi trường thương khai hỏa.

"Báo cáo bệ hạ, chúng ta liệt hỏa thương độ chính xác nhất lưu, viễn siêu cung tiễn, tầm sát thương vượt qua ba trăm mét, đồng dạng viễn siêu cung tiễn."

"Thuần thục binh sĩ, ba giây đồng hồ liền có thể phát xạ một thương, bởi vì áp dụng cao nhất vật liệu thép, bởi vì có Ngạc Mộng thạch trang bị cùng tốt nhất cái giũa, vì lẽ đó công nhân chênh lệch phi thường nhỏ, tiết lửa khả năng cũng tương đối thấp."

"Tổng cộng ba mươi chi hàng mẫu, hết thảy ba ngàn lần thử bắn, chứng minh loại này liệt hỏa thương có thể trực tiếp trang bị bên trên chiến trường."

Thẩm Lãng gật gật đầu, cầm qua một cây liền muốn tiến hành thử bắn, kết quả bên cạnh Hella trực tiếp đoạt lại nói: "Ta tới thử bắn cũng giống như nhau."

Mặc dù chi này liệt hỏa đoạt cấu tạo đã phi thường tinh vi, hơn nữa không có tiết lửa phong hiểm, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, thiêu đốt Thẩm Lãng yếu ớt mà lại tuấn mỹ khuôn mặt làm sao bây giờ?

"Bệ hạ, chúng ta dùng thủ công vì ngài chế tạo một chi chuyên môn liệt hỏa đoạt, dùng chính là đồng xác đạn, xin ngài vui vẻ nhận." Bên cạnh một cái đại công tượng đưa lên chi này ngự dụng thương.

Thẩm Lãng sau khi nhận lấy phát hiện, này chỗ nào là thương a? Hoàn toàn là tác phẩm nghệ thuật, phía trên còn độ một tầng hoàng kim, hơn nữa còn khắc lấy một con rồng, thậm chí ẩn ẩn còn có một tầng phát sáng chữ, Đại Càn đế chủ thương.

...

Thẩm Lãng đang nghiên cứu long chi lực phát xạ trang bị, bởi vì cái đồ chơi này thực tế quá to lớn, mở ra về sau rộng hơn mười thước, hơn nữa hai mươi mấy vạn cân nặng. Nếu như có thể làm nhỏ xuống, vậy liền siêu ngưu bức, không cần quá nhiều, dù là khống chế tại ba vạn cân bên trong, liền có thể đặt ở trên chiến hạm, hơn nữa nó thế nhưng là có thể phát xạ bất kỳ vật gì, bao quát mấy ngàn cân đạn pháo.

Thẩm Lãng cấu tứ thật lâu, phát hiện hoàn toàn không được, hắn tổng cộng cứ như vậy một bộ long chi lực, muốn lắp lên ra đệ nhị bộ cũng không có linh kiện, càng đừng nói làm nhỏ xuống.

"Địch tập, địch tập. . ."

"Đương đương đương đương. . ." Bỗng nhiên, bên ngoài vang lên dồn dập tiếng chuông.

Ngay sau đó Cừu Yêu Nhi xông lại, đại ngốc xông lại, Lý Thiên Thu, Tuyết Ẩn, Chung Sở Khách chờ đại tông sư, như là diều hâu đồng dạng thậm chí cũng không kịp đi bộ, trực tiếp leo lên vách tường hướng phía Thẩm Lãng gian phòng mà tới.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Dora công chúa mười năm tên ăn mặc thượng cổ trang bị đặc chủng võ sĩ bỗng nhiên vọt lên cao mấy chục mét, nhanh chóng rải tại Thẩm Lãng gian phòng bốn phía.

"Phòng không cường nỗ chuẩn bị!"

"Đối không hoả pháo chuẩn bị!"

"Tất cả thượng cổ cung tiễn chuẩn bị!"

"Thượng cổ cường nỗ chuẩn bị!"

"Phát xạ, phát xạ, phát xạ!"

"Long chi lực phát xạ trang bị chuẩn bị!"

Thẩm Lãng nghe được những âm thanh này, không khỏi ngốc, cái này. . . Đây là tới cái gì địch nhân a?

Nhiều như vậy áp đáy hòm ngưu bức vũ khí, vậy mà toàn bộ dùng tới đến?

"Ta liền nhìn một chút." Thẩm Lãng đi đến cửa sổ, nhìn ra ngoài.

Kết quả phát hiện địch nhân liền đến một cái?

Xxx chó a, liền đến một cái địch nhân, các ngươi vậy mà dùng thiên quân vạn mã tư thế? Hơn nữa long chi lực trang bị đều muốn dùng tới, cái này trang bị hắn có thể chỉ trao quyền cho ba người sử dụng, Cừu Yêu Nhi, Hella, Dora. Thậm chí mười vạn đại quân đến, cũng không cần đến kinh thiên như vậy trận thế đi.

Nhưng là rất nhanh, Thẩm Lãng phát hiện, cái này rất có cần phải. Bởi vì tới người này, quá vô địch, hắn cưỡi một cái bạch điêu mà tới.

Mưa to đồng dạng phòng không cường nỗ bắn xuyên qua, vô số tên nỏ liền phảng phất gặp được tường không khí, nhao nhao bị đạn đi.

Mấy trăm hơn ngàn chi thượng cổ chi tiễn, địa ngục hỏa tiễn bắn xuyên qua, còn chưa tới nơi trước mặt liền mất đi tất cả động lực, nhao nhao rơi xuống mặt biển.

Thẩm Lãng cái gọi là phòng không hoả pháo, chính là trì hoãn đạn pháo mà thôi, phát xạ đến chắc chắn không trung thời điểm sẽ tự động bạo tạc. Nhưng là những này đạn pháo khoảng cách người tới còn có mấy chục hơn trăm mét thời điểm, cũng nhao nhao một đầu đâm vào trong biển.

Cuối cùng Hella dùng long chi lực phát xạ một cái cự hình đạn pháo, nhưng còn không có bắn trúng người kia, hắn vậy mà cưỡi bạch điêu phảng phất trống rỗng di động mấy trăm mét, không những mình thoáng hiện, thậm chí còn mang theo chính mình đại điêu cùng một chỗ thoáng hiện?

"Ầm ầm ầm ầm. . ." Cái kia một cái cự hình đạn pháo tại không trung bạo tạc, bán kính mấy trăm mét bên trong đều là trùng thiên ngọn lửa, uy lực đã phi thường kinh người.

Nhưng là tiếp theo trong nháy mắt, cái kia cưỡi bạch điêu người xuất hiện tại mấy trăm mét bên ngoài, phiêu phù ở giữa không trung.

Người này cường đại, quả thực đột phá Thẩm Lãng nhận biết, mặc dù hắn biết rõ người này khẳng định có thượng cổ trang bị, mà lại là loại kia tự mang năng lượng, không cần năng lượng trung tâm khống chế cái chủng loại kia. Nhưng coi như như thế, người này cũng mạnh đến mức vô biên vô hạn, Nộ Triều thành tất cả vũ khí đều đối với hắn không thể làm gì.

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Tất cả mọi người rút lui, trốn vào công sự che chắn bên trong, đổi. . . Số hai diệt tuyệt đạn!"

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh hãi, số một diệt tuyệt đạn là Hắc Tử đạn. Số hai diệt tuyệt đạn Thẩm Lãng còn chưa hề dùng qua, đây là hắn từ thất lạc quốc gia phế tích đạt được một loại đồ vật, cái đồ chơi này sẽ không bạo tạc, giết người một ngàn, tự tổn tám trăm, hoàn toàn không phân địch ta, hơn nữa cũng không nhìn bất luận cái gì áo giáp phòng ngự, hơn nữa sau khi đánh xong không biết muốn thanh lý bao lâu, thậm chí không cách nào thanh lý, hậu hoạn vô tận, huống hồ nó lực sát thương phạm vi rất nhỏ, bất quá đối đơn độc cá thể lực sát thương thật sự là cực độ đáng sợ.

Vì lẽ đó, từ chế tạo ra một khắc kia trở đi Thẩm Lãng liền không có ý định dùng, cái này không sai biệt lắm xem như đồng quy vu tận chiêu thuật. Nhưng là bây giờ lại tới một cái cường đại như vậy địch nhân, để Thẩm Lãng không thể không dùng, huống hồ Yêu Yêu bảo bối bọn hắn đều không ở nơi này, không sợ tổn thương đến các nàng.

"Thẩm Lãng các hạ, ta là Thiên Nhai Hải Các Tả Từ, chúng ta nói chuyện được không?" Một trận thanh âm chui vào Thẩm Lãng lỗ tai bên trong, hơn nữa chỉ chui vào hắn một người lỗ tai bên trong.

Tả Từ? Vậy mà là Thiên Nhai Hải Các Tả Từ Các chủ, thiên hạ này xếp hạng trước mấy cường giả tuyệt thế vậy mà tự mình đến?

"Ta không tới gần Nộ Triều thành, chúng ta ngay ở chỗ này đàm luận." Tả Từ nói: "Ngươi dùng bình thường thanh âm nói chuyện liền có thể, ta có thể nghe thấy."

Cái này đều khoảng cách mấy ngàn mét, ngươi còn có thể nghe thấy? Ngươi không khỏi cũng quá ngưu bức?

Thẩm Lãng do dự một chút, sau đó đi đến tòa thành lớn đỉnh, nếu là song phương lãnh tụ đàm phán, vậy sẽ phải có phong cách.

Thế là, Tả Từ cưỡi bạch điêu nổi bồng bềnh giữa không trung, mà Thẩm Lãng đứng tại tòa thành lớn chỗ cao nhất, hai người cách mấy ngàn mét đối thoại.

"Thẩm Lãng, kỳ thật chúng ta không có tư oán." Tả Từ Các chủ nói.

Thẩm Lãng nói: "Vẫn phải có đi, các ngươi vì khảo thí ta thân phận, đem thê tử của ta đưa đến Thiên Nhai Hải Các."

Tả Từ Các chủ nói: "Nếu như ta không có nhớ lầm, nàng không có bất kỳ tổn thất nào, hơn nữa nếu ta nói trước đó ta không biết rõ tình hình, ngươi có thể tin tưởng sao?"

Điểm ấy Thẩm Lãng ngược lại là tin tưởng, Tả Từ Các chủ cơ hồ đem tất cả tinh lực đều đặt ở thăm dò thượng cổ di tích lên, đối với tạp vụ sự vụ không quan tâm chút nào, thậm chí rất nhiều người nói hắn người Các chủ này là cự ly xa lãnh tụ, tuyệt đại bộ phận thời điểm đều không tại Thiên Nhai Hải Các bên trong.

"Ta nói chính là Khương Ly bệ hạ." Tả Từ Các chủ nói: "Chí ít Khương Ly bệ hạ cái chết, ta Thiên Nhai Hải Các cũng không có đóng vai quá nhiều nhân vật."

Đối với đoạn lịch sử này, Thẩm Lãng không biết chút nào, bởi vì quá bí ẩn.

"Thẩm Lãng các hạ, kỳ thật ta Thiên Nhai Hải Các còn có lực lượng vô cùng cường đại, thậm chí chỉ cần xuất động đỉnh cấp võ đạo quân đoàn liền có thể tiến đánh ngươi Nộ Triều thành." Tả Từ Các chủ nói: "Đương nhiên, lời như vậy từ miệng ta bên trong nói ra quả thật có chút không thú vị, nhưng ta cảm thấy cần thiết nói rõ ràng, miễn cho xuất hiện phán đoán sai."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ta tin tưởng điểm này."

"Ta Thiên Nhai Hải Các đối thủ lớn nhất không phải ngươi, điểm ấy ngươi là có hay không có thể minh bạch?" Tả Từ Các chủ lại nói.

Thiên Nhai Hải Các trong lòng địch nhân lớn nhất là Phù Đồ Sơn, mà không phải Thẩm Lãng. Hơn nữa lần này Thiên Nhai Hải Các hạm đội chủ lực toàn quân bị diệt, Phù Đồ Sơn mặc dù vô cùng kinh hãi, nhưng chỉ sợ cũng phải mừng thầm đi.

Lần trước Thiên Việt thành chiến, Thiên Nhai Hải Các tổn thất rất nhỏ, thậm chí không chút nào để ý. Mà lần này Ninh Hàn hạm đội toàn quân bị diệt, đây tuyệt đối là thương cân động cốt.

Thiên Nhai Hải Các kế hoạch trăm năm là khai phát vạn dặm đại hoang mạc, nguyên bản nó thế lực không hư hại thời điểm, Tru Thiên Các, Huyền Không Tự, Thông Thiên tự nhóm thế lực chỉ dám len lén quấy rối cản trở, mà lần này nhận tổn thất thật lớn, Thiên Nhai Hải Các thực lực trực tiếp hạ xuống một đoạn, vậy kế tiếp cục diện liền không nói được.

Tru Thiên Các chờ siêu thoát thế lực, có thể hay không cùng Thiên Nhai Hải Các tranh đoạt vạn dặm đại hoang mạc quyền khai phát? Rất có thể.

Vì lẽ đó Thiên Nhai Hải Các chỉ có thực lực đã không thể lại có hao tổn, như dễ như trở bàn tay liền có thể diệt đi Thẩm Lãng, đó là đương nhiên có thể. Thế nhưng là nếu như phải bỏ ra rất lớn đại giới, vậy liền được không bù mất.

Diệt đi Thẩm Lãng cho tới nay đều là Hoàng đế bệ hạ ý chí, mà không phải Thiên Nhai Hải Các trực tiếp ý chí.

Vì lẽ đó Tả Từ thái độ phi thường rõ ràng, chúng ta Thiên Nhai Hải Các không phải sợ, cũng không phải đánh không lại ngươi Thẩm Lãng, mà là muốn tập trung lực lượng đối phó vạn dặm đại hoang mạc bên kia khả năng khiêu chiến.

Thẩm Lãng nói: "Tả Từ Các chủ, lần này hạm đội của ngươi toàn quân bị diệt, thậm chí bờ biển cái kia khu kiến trúc bị san thành bình địa, ngươi có thể nói là mặt mũi mất hết, ngươi liền không sợ lọt vào người trong thiên hạ chế nhạo sao? Ngươi liền không sợ tại siêu thoát thế lực nghị hội bên trong bị xếp tới thứ hai đếm ngược tên sao?"

Tả Từ nói: "Mặt mũi nếu có dùng, Khương Ly bệ hạ cũng sẽ không thua, ta ước gì Thiên Nhai Hải Các xếp tại thứ nhất đếm ngược."

Ách! Không biết vì sao, Thẩm Lãng trong đầu vang lên một câu, chúng ta là phát triển Trung Quốc nhà, hơn nữa tại thời gian rất lâu bên trong đều là phát triển Trung Quốc nhà.

Thẩm Lãng nói: "Tả Từ Các chủ, ngài là đến cùng ta ký kết ngưng chiến hiệp định?"

Tả Từ nói: "Đúng!"

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngài có điều kiện gì?"

Tả Từ nói: "Không có bất kỳ cái gì điều kiện."

Ách?

Tả Từ tiếp tục nói: "Ta sẽ còn công khai phát biểu thanh minh, từ nay về sau triệt để rời khỏi Việt Quốc cảnh nội."

Ách? Đại nhân vật làm việc như thế quả quyết sao?

Thiên Việt thành đại quyết chiến về sau, Chúc Hoằng Chủ vẫn như cũ vô cùng cường ngạnh bằng chính là cái gì? Còn không phải bởi vì cảm thấy có Thiên Nhai Hải Các chỗ dựa, đương nhiên cũng có Viêm kinh chỗ dựa, nhưng trực tiếp vũ lực chèo chống vẫn là Thiên Nhai Hải Các.

Hiện tại Tả Từ muốn tuyên bố trực tiếp rời khỏi Việt Quốc, cái kia Việt Quốc Chúc thị chẳng phải là muốn gặp hủy diệt tính đả kích?

Tả Từ nói: "Song phương giao chiến, sinh tử không đếm được. Cho nên đối với chúng ta hạm đội chủ lực hủy diệt, đại đồ thư quán mấy ngàn học sĩ thương vong, chúng ta không truy cứu bất cứ trách nhiệm nào. Đối với bờ biển Thiên Nhai Hải Các bị tạc bình, chúng ta cũng không truy cứu bất cứ trách nhiệm nào. Tất cả bị các ngươi tịch thu được trang bị, vật tư, vũ khí, chúng ta cũng không truy hồi."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Tả Từ Các chủ, ngài nói đùa, Long chi hối đem hết thảy đều nổ sạch sẽ, cái gì cũng không có lưu lại, chúng ta cái gì trang bị đều không có nhặt được, thật, thật."

Tả Từ Các chủ bất đắc dĩ, ngươi đây là làm ta mù sao? Ta thượng cổ chiến hạm còn bỏ neo tại ngươi bến cảng đâu, ngươi cái kia mười cái đặc chủng võ sĩ xuyên thượng cổ áo giáp là ai a? Còn có ngươi cái này mấy chục cỗ thượng cổ cường nỗ, phòng không cường nỗ, làm sao nhìn quen mắt như vậy chứ?

Nhưng là hắn vẫn như cũ tiếp tục nói: "Mặt khác, bị ngươi tù binh tất cả mọi người, nếu như ngươi nguyện ý giao ra tự nhiên tốt, nhưng nếu ngươi không giao ra, ta cũng sẽ không cưỡng cầu. Thiên Nhai Hải Các tất cả tù binh các ngươi nghe, ta toàn bộ đặc xá các ngươi, các ngươi có thể tự do lựa chọn phải chăng hiệu trung tân chủ nhân."

Thẩm Lãng nghi ngờ nói: "Tả Từ Các chủ, ngài thật liền một chút xíu yêu cầu đều chưa vậy?"

Tả Từ nói: "Có một cái tư nhân yêu cầu, đương nhiên không quản ngươi có đáp ứng hay không, cái này ngưng chiến hiệp định đều sẽ ký."

Thẩm Lãng nói: "Mời nói."

Tả Từ nói: "Ninh Hàn là đệ tử của ta cùng người thừa kế, nếu như ngươi tù binh nàng, có thể hay không trả lại cho ta, đương nhiên ta nguyện ý trả giá rất lớn chuộc về nàng, so trong tưởng tượng của ngươi còn muốn lớn."

Thẩm Lãng chân thành nói: "Tả Từ Các chủ, thật phi thường thật có lỗi, chúng ta không có tìm được Ninh Hàn."

"Ách, lần này ta nói chính là thật." Thẩm Lãng vẽ rắn thêm chân thêm một câu.

Tả Từ nhìn chăm chú một cái Thẩm Lãng, dù là cách mấy ngàn mét, Thẩm Lãng vậy mà cảm giác được khuôn mặt của mình bị đốt một cái, ánh mắt của đối phương vậy mà như thế kinh người sao?

"Ta tin tưởng." Tả Từ Các chủ thở dài nói: "Trình độ nào đó, Ninh Hàn huyết mạch là phụ thân ngươi thành toàn, như lần này nàng xảy ra chuyện, liền xem như còn cho ngươi Khương thị. Thuận tiện nói một tiếng, Chúc Hồng Tuyết bên kia kế ly gián ngươi cũng không cần lên, ta sẽ dẫn lấy hắn rời đi Việt Quốc đi vạn dặm đại hoang mạc."

Thẩm Lãng không có trả lời.

"Ký sao?"

"Ký!"

Tả Từ nói: "Đương nhiên ta phải cùng ngươi nói rõ ràng, một khi ngươi cùng Thiên Nhai Hải Các ký kết ngưng chiến hiệp định, vậy ngươi phải đối mặt đối thủ chính là Doanh Vô Minh cùng Phù Đồ Sơn, đến lúc đó ngươi cũng không nên nói ta Thiên Nhai Hải Các tọa sơn quan hổ đấu cái gì, ta thật không có như vậy nhàn tâm."

"Đa tạ Tả Từ Các chủ nhắc nhở." Thẩm Lãng nói.

Đón lấy, Tả Từ từ trong ngực lấy ra một tờ đồ vật, chính là Thẩm Lãng phát ra thiên hạ cái kia phần chiếu thư, đừng trách là không nói trước vậy cái kia phần. Tả Từ Các chủ trực tiếp tại chiếu thư mặt sau viết xuống ngưng chiến hiệp định, đồng thời kí lên tên của mình.

Sau đó hắn buông lỏng tay, tờ giấy này vậy mà hướng thẳng đến Thẩm Lãng thổi qua đến, phảng phất mọc cánh đồng dạng.

Thẩm Lãng kinh ngạc đến ngây người, chung quanh tất cả mọi người cũng kinh ngạc đến ngây người, cái này võ công hoàn toàn cao đến để người muốn khóc tình trạng a, hai người khoảng cách nhưng có mấy ngàn mét a.

Tờ giấy này cứ như vậy bay tới Thẩm Lãng trước mắt, trọn vẹn sau một lúc lâu, Thẩm Lãng mới đưa tay tiếp xuống.

Phóng tới trước mắt xem xét, cái này. . . Phần này ngưng chiến hiệp định cũng không tránh khỏi quá đơn giản đi, phía trên tổng cộng liền bốn chữ: Ngưng chiến hiệp định, một chữ chính văn đều không có, còn có chính là Tả Từ kí tên.

Hơn nữa đây mới thật sự là nhà thư pháp a, mỗi một chữ đều phảng phất có linh hồn, phảng phất muốn từ trên giấy bay lên.

Thẩm Lãng cầm qua bút lông, tại ngưng chiến hiệp định bên phải ký tên của mình, sau khi ký xong hắn có một loại đem phần này giấy xé toang xúc động, bởi vì chữ của hắn đơn độc nhìn rất xinh đẹp, cùng Tả Từ chữ so sánh, quả thực cũng quá low .

Nhưng phần này ngưng chiến hiệp định thế nhưng là giá trị liên thành, tuyệt đối không thể tổn hại.

Không có gì, chữ viết không được sợ cái gì? Chúng ta dáng dấp đẹp trai là được a, thiên hạ đệ nhất tên nam tử còn chưa đủ ta ngưu bức sao?

Bất quá lại nhìn Tả Từ một chút, có lẽ. . . Người ta tại mấy chục năm trước mới thật sự là thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử?

Thẩm Lãng nói: "Tả Từ Các chủ, ngưng chiến hiệp định không đều là hai phần sao? Ta lại cho ngài viết một phần mang về?"

"Không cần." Tả Từ Các chủ nói: "Ngươi giữ lại cái này một phần liền có thể, ngày khác ngươi nếu muốn lại đối ta Thiên Nhai Hải Các khai chiến, chính mình xé bỏ phần này hiệp định liền có thể. Như vậy cáo từ, sau này còn gặp lại!"

Tả Từ Các chủ cưỡi bạch điêu bay đi, rất nhanh liền biến mất ở chân trời.

Cục diện này so Thẩm Lãng trong tưởng tượng càng thêm hoàn mỹ a! Không nghĩ tới Tả Từ Các chủ so Thẩm Lãng trong tưởng tượng càng thêm quả quyết, chẳng những ngưng chiến, hơn nữa trực tiếp rời khỏi Việt Quốc.

Hạm đội chủ lực toàn quân bị diệt, Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc bị triệt để xóa đi, cái này đều không trả thù, mà là trực tiếp rút đi?

Cái này nhìn qua phảng phất là Thiên Nhai Hải Các nhận Thẩm Lãng chiến lược sát khí uy hiếp, trực tiếp nhận thua.

Mấy cái này tin tức một khi truyền bá ra ngoài, đó chính là chân chính đạn hạt nhân cấp, đầy đủ dẫn bạo thiên hạ, chấn nhiếp thiên hạ chư quốc.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 510: : Long Chi Thức Tỉnh! Thiên Hạ Chấn Động!

Chương 509:: Long chi thức tỉnh! Thiên hạ chấn động!

Lôi Châu đảo Thiên đường trang viên đỉnh núi trong đình, Thẩm Lãng bồi tiếp Ninh Nguyên Hiến cùng mấy đứa bé đang xem phong cảnh.

Cái gì phong cảnh? Sao chổi!

Kỳ thật cái này sao chổi đã xuất hiện vài ngày, bất quá bởi vì ánh sáng không đủ, vì lẽ đó ban ngày là nhìn không thấy, đến ban đêm mới có thể phát hiện, vẫn là Yêu Yêu tiểu bảo bối cái thứ nhất phát hiện.

Thẩm Lãng rất sớm đã tạo một bộ siêu cao bội số kính viễn vọng, đương nhiên so ra kém hiện đại kính viễn vọng, thấu kính nói dễ dàng cũng dễ dàng, nhưng nói khó là thật khó, không phải hiện đại Địa Cầu có chút đỉnh cấp thấu kính cũng chỉ có rải rác mấy nhà công ty làm ra được. Bất quá thứ này chỉ cần pha lê độ tinh khiết nâng lên về sau, lại dùng thủ công mài luôn có thể mài đến đi ra cũng không tệ lắm.

Hắn pha lê nhà máy chế tạo đại lượng kính viễn vọng, Ẩn Nguyên hội cướp đi cái này pha lê nhà máy về sau, cơ hồ toàn bộ phương đông thế giới quân đội đều trang bị bên trên kính viễn vọng.

Buổi tối hôm nay Thẩm Lãng an bài ba bộ kính thiên văn, tổng bọn nhỏ quan sát trên trời viên này sao chổi.

Cái này có thể sao chổi phi thường xinh đẹp, kéo lấy cái đuôi thật dài xẹt qua chân trời.

"Đóng băng vật chất cùng bụi bặm ngưng kết vật, càng giống là một đống bẩn băng. Sao chổi cùng những hành tinh khác đồng dạng quấn mặt trời quay quanh, nhưng đường đi càng dài khoa trương hơn, bởi vì nó đặc thù hình dạng, vì lẽ đó cũng được xưng vì sao chổi."

"Khi nó rời xa mặt trời thời điểm, chính là một cái siêu cấp khối băng lớn, nhưng là tới gần Địa Cầu thời điểm, hắn liền sẽ bị mặt trời phóng xạ hòa tan thăng hoa, trở thành một đạo thật dài vầng sáng."

Thẩm Lãng một bên mang theo bọn nhỏ nhìn sao chổi, một bên giảng giải.

"Ba ba, cái kia sao chổi lớn sao?" Thẩm Lực Bảo Bảo hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Có rất lớn, có rất nhỏ."

"Vậy nó sẽ rơi xuống sao?" Thẩm Thành hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì nhận mặt trời làm nóng, tăng thêm tinh cầu lực hút, nó lại không ngừng phân giải, vì lẽ đó mỗi một cái sao chổi sinh mệnh là không giống, có không đến mấy ngày, nhưng bình thường mà nói 200 năm trong vòng được xưng là ngắn chu kỳ sao chổi, vượt qua hai trăm năm được xưng là dài chu kỳ sao chổi."

"Ba ba, ngươi nhìn, ngươi nhìn, nó nứt. . ."

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian tiến đến kính thiên văn trước mặt quan sát cái này sao chổi, quả nhiên nó xuất hiện một lần phân giải bạo liệt, một màn này thật sự là xinh đẹp a, toàn bộ sao chổi quang ảnh nháy mắt bạo mười mấy lần cũng không chỉ, hơn nữa tại không trung trở thành một cái hình dạng xoắn ốc.

Bất quá dạng này kỳ cảnh rất nhanh liền biến mất, bởi vì phân giải bạo liệt đi ra cái kia bộ phận rất nhanh liền triệt để bị phân giải trở thành khí thể.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nói lên ta đây ngược lại là nhớ lại một việc, lúc ấy Ninh Chính ra đời thời điểm, trời giáng sao chổi mưa đem quốc đô nhà dân nện hủy mấy trăm ở giữa, hơn nữa hắn cái cằm vừa vặn có một cái đặc thù bớt, vì lẽ đó rất nhiều người nói hắn không rõ, nói hắn là cái gì yêu tinh."

Gần nhất Ninh Nguyên Hiến khí sắc thật sự là tốt hơn quá nhiều, ngắn ngủi mấy tháng liền tăng trọng vượt qua ba mươi cân, so với trước đó cũng giống như tuổi trẻ rất nhiều, thậm chí rung động cũng không bằng trước đó lợi hại.

Mấy ngày này với hắn mà nói, thật như là giống như thần tiên, mỗi ngày bồi tiếp mấy đứa bé đọc sách ăn cơm, trồng rau làm vườn, lúc rảnh rỗi ra biển câu cá, quả thực không nên quá đẹp a, chính là Chủng phi ngại nhàm chán, thường xuyên sẽ chạy đến Nộ Triều thành đi chơi, đương nhiên nàng cái gọi là chơi càng nhiều thời điểm là theo chân Từ Thiên Thiên cùng một chỗ cắt may quần áo.

"Nhạc phụ, ngài trong trí nhớ gặp qua cái này sao chổi sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Ninh Nguyên Hiến nghĩ một lát mà lắc đầu nói: "Không có đi."

Cái này cũng rất bình thường, bởi vì rất nhiều sao chổi bình thường mấy chục năm mới xuất hiện một lần.

"Bất quá cái này sao chổi xác thực rất yêu a." Ninh Nguyên Hiến nói: "Yêu Yêu, ngươi nói cho ba ba, là lúc nào phát hiện nó?"

Yêu Yêu trên giấy viết một con số: "Mười năm!"

Mười lăm ngày trước đó? Cái kia tựa như là Long chi hối nổ tung ngày đó, quả thật có chút đúng dịp a.

"Nhả lợi hại sao?" Thẩm Lãng hỏi bên cạnh Ninh Diễm.

Ninh Diễm lắc đầu, hơi có chút ngượng ngập nói: "Phản ứng gì đều không có."

Chủng phi nói: "Có ngươi tại, a Diễm hạnh phúc nhiều, lần trước mang thai có thể bị tội, lần này cảm giác gì đều không có, ăn được ngủ được, lực to như ngưu, liền đợi đến dưa chín cuống rụng, nhắm mắt lại giậm chân một cái đem oa nhi này sinh ra tới."

"Chán ghét, không cho nói." Ninh Diễm tiến lên che Chủng phi miệng, cái gì lực to như ngưu, cái gì nhắm mắt lại giậm chân một cái liền sinh ra tới, nàng không thích nhất nghe như vậy, lộ ra nàng giống như rất lỗ mãng, người ta cũng là đại mỹ nhân có được hay không?

Mà liền tại lúc này, một thân ảnh chạy vội mà lên, là Dora công chúa.

"Bệ hạ, có việc."

Thẩm Lãng ôm lấy Thẩm Mật cùng Yêu Yêu nói: "Thân ba ba một ngụm."

Hai cái nha đầu tại Thẩm Lãng tả hữu trên mặt hôn một cái, lưu luyến không rời đưa các nàng buông xuống, Thẩm Lãng hướng Ninh Nguyên Hiến nói: "Nhạc phụ, vậy ta về trước a."

"Đi thôi, đi thôi, chúng ta lại ở thêm một lát." Ninh Nguyên Hiến nói.

Thẩm Lãng tại mười mấy tên đặc chủng võ sĩ bảo vệ dưới núi, khẳng định ra rất chuyện trọng yếu, nếu không Dora công chúa sẽ không nửa đường tới quấy rầy, nhưng lại sẽ không là chuyện gì xấu.

"Chúng ta phái đi phương tây thế giới sứ đoàn trở về, Dibos công tước phái tới sứ giả." Dora công chúa nói: "Mặt khác tỷ tỷ của ta cũng mang đến lễ vật."

Dora công chúa tỷ tỷ, Amazon Edda nữ vương, chuyển đổi thời gian hai người kia đều đã sinh, Bảo Bảo đều hơn mấy tháng.

Nhưng hẳn là không chỉ là chuyện này.

"Hỏa Thần giáo phái tới sứ đoàn, dẫn đội vẫn như cũ là cái kia đại tế sư, nàng nói có vô cùng trọng yếu sự vụ muốn bái kiến bệ hạ." Dora công chúa nói.

Thẩm Lãng gật gật đầu, xoay người bên trên to lớn Amazon chiến mã, ôm Dora công chúa bờ eo thon hướng phía Nộ Triều thành rong ruổi mà đi.

...

"Ông trời của ta thần a, ta rốt cục lại một lần nữa nhìn thấy ngài, ta nam chủ nhân đâu, vĩ đại Đông Phương nhân hoàng." Khoảng cách còn rất xa, trung niên thái giám Taren liền dùng một loại phi thường khoa trương khẩu khí hô, trực tiếp quỳ trên mặt đất nói: "Ngài trung thành nhất nô bộc Taren, bái kiến chí cao vô thượng Thẩm Lãng bệ hạ, ta nghe nói ngài vừa mới thu hoạch được hai trận huy hoàng vĩ đại sự nghiệp, hơn nữa đã trở thành ba cái vương quốc quân chủ, ngài quả thực là kỳ tích hóa thân, bệ hạ của ta."

Hơn nữa hắn nói vẫn là tiếng Trung, rõ ràng. Trước đó tại phương tây thế giới hắn mặc dù sẽ một chút xíu tiếng Trung, nhưng trên cơ bản có thể xem không thể nói, có thể thấy được trôi qua một năm nhiều thời gian hắn học tập rất cố gắng.

"Ngươi phương đông ngôn ngữ nói đến rất tốt." Thẩm Lãng cười nói, sau đó nhẹ nhàng mang một cái cánh tay của hắn, để hắn.

Thái giám Taren khoa trương chấn động, liền phảng phất bị Thẩm Lãng đụng vào một cái là lớn lao vinh hạnh.

"Đây hết thảy đều là ngài vinh quang, ta tại mọi thời khắc ôm đối với ngài kính ngưỡng, mới khiến cho ta học tập giống như thần trợ." Taren nói: "Không chỉ là ta, còn có nữ công các hạ cũng học tập phương đông ngôn ngữ, ta học tập đến còn chưa đủ, ta tranh thủ tại tiểu vương tử học được nói chuyện trước đó để ta đạt tới phương đông học giả trình độ, bởi vì ta hi vọng trở thành vương tử điện hạ cái thứ nhất ngôn ngữ thầy giáo vỡ lòng, đây chính là chúng ta Russo gia tộc cái thứ nhất thân vương."

Thẩm Lãng nói: "Dibos sinh một cái nam hài?"

Taren nói: "Đúng vậy, bệ hạ của ta, đây là trong thiên hạ xinh đẹp nhất tiểu vương tử, tóc của hắn như là hoàng kim, như là ánh nắng, da của hắn như là bạch ngọc, ánh mắt của hắn như là sao trời, hơn nữa hắn có được giống như ngài đồng tử, sâu u mà lại lập thể, khi hắn giáng sinh thời điểm, trên trời bay xuống màu lam bông tuyết, mặt trời cùng tuyết bay cùng tồn tại, cho nên chúng ta xưng là mặt trời tuyết bay giáng sinh người."

Đón lấy, Taren dâng lên một bức chân dung, đây là dùng chân dung phác hoạ phương thức vẽ đi ra, hơn nữa còn là thải sắc, đã phi thường tới gần tại ảnh chụp, trên bức họa Dibos công tước ôm nhi tử, quả nhiên là một cái siêu cấp xinh đẹp tiểu gia hỏa, đem hỗn huyết tất cả ưu thế phát huy đến cực hạn.

"Bức họa này giống căn bản là không cách nào đạt tới tiểu vương tử xinh đẹp một phần mười, nhưng là không có cách nào, đây đã là tốt nhất họa sĩ." Thái giám Taren nói: "Vì bức họa này, nữ đại công tước nỗ lực một trăm cân hoàng kim, chiêu mộ toàn bộ đế quốc xuất sắc nhất họa sĩ."

Đứa bé này tính danh đã không cần hỏi, Dibos nói qua, nếu như sinh chính là nam hài liền đặt tên là Loki, đây là Khương Ly tại phương tây thế giới danh tự, Loki. Khương. Russo.

"Tây Luân đế quốc còn ổn định sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Trên đại thể vẫn là ổn định." Taren nói: "Helen phó hoàng trở về về sau, toàn bộ phương nam một lòng đoàn kết, đạt được không gì so sánh nổi phát triển, thuế má lại một lần nữa vượt xa phương bắc, có lẽ dùng không bao lâu, chúng ta nhà trai liền có thể trở thành Tây Luân đế quốc chân chính trọng tâm, hơn nữa chúng ta bắt đầu cùng Đông Phương đế quốc tiến hành mậu dịch về sau, sẽ trở nên càng thêm phồn vinh thịnh vượng."

Sau đó, Taren muốn nói lại thôi.

"Nói." Thẩm Lãng nói: "Có phải là Dibos muốn ta cho một đạo cái gì ý chỉ, sắc phong cái gì?"

Thái giám Taren nịnh nọt nói: "Cơ trí như ngài, bệ hạ của ta."

Thẩm Lãng không có đem chính mình cái này Đại Càn đế chủ coi là chuyện đáng kể, thậm chí hắn hiện tại liền nội các đều không có, càng không có truyền đạt qua cái gì ý chỉ, tổng không tốt chính mình viết đi.

"Cái kia ai, ở đây sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Vẫn còn ở đó. . ." Bên ngoài Trương Xuân Hoa nói: "Hắn nguyên bản tại Thiên đường trang viên làm bạn thái thượng vương, nhưng gần nhất chúng ta sự vụ quá bận rộn, vì lẽ đó liền mời lão nhân gia ông ta đến giúp đỡ."

Thẩm Lãng nói cái kia ai, chính là Việt Quốc Thượng thư trước sân khấu trước tả thừa tướng, Thái tử thái phó Sách Huyền, cũng đã từng là Kim Sơn đảo chi tranh tối cao tài quyết giả một trong.

Người này không sai biệt lắm xem như hoá thạch sống, tư cách so Chúc Hoằng Chủ còn già hơn, năm nay đã tám mươi bảy tuổi, thân thể lại còn rất cường tráng. Năm đó Thẩm Lãng thân phận bại lộ thời điểm, hắn không có bất kỳ cái gì phát ra tiếng, Ninh Thiệu đăng cơ vương vị thời điểm, hắn cũng không có phát ra tiếng phản đối, thuộc về bo bo giữ mình, nhưng là lại không nguyện ý từ tặc cái chủng loại kia.

Thẩm Lãng vương giả trở về, Thiên Việt thành đại quyết chiến chiến thắng về sau, hắn đã từng đi gặp qua Trương Xung, phi thường mịt mờ nói không biết có vinh hạnh tham gia Thẩm Lãng cùng Trương Xuân Hoa hôn lễ, Trương Xung cũng hướng Thẩm Lãng đề cập qua, nhưng trận kia hôn lễ quy mô rất nhỏ, Thẩm Lãng cũng không có mời Sách Huyền.

Sách Huyền không có nhận thiệp mời, nội tâm vẫn là vô cùng thất lạc, nhưng là trước đây không lâu hắn không để ý hơn tám mươi tuổi tuổi tới trước Nộ Triều thành, một là đến cầu kiến Thẩm Lãng, hai là tưởng niệm cố chủ Ninh Nguyên Hiến.

Bất quá Thẩm Lãng cho đến bây giờ đều không có gặp hắn, cũng không phải đối với hắn bất mãn, vị này Sách Huyền Hầu tước cùng hắn từng có nho nhỏ khúc mắc, nhưng là tại thời khắc mấu chốt người ta chí ít không có đứng đội Ninh Thiệu cùng Chúc thị bên kia.

"Lão hủ Sách Huyền, tham kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Sách Huyền cẩn thận cho Thẩm Lãng dập đầu, thanh âm mang theo vừa đúng kích động cùng run rẩy, hắn giống như Chúc Hoằng Chủ đều là Ninh Nguyên Hiến lão sư, cũng từng gặp qua Khương Ly, chí ít từ nội tâm chỗ sâu hắn là hướng tới Khương Ly, hơn nữa hắn tại Thượng thư đài thời điểm là tả tướng, cùng ngay lúc đó hữu tướng Chúc Hoằng Chủ đi tiểu không đến một chỗ đi.

Thẩm Lãng nói: "Lần này xin mời lão thái phó tới là bởi vì ngài là thư pháp đại gia, xin ngài giúp ta nghĩ một đạo ý chỉ."

Trước Thái tử thái phó Sách Huyền dập đầu nói: "Thần tuân chỉ."

Thẩm Lãng nói: "Đại ý chính là, sắc phong Tây Luân vương triều Nam Cảnh thủ hộ, Russo gia tộc Dibos công tước vì Đại Càn vương triều Bích quý phi, sắc phong tử vì Đại Càn vương triều Ngọc Thân Vương."

Thái phó Sách Huyền đứng dậy, cầm lấy bút lông, lưu loát viết một phần lộng lẫy trang trọng thánh chỉ, tuyệt đối phù hợp đế quốc quy cách, tuyệt đối chí cao vô thượng.

Viết xong về sau, Thẩm Lãng dùng tới chính mình tư ấn, sau đó đắp lên Đại Càn vương triều đại ấn.

"Cái này thánh chỉ trước đặt ở ta cái này, Taren ngươi tại Nộ Triều thành chơi mấy ngày, ta chuẩn bị một chút lễ vật, chờ ta sứ đoàn lại một lần nữa khi xuất phát, ngươi lại trở về về Tây Luân vương triều." Thẩm Lãng nói.

Thái giám Taren dập đầu nói: "Đây là ta vạn phần vinh hạnh, mặt khác ta vô cùng khát vọng mấy ngày nay thời gian, ta có thể phụng dưỡng ngài, bệ hạ của ta. Lớn mật nói một câu, nữ đại công tước nhìn thấy phần này thánh chỉ sẽ cao hứng ban thưởng vạn dân, đây quả thực là Russo gia tộc vô thượng vinh quang."

...

Trong mật thất, Thẩm Lãng triệu kiến Hỏa Thần giáo đại tế sư, chính là cái kia đã từng ám sát qua Thẩm Lãng, về sau lại tới bồi tội, dâng lên rất nhiều lễ vật, thậm chí muốn dâng lên chính mình cái kia đại tế sư.

"Lại đến trước đó, ta đi qua hoàng hậu đảo, đi bái kiến Edda nữ vương, nàng để ta cho ngài mang đến một món lễ vật." Hỏa Thần giáo đại tế sư đưa tới, đây là một chi bút lông, tóc máu bút.

Thẩm Lãng vuốt ve ngòi bút, mềm mềm lông tơ đáng yêu cực, đây cũng là Edda nữ vương tóc của đứa bé chế thành.

"Nếu như tất cả mọi người dự liệu như thế, Edda nữ vương sinh một cái tiểu công chúa, một cái huyết mạch thiên phú cao tới cực điểm tiểu công chúa, Amazon quốc gia có người thừa kế, chúc mừng ngài bệ hạ." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói.

Nàng không muốn Taren đồng dạng liều mạng hình dung hài tử tướng mạo, nàng cường điệu hài tử huyết mạch.

"Tên của hài tử gọi Allen. Thẩm." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Là một cái mỹ lệ phi thường tiểu công chúa, đáng tiếc ta không có chân dung, nhưng ta cảm thấy cái ngạc nhiên này hẳn là lưu cho chính ngài đi phát hiện."

Thẩm Lãng nói: "Đại tế sư các hạ lần này tới phương đông, khẳng định không chỉ là vì cho ta đưa một chi tóc máu bút đơn giản như vậy đi, cứ việc nó với ta mà nói phi thường trân quý."

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Ta đến có hai chuyện, kiện thứ nhất. . ."

Lúc nói chuyện, nàng đem trên người Đại Tế Ti áo bào đỏ cởi xuống, lộ ra tuyết trắng thân thể, sau đó dùng trường bào đệm ở trên ghế, hướng phía Thẩm Lãng hỏi: "Có thể chứ?"

Thẩm Lãng một ách, sau đó gật gật đầu.

"Tất nhiên lần thứ nhất cùng bệ hạ tự mình hội đàm không có mặc quần áo, cái kia dứt khoát sau đó mỗi một lần đều thẳng thắn gặp nhau." Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Đúng, tên ta là Shelley."

Thẩm Lãng nói: "Mời nói ngươi ý đồ đến."

Hỏa Thần giáo đại tế sư nói: "Đầu tiên chúc mừng ngài đế quốc thu hoạch được hai trận vĩ đại thắng lợi, đồng thời chúc mừng Đại Càn đế quốc một lần nữa quật khởi, hi vọng ta lần tiếp theo lại đến thời điểm, ngài đã trở thành phương đông thế giới chí cao vô thượng Nhân Hoàng, ta đại biểu Hỏa Thần giáo tối cao Giáo Vương trước ngài đưa lên vô thượng kính ý, đồng thời khát vọng cùng Đại Càn vương triều chính thức thiết lập quan hệ ngoại giao."

Sau đó, đại tế sư Shelley đưa lên một phần dạy chỉ, đây là Hỏa Thần giáo vương tự mình viết thiết lập quan hệ ngoại giao sách.

Thẩm Lãng không có cái gì do dự, trực tiếp tiếp xuống, nói: "Ta phần này thiết lập quan hệ ngoại giao quốc thư, đợi ngài lúc trở về ta sẽ định ra hoàn tất, đồng thời điều động sứ giả tiến về Hỏa Thần giáo."

Đại tế sư Shelley nói: "Cái kia ở đây ta trước hết chúc mừng chúng ta vĩ đại hữu nghị."

"Mặt khác chuyện thứ hai." Shelley đại tế sư nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, không biết ngài có phải không chú ý tới trên trời cái kia sao chổi?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đương nhiên, mỹ lệ phi thường sao chổi, hơn nữa trước đây không lâu vừa mới phát sinh một lần phân liệt giải thể."

Shelley đại tế sư nói: "Kỳ thật, cái này sao chổi cách mỗi một trăm mười chín trước liền xuất hiện qua một lần, chúng ta đời thứ nhất Giáo Vương cũng là bởi vì viên này sao chổi cảm ngộ Hỏa Thần thiên đạo, sáng tạo Hỏa Thần giáo, vì lẽ đó viên này sao chổi tại chúng ta Hỏa Thần giáo bên trong có được thần thánh địa vị, chúng ta xưng là hỏa long sao chổi "

Thẩm Lãng kinh ngạc, đây là dùng khác loại phương thức tuyên bố sao chổi quyền sở hữu sao?

Shelley đại tế sư nói: "Ngài hồi tưởng một chút chúng ta Hỏa

Thần giáo đồ đằng, đầu kia hỏa long con mắt có phải là sao chổi hình dạng?"

Thẩm Lãng thoáng một lần ức, thật đúng là như thế.

Shelley đại tế sư nói: "Mặt khác, còn có một cái tuyệt đối cơ mật, mỗi một lần sao chổi tiếp cận chúng ta cái tinh cầu này thời điểm, đều sẽ phát sinh một lần giải thể, sau đó sinh ra một lần mưa sao băng, va chạm thế giới của chúng ta, đương nhiên này lại mang đến nhất định hủy diệt, nhưng càng nhiều hơn chính là bảo tàng, lần trước sao chổi cách chúng ta gần nhất thời điểm phát sinh giải thể đụng vào phương tây thế giới, cho chúng ta mang đến rất nhiều quý giá vật chất, thậm chí chúng ta Hỏa Thần giáo cường đại rất lớn bộ phận bắt nguồn từ viên này sao chổi giải thể rơi xuống."

Thẩm Lãng không khỏi mà kinh ngạc.

Shelley đại tế sư nói: "Viên này sao chổi lần thứ nhất xuất hiện tại hơn 900 năm trước, kỳ thật tại phương tây thế giới còn có một cái truyền thuyết, làm loại này hỏa hồng sao chổi xuất hiện thời điểm, đại biểu cho long chi hàng thế."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, long chi hàng thế? Cái này quá kéo a, ngươi cho rằng đây là quyền lực trò chơi đâu?

Shelley đại tế sư nói: "Đương nhiên, cái gọi là Long là rất Quảng Nghĩa, ví dụ như ta nghe nói ngài dùng Long chi hối phá hủy ngài kẻ địch mạnh mẽ nhất, từ một loại nào đó trình độ lên, nó cũng là một loại Long hình thái."

Thẩm Lãng có chút minh bạch đối phương, Long tại phương đông thế giới mang ý nghĩa chí cao vô thượng đồ đằng, cơ hồ là thần. Nhưng là tại phương tây thế giới, Long mang ý nghĩa cường đại cùng hủy diệt.

Shelley đại tế sư nói: "Viên này lưu tinh tại chúng ta Hỏa Thần giáo bên trong được xưng là Hỏa Thần chi nhãn, cho nên chúng ta nghiên cứu nó vượt qua mấy trăm năm thời gian, lần này nó hẳn là sẽ còn lại một lần nữa giải thể, lại một lần nữa bộc phát mưa sao băng, nhưng lần này sẽ rơi xuống đụng vào phương đông thế giới."

"Chúng ta đi qua kín đáo tính toán, khi nó cùng chúng ta tinh cầu tiếp cận nhất thời điểm, chúng ta tinh cầu lực hút sẽ đem hắn xé rách ra một khối, mà tiếp qua hai mươi chín ngày thời gian, nó liền sẽ cùng chúng ta tinh cầu gặp thoáng qua, lần này sẽ phi thường rất gần." Shelley đại tế sư nói: "Cái này một ý vị, lần này nó sẽ chia ra một cái rất lớn tinh thể, va chạm tinh cầu của chúng ta, đến lúc đó sẽ là một trận rung động lộng lẫy cực hạn mưa sao băng, đương nhiên cũng sẽ mang đến một trận hủy diệt tính tai nạn, có lẽ nó va chạm uy lực sẽ hoàn toàn không thua gì ngài Long chi hối."

Thẩm Lãng trái tim bắt đầu run rẩy, sau đó nhắm mắt lại bắt đầu tính toán cái này sao chổi quỹ tích vận hành, muốn tính toán ra nó cuối cùng va chạm địa điểm, nhưng là hắn cũng không đủ số liệu, tính toán không ra.

Một giây sau, Shelley đại tế sư đưa lên một phần kỹ càng tư liệu, liên quan tới cái này sao chổi chu kỳ, vận hành tốc độ, còn có trước đó va chạm điểm.

"Đi qua chúng ta Hỏa Thần giáo tính toán, lần này nó hẳn là đụng vào nơi này." Shelley tế sư chỉ một cái trên bản đồ vị trí cụ thể.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi Hỏa Thần giáo liên quan tới phương đông thế giới địa đồ phi thường tường tận chuẩn xác a."

Shelley đại tế sư nói: "Tin tưởng ta, chúng ta Hỏa Thần giáo đối phương đông thế giới không có ác ý gì, hơn nữa sự cường đại của các ngươi vượt xa chúng ta."

Thẩm Lãng nhìn kỹ, phát hiện lần này va chạm địa điểm là tại Sở quốc tây bộ biên cảnh, đây là một mảnh to lớn sa mạc, xem như Sở quốc cùng Tây Vực các nước một trời một vực bình chướng.

Thẩm Lãng nội tâm lắc một cái nói: "Ngươi xác định lần này va chạm uy lực sẽ phi thường lớn, không thua gì ta Long chi hối?"

Shelley đại tế sư nói: "Ta không biết Long chi hối uy lực, nhưng là ngài cũng không có tiến hành giấu diếm, Long chi hối phá hủy tung hoành mấy chục dặm hạm đội, vì lẽ đó ta nghĩ đến một lần va chạm hoàn toàn thua kém Long chi hối. Đương nhiên trọng yếu không phải điểm này, trọng yếu là lần này mưa sao băng va chạm sẽ mang đến rất nhiều quý giá vật chất, thiên ngoại đồ vật, đây là to lớn chi bảo tàng. Chúng ta Hỏa Thần giáo vốn định độc hưởng, nhưng ta điều tra tương quan địa đồ, phiến khu vực này thuộc về Sở quốc, mà hắn là Đại Càn vương triều thuộc hạ một cái chư hầu vương quốc, vì lẽ đó lần này sao chổi phân liệt thể đem va chạm ngài lãnh thổ lên, ta thỉnh cầu ngài cùng Hỏa Thần giáo cộng đồng khai phát viên này thiên ngoại đồ vật, chúng ta vốn là muốn chia đều, nhưng đây là ngài lãnh thổ, cho nên chúng ta Hỏa Thần giáo đến bốn, ngài đến sáu."

Thẩm Lãng không khỏi trong sự ngột ngạt tâm kích động, nếu như đây hết thảy đều là thật, kia thật là thượng thiên phù hộ a.

Vốn cho rằng Tả Từ ngưng chiến, Thiên Nhai Hải Các rời khỏi Việt Quốc đã là hoàn mỹ, không nghĩ tới còn muốn càng thêm cực hạn hoàn mỹ.

Lần này vương triều Đại Viêm tiến đánh Sở quốc chủ lực là tây lộ quân, chí ít có mấy chục vạn đại quân đi.

Thẩm Lãng Long chi hối sử dụng hết, năng lượng hạch tâm không thể lại nổ cái thứ hai, hơn nữa uy lực cũng không đủ Long chi hối một phần trăm.

Nếu quả như thật xuất hiện mưa sao băng va chạm Sở quốc tây bộ biên cảnh sa mạc bãi, cái kia lại là một trận hủy thiên diệt địa a, cho đến lúc đó ai dám nói Thẩm Lãng chỉ có một cây Long chi hối? Cái này chiến lược uy hiếp liền phá trần,

Thượng thiên a, ngươi vậy mà là như thế chiếu cố ta Thẩm Lãng sao? Ta Thẩm Lãng chẳng lẽ là lão thiên ba ba thích nhất con?

"Bệ hạ, đây đã là chúng ta lớn nhất thành ý." Shelley đại tế sư nói: "Đây cũng là chúng ta Hỏa Thần giáo cho ngài hữu nghị, ngài là chí cao vô thượng Nhân Hoàng, chúng ta Giáo Vương đồng dạng vô cùng tôn quý, cho nên chúng ta ở giữa không nên cò kè mặc cả, ngài nói đúng sao? Nếu như ngài muốn đòi lấy càng nhiều, ta muốn trừ thân thể của ta, ta Hỏa Thần giáo cũng không còn cách nào cho."

Thẩm Lãng nói: "Thành giao, Shelley nữ sĩ, đối ngươi cái tên này ta giống như nghe qua không chỉ một lần."

Shelley đại tế sư vươn ngọc thủ cùng Thẩm Lãng đem nắm nói: "Đúng, bệ hạ của ta, chúng ta phương tây thế giới danh tự cứ như vậy mấy cái, trùng tên thực tế là quá nhiều."

Đón lấy, Shelley đại tế sư nói: "Tất nhiên ngài đồng ý hợp tác, vậy ta đây lần mang tới mấy trăm tên Hỏa Thần võ sĩ liền giao cho ngài chỉ huy, thời gian đã phi thường gấp gáp, ta nghĩ chúng ta nhất định phải tranh thủ thời gian hành động, điều động Sở quốc quân đội đem khu vực kia triệt để phong tỏa, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào, sau đó lẳng lặng chờ đợi Thiên Ngoại Lưu Tinh va chạm đến."

Tiếp lấy Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Viên này sao chổi lần thứ nhất va chạm thế giới này là hơn 900 năm trước?"

Shelley đại tế sư nói: "Đúng vậy, bệ hạ của ta, ngài nhớ tới cái gì sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không có."

Shelley đại tế sư nói: "Tại chúng ta Hỏa Thần giáo trong dự ngôn, viên này sao chổi không sai biệt lắm tại một ngàn năm thời điểm liền sẽ tiêu vong, mà sự diệt vong của nó liền mang ý nghĩa long chi thức tỉnh, cho nên làm ta đi vào Nộ Triều thành, nghe nói ngài dẫn bạo Long chi hối thời điểm còn cảm thán, cái này ngôn ngữ hoặc là không phải người điên nói mớ, bởi vì trận này nổ lớn có lẽ có thể xưng là long chi thức tỉnh."

"Nếu như lần này thật là sao chổi một lần cuối cùng va chạm, cho nên chúng ta sẽ có thiên đại thu hoạch, ta có loại dự cảm này bệ hạ của ta." Shelley đại tế sư nói: "Ngài dẫn bạo Long chi hối, vì lẽ đó ta phi thường hi vọng cái này long chi thức tỉnh nói là ngài, chính là bởi vì như thế chúng ta không dám độc chiếm lần này sao chổi mang tới thiên ngoại tài phú."

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Chờ một chút mấy ngày, ta tiến hành tính toán, nếu như hết thảy không lầm, chúng ta cái này xuất phát đi Sở quốc tây bộ biên cảnh , chờ đợi lần này sao chổi va chạm."

...

Thẩm Lãng không nghĩ tới Tả Từ Các chủ sẽ như vậy quyết đoán, hắn cùng Thẩm Lãng ký ngưng chiến hiệp định về sau, hắn rời đi Nộ Triều thành cũng không có im hơi lặng tiếng, mà là đại biểu Thiên Nhai Hải Các tuyên cáo thiên hạ.

Hắn hướng năm cái khác siêu thoát thế lực, hướng về thiên hạ chư quốc đô phát ra thân bút sách.

Nội dung vô cùng đơn giản, Thiên Nhai Hải Các cùng Thẩm Lãng triệt để ngưng chiến, lẫn nhau không truy cầu đối phương bất cứ trách nhiệm nào, đồng thời từ ngày hôm nay, Thiên Nhai

Hải Các toàn diện rút khỏi Việt Quốc.

Cái này hiệu quả liền ngưu bức, quả thực muốn đem người chấn động đến hồn phi phách tán a.

Nguyên bản trận này đại thắng lợi Thẩm Lãng còn muốn chính mình phái người đi nói khoác đâu, không nghĩ tới căn bản không cần, Tả Từ Các chủ đem chuyện này thay hắn làm, hơn nữa hiệu quả so với hắn tự mình đi nói khoác tốt gấp trăm lần, thật như là một viên đạn hạt nhân đầu nhập bình tĩnh mặt biển, nhấc lên sóng to gió lớn, toàn bộ thiên hạ triệt để chấn động.

Việt Vương Ninh Chính là cái thứ nhất thu được Tả Từ Các chủ thân bút bố cáo chư hầu vương. Sau khi xem hắn thật hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Thẩm Lãng bệ hạ vậy mà thật làm được, hắn vậy mà thật đánh thắng Thiên Nhai Hải Các, hơn nữa còn thắng được như thế triệt để?

Thiên Nhai Hải Các trực tiếp nhận thua? Thậm chí hoàn toàn rút khỏi Việt Quốc, vẫn là Tả Từ Các chủ tự mình tuyên cáo thiên hạ?

Thiên na, Thẩm Lãng lại một lần nữa sáng tạo thần dấu vết! Ninh Chính kích động đến run rẩy, thậm chí có chút khó mà thở dốc, thậm chí cầm Tả Từ Các chủ thân bút sách hai tay run không ngừng, ngược lại phảng phất hắn cũng phải Parkinson hội chứng.

Nhìn thấy một màn này, trên triều đình vô số thần tử ngừng thở, trong lòng không khỏi sợ hãi, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Việt Vương Ninh Chính, trái tim chăm chú kéo căng lên.

Chuyện gì xảy ra? Đại vương biểu lộ cổ quái như vậy? Bệ hạ nhất quán tới là đứng trước núi lở mà không đổi người a, hiện tại phản ứng lớn như vậy? Chẳng lẽ có cái gì thiên đại tin dữ? Chẳng lẽ Thẩm Lãng bệ hạ thua? Chẳng lẽ. . . Đại Càn vương triều diệt? Thậm chí Thẩm Lãng bệ hạ sụp đổ?

Không cần a, tuyệt đối không nên a! Nếu như Thẩm Lãng bệ hạ thua, vậy chúng ta Việt Quốc cũng liền triệt để xong, Ngô quốc cùng Sở quốc cũng vong định.

Ninh Khải, Ninh Cương, Trương Xung bọn người không khỏi khẩn trương đến không thể thở nổi, cầu xin thượng thiên tuyệt đối không nên là xấu tin tức.

Việt Vương Ninh Chính hướng phía phía đông quỳ xuống, run rẩy nói: "Thẩm Lãng bệ hạ thắng, đại hoạch toàn thắng, Tả Từ Các chủ nhận thua, Thiên Nhai Hải Các triệt để rời khỏi Việt Quốc, Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, Đại Càn vương triều vạn tuế!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 511: : Ức Vạn Người Kính Ngưỡng! Đại Viêm Hoàng Đế Chấn Kinh!

Chương 510:: Ức vạn người kính ngưỡng! Đại Viêm Hoàng đế chấn kinh!

Trên thế giới này nếu có ai tín nhiệm nhất Thẩm Lãng, cái kia không hề nghi ngờ chính là Ninh Chính, bởi vì hắn là Thẩm Lãng vô số kỳ tích người chứng kiến, thậm chí là tín nhiệm Thẩm Lãng cơ hồ đánh đổi mạng sống đại giới, nhưng là nếu bàn về áp lực cũng là hắn lớn nhất.

Ngô Sở Việt ba nước quân vương bên trong, Ngô Vương cùng Sở Vương đã không thèm đếm xỉa, đều chuẩn bị đưa vào chỗ chết mà hậu sinh, còn có cái gì có thể sợ? Duy chỉ có Ninh Chính tràn ngập hi vọng, nhưng lại có làm tốt dự tính xấu nhất, thậm chí đem Việt Quốc chỉ có quân đội toàn bộ phái đi ra, hơn nữa gần một nửa đi chi viện Ngô Sở hai nước, nếu như Thẩm Lãng một trận chiến này thua, đây chính là ba cái vương quốc hủy diệt.

Hiện tại tin chiến thắng rốt cục truyền đến, mà lại là dùng loại phương thức này truyền đến.

Đương nhiên, Thẩm Lãng dùng Long chi hối phá hủy Ninh Hàn hạm đội không lâu về sau, liền đã đem tin tức truyền cho Ninh Chính, nhưng lúc này Ninh Chính không dám lộ ra, về sau Thẩm Lãng đem Thiên Nam hành tỉnh Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc triệt để xóa đi, Ninh Chính cũng rất nhanh biết rõ, nhưng vẫn như cũ không dám tuyên dương, bởi vì hết thảy cũng không có hết thảy đều kết thúc.

Tại bất luận cái gì người nghĩ đến, Thiên Nhai Hải Các gặp như thế lớn tổn thất, khẳng định là muốn đem hết toàn lực trả thù, nếu như thắng lợi tuyên bố quá sớm, tiếp xuống cùng Thiên Nhai Hải Các chiến cuộc lại có lặp đi lặp lại nên làm cái gì?

Vì lẽ đó dù là Thẩm Lãng liên tiếp thu hoạch được hai trận thắng lợi, Việt Vương Ninh Chính ngược lại càng căng thẳng hơn, cơ hồ đêm không thể say giấc, bởi vì Thiên Nhai Hải Các quá cường đại, một khi Ninh Hàn thua, cái kia Tả Từ sẽ phải tự mình ra sân.

Đương nhiên làm một vương giả, Ninh Chính cũng từng nghĩ tới Tả Từ có lẽ sẽ cầu hoà ngưng chiến, nhưng đây chỉ là đứng tại lợi ích góc độ mà nói. Nhưng Tả Từ thế nhưng là thiên hạ mấy lớn lãnh tụ một trong, nhận đau đớn thê thảm như vậy thất bại tiến hành trả thù mới là hợp lý. Một khi Tả Từ Các chủ tự mình ra sân, Ninh Chính không cách nào tưởng tượng Thẩm Lãng muốn thế nào chống cự.

Hiện tại rốt cục trở thành kết cục đã định, quả thực là thiên đại tin vui a.

Ngay sau đó, bên ngoài truyền đến đại hoạn quan Lê Ân tiếng hô to: "Bệ hạ đại hỉ, từ Nộ Triều thành truyền đến tin chiến thắng."

Lê Ân xông tới, quỳ xuống dập đầu nói: "Nửa tháng trước, Thiên Nhai Hải Các hạm đội chủ lực, gần ngàn tàu chiến hạm, gần mười vạn bí mật quân đoàn tiến đánh Nộ Triều thành, nháy mắt bị Thẩm Lãng bệ hạ triệt để tiêu diệt, từ trên thế giới này triệt để xóa đi."

"Bảy ngày trước đó, Thẩm Lãng bệ hạ lại một lần nữa khoảng cách trăm dặm hướng Thiên Nhai Hải Các phát xạ cấp chiến lược vũ khí, đem Thiên Nhai Hải Các từ trên thế giới triệt để xóa đi."

"Bốn ngày trước, Thiên Nhai Hải Các chi chủ Tả Từ tự mình tiến về Nộ Triều thành, hướng Thẩm Lãng bệ hạ cầu hoà, vô điều kiện rời khỏi Việt Quốc."

"Đến bước này, Thẩm Lãng bệ hạ đại hoạch toàn thắng!"

Lời này mới ra, toàn bộ Việt Quốc triều đình triệt để sôi trào, thật như là nghe thiên thư thần thoại đồng dạng hoàn toàn không dám tin. Chúng ta biết rõ Thẩm Lãng bệ hạ rất ngưu bức, nhưng không biết hắn. . . Ngưu bức như vậy a.

Đây quả thực quá không thể tưởng tượng a, nghe rõ chưa? Nháy mắt tiêu diệt Thiên Nhai Hải Các mười vạn hạm đội, đây là miểu sát a?

Tốt a, kỳ thật chỉ có tám vạn, nhưng bất kỳ chiến báo đều muốn khoác lác, chúng ta Thẩm Lãng bệ hạ cũng không ngoại lệ, bốn bỏ năm lên không vừa vặn mười vạn sao? Huống hồ Tả Từ Các chủ đều nói mình không quan tâm mặt mũi, hẳn là cũng sẽ không truy cứu Thẩm Lãng đang khoác lác đi.

Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân mạnh đến cỡ nào? Trong lòng mọi người là biết được rõ ràng a, lần trước hai vạn Huyết Hồn quân vẫn chỉ là cơ sở nhất cái chủng loại kia, đều đã cường đại đến để người ngạt thở. Lần này Thiên Nhai Hải Các xuất động mười vạn chủ lực, đây là hoàn toàn để người tuyệt vọng lực lượng a, Thẩm Lãng bệ hạ chẳng những thắng, hơn nữa còn nháy mắt miểu sát.

Không chỉ có như thế, kế tiếp còn đem Thiên Nhai Hải Các triệt để xóa đi? Chúng ta vị này Đại Càn đế chủ mạnh, mới là vô biên vô tận a.

Nguyên bản Thẩm Lãng nếu là truyền ra dạng này chiến báo, đại khái rất nhiều trong lòng người sẽ hoài nghi, bởi vì không có tận mắt nhìn thấy, làm sao có thể như vậy ngưu bức a? Mà bây giờ

Tả Từ Các chủ tự mình đi ra chứng minh, cái kia Thẩm Lãng bệ hạ tin chiến thắng tuyệt đối chân thật a.

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ, từ nay về sau ta Việt Quốc gối cao không lo."

"Đại Càn đế quốc đánh đâu thắng đó, Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Việt Quốc triều thần nhao nhao hướng phía phía đông quỳ lạy dập đầu, cảm xúc bành trướng, sục sôi phấn chấn.

Đón lấy, trận này tin chiến thắng như là như đạn pháo bạo tạc, từ Thiên Việt thành nhanh chóng truyền bá ra ngoài.

Không lâu sau đó, toàn bộ quốc đô triệt để sôi trào.

Thiên Việt thành vạn dân tự động từ gia môn xông ra đường đi phát tiết nội tâm mừng như điên, ngay từ đầu chỉ có mấy ngàn người, về sau mấy vạn người, mười mấy vạn người trùng trùng điệp điệp dọc theo Chu Tước đại đạo đi vào hoàng cung trước mặt chúc mừng trận này thắng lợi.

Lần này Thiên Việt thành dân chúng cũng tin tưởng Thẩm Lãng, nhưng bọn hắn cũng sợ hãi a, bởi vì cục diện này quá dọa người, Đại Viêm đế quốc xuất động con số trên trời quân đội hoàn toàn là vạn cân áp đỉnh khí thế, thật giống như là biển gầm, dễ như trở bàn tay liền có thể bao phủ Ngô Sở Việt ba nước, cho đến lúc đó quốc đô dân chúng cần phải đứng trước tai hoạ ngập đầu.

Hiện tại tốt, Thẩm Lãng bệ hạ đại hoạch toàn thắng, mọi người cũng bình an.

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

"Đại Càn đế quốc vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

Lúc này, quốc đô vạn dân là thật phát ra từ phế phủ hô to hai câu này khẩu hiệu, bọn hắn chân chính cảm nhận được Đại Càn đế quốc bốn chữ này lực lượng.

. . .

Hắc Thủy Đài trong ngục giam!

Việt Vương Ninh Chính là sẽ không bỏ đá xuống giếng, nhưng Hắc Thủy Đài đô đốc Diêm Ách lại, hắn đi thẳng tới Chúc Hoằng Chủ trong phòng giam.

"Chúc tướng, ngài đây là tại chờ đợi Thiên Nhai Hải Các chiến báo sao?" Diêm Ách hỏi.

Chúc Hoằng Chủ có chút nhắm mắt, cứ việc tại trong phòng giam, nhưng là hắn khí sắc còn rất không tệ, người này yêu quý chính mình, hơn nữa chú trọng dưỡng sinh, càng là tại nghịch cảnh bên trong càng phát ra có thể bảo trì tốt đẹp tâm thái, hơn nữa vinh nhục không sợ hãi vốn là hắn bản sắc. Vì lẽ đó lúc này nghe được Diêm Ách Tổng đốc về sau, hắn không có bất kỳ cái gì đáp lại.

"Chúc tướng, đừng chờ." Diêm Ách nói: "Ninh Hàn thua, Thiên Nhai Hải Các mười vạn chủ lực toàn quân bị diệt, bị Thẩm Lãng bệ hạ nháy mắt miểu sát."

Lời này mới ra, Chúc Hoằng Chủ gương mặt khẽ run lên, sau đó cười nói: "Diêm Ách Tổng đốc, đối với đi qua hai năm sự kiên trì của ngươi, lão phu một mực coi trọng mấy phần, ngươi lúc này nói chuyện như vậy, ngược lại là muốn để ta coi thường ngươi, dạng này có ý tứ sao?"

Diêm Ách nói tiếp: "Thiên Nam hành tỉnh bờ biển cái kia Thiên Nhai Hải Các, Chúc tướng hẳn là hết sức quen thuộc đi, vậy liền phảng phất ngươi Chúc thị gia tộc hậu hoa viên, bên trong những cái kia thượng cổ điển tịch phi thường trân quý, nhưng là Chúc Nịnh lại có thể dễ như trở bàn tay cho mượn tới. Mà bây giờ cái chỗ kia, cũng bị triệt để san thành bình địa, dùng Thẩm Lãng bệ hạ nói, chính là từ trên thế giới triệt để xóa đi."

Chúc Hoằng Chủ một trận cười lạnh, trực tiếp nhắm mắt lại, không tiếp tục để ý.

Diêm Ách Tổng đốc nói: "Chúc tướng không tin? Không chỉ ngươi không tin, liền ta đều không tin a, cái này quá hoang đường, ngài nhìn xem cái này."

Chúc Hoằng Chủ tiếp nhận đi xem xét, phát hiện là Thẩm Lãng đã từng truyền cho thiên hạ các nước chiếu thư, chính là không thể như thế nào, nếu không triệt để xóa đi, đừng trách là không nói trước cái kia phần, hắn thở dài nói: "Ta đây đã nhìn qua, Thẩm Lãng các hạ viết phi thường uy phong, phấn chấn lòng người, nhưng là. . ."

Chúc Hoằng Chủ lời kế tiếp chưa hề nói, nhưng ý tứ phi thường rõ ràng, loại này quốc uy là cần nhờ đánh ra tới, mà không phải miệng pháo thổi phồng lên. Đương nhiên hắn không có chút nào dám xem thường Thẩm Lãng, bởi vì hắn sáng tạo kỳ tích quá nhiều, nhưng Chúc Hoằng Chủ đối Thiên Nhai Hải Các, nhất là đối Tả Từ Các chủ càng thêm tràn ngập lòng tin, chính là bởi vì hắn đối Thiên Nhai Hải Các quá hiểu, cho nên mới biết rõ nó là bực nào cường đại, cơ hồ gấp trăm lần tại Thẩm Lãng, muốn diệt Nộ Triều thành hoàn toàn dễ như trở bàn tay, cũng chính là căn cứ vào nguyên nhân này, Chúc Hoằng Chủ thái độ mới cứng rắn như thế, dù là Thiên Việt thành đại quyết chiến thua, hắn cũng không nguyện ý hướng Thẩm Lãng khuất phục, thậm chí thà rằng để Chúc Nịnh tự sát, cũng không nguyện ý để nàng gả cho Kim Mộc Thông.

Diêm Ách Tổng đốc không nói hai lời, đưa tới phần thứ hai đồ vật, đây là Thiên Nhai Hải Các Tả Từ Các chủ thân bút sách, vốn là cho Việt Vương Ninh Chính.

"Tả Từ Các chủ bút tích, thiên hạ hẳn là không người có thể mô phỏng theo đi." Diêm Ách cười lạnh nói.

Chúc Hoằng Chủ nhìn về sau, cả người nháy mắt biến thành pho tượng, triệt để chết lặng, hoàn toàn mất đi tất cả phản ứng.

Tả Từ chữ hắn kỳ thật thấy không nhiều, bởi vì người ta sẽ không cho hắn viết thư, nhưng Tả Từ chữ chỉ cần nhìn qua một lần liền sẽ không quên, Chúc Hoằng Chủ bản thân liền là thư pháp đại gia, nhưng ở thư pháp một đạo bên trên thần tượng của hắn là Tả Từ, nghiên cứu đâu chỉ mất trăm lần? Liếc thấy được đi ra đây là Tả Từ thân bút.

Dùng phi thường lưu hành một câu nói, phía trên này mỗi một chữ ta đều biết, nhưng tổ hợp lại với nhau ta phảng phất liền không biết.

Thiên Nhai Hải Các chủ động ngưng chiến, hơn nữa triệt để rời khỏi Việt Quốc? Cái này, đây rốt cuộc phát sinh cái gì?

Chúc Hoằng Chủ cũng là trí giả, nhưng quan tâm sẽ bị loạn, đầu óc của hắn tuyệt đối nguyện ý tin tưởng Thiên Nhai Hải Các vô địch, đầy đủ đem Thẩm Lãng miểu sát mười lần không thôi. Nhưng bây giờ Thiên Nhai Hải Các vậy mà thua, khẳng định là tổn thất to lớn mới có thể lựa chọn ngưng chiến. Chẳng lẽ vừa rồi Diêm Ách nói là sự thật, Thẩm Lãng thật miểu sát Thiên Nhai Hải Các chủ lực, đồng thời xóa đi Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc?

Dựa vào cái gì a? Liền xem như kỳ tích cũng hẳn là nắm chắc hạn, dựa vào cái gì a?

Thế giới này còn có thiên lý hay không a? Thiên Nhai Hải Các cũng sẽ thua? Thần đồng dạng Thiên Nhai Hải Các a?

Diêm Ách nhìn thấy triệt để mộc hóa Chúc Hoằng Chủ, cười lạnh, trực tiếp lui ra ngoài, hắn dĩ nhiên không phải tới khuyên hàng, chỉ là đến đả kích một cái Chúc Hoằng Chủ mà thôi.

Nhưng mà Chúc Hoằng Chủ hoàn toàn không có phát hiện đối phương rời đi, thậm chí hắn lúc này đều không cảm giác được bi thương, thống khổ cùng rung động vượt qua cực hạn liền sẽ chết lặng, liền phảng phất mất đi cảm giác đau, thậm chí không cảm giác được thời gian trôi qua.

Lần trước Thiên Việt thành đại quyết chiến Chúc Hồng Tuyết thua, Chúc Hoằng Chủ còn thổ huyết, mà lần này cũng không có.

Không biết qua bao lâu, tất cả tri giác mới dần dần khôi phục, nhưng Chúc Hoằng Chủ vẫn như cũ không cảm giác được thống khổ, chỉ có vô tận mê mang.

Sau đó Chúc thị gia tộc làm sao bây giờ? Thiên Nhai Hải Các là Việt Quốc Chúc thị lớn nhất chỗ dựa a, hiện tại liền Tả Từ đều rút đi, Chúc thị còn có thể dựa vào ai? Còn thế nào xoay người?

Chúc Hoằng Chủ tuyệt vọng nhìn trần nhà, phảng phất đang hỏi lão thiên gia, hắn phải làm gì mới có thể cứu vãn Chúc thị gia tộc?

Ta có phải hay không hẳn là đi quỳ cầu Ninh Chính, đi quỳ cầu Thẩm Lãng? Thỉnh cầu sự tha thứ của hắn? Ta Chúc thị có phải là hẳn là đầu hàng?

Hắn lúc này liền phảng phất một cái người chết chìm, chỉ có bản năng cầu sinh, căn bản không kịp thống khổ, liều mạng muốn bắt lấy bất luận cái gì một cọng cỏ cứu mạng.

Nhưng rất nhanh hắn lại bình tĩnh trở lại, run rẩy lẩm bẩm: "Ta Chúc thị còn có cơ hội, chúng ta vẫn chưa hết trứng, Thiên Nhai Hải Các thua, chúng ta còn có Viêm kinh, đối. . . ta nhóm còn có Viêm kinh."

"Ta tin tưởng vững chắc Thẩm Lãng khẳng định không phải dựa vào thực lực đánh bại Thiên Nhai Hải Các, khẳng định lại là cái gì kì kĩ dâm xảo, chỉ cần nhìn thấu hắn giả tượng, hắn liền chẳng phải là cái gì."

"Hiện tại Thẩm Lãng giương nanh múa vuốt, nhìn qua phi thường cường đại, nhưng mà lại là suy yếu nhất, ngàn vạn không thể để cho hắn hù sợ, nhất định phải được ăn cả ngã về không, triệt để đem hắn diệt đi, hiện tại xuất thủ Thẩm Lãng tất vong."

Chúc Hoằng Chủ không ngừng từ nói tự nói, mặc dù hắn không biết mình phán đoán có cái gì căn cứ, nhưng hắn cảm thấy mình là đúng.

"Ta muốn viết tấu chương, ta muốn cho Hoàng đế bệ hạ viết tấu chương, Thẩm Lãng chỉ là phô trương thanh thế!" Tiếp lấy hắn vén tay áo lên, nhưng lại phát hiện không có bút mực giấy nghiên, hắn đây là tại trong phòng giam, đã biến thành tù nhân.

. . .

Không sai biệt lắm hai mươi ngày trước, Chủng Nghiêu suất lĩnh sáu vạn đại quân chi viện Ngô quốc, bởi vì Thiên Việt thành khoảng cách Ngô quốc vương đô vượt qua hai ngàn dặm, vì lẽ đó hai mươi ngày thời gian đại quân căn bản còn chưa tới Ngô quốc vương đô, nhưng Ngô Vương đã sớm thu được tin, lập tức kích động đến lệ nóng doanh tròng.

Không nghĩ tới a, thời khắc mấu chốt Việt Quốc vậy mà phái binh viện trợ, hơn nữa phái ra một phần năm binh lực. Phải biết trước đó Việt Quốc thế nhưng là Ngô quốc sinh tử đại địch a.

"Ninh Chính, từ nay về sau ngươi chính là quả nhân huynh đệ, Ngô Sở hai nước trở thành chân chính huynh đệ vương quốc!"

Đương nhiên, Ngô Vương nội tâm biết rõ, coi như Việt Quốc chi viện sáu vạn đại quân cũng hoàn toàn cải biến không được kết quả. Lúc này Đại Viêm đế quốc võ thân vương tập kết vượt qua 60 vạn chủ lực đại quân, hơn nữa còn có rất nhiều quốc gia tôi tớ quân, hoàn toàn là đại sơn áp đỉnh lực lượng, Ngô quốc căn bản là không có cách ngăn cản.

Không thấy được hiện tại Ngô quốc quân đội, Ngô quốc dân chúng đều đã đào vong vô số. Ngô quốc quân lực nguyên bản không bằng Việt Quốc, nhưng là nó trải qua đại chiến cũng ít, vì lẽ đó quân đội hao tổn đến không nhiều, vì lẽ đó tổng cộng cộng lại quân đội có bốn mươi vạn khoảng cách. Nhưng là bây giờ liền một nửa đều không có còn lại, đại bộ phận đều đã làm đào binh.

Cứ như vậy Ngô Vương đã phi thường cảm động, lại còn có mười mấy vạn đại quân nguyện ý đi theo hắn chịu chết.

Một ngày này Ngô Vương cung vẫn như cũ vô cùng quạnh quẽ, bởi vì đám đại thần trốn được không sai biệt lắm, vì lẽ đó cũng không cần triều hội, sự tình gì trực tiếp trong thư phòng thương nghị liền có thể, hơn nữa trong vương cung thái giám cùng cung nữ đều đào vong hơn phân nửa.

Ngay từ đầu thái giám cùng cung nữ chạy trốn bị Cấm Vệ quân bắt lấy, muốn bị xử tử, kết quả Ngô Vương nói phu thê vốn là chim cùng rừng, đại nạn lâm đầu riêng phần mình bay, huống chi là những cung nữ này cùng thái giám ngươi? Bọn hắn muốn trốn, liền để bọn hắn trốn đi.

Thế là, ngắn ngủi mấy ngày bên trong Ngô Vương cung nội không một nửa, còn lại không có chạy trốn thái giám cung nữ trừ một số nhỏ đặc biệt trung thành, còn lại đại bộ phận là bởi vì cao tuổi không dựa vào, coi như chạy đi cũng không có đường sống.

Đây là trước nay chưa từng có thê lương, dù là lúc ấy Sở Việt đại chiến thất bại, cũng không có thê thảm như thế.

Lưu lại cung nữ thái giám nấu cơm cũng không quan tâm, đến mức Ngô Vương sau tự thân vì Ngô Vương xuống bếp.

"Bệ hạ, Đại Viêm đế quốc quân đội động, mấy chục vạn đại quân, che khuất bầu trời, trùng trùng điệp điệp, không chỉ có đại quân đế quốc, còn có Tru Thiên Các bí mật quân đoàn, chính hướng phía ta Ngô quốc đánh tới."

Ngô Vương lúc này không có cảm giác được bao nhiêu chấn động, bởi vì vương triều Đại Viêm tập kết đại quân đã mấy tháng, lo lắng hãi hùng cũng đã mấy tháng, dùng hiện đại nói, một cái khác giày rốt cục rơi xuống đất.

"Hủy diệt thời khắc rốt cục đến, rất tốt, rất tốt." Ngô Vương thở dài nói: "Vậy chúng ta cũng tập kết đại quân, chuẩn bị một trận chiến đi. Người chỉ có một lần chết, hoặc nặng như đại sơn, hoặc nhẹ tại lông hồng, ta Ngô Khải tuyệt không cô phụ tổ tiên vinh quang."

Mà lúc này đây không còn có người nói Thẩm Lãng cái kia phần chiếu thư, vốn cũng không cái kia ôm lấy hi vọng, lúc này nhắc lại chẳng phải là đánh Thẩm Lãng bệ hạ mặt?

Ngay sau đó, Hắc Thủy Đài một tên Thiên hộ xông tới nói: "Bệ hạ, Chủng Nghiêu Hầu tước suất lĩnh một vạn kỵ binh tiên phong đã đuổi tới, khoảng cách vương đô còn có một trăm dặm."

Ngô Vương kích động nói: "Tốt, tốt, bản vương liền cùng Việt Quốc huynh đệ kề vai chiến đấu, cho dù chết cũng không trở thành quá mức cô độc. Có ai không, cho ta mặc áo giáp, ta tự mình đi nghênh đón Chủng Nghiêu Hầu tước."

Vương hậu tự mình bưng lấy áo giáp vì Ngô Vương mặc vào.

"Phu quân, ngươi yên tâm, đợi đến ngày đó, ta sẽ không cho ngươi hổ thẹn." Vương hậu ôn nhu nói.

Ngô Vương bóp một cái thê tử cái cằm, tại nàng tái nhợt nhưng lại tinh xảo trên môi hôn một ngụm, nói: "Đi."

Sau đó, Ngô Vương cưỡi lên chiến mã, suất lĩnh lấy mấy vạn đại quân trùng trùng điệp điệp ra vương đô, trước xuôi nam dùng lớn nhất quy cách đi nghênh đón Chủng Nghiêu tiên phong kỵ binh, sau đó hai người hợp binh Bắc thượng đi chống cự Đại Viêm đế quốc quân đoàn.

Coi như thịt nát xương tan, cũng phải để Đại Viêm đế quốc nhìn thấy ta Ngô Khải ý chí!

"Đưa vào chỗ chết mà hậu sinh, đưa vào chỗ chết mà hậu sinh!"

Nửa ngày sau, Ngô Vương gặp được Bắc thượng Chủng Nghiêu kỵ binh, hai quân hợp lực, cử hành một trận hoan nghênh yến hội.

Bất quá trận này yến hội không có chút nào vui sướng có thể nói, chỉ có vô tận nặng nề, Chủng Nghiêu chuyển đạt Ninh Chính, nói coi như khai chiến cũng không cần cùng Đại Viêm đế quốc liều mạng, hẳn là bảo tồn thế lực , vừa đánh vừa lui đến trên bờ biển, trên mặt biển có Thẩm Lãng hạm đội tiếp ứng, có thể rút lui về Nộ Triều thành.

Ngô Vương không nói gì, nếu như Thẩm Lãng bệ hạ thua, cũng không có Nộ Triều thành. Nếu như Thẩm Lãng bệ hạ thắng, cái kia. . . Vậy hắn cũng sẽ không bỏ chạy Nộ Triều thành, hắn muốn chết tại Ngô quốc trên chiến trường.

"Chủng hầu, ta là hẳn phải chết! Nhưng là chiến bại về sau, mời ngươi mang ta đi thê tử cùng bọn nhỏ." Ngô Vương nói, sau đó uống sạch rượu trong chén.

Ngày kế tiếp, hai chi đại quân Bắc thượng, mang theo bi tráng cùng hẳn phải chết ý chí, đi đến Ngô quốc phương bắc biên cảnh, nghênh chiến đế quốc cường đại quân đoàn.

Mà chính là ở thời điểm này, trên trời bay lên một cái bạch điêu rơi xuống, vậy mà là Thiên Nhai Hải Các sứ giả Tả Tân.

"Ta là Thiên Nhai Hải Các Tả Tân, ta đến vì Các chủ đưa tin." Tả Tân đem Tả Từ thân bút sách đưa cho Ngô Vương.

Vẫn như cũ là Tả Từ bố cáo sách, Thiên Nhai Hải Các cùng Thẩm Lãng ngưng chiến, đồng thời triệt để rời khỏi Việt Quốc.

Ngô Vương nhận lấy về sau, cả người hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, sau đó nước mắt rốt cuộc khống chế không nổi trào ra, Tả Tân vừa mới rời đi không lâu, Việt Vương sứ giả cũng tới, đưa lên Việt Vương thân bút sách, phía trên rõ ràng viết Thẩm Lãng tiêu diệt Thiên Nhai Hải Các chủ lực, đem Thiên Nhai Hải Các san thành bình địa chiến báo.

Ngô Vương quả thực hoài nghi nhân sinh, ròng rã xem trọng mấy lần về sau, đưa cho bên cạnh Chủng Nghiêu.

Chủng Nghiêu sau khi xem xong cũng ngốc, tiếp lấy giao cho bên cạnh Ngô Trực.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Xu Mật Sứ Ngô Trực hét lớn: "Toàn quân tướng sĩ nghe, Thẩm Lãng bệ hạ đại hoạch toàn thắng, nháy mắt tiêu diệt Thiên Nhai Hải Các mười vạn chủ lực, đồng thời đem Thiên Nhai Hải Các san thành bình địa!"

Lúc đầu tuyệt vọng Ngô quốc đại quân nghe nói như thế về sau, phảng phất hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

Nhưng là tiếp xuống Ngô Trực lại lấy ra Tả Từ Các chủ thân bút bố cáo, mỗi chữ mỗi câu niệm đi ra.

Lúc này Ngô quốc đại quân mới tin tưởng, kỳ tích thật phát sinh, nháy mắt chi này tuyệt vọng quân đội sôi trào.

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, Đại Càn đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

. . .

Việt Quốc đông bộ hải vực có một người, Tả Từ Các chủ, hắn dạo bước tại đáy biển, tìm kiếm Ninh Hàn.

Dù là tại đáy biển, hắn cũng như một trận khói nhẹ đồng dạng nhanh chóng, dễ như trở bàn tay liền lướt qua mấy chục mét.

Hắn đã ròng rã tìm mấy ngày mấy đêm, đều không có tìm được Ninh Hàn thân ảnh, thật chẳng lẽ chết sao?

Tả Từ Các chủ tại đáy biển một cái ngồi xuống, có chút thống khổ nhắm mắt lại.

Thời gian của hắn cũng không nhiều, nhất định phải tranh thủ thời gian chạy về Thiên Nhai Hải Các, tổ chức thế lực đại chuyển di, sau đó phải đem nhân lực sở hữu vũ lực cùng quân đội đều vùi đầu vào vạn dặm đại hoang mạc bên trong, nơi đó mới là Thiên Nhai Hải Các tương lai.

Hắn biết rõ tiếp xuống thanh danh của hắn, Thiên Nhai Hải Các thanh danh sẽ té ngã đáy cốc, nhưng là không quan trọng, tại dài dằng dặc trong lịch sử đây chỉ là một đóa bọt sóng nhỏ mà thôi. Khai phát vạn dặm đại hoang mạc, kế hoạch trăm năm, chỉ tranh sớm chiều.

Nhưng là cứ như vậy đi, từ bỏ đối Ninh Hàn tìm kiếm? Hắn có chút không cam tâm.

Mà liền tại lúc này, một cái to lớn bạch tuộc bơi tới, hai mắt thậm chí lóe ra một tia cơ trí quang mang, bạch tuộc tuổi thọ không dài, đây cũng là một cái khó được mấy chục tuổi bạch tuộc.

Tả Từ thân ảnh lại một lần nữa như là khói nhẹ đồng dạng thổi qua đi, con kia đại bạch tuộc liền muốn chạy trốn.

"Mạt Bào, Mạt Bào." Tả Từ hô, sau đó đưa bàn tay đặt ở bạch tuộc đỉnh đầu, phóng xuất ra đặc thù sóng tinh thần đoạn.

Hắn tại cùng bạch tuộc giao lưu, hắn lại có thể cùng bạch tuộc giao lưu?

"Mời ngươi giúp ta tại cái này phiến biển cả tìm một chút, không quản sinh tử đều có thể, cám ơn ngươi." Tả Từ nói.

Một lát sau, cái này đại bạch tuộc nhanh chóng du tẩu, bắt đầu phóng xuất ra nó đặc hữu sinh vật biển tín hiệu, lập tức vô số sinh vật biển bơi tới, mấy nghìn hơn vạn chỉ, sau một lát bọn chúng lại bỗng nhiên tản ra, tại toàn bộ đáy biển tìm kiếm.

Mấy canh giờ sau, cái này đại bạch tuộc lại xuất hiện tại Tả Từ trước mặt, hướng phía hắn lay động xúc tu, sau đó hướng phía phía trước bơi đi, ở phía trước dẫn đường, Tả Từ đi theo phía sau nó, hướng phía cái nào đó rãnh biển chỗ sâu bơi đi, nửa đường đổi một lần Ngạc Mộng thạch trang bị, dạng này mới có thể tại đáy biển tiếp tục hô hấp.

Cái này rãnh biển thật sâu a, hơn nữa còn là một vòng xoáy khổng lồ, người bình thường căn bản cũng không dám vào đi, cái này đại bạch tuộc cũng không dám tới gần.

Tả Từ Các chủ hóa thành một đạo thiểm điện, bỗng nhiên chui vào cái này đại tuyền qua bên trong, tiến vào cái này đại hải câu, không ngừng xâm nhập xâm nhập.

Không biết qua bao lâu, vòng xoáy hút vào kết thúc, tiến vào đại hải câu nội bộ.

Mà nơi này. . . Vậy mà không có nước biển, hơn nữa phảng phất là một cái cổ lão kiến trúc bên trong.

Tả Từ kinh hãi, vậy mà tại nơi này phát hiện thượng cổ một cái phế tích? Đây là một cái thần miếu đại sảnh?

Nơi này khoảng cách Nộ Triều thành không xa a, đây chẳng lẽ là một cái thượng cổ di tích sao?

Tiếp lấy Tả Từ Các chủ phát hiện một người, nói cho đúng là một bộ thi thể nám đen, hoàn toàn thấy không rõ lắm nguyên lai khuôn mặt, cả người đều bị đốt cháy khét.

Nhưng Tả Từ một chút liền nhận ra đây là Ninh Hàn, bởi vì trên cánh tay của nàng còn mang theo đặc thù vòng tay, chính là Tả Từ đưa cho nàng Ngạc Mộng thạch trang bị, để nàng thời khắc mấu chốt bảo vệ tính mạng.

Tả Từ tiến lên cẩn thận từng li từng tí đem Ninh Hàn ôm lấy, hô hấp không có, nhịp tim cũng không có, nguyên bản tuyệt sắc vô song oa nhi, bây giờ lại trở thành cái này này tấm than cốc bộ dáng.

Tả Từ nháy mắt mấy cái, cố nén chua xót nước mắt.

"Hài a, coi như ngươi trước kia đối Khương Ly bệ hạ có chỗ thua thiệt, hiện tại cũng hoàn toàn trả hết, sau đó ngươi tự do, cùng Khương thị gia tộc không còn có liên quan."

. . .

Đại Viêm đế quốc, trong hoàng cung.

Chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ cũng thu được Tả Từ Các chủ thân bút sách, bất quá cái này một phần là hoàn toàn không giống.

Tả Từ cho những người khác bố cáo là lạnh như băng, chính là nói ta cùng Thẩm Lãng ngưng chiến, đồng thời vô điều kiện rời khỏi Việt Quốc. Nhưng hắn cho Đại Viêm hoàng đế là thỉnh tội sách, thái độ phi thường khiêm tốn.

"Ngô Hoàng bệ hạ, Thẩm Lãng phát xạ một chi Long chi hối, phá hủy Ninh Hàn suất lĩnh Thiên Nhai Hải Các chủ lực đại quân."

"Tiếp xuống, hắn lại dùng tới cổ phát xạ trang bị phát xạ một cái năng lượng hạch tâm, đem Thiên Nhai Hải Các đại đồ thư quán san thành bình địa."

"Tả Từ Các chủ phần này bố cáo truyền khắp thiên hạ, thiên hạ chư quốc nhao nhao chấn nhiếp, triệt để tắt tiếng."

Hoàng đế mặt không thay đổi đem Tả Từ Các chủ thỉnh tội sách thiêu hủy, tiếp lấy cầm qua Thẩm Lãng cái kia phần chiếu thư, đừng trách là không nói trước chiếu thư, nhìn một chút sau cũng đốt.

"Trẫm chấn kinh." Hoàng đế bệ hạ nói bốn chữ.

Lập tức, ở đây tất cả mọi người chỉnh tề quỳ xuống đến, bao quát đế quốc võ thân vương, Liêm Thân Vương, Thủ tướng, phó tướng, Đại Lương Quốc chủ, Tân Càn quốc vương Doanh Quảng, Đại Tấn quốc vương, Tru Thiên Các trưởng lão, Thông Thiên tự chi chủ, Phù Đồ Sơn trưởng lão các loại, vô số đại nhân vật toàn bộ quỳ trên mặt đất không nhúc nhích.

Hoàng đế bệ hạ rõ ràng không có nổi giận, liền nói đơn giản bốn chữ, tất cả đại nhân vật liền đã nội tâm run rẩy.

"Thẩm Lãng dùng Long chi hối đem tất cả mọi người hù sợ, Đại Lương Quốc chủ, ngươi bị hù sợ sao? Doanh Quảng ngươi đây? Tấn thân vương, ngươi đây?" Hoàng đế thản nhiên nói.

Bị điểm tên những người này trực tiếp ra khỏi hàng, triệt để quỳ rạp trên đất.

"Chúc tướng, ngươi cảm thấy Thẩm Lãng có mấy chi Long chi hối đâu?" Hoàng đế hỏi.

Cái này Chúc tướng chính là Viêm kinh Chúc thị gia tộc chủ nhân, cũng chính là cái kia khai phát trụ sở bí mật Chúc thị chi chủ, hắn lập tức tiến lên quỳ xuống, run rẩy nói: "Một chi."

"Quả thật chỉ có một chi sao?" Hoàng đế hỏi: "Chúc tướng, trẫm cung thế nhưng là phi thường dựa vào ngươi gián ngôn."

Chúc thị chi chủ nói: "Đúng, thần cảm thấy chỉ có một chi."

Liêm Thân Vương nói: "Bệ hạ, thần cảm thấy Thẩm Lãng cũng chỉ có một chi Long chi hối. Hiện tại là hắn cực kỳ hư nhược thời điểm, thiên hạ chư quốc ngược lại bị hắn cái gọi là chiến lược đại sát khí cho hù sợ, nhưng là thần nhưng nhìn ra hắn trống rỗng. Hắn đem Thiên Nhai Hải Các thư viện san thành bình địa vốn là muốn tăng lên lực uy hiếp, đe doạ thiên hạ chư quốc, nhưng là cái này ngược lại tiết lộ hắn lực lượng. Hắn dùng chính là thượng cổ năng lượng hạch tâm nổ nát Thiên Nhai Hải Các thư viện, rõ ràng có thể đơn giản dùng thuyền vận đến phụ cận lại dẫn bạo, vì sao hắn phải lớn trương cờ trống dùng Thượng Cổ phát xạ trang bị phát xạ? Chúng ta đều biết thứ này phi thường to lớn, dỡ hàng phi thường không tiện. Hắn chính là muốn chế tạo một loại cảm giác, cách xa trăm dặm phá hủy Thiên Nhai Hải Các cảm giác, năng lượng hạch tâm không phải vũ khí, nhưng hắn lại liều mạng ngụy trang thành làm vũ khí dáng vẻ, muốn nói cho người trong thiên hạ, hắn dùng hai chi chiến lược vũ khí, muốn lừa gạt người trong thiên hạ, hắn có rất nhiều chiến lược sát khí."

"Thẩm Lãng chiếu thư viết rõ ràng , bất kỳ người nào không được xâm nhập ta Đại Càn vương triều lãnh thổ, nếu không đem triệt để từ trên thế giới xóa đi, đừng trách là không nói trước. Câu nói này rất uy phong, nhưng lại tiết lộ Thẩm Lãng chiến lược ý đồ. Hắn không muốn chiến, cũng không dám chiến, hắn chỉ là muốn ngăn cản chúng ta vương triều Đại Viêm diệt Ngô Sở Việt ba nước, nhưng lại có hay không binh lực cứu giúp, vì lẽ đó chỉ có thể dùng cái gọi là chiến lược đại sát khí tiến hành uy hiếp, muốn hù sợ thiên hạ các nước quân đội, không dám tiến lên nửa bước."

"Thần đã xem thấu Thẩm Lãng mánh khoé, vì lẽ đó thần dám đoán chắc, hắn chỉ có một chi Long chi hối, hắn hiện tại suy yếu vô cùng, căn bản bất lực bảo vệ Ngô Sở Việt ba nước."

"Vì lẽ đó, đại quân của chúng ta ngược lại hẳn là tiến thẳng một mạch, diệt đi Ngô Sở Việt ba nước, hung hăng trước mặt người trong thiên hạ quật Thẩm Lãng một bạt tai, vạch trần hắn hư giả cường đại khuôn mặt, để Ngô Sở Việt ba nước triệt để tuyệt vọng, để cái gọi là Đại Càn vương triều triệt để sụp đổ."

"Thẩm Lãng không phải danh xưng có rất nhiều Long chi hối sao? Vậy kế tiếp hắn dùng lại đi ra a, hắn không phải danh xưng muốn đem xâm nhập Ngô Sở Việt ba nước quân đội triệt để từ trên thế giới xóa đi sao? Vậy hắn xóa đi a, nếu như hắn làm không được, nếu như hắn không cách nào nháy mắt tiêu diệt chúng ta mấy chục vạn đại quân, vậy liền chứng minh hắn tại lừa gạt, hết thảy mọi người tâm đều sẽ tản mất, cái này buồn cười Đại Càn vương triều cũng sẽ triệt để diệt vong."

Liêm Thân Vương lưu loát một đoạn lớn, cơ hồ đem mọi người tại đây muốn nói cùng không muốn nói nói hết ra.

Hoàng đế nói: "Chúc tướng, ngươi cho rằng Liêm Thân Vương có đạo lý sao?"

Chúc thị gia chủ dập đầu nói: "Thần đồng ý Liêm Thân Vương lời nói, thần cũng cảm thấy hẳn là tiếp tục xuất binh, đâm thủng Thẩm Lãng cường đại giả tượng, để hắn triệt để thanh danh mất sạch, để hắn trơ mắt nhìn xem Sở quốc, Ngô quốc, Việt Quốc diệt vong mà bất lực."

Hoàng đế nói: "Doanh Quảng, Tấn thân vương, ý của các ngươi đâu?"

Tân Càn quốc vương Doanh Quảng nói: "Thần tán thành."

Tấn quốc chi vương dập đầu nói: "Thần tán thành."

Thông Thiên tự chi chủ khom người nói: "Lão hủ tán thành."

Tru Thiên Các chi chủ khom người nói: "Tru Thiên Các tán thành."

Hoàng đế nói: "Vậy được, vậy liền đi thôi."

"Chúng thần tuân chỉ!"

"Tấn thân vương, vất vả ngươi." Hoàng đế nói.

Tấn quốc chi vương run rẩy nói: "Thần Tấn quốc tây đường đại quân lập tức đông tiến, đem Sở Vương quân đội chém tận giết tuyệt, đem Sở quốc triệt để diệt vong, để lộ Thẩm Lãng hư nhược chân tướng, triệt để chôn vùi hắn ngụy Đại Càn đế quốc!"

Hoàng đế gật gật đầu, sau đó khua tay nói: "Tán đi!"

Sau đó hắn rời đi hoàng tọa, thẳng rời đi, toàn bộ đại điện tất cả đại nhân vật quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích, cung tiễn vị này chí cao vô thượng hoàng đế rời đi, thậm chí liền bóng lưng của hắn cũng không dám nhìn thẳng.

Mấy chục tên hoạn quan chân không dính đất theo sau, cơ hồ đều là đại tông sư, nhưng lại thấp kém giống là một con chó.

Bọn hắn một mực đi theo, lại hoàn toàn không dám tới gần hoàng đế trong vòng mười thước, liền phảng phất khối băng không dám tới gần ngọn lửa, sợ hãi bị trực tiếp hòa tan.

Hơn nữa bọn hắn cũng cũng không dám lại tới gần, bởi vì Hoàng đế bệ hạ đi vào hoàng cung tuyệt đối cấm địa bên trong.

Đây là thiên hạ sâm nghiêm nhất cấm địa, trừ Hoàng đế bệ hạ bên ngoài , bất kỳ người nào đều không được tiến vào, thậm chí bao gồm đế quốc Thái tử, bao quát Cơ Tuyền công chúa, nghe đồn cái này tối cao trong cấm địa có giấu Đại Viêm quốc gia vận, nhưng bên trong đến tột cùng là cái gì? Bất luận kẻ nào cũng không biết.

. . .

Đại Viêm Hoàng đế vẫn không có bất luận cái gì chính thức ý chỉ, nhưng là ý chí của hắn chính là chí cao vô thượng thánh chỉ.

Viêm kinh ý chí thống nhất về sau, Tấn quốc Thái tử suất lĩnh mấy chục vạn tây đường đại quân lập tức hung mãnh như thú, như thủy triều phóng tới Sở quốc cảnh nội.

Chém giết Sở Vương, tiêu diệt Sở quốc, triệt để bóc trần Thẩm Lãng cường đại giả tượng, phá hủy Đại Càn vương triều lòng người.

Chương 512: : Thẩm Lãng Thương Thiên Hòa Hủy Diệt Lớn Sách! Trăm Vạn Đại Quyết Chiến

Chính văn Chương 511:: Thẩm Lãng thương thiên hòa hủy diệt lớn sách! Trăm vạn đại quyết chiến

"Bái kiến thái tử điện hạ!"

"Gặp qua Doanh vương thúc!" Đại Viêm đế quốc Thái tử hướng Doanh Quảng khom mình hành lễ.

Sau đó hai người ngồi xếp bằng tại trên ghế ngồi xuống, đế quốc Thái tử châm trà, hai người lẳng lặng phẩm trà.

"Trà thượng cửu mười, hương vị liền không sai biệt lắm, uống chính là một cái ý tứ." Đế quốc Thái tử mỉm cười nói.

Doanh Quảng nói: "Thái tử điện hạ nói rất có lý."

Nơi này chín mươi là có ý gì, chỉ là chín mươi ngân, Thái tử nói chỉ cần vượt qua chín mươi ngân một cân lá trà, kỳ thật đã không có khác nhau, đắt đi nữa hoàn toàn chính là mánh lới.

Đế quốc Thái tử nói: "Ta nhớ được Thẩm Lãng trong một quyển sách có một câu nói làm cho rất tốt, Chu công sợ hãi lời đồn đại ngày. Thượng cổ trong truyền thuyết, Võ Vương thành lập Chu triều, nhưng chỉ vẻn vẹn hai năm về sau cũng đã chết bệnh, hắn nhi tử cơ tụng kế thừa vương vị, Chu công tận tâm tận ý phụ trợ thành vương, quản lý quốc sự, trung thành không hai, thế nhưng là đệ đệ của hắn quản thúc, Thái thúc lại tại bên ngoài tung tin đồn nhảm, nói Chu công có dã tâm, muốn cướp vương vị á! Nhất thời toàn bộ thiên hạ đều đang đồn truyền bá lời đồn đại này, khiến cho Chu công thanh danh phá hư, thậm chí nhiều tộc mưu phản."

Doanh Quảng lẳng lặng không nói, chuyên tâm uống trà.

Đế quốc Thái tử nói: "Chu công dạng này thánh nhân, đều còn bị lời đồn đại quấy nhiễu, huống chi là chúng ta đây? Vì lẽ đó Doanh Quảng Vương thúc lại buông ra lòng dạ, thị phi đen trắng, dùng không mấy chục năm liền có thể rõ ràng, rõ ràng."

Doanh Quảng, không sai biệt lắm xem như Thẩm Lãng lớn nhất cừu nhân một trong, gần với Hoàng đế.

Hắn một đứa cô nhi, bị Khương thị nuôi dưỡng thành người, nhận nặng như thế dùng, thời khắc mấu chốt lại phản bội Khương Ly, đầu nhập Đại Viêm, thậm chí chém giết Khương thị toàn tộc.

Đế quốc Thái tử nói: "Năm đó Doanh Quảng Vương thúc giết nhiều như vậy tã lót, không nghĩ tới vẫn là bị Khương Ly chi tử chạy đi. Năm đó Đại Càn đế quốc có bao nhiêu người dâng ra con của mình giả mạo khương sóng, hi sinh vô ích?"

Doanh Quảng vẫn như cũ mặt như biểu lộ, lẳng lặng uống trà.

Đế quốc Thái tử nói: "Phụ hoàng gần nhất sẽ phi thường bận rộn, đại khái lại sẽ tại cấm địa bế quan thật lâu, vì lẽ đó có một số việc liền giao cho cô, cô liền học tập làm việc, nhất là muốn hướng Doanh Quảng Vương thúc học tập."

Doanh Quảng giơ lên chén trà, phảng phất mời rượu đồng dạng kính đế quốc Thái tử một chút, hắn tại Khương Ly dưới trướng thời điểm liền không thích mở miệng nói chuyện, chỉ giết người, không nói lời nào, vì lẽ đó người xưng đồ vương, Khương thị Vương tộc chết ở trong tay hắn vượt qua mấy ngàn người.

Trừ Thẩm Lãng một người, cơ hồ tất cả Khương thị đều bị hắn giết đến sạch sẽ, vì lẽ đó Thẩm Lãng liền cái ra dáng đường huynh đệ cũng không tìm tới.

Đế quốc Thái tử cười nói: "Năm đó có đàm tiếu, nói thiên hạ cao thủ đều tại Khương thị, Khương Ly thứ nhất, Khương vương hậu thứ hai, Khương Quảng thứ ba, không biết là thật là giả a?"

Doanh Quảng nói: "Võ đạo một đường, chính là tiểu đạo, không phải là vương đạo, cho dù thiên hạ đệ nhất, cũng là uổng công. Tả Từ Các chủ võ công có lẽ không dưới ta, nhưng cũng toàn diện lui bước."

Đế quốc Thái tử lắc đầu nói: "Không, không, không, Tả Từ Các chủ võ công ta rất rõ ràng, hắn không bằng ngươi, Khương Ly trên võ đạo nghiên cứu vô cùng cao thâm, người đứng bên cạnh hắn là không giống. Bất quá Tả Từ là người xảo quyệt, hắn đại khái ước gì rút đi, đem trận này khổ tình trình diễn tốt, kể từ đó hoàn toàn đưa thân vào sự tình, được ăn cả ngã về không khai phát vạn cổ đại hoang mạc, đây là muốn học tập Bạch Ngọc Kinh, tự thành hệ thống."

Doanh Quảng không có nghênh hợp, vẫn như cũ là lẳng lặng uống trà.

Đế quốc Thái tử nói: "Có một số việc, phụ hoàng biết rõ, Doanh Quảng Vương thúc biết rõ, cho nên chúng ta ngầm hiểu lẫn nhau, sự tình nên như thế nào tiếp tục, thì thế nào tiếp tục?"

Doanh Quảng nói: "Tốt, làm như thế nào tiếp tục cứ như vậy tiếp tục."

Đế quốc Thái tử nói: "Khương Ly té ngã, thiên hạ ăn no, năm đó ở lãnh thổ bên trên ăn đến nhất no bụng, đoán chừng chính là ta vị kia Tấn Vương thúc."

Doanh Quảng vẫn như cũ uống trà không nói.

Đế quốc Thái tử nói: "Vô Minh hiền đệ được chứ?"

Doanh Quảng nói: "Rất tốt, tạ ơn thái tử điện hạ nhớ."

Đế quốc Thái tử nói: "Lần này siêu thoát thế lực nghị hội, nghe nói Phù Đồ Sơn dài hơi việc gì? Vì lẽ đó không đến? Là dự định để Vô Minh hiền đệ đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia sao?"

Doanh Quảng nói: "Như thế danh không chính, ngôn bất thuận, Phù Đồ Sơn dài chi nữ cũng tốt, Phù Hải đường chủ cũng tốt, đều so Vô Minh muốn phù hợp."

Đế quốc Thái tử nói: "Cá nhân ta ngược lại là hi vọng tại siêu thoát thế lực nghị hội bên trên nhìn thấy Vô Minh hiền đệ, Cơ Tuyền như trở về, vậy thì do nàng đại biểu phụ hoàng tổ chức lần này nghị hội, nhưng nếu như nàng không trở về, liền từ ta tới."

Doanh Quảng lại một lần nữa ngậm miệng không nói.

Tiếp lấy đế quốc Thái tử dùng ngón tay chấm nước trà, ở trên bàn họa một cái địa đồ, nói: "Doanh Quảng Vương thúc, ngài không giúp ta bổ sung xong cái này địa đồ sao?"

Doanh Quảng không có thấm ướt lá trà, ngón tay tại đế quốc Thái tử họa trên bản đồ điểm một cái, trực tiếp tại cứng rắn ngọc thạch trên mặt bàn đâm một cái hố lỗ.

Sau đó hai người liếc nhau, đối với bí mật này quả nhiên đều lòng dạ biết rõ.

"Vậy được, vậy cứ như thế, trời biết đất biết, ngươi biết ta biết." Đế quốc Thái tử nói.

Doanh Quảng đứng lên nói: "Cáo lui."

Đế quốc Thái tử đứng dậy khom người nói: "Cung tiễn Vương thúc."

Doanh Quảng rời đi về sau, một bóng người đi tới, chậm rãi nói: "Người này thật đúng là bá khí vô song, khó trách có lẽ là thời điểm, người xưng là Tiểu Khương cách."

Đế quốc Thái tử cười một tiếng, nhìn qua trước mặt trương này bàn ngọc thạch, đây là phi thường trân quý ngọc thạch, kết quả gắng gượng bị đâm ra một cái hố lỗ đi ra.

"Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn muốn kết hợp với nhau, thiên hạ ai cũng muốn để ba phần." Đế quốc Thái tử nói: "Không nhìn thấy mặt khác thân vương nhìn thấy Doanh Quảng đều bản năng thấp ba phần sao? Chờ lấy xem đi, lần này siêu thoát thế lực nghị hội nếu như Phù Đồ Sơn là để Phù Hải đường chủ tham gia cái kia còn không có cái gì, để nữ nhi của hắn tham gia cũng không có cái gì, nếu để cho Doanh Vô Minh tham gia, đó chính là tầng cuối cùng mặt nạ cũng để lộ."

Cái thân ảnh kia nói: "Chúng ta đánh Thẩm Lãng, sợ hoàn toàn chính xác thực thiên hạ chư quốc."

Đế quốc Thái tử nói: "Tả Từ đi được không phải lúc a, hoặc là nói hắn đi được quá khéo, sớm không đi, trễ không đi, hết lần này tới lần khác lúc này đi. Hơn nữa còn giả dạng làm một bộ Đại Kiếp Tự đi xa Tây Vực tư thế, có ý tứ, có ý tứ, hắn cùng Thẩm Lãng ngược lại là lẫn nhau thành toàn."

Cái thân ảnh kia nói: "Bọn hắn đều suy nghĩ nhiều, bọn hắn đối ta Đại Viêm đế quốc lực lượng, thật là hoàn toàn không biết gì cả a."

... . . .

Nộ Triều thành, Thẩm Lãng thời gian kế tiếp bên trong đều đang nghiên cứu trên trời viên này sao chổi, tiếp xuống so sánh Hỏa Thần giáo cho những tài liệu này, dùng ròng rã mười cái canh giờ, rốt cục vẽ ra viên này hỏa long sao chổi hoàn chỉnh quỹ tích vận hành.

Bình quân 105 năm xuất hiện một lần, bởi vì nó cũng là tại vây quanh mặt trời xoay tròn, mỗi một lần xuất hiện cũng là bởi vì tiếp cận Thẩm Lãng chỗ ở viên tinh cầu này, nhưng là bởi vì phi thường phức tạp nguyên nhân, nó công trang quỹ tích không phải đã hình thành thì không thay đổi, lần này xác thực khoảng cách Thẩm Lãng chỗ viên tinh cầu này rất gần, từ trước tới nay gần nhất một lần.

Trước đó mỗi một lần tới gần nơi này hành tinh, đều sẽ nhận lực hút ảnh hưởng xuất hiện phân liệt, sau đó va chạm viên tinh cầu này, lần này cũng không ngoại lệ, hơn nữa lần này va chạm cường độ sẽ so dĩ vãng còn lớn hơn.

Đương nhiên loại này lực va đập độ không tốt lắm coi như đi ra, nhưng căn cứ dĩ vãng quy luật còn có thể đạt được đại khái số liệu, lần này va chạm lực lượng sẽ vượt qua Long chi hối, thậm chí vượt qua gấp hai ba lần nhiều, thậm chí lớn hơn.

Va chạm quy mô không tốt hoàn toàn tính toán ra đến, nhưng là va chạm địa điểm, va chạm thời gian, Thẩm Lãng đại khái tính toán ra đến, hơn nữa so Hỏa Thần giáo số liệu càng thêm chính xác.

Hỏa Thần giáo tính toán ra tới phạm vi phi thường lớn, vượt qua hơn một vạn năm ngàn cây số vuông. Mà Thẩm Lãng tính toán ra tới phạm vi ước chừng tại hai ba ngàn cây số vuông bên trong.

Trương Ngọc Âm lại tới nộp lên báo cáo, hơn nữa còn làm mấy cái điểm tâm cho Thẩm Lãng ăn, nhất là cái kia một đạo ướp dưa leo nhất là thanh thúy sướng miệng.

"Cái này ướp dưa leo không sai, chua xót giòn giòn, chỉ là có chút điểm mặn." Thẩm Lãng nói.

Trương Ngọc Âm nói: "Không có ý tứ a, khả năng muối nhiều phóng một chút xíu."

Sau đó Trương Ngọc Âm nói: "Có một vấn đề, ta không biết có nên hỏi hay không."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói."

Trương Ngọc Âm nói: "Ngươi dùng Long chi hối phá hủy Ninh Hàn hạm đội, lại đem Thiên Nhai Hải Các từ thế giới này triệt để xóa đi, Tả Từ Các chủ thậm chí công khai tuyên bố rời khỏi Việt Quốc, đây là vĩ đại cực hạn thắng lợi. Nhưng là điều này có thể chấn nhiếp đến vương triều Đại Viêm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có thể, nhưng có một cái nho nhỏ sơ hở."

Trương Ngọc Âm nói: "Ta không biết ngươi cái này kẽ hở nho nhỏ là cái gì, nhưng là ta cảm thấy ngươi đem Thiên Nhai Hải Các khu kiến trúc triệt để xóa đi thời điểm dùng chính là năng lượng hạch tâm, cái này có chút tiết lộ lực lượng, cho dù là dùng long chi lực từ ngoài trăm dặm phát xạ, nhìn qua phi thường giống là bình thường vũ khí, nhưng ai cũng có thể nhìn ra đây không phải là Long chi hối."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Nói tiếp."

Trương Ngọc Âm nói: "Hiện tại thiên hạ chư quốc khẳng định rất sợ hãi, nhưng là lại tràn ngập chất vấn, bọn hắn sẽ suy đoán ngươi chỉ có một chi Long chi hối, nhưng lại không dám mạo hiểm, cho nên sẽ tiến hành một loại nào đó thăm dò."

Thẩm Lãng nói: "Căn cứ suy đoán của ngươi, ngươi cảm thấy bọn hắn sẽ từ cái kia phương hướng tiến hành thăm dò đâu?"

Trương Ngọc Âm nói: "Đầu tiên Ngô quốc chắc chắn sẽ không, bởi vì kia là Đại Viêm đế quốc chính mình quân đoàn, sẽ không lấy ra mạo hiểm. Theo đạo lý nói rất có thể là Diễm Châu, cũng chính là Doanh Vô Minh suất lĩnh trung lộ quân, trực tiếp tiến công Sở quốc bắc cảnh, từ Diễm Châu giết vào Việt Quốc, đối ngươi như vậy đả kích là lớn nhất. Nhưng là hiện tại Phù Đồ Sơn quật khởi, Tân Càn vương quốc trở nên cực kỳ cường đại. Vì lẽ đó cái này chim đầu đàn lại biến thành Tấn Vương quốc, vì lẽ đó dẫn đầu xuất binh tiến đánh sẽ là Tấn quốc Thái tử mấy chục vạn tây lộ quân."

"Khương Ly bệ hạ hủy diệt về sau, to lớn Đại Càn vương quốc phá thành mảnh nhỏ, một nửa trở thành hiện tại Tân Càn vương quốc, một phần khác bị Đại Viêm đế quốc chiếm đoạt, mà còn lại lớn nhất bên thắng chính là Đại Tấn vương quốc, ròng rã chiếm đoạt mấy cái hành tỉnh, hôm nay thiên hạ chư quốc bên trong, diệt trừ phía bắc lớn nhung không tính, Tấn Vương quốc lãnh thổ lớn nhất, quân đội nhiều nhất. Vì lẽ đó cho dù là ở vào cân bằng, Viêm kinh cũng sẽ để Đại Tấn vương quốc tây lộ quân đến tiến đánh Sở quốc, vạch trần sự cường đại của ngươi giả tượng."

Thẩm Lãng nói: "Phân tích đến phi thường có đạo lý."

Trương Ngọc Âm nói: "Đương nhiên, ngươi lúc này có thể điều động ba vạn đại quân đi chi viện Sở Vương, đi đánh thắng Đại Tấn Thái tử tây lộ quân. Nhưng là cứ như vậy không có chút ý nghĩa nào, coi như đánh thắng cũng là triệt để thua, chỉ cần để người xem thấu ngươi không có Long chi hối chiến lược sát khí, cái kia Đại Viêm đế quốc con số trên trời quân đội liền sẽ như thủy triều tràn vào Ngô Sở Việt ba nước, cho đến lúc đó ngươi coi như ba đầu sáu tay cũng cứu vớt không, một khi Ngô Sở Việt ba nước hủy diệt, Đại Càn vương triều cái chiêu bài này cũng liền triệt để hủy."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó ta nhất định phải lại một lần nữa trình diễn Long chi hối kỳ tích, nháy mắt đem tiến đánh Sở quốc mấy chục vạn đại quân miểu sát, từ trên thế giới này triệt để xóa đi?"

Trương Ngọc Âm nói: "Đúng, trừ phi làm được điểm này, nếu không một trận chiến này ngươi liền thua. Như làm được điểm này, vậy liền đại hoạch toàn thắng, Đại Càn đế quốc căn cơ liền ổn."

Thẩm Lãng nói: "Trương lão sư, ngươi đây là muốn chuyển hình làm mưu sĩ sao?"

Trương Ngọc Âm nói: "Tả Từ Các chủ rời khỏi cái trò chơi này, vậy ta giá trị liền không lớn, đương nhiên muốn chuyển hình a. Hồ ly tinh lộ tuyến, cũng giống như đi không thông, mỗi ngày câu dẫn ngươi cũng sẽ không ngủ ta, chỉ có thể thử nghiệm đi mưu sĩ."

Thẩm Lãng nói: "Trương lão sư, ngươi đối ta từng có hai lần ân tình, ta sẽ không quên, vì lẽ đó không cần lo lắng cái gì."

Trương Ngọc Âm nói: "Nhưng ta lo lắng ngươi a, không chỉ là thiên hạ các nước người suy đoán ngươi chỉ có một chi Long chi hối, liền ta cũng như thế suy đoán, tiếp xuống hí thế nào? Ngươi có nắm chắc không? Lần này nếu không thể nháy mắt miểu sát mấy chục vạn, ngươi người này thiết lập liền sụp đổ a."

Trương Ngọc Âm nói không sai, thậm chí Thẩm Lãng nghĩ đến càng nhiều càng nhiều, mà làm tốt tương quan vô số chuẩn bị.

Hắn mới vừa nói sơ hở duy nhất, đó chính là chi này Long chi hối là từ Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật lấy được, người khác không rõ ràng, Viêm kinh Chúc thị chi chủ là rõ ràng, như vậy tại thời khắc mấu chốt, Chúc thị sẽ giấu diếm sao, không thể liều lĩnh tràng phiêu lưu này.

Vì lẽ đó tại khai chiến trước đó, Thẩm Lãng cũng liền đoán trước lấy thiên hạ rung động thất sắc về sau, vương triều Đại Viêm rất nhanh liền sẽ lên diễn lại một lần nữa điên cuồng công kích thăm dò, Tấn quốc sẽ trở thành đầy tớ, cái này trên cơ bản là nhất định.

Thế nhưng là Thẩm Lãng trước đó nhưng không biết sao chổi sẽ đến, mưa sao băng sẽ nện ở Sở quốc phía tây sa mạc trên ghềnh bãi, có thể trình diễn có thể so với Long chi hối hủy diệt hiệu quả. Hơn nữa Thẩm Lãng không thể lại một lần nữa dẫn bạo năng lượng hạch tâm phá hủy Tấn quốc tây lộ quân, bởi vì uy lực còn thiếu rất nhiều.

Mấy chục vạn đại quân, kéo dài mấy chục dặm, trừ Long chi hối bên ngoài, căn bản không có bất kỳ vũ khí nào có thể nháy mắt diệt. Trừ phi là Amazon kim tự tháp cái kia siêu cấp năng lượng hạch tâm, nặng đến mấy ngàn tấn, nhưng cho dù có Thẩm Lãng trước mắt cũng không có bất kỳ cái gì năng lực di động loại này quái vật khổng lồ.

Như vậy Thẩm Lãng có hay không đem mấy chục vạn tây lộ quân triệt để xóa đi kế hoạch đâu? Có, hơn nữa còn khủng bố!

Thẩm Lãng tại gần một năm trước ngay tại cái nào đó hòn đảo bên trên khai phát dầu hỏa, hơn nữa còn nương theo lấy khí thiên nhiên. Nhưng cái kia trên hải đảo khí thiên nhiên mỏ vẫn là không lớn, căn cứ hiện đại Địa Cầu địa chỉ, khí thiên nhiên mỏ nhiều nhất là chỗ nào? Trung Á, Siberia, chờ mảng lớn hoang vắng hoang dã sa mạc, nước ta phần lớn khí thiên nhiên mỏ đều tại tây bộ đại sa mạc Gobi bên trên.

Vì lẽ đó thế giới này cũng không ngoại lệ, Sở quốc phía tây là một mảnh mênh mông sát vách, tung hoành ngàn dặm. Là sa mạc bãi, không phải sa mạc. Vạn dặm đại hoang mạc còn tại Tây Vực các nước phía tây, phi thường xa xôi.

Thẩm Lãng một năm trước liền phái ra mấy ngàn người thăm dò đội, mục tiêu là thăm dò thượng cổ phế tích. Hiện tại tất cả mọi người biết rõ, vạn dặm đại hoang mạc sẽ có to lớn thượng cổ di tích, nhưng đó là Thiên Nhai Hải Các địa bàn, lấy Thẩm Lãng hiện tại lực lượng là sẽ không liên quan đến. Như vậy Sở quốc phía tây mấy ngàn dặm sa mạc bãi, sẽ có hay không có thượng cổ di tích?

Thăm dò thật lâu, thượng cổ di tích không có thăm dò đến, ngược lại là thăm dò đến dầu hỏa cùng khí thiên nhiên, nhất là khí thiên nhiên, số lượng dự trữ vô cùng kinh người.

Vì lẽ đó dựa theo Thẩm Lãng nguyên kế hoạch, là muốn thông qua lượng lớn thuốc nổ, trực tiếp nổ tung cái này to lớn khí thiên nhiên mỏ, sau đó dẫn bạo con số trên trời khí thiên nhiên, cái này hoàn toàn là một loại hủy diệt tính khai thác.

Đến lúc đó sẽ có bao nhiêu khí thiên nhiên bạo tạc? Tuyệt đối là một cái kinh thiên số lượng, mà khí thiên nhiên tiến vào không khí sau uy lực nổ tung không gì so nổi.

Một bình hoá lỏng khí trọng lượng chỉ có 12.5 kilôgam, thế nhưng là một khi để nó khuếch tán đến trong không khí, hoàn toàn nổ tung lời nói, uy lực tương đương với hơn một trăm kí lô tnt.

Vì lẽ đó một khi Thẩm Lãng dẫn bạo cái kia khí thiên nhiên mỏ, uy lực cũng thua kém Long chi hối, cũng có thể đem Tấn quốc mấy chục vạn tây lộ quân triệt để xóa đi, hơn nữa có thể sẽ dẫn phát địa chấn.

Tại Thẩm Lãng trong lòng, vạn bất đắc dĩ thực tế không nguyện ý dùng thủ đoạn này, thật đáng sợ. Cứ việc nơi đó là khu không người, nhưng khí thiên nhiên cũng là một loại tài phú, một khi khí thiên nhiên mỏ bạo tạc, đưa tới địa chấn sẽ lan đến gần Sở quốc cảnh nội.

Nhưng nếu như Tấn quốc tây đường đại quân thật không để ý Thẩm Lãng uy hiếp, cưỡng ép tiến đánh Sở quốc, cái kia Thẩm

Lãng chỉ có thể dùng ra loại này hủy diệt tính thủ đoạn, dạng này cũng có thể đạt tới triệt để uy hiếp hiệu quả, cứu vớt Ngô Sở Việt ba nước.

Nhưng mà không nghĩ tới, vậy mà sao chổi đột kích, sẽ có to lớn mưa sao băng va chạm, vậy thì càng hoàn mỹ.

Bất quá Thẩm Lãng vẫn là phải làm tốt tương quan hai tay chuẩn bị, một khi mưa sao băng không tới, vậy vẫn là muốn dẫn bạo khí thiên nhiên mỏ.

Nhưng Thẩm Lãng lại phi thường lo lắng một sự kiện, nếu như cái này có thể sao chổi phân giải, mưa sao băng va chạm sa mạc bãi, trực tiếp đập trúng tại thiên nhiên khí mỏ chỗ yếu nhất, cái kia. . . Vậy liền thật đáng sợ.

Căn cứ hắn tính toán, loại này xác suất vẫn là rất thấp, chỉ có thể cầu nguyện tuyệt đối không nên, nếu không cái này lực phá hoại thực tế là quá lớn.

Ba ngày sau đó, Thẩm Lãng hết thảy tính toán hoàn tất, chuẩn bị hoàn tất, dẫn đầu mấy trăm tên Hỏa Thần giáo võ sĩ, mấy trăm tên ăn mặc Huyết Hồn áo giáp Amazon võ sĩ, mười lăm tên đặc chủng võ sĩ rời đi Nộ Triều thành, bí mật tiến về Sở quốc.

...

Mà vào lúc này, Tấn quốc Thái tử suất lĩnh mấy chục vạn đại quân đã đi tới Sở quốc biên cảnh trọng trấn, Định Viễn thành.

Việt Quốc có Trấn Viễn thành, Sở quốc có Định Viễn thành, bất quá Sở quốc cái này Định Viễn thành là thật xa, khoảng cách bờ biển đã vượt qua vạn dặm xa, từng tại thời gian rất lâu bên trong, Tây Vực chư quốc cùng đông phương Vương triều kéo dài đại chiến mấy trăm năm, vì lẽ đó ở đây xây dựng Định Viễn thành chống cự Tây Vực chư quốc.

Bất quá theo vương triều Đại Viêm quật khởi, Tây Vực chư quốc hoàn toàn bị Đông Phương đế quốc treo lên đánh, cái này Định Viễn thành cũng liền hoang phế, trước đó phòng ngự Tây Vực, hiện tại dùng để phòng ngự Tấn quốc cùng Càn quốc.

Định Viễn thành tới gần sa mạc, nơi này sinh thái hoàn cảnh đã tương đối ác liệt, màu lục thảm thực vật quét ngang, động một chút thì là bão cát, đâu đâu cũng có xám trơ trọi. Bất quá địa thế nơi này bằng phẳng, mênh mông vô bờ, hơn nữa có lấy không hết nham thạch cùng bùn đất, vì lẽ đó Định Viễn thành quy mô rất lớn, tường thành tuần dài một độ vượt qua tám mươi dặm, bất quá nửa đường lại sụp đổ mấy chục dặm, hiện tại còn lại không đến năm mươi dặm.

Không chỉ có như thế, nơi này còn xây dựng rất nhiều đầu Trường Thành, cộng lại vượt qua ngàn dặm, bất quá cũng đổ sập hoang phế vô số chỗ.

Sở Vương ba mươi vạn đại quân tiến vào chiếm giữ Định Viễn thành đã vượt qua bảy ngày thời gian, hơn nữa giữa lúc này, hắn liền phái người trắng trợn xây dựng Định Viễn thành phòng tuyến, nhưng coi như như thế, nơi này cũng lộ ra tàn lụi tàn tạ, tường thành là đầy đủ cao, ròng rã mười lăm mét, bất quá bộ phận đều là đất vàng, cũng đổ sập không ít chỗ.

Thành nội phòng ở lít nha lít nhít, cũng toàn bộ đều là bùn trúc, khổng lồ như vậy thành trì, nhân khẩu vẻn vẹn chỉ có chỉ là mấy vạn mà thôi, có thể nghĩ đến cỡ nào hoang vu.

Sở Vương nắm chặt sau cùng thời gian, xây dựng các nơi phòng tuyến.

Hiện tại hắn cảm thấy mình trên vai trách nhiệm thật sự là nặng như Thái Sơn, cứ việc thế giới này không có Thái Sơn.

Thẩm Lãng đại hoạch toàn thắng, Thiên Nhai Hải Các triệt để rời khỏi Việt Quốc tin tức truyền đến về sau, Sở Vương đại hỉ, toàn bộ Sở quốc lâm vào sôi trào, thậm chí so Việt Quốc càng thêm sôi trào.

Sở quốc tính tình mạnh, bọn hắn không muốn Ngô quốc mềm yếu, quân đội không có bao nhiêu người đào vong, dân chúng cũng không có cái gì đào vong, nhưng là đối Thẩm Lãng lại không dám ôm lấy hi vọng quá lớn, vì lẽ đó Sở quốc quân dân nghĩ cách rất đơn giản, rất khác nhau chết.

Ngươi có Lang Nha bổng, ta có thiên linh che. Toàn bộ Sở quốc trên dưới, đều ôm quyết tâm quyết tử, cũng phải chống cự vương triều Đại Viêm.

Kết quả Thẩm Lãng bệ hạ bên kia vậy mà thắng, ta Sở quốc vậy mà chưa chắc sẽ vong quốc? Vì lẽ đó dân tâm phấn chấn, quân tâm phấn chấn, mà lúc này đây Đại Càn vương triều bốn chữ này, mới chính thức khắc ghi vào nhập Sở quốc quân dân trong lòng, bọn hắn lần thứ nhất đối Đại Càn vương triều có lòng cảm mến.

Nhưng là thiên hạ chư quốc sau khi khiếp sợ, Viêm kinh bên kia ý chí tới.

Tây lộ quân gia tốc xuôi nam, tiến đánh Sở quốc, cấp tốc diệt, phá hủy Thẩm Lãng uy tín, phá hủy Đại Càn vương triều dân tâm.

Sở Vương cảm thấy mình gánh vác toàn bộ Đại Càn vương triều hi vọng, lúc này ở trong lòng của hắn thật không muốn Thẩm Lãng bệ hạ lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích, diệt sát quân địch.

Một trận chiến này hắn muốn chính mình đánh, muốn dựa vào Sở quốc lực lượng, chống cự Tấn quốc tây đường đại quân.

Sở quốc bắc cảnh không lo, phía nam không lo, chỉ có phía tây có chiến sự, ta Sở Vương cầm binh ba mươi vạn, chẳng lẽ còn đánh không lại ngươi Tấn quốc 60 vạn? Ta chẳng lẽ liền nằm ở chỗ này chờ đợi Thẩm Lãng bệ hạ cứu vớt? Bởi như vậy ta Sở quốc còn có cái gì tôn nghiêm, còn có cái gì mặt mũi trở thành Đại Càn vương triều một thành viên?

"Thẩm Lãng bệ hạ đã đại hoạch toàn thắng, bây giờ toàn bộ thiên hạ ánh mắt đều tại ta Sở quốc Định Viễn thành, có người muốn nháy mắt phá hủy ta Sở quốc, đạt tới phá hủy Thẩm Lãng bệ hạ uy nghiêm mục đích, đạt tới phá hủy Đại Càn dân tâm mục đích, chúng ta Sở quốc có đáp ứng hay không?" Sở Vương hét lớn.

"Không đáp ứng, không đáp ứng!" Mấy chục vạn Sở quốc đại quân cuồng hống.

"Bây giờ chúng ta ba mươi vạn đại quân, không chỉ là Sở quốc bình chướng, càng là Đại Càn vương triều bình chướng, bây giờ Tấn quốc Thái tử suất lĩnh 60 vạn đại quân muốn đột phá cái này lớp bình phong, xâm lấn Đại Càn vương triều lãnh thổ, chúng ta có đáp ứng hay không?"

"Không đáp ứng, không đáp ứng!"

Sở Vương hét lớn: "Rất tốt, vậy liền để người trong thiên hạ nhìn xem, ta Sở quốc quân dân chi tráng mạnh. Bất luận cái gì quân đội muốn xâm lấn Sở quốc, muốn xâm lấn Đại Càn vương triều lãnh thổ, trừ phi từ chúng ta trên thi thể dẫm lên, từ ta Sở Vương trên thi thể dẫm lên!"

"Đại chiến đến cuối cùng một binh một tốt, không chết không thôi!"

"Không chết không thôi, Sở quốc vạn tuế, Đại Càn vạn tuế, Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế!"

Mấy chục vạn Sở quân khí thế như hồng, núi kêu biển gầm.

Dù là khoảng cách hơn mười dặm bên ngoài vương triều Đại Viêm tây lộ quân đại doanh cũng nghe được rõ ràng, chủ soái Tấn quốc Thái tử hé miệng cười một tiếng, khinh thường cực hạn.

Ngươi Sở quốc tính tình mạnh ta tin tưởng, nhưng sức chiến đấu cũng liền có chuyện như vậy, lúc ấy mấy chục vạn đại quân đánh Trấn Tây thành không có đánh xuống, Thẩm Lãng suất lĩnh không đủ vạn người, liền công phá ngươi Sở quốc vương đô.

Mà ta Tấn quốc, năm đó liền cùng Đại Càn đế quốc tác chiến, một trận đâm lưng, để Đại Càn đau đến không muốn sống.

Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau, Tấn quốc chiếm đoạt nhiều nhất lãnh thổ, trở thành thứ nhất nước chư hầu, thậm chí có thể đại ngôn bất sàm nói một câu, vài chục năm nay ta Đại Tấn vương triều chưa từng bại, mà ngươi Sở quốc thì không có thắng nổi đi.

...

Ngày kế tiếp, Tấn quốc Thái tử ra lệnh một tiếng: "Đại quân công thành, san bằng Định Viễn thành, diệt vong Sở quốc, diệt vong Đại Càn vương triều!"

Lập tức mấy chục vạn đại quân như thủy triều hướng phía Định Viễn thành phương hướng phóng đi, kinh thiên đại chiến bạo tạc, song phương quân đội vô số kể, tại kéo dài trăm dặm đường dây bận bên trên tiến hành chém giết.

Ngày đầu tiên, Sở quốc đại quân đem Tấn quốc đại quân đẩy trở về, bởi vì khinh địch, Tấn quốc đại quân thương vong thảm trọng.

Ngày thứ hai, Sở quốc đại quân vẫn như cũ đánh lui Tấn quốc đại quân.

Ngày thứ ba, Sở quốc đại quân vẫn như cũ chiến thắng.

Tấn quốc Thái tử quả thực kinh ngạc đến ngây người, không nghĩ tới Sở quốc quân đội điên cuồng như vậy, lực chiến đấu của bọn hắn không bằng Tấn quốc, nhưng là quá ngoan cường, quả thực từng cái ôm đồng quy vu tận tư thế tại chiến đấu, từ Sở Vương đến Xu Mật Sứ, từng cái tử chiến không lùi, vượt qua mười mấy tên tông sư cường giả, tự phát ủng hộ đến Sở Vương bên người, liều mình tương hộ.

Cái này Định Viễn thành phòng tuyến, vậy mà không hạ được đến, Sở quân cường tráng quá, Sở Vương cường tráng quá.

Thế là, Tấn quốc đại quân ngưng chiến mấy ngày! Tiếp xuống phía bắc các nước quân đội lại một lần nữa liên tục không ngừng xuôi nam, gia nhập tây đường đại quân.

Tru Thiên Các, Thông Thiên tự mấy vạn bí mật quân đoàn cũng rốt cục đuổi tới chiến trường.

Tấn quốc Thái tử tây lộ quân đạt được cường đại bổ sung, lại một lần nữa sĩ khí như hồng, điên cuồng tiến đánh Sở quốc Định Viễn thành.

Lập tức, Sở quốc nguy như chồng trứng, tràn ngập nguy hiểm.

Một khi Định Viễn thành luân hãm, toàn bộ Sở quốc cảnh nội rốt cuộc bất luận cái gì bình chướng, lại không bất luận cái gì quân đội, Tấn quốc chủ lực tây lộ quân liền sẽ như thủy triều tràn vào Sở quốc, ngắn ngủi một hai tháng bên trong, diệt vong Sở quốc toàn cảnh.

Hoặc là có thể nói như vậy, một khi Định Viễn thành luân hãm, Sở Vương hẳn phải chết, đối với Thẩm Lãng đến nói chính là một trận chiến lược đại bại.

Tấn quốc Thái tử nhìn qua phía đông phương hướng, cười lạnh nói: "Thẩm Lãng, Định Viễn thành chẳng mấy chốc sẽ hủy diệt, ngươi kỳ tích ở đâu? Ngươi luôn miệng nói một khi xâm nhập

Đại Càn vương triều lãnh thổ, liền muốn đem chúng ta triệt để xóa đi, hiện tại ngươi ở đâu đâu? Ngươi liền đợi đến Sở Vương chết trận, Sở quốc luân hãm, bị ta Tấn quốc điên cuồng đánh mặt đi!"

Sau đó, Tấn quốc Thái tử cao giọng nói: "Đại quân toàn lực xuất động, hôm nay liền triệt để tiêu diệt Sở quốc đại quân, san bằng Định Viễn thành."

Sau cùng quyết chiến bạo tạc!

Mà lúc này, Thẩm Lãng suất lĩnh vài trăm người nhanh như chớp, hướng phía Định Viễn thành vọt tới.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 513: : Ngăn Cơn Sóng Dữ! Tử Thần Thẩm Lãng Vạn Tuế!

Chương 512:: Ngăn cơn sóng dữ! Tử thần Thẩm Lãng vạn tuế!

Sở Vương phi thường dũng cảm, Sở quốc quân đội cũng phi thường dũng cảm, thậm chí Sở quốc hiệp khách đạo tặc cũng nhiệt huyết vô song, tại liên tiếp mấy ngày đại chiến bên trong Sở quốc quân đội gặp vô cùng tổn thất thật lớn , dựa theo dạng này thương vong tỉ lệ dưới tình huống bình thường đã sớm sụp đổ, nhưng tất cả Sở quốc quân đội trong lòng đều phi thường rõ ràng, bọn hắn không chỗ thối lui, phía sau chính là gia viên, chính là phụ mẫu vợ con.

Hơn nữa lần này Đại Tấn vương quốc Thái tử suất lĩnh tây lộ quân bên trong, có rất nhiều đều là Tây Bắc Man tộc xuất thân, đám người này mới vừa từ bơi săn dân tộc biến thành trồng trọt dân tộc không lâu, thể nội còn mang theo cường đại dã tính, một khi để bọn hắn tiến vào Sở quốc cảnh nội sẽ có hậu quả gì? Tuyệt đối đốt giết cướp đoạt, việc ác bất tận, không biết sẽ có trong sạch đại cô nương bị làm bẩn, không biết sẽ có bao nhiêu tiểu tức phụ sẽ bị tai họa.

Nếu như là Ngô Sở Việt ở giữa chiến tranh, dân chúng ngược lại không cần lo lắng gặp nạn, bởi vì mấy trăm năm xuống tới đã sớm đánh ra ăn ý, hôm nay Ngô quốc thổ địa ngày mai khả năng liền biến thành Việt Quốc, trên vùng đất này con dân cũng có thể sẽ trở thành Việt Quốc con dân, vì lẽ đó muốn thu mua lòng người, vì tương lai trường trị cửu an tính toán, sẽ không tai họa bình dân.

Nhưng lần này Đại Tấn vương triều là phụng hoàng đế thánh chỉ đến thảo phạt Sở quốc, không chiếm được nửa tấc quốc thổ, vậy theo dựa vào cái gì giành lợi ích, đương nhiên là cướp bóc. Mặc dù không có nói rõ, nhưng là Viêm kinh ý tứ rất rõ ràng, đánh xuống về sau quốc thổ về Đại Viêm đế quốc, nhưng là có thể đoạt bao nhiêu thứ, thậm chí có thể đoạt bao nhiêu người, vậy liền dựa vào các ngươi bản sự của mình.

Vì lẽ đó Định Viễn thành một khi luân hãm, toàn bộ Sở quốc mấy trăm hơn ngàn vạn dân chúng đều sẽ bị tai nạn. Chính là bởi vì như thế, vì lẽ đó Sở quốc đại quân tử chiến không lùi, hơn nữa Sở quốc cảnh nội hiệp khách, võ giả, thậm chí đạo phỉ nhao nhao đi Định Viễn thành, trợ giúp Sở Vương tác chiến, sở nhân tính mạnh không phải bàn cãi.

Năm đó Thẩm Lãng đoạt Sở vương đô dễ dàng, nhưng là muốn chinh phục Sở vương đô lại hoàn toàn không có khả năng, còn là bởi vì trợ giúp sở người chữa khỏi ôn dịch, cứu sống Sở Vương, song phương ân oán mới lấy hoà giải.

Nhưng là, coi như Sở quốc quân đội lại dũng cảm, cũng hoàn toàn chống cự không được Tru Thiên Các cùng Thông Thiên tự bí mật quân đoàn.

Lần trước Thiên Việt thành đại quyết chiến, Thông Thiên tự hoa cái giá rất lớn mới khiến cho Thiên Nhai Hải Các đồng ý xuất động một vạn tăng binh tiến vào Việt Quốc. Mà lần này liền không có mức hạn chế, Thông Thiên tự xuất binh càng nhiều, liền càng có thể đạt được hoàng đế tán thưởng.

Thẩm Lãng giết Không Tránh đại sư, đồng thời đem Thông Thiên tự một vạn tăng binh chém tận giết tuyệt, song phương mâu thuẫn cừu hận đã không thể điều hòa. Tăng thêm siêu thoát thế lực nghị hội lập tức liền muốn tổ chức, Thiên Nhai Hải Các đã triệt để rời khỏi, tiến về Tây Vực khai phát vạn dặm đại hoang mạc. Phù Đồ Sơn đã ăn đến quá no bụng, thậm chí sơn trưởng chính mình cũng sẽ không tới. Bạch Ngọc Kinh ngạo mạn vô cùng, vì lẽ đó lần này siêu thoát nghị hội chân chính người chơi cũng chỉ có ba nhà, Thông Thiên tự, Huyền Không Tự, Tru Thiên Các.

Siêu thoát thế lực nghị hội phân phối những tư nguyên này Bạch Ngọc Kinh không xem ở trong mắt, thậm chí Phù Đồ Sơn hiện tại cũng không thế nào nhìn ở trong mắt, nhưng là Thông Thiên tự lại phi thường muốn a, chỉ có nịnh bợ Viêm kinh, mới có thể có đến lớn nhất số lượng, coi như vì cái này cũng phải liều.

Mà Tru Thiên Các cùng Đại Viêm hoàng thất quan hệ mật thiết nhất, đánh Sở quốc nó sẽ xuất binh, đánh Ngô quốc nó cũng sẽ xuất binh, bây giờ Thiên Nhai Hải Các toàn diện rời khỏi, vì lẽ đó đánh Việt Quốc nó cũng sẽ xuất binh.

Vì lẽ đó lần này tây lộ quân tiến đánh Sở quốc, Thông Thiên tự xuất động ba vạn tăng binh, Tru Thiên Các xuất binh hai vạn. Có cái này năm vạn bí mật quân đoàn chiến cuộc nháy mắt nghịch chuyển, hoàn toàn thế như chẻ tre, Định Viễn thành cái kia cao mười lăm mét tường đất căn bản là không cách nào ngăn cản.

"Chém giết Sở Vương, chém giết Sở Vương!"

Theo Tấn quốc Thái tử ra lệnh một tiếng, cái này năm vạn bí mật quân đoàn điên cuồng hướng phía Sở Vương vọt tới.

"Phanh, phanh, phanh. . ."

Từng đợt tiếng vang, Định Viễn thành bên ngoài những cái kia phòng tuyến, thành lũy, còn có hỏng Trường Thành nhao nhao luân hãm.

Thông Thiên tự tăng binh đơn thuần sức chiến đấu đã vượt qua Amazon võ sĩ, lại phối hợp Ẩn Nguyên hội áo giáp, mỗi một cái tăng binh trong tay cán dài chiến đao so Niết Bàn quân Mạch Đao còn nặng hơn, vung vẩy gây ra dòng điện quạt đến, quả thực không gì không phá.

Mà Tru Thiên Các bí mật quân đoàn mạch suy nghĩ cùng Huyết Hồn quân là không sai biệt lắm, chỉ bất quá không có mạnh như vậy áo giáp, hơn nữa thượng cổ trang bị cũng không nhiều. Không phải là bởi vì không có, mà là cảm thấy tiến đánh Sở quốc không cần, đương nhiên còn có một tầng lo lắng, một khi mang theo cổ trang chuẩn bị, liền nhất định sẽ có thượng cổ năng lượng hạch tâm, sợ hãi bị Thẩm Lãng dùng quỷ kế tê liệt đi, thậm chí trực tiếp dẫn bạo.

Nhưng coi như như thế, Tru Thiên Các Tru Thiên quân đoàn cũng so Thông Thiên tự tăng binh càng thêm cường đại.

Tại cái này năm vạn bí mật quân đoàn công kích dưới, những cái kia mười lăm mét thổ thành chân tường vốn không có dùng, bọn hắn thậm chí không cần leo lên, sống sờ sờ dùng bạo lực phá tan, dùng cán dài chiến đao bổ nát.

Tại không trung nhìn xuống, cái này năm vạn bí mật quân đoàn thật sự là tồi khô lạp hủ, trực tiếp nghiền ép lên đi, ngăn tại trước mặt bọn hắn Sở quốc đại quân nhao nhao ngã xuống, ngăn tại bọn hắn thổ thành tường nhao nhao đổ sụp. Sở Vương trước mặt phòng tuyến càng ngày càng đơn bạc, khoảng cách cái này năm vạn bí mật quân đoàn càng ngày càng gần.

"Bảo hộ bệ hạ, bảo hộ bệ hạ!"

Vô số Sở quốc đại quân như thủy triều vọt tới, bảo hộ trước mặt Sở Vương, vô số Sở quốc võ giả tre già măng mọc, vọt tới Sở Vương trước người, định dùng huyết nhục chi khu ngăn cản Thông Thiên tự cùng Tru Thiên Các bí mật quân đoàn.

"Bệ hạ đi mau, bệ hạ đi mau. . ." Sở quân chủ soái cao giọng nói: "Ta vì bệ hạ đoạn hậu, ngài đi mau, đi Nộ Triều thành, mang theo vương hậu đi Nộ Triều thành."

Sở Vương nhìn qua nhao nhao ngã xuống đất mất mạng quân đội cùng hiệp sĩ, chậm rãi nói: "Những người này vì sao nhao nhao vì ta quên mình phục vụ, cũng là bởi vì ta đứng ở chỗ này, nếu như ta lui, vậy liền để bọn hắn thất vọng, để người trong thiên hạ thất vọng. Ta nguyên bản liền muốn chiến tử ở đây, đưa vào chỗ chết mà hậu sinh, cũng không thể bởi vì Thẩm Lãng bệ hạ thắng Thiên Nhai Hải Các ngược lại để ta có may mắn cùng khiếp ý đi."

Dứt lời, Sở Vương thật dài hô một hơi, hắn nhớ tới cùng Ninh Kỳ một trận chiến, thật sự là nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly a, lúc ấy hắn võ công không bằng Ninh Kỳ, hiện tại có lẽ vẫn là không bằng, nhưng cũng có khả năng đã đuổi kịp.

Bởi vì Ninh Kỳ mê mang ba năm, sa sút tinh thần ba năm. Nhưng Sở Vương ba năm này tại mọi thời khắc đều cõng ngập trời đại thù, không có một ngày không còn rèn luyện chính mình.

"Chư quân, mời theo ta một trận chiến, thịt nát xương tan, không ngoài như thế!" Sở Vương đội nón an toàn lên, hắn xuyên khôi giáp là thăng cấp sau Huyết Hồn quân áo giáp, Thẩm Lãng phái người đưa tới, tổng cộng mấy trăm cỗ, hắn trang bị cho bên người tinh nhuệ nhất thân vệ, còn có mười mấy tên tông sư cấp bậc cường giả.

Thế giới này có rất nhiều người võ công đã đạt tới tông sư cấp, nhưng là bởi vì không chiếm được siêu thoát thế lực sắc phong, vì lẽ đó có thực lực không có danh phận, Việt Quốc có không ít dạng này người, Sở quốc liền càng nhiều, Sở quốc trên võ đạo so Việt Quốc còn muốn hưng thịnh. Bởi vì cảm khái Sở Vương oanh liệt, những tông sư này cấp cường giả nhao nhao tới trước hiệu trung.

Theo Sở Vương ra lệnh một tiếng, cái này mấy trăm tên ăn mặc ô cương áo giáp đứng đầu võ sĩ cùng kêu lên hô to: "Nguyện vì đại vương quên mình phục vụ."

Sở Vương một tiếng hô to: "Giết!"

Sau đó, hắn suất lĩnh cái này mấy trăm tinh nhuệ trực tiếp xông lên tiến đến, đi ngăn chặn Định Viễn thành tường bị công phá lỗ hổng.

"Giết Sở Vương, giết Sở Vương!"

Thông Thiên tự cùng Tru Thiên Các bí mật quân đoàn thấy, không khỏi đại hỉ, Sở Vương vậy mà chính mình đưa tới cửa, ha ha ha.

Nháy mắt cái này mấy vạn bí mật quân đoàn, hướng phía Sở Vương điên cuồng đánh tới.

"Phanh phanh phanh phanh. . ." Sở Vương tại mười mấy tên tông sư cường giả phối hợp tác chiến dưới, xung phong đi đầu, hướng phía Thông Thiên tự tăng binh giết đi qua.

"Giết, giết, giết!"

"Vì nước cừu gia hận, giết, giết."

"Vì ta phụ vương, vì mẫu hậu, giết!"

"Vì ta Sở quốc tôn nghiêm, vì ta Sở quốc con dân, giết."

"Vì Thẩm Lãng bệ hạ, vì Đại Càn vương triều, giết!"

Sở Vương toàn thân huyết dịch đều phảng phất là sôi trào, quơ trong tay ô cương chiến đao, điên cuồng phách trảm.

"Ầm ầm ầm ầm. . ." Lúc này trong cơ thể hắn huyết dịch cũng giống như cảm nhận được loại này cường đại ý chí chiến đấu, phóng xuất ra lực lượng cường đại, loại cảm giác này phi thường kỳ diệu, liền phảng phất tiểu vũ trụ bộc phát cảm giác.

Sở Vương cảm giác được toàn thân một trận nóng rực, hắn hiểu được chính mình võ đạo đột phá, hắn cũng thành tựu tông sư. Không dễ dàng a, hắn năm nay cũng tuổi hơn bốn mươi, võ công của hắn tại Sở quốc Vương tộc vốn chính là đứng đầu, nhưng từ đầu đến cuối không cách nào đột phá tông sư, ba năm trước đây còn bại bởi Ninh Kỳ, bây giờ tại trận này trong tuyệt cảnh, vậy mà đột phá.

Nhất thời, Sở Vương trở nên càng thêm dũng không thể cản, trong tay ô cương chiến đao, hoàn toàn không có ai đỡ nổi một hiệp.

Thông Thiên tự tăng binh là rất lợi hại, quạt điện cũng xoay chuyển rất mạnh, nhưng là tại Sở Vương chiến đao phía dưới, tăng binh cán dài chiến đao trực tiếp bị chém đứt, trên người sắt thép áo giáp cũng trực tiếp bị xé mở, tính cả bên trong thân thể huyết nhục cùng một chỗ bổ ra.

Giết, giết, giết!

Sở Vương cái này mấy trăm tên thân vệ vậy mà bộc phát ra kinh người sức chiến đấu, vậy mà tại cái này tường thành chỗ thủng bên trong ngăn chặn hơn vạn bí mật quân đoàn. Đây đương nhiên là bởi vì bọn hắn có được quyết tuyệt ý chí, cường đại vũ lực, nhưng càng quan trọng hơn là bởi vì Thẩm Lãng trang bị cho bọn hắn kiểu mới áo giáp, tuyệt đối đao thương bất nhập.

Bên ngoài mấy ngàn mét trên đài cao, Tấn quốc Thái tử nhìn thấy dục huyết phấn chiến Sở Vương, không khỏi kinh ngạc, sau đó nhịn không được nói: "Vị này Sở Vương tính tình thật mạnh a, nhìn không ra."

Thông Thiên tự trưởng lão, Tru Thiên Các trưởng lão cười nhạt một tiếng, cũng không nói lời nào, Sở Vương lại thế nào mạnh, cũng chỉ là chỉ có khí thế hùng dũng máu lửa mà thôi, hắn lại có thể giết mấy người, lại có thể uy phong đến khi nào? Còn không phải hắn phải chết không nghi ngờ?

"Người này tương lai có thể thu hoạch được thụy hào Sở Liệt vương, dù sao cũng so phụ thân của hắn Sở Ai vương tốt một chút." Tấn quốc Thái tử cười nói.

Nói đến thụy hào, cũng là Sở Vương trong lòng thống khổ, nguyên bản phụ vương thụy hào là muốn hắn theo đuổi phong, hắn đã lựa chọn một cái cực kỳ tốt thụy hào, Sở Mục vương, cái này cùng thượng cổ trong lịch sử mục vương cùng số, kết quả Đại Viêm Hoàng đế trực tiếp sắc phong làm Sở Ai vương, quả thực là lớn lao sỉ nhục.

. . .

Sở Vương điên cuồng chém giết, hắn đời này đều không có tự mình giết qua nhiều người như vậy, không ngừng mà chém giết, chém giết, chém giết.

Dưới chân của hắn, bên người đều chất đầy thi thể.

Nửa giờ, một cái giờ, hai giờ. Hắn không ngừng chém giết, nhưng là địch nhân phảng phất cuồn cuộn không dứt.

Trên người hắn áo giáp không thể phá vỡ, đao thương bất nhập, nhưng đã xẹp rất nhiều chỗ, hơn nữa bị đánh mở mấy trăm đạo vết nứt, ô cương chiến đao không chỉ hắn có, Tru Thiên Các võ sĩ cũng có. Trong tay hắn ô cương chiến đao cũng đã sụp đổ mười mấy cái lỗ hổng, hơn nữa đã đổi mười mấy thanh.

Chỉ riêng hắn một người liền giết vượt qua trăm người, đây cũng không phải là phổ thông trăm người, mà là siêu thoát thế lực bí mật võ sĩ. Hắn mấy trăm tinh nhuệ, đánh giết Thông Thiên tự cùng Tru Thiên Các hơn hai ngàn người.

Bởi vì Sở Vương dũng mãnh, hơn nữa hấp dẫn Thông Thiên tự cùng Phù Đồ Sơn tất cả bí mật quân đoàn, hơn nữa Sở quốc đại quân nhìn thấy chính mình đại vương xung phong đi đầu càng thêm không chút nào sợ chết, vậy mà ngừng lại sụp đổ đại bại tình thế.

Nhưng Sở Vương coi như tại dũng mãnh cũng vô dụng, bên cạnh hắn tinh nhuệ quá ít, hắn đột phá tông sư, hơn nữa bên người còn có mười mấy tên tông sư, nhưng là dựa vào là nội lực cùng chân khí, kiểu gì cũng sẽ hao hết.

Mà bây giờ Sở Vương cùng bên cạnh hắn mười mấy tên tại dã tông sư nội lực chân khí liền hoàn toàn hao hết, bên người mấy trăm tên tinh nhuệ cũng còn thừa không có mấy, mà phía trước Tru Thiên Các cùng Phù Đồ Sơn bí mật quân đoàn võ sĩ phảng phất cuồn cuộn không dứt, căn bản là trông không đến cuối cùng.

Sở Vương thể nội người đi nhà trống, lại không khí lực.

Lại nhìn toàn bộ Định Viễn thành, Sở quốc đại quân thương vong hơn phân nửa, đâu đâu cũng có thi thể, đâu đâu cũng có máu tươi, còn lại Sở quốc quân đội cũng vết thương chồng chất, máu me khắp người.

Định Viễn thành sắp luân hãm.

Sở Vương đứng tại lít nha lít nhít núi thây phía trên, dùng chiến đao trụ tại trên thi thể, chống đỡ lấy thân thể của mình dừng lại, lung lay sắp đổ, hắn lúc này vết thương trên người không xuống mấy chục đạo, máu tươi đã sớm ướt đẫm.

Biết rõ hắn không được, Tru Thiên Các cùng Phù Đồ Sơn bí mật quân đoàn ngược lại lui ra phía sau mấy bước, tản ra trận hình, đem hắn cùng mười mấy cái may mắn còn sống sót thân vệ vây quanh ở giữa.

Sở Vương cảm giác được có chút khó mà hô hấp, không khỏi lấy nón an toàn xuống, thở hồng hộc, phảng phất muốn hô hấp cuối cùng này không khí mới mẻ, ngẩng đầu nhìn mặt trời, mặt trời chói chang trên không, vào lúc giữa trưa. Bởi vì trong ánh mắt đều là máu, cho nên nhìn thấy mặt trời cũng là huyết hồng sắc.

"Hô, hô, hô. . ." Bởi vì mất máu quá nhiều, vì lẽ đó não cung cấp nuôi dưỡng không đủ, thân thể lạnh buốt run rẩy, hoàn toàn khó mà đứng thẳng.

Tấn quốc Thái tử nói: "Không nghĩ tới hắn vậy mà chèo chống một canh giờ, quả nhiên dũng mãnh vô cùng, thật là nhìn không ra, trước đó hắn hoàn toàn nhã nhặn, hai vị trưởng lão, các ngươi ai đi chém xuống đầu của hắn a."

Một cái hùng tráng uy mãnh võ giả ra khỏi hàng, hắn chính là Vu Lan quốc vương tử Aslan, điển hình dị tộc nhân. Vu Lan quốc là Tây Bắc một cái Man tộc quốc gia, trường kỳ cùng phương đông thế giới là địch. Nhưng là mấy trăm năm trước vương triều Đại Viêm quật khởi, đông phương Vương triều cường đại đến để người ngạt thở, quốc gia này cũng hiệu trung vương triều Đại Viêm, xem như Tấn quốc tiểu đệ, liền tương đương với đã từng Nam Ẩu quốc cùng Việt Quốc quan hệ.

Lần này xuất chiến, Vu Lan quốc liền xuất binh năm vạn, ý đồ tại Sở quốc cảnh nội điên cuồng cướp bóc, đại phát hoành tài, nhất là đoạt nữ nhân.

Mà cái này Aslan xem như Vu Lan quốc Minh Nhật chi tử, từ hắn sáu tuổi bắt đầu liền bắt đầu truyền thuyết kiếp sống, tám tuổi giết sói, chín tuổi đồ sư, mười tám tuổi liền đã dũng không thể cản, hai mươi hai tuổi bái tại Tru Thiên Các tập võ, ba mươi hai tuổi đạt được Tru Thiên Các sắc phong, đạt được trân quý tông sư danh ngạch.

Bây giờ hắn đã ba mươi năm tuổi, thậm chí có một loại xem thường phương đông quân nhân cảm giác, hắn cảm thấy toàn bộ phương đông chư quốc trừ rải rác mấy người, đều đã không phải là đối thủ của hắn, cái gì Ninh Kỳ, cái gì Lý Thiên Thu, cái gì Chung Sở Khách, hết thảy đều không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng toàn bộ phương đông thế giới biết rõ tên hắn người vẫn như cũ không nhiều, hắn phi thường không cam lòng, vì lẽ đó cần dương danh, mà giết chết Sở Vương, đầy đủ để hắn triệt để uy chấn thiên hạ.

Tấn quốc Thái tử hướng phía Thông Thiên tự cùng Tru Thiên Các hai cái trưởng lão nhìn lại nói: "Các ngươi nhưng có ý kiến?"

Hai cái trưởng lão lắc đầu.

Vu Lan quốc Thái tử cả người như là Kim Mao Sư Vương, cao hơn hai mét, ăn mặc hoàng kim áo giáp, uy mãnh tuyệt luân.

Hắn ngẩng đầu mà bước hướng phía Sở Vương đi tới, con đường này rất dài, ròng rã hơn hai ngàn mét. Mà nơi hắn đi qua, mặt đất từng khúc vỡ ra. Cứng rắn mặt đất bị hắn đoán ra hai ba tấc dấu chân, trên người hắn bắn ra hùng sư đồng dạng khí tức, những nơi đi qua, tất cả mọi người nhao nhao tránh ra. Sở Vương nguyên bản bị Tru Thiên Các cùng Thông Thiên tự bí mật quân đoàn đoàn đoàn bao vây, lúc này cũng toàn bộ tránh ra một cái thông đạo.

Vu Lan quốc Thái tử Aslan đi đến Sở Vương trước mặt mười mét chỗ, toàn thân phảng phất pháo đồng dạng nổ vang, toàn thân cường đại nội lực tuôn ra, khiến cho bên cạnh hắn không khí đều bị làm nóng, tạo thành một loại thị giác vặn vẹo.

Đón lấy, hắn chậm rãi rút ra cự kiếm, nói: "Sở Vương, người giết ngươi là vương triều Đại Viêm Vu Lan quốc Thái tử Aslan, ngươi yên tâm động tác của ta sẽ rất nhanh, trực tiếp chém xuống đầu lâu, sẽ không đau!"

Dứt lời, hai tay của hắn cầm đại kiếm, rót vào cường đại nội lực.

"Ong ong ong. . ." Toàn bộ đại kiếm phát ra từng đợt chấn động thanh âm.

Sở Vương lúc này nội lực đã tiêu hao đến sạch sẽ, căn bản Liên Chiến đao đều có chút khó mà giơ lên.

Hít một hơi thật sâu, hai tay của hắn giơ lên chiến đao máu me đầm đìa chiến đao, khóe mắt máu tươi không khô dưới, khiến cho cơ hồ nhìn không thấy vị này Aslan thân ảnh.

"Quân vương thủ biên giới, quả nhân chết có ý nghĩa, Thẩm Lãng bệ hạ, gặp lại!" Sở Vương chậm rãi thì thầm.

"Vu Lan quốc Aslan, ngươi tới đi." Sở Vương chậm rãi nói.

"Giết!" Vị này Vu Lan quốc Thái tử một trận bạo rống gào thét, như sấm nổ, sau đó huy động đại kiếm hướng phía Sở Vương hung hăng vọt tới, như là như đạn pháo, ngày càng ngạo nghễ, nơi hắn đi qua, toàn bộ mặt đất bị cày mở một đạo rãnh sâu hoắm.

"Chết!" Aslan đối Sở Vương bỗng nhiên chém xuống, hắn đại kiếm mang theo khí thế kinh người, nháy mắt liền muốn đem Sở Vương chém thành hai khúc.

Ở đây tất cả mọi người hốc mắt muốn nứt, triệt để tuyệt vọng, đại vương của bọn họ muốn chết?

"Đang!" Một tiếng vang thật lớn!

Aslan phát hiện chính mình cũng không có chém xuống Sở Vương đầu lâu, hắn đại kiếm giống như bị ngăn trở, trước mặt hắn Sở Vương không thấy, thay vào đó là một nữ nhân, một cái rất cao nữ nhân, một cái tuyệt mỹ nữ nhân, một cái tràn ngập lực lượng cường đại, phi phàm mị lực nữ nhân, toàn thân trên dưới đều tràn ngập cuồng dã khí tức, xinh đẹp làm người ta kinh ngạc run rẩy, không thể thở nổi.

Vu Lan quốc Thái tử Aslan nội tâm chấn động mãnh liệt, hắn tình yêu xuất hiện, trên thế giới này rốt cục xuất hiện một cái xứng với nữ nhân của hắn.

"Nữ nhân, chúc mừng ngươi, ngươi đem phi thường vinh hạnh trở thành Vu Lan quốc Thái Tử Phi." Aslan chậm rãi nói: "Chẳng cần biết ngươi là ai thê tử, không quản ngươi là có hay không sinh con, ngươi cũng sẽ trở thành ta Aslan. . ."

Hắn vẫn chưa nói xong, cả người trực tiếp nổ tung, thịt nát xương tan.

Bởi vì Cừu Yêu Nhi một chưởng vỗ dưới, trực tiếp đem cái này vượt qua cao hai mét Vu Lan quốc Thái tử cho đập nát. Xương cốt toàn thân, bao quát ngũ tạng lục phủ toàn bộ trở thành phấn toái.

Trên thế giới này muốn chinh phục nàng nam nhân đều chết hết, trừ Thẩm Lãng bên ngoài, hơn nữa hai người đã ngủ lấy trăm lần, hơn nữa Cừu Yêu Nhi mỗi một lần đều muốn cẩn thận từng li từng tí, miễn cho không cẩn thận cũng đem cái kia tinh xảo nam nhân cho bóp nát.

Vị này Vu Lan quốc Thái tử Aslan bị một chưởng vỗ nát về sau.

"Sưu sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Từ phía sau mấy ngàn mét không trung, mấy chục chi cự tiễn gào thét mà qua, tại không trung kéo quá dài dáng dấp lam sắc hỏa diễm, bỗng nhiên nhập vào Tấn quốc tây lộ quân bên trong.

"Ầm ầm ầm ầm. . ." Từng đợt mãnh liệt bạo tạc, vô số ngọn lửa chi hoa nổ tung, Tấn quốc tây lộ quân nhao nhao bị tạc đến thịt nát xương tan, thi thể bay tứ tung.

Mà bên này bạo tạc vừa mới kết thúc, hậu phương không trung lại truyền tới từng đợt gào thét.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Vừa mấy chục chi cự tiễn gào thét bay qua, bỗng nhiên nhập vào tây lộ quân trong trận, lại một lần nữa mãnh liệt bạo tạc.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Những này cự tiễn liền phảng phất không biết mệt mỏi, điên cuồng bạo tạc.

Ngay sau đó, mấy trăm tên ăn mặc Huyết Hồn quân kiểu mới áo giáp như chớp giật lao ra, mấy chục tên ăn mặc đặc chủng thượng cổ áo giáp đỉnh cấp cường giả, bỗng nhiên vọt lên mấy chục mét cao, trực tiếp rơi trước mặt Sở Vương, dùng thân thể xây thành một đạo sắt thép tường thành.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Mấy chục tên đặc chủng võ sĩ rút ra chiến đao, toàn bộ đều là Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao.

Thẩm Lãng đến, hắn chỉ đem vài trăm người tới, nhưng là mỗi người đều trang bị đến tận răng, còn mang theo mấy chục cỗ cự hình cường nỗ tới, không chỉ có như thế hắn còn đem tất cả cự tiễn làm cải tạo, mỗi một chi cự tiễn bên trong rót vào vượt qua mấy chục kí lô cương liệt thuốc nổ.

Mà khó khăn nhất chính là mang theo năng lượng hạch tâm tới, nhẹ nhất năng lượng hạch tâm cũng có mấy vạn cân, bất quá coi như thế, hắn cái này vài trăm người vẫn là lấy mỗi ngày hơn trăm dặm tốc độ hành quân, vì thế hắn toàn bộ hành trình đều mở ra năng lượng hạch tâm, vì thượng cổ áo giáp cung cấp cường đại động lực, khiến cho mười mấy tên đặc chủng võ sĩ lực lớn vô cùng, có thể nhấc lên cái này năng lượng hạch tâm chạy như điên. Từ Nộ Triều thành đến Định Viễn thành thực tế là quá xa, ròng rã chạy như điên hai mươi ngày tới, rốt cục đuổi tới.

Nhưng là Thẩm Lãng vẫn không có xuất hiện, thậm chí mấy chục cỗ thượng cổ cường nỗ cũng không hề lộ diện, liền cách ba ngàn mét khoảng cách cuồng xạ, không ngừng nghỉ chút nào cuồng xạ.

Chính là vì chế tạo cảm giác thần bí, chính là muốn để Tấn quốc Thái tử cảm thấy Thẩm Lãng tối thiểu đến mấy vạn đại quân.

"Thẩm Lãng đến, Thẩm Lãng tới. . ." Tấn quốc tây lộ quân mấy chục danh tướng dẫn cao giọng nói.

Người ảnh, cây tên, nghe được Thẩm Lãng danh tự về sau, tất cả mọi người bản năng có chút sợ hãi, bởi vì cái này người thế nhưng là vừa mới làm qua đại sự kinh thiên động địa, vừa mới diệt Thiên Nhai Hải Các chủ lực, làm cho Tả Từ Các chủ triệt để rời khỏi Việt Quốc.

Tấn quốc Thái tử cùng Tru Thiên Các trưởng lão, Thông Thiên tự trưởng lão liếc nhau, trao đổi nội tâm rung động.

Thẩm Lãng vậy mà thật đến, cái tên này lúc này thật giống như tử thần.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Thẩm Lãng thượng cổ cự hình cường nỗ vẫn như cũ điên cuồng nổ bắn ra, không ngừng bạo tạc.

Gắng gượng dựa vào mấy chục cỗ thượng cổ cường nỗ muốn đạt tới trải thảm đánh nổ hiệu quả.

Biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng, nhưng bây giờ bọn hắn thật bị Thẩm Lãng khí thế trấn trụ, không biết Thẩm Lãng có phải hay không đem mấy vạn chủ lực đều mang đến, bất quá hẳn là không có khả năng, nơi này khoảng cách Nộ Triều thành quá xa, Thẩm Lãng quân đội lại không biết bay.

"Lần lượt rút lui , chờ đợi tình báo như thế nào?" Tấn quốc

Thái tử nói.

Tru Thiên Các trưởng lão gật đầu, Thông Thiên tự trưởng lão gật đầu.

Sau đó, Tấn quốc Thái tử hạ lệnh: "Đại quân tạm dừng công thành, triệt thoái phía sau hai mươi dặm."

Vô số chinh tiếng vang lên, vô số lệnh kỳ vung vẩy, vô số truyền lệnh quan hô to: "Thái tử có lệnh, triệt thoái phía sau hai mươi dặm, triệt thoái phía sau hai mươi dặm."

Sau đó Tấn quốc tây lộ quân mấy chục vạn đại quân như thủy triều triệt thoái phía sau, lưu lại khắp cả người thi thể, vô số kể. Liền vừa rồi một vòng này điên cuồng oanh kích, trọn vẹn đồ sát đối phương hơn hai vạn người, thật sự là Tử thần Thẩm Lãng a.

Mà toàn bộ Định Viễn thành tường, đã thủng trăm ngàn lỗ.

. . .

Định Viễn thành bên trong, Thẩm Lãng tại cho Sở Vương mổ, cẩn thận từng li từng tí khâu lại vết thương.

Toàn thân lớn nhỏ vết thương không dưới trăm chỗ, cộng lại khâu lại hơn mấy trăm Thiên Châm, toàn bộ giải phẫu tiến hành mấy giờ, tổng cộng vì Sở Vương đưa vào hơn ngàn ml máu tươi, rốt cục đem vị này dũng mãnh vương giả cứu được. Bất quá bởi vì thuốc tê cùng mất máu quá nhiều, vị này Sở Vương vẫn luôn không có tỉnh lại.

Thẩm Lãng đi ra lâm thời phòng giải phẫu thời điểm, mặt mũi tràn đầy rã rời không chịu nổi, trên thân đâu đâu cũng có vết máu, còn mang theo cái bao tay đặc thù, mới vừa đi ra môn, liền nghênh đón đến vô số đạo cuồng nhiệt ánh mắt. Vô số Sở quốc tướng sĩ, mấy trăm danh tướng dẫn, trên trăm tên may mắn còn sống sót đỉnh cấp võ giả.

"A, các ngươi Sở Vương tính mệnh không lo, chỉ bất quá lần này cần nghỉ nuôi thật lâu." Thẩm Lãng nói.

Nhưng mà toàn trường vẫn là một mảnh tĩnh lặng, tất cả mọi người nhìn về phía hắn ánh mắt vẫn như cũ cuồng nhiệt, thậm chí tràn ngập ly kỳ chờ mong.

Có ít người đã không phải là lần thứ nhất thấy Thẩm Lãng, trước đó tại Sở vương đô gặp qua, hơn nữa song phương vẫn là địch nhân, nhưng bây giờ Thẩm Lãng cũng không đồng dạng, thế nhưng là bao phủ một tầng Đại Càn đế chủ quang hoàn, là bọn hắn quân chủ quân chủ, là bọn hắn hiệu trung tối cao lãnh tụ.

Bọn hắn vô số lần ảo tưởng nhìn thấy Thẩm Lãng dáng vẻ, uy phong lẫm liệt, hoàng kim bắn ra bốn phía, bá khí tuyệt luân.

Kết quả không có, mà là toàn thân vết máu, mặt mũi tràn đầy rã rời, vậy mà là lấy một cái đại phu hình tượng xuất hiện.

Nhưng không biết vì sao, vô số lòng người triều bành trướng, nhiệt huyết sôi trào. Nhưng cái này đúng, lúc này mới phù hợp trong lòng tất cả mọi người Thẩm Lãng bệ hạ, hắn mặc dù là Khương Ly bệ hạ chi tử, nhưng Thẩm Lãng bệ hạ là độc nhất vô nhị, ức vạn bên trong không một.

Coi hắn là một cái nhỏ người ở rể thời điểm chính là cái bộ dáng này, hiện tại trở thành phương đông tổng chủ, ức vạn người lãnh tụ, cũng vẫn như cũ là cái dạng này.

Dạng này Đại Càn đế chủ, rất tốt, rất tốt, rất tốt.

Lập tức, mười mấy vạn người chỉnh tề quỳ đi xuống, cùng kêu lên hô to: "Đại Càn đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế, Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ừm, tốt, đều đứng lên đi."

Sau đó hắn liền trực tiếp đi, tiến vào thành nội tốt nhất phòng ở, tại Quỳ Ninh tướng quân phục thị xuống tắm rửa thay quần áo. Không có cách nào, lần này hắn liền mang đến vài trăm người, toàn bộ đều là dũng mãnh vô cùng đỉnh cấp cường giả, cũng không thể mang thị nữ.

Quỳ Ninh tướng quân giết người vô số, nhưng ít ra mặt ngoài là rất ôn nhu. Bất quá đáng tiếc nàng dù sao cũng là một cái chiến sĩ, không quá sẽ hầu hạ người, động tác ôn nhu, nhưng là lực lượng quá lớn, dùng khăn mặt cho Thẩm Lãng lau chùi thân thể thời điểm, liền trực tiếp muốn xốc hết lên một lớp da đồng dạng, đau đến Thẩm Lãng rút rút.

"Thật có lỗi, thật có lỗi bệ hạ, ta bình thường chính mình là dạng này tắm rửa, ngài. . . Ngài làn da quá kiều nộn." Quỳ Ninh nói.

"Ta tới đi." Hỏa Thần giáo đại tế sư Shelley đi tới, tiếp nhận khăn mặt vì Thẩm Lãng tắm rửa, thậm chí đem Thẩm Lãng mỗi một cây tóc đều tắm đến sạch sẽ.

"Bệ hạ của ta , bất kỳ cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung ngài sự nghiệp vĩ đại, vô số người đều dùng cuồng nhiệt ánh mắt nhìn qua ngài, chỉ cần ra lệnh một tiếng, bọn hắn có thể vì ngài đi chết." Shelley ôn nhu nói, sau đó không ngừng thay lông khăn, vì Thẩm Lãng lau toàn thân, sau đó trợ giúp hắn thay đổi mềm mại áo choàng.

Đón lấy, nàng cởi xuống trên người hỏa hồng sắc áo choàng, lộ ra tuyết trắng thân thể.

Thẩm Lãng một phát miệng, Shelley nữ sĩ, chẳng lẽ sau đó mỗi một lần ở trước mặt ta đều muốn thẳng thắn gặp nhau sao? Đây cũng không phải là Nộ Triều thành, nữ nhân ta không được tại, ngươi đừng khảo nghiệm ta ý chí lực.

Shelley đại tế sư đi vào thùng tắm, dùng Thẩm Lãng còn lại nước nóng tắm rửa, sau đó nàng nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ của ta, ta có vinh hạnh hầu hạ ngài sao? Ta phảng phất cũng nhìn ra ngài khát vọng."

"Tính, không cần phải để ý đến." Thẩm Lãng nói.

"Vậy quá tiếc nuối." Shelley đại tế sư nói: "Tại chúng ta phương tây thế giới giữa nam nữ vui thích là phi thường thuận theo tự nhiên, cũng không cần gánh chịu trách nhiệm, ta phi thường vui lòng cùng ngài vượt qua mỹ diệu ban đêm."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi biết không? Tại ta nghe được Dibos công tước vì ta sinh một cái xinh đẹp nhi tử thời điểm, ta nội tâm có chút rung động, nhưng lại không có một loại muốn hòa tan cảm giác, chuyện này với hắn bất công vô cùng, chúng ta sinh hạ mỗi một đứa bé đều muốn yêu hắn, nhưng là chúng ta thích phảng phất là có hạn, không cách nào nỗ lực đến càng nhiều."

Shelley nói: "Tốt a, cái này có lẽ cũng là phương đông thế giới mị lực."

Lúc này đã màn đêm buông xuống, Thẩm Lãng đi vào mái nhà, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, phát hiện cái kia sao chổi phảng phất không thấy.

Chuyện gì xảy ra? ! Hắn tranh thủ thời gian dùng kính thiên văn quan sát, phát hiện viên này hỏa long sao chổi vẫn còn, nhưng là quang ảnh phi thường ảm đạm.

Shelley đại tế sư hất lên một tầng tơ lụa sa mỏng chậm rãi đi tới, ghé vào kính viễn vọng trước mặt, quan sát bầu trời.

"Bệ hạ của ta, viên này sao chổi đã đến sinh mệnh thời kì cuối." Shelley nói: "Nguyên bản sao chổi đại bộ phận đều là băng, còn có bay hơi đi ra các loại khí thể, kéo lấy cái đuôi thật dài, mà bây giờ nó sắp thăng hoa bốc hơi xong, còn lại đều là thiên ngoại đồ vật. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, đây là chúng ta một lần cuối cùng nhìn thấy hỏa long sao chổi."

Thẩm Lãng gật gật đầu, viên này sao chổi muốn chết.

Một viên hằng tinh tử vong là đáng sợ, ví dụ như mặt trời muốn chết lời nói, sẽ bành trướng hơn một trăm lần, đường kính đạt tới hai ức cây số tả hữu, sau đó bỗng nhiên bạo tạc, phá hủy toàn bộ tinh hệ.

Mà một viên sao chổi chết liền không có như vậy rộng rãi oanh liệt, thậm chí là im hơi lặng tiếng tan rã.

Nhưng cái này có thể sao chổi không giống, nó ẩn chứa vật chất quá nhiều, quá lớn, lần này nó đem trước nay chưa từng có tiếp cận Thẩm Lãng ở tinh cầu, vì lẽ đó cái chết của nó khả năng cũng sẽ phi thường hùng vĩ kinh người, thậm chí vô cùng sự khốc liệt.

Thẩm Lãng trí não không ngừng tính toán, không tính sửa đổi, sau đó hắn trên giấy vẽ đi ra nói: "Sao chổi đi qua cái này vũ trụ điểm thời điểm, đem nhận lớn nhất lực hút lôi kéo, nó so ta tưởng tượng bên trong còn muốn lớn, không biết nó sẽ bị tinh cầu của chúng ta giật xuống bao nhiêu xuống tới, ta hiện tại cũng có chút bận tâm, nó va chạm lực phá hoại, có lẽ so với chúng ta trong tưởng tượng còn muốn lớn."

"Khoảng cách đại va chạm, nổ lớn còn bao lâu?" Shelley đại tế sư hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Nhất nhanh hai mươi mốt canh giờ, chậm nhất bốn mươi lăm canh giờ."

Nói thật Thẩm Lãng trái tim có chút cuồng loạn, bởi vì hắn bản năng cảm thấy trận này va chạm nổ lớn sẽ so trong tưởng tượng mãnh liệt được nhiều được nhiều, khả năng không chỉ hai ba cái Long chi hối uy lực.

Shelley đại tế sư hưng phấn nói: "Nhưng bất kể như thế nào, chúng ta đều đem thu hoạch được con số trên trời quý giá vật chất, thậm chí vượt qua trước đó tất cả hỏa long sao chổi va chạm hợp, hai nhà chúng ta đều sẽ bởi vậy trở nên càng thêm cường đại, thậm chí là Niết Bàn thăng cấp, đồng thời cải biến thiên hạ chi mệnh vận."

Sau đó Shelley Đại Tế Ti lại một lần nữa giải khai trên người khoác sa, giang hai cánh tay ôm ấp lấy thương khung, run rẩy nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta đã chuẩn bị kỹ càng cái kia vĩ đại thời khắc đến, ngài đâu? Lần này đại va chạm có thể dễ như trở bàn tay đem mấy chục vạn quân địch triệt để từ trên thế giới này xóa đi, thậm chí đem chúng ta hết thảy trước mắt san thành bình địa, đến lúc đó ngài đem triệt để rung động toàn bộ phương đông thế giới, thiên hạ chư quốc đô sẽ tại ngài chấn nhiếp bên trong run lẩy bẩy."

. . .

Ngày kế tiếp, Tấn quốc Thái tử đạt được xác thực tình báo, Thẩm Lãng chỉ đem vài trăm người, mấy chục cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ mà thôi, căn bản không có cái gì Long chi hối, thậm chí liền long chi lực phát xạ trang bị đều không có mang.

"Thẩm Lãng đang diễn trò, hắn đã hết biện pháp, hắn giấu đầu lộ đuôi, cố làm ra vẻ đóng vai thần bí, muốn dọa đi chúng ta."

"Quả thực là người si nói mộng a!"

"Hắn có thượng cổ cự hình cường nỗ, chúng ta cũng có a. Hắn có thượng cổ áo giáp, chúng ta cũng có a, hắn có năng lực đo hạch tâm, chúng ta cũng có a!"

"Tru Thiên Các chân chính đầu nhập cường đại bí mật quân đoàn cùng thượng cổ trang bị, lần này chúng ta chẳng những muốn đem Sở quốc đại quân chém tận giết tuyệt, còn muốn triệt để đánh bại Thẩm Lãng, coi như không thể giết hắn, cũng phải để hắn chật vật bỏ trốn mất dạng."

"Mang chỉ là vài trăm người? Thẩm Lãng đây là diễn kịch nghiện a! Không phải danh xưng muốn đem ta mấy chục vạn đại quân nháy mắt từ trên thế giới xóa đi sao? Cái này hắn muốn trở thành thiên hạ trò cười, cái gọi là Đại Càn vương triều cũng phải trở thành trò cười."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 514: : Kinh Thiên Va Chạm! Mấy Chục Vạn Đại Quân Triệt Để Xóa Đi!

Chương 513:: Kinh thiên va chạm! Mấy chục vạn đại quân triệt để xóa đi!

Sau đó, Tấn quốc Thái tử nhận được tình báo càng ngày càng tường tận, thậm chí bao gồm Thẩm Lãng quân đội cấu thành, còn có mấy chục cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ loại hình đều rõ ràng.

Bởi vì Thẩm Lãng đoạn đường này đến đâu chỉ mấy ngàn dặm, đi cũng đều là đại lộ, muốn ẩn tàng tung tích cơ hồ là không thể nào, trên đường đi không biết sẽ có bao nhiêu gián điệp cùng thám tử.

"Dát. . ." Theo Tru Thiên Các trưởng lão ra lệnh một tiếng, hai cái đại điêu bay lên không trung, hướng phía Định Viễn thành trên không bay qua, phía trên cưỡi hai tên đỉnh cấp võ giả, đồng thời còn mang theo kính viễn vọng, muốn từ không trung quan sát Thẩm Lãng quân đội thực lực.

Loại này đại điêu là một loại phi thường trân quý sinh vật. Thế giới này cũng có điêu, nhưng là phi thường nhỏ, căn bản không thể ngồi cưỡi. Khương Ly từ phương tây thế giới trở về thời điểm, mang đến một chút trứng lớn, đồng thời nở ra Cự Điêu. Không có ai biết những này điêu trứng là từ đâu tới, nhưng đều suy đoán là từ cái nào đó thượng cổ di tích đạt được, những này điêu đều là thượng cổ dị cầm.

Những này điêu nở sau khi đi ra, Khương Ly cũng không có lập tức đầu nhập chiến đấu, bởi vì số lượng quá ít không thể thành quân, hắn nghĩ biện pháp khiến cái này điêu nhóm sinh sôi, thậm chí cùng thế giới này điêu tiến hành tạp giao, muốn bồi dưỡng ra đại quy mô không quân.

Từ đó nhìn ra hắn là một cái phi thường mưu tính sâu xa người, nếu như là Thẩm Lãng đạt được những này điêu bên trong, khẳng định không kịp chờ đợi lấy ra khoe khoang.

Vì chi này không quân, Khương Ly thậm chí thông qua một nhóm người, phụ trách thuần dưỡng Cự Điêu, đồng thời sớm bồi dưỡng cưỡi điêu võ sĩ, tương lai bọn này Cự Điêu không quân còn đem trở thành Đại Càn đế quốc rất lớn tạo thành bộ phận.

Nhưng là, đời thứ hai Cự Điêu vừa mới bồi dưỡng được đến không lâu, hắn không quân còn không có thành hình liền đã đột nhiên chết bất đắc kỳ tử. Mà hắn chuyên môn bồi dưỡng Cự Điêu không quân Thiên quân các cũng triệt để bị mấy lớn siêu thoát thế lực triệt để chia cắt, Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn đều chiếm được một phần rất nhỏ, Tru Thiên Các bởi vì cùng Đại Viêm hoàng thất quan hệ vô cùng mật thiết, vì lẽ đó phân đến càng nhiều, loại này cấp chiến lược lực lượng, Đại Viêm đế quốc chính mình giữ lại lớn nhất bộ phận, đồng thời phong tỏa mấy ngàn mét vuông dãy núi, chuyên môn bồi dưỡng chi này không trung lực lượng.

Tru Thiên Các cái này hai cái Cự Điêu xoay quanh tại Thẩm Lãng quân đội trên không, tại mấy ngàn mét không trung, cơ hồ bất kỳ vũ khí nào cũng không thể với tới, từ Thiên Nhai Hải Các tịch thu được cự hình phòng không cường nỗ có thể bắn ra phi thường cao, nhưng là cái này Cự Điêu tốc độ phi hành quá nhanh, căn bản là không cách nào nhắm chuẩn.

Phù Đồ Sơn, Đại Viêm đế quốc tình báo tương quan xa xa không ngừng mà truyền đến, tập hợp đến Tấn quốc Thái tử trong tay.

"Thẩm Lãng chi quân đội này bên trong tối cường đặc chủng võ sĩ có hai mươi lăm người, bọn hắn ăn mặc thượng cổ áo giáp, toàn bộ là từ Thiên Nhai Hải Các thu được mà đến."

"Đỉnh cấp võ đạo quân đoàn khoảng ba trăm người, ăn mặc Thiên Nhai Hải Các kiểu mới Huyết Hồn áo giáp, toàn bộ trang bị có thượng cổ cung tiễn."

"Ngoài ra còn có hai trăm tên phương tây võ sĩ, phi thường tinh thông súng đạn. Thẩm Lãng đối cự hình cường nỗ tiến hành cải tạo, hướng bên trong rót vào đại lượng thuốc nổ, khiến cho biến thành một loại uy lực kinh người, tầm bắn rất xa, hơn nữa độ chính xác cao, xạ tốc nhanh khác loại hoả pháo."

"Những này thượng cổ cự hình cường nỗ mặc dù so hoả pháo càng nặng, hơn nữa thể tích càng lớn, nhưng là có thể tháo dỡ lắp ráp, thuận tiện vận chuyển."

"Thẩm Lãng mang đến một cái đường kính không đến hai mét năng lượng hạch tâm, xem như tất cả thượng cổ trang bị động lực nơi phát ra."

"Căn cứ suy đoán của chúng ta, Thẩm Lãng trước đó nhất cổ tác khí cơ hồ bắn ra tất cả cự tiễn đạn pháo, hiện tại đã còn thừa không có mấy."

. . .

Đi theo Tấn quốc Thái tử đi ra chiến còn có Tấn quốc Thái tử thiếu phó Vi Nhất Tâm, người này nữ nhi gả cho Tấn Vương làm phi, vẫn là quốc trượng thân phận.

"Điện hạ, bây giờ toàn bộ thiên hạ ánh mắt đều đang nhìn chăm chú chúng ta, nhất là Đại Viêm đế quốc cùng Tân Càn vương quốc." Vi Nhất Tâm nói: "Đế quốc võ thân vương mấy chục vạn đại quân đã trưng bày tại Ngô quốc biên cảnh, Tân Càn vương quốc mấy chục vạn đại quân tại Sở quốc phương bắc biên cảnh, mới càn cùng Lương quốc mấy chục vạn đại quân vây quanh Diễm Châu phòng tuyến, Khương quốc đại quân binh phong đã đến Việt Quốc Trấn Viễn thành hạ."

Vi Nhất Tâm nói không sai, lúc này cục diện hoàn toàn là rút dây động rừng.

Toàn bộ vương triều Đại Viêm, mười mấy cái quốc gia con số trên trời đại quân, đem Ngô Sở Việt Tam quốc đoàn đoàn bao vây, chỉ cần ra lệnh một tiếng, liền có thể càn quét mà qua, diệt đi Tam quốc.

Hiện tại duy nhất phải xác định chính là Thẩm Lãng đến tột cùng còn có hay không hủy diệt cấp đại sát khí? Toàn bộ thiên hạ ánh mắt đều ngưng tụ ở Định Viễn thành chiến trường.

Nếu như Thẩm Lãng lại một lần nữa trình diễn nháy mắt đại hủy diệt, lớn miểu sát, cái kia tất cả đại quân kinh hồn táng đảm, không còn dám tiến một bước. Như Thẩm Lãng không cách nào nháy mắt lớn miểu sát, cái kia hủy diệt chính là Ngô Sở Việt Tam quốc.

"Chúng ta đã có nhất xác thực tình báo, Thẩm Lãng trong tay chỉ có một chi Long chi hối, hắn căn bản không có khả năng lại tiến hành lần thứ hai chiến lược đả kích." Vi Nhất Tâm nói: "Sở quốc đại quân còn lại không đủ một nửa, không đáng để lo. Thẩm Lãng cự hình cường nỗ đạn pháo cũng còn thừa không nhiều, cũng không đáng để lo, duy nhất phải lo lắng chính là hắn vậy cái kia mấy trăm tên siêu cấp tinh nhuệ."

Tấn quốc Thái tử nói: "Mạnh nhất là thượng cổ áo giáp, thứ hai là mới Huyết Hồn áo giáp, chẳng những là bí mật hợp kim rèn đúc, hơn nữa phía trên độ một tầng Ô Kim. Loại này trang bị Phù Đồ Sơn có rất nhiều, bọn hắn chẳng lẽ không có ý định chi viện chúng ta một chút sao?"

Vi Nhất Tâm nói: "Phù Đồ Sơn đã thay đổi, đạt được nam bộ hải vực cái kia cự hình thượng cổ di tích về sau, nó có lẽ muốn trở thành cái thứ hai Bạch Ngọc Kinh, bất quá Tru Thiên Các chắc hẳn sẽ không để cho chúng ta thất vọng, tiêu diệt Thẩm Lãng công lao này, bọn hắn sẽ không bỏ được từ bỏ, huống chi Thẩm Lãng còn đã từng đồ bọn hắn một tòa thành thị."

Tấn quốc Thái tử vẫn như cũ nhíu mày, chậm rãi nói: "Lão sư a, gần nhất danh tiếng có chút không ổn a."

Vi Nhất Tâm nói: "Là danh tiếng không ổn, chúng ta bây giờ hẳn là cân nhắc Thẩm Lãng hủy diệt về sau cục diện, hắn chỉ là đang hư trương thanh thế, căn bản không có Long chi hối, vì lẽ đó Ngô Sở Việt Tam quốc diệt vong đã trở thành kết cục đã định, Đại Viêm đế quốc đã sẽ đem cái này Tam quốc triệt để chiếm đoạt trở thành hành tỉnh, cho đến lúc đó Tân Càn vương quốc có Phù Đồ Sơn bão đoàn, Thiên Nhai Hải Các vừa triệt để rời khỏi phương đông thế giới tiến về Tây Vực khai phát vạn dặm đại hoang mạc, chúng ta Tấn quốc đi con đường nào? Chúng ta thế nhưng là thiên hạ đệ nhất chư hầu vương quốc, tăng thêm nước phụ thuộc, chúng ta quốc thổ thậm chí là Ngô Sở Việt Tam quốc hợp."

Tấn quốc Thái tử nói: "Siêu thoát thế lực cùng thế tục vương quyền kết hợp, là một đầu rất tốt đường đi. Nhưng Tru Thiên Các hoàn toàn phục tùng Viêm kinh mệnh lệnh, cường đại Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc kết hợp, nghiễm nhiên đã trở thành tân siêu cấp cường quyền. Thiên Nhai Hải Các rút đi, Bạch Ngọc Kinh cao cao tại thượng, lưu cho chúng ta cũng chỉ có Thông Thiên tự."

Vi Nhất Tâm nói: "Còn có Huyền Không Tự, Thông Thiên tự một nhà lực lượng quá nhỏ, nhưng nếu hai nhà đều cùng chúng ta Tấn quốc liên hợp, đã miễn cưỡng có thể cùng Doanh Quảng chống lại, thiên hạ có lẽ sẽ tiến vào tân cân bằng."

Tấn quốc Thái tử nói: "Tân Tam quốc diễn nghĩa?"

Vi Nhất Tâm nói: "Tóm lại, tất cả mọi thứ ở hiện tại đều muốn vì Thẩm Lãng hủy diệt về sau cục diện làm cân nhắc. Hơn nữa hiện tại là một cái cơ hội ngàn năm một thuở, chúng ta còn muốn cân nhắc một việc, là đánh bại Thẩm Lãng, vẫn là. . . Giết chết Thẩm Lãng?"

Tấn quốc Thái tử ánh mắt co rụt lại nói: "Bên cạnh hắn có Cừu Yêu Nhi, muốn giết chỉ sợ không dễ dàng."

Vi Nhất Tâm nói: "Nhưng dù sao chỉ có một cái Cừu Yêu Nhi, bên cạnh hắn tông sư cấp cường giả sẽ không vượt qua hai mươi cái. Hơn nữa Thẩm Lãng có thể dùng thượng cổ năng lượng hạch tâm đem Thiên Nhai Hải Các đại đồ thư quán triệt để xóa đi, nếu chúng ta dẫn bạo một cái thượng cổ năng lượng hạch tâm, Thẩm Lãng thoát khỏi sao?"

Tấn quốc Thái tử gương mặt run lên nói: "Hắn chạy không thoát, đừng nói năng lượng hạch tâm bạo tạc, liền mặt trời mạnh một chút cũng có thể đem hắn phơi chết, người này so nữ nhân còn muốn nũng nịu, ta hoài nghi Cừu Yêu Nhi cùng hắn đang làm việc thời điểm đều muốn cẩn thận từng li từng tí, nếu không hắn sẽ lột một tầng da."

Vi Nhất Tâm nói: "Vì lẽ đó hiện tại vấn đề mấu chốt đến, là vẻn vẹn đánh bại Thẩm Lãng? Vẫn là. . . Giết chết Thẩm Lãng?"

Tấn quốc Thái tử nói: "Lẽ ra ta hẳn là để hắn trốn về Nộ Triều thành, tiếp tục cùng Đại Viêm đế quốc là địch, dạng này đế quốc ánh mắt liền sẽ không rơi vào ta Tấn quốc trên đầu."

Vi Nhất Tâm nói: "Đây chỉ là tương đối thô thiển ý nghĩ, mà cấp độ càng sâu ý nghĩ chính là, mượn cơ hội giết chết Thẩm Lãng, lập xuống bất thế chi công, triệt để hướng Hoàng đế bệ hạ dâng lên trung tâm, đây là bước đầu tiên."

"Tiếp xuống, chúng ta nghĩ biện pháp lôi kéo Thông Thiên tự cùng Huyền Không Tự, ôm thành một đoàn, đây là bước thứ hai."

"Bước thứ ba, tiếp tục đi theo Đại Viêm đế quốc bước chân, trình diễn lão tam liên hợp lão đại, đánh lão nhị cục diện. Đều đang đồn nói lần này siêu thoát thế lực nghị hội, Phù Đồ Sơn dài sẽ không có mặt, thậm chí lại phái Doanh Vô Minh tham gia, này lại chọc giận Viêm kinh."

"Nếu là chúng ta biểu hiện ra không tiếc bất cứ giá nào giết Thẩm Lãng tư thế, tại Hoàng đế bệ hạ nơi đó hẳn là sẽ có ấn tượng thật tốt điểm, trái lại thì không ổn. Mấu chốt nhất Thẩm Lãng là một đầu dã cẩu, nuôi không quen, chúng ta Tấn quốc hai mươi mấy năm trước chính là tiến đánh Càn quốc chủ lực, hơn nữa còn chiếm đoạt nó mấy chục vạn cây số vuông thổ địa, cái này sinh tử đại thù hiểu không thể."

Tấn quốc Thái tử nhắm mắt lại, lâm vào trầm tư, sau đó vỗ mạnh lên bàn nói: "Tốt, vậy liền định, giết Thẩm Lãng!"

. . .

"Không Động đại sư, lần này cơ hội ngàn năm một thuở, chúng ta quyết định muốn giết Thẩm Lãng." Tấn quốc Thái tử nói: "Thông Thiên tự cùng Thẩm Lãng có huyết hải thâm cừu, có thể ra một phần lực?"

Thông Thiên tự Không Động trưởng lão nói: "Gì lực?"

Tấn quốc Thái tử nói: "Một viên năng lượng hạch tâm, trực tiếp dẫn bạo, nổ chết Thẩm Lãng, còn có hắn đặc chủng võ sĩ, mấy trăm tên siêu cấp tinh nhuệ."

Thông Thiên tự nói: "Năng lượng hạch tâm, cực kỳ trân quý, khác siêu thoát thế lực có lẽ có rất nhiều, nhưng chúng ta Thông Thiên tự nhưng không có bao nhiêu, thậm chí phần lớn năng lượng hạch tâm vẫn là Khương Ly lúc ấy đánh bại Đại Kiếp Tự phân cho chúng ta."

Tấn quốc Thái tử nói: "Cái kia không có gì thích hợp bằng, dùng Khương Ly tặng năng lượng hạch tâm, nổ chết Khương Ly chi tử."

Thông Thiên tự trưởng lão nói: "Chuyện này quá trọng đại, ta cần báo cáo Phật vương."

Tấn quốc Thái tử nói: "Siêu thoát thế lực nghị hội lập tức liền tổ chức, sẽ tiến hành một lần tài nguyên phân phối, ngươi lần này dùng xong một viên, ta Tấn quốc sẽ nghĩ biện pháp cho ngươi đền bù hai viên. Thứ này chúng ta thế tục vương quyền mặc dù càng ít, nhưng là cũng không phải không có gì cả."

Thông Thiên tự dài lão Không Động trưởng lão nói: "Thành giao!"

. . .

Lần này đại chiến, Thông Thiên tự mang đến một viên năng lượng hạch tâm, Tru Thiên Các cũng mang đến một viên, chủ yếu là cho thượng cổ cung tiễn cung cấp năng lượng.

Thông Thiên tự trong đêm cải tạo viên này năng lượng hạch tâm vẻ ngoài, đem hắn đâm vào một cỗ đặc thù xe ngựa lên, ngụy trang thành vì một cỗ công thành xe.

"Thái tử điện hạ, Tru Thiên Các đặc chủng võ sĩ đến, tổng cộng một trăm tên, toàn bộ trang bị bên trên cổ áo giáp."

"Thông Thiên tự đặc chủng võ sĩ đến, tổng cộng năm mươi tên, toàn bộ trang bị bên trên cổ áo giáp."

"Mặt khác, Tru Thiên Các điều động ba ngàn tên tru thiên huyết quân, toàn bộ trang bị kiểu mới Ô Kim áo giáp, không thể phá vỡ, đao thương bất nhập,, toàn bộ trang bị bên trên cổ cung tiễn."

Tấn quốc Thái tử ra nghênh tiếp, nhìn thấy chi này vô cùng cường đại bí mật quân đoàn tinh nhuệ, nhất là đặc chủng võ sĩ, càng là Thẩm Lãng gấp bảy nhiều.

Ba ngàn Tru Thiên Các huyết quân, tăng thêm vốn có bốn vạn năm ngàn tên bí mật quân đoàn, lực lượng hoàn toàn nghiền ép Thẩm Lãng.

Hai ngày này thời gian bên trong, Tây Bắc chư quốc quân đội vẫn như cũ liên tục không ngừng xuôi nam, gia nhập Tấn quốc Thái tử suất lĩnh tây đường đại quân.

Vì lẽ đó kịch chiến mấy ngày về sau, tây lộ quân số lượng không ít phản tăng, đạt tới kinh người 65 vạn.

Lít nha lít nhít quân doanh, kéo dài trăm dặm, trưng bày tại cái này phiến đại sa mạc Gobi trên ghềnh bãi, vô biên vô hạn.

Những này quân doanh chung vào một chỗ diện tích, đều đã vượt qua Định Viễn thành mấy lần, hoàn toàn là một cái to lớn cự vật.

Tấn quốc Thái tử đứng tại trên đài cao, nội tâm sục sôi.

Ròng rã 65 vạn đại quân, trong đó càng là có bốn, năm vạn bí mật quân đoàn, ba ngàn tên cao cấp bí mật quân đoàn, một trăm năm mươi tên đặc chủng võ sĩ, đây là nắm trong tay của hắn trước nay chưa từng có cường đại năng lượng, đầy đủ quét ngang Ngô Sở Việt Tam quốc.

Doanh Vô Minh, võ thân vương, ta biết các ngươi đang chờ đợi ta bên này tín hiệu, nhưng ta sẽ không cho các ngươi quá nhiều cơ hội, trận này đại công về ta.

"Diệt Đại Càn, giết Thẩm Lãng!" Đây là Tấn quốc Thái tử mới khẩu hiệu.

. . .

Thẩm Lãng lúc này hô hấp đều có chút run rẩy, cách hắn dự đoán gần nhất hai mươi mốt canh giờ đã qua, nhưng là sao chổi đại va chạm vẫn không có đến.

Sau đó khoảng thời gian này, Thẩm Lãng cơ hồ tại mọi thời khắc đều tại kính thiên văn trước đó, quan sát viên này sao chổi quỹ tích, bởi vì ánh sáng của nó càng ngày càng yếu, vì lẽ đó ban đêm cũng nhìn không rõ ràng lắm.

Ba mươi ba canh giờ trôi qua, cái này có thể sao chổi vẫn không có va chạm.

Bốn mươi lăm canh giờ trôi qua, vẫn không có va chạm,

Thẩm Lãng cùng Shelley đại tế sư đều có chút kinh, không nên như thế a, cái này đã vượt qua Thẩm Lãng tính toán cuối cùng thời gian, lại còn không có phân liệt, còn không có đại va chạm? Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Thẩm Lãng dựng lên ba bộ kính thiên văn, để Cừu Yêu Nhi cũng gia nhập giám thị bầu trời hàng ngũ, hơn nữa nàng xưa nay không ăn dấm, đúng không thích mặc quần áo Shelley đại tế sư làm như không thấy.

"Tốc độ nó trở nên chậm, hơn nữa càng ngày càng chậm." Cừu Yêu Nhi nói.

Quả là thế, cái này cũng xác minh Thẩm Lãng phán đoán.

Shelley đại tế sư nói: "Cái này, đây không có khả năng a."

Sao chổi tốc độ phi hành không phải đã hình thành thì không thay đổi, bởi vì nó tại mọi thời khắc đều nhận lực hút tác dụng, nhưng là sẽ không biến hóa đến như thế lớn. Mà lúc này trên trời viên này hỏa long sao chổi tốc độ cơ hồ là không ngừng mà trở nên chậm, biến hóa biên độ phi thường lớn, cái này phi thường không bình thường a, sao chổi bản thân là không hề động lực a.

Mà vừa lúc này, Thẩm Lãng kính thiên văn bên trong bỗng nhiên sáng lên, viên kia hỏa long sao chổi vừa bỗng nhiên nổ tung vỡ vụn, xuất hiện xán lạn vô cùng vầng sáng, quả thực quá mộng ảo mỹ lệ, nhưng cơ hồ hơi kém tức thì.

Bởi vì nhận lực hút tác dụng, nó lại một lần nữa xuất hiện phân liệt. Bất quá lần này phân liệt vẫn không có tạo thành đại va chạm, không có bị Thẩm Lãng viên tinh cầu này lực hút bắt giữ, hóa thành vô số mảnh vỡ, gặp thoáng qua.

Thẩm Lãng trí não lại một lần nữa cực nhanh tính toán, lần lượt diễn thử, lần lượt tính toán.

Đón lấy, Thẩm Lãng hạ lệnh: "Nhanh, nhanh, toàn quân rút lui, toàn quân rút lui, rời xa Định Viễn thành."

Shelley đại tế sư run rẩy nói: "Cái này va chạm quy mô sẽ lớn như vậy sao? Liền Định Viễn thành cũng không an toàn?"

Thẩm Lãng nói: "Khó mà nói, không dám nói, tranh thủ thời gian rút lui, tranh thủ thời gian rút lui!"

. . .

Thẩm Lãng phát ra rút lui ý chỉ thời điểm, Sở quốc chúng tướng trực tiếp quỳ xuống, dập đầu nói: "Bệ hạ, chúng ta mặc dù thương vong hơn phân nửa, nhưng chúng ta còn có thể chiến, Định Viễn thành không thể lui a, một khi lui, ngài chí cao vô thượng thanh danh liền hủy."

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngài chiếu thư bên trong nói đến rõ ràng, địch nhân không thể xâm nhập ta Đại Càn vương triều lãnh thổ nửa bước, mà Định Viễn thành chính là chúng ta tại phía tây cuối cùng lãnh thổ, một khi lui, một trận chiến này chúng ta liền thua, ngài miệng vàng lời ngọc liền hủy a."

"Bệ hạ, chúng ta còn có mười mấy vạn đại quân, dù là toàn bộ chiến tử ở đây, cũng không nguyện ý triệt thoái phía sau nửa bước."

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Ta phi thường cảm động, nhưng là mời các ngươi ghi nhớ lời ta từng nói , bất kỳ cái gì địch nhân một khi tiến vào ta Đại Càn vương triều lãnh thổ, đều sẽ bị từ trên thế giới này triệt để xóa đi."

"Ta muốn bắt đầu dùng cấp chiến lược đại sát khí, đem Tấn quốc Thái tử hơn sáu mươi vạn đại quân nháy mắt xóa đi, uy lực sẽ to đến kinh thiên, gần như hủy thiên diệt địa, thậm chí Định Viễn thành cũng sẽ nhận tác động đến, vì lẽ đó các ngươi nhất định phải lui binh."

Lời này mới ra, tất cả Sở quốc Đại tướng kinh ngạc đến ngây người.

Thẩm Lãng bệ hạ vừa thổi ngưu bức? Không đúng, không đúng, Thẩm Lãng bệ hạ lại muốn sử dụng đại sát khí? Không phải nói hắn chỉ có một chi đại sát khí sao?

Nhưng là Thẩm Lãng bệ hạ thổi qua tất cả ngưu bức, toàn bộ đều thực hiện a. Ở đây Sở quốc Đại tướng không khỏi nhiệt huyết sôi trào, hưng phấn muốn điên.

Như thật sự có thể đem Tấn quốc Thái tử suất lĩnh cái này mấy chục vạn tây lộ quân triệt để xóa đi, vậy cái này một trận chiến liền thắng a? Cái kia Sở quốc liền bảo trụ a?

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại, các ngươi tuân chỉ đi."

Sở Vương vẫn chưa có tỉnh lại, ở đây tất cả Sở quốc Đại tướng dập đầu nói: "Chúng thần tuân chỉ."

Sau đó còn lại mười mấy vạn Sở quốc đại quân, mang theo người bị thương, mang theo bọn chiến hữu thi thể, trùng trùng điệp điệp tiến hành lớn rút lui.

Cái này rất nhanh bị Tru Thiên Các trên trời cưỡi điêu võ sĩ phát hiện, hồi báo cho Tấn quốc Thái tử.

. . .

"Thẩm Lãng muốn chạy? !" Tấn quốc Thái tử bỗng nhiên đứng lên, cơ hồ bản năng liền muốn hạ lệnh truy kích, nhưng lập tức nản chí mệnh lệnh này.

Hiện tại là đêm hôm khuya khoắt, ban đêm truy kích, chỉ sợ sẽ lâm vào Thẩm Lãng mai phục, người này phi thường âm hiểm xảo trá, sự tình gì đều làm được.

Sau đó, bên ngoài bỗng nhiên có người hô: "Điện hạ, Thẩm Lãng sứ giả đến."

Tấn quốc Thái tử đi đến đài cao, phát hiện một người một ngựa từ Định Viễn thành đi ra, chỉ như vậy một cái người, phóng tới mấy chục vạn tây lộ quân đại doanh, đến gần xem xét, phát hiện vậy mà là Cừu Yêu Nhi.

Cừu Yêu Nhi như không có người bên ngoài, đi thẳng tới tây đường đại quân đại doanh trước cửa nói: "Đây là nhà ta. . . Bệ hạ chiếu thư."

Từ trong miệng nàng nói ra nhà ta bệ hạ, thật sự là cần lớn lao dũng khí a, cái kia tiểu hỗn đản chỗ nào giống như là bệ hạ? Mỗi ngày liền biết liếm láp mặt đến các loại ngủ, mỗi một lần quỷ kêu liên tục, thoáng dùng sức một điểm thật giống như như mổ heo kêu thảm.

Hơi hơi do dự một cái, Tấn quốc Thái tử thiếu phó Vi Nhất Tâm ra đại doanh, mang theo găng tay, kết quả Thẩm Lãng cái gọi là chiếu thư.

"Cừu Yêu Nhi tiểu thư, phải chăng muốn đi vào ta trong doanh uống trà?" Vi Nhất Tâm mời nói, hắn kêu là tiểu thư, mà không phải phu nhân, bởi vì trong lòng hắn Thẩm Lãng thực tế là không xứng với nghịch thiên vô địch Cừu Yêu Nhi a.

"Không được. . ." Cừu Yêu Nhi quay người đi.

Vi Nhất Tâm trở về đại doanh, đi đến mấy chục mét đài cao, đem Thẩm Lãng chiếu thư đưa cho Tấn quốc Thái tử.

Mở ra xem, Tấn quốc Thái tử lập tức cười, Thẩm Lãng trên chiếu thư giương nanh múa vuốt viết: Tấn quốc Thái tử, mệnh lệnh ngươi lập tức suất lĩnh đại quân rời đi, không cho phép vào nhập ta Đại Càn vương triều lãnh thổ nửa bước, nếu không đem các ngươi mấy chục vạn đại quân nháy mắt triệt để xóa đi, đừng trách là không nói trước.

"Ha ha ha, đều đến lúc này, Thẩm Lãng còn muốn chiến lược đe doạ, còn muốn hù dọa người, quả thực là quá buồn cười!"

"Hắn đây là muốn làm gì, trình diễn không thành kế sao? Một bên đem tất cả đại quân rút lui đi, một bên viết thư uy hiếp ta?"

Tấn quốc Thái tử giễu cợt về giễu cợt, nhưng là lập tức phái ra cưỡi điêu võ sĩ, phái ra mấy ngàn tên bí mật quân đoàn võ sĩ, tiến về Định Viễn thành điều tra.

Không lâu sau đó, tất cả điều tra tới trước báo cáo: "Điện hạ, mười mấy vạn Sở quân ngay tại rút lui, nhưng Thẩm Lãng không có lui, hắn liền đứng tại trên tường thành, hắn mang tới mấy trăm tên võ sĩ cũng không có rút lui, toàn bộ đứng tại trên tường thành, hơn nữa hắn còn tại phái người họa tuyến."

Tấn quốc Thái tử cười nói: "Họa tuyến? Vẽ cái gì tuyến?"

Trinh sát thủ lĩnh nói: "Hẳn là cái gọi là Đại Càn vương triều đường biên giới, một khi đại quân chúng ta vượt tuyến nửa bước, liền muốn đối với chúng ta tiến hành hủy diệt tính đả kích!"

"Ha ha ha, có ý tứ, có ý tứ. . ." Tấn quốc Thái tử nói: "Cho ta nhìn chằm chằm hắn, còn có quân đội của hắn, chỉ cần hắn đừng chạy liền tốt."

"Đại quân chuẩn bị, Minh Nhật khai chiến, diệt Đại Càn, giết Thẩm Lãng!" Tấn quốc Thái tử hét lớn.

"Tuân mệnh!"

. . .

Ngày kế tiếp rạng sáng hai giờ, Tấn quốc Thái tử suất lĩnh mấy chục vạn đại quân liền đã rời giường ăn cơm.

Ba giờ sáng, đại quân bắt đầu tập kết.

Rạng sáng năm giờ, đại quân xuất động.

Thật sự là trước nay chưa từng có hùng vĩ a, mấy chục vạn đại quân, ròng rã hơn sáu mươi cái phương trận, chỉnh tề, vô biên vô hạn, chân chính tiếp trời triệt địa, kéo dài mấy chục dặm, liếc nhìn lại căn bản là không nhìn thấy bờ.

"Phanh, phanh, phanh. . ." Cái này mấy chục vạn nghe chỉnh tề trống trận, nện bước chỉnh tề bộ pháp, mấy chục vạn tiếng bước chân hội tụ về sau, toàn bộ đại địa đều đang run rẩy.

Cảnh tượng hoành tráng, siêu cấp cảnh tượng hoành tráng a, cũng chỉ có tại vùng đất bằng phẳng đại bình nguyên sa mạc trên ghềnh bãi, mới có thể nhìn thấy dạng này đại quân kỳ cảnh.

Thẩm Lãng vẫn không có đi, hắn mấy trăm tên tinh nhuệ võ sĩ vẫn không có đi, lẻ loi trơ trọi đứng tại mấy chục dặm trên tường thành, lộ ra vô cùng mỏng manh.

Nhưng là mười mấy vạn Sở quân đã toàn bộ rút lui, Định Viễn thành bên trong không có một ai, liền một con ngựa, một cái lợn đều không có, lộ ra vô cùng cô tịch.

Vì lẽ đó nhìn qua, Thẩm Lãng là muốn dùng vài trăm người chống cự mấy chục vạn đại quân.

Đây cũng là thiên cổ kỳ cảnh a.

"Phanh, phanh, phanh, phanh. . ." Giữa thiên địa phảng phất liền chỉ còn lại đại quân đánh mặt đất thanh âm.

Thẩm Lãng lại một lần nữa dùng kính viễn vọng nhìn lên bầu trời, lúc này coi như ban ngày, hắn cũng có thể nhìn thấy viên kia sao chổi hạch, khoảng cách càng ngày càng gần.

Biết rõ mỗi một lần đều sẽ rất gần, nhưng là lần này khoảng cách cũng quá gần, hơn nữa tại kính thiên văn bên trong, Thẩm Lãng thậm chí có thể nhìn thấy sao chổi đang không ngừng phân liệt giải thể, hơn nữa tất cả khối băng đều đã thăng hoa tan hết, cơ hồ không được phát sáng, nếu không phải siêu cao bội số kính thiên văn, trên trời cái gì đều nhìn không thấy.

Thượng thiên phù hộ, lần này đại va chạm so trong dự liệu muộn cả ngày, điều này có ý vị gì? Mang ý nghĩa va chạm địa điểm vẫn như cũ sẽ không thay đổi, bởi vì tinh cầu tự quay một tuần chính là cả ngày.

Nếu như đại va chạm không được phát sinh ở nơi này, cái kia Thẩm Lãng thật chỉ có thể dùng tuyệt hậu kế, triệt để dẫn bạo cự hình khí thiên nhiên đường hầm. Nhưng là bởi như vậy, hắn liền cần lấy thân làm mồi nhử, đem Tấn quốc Thái tử cái này mấy chục vạn đại quân dẫn tới vài trăm dặm bên ngoài đi, bởi vì cự hình khí thiên nhiên mỏ ở nơi đó, Thẩm Lãng thiết lập dẫn bạo địa điểm cũng ở đó, làm tốt hai tay chuẩn bị đi.

Kế hoạch A thất bại, vậy liền thi hành kế hoạch B.

Hai mươi dặm đường, đầy đủ mấy chục vạn đại quân đi bốn giờ.

Thật sự là trong đó phi thường kỳ diệu cảm giác, vương triều Đại Viêm cái này mấy chục vạn tây lộ quân không ngừng tới gần, mà trên trời viên kia sao chổi cũng đang không ngừng tới gần thế giới này, song phương bước chân, vậy mà đạt tới quỷ dị nhất trí.

"Yêu nhi tỷ, một hồi đại va chạm phát sinh thời điểm, ngươi có nhớ nhất định phải bảo vệ tốt ta." Thẩm Lãng nói.

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi có thể rút lui, cũng có thể trốn ở dưới mặt đất."

Thẩm Lãng nói: "Vậy không được, ta muốn đứng ở chỗ này trang bức. Vì lẽ đó làm phiền ngươi, không thể để cho ta tổn thương một cọng tóc gáy a."

"Biết rõ." Cừu Yêu Nhi nói.

Thẩm Lãng tiến đến bên tai nàng, thấp giọng nói: "Yêu nhi, ta thụ thương, đau quá."

Cừu Yêu Nhi nói: "Vậy liền hảo hảo nghỉ ngơi mấy ngày."

Thẩm Lãng nói: "Nghe nói nước bọt có thể trừ độc. . ."

Cừu Yêu Nhi ánh mắt không đúng, Thẩm Lãng tranh thủ thời gian ngậm miệng không nói, không còn dám trêu chọc đầu này nữ khủng long bạo chúa.

"Thẩm Lãng bệ hạ, những này công thành xe có chút kỳ quái." Shelley đại tế sư bỗng nhiên nói: "Những này tường thành tàn tạ không thôi, chúng ta chỉ có chỉ là vài trăm người mà thôi, quân địch có mấy chục vạn người, chỗ nào cần công thành xe?"

Shelley đại tế sư rất nhạy cảm, những này cỡ lớn công thành xe có một cỗ là giả, bên trong cất giấu một viên thượng cổ năng lượng hạch tâm, là dùng đến nổ chết Thẩm Lãng. Một khi nó dẫn bạo, đừng nói Thẩm Lãng hẳn phải chết không nghi ngờ, liền bên cạnh hắn vài trăm người cũng sẽ toàn bộ chết hết, kim loại hydro uy lực nổ tung mặc dù kém xa Long chi hối, nhưng là hơn ngàn mẫu phạm vi bên trong toàn bộ giết tuyệt uy lực vẫn phải có.

. . .

Nơi này quá phía tây, vì lẽ đó mặt trời mới mọc dâng lên đến cũng nhất là muộn, không sai biệt lắm tám giờ sáng, nơi này mặt trời mới dâng lên.

To lớn mặt trời, từ phía đông đường chân trời bên trên vọt lên, tách ra vạn trượng quang mang.

Mà cùng lúc đó, Tấn quốc Thái tử hơn sáu mươi vạn đại quân rốt cục đi đến hai mươi dặm, đi vào Thẩm Lãng đầu này cái gọi là đường biên giới phía trước.

Thẩm Lãng cầm lấy loa phóng thanh rống to: "Dừng bước, dừng bước!"

Tấn quốc Thái tử vung tay lên, vô số lệnh kỳ vung vẩy, mấy chục vạn đại quân dùng ròng rã mấy phút thời gian, tại dừng bước lại.

Kéo dài mấy chục dặm đại quân, dừng bước tại Thẩm Lãng đầu này đường biên giới trước đó.

Thẩm Lãng cầm lấy loa phóng thanh rống to: "Các ngươi phía trước đã là Đại Càn vương triều lãnh thổ , bất kỳ người nào không được bước vào nửa bước, nếu không đem cho hủy diệt tính đả kích, đem các ngươi từ trên thế giới triệt để xóa đi, đừng trách là không nói trước."

Cho dù có loa phóng thanh, Thẩm Lãng thanh âm vẫn là quá nhỏ, nhưng vẫn là vang vọng cả không, vì sao? Bởi vì đại ngốc đồng thời phối âm, hắn cái này vừa hô, mấy chục dặm bên trong đều nghe được rõ ràng.

Tấn quốc Thái tử ha ha cười nói: "Thẩm Lãng, đều đến toàn bộ thời điểm, ngươi còn muốn diễn kịch. Ngươi chi kia Long chi hối có phải hay không từ đông bộ nào đó hòn đảo bên trên đạt được? Vẻn vẹn chỉ có một chi mà thôi, trong tay ngươi không còn có chiến lược đại sát khí."

"Thẩm Lãng, ngươi da trâu thổi phá, ngươi phần này chiếu thư sẽ trở thành triệt để trò cười, ngươi Đại Càn vương triều cũng sẽ trở thành triệt để trò cười, ngươi cái này Đại Càn đế chủ càng là trò cười bên trong trò cười."

"Thẩm Lãng, vương triều Đại Viêm mấy trăm vạn đại quân đã vây quanh Ngô Sở Việt Tam quốc, chỉ cần đại quân ta giết vào Sở quốc, chính là rút dây động rừng, chính là tổng tiến công tín hiệu."

"Thẩm Lãng, Ngô Sở Việt Tam quốc xong, ngươi Đại Càn vương triều xong, ngươi cái này tôm tép nhãi nhép, đình chỉ ngươi biểu diễn đi!"

Sau đó, Tấn quốc Thái tử cưỡi chiến mã, chậm rãi vượt qua đầu này đường biên giới, vừa lui về, tiếp lấy vừa vượt qua, vừa lui lại, ngay tại đầu này đường biên giới tiến tới ra vào ra.

"Ta tiến đến, ta lại đi ra ngoài, ta tiến đến, ta lại đi ra ngoài." Tấn quốc Thái tử cười to nói: "Thẩm Lãng, ta ra ra vào vào ngươi Đại Càn vương triều nhiều lần đâu, ngươi hủy diệt tính đả kích đâu? Ngươi chiến lược đại sát khí đâu? Ngươi không phải muốn đem ta mấy chục vạn đại quân triệt để xóa đi sao? Ở nơi nào đâu?

Ở chỗ nào? Ha ha ha ha ha. . ."

"Tôm tép nhãi nhép, ngươi trò hề kết thúc!" Tấn quốc Thái tử thu hồi cười đùa tí tửng, bỗng nhiên vung tay lên nói: "Đại quân xuất kích, giết Thẩm Lãng, diệt Đại Càn vương triều!"

Theo Tấn quốc Thái tử ra lệnh một tiếng, phía sau hắn mấy chục vạn đại quân lại một lần nữa tiến lên.

"Phanh phanh phanh phanh. . ." Toàn bộ đại địa run nhè nhẹ, cái này mấy chục vạn đại quân lục tục ngo ngoe vượt qua đường biên giới, xâm nhập Đại Càn vương triều đường biên giới, chà đạp Thẩm Lãng họa đường biên giới.

Tấn quốc Thái tử ha ha cười nói: "Thẩm Lãng, hiện tại không chỉ ta một người đối ngươi Đại Càn ra ra vào vào, ta mấy chục vạn đại quân cũng tiến vào a, ngươi chiến lược đại sát khí đâu? Đã nói xong đem chúng ta triệt để từ trên thế giới xóa đi đâu? Ha ha ha, tôm tép nhãi nhép, tôm tép nhãi nhép. . ."

Mà lúc này, Thẩm Lãng ngước nhìn bầu trời, viên kia sao chổi hạch rốt cục đến, đi vào khoảng cách cái này có thể tinh cầu gần nhất địa phương, nhận to lớn lực hút xé rách, bỗng nhiên phân giải vỡ vụn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Một khỏa lại một khỏa thiên thạch, bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, kéo lấy thật dài ánh lửa, xẹt qua chân trời, hướng phía sa mạc bãi đập tới, hướng phía mấy chục vạn đại quân đập tới. Lít nha lít nhít mưa sao băng.

Nhưng nhìn qua thật cùng Long chi hối rất giống a, bởi vì nó phát ra quang mang, vậy mà cũng là màu lục, mà không phải phổ thông lưu tinh màu đỏ.

Thẩm Lãng hai tay giơ cao, hét lớn: "Ta Đại Càn vương triều thần thánh không thể xâm phạm , bất kỳ cái gì xâm nhập ta Đại Càn lãnh thổ nửa bước địch nhân, chẳng cần biết nó là ai, không quản mạnh đến mức nào, ta đều muốn đưa nó từ trên thế giới này triệt để xóa đi."

"Triệt để xóa đi. . ."

Đang kinh thiên trong tiếng thét gào, Thẩm Lãng (đại ngốc) thanh âm vang vọng toàn bộ chân trời.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Đang kinh thiên trong tiếng thét gào, một khỏa lại một khỏa lưu tinh bỗng nhiên nhập vào mặt đất.

"Ầm ầm ầm ầm. . ." Từng đợt kinh thiên bạo tạc, bốc lên kinh thiên ngọn lửa.

Tấn quốc Thái tử suất lĩnh mấy chục vạn đại quân, liên miên liên miên từ trên mặt đất bị xóa đi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 515: : Toàn Quân Bị Diệt! Doanh Quảng Kinh Hãi! Viêm Kinh Run Rẩy!

Chương 514:: Toàn quân bị diệt! Doanh Quảng kinh hãi! Viêm kinh run rẩy!

Thời gian trở về đến hai mươi mấy ngày trước, Nộ Triều thành bên trong mật thất dưới đất, Thẩm Lãng cùng Kính Tử đang đánh cờ.

"Ta thua." Thẩm Lãng nói.

Kính Tử lộ ra có chút ngượng ngùng, vừa hơi có chút tự đắc, bởi vì hắn vừa thắng, tài đánh cờ của hắn đã cao đến đáng sợ tình trạng, Thẩm Lãng quả thực không cách nào dùng lời nói mà hình dung được, bởi vì Thẩm Lãng vận dụng trí não đều cơ hồ thua.

Cờ vây là nhất khảo nghiệm bố cục cùng trí lực, cũng là loài người tại trí tuệ cái trước trọng yếu trận địa, liền tính toán tính cơ đã phi thường cường đại thời điểm, máy tính hay là thua khiến nhân loại. Mãi cho đến mấy năm trước Alpha chó xuất hiện, mới lần thứ nhất chân chính đánh bại nhân loại cờ vây quán quân.

Mà trước mắt cái này Kính Tử kỳ nghệ, không hề nghi ngờ vượt qua địa cầu nhân loại quán quân. Đây cũng là rất bình thường, bởi vì đời này của hắn đều đang đánh cờ, chính mình cùng mình đánh cờ. Cái này Kính Tử cơ hồ là Thẩm Lãng gặp qua người thông minh nhất, mặc dù hắn thông minh biểu hiện tại phi thường chật hẹp lĩnh vực bên trên.

"Kính Tử, ngươi có yêu mến nữ hài sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Kính Tử ngượng ngùng lắc lắc đầu nói: "Không có."

Thẩm Lãng nói: "Vì cái gì a? Bởi vì các nàng còn chưa đủ mỹ lệ sao?"

Kính Tử lắc đầu nói: "Không phải, các nàng quá đẹp."

Kính Tử là một cái phi thường đặc thù người, hắn đối với nữ nhân vẻ ngoài cơ hồ là coi thường, bởi vì chính hắn cũng đã đầy đủ tuấn mỹ vô song. Đương nhiên Thẩm Lãng cũng rất tuấn mỹ vô song, bởi vì hai người giống nhau như đúc. Nhưng là Thẩm Lãng cũng không thường xuyên chiếu Kính Tử, mà Kính Tử. . . Tại mọi thời khắc đều tại chiếu Kính Tử, vì lẽ đó hắn đối mỹ lệ khuôn mặt đã miễn dịch.

Thẩm Lãng nói: "Kính Tử, ngươi là ta gặp qua cờ vây người mạnh nhất, có một không hai, ngươi cũng là ta gặp qua người thông minh nhất, không có cái thứ hai. Vậy ngươi hẳn phải biết cái gì là bố cục đúng không?"

Kính Tử gật đầu nói: "Sớm ba bước, bốn bước, năm bước."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, cái gọi là bố cục, chính là vĩnh viễn so người khác nhìn càng thêm xa. Trên thế giới này có một câu, bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu. Vừa có một câu, ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi."

Thẩm Lãng nói mỗi một câu nói Kính Tử đều hiểu, bởi vì hắn đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác.

Thẩm Lãng lại nói: "Còn có một câu, làm ngươi cảm thấy lúc tuyệt vọng, kỳ thật đã tiếp cận thắng lợi. Nhưng ngươi cảm thấy đại hoạch toàn thắng thời điểm, khả năng ẩn giấu đi đáng sợ kịch biến."

Kính Tử vẫn như cũ gật đầu, bởi vì hắn vẫn như cũ hiểu. Hắn cơ hồ chưa có tiếp xúc qua người nào, nhưng là hắn nhìn vô số sách, hắn đọc sách cùng người khác là không giống, hắn là một loại bản thân diễn dịch, đem toàn bộ linh hồn cùng tinh thần đều đầu nhập tại trong sách cảnh giới. Hơn nữa thay vào không chỉ là nhân vật chính, cũng có thể là vai phụ, còn có thể là phản sừng. Vì lẽ đó một quyển sách hắn có thể đọc rất nhiều rất nhiều lần, bởi vì một khi hắn thay vào khác biệt nhân vật, phảng phất như là đang nhìn một bản hoàn toàn mới sách.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi rất thuần khiết, ngươi rất thông minh, ngươi rất lợi hại, ngươi rất hiền lành."

Kính Tử vẫn như cũ ngượng ngùng cúi đầu.

Thẩm Lãng nói: "Tới đi, chúng ta lại đến chơi Kính Tử trò chơi."

Kính Tử ngẩng đầu lên, tiếp xuống một màn này có lẽ có thể nói là kỳ tích, bởi vì Thẩm Lãng không quản làm ra biểu tình gì, Kính Tử cũng có thể làm ra giống nhau như đúc, không quản là ánh mắt, vẫn là khí chất, dù là cực kỳ nhỏ xíu biểu lộ đều giống nhau như đúc, hoàn toàn cùng Thẩm Lãng chiếu Kính Tử giống nhau như đúc.

Chaplin tham gia mô phỏng theo Chaplin trong trận đấu, đành phải thứ ba. Trước mắt Thẩm Lãng đang bắt chước Thẩm Lãng trong trận đấu, cũng đành phải thứ hai.

Đương nhiên, Kính Tử coi như cùng Thẩm Lãng tại giống nhau như đúc cũng không gạt được một bộ phận người, ví dụ như Thẩm Lãng các nữ nhân, còn có Yêu Yêu tiểu bảo bối.

Thẩm Lãng nữ nhân cách mấy mét hương vị, liền có thể ngửi được trên người hắn cặn bã hương vị, còn có một số mùi khác, các nàng căn bản không được dựa vào con mắt phân biệt. Mà Yêu Yêu bảo bối phảng phất như là một cái khác cảnh giới, nàng là dựa vào tinh thần phân biệt ba ba.

Mà Thẩm Mật cùng Thẩm Lực, một số thời khắc liền sẽ lâm vào nghi hoặc, có chút không phân biệt được. Hai đứa bé này không biết Kính Tử tồn tại, khi hắn xuất hiện thời điểm, Thẩm Mật bảo bối sẽ thoáng có một chút điểm nghi hoặc.

Thẩm Lãng nói: "Kính Tử, tiếp xuống vạn nhất chuyện gì phát sinh, ngươi có thể làm được đúng không?"

Kính Tử nói: "Đúng, ta có thể làm được, ta có thể vì ngươi mà chết."

Thẩm Lãng nói: "Không được, ta không cần ngươi vì ta mà chết, ngược lại ngươi phải sống, không quản bất cứ lúc nào , bất kỳ cái gì tình huống đều muốn còn sống, biết sao?"

Kính Tử nói: "Được."

. . .

Cừu Yêu Nhi cho tới bây giờ đều là không coi ai ra gì, nàng chỉ nhận thật nhìn qua một người, đó chính là nữ nhi Yêu Yêu, bao quát Thẩm Lãng nàng đều là không chăm chú nhìn, dù sao ngửi ngửi cặn bã hương vị , mặc cho hắn leo đến trên thân chính là.

Mỗi lần Thẩm Lãng tới gần hai mươi mét khoảng cách, Cừu Yêu Nhi liền có thể ngửi được, thậm chí nàng cảm thấy mình thể nội cũng có Thẩm Lãng hương vị, đời này đều đi không hết, đương nhiên cũng không muốn bỏ đi, bởi vì Thẩm Lãng để nàng trở nên càng giống là một nữ nhân.

Thế giới của nàng cũng chỉ có hai người, một cái Thẩm Lãng, một cái Yêu Yêu bảo bối, thậm chí ngay cả mình cũng không quá tồn tại. Hiện tại Thẩm Lãng đã nắm giữ nhược điểm của nàng, không quản muốn đạt tới mục đích gì, một mực quấn lấy liền có thể, cuốn lấy nàng không kiên nhẫn, nàng liền sự tình gì đều nguyện ý làm, bao quát bất cứ chuyện gì.

Tình cảm là bản thân nhân sinh thành toàn, tình cảm cũng là bản thân nhân sinh chướng ngại, thoải mái vô cùng Cừu Yêu Nhi lại một lần nữa bị ràng buộc ở.

Tại đến Định Viễn thành trước đó, Thẩm Lãng muốn cùng Cừu Yêu Nhi mật đàm một lần, đem có mấy lời nói rõ ràng, ví dụ như liên quan tới bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, vừa ví dụ như liên quan tới Doanh Quảng cùng Doanh Vô Minh, vừa ví dụ như vị kia chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ, ví dụ như liên quan tới thế giới này chân chính quyết đấu đỉnh cao.

Kết quả Cừu Yêu Nhi khoát tay chặn lại nói: "Ngươi muốn để làm chuyện gì cứ việc nói thẳng, có thể làm ta liền làm, không thể làm ta. . . Ta liền cau mày làm. Nhưng ngươi muốn nói cho ta biết sự tình gì coi như, ta cái gì đều không muốn biết, dù sao trong mắt của ta chỉ có Yêu Yêu, còn có ngươi cái này. . ."

Thẩm Lãng vốn là muốn nói cho nàng sự tình gì, mà lại là chuyện rất trọng yếu. Nhưng nghe đến nàng về sau, cũng bỏ ý niệm này đi, lời nói đến miệng bên trong liền biến thành một loại khác không an phận thỉnh cầu, kết quả. . . Cừu Yêu Nhi quả nhiên cau mày đáp ứng.

. . .

Định Viễn thành bầu trời, vẫn tại trình diễn hủy thiên diệt địa một màn.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Sao chổi hạch phân giải vỡ vụn về sau, biến thành vô số thiên thạch nhập vào thế giới này, cái tốc độ này là phi thường thật nhanh.

Có bao nhanh? Chậm nhất tại 11 ngàn mét mỗi giây, ước chừng là ba mươi lần vận tốc âm thanh. Nhất nhanh đạt tới 76 ngàn mét mỗi giây, ước chừng hai trăm lần vận tốc âm thanh.

Một màn này, thật giống là thế giới hủy diệt, thật liền phảng phất mấy chục chi Long chi hối từ trên trời giáng xuống, xẹt qua chân trời.

Thẩm Lãng lúc đầu muốn hát một bài ca, cùng ngươi đi xem mưa sao băng rơi vào tinh cầu này lên, nhưng là hắn nhìn thấy cái này tận thế đồng dạng kỳ cảnh thời điểm, cũng không đoái hoài tới trang bức, trực tiếp hô to một tiếng, chạy! Nếu không chạy, liền quân đội của hắn đều sẽ xuất hiện trọng đại thương vong.

Sau đó, Cừu Yêu Nhi một tay lấy hắn kẹp ở cánh tay phía dưới, hướng phía sau chạy như điên.

"Chạy, chạy, chạy. . ."

Thẩm Lãng dưới trướng mấy chục tên đặc chủng võ sĩ, mấy trăm tên tinh nhuệ võ sĩ, cũng nhanh chóng chạy như điên.

Hỏa Thần giáo đại tế sư Shelley nguyên bản quỳ trên mặt đất, thận trọng cầu nguyện, bởi vì đây đối với nàng đến nói là chân chính thần tích, Hỏa Thần chi nhãn giáng lâm. Bất quá nhìn thấy đầy trời ngọn lửa rơi xuống thời điểm, nàng cũng phát ra một cái mệnh lệnh.

"Chạy!" Sau đó nàng mang theo mấy trăm tên Hỏa Thần giáo tinh nhuệ võ sĩ chạy như điên, hướng phía phía đông chạy như điên.

Mà Tấn quốc Thái tử, ngước đầu nhìn lên lấy bầu trời, sau đó cả người như là sét đánh, hoàn toàn không cách nào động đậy, thậm chí trong đầu trống rỗng.

Ta, ta xxx!

Nhiều như vậy Long chi hối? Là ta điên, vẫn là thế giới này điên?

Thẩm Lãng ngưu bức như vậy? Hắn, hắn đây là điên sao? Vốn cho là hắn đang khoác lác, không nghĩ tới vậy mà là thật. Nhưng là Thẩm Lãng a, vì tiêu diệt ta mấy chục vạn đại quân, cần phải phát xạ nhiều như vậy Long chi hối sao? Hoàn toàn là đáng xấu hổ lãng phí a.

"Chạy, chạy, chạy!" Sau đó, vị này Tấn quốc Thái tử không nói hai lời, trực tiếp co cẳng chạy như điên.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Vô số thiên thạch như là Long chi hối đồng dạng nện ở trên mặt đất, đất trời rung chuyển. Mấy ngàn cây số vuông trên mặt đất, đâu đâu cũng có kinh thiên ngọn lửa, trong chốc lát mặt trời trở nên ảm đạm không ánh sáng. Vô cùng cường đại quân đội, một cái khối lập phương một cái khối lập phương biến mất.

Đối mặt thế giới này tận thế đồng dạng cảnh tượng, những này quân đội đầu tiên là kinh ngạc đến ngây người, cơ hồ lập tức mất đi tất cả phản ứng. Một mực chờ đến những này thiên thạch va chạm mặt đất thời điểm, hắn bắt đầu co cẳng chạy như điên.

Nhưng lúc này đã chạy không hết, bởi vì chung quanh đâu đâu cũng có ngập trời ngọn lửa, toàn bộ mặt đất đều đang điên cuồng run rẩy, vỡ tung.

"Oanh!" Vẻn vẹn mấy trăm kí lô một viên thiên thạch nện xuống đến, nháy mắt bán kính bên trong mấy trăm mét bên trong hết thảy đều hóa thành hư không, trực tiếp khí hoá, phương viên ngàn mét bên trong tất cả mọi thứ thịt nát xương tan, bị ngọn lửa thôn phệ trở thành than cốc. Một vạn đại quân một cái phương trận, bị trực tiếp đánh trúng, nháy mắt hôi phi yên diệt. Mấy vạn, mười mấy vạn đại quân chết đi.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Trận này đại va chạm, vẻn vẹn chỉ duy trì vài giây đồng hồ liền kết thúc. Sau đó phiến khu vực này, triệt để trở thành địa ngục.

Đương nhiên, cái này hơn sáu mươi vạn đại quân chân chính bị nện chết vẻn vẹn chỉ có một bộ phận, như vậy còn lại bộ phận có thể chạy trốn sao?

Không thể nào, bởi vì dạng này kinh thiên đại va chạm đưa tới ngập trời liệt diễm, sẽ đem toàn bộ khu vực bên trong tất cả không khí toàn bộ hao hết, hơn nữa còn sẽ sinh ra vô số có độc khí thể, đầy đủ giết chết còn lại tất cả mọi người.

Công nguyên 23 năm, côn dương chiến bộc phát, Lưu Tú mười bảy ngàn người đối chiến Vương Mãng lính mới 43 vạn, cuối cùng Vương Mãng lính mới gần như toàn quân bị diệt, chỉ có chỉ là ngàn người trốn về Lạc Dương, không lâu sau đó Vương Mãng tân triều hủy diệt. Mà tại trong truyền thuyết, một trận chiến này trên trời rơi xuống mưa thiên thạch, Vương Mãng lính mới tử thương vô số.

Vì lẽ đó có vị diện chi tử Lưu Tú triệu hoán lưu Tinh Vũ tiêu diệt người xuyên việt Vương Mãng hí nói.

Nếu như côn dương chiến trận kia mưa sao băng thật tồn tại, cái kia cũng còn kém rất rất xa hôm nay trận này mưa sao băng.

. . .

Cơ hồ tại nhìn thấy những này mưa sao băng từ phía chân trời xuất hiện thời điểm, Thẩm Lãng quân đội liền bắt đầu hướng phía phía đông chạy như điên, bởi vì sớm dự báo đây hết thảy, vì lẽ đó Thẩm Lãng chuẩn bị phi thường đầy đủ, cho mỗi một cái võ sĩ đều cấp cho mặt nạ phòng độc, đều cấp cho hô hấp trang bị.

Nhưng coi như như thế, thoáng rơi vào phía sau Hỏa Thần giáo võ sĩ, vẫn là từng cái ngã xuống. Mặc dù bọn hắn khoảng cách đại va chạm địa phương rất xa, nhưng lại tránh không khỏi đáng sợ sóng xung kích, tránh không khỏi đáng sợ liệt diễm.

Thẩm Lãng cũng ăn mặc thượng cổ áo giáp, mang theo mặt nạ phòng độc, hơn nữa còn có đặc chế nguyên thủy bản bình dưỡng khí, nhưng vẫn là cảm thấy một loại Tử thần giáng lâm cảm giác, toàn bộ mặt đất tại kịch liệt lay động, thậm chí mắt trần có thể thấy sụp đổ, như là sáu bảy cấp địa chấn. Toàn bộ Định Viễn thành liên miên liên miên đổ sụp, những cái kia bùn đất phòng ở phảng phất đồ chơi, không ngừng phấn toái.

Chạy như điên, chạy như điên, chạy như điên! Thật sự là gặp quỷ, biết rõ trận này đại va chạm sẽ phi thường đáng sợ, uy lực sẽ so trong tưởng tượng càng lớn, nhưng không nghĩ tới như thế lớn, khoảng cách mấy ngàn mét đều ngàn cân treo sợi tóc.

Rốt cục hết thảy kết thúc, đại va chạm kết thúc, nổ lớn cũng kết thúc. Nhưng Thẩm Lãng quân đội vẫn không có dừng lại, vẫn như cũ hướng phía phía đông chạy như điên, bởi vì còn chưa đủ an toàn.

Sở quốc mười mấy vạn đại quân sớm mười mấy tiếng rút lui, lúc này đã tại bên ngoài mấy chục dặm.

Bọn hắn hôm qua nghe được Thẩm Lãng ưng thuận hứa hẹn, nói muốn phóng thích hủy diệt tính đại sát khí, đem tây lộ quân hơn sáu mươi vạn triệt để xóa đi. Mặc dù bọn hắn nguyện ý tin tưởng Thẩm Lãng, nhưng vẫn như cũ thật không dám tin tưởng chuyện như vậy sẽ phát sinh.

60 vạn đại quân a, triệt để nháy mắt xóa đi? Cái này cũng không khỏi quá kinh dị, quá không thể tưởng tượng.

Vì lẽ đó từ đêm qua đến bây giờ bọn hắn đều không có ngủ, trừng to mắt nhìn qua phương tây chân trời , chờ đợi Thẩm Lãng bệ hạ trong miệng hủy thiên diệt địa phát sinh.

Làm đây hết thảy phát sinh thời điểm, mười mấy vạn Sở quân chỉ cảm thấy rùng mình, từng đợt run rẩy. Cái này, đây quả thực là thần tích a! Thẩm Lãng bệ hạ này chỗ nào là người a, rõ ràng chính là thần a.

Dù là khoảng cách mấy chục dặm, đều có thể nhìn thấy trùng thiên ngọn lửa, có thể nhìn thấy từ trên trời giáng xuống hủy diệt đại sát khí, vậy mà như thế nhiều.

Kinh thiên bạo tạc về sau, toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy, truyền đến bên ngoài mấy chục dặm, tất cả phòng ở đều đang lay động, mặt đất cũng đang lay động, người phảng phất đứng thẳng không ngừng.

Mười mấy vạn Sở quân không lo được rung động mặt đất, chỉnh tề quỳ xuống đến, mừng như điên hô to: "Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, Đại Càn đế quốc vạn tuế vạn tuế vạn tuế."

Núi kêu biển gầm vạn tuế về sau, mười mấy vạn Sở quân liền quan sát cái này tận thế đồng dạng kỳ cảnh.

"Thẩm Lãng bệ hạ quá lợi hại, quả thực là thần a, hắn kỳ thật có thể thoáng thu một chút thần thông, không cần phóng thích nhiều như vậy hủy diệt đại sát khí, có chút lãng phí a."

"Định Viễn thành khẳng định là không, Thẩm Lãng bệ hạ thật sự là hủy thiên diệt địa a."

"Muốn chính là cái hiệu quả này, Thẩm Lãng bệ hạ là Đông Phương nhân hoàng a, dạng này kinh thiên động địa mới xứng với thân phận của hắn a, từ nay về sau ai một khi nâng lên bệ hạ danh tự, liền muốn toàn thân phát run."

. . .

Ròng rã mấy canh giờ sau, mới thoáng hết thảy đều kết thúc, tất cả ngọn lửa dập tắt, không khí thoáng trở lại phiến khu vực này. Nhưng vẫn như cũ như là tận thế kỳ cảnh, vô số bụi đất bao phủ bầu trời, che khuất mặt trời, khiến cho phiến khu vực này tối tăm không mặt trời, không biết bao lâu mới có thể tiêu tán.

Mà tại cái này vô số bụi đất phía dưới, lít nha lít nhít đâu đâu cũng có thi thể, ròng rã mấy chục vạn. Tấn quốc Thái tử suất lĩnh hơn sáu mươi vạn tây lộ quân, cơ hồ toàn quân bị diệt, trốn tới người có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Thẩm Lãng lại một lần nữa thí nghiệm lời hứa của hắn, đem xâm nhập Đại Càn vương triều cảnh nội tất cả địch nhân triệt để xóa đi. Mà lần này đại hủy diệt, xa so với trên biển một lần kia càng thêm rung động tuyệt luân.

Có người tận mắt chứng kiến đây hết thảy, Tru Thiên Các chim bay kỵ sĩ, bọn hắn vốn là tại Định Viễn thành trên không tuần tra giám thị Thẩm Lãng, bởi vì bọn hắn tại không trung, vì lẽ đó cũng ngay lập tức nhìn thấy trên trời mưa sao băng xuất hiện.

Bởi vì trận này mưa sao băng quá quái lạ, là ngọn lửa màu xanh lục, vì lẽ đó bọn hắn căn bản không có nghĩ đến đây là lưu tinh, đều cảm thấy đây là Long chi hối.

"Long chi hối, Long chi hối, nhiều như vậy Long chi hối."

"Chạy mau, chạy mau. . ."

Sau đó những này Tru Thiên Các cưỡi điêu người đầu cũng sẽ không, liều mạng cuồng bay, bọn hắn muốn tại thời gian ngắn nhất chạy đi, bay đến Diễm Châu tiền tuyến, bay đến Sở quốc bắc cảnh tiền tuyến, bay đến Ngô quốc tiền tuyến, bay đến Viêm kinh, đi nói cho hết thảy mọi người, Thẩm Lãng lại một lần nữa trình diễn đại hủy diệt.

. . .

Toàn bộ phương đông thế giới, vương triều Đại Viêm mấy cái phương hướng đại quân đều đang đợi một cái tín hiệu, phía tây Định Viễn thành chiến trường tín hiệu.

Một khi Tấn quốc Thái tử mấy chục vạn đại quân giết vào Sở quốc, chứng minh Thẩm Lãng không có cái gì chiến lược đại sát khí, đó chính là quân đế quốc đoàn hủy diệt thời khắc, con số trên trời đại quân giống như là biển gầm càn quét qua Ngô Sở Việt Tam quốc, thời gian ngắn nhất diệt.

Sở quốc phương bắc biên cảnh chiến trường, Lý Huyền Kỳ cùng Ninh Kỳ liên quân cộng lại chỉ có chỉ là không đến mười vạn, đồng dạng muốn đối mặt mấy lần nhiều liên minh quốc tế quân.

Phía đông Ngô quốc chiến trường Ngô Vương thảm hại hơn, toàn bộ Ngô quốc quân đội trốn được không sai biệt lắm, cả nước chỉ còn lại mười mấy vạn đấu chí yếu kém quân đội, cũng phải đối mặt Đại Viêm đế quốc mấy chục vạn cường đại chủ lực.

Như vậy Đại Càn vương triều cái nào chiến trường mấu chốt nhất?

Diễm Châu!

Biện Tiêu công tước suất lĩnh mười mấy đại quân trấn thủ Diễm Châu toàn bộ phòng tuyến, mà hắn phải đối mặt là ba nhánh quân đội, phía bắc Lương quốc đại quân, phía đông Đại Viêm đế quốc quân đội, phía tây Tân Càn vương quốc đại quân.

Diễm Châu hơn một vạn cây số vuông đều biến thành to lớn chiến trường, vương triều Đại Viêm đầu nhập kinh người quân đoàn, trong đó bao quát mấy vạn siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn, bảo đảm một khi khai chiến, nháy mắt có thể đánh tan Biện

Tiêu chủ lực.

Bởi vì nơi này tốt nhất đột phá khẩu, một khi công phá Diễm Châu, liền có thể tiến thẳng một mạch, trực tiếp đột phá Ngô Sở Việt Tam quốc chi môn.

Trung lộ quân thống soái là Doanh Vô Minh, nhưng là hắn không được tại Diễm Châu chiến trường. Cái kia lúc này Diễm Châu chiến trường vương triều Đại Viêm thống soái là ai?

Lan Mạt!

Không sai, chính là Lan Tiêu, Lan Phong cái kia lan!

Lan Tiêu học trò khắp thiên hạ, Lan Phong hiệu trung Khương Ly, đến chết cũng không đổi. Vậy cái này Lan Mạt là ai, Lan Tiêu đệ, Lan Phong huynh, Lan thị trong gia tộc cái thứ nhất chân chính thu hoạch được đại tông sư danh dự người.

Hắn còn có một cái thân phận, Tân Càn vương quốc Xu Mật viện phó sứ, đã từng Đại Càn đế quốc thần tử, về sau đi theo Doanh Quảng cùng một chỗ làm phản.

Vừa một cái phản đồ!

Hắn lúc này, có được toàn bộ Diễm Châu chiến trường tối cao quyền chỉ huy, chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, mấy vạn bí mật quân đoàn, mấy chục vạn đại quân liền có thể giết vào Diễm Châu.

Biện Tiêu cái kia mười mấy vạn người, trong mắt hắn hoàn toàn gà đất chó sành. Đã từng Chúc Hồng Tuyết dùng một vạn Huyết Hồn quân liền đem Biện Tiêu mười vạn chủ lực tiêu diệt, vẻn vẹn không dùng đến mấy canh giờ mà thôi. Mà hắn lúc này trong tay lực lượng vượt xa Chúc Hồng Tuyết năm đó, nhiều nhất nửa canh giờ hắn liền có thể phá Diễm Châu, có thể đem Biện Tiêu chém giết.

Duy nhất chờ đợi chính là phía tây chiến trường tín hiệu, hắn tuyệt đối không tin Thẩm Lãng còn có cái gì Long chi hối, cái kia tiểu bạch kiểm liền thích diễn kịch, phô trương thanh thế.

Đại tông sư, Lan Mạt nguyên soái nhìn lên bầu trời, mặt trời đã ngả về tây. Hắn thật sự có chút không kiên nhẫn, trận này hí đã diễn quá lâu, tranh thủ thời gian kết thúc đi.

Thời gian hẳn là không sai biệt lắm, phía tây chiến trường tin tức chẳng mấy chốc sẽ truyền đến.

Mà liền tại lúc này, từ phía tây bầu trời xuất hiện một hình bóng, còn có một tiếng kêu to.

Đến, cưỡi điêu người đến, phía tây chiến trường tin tức.

Lan Mạt thống soái bỗng nhiên rút ra đại kiếm, cao giọng nói: "Đại quân chuẩn bị!"

Lập tức vô số đại quân, còn có mấy vạn bí mật quân đoàn toàn bộ rút vũ khí ra, chuẩn bị công thành.

Lan Mạt nheo mắt lại, nhìn qua Diễm Châu biên quan trên tường thành Biện Tiêu, trong lòng nổi lên nhàn nhạt sát khí, nửa canh giờ, nhiều nhất nửa canh giờ kết thúc chiến đấu.

Chỉ cần cưỡi điêu người tin tức vừa rơi xuống đất, hắn liền đại khai sát giới, đem Diễm Châu bên trong mười mấy vạn đại quân giết đến sạch sẽ.

Hắn là Đại Càn vương triều phản đồ, như thế nào vãn hồi danh dự của mình, vô cùng đơn giản, đem Đại Càn vương triều người giết sạch liền có thể, bao quát hai cái huynh đệ Lan Tiêu, Lan Phong, không có địch nhân, ngươi chính là chính nghĩa.

Cái kia Tru Thiên Các cưỡi điêu người đáp xuống, run rẩy cao giọng nói: "Mới càn Thái tử ở đâu, mới càn Thái tử ở đâu?"

Lan Mạt nói: "Bực này chiến sự còn cần thái tử điện hạ xuất mã? Ta là Tân Càn vương quốc Xu Mật viện phó sứ, Diễm Châu chiến trường Thống soái tối cao Lan Mạt, có chuyện gì cùng ta sống, phía tây chiến trường có phải là kết thúc?"

Tru Thiên Các cưỡi điêu người run rẩy nói: "Định Viễn thành đại chiến kết thúc, Tấn quốc Thái tử hơn sáu mươi vạn tây lộ quân toàn quân bị diệt."

Lan Mạt thân thể kịch chấn, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, phảng phất nghe được nhất hoang đường thiên phương dạ đàm.

Chung quanh tất cả tướng lĩnh, bao quát bí mật quân đoàn tướng lĩnh hoàn toàn không thể tin vào tai của mình, cả người cơ hồ đều bị sét đánh. Làm sao có thể? Đây chính là hơn sáu mươi vạn đại quân a, còn bao gồm mấy vạn bí mật quân đoàn, làm sao có thể toàn quân bị diệt?

Tru Thiên Các cưỡi điêu người nói: "Ta thấy rất rõ ràng, đại chiến bộc phát thời điểm, Thẩm Lãng vẻn vẹn dùng vài trăm người phòng thủ Định Viễn thành, đối kháng Tấn quốc Thái tử hơn sáu mươi vạn đại quân, chúng ta cảm thấy dễ như trở bàn tay liền có thể đem bọn hắn thịt nát xương tan. Kết quả chân trời phóng tới mấy chục chi Long chi hối, sau đó chúng ta mấy chục vạn tây lộ quân, hoàn toàn biến mất."

Dù là đi qua lâu như vậy, cái này cưỡi điêu người vẫn như cũ toàn thân run rẩy, cả người phảng phất ném một nửa hồn phách.

"Đời ta cũng sẽ không quên một màn kia, chân chính hủy thiên diệt địa, Thẩm Lãng lại một lần nữa hoàn thành lời hứa của hắn , bất kỳ người nào tiến vào mới Càn Vương triều, hắn đều sẽ triệt để xóa đi."

Tru Thiên Các cưỡi điêu người vừa nói chuyện, một bên hướng phía chân trời nhìn lại, chỉ sợ nơi này chân trời cũng xuất hiện mấy chục chi Long chi hối, lại một lần nữa trình diễn hủy thiên diệt địa một màn.

"Lan Mạt nguyên soái, ngươi đại quân tuyệt đối không nên động, một khi vượt biên, chính là tai hoạ ngập đầu." Tru Thiên Các cưỡi điêu người nói: "Ta còn muốn bay đi Ngô quốc biên cảnh, nói cho võ Thân vương điện hạ."

Sau đó cái này cưỡi điêu người lại một lần nữa bay lên không trung, hướng phía Ngô quốc bay đi, thậm chí cũng không kịp đi Viêm kinh, chỉ sợ đế quốc võ thân vương không có kiên nhẫn, trực tiếp vượt biên tiến đánh Ngô quốc.

Mà liền tại lúc này, Diễm Châu biên quan cửa thành mở ra, một nữ nhân lao ra, nàng chính là Biện Tiêu nữ nhi, Biện Miểu.

Biện Miểu nữ tướng thậm chí vọt thẳng đến Lan Mạt đại quân trước mặt, lạnh giọng nói: "Ta lại một lần nữa tuyên đọc Thẩm Lãng bệ hạ chiếu thư , bất kỳ người nào chờ, không được đi vào Đại Càn vương triều lãnh thổ nửa bước, nếu không đem gặp hủy diệt tính đả kích, từ thế giới này triệt để xóa đi, tiểu bạch, đi tiểu!"

Nàng cưỡi cái này con ngựa trắng hơi có chút không có ý tứ, nhưng nghe đến nữ chủ nhân mệnh lệnh về sau, vẫn là vung đi tiểu.

Biện Miểu một bên thôi động chiến mã chạy, cái này con ngựa trắng tiểu tại trên mặt đất xẹt qua một đạo không chỉnh tề tuyến, sau đó nàng chỉ vào đường dây này nói: "Vương triều Đại Viêm bất luận cái gì quân đội, một khi vượt qua đường dây này, chúng ta liền sẽ phát động chiến lược tập kích, đem các ngươi chém tận giết tuyệt, đừng trách là không nói trước."

Sau đó, Biện Miểu cưỡi chiến mã trở về tới thành quan bên trong, hơn nữa càng phách lối chính là, Diễm Châu biên cảnh thành quan cửa chính không còn có đóng kín, cứ như vậy mở rộng ra, phảng phất nói cho quân địch, các ngươi có lá gan cứ việc giết tới.

Là Biện Miểu diễn kỹ quá được không? Không được, không phải. Là bởi vì nàng thật tin tưởng Thẩm Lãng còn có đại sát khí, nàng thật tin tưởng một khi quân địch vượt biên, liền sẽ tao ngộ hủy diệt tính đả kích, cho nên nàng biểu diễn mới không có bất luận cái gì sơ hở.

Nữ tử này cử động đối với Lan Mạt đến bảo hoàn toàn là vô cùng nhục nhã, đối với toàn bộ đại quân đều là nhục nhã quá lớn.

Nhưng là bọn hắn thật không dám vượt biên, Lan Mạt trả không nổi trách nhiệm này, tiếp xuống liền phải chờ đợi Viêm kinh ý chỉ.

. . .

Ngô quốc đường biên giới lên, hai quân đối chọi, chiến cuộc hết sức căng thẳng, lúc này đã mặt trời chiều ngã về tây.

Nhưng là võ thân vương tin tưởng vững chắc, nhiều nhất nửa canh giờ, liền có thể công phá Ngô quốc biên cảnh thành quan, đối phương quân đội thực tế là quá kém.

Duy nhất chờ đợi, chính là phía tây chiến trường tín hiệu, cưỡi điêu người tiếp sức truyền lại tin tức, hẳn là rất nhanh liền đến đi.

Ngô quốc đường biên giới bên trên mười mấy vạn đại quân, sĩ khí triệt để sa sút, so với Sở quốc sĩ khí như hồng, Ngô quốc thật sự là chênh lệch xa.

Chủng Nghiêu nhìn qua bên người nữ nhi, thở dài nói: "Ngươi không nên cùng vi phụ tới, cho ngươi đi Nộ Triều thành ngươi vừa không đi."

Chủng Sư Sư nói: "Ngươi không muốn mặt, Thẩm Lãng cũng không cần mặt, ta lại muốn mặt."

Đón lấy, Chủng Sư Sư nói: "Phụ thân, Bạch Vô Thường nói có đúng không là thật a? Hắn có phải hay không đang khoác lác a? Hắn thật sự có thể đem Tấn quốc Thái tử tây lộ quân triệt để xóa đi? Người này nói chuyện như là đánh rắm."

Chủng Nghiêu bất đắc dĩ, hắn đã nói vô số lần, muốn hô Thẩm Lãng bệ hạ, không cần hô Bạch Vô Thường, nhưng là Chủng Sư Sư phản nghịch cực hạn, ai cũng không nghe, coi như bị mẫu thân của nàng đem cái mông đánh thành hai nửa, nàng cũng phải mạnh miệng , bất kỳ người nào đều cầm nàng không có biện pháp.

May mắn Thẩm Lãng bệ hạ khoan dung độ lượng, không được, may mắn Thẩm Lãng bệ hạ không muốn mặt, nghe được cũng giống như không có nghe được, căn bản sẽ không theo nàng so đo, hơn nữa cũng căn bản không có phải chịu trách nhiệm ý tứ. Hắn cũng chưa từng có thừa nhận chính mình là Bạch Vô Thường, cũng không có phủ nhận.

Quân chủ chơi xấu, Chủng Nghiêu xem như thần tử còn có thể làm sao? Huống chi hắn là Việt Quốc thần tử, hắn đời sau mới trực tiếp hiệu trung Thẩm Lãng.

Vậy liền giả bộ hồ đồ thôi, dù sao Chủng Sư Sư cũng không ai dám cưới, lập tức liền muốn hai mươi tám hai mươi chín, một mực một thân một mình, nhìn ngươi Thẩm Lãng bệ hạ áy náy không được áy náy.

Bất quá, đây hết thảy đều là nói sau, vượt qua trước mắt cửa ải khó khăn này đang nói đi. Chỉ mong Thẩm Lãng bệ hạ lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích, không được, là thần tích.

Nếu không Đại Viêm đế quốc võ thân vương chỉ cần một cái công kích, Ngô quốc đường biên giới liền muốn đổ, thậm chí toàn quân bị diệt.

Chủng Sư Sư nội tâm nhưng thật ra là tràn ngập ai oán, bị người như thế ghét bỏ, nàng khó chịu cực.

Cứ như vậy chết ở chỗ này đi, trước đó Trấn Tây thành chiến nàng không có chết, về sau Thiên Việt thành quyết chiến nàng không có chết, hiện tại cứ như vậy chết tại Ngô quốc trên biên cảnh, dù nói thế nào cũng là vì Đại Càn vương triều mà chết, nhìn Thẩm Lãng cái kia người vô sỉ cặn bã áy náy không được áy náy.

Không muốn mặt, vô sỉ, rõ ràng là Bạch Vô Thường, rõ ràng làm bẩn trong sạch của ta, lại dám làm không dám nhận.

Chết đi, liền chết ở chỗ này!

Mà liền tại lúc này, chân trời xuất hiện một cái cưỡi điêu người.

Chủng Nghiêu cùng Ngô Vương cơ hồ không thể thở nổi, không biết cái này cưỡi điêu người sẽ truyền đến tín hiệu gì. Là Thẩm Lãng bệ hạ lại một lần nữa sáng tạo thần dấu vết, vẫn là hủy diệt?

Cưỡi điêu người trực tiếp đáp xuống, đi vào đế quốc võ thân vương trước mặt quỳ xuống nói: "Thân vương điện hạ, Định Viễn thành đại chiến kết thúc, Tấn quốc Thái tử suất lĩnh mấy chục vạn tây lộ quân toàn quân bị diệt, toàn quân bị diệt."

. . .

Viêm kinh, Hoàng đế vẫn tại cấm địa bế quan, Thái tử vẫn như cũ chấp chưởng triều chính.

Thái tử cung bên trong, đế quốc Thái tử cùng Tân Càn quốc vương Doanh Quảng, lẳng lặng đánh cờ.

Hai người lực lượng ngang nhau, đối chọi gay gắt, giết đến khó hoà giải, Doanh Quảng cũng không có bất luận cái gì muốn để cờ ý tứ.

Song phương cứ như vậy lẳng lặng dưới mặt đất cờ, lẳng lặng uống trà, cơ hồ không có phát ra cái gì ngôn ngữ.

Bởi vì bọn hắn đều đang đợi tin tức, chờ lấy tây lộ quân bên kia tin tức, tại tin tức đến trước đó, ai cũng không nguyện ý mở miệng, chuyên chú vào trên bàn cờ.

Rất nhanh Đại Viêm đế quốc Thái tử phảng phất rơi xuống hạ phong, trực tiếp bị vây chết một mảnh, nhìn qua thế cuộc lâm vào tuyệt cảnh.

Nhưng mà xuống vài giây đồng hồ, theo hắn mấy cái hạ cờ, lập tức đưa vào chỗ chết mà hậu sinh, Doanh Quảng một cái kia nơi hẻo lánh quân cờ toàn bộ xong.

Đơn thuần cờ vây lên, hai người kia kỳ nghệ có thể cao hơn Thẩm Lãng được nhiều, mỗi một lần muốn giết chết đối phương thời điểm, đều sẽ xuất hiện biến hóa.

Bỗng nhiên ở giữa, hai người đều đình chỉ hạ cờ, trong tay nắm lấy quân cờ lơ lửng giữa không trung, bởi vì bên ngoài truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Hơn nữa cái này tiếng bước chân có chút bối rối, sợ hãi, có lẽ không phải tin tức tốt gì.

Đế quốc Thái tử cùng Doanh Quảng đồng thời ánh mắt co rụt lại, ngừng thở , chờ đợi thanh âm bên ngoài.

"Khởi bẩm thái tử điện hạ, Tru Thiên Các hai cái cưỡi điêu người đến báo, Định Viễn thành đại chiến kết thúc, Tấn quốc Thái tử suất lĩnh hơn sáu mươi vạn tây lộ quân, còn có mấy vạn bí mật quân đoàn, toàn quân bị diệt. Thẩm Lãng phát xạ mấy chục viên Long chi hối, đem bước vào Sở quốc cảnh nội tất cả quân đội triệt để xóa đi."

"Tiếp xuống đi con đường nào? Vây quanh Ngô Sở Việt Tam quốc trăm vạn đại quân hẳn là đi con đường nào? Xin mời thái tử điện hạ chỉ thị."

Nghe được tin tức này về sau, Doanh Quảng thân hình cao lớn run lên bần bật, gương mặt co quắp một trận, trong tay quân cờ nháy mắt vỡ vụn.

Mà đế quốc Thái tử ngồi tại chỗ không nhúc nhích, phảng phất trở thành pho tượng, mất đi bất kỳ phản ứng nào.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Doanh Quảng đứng lên nói: "Thái tử điện hạ, thiên hạ kịch biến, ta trở về Càn quốc, cáo từ!"

Đế quốc Thái tử phảng phất như ở trong mộng mới tỉnh, run rẩy đứng thẳng đứng dậy, khom người nói: "Đưa Vương thúc!"

Lúc này, phía ngoài nội các Tể tướng tiếp tục hỏi: "Điện hạ, vây quanh Ngô Sở Việt Tam quốc trăm vạn đại quân nên như thế nào? Là lui binh, vẫn là tiếp tục tiến đánh, xin mời Thái tử chỉ thị."

Đế quốc Thái tử nói: "Thẩm Lãng. . . Thật phát xạ mấy chục viên Long chi hối?"

Nội các Tể tướng nói: "Thiên chân vạn xác."

Đế quốc Thái tử nói: "Can hệ trọng đại, cô cũng không thể làm chủ, muốn đi bẩm báo phụ hoàng."

Sau đó đế quốc Thái tử rời đi Thái tử cung, tối thiểu hướng phía hoàng cung cấm địa chạy như bay, đem cái này kinh thiên tin tức nói cho bế quan Hoàng đế bệ hạ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 516: : Thiên Hạ Ba Phần! Cải Biến Thế Giới Lịch Sử!

Chương 515:: Thiên hạ ba phần! Cải biến thế giới lịch sử!

Cái này hoàng cung cấm địa vẫn như cũ không có một ai, trên thực tế vô số người đều rất khó lý giải, muốn nói Thái tử bế quan còn có thể thông cảm được, bởi vì Thái tử cùng Cơ Tuyền công chúa đều là thiên hạ đứng đầu cao tay, nhưng Hoàng đế bệ hạ phảng phất cho tới bây giờ đều không có biểu hiện ra võ công a, hắn có cái gì tốt bế quan? Hơn nữa hết lần này tới lần khác tại thời khắc mấu chốt này bế quan?

Nhưng vị này chí cao vô thượng hoàng đế quyền uy quá nặng, căn bản không người dám chất vấn nửa câu, tuổi của hắn so Khương Ly còn muốn lớn hơn một chút, bây giờ đã hơn bảy mươi tuổi, làm không sai biệt lắm gần năm mươi năm Hoàng đế, hắn tất cả địch nhân toàn bộ đều chết sạch, hơn nữa toàn bộ đều thua ở trong tay hắn.

Đế quốc tại hoàng cung cấm địa là một tòa tháp cao, vượt qua trăm mét chi tháp, tại cái này đỉnh tháp có thể quan sát toàn bộ Viêm kinh.

Bất luận kẻ nào cũng không thể tới gần nơi này tòa cấm kỵ chi tháp đỉnh trong vòng trăm bước, một khi tới gần, bất kể là ai đều sẽ lọt vào vô tình bắn giết, dù là võ công lại cao cũng không ngoại lệ.

Vì lẽ đó đế quốc Thái tử tại khoảng cách cấm kỵ chi tháp còn có một trăm bước thời điểm liền dừng lại, quỳ xuống dập đầu nói: "Phụ hoàng."

Cấm kỵ chi tháp bên trong không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Đế quốc Thái tử nói: "Tấn quốc Thái tử suất lĩnh tây lộ quân toàn quân bị diệt, Định Viễn thành tao ngộ hủy diệt tính công kích, trong vòng phương viên trăm dặm hết thảy toàn bộ bị hủy, tương đương với mấy chục chi Long chi hối uy lực."

Một lát sau, bên trong truyền đến hoàng đế thanh âm nói: "Doanh Quảng đi?"

Hoàng đế không có quan tâm cái gọi là mấy chục chi Long chi hối, càng không có quan tâm mấy chục vạn tây lộ quân toàn quân bị diệt, mà là hỏi Doanh Quảng đi.

Đế quốc Thái tử nói: "Đúng, đi, vừa mới đi không đến nửa canh giờ."

Lời này ý tứ cũng phi thường rõ ràng, lúc này muốn lưu, có lẽ còn kịp.

Hoàng đế nói: "Được, biết rõ, đi thì đi."

Đế quốc Thái tử muốn nói lại thôi.

Hoàng đế cười nói: "Thật không hổ là Tiểu Khương cách a, người ta muốn đi, hẳn là ngươi còn muốn ép ở lại hay sao? Có người muốn trở thành kỳ thủ!"

Doanh Quảng cùng Doanh Vô Minh biểu hiện được vô cùng trung thành, chỉ cần Hoàng đế một đạo ý chỉ dưới, bọn hắn lập tức sẽ chạy đến Viêm kinh. Nhưng hai cha con vĩnh viễn chỉ một người, vĩnh viễn không có khả năng hai người đều tại Viêm kinh bên trong.

Đế quốc Thái tử nói: "Túi kia vây Ngô Sở Việt Tam quốc trăm vạn đại quân đâu?"

Hoàng đế nói: "Tán đi, tán đi."

Đế quốc Thái tử dập đầu nói: "Nhi thần tuân chỉ."

Hoàng đế vẫn không có xuất quan, dù là ra như thế thiên đại sự tình, hắn đều vẫn như cũ lựa chọn bế quan.

. . .

Sau đó, đế quốc Thái tử đi hướng đại điện.

"Chúng thần tham kiến thái tử điện hạ."

Cả triều đại thần chỉnh tề dập đầu quỳ xuống, nội tâm kinh ngạc, đều đến lúc này Hoàng đế bệ hạ còn chưa có xuất hiện, vẫn như cũ đang bế quan sao? Đây là vì cái gì? Chẳng lẽ lúc này còn không then chốt sao? Nhưng vẫn không có người dám chất vấn, trước đó lệ cũ nói cho bọn hắn, tất cả dám chất vấn hoàng đế người đều chết, dù là Khương Ly cũng không ngoại lệ.

Có một câu là nói như vậy, Long Tĩnh có thể chìm tại cửu uyên phía dưới, động có thể bay lên cửu thiên chi thượng. Thế giới này người căn bản không nhìn thấy Long, hoặc là chỉ có thể nghe được nó gào thét, hoặc là chỉ có thể nhìn thấy chỉ lân phiến trảo, bởi vì cái gọi là thần long kiến thủ bất kiến vĩ. Mà câu nói này cũng có thể hình dung tại Hoàng đế trên thân, bởi vì hắn mãi mãi cũng là thần bí, ngươi vĩnh viễn không biết hắn nghĩ như thế nào, ngươi cũng vĩnh viễn không biết hắn tiếp xuống sẽ làm thế nào.

Tất cả thần tử dập đầu về sau, vẫn như cũ quỳ trên mặt đất, thẳng lên thân trên nhìn qua Thái tử , chờ đợi lấy hoàng đế ý chí.

Sau đó phải làm gì? ! Thẩm Lãng lại một lần nữa trình diễn thần tích, lần này càng thêm điên cuồng, duy nhất một lần phát xạ mấy chục chi Long chi hối, đem mấy chục vạn tây lộ quân đều triệt để xóa đi, thậm chí hiện tại toàn bộ Định Viễn thành vài trăm dặm trên không vẫn như cũ tro bụi bao phủ, tối tăm không mặt trời.

Vây quanh Ngô Sở Việt Tam quốc trăm vạn đại quân phải làm gì?

Đế quốc Thái tử nói: "Phụ hoàng có chỉ, lui binh!"

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh ngạc, chỉ đơn giản như vậy, ý chỉ liền hai chữ này? Liền không có cái gì khác thánh chỉ đâu?

Nhưng là vẫn như cũ không người dám ý chỉ, thoáng kinh ngạc về sau, nội các mấy vị Tể tướng quỳ xuống dập đầu nói: "Chúng thần tuân chỉ."

Về sau trong đế quốc các viết chỉ, Thái tử đóng dấu, tất cả đại quân toàn diện rút lui.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mười mấy tên cưỡi điêu từ này hoàng cung bay ra, đem hoàng đế ý chỉ truyền khắp tứ phương, truyền cho Sở quốc bắc tuyến biên cảnh quân đế quốc đội, Diễm Châu chiến trường, Ngô quốc biên cảnh chiến trường, Việt Quốc tây bộ chiến trường.

Lui binh, lui binh! Vượt qua trăm vạn đại quân, toàn bộ rút lui, trận này thế chiến còn không có bộc phát, liền hết thảy đều kết thúc.

. . .

Sở Vương trong đại doanh!

Hôn mê mấy ngày mấy đêm Sở Vương rốt cục tỉnh lại, hơn nữa hắn thanh tỉnh phi thường có ý tứ, không phải từ từ mở mắt, mà là bỗng nhiên giật mình, sau đó nháy mắt ngồi dậy, lập tức trên thân khâu lại vết thương còn vỡ tung mấy chỗ.

"Bệ hạ, ngài tỉnh, ngài tỉnh?"

Sở Vương nghi hoặc mà nhìn xem chung quanh nói: "Đây là nơi nào? Ta làm sao còn chưa có chết? Ta. . . Sở quốc vong sao? Tuyệt đối không nên nói các ngươi mang theo ta chạy trốn, tuyệt đối không nên nói ta tại Nộ Triều thành."

"Bệ hạ, đây là Định Viễn thành phía đông một trăm dặm. Chúng ta Sở quốc không có vong, Thẩm Lãng bệ hạ tới, phát xạ mấy chục chi Long chi hối đem Tấn quốc Thái tử mấy chục vạn đại quân triệt để từ trên thế giới xóa đi, chúng ta thắng, chúng ta thắng." Ở đây mười mấy cái Đại tướng lại một lần nữa lớn tiếng cuồng hống, tin tức này bọn hắn nói một trăm lần đều không ngán.

Sở Vương ngốc, trọn vẹn một hồi lâu, toàn bộ gương mặt đều không có bất kỳ cái gì phản ứng, lúc này hẳn là có một câu phim lời kịch xuất hiện.

Cái gì gọi là kinh ngạc vui mừng? Ngươi cho ta phiên dịch một cái, cái gì mẹ nhà hắn gọi kinh ngạc vui mừng? Cái gì mẹ nhà hắn gọi hắn mẹ nó kinh ngạc vui mừng?

Dưới mắt đây chính là kinh ngạc vui mừng, thiên na bao lớn kinh ngạc vui mừng, đến mức Sở Vương bộ óc cơ hồ trống rỗng.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Sở Vương nói bốn chữ: "Bệ hạ, ngưu bức!"

Quả thực không cách nào tưởng tượng ngưu bức a, đừng nói Viêm kinh bên kia suy đoán Thẩm Lãng chỉ có một chi Long chi hối, liền Sở Vương cũng suy đoán Thẩm Lãng chỉ có một chi Long chi hối, vì lẽ đó hắn đã chuẩn bị kỹ càng chết một lần, thậm chí chuẩn bị kỹ càng Sở quốc diệt vong, chỉ cần Thẩm Lãng bệ hạ có thể bảo trụ Nộ Triều thành, vậy liền còn có cơ hội, tương lai Sở quốc cũng còn có thể Niết Bàn trùng sinh.

Không nghĩ tới vậy mà lại có bực này kỳ tích? Quả thực là kinh thiên niềm vui.

"Bệ hạ đâu? Bệ hạ đâu?" Sở Vương bỗng nhiên liền muốn xuống giường.

"Thẩm Lãng bệ hạ không tại, hắn nói để ngài nghỉ ngơi thật tốt, quân tử giao ở chỗ tâm, mà không ở chỗ lễ." Sở quốc Xu Mật Sứ nói: "Hơn nữa hắn nói Sở quốc quân đội huyết tính oanh liệt, để hắn nhìn mà than thở, tiếp xuống hi vọng Sở Vương bệ hạ có thể gánh vác lên Đại Càn vương triều gánh nặng, Nộ Triều thành sẽ nghĩ biện pháp trong thời gian ngắn nhất trang bị Sở quốc đại quân."

Sở Vương không nói gì, mà là quỳ gối trên giường, hướng phía phía đông Nộ Triều thành phương hướng dập đầu: "Thần, tuân chỉ."

Sở quốc Xu Mật Sứ ngượng ngùng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, khả năng tại. . . Tại phía tây?"

Sở Vương kinh ngạc, sau đó vừa chuyển một cái phương hướng, hướng phía phía tây quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần, tuân chỉ."

. . .

Định Viễn thành đông bộ!

"Chúng ta thắng sao?" Dora công chúa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Từ chỗ nào một phương diện nhìn?"

Dora công chúa nói: "Đương nhiên từ con mắt nhìn."

Thẩm Lãng nói: "Từ con mắt nhìn, chúng ta đương nhiên là thắng, đại hoạch toàn thắng, Đại Viêm Hoàng đế có lẽ rất nhanh liền sẽ hạ chỉ lui binh, Ngô Sở Việt Tam quốc lại không chiến sự, thế chiến không có bộc phát."

Dora công chúa nói: "Cái kia từ địa phương khác nhìn đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Từ chỗ nào nhìn, từ phía sau con mắt sao? Ta ngược lại là muốn xem nha. . ."

Dora công chúa hướng phía Cừu Yêu Nhi nói: "Nữ vương bệ hạ, ngươi không quản quản sao?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Quen thuộc liền tốt, hơn nữa ngươi muốn may mắn, hắn đối ngươi vẻn vẹn chỉ là nói đùa."

Nghe nói như thế về sau, Dora công chúa lập tức hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, nàng nhìn chằm chằm Cừu Yêu Nhi thật lâu, muốn xác định nàng có phải hay không đang giảng trò cười, sau đó liền có một loại thần tượng phá diệt cảm giác, lời này lượng tin tức thật lớn.

Sau đó Thẩm Lãng gương mặt trở nên nghiêm túc lên, nói: "Thế giới này đã từng từng có quyết đấu đỉnh cao, hai mươi mấy năm trước Khương Ly đối Hoàng đế, kết quả Khương Ly bệ hạ thua. Bây giờ qua mấy chục năm, vừa có một ít người biến thành kỳ thủ, nhưng vĩnh viễn không nên quên, Đại Viêm Hoàng đế là cái kia mạnh kỳ thủ, hắn liền phảng phất giấu ở cửu thiên mây bên ngoài. Hắn trải qua quá nhiều quá nhiều, vì lẽ đó rất nhiều chuyện kinh thiên động địa trong mắt hắn, có lẽ là không có ý nghĩa."

Thốt ra lời này đi ra, người chung quanh đều nghe không hiểu lắm.

Thẩm Lãng nói: "Ta trong đầu có một quyển sách, gọi là Tam

Quốc Diễn Nghĩa. Người đứng độ cao khác biệt, tầm mắt khác biệt, cho nên nhìn thấy đồ vật cũng khác biệt. Liền như là Tả Từ Các chủ, ánh mắt của hắn hoàn toàn ở vạn dặm đại hoang mạc, đối với phương đông thế giới thắng thua đã đem so với so sánh nhạt, vậy các ngươi cảm thấy lúc này Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ đang suy nghĩ gì? Doanh Quảng đang suy nghĩ gì?"

Tuyết Ẩn nói: "Doanh Quảng đang nghĩ, một khi Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ diệt đi chúng ta, kế tiếp sẽ đến phiên ai? Là Tấn quốc, vẫn là mới càn? Mà Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ ý chí càng thêm rõ ràng, thống nhất thiên hạ, trở thành phương đông thế giới duy nhất chí tôn. Bất kể là ai ngăn tại trước mặt đều không được, Thẩm Lãng bệ hạ cũng được, Doanh Quảng cũng tốt, Phù Đồ Sơn cũng không ngoại lệ."

Thẩm Lãng nói: "Từ Phù Đồ Sơn khai phát nam bộ hải vực cái kia to lớn thượng cổ di tích lên, thiên hạ cục diện liền đã thay đổi. Lục đại siêu thoát thế lực bên trong, có một cái Bạch Ngọc Kinh liền đủ, tin tưởng Hoàng đế bệ hạ cũng không nguyện ý xuất hiện cái thứ hai Bạch Ngọc Kinh. Trong mắt của ta, Đại Viêm Hoàng đế là ta địch nhân lớn nhất, nhưng là tại Hoàng đế trong mắt, ta. . . Đại khái còn chưa đủ tư cách, hắn địch nhân lớn nhất cũng không phải là ta."

"Phù Đồ Sơn một mực tại canh chừng, tiếp xuống siêu thoát thế lực nghị hội bên trong, Phù Đồ sơn trưởng sẽ không đi, có thể sẽ phái Doanh Vô Minh xem như đại biểu." Thẩm Lãng nói: "Cái này chứng minh cái gì? Tân Càn vương quốc muốn cùng Phù Đồ Sơn công khai kết hợp với nhau, thế tục vương quyền cùng siêu thoát thế lực kết hợp, đây là muốn thoát ly Hoàng đế bệ hạ chưởng khống trật tự."

Thẩm Lãng cười nói: "Tân Tam Quốc Diễn Nghĩa đến, thế giới này rất kỳ quái, làm ngươi lúc tuyệt vọng, khả năng dựng dục vô hạn hi vọng, thắng lợi gần trong gang tấc. Mà khi ngươi đại hoạch toàn thắng, mừng rỡ thời điểm, ngược lại khả năng dựng dục đáng sợ lỗ đen."

"Hoàng đế, Doanh Quảng, Phù Đồ sơn trưởng bọn người là thiên hạ này đứng đầu kỳ thủ, coi như thực lực của chúng ta kém xa tít tắp, nhưng muốn sinh tồn phát triển tiếp, liền phải cùng bọn hắn đứng tại cùng một độ cao suy nghĩ vấn đề."

"Đại hoạch toàn thắng, đại hoạch toàn thắng." Thẩm Lãng cười nói: "Đúng vậy a, chúng ta đại hoạch toàn thắng, nhưng chân chính quyết đấu đỉnh cao, vừa mới bắt đầu mà thôi."

Tất cả mọi người nghe Thẩm Lãng, lẳng lặng im ắng, bởi vì nghe không hiểu lắm, ẩn chứa quá nhiều lượng tin tức.

Phía trước có một tòa hoàn toàn mới phòng ở, vừa mới kiến tạo chưa được mấy ngày, Thẩm Lãng nói: "Ta đi vào vung cái đi tiểu, Dora muốn cùng đi sao?"

"Lăn." Dora công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta đi vào a, hàng vạn hàng nghìn đừng đến nhìn lén nha."

Sau đó, Thẩm Lãng đi vào nhà này hoàn toàn mới phòng ở bên trong, trọn vẹn một hồi lâu đều chưa hề đi ra.

"Muốn lâu như vậy?" Dora công chúa hỏi.

Vừa qua sau một lát, Thẩm Lãng đi tới, hướng phía chúng nhân nói: "Đi thôi, đại va chạm địa điểm bên kia khí độc không sai biệt lắm đã tan hết, cũng đã miễn cưỡng có thể sinh tồn, chúng ta đi đào móc bảo tàng đi."

Hỏa Thần giáo Shelley đại tế sư mấy người một câu nói kia đã thật lâu.

Bởi vì lúc trước hỏa long sao chổi cùng cái tinh cầu này gặp thoáng qua thời điểm, đều có cỡ nhỏ va chạm, đều mang đến quý giá vật chất, thậm chí trực tiếp dẫn đến Hỏa Thần giáo sinh ra, để Hỏa Thần giáo trở nên cường đại.

Có thể nói như vậy, Hỏa Thần giáo có cấp chiến lược vật tư, đại bộ phận đều là từ hỏa long sao chổi bên trên đạt được.

Mà lần này, hỏa long sao chổi triệt để giải thể, phát sinh trước nay chưa từng có đại va chạm, vậy khẳng định sẽ mang đến càng kinh người bảo tàng, càng nhiều cấp chiến lược vật chất.

Theo ra lệnh một tiếng, vài trăm người hướng phía đại va chạm địa điểm phóng đi, chuẩn bị đào móc bảo tàng.

. . .

Một canh giờ sau, Thẩm Lãng đám người đi tới Định Viễn thành tây bộ sa mạc trên ghềnh bãi.

Kỳ thật chân chính đại va chạm khoảng cách Định Viễn thành khoảng chừng mấy ngàn mét, nhưng vẫn như cũ đem toàn bộ Định Viễn thành phá hủy, va chạm đưa tới địa chấn đem trọn tòa thành thị đều biến thành phế tích.

Nơi này khắp nơi đều có thi thể, vô số kể, chồng chất như núi. Trực tiếp bị thiên thạch đập chết coi như hạnh phúc, bởi vì nháy mắt hôi phi yên diệt, cũng không cảm giác được thống khổ. Nhưng là đằng sau những người kia chết được liền thống khổ, hoặc là bị nhiệt độ cao thiêu đốt mà chết, hoặc là bị khí độc hạ độc chết, hoặc là ngạt thở mà thôi.

Vì lẽ đó nơi này hoàn toàn trở thành địa ngục, khắp nơi đều có vặn vẹo thi thể.

Dù là đã qua một ngày thời gian, nơi này vẫn như cũ vô cùng nguy hiểm, vô số bụi bao phủ, không khí vẫn như cũ mỏng manh, hơn nữa đâu đâu cũng có bị đốt cháy khét sương mù, còn có hay không tán đi khí độc. Nhất là va chạm địa điểm chung quanh nhiệt độ cao, đến bây giờ đều không có rút đi.

Tổng cộng có mười mấy cái thiên thạch va chạm mặt đất, ném ra mười mấy cái hố to, những này hố lớn vượt qua mấy ngàn mét, nhỏ nhất cũng có mấy trăm mét đường kính, sâu nhất vượt qua ngàn mét, nhất cạn cũng có mấy trăm mét.

Những này thiên thạch mặc dù không có trực tiếp đập trúng khí thiên nhiên mỏ, nhưng là phía sau địa chấn vẫn là xé rách mặt đất, mấy chục trên trăm chỗ khí thiên nhiên không ngừng ra bên ngoài bốc lên, không ngừng cháy hừng hực.

Đương nhiên đây là chuyện tốt, may mắn những ngày này nhưng khí đang thiêu đốt, dạng này còn sẽ không có hủy diệt tính bạo tạc. Nếu như vẻn vẹn chỉ là tiết lộ mà không thiêu đốt, sau đó lại bị những này bụi đất bao phủ lời nói, vậy một khi phát sinh nổ lớn liền khủng bố.

"Bệ hạ, nơi này quá nguy hiểm đâu, chúng ta không thể dừng lại quá lâu, cần nhiều lần ra vào." Shelley đại tế sư nói.

Thẩm Lãng hạ lệnh: "Tách ra thăm dò, tất cả vật tư chiến lược cùng bảo tàng, hẳn là đều tại va chạm đi ra hố to phía dưới."

"Phải!"

Sau đó, Thẩm Lãng vài trăm người chia mấy chi đội ngũ, xâm nhập va chạm hố trời chỗ sâu thăm dò.

Trong này liền càng thêm nguy hiểm, vẫn như cũ có kinh người nhiệt độ cao, hơn nữa không khí hàm lượng cơ hồ không có, khắp nơi tràn ngập thiêu đốt sau khí độc.

Lần này đại va chạm năng lượng thật đáng sợ, những này hố to bên trong cũng không tiếp tục là bùn đất, mà là một loại óng ánh sáng long lanh nham thạch, cứng rắn vô cùng, va chạm trong nháy mắt nhiệt độ cao để bọn chúng phát sinh mãnh liệt biến hóa.

Thẩm Lãng ăn mặc thượng cổ áo giáp, mang theo hai tầng mặt nạ phòng độc, cõng thật to nguyên thủy bình dưỡng khí, vì lẽ đó hắn là cơ hồ không cách nào hành tẩu, Cừu Yêu Nhi đem hắn kẹp ở dưới lưng, hướng phía một cái hố thiên thạch không ngừng nhảy xuống.

Cái này hố thiên thạch thật là siêu cấp siêu cấp sâu, một mực xâm nhập hai ba ngàn mét, cũng còn còn chưa đạt tới cuối cùng, hơn nữa trong này đã hoàn toàn không có dưỡng khí, nếu như không phải Thẩm Lãng chuẩn bị đầy đủ, nơi này căn bản là sượng mặt.

Cừu Yêu Nhi mang theo Thẩm Lãng, dọc theo hố trời vách động không ngừng nhảy vọt, nhảy vọt!

Hố to bên trong, đã một vùng tăm tối, hoàn toàn cái gì đều nhìn không thấy, cũng chỉ có thể dựa vào bản năng không đứt rời xuống dưới, thậm chí có một loại xâm nhập mười tám tầng Địa Ngục cảm giác, bởi vì trong hố lớn đâu đâu cũng có bụi đất cùng khói đặc, càng hướng xuống nhiệt độ càng cao.

Hạ xuống, hạ xuống, hạ xuống, đưa tay không thấy được năm ngón. Ngay tại Thẩm Lãng cảm thấy phải không ngừng trong bóng đêm xuyên qua, hơn nữa phía dưới không còn có đáy thời điểm.

Bỗng nhiên. . . Xuyên qua một tầng khói đặc về sau, liền đạt tới cái này to lớn hố trời dưới đáy, trước mắt một màn này cơ hồ muốn sáng mù Thẩm Lãng con mắt.

Ta, ta ngày? Đây là vật gì?

Rốt cục đến cùng, Thẩm Lãng thậm chí có một loại tiến vào Long Vương bảo khố cảm giác, chung quanh lít nha lít nhít đều là các loại tinh thể, kim sắc, màu vàng, màu lam, màu đỏ, trong suốt hoàn toàn vô số kể.

Đây là vật gì? Nhìn qua thật hết sức quen thuộc, Ngạc Mộng thạch! Nói cho đúng là Ngạc Mộng thạch tinh thể.

Những này toàn bộ đều là Ngạc Mộng thạch nguyên vật liệu, tại Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật bên trong Thẩm Lãng tìm tới mấy ngàn cái Ngạc Mộng thạch trang bị, đều cảm thấy phát đại tài.

Mà trước mắt có bao nhiêu Ngạc Mộng thạch tinh thể? Hoàn toàn vô số kể, mấy vạn viên cũng không chỉ, tiểu nhân như là móng tay phiến, lớn như là nắm đấm. Mấu chốt có rất nhiều trân quý Ngạc Mộng thạch.

Thẩm Lãng bây giờ đối Ngạc Mộng thạch cũng tương đương có nghiên cứu, màu đỏ, màu lam, màu xám mấy người Ngạc Mộng thạch là bình thường nhất, nhưng là có mấy loại Ngạc Mộng thạch tương đối hiếm có, màu tím cũng rất ít, kim sắc càng ít, trong suốt không màu liền cực độ hi hữu.

Vì sao có chút thượng cổ trang bị cần năng lượng trung tâm khống chế, mà có chút thì không cần, đây là bởi vì Ngạc Mộng thạch đẳng cấp khác biệt, màu tím ở trên Ngạc Mộng thạch tự mang năng lượng hoàn cảnh, thậm chí tự mang năng lượng, có thể độc lập trở thành một bộ trang bị. Tả Từ thượng cổ trang bị liền không cần năng lượng trung tâm khống chế, Adolf tự chế trang bị cũng không cần.

Văn minh thời thượng cổ cơ hồ hoàn toàn là kiến tạo tại Ngạc Mộng thạch cơ sở bên trên, vì lẽ đó phương diện này kiến thức quả thực vô cùng thâm ảo, thậm chí Thẩm Lãng cũng không phải tương quan phương diện chuyên gia, nhưng hắn biết rõ có một người là, Khương Ly tại phương tây thế giới đồ đệ Adolf.

Thẩm Lãng nhìn qua cái này vô số kể Ngạc Mộng thạch tinh thể, cái này. . . Cái này cái kia có thể chế tạo ra bao nhiêu Ngạc Mộng thạch trang bị a? Cái này có thể chế tạo ra bao nhiêu thượng cổ trang bị a, nếu như là cái nào đó văn minh thời thượng cổ, đạt được những này tinh thể về sau, toàn bộ công nghiệp thực lực đều có thể lên cao một bậc thang đi.

Hơn nữa cái hố to này bên trong có không chỉ là Ngạc Mộng thạch, còn có nhiều loại bí mật kim loại, Thẩm Lãng trí não bên trong chưa bao giờ có kim loại. Ví dụ như đặc chủng võ sĩ dùng tới được cổ chiến đao, màu lam bí kim, liền có một khối lớn đặt ở Thẩm Lãng trước mặt, vượt qua mấy trăm cân nhiều.

Đương nhiên, Thẩm Lãng biết rõ những này bí kim trọng yếu nhất không phải dùng để chế tạo vũ khí, mà vẫn như cũ là dùng đến chế tạo Ngạc Mộng thạch trang bị. Hắn nghiên cứu qua vô số Ngạc Mộng thạch trang bị, bên trong trừ nhiều loại tinh thể bên ngoài, chính là các loại bí kim, không có giống nhau là bình thường kim loại.

"Bệ hạ, đây là cái gì?" Bỗng nhiên, Dora công chúa hỏi, đưa qua một cái tinh thể.

Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí nhận lấy, cái này tinh thể nhìn qua giống như là một loại giống như hổ phách, bên trong bịt lại một loại nào đó cổ quái côn trùng, Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua côn trùng.

Nhưng là Thẩm Lãng nhớ tới Hỏa Thần giáo địa ngục trùng, so con muỗi tiểu thập lần cũng không chỉ, nhưng hoàn toàn ở mọi chỗ, một khi chui vào nhân thể bên trong, nháy mắt liền đem cả người cháy hừng hực.

Nhưng trước mắt cái này côn trùng không phải địa ngục hỏa trùng, nó đại khái một centimet tả hữu, đồng dạng phi thường nhỏ, nhưng lại mọc ra quỷ dị khuôn mặt, có mắt, cái mũi, miệng, răng nanh, thậm chí còn có sừng, bốn chân, hai cánh tay.

Cái này. . . Đó căn bản không giống như là côn trùng, quá quỷ dị. Viên này sao chổi bên trong đến tột cùng ẩn chứa bao nhiêu thứ a? Thậm chí liền quỷ dị sinh vật đều có?

"Bệ hạ, ngươi đến xem, cái này. . . Đây là cái gì?"

Thẩm Lãng đi qua, cũng không khỏi đến mức hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, bởi vì trước mắt gây nên kinh hô đồ vật là một loại chất lỏng, hơn nữa nhan sắc không ngừng biến ảo chất lỏng, từ góc độ này bên trên nhìn là màu lục, từ cái kia góc độ bên trên nhìn lại là màu đỏ.

Loại hoàn cảnh này làm sao lại có chất lỏng? Va chạm trong nháy mắt nhiệt độ cỡ nào kinh người, không quản chất lỏng gì đều trực tiếp hôi phi yên diệt, nháy mắt bay hơi, mà trước mắt cái này một bãi chất lỏng lộ ra nhất là chướng mắt quỷ dị.

Thẩm Lãng dùng X quang mắt quét hình, hoàn toàn nhìn không ra cái gì, lại dùng trí não phân tích, không chiếm được bất luận cái gì số liệu, căn bản không biết đây là chất liệu gì.

Bỗng nhiên, Cừu Yêu Nhi nói: "Ta cảm giác năng lượng của nó khí tức hết sức quen thuộc, giống. . . Long chi hối."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, Long chi hối?

Bởi vì hắn là từ hiện đại trái đất tới, vì lẽ đó đối Long chi hối chỉ có một cái ấn tượng, đạn hạt nhân. Đương nhiên Long chi hối bạo tạc về sau không có bất kỳ cái gì bức xạ hạt nhân, nhưng ở Thẩm Lãng trong đầu, cái này Long chi hối bên trong chắc chắn là một loại nào đó phi thường đặc thù vật chất tách ra. Nhưng trước mắt loại này chất lỏng, một chút xíu đều không giống Urani, bất mấy người đạn hạt nhân tài liệu a.

Nhưng là Cừu Yêu Nhi trực giác là sẽ không sai, nàng sẽ không tùy tiện mở miệng, một khi nàng mở miệng nói lời trên cơ bản đều là đúng.

Đương nhiên, coi như cái đồ chơi này là Long chi hối tài liệu cũng vô dụng, bởi vì số lượng phảng phất vô cùng ít ỏi, hơn nữa Thẩm Lãng cũng căn bản chế, chỉ có thể xem như nghiên cứu chi dụng.

"Đem cái này trong hố trời tất cả vật tư toàn bộ mang đi." Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

"Phải!" Trên trăm tên Amazon chiến sĩ nói, sau đó lấy ra cái rương, đem cái này hố to bên trong Ngạc Mộng thạch tinh thể, bí kim, đặc thù sinh vật hoá thạch chờ một chút đều chứa vào trong rương.

Bỗng nhiên Hella công chúa nói: "Đệ đệ, có phải là mỗi một cái trong hố trời đều có bảo vật?"

Thẩm Lãng nói: "Có lẽ vậy."

Hella nói: "Đó có phải hay không quá tiện nghi Hỏa Thần giáo?"

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Những này là chiến lược vật chất không giả, nhưng là cần dài dằng dặc nghiên cứu mới có thể biến thành thành quả, không cần ở thời điểm này ăn một mình."

Hella bẹp miệng nói: "Tốt a."

Sau đó, mấy trăm tên võ sĩ đem những này vật chất vận chuyển ra mảnh đất này ngục khu vực, đưa đến bí mật trong doanh địa, tiếp xuống biết dùng tốc độ nhanh nhất chở về Nộ Triều thành.

Ở bên ngoài chỉnh đốn một lát, thay đổi tân mặt nạ phòng độc, đeo lên đặc chế nguyên thủy bản bình dưỡng khí (Potassium Permanganate hoặc là lục hóa giáp (Ka) chế dưỡng trang bị), lại một lần nữa tiến vào đại va chạm khu vực đào móc bảo tàng.

Nửa đường, Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi nói mấy câu.

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi xác định?"

Thẩm Lãng nói: "Ta xác định."

Cừu Yêu Nhi nói: "Được."

Sau đó, nàng lẻ loi một mình xông vào đại va chạm khu vực.

. . .

Cơ hồ tất cả va chạm hố trời đều bị thăm dò qua, còn thừa lại cái cuối cùng.

Cái này thiên thạch va chạm hố trời là cực kỳ đặc thù, đầu tiên nó rất nhỏ, đường kính chỉ có mười mấy mét mà thôi, nhưng lại sâu không thấy đáy, vượt xa mặt khác bất luận cái gì hố trời chiều sâu. Đây là cực độ không bình thường , bất kỳ cái gì hố thiên thạch đều là càng lớn càng sâu, càng nhỏ liền càng cạn.

Mà cái này hố thiên thạch như thế nhỏ, lại sâu như thế, chứng minh cái gì?

Chứng minh cái này va chạm thể rất nhỏ, nhưng là năng lượng lại cực độ kinh người, vì lẽ đó đụng vào dưới mặt đất mấy nghìn hơn vạn m cũng không chỉ.

Bất luận cái gì thiên thạch tại va chạm quá trình bên trong đều sẽ nổ tung, phân giải, thiêu đốt, mà cái này hố trời va chạm vật hiển nhiên không có bất kỳ cái gì phân giải thiêu đốt, nó từ đầu tới cuối duy trì hoàn chỉnh, vì lẽ đó đây cũng là một cái bảo vật, cực độ trân quý bảo vật.

Thẩm Lãng đội ngũ cùng Hỏa Thần giáo Shelley đại tế sư đội ngũ đều vây quanh cái này hố sâu to lớn, song phương đều biết cái này vạn mét hố sâu phía dưới khẳng định có cấp chiến lược bảo vật, hơn nữa hẳn là chỉ có một kiện, món bảo vật này giá trị khả năng vượt qua mặt khác mười mấy cái hố trời hợp.

Như vậy cái hố sâu này bảo vật hẳn là về ai?

Hỏa Thần giáo Shelley đại tế sư ánh mắt vô cùng cuồng nhiệt, vô cùng mê luyến nhìn qua cái hố sâu này dưới đáy. Nàng trong đầu hiện ra rất nói nhiều, viên này hỏa long sao chổi là Hỏa Thần giáo phát hiện, thậm chí mệnh danh là Hỏa Thần chi nhãn.

Thậm chí Hỏa Thần giáo cũng là bởi vì cái này có thể sao chổi mà ra đời, cơ hồ cách mỗi chừng một trăm năm, Hỏa Thần giáo đều sẽ truy đuổi viên này sao chổi quỹ tích, Hỏa Thần giáo cường đại hoàn toàn là bởi vì viên này sao chổi.

Vì lẽ đó viên này hỏa long sao chổi cứ việc đụng vào phương đông thế giới, nhưng Hỏa Thần giáo nên được đến nó có được quyền, huống hồ Thẩm Lãng lần này đại va chạm bên trong thu hoạch đã vô cùng to lớn.

Shelley đại tế sư trong đầu muốn vô số loại lý do, Hỏa Thần giáo chiếm hữu cuối cùng này bảo vật lý do.

Nhưng là cuối cùng Shelley đại tế sư khom người nói: "Nó thuộc về ngài, bệ hạ của ta."

Thẩm Lãng khom người nói: "Cám ơn ngươi, Shelley nữ sĩ."

Shelley nói: "Nhưng là ta cảm thấy ta hào phóng, Hỏa Thần giáo hào phóng nên được đến khen thưởng."

Thẩm Lãng nói: "Mời nói, đã đào móc đến những cái kia bảo vật bên trong, ngươi chi bằng chọn lựa."

Shelley đại tế sư nói: "Ta cái gì cũng không cần, ta chỉ cần một loại đồ vật, ngài hạt giống, bởi vì ta gặp qua Dibos công tước hài tử, cũng đã gặp Edda nữ vương hài tử. Xem như điều kiện duy nhất, ta hi vọng ta rời đi Nộ Triều thành thời điểm, ngài có thể cho ta một cái hạt giống."

Khó trách ngươi tại Thẩm Lãng cùng trước mặt từ đầu đến cuối không mặc quần áo, còn tưởng rằng ngươi trời sinh thích như thế đâu.

Thẩm Lãng cười khổ toét miệng nói: "Thành giao, Shelley nữ sĩ."

Shelley đại tế sư nói: "Vậy chúng ta liền trước cáo từ, tạm biệt."

Shelley đại tế sư mang theo mấy trăm tên Hỏa Thần giáo võ sĩ đi, đây là một loại tỏ thái độ, tuyệt đối sẽ không dùng bất kỳ võ lực nào cùng âm mưu tranh đoạt cuối cùng này bảo vật.

. . .

Nhìn qua cuối cùng này hố sâu, Thẩm Lãng, Cừu Yêu Nhi, Hella, Dora công chúa cơ hồ đều ngừng thở, hoàn toàn không cách nào tưởng tượng cuối cùng này trong hố sâu sẽ có bảo vật gì, sẽ trân quý đến trình độ nào?

"Không biết vì sao, ta có một loại phải chứng kiến lịch sử cảm giác." Hella công chúa nói: "Các ngươi nói cái này hố sâu phía dưới, sẽ là thứ gì?"

Dora công chúa nói: "Văn minh thời thượng cổ hoàn toàn là kiến tạo tại Ngạc Mộng thạch trang bị bên trên, mà viên này hỏa long sao chổi hoàn toàn mang đến toàn bộ văn minh cơ sở, vậy cái này sau cùng hố sâu dưới mặt đất, có lẽ. . . Là cả cổ văn minh hạch tâm?"

Hella công chúa nói: "Đệ đệ, cái này hố phi thường chật hẹp, phía dưới chỉ có thể chứa được hai người, bằng không ta cùng

Cừu Yêu Nhi hai người xuống dưới, ngươi ở phía trên chờ lấy?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không cần, ta cùng Cừu Yêu Nhi xuống dưới."

Hella nói: "Thân yêu đệ đệ, chẳng lẽ không tin ta sao?"

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì ngươi là tỷ tỷ của ta, ngươi là người nhà của ta a. Yêu Nhi tỷ, chúng ta đi xuống đi."

Hella kinh ngạc, Thẩm Lãng lời này có ý tứ gì?

Cừu Yêu Nhi cùng Thẩm Lãng hai người đều mặc thượng cổ áo giáp, hít một hơi thật sâu, sau đó bỗng nhiên hướng phía cái này sâu không thấy đáy cuối cùng hố trời nhảy đi xuống.

Hella nói: "Dora, ngươi nói cuối cùng này hố trời phía dưới đồ vật đến tột cùng là cái gì? Có thể cải biến thế giới này sao?"

Cuối cùng hố trời phảng phất muốn xuyên qua tới địa tâm, chân chính mười tám tầng Địa Ngục, rơi xuống phảng phất không có cuối cùng.

Không ngừng rơi xuống, rơi xuống, rơi xuống. . .

Bỗng nhiên Cừu Yêu Nhi nói: "Phía dưới cái này bảo vật, thật có thể cải biến thế giới sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thế giới này, cái này lịch sử, đã đang thay đổi."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 517: : Vũ Nội Đỉnh Phong! Chân Long Hàng Thế! (Trọng Yếu)

Chương 516:: Vũ nội đỉnh phong! Chân Long hàng thế! (trọng yếu)

Hai mươi mấy ngày trước Nộ Triều thành bên trong.

"Kính Tử, ngươi đọc sách nhiều như vậy, ngươi cảm thấy loại người nào đáng buồn nhất?" Thẩm Lãng hỏi.

Kính Tử nghĩ một lát, nói: "Vô tri."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, vô tri."

Kính Tử nói: "Vô tri đồng thời dương dương đắc ý, tự cho là nắm giữ hết thảy, kỳ thật hoàn toàn bị người đùa bỡn trong lòng bàn tay."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cảm thấy người lúc nào nguy hiểm nhất?"

Kính Tử nói: "Thành công thời điểm, đắc ý thời điểm, nhất là cái này thành công nhìn còn nhất là huy hoàng, người đắc ý vong hình, ánh mắt chỉ lên trời, đúng dưới chân cạm bẫy hồn nhiên không biết."

Sau khi nói xong, Kính Tử không có ý tứ cười cười nói: "Rất nhiều trong sách đều là viết như vậy, rất nhiều đại nhân vật chính là như vậy hủy diệt."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cảm thấy ta cục diện bây giờ xem như thành công sao? Chúng ta phát sinh mọi chuyện ngươi cũng biết rõ, bởi vì ngươi mỗi ngày đều có thể học tới báo cáo."

Kính Tử nói: "Nếu như ngươi có thể thành công đem Đại Viêm đế quốc tây lộ quân triệt để xóa đi, đồng thời kết thúc trận này còn không có bộc phát liền đã dừng lại thế chiến, đồng thời bảo hộ Ngô Sở Việt Tam quốc, vậy ngươi coi như thành công, mà lại là ngươi cả đời này lớn nhất thành công, cho đến nay lớn nhất vinh quang."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cảm thấy ta đắc ý sao?"

Kính Tử nói: "Ngươi rất đắc ý, ngươi tại mọi thời khắc đều tại đắc ý, nhưng là ngươi không có quên hình."

Thẩm Lãng nói: "Có một câu thơ, không biết quỳnh núi chân diện mục, chỉ duyên thân ở trong núi này. Có rất nhiều nhân vật vĩ đại sở dĩ tại thành công nhất đắc ý thời điểm ngã vào vực sâu vạn trượng, là bởi vì người khác đã ở trong cục, lại tầm mắt có hạn thấy không rõ lắm. Nhưng lại có một câu thơ nói như thế, không sợ mây bay che nhìn mắt, từ duyên thân ở tầng cao nhất. Nói cách khác làm ngươi tầm mắt đứng tại chỗ cao nhất thời điểm, cũng sẽ không cần lo lắng bị giả tượng làm cho mê hoặc." (thế giới này không có Lư Sơn)

Kính Tử nghe đến đó, bỗng nhiên nhịn không được cười lên một tiếng, nói: "Ta ngược lại là nhớ tới ngươi trong sách thường xuyên viết một câu, ta muốn hôm nay che không được mắt của ta, ta muốn cái này chôn không ngừng tâm ta. Bây giờ suy nghĩ một chút câu này rất trang bức, nhưng cảnh giới lại là không bằng ngươi mới vừa nói cái kia hai câu thơ."

Thẩm Lãng nói: "Muốn chính là trang bức, khí thế ngưu bức là được."

Đón lấy, Thẩm Lãng lại nói: "Vừa có một câu nói, trước mắt ngươi phảng phất có đại đạo ngàn vạn, kì thực một con đường đều không có. Nhưng một số thời khắc trước mắt ngươi tuyệt lộ, đường ngược lại ngay tại dưới chân, dù là nó nhìn qua là vực sâu vạn trượng."

"Ừm." Kính Tử nói: "Ta hiểu, chỉ cần ngươi thấy rõ ràng, cái kia trước mắt con đường này dù là lại hiểm ác, lại đáng sợ, lại mê hoặc, nhưng nó vẫn như cũ là đường ra."

. . .

Đại va chạm sau cùng hố trời, Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi không ngừng mà vật rơi tự do, không ngừng hạ xuống, hạ xuống, hạ xuống.

Cái này hố sâu thật không biết sâu bao nhiêu, đều nói vực sâu vạn trượng, nhưng nó có lẽ đã vượt qua, thật sự có một loại cảm giác phải sâu xuống địa tâm.

Đương nhiên cái này vẻn vẹn chỉ là một loại ảo giác mà thôi, chỉ bất quá hạ xuống thời điểm cảm giác quá mất khống chế, vì lẽ đó cảm thấy thời gian nhất là dài dằng dặc, cái này hố mặc dù rất sâu, nhưng cũng không trở thành sâu như vậy.

"Ầm!" Đến cùng.

Cừu Yêu Nhi sớm bắt lấy vách động tiến hành giảm xóc, mấy người chân chính đến cùng thời điểm, đã không có bất luận cái gì thế xông, dễ như trở bàn tay dừng lại.

Thẩm Lãng ngẩng đầu nhìn trời, cơ hồ cái gì đều nhìn không thấy, thật mẹ hắn sâu a, một hồi thậm chí cũng không biết cái kia sao leo đi lên.

Đến tột cùng là cái gì a, tại đại sa mạc Gobi đụng lên ra sâu như vậy một đạo hố?

Thẩm Lãng thăm dò cái hố thứ nhất thời điểm, chỉ cảm thấy muốn sáng mắt mù, bởi vì lít nha lít nhít đều là sáng lấp lánh bảo bối.

Mà cái này sau cùng hố trời, lúc này vẻn vẹn chỉ có một vật, lẳng lặng nằm tại cái hố dưới đáy, nó chính là trận này sao chổi đại va chạm áp trục tiết mục?

Một cái trứng! Đường kính chừng một thước trứng. Chính là cái đồ chơi này, ném ra một cái vạn mét hố sâu.

Thẩm Lãng tiến lên chạm đến viên này trứng, lạnh buốt lạnh, cũng không cảm giác được cái gì nhiệt độ, phảng phất như là phổ thông tảng đá, nếu như không phải nó mặt ngoài hoa văn, Thẩm Lãng thậm chí cho là hắn là một cái lớn đá cuội.

Nhưng nó không hề nghi ngờ là một cái trứng, trứng xác mặt ngoài mọc đầy lân phiến, tràn ngập phi thường đặc thù nếp uốn.

Nó. . . Là hỏa long sao chổi cuối cùng nện xuống tới?

Nó. . . Là cái này có thể sao chổi chân chính hạch tâm?

Vậy nó là trứng gì? Trứng rồng? Nhưng tại sao lại xuất hiện ở trên trời sao chổi lên a? Đây quả thực quá quỷ dị.

Thẩm Lãng hai tay dùng sức nâng lên, viên này trứng rất nặng, khoảng chừng mấy chục cân, nhưng cũng chỉ có mấy chục cân, nó là dựa vào cái gì xô ra vạn mét hố sâu a, quả thực là quá ly kỳ. Nhưng nếu như nó là một viên trứng rồng, cái kia xác thực liền muốn cải biến lịch sử, cải biến toàn bộ thế giới.

Thẩm Lãng trong đầu không khỏi nhớ tới Long chi hối phát xạ trong nháy mắt thanh âm, thật giống như là long chi thở dài. Cái kia chiến lược đại sát khí, vì sao muốn xưng là Long chi hối? Còn có những này Ngạc Mộng thạch trang bị, những cái kia sáng lấp lánh bảo thạch, tính là cái gì?

Thẩm Lãng dùng sức ôm lấy viên kia khả năng trứng rồng dán tại trên mặt, si mê nói: "Chúng ta thật muốn cải biến thế giới, chúng ta thật muốn sáng tạo lịch sử."

"Nếu như đây là một viên trứng rồng, vậy nó giá trị xác thực vượt xa trước đó tất cả mọi thứ, vượt qua tất cả Ngạc Mộng thạch, vượt qua tất cả sinh vật hoá thạch, vượt qua tất cả bảo vật, thậm chí trước đó mười mấy cái trong hố trời tất cả bảo bối cũng không bằng nó một phần trăm. Thậm chí ta hoài nghi, Long chi hối chiến lược đại sát khí nguyên liệu chính là máu của nó tủy."

"Đây thật là vĩ đại một khắc, chúng ta sáng tạo lịch sử."

Thẩm Lãng thanh âm tràn ngập si mê, phảng phất nói mớ, vừa phảng phất uống say, nhìn qua viên này trứng ánh mắt tràn ngập vô hạn cuồng nhiệt.

"Không bằng đổi một cái thuyết pháp như thế nào, chúng ta cộng đồng sáng tạo lịch sử." Bỗng nhiên, hố sâu bên trong vang lên một đạo khác thanh âm.

Nhất thời, Cừu Yêu Nhi sắc mặt kịch biến, cái này vạn mét phía dưới hố sâu còn có một người khác? Mà nàng vậy mà hoàn toàn không có phát giác? Nàng là mạnh như vậy, có thể ngửi được bất luận cái gì huyết mạch khí tức, vì sao hoàn toàn không có phát hiện?

Người này, vậy mà như thế cường đại sao?

Sau đó, người này chậm rãi đi tới, đương nhiên vẫn như cũ thấy không rõ lắm khuôn mặt của hắn cùng thân ảnh. Nơi này đưa tay không thấy được năm ngón, nhưng là Thẩm Lãng Ngạc Mộng thạch trang bị lại có thể phóng xuất ra quang mang, nhưng như cũ nhìn không thấy người này, hắn phảng phất giấu ở trong bóng tối.

"Ta phải gọi ngươi cái gì đâu? Đệ đệ thân ái của ta, thân yêu sư đệ?" Người kia mỉm cười nói: "Chúng ta đã từng gặp mặt, nhưng là lần nữa nhận thức một chút, ta gọi Doanh Vô Minh, Tân Càn vương quốc Thái tử, Khương Ly bệ hạ truyền nhân duy nhất, ngươi cũng có thể gọi ta Khương Vô Minh."

Thẩm Lãng tĩnh lặng im ắng, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

"Chấn kinh sao? Đệ đệ thân ái của ta?" Doanh Vô Minh nói: "Đây cũng là ngươi cực kỳ huy hoàng thời khắc a? Ngươi bằng vào sức một mình đánh bại Thiên Nhai Hải Các, lại đem Đại Viêm đế quốc tây lộ quân mấy chục vạn người nháy mắt từ trên thế giới này xóa đi, cỡ nào thắng lợi vĩ đại a? Quả thực để người rùng mình a, ta mỗi một lần nhớ tới đều cảm thấy tê cả da đầu, đệ đệ thân ái của ta, ngươi làm sao lại thông minh như vậy đâu?"

Thẩm Lãng khàn khàn nói: "Không muốn như vậy xưng hô ta, gọi tên ta là được rồi."

Doanh Vô Minh nói: "Ta đã từng hô Khương Ly vì phụ thân, vì lẽ đó gọi ngươi đệ đệ rất bình thường a. Chẳng lẽ bởi vì ta là phản đồ, vì lẽ đó liền muốn phủ nhận ta cái thân phận này sao? Không thể đi!"

Thẩm Lãng nói: "Gọi ta Thẩm Lãng liền tốt."

"Không có vấn đề, thân yêu đệ đệ." Doanh Vô Minh nói: "Tiếp xuống ta có một cái vấn đề vô cùng nghiêm túc muốn cùng ngươi nghiên cứu thảo luận một cái, ai mới là Khương Ly bệ hạ chân chính người thừa kế? Ngươi vẫn là ta?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên là ta."

"Không được, không được, không được." Doanh Vô Minh nói: "Mặc dù nhà chúng ta phản bội Khương Ly bệ hạ, mặc dù chúng ta đem Khương thị Vương tộc giết tuyệt mấy ngàn người, mặc dù chúng ta vì giết ngươi Đồ Vô số trong tã lót người, nhưng ta cảm thấy ta so ngươi càng thêm thích hợp trở thành Khương Ly bệ hạ người thừa kế. Ta nói lời này ngươi có thể nghe hiểu sao? Ngươi hẳn là có thể nghe hiểu a, ngươi thông minh như vậy."

Thẩm Lãng đương nhiên có thể nghe hiểu, Lý Thế Dân phát động Huyền Vũ môn thay đổi, giết Thái tử Lý Kiến Thành, cầm tù phụ hoàng Lý Uyên. Mặc dù tên là Thái Thượng Hoàng nhưng cũng chỉ bất quá là bị giam lỏng tù phạm mà thôi, Lý Uyên đúng Lý Thế Dân đương nhiên hận thấu xương, nhưng Lý Thế Dân nếu như nói hắn mới là Lý Uyên sự nghiệp chân chính người thừa kế, lời này cũng là không sai.

"Đệ đệ thân ái của ta, ngươi quá yếu, mặc dù rất thông minh, nhưng là quá ngây thơ." Doanh Vô Minh nói: "Ngươi kế thừa không được phụ hoàng Khương Ly sự nghiệp, ta mới có thể. Cũng không thể bởi vì ngươi là Khương Ly bệ hạ thân nhi tử, ngươi liền chuyện đương nhiên trở thành người thừa kế đi, chúng ta người có không phải chó, cũng không phải ngựa, còn muốn giảng cứu huyết thống, còn muốn nói thuần chủng không được thuần chủng, kế thừa loại này tinh thần mới trọng yếu nhất không phải sao? Cũng không thể bởi vì chúng ta phản bội Khương Ly bệ hạ, liền phủ nhận ta thân phận người thừa kế a?"

Lời này nghe vào rất lời lẽ sai trái, nhưng nếu như từ Thẩm Lãng miệng bên trong nói ra, cam đoan càng thêm có sức thuyết phục.

Ví dụ như La Mã đế quốc Hoàng đế Caesar, con trai ruột của hắn là Ai Cập pháp lão Toller mật XV, nhưng là kế thừa La Mã đế quốc Hoàng đế vị trí hoàn toàn chính xác thực hắn con nuôi phòng Đại Duy.

Thẩm Lãng vẫn như cũ không nhìn thấy Doanh Vô Minh khuôn mặt cùng thân thể, hắn đi qua mỗi một chỗ địa phương liền phảng phất lâm vào hắc ám, không phải ẩn hình, chính là một đoàn bóng đen, cái gì đều nhìn không thấy.

Doanh Vô Minh đúng Cừu Yêu Nhi hoàn toàn làm như không thấy, chính là tại cái hố sâu này dưới đáy vờn quanh, vây quanh Thẩm Lãng đi thẳng.

"Đệ đệ thân ái của ta, ngươi một mực vừa đến đều là như thế xốc nổi sao? Đều là thích đại thủ bút sao?" Doanh Vô Minh nói: "Dùng một chi Long chi hối đem Ninh Hàn tám vạn hạm đội triệt để từ trên thế giới xóa đi, a không đúng, là mười vạn!"

Doanh Vô Minh khẩu khí tràn ngập chế nhạo cùng nhàn nhạt châm chọc, bởi vì cụ thể số lượng hắn đương nhiên biết rõ là tám vạn, chỉ bất quá Thẩm Lãng khoác lác thành mười vạn.

"Nói đến ta còn vẫn muốn cưới Ninh Hàn công chúa đâu, nhưng là nàng từ đầu đến cuối cự tuyệt." Doanh Vô Minh thở dài nói: "Thân yêu đệ đệ, nàng phảng phất không nguyện ý cùng chúng ta Khương thị có quan hệ gì đâu. Hắn gả cho ta chẳng lẽ không tốt sao? Điều này đại biểu lấy Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ Sơn liên thủ, đại biểu cho Việt Quốc gia nhập ta Đại Càn trận doanh, chẳng lẽ không tốt sao? Nàng vì sao không đáp ứng đâu? Thật không biết hắn là thế nào muốn."

"Thân yêu đệ đệ, Tây Vực chư quốc bên kia giống như ngươi xốc nổi, ngươi cũng đã biết bọn hắn vương thích gì nhất xưng hô sao? Cái gì thế giới chi vương, cái gì Vạn Vương Chi Vương." Doanh Vô Minh nói: "Chúc Hồng Tuyết không đến hai vạn người liền có thể treo lên đánh bọn hắn một trăm vạn, còn có cái gì mặt mũi xưng là Vạn Vương Chi Vương? Về điểm này các ngươi tương xứng, ngươi chỉ là một cái Nộ Triều thành, liền có thể xưng là Đại Càn đế chủ. Chúng ta có được toàn bộ Tân Càn vương quốc, tung hoành mấy ngàn dặm, còn có mấy cái nước phụ thuộc, lại thêm một cái Phù Đồ Sơn, cũng không dám xưng Đại Càn đế chủ đâu, ngươi chỉ là một cái Nộ Triều thành liền dám tự xưng, luận khoác lác vậy thì ngươi đi a, thân yêu đệ đệ."

Thẩm Lãng thổi ngưu bức vẫn luôn rất làm được, mặc dù hắn thổi ngưu đều thực hiện.

Doanh Vô Minh dùng một loại phương tây ngữ điệu thì thầm: "Còn có ngươi cái kia phần chiếu thư, quả thực bá khí trùng thiên a. Bất luận kẻ nào không được xâm nhập ta Đại Càn vương triều lãnh thổ nửa bước, nếu không ta đem cho hủy diệt tính đả kích sao, từ trên thế giới này triệt để xóa đi, muốn hay không dọa người như vậy a? Thân yêu đệ đệ. Dùng long chi lực phát xạ năng lượng hạch tâm, đem Thiên Nhai Hải Các đại đồ thư quán tạc bằng, sau đó liền danh xưng đem Thiên Nhai Hải Các từ trên thế giới xóa đi, ngưu bức, ngưu bức."

"Hôm trước ngươi liền càng ngưu, lập tức đem Tấn quốc Thái tử hơn sáu mươi vạn tây đường đại quân triệt để xóa đi. Ngươi quả thực để phụ vương ta Doanh Quảng chấn kinh, để Viêm kinh run rẩy a, hiện tại Hoàng đế bệ hạ cũng đã hạ chỉ, vây quanh Ngô Sở Việt Tam quốc trăm vạn đại quân chính là lui binh, trận này thế chiến còn chưa có bắt đầu đánh, liền đã kết thúc."

"Thân yêu Thẩm Lãng đệ đệ, ngươi thật sự là quá ngưu a, ngươi quả thực lấy sức một mình tiêu diệt trăm vạn đại quân a, đúng, đồng dạng là bốn bỏ năm lên a, 65 vạn liền một trăm vạn, không có vấn đề. Ngươi lấy lực lượng một người, cứu vớt Ngô Sở Việt Tam quốc, thần tích a, quả thực thần tích."

Doanh Vô Minh bắt đầu vỗ tay, sợ hãi thán phục, hô to.

"Ngươi quá lợi hại, ta vì ngươi cảm thấy kiêu ngạo cùng tự hào. Hiện tại Ngô Vương, Sở Vương, Việt Vương khẳng định đúng ngươi sùng bái cuồng nhiệt tới cực điểm đi, xông pha khói lửa, không chối từ." Doanh Vô Minh nói: "Thân yêu đệ đệ, ngươi làm sao lại có nhiều như vậy Long chi hối đâu? Mấy chục chi Long chi hối a, chẳng những đem hơn sáu mươi vạn tây lộ quân, a thật xin lỗi, là đem trăm vạn đại quân triệt để xóa đi, hơn nữa còn đem toàn bộ Định Viễn thành biến thành phế tích, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được quá lãng phí sao? Định Viễn thành cùng ngươi cái gì thù cái gì hận a? Ngươi nói thiên hạ không thù, chẳng lẽ trong danh sách còn có Định Viễn thành?"

"Nói đến thiên hạ không thù, ngươi cừu nhân tường trên danh sách có ta sao?" Doanh Vô Minh hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Có, hơn nữa xếp hạng còn phi thường phía trước."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Doanh Vô Minh nói: "Có thể bị ngươi nhớ nhung trong lòng, cắn răng nghiến lợi thống hận, ta cũng yên lòng. Đúng, ngươi lần này tiêu diệt Tấn quốc Thái tử mấy chục vạn đại quân Long chi hối từ đâu tới a? Mấy chục chi Long chi hối a?"

Thẩm Lãng nhún nhún vai.

Doanh Vô Minh nói: "Sẽ không phải là giống lão thiên gia mượn a? Thiên gia, những cái kia thiên thạch rơi xuống thời điểm, thật đúng là mẹ hắn giống Long chi hối, liền toát ra ánh sáng xanh lục đều là giống nhau như đúc. Thân yêu đệ đệ, ngươi làm sao lại như vậy có thể khoác lác đâu? Rõ ràng là sao chổi hạ xuống, va chạm thế giới, ngươi cứng rắn nói thành là ngươi công lao, uy lực của ngươi."

"Một trăm năm tả hữu va chạm một lần, đúng không?" Doanh Vô Minh nói: "Thân yêu đệ đệ, bất quá ngươi vẫn là ngưu, chúng ta căn bản tính toán chẳng phải chính xác, ta biết sao? Chúng ta người tính toán sai sót vượt qua tám ngày, quả thực không cách nào tha thứ. Nhưng cái này cũng không thể trách người khác, bởi vì trên trời sao chổi tốc độ lão thay đổi, mặc dù đều là một trăm năm tả hữu đi qua một lần, nhưng muốn chính xác đến một ngày nào đó vẫn là rất khó được, vì lẽ đó ngươi xác thực lợi hại, ngươi là một thiên tài nhà số học. Đúng, chúng ta Phù Đồ Sơn mở ra nam bộ hải vực cái kia siêu cấp thượng cổ lớn di tích, cũng phải cảm tạ ngươi, cảm tạ của ngươi thiên tài nỗ lực, để chúng ta Phù Đồ Sơn đạt được đột nhiên tăng mạnh phát triển, đi qua ba năm thu hoạch, vượt qua trước đó một trăm năm. Nếu không phải ngươi thiên tài tứ sắc định lý, nói không chừng cái kia thượng cổ di tích bây giờ còn chưa có mở ra đâu, thậm chí chưa chắc sẽ rơi xuống chúng ta Phù Đồ Sơn trong tay, ngươi thật sự là một thiên tài."

"Cái đồ chơi này, là một viên trứng rồng sao? Ngươi trong ngực vật này là trứng rồng sao?" Doanh Vô Minh bỗng nhiên chỉ vào Thẩm Lãng trong ngực đồ vật hỏi: "Cái đồ chơi này sẽ cải biến thế giới đi, sẽ sáng tạo lịch sử đi, một khi bên trong Long nở đi ra, có phải là liền có thể trở thành thế giới hoàng? Dù sao chúng ta nói hoàng đế thời điểm đều nói là Chân Long Thiên Tử, không có Long Hoàng đế tính là cái gì Hoàng đế, đúng không?"

Doanh Vô Minh tiếp tục nói: "Viên này trứng rồng chiến lược giá trị, có phải là vượt qua cả cổ di tích? Có phải là vượt qua tất cả bảo vật tổng cộng? Bởi vì theo một ý nghĩa nào đó, nó đại biểu cho hoàng vị? Ta có thể hiểu như vậy đi, dù sao Long chi hối bên trong lực lượng chính là bắt nguồn từ Long."

"Thân yêu đệ đệ, vậy cái này viên trứng rồng ngươi có thể cho ta sao? Dù sao cũng là ta phát hiện trước đâu, ta so ngươi sớm hơn đi tới nơi này." Doanh Vô Minh đưa tay nói: "Cho ta đi."

Bên cạnh, Cừu Yêu Nhi rút ra Ô Kim kiếm.

"Đệ muội?" Doanh Vô Minh nói: "Hoặc là ta hẳn là gọi là Yêu Nhi muội muội, dù sao ngươi cũng là Khương Ly bệ hạ dưỡng nữ? Không có ý tứ a, vừa rồi một mực cùng Thẩm Lãng đệ đệ ôn chuyện, vắng vẻ ngươi, hi vọng ngươi bỏ qua cho. Nghe nói ngươi võ công vô cùng vô cùng lợi hại, đánh bại Chúc Hồng Tuyết? Lợi hại, lợi hại! Theo một ý nghĩa nào đó, Chúc Hồng Tuyết cũng là Khương Ly bệ hạ con nuôi? Gà nhà bôi mặt đá nhau, gà nhà bôi mặt đá nhau a, đau nhức quá, đau nhức quá a!"

Cừu Yêu Nhi không nói gì, một mực tại ngưng tụ nội lực cùng huyết mạch chi lực, nàng trước nay chưa từng có nghiêm túc, trước nay chưa từng có ngưng trọng, hận không thể đem lực lượng trong cơ thể toàn bộ bạo phát đi ra.

Trước đó tất cả chiến đấu cộng lại phảng phất cũng không sánh nổi lần này, cứ việc còn chưa mở đánh. (cùng Sauron đánh chính là Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương, không phải Cừu Yêu Nhi)

Doanh Vô Minh nói: "Vậy ta trước đưa ra yêu cầu của ta, ta muốn lấy đi viên này trứng rồng, hơn nữa còn muốn đem thân yêu Thẩm Lãng đệ đệ tù binh. Ngươi đồng ý không? Nếu như ngươi đồng ý vậy liền gật gật đầu, nếu như không đồng ý, vậy liền khai chiến đi."

"A, đó chính là không đồng ý? Đó chính là không có thương lượng rồi? Vậy được, đánh đi!" Doanh Vô Minh sau khi nói xong, toàn bộ thân thể phảng phất bỗng nhiên nổ tung một cỗ cường đại vô cùng lực lượng, thật sự có một loại nhỏ đạn hạt nhân tại thể nội bạo tạc cảm giác.

"Cừu Yêu Nhi muội muội, ngươi có hết thảy ta đều có, đừng quên ta mới là Khương Ly bệ hạ duy nhất đệ tử đích truyền, chân chính người thừa kế. Cái gì Hoàng Kim huyết mạch, cái gì huyết mạch thuế biến? Ta hết thảy đều có. . ."

"Rầm rầm rầm. . ."

Toàn bộ hố sâu dưới đáy, phảng phất bị một luồng vô cùng sức mạnh đáng sợ bao phủ, toàn bộ dưới mặt đất đều tại có chút run rẩy.

"Thân yêu đệ đệ, ngươi quá mảnh mai, chúng ta đánh nhau chỉ sợ đưa ngươi xé thành mảnh nhỏ." Doanh Vô Minh nói: "Vì lẽ đó vi huynh ta tới thời điểm, riêng mang cho ngươi đến một bộ đặc thù quan tài, ngươi liền ngoan ngoãn ở bên trong a, tính cả viên kia trứng rồng cùng một chỗ ở bên trong, trước giao cho ngươi đảm bảo."

Sau đó Thẩm Lãng được bỏ vào cỗ kia đặc thù quan tài bên trong, được bảo hộ, hắn cái gì đều nhìn không thấy, cũng không nghe thấy.

"Phốc!"

"Phốc!"

Bên ngoài Doanh Vô Minh cùng Cừu Yêu Nhi tại quyết chiến, không có bất kỳ cái gì tiếng vang, cũng không có bất kỳ cái gì kinh thiên động địa, đến phảng phất là sóng siêu âm, hoàn toàn là nghe không được.

Nhưng là hai người lực lượng những nơi đi qua, hết thảy hóa thành bột mịn.

Cái này cuối cùng hố trời, là bị trứng rồng ném ra tới, hoàn toàn biến thành cứng rắn vô cùng nham thạch, liền đao đều bổ bất động. Mà ở hai người lực lượng phía dưới, lại một tấc một tấc thịt nát xương tan, hôi phi yên diệt.

Lúc đầu chật hẹp cái hố, càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn. Mười mấy mét vuông biến thành mấy chục mét vuông, mấy trăm mét vuông, hơn ngàn mét vuông.

Nguyên bản đã rất sâu hố trời, trở nên càng ngày càng sâu, nhưng là trên mặt đất lại cái gì đều không cảm giác được.

"Phanh, phanh, phanh. . ."

Thẩm Lãng tại trong quan tài cái gì đều nghe không được, duy nhất có thể cảm giác phảng phất như là từ bạo đạn lúc nổ đồng dạng, từng đợt bị điện giật, toàn thân từng đợt tê dại.

Đây mới là đỉnh phong quyết chiến sao? Tràn ngập cực hạn hủy diệt tính, nhưng cũng im hơi lặng tiếng? Liền phảng phất bị đè xuống yên lặng trạng thái nổ lớn? Đại hủy diệt?

Thời gian trở nên vô cùng dài, phảng phất trôi qua rất lâu, vừa phảng phất chỉ có một nháy mắt.

Không biết qua bao lâu, chiến đấu kết thúc, này tấm quan tài bị mở ra.

"Thân yêu đệ đệ, hết thảy kết thúc, ngươi ra đi." Doanh Vô Minh nói.

Thẩm Lãng lần đầu tiên liền thấy nằm dưới đất Cừu Yêu Nhi, nàng thua.

"Không có việc gì, nàng không có nhận tổn thương gì." Doanh Vô Minh nói: "Nàng xác thực rất mạnh rất mạnh, nhưng là ta nói qua nha, ta mới là Khương Ly bệ hạ người thừa kế duy nhất a, nàng có hết thảy ta đều có, hơn nữa tu luyện được càng liều mạng lâu dài, nàng không có đồ vật, ta cũng có."

Thẩm Lãng nhìn một hồi, sau đó đem trong ngực trứng rồng buông xuống, đi vào Cừu Yêu Nhi trước mặt ngồi xổm xuống.

"Thân yêu đệ đệ, ngươi cảm thấy ta hẳn là giết Cừu Yêu Nhi sao?" Doanh Vô Minh hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ta cảm thấy không nên."

"Nhìn xem, ngươi vừa ngây thơ không phải?" Doanh Vô Minh nói: "Mới vừa nói ngươi ngây thơ ấu trĩ ngươi còn không tin, trảm thảo trừ căn biết hay không? Chẳng lẽ ta sẽ bởi vì nàng là ta nghĩa muội mà không giết nàng? Làm sao có thể? Khương thị Vương tộc người chúng ta giết mấy ngàn người, ngươi biết trên thế giới này buồn nôn nhất sự tình là cái gì không? Một cái làm đủ trò xấu người, bỗng nhiên một ngày hoàn toàn tỉnh ngộ, muốn bỏ xuống đồ đao lập địa thành Phật, lại hoặc là bỗng nhiên một cái nào đó nháy mắt, thiện niệm phát tác, liền không giết."

Doanh Vô Minh rút kiếm ra, hắn đây là lại một lần nữa rút kiếm, vẫn là mới rút kiếm? Tóm lại hắn rút kiếm ra, đi vào Cừu Yêu Nhi trước mặt, nhắm ngay phía sau lưng nàng liền muốn đâm xuống.

"Ta vừa rồi sở dĩ không giết nàng, hoàn toàn là bởi vì ta muốn trước mặt ngươi tự tay đưa nàng giết chết a, dạng này ngươi mới có thể thống khổ đến cực hạn, không phải sao?" Doanh Vô Minh nói: "Thân yêu đệ đệ, đây cũng là ngươi đệ nhị thích nữ nhân a? Ta giết a, ta giết nha. . ."

Sau đó, Doanh Vô Minh kiếm chậm rãi đâm xuống tới.

Thẩm Lãng đưa tay nhẹ nhàng nắm lưỡi kiếm, còn cẩn thận từng li từng tí chỉ sợ cắt tổn thương mình tay.

"Ngươi không thể giết nàng." Thẩm Lãng nói.

"Vì cái gì đây?" Doanh Vô Minh hỏi: "Cho ta một cái lý do trước?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi Phù Đồ Sơn có không ít Long chi hối a?"

Doanh Vô Minh gật đầu nói: "Thân yêu đệ đệ, ngươi liền tin tức này đều nắm giữ a? Ta Phù Đồ Sơn còn liền không thể không có điểm bí mật a. Đúng, chúng ta có không ít Long chi hối!"

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là đều phát xạ không được a?"

Doanh Vô Minh gật đầu nói: "Đúng vậy a, thật sự là thật đáng buồn a, đặt vào một đống chiến lược đại sát khí lại không thể phát xạ, muốn bắn không thể bắn cảm giác, đại khái là chúng ta lớn nhất thống khổ."

Thẩm Lãng nói: "Kia thật là đúng dịp, ta có thể bắn."

Doanh Vô Minh nói: "Đúng a, kia thật là đúng dịp, ngươi vậy mà có thể bắn, hơn nữa ngươi thật đúng là phát xạ qua, cho nên?"

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó ta mới có thể sống a, bằng không ngươi sớm đã đem ta chém thành muôn mảnh."

Doanh Vô Minh gật đầu nói: "Đúng, làm người chính là hẳn là trảm thảo trừ căn. Bất quá có Long chi hối, hơn nữa tùy thời đều có thể phát xạ, vậy chúng ta Tân Càn vương quốc liền có thể đúng Đại Viêm đế quốc bảo trì một loại chiến lược uy hiếp, trong này giá trị, ngươi nhất hiểu, vì lẽ đó đệ đệ của ta a, ngươi giá trị liên thành a, có thể ngàn vạn không thể chết. Lần này đại va chạm, thu hoạch của ta to lớn, thứ nhất cực kỳ trứng rồng, đệ nhị lớn chính là ngươi, thân yêu đệ đệ."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó ngươi không thể giết Cừu Yêu Nhi a, con người của ta là tên điên, đừng nói giết một cái Cừu Yêu Nhi, ngươi giết chết Tiểu Băng, hoặc là Ninh Diễm, liền đầy đủ phá hủy thế giới tinh thần của ta, ngươi không muốn ta thay đổi điên a?"

Doanh Vô Minh lắc đầu nói: "Không muốn, tuyệt đối không muốn. Ta muốn ngươi thật tốt, thời khắc mấu chốt có thể vì ta phát xạ Long chi hối, tốt nhất ngươi một mực có thể chống đến con rồng này nở đi ra, chúng ta liền có tân chiến lược lực uy hiếp, lúc kia sứ mệnh của ngươi liền kết thúc."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, từ hôm nay trở đi, ta bị cầm tù chứ sao."

Doanh Vô Minh nói: "Đúng, ngươi bị cầm tù, trên cơ bản chính là chung thân."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia tại ta bị cầm tù trước đó, bỏ qua Cừu Yêu Nhi như thế nào? Nếu không ta sẽ nổi điên, ngươi muốn gặp đến, ngươi hẳn là tin tưởng ta là một cái từ đầu đến đuôi tên điên."

Doanh Vô Minh nói: "Vậy ta vì sao không thể bắt nàng cùng một chỗ trở về đâu? Dùng tính mạng của nàng tại mọi thời khắc uy hiếp ngươi?"

Thẩm Lãng nói: "Uy hiếp ta cái gì? Uy hiếp ta phát xạ Long chi hối sao? Ngươi chẳng lẽ hiện tại liền muốn phát xạ? Lại hoặc là uy hiếp ta giao ra phát xạ Long chi hối biện pháp, không được a, con người của ta mới là phát xạ Long chi hối biện pháp a."

Doanh Vô Minh nói: "Có đạo lý, có đạo lý."

Thẩm Lãng nói: "Còn có một chút, Cừu Yêu Nhi xinh đẹp như vậy, như vậy động lòng người, nếu như ngươi đem nàng bắt đi, nàng vạn nhất nhận một chút xíu làm bẩn làm sao bây giờ? Một khi như vậy, ngươi cảm thấy ta sẽ thế nào?"

Doanh Vô Minh nói: "Tên điên, hủy diệt toàn thế giới."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, Hắc Tử diệt tuyệt đạn hướng Tân Càn vương quốc một ném, mang đi mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn sinh mệnh, ngươi đại khái cũng không muốn trở thành một cái con dân chết hết Hoàng đế a? Ta không hề nghi ngờ là một người điên, ta không thể bị thương tổn, chẳng những thân thể ta không thể bị thương tổn, ta tinh thần cũng không thể bị thương tổn. Ta đối với thiên hạ vạn dân còn rất thích, nhưng lại còn kém rất rất xa thân nhân của ta, người yêu của ta, dù là tổn thương một cái, ta liền sẽ sụp đổ, liền sẽ hủy diệt."

Doanh Vô Minh nói: "Vậy dạng này vừa đến, ta chỉ có thể tù binh ngươi, mà muốn thả đi Cừu Yêu Nhi đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Doanh Vô Minh nói: "Vậy được rồi, ta vừa rồi chỉ là đang lừa ngươi mà thôi, Cừu Yêu Nhi là ta nghĩa muội, ta làm sao bỏ được tổn thương nàng đâu? Ngươi là đệ đệ của ta, ta sao bỏ được ngươi khổ sở? Thẩm Lãng đệ đệ, vậy ngươi đem trứng rồng cho ta đi."

Thẩm Lãng ôm lấy viên kia trứng rồng, đặt ở Doanh Vô Minh trong tay.

Doanh Vô Minh nói: "Cái này thượng cổ trang bị thả ra không khí là có hạn, cái hố sâu này bên trong không khí sắp hao hết, chúng ta đi thôi."

Thẩm Lãng nói: "Được, chúng ta đi thôi."

Doanh Vô Minh nói: "Từ nay về sau, ngươi chính là của ta tù phạm a, ta muốn đánh bất tỉnh ngươi, để ý sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không ngại, nhưng đừng làm đau, còn có bên ngoài có rất nhiều người của ta, hi vọng ngươi chớ làm tổn thương bọn hắn được không? Vạn nhất tổn thương đến thân nhân của ta, vậy ta lại muốn nổi điên."

Doanh Vô Minh nói: "Thân yêu đệ đệ, ngươi chính là như thế không tín nhiệm người, ta liền Cừu Yêu Nhi đều bỏ qua, chẳng lẽ còn sẽ đối cái khác người động thủ sao? Đúng đệ đệ, ngươi một mực vừa đến đều là thích làm thợ săn, làm kỳ thủ. Hiện tại biến thành con mồi, biến thành quân cờ, cảm giác như thế nào?"

Thẩm Lãng nghĩ một lát mới nói: "Có chút mờ mịt, có điểm là lạ."

"Mê mang liền đúng, ngươi không phải có một câu thơ viết rất tốt sao? Chỉ duyên thân ở trong núi này, mặt khác ta cho ngươi biết một câu, làm một người lấy được cùng năng lực không được xứng đôi to lớn huy hoàng thành công lúc, vậy sẽ phải hoài nghi cái này thành công có phải là thật hay không thật, bởi vì tại cái này thành công to lớn phía sau, mang ý nghĩa to lớn hủy diệt nguy cơ.'

Nói xong, Doanh Vô Minh đối Thẩm Lãng cái ót nhẹ nhàng vỗ.

Thẩm Lãng mắt tối sầm lại, trực tiếp bất tỉnh đi, Doanh Vô Minh đem hắn tính cả trứng rồng đặt ở trong quan tài, sau đó hắn khiêng quan tài cực nhanh nhìn qua trên mặt đất leo lên nhảy vọt mà đi, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Xông ra vạn mét hố sâu về sau, phía trên không có một cái Thẩm Lãng người, các nàng tại chiến đấu, đang đuổi giết phụ cận ý đồ lén vào vạn mét hố sâu người.

Cứ như vậy Doanh Vô Minh khiêng quan tài, hoàn toàn như là quỷ ảnh, nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

. . .

"Trên thế giới này có một câu, nhìn như tuyệt cảnh, kỳ thật giấu giếm thắng lợi."

"Cái gì là bố cục, chính là đi một bước, sớm nhìn hai bước, nhìn ba bước, bốn bước."

"Trên thế giới này còn có một câu, bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, nhưng là càng nhiều thời điểm ngươi căn bản liền không phân biệt được, ai mới là chân chính hoàng tước."

"Trên thế giới này có mấy cái kỳ thủ, một cái thấy đầu không thấy đuôi Hoàng đế, Tiểu Khương cách Doanh Quảng, còn có một cái chính là ta Thẩm Lãng, ta dựa vào cái gì xem như kỳ thủ? Ta yếu như vậy người đều có thể trở thành kỳ thủ? Bởi vì ta đứng được đầy đủ cao, thấy đủ xa, có thể xuyên thấu tầng tầng mây mù, thấy rõ ràng chân tướng!"

"Làm ngươi thấy đầy đủ rõ ràng về sau, cái kia trước mắt con đường này dù là lại hiểm ác, lại đáng sợ, lại mê hoặc, nhưng nó vẫn như cũ là đường ra, dù là nó nhìn qua giống như là vực sâu vạn trượng."

Một cỗ bí mật phổ thông xe ngựa đang hành sử, một mực hướng đông, đây là trở về Nộ Triều thành phương hướng.

Một cái khác Thẩm Lãng lẳng lặng mà ngồi ở bên trong, ôm một chiếc rương, trong rương có một viên mọc đầy lân phiến trứng.

Dora công chúa ngồi tại đối diện, tương kính như tân, trọn vẹn sau một lúc lâu, Dora công chúa hỏi: "Xưng hô như thế nào?"

Cái này Thẩm Lãng nói: "Ngươi tốt nhất vẫn là gọi ta bệ hạ."

Dora công chúa nói: "Hắn không có sao chứ?"

Cái này Thẩm Lãng nói: "Hắn nói qua, hắn không có việc gì. Hắn như vậy người thông minh, muốn đồ vật hẳn không có bất luận kẻ nào có thể ngăn cản đi, làm hắn sớm thật lâu đi tính toán một người thời điểm, hẳn là vì tên địch nhân kia cảm thấy bi ai."

Dora công chúa nói: "Tên điên, thật sự là từ đầu đến đuôi tên điên."

. . .

Bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, mà trên thế giới này rất khó phân biệt ai là chân chính hoàng tước.

Trên thế giới này có mấy cái kỳ thủ, nhưng thần long kiến thủ bất kiến vĩ Đại Viêm Hoàng đế, vĩnh viễn là thần bí nhất một cái kia.

Hoàng cung cấm kỵ chi tháp phía dưới, Đại Viêm Hoàng đế đang lúc bế quan, hắn đang bế quan làm cái gì?

Cầm một sợi tơ khăn, nhẹ nhàng đang sát lau một kiện đồ vật, một cái chú định sẽ triệt để chấn kinh toàn bộ thế giới, làm cho cả thiên hạ cũng vì đó run sợ đồ vật.

"Lão hỏa kế, trên trời viên kia sao chổi chết, trực tiếp nện vào phía tây sa mạc trên ghềnh bãi, đem Tấn quốc hơn sáu mươi vạn đại quân đều nện diệt. Thẩm Lãng nói là hắn phát xạ mấy chục viên Long chi hối, đem trẫm tây lộ quân triệt để xóa đi, ngươi nói hắn làm sao lại như vậy sẽ khoác lác đâu?"

"Còn có Doanh Quảng, hắn cũng không tầm thường, muốn biến thành kỳ thủ."

"Trẫm, Doanh Quảng, còn có Thẩm Lãng con kia tiểu hồ ly, muốn lên diễn Tam Quốc Diễn Nghĩa."

"Lão hỏa kế, không sai biệt lắm một ngàn năm đi, hiện tại trên trời viên kia sao chổi đều nổ, ngươi chẳng lẽ còn không tỉnh lại sao?" Đại Viêm Hoàng đế nhẹ nhàng lau một khối mí mắt, mà khối này mí mắt so với hắn người còn muốn lớn.

Hắn lau chính là cái gì? Một đầu Cự Long!

Đại Viêm hoàng cung cấm kỵ chi tháp phía dưới cất giấu một đầu Cự Long, một đầu phảng phất ngủ say vừa phảng phất chết đi Cự Long, chân chính Cự Long, làm cho cả thế giới run rẩy Cự Long, đây chính là Đại Viêm đế quốc quốc vận.

Đã từng Thẩm Lãng nghi hoặc hướng Hỏa Thần giáo Shelley đại tế sư hỏi một câu, trên trời viên kia hỏa long sao chổi lần thứ nhất xuất hiện tại không sai biệt lắm tại gần một ngàn năm trước? Shelley đại tế sư gật gật đầu, còn hỏi hắn làm sao?

Thẩm Lãng lúc ấy nói không có cái gì, bởi vì viên kia sao chổi xuất hiện thời điểm, cũng kém không nhiều là Đại Viêm đế quốc sinh ra thời điểm.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 518: : Thẩm Lãng Diệt Tuyệt Độc Kế! Không Gì So Sánh Nổi

Chương 517:: Thẩm Lãng diệt tuyệt độc kế! Không gì so sánh nổi

Liên quan tới Đại Viêm đế quốc quật khởi có rất nhiều truyền thuyết, vì sao Đại Viêm Hoàng đế có thể trở thành thiên hạ chi chủ, cũng có rất nhiều truyền thuyết.

Nhất là liên quan tới trong hoàng cung cái này cấm kỵ chi tháp, càng là lưu truyền mấy trăm năm, nó được xưng là quốc vận chi tháp, bên trong cất giấu Đại Viêm đế quốc quốc vận. Nhưng bên trong đến tột cùng là cái gì? Không biết.

Bởi vì trừ Hoàng đế bệ hạ bên ngoài, ai cũng không có đi vào qua, bao quát đế quốc Thái tử.

Đã từng có vô số người ý đồ xâm nhập qua toà này cấm kỵ chi tháp bên trong, trong đó bao quát vô số đỉnh tiêm cao thủ, nhưng toàn bộ đều biến thành tử thi, càng bổ trợ hơn toàn bộ cấm kỵ chi tháp thanh danh, khiến cho nó trở thành thiên hạ nơi thần bí nhất.

Mặc dù không có gặp qua cấm kỵ chi tháp bên trong đồ vật, nhưng là có đủ loại truyền thuyết, nhất là tại phương đông thế giới tầng cao nhất quyền quý, đều suy đoán cấm kỵ chi tháp bên trong là một đầu thượng cổ Cự Long.

Tại vô số thượng cổ điển tịch bên trong đều rất ít nâng lên

Long, phảng phất dù là tại thượng cổ văn minh bên trong nó cũng là một cái cấm kỵ, nó đại biểu cho quyền thế, lực lượng, tôn quý, đương nhiên trọng yếu nhất nó đại biểu cái này hủy diệt.

Cấp chiến lược hủy diệt đại sát khí, vì sao xưng là Long chi hối?

Không chỉ Thẩm Lãng sẽ suy đoán, thiên hạ siêu thoát thế lực, thiên hạ chư quốc đô sẽ suy đoán, Long chi hối bên trong hủy thiên diệt địa năng lượng có phải là bắt nguồn từ Long.

Tại thượng cổ văn minh bên trong, Long trừ là một loại cường đại hủy diệt sinh vật bên ngoài, vẫn là một loại cấp chiến lược sinh vật.

Ví dụ như bị nó ngọn lửa phun hơi thở qua đồ vật, đều sẽ biến thành quý giá long tinh, có thể trở thành Ngạc Mộng thạch nguyên liệu. Còn có vảy rồng có thể trở thành trên thế giới tốt nhất áo giáp, rèn đúc tốt nhất vũ khí, còn có long huyết Long Tủy có thể chế tạo chiến lược đại sát khí Long chi hối.

Nắm giữ một con rồng, liền nắm giữ một cái chân chính cấp chiến lược vũ khí, trình độ nào đó tương đương với quốc vận.

Đương nhiên đây đều là truyền thuyết, hơn nữa đều là tầng cao nhất xã hội truyền thuyết, vẫn là một loại cấm kỵ truyền thuyết, Đại Viêm đế quốc là nghiêm cấm thảo luận, cấm kỵ cấp bậc cùng Khương Ly không sai biệt lắm.

Còn truyền thuyết năm đó Khương Ly cường đại như thế, sở dĩ sẽ bại bởi Đại Viêm đế quốc Hoàng đế, cũng là bởi vì Đại Viêm nắm giữ quốc vận, trong tay nắm giữ một đầu Cự Long.

Thậm chí còn truyền ngôn, vì sao thiên hạ siêu thoát thế lực đều muốn tuân theo Hoàng đế bệ hạ ý chí, cũng là bởi vì hắn nắm giữ lấy chí cao năng lượng khế ước, nắm giữ lấy chí cao cấp chiến lược vũ khí.

. . .

Chiếc này bí mật xe ngựa hướng phía trước hành sử, tận lực ở trong rừng con đường tiềm hành, dạng này có thể tránh đi trên trời cưỡi điêu người.

Cái này Thẩm Lãng vẫn như cũ ôm thật chặt trong ngực rương, thậm chí có vẻ hơi khẩn trương, hắn cùng đối diện Dora công chúa lẳng lặng không nói gì.

Bên ngoài hai mươi mấy tên đặc chủng võ sĩ chăm chú vây quanh chiếc xe ngựa này, chạy như điên thời điểm cơ hồ im hơi lặng tiếng.

Bỗng nhiên tất cả mọi người dừng lại, hai mươi mấy tên đặc chủng võ sĩ cực nhanh vây quanh chiếc xe ngựa này.

"Ve sầu thoát xác, thay mận đổi đào, giương đông kích tây, thật sự là vô cùng cao minh kế sách a." Bỗng nhiên trong không khí truyền đến một trận thanh âm.

Ngay sau đó một trăm cái nhiều thân ảnh nháy mắt thoáng hiện, xuất hiện tại cái này trong rừng cây, đem xe ngựa đoàn đoàn bao vây.

"Thẩm Lãng các hạ, kế sách của ngươi phi thường cao minh, nhưng cũng tiếc bọ ngựa bắt ve, hoàng tước tại hậu a." Một thân ảnh chậm rãi đi tới, đi vào xe ngựa trước đó, nói: "Là để ta động thủ, vẫn là chính ngươi giao ra đâu? Ta phi thường muốn biết, ngươi từ thiên thạch va chạm bí mật trong hố trời đến tột cùng được cái gì bảo bối đâu, nhường ngươi hao phí như thế lớn trắc trở?"

Hắn vẫn chưa nói xong, Dora công chúa bỗng nhiên lao ra, hướng phía người kia giết đi qua.

"Ầm!" Nháy mắt, Dora công chúa cả người bay ra ngoài.

Người kia chậm rãi nói: "Thẩm Lãng các hạ, có lẽ ngươi còn không biết ta, ta là Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên!"

"Bảo hộ bệ hạ, bảo hộ bệ hạ!" Hai mươi mấy tên đặc chủng võ sĩ hướng phía xe ngựa bỗng nhiên xông lại.

Tru Thiên Các Thiếu chủ vung tay lên, lập tức hơn một trăm tên đặc chủng võ sĩ bỗng nhiên xông lên trước, cùng Thẩm Lãng hai mươi mấy tên đặc chủng võ sĩ chiến đấu cùng một chỗ.

"Sưu sưu sưu. . ." Như là di hình hoán ảnh, Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên bỗng nhiên xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng.

"Giao ra đi, Thẩm Lãng các hạ." Tru Thiên Các Thiếu chủ vươn tay.

Lúc này phía ngoài chiến đấu đã rơi vào hồi cuối, Thẩm Lãng dưới trướng hai mươi mấy tên đặc chủng võ sĩ rơi vào tuyệt đối hạ phong, hoàn toàn ngàn cân treo sợi tóc.

Cái này Thẩm Lãng thống khổ nhìn qua một màn này, toàn thân không ngừng mà run rẩy.

Tru Thiên Các Thiếu chủ nói: "Thẩm Lãng, lợi dụng mưa sao băng đập chết Tấn quốc Thái tử mấy chục vạn đại quân rất thoải mái, thắng được như thế triệt để, như thế huy hoàng, ngươi chẳng lẽ liền không suy nghĩ cái này phía sau có cái gì nguy cơ sao? Ngươi lần này về nhà con đường, quả nhiên sẽ vô cùng gian nguy a."

"Trên trời sao chổi muốn giáng xuống, Hoàng đế bệ hạ biết rõ, Doanh Quảng cũng biết, ngươi cũng biết. Nhưng là ngươi lại dương dương đắc ý, coi là người khác cái gì cũng không biết, còn muốn giả trang ra một bộ là ngươi phát xạ mấy chục viên Long chi hối tư thế, vô tri mà lại dương dương đắc ý, nói chính là loại người như ngươi a."

Trong xe ngựa Thẩm Lãng không ngừng rung động, tuấn mỹ vô song khuôn mặt cơ hồ không có bất kỳ cái gì huyết sắc.

"Giao ra đi, để ta xem một chút, đến tột cùng là bảo bối gì?" Tru Thiên Các Thiếu chủ lạnh giọng nói.

Trong xe ngựa cái này Thẩm Lãng mở ra rương, lộ ra bên trong bảo bối kia.

Nhất thời, Tru Thiên Các Thiếu chủ không thể thở nổi, cả người ánh mắt hoàn toàn thẳng, toàn thân từng đợt run rẩy.

Vậy mà là trứng rồng, vậy mà thật là trứng rồng, vỏ trứng bên trên đường vân cùng lân phiến, cơ hồ cùng trong truyền thuyết vảy rồng giống nhau như đúc a.

Không hổ là sao chổi tử vong cuối cùng va chạm a, không hổ là cuối cùng áp trục bảo vật, viên này trứng rồng giá trị vượt xa mặt khác thiên thạch trong hố trời bảo vật tổng cộng, nó hoàn toàn có thể cải biến lịch sử, cải biến thế giới.

Long đại biểu cho hủy diệt, đại biểu cho vô cùng cường đại lực lượng, thậm chí đại biểu cho quốc vận.

Khó trách Thẩm Lãng sẽ bỏ xuống cả chi đội ngũ, khó trách Thẩm Lãng sẽ như thế trăm phương ngàn kế, dùng liên tiếp quỷ kế, nỗ lực to lớn như vậy đại giới, chính là vì viên này trứng rồng.

Chỉ cần đem viên này trứng rồng thành công đưa về đến Nộ Triều thành, vậy coi như mặt khác hết thảy vật tư đều ném, coi như những người khác toàn quân bị diệt, đó cũng là đáng giá.

Bất quá, viên này trứng rồng bên trên còn cột một vật, một cái phức tạp Ngạc Mộng thạch trang bị.

Cái này Thẩm Lãng nói: "Đây là Ngạc Mộng thạch bom, không cách nào dùng bất luận cái gì bạo lực phương thức tiến hành phá giải, nếu không ngay lập tức sẽ bạo tạc, trực tiếp đem trứng rồng nổ nát, các ngươi cái gì cũng không chiếm được."

Lời này mới ra, Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên biến sắc.

Cái này Thẩm Lãng nói: "Ta biết đầu này về nhà con đường sẽ phi thường gian nan, ta cũng biết có thể sẽ gặp được bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu. Vì lẽ đó ta không thể không làm này chuẩn bị, ngươi có thể thử nhìn một chút, lớn không được ta cùng cái này trứng rồng đồng quy vu tận."

Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên lui lại nửa bước nói: "Tất cả mọi người dừng tay."

Cái này Thẩm Lãng nói: "Cơ Vô Liên Thiếu chủ, lần này về Nộ Triều thành đường gian nguy vô cùng, vì lẽ đó ta muốn mời ngươi hộ tống một chuyến, mãi cho đến bờ biển, đừng có bất kỳ sai lầm nào, có thể chứ?"

Cơ Vô Liên nói: "Đương nhiên có thể."

Tiếp lấy Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên leo lên xe ngựa, ngồi tại cái này Thẩm Lãng đối diện.

"Xuất phát, hộ tống Thẩm Lãng các hạ một đường hướng đông." Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên ra lệnh một tiếng, lập tức hơn một trăm tên Tru Thiên Các đặc chủng võ sĩ, Thẩm Lãng dưới trướng hai mươi mấy tên đặc chủng võ sĩ, giằng co lẫn nhau tiến lên, hộ tống ở giữa chiếc xe ngựa này một đường hướng đông.

Mà Thẩm Lãng mặt khác một chi đội ngũ tổng cộng vài trăm người, hộ tống mấy chục cỗ xe ngựa, trùng trùng điệp điệp một đường hướng đông, trong này chứa vô số Ngạc Mộng thạch tinh thể, bí kim, còn có những bảo vật khác. Bất quá so với trứng rồng đến nói, những bảo vật này liền lộ ra không đáng giá nhắc tới.

Bất quá coi như như thế, hộ tống những bảo vật này quân đội càng ngày càng nhiều, Sở quốc vận dụng mấy vạn đại quân, rất nhanh từ Nộ Triều thành phương hướng, một chi vừa một chi ăn mặc kiểu mới Huyết Hồn quân áo giáp võ sĩ gia nhập hộ tống hàng ngũ. Những này võ sĩ toàn bộ trang bị có thượng cổ chiến nỏ, thậm chí còn có vừa mới chữa trị hoàn tất thượng cổ chiến đao.

Tóm lại, hộ tống những vật tư này sức chiến đấu càng ngày càng mạnh.

Bất quá chi đội ngũ này một đường về Nộ Triều thành lại phi thường thuận lợi, cơ hồ không có lọt vào bất luận cái gì chiến đấu.

. . .

Ròng rã hai mươi mấy ngày về sau, rốt cục đi vào Việt Quốc đông bộ bến cảng, Nộ Triều thành hạm đội đã ở đây tiếp ứng.

Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi hộ tống đội ngũ lên đường bình an vô sự, phải nhờ có ta bảo hộ a, nếu không không biết gặp được bao nhiêu lần chiến đấu, ngươi những cái kia quý giá vật tư có lẽ cũng căn bản không gánh nổi."

Tru Thiên Các hơn một trăm tên đặc chủng võ sĩ, vẫn như cũ vẻn vẹn đi theo Thẩm Lãng xe ngựa, Tru Thiên Các Thiếu chủ những ngày này một tấc cũng không rời Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng các hạ, hiện tại ngươi có thể đem trứng rồng giao ra đi." Cơ Vô Liên nói.

Sau khi nói xong, Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên dễ như trở bàn tay đoạt lấy cái này Thẩm Lãng trong ngực hộp, hắn thậm chí cũng cảm giác được viên này trứng rồng bên trong tràn ngập thần bí lực lượng cường đại.

"Thẩm Lãng các hạ, như thế nào giải khai viên này trứng rồng bên trên Ngạc Mộng thạch bom, nói ra đi." Tru Thiên Các Thiếu chủ nói: "Ta cũng thật không muốn đối ngươi tra tấn, ngươi như thế tinh xảo người, ta thoáng vừa động thủ ngươi liền nát."

Cái này Thẩm Lãng nói: "Ngươi phóng người của ta đi, để bọn hắn toàn bộ lên hạm, ta liền giúp ngươi giải khai viên này trứng rồng bên trên Ngạc Mộng thạch bom."

Tru Thiên Các Thiếu chủ vung tay lên nói: "Cho qua."

Cái này Thẩm Lãng hướng phía Dora công chúa nói: "Các ngươi, đi!"

Dora công chúa, còn có hai mươi mấy tên đặc chủng võ sĩ nhìn chằm chằm cái này Thẩm Lãng không nhúc nhích.

Cái này Thẩm Lãng nói: "Đi, đi mau, phục tùng mệnh lệnh."

Lập tức Dora công chúa mang theo hai mươi mấy tên đặc chủng võ sĩ nhanh chóng rời đi. Mà cùng lúc đó, mặt khác mấy trăm tên võ sĩ cũng nhấc lên mấy chục cái rương, leo lên chiến hạm, hướng phía Nộ Triều thành mà đi.

Tru Thiên Các Thiếu chủ nói: "Thẩm Lãng các hạ, hiện tại chỉ còn lại hai người chúng ta, mau đem viên này trứng rồng bên trên Ngạc Mộng thạch bom mở ra đi, không phải để ta trở mặt liền không dễ chơi."

Cái này Thẩm Lãng tiến lên, mở ra cột vào trứng rồng bên trên Ngạc Mộng thạch bom trang bị, dùng vô cùng tinh vi trình tự giải khai.

Quá trình này không có chút nào có thể sai lầm, chỉ cần sai một chỗ, liền trực tiếp bạo tạc.

Tru Thiên Các Thiếu chủ ở bên cạnh thấy tê cả da đầu, chỉ sợ cái này Thẩm Lãng tay run một cái liền bạo tạc, đem viên này vô cùng trân quý Long Đan nổ nát bét.

Ròng rã mười mấy phút sau, viên này trứng rồng bên trên Ngạc Mộng thạch bom trang bị hoàn toàn giải khai, từ phía trên tháo dỡ xuống tới.

Tru Thiên Các Thiếu chủ nhanh chóng đoạt lấy trứng rồng, thật dài buông lỏng một hơi, hắn nhẫn ròng rã hai mươi mấy ngày, thậm chí trở thành Thẩm Lãng bảo tiêu, chính là vì bảo hộ viên này trứng rồng, hiện tại nguy hiểm rốt cục giải trừ.

"Hiện tại giết ta sao?" Cái này Thẩm Lãng nói.

"Giết ngươi? Làm sao có thể?" Tru Thiên Các Thiếu chủ cười lạnh nói: "Ngươi không biết ngươi bây giờ đến cỡ nào quý giá a, bất quá chúng ta muốn xin mời Thẩm Lãng các hạ đi làm khách, mời đi."

Cái này Thẩm Lãng nói: "Ta trở thành tù binh sao?"

Tru Thiên Các Thiếu chủ nói: "Đúng, có thể nói như vậy."

Mà liền tại lúc này, cái này Thẩm Lãng cái mũi bỗng nhiên chảy ra hai hàng máu, sau đó hắn mỉm cười nói: "Tại ma quỷ tam giác lớn bên ngoài, ngươi biết chuyện gì phát sinh sao? Ngươi biết ta là như thế nào từ Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền công chúa trong tay thoát thân sao? Cái chết đen a, cái chết đen a. . ."

Cái này Thẩm Lãng từng đợt ho khan, hướng phía Tru Thiên Các Thiếu chủ nói: "Ta lại một lần nữa diễn lại trò cũ, ha ha ha."

Tru Thiên Các Thiếu chủ sắc mặt kịch biến nói: "Không có khả năng, cái này hai mươi mấy ngày thời gian ta tại mọi thời khắc đều giám thị ngươi, ngươi không có khả năng động tay chân."

Cái này Thẩm Lãng nói: "Ngươi võ công cao như vậy , ta muốn cho ngươi hạ độc cái này rất khó, nhưng ta muốn cho mình hạ độc ngươi còn có thể chống đỡ được sao? Ta mỗi ngày ăn cơm luôn luôn muốn đi, Cơ Vô Liên Thiếu chủ ngươi mỗi ngày cùng ta sớm chiều ở chung, hiện tại khẳng định cũng lây nhiễm lên, cái chết đen uy lực ngươi cũng biết, một khi lây nhiễm bên trên hẳn phải chết không nghi ngờ, trên thế giới này chỉ có ta mới có thể cứu ngươi."

"Cái chết đen a, ta cùng Cơ Vô Liên Thiếu chủ đều đã lây nhiễm lên, các ngươi còn sát gần như vậy?" Cái này Thẩm Lãng lớn tiếng nói.

Lập tức cái này hơn một trăm cái Tru Thiên Các đặc chủng võ sĩ cực nhanh tản ra lui lại, tránh như là xà hạt.

Tru Thiên Các Thiếu chủ lập tức cảm thụ nhiệt độ cơ thể mình, không có phát sốt, cảm thụ hô hấp của mình, cảm thụ chính mình ho khan, hoàn toàn không có vấn đề.

Nhưng là đối với cái chết đen đáng sợ hắn là rõ ràng, bởi vì Tru Thiên Các một tòa thành trì đã từng bởi vì cái chết đen mà chết hết.

"Ta còn không có lây nhiễm lên, ta còn không có lây nhiễm lên." Tru Thiên Các Thiếu chủ nhanh chóng lui nhanh mấy chục mét, tận lực cách Thẩm Lãng xa xa, sau đó hắn lớn tiếng hạ lệnh: "Người tới, các ngươi đem hắn bắt, làm tốt phòng hộ về sau, đem hắn bắt."

Tru Thiên Các hơn một trăm tên đặc chủng võ sĩ hai mặt nhìn nhau, trong lòng run rẩy không thôi, đối với cái chết đen chỗ kinh khủng, bọn hắn cũng hoàn toàn biết được, coi như bọn hắn ăn mặc thượng cổ áo giáp hoàn toàn đao thương bất nhập, nhưng lại ngăn cản không được không khí thẩm thấu.

"Các ngươi toàn thân đều bao vây lấy thượng cổ áo giáp, sẽ không bị lây nhiễm." Tru Thiên Các Thiếu chủ lạnh giọng nói: "Chẳng lẽ các ngươi muốn kháng mệnh sao?"

Theo Cơ Vô Liên mệnh lệnh, hai cái Tru Thiên Các đặc chủng võ sĩ làm tốt một tầng lại một tầng phòng hộ, hướng phía Thẩm Lãng đi tới.

Mà liền tại lúc này, một thân ảnh gào thét xông lại, kẹp lấy cái này Thẩm Lãng thân thể nhanh chóng chạy như điên, người này đương nhiên là đại ngốc.

Tru Thiên Các Thiếu chủ cơ vô mệnh kinh ngạc, lập tức cao giọng nói: "Bắt hắn lại, bắt hắn lại."

Đón lấy, chính hắn cũng nhanh chóng xông lên, nhưng mà một giây sau.

"Oanh. . ." Trong tay hắn cái này chứa trứng rồng rương bỗng nhiên bạo tạc, toát ra kinh người địa ngục hỏa ngọn lửa, vượt qua bốn năm ngàn độ C kinh người liệt diễm.

Tru Thiên Các Thiếu chủ cơ vô mệnh võ công siêu cấp mạnh, hơn nữa còn ăn mặc đặc thù thượng cổ trang bị.

Nhưng là cái này rương bạo tạc không chỉ địa ngục hỏa ngọn lửa, còn có cỡ nhỏ Ngạc Mộng thạch bão từ đạn, trong chốc lát hắn thượng cổ trang bị trực tiếp tê liệt một lát, vô số địa ngục hỏa ngọn lửa bỗng nhiên liếm tới.

"A. . ." Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên bỗng nhiên phóng xuất ra cường đại nội lực, hình thành một cái cường đại gió bão, trực tiếp đem đánh tới địa ngục hỏa diễm đạn mở, sau đó vẫn như cũ dùng cường đại nội lực, sống sờ sờ đem chính mình bắn bay ra mấy chục mét.

Người này võ công thật sự là quá mạnh, coi như thượng cổ trang bị bị tê liệt, coi như địa ngục hỏa ngọn lửa kinh người bạo tạc, cũng giết không được hắn.

Nhưng là hắn cũng tuyệt không dễ chịu, đây chính là trực tiếp tại trong ngực hắn bạo tạc, hơn nữa không phải phổ thông thuốc nổ, mà là địa ngục hỏa trùng bột phấn.

Trên người hắn thượng cổ trang bị áo giáp thừa nhận đáng sợ nhiệt độ cao, mặc dù không có phá giáp, nhưng là cũng phát sinh vặn vẹo.

Mà cùng lúc đó, viên kia trứng rồng bị bỗng nhiên nổ bay mấy trăm mét xa.

"Đại ngốc, đoạt trứng rồng." Cái này Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Đại ngốc hướng phía trứng rồng điên cuồng đuổi theo.

"Đoạt trứng rồng!" Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên cuồng hô, lập tức hơn một trăm tên đặc chủng võ sĩ đều hướng phía nổ bay trứng rồng điên cuồng đuổi theo.

Đại ngốc khoảng cách gần nhất, tốc độ của hắn nhất nhanh, mắt thấy là phải tiếp được viên này trứng rồng.

Nhưng là một giây sau, một cái tuyệt mỹ thân ảnh như là một trận thuốc lá đồng dạng bay tới, trực tiếp cướp đi trứng rồng, sau đó lại như cùng một trận thuốc lá đồng dạng chạy.

Sau một lát, một cái tuyết điêu bay lên không trung, một cái tuyệt mỹ nữ tử ngồi tại điêu trên thân, bay đến mấy trăm mét không trung.

Nàng vuốt ve viên này trứng rồng, nói: "Thật không hổ là trứng rồng a, liền kinh người như vậy bạo tạc cũng tổn thương không mảy may. Cơ Vô Liên ngươi thật là khờ a, cái này trứng rồng cỡ nào thần vật, từ trên trời giáng xuống nhập vào mặt đất đều vô sự, làm sao lại bị tạc hủy? Liền ngươi bộ dáng này, như thế nào trở thành Tru Thiên Các Thiếu chủ?"

Đón lấy, nàng ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Thẩm Lãng đệ đệ, khuôn mặt của ngươi dáng dấp thật tuấn tiếu a, đáng tiếc ngươi nói ngươi lây nhiễm cái chết đen, không quản thật giả ta cũng không dám đụng ngươi, nếu không tỷ tỷ nhất định phải cùng ngươi thật tốt thân cận một chút, nếm thử ngươi cái này tươi non thịt."

"Tỷ tỷ đi a, viên này trứng rồng về chúng ta, tên ta là Cơ Vô Song, Tru Thiên Các Cơ Vô Song, ngươi ghi nhớ nha."

Dứt lời, cái này tuyệt mỹ nữ tử cưỡi tuyết điêu càng bay càng cao.

Thẩm Lãng hét lớn: "Đem nàng điêu bắn xuống đến, bắn xuống tới."

Lập tức, đại ngốc bỗng nhiên rút ra một chi kiếm, hướng phía trên trời bỗng nhiên ném đi qua.

"Sưu. . ." Đại ngốc thật sự là trời sinh thần lực, vô cùng uy mãnh, chi này kiếm vậy mà bỗng nhiên bị hắn tay không ném đến hơn trăm mét không trung, gào thét lên hướng chi kia tuyết điêu vọt tới, mắt thấy là phải đem con kia điêu bắn thủng.

"Đang!" Tuyết điêu bên trên cái kia tuyệt mỹ nữ tử tay áo vung ra một chi kiếm, trực tiếp cùng đại ngốc ném kiếm đụng vào nhau, trực tiếp đưa nó đập bay.

"Thật là lợi hại to con đần độn a, bất quá tỷ tỷ vẫn là thích tiểu bạch kiểm nhiều một ít." Cơ Vô Song nói: "Thẩm Lãng đệ đệ, chờ ngươi lần sau không có bệnh thời điểm, tỷ tỷ nhất định phải muốn thương ngươi."

Sau đó, nàng cưỡi tuyết điêu càng bay càng cao, biến mất trong tầm mắt của mọi người.

Thẩm Lãng gào thét: "Ta trứng rồng, ta trứng rồng, ta trứng rồng. . ."

Mà đại ngốc không quan tâm, trực tiếp kẹp lấy thân thể của hắn chạy như điên, tốc độ nhanh đến cực hạn.

"Thiếu chủ, còn đuổi không được đuổi?" Tru Thiên Các đặc chủng võ sĩ hỏi, hắn một chút đều không muốn đuổi, bởi vì Thẩm Lãng thật khả năng lây nhiễm cái chết đen, đuổi kịp hắn bị lây nhiễm sao?

Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên nhìn xem trước ngực vết thương, còn có tổn hại thượng cổ trang bị, hắn thậm chí ánh mắt đều không có nhìn về phía Thẩm Lãng, mà là nhìn về phía bầu trời Cơ Vô Song biến mất phương hướng.

Không nghĩ tới, tại tối hậu quan đầu lại bị nữ nhân này tiệt hồ, hắn cả đời đối thủ một mất một còn.

"Cơ Vô Song, ta và ngươi không đội trời chung, không đội trời chung!"

Bên cạnh đặc chủng võ sĩ lại một lần nữa hỏi: "Thiếu chủ, còn muốn đuổi Thẩm Lãng sao?"

Cơ Vô Liên lạnh lùng nguýt hắn một cái, không nói gì thêm, nói thẳng: "Về Tru Thiên Các, viên này trứng rồng là ta thu vào tay, công lao này ai cũng đoạt không đi."

. . .

Một chiếc trên thuyền nhỏ, đại ngốc tại chèo thuyền, cái này một cái Thẩm Lãng không ngừng tại ho khan.

"Trở về về sau, chúng ta lập tức bản thân ngăn cách, không cần tiếp xúc bất luận kẻ nào, sau đó tiêm vào penicilin, chỉ cần khỏi hẳn mới thôi."

"Nha!" Đại ngốc đáp.

Cái này Thẩm Lãng nói: "Kỳ thật ta bị chộp tới Tru Thiên Các hoàn toàn không cần gấp gáp, không cần mạo hiểm cứu ta."

Đại ngốc nói: "Không được, nhất định phải cứu, không thể tùy tiện hi sinh người nào."

. . .

Bây giờ, hai viên "Trứng rồng" đều ném, nhưng là từ sao chổi va chạm bên trên đạt được số lớn bảo bối đều thành công chở về Nộ Triều thành, nhân viên cũng không có cái gì thương vong.

Trên thế giới này có trứng rồng sao? Có lẽ là có!

Nhưng ít ra lần này sao chổi thiên thạch đại va chạm, cũng không có mang đến cái gì trứng rồng.

Còn có sau cùng vạn mét hố sâu, cũng không phải lần này đại va chạm mang tới, mà là rất sớm đã tồn tại, thậm chí quanh năm suốt tháng thời gian về sau, cái hố sâu này cửa hang cũng bị nham thạch cùng bùn đất chắn.

Một năm trước Thẩm Lãng phái người tới này phiến sa mạc trên ghềnh bãi thăm dò thượng cổ di tích thời điểm, phát hiện cái này vạn mét hố sâu, còn mừng rỡ, coi là phát hiện cái gì thượng cổ di tích lối vào, kết quả xâm nhập đến cùng về sau, phát hiện bên trong cái gì cũng không có. Chỉ có lại tiếp tục thăm dò, kết quả tại cách đó không xa phát hiện to lớn khí thiên nhiên đường hầm.

Nhưng cái này vạn mét hố trời xác thực phi thường quỷ dị, nó hẳn là đại va chạm lưu lại, mà lại là một cái thể tích rất nhỏ đồ vật.

Cụ thể là cái gì Thẩm Lãng không biết, nhưng là cái hố sâu này phía dưới, xác thực có va chạm sau vết tích, còn có vết lõm, rất như là vảy rồng vết lõm, để người phi thường hoài nghi, thật lâu trước đó có phải thật vậy hay không có một viên trứng rồng nện xuống tới qua, cái này liền hoàn toàn không được biết.

Nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng Thẩm Lãng trình diễn một trận độc kế.

Đại Viêm hoàng cung cấm kỵ chi tháp bên trong có hay không Long? Thẩm Lãng không biết.

Đại Viêm đế quốc Hoàng đế chấn nhiếp quần hùng thiên hạ, khẳng định là nắm giữ cấp chiến lược đồ vật, nhưng là không phải Long? Thẩm Lãng cũng không biết.

Nhưng trứng rồng hai chữ này, nhất định sẽ hấp dẫn ánh mắt mọi người, thậm chí để rất nhiều thế lực điên cuồng.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng liền sớm chế tạo hai viên trứng rồng hoá thạch, ngoại hình thật sự thật đúng là, hơn nữa hoàn toàn dùng phi thường đặc thù vật chất, đồng thời vận dụng Plasma ngọn lửa rèn đúc mà thành.

Cái kia trứng rồng bên trong là thứ gì?

Còn nhớ rõ trước đó đề cập qua số hai diệt tuyệt đạn sao? Chính là Tả Từ đi vào Nộ Triều thành, tất cả mọi người đối với hắn hoàn toàn vô kế khả thi, Thẩm Lãng kém chút phát xạ số hai diệt tuyệt đạn, từ thất lạc quốc gia phế tích đạt được một loại đáng sợ vật chất.

Đây chính là đáng sợ tính phóng xạ vật chất, Urani!

Cứ việc nồng độ không cao, nhưng cũng có được đáng sợ phóng xạ, vì lẽ đó hoàn toàn giấu ở thật sâu bảo hộ xác bên trong, đồng thời giấu ở sâu xa nhất địa phương. Thẩm Lãng đem nó biến thành số hai diệt tuyệt đạn, nhưng thủy chung không dám dùng, bởi vì thứ này ô nhiễm thật đáng sợ, hơn nữa lấy hắn hiện tại kỹ thuật có thể làm không ra đạn hạt nhân đến, vì lẽ đó chỉ có thể đem gác xó.

Mà lần này cơ hội đến, hắn làm thành hai viên trứng rồng, mặt ngoài một giả một thật, trên thực tế đều là giả.

Một viên cho Doanh Vô Minh, một viên cho Tru Thiên Các.

Loại này tính phóng xạ vật chất ở cái thế giới này không có bất kỳ cái gì ghi chép, hoàn toàn giết người ở vô hình. Israel bàn tay sắt lãnh tụ Yasser Arafat, chính là bị tính phóng xạ vật chất polonium mưu sát.

Thẩm Lãng trứng rồng kế hoạch, chẳng những có thể để cho địch nhân đem lực chú ý toàn bộ tại trứng rồng lên, mà đối cái khác hố thiên thạch vận đi ra vật tư xem nhẹ, bởi vì trứng rồng giá trị vượt xa những vật này, khiến cái này bảo bối thuận lợi chở về Nộ Triều thành.

Mà trọng yếu nhất là hắn muốn lợi dụng cái này hai viên trứng rồng, đối Doanh thị phụ tử, đối Tru Thiên Các tiến hành ác độc nhất công kích.

Cho nên nói, Thẩm Lãng độc hoàn toàn không gì so sánh nổi.

. . .

Như vậy bị Doanh Vô Minh tù binh Thẩm Lãng đâu? Hắn muốn làm gì? Hắn điên sao?

Lại một lần nữa mở mắt thời điểm, Thẩm Lãng người đã ở tại một cái địa phương hoàn toàn xa lạ, toàn thân trần trùng trục nằm ở trên giường.

Phía trước một người đứng tại đầu giường, tràn ngập ranh mãnh ánh mắt nhìn qua hắn.

Thẩm Lãng bỗng nhiên ngồi xuống, hỏi: "Đây là nơi nào? Ngươi là ai?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 519: : Lại Gặp Khổ Đầu Hoan! Doanh Vô Minh Nón Xanh

Chương 518:: Lại gặp Khổ Đầu Hoan! Doanh Vô Minh nón xanh

Thẩm Lãng vẫn luôn đang suy nghĩ Thiên Việt thành đại quyết chiến về sau cục diện.

Đang đánh Thiên Việt thành trước đó, hắn liền vì trận tiếp theo đại chiến làm chuẩn bị, cũng chính là Thiên Nhai Hải Các hủy diệt hạm đội, bởi vì có Long chi hối, khiến cho một trận chiến này trở nên dễ như trở bàn tay. Mà Định Viễn thành một trận chiến này cứ việc kinh thiên động địa, nhưng hoàn toàn là dư ba, thậm chí là một trận âm mưu.

Vì lẽ đó tại thật lâu trước đó, Thẩm Lãng ngay tại suy nghĩ Thiên Nhai Hải Các bại lui về sau, tiếp xuống phải làm gì?

Có hai chuyện là tương đối ngoài ý muốn, kiện thứ nhất, Phù Đồ Sơn phát triển được quá nhanh, đạt được nam bộ hải vực thượng cổ lớn di tích về sau ngẫu, Phù Đồ Sơn đi qua ba năm phát triển vượt qua trước đó mấy chục năm, khiến cho nó viễn siêu Thiên Nhai Hải Các, thậm chí còn mưu cầu muốn trở thành cái thứ hai Bạch Ngọc Kinh địa vị, thoát ly Đại Viêm Hoàng đế nắm giữ phương đông thế giới trật tự.

Kiện thứ hai, Phù Đồ Sơn có đại lượng Long chi hối.

Cái này sinh ra một cái nguy cơ trí mạng, nguyên bản Thẩm Lãng cảm thấy dựa vào tịch thu được thượng cổ trang bị có thể bảo hộ Nộ Triều thành. Nhưng là hiện tại xem ra cái này rất khó, trên cơ bản làm không được, Long chi hối sử dụng hết về sau, Thẩm Lãng liền mất đi chiến lược lực uy hiếp.

Đương nhiên đã từng hắn cũng muốn tiến hành chiến lược đe doạ, để người trong thiên hạ cho là hắn có rất nhiều Long chi hối. Hắn thành công một nửa, hiện tại thiên hạ cơ hồ tất cả mọi người cho là hắn còn có rất nhiều Long chi hối, dù sao Định Viễn thành một trận chiến hắn dùng xong mấy chục chi.

Nhưng ở thời khắc mấu chốt, ngàn vạn không thể đối với địch nhân ôm lấy ảo tưởng. Nhất là liên tưởng đến hỏa long sao chổi lần thứ nhất xuất hiện va chạm thời điểm, cũng kém không nhiều cùng Đại Viêm đế quốc quật khởi thời gian ăn khớp nhau. Như vậy Thẩm Lãng nhất định phải làm tốt chuẩn bị tư tưởng, liên quan tới viên này sao chổi đại va chạm, hắn cùng Hỏa Thần giáo không chỉ là duy hai người biết chuyện. Sự thật chứng minh quả là thế, Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ, còn có Doanh Quảng, Doanh Vô Minh mấy cái người đều biết rõ sao chổi đại va chạm.

Mà Tấn quốc cùng Thông Thiên tự trở thành trận này âm mưu lớn nhất người hi sinh. Đương nhiên là có một điểm Thẩm Lãng phi thường nghi hoặc, Tru Thiên Các đến cùng có biết hay không trận này sao chổi đại va chạm chân tướng? Đầu tiên Tru Thiên Các cùng Đại Viêm hoàng đế quan hệ vô cùng mật thiết, thậm chí nó kỳ thật chính là Đại Viêm hoàng thất nắm trong tay một cái siêu thoát thế lực.

Nếu như Tru Thiên Các biết rõ sao chổi đại va chạm chân tướng, cái kia vì sao lại muốn phái ra hai vạn bí mật quân đoàn tham gia Tấn quốc Thái tử thống soái tây lộ quân? Nếu như Tru Thiên Các không biết, cái kia vì sao đại va chạm về sau hiện trường, sẽ xuất hiện Tru Thiên Các cao thủ thân ảnh?

Thẩm Lãng chế tạo hai viên giả trứng rồng, một viên nhất định là cho Doanh Quảng phụ tử. Mà đổi thành bên ngoài một viên, hắn là chuẩn bị cho Đại Viêm hoàng thất, nhưng cụ thể ai sẽ đi đoạt mặt khác một viên giả trứng rồng, thật sự không được biết. Nhưng có thể khẳng định một điểm là không quản ai cướp đi viên kia giả trứng rồng, cũng sẽ không chạy tới cùng Doanh Quảng nói chúng ta đạt được một viên trứng rồng.

Trở lại chuyện chính, đã có người nhìn thấu sao chổi đại va chạm chân tướng, cái kia Thẩm Lãng trong tay không có Long chi hối nội tình liền triệt để tiết lộ.

Như vậy hắn dựa vào cái gì bảo hộ Nộ Triều thành? Bảo hộ Ngô Sở Việt Tam quốc?

Bởi vì Phù Đồ Sơn nhanh chóng quật khởi, đồng thời cùng Tân Càn vương quốc kết hợp làm một thể, khiến cho thiên hạ cục diện phát sinh biến hóa mới.

Thẩm Lãng cái này cái gọi là Đại Càn vương triều mặt ngoài là Đại Viêm Hoàng đế đối thủ lớn nhất, nhưng trên thực tế đã không phải là, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên hợp tập đoàn mới là Hoàng đế địch nhân lớn nhất.

Bởi vì Phù Đồ Sơn nhiều lần phóng xuất ra tín hiệu, muốn để Doanh Vô Minh đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thế lực nghị hội, đây đối với vương triều Đại Viêm là càng thêm trí mạng sự tình, điều này đại biểu lấy có một luồng to lớn thế lực muốn tự lập. Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn kết hợp thể có thể xa so với Thẩm Lãng phải cường đại hơn nhiều nhiều lắm, một khi nó tuyên bố tự lập, vậy đối vương triều Đại Viêm đả kích là to lớn.

Nguyên bản Thiên Nhai Hải Các còn có thể kiềm chế Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn, nhưng không nghĩ tới Ninh Hàn hạm đội vậy mà thua với Thẩm Lãng, Tả Từ quả quyết rời khỏi Việt Quốc, được ăn cả ngã về không đầu nhập vạn dặm hoang mạc khai phát.

Vì lẽ đó toàn bộ phương đông thế giới, vậy mà biến thành Đại Viêm đế quốc, Tân Càn vương quốc, Đại Càn vương triều Tam Quốc Diễn Nghĩa.

Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ mượn cơ hội bế quan, liền sườn núi xuống lừa, thừa nhận Thẩm Lãng có mấy chục chi Long chi hối, đồng thời hạ lệnh đại quân rút lui, kì thực là bởi vì Thẩm Lãng tạm thời tồn tại đã là có lợi cho Đại Viêm Hoàng đế, có thể mức độ lớn nhất kiềm chế Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn.

Tại thiên hạ người trong mắt, Thẩm Lãng khẳng định là trước đối phó Doanh Quảng phụ tử, lại đối phó Đại Viêm đế quốc. Bởi vì Tân Càn vương quốc là cố quốc, toàn bộ phương đông thế giới chỉ có thể có một cái Đại Càn.

Như vậy một cái phi thường nghiêm trọng vấn đề bày trước mặt Thẩm Lãng, hắn như thế nào chống cự Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng? Một khi bọn hắn đối Nộ Triều thành phát động một kích trí mạng, tại không có Long chi hối tình hình dưới, Nộ Triều thành có thể bảo trụ sao?

Nguyên bản Thẩm Lãng tưởng rằng có thể, dù sao hắn có rất nhiều đại đường kính hoả pháo, thượng cổ cự hình cường nỗ, còn thu được Thiên Nhai Hải Các đại lượng thượng cổ trang bị.

Nhưng là từ Phù Đồ Sơn quan sát viên cung khai bên trong, Thẩm Lãng phát hiện Phù Đồ Sơn đã không phải là trước đó cái kia Phù Đồ Sơn, so trong tưởng tượng cường đại hơn nhiều, dựa vào bình thường thủ đoạn đã không gánh nổi Nộ Triều thành. Cho nên làm tất cả mọi người đang ăn mừng thắng lợi thời điểm, Thẩm Lãng lại tại vắt hết óc nghĩ ra đường, kết quả hoàn toàn không đường có thể đi.

Vì lẽ đó hắn cùng Kính Tử trong lúc nói chuyện với nhau mới có thể nói, mặt ngoài nhìn qua đại hoạch toàn thắng, trên thực tế là thời khắc nguy hiểm nhất, dưới chân chính là địa ngục, nâng lên hai mắt, phát hiện trước mắt một mảnh tuyệt cảnh, không có chút nào đường ra.

Đương nhiên Nộ Triều thành trong tay có một dạng chiến lược vũ khí, đó chính là Thiên Nhai Hải Các thượng cổ chiến hạm, có thể ở một mức độ nào đó bảo hộ Nộ Triều thành quyền làm chủ trên biển, nhưng có thể hay không chống cự Phù Đồ Sơn hạm đội? Phù Đồ Sơn phát hiện cái này thượng cổ cự hình di tích thế nhưng là ở trên biển, Thiên Nhai Hải Các có thượng cổ chiến hạm, ai dám khẳng định nói Phù Đồ Sơn không có?

Hơn nữa cái kia một chiếc Thẩm Lãng tịch thu được cái kia chiếc thượng cổ chiến hạm đã bị Long chi hối nổ hòa tan vặn vẹo, muốn chữa trị cần thời gian không ngắn.

Vì lẽ đó lúc này, Thẩm Lãng vừa động ý nghĩ kia, mang theo Yêu Yêu bảo bối đi ma quỷ tam giác lớn, thu phục những cái kia siêu cấp cường đại hải quái, bảo hộ Nộ Triều thành hải vực. Nhưng càng nghĩ vẫn là từ bỏ, bởi vì còn có một con đường, để Yêu Yêu đi mạo hiểm, không bằng để cho mình đến mạo hiểm.

Con đường này nhìn qua giống như là vực sâu vạn trượng, vô cùng hiểm ác, nhưng là đường ra duy nhất. Thẩm Lãng không có Long chi hối, không có chiến lược uy hiếp, ngăn cản không nổi Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng đối Nộ Triều thành công kích.

Như vậy hắn liền đem mình làm chiến lược vũ khí.

Đối với Doanh Quảng phụ tử đến nói, Thẩm Lãng người này so Nộ Triều thành trọng yếu gấp mười gấp trăm lần. Thậm chí bọn hắn tiến đánh Nộ Triều thành, cũng là vì bắt, hoặc là giết chết Thẩm Lãng.

Nguyên bản bọn hắn nhất định sẽ giết chết Thẩm Lãng, nhưng từ khi Thẩm Lãng thành công phát xạ Long chi hối về sau, hết thảy liền cải biến. Thẩm Lãng đối với Doanh Quảng đến nói trở nên giá trị liên thành, nào chỉ là không thể chết a, hơn nữa còn muốn sống phải hảo hảo. Bởi vì Phù Đồ Sơn có rất nhiều Long chi hối, lại hoàn toàn bắn không được, không có quyền hạn.

Không cách nào phát xạ Long chi hối là không cách nào trở thành chiến lược uy hiếp, nhất là không cách nào chấn nhiếp Đại Viêm đế quốc.

Vì lẽ đó chỉ cần Thẩm Lãng chủ động tiến vào Doanh Quảng phụ tử trong tay, cái kia Nộ Triều thành ngược lại sẽ trở nên an toàn. Dù là hành động này nhìn qua lộ ra không khôn ngoan, nhưng Thẩm Lãng tại trong đầu đã tiến hành vô số lần cân nhắc diễn luyện, cuối cùng vẫn làm ra quyết định này.

Hắn vốn là muốn thương lượng với Cừu Yêu Nhi, nhưng Cừu Yêu Nhi nói không cần, nói cho nàng làm thế nào liền tốt.

Như vậy Thẩm Lãng chủ động xâm nhập địch cảnh, rơi vào Doanh Quảng phụ tử trong tay, có mục đích gì? Hắn muốn làm gì?

Đệ nhất trọng yếu mục đích, đạt được Long chi hối, dù là chỉ có một chi cũng có thể trở thành to lớn chiến lược uy hiếp, có thể bảo trụ Nộ Triều thành. Mà trước mắt toàn bộ phương đông thế giới đã biết địa phương, chỉ có Phù Đồ Sơn mới có Long chi hối, vì lẽ đó Thẩm Lãng nhất định phải nhổ răng cọp, lại hoặc là nói không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con.

Cái thứ hai mục tiêu không phải chủ yếu, nhưng nếu như có thể hoàn thành liền càng tốt hơn , đó chính là ly gián Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng quan hệ.

Viên này giả trứng rồng bên trong tính phóng xạ vật chất có thể đối Doanh Quảng phụ tử thân thể tiến hành trí mạng tàn phá, thậm chí hoàn toàn thần không biết quỷ không hay, nhưng cần thời gian nhất định, Thẩm Lãng nên nắm chắc tốt cái này phóng xạ lực sát thương, bởi vì hắn cùng viên này trứng rồng cũng có ngắn ngủi ở chung thời gian.

Đương nhiên Thẩm Lãng huyết mạch phi thường kỳ diệu, hắn thậm chí không cách nào kết luận tính phóng xạ vật chất có thể hay không đối với mình thân thể tạo thành tổn hại.

...

Lúc này Thẩm Lãng trần trùng trục nằm ở trên giường, phía trước đứng một cái hùng tráng vô cùng nữ nhân, không nhìn thấy Doanh Vô Minh thân ảnh.

"Đây là nơi nào?" Thẩm Lãng lại một lần nữa hỏi.

"Không thể trả lời." Đối phương nói.

Thẩm Lãng nói: "Doanh Vô Minh đâu?"

"Không thể trả lời." Đối phương nói.

Thẩm Lãng nói: "Quần áo của ta đâu? Vì sao đem ta đào đến như vậy sạch sẽ? Chẳng lẽ ngươi muốn ngủ ta sao?"

Hùng tráng nữ nhân gương mặt run lên, nói: "Không thể trả lời."

Phảng phất trừ bốn chữ này, nàng cái gì cũng không biết nói.

Thẩm Lãng nói: "Đem quần áo trả lại cho ta, ta cũng không thể một mực để trần đi."

"Không thể trả lời."

"Được, để trần liền để trần đi, dù sao ta vừa không quan tâm, nhưng là ta cảm thấy ngươi không cần nhiều nhìn, miễn cho sẽ đối ta ý nghĩ kỳ quái." Thẩm Lãng nói: "Mặc dù ta ngẫu nhiên khẩu vị tương đối trọng, nhưng bây giờ đã trở nên thanh đạm rất nhiều, ngươi đừng đối ta có ý nghĩ xấu, ta là sẽ không ngủ ngươi."

Hùng tráng nữ nhân gương mặt có co quắp một trận, cố nén đem Thẩm Lãng một quyền đập chết xúc động.

Sau đó, Thẩm Lãng thật không có chút nào xấu hổ đi xuống giường, bắt đầu ở gian phòng bốn phía du tẩu, quan sát mỗi một cái địa phương, bởi vì hắn nhất định phải biết rõ đây là nơi nào a?

Kết quả hoàn toàn hoàn toàn không biết gì cả, bởi vì cái này gian phòng liền cửa sổ đều không có.

Nhưng hắn biết rõ, cách hắn bị Doanh Vô Minh tù binh đã qua hơn mười ngày thời gian.

Hắn lúc này đến tột cùng là tại Tân Càn vương quốc, vẫn là tại Phù Đồ Sơn? Lại hoặc là tại cái khác địa phương?

Trong phòng không có phát hiện bất luận cái gì manh mối, Thẩm Lãng liền hướng phía ngoài cửa đi đến, kết quả bị cái này hùng tráng nữ nhân ngăn lại.

"Ngươi không thể bước ra gian phòng này môn nửa bước." Hùng tráng nữ nhân nói, cánh tay của hắn duỗi ra, dễ như trở bàn tay liền ngăn trở Thẩm Lãng.

Nữ nhân này võ công rất cao, huyết mạch thiên phú cũng rất cao, có chút cùng loại Khương Ly bồi dưỡng đặc thù huyết mạch người, liền cùng loại với Lam Bạo, Đồ Đại, Đồ Nhị cái chủng loại kia siêu cấp mãnh tướng, nhưng lại thoáng có một chút không giống, huyết mạch của nàng hơi có chút tà tính.

Thế là, Thẩm Lãng cái mũi tới gần thân thể của nàng một mực ngửi, một mực ngửi.

Ngửi ngửi khuôn mặt của nàng, ngửi ngửi lồng ngực của nàng, quả thực lưu manh tới cực điểm.

Cái này hùng tráng nữ nhân toàn thân run nhè nhẹ, cơ hồ toàn thân lông tơ đều muốn dựng thẳng lên đến, nàng cả đời này cho tới bây giờ đều không có trải qua bất kỳ nam nhân nào, cũng đối nam nhân không cảm thấy hứng thú, nhưng vẫn là lần thứ nhất bị người dạng này đùa giỡn.

Hết lần này tới lần khác không thể động thủ, bởi vì cái này cặn bã quá giòn, nàng một cái bàn tay đều có thể chụp chết.

"Ngươi là Phù Đồ Sơn bồi dưỡng ra được đặc thù huyết mạch người, vũ lực mạnh phi thường, chẳng những là tông sư cấp cường giả, mấu chốt vẫn là huyết mạch cấp tông sư." Thẩm Lãng nói: "Hoàn toàn là chiến trường siêu cấp mãnh tướng, ở đây canh cổng đáng tiếc, mãnh tướng tỷ tỷ, ngươi tên là gì a?"

Hùng tráng nữ tử gương mặt một trận run rẩy nói: "Không thể trả lời."

Thẩm Lãng nói: "Mãnh tướng tỷ tỷ, các ngươi đem ta lột được sạch sẽ, khẳng định là sợ hãi ta thi triển âm mưu quỷ kế gì đúng không? Nhất là sợ hãi ta dùng cái gì độc lại hoặc là Ngạc Mộng thạch loại hình, vì lẽ đó liền đem trên người ta đồ vật toàn bộ lục soát đi, thậm chí sợ hãi ta giấu đồ vật, vậy mà không cho phép ta mặc quần áo? Bất quá ngươi chẳng lẽ không biết có chút tù phạm là đem đồ vật giấu ở trong mông đít sao?"

Hùng tráng nữ nhân gương mặt lại từng đợt run rẩy.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi có muốn hay không kiểm tra một chút a, nói không chừng cái mông ta bên trong giấu đồ vật."

Trong không khí truyền đến một trận cắn răng nghiến lợi thanh âm, cái này hùng tráng nữ tử hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, hèn như vậy người vậy mà là Đại Càn đế chủ? Vậy mà là Khương Ly nhi tử, quả thực thượng thiên không có mắt a.

Bất quá tiếp xuống không quản Thẩm Lãng nói cái gì, làm cái gì, trước mắt cái này hùng tráng nữ nhân đều chỉ có bốn chữ, không thể trả lời.

Thẩm Lãng triệt để bị cầm tù tại cái này hai mươi mét vuông trong phòng, hoàn toàn không cách nào đi ra ngoài.

Bất quá hắn cũng không sốt ruột, bởi vì cơ hội kiểu gì cũng sẽ tới.

...

Doanh Quảng bưng lấy cái này trứng rồng, tinh tế quan sát.

Doanh Vô Minh nói: "Phía trên này lân phiến cùng cái kia hố sâu va chạm lõm hoàn toàn ăn khớp, hơn nữa cái này trứng rồng xác ngoài cực độ kiên cố, hoàn toàn không sợ bất luận cái gì đao kiếm , bất kỳ cái gì ngọn lửa."

Doanh Quảng nhắm mắt lại, phảng phất muốn cảm thụ bên trong năng lượng khí tức, hắn chưa từng gặp qua Long, nhưng lại gặp qua Long chi hối.

Thật sự có thể cảm giác được một cỗ lực lượng, phi thường thần bí lực lượng quỷ dị, thậm chí còn có thể ẩn ẩn ngửi được Long chi hối khí tức.

Mấu chốt nhất là bên trong tính phóng xạ vật chất quá thần bí, phương đông thế giới hoàn toàn chưa từng gặp qua, liên tục không ngừng phóng xuất ra phóng xạ năng lượng, càng để cho người cảm thấy bên trong dựng dục một con rồng.

Vì lẽ đó viên này trứng rồng quả thực thật sự còn muốn thật, Thẩm Lãng chưa từng gặp qua Chân Long trứng, có lẽ Chân Long trứng ngược lại là không có cái gì năng lượng thẩm thấu ra.

Sau đó đối với Doanh Quảng phụ tử đến nói trọng yếu nhất là như thế nào đưa nó nở đi ra, bởi vì hoàn toàn không có lệ cũ, hơn nữa viên này trứng rồng quá trân quý, không dám tùy tiện nếm thử, chỉ có thể liều mạng đọc thượng cổ điển tịch, hi vọng có thể tìm tới tài liệu tương quan.

"Viên này trứng rồng sự tình không thể nói cho bất luận kẻ nào, bao quát vị hôn thê của ngươi." Doanh Quảng nói.

"Đúng." Doanh Vô Minh nói.

Doanh Quảng nói: "Thẩm Lãng bên kia sẽ nói sao?"

Doanh Vô Minh nói: "Sẽ không, hắn là trên thế giới người thông minh nhất, thậm chí đều không cần uy hiếp. Một khi hắn dám mở miệng nói ra nửa chữ, ta liền cắt xén đi hắn, người này yêu quý nhất sinh mệnh của mình cùng thân thể, sẽ không nói."

Doanh Quảng tiếp tục yêu thích không buông tay mà thưởng thức trong tay trứng rồng, thậm chí cảm giác giống như là nắm đến Hoàng đế ngọc tỉ.

Chân Long Thiên Tử, có Long chính là thiên tử.

Doanh Vô Minh nói: "Phụ thân, Hoàng đế bên kia đối ta đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thế lực nghị hội có phản ứng gì?"

Doanh Quảng nói: "Hoàng đế sẽ không nói, nhưng Thái tử nói khát vọng tại siêu thoát thế lực nghị hội bên trên nhìn thấy ngươi."

Doanh Vô Minh nói: "Đó chính là nói kiên quyết không cho phép."

Doanh Quảng nói: "Đương nhiên không cho phép, thiên hạ có một cái Bạch Ngọc Kinh liền đủ. Hai mươi mấy năm trước xuất hiện một cái Khương Ly, ý đồ phá vỡ phương đông thế giới trật tự, kết quả Khương Ly bị làm chết. Bây giờ hắn đương nhiên không cho phép lại có người thứ hai phá vỡ hắn trật tự, nhưng là. . .

Chúng ta Doanh thị phụ tử đã không có lựa chọn nào khác."

Đại Viêm Hoàng đế nhất định sẽ thống nhất thiên hạ, không chỉ sẽ đối Tấn quốc động thủ, cũng sẽ đối mới càn động thủ.

Bây giờ Tấn quốc tổn thất hơn sáu mươi vạn đại quân, hơn nữa Thái tử sinh tử chưa biết, quả thực thương cân động cốt. Cái kia ngăn cản Hoàng đế thống nhất thiên hạ lớn nhất chướng ngại, chính là Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn.

"Lần này siêu thoát thế lực nghị hội phi thường trọng yếu, một khi ngươi chính thức đại biểu cho Phù Đồ Sơn có mặt, liền chính thức đại biểu ta Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn chính thức kết hợp, chính thức thoát ly hiện tại phương đông thế giới trật tự." Doanh Quảng nói: "Vì lẽ đó Hoàng đế bệ hạ nhất định sẽ trăm phương ngàn kế ngăn cản đây hết thảy phát sinh, thậm chí sẽ đối với chúng ta Càn quốc tiến hành một loại nào đó đáng sợ đả kích."

Doanh Vô Minh nói: "Cho nên chúng ta cần một loại chiến lược uy hiếp, Thẩm Lãng liền trở nên phi thường trọng yếu."

Doanh Quảng nói: "Thời khắc mấu chốt bắn một chi Long chi hối, cảnh cáo Đại Viêm đế quốc không nên khinh cử vọng động, một khi ngươi thành công có mặt siêu thoát thế lực nghị hội mà Đại Viêm hoàng thất bất lực, vậy chúng ta một bước này liền thành công, chính thức đi ra tự lập bước đầu tiên."

Doanh Vô Minh nói: "Kỳ thật Hoàng đế đối Thẩm Lãng còn tràn ngập mong đợi, còn hi vọng hắn có thể cản trở chúng ta một cái, cho chúng ta chế tạo phiền phức, bất quá Thẩm Lãng để hắn thất vọng."

...

Một ngày, ba ngày, năm ngày, mười ngày, nửa tháng.

Sau đó vài ngày thời gian, Thẩm Lãng vẫn như cũ bị giam lỏng tại cái này hai mươi mấy mét vuông trong phòng, không thể ra cửa nửa bước, vẫn như cũ không biết đây là nơi nào, vẫn không có nhìn thấy người thứ hai.

Hắn đối mặt từ đầu đến cuối chỉ có cái này hùng tráng nữ nhân, trừ không thể trả lời bên ngoài, vĩnh viễn sẽ không nói chữ thứ năm, thậm chí Thẩm Lãng liền tên của nàng cũng không biết.

Mấy ngày nay thời gian, trừ ngủ chính là ăn, hoàn toàn xem như lợn đồng dạng nuôi. Không cách nào trò chuyện, không cách nào đọc sách.

Đổi thành những người khác đã sớm điên, ròng rã hơn mười ngày thời gian bị giam cầm tại trong phòng này, không có bất kỳ cái gì giải trí, không có người nói chuyện.

Nếu như không có trí não, thậm chí liền thời gian cũng không biết, không biết bạch thiên hắc dạ, cũng không biết đến tột cùng trôi qua bao lâu.

Hoàn toàn một ngày bằng một năm.

Nhưng là không biết phương hướng con kiến mới có thể tại trên lò lửa loạn chuyển, Thẩm Lãng là tuyệt đỉnh trí giả, đừng nói nổi điên, hắn liền một chút xíu khác thường đều không có.

Địch nhân đang cố lộng huyền hư, nhưng hắn lại rõ ràng nắm giữ lấy thời gian tiết tấu.

Rất nhanh, hẳn là liền có người muốn gặp hắn, không có gì bất ngờ xảy ra liền cái này hai ba ngày thời gian bên trong, bởi vì khoảng cách siêu thoát thế lực nghị hội càng ngày càng gần, hắn cơ hội chẳng mấy chốc sẽ tới.

Quả nhiên, tại Thẩm Lãng bị cầm tù ở đây ngày thứ mười chín.

Có một ngày hắn đang ngủ đến mơ mơ màng màng, bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn, cái kia hùng tráng nữ nhân nhấc lên một cái thùng lớn tiến đến, bên trong là nước tắm.

"Tranh thủ thời gian tắm rửa, toàn thân đều muốn tắm đến sạch sẽ, không thể có một chút xíu dơ bẩn." Hùng tráng nữ nhân rốt cục nói ra câu nói thứ hai.

Thẩm Lãng từ trên giường đứng lên, tiến vào thùng tắm bên trong, hắn lúc đầu muốn nói ta xưa nay không dùng tự mình rửa tắm, nhưng chung cực vẫn là không dám nói lối ra, bởi vì cái này mãnh tướng tỷ tỷ lực lớn vô cùng, để nàng hỗ trợ tắm rửa chỉ sợ muốn cởi xuống một lớp da.

"Ta thích tắm rửa làn da tốt tốt. . ." Thẩm Lãng một bên ca hát một bên tắm rửa.

Tẩy xong về sau, mặc vào hoàn toàn mới quần áo, bất quá vậy mà không phải gấm vóc, mà là áo gai.

Đây là ý gì? Lo lắng ta quá tuấn tú, quá có lực hấp dẫn? Như vậy sau đó phải gặp chính là một nữ nhân?

"Đi theo ta, không cần loạn đi một bước, không cho phép hết nhìn đông tới nhìn tây, nếu không tự gánh lấy hậu quả." Hùng tráng nữ nhân nói, sau đó hướng phía bên ngoài đi đến.

Rốt cục Thẩm Lãng đi ra gian phòng này, ròng rã mười chín ngày, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là có một đại nhân vật muốn gặp hắn.

Sau đó là quanh co hành lang, thâm thúy u tĩnh, toàn bộ đều là nham thạch, tràn ngập dấu vết tháng năm, khắp nơi đều điểm ánh nến, không có ánh nắng, không có cửa sổ.

Thẩm Lãng có thể kết luận, đây là tại nơi nào đó thành dưới đất, hơn nữa rất có thể là Phù Đồ Sơn khống chế tòa nào đó thành dưới đất.

Đi một hồi lâu, đi vào trước một cánh cửa, cổng có bốn cái nữ võ sĩ thủ vệ, mỗi một cái đều là đặc thù huyết mạch người, võ công mạnh phi thường.

"Két!" Toà này cửa đá mở ra.

"Đi vào." Hùng tráng nữ võ sĩ nói.

Thẩm Lãng đi vào, đây là một gian to lớn thạch thất, rộng rãi cổ phác, nhưng là hoàn toàn không có bất kỳ cái gì xa hoa chi khí, ngược lại phi thường sâu u băng lãnh, nhiệt độ so bên ngoài thấp thật nhiều, nhìn qua rất như là lăng mộ, mà lại là Thượng Cổ thời đại lăng mộ.

"Thẩm Lãng. . ." Một đạo băng lãnh thanh âm vang lên, thật liền phảng phất khối băng vỡ vụn.

Ninh Hàn lạnh lùng như băng là lâu dài tận lực áp chế, mà nữ nhân trước mắt này thanh âm là thật băng lãnh, nghe thấy lấy cũng làm người ta cảm thấy Hàn Băng Thứ cốt.

"Nhường ngươi thấy một cái cố nhân." Cái này băng lãnh nữ nhân nói.

Sau đó, bên cạnh sáng lên một đạo hỏa quang, xuất hiện một cái thô to cột sắt chế tạo lồng giam, bên trong khóa lại một người, tóc tai bù xù, vết thương chồng chất, hôn mê bất tỉnh.

Thẩm Lãng không khỏi run lên, bởi vì hắn coi là sẽ là lão sư Ngô Đồ Tử, nhưng không nghĩ tới vậy mà là Khổ Đầu Hoan.

Thế nào lại là hắn? !

Thẩm Lãng nội tâm không khỏi sôi trào lên, bởi vì Khổ Đầu Hoan là cùng với Căng Quân, còn có mấy vạn đại quân, lúc ấy bị

Chúc Hồng Tuyết đánh bại, đẩy vào tuyệt cảnh, tiến vào một mảnh Tử Vong Cấm Khu đại sơn bên trong, liền rốt cuộc chưa hề đi ra.

Bây giờ nhìn thấy Khổ Đầu Hoan, có phải là mang ý nghĩa Căng Quân có hạ lạc? Còn có Căng Quân chi kia đại quân?

Vậy cũng không dừng có Căng Quân, còn có Lan thị mười huynh đệ, còn có Lam Bạo, Đồ Đại Đồ Nhị, tóm lại tất cả trung thành Thẩm Lãng người đều ở nơi đó.

Nữ nhân này nói: "Thẩm Lãng, người này là Khổ Đầu Hoan, là ngươi cực kỳ trung thần thần tử, ngươi hẳn là không nguyện ý nhìn thấy hắn chết đi sao?"

Một lát sau, trong lao tù đi tới một tên đao phủ, cầm Quỷ Đầu đao đặt ở Khổ Đầu Hoan trên cổ.

Nữ nhân này lạnh giọng nói: "Tiếp xuống, chỉ cần ngươi có một câu nói láo, ta liền chém xuống Khổ Đầu Hoan đầu, ngươi hiểu chưa?"

Thẩm Lãng nói: "Tốt, lời thật lòng đại mạo hiểm, ta thích nhất."

Hắn miệng ngả ngớn, nhưng trong lòng phi thường nghiêm túc, thậm chí vận dụng X quang quét hình Khổ Đầu Hoan thân thể, đối phương còn sống, chỉ bất quá đã hôn mê.

Không chỉ có như thế, Khổ Đầu Hoan thân thể phảng phất phát sinh mãnh liệt biến hóa, phảng phất thay đổi cao một chút, hơn nữa trái tim nhất là lớn, so người bình thường lớn, tứ chi tỉ lệ cũng không giống.

Tóm lại một câu, hắn trở nên chẳng phải giống nhân loại, hơn nữa hắn so trước đó cường đại hơn nhiều rất nhiều.

Khổ Đầu Hoan trên thân khẳng định tao ngộ biến hóa cực lớn, nhưng không biết là Khổ Đầu Hoan một người biến hóa, vẫn là Căng Quân bọn người cùng một chỗ phát sinh biến hóa? Còn có hắn tại sao lại rơi vào Phù Đồ Sơn trong tay? Là một mình hắn bị bắt, vẫn là rất nhiều người bị bắt?

Rất nhanh Thẩm Lãng kết luận ra, Căng Quân khẳng định không có bị bắt làm tù binh, nếu không đối phương khẳng định sẽ cầm Căng Quân uy hiếp hắn, dù sao Căng Quân phân lượng so Khổ Đầu Hoan lớn hơn.

Nữ nhân này lạnh giọng nói: "Ta muốn bắt đầu hỏi vấn đề thứ nhất, một khi ngươi nói láo, Khổ Đầu Hoan liền sẽ chết!"

"Vấn đề thứ nhất, Thẩm Lãng ngươi là vô ý bị Doanh Vô Minh tù binh, vẫn là cố ý bị hắn tù binh?"

Dựa vào, cái này vấn đề thứ nhất cứ như vậy xảo trá, nữ nhân này rất không nổi a. Hơn nữa trong miệng hắn trực tiếp gọi là Doanh Vô Minh, chắc hẳn địa vị rất cao a.

"Ngươi nghĩ kỹ lại trả lời, đầu một khi bị chém xuống đến, liền rốt cuộc tiếp không quay về." Nữ nhân này lạnh nhạt nói.

Thẩm Lãng hồi đáp: "Ta là cố ý bị Doanh Vô Minh tù binh, đây hết thảy đều tại ta kế hoạch bên trong."

Nữ nhân này cười lạnh nói: "Rất tốt, Khổ Đầu Hoan tạm thời sống sót."

Thẩm Lãng ý đồ lục soát nàng ở nơi nào, nhưng là thanh âm của nàng phảng phất từ bốn phương tám hướng truyền đến, nữ nhân này võ công rất mạnh, siêu cấp mạnh, có lẽ không thua gì Ninh Hàn?

"Như vậy tiếp xuống ta hỏi vấn đề thứ hai, Thẩm Lãng ngươi cố ý bị Doanh Vô Minh tù binh đến tột cùng là vì mục đích gì?"

Vấn đề này mới ra, Thẩm Lãng lập tức trầm mặc.

"Đừng nghĩ đến nói láo, ta chắc chắn có thể phân biệt ra được." Nữ nhân lạnh giọng nói: "Hơn nữa cũng không cần nghĩ đến không trả lời, như thế Khổ Đầu Hoan vẫn như cũ muốn chết."

Thẩm Lãng vẫn không có trả lời.

Nữ nhân nói: "Ta bắt đầu đếm ngược, một khi đếm ngược kết thúc, ngươi vẫn không trả lời, Khổ Đầu Hoan đầu một nơi thân một nẻo."

"Năm, bốn, ba. . ."

Lập tức, lồng giam bên trong cái kia đao phủ đem Quỷ Đầu đao chậm rãi giơ lên, chuẩn bị tùy thời chém xuống đi.

"Hai, một. . ." Đếm ngược phải kết thúc.

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Ngừng, ta trả lời!"

Đón lấy, hắn thật dài hô một hơi nói: "Tôn kính Phù Đồ Sơn công chúa, ngươi là Doanh Vô Minh vị hôn thê a? Ta sở dĩ cố ý bị Doanh Vô Minh tù binh, chỉ có một cái mục đích, đó chính là muốn ngủ đi ngươi, cho Doanh Vô Minh cắm sừng."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 520: : Kỳ Nhạc Vô Tận! Phù Đồ Sơn Công Chúa Tuyệt Sát!

Chương 519:: Kỳ nhạc vô tận! Phù Đồ Sơn công chúa tuyệt sát!

"Khụ, khụ, khục. . ."

Ai tại ho khan? Đầu năm nay thật chẳng lẽ lời nói cũng không thể nói sao?

Muốn nghe lời thật lòng chính là ngươi, sau khi nghe xong, không chịu nhận cũng là ngươi?

Trong không khí lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, quỷ dị yên tĩnh, thậm chí Thẩm Lãng cũng có thể cảm giác được Khổ Đầu Hoan sau lưng cái kia đao phủ đại đao còn run một cái.

"Huynh đài, đao của ngươi muốn bắt ổn, ngàn vạn không thể run, ngươi cái này lắc một cái, huynh đệ của ta đầu nhưng là không còn." Thẩm Lãng nói.

Đao phủ nắm chặt đại đao, ánh mắt bản năng nhìn về phía nơi khác, phảng phất đang chờ đợi mệnh lệnh.

Trọn vẹn một hồi lâu, nữ nhân kia thanh âm lại một lần nữa vang lên.

"Vấn đề thứ ba." Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Ngươi có phải hay không muốn trộm Phù Đồ Sơn Long chi hối?"

Ách!

Cái này trời đánh nữ nhân a, hỏi vấn đề càng ngày càng xảo trá, có lá gan lộ diện a? Ta chơi chết ngươi.

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, liên quan tới vấn đề thứ hai , ta muốn kỹ càng trò chuyện một cái có thể chứ? Chính là cho Doanh Vô Minh đội nón xanh sự tình."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Chuẩn bị, chém đầu."

Cái kia đao phủ đại đao lại một lần nữa giơ lên, bỗng nhiên liền muốn chém xuống tới.

"Ngừng, ngừng, ngừng." Thẩm Lãng cao giọng nói: "Đúng, ta là muốn trộm các ngươi Long chi hối, hài lòng a? Thỏa mãn đi."

Trong không khí lại lâm vào yên tĩnh.

Vốn là muốn từ Phù Đồ Sơn ăn cắp Long chi hối chính là nhiệm vụ không thể hoàn thành, hiện tại càng là khó như lên trời đi.

Lúc này giam giữ Khổ Đầu Hoan cái kia lồng giam đèn đuốc dập tắt, lại một lần nữa lâm vào hắc ám, rất hiển nhiên nữ nhân này ba cái vấn đề hỏi xong.

Thẩm Lãng nói: "Không có vấn đề sao? Công chúa điện hạ, ta còn có rất nhiều vấn đề muốn trả lời đâu, gần cứ hỏi a, nhiều tư ẩn đều có thể."

Đối phương vẫn như cũ tĩnh lặng im ắng.

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, liên quan tới ngươi vấn đề thứ hai, ta thật phi thường muốn nghiên cứu thảo luận một lần. Ngươi có lẽ muốn biết, ta dựa vào cái gì cho Doanh Vô Minh đội nón xanh. Võ công của hắn cao hơn ta gấp một vạn lần cũng không chỉ, hơn nữa còn là Tân Càn vương quốc Thái tử, nắm giữ quyền lực cũng là ta gấp mười. Nhưng là có một chút hắn vĩnh viễn mãi mãi cũng không sánh bằng ta, ngươi biết đó là cái gì sao?"

Đối phương không để ý đến.

Thẩm Lãng nói: "Hắn không có ta đẹp trai, ta là thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử, chỉ bằng lấy điểm này, công chúa điện hạ ngươi hẳn là lựa chọn ta."

"Khụ, khụ, khục. . ."

Ta xxx ngươi đại gia, có ý tứ gì a? Nói thật cũng không thể nói, khục cái gì khục?

"Còn có một chút, bởi vì hắn võ công rất cao, vì lẽ đó tại phương diện nào đó năng lực có lẽ so ta mạnh hơn một chút, nhưng là hắn tuyệt đối không có ta ôn nhu quan tâm, hơn nữa ta có ba tấc không nát miệng lưỡi. . ."

"Ầm!" Cửa mở ra.

"Ngươi có thể đi." Băng lãnh thanh âm lại một lần nữa vang lên, toàn bộ trong phòng tất cả đèn đuốc dập tắt.

Cái kia hùng tráng nữ võ sĩ đi tới, đi vào Thẩm Lãng đằng sau, nói: "Mời đi."

Thẩm Lãng nói: "Ta không muốn đi, ta còn phải lại tâm sự, công chúa điện hạ đi ra gặp mặt a, trò chuyện tiếp trò chuyện a. . ."

Cái kia hùng tráng nữ võ sĩ một tay lấy Thẩm Lãng kẹp ở dưới lưng đi ra ngoài.

"Công chúa điện hạ, lộ mặt a, cho lẫn nhau một cơ hội a. . ."

Cứ như vậy Thẩm Lãng bị cưỡng ép mang đi, trở lại gian phòng của hắn bên trong. Từ đầu tới đuôi, cái kia Phù Đồ Sơn công chúa cũng chỉ hỏi hắn ba cái vấn đề, không hề lộ diện, cũng không có dư thừa ngôn ngữ.

… … . . .

Về đến phòng về sau, Thẩm Lãng lập tức đem quần áo trên người cởi, vẫn như cũ để trần trong phòng đi tới đi lui.

Hùng tráng nữ võ sĩ gương mặt vừa từng đợt run rẩy, trước đó là không có quần áo, hiện tại có quần áo ngươi còn để trần?

"Chẳng lẽ là ta không đủ đẹp trai? Vẫn là dáng người không tốt? Vì sao nhà ngươi công chúa điện hạ liền cơ hội gặp mặt cũng không nguyện ý cho đâu?" Thẩm Lãng đi vào hùng tráng nữ võ sĩ trước mặt.

Hùng tráng nữ võ sĩ dời ánh mắt, nhìn về phía trần nhà.

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, ta liền bắt đầu rèn luyện dáng người."

Sau đó hắn bắt đầu tập chống đẩy - hít đất, một cái, hai cái, năm cái, mười cái. . .

Không sai biệt lắm, không sai biệt lắm, vận động giảng cứu tiến hành theo chất lượng, không thể lập tức quá mạnh.

Tiếp lấy bắt đầu làm nằm ngửa ngồi dậy, muốn rèn luyện cơ bụng.

"Mãnh tướng tỷ tỷ, có thể hay không làm phiền ngươi tới giúp ta ngăn chặn hai chân a?" Thẩm Lãng nói.

Cái kia hùng tráng nữ võ sĩ quay lưng đi.

Thẩm Lãng kéo căng hai chân, chính mình bắt đầu làm nằm ngửa ngồi dậy, ròng rã làm mười lăm cái, kết quả vẫn là không có phát hiện tám khối cơ bụng.

"Mãnh tướng tỷ tỷ, ta kể chuyện xưa cho ngươi nghe a." Thẩm Lãng nói.

Cái kia hùng tráng nữ võ sĩ móc ra hai thứ, nhét vào trong lỗ tai.

Muốn hay không như thế tuyệt a?

"Đã ngươi ngăn chặn lỗ tai, vậy ta sẽ phải nói nhà ngươi công chúa nói xấu a." Thẩm Lãng nói.

Hùng tráng nữ võ sĩ hoàn toàn thờ ơ.

Thẩm Lãng nói: "Phù Đồ Sơn công chúa lớn hơn ta sáu tuổi, lúc trước phụ thân ta nói muốn để ta cưới thiên hạ tất cả công chúa, không biết có phải hay không là bao quát nàng xuất hiện?"

"Ta biết, nàng mẫu thân là đương kim hoàng đế muội muội! Thiên Nhai Hải Các Tả Từ cả đời chưa lập gia đình, Thông Thiên tự cùng Huyền Không Tự chi chủ đều là hòa thượng, đời này cũng không thể thành hôn. Bạch Ngọc Kinh cao cao tại thượng, như là cửu thiên chi thượng. Tru Thiên Các hoàn toàn nhận Cơ thị Hoàng tộc chưởng khống, các đời Các chủ đều họ Cơ."

"Hoàng đế bệ hạ đã từng muốn đem thân muội muội gả cho Khương Ly, bởi vì Cơ thị cùng Khương thị cũng thế hệ thông gia, ví dụ như tổ mẫu của ta, chính là bây giờ Đại Viêm Hoàng thái hậu tỷ tỷ. Nhưng phụ thân ta Khương Ly đã lòng có sở thuộc, cự tuyệt Đại Viêm hoàng đế thông gia, cưới ta cái kia không rõ lai lịch mẫu thân. Về sau Đại Viêm Hoàng đế liền đem muội muội gả cho các ngươi Phù Đồ sơn trưởng, vì lẽ đó tất cả mọi người là thân thích a."

"Cái này Phù Đồ Sơn công chúa xưng hào, cũng hẳn là Đại Viêm Hoàng đế sắc phong a, thậm chí Hoàng đế bệ hạ ước gì trực tiếp để hắn họ Cơ. Đương nhiên Phù Đồ Sơn chi chủ họ Nhậm, đây là thượng cổ mười hai họ Vương thị, hơn nữa trong truyền thuyết Nhâm thị là Hoàng Đế chi tử dòng họ. Như vậy nhà ngươi công chúa điện hạ tên gọi là gì vậy? Sẽ không phải là gọi Nhậm Doanh Doanh a?"

"Thượng cổ dòng họ bên trong, Cơ thị cùng Khương thị cao quý nhất, mà ta là Khương thị duy nhất dòng chính truyền nhân, vì lẽ đó vừa rồi nhà ngươi công chúa thái độ đối với ta là phi thường thất lễ, Ninh Hàn sẽ không như vậy, Cơ Tuyền cũng sẽ không như vậy, nàng nàng vì sao như thế đâu? Từ đầu tới đuôi đều không hề lộ diện?"

Thẩm Lãng dừng lại chốc lát nói: "Thân thể nàng có bệnh việc gì sao? Nếu không vì sao chưa hề lộ diện qua? Liền lão sư của ta Ngô Đồ Tử đều chưa từng gặp qua nàng? Phù Đồ sơn trưởng không có nhi tử, nhưng coi như nữ nhi cũng có thể kế thừa Phù Đồ Sơn a, vì sao muốn để Doanh Vô Minh trở thành Phù Đồ Sơn Thiếu chủ tư thế? Thậm chí để hắn đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thế lực nghị hội?"

Cái này hùng tráng nữ võ sĩ gương mặt có chút run rẩy, cũng không dám làm mảy may phản ứng.

Thẩm Lãng nói: "Xem như Phù Đồ Sơn công chúa, vì sao không dám xuất đầu lộ diện? Chẳng lẽ có cái gì nhận không ra người chứng bệnh sao? Nàng rõ ràng là Phù Đồ Sơn người thừa kế, vì sao muốn tiện nghi Doanh Vô Minh? Đương nhiên Phù Đồ Sơn chi chủ phi thường cường đại, hắn có thể sống rất lâu thật lâu, đầy đủ có thể đem ngoại tôn của mình bồi dưỡng được tới. Nhưng là Doanh Vô Minh huyết thống không bằng ta, ta cùng Phù Đồ Sơn công chúa sinh ra hài tử huyết mạch càng mạnh, về tình về lý tìm ta đều càng thêm phù hợp."

Hắn tạm dừng một lát, sau đó hướng phía hùng tráng nữ võ sĩ nói: "Ngươi mặc dù tắc lại lỗ tai, nhưng ta biết ngươi có thể nghe thấy, mời ngươi giúp ta chuyển đạt a, để Phù Đồ Sơn công chúa dũng cảm một điểm, đuổi theo thuộc về chính hắn địa vị, võ công của nàng rất mạnh thậm chí so Ninh Hàn còn mạnh hơn, ta có thể cảm giác được cỗ khí tức kia. Vì lẽ đó Phù Đồ Sơn chi chủ hẳn là thuộc về nàng, tuyệt đối không thể tiện nghi Doanh Vô Minh. Nếu như nàng cùng ta thông gia, ta tuyệt đối không can thiệp Phù Đồ Sơn bất kỳ quyền lực gì, hơn nữa còn không ràng buộc cống hiến ra ta tuyệt đỉnh cao quý huyết thống, vì Phù Đồ Sơn sinh hạ tối cường người thừa kế."

"Đương nhiên nếu như nàng có bệnh gì chứng, cái kia có thể nói cho ta a, ta chẳng những là thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử, vẫn là thiên hạ đệ nhất danh y, ta có thể chữa khỏi nàng. Mãnh tướng tỷ tỷ, xin ngươi nhất định phải chuyển cáo công chúa điện hạ a, để hắn đạp đi Doanh Vô Minh, lựa chọn ta Thẩm Lãng!"

Cái này hùng tráng nữ võ sĩ cơ hồ là đang run rẩy.

Mà liền tại lúc này, bên ngoài vang lên một thanh âm: "Thân yêu đệ đệ, ngươi cảm thấy ngươi như vậy được không?"

Doanh Vô Minh ở bên ngoài? ! Ách ~!

Con mẹ nó liền xấu hổ, ngay trước mặt của người ta muốn vểnh lên người ta vị hôn thê, muốn cho người đội nón xanh?

"Vô Minh huynh trưởng, ta chỉ là nói đùa, thuần túy nói đùa, tuyệt đối không nên để vào trong lòng a, tẩu tử ý chí vô cùng đơn giản, hoàn toàn không hề bị lay động, hai người các ngươi tình so kim kiên." Thẩm Lãng nói.

Doanh Vô Minh nói: "Thân yêu đệ đệ, nguyên lai ngươi là cố ý bị ta tù binh a? Không vào hang cọp, làm sao bắt được cọp con đúng không? Muốn cướp đi ta vị hôn thê, muốn trộm đi Long chi hối đúng không?"

Ách? . . .

Doanh Vô Minh nói: "Thân yêu đệ đệ, vậy ngươi cảm thấy ta có phải hay không hẳn là thiến sạch ngươi, chấm dứt hậu hoạn đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Ta cảm thấy không nên."

Hắn từ đầu tới đuôi đều không nhắc tới qua hai chữ, trứng rồng!

Doanh Vô Minh nói: "Đệ đệ, cẩn thận ngươi trứng, đây chính là Khương thị huyết mạch, ngàn vạn muốn bảo vệ cẩn thận, đồ chơi ném liền không tốt."

Thẩm Lãng nói: "Vô Minh huynh trưởng yên tâm, trứng chết cũng sẽ không rớt."

Doanh Vô Minh nói: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi."

Thẩm Lãng nói: "Vô Minh huynh trưởng, muốn vào đến ngồi một chút sao?"

Doanh Vô Minh nói: "Vẫn là không cần, ngươi có chút bất nhã."

Thẩm Lãng nói: "Ta cũng dạng này cảm thấy, tại trước mặt nữ nhân để trần ta tự nhiên cực kì, tại trước mặt nam nhân để trần, vậy đơn giản là ác mộng, ta cho tới bây giờ đều không đi công cộng nhà tắm, bởi vì ta cảm thấy ta dáng dấp đẹp trai như vậy, nếu như đi nam nhà tắm, sợ rằng sẽ cải biến người khác hướng giới tính, vậy liền không tốt."

Doanh Vô Minh đi, bởi vì bất luận kẻ nào lại ở lại xuống dưới, chỉ sợ đều sẽ nhịn không được vung đao đem bên trong người kia cắt mất, lại hoặc là đem hắn đầu lưỡi cắt mất.

Năm phút về sau, Thẩm Lãng nói: "Mãnh tướng tỷ tỷ, Doanh

Vô Minh đi?"

Hùng tráng nữ võ sĩ vẫn như cũ không nhúc nhích.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia mời ngươi nhất thiết phải chuyển cáo công chúa điện hạ, Doanh Vô Minh cái này nam nhân không được, ta thậm chí cảm thấy đến hắn rất nhanh liền không sinh ra hài tử, vì lẽ đó tuyệt đối không nên gả cho nàng a, nhất định phải cân nhắc ta. Còn có nàng không quản có cái gì không thể cho ai biết chứng bệnh, ta đều có thể trị, ta là thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử danh y."

Hùng tráng nữ võ sĩ toàn thân run rẩy, nàng thật hoàn toàn không biết, bên trong nam nhân kia là thế nào sống đến bây giờ.

… … … . . .

Sau đó mấy ngày thời gian bên trong, Thẩm Lãng vẫn như cũ bị giam lỏng tại trong phòng này, nửa bước cũng không thể đi ra ngoài.

Hắn hoàn toàn không biết mệt mỏi, liều mạng hãm hại Doanh Vô Minh, liều mạng nói hắn nói xấu, nói hắn dã tâm bừng bừng, khẳng định sẽ cướp đi Phù Đồ Sơn cơ nghiệp, nói hắn phương diện kia không được, sau đó không sinh ra hài tử, đừng trách là không nói trước.

Sau đó không ngừng mà trình bày huyết mạch của mình đến cỡ nào cao quý, sinh ra tới hài tử sẽ có cỡ nào ngưu bức, đối Phù Đồ Sơn sẽ có chỗ tốt gì.

Hắn không biết Phù Đồ Sơn công chúa tên gọi là gì, liền tự tác chủ trương hô người ta vì Doanh Doanh.

"Nhậm Doanh Doanh, ngươi ngàn vạn không thể giấu bệnh sợ thầy, có bệnh nhất định phải tìm đại phu nhìn a, nhất định phải có lòng tin chiến thắng bệnh ma, nhất định phải dũng cảm xuất hiện ở trước mặt người đời, nhất định phải đoạt lại thứ thuộc về chính mình, ví dụ như Phù Đồ Sơn sơn trưởng vị trí, vừa ví dụ như chính mình chung thân hạnh phúc."

"Doanh Doanh công chúa, nhất định phải phản kháng vận mệnh, phản kháng không hợp lý giam cầm, phản kháng ép duyên, gả cho Doanh Vô Minh ngươi là không chiếm được hạnh phúc."

Đương nhiên hắn hoàn toàn là đối không khí kêu, duy nhất có thể nghe thấy cũng chỉ có hùng tráng nữ võ sĩ một người, mà nữ nhân này cơ hồ hai mươi bốn giờ cùng với hắn một chỗ, tại mọi thời khắc giám thị hắn, càng không khả năng vì hắn truyền lời.

"Doanh Doanh, ta hiện tại dám đoán chắc, bởi vì nguyên nhân nào đó hoặc là tật bệnh, ngươi khẳng định đặc biệt xấu xí, vì lẽ đó ngươi mãi mãi cũng không dám lộ diện, hơn nữa cũng không có tự tin cùng dũng khí kế thừa Phù Đồ sơn trưởng vị trí. Nhưng ngươi phải tin tưởng ta, ta chắc chắn có thể vì ngươi trị tốt, nhường ngươi khôi phục dung nhan xinh đẹp."

"Ngươi ngàn vạn không thể bởi vì xấu xí liền mất đi tự tin, toi công đem Phù Đồ Sơn cơ nghiệp chắp tay nhường cho người, tiện nghi Doanh Vô Minh tên cầm thú này."

Sau đó, Thẩm Lãng mỗi một ngày cơ hồ muốn hô hai trăm lượt Nhậm Doanh Doanh, muốn nói năm trăm lượt xấu xí không chịu nổi, không dám gặp người loại này chữ.

Luôn miệng nói ngươi mặc dù xấu xí lậu như quỷ, nhưng không thể mất đi tự tin loại hình, cái kia hùng tráng nữ võ sĩ trực tiếp muốn nghe điên, thật tìm đến hai dạng đồ vật, triệt để ngăn chặn lỗ tai.

Nàng lúc này thật có Đại Thoại Tây Du bên trong Tôn Ngộ Không cảm giác, thật hận không thể trực tiếp đem Thẩm Lãng đầu lưỡi rút ra, cuốn lấy cổ của hắn, sau đó bỗng nhiên đánh một cái kết, sống sờ sờ bóp chết hắn.

Bất quá nàng không có điên, một cái khác sắp điên, nghe lén Thẩm Lãng người sắp điên.

Tổng cộng có hai người phụ trách giám thị Thẩm Lãng, hùng tráng nữ võ sĩ dùng con mắt nhìn chằm chằm hắn, không cho hắn đi ra nửa bước.

Một người khác tại căn phòng cách vách, nghe lén Thẩm Lãng nói mỗi một câu nói, đồng thời còn muốn ghi chép thành văn chữ, một chữ không kém, mỗi ngày đều muốn lên giao.

Mà Thẩm Lãng mỗi ngày muốn nói hai ba vạn chữ, lật qua lật lại đều là những nội dung kia.

Phù Đồ Sơn công chúa xấu xí như quỷ, không dám gặp người, thân hoạn bệnh hiểm nghèo, ta Thẩm Lãng thiên hạ đệ nhất mỹ nam, thiên hạ đệ nhất danh y, có thể chữa khỏi. Doanh Vô Minh cầm thú, dã tâm bừng bừng, không thể sinh dục, đổi ta Thẩm Lãng tới.

Những nội dung này, nghe lén người đều sẽ lưng, nhưng còn không phải thỉnh thoảng khắc khắc nghe lén, cũng sẽ nhớ quay xuống, hắn thật muốn nghe nôn.

Hắn thật hận không thể vọt tới Thẩm Lãng gian phòng đi, sống sờ sờ đem hắn nện dẹp, nện thành thịt muối, sau đó nghiền xương thành tro.

Nhưng là hắn không thể, hắn vẫn như cũ mỗi ngày đều muốn nghe lén, mỗi ngày đều phải nhớ ghi chép.

Cuối cùng hắn đầy trong đầu cũng chỉ có ba câu nói, Nhậm Doanh Doanh xấu xí như quỷ, Doanh Vô Minh không bằng cầm thú, Thẩm Lãng thiên hạ đệ nhất mỹ nam.

Triệt để bị tẩy não, mãi mãi cũng vung đi không được.

… … … . . .

Đương nhiên, bị những văn tự này tẩy não tàn phá không chỉ là cái này nghe lén người, còn có một người khác, Phù Đồ Sơn công chúa, bởi vì nàng mỗi ngày đều muốn kiểm tra nghe lén ghi chép.

Thẩm Lãng mỗi tiếng nói cử động giữ bí mật cấp bậc phi thường cao, Doanh Vô Minh không có ở đây thời điểm, chỉ có nàng có quyền hạn đọc.

Nhưng là cái này quyền hạn tối cao cơ mật, chính là lặp lại hơn vạn lần ba câu nói.

Thế giới này là điên, vậy mà để người cặn bã như vậy, ác ôn, tên điên trở thành Khương Ly con trai của bệ hạ, trở thành Đại Càn vương triều chính thống nhất người thừa kế, cứ như vậy mặt hàng còn muốn trở thành phương đông thế giới Nhân Hoàng?

Thật sự là thượng thiên không có mắt a!

Nhưng là những này nghe lén ghi chép nàng vừa không thể không đọc, thậm chí một chữ cũng không thể để lọt.

Cho nên nàng cũng phải nhìn nôn, mỗi ngày nhìn mấy vạn chữ lăn qua lộn lại tẩy não ba liên cú.

Nàng là một cái cơ hồ không có cái gì cảm xúc nữ nhân, cơ hồ vô hỉ vô bi, nhưng là hiện tại nàng cảm xúc cũng phải bị châm.

Nội tâm có một luồng mãnh liệt xúc động, chơi chết tên cặn bã này, một đao chém chết hắn, sau đó mới chà đạp một vạn chân, nghiền xương thành tro.

… … … . . .

Lại không biết bao nhiêu ngày đi qua, mấy ngày này Thẩm Lãng vẫn như cũ bị giam lỏng tại gian phòng này bên trong, vẫn như cũ không biết nơi này là nơi nào, không thể ra cửa một bước, không thể cùng bất luận kẻ nào trò chuyện.

Hắn mỗi ngày vẫn tại phản phản phục phục tẩy não ba liên cú.

Phù Đồ Sơn công chúa Nhậm Doanh Doanh xấu xí như quỷ, lây nhiễm trọng tật, không còn sống lâu nữa.

Doanh Vô Minh dã tâm bừng bừng, không bằng cầm thú, không sinh ra hài tử.

Ta Thẩm Lãng huyết thống cao quý, thiên hạ đệ nhất mỹ nam, thiên hạ đệ nhất danh y.

Ròng rã hai mươi mấy ngày, mỗi ngày nói một vạn lần, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh.

Cái kia nghe lén người cũng đã gần phải nhớ không ngừng, mỗi ngày đều múa bút thành văn, một chữ không lọt nhớ kỹ, mỗi một lần Thẩm Lãng ngủ thời điểm, hắn thật vui đến phát khóc, như Địa ngục một ngày kết thúc.

Mỗi ngày ghi chép mấy vạn chữ, quả thực muốn để người nổi điên a.

Nhưng cũng sợ chính là Thẩm Lãng thỉnh thoảng sẽ nói chuyện hoang đường, mà giấc mộng này lời nói là quan trọng nhất, nhất định phải một chữ không kém tiếp xuống.

Bất quá, Thẩm Lãng chuyện hoang đường đại khái là như vậy.

"Ta muốn trộm Long chi hối."

"Ta muốn cho Doanh Vô Minh đội nón xanh."

"Nhậm Doanh Doanh ngươi xấu như vậy ta cũng không chê, đóng lại đèn đều là giống nhau, ta nắm lỗ mũi cũng có thể nằm ngủ đi."

"Nhậm Doanh Doanh, ta muốn đem ngươi trước x sau giết."

"Mẫu thân của ta là Bạch Ngọc Kinh công chúa, ha ha ha ha. . ."

Làm nghe lén người nghe được câu này thời điểm, cả người run lên bần bật, cơ hồ không thể thở nổi, sau đó vội vàng ghi xuống tới.

Tiếp lấy hắn vểnh tai, nghe trong phòng nhất cử nhất động, nhưng là bên kia Thẩm Lãng đã không nói chuyện hoang đường.

Nghe lén người vỗ vỗ sinh đôi đệ đệ bả vai nói: "Ngươi tiếp tục nghe lén, ta đi đem báo cáo giao cho Nhậm Doanh Doanh. . . A không, giao cho công chúa điện hạ."

Sau đó, nghe lén người cầm nghe lén báo cáo hướng phía mộ huyệt đi đến.

Hắn cũng cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua Phù Đồ Sơn công chúa khuôn mặt, bởi vì công chúa điện hạ tiếp kiến bất luận người nào thời điểm đều là tại trong huyệt mộ, hơn nữa đen kịt một màu, chưa từng lộ diện.

Cái này quá quỷ dị, công chúa điện hạ vì sao tại mọi thời khắc muốn ở tại trong huyệt mộ đâu?

Nhưng nghe lén người trong lòng đã có một đáp án, Nhậm Doanh Doanh công chúa xấu xí như quỷ, lây nhiễm bệnh hiểm nghèo, không còn sống lâu nữa.

Đi vào lớn mộ huyệt, cứng chắc quỳ xuống dập đầu nói: "Công chúa điện hạ, Thẩm Lãng tân nghe lén ghi chép, nói chuyện hoang đường, có mới nội dung, ta cảm thấy tương đối trọng yếu, vì lẽ đó tranh thủ thời gian tới."

Cái này lớn mộ huyệt vẫn như cũ hắc ám đến đưa tay không thấy được năm ngón, nghe lén người ngừng thở, cái trán sát mặt đất, hai tay giơ cao nghe lén ghi chép, một cử động nhỏ cũng không dám.

Một lát sau, hắn phần này nghe lén ghi chép bị lấy đi. Hắn vẫn như cũ không dám lên tiếng, nhưng là trong đầu lại không ngừng hiện ra câu nói kia, công chúa điện hạ không dám gặp người, khẳng định đặc biệt đặc biệt xấu.

Phù Đồ Sơn công chúa tiếp nhận tân nghe lén ghi chép, trước mặt nội dung đều là giống nhau, lặp đi lặp lại tẩy não ba liên cú, nàng đã không chỉ sẽ lưng, hơn nữa tại mọi thời khắc đều tại trong đầu tiếng vọng, thậm chí lúc ngủ, bên tai bên trên đều không ngừng hiện lên cái này ba câu nói.

Hôm nay nghe lén có mới nội dung?

Phù Đồ Sơn công chúa nhìn thấy đếm ngược câu thứ ba, chính là Nhậm Doanh Doanh ta không chê ngươi xấu, đóng lại đèn đều như thế, nhắm mắt lại như thường ngày đến xuống dưới.

Sau đó thứ hai đếm ngược câu, Nhậm Doanh Doanh, ta muốn đem ngươi trước x sau giết.

Thứ nhất đếm ngược câu, mẫu thân của ta là Bạch Ngọc Kinh công chúa, ha ha ha ha.

Xác thực có ba câu mới nội dung, Phù Đồ Sơn công chúa không nói gì.

Nghe lén người vẫn như cũ chờ đợi mới chỉ lệnh, hôm nay mới nội dung rất trọng yếu a, chẳng lẽ công chúa điện hạ không có cái gì phản ứng?

"Biết rõ, tiếp tục nghe lén." Phù Đồ Sơn công chúa lạnh giọng nói.

"Phải!" Nghe lén người cung kính vô cùng rút đi.

Nội tâm của hắn rất kinh ngạc, lúc này công chúa điện hạ chẳng lẽ không nên lại một lần nữa triệu kiến Thẩm Lãng, hỏi thăm trọng yếu cơ mật sao?

… … …

Sau đó Thẩm Lãng cùng cái này Phù Đồ Sơn công chúa phảng phất lâm vào một loại nào đó đấu tranh.

Thẩm Lãng vẫn như cũ tẩy não ba liên cú, ngẫu nhiên toát ra kinh người chuyện hoang đường, không ngừng mà kích thích vị này Phù Đồ Sơn công chúa, muốn lại một lần nữa gặp mặt.

Nhưng mà vị công chúa điện hạ này từ đầu đến cuối không có phản ứng, không còn có triệu kiến qua Thẩm Lãng, phảng phất đối với hắn lời nói hoàn toàn thờ ơ, đối với hắn chuyện hoang đường thổ lộ bí mật cũng hoàn toàn thờ ơ.

Hai người hoàn toàn lâm vào giằng co.

Không quản Thẩm Lãng nói cái gì lời nói, lại như thế nào kích thích, đối phương đều từ đầu đến cuối không triệu kiến.

Ròng rã hơn một tháng thời gian, Thẩm Lãng đều bị giam lỏng tại cái này hai mươi mét vuông trong phòng, không người trò chuyện, không thể phóng ra một bước.

Song phương chiến đấu một mực tại tiếp tục, Thẩm Lãng chờ lấy đối phương bị triệt để trong kích thích nội tâm cảm xúc, mà Phù Đồ Sơn công chúa phảng phất đang chờ đợi Thẩm Lãng triệt để sụp đổ.

Khoảng cách Thẩm Lãng bị cầm tù tại gian phòng nhỏ này đã lần lượt đã vượt qua hơn hai tháng thời gian, cơ hồ bất luận kẻ nào đều sẽ sụp đổ, nhưng hắn từ đầu đến cuối đấu tranh dâng trào.

Mãi cho đến có một ngày, Thẩm Lãng chuyện hoang đường lại nhiều một cái nội dung, trực tiếp đem nghe lén người dọa khẽ run rẩy.

"Phù Đồ Sơn chi chủ đã héo, hắn không được, vì lẽ đó không sinh ra nhi tử."

Hắn cơ hồ là bốc lên hẳn phải chết tâm viết xuống câu nói này, nếu như có thể mà nói, hắn thật muốn làm làm không có nghe được câu nói này, nhưng hắn không dám a.

Cùng ngày hắn đem cái này nghe lén tiếp tục đưa đi cho Phù Đồ Sơn công chúa thời điểm, nội tâm là chiến lược, cổ là phát lạnh, cảm giác chính mình khả năng thủ cấp khó giữ được.

Kết quả công chúa điện hạ nhìn thấy tân nghe lén nội dung, vẫn như cũ không có chút nào mà thay đổi, lẳng lặng im ắng, vẫn không có triệu kiến Thẩm Lãng, cũng không có truyền đạt bất luận cái gì mới mệnh lệnh.

Nghe lén người kinh ngạc, không phải đâu? Thẩm Lãng đối sơn trưởng tiến hành ác độc như vậy công kích, đây chính là chí cao vô thượng Phù Đồ Sơn chi chủ a, công chúa điện hạ đều không có bất kỳ cái gì phản ứng? Lẽ ra hẳn là trực tiếp đem Thẩm Lãng bắt tới, trực tiếp một đao cắt xén đi a, hoặc là một cước giẫm bạo hắn trứng?

Nhưng sự thật Thẩm Lãng cái này một ác độc công kích, như là đá chìm đáy biển.

Thế là Thẩm Lãng tẩy não ba liên cú, biến thành bốn câu, Phù

Đồ Sơn chi chủ héo đi, vì lẽ đó không sinh ra nhi tử, mỗi ngày lặp lại mấy ngàn lần.

Nghe lén người cơ hồ là khóc ghi lại những văn tự này, bọn hắn đã cảm giác chính mình không còn sống lâu nữa, một khi nghe lén kết thúc, chính là tử kỳ.

Bọn hắn cũng nhìn ra, Thẩm Lãng ngay tại điên cuồng khiêu khích Phù Đồ Sơn ranh giới cuối cùng, điên cuồng tìm đường chết.

Nhưng không quản Thẩm Lãng như thế nào khiêu khích, đều như là đá chìm đáy biển, cái này Phù Đồ Sơn công chúa hoàn toàn không có làm ra cái gì phản ứng.

Mà cái này nghe lén người cũng vô cùng cảm khái, Thẩm Lãng ngươi còn không từ bỏ? Ngươi còn không sụp đổ?

Ta mỗi ngày ghi chép những này tẩy não bốn liền câu đều muốn sụp đổ, ngươi mỗi ngày bị giam lỏng tại bên trong căn phòng nhỏ, không có tự do, không thể giao lưu, hơn nữa không quản bất luận cái gì khiêu khích đều đá chìm đáy biển, thậm chí cũng không biết có người hay không nghe được, ngươi sao có thể không sụp đổ đâu?

Thẩm Lãng làm sao có thể sụp đổ?

Đấu với trời kỳ nhạc vô tận, đấu với đất kỳ nhạc vô tận, đấu với người kỳ nhạc vô tận.

Hắn chính đánh đến quên cả trời đất đâu.

Hơn nữa nhanh, hắn lập tức liền muốn đối Phù Đồ Sơn công chúa trình diễn mới ra tuyệt sát.

Tiểu tử, nhìn ngươi trang? Cái gì đá chìm đáy biển, cái gì lạnh lùng như băng?

… … …

Vừa qua ba ngày, Thẩm Lãng lại một lần nữa rời giường.

Nghe lén người vô cùng thống khổ đem lỗ tai dán đi lên, chuẩn bị lại một lần nữa gặp Thẩm Lãng tẩy não bốn liên cú tàn phá.

Kết quả hôm nay Thẩm Lãng nhất là trầm mặc, một câu đều không có.

Nghe lén người kinh ngạc, đây là vì cái gì? Chẳng lẽ Thẩm Lãng nhận thua? Sụp đổ?

Ròng rã kiên trì hai tháng tẩy não gọi hàng, hôm nay tại sao không nói?

Nhưng coi như Thẩm Lãng không nói, nghe lén người trong lỗ tai phảng phất vẫn như cũ tự động phát ra Thẩm Lãng thanh âm, vậy mà xuất hiện nghe nhầm, đây chính là cái gọi là nhớ mãi không quên, tất có tiếng vọng sao?

Ròng rã yên tĩnh mấy giờ.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Nhậm Doanh Doanh, đánh một cái cược, trong vòng năm ngày Đại Viêm đế quốc sẽ đối các ngươi tiến hành một lần chiến lược công kích, hủy diệt tính công kích, đồng thời dùng ta Thẩm Lãng danh nghĩa. Đại Viêm Hoàng đế muốn phát xạ Long chi hối, ta biết công kích của hắn mục tiêu sẽ là chỗ nào. Nếu như ngươi cũng muốn biết, vậy chúng ta liền gặp mặt tâm sự cho Doanh Vô Minh đội nón xanh sự tình."

Nghe được câu này thời điểm, nghe lén người lại một lần nữa toàn thân run rẩy, kích động đến không thể tự đè xuống.

Nghe lén lâu như vậy, rốt cục nghe được hoa quả khô a, quá không tầm thường.

Sau đó, hắn lập tức đem tân nghe lén ghi chép đưa đi cho Phù Đồ Sơn công chúa.

… … . . .

Một khắc đồng hồ sau!

Cái này hùng tráng nữ võ sĩ từ trong lỗ tai rút ra cái nắp, hướng phía Thẩm Lãng nói: "Mặc quần áo."

Thẩm Lãng nói: "Không cần tắm rửa sao? Ta đã một ngày rưỡi không có tắm rửa."

Hùng tráng nữ võ sĩ, không để ý đến hướng thẳng đến bên ngoài đi đến, Thẩm Lãng mặc quần áo, đuổi theo.

Không dễ dàng a, ròng rã đấu hơn hai tháng, cái này Phù Đồ Sơn công chúa rốt cục lại một lần nữa triệu kiến Thẩm Lãng.

Vẫn tại mộ huyệt bên trong, đen đến đưa tay không thấy được năm ngón, Phù Đồ Sơn công chúa thanh âm vang lên.

"Ngươi nói trong vòng năm ngày, vương triều Đại Viêm sẽ hướng chúng ta phát xạ Long chi hối?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Ngươi biết hắn sẽ phát xạ chúng ta toà nào thành thị?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Phù Đồ Sơn công chúa không nói gì, nhưng là khí thế bên trong lại tràn ngập xem thường không tin.

Đại Viêm Hoàng đế việc cần phải làm, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn đều đoán không ra, ngươi Thẩm Lãng làm sao lại biết rõ, thật sự là buồn cười. Hơn nữa Đại Viêm đế quốc trước đó chưa hề phát xạ qua Long chi hối, dù là cùng Khương Ly đại chiến gian nan nhất thời điểm, cũng không có phát xạ qua Long chi hối, bây giờ lại muốn phát xạ, đây không phải buồn cười không?

Phù Đồ Sơn công chúa hỏi: "Đại Viêm đế quốc có thể phát xạ Long chi hối?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Ngươi cảm thấy hắn sẽ hủy đi chúng ta toà nào thành thị?"

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta trước tiên đánh một cái cược, nếu như ta phán đoán chính xác, Đại Viêm đế quốc trong vòng năm ngày xác thực phát xạ Long chi hối, hơn nữa phá hủy cũng chính là ta suy đoán thành thị sao, vậy liền chứng minh ta thắng, chúng ta liền chính thức làm việc, cho Doanh Vô Minh cắm sừng."

Phù Đồ Sơn công chúa lâm vào yên tĩnh.

Thẩm Lãng nói: "Làm sao không dám đánh cược sao? Ta làm sao có thể đoán đúng Đại Viêm hoàng đế tâm a, hơn nữa còn có thể chuẩn xác đoán trước hắn muốn phá hủy thành thị? Cái này sao có thể?"

Một lát sau, Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Được, ta và ngươi cược. Nếu như ngươi đoán sai lầm, ta cắt mất ngươi một quả trứng."

Ách? ! Thảm liệt như vậy sao? Xem ra khoảng thời gian này Thẩm Lãng vẫn là triệt để chọc giận nàng a, nói nàng xấu xí như quỷ, lây nhiễm bệnh hiểm nghèo không còn sống lâu nữa, còn nói Doanh Vô Minh không được, còn nói Phù Đồ Sơn chi chủ liệt không được, vì lẽ đó không sinh ra nhi tử.

Hiện tại nàng đây là lấy đạo của người, trả lại cho người.

"Lời đã nói ra miệng, ngươi không cá cược đều không được." Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Nếu như ngươi thắng, chúng ta liền cho Doanh Vô Minh đội nón xanh. Nếu như ngươi thua, ta cắt mất ngươi một quả trứng, cứ như vậy định, hiện tại ngươi có thể nói, Đại Viêm đế quốc sẽ phá hủy chúng ta toà nào thành thị."

"Hoàn Lộ thành." Thẩm Lãng nói.

Hoàn Lộ thành? Tuyệt không có khả năng!

Đại Viêm Hoàng đế bộ óc nước vào cũng không thể dùng Long chi hối diệt đi Hoàn Lộ thành.

Bởi vì tòa thành thị này chẳng những thuộc về mới Càn Vương triều, cũng thuộc về Tấn quốc, còn thuộc về vương triều Đại Viêm cộng đồng chế tạo.

Toà này không có chút nào chiến lược giá trị, mà lại là một tòa có được thần thánh ý nghĩa. . .

Tòa thành thị này tại mới Càn Vương hướng nhất tây bắc chỗ, hoàn toàn là trong sa mạc thành thị, vì chống cự bão cát, Đại Viêm đế quốc, Càn quốc, Tấn quốc tại mười mấy năm trước hao phí giá cả to lớn, di chuyển năm vạn vạn người đến vùng sa mạc này duy nhất ốc đảo, ở đây xây thành, đồng thời lớn diện tích trồng trọt rừng phòng hộ.

Bây giờ, Hoàn Lộ thành đã trồng trọt mấy chục vạn mẫu rừng cây, trở thành trong sa mạc kỳ tích, vì chống cự bão cát lập xuống công lao hãn mã.

Tòa thành thị này hoàn toàn là vương triều Đại Viêm thần thánh công trình, Hoàng đế bệ hạ không biết bao nhiêu lần khích lệ tán thưởng, hơn nữa còn để Thái tử tự mình đi thị sát qua Hoàn Lộ thành.

Hơn nữa Hoàn Lộ thành ba chữ này, phân biệt đã lâu từ Doanh

Quảng, Tấn quốc chi vương, Đại Viêm Thái tử ba người hợp viết.

Vương triều Đại Viêm văn nhân mặc khách không biết viết bao nhiêu thơ ca ngợi tòa thành thị này, xưng là nhét bên trên Giang Nam, nhân gian kỳ tích. Đem sa mạc biến thành ốc đảo, tạo phúc thiên thu vạn đại.

Đại Viêm Hoàng đế tài năng điên cuồng sẽ phá hủy tòa thành thị này a, đây là một tòa nhân nghĩa chi thành, Kỳ Tích chi thành, nhưng không có bất kỳ cái gì giá trị, hủy đi hắn đối Doanh Quảng, đối Phù Đồ Sơn không có bất kỳ cái gì đả kích.

Cái suy đoán này quá hoang đường, Đại Viêm Hoàng đế coi như sẽ phá hủy Càn Kinh, cũng không thể lại phá hủy Hoàn Lộ thành, cái này ốc đảo Thánh Thành, cái này đại biểu cho sinh mệnh cùng Hi Vọng Chi Thành, cái này vạn dân tâm bên trong hòa bình chi thành.

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Thẩm Lãng, ngươi có thể chính thức cùng ngươi một quả trứng nói tạm biệt, ngươi có thể lựa chọn bên trái vẫn là bên phải."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi cũng có thể bắt đầu tắm rửa sạch sẽ, trong vòng năm ngày liền sẽ thấy rõ ràng. Nếu như Đại Viêm đế quốc thật phát xạ Long chi hối hủy đi Hoàn Lộ thành, vậy ta hi vọng nhìn thấy công chúa điện hạ trần trùng trục xuất hiện tại chăn của ta bên trong, chúng ta hợp lực hoàn thành đối Doanh Vô Minh nón xanh đại nghiệp."

"Một lời đã định."

"Một lời đã định!"

... . . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 521: : Thiên Hạ Kịch Biến! Phù Đồ Công Chúa Hiến Mình!

Tại Thẩm Lãng bị giam lỏng tại phòng nhỏ đoạn này trong lúc đó bên trong, toàn bộ phương đông thế giới hoàn toàn là gió nổi mây phun.

Nhưng cái này gió nổi mây phun phi thường quỷ dị, thiên hạ vạn dân vẫn như cũ ở vào cực độ phấn chấn bên trong, hơn nữa tại vì Thẩm Lãng mà hô to, vì Đại Càn vương triều mà hô to. Nhất là Ngô Sở Việt Tam quốc, khoảng cách Định Viễn thành chiến đã qua mấy tháng, bọn hắn vẫn tại điên cuồng chúc mừng, thậm chí không biết còn muốn chúc mừng bao lâu.

Mà Nộ Triều thành xem như Đại Càn vương triều lâm thời đế đô cũng trở thành truyền thuyết cấp thành thị, Ngô Sở Việt Tam quốc cùng Nộ Triều thành mậu dịch đo mỗi ngày đều tại đột phá mới ghi chép. Mà Tân Càn vương triều vạn dân cũng lâm vào một loại cổ quái xao động bên trong.

Nếu như nói trên thế giới này dân chúng của quốc gia kia đối Khương Ly nhất ủng hộ, tiếc nuối nhất? Đây tuyệt đối là Tân Càn vương quốc.

Nhưng cái nào quốc gia đối hoài niệm Khương Ly chèn ép đến vô cùng tàn nhẫn nhất? Cũng tuyệt đối là Tân Càn vương quốc, hoàn toàn là không tha thứ , bất kỳ người nào dám can đảm ở trường hợp công khai nói ra hoài niệm Khương Ly ngôn ngữ, trên cơ bản chính là muốn chết, Doanh Quảng phụ tử đối với việc này khai thác cao áp nhất thái độ, tuyệt đối giết một người răn trăm người.

Hơn nữa tại Doanh Quảng phụ tử thống trị Tân Càn vương quốc khoảng thời gian này, dân chúng sinh hoạt cũng rất tốt, nhất là đối với mặt khác mấy cái quốc gia đến nói, Tân Càn vương quốc lão bách tính sinh hoạt tiêu chuẩn là cao hơn.

Vì lẽ đó Tân Càn vương quốc dân chúng nội tâm là rất phức tạp, bọn hắn hoài niệm Khương Ly thời kỳ huy hoàng, nhưng lại an lấy hiện trạng sợ hãi cải biến.

Năm đó Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau tuế nguyệt thực tế quá thê thảm đau đớn, Đại Viêm đế quốc vô số quân đội tràn vào Đại Càn đế quốc cảnh nội đại khai sát giới, mấy ngàn vạn cấp dân chúng tao ngộ tai hoạ ngập đầu, không biết có bao nhiêu người cửa nát nhà tan, chỉ riêng chiến tranh nạn dân liền vượt qua mấy trăm vạn.

Cự thống kê không trọn vẹn, lúc ấy tiến vào Đại Càn đế quốc cướp bóc đốt giết quốc gia vượt qua hai mươi mấy cái, cụ thể có bao nhiêu quân đội tiến vào Đại Càn cướp bóc, hoàn toàn vô số kể, cái kia thời gian nửa năm hoàn toàn là to lớn ác mộng, vượt qua mấy chục vạn vô tội nữ tử bị tao đạp, vượt qua trăm vạn dân chúng vô tội chết thảm, vượt qua một nửa gia đình bị điên cuồng cướp bóc.

Sau đó chính là nhóm quạ thịnh yến, toàn bộ Đại Càn đế quốc bị tách rời, Đại Viêm đế quốc, Đại Tấn vương quốc cắt đi hơn phân nửa quốc thổ, vừa có ba bốn cái nước chư hầu độc lập, thậm chí liền sở quốc đô mượn cơ hội cắt đi mảng lớn thổ địa.

Cuối cùng Doanh Quảng tại Đại Viêm đế quốc duy trì dưới thành lập Tân Càn vương quốc, mặc dù diện tích không đủ trước đó một nửa, nhưng đối với vô số dân chúng đến nói, xóc nảy lưu ly, rung chuyển bất an thời gian cuối cùng kết thúc. Tại thiên hạ trong mắt người, Doanh Quảng phụ tử là vô sỉ phản đồ, bao quát tại Tân Càn vương quốc dân chúng trong lòng cũng là như thế. Nhưng là tâm lý của bọn hắn là phi thường phức tạp, đã cảm thấy Doanh Quảng là phản đồ, nhưng lại tại nội tâm cảm kích hắn, cũng nguyện ý ủng hộ hắn, hiệu trung hắn.

Vì lẽ đó lẽ ra Thẩm Lãng trở về về sau, cực kỳ kích động hẳn là Tân Càn vương quốc người, nhất hẳn là hiệu trung Thẩm Lãng cũng là bọn hắn.

Nhưng mà cũng không phải là dạng này, Tân Càn vương quốc mấy ngàn vạn dân chúng thái độ đối với Thẩm Lãng biểu hiện được rất quỷ dị, không có tỏ vẻ ra là địch ý, nhưng cũng không có biểu hiện ra trung thành cuồng nhiệt, thậm chí có một chút điểm kính nhi viễn chi hương vị. Bởi vì bọn hắn sợ hãi lại một lần nữa gặp chiến tranh tai nạn, lại một lần nữa cửa nát nhà tan.

Có lẽ đơn thuần nói như vậy rất khó lý giải, nhưng làm một ví dụ liền rất rõ ràng. Liên Xô giải thể về sau, hoàn toàn lâm vào tai họa thật lớn, vô số dân chúng đói khổ lạnh lẽo, về sau Nga thật vất vả khó khăn khôi phục một chút quốc lực.

Như vậy ngươi hỏi người Nga, bọn hắn hoài niệm Liên Xô lúc vinh quang sao? Bọn hắn khẳng định hoài niệm. Nhưng ngươi như hỏi bọn hắn, nếu như Liên Xô lại một lần nữa giáng lâm Nga, bọn hắn nguyện ý sao? Câu trả lời của bọn hắn là không nguyện ý.

Vì lẽ đó phổ / kinh nói câu nói kia đã đạo thanh người Nga tất cả tâm thái: : Quên Liên Xô, chính là không có lương tâm; muốn về đến Liên Xô, chính là không có đầu óc.

Đương nhiên, Đại Càn đế quốc không phải Liên Xô. Liên Xô là ở bên trong tiêu bên ngoài khốn tình hình dưới ầm vang giải thể, mà Đại Càn đế quốc thì hoàn toàn là tại thời điểm huy hoàng nhất ầm vang sụp đổ, bởi vì Khương Ly chết bất đắc kỳ tử dẫn đến đại quân hủy diệt, cuối cùng dẫn đến Đại Càn đế quốc diệt vong.

Tại Tân Càn vương quốc vô số người trong suy nghĩ, Doanh Quảng phụ tử là phản tặc, nhưng cũng là cứu tinh.

Vì lẽ đó Định Viễn thành chiến hậu, Thẩm Lãng mặt ngoài đại hoạch toàn thắng, Tân Càn vương quốc lâm vào trạng thái quỷ dị cùng lo lắng, lo lắng tiếp xuống Thẩm Lãng đại quân sẽ giết vào Tân Càn vương triều, chiến hỏa lại một lần nữa dấy lên.

Toàn bộ phương đông thế giới như là một nồi đốt lên nước, không ngừng sôi trào. Nhưng mà đây chỉ là tầng dưới chót dân chúng rung chuyển, quyền lực đỉnh giai tầng ngược lại lâm vào một loại để người hít thở không thông yên tĩnh, chính là loại kia mưa gió sắp đến yên tĩnh, động đất tiến đến trước đó An Ninh.

Thiên hạ các nước cao tầng, Đại Viêm đế quốc cao tầng, lúc này trong đầu chỉ có một cái từ, siêu thoát thế lực nghị hội.

Định Viễn thành chiến quyết định thiên hạ ba phần, mà siêu thoát thế lực nghị hội thì hoàn toàn quyết định tiếp xuống toàn bộ thiên hạ thế cục, quyết định Tân Càn đế quốc cùng Đại Viêm đế quốc là lại một lần nữa tằng tịu với nhau, vẫn là đi hướng quyết liệt.

Ba năm trước đây Phù Đồ Sơn phát hiện nam bộ hải vực thượng cổ cự hình di tích, thực lực đột nhiên tăng mạnh phát triển liền quyết định hôm nay một màn này.

Phù Đồ Sơn không ngừng mà canh chừng, sẽ để cho Doanh Vô Minh đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thực lực nghị hội, mà Đại Viêm đế quốc đối với cái này không có phát biểu bất luận cái gì công khai cái nhìn, thậm chí Hoàng đế bệ hạ cho đến bây giờ đều đang bế quan.

Không khí này quá quỷ dị, toàn bộ thiên hạ tràn ngập bất an cùng chờ mong chờ đợi thế cục bước kế tiếp diễn biến.

Viêm kinh vạn chúng chú mục, thật sự có một loại chứng kiến lịch sử cảm giác.

Mà liền tại mấy tháng này, Nộ Triều thành không chiến sự, Ngô Sở Việt không chiến sự, Thẩm Lãng phảng phất lập tức từ chính giữa sân khấu biến mất, từ tuyệt đối nhân vật chính biến thành vai phụ.

Cái kia lúc này phương đông thế giới sân khấu tuyệt đối nhân vật chính là ai? Tân Càn vương quốc Thái tử Doanh Vô Minh! Tất cả mọi người đang ngẩng đầu mà đối đãi, ngươi nhìn hắn có phải hay không sẽ thật đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thế lực nghị hội.

Khoảng cách siêu thoát thế lực nghị hội tổ chức đã rất gần, lục đại siêu thoát thế lực đại biểu đã lục tục ngo ngoe tiến vào Viêm kinh.

Mấy ngày trước đó, Doanh Vô Minh xuất hiện, hắn chính dẫn đội tiến về Viêm kinh. Trong chốc lát toàn bộ phương đông thế giới cao tầng đều kinh hãi, một màn này thật phát sinh? Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn thật muốn tránh thoát Đại Viêm đế quốc Hoàng đế bệ hạ chưởng khống trật tự?

Doanh Vô Minh khoảng cách Viêm kinh càng ngày càng gần, tất cả mọi người ngừng thở nhìn chằm chằm Đại Viêm đế quốc phản ứng.

Một khi Doanh Vô Minh xuất hiện tại siêu thoát nghị hội bên trên? Vậy chuyện này liền không cách nào vãn hồi, đại biểu cho Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn chính thức tự lập. Vì lẽ đó Đại Viêm đế quốc nhất định sẽ có phản ứng, nhất định sẽ vận dụng cấp chiến lược lực lượng tiến hành uy hiếp chặn đánh.

Như vậy Đại Viêm đế quốc sẽ làm thế nào? Không có ai biết, nhưng lại vạn chúng chờ mong.

Thẩm Lãng vì sao kết luận trong vòng năm ngày Đại Viêm đế quốc nhất định sẽ phát xạ Long chi hối, hơn nữa mục tiêu là Hoàn Lộ thành? Toà này tượng trưng cho kỳ tích hòa bình thành thị, toà này vương triều Đại Viêm đoàn kết tiêu chí, cái này cũng không chỉ là một tòa sa mạc ốc đảo chi thành, còn có mấy chục vạn mẫu nhân tạo rừng, đây chính là vô số nhân lực một viên một viên trồng xuống.

Tại bất luận cái gì người xem ra, tòa thành thị này xoá tên âm thanh bên ngoài không có chút giá trị, phá hủy nó đối Doanh Quảng cũng không có bất kỳ cái gì đả kích ý nghĩa.

Thẩm Lãng chẳng lẽ là thần tiên sao? Thần cơ diệu toán? Dĩ nhiên không phải!

Lời nói còn muốn từ Chúc thị gia tộc bí mật kia căn cứ nói lên, đám kia Đại học sĩ dùng thời gian mười mấy năm đều không thể phá giải Long chi hối, nhưng là tài liệu tương quan lại vô số kể, tại Thẩm Lãng quân đội lên đảo trước đó bọn hắn liền nghĩ biện pháp hủy đi phần lớn tư liệu, nhưng bọn này học sĩ vẫn là tràn ngập ngây thơ, hơn nữa không bỏ được hủy đi tâm huyết của mình, vì lẽ đó đem rất nhiều tư liệu giấu ở hòn đảo mỗi một cái bí mật nơi hẻo lánh.

Đám người này bị bắt làm tù binh về sau, bọn hắn lúc đầu cho là mình ý chí lực tuyệt đối kiên cường, không thể lại cung khai, nhưng Thẩm Lãng trực tiếp dùng hóa học dược vật, trực tiếp công hãm đầu óc của bọn hắn, bọn này bị tiêm vào dược vật Chúc thị học sĩ hoàn toàn lâm vào một loại trạng thái mê ly, hoàn toàn mất trí toàn bộ cung khai.

Thẩm Lãng chẳng những lấy được những tài liệu này, đạt được 90% long chi lực lắp ráp bản vẽ, còn có thật nhiều phá thành mảnh nhỏ khẩu cung, nghe vào không có chút ý nghĩa nào.

Ví dụ như Bạch Đế Thành, ví dụ như Hồng Hải, ví dụ như kim cương phong, ví dụ như Hoàn Lộ thành, hơn nữa bọn hắn lặp đi lặp lại nâng lên một cái từ chính là mùng chín tháng chín.

Lúc ấy Thẩm Lãng cũng không minh bạch những từ ngữ này cụ thể hàm nghĩa, thậm chí mấy cái kia địa điểm cũng cơ hồ chưa nghe nói qua, duy nhất biết đến chính là Hoàn Lộ thành, tiếp xuống Hella dùng cực hình khảo vấn bọn hắn, Hoàn Lộ thành có cái gì? Nhưng là hoàn toàn không có đạt được đáp án.

Mùng chín tháng chín trừ tết trùng cửu bên ngoài, mặt khác chính là cách một cái lễ lớn rất gần, hai mươi ba tháng chín, năm năm một lần siêu thoát thế lực nghị hội ngày tháng.

Thẩm Lãng điều động hơn nghìn người bí mật đội ngũ đi thăm dò thế giới, muốn tìm được tân thượng cổ di tích, thăm dò sa mạc bãi, thăm dò vô số hải đảo, đạt được Chúc thị học sĩ khẩu cung về sau, hắn có hạ lệnh đám người này bí mật thăm dò Hoàn Lộ thành, chỗ ngồi này tại vương triều Đại Viêm góc tây bắc sa mạc ốc đảo chi thành.

Kết quả vẫn như cũ không thu được gì, chính là đặc biệt lục mà thôi, tuyệt đối Kỳ Tích chi thành, gắng gượng tại trên sa mạc chế tạo ra phía bắc Trường Thành Giang Nam. Nguyên bản Thẩm Lãng muốn chính mình tự mình đi thăm dò một phen, nhưng cuối cùng đều không có thời gian.

Nhưng là Định Viễn thành chiến hậu, thiên hạ cục diện nháy mắt trở nên minh lãng, Đại Viêm Hoàng đế cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn vết rách cũng biến thành rõ ràng, liền Thẩm Lãng đều nhìn thấy. Vì lẽ đó trước đó nhìn như hỗn loạn tin tức, lập tức liền trở lên rõ ràng.

Thẩm Lãng làm ra to gan dự đoán, Chúc thị gia tộc tại hải ngoại hoang đảo bí mật kia căn cứ bên trong, thiết lập phá giải Long chi hối kỳ hạn chót là mùng chín tháng chín, hơn nữa phát xạ mục tiêu là Hoàn Lộ thành, hơn nữa Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật cũng không phải là duy nhất chấp hành nhiệm vụ này.

Thẩm Lãng làm ra cái suy đoán này là rất có đạo lý, Hoàng đế cùng Doanh Quảng vết rách những người khác không biết, nhưng Hoàng đế nội tâm lại phi thường rõ ràng, đối với sắp đến nguy cơ khẳng định cũng sớm tính toán.

Mà muốn ngăn cản Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn tự lập, Doanh Quảng làm sao bây giờ? Vận dụng Long chi hối tiến hành chiến lược uy hiếp là hữu hiệu nhất, nhưng lại tuyệt đối không thể dùng Đại Viêm đế quốc danh nghĩa, hiện đại trái đất nào đó bá chủ còn biết dùng phần tử khủng bố danh nghĩa đâu.

Chúc thị học sĩ cung khai mấy cái kia địa điểm bí mật bên trong, Bạch Đế Thành nghe vào giống như là tại cực bắc, kim cương phong hoàn toàn chưa từng nghe qua, Hồng Hải giống như lại tại Tây Vực các nước phía tây, duy nhất khoảng cách Tân Càn vương quốc tương đối gần chính là Hoàn Lộ thành.

Như vậy Hoàn Lộ thành đúng trọng tâm định ẩn giấu đi bí mật nào đó, hơn nữa quan hệ đến Doanh Quảng trọng đại lợi ích, chỉ bất quá Thẩm Lãng không có phát hiện, nhìn qua Phù Đồ Sơn cũng không có phát hiện.

Vì lẽ đó Phù Đồ Sơn công chúa mới có thể cảm thấy Thẩm Lãng ngữ điệu nhất là hoang đường, đầu tiên Đại Viêm đế quốc cho tới bây giờ đều không có phát xạ qua Long chi hối, cũng không có chứng cứ chứng minh bọn hắn có thể phát xạ. Tiếp theo coi như phát xạ Long chi hối, cũng căn bản không tới phiên Hoàn Lộ thành.

. . .

Vạn chúng chú mục Tân Càn Thái tử Doanh Vô Minh cứ việc đi không nhanh, nhưng vẫn là lại một lần nữa đi vào Viêm kinh bên ngoài.

Toàn bộ Viêm kinh lâm vào nghẹn ngào, trong đế quốc các không có phát biểu bất luận cái gì cái nhìn, cũng không có phái ra bất kỳ một cái nào Tể tướng tới trước nghênh đón.

Cứ như vậy cuối cùng cái này năm mươi dặm đường, Doanh Vô Minh đi ba ngày đều không có đi xong, hoàn toàn là tốc độ như rùa tiến lên.

Hơn nữa hắn mỗi một ngày đều muốn viết bên trên một phần tấu chương, chào hỏi chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ, chào hỏi mẫu nghi thiên hạ Thái hậu nương nương, chào hỏi anh minh cơ trí đế quốc thái tử điện hạ, đây chính là muốn cho Viêm kinh thời gian phản ứng, đến tột cùng dùng cái gì quy cách tới tiếp đãi hắn.

Lúc này Doanh Vô Minh, trở thành phương đông thế giới sân khấu bên trên tuyệt đối nhân vật chính, chân chính vạn chúng chú mục.

Thiên hạ chư quốc tại Viêm kinh đều có trú phủ, hoặc là quốc quân chi tử đóng quân Viêm kinh, hoặc là trọng thần, Viêm kinh là toàn bộ phương đông thế giới tuyệt đối trung tâm, thiên hạ ánh mắt tập trung chỗ.

Tất cả mọi người đang chờ đợi Viêm kinh hoàng cung phản ứng, là hạ chỉ trực tiếp quát lớn Doanh Vô Minh? Hay là dùng càng kịch liệt thủ đoạn?

Mùng sáu tháng chín, Viêm kinh hoàng cung cũng không có để người trong thiên hạ chờ đợi quá lâu, đế quốc Thái tử tự mình dẫn đầu mấy vị Vương tộc trọng thần tới trước nghênh đón Tân Càn Thái tử Doanh Vô Minh, hơn nữa tự mình đến đến Chu Tước môn bên ngoài.

Không sai lại là Chu Tước môn, phương đông thế giới tất cả quốc gia đều có cái này bốn cái cửa thành, Thanh Long, Chu Tước, Huyền Vũ, Bạch Hổ. Bất quá Viêm kinh cái này bốn cái cửa thành, bốn đầu đại đạo quy cách là cao nhất, so trong lịch sử Đại Đường thành Trường An còn muốn lớn.

Tại vạn chúng chú mục bên trong, Đại Viêm đế quốc Thái tử thân thiết tại Chu Tước môn bên ngoài nghênh đón Tân Càn Thái tử Doanh Vô Minh, đồng thời tiến hành ngắn ngủi hội đàm, song phương cộng đồng khiển trách Thẩm Lãng ngụy Đại Càn vương triều.

"Hiền đệ, đoạn đường này đến vất vả." Đại Viêm đế quốc Thái tử nói.

Doanh Vô Minh khom người cong xuống nói: "Thần mỗi một lần rời đi Viêm kinh không lâu liền bắt đầu tưởng niệm, vì lẽ đó lần này chân chính là lòng chỉ muốn về, muốn lại một lần nữa nhìn thấy bệ hạ thiên nhan, muốn lại một lần nữa nhìn thấy Thái tử uy dung."

"Đến, đến, đến." Đại Viêm đế quốc Thái tử nắm Doanh Vô Minh cổ tay nói: "Huynh đệ chúng ta hai người cùng nhau vào kinh."

Doanh Vô Minh nhanh chóng lui lại ba bước, khom người cong xuống nói: "Quân Quân thần thần, không dám chút nào vượt qua thất lễ."

Sau đó, Đại Viêm đế quốc Thái tử quả thực là biểu hiện ra chiêu hiền đãi sĩ thái độ, muốn nắm Doanh Vô Minh tay cùng một chỗ tiến vào Viêm kinh, mà Doanh Vô Minh quả thực là không chịu, thái độ vô cùng thấp kém, thậm chí cuối cùng trực tiếp quỳ xuống trên mặt đất.

"Thái tử điện hạ nếu là tại gãy sát, thần cũng không dám bước vào cái này Viêm kinh thành." Doanh Vô Minh cái trán kề sát đất nói.

Đế quốc Thái tử nói: "Tốt, tốt, tùy ngươi, hiền đệ chính là quá đa lễ a."

Một tên Đại Viêm đế quốc tướng lĩnh hét lớn: "Chúng quân, xếp hàng!"

Lập tức ba ngàn tên đế quốc đội nghi trượng sắp xếp đến chỉnh tề, rút ra chiến đao, nghênh đón Doanh Vô Minh vào thành.

"Cung nghênh Tân Càn Thái tử vào kinh thành!" Một tên đế quốc phó tướng mang theo mấy trăm tên quan viên, chỉnh tề cong xuống.

Viêm kinh nghênh đón Doanh Vô Minh quy cách phi thường cao, thậm chí vượt qua thân vương lễ.

"Hiền đệ, mời!"

"Thái tử điện hạ, mời!"

Sau đó đế quốc Thái tử cùng Doanh Vô Minh riêng phần mình cưỡi lên chiến mã, một trước một sau, kiểm duyệt Đại Viêm đế quốc đội nghi trượng.

"Cung nghênh Tân Càn thái tử điện hạ."

"Cung nghênh Tân Càn thái tử điện hạ."

Đế quốc Thái tử cùng Doanh Vô Minh chiến mã chân bước không nhanh, lại phi thường lộng lẫy, phảng phất đạp trên thịnh trang vũ bộ. Những nơi đi qua, đế quốc đội nghi trượng thẳng tắp đứng thẳng, cùng kêu lên hô to, rút đao gửi lời chào.

Ròng rã mấy phút sau, hai vị Thái tử kiểm duyệt xong đội nghi trượng, cũng chính thức đi vào Chu Tước môn trước đó.

"Nã pháo!" Theo ra lệnh một tiếng.

Viêm kinh thành trên tường pháo mừng khai hỏa, đây là thuộc về mới mẻ đồ chơi, từ Nộ Triều thành nơi đó học được, ròng rã mười bảy vang.

Quy cách này cũng rất cao, vượt qua phổ thông thân vương, gần với Hoàng thái tử mười chín vang, Hoàng đế bệ hạ hai mươi mốt vang.

"Cung nghênh Tân Càn thái tử điện hạ."

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Nương theo lấy pháo mừng âm thanh bên trong, vô số người cùng kêu lên hô to, tại loại này siêu cao quy cách bên trong, Doanh Vô Minh đi theo đế quốc Thái tử sau lưng tiến vào Viêm kinh thành Chu Tước môn.

Mà cùng lúc đó!

Xa xôi tây bắc biên thùy, nơi này là một mảnh đại sa mạc, cơ hồ là vương triều Đại Viêm phía tây nhất khu vực, lại hướng tây ba ngàn dặm chính là Tây Vực chư quốc, nơi này sa mạc mặc dù không có vạn dặm đại hoang mạc khủng bố như vậy, nhưng cũng tung hoành hai ba ngàn dặm.

Hoàn Lộ thành là vùng sa mạc này lớn nhất ốc đảo, cũng là vương triều Đại Viêm đối kháng sa mạc tuyến ngoài cùng.

Tòa thành thị này quả thật rất đẹp, như là khảm nạm tại trên sa mạc một viên phỉ thúy, mấy chục vạn mẫu rừng cây mang đến sinh cơ bừng bừng.

Vô số văn nhân mặc khách đến sau này đều lưu lại thơ, ca tụng vương triều Đại Viêm đoàn kết, ca tụng nhân định thắng thiên kỳ tích. Cứ việc tòa thành thị này khoảng cách Tân Càn đế quốc gần nhất, nhưng nó lại là Đại Viêm đế quốc, Tân Càn, Tấn quốc cộng đồng khai phát đi ra.

"Các ngươi nhìn, các ngươi nhìn, đó là cái gì?"

Bỗng nhiên, có người chỉ vào chân trời.

Sau đó Hoàn Lộ thành vô số người nhìn thấy kinh diễm một màn, một viên sao băng từ xẹt qua chân trời, mang theo hào quang màu xanh lục, gào thét mà đến.

Vẻn vẹn vài giây đồng hồ sau!

Viên này quang mang bỗng nhiên nhập vào Hoàn Lộ thành.

"Rầm rầm rầm. . ." Trung tâm thành trì tràn ra màu lục địa ngục chi hoa, vượt qua mặt trời độ sáng.

Sau đó, vô số phòng ở, cây cối, người toàn bộ hôi phi yên diệt.

Kinh thiên động địa bạo tạc!

Long chi hối!

. . .

Lần này báo tin vẫn như cũ là Tru Thiên Các cưỡi điêu người, thật sự là thật là đúng dịp a, lần này nổ lớn bọn hắn cũng tại hiện trường không xa.

Mùng sáu tháng chín, một chi chiến lược đại sát khí Long chi hối phá hủy Kỳ Tích chi thành, hòa bình biểu tượng Hoàn Lộ thành.

Mùng bảy tháng chín, tin tức này liền truyền đến Viêm kinh.

Thiên hạ chấn kinh, Viêm kinh chấn kinh, thái tử điện hạ nghe nói về sau, cơ hồ bất tỉnh đi, sau đó lảo đảo chạy vội hướng cấm kỵ chi tháp, hướng Hoàng đế bệ hạ bẩm báo cái này một kinh thiên tin tức.

Nhưng mà, bế quan Hoàng đế bệ hạ vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, phảng phất không có nghe thấy.

Thái tử điện hạ triệu kiến quần thần, triệu kiến thiên hạ chư quốc sứ thần, cực kỳ bi thương, hạ chỉ Viêm kinh tất cả quan viên, quý tộc, bình dân vì Hoàn Lộ thành người chết mặc niệm, Huyền Vũ môn kéo cờ rủ gửi buồn bã.

Tại trên đại điện, đế quốc Thái tử mỗi một câu nói đều như là Đỗ Quyên khấp huyết, hồi ức Hoàn Lộ thành mỗi một cái quý giá nháy mắt.

"Mấy năm trước, cô đại biểu phụ hoàng đi qua Hoàn Lộ thành sao, ta còn nhớ rõ rõ ràng, ta bắt lấy một cái trồng cây người tay, phát hiện cái kia hai tay so vỏ cây còn lớn hơn cẩu thả, kia là một đôi kỳ tích chi thủ a, Hoàn Lộ thành chính là cái này từng đôi kỳ tích chi thủ dựng lên."

"Hoàn Lộ thành là vô số máu người mồ hôi kết tinh, là ta vương triều Đại Viêm kiêu ngạo. Bây giờ lại không? Tòa thành trì này không, cái kia từng đôi kỳ tích chi thủ. . . Không?"

"Thượng thiên a, Hoàn Lộ thành sao mà vô tội? Vì sao muốn gặp như thế tai nạn?"

"Đến tột cùng là ai a, như thế phát rồ? Có cừu hận gì có thể hướng về phía Viêm kinh đến, có thể hướng về phía cô đến, vì sao muốn đi phá hủy vô tội Hoàn Lộ thành a?"

"Đau nhức sát ta vậy!"

"Người tới, điều động sứ giả đi Nộ Triều thành, chất vấn Thẩm Lãng chi này Long chi hối có phải hay không hắn phát xạ? Nếu như là, đế quốc chắc chắn bất kể bất cứ giá nào tiến hành trả thù."

Sau đó, đế quốc Thái tử đi vào Doanh Vô Minh trước mặt, nắm chặt hai tay của hắn xúc động khóc ròng nói: "Hiền đệ, ngươi còn nhớ rõ sao? Tại Hoàn Lộ thành hai người chúng ta còn cộng đồng trồng qua một cái cây, hiện tại cây này không, Hoàn Lộ thành không có."

Doanh Vô Minh toàn thân run rẩy, cũng đi theo rưng rưng nói: "Thái tử điện hạ, nhất định phải vì Hoàn Lộ thành đòi lại một cái công đạo, không thể để cho những người kia chết không nhắm mắt a."

"Chắc chắn là Thẩm Lãng phát xạ chi này Long chi hối, cái này phát rồ tên điên, chỉ có hắn có Long chi hối, hơn nữa phát xạ qua hai lần. Trước đó dùng Long chi hối tiêu diệt quân đội, bây giờ lại dùng để hủy diệt thành trì, thượng thiên a, ngươi vì sao không hạ xuống một cái lôi đình diệt này tặc a." Một cái văn thần quỳ trên mặt đất gào khóc, đấm ngực nện phổi.

Hắn lúc đầu coi là thái tử điện hạ nhất định sẽ nghênh hợp hắn, kết quả hoàn toàn không có, thậm chí mấy cái nội các Tể tướng nhìn về phía hắn ánh mắt còn có chút quỷ dị, hắn lập tức kinh dị, ta. . . Ta có phải hay không làm gì sai, nói sai cái gì?

Ngay sau đó, trong đế quốc các mấy cái Tể tướng cũng quỳ trên mặt đất gào khóc, nghiêm khắc khiển trách.

. . .

Nơi nào đó.

Tân Càn vương quốc Doanh Quảng nghe được tin tức này, toàn thân rung động, hoàn toàn không dám tin.

Tin dữ, kinh người tin dữ.

Long chi hối đem Hoàn Lộ thành triệt để hủy diệt?

Doanh Quảng đau lòng như cắt, chậm rãi hai mắt nhắm lại.

Hắn biết rõ Doanh Vô Minh đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thế lực nghị hội, chuyện này khẳng định sẽ chọc giận Viêm kinh, nhất định sẽ có kịch liệt phản kích.

Hơn nữa Doanh Quảng cũng phi thường muốn biết, Đại Viêm đế quốc có thể hay không phát xạ Long chi hối?

Hiện tại chứng minh Đại Viêm đế quốc có thể, đây là một cái tin tức xấu, điều này đại biểu lấy Đại Viêm đế quốc cũng nắm giữ đáng sợ chiến lược uy hiếp.

Nhưng Doanh Quảng thật không nghĩ tới, Đại Viêm Hoàng đế lựa chọn phá hủy mục tiêu là Hoàn Lộ thành, tên điên cũng không có khả năng lựa chọn tòa thành trì này a.

Vì cái gì a? Vì cái gì a?

Hoàn Lộ thành dưới mặt đất có một cái thượng cổ trụ sở bí mật, phi thường trọng yếu, Doanh Quảng khai phát đến phi thường cẩn thận từng li từng tí, phái đi đều là trung thành nhất người, hơn nữa những người này đưa đi thời điểm hoàn toàn là tại trạng thái hôn mê, tỉnh lại ngay tại Hoàn Lộ thành bí mật dưới lòng đất căn cứ, chính bọn hắn cũng không biết ở nơi nào, hơn nữa căn bản là không có cách rời đi cái này bí mật dưới lòng đất căn cứ.

Cái này đối Doanh Quảng có chiến lược ý nghĩa thượng cổ trụ sở bí mật, chân chính người biết chuyện sẽ không vượt qua ba người, không ai lại bán đứng a, vì sao Hoàng đế bệ hạ sẽ biết? Hơn nữa còn phát xạ một chi Long chi hối, chẳng những triệt để phá hủy Hoàn Lộ thành, còn đem hắn cái này cấp chiến lược trụ sở bí mật phá hủy.

Cái này không chỉ là cảnh cáo, mà là trực tiếp nhất uy hiếp. Tiếp xuống phải làm gì? Triệt để thỏa hiệp? Để Doanh Vô Minh không có nghĩa là Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thế lực nghị hội?

Không có khả năng! Tên đã trên dây, không phát không được.

Nhưng là nên như thế nào đánh trả Hoàng đế? Như thế nào phản uy hiếp Đại Viêm đế quốc?

Duy nhất đáp án, chính là Thẩm Lãng!

. . .

Mùng chín tháng chín!

Cái nào đó thành dưới đất to lớn mộ huyệt bên trong.

"Công chúa điện hạ, mới nhất mật báo, mùng sáu tháng chín, một cái Long chi hối phá hủy Hoàn Lộ thành."

Lập tức Phù Đồ Sơn công chúa thân thể run lên, tĩnh lặng im ắng.

Nhưng là toàn bộ to lớn mộ huyệt bên trong, từng đợt năng lượng cường đại khuấy động, phản ứng vị này Phù Đồ Sơn công chúa cảm xúc bành trướng.

Thẩm Lãng vậy mà hoàn toàn đoán trước chính xác, hắn nói là trong vòng năm ngày, nhưng hắn mở miệng sau vẻn vẹn ba ngày sự tình liền phát sinh.

Đại Viêm đế quốc thật phát xạ một chi Long chi hối, triệt để phá hủy Hoàn Lộ thành?

Vì sao là Hoàn Lộ thành a?

"Đi, để Thẩm Lãng tới."

. . .

Trong phòng, Thẩm Lãng ngay tại làm sâu ngồi xổm, mấy ngày nay thời gian hắn vẫn luôn đang luyện tập cái này, có ít theo biểu hiện sâu ngồi xổm có lợi cho đề cao nam nhân phương diện nào đó năng lực.

Đương nhiên Thẩm Lãng hiện tại mới làm có vẻ hơi muộn, hoàn toàn là lâm thời ôm chân phật, nhưng là còn có một câu nói làm cho tốt, lâm trận mới mài gươm không nhanh cũng ánh sáng.

"Mặc xong quần áo, đi theo ta." Hùng tráng nữ võ sĩ tiến đến lạnh nhạt nói.

Thẩm Lãng nói: "Không được, ta muốn trước tắm rửa."

Hùng tráng nữ võ sĩ trực tiếp đi ra ngoài, nhưng lần này Thẩm Lãng nhưng không có cùng lên đến, mà là kiên quyết nói: "Ta vừa mới luyện tập sâu ngồi xổm xuất mồ hôi, nhất định phải tắm rửa, đội nón xanh loại này thần thánh nghi thức, nhất định phải tắm rửa dâng hương, ta cũng không hi vọng cho công chúa điện hạ lưu lại cái gì không tốt hồi ức."

"Nhanh lên, đừng lề mề." Hùng tráng nữ võ sĩ nói.

Thẩm Lãng nói: "Hoặc là để ta tắm rửa, hoặc là ta liền không đi, hơn nữa ta còn muốn mặc tơ lụa quần áo."

Sau đó, Thẩm Lãng lại bắt đầu tập chống đẩy - hít đất, vẻn vẹn làm hai cái liền ngừng, bởi vì không thể đi xuống.

Hùng tráng nữ võ sĩ cố nén một quyền đập chết Thẩm Lãng xúc động, nổi giận đùng đùng đi, rất nhanh hắn đem tới một cái thùng tắm.

Thẩm Lãng vui vẻ tắm rửa, sau đó trên thuyền gấm vóc bào phục, còn đốt hương.

"Đi thôi, đi thôi, chớ có để công chúa điện hạ sốt ruột chờ." Thẩm Lãng nói.

Hùng tráng nữ võ sĩ ở phía trước dẫn đường, lại một lần nữa mang theo Thẩm Lãng tiến về lớn mộ huyệt.

. . .

Lớn mộ huyệt vẫn như cũ một vùng tăm tối, bất quá nhiều một luồng mùi thơm, thần bí u lãnh mùi thơm.

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, ta thắng sao?"

Lớn mộ ** hoàn toàn yên tĩnh, trọn vẹn sau một lúc lâu, Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Đúng, ngươi thắng! Mùng sáu tháng chín, Đại Viêm đế quốc phát xạ một chi Long chi hối phá hủy Hoàn Lộ thành."

Thẩm Lãng nói: "Thấy không, đây chính là trí tuệ lực lượng, công chúa điện hạ ngài cũng không cần sùng bái ta, đây chỉ là ta vô số trí tuệ kỳ tích bên trong một cái. Bất quá ngài biết rõ Đại Viêm đế quốc tại sao lại lựa chọn Hoàn Lộ thành sao? Hẳn là kia là Doanh Quảng một cái thượng cổ trụ sở bí mật a, phi thường trọng yếu, có được cực cao chiến lược giá trị. Chuyện này Doanh Quảng không có nói cho các ngươi Phù Đồ Sơn a? Đây là rất ác liệt hành vi, hoàn toàn không có tin lẫn nhau, loại này đơn phương giấu diếm là phi thường đáng sợ, đại biểu cho Doanh Quảng đối các ngươi Phù Đồ Sơn có to lớn dị tâm."

Thẩm Lãng tiếp tục điên cuồng ly gián Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn, hắn làm thế nào biết đây là Doanh Quảng bí mật dưới lòng đất căn cứ? Hoàn toàn là đoán, căn bản không có bất kỳ chứng cớ nào, nhưng nói xấu người khác còn muốn cái gì cẩu thí chứng cứ a?

Phù Đồ Sơn công chúa vẫn như cũ không nói, chuyện này xác thực như là Thẩm Lãng nói như vậy nghiêm trọng, Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc đã chuẩn bị kết hợp, thậm chí Doanh Vô Minh đều muốn đại biểu Phù Đồ Sơn tiền đồ siêu thoát thế lực nghị hội, nhưng Doanh Quảng vậy mà vẫn như cũ ý đồ ẩn tàng loại này mấu chốt tin tức, phi thường ác liệt, chiến lược tin lẫn nhau không cần sao?

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, không biết hai người chúng ta đổ ước ngươi còn nhớ đến a?"

Phù Đồ Sơn công chúa yên tĩnh im ắng.

Thẩm Lãng nói: "Nếu ta thua, liền bị cắt mất một quả trứng. Nếu ta thắng, chúng ta liền cho Doanh Vô Minh đeo lên một đỉnh nón xanh, nói cách khác hai người chúng ta muốn câu đáp thành gian, không biết ta lý giải có sai hay không?"

Đối phương vẫn không có đáp lại.

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, ta mấy ngày nay một mực tại luyện tập sâu ngồi xổm, hơn nữa vừa mới còn tắm rửa đốt hương, ta là phi thường nghiêm túc đối đãi chuyện này, dù sao đội nón xanh loại chuyện này nhất định phải thận trọng mà lại thần thánh."

"Công chúa điện hạ, có chơi có chịu, ngươi cũng không phải là muốn muốn đổi ý a?"

"Công chúa điện hạ, chúng ta thứ đại nhân vật này, nói là làm, lật lọng sự tình là tuyệt đối không thể làm, nếu không sẽ để tổ tông hổ thẹn."

"Ầm ầm. . ." Trước mặt cửa mở ra, đây là im ắng mời?

Thẩm Lãng đi qua, xuyên qua cánh cửa này, đi vào một cái mộ huyệt trong phòng.

Mùi thơm càng đậm, đây là Phù Đồ Sơn công chúa khuê phòng?

Rất nhanh, Thẩm Lãng chân đâm vào một vật lên, phảng phất là một tấm giường đá?

Chẳng lẽ không đèn sáng hỏa sao? Muốn để ta bôi đen ăn tươi nuốt sống? Dạng này ngươi vạn nhất tìm thị nữ để thay thế làm sao bây giờ?

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, mặc dù ta nói qua tắt đèn sau đều như thế, nhưng ta cảm thấy vẫn là đèn sáng tương đối tốt."

Đèn đuốc sáng lên.

Thẩm Lãng nhìn thấy một cái tuyệt mỹ vô song thân ảnh, uyển chuyển đến khó mà dùng ngôn ngữ hình dung.

Phù Đồ Sơn công chúa dáng người đường cong so trong tưởng tượng mỹ diệu nhiều lắm, thậm chí còn có một loại phi thường đặc thù ma lực, cái này đường cong so Ninh Hàn càng thêm mê người a, thậm chí có chút huyền học cảm giác.

"Thẩm Lãng, có chơi có chịu, đánh cược ngươi thắng. Nhưng là ngươi nhất định phải ta cái này tiền đặt cược? Ngươi nhất định phải cho Doanh Vô Minh đội nón xanh?" Phù Đồ Sơn công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Xác định, chắc chắn, khẳng định!"

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Vậy thì tốt, hi vọng ngươi không nên hối hận!"

Sau đó nàng trực tiếp kéo mạng che mặt, giải hết trên người váy, lộ ra thân thể nàng, tràn ngập ma lực đường cong thân thể.

Lập tức, Thẩm Lãng triệt để kinh ngạc đến ngây người, con mắt nháy mắt trợn đến lớn nhất, sau đó lại cũng không khép lại được.

Hoàn toàn hoàn toàn không thể tin được trước mắt một màn này? Thẩm Lãng hoàn toàn không nghĩ tới sẽ là dạng này, nằm mơ đều không nghĩ tới, cái này. . . Đây là gặp quỷ sao?

Phù Đồ Sơn cười lạnh nói: "Thẩm Lãng, ngươi không phải là muốn cho Doanh Vô Minh đội nón xanh sao? Ngươi không phải muốn ta sao? Đến a, đừng khách khí."

Khuôn mặt của nàng là hoàn mỹ, mỹ lệ đến làm cho không người nào có thể tưởng tượng. Thân hình của nàng đường cong cũng là hoàn mỹ, thậm chí tràn ngập mộng ảo cảm giác.

Nhưng là nàng toàn bộ thân thể là trong suốt, chính là giống thủy tinh pha lê đồng dạng trong suốt!

Quá quỷ dị, quá ly kỳ, quả thực không giống nhân loại.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 522: : Thẩm Lãng Chí Cao Vô Thượng! Doanh Quảng Lòng Đố Kị TrùNg Thiên!

Chương 521:: Thẩm Lãng chí cao vô thượng! Doanh Quảng lòng đố kị trùng thiên!

Hiện tại Thẩm Lãng rốt cuộc biết vì sao cái này Phù Đồ Sơn công chúa từ đầu đến cuối không có đi ra gặp người. Vốn cho là khả năng xấu xí, hoặc là trên thân có cái gì đáng sợ vết sẹo loại hình, lại hoặc là chấm đỏ mụn nhọt bệnh.

Nhưng bây giờ nghĩ đến, coi như nữ nhân này dáng dấp rất xấu xí, coi như trên thân có đáng sợ bớt hoặc là vệt, nàng cũng không trở thành vĩnh viễn không lộ diện, bởi vì xem như Phù Đồ Sơn người thừa kế, tướng mạo cũng không trọng yếu, võ công trí tuệ cùng ý chí mới là trọng yếu nhất.

Nhưng là toàn thân trong suốt điểm này thực tế quá dị loại, quá không giống loài người, Phù Đồ Sơn trên dưới đại khái cũng rất khó tiếp nhận một người như vậy xem như tương lai Phù Đồ Sơn chi chủ.

Người thủy tinh? Pha lê người? Quả thực không cách nào tưởng tượng, một người thân thể vậy mà là trong suốt.

Người ngoài hành tinh sao?

Phù Đồ Sơn công chúa nhìn thấy Thẩm Lãng phản ứng, lập tức lạnh nhạt nói: "Đến a, đừng khách khí a."

Thẩm Lãng khàn khàn nói: "Nếu không, nếu không vẫn là đóng lại đèn đi."

Lập tức tất cả ánh nến đều diệt, Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Đến a, đừng khách khí."

Lúc này là hẳn là thực hiện câu nói kia, đóng lại đèn đều như thế. Huống hồ nữ nhân trước mắt này khuôn mặt hình dáng là tuyệt đỉnh, dáng người cũng là tuyệt đỉnh, tinh xảo giống là một kiện thủy tinh pho tượng tác phẩm nghệ thuật, tối như bưng hẳn là cảm giác rất mỹ diệu đi.

"Đến a, ngươi còn tại chậm trễ cái gì thời gian?" Phù Đồ Sơn công chúa nói.

Thẩm Lãng bỗng nhiên cắn răng một cái tiến lên, đưa tay đặt ở cổ của đối phương lên.

Nhất thời, Phù Đồ Sơn công chúa phảng phất giống như bị chạm điện, cả người bỗng nhiên giật mạnh, thậm chí phảng phất bị hỏa đốt.

Nhưng nàng không có tránh né, mà chỉ nói: "Tiếp tục, cho Doanh Vô Minh đội nón xanh a."

Trọn vẹn một hồi lâu, Thẩm Lãng rút tay về, nghiêm túc nói: "Công chúa điện hạ, ta chỉ là nói đùa với ngươi mà thôi, ta thế nhưng là chính nhân quân tử, làm sao có thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn đâu?"

Đối phương cười lạnh, không nói gì.

Thẩm Lãng nói: "Nam nữ loại chuyện này là phi thường thần thánh, không có tình cảm cơ sở mà phát sinh quan hệ hoàn toàn là một loại tằng tịu với nhau, đây là không đạo đức, chúng ta người sở dĩ khác biệt với cầm thú cùng súc sinh, là bởi vì chúng ta có đạo lý, hiểu liêm sỉ. Đến, đến, đến, công chúa điện hạ ngài đem quần áo mặc vào, nơi này rất lạnh, tuyệt đối đừng cảm mạo."

Tiếp lấy Thẩm Lãng từ dưới đất nhặt lên váy ngủ, xuyên tại Phù Đồ Sơn công chúa trên thân.

Cứ việc đưa tay không thấy được năm ngón, hắn cái gì đều nhìn không thấy, nhưng vẫn là buông lỏng một hơi, phảng phất đem cái nào đó vật nguy hiểm giấu đi.

Thật sự là làm không được, trong suốt người a, ngũ tạng lục phủ đều nhìn thấy rõ ràng.

"Công chúa điện hạ, chúng ta tiến hành hữu hảo mà lại bình hòa trò chuyện, cái gì chuyện nam nữ, quá dung tục." Thẩm Lãng nói.

Phù Đồ Sơn công chúa cười lạnh, chậm rãi ngồi xuống, hỏi: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi danh xưng chính mình là thiên hạ đệ nhất danh y, vậy ta loại này ngươi có thể trị hết không?"

Thật không thể, bởi vì hắn đã không thuộc về tật bệnh phạm trù, thậm chí giống như là một loại biến dị.

Kỳ thật tương tự người Thẩm Lãng gặp qua ba cái, một cái là lão sư của nàng Ngô Đồ Tử, nàng liền được không phi thường không bình thường, so người da trắng còn muốn trắng, thật như tuyết, hơn nữa da của hắn cũng có chút trong suốt, thậm chí mạch máu đều có thể thấy rõ ràng. Bất quá nàng cuối cùng vẫn là nhân loại bình thường, chỉ là đặc biệt trắng, được không cho người ta một loại trong suốt cảm giác.

Còn có một cái chính là Thẩm Lãng muội muội, cũng chính là bị Đại Viêm hoàng cung nuôi lên cái kia Cơ Ninh tiểu công chúa, nàng cũng được không cơ hồ là trong suốt, hơn nữa muốn tại mọi thời khắc ở tại không bụi vô khuẩn gian phòng bên trong, tuyệt đối không thể chiếu ánh mặt trời, nhưng cũng vẫn như cũ là nhân loại bình thường, chỉ bất quá nhiều hơn nữa bệnh.

Một cái khác chính là Thẩm Lãng tâm can bảo bối Yêu Yêu, đã từng thời gian rất lâu bên trong nàng đều muốn ở tại đặc thù không bụi vô khuẩn gian phòng bên trong, mỗi ngày đều đang ngủ, làn da yếu ớt không thể chiếu xạ bất luận cái gì ánh nắng, nếu không lập tức sẽ bị thiêu đốt.

Đương nhiên Yêu Yêu bảo bối hiện tại tốt hơn nhiều, bởi vì Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương trước khi đi, cho nữ nhi phi thường quý giá đồ vật, cứu vãn tính mạng của nàng.

Nhưng là ba người này tại triệu chứng bên trên đều xa xa không có Phù Đồ Sơn công chúa nghiêm trọng như vậy.

"Ngươi sợ hãi vi khuẩn, sợ hãi tro bụi sao? Ngươi thường xuyên sinh bệnh sao?" Thẩm Lãng hỏi, bất quá rất nhanh chính hắn liền trả lời nói: "Không, ngươi không sợ, bởi vì đây không phải không bụi vô khuẩn gian phòng, hơn nữa ngươi võ công rất cao, siêu cấp cao."

Phù Đồ Sơn công chúa vẫn như cũ không nói một lời.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi sợ hãi ánh nắng thật sao? Dù là chiếu xạ đến một chút xíu ánh nắng, da của ngươi liền sẽ bị thiêu đốt, phi thường thống khổ. Vì lẽ đó ngươi sinh hoạt tại cái này lớn trong huyệt mộ?"

Đối phương vẫn không có trả lời.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng nếu như trường kỳ sinh hoạt trong bóng đêm người, con mắt là sẽ xuất hiện rõ ràng biến hóa, nhưng con mắt của ngươi mặc dù có biến hóa, nhưng lại không có đến trình độ kia, vì lẽ đó như ngươi loại này triệu chứng hẳn là hậu thiên? Nếu như không có đoán sai, hẳn là tiêm vào thượng cổ tẩy tủy tinh về sau phát sinh huyết mạch thuế biến, trực tiếp biến dị trở thành cái dạng này?"

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Thẩm Lãng, ngươi có phải hay không đối với mình trí tuệ phi thường tự tin, tràn ngập vô hạn cảm giác ưu việt? Vì lẽ đó không quản gặp được người nào, ngươi mãi mãi cũng là như thế bản thân, ví dụ như ngươi còn không có nhìn thấy ta, nhưng vì đả kích Doanh Vô Minh liền muốn ngủ ta. Bởi vì ta không dám gặp người liền phán đoán ta cực độ xấu xí, lây nhiễm bệnh hiểm nghèo không còn sống lâu nữa. Bởi vì phụ thân ta không có nhi tử, liền trực tiếp kết luận hắn đã không được, vì lẽ đó không sinh ra nhi tử. Thật sự là một cái con mắt dài đến trên trời người, một cái kiêu ngạo đến biến thái người, thậm chí cảm thấy đến trên trời tất cả nữ nhân đều hẳn là yêu ngươi, cảm thấy mình so bất luận kẻ nào đều thông minh, cũng cao hơn quý, ngươi mãi mãi cũng là ngươi muốn thế nào, vĩnh viễn sẽ không để ý tới ý chí của người khác, ta cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua giống ngươi như thế bản thân người."

Đây cũng là đối Thẩm Lãng một loại công kích, hơn nữa phi thường chuẩn xác.

Thẩm Lãng nói: "Nhìn xem, giữa chúng ta giao lưu đã xuất hiện thành quả, công chúa điện hạ đã đối ta có bước đầu hiểu, đây là một cái phi thường tốt đẹp bắt đầu, chúng ta hẳn là bảo trì loại trạng thái này."

Ách? Ngươi người này không có một chút da mặt sao? Phù Đồ Sơn công chúa là tại phân tích ngươi, chỉ trích ngươi.

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Cảm thấy ta hiện tại không giống loài người thật sao? Như vậy nói cho ngươi, khi còn bé ta càng thêm không giống như là nhân loại, so trong tưởng tượng của ngươi còn muốn đáng sợ."

Thẩm Lãng kinh ngạc? Vậy hắn đoán sai, nữ nhân trước mắt này không phải là bởi vì tiêm vào thượng cổ tẩy tủy tinh mà biến dị?

Lại hoặc là nàng sinh ra tới liền rất không bình thường, về sau vừa tiêm vào thượng cổ tẩy tủy tinh tiến được huyết mạch thuế biến, nhiều loại nguyên nhân kết hợp với nhau, mới khiến cho nàng biến dị trở thành trước mắt cái bộ dáng này?

"Thượng thiên để ta biến thành cái bộ dáng này, vậy ta liền nhất định phải tiếp nhận nó." Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Ta sở dĩ chưa có trở lại trên mặt đất đi, không có kế thừa Phù Đồ Sơn cơ nghiệp, mà là lựa chọn cùng Doanh Vô Minh thông gia, để hắn ra mặt đại biểu Phù Đồ Sơn, là bởi vì ta không thể trở về tới mặt đất mà thôi. Ta cũng không để ý cái bộ dáng này bị người nhìn thấy, ta cũng không quan tâm người khác ánh mắt khác thường, vẻn vẹn chỉ là bởi vì ta không cách nào chiếu xạ ánh nắng mà thôi."

Thẩm Lãng yên tĩnh một hồi, nói: "Vậy ngươi phải chú ý bổ canxi, không có chiếu xạ thái dương, đối canxi hấp thu phi thường bất lợi."

Đây là cái quỷ gì trả lời? Phù Đồ Sơn công chúa nhìn chằm chằm Thẩm Lãng một hồi lâu, nói: "Đừng lãng phí tinh lực, không có ích lợi gì. Ngươi đời này cũng ra không được, ngươi cũng ly gián không Phù Đồ Sơn cùng Doanh thị gia tộc quan hệ, càng trộm không đến Long chi hối."

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, nếu có một ngày ngươi có thể khôi phục bình thường, đó có phải hay không có thể đại biểu cho ngươi không cần Doanh Vô Minh, ngươi có thể tự mình chưởng quản Phù Đồ Sơn?"

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Không có ngày đó, hơn nữa tâm tư của ngươi rất phức tạp a. Một phương diện ngươi muốn triệt để ly gián chúng ta Phù Đồ Sơn cùng Doanh thị gia tộc quan hệ, một mặt khác ngươi lại muốn để Doanh Vô Minh tiếp tục đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt siêu thoát thế lực nghị hội, dạng này chúng ta liền có thể cùng Đại Viêm đế quốc tiếp tục xé rách, ngươi Đại Càn vương triều cũng liền có thể tiếp tục ngư ông đắc lợi."

Thẩm Lãng không có chính diện hồi phục đối phương, mà là tiếp tục hỏi: "Có thể làm cho ta gặp một lần Khổ Đầu Hoan sao?"

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Không thể."

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, cứ việc hi vọng phi thường xa vời, nhưng ta vẫn là sẽ cố gắng tìm tới nhường ngươi khôi phục bình thường biện pháp. Một khi ta tìm tới loại kia biện pháp, ta hi vọng ngươi có thể suy tính một chút, Phù Đồ Sơn cùng chúng ta Đại Càn vương triều tiến hành hợp tác. Ta có mấy lời mặc dù rất hoang đường, nhưng xác thực thật, huyết thống của ta so Doanh Vô Minh cao quý rất nhiều, ta sinh ra mấy đứa bé đều là thiên hạ tuyệt đỉnh, ta và ngươi sinh ra hài tử huyết mạch thiên phú tuyệt đối là cao nhất, có thể làm cho Phù Đồ Sơn truy đuổi Bạch Ngọc Kinh địa vị."

Phù Đồ Sơn nói: "Ta đã cởi qua một lần quần áo, ta cũng có chơi có chịu, mà bây giờ đổ ước vẫn như cũ hữu hiệu, ngươi tùy thời có thể đến thu tiền đặt cược, cần ta lại một lần nữa cởi ra sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đừng kéo, ngươi cái này trong suốt làn da mẫn cảm tới cực điểm, không chịu nhận bất luận cái gì đụng vào, ta vừa mới tay chạm thử cổ của ngươi, liền nhường ngươi như là thiêu đốt đồng dạng thống khổ, nếu như ta không có đoán sai, lúc này ngươi cổ hẳn là phảng phất bị hỏa bị phỏng, có rõ ràng bỏng ngấn, không biết bao lâu mới có thể khỏi hẳn, ta còn kém chút cho là ta sẽ hỏa cát bàn tay đâu, coi như ta quá chén chính mình, nhắm mắt lại đi ngủ ngươi, cũng trực tiếp bị ngươi một bàn tay đập nát."

"Cáo từ, công chúa điện hạ, hảo hảo nghĩ ta, làm người vẫn là phải có hi vọng, vạn nhất ngươi này quỷ dị biến dị có một ngày có thể trị hết đâu? Đừng quên ta là thiên hạ đệ nhất danh y, coi như hiện tại trị không hết, tương lai cũng chưa hẳn trị không hết."

Sau đó, Thẩm Lãng lui ra ngoài.

Một lát sau, cái này mộ thất bên trong đèn đuốc lại một lần nữa sáng lên, Phù Đồ Sơn công chúa đi vào cái gương lớn trước mặt, quả nhiên nàng trong suốt trên cổ xuất hiện năm cái vết thương, vừa rồi Thẩm Lãng ngón tay vẻn vẹn chỉ là chạm thử xuống mà thôi, bây giờ nhìn đi lên vậy mà giống như là bị nung đỏ thiết chưởng in dấu tổn thương.

Vì lẽ đó coi như Thẩm Lãng không chê nàng trong suốt thân thể, thật đi ngủ nàng, lớn diện tích thân thể tiếp xúc sẽ để cho nàng sống không bằng chết, toàn thân phảng phất bị ngọn lửa thiêu đốt, mà võ công của nàng cao như vậy, thoáng giãy dụa một cái, tinh xảo Thẩm Lãng cứ như vậy nát.

Nhìn qua mình trong gương, Phù Đồ Sơn công chúa ngay từ đầu muốn lộ ra thản nhiên ánh mắt, bởi vì nàng luôn miệng nói đây là thượng thiên cho nàng thân thể, nàng sẽ tiếp nhận, hơn nữa nàng hoàn toàn không thèm để ý ánh mắt của người khác.

Nhưng rất nhanh, nàng vẫn là toát ra chân thật ánh mắt cùng hứng thú.

Vô cùng chán ghét, vô cùng thống khổ.

Nàng đối với mình thân thể cực độ chán ghét.

Thượng thiên vì sao muốn đối với ta như vậy? Ta rõ ràng là người, hơn nữa còn là tinh xảo tuyệt mỹ nữ nhân, vì sao lại muốn cho ta quỷ đồng dạng kinh khủng trong suốt thân thể? Ta rõ ràng là người, vì sao vĩnh viễn muốn sinh hoạt dưới đất lớn mộ huyệt, vĩnh viễn không dám trở về mặt đất nửa bước?

Ta rõ ràng võ công cao như vậy, nhưng lại ngăn cản không nổi nửa tấc ánh nắng thiêu đốt?

Ta rõ ràng thông minh như vậy, như thế kiên cường, cường đại như vậy, vì sao lại không thể trực tiếp nắm giữ Phù Đồ Sơn cơ nghiệp, lại còn muốn giả tá tại người?

Vì cái gì? Vì cái gì?

. . .

Thẩm Lãng vừa trở lại gian phòng của mình bên trong, vẻn vẹn hai mươi mấy mét vuông phòng nhỏ, không thể ra cửa một bước.

Sau đó ròng rã mấy ngày thời gian, hắn khôi phục ăn ngủ, ngủ ăn thời gian, không còn có tẩy não bốn liên cú, không còn có nói chuyện hoang đường.

Bên cạnh hai cái gian phòng nghe lén người buồn ngủ, nhưng lại không thể không vểnh tai, không thể bỏ qua mỗi một phần một giây.

Không biết vì sao, lúc này bọn hắn lại nhớ tới trước đó địa ngục kiếp sống, lại nhớ tới Thẩm Lãng tẩy não bốn liên cú.

Ai, người thật sự là quá quái lạ.

Làm ngươi mỗi ngày cuồng mã mấy vạn chữ thời điểm, cảm thấy đau đến không muốn sống, như là địa ngục dày vò.

Nhưng khi ngươi một chữ đều không cần viết thời điểm, nhưng lại trống rỗng tịch mịch lạnh.

Bỗng nhiên có một ngày, Thẩm Lãng nói: "Ta phải cố gắng chữa khỏi các ngươi công chúa, để nàng khôi phục trở thành người bình thường. Các ngươi đem tất cả tương quan thượng cổ điển tịch lấy tới, ta là đệ nhất thiên tài mỹ nam, nếu như nói trên thế giới còn có người có thể chữa khỏi Nhậm Doanh Doanh, người kia chính là ta."

"Nhậm Doanh Doanh, ngươi bây giờ cơ hồ đối hết thảy dị ứng, vì lẽ đó muốn sinh ra hài tử là không thể nào."

"Nhậm Doanh Doanh, ta chữa khỏi ngươi a!"

Sau đó Thẩm Lãng lại bắt đầu tẩy não một liên cú, ngay từ đầu câu rất dài, cuối cùng không ngừng tinh giản biến thành phía trên tám chữ.

Sau đó, lại như cùng máy lặp lại đồng dạng, không ngừng lặp lại: Nhậm Doanh Doanh, ta chữa khỏi ngươi a.

Ròng rã lặp lại một trăm ngàn lần về sau, cái kia nghe lén người lại một lần nữa sụp đổ, Nhậm Doanh Doanh cũng lại một lần nữa muốn sụp đổ.

Cái gì? Nàng không gọi Nhậm Doanh Doanh? Cái này không trọng yếu.

Rốt cục vị này Phù Đồ Sơn công chúa Nhậm Doanh Doanh hồi phục một câu: Ngươi vẫn là chiếu cố tốt chính ngươi đi.

Không biết vì sao, Thẩm Lãng cảm thấy cái này đối trắng có chút quen thuộc.

Nhưng là, hắn muốn thượng cổ điển tịch không có đạt được.

. . .

"Mặc quần áo tử tế, đi theo ta." Một ngày này, hùng tráng nữ võ sĩ rốt cục lại một lần nữa mở miệng.

Vì sao Thẩm Lãng hiện tại còn không mặc quần áo áo? Cái này. . . Cái này cũng không trọng yếu.

"Mãnh tướng tỷ tỷ, lần này công chúa điện hạ có chuyện gì tìm ta?"

"Mãnh tướng tỷ tỷ, ta phát hiện ngươi gần nhất thay đổi gầy, dáng người thay đổi tốt, khuôn mặt cũng thay đổi tốt."

"Ngươi biết không? Trước đó bên cạnh ta có một cái nữ tráng sĩ gọi Hàm Nô, thân cao tám thước, vòng eo cũng là tám thước, so ngươi hùng tráng nhiều, về sau thành công giảm béo hai trăm cân, biến thành đại mỹ nhân."

Hùng tráng nữ võ sĩ không nói một lời, liền phảng phất tai điếc, nhưng nàng xác thực gầy một chút.

Nói đến Hàm Nô, Thẩm Lãng không khỏi trầm mặc xuống.

Căng Quân, Hàm Nô, Vũ Liệt, Khổ Đầu Hoan, Lan thị mười huynh đệ chờ một chút, những người này đều là trung thành nhất với hắn, không biết hiện tại thế nào?

"Mãnh tướng tỷ tỷ, kỳ thật ta phát hiện khuôn mặt hình dáng rất không tệ, chỉ cần thành công giảm béo, tuyệt đối là một cái mỹ nhân."

"Mặt khác ngươi rất cao, chân rất dài, chỉ cần ngươi giảm béo, cam đoan dáng người ma quỷ."

Hùng tráng nữ võ sĩ mắt điếc tai ngơ, trực tiếp mang theo Thẩm Lãng tiếp tục hướng phía trước, nhưng đây không phải tiến về lớn mộ huyệt đường a, ngược lại một mực muốn đi lên, đây là muốn rời đi cái này thành dưới đất sao? Đây là muốn đi nơi nào?

Ròng rã đi hai mươi mấy phút, phía trước là mấy ngàn cấp hướng lên bậc thang, không biết thông hướng phương nào.

Sau đó, hùng tráng nữ võ sĩ dừng lại.

Thẩm Lãng nói: "Muốn đánh ngất xỉu thật là ta?"

Đối phương gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Điểm nhẹ, chuẩn chút, ta sợ đau, nhưng tuyệt đối không thể thương tổn đầu óc của ta. . . A. . ."

Hùng tráng nữ võ sĩ trực tiếp một chưởng vỗ tới, Thẩm Lãng không nói hai lời trực tiếp bất tỉnh đi.

Như thế giòn người, quả thực trước đây chưa từng gặp, may mắn không có cực hình, nếu không hắn đại khái liền nhỏ nhất hình phạt đều không chịu đựng được.

. . .

Đây là một tòa rất cao núi, trên núi lẻ loi trơ trọi đứng sừng sững lấy một tòa lầu các, bên trong có hai người.

Doanh Quảng nói: "Thật xin lỗi, Nhâm huynh."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Doanh huynh, nói xong chiến lược tin lẫn nhau, ngươi làm như vậy thật không tốt, ta đã hướng ngươi đơn phương trong suốt Phù Đồ Sơn tất cả trụ sở bí mật, chiến lược tài nguyên, vì sao muốn đối ta giấu diếm? Nếu như không phải Đại Viêm Hoàng đế cái này một cái Long chi hối, ngươi còn muốn giấu diếm đến ta lúc nào?"

Doanh Quảng nói: "Thật xin lỗi, lỗi của ta."

Sau đó, hắn lấy ra một tờ giấy, nói: "Đây là ta Tân Càn vương quốc tả hữu chiến lược tài nguyên, chiến lược cơ mật, xin mời Nhâm huynh xem qua."

Phù Đồ Sơn chi chủ nhận lấy nhìn một chút, gương mặt có chút co lại.

"Doanh huynh, con của ngươi tương nghênh cưới nữ nhi của ta, sinh ra tới hài tử chẳng những sẽ kế thừa Tân Càn vương quốc, cũng sẽ kế thừa Phù Đồ Sơn, chỉ có chúng ta song phương thẳng thắn đối đãi, nghiêng tất cả, chân chính kết hợp với nhau, mới có thể chống cự cường đại Đại Viêm đế quốc." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Giữa chúng ta thật là dung không được bất luận cái gì vết rách."

Doanh Quảng chắp tay cong xuống nói: "Nhâm huynh, đây hết thảy đều là lỗi của ta."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Tốt, một trang này nhấc lên đi qua, tiếp xuống trọng yếu nhất chính là như thế nào đối mặt nguy cơ trước mắt, như thế nào đối Đại Viêm Hoàng đế phản uy hiếp."

Doanh Quảng nói: "Có thể đối kháng Long chi hối, chỉ có Long chi hối bản thân, chỉ có vận dụng chiến lược uy hiếp lực lượng, mới có thể khiến đến song phương lại một lần nữa lâm vào cân bằng, vì lẽ đó ta muốn hướng Nhâm huynh muốn mấy chi Long chi hối."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Ngươi muốn mấy chi?"

Doanh Quảng nói: "Ta muốn ba chi."

Phù Đồ Sơn chi chủ trầm mặc chốc lát nói: "Tốt, ngươi muốn uy hiếp Đại Viêm đế quốc, một chi là được rồi. Cái này một chi sau khi bắn xong, Doanh Vô Minh liền có thể đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thế lực nghị hội, không chịu đến bất luận cái gì cản trở. Mặt khác hai chi ngươi dự định bắn về phía chỗ nào?"

Doanh Quảng nói: "Thứ ba chi xem như chuẩn bị, đệ nhị chi bắn về phía nơi này."

Doanh Quảng lại tại trên bản đồ điểm một cái.

Phù Đồ Sơn chi chủ không khỏi hướng phía Thẩm Lãng nhìn sang, gật đầu nói: "Chi thứ nhất phát xạ mục tiêu ta không có ý kiến, nhưng đệ nhị chi ngươi nhất định phải bắn về phía nơi này?"

"Đúng." Doanh Quảng nói.

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Được, ta liền cho ngươi ba chi."

Đón lấy, hắn lại nói: "Thẩm Lãng người này, có thể phế bỏ vẫn là phế bỏ, người này là kẻ gây họa, hắn đang câu dẫn nữ nhi của ta."

Doanh Quảng nói: "Biết rõ."

. . .

Thành dưới đất, lớn mộ huyệt.

"Thẩm Lãng bị đưa đi." Phù Đồ Sơn chi chủ nói.

Phù Đồ Sơn công chúa nhàn nhạt đáp một tiếng.

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Nữ nhi, hắn đang câu dẫn ngươi?"

"Ừm." Phù Đồ Sơn công chúa nói.

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Ngươi cảm giác gì?"

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Phảng phất một cái thằng hề đang biểu diễn."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Hắn trước khi rời đi còn luôn miệng nói muốn trị tốt ngươi, ngươi không tâm động sao? Ngươi vì sao không đem tương quan thượng cổ điển tịch cho hắn, hắn xác thực phi thường thông minh, hắn cũng đúng là một thiên tài thầy thuốc."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Làm người trọng yếu nhất là nhận mệnh, ta đã nhận mệnh, nếu như ôm lấy hi vọng, liền lâm vào bẫy rập của hắn, liền sẽ bị không ngừng đòi lấy, cuối cùng rơi xuống một cái triệt để tuyệt vọng."

"Nữ nhi." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Phương diện nào đó, Thẩm Lãng là một cái ma quỷ, nhất là tù binh lòng của nữ nhân ma quỷ."

Phù Đồ công chúa khinh thường cười một tiếng.

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Không quản ngươi là thật chẳng thèm ngó tới, vẫn là có chỗ bị đả động cũng không đáng kể, bởi vì hắn rốt cuộc về không được, coi như hắn tại trở về, cũng sẽ trở thành một cái triệt để phế nhân, cái xác không hồn đồng dạng phế nhân."

Phù Đồ Sơn công chúa trầm mặc một lát, sau đó nói: "Nha."

"Vi phụ đi." Phù Đồ Sơn chi chủ đứng dậy rời đi.

"Cung tiễn phụ thân."

. . .

Không biết qua bao lâu, Thẩm Lãng lại một lần nữa tỉnh lại, thân ở một cái địa phương hoàn toàn xa lạ.

Một tấm tuấn mỹ lại hơi có vẻ khuôn mặt tái nhợt xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt, đây là một cái tiểu bạch kiểm, hơn nữa còn là một cái tương đối xốc nổi tiểu bạch kiểm.

"Thẩm Lãng bệ hạ, tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Doanh Vô Khuyết." Tiểu bạch kiểm nói: "Ngươi hẳn phải biết ta đi."

Doanh Vô Khuyết? Thẩm Lãng nghe được cái này trán danh tự, ánh mắt không khỏi co rụt lại. Người này đương nhiên biết rõ, Doanh Quảng con thứ hai.

Khương Ly đối với hắn mặc dù không giống Doanh Vô Minh như vậy coi trọng, nhưng người này nói ngọt, phi thường có thể làm người khác ưa thích.

Nếu như nói thâm cừu đại hận, người này tuyệt đối xếp hạng hàng đầu.

Doanh Vô Khuyết vẻn vẹn chỉ có lúc ba tuổi liền đính hôn, nhà gái là Khương Lâm nữ nhi Khương Tích.

Khương Lâm, Đại Càn đế quốc Lâm quốc công, Khương Ly thân đệ đệ, cái kia hoang đường không bị trói buộc, thường xuyên say ngã tại lão bách tính dưới mái hiên Lâm quốc công, cái kia cuối cùng vì bảo vệ Thẩm Lãng mà chết thảm Lâm quốc công.

Doanh Vô Khuyết cùng Khương Tích thanh mai trúc mã hai nhỏ vô tư, như là một đôi bích nhân, quả thực trời đất tạo nên một đôi.

Khương Ly đối Khương Tích cũng yêu thương vô cùng, mặc dù phụ thân của nàng Khương Lâm chỉ là một cái quốc công, nhưng lại đem Khương Tích sắc phong làm quận chúa.

Nếu như bình thường phát triển tiếp, Doanh Vô Khuyết cùng Khương Tích quận chúa hẳn là sẽ trở thành một đôi để người ghen tị vô cùng thần tiên quyến lữ. Nhưng mà Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau, Doanh Quảng phụ tử đem Khương thị Vương tộc mấy ngàn người toàn bộ giết tuyệt.

Doanh Vô Khuyết tự tay giết vị hôn thê của mình Khương Tích quận chúa, năm đó hắn vẻn vẹn chỉ có mười ba tuổi.

Mà cái này Khương Tích quận chúa là Thẩm Lãng đường tỷ, mấu chốt là Lâm quốc công đối với hắn ân trọng như núi.

. . .

"Thẩm Lãng bệ hạ, mời đi theo ta." Doanh Vô Khuyết nói.

Thẩm Lãng đứng dậy, cùng sau lưng Doanh Vô Khuyết, hướng phía bên ngoài đi đến.

"Thẩm Lãng bệ hạ, nghe nói ngươi là cố ý bị huynh trưởng ta tù binh, muốn ăn cắp Long chi hối? Muốn cho ta huynh trưởng đội nón xanh, câu dẫn Phù Đồ Sơn công chúa?" Doanh Vô Khuyết nói.

"Đúng a." Thẩm Lãng nói.

"Không tầm thường, không tầm thường." Doanh Vô Khuyết nói: "Như thế bị điên người, ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy. Bất quá bây giờ ngươi có thể nói cho ta một cái, ngươi âm mưu tâm tư đã rõ rành rành, ngươi làm sao trộm Long chi hối? Tay ngươi không trói gà lực lượng, làm sao chạy đi?"

Thẩm Lãng nói: "Quả thực so với lên trời còn khó hơn a, ta đầu đều muốn nổ, còn không có nghĩ đến biện pháp."

Doanh Vô Khuyết nói: "Vậy ngươi câu dẫn Phù Đồ Sơn công chúa, thành công sao?"

"Thất bại." Thẩm Lãng nói: "Nhân sinh không đắc ý người, tám chín phần mười a."

Tiếp lấy Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Doanh Quảng cũng tại a?"

"Ừm." Doanh Vô Khuyết nói: "Phụ vương tại cái nào đó chỗ cao, nhưng là hắn không muốn gặp ngươi."

"Nha!" Thẩm Lãng nói.

Rất nhanh Thẩm Lãng đi vào một cái pháo đài to lớn bên trong, hắn nhìn thấy một cái quen thuộc đồ vật, long chi lực phát xạ trang bị, mặt trên còn có một chi Long chi hối.

Rốt cục lại một lần nữa nhìn thấy Long chi hối, quả thực để người thèm nhỏ nước dãi a.

Cấp chiến lược đại sát khí a, Thẩm Lãng nhịp tim đều tăng tốc một chút, dù là chỉ có một chi, Nộ Triều thành liền an toàn.

Doanh Vô Khuyết nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi không phải là muốn trộm Long chi hối sao? Vậy cái này chi Long chi hối đang ở trước mắt, ngươi trộm phải đi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta gánh không nổi."

Doanh Vô Khuyết nói: "Như vậy tiếp xuống cái gì cũng không cần nói, cái gì cũng không cần hỏi, nhường ngươi làm cái gì, ngươi thì làm cái đó được không?"

Thẩm Lãng nói: "Không có vấn đề."

Doanh Vô Khuyết nói: "Chi này Long chi hối phát xạ khoảng cách, phát xạ mục tiêu, đều đã thiết lập tốt, ngươi duy nhất phải làm sự tình chính là mở ra Long chi hối quyền hạn, để hắn bắn ra đi."

Đây chính là Thẩm Lãng lớn nhất chiến lược giá trị.

Phù Đồ Sơn có không ít Long chi hối, lại hoàn toàn không thể phát xạ.

Mùng sáu tháng chín, Đại Viêm đế quốc phát xạ một chi Long chi hối, phá hủy Hoàn Lộ thành, cho Doanh Quảng một kích trí mạng, trực tiếp chấn nhiếp Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn.

Mấy ngày nay Doanh Vô Minh tại Viêm kinh phi thường điệu thấp, không có chủ động đi bái phỏng bất luận cái gì siêu thoát thế lực đại biểu, liền phảng phất hắn là chuyên môn đến Viêm kinh viếng thăm, mà không phải đại biểu Phù Đồ Sơn đến dự họp siêu thoát thế lực nghị hội.

Vì lẽ đó Doanh Vô Khuyết khẩu khí cứ việc rất bình thản, nhưng trước mắt chi này Long chi hối lại cực độ trọng yếu.

Nếu như thành công phát xạ, cái kia Doanh Quảng liền đối Đại Viêm đế quốc thành công tiến hành phản uy hiếp, song phương lại một lần nữa lâm vào chiến lược cân bằng. Vậy kế tiếp Doanh Vô Minh lại một lần nữa sinh động, chính thức đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt siêu thoát thế lực nghị hội, đại biểu cho Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn đi hướng tự lập, thoát ly Đại Viêm đế quốc chủ đạo phương đông trật tự.

Nếu như phát xạ thất bại, cái kia Doanh Vô Minh cũng không đề cập tới nữa siêu thoát thế lực nghị hội, Phù Đồ sơn trưởng tiến về Viêm kinh tham gia nghị hội, tiếp tục ủng hộ Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ chủ đạo phương đông thế giới trật tự, Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc tiếp tục co đầu rút cổ.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng trước mắt chi này Long chi hối hoàn toàn quyết định toàn bộ phương đông thế giới tương lai hướng đi cùng vận mệnh, đại biểu cho vương triều Đại Viêm phải chăng chính thức xé rách.

Vì lẽ đó Định Viễn thành chiến hậu, toàn bộ phương đông thế giới phát sinh kịch biến, cơ hồ mỗi một cái mấu chốt trình tự, đều sẽ ảnh hưởng thiên hạ cách cục vận mệnh.

Đương nhiên, đây đối với Thẩm Lãng là có lợi.

Hắn đối Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn tự lập hoàn toàn lạc quan thành, đối Doanh Vô Minh đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thế lực nghị hội càng là vui mừng khôn xiết, chỉ có hai cái này quái vật khổng lồ đối lập, hắn cái này nhỏ yếu Đại Càn vương triều mới có thở dốc không gian.

"Thẩm Lãng bệ hạ, đừng trách ta tiểu nhân a." Doanh Vô Khuyết rút kiếm ra, nằm ngang ở Thẩm Lãng trên cổ nói: "Nếu như ngươi không thể phát xạ chi này Long chi hối, vậy liền đại biểu ngươi không có chút giá trị, ta liền muốn chém xuống đầu lâu của ngươi."

Thẩm Lãng đi vào long chi lực phát xạ trung tâm, muốn đọc ra chi này Long chi hối phát xạ mục tiêu, nhưng là đây không phải máy tính, hoàn toàn không cách nào đọc. Hắn chỉ có khai hỏa quyền, về phần chi này Long chi hối đem bắn về phía nơi nào? Hắn hoàn toàn không biết!

"Thẩm Lãng bệ hạ, bắt đầu đi." Doanh Vô Khuyết nói, sau đó hắn lợi kiếm gần sát Thẩm Lãng cái cổ.

Thẩm Lãng nói: "Đem ta cái hộp kia lấy tới, các ngươi từ trên người ta lục soát đi cái kia, hoàng kim hộp."

Một lát sau, Doanh Vô Khuyết đem hộp phóng trước mặt Thẩm Lãng, hơn nữa đã mở ra, bên trong là thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch.

Thẩm Lãng nói: "Chủy thủ."

Một chi chủy thủ xuất hiện trong tay hắn, hắn nhẹ nhàng vạch phá ngón tay của mình, đem máu tươi nhỏ vào hộp bên trong, cùng thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau, lập tức hình thành hỗn hợp huyết dịch, thái dương nhan sắc huyết dịch.

Nhất thời, Doanh Vô Khuyết ngừng thở, mà từ một nơi bí mật gần đó giám thị hết thảy Doanh Quảng cũng ánh mắt bỗng nhiên co rụt lại.

Thái dương sắc huyết dịch?

Vị này Thẩm Lãng bệ hạ huyết mạch thiên phú, thật đúng là độc nhất vô nhị a, ức vạn bên trong không một.

Thế giới này thật đúng là không công bằng, dù là Thẩm Lãng nhỏ yếu đến đâu, lại tay trói gà không chặt, nhưng cũng là không thể thay thế, trực tiếp liền nắm giữ lấy thế giới này tối cao chiến lược quyền hạn.

Cái kia Đại Viêm Hoàng đế bên đó đây? Hắn vì sao có thể phát xạ Long chi hối, hắn vì sao có cái này quyền hạn?

Thẩm Lãng huyết mạch hẳn không có cái thứ hai.

Đón lấy, Thẩm Lãng ngón tay chấm hỗn hợp huyết dịch, trực tiếp bôi ở Long chi hối ba chữ lên.

Nháy mắt, Long chi hối ba chữ phóng xuất ra quang mang.

Toàn bộ không khí bỗng nhiên chấn động.

Thật cho người ta cảm giác giống như là long chi thức tỉnh.

Nhất là Doanh Quảng, hắn cảm giác được vô cùng cường đại lực lượng, thật phảng phất có một con rồng tại im lặng gào thét.

Toàn bộ tòa thành, toàn bộ căn cứ đều bị vô cùng cường đại Long chi hối lực lượng bao phủ.

"Có thể." Thẩm Lãng nói: "Hiện tại liền có thể phát xạ."

Doanh Vô Khuyết nói: "Chỉ đơn giản như vậy?"

Cái này, quá trình này thật sự là quá đơn giản, Thẩm Lãng máu trực tiếp tại Long chi hối ba chữ bên trên bôi một cái là được. Hoàn toàn không như trong tưởng tượng phức tạp, thần thánh, nghiêm túc.

"Phụ vương." Doanh Vô Khuyết nói.

Doanh Quảng xuất hiện, hắn trực tiếp đi đến long chi lực phát xạ trang bị trước mặt, bỗng nhiên vặn vẹo chốt mở, phát xạ.

"Sưu!"

Phảng phất một trận long ngâm, chi này Long chi hối bỗng nhiên bắn đi ra, bay ra mấy trăm mét về sau, bỗng nhiên phun ra màu lam Plasma đuôi lửa.

"Phanh phanh phanh!"

Long chi hối tại không trung không ngừng gia tốc, hai lần vận tốc âm thanh, ba lần vận tốc âm thanh, truyền đến từng đợt đáng sợ âm bạo, đinh tai nhức óc.

Sau đó, như là một viên sao băng đồng dạng xẹt qua chân trời, hướng phía mấy trăm cây số bên ngoài mục tiêu bay đi.

Ròng rã mấy phút sau.

"Rầm rầm rầm. . ."

Kinh thiên động địa bạo tạc, trên mặt đất vừa tuôn ra một đoàn to lớn địa ngục chi hoa.

Vừa một tòa thành trì, triệt để biến thành phế tích.

. . .

"Thành công!" Doanh Quảng kích động nhắm mắt lại.

Hắn đối Đại Viêm đế quốc phản uy hiếp thành công, tiếp xuống Viêm kinh cùng Hoàng đế bệ hạ hẳn là cỡ nào kinh hãi muốn tuyệt a.

Doanh Vô Minh đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt siêu thoát thế lực nghị hội, đã trở thành kết cục đã định.

Chỗ tối Phù Đồ Sơn chi chủ nội tâm cũng từng đợt run rẩy, mấy năm này thời gian hắn muốn vô số loại biện pháp, nỗ lực con số trên trời đại giới, cũng không thể bắn ra dù là một chi Long chi hối, cho dù là tại chỗ dẫn bạo đều không được.

Nhưng mà Thẩm Lãng chỉ cần ngón tay nhẹ nhàng một vòng liền có thể, thế giới này thật sự là không công bằng a, có ít người trời sinh liền nắm giữ chí cao quyền hạn, dựa vào cái gì a?

Doanh Quảng áp chế vô cùng kích động nội tâm, không có cùng Thẩm Lãng tiến hành bất luận cái gì trò chuyện, trực tiếp rời đi, đồng thời hướng phía Doanh Vô Khuyết nói: " động thủ đi."

Doanh Vô Khuyết hướng phía Thẩm Lãng cười gằn nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, nguyên lai phát xạ Long chi hối đơn giản như vậy a, chúng ta đã biết rõ biện pháp. Vì lẽ đó ngươi tiếp xuống cũng không có cái gì giá trị, ta muốn phế đi ngài. Yên tâm ngươi sẽ không chết, ta vẻn vẹn chỉ là cắt đứt ngươi bộ phận bộ óc, nhường ngươi biến thành cái xác không hồn. Dù sao cần Long chi hối thời điểm, cắt vỡ tay ngươi chỉ lấy máu, trên Long chi hối một vòng là được rồi."

"Thẩm Lãng bệ hạ, sẽ có chút đau nhức, ngươi chịu đựng một cái a." Doanh Vô Khuyết nói.

Sau đó hắn tế kiếm nhắm ngay Thẩm Lãng đầu, chậm rãi liền muốn đâm vào tiến vào, triệt để phế bỏ Thẩm Lãng đại não cùng thần trí.

Thẩm Lãng khinh thường cười một tiếng, thản nhiên nói: "Các ngươi, ngu xuẩn a!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 523: : Thẩm Lãng Diệt Tuyệt Nhất Sát! Kinh Thiên Động Địa!

Chương 522:: Thẩm Lãng diệt tuyệt nhất sát! Kinh thiên động địa!

"Các ngươi thật mẹ hắn ngu xuẩn a." Thẩm Lãng thở dài nói: "Doanh Vô Khuyết, ta giống đồ đần sao? Chư vị ta giống đồ đần sao?"

Ở đây không có người nói chuyện, nếu như nói Thẩm Lãng là kẻ ngu, cái kia toàn bộ thế giới đều là đồ đần. Ngươi có thể nói Thẩm Lãng yếu, Thẩm Lãng cặn bã, Thẩm Lãng vô sỉ, nhưng tuyệt đối không thể nói hắn ngốc. Từ đầu đến giờ, hắn trình diễn bao nhiêu kỳ tích? Hắn đem bao nhiêu người đùa bỡn trong lòng bàn tay?

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nếu như chỉ dùng ngón tay của ta nhúng lên hỗn hợp huyết dịch, bôi một cái Long chi hối ba chữ này liền có thể phát xạ? Ta còn sẽ tới sao? Ta đi tìm cái chết sao?"

Doanh Vô Khuyết ánh mắt co rụt lại nói: "Có ý tứ gì?"

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi nhưng biết, Long chi hối đồ vật bên trong là cái gì? Nó là một loại phi thường thần bí mà cường đại lực lượng? Cực kỳ mấu chốt nó cũng không phải là một loại tử vật, nó giống như là một loại sống năng lượng, làm ta kích hoạt Long chi hối thời điểm, chẳng lẽ các ngươi không có cảm nhận được dị trạng sao?"

Cảm nhận được, nhất là Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chi chủ, bọn hắn đều cảm giác được rõ ràng. Trong chốc lát thật phảng phất vật gì đó tỉnh lại, hoặc là nói sống tới. Hơn nữa phát xạ thời điểm, thậm chí vừa long ngâm thanh âm, hơn nữa loại này long ngâm cũng không phải là uy mãnh gào thét, mà là thở dài một tiếng.

Vì lẽ đó cái này Long chi hối thật không giống như là một loại tử vật, không giống như là thuần túy vũ khí.

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, vẻn vẹn dựa vào cái này thái dương quang mang hỗn hợp huyết dịch là không thể kích hoạt phát xạ, còn cần tinh thần cộng minh. Nó cần cảm ứng được ta tinh thần, cảm ứng được ý chí của ta. Đây là một loại cấp chiến lược vũ khí, tại thượng cổ đế quốc cũng cần cực cao quyền hạn mới có thể phát xạ, cần người đương quyền ý chí ăn khớp mới có thể phát xạ. Nếu không chỉ cần cái nào đó quyền hạn đánh ngất xỉu, lợi dụng ngón tay của hắn, chẳng phải là tùy tiện người kia đều có thể phát xạ, đây chẳng phải là thiên hạ đại loạn."

Doanh Vô Khuyết cười lạnh nói: "Chúng ta vì sao muốn tin tưởng ngươi? Ngươi vì bảo mệnh sự tình gì làm không được, loại chuyện gì không ra?"

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Muốn chứng minh điểm này vô cùng đơn giản, hiện tại cái này hoàng kim trong hộp hỗn hợp huyết dịch còn không có sử dụng hết, hơn nữa cũng không có mất đi hiệu lực, ngươi đem ta đánh ngất xỉu, sau đó để ngón tay của ta chấm cái này hỗn hợp huyết dịch, bôi ở Long chi hối ba chữ lên, nhìn có thể hay không kích hoạt?"

Lời này mới ra, Doanh Vô Khuyết không khỏi hướng Doanh Quảng phương hướng phóng đi.

"Đến nha, đến nha, thử một chút sao? Thực tiễn là kiểm nghiệm chân lý duy nhất tiêu chuẩn." Thẩm Lãng nói: "Đánh ngất xỉu ta a, bất quá nhất định phải nhẹ một chút, con người của ta mới tinh xảo, ngươi thoáng dùng thêm chút sức vạn nhất đem ta đánh ngốc, vậy sau này rốt cuộc phát xạ không Long chi hối."

Doanh Vô Khuyết tiến lên, tại Thẩm Lãng sau ót đập một bàn tay, nháy mắt Thẩm Lãng lại một lần nữa bất tỉnh đi, tinh xảo nam nhân chính là như vậy dứt khoát, vỗ liền hôn mê, tuyệt đối không dây dưa dài dòng.

"Phụ vương." Sau đó, Doanh Vô Khuyết hướng phía Doanh Quảng phương hướng khom mình hành lễ.

Doanh Quảng hướng phía Phù Đồ Sơn chi chủ nhìn lại nói: "Nhâm huynh?"

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Thử một chút đi."

Doanh Quảng nói: "Trên kệ tân Long chi hối."

Rất nhanh mấy tên đặc chủng võ sĩ xuất động, khiêng ra đến một chi to lớn đặc thù rương, Doanh Quảng tự thân lên trước, vặn vẹo cái này đến cái khác Ngạc Mộng thạch trang bị, mở ra cái này đặc thù rương, cái này mấy tên đặc chủng võ sĩ đem mới Long chi hối đặt lên long chi lực phát xạ trang bị.

Dù sao không phát xạ, không bạo tạc, chỉ là nghiệm chứng một chút có thể hay không kích hoạt, không thể lại lãng phí Long chi hối.

Doanh Vô Khuyết bắt lấy Thẩm Lãng ngón tay chấm hoàng kim trong hộp hỗn hợp huyết dịch, sau đó bôi ở Long chi hối ba chữ bên trên? Từ đầu tới đuôi Thẩm Lãng đều là hôn mê bất tỉnh, không có bất kỳ cái gì chủ động, nhưng cũng không có bất luận cái gì kháng cự.

Kết quả Long chi hối hoàn toàn không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Có phải là thời gian quá lâu? Hỗn hợp huyết dịch mất đi hiệu lực? Doanh Vô Khuyết vừa từ hoàng kim hộp trong tầng thứ hai làm ra một chút xíu thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch bột phấn, vừa mở ra Thẩm Lãng một ngón tay, nhỏ vào huyết dịch, lại một lần nữa hợp với thái dương quang mang hỗn hợp huyết dịch. Sau đó lại dùng Thẩm Lãng ngón tay chấm huyết dịch, bôi ở Long chi hối ba chữ lên.

Rất nhanh những này thái dương quang mang hỗn hợp huyết dịch hoàn toàn thẩm thấu đến Long chi hối ba chữ bên trong biến mất vô tung vô ảnh, vẫn không có bị kích hoạt, cũng không có phóng xuất ra sáng mang.

Doanh Vô Khuyết sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó nhìn lên, sự thật chứng minh Thẩm Lãng là đúng.

"Làm tỉnh lại hắn, để hắn thử lại lần nữa." Doanh Quảng nói.

Doanh Vô Khuyết xuất ra kim châm nhập Thẩm Lãng mấy cái huyệt vị bên trong, lập tức Thẩm Lãng bỗng nhiên giật mình, cả người tỉnh táo lại.

"A, ngươi vừa cắt ta một ngón tay? Tại sao phải cắt lớn như vậy lỗ hổng, vạn nhất lập xuống vết sẹo làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?" Thẩm Lãng giận tím mặt: "Ta chi này tay muốn dùng đến vuốt ve mỹ nhân tuyệt thế, ta chi này tay muốn dùng đến viết xuống bất hủ thơ, sau đó lưu lại vết sẹo làm sao bây giờ?"

Sau đó Thẩm Lãng toét miệng, nhìn xem trên ngón tay cái này đạo một centimet vết thương, ngày chó a, loại này cấp bậc vết thương cũng không tốt khâu lại, bởi vì không phải rất có cần phải, ngàn vạn không thể lưu lại vết sẹo a, dù là lại nhỏ bé cũng không tốt, dạng này sẽ phá hư cái này song hoàn mỹ chi thủ.

Doanh Vô Khuyết tại bên cạnh lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, chứng minh ngươi nói chính là thật, đi kích hoạt Long chi hối, nếu bị cắt có lẽ cũng không phải là ngón tay của ngươi, mà là càng thêm trí mạng đồ vật."

"Đừng, đồ chơi kia vẫn chờ cho ngươi tẩu tử sử dụng đây." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn lại một lần nữa dùng ngón tay nhúng lên thái dương quang mang hỗn hợp huyết dịch, trực tiếp bôi trên Long chi hối.

Hỗn hợp huyết dịch lại một lần nữa thẩm thấu đến ba chữ bên trong, sau đó Long chi hối cái này ba chữ bỗng nhiên tỏa ra ánh sáng.

"Phanh. . ."

Toàn bộ không gian phảng phất lại một lần nữa xuất hiện một trận khuấy động, phảng phất cái nào đó sinh vật cường đại tỉnh lại, Long chi hối lực lượng cường đại lại một lần nữa chấn nhiếp toàn trường.

Không hề nghi ngờ, Long chi hối lại một lần nữa bị kích hoạt.

Nhất thời, Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn chi chủ, Doanh Vô Khuyết sắc mặt trở nên vô cùng khó coi.

Sự thật chứng minh Thẩm Lãng nói đúng, kích hoạt cái này Long chi hối chẳng những cần huyết dịch, còn cần tinh thần cộng minh.

Cái này, đây thật là gặp quỷ. Cái này chẳng phải là nói chẳng những không thể giết Thẩm Lãng, cũng không thể đem hắn biến thành phế nhân? Thậm chí càng giống tổ tông đồng dạng cung cấp nuôi dưỡng lấy hắn?

"Đem Long chi hối lấy xuống." Doanh Vô Khuyết nói.

Mấy cái đặc chủng võ sĩ tiến lên, đem kinh người trọng lượng Long chi hối khiêng xuống đến, rời đi long chi lực phát xạ trang bị.

Rất nhanh Long chi hối ba chữ quang mang ảm đạm đi, cái kia đáng sợ năng lượng khí tức cũng biến mất, phảng phất nó lại một lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say.

Thẩm Lãng mở ra hai tay nói: "Nhìn xem, ta không có nói láo a? Doanh Vô Khuyết, ngươi còn muốn cắt mất ta bộ phận bộ óc để ta biến thành cái xác không hồn sao?"

Doanh Vô Khuyết gương mặt bỗng nhiên giật mạnh, sau đó lộ ra nụ cười nói: "Làm sao có thể chứ? Thẩm Lãng bệ hạ, ta vừa rồi chỉ là nói đùa với ngươi mà thôi, ta làm sao lại phế bỏ đầu óc ngươi đâu? Không có sự tình, không có sự tình."

Thẩm Lãng nói: "Vậy xem ra là hiểu lầm, nói ra liền thật sao."

Doanh Vô Khuyết nói: "Vậy kế tiếp xin mời Thẩm Lãng bệ hạ nghỉ ngơi thật tốt."

Thẩm Lãng nói; "Được a, an bài cho ta một cái mỹ nhân tuyệt sắc, ta. . ."

Hắn vẫn chưa nói xong, mắt tối sầm lại lại một lần nữa bất tỉnh đi, Doanh Vô Khuyết vô cùng tinh chuẩn đập vào sau ót của hắn lên.

Ta, ta xxx ngươi đại gia, ta đầu trong vòng một ngày không thể đập hai lần.

. . .

"Phụ vương? Tiếp xuống làm sao bây giờ?" Doanh Vô Khuyết nói: "Chẳng lẽ liền mặc cho Thẩm Lãng phách lối như vậy xuống dưới sao?"

Doanh Quảng thản nhiên nói: "Ngươi nói giống Thẩm Lãng dạng này người, cực kỳ thống khổ chính là cái gì?"

Doanh Vô Khuyết nói: "Cắt xén?"

Doanh Quảng lắc lắc đầu nói: "Không phải, có một chuyện so cái này còn muốn tàn nhẫn, đó chính là để hắn tự tay phá hủy chính mình yêu quý hết thảy."

Doanh Vô Khuyết hướng phía Phù Đồ Sơn chi chủ nhìn lại, mà đối phương phảng phất không có nghe thấy, chỉ là lẳng lặng nhìn qua phía bắc phương hướng.

Mấy canh giờ sau, một cái Phù Đồ Sơn cưỡi điêu từ này phía bắc mà đến, đáp xuống, hướng phía Phù Đồ Sơn chủ đạo: "Khởi bẩm Chủ quân, Long chi hối tại Vu Lan quốc chủ thành bạo tạc, cả tòa thành trì cháy hừng hực, biến thành phế tích, tử thương vô số kể."

Lời này mới ra, Phù Đồ Sơn chi chủ cùng Doanh Quảng liếc nhau, trao đổi nội tâm kích động.

Cứ việc trước đó tận mắt thấy Long chi hối bắn ra đi, nhưng lúc này nghe được thành công phá hủy Vu Lan quốc chủ thành, vẫn là vô cùng chấn động, đây chính là bọn hắn lần thứ nhất vận dụng cấp chiến lược đại sát khí, hơn nữa trực tiếp hủy đi một tòa thành trì, loại cảm giác này rất quái dị, liền phảng phất nắm giữ thiên địa chi lực.

Loại cảm giác này phi thường mỹ diệu, liền phảng phất chấp chưởng càn khôn, nắm giữ quyền lực chí cao.

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Vô Minh có mặt siêu thoát thế lực nghị hội đã trở thành kết cục đã định, tiếp xuống liền chờ đợi Viêm kinh kinh hãi, hoàng đế kinh hãi."

. . .

Mười lăm tháng chín, Long chi hối phá hủy Vu Lan quốc chủ thành. Mười chín tháng chín, cưỡi điêu người đem tin tức truyền đến Viêm kinh!

Trong chốc lát, toàn bộ Viêm kinh lại một lần nữa bị chấn động tĩnh lặng im ắng, cơ hồ toàn thân run rẩy.

Lần trước Hoàn Lộ thành bị Long chi hối phá hủy thời điểm, toàn bộ Viêm kinh đều đang gào khóc, lại là xuống nửa kỳ, lại là cả nước mặc niệm, Thái tử đấm ngực dậm chân, Đỗ Quyên khấp huyết, cả triều đại thần gào khóc, kêu đánh kêu giết.

Lúc ấy liền cho người ta một loại cảm giác, Đại Viêm đế quốc tùy thời muốn xuất động trăm vạn đại quân vì Hoàn Lộ thành vô tội chết vì tai nạn người báo thù.

Mà lần này, Vu Lan quốc chủ thành lại một lần nữa bị Long chi hối san thành bình địa, Viêm kinh phản ứng là. . . Không có phản ứng.

Thái tử điện hạ không có phản ứng, nội các không có phản ứng, thần tử cả triều đều không có phản ứng.

Duy nhất có phản ứng là Vu Lan quốc chủ, hắn trước đây không lâu vừa tới đến Viêm kinh yết kiến Hoàng đế, muốn vì mình bị chém đầu nhi tử đòi lại một cái công đạo.

Chính là cái kia Vu Lan quốc Thái tử, Tru Thiên Các đệ tử, tông sư cấp cường giả, kết quả bị Cừu Yêu Nhi trực tiếp chém thành hai khúc cái kia.

Hắn nhưng là Vu Lan quốc chủ kiêu ngạo cùng hi vọng, bây giờ lại bị Thẩm Lãng người giết, Vu Lan quốc chủ đương nhiên không nguyện ý từ bỏ ý đồ, trực tiếp tiến vào Viêm kinh thỉnh cầu Đại Viêm đế quốc xuất binh báo thù, đồng thời hắn nguyện ý làm tiền phong nguyên soái.

Hoàng đế bệ hạ đang bế quan, mà Thái tử lời thề son sắt nói với hắn nhất định sẽ vì Vu Lan quốc Thái tử báo thù, không lâu Đại Viêm đế quốc liền sẽ xuất binh diệt Đại Càn vương triều, xin mời Vu Lan quốc chủ yên tâm, ta Đại Viêm cùng ngươi cùng thù.

Thế là, vị này Vu Lan quốc chủ ngay tại Viêm kinh ở lại, khắp nơi lôi kéo triều đình trung thần, hô hào lập tức đối Nộ Triều thành xuất binh, đối Ngô Sở Việt Tam quốc xuất binh, đồng thời không ngừng hô to, Vu Lan quốc vì vương triều Đại Viêm hi sinh bao nhiêu bao nhiêu, chẳng những tổn thất mấy vạn người, hơn nữa còn tổn thất nhất anh minh tại lan Thái tử.

Đại Viêm đế quốc Thái tử lại một lần nữa triệu kiến Vu Lan quốc chủ, ban thưởng rất nhiều thứ.

Thế là, vị này Vu Lan quốc chủ liền bôn tẩu đến càng phát ra tích cực, trở thành con mắt tuyệt đối chủ chiến phái, không quản ở bất kỳ trường hợp nào hắn đều chỉ có một câu, đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh, đem Nộ Triều thành san thành bình địa, đem Thẩm Lãng cả nhà toàn tộc chém tận giết tuyệt.

Hôm nay vị này Vu Lan quốc chủ lại muốn đi bái phỏng đế quốc Liêm Thân Vương, chuẩn bị liên hợp Viêm kinh chủ chiến phái, lại một lần nữa phát động diệt Thẩm Lãng chiến.

Kết quả còn tại ăn điểm tâm thời điểm kinh thiên tin tức truyền đến, hắn Vu Lan quốc chủ thành không, bị một chi Long chi hối san thành bình địa.

Nhất thời, hắn trực tiếp liền phun ra, sau đó cả người triệt để ngốc.

Trọn vẹn một hồi lâu về sau hắn mới phát ra dã thú hô to, tại sao là ta? Vì cái gì lại là ta?

Hắn Thái tử bị giết, hắn hai vạn đại quân không, cái công đạo này còn không có đòi lại, hiện tại hắn Vu Lan quốc chủ thành lại bị phá hủy?

Dựa vào cái gì a? Liền bắt lấy ta Vu Lan quốc đánh, là cảm thấy chúng ta dễ khi dễ sao?

Sau đó, vị này Vu Lan quốc chủ cắt ngón tay của mình, viết một phần máu tươi tấu chương, lại một lần nữa tiến cung yết kiến đế quốc Thái tử, xin mời đế quốc cho hắn một cái công đạo.

Đế quốc thái tử điện hạ đối Vu Lan quốc chết vì tai nạn người tiến hành ai điếu cùng đồng tình, đồng thời biểu thị nhất định sẽ vô điều kiện trợ giúp Vu Lan quốc trùng kiến.

"Tai nạn người vô tình cho mời, lần này Vu Lan quốc phát sinh động đất tai hoạ, toàn bộ vương triều Đại Viêm đều sẽ bồi tiếp các ngươi cùng một chỗ vượt qua cửa ải khó khăn, xin mời Vu Lan quốc chủ yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không tùy ý một cái Vu Lan quốc dân chết đói chết cóng." Đế quốc Thái tử chân thành tha thiết nói.

Vu Lan quốc chủ lập tức ngốc, cái gì động đất? Chúng ta Vu Lan quốc không có địa chấn a?

"Thái tử điện hạ, là Long chi hối phá hủy chủ thành của chúng ta, không phải động đất, không có động đất." Vu Lan quốc chủ giận dữ hét.

Đế quốc Thái tử nói: "Là động đất, đồng thời dẫn tới hỏa tai, trên tình báo viết rõ ràng."

Sau đó, hắn đem mấy phần tấu ném ở Vu Lan quốc chủ trước mặt, ánh mắt trở nên âm lãnh. Cùng lúc đó toàn bộ đại điện bên trong bao phủ một tầng đáng sợ sát khí.

Vu Lan quốc chủ toàn thân run rẩy, nghiến răng nghiến lợi, cả người phảng phất muốn nổ tung.

Khinh người quá đáng a, ta chủ thành bị người dùng Long chi hối hủy đi, Đại Viêm đế quốc không những không cho ta lấy lại công đạo, ngược lại muốn nói là động đất hủy diệt?

Lẽ nào lại như vậy, lẽ nào lại như vậy, người không thể vô sỉ đến nước này.

Đế quốc Thái tử thản nhiên nói: "Vu Lan quốc chủ, hiện tại ngươi thấy rõ ràng sao?"

Vu Lan quốc chủ gào khóc, dập đầu nói: "Thần thấy rõ ràng, là động đất cùng hoả hoạn hủy đi Vu Lan quốc chủ thành, không phải Long chi hối, không phải Long chi hối."

Dứt lời hắn cũng nhịn không được nữa, cả người co quắp trên mặt đất, cơ hồ khóc đến muốn nôn ra máu.

. . .

Sau đó Vu Lan quốc chủ đóng cửa không ra, trực tiếp liền bị bệnh.

Đại Viêm đế quốc đối Vu Lan quốc phát sinh địa chấn tai hoạ biểu thị nghiêm trọng lo lắng, đồng thời phát động quý tộc cùng các thương nhân quyên tặng các loại vật tư, liền thái tử điện hạ cũng quyên ra một năm bổng lộc, trợ giúp Vu Lan quốc trùng kiến chủ thành.

Không ai nói Vu Lan quốc chủ thành bị Long chi hối phá hủy. Thế giới này thực tế quá hoang đường, tại mọi thời khắc đều ở trên diễn chỉ hươu bảo ngựa.

Cái này không khỏi để người nhớ tới hiện đại trái đất, một ít quốc gia liều mạng khóc thét lên, chúng ta không có vũ khí hạt nhân a, chúng ta không có đại sát tổn thương tính vũ khí a, thực tế là oan uổng a? Kết quả nào đó bá chủ quốc gia nói thẳng, không, ngươi có! Sau đó phát binh diệt.

Kết quả một kiểm tra, thật đúng là mẹ nó không có tính sát thương vũ khí, không có ý tứ oan uổng ngươi a, nhưng người ta thi thể đều mục nát.

Mà nào đó quốc gia không ngừng mà tiến hành thử nghiệm vũ khí hạt nhân, không ngừng dẫn bạo đạn hạt nhân, đồng thời chiêu cáo thiên hạ, chúng ta thử nghiệm vũ khí hạt nhân, chúng ta có đạn hạt nhân, chúng ta có hạch đạn đạo.

Nhưng nào đó bá chủ quốc gia thật giống như không có nghe thấy, thực tế làm cho không có cách nào, liền để nhà khoa học ra mặt nói, chúng ta bắt giữ tương quan không khí, không có phát hiện có đạn hạt nhân bạo tạc sau tương quan vật chất. Kết quả ngay thẳng tổng thống Vladimir Putin nhịn không được, trực tiếp nói cho bá chủ quốc gia nói, không sai bọn hắn là phát xạ đạn hạt nhân.

Vì sao Đại Viêm đế quốc muốn phủ nhận Vu Lan quốc chủ thành không phải bị Long chi hối phá hủy, mà là bị động đất phá hủy? Đồng thời toàn diện phong tỏa tương quan tin tức? Bởi vì một khi thừa nhận chuyện này, chẳng khác nào thừa nhận Đại Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn cũng nắm giữ Long chi hối phát xạ năng lực, chứng minh bọn hắn cũng có được chiến lược uy hiếp lực lượng.

Đương nhiên, toàn bộ Viêm kinh cao tầng không có đồ đần, ai cũng biết là Doanh Quảng phát xạ Long chi hối phá hủy Vu Lan quốc chủ thành.

Vì sao là Vu Lan quốc chủ thành? Bởi vì nó là tiểu quốc, bởi vì nó yếu a, hơn nữa còn là Tấn quốc nước phụ thuộc.

Cái này biểu thị Doanh Quảng chỉ là muốn nói cho Đại Viêm đế quốc, chúng ta cũng có được chiến lược đại sát khí, nhưng là chúng ta không nguyện ý cùng Đại Viêm đế quốc triệt để vạch mặt, cũng không nguyện ý phát sinh chiến tranh, chúng ta chỉ là muốn hòa bình tự lập.

Nhưng toàn bộ Viêm kinh vẫn là triệt để bị chấn động, toàn bộ nội các, toàn bộ quý tộc đều triệt để nghẹn ngào.

Chuyện này thật đáng sợ, Hoàng đế bệ hạ có được Long chi hối, hơn nữa còn có phát xạ năng lực, vì cảnh cáo Doanh Quảng, trực tiếp dùng Long chi hối phá hủy Hoàn Lộ thành.

Nhưng không nghĩ tới Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn cũng có Long chi hối, hơn nữa cũng có phát xạ năng lực? Lần này phát xạ tại Vu Lan quốc chủ thành lên, nếu như không thể đồng ý, lần tiếp theo có thể hay không rơi vào những thành thị khác? Có thể hay không rơi vào mọi người đỉnh đầu?

Thật sự có rất nhiều người bị triệt để chấn trụ, hù sợ, không dám phát biểu bất cứ ý kiến gì.

Hiện tại mọi người xem như thấy rõ, Thẩm Lãng luôn miệng nói chính mình có Long chi hối, nhưng trên cơ bản hắn không có. Mà Doanh Quảng cùng Đại Viêm đế quốc đều nói mình không có Long chi hối, nhưng trên thực tế bọn hắn có, hơn nữa còn lẫn nhau bắn.

Khoảng cách siêu thoát thế lực nghị hội càng ngày càng gần.

Hai mươi tháng chín, Đại Viêm đế quốc Thái tử lại một lần nữa giá lâm Càn Vương phủ, lại một lần nữa thấy Tân Càn Thái tử, hai người lại một lần nữa chuyện trò vui vẻ, hơn nữa còn tiếp theo bàn cờ vây, quan hệ lộ ra phi thường hòa hợp, thậm chí đế quốc Thái tử còn lưu tại Càn Vương phủ dùng cơm.

"Thái tử điện hạ có thể tại tệ phủ dùng cơm, là ta Doanh thị gia tộc vinh quang." Doanh Vô Minh thái độ so trước đó đều muốn cung kính, có thể quỳ tuyệt đối không đứng, có thể đứng tuyệt đối không ngồi.

Đế quốc Thái tử cười nói: "Buổi trưa hôm nay cái này một bữa đi vào tốt, đi vào hương, cô so bình thường ăn nhiều một bát cơm, nhà ngươi đầu bếp việc phải làm làm được tốt, muốn thưởng!"

Lập tức, vài trăm người quỳ gối bên ngoài dập đầu nói: "Tạ thái tử điện hạ ân điển."

Sau đó, đế quốc Thái tử bên người hoạn quan nâng một bàn bí đỏ con ra ngoài, mỗi một cái người hầu đều điểm một viên.

"Hiền đệ, ta không vội mà hồi cung, chúng ta một ván nữa cờ như thế nào?" Đế quốc Thái tử nói.

Doanh Vô Minh nói: "Điện hạ không chê thần kỳ nghệ thô bỉ, thần tự nhiên phụng bồi."

Sau đó, hai người lại một lần nữa đánh cờ.

Đế quốc Thái tử nói: "Hiền đệ a, nghe nói làm cho nhạc thân thể khiếm an, gần nhất vừa vặn rất tốt chút sao?"

Doanh Vô Minh nhạc phụ? Hắn có thật nhiều nhạc phụ, con của hắn đều có mấy cái, nhưng chân chính nhạc phụ chỉ có một cái, đó chính là Phù Đồ Sơn chi chủ.

Doanh Vô Minh nói: "Nhà nhạc hai mươi mấy năm trước thụ thương, gần nhất lớn tuổi, thỉnh thoảng phát tác, trước mấy ngày còn tới thư, nói là bò cũng phải leo đến Viêm kinh tới tham gia siêu thoát thế lực nghị hội, nhưng vừa mới xuống giường liền nôn ra máu, vì lẽ đó Phù Đồ Sơn những người khác cũng liền không dám để cho hắn lại ra ngoài. Thê tử của ta điện hạ cũng biết, không thể hóng gió, cũng không thể bị ánh mặt trời chiếu xạ, ai. . ."

Đế quốc Thái tử nói: "Vậy ngươi cũng không dễ dàng a."

Doanh Vô Minh nói: "Ta không chỉ một lần nói qua, phụ thân ta cũng đã nói nhiều lần, ta Doanh Vô Minh mặc dù là Phù Đồ Sơn con rể, nhưng dù sao cũng là Tân Càn vương quốc Thái tử, hoàn toàn không thích hợp có mặt siêu thoát thế lực nghị hội, đây coi như là chuyện gì xảy ra nha, xin mời thái tử điện hạ yên tâm, ta Phù Đồ Sơn đã mặt khác điều động đại biểu đến, chắc hẳn đã lên đường, chẳng mấy chốc sẽ đến Viêm kinh."

Đế quốc Thái tử nói: "Ồ? Là vị nào đại biểu Phù Đồ Sơn tới tham gia nghị hội a? Thời gian này quả thật có chút gấp gáp, ba ngày sau đó liền muốn triệu khai hội nghị."

Doanh Vô Minh nói: "Là Phù Hải đường chủ Nhậm sư thúc."

Đế quốc Thái tử nói: "Ta biết hắn, chữ của hắn đến viết coi như không tệ, cũng thích uống rượu, lần này đến Viêm kinh nhất định phải làm cho hắn không say không về."

Doanh Vô Minh nói: "Vậy ta trước hết đại biểu Nhậm sư thúc cảm tạ thái tử điện hạ ân đức."

Sau đó, hai người vừa tiếp lấy đánh cờ.

Một lát sau, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập, lộ ra phi thường sợ hãi.

"Cô gia, việc lớn không tốt, Phù Hải đường chủ tại đến Viêm kinh trên đường bị tập kích kích, sinh tử chưa biết." Đây là người Phù Đồ Sơn võ sĩ.

Doanh Vô Minh sắc mặt kịch biến, run rẩy nói: "Làm sao có thể? Có ai dám tập kích Phù Đồ Sơn đại biểu? Huống chi Nhậm sư thúc võ công cao như thế? Hắn có thể ròng rã mang mấy chục tên đặc chủng võ sĩ."

Phía ngoài Phù Đồ Sơn võ sĩ nói: "Địch nhân dẫn bạo một viên năng lượng hạch tâm, Phù Hải đường chủ sứ đoàn cơ hồ toàn quân bị diệt, chính hắn cũng thoi thóp, sinh mệnh hấp hối."

Doanh Vô Minh thống khổ nói: "Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy? Đến tột cùng là ai? Là người kia như thế phát rồ, vậy mà vận dụng năng lượng hạch tâm tập kích Phù Đồ Sơn sứ đoàn?"

Còn có thể là ai? Dù sao Định Viễn thành chiến hậu, tất cả chuyện xấu đều có thể biến thành là Thẩm Lãng làm.

Ai dùng Long chi hối hủy diệt Hoàn Lộ thành? Thẩm Lãng, bởi vì hắn bắn qua Long chi hối.

Là ai dùng Long chi hối phá hủy Vu Lan quốc chủ thành? Vẫn là Thẩm Lãng, bởi vì chỉ có hắn bắn qua Long chi hối, trước đây không lâu còn duy nhất một lần phát xạ mấy chục viên hủy đi Tấn quốc Thái tử mấy chục vạn đại quân đâu?

Là ai dùng năng lượng hạch tâm tập kích Phù Đồ Sơn sứ đoàn? Vẫn như cũ là Thẩm Lãng, bởi vì hắn dùng năng lượng hạch tâm nổ qua Thiên Nhai Hải Các.

Thẩm Lãng bệ hạ đây là muốn nghịch tập Khổ Đầu Hoan a, trở thành thiên hạ đệ nhất oan ức chi vương.

Doanh Vô Minh quỳ xuống dập đầu nói: "Thái tử điện hạ, phải làm sao mới ổn đây a? Khoảng cách siêu thoát thế lực nghị hội chỉ có ba ngày, Phù Đồ Sơn sứ đoàn vừa cơ hồ toàn quân bị diệt? Phù Đồ Sơn cũng không thể vắng mặt a?"

Đế quốc Thái tử nói: "Đương nhiên không thể vắng mặt, lần này siêu thoát thế lực nghị hội càng mấu chốt, liền Bạch Ngọc Kinh đều sẽ phái đại biểu đến, Phù Đồ Sơn tuyệt không thể vắng mặt."

Doanh Vô Minh nói: "Nhưng là lại để cho Phù Đồ Sơn phái đại biểu đến hiển nhiên đã tới không kịp a, cái này nên làm thế nào cho phải a? Đến tột cùng để ai đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt nghị hội a?"

Đế quốc Thái tử nói: "Không phải còn có hiền đệ sao? Ngươi là Phù Đồ Sơn con rể, đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt nghị hội danh chính ngôn thuận."

"Ta đại biểu Phù Đồ Sơn? Cái này, cái này thích hợp sao?" Doanh Vô Minh nói: "Thần cái này trong lòng thật sự là bất an a, cái này thích hợp sao?"

Đế quốc Thái tử cười nói: "Phù hợp, không có gì thích hợp bằng, trừ hiền đệ liền rốt cuộc không có người khác a."

Doanh Vô Minh lắc đầu nói: "Sự tình có lẽ vẫn chưa tới một bước kia, có lẽ Phù Hải đường chủ Nhậm sư thúc còn có thể tỉnh lại, còn có thể có mặt nghị hội."

Đế quốc Thái tử không còn có nói chuyện, mà là nắm vuốt trong tay một con cờ, nhẹ nhàng đập mặt bàn, trên mặt mặc dù mang theo dáng tươi cười, nhưng ánh mắt đều là băng lãnh.

Trọn vẹn một hồi lâu, đế quốc Thái tử nói: "Chuyện này nhất định phải truy cứu tới cùng! Hoàn Lộ thành bị Long chi hối san thành bình địa, thiên hạ chấn động theo, vạn dân cực kỳ bi thương, đã có đầy đủ chứng cứ biểu hiện, đây là Thẩm Lãng gây nên, chúng ta đã có đầy đủ nhân chứng cùng vật chứng."

Doanh Vô Minh nghiến răng nghiến lợi nói: "Người này thật sự là phát rồ, diệt tuyệt lòng người."

Đế quốc Thái tử nói: "Mặc dù còn không có triệt để điều tra rõ, nhưng lần này dùng năng lượng hạch tâm tập kích Phù Đồ Sơn sứ đoàn, hiển nhiên lại là Thẩm Lãng gây nên, hắn bực này cử động chỗ nào giống như là một cái vương giả? Chỗ nào giống như là Đại Càn đế chủ? Cái này hoàn toàn là một cái phần tử khủng bố. Bực này tội ác không thể tha thứ, nhất định phải trừng phạt."

Doanh Vô Minh nói: "Đúng, nhất định phải trừng phạt."

Đế quốc Thái tử nói: "Lấy đạo của người, trả lại cho người, cái này dùng trên người Thẩm Lãng không có gì thích hợp bằng."

Doanh Vô Minh gương mặt run lên, rất hiển nhiên đế quốc Thái tử đã mở ra điều kiện, ngươi Doanh Vô Minh muốn đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt siêu thoát thế lực nghị hội? Có thể, các ngươi dùng Long chi hối đem Nộ Triều thành san thành bình địa là được rồi.

Doanh Vô Minh cũng lập tức liền suy đoán ra đế quốc Thái tử điều kiện này ý đồ.

Đầu tiên, bức bách Doanh Quảng cùng Thẩm Lãng trước triệt để đấu, dạng này Đại Viêm đế quốc liền ở vào tương đối địa vị siêu nhiên, có thể tọa sơn quan hổ đấu.

Tiếp theo Đại Viêm đế quốc hoài nghi Thẩm Lãng rơi vào Doanh Quảng phụ tử trong tay, vì lẽ đó Doanh Quảng mới có thể phát xạ Long chi hối. Lần này đế quốc Thái tử để Doanh Quảng dùng Long chi hối diệt đi Nộ Triều thành, chính là muốn chứng minh điểm này, Thẩm Lãng chắc chắn sẽ không chủ động hủy đi Nộ Triều thành.

Nếu như lần này Long chi hối không có hủy đi Nộ Triều thành, vậy liền chứng minh Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn cũng không đơn độc nắm giữ phát xạ Long chi hối năng lực, chỉ là bởi vì tù binh Thẩm Lãng mà thôi.

Nghe được Doanh Vô Minh thật lâu không có phản ứng, đế quốc Thái tử nói: "Hiền đệ, có vấn đề sao?"

Doanh Vô Minh lắc đầu nói: "Không có vấn đề, thần tuân chỉ, chắc chắn vì Hoàn Lộ thành vô tội chết vì tai nạn người đòi lại một cái công đạo, chắc chắn đối Thẩm Lãng tiến hành hủy diệt tính trừng phạt."

Đế quốc Thái tử nói: "Cô rửa mắt mà đợi, lúc cần thiết, siêu thoát thế lực nghị hội kéo dài thời hạn mấy ngày tổ chức cũng là có thể."

Đây càng thêm là uy hiếp, cũng là trực tiếp nhất điều kiện, chỉ có Doanh Quảng hướng Nộ Triều thành phát xạ Long chi hối về sau, Doanh Vô Minh mới có thể có mặt siêu thoát thế lực nghị hội.

"Thần tuân chỉ, tuyệt đối không cô phụ thái tử điện hạ kỳ vọng." Doanh Vô Minh quỳ xuống dập đầu!

. . .

Thẩm Lãng lại một lần nữa lúc tỉnh lại, người đã ở tại quen thuộc trong phòng, vẫn là cái giường kia, vẫn là đồng dạng sàn nhà, vẫn là đồng dạng chăn mền, đứng ở cửa vẫn là cái kia hùng tráng nữ võ sĩ, bất quá nàng giống như vừa gầy một chút xíu.

"Mãnh tướng tỷ tỷ, có thể nghĩ chết ta." Thẩm Lãng nói: "Rời đi những ngày này, luôn luôn cảm thấy ngươi nhất là thân thiết."

Thẩm Lãng tiến lên cùng hùng tráng nữ võ sĩ tiến hành một lần ôm, lập tức đối phương trực tiếp cứng ngắc, cơ hồ đang run rẩy run rẩy.

"Ta rời đi mấy ngày nay, không biết Nhậm Doanh Doanh công chúa có muốn hay không ta a?" Thẩm Lãng nói: "Ngươi nhất định phải thay ta chuyển cáo nàng, Nhậm Doanh Doanh ta chữa khỏi ngươi a, tranh thủ thời gian lên cho ta cổ điển tịch, ta tốt nắm chặt thời gian nghiên cứu, trị bệnh cho nàng a."

Hùng tráng nữ võ sĩ lại một lần nữa quay lưng đi, lẳng lặng không nói.

Thẩm Lãng lại bắt đầu chăm chỉ tập thể dục kiếp sống, làm mười hai cái chống đẩy, mười ba cái nằm ngửa ngồi dậy, không tầm thường.

Sau đó hai ba ngày, Thẩm Lãng lại một lần nữa tiến hành tẩy não một liên cú.

Nhậm Doanh Doanh, ta chữa khỏi ngươi a, thượng cổ điển tịch cho ta.

Phảng phất hắn tất cả tư duy trọng tâm đều tại như thế nào chữa khỏi Phù Đồ Sơn công chúa lên, hoàn toàn quên chính mình nhiệm vụ chủ yếu, ăn cắp Long chi hối.

Không có Long chi hối, hắn như thế nào bảo hộ Nộ Triều thành? Không có Long chi hối, hắn như thế nào chiến lược uy hiếp Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn cùng Đại Viêm đế quốc.

Nhưng hắn tay trói gà không chặt, muốn tự vệ cũng khó khăn, muốn ăn cắp mấy vạn cân không chỉ Long chi hối? Quả thực là người si nói mộng, khó như lên trời, nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Mà liền tại hắn không ngừng lặp lại nói Nhậm Doanh Doanh, ta chữa khỏi ngươi a thời điểm, hùng tráng nữ võ sĩ trong mắt thỉnh thoảng sẽ hiện lên một tia thống khổ quang mang.

Ròng rã thời gian mấy tháng, tuyệt đại bộ phận thời điểm, nàng mỗi ngày cơ hồ hai mươi bốn giờ đều đang giám thị Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng bây giờ còn đang luôn miệng nói muốn trị tốt Phù Đồ Sơn công chúa, nhưng nơi này đã không phải là chỗ cũ, cứ việc gian phòng giống nhau như đúc, nhưng đã sớm đổi chỗ, hơn nữa công chúa điện hạ cũng căn bản không ở nơi này. Thế nhưng là vị này hùng tráng nữ võ sĩ cái gì cũng không thể nói, một chữ cũng không thể nói.

Nàng cảm thấy Thẩm Lãng rất đáng thương, đường đường một cái Đại Càn đế chủ, yếu ớt như vậy mà lại tinh xảo người, lại bị như thế cầm tù mấy tháng, nhưng lại lại không có sụp đổ, đổi thành bất luận kẻ nào đã sớm sụp đổ.

. . .

Ngày kế tiếp, hùng tráng nữ võ sĩ lại một lần nữa đi vào phòng, đối Thẩm Lãng nói: "Mặc xong quần áo theo ta đi."

Thẩm Lãng nói: "Là đi gặp Nhậm Doanh Doanh sao? Nếu như không phải lời nói, ngươi trực tiếp đánh ngất ta đi, nhớ kỹ nhẹ một chút a, đừng đem ta đánh ngốc, nhất định phải nháy mắt kích choáng ta, ta rất sợ đau. . . A. . ."

Hùng tráng nữ võ sĩ tay vô cùng tinh chuẩn vỗ, Thẩm Lãng trực tiếp bất tỉnh đi, hùng tráng nữ võ sĩ tiếp được hắn, gương mặt có chút run rẩy một cái.

. . .

Thẩm Lãng lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, đã ở vào một cái thành lũy bên trong, cùng lần trước phát xạ Long chi hối thành lũy hoàn toàn giống nhau như đúc. Chung quanh toàn bộ là thật dày nham thạch vách tường, chỉ lộ ra một cái lỗ nhỏ có thể để Long chi hối phát xạ bay ra ngoài.

Hắn mở mắt thời điểm, trước mắt lại một lần nữa xuất hiện Doanh Vô Khuyết gương mặt trắng nhỏ này, lần này trực tiếp tại phát xạ bình đài đem hắn tỉnh lại, phía trước chính là long chi lực phát xạ trang bị, vẫn như cũ là vài ngày trước phát xạ cái kia một bộ.

Long chi hối đã đặt ở phát xạ trang bị lên, chỉ cần kích hoạt về sau, liền có thể phát xạ.

Doanh Vô Khuyết rút kiếm ra, trực tiếp đè vào Thẩm Lãng trên cổ, nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, cái này đi ngang qua sân khấu vẫn là phải đi, mời ngươi kích hoạt Long chi hối, chúng ta muốn tiến hành lần thứ hai phát xạ."

Thẩm Lãng nói: "Lần này cần phá hủy là toà nào thành thị a? Chúng ta đây là ở đâu a?"

"Không nên hỏi đừng hỏi." Doanh Vô Khuyết nói.

Thẩm Lãng xuyên thấu qua phát xạ không nhìn về phía bên ngoài, phát hiện trên trời tại tung bay bông tuyết, hơn nữa không khí rất lạnh, bây giờ mới tháng chín vừa mới nhập thu mà thôi, vậy mà liền tuyết rơi? Nộ Triều thành ở thời điểm này vẫn là chói chang ngày mùa hè đâu.

Nơi này chẳng lẽ là cực bắc địa phương, vì lẽ đó bắt đầu mùa đông sớm như vậy? Từ khi bị bắt làm tù binh về sau, Thẩm Lãng liền không có gặp qua phía ngoài thái dương, cũng không có nhìn thấy bất luận cái gì phong cảnh bên ngoài, mãi mãi cũng không biết thân ở phương nào, hiện tại cũng không ngoại lệ.

Doanh Vô Khuyết kiếm thoáng dùng sức, vậy mà đem Thẩm Lãng cổ mở ra một đạo nhàn nhạt vết thương, lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, mời ngươi kích hoạt Long chi hối, nếu không ta liền muốn cắt cổ của ngươi, ngươi chắc chắn không nguyện ý nhìn thấy cái này máu tanh một màn."

"Không có vấn đề, không có vấn đề, tuyệt đối đừng động thủ, ta cổ không thể lưu sẹo, ta còn muốn xuyên cổ thấp quần áo." Thẩm Lãng vội vàng nói: "Đem hoàng kim hộp lấy tới."

Hoàng kim hộp mở ra, bên trong đã phóng một chút xíu thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch.

Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí mở ra ngón tay một cái lỗ hổng nhỏ, để cho mình huyết dịch nhỏ vào hoàng kim hộp, hỗn hợp trở thành ánh mặt trời huyết dịch.

Dùng ngón tay chấm một điểm hoàng kim huyết dịch, phi thường nghiêm túc ngưng trọng bôi ở Long chi hối ba chữ lên.

Lập tức, ba chữ này lại một lần nữa tỏa ra ánh sáng, chiến lược đại sát khí Long chi hối bị kích hoạt.

Tất cả mọi người lại cảm thấy đến Long thức tỉnh khí tức, toàn bộ tòa thành đều bị Long chi hối cái gì đáng sợ năng lượng khí tức trấn áp.

Doanh Vô Khuyết tiến lên, bỗng nhiên vặn vẹo Ngạc Mộng thạch chốt mở.

Phát xạ!

"Sưu!" Chiến lược đại sát khí Long chi hối bỗng nhiên bắn đi ra, bay ra mấy trăm mét bên ngoài, phần đuôi bỗng nhiên toát ra Plasma ngọn lửa.

"Oanh. . ." Long chi hối không ngừng gia tốc, rất nhanh đạt tới ba lần vận tốc âm thanh, vang lên từng đợt âm bạo, rất nhanh như cùng lục sắc quang mang lưu tinh vô cùng kinh diễm xẹt qua chân trời, hướng phía không biết mục tiêu vọt tới.

Nhất thời, Doanh Vô Khuyết lộ ra dữ tợn mà lại nụ cười tàn nhẫn.

Ha ha ha ha, Thẩm Lãng ngươi cũng có hôm nay a, ngươi không phải trí gần như yêu sao? Ngươi không phải thông minh tuyệt đỉnh sao?

Trên thế giới này cực kỳ thống khổ chính là cái gì? Chính là tự tay hủy đi chính mình hết thảy.

Ngươi Thẩm Lãng biết rõ chi này Long chi hối mục tiêu là nơi nào sao? Nộ Triều thành a, ngươi Đại Càn đế quốc đô thành a, ngươi tất cả cơ nghiệp đều ở nơi đó, quân đội của ngươi đều ở nơi đó, ha ha ha.

Ngươi thấy phía ngoài tuyết bay, ngươi bởi vì thời tiết giá lạnh liền cho rằng đây là tại nhất phương bắc, đây hết thảy đều là đối ngươi lừa gạt mà thôi, nơi này là khoảng cách Nộ Triều thành năm trăm dặm hòn đảo.

Thẩm Lãng, trước ngươi không phải phách lối vô cùng a, không phải còn nằm mơ muốn ăn cắp Long chi hối, còn muốn cho ta huynh trưởng Doanh Vô Minh đội nón xanh a? Ngươi không phải luôn mồm chửi chúng ta ngu xuẩn sao? Ngươi mới thật sự là ngu xuẩn a!

Hiện tại lại như thế nào? Chính ngươi phá hủy Nộ Triều thành, trên thế giới còn có so đây càng thêm chuyện bị thảm sao? Ha ha ha ha!

Ngươi Đại Càn đế quốc xong, trên thế giới này chỉ có một cái Đại Càn, kia chính là ta Doanh thị Đại Càn.

"Sưu sưu sưu. . ."

Chi này Long chi hối tại không trung xẹt qua kinh diễm quang mang quỹ tích, hướng thẳng đến Nộ Triều thành vọt tới, tràn ngập lực lượng hủy thiên diệt địa.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 524: : Lãng Gia Kinh Thiên Kế Sách, Đại Công Cáo Thành!

Chương 523:: Lãng gia kinh thiên kế sách, đại công cáo thành!

Theo Long chi hối bắn ra đi nháy mắt, Phù Đồ Sơn ba cái cưỡi điêu người bỗng nhiên bay lên không trung, chăm chú nhìn Long chi hối hướng bay.

Bình thường đến nói Long chi hối phi hành khoảng cách sẽ không vượt qua năm, sáu trăm dặm, mà chắc lần này Long chi hối khoảng cách Nộ Triều thành đã không sai biệt lắm là phát xạ khoảng cách cực hạn, ròng rã hơn bốn trăm dặm, tại Nộ Triều thành phía đông một cái trên hoang đảo.

Vì phát xạ chi này Long chi hối, Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc quả thực là trăm phương ngàn kế. Bọn hắn nguyên bản có thể trên chiến hạm phát xạ Long chi hối, nhưng lo lắng bị Thẩm Lãng phát giác ra được là ở trên biển. Vì lẽ đó trong thời gian ngắn nhất tại cái này hoang đảo kiến tạo một cái cùng trước đó giống nhau như đúc tảng đá thành lũy.

Hơn nữa vì không cho Thẩm Lãng nhìn thấy biển cả, thành lũy mở miệng là hướng phía bầu trời, hơn nữa còn là đêm tối, thậm chí còn chế tạo gió biển gào thét, lớn Tuyết Phiêu Phiêu cảm giác.

Hơn hai trăm cây số khoảng cách, đối với Long chi hối đến nói hơn ba phút đồng hồ liền đã hoàn toàn đầy đủ.

Phù Đồ Sơn cưỡi điêu người càng bay càng cao, truy đuổi Long chi hối mà đi, chính là muốn phán đoán có thành công hay không tại Nộ Triều thành dẫn bạo.

Không sai biệt lắm ba phút sau.

"Rầm rầm rầm. . ."

Xa như vậy tạm thời là nghe không được thanh âm, nhưng là hai cái này cưỡi điêu người thấy rất rõ ràng, xa xôi Nộ Triều thành phương hướng, bỗng nhiên bốc lên một đám lửa.

Đương nhiên khoảng cách này thực tế là quá xa, cho nên có thể đủ nhìn thấy một cái hỏa cầu bốc lên đến liền đã phi thường không tầm thường.

Lập tức một cái cưỡi điêu người trở về hoang đảo, từ trên trời giáng xuống tiến vào thành lũy, khom người nói: "Nhị vương tử, Long chi hối thành công dẫn bạo, mục tiêu đã triệt để bị phá hủy."

Lời này mới ra, Doanh Vô Khuyết trong lòng mừng như điên, cứ việc trong lòng cảm thấy căn bản sẽ không có ngoài ý muốn, nhưng lúc này tâm mới xem như chân chính kết thúc.

Thoải mái, quá thoải mái, ha ha ha ha!

Thẩm Lãng ngươi cái ngốc bức này, ngươi vừa mới tự tay hủy đi Nộ Triều thành, hủy đi ngươi Đại Càn đế quốc.

Cái này một cái Long chi hối tại Nộ Triều thành bạo tạc, sẽ nổ chết bao nhiêu người? Thẩm Lãng những bí mật kia phòng thí nghiệm, trụ sở bí mật toàn bộ sẽ bị san thành bình địa, quân đội của hắn cũng cơ hồ sẽ toàn quân bị diệt, còn có dừng sát ở Nộ Triều thành bến tàu hạm đội, nhất là từ Thiên Nhai Hải Các tịch thu được cái kia chiếc thượng cổ chiến hạm, toàn bộ đều muốn bị phá hủy.

Đây hết thảy đều là báo ứng a, Thẩm Lãng trước ngươi nổ người khác thời điểm cỡ nào sảng khoái? Hiện tại rốt cục đến phiên chính ngươi.

Bất quá đáng tiếc a, như thế thoải mái sự tình không thể nói cho Thẩm Lãng, không thể điên cuồng đánh mặt, chỉ có thể ở trong lòng mừng thầm.

Thẩm Lãng phảng phất từ đối phương trên nét mặt nhìn ra một chút mánh khóe, lập tức sắc mặt hơi đổi một chút nói: "Làm sao? Các ngươi vừa mới phá hủy mục tiêu là nơi nào a? Là toà nào thành thị?"

Doanh Vô Khuyết nói: "Không có gì, ngươi không cần phải để ý đến cái này, vấn đề gì cũng không cần hỏi, tóm lại ngươi chỉ cần ngoan ngoãn nghe lời, liền có thể bình yên vô sự."

Tiếp lấy hắn hướng phía Thẩm Lãng cái ót nhẹ nhàng vỗ, cái này tinh xảo nam nhân lại một lần nữa mắt tối sầm lại, triệt để bất tỉnh đi.

Lúc này, Doanh Vô Khuyết mới tại Thẩm Lãng bên tai cười gằn nói: "Thẩm Lãng, ngươi vừa rồi phá hủy là Nộ Triều thành, ngươi Nộ Triều thành! Chính ngươi giết chết chính mình mười vạn người, toàn bộ Đại Càn vương triều người đều bị ngươi giết tuyệt, sướng hay không? Nhanh a? Đến tột cùng ai là ngu xuẩn a?"

Bất quá hôn mê Thẩm Lãng hoàn toàn không có bất kỳ cái gì phản ứng, cái này khiến Doanh Vô Khuyết hơi có chút khó chịu, có một loại cẩm y dạ hành cảm giác.

"Rút lui, lập tức rút lui." Doanh Vô Khuyết hạ lệnh.

Lập tức mười mấy cái Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ tiến lên, nhanh chóng phá giải long chi lực phát xạ trang bị, sau đó chở về đến trên chiến hạm.

Bọn hắn hiển nhiên phi thường thuần thục, vẻn vẹn mười mấy phút liền đã toàn bộ phá giải hoàn tất, hơn nữa trên chiến hạm một lần nữa lắp ráp.

Đây là một chiếc Phù Đồ Sơn chiến hạm, hơn nữa không phải chiến hạm chủ lực, mặc dù so ra kém Thiên Nhai Hải Các cái kia chiếc thượng cổ chiến hạm, nhưng cũng viễn siêu trên thế giới này tuyệt đại bộ phận chiến hạm.

"Đi. . ." Theo Doanh Vô Khuyết ra lệnh một tiếng, chi này nhỏ hạm đội dùng tốc độ nhanh nhất rời xa vùng biển này, nó đi thuyền tốc độ kinh người nhanh, nó có cánh buồm, cũng có thượng cổ động lực trang bị, mỗi giờ đi thuyền tốc độ vượt qua ba mươi năm cây số, phổ thông thuyền căn bản không có khả năng đuổi kịp.

"Trên kệ Long chi hối."

Mười cái Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ nâng lên Long chi hối, đặt ở phát xạ trang bị lên, bởi vì nơi này là địch cảnh, nhất định phải tại mọi thời khắc bảo trì đề phòng, nếu như xuất hiện vô cùng cường đại địch nhân, có thể trực tiếp dùng Long chi hối trực tiếp hủy diệt.

Đương nhiên nơi này nói vô cùng cường đại địch nhân không phải nói Thẩm Lãng Nộ Triều thành, mà là nói Đại Viêm đế quốc. Hành động lần này trước đó, Doanh Quảng liền đã từng nói, nhất định phải cẩn thận Đại Viêm đế quốc đánh lén.

Doanh Vô Minh tại Viêm kinh tham gia siêu thoát thế lực nghị hội, Doanh Quảng muốn tại trong nước chủ trì đại cục, vì lẽ đó lần này phá hủy Nộ Triều thành nhiệm vụ liền giao cho Doanh Vô Khuyết cùng một tên Phù Đồ sơn trưởng lão cộng đồng hoàn thành, xuất động mấy chục tên đặc chủng võ sĩ, mấy trăm tên đứng đầu võ sĩ, còn có một chi Phù Đồ Sơn cỡ nhỏ hạm đội.

Mặc dù là cỡ nhỏ hạm đội, nhưng là toàn bộ đều có văn minh thời thượng cổ động lực, có cự hình cường nỗ, có năng lực đo hạch tâm, có phòng không cường nỗ, sức chiến đấu cường hãn cực hạn, dù là gặp được Thẩm Lãng hạm đội chủ lực cũng không sợ hãi.

Đương nhiên coi như như thế, Phù Đồ Sơn chi hạm đội này tiến vào vùng biển này thời điểm vẫn là cẩn thận từng li từng tí, trước điều động cưỡi điêu người ở trên không giám thị, gặp được bất luận cái gì thuyền đều lập tức tránh đi, bảo đảm không bị bất luận cái gì thuyền phát hiện.

Mà đoạn đường này đến, bọn hắn cũng xác thực không có đụng vào Thẩm Lãng tuần tra hạm đội, bởi vì hải dương quá lớn, chỉ cần không đi cố định đường thuyền, muốn gặp được thực tế quá khó, huống hồ bất luận cái gì thuyền tầm mắt chỉ có hai mươi mấy cây số mà thôi, bởi vì thế giới này là hình tròn.

Không chỉ có như thế, Doanh Vô Khuyết còn phát hiện Thẩm Lãng hạm đội chính đại quy mô co vào, rất hiển nhiên là bởi vì Thẩm Lãng bị bắt, khiến cho bọn hắn khai thác bảo thủ sách lược.

"Trở về căn cứ."

Theo Doanh Vô Khuyết ra lệnh một tiếng, chiếc này cỡ nhỏ hạm đội thừa dịp bóng đêm nhanh chóng xuôi nam, toàn bộ quá trình thần không biết quỷ không hay.

Hắn nhìn một chút hôn mê Thẩm Lãng, vừa nhìn một chút phát xạ trang bị bên trên Long chi hối, nội tâm vô cùng kích động.

Loại này nháy mắt phá hủy một tòa thành thị cảm giác quá mỹ diệu, loại này nắm giữ quyền lực chí cao cảm giác càng tươi đẹp hơn.

Đáng tiếc a, Phù Đồ Sơn chi chủ chỉ cấp ba chi Long chi hối, trước mắt là cuối cùng một chi, trên cơ bản liền muốn dùng để bảo trì chiến lược lực uy hiếp, sẽ không lại phát xạ.

Hơn nữa tương lai Tân Càn vương quốc là Doanh Vô Minh, Phù Đồ Sơn cũng là Doanh Vô Minh.

Doanh Vô Khuyết không có nghĩ qua muốn cùng Doanh Vô Minh cái gì tranh đoạt, thậm chí hắn đối người huynh trưởng này còn có chút kính sợ.

Lập tức hắn nhẹ nhàng thở dài một tiếng, tự nhủ: "Có thể tự mình phá hủy Nộ Triều thành đã thỏa mãn, đã đầy đủ thoải mái."

Tiếp lấy hắn đi vào hôn mê Thẩm Lãng trước mặt, nhìn đối phương trương này tuấn mỹ vô song khuôn mặt, cứ việc vừa mới phá hủy Nộ Triều thành, nhưng hắn vẫn cảm thấy chưa đủ nghiền, nhưng là phụ vương cùng Phù Đồ Sơn chi chủ mệnh lệnh rõ ràng, tuyệt đối không thể thương tổn Thẩm Lãng một cọng tóc gáy.

Như vậy làm như thế nào làm nhục hắn đâu?

Do dự một chút, Doanh Vô Khuyết giải khai dây lưng quần, liền muốn trên người Thẩm Lãng đi tiểu.

Ngươi là Khương Ly chi tử lại như thế nào? Ngươi là Đại Càn đế chủ lại như thế nào?

Nhưng hắn còn không có đón lấy quần, bỗng nhiên một tên Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ nhanh chóng xông tới, nhìn thấy hắn cử động không khỏi kinh ngạc.

Doanh Vô Khuyết lạnh nhạt nói: "Ngươi cái gì cũng không có trông thấy, hiểu chưa?"

"Đúng." Phù Đồ Sơn võ sĩ khàn giọng nói: "Nhị vương tử, ngươi mau đến xem nhìn, ra đại sự. . ."

Doanh Vô Khuyết không thể thành công nhục nhã Thẩm Lãng, mặt không thay đổi buộc lại kim ngọc đai lưng.

Mà vào lúc này, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến vô cùng dồn dập tiếng chuông.

"Địch tập, địch tập. . ."

Toàn bộ hạm đội đều vang lên còi báo động chói tai, cơ hồ tất cả võ sĩ đều lao ra.

Doanh Vô Khuyết không khỏi khẽ run rẩy, xảy ra chuyện gì? Là Thẩm Lãng hạm đội đánh tới? Vẫn là Đại Viêm đế quốc?

Xông ra boong tàu về sau, Doanh Vô Khuyết nghiêm nghị nói: "Địch nhân ở đâu?"

Mênh mông trên mặt biển, không có nhìn thấy bất cứ địch nhân nào a?

Trên trời cưỡi điêu người cao giọng nói: "Nhị vương tử, trên trời, trên trời có Long chi hối hướng phía chúng ta phóng tới."

Doanh Vô Khuyết ngẩng đầu nhìn lên, không có phát hiện Long chi hối a.

Đón lấy, hắn lập tức cưỡi lên một cái Cự Điêu, bỗng nhiên xông lên bầu trời.

Nhìn thấy, nhìn thấy!

Từ phía bắc phóng tới một chi Long chi hối, lúc này ngay tại bầu trời phi hành, kéo lấy thật dài đuôi lửa, mục tiêu chính thức Doanh Vô Khuyết chi hạm đội này.

Lập tức, Doanh Vô Khuyết toàn thân đều muốn run rẩy.

Đây, đây là chỗ nào phóng tới Long chi hối? Nộ Triều thành?

Không thể nào là Nộ Triều thành, đầu tiên Nộ Triều thành đã bị phá hủy, hơn nữa bọn hắn cũng không có Long chi hối, hơn nữa Thẩm Lãng trong tay hắn, Nộ Triều thành bên trong căn bản không có người có quyền hạn phát xạ Long chi hối.

Đại Viêm đế quốc, chắc chắn là Đại Viêm đế quốc!

Lần này bức bách Doanh thị phá hủy Nộ Triều thành vốn là Đại Viêm đế quốc ý chí, bọn hắn không chỉ muốn tọa sơn quan hổ đấu, còn muốn dẫn xà xuất động, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

Doanh Vô Khuyết lập tức liền nghĩ đến Đại Viêm đế quốc phát xạ Long chi hối mục đích, đầu tiên muốn phá hủy Phù Đồ Sơn chi hạm đội này, phá hủy quý giá vô cùng long chi lực phát xạ trang bị, trọng yếu nhất chính là giết chết Thẩm Lãng.

Chỉ cần Thẩm Lãng chết một lần, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn Long chi hối cũng không có dùng.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Doanh Vô Khuyết đầu đều muốn nổ tung, phía bắc chi này Long chi hối đã càng ngày càng gần, khoảng cách nhiều nhất chỉ có hơn hai trăm dặm.

Lúc này Phù Đồ sơn trưởng lão cưỡi bạch điêu xông lên, cầm kính viễn vọng nhìn phía bắc chi này Long chi hối.

"Chi này Long chi hối tốc độ phi hành chậm, chắc chắn là từ rất xa phía bắc phát xạ tới." Phù Đồ sơn trưởng lão đạo: "Nhưng coi như tốc độ chậm nữa, nhiều nhất ba phút cũng liền bay đến, thời gian ngắn như vậy, hạm đội của chúng ta căn bản trốn không thoát sát thương bán kính."

"Chắc chắn là Đại Viêm đế quốc, chắc chắn là." Doanh Vô Khuyết run rẩy nói: "Bọn hắn chắc chắn phát hiện chúng ta, hơn nữa phi thường hèn hạ, chờ chúng ta phá hủy Nộ Triều thành về sau, bọn hắn mới bắt đầu phát xạ Long chi hối xạ kích chúng ta."

Phù Đồ sơn trưởng lão quát ầm lên: "Ai cũng biết là Đại Viêm đế quốc, nhưng bây giờ nói cái này đã không có chút ý nghĩa nào. Tiếp xuống phải làm gì? Làm sao bây giờ?"

Doanh Vô Khuyết nói: "Mang theo Thẩm Lãng chạy, hạm đội bị phá hủy không sao. Chỉ cần bảo trụ Thẩm Lãng tính mệnh, chúng ta chiến lược lực uy hiếp liền vẫn còn ở đó."

Phù Đồ sơn trưởng lão cả giận nói: "Chi hạm đội này không có cái gì giá trị, nhưng long chi lực phát xạ trang bị giá trị liên thành, nếu như một khi bị phá hủy, chúng ta đi đâu đi tìm đệ nhị cỗ? Giá trị của nó thậm chí càng vượt qua Long chi hối. Huống hồ Thẩm Lãng như thế yếu ớt, Long chi hối một khi bạo tạc, hắn sống được xuống tới sao? Người này một trận gió lớn đều có thể bị thổi chết."

Doanh Vô Khuyết lòng nóng như lửa đốt, phía bắc chi kia Đại Viêm đế quốc phóng tới Long chi hối đã càng ngày càng gần.

Sau đó phải làm gì? Tất cả mọi người từ bỏ hạm đội chạy trốn, lén vào đáy biển còn có thể sống, nhưng Thẩm Lãng chưa hẳn sống được, hắn người này quá giòn.

Mấu chốt long chi lực phát xạ trang bị quá trọng yếu, chẳng lẽ liền mặc cho nó bị phá hủy sao?

"Đánh thức Thẩm Lãng, đánh thức Thẩm Lãng." Phù Đồ sơn trưởng lão cao hô: "Hắn yêu quý tính mệnh, hơn nữa thông minh xảo trá, hắn có lẽ có biện pháp."

Doanh Vô Khuyết khống chế bạch điêu đáp xuống, khoảng cách còn có mấy chục mét thời điểm, liền trực tiếp từ phía trên nhảy xuống, vọt thẳng đến Thẩm Lãng trước mặt, đem kim châm nhập thẩm ** vị, đem hắn tỉnh lại.

Thẩm Lãng bỗng nhiên giật mình, cả người tỉnh táo lại.

"Làm sao?" Thẩm Lãng nói: "Ngươi bộ dáng này cùng Doanh Quảng chết đồng dạng."

Thời khắc mấu chốt này, Doanh Vô Khuyết cũng không so đo Thẩm Lãng, trực tiếp một tay lấy hắn đẩy ra ngoài, chỉ Hướng Bắc bên cạnh bầu trời.

Thẩm Lãng nhìn một chút, phát hiện phía bắc có một chi Long chi hối ngay tại phóng tới.

"Ta, ta xxx. . ." Thẩm Lãng run rẩy nói: "Long chi hối? Từ đâu tới Long chi hối? Đại Viêm đế quốc, Đại Viêm đế quốc. . ."

Doanh Vô Khuyết nói: "Thẩm Lãng, chi này Long chi hối nhiều nhất còn có hai phút liền muốn bạo tạc, chúng ta còn có thể lâm vào đáy biển chạy trốn, ngươi là trốn không thoát. Ngươi không muốn chết, tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp tự cứu đi."

"Thảo, thảo, thảo, thảo. . ." Thẩm Lãng không ngừng nổi giận mắng: "Đây là nơi nào a? Thế nào lại gặp Đại Viêm đế quốc hạm đội?"

Sau đó, Thẩm Lãng nhìn chằm chằm phía bắc chân trời bay tới chi này Long chi hối, miệng lý líu lo không ngừng nói xong từng cái số liệu.

"Tốc độ phi hành, ước chừng bốn trăm mét mỗi giây."

"Còn có một trăm năm mươi giây đánh trúng chúng ta."

Đón lấy, Thẩm Lãng nhanh chóng cầm qua giấy bút, trí não nhanh chóng tính toán, vẽ ra phi hành quỹ tích.

"Kính viễn vọng, kính viễn vọng. . ."

Thẩm Lãng cầm qua kính viễn vọng, trong tay tại không trung không ngừng khoa tay, lộ ra phi thường cao thâm.

"Cây thước, cây thước."

"Thước ba góc, thước ba góc."

Đón lấy, Thẩm Lãng không ngừng trên giấy sửa đổi phi hành quỹ tích.

"Nhanh, nhanh, nhanh. . ." Doanh Vô Khuyết nghiêm nghị nói: "Không có thời gian!"

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất trên thuyền thượng cổ trang bị, hạm đội hơn mấy trăm tên võ sĩ toàn bộ đều mặc bên trên đặc thù áo giáp, chuẩn bị tùy thời nhảy thuyền lén vào đáy biển.

Long chi hối một khi bạo tạc, chỉ có trốn ở đáy biển mới có một chút hi vọng sống, nhưng tuyệt đại bộ phận người áo giáp bên trong nhưng không có dưỡng khí.

Chi kia Long chi hối càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Thẩm Lãng vẫn tại phức tạp tính toán, rất nhanh liền tại trên tờ giấy trắng tràn ngập đầy công thức, ròng rã mười mấy được.

Một nửa thời gian trôi qua.

"Đến lúc nào rồi, ngươi còn có thời gian tô tô vẽ vẽ, Long chi hối chẳng mấy chốc sẽ đánh trúng chúng ta bạo tạc." Doanh Vô Khuyết giận dữ hét.

Thẩm Lãng tính toán hoàn tất nói: "Hiện tại chỉ có một cái biện pháp , bất kỳ cái gì vũ khí cũng đỡ không nổi Long chi hối, trừ phi Long chi hối chính mình. Chúng ta còn có một chi Long chi hối, lập tức bắn ra đi, tại không trung chặn đường Đại Viêm đế quốc chi này Long chi hối."

Doanh Vô Khuyết gương mặt bỗng nhiên biến đổi, cái này chẳng phải là nói sau cùng Long chi hối muốn tiêu hao hết?

Bất quá coi như không cần đi cũng vô dụng, các loại Đại Viêm đế quốc đánh tới chi này Long chi hối một khi dẫn bạo, long chi lực phát xạ trang bị cũng không giữ được, cuối cùng chi này Long chi hối cũng sẽ bị hủy diệt.

"Bao lớn xác suất thành công?" Doanh Vô Khuyết hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Bảy thành, nhiều nhất bảy thành, cấp tốc, thử không thử? Thử không thử?"

Doanh Vô Khuyết lâm vào khó khăn lựa chọn, nhưng phía bắc bầu trời Đại Viêm đế quốc đột kích Long chi hối càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

"Thử!" Bên cạnh Phù Đồ sơn trưởng lão đạo: "Thẩm Lãng đây chính là cứu ngươi mạng của mình, một khi Đại Viêm đế quốc chi này Long chi hối bạo tạc, chúng ta có lẽ có thể sống, ngươi liền chết chắc."

Thẩm Lãng không nói hai lời, vọt thẳng đến long chi lực phát xạ trang bị lên.

Cực nhanh giãy dụa mười mấy cái Ngạc Mộng thạch trang bị, thiết lập phát xạ mục tiêu, phát xạ khoảng cách.

Một bên vặn vẹo, còn một bên líu lo không ngừng.

Doanh Vô Khuyết bản năng cảm thấy có chút không tốt, bởi vì căn cứ quy củ, Thẩm Lãng chỉ có thể dùng để kích hoạt Long chi hối, là tuyệt đối không thể đụng vào long chi lực phát xạ trang bị.

Bất quá cái này cấp tốc thời khắc cũng không đoái hoài tới những quy củ này, lại nói nơi này biển rộng mênh mông, hắn lại có thể để Long chi hối phá hủy chỗ nào? Gần nhất địa phương chính là Nộ Triều thành, khoảng cách Tân Càn vương quốc cùng

Phù Đồ Sơn thế lực xa đâu, Long chi hối nhiều nhất chỉ có thể phát xạ năm, sáu trăm dặm.

"A. . . A. . . A!" Thẩm Lãng lộ ra vô cùng gấp gáp, bỗng nhiên gián đoạn xuống tới, liều mạng tự chụp mình bộ óc.

"Làm sao? Làm sao?" Doanh Vô Khuyết nói: "Ngươi nhanh a, thời gian gần như không còn."

"Chớ quấy rầy, chớ quấy rầy. . ." Thẩm Lãng giận dữ hét: "Đừng quấy rầy ta."

Sau đó, hắn liều mạng gõ đầu của mình, tiếp tục điên cuồng tính toán.

Kể từ đó, Doanh Vô Khuyết cùng Phù Đồ sơn trưởng lão ngược lại yên tâm, Thẩm Lãng nóng lòng như thế như lửa đốt, hiển nhiên là vì cứu tính mạng của mình mà liều mạng đem hết toàn lực.

Rất nhanh, Thẩm Lãng đem long chi lực trang bị thiết lập hoàn tất.

Phát xạ khoảng cách, phát xạ mục tiêu, toàn bộ tính toán hoàn tất.

"Hoàng kim hộp, hoàng kim hộp. . ." Tiếp lấy Thẩm Lãng giận dữ hét.

Hoàng kim hộp xuất hiện ở trước mặt của hắn, bên trong có thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch, Thẩm Lãng nhanh chóng xẹt qua ngón tay, để máu tươi nhỏ vào, hỗn hợp trở thành thái dương quang mang huyết dịch, dùng ngón tay nhúng lên, nhanh chóng bôi ở Long chi hối ba chữ lên.

Lúc này, Doanh Vô Khuyết có chút chú ý tới.

Thẩm Lãng bôi ba chữ này thời điểm, hối hận chữ một điểm cuối cùng nặng nề mà điểm hai lần.

Sau đó, ngón tay hắn đều run rẩy.

Lập tức, Long chi hối ba chữ bỗng nhiên sáng lên, nó bị kích hoạt.

Toàn bộ trên mặt biển, lại một lần nữa bị cường đại lực lượng thần bí bao phủ.

"Phó thác cho trời, phó thác cho trời đi. . ." Thẩm Lãng hai tay run rẩy nói: "Bảy mươi phần trăm xác suất chặn đường thành công, phù hộ, phù hộ. . ."

"Ngươi động thủ, vẫn là ta động thủ. . ." Thẩm Lãng hướng phía Doanh Vô Khuyết hỏi.

"Nói nhảm." Doanh Vô Khuyết xông lên phía trước, bỗng nhiên vặn vẹo phát xạ chốt mở.

"Sưu. . ." Chi này Long chi hối bỗng nhiên gào thét bắn ra đi, bay ra mấy trăm mét về sau, bỗng nhiên phun ra Plasma đuôi lửa, điên cuồng gia tốc rất nhanh tới ba lần vận tốc âm thanh, lại một lần nữa phát ra lôi đình đồng dạng âm bạo tiếng vang.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, chi này Long chi hối hướng phía trên trời đánh tới chi này Long chi hối bỗng nhiên bay đi.

"Thượng thiên phù hộ, thượng thiên phù hộ. . ." Thẩm Lãng chắp tay trước ngực mặc niệm.

Doanh Vô Khuyết bọn người nhịp tim càng lúc càng nhanh, trong lòng cũng tại mặc niệm thượng thiên phù hộ, nhất định phải chặn đường thành công a, nếu không chi hạm đội này liền hủy, long chi lực phát xạ trang bị cũng hủy, vậy hắn liền muốn gánh chịu to lớn chịu tội. Long chi lực phát xạ trang bị trình độ nào đó so Long chi hối còn muốn quý giá a.

Toàn bộ hạm đội bên trên tất cả Phù Đồ Sơn võ sĩ cùng Tân Càn vương quốc võ sĩ ngừng thở, nhìn lên bầu trời.

Hai chi Long chi hối càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, chẳng mấy chốc sẽ va chạm lên.

Doanh Vô Khuyết trong lòng sợ hãi thán phục, Thẩm Lãng quả nhiên ngưu bức, vậy mà thật sự có thể chặn đường Long chi hối.

Bên trong , trung, bên trong!

Trái tim tất cả mọi người đều nhanh muốn nhảy ra.

Hai chi Long chi hối bỗng nhiên xông vào cùng một chỗ, chí ít từ tất cả mọi người tầm mắt là như vậy.

Nhưng là. . .

Không có va chạm, khoảng cách mười mấy mét trực tiếp sượt qua người.

Đại Viêm đế quốc chi kia Long chi hối vẫn như cũ gào thét mà đến, mà Thẩm Lãng vừa mới phát xạ Long chi hối hướng phía phía bắc gào thét mà đi.

Thất bại, chặn đường thất bại!

"Thảo, thảo, thảo. . ." Thẩm Lãng chửi ầm lên, giận dữ hét: "Liền kém một chút, liền kém một chút a."

Trên trời Long chi hối khoảng cách hạm đội càng ngày càng gần, chỉ có không đủ vạn mét.

"Chạy, chạy, chạy!"

Theo Doanh Vô Khuyết cùng Phù Đồ sơn trưởng lần trước âm thanh ra lệnh.

Hạm đội hơn mấy trăm tên võ sĩ nhao nhao từ trên thuyền nhảy xuống, lén vào bên trong biển sâu.

Doanh Vô Khuyết cầm một cái mũ giáp bỗng nhiên gắn vào Thẩm Lãng trên đầu, sau đó kẹp lấy hắn bỗng nhiên nhảy xuống biển, lén vào thật sâu nước biển bên trong.

"Sống hay chết, xem chính ngươi tạo hóa đi." Doanh Vô Khuyết nói.

Toàn bộ mặt biển như là xuống như sủi cảo, tất cả mọi người vứt bỏ hạm.

Doanh Vô Khuyết một mực nắm lấy Thẩm Lãng, không ngừng lặn xuống, lặn xuống.

Long chi hối bạo tạc, chỉ có tại đáy biển mới có thể sống, chỉ có nước biển mới có thể giảm xóc cái kia đáng sợ bạo tạc lực lượng.

Thẩm Lãng không thể chết, hắn chết sau đó, liền không ai kích hoạt Long chi hối.

Rất nhanh, hắn lặn xuống nước mấy chục mét.

Không sai biệt lắm, không sai biệt lắm.

Sau đó, Doanh Vô Khuyết lẳng lặng chờ đợi lấy Long chi hối rơi xuống, sau đó kinh thiên động địa bạo tạc.

Thật sự là độ giây như năm a.

Doanh Vô Khuyết tận lực ngừng thở , chờ đợi , chờ đợi nổ lớn giáng lâm.

Đại Viêm đế quốc thật sự là ngoan độc a.

Nhưng mà, mười giây, hai mươi giây, ba mươi giây trôi qua.

Nổ lớn còn chưa có xảy ra.

Không đúng , theo nói Long chi hối đã sớm hẳn là rơi đập mặt biển, phát sinh nổ lớn a.

Vừa rồi chỉ có khoảng một vạn mét khoảng cách, nhiều nhất ba mươi giây liền có thể bay đến a.

Vì sao còn không bạo tạc đâu?

Mà liền tại lúc này!

"Ầm!"

Nổ vang, một cây vô cùng thô to đồ vật bỗng nhiên rơi xuống, nhập vào nước biển bên trong.

Doanh Vô Khuyết rõ ràng xem đến, chi kia Long chi hối ngay tại trước mặt hắn mấy trăm mét chỗ nện xuống đến, vọt thẳng vào biển đáy.

Nhưng. . . Nhưng là vẫn không có bạo tạc.

Chuyện gì xảy ra? Chi này Long chi hối mất đi hiệu lực?

Doanh Vô Khuyết bản năng là cực nhanh chạy trốn, nhưng lại qua một phút, vẫn là không có bạo tạc.

Hắn cảm giác được không đúng.

Những người khác cũng cảm giác được không đúng, nhao nhao nổi lên mặt biển, hai mặt nhìn nhau.

Đây là có chuyện gì?

Đại Viêm đế quốc chi này Long chi hối vậy mà mất đi hiệu lực?

"Đi, vớt, vớt!" Doanh Vô Khuyết hét lớn: "Đi đem Đại Viêm đế quốc phóng tới Long chi hối vớt, ở nơi đó, ở nơi đó."

Mấy chục tên đặc chủng võ sĩ nhanh chóng lén vào cái kia phiến đáy biển, không lâu sau đó, liền nhấc lên một chi quái vật khổng lồ xông ra mặt biển, đi vào Doanh Vô Khuyết cùng Phù Đồ sơn trưởng lão trước mặt.

Đây chính là Đại Viêm đế quốc phát xạ tới Long chi hối.

Doanh Vô Khuyết cẩn thận kiểm tra, không sai a, đây chính là Long chi hối, hoàn toàn giống nhau như đúc a.

Không quản là lớn nhỏ vẫn là ngoại hình đều giống nhau như đúc.

Nhưng là hắn vì sao không có bạo tạc đâu?

Mà lúc này, một tên đặc chủng võ sĩ nói: "Nhị vương tử, trưởng lão, cái này không đúng, chi này Long chi hối quá nhẹ, quá nhẹ."

Doanh Vô Khuyết tiến lên, nếm thử nhấc một cái.

Vậy mà như thế nhẹ, bình thường Long chi hối có hơn vạn cân trọng, chi này nhiều nhất không đến hơn một vạn cân.

Đến tột cùng chuyện gì phát sinh?

Doanh Vô Khuyết cảm giác được có một chút loạn, ẩn ẩn cảm giác lâm vào to lớn cạm bẫy, nhưng lập tức vừa nghĩ không rõ lắm.

"Chi này Long chi hối là giả, giả. . ." Phù Đồ sơn trưởng lão run rẩy nói, hắn cảm thụ đi ra, chi này Long chi hối không có đáng sợ năng lượng khí tức.

Lập tức, hắn cùng Doanh Vô Khuyết bỗng nhiên hướng phía

Thẩm Lãng trông lại.

"Là ngươi, là ngươi âm mưu." Doanh Vô Khuyết hướng phía Thẩm Lãng khàn giọng nói.

"Ba ba ba. . ." Trên mặt biển Thẩm Lãng bắt đầu vỗ tay, cười nói: "Đến bây giờ mới nhìn ra đến? Các ngươi cũng biết quá muộn cảm giác, đều nói các ngươi là ngu xuẩn, còn chưa tin?"

Thẩm Lãng phí sức lấy xuống trên đầu khôi giáp, sau đó cười nói: "Đầu tiên, muốn cảm tạ Phù Đồ Sơn, cảm tạ Tân Càn vương quốc, cảm tạ Doanh Quảng, cảm tạ Doanh Vô Khuyết, cảm tạ chư vị ủng hộ, cảm tạ CCTV. . ."

"Doanh Vô Khuyết, ngươi không phải phi thường tò mò, ta làm sao trộm đi Phù Đồ Sơn Long chi hối sao?"

"Ta cứ như vậy quang minh chính đại trộm a! Hơn nữa ta lúc đầu chỉ muốn trộm một chi, nhưng các ngươi thực tế là quá ngu, bức ta trộm hai chi."

"Hiện tại hai chi Long chi hối đều đã bay đến Nộ Triều thành, chúng ta liền cất giữ a, đa tạ các ngươi quà tặng."

Doanh Vô Khuyết bắt đầu toàn thân run rẩy, trong đầu hắn bắt đầu hồi ức, hắn vừa rồi đã cảm thấy có chút không đúng, bởi vì Thẩm Lãng tại kích hoạt Long chi hối thời điểm, dùng ngón tay trùng điệp điểm hối hận chữ một điểm cuối cùng.

Lần thứ nhất không có phát giác, nhưng lần thứ hai hắn phát giác, bất quá khi đó cấp tốc cũng không có cảm thấy cái gì.

Thẩm Lãng cười nói: "Nhớ tới? Ta tại Long chi hối hối hận chữ một điểm cuối cùng, điểm hai lần. Biết rõ đây là ý gì sao? Chính là mặt chữ bên trên ý tứ, hối hận! Hối hận, huỷ bỏ mệnh lệnh, vì lẽ đó Long chi hối liền không nổ."

Doanh Vô Khuyết run rẩy nói: "Không có khả năng, không có khả năng, cái kia vì sao còn có thể bắn ra đi?"

Thẩm Lãng nói: "Phát xạ Long chi hối là long chi lực quyết định, mà nổ không nổ là Long chi hối chính mình quyết định. Vì lẽ đó hai chi Long chi hối cũng bay đến Nộ Triều thành, nhưng không có nổ, ta ở ngay trước mặt ngươi trộm đi hai chi Long chi hối đâu."

Doanh Vô Minh cả giận nói: "Không có khả năng, không có khả năng! Chúng ta cưỡi điêu người rõ ràng thấy rất rõ ràng, Long chi hối tại Nộ Triều thành dẫn bạo, hơn nữa còn có hỏa cầu dâng lên."

Thẩm Lãng nói: "Kia là giả, đó là của ta người tại Nộ Triều thành trên đất trống dẫn bạo con số trên trời dầu hỏa, chế tạo bạo tạc hiệu quả, cách xa như vậy, các ngươi liền có thể nhìn thấy một trận ánh lửa, sau đó đương nhiên cho rằng Long chi hối bạo tạc, trên thực tế không có."

"Doanh Vô Khuyết, ngươi nghĩ đến không có sai, ta tại bị các ngươi tù binh trước đó, liền làm tốt hết thảy chuẩn bị, sớm đã có ăn cắp Long chi hối kế hoạch."

"Đại Viêm đế quốc nhất định sẽ buộc các ngươi phát xạ Long chi hối phá hủy ta Nộ Triều thành, mà các ngươi Doanh thị phụ tử đại khái rất muốn nhất nhìn thấy cục diện chính là ta tự tay hủy đi Nộ Triều thành đi, dạng này các ngươi mới đủ đủ thoải mái a."

"Ta đã sớm đang chờ các ngươi hướng Nộ Triều thành phát xạ Long chi hối một ngày này, chỉ bất quá ta bây giờ không có nghĩ đến a, các ngươi lại còn sẽ cho ta cơ hội trộm đệ nhị chi!"

"Tạ ơn a, vất vả, cái này hai chi Long chi hối ta liền vui vẻ nhận."

"Cuối cùng ta vẫn còn muốn từ đáy lòng nói một tiếng, ngu xuẩn!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 525: : Doanh Quảng Kinh Hãi! Lãng Gia Lại Muốn Phóng Đại Chiêu

Chương 524:: Doanh Quảng kinh hãi! Lãng gia lại muốn phóng đại chiêu

Lúc này hẳn là dùng tới một câu kia kinh điển phim lời kịch.

Ngươi chẳng những vũ nhục nhân cách của ta, ngươi còn vũ nhục trí thông minh của ta.

Doanh Vô Khuyết cả người đều đang run rẩy, gương mặt đỏ bừng, ngực một luồng khí phảng phất muốn nổ tung.

Quá sỉ nhục!

Từ đầu tới đuôi Doanh thị gia tộc cùng Phù Đồ Sơn đều bị Thẩm Lãng đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Càng sỉ nhục chính là ngay từ đầu Thẩm Lãng liền ăn ngay nói thật, hắn là vì trộm Long chi hối mà đến. Người ta đều đem mục đích gọn gàng làm nói cho ngươi, ngươi đã làm tốt tất cả phòng bị, kết quả vẫn là bị Thẩm Lãng thành công, càng buồn cười hơn chính là cái này hai chi Long chi hối vẫn là Doanh thị chính mình đưa đi lên cửa.

Ngươi Thẩm Lãng là đem tất cả mọi người xem như đồ đần đang đùa sao?

Ngươi từ vừa mới bắt đầu liền thiết kế tốt hết thảy, ngươi từ vừa mới bắt đầu liền tính toán tốt hết thảy.

Doanh Vô Khuyết nắm tay nắm đấm, nội tâm tràn ngập mãnh liệt xúc động, bỗng nhiên một cái bàn tay quất tới, trực tiếp đem Thẩm Lãng tấm kia tuấn mỹ vô song mà lại đáng ghét khuôn mặt rút nát. Lại hoặc là trực tiếp rút đao ra, đem hắn sống sờ sờ cắt xén đi.

Thẩm Lãng nói: "Doanh Vô Khuyết, không bằng dạng này như thế nào? Ngươi lấy ta làm con tin, đi Nộ Triều thành trao đổi Long chi hối? Ta là Đại Càn đế chủ, bọn hắn khẳng định nguyện ý."

"Ngậm miệng, ngươi câm miệng cho ta." Doanh Vô Khuyết giận dữ hét.

Lúc này hắn bộ óc phân loạn như nha, cảm giác Thẩm Lãng nói mỗi một câu nói đều là âm mưu, cảm giác chung quanh mỗi một chỗ đều có thể có mai phục.

"Ba!" Hắn bỗng nhiên một chưởng vỗ tới.

Lập tức Thẩm Lãng mắt tối sầm lại, lại một lần nữa bất tỉnh đi.

"Đi, lập tức đi!" Doanh Vô Khuyết quát.

Hắn cảm thấy thật sự nếu không đi, Thẩm Lãng người sẽ xuất hiện, hoặc là Đại Viêm đế quốc người cũng sẽ xuất hiện.

Hắn vô cùng vô cùng phẫn nộ, hận không thể lập tức đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh, nhưng chỉ có một tia lý trí nói cho hắn biết, chuyện này đã vượt qua quyền hạn của hắn, hắn nhất định phải lập tức đem Thẩm Lãng mang về, chỉ có phụ thân Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chi chủ mới có sau cùng xử quyết quyền.

Trên thực tế trực giác của hắn là chính xác, rất nhanh vùng biển này bên trên liền xuất hiện mười mấy con điêu, cầm đầu chính là Tru Thiên Các Cơ Vô Song, mỗi người trên thân đều mặc độc lập thượng cổ áo giáp.

Rất nhanh các nàng phát hiện Phù Đồ Sơn hạm đội, nhưng từ đầu đến cuối không có xuất thủ công kích, bởi vì Phù Đồ Sơn chi hạm đội này quy mô mặc dù nhỏ, nhưng thực lực vẫn là vô cùng cường đại, tùy tiện công kích chỉ sợ lưỡng bại câu thương.

Mà Phù Đồ Sơn hạm đội rời đi sau một lát, trên mặt biển toát ra mấy cái thân ảnh.

Là Cừu Yêu Nhi cầm đầu mấy tên đặc chủng võ sĩ, các nàng mai phục địa điểm đã đầy đủ gần, các nàng xuất hiện đến đã đầy đủ nhanh.

Nhưng cứu vớt Thẩm Lãng thời cơ vẻn vẹn chỉ có một nháy mắt, thậm chí liền một nháy mắt cơ hội đều không có, bởi vì Doanh Vô Khuyết cùng Phù Đồ sơn trưởng lão từ đầu đến cuối cưỡng ép lấy Thẩm Lãng, mười mấy tên tông sư cấp cao thủ ăn mặc thượng cổ trang bị, tại mọi thời khắc đều vây quanh tại Thẩm Lãng bên người.

Đương nhiên Cừu Yêu Nhi các nàng có thể mạo hiểm xuất kích, động thủ cứu người, chỉ khi nào Doanh Vô Khuyết cảm thấy muốn mất đi Thẩm Lãng quyền khống chế thời điểm, hắn liền sẽ động thủ giết người.

Cừu Yêu Nhi không dám mạo hiểm cái này phong hiểm, không người nào dám mạo hiểm. Huống hồ các nàng xuất hiện ở đây, vốn cũng không tại Thẩm Lãng kế hoạch bên trong, là Hella cưỡng ép can thiệp kế hoạch này, len lén lẻn vào vùng biển này, ý đồ cứu Thẩm Lãng.

"A. . . A. . . A. . ." Hella gầm thét, tại cái kia đảo hoang bên trên liều mạng phá hư, bỗng nhiên từng quyền từng quyền nện ở vách đá cứng rắn lên.

Dora công chúa nói: "Chúng ta xuất hiện ở đây vốn không tại bệ hạ kế hoạch bên trong, chúng ta hẳn là tin tưởng hắn có đầy đủ trí tuệ thoát thân."

Hella nói: "Thẩm Lãng quang minh chính đại trộm đi hai viên Long chi hối, Phù Đồ Sơn cùng Doanh thị cảm thấy nhục nhã quá lớn, khẳng định sẽ tra tấn hắn."

Dora công chúa nói: "Ta vẫn là câu nói kia, phải tin tưởng bệ hạ, hắn đã có kế hoạch ăn cắp Long chi hối, vậy hắn cũng có kế hoạch thoát thân. Trên thực tế tại hắn kế hoạch trúng, chúng ta lúc này hẳn là tại Nộ Triều thành bên trong bảo hộ vừa mới đạt được Long chi hối, đồng thời lập tức tiến hành bí mật chuyển di, chúng ta hành động này là đang mạo hiểm."

Hella phẫn hận nhìn một chút Dora, muốn lên tiếng trách cứ, nhưng cuối cùng không có mở miệng. Vừa rồi nàng thật rất muốn ra tay, trực tiếp xông qua vận dụng vũ lực cứu người, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Các nàng bên này đỉnh cấp vũ lực vẫn là quá ít, vẻn vẹn chỉ có Cừu Yêu Nhi một người. Mà Phù Đồ Sơn hạm đội bên kia, đặc chủng võ sĩ liền có mấy chục người, ăn mặc độc lập thượng cổ áo giáp tông sư cường giả liền có mười mấy người, tùy tiện xuất thủ chẳng những cứu không Thẩm Lãng, thậm chí còn có thể phá hư Thẩm Lãng kế hoạch tiếp theo.

"Trở về đi." Cừu Yêu Nhi nói.

Hella nhìn qua Phù Đồ Sơn hạm đội biến mất phương hướng, sau đó bỗng nhiên giậm chân một cái.

Dora công chúa nói đúng, lúc này bọn hắn cần dùng tốc độ nhanh nhất trở về Nộ Triều thành, nếu không sẽ cho địch nhân thừa dịp cơ hội.

…

Viêm kinh thành!

Đế quốc Thái tử ngay lúc đó điều kiện là Doanh Quảng dùng Long chi hối diệt Nộ Triều thành về sau, lại triệu khai siêu thoát thế lực nghị hội, vì thế thậm chí không tiếc kéo dài thời hạn. Nhưng Doanh Vô Minh đáp ứng về sau, cái này siêu thoát thế lực nghị hội cuối cùng vẫn là đúng hạn tổ chức.

Bởi vì cái này nghị hội quá trọng yếu, vài chục năm nay Bạch Ngọc Kinh lần thứ nhất phái người tham gia, cũng không phải là nói đế quốc Thái tử muốn kéo dài thời hạn liền có thể kéo dài thời hạn.

Doanh Vô Minh đã được như nguyện, đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt trận này nghị hội.

Cứ việc Thiên Nhai Hải Các triệt để rời khỏi Việt Quốc, đồng thời được ăn cả ngã về không khai phát vạn dặm đại hoang mạc, nhưng Tả Từ Các chủ mới là tự mình có mặt trận này nghị hội.

Vô cùng thần bí Huyền Không Tự phương trượng, cũng tự mình có mặt.

Bạch Ngọc Kinh đại biểu là một cái toàn thân tuyết trắng nữ nhân, vẫn như cũ không nhìn thấy gương mặt, trên mặt của nàng mang theo một tầng hàn băng tuyết trắng mặt nạ.

Đây là ba mươi năm qua trọng yếu nhất một trận siêu thoát thế lực nghị hội.

Nhưng toàn bộ quá trình đều là đóng cửa hội nghị, không có ai biết đến tột cùng thảo luận cái gì nội dung.

Thậm chí bên ngoài thế tục thế giới cũng không quan tâm trận này nghị hội chủ đề, bởi vì trong lòng bọn họ một chuyện khác càng trọng yếu hơn.

Doanh Vô Minh có mặt, chính thức đại biểu cho Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc kết hợp, đại biểu cho bọn hắn chính thức đi hướng tự lập, thoát ly Đại Viêm Hoàng đế chưởng khống phương đông thế giới trật tự, đương nhiên cũng đại biểu cho vương triều Đại Viêm xuất hiện một đạo vết rách to lớn.

Cứ việc Doanh Vô Minh không biết tại bao nhiêu trường hợp công khai biểu thị, Tân Càn vương quốc tuyệt đối trung thành với vương triều Đại Viêm, đồng thời nguyện ý vì Hoàng đế bệ hạ xông pha khói lửa, nhưng tất cả mọi người biết rõ song phương đã dần dần từng bước đi đến.

Chí ít tại cái này mấu chốt chính trị chiến dịch lên, Doanh Quảng cùng Phù Đồ chủ đại công cáo thành.

...

Càn Kinh, Doanh Quảng.

Bởi vì đây là hắn thời khắc mấu chốt, đối với hắn mà nói, trọng yếu nhất chính là siêu thoát thế lực nghị hội.

Một khi Thái tử Doanh Vô Minh thành công có mặt, liền đại biểu cho Đại Viêm đế quốc thỏa hiệp, kể từ đó người trong thiên hạ đều sẽ nhìn thấy hoàng đế suy yếu. Cho đến lúc đó thiên hạ chư quốc, thiên hạ rất nhiều thế lực liền nên có dao động.

Vì lẽ đó Doanh Quảng không thể rời đi Càn Kinh một bước, hắn đang lẳng lặng chờ đợi Viêm kinh kết quả.

Tân Càn hoàng cung cái nào đó tầng hầm, Doanh Quảng ngay tại bí mật tiếp kiến người nào đó, ai cũng không nghĩ tới người, Tấn quốc Thái tử, lúc ấy vương triều Đại Viêm tây lộ quân Thống soái tối cao.

Hắn không phải đã chết sao? Lúc ấy sao chổi va chạm thế giới này, mưa sao băng nổ lớn, trong vòng phương viên trăm dặm rất khó may mắn còn sống sót a, coi như không bị tạc chết, cùng khả năng bị khí độc hun chết.

Hắn không có chết, được người cứu, bị Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn phái người cứu, lúc ấy hắn được cứu lúc đi ra đã vết thương chồng chất, thoi thóp.

Lúc này hắn coi như được cứu sống, nhưng là hai mắt thị lực lọt vào trí mạng tàn phá, còn có yết hầu như là từng bị lửa thiêu, thanh âm khàn giọng.

"Thái tử điện hạ cảm nhận được thật tốt chút sao?" Doanh Quảng hỏi.

Tấn quốc Thái tử lẳng lặng im ắng.

Doanh Quảng nói: "Thái tử điện hạ là người thông minh, chẳng lẽ còn không có thấy rõ ràng sao? Hiện tại Thẩm Lãng không phải Hoàng đế địch nhân lớn nhất, chúng ta Càn quốc cùng Tấn quốc mới là."

Tấn quốc Thái tử khàn khàn nói: "Chúng ta Tấn quốc không phải, các ngươi Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn mới là."

Doanh Quảng nói: "Cái kia vì sao Hoàng đế bệ hạ cái thứ nhất hi sinh chính là các ngươi Tấn quốc đâu? Hắn biết rất rõ ràng sẽ bộc phát mưa sao băng, vì sao còn muốn cho các ngươi hơn sáu mươi vạn đại quân chịu chết, để các ngươi Tấn quốc thương cân động cốt."

Tấn quốc Thái tử cười lạnh nói: "Ngươi Doanh Quảng cũng biết Định Viễn thành tây bộ sẽ phát sinh mưa sao băng a, ngươi không phải cũng là ngồi nhìn chúng ta hủy diệt sao?"

Doanh Quảng thản nhiên nói: "Ta không có bảo hộ Tấn quốc nghĩa vụ, nhưng Hoàng đế bệ hạ lại có, hắn đem các ngươi xem như cỏ rác, hẳn là ngươi Tấn quốc không thất vọng đau khổ sao?"

Tấn quốc Thái tử nói: "Thắng vương, ta biết ngươi muốn cái gì. Nhưng không nên nghĩ, ngươi không có khả năng thành công, Hoàng đế bệ hạ quá mạnh, liền Khương Ly đều thua, huống chi ngươi cái này Tiểu Khương cách?"

"Ta thừa nhận!" Doanh Quảng nói: "Khương Ly võ công vô địch thiên hạ, hắn đối với thượng cổ văn minh nghiên cứu cũng vô địch thiên hạ, hắn đối với thượng cổ huyết mạch nghiên cứu cũng không có người địch nổi. Nhưng là hắn những cái kia trí tuệ cũng còn chưa kịp chuyển hóa thành thành quả không phải sao? Chiến lược của hắn vô cùng nhìn xa trông rộng, lại là Thiên quân, lại là thượng cổ hạm đội, lại là thượng cổ huyết mạch quân đoàn, lại là Hoàng Kim huyết mạch người, lại là chiến lược quân đoàn. Nhưng là những này lực lượng cường đại cũng còn chỉ là vừa mới nảy sinh, hắn liền đã chết bất đắc kỳ tử, những này thành quả đều làm lợi người khác."

Tấn quốc Thái tử trầm mặc.

Doanh Quảng nói: "Luận võ công, đương nhiên không ai so ra mà vượt hắn. Nhưng nếu bàn về thượng cổ trang bị, nếu bàn về quân đội thế lực, Thái tử cảm thấy ai càng thêm cường đại? Là hai mươi bảy năm trước Khương Ly quân đội? Vẫn là hiện tại ta Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn?"

Tấn quốc Thái tử ngầm thừa nhận điểm này, Khương Ly bệ hạ quá giảng cứu chiến lược, quá không chỉ vì cái trước mắt. Vì lẽ đó hiện tại Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân lực lượng xác thực vượt qua năm đó Đại Càn đế quốc.

Lại muốn lặp lại câu nói kia, Khương Ly té ngã, thiên hạ ăn no, năm đó hắn bố cục hiện tại nhao nhao nở hoa kết trái, tiện nghi

Đại Viêm đế quốc cùng mấy lớn siêu thoát thế lực.

Doanh Quảng tiếp tục nói: "Hơn nữa Hoàng đế bệ hạ nhanh tám mươi, hắn còn có thể sống mấy năm? Đế quốc Thái tử là rất cơ trí, nhưng là so ra mà vượt Hoàng đế sao? Hơn nữa ta có thể nói rõ, Hoàng đế bệ hạ tại vị những năm này, ta cũng không tính nhấc lên cái gì đại chiến, đợi đến Hoàng đế băng hà, đế quốc Thái tử kế vị, ngươi cảm thấy còn có cái gì ngăn được chúng ta sao?"

Tấn quốc Thái tử lắc đầu nói: "Không, Hoàng đế bệ hạ quá cường đại, hắn căn bản sẽ không nhường ngươi như nguyện, Doanh Vô Minh muốn có mặt siêu thoát thế lực nghị hội, các ngươi muốn tự lập, hoàn toàn là người si nói mộng."

Mà liền tại lúc này, bên ngoài vang lên tiếng bước chân dồn dập.

"Bệ hạ, Viêm kinh đến tin tức."

Doanh Quảng trong lòng vui mừng, nói: "Nói!"

"Siêu thoát thế lực nghị hội chính thức tổ chức, chúng ta thái tử điện hạ đại biểu Phù Đồ thành công có mặt, Đại Viêm đế quốc thỏa hiệp."

Doanh Quảng nội tâm chấn động mãnh liệt, thậm chí hai tay đều có chút run rẩy, một ngày này rốt cục đến.

Tại Long chi hối chiến lược uy hiếp trước mặt, tại Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc kết hợp sau thực lực cường đại trước mặt, Đại Viêm đế quốc cũng không thể không thỏa hiệp, không ai bì nổi Đại Viêm đế quốc cũng có hôm nay a.

Tấn quốc Thái tử nghe phía bên ngoài run lên bần bật, hoàn toàn không dám tin, ở trong mắt hắn Đại Viêm Hoàng đế thần long kiến thủ bất kiến vĩ, quả thực là thần bí cùng cường đại đại danh từ, dù là lần này Tấn quốc mấy chục vạn đại quân bị Hoàng đế hi sinh, nhưng hắn cũng không dám có cái gì phản bội chi tâm.

Nhưng là hiện tại Hoàng đế bệ hạ cứ như vậy thỏa hiệp? Đây cũng không phải là chỉ là một cái siêu thoát thế lực nghị hội a, cái này hoàn toàn đại biểu cho Đại Viêm đế quốc phân liệt a, này lại nhường một chút người trong thiên hạ đều cảm thấy đế quốc suy yếu, đồng thời nhao nhao dao động a.

Lúc này, Tấn quốc Thái tử thật sự có một loại thần thoại phá diệt cảm giác.

Doanh Quảng thận trọng cười nói: "Lúc này thái tử điện hạ Doanh Quảng tâm loạn như ma, chúng ta liền không nói, mời ngươi nhiều hơn bảo trọng, ta mấy ngày sau đó trở lại nhìn ngươi."

Sau đó, Doanh Quảng rời đi.

Doanh Vô Minh đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt siêu thoát thế lực nghị hội, lại là giống như là một cái khác đạn hạt nhân đồng dạng dẫn bạo thiên hạ.

Thiên hạ chư quốc nhao nhao chấn động, bất khả tư nghị nhìn qua Viêm kinh Viêm kinh.

Tin tức này rung động trình độ thậm chí vượt qua ngay lúc đó Định Viễn thành chiến.

Hoàng đế bệ hạ vậy mà thỏa hiệp? Cường đại vô địch Hoàng đế vậy mà thỏa hiệp? Chẳng lẽ hắn thật tuổi già suy yếu sao?

Sau đó vô số mật sứ nhao nhao tiến về Doanh Quảng hoàng cung, muốn cùng Doanh Quảng mật đàm.

Đương nhiên loại này mật đàm là không có bất kỳ thành quả nào, cũng ký kết không bất luận cái gì khế ước, càng sẽ không lưu lại bất cứ chứng cớ gì, vẻn vẹn chỉ là thử nghiệm tiếp xúc mà thôi.

Nhưng vẫn như cũ vô cùng trọng yếu, điều này đại biểu lấy thiên hạ hướng gió thoáng biến động.

Vì lẽ đó tiếp xuống Doanh Quảng sẽ phi thường bận rộn, phải không ngừng tiếp kiến các lộ mật sứ, hơn nữa còn là loại kia sẽ không công khai thân phận mật sứ, nói xong rơi vào trong sương mù lời nói.

"Bệ hạ, bọn hắn đến, ròng rã mấy chục người , chờ đợi ngài tiếp kiến."

Doanh Quảng nói: "Có gương mặt quen sao?"

"Không có gương mặt quen, Đại Viêm đế quốc quá cường đại, Hoàng đế bệ hạ vô địch quang hoàn vẫn còn, thiên hạ chư quốc còn không dám có bất kỳ tính thực chất dao động."

Doanh Quảng nói: "Không vội, để bọn hắn đang chờ đợi."

Sau đó, hắn mở ra mật thất, đồng thời vặn vẹo Ngạc Mộng thạch mật mã, mở ra một tầng lại một tầng cơ quan, cuối cùng lộ ra viên kia trứng rồng.

Loại kia cảm giác quen thuộc lại tới?

Không biết vì sao, mỗi một lần tiếp xúc đến viên này trứng rồng, Doanh Quảng liền có một loại cảm giác vô cùng kỳ quái, phảng phất nắm giữ một loại nào đó cực độ lực lượng thần bí, cả người cũng tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu, loại cảm giác này thậm chí có chút nghiện.

Vì lẽ đó, chỉ cần không làm gì hắn liền sẽ thưởng thức viên này trứng rồng.

Hắn đã nghĩ hết biện pháp, lật khắp vô số thượng cổ điển tịch, vẫn không có tìm tới như thế nào nở trứng rồng đường tắt, thậm chí liền một điểm phương hướng đều không có.

Doanh Quảng cái trán dán tại trứng rồng lên, chậm rãi nói: "Lúc nào ngươi nở đi ra, chính là ta quân lâm thiên hạ thời điểm."

... . . .

Sau đó thời điểm, Doanh Quảng đều vô cùng bận rộn, triệu kiến các lộ mật sứ, nhưng chỉ cần vừa có nhàn hạ, hắn liền sẽ cùng trứng rồng cùng một chỗ.

Vậy đại khái tựa như là hài nhi dù là còn tại trong bụng, mụ mụ cũng sẽ cùng hắn giao lưu, tiến hành dưỡng thai.

Doanh Quảng cảm thấy chỉ có dạng này, tương lai bên trong con rồng kia nở lúc đi ra, mới có thể nhận hắn làm chủ.

Khoảng thời gian này hoàn toàn là hắn đỉnh phong thời khắc, hắn chân chính biến thành một cái kỳ thủ.

Nói đến thật đúng là duyên phận a, năm đó Khương Ly chết, hắn trở thành Tân Càn chi vương, cơ hồ xem như giẫm lên Khương Ly thi cốt quật khởi, bây giờ hắn vừa giẫm lên Khương Ly chi tử thi cốt quật khởi.

Đương nhiên, Thẩm Lãng lúc này còn chưa chết, nhưng đường đường Đại Càn đế chủ biến thành dưới thềm tù, như là gia súc đồng dạng hoàn toàn không có tự do ý chí, cái này cùng đã chết khác nhau ở chỗ nào?

Vì lẽ đó Khương Ly phụ tử thật đúng là Doanh thị gia tộc ân nhân a.

Doanh Quảng nhẹ nhàng thở dài một tiếng nói: "Huynh trưởng a, nếu như ngươi không có chết, ta thật sẽ không phản bội ngươi. Người không ép mình một cái, thật không biết lớn bao nhiêu tiềm lực, sau khi ngươi chết, ta mới tìm được chân chính bản thân."

Mà liền tại lúc này, bên ngoài vừa một trận tiếng bước chân dồn dập chạy như bay đến.

Khương Ly huyệt Thái Dương bỗng nhiên nhảy một cái, bởi vì cái này tiếng bước chân không ổn, có vẻ hơi bối rối, hẳn là có tin tức xấu?

"Bệ hạ, việc lớn không tốt, nhị vương tử phát xạ Long chi hối diệt Nộ Triều thành thất bại, trúng Thẩm Lãng quỷ kế, hai chi Long chi hối đều bắn về phía Nộ Triều thành nhưng là không có bạo tạc, bị Thẩm Lãng quang minh chính đại trộm đi."

Lập tức, Doanh Quảng triệt để ngốc.

Lần trước tại Viêm kinh nghe được Định Viễn thành chiến kết quả, Doanh Quảng chấn kinh là giả, mà lần này hắn thật ngốc.

Thẩm Lãng luôn miệng nói muốn ăn cắp Long chi hối, vậy mà. . . Thật đúng là làm được?

Hơn nữa còn là lấy loại phương thức này làm được?

Thật trí gần như yêu a!

"Thẩm Lãng đâu? Hắn trốn không có?" Doanh Quảng trực tiếp làm hỏi.

"Không có trốn, nhị vương tử quyết định thật nhanh lập tức đánh ngất xỉu Thẩm Lãng, sau đó tốc độ cao nhất rời đi, rất nhanh Tru Thiên Các người liền đến."

Doanh Quảng nói: "Vô Khuyết làm tốt, làm tốt."

Chỉ cần Thẩm Lãng không có chạy, vậy coi như Nộ Triều thành đạt được Long chi hối cũng vô dụng, căn bản phát xạ không, cũng kích hoạt không.

"Chuẩn bị tuyết điêu." Doanh Quảng hạ lệnh.

"Phải!"

Sau đó Doanh Quảng đem trứng rồng giấu ở an toàn nhất, bí ẩn nhất địa phương, lại cưỡi tuyết điêu hướng phía một phương hướng nào đó bay đi.

Thẩm Lãng, ngươi rất không tầm thường a, hiện tại ta có thể tới chiếu cố ngươi.

... . . .

Thẩm Lãng lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, đã ở vào nhất ban đầu cái kia trong địa hạ thành, hơn nữa còn là cái kia lớn trong huyệt mộ, chính là Phù Đồ Sơn công chúa gặp hắn địa phương.

Chỉ bất quá trước đó mỗi một lần đều đen như mực, lần này châm vô số ánh nến, khiến cho toàn bộ lớn mộ huyệt sáng như ban ngày.

Thẩm Lãng thế nào vừa mở mắt đều có chút phản ứng không kịp.

"Sáng quá, sáng quá. . ." Thẩm Lãng che mắt nói: "Con mắt của ta a, ta yếu ớt mà lại ngập nước con ngươi a."

Bất quá, giống như không có người thưởng thức hắn già mồm.

Trước mặt hắn đứng ba người, Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn chi chủ, còn có Doanh Vô Khuyết.

"Ba ba ba ba. . ." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Thẩm Lãng, ta hẳn là cho ngươi vỗ tay sao? Thật sự là tốt kinh diễm kế hoạch a, chân chính thâu thiên hoán nhật a, ngươi vậy mà như thế quang minh chính đại trộm đi chúng ta hai chi Long chi hối."

Thẩm Lãng chắp tay nói: "Bị chê cười, bị chê cười, đều là các vị giang hồ bằng hữu nâng đỡ."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Ngươi tất nhiên thông minh như vậy, thật trộm đi hai chi Long chi hối, cái kia vì sao không có chạy trốn a?"

Thẩm Lãng thở dài nói: "Nhân sinh không đắc ý người tám chín phần mười a, chỉ riêng trộm hai chi Long chi hối liền hao hết ta tất cả trí tuệ. Hơn nữa thế giới này chính là như vậy, bảy phần thiên quyết định, ba phần dựa vào dốc sức làm. Vô Khuyết huynh cùng Phù Đồ sơn trưởng lão, còn có mười cái tông sư tại mọi thời khắc đều bao quanh ta, người của ta coi như muốn xuất thủ cứu giúp cũng không có cơ hội a, vạn nhất bọn hắn vừa sẩy tay đem ta giết làm sao bây giờ? Coi như không có giết ta, tùy tiện trên người ta mở ra một cái lỗ hổng, ta cũng chịu không được a."

Phù Đồ Sơn chi chủ thản nhiên nói: "Thẩm Lãng, ngươi nhục nhã chúng ta, ngươi biết không?"

Thẩm Lãng nói: "Thật xin lỗi, ta không phải cố ý."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Ngươi có thể nói cho ta, ngươi đến tột cùng muốn cái gì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn rất đơn giản, ta đánh không lại các ngươi, nhưng là lại muốn bảo hộ Nộ Triều thành, vì lẽ đó ta chắc chắn cần Long chi hối, ít nhất phải để ta có chiến lược lực uy hiếp. Mà cái này hai chi Long chi hối, trên cơ bản sẽ không phát xạ."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Nhưng là ta bây giờ muốn cầm lại cái này hai chi Long chi hối, ngươi nói chúng ta phải làm gì?"

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Hẳn là, các ngươi muốn uy hiếp ta? Nếu như ta không giao ra cái này hai chi Long chi hối, liền muốn cắt xén ta?"

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Không sai biệt lắm chính là ý tứ này."

Thẩm Lãng nói: "Đừng a, tuyệt đối không nên a, Nhâm Tông chủ ngươi chỉ là mất đi hai chi Long chi hối mà thôi, ngươi còn thừa lại không ít a. Huống hồ ta còn tại trong tay ngươi đâu, chỉ cần ta không quay về, cái kia hai chi Long chi hối liền không khả năng phát xạ, ngươi cần gì phải như thế tính toán chi li đâu?"

Doanh Vô Khuyết lạnh giọng nói: "Tông chủ, phụ vương, đối phó Thẩm Lãng dạng này người chỉ có một cái biện pháp, đừng để hắn có bất kỳ cơ hội mở miệng, trực tiếp động thủ chính là."

Thẩm Lãng yếu ớt nói: "Ta trộm hai chi Long chi hối cũng không có mở miệng a, đều là các ngươi phối hợp."

Lời này mới ra ở đây ba người gương mặt bỗng nhiên co quắp một trận, Thẩm Lãng ngươi liền sống được như thế không kiên nhẫn sao? Chẳng những muốn xé mở miệng vết thương của chúng ta, còn muốn ở phía trên xát muối? Ngươi nhất quán đến như vậy thích tìm đường chết sao?

Doanh Vô Khuyết nói: "Người này quá tinh xảo, không có nhận qua bất luận cái gì cực hình, cho nên mới sẽ không có sợ hãi, kế hoạch của ta vô cùng đơn giản. Chặt đứt hắn một đầu ngón tay đưa đi Nộ Triều thành, buộc bọn họ trả về Long chi hối. Nếu như không đáp ứng, vẫn chặt đứt xuống dưới, thẳng đến mười ngón tay của hắn đầu toàn bộ chặt đứt, cuối cùng cắt xén. Nộ Triều thành những người kia đối với hắn xem như thiên tử, đừng nói là Long chi hối, coi như muốn tính mạng của bọn hắn cũng không chút do dự. Đúng là chúng ta đối Thẩm Lãng thủ đoạn quá mức ôn nhu, mới có thể để Nộ Triều thành lớn lối như thế. Cho nên đừng đàm luận, trước trảm hắn một đầu ngón tay, đưa đi Nộ Triều thành lại nói, đây cũng là một sự uy hiếp."

Thẩm Lãng run lên, lập tức nắm chặt nắm đấm, phảng phất dạng này ngón tay liền sẽ không bị chém đứt.

"Phụ vương, Nhâm Tông chủ, các ngươi hãy nghe ta một lần, đối Thẩm Lãng loại người này trực tiếp động thủ trực tiếp nhất." Doanh Vô Minh nghiêm nghị nói.

Thẩm Lãng nói: "Không thể, các ngươi nếu dám tổn thương ta một cọng tóc gáy, người của ta sẽ không chút nào do dự ném xuống Hắc Tử diệt tuyệt đạn, trong lòng bọn họ coi như một trăm vạn người tính mệnh, cũng không bằng ta một đầu ngón tay."

Doanh Vô Khuyết lạnh giọng nói: "Ta không tin, Tân Càn vương quốc con dân, trình độ nào đó cũng là con dân của ngươi, bọn hắn đã từng đều là Đại Càn đế quốc người, ngươi chẳng lẽ muốn đồ sát bọn hắn? Hơn nữa cái chết đen một khi lan ra, Ngô Sở Việt ba quốc đô sẽ chết người vô số, ngươi bỏ được sao?"

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Ta không bỏ được, nhưng. . . Cừu Yêu Nhi bỏ được, Hella bỏ được, tại các nàng trong suy nghĩ chỉ có ta, không có người khác."

Doanh Vô Khuyết nói: "Thật sao? Vậy chúng ta muốn thử một chút."

Dứt lời, Doanh Vô Minh rút ra chủy thủ hướng phía Thẩm Lãng bỗng nhiên đi tới.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chủ lẳng lặng im ắng, phảng phất cũng không ngăn cản.

Thẩm Lãng nói: "Nhâm Tông chủ, chúng ta làm một cái giao dịch như thế nào? Ta không phải trộm hai ngươi chi Long chi hối sao? Ta tại trong vòng nửa tháng trả lại ngươi mười chi Long chi hối, không chỉ có như thế ta còn chữa khỏi ngài nữ nhi, để nàng khôi phục bình thường có thể trở về mặt đất, như thế nào? Ta nguyện ý lập quân lệnh trạng, nếu như ta làm không được, các ngươi chẳng những chặt đứt ta một ngón tay, còn có thể chặt đi ta cả chi tay trái."

Lời này mới ra, Phù Đồ Sơn chi chủ gương mặt khẽ run lên, ánh mắt co rụt lại.

Mà lớn mộ huyệt về sau, cũng xuất hiện một trận năng lượng khuấy động, đây là Phù Đồ Sơn công chúa.

Doanh Vô Khuyết nói: "Nhâm Tông chủ, tuyệt đối không nên đáp ứng, không cần cho Thẩm Lãng bất cứ cơ hội nào, hắn cái này nhân tài gian trá, như là quỷ, chỉ cần cho hắn cơ hội, liền sẽ rơi vào bẫy rập của hắn, ngàn vạn không thể đáp ứng a."

Phù Đồ Sơn chi chủ vẫn không có đáp lại.

Thẩm Lãng nói: "Nửa tháng, mười chi Long chi hối tăng thêm chữa khỏi ngài nữ nhi, giao dịch này còn không có lời sao? Ta nói đến chắc chắn làm được."

Doanh Vô Khuyết cao giọng nói: "Nhâm Tông chủ, thấy lợi tối mắt, tuyệt đối không nên để Thẩm Lãng có thể thừa dịp cơ hội a."

Lời này mới ra, Phù Đồ Sơn chi chủ gương mặt vừa co quắp một trận, tiếp xuống hắn vẫn như cũ giữ yên lặng, chưa hề nói nửa chữ, phảng phất ngầm thừa nhận trước mắt đây hết thảy.

Rất hiển nhiên, không quản là hắn hay là Doanh Quảng, đều muốn cho Thẩm Lãng một lần đẫm máu giáo huấn, để hắn không còn như vậy không kiêng nể gì cả.

Doanh Vô Khuyết một trận cười gằn nói: "Thẩm Lãng, hiện tại ngươi kêu trời không ứng, gọi đất chẳng linh. Tiếp xuống ta sẽ chậm rãi cắt, tay đứt ruột xót, sẽ phi thường phi thường đau nhức, ngươi phải nhẫn nại."

"Thẩm Lãng ngươi là một cái tinh xảo nhất người, cho tới bây giờ đều không có nhận qua khổ sở như vậy a? Hơn nữa cắt đứt chi này ngón tay về sau, chúng ta liền sẽ cho Nộ Triều thành đưa đi, vì lẽ đó ngươi vĩnh viễn không có cơ hội nối liền, ngươi cỗ này tuấn mỹ vô song thân thể, liền triệt để hỏng."

"Tiếp xuống ngươi có thể kêu thảm, có thể kêu rên, bởi vì đây đối với chúng ta tới bảo hoàn toàn là tiếng trời thanh âm."

Doanh Vô Khuyết đi vào Thẩm Lãng trước mặt, đem chủy thủ phóng ở trước mặt của hắn, để Thẩm Lãng đầy đủ cảm nhận được chủy thủ sắc bén, muốn xem đến Thẩm Lãng sợ hãi cùng run rẩy, muốn nghe được hắn kêu rên cùng cầu xin tha thứ.

Nhưng mà, Thẩm Lãng lại an tĩnh lại, không nói hai lời trực tiếp vươn tay để lên bàn.

"Trảm a, đừng nói một ngón tay, coi như mười ngón tay đều tùy ý ngươi trảm." Thẩm Lãng trên mặt tất cả nhảy thoát cùng xốc nổi biến mất sạch sẽ, lạnh giọng nói: "Chỉ cần các ngươi có thể chịu đựng nổi cái này đại giới."

Doanh Vô Khuyết cười lạnh nói: "Uy hiếp chúng ta? Không phải liền là Hắc Tử diệt tuyệt đạn sao? Chúng ta không tin ngươi dám ném, chúng ta muốn thử một chút."

Dứt lời Doanh Vô Khuyết đem chủy thủ đặt ở Thẩm Lãng tay phải ngón út lên, chậm rãi nói: "Cùng ngươi ngón út nói tạm biệt đi."

Thẩm Lãng nói: "Ta không chỉ là Khương Ly nhi tử, ta vẫn là Bạch Ngọc Kinh công chúa nhi tử, ta là Bạch Ngọc Kinh chi chủ ngoại tôn, các ngươi thật muốn cắt đứt ngón tay của ta sao?"

Doanh Vô Khuyết cười lạnh nói: "Ai tin tưởng? Mẹ của ngươi không rõ lai lịch, ai biết thân phận gì? Nếu như nàng thật sự là Bạch Ngọc Kinh công chúa, cái kia lúc ấy Khương Ly chết bất đắc kỳ tử thời điểm, Bạch Ngọc Kinh ở đâu? Mẫu thân ngươi sinh hạ ngươi về sau liền chết đi, Bạch Ngọc Kinh lại tại chỗ nào? Ngươi gặp các loại Khổ Nan, thân phận của ngươi bị vạch trần thời điểm bị Đại Viêm đế quốc truy sát, Bạch Ngọc Kinh người lại tại chỗ nào? Nếu như ta không có nhớ lầm, bọn hắn phảng phất còn phái một chiếc thuyền cùng một chỗ tham dự đuổi bắt đi, Bạch Ngọc Kinh sẽ quản sống chết của ngươi, không nên mơ mộng."

Thẩm Lãng nói: "Phương đông có Bạch Ngọc Kinh, phương tây có Bạch Kinh, hai cái đã là một thể, vừa lẫn nhau độc lập. Bất quá không quan trọng, cũng không giải thích, nếu như ngươi có thể gánh chịu nổi cái này đại giới, liền cắt xuống đi thôi."

"Được a, vậy ngươi kêu thảm đi." Doanh Vô Khuyết chủy thủ bỗng nhiên cắt bỏ.

"Chậm!" Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Nhâm Tông chủ, ngươi không cho mình một cơ hội sao? Nếu như ta không có đoán sai, Bạch Ngọc Kinh sứ giả chẳng mấy chốc sẽ đến, ngươi thật muốn đem con đường này đi tuyệt sao? Ngươi thật muốn triệt để đắc tội Bạch Ngọc Kinh sao? Rất nhanh Bạch Ngọc Kinh sứ giả liền muốn đến, ta hi vọng các ngươi không cần làm ra để các ngươi triệt để hối hận sự tình, cho đến lúc đó nhưng liền không có thuốc hối hận!"

Phù Đồ Sơn chi chủ nhắm mắt lại, không có mở miệng, không có tỏ thái độ.

Doanh Vô Khuyết lớn tiếng nói: "Nhâm Tông chủ, không nên tin hắn, không cần cho hắn cơ hội, trước tiên đem hắn căn này ngón tay cắt đi lại nói."

Phù Đồ Sơn chi chủ lẳng lặng im ắng.

Mà liền tại lúc này, Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Khoảng cách siêu thoát thế lực nghị hội đã qua mấy ngày thời gian, nếu như Bạch Ngọc Kinh sứ giả muốn tới cũng liền tại mấy cái này canh giờ bên trong. Thẩm Lãng cho ngươi hai canh giờ, nếu như Bạch Ngọc Kinh sứ giả vì ngươi mà đến, vậy ngươi căn này ngón tay liền bảo trụ, nếu không. . ."

Thẩm Lãng nói: "Hai canh giờ?"

Hắn ở trong lòng cực nhanh tính toán, sau đó cười nói: "Tốt, liền hai canh giờ, vậy chúng ta cùng nhau chờ đi, có lẽ liền một canh giờ đều không cần."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 526: :Py Bạch Ngọc Kinh! Biểu Diễn Kỳ Tích Đi!

Chương 525::PY Bạch Ngọc Kinh! Biểu diễn kỳ tích đi!

Thẩm Lãng vì sao biết rõ Bạch Ngọc Kinh sứ giả sẽ đến, hắn là hội thần cơ diệu tính toán sao? Dĩ nhiên không phải.

Nguyên nhân vô cùng đơn giản, lần này siêu thoát thế lực nghị hội Bạch Ngọc Kinh cũng điều động sứ giả tham gia, cho nên nàng khẳng định sẽ đến Viêm kinh.

Đương nhiên coi như thế Thẩm Lãng thế lực cũng rất khó cùng cái này Bạch Ngọc Kinh sứ giả liên hệ với, bởi vì nàng phi thường xuất quỷ nhập thần. Nhưng là Bạch Ngọc Kinh tại phương đông thế giới cũng có nơi đóng quân điểm, phương bắc đỉnh tuyết sơn liền có hàn băng kim tự tháp, đó chính là Bạch Ngọc Kinh cứ điểm.

Bất quá tuyệt đại bộ phận thời điểm, những này hàn băng kim tự tháp hoàn toàn là trống không, bên trong nửa cái bóng người đều không có.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng thế lực dùng ba cái phương án cùng Bạch Ngọc Kinh sứ giả tiến hành liên lạc, mấy người đi phương bắc Tuyết Sơn hàn băng kim tự tháp, một bộ phận Hắc Kính ti gián điệp bí mật đi Viêm kinh, mặt khác Thẩm Lãng thế giới còn lại một lần nữa liên hệ với Tả Từ, để hắn chuyển cáo Bạch Ngọc Kinh sứ giả một câu, Thẩm Lãng muốn cùng Bạch Ngọc Kinh tiến hành một lần trọng đại giao dịch.

Dựa theo Thẩm Lãng tính toán lên Bạch Ngọc Kinh sứ giả cũng đã đến, cái kia vì sao đến bây giờ cũng còn chưa từng xuất hiện? Thẩm Lãng lý giải là bởi vì trang bức, bởi vì các nàng không thích tại đêm tối xuất hiện.

Doanh Vô Khuyết lạnh giọng nói: "Vậy được, vậy thì chờ đi, cho ngươi hai canh giờ, nếu như Bạch Ngọc Kinh sứ giả không có tới bảo đảm ngươi, vậy ta muốn cắt đứt hai ngươi ngón tay."

Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn chi chủ, Phù Đồ Sơn công chúa không có phát biểu bất luận cái gì cái nhìn, liền phảng phất tại ngầm thừa nhận vẹt lại.

Sau đó mọi người tại đây lâm vào trong an tĩnh, lẳng lặng chờ đợi.

Nửa canh giờ trôi qua, một canh giờ trôi qua.

Bạch Ngọc Kinh sứ giả vẫn không có đến, Thẩm Lãng lông mày không khỏi khẽ run lên.

"Thẩm Lãng, cái này cấp bách?" Doanh Vô Khuyết cười lạnh nói: "Ngươi cho rằng ngươi là ai a? Bạch Ngọc Kinh nếu như nguyện ý bảo đảm ngươi, nguyện ý cứu ngươi, ngươi cũng sẽ không rơi xuống hôm nay kết cục này, ba năm trước đây ngươi cũng không cần bỏ trốn mất dạng, như là chó nhà có tang."

Thẩm Lãng nhàn nhạt liếc hắn một cái, nhà của ta ở đâu? Nên tính là tại Càn Kinh đi, lại bị các ngươi Doanh thị phụ tử chiếm lĩnh. Không có ta tổ phụ, ngươi Doanh Quảng đã sớm chết đói tại ven đường, nơi nào còn có về sau vinh hoa phú quý?

Trong thiên hạ trở mặt phản bội triệt để, hẳn không có một người vượt qua ngươi Doanh thị gia tộc đi, chẳng những phản chủ cầu sinh, hơn nữa còn đem ân trọng như núi chủ nhân một nhà giết đến sạch sẽ.

"Thẩm Lãng, đừng chờ, không có ý nghĩa." Doanh Vô Khuyết cười lạnh nói: "Ngươi tại Bạch Ngọc Kinh trong suy nghĩ không có chút nào phân lượng, ngươi luôn miệng nói chính mình là Bạch Ngọc Kinh ngoại tôn, cái kia trình độ nào đó đương kim Thái hậu vẫn là ngươi di tổ mẫu đâu, Đại Viêm đế quốc sẽ đối ngươi thủ hạ lưu tình sao? Đại Viêm Hoàng đế cùng Khương Ly vẫn là biểu huynh đệ đâu? Hắn năm đó bỏ qua cho Khương Ly sao?"

"Thẩm Lãng ngươi chả là cái cóc khô gì, ngươi tại Bạch Ngọc Kinh trong suy nghĩ nhẹ như lông hồng. Không cần ảo tưởng, liền ngoan ngoãn mà nhìn xem bị ta cắt đứt hai ngón tay đi."

Mà liền tại lúc này!

"Chủ nhân, chủ nhân, bên ngoài bỗng nhiên tuyết rơi!"

Nơi này chính là phương nam, lúc này vẫn là chói chang ngày mùa hè đâu, hơn nữa đây cũng không phải là lúc ấy Doanh Vô Khuyết tại một cái góc vắng vẻ lên chế tạo giả bông tuyết hiệu quả, mà là đỉnh đầu vùng trời này thật đang có tuyết rơi.

Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn chi chủ, Doanh Vô Khuyết bọn người khẽ run lên, Bạch Ngọc Kinh sứ giả thật đúng là đến?

Hơn nữa nàng thật đúng là tìm tới cái này tuyệt mật thành dưới đất, chẳng lẽ Phù Đồ Sơn tại Bạch Ngọc Kinh trước mặt thật là không có bí mật sao?

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Chúng ta đi nghênh một cái đi."

"Được." Doanh Quảng nói.

Sau đó, hai cái đại nhân vật hướng phía bên ngoài đi đến.

Bạch Ngọc Kinh bức cách cứ như vậy cao sao? Vẻn vẹn chỉ là một sứ giả, liền cần hai cái siêu cấp cự đầu cùng đi nghênh đón? Mà những người còn lại liền nghênh tiếp tư cách đều không có.

Ước chừng một lát sau, ba người cùng nhau mà vào.

Toàn bộ lớn mộ huyệt nhiệt độ nháy mắt hạ rất nhiều, nơi này nguyên bản đã rất mát mẻ, lúc này hoàn toàn được xưng tụng là lạnh.

Thẩm Lãng rốt cục lần thứ nhất nhìn thấy Bạch Ngọc Kinh sứ giả, không chỉ là Thẩm Lãng, ở đây cũng có những người khác cũng là lần thứ nhất nhìn thấy Bạch Ngọc Kinh sứ giả.

Bất quá đây không tính là là nhìn thấy, bởi vì nàng mang theo hàn băng mặt nạ, hoàn toàn không có lộ ra gương mặt, thậm chí nàng toàn thân đều mặc tuyết trắng váy dài, cho người ta cảm giác liền phảng phất một đoàn Tuyết Vũ thổi qua đến.

"Thẩm Lãng, ngươi trăm phương ngàn kế nói muốn cùng chúng ta tiến hành giao dịch, hiện tại ngươi có thể nói." Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói.

Lời này mới ra, Doanh Vô Khuyết lạnh người trong mắt lộ ra đắc ý quang mang.

Thẩm Lãng ngươi luôn miệng nói chính mình là Bạch Ngọc Kinh ngoại tôn, kết quả như thế nào? Người ta thái độ sao mà lãnh đạm? Ngươi hoàn toàn là nhiệt tình mà bị hờ hững mà thôi, người ta căn bản không phải chuyên môn đến bảo đảm ngươi, vẻn vẹn chỉ là muốn nhìn cùng ngươi có giao dịch gì.

Thẩm Lãng nói: "Tự mình đàm luận như thế nào?"

Bạch Ngọc Kinh lông mày phảng phất hơi nhíu lại, sau đó một màn quỷ dị xuất hiện.

Không khí chung quanh càng ngày càng lạnh, càng ngày càng lạnh, tiếp theo từ thân thể nàng toát ra tuyết trắng băng hàn chi khí cực nhanh xoay tròn, trực tiếp đem Thẩm Lãng cùng nàng hai người bao vây lại, triệt để cùng bên ngoài ngăn cách ra.

Thật sự là quá ngưu bức a, vậy mà lăng không chế tạo một trận băng tuyết vòng xoáy, chế tạo ra một cái tuyệt đối không gian riêng tư.

"Hiện tại có thể nói." Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói: "Ngươi muốn nỗ lực cái gì? Được cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn nhường ngươi làm một người trung gian, phán quyết ta cùng Phù Đồ Sơn chi chủ một trận giao dịch."

Bạch Ngọc Kinh sứ giả ánh mắt nghi ngờ nói: "Ngươi vậy mà không phải để ta cứu ngươi ra ngoài?"

Thẩm Lãng nói: "Ta nhường ngươi cứu ta ra ngoài, ngươi sẽ làm như vậy sao?"

"Sẽ không." Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói: "Ngươi còn không có cái giá này giá trị "

Nói chuyện thật đúng là trực tiếp a, bất quá Thẩm Lãng cũng cho tới bây giờ đều không có muốn để Bạch Ngọc Kinh cứu hắn ra ngoài, huống hồ hắn còn có nhiệm vụ trọng yếu không có hoàn thành đâu? Làm sao rời đi?

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn vô cùng đơn giản, bởi vì tay ta không trói gà lực lượng, tại hoàn thành giao dịch này trước đó ta không muốn nhận bất luận cái gì tổn thương trên thân thể, vì lẽ đó ta cần ngươi đến phán quyết giao dịch này, tại giao dịch kết thúc trước đó, đối phương không thể thương tổn ta mảy may."

Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói: "Nói, ngươi có thể nỗ lực cái gì giao dịch với ta?"

Thẩm Lãng nói: "Bạch Đế thành, Đại Viêm đế quốc có thể sẽ đối Bạch Đế thành phóng thích hủy diệt tính công kích."

Bạch Ngọc Kinh sứ giả cau mày nói: "Tin tức này không đủ, còn thiếu rất nhiều giá trị."

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là, ta muốn ngươi làm cũng không nhiều a, vẻn vẹn chỉ là chứng kiến đồng thời phán quyết trận này giao dịch mà thôi."

Ngụ ý, ngươi Bạch Ngọc Kinh giá cả cũng quá cao.

Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói: "Đúng, yêu cầu của ngươi là không cao, đối Bạch Ngọc Kinh đến bảo hoàn toàn không có ý nghĩa. Nhưng là chuyên môn để ta đi một chuyến, cái này giá trị liền cao."

Minh bạch, một phần thức ăn ngoài bún xào giá trị không cao hơn hai mươi khối tiền, nhưng nếu như đây là từ Mã Vân tự mình đưa tới, đó chính là vô giá.

Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói: "Thẩm Lãng, nếu như ngươi muốn để ta lần này bảo đảm ngươi, ngươi nhất định phải xuất ra càng lớn thẻ đánh bạc, xuất ra thứ càng có giá trị."

Thẩm Lãng nghi hoặc, có người muốn phá hủy Bạch Đế thành, chẳng lẽ tin tức này giá trị còn chưa đủ à? Cứ việc Thẩm Lãng thật không biết Bạch Đế thành ở nơi nào, thậm chí không biết nó cùng Bạch Ngọc Kinh có quan hệ hay không.

Suy nghĩ một hồi lâu, Thẩm Lãng do dự muốn hay không xuất ra một cái khác thẻ đánh bạc, thoáng có một chút điểm đáng tiếc a, cứ việc cái này thẻ đánh bạc nhìn qua hoàn toàn không đáng tiền, nhưng lại phảng phất giá trị liên thành.

"Thời gian của ta là có hạn." Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói: "Theo thời gian xói mòn, ngươi muốn cho đồ vật tại Bạch Ngọc Kinh trong lòng giá trị liền càng thấp, bởi vì chúng ta không thiếu bất kỳ vật gì, cũng chướng mắt bất kỳ vật gì."

Thẩm Lãng nói: "Trên trời viên kia sao chổi, chính là trước đây không lâu va chạm khắp nơi, dẫn phát nổ lớn cái kia sao chổi."

"Như thế nào?" Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói.

Thẩm Lãng nói: "Nó cũng không phải là một viên sao chổi, thậm chí nó không phải một cái thiên thể, mà là một cái. . . Văn minh thời thượng cổ sản phẩm."

Bạch Ngọc Kinh sứ giả trầm mặc thật lâu, nàng không có biểu hiện ra cái gì kinh hãi ý, nhưng là nàng trầm tĩnh liền đại biểu hết thảy.

"Thành giao." Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói: "Hợp tác vui vẻ, nhưng là mời ngươi biết rõ ràng, chúng ta cũng không phải là cùng ngươi giao dịch phần tình báo này bù đắp nhau."

"Ta hiểu." Thẩm Lãng nói: "Các ngươi mua đứt phần tình báo này, là muốn triệt để phong tỏa."

Bạch Ngọc Kinh sứ giả nhàn nhạt nhìn Thẩm Lãng một chút, đúng là một cái tuyệt đỉnh người thông minh, đáng tiếc nàng cũng không thưởng thức loại này thông minh, cũng không thưởng thức loại này thông minh phương hướng.

Băng tuyết phong bạo tán đi, Thẩm Lãng cùng Bạch Ngọc Kinh sứ giả thân thể vừa xuất hiện tại lớn mộ huyệt bên trong.

Không biết vì sao, Thẩm Lãng muốn làm một động tác, hệ đai lưng động tác, cho người ta cảm giác vừa rồi giống như tại băng tuyết phong bạo vòng xoáy bên trong làm gì nhận không ra người hoạt động. Bất quá ngẫm lại vẫn là coi như thôi, cái này Bạch Ngọc Kinh sứ giả tuyệt đối không dễ chọc.

"Ta nguyện ý vì Thẩm Lãng đảm bảo lần này giao dịch." Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói: "Cáo từ!"

Sau đó, nàng cứ như vậy trực tiếp đi.

Thế nhưng là ngươi liền giao dịch gì cũng không biết, ngươi liền mù đảm bảo, ngươi gánh chịu nổi hậu quả sao?

Rất nhanh Thẩm Lãng minh bạch là chính mình suy nghĩ nhiều, Bạch Ngọc Kinh là không cần hiểu Thẩm Lãng cùng Phù Đồ Sơn chủ trước đó có giao dịch gì, nó cũng gánh vác lên bất luận cái gì hậu quả. Lại nói ai có thể để Bạch Ngọc Kinh gánh chịu hậu quả?

Bất quá cái này Bạch Ngọc Kinh giá đỡ quả thực lớn đến bầu trời.

...

Phù Đồ Sơn chi chủ, Doanh Quảng đều phi thường tò mò Thẩm Lãng đến tột cùng bỏ ra cái giá gì mới khiến cho Phù Đồ Sơn vì hắn đảm bảo.

Bất quá Bạch Ngọc Kinh cùng thiên hạ bất kỳ thế lực nào đều không giống, ở trong mắt người khác giá trị liên thành đồ vật, nhưng ở Bạch Ngọc Kinh nhưng trong lòng không đáng một đồng. Nhưng ở trong mắt người khác không có chút giá trị đồ vật, ở trong mắt Bạch Ngọc Kinh lại giá trị liên thành.

Doanh Vô Khuyết thu hồi chủy thủ, bởi vì hắn biết rõ tại giao dịch này hoàn thành trước đó, hắn cũng không còn có thể tổn thương Thẩm Lãng một cọng tóc gáy.

Phù Đồ Sơn chi chủ ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng nói: "Nửa tháng giao dịch thật sao?"

Thẩm Lãng nói: "Phải!"

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Trong vòng nửa tháng, ngươi muốn cho ta mười chi Long chi hối, hơn nữa còn muốn. . . Chữa khỏi nữ nhi."

Thẩm Lãng nói: "Đúng thế."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Nếu như ngươi làm không được, ngươi liền giao ra cái kia hai chi trộm đi Long chi hối, đồng thời chặt đứt một chi tay trái xem như trừng phạt, ta muốn cái này trừng phạt phi thường hợp lý, bởi vì trộm đồ bị trảm tay từ xưa đến nay đều là phù hợp luật pháp."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, phi thường hợp lý."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Như vậy dùng phụ thân của ngươi Khương Ly lập thệ đi."

Thẩm Lãng nói: "Tại trong vòng nửa tháng, ta giao cho Phù Đồ Sơn chi chủ mười chi Long chi hối, đồng thời chữa khỏi Phù Đồ công chúa Nhậm Doanh Doanh. Nếu như ta làm không được, liền bị chém đứt một chi tay trái, đồng thời vô điều kiện giao ra trước đó trộm đi hai chi Long chi hối, nếu như vi phạm này thề, liền để phụ thân ta Khương Ly dưới đất vĩnh thế không được an bình."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Thành giao."

Doanh Vô Khuyết nói: "Nhâm Tông chủ, tuyệt đối không nên mắc lừa, đây nhất định là Thẩm Lãng âm mưu. Thẩm Lãng ta hỏi ngươi, nếu như ngươi có thể được đến mười chi Long chi hối, vì sao còn muốn bốc lên sinh mệnh phong hiểm bị chúng ta tù binh, trộm đi hai chi Long chi hối, ngươi trực tiếp đi làm cái này mười chi long chi hủy là được."

Thẩm Lãng không có giải thích.

Cho nên Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Thời gian phi thường gấp gáp, vậy kế tiếp một bước ngươi muốn làm thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Nhâm Tông chủ, nghe nói ngài thê tử trong ngực mang thai thời điểm còn tại thăm dò thượng cổ di tích? Hơn nữa còn xâm nhập một cái phi thường quỷ dị vòng xoáy? Đợi đến nàng từ vòng xoáy lúc đi ra, đã sự tình gì đều không nhớ rõ, toàn bộ tinh thần lâm vào trống không, thậm chí mất đi tất cả thần trí, vì lẽ đó Nhậm Doanh Doanh công chúa sinh ra về sau mới không bình thường."

Phù Đồ Sơn chi chủ nhịn không được giận dữ hét nàng không gọi Nhậm Doanh Doanh, bất quá cũng không đáng kể.

Mấu chốt là Thẩm Lãng để hắn gương mặt có chút co quắp một trận. Chuyện này là tuyệt mật, nhưng lại không phải chỉ có một mình hắn biết đến tuyệt mật, cái này Ngô Đồ Tử quả thực cái gì đều nói a.

Trên thực tế lão sư Ngô Đồ Tử cũng không phải là chuyên môn nói chuyện này, mà là năm đó Mộc Lan còn lại Thẩm Dã Bảo Bảo lâm vào nguy cơ, Thẩm Lãng muốn vì nàng tìm tới một viên tẩy tủy tinh, Ngô Đồ Tử nói lên chuyện này, bởi vì nàng cùng Mộc Lan tình hình có một chút điểm cùng loại.

Mộc Lan lúc ấy là lâm vào an nghỉ, sinh cơ không ngừng mà yếu đi. Mà Phù Đồ Sơn chủ phu nhân thì là mất đi tất cả thần trí cùng ký ức, như là cái xác không hồn, mà Phù Đồ Sơn công chúa sinh ra tới về sau cũng cơ hồ chưa từng có công khai lộ diện, cái kia tất cả mọi người biết rõ nàng không bình thường.

Thẩm Lãng nói: "Loại này năng lượng vòng xoáy tại rất nhiều thượng cổ di tích đều có, lệnh phu nhân tao ngộ cái này vòng xoáy vẫn là rất nhỏ, còn có càng nhiều càng đáng sợ vòng xoáy, người một khi sau khi tiến vào trực tiếp thịt nát xương tan, hôi phi yên diệt."

Lời này mới ra, Phù Đồ Sơn chi chủ gương mặt khẽ run lên, phảng phất câu lên cái gì ký ức.

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại xem ra, Nhậm Doanh Doanh công chúa thân thể dị trạng cùng lệnh phu nhân mang thai thời điểm xuyên qua cái kia năng lượng vòng xoáy có to lớn quan hệ."

Lời này nghe vào phi thường quen tai a, thật giống như phụ nữ mang thai không thể chiếu X quang, càng không thể làm ct cùng từ cộng hưởng, nếu không thai nhi có thể sẽ không bình thường.

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó trị liệu Nhậm Doanh Doanh công chúa biện pháp, cũng muốn từ cái này căn nguyên bắt đầu."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Cái kia mười cái Long chi hối đâu? Ta ngược lại là muốn biết ngươi làm sao cho ta?"

Thẩm Lãng đến: "Nhâm Tông chủ, nếu như ta không có đoán sai, ngươi Long chi hối cũng hẳn là từ nam bộ hải vực thượng cổ cự hình di tích khai phát đi ra a. Hơn nữa đạt được Long chi hối thủ đoạn hẳn là phi thường bạo lực."

Đối phương không nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta là gặp qua thượng cổ trụ sở bí mật, Long chi hối cơ hồ hoàn toàn định trên mặt đất, lớn hơn nữa lực lượng cũng vô pháp di động mảy may, trừ phi phá giải thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế. Bất quá mấy năm trước rất hiển nhiên Phù Đồ Sơn không có cái này kiên nhẫn, mà là lựa chọn trực tiếp dẫn bạo những này năng lượng hạch tâm, khiến cho những mấu chốt này mật thất nháy mắt mất đi tất cả phòng ngự, các ngươi liền đạt được đại lượng trang bị, vũ khí, đương nhiên cũng bao quát Long chi hối. Vì lẽ đó đoạn thời gian kia, nam bộ hải vực liên tiếp bộc phát đáy biển địa chấn, về sau cái kia một trận động đất có lẽ vẫn là vì triệt để diệt đi Tiết thị, lũng đoạn toàn bộ nam bộ hải vực quyền khống chế, giường nằm bên cạnh há lại cho người khác ngủ ngáy. Nhưng ở cái kia trước đó đáy biển còn phát sinh một chuỗi dài bạo tạc."

"Cái này phi thường bình thường, chính là cái gọi là bạo lực khai thác." Thẩm Lãng nói: "Bởi vì Phù Đồ Sơn cần trong thời gian ngắn nhất đạt được thu hoạch khổng lồ , bất kỳ cái gì siêu thoát thế lực đều là dạng này. Ngay từ đầu đều là bạo lực tính khai thác, tiếp xuống càng ngày càng tỉ mỉ."

Phù Đồ Sơn chi chủ ngầm thừa nhận, thậm chí lúc này hắn muốn đem Doanh Vô Khuyết đuổi đi ra.

Thẩm Lãng nói đến phi thường chính xác, đạt được văn minh thời thượng cổ lực lượng về sau , bất kỳ người nào đều là ăn trước trọn vẹn, trước tiên đem chính mình trở nên mạnh mẽ, tiếp xuống tại nhai kỹ nuốt chậm, có thể cầm tục phát triển.

Cái này như là phát triển công nghiệp đồng dạng, ngay từ đầu khẳng định là không quản hoàn cảnh, cái gì thuốc phiện song bài phóng khói đặc a, cái gì bài phóng nước thải a, quản nó nhiều như vậy? Trước phát triển lại quản lý, mặc dù nhiều lần bị phủ định phê phán, nhưng trong lịch sử bất kỳ quốc gia nào đều là làm như vậy.

Đạt được văn minh thời thượng cổ lực lượng về sau, không kiêu không gấp phát triển, chỉ sợ tạo thành mãnh liệt phá hư, hơi một tí mười năm đại kế, kế hoạch trăm năm, kia là Khương Ly bệ hạ, mà hắn kết quả mọi người đã thấy rõ ràng, hắn những này thượng cổ lực lượng còn không có phát triển, người liền đã chết bất đắc kỳ tử mà chết, sống sờ sờ tiện nghi người khác.

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, Nhâm Tông chủ cái kia cự hình thượng cổ di tích bên trong, hiện tại khẳng định còn vẫn tồn tại một số bí mật phòng thí nghiệm, trụ sở bí mật, dựa vào bình thường thủ đoạn rất khó mở ra. Nhưng là có không muốn vào được bạo lực tính khai phát, vì lẽ đó trước hết đặt ở chỗ đó."

Phù Đồ Sơn chi chủ vẫn như cũ lẳng lặng không nói.

Thẩm Lãng mỗi một câu nói đều là suy đoán, nhưng mỗi một câu nói đều là đúng, sự thật chính là như thế.

Cái này thượng cổ di tích thực tế là quá lớn quá lớn, Phù Đồ

Sơn bạo lực khai phát thời gian hai năm, thu hoạch to lớn, ngắn ngủi thời gian hai năm phát triển vượt qua trăm năm trước đây, lập tức liền trở nên vô cùng cường đại.

Vì lẽ đó hiện tại Phù Đồ Sơn đã có tư cách tiến hành có thể cầm tục tính phát triển, đặt ở trước đó? Đàm luận có thể cầm tục phát triển?

Đừng nói giỡn, may mắn Phù Đồ Sơn có cường đại như vậy, nếu không cái này nam bộ hải vực cự hình thượng cổ di tích chỉ sợ đã bị người đoạt, khi xác định cái này thượng cổ di tích quy mô về sau, Đại Viêm đế quốc, Tru Thiên Các nào chỉ là nhìn chằm chằm a?

Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc kết hợp, ý đồ phá vỡ hiện hữu trật tự, thoát ly Hoàng đế bệ hạ chưởng khống không phải là không có nguyên nhân.

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó lúc này ta khó nhịn liền hiển hiện ra a, giá trị của ta tách ra vạn trượng quang mang, quả thực muốn sáng mù mắt chó a. Nhâm Tông chủ ngươi cũng đã biết ta duy nhất chi kia Long chi hối là nơi nào tới sao? Là tại Chúc thị gia tộc một cái trụ sở bí mật ở bên trong lấy được, mặt khác ta thuận tiện diệt tuyệt cái kia trên đảo tất cả mọi người. Chúc thị gia tộc mấy ngàn người tại cái kia trụ sở bí mật ngốc mười mấy hai mươi năm, kết quả không thu được gì, liền Long chi hối đều dời không đi, thậm chí mấu chốt mật thất đều mở không ra. Mà ta vừa đi, dễ như trở bàn tay mở ra tất cả mật thất, dễ như trở bàn tay tiếp xúc năng lượng trung tâm khống chế . Còn nguyên nhân? Cũng không cần ta nói, đương nhiên là bởi vì ta quá ngưu bức, máu của ta quả thực như là thái dương đồng dạng, có được quyền hạn tối cao, bồng môn gặp quân tự khai."

Tất cả mọi người gương mặt run rẩy một cái, Thẩm Lãng ngươi mới vừa vặn thoát ly nguy cơ bao lâu a, cái này lại bắt đầu cuồng? Giật lên đến? Vậy mà tại trước mặt chúng ta mở hoàng khang?

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó Nhâm Tông chủ, ngươi nói ta cho ngươi mười chi Long chi hối có phải hay không dễ như trở bàn tay? Chỉ cần ngươi dẫn ta đi ngươi cái kia cự hình thượng cổ di tích, ta cam đoan một ngày thời gian liền chuẩn bị cho ngươi đến mười chi Long chi hối."

Doanh Vô Khuyết run rẩy nói: "Nhâm Tông chủ, tuyệt đối đừng mắc lừa, tuyệt đối đừng mắc lừa, Thẩm Lãng chỉ là vì tiến vào ngươi thượng cổ di tích mà thôi, hắn có âm mưu, hắn có âm mưu a."

"Không, ta có giá trị." Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Người chẳng lẽ muốn vì chuyện nhỏ mà bỏ việc lớn sao? Kỳ thật Nhâm Tông chủ sớm đã có quyết định này, chỉ bất quá bị chính ta đánh gãy, bởi vì ta trộm hai người các ngươi chi Long chi hối. Nhâm Tông chủ, tại ngươi thượng cổ di tích bên trong khẳng định có cực độ mấu chốt trụ sở bí mật, phòng thí nghiệm bí mật, bình thường thủ đoạn hoàn toàn không cách nào mở ra, nhưng là mở ra những thí nghiệm này phòng đối với ngài đến nói ý nghĩa vô cùng trọng đại. Hiện tại chính là để ta sáng tạo kỳ tích thời khắc, để Phù Đồ Sơn lại một lần nữa đột nhiên tăng mạnh thời khắc."

"Nhâm Tông chủ, ngài việc cần phải làm vô cùng đơn giản, đó chính là đánh ngất xỉu ta, đem ta trực tiếp đưa đến cự hình thượng cổ di tích nội bộ, đi vào một cái cực độ bí mật trọng yếu phòng thí nghiệm trước mặt, ta dễ như trở bàn tay liền có thể mở ra, bởi vì ta có quyền hạn tối cao."

"Ta có thể vì ngài mang tới không chỉ là Long chi hối, còn có những chiến lược khác cấp vật chất."

"Nhâm Tông chủ, tuyệt đối không nên bỏ lỡ cơ hội ngàn năm một thuở này a, tuyệt đối không nên bởi vì ta vừa mới trộm hai chi Long chi hối mà đối gián đoạn trước đó tiết tấu."

Doanh Vô Khuyết cao giọng nói: "Nhâm Tông chủ, tuyệt đối không nên đáp ứng, tuyệt đối không nên đáp ứng, Thẩm Lãng khẳng định có âm mưu, có âm mưu a."

Phù Đồ Sơn chi chủ nhìn qua Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Ngươi thật rất không tầm thường, quả thực là yêu nghiệt, đang trộm đi hai chi Long chi hối về sau chẳng những không có chạy trốn, ngược lại còn muốn tiếp tục xem như tù binh kế hoạch càng lớn sự tình, còn muốn giành lợi ích lớn hơn nữa! Ngươi người này lớn mật, quả thực để người không thể tưởng tượng, quả thực chính là tên điên."

Thẩm Lãng nhún nhún vai nói: "Nhâm Tông chủ, vậy ngươi nguyện ý thử một lần sao?"

Doanh Vô Khuyết nghiêm nghị nói: "Ta hiện tại liền thiến ngươi, một trăm, miễn cho ngươi tai họa lớn hơn."

Sau đó hắn bỗng nhiên rút đao, hướng phía Thẩm Lãng xông lại.

"Khục. . ." Đằng sau truyền đến nhẹ nhàng tiếng ho khan, lập tức Doanh Vô Khuyết động tác đình chỉ.

Nhâm Tông chủ nói: "Thẩm Lãng, ngươi điên cuồng như vậy, như thế muốn làm gì thì làm, cẩn thận dẫn lửa thiêu thân a."

Thẩm Lãng nói: "Nhâm Tông chủ, ta chỉ bất quá muốn vì ngài biểu diễn kỳ tích mà thôi."

"Ngươi nhất định sẽ chơi với lửa có ngày chết cháy." Phù Đồ Sơn tông chủ chậm rãi nói: "Ngươi chính là một người điên, từ đầu đến đuôi tên điên."

Sau đó bàn tay hắn nhẹ nhàng vỗ, lập tức Thẩm Lãng trực tiếp bất tỉnh đi.

...

Không biết qua bao lâu, Thẩm Lãng lại một lần nữa mở to mắt, đã hoàn toàn ở vào một cái hoàn cảnh hoàn toàn xa lạ.

Đây, đây là ở đâu?

Cái này quá quỷ dị a, cái gì nơi quái quỷ gì? Hoàn toàn chưa từng gặp qua, thậm chí không cách nào tưởng tượng đến, phảng phất thế giới mộng ảo.

"Thẩm Lãng, ngươi không phải muốn biểu diễn kỳ tích sao? Đây chính là ta thượng cổ di tích một cái mật thất, ngươi chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy a?"

"Cái này mật thất không có bất kỳ cái gì cơ quan, không có bất kỳ cái gì môn, không có bất kỳ cái gì chốt mở, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, không có bất kỳ cái gì mánh khóe, không có bất kỳ cái gì quang ảnh, không có bất kỳ cái gì đặc thù, nhưng là ngươi muốn tại trong vòng ba mươi giây đem hắn mở ra, nếu như ngươi thành công, vậy liền có thể tiếp tục chúng ta giao dịch. Nếu như ngươi thất bại, vậy ngươi tay cũng vô dụng, có thể cắt mất."

"Ngươi không phải danh xưng muốn biểu diễn kỳ tích sao? Vậy ngươi có thể bắt đầu."

"Đếm ngược bắt đầu, ba mươi, hai mươi chín, hai mươi tám. . ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 527: : Địa Ngục Thiên Đường! Lãng Gia Ve Sầu Thoát Xác?

Chương 526:: Địa ngục Thiên đường! Lãng gia ve sầu thoát xác?

Đây là một cái cái gì mật thất?

Nhìn qua hoàn toàn không có biên giới mật thất, tầm mắt bên trong không có bất kỳ cái gì đường ranh giới, không có vách tường, không có trần nhà, không có sàn nhà, không có không gian cảm giác, có thể nhìn thấy cũng chỉ có một mảnh trắng xoá.

Cái gì chung quanh trên dưới, hết thảy không có.

Hơn nữa trên vách tường xác thực không có bất kỳ cái gì chốt mở, không có nút bấm, không có lỗ hổng, không có biểu hiện màn sáng, thậm chí muốn đưa vào cái gì thượng cổ đại mã địa phương đều không có.

Lần thứ nhất người nhìn thấy thậm chí sẽ hoài nghi, cuối cùng là chân thật vẫn là mộng cảnh a? Lại hoặc là căn bản không ở trên thế giới này, mà là đi một loại nào đó phi thường huyền bí không gian?

Vì lẽ đó, nhìn thấy một màn này bản năng phản ứng đầu tiên chính là thượng cổ di tích, chỉ có tại thượng cổ di tích mới có dạng này huyễn hoặc khó hiểu không gian.

Nhưng mà Thẩm Lãng quét hình toàn bộ không gian về sau, trong lòng thở dài một tiếng: Lợi hại, lợi hại!

Không phải nói cái này mật thất lợi hại, mà là nói Phù Đồ Sơn chi chủ lợi hại, quả nhiên không thể coi thường bất luận cái gì anh hùng a.

Phía ngoài đếm ngược vẫn tại tiếp tục, mười năm, mười bốn, mười ba, mười hai. . .

Nhưng mà Thẩm Lãng từ đầu đến cuối đứng không nhúc nhích, phảng phất triệt để ngốc, hoàn toàn mất đi tất cả phản ứng, thậm chí đối đếm ngược sẽ phải kết thúc đều ngoảnh mặt làm ngơ.

Kỳ thật Thẩm Lãng không có chút nào thích diễn một giây sau cùng chuông nghĩ cách cứu viện, một giây sau cùng chuông kỳ tích, dạng này quá mức kinh tâm động phách, thoáng cũng vô ý, liền trực tiếp chơi xong.

Năm, bốn, ba, hai, một. . .

Đếm ngược lập tức liền muốn kết thúc, nhưng Thẩm Lãng vẫn như cũ không nhúc nhích.

Ngươi không phải muốn lên diễn một giây sau cùng chuông kỳ tích sao? Tranh thủ thời gian động thủ a?

Nhưng Thẩm Lãng vẫn như cũ không nhúc nhích.

Không!

Đếm ngược kết thúc.

Tổng cộng ba mươi giây đếm ngược, Thẩm Lãng đều không có bất kỳ cái gì cử động, hắn đến tột cùng muốn làm gì a? Hắn điên sao?

Sau đó thanh âm bên ngoài lạnh lùng vang lên nói: "Đếm ngược kết thúc, Thẩm Lãng ngươi cũng không có trình diễn kỳ tích, tất cả tay trái của ngươi không gánh nổi, vươn ra đi, ta muốn chém đứt."

Thẩm Lãng vẫn không có nói chuyện, thậm chí duỗi ra tay trái của mình.

Dù sao hắn áo đến thì đưa tay cơm đến há miệng, coi như thời khắc mấu chốt còn có tay phải đâu, vì lẽ đó tay trái đoạn cũng không có cái gì quan trọng.

Nhưng là một lát sau, Thẩm Lãng lại đem tay trái của mình buông xuống, nói đùa hắn liền cắt vỡ ngón tay mình đầu đều không bỏ được người, sẽ cam lòng mất đi một chi tay trái?

"Tay trái vươn ra tới này dạng ta còn chặt đứt đến ngắn một chút, trực tiếp từ chỗ cổ tay chặt đứt, nhưng nếu như ngươi buông thõng cánh tay, vậy ta cũng chỉ có thể từ ngươi nơi bả vai chặt đứt, đây chính là chân chính tận gốc chặt đứt." Đối phương lạnh giọng nói, thậm chí từ trong giọng nói của hắn đều có thể nghe được lưỡi đao sắc bén cảm giác.

Thẩm Lãng thản nhiên nói: "Không cần nói đùa, cái này căn bản liền không phải cái gì thượng cổ di tích mật thất, ta căn bản liền còn tại chỗ cũ, còn tại nguyên lai dưới mặt đất trong lăng mộ, trước mắt cái này cái gọi là mật thất chỉ là một loại không gian ảo giác mà thôi, kiến tạo đến cao lớn như vậy lên, kỳ thật chẳng phải là cái gì, cũng chỉ là phổ thông một cái phòng mà thôi, ngươi cho ta thời gian, ta có thể cho ngươi chế tạo ra một cái càng thêm ngưu bức. Loại này giả mật thất mở thế nào? Ngươi coi ta là ngốc a?"

Đối phương lâm vào yên tĩnh, trọn vẹn một hồi lâu thời gian, đối phương mới mở miệng nói: "Thông minh, thông minh, ta cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua giống như ngươi thông minh người, nhưng là ngươi phải nhớ kỹ, người quá mức thông minh, sẽ bị thiên khiển."

Một giây sau, Thẩm Lãng cái ót bị nhẹ nhàng vỗ, trực tiếp bất tỉnh đi.

...

Hắn lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, vẫn như cũ thân ở cái kia quen thuộc trong phòng, chính là hắn bị cầm tù mấy tháng gian phòng.

Cái kia hùng tráng nữ võ sĩ vẫn như cũ đứng tại cổng, chỉ bất quá nàng thật rõ ràng gầy không ít.

Sau khi tỉnh lại Thẩm Lãng, ngay lập tức liền đào trên người mình tất cả quần áo, hùng tráng nữ võ sĩ con mắt tái đi, lại một lần nữa quay lưng đi.

Cho tới bây giờ liền không có gặp qua không biết xấu hổ như vậy, ngươi bây giờ mặc xong quần áo có thể chết sao?

Nhưng tiếp xuống Thẩm Lãng trừ không mặc quần áo, liền rốt cuộc không có ra khác yêu thiêu thân, lộ ra nhất là nhu thuận, không có tẩy não ba liên cú, cũng không có tẩy não một liên cú, cả người tại mọi thời khắc đều là đang trầm mặc.

Cũng không rèn luyện thân thể, mỗi ngày mười ba cái chống đẩy không làm, nằm ngửa ngồi dậy cũng không làm, cũng chỉ là đứng ngẩn người ở chỗ đó.

Thời gian một ngày một thiên địa đi qua.

Hắn cùng Phù Đồ Sơn chi chủ giao dịch vẻn vẹn chỉ có thời gian nửa tháng mà thôi, bây giờ đã qua ba ngày.

Hắn có thể nói phải hảo hảo, muốn lên diễn kỳ tích, vì Phù Đồ

Sơn chi chủ làm tới mười chi Long chi hối, hơn nữa còn muốn cứu vớt Phù Đồ Sơn công chúa.

Nhưng đối phương bây giờ căn bản liền không có để hắn rời đi, càng không có để hắn đi nam bộ hải vực cái kia cự hình thượng cổ di tích.

Ngày thứ tư, ngày thứ năm, ngày thứ sáu, ngày thứ bảy. . . Ngày thứ chín.

Khoảng cách nửa tháng kỳ hạn chót càng ngày càng gần, Thẩm Lãng vẫn tại trầm mặc, phảng phất triệt để thay đổi một người.

"Mặc quần áo, đi theo ta." Hùng tráng nữ võ sĩ nói.

"Không mặc, thích xem không nhìn." Thẩm Lãng nói.

Hùng tráng nữ võ sĩ nhíu mày một cái, nói: "Tùy ngươi."

Sau đó nàng hướng thẳng đến bên ngoài đi đến, Thẩm Lãng cùng sau lưng nàng.

Đi vào lớn mộ huyệt, bên trong vẫn như cũ đen kịt đến đưa tay không thấy được năm ngón.

"Thẩm Lãng, ngươi đã thành công trộm đi hai chi Long chi hối, vì sao còn không đi đâu?" Phù Đồ Sơn công chúa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đi? Đi tới chỗ nào đi? Đi như thế nào? Ta chỉ là tay trói gà không chặt thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử mà thôi, tùy tiện đến một con ngỗng đều có thể đem ta trấn áp, ta có thể chạy trốn tới đâu đây?"

Một lát sau, Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Ngươi muốn làm gì? Ngươi lưu lại muốn đạt tới mục đích gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn chạy trốn, nhưng không có cơ hội. Long chi hối đã bị trộm đến tay, nhưng chỉ cần ta không quay về liền không thể phát xạ, ta nằm mộng cũng nhớ muốn trở về."

Trọn vẹn một hồi lâu, Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Ngươi nói ta sở dĩ lại biến thành hiện tại cái dạng này, là bởi vì mẫu thân của ta xuyên qua một cái thượng cổ di tích vòng xoáy? Cho nên lúc đó vẫn là thai nhi ta, bị loại này năng lượng vòng xoáy tập kích qua, vì lẽ đó sinh ra biến dị?"

Thẩm Lãng nói: "Có lẽ vậy, có một loại năng lượng phóng xạ đối thai nhi vô cùng nguy hiểm."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Ngươi nói muốn chữa khỏi ta, nhất định phải tìm tới trên người ta biến dị căn nguyên, vì lẽ đó phải đi thượng cổ thế giới năng lượng vòng xoáy thử một lần?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng thế."

Từ một loại nào đó trình độ lên Thẩm Lãng nói đúng rất có đạo lý, ví dụ như một ít phóng xạ năng lượng xạ tuyến có thể dẫn đến khối u sinh ra, nhưng là lại có chút tia phóng xạ có thể giết chết khối u tế bào, khác biệt năng lượng xạ tuyến có khác biệt hiệu quả, mà năng lượng vòng xoáy bên trong có vô số loại xạ tuyến.

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Nhưng là ngươi cũng biết, mẫu thân của ta bởi vì xuyên qua cái kia năng lượng vòng xoáy trực tiếp biến thành cái xác không hồn, mất đi tất cả thần trí. Mà nàng đi qua cái kia năng lượng vòng xoáy vẫn là vô cùng nhỏ yếu, bây giờ nam bộ hải vực thượng cổ di tích cái này năng lượng vòng xoáy cần phải cường đại hơn nhiều , bất kỳ người nào tiến vào trực tiếp biến mất, hôi phi yên diệt."

Thẩm Lãng nói: "Chỉ cần có thể cứu công chúa điện hạ, lãng sẽ không tiếc."

"Ngươi là như vậy người vĩ đại sao?" Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Đương nhiên có lẽ ngươi là, nhưng ngươi đối Kim Mộc Lan có thể như vậy, đối ta lại chắc chắn sẽ không, dễ nghe lời nói đến mức nhiều, liền mất đi cảm động người năng lực."

Thẩm Lãng nói: "Ta là độc nhất vô nhị, huyết mạch của ta có thể phát xạ Long chi hối, có thể mở ra thượng cổ Đông Phương đế quốc mật thất, có thể mở ra thượng cổ phương đông thế giới năng lượng hạch tâm. Vì lẽ đó cái này năng lượng vòng xoáy chưa hẳn có thể tổn thương ta."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Cứu ta, đối ngươi vừa có ích lợi gì chứ?"

Thẩm Lãng nói: "Cho đến lúc đó ngươi liền có thể thật ngủ a, có thể cùng ngươi sinh bé con a, đến lúc đó liền không có Doanh Vô Minh sự tình gì a. Ta lại có thể phát xạ Long chi hối, lại có thể cùng ngươi sinh hạ thiên hạ vô song oa nhi, ta mới là ngươi Phù Đồ Sơn thích hợp nhất thông gia đối tượng a."

Phù Đồ Sơn công chúa một trận cười lạnh, vô cùng phức tạp cười lạnh.

Trên thế giới này có ít người mãi mãi cũng là nói láo hết bài này đến bài khác, ngươi vĩnh viễn không biết hắn nói cái kia một câu là thật, cái kia một câu là giả, hơn nữa hắn lời nói dối nghe thật sự còn muốn thật.

"Thẩm Lãng, ta cảm thấy ngươi vẫn là mặc xong quần áo đi." Phù Đồ Sơn công chúa nói.

"Không, ta kiên quyết không mặc, ta chính là muốn để ta cái này hoàn mỹ thân thể tại trong lòng ngươi lưu lại khắc sâu ấn ký, ta chính là muốn để ngươi vừa nghĩ tới Thẩm Lãng hai chữ, liền xuất hiện thân thể của ta, cái này không chỉ là ngôn ngữ tẩy não, còn muốn tiến hành tinh thần tẩy não." Thẩm Lãng nói: "Ta muốn để ngươi hình thành phản xạ có điều kiện."

Ai!

Phù Đồ Sơn công chúa nhẹ nhàng thở dài một tiếng, trên thế giới này có thể sống đến giống Thẩm Lãng dạng này không muốn mặt người, thực tế là quá khó a.

"Được, ngươi không mặc liền không mặc đi, ta là muốn để ngươi cùng Khổ Đầu Hoan gặp một lần." Phù Đồ Sơn công chúa bỗng nhiên nói.

Lập tức Thẩm Lãng lập tức ngồi xổm xuống, thậm chí hai tay chăm chú che, chỉ sợ có một chút điểm xuân quang tiết lộ ra ngoài.

Phù Đồ Sơn công chúa càng là bất lực nhổ nước bọt, ngươi vừa rồi làm gì đâu? Tại trước mặt nữ nhân liền liều mạng đùa nghịch lưu manh, tại trước mặt nam nhân liền thủ thân như ngọc, phảng phất bị liếc mắt nhìn liền biết bị đào đi một miếng thịt.

Rất nhanh một bộ quần áo ném ở trước mặt của hắn, Thẩm Lãng vội vàng mặc, đợi đến hắn sau khi mặc tử tế, phía trước sáng lên một đoàn ánh nến, sau đó một cái quen thuộc mà xa lạ thân ảnh chậm rãi đi tới.

Quen thuộc là bởi vì hắn cuối cùng vẫn là Khổ Đầu Hoan.

Lạ lẫm là bởi vì biến hóa của hắn thiên đại, cả người sống sờ sờ cất cao khoảng sáu tấc, tứ chi cũng thay đổi dài, hơn nữa lưng eo còn có chút cong lên, gương mặt hình dáng cũng có chút thay đổi, lộ ra càng thêm lồi lõm mãnh liệt.

Cái này, đây coi như là một loại phản tổ sao?

Mấu chốt là trên người hắn năng lượng khí tức, hắn nguyên bản đã phi thường cường đại, lúc này thuế biến về sau, cường đại không chỉ một cấp bậc.

"Trác Nhất Trần?"

"Trác Nhất Hoan?"

"Khổ Đầu Hoan?"

Thẩm Lãng hô hào ba cái tên này, nhưng là đối phương vẫn như cũ không phản ứng chút nào, cả người triệt để lâm vào mê mang, phảng phất cho tới bây giờ đều chưa từng nghe qua cái tên này.

Hắn phảng phất mất đi tất cả ký ức cùng thần trí, thậm chí liền ánh mắt đều trở nên phi thường nguyên thủy.

Mất trí nhớ cái này tiết mục, Ninh Nguyên Hiến cũng diễn qua, hơn nữa hắn không chỉ diễn chính là mất trí nhớ, hơn nữa còn mất trí, triệt để biến thành si ngốc, ròng rã hơn hai năm thời gian, không có một chút sơ hở.

Nhưng là hiện tại Khổ Đầu Hoan, thật không giống như là diễn, con ngươi của hắn cũng không tán loạn, ánh mắt của hắn cũng không si ngốc, chỉ là lộ ra phi thường nguyên thủy.

"Hắn mất đi tất cả thần trí, tất cả ký ức, nhưng lại trở nên cường đại rất nhiều." Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Mười mấy cái đối tượng thí nghiệm bên trong chỉ có hắn sống sót, còn dư lại toàn bộ hôi phi yên diệt."

Thẩm Lãng nói: "Cái gì thí nghiệm? Xuyên qua nam bộ hải vực thượng cổ di tích cái kia đáng sợ năng lượng vòng xoáy?"

"Đúng." Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Chúng ta Phù Đồ Sơn lần lượt tiến hành tám mươi lăm lần thí nghiệm, chỉ có Khổ Đầu Hoan sống sót, nhưng lại mất đi thần trí, biến thành một cái chỉ còn lại bản năng chiến đấu quái vật. Còn lại tất cả mọi người nháy mắt đều chết, chúng ta không biết nguyên lý này ở nơi nào."

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì Khổ Đầu Hoan là Khương Ly bệ hạ đặc thù huyết mạch người."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Năm đó Khương Ly bệ hạ đặc thù huyết mạch người không ít, ta Phù Đồ Sơn liền có, Tân Càn vương quốc dưới trướng càng nhiều, chúng ta cũng dùng bọn hắn làm thí nghiệm, tiến vào năng lượng vòng xoáy về sau, toàn bộ thịt nát xương tan, vì lẽ đó cái này cũng Khương Ly bệ hạ đặc thù huyết mạch người không quan hệ."

Vậy cái này liền kỳ quái a, đến tột cùng là cái gì nguyên lý a? Hơn nữa Nhậm Doanh Doanh mẫu thân, Phù Đồ Sơn chi chủ thê tử, xuyên qua năng lượng vòng xoáy sau cũng là mất đi thần trí, trên người nàng lại không có Khương Ly sáng tạo đặc thù huyết mạch.

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Ngươi cảm thấy mình là ức vạn bên trong không một đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên là."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Vậy vạn nhất không phải đâu? Chỉ cần có một lần không phải, ngươi liền triệt để xong."

Thẩm Lãng nói: "Ta nếu không phải ức vạn bên trong không một người kia, còn không bằng chết tính."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Thẩm Lãng, ngươi đến tột cùng muốn cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Doanh Doanh, ta đã nói một trăm lần, ta làm đây hết thảy đều là vì có thể ngủ đến ngươi, đồng thời sinh hạ một cái vô cùng cường đại oa nhi, để Phù Đồ Sơn cùng ta thông gia, mà không phải cùng Doanh thị gia tộc."

Phù Đồ Sơn công chúa lâm vào trầm mặc, nhưng vẫn như cũ là phát ra hai tiếng cười lạnh.

Vẫn là câu nói kia, Thẩm Lãng nếu có thể tin tưởng, vậy trên thế giới liền có quỷ.

Trọn vẹn một hồi lâu, Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Ngươi bây giờ nhìn thấy Khổ Đầu Hoan hạ tràng, ngươi cũng biết những người khác xuyên qua nam bộ hải vực thượng cổ di tích cái kia năng lượng vòng xoáy toàn bộ hôi phi yên diệt, ngươi xác định còn muốn đi mạo hiểm?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta là độc nhất vô nhị. Lại nói ta và ngươi phụ thân đã từng có giao dịch, mà lại là Bạch Ngọc Kinh sứ giả tự mình chứng kiến, ta còn thề với trời, làm sao có thể nuốt lời? Khoảng cách vẻn vẹn chỉ có sáu ngày thời gian, nếu như ta làm không được, liền bị chặt đứt tay trái, đồng thời giao ra trộm đến tay hai chi Long chi hối, nếu không Khương Ly bệ hạ vĩnh thế không được an bình."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Vậy ngươi liền cùng Khổ Đầu Hoan thật tốt cáo biệt đi, đây có lẽ là các ngươi quân thần một lần cuối cùng gặp mặt."

Sau đó, nàng triệt để an tĩnh lại.

Mà Thẩm Lãng thu hồi tất cả biểu tình bất cần đời, kích động nhìn qua Khổ Đầu Hoan, vươn tay muốn đi đập bờ vai của hắn.

"Rống. . ." Lập tức Khổ Đầu Hoan phát ra dã thú gầm thét, bàn tay bản năng hướng phía Thẩm Lãng bỗng nhiên đập tới.

"Sưu. . ." Thẩm Lãng thân thể trống rỗng bay ra ngoài, sau đó chậm rãi rơi trên mặt đất.

"Ầm!" Nổ vang, Khổ Đầu Hoan chưởng phong đập nện trên mặt đất, trực tiếp vang lên lôi đình phích lịch, đinh tai nhức óc, mặt đất nham thạch thậm chí đều xuất hiện một nhỏ tầng băng liệt.

Dựa vào, võ công của hắn trở nên mạnh như vậy? Hơn nữa biểu hiện được hoàn toàn lục thân không nhận dáng vẻ, Thẩm

Lãng thế nhưng là hắn quân chủ a, cũng là hắn tất cả hi vọng, hắn vậy mà như thế một bàn tay chụp được đến, may mắn Phù Đồ Sơn công chúa dùng ám lực đem Thẩm Lãng bay đi, nếu không Thẩm Lãng lúc này đã sớm trở thành một bãi bùn nhão.

Bất quá, Phù Đồ Sơn công chúa Nhậm Doanh Doanh chiêu này càng ngưu bức, quả thực không gì so sánh nổi, trực tiếp dùng nhu hòa ám lực đem Thẩm Lãng đẩy đi bay ra mấy chục mét. Đây là võ công gì a, quả thực để người chấn kinh, tiểu nương bì này là thật mạnh a, càng đổi dị người càng mạnh?

"Hiện tại ngươi có thể hết hi vọng đi." Phù Đồ Sơn công chúa nói.

Sau đó, Khổ Đầu Hoan phảng phất biến thân trở thành cuồng bạo dã thú, liều mạng vuốt mặt đất, toàn bộ lớn mộ huyệt đều từng đợt run rẩy run rẩy, đinh tai nhức óc, cứng rắn vô cùng mặt đất bị hắn nện đến đá vụn vẩy ra, quả thực một cái siêu cấp quái thú, hoàn toàn không có thần trí, chỉ còn lại chiến đấu bản năng.

"Đương đương đương. . ." Ngay tại lúc này, tiếng chuông vang lên, liền phảng phất cái nào đó thần bí tín hiệu, biến dị Khổ Đầu Hoan lập tức an tĩnh lại, đình chỉ tất cả rất bạo, im hơi lặng tiếng rút đi, mà lại là trở lại chiếc lồng bên trong, vậy mà đều huấn luyện được phản xạ có điều kiện.

Thẩm Lãng từ trên người hắn vẫn như cũ cái gì cũng không có đạt được, không dám là Căng Quân tin tức, vẫn là những người khác tin tức.

Hắn lẳng lặng nhìn qua Khổ Đầu Hoan bóng lưng rời đi, ánh mắt phảng phất vừa thiên ngôn vạn ngữ.

Phù Đồ Sơn công chúa lại lặp lại một lần nói: "Thẩm Lãng hiện tại ngươi có thể hết hi vọng sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Ta tin tưởng vững chắc chính mình là độc nhất vô nhị, ta tin tưởng vững chắc mình có thể chống cự thần bí mà cường đại năng lượng vòng xoáy, ta tin tưởng vững chắc mình có thể ở bên trong tìm tới trị liệu ngươi biện pháp, ta tin tưởng vững chắc chính mình có thể thắng, ta tin tưởng vững chắc một ngày nào đó có thể làm lớn bụng của ngươi."

"Ầm!" Cái ót có chút tê rần, mắt tối sầm lại, Thẩm Lãng trực tiếp bất tỉnh đi.

Ngày, ta liền nói một câu lưu manh lời nói làm sao?

...

Lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, Thẩm Lãng vẫn như cũ là tại quen thuộc phòng nhỏ bên trong, cầm tù mấy tháng phòng nhỏ.

Lúc này khoảng cách nửa tháng kỳ hạn, vẻn vẹn chỉ có ba ngày thời gian.

Thẩm Lãng trước mặt đứng đấy một người, một cái cho tới bây giờ đều chưa từng xuất hiện người, Phù Đồ Sơn chi chủ.

Hắn bản năng ôm lấy cánh tay, phát hiện chính mình quần áo vẫn còn, sau đó đại nghĩa lẫm nhiên nói: "Nhâm Tông chủ, ta là muốn cùng ngươi Phù Đồ Sơn thông gia, nhưng mục tiêu của ta là con gái của ngươi, mà không phải những người khác, ngươi chớ có có cái gì ý nghĩ xấu."

Hai ba mươi năm, vị này Phù Đồ Sơn chi chủ chỉ có một đứa con gái, không còn có sinh ra nhi tử, chẳng lẽ lại là cá nhân lấy hướng có vấn đề?

Phù Đồ Sơn chi chủ nhíu mày, đối Thẩm Lãng tự cho là đúng màu đen hài hước không phản ứng chút nào.

"Thẩm Lãng, ta không quản ngươi có mục đích gì, cũng không thể được như ý." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Cái gì mười cái Long chi hối? Ta không quan tâm, bị ngươi trộm đi hai chi liền trộm đi đi. Kỳ thật tại đại bộ phận thời điểm, hai chi Long chi hối cùng hai mươi chi là không hề khác gì nhau. Chúng ta muốn là chiến lược uy hiếp, mà không phải hủy diệt."

"Vì lẽ đó ngươi cũng không cần trăm phương ngàn kế muốn tiến ta nam bộ hải vực thượng cổ di tích, càng đừng vọng tưởng mở ra thượng cổ di tích bên trong phòng thí nghiệm bí mật loại hình, không có khả năng." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Ngươi nói đúng, chúng ta đã đình chỉ đối với thượng cổ di tích cuồng bạo tính khai phát, đã tiến vào có thứ tự giai đoạn. Xác thực có một ít mang tính then chốt phòng thí nghiệm bí mật không cách nào mở ra, nhưng chúng ta không nóng nảy, chúng ta Phù Đồ Sơn đã đầy đủ cường đại, hơn nữa so trong tưởng tượng của ngươi mạnh hơn nhiều nhiều lắm. Chúng ta không có chút nào ảo tưởng một lần là xong, mấy ngày ngắn ngủi bên trong liền đem tất cả phòng thí nghiệm bí mật mở ra, đường muốn từng bước một đi, đi rất gấp, dễ dàng. . ."

"Kéo tới trứng. . ." Thẩm Lãng tranh thủ thời gian nói bổ sung.

Phù Đồ Sơn chi chủ vẫn như cũ không thưởng thức hắn hài hước, tiếp tục nói: "Từ lâu dài đến nói, Khương Ly cách làm mới là chính xác, từng chút từng chút phát triển, từ từ ăn thấu, mà không phải ăn tươi nuốt sống, dạng này bình cảnh liền sẽ tới rất sớm, sẽ tiêu hao tương lai tiềm lực. Vì lẽ đó ngươi nói ta muốn lợi dụng ngươi mở ra những cái kia mang tính then chốt phòng thí nghiệm, những cái kia trọng yếu nhất trụ sở bí mật, nhưng ngươi sai! Ta muốn cho tới bây giờ đều không phải cái gì trực tiếp thượng cổ trang bị, ta muốn là triệt để nắm giữ văn minh thời thượng cổ, sau đó chính mình chế tạo ra."

Có lý tưởng, có chí hướng.

"Vì lẽ đó, Thẩm Lãng không quản ngươi nói lại thiên hoa loạn trụy cũng không hề dùng, ta không có khả năng nhường ngươi rời đi nơi này, ta không có khả năng cho ngươi đi nam bộ hải vực thượng cổ di tích, không quản ngươi có âm mưu quỷ kế gì, đều cho ta nghỉ a."

Thẩm Lãng vẫn không có nói chuyện, vểnh tai nghe đối phương cái kia nhưng là.

"Nhưng là có một chuyện ta lại tâm động, cứ việc ta cho tới bây giờ đều không có chủ động nói qua." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Đó chính là cứu vớt nữ nhi của ta, ta nằm mộng cũng nhớ muốn để nàng khôi phục bình thường, ta nằm mộng cũng nhớ muốn để nàng sinh con dưỡng cái, ta nằm mộng cũng nhớ muốn nàng tốt, trở về mặt đất đi lên, có thể cảm thụ thái dương ấm áp cùng quang mang, có thể trực tiếp thống trị Phù Đồ Sơn."

"Nữ nhi của ta phi thường ưu tú, nàng vốn có thể trở thành tốt nhất Phù Đồ Sơn chi chủ, cũng là bởi vì trên người nàng quái. . . Bệnh!"

"Vì lẽ đó, Thẩm Lãng ta không quản ngươi là âm mưu cũng tốt, quỷ kế cũng được, ta nguyện ý nhường ngươi thử một chút."

"Ngươi biết ta bốc lên bao lớn phong hiểm? Thậm chí chuyện này ta cũng không thể để Doanh Quảng biết rõ, bởi vì chỉ có ngươi mới có thể kích hoạt Long chi hối, chỉ có ngươi mới có thể chân chính phát xạ Long chi hối, tiến vào năng lượng vòng xoáy, cửu tử nhất sinh, ngươi một khi chết, dù là trở thành cái xác không hồn, vậy ta tất cả Long chi hối liền đều trở thành phế vật."

"Ta thật không muốn liều lĩnh tràng phiêu lưu này, lý trí nói cho ta thật không thể liều lĩnh tràng phiêu lưu này, nhưng càng nghĩ, ta vẫn là muốn thử một chút."

"Ta muốn để nữ nhi của ta khôi phục bình thường, trở về mặt đất, sinh con dưỡng cái."

Thẩm Lãng kích động nói: "Nhâm Tông chủ, ta cũng có nữ nhi, vì lẽ đó. . ."

"Im ngay." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Nhàn thoại ít nói, ta chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi thật chuẩn bị sẵn sàng sao? Thượng cổ di tích năng lượng vòng xoáy cửu tử nhất sinh, coi như duy nhất sống sót người kia, cũng trở thành cái xác không hồn."

Thẩm Lãng nói: "Ta đã sớm chuẩn bị kỹ càng, vì Doanh Doanh, xông pha khói lửa, không chối từ."

Thật sự là buồn cười, liền Nhậm Doanh Doanh cái tên này đều là ngươi bịa đặt đi ra, nói chuyện gì vì Doanh Doanh. Ngươi người này nói láo hết bài này đến bài khác không nói, kỳ thật đáng sợ không phải thật sự lời nói bên trong cất giấu lời nói dối, mà là lời nói dối bên trong cất giấu nói thật, nhưng ngươi lại không biết cái kia một câu là thật.

Phù Đồ Sơn chi chủ không nói hai lời, hướng thẳng đến Thẩm Lãng cái ót vỗ.

Thật như là chốt mở đồng dạng, Thẩm Lãng mắt tối sầm lại, lại một lần nữa dứt khoát bất tỉnh đi.

Nãi nãi, sau đó đều nói không chừng không cần dùng sức, trực tiếp hình thành phản xạ có điều kiện, nói không chừng Thẩm Lực Bảo Bảo thẳng hề đập tới, Thẩm Lãng đều trực tiếp bất tỉnh đi.

...

Lại một lần nữa mở mắt thời điểm!

Thẩm Lãng thân ở tại một cái chân chính kỳ diệu địa phương, nơi này tràn ngập hùng hậu lịch sử khí tức.

Loại kia thai nghén vô số tuế nguyệt năng lượng khí tức, bao phủ từng tấc một.

Nơi này hẳn là thượng cổ di tích.

Mà trước mắt chính là một cái năng lượng to lớn vòng xoáy, đường kính vượt qua mười mét.

Như là ác ma miệng, như là lóe ra hắc ám quang ảnh vòi rồng, như là địa ngục thôn phệ.

Tóm lại, đây là Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều không có thực sự được gặp đồ vật.

Chỉ xem một chút, cũng làm người ta rùng mình, toàn thân run rẩy, nội tâm dâng lên vô biên vô tận sợ hãi.

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Thẩm Lãng, lần hành động này ta là cõng Doanh Quảng tiến hành. Ta vẫn là câu nói kia, ta không biết ngươi có âm mưu quỷ kế gì, nhưng là chỉ cần có một phần trăm cơ hội cứu vớt nữ nhi của ta, ta cũng sẽ không bỏ qua. Ta lại một lần nữa nói cho ngươi, tiến vào cái này năng lượng vòng xoáy tất cả mọi người thịt nát xương tan, mà một khi ngươi ngoài ý muốn nổi lên, không quản là chết, lại hoặc là chạy, vẫn là trở thành cái xác không hồn, đều sẽ mang đến cho ta cấp chiến lược tổn thất, hơn nữa còn sẽ để cho ta cùng Doanh Quảng quan hệ xuất hiện không thể bù đắp vết rách, những này hậu quả ta đều suy tính được phi thường rõ ràng, nhưng ta vẫn như cũ nguyện ý ngươi thử một lần, nhường ngươi cứu vớt nữ nhi của ta, hiện tại ngươi xác định chuẩn bị kỹ càng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta thật chuẩn bị kỹ càng."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Vậy ngươi đi đi, không quản là thật tâm muốn cứu ngươi Nhậm Doanh Doanh cũng tốt, vẫn là muốn ve sầu thoát xác cũng được, lại hoặc là muốn sáng tạo cái gì kỳ tích, chỉ cần có hi vọng cứu ta nữ nhi, vậy ngươi đi đi. . ."

Thẩm Lãng thật sâu nhìn Phù Đồ Sơn chi chủ một chút, nói:

"Nhâm Tông chủ , chờ đợi tin tức tốt của ta đi."

Sau đó, Thẩm Lãng y nguyên quyết nhiên hướng phía ác ma kia miệng, địa ngục vết nứt đồng dạng năng lượng vòng xoáy nhảy vào đi.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm

dtv-ebook.com

Chương 528: : Cứu Vớt Phù Đồ Công Chúa! Kinh Thiên Chân Tướng!

Chương 527:: Cứu vớt Phù Đồ công chúa! Kinh thiên chân tướng!

Cái này vòng xoáy năng lượng bên trong có cái gì? Thẩm Lãng sau khi tiến vào sẽ có cái gì tao ngộ? Sẽ tới chỗ nào? Sẽ có cái gì biến dị?

Nhậm Doanh Doanh công chúa mẫu thân lúc mang thai đợi xuyên qua vòng xoáy năng lượng, trực tiếp mất đi thần trí, biến thành cái xác không hồn, đồng thời sinh ra tới Nhậm Doanh Doanh cũng phát sinh biến dị.

Phù Đồ Sơn mấy chục người nếm thử xuyên qua cái này nam bộ hải vực cự hình thượng cổ phế tích vòng xoáy năng lượng, kết quả cơ hồ toàn bộ chết hết, bao quát mấy vị Khương Ly đặc thù huyết mạch người, duy nhất sống sót Khổ Đầu Hoan cũng thay đổi thành hàng thi đi thịt, phát sinh quỷ dị biến dị.

Nhưng mà Thẩm Lãng từ đầu tới đuôi đều tại sáng tạo kỳ tích, thậm chí là thần tích. Hắn tin tưởng vững chắc chính mình là ức vạn bên trong không một, liền phảng phất nhận qua thiên thần chiếu cố.

Vì lẽ đó hắn nhảy vào vòng xoáy năng lượng nháy mắt, toàn bộ bộ óc trống rỗng.

Sau đó. . . Liền không có sau đó.

Phảng phất lâm vào triệt để trống không, trong đầu chẳng lẽ rất nhiều ký ức liền phảng phất tuyết đọng bị cường đại ánh mặt trời chiếu, nháy mắt liền hòa tan.

Không có xuyên qua đến một nơi khác.

Không có ve sầu thoát xác.

Không có biến dị, không có kỳ tích!

Hắn thất bại!

Hắn tiến vào vòng xoáy năng lượng về sau kết quả, cùng tuyệt đại đa số đồng dạng, chỉ bất quá thoáng tốt một chút, không có thịt nát xương tan.

Nhưng là cũng ký ức rối loạn, cái này bộ óc nháy mắt trống rỗng, cái này ký ức phảng phất bị nổ tung, biến thành vô số mảnh vỡ.

...

Thẩm Lãng lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, người đã ở tại cái kia quen thuộc trong phòng, cầm tù mấy tháng gian phòng bên trong.

Lại một lần nữa mở to mắt, hắn liền ngồi ở chỗ đó ngẩn người.

Hùng tráng nữ võ sĩ ánh mắt nhìn về phía hắn, sau đó cực nhanh dời, nhưng là dọc theo lỗ tai chú ý Thẩm Lãng nhất cử nhất động.

Trước kia tỉnh lại ngay lập tức chính là cởi quần áo, trần trùng trục khoe khoang thân thể của hắn, hoặc là líu lo không ngừng, hoặc là tiến hành hắn cá ướp muối buồn cười kế hoạch rèn luyện.

Mà bây giờ, hắn an vị ở đây không nhúc nhích.

"Ta là ai? Ta ở đâu?" Thẩm Lãng bỗng nhiên bản năng nói.

Nghe nói như thế về sau, hùng tráng nữ võ sĩ gương mặt run lên bần bật.

Tiếp lấy Thẩm Lãng hướng phía hắn nhìn sang, nói: "Ngươi, ngươi là ai a?"

Nhất thời, hùng tráng nữ võ sĩ vành mắt hơi đỏ lên, cả trái tim cũng bắt đầu khẽ run lên.

Ngay sau đó một thân ảnh đi tới, chính là Phù Đồ Sơn chi chủ.

"Thẩm Lãng, ngươi thất bại, ngươi không có có thể sáng tạo kỳ tích." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Đương nhiên trình độ nào đó ngươi cũng sáng tạo kỳ tích, những người khác xuyên qua cái kia vòng xoáy năng lượng thời điểm, cơ hồ toàn bộ thịt nát xương tan, duy nhất một người cũng thay đổi thành hàng thi đi thịt, triệt để mất đi thần trí, mà ngươi vẻn vẹn chỉ là mất đi ký ức mà thôi."

Thẩm Lãng dùng sức vuốt đầu, nhìn qua Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Ngươi, ngươi là ai? Ta là ai?"

Phù Đồ Sơn chi chủ thở dài nói: "Nhưng ít ra ngươi là thật tâm muốn cứu vớt nữ nhi của ta, ta tạ ơn ngài, cho nên chúng ta chuyện giao dịch ngươi liền ngay trước cái gì cũng không có phát sinh đi, ta vẫn như cũ cảm tạ ngươi mạo hiểm cùng nỗ lực."

"Nhậm Doanh Doanh, Nhậm Doanh Doanh. . ." Thẩm Lãng vừa vỗ đầu một cái: "Ta nhớ được nàng, ta nhớ được Nhậm Doanh Doanh."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Đúng, Nhậm Doanh Doanh. Thẩm Lãng ta trước đó liền đã từng nói cho ngài, ngươi vẫn luôn tại sáng tạo kỳ tích, nhưng lần này ngươi cuối cùng thất bại, ngươi cuối cùng không có ngươi có thể sáng tạo kỳ tích."

"Thẩm Lãng. . ." Nghe được cái từ ngữ này về sau, Thẩm Lãng trong đầu vừa hiện ra liên miên liên miên ký ức, vô số chuyện cũ xông lên đầu.

Mà quá trình này, Phù Đồ Sơn chi chủ chăm chú nhìn Thẩm Lãng con mắt, tinh thần lực của hắn thậm chí khóa chặt Thẩm Lãng mỗi một cái lỗ chân lông, mỗi một cái phản ứng.

Hắn thậm chí có thể cảm giác được Thẩm Lãng trong óc vô số tin tức hiện lên cảm giác.

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Thẩm Lãng, ngươi là ức vạn bên trong không một, nhưng trở thành thoáng người bình thường cũng không có cái gì không tốt. Vì lẽ đó tiếp xuống ngươi liền thuận theo tự nhiên đi, ngươi cuối cùng cùng người khác là không giống, ngươi có lẽ có thể dần dần nhớ lại một vài thứ, thật tốt tĩnh dưỡng."

"Còn có quan hệ với mạo hiểm xông vào vòng xoáy năng lượng cứu vớt nữ nhi của ta sự tình, mặc dù không có thành công, nhưng ta vẫn còn muốn nói với ngươi một tiếng tạ ơn."

Phù Đồ Sơn chi chủ đứng dậy hướng phía hùng tráng nữ võ sĩ nói: "Tiếp xuống tại cái này trong địa hạ thành, cũng không cần hạn chế tự do của hắn, hắn muốn đi nơi nào liền đi nơi đó. Hắn muốn xem sách, muốn đánh cờ, muốn ăn cái gì, toàn diện đều thỏa mãn hắn."

"Long chi hối, Long chi hối. . ." Thẩm Lãng phảng phất đang cố gắng đọc trong đại não mảnh vỡ kí ức, không ngừng mà đọc lên danh từ mới.

"Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương, Sauron đại đế, Helen công chúa, Dibos công tước. . ."

Lúc này Thẩm Lãng bộ óc thật như là nổ lớn, toàn bộ ký ức phảng phất triệt để nổ thành vô số mảnh vỡ, tiếp xuống việc hắn muốn làm chính là đem những mảnh vỡ này ghép lại trở thành trí nhớ đầy đủ.

Mà bây giờ hắn ngay tại liều mạng ký ức, ghép lại mảnh vỡ kí ức.

...

Sau đó trong khoảng thời gian này, cứ việc Phù Đồ Sơn chi chủ nói qua, không còn hạn chế Thẩm Lãng tự do, hắn không quản có yêu cầu gì đều thỏa mãn hắn, nhưng mà Thẩm Lãng lại tại mọi thời khắc ngồi ở chỗ đó ngẩn người, không lo ăn cơm thời điểm, vẫn là tắm rửa thời điểm, toàn bộ đều có vẻ hơi ngẩn người, con ngươi tán loạn, miệng bên trong líu lo không ngừng, không tuyệt vọng ra cái này đến cái khác danh tự.

Hắn tại làm một việc, không ngừng ghép lại mảnh vỡ kí ức, muốn khôi phục trí nhớ đầy đủ.

Mỗi ngày tại mọi thời khắc đều tại làm chuyện này, không ngủ không nghỉ, chịu tiền xăng như lửa.

Nguyên bản tinh xảo vô cùng Thẩm Lãng, lúc này hoàn toàn đổi một người, hoàn toàn không quan tâm cái hình người tượng, nguyên bản mỗi ngày đều muốn tắm rửa, hiện tại ba ngày ba đêm không tắm rửa, hơn nữa tóc rối bời như là tổ chim, rất nhanh râu ria xồm xoàm mặt mũi tràn đầy.

Hình tượng của hắn hoàn toàn thay đổi, trước nay chưa từng có sa sút tinh thần.

Nhưng là, hùng tráng nữ võ sĩ lại kiên trì mỗi ngày cho hắn tắm rửa, cạo mặt, chải vuốt tóc.

Thẩm Lãng lúc này một bộ hoàn toàn sinh hoạt không thể tự lo liệu bộ dáng, rốt cuộc trở thành không tinh xảo mỹ nam tử, cái kia nàng liền liều mạng duy trì được Thẩm Lãng tinh xảo mỹ nam hình tượng.

Thẩm Lãng nhớ tới càng ngày càng nhiều, trong đầu tương quan ký ức cũng càng ngày càng nhiều, nhưng vẫn như cũ là tràn ngập hỏng, căn bản cũng không có hoàn chỉnh.

Ngay từ đầu hắn còn không ngủ không nghỉ ghép lại trong đầu mảnh vỡ kí ức, đến đằng sau hắn dần dần từ bỏ.

Bởi vì có rất nhiều ký ức phảng phất hoàn toàn biến mất, liền đập vỡ phiến đều tìm không trở lại.

Cả người hắn lâm vào triệt để sa sút tinh thần, hậm hực.

...

Có một ngày, Phù Đồ Sơn chi chủ lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng nói: "Chúng ta cần ngươi đi làm một việc."

Thẩm Lãng cơ hồ bản năng gật gật đầu, hắn hiện tại cũng đã không đi ghép lại ký ức, phảng phất đối sự tình gì cũng không dám hứng thú, cả người tràn ngập chết lặng cùng hậm hực.

Lần này hắn thậm chí không có bị đập cái ót, Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Đây là tối cường thuốc mê, ngươi liền như là ngủ một giấc, sau khi tỉnh lại thống khổ gì đều không có. Ta không muốn lại đập sau gáy của ngươi, ngươi lúc này bộ óc quá yếu ớt."

Sau đó, Phù Đồ Sơn chi chủ cho Thẩm Lãng rót vào cường lực thuốc tê tề, quả nhiên Thẩm Lãng trực tiếp mê man đi.

Làm hắn lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, đã xuất hiện cái nào đó thần bí hải vực lên.

Từ trên trời nhìn lại, phía trước hơn ba trăm dặm chỗ liền có một cái bí mật hòn đảo, phía trên lít nha lít nhít có rất nhiều người, ngay tại khai thác dầu hỏa, khai thác khí thiên nhiên.

Đây là Thẩm Lãng một cái trong đó trụ sở bí mật, mà lại là vô cùng trọng yếu trụ sở bí mật, nơi này không chỉ là hắn khai thác dầu hỏa địa phương, hơn nữa còn là cái nào đó hóa chất căn cứ, đối Nộ Triều thành cùng Đại Càn vương triều đều có rất lớn ý nghĩa.

"Thẩm Lãng , ta muốn mời ngươi kích hoạt Long chi hối, phá hủy phía trước hòn đảo lên tất cả mọi người, tất cả trụ sở bí mật."

"Nha." Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp cắt ngón tay thả ra một điểm huyết dịch, hỗn hợp tại thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch bên trong, phối thành thái dương sắc quang mang hỗn hợp huyết dịch.

Dùng ngón tay chấm một cái hỗn hợp huyết dịch, bôi ở Long chi hối ba chữ lên, lần này không có tại hối hận chữ một điểm cuối cùng trùng điệp điểm hai lần, chỉ là nhẹ nhàng sờ qua.

Rất nhanh Long chi hối ba chữ phóng xuất ra quang mang, nó lại một lần nữa bị kích hoạt.

Doanh Vô Khuyết tiến lên bỗng nhiên chuyển động Ngạc Mộng thạch phát xạ chốt mở.

"Sưu. . ." Chi này Long chi hối bỗng nhiên bắn đi ra, hướng phía vài trăm dặm trước Thẩm Lãng cái kia hóa chất căn cứ bay vụt đi qua.

Mà lúc này đây, Thẩm Lãng gương mặt có chút co quắp một trận, phảng phất nhận một loại nào đó kích thích, muốn về nhớ lại cái gì đến.

Phù Đồ Sơn chi chủ tiến lên, che ánh mắt của hắn nói: "Ngươi không cần nhìn thấy một màn này, chúng ta đi, chúng ta đi. . ."

Sau đó, chi này Phù Đồ Sơn hạm đội lập tức rời đi.

Không lâu sau đó.

Phía sau truyền đến một trận oanh minh tiếng vang.

"Rầm rầm rầm. . ."

Thẩm Lãng gương mặt run rẩy, con mắt lo sợ không yên nói: "Ta, ta vừa rồi làm cái gì?"

"Không có gì, không có gì, ngươi coi như làm cái gì đều không có phát sinh." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Đi, đi, chúng ta về nhà, về nhà."

... . . .

Thẩm Lãng tiếp tục trở vào trong phòng.

Phù Đồ Sơn chi chủ càng là hạ lệnh, tiếp xuống Thẩm Lãng muốn đi nơi nào đều có thể, muốn làm gì đều có thể.

Nhưng hắn vẫn như cũ ngồi trong phòng lẳng lặng ngẩn người, cả người tình cảm phảng phất bị cắt xén, lâm vào tuyệt đối hờ hững.

Hơn nữa hiện tại hắn cũng căn bản không đi hồi ức, liền chẳng có mục đích ngồi, có thể không nhúc nhích ngồi hai ngày hai đêm.

Không chỉ có như thế, hắn còn hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh, liền phảng phất phản xạ có điều kiện.

"Đi ngủ." Hùng tráng nữ võ sĩ nói.

Thẩm Lãng lập tức lên giường đi ngủ.

"Rời giường."

Thẩm Lãng lập tức rời giường.

"Tắm rửa."

Thẩm Lãng lập tức tắm rửa.

Một màn này có phải là có chút quen thuộc, có điểm giống là biến dị về sau Khổ Đầu Hoan.

Cái kia song bào thai huynh đệ vẫn tại đối Thẩm Lãng tiến hành nghe lén, nhưng là mỗi ngày nghe lén nội dung đều đã hoàn toàn là trống không.

Mà cái kia hùng tráng nữ võ sĩ một số thời khắc cũng không tiếp tục che giấu, hắn tại cho Thẩm Lãng tắm rửa thời điểm, nước mắt trực tiếp trượt xuống, vành mắt trở nên đỏ bừng.

Kỳ thật nàng giảm béo kế hoạch đã thành công một nửa, nhưng là hiện tại phảng phất cũng không có người nhìn, cho nên nàng vừa bỏ dở.

...

"Thật xin lỗi nữ nhi, ta thất bại." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Thẩm Lãng không thể thành công, hắn chẳng những không có tại vòng xoáy năng lượng bên trong tìm tới cứu vớt ngươi biện pháp, hơn nữa phảng phất chính mình còn mất đi thần trí, mất đi ký ức, hắn không có có thể sáng tạo kỳ tích."

Phù Đồ Sơn công chúa gương mặt khẽ run lên nói: "Thẩm Lãng người này phi thường gian trá giảo hoạt, phụ thân tuyệt đối không nên mắc lừa."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Tại mang theo hắn đi thượng cổ di tích vòng xoáy năng lượng thời điểm, ta liền đã đem tất cả hậu quả đều suy nghĩ kỹ càng. Không quản hắn là muốn ve sầu thoát xác cũng được, muốn thi triển âm mưu quỷ kế gì cũng được, ta đều nhận. Chỉ cần có một phần trăm hi vọng có thể cứu vớt ngươi, nhưng. . . Hắn vẫn là thất bại. Nhưng là hắn đúng là muốn cứu ngươi, chí ít xông vào vòng xoáy năng lượng lần này, hắn không có âm mưu quỷ kế, nhưng hắn thất bại, kỳ tích của hắn kết thúc, hắn từ ức vạn bên trong không một thiên tài, biến thành bình thường người."

Phù Đồ Sơn công chúa nói: "Phụ thân, Thẩm Lãng người này vô cùng vô cùng giảo hoạt, nhất định phải cẩn thận, để người hoàn toàn khó lòng phòng bị."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Vài ngày trước hắn kích hoạt một chi Long chi hối, phá hủy đi chính mình một cái dầu hỏa hóa chất căn cứ. Hắn hoàn toàn quên đây là hắn trọng yếu căn cứ, hơn nữa toàn bộ quá trình là hờ hững, liền phảng phất tình cảm bị triệt để cắt xén, triệu chứng cùng Khổ Đầu Hoan giống nhau như đúc."

Lập tức Phù Đồ Sơn công chúa ngốc.

"Nữ nhi thật xin lỗi, ba ba vừa thất bại." Phù Đồ Sơn chi chủ run rẩy nói: "Nhưng là, ba ba mãi mãi cũng sẽ không bỏ qua. Nếu như không thể nhìn thấy ngươi khôi phục bình thường, trở về mặt đất lên sinh hoạt, nếu như không gặp được ngươi sinh con dưỡng cái, ba ba chết cũng không nhắm mắt."

Phù Đồ Sơn công chúa gương mặt có chút run rẩy nói: "Phụ thân, ta nói qua, ta đã nhận mệnh, mỗi ngày tại cái này dưới đất mộ huyệt ở cũng rất tốt."

Phù Đồ Sơn chi chủ thống khổ dời ánh mắt, lập tức nói không ra lời, trọn vẹn một hồi lâu nói: "Ngươi có thời gian rảnh cũng có thể gặp một lần Thẩm Lãng, hắn so Doanh Vô Minh tốt. Mặc dù hắn miệng đầy xốc nổi nói dối, nhưng có một câu xác thực đúng, hắn so Doanh Vô Minh càng thêm thích hợp ngươi. Doanh thị phụ tử vì đạt được đến mục tiêu không tiếc hết thảy thủ đoạn, đương nhiên Thẩm Lãng cũng là dạng này. Nhưng Doanh thị phụ tử là vì ích lợi của mình, Thẩm Lãng thì là vì người khác không tiếc hết thảy, hắn xác thực càng thêm thích hợp ngươi."

Phù Đồ Sơn công chúa lắc đầu nói: "Bây giờ nói những này còn có cái gì ý nghĩa? Chúng ta cùng Doanh thị thông gia kết hợp vốn là vì lợi ích, chúng ta cần Doanh thị, Doanh thị cũng cần chúng ta."

Phù Đồ Sơn chi chủ không nói gì thêm, nói: "Dù sao ngươi có thời gian rảnh, đi xem một chút Thẩm Lãng đi, vi phụ đi."

Sau đó hắn đi ra ngoài, đi đến nửa đường thời điểm, hắn bỗng nhiên xoay người nói: "Nữ nhi, vĩnh viễn không cần từ bỏ, chí ít vì cha vĩnh viễn không từ bỏ, ta nhất định sẽ làm cho ngươi trở thành người bình thường, ta nhất định phải nhìn xem ngươi sinh con dưỡng cái."

"Biết rõ, ngươi đi đi." Phù Đồ Sơn công chúa dời ánh mắt, ngẩng gương mặt, không muốn để cho nước mắt trượt xuống.

Bởi vì thân thể nàng là trong suốt, hơn nữa còn cực độ mẫn cảm, coi như nước mắt lưu lại, làn da cũng giống như nhận đáng sợ thiêu đốt, vô cùng thống khổ.

...

Phù Đồ Sơn chủ đi.

Phù Đồ Sơn công chúa tại lớn mộ huyệt lại một lần nữa thấy Thẩm Lãng, trước đó mỗi một lần đều là líu lo không ngừng, mà lần này Thẩm Lãng nhất là yên tĩnh.

Cả người là triệt để hậm hực chết lặng, phảng phất đối hết thảy đều không có bất kỳ cái gì phản ứng, thật cùng Khổ Đầu Hoan càng lúc càng giống.

Tại mộ thất bên trong, Phù Đồ Sơn công chúa để lộ mấy khỏa dạ minh châu, châm mấy cây ngọn nến, hơn nữa bóc mạng che mặt, lộ ra quỷ dị trong suốt gương mặt, lại một lần nữa lộ ra chân diện mục.

"Thẩm Lãng, mặc dù ta luôn miệng nói phó thác cho trời, luôn miệng nói dưới đất mộ huyệt rất tốt. Ngươi nói muốn đi vòng xoáy năng lượng tìm tới giải cứu ta biện pháp thời điểm, ta mặc dù nói ngươi có âm mưu, hơn nữa hoàn toàn không ôm hi vọng. Nhưng là trong lòng ta, lại tràn ngập vô hạn khát vọng, ta thật hi vọng ngươi lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích, ta thật hi vọng ngươi có thể cứu ta, có thể làm cho ta khôi phục bình thường, trở về mặt đất lên, sinh con dưỡng cái."

"Phụ thân mang theo ngươi đi vòng xoáy năng lượng mấy ngày nay, ta cả người đều đứng ngồi không yên, thậm chí hô hấp cũng không thông, cảm giác một ngày bằng một năm, bởi vì ta khát vọng có tin tức tốt truyền đến, nhưng là lại sợ hãi có tin tức xấu truyền đến."

"Kết quả tin tức xấu đến, ngươi thất bại, ngươi vẫn không có có thể sáng tạo kỳ tích."

"Với ta mà nói, trời lại một lần nữa sụp đổ xuống tới, liền ngươi dạng này thiên tài đều thất bại, liền ngươi dạng này trình diễn thần tích người đều thất bại, nhân sinh của ta đã triệt để không có hi vọng."

"Ta trước đó nói đúng, ngàn vạn không thể ôm lấy hi vọng, nếu không lại một lần nữa lúc tuyệt vọng, thực tế là quá, quá thống khổ."

"Nhưng bất kể như thế nào, ta vẫn còn muốn cám ơn ngươi, chí ít cuối cùng lần này ngươi không có gạt ta, ngươi xâm nhập vòng xoáy năng lượng là thật nếm thử phải cứu ta."

"Ta chân thật tên gọi. . . Tính, Nhậm Doanh Doanh cái tên này rất không tệ, ngươi vẫn như cũ gọi ta Nhậm Doanh Doanh đi."

"Từ nay về sau, ta sẽ không còn ôm lấy bất cứ hi vọng nào, nhân sinh của ta ngay tại cái này dưới đất cả một đời đi, ta liền vĩnh viễn tối tăm không mặt trời đi. Nhưng là ta lại hại ngươi trở thành dạng này, có lẽ ta thiếu ngươi một tiếng thật có lỗi, ta thiếu ngươi một tiếng tạ ơn."

"Thẩm Lãng, trí nhớ của ngươi đã hoàn toàn tán loạn, đây đều là liên quan tới ngươi nghe lén ghi chép, ngươi cầm xem đi, có lẽ có thể nhớ lại một ít chuyện."

Thẩm Lãng chết lặng tiếp nhận thật dày nghe lén ghi chép, ròng rã có hơn trăm vạn chữ.

Nhưng là nội dung xác thực lộn xộn không chịu nổi, đại bộ phận đều là tẩy não ba liên cú lặp lại, bốn liên cú lặp lại.

Còn lại đều là một chút hoàn toàn không có ý nghĩa nói mớ chuyện hoang đường.

Thẩm Lãng chết lặng lật xem, sau đó tay chỉ nhẹ nhàng địa điểm lấy nghe lén ghi chép lên những chữ kia.

"Không cần kinh ngạc, hết thảy bình thường, ta là trang."

Lập tức Nhậm Doanh Doanh nội tâm lắc một cái, bản năng liền muốn nổi giận, hoặc là đem Thẩm Lãng trực tiếp đè xuống đất, chất vấn hắn tại sao muốn dạng này? Dạng này có ý tứ sao? Vĩnh viễn âm mưu quỷ kế có ý tứ sao?

"Nhậm Doanh Doanh, tiếp xuống ta nói với ngươi hết thảy lời nói đều là thật."

"Ta xem thường phụ thân của ngươi, hắn tâm ngoan thủ lạt không gì so sánh nổi, hắn âm mưu quỷ kế cũng không gì so sánh nổi."

"Hắn để ta xông vào cái kia vòng xoáy năng lượng là giả, còn có hắn dùng mấy chục người làm thí nghiệm, tiến vào vòng xoáy năng lượng, tuyệt đại bộ phận đều chết, chỉ có Khổ Đầu Hoan sống sót, nhưng lại biến thành cái xác không hồn, mất đi tất cả thần trí, cùng mẫu thân ngươi triệu chứng đồng dạng. Hắn làm đây hết thảy phảng phất đều là vì ngươi, vì cứu vớt ngươi, hắn nguyện ý bốc lên nguy hiểm to lớn, hắn nguyện ý nỗ lực hết thảy, thậm chí nguyện ý bốc lên ta chạy trốn nguy hiểm."

"Nhưng tất cả những thứ này đều là giả, đều là vì biểu diễn cho ngươi, vì Viên mỗ cái di thiên đại hoang."

"Hắn căn bản không nỡ dùng ta đi mạo hiểm, bởi vì ta hoàn toàn quan hệ đến Phù Đồ Sơn chiến lược ý nghĩa, chỉ có ta mới có thể kích hoạt Long chi hối, không có ta Long chi hối căn bản bắn không được."

"Nhưng ta tất nhiên luôn miệng nói muốn cứu vớt ngươi, vậy hắn tất nhiên đóng vai vô cùng yêu thương nhân vật của ngươi, liền nhất định phải đáp ứng, nếu không hắn yêu ngươi giả tượng liền phá diệt. Nhưng là hắn không có khả năng thật để ta đi thượng cổ di tích cái kia chân chính vòng xoáy năng lượng."

Phù Đồ Sơn công chúa Nhậm Doanh Doanh kinh ngạc đến ngây người, bởi vì Thẩm Lãng nhìn như lộn xộn những này nghe lén trong ghi chép, cơ hồ bất luận một chữ nào có, dù là lại vắng vẻ lời có, hơn nữa Thẩm Lãng dễ như trở bàn tay có thể tìm được mỗi một chữ vị trí.

Chẳng lẽ hắn tại líu lo không ngừng nói những cái kia không có chút ý nghĩa nào chuyện hoang đường lúc, liền nghĩ đến hôm nay?

"Ngươi có lẽ muốn biết, ta vì sao nhất định phải đi cái kia vòng xoáy năng lượng đúng không?" Thẩm Lãng nói: "Cái này vòng xoáy năng lượng nhưng thật ra là thượng cổ di tích ở giữa thông đạo khoảng cách mà thôi, văn minh thời thượng cổ thành thị ở giữa, đều có siêu cấp thần tốc thông đạo."

Cũng tỷ như lúc ấy Helen công chúa, hoàn toàn không cách nào rời đi ma quỷ tam giác lớn, về sau nàng phát hiện đáy biển thông đạo, trực tiếp đi mấy tháng, từ đáy biển thông đạo đi đến thất lạc quốc gia phế tích.

"Mà cái này vòng xoáy năng lượng chỉ là thượng cổ thành thị siêu cấp thần tốc thông đạo ở giữa cửa ra vào mà thôi, đây cũng là cần quyền hạn, không có quyền hạn người tiến vào cái này vòng xoáy năng lượng, trực tiếp liền sẽ thịt nát xương tan. Mà có quyền hạn người, có thể mặc qua cái này vòng xoáy, tiến vào một cái khác thượng cổ chi thành."

"Hai năm trước, Chúc Hồng Tuyết một vạn Huyết Hồn quân xuôi nam, cơ hồ giết sạch Sa Man tộc, Căng Quân suất lĩnh mấy vạn tàn quân không ngừng nam rút lui, nam rút lui, mãi cho đến Sa Man tộc cuối cùng, nơi nào có một ngọn núi, Căng Quân dẫn đầu chi tàn quân này chạy trốn tới Sa Man tộc nhất phía nam trên ngọn núi này."

"Ngọn núi này một nửa ở trong nước biển, một nửa trên đất bằng, một mực được xưng là Thiên Tuyệt phong."

"Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân lên núi lục soát, nhưng không thấy Căng Quân tung tích, thế là hắn phóng hỏa đốt rừng, chẳng những đốt cháy toà này Thiên Tuyệt phong lên tất cả cây cối, còn đem Sa Man tộc mấy ngàn dặm rừng rậm nguyên thủy cháy hết sạch, nếu như không phải liên tiếp mấy tháng mưa to, toàn bộ Sa Man tộc đều sẽ bị đốt thành một phiến đất hoang vu, hắn phạm phải thiên đại chịu tội."

"Hỏa hoạn thiêu hủy hết thảy, nhưng vẫn không có nhìn thấy Căng Quân tàn quân thi cốt, có lẽ là hóa thành tro tàn, lại hoặc là bọn hắn chạy ngọn núi bên trong. Mấu chốt nhất là ngọn núi này bị hỏa hoạn đốt mấy ngày mấy đêm về sau, vậy mà hiện ra một loại nào đó sắt thép đặc thù."

"Tại Chúc thị gia tộc trụ sở bí mật bên trong, ta từ những cái kia Chúc thị học sĩ khẩu cung ở bên trong lấy được mấy cái thứ tự, Bạch Đế thành, Hoàn Lộ thành, còn có Kim Cương phong, ta một mực không biết Kim Cương phong là có ý gì? Nhưng về sau lập tức nghĩ tới đây có phải hay không là Sa Man tộc vùng cực nam toà này Thiên Tuyệt phong, bởi vì hắn bị hỏa hoạn thiêu đốt về sau, vậy mà biến thành sắt thép. Hơn nữa tại Chúc thị hủy diệt trong kế hoạch, lại còn có Kim Cương phong,, vì lẽ đó cái này Kim Cương phong chính là Căng Quân quân đội cuối cùng biến mất địa phương."

"Từ những này dấu hiệu xem ra, toà này Kim Cương phong cũng hẳn là một cái thượng cổ di tích. Chúc thị gia tộc và Thiên Nhai Hải Các nghĩ hết rất nhiều biện pháp, đều không thể mở ra cái này thượng cổ di tích, vì lẽ đó thậm chí hữu dụng Long chi hối nổ tung Kim Cương phong kế hoạch, không hoàn toàn là vì đem Căng Quân chém tận giết tuyệt, mà là vì đạt được cái này thượng cổ di tích."

"Nhưng là, còn có một món khác đáng sợ sự tình. Ngươi Phù Đồ Sơn tại nam bộ hải vực cái kia cự hình thượng cổ di tích thực tế là quá lớn, kéo dài mấy ngàn dặm, thậm chí một mực lan ra đến Kim Cương phong phía dưới. Đây là hai cái độc lập thượng cổ chi thành, nhưng là lẫn nhau ở giữa lại có bí mật thần tốc thông đạo, liền phảng phất Phật Ma quỷ tam giác lớn cùng thượng cổ thất lạc phế tích đồng dạng, khoảng cách vượt qua vạn dặm đều có lối đi bí mật tương liên."

"Mà cái này vòng xoáy năng lượng, kỳ thật chính là cái này nam bộ hải vực thượng cổ di tích cùng Kim Cương phong thượng cổ di tích ở giữa xuất nhập cửa ải, nhưng là Phù Đồ Sơn người không có quyền hạn tiến vào cái này vòng xoáy năng lượng, tất cả nếm thử người đều hôi phi yên diệt."

"Đối với điểm này, ta vốn chỉ là suy đoán, về sau Khổ Đầu Hoan xuất hiện, liền càng thêm xác minh suy đoán của ta, hắn rõ ràng đi theo Căng Quân cùng một chỗ biến mất tại Kim Cương phong bên trong, vì sao chợt xuất hiện, hơn nữa bị các ngươi tù binh?"

"Trước ngươi hỏi ta, thành công trộm được hai chi Long chi hối về sau, vì sao còn không chạy trốn? Vì sao còn muốn tiếp tục làm tù binh? Có phải là có cái gì không thể cho ai biết mục tiêu? Đúng, ta muốn xuyên qua cái kia vòng xoáy năng lượng tiến vào Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong, ta muốn cứu vớt Căng Quân còn có còn lại mấy vạn người, những người này đều là trung thành nhất người của ta, vì ta nỗ lực cơ hồ cái giá bằng cả mạng sống, ta phải đi cứu vớt bọn họ."

Phù Đồ công chúa Nhậm Doanh Doanh lập tức kinh ngạc đến ngây người, nhưng là trên nét mặt không có bất kỳ biến hóa nào, bởi vì nàng trời sinh không lộ vẻ gì, có thể nội tâm của nàng lại như là thủy triều mãnh liệt.

Hiện tại hết thảy chân tướng rõ ràng, không nghĩ tới Thẩm Lãng tiếp tục mạo hiểm, là vì cứu vớt Căng Quân mấy vạn người.

Hơn nữa vì làm chuyện này, hắn sớm mấy tháng liền bắt đầu mưu đồ, chuyện này với hắn mà nói hiển nhiên so ăn cắp Long chi hối khó hơn nhiều nhiều lắm.

Thẩm Lãng nói: "Bất quá ta kế hoạch lúc trước đều thất bại, bởi vì phụ thân của ngươi quá thông minh xảo trá, mảy may cũng không cho ta bất cứ cơ hội nào."

Phù Đồ công chúa Nhậm Doanh Doanh hướng phía Thẩm Lãng trông lại, mặc dù không có chốt mở, nhưng là muốn biểu đạt ý tứ triển lộ không bỏ sót.

Thẩm Lãng tiếp tục điểm nghe lén bản ghi chép lên chữ, nói:

"Ngươi là muốn hỏi, trước đó ta đối với ngươi cho tới bây giờ đều không có nửa câu nói thật, hiện tại vì sao đem tất cả chân tướng toàn bộ thổ lộ đi ra ngoài là sao?"

"Nhậm Doanh Doanh, ta xác thực vô cùng vô cùng muốn cứu ngươi, thậm chí ta cơ hồ muốn tiến hành nếm thử."

"Hiện tại ta nhất định phải nói cho ngươi một cái chân tướng, cái gì mẫu thân ngươi mang thai thời điểm xuyên qua một cái vòng xoáy năng lượng, dẫn đến trong bụng thai nhi biến dị, khiến cho ngươi xuất sinh về sau trở nên như thế quỷ dị đáng sợ, hơn nữa mẫu thân ngươi rời đi vòng xoáy năng lượng về sau cũng trực tiếp mất đi thần trí, biến thành cái xác không hồn, đây hết thảy đều là hoang ngôn, đều là hoang ngôn."

"Ngươi sở dĩ trở thành hiện tại cái dạng này, căn bản cũng không phải là bởi vì huyết mạch biến dị, cũng không phải bởi vì vòng xoáy năng lượng phóng xạ. Mà là bởi vì phụ thân ngươi tại trong cơ thể ngươi bồi dưỡng một loại cực độ đáng sợ cổ trùng, hắn lợi dụng thân thể của ngươi, sinh mệnh của ngươi, hắn đem ngươi trở thành cổ trùng môi trường nuôi cấy, đem ngươi trở thành cổ trùng mẫu thể. Ngươi sở dĩ lại biến thành hôm nay cái dạng này, hoàn toàn là hắn tự tay đưa đến."

"Hắn hi sinh sinh mệnh của ngươi, tự do của ngươi, đem ngươi biến thành cái quái vật này, chính là vì nuôi cổ, làm loại này đáng sợ nhất cường đại nhất cổ trùng dưỡng thành thời khắc, cũng chính là tử kỳ của ngươi."

"Hắn là phụ thân của ngươi, lại dùng sinh mệnh của ngươi cùng thân thể đi đút nuôi cổ trùng, đem ngươi trở thành cổ trùng đồ ăn."

"Máu của ta có thể giết chết hết thảy cổ trùng, nhưng ta không muốn thử, ta cũng không thể thử, bởi vì máu của ta chẳng những có thể hạ độc chết trong cơ thể ngươi cường đại nhất đáng sợ cổ trùng, hơn nữa còn có thể cướp đi tính mạng của ngươi."

"Nhậm Doanh Doanh, đây chính là ta tất cả nói thật, không có một câu hư giả."

"Còn có ngươi mẫu thân, cũng là bị phụ thân ngươi làm tàn bộ óc, đồng thời biến thành cái xác không hồn."

"Phụ thân ngươi, đại khái là trên thế giới này đáng sợ nhất ác ma, cũng là ta trước mắt gặp được đáng sợ nhất đối thủ, hắn cùng Doanh Quảng hai người, thật có thể nói là kỳ phùng địch thủ."

"Doanh Doanh, đi theo ta đi chạy khỏi nơi này, đi theo ta cùng đi cứu vớt Căng Quân, đi theo ta cùng đi Kim Cương phong thượng cổ di tích, ta mang ngươi thoát đi phụ thân ngươi ma trảo. Doanh Doanh, đây là ta đối với ngươi sau cùng cứu vớt!"

...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 529: : Phù Đồ Công Chúa Chi Tình! Đạt Được Ước Muốn!

Chương 528:: Phù Đồ công chúa chi tình! Đạt được ước muốn!

Thẩm Lãng hoàn thành đây hết thảy động tác rất nhanh, rất hiển nhiên không biết tại trong đầu diễn luyện bao nhiêu lần.

Kết thúc về sau, hắn liền rốt cuộc không có mở miệng, lẳng lặng chờ đợi Nhậm Doanh Doanh phản ứng.

Cho tới nay Thẩm Lãng thích nhất nói láo, thường xuyên trong miệng không có nửa câu nói thật, hoàn toàn là miệng lưỡi dẻo quẹo.

Đương nhiên, hắn một số thời khắc nói là nói thật, nhưng cuối cùng mục đích là vì nói láo.

Một số thời khắc nói thật ra là vì tốt hơn che giấu, cũng tỷ như lúc trước hắn luôn miệng nói muốn trộm Long chi hối.

Mà bây giờ Thẩm Lãng nói mỗi một câu nói đều là thật, không quản nói ra được nội dung, vẫn là nội tâm biểu thị chân thực ý đồ, 100% chân thật, không có nửa điểm hư giả.

Mà nghe xong Thẩm Lãng về sau, Nhậm Doanh Doanh lâm vào triệt để yên tĩnh, thậm chí mất đi tất cả phản ứng.

Chân tướng là có được kinh người lực sát thương.

Nhậm Doanh Doanh lúc này thậm chí không nói gì thêm ta hoài nghi ngươi đang nói láo, lại hoặc là ngươi như thế nào chứng minh điểm này.

Nàng là một cái phi thường đặc thù nữ nhân, thông minh tuyệt đỉnh, hơn nữa trường kỳ sinh hoạt dưới đất lớn trong huyệt mộ, trường kỳ sinh hoạt trong bóng đêm, am hiểu nhất chính là quan sát người nội tâm cùng cảm xúc.

Chân chính xảo trá người chưa hẳn có thể phân biệt chân tướng cùng hoang ngôn, nhưng giống nàng loại này trường kỳ sinh hoạt tại hắc ám, cực đoan, quái gở bên trong nữ nhân nhưng lại có trời sinh phân biệt năng lực.

Ví dụ như trước đó Thẩm Lãng không quản đem lời nói đến lại chân thật dễ nghe, nàng mãi mãi cũng chỉ có một câu, ngươi đang gạt quỷ, ngươi Thẩm Lãng miệng đầy hoang ngôn, không có nửa câu chân thật, cơ hồ Thẩm Lãng mỗi một lần nói láo đều có thể bị nàng chọc thủng, thậm chí Thẩm Lãng nói là nói thật lúc, nàng cũng vẫn như cũ có thể chọc thủng Thẩm Lãng nội tâm ý đồ là đang nói láo, là tại đùa bỡn xảo trá.

Vì lẽ đó, làm Thẩm Lãng không giữ lại chút nào nói ra hết thảy thời điểm, nàng cũng cơ hồ lập tức liền phân biệt ra được, Thẩm Lãng câu câu là thật, không quản là ngôn ngữ vẫn là nội tâm.

Mà trên thực tế đây mới là chân thật Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng cùng Đại Viêm Hoàng đế không giống, thậm chí cùng ngay lúc đó Khương Ly bệ hạ cũng không giống, hắn quá nhỏ yếu, nhưng vẫn là có vô số người tín nhiệm hắn, nguyện ý vì hắn xông pha khói lửa, ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết.

Ninh Nguyên Hiến vì hắn giả ngây giả dại mấy năm, chịu đủ tra tấn.

Ninh Chính vì Thẩm Lãng cơ hồ đánh đổi mạng sống cùng quốc gia đại giới.

Ninh Kỳ đã từng là Thẩm Lãng địch nhân, nhưng cuối cùng sống sờ sờ cải biến lập trường của mình, thậm chí vì thế từ bỏ dễ như trở bàn tay vương vị, phải biết Ninh Kỳ trước đó vì cái này vương vị nỗ lực bao nhiêu?

Hiện tại hết thảy đều trở lên rõ ràng, Thẩm Lãng người này hình tượng lập tức liền lập thể đầy đặn.

Hắn thật không giống như là một cái quân chủ, nào có một cái quân vương vì bảo vệ thuộc hạ của mình bốc lên sinh mệnh phong hiểm, nào có một cái quân vương vì đi cứu sinh tử chưa biết bộ hạ mà đem chính mình đưa thân vào hiểm cảnh bên trong.

Đây mới là vô số người nguyện ý vì hắn chịu chết nguyên nhân, không chỉ có như thế, ba năm trước đây nhiều trước làm hắn thân phận bại lộ thời điểm, vốn cho rằng sẽ thiên hạ sẽ giết đến đầu người cuồn cuộn, nhưng Thẩm Lãng vẫn như cũ đem chính mình giao đến Ninh Hàn cùng Cơ Tuyền trong tay, bảo hộ mười mấy vạn tùy tùng một cái không chết.

Hơn nữa, Nhậm Doanh Doanh đối mặt phụ thân của mình, chẳng lẽ liền thật hoàn toàn không có phát giác sao? Nàng là nhạy cảm như vậy người.

Cũng không phải là dạng này, chẳng qua là ở sâu trong nội tâm không nguyện ý thừa nhận mà thôi.

Sau đó, nàng nhắm mắt lại.

Lúc này Thẩm Lãng ngược lại không có cho ra bất luận cái gì hứa hẹn, ví dụ như ta chắc chắn có thể chữa khỏi ngươi loại hình.

Nàng bắt đầu lâm vào hồi ức, hồi ức từ nhỏ đến lớn rất nhiều nháy mắt, hồi ức cái kia trở thành cái xác không hồn mẫu thân.

Nhậm Doanh Doanh mẫu thân là Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, bây giờ hoàng đế thân muội muội, vốn là muốn gả cho Khương Ly, thậm chí song phương đều đã có hôn ước , dựa theo trước đó lịch sử, Khương thị cùng Cơ thị là đời đời kiếp kiếp thông gia.

Nhưng Khương Ly lại xem như hối hôn, hắn cưới cái kia yêu nhất nữ nhân, cũng chính là Thẩm Lãng thân sinh mẫu thân.

Mà vị này Cơ công chúa liền bị gả cho Phù Đồ Sơn chi chủ.

Nhậm Doanh Doanh mẫu thân phi thường đẹp, thậm chí lúc ấy có Đại Viêm đế quốc đệ nhất mỹ nhân thanh danh tốt đẹp, nếu không cũng sẽ không trở thành Khương Ly vị hôn thê.

Hơn nữa nàng ngay lúc đó thân phận cùng bây giờ Cơ Tuyền công chúa có một chút cùng loại, xem như Đại Viêm Hoàng đế tại lục đại siêu thoát thế lực bên trong người phát ngôn.

Dù là trở thành cái xác không hồn về sau, nàng cũng vẫn như cũ rất đẹp.

Tại Nhậm Doanh Doanh trong trí nhớ, phụ thân đối với mẫu thân phi thường tốt, thậm chí tốt để người cảm động.

Bởi vì vừa mới sinh hạ Nhậm Doanh Doanh, nàng mẫu thân liền mất đi tất cả thần trí, vì lẽ đó từ nàng có ký ức thời điểm bắt đầu, mẫu thân Cơ công chúa chính là một cái không biết nói chuyện, không lộ vẻ gì mỹ nhân tuyệt thế, tựa như là một cái mềm mại pho tượng.

Có một cái hình tượng vĩnh hằng đều hiện lên tại Nhậm Doanh Doanh trong óc, đó chính là phụ thân vì mẫu thân tắm rửa.

Mỗi ngày đều muốn tẩy, hơn nữa một tẩy chính là chừng nửa canh giờ, hận không thể đem mỗi một tấc đều tắm đến sạch sẽ. Hơn nữa đang vì nàng tắm rửa thời điểm, ánh mắt tràn ngập vô hạn cuồng nhiệt cùng ôn nhu.

Màn này thật sự là tràn ngập thần thánh nghi thức cảm giác, si tình đến khó mà nói nên lời.

Hơn nữa Phù Đồ Sơn chủ về sau không còn có cưới bất kỳ nữ nhân nào, cũng không có sinh hạ nửa đứa con trai. Cái này khiến Nhậm Doanh Doanh cảm thấy phụ thân càng thêm si tình tuyệt đối, quả thực thiên hạ vô song.

Vì lẽ đó phụ thân vì mẫu thân tắm rửa một màn này xuất hiện ở trong đầu của nàng rõ ràng mà lại khắc sâu, thậm chí kỳ thật không phải một hình ảnh, mà là vô số lần hình tượng, chỉ bất quá mỗi một cái hình tượng cơ hồ đều giống nhau như đúc, vì lẽ đó cho người ta cảm giác chỉ có một bức.

Nhưng là sau khi lớn lên, Nhậm Doanh Doanh hiểu đến dần dần nhiều.

Đầu tiên nàng biết rõ, giống mẫu thân loại tình huống này là không thích hợp mỗi ngày tắm rửa, bởi vì nàng mất đi tất cả thần trí, đại não vốn là thoái hóa đến kịch liệt, mỗi ngày tẩy tắm nước nóng sẽ để cho huyết dịch thấm tại làn da mao mạch mạch máu, mà tạo thành não bộ cung cấp máu thiếu khuyết, đây chính là vì gì tắm nước nóng tẩy lâu sẽ cảm thấy choáng đầu nguyên nhân.

Tiếp theo coi như lớn mùa hè thời điểm, cũng nhất định sẽ dùng nhiệt độ tương đối cao nước cho mẫu thân tắm rửa, mỗi lần đều có nửa canh giờ, đây đối với mẫu thân đại não càng thêm bất lợi.

Nếu như là muốn thê tử khôi phục thần trí, hắn lại như vậy làm sao?

Còn có, Nhậm Doanh Doanh cảm thấy phụ thân vì mẫu thân lúc tắm rửa ánh mắt cũng là không đúng, loại kia cuồng nhiệt phảng phất tràn ngập lòng ham chiếm hữu, mà không giống như là bình thường phu thê tình cảm.

Không chỉ có như thế, mỗi một lần tắm rửa hắn đều phải để mẫu thân tuyệt mỹ thân thể trong trắng lộ hồng, phảng phất dạng này liền tràn ngập sức sống.

Hơn nữa mỗi ngày hắn đều muốn dẫn dắt thân thể của mẫu thân làm lớn đo vận động, lý do này Nhậm Doanh Doanh cũng động, nếu như trường kỳ nằm lời nói sẽ xuất hiện cơ bắp uể oải thoái hóa. Nhưng là phụ thân nàng vì mẫu thân làm dẫn dắt động tác lại phi thường toàn diện, thậm chí lượng vận động phi thường lớn, chẳng những để nàng tứ chi không thoái hóa, hơn nữa còn muốn để thân hình của nàng bảo trì hoàn mỹ nhất trạng thái.

Đúng, đây không phải thích, mà là triệt để chiếm hữu.

Hắn cho tới bây giờ đều không có muốn qua để mẫu thân khôi phục thần trí, chỉ là muốn để nàng bảo trì tuyệt đối mỹ lệ.

Thậm chí nàng còn biết, phụ thân của nàng cùng mẫu thân giường sự tình tần suất phi thường cao, đó cũng không phải nàng có ý phải biết, mà là tại lúc còn rất nhỏ trong lúc vô tình phát hiện, lúc ấy cái gì cũng đều không hiểu.

Nàng mẫu thân một tên hoàn toàn mất đi thần trí, như là một cái cái xác không hồn, thử hỏi vừa có cái nào trượng phu sẽ vẫn như cũ mỗi ngày đòi lấy đâu? Đây có phải hay không là càng giống là một loại trả thù tính chiếm hữu?

Rất nhiều ký ức không dám truy đến cùng, nếu không địa ngục cùng Thiên đường chỉ có cách nhau một đường, thiên sứ cùng ma quỷ cũng chỉ có cách nhau một đường.

Nhậm Doanh Doanh công chúa thật lâu không có phát ra âm thanh, mà là tùy ý nước mắt trượt xuống khuôn mặt, rất nhanh nàng trong suốt trên mặt xuất hiện mấy đạo bị thiêu đốt qua vết tích, cho dù là nước mắt của mình đều không chịu nổi.

"Ta đáp ứng ngươi. . ." Nhậm Doanh Doanh mở miệng im ắng nói: "Nhưng là ta có một cái điều kiện."

Thẩm Lãng gật đầu.

Nhậm Doanh Doanh nói: "Ta không yêu cầu ngươi cứu ta, cũng không không yêu cầu xa vời ta có thể khôi phục bình thường, không ôm hi vọng cũng sẽ không tuyệt vọng. Ta cũng không có nghĩ qua muốn cứu tỉnh mẫu thân của ta, bởi vì ta biết trên thế giới này cực kỳ không thể xa cầu chính là kỳ tích. Ta điều kiện duy nhất chính là, tương lai ngươi đem mẫu thân của ta giải phóng ra ngoài, liền xem như cái xác không hồn, cũng làm cho nàng làm một cái có tôn nghiêm cái xác không hồn, sẽ không mỗi ngày đều như là một kiện con rối đồng dạng bị thưởng thức, bị khinh nhờn, bị làm bẩn."

Con rối? Nhậm Doanh Doanh câu nói này nói đến phi thường chuẩn xác.

Lúc này Phù Đồ Sơn chủ thê tử Cơ công chúa xác thực giống như là một con rối, tựa như là một cái 100% rất thật độ silic nhựa cây búp bê, hơn nữa mỗi một lần sử dụng hết về sau cũng cần đại lượng thanh tẩy cùng bảo dưỡng.

"Đi, thừa dịp ta còn có quyền hạn." Phù Đồ Sơn công chúa trực tiếp đứng dậy, hướng phía bên ngoài đi đến, mà Thẩm Lãng vẫn như cũ lưu tại cái này lớn mộ thất.

"Công chúa điện hạ, ngài muốn đi đâu?" Quả nhiên nàng mới vừa đi ra cái này lớn mộ huyệt môn, lập tức mấy cái thân ảnh dần hiện ra đến.

Nhậm Doanh Doanh nhướng mày.

"Công chúa điện hạ, thân thể của ngài quá đặc thù, chỉ có tại cái này lớn mộ huyệt bên trong mới có lợi nhất, phía ngoài không khí quá đục ngầu, sẽ thương tổn thân thể của ngài cùng làn da." Mấy cái Phù Đồ Sơn nữ ma ma khom người nói, thái độ vô cùng cung kính, ánh mắt vô cùng yêu thương.

Trước đó Nhậm Doanh Doanh mỗi một lần muốn đi tới, đều là bị loại ánh mắt này ngăn cản trở về, bởi vì nàng không nguyện ý khiến cái này người khó làm.

"Ta tại cái này lớn mộ huyệt ngẩn đến quá lâu, muốn đi tới thoáng thấu một hơi." Nhậm Doanh Doanh nói.

"Không được, ngàn vạn không được, ngài là kim chi ngọc diệp, không thể có một chút xíu tổn thương." Mấy cái võ công cao cường ma ma lập tức quỳ xuống đến ngăn trở Nhậm Doanh Doanh đường đi.

"Nếu như ta nhất định phải đi ra cánh cửa này, chẳng lẽ các ngươi muốn động võ sao?" Nhậm Doanh Doanh hỏi.

"Lão nô không dám, lão nô không dám." Mấy cái ma ma nói, sau đó lập tức liền có một thân ảnh cực nhanh rời đi, hiển nhiên là muốn đi bẩm báo Phù Đồ Sơn chi chủ.

Vì sao muốn như thế? Cần thiết phản ứng như thế quá kích sao?

"Tốt, ta không đi ra chính là." Nhậm Doanh Doanh nói, sau đó nàng lui trở về lớn mộ huyệt bên trong.

Quỳ trên mặt đất cái kia ma ma thật dài buông lỏng một hơi, nhưng là cái kia đi ra ngoài hồi báo bóng người vẫn không có dừng bước lại, thậm chí bắt đầu gia tăng tốc độ.

Đây càng không bình thường, ta chỉ là muốn ra cái này lớn mộ thất chi môn, mà không phải muốn ra cái này thành dưới đất, hơn nữa ta đã nói ta không đi ra, ta thỏa hiệp, ngươi còn muốn đi ra ngoài báo cáo, các ngươi đang lo lắng cái gì?

Nhậm Doanh Doanh nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Nàng như chớp giật xuất kiếm, trực tiếp đem quỳ trên mặt đất cái kia bốn cái ma ma đầu toàn bộ đâm xuyên.

Tiếp lấy nàng tay áo nhẹ nhàng hất lên, phảng phất một sợi kim tuyến bay ra ngoài, quang mang lóe lên, cái kia muốn xông ra đi báo tin người trực tiếp từ không trung rơi xuống, trực tiếp chết đi.

Thẩm Lãng ở phía sau nhìn ngốc, Nhậm Doanh Doanh rất mẫn cảm, có thể phân biệt Thẩm Lãng là thật hay giả, mà Thẩm Lãng cũng rất biết nhìn người, hắn biết rõ Nhậm Doanh Doanh là một cái phi thường mẫn cảm, cực đoan người, bởi vì đặc thù hoàn cảnh sinh hoạt, khiến cho nàng làm việc thủ đoạn cùng người bình thường khác biệt.

Nhưng là cũng không nghĩ tới nàng như thế kịch liệt quả quyết, một khi hạ quyết tâm về sau, cũng không chút nào giữ lại.

Phảng phất đang thế giới của nàng không phải đen chính là trắng, không có loại thứ ba nhan sắc tồn tại.

Hơn nữa dựa theo Thẩm Lãng kế hoạch, là muốn lợi dụng Phù Đồ Sơn chi chủ không có ở đây khoảng thời gian này, Nhậm Doanh Doanh lợi dụng thân phận của mình không chút phí sức, lặng lẽ đem hắn mang đến cự hình thượng cổ di tích bên trong.

Nhưng không nghĩ tới, cái này Nhậm Doanh Doanh thủ đoạn như thế trực tiếp, trực tiếp động thủ giết người, hoàn toàn cùng Thẩm Lãng kế hoạch không phù hợp.

"Doanh Doanh, ngừng, ngừng, ngừng. . ." Thẩm Lãng nói: "Ngươi dự định làm sao mang ta đi thượng cổ di tích?"

"Sưu. . ." Nhậm Doanh Doanh vừa như chớp giật xuất thủ.

Lập tức từ chỗ hắc ám có rơi xuống mấy người, toàn bộ đều là nghe lén người, tại mọi thời khắc nghe trộm lớn mộ thất bên trong hết thảy.

"Ngươi nói trước đi ngươi có kế hoạch gì?" Nhậm Doanh Doanh hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ta. . . Ta có thể đóng vai thành nữ nhân, ví dụ như trở thành thị nữ của ngươi."

Nhậm Doanh Doanh nói: "Ngươi vẫn là đóng vai trở thành Bạch Ngọc Kinh sứ giả đi, thân phận càng cao càng thần bí, càng không dễ dàng bị vạch trần."

Thẩm Lãng kinh ngạc, đóng vai trở thành Bạch Ngọc Kinh sứ giả?

Hắn như thế nào chế tạo ra tuyết trắng bồng bềnh kết quả? Như thế nào hàn khí bức người? Lại nói Bạch Ngọc Kinh nữ sứ giả dựa vào cái gì đi theo Nhậm Doanh Doanh rời đi cái này cái này thành dưới đất, như thế nào hướng ra phía ngoài Phù Đồ Sơn quân đội giải thích?

"Vì sao muốn giải thích, ta là Phù Đồ Sơn Thiếu chủ, đã có người biết Bạch Ngọc Kinh sứ giả đến thăm chúng ta Phù Đồ Sơn, có ai dám chặn đường Bạch Ngọc Kinh người? Có ai dám cản ta?" Nhậm Doanh Doanh nói.

Sau đó, nàng tìm kiếm đi ra một thân váy nói: "Ngươi mặc vào."

Thẩm Lãng mặc vào tuyết trắng váy, tiếp xuống nàng mang theo găng tay, vì Thẩm Lãng chải vuốt ra cùng Bạch Ngọc Kinh nữ sứ giả giống nhau như đúc phát hành.

Cuối cùng là tuyết trắng hàn băng mặt nạ.

Mặt nạ Nhậm Doanh Doanh có rất nhiều, bởi vì nàng đại bộ phận thời điểm không phải mang theo mặt nạ chính là mang theo mạng che mặt.

Bất quá tuyết trắng hàn băng mặt nạ quá đặc thù, nàng thực tế là không có, cuối cùng tìm tới một tấm hàn ngọc mặt nạ, mang tại Thẩm Lãng trên mặt về sau, lập tức một luồng băng hàn đánh tới.

Trang phục hoàn tất về sau, Nhậm Doanh Doanh cũng thoáng kinh ngạc đến ngây người.

Nàng thật sự là cử chỉ vô tâm, nhưng. . . Không nghĩ tới giống như vậy.

Đầu tiên không nghĩ tới Thẩm Lãng mặc vào nữ trang về sau, chẳng những không có sơ hở, ngược lại so nữ nhân còn mỹ lệ hơn, quả thực không dám tin.

Mặt khác Thẩm Lãng cùng Bạch Ngọc Kinh nữ sứ giả thật rất rất giống, tăng thêm ăn mặc đồng dạng váy, đeo lên cùng loại mặt nạ, thật như thế chi tượng.

"Cái kia Bạch Ngọc Kinh nữ sứ giả có phải hay không là ngươi cái nào đó tỷ tỷ, hoặc là muội muội?" Nhậm Doanh Doanh hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ta đều nói qua, mẫu thân của ta là Bạch Ngọc Kinh công chúa, bất quá ngươi cũng nhìn ra, ta tại Bạch Ngọc Kinh không có chút nào phân lượng, Doanh Vô Khuyết nói đúng, nếu như Bạch Ngọc Kinh muốn bảo đảm ta, ba năm trước đây ta liền sẽ không bị như thế truy sát mà bọn hắn như thế nhắm mắt làm ngơ."

Đón lấy, Thẩm Lãng cúi đầu nhìn một chút nói: "Ta có phải hay không hẳn là tìm thứ gì lót dạ một chút phía trước ngực a?"

"Không cần." Nhậm Doanh Doanh nói: "Bạch Ngọc Kinh sứ giả cũng rất phẳng, ngươi xuyên nữ nhân quần áo không có bất kỳ cái gì sơ hở, coi như toàn diện là triệt để bình cũng không có sơ hở!"

Nhậm Doanh Doanh mang theo găng tay, đem nàng giết chết mấy người chất thành một đống, dùng chủy thủ tại mỗi cái trên thi thể mở ra một cái lỗ hổng, sau đó lấy ra một cái bình nhỏ, đổ vào một chút xíu chất lỏng màu xanh biếc. Sau một lát, những thi thể này hóa thành một bãi nước mủ.

Này mới khiến người nhớ lại, thân phận của nàng là Phù Đồ Sơn công chúa, thậm chí trên người nàng còn tại bồi dưỡng lấy thiên hạ đệ nhất cổ trùng.

Đón lấy, nàng lại tại những thi thể này hóa thành mủ dịch lên đổ vào một loại hỏa hồng sắc chất lỏng, một mồi lửa ném xuống.

"Oanh. . ." Một đoàn ngọn lửa xanh lục bốc lên, những người này thi thể mủ dịch cháy hừng hực, trong nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

Triệt để bốc hơi khỏi nhân gian.

"Đi thôi." Nhậm Doanh Doanh nói, sau đó nàng hướng phía chạy phía trước đi, Thẩm Lãng ở phía sau đuổi.

Hắn thực tế là quá chậm, Nhậm Doanh Doanh không nói hai lời, trực tiếp một tay lấy Thẩm Lãng kẹp ở dưới xương sườn, như là một làn khói đồng dạng bay ra đi.

Cái này lại để người nhớ tới võ công của nàng siêu cấp cao, thậm chí không thua gì Ninh Hàn, càng đổi dị võ công càng mạnh.

"Không thể mang Khổ Đầu Hoan, hắn đã trở thành một cái máy móc chiến đấu, bây giờ không phải là cứu hắn thời điểm, hắn lúc này ngược lại là an toàn." Nhậm Doanh Doanh nói.

Ngay tại Nhậm Doanh Doanh mang theo Thẩm Lãng không ngừng hướng phía trước lướt tới thời điểm, bỗng nhiên phía trước một thân ảnh ngăn ở nơi đó, chính là giám thị Thẩm Lãng cái kia hùng tráng nữ võ sĩ.

"Ngươi, cũng muốn cản ta sao?" Nhậm Doanh Doanh công chúa hỏi.

Cái kia hùng tráng nữ võ sĩ gương mặt co quắp một trận, nhìn một chút bị Nhậm Doanh Doanh kẹp ở dưới lưng Thẩm Lãng, cái này. . . Nữ nhân này là ai?

Thẩm Lãng hướng phía nàng vẫy tay nói: "Này."

Lập tức hùng tráng nữ võ sĩ rùng mình, hoài nghi nhân sinh.

Trọn vẹn ba giây đồng hồ về sau, hùng tráng nữ võ sĩ rút ra đại kiếm nói: "Ta một đường vì công chúa bọc hậu."

Nhậm Doanh Doanh gật gật đầu.

Sau đó mang theo Thẩm Lãng đi vào cái này thành dưới đất cửa ra vào chỗ, bên ngoài chính là mấy ngàn cấp bậc thang.

Nhậm Doanh Doanh đem Thẩm Lãng buông ra, hướng phía hắn nhìn một chút.

Ta hiểu, đóng vai Bạch Ngọc Kinh nữ sứ giả, giảng cứu chính là ngạo mạn, bức cách.

Cái đồ chơi này, Thẩm Lãng nháy mắt liền có.

Nhậm Doanh Doanh ngay từ đầu còn lo lắng Thẩm Lãng bộ pháp cùng dáng vẻ sẽ có sơ hở, kết quả. . . Nhìn Thẩm Lãng đi bộ, kém chút muốn mắt mù.

Quả thực hoàn mỹ!

Chí ít đang bước đi lên, nếu như tiến hành Bạch Ngọc Kinh sứ giả mô phỏng giải thi đấu, bản thân nàng chỉ có thể đạt được thứ hai.

Thẩm Lãng hoàn toàn căn cứ trí não quay xuống kết quả, giống nhau như đúc mô phỏng theo, chính xác đến mỗi một li, đương nhiên không có chút nào sơ hở.

"Ầm ầm. . ."

Đi đến nấc thang cuối cùng, cái này phiến thành dưới đất chi môn mở ra, vượt qua ba mét dày cửa lớn, quả thực để người không thể tưởng tượng.

Mới vừa đi ra tới nháy mắt, lập tức mấy trăm hai mắt chỉ riêng nhìn sang, đây là Phù Đồ Sơn một cái trụ sở bí mật, thậm chí cái này dưới mặt đất lăng mộ hoàn toàn chính là vì Nhậm Doanh Doanh mà chuẩn bị, nàng tính tình rất lạnh, cho nên xuống lăng mộ người cũng không nhiều.

Nhưng là trên mặt đất, nhưng lại vô số kể Phù Đồ Sơn võ sĩ, còn có vô số đỉnh cấp võ giả, mấy chục tên đặc chủng võ sĩ.

Nhìn thấy Nhậm Doanh Doanh nháy mắt, bọn hắn lập tức có chút ngốc, bởi vì vị công chúa điện hạ này chưa hề đi ra qua.

Hơn nữa, công chúa điện hạ bên người còn đi theo Bạch Ngọc Kinh sứ giả, đây là có chuyện gì?

Bọn hắn vì sao biết rõ đây là Bạch Ngọc Kinh sứ giả? Bởi vì nàng lúc ấy xuất hiện thời điểm, quả thực kinh diễm tuyệt luân , bất kỳ người nào cũng sẽ không quên.

Đây là phương nam, nóng bức vô cùng, nhưng hôm nay vậy mà phiêu khởi tuyết trắng, hơn nữa không khí trở nên vô cùng giá lạnh.

"Bái kiến công chúa điện hạ." Lập tức, mấy chục tên Phù Đồ Sơn võ sĩ thủ lĩnh tiến lên trực tiếp quỳ xuống.

Lúc này là đêm tối, thái dương còn không có đi ra, vì lẽ đó Nhậm Doanh Doanh miễn cưỡng còn có thể tiếp nhận, nhưng phía ngoài không khí đối nàng đều có thương tổn cực lớn, nàng đã cảm thấy phi thường không thoải mái, không ngừng làn da bỏng, hơn nữa hô hấp khó chịu.

"Chuẩn bị tuyết điêu, mặt khác phái người đi Phù Đồ Sơn bẩm báo phụ thân, ta có cấp tốc sự tình mang theo sứ giả xuôi nam." Nhậm Doanh Doanh hoàn toàn dùng không thể nghi ngờ khẩu khí nói.

Mặt đất những này võ sĩ chỉ trích là khác biệt, bọn hắn không có giám thị Nhậm Doanh Doanh sứ mệnh, bọn hắn nhiệm vụ chính là bảo hộ bí mật này dưới mặt đất lăng mộ.

"Phải!"

Sau một lát, ba chi tuyết điêu xuất hiện.

Bất quá Thẩm Lãng không có cưỡi qua điêu, hắn phi thường cao lãnh cùng Nhậm Doanh Doanh cưỡi tại cùng một con tuyết điêu lên, người bên cạnh có vẻ hơi kinh ngạc, Bạch Ngọc Kinh sứ giả sẽ cùng người cùng kỵ? Nhưng là việc này ta không hiểu, cũng không dám hỏi, những này cao cao tại thượng siêu cấp đại nhân vật đều là tùy tâm sở dục, không bám vào một khuôn mẫu.

Cứ như vậy Nhậm Doanh Doanh mang theo Thẩm Lãng, còn có hùng tráng nữ võ sĩ cưỡi hai cái tuyết điêu, hướng phía nam bộ hải vực thượng cổ di tích lối vào bay đi.

Sau ba canh giờ, khoảng cách nam bộ hải vực thượng cổ di tích lối vào còn có không đến một nghìn dặm địa phương.

Nhậm Doanh Doanh mang theo Thẩm Lãng hạ xuống.

"Thay đổi chính ngươi quần áo, sau đó ta muốn đem ngươi đánh vào trong quan tài đưa vào thượng cổ di tích bên trong." Nhậm Doanh Doanh nói: "Ngươi nói đúng, phụ thân ta đối ngươi đề nghị phi thường tâm động, hắn xác thực muốn lợi dụng ngươi mở ra những bí mật kia phòng thí nghiệm. Nhưng là không muốn liều lĩnh tràng phiêu lưu này, phải chờ tới ngươi triệt để trở thành phế nhân về sau, mới có thể thi hành kế hoạch này."

Thẩm Lãng lập tức nhớ tới Phù Đồ Sơn chi chủ nói lời, thật sự là đường hoàng a, lại là không nguyện ý liều lĩnh, lại là muốn cước đạp thực địa, cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua lợi dụng Thẩm Lãng quyền hạn đi mở ra cái gì phòng thí nghiệm bí mật. Hắn nói những lời này thời điểm, thật sự là lộ ra chân thành a.

Một khắc đồng hồ về sau, Thẩm Lãng vừa đổi về quần áo của mình, bị đánh vào một cái trong quan tài ngọc, hùng tráng nữ võ sĩ vác lên vai.

Sau đó, ba người lại một lần nữa thừa tuyết điêu hướng phía nam bộ hải vực thượng cổ di tích bay đi.

Càng đến gần nam bộ hải vực thượng cổ di tích lối vào, trên trời tuyết điêu càng ngày càng nhiều, trên mặt biển chiến hạm cũng càng ngày càng nhiều, hơn nữa có vậy mà là thượng cổ chiến hạm.

Vẻn vẹn vùng biển này lên, Phù Đồ Sơn biểu hiện ra hải quân liền đã vô cùng cường đại, thật che khuất bầu trời.

Lão thiên gia, ba năm này thời gian bọn hắn đến tột cùng từ thượng cổ di tích bên trong đào ra bao nhiêu bảo bối, bao nhiêu vũ khí đi ra a?

...

Phù Đồ Sơn bắc bộ, Phù Đồ Sơn chi chủ cùng Doanh Quảng đang tiến hành một cái nào đó trọng yếu giao tiếp nghi thức.

Ước chừng tại mười năm trước, Doanh Quảng sưu tập Tân Càn vương quốc còn lại đặc thù huyết mạch người, còn có tiềm ẩn huyết mạch thuế biến người, toàn bộ giao cho Phù Đồ Sơn thay bồi dưỡng.

Không chỉ có như thế, còn có rảnh rỗi trắng không huyết mạch người, mặt khác nhiều như rừng, tóm lại có cải tạo không gian huyết mạch người, toàn bộ tiến hành cực lớn quy mô thu thập, sau đó đưa đi Phù Đồ Sơn tiến hành cải tạo thí nghiệm.

Mà một khi cải tạo ra đặc thù võ sĩ, Phù Đồ Sơn đến bảy, Doanh Quảng đến ba.

Bây giờ, vừa một thớt đặc thù võ sĩ tiến vào Tân Càn vương quốc quân đội, ròng rã hai ngàn người.

Những này đặc thù võ sĩ mặc dù không bằng đặc chủng võ sĩ cường đại như vậy kinh người, nhưng cũng viễn siêu Huyết Hồn quân, bởi vì Phù Đồ Sơn tại huyết mạch cải tạo lên đi được càng thêm cực đoan, càng thêm chỉ vì cái trước mắt, năm đó Khương Ly hủy diệt về sau, tại huyết mạch phương diện thu hoạch được nhiều nhất Khương Ly thành quả liền thuộc Phù Đồ Sơn.

Cho nên làm Thẩm Lãng lúc ấy lợi dụng trống không không huyết mạch người chế tạo Niết Bàn quân võ sĩ thời điểm, Phù Đồ Sơn lại là khinh thường lại là khẩn trương.

Khinh thường là bởi vì cảm thấy Thẩm Lãng kia là tiểu hài tử trò chơi, khẩn trương là bởi vì bọn hắn cảm thấy đây là Phù Đồ Sơn chuyên môn, không dung người khác xâm phạm, vì lẽ đó bọn hắn phái ra Ngô Tuyệt đến cảnh cáo Thẩm Lãng, triệt để nộp lên tất cả liên quan tới Niết Bàn quân cải tạo tư liệu.

"Nhâm huynh, Thẩm Lãng thật mất đi đại bộ phận ký ức? Hơn nữa đại não nội bộ bản thân ý chí, dần dần bị cắt xén biến mất?" Doanh Quảng nói.

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Chúng ta cái kia năng lượng trang bị, có xảy ra ngoài ý liệu sao?"

Doanh Quảng nghĩ một lát, lắc đầu, xác thực chưa từng đi ra ngoài ý muốn , bất kỳ người nào bị cái kia trang bị vòng xoáy năng lượng tập kích về sau, hoặc là chết, hoặc là mất đi tất cả ký ức, hoặc là trở thành cái xác không hồn.

"Nhâm huynh, ngươi vẫn là đầy đủ quả quyết." Doanh Quảng nói: "Vạn nhất sai lầm một chút xíu, triệt để phá hủy Thẩm Lãng tinh thần, cái kia Long chi hối liền không còn cách nào bị kích hoạt, chúng ta liền triệt để mất đi chiến lược lực uy hiếp."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Có chút bất đắc dĩ, hắn đã từng bước ép sát."

Thẩm Lãng luôn miệng nói có thể tại vòng xoáy năng lượng bên trong tìm tới cứu vớt Nhậm Doanh Doanh công chúa biện pháp, xác thực đem Phù Đồ Sơn chi chủ bức đến một góc nào đó.

Hắn vai trò thế nhưng là vô cùng yêu thương nữ nhi tuyệt sắc, mắt thấy cứu vớt nữ nhi cơ hội đang ở trước mắt, vừa cái kia phụ thân nguyện ý từ bỏ sao? Dù là chỉ có một phần trăm cơ hội?

Lại có Thẩm Lãng quá mức xảo trá, nếu như có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã giải quyết triệt để trí tuệ của hắn xảo trá, nhưng là lại bảo trì linh hồn hắn tinh thần độ hoàn hảo, vậy liền không thể tốt hơn.

Vì lẽ đó Phù Đồ Sơn chi chủ tương kế tựu kế, trình diễn cảm động lòng người cứu vớt Nhậm Doanh Doanh một màn, nhưng trên thực tế là vì phá hủy Thẩm Lãng đại bộ phận ký ức, triệt để tan rã Thẩm Lãng thông minh trí tuệ. Đương nhiên bởi vì lo lắng trực tiếp đem Thẩm Lãng biến thành cái xác không hồn, triệt để mất đi tinh thần linh hồn, hắn không dám đem cái này thượng cổ năng lượng vũ khí mở tối đa, chỉ dám mở đến 30% tả hữu.

Kể từ đó hắn liền nhất tiễn song điêu, chẳng những triệt để tan rã Thẩm Lãng quỷ kế, hơn nữa còn để Nhậm Doanh Doanh triệt để tuyệt vọng, đã không còn bất luận cái gì mơ màng.

Doanh Quảng kỳ thật rất nghi hoặc, hắn cảm thấy Thẩm Lãng như thế trí kế vô song, làm sao lại dễ như trở bàn tay bị phá hủy đại não ký ức, phá hủy ký ức?

Nhưng là hắn tuyệt đối tin tưởng Phù Đồ Sơn chi chủ, ở phương diện này bất luận kẻ nào muốn lừa gạt qua Nhâm Tông chủ đều là không thể nào. Thẩm Lãng rõ ràng ký ức hoàn chỉnh, nhưng là muốn ở trước mặt hắn đóng vai mất trí nhớ dáng vẻ? Hoàn toàn không thể nào, tuyệt đối không thể gạt được Nhâm Tông chủ Hỏa Nhãn Kim Tinh.

Như vậy là như vậy sao?

Thật đúng là dạng này.

Thẩm Lãng những cái kia mất trí nhớ biểu hiện, còn có loại kia thất hồn lạc phách, loại kia hậm hực chết lặng, toàn bộ đều là thật.

Bởi vì Phù Đồ Sơn chi chủ quá xảo trá, quá lợi hại, ở trước mặt hắn diễn kịch căn bản không có khả năng thành công.

Thẩm Lãng đang xông nhập cái gọi là cái này vòng xoáy năng lượng trước đó, liền đã cho trí não truyền đạt chỉ lệnh.

Tại xông vào vòng xoáy năng lượng nháy mắt, trí não triệt để che đậy Thẩm Lãng đại não, dạng này cũng sẽ không nhận bất cứ cái gì thương tổn.

Loại này vòng xoáy năng lượng là một loại thượng cổ vũ khí, chuyên môn dùng để đối phó đại não của con người, dùng bạo lực nhất thủ đoạn tan rã người ký ức cùng ý chí.

Nhưng liền như là một đài máy tính, coi như virus lợi hại hơn nữa, ta máy tính không mở máy, ngươi tổng tiến công kích không ta đi.

Đợi đến Thẩm Lãng thức tỉnh về sau, trí não căn cứ Thẩm Lãng trước đó chỉ lệnh, một chút xíu mở ra Thẩm Lãng não bộ ký ức. Liền phảng phất một đài máy tính, trước đó đem đại bộ phận ổ cứng đều che đậy, một chút xíu giải tỏa.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng mất trí nhớ là 100% chân thực, cũng chỉ có dạng này mới có thể triệt để giấu diếm được Phù Đồ Sơn chi chủ.

"Nhâm huynh, ngươi dự định lúc nào lợi dụng Thẩm Lãng đi mở ra thượng cổ di tích bên trong những bí mật kia phòng thí nghiệm, trụ sở bí mật?" Doanh Quảng phảng phất hững hờ hỏi.

"Không vội." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Lúc này chúng ta phảng phất muốn cầu ổn, mà không thể liều lĩnh, đem hiện hữu đồ vật hiểu rõ, lại một chút xíu đào móc tân đồ vật."

"Đúng, Nhâm huynh suy tính được chu toàn." Doanh Quảng nói: "Thẩm Lãng ký ức không có hoàn toàn biến mất, chỉ là mất đi đại bộ phận, còn lại biến thành mảnh vỡ, như vậy nhưng có nói ra vật gì có giá trị?"

Phù Đồ Sơn chi chủ ánh mắt nhìn sang, cười nói: "Làm sao? Doanh huynh? Ngươi lo lắng Thẩm Lãng nói ra cái gì không nên nói đồ vật sao?"

Người này thật đúng là nhạy cảm a.

Doanh Quảng nói: "Nhâm huynh nói đùa."

Phù Đồ Sơn chi chủ lắc đầu nói: "Kể một ít tương đối bí mật từ ngữ, ví dụ như Sauron đại đế, vừa ví dụ như thất lạc quốc gia phế tích, vừa ví dụ như ma quỷ tam giác lớn, vừa ví dụ như Luy Tổ. . ."

Doanh Quảng nói: "Liền rốt cuộc không có khác?"

Theo Doanh Quảng, trứng rồng tại Thẩm Lãng trong trí nhớ nhất định sẽ phi thường khắc sâu, vì lẽ đó dù là trở thành mảnh vỡ kí ức, đây cũng là một mảnh phi thường lóe sáng mảnh vỡ, rất dễ dàng bị nhặt lên.

Phù Đồ Sơn chi chủ gương mặt ngưng trọng lên, chậm rãi nói: "Doanh Quảng huynh, ngươi đến tột cùng muốn nói điều gì?"

Doanh Quảng nói: "Hắn cũng không nói đến nhường ngươi triệt để rung động danh từ?"

Phù Đồ Sơn chi chủ lắc đầu.

Doanh Quảng nhắm mắt lại, hắn căn bản không dám điểm phá, bởi vì trứng rồng cái từ này hắn nửa chữ cũng không thể lộ ra.

Nhưng là Thẩm Lãng ký ức bạo liệt về sau, cũng liền không tồn tại giữ bí mật, vì lẽ đó trứng rồng cái từ này từ trong miệng hắn nói ra được xác suất sẽ phi thường cao.

Nhưng Thẩm Lãng nhưng không có phun ra hai chữ này, chứng minh cái gì?

"Nhâm huynh, Thẩm Lãng tên gian tặc này lại cùng ngươi diễn kịch, ta không có bất kỳ chứng cớ nào, nhưng ta có một loại trực giác, hắn tại cùng ngươi diễn kịch." Doanh Quảng run rẩy nói.

Phù Đồ Sơn chi chủ sắc mặt hơi đổi một chút, thật sâu nhìn Doanh Quảng một chút, rất hiển nhiên đối phương có bí mật tại đối với hắn giấu diếm a.

Nhưng lúc này không trọng yếu.

Hắn bỗng nhiên vung tay lên, trên trời một con cự điêu đáp xuống, Phù Đồ Sơn chi chủ nhanh chóng nhảy lên cự điêu, dùng tốc độ nhanh nhất hướng phía nam bộ hải vực thượng cổ di tích bay đi.

Nhanh, thời gian nhất định phải nhanh.

Nếu không liền đến không kịp.

Nếu như Thẩm Lãng dùng một loại trước nay chưa từng có phương thức đang giả vờ mất trí nhớ, hậu quả kia cũng quá đáng sợ.

Đại biểu hắn xem thấu hết thảy, đại biểu cho tiếp xuống cục diện sẽ triệt để mất khống chế!

Quả nhiên, vẻn vẹn mấy canh giờ sau.

Đối diện bay tới một người thủ vệ dưới mặt đất lăng mộ đặc chủng võ sĩ, tại khoảng cách Phù Đồ Sơn chi chủ còn rất xa thời điểm, hắn liền nói: "Tông chủ, công chúa điện hạ để cho ta tới bẩm báo ngươi, nàng có cấp tốc sự tình mang theo Bạch Ngọc Kinh sứ giả xuôi nam."

Phù Đồ Sơn chi chủ gương mặt run lên bần bật.

Không tốt, xấu nhất sự tình phát sinh!

Thẩm Lãng cái thằng này muốn chạy trốn, hắn muốn lợi dụng nữ nhi xuyên qua vòng xoáy năng lượng, hắn muốn đi Kim Cương phong thượng cổ di tích, hắn muốn đi cứu Căng Quân.

Cấp tốc, cấp tốc!

Hi vọng hết thảy còn kịp, hi vọng còn ngăn cản cái này tiểu tặc xuyên qua vòng xoáy năng lượng.

Phù Đồ Sơn chi chủ trực tiếp đáp xuống, trực tiếp đáp xuống Phù Đồ Sơn một cái trụ sở bí mật lên.

"Long chi lực phát xạ trang bị chuẩn bị, đem ta hướng phía phía nam phát xạ."

Đặc chủng võ sĩ lập tức hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, tông chủ điên cuồng như vậy sao? Cưỡi bạch điêu phi hành cũng không kịp? Lại muốn dùng long chi lực phát xạ thân thể của hắn?

Nhanh, nhanh, hi vọng còn kịp, ngàn vạn không thể để cho Thẩm Lãng chạy.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 530: : Thẩm Lãng Nhậm Doanh Doanh Cẩu Nam Nữ! Kinh Diễm Kỳ Tích!

Chương 529:: Thẩm Lãng Nhậm Doanh Doanh cẩu nam nữ! Kinh diễm kỳ tích!

"Nhanh, nhanh, nhanh. . ."

Phù Đồ Sơn chi chủ vừa mới rơi xuống đất lập tức hạ lệnh chuẩn bị long chi lực, mấy tên đặc chủng võ sĩ liền nhấc tới một cái rỗng ruột thiết cầu. Dùng long chi lực trang bị phát xạ dĩ nhiên không phải trực tiếp phát xạ thân thể, mà là đem người chứa ở trong thùng sau đó bắn ra đi.

"Không cần dùng thiết cầu, dùng giả Long chi hối." Phù Đồ Sơn chi chủ trực tiếp ra lệnh.

Bởi vì thiết cầu không có đuôi lửa, dựa vào long chi lực tự thân lực đàn hồi nhiều nhất chỉ có thể phát xạ hơn một trăm dặm mà thôi. Nhưng giả Long chi hối trừ sẽ không bạo tạc bên ngoài, nó cũng là có được đuôi lửa, có thể phi hành trên không trung, chân chính Long chi hối chỉ có thể phát xạ hơn năm trăm dặm, bởi vì trọng lượng của nó quá lớn, mà giả Long chi hối trọng lượng muốn nhẹ hơn nhiều, cho nên có thể đủ phát xạ đến càng xa, vượt qua sáu, bảy trăm dặm.

Nói đến vẫn như cũ là cảm tạ Thẩm Lãng, lúc ấy hắn quang minh chính đại trộm đi một chi Long chi hối về sau, lại dùng một chi giả Long chi hối từ Doanh Vô Khuyết nơi đó lừa gạt đi đệ nhị chi Long chi hối.

Nhưng là chi này giả Long chi hối lại rơi nhập Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng trong tay, bọn hắn cũng phục chế đại lượng giả Long chi hối, thậm chí so Thẩm Lãng làm được còn muốn chân thật, đương nhiên bọn chúng là không cần Thẩm Lãng huyết mạch kích hoạt, bất quá ngươi cứng rắn muốn kích hoạt lời nói, bọn chúng cũng có lấp lóe hiệu quả.

Dùng thời gian nhanh nhất mở ra giả Long chi hối, đây là rỗng ruột, Phù Đồ Sơn chi chủ dùng tốc độ nhanh nhất chui vào, sau đó Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ đem giả Long chi hối một lần nữa tổ hợp.

"Phát xạ xa nhất khoảng cách, mục tiêu kế tiếp trụ sở bí mật."

"Phải!"

Bí mật này căn cứ quan chỉ huy tối cao, thần tốc đưa vào phát xạ mục tiêu, sau đó bỗng nhiên vặn vẹo chốt mở.

"Sưu. . ." Chi này giả Long chi hối bỗng nhiên bay vụt đến không trung, mấy trăm mét về sau phun ra đuôi lửa nháy mắt gia tốc, hướng phía nam bộ phương hướng gào thét mà đi.

Đương nhiên giả Long chi hối chính là giả, dù là có thể phun ra đuôi lửa, tốc độ nhất nhanh cũng rất khó vượt qua năm trăm mét mỗi giây, nhưng cái tốc độ này cũng đã vượt xa tuyết điêu tốc độ phi hành.

Ròng rã mười phút sau, chi này giả Long chi hối ngay tại Phù Đồ Sơn kế tiếp trụ sở bí mật trên không, như là sao băng phóng tới.

Nhất thời, bí mật này căn cứ bên trên người rùng mình.

Chuyện gì xảy ra? Vậy mà từ phía bắc phóng tới một chi Long chi hối? Đây là muốn phát sinh thế chiến sao? Đại Viêm đế quốc đánh tới sao?

"Chặn đường, chặn đường, nhanh. . ."

Theo quan chỉ huy tối cao ra lệnh một tiếng, mười mấy bộ phòng không thượng cổ cường nỗ bỗng nhiên phát xạ, tại không trung chặn đường chi này giả Long chi hối.

Thế giới này không có vô tuyến điện, cưỡi điêu người tốc độ cũng không có nhanh như vậy, vì lẽ đó cái trụ sở này người căn bản cũng không biết rõ chi này giả Long chi hối là chính mình phát xạ tới.

Bất quá liền xem như giả Long chi hối, xác ngoài cũng là cực độ kinh người, coi như những này cự tiễn tại không trung thành công chặn đường, cũng hoàn toàn hư hao không nó xác ngoài.

Mấy chục giây về sau.

"Sưu. . ."

Chi này giả Long chi hối bỗng nhiên rơi xuống.

Cái này Phù Đồ Sơn trụ sở bí mật người thống khổ nhắm mắt lại, sau đó chờ đợi đại hủy diệt đến. Long chi hối a, một khi bạo tạc, trên cơ bản bí mật này căn cứ liền xem như xong.

Nhưng mà chi này giả Long chi hối rơi xuống về sau, bỗng nhiên nhập vào dưới mặt đất sâu vài chục thước, nhưng không có bạo tạc.

Sau một lát, lại xuất hiện nổ vang, giả Long chi hối ở giữa chỗ nối tiếp trực tiếp từ nội bộ bị cắt ra, một người từ bên trong chui ra ngoài.

Bí mật này căn cứ bên trên người triệt để kinh ngạc đến ngây người, vậy mà là. . . Tông chủ?

Tông chủ vậy mà từ giả Long chi hối bên trong chui ra ngoài?

Phù Đồ Sơn chi chủ đi thẳng tới trụ sở bí mật võ sĩ thủ lĩnh trước mặt nói: "Chuẩn bị tân giả Long chi hối, long chi lực phát xạ trang bị chuẩn bị, đem ta phát xạ đến phía nam bảy trăm dặm kế tiếp trụ sở bí mật."

Cái kia võ sĩ thủ lĩnh rung động một cái, sau đó dập đầu nói: "Phải."

Mấy phút về sau!

"Ầm!"

"Sưu!"

Một tiếng vang thật lớn về sau, lại một chi giả Long chi hối bắn ra đi, hướng phía phía nam gào thét mà đi.

Lại qua mười mấy phút, chi này giả Long chi hối tất cả động lực hao hết, trực tiếp rơi xuống tại Phù Đồ Sơn kế tiếp trụ sở bí mật bên trong.

Vẻn vẹn hơn nửa giờ, Phù Đồ Sơn chi chủ liền "Phi hành" hơn một ngàn ba trăm dặm, bất quá phi thường đáng tiếc, cũng không phải là mỗi một cái căn cứ đều có long chi lực phát xạ trang bị.

Trước đó nói qua long chi lực phát xạ trang bị so Long chi hối còn hiếm có hơn, giá trị liên thành.

Sau khi rơi xuống đất, Phù Đồ Sơn chi chủ lại một lần nữa từ giả Long chi hối bên trong đi ra, lại một lần nữa cưỡi lên tuyết điêu, tiếp tục hướng phía phía nam bay đi.

Hi vọng hết thảy còn kịp, hàng vạn hàng nghìn không thể để cho Thẩm Lãng tiểu tặc kia đạt được.

… …

Thẩm Lãng bị chứa vào quan tài trước đó, Phù Đồ Sơn công chúa hỏi một câu: "Ngươi giúp ta phụ thân kích hoạt một chi Long chi hối, phá hủy một cái hòn đảo, kia là bí mật của ngươi căn cứ?"

Thẩm Lãng nói: "Cái kia hòn đảo là ta đào móc dầu hỏa trụ sở bí mật, hơn nữa còn là ta phát triển hóa chất căn cứ. Nó đối với ta là rất trọng yếu, nhưng đối phụ thân ngươi đến nói, chỉ là một cái không có giá bao nhiêu giá trị mục tiêu, hắn chỗ nào cam lòng dùng một chi Long chi hối đi phá hủy? Long chi hối quá quý giá, cứ việc không có ai biết các ngươi Phù Đồ Sơn đến tột cùng có bao nhiêu, nhưng ta cảm thấy số lượng này sẽ không quá nhiều. Hắn để ta kích hoạt một chi thật Long chi hối, nhưng phát xạ thời điểm lại là một chi giả Long chi hối, sau đó phi thường quan tâm để người che con mắt của ta, không cho ta nhìn bạo tạc hình tượng. Vì lẽ đó trận này phá hủy là giả, cái kia hòn đảo thật đúng là không đáng vận dụng Long chi hối dạng này cấp chiến lược sát khí."

Nhậm Doanh Doanh nghe được đáp án này về sau, buông lỏng một hơi, gật gật đầu.

Đương nhiên đây không phải nàng trách trời thương dân, như vậy quan tâm Thẩm Lãng dưới trướng chết sống, mà là nàng muốn xác định Thẩm Lãng không phải loại kia Ngoan Nhân, vì đạt được đến mục tiêu không tiếc hi sinh chính mình người Ngoan Nhân, tựa như là Doanh Quảng, tựa như là phụ thân của nàng Nhâm Tông chủ.

… . . .

Nhậm Doanh Doanh, hùng tráng nữ võ sĩ khiêng một cái quan tài, cưỡi hai cái tuyết điêu xuất hiện tại nam bộ hải vực thượng cổ di tích lối vào trên không thời điểm, lập tức bị mấy chục chi tuyết điêu vây quanh, mỗi một cái tuyết điêu đều cưỡi một tên đặc chủng võ sĩ, trang bị thượng cổ chiến nỏ, chính là loại kia có thể cuồng bạo liên xạ thượng cổ chiến nỏ, đây chính là cường đại không quân a.

"Bái kiến công chúa điện hạ!"

"Bái kiến công chúa điện hạ!"

Cho dù là ban đêm, tất cả mọi người cũng đều nhận ra Nhậm Doanh Doanh.

Nhậm Doanh Doanh không chút nào đáp lại, trực tiếp hạ xuống trên Hắc Thạch đảo.

Cái này thượng cổ di tích lối vào vẫn là Thẩm Lãng mở ra đâu, lúc ấy hắn dùng tứ sắc định lý mở ra cái này lối vào thời điểm, thế nhưng là kinh diễm vô số người, bao quát Nhậm Doanh Doanh, bởi vì cái này nan đề chính nàng cũng thử nghiệm hiểu qua, nhưng thất bại.

Lúc này toàn bộ Hắc Thạch đảo đã hoàn toàn đại biến dạng, vốn là một cái hoang đảo, mà bây giờ phía trên trực tiếp bao trùm một cái cự hình thành lũy, không thể phá vỡ thành lũy.

Tất nhiên chúng ta không cách nào đem cái này lối vào che giấu, vậy liền đưa nó bao khỏa bảo vệ. Cái này cự hình thành lũy bên trong có vô số thượng cổ vũ khí, phòng không, phòng biển, hơn nữa còn có vượt qua hơn vạn tên Phù Đồ Sơn võ sĩ.

Không chỉ có như thế, như thế một cái nhỏ hoang đảo, vậy mà xây dựng một cái cự hình bến tàu, có thể dung nạp mấy trăm tàu chiến hạm. Phạm vi ngàn dặm hải vực bên trong, đâu đâu cũng có Phù Đồ Sơn hạm đội, thậm chí là cường đại thượng cổ chiến hạm.

Đối mặt cường đại như vậy lực lượng phòng ngự, muốn chính diện đột phá cơ hồ là không thể nào, vì lẽ đó muốn cướp đoạt cái này thượng cổ di tích thế lực không phải là không có, Thiên Nhai

Hải Các, Tru Thiên Các chờ một chút đều có tâm tư như vậy, thậm chí đều có một ít kế hoạch.

Nhưng là đối mặt Phù Đồ Sơn cái này cường đại lực lượng phòng ngự, bọn hắn vẫn là từ bỏ.

Nhậm Doanh Doanh trực tiếp đáp xuống cự hình thành lũy đỉnh, trực tiếp hạ lệnh: "Mở ra thượng cổ di tích lối vào, ta muốn đi vào."

Cái này thành bảo tối cao thủ lĩnh là Phù Đồ sơn trưởng lão, hiến đường chi chủ, Ngô Tuyệt cha.

Hắn hơi hơi do dự một cái, nói: "Công chúa, xin hỏi. . ."

Nhậm Doanh Doanh lạnh giọng nói: "Ngậm miệng, ta cần thiết nói cho ngươi sao?"

"Là. . ." Phù Đồ Sơn Ngô trưởng lão lập tức khom người nói: "Mời đi theo ta."

Bất kể như thế nào, chí ít ở ngoài mặt Nhậm Doanh Doanh là Phù Đồ Sơn nhân vật số hai. Hơn nữa nàng cũng không giống như là Ngô Đồ Tử như thế có tiếng không có miếng, nàng nhưng là chân chính nhân vật lợi hại, cứ việc nàng mãi mãi cũng không thể rời đi thành dưới đất, nhưng những năm gần đây nàng thế nhưng là làm rất nhiều người, tuyệt đối được xưng tụng là tâm ngoan thủ lạt.

Rất nhanh, cái này thượng cổ di tích lối vào bị mở ra, Nhậm Doanh Doanh quang minh chính đại đi vào.

Mà thân ảnh của nàng vừa mới biến mất, hiến đường Ngô trưởng lão nói thẳng: "Nhanh, cưỡi nhanh nhất tuyết điêu Bắc thượng, đem đây hết thảy báo cho tông chủ, xác định công chúa điện hạ cử động lần này là tông chủ ý chí."

Đón lấy, cái này Ngô trưởng lão lập tức đuổi kịp Nhậm Doanh Doanh, tại mọi thời khắc cùng sau lưng nàng.

… . . .

Cái này thượng cổ di tích rất lớn, thật hắn bao lớn, chính là một cái hoàn chỉnh thành thị, chỉ bất quá bị chôn giấu dưới đất.

Vì lẽ đó dù là tiến vào di tích bên trong, cũng vẫn là muốn ngồi cưỡi tuyết điêu, một mực hướng phía phía tây bay đi.

Hiến đường Ngô trưởng lão một mực theo sau lưng, nhìn chằm chằm Nhậm Doanh Doanh nhất cử nhất động, cũng không có chủ động mở miệng hỏi thăm, bởi vì chú định từ Nhậm Doanh Doanh nơi này không chiếm được hồi đáp gì, vị này Phù Đồ Sơn công chúa là phi thường cao lãnh ngạo mạn.

Chỉ bất quá đi theo tới đặc chủng võ sĩ càng ngày càng nhiều, ngay từ đầu là mấy chục tên, về sau là mấy trăm tên, bọn hắn cưỡi tuyết điêu, đem Nhậm Doanh Doanh vây vào giữa, như là giống như quần tinh vây quanh vầng trăng.

Đây là đáy biển, nhưng cả cổ di tích thành dưới đất phi thường hoàn chỉnh, thậm chí còn có một loại bầu trời ảo giác.

Bất quá cũng rất đáng tiếc, có rất nhiều địa phương địa phương vẫn là biến thành phế tích, cũng không phải là bởi vì tuế nguyệt xâm nhập, mà là bị Phù Đồ Sơn bạo lực khai phát phá hủy.

Bởi vì những này thượng cổ di tích vũ khí bí mật kho, phòng thí nghiệm bí mật, trụ sở bí mật, đều xem như trọng điểm bảo hộ kiến trúc, đều đắp lên cổ năng lượng hạch tâm hoàn chỉnh bảo hộ, căn bản là không có cách phá vỡ. Lúc ấy Phù Đồ Sơn thân nhập bảo sơn lại hai tay trống trơn, cho nên trực tiếp dẫn bạo những này năng lượng hạch tâm, cưỡng ép mở ra những bí mật này kho vũ khí, đạt được lượng lớn thượng cổ vũ khí trang bị.

Chính là bởi vì những này bạo lực tính khai phát, mới khiến cho lúc ấy đáy biển phát sinh một lần lại một lần địa chấn, thậm chí dụ phát đại hải khiếu. Nguyên bản cái này thượng cổ di tích càng thêm hoàn chỉnh to lớn, nhưng bây giờ có vượt qua một phần ba bộ phận đã đổ sụp, lại hoặc là bị nước biển bao phủ, đều là bị hủy bởi bạo lực tính khai phát.

Phù Đồ Sơn phát một bút lớn tiền của phi nghĩa, nháy mắt trở nên vô cùng cường đại, cho nên mới có hùng tâm tráng chí đi khiêu khích chí cao vô thượng Đại Viêm Hoàng đế.

Nhưng là ba năm này bạo lực tính khai phát, không biết để bao nhiêu thượng cổ điển tịch, bao nhiêu quý giá vật tư bị năng lượng hạch tâm nổ lớn hủy diệt, lại không biết có bao nhiêu đồ vật triệt để chìm vào đáy biển.

Đổi thành Khương Ly tới khai phát cái này thượng cổ di tích, dù là dùng năm mươi năm ở giữa cũng sẽ không tiến độ nhanh như vậy.

Cái này tương đương với phát hiện một cái cổ mộ, quốc gia bộ môn là vì bảo hộ văn vật, vì lẽ đó khai thác tốc độ phi thường chậm, hết thảy đều cẩn thận từng li từng tí. Mà trộm mộ là vì phát tài, trực tiếp liền dùng thuốc nổ rầm rầm rầm, dù sao bọn hắn chỉ cần có thể bán lấy tiền bảo bối.

… …

Cái này thượng cổ di tích thực tế là quá lớn, Nhậm Doanh Doanh bọn người một mực hướng phía phía tây phi hành, ròng rã bay mấy canh giờ.

Rốt cục, bay đến cái này thượng cổ di tích biên giới.

Càng đi phía tây, thượng cổ di tích liền càng hoàn chỉnh, bởi vì Phù Đồ Sơn đã ăn no, không có tiếp tục bạo lực tính khai phát, mà là khai thác có thể cầm tục tính khai phát, vì lẽ đó nơi này có đại lượng hoàn chỉnh phòng thí nghiệm bí mật, bí mật nhà kho, trụ sở bí mật.

"Cả cổ di tích còn có bao nhiêu không có khai thác phòng thí nghiệm bí mật, trụ sở bí mật, bí mật nhà kho chờ một chút?" Nhậm Doanh Doanh rốt cục mở miệng.

"Ba trăm chín mươi bảy cái." Hiến đường Ngô trưởng lão nói.

Lúc này, thượng cổ di tích trên mặt đất lít nha lít nhít đều là Phù Đồ Sơn quân đoàn, bọn hắn chẳng những là ở đây duy trì trật tự, còn ở nơi này tiến hành huyết mạch cải tạo, vũ khí huấn luyện chờ một chút, bởi vì nơi này có đại lượng ngay tại công việc thượng cổ năng lượng hạch tâm, có được tốt nhất năng lượng hoàn cảnh.

Phù Đồ Sơn nhan sắc là màu lục, bởi vì đây cũng là đại bộ phận cổ trùng nhan sắc.

Nhưng là hiện tại bọn hắn nhan sắc có một chút điểm cải biến, biến thành màu xanh lá cây đậm, màu xanh đen, lại có chút thiên hướng về màu vàng, đây là U Minh nhan sắc, tựa như là tận thế bầu trời nhan sắc. Vì lẽ đó Phù Đồ Sơn bí mật quân đoàn cũng bị ca tụng là địa ngục quân đoàn, cũng là bởi vì bọn hắn áo giáp nhan sắc là U Minh lục.

Mà lúc này, nơi này liền có vô số kể địa ngục quân đoàn.

Phù Đồ Sơn dù sao cũng là một cái siêu thoát thế lực, cứ việc thế lực cường đại, nhưng là muốn chế tạo bí mật quân đoàn, vẫn là cần đại lượng người, mà bọn hắn không có lượng lớn nhân khẩu cơ sở, cái này cần Doanh Quảng.

Doanh Quảng cần Phù Đồ Sơn vũ khí, kỹ thuật. Phù Đồ Sơn cần Tân Càn vương quốc cung cấp lượng lớn nhân khẩu.

Hai mươi năm qua, Tân Càn vương quốc vì Phù Đồ Sơn cung cấp nhân khẩu quả thực vô số kể, hơn nữa không chỉ Tân Càn vương quốc con dân, bọn hắn còn đại lượng cướp bóc quốc gia khác dân chúng.

Vì lẽ đó, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng ở giữa lợi ích kết hợp chặt chẽ không thể tách rời.

"Nói cách khác, đi qua hơn nửa năm thời gian, các ngươi vẻn vẹn mở ra hai cái bí mật phòng thí nghiệm?" Nhậm Doanh Doanh cười lạnh nói: "Chúng ta tổng cộng đầu nhập bao nhiêu học sĩ? Bao nhiêu đặc chủng võ sĩ?"

"Bảy ngàn tên các loại học sĩ." Hiến đường Ngô trưởng lão nói.

Nhậm Doanh Doanh cười lạnh nói: "Bảy ngàn người, thời gian nửa năm, mở ra hai cái tiểu thực nghiệm thất? Còn thừa lại 397 cái, cái kia tổng cộng cần bao lâu thời gian mới có thể mở ra hoàn tất? Năm trăm năm? Một ngàn năm? Phế vật. . ."

Hiến đường Ngô trưởng lão đầu rủ xuống.

"Ngươi nghĩ rằng chúng ta thời gian còn rất nhiều? Doanh Vô Minh đã đại biểu Phù Đồ Sơn chính thức có mặt siêu thoát thế lực nghị hội, chúng ta đã cùng Đại Viêm đế quốc triệt để vạch mặt, chúng ta không có thời gian." Nhậm Doanh Doanh lạnh giọng quát lớn: "Khai thác vị trí cuối đào thải chế, bảy ngàn cái học sĩ chia làm bảy mươi tổ, mỗi một cái tổ tiến hành cạnh tranh, khai phát tốc độ nhanh nhất đạt được ngợi khen, khai phát tốc độ chậm nhất ba cái tổ, mỗi lần giết chết mười người, một tháng cạnh tranh một lần. Nói cách khác mỗi tháng muốn giết chết ba mươi người, muốn sống, nhất định phải liều mạng."

Lời này mới ra, người chung quanh run lên bần bật.

Đây quả nhiên là công chúa điện hạ phong cách, lãnh khốc vô tình.

Sau đó, Nhậm Doanh Doanh từ đầu đến cuối không làm chủ đề, nàng hoàn toàn ở đóng vai một cái lãnh khốc Thiếu chủ, ngay tại thị sát thượng cổ di tích khai phát công việc, mà lại là nhất khắc nghiệt cái chủng loại kia lãnh đạo, chẳng những tàn khốc, mấu chốt nhất là có Hỏa Nhãn Kim Tinh.

Nàng trực tiếp đi đến một tên học sĩ sau lưng. Cái kia học sĩ toàn thân run lên, sau đó càng thêm đầu nhập công việc.

"Ngươi đang làm gì?" Nhậm Doanh Doanh lạnh giọng nói.

"Tại. . . Tại tính toán." Tên này học sĩ nói: "Đây là một cái phi thường mấu chốt tính toán quá trình, chúng ta đang tiến hành một loại nào đó sắp xếp tổ hợp diễn biến, cần bài trừ đi đại khái mấy trăm vạn cái sai lầm đáp án, sau đó tìm tới chính xác cái nào."

"Ngươi thật là tại tính toán sao?" Nhậm Doanh Doanh hỏi.

Tên này học sĩ lúc này bình tĩnh xuống tới, bởi vì hắn lúc này trên giấy lít nha lít nhít đều là toán học công thức, nhìn qua vô cùng phức tạp thâm ảo, có thể xem hiểu người đều không có mấy cái, huống chi là Nhậm Doanh Doanh loại này ngoài nghề.

"Đúng vậy công chúa điện hạ, chúng ta ngay tại hết ngày dài lại đêm thâu tính toán, công việc này so trong tưởng tượng muốn phức tạp nhiều lắm nhiều lắm, bởi vì chúng ta đã đình chỉ bạo lực tính khai phát, chúng ta đang dùng thượng cổ tri thức lực lượng nếm thử mở ra những bí mật này phòng thí nghiệm." Tên này học sĩ giọng điệu thậm chí đã tràn ngập tự đắc.

Hắn thấy, muốn lừa gạt Nhậm Doanh Doanh loại này thượng vị giả rất dễ dàng, cái này lít nha lít nhít toán thuật công thức ngươi xem hiểu chưa? Cũng không cần ở nơi đó cố làm ra vẻ.

Nhậm Doanh Doanh cầm qua tờ giấy này, lạnh lùng nhìn một chút.

"Nơi này sai, nơi này sai, nơi này sai. . ." Nàng trực tiếp cầm qua bút, tại đối phương diễn toán tờ giấy này bên trên vẽ ra ba cái sai lầm.

"Trăm ngàn chỗ hở, hơn nữa như thế sai lầm quá hoang đường, hoàn toàn là không quan tâm, ngươi tại nói với ta ngươi rất đầu nhập?"

"Khó trách các ngươi tiến độ chậm như vậy, các ngươi chính là như vậy công việc?"

Nhậm Doanh Doanh thanh âm trở nên băng lãnh, mà cái kia học sĩ không dám tin nhìn qua Nhậm Doanh Doanh, phức tạp như vậy toán học nàng vậy mà đều hiểu? Hơn nữa dễ như trở bàn tay tìm đến sai lầm của hắn chỗ?

"Ngươi bây giờ nói cho ta, ngươi là tại chăm chỉ làm việc sao?" Nhậm Doanh Doanh lạnh nhạt nói.

Cái kia học sĩ đứng dậy, khẽ run, nói: "Công chúa điện hạ, chúng ta thực tế là quá rã rời. . ."

Hắn vẫn chưa nói xong, trực tiếp liền bị Nhậm Doanh Doanh đặt tại trên mặt bàn, đầu trực tiếp bạo.

Lập tức, ở đây học sĩ thân thể bỗng nhiên co quắp một trận, cơ hồ muốn dọa đi tiểu.

Sau đó, Nhậm Doanh Doanh cực nhanh kiểm tra ở đây học sĩ công việc tiến độ.

"Người này, giết!" Theo Nhậm Doanh Doanh ra lệnh một tiếng, chỉ vào một cái khác học sĩ đầu.

Hùng tráng nữ võ sĩ bỗng nhiên chém xuống một kiếm, đem một tên học sĩ đầu bổ xuống.

"Người này, cũng giết, đây không phải đang làm việc, quả thực là tại phạm tội!"

"Cái này, cái này, cái này, còn có cái kia. . ." Nhậm Doanh Doanh không ngừng dùng ngón tay chỉ người, lập tức bắt được mười mấy cái thật giả lẫn lộn học sĩ.

"Đi quảng trường, triệu tập tất cả mọi người đến xem."

Cái này mấy chục danh học sĩ được đưa tới trên quảng trường, mấy vạn người tới trước vây xem, đồng thời nghe Nhậm Doanh Doanh phát biểu.

"Toàn bộ chém đầu!"

Theo Nhậm Doanh Doanh ra lệnh một tiếng, cái này mấy chục tên thật giả lẫn lộn học sĩ toàn bộ bị chém đầu.

Trước hết giết người lập uy.

Đón lấy, Nhậm Doanh Doanh ánh mắt liếc nhìn mọi người tại đây, bao quát mấy vạn danh địa ngục quân đoàn, hơn ngàn tên đặc chủng võ sĩ, năm cái trưởng lão, ba cái đường chủ.

"Các ngươi coi là còn có rất nhiều thời gian? Không, không có!"

"Chúng ta đã cùng Đại Viêm đế quốc vạch mặt, Đại Viêm đế quốc không biết có bao nhiêu Long chi hối đang đối mặt chúng ta."

"Thế chiến có lẽ vào ngày mai liền muốn bộc phát, có lẽ hậu thiên. . ."

"Chúng ta không có thời gian, hoặc là hết sức chuyên chú công việc, dùng hết trí tuệ của các ngươi, lực lượng, tinh thần, trọng yếu nhất chính là đầu nhập các ngươi tất cả yêu quý."

"Cái này thượng cổ di tích bên trong cũng là chiến trường, dung không được các ngươi thật giả lẫn lộn, dung không được các ngươi qua loa sự tình."

"Hoặc là liều mạng, hoặc là chết!"

Không thể không nói, Nhậm Doanh Doanh thủ đoạn thật sự là cao minh. Nếu như hắn trực tiếp mang theo Thẩm Lãng đi vào thượng cổ di tích biên giới, trực tiếp liền muốn xâm nhập vòng xoáy năng lượng, vậy nhất định sẽ gặp phải ngăn cản.

Bởi vì nàng không có quyền lực này, cả cổ di tích khai thác tối cao quyền lực tại nhiệm tông chủ trong tay, hắn không có ở đây, quyền lực này liền từ thượng cổ di tích bên trong năm cái trưởng lão cộng đồng quyết định.

Nhậm Doanh Doanh mặc dù có công chúa xưng hào, hơn nữa xem như Phù Đồ Sơn Thiếu chủ, nhưng là tại thượng cổ di tích khai phát một chuyện lên, nàng không có ra lệnh quyền hạn.

Cho nên nàng chẳng những là tại lập uy, mà lại là tại lập xu thế, cứ việc nàng không có mở miệng nói nửa chữ, nhưng nàng cử động làm cho tất cả mọi người đều tin tưởng nàng là đại biểu cho Phù Đồ Sơn chi chủ mà đến, nàng là khâm sai đại thần.

Lúc này, liền Phù Đồ Sơn hiến đường trưởng lão đều tin tưởng vững chắc, Nhậm Doanh Doanh công chúa là phụng mệnh mà đến. Nhâm Tông chủ không nguyện ý làm cái tên xấu xa này, vì lẽ đó để nữ nhi đến dùng thủ đoạn thiết huyết đốc xúc khai phát tiến độ.

Nàng trước hết giết người lập uy, sau đó lôi cuốn vạn người chi thế đoạt quyền.

Đón lấy, Nhậm Doanh Doanh đi đến một cái cự hình kim tự tháp kiến trúc trước mặt hỏi: "Đây là cái gì?"

"Một cái thượng cổ thư viện, bên trong chứa mũi nhọn văn minh thời thượng cổ kỹ thuật." Một cái đại học sĩ nói.

"Ta không hỏi ngươi." Nhậm Doanh Doanh lạnh giọng nói: "Ngô trưởng lão, đây là cái gì?"

Nàng ánh mắt lạnh như băng nhìn qua Ngô trưởng lão.

"Khởi bẩm công chúa điện hạ, đây là một cái thượng cổ thư viện, bên trong ẩn chứa mũi nhọn văn minh thời thượng cổ kỹ thuật." Ngô trưởng lão tiến lên khom người nói.

Nhậm Doanh Doanh nói: "Rất trọng yếu?"

Ngô trưởng lão nói: "Đúng, rất trọng yếu."

Nhậm Doanh Doanh nói: "Hiện tại còn đánh nữa thôi mở nó môn sao?"

Ngô trưởng lão nói: "Đúng, mở không ra."

Nhậm Doanh Doanh nói: "Tổng cộng đầu nhập bao nhiêu cái học sĩ?"

"Năm trăm người." Ngô trưởng lão nói: "Bởi vì nó quá trọng yếu, vì lẽ đó đầu nhập học sĩ rất nhiều."

Nhậm Doanh Doanh nói: "Năm trăm cái học sĩ, dùng thời gian nửa năm, các ngươi tiến triển là bao nhiêu?"

Một tên đại học sĩ nói: "Khởi bẩm công chúa điện hạ, ba phần trăm tả hữu."

Nhậm Doanh Doanh lạnh giọng nói: "500 người, thời gian nửa năm, mới hoàn thành ba phần trăm? Các ngươi là muốn ép ta đem năm trăm người toàn bộ giết tuyệt sao?"

Cái này đại học sĩ lập tức quỳ xuống, dập đầu nói: "Công chúa điện hạ, cái này thượng cổ thư viện mở ra mật mã cực độ phức tạp, cần tiến hành mấy trăm ức lần tính toán, mỗi một lần tính toán đều cần thời gian dài. Chúng ta năm trăm người đã đàn tâm kiệt lo, không có chút nào lười biếng a."

Nhậm Doanh Doanh nói: "Nói như vậy ta oan uổng các ngươi, ta ngoài nghề chỉ huy người trong nghề? Năm trăm người trăm năm thời gian hoàn thành ba phần trăm, nói cách khác chí ít còn cần thời gian mười lăm năm, các ngươi mới có thể mở ra cái này thượng cổ thư viện?"

Cái kia đại học sĩ run rẩy nói: "Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, là như vậy."

Nhậm Doanh Doanh nói: "Mở ra quan tài."

Hùng tráng nữ võ sĩ lập tức mở ra quan tài.

"Tỉnh lại Thẩm Lãng."

Hùng tráng nữ võ sĩ dùng kim châm kích Thẩm Lãng.

"A. . ." Một tiếng kêu đau, Thẩm Lãng tỉnh lại, từ trong quan tài ngồi xuống, mê mang nhìn qua đây hết thảy nói: "Đây, đây là chỗ nào?"

Nhậm Doanh Doanh nói: "Mọi người thấy rõ ràng, đây là Thẩm Lãng, đã mất đi ký ức, mất đi ý chí, đại não nhận to lớn tổn thương."

Tất cả mọi người hướng phía Thẩm Lãng nhìn lại.

Mấy cái trưởng lão là biết rõ chuyện này, hơn nữa bọn hắn cũng biết tông chủ xác thực muốn lợi dụng mở ra thượng cổ di tích còn lại phòng thí nghiệm bí mật, trụ sở bí mật, bất quá lại có chỗ kiêng kị, vì lẽ đó trong miệng hắn mãi mãi cũng là câu nói kia, hắn không vội, phản muốn từng miếng từng miếng một mà ăn, tuyệt đối không nên nghĩ đến một lần là xong, không nên nghĩ muốn lợi dụng Thẩm Lãng đi đường tắt.

Chỉ bất quá mấy cái này trưởng lão nhất hiểu tông chủ, đương nhiên minh bạch nội tâm của hắn chân chính nghĩ cách.

"Thẩm Lãng, đây là thượng cổ thư viện, muốn mở nó ra cửa chính cần mật mã, nhất định phải tiến hành mấy trăm ức lần tính toán." Nhậm Doanh Doanh nói: "Chúng ta năm trăm danh học sĩ dùng thời gian nửa năm, mới hoàn thành lượng tính toán ba phần trăm. Ta cho ngươi mười phút, ngươi chỉ có một lần cơ hội, mở ra cái này thượng cổ thư viện môn, nếu như ngươi thất bại, ta liền cắt xén đi ngươi."

"Chuẩn bị, đếm ngược!"

Lập tức, mười cái đồng hồ cát bắt đầu dựng ngược, bên trong hạt cát bắt đầu trút xuống.

Hùng tráng nữ võ sĩ bỗng nhiên rút kiếm, đối Thẩm Lãng mệnh căn tử nhìn chằm chằm.

Thẩm Lãng không khỏi co rụt lại, cái này tiểu nương bì diễn thật rất thật a, hơn nữa trước đó hoàn toàn không có thương lượng với Thẩm Lãng qua.

"Đếm ngược bắt đầu!"

Hùng tráng nữ võ sĩ đại kiếm trực tiếp đặt ở Thẩm Lãng dưới lưng.

Điệu bộ này quá rất thật, phảng phất mười phút vừa đến, Thẩm Lãng như mở ra không cái này thượng cổ thư viện, lập tức liền muốn bị một kiếm cắt xén.

Lập tức, Thẩm Lãng tinh thần chấn động, cũng tiến vào thực chiến trạng thái.

Nhậm Doanh Doanh đây là dùng sinh mệnh đang diễn trò, hắn đương nhiên cũng nhất định phải toàn lực ứng phó.

Hắn nhìn một chút mặt khác đại học sĩ tư liệu, không sai, cái này thượng cổ thư viện mở ra mật mã xác thực muốn tiến hành mấy trăm ức lần tính toán.

Cái này năm trăm người dùng thời gian nửa năm hoàn thành ba phần trăm tính toán, hoàn toàn là bình thường, bởi vì thực tế là quá rườm rà, quá khó.

Hơn nữa không thể sai, chỉ cần có một người sai, trước mặt kết quả liền hoàn toàn hết hiệu lực.

Thẩm Lãng cầm lấy bút, bắt đầu nhanh chóng tại trên giấy tính toán. Hắn trí não nhanh chóng vận chuyển. Nhanh tay, bộ óc càng nhanh.

Bất quá, hắn tính toán nhìn càng cao thâm hơn, chí ít tại trên giấy, lập tức trực tiếp nhảy qua mấy vạn bước, mấy chục vạn bước, mấy trăm vạn bước.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt. . ."

Mấy trăm ức lần tính toán, đối với Thẩm Lãng trí não đến nói, căn bản không phải vấn đề, một phút đều không cần.

Nhưng hắn nhất định phải biểu hiện ra vô cùng khẩn trương cảm xúc, hơn nữa muốn biểu hiện tại trên giấy. Muốn để tất cả mọi người cảm thấy, hắn là dựa vào đại não trí tuệ tính toán ra tới, mà không phải dựa vào hack. Những này trên giấy công thức, còn có tính toán quá trình có thể phi thường cao thâm thần bí, nhưng nhất định phải tương đối hoàn chỉnh.

Hạt cát không ngừng lưu lại, đếm ngược không quản đi qua.

Mười phút, năm phút, ba phút, hai phút. . .

Tính toán kết thúc.

Cái này tám phút, Thẩm Lãng ròng rã viết xong mười hai tấm giấy, cái này biểu diễn tuyệt đối kinh diễm.

Cuối cùng, hắn đem kết quả tính toán để lên bàn.

Nhậm Doanh Doanh nói: "Đại học sĩ, lợi dụng Thẩm Lãng tính toán ra tới mật mã đi mở ra thượng cổ thư viện. Nếu như mở không ra, cắt xén đi Thẩm Lãng xem như trừng phạt."

"Phải!" Hùng tráng nữ võ sĩ trong tay đại kiếm bỗng nhiên nhấn một cái, Thẩm Lãng lắc một cái.

Tiểu nương bì, cần phải như thế rất thật sao? Vạn nhất không cẩn thận thật đem ta mệnh rễ cắt vỡ làm sao bây giờ?

Cái kia đại học sĩ run rẩy vặn vẹo kim tự tháp thư viện bên trên Ngạc Mộng thạch nút bấm, đưa vào dài đến ba mươi năm vị mật mã.

Đưa vào hoàn tất!

Tất cả mọi người ngừng thở, bởi vì Nhậm Doanh Doanh biểu diễn quá rất thật, tất cả mọi người đầu nhập đi vào, cũng không khỏi đến vô cùng khẩn trương, chờ mong kỳ tích phát sinh.

"Ầm ầm. . ."

Thẩm Lãng tính toán ra tới mật mã là chính xác, thượng cổ thư viện chi môn chính thức mở ra.

Mà Thẩm Lãng thì vua màn ảnh thân trên, trực tiếp xụi lơ ngồi dưới đất, sống sót sau tai nạn bình thường há mồm thở dốc.

Lập tức tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, hoàn toàn không dám tin nhìn qua một màn này.

Thẩm Lãng quá ngưu bức, 500 người dùng nửa năm mới hoàn thành ba phần trăm tính toán, mà Thẩm Lãng một người vẻn vẹn không dùng đến mười phút, liền hoàn thành 100%?

Đây là người là quỷ a? Quả thực không thể tưởng tượng.

Mà cái kia đại học sĩ thì hoàn toàn hoài nghi nhân sinh, chúng ta trí thông minh có thấp như vậy sao? Chúng ta thật không có thật giả lẫn lộn a, chúng ta thật dốc hết toàn lực, người với người chênh lệch có như thế lớn sao?

Nhậm Doanh Doanh nói: "Bịt kín Thẩm Lãng con mắt, đừng để hắn tiến vào thư viện nửa bước, một chút cũng không thể để hắn nhìn."

"Phải!"

Hùng tráng nữ võ sĩ tiến lên, trực tiếp đem hắn nhét trở lại quan tài bên trong.

Hiến đường Ngô trưởng lão, còn có ở đây mặt khác bốn tên trưởng lão cũng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, cái này Thẩm Lãng lại tốt như vậy dùng sao?

Nếu như chỉ là đem nan đề giao cho hắn phá giải, nhưng lại không cho hắn tiến vào bất luận cái gì phòng thí nghiệm bí mật , bất kỳ cái gì bí mật nhà kho, hẳn không có nguy hiểm a.

Sau đó, Nhậm Doanh Doanh mang theo Thẩm Lãng, cứ như vậy một đường phá giải xuống dưới.

Thẩm Lãng một lần lại một lần trình diễn thần tích.

Dài nhất một khắc đồng hồ, ngắn nhất một phút, liền có thể phá giải những này thượng cổ bí mật cơ cấu mật mã.

Phù Đồ Sơn bảy ngàn danh học sĩ, dùng hơn nửa năm thời gian, chỉ mở ra hai cái cỡ nhỏ phòng thí nghiệm bí mật.

Mà Thẩm Lãng vẻn vẹn không dùng đến một cái giờ, liền mở ra mười lăm cái.

Tất cả mọi người nhìn mà than thở, bao quát Thẩm Lãng chính mình.

Bởi vì hắn mở ra trong đó một cái bí mật trong kho hàng, thật phát hiện Long chi hối, vượt qua mười chi.

Cái này thượng cổ di tích, thật sự là to lớn bảo khố a, đáng tiếc hắn không thể bước vào nửa bước, cũng không thể đụng vào nửa lần.

Bởi vì hắn mục đích chỉ có một cái, tại Nhậm Doanh Doanh đạo diễn dưới, không để lại dấu vết tiếp cận vòng xoáy năng lượng, sau đó vọt thẳng đi vào.

Chí ít cho đến bây giờ, Nhậm Doanh Doanh biểu diễn không có chút nào sơ hở, hơn nữa không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản nàng.

Dù là nàng không có quyền hạn, nhưng là nàng lại điều động tâm tình của tất cả mọi người, nàng quang minh chính đại mang theo mấy vạn người vây xem, mang theo Thẩm Lãng từng bước một tiếp cận cái này thượng cổ di tích biên giới cuối vòng xoáy năng lượng.

Hiến đường Ngô trưởng lão dù là cảm thấy có điểm gì là lạ, nhưng là cũng hoàn toàn bất lực ngăn cản, bởi vì lúc này Nhậm Doanh Doanh công chúa lôi cuốn lấy đại thế.

Thẩm Lãng lại một lần nữa sợ hãi thán phục, nữ nhân này cỡ nào kinh diễm tuyệt luân, không quản là võ công vẫn là tài hoa, đều là không gì so sánh nổi.

Đây cũng là Thẩm Lãng lần thứ nhất không cần chính mình mưu đồ, hoàn toàn đi theo người khác tiết tấu đi là được rồi.

Trước đó mỗi một lần Thẩm Lãng đều là âm mưu đạo diễn, mà lần này Nhậm Doanh Doanh mới là đạo diễn.

Cái kia vòng xoáy năng lượng phi thường dễ thấy, ngay tại cái này thượng cổ di tích biên giới cuối cùng, đường kính vượt qua ba mươi mét, liền phảng phất địa ngục vết nứt, lại phảng phất ác ma miệng, vô số quang ảnh xoay tròn lóe ra, thậm chí có một loại Địa Ngục Chi Môn cảm giác, khiến người vô cùng e ngại.

Nhậm Doanh Doanh mang theo Thẩm Lãng, vẫn như cũ không nóng không vội, tiếp tục kỳ tích biểu diễn, không để lại dấu vết tiếp cận cái kia năng lượng to lớn vòng xoáy.

Ba ngàn mét, hai ngàn mét, năm trăm mét, ba trăm mét.

Hiến đường Ngô trưởng lão trong lòng càng ngày càng bất an.

Mà liền tại lúc này, nơi xa sáng lên một đoàn quỷ dị quang mang, như là sao băng bay tới.

Đây là cái gì? Phù Đồ Sơn chi chủ lại một lần nữa cưỡi giả Long chi hối bay tới?

Nhậm Doanh Doanh công chúa sắc mặt kịch biến, quyết định thật nhanh quát lạnh nói: "Nhậm đào, nhanh, mang theo Thẩm Lãng xông qua vòng xoáy năng lượng, nhanh. . ."

Cái kia hùng tráng nữ võ sĩ run lên bần bật, sau đó một bả nhấc lên Thẩm Lãng, điên cuồng hướng lấy cái kia năng lượng to lớn vòng xoáy tiến lên.

Mà lúc này, hiến đường Ngô trưởng lão sắc mặt kịch biến, quát ầm lên: "Ngăn lại nàng, ngăn lại các nàng. . ."

Nhậm Doanh Doanh công chúa không nói hai lời, bỗng nhiên rút ra kim tuyến bình thường nhuyễn kiếm, trực tiếp đại khai sát giới.

Một mình nàng, ngăn cản Phù Đồ Sơn mấy trăm mấy ngàn người.

"Nhanh, mau dẫn lấy Thẩm Lãng xông qua vòng xoáy năng lượng, nhanh. . ."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 531: : Đại Công Cáo Thành! Trùng Phùng Căng Quân!

Chương 530:: Đại công cáo thành! Trùng phùng Căng Quân!

Nghe được Nhậm Doanh Doanh mệnh lệnh về sau, hùng tráng nữ võ sĩ mang theo Thẩm Lãng nhanh chóng hướng phía năng lượng to lớn vòng xoáy tiến lên.

Nói thật, Thẩm Lãng cho tới bây giờ mới biết được cái này hùng tráng nữ võ sĩ danh tự, Nhậm Đào, cái tên này rất êm tai a.

Trong chớp nhoáng này, Nhậm Đào tốc độ nhanh đến cực hạn, trên người nàng nhưng không có mặc cái gì thượng cổ trang bị, mỗi giây vậy mà tuôn ra hơn hai mươi mét tốc độ, khoảng cách vòng xoáy năng lượng vẻn vẹn chỉ cần mười ba giây tả hữu.

Nhưng là cái này mười ba giây cũng là trí mạng bình thường mười ba giây.

Năm đại trưởng lão bên trong có ba người hướng phía hướng phía Nhậm Doanh Doanh công chúa phát động công kích mãnh liệt, còn lại hai cái thần tốc hướng phía Nhậm Đào đuổi theo.

Nhậm Doanh Doanh công chúa rất mạnh, nhưng là cái lối đi này trọn vẹn trăm mét rộng, nàng vẻn vẹn chỉ có một người, còn không cách nào phủ kín cái này trăm mét rộng khu vực.

Nàng vẻn vẹn chỉ có thể phong tỏa ba mươi mét, đây đã là một cái phi thường con số kinh người, nháy mắt thân ảnh của nàng thật như là khói nhẹ.

Tay trái hai cánh tay đều cầm kim tuyến bình thường nhuyễn kiếm, căn bản cũng không có đối thủ.

Bất cứ địch nhân nào chỉ cần kề, ngay lập tức sẽ bị đánh bay. Nếu như ăn mặc thượng cổ trang bị, cái kia trực tiếp bị nàng cường đại nội lực bắn bay ra ngoài. Nhưng nếu như không có mặc vào cổ trang chuẩn bị, nháy mắt bị xuyên thủng thân thể, chết đến mức không thể chết thêm.

Nàng cho tới nay đều là tâm ngoan thủ lạt, giết một người xưa nay không dùng kiếm thứ hai. Hơn nữa nàng kim tuyến nhuyễn kiếm sẽ còn rẽ ngoặt, đâm vào tiến vào chỉ có một cái bị thương miệng, không sai là rút ra thời điểm, trực tiếp đem toàn bộ bộ óc xoắn nát, lại hoặc là đem ngũ tạng lục phủ toàn bộ xoắn thành bùn nhão.

Nàng từ nhỏ đến lớn, luyện tập chính là độc ác nhất võ công kiếm thuật, Phù Đồ công chúa toàn bộ xưng hào chẳng lẽ là giả sao?

Vừa rồi bởi vì nàng trở mặt quá nhanh, năm đại trưởng lão còn có chuẩn bị, ngay lập tức liền phát động công kích. Nhưng là còn lại mấy trăm tên đặc chủng võ sĩ lập tức thật chưa kịp phản ứng, thậm chí không biết chuyện gì phát sinh.

Nhậm Doanh Doanh công chúa a, Phù Đồ Sơn nhân vật số hai a, liền nàng cũng sẽ làm phản?

Vì lẽ đó ròng rã ngốc hai giây về sau, những này đặc chủng võ sĩ tre già măng mọc bình thường xông lên.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Càng đổi dị, càng cường đại.

Nhậm Doanh Doanh cường đại nội lực, lại thêm hai chi nhuyễn kiếm, vậy mà chế tạo ra tường không khí hiệu quả, ba mươi mét phạm vi bên trong bất luận kẻ nào xông lên, hoặc là bay ra ngoài, hoặc là triệt để chết đi.

Trong chốc lát màn này, thật sự có một loại Thiên Nữ Tán Hoa cảm giác, những này cường đại đặc chủng võ sĩ, Phù Đồ Sơn đỉnh cấp cường giả, như là rơm rạ, như là chơi diều bình thường bay ra.

Nhưng mà, năm giây về sau!

Vẫn là có người xông qua Nhậm Doanh Doanh công chúa phong tỏa, dù sao đây chính là trăm mét rộng đại đạo.

"Ầm!"

Nhậm Doanh Doanh công chúa thân thể bỗng nhiên tuôn ra một đoàn quỷ dị sương mù, vô số kể cổ trùng mãnh tuôn trào ra, phong tỏa trăm mét phạm vi, ròng rã vượt qua mấy chục loại cổ trùng.

"A. . . A. . . A. . ."

Truyền đến từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn, mấy chục hơn trăm người bị cái này cổ trùng tập bên trong về sau, phát ra từng đợt thê lương bi thảm.

Đây quả thực là thiên hình vạn trạng tử vong đại biểu diễn.

Nhậm Doanh Doanh lúc này tuôn ra cổ trùng thực tế là quá nhiều, bên trong những này cổ trùng về sau, có toàn thân hòa tan mà chết, có cháy hừng hực, có nháy mắt hư thối, có như là pho tượng bình thường đứng không nhúc nhích mà chết.

Hiến đường Ngô trưởng lão rùng mình nhìn qua đây hết thảy, vị công chúa điện hạ này vẫn là như là truyền thuyết như thế tâm ngoan thủ lạt, giết lên người đến quả thực không chút nào nương tay. Nhưng hắn bên trong những này cổ trùng về sau lại không sự tình, bởi vì hắn cũng thuộc về Phù Đồ Sơn đỉnh cấp quyền quý, trên cơ bản có thể miễn dịch tuyệt đại bộ phận cổ trùng.

Đây cũng là dài đằng đẵng nhất mười ba giây.

Dù là Nhậm Doanh Doanh Thẩm Lãng tuôn ra vô số cổ trùng, nhưng những này Phù Đồ Sơn cao thủ vẫn là tre già măng mọc xông đi lên.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ." Giống như thủy triều địa ngục quân đoàn căn bản chính là thiêu thân lao đầu vào lửa , mặc cho những này cổ trùng thôn phệ thân thể của bọn hắn, hoàn toàn là không chút nào sợ chết.

Bọn hắn vậy mà dùng thân thể của mình đi tiêu hao Nhậm Doanh Doanh công chúa cổ trùng.

Một màn này thật sự có loại cương thi thế chiến cảm giác, địa ngục quân đoàn không phải cương thi, tốc độ bọn họ nhanh đến mức dọa người, lực lượng càng là kinh người, sức chiến đấu xa xa vượt xa cương thi, nhưng là cái này không chút nào sợ chết bay khủng bố tư thế lại rất như là cương thi.

Ngắn ngủi vài giây đồng hồ, Nhậm Doanh Doanh thả ra đáng sợ cổ trùng liền bị tiêu hao hết hơn phân nửa, nàng vòng phòng ngự lại một lần nữa xuất hiện to lớn lỗ hổng.

Mà lúc này, mười ba giây đã qua tám giây.

Hùng tráng nữ võ sĩ mang theo Thẩm Lãng, khoảng cách có thể số lượng lớn vòng xoáy vẻn vẹn không đủ trăm mét.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Sau lưng chỗ, vô số đặc chủng võ sĩ như chớp giật xông lại.

Hai tên Phù Đồ sơn trưởng lão cũng quỷ ảnh bình thường đuổi theo, điên cuồng hướng lấy hùng tráng nữ võ sĩ phía sau lưng đánh tới.

Nhậm Đào hoàn toàn không phản kích, cũng không ngăn cản, chính là bỗng nhiên cắn răng cuồng xông.

Nhanh, nhanh, nhanh.

Nàng khoảng cách có thể số lượng lớn vòng xoáy càng ngày càng gần, tám mươi mét, năm mươi mét, ba mươi mét.

Mà Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ, còn có hai vị trưởng lão cũng khoảng cách nàng càng ngày càng gần.

Hai mươi mét, mười mét, nhưng địch nhân đã đi vào phía sau.

"A. . ."

Hùng tráng nữ võ sĩ Nhậm Đào bỗng nhiên bỗng nhiên bạo rống, bỗng nhiên đem Thẩm Lãng hướng phía có thể số lượng lớn vòng xoáy ném đi qua.

Sau đó nàng bỗng nhiên quay người, hướng phía mấy chục tên đặc chủng nữ võ sĩ, còn có hai tên Phù Đồ sơn trưởng lão chém giết tới.

"Chết đi, chết đi. . ." Trên người nàng bỗng nhiên nổ ra cường đại nội lực chân khí, hoàn toàn là đồng quy vu tận tư thế cuốn tới.

Nhìn thấy Thẩm Lãng thân thể hướng phía vòng xoáy năng lượng bay đi, hiến đường Ngô trưởng lão hốc mắt muốn nứt, lúc này rốt cuộc quản không nhiều như vậy.

"Bắn giết, bắn giết. . ."

Trước đó hắn không dám hạ lệnh giết Thẩm Lãng, bởi vì cái này người đối Phù Đồ Sơn quá trọng yếu, hiện tại trơ mắt nhìn xem hắn phải xuyên qua vòng xoáy năng lượng, lập tức hạ tối hậu mệnh lệnh.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Lập tức mấy trăm cỗ thượng cổ chiến nỏ điên cuồng phát xạ, những này tên nỏ như là mưa to bình thường hướng phía có thể số lượng lớn vòng xoáy, hướng phía Thẩm Lãng cuồng xạ mà đi.

"Nhậm Doanh Doanh, Nhậm Đào, chờ ta. . . Trở về tìm các ngươi!" Thẩm Lãng dùng hết sau cùng khí lực cao giọng nói.

Sau đó, thân ảnh của hắn bỗng nhiên xuyên qua cái này năng lượng to lớn vòng xoáy.

Vẻn vẹn nháy mắt về sau, vô số tên nỏ cũng bỗng nhiên bắn tại cái này vòng xoáy năng lượng lên, nháy mắt toàn bộ hôi phi yên diệt.

Mà Thẩm Lãng thân ảnh, hoàn toàn biến mất ở trước mắt.

Hiến đường Ngô trưởng lão đầu cơ hồ muốn nổ tung, thậm chí hắn ngay từ đầu tràn ngập hi vọng, Thẩm Lãng căn bản xuyên bất quá cái này vòng xoáy năng lượng, hắn không có như vậy đặc thù. Bởi vì Phù Đồ Sơn đã thử qua vô số lần , bất kỳ người nào đều không thể xuyên qua vòng xoáy năng lượng, một khi chạm đến trực tiếp chính là hôi phi yên diệt chết thảm, hoàn toàn không có ngoại lệ, đã thí nghiệm vượt qua một ngàn lần, không chỉ là nhân loại, còn có động vật, còn có mặt khác bất luận cái gì vật chất, chỉ cần chạm đến cái này vòng xoáy năng lượng nháy mắt liền bị xoắn nát.

Nhưng sự thật chứng minh, Thẩm Lãng chính là đặc thù, chính là ức vạn bên trong không một.

Đụng vào hắn vòng xoáy năng lượng về sau trực tiếp liền biến mất, không có thịt nát xương tan, càng không có hôi phi yên diệt.

Cùng lúc đó!

"Ầm!"

Từ đằng xa bay tới chi kia giả Long chi hối còn chưa kịp rơi xuống đất, trực tiếp tại không trung liền bỗng nhiên nổ tung hai đoạn, Phù Đồ Sơn chi chủ trực tiếp từ trên trời giáng xuống.

Mà chi này giả Long chi hối nửa bộ phận trước vẫn như cũ kích xạ mà đến, hướng phía vòng xoáy năng lượng phóng tới.

"Ầm!"

Một giây sau, nó đụng vào vòng xoáy năng lượng, cũng trực tiếp thịt nát xương tan, hôi phi yên diệt.

Cho dù là giả Long chi hối, cũng vẫn như cũ là dùng thượng cổ vật chất chế tạo ra xác ngoài, không thể phá vỡ, nhưng là tại cái này vòng xoáy năng lượng trước mặt cũng trực tiếp phấn toái.

Cái này vòng xoáy năng lượng đến tột cùng là cái gì tạo thành a? Vậy mà như thế cường đại đáng sợ?

Mà Phù Đồ Sơn chi chủ sau khi rơi xuống đất, tựa như tia chớp phóng tới cái này vòng xoáy năng lượng.

Nhìn điệu bộ này, hắn phảng phất nháy mắt liền muốn tiến lên.

"Tông chủ. . ."

Nhậm Doanh Doanh công chúa thấy thế cũng đôi mắt vừa mở, ánh mắt hiện lên kinh hãi.

Nhưng mà khoảng cách vòng xoáy năng lượng còn có một li thời điểm, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nháy mắt dừng lại, thậm chí như bóng với hình bình thường bắn trở về mấy chục mét, chậm rãi bay xuống trên mặt đất, ánh mắt chậm rãi đảo qua đám

người.

Nhậm Đào đình chỉ chiến đấu.

Nhậm Doanh Doanh công chúa đình chỉ chiến đấu.

Tất cả mọi người ngưng chiến.

Nhâm tông chủ lại quay đầu lại, nhìn qua cái này vòng xoáy năng lượng ngẩn người.

Không nghĩ tới Thẩm Lãng vẫn là thành công ve sầu thoát xác, chẳng những từ trong tay hắn chạy đi, hơn nữa thật hoàn thành mục tiêu của hắn, xuyên qua vòng xoáy năng lượng đi vào Kim Cương phong di tích.

Người này quyết tâm thật đúng là dọa người a, vì cái này mục tiêu quả thực phấn đấu quên mình.

Là hắn Nhâm tông chủ không đủ thông minh sao? Không, trên thế giới này so với hắn xảo trá người đã không có mấy cái.

Là hắn không đủ cẩn thận, không đủ tâm ngoan thủ lạt sao? Cũng không phải, hắn đã cẩn thận đến cực hạn, cơ hồ đem Thẩm Lãng đẩy vào tuyệt cảnh, Long chi hối bị trộm về sau, hắn cũng cơ hồ nhìn thấu Thẩm Lãng tất cả quỷ kế, cũng không có cho hắn bất cứ cơ hội nào.

Nhưng Thẩm Lãng vẫn là thành công từ trong tay hắn chạy trốn, tên tiểu bạch kiểm này thật đúng là lợi hại a.

Thật chẳng lẽ liền như là Doanh Vô Khuyết nói như vậy, một khi bắt đến Thẩm Lãng, nửa câu đều không cần nói, một cơ hội nhỏ nhoi đều không cần cho, càng không nên nghĩ muốn nếm thử từ trên người hắn được cái gì, trực tiếp một đao chém xuống đi giết.

Lời nói này đi ra đơn giản, nhưng lại có mấy người có thể làm được? Thẩm Lãng có thể phát xạ Long chi hối a, có hắn liền có thể cùng Đại Viêm Hoàng đế lẫn nhau chiến lược uy hiếp, đầu cơ kiếm lợi a, lại có ai bỏ được trực tiếp giết chết?

"Ai!" Thở dài một tiếng, Nhâm tông chủ xoay người, trước nhìn một chút Nhậm Đào, tiếp lấy lại nhìn một chút mình nữ nhi.

Lúc này Nhậm Doanh Doanh thụ thương đã rất nặng, nàng không phải bị người khác tổn thương, mà là bị chính mình gây thương tích.

Vừa rồi vô số cổ trùng bắn ra thời điểm, trên người nàng xuất hiện vô số cái vết thương, kim châm bình thường vết thương, mấy vạn cái cũng không chỉ.

Cho nên nàng nhìn qua thảm liệt cực.

Trọn vẹn một hồi lâu, Nhâm tông chủ nói: "Nha đầu, cuối cùng ta chỗ xung yếu hướng vòng xoáy năng lượng nháy mắt, trong mắt ngươi vẫn là kinh hoàng lo lắng, ngươi vẫn là lo lắng ta người cha này, vậy vì sao phải làm ra lựa chọn như vậy? Vì chỉ là một cái Thẩm Lãng, đáng giá không?"

Nhâm tông chủ vừa nói chuyện, một bên phất phất tay.

Lập tức, bên cạnh tất cả mọi người tán đến sạch sẽ, năm đại trưởng lão, mấy trăm tên đặc chủng võ sĩ, vô số đỉnh tiêm cao thủ, vô số địa ngục quân đoàn, toàn bộ dùng tốc độ nhanh nhất lui không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Phù Đồ Sơn tông chủ lại hỏi: "Nữ nhi, ngươi lại như vậy thích Thẩm Lãng sao?"

"Không, cái này cùng thích không có quan hệ." Nhậm Doanh Doanh nói: "Phụ thân, có lẽ đây chính là ta và ngươi điểm khác biệt lớn nhất, ta làm một việc, hoàn toàn là tuân theo nội tâm ý chí, mà sẽ không cân nhắc được mất. Nếu như muốn cân nhắc có đáng giá hay không, cái kia Thẩm Lãng liền sẽ không mạo hiểm trộm Long chi hối, càng sẽ không bốc lên cửu tử nhất sinh nguy hiểm xuyên qua vòng xoáy năng lượng đi cứu vớt Căng Quân bọn người. Mà nếu như ta muốn cân nhắc có đáng giá hay không, đương nhiên cũng sẽ không giúp hắn."

"Hắn là một người điên, ngươi cũng thế, tên điên ở giữa sẽ như vậy cùng chung chí hướng sao?" Nhâm tông chủ trầm mặc một lát, nói: "Đúng, nếu như không phải khẩn cấp như vậy, các ngươi có thể bình tĩnh rời đi, ngươi sẽ cùng theo Thẩm Lãng đi sao?"

Nhậm Doanh Doanh nói: "Sẽ không, ta chỉ là giúp hắn, mà không phải đi theo hắn. Nếu như ung dung không vội, ta sẽ đem hắn ném vào vòng xoáy năng lượng, sau đó chính mình về nhà, trở lại của ta cái kia dưới mặt đất lăng mộ đi."

Nhâm tông chủ thở dài một tiếng nói: "Ta làm những chuyện kia, ngươi cũng biết rõ?"

Nhậm Doanh Doanh nói: "Đúng, ta đều biết, ngươi dự định giảo biện sao?"

"Không." Nhâm tông chủ nói: "Ta không xác định Thẩm Lãng cùng ngươi nói cái gì, nhưng ta trên cơ bản có thể xác định, hắn nói đều là thật, ta không giải thích, cũng không giảo biện, làm liền là làm, thậm chí ta làm chuyện xấu hắn nói còn nhiều hơn."

Nhậm Doanh Doanh thân thể khẽ run lên, tia hi vọng cuối cùng cũng phá diệt, cứ việc nàng làm ra nhất quyết tuyệt lựa chọn, hơn nữa nội tâm cũng hoàn toàn tin tưởng Thẩm Lãng, nhưng nàng vẫn là vô cùng hi vọng Thẩm Lãng đang nói láo, phụ thân của nàng không phải tên cầm thú kia không bằng ác ma.

"Hô, hô, hô. . ." Nhậm Doanh Doanh thật dài hô mấy hơi thở, cố gắng áp chế nội tâm thống khổ.

"Phụ thân, tiếp xuống Nhậm Đào sẽ tại mọi thời khắc đi cùng với ta, một khi nàng từ trước mắt ta biến mất, hoặc là nàng xảy ra chuyện gì, ta liền lập tức tự sát." Nhậm Doanh Doanh nói: "Ngươi lợi dụng tính mạng của ta cùng thân thể bồi dưỡng một loại nào đó cổ trùng, vậy khẳng định là thiên hạ đệ nhất cổ đi, khẳng định đáng sợ đến để người run rẩy, mà một khi ta chết, vậy ta thể nội thiên hạ này thứ nhất cổ cũng chết, ngài mấy chục năm tâm huyết cũng liền uổng phí."

Nhâm tông chủ nhìn mình nữ nhi một chút, chậm rãi nói: "Không hổ là nữ nhi của ta, thông minh tuyệt đỉnh, nhanh như vậy tìm đến địch nhân tuyệt đối phải hại, dù là tên địch nhân này là phụ thân của ngươi. Ta hiện tại rất muốn biết rõ, Thẩm Lãng phấn đấu quên mình động tác này, cứ như vậy dễ dàng lây nhiễm người khác sao? Có thể làm cho một cái thông minh tuyệt đỉnh người nổi điên, đánh bạc tính mệnh đi giúp hắn, lại không cầu bất luận cái gì hồi báo?"

Nhậm Doanh Doanh nói: "Phụ thân, ngươi không phải là người như thế, vì lẽ đó ngươi sẽ không hiểu."

"Ha ha ha." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Ta là không hiểu, ta cũng may mắn không hiểu, bởi vì người biết đều chết. Không hiểu người, đều sống đến bây giờ, Đại Viêm đế quốc, Doanh Quảng, còn có ta. . ."

Sau đó, cái này Nhâm tông chủ gãi gãi chóp mũi của mình, lại một lần nữa nhìn về phía nữ nhi nói: "Nha đầu a, a không, Nhậm Doanh Doanh! Tại ta cùng Thẩm Lãng ở giữa, ngươi vậy mà lựa chọn Thẩm Lãng, lựa chọn phản bội ta, đây cũng là không phải nữ nhi của ta, ngươi vẻn vẹn chỉ là một cái cổ trùng chi mẫu, thiên hạ đệ nhất cổ, vậy ngươi tiếp xuống liền làm một cái thuần túy cổ mẫu đi. Từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể phản bội ta về sau còn có thể bình yên vô sự, còn nhớ rõ mẹ của ngươi sao?"

Nhậm Doanh Doanh công chúa nói: "Đương nhiên nhớ kỹ, cái kia tuyệt mỹ vô song cái xác không hồn đúng không?"

"Ha ha. . ." Phù Đồ Sơn chi chủ thản nhiên nói: "Doanh Doanh, có lẽ tại trong lòng ngươi, ta là một cái giống như ma quỷ, ta càng không xứng làm người!"

Nhậm Doanh Doanh nói: "Sự thật đâu? Ta sai sao?"

Phù Đồ Sơn nói: "Đúng, cảm giác của ngươi sai, ta so trong tưởng tượng của ngươi càng thêm vô tình ngoan độc. Kế tiếp là chính ngươi thúc thủ chịu trói, vẫn là ta động thủ?"

Nhậm Doanh Doanh nói: "Đương nhiên không cần ngươi động thủ, ngươi chỉ cần nói với ta, giam giữ ta lao ngục ở đâu? Chính ta đi qua, đương nhiên Nhậm Đào cũng sẽ đi theo ta đi vào chung."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Cái kia nhà tù ngươi sẽ thích, phi thường thuần túy sạch sẽ, thậm chí thuần túy đến dọa người, thậm chí liền lên xuống tả hữu đều không có, không gian cảm giác cũng không có, Thẩm Lãng liền kiến thức qua."

Sau đó, Nhâm tông chủ không còn có nhìn nữ nhi của mình một chút, hắn lại một lần nữa đi vào vòng xoáy năng lượng trước mặt.

Hắn cẩn thận chu đáo lấy cái này vòng xoáy năng lượng, thậm chí ngo ngoe muốn động, muốn đưa tay đi chạm đến.

Trọn vẹn một hồi lâu, Nhâm tông chủ chậm rãi nói: "Thẩm Lãng, ta không biết ngươi có phải hay không có thể nghe thấy. Bất quá ta vẫn còn muốn nói, Nộ Triều thành trộm đi của ta hai chi Long chi hối, nhưng chỉ cần ngươi không quay về, cái kia Long chi hối liền không thể phát xạ. Mà ngươi một khi từ trong tay của ta đào thoát, cái kia Nộ Triều thành liền mất đi hộ thân phù, trong vòng mười ngày ta liền sẽ tập kết cường đại Phù Đồ Sơn quân đoàn đi phá hủy ngươi Nộ Triều thành."

"Mười ngày, vẻn vẹn chỉ có mười ngày. Không có ngươi Nộ Triều thành, có thể chống đỡ được công kích của ta sao?"

"Ngươi cảm thấy của ta quân đoàn sẽ so ngay lúc đó Ninh Hàn hạm đội mạnh mẽ bao nhiêu lần? Ba lần, gấp năm lần, gấp mười?"

"Lúc ấy nếu không phải có Long chi hối, Nộ Triều thành đã hủy diệt một trăm lần, lần này đâu?"

"Mười ngày, vẻn vẹn mười ngày, ngươi nếu không đi ra, Nộ Triều thành liền sẽ bị san thành bình địa."

Đón lấy, Phù Đồ Sơn chi chủ hạ lệnh: "Tại mọi thời khắc giám thị cái này vòng xoáy năng lượng, một khi có bất kỳ đồ vật đi ra, lập tức phá hủy, chẳng cần biết hắn là ai, cũng không quản hắn có phải hay không người?"

"Phải!"

"Gặp lại Thẩm Lãng, hoặc là không thấy, ta đi tập kết quân đoàn, dùng ngươi câu kia thời thượng lời nói, đem Nộ Triều thành từ trên thế giới này triệt để xóa đi, dù là không thể phát xạ Long chi hối, ta cũng có thể dễ như trở bàn tay làm được điểm này."

...

Phù Đồ Sơn đứng đầu, Thẩm Lãng nghe thấy sao? Hắn nghe thấy.

Thậm chí mới vừa từ vòng xoáy năng lượng xuyên qua tới thời điểm, hắn còn có thể nhìn thấy, bởi vì trong nháy mắt đó vòng xoáy năng lượng là hoàn toàn trong suốt.

Hắn nhìn thấy Nhậm Đào khuôn mặt, hắn nhìn thấy Nhậm Doanh Doanh trên mặt dù là một cái phi thường nhỏ xíu biểu lộ, còn có mắt thần.

Kỳ thật, Nhậm Doanh Doanh công chúa nhận biết Thẩm Lãng so với hắn trong tưởng tượng sớm hơn một chút, thậm chí sớm nhiều lắm nhiều lắm.

Nàng là một cái không thể thấy mặt trời người, tại mọi thời khắc đều dưới đất trong lăng mộ, cơ hồ cho tới bây giờ đều không hề rời đi qua, cái kia nàng có thể làm làm cái gì?

Đương nhiên là đọc sách!

Cơ Ninh tiểu công chúa chính là như vậy, không ngừng mà đọc sách, đọc sách.

Kính Tử cũng là dạng này, mỗi ngày đều đang đọc sách, đương nhiên hắn còn chính mình cùng mình đánh cờ, đến mức tài đánh cờ của hắn đều nhanh muốn vô địch thiên hạ.

Nhậm Doanh Doanh tự nhiên cũng là như thế, vì lẽ đó Thẩm Lãng viết mỗi một quyển sách, Nhậm Doanh Doanh đều cơ hồ nhìn qua, bao quát « phong nguyệt vô biên » nàng đều thấy say sưa ngon lành.

Nhậm Doanh Doanh là một thiên tài, nàng đối rất nhiều chuyện đều cảm thấy hứng thú, bao quát toán thuật.

Vì lẽ đó, nàng cũng thông qua tứ sắc định lý nhận biết Thẩm Lãng.

Đổi một câu nói đi, nếu không phải nàng đã sớm nhận biết Thẩm Lãng, nàng đối với hắn đùa giỡn một nhẫn lại nhẫn?

Nàng cỡ nào tâm ngoan thủ lạt, giết người như ngóe.

Nếu như không phải nàng sớm nhận biết Thẩm Lãng, nàng biết giải xuống váy của mình, lộ ra chính mình quỷ dị trong suốt thân thể?

Đương nhiên, có ít người viết sách không sai, nhưng hiện thực có thể là một cái ngu xuẩn, bao quát Thẩm Lãng ở bên trong.

Vì lẽ đó Nhậm Doanh Doanh một mực chờ đợi chờ phân phó giác chân thật Thẩm Lãng, hoàn toàn lập thể Thẩm Lãng.

Kết quả tại cuối cùng thời điểm, nàng đào móc đến, hơn nữa còn mang đến một đoạn bạo tạc thức chân tướng.

Nàng vì sao muốn trợ giúp Thẩm Lãng? Một phần là bởi vì rung động chân tướng, phụ thân của nàng là một cái ma quỷ, không những đối với nàng mẫu thân làm ra ác ma sự tình, hơn nữa còn hi sinh chính mình con gái ruột bồi dưỡng cổ trùng, cho dù là trả thù, nàng cũng phải giúp Thẩm Lãng.

Đương nhiên nàng sở dĩ trợ giúp Thẩm Lãng còn có một nguyên nhân, đó chính là nàng phát hiện Thẩm Lãng thông minh xảo trá khuôn mặt về sau, quả nhiên còn cất giấu một cái ngu xuẩn.

Mà Thẩm Lãng ở trong nội tâm cũng biết rõ, lần này hắn mang không đi Nhậm Doanh Doanh, cho dù là bình tĩnh rời đi, Nhậm Doanh Doanh cũng sẽ không theo hắn mà đi.

Cô gái này quá thông minh, cũng quá kiêu ngạo, làm sao có thể như thế dễ như trở bàn tay bị người mang đi? Nàng có được tối cường nhạy bén nhất lòng tự trọng.

Mà nàng không đi, nữ võ sĩ Nhậm Đào liền sẽ không đi, bởi vì nàng từ nhỏ đến lớn đều là Nhậm Doanh Doanh thủ vệ.

Hai nữ nhân này từ vừa mới bắt đầu liền ôm trợ giúp Thẩm Lãng, mà không cầu bất luận cái gì hồi báo.

Người thông minh làm việc sẽ cân nhắc được mất, trước biết tính toán có đáng giá hay không. Mà đồ đần làm việc, hoàn toàn bằng vào nội tâm bản năng.

Trình độ nào đó Thẩm Lãng là kẻ ngu, Nhậm Doanh Doanh cũng thế, Nhậm Đào cũng thế, trên thế giới này chỉ có đồ đần mới có thể chân chính trợ giúp đồ đần.

Rất nhanh, cái này vòng xoáy năng lượng dần dần mất đi đơn phương trong suốt, lần nữa khôi phục địa ngục vết nứt bộ dáng, ác ma miệng bộ dáng.

"Doanh Doanh, chờ lấy ta, lần tiếp theo ta nhất định sẽ tới mang đi ngươi, nhường ngươi cam tâm tình nguyện theo ta đi." Thẩm Lãng gằn từng chữ: "Nói xong, chờ ta."

Lần trước Căng Quân quên mình đi theo Thẩm Lãng, vì Thẩm Lãng mà chiến. Vì lẽ đó lần này Thẩm Lãng cũng phấn đấu quên mình đến cứu vớt hắn.

Lần này, Nhậm Doanh Doanh cùng Nhậm Đào bất kể bất luận cái gì hồi báo cứu vớt Thẩm Lãng, cái kia lần tiếp theo Thẩm Lãng cũng sẽ nguyện ý nỗ lực bất cứ giá nào đến cứu vớt nàng, mà lại là chân chính cứu vớt, từ trong tới ngoài triệt để cứu vớt.

Không chỉ để nàng khôi phục tự do, hơn nữa muốn để nàng trở thành một cái bình thường nữ hài.

"Thế giới này chỉ có đồ đần mới có thể giúp đồ đần, Doanh Doanh, chờ ta!"

Sau đó Thẩm Lãng xoay người sang chỗ khác, hướng phía phía trước không biết mục tiêu đi đến.

Phía trước là một đầu sâu không thấy đáy thông đạo.

...

Lần trước xâm nhập Nhâm tông chủ cái kia giả vòng xoáy năng lượng lúc, Thẩm Lãng bộ óc nháy mắt nổ tung, nháy mắt trống rỗng.

Mà lần này xuyên qua chân chính vòng xoáy năng lượng là cảm giác gì?

Hoàn toàn không có cảm giác nào, liền phảng phất xuyên qua bình thường màn sáng.

Cái này vòng xoáy năng lượng đối cái khác bất luận kẻ nào đến nói, đều là không thể vượt qua bình chướng, mang ý nghĩa hủy diệt, mang ý nghĩa thịt nát xương tan. Nhưng đối với Thẩm Lãng đến nói, nó chính là một cái bình thường màn sáng mà thôi, xuyên qua đến không có bất kỳ cái gì chướng ngại.

Hắn quả nhiên là độc nhất vô nhị, tại những này thượng cổ di tích bên trong, có được cực cao quyền hạn.

Quả nhiên cùng Helen công chúa nói đến đồng dạng, văn minh thời thượng cổ những thành thị này ở giữa đều có kinh người đặc thù thông đạo, nếu như đầy đủ hoàn chỉnh không có nhận phá hư, những này năng lượng thông đạo thậm chí còn có quang mang, còn có thể phóng xuất ra dưỡng khí, không có hít thở không thông phong hiểm.

Bất quá, thất lạc quốc gia phi thường cùng ma quỷ tam giác lớn ở giữa đặc thù thông đạo nhận cực lớn hủy hoại, mà trước mắt cái này đặc thù thông đạo vẫn như cũ phi thường hoàn chỉnh, chỉ bất quá năng lượng của nó cũng giống như không nhiều, bởi vì nó đã không có tia sáng, dưỡng khí cũng hạ xuống đến bình thường giá trị trở xuống.

Cái này chứng minh cái gì? Chứng minh nó vì tiết kiệm năng lượng, không thể không khai thác cái này biện pháp.

Căn cứ Thẩm Lãng suy đoán, cái này đặc thù thông đạo hẳn là thông hướng Kim Cương phong di tích, hơn nữa căn cứ địa lý vị trí suy đoán cũng là như thế.

Nhưng là Thẩm Lãng một mực đi lên phía trước, đi thẳng, đi thẳng.

Vẫn như cũ là đã hình thành thì không thay đổi đặc thù thông đạo, hết thảy chung quanh đều là đưa tay không thấy được năm ngón hắc ám, liền phảng phất cái lối đi này không có cuối cùng.

Như thế nào hình dung cái này đặc thù thông đạo?

Chính là đường kính khoảng ba mươi mét đường hầm, chỉ bất quá cái này đường hầm không có bất kỳ cái gì khe hở, tuyệt đối hoàn chỉnh bóng loáng, phảng phất như là một cái pha lê đồng dạng ống chân không nói, đương nhiên nó không phải pha lê, mà là một loại tinh thể, không phải tảng đá, mà giống như là ngọc thạch tinh thể, không phải thiên nhiên, mà là văn minh thời thượng cổ chế tạo ra.

Trên đường đi Thẩm Lãng cũng không có gặp được bất luận cái gì quái vật, đừng nói là quái vật, liền tro bụi cùng vi khuẩn đều không có.

...

Thẩm Lãng đi thẳng, đi được cơ hồ hoài nghi nhân sinh.

Ba canh giờ đi qua, một ngày thời gian trôi qua, hai ngày thời gian đi qua.

Không có đồ ăn, cũng không có nước.

Người không uống nước, nhiều nhất kiên trì không được ba ngày, đây đối với Thẩm Lãng đến nói càng thêm là một cái cực hạn số lượng, hắn là cỡ nào tinh xảo người a.

Có ít người trời sinh xuống tới chính là sáng tạo kỳ tích, chính là đánh vỡ cực hạn.

Người bình thường không uống nước vượt qua 72 giờ lại không được, trực tiếp sẽ ngã xuống, thậm chí có nguy hiểm đến tính mạng.

Mà Thẩm Lãng 50 giờ lại không được, phi thường dứt khoát quả quyết trực tiếp té xỉu trên đất.

Không có ý tứ, liên quan tới thể năng cực hạn loại chuyện này, hắn sáng tạo không kỳ tích, nếu không cũng không cần Mộc Lan bảo bối phối hợp hắn mới có thể kiên trì nửa giờ trở lên.

Té xỉu trước đó, hắn đều không thể đi ra cái này đặc thù thông đạo, càng thêm không có thể đến đạt cái gọi là Kim Cương phong thượng cổ di tích, thậm chí cũng không thể xác định cái này Kim Cương phong di tích có tồn tại hay không.

Năm mươi cái giờ, hắn ròng rã đi 251 dặm, cuối cùng một dặm đường còn là hắn dốc hết toàn lực mới hoàn thành, nếu không hắn càng đã sớm hơn hôn mê.

Hôn mê trước đó, Thẩm Lãng chửi một câu: "Mẹ nó!"

...

Không biết qua bao lâu, Thẩm Lãng lại một lần nữa tỉnh lại.

Lần này mê man đến phảng phất nhất là lâu, khiến cho hắn mở mắt ra đều trở nên như vậy phí sức, liền phảng phất nặng ngàn cân, hoàn toàn không mở ra được.

Ấp ủ rất lâu, Thẩm Lãng mở choàng mắt.

Đập vào mắt là ấm áp quang mang, bạch sắc quang mang.

Trần nhà là màu ngà sữa, vách tường cũng là màu ngà sữa, trong tầm mắt hết thảy đều là.

Hơn nữa không khí nơi này rất tốt, toàn bộ hoàn cảnh đều nhộn nhạo để người thoải mái dễ chịu năng lượng khí tức.

Đón lấy, một khuôn mặt tiến vào Thẩm Lãng tầm mắt, quen thuộc mà xa lạ khuôn mặt.

Không có ngoài ý muốn phát sinh, dạng này thật tốt.

Nơi này chính là Kim Cương phong thượng cổ di tích.

Mà trước mắt khuôn mặt này, chính là Căng Quân, đã lâu Căng Quân.

...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 532: : Vĩ Đại Một Khắc! Thiên Nhân Luy Tổ! Thượng Cổ Thần Miếu!

Chương 531:: Vĩ đại một khắc! Thiên nhân Luy Tổ! Thượng cổ thần miếu!

Căng Quân có rất lớn biến hóa, gầy một chút, cũng lần trước điểm, nguyên bản mặt trắng không râu hắn, lúc này râu ria cũng dài nửa thước, ngược lại là có một chút râu đẹp công phong thái, bất quá hai cái hốc mắt lại sâu lõm xuống đi, nhưng hai con mắt vẫn là tràn ngập sắc bén.

"Căng Quân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ." Thẩm Lãng cười hỏi.

Căng Quân gương mặt rung động một cái, sau đó quỳ xuống dập đầu nói: "Thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng rất kích động, mấy tháng này mạo hiểm chính là vì cứu vớt này một đám trung thành tùy tùng, hiện tại rốt cuộc tìm được bọn hắn.

Nhưng mà Căng Quân càng thêm kích động, thậm chí bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể biểu đạt.

Đương nhiên, hắn hiện tại đã thoáng an tĩnh lại. Nhưng lúc đó hắn lần đầu tiên nhìn thấy Thẩm Lãng thời điểm, toàn bộ trái tim đều cơ hồ muốn ngừng, huyết dịch cả người phảng phất ngưng kết một cái, sau đó triệt để sôi trào ra, cả người mừng như điên đến phảng phất muốn nổ tung.

Thật sự có một loại hoàn toàn không thể tin được thế giới này là có hay không thật cảm giác.

Mấy năm này thời gian, Căng Quân hoàn toàn trải qua chạm đất ngục bình thường thời gian, cơ hồ mỗi một ngày đều là đến tối thời khắc, càng ngày càng hỏng.

Thẩm Lãng là cứu vớt bọn họ, chủ động lên Cơ Tuyền công chúa cùng Ninh Hàn công chúa thuyền. Lúc ấy Căng Quân phụng mệnh suất lĩnh mười mấy vạn người xuôi nam tiến vào Nam Ẩu quốc, từ lúc kia dày vò cũng đã bắt đầu, bởi vì không biết Thẩm Lãng chết sống.

Lúc ấy trong lòng hoàn toàn là bằng vào một cái tín niệm, Thẩm Lãng sáng tạo nhiều như vậy kỳ tích, vậy lần này chắc chắn sẽ không chết.

Sau đó, Ninh Kỳ suất lĩnh ba mươi vạn đại quân tiến công Nam Ẩu quốc, tiến công Sa Man tộc.

Một năm này thời gian khá tốt qua, bởi vì Ninh Kỳ đã hoàn toàn mất đi yên tâm, căn bản không còn trước đó sắc bén, một trận chiến này đánh cho cũng qua loa, thậm chí cùng Căng Quân đánh ra ăn ý đến, chỉ riêng khai chiến nhưng không có thương vong gì, hơn nữa còn trình diễn đánh giằng co, hôm nay ngươi đoạt một cái thành, ngày mai ta lại đoạt lại đi, tóm lại chính là nhìn đánh cho khí thế ngất trời, nhưng không có tính thực chất thành quả chiến đấu.

Về sau, Ninh Kỳ bị triệu hồi Thiên Việt thành, đổi thành Chúc Hồng Tuyết một vạn Huyết Hồn quân xuôi nam.

Từ khi đó bắt đầu, Thẩm Lãng mười vạn hiệu trung người, còn có Sa Man tộc quân đội liền tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

Bọn hắn phi thường dũng cảm, Sa Man tộc sức chiến đấu cũng mạnh phi thường, nhưng là cùng Huyết Hồn quân chênh lệch vẫn còn thực sự quá xa.

Một mực thua, một mực thua, một mực thua.

Một mực thối lui, một mực thối lui.

Sa Man tộc nhân khẩu mặc dù ít, nhưng diện tích lại so Việt Quốc còn muốn lớn, đâu đâu cũng có đại sơn cùng rừng rậm, kéo dài mấy ngàn dặm, có được phi thường ưu tú tung hoành, nguyên bản dựa theo ý nghĩ, dựa vào Sa Man tộc địa lý ưu thế là có thể kiềm chế Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân.

Nhưng không nghĩ tới hoàn toàn không thể, dù là tại rừng cây cùng trong núi lớn, Huyết Hồn quân cũng đánh đâu thắng đó.

Căng Quân Đại Nam quốc bộ lạc một cái tiếp theo một cái bị diệt, toàn bộ Sa Man tộc nhóm đều tao ngộ tai hoạ ngập đầu, mà Vạn Xà Quật cái kia thượng cổ di tích cũng bị Thiên Nhai Hải Các chiếm lĩnh.

Đánh thắng trận dĩ nhiên không dễ dàng, nhưng là bại trận thời điểm mới thật sự là khảo nghiệm một cái thống soái thời khắc.

Đoạn thời gian kia Căng Quân đánh bao nhiêu trận thua trận, hoàn toàn đếm không hết, mấy chục hơn trăm lần, cơ hồ mỗi chiến tất bại.

Đổi thành những người khác, liên tiếp bại bốn năm trận về sau, cả chi quân đội đã sớm triệt để sụp đổ tản mất, thậm chí thống soái chính mình cũng triệt để sụp đổ.

Mà lúc này đây Căng Quân như là thiết nhân, tại mọi thời khắc đều ngưng tụ lòng người, mang theo tàn quân bại tướng không ngừng xuôi nam, xuôi nam, xuôi nam, tại đại sơn cùng trong rừng rút lui bảy, tám ngàn dặm.

Có thể nói nếu như không có Căng Quân, Sa Man tộc đã sớm vong tộc diệt chủng, đi theo Thẩm Lãng mười vạn người cũng chết sạch.

Mặc dù số người của bọn họ đông đảo, nhưng là chân chính bàn về sức chiến đấu, còn không bằng Huyết Hồn quân một phần mấy chục. Cùng nó nói Căng Quân khi thắng khi bại, hắn không bằng nói hắn dẫn theo đàn thú trằn trọc mấy ngàn dặm, thoát đi mãnh hổ miệng.

Hắn giữ lại một đoàn hỏa chủng.

Đương nhiên, rút lui cũng có cuối cùng, Sa Man tộc vùng cực nam, có một tòa mấy ngàn mét cao đại sơn, một nửa tại lục địa, một nửa tại hải dương.

Đây đã là phương đông thế giới tại phía nam cuối cùng, rốt cuộc không chỗ thối lui, trừ phi hoàn toàn thối lui đến hải dương đi, nhưng căn bản không có nhiều như vậy thuyền, hơn nữa bọn hắn mấy vạn người nếu là chạy trốn tới trên biển đi, càng thêm chết không có chỗ chôn.

Lúc ấy Căng Quân tại Sa Man tộc phát hiện Vạn Xà Quật cái kia thượng cổ di tích về sau, liền không ngừng mà suy nghĩ thăm dò, hắn bao nhiêu lần đem mục tiêu đặt ở Sa Man tộc vùng cực nam ngọn núi lớn kia, tên của ngọn núi này có rất nhiều.

Thiên Tuyệt sơn, Thiên Tẫn sơn vân vân.

Căng Quân đã từng rất nhiều lần thăm dò qua ngọn núi lớn này, vẫn luôn hoài nghi bên trong ngọn núi lớn này có phải là có thượng cổ di tích.

Nguyên nhân rất đơn giản, cao như vậy đại sơn, đỉnh núi hẳn là tuyết trắng mênh mang, vì sao ngọn núi này không có, cho dù là bốn, năm ngàn mét trên đỉnh núi cũng là xanh um tươi tốt cây xanh, cái này phi thường không bình thường.

Hơn nữa ngọn núi này cũng có được không hề tầm thường từ trường, tóm lại rất không bình thường.

Đương nhiên, Căng Quân cố gắng rất nhiều lần, thăm dò ngọn núi lớn này đều không thu được gì.

Làm hắn bị Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân truy sát đến cùng đường mạt lộ thời điểm, rốt cục vẫn là dẫn đầu mấy vạn người lên toà này Thiên Tuyệt sơn.

Sau đó, hắn mấy vạn người liền biến mất, phảng phất bốc hơi khỏi nhân gian.

Về sau, Chúc Hồng Tuyết hỏa hoạn đốt rừng, đem toà này mấy ngàn mét độ cao so với mặt biển đại sơn thiêu đến trụi lủi.

Ngay lúc đó hình tượng, thật sự có một loại cảm giác ngày tận thế, năm ngàn mét độ cao so với mặt biển núi cao đang thiêu đốt hừng hực, liền phảng phất thế giới ngọn đuốc.

Hỏa hoạn đốt núi về sau, ngọn núi này thể phát sinh biến hóa cực lớn, phảng phất như là sắt thép xác ngoài, vì lẽ đó được xưng là Kim Cương phong.

Trở lại chuyện chính, mấy năm này thời gian bên trong, không quản là Căng Quân hay là những người khác, cũng không biết Thẩm Lãng có phải hay không còn sống.

Theo thời gian trôi qua, mọi người trong lòng càng ngày càng u ám tuyệt vọng.

Loại này tối tăm không mặt trời thời gian, mỗi một ngày đều là dày vò, mà Căng Quân thì hoàn toàn từ một cái thống soái biến thành diễn thuyết gia, bởi vì hắn mỗi cách một đoạn thời gian đều muốn cho tất cả mọi người diễn thuyết động viên, muốn đề chấn mọi người sĩ khí, nếu không sẽ càng ngày càng nhiều người tự sát.

Nhưng là loại này diễn thuyết lần một lần hai còn có thể, mười lần tám lần cũng còn có thể, ròng rã gần thời gian hai năm a, hơn trăm lần diễn thuyết, muốn bốc cháy tất cả mọi người trong lòng hỏa diễm, để bọn hắn tiếp tục sống sót, cái này khó khăn cỡ nào?

Thật là dốc hết tâm huyết, vì lẽ đó Căng Quân mới có thể gầy một vòng lớn, cả người già hai mươi tuổi.

Cứ việc cái này Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong không có một ai, nhưng vẫn như cũ mỗi ngày đều muốn tiến hành tuần tra, lộ tuyến còn muốn thường xuyên biến ảo, miễn cho đã hình thành thì không thay đổi tuần tra lộ tuyến sẽ để cho người kiềm chế.

Nhưng mà loại này tuần tra nhất định là vô cùng nhàm chán, bởi vì đừng nói một người, liền một con muỗi cũng không có, mỗi một lần tuần tra đều là Không Động.

Nhưng mà lần này, đội tuần tra gặp được một người.

Làm Căng Quân lần đầu tiên nhìn thấy Thẩm Lãng thời điểm, nước mắt trực tiếp bão táp đi ra, cả người kích động đến hận không thể phát ra từng đợt sói tru.

Trong chớp nhoáng này, hắn thật sự có một loại mặt trời mọc cảm giác.

Liền phảng phất Phật kinh lịch dài dằng dặc đêm tối, ròng rã ba năm đêm tối, tại loại này tối tăm không mặt trời thế giới bên trong cơ hồ quên ban ngày bộ dáng, mà bỗng nhiên ở giữa thái dương liền dâng lên, để người phấn chấn đến muốn phát điên.

Thẩm Lãng bệ hạ chẳng những không có chết, hắn thật vương giả trở về, hơn nữa vậy mà thật đến cứu vớt tất cả mọi người.

Có thể được này chủ, này một sinh tử mà không tiếc.

. . .

"Chủ nhân."

"Bệ hạ. . ."

Tiếp lấy mấy cái thân ảnh nhanh chóng xông tới, mặt khác mấy cái nữ nhân còn tốt, vô cùng kích động quỳ trên mặt đất.

Mà trong đó một cái mỹ nhân vậy mà trực tiếp đầu nhập Thẩm Lãng nói ôm ấp, bỗng nhiên ôm cổ của hắn, tại trên mặt hắn cuồng thân.

"Chủ nhân, ngươi rốt cục tỉnh lại, hai ngày trước ta lần thứ nhất nhìn thấy ngài thời điểm, thật hoài nghi là đang nằm mơ."

"Ta một mực tại ngài bên người, vừa mới liền đi bưng một chén canh, ngài liền tỉnh lại."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, mỹ nhân này là ai a? Có chút quen mắt a?

Mỹ nữ, chúng ta hẳn không có cái gì gian tình đi, nếu không ta đại khái cũng sẽ không quên đến như thế triệt để.

Lúc này Lan tên điên ôm một đứa bé đi tới, lúc đầu hắn cũng vô cùng kích động, nhưng nhìn thấy thê tử của mình ôm Thẩm Lãng bệ hạ cuồng thân, lập tức liền phảng phất ăn một trăm cái chanh, nước chua đều muốn từ trong ánh mắt bão tố đi ra.

Không có gì, không có gì.

Hàm Nô thích nam nhân là ta, hắn đối bệ hạ chỉ là cuồng nhiệt sùng bái, dùng bệ hạ nói chính là fan cuồng, đối với fan cuồng cử động phải hiểu, chúng ta làm nam nhân lòng dạ còn rộng lớn hơn một chút.

Thẩm Lãng rốt cục nhớ tới, lúc này ôm hắn mỹ nhân này là Hàm Nô, chính là cái kia vòng eo tám thước nữ tráng sĩ.

Nàng. . . Nàng bây giờ lại gầy như vậy, cái này vẫn chưa tới một trăm mười cân đi, thon thả đến kinh người, tuyệt đối yểu điệu mỹ nhân.

Lan tên điên tiến lên ôm một đứa bé dập đầu nói: "Thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

Hàm Nô đối trượng phu đầy mắt nước mắt nhắm mắt làm ngơ, trực tiếp ôm hài tử qua, phóng trước mặt Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ ngài nhìn xem, đây là hài tử của chúng ta, còn không có đặt tên, ngài cho lấy một cái đi."

Cái gì gọi là đây là hài tử của chúng ta? Nghe vào có chút vấn đề, sẽ truyền chuyện xấu.

Phía dưới Lan tên điên yếu ớt nói: "Bệ hạ, đây là ta cùng Hàm Nô hài tử, chúng ta vẫn luôn không có lấy tên, một mực chờ lấy ngài xuất hiện cho hài tử một cái tên."

Thẩm Lãng ôm đứa bé này, ước chừng chỉ có bốn năm tháng dáng vẻ, lại phi thường khỏe mạnh cường tráng, là một cái nam hài, lúc này ngay tại ngủ say, lười biếng mở ra nhìn Thẩm Lãng một chút, lại lười biếng khép lại.

"Đứa nhỏ này con mắt nhìn rất đẹp, liền gọi Lan Mâu đi." Thẩm Lãng nói.

Hàm Nô vui vẻ nói: "Cái tên này tốt, cái tên này tốt, nghe liền cao quý có phải hay không."

"Chúng thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

Một lát sau, Lan thị mười huynh đệ chỉnh tề quỳ trên mặt đất dập đầu.

Bọn hắn đều có biến hóa cực lớn, thậm chí là thuế biến, trước đó lười nhác toàn bộ không thấy, thay vào đó là tầng sâu, lại không thiếu sắc bén.

"Thần Tô Nan, tham kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế." Tô Nan chỉnh tề dập đầu, sau lưng thê tử của hắn, còn có năm đứa bé chỉnh tề quỳ xuống, lớn nhất hài tử đã năm tuổi, nhỏ nhất còn chỉ có một tuổi.

Người này thật không tầm thường a, cơ hồ thảm tao diệt tộc, dù là tại trong tuyệt cảnh cũng liều mạng sinh con , dựa theo dạng này tốc độ xuống đi, chẳng mấy chốc sẽ trở thành một cái đại gia tử.

Thật sự là tạo hóa trêu ngươi a, vị này Tô Nan đã từng là địch nhân lớn nhất, bây giờ lại trở thành Thẩm Lãng thần tử thần tử.

"Tô hầu, vẫn là ngươi bảo dưỡng có thuật, nhiều năm không thấy, vẫn là như vậy tuổi trẻ." Thẩm Lãng cười nói.

Tô Nan lại một lần nữa dập đầu, cái trán kề sát đất run rẩy nói: "Thần tạ chủ long ân."

Bởi vì Thẩm Lãng câu này Tô hầu, chẳng khác nào đem tước vị trả lại hắn.

Thẩm Lãng nói: "Lâu ngày mới rõ lòng người, mấy năm qua này, Tô Phi rất không tệ, một mực đem Ninh Nguyên Hiến bệ hạ chiếu cố rất tốt, bây giờ ngay tại Lôi Châu đảo làm bạn Ninh bệ hạ bảo dưỡng tuổi thọ, Ninh Cảnh cũng thành thục, bây giờ chính phụ tá Ninh Chính xử lý chính vụ."

Tô Nan lại một lần nữa dập đầu nói: "Thần tạ chủ long ân."

"Thần Nam Cung Ngao, tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế vạn vạn tuế." Đã từng Việt Quốc Trấn Bắc hầu Nam Cung Ngao cũng quỳ trước mặt Thẩm Lãng, sau lưng quỳ hắn một đứa con trai.

"Tiểu bạch kiểm bệ hạ tỉnh? Ha ha ha, quá tốt, chúng ta cái này bệ hạ cái gì cũng tốt, chính là thân thể quá yếu." Bên ngoài truyền đến tiếng sấm bình thường cười to, người này là Khương Ly đặc thù huyết mạch người, đã từng đi theo Ninh Kỳ siêu cấp mãnh tướng Lam Bạo.

Lời này mới ra, tất cả mọi người ánh mắt băng lãnh nhìn lại, tràn ngập trách cứ.

Đồ Đại cùng Đồ Nhị thấp giọng nói: "Đều cùng ngươi nói, không thể hô tiểu bạch kiểm, ba người chúng ta người tự mình hô cũng coi như, ngươi còn quang minh chính đại kêu đi ra, muốn mất đầu."

Bất quá, hai người này thấp giọng tiếng nói cũng cùng người bình thường rống to đồng dạng.

Đồ Đại, Đồ Nhị, Sở quốc siêu cấp mãnh tướng, Khương Ly đặc thù huyết mạch người, chiến tranh nạn dân xuất sinh.

Tại rất nhiều năm trước, cái này hai huynh đệ liền cùng đại ngốc đánh cho khó phân thắng bại.

"Bệ hạ, ngài tuyệt đối không nên để ý, chúng ta mặc dù tự mình gọi ngươi tiểu bạch kiểm, hơn nữa lại tay trói gà không chặt, thực tế không giống như là Khương Ly bệ hạ chủng, nhưng ngài vẫn là vô cùng không tầm thường, ba người chúng ta trong lòng rất kính nể, là ngài bán mạng trong lòng cũng vui lòng đến hung ác. . . : Đồ Đại vỗ bộ ngực lớn tiếng nói.

Sau đó, hắn nhìn thấy ở đây tất cả ánh mắt đều nghiêm túc nhìn bọn hắn chằm chằm ba người, lập tức hắn không khỏi yếu ớt nói: "Chúng ta đây là nói nhầm sao? Chúng ta có phải hay không phải quỳ xuống a?"

Căng Quân nói: "Các ngươi nói sao?"

Lập tức cái này ba cái cự hán thẳng tắp quỳ xuống, dập đầu nói: "Tham kiến nhỏ. . . Tham kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế. . ."

Thẩm Lãng nhìn qua cái này ba cái cự hán, trong lòng rất mừng.

Nguyên bản dưới trướng hắn quân đội số lượng không nhiều, thống soái cùng mãnh tướng cũng ít, chỉ có Lan Phong, Dora công chúa, Cừu Yêu Nhi, A Lỗ Na Na chỉ là mấy người mà thôi.

Văn thần càng ít, thậm chí liền Trương Xuân Hoa đều muốn lấy ra đại dụng, mà Sách Huyền về hưu vài chục năm, cũng bị Thẩm Lãng mượn dùng.

Bây giờ xem như nhân tài đông đúc, lập tức nhiều rất nhiều siêu cấp mãnh tướng, thậm chí còn có Căng Quân cái này thống soái cấp thiên tài, văn trị võ công đều là tuyệt đỉnh, Tô Nan cũng là như thế, võ có thể làm Xu Mật Sứ, văn có thể vào Thượng thư đài.

Đón lấy, Căng Quân Sa Mạn vương hậu chậm rãi đi tới, bưng hỗn loạn, hướng phía Thẩm Lãng cười nói: "Trong tay của ta bưng lấy cháo nóng, liền không quỳ xuống a."

Thẩm Lãng hướng phía nàng cười một tiếng, vị này mạnh mẽ nữ tử, trong lòng nàng Thẩm Lãng đại khái vĩnh viễn là trước đó cái kia Thẩm Lãng.

Cố gắng đứng dậy, Thẩm Lãng ra khỏi phòng.

Hắn lần thứ nhất nhìn thấy Kim Cương phong thượng cổ di tích toàn cảnh, đây là một cái cầu thang thức thượng cổ chi thành, một tầng tiếp lấy một tầng xoay quanh mà lên.

Ánh mặt trời thông qua các loại thủ đoạn chiếu vào, trong này thậm chí còn có đồng ruộng, còn có hoa phố, còn có nông trường.

Cái này thượng cổ di tích phi thường không giống a, cùng Thẩm Lãng thấy qua đều không giống.

Nhìn thấy Thẩm Lãng sau khi ra ngoài, bên ngoài mấy vạn người chỉnh tề quỳ xuống.

"Thẩm Lãng bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

"Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

. . .

Sau đó, Lan tên điên hướng Thẩm Lãng tiến hành báo cáo.

"Bệ hạ, ngài rời đi về sau, chúng ta tiến vào Nam Ẩu quốc, ngay từ đầu số người của chúng ta chẳng những không có giảm bớt, ngược lại càng ngày càng nhiều, vô số anh hùng hảo hán tìm không thấy ngài, liền trực tiếp tiến vào Nam Ẩu quốc đầu nhập đến ta dưới trướng, số người nhiều nhất thời điểm, chúng ta có được hai mươi vạn đại quân, tại tăng thêm Sa Man tộc bộ lạc quân đội, vượt qua ba mươi năm vạn binh lực."

"Ninh Kỳ suất lĩnh ba mươi vạn đại quân xuôi nam tiến đánh Nam Ẩu quốc, giữa chúng ta có ăn ý, lật qua lật lại đánh nửa năm, song phương đều không có cái gì thương vong. Về sau Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân đến, chúng ta ba mươi năm vạn chỉ còn lại cái này năm vạn người."

"Rất nhiều người đều trên chiến trường, Sa Ẩm quốc sư, Sa Man tộc hai mươi bốn bộ lạc tù trưởng, chết hai mươi hai, liền sống hai cái xuống tới. Nam Cung Ngao mấy cái nhi tử, chết được còn thừa lại một cái."

"Cái này còn lại năm vạn người, toàn bộ đều là tinh nhuệ."

"Đương nhiên, bọn hắn không có đi qua huyết mạch thuế biến, vì lẽ đó muốn đạt tới Huyết Hồn quân tiêu chuẩn là không thể nào. Nhưng hoàn cảnh nơi này phi thường đặc thù, chúng ta ăn đồ ăn cũng đặc biệt, lại thêm những năm này liều mạng chiến đấu, chém giết, huấn luyện, vì lẽ đó ta nghĩ cái này năm vạn bên trong, có ba vạn người đạt tới Niết Bàn quân tiêu chuẩn."

Thẩm Lãng hỏi: "Khổ Đầu Hoan, hắn làm sao?"

Căng Quân nói: "Bệ hạ hẳn là cũng nhìn thấy, Kim Cương phong thượng cổ di tích phía đông cuối cùng có một cái vòng xoáy năng lượng, nếu như thần không có đoán sai, bệ hạ hẳn là từ cái kia vòng xoáy xuyên qua tới."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, vòng xoáy một đầu khác, chính là Phù Đồ Sơn khai thác cái kia cự hình thượng cổ di tích."

Căng Quân nói: "Tiến vào Kim Cương phong thượng cổ di tích về sau, chúng ta liền nhiều lần phái người đi thăm dò cái này vòng xoáy năng lượng, kết quả phi thường thê thảm đau đớn , bất kỳ cái gì chạm đến cái này vòng xoáy năng lượng vật chất toàn bộ hôi phi yên diệt."

Quả nhiên, cái này vòng xoáy năng lượng là song mặt cấm chỉ, không quản cái kia một mặt, chỉ cần không có quyền hạn người, một khi đụng vào liền sẽ thịt nát xương tan.

Căng Quân tiếp tục nói: "Cho nên chúng ta liền triệt để hạ lệnh , bất kỳ người nào đều không được tới gần nơi này cái vòng xoáy năng lượng. Trác huynh người này ngài là hiểu, phi thường cố chấp, mỗi giờ mỗi khắc không nghĩ rời đi nơi này, hắn muốn đi tìm ngài, dù là thiên sơn vạn thủy cũng muốn đi tìm ngài. Vì lẽ đó hắn tuyệt đại bộ phận thời gian, đều tại thăm dò nghiên cứu cái này vòng xoáy năng lượng."

Trên thực tế, Căng Quân so Khổ Đầu Hoan càng muốn hơn nghiên cứu cái này vòng xoáy năng lượng, bởi vì hắn mới là trong mọi người duy nhất lúc trước liền tiếp xúc qua thượng cổ di tích người. Nhưng là hắn không thể, bởi vì hắn muốn quản lý cái này mấy vạn người, để bọn hắn trồng trọt, huấn luyện, trọng yếu nhất là để bọn hắn tại trong tuyệt vọng sống sót.

"Trác huynh có chút tẩu hỏa nhập ma, thậm chí nhiều lần muốn cưỡng ép xông vào cái này vòng xoáy năng lượng, vì lẽ đó mỗi một lần ta đều phái hai người chăm chú nhìn hắn." Căng Quân nói: "Mà ở một trăm ba mươi thiên chi trước, cái này vòng xoáy năng lượng bỗng nhiên phát sinh kịch biến, vậy mà không hiểu thấu trở nên trong suốt, mà Trác huynh liền mượn cơ hội bỗng nhiên tiến lên, trực tiếp biến mất."

"Vẻn vẹn chỉ có như vậy một nháy mắt, vòng xoáy năng lượng trở nên trong suốt, rất nhanh lại trở nên hỗn độn , bất kỳ cái gì vật chất một khi đụng vào liền hôi phi yên diệt."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Một trăm ba mươi ngày trước, trên trời hỏa long sao chổi hạ xuống, va chạm khắp nơi, toàn bộ thế giới đều phát sinh nhất định biến hóa, cho nên có thể đo vòng xoáy nháy mắt trở nên trong suốt, phải cùng một lần kia sao chổi va chạm có quan hệ."

Đây hết thảy liền giải thích được, Khổ Đầu Hoan rõ ràng cùng Căng Quân bọn người ở tại cùng một chỗ, tại sao lại một người rơi vào Phù Đồ Sơn trong tay.

Đương nhiên còn có một cái nghi hoặc, Khổ Đầu Hoan trên thân phát sinh kịch biến, bộ óc mất đi thần trí, nhưng là võ công cùng huyết mạch đều có to lớn thăng cấp thuế biến, hắn lúc này trở nên phi thường cường đại, đây là bởi vì xuyên qua vòng xoáy năng lượng đưa đến sao?

Hoặc là nói hai loại tình hình là tách ra, huyết mạch của hắn thuế biến là bởi vì xuyên qua vòng xoáy năng lượng đưa đến, mà mất đi thần trí thì là Phù Đồ Sơn chi chủ thủ bút?

"Bệ hạ, hiện tại chúng ta cục diện thật không tốt." Căng Quân nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, hắn cảm thấy Kim Cương phong bên trong di tích trạng thái rất tốt, phát triển không ngừng, sinh cơ bừng bừng.

Thậm chí còn có đồng ruộng, trồng trọt rất nhiều lương thực, rau quả trái cây, thậm chí còn nuôi súc vật, còn có nông trường.

Căng Quân nói: "Bệ hạ, làm ruộng nhưng thật ra là là cho mọi người kiếm chuyện làm, nhưng trên thực tế thu hoạch lương thực còn không bằng trồng xuống hạt giống. Những này súc vật đều là trước đó chúng ta từ bên ngoài mang vào di tích, một cái đều không nỡ giết. Mấu chốt nhất là. . . Cái này thượng cổ di tích năng lượng sắp hao hết. Một khi cái này thượng cổ di tích năng lượng hao hết, không khí, ánh nắng, lương thực đều sẽ đoạn tuyệt, nơi này sẽ trở thành tối tăm không mặt trời tử thành."

Đối với điểm này Thẩm Lãng cũng có thể cảm nhận được, bởi vì hắn xuyên qua vòng xoáy năng lượng, đi tại đặc thù trên lối đi thời điểm, tất cả ánh sáng đều dập tắt, thậm chí dưỡng khí cũng hạ xuống đến bình thường giá trị phía dưới.

"Căn cứ suy đoán của ngươi, toà này thượng cổ di tích năng lượng còn có thể chèo chống bao lâu?" Thẩm Lãng hỏi.

"Chừng hai tháng." Căng Quân nói.

Đương nhiên Thẩm Lãng căn bản liền không có hai tháng, Phù Đồ Sơn chi chủ nói, trong vòng mười ngày hắn liền muốn tập kết quân đội tiến công Nộ Triều thành.

Tập kết quân đội, tăng thêm hành quân, lưu cho Thẩm Lãng nhiều nhất chỉ có hai mươi ngày, bây giờ đã qua hai ngày, còn thừa lại không đến mười tám ngày.

Thẩm Lãng nhất định phải mang theo cái này mấy vạn người rời đi Kim Cương phong di tích, đồng thời bản thân hắn muốn về đến Nộ Triều thành, bởi vì không có hắn, Long chi hối liền không cách nào phát xạ.

Trong vòng mười tám ngày, Thẩm Lãng nếu không thể trở lại Nộ Triều thành, tòa thành thị này liền sẽ biến thành phế tích, cơ nghiệp của hắn liền sẽ toàn bộ hủy.

Thẩm Lãng nói: "Cái này thượng cổ di tích nhìn qua, phi thường cổ quái. Các ngươi nhưng có phát hiện cái gì thượng cổ vũ khí trang bị, thượng cổ điển tịch sao?"

Căng Quân nói: "Hoàn toàn không có, chúng ta lúc tiến vào, phát hiện có rất nhiều lương thực, mấy vạn người đều ăn không hết lương thực, hơn nữa căn bản không có hư. Không chỉ có như thế, nơi này còn có thổ nhưỡng, còn có hoa vườn, nhưng chính là không có bất kỳ cái gì thượng cổ vũ khí trang bị. Đúng, ta còn có một cái trọng yếu nhất sự tình muốn hướng ngài bẩm báo."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói."

Căng Quân nói: "Chúng ta bị Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân ép lên toà này Thiên Tuyệt sơn phía trên, ta cảm thấy ta tại tối hậu quan đầu có thể sáng tạo kỳ tích, có thể đem sau cùng mấy vạn người đưa vào thượng cổ di tích. Căn cứ đủ loại chứng cứ, ngọn núi này bên trong thật sự có thượng cổ di tích, chỉ bất quá ta tìm không thấy mở ra biện pháp. Ta cảm thấy ta gánh vác mấy vạn người tính mệnh, hẳn là trời không tuyệt đường người. Nhưng kết quả ta vẫn không có có thể mở ra toà này thượng cổ di tích, lúc ấy thần thật đã tuyệt vọng, mang theo cái này mấy vạn người lên trời không đường, xuống đất không cửa, mắt thấy là phải bị chém tận giết tuyệt, toàn quân bị diệt."

Thẩm Lãng nói: "Mà lúc này đây tới một người, hơn nữa còn là một nữ nhân, nàng giúp ngươi mở ra cái này thượng cổ di tích lối vào, để các ngươi mấy vạn người đều thành công lui vào. Vì lẽ đó Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân lên núi lục soát, tìm không thấy các ngươi bóng người, phảng phất bốc hơi khỏi nhân gian."

Căng Quân kinh ngạc, nói: "Đúng, một nữ nhân. Một cái thần dùng hết tất cả ngôn ngữ đều không thể hình dung nữ nhân, không cách nào dùng mỹ lệ để hình dung, quả thực chính là mộng ảo là, thậm chí thần đều không thể xác định, nàng là có tồn tại hay không, lại hoặc là chỉ là ảo giác của ta mà thôi. Tất cả mọi người cảm thấy là ta mở ra thượng cổ di tích lối vào, cứu vớt mấy vạn người, nhưng cứu vớt tất cả mọi người người là nàng. Tại thời gian rất lâu bên trong ta vẫn cảm thấy lúc ấy là thượng thiên mở ra cái này thượng cổ di tích lối vào, nữ nhân này chỉ là một cái huyễn ảnh. Nhưng bây giờ bệ hạ tất nhiên cũng nói ra, vậy liền chứng minh nữ nhân này thật tồn tại."

Thẩm Lãng nói: "Kỳ thật lấy ngươi thông minh tài trí, hẳn phải biết nữ nhân này là ai, chỉ bất quá không dám vọng xuống khẳng định."

Căng Quân do dự một chút, nói: "Là Luy Tổ? Khương Ly bệ hạ hồng nhan tri kỷ?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, hẳn là nàng."

Luy Tổ, cái này tại Thẩm Lãng trong đời xuất hiện qua rất nhiều lần, thậm chí có ý nghĩa trọng đại nữ nhân, nhưng Thẩm Lãng cho đến nay đều chưa từng gặp qua nàng.

Không nghĩ tới, vậy mà lại là nàng cứu vớt Căng Quân bọn người.

Mộc Lan cùng Thẩm Dã Bảo Bảo tại Luy Tổ bên kia, không biết đã hoàn hảo sao?

"Nguyên lai là nàng, quả nhiên là nàng." Căng Quân thở dài nói: "Nếu như là nàng, vậy liền không kỳ quái, nàng đã là trên thế giới này còn lại mấy cái thiên nhân."

Đương nhiên cái gọi là thiên nhân cũng không phải là thần tiên, mà là nói là võ công cùng trí tuệ đều viễn siêu người bình thường tưởng tượng, vì lẽ đó được xưng là thiên nhân, lúc ấy cùng Khương Ly bệ hạ xưng là thiên kiêu người, bây giờ đã còn lại không nhiều, Đại Viêm Hoàng đế xem như một cái, mà cái này Luy Tổ cũng coi như một cái.

"Bệ hạ, chúng ta vị trí cái này Kim Cương phong thượng cổ di tích phi thường kì lạ." Căng Quân nói: "Chúng ta cố gắng thăm dò mỗi một nơi hẻo lánh, nhưng không có phát hiện một kiện thượng cổ vũ khí trang bị, cũng không có phát hiện bất luận cái gì thượng cổ điển tịch, nơi này có rất nhiều phòng ở, nhưng đều không thích hợp ở lại, dù là tại thượng cổ thế giới, cũng không thích hợp ở lại, bởi vì nghi thức cảm giác rất mạnh, chân thật cảm giác rất yếu."

"Mặt khác, nơi này dự trữ rất nhiều lương thực, hơn nữa đều đóng gói đến phi thường tinh mỹ, thậm chí thần thánh, giống như không phải bình thường dự trữ, mà là một loại cống phẩm."

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, nói ra phán đoán của ngươi."

Căng Quân nói: "Đây là một tòa tế thành, không phải cho người sống ở lại, mà là cho người chết, hoặc là văn minh thời thượng cổ tín ngưỡng thần linh."

Đương nhiên, cái gọi là thần linh chưa chắc là chân chính tồn tại thần linh, cũng vẻn vẹn chỉ là tín ngưỡng mà thôi, liền như là hiện đại trái đất cũng cung phụng cái này thần cái kia thần.

Thẩm Lãng cũng có loại cảm giác này, làm hắn lần đầu tiên nhìn thấy Kim Cương phong thượng cổ di tích thời điểm, liền cảm giác được, nơi này khí tức phi thường linh hoạt kỳ ảo thần thánh.

Tòa thành thị này tại Kim Cương phong đại sơn bên trong, một tầng xoay quanh một tầng, có rất nhiều tinh mỹ phòng ở, lộng lẫy.

Nhưng hoàn toàn không giống như là bình thường phòng ở, quá có thiết kế cảm giác, vườn hoa, phòng ở, pho tượng chờ một chút, phảng phất hoàn toàn là dựa theo một loại nào đó nghi thức kiến tạo ra được.

Nếu như là bình thường thượng cổ chi thành, lại thế nào cũng có bí mật nhà kho, vũ khí bí mật kho, chí ít thượng cổ thư viện cũng nên có.

Nhưng là nơi này cái gì cũng không có.

Phát hiện một cái thượng cổ di tích đương nhiên để người hưng phấn, nhưng lại hoàn toàn không có khai thác không gian, không chiếm được bất luận cái gì bảo vật.

Căng Quân bỗng nhiên nói: "Bệ hạ, nhưng là ta cảm thấy, chính là bởi vì không có phát hiện bất luận cái gì thượng cổ điển tịch , bất kỳ cái gì thượng cổ vũ khí trang bị, mới là lớn nhất phát hiện, mới là thu hoạch lớn nhất."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói."

Căng Quân nói: "Toà này thượng cổ di tích hoàn toàn kiến tạo tại ngọn núi bên trong, như vậy ngài cảm thấy toà này thượng cổ tế thành lớn nhất tinh hoa hẳn là ở đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Đỉnh núi."

Hắn lập tức nghĩ đến thất lạc quốc gia phế tích cái kia cao lớn Tuyết Sơn đỉnh núi, liền có một cái kim tự tháp, hoàn toàn trở thành đỉnh núi tạo thành bộ phận, đã có một cái thần bí thế lực cường đại tiến vào chiếm giữ tại đỉnh núi kim tự tháp bên trong, bọn hắn trên thực tế đã trở thành thất lạc quốc gia phế tích người thống trị cao nhất, quyền hạn so thất lạc yêu mẫu còn muốn cao.

Helen công chúa cường đại như thế, nhưng cuối cùng đều không có đi thăm dò cái kia đỉnh núi kim tự tháp. Thậm chí cái kia vô cùng cường đại thất lạc yêu mẫu tới một mức độ nào đó cũng nhận đỉnh núi kim tự tháp khống chế.

Căng Quân nói: "Bệ hạ, toà này Kim Cương phong thượng cổ di tích đỉnh núi, cũng có một cái thần miếu, mà tòa thần miếu này lối vào, cũng là một cái vòng xoáy năng lượng , bất kỳ người nào đều không được đi vào, một khi đụng vào lập tức thịt nát xương tan, hôi phi yên diệt."

Thẩm Lãng ánh mắt lập tức co rụt lại.

Toàn bộ Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong không có bất kỳ cái gì bảo bối, thượng cổ vũ khí, thượng cổ trang bị, thượng cổ thư tịch, hết thảy đều không có.

Nhưng là dù là tại thượng cổ văn minh kiến tạo tòa thành thị này độ khó cũng viễn siêu bình thường thành thị, dù sao đây là một ngọn núi nội bộ thành thị, mấy ngàn mét độ cao, từng tầng từng tầng xoay quanh mà lên, hơn nữa không phải vì chủ nhân, mà là làm tế tự thần linh. Cái kia cái gọi là thần linh, khẳng định liền ở tại tế thành chỗ cao nhất trong thần miếu.

Tòa thần miếu kia bên trong có cái gì? Bên trong có lẽ có chân chính bảo vật, giá trị vượt xa tất cả thượng cổ trang bị, thượng cổ vũ khí đồ vật, chân chính giá trị liên thành đồ vật, thậm chí chiến lược giá trị còn muốn vượt qua Long chi hối?

Căng Quân nói: "Ta có dự cảm, tòa thần miếu này bên trong hẳn là sẽ có cải biến thế giới bảo vật. Nhưng là không có người có thể mặc qua vòng xoáy năng lượng tiến vào đỉnh núi thần miếu bên trong."

Đúng vậy không có người có thể mặc qua vòng xoáy năng lượng, Thẩm Lãng ngoại trừ.

Như vậy, tòa thần miếu này bên trong đến tột cùng sẽ có cái gì kinh người bảo vật đang chờ đợi hắn?

Thẩm Lãng nói: "Mang ta đi đỉnh núi thượng cổ thần miếu."

Căng Quân nói: "Phải!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 533: : Thiên Đại Thu Hoạch! Thượng Cổ Chí Bảo!

Chương 532:: Thiên đại thu hoạch! Thượng cổ chí bảo!

"Căng huynh, Chúc Hồng Tuyết phạm phải một cái không thể tha thứ tội nghiệt." Thẩm Lãng nói: "Hắn phóng hỏa đốt cháy Thiên Tuyệt sơn thời điểm, cơ hồ đem Sa Man tộc mấy ngàn dặm rừng rậm nguyên thủy đều đốt rụi, cuối cùng trên trời rơi xuống mấy ngày mấy đêm mưa to mới đưa hỏa hoạn giội tắt, nhưng là Sa Man tộc rừng rậm có tám thành đã biến mất."

Căng Quân gương mặt run rẩy một cái, điều này không nghi ngờ chút nào là một trận tai họa thật lớn, những này rừng rậm nguyên thủy chí ít mấy ngàn năm, thậm chí càng lâu, hơn nữa trong rừng rậm có bao nhiêu sinh vật? Mấy ngàn vạn, mấy ngàn ức. Cái này một cái hỏa hoạn, cơ hồ tạo thành mấy ngàn dặm sinh thái diệt tuyệt.

Căng Quân đau lòng đến cơ hồ run rẩy, bởi vì đây là hắn Đại Nam quốc.

Trọn vẹn một hồi lâu, Căng Quân nói: "Họa hề phúc sở dựa phúc hề họa sở nằm, đây là một trận tai nạn, nhưng. . . Cũng là một trận tân sinh. Kể từ đó, bệ hạ tương lai nhất thống toàn bộ phương đông thế giới thời điểm, ta Đại Nam quốc có thể càng nhanh dung hợp tiến phương đông thế giới. Chí ít Sa Man tộc cũng có thể làm ruộng, mà không phải hoàn toàn dựa vào đi săn cùng thu thập, không cần tiếp qua nguyên thủy bộ lạc đồng dạng sinh hoạt."

Đây chính là Căng Quân, không quản sự tình gì đều có thể dùng chiến lược tầm mắt đi quan sát.

Hắn trình độ nào đó là chính xác, nếu như là tại phương đông thế giới tây bắc, một khi xảy ra cháy lớn, thiêu hủy nguyên thủy đại sâm lâm, đó chính là một trận tai họa thật lớn, sẽ cho toàn bộ thổ địa mang đến không thể nghịch tổn thương, tạo thành vĩnh cửu sinh thái tai nạn. Nhưng Sa Man tộc vị trí chỗ tại phương nam, hơn nữa tới gần bờ biển, điển hình nhiệt độ cao cao vùng đất ngập nước mang, coi như tất cả rừng rậm đều bị đốt rụi, dùng không bao nhiêu năm nơi này sinh mệnh lại sẽ khôi phục.

Còn có Sa Man tộc sức chiến đấu rõ ràng rất cường đại, vì sao qua đi mấy trăm năm cho tới bây giờ trở thành không một cái cường đại quốc gia, cũng là bởi vì đại sơn cùng rừng rậm ngăn trở, khiến cho bộ lạc cùng bộ lạc ở giữa ở mức độ rất lớn là lẫn nhau ngăn cách, khoảng cách vượt qua ba, bốn trăm dặm trên cơ bản liền mất đi giao lưu khả năng.

Hơn nữa ở khắp mọi nơi rừng rậm nguyên thủy ngăn cản thành thị sinh ra, cũng ngăn cản trồng trọt văn minh sinh sôi.

Thẩm Lãng nói: "Ta Nộ Triều thành mặc dù rất nhỏ, nhưng là nội chính đã càng ngày càng phức tạp, sự tình càng ngày càng nhiều, ta là một cái lười biếng người, vì lẽ đó ngươi cái này Đại Nam quốc vương trước hết tại Nộ Triều thành giúp ta, trước làm một đoạn thời gian Tể tướng đi, đương nhiên ngươi nếu là ghét bỏ Tể tướng xưng hô thế này không dễ nghe, ta có thể cải thành đế chủ chi thủ, hoặc là Hoàng đế chi thủ."

Cái này tại phương đông thế giới là không có tiền lệ, liền như là Tấn quốc chi vương vĩnh viễn không có khả năng đi Đại Viêm đế quốc đảm nhiệm nội các Thủ tướng. Bất quá tại phương tây thế giới đây là rất phổ biến, Tây Luân vương triều dưới trướng cái nào đó công quốc quân chủ liền có thể đi trong đế đô các đảm nhiệm Thủ tướng.

"Thần tuân chỉ." Căng Quân nói: "Có Đại Càn vương triều, mới có nam quốc, mới có Sa Man tộc quốc gia."

Sau đó, Thẩm Lãng đem hắn trở về phương đông thế giới sự tình từng cái cáo tri, Căng Quân không khỏi nhìn mà than thở, không nghĩ tới Thẩm Lãng trở về phương đông thế giới vẻn vẹn không đến một năm, liền đã lấy được như thế lớn thắng lợi.

Chẳng những đoạt lại Nộ Triều thành, hơn nữa còn bảo trụ Ngô Sở Việt Tam quốc, hơn nữa toàn bộ phương đông thế giới vậy mà xuất hiện ba phần thiên hạ cục diện.

Thẩm Lãng nói: "Phù Đồ Sơn chi chủ cảnh cáo ta, trong vòng mười ngày hắn liền sẽ tập kết đại quân tiến đánh Nộ Triều thành, đưa nó từ trên thế giới này xóa đi, ngươi cảm thấy khả năng này lớn bao nhiêu?"

Căng Quân trầm ngâm thật lâu, nói: "Thần cảm thấy, đơn thuần từ chiến lược lợi ích mà nói, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn xuất binh diệt đi chúng ta Nộ Triều thành là không khôn ngoan. Theo Doanh Vô Minh đại biểu Phù Đồ Sơn tiền đồ siêu thoát thế lực nghị hội cái này lịch sử tính sự kiện phát sinh, thiên hạ chính thức ba phần. Cứ việc Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc chính thức kết hợp, nhưng thần cảm thấy trước mắt vẫn là Đại Viêm đế quốc tối cường, duy trì thiên hạ ba phần cục diện đối Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn cũng có lợi nhất."

"Bất luận cái gì thiên hạ ba phần cục diện, đều hẳn là hai yếu liên hợp đối kháng đệ nhất cường giả, dạng này kết cấu mới là vững chắc nhất. Nhưng chúng ta thực tế là quá đặc thù, chúng ta cùng Tân Càn vương quốc hoàn toàn là ngươi chết ta sống quan hệ. Nguyên bản chúng ta cùng Phù Đồ Sơn là có chân chính hợp tác không gian, nhưng ở Phù Đồ Sơn chi chủ trong mắt chúng ta quá mức nhỏ yếu, hơn nữa ngài có được kích hoạt đồng thời phát xạ Long chi hối năng lực, vì lẽ đó hắn chỉ muốn triệt để khống chế ngài, cái này cũng mất đi hai nhà liên hợp khả năng."

"Cuối cùng, Phù Đồ Sơn chi chủ cùng Doanh Quảng đều không muốn chân chính giết ngài, mà chỉ muốn triệt để tù binh ngài, đồng thời phá hủy ngài trí lực cùng ý chí, đơn thuần làm một phát xạ Long chi hối công cụ. Vì lẽ đó ta cảm thấy bọn hắn tiến đánh Nộ Triều thành nhất định sẽ phát sinh, dù là Nộ Triều thành đối bọn hắn kỳ thật không có giá trị, thậm chí tấn công xong Nộ Triều thành còn có bội tại bọn hắn chiến lược lợi ích, nhưng vì để ngài xuất hiện đồng thời khuất phục, bọn hắn đều sẽ làm như vậy."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cảm thấy Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ lúc này đang suy nghĩ cái gì? Hắn vẫn luôn đang bế quan không ra, chẳng lẽ đơn thuần chính là vì để chúng ta cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn đánh đến lưỡng bại câu thương, hắn lại đến ngồi hưởng ngư ông thủ lợi sao?"

Căng Quân lắc đầu nói: "Đại Viêm Hoàng đế đang suy nghĩ gì, thần thật liền không cách nào phỏng đoán, thần long kiến thủ bất kiến vĩ, ta nghĩ thiên hạ cũng không có mấy người có thể phỏng đoán đạt được Đại Viêm Hoàng đế đến tột cùng đang suy nghĩ gì. Nhưng thần cảm thấy, hắn thủy chung là cái kia cường đại nhất địch nhân đáng sợ, Khương Ly bệ hạ cường đại như thế đều thua ở trong tay của hắn, đối với người này lại thế nào đánh giá cao cũng không đủ."

"Còn có một chút, Bạch Ngọc Kinh sứ giả vậy mà có mặt lần này siêu thoát thế lực nghị hội." Căng Quân nói: "Tin tức của chúng ta quá che đậy, không biết lần này siêu thoát thế lực nghị hội đến tột cùng chuyện gì phát sinh, đề tài thảo luận là cái gì? Nhưng thần cảm thấy lần này đề tài thảo luận chắc chắn phi thường trọng yếu, thậm chí quan hệ đến thế giới vận mệnh, nhưng khoảng cách thế tục vương quyền có phi thường xa."

Thẩm Lãng gật gật đầu, Căng Quân cùng phán đoán của hắn cơ hồ giống nhau như đúc, hơn nữa hắn hình dung phi thường chính xác.

Sở dĩ nói lần này đề tài thảo luận phi thường trọng yếu, liên quan đến thế giới vận mệnh, thậm chí quyết định tương lai trăm năm hướng đi.

Đây là căn cứ vào hai nguyên nhân tiến hành phán đoán, thứ nhất, Bạch Ngọc Kinh khó được điều động sứ giả tham gia lần này siêu thoát nghị hội, hơn nữa người sứ giả này cấp bậc còn rất không thấp. Thứ hai, Đại Viêm đế quốc rất muốn đem lần này siêu thoát nghị hội kéo dài thời hạn tiến hành, ít nhất chờ đến Nộ Triều thành bị triệt để Long chi hối xóa đi lại chính thức tiến hành, bởi vì Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng thế nhưng là muốn mượn nhờ lần này siêu thoát nghị hội náo sự, hướng toàn bộ phương đông thế giới phát ra thoát ly Đại Viêm đế quốc mãnh liệt tín hiệu, nhưng Đại Viêm đế quốc cuối cùng không có kéo dài thời hạn, mà là đúng hạn cử hành.

Mặt khác, trước đó lộ ra vô cùng đạm bạc thần bí Huyền Không Tự chi chủ cũng tham gia. Tả Từ Các chủ hoàn toàn rời khỏi Việt Quốc, được ăn cả ngã về không đi vạn dặm đại hoang mạc , theo nói cũng có thể không tham gia lần này siêu thoát nghị hội, nhưng hắn vẫn là đi.

Căn cứ vào nguyên nhân trước đó, lần này siêu thoát thế lực nghị hội chắc chắn phi thường trọng yếu, hơn nữa khẳng định làm ra mấu chốt nào đó tính quyết sách.

Nhưng là nó khoảng cách thế tục vương quyền lại rất xa, bởi vì Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn trình tự không có chịu ảnh hưởng, mà là tiếp tục đi hướng tự lập con đường, tiếp tục cùng Đại Viêm đế quốc đối kháng.

Như vậy như thế nào ví von lần này siêu thoát thế lực nghị hội nội dung đâu?

Đại khái liền tương đương với hiện đại trái đất tại mấy năm ánh sáng bên ngoài phát hiện một cái văn minh ở tinh cầu khác, nhưng là lại không biết cái này văn minh ở tinh cầu khác cấp bậc, có khả năng phi thường nhỏ yếu, vì lẽ đó tương lai cái tinh cầu này sẽ trở thành trái đất thuộc địa. Lại hoặc là cái này văn minh ở tinh cầu khác cấp bậc phi thường cao, đầy đủ hủy diệt trái đất.

Chuyện này khẳng định có thể lên cao đến tối cao chiến lược cấp bậc, trực tiếp liên quan đến trái đất vận mệnh. Nhưng bên trong đẹp hai nước lại bởi vì chuyện này mà đình chỉ đấu tranh sao? Không thể nào!

Căng Quân nói: "Bệ hạ xem như thiên hạ chi chủ, vẫn là vô cùng cần thiết biết rõ lần này siêu thoát thế lực nghị hội nội dung, đây đối với Đại Càn đế quốc tương lai tương lai, sẽ phi thường trọng yếu, không được mưu vạn thế người, không đủ mưu nhất thời."

Thẩm Lãng gật gật đầu, có một số việc nhìn phảng phất phi thường xa xôi, không chút nào quan mình, nhưng đợi đến ngươi muốn đi quan tâm thời điểm, có lẽ liền đã muộn.

Hai người một đường trò chuyện, một đường xoay quanh mà lên, hướng phía Kim Cương phong thượng cổ di tích đỉnh đi đến.

Độ cao so với mặt biển hơn năm ngàn mét, xoay quanh mà lên, thật cực xa, ngay từ đầu Thẩm Lãng còn đi bộ, về sau thực tế đi không được, trực tiếp cưỡi ngựa.

"Cái này chiến mã cũng là phía ngoài?" Thẩm Lãng hỏi.

Căng Quân gật đầu nói: "Đúng, hơn nữa còn là Khương quốc chi viện chiến mã, nguyên bản cái đầu phi thường nhỏ, nhưng là tiến vào nơi này về sau, vậy mà trở nên hùng tráng cao lớn, tốc độ cùng sức chịu đựng đều chiếm được to lớn tăng lên."

Hai người càng bò càng cao, mấy canh giờ sau, rốt cục đến cái này di tích đỉnh.

Quả nhiên lại là một cái vòng xoáy năng lượng, nhưng là lại thoáng không giống.

Trước đó cái kia vòng xoáy năng lượng là một cái đường kính ba mươi mét hình tròn, mà trước mắt cái này vòng xoáy năng lượng chính là một cánh cửa hình dạng, cao ba mươi mét, rộng khoảng mười lăm mét.

Thẩm Lãng nói: "Lúc ấy Luy Tổ mang theo các ngươi tiến vào Kim Cương phong thượng cổ di tích thời điểm, là như thế nào mở ra lối vào?"

Căng Quân lắc đầu nói: "Không biết, bởi vì nàng trực tiếp mang theo chúng ta đi vào, chờ chúng ta nhìn thấy thời điểm, cái kia lối vào đã mở ra, không biết trước đó là loại nào trạng thái, đến tột cùng là một cánh cửa, hay là năng lượng vòng xoáy."

Đi vào cái này đỉnh núi thần miếu lối vào vòng xoáy năng lượng trước mặt, Căng Quân xuất ra một chi chủy thủ, nhẹ nhàng hướng phía cái kia vòng xoáy năng lượng lối vào quăng ra, chi kia chủy thủ nháy mắt hôi phi yên diệt, thậm chí rất kinh diễm kinh khủng hiệu quả a.

Trên thực tế Thẩm Lãng có chút không hiểu cái này vòng xoáy năng lượng cấu thành, nó thực tế là quá cường đại. Nhưng nếu như tại mọi thời khắc muốn duy trì cường đại như thế năng lượng hẳn là không có khả năng a, dù là văn minh thời thượng cổ cũng rất khó làm được đi.

Vì lẽ đó nó cũng hẳn là một loại phát động cực hạn, bình thường chỉ là bảo trì trạng thái chờ, năng lượng tiêu hao phi thường thấp. Nhưng nếu như kiểm trắc đến có vật thể xâm nhập thời điểm, nó lập tức phóng xuất ra năng lượng cường đại, phá hủy hết thảy.

"Bệ hạ, ngài có thể cảm giác được hắn nguy hiểm không?" Căng Quân hỏi.

Cứ việc Thẩm Lãng trước đó đã từng xuyên qua một cái vòng xoáy năng lượng, nhưng trước mắt cái này hắn có thể hay không tiến vào? Vạn nhất không được, Thẩm Lãng phát sinh nguy hiểm, vậy hắn liền muôn lần chết chớ từ chối.

Điểm này Thẩm Lãng cũng không dám hoàn toàn xác định, hơn nữa hắn X quang mắt cùng trí não đều không thể kiểm trắc ra cái này vòng xoáy năng lượng bất kỳ đầu mối nào.

Vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn, cái kia Thẩm Lãng nhưng chính là trực tiếp hôi phi yên diệt.

Hơn nữa Thẩm Lãng phát hiện, trước mắt cái này vòng xoáy năng lượng nhan sắc là không giống, trước đó nam bộ hải vực thượng cổ di tích cuối cái kia vòng xoáy năng lượng là màu lục, mà trước mắt đây là màu lam, cái này chứng minh cái gì?

Cái này vòng xoáy năng lượng cần có quyền hạn cao hơn? Cái kia Thẩm Lãng còn có thể hay không thuận lợi xuyên qua?

Thế là, hắn trực tiếp vươn tay ra đụng vào cái này vòng xoáy năng lượng, nhất thời Căng Quân cơ hồ ngừng thở.

Kết quả, không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn phát sinh.

Thẩm Lãng nhẹ tay mà dễ chĩa xuống đất xuyên qua cái này vòng xoáy năng lượng, không có bất kỳ cái gì nguy hiểm.

Căng Quân thở phào một hơi, trong lòng cũng không khỏi đại hỉ, không phải là bởi vì Thẩm Lãng có thể tiến vào tòa thần miếu này, cũng không phải Thẩm Lãng có thể có được một loại nào đó bảo vật, mà là chứng minh Thẩm Lãng tại thượng cổ trong di tích có được siêu cao quyền hạn, đây càng thêm chứng minh hắn là thiên mệnh chi chủ.

"Ta chờ ở bên ngoài đợi bệ hạ." Căng Quân nói.

Thẩm Lãng gật gật đầu, sau đó trực tiếp đi vào, xuyên qua vòng xoáy năng lượng.

Vẫn không có bất kỳ cảm giác gì, liền phảng phất xuyên qua phổ thông màn sáng.

Lúc này coi như Thẩm Lãng cũng có một loại cảm giác, hắn chính là thiên mệnh chi chủ.

Vượt qua vòng xoáy năng lượng liền, tiến vào thần miếu bên trong, Thẩm Lãng từ đầu đến cuối nhắm mắt lại, bởi vì hắn cần trước tiên ở nội tâm cấu tứ tòa thần miếu này nội bộ tình cảnh, sau đó lại mở to mắt nghiệm chứng có phải là cùng hắn tưởng tượng bên trong nhất trí.

Tại hắn tư tưởng bên trong, cái này thượng cổ di tích thần miếu bên trong hẳn là thần bí, rộng rãi, như là vô số truyền hình điện ảnh trong tác phẩm như thế hoàn toàn phá vỡ trí tưởng tượng của nhân loại, như là địa ngục, lại như cùng Thiên đường.

Có lẽ có to lớn thần linh, lại hoặc là có cường đại Thần thú, vô số bảo vật, không thể tưởng tượng nổi thần bí trang bị vân vân.

Ôm loại này ảo tưởng, Thẩm Lãng từ từ mở mắt, sau đó không khỏi một trận kinh ngạc.

Cái này, đây chính là thượng cổ thần miếu?

. . .

Tòa thần miếu này cùng Thẩm Lãng trong tưởng tượng hoàn toàn không giống.

Nó xác thực rất lớn, phi thường trống trải.

Nhưng là bên trong cơ hồ cái gì cũng không có, đơn giản đến cực hạn.

Phía ngoài phòng ốc cùng pho tượng là như thế tinh xảo, thậm chí con đường đều như là ngọc thạch xếp thành. Nhưng là tòa thần miếu này bên trong hết thảy, chính là đá bình thường, phảng phất như là tùy tiện từ cái kia trong núi khai thác đi ra tảng đá.

Không có Thần thú, không có vô số bảo vật, cơ hồ cái gì cũng không có.

Chỉ có một cái pho tượng to lớn.

Đây chính là thần miếu cung phụng thần? Nhưng nó là cái gì thần linh a?

Pho tượng này cao chừng năm mươi mét, là một cái hùng tráng mà lại dữ tợn nam nhân, mặt người thân rắn, tóc xích hồng, con ngươi kim hoàng, tràn ngập khí tức hủy diệt.

Thẩm Lãng không khỏi nghi hoặc, tại phương tây thế giới thất lạc quốc gia, còn có ma quỷ tam giác lớn, hắn biết rõ có mặt người thân rắn Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương, thậm chí còn có Medusa Nữ hoàng, nàng vẻn vẹn một cái quang ảnh hải thị thận lâu, liền có thể hấp dẫn mấy trăm vạn hải quái mê say rơi lệ, không nhúc nhích, thậm chí đem sinh tử hoàn toàn không để ý.

Nhưng là Medusa chỉ có giống cái, không có làm giống đực a.

Cái kia trước mắt cung phụng người này mặt thân rắn to lớn giống đực, lại là cái gì sinh vật?

Vì sao thượng cổ đế quốc phải đặc biệt kiến tạo như thế một cái to lớn tế thành đến cung phụng hắn đâu?

Cái gọi là Kim Cương phong thượng cổ di tích, hoàn toàn là một cái lăng mộ, toà này thượng cổ thành thị bên trong hết thảy đều là giả, liền như là Tần Thủy Hoàng trong lăng mộ giang hà biển hồ là giả, phòng ở cung điện cũng là giả, thậm chí quân đội cũng là tảng đá điêu thành tượng binh mã.

To lớn như vậy thành thị, hoàn toàn chính là vì cung phụng cái này một cái thần linh pho tượng? Vậy nó tại thượng cổ văn minh địa vị lại có thêm cao?

To lớn thần miếu trong đại điện, trừ người này mặt thân rắn thần linh pho tượng bên ngoài, còn có một người!

Tại to lớn thần linh pho tượng trước mặt, người này lộ ra nhất là nhỏ bé, hắn thấp kém quỳ trên mặt đất, ánh mắt tràn ngập tuyệt vọng.

Người này không phải pho tượng, mà là thượng cổ nhân loại, chỉ bất quá nó cũng trở thành hoá thạch, bởi vì Thẩm Lãng dùng X quang quét hình về sau, có thể nhìn thấy trong cơ thể hắn có ngũ tạng lục phủ.

Nếu để cho Thẩm Lãng để hình dung trước mắt một màn này, đó chính là tận thế.

Cái này thượng cổ nhân loại địa vị hẳn là vô cùng vô cùng cao, nhưng là đế quốc của hắn đã phải tao ngộ tai hoạ ngập đầu, vì lẽ đó hắn đến thỉnh cầu thần linh che chở, nhưng mà cái này thần linh cũng không có hiển linh, đế quốc của hắn vẫn là hủy diệt.

Thật sự là kỳ quái, tại Chúc thị gia tộc bí mật kia căn cứ bên trong, hắn cũng phát hiện mấy cái thượng cổ nhân loại hoá thạch.

Bất quá trước mắt địa vị của người này hẳn là cao hơn, bởi vì

Thẩm Lãng nhìn thấy vương miện, nhưng cái này vương miện cũng giống như trở thành hoá thạch, hoàn toàn cùng thân thể của hắn dung hợp lại cùng nhau.

Thẩm Lãng không khỏi lâm vào nghi hoặc, trước mắt vị vương giả này đến tột cùng tao ngộ chính là cái gì tận thế?

Phương tây thế giới Medusa Nữ hoàng xâm lấn? Tại Chúc thị trụ sở bí mật, xác thực giống như là dạng này, bởi vì mấy cái kia thượng cổ nhân loại cuối cùng từ bỏ phát xạ Long chi hối, hơn nữa bọn hắn hoàn toàn là tại cái nào đó nháy mắt biến thành tảng đá, vì lẽ đó biểu lộ là hoạt bát.

Nhưng mà trước mắt trong thần miếu người vương giả này, nét mặt của hắn lại là tĩnh mịch, phảng phất là dần dần tàn lụi, dần dần biến thành hoá thạch.

Vì lẽ đó, người vương giả này tuyệt vọng càng sâu, phảng phất không phải đứng trước không thể chiến thắng địch nhân, mà là văn minh hủy diệt.

. . .

Thẩm Lãng rất nhanh liền đem những này suy nghĩ dứt bỏ, không được tại đi thăm dò trước mắt một màn này hàm nghĩa, cũng không đi tìm tòi nghiên cứu ngay lúc đó thượng cổ thế giới đến tột cùng phát sinh cái gì.

Mấu chốt là bảo vật a, hắn muốn bảo vật a.

Tòa thần miếu này đẳng cấp hẳn là phi thường cao a, to lớn như vậy lăng mộ a, làm sao cũng phải có bảo vật.

Đừng nói Tần Thủy Hoàng lăng mộ, liền xem như trong lịch sử mặt khác hoàng đế trong lăng mộ cũng bảo bối vô số, vàng bạc châu báu chỉ là thứ bình thường mà thôi, thậm chí liền ngọc tỉ dạng này quả thực liên thành bảo bối đều có.

Phù Đồ Sơn khai thác cái kia nam bộ hải vực thượng cổ di tích chỉ là thượng cổ thành thị mà thôi, liền đào móc ra vô số thượng cổ vũ khí trang bị, vô số thượng cổ điển tịch. Trước mắt tòa thần miếu này cao như vậy cao tại thượng, không có một kiện bảo vật, cái này không thích hợp a?

Thẩm Lãng tìm lượt toàn bộ thần miếu, thậm chí đều vận dụng X quang quét hình, vẫn như cũ một kiện bảo vật đều không có phát hiện.

Cái này, đây thật là gặp quỷ.

Không có bảo vật, ngươi lối vào làm cái cao như vậy cấp bậc vòng xoáy năng lượng làm cái gì? Còn khiến cho toàn thế giới người đều vào không được, chỉ có ta một người có thể đi vào, kết quả sau khi đi vào bên trong cái rắm đều không có.

Cái này tương đương với chơi Warcraft thế giới đánh một cái cỡ lớn phó bản, tiêu diệt cái cuối cùng Boss về sau, kết quả một trang bị đều không có bạo.

Nhưng cũng tiếc, trước mắt tòa thần miếu này không phải trò chơi phó bản, hắn là văn minh thời thượng cổ dùng để tế tự thần linh một cái miếu mà thôi.

Thượng cổ thành thị bên trong có kho vũ khí, có phòng thí nghiệm bí mật, có thư viện rất bình thường. Mà thần miếu chính là chuyên môn dùng để tế bái, bên trong thật sự cái gì cũng không có.

Sau một lát, Thẩm Lãng đem ánh mắt rơi vào người này mặt thân rắn thần linh pho tượng lên, có lẽ bản thân nó chính là bảo tàng khổng lồ đâu?

Trước dùng X quang mắt quét hình, kết quả không phát hiện chút gì, hoàn toàn là thần bí vật chất. Tiếp lấy Thẩm Lãng rút ra chủy thủ, nếm thử mở ra cái này thần linh pho tượng xác ngoài.

Dựa vào, Thẩm Lãng người này thật sự là không sợ hãi chút nào a, là đạt được bảo bối quả thực là điên, đây là thượng cổ cung phụng thần linh a.

Thượng cổ nhân loại liền đã cường đại như vậy, bọn hắn cung phụng thần linh liền càng thêm thần bí cường đại, ngươi trực tiếp dùng đao cắt không sợ lọt vào thiên khiển sao?

Kết quả hoàn toàn cắt bất động, cái này thần linh pho tượng xác ngoài không biết là chất liệu gì, dù là sắc bén nhất chủy thủ cũng cắt không ra bất cứ dấu vết gì.

Vậy làm sao bây giờ?

Cũng không thể không thu được gì ra ngoài đi?

Sau đó Thẩm Lãng đem mục tiêu rơi vào cái này quỳ trên mặt đất thượng cổ vương giả hoá thạch trên thân.

Trước đó thượng cổ trụ sở bí mật phát hiện mấy cái kia thượng cổ nhân loại hoá thạch, Thẩm Lãng liền toàn bộ dọn đi, máu của bọn hắn có được phi phàm tác dụng, có thể dùng đến đề thăng địa ngục hỏa uy lực, hơn nữa còn có thể dùng để phát xạ Long chi hối.

Trước mắt cái này thượng cổ vương giả địa vị cao hơn, huyết mạch tuyệt đối càng cao quý hơn, nói không chừng khắp người đều là bảo vật, trực tiếp đem hắn dọn ra ngoài, có lẽ cũng kiếm lớn.

Sau đó, Thẩm Lãng dùng hết sức chín trâu hai hổ, hoàn toàn mang không nổi.

Bởi vì cái này thượng cổ vương giả hoá thạch phảng phất cùng mặt đất hoàn toàn hòa vào nhau, liền phảng phất mọc rễ. Đừng nói Thẩm Lãng tay trói gà không chặt, coi như hắn có ngàn cân lực lượng cũng mang không nổi a.

Tất nhiên mang không nổi, vậy liền cắt thân thể của ngươi lấy đi một chút huyết dịch hoá thạch, nói không chừng có tác dụng lớn, tóm lại chính là không thể tay không mà về.

Sau đó, Thẩm Lãng đem bú sữa mẹ khí lực đều xuất ra, hoàn toàn cắt không ra cái này thượng cổ vương giả hoá thạch làn da, quả thực so sắt thép còn cứng rắn hơn nhiều lắm, Thẩm Lãng trong tay vô cùng sắc bén chủy thủ trực tiếp liền cùn.

Đây là chuyện ra sao a? Trước đó Long chi hối trụ sở bí mật mấy cái kia thượng cổ nhân loại hoá thạch rất giòn a, dễ như trở bàn tay liền mở ra a, mà cái này thượng cổ vương giả hoá thạch, vậy mà đao thương bất nhập.

Cắt không được, vậy liền dùng đập.

"Phanh, phanh, phanh. . ."

Thẩm Lãng quơ kiếm, cuồng nện cuồng chém, kết quả chi này kiếm trực tiếp vỡ vụn.

Đúng, nói lên đao kiếm liền không thể không nói cái này vòng xoáy năng lượng kỳ quái chỗ , theo nói Thẩm Lãng có được cực cao quyền hạn, có thể xuyên qua vòng xoáy năng lượng không kỳ quái, nhưng hắn quần áo cùng vũ khí, cũng có thể mang theo xuyên qua vòng xoáy năng lượng. Nhưng những vật này đơn độc chạm đến vòng xoáy năng lượng, nhưng lại trực tiếp hôi phi yên diệt, nó đến tột cùng là như thế nào phán đoán quyền hạn a.

Tóm lại, Thẩm Lãng cơ hồ đem hết hết thảy thủ đoạn đều vô dụng, đừng nói lấy không đi cái này thượng cổ vương giả huyết dịch hoá thạch, liền một sợi tóc đều cầm không đi, liền góc áo của hắn đều cắt không đi.

Thẩm Lãng bất đắc dĩ ngồi xuống, thật chẳng lẽ muốn tay không mà về? Thật sự là không cam tâm a.

Nhưng là hắn có thời gian hay không trong này hao phí, Phù Đồ Sơn chi chủ cùng Doanh Quảng đã tập kết đại quân muốn đi tiến đánh Nộ Triều thành, Thẩm Lãng nhất định phải trong thời gian ngắn nhất mang theo Căng Quân đại quân ra ngoài, nhất là chính hắn phải nhanh nhất tốc độ trở về Nộ Triều thành, chỉ có hắn mới có phát xạ Long chi hối quyền hạn.

Hơn nữa đến Kim Cương phong thượng cổ di tích mục đích chủ yếu, thậm chí duy nhất mục đích đúng là là cứu vớt Căng Quân, cứu vớt mấy vạn tùy tùng.

Cái gọi là thu hoạch bảo vật gì, vốn là kế hoạch bên ngoài sự tình, có đương nhiên kinh ngạc vui mừng, không có cũng hẳn là thản nhiên.

Nhưng là Thẩm Lãng khi tiến vào cái này thượng cổ thần miếu trước đó, thật sự có một loại dự cảm, hắn sẽ có được một kiện chí bảo, thậm chí so Long chi hối còn muốn trân quý chí bảo.

Sau đó Thẩm Lãng lại nếm thử lục soát cái này to lớn thần miếu đại điện mỗi một nơi hẻo lánh, nhưng vẫn như cũ không thu được gì, đừng nói cái gì bảo vật, liền một cái Ngạc Mộng thạch, một quyển thượng cổ điển tịch đều không có.

Lại nếm thử nửa canh giờ, vẫn là không có bất luận cái gì thu hoạch, Thẩm Lãng từ bỏ.

Ra ngoài đi, vẫn là Nộ Triều thành an nguy làm trọng, hắn thật không có thời gian ở đây lãng phí, vạn nhất chậm trễ Nộ Triều thành chiến cuộc dẫn đến tai nạn phát sinh, vậy đơn giản chính là to lớn sai lầm.

Thẩm Lãng thở dài một tiếng, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi, hướng phía thần miếu bên ngoài đi ra ngoài.

Lại một lần nữa đi vào thần miếu cổng vòng xoáy năng lượng, xuyên qua cái này vòng xoáy liền chính thức ra ngoài, hơn nữa căn cứ Thẩm Lãng tính cách, thời gian ngắn là sẽ không lại trở về.

Bỗng nhiên, Thẩm Lãng bước chân dừng lại, tiếp lấy thần tốc đi trở về đến cái này quỳ trên mặt đất thượng cổ nhân loại vương giả hoá thạch trước mặt, tỉ mỉ quan sát toàn thân của hắn.

Tóc của hắn, y phục của hắn, hắn vương miện đều đã cùng thân thể dung hợp lại cùng nhau, mà thân thể của hắn lại cùng mặt đất hòa vào nhau, hoàn toàn không thể động đậy, hơn nữa trên người hắn bất luận cái gì vật ngoài thân đều đã biến thành hoá thạch nhan sắc.

Vừa rồi hắn muốn ra cửa thời điểm, cảm giác được một luồng không thích hợp, đến tột cùng là nơi nào không thích hợp?

Thẩm Lãng dùng trí não lục soát, rất nhanh đến mức đến đáp án,

Cái này thượng cổ vương giả chiếc nhẫn có sắc sai, cứ việc nhìn qua chiếc nhẫn kia cũng là tảng đá, nhưng lại cùng thân thể của hắn hoá thạch có một chút điểm sai đừng, cực kỳ bé nhỏ, nếu như không phải trí não, bằng vào mắt thường rất khó phân biệt ra được.

Thẩm Lãng thử nghiệm gỡ xuống cái này thượng cổ vương giả chiếc nhẫn.

Kết quả. . . Cũng không phí sức liền lấy xuống, cầm trong tay.

Cái này thượng cổ vương giả trên người hết thảy vật ngoài thân đều cùng thân thể dung hợp lại cùng nhau trở thành hoá thạch, duy chỉ có chiếc nhẫn này vẫn như cũ là độc lập, cái kia chứng minh chiếc nhẫn này phi thường ngưu bức? Như thế siêu thoát?

Thẩm Lãng bưng lấy cái này chiếc nhẫn, tỉ mỉ quan sát.

Không có bất kỳ cái gì dị dạng a, bản thân nó phảng phất như là tảng đá tạo hình thành chiếc nhẫn.

Dùng X quang mắt tiến hành quét hình, kết quả không phát hiện chút gì.

Hơn nữa liền nó tạo hình cũng phi thường phổ thông, căn bản không giống như là vương giả giới chỉ, chính là một chiếc nhẫn mà thôi, phía trên không có khảm nạm bất luận cái gì bảo thạch, cũng không có điêu khắc Nhậm Hà Minh văn, đặt ở hiện đại trái đất cái đồ chơi này khả năng liền mười đồng tiền đều bán không được.

Nhưng là, Thẩm Lãng lại từ trên người nó ngửi được một luồng thần bí mà cường đại năng lượng khí tức, mà lại là tràn ngập trấn áp tính , bất kỳ cái gì sinh mệnh tại trước mặt nó run lẩy bẩy khí tức.

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới « Chúa Tể Những Chiếc Nhẫn » bên trong Lord of the Rings, đó cũng là tôn sư giới chỉ, lại là tà ác mà lại sa đọa.

Nhưng trước mắt này cái thượng cổ vương giới không phải như vậy, nó không có tà ác, cũng không có chính nghĩa quang minh, cũng chỉ là cường đại, thần bí, chấn nhiếp.

Hắn không khỏi ngừng thở, chính là cái đồ chơi này, nó tuyệt đối so Long chi hối càng thêm quý giá, chiến lược cấp bậc càng cao hơn, cứ việc Thẩm Lãng lúc này thật hoàn toàn không biết tác dụng của nó chỗ.

Vậy bây giờ muốn hay không đeo lên cái này chiếc nhẫn? Đeo lên đi gặp có hậu quả gì không?

Bởi vì chiếc nhẫn kia năng lượng khí tức quả thật có chút kinh người, dù là Thẩm Lãng loại này gan to bằng trời tên điên đều cảm thấy e ngại, thậm chí có một loại linh hồn run sợ cảm giác.

Hít một hơi thật sâu.

Không quản có kết quả gì, nhưng tất nhiên đạt được chiếc nhẫn kia, không mang lên là không thể nào, không quản xuất hiện cái gì dị trạng, ta đều nhận.

Ta ngược lại muốn xem xem, thượng cổ vương giả có thể mang chiếc nhẫn, ta có thể hay không mang? Ta ngược lại muốn xem xem, lão tử có phải là thiên mệnh chi chủ, đeo lên đi về sau, có phải thật vậy hay không sẽ hôi phi yên diệt?

Sau đó, Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp đeo lên chi này thượng cổ vương giới.

"Oanh!"

Nháy mắt Thẩm Lãng đầu bên trong phảng phất nháy mắt có một viên đạn hạt nhân bỗng nhiên nổ tung, lóe ra so thái dương sáng to lớn vô số lần quang mang.

Cùng lúc đó, Thẩm Lãng con ngươi tách ra kinh người quang mang.

Toàn bộ thân thể run lên bần bật, sau đó trực tiếp ngã xuống.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 534: : Đế Quốc Thương Vong! Lãng Gia Lại Phát Đại Tài!

Chương 533:: Đế quốc thương vong! Lãng gia lại phát đại tài!

Lần này Thẩm Lãng không có bất tỉnh đi.

Nhưng toàn bộ bộ óc cơ hồ mất đi tất cả tư duy, trong chốc lát thật trống rỗng, thậm chí trí não đều trực tiếp đứng máy.

Còn có thân thể của hắn cũng trực tiếp không nhúc nhích, phảng phất trở thành một cái pho tượng.

Cảm giác nháy mắt nổ tung không chỉ là đại não, còn có toàn thân của hắn, máu của hắn.

Đeo lên chiếc nhẫn kia có cảm giác gì? Thể hồ quán đỉnh!

Chiếc nhẫn này bên trong đặc thù năng lượng khí tức phảng phất nháy mắt tẩy lễ Thẩm Lãng toàn thân mỗi một chỗ địa phương, khắc sâu tại từng tấc một.

Quá trình này ròng rã tiếp tục một khắc đồng hồ, Thẩm Lãng từ đầu đến cuối không nhúc nhích, con mắt đều không thể chuyển động, thật tựa như là một cái nhục thể pho tượng.

Rốt cục, hết thảy đều kết thúc.

Thẩm Lãng bộ óc dần dần khôi phục tư duy, ngay sau đó thân thể cũng khôi phục động đậy.

Hắn vươn tay, nhìn xem bọc tại trên ngón vô danh chiếc nhẫn, thoáng thử một chút có thể hay không hái xuống, kết quả thất bại, liền phảng phất triệt để sinh trưởng ở trên ngón tay, căn bản hái không xuống.

Đây là vì sao a? Nó cùng Thẩm Lãng khóa lại, biến thành không thể rơi xuống?

Cái kia vừa rồi vì sao có thể từ cái này thượng cổ nhân loại trong ngón tay dễ như trở bàn tay hái xuống? Là bởi vì hắn đã chết sao?

Sau đó, Thẩm Lãng không khỏi muốn thăm dò chiếc nhẫn này công năng.

Thượng cổ vương giả giới chỉ a, khẳng định đặc biệt ngưu bức.

Có phải là một cái nhẫn không gian a? Có thể dự trữ đồ vật, hơn nữa còn có thể lấy ra.

Kết quả chứng minh Thẩm Lãng suy nghĩ nhiều, không có chuyện như vậy, hắn nếm thử rất nhiều lần đều không thể đem chi kia đứt gãy chủy thủ bỏ vào, còn kém chút cắt vỡ ngón tay.

Cái kia đeo lên chiếc nhẫn này về sau, ta có phải hay không biến thành tuyệt đỉnh cao thủ a?

Không nói hai lời Thẩm Lãng nằm xuống thân thể bắt đầu tập chống đẩy - hít đất, ròng rã làm mười lăm cái, sau đó trực tiếp nằm rạp trên mặt đất.

Hắn lại suy nghĩ nhiều.

Đó có phải hay không đeo lên chiếc nhẫn này về sau, trong đầu thêm một cái thiên đạo thư viện, bên trong cái gì thượng cổ quyển trục, thượng cổ điển tịch đều có a?

Thẩm Lãng cố gắng thăm dò, kết quả trong đầu vẫn là cái kia trí não, vẫn là cái kia X quang, hắn lại suy nghĩ nhiều.

Đó có phải hay không trong giới chỉ ở một cái lão gia gia a?

Đương nhiên, hắn nghĩ đến càng nhiều.

Ròng rã hai khắc đồng hồ, Thẩm Lãng nếm thử vô số loại khả năng.

Kết quả phát hiện hắn theo dự liệu công năng, chiếc nhẫn kia cái gì cũng không có.

Tại Chúa Tể Những Chiếc Nhẫn trong phim ảnh, đeo lên Lord of the Rings người có thể trường sinh bất lão, hơn nữa còn có thể ẩn thân.

Trường sinh bất lão chuyện này tạm thời đối Thẩm Lãng không có cái gì lực hấp dẫn, bởi vì hắn còn trẻ, còn không bằng tăng lên phương diện nào đó năng lực tới thực tế.

Ẩn thân công năng ngược lại là vô cùng vô cùng không sai, nhưng hắn muốn đi xem nữ nhân tắm, hoàn toàn có thể quang minh chính đại đi, căn bản liền không cần ẩn thân, dù là Dora công chúa cũng sẽ không để ý bị Thẩm Lãng thấy cái gì.

Hơn nữa trong phim ảnh đeo lên Lord of the Rings về sau, sẽ tiến vào một cái phi thường đặc thù không gian quỷ dị, nhưng Thẩm Lãng hoàn toàn không có cảm giác được, vì lẽ đó ẩn thân kỹ năng này cũng là không có.

Ngày a, vậy cái này phá giới chỉ có cái gì công năng a.

Đây chính là thượng cổ vương giả giới chỉ a, Thẩm Lãng dự cảm giá trị của hắn vượt qua Long chi hối a.

Cũng không thể cái gì công năng đều không có đi.

Nhưng chiếc nhẫn đã tới tay, tiếp xuống chậm rãi nghiên cứu đi, cũng không nóng nảy, hắn hướng thẳng đến bên ngoài đi đến.

Lại một lần nữa đi vào thượng cổ thần miếu vòng xoáy năng lượng.

Bỗng nhiên hắn dâng lên cái nào đó suy nghĩ, đưa tay đi đụng vào cái này màn sáng.

"Đóng kín!" Trong lòng của hắn hô một câu.

Lập tức, cái này màn sáng biến mất.

Bên ngoài Căng Quân đưa lưng về phía vòng xoáy năng lượng, ngồi xếp bằng trên mặt đất không nhúc nhích.

Ách?

"Mở ra!" Thẩm Lãng lại tại trong lòng hạ lệnh.

Lập tức, cái này vòng xoáy năng lượng lại xuất hiện.

Chức năng này hữu dụng không? Nhìn qua rất gân gà a, chẳng lẽ để Đồ Đại Đồ Nhị bọn người tiến đến, sống sờ sờ đem bên trong quỳ thượng cổ nhân loại hoá thạch dọn đi? Lại hoặc là dứt khoát đem thần linh pho tượng dọn đi?

Đương nhiên, cứ như vậy hắn liền có thể đóng kín Phù Đồ Sơn cái kia cự hình thượng cổ di tích vòng xoáy năng lượng.

Nhưng cái này cũng không có ý nghĩa a, cái kia vòng xoáy năng lượng một bên khác, không biết có bao nhiêu Phù Đồ Sơn đỉnh cấp cường giả, đặc chủng võ sĩ, vô số thượng cổ vũ khí trang bị, Thẩm Lãng một khi đóng kín vòng xoáy năng lượng, Phù Đồ Sơn người trực tiếp liền xông lại.

Chẳng lẽ cái này thượng cổ vương giới liền một cái mở ra cùng đóng kín vòng xoáy năng lượng gân gà công năng?

Ta không tin a!

Khẳng định còn có mặt khác phi thường nghịch thiên công năng ta không có phát hiện.

Thẩm Lãng đi ra thượng cổ thần miếu, Căng Quân đứng lên nói: "Bệ hạ, chúng ta trở về?"

Hắn cũng không hỏi Thẩm Lãng ở bên trong đến tột cùng được cái gì đồ vật, bởi vì Căng Quân cảm thấy đây không phải hắn hẳn là hỏi.

...

Hai khắc đồng hồ sau.

Thẩm Lãng lại xuất hiện tại cái này thượng cổ trong thần miếu, cùng nhau tiến đến còn có Đồ Đại, Đồ Nhị, Lam Bạo ba cái siêu cấp đại lực sĩ.

Hắn đóng kín vòng xoáy năng lượng, để cái này ba cái cự nhân tiến đến khuân đồ, cái kia cao năm mươi mét mặt người thân rắn thần linh pho tượng có thể chuyển đến động cũng dọn đi, chuyển không đi coi như.

Kết quả, hoàn toàn mang không nổi, người kia mặt thân rắn thần linh pho tượng thực tế quá lớn quá nặng.

Vậy liền đem thượng cổ vương giả hoá thạch dọn đi.

Kết quả. . . Vậy mà cũng mang không nổi.

Ba người này thế nhưng là siêu cấp siêu cấp đại lực sĩ, đừng nói là chỉ là một nhân loại hoá thạch, liền xem như một đầu voi bọn hắn cũng dọn đi.

Kết quả hoàn toàn không nhúc nhích tí nào.

"Vậy liền nghĩ biện pháp chặt đứt một cây cánh tay đi." Thẩm Lãng nói.

Căng Quân gương mặt run lên, muốn khuyên nhủ nói: "Bệ hạ, cái này. . . Đây chính là thượng cổ vương giả, có lẽ có được tôn quý vô song huyết mạch, dạng này có phải là không quá phù hợp?"

Thẩm Lãng nói: "Không có cái gì không thích hợp, đối với thượng cổ văn minh đương nhiên muốn tràn ngập kính sợ, nhưng nếu như cùng hiện thực xung đột lợi ích, vậy thì nhất định phải là hiện thực lợi ích nhường đường."

Đồ Đại chờ câu nói này đã thật lâu, bỗng nhiên rút ra Ô Kim chiến đao, dùng hết tất cả lực lượng, bỗng nhiên chém xuống.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, đinh tai nhức óc.

Đồ Đại cự nhân đồng dạng thân thể bay thẳng ra ngoài, rách gan bàn tay chảy máu, khóe miệng chảy máu.

Nhưng là cái này thượng cổ vương giả hoá thạch cánh tay, vẫn như cũ bình yên vô sự.

Cái này, đây cũng quá kiên cố đi.

Đồ Đại không tin tà, xóa đi khóe miệng máu tươi, nắm chặt biến hình Ô Kim chiến đao, lại muốn tới tiến hành lần thứ hai phách trảm.

"Tính." Thẩm Lãng nói: "Đi!"

...

"Bệ hạ, năm vạn người đã toàn bộ tập kết hoàn tất, tùy thời có thể rời đi." Lan tên điên nói: "Hơn nữa Kim Cương phong bên trong di tích tất cả vật tư đều đã toàn bộ sắp xếp gọn, có thể toàn bộ mang đi ra ngoài."

Cái gọi là những vật tư này, trên cơ bản đều là nhiều loại lương thực, đối với Thẩm Lãng đến nói bọn chúng đều là bảo vật quý hạt giống.

Năm vạn người đều đã tập kết hoàn tất, nhưng là từ chỗ nào rời đi?

Trước mắt đã biết có thể từ hai cái địa phương ra ngoài, một cái chính là phía đông vòng xoáy năng lượng, Thẩm Lãng đóng kín cái kia vòng xoáy năng lượng về sau, liền có thể mang theo năm vạn người tiến vào Phù Đồ Sơn cái kia cự hình thượng cổ di tích, sau đó lại hướng đông mấy ngàn dặm, liền có thể từ Hắc Thạch đảo ra ngoài.

Nhưng con đường này là đi không thông, Phù Đồ Sơn chi chủ không được chế tạo tại vòng xoáy năng lượng một bên khác bố trí bao nhiêu vũ lực, Thẩm Lãng cái này năm vạn người vừa mới lộ diện, khả năng liền sẽ lọt vào vô số thượng cổ trang bị đồ sát.

Như vậy còn có một cái cửa ra, chính là năm đó Luy Tổ mang theo Căng Quân bọn người tiến đến cái chỗ kia.

Đương nhiên cái kia lối ra hiện tại là đóng kín, Căng Quân mang theo Thẩm Lãng đi xem qua, đây không phải là một cái vòng xoáy năng lượng, chính là một cánh cửa, không thể phá vỡ môn, hơn nữa cùng Kim Cương phong xác ngoài liền thành một khối.

Cái này phiến cửa lớn Thẩm Lãng có thể mở ra, dùng Thượng Cổ vương giới mở ra, sau đó dẫn đầu năm vạn người từ nơi này ra ngoài.

Nhưng hắn do dự sau một hồi lâu, vẫn là không có mở ra.

Dựa theo dự liệu của hắn, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng khẳng định tại cái cửa ra này chỗ cũng bố trí trọng binh.

Đối với Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng đến nói, có giá trị nhất chính là Thẩm Lãng, trăm phương ngàn kế cũng muốn đuổi bắt Thẩm Lãng tới tay, dạng này bọn hắn mới có thể tiếp tục phát xạ Long chi hối, mới có thể tiếp tục bảo trì đối Đại Viêm đế quốc chiến lược uy hiếp.

Hai cái này lối ra cũng không thể đi, thế nhưng là cái này Kim Cương phong thượng cổ di tích đã không có cái thứ ba lối ra a.

Làm sao bây giờ?

Hắn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất rời đi nơi này, trở về Nộ Triều thành.

. . .

Thẩm Lãng không có đoán sai!

Tại nam bộ hải vực thượng cổ di tích cuối cùng, cũng chính là cái này vòng xoáy năng lượng phía đông, Phù Đồ Sơn bố trí kinh người số lượng thượng cổ vũ khí, vô số kể thượng cổ cường nỗ, thượng cổ chiến nỏ, vô số cổ trùng vũ khí, còn có số lượng kinh người địa ngục quân đoàn.

Thẩm Lãng chỉ cần dẫn người từ cái này vòng xoáy năng lượng vừa xuất hiện, không nói hai lời Phù Đồ Sơn trực tiếp phát động hủy diệt tính đả kích, tại cái này cường đại vũ lực oanh kích dưới, cái này năm vạn người chèo chống không bao lâu liền sẽ hủy diệt.

Không chỉ có như thế, tại Kim Cương phong cái cửa ra này bên ngoài, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng cũng bố trí lượng lớn thượng cổ vũ khí, thậm chí năng lượng ánh sáng đo trung tâm khống chế liền có chín cái, chỉ riêng cưỡi điêu đặc chủng võ sĩ liền vượt qua mấy trăm tên.

Thẩm Lãng người nếu như từ nơi này đi ra, cũng sẽ lọt vào hủy diệt tính công kích.

Vậy làm sao bây giờ?

Thẩm Lãng đem ánh mắt đặt ở đặc thù thông đạo một phương hướng khác.

Thượng cổ đặc thù thông đạo liền như là không có khe hở đường hầm đồng dạng, kết nối lấy từng cái thượng cổ thành thị, phía đông thông hướng nam bộ hải vực thượng cổ di tích, cái kia phía tây đâu?

"Bệ hạ, chúng ta đi qua phía tây đặc thù thông đạo, hơn nữa thăm dò không dưới mười lần, nhưng toàn bộ đều từ bỏ." Căng Quân nói: "Bởi vì phía tây đặc thù thông đạo đã lọt vào to lớn hủy hoại, vô cùng nguy hiểm, chúng ta ở bên kia tổn thất vài trăm người."

Hủy hoại đặc thù thông đạo?

Thẩm Lãng cũng nghe Helen công chúa nói qua, kia là phi thường đáng sợ.

Hoặc là không có không khí, hoặc là xuất hiện năng lượng tiết lộ, hoặc là đáng sợ nhiệt độ cao có thể đem sắt thép đều hòa tan.

Tóm lại thượng cổ di tích hủy hoại đặc thù trong thông đạo, sự tình gì đều có thể phát sinh, Helen công chúa cường đại như thế cũng không dám xông vào, thà rằng từ đặc thù thông đạo vết nứt rời đi trở lại trên mặt biển.

Thẩm Lãng nói: "Ta thử nghiệm đi thăm dò một chút."

Căng Quân run lên nói: "Ta bồi ngài đi."

Sau đó, tại Căng Quân, Đồ Đại, Đồ Nhị, Lam Bạo đám người bảo vệ dưới, Thẩm Lãng xâm nhập Kim Cương phong di tích phía tây đặc thù thông đạo tiến hành thăm dò.

Đặc thù thông đạo phía đông thông hướng Phù Đồ Sơn khống chế cự hình thượng cổ di tích, cái kia phía tây thông hướng chỗ nào? Liền hoàn toàn không được biết.

Một mực hướng tây, một mực hướng tây.

Vẻn vẹn đi ra không đến ba mươi dặm, không khí nơi này đã càng ngày càng mỏng manh.

Nhưng phi thường quỷ dị chính là, Thẩm Lãng vậy mà không có chút nào cảm giác hít thở không thông, hoàn toàn như thường lệ hô hấp, máu dưỡng đo vẫn như cũ hoàn toàn bình thường.

Cái này. . . Cái này quỷ dị.

Rất nhanh Thẩm Lãng minh bạch, đây là bởi vì trên tay cái này viên thượng cổ vương giới.

Nó cuối cùng có một cái đặc thù công năng, đó chính là duy trì ác liệt hoàn cảnh phía dưới sinh tồn, không quản ở nơi nào đều không lo lắng sẽ ngạt thở.

"Ô. . ." Rất nhanh chiến mã chịu không nổi, trực tiếp quỳ trên mặt đất, rốt cuộc đi không được, bởi vì dưỡng khí đã đại lượng không đủ.

Thẩm Lãng xuống ngựa đi bộ, nói: "Đem chiến mã dắt trở về."

"Đúng." Mấy tên võ đạo cao thủ nói, sau đó bọn hắn nắm tất cả chiến mã trở về.

Căng Quân suất lĩnh lấy mấy tên đỉnh cấp cao thủ, tiếp tục làm bạn Thẩm Lãng tiến lên.

Tiếp tục thâm nhập sâu phía tây đặc thù thông đạo, không khí càng ngày càng mỏng manh, hơn nữa nhiệt độ càng ngày càng cao.

"Bệ hạ, phía trước mấy ngàn mét chính là đặc thù thông đạo một cái hủy hoại địa điểm, nhiệt độ kinh người cao, có thể đem sắt thép nung đỏ, chúng ta mỗi một lần thăm dò đều ở phía trước năm trăm mét kết thúc." Căng Quân gian nan mở miệng, hắn võ công phi thường cao, nhưng lúc này cũng phi thường khó chịu, não bổ cung cấp oxi đã thiếu nghiêm trọng, cả người tùy thời đều có thể ngã xuống.

Mà Đồ Đại, Đồ Nhị, Lam Bạo cái này ba cái siêu cấp mãnh nhân, đã sớm đột phá tông sư cường giả, nhưng lúc này cũng sắp ngạt thở, trên đường đi líu lo không ngừng ba người, lúc này giống như chó chết, đi bộ đều thất tha thất thểu, tùy thời đều muốn té ngã trên đất.

Thẩm Lãng biết rõ, phía trước mấy ngàn mét chỗ đặc thù thông đạo hủy hoại, xuất hiện đáng sợ nhiệt độ cao, đem chế độ sở hữu tạo nên dưỡng khí toàn bộ tiêu hao hết, vì lẽ đó càng đi về trước dưỡng khí càng mỏng manh.

Nhiệt độ của nơi này đều đã vượt qua kinh người sáu mươi độ C, trừ Thẩm Lãng bên ngoài, ba người khác hoàn toàn mồ hôi đầm đìa, chẳng mấy chốc sẽ mất nước, hơn nữa lại hướng phía trước coi như mang nước cũng vô dụng, bởi vì triệt để sôi trào, cũng căn bản không cách nào trích dẫn.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi trở về, ta một người tiếp tục thăm dò, ta cõng bộ phận vật tư, tiếp tục đi tới."

Căng Quân vừa muốn mở miệng, Thẩm Lãng ngăn cản nói: "Đây là mệnh lệnh, các ngươi yên tâm, ta chẳng những không được ngạt thở, hơn nữa cũng giống như không cảm giác được nhiệt độ cao."

Cái này sáu mươi độ C nhiệt độ cao, đổi thành trước đó Thẩm Lãng đã sớm triệt để không được, chẳng những bị cảm nắng, thậm chí đều muốn treo.

Nhưng bây giờ hắn vẫn như cũ phi thường thoải mái dễ chịu, toàn bộ thân thể phảng phất ở vào nhiệt độ ổn định trạng thái.

"Một khi cảm giác được nguy hiểm, ta liền sẽ lập tức trở về." Thẩm Lãng nói: "Ngươi yên tâm, những hoàn cảnh này đối ta không tạo được bất cứ cái gì thương tổn."

"Vâng! Bệ hạ!" Căng Quân nói.

Sau đó, Thẩm Lãng cõng số ít vật tư tiếp tục đi tới, vẫn như cũ nhẹ nhàng vô cùng.

Dọc theo phía tây thượng cổ đặc thù thông đạo tiếp tục thâm nhập sâu, nơi này không khí càng ngày càng hiếm, nhiệt độ càng ngày càng cao, càng ngày càng cao.

Cuối cùng đã vượt qua năm sáu trăm độ C, nhưng Thẩm Lãng vẫn như cũ không có cảm giác chút nào, cái này thượng cổ vương giới hoàn toàn bảo hộ thân thể của hắn ở vào trạng thái tốt nhất, sẽ không thiếu dưỡng ngạt thở, cũng sẽ không bị nhiệt độ cao thiêu đốt.

Đương nhiên, hắn đối Thẩm Lãng thể lực không có bất kỳ cái gì tăng trưởng, đi mấy ngàn mét về sau, Thẩm Lãng cũng vẫn như cũ mệt mỏi không được.

Nãi nãi, ngươi liền không thể cho ta gia tăng một chút xíu thể lực sao? Ta cũng không cầu để ta cường đại cỡ nào, tối thiểu vượt qua một ngỗng sức chiến đấu cũng được a. Ta cũng không cầu có thể thắng Mộc Lan, nhưng ngươi tối thiểu muốn để ta có nghiền ép Trương Xuân Hoa năng lực a?

Rất nhanh, Thẩm Lãng nhìn thấy cái kia đặc thù thông đạo chỗ tổn hại.

Cái này thượng cổ đặc thù thông đạo liền như là không có khe hở đường hầm, vốn là không có bất kỳ cái gì tì vết, mà lúc này ở giữa một đoạn này đã hòa tan vặn vẹo, phóng xuất ra kinh người nhiệt độ cao, nhiệt độ của nơi này đã cấm chỉ bất cứ sinh vật nào thông hành.

Nhưng Thẩm Lãng vẫn như cũ không chướng ngại chút nào đi qua, tiếp tục thâm nhập sâu, xâm nhập, xâm nhập.

Sau đó, cái này thượng cổ đặc thù thông đạo hủy hoại càng ngày càng nghiêm trọng, hoàn toàn trở thành sinh mệnh cấm khu.

Không khí đã triệt để không có, nhiệt độ vẫn như cũ kinh người, mà đáng sợ là năng lượng bùng lên, toàn bộ trong thông đạo tùy thời tùy chỗ đều có thể tuôn ra đáng sợ năng lượng xung kích, phi thường kinh người, có thể dễ như trở bàn tay đem bất cứ sinh vật nào xé nát, trực tiếp thịt nát xương tan.

Đây cũng không phải là vòng xoáy năng lượng, cũng không có cái gì quyền hạn, đổi thành trước đó Thẩm Lãng, trực tiếp liền hôi phi yên diệt.

Những này năng lượng bùng lên Helen công chúa cũng đã nói, liền nàng võ công cao như vậy cũng muốn liều mạng né tránh không dám đụng vào, nhưng Thẩm Lãng vẫn như cũ bình yên vô sự, những này năng lượng bùng lên đập nện ở trên người hắn, nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, ngược lại có một loại gãi ngứa cảm giác nhột.

Thẩm Lãng tiếp tục thâm nhập sâu, xâm nhập, xâm nhập, hướng phía phía tây thượng cổ đặc thù thông đạo lại đi mấy ngàn mét, quả thực tình trạng kiệt sức.

Không sai biệt lắm nên trở về, thâm nhập hơn nữa, nước liền muốn uống sạch, nếu như thể lực hoàn toàn hao hết, cái kia trở về cũng khó.

Trước mắt cái này thượng cổ đặc thù thông đạo phảng phất hoàn toàn không nhìn thấy cuối cùng, Thẩm Lãng lúc này mới đi mấy vạn mét mà thôi, hơn nữa nơi này đâu đâu cũng có tổn hại, đâu đâu cũng có hòa tan vặn vẹo.

Càng đi về phía trước một ngàn mét.

Nhưng là thật lại hướng phía trước một ngàn mét, vẫn như cũ cái gì cũng không có, thế là hắn lại một lần nữa nói với mình, lại hướng phía trước một ngàn mét.

Cứ như vậy, không biết lại hướng phía trước cướp đi mấy ngàn mét.

Bỗng nhiên. . . Một cái vòng xoáy năng lượng xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mắt.

Hắn không khỏi mừng như điên.

Có năng lực đo vòng xoáy, liền đại biểu cho tiến vào kế tiếp thượng cổ di tích?

Lần này Thẩm Lãng không có cẩn thận từng li từng tí, mà là không nói hai lời, hướng thẳng đến cái kia vòng xoáy năng lượng tiến lên.

Vẫn không có bất kỳ cảm giác gì, như là xuyên qua phổ thông quang ảnh, Thẩm Lãng vọt thẳng đến kế tiếp thượng cổ di tích.

Sau đó, hắn hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Đây, đây, đây là nơi nào a?

Trước đó trên Kim Cương phong cổ di tích bên trong, hắn liền nửa cái bóng người đều không có nhìn thấy.

Mà cái này thượng cổ di tích, chính là một quảng trường khổng lồ, phía trên lít nha lít nhít quỳ đầy người, vô số kể.

Nhưng là. . . Mỗi người đều trở thành hoá thạch, trên mặt lộ ra thống khổ tuyệt vọng biểu lộ, một màn này càng giống là cảm giác ngày tận thế.

Vượt qua mấy chục vạn người quỳ gối nơi này , chờ đợi hủy diệt đến.

Cái này mấy chục vạn người có bình dân, có quý tộc, có quân đội, có nam nhân, có nữ nhân, toàn bộ đều là thượng cổ nhân loại.

Nhưng là. . . Toàn bộ đều trở thành hoá thạch, không chỉ là thân thể, còn có y phục của bọn hắn, trang bị, vũ khí đều trở thành hoá thạch, cùng thân thể hoàn toàn hòa vào nhau.

Nhưng một màn này vẫn như cũ chấn động không gì sánh nổi.

Thẩm Lãng không phải lần đầu tiên nhìn thấy nhiều người như vậy, lần trước Định Viễn thành chiến, Tấn quốc Thái tử suất lĩnh tây lộ quân khoảng chừng 60 vạn, kéo dài mấy chục hơn trăm dặm, vô biên vô hạn, căn bản không nhìn thấy cuối cùng.

Mà lần này, cái này mấy chục vạn người liền chỉnh tề sắp xếp, quỳ gối quảng trường này lên.

Bình quân mỗi người chiếm diện tích sẽ không vượt qua ba mét vuông, nói cách khác mấy chục vạn người toàn bộ tập kết tại cái này không đến hai cây số vuông khu vực bên trong, thậm chí có một loại người loại rừng rậm cảm giác.

Cái này thượng cổ di tích, vẻn vẹn chỉ là một cái đại quảng trường, ở giữa có một cái thượng cổ cung điện, khoảng cách Thẩm Lãng đại khái khoảng hai ngàn mét.

Thẩm Lãng xuyên qua nửa cái quảng trường, xuyên qua lít nha lít nhít thượng cổ nhân loại hoá thạch, tiến về quảng trường trung ương cung điện kia.

Loại cảm giác này thật sự là có chút làm người ta sợ hãi, bởi vì mấy chục vạn người đều trở thành hoá thạch, như là tượng binh mã đồng dạng, chỉ có một mình ngươi có thể động, liền cảm giác ánh mắt mọi người đều nhìn về phía ngươi một người.

Thần tốc xuyên qua đám người, Thẩm Lãng đi vào quảng trường này trung tâm đại điện.

Nhưng mà trong này cũng rỗng tuếch, cái gì cũng không có a, chỉ có một bộ to lớn thạch quan.

Cái này trong thạch quan người là ai?

Bất quá dựa vào Thẩm Lãng lực lượng nhưng đánh không ra cái này to lớn thạch quan, nhưng hắn rất nhanh tại thạch quan mặt ngoài nhìn thấy một cái thủ ấn, hơn nữa cái này thủ ấn lên còn có lưu chiếc nhẫn vị trí, giống như cùng Thẩm Lãng trong tay cái này thượng cổ vương giới giống nhau như đúc.

Thế là, Thẩm Lãng bản năng đem để tay tại cái này thủ ấn lên.

"Ầm ầm. . ."

Cái này thạch quan mở ra, đem Thẩm Lãng thoáng giật mình.

Trong này cũng nằm một cái vương giả, bởi vì đỉnh đầu hắn cũng mang theo một cái vương miện, mặc trên người kim sắc vương bào, hai tay ôm một chi trường kiếm, tay phải trên ngón vô danh còn có một cái dấu vết, đây là trường kỳ mang chiếc nhẫn lưu lại, chỉ bất quá phía trên rỗng tuếch, hiển nhiên hắn đeo chiếc nhẫn đã truyền cho đời sau vương giả.

Nếu như Thẩm Lãng không có đoán sai, cái này trong thạch quan vương giả hẳn là thượng cổ thần miếu người vương giả kia phụ thân, hoặc là tổ phụ, lại hoặc là cao hơn bối phận, hắn không có trải qua tận thế, mà là chết già, vì lẽ đó hạ táng tại quảng trường này trong đại điện, cung cấp vô số con dân chiêm ngưỡng.

Thẩm Lãng thử nghiệm muốn gỡ xuống cái này thượng cổ vương giả kiếm trong tay, nhưng hắn cuối cùng vẫn từ bỏ.

Cái này trong thạch quan vương giả cũng trở thành hoá thạch, nhưng là trên người hắn quần áo, còn có hắn vương miện, bảo kiếm trong tay đều không có trở thành hoá thạch, cũng không có cùng thi thể của hắn hoá thạch thông làm một thể.

Bất quá chi này kiếm thực tế là quá nặng quá nặng, vượt qua mấy trăm cân, Thẩm Lãng là cầm không được, hơn nữa chi này kiếm nhìn qua phi thường lộng lẫy, càng giống là một loại trang trí tác dụng.

Chi này kiếm cầm không được, ngược lại là có thể lấy đi hắn vương miện, bất quá tính, cũng chỉ là hoàng kim khảm nạm lấy bảo thạch vương miện mà thôi.

Nhưng ngay sau đó Thẩm Lãng ngạc nhiên phát hiện, cái này trong thạch quan thượng cổ nhìn qua dưới cổ gối lên một cái thượng cổ quyển trục, ngọc thạch tinh thể đồng dạng thượng cổ quyển trục.

Thẩm Lãng thử nghiệm rút ra, dễ như trở bàn tay cầm tới.

Thoáng dùng X quang mắt quét hình cái này thượng cổ quyển trục, hắn lập tức từ bỏ.

Không phải là bởi vì cái này thượng cổ quyển trục nội dung bên trong không trọng yếu, mà là bởi vì tư liệu của nó dung lượng quá lớn quá lớn, như thế một quyển quyển trục bên trong, vậy mà ròng rã có mấy ngàn trang, hơn nữa Thẩm Lãng vừa mới quét xem tờ thứ nhất liền vô cùng tối nghĩa, cơ hồ hoàn toàn là xem không hiểu.

Quyển trục này rất trọng yếu, hẳn là văn minh thời thượng cổ bên trong một cái phi thường quý giá thượng cổ điển tịch, bên trong có lẽ có rất nhiều bí mật, rất nhiều tương quan kỹ thuật.

Nhưng Thẩm Lãng hiện tại không có thời gian, dù là chỉ riêng quét hình quyển trục này cũng muốn mấy canh giờ, hắn trực tiếp đem quyển trục này nhét vào trong ngực, sau đó đưa bàn tay đặt ở thạch quan mặt ngoài thủ ấn lên.

"Ầm ầm. . ." Cái này to lớn thạch quan lại một lần nữa đóng kín.

...

Sau đó, Thẩm Lãng tiếp tục thăm dò cái này thượng cổ quảng trường di tích.

Trừ mấy chục vạn cái thượng cổ nhân loại hoá thạch bên ngoài, cơ hồ không có gì cả.

Thẩm Lãng cũng thử nghiệm muốn lấy đi nơi này thượng cổ nhân loại huyết dịch hoá thạch, nhưng vẫn như cũ thất bại, bọn hắn hoá thạch thân thể vẫn như cũ là không thể phá vỡ, đao thương bất nhập.

Thật sự là kỳ quái, trước đó thượng cổ trong thần miếu người vương giả kia hoá thạch không thể phá vỡ còn có thể thông cảm được, bởi vì huyết mạch của hắn cao quý, nhưng cái này mấy chục vạn thượng cổ nhân loại, rõ ràng có rất nhiều tướng lĩnh, võ sĩ, cũng không phải là vương giả, bọn hắn hoá thạch thân thể cũng không thể phá vỡ, hoàn toàn không cách nào hủy hoại mảy may.

Thẩm Lãng tiếp tục quan sát, phát hiện cái này mấy chục vạn người biểu lộ đều như thế.

Trong tuyệt vọng triệt để tàn lụi.

Loại cảm giác này, có loại giống như là đang ngủ say, sau đó vĩnh hằng trở thành hoá thạch.

Thẩm Lãng lại một lần nữa dùng X quang quét hình toàn thân của bọn hắn, lại một lần nữa xác định, những này thượng cổ nhân loại so thế giới này nhân loại phải cường đại hơn nhiều nhiều lắm.

Không quản là mạch máu, trái tim, ngũ tạng lục phủ, cũng không lớn đồng dạng.

Trái tim của bọn hắn thể tích vượt qua thế giới này nhân loại sáu mươi phần trăm, đại não thể tích vượt qua 30%.

Coi như thấp nhất thượng cổ nhân loại, cũng vượt qua 2m3 tả hữu, cao nhất vượt qua hai mét sáu bảy.

Đương nhiên, bởi vì toàn bộ thân thể đều trở thành hoá thạch, vì lẽ đó cũng không có cách nào phân biệt ra bọn hắn xương cốt, gân mạch đặc chất, hơn nữa cũng ngửi không ra bất kỳ năng lượng khí tức, phảng phất hoá thạch mặt ngoài đem tất cả mọi thứ đều bắt đầu phong tỏa.

Nhưng Thẩm Lãng đại khái có thể phán đoán, những này thượng cổ nhân loại, cho dù là binh lính bình thường, đều vô cùng vô cùng mạnh.

Mộc Lan đã đầy đủ mạnh, nhưng nàng chỉ là tiến hành huyết mạch thuế biến, tiếp cận thượng cổ nhân loại mà thôi.

Ninh Hàn công chúa liền càng mạnh, nhưng nàng cũng là tiến hành qua một lần huyết mạch thuế biến, cũng chỉ là tiếp cận thượng cổ nhân loại.

Cái kia thuần chính thượng cổ nhân loại sẽ có bao nhiêu mạnh?

Mà mạnh như vậy thượng cổ nhân loại văn minh, vậy mà hoàn toàn hủy diệt, đến tột cùng là cái gì lực lượng để bọn hắn hủy diệt?

Ý nghĩ này một khi xâm nhập suy nghĩ, quả thực liền không nhổ ra được, Thẩm Lãng lập tức dứt bỏ qua một bên.

Hắn cần tiếp tục thăm dò đường ra, muốn rời khỏi mảnh đất này xuống di tích, dùng tốc độ nhanh nhất trở về Nộ Triều thành, cứu vớt Nộ Triều thành.

Dựa theo thời gian, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng quân đội đã nhanh muốn tập kết hoàn tất, sắp hướng phía Nộ Triều thành tiến quân.

… . . .

Sau đó thời gian, Thẩm Lãng kế hơi thở thăm dò cái này quảng trường khổng lồ mỗi một nơi hẻo lánh.

Vốn cho rằng sẽ không thu được gì, kết quả phát hiện một cánh cửa, tại quảng trường nơi hẻo lánh phát hiện một cái cửa đá, thông hướng dưới mặt đất cửa đá.

Hơn nữa mấu chốt nhất là cái này phiến cửa đá là mở ra?

Chuyện gì xảy ra?

Bất luận cái gì thượng cổ di tích cửa đá không được đều là hẳn là đóng kín sao? Vì sao cái này một cái là mở ra?

Cửa đá đằng sau là thật sâu cầu thang thông đạo, Thẩm Lãng cẩn thận từng li từng tí đi xuống.

Một mực xâm nhập, xâm nhập, xâm nhập.

Rất nhanh lại không có dưỡng khí, nhưng Thẩm Lãng vẫn như cũ bình yên vô sự, bởi vì hắn có thượng cổ vương giới.

Ròng rã xâm nhập hơn ngàn mét, rốt cục đến cùng.

Sau đó, Thẩm Lãng triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Trước mắt là một cái to lớn vô cùng vực sâu, lớn đến hoàn toàn không dám tưởng tượng.

Hướng xuống sâu không thấy đáy, đi lên cũng không thấy đáy.

Đây có phải hay không là mang ý nghĩa cái này vực sâu trực tiếp thông hướng mặt đất thế giới? Có thể từ nơi này ra ngoài? Nhưng là ngẩng đầu đi lên đi, hoàn toàn là rỗng tuếch a.

Thẩm Lãng bắt đầu quan sát cái này vực sâu, đường kính vượt qua mấy vạn mét to lớn hố sâu.

Vách núi cheo leo lên lít nha lít nhít có mấy trăm mấy ngàn cái lỗ thủng, mỗi một cái lỗ thủng đều vượt qua mấy chục mét.

Cái này lỗ thủng nhìn qua giống như là một cái sào huyệt?

Cái này vực sâu vách núi cheo leo trên có xoay quanh con đường, trực tiếp từ trên vách đá mở đi ra, Thẩm Lãng dọc theo con đường bằng đá đi thăm dò hang động.

Đi vào cái thứ nhất hang động, lập tức vừa sợ một cái.

Cái này. . . Đây quả nhiên là sào huyệt, một loại cỡ lớn sinh vật sào huyệt, bởi vì Thẩm Lãng nhìn thấy hài cốt, chiều cao vượt qua hai mươi mét, giương cánh vượt qua mười lăm mét, đây là một loại cỡ lớn phi hành sinh vật, không phải cự điêu, mà càng giống là một loại càng đặc thù phi hành sinh vật.

Thẩm Lãng nội tâm không khỏi nóng.

Loại này cự hình phi hành sinh vật, quả thực là tốt nhất không quân a, khẳng định so tuyết điêu càng mạnh, nếu như có thể thu hoạch mấy cái trứng liền tốt.

Hắn tiếp lấy thăm dò tiếp xuống sào huyệt, có một cái kỳ quái phát hiện, trong này rất nhiều trong sào huyệt có hài cốt, nhưng có chút sào huyệt lại là trống không, hơn nữa đáng sợ là lại có di động qua vết tích, điều này đại biểu lấy cái gì? Chẳng lẽ đại biểu cho trước đây thật lâu có người đến qua? Hơn nữa lấy đi những này trong huyệt động đồ vật?

Hắn cũng không dám hi vọng xa vời có thể có được một cái phi hành cự thú, dù là có một cái trứng liền thỏa mãn.

Nhưng là thăm dò mười mấy cái sào huyệt về sau, liền nửa cái trứng đều không có phát hiện.

Đại bộ phận sào huyệt đều là rỗng tuếch, còn có một phần nhỏ trong sào huyệt nằm một bộ hài cốt, kia là phi hành cự thú hoá thạch.

Cái thứ một trăm sào huyệt.

Thẩm Lãng quyết định, thăm dò xong cái này sào huyệt sau liền đình chỉ, lập tức từ bỏ, tiếp tục tìm kiếm đường ra.

Nhưng là, cái này cái thứ một trăm sào huyệt rất quỷ dị, rất không giống a. . .

Khác sào huyệt chỉ có sâu vài chục thước mà thôi, mà cái này sào huyệt vậy mà sâu không thấy đáy.

Thẩm Lãng không ngừng xâm nhập, xâm nhập, xâm nhập, ròng rã đi mấy trăm mét, rốt cục đi đến cái huyệt động này cuối cùng.

Đây là một cái hồ nước, to lớn hồ nước.

Thẩm Lãng không khỏi cẩn thận từng li từng tí thò đầu ra, muốn dùng X quang mắt quét hình cái này hồ nước nội bộ.

Nhưng mà một giây sau!

"Ngao. . ."

Một cái vô cùng to lớn cái bóng bỗng nhiên xông lên, mở ra miệng rộng, trực tiếp đem Thẩm Lãng thân thể nuốt vào đi.

Hoàn toàn vội vàng không kịp chuẩn bị, Thẩm Lãng liền bị ăn.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 534: Lãng Gia Phi Thiên! Phát Đạt! Trở Về Nộ Triều!

Thẩm Lãng nháy mắt liền mộng bức, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì phản ứng trực tiếp liền tiến vào cái này thượng cổ cự thú bên trong bụng, thậm chí liền bộ dáng của nó đều không có thấy rõ ràng.

Nếu như đổi thành trước đó, hắn tuyệt đối chết chắc. Cũng không phải bởi vì cái này thượng cổ quái thú dịch vị, trên thực tế cái này thượng cổ quái thú bụng trong dạ dày toàn bộ đều là nước, hoàn toàn rỗng tuếch, quả thực đói bụng đến cực điểm, khó trách động tác như vậy cấp tốc, Thẩm Lãng vừa mới xuất hiện lập tức liền bị bắt ăn.

Bất quá coi như như thế, nó dạ dày bên trong vẫn là có vị toan, vẫn là sẽ mang đến ăn mòn, hơn nữa dạ dày cũng coi là đạt được một loại nào đó đồ ăn bắt đầu nhuyễn động.

Cái này thượng cổ vương giới rất ngưu bức, dù là Thẩm Lãng hoàn toàn bị dìm nước không có cũng vẫn như cũ sẽ không ngạt thở, nhưng lại vẫn như cũ chống cự không được vị toan ăn mòn, hắn đã cảm thấy khó chịu, hơn nữa cái này thượng cổ quái vật túi dạ dày bắt đầu mài, chuẩn bị bắt đầu tiêu hóa thân thể của hắn, Thẩm Lãng cái này thân thể có thể gánh không được, nhất định phải mau chóng rời đi cái địa phương quỷ quái này, cũng không thể bị nó trực tiếp kéo ra ngoài đi.

Mà vừa lúc này, Thẩm Lãng trong tay cái này thượng cổ vương giới bỗng nhiên sáng lên, liền phảng phất phóng xuất ra một loại nào đó như dòng điện.

"Ba. . ." Loại này dòng điện bỗng nhiên đập nện tại cái này thượng cổ cự thú dạ dày, nháy mắt nó túi dạ dày bỗng nhiên co lại một cái.

"Phanh. . ." Thẩm Lãng vô số dòng nước trực tiếp bị phun ra ngoài, thật như là cường lực suối phun, trực tiếp bắn ra xa mấy chục mét, may mắn trực tiếp rơi vào trong hồ nước, bằng không nhất định phải đụng cái gân cốt đứt gãy không thể.

Sau đó, Thẩm Lãng cố gắng bơi tới bên hồ nước bên trên, sau đó bò lên.

Mà liền tại lúc này, con kia thượng cổ quái thú bỗng nhiên từ hồ nước xông ra, lộ ra đầu lâu của nó cùng cổ.

Thật tốt to lớn a, ánh sáng một cái cổ liền có ngươi dài mười mét, đầu khoảng chừng hai mét thô, hai cái kinh khủng con mắt gắt gao nhìn chằm chằm Thẩm Lãng.

Đây, đây là cái quỷ gì đồ chơi a?

Thẩm Lãng hoàn toàn chưa từng gặp qua a, thượng cổ điển tịch bên trong cũng không có a, hắn trí não bên trong càng thêm không có bất kỳ cái gì tài liệu tương quan.

Mà cái quái vật này cũng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, lâm vào cuồng nộ, cái vật nhỏ này là thứ đồ gì a, vừa ăn hết cứ như vậy mãnh liệt nôn mửa?

Sau đó, cái này quái thú chậm rãi hé miệng, lộ ra vô số sắc bén răng, mỗi một chi đều như là tiểu chủy thủ, trên cổ gai ngược bỗng nhiên dựng thẳng lên.

Rất hiển nhiên, nó đây là đem Thẩm Lãng coi như địch nhân, chuẩn bị chiến đấu.

"Ngao. . ."

Sau đó, nó bỗng nhiên mở ra miệng rộng, phát ra một trận gào thét.

Nháy mắt một trận gió tanh bỗng nhiên thổi tới, trực tiếp đem Thẩm Lãng thổi ra mấy chục mét bên ngoài.

Đón lấy, thân thể của nó bỗng nhiên từ trong hồ nước nhảy ra ngoài.

Thẩm Lãng rốt cục gặp được toàn cảnh của nó, cái này. . . Đây coi là cái gì?

Phi hành cự tích?

Vẫn là thượng cổ con dơi?

Bởi vì đầu lâu của nó cùng cổ giống như là thằn lằn, nhưng là lại mọc ra một đôi to lớn cánh thịt, quả thực cùng cánh dơi giống nhau như đúc.

Bất quá nó thật lớn a, ròng rã dài ba mươi mét, giương cánh cũng vượt qua ba mươi mét, quả thực vượt qua một khung cỡ lớn máy bay chiến đấu.

Nó gầm thét thổi chạy Thẩm Lãng về sau, lập tức cảm thấy mình đại hoạch toàn thắng, sau đó dương dương đắc ý đi đi qua, cao cao tại thượng xem thường lấy Thẩm Lãng, lại một lần nữa liệt ra chính mình sắc bén răng, giống Thẩm Lãng phát ra uy hiếp.

Thẩm Lãng phảng phất minh bạch nó ý tứ, nó đây là muốn đem Thẩm Lãng cắn một cái đoạn, sau đó nhấm nuốt trở thành bùn nhão a.

Bất quá, nó cũng không có làm như vậy.

Mà là xem thường Thẩm Lãng một chút, sau đó ánh mắt rơi vào trên một tảng đá, sau đó hít một hơi thật sâu, bỗng nhiên gào thét lên tiếng.

Mà lần này nó gào thét liền không có thanh âm, trực tiếp chính là sóng siêu âm.

"Ầm!"

Nháy mắt, trước mặt nó mười mấy mét chỗ tảng đá kia trực tiếp thịt nát xương tan, nháy mắt liền bạo.

Thẩm Lãng hoàn toàn sợ ngây người.

Cái này. . . Đây cũng quá ngưu bức.

Cái này thượng cổ cự thú vậy mà lại sóng siêu âm công kích? Hơn nữa cái này công suất quả thực kinh người.

Hiện đại trái đất cũng có rất nhiều sóng siêu âm máy móc, thậm chí nha khoa trong phòng khám tẩy răng máy móc chính là sóng siêu âm.

Nhân loại chúng ta lỗ tai chỉ có thể nghe được thấp hơn 20,000 héc (Hertz) sóng âm, vượt qua phạm vi này chính là sóng siêu âm. Hiện đại trái đất đã có rất nhiều cỡ lớn sóng siêu âm máy móc, dùng để làm các loại công nghiệp công dụng, đo cách, mối hàn, đá vụn vân vân.

Mà quyết định sóng siêu âm uy lực chính là công suất mật độ, cũng chính là phát xạ công suất trừ tại phát xạ diện tích. Trước mắt cái này thượng cổ quái thú vậy mà nháy mắt đem một cái mấy trăm cân tảng đá nháy mắt phun nát, vậy cái này công suất mật độ quả thực siêu cường.

Phun nát tảng đá kia về sau, chi này thượng cổ quái thú dương dương đắc ý nhìn qua Thẩm Lãng, phảng phất đang nói ta ngưu bức đi.

Dựa vào, ngươi thứ này quả thực giống như Thẩm Lãng thích khoe khoang a.

Nó lòng tràn đầy muốn thu hoạch Thẩm Lãng chấn kinh cúng bái biểu lộ, nhưng mà Thẩm Lãng trước ngây ngốc một chút, sau đó vậy mà hướng phía nó dựng lên hai cây ngón giữa, còn phát ra chậc chậc thanh âm, phảng phất nói ngươi đây là trò vặt, đáng là gì, không có chút nào lợi hại.

Cái này thượng cổ quái thú kinh ngạc, sau đó nháy mắt bị chọc giận. Ta lợi hại như vậy, ngươi cái này nho nhỏ nhân loại cũng dám xem thường ta?

Sau đó, cặp mắt của nó gắt gao nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, sau đó hướng phía hắn mở ra miệng rộng, lại bắt đầu hấp khí, bắt đầu ấp ủ.

Ròng rã nổi lên mấy chục giây về sau, nó bỗng nhiên hướng phía Thẩm Lãng gào thét.

Nháy mắt, lại một cỗ cường đại sóng siêu âm hướng phía Thẩm Lãng đánh tới.

Dưới tình huống bình thường, Thẩm Lãng trực tiếp liền tan xương nát thịt, cái này thượng cổ quái thú sóng siêu âm có thể đem mấy trăm cân tảng đá nháy mắt đánh nát, chớ nói chi là chỉ là Thẩm Lãng.

Nhưng là. . .

Tại sóng siêu âm đánh tới thời điểm, Thẩm Lãng bỗng nhiên giơ lên trong tay cái này thượng cổ giới chỉ.

"Ầm!"

Cái này sóng siêu âm phảng phất nháy mắt đập nện tại một loại nào đó tường không khí bên trên, sau đó bỗng nhiên phản xạ trở về.

"Ầm!"

Nguyên một tiếng vang, vách đá cứng rắn bên trên bị cái này phản xạ sóng siêu âm đánh ra một cái hố lỗ.

Thật. . . Hắn a ngưu bức.

Cái này sóng siêu âm lợi hại, Thẩm Lãng cái này thượng cổ giới chỉ lợi hại hơn.

Nó nghịch thiên xác thực không ngừng hiện ra.

Mà cái này thượng cổ quái thú cũng bị giật mình kêu lên, cái này nhân loại nho nhỏ vậy mà mạnh như vậy?

Nó không tin!

Nó tối cường vũ khí chính là sóng siêu âm, vốn là vì khoe khoang, kết quả lại bị Thẩm Lãng phản xạ trở về.

Thế là, nó lại một lần nữa ấp ủ, lại một lần nữa phun ra.

"Ầm!"

Nháy mắt có một luồng sóng siêu âm bỗng nhiên đánh tới.

Nhưng là, lại dễ như trở bàn tay bị Thẩm Lãng phản xạ trở về.

Lần thứ ba, lần thứ tư, lần thứ năm.

Cái này thượng cổ quái thú cùng Thẩm Lãng đòn khiêng lên, không ngừng phun ra sóng siêu âm, sau đó không ngừng bị Thẩm Lãng phản xạ.

Thật sự là bó tay rồi, ngươi cứ như vậy trục sao? Ngươi có thể một bàn tay đem Thẩm Lãng chụp chết, hoặc là trực tiếp đi lên đem hắn cắn chết a? Vì sao một mực muốn dùng sóng siêu âm đâu?

Nhưng nó lệch không.

Bởi vì chính nó cảm thấy sóng siêu âm công kích mạnh như vậy, bức cách cao như vậy, bây giờ lại mất hiệu lực? Nó quả thực hoài nghi thú sinh, vì lẽ đó nó nhất định phải tìm về tự tin, nhất định phải dùng sóng siêu âm phun chết Thẩm Lãng, dạng này liền có thể chứng minh loại phương thức công kích này vẫn như cũ ngưu bức.

Vậy đại khái liền tương đương với xa thần Schumacher, hắn cưỡi xe đạp có lẽ cũng rất mạnh, nhưng có một ngày có người mở đồng dạng xe vậy mà so với hắn nhanh hơn, thành tích còn tốt hơn, hơn nữa còn là một đứa bé, hắn làm sao cam tâm? Cứ việc khẳng định là muốn bắt đầu thi đấu xe thắng nổi người này, chứng minh hắn vẫn như cũ là thế giới thứ nhất, sẽ không theo đứa trẻ này tranh tài cưỡi xe đạp.

Ròng rã phun ra mấy chục lần về sau.

Cái này thượng cổ cự thú trực tiếp suy sụp, toàn bộ thân thể trực tiếp sụt ngã xuống đất, vốn là đã đói đến không được, hiện tại còn đem tất cả năng lượng đều hao hết, không nói hai lời trực tiếp nhảy trở lại trong hồ nước, trước cho mình rót một bụng nước, sau đó trốn ở hồ nước dưới mặt đất phụng phịu, không để ý tới Thẩm Lãng.

Mà vừa rồi tiếp lấy nó phát động công kích cơ hội, Thẩm Lãng dùng X quang mắt quét nhìn toàn thân của nó, đồng thời để vào trí não bên trong nghiên cứu.

Sau đó đại khái đánh giá ra, nó khả năng thật đúng là con dơi cùng thằn lằn hỗn hợp thể.

Cái này đáng sợ, đây là hai loại tuyệt đối cách li sinh sản giống loài a.

Sư tử cùng lão hổ có thể sinh ra Sư Hổ Thú, con lừa cùng ngựa nhưng lấy sinh ra con la. Nhưng con dơi cùng thằn lằn làm sao có thể sinh sôi hậu đại, cái này so cẩu cùng mèo sinh sôi đời sau càng hoang đường a.

Mọi người đều biết, con dơi là mù lòa, nó hoàn toàn dựa vào sóng siêu âm tiến hành phi hành. Bọn chúng tại mọi thời khắc phát ra sóng siêu âm, một khi phía trước gặp được vật thể sóng siêu âm bắn ngược trở về, bọn chúng liền biết phía trước có chướng ngại vật, sau đó chuyển biến phương hướng.

Mà trước mắt cái này thượng cổ cự thú thì là đem loại này sóng siêu âm năng lực phóng đại vô số lần, đầy đủ dùng để phá hủy một viên mấy trăm cân cự thạch.

Cái kia vì sao không trực tiếp dùng bồi dưỡng thượng cổ con dơi đâu? Mà là muốn cùng thằn lằn tạp giao? Thẩm Lãng không có đọc qua tương quan thượng cổ điển tịch, vì lẽ đó cũng không biết, có lẽ là bởi vì loại này thằn lằn có được tốt hơn lưu tuyến thân thể, cho nên có thể đủ phi hành đến càng nhanh, hơn nữa điều khiển càng mạnh, đồng thời có được siêu cường năng lực chiến đấu?

Hơn nữa đi qua quét hình về sau, Thẩm Lãng còn phát hiện ly kỳ một điểm.

Cái này sóng siêu âm phi hành thú trong đầu là có Ngạc Mộng thạch trang bị, hơn nữa còn là một cái rất lớn Ngạc Mộng thạch trang bị, thậm chí đỉnh đầu của bọn nó còn có một cái xúc giác, Thẩm Lãng ngay từ đầu tưởng rằng trời sinh, về sau mới phát hiện cái này xúc giác là một loại kim loại, là về sau thêm, trực tiếp cùng nó trong đầu Ngạc Mộng thạch trang bị nối liền cùng một chỗ.

Cái này văn minh thời thượng cổ thật sự là ngưu bức a.

Rất hiển nhiên bọn hắn là thông qua Ngạc Mộng thạch trang bị đến khống chế sóng siêu âm phi hành thú, không chỉ là đơn độc phi hành chiến đấu, hơn nữa còn có thể đoàn thể tác chiến, đoàn đội chỉ huy.

Thông qua vừa rồi ngắn ngủi giao lưu đó có thể thấy được, loại này sóng siêu âm phi hành thú phi thường thông minh, hơn nữa còn rất kiêu ngạo.

Lúc đầu nó rất đói, muốn ăn một miếng đi Thẩm Lãng. Nhưng là về sau bởi vì nó vẫn lấy làm kiêu ngạo sóng siêu âm công kích mất hiệu lực, cái này khiến nó rất khó chịu, liền cơm đều không ăn, trực tiếp trốn ở trong hồ nước đi khó chịu tự bế, hoài nghi thú sinh.

Rất hiển nhiên, nó là văn minh thời thượng cổ cải tạo ra một loại không trung chiến đấu cự thú.

Hơn nữa nó không phải vừa mới nở đi ra, bởi vì thân hình của nó đã phi thường to lớn, hơn nữa trong đầu đã bị cắm vào Ngạc Mộng thạch trang bị, nói cách khác nó có khả năng tại thượng cổ văn minh hủy diệt trước đó liền đã tồn tại.

Thế nhưng là thượng cổ Đại Niết diệt, hoàn toàn hủy đi hết thảy a, thượng cổ vương giả mạnh như vậy đều biến thành hoá thạch, vì sao nó hiện tại còn sống?

Thượng cổ niết diệt khoảng cách hiện tại bao lâu, chí ít vượt qua vạn năm.

Loại này sóng siêu âm phi hành thú mặc dù rất mạnh, nhưng tuyệt đối sống không được lâu như vậy.

Nó vì sao sống sót? Hơn nữa xuất hiện trên thế giới này?

Rất quỷ dị a.

Đương nhiên trước đem những này nghi hoặc vứt ở một bên, hiện tại trọng yếu nhất chính là muốn thuần phục cái này phi hành cự thú.

Phải biết Phù Đồ Sơn thế nhưng là có không trung quân đoàn, mặc dù hắn tuyết điêu số lượng không có Đại Viêm đế quốc nhiều như vậy, nhưng cũng tuyệt đối không tại số ít.

Lần này Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng tập kết đại quân tiến đánh Nộ Triều thành, nhất định sẽ điều động số lượng nhất định tuyết điêu quân đoàn.

Vì sao? Bởi vì Thẩm Lãng có nhiệt khí cầu a, bọn hắn sẽ không để cho Thẩm Lãng nắm giữ quyền khống chế bầu trời.

Hơn nữa trọng yếu nhất chính là, Thẩm Lãng cần dùng tốc độ nhanh nhất trở về Nộ Triều thành, mà nơi này khoảng cách Nộ Triều thành quá xa, nếu như dựa vào cưỡi ngựa chạy trở về quá chậm.

Một khi Thẩm Lãng trở về, phát xạ một chi Long chi hối, có thể đối Phù Đồ Sơn mặt biển hạm đội tiến hành hủy diệt tính đả kích.

Nhưng là Long chi hối đối bay ở mấy ngàn mét không trung tuyết điêu quân đoàn nhưng bất lực, mà Phù Đồ Sơn tuyết điêu quân đoàn toàn bộ đều là đặc chủng võ sĩ, một khi để bọn hắn bay đến Nộ Triều thành trên không, vậy đơn giản là một trận tai nạn.

Nộ Triều thành mặc dù có nhất định phòng không năng lực, nhưng cũng đối không trung thần tốc phi hành tuyết điêu quân đoàn không thể làm gì.

Thế nhưng là một khi có cái này sóng siêu âm phi hành thú liền không đồng dạng, nó tốc độ phi hành hẳn là càng nhanh, hơn nữa còn có thể phun ra sóng siêu âm, không trung sức chiến đấu vượt qua tuyết điêu quân đoàn nhiều lắm, dù là chỉ có một cái đều có thể đối Phù Đồ Sơn không trung quân đoàn tiến hành chấn nhiếp đả kích.

Hiện tại mấu chốt là như thế nào thuần phục nó?

Hít một hơi thật sâu, Thẩm Lãng lại một lần nữa nhảy vào đến trong hồ nước.

Quả nhiên, cái này sóng siêu âm phi hành thú tiềm ẩn hồ nước phía dưới không nhúc nhích, căn bản không muốn phản ứng Thẩm Lãng, nó bị đả kích quá hung ác, chính mình sóng siêu âm như vậy ngưu bức, vậy mà đối cái này nhân loại nhỏ bé không có chút tác dụng chỗ.

Thẩm Lãng không ngừng lặn xuống, lặn xuống.

Vẫn như cũ may mắn có thượng cổ vương giới, nếu không hiện tại Thẩm Lãng đã ở trong nước hít thở không thông.

Lẻn vào đến cái này hồ nước dưới đáy, đi tới cái này phi hành thú trên lưng.

"Rống. . ." Nó phát ra một trận gầm thét, ta không đến trêu chọc ngươi, ngươi ngược lại đến trêu chọc ta rồi?

Sau đó, nó dưới đáy nước nhếch môi, lộ ra sắc bén răng, ý đồ đối Thẩm Lãng tiến hành đe doạ.

Nhưng Thẩm Lãng cũng có thể nhìn ra, nó không muốn ăn người, ngay từ đầu nó đem Thẩm Lãng nuốt vào hoàn toàn là bởi vì không thấy rõ ràng, vừa mới lộ diện liền đem Thẩm Lãng nuốt, về sau thấy rõ ràng liền không thế nào muốn ăn.

Đây cùng nó từ tiểu thụ đến giáo dục có quan hệ, dù sao bọn chúng chiến đấu đồng bạn chính là nhân loại.

Kỳ thật tại Châu Phi đại thảo nguyên, những cái kia lão hổ cùng sư tử cũng trên cơ bản là không ăn thịt người, coi như sẽ phát động công kích, nhưng trên cơ bản sẽ không ăn.

Chớ nói chi là trước mắt cái này sóng siêu âm phi hành thú, nhân loại trình độ nào đó vẫn là chủ nhân của nó, mặc dù là thượng cổ nhân loại.

Nó nhe răng trợn mắt một hồi lâu, nhìn thấy dọa không đi Thẩm Lãng, liền lại lười biếng nhắm mắt lại, nằm trở về, hoàn toàn không để ý tới Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nhẹ nhàng vuốt ve cổ của nó, chậm rãi nói: "Ngươi tỉnh lại bao lâu? Có phải là phi thường tịch mịch cô độc a?"

Nó mắt vẫn nhắm như cũ không để ý tới, thật sự là kỳ quái nó lại có thể ở trong nước sinh tồn, sẽ không hít thở không thông sao?

Sau đó Thẩm Lãng cũng không có làm gì, tiếp tục vuốt ve cổ của nó.

Dần dần địch ý của nó càng lúc càng mờ nhạt, nhưng vẫn như cũ duy trì lấy ngạo kiều, nhắm mắt lại không nhúc nhích.

Có lẽ nó đã từ trên người Thẩm Lãng ngửi được khí tức quen thuộc, nó không phải lên cổ nhân loại, nhưng huyết mạch dù sao đặc thù, tại thượng cổ bên trong di tích có được siêu cao quyền hạn, hoặc là đối cái này sóng siêu âm phi hành thú cũng hữu hiệu.

Trấn an sau một lúc lâu, Thẩm Lãng đi vào đỉnh đầu của nó, đưa tay muốn đi chạm đến nó đỉnh đầu xúc giác.

Nháy mắt nó bỗng nhiên cảnh giác, mở hai mắt ra, lại một lần nữa hướng phía Thẩm Lãng nhe răng.

Thẩm Lãng lại một lần nữa trấn an nó, nhưng là bỗng nhiên một nháy mắt, hắn đem thượng cổ vương giới trực tiếp chạm đến cái này sóng siêu âm phi hành thú kim loại xúc giác.

Hi vọng có thể hữu hiệu a!

"Oanh. . ."

Nháy mắt hắn thượng cổ vương giới bỗng nhiên sáng lên, cùng lúc đó cái này sóng siêu âm phi hành thú xúc giác cũng bỗng nhiên sáng lên.

Sau đó Thẩm Lãng trong đầu bỗng nhiên một cơn chấn động, phi hành thú trong đầu Ngạc Mộng thạch trang bị cũng phóng xuất ra đặc thù sóng năng lượng.

Loại cảm giác này quá kỳ diệu.

Thậm chí có một loại Bluetooth tín hiệu phối đôi thành công cảm giác.

Cái này sóng siêu âm phi hành thú mở choàng mắt, bất khả tư nghị nhìn chằm chằm Thẩm Lãng.

Mà Thẩm Lãng cũng bất khả tư nghị nhìn chằm chằm nó.

Liền. . . Cứ như vậy thành công? Hắn trực tiếp liền thu được cái này sóng siêu âm phi hành thú quyền khống chế?

Văn minh thời thượng cổ thực ngưu bức!

Thậm chí đều đã không cần dựa vào nhân lực thuần hóa chiến đấu cự thú, trực tiếp dùng Ngạc Mộng thạch quyền hạn là được rồi.

"Đói bụng sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Cái này thượng cổ sóng siêu âm phi hành thú đương nhiên không có trả lời, nhưng là trong bụng lại vang lên lôi minh bình thường thanh âm.

"Ta mang theo ngươi ra ngoài ăn đồ ăn ngon được không? Nhất định khiến ngươi ăn no bụng." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn leo đến cái này thượng cổ sóng siêu âm phi hành thú trên lưng, ôm chặt cổ của nó, sau đó vỗ vỗ nói: "Chúng ta ra ngoài đi."

Cái này sóng siêu âm phi hành thú bỗng nhiên xông ra mặt nước, bất quá nơi này là sơn động, nó không thi triển được, không thể phi hành, trực tiếp mở ra hai chân liền xông ra ngoài.

Tốc độ thật nhanh a, dù là dựa vào hai chân chạy, cũng vượt qua bất luận cái gì chiến mã.

Xông, xông, xông.

Nó vọt thẳng ra hang động, bỗng nhiên vọt tới vực sâu bên ngoài, sau đó bắt đầu hạ xuống.

Nhất thời đem Thẩm Lãng dọa đến hồn phi phách tán, bởi vì nó hoàn toàn là tại tự do rơi xuống đất.

Hạ xuống, hạ xuống, hạ xuống, ròng rã rơi xuống hai vạn mét về sau, nó bỗng nhiên bỗng nhiên mở ra cánh, vững vàng nổi bồng bềnh giữa không trung.

Thứ này rất xấu a, nó đang hù dọa Thẩm Lãng.

Đón lấy, nó bắt đầu vỗ cánh không ngừng đi lên bay lượn.

Bay, bay, bay!

Thẩm Lãng kích động đến nội tâm cũng muốn bay.

Nhân loại vô cùng khát vọng bay lượn, khát vọng bầu trời, bao quát Thẩm Lãng.

Hắn mặc dù cưỡi mạnh khí cầu thượng thiên, nhưng là tốc độ quá chậm, không cảm giác được phi hành mị lực. Hơn nữa nhiệt khí cầu phi hành quá cố định khô khan.

Nhưng là cái này sóng siêu âm cự thú lại không giống, tốc độ phi hành vô cùng nhanh, vô cùng linh hoạt.

Phi hành trên không trung tư thái ưu mỹ cực kỳ, cái gì thẳng đứng xoay tròn, cái gì rắn hổ mang động tác, quả thực dễ như trở bàn tay.

Mà Thẩm Lãng chỉ có thể chăm chú bảo trụ cổ của nó, một cử động nhỏ cũng không dám, miễn cho ngã xuống.

Vẫn như cũ may mắn có thượng cổ vương giới, nó thậm chí có thể duy trì Thẩm Lãng thể nội một loại nào đó cân bằng, nếu không Thẩm Lãng tiền đình công năng đã sớm triệt để hỗn loạn, trời đất quay cuồng, triệt để ngất.

Hơn nữa cái này sóng siêu âm cự thú mặc dù nghịch ngợm, nhưng vẫn là có chỗ giữ lại, không có phi thường kịch liệt phi hành, nếu không Thẩm Lãng đã sớm rơi xuống.

"A. . ." Ý nghĩ này vừa mới rơi xuống, Thẩm Lãng liền theo nó trên lưng ngã xuống.

Khí lực của hắn hao hết, hoàn toàn ôm không ngừng a, toàn bộ thân thể hướng phía vực sâu vạn trượng rơi xuống.

Nhưng mà vẻn vẹn một giây sau, hắn liền bị bắt lại, sóng siêu âm cự thú móng vuốt dễ như trở bàn tay vét được hắn thân thể, sau đó cầm thật chặt.

Thư thái như vậy nhiều, hơn nữa lòng bàn tay của nó có rất nhiều đệm thịt, lại phi thường to lớn, coi như nắm chặt Thẩm

Lãng thân thể, cũng sẽ không cứng rắn cách người.

Ròng rã bay một hồi lâu, sóng siêu âm phi hành thú về tới sào huyệt của mình bên trong, đem Thẩm Lãng để xuống.

"Đại Siêu, ngươi ở chỗ này mấy canh giờ, ta rất nhanh liền trở về a." Thẩm Lãng tiếp tục vuốt ve nó đỉnh đầu xúc giác.

"Ùng ục ục. . ." Cái này sóng siêu âm cự thú lại phát ra một trận ruột minh, nó thật là đói chết, sau đó trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, đầu cũng khoác lên trên mặt đất.

"Ngoan." Thẩm Lãng gãi gãi cằm của nó, sau đó rời đi cái huyệt động này, dọc theo lúc đến đường đi trở về.

Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn có thể cưỡi lấy phi hành thú từ nơi này rời đi dưới mặt đất di tích, nhưng cần phải đi hướng Căng Quân bọn người cáo biệt, hơn nữa hắn còn muốn về cái kia thượng cổ quảng trường, lại đi kiểm tra một chút tương quan sự tình, xác minh chính mình một ít nghĩ cách.

Dọc theo xoay quanh con đường bằng đá về tới mật đạo, lại dọc theo mật đạo trở về tới cái kia thượng cổ di tích quảng trường.

Mấy chục vạn thượng cổ nhân loại hoá thạch vẫn như cũ lít nha lít nhít quỳ gối trên quảng trường, không nhúc nhích, như là pho tượng.

Mà lần này Thẩm Lãng có mục tiêu tính đi kiểm tra những này thượng cổ nhân loại hoá thạch.

Quả nhiên!

Hắn phát hiện mánh khóe, cái này mấy chục vạn thượng cổ trong nhân loại có một nhóm địa vị rất cao võ sĩ, tướng lĩnh, quý tộc, trên ngón tay của bọn hắn cũng có mang qua chiếc nhẫn ấn ký, nhưng lại rỗng tuếch.

Cái này chứng minh cái gì?

Thẩm Lãng tiến hành to gan suy đoán, tại thượng cổ văn minh bên trong, chiếc nhẫn là một loại vô cùng trọng yếu đồ vật, nó đại biểu cho quyền hạn tiêu chí.

Địa vị càng cao người, đeo chiếc nhẫn đẳng cấp càng cao, quyền hạn cũng càng cao.

Những này chiếc nhẫn chẳng những có thể hộ thể, có thể mở ra cùng đóng kín vòng xoáy năng lượng, còn có thể trên sự khống chế cổ chiến thú.

Nếu như không ngoài sở liệu, thượng cổ thế giới chiến thú thể nội đều có Ngạc Mộng thạch trang bị, có được quyền hạn chiếc nhẫn mới có thể khống chế bọn chúng.

Thẩm Lãng đại khái suy đoán một cái, quảng trường này hơn vài chục trong vạn người, có mấy ngàn người có quyền hạn chiếc nhẫn, bởi vì trên ngón tay có mang qua chiếc nhẫn vết tích, nhưng chiếc nhẫn toàn bộ không cánh mà bay, một cái đều không có còn lại.

Vậy những này quyền hạn chiếc nhẫn đi nơi nào? Bị ai lấy được?

Thẩm Lãng trên ngón tay chiếc nhẫn này quyền hạn rõ ràng phi thường cao, dù sao cũng là vương giả giới chỉ. Nó sở dĩ còn không có mất đi, hoàn toàn là bởi vì mang theo chiếc nhẫn này vương giả ở thế giới hủy diệt thời điểm thân ở tại trong thần miếu, mà tòa thần miếu kia có năng lực đo vòng xoáy, thường nhân căn bản vào không được, chỉ có Thẩm Lãng huyết mạch mới có thể tiến vào.

Vì lẽ đó cái này vương giả giới chỉ mới may mắn còn sống sót xuống dưới, đồng thời trở thành Thẩm Lãng đồ vật, đây hết thảy nhìn qua thật sự là ý trời à.

Hơn nữa Thẩm Lãng dự cảm không có sai, cái này thượng cổ vương giới giá trị phi thường cao, vượt xa Long chi hối.

Tại thượng cổ văn minh, nó trực tiếp đại biểu quyền lực, hết thảy quyền hạn.

Tại thượng cổ thế giới, có được cao bao nhiêu quyền lực, liền có được cái gì cấp bậc quyền hạn giới chỉ.

Bất quá tại Chúc thị trụ sở bí mật bên trong, Thẩm Lãng cũng phát hiện mấy cái thượng cổ nhân loại hoá thạch a, trên ngón tay của bọn họ cũng không có quyền hạn giới chỉ a.

Căn cứ Thẩm Lãng suy đoán, trước mắt cái này thượng cổ trên quảng trường vô số người là tao ngộ văn minh thời thượng cổ Đại Niết diệt. Mà Chúc thị trụ sở bí mật những cái kia thượng cổ nhân loại, thì là gặp thượng cổ thất lạc đế quốc địch nhân, mặc dù đều là nhân loại hoá thạch, nhưng bọn hắn hẳn không phải là một thời đại.

. . .

Mấy canh giờ sau!

Thẩm Lãng phế đi cửu ngưu nhị hổ rốt cục về tới Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong, bất quá khoảng cách còn rất xa, Căng Quân bọn người liền đã chờ ở nơi đó.

Sau khi trở về, Thẩm Lãng trước ăn như gió cuốn ăn no bụng, mặc dù không có thịt, nhưng nơi này lương thực cùng hoa quả vẫn là vô cùng phong phú, hơn nữa mỹ vị cực hạn, còn có ngựa mẹ.

Mà lúc này năm vạn người đã hoàn toàn tập kết hoàn tất, tùy thời có thể rời đi.

"Căng huynh, thượng cổ đặc thù thông đạo về phía tây có một cái vòng xoáy năng lượng, vòng xoáy một bên khác vẫn là một cái thượng cổ di tích, là một quảng trường khổng lồ, thông qua quảng trường thông đạo dưới lòng đất có thể đến một cái vực sâu khổng lồ, mà cái kia vực sâu hẳn là có một cái cửa ra, cần bay thẳng ra ngoài, cái kia hẳn là là thượng cổ đế quốc một cái không quân lối ra."

"Ta tìm được một cái may mắn còn sống sót thượng cổ phi hành thú, phi thường cường đại, hẳn là có thể mang theo ta bay ra ngoài, bay thẳng về Nộ Triều thành."

"Lúc này Kim Cương phong bên ngoài, Phù Đồ Sơn hẳn là an bài trọng binh, một khi chúng ta ra ngoài, lập tức sẽ gặp phải hủy diệt tính công kích."

"Mà phía tây cái kia lối ra, các ngươi không cách nào xuyên qua, hoàn toàn không dưỡng, nhiệt độ cao nhất độ đạt tới gần ngàn độ C."

"Vì lẽ đó, các ngươi tiếp tục lưu lại trong này một đoạn thời gian, ta một người bay ra ngoài, dùng tốc độ nhanh nhất trở về Nộ Triều thành, đánh bại Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng đại quân."

"Đại chiến kết thúc về sau, Phù Đồ Sơn tại Kim Cương phong phía ngoài quân đội liền sẽ rút đi, đến lúc đó ta trực tiếp ở bên ngoài mở ra Kim Cương phong thượng cổ di tích lối ra, các ngươi liền có thể đi ra, nhiều nhất không cao hơn một tháng, ta liền có thể mang theo các ngươi rời đi nơi này, trở về Nộ Triều thành."

"Có vấn đề sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Không có vấn đề." Căng Quân nói: "Nếu có thời gian một tháng cái kia càng tốt hơn , chúng ta có thể đem nơi này bùn đất, còn có thật nhiều thực vật cũng cùng một chỗ mang đi ra ngoài."

Thẩm Lãng vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Cái kia đến lúc đó thấy."

Đón lấy, hắn từ Hàm Nô trong ngực ôm tới mấy tháng lớn Lan Mâu Bảo Bảo, lần trước ôm ngươi ngay tại đi ngủ, bây giờ còn đang đi ngủ.

"Gặp lại tiểu gia hỏa, ta rất nhanh liền mang ngươi về nhà, có được hay không?" Thẩm Lãng nhẹ nhàng dán một cái hài tử tiểu ngạch đầu, sau đó ngựa không dừng vó rời đi.

"Cung tiễn bệ hạ!"

"Cung tiễn bệ hạ!"

Ở đây năm vạn người chỉnh tề dập đầu cong xuống.

Thẩm Lãng thoáng phất phất tay, lại một lần nữa dọc theo phía tây thượng cổ đặc thù thông đạo rời đi.

. . .

Một ngày sau đó!

Thẩm Lãng lại một lần nữa đi tới cái này vực sâu vạn trượng, đi tới con kia thượng cổ sóng siêu âm phi hành thú sào huyệt, nó vẫn như cũ lười biếng nằm rạp trên mặt đất, trong bụng không ngừng phát ra ùng ục ục tiếng kêu, thực tế là đói chết.

"Tốt, Đại Siêu chúng ta đi thôi, ta mang ngươi ra ngoài, chúng ta đi ăn thống khoái!" Thẩm Lãng gãi gãi cằm của nó.

Cái này phi hành thú đứng lên, không tiếp tục để Thẩm Lãng cưỡi tại trên lưng nó, mà là trực tiếp dùng móng vuốt bắt lấy hắn, sau đó bỗng nhiên hướng phía vực sâu liền xông ra ngoài, giương cánh bay cao.

Dọc theo vực sâu không ngừng đi lên bay, đi lên bay. . .

Ròng rã bay mấy vạn mét, rốt cục bay đến vực sâu đỉnh chóp cuối cùng.

Không sai, đây chính là lối ra, thượng cổ đế quốc không quân chính là từ nơi này xuất động.

Nhưng cái cửa ra này đóng chặt, có một cái vô cùng cửa đá khổng lồ.

Xem ra cái này sóng siêu âm cự thú đã thử rất nhiều lần rồi muốn bay ra ngoài, nhưng từ đầu đến cuối bị cánh cửa này cản trở, nó cúi đầu xuống hướng phía Thẩm Lãng phát ra một trận gào thét, phảng phất lại nói ra không được, đại khái phải chết đói trong này.

Cái cửa ra này chỗ bên cửa có một cái bình đài, phía trên có một cái khống chế chốt mở.

"Đại Siêu, ngươi đem ta bỏ qua." Thẩm Lãng nói.

Sóng siêu âm phi hành thú bay đi, đem Thẩm Lãng nhẹ nhàng đặt ở trên bình đài kia.

Thẩm Lãng đi vặn vẹo cái kia chốt mở, kết quả không nhúc nhích tí nào.

Bất quá rất nhanh hắn phát hiện chốt mở phía dưới có một cái dấu tay mờ mờ vết lõm, cũng có chiếc nhẫn lõm vị trí.

Hắn trực tiếp đem bàn tay thả đi lên, nhất là để thượng cổ vương giới đối ứng cái kia lõm.

Lập tức cái này vực sâu ra miệng chốt mở sáng lên, đây cũng là Ngạc Mộng thạch khống chế, điều này đại biểu lấy lối ra chốt mở đã bị kích hoạt lên.

Thẩm Lãng đưa tay vặn vẹo chốt mở.

"Ầm ầm. . ."

Cái này vực sâu lối vào cửa chính từ từ mở ra, phía ngoài ánh trăng trút xuống mà vào, quả nhiên bên ngoài chính là mặt đất thế giới.

Rốt cục muốn về tới mặt đất, Thẩm Lãng có một loại vui đến phát khóc cảm giác.

Mấy tháng này thời gian, hắn cơ hồ tuyệt đại bộ phận đều tại thế giới dưới lòng đất bên trong, hiện tại rốt cục tự do trở về mặt đất.

Mà cái này thượng cổ sóng siêu âm phi hành thú càng thêm kích động, UU đọc sách www. uukanshu. com hướng phía Thẩm Lãng cánh múa dậm chân, không ngừng mà kêu to. Nếu như nó tại ra không được, thật muốn tươi sống chết đói. Hiện tại nó cũng có thể ra ngoài, cũng có thể tự do!

Thẩm Lãng cười nói: "Đi, Đại Siêu, chúng ta bay trở về Nộ Triều thành đi."

"Lúc này Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng quân đội Doanh Quảng đã tập kết hoàn tất, muốn đi tiến đánh Nộ Triều thành đi, hơn nữa còn có bọn hắn không quân."

"Chúng ta cái này trở về, cho Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng một cái to lớn kinh ngạc vui mừng, Đại Siêu ngươi đại triển thần uy cơ hội đã đến, chúng ta đi đem bọn hắn chém tận giết tuyệt, ha ha ha."

"Cạc cạc cạc. . ." Thượng cổ sóng siêu âm phi hành thú cũng phát ra từng đợt vui sướng kêu to, trực tiếp dùng móng vuốt bắt lấy Thẩm Lãng, vỗ cánh bay cao, vọt thẳng ra vực sâu lối ra, hướng phía không trung bay đi, hướng phía Nộ Triều thành phương hướng bay đi.

Chương 535: Quá Ngưu Bức! Bắc Phạt! Hủy Diệt Cấp Lực Lượng!

"Hô. . ."

Sóng siêu âm phi hành thú xông ra mặt đất về sau, liều mạng vỗ cánh, không ngừng lên không lên không lên không, sau một lát liền lên lên tới bốn, năm ngàn mét không trung, trên thực tế nó còn có thể bay cao hơn.

Bất quá hoàn toàn không cần thiết bay cao như vậy, đây là nó chiến đấu quen thuộc, một khi lên không liền nhất định phải chiếm lĩnh điểm cao, dạng này liền có thể quan sát toàn bộ bầu trời, có thể phát hiện bất luận cái gì mục tiêu. Cũng may mắn có thượng cổ vương giới, nếu không tại độ cao này Thẩm Lãng có thể sẽ bị đông cứng chết.

Bay đến không trung về sau, sóng siêu âm phi hành thú cũng không có lập tức tiến lên, mà là trước tiên ở trên trời xoay quanh một vòng nhỏ, đây là quan sát địch tình, lúc này con mắt của nó vậy mà bốc lên ánh sáng xanh lục, dù là trong đêm tối cũng lập loè tỏa sáng, không chỉ có như thế con mắt của nó còn có thể toàn bộ tầm mắt chuyển động, hai cái ánh mắt có thể thực hiện ba trăm sáu mươi độ tầm mắt, hơn nữa còn có thể phân biệt điều chỉnh tiêu điểm.

Hiện tại Thẩm Lãng hẳn là hiểu rõ nó vì sao là thằn lằn cùng con dơi tạp giao. Thằn lằn để nó thân thể tràn đầy hình giọt nước, tốc độ phi hành càng nhanh, tính cơ động càng thêm nhanh nhẹn, mà càng quan trọng hơn là nhìn lực.

Ở Địa Cầu thị lực vượt qua nhân loại động vật nhiều vô số kể, trong đó thạch sùng cùng tắc kè hoa đều xếp hạng hàng đầu, mà hai loại đều là thằn lằn, mà trước mắt cái này sóng siêu âm phi hành thú có được những động vật này ưu điểm tập hợp.

Lúc này là ban đêm, hơn nữa nơi này khoảng cách Kim Cương phong thượng cổ di tích vượt qua hai trăm dặm, Phù Đồ Sơn tuyết điêu quân đoàn mặc dù vải khống phiến khu vực này bầu trời, nhưng là bầu trời thực tế là quá lớn, muốn tại vài trăm dặm trong không gian thời gian ngắn phát hiện một cái phi hành vật cơ hồ là không thể nào.

"Ầm ầm. . ."

Theo Thẩm Lãng cùng phi hành thú rời đi, cái kia vực sâu lối đi ra cửa chính lại chậm rãi đóng lại, lại khôi phục trở thành phổ thông mặt đất, thậm chí liền nham thạch đều cùng phổ thông mặt đất giống nhau như đúc, căn bản là không có cách bị phát hiện.

Xác định chung quanh không vực an toàn về sau, cái này phi hành thú liền hạ xuống độ cao, sau đó dùng nó siêu cường thị lực bắt đầu lục soát mặt đất, muốn tìm kiếm được đồ ăn.

Nhưng phi thường đáng tiếc, toàn bộ Sa Man tộc một hai năm trước vừa mới gặp một trận hủy diệt tính sinh thái tai nạn, mấy ngàn dặm rừng rậm nguyên thủy đều bị đốt rụi, tất cả động vật đều bị thiêu chết.

Đương nhiên nơi này tới gần bờ biển, nhiệt độ cao, độ ẩm lớn, vì lẽ đó bị đốt qua đại sơn cùng hoang dã đã một lần nữa phủ thêm thưa thớt nhàn nhạt màu lục, thật không biết những thực vật này hạt giống là nơi nào tới, sinh mệnh lực vậy mà như thế ngoan cường, nhưng động vật hoang dã vẫn là trên cơ bản không có.

Vì lẽ đó Đại Siêu tìm tòi thật lâu, không thu được gì, đói bụng đến càng thêm ục ục gọi.

Thẩm Lãng trấn an nói: "Cực khổ nữa một cái, hướng bắc hơn sáu ngàn dặm liền tiến vào Khương quốc cao nguyên, nơi đó có đếm không hết dê bò, ngươi có thể ăn thống khoái."

Sóng siêu âm phi hành thú lại một lần nữa lên không, lần này càng thêm khoa trương, trực tiếp thăng lên đến bảy, tám ngàn mét không trung, sau đó hướng phía phía bắc bay đi, cái này tốc độ phi hành thật sự là kinh người, Thẩm Lãng tính toán một chút, mỗi giờ tốc độ phi hành vậy mà đạt đến ngàn dặm, cũng chính là tương đương với năm trăm cây số.

Đây chính là nó tuần hành tốc độ, mà không phải cao tốc bắn vọt a, hơn nữa người ta vẫn còn cực độ trạng thái đói bụng.

Hơn nữa tại cái này không trung, đã hoàn toàn vượt qua Phù Đồ Sơn tuyết điêu quân đoàn tầm mắt, vì lẽ đó càng thêm không có địch nhân.

Nó phi hành sức chịu đựng siêu cấp mạnh, ròng rã phi hành sáu giờ không cần nghỉ ngơi.

Cứ như vậy, một người vừa bay thú tại mấy ngàn mét không trung không ngừng Bắc thượng, Bắc thượng.

Thẩm Lãng xem như trong coi toàn bộ Sa Man tộc mấy ngàn dặm giang sơn, ròng rã bay hơn bốn ngàn dặm về sau mới gặp được lít nha lít nhít rừng rậm, đây đã là Sa Man tộc sau cùng rừng cây.

Phi hành sáu giờ, rốt cục rời đi Sa Man tộc cảnh nội, đạt tới Khương quốc cao nguyên.

Khương quốc nhân khẩu cũng rất ít, nhưng là diện tích cũng rất lớn, trừ bộ lạc bãi săn bên ngoài, còn có thật nhiều bò rừng, dê rừng.

Cơ hồ mới vừa tiến vào Khương quốc cao nguyên, cái này sóng siêu âm phi hành thú liền phát ra một trận vô cùng vui sướng kêu to, nó ngay lập tức liền khóa chặt một cái bò rừng nhóm.

Sau đó. . . Nó như là khoa trương nhất máy bay chiến đấu, cơ hồ hoàn toàn thẳng đứng lấy đáp xuống.

Cái này, con mẹ nó là tại vật rơi tự do sao?

May mắn Thẩm Lãng có thượng cổ vương giới, nếu không căn bản chịu không được đáng sợ như vậy lao xuống, không biết vượt qua kích thích nhất xe cáp treo gấp bao nhiêu lần.

Tám ngàn mét độ cao lao xuống, vẻn vẹn hai mươi giây liền hoàn thành, cảm tưởng tượng sao?

Đám kia bò rừng còn tại ưu tai du tai ăn cỏ đâu, kết quả bỗng nhiên ở giữa trên trời rơi xuống đại địch.

"Sưu. . ."

Đại Siêu tại cách xa mặt đất còn có mấy chục mét thời điểm, trực tiếp cải biến phương hướng, từ trên mặt đất lướt qua bay ngang đi qua.

Muốn hay không chơi đến như thế mạo hiểm kích thích a? Thẩm Lãng thật coi là sẽ một đầu nện ở mặt đất, thậm chí nó gần nhất cách xa mặt đất vẻn vẹn chỉ có không đến một mét mà thôi, cái này tính cơ động hoàn toàn vượt qua bất luận cái gì chiến đấu cơ.

Con kia bò rừng ngay tại ăn cỏ đâu, bỗng nhiên ở giữa toàn bộ thân thể liền bay lên trời, sóng siêu âm phi hành thú mặt khác móng vuốt một bả nhấc lên nó, hướng phía trên trời bay đi, không ngừng lên không. Thật sự là ngưu bức, cái này bò rừng có chừng hơn ngàn cân nặng, đến mấy mét dài, Đại Siêu vậy mà một móng vuốt liền nắm lên tới, lực lượng này lớn bao nhiêu a.

Mà cái kia bò rừng trực tiếp mộng bức.

Bò....ò... nương a, chuyện ra sao a? Ta một giây trước chuông còn tại trên mặt đất ăn cỏ, như thế bỗng nhiên liền bay lên a?

Đây là cái kia a? Ta là ai a? Ta muốn đi đâu a?

Bay đến mấy trăm mét không trung, Đại Siêu móng vuốt buông lỏng, trực tiếp đem con kia bò rừng ném đi xuống dưới.

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn, con kia bò rừng nện ở trên mặt đất, trực tiếp quẳng cái nát bét.

Dựa vào, quá hung tàn.

Đón lấy, nó lại lên không, lại bắt đầu lao xuống, lại bắt đầu bắt một cái bò rừng từ trên trời ném đến rơi vỡ.

Con thứ ba, đầu thứ tư, con thứ năm.

Thẩm Lãng không khỏi ngây người, ngươi, ngươi đây là muốn bắt mấy con trâu a? Ngươi làm đây là tiệc đứng a, ăn không hết còn liều mạng cầm, không cho phép lốp a.

Ròng rã rơi vỡ năm con trâu, hơn nữa đều ngã tại cùng một chỗ.

Cái này sóng siêu âm cự thú lại tại trong tầm mắt tìm một đầu dê rừng, trực tiếp một trảo bóp chết. Cuối cùng nó từ trên trời giáng xuống, trở về mặt đất bên trên, bắt đầu ăn tiệc, hơn nữa còn đem con kia vồ chết dê rừng đặt ở Thẩm Lãng trước mặt.

"Ách, tạ ơn a, ngươi thật giảng nghĩa khí. Bất quá ta không quen ăn sống, không có hỏa a." Thẩm Lãng nói.

Cái này sóng siêu âm cự thú bỗng nhiên một trảo, trực tiếp đào tới một đống bụi gai, sau đó lại bỗng nhiên một trảo, xẹt qua cứng rắn Hắc Nham thạch, một trận Hỏa tinh bốc lên, trực tiếp đem bên cạnh bụi gai đốt lên.

Ta, ta xxx! Thẩm Lãng sợ ngây người, quá phận a, xem như máy bay chiến đấu, ngươi trí thông minh này có chút quá cao.

Sau đó, một người một thú bắt đầu ăn bữa tối.

Thẩm Lãng cắt xuống dê rừng tốt nhất bộ vị thịt thăn, sau đó đặt ở trên lửa nướng, đồng thời xuất ra gia vị, từng chút từng chút đi lên vẩy.

Vẫn như cũ muốn cảm kích thượng cổ vương giới, khiến cho hắn những này vây quanh xuyên qua hủy hoại đặc thù thông đạo nhiệt độ cao hoàn cảnh vẫn như cũ có thể bảo tồn lại.

Bất quá một giây sau, Thẩm Lãng lại muốn bị kinh đến. Bởi vì cái này sóng siêu âm cự thú không phải ăn như hổ đói, mà là dùng cánh đem những này bò rừng mở ra, lột da, sau đó cắt thành từng khối từng khối thịt, mỗi khối hai mươi cân tả hữu, chỉnh tề trưng bày, hơn nữa không trực tiếp để dưới đất, phía dưới dùng da trâu đệm lên. Ngũ tạng lục phủ toàn bộ không cần, chỉ ăn khối lớn bò bít tết. Thẩm Lãng lúc này mới phát hiện nó cánh biên giới cốt thứ vậy mà như thế sắc bén, có thể dễ như trở bàn tay đem bò rừng xé mở.

Tiếp lấy nó ưu nhã dùng móng vuốt đâm một khối lớn thịt bò đặt ở miệng bên trong, nhai kỹ nuốt chậm. Một ngụm một khối, một khối hai mươi cân.

Đây là không có xan bố lau miệng, nếu không Thẩm Lãng thật cảm thấy đây là một cái siêu cấp mãnh thú đang ăn cơm Tây, dùng trên cánh cốt thứ làm đao, móng vuốt vì xiên, ăn đến ưu nhã cực kỳ, như là một cái thân sĩ.

Thẩm Lãng cuối cùng minh bạch, vì sao lập tức muốn săn giết năm đầu bò rừng, bởi vì nó quá chọn lấy, chỉ ăn thượng hạng bò bít tết.

Mà Thẩm Lãng cũng nướng xong dê bài, xuất ra dao nĩa bắt đầu hưởng thụ thức ăn ngon.

Cái này dê rừng chỉ có mấy chục cân mà thôi, Thẩm Lãng nướng một khối lớn, làm xong gia vị, sau đó dùng da trâu đệm tốt đẩy lên Đại Siêu trước mặt nói: "Ngươi nếm thử nhìn?"

Sóng siêu âm phi hành thú dùng móng vuốt đâm bên trên khối này nướng xong lớn dê bài, sau đó ăn vào miệng bên trong, lập tức hai mắt mê ly, vô cùng hưởng thụ cái này mỹ vị, ăn quá ngon.

Thế là, Thẩm Lãng muốn vì nó nướng khối thứ hai, nhưng là cái này sóng siêu âm phi hành thú ngăn cản Thẩm Lãng, tiếp tục ăn nó sinh bò bít tết.

Thẩm Lãng kinh ngạc, chú ý như thế cao cấp sao? Chỉ ăn toàn bộ sinh bò bít tết.

Bất quá Thẩm Lãng rất nhanh biết rõ, hắn nướng dê bài bên trong những cái kia gia vị đối sóng siêu âm cự thú là bất lợi, nhất là muối điểm quá nhiều, có thể sẽ ảnh hưởng thị lực của nó.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn mà than thở, thượng cổ đế quốc đem bọn này sóng siêu âm phi hành thú giáo dục đến thật tốt a, thật so hài tử còn muốn nghe lời, cứ việc bọn chúng rất thích ăn có gia vị thịt thăn, nhưng vẫn là lướt qua liền thôi.

Một người một thú, ưu nhã dùng đến bữa tối. Thẩm Lãng ăn hết một cân dê bài, mà sóng siêu âm phi hành thú, ăn hết. . . Hai ngàn cân.

Cái này, đây cũng quá có thể ăn, cái này sức ăn là thật kinh người a, khó trách nó lập tức muốn bắt năm đầu bò rừng, người ta căn bản liền không có lãng phí.

Ăn hết tất cả thịt bò về sau, nó bắt đầu ăn ngưu tâm, hoàn toàn là coi như bữa ăn sau điểm tâm.

Mà liền tại lúc này, một cái Khương quốc võ sĩ đi tới, nhìn thấy một màn này hoàn toàn sợ ngây người, như là bị sét đánh, động một cái cũng không thể động.

Cái gì. . . Tình huống như thế nào? Ta, con mắt ta bỏ ra sao?

Một người, còn có một thứ từ đến chưa từng gặp qua cự thú, đang ngồi ở trên mặt đất, ưu nhã ăn bữa tối?

Thẩm Lãng nhìn cái kia Khương quốc võ sĩ một chút, cúi đầu.

Sóng siêu âm phi hành thú cũng nhìn thoáng qua, sau đó tiếp tục dùng móng vuốt sâm một cái ngưu tâm, nhét vào miệng bên trong ăn.

"A. . ." Cái kia Khương quốc võ sĩ rốt cục hồi hồn đến đây, co cẳng chạy như điên chạy trốn, có quái thú, có quái thú a. . .

Vài giây đồng hồ qua đi!

Sóng siêu âm phi hành thú bỗng nhiên phun một cái, một luồng sóng siêu âm năng lượng nháy mắt bắn ra.

Nháy mắt. . . Cái kia chạy như điên bên trong Khương quốc võ sĩ trực tiếp thịt nát xương tan, nát một chỗ.

Sóng siêu âm phi hành thú không chút hoang mang cắm lên cuối cùng một khối ngưu tâm ăn hết, sau đó phát ra thỏa mãn thanh âm.

Rốt cục, rốt cục ăn no.

Sau đó, nó chậm rãi đi đến một cái bên hồ nước lên. Ngậm miệng lại, bắt đầu nhẹ nhàng phun hơi thở.

Đây, đây là đang làm gì?

Thẩm Lãng không khỏi nghi hoặc, sóng siêu âm phi hành thú ngậm miệng, không ngừng cổ vũ sĩ khí, nhẹ nhàng dâng trào.

Rất nhanh Thẩm Lãng minh bạch, nó. . . Nó đây là tại sóng siêu âm tẩy răng? Nhân loại sau khi cơm nước xong đánh răng súc miệng, ngươi trực tiếp dùng chính mình sóng siêu âm tẩy răng? Trong kẽ răng thịt nát nháy mắt triệt để phấn toái, có phải là quá trước vào một điểm?

Sau đó nó đầu vươn vào hồ nước bên trong hít một hơi nước, bắt đầu súc miệng, sau đó đem súc miệng sau nước phun tại khác trên mặt đất, mà không phải phun trở lại trong hồ nước.

Hoàn thành đây hết thảy về sau, đầu của nó túi uốn éo tới, hướng phía Thẩm Lãng nhe răng, hoàn toàn ở khoe khoang hàm răng của nó có bao nhiêu trắng, nhiều sạch sẽ.

Thẩm Lãng giơ ngón tay cái lên nói: "Ngưu bức, giảng cứu."

Hắn cũng xuất ra bàn chải đánh răng cùng muối mịn, bắt đầu đánh răng súc miệng.

"Tốt, ăn no, đi thôi." Thẩm Lãng nói.

Sóng siêu âm phi hành thú nhẹ nhàng đem Thẩm Lãng nắm lên, bỗng nhiên vỗ cánh bay cao, lại một lần nữa vọt tới tám ngàn mét cao không trung, hướng thẳng đến tám ngàn dặm bên ngoài Nộ Triều thành bay đi.

Thẩm Lãng phát hiện ăn no sau Đại Siêu tốc độ phi hành cũng không có càng nhanh, nhưng là tuyệt đối càng bình ổn, càng có ưu thế nhã.

. . .

Nam bộ hải vực!

Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân đã tập kết hoàn tất, ròng rã mười vạn đại quân, tổng cộng năm trăm chiếc các loại chiến hạm.

Tám vạn?

Nghe vào phảng phất cũng không có so với một lần trước Thiên Nhai Hải Các hủy diệt hạm đội lớn hơn bao nhiêu? Thậm chí thuyền còn muốn càng ít một chút, nhưng thực lực nhưng so với lúc ấy Ninh Hàn hạm đội cường đại hơn nhiều cỡ nào.

Đầu tiên, lúc ấy Ninh Hàn hạm đội vẻn vẹn chỉ có một chiếc thượng cổ chiến hạm, mà lần này Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân trọn vẹn xuất động mấy chục chiếc thượng cổ chiến hạm.

Thứ yếu, lúc ấy Thiên Nhai Hải Các chỉ xuất động năm trăm tên đặc chủng võ sĩ, lần này Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng xuất động một ngàn ba trăm tên.

Cái này hơn một ngàn ba trăm tên đặc chủng võ sĩ toàn bộ đều trải qua huyết mạch cải tạo, toàn bộ trang bị thượng cổ áo giáp, trang bị liên xạ thượng cổ chiến nỏ, Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao. Bọn hắn có thể dễ như trở bàn tay nháy mắt nhảy ra xa mấy chục mét, nhảy lên cao mấy chục mét, Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao có thể phóng xuất ra hơn vạn độ C nhiệt độ cao, có thể dễ như trở bàn tay mở ra bất kỳ vật gì.

Cái này một ngàn ba trăm tên đặc chủng võ sĩ bên trong có ba trăm tên là không trung kỵ sĩ, cưỡi tuyết điêu tác chiến, đây cũng là phương đông thế giới lần thứ nhất xuất động đại quy mô không quân. Ba trăm không trung chiến sĩ có thể dễ như trở bàn tay phá hủy Nộ Triều thành bất luận cái gì nhiệt khí cầu, có thể dễ như trở bàn tay nắm giữ quyền khống chế bầu trời.

Lúc ấy Thiên Nhai Hải Các chỉ xuất động ba vạn Huyết Hồn quân, mà lần này Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên hợp xuất động năm vạn danh địa ngục quân đoàn . Còn mặt khác siêu cấp thượng cổ cường nỗ, có thể liên xạ thượng cổ chiến nỏ, càng là vô số kể.

Càng đáng sợ chính là Phù Đồ Sơn có cổ trùng vũ khí, một khi đem những này cổ trùng để vào thượng cổ cự tiễn bên trong, bắn đi ra sau dẫn bạo, cái kia hoàn toàn chính là một trận diệt tuyệt tính đại đồ sát.

Nhưng cái này vẻn vẹn chỉ là Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng thế lực một phần nhỏ. Dù sao hai nhà này thế lực đã hợp tác vượt qua hai mươi lăm năm, bồi dưỡng địa ngục quân đoàn, huyết mạch cải tạo cũng vượt qua thời gian mấy chục năm.

Không chỉ có như thế, ba năm này khai thác nam bộ hải vực thượng cổ di tích, bọn hắn đạt được thượng cổ trang bị hoàn toàn là con số trên trời cấp, đây chính là một cái tung hoành mấy ngàn dặm siêu cấp di tích.

Vì lẽ đó xuất động cái này mười vạn đại quân bên trong, thượng cổ trang bị, thượng cổ vũ khí tỉ lệ đã đến phi thường cao tình trạng , dựa theo bình thường sức chiến đấu mà nói, chi quân đội này đầy đủ có thể đem Nộ Triều thành tiêu diệt mười lần trở lên.

Cái này hoàn toàn là một chi hủy diệt cấp lực lượng.

. . .

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chi chủ cũng sẽ không tự mình chỉ huy chi quân đội này, Doanh Vô Minh vẫn tại Viêm kinh. Vì lẽ đó cái này mười vạn đại quân thống soái lấy theo thứ tự là Doanh Vô Khuyết, Phù Đồ Sơn hiến đường chi chủ Ngô trưởng lão.

Không phải Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chi chủ giá đỡ như thế lớn, liên diệt Nộ Triều thành đại chiến như vậy đều không tự mình tham gia, mà là bọn hắn có càng trọng yếu hơn nhiệm vụ. Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ muốn giám thị phía đông vòng xoáy năng lượng, phòng ngừa Thẩm Lãng dẫn người từ nơi đó đi ra. Doanh Quảng thì phải suất quân ngăn ở Kim Cương phong thượng cổ di tích lối vào chỗ, phòng ngừa Thẩm Lãng từ cái phương hướng này đào thoát.

"Đối với chúng ta mà nói, diệt đi Nộ Triều thành cũng không có giá trị gì, thậm chí diệt đi mười lần đều không có ý nghĩa gì." Nhâm tông chủ nói: "Trọng yếu nhất vẫn là Thẩm Lãng, chỉ có bắt hắn lại, chúng ta mới có thể một lần nữa thu hoạch được đối Đại Viêm đế quốc chiến lược lực uy hiếp."

Doanh Quảng nói: "Đương nhiên, Đại Viêm đế quốc còn không biết chúng ta đã làm mất rồi Thẩm Lãng cái này bí mật. Nhưng chúng ta muốn chứng minh Thẩm Lãng không có ném, vẫn như cũ nắm giữ tại trong tay chúng ta, như vậy như thế nào chứng minh? Đó chính là đem Nộ Triều thành từ trên thế giới này triệt để hủy diệt, chém tận giết tuyệt. Một khi Nộ Triều thành diệt, Thẩm Lãng đều chưa từng xuất hiện, vậy thì đồng nghĩa với nói cho Đại Viêm đế quốc, Thẩm Lãng vẫn tại trong tay chúng ta, chúng ta vẫn như cũ có được phát xạ Long chi hối năng lực."

Ngô trưởng lão nói: "Hai vị bệ hạ, vậy cái này một trận chiến muốn đánh tới trình độ gì?"

Nhâm tông chủ nói: "Đem Nộ Triều thành san thành bình địa, đem bên trong tất cả mọi người chém tận giết tuyệt."

Nghe được câu này về sau, Doanh Vô Khuyết gương mặt run lên bần bật, tràn đầy vô hạn khoái ý, một ngày này rốt cuộc đã đến, rốt cục có thể tại Thẩm Lãng trên mặt hung hăng đánh một bạt tai, rốt cục có thể không hề cố kỵ đem Thẩm Lãng người giết đến sạch sẽ.

Ngô trưởng lão nói: "Thẩm Lãng người này trọng cảm tình, vì lẽ đó nhất định sẽ phi thường chú ý Nộ Triều thành. Một khi chiến cuộc mở ra, hắn nhất định sẽ nghĩ biện pháp từ Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong đi ra, một khi chúng ta thành công đem hắn bức đi ra, cái kia Nộ Triều thành bên kia là ngưng chiến? Vẫn là tiếp tục?"

Nhâm tông chủ nói: "Tiếp tục chiến tranh, một trận chiến này mệnh lệnh chỉ có một cái, đó chính là đem Nộ Triều thành triệt để hủy diệt, đem bên trong tất cả mọi người giết tuyệt."

Doanh Quảng nói: "Nộ Triều thành là Thẩm Lãng căn cơ, là hắn cái gọi là Đại Càn đế quốc lâm thời đế đô. Nhưng Thẩm Lãng tất cả người nhà đều tại Thiên đường trang viên, diệt đi Nộ Triều thành về sau, các ngươi liền đi Thiên đường trang viên đem tất cả mọi người tù binh, đem bọn hắn mang tới, lợi dụng bọn hắn làm con tin bức bách Thẩm Lãng xuất hiện."

"Đúng, hai vị bệ hạ." Ngô trưởng lão nói.

Doanh Vô Khuyết nói: "Phụ vương, Nhâm tông chủ, còn có một việc phi thường trọng yếu."

Doanh Quảng nói: "Đại Viêm đế quốc đúng không?"

Doanh Vô Khuyết nói: "Đúng, Thẩm Lãng còn co đầu rút cổ tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong không cách nào rời đi, nhưng Đại Viêm đế quốc lại có phát xạ Long chi hối năng lực. Vạn nhất hắn trên mặt biển đối với chúng ta đại quân phát xạ Long chi hối? Hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi."

Doanh Quảng nói: "Chờ xem, bọn hắn mau tới."

Kỳ thật, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân đã trên mặt biển tập kết hoàn tất, vẫn không có xuất binh chính là vì chờ đợi Đại Viêm đế quốc sứ giả.

Tại mấy ngày trước đó, Thái tử Doanh Vô Minh liền hướng Viêm kinh đưa lên tấu chương.

Toàn bộ phương đông thế giới cũng chỉ có một Đại Càn, đó chính là Hoàng đế bệ hạ anh minh thống trị xuống Tân Càn vương quốc, mặt khác bất luận cái gì cái gọi là Đại Càn đế quốc đều là phi pháp, là vi phạm Đại Viêm đế quốc ý chí.

Thẩm Lãng phát rồ vậy mà vận dụng Long chi hối chiến lược sát khí phá hủy Hoàn Lộ thành, diệt tuyệt nhân tính, vì cho vô tội chết vì tai nạn người một cái công đạo, vì cho thiên hạ một cái công đạo, Tân Càn vương quốc quyết định đại quân viễn chinh Nộ Triều thành, đem toà này Tội Ác chi thành từ trên thế giới này triệt để hủy diệt.

Để tỏ lòng đối Đại Viêm đế quốc tôn kính, vì lẽ đó khẩn cầu Viêm kinh phái ra sứ giả, giám sát toàn bộ chiến trường.

Lời này nghe được thật sự là nghĩa chính ngôn từ, thật sự là vô cùng cung kính a.

Người Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn đều đã tự lập, đều đã dự định thoát ly Đại Viêm vương triều, Doanh Vô Minh đều đã đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt siêu thoát thế lực nghị hội, thậm chí song phương đều đã lẫn nhau bắn Long chi hối, kết quả Doanh Quảng thái độ biểu hiện được so trước đó còn muốn cung kính, luôn mồm ủng hộ Đại Viêm đế quốc, loại này đấu mà không phá thủ đoạn thật đúng là lô hỏa thuần thanh a.

Sau đó, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liền chờ đợi Đại Viêm đế quốc phản ứng, nhìn Viêm kinh phái ra cỡ nào cấp bậc sứ giả.

Mà Đại Viêm đế quốc Thái tử lập tức liền xem thấu Doanh Quảng mánh khoé, bọn hắn đây là lo lắng tại diệt đi Nộ Triều thành về sau, Đại Viêm đế quốc bỗng nhiên từ cái nào đó mặt biển phóng tới một chi Long chi hối, tới một cái chân chính hoàng tước tại hậu, vậy coi như buồn nôn.

Vì lẽ đó, để Viêm kinh phái ra hai tên khâm sai giám sát toàn bộ chiến trường, kỳ thật chính là muốn lợi dụng hai cái này khâm sai đại thần làm con tin, nếu như Đại Viêm đế quốc thật phát xạ Long chi hối, vậy cái này hai cái khâm sai cũng sẽ bị tạc chết.

Đương nhiên, đây cũng là một loại chiến lược thăm dò, tiếp xuống liền nhìn Viêm kinh phái ra cái gì cấp bậc sứ giả.

Nếu như là phái tới hai con mèo con chó con, vậy liền đại biểu cho Đại Viêm đế quốc thật có thể sẽ phát xạ Long chi hối tiêu diệt Phù Đồ Sơn hạm đội. Nhưng nếu như phái tới hai cái khâm sai cấp bậc phi thường cao, vậy liền đại biểu Đại Viêm đế quốc không có phát xạ Long chi hối phá hủy Phù Đồ Sơn hạm đội ý tứ.

Từ khâm sai đại thần nhìn đế quốc thái độ.

"Bệ hạ, đế quốc sứ giả tới." Bên ngoài vang lên thanh âm.

Doanh Quảng nói: "Chuẩn bị không trung đội nghi trượng, nghênh đón Đại Viêm đế quốc khâm sai."

. . .

Sau đó, tại không trung xuất hiện lộng lẫy một màn.

Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn vận dụng ba trăm không trung đội nghi trượng, thuần một sắc là lộng lẫy đặc chủng võ sĩ, tại không trung sắp xếp đến chỉnh tề, nghênh đón Đại Viêm đế quốc khâm sai.

Tại không trung, Tân Càn vương quốc chi vương Doanh

Quảng, mang theo nhị vương tử Doanh Vô Khuyết Bắc thượng một trăm dặm, nghênh đón Đại Viêm đế quốc hai tên khâm sai đại thần.

Đại Viêm đế quốc cũng thật sự là sẽ giữ bí mật, vẫn luôn không có công bố hai cái khâm sai đại thần thân phận, thậm chí cũng không có lộ ra bất luận cái gì phong thanh.

Cách mấy dặm, Doanh Quảng liền thấy rõ ràng hai vị khâm sai khuôn mặt, lập tức thở dài một hơi.

Đế quốc Liêm Thân Vương, Mẫn Quận Vương.

Đại Viêm đế quốc vậy mà xuất động hai cái vương, cấp bậc đã phi thường cao, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn có thể buông lỏng một hơi.

Tại không trung, Doanh Quảng khom mình hành lễ nói: "Thần Doanh Quảng, khấu kiến đế quốc khâm sai, Hoàng đế bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

Đại Viêm đế quốc khâm sai sứ đoàn tuyết điêu đã bị cải tạo đến phi thường dễ chịu, phía trên chỗ ngồi vững vững vàng vàng, thậm chí cái này tuyết điêu phi hành đến cũng rất bình ổn, đại bộ phận đều là vân nhanh.

Cách rất xa, liền truyền đến đế quốc Liêm Thân Vương cởi mở tiếng cười to.

"Doanh Quảng huynh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a."

Liêm Thân Vương ngươi cũng chân thật hiện thực a, trước đó không quản là tại Việt Vương, Ngô Vương, Sở Vương trước mặt, hắn đều là một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, cứ việc đều là thân vương, nhưng hắn phảng phất cao nửa cấp, mà tại Doanh Quảng trước mặt, hắn phảng phất có khôi phục trước đó khiêm tốn.

"Cung nghênh đế quốc khâm sai."

"Cung nghênh đế quốc khâm sai."

Mấy trăm tên võ sĩ cùng kêu lên hô to.

Doanh Quảng cùng Doanh Vô Khuyết tiến lên, nói: "Hai vị khâm sai đại thần, xin mời kiểm duyệt chúng ta không trung đội nghi trượng."

Đế quốc Liêm Thân Vương cười nói: "Như thế để người mở rộng tầm mắt, bây giờ lại liền không trung đội nghi trượng đều có."

Sau đó, tại Doanh Quảng cùng Doanh Vô Khuyết cùng đi, Đại Viêm đế quốc khâm sai kiểm duyệt Tân Càn vương quốc không trung đội nghi trượng, sau đó lại đáp xuống Hắc Thạch đảo tòa thành lớn bên trên, tiến hành song phương hội đàm.

. . .

"Lần này siêu thoát thế lực nghị hội viên mãn thành công, Doanh Vô Minh Thái tử biểu hiện được phi thường xuất sắc, Doanh Quảng huynh, Nhâm huynh có người kế tục a." Đế quốc Liêm Thân Vương cười nói.

Kỳ thật trước mắt đây hết thảy đều phi thường không phù hợp quy củ, nơi này là địa phương nào? Phù Đồ Sơn tại nam bộ hải vực thượng cổ di tích lối vào màu đen tòa thành, Doanh Quảng vốn hẳn nên tại Càn Kinh chiêu đãi đế quốc khâm sai, tại Phù Đồ Sơn trên lãnh địa xem như chuyện gì xảy ra? Cái này chẳng phải là nói thiên hạ biết người, Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn đã hợp hai làm một sao?

Cái này hoàn toàn vi phạm Hoàng đế bệ hạ chủ trương, siêu thoát thế lực muốn cùng thế tục hoàn toàn chia cắt ra đến, không xâm phạm lẫn nhau, lẫn nhau không cấu kết.

Nhưng là Liêm Thân Vương liền phảng phất hoàn toàn coi như không biết.

Song phương vui sướng trò chuyện với nhau, thậm chí bầu không khí so trước đó còn tốt hơn, phảng phất trước đó vết rách đều không có phát sinh, để người không thể tin được hai cái này thế lực đã từng lẫn nhau bắn qua Long chi hối, phân biệt đều phá hủy đối phương một tòa thành thị.

Đế quốc Mẫn Quận Vương bỗng nhiên nói: "Doanh thân vương, nghe nói Thẩm Lãng rơi vào trong tay các ngươi rồi? Nhưng có chuyện này?"

"Không có." Doanh Quảng nói.

Tân Càn vương quốc nhị vương tử Doanh Vô Khuyết nói bổ sung: "Đây hết thảy đều là tin đồn, Thẩm Lãng vẫn tại Nộ Triều thành bên trong, như thế nào liền rơi vào trong tay chúng ta rồi? Chúng ta lần này đại quân bắc phạt, chính là vì tiêu diệt ngụy Đại Càn đế quốc, chính là vì Đại Viêm đế quốc tiễu trừ phản nghịch, chính là vì Đại Viêm đế quốc thống nhất."

"Tốt, tốt, tốt." Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Doanh thân vương trung thành chứng giám, cảm thiên động địa, đây là một trận chính nghĩa chiến tranh, Doanh thân vương đầy đủ vì thiên hạ làm gương mẫu."

Doanh Vô Khuyết nói: "Toàn bộ phương đông thế giới chỉ có thể có một cái vương triều, đó chính là Đại Viêm vương triều. Toàn bộ phương đông thế giới chỉ có thể có một cái Hoàng đế, đó chính là Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ, nếu ai muốn mưu phản, trước hết muốn từ Tân Càn vương quốc trên thi thể bước qua đi."

Toàn bộ hội đàm mở miệng trên cơ bản đều là Doanh Vô Khuyết, Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ cực ít mở miệng. Không chỉ là tại Liêm Thân Vương trước mặt, coi như tại đế quốc

Thái tử trước mặt, Doanh Quảng đều là loại thái độ này, lạnh lùng mà lại thận trọng.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Doanh Quảng huynh, lần này bắc phạt Nộ Triều thành, ngươi cần phải tự mình thống quân sao?"

Doanh Quảng nói: "Ta không đi, Doanh Vô Khuyết đi."

"Nha." Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Mẫn Quận Vương, vậy kế tiếp ngươi liền theo quân xuất chinh, bắc phạt Nộ Triều thành đi."

"Đúng." Đế quốc Mẫn Quận Vương nói.

Thế giới này giảng cứu chính là ngang nhau tiếp đãi, nếu như Doanh Quảng ngự giá thân chinh Nộ Triều thành, cái kia Liêm Thân Vương tự nhiên cũng sẽ đi cùng. Nhưng nếu như Doanh Quảng không đi, vậy hắn đế quốc thân vương thân phận cũng không thể đi, để Mẫn Quận Vương đại biểu Đại Viêm đế quốc xuất chinh đốc chiến, đã là phi thường cao quy cách.

Doanh Quảng nói: "Vậy liền hoan nghênh Thân vương điện hạ tại cái này đen tòa thành làm khách mấy ngày."

. . .

Ngày kế tiếp!

Phù Đồ Sơn chi chủ, Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương, Tân Càn vương quốc chi chủ Doanh Quảng, ba cái cự đầu tự mình đưa mười vạn đại quân xuất chinh bắc phạt.

Ba vị cự đầu đều phân biệt phát biểu nói chuyện.

Phù Đồ Sơn chi chủ giảng được rất ngắn, Doanh Quảng giảng được ngắn hơn.

"Đem Nộ Triều thành san thành bình địa."

"Triệt để tiêu diệt ngụy Đại Càn đế quốc, chém tận giết tuyệt."

Mà đế quốc Liêm Thân Vương liền giảng được tương đối nhiều, trước đàm luận Tân Càn vương quốc cùng Đại Viêm đế quốc quan hệ thân mật, bàn lại Thẩm Lãng tà ác tính, lại đem Đại Viêm đế quốc chính nghĩa tính, cuối cùng tuyên bố đây là một trận chính nghĩa chiến tranh, vĩ đại chiến tranh, đồng thời tin tưởng một trận chiến này có thể triệt để tiêu diệt Thẩm Lãng thế lực tà ác, đổi toàn bộ thiên hạ một cái thế giới tươi sáng.

"Ta chỗ nào cũng không đi, ta ngay tại cái này thành bảo bên trong , chờ đợi các ngươi khải hoàn."

"Ta liền ở chỗ này chờ đợi ngụy Đại Càn đế quốc diệt vong tin tức tốt!"

"Đại quân, xuất chinh, bắc phạt!"

Theo ba cái cự đầu ra lệnh một tiếng, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân, trùng trùng điệp điệp Bắc thượng.

Chi này vô cùng cường đại hạm đội, có được vượt qua một nửa thượng cổ chiến hạm, có được hủy diệt tính sức chiến đấu, lấy mỗi giờ ba mươi bảy cây số tốc độ, hướng phía Nộ Triều thành đánh tới.

Đế quốc Mẫn Quân vương, Tân Càn vương quốc nhị vương tử Doanh Vô Khuyết, Phù Đồ Sơn hiến đường chi chủ, trở thành cái này mười vạn đại quân liên hợp thống soái.

Doanh Vô Khuyết trong đầu tiếng vọng phụ vương Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ.

Một trận chiến này là gọi cho Đại Viêm đế quốc nhìn, muốn cho đế quốc khâm sai một lần cường đại uy hiếp. Muốn trong thời gian ngắn nhất diệt đi Nộ Triều thành, diệt đi ngụy Đại Càn đế quốc.

Thẩm Lãng không tại, Nộ Triều thành không có lực phản kháng chút nào. Bởi vì trừ Long chi hối, Nộ Triều thành không có bất kỳ cái gì vũ khí có thể đối đại quân tạo thành bất cứ cái gì thương tổn.

Mười vạn thượng cổ trang bị quân đoàn diệt Nộ Triều thành, dễ như trở bàn tay, UU đọc sách www. uukanshu. com không cần tốn nhiều sức.

. . .

Cái này siêu phong ba phi hành thú tốc độ quá nhanh, từ Khương quốc đến Nộ Triều thành, ròng rã tám ngàn dặm, nó dùng không đến chín giờ liền đã bay đến, hơn nữa nửa đường không có bất kỳ cái gì nghỉ ngơi.

Thẩm Lãng từ trên trời giáng xuống!

Mà lúc này Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn vô cùng cường đại mười vạn đại quân, khoảng cách Nộ Triều thành ròng rã còn có hơn năm ngàn dặm.

Thẩm Lãng tại không trung mở ra miệng rộng, sóng siêu âm phi hành thú cũng mở ra miệng rộng.

Ngao ngô!

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân, các ngươi tranh thủ thời gian tới đi!

Ta Long chi hối đã đói khó nhịn, chúng ta Đại Siêu cũng đói khó nhịn, chuẩn bị một trận đại đồ sát.

Chương 536: Hủy Diệt Ngày Kế Hoạch! Nữ Oa Kế Hoạch! Kinh Thiên Hí Mở Màn

Khi con này sóng siêu âm phi hành thú đi vào Nộ Triều thành trên không thời điểm, vẫn là đưa tới toàn bộ Nộ Triều thành phòng không hệ thống chấn kinh cùng náo động.

Trong chốc lát, vô số thượng cổ cường nỗ chi tiễn, thượng cổ chiến nỏ chi tiễn, bỗng nhiên hướng phía không trung phóng tới.

Cùng lúc đó, vượt qua mười mấy cái nhiệt khí cầu đồng thời lên không.

Nhưng toàn bộ Nộ Triều thành phòng không hệ thống tại Đại Siêu trước mặt, toàn bộ mất hiệu lực, tốc độ của nó thực tế quá nhanh, tính cơ động cũng quá mạnh, kinh người như thế quái vật khổng lồ tại không trung vậy mà là như thế địa linh đúng dịp, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Hô hô hô. . ."

Nó lại bắt đầu lộng lẫy biểu hiện kinh diễm, lấy mỗi giây vượt qua hai lần vận tốc âm thanh tốc độ kinh người đáp xuống, từ tám, chín ngàn mét không trung đáp xuống, hơn nữa thân hình của nó thực tế là quá tốt rồi, tràn đầy lưu tuyến mỹ cảm, từ trên mặt đất nhìn lại thật sự là có một loại Long chi hối hạ xuống cảm giác.

"Phanh. . ."

Như là một chi cự tiễn, nó vô cùng tinh chuẩn rơi vào Nộ Triều thành tòa thành lớn trung tâm trên quảng trường.

Cùng lúc đó, mấy chục đạo thân ảnh như chớp giật hướng phía nó bỗng nhiên liền xông ra ngoài.

Đương nhiên nếu như tại khoảng cách này phát xạ thượng cổ cự hình cường nỗ đối Đại Siêu vẫn là vô cùng nguy hiểm, nhưng ở cách xa mặt đất còn có ba ngàn mét thời điểm, tất cả thượng cổ cường nỗ, thượng cổ chiến nỏ đều đã đình chỉ công kích.

Bởi vì không chỉ có một con kính viễn vọng tại sóng siêu âm phi hành thú trên móng vuốt thấy được Thẩm Lãng.

Cách xa mặt đất vẻn vẹn chỉ có ba mét thời điểm, sóng siêu âm phi hành cự thú bỗng nhiên thay đổi phương hướng, lại một lần nữa chiếm đất bay qua, thuận tiện đem Thẩm Lãng nhẹ nhàng đặt ở trên mặt đất.

Vật này rất thích kích thích a, nó siêu thích lao xuống thời điểm chơi mạo hiểm động tác.

Thẩm Lãng vừa mới rơi xuống đất, lập tức bị một người bế lên, cơ hồ ôm đều muốn hít thở không thông, lực đạo này nhưng không có Đại Siêu ôn nhu a, nó móng vuốt lớn như vậy, có lực như vậy, nhưng là nắm chặt Thẩm Lãng thân thể thời điểm, lực đạo quả thực hoàn mỹ.

Hella ôm chặt lấy Thẩm Lãng, thật sâu ngửi ngửi trên người hắn khí tức, trọn vẹn một hồi lâu nói: "Ngươi là một cái hỗn đản biết sao? Ngươi tuyệt đối là một cái hỗn đản."

Ròng rã một phút sau, Hella buông lỏng ra Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng đi tới Cừu Yêu Nhi trước mặt, bỗng nhiên ôm lấy nàng lực đàn hồi kinh người thân thể, tại trên cổ của nàng hôn một cái.

"Yêu, nhớ ta không? Ta thật sự là nhớ ngươi muốn chết, không tin ngươi cảm thụ một chút." Thẩm Lãng nói.

"Cảm nhận được." Cừu Yêu Nhi nói, nhưng là ánh mắt của nàng lại nhìn phía con kia sóng siêu âm phi hành cự thú, tràn đầy khó được kích động.

Trọn vẹn một hồi lâu, nàng mới quay mặt lại nói: "Ngươi bây giờ phải ngủ ta sao?"

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Hiện tại? Ngươi có vội vã như vậy sao?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Ta không có vội vã như vậy, ta là lo lắng ngươi vội vã muốn, nhưng nếu như ngươi không phải vội vã như vậy, ta muốn đi cùng nó tiếp xúc một chút."

Cừu Yêu Nhi chỉ là sóng siêu âm phi hành thú, thực tế là đem nàng kinh diễm đến.

"Ách, đi thôi." Thẩm Lãng nói.

Tiếp lấy hắn đi tới Dora công chúa trước mặt, tiến lên một cái ôm.

Trọn vẹn một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Dora, ta nắm tay đặt ở ngươi chỗ kia, ngươi chẳng lẽ không ngại sao? Đổi thành trước đó, ngươi đã sớm đem tay của ta đẩy ra."

"Ngươi để lung tung không chỉ riêng là tay của ngươi, bệ hạ của ta." Dora công chúa nói: "Bất quá không quan trọng, ta đã hoàn toàn không quan trọng, chỉ cần ngươi cao hứng liền tốt."

Ách? Thẩm Lãng nắm tay rời đi Dora công chúa dưới lưng, trên thực tế hắn thích chính là vừa mới chạm vào đi lập tức bị đánh loại kia kích thích cảm giác, Dora quang minh chính đại để nàng sờ, hắn ngược lại cảm thấy không có tươi đẹp như vậy.

Thẩm Lãng ngay tại lần lượt cùng mỗi người ôm, đương nhiên đều là nữ nhân.

"Ây. . ." Đối mặt Tuyết Ẩn thời điểm, Thẩm Lãng do dự một chút, nhưng là đối phương lại tiến lên một tay lấy hắn ôm vào trong ngực.

"Tên điên, ngươi chính là một cái tên điên." Tuyết Ẩn thần nữ run rẩy nói, sau đó tại Thẩm Lãng tóc bên trên hôn một cái, nàng đối Thẩm Lãng tình cảm quá phức tạp đi, phức tạp đến không cách nào dùng lời nói mà hình dung được.

Mà Thẩm Lãng biến mất mấy tháng này, đối với ở đây mỗi người đến nói đều là dày vò, nhưng Thẩm Lãng lại phi thường minh xác nói qua, không cần đi bất luận cái gì địa phương tìm nàng, chỉ cần căn cứ hắn kế hoạch tùy cơ ứng biến tiến hành là được.

Làm một Chủ quân đến nói Thẩm Lãng là tuyệt đối không hợp cách, quá tùy hứng, quá mạo hiểm.

Buông lỏng ra Tuyết Ẩn về sau, Thẩm Lãng đi tới Ban Nhược tông sư trước mặt, đối nàng giang hai cánh tay.

"Vẫn là từ bỏ, ngươi tuổi còn rất trẻ, ngươi không phải phụ thân ngươi." Ban Nhược tông sư nói.

"Ây. . ." Thẩm Lãng nói: "Tốt a, phảng phất muốn làm ta mẹ kế ta người so trong tưởng tượng phải hơn rất nhiều a."

Ban Nhược tông sư nghĩ một hồi, lắc đầu nói: "Cũng không có cái kia chuyện, ta là một cái độc thân chủ nghĩa người, nếu như thượng thiên cứng rắn muốn an bài cho ta một cái nam nhân, ta cảm thấy ngươi khả năng so Khương Ly bệ hạ muốn tốt một chút, bất quá ngươi vẫn là quá nhỏ, cái này khiến ta có một loại vi phạm nhân luân cảm giác, may mắn đời ta vĩnh viễn không có ý định lấy chồng, cũng đối nam nhân không có bất kỳ cái gì hứng thú, nếu không liền phiền toái. Ta mãi mãi cũng tương đối thưởng thức thân thể trẻ trung, nhưng là trên tâm lý lại. . ."

Ban Nhược tông sư vẫn chưa nói xong, liền phát hiện có một đôi mắt đang ngó chừng nàng, chính là nàng vị sư tỷ kia Lâm Thường, đánh nhau cho tới bây giờ đều không có thắng nổi Tuyết Sơn lão yêu.

"Dâm làm vô sỉ." Lâm Thường nói: "Liền người như ngươi, còn có tư cách trở thành Ma Nham Đạo cung chi chủ?"

"Sư tỷ, ta giống như ngươi là cả đời xử nữ." Ban Nhược nói: "Bất quá ngươi nghĩ như vậy muốn làm cái này Ma Nham Đạo cung đứng đầu, vậy bây giờ liền đưa cho ngươi."

Lâm Thường cả giận nói: "Ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ ta cần ngươi đáng thương sao? Chẳng lẽ người cung chủ này vị trí còn cần ngươi ban ân cho ta sao? Ngươi có phải hay không cảm thấy ta đặc biệt đáng thương a, ngươi có phải hay không cảm thấy. . ."

Hai người tùy thời tùy chỗ đều có thể ầm ĩ lên, nói cho đúng là Lâm Thường tùy thời tùy chỗ đều có thể bạo tạc.

"Phu quân, đề nghị ngươi lúc này bất nhã hình thái, ta cảm thấy vẫn là cần ôm ta, chí ít ta có thể vì ngươi che chắn một cái." Trương Xuân Hoa phi bôn tới, nhưng khoảng cách còn có không đến mười mét thời điểm, nàng phi thường ưu nhã đi tới, đầu nhập Thẩm Lãng trong ngực, đồng thời lặng lẽ lề mề.

Đón lấy, nàng phảng phất uống say, mê ly nói: "Phu quân, Cừu Yêu Nhi tỷ tỷ lúc này đại khái không phải rất muốn cùng ngươi phát sinh cái gì, nàng bị một loại khác hấp dẫn lấy, vì lẽ đó ta đề nghị chúng ta đi gian phòng thế nào? Văn phòng cũng là có thể, đi ra. . . Thật xin lỗi, hai chữ cuối cùng là đối đằng sau ta cái nào đó không muốn mặt nữ nhân nói."

Sau lưng của nàng, Trương Ngọc Âm nữ học sĩ chính chậm rãi đi tới.

Cừu Yêu Nhi đúng là bị sóng siêu âm phi hành thú hấp dẫn.

Đại Siêu hạ xuống về sau, lập tức lười biếng nằm xuống, đưa nó thon dài cổ đặt tại trên mặt đất, lộ ra ngạo kiều mà lại lười biếng.

Cừu Yêu Nhi đi tới, vươn tay vuốt ve đỉnh đầu của nó.

"Hừ. . ."

Cừu Yêu Nhi lại dùng tay đi cào cằm của nó.

Đại Siêu càng thêm lười biếng nhắm mắt lại.

...

Thẩm Lãng chung quy là bất công, trở về Nộ Triều thành về sau, không kịp chờ đợi chui vào Cừu Yêu Nhi ổ chăn , dựa theo hắn thể lực, ít nhất phải ngày mai mới có thể đi an ủi Trương Xuân Hoa.

"Mấy ngày này, ta. . . Phi thường nghĩ ngươi." Cừu Yêu Nhi nói: "Mặt khác, ta phi thường hi vọng đừng có lần sau, ngươi tự mình mạo hiểm sẽ có vẻ chúng ta đặc biệt vô năng, ta nhất là không hi vọng ngươi đem chính mình đưa thân vào hiểm cảnh."

Thẩm Lãng nói: "Tốt, nhưng ta uốn nắn một cái, ta lúc này ngay tại tiên cảnh."

Hai người chăm chú ôm nhau.

Trọn vẹn một hồi lâu, Cừu Yêu Nhi nói: "Nó kêu cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Đại Siêu."

Cừu Yêu Nhi nói: "Nó chỉ cho phép nhường ngươi ngồi cưỡi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Cũng không phải là như thế, trên thực tế ngươi mới là nó tốt nhất chiến đấu đồng bạn. Bất quá khoảng thời gian này ngươi không thể cưỡi nó lên không, bởi vì chúng ta cần giữ bí mật, đồng thời tại thời khắc mấu chốt để nó cho Phù Đồ Sơn không quân tiến hành một kích trí mạng."

Cừu Yêu Nhi nói: "Vậy chúng ta cần đưa nó giấu đi?"

Thẩm Lãng nói: "Nó mặc dù phi thường to lớn, nhưng rất tốt giấu, trong biển cũng được, trong hồ nước cũng được, nó thích nhất ở tại trong nước."

...

Thẩm Lãng trở về, trên thực tế đối Nộ Triều thành cũng không có gây nên quá lớn rung chuyển, bởi vì Nộ Triều thành bên trong rất nhiều người thậm chí cũng không biết mấy tháng này hắn đi nơi nào, cũng không biết hắn gặp cái gì, biết rõ chuyện gì phát sinh vẻn vẹn chỉ có mấy người mà thôi.

Hơn nữa Thẩm Lãng vẫn luôn là xuất quỷ nhập thần, không quản là tại phương tây thế giới vẫn là phương đông thế giới, hắn lộ diện số lần vẫn luôn không nhiều.

Nhưng bất kể như thế nào, hắn lại một lần nữa lộ diện về sau, vẫn là để Nộ Triều thành sĩ khí tăng vọt.

Hôm sau trời vừa sáng, Trương Xuân Hoa hướng hắn báo cáo mấy tháng này công việc trọng yếu tiến độ.

Đương nhiên không biết vì sao, nàng một bên báo cáo, quần áo trên người càng ngày càng ít, cuối cùng dùng phi thường phức tạp phương thức tiến hành báo cáo.

"Thượng cổ chiến hạm sơ bộ chữa trị đã hoàn thành, nếu như nguyện ý, lần này liền có thể vùi đầu vào cùng Nộ Triều thành chiến tranh bên trong." Trương Xuân Hoa nói: "Đại khái có thể khôi phục nó đỉnh phong thời điểm sáu mươi phần trăm sức chiến đấu."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không cần, lần này đại chiến còn dùng không lên nó."

Trương Xuân Hoa lại một lần nữa báo cáo: "Động cơ hơi nước làm nhỏ xuống cũng đã hoàn thành, so ngươi tối cao mục tiêu còn muốn nhỏ, hơn nữa đã thành công lắp đặt tại trên phi thuyền, chúng ta đám đầu tiên hết thảy chế tạo mười chiếc phi thuyền."

Thẩm Lãng an khí phi thuyền nhìn qua các hạng tham số đều phi thường lạc hậu, không quản là tốc độ phi hành, vẫn là tính linh hoạt, đều xa xa không sánh bằng địch nhân tuyết điêu quân đoàn, nhưng là nó có một cái ưu thế thật lớn, đó chính là có thể lên không đến vô cùng vô cùng cao, vượt qua vạn mét, độ cao này vượt qua địch nhân tuyết điêu phi hành cực hạn, vì lẽ đó tại độ cao này là phi thường an toàn.

Đương nhiên cũng trên cơ bản không cách nào tiến hành công kích.

Thẩm Lãng nói: "Hủy diệt ngày kế hoạch tiến hành đến như thế nào?"

Cái gì là hủy diệt ngày kế hoạch?

Chính là chế tạo Long chi hối, đại khái liền tương đương với nước Mỹ dự án Manhattan.

Hỏa long sao chổi đại va chạm thời điểm, cái kia cái gọi là hai viên trứng rồng đều là giả, nhưng loại kia đặc thù thái dương sắc chất lỏng thế nhưng là thật, bọn chúng cũng đúng là Long chi hối nguyên vật liệu, tại Nộ Triều thành nội bộ xưng là long huyết.

Khi lấy được cái này vật chất về sau, Thẩm Lãng lập tức chế định một cái kế hoạch, hủy diệt ngày kế hoạch, đồng thời bắt đầu kiến tạo bí mật dưới lòng đất căn cứ, đồng thời thông qua vượt qua một ngàn người đoàn đội.

Trước mắt cái này hủy diệt ngày kế hoạch không sai biệt lắm xem như Nộ Triều thành tối cao giữ bí mật cấp bậc, người biết sẽ không vượt qua ba cái.

"Vô cùng vô cùng vô cùng phi thường chậm chạp." Trương Xuân Hoa nói: "Kế hoạch này bắt đầu đã không sai biệt lắm nửa năm, có thể xưng là. . . Không có chút nào tiến triển. Chúng ta đoàn đội mặc dù đã xây dựng, nhưng cho đến bây giờ không có làm qua một lần thí nghiệm, toàn bộ đều tại học tập tương quan lý luận, thậm chí. . . Liền tương quan lý luận đều không có học tập, chỉ có thể nói đang liều mạng nghiên cứu từ Thiên Nhai Hải Các đạt được cái kia thượng cổ điển tịch, hi vọng có thể tìm tới Long chi hối tương quan nguyên vật liệu, thậm chí có người đưa ra phá giải một chi Long chi hối, đương nhiên đã bị phủ quyết, hơn nữa. . . Coi như đồng ý, chúng ta trước mắt cũng căn bản không có bất kỳ biện pháp nào đi phá giải một chi Long chi hối."

Nước Mỹ dự án Manhattan tổng cộng đầu nhập vào mười vạn người tham dự, cơ hồ tập hợp toàn bộ phương tây thế giới tất cả ưu tú nhà khoa học (nước Đức ngoại trừ), đầu nhập vào 2 tỷ đôla (bốn mươi năm thay mặt hai tỷ đôla, mà lúc đó nước Mỹ năm GDP mới 2000 ức đôla mà thôi), tổng cộng hao phí thời gian ba năm mới thành công chế tạo ra đạn hạt nhân.

Hơn nữa lúc ấy liên quan tới đạn hạt nhân lý luận đã thành hình, nhưng Thẩm Lãng đoàn đội trước mắt đối Long chi hối lý luận tri thức, vẫn như cũ là trống rỗng.

"Không nóng nảy, không nóng nảy." Thẩm Lãng nói: "Ta chế định cái này hủy diệt ngày kế hoạch thời điểm, đã sớm làm tốt tương quan chuẩn bị tư tưởng, năm năm mười năm đều là bình thường."

Trương Xuân Hoa nói: "Hủy diệt ngày kế hoạch mặc dù không có chút nào doanh thu, nhưng. . . Liên quan tới Ngạc Mộng thạch trang bị nghiên cứu, lại đột nhiên tăng mạnh. Lần trước sao chổi đại va chạm, chúng ta thu hoạch vô số kể Ngạc Mộng thạch tinh thể cùng vô số bí kim, sau đó bọn hắn đối rất nhiều trang bị Ngạc Mộng thạch trang bị tiến hành phá giải, vì lẽ đó đã nắm giữ vượt qua một ngàn chủng Ngạc Mộng thạch trang bị chế tạo chữa trị, đồng thời đã hình thành tại văn tự cùng lý luận."

Ngưu bức, không tầm thường, muốn chính là cái hiệu quả này!

Hủy diệt ngày kế hoạch là cao đoan nhất, trước mắt không có chút nào tiến triển, nhưng lại có thể kéo theo mặt khác kỹ thuật phát triển.

Đây chính là mũi nhọn kỹ thuật quân sự chuyển xuống hiệu quả, liền như là nước Mỹ Apollo kế hoạch, mặt ngoài chỉ là leo lên mặt trăng mà thôi, trên thực tế kia là một trận cách mạng kỹ thuật, hơn nữa mãi cho đến thế kỷ hai mươi mốt mới thôi, hiện đại trái đất khoa học kỹ thuật mặc dù nhìn qua đột nhiên tăng mạnh, nhưng đơn thuần khoa học kỹ thuật trên cây so sánh Apollo kế hoạch, căn bản không có bay vọt về chất.

"Bởi vì long chi lực phát xạ trang bị có thể tiến hành phá giải, hơn nữa còn có kỹ càng bản vẽ, vì lẽ đó hủy diệt ngày kế hoạch đoàn đội hi vọng trước tạo ra long chi lực phát xạ trang bị, dạng này có thể đem Long chi hối nguyên lý mò được càng thêm thấu triệt." Trương Xuân Hoa nói: "Hơn nữa, đoàn đội còn hi vọng đối long chi lực phát xạ trang bị tiến hành làm nhỏ xuống."

"Có thể chứ?" Thẩm Lãng nghi ngờ nói.

Trương Xuân Hoa nói: "Đoàn đội nghiên cứu sau chứng minh, chúng ta cái này long chi lực phát xạ trang bị sở dĩ cần lớn như vậy, là bởi vì một ít Ngạc Mộng thạch tinh thể cấp bậc không đủ cao, nếu có cao hơn cấp Ngạc Mộng thạch khác tinh thể, cái này phát xạ trang bị hoàn toàn có thể càng nhỏ hơn. Mà lần này đại va chạm, cho chúng ta mang đến rất nhiều rất nhiều cao cấp tinh thể."

Đây thật là một tin tức tốt, tin tức vô cùng tốt.

Long chi hối cố nhiên là cấp chiến lược đại sát khí, nhưng long chi lực phát xạ trang bị cũng có to lớn chiến thuật ý nghĩa.

Đầu tiên nó so bất luận cái gì hoả pháo đều bắn ra càng xa, gần như có thể phát xạ hết thảy hình dạng, viên trùy hình, hình trụ tròn, viên cầu hình.

Hiện tại Thẩm Lãng vẻn vẹn chỉ có một cái long chi lực phát xạ trang bị, hơn nữa thực tế là quá to lớn, quá không tiện.

Một khi có thể chế tạo ra làm nhỏ xuống long chi lực phát xạ trang bị, coi như không thể phát xạ Long chi hối, cũng có thể dùng để phát xạ cự hình đạn pháo.

Tưởng tượng một chút, vượt qua hai mươi tấn cự hình bom, bị long chi lực bắn ra hơn một trăm cây số, cái kia chiến đấu uy lực cũng tuyệt đối là vô tận, có thể vượt qua mấy trăm ổ hỏa pháo uy lực.

Trương Xuân Hoa nói: "Đương nhiên, căn cứ hủy diệt ngày đoàn đội báo cáo, cỡ nhỏ long chi lực phát xạ trang bị nghiên cứu cũng vẻn vẹn chỉ là cất bước giai đoạn, lạc quan đoán chừng, cần hai đến thời gian ba năm mới có thể hoàn thành cỗ thứ nhất thí nghiệm tính long chi lực trang bị chế tạo."

Hai đến ba năm, dài đằng đẵng, nhưng. . . Thật nhanh.

Khoa học kỹ thuật nghiên cứu chính là như vậy, động một tí chính là thời gian mấy năm.

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta từ hỏa long sao chổi va chạm hố trời đạt được vượt qua chín loại thần bí sinh vật, đồng thời mở ra Nữ Oa kế hoạch, nhưng có tiến triển?"

Vì sao đặt tên là Nữ Oa kế hoạch? Bởi vì Nữ Oa sáng tạo ra nhân loại.

Mà sao chổi va chạm hố trời mang đến hoàn toàn mới bí mật sinh vật, có lẽ sẽ sáng tạo hoàn toàn mới giống loài, cường đại mà lại đáng sợ giống loài, vì lẽ đó xưng là Nữ Oa kế hoạch.

Đương nhiên, hủy diệt ngày kế hoạch Thẩm Lãng trực tiếp phân phối một ngàn người đoàn đội, nhưng cái này Nữ Oa kế hoạch nhưng như cũ ở vào hình thức ban đầu bên trong, bởi vì dính đến bí mật sinh vật, thực tế quá nguy hiểm, trên cơ bản Thẩm Lãng đều là tự mình động thủ, một khi phát sinh cái gì ngoài ý muốn, hoàn toàn hậu quả khó mà lường được, thậm chí sẽ cho Nộ Triều thành đánh tới diệt tuyệt tính đả kích.

Trương Xuân Hoa nói: "Không tiến triển chút nào, bởi vì cái này kế hoạch là từ ngươi tự mình dẫn đầu."

"Đúng rồi, chúng ta nhóm thứ hai mậu dịch hạm đội, còn có Đại Càn đế quốc nhóm thứ hai sứ đoàn đã xuất phát tiến về Tây Luân vương triều, đồng thời mang đến chúng ta quốc thư, còn có đối Dibos mẹ con sắc phong sách." Trương Xuân Hoa nói: "Tại hơn bốn tháng trước xuất phát, hiện tại hẳn là đã sớm đến Tây Luân vương triều, đồng thời tiến hành mậu dịch cùng trao đổi, đồng thời sẽ tại Tây Luân vương triều Nữ Vương thành, còn có Bích Triều bán đảo Hoàng Hậu thành thiết lập hai cái sứ quán, điều động ước chừng mấy chục tên quan viên đóng giữ."

"Hỏa Thần giáo đại tế sư Shelley chờ ngài một tháng thời gian, nhưng sự tình quá khẩn cấp, cho nên nàng đã trở về phương tây thế giới, hơn nữa một tháng trước Hỏa Thần giáo đưa tới một nhóm trân quý lễ vật, Cừu Yêu Nhi, Hella công chúa, ta, Kim Trác

Hầu tước bốn người liên thủ kí tên, thay thế ngươi tiếp thu nhóm này trân quý lễ vật." Trương Xuân Hoa nói: "Trong đó trân quý nhất chính là địa ngục hỏa trùng bột phấn, có chừng ba trăm chín mươi lăm cân, đại khái đầy đủ chúng ta phối trí ra mười vạn cân địa ngục hỏa dịch. Chúng ta hỏa lực công xưởng thử nghiệm đem địa ngục hỏa dịch đặt ở thuốc nổ bên trong, kết quả. . . Uy lực vô tận, trực tiếp đem trung tâm vụ nổ nhiệt độ tăng lên tới hai ngàn độ C trở lên, đương nhiên bọn hắn còn tại tìm kiếm cao hơn phối phương, bảo đảm chúng ta bom tại bạo tạc thời điểm, có thể đối trang bị siêu cấp áo giáp siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn mang đến to lớn lực sát thương, đương nhiên đến nay như cũ không có hoàn thành, vẫn tại thí nghiệm ở trong."

Bình thường TNT bạo tạc trung tâm nhiệt độ đều không vượt qua được một ngàn độ C, mà Long chi hối trung tâm nhiệt độ có bao nhiêu?

Hoàn toàn không cách nào đo đạc, nhưng Thẩm Lãng dự đoán có thể sẽ vượt qua một trăm triệu độ C, quả thực là kinh thiên động địa số lượng.

Vì lẽ đó Long chi hối cùng phổ thông đạn pháo hoàn toàn không thể so sánh nổi, thậm chí năng lượng hạch tâm cũng xa xa cùng Long chi hối không phải một cái cấp bậc.

Long chi hối, quả thực chính là chung cực đại sát khí, đáng tiếc a số lượng quá ít.

Nộ Triều thành lúc này vẻn vẹn chỉ có hai chi Long chi hối, hơn nữa giấu ở tuyệt đối địa điểm bí mật, người biết chỉ có một cái, đó chính là Cừu Yêu Nhi, liền Trương Xuân Hoa cũng không biết.

Đáng tiếc a, chỉ có hai chi Long chi hối, lần này muốn dùng đi một chi.

...

"Lên không!"

Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, năm chiếc cỡ lớn phi thuyền đồng thời lên không, bởi vì có động cơ hơi nước cánh quạt, vì lẽ đó bọn chúng rốt cục có thể bay đi, mà không phải theo gió trục lưu.

"Ghi nhớ, nhiệm vụ của các ngươi vẻn vẹn chỉ là giám thị, báo cáo, không có bất kỳ cái gì chiến đấu nhiệm vụ." Thẩm Lãng nói.

"Đúng." Quỳ Ninh tướng quân nói.

Năm chiếc phi thuyền càng bay càng cao, càng bay càng cao, cuối cùng bay đến 10 km không trung.

Cũng chỉ có đứng đầu Amazon nữ chiến sĩ, tại có thể tại cái này áp lực thấp, nhiệt độ thấp hoàn cảnh sinh tồn, nhưng coi như như thế, các nàng mỗi người đều mặc độc lập thượng cổ áo giáp.

Bay đến đầy đủ không trung về sau, năm chiếc phi hành bắt đầu xuôi nam.

Đương nhiên tại độ cao này vẫn như cũ thuộc về tầng đối lưu, nhưng nếu như thời tiết không tốt, liền đã hoàn toàn là tại tầng mây bên trong xuyên qua. Cái này dĩ nhiên có lợi cho ẩn tàng, nhưng cũng rất khó quan sát được trên biển mục tiêu.

"Phi hành khoảng cách khoảng một ngàn dặm, không có phát hiện Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên hợp hạm đội."

"Phi hành khoảng cách khoảng hai ngàn dặm, không có phát hiện Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên hợp hạm đội."

Cái này năm chiếc phi thuyền ở trên vạn mét trên bầu trời, giám thị trên mặt biển hết thảy.

May mắn là mặt biển hạm đội, mà không phải mặt đất hạm đội, nếu không tại độ cao này cái gì đều không nhìn thấy, mà biển cả mênh mông bát ngát, không có bất kỳ cái gì che chắn, thời tiết sáng sủa, hoàn toàn có thể phát hiện trên mặt biển hạm đội.

"Phi hành khoảng cách ba ngàn dặm, không có phát hiện hạm đội địch nhân."

"Cảnh báo, cảnh báo, phát hiện địch nhân không trung tuần tra kỵ sĩ, phát hiện địch nhân không trung tuần tra kỵ sĩ, tại chúng ta phía dưới khoảng năm ngàn mét."

Cái này nhãn lực cũng thật sự là kinh người, cho dù là tuyết điêu, tại mấy ngàn mét khoảng cách cũng vẻn vẹn chỉ là một điểm đen.

"Bệ hạ ý chỉ, không cần cùng địch nhân không trung lực lượng tiến hành bất luận cái gì giao chiến, hậu phương phi thuyền bảo trì đối với địch nhân không trung lực lượng giám thị, chúng ta tiếp tục xuôi nam, tìm kiếm hạm đội địch nhân."

Lại qua mấy canh giờ.

Trong đó một chiếc trên phi thuyền Amazon nữ võ sĩ cao giọng la lên: "Phát hiện hạm đội địch nhân, phát hiện hạm đội địch nhân."

"Phát hiện địch nhân đại quy mô không trung quân đoàn."

"Ghi chép, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên hợp hạm đội khoảng cách Nộ Triều thành ước chừng 3,700 dặm, gửi đi phất cờ hiệu, mệnh lệnh số hai phi thuyền trở về địa điểm xuất phát, báo cáo Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta tiếp tục giám thị địch nhân hạm đội chủ lực."

"Phải!" Số hai phi thuyền ở trên không chuyển biến, sau đó trở về địa điểm xuất phát Nộ Triều thành.

…

Cứ việc Thẩm Lãng biết rõ, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên hợp hạm đội đã giết tới đây, nhưng ít ra còn có mấy ngàn dặm khoảng cách.

Hắn đi trước thị sát hủy diệt ngày kế hoạch đoàn đội, lại đi thị sát Nữ Oa kế hoạch đoàn đội, nửa đường thậm chí đi một lần Thiên đường trang viên.

Ninh Diễm công chúa đã sinh, hơn một tháng trước liền sinh, lần này Bảo Bảo là đủ tháng, hơn nữa phi thường khỏe mạnh.

Dựa theo Thẩm Lãng ước định, cái này Bảo Bảo hẳn là họ Ninh, nhưng cuối cùng Ninh Nguyên Hiến đem hắn đặt tên là Thẩm Mạc.

Vì sao lấy như thế một cái tên? Bởi vì hắn quá náo đằng, cùng Thẩm Lực hoàn toàn tương phản.

Thẩm Lực sinh ra tới thời điểm người yếu, phi thường yên tĩnh, phi thường ngoan, cơ hồ đều không khóc.

Mà cái này Bảo Bảo sinh ra tới thời điểm, khoa tay múa chân, oa oa khóc lớn, đừng đề cập có nhiều lực, sinh ra liền trọn vẹn tám cân nhiều, vì lẽ đó nhũ danh thẩm tám cân.

Bình thường Bảo Bảo trước trong một tháng cơ hồ đều là nằm ngáy o o, nhưng cái này Bảo Bảo tinh lực tràn đầy vô cùng, thật sự là siêu cấp náo người.

May mắn cái này Bảo Bảo là sinh cho Ninh Nguyên Hiến cùng Biện phi chơi, bọn hắn không có chút nào ngại làm ầm ĩ, cái tuổi này người sợ nhất chính là quạnh quẽ.

Vì lẽ đó phần lớn thời gian, đều là Biện phi cùng Tô Phi chiếu cố cái này Bảo Bảo, nếu không Ninh Diễm đại khái sẽ nổ.

Cái này trong vòng hơn một tháng, trừ cho bú bên ngoài, cái này Bảo Bảo cơ hồ tất cả thời gian đều là Biện phi đang chiếu cố.

Lúc này, Thẩm Mạc Bảo Bảo đang bị ôm ở Thẩm Lãng trong ngực nằm ngáy o o, bất quá hắn coi như lúc ngủ cũng không có một khắc an bình, hoặc là đá chân, hoặc là vung vẩy cánh tay.

Đứa nhỏ này tương lai khẳng định là cẩu thả người, tựa như là Ninh Diễm đồng dạng, bởi vì Thẩm Lãng lúc này cùng Ninh Diễm tại nói chuyện, hắn cũng ngủ say sưa, vẫn không có bị quấy rầy, đổi thành Thẩm Lực khi còn bé đã sớm tỉnh.

Thẩm Lãng cũng minh bạch vì sao Ninh Nguyên Hiến vẫn như cũ để đứa bé thứ hai họ Thẩm mà không phải họ Ninh, bởi vì hắn tính cách quá náo quá thô, vạn nhất tương lai phải thừa kế Việt Quốc giang sơn là không thích hợp, mà Thẩm Lực thì phi thường phù hợp, mặc dù không phải tuyệt đỉnh thông minh, nhưng lại phi thường yên tĩnh, hơn nữa có được cứng cỏi ý chí, cẩn thận tỉ mỉ tính cách.

Ninh Chính một lần nữa leo lên vương vị đã không sai biệt lắm thời gian một năm, nhưng hắn vẫn không có cưới bất luận cái gì phi tử ý tứ, vẫn như cũ chỉ có Trác thị một cái thê tử, mà Trác thị vẫn như cũ sẽ không xảy ra dục.

Vì lẽ đó tương lai Thẩm Lực có rất lớn xác suất sẽ sửa họ Ninh, đi theo mẫu thân dòng họ, kế thừa Việt Quốc giang sơn.

… . . .

Bởi vì chiếu cố Thẩm Mạc Bảo Bảo, Ninh Nguyên Hiến cùng Biện phi làm việc và nghỉ ngơi cũng bị làm rối loạn, bất quá hắn tinh thần vẫn như cũ rất tốt, so với nửa năm trước còn tinh thần trẻ hơn một chút.

Đỉnh núi trong đình.

Lúc này, Biện phi ngay tại nhẹ nhàng đong đưa cái nôi, Thẩm Mạc Bảo Bảo đang nằm trong trứng nước đi ngủ.

Cái này Bảo Bảo rất xấu, lúc ban ngày, nhất định phải nghe được người nói chuyện thanh âm mới có thể đi ngủ, quá an tĩnh hắn là không ngủ, hơn nữa nhất định phải người tại mọi thời khắc đều lung lay cái nôi, chỉ cần dừng lại hắn cam đoan lập tức tỉnh lại oa oa khóc lớn.

Ninh Nguyên Hiến ngay tại chỉ đạo mấy tiểu tử kia viết chữ đọc sách.

"Ngươi nếu là bận bịu, liền về Nộ Triều thành đi." Ninh Nguyên Hiến nói: "Nghe nói Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên hợp hạm đội đánh tới?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ừm, lúc này cách chúng ta Nộ Triều thành đại khái chỉ có hai ngàn năm trăm dặm."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Sẽ có vấn đề sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không có vấn đề, Nộ Triều thành không chiến sự, tất cả chiến đấu sẽ tại khoảng cách Nộ Triều thành còn có khoảng cách năm trăm dặm liền triệt để kết thúc."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái kia trận chiến đấu tiếp theo đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Đại khái trận tiếp theo, Nộ Triều thành vẫn như cũ không chiến sự."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tân Càn vương quốc con dân đối ngươi cảm xúc phi thường phức tạp, có lẽ bọn hắn cũng không phải là rất hoan nghênh ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Ta biết, vì lẽ đó đối Tân Càn vương quốc đại khái cần một loại khác chinh phục phương thức."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Dùng quân đội tiến đánh Tân Càn vương quốc không có chút ý nghĩa nào, muốn đoạt lại Tân Càn vương quốc, chỉ cần diệt đi Doanh Quảng phụ tử liền có thể, trận tiếp theo đại chiến điểm khó khăn nhất ở chỗ diệt Phù Đồ Sơn."

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ nói có lý."

... . . .

Thẩm Lãng trở về Nộ Triều thành!

Từ trên trời tình báo không ngừng mà truyền trở về.

Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên hợp hạm đội đại khái khoảng mười vạn người, tổng cộng có năm trăm chiếc thuyền, nhưng là rất thi đấu lệ là thượng cổ chiến hạm, sức chiến đấu vượt qua Thiên Nhai Hải Các hủy diệt hạm đội gấp ba bốn lần trở lên.

Không chỉ có như thế, địch nhân lần này còn xuất động vượt qua ba trăm tên không quân, toàn bộ đều là ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ.

May mắn Thẩm Lãng trở về, may mắn có hai chi Long chi hối.

Nếu không một trận chiến này liền nguy hiểm, Phù Đồ Sơn so trước đó trong dự liệu cường đại đến nhiều lắm.

Mặc dù đối phương chỉ có mười vạn người, nhưng lại có được sức mạnh mang tính chất hủy diệt, có thể dễ như trở bàn tay đem Nộ Triều thành hủy diệt mười lần trở lên.

Đương nhiên cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Thẩm Lãng mới có thể mạo hiểm đi ăn cắp Long chi hối, sự thật chứng minh đây hết thảy đều là đáng giá.

"Địch nhân hạm đội chủ lực khoảng cách Nộ Triều thành hai ngàn dặm."

"Khoảng cách 1,700 dặm."

"Khoảng cách một ngàn năm trăm dặm."

Hella công chúa nói: "Đệ đệ, chúng ta có hay không có thể đem long chi lực phát xạ trang bị đặt ở thượng cổ trên chiến hạm, sau đó xuôi nam cùng địch nhân hạm đội chủ lực quyết chiến, dạng này tính cơ động càng mạnh, cũng càng thêm linh hoạt chủ động, có thể tự chủ lựa chọn phát xạ Long chi hối địa điểm."

Thẩm Lãng nói: "Đây là một cái biện pháp tốt, nhưng phải cẩn thận bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, chúng ta cần Long chi hối cùng long chi lực đều tại Nộ Triều thành bên trong, bảo trì tuyệt đối lực uy hiếp."

Hella nói: "Chúng ta chỉ có hai chi Long chi hối, vì lẽ đó chỉ có thể phát xạ một chi, cái kia đủ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đủ rồi, nhất đủ. Lần này ta chắc chắn cho Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng trình diễn một trận kinh thiên trò hay, lúc này bọn hắn còn tưởng rằng ta vẫn tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong, ta chi này Long chi hối, nhất định phải mang đến lớn nhất thành quả chiến đấu."

Mấy canh giờ sau.

Trên trời lại một lần nữa truyền đến báo cáo: "Bệ hạ, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn hạm đội chủ lực, khoảng cách Nộ Triều thành còn có một nghìn dặm."

Thẩm Lãng không khỏi chấn phấn, kinh thiên vở kịch muốn mở màn.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 537: Long Chi Hối Cuồng Xạ! Địch Hôi Phi Yên Diệt!

Trước Việt Quốc Thượng thư đài Tể tướng, Thái tử thái phó Sách Huyền lúc này vẫn tại bận rộn công vụ.

Lão này tư cách so Chúc Hoằng Chủ còn già hơn, mười mấy năm trước liền đã trí sĩ về nhà vinh nuôi. Đương nhiên đây chỉ là một loại thể diện nói chuyện, mà không thể diện thuyết pháp là hắn bại bởi Chúc Hoằng Chủ không thể không thoái vị, vì lẽ đó trình độ nào đó Chúc Hoằng Chủ là hắn cả đời địch nhân.

Mà bây giờ hơn tám mươi tuổi tuổi, hắn phảng phất hoàn toàn toả sáng xong việc nghiệp đệ nhị xuân, hàng năm buổi sáng không đến năm giờ liền rời giường làm việc, mãi cho đến đêm khuya khoảng mười điểm mới nghỉ ngơi, vẻn vẹn một mình hắn liền chống lên Đại Càn vương triều nội chính nửa giang sơn. Hơn nữa trên cơ bản cả nhà của hắn người đều tới, năm con trai, hai mươi ba tôn tử, trong đó một nửa tại Việt Quốc làm quan, một nửa kia tại Nộ Triều thành làm quan.

Đương nhiên vị này lão Tể tướng vẫn là có một chút tiếc nuối, bởi vì Thẩm Lãng vị này bệ hạ vĩnh viễn không vào triều, thậm chí hắn đều không đem mình làm Đại Càn đế chủ, điểm này quả thực rất tiếc nuối. Nếu không Nộ Triều thành mặc dù nhỏ, nhưng là toàn bộ phương đông thế giới đẳng cấp cao nhất triều đình, cơ hồ cùng Đại Viêm đế quốc cùng cấp.

Nói cách khác hắn Sách Huyền rốt cục chiến thắng Chúc

Hoằng Chủ, đối phương thành tựu tối cao nhiều nhất chỉ là trở thành Việt Quốc nội các Thủ tướng, mà hắn Sách Huyền thế nhưng là Đại Càn vương triều Thượng thư đài Tể tướng, ròng rã cao một cấp, lấy thân phận của Chúc Hoằng Chủ đi Việt Quốc, tối cao cũng chính là một bộ Thượng thư chấm dứt.

Đương nhiên càng thêm đáng tiếc là, Thẩm Lãng cái này Đại Càn đế quốc đến bây giờ đều không có chân chính Thượng thư đài cùng Xu Mật viện.

"Hai vị thái tử điện hạ, chuyện gì như thế phân tâm a?" Sách Huyền nhíu mày nói: "Các ngươi phải biết, đây chính là tương đương với đế quốc Thượng thư đài, các ngươi nhất bút nhất hoạ đều có thể quan hệ đến Ngô Sở Việt thuộc hạ vương quốc vận mệnh, nếu như ta không có nhớ lầm, các ngươi trong tay đạt được công việc hẳn là liên quan tới Ngô Sở Việt Tam quốc lính mới chỉnh biên đi, lúc này cỡ nào trọng yếu, vậy mà cho phép các ngươi phân tâm sao?"

Ngô quốc Thái tử, Sở quốc Thái tử vẫn tại Nộ Triều thành, nếu như cứng rắn muốn cho hai người một cái thân phận, đó chính là Đại Càn đế quốc Thượng thư đài thư ký lại, phụ trợ Sách Huyền bọn người xử lý nội chính. Mà bây giờ Đại Càn vương triều một kiện đại sự đúng là trợ giúp Ngô Sở Việt Tam quốc huấn luyện lính mới, chi quân đội này số lượng tạm thời định là hai mươi vạn, trong đó Sở quốc mười vạn, Việt Quốc sáu vạn, Ngô quốc bốn vạn.

Chi này lính mới liền phi thường hoàn toàn, có pháo binh, kỵ binh, hơn nữa trang bị toàn bộ đều là Nộ Triều thành nghiên chế giấy xác đạn súng trường.

"Tác tướng, thật xin lỗi." Sở quốc Thái tử nói: "Nhưng đại chiến sắp đến, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân ngay tại hơn một ngàn dặm ở ngoài, chúng ta đều là tập võ hạng người, hẳn là ở vào chiến trường tuyến đầu, chống cự địch nhân."

Sách Huyền nói: "Hai vị thái tử điện hạ có tâm tư này rất tốt, nhưng là bệ hạ nói qua, Nộ Triều thành không chiến sự. Hắn miệng vàng lời ngọc, nói không chiến sự liền không chiến sự, vì lẽ đó các ngươi liền hảo hảo ở lại đây, xử lý chính vụ. Chủng thế tử, ngươi nói đúng không?"

Chủng Nghiêu, Chủng Ngạc vẫn tại Việt Quốc trong triều đình, nhưng là con trai của hắn lại đưa tới Nộ Triều thành, trở thành Đại Càn vương triều thần tử, xem như tại Xu Mật viện học tập, nhưng bây giờ Đại Càn vương triều Xu Mật viện đều không có thành lập, thậm chí không biết lúc nào thành lập, vì lẽ đó Xu Mật viện cùng thượng thư đài liền xen lẫn trong cùng một chỗ làm việc, mà vị này Chủng thế tử nhiệm vụ cũng phi thường nặng nề, hắn muốn phụ tá Lan Phong tướng quân hoàn thành hai mươi vạn lính mới chỉnh biên cùng phiên hiệu công việc, thậm chí càng đi khảo sát lính mới đóng giữ chi địa, cái này cần hắn không ngừng đi tới đi lui Ngô Sở Việt Tam quốc, tiến hành thực địa khảo sát.

Chủng thế tử ánh mắt nhìn phía hai nước Thái tử, sau đó nói: "Tác tướng, trên thực tế ta cũng muốn đi tiền tuyến quan chiến, ta cảm thấy hai vị điện hạ cảm thụ một chút loại này rộng rãi bầu không khí, đối tương lai bọn hắn quản lý vương quốc có rất lớn công dụng."

Sách Huyền nhíu mày, mà lúc này Kim Trác đi đến nói: "Hai vị điện hạ, Chủng thế tử, các ngươi có lẽ muốn đến cảm thụ một chút lâm chiến bầu không khí, ta thay các ngươi hướng tác tương thỉnh giả nửa ngày."

Nguyên bản tại Sách Huyền trong suy nghĩ, Kim Trác là không có tư cách này, nhưng hắn là Đại Càn đế chủ nhạc phụ, là hẳn là sắc phong công tước, địa vị vô cùng tôn quý.

"Mà thôi, tất nhiên không quan tâm, hơn nữa Kim Trác công tước cầu tình, vậy liền đều đi thôi." Sách Huyền phất phất tay.

Lập tức, Sở quốc Thái tử, Ngô quốc Thái tử, Chủng thế tử nhanh chóng liền xông ra ngoài.

...

Cứ việc Thẩm Lãng luôn miệng nói Nộ Triều thành không chiến sự, nhưng toàn bộ Nộ Triều thành vẫn là bao phủ tại ngưng trọng trong không khí.

Tại thời gian rất lâu, Nộ Triều thành đều là một tòa không có tường thành thành thị, mà bây giờ đã có, mà lại là kiểu mới tường thành, xi măng cốt thép tường thành, tuần dài vượt qua sáu mươi dặm, độ cao vượt qua mười chín mét, độ dày vượt qua mười mét. Ròng rã vận dụng 11 vạn người, dùng gần thời gian một năm mới xây dựng hoàn thành, cái này 11 vạn người đại bộ phận đều là Việt Quốc cung cấp.

Vây quanh dài như vậy tường thành, trên thực tế người bên trong thành miệng cũng không có bao nhiêu, không có vượt qua mười lăm vạn, hơn nữa có một nửa đều là quân đội, còn lại đều là tương quan nhân viên nghiên cứu, công tượng chờ gia thuộc thành viên.

Cái này đạo tường thành bên trong có được vượt qua mười ba cái thành lũy, sáu trăm cái xạ kích lỗ, trang bị mấy trăm ổ hỏa pháo, trên trăm cỗ thượng cổ cường nỗ, thượng cổ chiến nỏ. Hơn nữa cho mỗi một cái cự hình pháo đài đều xây dựng chuyên môn thành lũy. Có thể nói như vậy, nếu như đến tiến đánh không phải siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn, tòa thành thị này đã được xưng tụng là vững như thành đồng.

Đáng tiếc a, tại siêu thoát thế lực đặc chủng quân đoàn trước mặt, cái này vững như thành đồng phòng ngự cơ hồ không có chút ý nghĩa nào, thậm chí cũng ngăn không được Phù Đồ Sơn địa ngục quân đoàn.

Lúc này Nộ Triều thành quân đội tổng số, vẫn như cũ chỉ có khoảng bảy vạn người, bao gồm gần hai trăm tên đặc chủng võ sĩ, gần vạn tên trang bị Huyết Hồn quân áo giáp siêu cấp quân đoàn, hơn nữa tông sư cấp cường giả cũng vượt qua ba mươi lăm người.

Lúc này năm vạn đại quân đã toàn bộ leo lên Nộ Triều thành thành lớn tường, thời khắc chuẩn bị nghênh đón rộng rãi đại chiến, tổng cộng chín cái thượng cổ năng lượng hạch tâm, trực tiếp khởi động ba cái.

Hai vị Thái tử đi vào trên tường thành về sau, ngắm nhìn mặt biển.

Lúc này Khô Lâu đảng võ sĩ đã leo lên cái kia chiếc thượng cổ chiến hạm, vượt qua một trăm tàu chiến hạm cũng đã hoàn toàn tập kết hoàn tất, tùy thời chuẩn bị xuất phát.

Cái này một trăm tàu chiến hạm bên trong có một nửa đều đã bao khỏa thiết giáp, trong đó ba chiếc là vừa vặn xuống nước chiến hạm, trọng tải vượt qua bốn ngàn tấn, trải qua hơn một năm thời gian, những chiến hạm này đại bộ phận đều đã trang bị kiểu mới súng lựu đạn.

"Nữ vương bệ hạ, Nộ Triều thành sẽ trở thành chiến trường sao? Chúng ta có cơ hội khai chiến sao?" Ngô quốc Thái tử hưng phấn hỏi.

Khương quốc lúc đầu không tại đông phương Vương triều danh sách bên trong, hơn nữa A Lỗ Na Na đã mất đi Khương quốc, bây giờ Khương quốc đã trở thành Tân Càn vương quốc nước phụ thuộc, nhưng ở Đại Càn vương triều trên bản đồ, chẳng những bao gồm Khương quốc, hơn nữa còn bao gồm Đại Nam quốc.

Cứ việc không có minh xác ý chỉ, nhưng ở Nộ Triều thành bên trong tất cả mọi người xưng A Lỗ Na Na vì Khương quốc nữ vương, địa vị cùng Việt Vương, Sở Vương, Ngô Vương đặt song

song.

A Lỗ Na Na nói: "Chúng ta vị kia bệ hạ nói, Nộ Triều thành không chiến sự, cứ việc tâm ta còn nghi vấn nghi ngờ, nhưng là các ngươi cũng biết, hắn nói qua rất ít nói thất bại."

Ngô quốc Thái tử nói: "Đó thật là quá đáng tiếc, ta cảm thấy chúng ta Nộ Triều thành đã đầy đủ cường đại, có thể nghênh đón hết thảy địch tới đánh."

A Lỗ Na Na nói: "Chuẩn bị chiến đấu chung quy là không sai."

"Chuẩn bị chiến đấu." Bên cạnh bỗng nhiên vang lên một cái nhi đồng thanh âm.

Ngô quốc Thái tử kinh ngạc, bởi vì cái này người toàn thân đều mặc áo giáp, đã một mét bảy cao, tất cả mọi người cho là hắn là một người lớn.

"A Lỗ Tráng Thái tử?"

Cái kia võ sĩ kéo xuống mặt nạ, lộ ra một tấm cùng thân cao hoàn toàn không xứng đôi non nớt gương mặt, hắn chính là đại ngốc nhi tử A Lỗ Tráng, vẻn vẹn tám tuổi liền muốn đi theo mẫu thân ra chiến trường, càng đáng sợ chính là hắn vũ lực đã vượt qua bình thường tướng lĩnh.

"Nộ trào lính mới, cất bước tiến lên."

Theo ra lệnh một tiếng, một chi quân đội nện bước chỉnh tề bộ pháp, dọc theo thông đạo leo lên tường thành.

Chi này Nộ Triều thành lính mới chính là tương lai Ngô Sở Việt Tam quốc lính mới hình thức ban đầu, hoàn toàn là thí nghiệm hình quân đội, bọn hắn không có trang bị đao kiếm, chỉ có súng trường cùng lưỡi lê, bọn hắn mỗi một ngày đều đang huấn luyện xạ kích, về phần cung tiễn thì hoàn toàn không động vào.

Bây giờ chi này lính mới vẻn vẹn chỉ có một vạn người.

"Ai vào chỗ nấy, tiến vào chiến đấu cương vị." Theo ra lệnh một tiếng, cái kia một vạn nộ trào lính mới tiến vào riêng phần mình vị trí, phòng thủ một đoạn vượt qua năm ngàn mét tường thành.

Ngô quốc Thái tử thấp giọng nói: "Huynh trưởng, kỳ thật chúng ta cảm thấy chúng ta thật chuẩn bị sẵn sàng, nếu quả như thật như là bệ hạ nói, Nộ Triều thành không chiến sự, đó thật là quá đáng tiếc."

Sở quốc Thái tử nói: "Muốn đánh trận? Nhiều cơ hội chính là, đợi đến hai mươi vạn lính mới luyện thành, bệ hạ liền muốn bắc phạt."

"Bắc phạt. . ." Ngô quốc Thái tử nói: "Thật hi vọng ngày đó tranh thủ thời gian đến, đến lúc đó chúng ta Đại Càn vương triều nhất thống thiên hạ."

...

Nộ Triều thành tòa thành lớn!

Vượt qua ba mươi tên tông sư, toàn bộ ăn mặc thượng cổ áo giáp, bảo vệ tại Thẩm Lãng bên người.

Mà Thẩm Lãng khó được ăn mặc giáp bọc toàn thân giáp, liền gương mặt đều bị che khuất, đơn thuần ngoại hình bên trên căn bản nhìn không ra là hắn.

"Bệ hạ, phía trước phi thuyền phát tới tín hiệu, địch nhân chủ lực đại quân khoảng cách Nộ Triều thành tám trăm dặm."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Trang bị số một ngụy Long chi hối."

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, mười mấy tên võ sĩ nhấc tới một chi giả Long chi hối, đặt ở long chi lực phát xạ trang bị lên. Nói là giả, nhưng ngoại hình cùng thật cơ hồ giống nhau như đúc.

"Bệ hạ, nếu như hạm đội địch nhân một khi phân tán, vậy đối với ta bọn họ Long chi hối tập trung hủy diệt phi thường bất lợi." Dora công chúa nói.

Xác thực như thế, một chi Long chi hối tuyệt đối sát thương bán kính đại khái tại khoảng ba ngàn mét, cái này đã phi thường đáng sợ, cũng chính là ba mươi cây số vuông bên trong quân đội đều có thể đụng phải đả kích trí mạng.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn hạm đội tổng cộng mười vạn người, năm trăm chiếc thuyền, nếu như toàn bộ tập kết cùng một chỗ, diện tích là sẽ không vượt qua ba mươi cây số vuông. Chỉ khi nào bọn hắn tản ra, cái kia một chi Long chi hối sẽ rất khó triệt để tiêu diệt bọn hắn.

Nhưng lại có một chút, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên hợp trong hạm đội tương đương bộ phận đều là thượng cổ chiến hạm, mười vạn đại quân bên trong đại bộ phận đều có thượng cổ trang bị, cho nên tuyệt đối cần thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế, mà mỗi một cái thượng cổ năng lượng trung tâm khống chế phóng xạ bán kính là có hạn.

"Chúng ta Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, tiến triển lớn sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Phi thường lớn." Dora công chúa nói: "Nhưng là không phải có thể tê liệt đối phương năng lượng trung tâm khống chế, chúng ta không có vây quanh."

Những này giả Long chi hối bên trong đựng nhưng thật ra là lượng cực kỳ lớn cấp Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, đặt ở trước đó là không thể nào cam lòng vận dụng nhiều như vậy tài nguyên chế tạo cái đồ chơi này, nhưng là sao chổi đại va chạm về sau, mang đến con số trên trời ác mộng tinh thạch, hơn nữa đều là cấp bậc phi thường cao tinh thạch.

Vẫn như cũ là hủy diệt ngày kế hoạch đoàn đội, bọn hắn tại Long chi hối nghiên cứu bên trên không có chút nào tiến thêm, nhưng là tại long chi lực phát xạ trang bị trên có tiến triển, mà tại Ngạc Mộng thạch bão từ đạn bên trên, tiến triển rất lớn.

Bất quá, cái này từ bạo đạn nguyên lý vẫn như cũ là Thẩm Lãng trước đó, chỉ bất quá uy lực tăng lên gấp trăm lần tả hữu. Mà Phù Đồ Sơn năng lượng trung tâm khống chế khẳng định đều tăng thêm mấy tầng vòng phòng hộ, hơn nữa bọn hắn dự bị năng lượng hạch tâm khẳng định cũng rất nhiều, cho nên có thể không thể thấy hiệu quả thật không nhất định.

"Chuẩn bị, một khắc đồng hồ đi sau bắn cái thứ nhất giả Long chi hối."

...

Khoảng cách Nộ Triều thành tám trăm dặm địa phương, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên hợp hạm đội vẫn như cũ lấy mỗi giờ ba mươi năm cây số tốc độ thần tốc tuần hành, hướng phía Nộ Triều thành đánh tới.

"Điện hạ, chúng ta đã phát hiện Nộ Triều thành một loại đặc thù nhiệt khí cầu, bọn hắn không còn là theo gió trôi nổi, mà là có thể khống chế phi hành, hơn nữa ở trên không trung mười ngàn mét, vượt qua chúng ta tuyết điêu phi hành độ cao cực hạn, phải chăng phải nghĩ biện pháp công kích?"

Doanh Vô Khuyết nói: "Tổng cộng mấy chiếc?"

"Trước mắt phát hiện, vẻn vẹn chỉ có sáu chiếc."

Doanh Vô Khuyết nói: "Bọn hắn nhưng có bất kỳ tấn công nào ý đồ của chúng ta?"

"Không có, hơn nữa phảng phất bọn hắn cũng khuyết thiếu tiến công vũ khí, chỉ là đang giám thị chúng ta."

Doanh Vô Khuyết nói: "Như vậy tùy bọn hắn đi, Nộ Triều thành hạm đội nhưng có xuất động?"

"Căn cứ chúng ta không trung trinh sát báo cáo, Nộ Triều thành mấy vạn đại quân đã toàn bộ vào chỗ, hơn nữa tiên tiến chiến hạm đã toàn bộ chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời có thể khai chiến, bao quát cái kia chiếc tù binh Thiên Nhai Hải Các thượng cổ chiến hạm, nhưng vẫn như cũ dừng lại tại bến cảng bên trong, không có xuất phát."

Doanh Vô Khuyết nói: "Đáng thương, bọn hắn muốn biểu đạt dũng khí chống cự, nhưng lại không dám rời đi Nộ Triều thành xác rùa đen bảo hộ, hi vọng những cái kia cự hình hoả pháo có thể cho bọn hắn mang đến cảm giác an toàn, cứ việc Nộ Triều thành nhìn như vững như thành đồng phòng ngự tại trước mặt chúng ta không có chút ý nghĩa nào."

Bỗng nhiên, Đại Viêm đế quốc Mẫn Quận Vương nói: "Nhị vương tử, ta nghe nói Nộ Triều thành có Long chi hối, vì lẽ đó vì bảo hiểm trong lúc đó, hạm đội của chúng ta có phải là cần thiết phân tán? Vạn nhất Nộ Triều thành phóng tới Long chi hối thời điểm, chúng ta sẽ không toàn quân bị diệt."

Doanh Vô Khuyết nói: "Đầu tiên, cái này hoàn toàn là lời đồn, không có bất kỳ chứng cớ nào biểu hiện Nộ Triều thành có Long chi hối. Thứ yếu hạm đội của chúng ta là dựa vào thượng cổ Ngạc Mộng thạch động lực thúc đẩy, một khi hạm đội tản ra, đi thuyền tốc độ đem thật to giảm bớt, bởi vì chúng ta thuyền đem lẫn nhau rời đi đối phương năng lượng hạch tâm phóng xạ bán kính, cùng lúc đó chúng ta thượng cổ cường nỗ, thượng cổ chiến nỏ uy lực cũng sẽ có nhất định cắt giảm. Đương nhiên để cho an toàn, chúng ta vẫn như cũ sẽ phân tán hạm đội, một khi tới gần Nộ Triều thành bảy trăm dặm, hạm đội chúng ta lập tức sẽ phân tán trở thành ba chi phân hạm đội."

Doanh Vô Khuyết cảm thấy cái này hoàn toàn là vẽ vời thêm chuyện, bởi vì Thẩm Lãng còn tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong, Nộ Triều thành cho dù có Long chi hối cũng vô pháp phát xạ. Nhưng vì để phòng vạn nhất, vẫn là cần thiết phân tán ra.

"Quận vương an tâm chớ vội, chúng ta khoảng cách Nộ Triều thành vẻn vẹn chỉ có không đến tám trăm dặm, rất nhanh liền có thể đem bọn hắn chém tận giết tuyệt, đem toàn bộ Nộ Triều thành từ trên thế giới này hủy đi." Doanh Vô Khuyết cười nói.

Mà liền tại lúc này, trên trời ba con tuyết điêu kỵ sĩ bỗng nhiên bỗng nhiên gia tốc, hướng phía hạm đội trên không bay tới.

"Đương đương đương đương đương phát. . ."

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Những này tuyết điêu võ sĩ nhao nhao tại không trung phát ra hắc hỏa dược đạn tín hiệu.

"Long chi hối đột kích, Long chi hối đột kích!"

Trong đó một cái tuyết điêu kỵ sĩ đáp xuống, trực tiếp đáp xuống Doanh Vô Khuyết trên tàu chiến chỉ huy, lớn tiếng cao giọng nói: "Ngô trưởng lão, Nhị điện hạ, Nộ Triều thành Long chi hối đột kích."

Lập tức toàn bộ thuyền tất cả mọi người chấn kinh, bao quát Ngô trưởng lão cùng Doanh Vô Khuyết, còn có đế quốc Mẫn Quận Vương.

Thật sự có Long chi hối? Đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Thẩm

Lãng không phải không tại Nộ Triều thành sao?

Doanh Vô Khuyết đầu tiên là rùng mình, nhưng hắn rất nhanh liền nhớ lại đêm hôm đó một màn kia, Nộ Triều thành phát xạ tới một chi giả Long chi hối, kết quả lừa gạt đi một chi thật Long chi hối.

"An tâm chớ vội, an tâm chớ vội, Nộ Triều thành không có khả năng phát xạ Long chi hối, vì lẽ đó đây tuyệt đối là một chi giả Long chi hối." Doanh Vô Khuyết lớn tiếng cao giọng nói: "Nó tốc độ phi hành như thế nào?"

Cái kia tuyết điêu kỵ sĩ nói: "Rất nhanh, rất nhanh. . ."

Doanh Vô Khuyết nói: "Có bao nhanh? Có thật Long chi hối nhanh như vậy sao?"

Cái kia tuyết điêu kỵ sĩ kinh ngạc, bởi vì hắn chưa từng gặp qua chân chính Long chi hối phi hành dáng vẻ.

Không cần hỏi hắn, bởi vì Doanh Vô Khuyết đã thấy, phía bắc chân trời phảng phất bay tới một chi lưu tinh, kéo lấy màu lục đuôi lửa.

Không sai, nhìn qua chính là Long chi hối dáng vẻ, dùng kính viễn vọng quan sát, cũng vẫn như cũ là Long chi hối dáng vẻ, nhưng tốc độ phi thường chậm, chỉ có bình thường Long chi hối khoảng một phần ba.

"Đây là giả Long chi hối, giả." Doanh Vô Khuyết lớn tiếng nói: "Nhưng vì để phòng vạn nhất, tất cả mọi người chuẩn bị sẵn sàng, một khi hắn hạ xuống thời điểm, liền nhảy vào nước biển bên trong. Tất cả mọi người trên thuyền áo giáp, mang tốt hết thảy hô hấp trang bị."

Theo Doanh Vô Khuyết mệnh lệnh, tất cả người tiên phong vung vẩy phất cờ hiệu, mấy chục tên tuyết điêu kỵ sĩ bay đến mỗi một chiếc thuyền trên không, truyền đạt Doanh Vô Khuyết mệnh lệnh.

Kỳ thật, mười vạn người đã sớm diễn luyện rất nhiều lần rồi.

Tất cả không cần khống chế thuyền người, toàn bộ đi vào boong tàu bên trên, mặc hết thảy trang bị, chăm chú nhìn bầu trời, chỉ cần chi kia Long chi hối bay đến trên không bắt đầu hạ xuống, bọn hắn lập tức nhảy xuống biển, lén vào đáy biển, tránh né Long chi hối đại đồ sát.

"Sưu sưu sưu. . ."

Chi này Long chi hối tốc độ phi hành thật đúng là chậm a, mỗi giây thậm chí không cao hơn hai trăm mét, làm trên thuyền mắt người thường phát hiện nó thời điểm thực tế hơn ba vạn mét bên ngoài, ròng rã muốn phi hành ba phút tả hữu.

Rốt cục!

Nó bay đến hạm đội trên không, bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống.

"Sưu. . ."

"Nhảy!"

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên hợp hạm đội gần mười vạn người, bỗng nhiên nhảy vào biển cả bên trong, lẻn vào đến biển sâu bên trong.

Mấy chục giây sau.

Chi này giả Long chi hối nhập vào mặt biển.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Phát ra một trận mãnh liệt bạo tạc.

Nhưng, nhưng không phải mây hình nấm, cũng không phải so thái dương còn kinh người hơn quang mang, vẻn vẹn chỉ là một đạo lam quang mà thôi.

Doanh Vô Khuyết xông ra mặt biển, quả nhiên như hắn đoán, chi này Long chi hối là giả!

...

Mấy phút sau, tất cả mọi người về tới thuyền phía trên.

"Điện hạ, Nộ Triều thành phát xạ chính là giả Long chi hối, nổ tung là Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, năng lượng đẳng cấp vô cùng vô cùng cao."

Doanh Vô Khuyết nói: "Tạo thành hậu quả gì?"

"Năng lượng của chúng ta khống chế hạch tâm có cơ sở vòng phòng hộ, vì lẽ đó không có tê liệt, nhưng lại nhận lấy ảnh hưởng, công việc hiệu suất có nhất định suy giảm."

Doanh Vô Khuyết nói: "Cái gì gọi là công việc hiệu suất có suy giảm?"

"Nói cách khác hạm đội chúng ta đi thuyền tốc độ sẽ giảm bớt, chúng ta thượng cổ chiến nỏ, thượng cổ cường nỗ uy lực đều sẽ nhận nhất định ảnh hưởng. Đương nhiên ảnh hưởng không phải rất lớn, bởi vì chúng ta tổng cộng có chín cái năng lượng hạch tâm, còn có bảy cái dự bị năng lượng hạch tâm."

Doanh Vô Khuyết nói: "Như vậy cứ như vậy, hạm đội của chúng ta một khi phân tán, sức chiến đấu có phải là sẽ yếu bớt?"

"Đúng vậy, điện hạ. Bởi vì năng lượng hạch tâm có thể lẫn nhau bao phủ, lẫn nhau phù hợp, tăng cường chiến đấu hoàn cảnh."

Đại Viêm đế quốc Mẫn Quận Vương nói: "Chúng ta chi hạm đội này dù là phân tán, cũng vẫn như cũ có thể dễ như trở bàn tay diệt đi Nộ Triều thành không phải sao?"

Doanh Vô Khuyết nói: "Hạm đội chuẩn bị phân tán."

Ngay tại lúc lúc này, trên trời tuyết điêu kỵ sĩ lại một lần nữa gửi tới cảnh cáo.

"Long chi hối đột kích, Long chi hối đột kích. . ."

Lại qua một hồi lâu, tất cả mọi người ngẩng đầu, lại thấy được phía bắc bầu trời bay tới một chi Long chi hối, tốc độ vẫn như cũ là chậm rãi, mỗi giây tốc độ không cao hơn ba trăm mét.

Doanh Vô Khuyết cười lạnh nói: "Có ý tứ sao? Có ý tứ sao?"

Nhưng hắn không thể không lại một lần nữa phát ra mệnh lệnh, tất cả mọi người chuẩn bị lại một lần nữa nhảy xuống biển, lén vào đáy biển tránh né Long chi hối nổ lớn.

Lại ròng rã mấy phút về sau.

Cái này đệ nhị chi giả Long chi hối lại một lần nữa từ trên trời giáng xuống.

"Ầm!" Cái này đệ nhị chi giả Long chi hối lại một lần nữa bỗng nhiên nổ tung, chỉ bất quá lần này nổ vẫn như cũ là Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn.

...

Mấy phút về sau, Doanh Vô Khuyết bọn người lại ướt sũng bình thường trở về tới boong tàu lên.

"Điện hạ, lần này Nộ Triều thành phát xạ vẫn như cũ là từ bạo đạn, đối với chúng ta năng lượng hạch tâm công việc hiệu suất lại một lần nữa tiến hành công kích, lại một lần nữa xuất hiện hao tổn."

Doanh Vô Khuyết hạ lệnh: "Hạm đội chính thức phân tán, các ngươi tính toán tốt, dựa theo tiếp tục như vậy, hạm đội chúng ta phân tán đến nước này, sức chiến đấu lại nhận ảnh hưởng to lớn."

"Điện hạ, cái này quyết định bởi tại Nộ Triều thành sẽ phát xạ mấy lần từ bạo đạn."

Doanh Vô Khuyết nói: "Hạm đội trước phân tán vì hai chi, từ đông tây phương hướng giáp công Nộ Triều thành, Ngô trưởng lão ngài nhìn đâu?"

"Có thể!"

Lập tức, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên hợp hạm đội chính thức chia binh vì hai chi, hai chi hạm đội khoảng cách dần dần kéo dài, cuối cùng vượt qua hai vạn mét, vượt xa Long chi hối sát thương bán kính.

Có người hỏi vì sao trước đó hạm đội địch nhân còn không có phân tán thời điểm không phát xạ Long chi hối?

Đầu tiên nguyên nhân trọng yếu nhất, chân chính Long chi hối quá nặng đi, vì lẽ đó phát xạ khoảng cách xa nhất rất khó vượt qua năm trăm dặm, mà giả Long chi hối rất nhẹ, vì lẽ đó phát xạ khoảng cách có thể đề cao thật lớn.

Thứ yếu ngay từ đầu phát xạ thật Long chi hối, địch nhân kia mười vạn võ sĩ liền sẽ nhảy xuống biển cả, lén vào đáy biển tránh né Long chi hối bạo tạc, như thế sẽ có rất nhiều người may mắn còn sống sót, nổ nát chỉ là thuyền mà thôi.

Lại qua một canh giờ.

Trên trời tuyết điêu kỵ sĩ lại một lần nữa phát ra cảnh báo.

"Long chi hối đột kích, Long chi hối đột kích. . ."

Nhưng là đã không có người để ý, liền như là sói tới cố sự đồng dạng. Lần thứ nhất hô sói đến đấy, các thôn dân lao ra, kết quả sói không có tới. Lần thứ hai hô sói đến đấy, các thôn dân vẫn như cũ lao ra đánh sói, kết quả sói vẫn là không đến. Mà lần thứ ba lại hô sói đến đấy, liền rốt cuộc không có người tin tưởng.

Quả nhiên sau một lát, Doanh Vô Khuyết tại phía bắc chân trời lại một lần nữa phát hiện một chi Long chi hối bay tới, tốc độ vẫn như cũ rất chậm, lại là một chi giả Long chi hối.

Thảo mẹ ngươi Nộ Triều thành, dạng này chơi có ý tứ sao? Chờ ta hạm đội giết tới, chắc chắn đem các ngươi chém tận giết tuyệt.

Kỳ thật Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng đều là giả Long chi hối, hơn nữa bọn hắn có mấy cỗ long chi lực phát xạ trang bị.

Nhưng dạng này có ý nghĩa sao?

Đương nhiên là có ý nghĩa, bởi vì Phù Đồ Sơn giả Long chi hối bên trong, thế nhưng là trang cổ trùng vũ khí. Nhưng là để bảo đảm đầy đủ lực sát thương, Doanh Vô Khuyết sẽ tại khoảng cách khoảng sáu trăm dặm khoảng cách tiến hành phát xạ.

Nộ Triều thành phóng tới thứ ba chi giả Long chi hối bay đến Doanh Vô Khuyết phân hạm đội trên không, sau đó từ trên trời giáng xuống.

"Nhảy!"

Theo ra lệnh một tiếng.

Chi này phân hạm đội bên trên tất cả võ sĩ lại một lần nữa nhảy xuống biển cả, lén vào nước biển bên trong.

Mười mấy giây đồng hồ sau.

"Ầm!" Nộ Triều thành thứ ba chi giả Long chi hối bạo tạc, lại là Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, quả nhiên vẫn là giả.

Mấy phút sau, mấy vạn người lại một lần nữa ướt sũng đồng dạng trở lại boong tàu lên.

Một tên Phù Đồ Sơn đại học sĩ đi vào Doanh Vô Khuyết trước mặt nói: "Điện hạ, có một chuyện hướng ngài báo cáo, Nộ Triều thành phát xạ Ngạc Mộng thạch đầu từ bạo đạn uy lực phi thường lớn, hơn nữa hạm đội chúng ta phân làm hai chi, vì lẽ đó tiếp nhận bão từ lực tổn thương càng mạnh, cho nên chúng ta tốc độ của hạm đội sẽ tiến một bước giảm bớt, hơn nữa các loại thượng cổ vũ khí cũng sẽ suy giảm, mấu chốt là chúng ta long chi lực phát xạ trang bị, nguyên bản có thể phát xạ cổ trùng phi đạn vượt qua sáu trăm dặm, nhưng hiện tại xem ra chỉ có thể phát xạ khoảng năm trăm dặm."

Doanh Vô Khuyết gật đầu, năm trăm dặm liền năm trăm dặm, cũng không có cái gì ghê gớm, bởi vì hiện tại hoàn toàn có thể xác định, Nộ Triều thành phát xạ đều là giả Long chi hối, mục tiêu chính là muốn tê liệt hạm đội của hắn cùng thượng cổ vũ khí trang bị, không có khả năng có thật Long chi hối phóng tới.

Lại qua nửa giờ.

Phù Đồ Sơn không trung tuyết điêu võ sĩ lại một lần nữa cảnh cáo: "Long chi hối đột kích, Long chi hối đột kích."

"Ta xxx!" Lần này không chỉ là Doanh Vô Khuyết đang mắng, mà là cả chi phân hạm đội người đều mắng nữa.

Nộ Triều thành ngươi có hết hay không a? Một mực dạng này phát xạ giả Long chi hối, có ý tứ sao?

Tất cả mọi người không khỏi nhìn phía Doanh Vô Khuyết cùng

Ngô trưởng lão, hai vị thống soái, chúng ta còn nhảy xuống biển sao? Biết rất rõ ràng đây là giả Long chi hối, nhảy xuống biển tránh né căn bản không có ý nghĩa a.

"Nhảy!" Doanh Vô Khuyết hét lớn.

Sau đó, vượt qua năm vạn người lại một lần nữa nhảy xuống biển, lén vào đáy biển tránh né Long chi hối, dù là biết rất rõ ràng trên trời bay tới chi này khẳng định là giả Long chi hối.

Vài giây đồng hồ sau!

"Ầm!" Nộ Triều thành phóng tới thứ tư chi giả Long chi hối lại một lần nữa bạo tạc, vẫn như cũ là Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn.

Mà lúc này, Doanh Vô Khuyết chi này phân hạm đội khoảng cách Nộ Triều thành vẻn vẹn 530 dặm.

...

"Điện hạ, bởi vì chúng ta nhảy bốn lần biển, lén vào đáy biển chỗ sâu, cho nên chúng ta bên trong phần lớn người không khí dự trữ đều đã sử dụng hết. Chỉ có thượng cổ áo giáp mới có thể cung cấp rất đa số đo không khí."

Doanh Vô Khuyết nói: "Có ý tứ gì?"

Đại học sĩ nói: "Tiếp xuống, chúng ta muốn giảm bớt nhảy xuống biển thời gian. Trên thực tế, chúng ta không cần thiết nhảy xuống biển, không cần thiết lén vào đáy biển đúng không?"

Doanh Vô Khuyết gật đầu, biết rất rõ ràng Thẩm Lãng còn tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong, biết rất rõ ràng Nộ Triều thành không có khả năng phát xạ Long chi hối, lại còn muốn nhảy xuống biển trốn tránh, cái này thật sự là quá ngu.

Hạm đội lại đi thuyền hơn nửa giờ.

"Điện hạ, chúng ta khoảng cách Nộ Triều thành năm trăm dặm." Đại học sĩ nói.

Năm trăm dặm, đây là một cái mang tính then chốt khoảng cách.

Doanh Vô Khuyết nói: "Chúng ta long chi lực có thể phát xạ cổ trùng gảy sao?"

Đại học sĩ nói: "Bảo thủ lý do, tốt nhất 490 dặm sau lại phát bắn, bởi vì chúng ta năng lượng hạch tâm nhận lấy to lớn hao tổn."

... . . .

Nộ Triều thành tòa thành lớn bên trong!

Thẩm Lãng thở dài một hơi, thật sự là không dễ dàng a, liên tiếp bắn bốn chi giả Long chi hối, hiện tại rốt cục có thể đùa thật.

"Số một Long chi hối, vào chỗ." Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Mười mấy tên võ sĩ, dùng hết sức chín trâu hai hổ, đem trọng lượng kinh người Chân Long hối hận đặt ở phát xạ trang bị lên!

Mà lần này, Thẩm Lãng đã không cần hỗn hợp huyết dịch, trực tiếp dùng ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua Long chi hối ba chữ, trực tiếp liền kích hoạt lên, bởi vì trong tay hắn có thượng cổ vương giới.

Kích hoạt về sau, Long chi hối ba chữ bỗng nhiên sáng lên, toàn bộ Nộ Triều thành tòa thành lớn đều bao phủ tại đáng sợ khí tức hủy diệt bên trong, phảng phất Cự Long nói nhỏ. Chân chính Long chi hối chính là không giống a, kích hoạt nháy mắt loại kia lực chấn nhiếp, quả thực để người rùng mình.

Thẩm Lãng thiết lập phát xạ mục tiêu, phát xạ khoảng cách, sau đó bỗng nhiên vặn vẹo Ngạc Mộng thạch chốt mở.

Một tiếng long ngâm gào thét, chân chính Long chi hối bỗng nhiên bắn ra ngoài.

"Sưu. . ."

Bỗng nhiên bay ra mấy trăm mét về sau, Long chi hối phun ra Plasma đuôi lửa, nhưng là không có âm bạo, không có ba lần vận tốc âm thanh.

Bởi vì Thẩm Lãng thiết lập phát xạ tốc độ, 290 mét mỗi giây, cùng giả Long chi hối không sai biệt lắm.

...

Phù Đồ Sơn tuyết điêu võ sĩ lại một lần nữa từ phía bắc bầu trời phát hiện lưu tinh phi hành quỹ tích, tốc độ vẫn như cũ rất chậm, lại là giả Long chi hối, nhưng hắn không phát không được xuất cảnh báo.

"Long chi hối đột kích, Long chi hối đột kích!"

Doanh Vô Khuyết quả thực muốn nổ, có hết hay không, có hết hay không a.

Hắn lúc này cũng tại thao tác long chi lực phát xạ trang bị, muốn hướng phía Nộ Triều thành phát xạ cổ trùng phi đạn đâu, hơn nữa cái này thao tác quá trình đối với hắn mà nói là tương đối phức tạp.

Muốn tại long chi lực thiết lập phát xạ mục tiêu, phát xạ khoảng cách vân vân.

"Điện hạ, đã càng ngày càng gần." Bên cạnh đại học sĩ nói.

Doanh Vô Khuyết ngẩng đầu nhìn chân trời, chi kia Long chi hối quả nhiên càng ngày càng gần, hơn nữa tốc độ vẫn là như vậy chậm.

Nhưng bây giờ hắn thật một chút xíu khẩn trương cảm giác cũng không có , mặc cho ai trải qua bốn lần giả Long chi hối tập kích, cũng sẽ không khẩn trương.

"Điện hạ, muốn hay không lại một lần nữa nhảy xuống biển?" Đại học sĩ hỏi: "Ngô trưởng lão, muốn hay không nhảy xuống biển? Mẫn Quận Vương?"

Đã không có người trả lời, thật không biết nên không nên nhảy, bởi vì rất rõ ràng lại là một chi giả Long chi hối a, Thẩm Lãng căn bản không tại Nộ Triều thành, căn bản không có khả năng có thật Long chi hối phóng tới, nhưng vạn nhất là thật đây này?

"Không vội, không vội. . ." Doanh Vô Khuyết không ngừng thiết lập long chi lực phát xạ trang bị.

Hết thảy thiết lập hoàn tất, đã nhắm chuẩn Nộ Triều thành phương hướng.

Nộ Triều thành, tiếp xuống ngươi liền cảm thụ một chút Phù Đồ Sơn phẫn nộ đi, liên tục không ngừng cổ trùng phi đạn, có thể đem các ngươi chém tận giết tuyệt, các ngươi gặp phải chính là địa ngục bình thường tử vong.

Những này cổ trùng, sẽ đem các ngươi mỗi người sinh mệnh đều triệt để thôn phệ, biến thành bùn nhão.

Mà lúc này, Nộ Triều thành phóng tới chi kia Long chi hối, đã từ trên trời giáng xuống.

"Điện hạ, nếu như muốn nhảy xuống biển, liền tranh thủ thời gian."

Doanh Vô Khuyết bỗng nhiên vặn vẹo Ngạc Mộng thạch chốt mở, lập tức Phù Đồ Sơn cổ trùng phi đạn bỗng nhiên bắn ra ngoài.

Mà trên trời chi kia Long chi hối hạ xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Tất cả mọi người trong lòng khinh thường, lại là giả Long chi hối, Nộ Triều thành thật sự là hết biện pháp, buồn cười buồn cười.

Doanh Vô Khuyết không biết vì cái gì cảm giác được từng đợt tim đập nhanh.

Sau đó, hắn bỗng nhiên trực tiếp nhảy vào đến trong biển, cao giọng nói: "Nhảy, nhảy, nhảy!"

Mặt khác mấy vạn võ sĩ không khỏi có chút kinh ngạc, sau đó cũng đi theo nhảy xuống boong tàu.

Nhưng, đã tới đã không kịp.

Chi này Long chi hối khoảng cách mặt biển còn có mấy chục mét thời điểm, bỗng nhiên bạo tạc!

Kinh thiên động địa bạo tạc.

Hủy thiên diệt địa.

Nháy mắt sáng lên vô số lần tại thái dương quang mang, kinh thiên ngọn lửa xanh lục mây hình nấm.

Cả chi phân hạm đội, vô số Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng võ sĩ, nháy mắt hôi phi yên diệt.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 538: Đại Triển Thần Uy! Phù Đồ Không Quân Hủy Diệt!

Địa ngục chi hoa lại một lần nữa nở rộ, trung tâm hơn trăm triệu độ C nhiệt độ cao, nháy mắt đem phụ cận hết thảy tất cả toàn bộ khí hoá. Để người rùng mình một màn lại một lần nữa xuất hiện, trung tâm vụ nổ tất cả chiến hạm, cho dù là thượng cổ chiến hạm nháy mắt liền từ trên thế giới này biến mất.

Ở giữa vô số nước biển thậm chí vượt qua sôi trào cùng thăng hoa quá trình, trực tiếp liền biến mất, đến mức trong biển rộng ở giữa phảng phất xuất hiện một cái to lớn lỗ hổng.

Mà lúc này đây Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân võ sĩ nhao nhao hướng trên biển nhảy. Thật sự là phi thường quỷ dị mà lại kinh diễm một màn, liền phảng phất chụp ảnh. Trên Địa Cầu rất nhiều người thích chụp hình nháy mắt, hoặc là nhảy dựng lên, hoặc là nhảy đi xuống, tóm lại chính là người bay lên tại không trung.

Mà cái này mấy vạn người chính là bỗng nhiên nhảy xuống biển cả nháy mắt, trực tiếp liền biến mất.

Vậy mà hỏa cầu về sau, vẫn như cũ là địa ngục gió bão càn quét, kinh người nhiệt độ, năng lượng kinh người, tử vong chân chính như vòi rồng bỗng nhiên hướng phía chung quanh khuếch tán cạo đi.

Một chiếc lại một chiếc chiến hạm, trực tiếp bị thổi lật lên, sau đó tại không trung nháy mắt bị đốt thành than cốc, bị làm nóng trở thành nước thép, lại bị đáng sợ phản xung kích sóng xé nát, triệt để thịt nát xương tan.

Cơ hồ tất cả mọi người không kịp nhảy vào đáy biển, bao quát Doanh Vô Khuyết, phản ứng của hắn cơ hồ là nhanh nhất, nhưng vừa mới nhảy vào nước biển, Long chi hối liền đã nổ tung, hắn tận mắt nhìn đến một màn này, sau đó... Mặc dù hắn lập tức nhắm mắt lại, hơn nữa nhảy vào nước biển bên trong, nhưng vẫn là nháy mắt đã mất đi tất cả thị lực.

"Thẩm Lãng ngươi tiện nhân này, ngươi tiện nhân này, ngươi khẳng định đã về Nộ Triều thành, ngươi khẳng định đã trở về."

"Ngươi chừng nào thì về Nộ Triều thành a? Làm sao có thể a? Chẳng lẽ ngươi biết bay a? Khoảng cách hơn một vạn dặm, ngắn ngủi hơn mười ngày thời gian không đến, ngươi chẳng lẽ biết bay a..."

Doanh Vô Khuyết nội tâm điên cuồng tức giận mắng, đây hết thảy nhiều giống như là Thẩm Lãng ti tiện mà lại ngoan độc thủ bút a. Hắn biết rõ Long chi hối bộc phát uy lực mặc dù vô cùng to lớn, nhưng chỉ cần lén vào đáy biển, còn có thể tránh thoát. Vì lẽ đó hắn liền một lần lại một lần bắn giả Long chi hối, để Doanh Vô Khuyết tất cả mọi người tin tưởng vững chắc Nộ Triều thành không cách nào phát xạ chân chính Long chi hối, một lần lại một lần nhảy xuống biển, cuối cùng không nhảy, sau đó chân chính Long chi hối bắn tới, hơn nữa còn là dùng rất chậm tốc độ, coi trọng cùng giả Long chi hối giống nhau như đúc.

Lần này tốt, toàn bộ phân hạm đội đều tại Long chi hối bạo tạc bán kính bên trong, gần như toàn quân bị diệt a.

"Thẩm Lãng, ngươi thật độc, ngươi thật độc a..."

Đương nhiên, Doanh Vô Khuyết tâm lý hoạt động chỉ duy trì thời gian rất ngắn, sau đó Long chi hối bạo tạc gió bão nháy mắt liền cuốn tới.

Vận khí của hắn không sai, khoảng cách Long chi hối trung tâm vụ nổ không sai biệt lắm có khoảng một ngàn năm trăm mét.

"Rầm rầm rầm..."

Đáng sợ sóng xung kích cuốn tới thời điểm, Doanh Vô Khuyết thấy rõ soái hạm của hắn nháy mắt liền bị đốt đỏ lên, biến thành nước thép.

Hắn liều mạng hướng xuống lặn, hướng xuống lặn, nhưng vẫn là quá muộn.

Làm Long chi hối địa ngục gió bão cuốn tới thời điểm, tầng ngoài nước biển nháy mắt liền bị sôi trào, biến thành hơi nước, nguyên bản còn tại trong nước biển Doanh Vô Khuyết, trực tiếp bại lộ trong không khí. Trên người hắn thượng cổ áo giáp vô cùng vô cùng ngưu bức, nhưng... Cũng gánh không được cái này kinh người nhiệt độ cao, trực tiếp liền bị thiêu đến đỏ bừng, đồng thời bắt đầu hòa tan vặn vẹo.

"A... A... A..."

Doanh Vô Khuyết phát ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Sau đó một giây sau, phịch một tiếng nổ vang, hắn thượng cổ áo giáp bên trong Ngạc Mộng thạch trang bị trực tiếp nổ.

Đương nhiên, hắn tại tối hậu quan đầu hướng phía Nộ Triều thành bắn một chi cổ trùng phi đạn, một khi có thể đánh trúng Nộ Triều thành mấu chốt hạch tâm, chắc chắn có thể mang đến lực sát thương kinh người.

Bất quá, hắn cũng muốn nhiều, chi này cổ trùng phi đạn phát xạ quá chậm, vừa mới bay ra không đến một ngàn năm trăm mét, Long chi hối liền đã nổ tung, chi này cổ trùng phi đạn trực tiếp tại không trung phấn toái, bên trong tất cả cổ trùng cũng nháy mắt hôi phi yên diệt.

… … … …

Phù Đồ Sơn hiến đường Ngô trưởng lão cả người đều tại run rẩy, thậm chí hoàn toàn không cách nào hô hấp.

Hắn nguyên bản cũng tại Doanh Vô Khuyết trên tàu chiến chỉ huy, đế quốc Mẫn Quận Vương cũng ở phía trên. Nhưng không biết vì sao, Ngô trưởng lão luôn luôn không giải thích được bất an, nhưng lại hoàn toàn nói không nên lời lý do, chẳng lẽ là lo lắng mặt khác một chi phân hạm đội sao? Hắn không phải là a, mặt khác một chi phân hạm đội thủ lĩnh là con trai của hắn Ngô Tuyệt , theo nói sẽ không có vấn đề a, đứa con trai này cùng Thẩm Lãng đánh qua thời gian rất lâu quan hệ, xảo trá cực hạn, Ngô trưởng lão cũng là cố ý để hắn một mình đảm đương một phía.

Làm hắn nhìn thấy Thẩm Lãng bắn tới một chi lại một chi giả Long chi hối, nội tâm của hắn không hiểu bất an càng ngày càng nghiêm trọng. Nhưng là hắn rõ ràng nhất Thẩm Lãng hẳn là tại Kim Cương phong thượng cổ di tích, coi như hắn trốn ra được, cũng không có khả năng nhanh chóng như vậy độ trở về Nộ Triều thành.

Thực tế tìm không thấy bất an lý do, Ngô trưởng lão cưỡi lên tuyết điêu bay lên không trung, hướng phía mặt khác một chi phân hạm đội bay đi. Hắn cảm thấy khả năng này là chính mình bất an nguyên nhân, con của mình mặc dù rất lợi hại, nhưng dù sao còn chỉ có ba mươi chín tuổi, còn cần hắn đi chủ trì cục diện. Cho nên làm Thẩm Lãng bắn xong thứ tư chi giả Long chi hối không lâu về sau, Ngô trưởng lão liền cưỡi tuyết điêu rời đi.

Hắn tại không trung thấy được thứ năm chi Long chi hối phóng tới, hắn lúc ấy cũng không có quá mức để ý, bởi vì cảm thấy đây cũng là giả.

Sau đó... Chi này Long chi hối bạo, sáng lên địa ngục chi hoa. Mà lúc đó hắn cưỡi một cái tuyết điêu, khoảng cách bạo tạc địa điểm đại khái khoảng mười lăm ngàn mét, phi hành độ cao tại bốn ngàn mét.

Dù là khoảng cách đến xa như vậy, cái kia bạo tạc đáng sợ ánh sáng cũng hoàn toàn không cách nào nhìn thẳng, mãnh liệt kích thích khiến cho hắn không thể không nhắm mắt lại.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, hắn mới mở hai mắt ra, lúc kia hỏa cầu thật lớn chính bốc lên đến ngàn mét không trung. Sau đó hắn tận mắt thấy mười mấy cái tuyết điêu võ sĩ tại không trung một tiếng hét thảm, trực tiếp hóa thành ngọn đuốc rơi xuống. Hắn tận mắt thấy những cái kia cường đại thượng cổ chiến hạm, như là đồ chơi, một chiếc lại một chiếc bị xé rách vỡ vụn.

Thẩm Lãng, lại là Thẩm Lãng? Hắn trở về, hắn trở lại Nộ Triều thành!

Sau đó không lâu, Long chi hối bạo tạc địa ngục gió bão cuốn tới, dù là hắn cách đến xa như vậy, cũng cảm nhận được cường đại cảm giác nóng rực, mà hắn ngồi cưỡi tuyết điêu cảm nhận được nguy hiểm, liều mạng hướng phía đông phi hành, liều mạng tránh né Long chi hối sóng xung kích, nháy mắt trên người nó lông chim không ngừng cuốn lên, lập tức phát ra từng đợt kêu thảm, nhưng nó vẫn là vô cùng không tầm thường, cố nén thống khổ bay thẳng đến liệng, bay đến mặt khác một chi hạm đội trên không sau đó bắt đầu hạ xuống, khoảng cách mặt biển còn có mấy trăm mét thời điểm, hắn rốt cục không chịu nổi, trực tiếp rơi xuống.

Ngô trưởng lão như là con diều, nhẹ nhàng nhảy vọt xuống tới, rơi vào Phù Đồ Sơn phân hạm đội boong tàu bên trên, nhi tử Ngô Tuyệt, còn có mấy tên địa ngục quân đoàn tướng lĩnh cũng bay nhanh vọt lên.

Hai chi hạm đội khoảng cách ba vạn mét, khoảng cách này có thể cảm nhận được một trận đáng sợ gió bão, còn có rõ ràng cảm giác nóng rực, nhưng đã không thu được tổn thương gì.

Bất quá bọn hắn vẫn là thấy rất rõ ràng, từ phía tây trên mặt biển bạo khởi kinh người hỏa cầu, cứ việc không nhìn thấy mặt khác một chi phân hạm đội hủy diệt hình tượng, nhưng bọn hắn cũng đã đoán được kết quả.

"Phụ thân, mặt khác một chi phân hạm đội xong." Ngô Tuyệt run rẩy nói.

Ngô trưởng lão nhẹ gật đầu, run nhè nhẹ nói: "Thẩm Lãng trở về, cứ việc ta không biết hắn là thế nào trở về, nhưng là hắn đã trở lại Nộ Triều thành."

Nói đến Ngô Tuyệt cùng Thẩm Lãng thật sự là quen biết nhiều năm, đã từng còn giả nhân giả nghĩa kết bái huynh đệ qua. Đương nhiên Ngô Tuyệt biết rõ, chính mình mặc dù chưa hẳn tại Thẩm Lãng cừu nhân trên danh sách, nhưng tuyệt đối tại hắn danh sách của địch nhân bên trong. Những năm kia hắn cùng Thẩm Lãng đối nghịch bao nhiêu lần? Hãm hại Thẩm Lãng bao nhiêu lần?

"Thẩm Lãng còn có một chi Long chi hối, tiếp xuống chúng ta phải làm gì?" Ngô Tuyệt hỏi.

Ngô trưởng lão mày nhăn lại, thậm chí hô hấp đều có chút không quá trôi chảy.

Đúng vậy a, Thẩm Lãng lúc ấy trộm đi hai chi Long chi hối, bắn một chi, còn thừa lại một chi đâu.

Ngô Tuyệt nói: "Thẩm Lãng chắc chắn không muốn phát xạ đi nó, bởi vì hắn muốn giữ lại cái này một chi Long chi hối xem như chiến lược uy hiếp. Nhưng... Nếu như chúng ta phân hạm đội tiếp tục hướng phía Nộ Triều thành xung phong mà đi, để hắn cảm giác được nguy hiểm trí mạng, hắn vẫn như cũ sẽ phát xạ chi này Long chi hối."

Ngô trưởng lão nói: "Chúng ta còn lại chi này phân hạm đội, còn có thể không diệt đi Nộ Triều thành?"

"Có thể, dư xài." Ngô Tuyệt nói: "Mấu chốt là chúng ta có thể hay không tiếp nhận bị Long chi hối đả kích phong hiểm?"

Ngô trưởng lão lâm vào lưỡng nan, tiến lên không được, lui lại cũng không được.

Mà đúng lúc này, không trung bỗng nhiên truyền đến còi báo động chói tai.

"Long chi hối đột kích, Long chi hối tới kịp!"

Sau đó, toàn bộ phân hạm đội tất cả tiếng chuông toàn bộ đều gõ, hơn nữa cũng không cần mệnh lệnh, mấy vạn tên võ sĩ toàn bộ nhảy vào trong biển, dù là phía bắc bay tới chi kia Long chi hối còn rất xa.

Ngô Tuyệt nói: "Chi này Long chi hối là giả."

Ngô trưởng lão nhẹ gật đầu, hắn cũng phán đoán là giả, nhưng người nào dám đi cược vạn nhất khả năng. Kết quả là khoảng cách còn có mấy ngàn mét, Ngô trưởng lão cùng Ngô Tuyệt trực tiếp nhảy vào trong biển, lén vào đáy biển.

Ròng rã một phút sau.

"Ầm!" Chi kia giả Long chi hối rốt cục nổ tung, vẫn như cũ là Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn.

Tất cả mọi người lại một lần nữa bò lên trên thuyền boong tàu.

Ngô Tuyệt nói: "Phụ thân, tiếp tục như vậy không được, ta có một cái ý nghĩ."

Ngô trưởng lão nói: "Ta biết ngươi nghĩ như thế nào, nhưng ngươi vẫn là nói đi."

Ngô Tuyệt nói: "Chúng ta tổng cộng có ba trăm tên không trung kỵ sĩ, đương nhiên hiện tại khả năng chỉ còn lại một nửa, còn lại cái kia một nửa coi như đặc chủng võ sĩ không có việc gì, nhưng bọn hắn ngồi cưỡi tuyết điêu cũng rơi xuống. Coi như một trăm năm mươi tên không trung đặc chủng võ sĩ cũng đầy đủ, chúng ta có thể đối Nộ Triều thành phát động không tập. Mặc dù chúng ta không thể phát xạ Long chi hối, nhưng chúng ta có cổ trùng đạn, hoàn toàn có thể đối Nộ Triều thành tiến hành hủy diệt tính đả kích, thậm chí có thể chém tận giết tuyệt."

Ngô trưởng lão trầm mặc.

Ngô Tuyệt nói: "Mà hạm đội của chúng ta thì cần lập tức rút lui, tốt nhất rời xa Thẩm Lãng giả Long chi hối phát xạ phạm vi, hắn từ bạo đạn uy lực rất lớn, lại không ngừng hao tổn hạm đội chúng ta năng lượng hạch tâm công suất."

Ngô trưởng lão trong lòng cũng sớm đã có quyết định, hắn chỉ là tại cân nhắc các loại khả năng.

Ngô Tuyệt nói: "Thẩm Lãng có một loại biết phi hành nhiệt khí cầu, nhưng là tốc độ chậm chạp, mấu chốt phi thường không tiện lợi, mặc dù có thể bay rất cao, nhưng đối với chúng ta tuyết điêu kỵ sĩ căn bản không tạo được bất cứ uy hiếp gì, hơn nữa số lượng phi thường thưa thớt, chỉ có thể xem như chiến trường quan sát chi dụng. Mặt khác Nộ Triều thành mặc dù có không ít cự hình chiến nỏ, cự hình cường nỗ, nhưng chúng ta tuyết điêu có thể bay đến năm ngàn mét không trung, đã hoàn toàn thoát ly bất luận cái gì vũ khí phòng không sát thương phạm vi. Một trăm năm mươi tên tuyết điêu võ sĩ, mang theo ngàn viên cổ trùng đạn, hẳn là đầy đủ giết chết Nộ Triều thành mấy vạn, thậm chí mười mấy vạn người , bất kỳ cái gì áo giáp đều không ngăn cản được cổ trùng, dù là Cừu Yêu Nhi cũng hẳn phải chết không nghi ngờ. Hơn nữa nhất diệu một điểm là Thẩm Lãng phòng ngự hết thảy cổ trùng, hắn sẽ không chết. Đem Nộ Triều thành tất cả mọi người dùng cổ trùng giết tuyệt về sau, chúng ta có thể dễ như trở bàn tay lại một lần nữa tù binh Thẩm Lãng."

Ngô trưởng lão trầm mặc như trước không nói.

Ngô Tuyệt nói: "Phụ thân, ngài chẳng lẽ không đồng ý, hoặc là ngài có biện pháp tốt hơn?"

Ngô trưởng lão lắc đầu nói: "Không, ngươi biện pháp này rất tốt, mà lại là duy nhất biện pháp. Ta là đang nghĩ, ta có hay không muốn đích thân đi hoàn thành nhiệm vụ này."

Ngô Tuyệt nói: "Ngài đương nhiên không cần tự mình đi làm."

Ngô trưởng lão nói: "Nhưng đổi những người khác, coi như đem Nộ Triều thành giết sạch, có thể thành công hay không bắt được Thẩm Lãng? Người này gian trá giảo hoạt, ngoan độc hèn hạ hoàn toàn không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, ngươi cảm thấy những người khác trong lòng thuật bên trên là đối thủ của hắn sao?"

Ngô Tuyệt lắc đầu, chỉ có chân chính cùng Thẩm Lãng giao thủ qua mới biết được hắn biến thái. Cái này đã từng bị Phù Đồ Sơn bắt làm tù binh, nhưng gắng gượng đào thoát, hắn rõ ràng tay trói gà không chặt, chẳng những dễ như trở bàn tay đào thoát, hơn nữa còn trộm đi hai chi Long chi hối, vậy hắn còn có chuyện gì làm không được.

Phái những người khác đi tù binh Thẩm Lãng? Đi giết tuyệt Nộ Triều thành? Thật không yên lòng a.

"Ta tự mình đi." Ngô trưởng lão nghiến răng nghiến lợi nói:

"Mặt khác một chi phân hạm đội cơ hồ toàn quân bị diệt, Doanh Vô Khuyết khả năng cũng đã chết, đế quốc Mẫn Quận Vương cũng có thể là chết rồi, mà cha con chúng ta lại còn sống, nếu như không đem Nộ Triều thành giết tuyệt, nếu như không tù binh Thẩm Lãng, chúng ta giao không được chênh lệch."

Ngô Tuyệt nói: "Ta lập tức suất lĩnh phân hạm đội rút lui ba trăm dặm, đồng thời phái ra một chi nhỏ hạm đội đi phía tây lục soát cứu người sống sót."

… … … …

Một khắc đồng hồ sau.

Ngô trưởng lão đối không bên trong đặc chủng võ sĩ tiến hành tập kết, tổng cộng một trăm tám mươi chín tên, so trong tưởng tượng còn nhiều hơn một chút. Ba trăm tên tuyết điêu kỵ sĩ, bị Long chi hối nổ chết vẻn vẹn chỉ có mấy chục người mà thôi, nhưng còn có mấy chục người đã mất đi tuyết điêu tọa kỵ.

"Ta cho quyền ngươi ba mươi chín tên tuyết điêu võ sĩ, còn lại một trăm năm mươi tên ta mang đi đi diệt Nộ Triều thành." Ngô trưởng lão nói: "Cái này ba mươi chín tên tuyết điêu võ sĩ, ngươi hoàn toàn dùng để giám sát phiến khu vực này, cam đoan an toàn của hạm đội, đừng đi chấp hành mặt khác bất luận cái gì nhiệm vụ."

Ngô Tuyệt nói: "Minh bạch!"

Ngô trưởng lão hét lớn: "Tất cả tuyết điêu kỵ sĩ, cổ trùng dây lưng băng đạn xong chưa?"

"Toàn bộ mang theo hoàn tất."

Trước đó nói là một ngàn viên, nhưng cuối cùng lại mang theo một ngàn năm trăm viên cổ trùng đạn, cơ hồ là nghiêng sở hữu. Mỗi một viên cổ đạn bên trong vượt qua vài tỷ chỉ cổ trùng, cộng lại quả thực là con số trên trời, vận dụng mấy vạn ức cổ trùng đến đồ sát Nộ Triều thành, chân chính con số trên trời. Đương nhiên mấy vạn ức số lượng này nghe xác thực phi thường khủng bố, nhưng cũng chính là tương đương với một trăm tên nam tử trưởng thành một năm đo mà thôi.

Đương nhiên cổ trùng cùng đồ chơi kia thoáng có một chút không giống, nó giống như là một loại phù du.

Nhưng là cái này một ngàn năm trăm viên cổ trùng đạn một khi nổ tung, đầy đủ bao phủ toàn bộ Nộ Triều thành, tiến hành một trận cực kỳ bi thảm đại đồ sát. Hơn nữa cái này một ngàn năm trăm viên cổ trùng đạn bên trong có vượt qua trên trăm loại nhiều loại cổ trùng.

Đương nhiên, cổ trùng gảy tại bất cứ lúc nào đều là một loại vô cùng nguy hiểm đồ vật, vì lẽ đó tại ném trước đó đã muốn triệt để phong tồn tốt, không thể có một chút xíu tiết lộ, cái này mấy trăm tên đặc chủng võ sĩ cũng kém không nhiều xem như Phù Đồ Sơn đỉnh tiêm cao thủ, nhưng dù sao Phù Đồ Sơn có vượt qua mấy ngàn tên đặc chủng võ sĩ, muốn hoàn toàn miễn dịch tất cả cổ trùng là không thể nào.

"Các ngươi nhất định phải nhớ lấy, bay đến Nộ Triều thành trên không về sau, mỗi người phụ trách một mảnh không vực, sau đó đem cổ trùng đạn ném xuống dưới. Một khi ném hoàn tất về sau, phải lập tức rời đi, ngàn vạn không thể có bất kỳ dừng lại gì, nếu không có thể sẽ có phản phệ phong hiểm."

"Đương nhiên, những này cổ trùng sinh mệnh chu kỳ phi thường ngắn ngủi, một khi từ dịch dinh dưỡng bên trong thoát ly về sau, nhiều nhất không cao hơn một khắc đồng hồ liền sẽ toàn bộ chết hết, mất đi lực sát thương. Vì lẽ đó ném hoàn tất nửa giờ sau, chúng ta lại nếm thử đổ bộ Nộ Triều thành, tù binh Thẩm Lãng."

"Nghe rõ ràng chưa? Các ngươi muốn tiến hành chính là một trận vĩ đại sứ mệnh, đây là toàn bộ phương đông thế giới lần thứ nhất đại quy mô không tập, cũng là chúng ta Phù Đồ Sơn lần thứ nhất vận dụng quy mô lớn như vậy cổ trùng vũ khí tiến hành diệt tuyệt tính đả kích. Phải tất yếu một lần thành công, đem Nộ Triều thành tất cả mọi người giết đến sạch sẽ, vì vừa rồi Long chi hối bạo tạc chết vì tai nạn người báo thù."

"Giết tuyệt Nộ Triều thành!"

"Giết tuyệt Nộ Triều thành!"

Tại từng đợt phẫn nộ hô to bên trong, một cái lại một cái tuyết điêu giương cánh bay cao, phóng lên tận trời, tại không trung sắp xếp trở thành chỉnh tề chiến đấu trận hình, hiến đường chi chủ, Phù Đồ Sơn trưởng lão tự mình dẫn đội. ?

"Xuất phát!"

Theo Ngô trưởng lão ra lệnh một tiếng, một trăm năm mươi tên tuyết điêu võ sĩ mang theo một ngàn năm trăm viên đáng sợ cổ trùng đạn hướng phía Nộ Triều thành trên không bay đi.

Thật là muốn chết, một màn này lại có chút quen thuộc.

Vừa rồi Long chi hối bạo tạc, có điểm giống là đánh lén Trân Châu Cảng, mà bây giờ Phù Đồ Sơn Ngô trưởng lão suất lĩnh một trăm năm mươi tên tuyết điêu võ sĩ bay đi Nộ Triều thành không tập, lại có chút giống như là quân Mỹ trả thù đối Đông Kinh tiến hành lớn oanh tạc.

Thế giới này thật đúng là có ý tứ, Thẩm Lãng mỗi giờ mỗi khắc không nghĩ trình diễn một lần đại không tập, vì thế hắn mấy năm trước liền tạo ra được nhiệt khí cầu, gần nhất thậm chí tạo ra được phi thuyền, nhưng lần thứ nhất đại quy mô không tập vậy mà là có địch nhân hoàn thành.

… … … …

Năm ngàn mét không trung.

Ngô trưởng lão mang theo một trăm năm mươi tên tuyết điêu kỵ sĩ, tại không trung bay lượn, thật như là máy bay chiến đấu trận hình.

Đương nhiên tuyết điêu tốc độ là xa xa so ra kém sóng siêu âm phi hành thú, mỗi giờ tuần hành tốc độ không cao hơn hai trăm cây số, nhưng coi như như thế cũng đã thật nhanh.

Vẻn vẹn sau một giờ, liền đã sắp đến Nộ Triều thành trên không, khoảng cách đã không đủ một trăm dặm.

Hôm nay thời tiết phi thường sáng sủa, Ngô trưởng lão đã thấy Nộ Triều thành toàn cảnh a, đồng thời nhìn thấy trên mặt biển Nộ Triều thành hạm đội.

Thật sự là biến chuyển từng ngày a, Thẩm Lãng trở về vẻn vẹn khoảng một năm rưỡi, toà này Nộ Triều thành vậy mà đã như là long bàng hổ cứ, xử lý tại Lôi Châu đảo bên trên, nhất là to lớn tường thành, như là cự thú bình thường bảo vệ lấy toàn bộ Nộ Triều thành.

Hơn nữa Nộ Triều thành mấy vạn đại quân đều ở trên tường thành. Quá hoàn mỹ, quả thực là tốt nhất tràng đồ sát chỗ.

Dọc theo con đường này bay tới, Ngô trưởng lão đã phát hiện bốn chiếc Nộ Triều thành phi thuyền, nhưng chúng nó hoàn toàn không có bất luận cái gì tính công kích, hơn nữa tốc độ di chuyển phi thường chậm chạp, hiển nhiên đối tuyết điêu kỵ sĩ không tạo được bất cứ uy hiếp gì.

Chí ít Nộ Triều thành bầu trời là hoàn toàn thuộc về Phù Đồ Sơn, thuộc về tuyết điêu võ sĩ.

Ngô trưởng lão hô hấp trở nên dồn dập lên, đại đồ sát chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu.

Thẩm Lãng, rất nhanh ngươi liền muốn cảm nhận được Phù Đồ Sơn phẫn nộ, nhìn xem mấy vạn người, mười mấy vạn người chết thảm tại trước mặt của ngươi mà bất lực, khẳng định sẽ vô cùng thống khổ khổ đi.

Ngươi Thẩm Lãng dùng Hắc Tử diệt tuyệt đạn diệt tuyệt mấy cái thành thị, mặc dù phi thường đáng sợ, nhưng lại không người trông thấy, tốc độ chậm chạp.

Hôm nay nhiều nhất một khắc đồng hồ, liền có thể đưa ngươi Nộ Triều thành mười mấy vạn người đồ sát sạch sẽ, một màn này khẳng định trước nay chưa từng có kinh diễm, tàn nhẫn, rung động.

"Gia tốc, gia tốc, đem Nộ Triều thành chém tận giết tuyệt!"

Theo Ngô trưởng lão ra lệnh một tiếng, một trăm năm mươi tên tuyết điêu kỵ sĩ điên cuồng gia tốc, hình thành một cái tuyệt đối chỉnh tề trận hình, như là một chi lợi kiếm hướng phía Nộ Triều thành trên không đánh tới.

"Đại đồ sát, đại đồ sát!"

"Chém tận giết tuyệt!"

… … …

Nộ Triều thành tòa thành lớn, Thẩm Lãng dùng bội số lớn kính viễn vọng nhìn về phía bầu trời, hôm nay thời tiết thật tốt, vì lẽ đó hắn rất sớm đã phát hiện Phù Đồ Sơn không quân đột kích.

Một màn này quá kinh diễm, chân chính cảnh tượng hoành tráng a.

Một trăm năm mươi tên không trung quân địch, mặc dù chưa nói tới là che khuất bầu trời, nhưng là cũng kéo dài hơn mười dặm, dù là ở Địa Cầu trong phim ảnh duy nhất một lần xuất động một trăm năm mươi giá máy bay chiến đấu tràng cảnh cũng không phải rất nhiều. Thẩm Lãng thậm chí cảm giác được cực kỳ hâm mộ, Phù Đồ Sơn có được quy mô lớn như vậy không quân, đương nhiên Đại Viêm đế quốc có được đến càng nhiều.

"Phù Đồ Sơn sẽ đối với chúng ta tiến hành không tập, ngươi cảm thấy bọn hắn dùng cái gì vũ khí?" Hella hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Cổ trùng vũ khí, đối Nộ Triều thành tiến hành diệt tuyệt tính đại đồ sát. Nếu như bọn hắn được như ý lời nói, cam đoan tại một khắc đồng hồ bên trong đồ sát chúng ta mấy vạn, mười mấy vạn người."

Đối mặt Phù Đồ Sơn không quân, Thẩm Lãng nguyên bản định dùng long chi lực phát xạ trang bị, thậm chí dùng xong một viên năng lượng hạch tâm cũng ở đây không tiếc, bất quá coi như như thế cũng sẽ có cá lọt lưới, bởi vì những này tuyết điêu tốc độ phi hành cũng rất nhanh, một khi phát hiện có năng lực đo hạch tâm bắn lên thiên không, bọn hắn sẽ nhanh chóng tránh đi, thoát đi bạo tạc bán kính.

Bất quá bây giờ có Đại Siêu, hết thảy đều không có vấn đề.

"Đại Siêu, ngươi biểu diễn thời khắc tới." Thẩm Lãng chậm rãi nói.

Thanh âm của hắn vừa mới rơi xuống.

"Dát!" Một tiếng reo hò, một chi gần dài ba mươi mét siêu cấp cự thú bỗng nhiên bay lên bầu trời, như là một khung cỡ lớn máy bay chiến đấu bình thường hướng bay tới, sau đó nó bay thẳng đến Thẩm Lãng trước mặt, ăn mặc thượng cổ áo giáp Cừu Yêu Nhi cưỡi tại sóng siêu âm phi hành thú trên lưng.

Thẩm Lãng gãi Đại Siêu cái cằm, nói: "Ghi nhớ hai điểm, điểm thứ nhất, nhất định phải tại thuận gió thời điểm phát động công kích. Điểm thứ hai, khoảng cách địch nhân nhất định phải vượt qua ba trăm mét."

Những ngày này, Đại Siêu vẫn luôn tại to lớn trong hồ nước, rất nhiều người vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy nó, lập tức hoàn toàn bị khiếp sợ đến.

Lại còn có như thế lớn phi hành cự thú? Hơn nữa nó hình thái thực tế là quá hoàn mỹ, tuyệt đối hình giọt nước. Cái này như là máy bay chiến đấu đồng dạng, tất cả cường đại máy bay chiến đấu chắc chắn rất xinh đẹp, chắc chắn phù hợp lưu tuyến mỹ học.

Đại Siêu đắc ý phi phàm, nó nhất hưởng thụ loại này vạn chúng chú mục cảm giác.

"Đi thôi!" Thẩm Lãng nói.

Đại Siêu lại một tiếng kêu to, sau đó nhanh chóng lên không, toàn bộ thân thể cơ hồ là thẳng đứng, nếu như đổi thành Thẩm Lãng đã sớm rơi xuống, cho dù có thượng cổ vương giới bảo hộ, hắn cũng cũng không đủ khí lực ôm lấy Đại Siêu cổ a, mà Cừu Yêu Nhi liền không có vấn đề gì cả, dễ như trở bàn tay liền có thể dán tại Đại Siêu trên lưng.

Lên không, lên không, lên không!

Đại Siêu bay thẳng đến hơn vạn mét không trung, sau đó hướng phía Phù Đồ Sơn một trăm năm mươi tên tuyết điêu kỵ sĩ phóng đi, tốc độ đạt đến kinh người sáu trăm kmh, quả thực là kinh dị.

Cừu Yêu Nhi trong lòng vô cùng thoải mái, loại cảm giác này quá sướng rồi, gần với cùng Thẩm Lãng cẩu thả.

Cái này loại này tự do tự tại tại thiên không bay lượn cảm giác, phảng phất toàn bộ thể xác tinh thần đều dung nhập tại bầu trời, dùng trước nay chưa từng có tầm mắt, trước nay chưa từng có tốc độ đi quan sát thế giới này.

Vẻn vẹn mấy phút sau, Đại Siêu liền bay đến địch nhân không quân trước mặt.

Sau đó nó lại một lần nữa bắt đầu nó cực kỳ đắc ý, cực kỳ kích thích biểu diễn, cấp tốc lao xuống, tốc độ lại một lần nữa tăng lên.

"Sưu sưu sưu sưu..."

Trong chớp nhoáng này bởi vì tự do rơi xuống đất, lại thêm hắn gia tốc, trực tiếp đột phá tốc độ âm thanh.

Ngắn ngủi vài giây đồng hồ, Đại Siêu liền lao xuống xuống năm ngàn mét, trực tiếp xuất hiện tại Phù Đồ Sơn không quân trước mặt!

Nó một cái, ngăn tại một trăm năm mươi chỉ tuyết điêu trước mặt!

… … …

Phù Đồ Sơn Ngô trưởng lão, còn có mặt khác tuyết điêu kỵ sĩ hoàn toàn sợ ngây người, thậm chí lộ ra vô cùng đố kỵ quang mang.

Hiện tại hắn biết rõ Thẩm Lãng vì sao có thể nhanh như vậy thời gian trở lại Nộ Triều thành, nguyên lai hắn thật sự là bay trở về. Dựa vào cái gì a? Hắn dựa vào cái gì có thể thuần phục dạng này phi hành thú?

Chi này phi hành thú quả thực so tuyết điêu cường đại quá nhiều, hoàn mỹ nhiều lắm . Bất quá, ngươi có phải hay không quá phách lối rồi? Ngươi vẻn vẹn chỉ có một cái, lại muốn ngăn cản chúng ta một trăm năm mươi chỉ tuyết điêu, còn có một trăm năm mươi tên đặc chủng võ sĩ?

Ngươi đây là muốn chết sao?

Đơn thuần từ trên tấm hình, Đại Siêu xác thực giống như là đang tìm cái chết, nó coi như mạnh hơn, một cái cũng ngăn không được hơn một trăm con.

Phù Đồ Sơn Ngô trưởng lão hạ lệnh quát: "Giảm tốc, giảm tốc!"

Lập tức, một trăm năm mươi tên tuyết điêu võ sĩ giảm bớt tốc độ, đồng thời tại không trung lại một lần nữa tập kết thành trận, chậm rãi tới gần sóng siêu âm phi hành thú.

Đại Siêu vẫn như cũ nổi bồng bềnh giữa không trung, không nhúc nhích. Điệu bộ này thực tế là quá trang bức, quá uy mãnh.

Một cái cản một trăm năm mươi chỉ.

"Chuẩn bị!" Phù Đồ Sơn Ngô trưởng lão rống to.

Lập tức, một trăm năm mươi tên đặc chủng võ sĩ giơ lên thượng cổ chiến nỏ.

Không trải qua cổ chiến nỏ, Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao không phải cần năng lượng trung tâm khống chế sao? Vì sao bọn hắn không cần?

Trước đó nói qua, có độc lập thượng cổ trang bị, nhưng cần phẩm cấp phi thường cao Ngạc Mộng thạch tinh thể, ví dụ như Adolf bộ kia thượng cổ trang bị liền không cần năng lượng trung tâm khống chế. Loại này độc lập thượng cổ trang bị, dù là tại Phù Đồ Sơn cũng phi thường trân quý.

Ngô trưởng lão ánh mắt lại một lần nữa hướng phía Nộ Triều thành phương hướng nhìn lại, khoảng cách đã không đủ bảy mươi dặm.

Thẩm Lãng, ngươi vậy mà muốn bằng vào một cái phi hành thú ngăn cản chúng ta? Hoàn toàn là người si nói mộng a. Bất quá hắn thật đúng là có chút không nỡ, dù sao cái này phi hành thú quá trân quý, có thể tù binh nó liền tốt nhất rồi. Nhưng là hiện tại diệt tuyệt Nộ Triều thành mấu chốt nhất, tù binh Thẩm Lãng mấu chốt nhất.

Trước hết giết cái này phi hành thú, sau đó lại đem Nộ Triều thành giết tuyệt.

Mà lúc này, phi hành thú Đại Siêu cũng đang nổi lên, ấp ủ hắn sóng siêu âm công kích.

Ấp ủ, ấp ủ, ấp ủ đến cực hạn.

Ngô trưởng lão bỗng nhiên hét lớn: "Phát xạ!"

Kinh diễm một màn xuất hiện, một trăm năm mươi tên đặc chủng võ sĩ thượng cổ chiến nỏ điên cuồng phát xạ.

"Sưu sưu sưu sưu sưu..." Vô số thượng cổ chi tiễn, như là mưa to bình thường hướng phía Đại Siêu bắn tới!

Khoảng cách song phương vẻn vẹn năm trăm mét mà thôi, khoảng cách này thượng cổ cường nỗ có thể dễ như trở bàn tay bắn thủng bất cứ sinh vật nào.

Mà lúc này Đại Siêu cũng ấp ủ hoàn tất, bỗng nhiên một trận gào thét, cường đại sóng siêu âm công kích bỗng nhiên bắn ra!

"Phanh phanh phanh..."

Sóng siêu âm công kích nhưng thật ra là vô thanh vô tức, nhưng một màn này xác thực giống như là Tam quốc quần anh truyện bên trong võ tướng đại sát kỹ.

Cái này sóng siêu âm công kích liền phảng phất một đoàn vô hình quang ảnh, nháy mắt mở ra không khí, nơi nó đi qua hết thảy thượng cổ chi tiễn, toàn bộ bị thổi tan, nhao nhao rơi xuống.

Nhưng xa xa không chỉ như thế.

Cái này sóng siêu âm công kích bỗng nhiên bắn vào trong đó một tên Phù Đồ Sơn tuyết điêu võ sĩ trên thân.

Nháy mắt cái này tuyết điêu trực tiếp thịt nát xương tan, mà trên lưng nó tuyết điêu võ sĩ bay thẳng ra ngoài, khôi giáp của nó không có việc gì, nhưng là người ở bên trong lại trực tiếp vỡ vụn.

Vẫn như cũ xa xa không chỉ như đây, còn có càng thêm hoàn mỹ.

Cái này tuyết điêu võ sĩ mang theo mười cái cổ trùng đạn, toàn bộ phong tồn tại kiên cố đồ sứ dụng cụ bên trong.

Mà đồ sứ có thể ngăn trở Đại Siêu sóng siêu âm sao? Hoàn toàn không có khả năng!

"Phanh phanh phanh..." Mười con cổ trùng đạn bỗng nhiên nổ tung, vượt qua mấy trăm ức cổ trùng như là đáng sợ tử vong như phong bạo tại không trung bỗng nhiên tản ra, nháy mắt bao phủ mấy ngàn mét vuông trên không.

Ngay sau đó thứ hai tuyết điêu võ sĩ cổ trùng đạn nổ tung, cái thứ ba, cái thứ tư, cái thứ năm...

Theo vô số cổ trùng lan ra, một cái lại một cái tuyết điêu biến thành nước mủ, biến thành hỏa diễm.

Cái này đến cái khác tuyết điêu kỵ sĩ phát ra thê lương bi thảm, sống sờ sờ bị cổ trùng thôn phệ mà chết.

Cực kỳ bi thảm a!

Chương 539: Đại Hoạch Toàn Thắng! Doanh Vô Khuyết Ngô Trưởng Lão Bị Bắt!

Sau đó hoàn toàn là Đại Siêu điên cuồng biểu diễn, nó biểu hiện điên cuồng tính cơ động, quả thực chính là ba trăm sáu mươi độ phun hơi thở.

Từng đợt đáng sợ sóng siêu âm công kích phun ra, một khi bị hắn phun trúng, Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ có lẽ còn không chết, nhưng bọn hắn tọa kỵ tuyết điêu hẳn phải chết không nghi ngờ, nháy mắt tại không trung giải thể, mà bọn hắn mang theo cổ trùng đạn nhất định sẽ nổ tung.

Đây quả thực là đáng sợ tử vong triển lãm, quả thực để người nhìn mà than thở, hoàn toàn không cách nào đoán trước, Phù Đồ Sơn lại có nhiều như vậy cổ trùng, hơn nữa uy lực mạnh mẽ đến khủng bố như vậy cấp bậc.

Ngắn ngủi mấy phút bên trong, một trăm năm mươi tên tuyết điêu kỵ sĩ liền tổn thất hơn phân nửa.

Phù Đồ Sơn Ngũ trưởng lão liều mạng hô to: "Tản ra, tản ra!"

Kỳ thật không cần mệnh lệnh của hắn, làm những này cổ trùng đạn nổ tung thời điểm, những này tuyết điêu võ sĩ liền đã bốn phía chạy trốn, tuyệt đối đại nạn lâm đầu riêng phần mình bay, trận hình lập tức liền tán loạn.

Vì lẽ đó, Đại Siêu bắt đầu tiêu diệt từng bộ phận, đây đối với địch nhân đến nói càng thêm là một trận bi kịch, bởi vì Đại Siêu tính cơ động, tốc độ phi hành đều vượt xa tuyết điêu, hơn nữa công kích từ xa cũng vượt xa.

Dùng một cái phi thường trứ danh danh từ, đó chính là thay mặt chênh lệch.

Vì lẽ đó trận này không trung cách đấu trở nên tuyệt đối không công bằng, cái này đã không chỉ là đời bốn cơ đối chiến đời thứ hai cơ, quả thực chính là diệt 20 đang đuổi giết đệ nhị thế chiến cánh quạt chiến cơ.

Đại Siêu bắt đầu chân chính biểu diễn, điên cuồng gia tốc, lao xuống, rắn hổ mang động tác, quả thực chơi đến quên cả trời đất.

Bởi vì tốc độ của hắn quá nhanh, vì lẽ đó có thể dễ như trở bàn tay đuổi kịp bất kỳ một cái nào mục tiêu, hơn nữa cũng có thể thoát khỏi bất luận cái gì truy sát.

"Sưu sưu sưu sưu..." Phù Đồ Sơn ngươi tuyết điêu võ sĩ thượng cổ cường nỗ điên cuồng nổ bắn ra, hơn nữa những này tên nỏ tốc độ thật nhanh, mỗi giây vượt qua ba trăm mét, khoảng tám trăm mét khoảng cách, vẻn vẹn không đến ba giây đồng hồ liền có thể xạ kích nói.

Nhưng phi thường bi kịch là, Đại Siêu cực hạn phi hành thời điểm, vận tốc vượt qua sáu trăm cây số, mỗi giây hơn một trăm mét, vì lẽ đó dù là hắn 30 mét dáng dấp thân thể, cũng có thể dễ như trở bàn tay tránh né bất luận cái gì tên nỏ.

Nhưng coi như nó tránh không khỏi cũng không cần gấp, trên lưng nó cưỡi chính là Cừu Yêu Nhi, võ công nghịch thiên Cừu Yêu Nhi, có thể đánh bay bất luận cái gì tên nỏ.

Nộ Triều thành trên không người, nếu có kính viễn vọng liền có phúc được thấy.

Chỉ thấy được Phù Đồ Sơn tuyết điêu võ sĩ một cái một cái tại không trung thịt nát xương tan, ngay sau đó không trung tuôn ra một đoàn quỷ dị sương mù, đây đều là vô số cổ trùng.

"Phanh..." Một cái tuyết điêu võ sĩ toàn thân cháy hừng hực, từ không trung rơi xuống, đây là bị đặc thù cổ trùng thôn phệ, cùng loại với địa ngục hỏa trùng.

Thẩm Lãng nhìn xem địch nhân một cái tiếp theo một cái từ không trung rơi xuống, hơn nữa còn là không phải tuôn ra ánh lửa.

Thật sự có một loại ảo giác, đây là ở vào hiện đại trái đất không chiến, trên trời là máy bay chiến đấu tại cách đấu giao chiến.

"Phanh..."

"Phanh..."

Đại Siêu sóng siêu âm không ngừng phun ra, mà mỗi một lần chắc chắn chí ít đánh rơi một cái địch nhân không quân.

Thật sự là lộng lẫy kích thích a, thật như là địch nhân máy bay chiến đấu một khung tiếp lấy một khung rơi xuống.

Ngắn ngủi mười mấy phút sau...

Phù Đồ Sơn một trăm năm mươi tên tuyết điêu võ sĩ gần như toàn quân bị diệt.

Mà cái kia Phù Đồ Sơn Ngô trưởng lão đâu? Làm tuyết điêu võ sĩ rơi xuống hơn phân nửa về sau, hắn đã cảm thấy đại sự không ổn bỏ trốn mất dạng.

Đợi đến Đại Siêu đem một trăm năm mươi tên Phù Đồ Sơn tuyết điêu võ sĩ toàn bộ giết sạch thời điểm, hắn đã bay ra bên ngoài mấy chục dặm.

Bay, bay, bay.

Ngô trưởng lão biết rõ chỉ cần bay đến hạm đội trên không liền an toàn, bởi vì hạm đội bên trên siêu cấp cự hình chiến nỏ có được kinh người phòng không năng lực, tốc độ bắn nhất nhanh có thể vượt qua mỗi giây bốn, năm trăm mét, Thẩm Lãng cái này kinh người phi hành thú là không tránh khỏi.

Đại Siêu giết sạch mặt khác tuyết điêu võ sĩ về sau, liền điên cuồng truy kích, nó lại một lần nữa diễn ra cực tốc, tuyệt đối bắn vọt, vậy mà đạt đến kinh người bảy trăm kmh, đương nhiên đây là bắn vọt tốc độ, mà không phải tuần hành tốc độ.

Vẻn vẹn ba phút!

Phù Đồ Sơn Ngô trưởng lão tuyết điêu liền bị đuổi kịp.

Loại cảm giác này thật sự là tuyệt vọng a, hắn tuyết điêu coi như liều mạng phi hành, tốc độ cũng vẻn vẹn chỉ có Đại Siêu một phần ba. Hắn liều mạng điều khiển cái này trường học, muốn dùng tính cơ động thoát khỏi Đại Siêu truy kích. Nhưng cái này hoàn toàn là tự rước lấy nhục, Đại Siêu tính cơ động so tốc độ phi hành càng kinh người.

"Phanh..." Đại Siêu ấp ủ hoàn tất về sau, bỗng nhiên phun ra sóng siêu âm công kích.

Ngô trưởng lão rất nhạy cảm, coi như không quay đầu lại cũng cảm thấy khí tức nguy hiểm, điều khiển tuyết điêu muốn tránh né, nhưng căn bản không có khả năng lẫn mất đi, sóng siêu âm cũng là sóng âm, mỗi giây tốc độ đạt tới 340m mỗi giây, năm trăm mét khoảng cách vẻn vẹn một giây nhiều thời gian mà thôi.

"Cát..." Cái này tuyết điêu liều mạng hạ xuống, đây là nhanh nhất tránh né phương pháp.

Nhưng phi thường đáng tiếc, Đại Siêu quá giảo hoạt, hắn phun ra sóng siêu âm thời điểm, lại còn hiểu được lúc trước tính toán.

Ngô trưởng lão cái này tuyết điêu hạ xuống thời điểm, vừa lúc bị cái này sóng siêu âm đánh trúng.

Nháy mắt... Cái này to lớn tuyết điêu tại không trung bỗng nhiên thịt nát xương tan, mà cùng lúc đó Ngô trưởng lão bỗng nhiên từ không trung vọt lên, tránh thoát Đại Siêu sóng siêu âm công kích, sau đó hắn bỗng nhiên hạ xuống, hướng phía mặt biển rơi xuống.

Đại Siêu đáp xuống, tiếp tục hướng phía Ngô trưởng lão phun ra sóng siêu âm.

"Phanh, phanh, phanh..."

Nhưng toàn bộ đều thất bại, bởi vì Ngô trưởng lão võ công quá cao, hơn nữa có được không thua gì Adolf thượng cổ trang bị, có thể thuấn gian di động mười mấy mét, trực tiếp tránh né sóng siêu âm.

Dưới thân thể hắn rơi tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

"Ầm!" Cuối cùng bỗng nhiên nhảy vào nước biển bên trong.

"Giao cho ta." Cửu Yêu Nhi vỗ vỗ Đại Siêu bả vai, sau đó nàng cũng bỗng nhiên từ không trung nhảy xuống tới, bỗng nhiên chui vào trong biển.

Thế là, Đại Siêu ngay tại trên mặt biển xoay quanh, lục soát mục tiêu.

… … …

Cửu Yêu Nhi nhảy vào trong biển về sau, liền bắt đầu tìm kiếm Ngô trưởng lão vị trí.

Rất nhanh, nàng đã tìm được.

Lúc này Ngô trưởng lão lẳng lặng ngồi tại đáy biển, ánh mắt nhìn qua Cừu Yêu Nhi, phảng phất đang khiêu khích, ngươi dám tới sao?

Cừu Yêu Nhi cũng lẻn vào đến đáy biển, chậm rãi hướng phía Ngô trưởng lão đi tới.

Đối phương vẫn như cũ không nhúc nhích.

Cừu Yêu Nhi chậm rãi rút kiếm ra, tiếp tục đi đến.

Hai người khoảng cách càng ngày càng gần, năm mươi mét, ba mươi mét, hai mươi mét.

Bỗng nhiên, Ngô trưởng lão lộ ra một trận nhe răng cười, hét lớn: "Chết đi, chết đi, bị vô số cổ trùng thôn phệ mà chết đi."

Ngay sau đó một giây sau, hắn mang mười cái cổ trùng đạn bỗng nhiên tại đáy biển nổ tung.

Thật sự là kinh diễm một màn, vô số kể cổ trùng nháy mắt lan ra ở trong nước biển, đem mấy trăm mét bên trong nước biển đều triệt để bao phủ.

Tách ra đủ mọi màu sắc, cùng lúc đó vùng biển này trong đầu tất cả sinh vật toàn bộ bị chết sạch.

Mà Cừu Yêu Nhi cũng trực tiếp biến mất.

Bởi vì nàng là trong khu vực này trừ Ngô trưởng lão bên ngoài duy nhất nhân loại, đại bộ phận cổ trùng đều điên cuồng hướng nàng đánh tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Cái này vô số cổ trùng lẫn nhau tác dụng, phát ra từng đợt bạo liệt tiếng vang, hơn nữa còn toát ra ánh lửa.

Đương nhiên cổ trùng ở trong nước biển sinh tồn thời gian rất ngắn, sẽ không vượt qua mấy phút, nhưng thôn phệ Cừu Yêu Nhi đã dư xài.

Mà xem như Phù Đồ Sơn trưởng lão, Ngô trưởng lão khẳng định là có thể miễn dịch tuyệt đại bộ phận cổ trùng.

Cái này trăm mét hải vực bên trong, triệt để biến thành Tử Vong Cấm Khu, vô số cổ trùng điên cuồng đồ sát hết thảy, cho dù là san hô, cho dù là nhỏ nhất phù du sinh vật.

Ngô trưởng lão tùy tiện cười to nói: "Cừu Yêu Nhi, ngài quả nhiên như là trong tưởng tượng như vậy ngay thẳng a, thà thẳng bất khuất, dù là biết rõ ta chỗ này có âm mưu, cũng vẫn như cũ hướng xông lại, tối thiểu có một trăm chủng cổ trùng tại thôn phệ ngươi, ngươi không phải hải tặc xuất sinh sao? Vùng biển này trở thành ngươi mộ địa, rất tốt, rất tốt."

Sau đó, hắn cũng không vội lấy rời đi.

Bởi vì toàn bộ Nộ Triều thành chân chính khiến người sợ hãi cao thủ chỉ có một cái, Cừu Yêu Nhi, hắn chẳng những là đứng đầu võ đạo cao thủ, vẫn là đứng đầu chiến trường cao thủ.

Đại ngốc cũng rất đáng sợ, nhưng hắn cho đến bây giờ vẫn chỉ là biến thái cấp chiến trường sát khí, cá nhân võ đạo tạo nghệ cũng không phải là tuyệt đỉnh.

Về phần mặt khác Lý Thiên Thu, Tuyết Ẩn bọn người, Ngô trưởng lão liền không chỗ nào sợ hãi. Mặc dù đều là tông sư, nhưng tông sư cùng tông sư cũng là có thiên nhưỡng có khác.

Đợi chừng rất lâu, toàn bộ đáy biển tất cả cổ trùng toàn bộ chết rồi, đắm chìm đến đáy biển. Nước biển lại khôi phục thanh tịnh.

Ngô trưởng lão mở ra thượng cổ trên khải giáp phát sáng trang bị, chiếu xạ vùng biển này, muốn tìm kiếm Cừu Yêu Nhi tung tích, nhưng là không thu được gì.

Nàng biến mất, trong nước biển chỉ phiêu tán mấy sợi tấm vải, liền áo giáp đều không thấy, bởi vì rất nhiều cổ trùng có thể thôn phệ kim loại.

Ngô trưởng lão lại một lần nữa tìm tòi toàn bộ hải vực, vẫn như cũ không có chút nào phát hiện.

Cừu Yêu Nhi chắc là chết rồi, nữ nhân này phi thường ngay thẳng, nàng không phải Thẩm Lãng, sẽ không dùng quỷ kế.

Ngô trưởng lão lặng lẽ phù đến mặt biển, nhưng là lại hoàn toàn không có lộ ra mặt nước, bởi vì hắn muốn đi săn Đại Siêu.

Cái này phi hành thú quá kinh diễm, hơn nữa hiện tại đã mất đi chủ nhân, chỉ cần đem hắn bắt được ở, tổn thất kia một trăm năm mươi chỉ tuyết điêu đều là đáng giá.

Lúc này, Đại Siêu vẫn tại trên mặt biển xoay quanh, phảng phất đang tìm kiếm địch nhân, bất quá xoay quanh tốc độ phi hành phi thường chậm chạp.

Ngô trưởng lão im hơi lặng tiếng ở trong biển du động, lặng lẽ tới gần đến Đại Siêu phía dưới, hắn lúc này liền như là một cái trong nước cự ngạc, ngay tại săn mồi không trung con mồi.

Hắn không ngừng tiếp cận Đại Siêu, ba trăm mét, hai trăm mét, năm mươi mét, ba mươi mét, mười mét.

Sau đó hắn khống chế trên người thượng cổ áo giáp, đem năng lượng ấp ủ đến cực hạn.

Cái này thượng cổ áo giáp có thể bỗng nhiên bắn bay trên không, trực tiếp vượt qua năm mươi mét, hơn nữa tốc độ thật

nhanh.

Thừa dịp Đại Siêu không sẵn sàng, chắc chắn có thể đem hắn nhất cử bắt được.

Không sai biệt lắm, không sai biệt lắm!

Ngô trưởng lão còn chuẩn bị tốt thượng cổ thủ nỏ, một khi đi săn thất bại, trực tiếp phát xạ tên nỏ.

"Ầm!"

Phảng phất một cái như đạn pháo, Ngô trưởng lão bỗng nhiên từ trên mặt biển vọt ra, hướng phía không trung Đại Siêu kích xạ mà đi.

"Ầm!"

Nhưng ngay sau đó lại một tiếng vang thật lớn, mặt khác một cái hình người đạn pháo bỗng nhiên bắn nhanh mà đến.

Cừu Yêu Nhi sau lưng hắn mấy chục mét chỗ bỗng nhiên xuất hiện, trong tay Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao, bỗng nhiên chém giết mà đi.

Ngô trưởng lão triệt để kinh hãi!

"Sưu sưu sưu..." Hắn rốt cuộc không lo được bắt giữ Đại Siêu, trên sự khống chế cổ áo giáp, điên cuồng thoáng hiện, tránh né Cừu Yêu Nhi một kích trí mạng.

Người lão tặc này phi thường giảo hoạt a, Cừu Yêu Nhi như thế một kích trí mạng, đều bị hắn tránh thoát.

Sau đó, hai cái ăn mặc thượng cổ áo giáp đỉnh cấp cường giả, trên mặt biển điên cuồng khai chiến.

Đây chính là điển hình thần tiên đánh nhau.

Hai người hoàn toàn hóa thành quỷ ảnh, trên mặt biển, ở trong nước biển điên cuồng xuyên qua.

Chúc Hồng Tuyết không phải là đối thủ của Cừu Yêu Nhi, Ninh Hàn so Cừu Yêu Nhi hơi mạnh.

Mà Ngô trưởng lão cùng Cừu Yêu Nhi, cơ hồ tương xứng, hơn nữa hai người thượng cổ vũ khí trang bị cũng tương xứng.

Vì lẽ đó, đây mới thực là kỳ phùng địch thủ, điên cuồng đại chiến ba trăm hiệp.

Nhưng là, Cừu Yêu Nhi còn có một cái chiến hữu, Đại Siêu!

Nó thân thể khổng lồ, vô cùng linh hoạt tại không trung bay lượn, hướng phía Ngô trưởng lão cuồng xạ sóng siêu âm.

"Phanh phanh phanh..."

Đương nhiên, Ngô trưởng lão mỗi một lần đều có thể tuỳ tiện né tránh Đại Siêu sóng siêu âm.

Nhưng dù sao lấy một địch hai, hoàn toàn bị phân tâm.

Hơn nữa hắn rất khó lý giải, vì sao Cừu Yêu Nhi cũng có thể miễn dịch những này cổ trùng tổn thương?

Đương nhiên là nguyên nhân trực tiếp nhất, tại Cừu Yêu Nhi trước khi xuất chiến, Thẩm Lãng vì nó thân thể truyền máu, ròng rã năm mươi ml.

Bất quá phi thường tiếc hận, Thẩm Lãng huyết dịch mang tới cổ trùng miễn dịch không phải vĩnh cửu, nhiều nhất sẽ không vượt qua ba ngày, loại hiệu quả này liền sẽ biến mất. Đương nhiên sẽ không triệt để biến mất, Cừu Yêu Nhi vẫn như cũ có thể miễn dịch bộ phận cổ trùng, nhưng một chút đứng đầu cổ trùng lực phòng ngự sẽ hạ xuống.

Theo Đại Siêu sóng siêu âm công kích, mặt biển xuất hiện một cái có một cái hố lỗ, nước biển trực tiếp bản phấn toái nổ tung.

Hơn nữa Đại Siêu phi thường thông minh, không ngừng chiến đấu bên trong, nó cùng Cửu Yêu Nhi phối hợp càng ngày càng ăn ý.

Tiền hậu giáp kích, tả hữu giáp công.

Ngô trưởng lão cảm giác được không ổn, lập tức bỗng nhiên sa vào đến nước biển bên trong.

Cửu Yêu Nhi cùng Đại Siêu cũng bỗng nhiên chui vào trong biển, tiếp tục điên cuồng chiến đấu.

Lập tức, đáy biển đao quang kiếm ảnh, vô số nham thạch, im hơi lặng tiếng đứt gãy, phấn toái.

Hai người đều cầm trong tay thượng cổ chiến đao, mỗi một đao xẹt qua đi thời điểm, đều có thể đem nước biển chung quanh triệt để đun sôi.

Năm trăm chiêu.

Một ngàn chiêu.

Hai ngàn chiêu.

Rốt cục, Ngô trưởng lão dần dần rơi vào hạ phong. Bởi vì hắn vẫn là dựa vào nội lực, mà Cửu Yêu Nhi chẳng những có nội lực chân khí, còn có huyết mạch lực lượng, cơ hồ là liên tục không ngừng, đây là nàng ưu thế tuyệt đối, có thể mài chết đối phương.

Sau đó cục diện ai cũng biết, lại tiếp tục năm trăm chiêu tả hữu, Ngô trưởng lão liền muốn thua.

Hắn bỗng nhiên lại xông lên mặt biển, trực tiếp lướt sóng mà đi, nhanh chóng lui nhanh, từ bỏ chiến đấu.

Cửu Yêu Nhi, có lá gan ngươi liền đuổi tới a, phía trước vài trăm dặm chính là ta Phù Đồ Sơn hạm đội, phía trên chí ít có mấy chục tên tông sư cấp cường giả, còn có mấy chục tên đặc chủng võ sĩ, vô số kể chính là thượng cổ trang bị.

Ngô trưởng lão bại bởi Cửu Yêu Nhi cùng Đại Siêu, dĩ nhiên sỉ nhục, nhưng một khi sinh mệnh gặp được nguy hiểm, hắn vẫn là sẽ từ bỏ vinh dự, thần tốc chạy trốn.

"Sưu sưu sưu sưu..."

Ngô trưởng lão đem thượng cổ trang bị năng lượng phóng thích đến cực hạn, gần như thoáng hiện, nhanh chóng tại mặt biển lui nhanh, điên cuồng chạy trốn.

"Ầm!"

Đại Siêu bỗng nhiên xông ra mặt biển, bay thẳng đến không trung bắt đầu truy kích.

Cửu Yêu Nhi trên mặt biển lướt sóng mà đi truy kích.

"Sưu sưu sưu sưu..."

Đại Siêu vẫn như cũ điên cuồng phóng thích sóng siêu âm công kích, nhưng Ngô trưởng lão võ công thực tế quá cao, quá nhanh nhẹn, toàn bộ bị né tránh.

Dựa theo tiếp tục như vậy, Ngô trưởng lão quả thật có thể đào thoát, một khi bị hắn trốn về hạm đội, vậy liền hoàn toàn mất đi cơ hội giết hắn.

Thậm chí chỉ cần tiếp cận Ngô Tuyệt chi kia phân hạm đội, Cửu Yêu Nhi cùng Đại Siêu đều gặp nguy hiểm.

Ngay tại lúc lúc này.

"Sưu..."

Chân trời bay tới một cái cỡ nhỏ giả Long chi hối, tốc độ vô cùng vô cùng nhanh, trực tiếp đã vượt ra hai lần vận tốc âm thanh, mỗi giây chừng bảy trăm thước, hơn nữa còn là tầng trời thấp phi hành, cơ hồ là sát mặt biển đang bay, chờ Ngô trưởng lão phát hiện thời điểm, nó đã rất gần rất gần.

"Thảo..."

Ngô trưởng lão bỗng nhiên muốn chui vào trong biển.

"Oanh!" Chi này giả cỡ nhỏ Long chi hối bỗng nhiên bạo tạc, vẫn như cũ là Ngạc Mộng thạch điện từ từ bạo đạn.

Nháy mắt!

Ngô trưởng lão thượng cổ áo giáp lâm vào ngắn ngủi tê liệt, tốc độ trực tiếp chậm lại, cơ hồ dừng lại.

Cừu Yêu Nhi thượng cổ áo giáp cũng giống vậy, lâm vào ngắn ngủi tê liệt, nhưng nàng tốc độ vẫn như cũ nhanh chóng, bởi vì huyết mạch của nàng năng lượng quá kinh người.

Bất quá, Đại Siêu vậy mà cũng nhận ảnh hưởng, nó trong đầu Ngạc Mộng thạch trang bị cũng lâm vào ngắn ngủi đình trệ, đã mất đi rất nhiều tin tức. Nhưng là nó phi hành, nó sóng siêu âm công kích hoàn toàn là thân thể nó thuộc tính, không có quan hệ gì với Ngạc Mộng thạch.

Vì lẽ đó dù là nó bộ óc lâm vào ngắn ngủi trống không, nhưng vẫn như cũ dựa theo quán tính tiếp tục bay tới, không trung sóng siêu âm công kích vẫn như cũ bỗng nhiên phun ra mà đến.

"Ầm!"

Cường đại sóng siêu âm công kích bỗng nhiên đánh trúng Ngô trưởng lão.

Cái này thượng cổ áo giáp thật sự là ngưu bức, coi như sóng siêu âm công kích cũng kích không nát.

Nhưng, sóng siêu âm là có được cường đại lực xuyên thấu, không cách nào phá hủy thượng cổ áo giáp, lại có thể xuyên thấu qua đi, trực tiếp đánh trúng Ngô trưởng lão thân thể.

Ngô trưởng lão cảm giác được to lớn không ổn, lập tức ngưng tụ tất cả nội lực chân khí, bỗng nhiên ngăn cản đáng sợ sóng siêu âm công kích.

"Ầm!"

Ngô trưởng lão nội lực cùng Đại Siêu sóng siêu âm bỗng nhiên đánh vào nhau.

Cỗ lực lượng này vốn cũng không có kinh người như vậy, nếu như tại không trung còn có thể thả ra ngoài, nhưng toàn bộ không gian đều đắp lên cổ áo giáp phong bế, vì lẽ đó cỗ lực lượng này trực tiếp tại nội bộ bỗng nhiên nổ tung.

"Phốc..." Ngô trưởng lão thân thể phảng phất bị cự chùy đập trúng, như là rơm rạ bình thường bay ra ngoài, một ngụm máu tươi phun mạnh mà ra.

Mà xuống một giây đồng hồ, Cừu Yêu Nhi vọt lên.

"Sưu sưu sưu sưu..."

Nàng thượng cổ chiến đao bỗng nhiên đánh xuống, điên cuồng phách trảm.

Ngắn ngủi vài giây đồng hồ, phách trảm trên trăm đao, phía trước có một nửa đều là vô hiệu, bởi vì nàng thượng cổ áo giáp năng lượng còn không có khôi phục, nhưng là đằng sau mấy đao là hữu hiệu.

Vì lẽ đó...

Ngô trưởng lão hai cánh tay, sống sờ sờ bị cắt đứt, thật như là cắt đậu hũ một nửa.

Cái này Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao là dùng màu lam bí kim rèn đúc mà thành, phách trảm thời điểm có thể phóng xuất ra kinh người nhiệt độ cao, lưỡi đao miệng vượt qua hơn vạn độ C, đầy đủ mở ra đại bộ phận vật chất.

Ngô trưởng lão thậm chí còn có tàn chi cảm giác, còn muốn huy động cánh tay chiến đao phản kháng, nhưng lại trơ mắt nhìn xem cánh tay của mình bay mất.

Sau đó, hắn bỗng nhiên phát ra một trận vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

"A... A... A..." Hắn là đại nhân vật, nhưng cũng là một cái vô cùng tiếc mệnh đại nhân vật.

Cừu Yêu Nhi tiến lên, thượng cổ chiến đao bỗng nhiên một đâm, hủy đi Ngô trưởng lão thượng cổ áo giáp Ngạc Mộng thạch trung tâm khống chế, dù sao đến lúc đó có thể chữa trị, nhưng ít ra hiện tại cái này thượng cổ áo giáp sẽ trở thành cầm tù Ngô trưởng lão quan tài sắt tài.

Đón lấy, Cừu Yêu Nhi dẫn theo Ngô trưởng lão thân thể, giống như chó chết hướng Nộ Triều thành chạy như điên, đem đầu này lão cẩu bắt làm tù binh, thuận tiện vẫn không quên mang đi hắn bị chém đứt hai cánh tay.

Bởi vì Thẩm Lãng lại có tân kế hoạch.

... ...

"Thiếu đường chủ, muốn... Muốn hay không đi cứu đường chủ?"

Ngô trưởng lão cuối cùng chạy trốn tới khoảng cách Ngô Tuyệt hạm đội còn có khoảng một trăm dặm địa phương, vì lẽ đó trên mặt biển phát sinh hết thảy bị hạm đội tuyết điêu võ sĩ thấy được, bọn hắn tận mắt nhìn đến Ngô trưởng lão bị chém đứt hai cánh tay, sau đó giống như chó chết bị bắt đi.

Cái này tuyết điêu võ sĩ đương nhiên không dám truy kích, vì lẽ đó thời gian nhanh nhất đuổi kịp Ngô Tuyệt hạm đội, hỏi thăm phải chăng muốn cứu người.

Đối với Ngô Tuyệt đến nói, Ngô trưởng lão không chỉ là phụ thân của hắn, còn là hắn chỗ dựa. Nếu như không có phụ thân hắn, hắn còn có thể không thuận lợi kế thừa hiến đường chi chủ, kế thừa Phù Đồ Sơn trưởng lão vị trí? Đều sẽ có biến số.

Nhưng là hiện tại hắn trong tay vẻn vẹn chỉ có ba mươi chín tên tuyết điêu võ sĩ, không cao hơn bảy mươi tên đặc chủng võ sĩ.

Đương nhiên, hắn còn có mấy vạn địa ngục quân đoàn, còn có một chi cường đại hạm đội.

Nhưng là... Thẩm Lãng còn có Long chi hối a.

Ai có thể nghĩ tới a, Thẩm Lãng vậy mà đạt được một cái cường đại như vậy phi hành thú.

Càng thêm không nghĩ tới, cái kia một ngàn năm trăm viên cổ trùng đạn vốn muốn đối Nộ Triều thành tiến hành diệt tuyệt được đồ sát, nhưng không nghĩ tới lại trở thành đồ sát người một nhà kẻ cầm đầu, vượt qua tám mươi phần trăm tuyết điêu võ sĩ chết tại chính mình cổ trùng đạn hạ.

Nếu như không phải những này cổ trùng đạn, cái này một trăm năm mươi tên tuyết điêu kỵ sĩ căn bản sẽ không hủy diệt. Thẩm Lãng con kia siêu cấp phi hành thú cho dù cường đại hơn nữa, cũng đánh không lại một trăm năm mươi tuyết điêu kỵ sĩ.

Trước đó Tiết thị gia tộc tại thành Nam Châu là như thế này, cường đại quân đội toàn bộ đã chết tại Phù Đồ Sơn cổ trùng dưới, lần này lại là như thế này. Có phải là Phù Đồ Sơn cổ trùng cùng Thẩm Lãng tương khắc a.

"Đi, tốc độ cao nhất rút lui!" Ngô Tuyệt bỗng nhiên cắn răng nói: "Bên kia có thể phát hiện đế quốc Mẫn Quận Vương cùng Doanh Vô Khuyết vương tử sao?"

"Không có..."

Ngô Tuyệt nói: "Đình chỉ lục soát cứu, tốc độ cao nhất rút lui, tốc độ cao nhất rút lui!"

"Thế nhưng là..." Tên kia địa ngục quân đoàn tướng lĩnh nói.

"Không có thế nhưng là." Ngô Tuyệt nói: "Chúng ta đã mất đi tất cả không trung quân đoàn, Thẩm Lãng còn có một chi Long chi hối, ngươi là muốn chúng ta toàn quân bị diệt sao? Đi, đi, đi..."

Theo Ngô Tuyệt ra lệnh một tiếng, cả chi phân hạm đội tiếp tục điên cuồng rút lui, không đi quản Ngô trưởng lão, đối Doanh Vô Khuyết cùng Mẫn Quận Vương lục soát cứu được hoàn toàn đình chỉ.

... ...

Trong cao không, Nộ Triều thành phi thuyền phát hiện Ngô Tuyệt phân hạm đội tốc độ cao nhất rút lui, lập tức báo cáo Nộ Triều thành.

"Rút lui? Chạy? Quả nhiên phù hợp Ngô Tuyệt tính cách a." Thẩm Lãng nói: "Bất quá, đây mới là kết quả tốt nhất. Không nên kích, để hắn chạy."

Mặt ngoài, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân tổn thất tất cả không quân, Doanh Vô Khuyết sinh tử chưa biết, Ngô trưởng lão bị bắt, Đại Viêm đế quốc Mẫn Quận Vương sinh tử chưa biết, trong đó một chi phân hạm đội gần như toàn quân bị diệt, thảm đến không thể lại thảm rồi.

Nhưng là địch nhân còn lại chi này phân hạm đội, còn lại cái này năm vạn người vẫn như cũ phi thường cường đại vô cùng, đối phương chỉ là e ngại hắn còn lại một chi Long chi hối mà thôi.

Thẩm Lãng muốn truy kích? Không thể nào.

Hắn hải quân hạm đội khẳng định là đuổi không kịp, thứ yếu coi như đuổi kịp, hắn cũng chỉ có một chiếc thượng cổ chiến hạm mà thôi, còn lại đều là chiến hạm bình thường.

Vì lẽ đó đây là kết quả tốt nhất, Nộ Triều thành không chiến sự!

"Chờ Ngô Tuyệt hạm đội toàn diện sau khi rút lui, hạm đội chúng ta đi Long chi hối bạo tạc hải vực, lùng bắt người sống sót, thu được địch nhân trang bị!" Thẩm Lãng hạ lệnh.

"Phải!"

… … … …

Còn không có đợi đến Thẩm Lãng hạm đội xuất phát, Cừu Yêu Nhi lại một lần nữa cưỡi Đại Siêu xuất động, ngàn vạn Long chi hối còn có tiến hành lớn lùng bắt, nàng thực tế là yêu loại này tự do bay lượn cảm giác.

Lần trước Long chi hối bạo tạc, Thẩm Lãng thu được một chiếc thượng cổ chiến hạm.

Mà lần này, trên mặt biển ròng rã nổi lơ lửng mười mấy chiếc thượng cổ chiến hạm, đương nhiên cơ hồ đều là vặn vẹo, bởi vì Long chi hối nổ lớn thời điểm, bọn hắn tầng ngoài kim loại toàn bộ bị nung đỏ hòa tan, hơn nữa tất cả năng lượng trung tâm khống chế toàn bộ tê liệt.

Nhưng cái này mười mấy chiếc thượng cổ chiến hạm vượt qua hơn phân nửa thoáng chữa trị đuổi về sau, đều có thể tiếp tục sử dụng. Lần này Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân mang đến chín cái năng lượng hạch tâm, bảy cái dự bị năng lượng hạch tâm.

Bây giờ, có hai cái năng lượng hạch tâm bởi vì ở vào Long chi hối trung tâm vụ nổ, cho nên trực tiếp liền bạo, còn có một cái xác ngoài vỡ vụn, cũng trực tiếp bạo, còn lại năm cái vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại, lẳng lặng phiêu phù ở trên mặt biển.

Phỏng đoán cẩn thận, lần này Thẩm Lãng có thể thu được mười chiếc thượng cổ chiến hạm, năm cái năng lượng hạch tâm, thật sự là phát đại tài.

Còn có số lớn thượng cổ áo giáp, số lớn địa ngục quân đoàn áo giáp trang bị, chữa trị về sau hẳn là có bộ phận có thể dùng.

Hiện tại xem ra, không chỉ Thiên Nhai Hải Các là vận chuyển đại đội trưởng, Phù Đồ Sơn cũng là a.

… … …

Doanh Vô Khuyết còn chưa chết, nhưng là cũng sống được phi thường thống khổ, mặc dù hắn có thượng cổ áo giáp bảo hộ, mặc dù hắn lén vào nước biển phi thường kịp thời, nhưng hắn thân thể vẫn là lớn diện tích cháy rụi, hơn nữa thượng cổ áo giáp Ngạc Mộng thạch cũng trực tiếp bạo.

Hắn cơ hồ dùng hết sau cùng ý chí, bò lên trên một chiếc vặn vẹo thượng cổ chiến hạm, sau đó chờ cứu viện.

Ròng rã chờ thật lâu, mặt khác một chi phân hạm đội cứu viện rốt cuộc đã đến, trên trời cũng bay tới một cái tuyết điêu võ sĩ.

Hắn liều mạng muốn gào thét, lại không phát ra được thanh âm nào, muốn huy động cánh tay, lại như là toàn tâm bình thường đau đớn.

"Người tới đây mau, người tới đây mau..."

Nhìn xem hạm đội cứu viện càng ngày càng gần, Doanh Vô Khuyết thở nhẹ nhõm một cái thật dài, rốt cục muốn được cứu được.

Chỉ cần sống sót liền tốt, liền có thể cùng Thẩm Lãng tiếp tục chiến đấu xuống dưới, hắn còn có một chi phân hạm đội, còn có mấy trăm tên không trung kỵ sĩ, còn có hai ngàn viên cổ trùng đạn, vẫn như cũ có thể đối Thẩm Lãng Nộ Triều thành tiến hành diệt tuyệt tính đả kích.

Sau đó, hắn liền lẳng lặng nằm ở nơi nào , chờ đợi hạm đội cứu viện tới gần.

Nhưng là... Không biết vì sao, hạm đội cứu viện cách hắn còn có mấy ngàn mét thời điểm, vậy mà lại đi!

Lập tức, hắn thật muốn điên rồi.

Các ngươi mấy tên khốn kiếp này, chẳng lẽ liền đem ta ném ở nơi này sao?

Ta là Tân Càn vương quốc nhị vương tử a, các ngươi lại đem ta ném ở nơi này?

Hắn muốn đứng lên gầm thét hô to, nhưng là khoảng cách mấy ngàn mét đâu, trên mặt biển này một đôi trôi nổi phế thuyền, người ta chỗ nào có thể phát hiện hắn, hơn nữa hắn hiện tại cũng cơ hồ hoàn toàn không thể động đậy.

Lại một lát sau, một cái to lớn phi hành thú tại thiên không xoay quanh.

Doanh Vô Khuyết lại tranh thủ thời gian liều mạng vung vẩy hai tay.

Quả nhiên, đối phương phát hiện hắn, trực tiếp đáp xuống.

Đây là cái gì phi hành thú a? Vậy mà như thế ngưu bức, phảng phất... Không phải Phù Đồ Sơn?

Một người mặc thượng cổ áo giáp võ sĩ từ phi hành thú bên trên nhảy xuống tới, xốc lên mặt nạ, lộ ra Cừu Yêu Nhi tuyệt mỹ khuôn mặt.

"Doanh Vô Khuyết?"

"Ta, ta không phải Doanh Vô Khuyết." Doanh Vô Khuyết run rẩy nói.

Nhưng phủ nhận hữu dụng không? Hắn thượng cổ áo giáp kiểu dáng phi thường đặc thù, tại chi quân đội này bên trong độc nhất vô nhị.

Cừu Yêu Nhi đi lên, tại hắn cái ót bỗng nhiên vỗ, lập tức hắn trực tiếp ngất đi, tại hôn mê trước đó hắn nghe được một câu.

"Doanh Vô Khuyết, ngươi bị bắt làm tù binh."

… … … …

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 540: Lăng Trì Doanh Vô Khuyết! Doanh Quảng Run Rẩy!

Nộ Triều thành không chiến sự, xác thực như là Thẩm Lãng nói như vậy, trận đại chiến này còn không có chân chính bắt đầu liền đã kết thúc. Toàn bộ Nộ Triều thành quân đội lộ ra hưng phấn, nhưng lại có một chút thất lạc, bọn hắn thật rất muốn quang minh chính đại đánh một trận, nhưng là đáng tiếc bọn hắn còn chưa đủ mạnh.

Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng một nửa kia hạm đội sau khi rút lui, không có người reo hò thắng lợi, càng không có cái gì chúc mừng điển lễ, mà chỉ là yên lặng cầm lấy riêng phần mình vũ khí, liều mạng huấn luyện.

Mà Thẩm Lãng đạt được báo cáo về sau, vẻn vẹn chỉ là a một tiếng, sau đó tiếp tục trở lại bên trong phòng của mình, tiếp tục hắn chuyện quan trọng nhất.

Tại thượng cổ quảng trường di tích trong thạch quan, Thẩm Lãng đạt được một cái thượng cổ vương giả quyển trục.

Cái này cuốn đồ vật hẳn là vô cùng vô cùng trọng yếu, nếu không cũng sẽ không theo cái kia thượng cổ vương giả chôn cùng. Vì lẽ đó Thẩm Lãng nhất định phải trong thời gian ngắn nhất tiến hành nghiên cứu, nhưng là ở trước đó trước hết ghi chép lại. Vì lẽ đó hắn dùng X quang mắt từng tầng từng tầng quét hình, sau đó tồn tại trí não bên trong, trước không cần giải đọc, không ngừng dự trữ là được rồi.

Thẩm Lãng thật không nghĩ tới, quyển trục này nội dung vậy mà là nhiều như thế, trước đó còn nói khả năng có mấy ngàn trang nội dung, nhưng theo hắn quét hình tiến hành, quả thực vô cùng vô tận, bây giờ hắn đã quét hình ra ba vạn trang, nhưng vẫn không có kết thúc.

Không chỉ có như thế, cái này thượng cổ vương giả quyển trục so với hắn trước đó nhìn qua tất cả thượng cổ điển tịch đều muốn phức tạp, thậm chí phức tạp cỡ nào cỡ nào, Thẩm Lãng đều nhìn có chút không hiểu lắm, khả năng còn cần phối hợp mặt khác thượng cổ điển tịch mới có thể giải đọc ra đến.

Lại qua ròng rã mấy canh giờ, Thẩm Lãng mới toàn bộ quét hình hoàn tất, ròng rã 53,000 trang.

Sau đó Thẩm Lãng nếm thử đọc cái này thượng cổ nhìn qua quyển trục bên trong nội dung, quả thực từng đợt tê cả da đầu, thực tế là quá tối nghĩa, bên trong hoàn toàn tràn đầy văn minh thời thượng cổ chuyên nghiệp thuật ngữ.

... . . .

Thiên đường trong trang viên!

Mấy đứa bé cạc cạc cười, hoàn toàn chơi điên rồi, liền Yêu Yêu bảo bối lúc này cũng hưng phấn đến không được.

Bởi vì phi hành thú Đại Siêu cũng tới trang viên, tại Cừu Yêu Nhi bảo vệ dưới, mỗi một đứa bé đều thử nghiệm cưỡi Đại Siêu phi hành. Ngay từ đầu Biện phi còn rất lo lắng, Đại Siêu bay quá nhanh sẽ đem bọn nhỏ hù sợ, nhưng Đại Siêu quá thông minh, bay phi thường bình ổn, thậm chí so cưỡi ngựa còn muốn thoải mái dễ chịu cỡ nào.

"Không nghĩ tới, lại có bực này linh tính thượng cổ thú." Ninh Nguyên Hiến cười nói.

Mà lúc này Thẩm Mạc tiểu bảo bảo rốt cục tỉnh, mơ mơ màng màng mở to mắt, liều mạng nhìn chằm chằm mấy cái ca ca tỷ tỷ tiếng cười phương hướng, nhưng là hắn còn quá nhỏ, thị lực còn rất yếu, thấy không rõ lắm.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ, ngài trước đó có thể từng nghe nói qua cái gì thượng cổ thú sao?"

Ninh Nguyên Hiến gật đầu nói: "Có, bất quá danh từ khả năng càng cao thâm hơn một chút, được xưng là thượng cổ Thần thú."

Vừa nhắc tới thượng cổ Thần thú, Thẩm Lãng không khỏi vang lên Chu Tước Huyền Vũ loại hình.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Đương nhiên có lẽ không có thần đến Chu Tước Huyền Vũ, Thanh Long Bạch Hổ cấp bậc. Nhưng mấy Đại Siêu cởi thế lực, bao quát Đại Viêm đế quốc, đều có riêng phần mình thượng cổ Thần thú, được xưng là trấn quốc chi bảo. Đại Viêm đế quốc không phải một mực nghe đồn có một con rồng sao?"

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu, cái này truyền thuyết hắn đã không chỉ một lần nghe nói qua.

Trước mắt cái này Đại Siêu đương nhiên lợi hại, nhưng lại còn chưa đủ tư cách trở thành Thần thú.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Phù Đồ Sơn, Thiên Nhai Hải Các, Tru Thiên Các, Bạch Ngọc Kinh cũng đều nghe đồn có thượng cổ Thần thú. Nhưng là loại vật này thật thật giả giả, nếu như nếu như mà có, thường thường phủ nhận, nói mình không có. Mà thường thường không có người, lại liều mạng nghĩ biện pháp muốn để người khác cho là bọn họ có."

Đạo lý này Thẩm Lãng đã quá đã hiểu, liền như là trước đó Thẩm Lãng rõ ràng đã không có Long chi hối, lại liều mạng nói mình có. Mà Doanh Quảng rõ ràng có, lại liều mạng nói mình không có.

"Nộ Triều thành quả nhiên không chiến sự." Ninh Nguyên Hiến nói: "Nhưng là ngươi tiếp xuống bước chân đại khái không dừng được a?"

Thẩm Lãng gật đầu, xác thực không dừng được.

Lần này Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân thương vong thảm trọng, hai cái chủ soái đều rơi vào Thẩm Lãng trong tay.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nếu như Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn muốn cùng ngươi đàm phán, dùng Căng Quân trao đổi Ngô trưởng lão cùng Doanh Vô Khuyết, ngươi làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nói: "Căng Quân chờ mấy vạn người lại không tại bọn hắn trong tay, nói chuyện gì trao đổi? Đã rơi vào đồ vật trong tay của ta là không thể nào trả lại."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lần này Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng bị thiệt lớn, bởi vì trong tay ngươi còn có một chi Long chi hối, vì lẽ đó bọn hắn đại khái là sẽ không lại đến tiến đánh Nộ Triều thành. Nhưng nếu như Tân Càn vương quốc tiến công Ngô Sở Việt Tam quốc, lại nên như thế nào? Đại Viêm đế quốc hẳn là phi thường vui lòng nhìn thấy một màn này a?"

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó a, chúng ta không thể rơi vào địch nhân tiết tấu, không thể bị động ứng đối."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Tiếp theo chiến, đã chuẩn bị xong?"

Thẩm Lãng nói: "Không kém bao nhiêu đâu."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lúc ấy Thiên Nhai Hải Các Tả Từ giã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, tổn thất nặng nề về sau quả quyết ngưng chiến, đồng thời toàn diện rút khỏi Việt

Quốc, được ăn cả ngã về không vùi đầu vào vạn dặm đại hoang mạc, nhưng đoán chừng Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn còn không có dạng này ý chí."

Thiên hạ ba phần, lão nhị cùng lão tam liên thủ lão đại, cái này thường thường là bình thường nhất cục diện, cũng là nhất ổn định. Nhưng là đáng tiếc a, Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng cơ hồ không có bất kỳ cái gì thỏa hiệp không gian.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Nếu như ta không có nghĩ sai, ngươi có lẽ lại muốn chủ động tiến công, để cho địch nhân tiến vào ngươi tiết tấu?"

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ ngài cơ trí, thậm chí so ngài làm vương thời điểm còn muốn cơ trí."

Ninh Nguyên Hiến khoát tay nói: "Ta cái này Việt Vương, mặc dù chưa nói tới là hôn quân, nhưng cũng không có cỡ nào cao minh, ánh mắt vẫn được, nhưng là ý chí không đủ kiên định, không chịu khổ nổi, lòng dạ cũng không đủ rộng lớn. Không giống ngươi, mặt ngoài xem ra lòng dạ hẹp hòi, trên thực tế vô dục vô cầu."

Thẩm Lãng hạ cờ, hai người xuống chính là cờ tướng, tiêu chuẩn bán kính tám lượng, ngược lại là có thể giết đến khó phân thắng bại.

"Tiếp xuống mục tiêu của ngươi hẳn là Tân Càn vương quốc, hẳn là muốn tạo thế đi." Ninh Nguyên Hiến cười nói.

"Đúng vậy a." Thẩm Lãng nói: "Nếu như không phải cục diện bức bách, ta thật không giống nhanh như vậy đem mục tiêu rơi vào Tân Càn vương quốc, dù sao Tân Càn vương quốc về sau chính là Phù Đồ Sơn, sau đó chính là Đại Viêm đế quốc, vị kia thần long kiến thủ bất kiến vĩ Hoàng đế bệ hạ thật đúng là để da đầu run lên."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Đừng nói ngươi, coi như ta cái này không để ý tới thế sự người nhớ tới người này đều có chút tê cả da đầu."

... . . .

Ngô trưởng lão rốt cục tỉnh lại, sau đó bản năng nâng lên hai tay. Bởi vì hắn sau cùng trong trí nhớ, hai tay đã bị Cừu Yêu Nhi chặt đứt xuống tới. Nhưng không nghĩ tới vậy mà thật có chút nâng lên hai tay, hơn nữa đây không phải tàn chi cảm giác.

Thẩm Lãng nói: "Ngô trưởng lão, ngài rốt cục tỉnh lại a, ta dùng thuốc thực tế quá mạnh, thậm chí vì để cho ngài mê man, ta liền Ngạc Mộng thạch đều đã vận dụng. Ngài yên tâm, ngài hai tay khâu lại giải phẫu là ta tự mình hoàn thành, bảo đảm mỗi một cây thần kinh đều khâu lại đến phi thường tốt, hơn nữa bởi vì bọn chúng chặt đứt xuống tới thời gian không có rất dài, vì lẽ đó thần kinh tỉ lệ sống sót phi thường cao, rất nhanh ngài hai tay liền có thể khôi phục bình thường vận động, thậm chí võ công cũng sẽ không nhận bao lớn ảnh hưởng."

Thẩm Lãng một thân áo khoác trắng, thậm chí còn mang theo khẩu trang, mang theo kính mắt, chỗ nào giống như là Đại Càn đế chúa ơi, căn bản chính là một cái đại phu a.

Hắn mang theo cao su găng tay kiểm tra Ngô trưởng lão khâu lại vết thương, không sai Nộ Triều thành rốt cục thành quy mô sản xuất ra cao su, cứ việc trước mắt công dụng còn không phải phi thường lớn.

"Vết thương khôi phục được phi thường tốt, khâu lại chỗ có một chút điểm hồng, nhưng đây là bình thường, không có rõ ràng sưng, cơ hồ không có cái gì chứng viêm phản ứng, chúng ta cho ngài dùng tốt nhất thuốc, hơn nữa ngài bản thân thể chất cũng rất mạnh." Thẩm Lãng nói: "Ngô trưởng lão, ta xác định nhiều nhất hai ba tháng ngài liền có thể khỏi hẳn."

Ngô trưởng lão giật giật hai chân của mình, muốn biết võ công của mình gân mạch có hay không bị chặt đứt, kết quả phát hiện vậy mà không có.

"Thẩm Lãng, ngươi là một người thông minh." Ngô trưởng lão mà nói: "Thông minh tuyệt đỉnh người."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

Ngô trưởng lão nói: "Là người thông minh ta an tâm, kỳ thật ta căn bản cũng không có bên trên ngươi cừu nhân danh sách đi! Hơn nữa kỳ thật ngươi nói đúng, chúng ta Phù Đồ Sơn cùng ngươi Đại Càn vương triều có đầy đủ hợp tác không gian. Không đánh nhau thì không quen biết, hoàn toàn có thể đánh bàn lại nha. Trước đó Tả Từ Các chủ liền cùng ngươi đàm luận đến phi thường vui sướng, trực tiếp ký kết ngưng chiến hiệp định."

Thẩm Lãng nói: "Đúng vậy a, Tả Từ Các chủ cơ trí thật là khiến người ta kính ngưỡng."

Ngô trưởng lão nói: "Nếu như ta không có đoán sai, ngươi hẳn là cưỡi con kia phi hành thú từ thượng cổ di tích đi ra a? Mà Căng Quân bọn hắn mấy vạn người vẫn tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong, vẫn tại vòng vây của chúng ta bên trong. Cái này rất tốt sao, mọi người hoàn toàn có thể làm giao dịch."

"Giao dịch?" Thẩm Lãng nói ". Ngài là có ý tứ gì đâu?"

Ngô trưởng lão nói: "Đương nhiên là một người trao đổi một người a, ta trao đổi Căng Quân. Ngươi phóng thích ta trở về, mà Phù Đồ Sơn phóng thích Căng Quân trở về."

"Nha!" Thẩm Lãng lấy ra một cái đặc thù Ngạc Mộng thạch trang bị, đặt ở Ngô trưởng lão đỉnh đầu.

Ngô trưởng lão run rẩy nói: "Ngươi, ngươi làm cái gì?"

"Không có gì, không có gì." Thẩm Lãng nói: "Ngô trưởng lão, ngài võ công thật cao a, Cừu Yêu Nhi đã là chúng ta bên này võ công cao nhất, mà ngài cùng nàng tương xứng a, ta thật sự là cầu hiền như khát a, không biết ngài có hay không nghĩ tới cải đầu trận doanh, hiệu trung với ta đây?"

Lời này mới ra, Ngô trưởng lão lập tức sợ ngây người, Thẩm Lãng đây là điên rồi sao? Hắn tính là thứ gì a? Một cái có hôm nay không có ngày mai đồ chơi, nói không chừng ngày đó liền bị tiêu diệt, vậy mà muốn để hắn đường đường Phù Đồ Sơn trưởng lão đầu hàng?

Hắn đây là bộ óc nước vào sao? Lại còn tới khuyên hàng.

Thẩm Lãng nói: "Ngô trưởng lão, Khổ Đầu Hoan rơi vào trong tay các ngươi, hơn nữa còn phát sinh biến dị, võ công trở nên mạnh phi thường, nhưng cũng đã mất đi thần trí, vậy mà trở thành một cái chiến đấu quái thú, một cái cường đại cái xác không hồn, ta thật sự là đau lòng a. Nhưng là đối với Phù Đồ Sơn cái này kỹ thuật, ta vẫn là phi thường thèm nhỏ nước dãi, vì lẽ đó ta cảm thấy ngài võ công cao như vậy, ngàn vạn không thể lãng phí một cách vô ích a, ta tiếp xuống sẽ tại ngài Thẩm Lãng làm mấy cái thí nghiệm, muốn đem ngài thuần hóa trở thành cường đại cái xác không hồn, chính là loại kia hoàn toàn mất đi thần trí, hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh chiến đấu quái vật, ngài tuyệt đối không nên để ý a. . ."

Ngô trưởng lão toàn thân bắt đầu run rẩy, không nghĩ tới Thẩm Lãng vậy mà là quyết định này, hắn nhưng là Phù Đồ Sơn trưởng lão a, thân phận cao, quyền lực lớn, chân chính đại nhân vật.

"Thẩm Lãng, ngươi dám, ngươi dám. . . A. . . A. . . A. . ." Ngô trưởng lão phát ra vô cùng thê lương bi thảm.

Nhưng là vẻn vẹn nháy mắt liền triệt để ngất đi.

Bởi vì Thẩm Lãng nghiên chế đặc thù Ngạc Mộng thạch trang bị mấy cây kim châm vào hắn đại não bên trong, sau đó phóng xuất ra đáng sợ dòng điện, đập nện đầu óc của hắn, đây cũng là dị thế giới siêu cấp điện giật.

Nhìn thấy triệt để hôn mê, lỗ mũi chảy máu Ngô trưởng lão, Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Ta, ta có phải là đem năng lượng chuyển vận thiết lập quá lớn a? Cũng đừng chơi chết nha. . ."

Phù Đồ Sơn cái kia trang bị vô cùng tân tiến, chính là cái kia giả vòng xoáy năng lượng, có thể phá hủy đại não ký ức cùng thần trí, để người biến thành một cái điều kiện phản xạ cái xác không hồn.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng cũng muốn mở ra hạng mục này, bởi vì mỗi một lần đều sẽ tù binh rất nhiều võ công cao thủ, nhưng bọn hắn lại không thể chân chính đầu hàng, vì lẽ đó cải tạo trở thành cái xác không hồn chiến sĩ tốt bao nhiêu a?

Bất quá hắn lần thứ nhất thí nghiệm phảng phất có chút thất bại a, dòng điện quá tải.

"Chúng ta có phải là có chút động thủ quá sớm a, vẫn là chờ đến hai cánh tay hắn khỏi hẳn lại làm thí nghiệm đi." Trương Xuân Hoa nói: "Như thế một cái tuyệt đỉnh cao thủ nếu như đùa chơi chết, vậy thì thật là đáng tiếc."

... . . .

So với Ngô trưởng lão, Doanh Vô Khuyết liền không có may mắn như thế, toàn thân hắn lớn diện tích bỏng, ròng rã hôn mê mấy ngày mấy đêm mới tỉnh lại.

Bất quá tỉnh lại thời điểm, hắn thật không có chút nào đau nhức, toàn thân uể oải còn phi thường dễ chịu.

Vẫn như cũ là Thẩm Lãng tự thân vì hắn trị liệu, thoa lên bị phỏng dược cao, cuối cùng trả lại hắn đút đặc thù sữa, khiến cho uống hết về sau, cảm giác đau cơ hồ biến mất.

"Thẩm Lãng, ngươi điên rồi, đủ hung ác. . ." Doanh Vô Khuyết cười lạnh nói: "Nếu như ta không có đoán sai, Căng Quân bọn hắn hẳn là vẫn tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong a? Mặt khác thuận tiện nói cho ngươi, lão sư của ngươi Ngô Đồ Tử còn tại trong tay chúng ta, trở thành tù binh đâu. Ngươi là một người thông minh, hẳn phải biết làm sao đối ta. Bởi vì ngươi tại trên người ta thực hiện tổn thương, toàn bộ đều sẽ gấp mười, gấp trăm lần còn tại Ngô Đồ Tử trên thân, Khổ Đầu Hoan trên thân."

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Doanh Vô Khuyết, ta đã từng rơi vào trong tay các ngươi thời gian mấy tháng, trung thực nói các ngươi đối ta vẫn là không tệ, chí ít không có thương tổn ta một cọng tóc gáy. Ngươi đã từng muốn chém đứt ngón tay của ta, nhưng cuối cùng vẫn không có động thủ, Doanh Vô Khuyết huynh điểm này ta là nhờ ơn của ngươi."

Doanh Vô Khuyết nói: "Ngươi rất thông minh, phi thường thông minh. Như vậy tiếp xuống ngươi có thể phái người đi cùng phụ thân ta đàm phán, trao đổi con tin, dùng ta trao đổi Ngô Đồ Tử cũng được, Khổ Đầu Hoan cũng được, Căng Quân cũng được."

Thẩm Lãng nói: "Liền không thể trao đổi ba cái sao?"

Doanh Vô Khuyết nói: "Thẩm Lãng, không cần được một tấc lại muốn tiến một thước a. Ngươi còn có một chi Long chi hối không dùng đi không giả, cho nên chúng ta sẽ không lại đến đánh ngươi Nộ Triều thành. Nhưng có thể chúng ta đánh Ngô Sở Việt ba quốc gia đi, ngươi có biện pháp ngăn cản sao? Chúng ta có thể dễ như trở bàn tay diệt đi bọn hắn, vì lẽ đó ngươi bây giờ cùng phụ thân ta đàm phán, có lẽ còn có thể đổi về một cái Ngô Đồ Tử. Bằng không đợi đến ta Tân Càn vương quốc tập kết đại quân đi tiêu diệt Ngô Sở Việt Tam quốc, tên đã trên dây, không phát không được thời điểm, ngươi liền rốt cuộc không có cơ hội."

Thẩm Lãng nói: "Doanh Vô Khuyết, lúc ấy ta trộm đi hai người các ngươi chi Long chi hối về sau, ngươi lại muốn cắt đầu ngón tay của ta, mặc dù cuối cùng không có cắt xuống, nhưng là ngươi lại uy hiếp ta, cho ta tâm linh mang đến to lớn thương tích, ngươi biết con người của ta lòng dạ phi thường chật hẹp, vì lẽ đó tại đàm phán trước đó, ta trước hết báo thù, thù này không báo, ta là tuyệt đối không cam lòng."

Tiếp lấy Thẩm Lãng vung tay lên, có người đem Doanh Vô Khuyết đỡ đến ngồi dậy, sau đó đem hắn một chi hoàn hảo tay phải để lên bàn.

"Thẩm Lãng, ngươi làm cái gì? Ngươi làm cái gì?" Doanh Vô Khuyết run rẩy nói.

Thẩm Lãng lấy ra một cái dao phay, vô cùng sắc bén món chính đao, đặt ở Doanh Vô Khuyết trên bàn tay, chậm rãi nói: "Doanh Vô Khuyết, ngươi lúc đó là như thế này uy hiếp ta a."

Doanh Vô Khuyết nghiêm nghị nói: "Thẩm Lãng, ngươi không cần nổi điên a? Ngươi đừng quên, Ngô Đồ Tử còn tại trong tay chúng ta, chúng ta tùy thời có thể diệt đi Ngô Sở Việt Tam quốc, nếu như ngươi dám can đảm tổn thương ta nửa sợi tóc gáy lời nói, ta phụ vương. . . A. . . A. . ."

Uy hiếp của hắn còn chưa kết thúc, Thẩm Lãng trực tiếp cắt xuống dưới, lập tức Doanh Vô Khuyết tay phải trực tiếp trọc.

Kỳ thật Doanh Vô Khuyết cũng không cảm thấy làm sao đau nhức, nhưng trơ mắt nhìn xem đây hết thảy, thực tế quá kinh dị, hắn lập tức phát ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Thẩm Lãng nói: "Nói cho ngươi một việc Doanh Vô Khuyết, không cần lải nhải, muốn làm liền làm, không cần lo trước lo sau. Nhìn một cái ngươi lúc đó tư thế, muốn cắt không cắt, tính chuyện gì xảy ra a, ta giết nhiều phạt quả quyết, trực tiếp đem ngươi đập mạnh thành chân chính đoạn bàn tay."

Doanh Vô Khuyết rống to nói: "Thẩm Lãng, ngươi xong, ngươi xong! Ngươi lão sư Ngô Đồ Tử nhất định sẽ nhận địa ngục bình thường tra tấn, nhất định sẽ làm cho hắn cầu sinh khó lường muốn chết không xong, a. . . A. . ."

Đón lấy, hắn lại phát ra thê lương bi thảm.

Bởi vì Thẩm Lãng dao phay hướng phía hắn giữa hai chân trực tiếp đập mạnh xuống dưới, một chút xíu báo động trước đều không có, một câu uy hiếp đều không có, Doanh Vô Khuyết trực tiếp biến thành thái giám.

"Ngươi chẳng lẽ chưa nghe nói qua, ta còn có một cái ngoại hiệu, gọi là phương đông cắt xén người sao?" Thẩm Lãng nói.

Doanh Vô Khuyết toàn thân run rẩy, hắn lại bị thiến, hắn cuộc sống rất tốt trực tiếp liền xong đời, hắn vậy mà biến thành thái giám, tiếp tục như vậy người còn sống có ý nghĩa gì a?

"Tên điên, tên điên, Thẩm Lãng ngươi cái tên điên này. . ." Doanh Vô Khuyết khóc thét quát.

Thẩm Lãng nói: "Vô Khuyết huynh, ngươi. . . Xác định còn muốn mắng ta sao? Ngươi thật muốn chọc giận ta sao?"

Doanh Vô Khuyết muốn chửi ầm lên, muốn nguyền rủa Thẩm Lãng toàn tộc, muốn phát ra tất cả uy hiếp, muốn dùng nhất oán độc khẩu khí công kích Thẩm Lãng.

Nhưng là. . . Hắn thật không dám, Thẩm Lãng là một người điên, triệt để tên điên, cùng tên điên là không có đạo lý có thể nói, nói không chừng một giây sau dao phay trực tiếp liền hướng phía hắn Doanh Vô Khuyết cổ chém tới.

Quả nhiên, Thẩm Lãng đem dao phay đặt ở Doanh Vô Khuyết trên cổ, chậm rãi nói: "Doanh Vô Khuyết, ta nhớ ra rồi, ngươi có phải hay không nhiều lần thanh kiếm nằm ngang ở trên cổ của ta uy hiếp ta a? Là một lần vẫn là hai lần? Hơn nữa ngươi còn đập ta cái ót, để ta ngất đi, có đôi khi một ngày còn muốn đập hai lần."

Doanh Vô Khuyết liều mạng run rẩy, cắn chặt răng.

Thẩm Lãng hỏi: "Muốn sống sao?"

Doanh Vô Khuyết liều mạng gật đầu.

"Nói chuyện, muốn sống liền mở miệng, ngươi gật đầu ai biết ngươi là có ý gì, nói không chừng là nhớ muốn chết đâu?" Thẩm Lãng nói.

"Muốn sống, muốn sống. . ." Doanh Vô Khuyết run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cầu ta, cầu ta liền nhường ngươi sống."

Doanh Vô Khuyết cắn chặt răng, lại một lần nữa muốn chửi mắng, nhưng là trên cổ sắc bén dao phay nói cho hắn biết, Thẩm Lãng là một người điên, nếu như hắn dám can đảm chửi một câu, đầu của mình liền muốn cùng cổ phân gia.

"Thẩm Lãng, ta. . . Ta van cầu ngươi, đừng giết ta, đừng giết ta. . ." Doanh Vô Khuyết run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Nói ngươi sai."

Doanh Vô Khuyết nói: "Ta sai rồi, ta sai rồi."

Thẩm Lãng nói: "Đây là không đủ thành ý a, bằng không ngươi quỳ xuống đến dập đầu, khóc nói ngươi sai, sau đó cầu ta tha cho ngươi một cái mạng chó, không cần giết ngươi?"

Doanh Vô Khuyết nghiến răng nghiến lợi, thật hận không thể xông đi lên đem Thẩm Lãng đâm chết, hận không thể cùng hắn tổng quy về tận.

Nhưng hắn là thà chết chứ không chịu khuất phục người?

Không, không phải.

Thế là hắn run rẩy dùng bỏng tay trái vịn thành ghế, khó khăn đứng lên, sau đó quỳ xuống, một đầu dập đầu trên đất run rẩy nói: "Thẩm Lãng, ta sai rồi, ta sai rồi, van cầu ngươi tha ta cái mạng chó này đi, ta có giá trị, ngươi có thể cùng phụ vương ta đàm phán, dùng ta trao đổi Căng Quân, trao đổi Ngô Đồ Tử a, van cầu ngươi tha cho ta đi."

Bên cạnh Cừu Yêu Nhi, Hella, Dora công chúa lẳng lặng nhìn qua đây hết thảy một tiếng không phát.

Bên trong cả gian phòng chỉ có Doanh Vô Khuyết thê lương tiếng khóc.

Thẩm Lãng nói: "Dập đầu không đủ vang a!"

Lúc này bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung Doanh Vô Khuyết nội tâm sỉ nhục, cũng vô pháp hình dung hắn hối hận, lúc ấy Thẩm Lãng rơi vào trong tay bọn họ thời điểm, vì sao không trực tiếp một đao chém chết a? Nếu không làm sao gặp cái nhục ngày hôm nay a?

Biết vậy đã làm, biết vậy đã làm a! Phụ vương a, Nhâm tông chủ a, các ngươi vì sao không nghe ta a, trực tiếp đem Thẩm Lãng hai tay chặt đứt, thậm chí đem hắn đầu chém xuống đến a?

Cứ việc Doanh Vô Khuyết lúc này trong lòng như thế gầm thét, nhưng trên thực tế làm lại từ đầu một lần, bọn hắn vẫn như cũ sẽ không giết Thẩm Lãng, bởi vì lợi ích trên hết, chỉ có Thẩm Lãng mới có thể kích hoạt phát xạ Long chi hối, nắm giữ Thẩm Lãng chẳng khác nào nắm giữ chiến lược lực uy hiếp.

Thẩm Lãng nói: "Doanh Vô Khuyết, dập đầu không đủ vang a. Bất quá nam nhi dưới đầu gối là vàng, ta hiểu, thà chết chứ không chịu khuất phục nha, ta kính nể ngươi là một đầu hảo hán tử, ta hạ thủ sẽ rất quả quyết, sẽ không để cho ngươi cảm giác được thống khổ."

Sau đó, hắn đem trong tay dao phay giơ lên cao cao.

"Phanh phanh phanh. . ." Doanh Vô Khuyết liều mạng dập đầu, khóc thét nói: "Thẩm Lãng, tha ta một cái mạng chó, ta dập đầu cho ngươi. . ."

Ròng rã dập đầu mười cái khấu đầu, đều đem cái trán đập đổ máu.

Thẩm Lãng thở dài nói: "Tốt, đầy đủ, Doanh Vô Khuyết ta đã nhìn thấy thành ý của ngươi, ngươi thật đả động ta, rất tốt, rất tốt!"

"Nhưng là thật có lỗi a, ta vẫn không thể bỏ qua ngươi, có ai không, đem Doanh Vô Khuyết lăng trì xử tử, nói cho cái kia đao phủ, hắn có công việc."

Lăng trì xử tử?

Doanh Vô Khuyết toàn thân run rẩy, toàn bộ bộ óc muốn triệt để nổ.

Hỗn đản, vô sỉ hỗn đản, ngươi lại nhường cầu xin tha thứ, lại để cho ta quỳ xuống, lại để cho ta dập đầu, cuối cùng vẫn không buông tha ta?

Thẩm Lãng, ngươi chết không yên lành, chết không yên lành. . .

Doanh Vô Khuyết vừa muốn chửi ầm lên, Hella chủy thủ nhanh chóng lóe lên, đầu lưỡi của hắn không cánh mà bay, muốn mắng đều mắng không ra ngoài.

Sau đó cái kia đao phủ đi đến, đùa bỡn tiểu đao trong tay, chậm rãi nói: "Doanh Vô Khuyết vương tử, tiếp xuống ta hai thật tốt đùa giỡn một chút, mời ngươi nhất thiết phải kiên trì đến lâu một chút, ít nhất phải chống đỡ một vạn đao, ta lão gia hỏa này mặt mũi có thể giữ được hay không, đều xem ngài."

Đón lấy, Doanh Vô Khuyết liền bị kéo ra ngoài, trong lòng của hắn liều mạng kêu rên gầm thét: Thẩm Lãng, ta xxx mẹ ngươi, ta xxx mẹ ngươi!

... . . .

Nam bộ hải vực Hắc Thạch đảo tòa thành lớn!

Doanh Quảng cùng đế quốc Liêm Thân Vương ngay tại đánh cờ, ròng rã mấy ngày thời gian, hai người đều ngậm miệng không nói Nộ Triều thành chiến sự.

Là mười vạn liên quân, đồ sát diệt tuyệt Nộ Triều thành đã trở thành kết cục đã định, về phần bắt Thiên đường trong trang viên tất cả mọi người càng là dễ như trở bàn tay.

Mấu chốt của sự tình vẫn là tại bắt đến Thẩm Lãng người nhà về sau, như thế nào đem Thẩm Lãng từ Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong bức đi ra.

Đế quốc Liêm Thân Vương bỗng nhiên nói: "Doanh thân vương, các ngươi mất Thẩm Lãng đi."

Doanh Quảng nói: "Không có việc này, chúng ta căn bản liền không có bắt Thẩm Lãng, Liêm Thân Vương từ nơi nào nghe được lời đồn?"

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Nếu không phải làm mất rồi Thẩm Lãng, căn bản cũng không nhất định gióng trống khua chiêng đi tiến đánh Nộ Triều thành. Chúng ta Đại Viêm đế quốc tại một số phương diện quyền hạn so Phù Đồ Sơn còn muốn cao một chút, ngươi có thể nói cho ta, ở nơi nào làm mất rồi Thẩm Lãng, có lẽ chúng ta có thể giúp ngươi đem hắn móc ra."

Doanh Quảng nói: "Liêm Thân Vương đa tâm, đánh cờ, đánh cờ!"

"Tốt, chỉ hi vọng như thế." Liêm Thân Vương nói: "Diệt đi Nộ Triều thành về sau, các ngươi định làm như thế nào đâu? Tiếp tục tiến đánh Ngô Sở Việt Tam quốc? Đem bọn hắn nhất cử diệt, đem cái này cái gọi là Đại Càn vương triều triệt để xóa đi?"

Doanh Quảng nói: "Chúng ta sở dĩ tiêu diệt Nộ Triều thành, là bởi vì Thẩm Lãng phát xạ Long chi hối diệt Hoàn Lộ thành, như thế phát rồ, nếu không diệt, vô số chết vì tai nạn người không thể nhắm mắt. Nhưng là Ngô Sở Việt Tam quốc, nếu không có Hoàng đế bệ hạ ý chỉ, chúng ta sao dám tiến đánh?"

Đế quốc Liêm Thân Vương một trận cười lạnh, đều nói ngươi Doanh Quảng là Tiểu Khương rời, nhưng Khương Ly nào có ngươi như thế xảo trá a.

"Không đàm luận những chuyện này, không đàm luận những chuyện này, đánh cờ, đánh cờ!" Liêm Thân Vương cười nói.

Mà liền tại lúc này, bên ngoài vang lên từng đợt chói tai tiếng chuông, Doanh Quảng không khỏi nhướng mày.

Nơi này là đen tòa thành, là cự hình thượng cổ di tích lối vào, có chuyện gì cần gõ chuông? Là bởi vì Nộ Triều thành chiến sự sao? Coi như đem Nộ Triều thành tất cả mọi người giết tuyệt, coi như đem Thẩm Lãng tất cả thân nhân toàn bộ tù binh, cũng chưa nói tới cái gì thắng lợi, căn bản không cần dạng này gióng trống khua chiêng.

Bên ngoài, Ngô Tuyệt cưỡi tuyết điêu đáp xuống, hướng phía đen tòa thành vọt vào, không nhìn bất luận cái gì quy củ, vọt thẳng đến tòa thành bên trong tôn quý nhất trong đại sảnh.

"Doanh Vương, tông chủ đâu?" Ngô Tuyệt run rẩy hỏi.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ phi thường ngạo mạn, mấy ngày nay thậm chí đều không có tiếp khách Liêm Thân Vương, mà là vẫn tại thượng cổ di tích bên trong.

Doanh Quảng trái tim nhảy một cái, ánh mắt co rụt lại nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Ngô Tuyệt bỗng nhiên cắn răng một cái, sau đó quỳ trên mặt đất nói: "Doanh Vương, Thẩm Lãng tại Nộ Triều thành, đồng thời bắn một chi Long chi hối, chúng ta mười vạn đại quân, còn có cả chi thượng cổ hạm đội, hủy diệt một nửa. Phụ thân của ta suất lĩnh một trăm năm mươi tên tuyết điêu kỳ thật dùng cổ trùng đạn không tập Nộ Triều thành, nhưng lại toàn quân bị diệt! Doanh Vô Khuyết vương tử, còn có đế quốc Mẫn Quận Vương, toàn bộ chết thảm!"

Lời này mới ra, Tân Càn vương quốc chi vương Doanh Quảng phảng phất bị sét đánh, hùng tráng vĩ ngạn thân thể hoàn toàn không cách nào động đậy.

Mà đế quốc Liêm Thân Vương thân thể run lên bần bật, sau đó ngã ngồi về trên ghế, trong tay quân cờ tản mát đầy đất.

...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 541: Thẩm Lãng Doanh Quảng Quyết Đấu! Vương Giả Chi Uy!

Trọn vẹn một hồi lâu, Doanh Quảng thật dài hô một hơi, sau đó chậm rãi ngồi xuống.

Lần này tin dữ thật là lớn hơn nhiều, hắn vừa mới nghe được thời điểm, thật sự có một loại bộ óc nháy mắt nổ tung, triệt để trống rỗng cảm giác, thậm chí có chút không có cách nào hô hấp. Lần trước gặp mãnh liệt chấn kinh, vẫn là Thẩm Lãng quang minh chính đại trộm đi hai chi Long chi hối thời điểm.

Mà lần này, càng để cho người run rẩy. Mười vạn liên quân, tổn thất năm vạn, cường đại hạm đội hao tổn một nửa, mấu chốt nhất là con trai của hắn Doanh Vô Khuyết, cũng đã chết.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Doanh thân vương, có lẽ nhị vương tử chỉ là bị bắt, vẫn như cũ còn sống."

Doanh Quảng lắc đầu nói: "Thẩm Lãng là một người điên, hắn cùng người khác không giống, ta người rơi vào trong tay hắn, trên cơ bản hẳn phải chết không nghi ngờ."

Hắn rót cho mình một ly trà, sau đó rất nhanh liền bình tĩnh lại.

Khiếp sợ đến đâu lại như thế nào? Có thể so với được hai mươi mấy năm trước cái kia một trận triệt để rung động sao?

Khương Ly chết bất đắc kỳ tử, Đại Càn hủy diệt.

Còn có cái gì tin tức so ra mà vượt một lần kia?

Nhi tử Doanh Vô Khuyết chết rồi, dĩ nhiên đáng tiếc, nhưng hắn còn có mấy cái nhi tử, nhất là hắn còn có Doanh Vô Minh, đây mới là hắn chân chính kiêu ngạo, chân chính người thừa kế.

"Liêm Thân Vương, ngài là tiếp tục lưu lại nơi này, vẫn là lập tức trở về Viêm kinh đâu?" Doanh Quảng thản nhiên nói.

Lúc này Doanh Quảng vẫn không có bất luận cái gì bi thống cảm xúc, thậm chí rung động đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hơn nữa trong lời nói còn giấu giếm châm chọc.

Đối với lần này đại chiến kết quả, Đại Viêm đế quốc đại khái là lạc quan nhất thành đi. Nộ Triều thành còn chưa bị hủy diệt, ngược lại là Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn tổn binh hao tướng, thương vong thảm trọng.

Đối với Đại Viêm đế quốc mà nói, lo lắng nhất có một chuyện. Kiện thứ nhất, Thẩm Lãng rơi vào Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng trong tay, dạng này Phù Đồ Sơn liền trong tay nắm giữ tuyệt đối chiến lược lực uy hiếp.

Mà bây giờ chứng minh Thẩm Lãng đã về tới Nộ Triều thành, hoàn toàn thoát ly Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn nắm giữ, từ đó về sau Đại Viêm đế quốc sẽ không còn nhận Doanh Quảng chiến lược uy hiếp.

Mà đối với Đại Viêm đế quốc cực kỳ hi vọng phát sinh một việc, đại khái chính là Thẩm Lãng cùng Phù Đồ Sơn, Doanh Quảng lưỡng bại câu thương, thậm chí đồng quy vu tận.

Liêm Thân Vương nói: "Doanh thân vương, ngươi có cái gì muốn cùng ta nói sao?"

Hắn ý tứ phi thường minh bạch, bây giờ các ngươi Nộ Triều thành đại chiến thất bại, có phải là cần thiết cùng chúng ta Đại Viêm đế quốc một lần nữa đàm phán một vài thứ a? Ví dụ như phóng xuất ra một loại nào đó chính trị thỏa hiệp tín hiệu?

Doanh Quảng nói: "Không có cái gì có thể nói."

Thậm chí, hắn liền đối đế quốc Mẫn Quận Vương hi sinh đều không có bất kỳ cái gì biểu thị ai điếu, lộ ra ngạo mạn cực hạn.

"Vậy tại hạ cáo từ." Liêm Thân Vương nói.

Sau đó, hắn trực tiếp cưỡi lên tuyết điêu, mang theo khâm sai sứ đoàn rời đi đen tòa thành, hướng phía phía bắc mà đi.

… … … …

Cự hình thượng cổ di tích bên trong, vẫn như cũ là cái kia vòng xoáy năng lượng trước mặt.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nhìn chằm chằm cái này lấp lóe nhấp nhô vòng xoáy, vòng xoáy này một mặt khác chính là Kim Cương phong thượng cổ di tích, Căng Quân mấy vạn người liền bị vây ở bên trong.

"Thẩm Lãng trốn về Nộ Triều thành, bắn một chi Long chi hối, chúng ta mười vạn liên quân chết một nửa, hạm đội của chúng ta cũng tổn thất một nửa, Ngô trưởng lão, Doanh Vô Khuyết, đế quốc Mẫn Quận Vương đều xong."

Phù Đồ Sơn chi chủ gương mặt bỗng nhiên giật mạnh, hắn đã nghe Ngô Tuyệt báo cáo qua, lúc này lại nghe Doanh Quảng nói một lần, lập tức nhắm hai mắt lại, quả thực đau thấu tim gan.

"Thẩm Lãng kẻ này, lợi hại, lợi hại, lợi hại..." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Doanh Quảng huynh, lúc ấy Khương Ly nếu như giống hắn như vậy vô sỉ ngoan độc, sẽ còn thua sao?"

Doanh Quảng nói: "Trí gần như yêu bộ óc, vô địch thiên hạ võ công, có lẽ chỉ có thể chọn lựa đồng dạng, Khương Ly nếu là ác độc như vậy vô sỉ, cũng sẽ không có như thế tu vi, lại càng không có cái này danh vọng."

Phù Đồ Sơn chi chủ lại sâu sắc hít một hơi, thậm chí cảm giác hút vào trong phổi không khí đều là băng lãnh cắt người.

Mười vạn người, tổn thất năm vạn, cả chi hạm đội tổn thất một nửa.

Dù là đối với tài đại khí thô Phù Đồ Sơn đến nói, cũng làm cho người vô cùng chi tâm đau a.

"Đi qua liền đã trôi qua, trọng yếu nhất chính là tiếp xuống làm sao bây giờ." Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng là cưỡi một cái phi thường đặc thù phi hành thú rời đi Kim Cương phong thượng cổ di tích, cái kia lối ra hẳn là ngay tại Kim Cương phong chung quanh vài trăm dặm, bởi vì Thẩm Lãng thể lực quá yếu, vượt qua khoảng cách ba trăm dặm hắn liền đi không được rồi. Hơn nữa chỉ có một mình hắn đi ra, vậy liền hoàn toàn chứng minh một điểm, hắn thông đạo rời đi phi thường đặc thù, những người khác không cách nào đi qua. Vì lẽ đó Căng Quân chờ mấy vạn người hẳn là còn tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong."

Ở đây mấy người gật đầu.

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Dựa theo Thẩm Lãng tính cách, nhất định sẽ nghĩ biện pháp tới cứu Căng Quân ra ngoài, nhất định sẽ!"

Doanh Quảng nói: "Mấu chốt là hắn dùng loại nào phương thức cứu vớt Căng Quân bọn hắn đi ra."

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Không quản loại nào phương thức, hắn đều phải tự mình đến, bởi vì chỉ có hắn mới có thể ra vào những này thượng cổ di tích, cũng chỉ có hắn mới có thể mở ra những này thượng cổ di tích cửa ra vào. Đối với chúng ta trọng yếu nhất chỉ có một việc tình, một lần nữa bắt hắn."

Điểm này đã nhất là trọng yếu, hiện tại Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn đều ở vào tương đối nguy hiểm cục diện, bởi vì Đại Viêm đế quốc đã biết rõ Thẩm Lãng đào thoát, vì lẽ đó đã không có năng lực lại phát bắn Long chi hối, cũng không còn cách nào đối Đại Viêm đế quốc tiến hành chiến lược uy hiếp.

"Hiện tại tất cả mọi thứ đều không trọng yếu, chết trận năm vạn người không trọng yếu, mất đi cái kia nửa chi hạm đội cũng không trọng yếu." Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Không quản là bị giết vẫn là bị bắt Ngô trưởng lão, còn có Doanh Vô Khuyết hết thảy đều không trọng yếu! Bắt lấy Thẩm Lãng, mới là trọng yếu nhất."

"Bất kể bất cứ giá nào, đều muốn bắt lấy Thẩm Lãng."

"Kim Cương phong bên ngoài, cơ hồ bố trí trọng binh. Triệt để điều tra Kim Cương phong phụ cận trong ba trăm dặm tất cả khu vực, nhất thiết phải tìm tới Thẩm Lãng thoát đi cái kia lối ra, sau đó tiếp tục điều động bệnh nặng bố trí."

"Giám thị mặt biển, giám thị không trung, một khi phát hiện Thẩm Lãng tung tích, lập tức báo cáo."

"Ta hiện tại ngược lại là rất muốn biết rõ, Thẩm Lãng đến tột cùng biết dùng thủ đoạn gì cứu vớt Căng Quân?"

… … …

Vẻn vẹn trong vòng hai ngày, Phù Đồ Sơn người liền đã phát hiện cái kia cửa ra vào, chính là Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu cái kia lối ra.

Quả nhiên là phi thường ẩn nấp a, nhìn qua quả thực cùng bình thường mặt đất nham thạch giống nhau như đúc a.

Phù Đồ Sơn chi chủ hạ lệnh: "Điều động ba trăm tên đặc chủng võ sĩ, một vạn danh địa ngục quân đoàn, phòng thủ bí mật này cửa ra vào, hơn nữa triệt để mai phục tại dưới mặt đất."

"Phải!"

Nộ Triều thành chiến kết thúc về sau, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chẳng những không có triệt binh, ngược lại càng thêm an bài trọng binh, phủ kín ở Kim Cương phong di tích ba cái cửa ra vào, bộ hạ thiên la địa võng.

Đón lấy, Doanh Quảng lại truyền đạt ý chỉ.

"Đại quân tập kết, tùy thời chuẩn bị tiến đánh Ngô Sở Việt Tam quốc."

"Để Thái tử Doanh Vô Minh trở về, chuẩn bị chỉ huy đối Ngô Sở Việt Tam quốc đại chiến."

Theo Doanh Quảng ra lệnh một tiếng, mấy trăm con tuyết điêu kỵ sĩ nhanh chóng tràn ra, hướng phía bốn phương tám hướng bay đi.

Một bộ phận người đi Phù Đồ Sơn tập kết quân đội, một bộ phận người đi Tân Càn vương quốc truyền đạt Doanh Quảng ý chỉ, tập kết đại quân, một bộ phận người bay hướng Viêm kinh, để Thái tử Doanh Vô Minh trở về.

… … …

Theo Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chi chủ ý chỉ một cái.

Thiên hạ lại một lần nữa gió nổi mây phun, mới vừa cùng bình hơn nửa năm Ngô Sở Việt Tam quốc, lại một lần nữa không khí chiến tranh dày đặc.

Đương nhiên, Tân Càn vương quốc không có Đại Viêm đế quốc ngưu bức như vậy, không cách nào trực tiếp xuất động trăm vạn đại quân, trực tiếp vây quanh Ngô Sở Việt Tam quốc, mấy đường đại quân xuất kích.

Nhưng là Tân Càn vương quốc lại có số lượng kinh người địa ngục quân đoàn, còn có nhiều loại thượng cổ vũ khí trang bị.

Đại Viêm đế quốc giống như là một đầu Cự Long, lúc khai chiến kinh thiên động địa, thanh thế kinh thiên.

Mà Tân Càn vương quốc tựa như là một con rắn độc, một khi khai chiến cam đoan nháy mắt tập kích, trực tiếp chính là diệt quốc chiến.

Thậm chí Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn đại quân tập kết đều là vô thanh vô tức, ngươi thậm chí đều không thể biết rõ bọn hắn lúc nào tập kết hoàn tất, cũng không biết bọn hắn lúc nào sẽ nháy mắt xuất kích, thậm chí không biết bọn hắn muốn tiến đánh chính là cái nào quốc gia.

Hai mươi tám tháng mười một, Tân Càn vương quốc Thái tử Doanh Vô Minh rời đi Viêm kinh, trở về Càn Kinh!

Trước khi rời đi, Doanh Vô Minh cử hành một lần yến hội, lại một lần nữa công khai biểu thị, Tân Càn vương quốc vĩnh viễn hiệu trung với Đại Viêm đế quốc, thiên hạ chỉ có một cái Đại Viêm vương triều, chỉ có một cái Hoàng đế bệ hạ.

Nhưng mà Doanh Vô Minh trở về Tân Càn vương quốc về sau, liền trực tiếp đã mất đi tất cả bóng dáng.

Tin tức này càng để cho người bất an.

Ngay sau đó, rất nhiều mịt mờ tình báo truyền ra, Tân Càn vương quốc quân đội, Phù Đồ Sơn quân đội, tập kết đến càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Điệu bộ này phảng phất chuẩn bị một trận diệt quốc chiến, chỉ là không biết muốn diệt vong cụ thể là cái nào quốc gia.

Ngô quốc, Sở quốc, vẫn là Việt Quốc?

… … … … …

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn đã tại Kim Cương phong bên ngoài an bài thiên la địa võng.

Hiện tại không chỉ là Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ phi thường tò mò Thẩm Lãng đến tột cùng biết dùng thủ đoạn gì cứu vớt Căng Quân bọn người.

Ba cái kia cửa ra vào đều đã an bài trọng binh, liền đợi đến Thẩm Lãng đi tự chui đầu vào lưới.

Hơn nữa Căng Quân dưới trướng thế nhưng là có hết mấy vạn người, một khi rời đi Kim Cương phong thượng cổ di tích, đây chính là trùng trùng điệp điệp, Thẩm Lãng cũng không thể chứa một cái túi bí mật mang đi.

Nguyên bản còn cảm thấy Nộ Triều thành bên này đại chiến vừa kết thúc, Phù Đồ Sơn liền sẽ lui binh, nhưng không nghĩ tới chẳng những không có, ngược lại tăng binh Kim Cương phong.

Bây giờ xem ra, Thẩm Lãng muốn cứu ra Căng Quân chờ mấy vạn người, hoàn toàn so với lên trời còn khó hơn.

Đứng tại địch nhân góc độ bên trên, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng vắt hết óc, vì Thẩm Lãng nghĩ hết hết thảy biện pháp, sau đó tra để lọt bổ sung, làm ra một đạo lại một đạo phòng ngự.

… … … … … …

Không chỉ là Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ, liền Thẩm Lãng những bộ hạ này, cũng hoàn toàn nghĩ không ra Thẩm Lãng có biện pháp nào cứu vớt Căng Quân.

Trương Xuân Hoa nói: "Phu quân, ta biết ngươi trọng tình. Ta cũng biết Căng Quân cái kia mấy vạn người đối ngươi là trung thành nhất, nhưng là ta không hi vọng ngươi vì bọn họ đặt mình vào nguy hiểm. Ta là một cái tiểu nhân, vì lẽ đó có mấy lời có thể nói đến càng rõ ràng hơn một chút. Căng Quân cái kia mấy vạn người đối với chúng ta đến nói là rất có giá trị, nhưng không có bọn hắn, sự nghiệp của chúng ta cũng có thể tiếp tục."

"Còn có một chút, Căng Quân bọn hắn tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong vô cùng an toàn, hoàn toàn có thể chờ thời gian mấy năm, chờ chúng ta đánh bại Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng về sau, lại đem bọn hắn giải cứu ra." Trương Xuân Hoa lại nói.

Thẩm Lãng nói: "Bọn hắn không có thời gian mấy năm, nhiều lắm là còn có ba tháng thời gian, bởi vì Kim Cương phong thượng cổ di tích năng lượng hạch tâm sắp hao hết, một khi hao hết bên trong liền không có không khí, tất cả mọi người sẽ chết tuyệt. Căng Quân, Lam Bạo, Lan tên điên, Vũ Liệt, còn có mấy tháng lớn Lan Mâu Bảo Bảo."

Trương Xuân Hoa lập tức trầm mặc lại, nàng coi như lại thực tế cũng vô pháp nói ra để cái này mấy vạn người đi chết ngôn ngữ, nhất là bên trong còn có mấy cái hài tử, mà nàng còn chuẩn bị lấy một khi làm xong khoảng thời gian này, liền mang thai sinh Bảo Bảo.

Thẩm Lãng dưới trướng tất cả mọi người tại bày mưu tính kế, nghĩ hết tất cả biện pháp đi nghĩ cách cứu viện Căng Quân, nhưng tất cả kế hoạch toàn bộ đều không thể được.

Không quản cái gì kỳ mưu, không quản cái gì quỷ kế, cuối cùng đều đi hướng tuyệt lộ, đều sẽ xuất hiện nguy hiểm to lớn.

"Bất kể như thế nào, tóm lại chúng ta tuyệt đối sẽ không nhường ngươi lại đặt mình vào nguy hiểm." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng cười nói: "Yên tâm, sẽ không."

… … … … … …

Hắc Thủy Đài Ngô U quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt nói: "Bệ hạ, Tân Càn vương quốc đã tập kết vượt qua ba mươi năm vạn đại quân, trong đó bao quát tương đương số lượng địa ngục quân đoàn. Phù Đồ Sơn cũng tập kết kinh người số lượng quân đoàn đặc thù, nhưng là cụ thể mục tiêu công kích không rõ, không biết là Ngô quốc, vẫn là Sở quốc, lại hoặc là Việt Quốc. Bởi vì chúng ta tại Tân Càn vương quốc gián điệp rất ít, tại Phù Đồ Sơn càng là không có. Nhưng là ta cảm thấy Sở quốc nguy hiểm nhất, bởi vì nó cùng Phù Đồ Sơn, Tân Càn vương quốc đều giáp giới."

Lan Phong tướng quân nói: "Căn cứ chúng ta diễn thử, một khi Tân Càn vương quốc khai chiến, có thể sẽ dùng tiến công chớp nhoáng trực tiếp diệt đi Sở quốc vương đô, thế sét đánh không kịp bưng tai, dạng này mới có thể cho chúng ta, cho toàn bộ thiên hạ mang đến to lớn chấn nhiếp."

Bây giờ tại thiên hạ người xem ra, nhất là tại Nộ Triều thành tất cả mọi người nhìn lại, Thẩm Lãng khẳng định đứng trước áp lực cực lớn.

Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng vừa mới gặp tổn thất thật lớn, tổn thất mấy vạn người, còn chết một cái Doanh Vô Khuyết, tổn thất Ngô trưởng lão, khẳng định sẽ điên cuồng phản công trả thù.

Bây giờ Thẩm Lãng chẳng những muốn cứu vớt Căng Quân, còn muốn bảo hộ Ngô Sở Việt Tam quốc, căn bản là bất lực.

Hơn nữa tại Tân Càn vương quốc hữu tâm thao túng phía dưới, thiên hạ dư luận đã bắt đầu lên men.

Vô số người cũng đã biết rõ, Căng Quân chờ mấy vạn người lúc này liền bị vây ở Kim Cương phong bên trong , chờ đợi lấy Thẩm Lãng cứu vớt. Những người này là trung thành nhất tại Thẩm Lãng, ngày đó Thẩm Lãng thân phận vạch trần thời điểm, bọn hắn không xa vạn dặm tới trước hiệu trung Thẩm Lãng, về sau lại cùng Căng Quân xuất sinh nhập tử, vì Thẩm Lãng ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết.

Nếu như Thẩm Lãng vứt bỏ bọn hắn không quản, vậy liền không xứng trở thành Đại Càn đế chủ, liền không xứng đáng đến người trong thiên hạ hiệu trung.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, cái này dư luận chiến hẳn là Tân Càn Thái tử Doanh Vô Minh chỉ huy, hắn cực kỳ am hiểu điểm này.

Tin tức truyền bá đến tốc độ thật nhanh, hơn nữa toàn bộ dùng đồng tình Thẩm Lãng một phương giọng điệu, nói Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong những người kia là cỡ nào đáng thương, cỡ nào trung thành, thậm chí còn có mấy ngàn đứa bé. Nếu như Thẩm Lãng không đi cứu vớt bọn họ, bọn hắn liền muốn triệt để chết ở bên trong.

Một bên dùng dư luận thế công, một bên tập kết đại quân, tùy thời chuẩn bị tiến đánh Ngô Sở Việt Tam quốc, hơn nữa bày ra một bộ tiến công chớp nhoáng tư thế, phảng phất chỉ cần bọn hắn nguyện ý, dễ như trở bàn tay liền có thể đánh xuống Ngô Sở Việt Tam quốc bất kỳ một cái nào vương đô.

Trong lúc nhất thời, thiên hạ vô số người ánh mắt lại ngưng tụ tại Nộ Triều thành, ngưng tụ tại Thẩm Lãng trên thân.

Đối mặt Doanh Quảng phụ tử phản công, đối mặt trận nguy cơ này, Thẩm Lãng phải làm thế nào ứng đối?

… … … … …

"Rốt cục có chút thiên hạ đánh cờ cảm giác." Thẩm Lãng cười nói: "Doanh Quảng phụ tử xuống hai bước cờ, một nam một bắc."

Phía bắc cái kia bước cờ, chính là Phù Đồ Sơn cùng Doanh Vô Minh đại quân đối Ngô Sở Việt Tam quốc bảo trì to lớn uy hiếp, tùy thời chuẩn bị tiến công chớp nhoáng, diệt đi trong đó một nước thủ đô.

Phía nam nước cờ này, chính là vây khốn Kim Cương phong bên trong Căng Quân.

Địch nhân cái này hai bước cờ, chỉ cần Thẩm Lãng thua một cái phương hướng, vậy hắn thần thoại liền tan vỡ, hơn nữa phải thừa nhận không cách nào lường được tổn thất.

Căng Quân mấy vạn người chết đi? Thẩm Lãng không thể thừa nhận.

Ngô Sở Việt Tam quốc cái nào đó vương đô, trực tiếp hủy diệt? Thẩm Lãng cũng vô pháp tiếp nhận.

"Mục tiêu của bọn hắn rất đơn giản, chính là bức ta xuất hiện, để ta lại một lần nữa trở thành Phù Đồ Sơn tù binh, tiếp tục vì bọn họ phát xạ Long chi hối, bảo trì chiến lược lực uy hiếp." Thẩm Lãng nói.

Dưới mắt phát triển cục diện, trước đó Thẩm Lãng cùng Ninh Nguyên Hiến liền đã tán gẫu qua, cơ hồ giống nhau như đúc.

"Bệ hạ, thời gian của chúng ta không nhiều lắm." Trương Xung nói: "Việt Vương bệ hạ để ta mang đến một câu, thời khắc tất yếu, hắn có thể làm ra cái gì hi sinh, có thể đem Việt Quốc Thượng thư đài cùng Xu Mật viện chuyển dời đến Nộ Triều thành đến."

Sở quốc Thái tử thái phó Lý Huyền Kỳ nói: "Sở Vương bệ hạ cũng cho ta mang đến một câu, thời khắc tất yếu, hắn cũng có thể làm ra cái gì hi sinh, dù sao Sở quốc vương đô đã luân hãm qua một lần, lại luân hãm một lần cũng không có quan hệ."

Ngô quốc Xu Mật Sứ Ngô Trực nói: "Ngô Vương bệ hạ cũng cho ta mang đến một câu, thời khắc tất yếu, hắn cũng có thể làm ra cái gì hi sinh, Ngô quốc vương đô dân chúng đào vong vô số, coi như luân hãm cũng không có quan hệ."

Cái này ba quốc gia quân vương tỏ thái độ đều để người vô cùng cảm động, bọn hắn tuyệt đối không nguyện ý bởi vì mình mà làm cho Thẩm Lãng lâm vào bị động, thậm chí lâm vào hiểm cảnh.

Hiện tại tư thế, Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn chính là đem Ngô Sở Việt Tam quốc trở thành con tin, bức hiếp Thẩm Lãng thỏa hiệp.

Mà ba vị này quốc vương, tình nguyện chết một lần, cũng không nguyện ý trở thành cái này con tin, từ vừa mới bắt đầu liền không thiếu khuyết cá chết lưới rách quyết tâm.

Thẩm Lãng cười nói: "Không đến mức, không đến mức."

… … … … …

Mùng năm tháng mười hai, Thẩm Lãng điều động sứ giả tiến về Hắc Thạch đảo tòa thành lớn.

"Ta chính là Đại Càn đế quốc sứ thần, bái kiến Nhâm tông chủ, bái kiến Doanh thân vương."

Doanh Quảng thản nhiên nói: "Quý sứ họ Thập tên ai?"

Sứ giả nói: "Tại hạ Chúc Văn Hoa."

Doanh Quảng chưa nghe nói qua cái tên này, bởi vì Chúc Văn Hoa đối với hắn mà nói đúng là một tiểu nhân vật, lập tức bên cạnh lập tức có người nói nhỏ, nói ra Chúc Văn Hoa nội tình.

Doanh Quảng kinh ngạc, cái này Chúc Văn Hoa vậy mà là

Thẩm Lãng địch nhân, thậm chí còn có thù giết cha, thậm chí cái này Chúc Văn Hoa vẫn là Thẩm Lãng cắt xén đi, mà bây giờ vậy mà trở thành Đại Càn đế quốc sứ giả?

Chúc Văn Hoa nói: "Ta là Việt thần, đảm nhiệm Hồng Lư tự khanh. Thẩm Lãng bệ hạ cần một sứ giả, Việt Vương bệ hạ tiến cử ta, ta đã bị thế đi, tính mệnh nhất là ti tiện, cũng không có chút giá trị, vì lẽ đó liền từ ta bỏ ra dùng."

Ý tứ này phi thường rõ ràng, nếu như là một cái phi thường có giá trị sứ thần, nói không chừng trực tiếp liền bị Phù Đồ Sơn giam xuống tới.

Doanh Quảng nói: "Nói, Thẩm Lãng có lời gì?"

Chúc Văn Hoa nói: "Nhà ta bệ hạ để ta chuyển cáo Doanh thân vương, mời các ngươi tại hai mươi chín tháng mười hai trước đó vô điều kiện từ Kim Cương phong chung quanh rút quân, Căng Quân chờ mấy vạn người từ bên trong lúc rời đi, các ngươi khó lường điều động quân đội ngăn cản hoặc là theo dõi, nếu không đem đụng phải hủy diệt tính đả kích, đừng trách là không nói trước."

"Hai mươi chín tháng mười hai, từ Kim Cương phong triệt binh, giải trừ đối Căng Quân mấy vạn người vây quanh?" Doanh Quảng nói: "Là ý tứ này sao?"

"Phải!" Chúc Văn Hoa nói.

Doanh Quảng nói: "Nếu như chúng ta không triệt binh, không phóng thích Căng Quân mấy vạn người, liền muốn đối với chúng ta tiến hành hủy diệt tính đả kích, xin hỏi là thế nào hủy diệt tính đả kích đâu? Nếu như ta không có nhớ lầm, Thẩm Lãng trong tay chỉ có một chi Long chi hối, là dùng đến bảo hộ Nộ Triều thành, không có khả năng dùng nữa."

Chúc Văn Hoa nói: "Đây là cơ mật, không phải ta bực này ti tiện thần tử có thể biết đến. Nhưng là ta biết, Thẩm Lãng bệ hạ trước đó phát ra tất cả uy hiếp, đều đã trở thành sự thật, nhà ta bệ hạ xưa nay không làm không nói đe doạ."

Doanh Quảng nói: "Hai mươi chín tháng mười hai đúng không?"

Chúc Văn Hoa nói: "Đúng."

Doanh Quảng nói: "Cái kia cũng xin ngươi nhắn dùm Thẩm Lãng, tại hai mươi chín tháng mười hai trước đó, mời hắn vô điều kiện xuất hiện tại trước mặt của chúng ta, mang theo còn lại chi kia Long chi hối đi vào đen tòa thành, một lần nữa trở thành tù binh của chúng ta. Nếu không chúng ta sẽ đối Ngô Sở Việt Tam quốc bất luận cái gì một tòa thành thị tiến hành hủy diệt tính đả kích, đừng trách là không nói trước."

Chúc Văn Hoa nói: "Ta sẽ đi chuyển cáo bệ hạ, nếu như không có những lời khác, lại hoặc là các ngươi không có ý định giam, hoặc là giết chết ta, hoặc là làm nhục tra tấn ta, ta liền phải trở về phục mệnh."

Doanh Quảng nói: "Mời!"

Chúc Văn Hoa rời đi Hắc Thạch đảo tòa thành lớn, ngồi một cái tuyết điêu rời đi Bắc thượng, trở về Nộ Triều thành.

Nộ Triều thành cũng có tuyết điêu rồi?

Tổng cộng có mười mấy con tả hữu, cũng là bên trên một trận đại chiến chiến lợi phẩm. Long chi hối lúc nổ, rất nhiều tuyết điêu khoảng cách đến rất xa, nhưng là cũng nhao nhao thụ thương ngã xuống, cuối cùng chỉ có mười mấy con được cứu trở về.

… … … … …

Vì cho Thẩm Lãng chế tạo cường đại dư luận áp lực.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn lập tức công khai lần này đàm phán, thậm chí dùng tuyết điêu kỵ sĩ truyền tống thiên hạ.

Tất cả mọi người biết rõ, Thẩm Lãng lại nói dọa.

Hai mươi chín tháng mười hai, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn nhất định phải từ Kim Cương phong lui binh, giải trừ đối Căng Quân mấy vạn người vây khốn, nếu không đem cho hủy diệt tính đả kích, đừng trách là không nói trước.

Tại Tân Càn vương quốc lẫn lộn dưới, cái này dư luận càng ngày càng nghiêm trọng.

Tất cả mọi người đang chờ đợi hai mươi chín tháng mười hai ngày này, nếu như Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn đến lúc đó không lui binh, mà Thẩm Lãng lại vô năng ra sức, vậy hắn liền thân bại danh liệt, trở thành ba hoa chích choè khoác lác hạng người.

… … … … …

Mùng bảy tháng mười hai, Chúc Văn Hoa trở về Nộ Triều thành.

"Bệ hạ, Doanh Quảng nói hai mươi chín tháng mười hai, như ngài không mang theo Long chi hối xuất hiện ở trước mặt của hắn một lần nữa trở thành Phù Đồ Sơn tù binh, cái kia Tân Càn vương quốc đại quân liền sẽ ngẫu nhiên diệt đi Ngô Sở Việt Tam quốc bất luận cái gì một tòa thành thị."

Thẩm Lãng nói: "Hai mươi chín tháng mười hai đúng không? Còn có hai mươi hai ngày, thật sự là chờ mong a!"

Đại Càn đế quốc Thượng thư đài lâm thời Tể tướng Sách Huyền muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn mở miệng nói: "Bệ hạ, cái này. . . Cái này quá mạo hiểm, một khi hai mươi chín tháng mười hai đến, ngài nếu không có thực hiện lời hứa, vậy đối ngài uy nghiêm chính là hủy diệt tính đả kích. Đại Càn đế chủ, miệng vàng lời ngọc, một câu định càn khôn, việc này liên quan toàn bộ Đại Càn đế quốc uy nghiêm."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

Sách Huyền lại nói: "Ta vô ý điều tra đế quốc cơ mật, nhưng bây giờ toàn bộ thiên hạ đều đang đồn nói, chúng ta chỉ còn lại một chi Long chi hối đúng không?"

Thẩm Lãng luôn luôn lấy không cười cười, xác thực không sai, hắn xác thực chỉ có một chi Long chi hối, hơn nữa cũng tuyệt đối không thể lại phát xạ.

Sách Huyền nói: "Mà chi này Long chi hối là vì bảo hộ Nộ Triều thành, tuyệt đối không có khả năng phát xạ. Vì lẽ đó bệ hạ đến lúc đó như thế nào thực hiện lời hứa của mình, đối Tân Càn vương quốc tiến hành một trận hủy diệt tính đả kích đâu? Hơn nữa tại lão thần xem ra, trận này hủy diệt tính đả kích nhất định phải cấp bậc rất cao, tuyệt đối không thể thua kém Long chi hối, nếu không không cách nào mang đến lực uy hiếp, không phải sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, nhất định phải là uy lực kinh người hủy diệt đả kích."

Sách Huyền nói: "Bệ hạ tất nhiên đã tính trước, cái kia thần liền rửa mắt mà đợi."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 542: Viêm Kinh Lớn Gian Tình! Siêu Viễn Trình Nổ Hạt Nhân!

"Yêu Nhi, ngươi đánh không lại Doanh Vô Minh?" Thẩm Lãng hỏi.

Cừu Yêu Nhi gật đầu nói: "Đúng, ta đánh không lại hắn."

Tại sao chổi đại va chạm cái kia trong hố trời Thẩm Lãng bị bắt cố nhiên là tại kế hoạch bên trong, nhưng Cừu Yêu Nhi cùng Doanh Vô Minh chiến đấu cũng là thật toàn lực ứng phó, kết quả nàng hay là thua.

Liền như là Doanh Vô Minh nói như vậy, Cừu Yêu Nhi có hết thảy hắn đều có, Cừu Yêu Nhi không có hắn cũng có.

Doanh Vô Minh là Khương Ly duy nhất đệ tử đích truyền, ngưu bức nhất huyết mạch hắn có, ngưu bức nhất thượng cổ trang bị hắn cũng có, ngưu bức nhất thượng cổ điển tịch hắn vẫn như cũ có.

Vì lẽ đó Cừu Yêu Nhi đánh không lại hắn rất bình thường.

Thẩm Lãng vuốt vuốt trong tay thượng cổ vương giới, thậm chí trực tiếp hái xuống, sau đó muốn bọc tại Cừu Yêu Nhi trên ngón tay.

"Ngươi chớ làm loạn." Cừu Yêu Nhi nói.

Thẩm Lãng cầm lấy Cừu Yêu Nhi tay, phía trên rỗng tuếch, liền một cái bình thường nhất chiếc nhẫn đều không có, Thẩm Lãng đem hắn bỏ vào trong miệng, nhẹ nhàng cắn xé.

"Yêu Nhi, ngươi nói ta đánh thắng được Doanh Vô Minh sao?" Thẩm Lãng bỗng nhiên nói.

Cừu Yêu Nhi quay đầu, nhìn qua Thẩm Lãng thật lâu nói: "Ngươi nghiêm túc?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói ta như thế nào mới có thể đánh thắng được Doanh Vô Minh đâu? Quang minh chính đại, đơn đả độc đấu đánh bại hắn đâu? Có hay không khả năng này đâu?"

Cừu Yêu Nhi suy nghĩ cực kỳ lâu, Thẩm Lãng cho là nàng sẽ nói ra một chút châm chọc chi ngôn, nhưng không nghĩ tới Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi quả nhiên cùng tất cả mọi người không giống, tay trói gà không chặt liền muốn đánh bại một tên cường đại đến cực hạn địch nhân, thậm chí ngươi liền hắn đến tột cùng mạnh bao nhiêu cũng không biết."

Thẩm Lãng cười nói: "Còn không phải sao, nhưng là làm người cũng nên có lý tưởng nha, vạn nhất thực hiện đâu."

Thời gian rất lâu bên trong, Thẩm Lãng trong đầu vẫn luôn đang suy nghĩ một vấn đề.

Như thế nào tại thời gian ngắn nhất bên trong đánh bại Tân Càn vương quốc.

Trực tiếp điều Ngô Sở Việt Tam quốc sức dân, huấn luyện lính mới, sau đó bắc phạt giết vào Tân Càn vương quốc?

Đây là hạ hạ sách.

Tương lai hắn có lẽ sẽ bắc phạt, nhưng mục tiêu hắn là Đại Viêm đế quốc. Tân Càn vương quốc vốn là Đại Càn đế quốc nguyên lai một bộ phận, nơi đó rất nhiều quan viên, rất nhiều con dân đối

Đại Càn đế quốc còn có trí nhớ khắc sâu, đối Khương Ly tình cảm cũng vẫn còn ở đó.

Ninh Nguyên Hiến nhiều lần nói qua, Tân Càn vương quốc quan viên cùng con dân đối Thẩm Lãng tình cảm phi thường phức tạp, tràn đầy đồng tình, thậm chí còn có một chút tình cảm, nhưng là lại kính nhi viễn chi, bọn hắn sợ hãi chiến tranh, không hi vọng cải biến hiện trạng.

Vì lẽ đó, nếu như hỏi bọn hắn trong lòng đối với người nào càng tràn ngập tình cảm, vậy khẳng định là Khương Ly nhất hệ.

Nhưng nếu như hỏi Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng phụ tử, bọn hắn chọn hiệu trung ai? Bọn hắn chọn Doanh Quảng phụ tử.

Thẩm Lãng rất sớm trước kia cũng đã nói, hắn đối cướp đoạt thiên hạ, quân lâm thiên hạ không có bất kỳ cái gì hứng thú, hắn mục tiêu duy nhất chính là thiên hạ không thù.

Bây giờ cừu nhân của hắn danh sách đã không có mấy cái tên, Doanh Quảng phụ tử, Phù Đồ Sơn chi chủ, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế.

Diệt Doanh Quảng phụ tử, chẳng những có thể báo thù rửa hận, càng là giải quyết Tân Càn vương quốc biện pháp tốt nhất.

Đầu tiên, Tân Càn vương quốc cùng quan viên cùng bách tính đối Đại Viêm đế quốc là tràn ngập cừu hận, bởi vì hai mươi mấy năm trước Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau, Đại Viêm đế quốc quân đội liền biến thành súc sinh, tại Đại Càn đế quốc thổ địa bên trên giày xéo hơn nửa năm thời gian, giết trăm vạn người, chà đạp mấy trăm vạn nữ tử, cơ hồ mọi nhà huyết lệ.

Cho nên làm Doanh Quảng phụ tử tỏ thái độ muốn thoát ly Đại Viêm đế quốc thời điểm, Tân Càn vương quốc dân chúng cùng quan viên lộ ra phi thường bình tĩnh.

Như vậy chỉ cần đánh bại Doanh Quảng phụ tử, Tân Càn vương quốc quan viên cùng con dân cơ hồ không có chút nào lựa chọn, chỉ có thể hiệu trung Thẩm Lãng.

Giết Doanh Quảng Thẩm Lãng đã thiết hạ độc kế, chính là con kia trứng rồng, bên trong chứa đáng sợ tính phóng xạ vật chất, quanh năm suốt tháng phóng xạ phía dưới, Doanh Quảng thân thể đã lại nhận trí mạng đả kích.

Nhưng như thế nào giết Doanh Vô Minh?

Nhất là quang minh chính đại đánh bại Doanh Vô Minh, đúng là ý nghĩ hão huyền.

Nhưng Thẩm Lãng vẫn luôn là dạng này thiên mã hành không, hắn xưa nay không quản có thể làm được hay không, đều là trước thiết lập một mục tiêu, sau đó nghĩ hết tất cả biện pháp đi thực hiện hắn, thậm chí hoàn toàn không từ thủ đoạn.

Đương nhiên hắn hiện tại hoàn toàn là thúc thủ vô sách, thậm chí liền một chút xíu phương hướng đều không có.

Đương nhiên, cũng không thể nói không có một chút xíu phương hướng, chỉ có thể nói có mơ hồ phương hướng, nhưng là thông hướng cái phương hướng này con đường một vùng tăm tối.

"Bệ hạ, có người bí mật tới chơi." Trương Xuân Hoa trực tiếp tiến vào gian phòng, sau đó nhìn về phía Cừu Yêu Nhi ánh mắt tràn đầy đố kỵ.

Thẩm Lãng từ trên giường, tiến vào thùng tắm tắm rửa thay quần áo, Trương Xuân Hoa theo sau vì Thẩm Lãng tắm rửa, đổi lại hoàn toàn mới bào phục.

"Bệ hạ, cái này tới chơi khách nhân, ngươi chắc chắn nghĩ không ra là ai." Trương Xuân Hoa một bên vì Thẩm Lãng chải tóc vừa nói, sau đó lại nhịn không được tại môi hắn bên trên hôn một hồi lâu, lộ ra phi thường thần thần bí bí.

Là người kia bí mật tới chơi sẽ để cho Trương Xuân Hoa loại thái độ này?

Thẩm Lãng nói: "Là Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương đúng không?"

Lập tức, Trương Xuân Hoa ngây người, nhìn qua Thẩm Lãng trọn vẹn một hồi lâu, trực tiếp ngồi tại trên đùi của hắn dịu dàng nói: "Ngươi lại nhường động tình, xin hỏi ngươi vẫn được sao? Ta có chút suy nghĩ."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không được, vừa rồi ngươi Cừu Yêu Nhi tỷ tỷ trọn vẹn giày vò ta ba lần."

Nằm ở trên giường Cừu Yêu Nhi lật ra một cái liếc mắt, đem khuôn mặt chuyển tới một bên, dáng người ma quỷ đưa lưng về phía Thẩm Lãng, cái này nam nhân khoác lác thật đúng là không làm bản nháp.

...

Đế quốc Liêm Thân Vương rời đi nam bộ hải vực đen tòa thành về sau, cũng không có lập tức trở về Viêm kinh, mà là bí mật đến thăm Nộ Triều thành.

"Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta rốt cục lại một lần nữa gặp mặt, đã cách nhiều năm, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a." Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương cười nói.

Thẩm Lãng trong đầu không khỏi nhớ lại thật lâu, lúc này mới nhớ lại cùng Liêm Thân Vương ở nơi nào gặp qua, đây thật là mấy năm trước sự tình, chính là lão Sở Vương cùng Việt Vương Ninh Nguyên Hiến biên cảnh cùng đi săn thời điểm, lúc ấy đế quốc Liêm Thân Vương ngay tại, bất quá khi đó Thẩm Lãng chỉ là một cái vô danh tiểu tốt mà thôi, Liêm Thân Vương liền con mắt đều không có nhìn qua.

Thẩm Lãng nói: "Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ Thân vương điện hạ, huynh trưởng của ta Vân Mộng Trạch như thế nào?"

Liêm Thân Vương nói: "Loại chuyện này ngươi nên biết, hắn cùng ngươi quan hệ quá mật thiết, khẳng định phải nhận lớn nhất liên luỵ, ta chỉ có thể nói hắn còn sống."

Thẩm Lãng trái tim có chút co quắp một trận, nhưng là rất mau đem ý nghĩ này để tại một bên, bởi vì chuyện này hiện tại không thể đàm luận, sẽ để cho hắn rất bị động.

Cũng khó trách Trương Xuân Hoa hội thần bí hề hề biểu lộ, bởi vì đế quốc Liêm Thân Vương đến xác thực phi thường để người kinh ngạc , theo nói Đại Viêm đế quốc cùng Thẩm Lãng hoàn toàn không đội trời chung, song phương lại có chuyện gì đáng nói?

Liêm Thân Vương nói: "Mẫn Quận Vương đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Chết rồi, Long chi hối lúc nổ, trực tiếp liền chết."

"Nha." Liêm Thân Vương nhẹ gật đầu, sau đó bưng lên một ly trà uống vào, không còn có nhấc lên Mẫn Quận Vương người này, phảng phất chết chỉ là một cái không có ý nghĩa người.

"Nói đến ta giống hay không sao chổi a?" Liêm Thân Vương cười nói: "Thiên Việt thành đại quyết chiến trước đó, ta cũng đi bái phỏng Thiên Việt thành, thấy lúc ấy Thông Thiên tự xuất gia qua Việt Vương, kết quả Việt Vương cùng Chúc Hồng Tuyết đại bại. Về sau ta lại đi bái phỏng qua Ngô Vương, muốn bức bách hắn thỏa hiệp, kết quả Ngô Vương đại khai sát giới, đem nội các giết đến sạch sẽ. Lần này Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân muốn tới tiến đánh ngươi Nộ Triều thành, ta lại đi bái phỏng, kết quả Ngô trưởng lão cùng Doanh Vô Khuyết chết trận."

Thẩm Lãng nói: "Liêm Thân Vương, vậy đại khái càng thêm phù hợp ngài tâm ý đi, Viêm kinh chắc chắn phi thường vui lòng nhìn thấy Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân chiến bại."

Liêm Thân Vương nói: "Cũng không thể nói chiến bại, bởi vì bọn họ sức chiến đấu vẫn là vượt xa ngươi, chỉ bất quá không nghĩ tới ngươi vậy mà từ trong tay bọn họ chạy trốn ra ngoài, đồng thời bắn Long chi hối."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như một trận chiến này, Doanh Vô Khuyết cùng Ngô trưởng lão đại hoạch toàn thắng, giết tuyệt ta Nộ Triều thành, đồng thời bắt làm tù binh cả nhà của ta. Vậy các ngươi Đại Viêm đế quốc sẽ làm sao? Sẽ bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, trực tiếp phát xạ Long chi hối tiêu diệt Ngô trưởng lão cùng Doanh Vô Khuyết quân đội sao?"

Liêm Thân Vương nói: "Ta vẫn luôn tại Phù Đồ Sơn đen tòa thành, chính là làm con tin, mãi cho đến đại chiến kết thúc mới rời khỏi. Ta không đi, bọn hắn cũng không dám hết sức chuyên chú đến tiến đánh Nộ Triều thành."

Thẩm Lãng nói: "Liêm Thân Vương thật đúng là thẳng thắn."

Liêm Thân Vương nói: "Nói đến, ta đứa con trai kia vẫn là thực tế Nộ Triều thành hải vực, cũng là chết tại Long chi hối hạ."

Thẩm Lãng nói: "Chính là Ninh Diễm đã từng gả cái kia biến thái? Hắn lúc ấy cũng tại Ninh Hàn trên tàu chiến chỉ huy làm quan sát viên sao?"

Liêm Thân Vương nói: "Đúng, chính là hắn."

Thẩm Lãng nói: "Hắn chết, ngài đại khái cũng không phải rất thương tâm đi, dù sao hắn để gia tộc của ngài thanh danh nhận lấy làm bẩn."

Liêm Thân Vương lại uống nửa chén trà, không có tiếp câu nói này.

"Thẩm Lãng bệ hạ, trong lòng của ngươi có phải là vẫn cảm thấy chính mình phi thường chính nghĩa vô song?" Liêm Thân Vương bỗng nhiên nói: "Ngươi cảm thấy mình làm hết thảy, đều như là thái dương bình thường quang minh, mà chúng ta Đại Viêm đế quốc thì là tà ác?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Ta không thèm để ý những này, ta vẫn luôn nói qua, mục tiêu của ta chỉ có một cái, thiên hạ không thù. Ta đối trở thành Đông Phương nhân hoàng không có nửa điểm hứng thú, chỉ cần đem cừu nhân trên danh sách người toàn bộ diệt trừ, vậy ta nhiệm vụ liền xem như kết thúc, ta liền muốn đi lãng. . . Dấu vết thiên nhai."

"Người khác nhắc tới câu nói ta không tin, nhưng từ Thẩm Lãng bệ hạ miệng bên trong nói ra, ta hoàn toàn tin tưởng." Liêm Thân Vương nói: "Ngươi thật sự là liền một chút xíu chính trị dã tâm đều không có, nếu không đến bây giờ ngươi cũng sẽ không chỉ nắm giữ một cái Nộ Triều thành, đối Ngô Sở Việt Tam quốc quyền lực hoàn toàn bỏ mặc."

Thẩm Lãng cho Liêm Thân Vương rót đầy chén trà, hỏi: "Liêm Thân Vương, ngài cũng là Đại Viêm đế quốc hạch tâm cao tầng, hơn nữa mẫu thân của ngài vẫn là của ta tổ mẫu muội muội đúng không?"

"Đúng." Liêm Thân Vương nói: "Khương cơ hai họ, vốn là thiên hạ tôn quý nhất dòng họ, chúng ta đời đời kiếp kiếp thông gia, cơ hồ không phân khác biệt, mãi cho đến Khương Ly bệ hạ thế hệ này, hai nhà mới hoàn toàn xé rách."

Thẩm Lãng nói: "Cừu nhân của ta trên danh sách đã không có mấy người, nhưng là còn có một cái mang tính then chốt cừu nhân, ta thậm chí không biết hắn là ai, ngài có thể nói cho ta biết không? Năm đó là ai giết Khương Ly bệ hạ?"

Liêm Thân Vương nói: "Khương Ly bệ hạ, thiên hạ đệ nhất cường giả, mẹ của ngươi thiên hạ đệ nhị cường giả, kết quả song song chết bất đắc kỳ tử, đây là trăm năm qua bí ẩn chưa có lời đáp, ngươi hỏi tới ta? Thật sự là đánh giá cao ta phân lượng."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi cũng không biết?"

Liêm Thân Vương nói: "Thật không biết."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ biết sao?"

Liêm Thân Vương nghĩ một hồi nói: "Bệ hạ hẳn là biết đến, không, hắn khẳng định là biết đến."

Thẩm Lãng nói: "Cái này phiền toái, hắn không có khả năng nói cho ta biết đúng không? Trừ phi ta đánh bại hắn, trừ phi ta giết vào Viêm kinh hoàng cung hắn mới có thể nói cho ta đây hết thảy, đúng không?"

Liêm Thân Vương nói: "Không sai biệt lắm là như vậy."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là hiện tại, ta thậm chí liền cùng hắn là địch tư cách đều không có đúng không? Ta còn trước hết diệt đi Doanh Quảng phụ tử, diệt đi Phù Đồ Sơn, mới có tư cách cùng hắn trở thành địch nhân?"

Liêm Thân Vương nói: "Ngươi muốn nói như vậy cũng có thể."

Thẩm Lãng nói: "Vậy lần này Liêm Thân Vương đến có gì chỉ giáo đâu?"

Liêm Thân Vương nói: "Năm đó Chúc Hồng Tuyết suất lĩnh Huyết Hồn quân truy sát Căng Quân, một mực giết tới Sa Man tộc vùng cực nam Thiên Tuyệt phong, cũng chính là Kim Cương phong. Căng Quân mấy vạn người trốn vào Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong, bây giờ hẳn là còn tại bên trong a?"

Thẩm Lãng nói: "Cái này đã coi như là công khai bí mật."

Liêm Thân Vương nói: "Mà bây giờ, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn trữ hàng trọng binh tại Kim Cương phong thượng cổ di tích chung quanh, thiết hạ thiên la địa võng, liền đợi đến ngươi từ ném, đây là bọn hắn tại phía nam thế cuộc. Mà tại phía bắc, Doanh Vô Minh tập kết Tân Càn vương quốc quân đội, còn có Phù Đồ Sơn quân đội, tùy thời có thể tập kích, nháy mắt diệt đi Ngô Sở Việt Tam quốc bất kỳ một cái nào vương đô. Cái này nam bắc thế cuộc, Thẩm Lãng bệ hạ dự định làm sao phá giải đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Liêm Thân Vương ngài cái này không liền đến sao?"

Liêm Thân Vương nói: "Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, đầu tiên chúng ta là tuyệt đối không cho phép ngươi lại một lần nữa rơi vào Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn trong tay, trước ngươi tên điên hành vi, cho Đại Viêm đế quốc mang đến to lớn bị động. Nếu như không có ngươi, Doanh Vô Minh cũng căn bản không cách nào đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thế lực nghị hội."

Thẩm Lãng nhún vai, cũng không nói lời nào.

Liêm Thân Vương nói: "Hiện tại chỉ có một kiện đồ vật có thể ngăn cản Doanh Vô Minh đại quân tập kích Ngô Sở Việt Tam quốc, cũng chỉ có một kiện đồ vật có thể bức bách Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn quân đội rút lui Kim Cương phong chung quanh, đó chính là Long chi hối, hơn nữa một chi còn chưa đủ. Mọi người đều biết, Thẩm Lãng bệ hạ chỉ còn lại một chi Long chi hối, hơn nữa muốn dùng đến bảo hộ Nộ Triều thành, là tuyệt đối không thể vận dụng. Như vậy trên thế giới này chỉ có chúng ta mới có thể chính thức có được Long chi hối."

Thẩm Lãng nói: "Hẳn là Viêm kinh muốn mượn Long chi hối cho ta? Vậy liền quá cảm tạ, chúng ta cái này ký kết, ngươi cho ta mượn mười chi Long chi hối, trong một năm ta trả lại ngươi một trăm chi."

Lúc này, Liêm Thân Vương mặt lập tức đều kéo xuống dưới.

Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi không phải ngay lúc đó nhỏ người ở rể nhỏ vô lại, lại còn là như thế ăn nói bừa bãi, há mồm liền ra, có thể hay không có một chút điểm quân vương nghiêm túc phong phạm?

Hắc hắc? Chưa nói xong một trăm chi, coi như còn một ngàn chi Thẩm Lãng cũng dám đáp ứng đến.

Cái này giống như là một ít lão ca lột nhỏ vay đồng dạng, hoàn toàn coi như lúc phát tiền lương, chưa từng có nghĩ tới phải trả, ngươi coi như một vạn phần trăm tiền lãi lão ca cũng dám mượn, trả tiền là không thể nào trả tiền lại, nếu như trả, vậy sau này ai còn dám cho ta mượn? Đây chính là lão ca bọn họ tín điều.

Liêm Thân Vương nói: "Mượn Long chi hối là không thể nào, nhưng chúng ta có thể thay phát xạ, công kích Tân Càn vương quốc hoặc là Phù Đồ Sơn, hơn nữa duy nhất một lần phát xạ hai chi, đương nhiên phát xạ cụ thể mục tiêu từ ngươi đến định, nhưng lại phải đi qua Viêm kinh xét duyệt đồng ý."

Cứ việc Thẩm Lãng có chỗ đoán trước, nhưng vẫn là có chút sợ ngây người.

Thế giới này quá tối đen, Đại Viêm đế quốc vậy mà liên thủ với Thẩm Lãng muốn hố Doanh Quảng.

Vậy đại khái tựa như là Mỹ đế đem đạn hạt nhân cấp cho kéo đèn, đi oanh tạc nước nào đó?

Thẩm Lãng nói: "Dạng này mặc dù không bằng trực tiếp đem Long chi hối cho ta mượn, nhưng ta cũng có thể tiếp nhận, con người của ta không chọn."

Liêm Thân Vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ biết rõ, Long chi hối là mạnh nhất trên thế giới lớn cấp chiến lược sát khí, giá trị liên thành. Lần trước vì chỉ là một hai chi Long chi hối, ngươi vậy mà nguyện ý dùng tính mạng của mình đi mạo hiểm. Như vậy lần này vì hai chi Long chi hối, ngươi nguyện ý bỏ ra cái giá gì đâu?"

Thẩm Lãng bỗng nhiên vỗ bàn một cái nói: "Con người của ta xuất thủ cực hào phóng, một trăm vạn kim tệ."

Liêm Thân Vương gương mặt co quắp một trận.

Thẩm Lãng, ta xxx mẹ ngươi, ngươi dùng một trăm vạn kim tệ đi mua cho ta hai chi Long chi hối thử nhìn một chút?

Bằng không ta cho ngươi hai trăm vạn kim tệ, ngươi đem ngươi chi kia Long chi hối bán cho ta?

"Cái giá tiền này không được?" Thẩm Lãng nói: "Có chút thấp a, vậy ta liền cho một cái giá tiền cao hơn, cao đến nhường ngươi hãi hùng khiếp vía giá cả."

Liêm Thân Vương nói: "Mời nói."

Thẩm Lãng nói: "Ta đem Đại Càn vương quốc phía đông một cái hành tỉnh cắt nhường cho Đại Viêm đế quốc."

Ách? Như thế nhục nước mất chủ quyền? Phá của như vậy sao? Ngươi cái này so Viên đời khải hai mươi mốt đầu còn quá phận a?

Liêm Thân Vương nói: "Ngươi nói nhưng là bây giờ Đại Càn vương quốc Hà Đông hành tỉnh sao?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, cái này hành tỉnh ròng rã 19 vạn cây số vuông, ta dùng hắn đến đổi hai chi Long chi hối, cái giá tiền này đủ kinh người đi, đầy đủ rợn cả tóc gáy đi."

Liêm Thân Vương nói: "Không sai, cái giá tiền này xác thực rất kinh người. Nhưng Thẩm Lãng bệ hạ, cái này Hà Đông hành tỉnh hiện tại là thuộc về Doanh Quảng phụ tử a, ngươi cắt nhường Doanh thị giang sơn, đến còn ta Đại Viêm đế quốc Long chi hối?"

Thẩm Lãng nói: "Tân Càn vương quốc cũng là ta Đại Càn đế quốc không thể chia cắt một bộ phận a, vì lẽ đó Hà Đông hành tỉnh cũng là thuộc về ta a?"

Liêm Thân Vương gương mặt lại co quắp một trận, ngực tốt bị đè nén, có loại muốn nổ cảm giác.

Trước đó liền biết Thẩm Lãng vô sỉ, nhưng không nghĩ tới trở thành cái gọi là Đại Càn đế chủ về sau, vẫn như cũ vô sỉ như vậy.

Cái này ra giá là đầy đủ kinh người, cái này đại khái Nga nói với Liên Minh Châu Âu EU ta đem nước Đức nửa phía Đông toàn bộ cắt nhượng cho ngươi bọn họ, chỉ cần các ngươi nỗ lực 1000 ức Euro là được rồi.

Cái gì? Ngươi nói nước Đức đông bộ cùng Nga có quan hệ gì? Tại mấy chục năm trước Đông Đức thế nhưng là thuộc về Liên Xô trận doanh, thế nhưng là chúng ta Warsaw tổ chức một bộ phận.

Liêm Thân Vương xem như biết rõ, cùng Thẩm Lãng trước đó bình thường đàm phán hoàn toàn là không thể được. Muốn chơi loại kia cò kè mặc cả? Hoàn toàn không có khả năng, ngươi dám rao giá trên trời, Thẩm Lãng liền dám khắp vũ trụ đáp ứng ngươi.

Vì lẽ đó Liêm Thân Vương trực tiếp ra giá nói: "Chúng ta muốn một kiện đồ vật, chính là của ngươi con kia đặc thù phi hành thú. Chỉ cần ngươi đáp ứng, chúng ta nguyện ý vì ngươi thay mặt bắn hai chi Long chi hối, công kích Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn. Cái giá tiền này hẳn là không cao đi, ngươi con kia phi hành thú coi như lại trân quý, cũng so ra kém hai chi Long chi hối."

Thẩm Lãng cười nói: "Lời nói là không sai, ngươi nhưng cái này hai chi Long chi hối các ngươi vốn là muốn xạ kích. Các ngươi biết rõ ta thoát ly Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn nắm giữ, vì lẽ đó biết rõ bọn hắn không thể lại phát bắn Long chi hối, cũng không còn cách nào đối Đại Viêm đế quốc tiến hành chiến lược uy hiếp. Vì lẽ đó Viêm kinh muốn trừng phạt Doanh Quảng, đây mới là các ngươi muốn phát xạ hai chi Long chi hối công kích Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn mục đích. Hơn nữa các ngươi lại không nguyện ý cùng Doanh Quảng công khai vạch mặt, càng không nguyện ý công khai thừa nhận chính mình dùng Long chi hối phá hủy Đại Viêm vương triều nước chư hầu. Vì lẽ đó liền dùng ta danh nghĩa phát xạ, ta nỗi oan ức này không thể trắng lưng a. Vì lẽ đó ta chẳng những không thể trả tiền, các ngươi còn muốn cho ta tiền, ta mới có thể đem danh nghĩa cho các ngươi mượn phát xạ Long chi hối."

Ách!

Liêm Thân Vương quả thực muốn thổ huyết, Thẩm Lãng người này quả thực chẳng biết xấu hổ a.

"Chúng ta Đại Viêm đế quốc vì ngươi phát xạ hai chi Long chi hối công kích Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn, còn muốn trả tiền cho ngươi?" Liêm Thân Vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, làm người không thể vô sỉ đến nước này a."

Thẩm Lãng nói: "Liêm Thân Vương, mời ngươi làm rõ ràng, là chính các ngươi muốn phát xạ Long chi hối công kích Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn, sau đó để ta cõng hắc oa, ta Thẩm Lãng chẳng lẽ là phần tử khủng bố sao? Như là cách mạng một viên gạch, chỗ nào cần liền hướng chỗ nào chuyển? Lại nói ta cứu ra Căng Quân về sau, thực lực càng thêm cường đại, không phải càng thêm có thể cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn thế lực ngang nhau, lưỡng bại câu thương sao? Cái này hoàn toàn phù hợp Đại Viêm đế quốc lợi ích a."

Liêm Thân Vương nhìn qua Thẩm Lãng thật lâu nói: "Nếu nói như vậy, đây cũng là không cần bàn lại, chúng ta cái kia hai chi Long chi hối hoàn toàn có thể không phát xạ. Chúng ta hoàn toàn có thể trơ mắt nhìn xem Căng Quân mấy vạn người chết tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong, chúng ta cũng có thể trơ mắt nhìn xem Doanh Vô Minh quân đội diệt đi Sở quốc vương đô, sau đó ngươi Thẩm Lãng bệ hạ hoàn toàn bất lực, thân bại danh liệt."

Thẩm Lãng nói: "Có lầm hay không a Liêm Thân Vương? Hiện tại là các ngươi Đại Viêm đế quốc muốn tọa sơn quan hổ đấu a, đỡ yếu giẫm mạnh vốn chính là các ngươi phải làm, ai bảo các ngươi là bá chủ a. Tất nhiên không thể tăng cường lực lượng của ta, vậy thì có cần phải suy yếu Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn lực lượng, trên một điểm này ta cùng Viêm kinh lợi ích hoàn toàn là nhất trí, mà bây giờ ngươi vậy mà vì một chút cực nhỏ lợi nhỏ mà đánh vỡ Đại Viêm đế quốc an bài chiến lược? Các ngươi cứ như vậy tầm nhìn hạn hẹp sao?"

Liêm Thân Vương giận dữ hét: "Thẩm Lãng bệ hạ, vậy ý của ngươi là nói, chúng ta còn muốn cầu ngươi đáp ứng, chúng ta thay thế ngươi phát xạ hai chi Long chi hối công kích Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn rồi? Chúng ta còn muốn cầu ngươi để chúng ta cứu vớt Sở vương đô, cứu vớt Căng Quân rồi?"

Thẩm Lãng nói: "Cũng không cần nói cầu, ta cùng Viêm kinh mặc dù là địch nhân, nhưng là ngẫu nhiên cũng có thể có cộng đồng lợi ích, tất nhiên phương hướng nhất trí, cái kia cũng không ngại hẹn lên một pháo, mọi người ngươi tình ta nguyện, nam đạo nữ xướng, còn nói cái gì cầu đâu?"

Ách? !

Trọn vẹn một hồi lâu, Liêm Thân Vương nói không ra lời, chính là loại kia ta biết ngươi xem như tại nói hươu nói vượn, nhưng là nói đến quá vô sỉ, đến mức hoàn toàn không có lời nói đến phản bác ngươi.

"Cái kia không cần nói chuyện, cáo từ." Liêm Thân Vương nói trực tiếp đứng dậy rời đi.

"Không đưa." Thẩm Lãng nói.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta hi vọng ngươi có thể có biện pháp cứu vớt Căng Quân, cứu vớt Sở vương đô, hoặc là Việt vương đô, ngươi thời gian cũng không nhiều, một khi thân bại danh liệt, liền không còn cách nào vãn hồi." Liêm Thân Vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta đã thân bại danh liệt nhiều lần, hoàn toàn không quan tâm."

Sau đó Liêm Thân Vương thật sự trực tiếp đi.

...

"Liêm Thân Vương là đi, vẫn là chứa đi rồi?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Nhìn tựa như là đi thật."

Thẩm Lãng nói: "Hắn sẽ còn trở lại."

Trương Xuân Hoa nói: "Vì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Hoàng đế bệ hạ bế quan, hiện tại Viêm kinh là Thái tử tọa trấn. Hắn mặc dù cũng phi thường xuất sắc, nhưng dù sao so ra kém Đại Viêm Hoàng đế. Lần trước Doanh Quảng phát xạ Long chi hối, phá hủy Vu Lan quốc chủ thành, kết quả Đại Viêm Thái tử sống sờ sờ nói đây là địa chấn, hoàn toàn là gắng chịu nhục. Về sau Doanh Vô Minh đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt siêu thoát thế lực nghị hội, càng là tại Viêm kinh trên mặt quạt một bạt tai. Trước đó ta tại Doanh Quảng trong tay, Tân Càn vương quốc có thể phát xạ Long chi hối chấn nhiếp Viêm kinh, Đại Viêm Thái tử chỉ có thể nhịn xuống một hơi này, bởi vì hắn chủ yếu chiến lược vẫn là ngồi nhìn chúng ta cùng Doanh Quảng lưỡng bại câu thương, Viêm kinh ngư ông đắc lợi. Mà bây giờ ta đã thoát ly Doanh Quảng khống chế, Đại Viêm Thái tử có thể không trả thù sao? Có thể nhịn đến xuống khẩu khí này sao? Phải biết hiện tại Viêm kinh có bao nhiêu người đang ngó chừng vị này thái tử điện hạ, đều đang hoài nghi hắn có thể hay không kế thừa cái này hoàng vị đâu?"

Trương Xuân Hoa nhẹ gật đầu, biểu thị có đạo lý.

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó bất kể như thế nào, Viêm kinh đều muốn đối Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn tiến hành một lần đả kích trí mạng, hơn nữa đều cần mượn dùng danh nghĩa của ta. Bởi vì Doanh Vô Minh luôn mồm ủng hộ Đại Viêm đế quốc, Viêm kinh cũng luôn mồm lớn đàm luận Doanh thị gia tộc trung thành, vì lẽ đó tấm mặt nạ này vẫn là phải mang. Không quản ta có đáp ứng hay không, Viêm kinh cái này hai viên Long chi hối đều muốn phát xạ, ta làm gì vì thế bỏ tiền đâu? Ta không hướng bọn hắn đòi tiền liền đã tốt, ta ra mặt lưng nỗi oan ức này đã đủ ý tứ."

Trương Xuân Hoa nói: "Vì lẽ đó, chúng ta lần này cùng Viêm kinh hoàn toàn là câu đáp thành gian, cùng một giuộc?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, không sai."

Trương Xuân Hoa nói: "Bệ hạ của ta, ngươi vô sỉ thần vận, quá làm cho ta động lòng, hiện tại không bằng thừa dịp có nhàn, chúng ta tới một lần chân chính câu đáp thành gian? Dưới ban ngày ban mặt, tiến hành một loại nào đó cẩu thả?"

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian lắc đầu nói: "Không được, không được, vừa rồi Cừu Yêu Nhi vừa mới giày vò ta bốn lần, ta liền xem như làm bằng sắt thân thể cũng không chịu nổi a."

Trương Xuân Hoa kinh ngạc, không phải mới vừa nói ba lần sao? Tại sao lại thay đổi bốn lần rồi? Phu quân ngươi cái này khoác lác còn thấy gió tăng sao?

"Phu quân, vậy chúng ta tiếp xuống đâu?" Trương Xuân Hoa nói: "Cần phái người đi Viêm kinh sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không cần thiết, rất nhanh Liêm Thân Vương liền sẽ lại một lần nữa tìm tới cửa, đến lúc đó chúng ta liền muốn sư tử há mồm, chỉ định hai cái hủy diệt mục tiêu, thuận tiện cũng thăm dò một cái, Đại Viêm đế quốc đến tột cùng mạnh đến mức nào, nhất là có thể hay không tiến hành siêu viễn trình chiến lược đả kích."

...

Quả nhiên, vẻn vẹn hai ngày sau đó.

Vị này Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương lại một lần nữa bí mật xuất hiện tại Nộ Triều thành tòa thành lớn bên trong.

"Thẩm Lãng bệ hạ đâu? Ta cần cùng hắn tiến hành hoàn toàn mới đàm phán." Liêm Thân Vương nói.

Trương Xuân Hoa nói: "Phi thường thật có lỗi, Thân vương điện hạ, chúng ta bệ hạ không tại."

Liêm Thân Vương run rẩy nói: "Không cần được một tấc lại muốn tiến một thước a, càng thêm không cần chà đạp Đại Viêm đế quốc kiên nhẫn, loại này dục cầm cố túng thủ đoạn hoàn toàn là làm trò hề cho thiên hạ."

Thật sự như là Thẩm Lãng đoán, Viêm kinh đối Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn tiến hành chiến lược đả kích ý đồ mạnh phi thường, có hay không Thẩm Lãng đều phải tiến hành.

Nhưng là Viêm kinh cái này hai chi Long chi hối đến tột cùng bắn về phía chỗ nào? Cái này cần cùng Thẩm Lãng đàm phán, nếu như Thẩm Lãng muốn bắn về phía cái nào đó cố định mục tiêu, ví dụ như bắn về phía Kim Cương phong phía ngoài Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng liên quân, đem chi kia cường đại chủ lực đại quân triệt để từ trên thế giới này xóa đi. Triệt để tiếp xúc Căng Quân vây khốn, vậy liền cần đánh đổi khá nhiều.

Vì lẽ đó, Liêm Thân Vương lại một lần nữa đến đàm phán.

Đương nhiên là có một cái vấn đề trí mạng, long chi lực phát xạ trang bị là phi thường to lớn mà lại cồng kềnh, Viêm kinh khoảng cách Kim Cương phong đâu chỉ vạn dặm a, Long chi hối xạ kích khoảng cách không cao hơn năm trăm dặm. Muốn vượt qua Tân Càn vương quốc, muốn vượt qua Phù Đồ Sơn phạm vi thế lực đem long chi lực cùng Long chi hối vận đến Kim Cương phong năm trăm dặm chỗ lại tiến hành phát xạ? Đây cơ hồ là không thể nào.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng muốn thăm dò, Đại Viêm đế quốc đến tột cùng có hay không viễn trình chiến lược năng lực công kích.

Sự thật ở cái thế giới này, cái gọi là viễn trình chiến lược đả kích năng lực cái này khái niệm còn không tồn tại, Thẩm Lãng đến từ hiện đại trái đất, cho nên mới có cái quan điểm này.

Bởi vì hiện đại trái đất trọng yếu nhất chính là siêu viễn trình nổ hạt nhân năng lực.

Nhưng Thẩm Lãng là thật không biết, Đại Viêm đế quốc phải chăng có được năng lực này, nếu như có, đó thật là. . . Thật là đáng sợ.

Đương nhiên nếu quả như thật có thể thực hiện, tiêu diệt Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn tại Kim Cương phong bên ngoài chi kia cường đại chủ lực đại quân, cái kia thật đầy đủ cho toàn bộ thiên hạ, cho Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn trước nay chưa từng có chấn nhiếp, đầy đủ triệt để kinh bạo thiên hạ.

"Phi thường thật có lỗi, Liêm Thân Vương, bệ hạ của chúng ta thật không phải là cố ý muốn cùng ngài chơi thủ đoạn gì, hắn là thật không tại Nộ Triều thành, xin ngài chờ hai ba ngày thời gian được không?" Trương Xuân Hoa nói: "Hắn khẳng định rất mau trở lại đến cùng ngài đàm phán."

Như vậy Thẩm Lãng là đang chơi dục cầm cố túng, tận lực tránh cùng Liêm Thân Vương gặp mặt sao?

Thật đúng là không phải, bởi vì phát sinh một cái ngoài ý muốn, mà lại là một cái vô cùng to lớn ngạc nhiên ngoài ý muốn.

Hắn vậy mà phát hiện một cái thượng cổ di tích?

Nói cho đúng không phải hắn phát hiện, mà là Đại Siêu, nó gần nhất không có việc gì, mỗi ngày tại đáy biển quậy, kết quả tại khoảng cách Nộ Triều thành vài trăm dặm đáy biển, vậy mà phát hiện một cái kinh người vòng xoáy, ở trong đó giống như cất giấu một cái thượng cổ di tích.

Thế là Thẩm Lãng tranh thủ thời gian bỏ xuống hết thảy đi thăm dò, hắn có dự cảm, chính mình lại muốn phát đại tài.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 543: Thượng Cổ Đến Bảo Long Chi Tâm! Thẩm Lãng Thuế Biến!

Nhàn rỗi không chuyện gì thời điểm, Đại Siêu sinh hoạt cá nhân có thể phong phú, trên chín tầng trời Lãm Nguyệt, xuống biển dương vớt ba ba.

So với hồ nước, nó nhất là thích biển cả, hơn nữa càng sâu càng tốt.

Nếu không phải bởi vì hải ngư muối điểm quá cao, hắn đều đã yêu thích Thượng Hải cá hương vị.

Ngắn ngủi không đến nửa tháng, nó liền đã tung hoành Nộ Triều thành chung quanh vài trăm dặm hải vực, đánh bại một cái to lớn bạch tuộc, trở thành vùng biển này bá chủ, mỗi ngày đều tại vùng biển này bên trong hô phong hoán vũ, oai phong lẫm liệt.

Động vật lưỡng thê có thể ở trong nước sinh hoạt, cũng có thể tại mặt đất sinh hoạt, mà Đại Siêu càng ngưu bức, trực tiếp chính là hải lục không tam tê, thật không biết tổ tiên của nó là thế nào bị bồi dưỡng ra tới, nhưng cũng gặp được cổ văn minh tại sinh vật nghiên cứu bên trên thực tế là quá trước vào.

Nói đến Đại Siêu phát hiện đáy biển cái này vòng xoáy không phải ngẫu nhiên, mà là cái nào đó sinh vật biển lấy lòng mật báo, bởi vì nó đã trở thành bản này đáy biển tân bá chủ nha.

Không phải sao, nó mang theo Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi lén vào đáy biển thời điểm, đằng sau trùng trùng điệp điệp đi theo một đám sinh vật biển đâu, bao quát trước bá chủ bạch tuộc cũng hấp tấp theo ở phía sau.

Đại Siêu càng lặn càng sâu, thật sự là không nghĩ tới vùng biển này lại còn có sâu như vậy khe rãnh, quả thực hoàn toàn sâu không thấy đáy, hơn nữa như thế bí ẩn, Thẩm Lãng hạm đội tới tới lui lui mấy trăm hơn ngàn lần đều không có phát hiện.

Cũng may mắn hiện tại có thượng cổ vương giới, nếu không sâu như vậy đáy biển ánh sáng thủy áp liền chịu không được.

Tiềm nhập mấy ngàn mét rãnh biển về sau, lại thấy được một vòng xoáy khổng lồ.

Đại Siêu bỗng nhiên trở nên kích động lên, bởi vì nó đã thử qua, xuyên qua cái này vòng xoáy có thể kích thích. Đương nhiên đây cũng là vô cùng nguy hiểm quá trình, nếu không phải Đại Siêu ngưu bức, mặt khác sinh vật biển căn bản không dám vào nhập.

Đáp vì cái này vòng xoáy sức cắn nuốt quá mạnh, một khi bị thôn phệ đi vào liền rốt cuộc không ra được.

"Hô..."

Tiến vào cái này vòng xoáy về sau, không ngừng mà xoay tròn hạ xuống, hạ xuống, hạ xuống.

Không biết qua bao lâu, bỗng nhiên liền đến cuối cùng, trực tiếp rơi xuống.

Nơi này đã không có bất luận cái gì nước biển, mà là một cái phi thường cổ lão rộng rãi kiến trúc, hơn nữa hẳn là một tòa thần miếu.

Thẩm Lãng phát hiện, tòa thần miếu này kiến trúc đã rất có ý tứ, nó không chỉ có thượng cổ Đông Phương đế quốc lối kiến trúc, hơn nữa còn hỗn hợp có thất lạc quốc gia phế tích, ma quỷ tam giác lớn lối kiến trúc.

Hơn nữa bên trong tòa thần miếu này vẫn như cũ có không khí, chỉ bất quá đã phi thường mỏng manh, hiển nhiên nơi này ngươi năng lượng hạch tâm cũng đã muốn hao hết.

Thẩm Lãng tường tận xem xét tòa thần miếu này, muốn đánh giá ra niên đại của hắn, phán đoán công năng của nó tính.

Hiện đại trái đất một khi phát hiện cổ mộ, ngay lập tức cũng là muốn đánh giá ra niên đại của hắn. Mặc dù đều là cổ mộ, nhưng là thời gian kiến tạo khả năng vượt qua hai ngàn năm.

Liền như là Thẩm Lãng phát hiện Long chi hối bí mật kia căn cứ cùng Kim Cương phong thượng cổ di tích, liền hoàn toàn không phải cùng một cái thời đại.

"Cái này giống như có người đến qua." Cừu Yêu Nhi bỗng nhiên nói: "Mặc dù người này không có để lại bất kỳ vật gì, nhưng lại có di động quỹ tích."

Thẩm Lãng ánh mắt co rụt lại, có người đến qua?

Nói cách khác cái này thượng cổ di tích đã bị người phát hiện qua? Cái kia vì sao không tiến hành khai phát? Là bởi vì khoảng cách Nộ Triều thành quá gần, vẫn là không có khai thác giá trị đâu?

Sau đó Thẩm Lãng bắt đầu lục soát tòa thần miếu này mỗi một nơi hẻo lánh, muốn nếm thử tìm tới bất luận cái gì lối vào a, phòng thí nghiệm bí mật, bí mật nhà kho a loại hình, nhưng lại không thu được gì.

Đây chính là một cái lẻ loi trơ trọi thần miếu mà thôi, bên trong rỗng tuếch.

Nhưng là có một chút kỳ quái, tòa thần miếu này mặt đất cùng cây cột lớn cảm giác không phải một thời đại.

Cự hình cột đá phảng phất lịch sử càng thêm lâu dài mà thôi, mà trên mặt đất những này nham thạch thoáng mới một chút xíu, đương nhiên đây là một loại phi thường nhỏ xíu cảm giác.

Sau đó Thẩm Lãng vận dụng X quang mắt quét hình tòa thần miếu này mặt đất nham thạch, vô cùng vô cùng tỉ mỉ.

Kết quả tại thần miếu trung ương phát hiện mánh khóe, thật dày một tầng dưới mặt đá mặt, phảng phất để lộ ra một tia đặc thù quang mang.

"Đại Siêu, nơi này." Thẩm Lãng nói, chỉ vào ở giữa mặt đất.

Đại Siêu đi tới, bắt đầu ngưng tụ, ngưng tụ.

Ngưng tụ tới cực hạn, sóng siêu âm năng lượng bỗng nhiên phun ra.

"Ầm!" Một tiếng nổ vang, cái này kiên cố mặt đất nham thạch trực tiếp bị phun ra một cái hố lỗ.

Đại Siêu quả thực chính là một cái ngưu bức ầm ầm sóng siêu âm đá vụn cơ, dùng nó tới mở đường hầm tuyệt đối ngưu bức.

"Phanh phanh phanh..."

Cái này mặt đất nham thạch thật đúng là đặc thù, Đại Siêu như vậy ngưu bức sóng siêu âm, ròng rã phun ra vài chục lần, mới hoàn toàn đục mở một cái sâu ba mét, ba mét to lớn lỗ thủng.

Tầng này ba mét sau tầng nham thạch quả nhiên là đằng sau mới nhào lên, phía dưới mới là thần miếu chân chính sàn nhà, cùng cây cột có một dạng năm, hơn nữa phát ra năng lượng khí tức cũng kém không nhiều, thậm chí pho tượng đều là cùng một cái phong cách.

Mà trước mắt cái này trong lòng đất tâm, có một cái to lớn hình tròn chi môn, đường kính tầm chừng ba mươi thước, trên cửa có một cái phù điêu, nhìn qua hết sức quen thuộc, mặt người thân rắn giống đực, chính là tại Kim Cương phong thượng cổ di tích trong thần miếu pho tượng kia, hoàn toàn là giống nhau như đúc.

Cánh cửa này hẳn là lối vào, nhưng nó không phải vòng xoáy năng lượng, cũng không có bất kỳ cái gì nhắc nhở.

Đại Siêu không nói hai lời, trực tiếp ngưng tụ sóng siêu âm công kích, bỗng nhiên phun một cái hơi thở.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, cái này cường đại sóng siêu âm năng lượng bỗng nhiên đánh vào cái này trong lòng đất tâm tròn trên cửa, kết quả lông tóc không hư hại, cái này sóng siêu âm năng lượng thậm chí trực tiếp bắn ngược trở về.

Cái này lối vào tròn môn quả nhiên ngưu bức, Đại Siêu sóng siêu âm công kích đều hoàn toàn không thể làm gì.

"Nơi này có một cái chốt mở, mâm tròn chốt mở, trực tiếp vặn vẹo." Cừu Yêu Nhi nói, sau đó hắn tiến lên vặn vẹo chốt mở.

Kết quả đương nhiên không cách nào chuyển động, căn bản là không có cách mở ra.

"Ngươi tới đi." Cừu Yêu Nhi nói.

Thẩm Lãng tiến lên vặn vẹo cái kia mâm tròn chốt mở.

Dễ như trở bàn tay liền chuyển động, thậm chí một cân khí lực cũng không dùng đến a.

Thẩm Lãng kinh ngạc, không phải là cùng cái này thượng cổ vương giới có quan hệ? Thế là hắn đổi tay trái vặn vẹo mâm tròn, kết quả vẫn như cũ dễ như trở bàn tay dời đi chỗ khác.

Thẩm Lãng nói: "Nếu không, ngươi lại đến thử nhìn một chút?"

Cừu Yêu Nhi tiến lên lại một lần nữa vặn vẹo cái kia mâm tròn chốt mở, vẫn như cũ không nhúc nhích tí nào.

Tiếp lấy một cái to lớn móng vuốt vươn đi qua, là Đại Siêu.

Nó cũng bỗng nhiên nắm chặt cái mâm tròn này, dùng hết sức chín trâu hai hổ liều mạng xoay.

"Dát..."

Kết quả vẫn như cũ không nhúc nhích tí nào, thế là nó từ bỏ, đi tới một bên phụng phịu.

Thẩm Lãng lại một lần nữa xuất thủ, dễ như trở bàn tay đem cái kia mâm tròn chuyển động đến cùng.

"Ầm ầm..." Cái này phiến có mặt người thân rắn giống đực tròn cửa mở ra, lộ ra một cái thật sâu cầu thang, sâu không thấy đáy.

Thẩm Lãng không khỏi kích động lên.

Có lẽ có người đến qua tòa thần miếu này, nhưng cái này thượng cổ di tích lối vào từ đầu đến cuối không có người mở ra, hắn vẫn là thứ nhất mở ra, nói cách khác đây là một cái không có bị khai phát qua thượng cổ di tích.

Không dám tưởng tượng a, lại có một cái thượng cổ di tích khoảng cách Nộ Triều thành gần như vậy a, tới tới lui lui bao nhiêu lần đều không có phát hiện.

May mắn mà có Đại Siêu a, Thẩm Lãng không khỏi hướng Đại Siêu giơ ngón tay cái lên.

"Đại Siêu, ngươi muốn cùng một chỗ đi vào sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Đại Siêu bỗng nhiên đứng lên, ngưng tụ năng lượng, tiếp tục bắt đầu điên cuồng phun ra.

Bởi vì nó vừa rồi chỉ là phun ra một cái đường kính ba mét lỗ thủng, nhưng là cái này lối vào khoảng chừng ba mươi mét đường kính, bên ngoài vẫn là bị một tầng nham thạch chặn, lấy Đại Siêu hình thể có thể vào không được.

"Phanh phanh phanh phanh phanh..." Mấy chục đạo sóng siêu âm năng lượng bắn nhanh mà ra.

Ngăn tại phía ngoài tầng nham thạch vỡ nát tan tành, ròng rã mấy phút về sau, rốt cục toàn bộ hoàn chỉnh lối vào xuất hiện tại trước mặt, đường kính ba mươi mét.

Thẩm Lãng, Cừu Yêu Nhi, Đại Siêu đi vào cái này thượng cổ di tích lối vào, dọc theo bậc thang thông đạo, xâm nhập cái này thượng cổ di tích bên trong.

Tại triệt để hắc ám trong thông đạo đi ước chừng mấy ngàn mét, rốt cục đi đến cuối con đường.

Trước mắt xuất hiện một cái quen thuộc đồ vật, vòng xoáy năng lượng, đường kính khoảng ba mươi lăm mét vòng xoáy năng lượng.

Vậy cái này vòng xoáy năng lượng phía sau lại là cái gì đâu? Có hay không bảo tàng? Có phải là phòng thí nghiệm bí mật? Bí mật nhà kho?

Ta muốn Long chi hối a, siêu cấp cần.

Thẩm Lãng vươn tay chạm đến cái này vòng xoáy năng lượng, trong lòng hơi chuyển động ý nghĩ một chút, đóng kín!

Lập tức, cái này năng lượng to lớn vòng xoáy trực tiếp đóng lại.

Chi này thượng cổ vương giới vẫn là như vậy ngưu bức.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, tràn đầy vô hạn chờ mong, cái này năng lượng vòng xoáy đằng sau khẳng định có bảo tàng, hơn nữa có phi thường trân quý bảo tàng, nói không chừng có một trăm chi Long chi hối đâu?

Trước tiên ở trong lòng cầu nguyện một cái, một trăm chi Long chi hối, một trăm chi Long chi hối.

Sau đó mở to mắt, bên trong hoàn toàn đưa tay không thấy được năm ngón, cái gì cũng nhìn không thấy.

Cẩn thận từng li từng tí đi ra một bước, tiến vào cái này thượng cổ di tích bên trong.

"Hô!" Lập tức chung quanh tỏa ra ánh sáng, từ đưa tay không thấy được năm ngón trực tiếp biến thành sáng như ban ngày, bên trong hết thảy thấy rất rõ ràng.

Cái này. . . Cái đồ chơi này là cái gì a?

Thẩm Lãng hoàn toàn sợ ngây người.

Cái này thượng cổ di tích bên trong cùng trong tưởng tượng hoàn toàn không giống a, không phải lên cổ phòng thí nghiệm, không phải lên cổ nhà kho, thậm chí cũng không phải cái gì thần miếu.

Cái này. . . Đây là một cái nhà giam?

Bởi vì ánh vào Thẩm Lãng tầm mắt chính là một gian tù thất, hơn nữa còn là đóng kín đến cực kỳ chặt chẽ tù thất.

Trong này có bao nhiêu ở giữa tù thất? Tổng cộng có năm gian.

Tiểu nhân tù thất đại khái chỉ có một trăm mét vuông diện tích, cao bốn, năm mét.

Mà lớn nhất tù thất, khoảng chừng mấy vạn mét vuông, trăm mét cao.

Mà Thẩm Lãng trước mặt chính là một gian nhỏ nhất lao tù.

Thẩm Lãng vì sao khẳng định như vậy đây là nhà giam đâu? Bởi vì phía trên rõ ràng viết đâu, thứ nhất ở giữa tù thất bên trên viết Khương thị kẻ phản nghịch lao.

Thẩm Lãng không khỏi cùng Cừu Yêu Nhi liếc nhau, nói: "Yêu Nhi, trình độ nào đó hai người chúng ta đều họ Khương a."

Thẩm Lãng đi vào cái này thứ nhất ở giữa lao tù trước mặt, nhìn xem phía trên bi văn.

Trong này đang đóng là ta Khương thị Hoàng tộc sỉ nhục lớn nhất, toàn bộ văn minh đông phương lớn nhất phản đồ, trầm mê ở phương tây Medusa dung mạo, đem ta Đông Phương đế quốc lớn nhất cơ mật cáo tri tại Medusa, bị phán xử giam cầm chúng sinh, vĩnh viễn không đặc xá.

Đây là Thẩm Lãng lần thứ nhất nhìn thấy như thế rõ ràng văn minh thời thượng cổ tự sự.

Hơn nữa trong này lượng tin tức cũng quá lớn, đầu tiên đây đúng là phương đông thế giới nhà giam, mà lại nói chính là Khương thị Hoàng tộc.

Đây là ý gì, thượng cổ Đông Phương đế quốc Hoàng tộc họ Khương? Cái kia Cơ thị đi nơi nào?

Cái này lao tù chi môn đóng chặt, mà lại là một loại đặc thù màu đen nham thạch đúc thành tù thất.

"Đại Siêu, ngươi đến!" Thẩm Lãng nói.

Đại Siêu ngưng tụ sức mạnh, sau đó bỗng nhiên phun ra sóng siêu âm.

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn, cái này sóng siêu âm bỗng nhiên đụng vào trên vách tường, sau đó... Vậy mà bắn ngược trở về.

Cái này lao tù vách tường cũng ngưu bức như vậy sao? Đại Siêu sóng siêu âm công kích vẫn như cũ vô hiệu?

Đại Siêu quả thực hoài nghi thú sinh, cái này sóng siêu âm hoàn toàn là nó lớn nhất kiêu ngạo a, kết quả cái này không phá nổi, cái kia không phá nổi, hiện tại liền một cái cửa nhỏ đều nổ không mở, ta cái này sóng siêu âm công kích còn có cái gì ý nghĩa a?

Thế là, nó trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, đem đầu vùi vào lồng ngực của mình phía dưới khó qua.

Thẩm Lãng không để ý đến nó, Cừu Yêu Nhi ngược lại tiến lên vuốt ve cổ của nó an ủi.

Thẩm Lãng tường tận xem xét căn này lao tù môn, trong này giam giữ thượng cổ Khương thị Hoàng tộc lớn nhất phản đồ, hơn nữa lúc ấy thượng cổ Đông Phương đế quốc xác thực cùng phương tây thất lạc đế quốc tại khai chiến.

Bên trong người này bởi vì yêu một vị nào đó Medusa, vì lẽ đó phản bội chủng tộc của mình, phản bội đế quốc của mình, có thể là đem tương quan cơ mật tiết lộ cho thượng cổ phương tây thất lạc đế quốc rồi?

Thẩm Lãng ngược lại là rất muốn biết rõ tên phản đồ này bộ dáng.

Thẩm Lãng không có thao tác, cái này thượng cổ nhà giam lịch sử so Kim Cương phong thượng cổ di tích sớm hơn một chút.

Dựa theo Thẩm Lãng lý giải, thượng cổ phương đông thế giới đầu tiên là cùng phương tây thất lạc đế quốc phát sinh cỡ lớn chiến tranh, cuối cùng ai thua ai thắng cũng không biết. Nhưng là trận này đại chiến hẳn không có kết cục sau cùng, tối thiểu thượng cổ Đông Phương đế quốc cũng không có bị thất lạc đế quốc Medusa chiếm lĩnh, bởi vì đã biết khai thác thượng cổ di tích bên trong, cũng không có Medusa vết tích.

Thượng cổ phương đông cùng thượng cổ phương tây sau đại chiến, không biết qua bao nhiêu năm, văn minh thời thượng cổ Đại Niết diệt phát sinh.

Trong này có ẩn chứa cái gì bí mật, liền hoàn toàn không được biết rồi.

Bất quá muốn nói gian tình, Thẩm Lãng xem như khương là Vương tộc thành viên, giống như cùng phương tây thất lạc đế quốc một vị nào đó Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương cũng có một đoạn nho nhỏ gian tình a, thậm chí Yêu Yêu bảo bối trên thân còn có cường đại Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương năng lượng khí tức đâu.

Như thế nào mở ra cái này lao tù môn đâu? Thẩm Lãng trực tiếp đưa bàn tay đặt tại trên cửa.

"Hô!" Lập tức cánh cửa này bên trên xuất hiện một cái ánh sáng, xuất hiện một cái hối hận chữ.

Thượng cổ Đông Phương đế quốc là đến cỡ nào thích cái chữ này a, chiến lược đại sát khí đặt tên là Long chi hối, hiện tại cái này nhà giam trên cửa cũng có một cái hối hận chữ.

Thẩm Lãng chú ý tới, cái này hối hận chữ một điểm cuối cùng là lõm đi xuống, hắn trực tiếp đem thượng cổ vương giới ăn khớp đi lên.

"Sưu!"

Cánh cửa này biến mất, biến thành một cái vòng xoáy năng lượng, đường kính hai mét vòng xoáy năng lượng.

"Đóng kín!" Thẩm Lãng mang theo thượng cổ vương giới, phát ra mệnh lệnh.

Nháy mắt, cái này vòng xoáy năng lượng trực tiếp đóng lại, lộ ra bên trong một trăm mét vuông tả hữu tù thất.

Cái này trong nhà tù rỗng tuếch, chỉ có một người quỳ trên mặt đất, không nhúc nhích.

Thẩm Lãng chậm rãi đi vào, đi vào cái này tù phạm trước mặt.

Hắn, chính là thượng cổ Khương thị Hoàng tộc lớn nhất phản đồ? Nhìn khá quen a.

Cừu Yêu Nhi nói: "Hắn... Hắn giống như ngươi là tiểu bạch kiểm. Hơn nữa giống như cũng không có cái gì võ công."

A, khó trách nhìn quen mắt.

Thẩm Lãng càng thêm cẩn thận tường tận xem xét, cái này thượng cổ Khương thị Hoàng tộc tại năm đó tuyệt đối là thứ nhất mỹ nam tử, quả thực đẹp trai đến để người hít thở không thông tình trạng.

Nó phảng phất cũng trở thành hoá thạch, nhưng lại sinh động như thật, không giống mặt khác thượng cổ nhân loại hoá thạch, liền đơn thuần là tảng đá, hoàn toàn không có nguyên lai màu da.

Mà trước mắt cái này tù phạm, không quản là làn da, vẫn là tóc, đều vẫn như cũ sinh động như thật, vẫn là mấy vạn năm trước bộ dáng.

Nhưng là đưa tay đụng vào, lại toàn bộ đều là hoá thạch.

Chỉ bất quá người khác là nhân thể hoá thạch, mà hắn xem như nhân thể ngọc thạch.

Không chỉ có như thế, trên mặt của hắn còn có một cái ấn ký, nữ nhân bờ môi ấn ký, có người tại trên mặt hắn hôn một cái.

Mà nụ hôn này ngấn cũng trở thành đỏ bừng hoá thạch, là ai hôn hắn, cái kia hắn chung tình Medusa?

Cái này tù phạm trước khi chết còn tại nói chuyện, Thẩm Lãng dùng trí não ghi chép hắn hình tượng, sau đó tiến hành phân tích, lời hắn nói phảng phất là ta không hối hận?

Mặt khác thượng cổ nhân loại hoá thạch quần áo cũng thành hòn đá, hoàn toàn cùng thân thể hoá thạch dung hợp lại cùng nhau.

Mà trước mắt cái này tù phạm, quần áo trên người vẫn như cũ là hoàn chỉnh, chính là một kiện đơn giản áo choàng, không có chút nào lộng lẫy, thanh lịch vẻ.

Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp lột trên người hắn quần áo.

Cừu Yêu Nhi khóe miệng hơi run một chút một cái, cũng không thể nói gì hơn, nàng cái này nam nhân đối với thượng cổ nhân loại trên cơ bản là không có cái gì tôn trọng, ý niệm đầu tiên chính là muốn phát tài.

Thẩm Lãng đương nhiên muốn phát tài, cho đến bây giờ hắn đã chính thức từng tiến vào ba cái thượng cổ di tích, kết quả đây?

Một cái thần miếu, một cái quảng trường, còn có một cái lao tù.

Người khác phát hiện thượng cổ di tích, hoặc là thư viện, hoặc là to lớn thành trì, hoặc là có vô số bí mật nhà kho, phòng thí nghiệm bí mật.

Mà hắn phát hiện thượng cổ di tích, đều là rỗng tuếch.

Giải hết cái này tù phạm quần áo về sau, lộ ra hắn bạch ngọc bình thường thân thể. Quả nhiên không có chút nào cường tráng a, so nữ nhân còn muốn trắng nõn, con hàng này nếu là đóng vai thành nữ nhân, tuyệt đối so nữ nhân xinh đẹp hơn.

Mà Thẩm Lãng rơi vào bộ ngực hắn vị trí trái tim, đó là cái gì?

Nhìn qua giống như là một cái vật phẩm trang sức, hộ tâm kính sao? Phía trên khảm nạm lộng lẫy bảo thạch, nhìn qua phi thường tinh mỹ, hơn nữa trực tiếp khảm nhập thể nội, nhìn qua có điểm giống là Iron Man ngực cái kia năng lượng trong sự phản ứng tâm a.

Đây là một cái bảo bối, đây nhất định là một cái bảo bối.

Trước mắt cái này thượng cổ đế quốc phản đồ là một cái tiểu bạch kiểm, hơn nữa phảng phất cũng là tay trói gà không chặt, lồng ngực kia cái này trang bị khẳng định đối với hắn phi thường trọng yếu.

Thẩm Lãng thử nghiệm muốn đem nó lấy xuống, kết quả hoàn toàn hái không xuống.

"Yêu Nhi, ngươi đến giúp đỡ." Thẩm Lãng nói.

Cừu Yêu Nhi tiến lên, bắt lấy cái kia trang bị dùng sức rút ra, sau đó nàng cũng thất bại, căn bản lấy không xuống.

"Lấy không xuống, ta lại dùng lực, có thể sẽ có to lớn hậu quả." Cừu Yêu Nhi nói.

Vậy làm sao bây giờ?

Thẩm Lãng có dự cảm, cái đồ chơi này tuyệt đối là một cái bảo bối, đối với mình có tác dụng lớn.

Tất cả mọi người là tiểu bạch kiểm, cái này Khương thị tù phạm dựa vào nó hành tẩu thiên hạ, thậm chí liền Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương đều câu được, vậy nói rõ bảo bối này cũng thích hợp nhất Thẩm Lãng.

Sau đó, Thẩm Lãng nghĩ hết hết thảy biện pháp, đều không thành công gỡ xuống cái này ngực trang bị, dù là dùng Thượng Cổ vương giới cũng vô dụng.

Vậy nên làm sao đây? Chẳng lẽ lại từ bỏ? Tay không mà về? Có thể tuyệt đối không được.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, quan sát cái này thượng cổ Khương thị Hoàng tộc phản đồ toàn thân, ánh mắt rơi vào trên ngón tay của hắn.

Quả nhiên, tay phải hắn trên ngón vô danh có một cái ấn ký, mang chiếc nhẫn ấn ký, nhưng là hiện tại rỗng tuếch.

Cái này, cái này chứng minh cái gì?

Người này đã từng là Khương thị Hoàng tộc Thái tử? Vì Medusa mà phản bội đế quốc của mình, bị nhốt lại, cũng bị trục xuất Thái tử vị trí? Bất quá hắn là Thái tử thời điểm, cũng không có quyền đeo lên cổ vương giới đi.

Vậy hắn bị nhốt lại thời điểm, thân phận đến tột cùng là cái gì?

Thẩm Lãng bỗng nhiên có một cái ý niệm trong đầu, hắn tháo xuống chính mình thượng cổ vương giới.

Cái này thượng cổ vương giới phi thường quái dị, muốn lấy nó xuống, nhất định phải tại trong đầu xuất hiện ý niệm, sau đó mới có thể thành công lấy xuống, nếu không nó phảng phất hoàn toàn sinh trưởng ở trên ngón tay, căn bản hái không xuống.

Lấy xuống thượng cổ vương giới về sau, Thẩm Lãng liền muốn đưa nó mang tại cái này thượng cổ tù phạm trên ngón tay.

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi có thể nghĩ tốt, cái này rất mạo hiểm, đeo lên đi vạn nhất hái không xuống, liền phiền toái."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu, sau đó trực tiếp đem thượng cổ vương giới bọc tại cái này thượng cổ tù phạm trên ngón tay.

Nháy mắt...

Cái này thượng cổ tù phạm ngực đặc thù trang bị phát sáng lên, phát ra hào quang chói mắt.

Thẩm Lãng lại một lần nữa đưa tay, nhẹ nhàng vặn vẹo, trực tiếp đưa nó lấy xuống.

Cái này. . . Đây tuyệt đối là một cái bảo bối.

Nó quả nhiên là một cái Ngạc Mộng thạch trang bị, hơn nữa còn là phẩm cấp vô cùng vô cùng cao Ngạc Mộng thạch tinh thể.

Không chỉ có như thế, nó còn tự mang có năng lực đo hạch tâm, hơn nữa không phải kim loại hydro cái chủng loại kia năng lượng hạch tâm, mà là... Long huyết tủy năng lượng hạch tâm, cách tinh thể Thẩm Lãng có thể nhìn thấy, bên trong lưu động long huyết tủy, bọn chúng ngay tại phát sinh phản ứng, đồng thời liên tục không ngừng phóng xuất ra năng lượng.

Đây thật là bảo bối, mà lại là một cái siêu cấp thượng cổ chí bảo.

Thẩm Lãng trước mắt vị trí nhìn thấy qua thượng cổ trang bị có hai loại, một loại hoàn toàn muốn dựa vào kim loại hydro năng lượng hạch tâm. Mà đổi thành bên ngoài một loại là độc lập thượng cổ trang bị, loại này thượng cổ trang bị có được đẳng cấp rất cao Ngạc Mộng thạch trang bị, có thể lưu trữ năng lượng, vì lẽ đó có thể thoát ly thượng cổ năng lượng hạch tâm mà sinh ra sức chiến đấu, thứ này cũng ngang với tự mình cõng một khối pin cảm giác.

Mà trước mắt cái này trang bị, liền tương đương với động lực hạt nhân hạch tâm.

Long huyết này tủy thế nhưng là chế tạo Long chi hối tài liệu a, dùng nó đến cung ứng cái này một cái cỡ nhỏ trang bị, năng lượng cơ hồ cuồn cuộn không dứt.

Thẩm Lãng ngay tại mở ra hủy diệt ngày kế hoạch, chính là vì chế tạo Long chi hối, nhưng là liền một chút xíu lý luận tri thức đều không có, hoàn toàn không có phương hướng, mà chỉ cần nghiên cứu triệt để cái này linh kiện nhỏ, tại Long chi hối chế tạo trên nguyên lý cũng có thể có to lớn đột phá.

Vì lẽ đó như thế một cái nho nhỏ trang bị, hoàn toàn đại biểu văn minh thời thượng cổ đỉnh phong.

Cái này thượng cổ Khương thị Hoàng tộc phản nghịch vì sao muốn tại mọi thời khắc mang theo nó? Khẳng định là có được to lớn công dụng, thậm chí uy lực kinh người.

Như vậy như thế nào mệnh danh đâu?

Cấp chiến lược đại sát khí được mệnh danh là Long chi hối, phát xạ trang bị mệnh danh là long chi lực, vậy cái này đồ chơi liền được mệnh danh là long chi tâm thật, hoặc là long chi hạch tâm.

Thẩm Lãng thử nghiệm đem long chi hạch tâm đặt ở trái tim của mình bộ vị, kết quả căn bản là không phản ứng chút nào.

"Tổ tiên a, ta đem cái này chiếc nhẫn cầm về a." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn từ cái kia Khương thị Hoàng tộc tù phạm trên ngón tay tháo xuống thượng cổ vương giới, quả nhiên không có bất kỳ cái gì trở ngại.

Thẩm Lãng lại một lần nữa đem thượng cổ vương giới đeo lên ngón tay của mình.

Nháy mắt, cái này long chi hạch tâm trang bị lại một lần nữa lóe ra quang mang, ngay sau đó chui ra mấy cây kim thăm dò, bỗng nhiên nhập vào Thẩm Lãng ngực bên trong.

Cũng không đau, nhưng nhìn rất làm người ta sợ hãi a. Hơn nữa nó phảng phất còn tại rút máu?

Cái này long chi hạch tâm trang bị liên tục không ngừng từ Thẩm Lãng ngực rút máu, ròng rã quất mười mấy ml, sau đó tràn vào hạch tâm trang bị nội bộ, bắt đầu cùng bên trong một ít chất lỏng phát sinh phản ứng.

"Ầm!"

Thẩm Lãng ngực đau đớn một hồi, long chi hạch tâm trang bị bỗng nhiên khảm nhập lồng ngực của hắn, đồng thời bắt đầu xoay tròn, cuối cùng hoàn toàn sinh trưởng ở trên thân thể của hắn.

Cái này cũng chưa tính kết thúc.

Nó khảm nạm nhập Thẩm Lãng ngực về sau, không ngừng là phóng xuất ra các loại năng lượng khí tức, tràn vào Thẩm Lãng đại não bên trong, tràn vào Thẩm Lãng gân mạch, mạch máu bên trong.

Trong chốc lát!

Cỗ năng lượng này khí tức quá mức cường đại, Thẩm Lãng trong đầu cảm giác trống rỗng, sau đó trực tiếp... Ngất đi.

Ai ~!

Mỗi một lần đều muốn hôn mê, có ý tứ sao? Ngươi thân thể này cứ như vậy giòn sao?

Bất quá lần này tại hắn té xỉu trước đó, Cừu Yêu Nhi liền trực tiếp đem hắn ôm lấy, sau đó để hắn ngồi dưới đất, thân thể dựa vào tại trong ngực của hắn.

Mà toàn bộ quá trình bên trong, Thẩm Lãng thân thể không ngừng run nhè nhẹ.

Ngực long chi tâm trang bị, ngón tay thượng cổ vương giới, đều đang phát tán ra quỷ dị quang mang, thậm chí Thẩm Lãng toàn bộ thân thể cũng đang phát sáng.

Nói cho đúng không phải thân thể đang phát sáng, mà là một đạo quang mang ngay tại lưu chuyển, từ đầu óc của hắn, thay đổi đến huyết mạch, đi qua thượng cổ vương giới, cuối cùng trở lại ngực long chi hạch tâm.

Cái này phảng phất là tại ký kết khế ước?

Lại hoặc là Thẩm Lãng cùng long chi hạch tâm ngay tại dung hợp.

Đổi một câu nói, đây là tại lắp đặt hệ thống?

Cừu Yêu Nhi cứ như vậy ôm Thẩm Lãng không nhúc nhích, mà cặp mắt của nàng lại không chớp mắt nhìn qua trong lao tù cái kia thượng cổ Khương thị Hoàng tộc phản nghịch. Không phải là bởi vì hắn quá đẹp trai, mà là bởi vì nó chính từng tấc từng tấc biến thành tảng đá.

Trước đó hắn là sinh động như thật, có được làn da nguyên bản nhan sắc, tóc nguyên bản nhan sắc, con mắt cũng như bảo thạch.

Mà bây giờ, hắn đã mất đi long chi hạch tâm trang bị về sau, thân thể cũng dần dần biến thành giống như những người khác, trở thành tảng đá, đơn thuần nhan sắc tảng đá.

... ...

Không biết qua bao lâu, Thẩm Lãng yếu ớt tỉnh lại, phát hiện chính mình nằm tại Cừu Yêu Nhi trong ngực, không khỏi hạnh phúc dùng mặt cọ xát một cái.

Sau đó, Thẩm Lãng từ Yêu Nhi trong ngực ngồi dậy, cúi đầu nhìn trước ngực mình long chi tâm trang bị, lại nhìn một cái mình tay.

"Ta cảm giác chính mình phát sinh thuế biến, Niết Bàn thuế biến, ta khẳng định là mạnh lên." Thẩm Lãng nói: "Ta có thể cảm giác được trong cơ thể ta có năng lượng cường đại, ta chắc chắn là mạnh lên."

Cừu Yêu Nhi nói: "Bằng không ngươi thử nhìn một chút?"

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể cảm giác được rõ ràng thuế biến, ta chắc chắn trở nên mạnh phi thường."

Đón lấy, Thẩm Lãng bắt đầu tập chống đẩy - hít đất.

Mười cái, mười ba, mười năm, mười sáu...

Ách! Đến cực hạn.

Lực lượng vẫn là một chút cũng không mạnh mẽ lên, vẫn như cũ là tay trói gà không chặt.

Đây là chuyện ra sao đâu?

Nhưng Thẩm Lãng rõ ràng cảm thấy mình đã mạnh lên, cái này long chi hạch tâm trang bị cùng thân thể của hắn dung hợp về sau, mang đến một loại nào đó lực lượng vô cùng cường đại.

Hắn tuyệt đối mạnh lên, nhưng là... Mạnh ở nơi nào a?

"Yêu Nhi, ta có một loại cảm giác, ta đã trở nên mạnh phi thường, ngươi cũng chưa hẳn đánh thắng được ta, thật." Thẩm Lãng nghiêm túc mặt nói: "Nhưng là, ta không biết ta mạnh ở nơi nào a?"

Thẩm Lãng không phải đang nói đùa, hắn thật cảm thấy mình thể nội có lực lượng nào đó, mạnh phi thường.

Cũng không biết đây là cái gì lực lượng, tạm thời cũng không biết làm sao thi triển đi ra? Đây thật là ngày cẩu!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 544: Thế Giới Chung Cực Chân Tướng? Viêm Kinh Thỏa Hiệp!

Thẩm Lãng là một cái thiên mã hành không người, bởi vì nhìn qua quá nhiều phim, vì lẽ đó không quản phát sinh cái gì hắn cũng sẽ không lộ ra quá mức ngoài ý muốn, dù là tại ngực vỗ, trên thân trực tiếp xuất hiện một cái nano chiến giáp, hắn trực tiếp hóa thân thành Iron Man cũng là có thể tiếp nhận.

Kết quả cái gì cũng không có phát sinh, liền như là lúc ấy mang lên trên thượng cổ vương giới đồng dạng.

Không, thậm chí cùng lúc ấy đeo lên cổ vương giới không giống. Đeo lên vương giới về sau, Thẩm Lãng tối thiểu còn có thể chốt mở vòng xoáy năng lượng đâu.

Mà bây giờ cái này long chi hạch tâm trang bị khảm nạm nhập lồng ngực của hắn về sau, hắn rõ ràng cảm giác được phi thường thần kỳ lực lượng, nhưng hoàn toàn không cách nào thi triển.

Sau đó Thẩm Lãng thử một lần lại một lần, nhưng vẫn như cũ không thu được gì, hắn vẫn như cũ là như vậy tay trói gà không chặt.

Thật sự là không thích hợp a, hắn 100% cảm nhận được thể nội có một luồng không hiểu năng lượng a.

Nhưng cái đồ chơi này liền như là tình yêu, ngươi rõ ràng có thể cảm thụ được, nhưng không nhìn thấy cũng sờ không được.

"Đây cũng là một cái phi thường cường đại mà lại tiên tiến thượng cổ trang bị, hơn nữa phi thường cao thâm, vì lẽ đó ngươi đại khái cần thời gian mới có thể đào móc ra lực lượng của nó." Cừu Yêu Nhi nói.

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới Adolf bộ kia thượng cổ trang bị, thực tình là siêu cấp ngưu bức, võ công của hắn rõ ràng so Edda nữ vương còn muốn thoáng kém một chút, kết quả có cái này thượng cổ trang bị về sau, Edda nữ vương liên thủ với Hella cũng không thể tổn thương Adolf nửa sợi tóc gáy, lúc ấy thật cho Thẩm Lãng mang đến không gì so sánh nổi kinh diễm.

Mà Adolf cái kia thượng cổ trang bị giống như cũng là khảm nạm tại ngực vị trí trái tim.

"Trước tạm thời để ở một bên đi." Thẩm Lãng nói: "Có lẽ tương lai nó sẽ cho ta lớn lao kinh ngạc vui mừng, Yêu Nhi không lừa ngươi, ta thật cảm thấy mình mạnh hơn rất nhiều, nói không chừng liền ngươi cũng không phải là đối thủ của ta, bằng không chúng ta tối về thử một chút?"

"Được." Cừu Yêu Nhi nói.

Sau đó, Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía cái kia thượng cổ tù phạm, lúc này hắn đã hoàn toàn biến thành nham thạch, cùng trước đó những cái kia thượng cổ nhân loại hoá thạch không có gì khác nhau, liền phảng phất một cái tảng đá pho tượng.

"Xin lỗi." Thẩm Lãng nói: "Ta thật rất muốn biết rõ, mê hoặc ngươi cái kia Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương đến tột cùng mỹ lệ đến trình độ nào, vậy mà nhường ngươi phản bội đế quốc của mình."

Mà cái này thượng cổ tù phạm phảng phất vẫn tại nói cái kia bốn chữ: Ta không hối hận.

… … … … … …

Mặc dù đã thu hoạch long chi hạch tâm trang bị, nhưng Thẩm Lãng quyết định tiếp tục thăm dò, hắn lúc này xem như biết rõ, cái này trong ngục giam không khả năng sẽ có Long chi hối.

Nhưng là cái này ngục giam chắc chắn rất ngưu bức, bởi vì vẻn vẹn thứ nhất ở giữa tù thất liền giam giữ lấy ngưu bức như vậy xâm phạm, Khương thị Hoàng tộc thứ nhất phản đồ a, kế tiếp còn có ba gian lao tù, ở trong đó giam giữ nên cỡ nào ngưu bức tù phạm a?

Thẩm Lãng đi vào căn thứ hai lao tù trước mặt, cái này so thứ nhất ở giữa lao tù muốn hơi hơi lớn một chút, bên ngoài trên bảng hiệu viết hắc ám Nữ hoàng lao tù.

Phía dưới có một cái thẻ bài giới thiệu cái này tù phạm tội ác: Người này chế tạo thiên tai ôn dịch, đồ sát ngàn vạn người, tội ác ngập trời.

Thẩm Lãng sau khi xem lập tức hít sâu một hơi.

Cái này trong ngục giam giam giữ tù phạm quả nhiên một cái so một cái ngưu bức.

Vừa rồi cái kia Khương thị Hoàng tộc lớn nhất phản đồ đã đầy đủ kinh dị, xem như thượng cổ người thừa kế của đế quốc hắn phản bội quốc gia mình.

Mà cái này cái thứ hai hắc ám Nữ hoàng, vậy mà đồ sát ngàn vạn? Quả thực không thể tin được a.

Hơn nữa thiên tai ôn dịch bốn chữ này nghe vào có chút để người rùng mình a.

Cừu Yêu Nhi không khỏi hướng Thẩm Lãng nhìn lại một chút, bởi vì Thẩm Lãng cũng lợi dụng ôn dịch diệt tuyệt mấy tòa thành thị, một ít trình độ bên trên hắn cùng vị này hắc ám Nữ hoàng cũng có chút tương tự a.

Mà Thẩm Lãng trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu, cái này hắc ám Nữ hoàng nắm giữ ôn dịch virus khẳng định siêu cấp đáng sợ, nếu không làm sao có thể đồ sát ngàn vạn?

Thẩm Lãng hơi hơi do dự một lát, đưa tay đặt tại căn thứ hai lao tù trên cửa, lập tức phía trên nổi lên một chữ: Tội.

Rốt cục không phải hối hận chữ, cái này tội chữ cuối cùng vạch một cái bên trên đồng dạng có một cái thượng cổ vương giới lõm, Thẩm Lãng vươn tay đem vương giới ăn khớp tại cái này lõm lên.

Cừu Yêu Nhi nhẹ nhàng nắm Thẩm Lãng tay nói: "Ngươi biết ta xưa nay sẽ không ngăn cản ngươi làm chuyện gì, nhưng... Lần này ta khuyên ngươi thận trọng."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu.

"Sưu!"

Lập tức trên cửa cái này tội chữ biến mất, thay vào đó là một cái vòng xoáy năng lượng, hơn nữa cái này vòng xoáy năng lượng nhan sắc cùng cái thứ nhất lao tù trên cửa không giống, nhan sắc không giống, cái này vòng xoáy năng lượng là màu tím.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, sau đó đem để tay tại cái này vòng xoáy năng lượng bên trên, trong lòng lưu động ý niệm.

"Quan!"

Sau đó hắn nhắm mắt lại , chờ đợi nhìn căn thứ hai trong lao tù cái gọi là hắc ám Nữ hoàng, cái này tội ác ngập trời nữ nhân.

Nhưng khi hắn mở mắt thời điểm, lại phát hiện trước mắt vẫn như cũ là vòng xoáy năng lượng.

Chuyện gì xảy ra?

Đeo thượng cổ vương giới về sau, Thẩm Lãng hoàn toàn có thể mở ra cùng đóng kín bất kỳ một cái nào vòng xoáy năng lượng a? Vì sao bây giờ lại không được?

"Đóng kín." Thẩm Lãng lại một lần nữa hạ lệnh.

Nhưng là cái này vòng xoáy năng lượng vẫn như cũ nhộn nhạo, không có bất kỳ biến hóa nào.

Thẩm Lãng nghi hoặc, sau đó chậm rãi hướng phía cái này vòng xoáy năng lượng đi đến.

Tất nhiên không cách nào đóng kín, vậy ta luôn có thể xuyên thấu cái này vòng xoáy năng lượng a?

Kết quả... Vẫn chưa được, Thẩm Lãng trực tiếp bị ngăn tại bên ngoài, hoàn toàn không cách nào tiến vào.

Cuối cùng là chuyện gì xảy ra a?

Thẩm Lãng lập tức kinh ngạc, trước đó hắn rõ ràng có thể dễ như trở bàn tay xuyên thấu bất kỳ một cái nào vòng xoáy năng lượng, vì sao hiện tại lại không được?

Là bởi vì chính mình quyền hạn không đủ? Là bởi vì cái này vòng xoáy năng lượng cấp bậc cao hơn? Còn là bởi vì cái này long chi hạch tâm trang bị khảm nạm tại ngực bên trong, vì lẽ đó đã mất đi xuyên thấu vòng xoáy năng lượng quyền hạn? Không có khả năng a.

Sau đó, Thẩm Lãng thử rất nhiều lần, đều hoàn toàn không cách nào xuyên thấu.

Đại Siêu ngược lại tinh thần, lại một lần nữa ấp ủ sóng siêu âm, hướng thẳng đến cái này vòng xoáy năng lượng bỗng nhiên phun ra.

"Sưu!"

Kết quả như cùng chết nặng biển cả, Đại Siêu phun ra sóng siêu âm năng lượng đụng vào cái này vòng xoáy năng lượng bên trên không có bất kỳ cái gì phản ứng, trực tiếp liền biến mất vô ảnh vô tung.

Cừu Yêu Nhi ra rút ra một chi chủy thủ, hướng phía vòng xoáy năng lượng ném tới.

Nháy mắt, chi này chủy thủ trực tiếp hôi phi yên diệt, biểu hiện ra cái này vòng xoáy năng lượng cường đại lực hủy diệt.

Không nghĩ tới a, dù là lấy Thẩm Lãng thượng cổ vương giới, cũng vẻn vẹn chỉ có thể mở ra cái thứ nhất lao tù, cái thứ hai đều không mở được.

Sau đó Thẩm Lãng đi tới cái thứ ba lao tù.

Cái này lao tù liền phi thường lớn, ròng rã mấy ngàn mét vuông, chỉ độ cao độ đều có chừng năm mươi mét.

Cái này căn thứ ba lao tù bên ngoài vẫn như cũ có một cái thẻ bài, viết cái này tù phạm thân phận, còn có phạm vào tội ác.

Nhưng là, cái này văn tự Thẩm Lãng đã hoàn toàn xem không hiểu, thậm chí Thẩm Lãng dùng trí não tiến hành lục soát, cũng hoàn toàn không có phát hiện có loại này văn tự. Đây không phải chữ Hán, cũng không phải tiếng Hi Lạp, càng không phải là chữ latinh mẫu, còn không phải tiếng Latinh, không phải văn tự hình chêm, cũng không phải chữ tượng hình.

Loại này văn tự phi thường thâm ảo, Thẩm Lãng thoáng nghiên cứu một chút, liền cơ hồ trầm mê ở trong đó.

Đương nhiên cũng không phải là bởi vì trầm mê ở cái chữ này ý tứ, bởi vì hắn suy nghĩ thật lâu, đều hoàn toàn không có hiểu rõ những chữ này bên trong ý tứ. Để hắn trầm mê chính là cái này văn tự một loại logic, nó phảng phất không chỉ là một loại văn viết nói, vẫn là một loại phi thường thần bí logic.

Loại này văn tự phi thường cao cấp, chí ít so Thẩm Lãng biết đến hiện hữu văn tự cao cấp, nó có thể dùng ngắn nhất chữ để diễn tả nhiều nhất nội dung.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng vẫn đứng tại hàng chữ này phía dưới, không ngừng suy tư, suy tư.

Không biết qua bao lâu, Cừu Yêu Nhi vỗ nhè nhẹ đánh Thẩm Lãng khuôn mặt nói: "Chúng ta rời đi đã rất lâu rồi, Liêm Thân Vương cũng đã tới."

Thẩm Lãng bỗng nhiên bừng tỉnh nói: "Ta vừa rồi trầm tư bao lâu?"

"Năm canh giờ." Cừu Yêu Nhi nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc kêu to một tiếng? Năm canh giờ?

Hắn rõ ràng cảm giác liền năm phút cũng chưa tới a, không nghĩ tới trong chớp nhoáng này thời gian, vậy mà trôi qua năm canh giờ.

Nhưng mà, hắn vẻn vẹn chỉ là trầm mê ở loại này văn tự nghiên cứu mà thôi, vẫn không có minh bạch phía trên này bất kỳ ý tứ gì.

Đây là văn tự gì? Thật sự là kỳ.

Đi vào thế giới này về sau, Thẩm Lãng thấy qua hết thảy thượng cổ điển tịch, hết thảy thượng cổ bi văn, đều là bắt nguồn từ trên Địa Cầu.

Có chữ Hán, có Ả Rập chữ, có tiếng Latin, có Hi Lạp văn vân

vân.

Đây cơ hồ để hắn coi là sẽ không lại xuất hiện mặt khác văn tự, mà bỗng nhiên liền toát ra sâu như vậy thúy thần bí văn tự, cái này chẳng lẽ mới thật sự là Thượng Cổ văn tự? Cái kia vì sao tại tất cả thượng cổ điển tịch bên trong đều không nhìn thấy đâu?

Hơn nữa loại này Thượng Cổ văn tự thật phảng phất có một loại ma lực, có thể làm cho người toàn bộ tinh thần linh hồn hoàn toàn đắm chìm.

Phảng phất cái này không chỉ là một loại văn tự, vẫn là một loại đặc thù tinh thần cách tự hỏi, đại biểu cho một cái khác văn minh phương hướng?

Tất nhiên cái thứ hai lao tù còn không thể nào vào được, cái kia cái thứ ba khẳng định càng thêm không đi vào.

Thẩm Lãng lại đến đến cái thứ tư lao tù trước mặt, cái này lao tù liền vô cùng vô cùng to lớn, diện tích hẳn là vượt qua mấy vạn mét vuông, vách tường độ cao đều vượt qua hơn hai trăm mét.

Không cách nào tưởng tượng, cái này cái thứ tư trong lao tù đến tột cùng giam giữ lấy cái gì a?

Là một đám tù phạm, vẫn là một tù nhân?

Nếu như là một cái, vậy cái này tù phạm hình thể cũng không tránh khỏi quá mức kinh người. Bởi vì cái này lao tù khoảng chừng mấy vạn mét vuông lớn, mấy trăm mét cao.

Đương nhiên, cái này căn thứ tư lao tù phía ngoài trên bảng hiệu cũng vẫn như cũ viết là Thượng Cổ văn tự, Thẩm Lãng vẫn như cũ hoàn toàn không cách nào xem hiểu, cũng chỉ có thể dùng trí não quay chụp ghi chép lại.

Lần này hắn không có nghiên cứu cái thứ tư lao tù trên bảng hiệu văn tự, mà là đi thẳng tới cái thứ năm lao tù trước mặt.

Cái này thượng cổ ngục giam, tổng cộng liền năm gian tù thất.

Nơi này tù phạm, thân phận một cái so một cái dọa người.

Cái thứ hai tù phạm cũng đã là đồ sát ngàn vạn hắc ám Nữ hoàng, cái thứ tư tù phạm hình thể hẳn là lớn đến kinh hãi tình trạng.

Vậy cái này cái thứ năm tù phạm hẳn là đáng sợ nhất, hắn hoặc là thân phận tối cao, hoặc là phạm vào tội ác lớn nhất.

Dùng một cái phi thường hai danh từ để hình dung cái này cái thứ năm tù phạm, thượng cổ tối cường Boss? Thượng cổ chung cực tù phạm?

Nhưng mà...

Cái này thứ năm ở giữa lao tù không có chút nào lớn, thậm chí so thứ nhất ở giữa lao tù còn muốn nhỏ một chút.

Không chỉ có như thế, cái này thứ năm ở giữa lao tù trên vách tường cũng có một cái nhãn hiệu, nhưng là phía trên rỗng tuếch, không có bất kỳ cái gì văn tự, không quản là chữ Hán vẫn là Thượng Cổ văn tự, hết thảy đều không có.

Không có viết tên của người này thân phận, cũng không có viết tội danh của hắn.

Cái này lộ ra càng thêm thần bí.

Một cái liền danh tự đều không có tù phạm, quả nhiên là chung cực BOSS sao?

Sau đó, Thẩm Lãng thử nghiệm đem tay đè tại thứ năm ở giữa tù thất trên cửa.

Kết quả không có bất kỳ cái gì phản ứng, trước đó lao tù chi môn coi như mở không ra, nhưng là cũng sẽ hiện ra quang ảnh chữ.

Mà cái này thứ năm ở giữa, hoàn toàn không có phản ứng.

Thẩm Lãng liền kích hoạt cánh cửa này quyền lực đều không có, liền vòng xoáy năng lượng đều không thể tỉnh lại.

Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi liếc nhau, trao đổi trong mắt ngưng trọng.

Vốn cho rằng đây là một cái thượng cổ di tích, sẽ phát đại tài, không nghĩ tới vậy mà là một cái thượng cổ lao tù.

Đương nhiên hắn vẫn là phát đại tài, bởi vì đạt được một cái siêu cấp ngưu bức long chi hạch tâm trang bị, cứ việc Thẩm Lãng hoàn toàn không biết cái đồ chơi này làm như thế nào xuất ra.

Nhưng là hiện tại Thẩm Lãng cảm giác được rõ ràng, tại cái này thượng cổ trong ngục giam, thậm chí liền long chi hạch tâm trang bị đều không phải trọng yếu.

Trọng yếu là nơi này tù phạm, nhất là cuối cùng ba cái tù phạm, càng mấu chốt là sau cùng cái kia tù phạm, không tên không họ, nhưng ở trong mắt Thẩm Lãng hắn cơ hồ xem như chung cực Boss.

Hắn cảm thấy mình khoảng cách thế giới này chung cực chân tướng đã rất gần, nhất là văn minh thời thượng cổ chân tướng, thậm chí văn minh thời thượng cổ niết diệt chân tướng đều có thể tại cái này thượng cổ trong ngục giam có thu hoạch.

Chỉ tiếc, Thẩm Lãng bây giờ còn chưa có quyền hạn mở ra những này lao tù chi môn.

Có lẽ cũng xa xa không đến lúc này.

Nhưng ít ra, cái này dị thế giới chung cực chân tướng hướng hắn mở ra một cái nho nhỏ nơi hẻo lánh, cứ việc cái gì đều nhìn trộm không đến, nhưng lại có thể cảm giác được cái kia vô biên vô tận màn trời.

Thẩm Lãng hoàn toàn không biết chung cực chân tướng là cái gì, nhưng thoáng cảm thụ một chút cái này chân tướng khí tức, liền đã có loại toàn thân run sợ cảm giác, thậm chí không quá nguyện ý đi suy nghĩ sâu xa.

Thẩm Lãng đem cái trán dán tại cái thứ năm lao tù trên cửa, hắn cái gì cũng không có cảm giác được, chỉ có vô cùng vô tận hư không.

"Yêu Nhi, ngươi cảm thấy ngươi có thể tưởng tượng đến kinh sợ nhất chân tướng là cái gì? Thế giới này chân tướng, văn minh thời thượng cổ niết diệt chân tướng?" Thẩm Lãng hỏi.

Cừu Yêu Nhi lắc đầu nói: "Ta sẽ không nghĩ."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi không thử nghiệm lấy suy nghĩ nghĩ sao?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Làm ngươi đi truy đến cùng nghĩ lại, nội tâm của ngươi liền sẽ có chỗ khuynh hướng, như thế khả năng liền sẽ bị dẫn đạo hướng sai lầm con đường."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Cừu Yêu Nhi rất đơn giản, nhưng lại hàm ẩn lấy một cái vô cùng vô cùng mấu chốt triết lý.

Muốn hay không dự thiết lập trận?

"Đi thôi!" Thẩm Lãng nói: "Trở về đi, tương lai tương lai rất trọng yếu, nhưng cục diện dưới mắt quan trọng hơn, Liêm Thân Vương hẳn là muốn chờ điên rồi."

Mà lúc này, Đại Siêu đã nằm rạp trên mặt đất nhàm chán đến nằm ngáy o o.

Thẩm Lãng tiến lên gãi gãi cằm của nó nói: "Về nhà, về nhà."

Đại Siêu mở choàng mắt, một bả nhấc lên Thẩm Lãng hướng thẳng đến bên ngoài chạy như điên.

Nó thật sự là một chút đều không muốn trong này ngây người, bởi vì cái này thượng cổ trong ngục giam năng lượng khí tức để Đại Siêu rất không thoải mái, thậm chí rất sợ hãi, nhưng cụ thể sợ cái gì nó lại hoàn toàn cảm thụ không rõ rệt.

Ở đây thăm dò ròng rã một ngày thời gian, Thẩm Lãng rời đi cái này đáy biển thượng cổ ngục giam, đồng thời lại một lần nữa đem lối vào triệt để đóng kín, ngăn chặn bất luận kẻ nào tiến vào.

Bởi vì hắn có thể cảm nhận được, cái này thượng cổ ngục giam vô cùng vô cùng mấu chốt, so với Phù Đồ Sơn cái kia cự hình thượng cổ di tích còn trọng yếu hơn.

Cứ việc nó bên trong khả năng không có cái gì thượng cổ trang bị, thượng cổ vũ khí, càng không có Long chi hối, nhưng bên trong có bí mật cùng chung cực chân tướng.

… … … … …

Liêm Thân Vương rốt cục lại một lần nữa gặp được Thẩm Lãng.

Nguyên bản hắn phi thường phẫn nộ, nhưng chỉ vẻn vẹn nháy mắt, phẫn nộ của hắn khí tức liền biến mất vô ảnh vô tung, bởi vì không có chút ý nghĩa nào.

"Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta sở dĩ muốn ngươi con kia phi hành thú, cũng không phải là chỉ là muốn đạt được hắn." Liêm Thân Vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta minh bạch, các ngươi không cần chúng ta có được một cái cao cơ động, cao tốc độ, cao độ cao so với mặt biển không quân, dù là vẻn vẹn chỉ có một cái, như thế vạn nhất ta nếu là nổi điên, đối Đại Viêm đế quốc tiến hành không tập, liền khó lòng phòng bị."

Liêm Thân Vương nói: "Cùng người thông minh trò chuyện quả nhiên phi thường dùng ít sức, vì lẽ đó ngài nếu không muốn giao ra cái này phi hành thú, như vậy đưa nó cánh bẻ gãy cũng là có thể, dạng này hắn năng lực phi hành cũng liền không khiến người ta lo lắng."

Thẩm Lãng nâng chung trà lên nói: "Liêm Thân Vương, ngươi nói thêm nữa một câu, ta liền muốn đuổi người."

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương lập tức đình chỉ cái đề tài này.

Thẩm Lãng nói: "Liêm Thân Vương, lời đã nói đến phi thường minh bạch, không quản chúng ta đàm phán có phải là thành công, Viêm kinh đều sẽ hướng Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn phát xạ hai viên Long chi hối, thứ nhất là chấn nhiếp, thứ hai là để Viêm kinh quần thần, để thiên hạ chư quốc nhìn xem Đại Viêm đế quốc uy nghiêm không thể xâm phạm."

Liêm Thân Vương nói: "Không sai, cái này hai chi Long chi hối chúng ta nhất định sẽ phát xạ. Nhưng là vào giờ nào phát xạ, phát xạ mục tiêu địa điểm ở nơi nào, cái này phi thường mấu chốt thật sao? Chúng ta hoàn toàn có thể trì hoãn hơn mấy tháng tiến hành phát xạ, ví dụ như đợi đến Doanh Vô Minh quân đội diệt đi Sở vương đô, lại ví dụ như chờ Căng Quân mấy vạn người toàn bộ chết hết lại phát bắn."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, chúng ta cần chính là cái này, khi nào phát xạ? Phát xạ mục tiêu là nơi nào? Không bằng ta cho Viêm kinh hai cái đề nghị như thế nào, tại hai mươi chín tháng mười hai phát xạ, một cái phát xạ đến Kim Cương phong bên ngoài, phá hủy Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân, nhất định sẽ cho bọn hắn lớn nhất đả kích. Bởi vì bọn hắn ở nơi đó bày ra thiên la địa võng, vận dụng kinh người vô cùng võ đạo quân đoàn, địa ngục quân đoàn, bí mật quân đoàn, vì lẽ đó chi này Long chi hối hoàn toàn có thể so với lần trước mang đến càng thêm lực sát thương kinh người. Mà viên thứ hai, không bằng liền hướng phía Phù Đồ Sơn tổng bộ phát xạ như thế nào?"

Liêm Thân Vương nói: "Có thể a, hoàn toàn có thể. Nhưng là Thẩm Lãng bệ hạ có thể ra giá bao nhiêu tiền đâu?"

"Ta giữ bí mật." Thẩm Lãng nói.

Liêm Thân Vương nói: "Giữ bí mật? Giữ bí mật cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Tru Thiên Các chi chủ đạt được một cái giả trứng rồng."

Lời này mới ra, Liêm Thân Vương khẽ run lên, sau đó hoảng sợ nói: "Cái gì trứng rồng? Ta hoàn toàn nghe không hiểu a? Trên thế giới này còn có trứng rồng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta trước đó vẫn luôn phi thường nghi hoặc điểm này, Tru Thiên Các hoàn toàn là Đại Viêm đế quốc dòng chính đi, thậm chí lịch đại chư Thiên Các chủ đều họ Cơ, rõ ràng xem như người một nhà a. Mà sao chổi va chạm Định Viễn thành thời điểm, giết Đại Viêm đế quốc tây lộ quân hơn sáu mươi vạn người, trong này đại bộ phận đều là Tấn quốc cực kỳ nước phụ thuộc quân đội, điểm ấy ta có thể lý giải, thậm chí hố chết Thông Thiên tự bí mật quân đoàn ta cũng có thể lý giải, nhưng Tru Thiên Các cái kia hai vạn bí mật quân đoàn vì cái gì a? Cũng hố chết ở bên trong? Hoàng đế bệ hạ, thái tử điện hạ hẳn là đều phi thường biết rõ sao chổi va chạm phát sinh, bọn hắn biết rõ ta căn bản liền không có mấy chục chi Long chi hối."

Liêm Thân Vương ngậm miệng không nói.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Còn có một chút, ta làm một cái giả trứng rồng. Đương nhiên lúc ấy không có ai biết viên này trứng rồng thật giả, trứng rồng a, giá trị liên thành a, không nói đến cái này trứng rồng, liền vẻn vẹn mặt khác bảo bối đều giá trị liên thành. , Đại Viêm đế quốc chính mình có vô số tuyệt đỉnh cao thủ, vì sao hết lần này tới lần khác điều động Tru Thiên Các người đến chặn đường trứng rồng đâu? Sao chổi đại va chạm, có hay không Chân Long trứng? Người khác không rõ ràng, nhưng Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ khẳng định rõ ràng đi, để thái tử điện hạ cũng hẳn là rõ ràng đi. Tất nhiên biết rõ như thế, vì sao còn muốn cho viên này giả trứng rồng rơi vào Tru Thiên Các tay phải bên trong đâu?"

Liêm Thân Vương trầm mặc như trước.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, đây là tuyệt mật bên trong tuyệt mật, trừ Đại Viêm Hoàng đế cùng thái tử điện hạ, Viêm kinh bên trong rốt cuộc không người nào biết. Liêm Thân Vương điện hạ cũng hẳn là gần nhất mới biết được đi, bởi vì ngài muốn tới cùng ta đàm phán, vì lẽ đó thái tử điện hạ liền cần thiết để ngài biết rõ điểm này."

Trọn vẹn một hồi lâu, Liêm Thân Vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài thật đúng là một kẻ lưu manh, hơn nữa còn là một cái keo kiệt vô cùng lưu manh a, ta đến đàm phán trước đó, thái tử điện hạ còn chuyên môn cùng ta nói chuyện qua, nói ngươi có thể sẽ cầm chuyện này đến áp chế Viêm kinh, không nghĩ tới ngươi thật làm ra được a, rõ ràng là chính ngươi muốn mưu hại Tru Thiên Các chúa ơi, ngươi thậm chí ngay cả chuyện này đều có thể xem như thể đánh bạc, người không thể vô sỉ đến nước này a."

Thẩm Lãng nói: "Ta vốn là muốn để viên này trứng rồng đi hại Viêm kinh người nào đó, nhưng cũng tiếc a, Viêm kinh chí tôn quá thông minh, biết được nhiều lắm, nhưng thái tử điện hạ biết rõ như thế, vẫn như cũ để giả trứng rồng rơi vào Tru Thiên Các tay phải bên trong, dụng ý khó dò a. Nếu như ta đem chuyện này bí mật nói cho Tru Thiên Các chủ, vậy sẽ phát sinh sự tình gì?"

Liêm Thân Vương lúc đầu cũng nghĩ muốn uy hiếp lối ra, nhưng cuối cùng vẫn từ bỏ.

Bởi vì Thẩm Lãng đã vô sỉ đến không có bất kỳ cái gì bí mật, hắn không quản muốn đi hại ai cũng là bình thường, hơn nữa hắn yếu hại người, Viêm kinh càng thêm vui thấy thành.

Nhưng Thẩm Lãng dùng chuyện này đến uy hiếp Viêm kinh, thực tế là... Càng là vô sỉ, làm cho người giận sôi.

"Tốt, ngươi đe doạ thành công, cái thứ nhất Long chi hối, chúng ta sẽ phát xạ đến Phù Đồ Sơn tổng bộ." Liêm Thân Vương nói: "Vậy chúng ta bây giờ đến nói chuyện cái này đệ nhị chi Long chi hối phát xạ mục tiêu, ngươi muốn đưa nó phát xạ đến Kim Cương phong bên ngoài, ngươi muốn phá hủy vây khốn Căng Quân Doanh Quảng Phù Đồ Sơn liên quân? Ngươi muốn cho chúng ta lực lượng khoác lác, muốn triệt để uy chấn thiên hạ, muốn cho Doanh Quảng một kích trí mạng? Có thể... Ngươi cần ra giá tiền, giá tiền rất lớn."

Thẩm Lãng nói: "Long chi lực phát xạ trang bị to lớn cồng kềnh vô cùng, hơn nữa Long chi hối phát xạ khoảng cách chỉ có năm trăm dặm, vì lẽ đó muốn đem Long chi hối cùng long chi lực vận chuyển đến Kim Cương phong bên ngoài năm trăm dặm địa điểm lại tiến hành phát xạ là không thể nào, bởi vì nửa đường phải xuyên qua Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn phạm vi thế lực, đâu chỉ một hai vạn bên trong."

Liêm Thân Vương nói: "Điểm ấy ngươi cũng không cần lo lắng, chúng ta nói có thể làm được, liền chắc chắn có thể làm được."

Thẩm Lãng nói: "Siêu viễn trình chiến lược đả kích? Vượt qua một vạn năm ngàn dặm chiến lược đả kích?"

Liêm Thân Vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi cái danh từ này không sai, siêu viễn trình chiến lược đả kích. Trên thế giới này cơ hồ tất cả mọi người không có cái này khái niệm, mà ngươi lại có thể nói ra, thậm chí nhờ vào đó tới thăm dò chúng ta Đại Viêm đế quốc chiến lược lực công kích, xác thực thông minh. Vậy ta hiện tại rõ ràng minh bạch nói cho ngươi, Đại Viêm đế quốc có thể làm được điểm này, cũng phi thường thích để cho ngài nhìn thấy điểm này."

Thảo!

Đây là một tin tức tốt, nhưng cũng là một cái to lớn tin tức xấu.

Nhưng đối trước mắt cục diện đến nói là một tin tức tốt, một khi có thể siêu viễn trình chiến lược đả kích, đem Kim Cương phong bên ngoài quân địch từ trên thế giới này triệt để xóa đi, cái kia cho Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn đả kích là trí mạng, hơn nữa còn có thể cứu ra Căng Quân chờ mấy vạn người.

Thẩm Lãng nói: "Viêm kinh muốn cái gì? Trực tiếp mở miệng đi, đương nhiên không phù hợp thực tế điều kiện thì không cần nói, ngươi cũng đã nói con người của ta keo kiệt cực hạn, hơn nữa còn siêu cấp sĩ diện."

Liêm Thân Vương nói: "Chúng ta cần rất đơn giản, xin mời Thẩm Lãng bệ hạ cho chúng ta mở một cái rương."

Mở rương? Vậy mà là điều kiện này, Thẩm Lãng thật hoàn toàn không nghĩ tới.

Đến tột cùng là cái gì rương a? Vậy mà trọng yếu như vậy? Bên trong sẽ có thứ gì? Vậy mà để Viêm kinh vì thế hướng Thẩm Lãng mà thỏa hiệp?

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Viêm kinh hẳn là cũng có huyết mạch quyền hạn siêu cấp cao người, có cái gì rương mở không ra đây này? Vậy mà cần ta xuất thủ?"

Liêm Thân Vương nói: "Có chút rương, không phải huyết mạch càng cao liền có thể mở ra. Có chút là dính đến một loại nào đó trí tuệ, ví dụ như lúc ấy nam bộ hải vực Hắc Thạch đảo cái kia thượng cổ di tích lối vào, thiên hạ mấy cái siêu thoát thế lực đều dốc hết toàn lực, vẫn như cũ không cách nào giải khai, vẫn là Thẩm Lãng bệ hạ dùng tứ sắc định lý trợ giúp Phù Đồ Sơn mở ra cái kia thượng cổ di tích, tiến tới cũng thoáng cải biến thiên hạ này cách cục."

Thẩm Lãng nói: "Cái rương này rất mấu chốt? Rất trọng yếu? Liên quan tới đến viêm quốc mệnh mạch?"

"Không thể trả lời." Liêm Thân Vương nói: "Ta nghĩ cái này cùng Thẩm Lãng bệ hạ không quan hệ đi, chúng ta là ôm lấy to lớn thành ý mà đến. Hơn nữa chúng ta trước tiên có thể làm việc, sau lấy tiền. Đương nhiên chúng ta cũng không lo lắng ngươi không trả tiền, thiên hạ vẫn chưa có người nào có thể ỷ lại đi Viêm kinh nợ."

Thẩm Lãng nói: "Điểm ấy ta tin tưởng vững chắc."

Liêm Thân Vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ đáp ứng điều kiện này sao? Cái này đối ngươi đến nói, hẳn không có bất luận cái gì nỗ lực."

Thẩm Lãng rót cho mình một ly trà, bộ óc cực nhanh vận chuyển, uống xong cái này chén trà, hắn ung dung cười nói: "Không phải liền là hỗ trợ mở một cái rương sao? Ta thích nhất chính là mở rương trò chơi, ta đáp ứng, tuyệt đối đáp ứng."

Liêm Thân Vương nói: "Vậy thì tốt, chúng ta thành giao."

Thẩm Lãng nói: "Hai mươi chín tháng mười hai, các ngươi phát xạ hai viên Long chi hối, cái thứ nhất bắn về phía Phù Đồ Sơn tổng bộ. Viên thứ hai bắn về phía Kim Cương phong phía dưới, tiến hành siêu viễn trình chiến lược đả kích."

Liêm Thân Vương nói: "Hoàn thành cái này hai lần đả kích về sau, chúng ta sẽ đưa tới cái này rương, nhường ngươi hỗ trợ mở ra, cũng chính là ba mươi tháng mười hai, đương nhiên vì biểu đạt thành ý của chúng ta, trong đoạn thời gian này ta có thể tại Nộ Triều thành làm con tin, mãi cho đến chúng ta song phương giao dịch cuối cùng hoàn thành."

Thẩm Lãng nói: "Một lời đã định, hợp tác vui vẻ."

Liêm Thân Vương đứng lên nói: "Hợp tác vui vẻ."

Thẩm Lãng nói: "Hai mươi chín tháng mười hai, chứng kiến kỳ tích thời khắc."

Liêm Thân Vương nói: "Chúng ta cùng một chỗ rửa mắt mà đợi!"

Hai người đứng lên, đưa tay đem nắm, khoản này tà ác giao dịch chính thức đạt thành.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 545: Lãng Gia Siêu Năng Lực Thức Tỉnh? Hủy Diệt Đả Kích Giáng Lâm!

Sau đó Liêm Thân Vương vẫn luôn bí mật ở tại Nộ Triều thành bên trong làm con tin, hơn nữa hắn cũng phi thường tự giác, không có cùng bất luận kẻ nào gặp mặt, bao quát Sách Huyền cùng Trương Xuân Hoa.

Mà Thẩm Lãng một mực tại nghiên cứu long chi hạch tâm trang bị.

Bởi vì nó đã cùng thân thể của mình hợp hai làm một, vì lẽ đó Thẩm Lãng không cách nào phá giải, cũng chỉ có thể đi cảm thụ.

Nhưng thật sự như là tình yêu, coi như có thể cảm nhận được, cũng vô pháp nói ra một cái căn nguyên đến.

Thẩm Lãng không quản thử bao nhiêu chủng biện pháp, đều từ đầu đến cuối không cách nào thi triển ra cái này long chi hạch tâm lực lượng.

Ròng rã mấy ngày mấy đêm về sau, vẫn không có bất kỳ đột phá nào.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng liền cải biến một loại khác mạch suy nghĩ, lại một lần nữa đi nghiên cứu thượng cổ vương giả cái kia quyển trục, dù sao đều đã toàn bộ tồn tại trí não bên trong, tổng cộng có hơn năm vạn trang.

Nhưng cái đồ chơi này thật không phải là bình thường phổ thông thượng cổ điển tịch, mà là cùng loại thượng cổ kinh thư, tối nghĩa tới cực điểm.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng vẫn như cũ không thu được gì.

Adolf cái kia thượng cổ trang bị rất mạnh, lớn nhất công năng chính là có thể làm cho hắn thoáng hiện.

Thẩm Lãng cái này long chi hạch tâm trang bị như vậy ngưu bức, luôn có thể có cao cấp hơn công năng đi.

… … …

Ngày kế tiếp, Thẩm Lãng đi vào một cái bí mật võ đài bên trong, nơi này đã triệt để bị thanh tràng, tổng cộng cũng chỉ có ba người.

Cừu Yêu Nhi đứng sau lưng Thẩm Lãng, đứng trước mặt Hella.

"Đệ đệ, ngươi nhất định phải tiến hành loại này nếm thử sao?" Hella hỏi.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng."

Hella cầm lên một chi thượng cổ cường cung, đeo lên thượng cổ chi tiễn, bỗng nhiên hướng phía Thẩm Lãng bắn tới.

"Sưu..." Chi này thượng cổ chi tiễn phi hành mấy chục mét về sau nháy mắt gia tốc, đằng sau toát ra một đoàn đuôi lửa, nháy mắt tốc độ đạt đến mỗi giây chừng bốn trăm thước, nháy mắt hướng phía Thẩm Lãng trước mặt phóng tới.

Nháy mắt...

Thẩm Lãng tinh thần lực ngưng tụ tới cực hạn, toàn thân đều phảng phất cùng long chi hạch tâm, còn có thượng cổ vương giới dung hợp lại với nhau.

"Định!"

Thẩm Lãng rống to một tiếng, bàn tay bỗng nhiên duỗi ra.

Lập tức kỳ tích phát sinh, chi kia nháy mắt bắn giết đến Thẩm Lãng trước mặt thượng cổ chi tiễn trực tiếp dừng lại tại không trung.

"Rơi!"

Thẩm Lãng chiếm được bỗng nhiên vung lên, chi này thượng cổ chi tiễn trực tiếp rớt xuống trên mặt đất.

Cừu Yêu Nhi cùng Hella đều có chút kinh ngạc một cái, không nghĩ tới cái này long chi hạch tâm trang bị vậy mà như thế ngưu bức.

Lại có thể đem phóng tới thượng cổ chi tiễn đều dừng lại không trung, thậm chí để bọn chúng hoàn toàn mất đi hiệu lực.

"Một lần nữa, lần này dùng Thượng Cổ chiến nỏ." Thẩm Lãng nói.

Thượng cổ chiến nỏ là liên phát, vì lẽ đó uy lực muốn so thượng cổ cung tiễn càng mạnh.

Hella cầm lấy một cái thượng cổ chiến nỏ, mang lên trên mười mấy mũi tên, nhắm chuẩn Thẩm Lãng, sau đó bỗng nhiên chụp xuống Ngạc Mộng thạch chốt mở,

"Sưu sưu sưu sưu..."

Những này thượng cổ tên nỏ bắn ra tốc độ thật như là súng máy, vẻn vẹn một giây nhiều chuông, cái này mười mấy mũi tên liền trực tiếp đổ xuống mà ra, nháy mắt liền đến trước mắt.

Bình thường tình hình dưới, Thẩm Lãng trực tiếp liền bị bắn giết trở thành con nhím.

Mà lần này Thẩm Lãng không có như vậy dùng sức, vẫn như cũ là xòe bàn tay ra, trong lòng hơi chuyển động ý nghĩ một chút, lập tức tòng long hạch tâm trang bị phóng xuất ra một cỗ cường đại lực lượng quỷ dị.

"Định!"

Cái này mười mấy chi thượng cổ tên nỏ hoàn toàn dừng lại tại không gian, sau đó Thẩm Lãng vung tay lên, những này tên nỏ toàn bộ rơi xuống trên mặt đất.

"Lần thứ ba thí nghiệm."

Lần thứ ba, Hella lấy ra phổ thông cung tiễn, hướng phía Thẩm Lãng nhắm chuẩn, phát xạ.

"Sưu!"

Thẩm Lãng lại một lần nữa ấp ủ long chi hạch tâm lực lượng, bỗng nhiên đưa bàn tay ra.

"Định!"

Kết quả thất bại, mũi tên này vẫn như cũ bắn tới, mắt thấy là phải đem Thẩm Lãng thân thể bắn cái lỗ thủng.

Cừu Yêu Nhi như chớp giật xuất thủ, bắt lấy phóng tới mũi tên này.

"Hiện tại có thể chứng minh, Thẩm Lãng cái này long chi hạch tâm, phối hợp thêm cổ vương giới, có thể chống cự hết thảy năng lượng cấp tổn thương, hơn nữa còn có thể tại không trung dừng lại phóng tới thượng cổ vũ khí, nói cho đúng là có Ngạc Mộng thạch bất kỳ vũ khí nào." Cừu Yêu Nhi nói: "Có thể tại không trung dừng lại, sau đó rơi xuống."

Hella nói: "Cái này để người mới sẽ tràn ngập sức tưởng tượng, tất nhiên có thể ngăn cản thượng cổ chi tiễn, vậy có thể hay không dừng lại cường đại hơn thượng cổ vũ khí, thẳng đến Long chi hối?"

Ý nghĩ này xác thực vừa mới nghĩ cũng làm người ta toàn thân phát nhiệt a, ngăn cản Long chi hối.

Mọi người đều biết, Long chi hối cơ hồ là không cách nào chặn đường. Trên cơ bản có thể chặn đường Long chi hối, cũng chỉ có Long chi hối bản thân, hơn nữa chỉ có thể tại trung đoạn chặn đường, cuối cùng chặn đường là không có chút ý nghĩa nào, bởi vì đều đã bạo.

Nhưng nếu như Thẩm Lãng cái này long chi hạch tâm trang bị có thể tiến hành cuối cùng chặn đường, cái kia thật sự ngưu bức, cái này không chỉ là ngăn cản hủy diệt tính công kích, hơn nữa còn khả năng thu được một chi Long chi hối a.

"Ngươi cảm giác có năng lực như thế sao?" Hella hỏi: "Đem Long chi hối tại không trung chặn đường dừng lại, sau đó trực tiếp rơi xuống không bạo tạc."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Ta không biết, nhưng đây ít nhất là long chi tâm trang bị tiếp xuống nghiên cứu phương hướng. Nhưng bây giờ khẳng định không thể, ta đối cái này long chi hạch tâm trang bị hiểu rõ thực tế là quá ít quá ít."

Hella nói: "Thử một chút thượng cổ cự tiễn, chính là dùng để tiêu diệt quân hạm cái chủng loại kia cự tiễn, hơn nữa cũng có thể bạo tạc cái chủng loại kia, đồng thời dùng long chi lực bắn ra đến, ngươi nếm thử chặn đường một cái."

Thẩm Lãng hơi hơi do dự một hồi, sau đó nhẹ gật đầu.

Sau đó, hắn võ trang đầy đủ mặc vào thượng cổ áo giáp, Cừu Yêu Nhi cũng chăm chú ở một bên bảo hộ, vạn nhất Thẩm Lãng chặn đường thất bại, nàng cũng có thể ngay lập tức bảo hộ, hơn nữa Thẩm Lãng lúc này ăn mặc thượng cổ áo giáp, hẳn là cũng không có cái gì nguy hiểm.

Nếu là dùng long chi lực trang bị tiến hành thí nghiệm, vậy sẽ phải khoảng cách đến rất xa rất xa, vượt qua bốn ngàn mét.

Hella thiết lập phát xạ mục tiêu, phát xạ tốc độ, long chi lực phát xạ trang bị hoàn tất. Coi như tuyệt đối an toàn, Hella cũng không khỏi đến hít một hơi thật sâu, hơi có chút thấp thỏm, cái này dù sao thế nhưng là nàng yêu nhất đệ đệ a.

"Chuẩn bị, phát xạ!" Hella bỗng nhiên vặn vẹo long chi lực phát xạ trang bị chốt mở.

"Sưu!" Chi này thượng cổ cự tiễn bỗng nhiên bắn ra ngoài, bay ra ngoài trăm thước, liền toát ra đuôi lửa, tốc độ phi hành đạt tới kinh người mỗi giây Chung Ngũ khoảng trăm mét, trực tiếp liền tốc độ siêu thanh.

Nó không phải Long chi hối, vẻn vẹn chỉ có nặng ngàn cân mà thôi, nhưng đã phi thường kinh người, vì lẽ đó tại không trung xẹt qua thời điểm, thật giống là một chi nhỏ Long chi hối.

Bốn ngàn mét khoảng cách, vẻn vẹn tám giây liền có thể bay đến.

Thẩm Lãng ngừng thở, nhìn chằm chằm trên trời chi này càng ngày càng gần thượng cổ cự tiễn.

Năm, bốn, ba, hai, một.

Chi này thượng cổ cự tiễn như là sao băng, bỗng nhiên gào thét mà đến, nháy mắt liền đến trước mắt.

Khí thế kia đã phi thường kinh người, vượt xa trước đó phổ thông thượng cổ cung tiễn.

"Định!" Thẩm Lãng bỗng nhiên rống to một tiếng, hướng phía không trung đưa bàn tay ra.

Nháy mắt, một cỗ cường đại lực lượng từ Thẩm Lãng thể nội bắn ra, cỗ lực lượng này phi thường phức tạp.

Có long chi tâm trang bị, có thượng cổ vương giới, còn có Thẩm Lãng tinh thần lực.

Nháy mắt, chi này tốc độ siêu thanh phi hành thượng cổ cự tiễn thật sống sờ sờ bị dừng lại tại không trung.

Thật sự là ngưu bức, đây chính là một hai ngàn cân bên trong thượng cổ cự tiễn a, hơn nữa giây nhanh vượt qua năm trăm mét, cái này đều có thể tại không trung chặn đường.

Nhưng là một giây sau.

Thẩm Lãng cảm thấy trong đầu trống rỗng, trực tiếp ngất đi.

Chi kia thượng cổ cự tiễn rơi xuống, hung hăng đập xuống đất, sau đó bỗng nhiên bạo tạc.

Mà lúc này Cừu Yêu Nhi đã mở ra thân thể, đem Thẩm Lãng hoàn toàn bảo hộ dưới thân thể.

… … …

Đại khái sau hai canh giờ, Thẩm Lãng yếu ớt tỉnh lại, có một chút chút đau đầu, phi thường rã rời, liền phảng phất mấy ngày mấy đêm không có ngủ cái chủng loại kia, rất hiển nhiên chi này tinh thần lực tiêu hao.

"Cái này long chi tâm trang bị phi thường cường đại, nó hoàn toàn cùng chủ nhân ý chí hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau, có thể chặn đường hết thảy mang theo Ngạc Mộng thạch vũ khí trang bị, nhưng tiêu hao chính là ngươi tinh thần lực." Cừu Yêu Nhi nói:

"Trước mắt ngươi tinh thần lực cực hạn, chính là tại không trung chặn đường một chi thượng cổ cự tiễn, chỉ cần ngươi tinh thần lực đầy đủ, cái kia tương lai chặn đường Long chi hối, hoàn toàn có thể trở thành khả năng. Đương nhiên bởi như vậy, tinh thần lực của ngươi ít nhất phải tăng lên gấp mấy chục lần, hơn trăm lần trở lên."

Chí ít hơn trăm lần, bởi vì Long chi hối trọng lượng vượt qua mấy vạn cân, hơn nữa nó tốc độ phi hành có thể đạt tới ba lần, thậm chí bốn lần vận tốc âm thanh.

Thẩm Lãng trước mắt tinh thần lực, chặn đường một cái thượng cổ chi tiễn liền đã tinh thần lực hao hết, vì lẽ đó chặn đường Long chi hối vẫn tương đối xa xôi sự tình, trừ phi có thể tăng lên tinh thần lực.

Nhưng tinh thần lực cũng là một loại phi thường huyễn hoặc khó hiểu đồ vật, tất cả mọi người biết rõ nó tồn tại, thậm chí chiến đấu đều cần dùng đến hắn, thế nhưng là trước mắt cũng không có chuyên môn huấn luyện tinh thần lực bí tịch, không quản là bí tịch võ công, vẫn là thượng cổ bí tịch.

Cơ hồ tất cả mọi người là tại tu luyện nội lực chân khí đồng thời, tu luyện tinh thần lực, hoặc là chính là trời sinh, liền như là Cừu Yêu Nhi dạng này. Nhưng bình thường tinh thần lực cùng nội lực là kính trình chỉnh sửa so.

Mà Thẩm Lãng nội lực cùng chân khí như thế nào? Mọi người đều biết, dùng cặn bã cũng không thể hình dung, hoàn toàn là không, căn bản không có.

"Vì lẽ đó tiếp xuống, là như thế nào tăng lên tinh thần lực." Cừu Yêu Nhi nói: "Nhưng là chúng ta Nộ Triều thành bên trong không có bất kỳ cái gì tương quan bí tịch."

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không cần bí tịch, ta có một cái tu luyện tinh thần lực biện pháp."

Cửu Yêu Nhi nói: "Thượng cổ trong ngục giam cái kia đặc thù văn tự? Thượng Cổ văn tự?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta vẻn vẹn chỉ là đối với nó kết cấu logic thoáng nghiên cứu một chút, coi là chỉ qua năm phút, kết quả lại trôi qua năm canh giờ, hơn nữa toàn bộ trầm mê cùng suy nghĩ hoàn toàn không mệt, ngược lại tinh thần sáng láng. Vì lẽ đó loại này văn tự tại thượng cổ văn minh bên trong cũng phi thường cao cấp, bởi vì nó khả năng đại biểu một loại khác văn minh phương hướng, không phải võ đạo văn minh, cũng không phải thượng cổ năng lượng văn minh, mà là thuần túy tinh thần lực văn minh phương hướng."

Đây đối với những người khác đến nói cũng quá thâm ảo, thậm chí hiện tại Thẩm Lãng đều đối với mấy cái này Thượng Cổ văn tự đều hoàn toàn không biết gì cả.

"Mặt khác, ta có thể cảm giác được, long chi hạch tâm, thượng cổ vương giới kỳ thật hẳn là nguyên bộ." Thẩm Lãng nói: "Thượng cổ vương giới là tại bất luận cái gì ác liệt huyễn cảnh xuống bảo hộ chủ nhân, đồng thời có được các loại mở ra quyền hạn. Mà long chi hạch tâm thì là chủ động phòng ngự các loại cường đại vũ khí công kích. Nhưng ta nghĩ hẳn là còn thiếu một kiện đồ vật, chủ động công kích đồ vật."

"Bộ này trang bị hẳn là có ba kiện, ta đã đạt được hai kiện, còn thừa lại cuối cùng một kiện, cũng là trọng yếu nhất một kiện, công kích trang bị." Thẩm Lãng nói: "Hẳn có thể là một chi kiếm, ta tạm thời mệnh danh là thượng cổ vương kiếm. Chỉ cần đạt được chi này kiếm, phối hợp long chi hạch tâm cùng thượng cổ vương giới, có thể phóng xuất ra kinh người công kích."

Nói đến đây Thẩm Lãng không khỏi vang lên thượng cổ quảng trường di tích vương giả trong thạch quan có một chi vàng son lộng lẫy bảo kiếm, chính là cái kia thượng cổ vương giả nắm trong tay hạ táng.

Lúc ấy Thẩm Lãng quét hình qua chi này kiếm trừ lộng lẫy một chút bên ngoài, căn bản không có bất luận cái gì ly kỳ.

Hơn nữa bởi vì quá nặng đi, ròng rã mấy trăm cân, vì lẽ đó Thẩm Lãng căn bản liền lấy bất động, cũng mang không đi, vì lẽ đó vẫn như cũ đặt ở cái kia thượng cổ thạch quan bên trong.

Đồ chơi kia là thượng cổ vương kiếm sao? Đơn thuần ngoại hình đến nói không quá giống, nó càng giống là một chi trang trí dùng, hơn nữa nếu quả như thật như thế quý giá, nó sẽ cùng theo cùng một chỗ chôn cùng sao?

Nhưng ở tất cả trong kiếm, duy chỉ có nó nhất giống như là Thẩm Lãng đoán thượng cổ vương kiếm, dù sao hắn giữ tại thượng cổ vương giả trong tay, cùng thượng cổ vương giới lộ ra đặc biệt nguyên bộ.

Bởi như vậy, Thẩm Lãng liền phi thường cần phải lại đi vào một chuyến, mang tới chi này kiếm, hơn nữa còn muốn Cừu Yêu Nhi bồi tiếp cùng đi, nếu không chi này kiếm quá nặng đi, hắn chỉ sợ cầm không được.

Nhưng nếu như nó thật sự là thượng cổ vương kiếm, có lẽ Thẩm Lãng cầm lên dễ như trở bàn tay, bởi vì hắn đã có long chi hạch tâm, tại nguyên bộ trang bị bên trên hẳn là có sức mạnh tăng thêm đi.

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi nói muốn công khai đánh bại Doanh Vô Minh, có lẽ bộ này trang bị hẳn là đường tắt duy nhất."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đương nhiên, đây hết thảy vẻn vẹn chỉ là phán đoán của ta mà thôi, bao quát chi này nguyên bộ thượng cổ vương kiếm có tồn tại hay không cũng không biết, đây là ta trực giác, bộ này trang bị ba kiện mới là hoàn chỉnh."

"Tốt, tạm thời đem cái này thượng cổ vương kiếm để ở một bên, đem như thế nào đánh bại Doanh Vô Minh cũng để ở một bên, hai mươi chín tháng mười hai cũng nhanh muốn tới."

… … … …

Hai mươi chín tháng mười hai, đây là giao thừa một ngày trước.

Thế giới này cũng có tết xuân, nhưng Thẩm Lãng cơ hồ chưa từng có qua, bởi vì thực tế là quá bận rộn.

Thậm chí mấy năm này toàn bộ phương đông thế giới cũng không có thật tốt ăn tết, bởi vì mỗi một năm đều phát sinh rất nhiều chuyện, toàn bộ thế giới đều tại kịch liệt rung chuyển, tất cả bách tính cũng căn bản liền qua không tốt năm.

Mà năm nay, toàn bộ phương đông thế giới tất cả mọi người vẫn không có tâm tư ăn tết, tất cả mọi người đang đợi hai mươi chín tháng mười hai đến.

Đi qua hai mươi mấy ngày lên men, hơn nữa những này dư luận nhưng là chân chính mọc ra cánh bay, Doanh Quảng cùng Thẩm Lãng quyết đấu đỉnh cao cơ hồ truyền khắp phương đông thế giới mỗi một nơi hẻo lánh.

Thẩm Lãng nghĩ Doanh Quảng xuống chiếu thư, mệnh lệnh hắn tại hai mươi chín tháng mười hai đem Kim Cương phong bên ngoài tất cả quân đội toàn bộ rút lui, giải trừ đối Căng Quân mấy vạn người vây khốn, nếu không đem cho hủy diệt tính đả kích.

Mà Doanh Quảng cũng chiêu cáo thiên hạ, mệnh lệnh Thẩm Lãng tại hai mươi chín tháng mười hai mang theo Long chi hối xuất hiện ở trước mặt của hắn, lấy chiến tranh phạm nhân thân phận trở thành Tân Càn vương quốc tù binh, nếu không đem đối

Ngô Sở Việt Tam quốc tiến hành tập kích.

Theo thời gian trôi qua, chuyện này càng náo càng lớn, cơ hồ tất cả mọi người ngừng thở, ngươi trông mong mà đối đãi.

Khoảng cách hai mươi chín tháng mười hai càng gần, toàn bộ thiên hạ bầu không khí đều là ngưng kết, cái này thậm chí không phải gió thổi báo giông bão sắp đến, mà là mây đen áp đỉnh, tùy thời đều có thể hạ xuống kinh thiên lôi đình, lại hoặc là sơn băng địa liệt, kinh thiên biển gầm, phá hủy hết thảy.

Nhưng lần này, Ngô Sở Việt Tam quốc dân chúng đều không có đào vong.

Ngô quốc vương đô nhận công kích xác suất là thấp nhất, hơn nữa Ngô quốc bách tính cũng là mềm yếu nhất, nhưng bọn hắn cũng đào vong đến không sai biệt lắm, còn lưu tại Ngô Vương đều đều là thẳng thắn cương nghị người.

Việt Quốc vương đô người càng không khả năng chạy trốn, bọn hắn đều là Thẩm Lãng kỳ tích người chứng kiến, không giữ lại chút nào mà tin tưởng hắn, đem mình làm Thẩm Lãng bệ hạ tuyệt đối dòng chính.

Mà Sở quốc vương đô? Lần trước tao ngộ tai hoạ ngập đầu thời điểm đều không có chạy trốn, huống chi là lần này.

Thậm chí lúc này Sở quốc vương đô hết thảy trật tự rành mạch, bọn trẻ nên đọc sách đọc sách, thương gia nên làm ăn làm ăn.

Mà Sở Vương cũng căn bản không có muốn rời khỏi vương đô ý tứ, chỉ bất quá xem như ngoài lỏng trong chặt.

Sở vương đô tất cả quân đội đều đã tập kết hoàn tất, hủy bỏ hết thảy ngày nghỉ, tùy thời chuẩn bị chiến đấu, hơn nữa Nộ Triều thành cũng có một chi quân đội đóng quân tiến Sở vương đô.

Một khi Doanh Vô Minh đại quân cùng Phù Đồ Sơn đại quân phát động thiểm điện tập kích, cái kia mục tiêu rất có thể chính là Sở vương đô.

Mà một khi tập kích phát sinh, cái kia trên cơ bản chính là nháy mắt luân hãm.

Sở Vương lộ ra phi thường nhẹ nhõm: "Đầu tiên, ta hoàn toàn tin tưởng Thẩm Lãng bệ hạ. Thứ yếu, coi như Sở vương đô luân hãm, chuyện này cũng không có gì nha, coi như quả nhân chết cũng không có cái gì, lần trước Định Viễn thành chiến nên chết rồi, là Thẩm Lãng bệ hạ sáng tạo ra kỳ tích, lúc này mới cứu vớt ta Sở quốc, cũng cứu vớt quả nhân mệnh. Có thể sống lâu hơn nửa năm đó, đã là kiếm lời, nhìn xem Thẩm Lãng bệ hạ phát triển không ngừng, mỗi một ngày đều trở nên càng thêm cường đại, quả nhân cho dù chết cũng có thể mỉm cười cửu tuyền."

Lần trước Định Viễn thành chiến, sao chổi đại va chạm, tiêu diệt Đại Viêm đế quốc tây lộ quân hơn sáu mươi vạn người, thực tế là một trận thần tích, đem tất cả mọi người triệt để kinh diễm.

Vì lẽ đó lần này, toàn bộ sở quốc đô tin tưởng vững chắc, Thẩm Lãng bệ hạ có thể lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích, có thể bảo hộ Sở quốc.

Nhưng... Coi như hắn thất bại, coi như Sở vương đô luân hãm, bọn hắn cũng sẽ không trách cứ Thẩm Lãng, thậm chí cũng sẽ không thay đổi chính mình trung thành, bởi vì bọn hắn chí ít cho đến bây giờ đều không có vì Thẩm Lãng bệ hạ làm qua bất luận cái gì cống hiến, Thẩm Lãng bệ hạ cứu vớt một lần Sở quốc cũng đã đầy đủ vĩ đại sao, người không thể quên gốc.

… … … … … … …

Người nước Sở là một cái tâm tư, cái kia Tân Càn vương quốc dân chúng lại là một loại khác tâm tư, vô cùng phức tạp.

Bọn hắn tình cảm thiên hướng về Khương Ly phụ tử, nhưng lý trí lại hướng tại Doanh Quảng phụ tử, bởi vì bọn hắn sợ hãi lại một lần nữa phát sinh đại chiến, sợ hãi Tân Càn vương quốc thổ địa bên trên lại một lần nữa sinh linh đồ thán.

Cứ việc Tân Càn vương quốc mấy ngàn vạn dân chúng không có phát ra bất kỳ thanh âm, nhưng bọn hắn tại mọi thời khắc đều nhìn chằm chằm toàn bộ chiến cuộc , chờ đợi lấy hai mươi chín tháng mười hai.

Trận này đánh cờ, đến tột cùng là Doanh Quảng phụ tử chiến thắng? Vẫn là Thẩm Lãng chiến thắng đâu?

Hoặc là nói, trong bọn họ tâm chỗ sâu hi vọng ai chiến thắng đâu? Thật là nói không nên lời.

Nhưng có thể khẳng định một điểm là, một khi Thẩm Lãng thua, vậy hắn uy danh đem nhận trí mạng tổn thất.

Lúc trước hắn không có gì bất lợi kỳ tích trực tiếp bị mất kết thúc, mặc dù chưa nói tới thân bại danh liệt, nhưng đối Đại Càn đế quốc dân tâm, vô số người đối Thẩm Lãng tín ngưỡng, cũng sẽ đánh một cái to lớn chiết khấu.

… … … … … … …

Thời gian như nước, tuế nguyệt như thoi đưa, không thể trang bức thời gian nhanh chóng rồi biến mất.

Trong nháy mắt, hai mươi chín tháng mười hai một ngày này liền đến!

Doanh Vô Minh cùng Phù Đồ Sơn bí mật quân đoàn rốt cục xuất hiện, phảng phất một đầu đáng sợ rắn độc, rốt cục chui ra, lộ ra đáng sợ đầu ba sừng.

Hắn quân đoàn danh xưng có ba mươi năm vạn người, cũng xác thực có nhiều như vậy, nhưng đại bộ phận quân đội đều là dùng để chấp hành chiếm lĩnh mệnh lệnh.

Mà chân chính dùng cho tập kích, vẻn vẹn chỉ có chỉ là năm sáu vạn người, thuần một sắc địa ngục quân đoàn, đặc thù võ sĩ quân đoàn, ngươi trang bị vô số kể thượng cổ trang bị, vượt qua mấy trăm con tuyết điêu kỵ sĩ.

Đây là một chi vô cùng cường đại quân đoàn, trên ánh sáng cổ năng lượng khống chế hạch tâm, liền có tám cái nhiều, hơn nữa mỗi một cái đều làm tuyệt đối phòng hộ, có thể chống cự Thẩm Lãng Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn.

Trên ánh sáng cổ chiến nỏ liền vượt qua mấy ngàn cỗ, thượng cổ cự hình siêu cấp cường nỗ, liền vượt qua mấy trăm cỗ.

Chi này bí mật quân đoàn có được kinh người hành quân tốc độ, có thể ngày đi vài trăm dặm, lúc này chi này bí mật quân đoàn đã tại Tân Sở quốc biên cảnh phía trên, chỉ cần thời gian vừa đến liền có thể giết vào Sở quốc, cường đại nhất địa ngục quân đoàn, quân đoàn đặc thù, một ngày thời gian liền có thể giết tới Sở quốc vương đô.

Tuyệt đối tiến công chớp nhoáng, tập kích chiến, từ xuất binh đến công chiếm Sở vương đô, sẽ không vượt qua ba ngày.

Hơn nữa chi quân đội này phân tán rất mở, năm vạn bí mật quân đoàn, vậy mà chia làm mười mấy chi đội ngũ, phân tán tại vài trăm dặm đường biên giới bên trên, coi như ném xuống một chi Long chi hối, cũng nhiều nhất chỉ có thể tiêu diệt một phần mười.

Doanh Quảng mệnh lệnh vô cùng đơn giản, tại trước khi mặt trời lặn, chỉ cần không có tân ý chỉ, Doanh Vô Minh bí mật quân đoàn lập tức giết vào Sở quốc, tập kích Sở vương đô.

… … … … … …

Kim Cương phong thượng cổ di tích bên ngoài.

Nơi này mới thật sự là thiên la địa võng, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chi chủ vì bắt Thẩm Lãng, ở đây an bài kinh người trọng binh.

Vượt qua mười vạn đại quân, kéo dài mấy chục dặm không thôi.

Phía bắc lục địa, phía nam hải quân, đem toàn bộ Kim Cương phong vây quanh đến chật như nêm cối, một khi Căng Quân mấy vạn người từ bên trong đi ra, lập tức liền có thể lọt vào hủy diệt tính đả kích.

Không chỉ có như thế, lần này Phù Đồ Sơn vận dụng kinh người số lượng tuyết điêu quân đoàn, giám thị mỗi một chỗ không vực.

Vô số trinh sát, vô số phòng tuyến, bố trí tại Kim Cương phong phía bắc trong năm trăm dặm mỗi một nơi hẻo lánh.

Mọi người đều biết, Long chi hối xa nhất phát xạ khoảng cách sẽ không vượt qua năm trăm dặm, hơn nữa còn cần to lớn long chi lực phát xạ trang bị.

Mà bây giờ, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân đâu chỉ phòng ngự năm trăm dặm? Khoảng cách Kim Cương phong trong sáu trăm dặm tất cả lục địa, không trung, hoàn toàn cũng tại bọn hắn trong lòng bàn tay.

Vì lẽ đó muốn đem long chi lực cùng Long chi hối vận chuyển đến khoảng cách Kim Cương phong khoảng cách năm trăm dặm bên trong tiến hành phát xạ? Hoàn toàn là không thể nào, tuyệt đối người si nói mộng.

Thái dương dần dần dâng lên.

Lại qua mấy giờ.

Đã mặt trời lên cao trống rỗng.

"Thẩm Lãng ngươi thời gian không nhiều lắm, ngươi thổi ngưu chẳng mấy chốc sẽ tan vỡ."

Đem Kim Cương phong bên ngoài mười vạn đại quân triệt để tiêu diệt? Tiến hành hủy diệt được đả kích? Ta nhìn ngươi làm sao làm được?

Một khi thất bại, ngươi Thẩm Lãng kỳ tích cũng coi như là kết thúc.

Đại Càn đế quốc kỳ tích cũng trực tiếp bỏ dở.

… … … … …

Doanh Vô Minh cưỡi tại một cái tuyết điêu, nhìn trời bên cạnh thái dương, lúc này thái dương đã dần dần ngả về tây.

Nhưng Thẩm Lãng danh xưng hủy diệt tính đả kích còn chưa tới đến.

Chỉ cần mặt trời xuống núi, Doanh Vô Minh liền suất lĩnh bí mật quân đoàn giết vào Sở quốc, đến lúc đó Thẩm Lãng chiếu thư trực tiếp trở thành trò cười.

Ý vị này hắn rốt cuộc không bảo vệ được Ngô Sở Việt Tam quốc.

Thẩm Lãng, ngươi chỉ có một chi Long chi hối, muốn dùng đến phòng thủ Nộ Triều thành, ta ngược lại muốn xem xem ngươi làm sao tiến hành hủy diệt tính đả kích. Hơn nữa long chi lực mấy chục vạn cân, vạn dặm xa xôi, ta ngược lại là muốn biết ngươi làm sao vận đạt?

Đương nhiên, thế giới này cực kỳ chán ghét chính là cuối cùng một phút nghĩ cách cứu viện, cuối cùng một phút hủy diệt loại hình.

Khoảng cách mặt trời xuống núi còn có hai canh giờ lúc.

Phù Đồ Sơn hải vực trên không, bỗng nhiên một đạo lưu tinh bỗng nhiên xẹt qua.

Không biết từ cái kia nơi hẻo lánh, một chi Long chi hối lấy gấp năm lần vận tốc âm thanh gào thét mà đến, bỗng nhiên hướng phía Phù Đồ Sơn tổng bộ vọt tới.

Mà cùng lúc đó!

Kim Cương phong mấy vạn mét không trung!

Cũng không biết từ cái hướng kia, bỗng nhiên bắn tới một chi Long chi hối.

Hơn nữa, chi này Long chi hối phi thường không giống, so trước đó thấy qua Long chi hối đều muốn càng thêm to lớn.

Tốc độ phi hành, đồng dạng vượt qua gấp năm lần vận tốc âm thanh.

Liền phảng phất nháy mắt từ cửu thiên mà đến.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn cái gọi là sáu trăm dặm vòng phòng ngự, triệt để trở thành trò cười.

Nháy mắt, chi này Long chi hối bay đến Kim Cương phong bên ngoài, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân trên không.

Sau đó, bỗng nhiên đáp xuống.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, tại trọng lực tăng tốc độ dưới, đạt đến kinh người gấp sáu lần, gấp bảy, tám lần vận tốc âm thanh.

Cái này. . . Chính là siêu viễn trình chiến lược đả kích!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 546: Sử Thi Cấp Hủy Diệt! Doanh Quảng Thổ Huyết!

Hai viên Long chi hối, chi thứ nhất bắn về phía Phù Đồ Sơn tổng bộ, đệ nhị chi bắn về phía Kim Cương phong phía dưới Doanh Quảng Phù Đồ Sơn liên quân trận địa.

Bọn chúng từ đâu tới? Không biết!

Là từ mấy nghìn hơn vạn bên trong bên ngoài phát xạ tới? Nếu là như vậy, vậy liền hoàn toàn lật đổ Long chi hối lớn nhất tầm bắn năm trăm dặm.

Nhưng hẳn không phải là dạng này, cái kia Đại Viêm đế quốc là như thế nào thực hiện loại này siêu viễn trình chiến lược đả kích đây này?

Có lẽ là không tập, chỉ bất quá Đại Viêm đế quốc phi hành vật thực tế là quá cao quá cao, vì lẽ đó từ trên mặt đất, dù là không trung tuyết điêu cũng hoàn toàn không cách nào phát hiện.

Hơn nữa cái này hai chi Long chi hối đều là từ mấy vạn mét không trung bắn tới.

Phù Đồ Sơn tổng bộ tại Phù Hải trung tâm hòn đảo bên trên, ước chừng chỉ có không đến mấy trăm cây số vuông mà thôi.

Mà chi này Long chi hối so bình thường phải lớn hơn nhiều cỡ nào, hiển nhiên uy lực cũng sẽ càng lớn, vì lẽ đó một khi nện xuống đến bạo tạc, vậy sẽ là có tính chất huỷ diệt.

"Sưu sưu sưu sưu..."

Chi này Long chi hối khoảng cách Phù Đồ Sơn tổng bộ càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Năm vạn mét.

Ba vạn mét.

Mà lúc này đây, nó đã bắt đầu lao xuống hạ xuống.

Cũng liền vào lúc này, chỉ thấy được Phù Đồ Sơn tổng bộ bỗng nhiên toát ra vô số tuyết điêu, phóng lên tận trời, thật như là kinh chim ra lâm nhất.

Phù Đồ Sơn tổng bộ hủy diệt thời khắc càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Ngay tại lúc lúc này.

"Sưu sưu sưu sưu..."

Bỗng nhiên, từ Phù Đồ Sơn tổng bộ bỗng nhiên bắn ra năm chi thượng cổ cự tiễn.

Cái này năm chi thượng cổ cự tiễn hình thể cơ hồ cùng Long chi hối giống nhau như đúc, phát xạ trên không trung về sau, tốc độ phi hành cực nhanh, thế năng kinh người.

Phù Đồ Sơn tổng bộ lại có chuyên môn thượng cổ chặn đường vũ khí.

"Sưu..."

Chi thứ nhất thượng cổ cự tiễn chặn đường thất bại.

Đệ nhị chi chặn đường thất bại.

Thứ ba chi chặn đường thành công, bỗng nhiên đụng vào đánh tới cự hình Long chi hối trên thân.

"Ầm ầm ầm ầm..."

Kinh thiên động địa bạo tạc, bắn về phía Phù Đồ Sơn tổng bộ siêu cấp Long chi hối tại không trung bị dẫn bạo, bốc lên kinh người mây hình nấm, trong chốc lát quang mang lại một lần nữa vượt qua thái dương rất nhiều lần.

Bởi vì nó tại hai vạn mét độ cao không bạo nổ, hơn nữa hỏa diễm cầu kinh người như thế, vì lẽ đó dù là cách vài trăm dặm đều nhìn thấy rõ ràng.

Vì lẽ đó, chi thứ nhất bắn về phía Phù Đồ Sơn siêu cấp Long chi hối công kích chính thức thất bại.

Không nghĩ tới, Phù Đồ Sơn tổng bộ lại có hiện đại như thế chặn đường hệ thống.

… … … … … …

Đệ nhị chi Long chi hối mục tiêu là Kim Cương phong phía dưới Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn mười vạn liên quân.

Nó lấy tám chín lần vận tốc âm thanh nhanh chóng rơi xuống, tất cả mọi người nhìn thấy màn này, lộng lẫy phải cùng lúc ấy sao chổi đại va chạm giống nhau như đúc.

Phù Đồ Sơn chi chủ ngước nhìn bầu trời, Doanh Quảng ngước nhìn bầu trời, toàn thân run rẩy, hoàn toàn không dám tin.

Cái này, chi này Long chi hối là từ đâu phóng tới a? Từ trên chín tầng trời tới sao?

Phạm vi ngàn dặm bên trong, đều không có bất kỳ cái gì long chi lực phát xạ trang bị a.

"Chặn đường, chặn đường..."

Theo ra lệnh một tiếng.

"Sưu sưu sưu sưu..."

Vô số thượng cổ cự hình cường nỗ, thượng cổ cự hình chiến nỏ phát xạ.

Mấy trăm chi thượng cổ cự tiễn, như là như hạt mưa, hướng phía không trung vọt tới, liều mạng chặn đường chi này từ trên trời giáng xuống siêu cấp Long chi hối.

Trên mặt đất, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn mười vạn năm liên quân kinh hãi nhìn qua bầu trời, khắp cả người lạnh buốt, không ngừng cầu nguyện.

Nhất định phải chặn đường thành công, nhất định phải chặn đường thành công a.

"Phanh phanh phanh..."

Xác thực chặn đường thành công, chí ít mười mấy chi thượng cổ cự tiễn trúng đích chi này từ trên trời giáng xuống siêu cấp Long chi hối.

Nhưng là đây hết thảy đều không có chút ý nghĩa nào.

Những này thượng cổ cự tiễn đều quá nhỏ, uy lực cũng quá yếu.

Đụng phải chi kia siêu cấp Long chi hối về sau, trực tiếp phấn toái, chỉ là thoáng chậm lại một cái Long chi hối hạ xuống tốc độ, thoáng cải biến nó phi hành quỹ tích, nhưng căn bản là không có cách để hắn bạo tạc.

Phù Đồ Sơn chi chủ cùng Doanh Quảng khoảng cách chi này Long chi hối đại khái mấy vạn mét, hắn thống khổ nhắm mắt lại.

Không ngăn được.

Chặn đường Long chi hối thượng cổ trang bị hắn có, hơn nữa cũng là từ nam bộ hải vực cự hình thượng cổ di tích ở bên trong lấy được, nhưng chỉ vẻn vẹn có ba bộ.

Một bộ bảo hộ cự hình thượng cổ di tích lối vào, một bộ bảo hộ Phù Đồ Sơn tổng bộ, một bộ bảo hộ Càn Kinh.

Kim Cương phong mặc dù trọng yếu, nhưng còn xa xa so ra kém ba cái kia địa phương.

Hai vị cự đầu đều không nói gì.

Nhưng là Phù Đồ Sơn trưởng lão, còn có địa ngục quân đoàn tướng lĩnh điên cuồng hạ lệnh.

"Tiến vào dưới mặt đất, tiến nhanh xuống dưới đất thành lũy."

Sau đó, vô số địa ngục quân đoàn, vô số đặc chủng võ sĩ liều mạng hướng phía pháo đài dưới đất phóng đi.

Nhưng kỳ thật cái này không có bao nhiêu ý nghĩa.

Nơi này là lục địa, mà không phải đáy biển, cho dù có pháo đài dưới đất đều là lâm thời khai quật ra, lại có thể lớn bao nhiêu, lại có thể sâu bao nhiêu?

Nếu như tại biển cả, còn có thể lén vào đáy biển, lợi dụng nước biển giảm xóc Long chi hối bạo tạc đáng sợ nhiệt độ.

"Sưu sưu sưu sưu..."

Vô số thượng cổ cự hình cường nỗ, thượng cổ chiến nỏ tiếp tục điên cuồng nổ bắn ra, điên cuồng đỗ lại đoạn.

Nhưng chú định hết thảy tốn công vô ích.

Năm, bốn, ba, hai, một.

Chi này siêu cấp Long chi hối bỗng nhiên nện ở trên mặt đất.

"Ầm ầm ầm ầm..."

Kinh thiên động địa bạo tạc.

Lực lượng hủy thiên diệt địa.

Kinh thiên địa ngục chi hoa hỏa cầu.

Kinh thiên mây hình nấm, lại một lần nữa bay lên bầu trời.

Kim Cương phong phía dưới cái này phiến lục địa vốn là rừng rậm nguyên thủy, nhưng là bị Chúc Hồng Tuyết một cái hỏa hoạn đốt rụi.

Mà bây giờ, mảnh đất này lại một lần nữa bị kinh thiên hỏa diễm tẩy lễ.

Quả nhiên là siêu cấp Long chi hối a, phổ thông Long chi hối sát thương bán kính chỉ có 3 ngàn mét tả hữu, mà siêu cấp Long chi hối sát thương bán kính lại có khoảng năm ngàn mét.

80 m2 cây số bên trong tất cả quân đội, bị từ trên thế giới này triệt để xóa đi, hoàn toàn biến mất.

Vô số kể địa ngục quân đoàn, vô số kể bí mật võ sĩ, toàn bộ đều chết sạch.

Vô số thượng cổ cự hình cường nỗ, thượng cổ trang bị, nháy mắt biến thành nước thép.

Kim Cương phong khoảng cách trung tâm vụ nổ vẻn vẹn chỉ có khoảng ba ngàn năm trăm mét.

Vì lẽ đó, nó phảng phất nhận lấy một luồng to lớn chấn kích.

Bị Long chi hối địa ngục gió bão càn quét mà qua chính diện, trực tiếp trở nên đỏ bừng, cả ngọn núi từng đợt run rẩy.

Nhưng... Cũng vẻn vẹn như thế mà thôi.

Cái này dù sao cũng là một tòa siêu cấp đại sơn, độ cao so với mặt biển mấy ngàn mét, ngọn núi mặt ngoài như là sắt thép, cho nên mới sẽ được xưng là Kim Cương phong, không phải một chi Long chi hối liền có thể rung chuyển.

… … … …

Phù Đồ Sơn chi chủ cùng Doanh Quảng khoảng cách trung tâm vụ nổ đều rất xa, bởi vì bọn hắn đứng tại Kim Cương phong chỗ cao, ở trên cao nhìn xuống hoàn chỉnh xem đến toàn bộ nổ lớn.

Vì lẽ đó dù là nổ lớn phát sinh thời điểm, bọn hắn cũng đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Trơ mắt nhìn xem hết thảy phát sinh.

Tại bạo tạc nháy mắt quang mang kia quá mức kinh người, hai người con mắt đều híp một cái.

Trọn vẹn một hồi lâu, đáng sợ sóng xung kích gió bão cuốn tới.

Dù là khoảng cách mấy vạn mét, cái này sóng xung kích vẫn như cũ là kinh người, như là nóng rực như vòi rồng.

Hai cái cự đầu đứng không nhúc nhích.

Trọn vẹn một hồi lâu.

Ngọn lửa kinh người tán đi, diễm hỏa tán đi.

Hai người rõ ràng xem đến, Kim Cương phong chân núi đại quân trận địa ở giữa trực tiếp hết rồi, mặt đất bị tạc mở một cái vô cùng hố sâu to lớn.

Bạo tạc bán kính một ngàn mét bên trong, hết thảy tất cả đều hôi phi yên diệt, liền một cỗ thi thể đều không có để lại.

Bạo tạc bán kính hai ngàn mét bên ngoài, mới có thể nhìn thấy vô số thi thể nám đen.

Đến tột cùng tổn thất bao nhiêu quân đội?

Có trời mới biết!

Đến tột cùng tổn thất bao nhiêu thượng cổ trang bị? Cũng chỉ có có trời mới biết.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng nhìn nhau một chút.

Doanh Quảng thân thể bắt đầu run rẩy, ánh mắt bắt đầu run rẩy, hô hấp bắt đầu trở nên dồn dập lên.

Trọn vẹn sau một lúc lâu!

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi bỗng nhiên từ phun ra, như là mũi tên, trực tiếp phun ra xa mấy mét.

Doanh Quảng hắn vậy mà thổ huyết!

… … … … … …

Nộ Triều thành tòa thành lớn lên.

Thẩm Lãng nhìn qua phía tây thái dương, lúc này khoảng cách mặt trời xuống núi còn có hai đến ba giờ thời gian.

Nhưng không quản là Phù Đồ Sơn tổng bộ, vẫn là Kim Cương phong, đều khoảng cách quá xa quá xa, coi như bạo tạc uy lực mạnh hơn, hắn cũng căn bản không nhìn thấy.

Nhưng không biết vì sao, hắn phảng phất có thể cảm giác được, tại cái nào đó trong nháy mắt thời điểm, thân thể của hắn có chút run một cái.

Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi nói, thượng cổ thế giới có phải là liền hủy diệt tại cái này Long chi hối?"

Hiện đại trái đất cũng một mực nói, thế giới khả năng hủy diệt tại vụ nổ hạt nhân đại chiến.

Thẩm Lãng nghĩ một hồi, lắc đầu, thượng cổ Đại Niết diệt quá hoàn toàn, không phải Long chi hối có thể làm được.

Hella nói: "Dựa theo cái này tư thế xuống dưới, ta thật muốn hoài nghi chúng ta thế giới này sẽ hủy diệt tại Long chi hối. Vừa mới qua đi chừng một năm thời gian, đã có bao nhiêu lần Long chi hối nổ tung?"

Đúng vậy a, nếu như hôm nay cái này hai chi Long chi hối thành công nổ tung lời nói, cái kia tổng cộng liền có sáu chi Long chi hối nổ tung.

Hiện đại trái đất, mặc dù vụ nổ hạt nhân thí nghiệm số lần rất nhiều, nhưng chân chính dùng cho thực chiến đạn hạt nhân vẻn vẹn chỉ có hai viên.

Mà thế giới này cho đến bây giờ, đã dùng xong sáu khỏa.

"Chỉ mong thế giới này sẽ lâm vào tân chiến lược cân bằng, dạng này bạo rơi đi, liền ta đều có chút sợ hãi." Thẩm Lãng nói: "Nếu như hôm nay thành công dẫn nổ, đó thật là một cái tin tức tốt, nhưng cũng là một cái thiên đại tin tức xấu."

Mà liền tại lúc này, Trương Xuân Hoa đi tới nói: "Bệ hạ, Liêm Thân Vương cầu kiến."

Thẩm Lãng nhẹ gật đầu, sau đó lại nhìn một cái chân trời tà dương, lại hướng phía biên giới tây nam Kim Cương phong phương hướng nhìn lại một chút.

… … …

Nộ Triều thành tòa thành lớn trong tầng hầm ngầm.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, tính thời gian, cái kia hai chi siêu cấp Long chi hối đã nổ tung, tiếp xuống ngươi liền có thể nghênh đón toàn thế giới reo hò cùng sùng bái."

Thẩm Lãng mỉm cười.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Nhiều nhất một ngày thời gian, liền sẽ có tin tức xác thực truyền đến. Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi còn nhớ cho chúng ta đổ ước sao?"

Thẩm Lãng nói: "Mở rương thật sao?"

Cho tới bây giờ Thẩm Lãng đều tràn ngập tò mò, đến tột cùng là dạng gì rương, Đại Viêm đế quốc đều mở không ra, bên trong đến tột cùng chứa cỡ nào bảo vật? Vậy mà để Viêm kinh nỗ lực dạng này đại giới.

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Đúng, mở rương, cái này trân quý vô cùng rương cũng đã ở trên đường, Thẩm Lãng bệ hạ xin chuẩn bị kỹ lưỡng đi."

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 547: Chí Tôn Bảo Rương! Hoàng Đế Sợ Hãi Thán Phục!

Sở quốc phía bắc đường biên giới.

Thái tử Doanh Vô Minh đứng tại đỉnh núi, lẳng lặng nhìn qua mặt trời lặn, không có ai biết hắn đang suy nghĩ gì.

Hắn đang lẳng lặng chờ đợi, phía bắc hoặc là phía nam có truyền đến tin tức gì không.

Đây vẫn là Thẩm Lãng cùng bọn hắn lần thứ nhất công khai đánh cờ, đối với Doanh Quảng phụ tử đến nói, ý nghĩa trọng đại.

Khương Ly chi tử Thẩm Lãng xuất hiện đối với Doanh thị gia tộc đến nói là một kiện thiên đại chuyện xấu, nhưng cũng là một chuyện tốt.

Doanh Quảng phụ tử là soán vị người, kẻ phản bội, mặc dù rất nhiều người ngoài miệng không nói, nhưng là trong lòng tất cả mọi người bọn hắn đều là loạn thần tặc tử.

Không chỉ thiên hạ các nước người nghĩ như vậy, liền Tân Càn vương quốc người cũng nghĩ như vậy, mặc dù bọn hắn kỳ thật vẫn là ủng hộ Doanh thị, bởi vì Doanh thị gia tộc có thể bảo vệ bọn hắn bình an.

Nhưng thiên hạ trọng yếu nhất chính là một cái danh chính ngôn thuận , dựa theo tiếp tục như vậy, dù là lại đi qua mấy trăm năm, dù là Tân Càn vương quốc diệt vong, cái này loạn thần tặc tử thanh danh bọn hắn vẫn là thoát khỏi không hết, thậm chí sẽ ghi lại ở nhiều quốc trên sử sách.

Doanh thị gia tộc muốn danh chính ngôn thuận, trừ phi có hai loại biện pháp.

Loại thứ nhất, xử lý Cơ thị, thay vào đó trở thành phương đông thế giới Nhân Hoàng, đây chính là thuộc về càng lớn công lao sự nghiệp, đầy đủ bao trùm đi trước đó phản bội Khương thị thanh danh.

Loại thứ hai, quang minh chính đại tiêu diệt Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc, cứ như vậy thiên hạ nhân tâm bên trong lại không Khương thị, chỉ có Doanh thị Đại Càn.

Vì lẽ đó đây là một trận danh nghĩa chi tranh.

Cũng chính bởi vì vậy, Thẩm Lãng mới có thể cùng Doanh Quảng tuyên bố đối chọi gay gắt chiếu thư.

Hai mươi chín tháng mười hai chẳng mấy chốc sẽ trôi qua.

Doanh Vô Minh lẳng lặng không nói gì, thật hi vọng tin tức gì đều không cần truyền đến , bất kỳ cái gì tin tức đều không cần, thái dương lẳng lặng xuống núi liền tốt.

Chi thứ nhất Long chi hối tại Phù Đồ Sơn phụ cận không trung bạo tạc, khoảng cách Doanh Vô Minh không xa, chỉ có hơn hai ngàn dặm mà thôi, nhưng ở khoảng cách này cũng là không thấy được.

Theo thời gian trôi qua, thái dương đã dần dần lặn về tây.

Không có tin tức chính là tin tức tốt.

Chỉ cần để hắn thuận lợi tập kích Sở vương đô, trong vòng một ngày liền triệt để diệt đi Sở Vương, cho thiên hạ chấn nhiếp, cho Thẩm Lãng chấn nhiếp, làm cho tất cả mọi người biết rõ thiên hạ chỉ có một cái Đại Càn, đó chính là Doanh thị Đại Càn.

Thẩm Lãng chỉ là một cái ba hoa chích choè tiểu bạch kiểm mà thôi, căn bản không bảo vệ được Ngô Sở Việt Tam quốc, đương nhiên cũng càng thêm không bảo vệ được Tân Càn vương quốc con dân.

Cứ việc Tân Càn vương quốc vạn dân vẫn là ủng hộ Doanh Quảng phụ tử, nhưng bọn hắn trong lòng có lẽ đối Thẩm Lãng còn ôm lấy một loại nào đó ảo tưởng, hiện tại có thể vứt bỏ loại này ảo tưởng.

"Sưu..."

Thái dương rốt cục chìm xuống dưới, đã đến giờ.

Đại tướng quân lan đồ tiến lên, nói: "Thái tử điện hạ, đã đến giờ, có thể xuất binh."

Lẽ ra là có thể xuất binh, nguyên lai đã nói xong chính là mặt trời xuống núi là nhất hậu kỳ hạn, nhưng Doanh Vô Minh giơ tay lên nói: "Không vội, không vội..."

Nội tâm của hắn hi vọng tuyệt đối không nên có bất kỳ tin tức truyền đến, nhưng cũng không nguyện ý bỏ lỡ bất cứ tin tức gì.

Quân đội của hắn một khi vượt qua Sở quốc biên cảnh, liền đã muốn khai chiến, liền nhất định phải công hãm Sở vương đô, liền nhất định phải diệt đi Sở Vương.

Cái này như là tuyệt thế bảo kiếm, một khi ra khỏi vỏ, nhất định phải thấy máu.

Doanh Vô Khuyết có thể thua, có thể tốn công vô ích, nhưng là hắn Doanh Vô Minh không thể.

Bởi vì hắn là Tân Càn vương quốc Thái tử, hơn nữa còn đại biểu Phù Đồ Sơn có mặt siêu thoát thế lực thương nghị, hắn bất bại Kim Thân không thể phá.

Trình độ nào đó, Doanh Vô Minh cảm thấy hắn so phụ thân Doanh Quảng còn trọng yếu hơn.

Doanh Quảng thế hệ này chỉ có thể là Tân Càn quốc vương, mà đến Doanh Vô Minh thế hệ này, chắc chắn là Đại Càn đế chủ, thậm chí càng tranh đoạt phương đông thế giới Nhân Hoàng vị trí.

Tuyệt đối không nên có bất kỳ tin tức truyền đến, liền để Thẩm Lãng thân bại danh liệt đi.

Doanh Vô Minh chưa từng cầu nguyện, nhưng trong đầu vẫn là không ngừng hiện lên cái này tín niệm.

Nhưng mà...

Bỗng nhiên từ hướng tây bắc thần tốc bay tới một cái tuyết điêu kỵ sĩ.

Doanh Vô Minh gương mặt run lên, da đầu xiết chặt.

Con kia tuyết điêu kỵ sĩ càng ngày càng gần, vọt thẳng đến Doanh Vô Minh trước mặt, khom người nói: "Khởi bẩm Thiếu chủ, ba giờ rưỡi trước, một chi Long chi hối từ trên trời giáng xuống, tập kích ta Phù Đồ Sơn tổng bộ, nhưng là đã được thành công chặn đường, không có tạo thành tổn thất."

Doanh Vô Minh thân thể lắc một cái, thoáng thống khổ nhắm mắt lại.

Không nghĩ tới, một màn này vẫn là phát sinh. Hắn không muốn có bất kỳ tin tức, nhưng tin tức này vẫn là truyền đến.

Thẩm Lãng lại một lần nữa thực hiện lời hứa của hắn.

Bên cạnh một vị nào đó đại thần bỗng nhiên nói: "Điện hạ, chi này Long chi hối bị chặn lại, không có cho chúng ta mang đến bất cứ cái gì thương tổn, vì lẽ đó Thẩm Lãng lời hung ác tan vỡ, hắn không có thực hiện hắn nói chuyện giật gân, chúng ta vẫn như cũ có thể tiếp tục tập kích Sở vương đô, diệt vong Sở quốc."

Doanh Vô Minh thậm chí không có nhìn cái kia đại thần một chút, cùng người ngu xuẩn căn bản không có cái gì tốt trò chuyện.

Thẩm Lãng thứ nhất mục tiêu công kích là cái gì? Tuyệt đối không phải Phù Đồ Sơn, mà là Kim Cương phong xuống liên quân. Tất nhiên Long chi hối đều đã công kích Phù Đồ Sơn tổng bộ, vậy liền chứng minh lần này phát xạ tuyệt không vẻn vẹn một chi Long chi hối, chí ít còn có mặt khác một viên Long chi hối đáp xuống Kim Cương phong phía dưới.

Phù Đồ Sơn tổng bộ có thể chặn đường Long chi hối, cái kia Kim Cương phong xuống quân doanh có thể chặn đường sao?

Không thể nào.

Doanh Vô Minh trong lòng biết rõ, bọn hắn chỉ có ba bộ thượng cổ chặn đường trang bị.

"Đại quân tại chỗ đóng quân, tiếp tục chờ đợi phía nam tin tức." Doanh Vô Minh hạ lệnh.

"Phải!"

… … … … …

Quả nhiên, vẻn vẹn ba mươi mấy giờ sau.

Doanh Vô Minh nhận được phía nam tin tức truyền đến: "Một chi cỡ lớn Long chi hối tại Kim Cương phong xuống bạo tạc, mười vạn liên quân thương vong hơn phân nửa, vô số thượng cổ trang bị bị phá hủy, Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn thương cân động cốt."

Nghe được tin tức này về sau, Doanh Vô Minh lẳng lặng im ắng, bởi vì hắn đã dự liệu được.

"Thái tử điện hạ, đại vương thổ huyết." Người mang tin tức thấp giọng nói.

Tin tức này trực tiếp để Doanh Vô Minh chấn kinh, phụ vương thổ huyết?

Cái này. . . Cái này sao có thể?

Cái này mặc dù là một cái kinh thiên tin tức xấu, nhưng phụ vương sức thừa nhận cường đại cỡ nào, làm sao lại thổ huyết?

Chân chính kinh thiên tin tức là tại hai mươi mấy năm trước, Khương Ly chết bất đắc kỳ tử, Đại Càn đế quốc nguy cơ sớm tối, Doanh thị gia tộc nguy cơ sớm tối, nhưng lúc kia phụ vương Doanh Quảng đều khiêng qua tới, lần này tin tức xấu có thể kích thích hắn thổ huyết? Vì sao a?

"Thái tử điện hạ, tiếp xuống làm sao bây giờ?" Bên người thần tử cùng đại tướng nhao nhao hỏi.

Thẩm Lãng vậy mà lại một lần nữa bắn Long chi hối? Vậy bọn hắn đại quân bại lộ bên ngoài, chẳng phải là vô cùng nguy hiểm?

Có phải là cần lui binh a?

Giờ khắc này, Tân Càn vương quốc quan văn cùng võ tướng bọn họ vô cùng thống hận Long chi hối, loại vũ khí này căn bản liền không nên tồn tại.

"Đại quân tại chỗ đóng giữ, đối Ngô Sở Việt Tam quốc bảo trì chấn nhiếp, đồng thời chuẩn bị tùy thời xuất kích." Doanh Vô Minh nói: "Mặt khác, phái Tam công chúa đi Viêm kinh bái kiến Đại

Viêm thái tử điện hạ, nói bóng nói gió cái này hai chi Long chi hối, đến cùng có phải hay không Thẩm Lãng phát xạ."

"Phải!"

… … … …

Thẩm Lãng tại Nộ Triều thành cũng đã nhận tin tức.

Chi thứ nhất Long chi hối công kích Phù Đồ Sơn tổng bộ, kết quả bị không trung chặn đường. Đệ nhị chi Long chi hối thành công bạo tạc, phá hủy Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân vô số, tổn thất vô cùng thê thảm đau đớn.

Hiện tại Thiên Nhai Hải Các Tả Từ Các chủ Doanh Quảng thăng bằng, hắn cùng Thẩm Lãng giao chiến đến nay, tổn thất gần mười vạn đại quân, trong đó Huyết Hồn quân đạt tới năm vạn khoảng cách.

Mà Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn cũng thương vong mười vạn, trong đó địa ngục quân đoàn càng là vượt qua sáu vạn.

Tả Từ Các chủ tiếp nhận nhiều như vậy thương vong về sau, trực tiếp lựa chọn thối lui.

Cái kia Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng đâu? Hai người này sẽ làm gì lựa chọn?

Tiếp tục cùng Thẩm Lãng vừa xuống dưới, vẫn là lựa chọn lui binh đâu?

Bởi vì Thẩm Lãng chiếu thư rõ ràng, ngày hai mươi chín tháng mười hai, Kim Cương phong bên ngoài quân đội nhất định phải toàn bộ rút lui sạch sẽ, nếu không đem cho hủy diệt tính đả kích, mà bây giờ nhánh đại quân này còn thừa lại một nửa đâu, vẫn như cũ bao quanh Kim Cương phong.

"Bệ hạ, Liêm Thân Vương lại một lần nữa cầu kiến." Trương Xuân Hoa nói.

… … …

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngài cũng đã nhận được tin tức đi." Liêm Thân Vương cười nói, thái độ của hắn nghiễm nhiên biến hóa, một lần nữa lại khôi phục loại kia cao cao tại thượng cảm giác.

Rất hiển nhiên, cái này hai viên Long chi hối thành công bạo tạc, triệt để chứng minh Đại Viêm đế quốc cường đại.

Siêu viễn trình chiến lược đả kích, đây là đáng sợ đến bực nào danh từ?

Ngươi Thẩm Lãng mặc dù có một chi Long chi hối, nhưng là phát xạ khoảng cách chỉ có năm trăm dặm mà thôi, dùng để tự vệ vẫn được, nhưng muốn dùng để công kích? Hoàn toàn là nằm mơ, chớ nói chi là uy hiếp Đại Viêm đế quốc.

Hơn nữa Đại Viêm đế quốc cái này siêu viễn trình chiến lược đả kích, không chỉ có thể đánh kích Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn, còn có thể đả kích ngươi Nộ Triều thành.

Phù Đồ Sơn cùng Càn Kinh có thượng cổ chặn đường trang bị, mà ngươi Thẩm Lãng có sao?

Hết thảy uy hiếp, đều không nói bên trong.

Thẩm Lãng giơ ngón tay cái lên nói: "Đại Viêm đế quốc ngưu bức, ta... Chấn kinh."

Đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Đương nhiên, đây cũng là Thẩm Lãng bệ hạ thắng lợi, tiếp xuống ngài liền chờ đợi thiên hạ vô số người kính ngưỡng cùng sùng bái đi, Ngô Sở Việt Tam quốc sẽ càng thêm trung thành với ngài, mà địch nhân của ngài cũng là ngài thiên đại thủ bút mà run lẩy bẩy."

Đại Viêm đế quốc thật đúng là làm việc tốt không lưu danh a.

"Đúng rồi Thẩm Lãng bệ hạ, lúc này chúng ta người cũng đã mang theo rương đến đây, có thể xuất phát." Liêm Thân Vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Song phương gặp mặt địa điểm ở đâu?"

Liêm Thân Vương nói: "Khoảng cách Nộ Triều thành ngoài năm mươi dặm trên mặt biển, hoàn toàn ở ngài phạm vi khống chế bên trong."

Thật sự là lớn lao tự tin a, cái rương này đồ vật bên trong hẳn là phi thường quý giá, nhưng người ta chính là mang theo đến ngươi Thẩm Lãng địa bàn, căn bản liền không sợ bị cướp đi.

Đại Viêm đế quốc chính là ngưu bức như vậy.

Như vậy Thẩm Lãng có thể xuất thủ đoạt sao? Đương nhiên không thể.

Đại Viêm đế quốc thế nhưng là vừa mới tiến hành hai lần chiến lược tấn công từ xa, chấn nhiếp không chỉ riêng là Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn, còn có Thẩm Lãng.

"Được, chúng ta cái này đi thôi."

… … …

Mấy canh giờ sau.

Một chiếc thuyền xuất hiện tại Nộ Triều thành phía tây năm mươi dặm trên mặt biển, Thẩm Lãng cùng đế quốc Liêm Thân Vương ở đây lẳng lặng chờ đợi, chờ cái rương kia sứ giả xuất hiện.

Lại qua nửa canh giờ, một cái tuyết điêu từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đáp xuống chiếc này thuyền boong tàu bên trên, một người mặc thượng cổ áo giáp võ sĩ nhảy xuống tới, trong tay bưng lấy một chiếc rương.

Đây chính là con kia bảo rương?

Nhìn qua phi thường phổ thông a, bất quá ngược lại là phi thường không nhỏ, ước chừng một mét khối tả hữu.

Không như trong tưởng tượng lộng lẫy thần bí, chính là một cục đá bình thường rương.

Nhưng mà liền Viêm kinh đều mở không ra nó, hơn nữa nguyện ý nỗ lực như thế lớn đại giới cùng Thẩm Lãng giao dịch, trong này đến tột cùng là bảo vật gì?

"Thẩm Lãng bệ hạ, mời đi!" Liêm Thân Vương nói: "Cái này rương xác ngoài phi thường đặc thù, chân chính đao thương bất nhập, chúng ta nếm thử dùng Plasma hỏa diễm, đều không thể mở ra. Đương nhiên chúng ta cũng có thể tiến hành cường độ cao hơn phá hư, nhưng như thế sẽ trực tiếp kích phát cái này rương tự hủy chương trình, chúng ta thử vô số lần, vận dụng mấy trăm đại học sĩ, đều không thể mở ra, hiện tại liền nhìn ngài."

Thẩm Lãng nói: "Vậy nếu như ta không thành công mở ra đâu? Dù sao người năng lực là có hạn đúng không?"

Liêm Thân Vương nói: "Nếu như ngài không thành công mở ra lời nói, vậy liền mang ý nghĩa chúng ta dựa theo ngài địa điểm chỉ định bắn hai chi Long chi hối, nhưng lại không có nhận thù lao, cho nên chúng ta sẽ ngang nhau trả thù."

Cái gì là ngang nhau trả thù, Liêm Thân Vương không có nói ra.

Nhưng rất có thể chính là một chi Long chi hối từ trên trời giáng xuống, rơi vào Ngô Sở Việt Tam quốc bất kỳ một quốc gia nào vương đô bên trên, sau đó công khai tuyên bố đây là Doanh

Quảng trả thù, cùng Đại Viêm đế quốc vẫn không có bất kỳ quan hệ gì.

Chỉ bất quá một số thời khắc uy hiếp nói ra miệng liền không có ý tứ.

Liêm Thân Vương nói: "Vì lẽ đó, ta cảm thấy ngài chắc chắn có thể mở ra."

Thẩm Lãng đi vào cái rương này trước mặt, trước dùng X quang quét xuống, kết quả không thu được gì, cái rương này xác ngoài phi thường đặc thù, X quang căn bản là không có cách xuyên thấu.

Tiếp lấy hắn cẩn thận xem xét cái rương này mặt ngoài, cuối cùng là cái gì mở ra phương thức đâu? Là cần hắn đặc thù huyết mạch, vẫn là cần hắn thượng cổ vương giới, lại hoặc là trí tuệ của hắn?

Chỉ nhìn một chút, Thẩm Lãng liền loại bỏ phía trước hai loại.

Thiên hạ này, khương, cơ hai thị là cao quý nhất huyết mạch, Thẩm Lãng có thể phát xạ Long chi hối, Đại Viêm đế quốc cũng có thể phát xạ, điều này đại biểu lấy Đại Viêm đế quốc trước tại huyết mạch quyền hạn bên trên cũng là phi thường cao.

Mà cái rương này không có bất kỳ cái gì thượng cổ vương giới cần ăn khớp vết lõm.

Đây là một cái thượng cổ valy mật mã con, nhưng là căn bản không biết có mấy vị.

Cụ thể là như vậy, hàng thứ nhất mật mã cột trống không, góc trên bên phải có một cái 3.

Hàng thứ hai mật mã đưa vào cột cũng là dạng này, hàng thứ ba vẫn là như vậy.

Hàng cuối cùng là không có mật mã cột, chỉ có một con số: 33.

Đây cũng là một cái siêu cấp toán học nan đề a.

xˆ3 + yˆ3 + zˆ3 = 33.

33 như thế nào dùng 3 cái lập phương số lượng cùng biểu đạt.

Khó trách Viêm kinh mấy trăm đại học sĩ dùng thời gian mười mấy năm đều không thể hoàn thành, cái đề mục này nhìn vô cùng đơn giản, nhưng trên thực tế muốn dính đến mấy ngàn vạn ức lần tính toán.

Hiện đại nhà số học, dùng ròng rã thời gian mấy chục năm, đồng thời tại tính toán cơ trợ giúp xuống mới hoàn thành nó tính toán.

Tại cái này dị thế giới, đề thi này quả thực khó được để người giận sôi, hơn nữa hoàn toàn không có tìm vận may có thể nói , dựa theo bình thường tính toán, coi như một trăm cái đại học sĩ dùng một trăm năm thời gian cũng không tính ra đến.

Vì lẽ đó cái rương này là một cái siêu cấp mật mã, tổng cộng có 48 vị.

Nếu như muốn từng bước từng bước đi thử, coi như một giây đồng hồ thử một lần, một vạn năm cũng thử không ra.

Thậm chí giao cho Thẩm Lãng trí não đi tính toán, cũng cần một hồi lâu.

Nhưng là phi thường trùng hợp, Thẩm Lãng trực tiếp biết rõ đáp án.

Đương nhiên cũng không tính trùng hợp, bởi vì đề thi này tại hiện đại địa cầu là phi thường nổi danh, Thẩm Lãng gặp qua nhiều lần, hơn nữa trí não bên trong liền có ghi chép.

Thoáng suy tư về sau, Thẩm Lãng nói: "Bút."

Cái kia thần bí võ sĩ trực tiếp đưa qua một chi phi thường đặc thù bút.

Thẩm Lãng tại mật mã trên lan can phân biệt viết xuống ba số lượng chữ: 8, 866, 128, 975, 287, 528.

–8, 778, 405, 442, 862, 239.

–2, 736, 111, 468, 807, 040.

Viết xong về sau, Thẩm Lãng rõ ràng cảm giác được cái kia bảo rương sứ giả cơ hồ nín thở, lộ ra vô cùng gấp gáp.

Người này thân phận thân cao, hơn nữa cái rương này đối Viêm kinh phi thường trọng yếu?

Hắn càng thêm tò mò, trong này đến tột cùng là cái gì a?

Sau đó tất cả mọi người lẳng lặng chờ đợi, Thẩm Lãng mật mã đến tột cùng là đúng vẫn là sai?

Mấy trăm tên đại học sĩ, dùng thời gian mười mấy năm đều không có giải khai, mà Thẩm Lãng vừa rồi dùng bao lâu, vẻn vẹn vài giây đồng hồ a?

Nếu như có thể mở ra lời nói, kia thật là kinh người kỳ tích.

Thậm chí để người muốn mở ra Thẩm Lãng bộ óc, nhìn bên trong đến tột cùng là bực nào cấu tạo.

"Răng rắc..." Vẻn vẹn một giây đồng hồ sau.

Cái rương này phát ra một trận vang động, cái rương này vốn là hoàn chỉnh, không có bất kỳ cái gì khe hở, thậm chí không biết cái nắp ở nơi nào.

Mà lúc này trực tiếp đã nứt ra một cái khe, ý vị này có thể trực tiếp mở ra.

Mà cùng lúc đó, Thẩm Lãng thân thể khẽ chấn động một cái. Nói cho đúng không phải thân thể của hắn chấn động, mà là long chi hạch tâm trang bị.

Thẩm Lãng nói: "Liêm Thân Vương, có thể thỏa mãn một cái lòng hiếu kỳ của ta sao? Để ta nhìn một chút đồ vật trong này, chỉ nhìn một chút."

Liêm Thân Vương cười nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi không có ý định tiến hành cướp đoạt sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi thật sự là nói giỡn."

Liêm Thân Vương nói: "Phi thường thật có lỗi Thẩm Lãng bệ hạ, ta cũng muốn thỏa mãn ngài lòng hiếu kỳ, thậm chí lòng hiếu kỳ của ta so ngài còn muốn càng lớn, phi thường đáng tiếc, ta không có cái này quyền hạn, đừng nói không thể để cho ngài nhìn, chính ta cũng không thể nhìn."

Sau đó, cái kia võ sĩ trực tiếp ôm rương liền muốn rời đi.

Liêm Thân Vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, nếu như ngài không có ý định tiến hành cướp đoạt, cũng không có ý định đối ta tiến hành giam, vậy chúng ta muốn đi."

Thẩm Lãng hướng phía bên người nhìn một cái, Cừu Yêu Nhi tại, mặt khác mười mấy tên tông sư cấp cường giả đều tại, mà đối phương vẻn vẹn chỉ có cái kia thần bí võ sĩ, còn có Liêm Thân Vương.

Nếu như trắng trợn cướp đoạt, trên cơ bản là có thể thành công.

Nhưng là Thẩm Lãng vẻn vẹn suy tính một giây đồng hồ, liền từ bỏ quyết định này.

"Gặp lại, Liêm Thân Vương điện hạ." Thẩm Lãng nói: "Gặp lại, vị này... Nữ sĩ."

Cái kia Đại Viêm đế quốc thần bí võ sĩ không có bất kỳ cái gì phản ứng, trực tiếp ôm rương, cưỡi lên tuyết điêu lên không bay mất.

Mà cùng lúc đó, tại Nộ Triều thành mấy vạn mét trên không trung, có đồ vật tại lượn vòng lấy, thứ này thực tế là quá cao, hoàn toàn bị tầng mây che chắn, căn bản là nhìn không thấy.

Nhưng chỉ cần trên mặt đất có bất kỳ biến cố gì, liền sẽ có một chi Long chi hối từ trên trời giáng xuống. Thậm chí không chỉ Long chi hối, còn có vô số thượng cổ trang bị cao thủ đều sẽ từ trên trời giáng xuống.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương cưỡi lên một cái khác tuyết điêu, nhưng không có lập tức bay đi.

"Thẩm Lãng bệ hạ, hợp tác vui vẻ."

Thẩm Lãng nói: "Liêm Thân Vương điện hạ, ngài còn có chuyện gì muốn cùng ta đàm phán sao?"

Liêm Thân Vương cười nói: "Hết thảy đều không nói bên trong, Thẩm Lãng bệ hạ! Ngài là quyết định thông minh người, rất nói nhiều căn bản cũng không cần nói."

Thẩm Lãng nói: "Như vậy gặp lại."

"Gặp lại!" Liêm Thân Vương nói, sau đó hắn tuyết điêu vỗ cánh bay cao, hướng phía phía bắc mà đi.

Cùng lúc đó, mấy vạn mét không trung vật kia cũng bay mất.

… … …

Thẩm Lãng vẫn như cũ ngước nhìn bầu trời, thật lâu không nói tiếng nào.

"Gánh nặng đường xa a." Bỗng nhiên hắn nói một câu.

Lần này Đại Viêm đế quốc xem như đối với hắn lộ ra cường đại tranh vanh một cái sừng nhỏ, thật giống như là thần long kiến thủ bất kiến vĩ, chỉ lộ ra một cái lân phiến liền đầy đủ để người e ngại.

"Ở trong đó đến tột cùng là cái gì a? Để Đại Viêm đế quốc vậy mà nỗ lực như thế lớn đại giới mở ra cái rương này?" Hella hỏi.

Thẩm Lãng lắc đầu, dù là chiếc rương kia mở ra thời điểm, hắn dùng X quang quét hình đều không thu được gì.

"Trở về đi, chúng ta cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn đấu tranh còn chưa kết thúc, chân chính cao / triều lập tức liền muốn tới." Thẩm Lãng nói.

… … … …

Hai ngày sau!

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương, cái kia thần bí võ sĩ từ từ trên trời giáng xuống, rơi vào Viêm kinh hoàng cung cao lớn trên bình đài, hai người cung kính tiến vào bên trong đại điện.

"Điện hạ, hết thảy thuận lợi." Liêm Thân Vương cung kính quỳ xuống dập đầu.

Mà bí mật kia võ sĩ ôm rương, một gối quỳ xuống, không nói một lời.

Đại Viêm đế quốc Thái tử gật đầu nói: "Liêm Thân Vương vất vả, cái này đi nghỉ ngơi đi."

Liêm Thân Vương dập đầu nói: "Thần cáo từ."

Đại Viêm Thái tử ánh mắt rơi vào cái rương kia, nói: "Mở ra?"

"Đúng, mở ra." Bí mật võ sĩ nói.

"Thẩm Lãng dùng bao lâu thời gian mở ra cái rương này?"

"Ước chừng vài giây đồng hồ, chân chính suy nghĩ thời gian chỉ có vài giây đồng hồ."

Đại Viêm Thái tử nói: "Kẻ này, thật đúng là ức vạn bên trong không một a. Đạo nan đề này, chúng ta mấy trăm danh học sĩ vài chục năm đều không có hiểu ra, hắn chỉ dùng vài giây đồng hồ. Tốt, ngươi cũng vất vả."

Bí mật kia võ sĩ đem rương buông xuống nói: "Thần cáo lui."

Sau đó, hắn trực tiếp rời khỏi.

Đại Viêm đế quốc Thái tử nhìn qua cái rương, lúc này hắn dễ như trở bàn tay liền có thể mở ra nhìn trong này đến tột cùng là cái gì.

Nhưng là hắn không có làm như vậy, bởi vì hắn cũng không có cái này quyền hạn.

Hắn ôm lấy cái rương này, hướng phía hoàng cung cấm kỵ chi tháp đi đến.

… … …

"Phụ hoàng, cái rương này mở ra, Thẩm Lãng quả nhiên không cần tốn nhiều sức liền mở ra." Đại Viêm Thái tử nói: "Nhi thần đem nó đặt ở cấm kỵ chi tháp ngoài cửa?"

"Hắn thật đúng là có kỳ tích chi thủ, để người thán phục a." Đại Viêm Hoàng đế nói: "Thái tử, ngươi muốn xem trong này là cái gì sao?"

Đại Viêm Thái tử nói: "Nhi thần không dám."

Hoàng đế nói: "Không dám, nhưng là nghĩ đúng không?"

Đại Viêm Thái tử nói: "Nhi thần hổ thẹn."

Hoàng đế nói: "Không, không hổ thẹn, ngươi tương lai là muốn thống trị toàn bộ thiên hạ người, thiên hạ bất luận cái gì bảo vật đều là thuộc về ngươi, ngươi đương nhiên phải có lòng tham lam, nếu không như thế nào làm Nhân Hoàng? Ngươi cũng đã biết cái rương này tồn tại sao?"

Đại Viêm Thái tử nói: "Nhi thần không biết."

Hoàng đế nói: "Cái này rương là từ Khương Ly trong tay đạt được, nên tính là nó trọng yếu nhất đồ vật, vì lẽ đó trình độ nào đó nó xem như Thẩm Lãng đồ vật."

Tiếp lấy Hoàng đế lại nói: "Ngươi tất nhiên nghĩ như vậy nhìn trong này là cái gì, vậy ngươi liền mở ra nó đi."

Đại Viêm Thái tử trầm mặc chỉ chốc lát, sau đó dập đầu nói: "Thần tuân chỉ."

Tiếp lấy hắn ngừng thở, dùng gần như thần thánh nghi thức cảm giác, mở ra cái này to lớn bảo rương.

Trong này là cái gì?

Bảo kiếm, quyển trục, ngọc tỉ, lại hoặc là càng thêm thần kỳ đồ vật?

Nhưng là mở ra về sau, Đại Viêm Thái tử hoàn toàn sợ ngây người.

Bởi vì, bên trong rương này rỗng tuếch, thứ gì đều không có a?

Đây, đây là chuyện gì xảy ra?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 548: Chân Chính Trứng Rồng? Cứu Ra Căng Quân!

Thái tử điện hạ trước đó mặc dù không biết cái rương này bên trong là thứ gì, nhưng hắn khẳng định là vô thượng chí bảo, nếu không phụ hoàng cũng sẽ không vận dụng mấy trăm tên đại học sĩ, hao phí thời gian mười mấy năm đi mở ra cái rương này mật mã.

Hơn nữa cái rương này tại Khương Ly bên kia cũng vô cùng trọng yếu, bởi vì dù là lúc sắp chết, hắn cũng đem rương mang theo trên người.

Nhưng vì sao trong rương cái gì cũng không có?

Chẳng lẽ đồ vật bị Thẩm Lãng trộm đi? Cái này hoàn toàn không có khả năng a, Liêm Thân Vương báo cáo đến phi thường rõ ràng, từ đầu tới đuôi cái rương này đều chưa từng mở ra, trừ điền mật mã vào bên ngoài, cũng không có chạm qua cái rương này.

Ở trong đó đồ vật tại sao lại không cánh mà bay?

Còn có một chút, nếu như thứ này trọng yếu như vậy, vì sao trước đó không buộc Thẩm Lãng mở ra? Ba, bốn năm trước liền có thể làm chuyện này a, lúc ấy Thẩm Lãng đã biểu hiện ra kinh người toán học thiên phú.

"Thái tử, hảo hảo nghĩ một cái, đây là vì cái gì?" Đại Viêm Hoàng đế nói.

Trầm tư một lát, Đại Viêm Thái tử nói: "Cái rương này bản thân liền là chí bảo."

Hoàng đế nói: "Đúng, cái kia vì sao hiện tại mới khiến cho Thẩm Lãng mở ra đâu?"

Thái tử nói: "Cái rương này là chí bảo, nhưng trước đó đều không dùng võ chi địa."

Hoàng đế nói: "Lại đúng rồi, cái này rương là văn minh thời thượng cổ một cái vô cùng trọng yếu đồ vật, nó được xưng là Long hộp, nhất một cái trong đó tác dụng, chính là dùng để nở trứng rồng."

Nở trứng rồng?

Đây tuyệt đối là cấp chiến lược bảo vật, nhưng cũng xác thực không có công dụng, bởi vì Viêm kinh lúc này căn bản cũng không có trứng rồng muốn nở.

Hoàng đế nói: "Thẩm Lãng xảo trá, chế tạo giả trứng rồng muốn hại người. Nhưng hắn mạch suy nghĩ xác thực đúng, cái kia chật hẹp hố sâu đúng là trứng rồng ném ra tới, mà lại là lần trước nữa sao chổi đại va chạm nện xuống tới."

Thái tử nói: "Phụ hoàng, vậy cái này viên trứng rồng lúc này ở chỗ nào?"

Hoàng đế nói: "Không biết, nhưng là Khương Ly lúc sắp chết đều mang cái này nở trứng rồng Long hộp. Vậy mà lúc này bên trong nhưng không có trứng rồng, cái này chứng minh cái gì?"

Thái tử nói: "Hoặc là Khương Ly không có đạt được trứng rồng, hoặc là đã nở đi ra."

Hoàng đế nói: "Vậy ngươi có khuynh hướng loại nào đâu?"

Thái tử nói: "Đằng sau loại kia."

Hoàng đế nói: "Ngươi còn từ đó nhìn ra cái gì?"

Thái tử nói: "Chúng ta mấy trăm tên đại học sĩ dùng thời gian mười mấy năm đều không thể mở ra cái rương này, nhưng Thẩm Lãng dùng rất thời gian ngắn ở giữa liền mở ra, như vậy cái trước mở ra Long hộp người sẽ là ai? Có phải là Khương Ly?"

Hoàng đế nói: "Còn gì nữa không?"

Thái tử nói: "Khương Ly cùng Thẩm Lãng đều là ức vạn bên trong không một."

Hoàng đế nói: "Đúng, đương nhiên còn có càng quan trọng hơn một sự kiện. Hỏa long sao chổi đã triệt để chết rồi, hôi phi yên diệt. Nếu như viên kia trứng rồng thật nở đi ra, vậy liền mang ý nghĩa con rồng này có lẽ chẳng mấy chốc sẽ xuất hiện. Mà nếu như nó đã từng là cái này Long hộp nở đi ra, vậy liền sẽ đối với nó sinh ra lực hấp dẫn cực lớn, bởi vì cái này dù sao xem như nó mẫu sào, vì lẽ đó hiện tại mở ra cái này Long hộp, chính là thời điểm."

Thái tử điện hạ dập đầu nói: "Phụ hoàng anh minh!"

… … … … …

Lại qua tết.

Nộ Triều thành không có bình dân, vì lẽ đó không có bất kỳ cái gì không khí ngày lễ, bởi vì tất cả mọi người tại giành giật từng giây công việc.

Đại Càn đế quốc lúc này còn quá nhỏ yếu, tất cả mọi người nhất định phải liều mạng hướng về phía trước, lôi kéo Đại Viêm đế quốc không ngừng leo lên tân cao phong.

Đương nhiên, Thiên đường trong trang viên chính là một loại khác bầu không khí, nơi đó từ vài ngày trước ăn tết bầu không khí liền phi thường nồng đậm.

Khắp nơi đều dán đầy câu đối xuân, khắp nơi đều giăng đèn kết hoa.

Đêm trừ tịch thời điểm, Thẩm Lãng đi qua bồi Ninh Nguyên Hiến cùng bọn nhỏ ăn một bữa cơm.

Đồng thời cho mỗi một đứa bé phát tiền mừng tuổi, sau đó còn thả một trận diễm hỏa.

"Phanh phanh phanh..."

Nhìn qua óng ánh pháo hoa, Thẩm Lãng hai mắt lâm vào mê ly.

Hắn tưởng niệm Mộc Lan, đã tách ra bốn năm, ròng rã bốn năm.

Còn có Thẩm Dã, năm nay đều đã tám tuổi.

Mà Thẩm Lãng năm nay đã hai mươi chín tuổi, bất tri bất giác đi vào thế giới này mười năm gần đây thời gian.

"Mộc Lan bảo bối, ngươi đến tột cùng ở nơi nào a? Ngươi cũng đã biết ta đến cỡ nào nghĩ ngươi."

… … …

Sau đó, sự tình phát triển quả nhiên như là dự liệu như thế, tin tức như là mọc cánh bình thường bay về phía toàn bộ phương đông thế giới.

Chỉ bất quá lần này truyền bá tin tức chính là Thẩm Lãng, còn có... Đại Viêm đế quốc.

Thẩm Lãng bệ hạ lại một lần nữa làm được, hắn vậy mà thật cho Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng tiến hành hủy diệt tính đả kích.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân tại Kim Cương phong xuống tử thương vô số.

Tại trận này đánh cờ bên trong, Thẩm Lãng bệ hạ lại một lần nữa sáng tạo ra kỳ tích, chiến thắng Doanh Quảng phụ tử.

Hắn thổi ngưu lại một lần nữa thực hiện.

Ngô Sở Việt Tam quốc đương nhiên lại một lần nữa lâm vào sôi trào, Thẩm Lãng bệ hạ vậy mà nắm giữ siêu viễn trình chiến lược đả kích năng lực?

Đây quả thực quá ngưu bức a.

Mà Tân Càn vương quốc dân chúng thì lâm vào cực độ phức tạp cảm xúc bên trong.

… … … …

Thẩm Lãng đương nhiên không dám có chút buông lỏng, bởi vì trận này kỳ tích chân chính người sáng lập là Đại Viêm đế quốc, mà không phải hắn.

Hơn nữa trọng yếu nhất là, hắn còn không có cứu ra Căng Quân mấy vạn người.

Mà lúc này khoảng cách Kim Cương phong thượng cổ di tích năng lượng hao hết đã rất gần, lại không cứu người, Căng Quân mấy vạn người đều sẽ chết ở bên trong.

Vì lẽ đó cho dù là ăn tết, hắn cũng vẻn vẹn chỉ ở Thiên đường trang viên ngây người không đến một ngày thời gian mà thôi, sau đó lập tức trở về Nộ Triều thành, bố trí tiếp xuống đánh cờ.

Mà lần này đánh cờ, chẳng những muốn đem Căng Quân mấy vạn người triệt để tiếp về nhà, còn muốn cho Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng lại một lần nữa trí mạng đả kích.

"Bên trên một trận vở kịch là mượn Đại Viêm đế quốc diễn, kế tiếp kỳ tích liền muốn từ ta tự thân lên diễn." Thẩm Lãng cười nói: "Đây mới thật sự là trò hay a! Phái ra sứ giả Chúc Văn Hoa, lại một lần nữa viếng thăm nam bộ hải vực tòa thành lớn, đi gặp Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ."

"Phải!"

… … … … … …

Mùng sáu tháng một.

Nam bộ hải vực cự hình thượng cổ di tích lối vào đen tòa thành, cũng là Phù Đồ Sơn trừ tổng bộ bên ngoài trọng yếu nhất hạch tâm chi địa.

Thẩm Lãng sứ giả Chúc Văn Hoa lại một lần nữa cưỡi tuyết điêu tới trước bái phỏng.

"Doanh thân vương, Nhâm tông chủ." Chúc Văn Hoa nói: "Ta mang đến Thẩm Lãng bệ hạ mới nhất thông điệp."

Doanh Quảng nói: "Nói."

Chúc Văn Hoa nói: "Hai mươi chín tháng mười hai, Thẩm Lãng bệ hạ thực hiện lời hứa của mình, đối các ngươi tiến hành hủy diệt tính đả kích, tin tưởng Doanh thân vương chắc chắn ký ức vẫn còn mới mẻ đi, ta không biết các ngươi đến tột cùng tổn thất bao nhiêu quân đội, nhưng hẳn là vượt qua sáu vạn."

Doanh Quảng nói: "Tiếp tục."

Chúc Văn Hoa nói: "Nhà ta bệ hạ nói, mời các ngươi lập tức đem Kim Cương phong bên ngoài quân đội toàn bộ rút lui, giải trừ đối Căng Quân bố trí vây khốn, nếu như không phải, chúng ta đem đối quân đội của các ngươi lại một lần nữa tiến hành hủy diệt tính đả kích, mười chín tháng một là kỳ hạn chót."

Doanh Quảng nói: "Mười chín tháng một, đúng không?"

Chúc Văn Hoa nói: "Đúng vậy, tại kỳ hạn chót bên trong, các ngươi phải tất yếu đem Kim Cương phong xuống quân đội toàn bộ rút đi, nếu không Thẩm Lãng bệ hạ sẽ đem bọn hắn toàn bộ chém tận giết tuyệt."

Doanh Quảng gật đầu nói: "Tốt, ta đã biết."

Chúc Văn Hoa nói: "Lời đã đưa đến, nếu như Doanh thân vương không có ý định giết ta, hoặc là không có ý định giam ta, ta liền muốn về Nộ Triều thành. Đương nhiên ta muốn hỏi một chút, ngươi tính như thế nào trả lời chắc chắn đâu? Có phải là sẽ như kỳ rút quân?"

Doanh Quảng nói: "Khoảng cách ngày này cũng vẻn vẹn chỉ có nửa tháng không tới, rất nhanh các ngươi liền có thể thấy được."

Chúc Văn Hoa nói: "Vậy chúng ta rửa mắt mà đợi, ta lại một lần nữa cảnh cáo, thời gian vừa đến, các ngươi như không rút quân, tự gánh lấy hậu quả. Thẩm Lãng bệ hạ không hi vọng lần trước hủy diệt thảm kịch lại một lần nữa tái diễn, cáo từ."

Sau đó hắn cưỡi tuyết điêu rời đi, trở về Nộ Triều thành.

… … … …

Lần trước hai mươi chín tháng mười hai tối hậu thư, truyền bá đến xôn xao, thiên hạ chú mục. Mà lần này mười chín tháng một tối hậu thư, lại lặng yên không một tiếng động.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn đến tột cùng có thể hay không rút quân? Nộ Triều thành tất cả mọi người trông mong mà đối đãi.

Hella nói: "Đệ đệ, Doanh Quảng thật sẽ rút quân sao?"

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta rất nhanh liền biết rõ "

Hella nói: "Nhưng lần trước cái kia hai chi Long chi hối là Đại Viêm đế quốc phát xạ, Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ sẽ biết sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, bây giờ bọn hắn muốn cùng ta chơi mới ra bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu trò chơi đâu."

… … … … …

Thời gian cực nhanh mà qua, đưa tiễn tết xuân về sau, lại nghênh đón tết nguyên tiêu.

Tháng giêng mười sáu, mười bảy, mười tám!

Khoảng cách Thẩm Lãng tối hậu thư vẻn vẹn chỉ có một ngày thời gian, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn đến tột cùng có thể hay không lui binh?

Tháng giêng mười chín một ngày này, chính thức đến!

Thái dương lại một lần nữa dâng lên, cho dù là tháng giêng, nhưng Kim Cương phong là Sa Man tộc vùng cực nam, điển hình nhiệt đới khí hậu, cho dù là dâng lên mặt trời mới mọc, cũng đầy đủ nóng rực.

Mặt trời chiếu khắp nơi.

Kim Cương phong xuống tất cả quân đội, toàn bộ biến mất vô tung vô ảnh.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn thật rút quân, trong phạm vi mấy trăm dặm cũng không thấy bọn hắn quân đội bóng dáng, thậm chí trên trời cũng không có bất kỳ cái gì tuyết điêu kỵ sĩ.

Chẳng lẽ bọn hắn thật bị Thẩm Lãng uy hiếp ở, triệt để tuân theo hắn tối hậu thư, giải trừ đối Kim Cương phong vây quanh?

… … … …

Nộ Triều thành!

"Bệ hạ, Kim Cương phong bên ngoài tất cả quân đội đều không thấy, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn rút quân."

Thẩm Lãng cười nói: "Tốt, tốt, vở kịch rốt cục muốn bắt đầu diễn! Đi, chúng ta cái này đi đón Căng Quân bọn hắn về nhà."

Mấy canh giờ sau!

Thẩm Lãng cưỡi sóng siêu âm phi hành thú đằng không mà lên, hướng phía Kim Cương phong phương hướng bay tới!

Mười mấy tên đỉnh tiêm cao thủ ăn mặc thượng cổ áo giáp, cưỡi tuyết điêu đem Thẩm Lãng bảo hộ ở giữa.

… … … … … … …

Nam bộ hải vực một cái hòn đảo lên.

Doanh Quảng nói: "Nhâm huynh, suy đoán của chúng ta không có sai lầm, hai cái kia Long chi hối không phải Thẩm Lãng phát xạ, mà là Đại Viêm đế quốc. Viêm kinh chính thức truyền đến tình báo, Liêm Thân Vương từ chúng ta nơi này cách mở về sau cũng không có lập tức trở về Viêm kinh, mãi cho đến tháng giêng lớp 10 mới trở về."

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng cùng Đại Viêm đế quốc cấu kết không kỳ quái, nhưng không nghĩ tới Đại Viêm đế quốc thật sự có thể tiến hành siêu viễn trình chiến lược đả kích, thực tế là để người... Chấn kinh không vui."

Doanh Quảng nói: "Hiện tại cảm giác được không thích không chỉ là chúng ta, còn có Thẩm Lãng, hắn đại khái cũng đứng ngồi không yên, ý vị này Đại Viêm đế quốc tùy thời có thể phá hủy hắn Nộ Triều thành. Chúng ta ba cái hạch tâm yếu địa đều có thượng cổ chặn đường trang bị, nhưng Thẩm Lãng nhưng không có."

"Thắng bệ hạ, Nhâm tông chủ, chúng ta đã đem Kim Cương phong xuống quân đội toàn bộ rút đi, thậm chí vài trăm dặm bên trong đều không ai, ngươi nói Thẩm Lãng hắn thật sẽ đến không?" Một tên Phù Đồ Sơn trưởng lão nói: "Bất quá hắn nếu như tới, liền rốt cuộc đi không nổi, chúng ta thế nhưng là bày ra chân chính thiên la địa võng.

Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ đều không có trả lời hắn.

"Vòng vây muốn cũng đủ lớn, lần này nhất thiết phải không thể để cho Thẩm Lãng chuồn đi."

"Lớn, cũng đủ lớn, lần trước Đại Viêm đế quốc viên kia siêu cấp Long chi hối cho chúng ta mang đến tổn thất thật lớn, vì lẽ đó lần này chúng ta không thể không từ đen tòa thành, nam bộ hải vực hạm đội, thậm chí thượng cổ di tích bên trong không điều động quân đội, ròng rã mười mấy vạn người, tuyệt đối sẽ không thả đi Thẩm Lãng một binh một tốt."

Phù Đồ Sơn trưởng lão nói: "Cái kia Viêm kinh có thể hay không lại một lần nữa phát xạ siêu cấp Long chi hối? Đối với chúng ta quân đội lại một lần nữa tiến hành đả kích?"

"Sẽ không, lần trước đả kích, Viêm kinh đã đạt tới chiến lược của bọn hắn mục tiêu, cho chúng ta cùng Thẩm Lãng đều mang đến to lớn uy hiếp. Hơn nữa coi như thật bọn hắn lại một lần nữa đối với chúng ta siêu viễn trình chiến lược đả kích, quân đội của chúng ta đã phân tán rất mở, thương vong cũng sẽ không có bao nhiêu."

Mà liền tại lúc này, một cái tuyết điêu võ sĩ từ trên trời giáng xuống, quỳ xuống dập đầu nói: "Thắng bệ hạ, Nhâm tông chủ, Thẩm Lãng tới, cưỡi con kia siêu cấp phi hành thú, đã bay đến Sa Man tộc không vực bên trong."

Doanh Quảng nói: "Hắn mang theo mấy người?"

"Mười mấy người, toàn bộ ăn mặc thượng cổ áo giáp, cưỡi từ chúng ta nơi này tù binh đi qua tuyết điêu."

Doanh Quảng tròng mắt hơi híp nói: "Đại quân chuẩn bị, nhưng tuyệt đối không nên hành động thiếu suy nghĩ, tuyệt đối không được dọa đi Thẩm Lãng, nhất định phải chờ đến Căng Quân mấy vạn người đi ra Kim Cương phong, thậm chí triệt để đi xa, lại hành động tay, tuyệt không thể để bọn hắn lại lần nữa trở lại Kim Cương phong di tích bên trong cơ hội!"

"Phải!"

Doanh Quảng thật sâu hô một hơi.

Lần này, hắn cùng Nhâm tông chủ không tiếc từ đen tòa thành cùng thượng cổ di tích điều đại quân, chính là vì bắt lấy Thẩm Lãng.

Căng Quân cái kia mấy vạn người bọn hắn căn bản liền không quan tâm, chỉ có bắt lấy Thẩm Lãng, bọn hắn mới có thể tiếp tục duy trì đối Đại Viêm đế quốc chiến lược lực uy hiếp.

Cứ việc Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng đều không có siêu viễn trình chiến lược đả kích năng lực, nhưng chỉ cần là Long chi hối, liền có thể chấn nhiếp Đại Viêm đế quốc.

Nếu không, Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn tiếp xuống liền muốn một mực sống ở Đại Viêm đế quốc chiến lược uy hiếp dưới, quá bị động.

"Ta lại một lần nữa nhắc lại, tất cả quân đội chắc chắn không cần thiện động, càng không cần bại lộ mục tiêu, nhất định phải chờ đến mệnh lệnh lại động thủ."

"Tất cả mọi người chuẩn bị, tất cả quân đội chuẩn bị, vây bắt Thẩm Lãng!"

… … … … … …

Tháng giêng hai mươi ba, Thẩm Lãng cưỡi sóng siêu âm phi hành thú rốt cục bay đến Kim Cương phong trên không.

Từ không trung quan sát xuống dưới, phương viên hơn trong trăm dặm không có một ai, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn quân đội còn rút lui đến thật sạch sẽ a.

Mảnh đất này thế nhưng là bị hỏa hoạn đốt qua, đã hoàn toàn không có rừng rậm, căn bản không thể giấu người.

Nhưng Dora công chúa bọn người vẫn là không yên lòng, cưỡi tuyết điêu đem vài trăm dặm bên trong tất cả khu vực toàn bộ thăm dò, xác định không có bất kỳ cái gì phục binh.

Kim Cương phong có một nửa ở trong biển, vì lẽ đó mặt biển cũng muốn lục soát.

Hella cưỡi tuyết điêu, tìm tòi vài trăm dặm hải vực, cũng tương tự không có nhìn thấy trên mặt biển có bất kỳ Phù Đồ Sơn chiến hạm.

Xác định đầy đủ sau khi an toàn, Thẩm Lãng mới cưỡi sóng siêu âm phi hành thú chậm rãi hạ xuống.

Hắn đáp xuống Kim Cương phong ở giữa một cái to lớn trên bình đài, cửa ra vào ngay ở chỗ này.

Thẩm Lãng tiến lên, đưa bàn tay đặt tại một cái chưởng ấn lỗ khảm bên trong.

Lập tức, toàn bộ Kim Cương phong vang lên một trận tiếng oanh minh, một trận ánh sáng thoáng hiện.

Sau đó, một cái to lớn môn chậm rãi mở ra, lớp mười hơn trăm mét, rộng ba mươi mấy mét cửa lớn.

Ròng rã mấy năm, Kim Cương phong lối vào rốt cục lại một lần nữa mở ra.

Đầu tiên là một trận yên tĩnh.

Sau đó, cái này đến cái khác bóng người đi ra.

Cầm đầu chính là Căng Quân, cứ việc tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong cũng là sáng như ban ngày, thậm chí cũng giống là ánh mặt trời, nhưng lại một lần nữa nhìn thấy thái dương thời điểm, hắn vẫn là hơi híp mắt lại.

Rốt cục lại một lần nữa nhìn thấy mặt trời, rốt cục rời đi Kim Cương phong di tích, đi vào thế giới bên ngoài.

Phía sau hắn lít nha lít nhít đi theo mấy vạn người.

Bọn hắn đi ra Kim Cương phong, vô số người kích động đến không kềm chế được.

Ròng rã hai năm, bọn hắn rốt cục đi ra.

Căng Quân đi vào Thẩm Lãng trước mặt, quỳ xuống dập đầu nói: "Thần Sa Căng, bái kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Mấy vạn người đều quỳ trên mặt đất dập đầu: "Thẩm Lãng bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, ta đến mang các ngươi về nhà, chúng ta về nhà."

Sau đó, Căng Quân chờ mấy vạn người trùng trùng điệp điệp xuống Kim Cương phong, hướng phía phía bắc mà đi.

… … … … … …

Cùng lúc đó, ngoài trăm dặm!

Một cái đặc thù phi hành thú từ vạn mét không trung từ trên trời giáng xuống, nó vừa rồi bay thẳng đến trên tầng mây, căn bản là không phát hiện được.

Hạ xuống mặt đất về sau.

"Ầm ầm..."

Mặt đất một cái đại môn mở ra, nơi này có một cái cỡ lớn pháo đài dưới đất.

Tên này Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ nhanh chóng vọt vào.

"Nhâm tông chủ, thắng bệ hạ, Thẩm Lãng đã hạ xuống, đồng thời mở ra Kim Cương phong cửa vào di tích, Căng Quân chờ mấy vạn người đã ra tới, đồng thời toàn diện rút lui tĩnh an gió, chính thức Bắc thượng."

Doanh Quảng ra lệnh một tiếng nói: "Đại quân xuất kích, bắt Thẩm Lãng, thu lưới!"

Theo Doanh Quảng mệnh lệnh.

"Sưu sưu sưu sưu sưu..." Trên mặt đất vô số thượng cổ chi tiễn bắn lên trời không, sau đó bỗng nhiên nổ tung!

Đây là đặc thù đạn tín hiệu.

Sau đó Kim Cương phong phía bắc trong trăm dặm trên mặt đất, mở ra vô số vết nứt, rất nhiều pháo đài dưới đất chi môn mở ra.

"Sưu sưu sưu sưu." Vô số địa ngục quân đoàn tuôn ra mặt đất.

Trên mặt biển phảng phất triệt để sôi trào, mấy chục chiếc đặc thù thượng cổ hạm vậy mà từ trong nước biển chui ra ngoài, xông về bên bờ.

Phải biết Kim Cương phong thế nhưng là có đồng dạng tại trong biển, vừa rồi những này đặc thù thượng cổ chiến hạm, vậy mà là tiềm ẩn đáy biển.

Những này thượng cổ chiến hạm mở ra, vô số Phù Đồ Sơn địa ngục quân đoàn, quân đoàn đặc thù ong tuôn ra mà ra, bắt đầu đổ bộ.

Cùng lúc đó, từ nam bộ trên mặt biển bay tới hàng ngàn con tuyết điêu võ sĩ, hướng phía Kim Cương phong đánh tới.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chính thức thu lưới.

Ròng rã mười mấy vạn đại quân, hơn một ngàn không trung quân đoàn, tại vài trăm dặm mặt đất cùng không trung tạo thành một cái vòng vây to lớn.

Trước nay chưa từng có thiên la địa võng.

"Bắt Thẩm Lãng, bắt Thẩm Lãng!"

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn mười mấy vạn liên quân, như thủy triều hướng phía Kim Cương phong vọt tới, cực nhanh thu nhỏ lại vòng vây.

Trong khoảng thời gian ngắn, cái này mười mấy vạn đại quân từ mặt biển đến lục địa, lại đến không trung, đem Thẩm Lãng còn có Căng Quân mấy vạn người vây quanh đến chật như nêm cối.

"Thẩm Lãng, lần này ngươi là chân chính mọc cánh khó thoát, ha ha!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 549: Lãng Gia Hủy Diệt Thần Tích! Nhâm Tông Chủ Run Rẩy!

Thượng cổ thế giới thật là khiến người ta nhìn mà than thở a, thậm chí ngay cả dưới nước chiến hạm đều có.

Cái kia vì sao không xưng là tàu ngầm?

Bởi vì chí ít những này dưới nước chiến hạm cũng không tính là nghiêm ngặt trên ý nghĩa tàu ngầm, bởi vì bọn họ ngoại hình cùng hiện đại trái đất tàu ngầm có to lớn phân biệt, mà càng giống là phong bế chiến hạm, hơn nữa phi thường to lớn.

Đương nhiên nó có chính mình hệ chiến đấu thống, nhưng vẫn không có thoát khỏi thượng cổ cự hình cường nỗ mạch suy nghĩ.

Nhưng là những này thượng cổ cự tiễn trong không khí có thể phát xạ đến rất xa, tốc độ phi hành rất nhanh. Nhưng là dưới đáy nước, Ngạc Mộng thạch phát xạ Plasma hỏa diễm vẫn như cũ có thể phát huy tác dụng, nhưng là tầm bắn cùng xạ tốc đều giảm mạnh.

Hơn nữa trọng yếu nhất chính là những này thượng cổ dưới nước chiến hạm, không cách nào đại quy mô chế dưỡng, vì lẽ đó không cách nào trường kỳ tại dưới nước đi thuyền.

Vì lẽ đó loại chiến hạm này tại thượng cổ văn minh cũng hẳn là một loại thí nghiệm tính vũ khí, còn phi thường không thành thục. Phù Đồ Sơn khai phát cái này cự hình thượng cổ di tích về sau, đạt được nhóm chiến hạm này về sau, cũng trên cơ bản không biết nên làm làm gì dùng đồ?

Lần này rốt cục phát huy được tác dụng.

"Phanh phanh phanh phanh..."

Nhiều loại thượng cổ cự tiễn bay vụt lên thiên không nổ tung, các thức đạn tín hiệu vẫn như cũ không ngừng dẫn bạo.

Bởi vì cái này vòng vây thực tế là quá lớn, dù là dựa vào tuyết điêu võ sĩ truyền đạt mệnh lệnh cũng rất khó, vì lẽ đó khai thác đạn tín hiệu là trực tiếp nhất.

Vì bày ra thiên la địa võng bắt Thẩm Lãng, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng thật sự là bỏ ra giá cả to lớn.

Đầu tiên, hắn muốn đem phiến khu vực này triệt để thanh không, bảo đảm không có bất kỳ cái gì người giám thị.

Sau đó ở buổi tối trong đêm đào đục cự hình dưới mặt đất hang động, dùng cho tàng binh chi dụng, dùng không sai biệt lắm hai mươi ngày thời gian, rốt cục hoàn thành cái này to lớn công trình.

"Bày trận, bày trận!"

"Tiến, tiến!"

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn mười mấy vạn liên quân, tập kết thành mười cái dài trận thần tốc khép lại.

Từ trên trời nhìn lại, cái này mười mấy vạn đại quân hợp thành một cái cự hình hình chữ nhật, tung hoành mấy chục dặm.

Vì sao không phải hình tròn?

Lo lắng nhận Đại Viêm đế quốc Long chi hối tập kích a, bởi vì

Long chi hối lúc nổ, sát thương phạm vi chính là một cái to lớn hình tròn.

"Tiếp tục đi tới, tiến lên, tiến lên!"

Mười mấy vạn đại quân vây quanh phương trận thần tốc co vào, cùng lúc đó mấy ngàn tên Phù Đồ Sơn vô số thần tốc lắp ráp thượng cổ cự hình cường nỗ.

Không nhìn thấy bọn hắn thượng cổ năng lượng hạch lòng đang nơi đó, hẳn là chôn dưới đất.

… … …

Khi nhìn thấy Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân xuất hiện một sát na kia, Căng Quân liền lớn tiếng hô to: "Chúng ta trúng kế, Thẩm Lãng bệ hạ đi mau, đi mau!"

Mà cùng lúc đó, hắn lập tức suất lĩnh lấy mấy vạn người liền muốn trở về tới Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong.

Nhưng là đã tới đã không kịp, hắn mấy vạn người đã xuống núi.

Cùng lúc đó, Phù Đồ Sơn mấy trăm tên cưỡi tuyết điêu đặc chủng võ sĩ dùng tốc độ nhanh nhất xông về Kim Cương phong thượng cổ di tích lối vào.

Thẩm Lãng dưới trướng vẻn vẹn chỉ có mười cái đặc chủng võ sĩ, muốn đi chiếm lĩnh Kim Cương phong lối vào cửa chính là không thể nào, đường lui trực tiếp bị cắt đứt.

Ngay sau đó, mười mấy cái điểm đen từ chỗ cũ bay tới, hướng thẳng đến Thẩm Lãng đánh tới.

Cái này mười mấy cái điểm đen tốc độ thật nhanh, hẳn là thuộc về Phù Đồ Sơn đặc thù phi hành thú, thân hình của bọn nó so tuyết điêu càng nhỏ hơn, nhưng là bay thật nhanh, hơn nữa phi thường cao.

Đây là thượng cổ kền kền, mặc dù so tuyết điêu càng nhỏ hơn, nhưng lại hung mãnh vô cùng, cực độ hiếu chiến.

Tuyết điêu phi hành độ cao đồng dạng tại khoảng năm ngàn mét, mà loại này thượng cổ kền kền có thể bay đến mười một ngàn mét không trung, tốc độ phi hành nhất nhanh có thể vượt qua bốn trăm kmh, nhưng là phụ trọng năng lực không bằng tuyết điêu.

"Cạc cạc cạc..."

Từng tiếng tiếng rít chói tai bên trong, những này thượng cổ kền kền không ngừng gia tốc, muốn tại không trung đối Thẩm Lãng tiến hành vây quanh, mỗi một cái kền kền trên lưng đều cưỡi Phù Đồ Sơn cấp cao nhất cường giả, thuần một sắc đều là tông sư, hơn nữa toàn bộ ăn mặc tân tiến nhất thượng cổ trang bị.

Hơn một ngàn Phù Đồ Sơn tuyết điêu võ sĩ đi theo những này thượng cổ kền kền đằng sau, xếp thành chỉnh tề trận hình, che khuất bầu trời bình thường bay tới.

"Bệ hạ, đi mau, đi mau..." Căng Quân hô to.

Mấy vạn người đều quỳ trên mặt đất hô to: "Bệ hạ, đi mau..."

Nếu vì cứu bọn họ mấy vạn người mà dẫn đến Thẩm Lãng bị bắt, vậy bọn hắn liền muôn lần chết chớ từ chối.

Mà Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp cưỡi lên sóng siêu âm phi hành thú, vỗ một cái cổ của hắn nói: "Lên không, lên không..."

Đại Siêu trên thân không có lông chim, nhưng lại có cốt thứ, lúc này từng cây dựng thẳng lên, tràn đầy mãnh liệt chiến đấu muốn.

Nó dùng hết toàn lực, không ngừng lên không, lên không.

Tốc độ nhanh đến mức cực hạn.

Lúc này Đại Siêu phía sau đã bị cải tạo qua, chẳng những có một cái chỗ ngồi, thậm chí liền dây an toàn đều có.

Đại Siêu không ngừng lên không quá trình, Phù Đồ Sơn cái kia mấy chục cái thượng cổ kền kền tiếp tục điên cuồng gia tốc, nhất định phải tại Đại Siêu lên không trước đó đưa nó phong tỏa vây quanh.

Đây chính là tốc độ so đấu, mấy chục cái thượng cổ kền kền thật như là thần tốc máy bay chiến đấu, dùng hết nhào về phía không trung Đại Siêu.

Nhưng không hề nghi ngờ, Đại Siêu tốc độ càng nhanh, ngắn ngủi không đến hai phút liền bay đến mười ba ngàn mét không trung.

Độ cao này, đã vượt qua Phù Đồ Sơn thượng cổ kền kền cực hạn, vì lẽ đó Thẩm Lãng tạm thời an toàn.

Lại qua mấy phút về sau, Phù Đồ Sơn mấy chục cái thượng cổ kền kền rốt cục bay đến, nhưng bọn hắn cực hạn độ cao cũng chính là khoảng mười một ngàn mét, bọn chúng ở phía dưới không vực tạo thành một vòng tròn, vây quanh Thẩm Lãng.

Lại qua mấy phút.

Phù Đồ Sơn hơn 1,000 con tuyết điêu võ sĩ cũng chạy tới, tại năm ngàn mét không trung tạo thành một cái càng lớn vòng vây.

"Tiến lên, tiến lên, tiến lên!"

Trên mặt đất mười mấy vạn đại quân vòng vây, tiếp tục co vào khép lại.

"Ngừng!"

"Ngừng!"

"Ngừng!"

Theo trên trời đạn tín hiệu nổ tung, Phù Đồ Sơn địa ngục quân đoàn tướng lĩnh nhao nhao hạ lệnh.

Mười mấy vạn đại quân đình chỉ tiến lên, tại chỗ lộ ra chiến đấu đội hình.

Ròng rã mười lăm vạn đại quân, tạo thành một cái dài bốn mươi bên trong, rộng hai mươi dặm cự hình vây quanh trận.

Trên trăm tên tuyết điêu võ sĩ cũng triệt để chiếm lĩnh Kim Cương phong thượng cổ di tích lối vào cửa chính, đứt mất đường lui.

Căng Quân mấy vạn người, triệt để lâm vào vây quanh.

Ngay sau đó, hai cái thượng cổ kền kền từ phương nam trên mặt biển bay tới, theo thứ tự là Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ, còn có Tân Càn vương quốc Doanh Quảng.

Mấy phút sau, hai người một nam một bắc, đem Thẩm Lãng kẹp ở giữa.

Toàn bộ không vực tạo thành một cái phi thường kinh diễm cục diện, chân chính không gian ba chiều trận hình.

Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu tại mười ba ngàn mét trên cao nhất.

Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng cưỡi hai cái kền kền, tại một vạn một ngàn năm trăm mét không trung.

Mười mấy cái Phù Đồ Sơn tông sư cường giả, ăn mặc thượng cổ trang bị, cưỡi mấy chục cái thượng cổ kền kền, tại mười một ngàn mét không trung.

Một ngàn cái tuyết điêu võ sĩ, tại năm ngàn mét không trung.

Tầng tầng lớp lớp.

Trên mặt đất, Căng Quân năm vạn người, tạo thành năm cái chiến đấu phương trận, tung hoành vài dặm.

Bên ngoài mười mấy vạn đại quân vây quanh trận, tung hoành mấy chục dặm.

Tại cổ đại trái đất, muốn tại ngắn như vậy thời gian hình thành cái này phức tạp chiến trường, hẳn là không thể nào, không có mạnh mẽ như vậy quân đội cùng chỉ huy.

… … … … … … …

"Thẩm Lãng các hạ, lại gặp mặt." Doanh Quảng thản nhiên nói.

Thẩm Lãng tại mười ba ngàn mét không trung, hướng phía phía dưới hô lớn: "Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a, Doanh Quảng bệ hạ, Nhâm tông chủ, hai người các ngươi đồng thời xuất động đến bắt ta, thật là làm cho ta thụ sủng nhược kinh a."

Doanh Quảng nói: "Không cần lớn tiếng như vậy, chúng ta nghe nhìn thấy."

Cái này đều nghe thấy? Song phương độ cao thế nhưng là kém hơn một ngàn mét a, Doanh Quảng nội lực mạnh, thanh âm có thể ăn mặc rất xa, nhưng Thẩm Lãng không thể được, thanh âm của hắn có thể truyền một trăm mét đều không nổi.

Nhưng Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ ngưu bức a, vẫn như cũ có thể bắt được Thẩm Lãng nhỏ bé tiếng gầm.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi vẫn là bắt không được ta đúng không? Đây là các ngươi tiên tiến nhất phi hành thú, nhìn thật hung a, đây là kền kền sao? Nó đã rất lợi hại, nhưng vẫn là so ra kém ta Đại Siêu, bay còn chưa đủ cao, không đủ nhanh. Chỉ cần ta nguyện ý, còn có thể bay đến mươi lăm ngàn mét không trung, sau đó bỏ trốn mất dạng, các ngươi căn bản không có bất kỳ vật gì có thể đuổi kịp ta."

Doanh Quảng nói: "Không sai, xác thực như thế. Nhưng là trên mặt đất cái kia mấy vạn người đâu, còn có ngươi mang tới mười mấy tên tâm phúc đâu? Bọn hắn trốn được sao? Ngươi nguyện ý vứt bỏ bọn hắn, trơ mắt nhìn xem bọn hắn toàn bộ chết sao?"

Thẩm Lãng trầm mặc.

Nhâm tông chủ nói: "Vì bắt ngươi, chúng ta bày ra cái này to lớn thiên la địa võng. Thẩm Lãng nếu như ngươi không để ý những này thủ hạ chết sống, cứ việc có thể bỏ trốn mất dạng, nhưng là ngươi biết sao?"

Đương nhiên sẽ không, đi qua mấy tháng Thẩm Lãng làm hết thảy cũng là vì cứu vớt Căng Quân mấy vạn người. Hiện tại đã thành công tám thành, chẳng lẽ phí công nhọc sức? Cái kia Thẩm Lãng đời này tâm linh đại khái cũng hủy.

Bốn năm trước hắn thân thế vừa mới bị vạch trần thời điểm, đứng trước như thế tuyệt cảnh, hắn đều không có vứt bỏ hiệu trung hắn mười vạn người, cuối cùng hoàn thành một cái không chết kỳ tích, thành công chạy trốn kỳ tích.

Vậy hôm nay đâu? Đương nhiên muốn lên diễn càng thêm kinh người rộng rãi kỳ tích.

Doanh Quảng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, điều kiện của ta vô cùng đơn giản, ngươi ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói, ta liền bỏ qua Căng Quân mấy vạn người, để bọn hắn trở về Nộ Triều thành, hơn nữa từ nay về sau ta cùng Phù Đồ Sơn sẽ không còn tiến đánh Nộ Triều thành."

Nhâm tông chủ nói: "Không chỉ có như thế, chúng ta tuyệt đối không gãy mài ngươi, cũng không đem ngươi biến thành cái xác không hồn, chúng ta vẻn vẹn chỉ là giam lỏng ngươi, bởi vì chúng ta cần ngươi phát xạ Long chi hối."

Doanh Quảng nói: "Đại Viêm đế quốc có được siêu viễn trình chiến lược đả kích năng lực, ngươi ta song phương đều lâm vào cực độ bị động, nhất định phải gắng sức đuổi theo, cái này cần Thẩm Lãng các hạ thông minh tài trí."

Nhâm tông chủ nói: "Chúng ta sẽ chuẩn bị cho ngươi một cái lộng lẫy vô cùng cung điện dưới đất, đồng thời chuẩn bị vượt qua một trăm cái mỹ nhân, nhường ngươi vượt qua cực độ xa hoa sinh hoạt, như là giống như thần tiên."

Thẩm Lãng nói: "Ý tứ này chính là coi ta là thành lợn nuôi thôi?"

Doanh Quảng trầm mặc một lát, nói: "Ngươi cũng có thể cho rằng như vậy, nhưng dạng này ngươi tối thiểu có thể cứu ra ngươi mấy vạn người."

Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi không phải thông minh tuyệt đỉnh sao? Lần trước ngươi chẳng những từ trong tay chúng ta trộm đi hai chi Long chi hối, hơn nữa còn thành công chạy ra ma trảo của chúng ta, lần này bị chúng ta bắt, ngươi cũng có thể nghĩ biện pháp chạy trốn, ngươi hoàn toàn có thể lần nữa trình diễn kỳ tích."

Thẩm Lãng khinh thường cười lạnh, cái này sao có thể, lần này nếu như hắn bị bắt lời nói, cam đoan ngay lập tức liền bị phế sạch hai chân, sau đó Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế phá hủy thần trí của hắn, biến thành hoàn toàn để bọn hắn nắm giữ cái xác không hồn.

Doanh Quảng nói: "Thẩm Lãng các hạ, không cần tiêu hao thời gian, nhất định phải làm ra lựa chọn, hoặc là thúc thủ chịu trói, hoặc là chúng ta đối ngươi người đại khai sát giới."

Thẩm Lãng nói: "Doanh Quảng thân vương, Nhâm tông chủ, hiện tại trên mặt đất có các ngươi mười lăm vạn đại quân, còn có ta năm vạn người, nếu như lúc này trên trời bay tới một chi siêu cấp Long chi hối, hình ảnh kia liền hoàn toàn không dám tưởng tượng đi. Chúng ta người của song phương đều tại, Đại Viêm đế quốc vừa vặn có thể một mẻ hốt gọn."

"Sẽ không đâu." Doanh Quảng nói: "Tại tương đối dài thời gian bên trong, Đại Viêm đế quốc cũng sẽ không đối với chúng ta tiến hành chiến lược công kích, bởi vì hắn đã hoàn thành chiến lược khảo thí, xác định chúng ta có được thượng cổ chặn đường trang bị."

Đại Viêm đế quốc là bá chủ, vì lẽ đó chiến lược của bọn hắn tầm mắt rất cao, hoàn thành lực uy hiếp là được rồi.

Lúc này Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn cái này mười mấy vạn đại quân trận hình như thế phân tán, tung hoành mấy chục dặm, dựa vào một cái siêu cấp Long chi hối là tiêu diệt không hết.

Vì tiêu diệt chỉ là mấy vạn người liền dùng xong một lần siêu viễn trình chiến lược đả kích? Đại Viêm đế quốc tầm mắt còn không có thấp như vậy.

Nếu không thể phá hủy nam bộ hải vực đen tòa thành, Phù Đồ Sơn tổng bộ, Càn Kinh cái này ba cái chiến lược yếu địa, mặt khác công kích cũng không có bao lớn ý nghĩa.

Thẩm Lãng nghĩ một hồi nói: "Doanh Quảng thân vương, Nhâm tông chủ, hai người các ngươi bắt ta chỉ có một cái mục đích, đó chính là phát xạ Long chi hối, đối Đại Viêm đế quốc tiến hành chiến lược uy hiếp đúng không? Vậy chúng ta hoàn toàn có thể hợp tác a, ta có thể giúp các ngươi phát xạ Long chi hối, chỉ cần chỉ cần ngươi trước thời hạn đem long chi lực cùng Long chi hối cất đặt hoàn tất, sau đó đem địa điểm nói cho ta, đồng thời để ta người trước thời hạn kiểm tra khu vực kia không có nguy hiểm, ta lại cưỡi phi hành thú đi giúp các ngươi kích hoạt đồng thời phát xạ Long chi hối, một khi phát xạ hoàn tất, ta lập tức cưỡi Đại Siêu bỏ trốn mất dạng, đây không phải phi thường được không? Vì sao nhất định phải bắt đến ta đây?"

Doanh Quảng ánh mắt lộ ra một đạo hàn ý, cái này Thẩm Lãng tại mọi thời khắc đều đang nghĩ lấy châm ngòi ly gián a, hơn nữa còn là im hơi lặng tiếng, hắn mỗi một lần xưng hô đều đem Doanh Quảng thân vương đặt ở phía trước, đem Nhâm tông chủ đặt ở đằng sau, cái này khiến Nhâm tông chủ nghĩ như thế nào? Phải biết tại đoạn này quan hệ hợp tác bên trong, Nhâm tông chủ là chiếm cứ chủ động vị.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Tin tưởng Doanh Quảng thân vương ngài đã đoán được, trước đây không lâu ta cùng Đại Viêm đế quốc tiến hành một lần cấu kết. Vậy bây giờ ta hoàn toàn có thể cùng các ngươi tiến hành cấu kết a, Đại Viêm đế quốc vừa mới đối các ngươi tiến hành chiến lược đả kích, các ngươi hoàn toàn có thể cho đánh trả a. Ngươi nói muốn dùng Long chi hối tập kích Đại Viêm đế quốc cái hướng kia, ta tuyệt không hai lời, lập tức trợ giúp các ngươi phát xạ."

Lập tức, hai cái cự đầu trầm mặc im lặng. Ngươi Thẩm Lãng còn có thể lại không hổ thẹn một chút sao? Một tháng trước ngươi cùng Đại Viêm đế quốc cấu kết với nhau hại chúng ta.

Hiện tại ngươi lại muốn cùng chúng ta cấu kết đi hại Đại Viêm đế quốc. Hợp lấy chiếm tiện nghi vĩnh viễn là ngươi, như thế mọi việc đều thuận lợi sao?

Đương nhiên loại chuyện này cũng phi thường phổ biến, chiến tranh Iran - Iraq thời điểm, liền không chỉ một quốc gia trước tiên đem vũ khí bán cho y // lãng, sau đó quay người lại bán cho y / kéo / khắc. Thậm chí càng chuyện quá đáng đều có, đệ nhị thế chiến một đoạn thời gian rất dài, nước Mỹ đều đang điên cuồng bán vũ khí cùng dầu hỏa cho ngày / bản, tiết tháo tính là thứ gì a?

Đề nghị này đặt ở trước đó Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn vẫn còn có chút động tâm, nhưng bây giờ... Không được.

Bởi vì Đại Viêm đế quốc đã biểu hiện ra bọn hắn siêu viễn trình chiến lược đả kích năng lực, lúc này lại đi chọc giận Viêm kinh? Bọn hắn không có như thế không khôn ngoan.

"Tốt, Thẩm Lãng, không cần lãng phí thời gian." Doanh Quảng nói: "Ngươi nên làm ra lựa chọn, hoặc là thúc thủ chịu trói, hoặc là ta liền đem ngươi mấy vạn người chém tận giết tuyệt, đếm ngược mười cái số."

"Tất cả tuyết điêu quân đoàn, chuẩn bị!"

Doanh Quảng chính là ngưu bức, nội lực cường đại đến thế, một tiếng gào to, vậy mà vang vọng toàn bộ bầu trời.

Hơn một ngàn tên tuyết điêu quân đoàn bắt đầu ở không trung bày trận, hơn một ngàn tên đặc chủng võ sĩ cầm lên thượng cổ chiến nỏ, sau đó chỉnh tề hạ xuống, bay thẳng đến cách xa mặt đất ba trăm mét trên không. Hơn một ngàn cỗ thượng cổ chiến nỏ đối mặt đất Căng Quân quân đội tiến hành nhắm chuẩn.

Những này thượng cổ chiến nỏ thế nhưng là liên phát, một khi công kích, hoàn toàn mưa như trút nước.

Trên mặt đất Căng Quân cái kia mấy vạn người trên thân nhưng không có thượng cổ áo giáp, thậm chí liền kiểu mới áo giáp đều không có, căn bản không ngăn cản được những này thượng cổ chiến nỏ.

Phù Đồ Sơn hơn một ngàn tên tuyết điêu quân đoàn một khi phát xạ, Căng Quân mấy vạn người cản không thể cản, tuyệt đối tử thương vô số.

"Địa ngục quân đoàn, chuẩn bị!"

Theo ra lệnh một tiếng, Phù Đồ Sơn mặt đất quân đoàn mấy trăm cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ toàn bộ mở ra, toàn bộ là sẽ bạo tạc thượng cổ cự tiễn, tầm bắn vượt qua mấy ngàn mét. Một khi xạ kích, cũng hoàn toàn có thể cho Căng Quân mấy vạn người mang đến hủy diệt tính đả kích.

Vì lẽ đó ngắn nhất trong nửa giờ, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liền có thể đem Căng Quân năm vạn người giết đến sạch sẽ.

Doanh Quảng nói: "Nửa giờ, thậm chí một khắc đồng hồ, chúng ta liền có thể đưa ngươi mấy vạn người giết sạch. Thẩm Lãng các hạ, đếm ngược bắt đầu, ngươi muốn bắt đầu sinh tử lựa chọn!"

"Sưu!"

Một chi thượng cổ chi tiễn đạn tín hiệu bắn lên thiên không, bỗng nhiên nổ tung.

"Mười!"

"Sưu..." Đệ nhị chi thượng cổ chi tiễn đạn tín hiệu bắn lên thiên không.

"Chín!"

"Tám!"

Doanh Quảng lẳng lặng đếm ngược, đếm ngược một khi kết thúc, hắn lập tức hạ lệnh tiến công, tuyệt đối sẽ không cho Thẩm Lãng bất luận cái gì ảo tưởng không gian.

Chỉ có máu tươi cùng tử vong, mới có thể triệt để chứng minh Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ tuyệt đối ý chí.

"Năm, bốn, ba..."

"Ngừng!" Thẩm Lãng bỗng nhiên cao giọng nói.

Doanh Quảng hét lớn: "Tạm dừng!"

Lập tức, trên mặt đất thượng cổ chi tiễn đạn tín hiệu đình chỉ phát xạ, đếm ngược tạm thời bỏ dở.

"Thẩm Lãng các hạ, ngươi đã nghĩ thông suốt?" Doanh Quảng nói: "Nguyện ý ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói rồi?"

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn về phía Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Nhâm tông chủ, nam bộ hải vực cái này thượng cổ di tích đối với ngươi mà nói hoàn toàn là quan trọng nhất đi, chiến lược cấp bậc thậm chí không thua gì tổng bộ."

Đây là đương nhiên, cái này như là năm đó đế quốc Anh tuyệt đối không thể không có ấn / độ thuộc địa. Cũng như đệ nhị thế chiến chậu rửa chân quốc câu nói kia, thà rằng từ bỏ bản thổ, cũng không thể mất đi đầy / châu.

Phù Đồ Sơn tổng cộng ba cái thượng cổ chặn đường trang bị, nam bộ hải vực đen tòa thành liền có một bộ, không phải bàn cãi.

Nhâm tông chủ nghe được Thẩm Lãng về sau, không khỏi khẽ run lên, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng, ngươi muốn nói điều gì a?"

Thẩm Lãng nói: "Cái kia khách quan mà nói, là con người của ta đối Phù Đồ Sơn trọng yếu, vẫn là nam bộ hải vực cự hình thượng cổ di tích đối với ngươi mà nói càng trọng yếu hơn đâu?"

Đương nhiên vẫn là cái này thượng cổ di tích quan trọng hơn? Nó hoàn toàn là Phù Đồ Sơn căn bản, chiến lược cấp bậc vượt xa Thẩm Lãng.

Doanh Quảng lông mày run lên nói: "Thẩm Lãng, ta muốn tiếp tục đếm ngược."

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, ta lệnh cho ngươi bọn họ lập tức mở ra vòng vây, vô điều kiện phóng thích Căng Quân chờ mấy vạn người trở về Nộ Triều thành. Nếu như không đáp ứng, ta đem đối ngươi nam bộ hải vực thượng cổ di tích tiến hành hủy diệt tính đả kích, ngươi cái này trọng yếu nhất căn cứ chiến lược, đem triệt để đắm chìm tại đáy biển, vô số phòng thí nghiệm bí mật, bí mật nhà kho, bí mật thư viện, vũ khí bí mật kho chờ một chút hết thảy tất cả, toàn bộ đều muốn thịt nát xương tan."

"Nhâm tông chủ, ngươi Phù Đồ Sơn sở dĩ có thể trổ hết tài năng, có thể cùng Đại Viêm đế quốc khiêu chiến, hoàn toàn là bởi vì cái này cự hình thượng cổ di tích, mà bây giờ ngươi đối với hắn khai phát vẻn vẹn chỉ có bao nhiêu? 30% đều không có a? Cái này cự hình thượng cổ di tích hoàn toàn quyết định ngươi Phù Đồ Sơn tương lai trăm năm vận mệnh. Một khi bị phá hủy, hậu quả cỡ nào thảm trọng? Ngươi Phù Đồ Sơn có thể tiếp nhận sao?"

Nhâm tông chủ chậm rãi nói: "Thẩm Lãng, ngươi nói không sai, cái này cự hình thượng cổ di tích là ta Phù Đồ Sơn căn bản, tuyệt đối không thể có hại. Nhưng là ta rất muốn biết rõ, ngươi khoảng cách ta thượng cổ di tích ngàn dặm xa, ngươi như thế nào phá hủy nó? Ngươi đừng bảo là phát xạ Long chi hối loại hình nha."

Cái này cự hình thượng cổ di tích tại đáy biển, coi như phát xạ Long chi hối cũng không hề có tác dụng, thậm chí Long chi hối tại đáy biển bạo tạc cũng vô dụng, căn bản không tổn thương được cái này thượng cổ di tích mảy may, nếu không không tới phiên

Thẩm Lãng, người khác đã sớm động thủ.

Muốn đối cái này thượng cổ di tích tiến hành hủy diệt tính đả kích, vẻn vẹn chỉ có một cái biện pháp, lén vào cái này thượng cổ di tích nội bộ, sau đó dẫn bạo bên trong những cái kia siêu cự hình năng lượng hạch tâm.

Nhưng là muốn đi vào cái này thượng cổ di tích? Hoàn toàn là người si nói mộng.

Duy nhất lối vào tại đen tòa thành bên kia, Phù Đồ Sơn trữ hàng trọng binh ở nơi đó, vô số cự hình cường nỗ, vô số địa ngục quân đoàn, vô số tuyết điêu quân đoàn, vô số mặt biển hạm đội, thậm chí liền long chi lực phát xạ trang bị đều có hai cỗ, Long chi hối cũng có, còn có thượng cổ chặn đường trang bị.

Có thể nói như vậy, Đại Viêm đế quốc cường đại như thế đều không có đi tiến đánh đen tòa thành, huống chi Thẩm Lãng Nộ Triều thành, coi như hắn dốc toàn bộ lực lượng, khoảng cách đen tòa thành hai ngàn dặm liền đã toàn quân bị diệt, tới gần đều dựa vào vào không được, chớ nói chi là công hãm đen tòa thành.

Đương nhiên, Phù Đồ Sơn cái này thượng cổ di tích còn có một cái lối vào, đó chính là cùng Kim Cương phong thượng cổ di tích chỗ nối tiếp vòng xoáy năng lượng.

Nhưng cái kia vòng xoáy năng lượng bên ngoài, có vô số Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ cùng địa ngục quân đoàn thủ vệ. Đương nhiên vì vây quanh Căng Quân cái này mấy vạn người, Phù Đồ Sơn đem thượng cổ di tích bên trong quân coi giữ cũng đại lượng điều đi ra, thủ vệ kia vòng xoáy năng lượng đặc chủng võ sĩ cùng địa ngục quân đoàn vẫn là không ít.

Mấu chốt nhất là, cái kia vòng xoáy năng lượng chỉ có Thẩm Lãng mới có thể xuyên qua, mà Thẩm Lãng lúc này ngay tại Doanh Quảng trước mắt đâu, làm sao tiến vào Phù Đồ Sơn thượng cổ di tích bên trong?

Vì lẽ đó Thẩm Lãng nói cái gì muốn phá hủy Phù Đồ Sơn cự hình thượng cổ di tích? Hoàn toàn là bị điên a.

Mà lúc này Thẩm Lãng giơ lên mình tay, chậm rãi nói: "Doanh Quảng thân vương, Nhâm tông chủ, các ngươi không tin thật sao? Cảm thấy ta là mơ mộng hão huyền? Chúng ta tại bên ngoài mấy trăm dặm, làm sao có thể phá hủy ngươi thượng cổ di tích? Ta có như thế thần thông, vì sao trước đó không sử dụng đến đúng sao?"

"Đây đương nhiên là bởi vì ta Thẩm Lãng ngưu bức a, lần trước hai mươi chín tháng mười hai, kỳ thật ta là rất khó chịu, cứ việc thành công đánh mặt các ngươi, nhưng sân khấu bên trên nhân vật chính là Đại Viêm đế quốc mà không phải ta."

"Lần này, ta Thẩm Lãng muốn trở thành tuyệt đối nhân vật chính, ta đã sáng tạo ra nhiều loại kỳ tích, mà lần này liền đến một cái lớn kỳ tích." Thẩm Lãng cao vút la lên: "Doanh Quảng thân vương, ngươi không cần đếm ngược, bởi vì tiếp xuống đến phiên ta đếm ngược."

"Nhâm tông chủ, ta lệnh cho ngươi lập tức giải tán quân đội của ngươi, buông xuống tất cả vũ khí, để Căng Quân mấy vạn người rời đi nơi này trở về Nộ Triều thành, nếu không ta đem đối ngươi thượng cổ di tích tiến hành hủy diệt tính đả kích, đừng trách là không nói trước."

"Đếm ngược bắt đầu, năm, bốn, ba, hai, một..."

Thẩm Lãng thiên về một bên tính theo thời gian, một bên khoa tay bắt đầu chỉ, không quản là động tác của hắn, còn là hắn ngữ điệu, đều tràn đầy sân khấu biểu diễn vết tích, tốt xốc nổi a.

Hắn quá yêu diễn, so trước đó Thẩm Lãng, còn muốn Thẩm Lãng.

Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ một bên nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, một bên nhìn chằm chằm đáy biển thượng cổ di tích phương hướng, triệt để nín thở.

Bọn hắn không tin, kiên quyết không tin.

Thẩm Lãng cũng không phải thần, cách vài trăm dặm phá hủy không thể phá vỡ thượng cổ di tích? Vững như thành đồng thượng cổ di tích? Liền Đại Viêm đế quốc đều làm không được. Hắn làm sao có thể làm được?

"Đếm ngược kết thúc." Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Chứng kiến kỳ tích thời khắc, đến!"

Sau đó, hắn nhẹ nhàng búng tay một cái.

"Ba!"

"Ầm ầm ầm ầm ầm..."

Nam bộ vài trăm dặm trên mặt biển, bỗng nhiên phát sinh kinh thiên động địa bạo tạc.

Liên tiếp bạo tạc.

Vô tận nước biển xông lên bầu trời, ngay sau đó hỏa diễm phóng lên tận trời.

Mênh mông bát ngát trên mặt biển, phảng phất diễn ra hoa lệ nhất diễm hỏa.

Ầm ầm ầm ầm...

Thậm chí phảng phất bố trí tốt, kinh người nổ lớn liên tiếp.

Toàn bộ mặt biển đều đang run sợ, nhấc lên sóng to gió lớn, cuốn tới.

Toàn bộ mặt đất cũng run rẩy theo.

Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ hoàn toàn sợ ngây người, hoàn toàn không dám tin nhìn qua một màn này.

Không sai, đó chính là nam bộ hải vực thượng cổ di tích phương hướng, Phù Đồ Sơn căn cơ chỗ.

Hắn thượng cổ di tích nội bộ phát sinh kinh người nổ lớn, trực tiếp xé rách đáy biển, nhấc lên biển gầm. Quý giá vô cùng thượng cổ chi thành liên miên liên miên đổ sụp, triệt để thịt nát xương tan.

Trân quý bí mật nhà kho, trân quý thượng cổ phòng thí nghiệm, tại cái này liên tiếp nổ lớn bên trong, triệt để từ trên thế giới này biến mất.

Cái này mặc dù không phải Long chi hối, nhưng hình tượng lại so Long chi hối càng thêm lộng lẫy.

Thật phảng phất lớn nhất suối phun, kinh người bọt nước phun lên mấy trăm mét cao.

Thẩm Lãng tiến vào càng thêm xốc nổi biểu diễn, vô cùng say mê nhắm mắt lại, trong miệng vang lên « vận mệnh hòa âm », hai tay múa.

"Đương đương đương đương..."

"Đương đương đương đương..."

"Ầm ầm ầm ầm!"

Mà theo cánh tay hắn múa giai điệu, trên mặt biển nổ lớn vẫn tại tiếp tục. Cự hình thượng cổ di tích đổ sụp cũng tại tiếp tục, siêu cấp hủy diệt vở kịch.

Toàn bộ thiên địa, toàn bộ biển cả đều trở thành Thẩm Lãng biểu diễn sân khấu. Căng Quân mấy vạn người, Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ, còn có ở đây mười mấy vạn đại quân, đều trở thành hắn người xem.

Sóng to gió lớn, núi kêu biển gầm, phảng phất trong phim ảnh rộng rãi vô cùng hủy diệt cảnh tượng hoành tráng.

Thẩm Lãng hoàn thành lời hứa của hắn, trình diễn mới ra trước nay chưa từng có lộng lẫy vở kịch, mà hắn trở thành tuyệt đối duy nhất nhân vật chính.

Nhưng, hắn là thế nào làm được đây này? Cái này hoàn toàn không có khả năng a!

Không thể tưởng tượng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 550: Đại Công Cáo Thành! Phù Đồ Sơn Thỏa Hiệp!

Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ Thẩm Lãng thật sự có thể trình diễn thần tích, cách vài trăm dặm nổ nát nam bộ hải vực thượng cổ di tích sao?

Đương nhiên không có khả năng, hắn cũng không phải thần.

Huống hồ nếu như hắn ngưu bức như vậy, sớm làm gì đi? Vì sao muốn đến bây giờ mới ra tay?

Cái này thượng cổ di tích, nếu như muốn từ lối vào tiến vào, khoảng cách mấy ngàn dặm.

Nhưng là muốn từ Kim Cương phong thượng cổ di tích trực tiếp đi qua, chỉ có chỉ là mấy chục dặm mà thôi.

Chẳng lẽ, các ngươi không cảm thấy lúc này Kim Cương phong bên ngoài cái này Thẩm Lãng quá mức Thẩm Lãng sao?

Đương nhiên biểu hiện của hắn không có chút nào sơ hở, rất thật đến cực hạn, hoàn toàn tìm không ra bất kỳ tật xấu gì.

Vẫn là câu nói kia, Chaplin tham gia mô phỏng theo Chaplin giải thi đấu vẻn vẹn được thứ hai.

Vì lẽ đó cái này cưỡi tại sóng siêu âm phi hành thú bên trên người không phải chân chính Thẩm Lãng, mà là thế thân Kính Tử, ăn mặc thượng cổ áo giáp Kính Tử.

Đây đại khái là trên thế giới hoàn mỹ nhất thế thân, nhất cử nhất động, thậm chí mỗi một cái ánh mắt, mỗi một cái biểu lộ đều không có chút nào sơ hở.

Hắn tại cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ giao lưu thời điểm cũng đồng dạng là tuyệt hảo, cái kia hai cái cự đầu căn bản không có phát hiện, hoặc là nói trừ Thẩm Lãng nữ nhân cùng người nhà bên ngoài, những người khác căn bản phân chia không ra Thẩm Lãng cùng Kính Tử khác nhau.

Hơn nữa biết rõ Kính Tử tồn tại người cũng cực kỳ bé nhỏ.

Như vậy chân chính Thẩm Lãng ở đâu?

Hắn cùng Cừu Yêu Nhi ăn mặc thượng cổ di tích, giả trang trở thành tùy tùng cưỡi tuyết điêu, đi theo sau lưng Kính Tử tới, đóng vai thiếp thân thị vệ của hắn.

Còn có một chút, thế thân Kính Tử căn bản là không có cách mở ra Kim Cương phong thượng cổ di tích lối vào, nhưng thật ra là Thẩm Lãng mở ra, ngươi Kính Tử chỉ là giả vờ giả vịt đưa bàn tay đè lên mà thôi.

Kim Cương phong cửa ra vào đại môn mở ra về sau, Căng Quân trước từ bên trong đi ra.

Bởi vì từ khi Thẩm Lãng rời đi về sau, người ở bên trong tại mọi thời khắc đều đang đợi lấy Thẩm Lãng trở về.

Hơn nữa bọn hắn cũng hoàn toàn tin tưởng vững chắc, Thẩm Lãng bệ hạ nhất định sẽ trở về cứu vớt bọn họ, nói đến nhất định sẽ làm được.

Nhưng là, Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong năng lượng liền muốn triệt để tiêu hao sạch sẽ, cho đến lúc đó liền không cách nào lại cùng bên ngoài trao đổi không khí, bên trong dưỡng khí sẽ dần dần hao hết, quang mang cũng sẽ biến mất, triệt để tối tăm không mặt trời.

Đương nhiên coi như năng lượng hao hết về sau, Kim Cương phong bên trong không khí cũng đầy đủ duy trì một hai ngày tả hữu, bởi vì như thế lớn di tích bên trong, còn có còn sót lại không khí.

Nhưng dù sao đến sống chết trước mắt, vì lẽ đó Căng Quân năm vạn người vì tiết kiệm thời gian, vẫn tại cửa ra vào đằng sau chờ, chỉ cần cửa chính vừa mở ra, bọn hắn lập tức liền trào ra.

Khoảng cách năng lượng hao hết thời gian càng lúc càng ngắn, lúc ấy Căng Quân cùng tất cả mọi người đang liều mạng cổ vũ sĩ khí.

"Mọi người không nên gấp, Thẩm Lãng bệ hạ chắc chắn trở về, hắn nói qua lời nói mãi mãi cũng sẽ thực hiện."

"Ta tin tưởng Thẩm Lãng bệ hạ ngay tại ngoài cửa."

Sau đó, khoảng cách năng lượng hao hết còn có một khắc đồng hồ thời điểm, Kim Cương phong di tích lối vào quả nhiên mở ra, Thẩm Lãng bệ hạ khuôn mặt xuất hiện tại trước mặt mọi người.

Căng Quân cùng mấy vạn người vô cùng kích động, hô to bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế.

Thẩm Lãng bệ hạ quả nhiên cùng trong tưởng tượng đồng dạng vĩ đại, mãi mãi cũng sẽ không để cho người thất vọng.

Nhưng là cơ hồ tất cả mọi người không có nhận ra, trước mắt cái này Thẩm Lãng chỉ là một cái thế thân mà thôi, thậm chí Căng Quân ngay từ đầu cũng rất khó phân biệt ra được, nhưng hắn rất nhanh liền phát hiện.

Bởi vì làm đám người từ Kim Cương phong di tích trào ra thời điểm, lại có hai người ngược dòng mà vào, ngược lại tiến vào cái này di tích bên trong, hai người kia toàn thân đều bao phủ tại thượng cổ bên trong khôi giáp, nhưng là trong đó có một người hướng phía Căng Quân làm một cái phi thường mịt mờ thủ thế.

"Căng huynh, đem lan lớn, Vũ Liệt giao cho ta, các ngươi tiếp tục ra ngoài." Căng Quân kinh ngạc, sau đó nháy mắt minh bạch, mệnh lệnh Vũ Liệt cùng lan đại nhị(ĐH năm 2) người đi theo Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi sau lưng.

Lúc ấy Phù Đồ Sơn kền kền võ sĩ phi thường hơn một vạn mét không trung, hơn nữa còn giấu ở trong tầng mây, tăng thêm Thẩm Lãng là tại đám người yểm hộ bên trong tiến vào Kim Cương phong di tích bên trong, bọn hắn có thể phát hiện mới có quỷ.

Tiến vào Kim Cương phong thượng cổ di tích về sau, Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi lập tức đi vào địa phương không người, đổi lại Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ áo giáp, sau đó Cừu Yêu Nhi đem Thẩm Lãng kẹp ở dưới lưng, mang theo Vũ Liệt cùng lan lớn cực nhanh hướng phía phía đông vòng xoáy năng lượng chạy như điên.

Bởi vì Kim Cương phong thượng cổ di tích năng lượng chẳng mấy chốc sẽ hao hết, còn có chưa tới một khắc đồng hồ.

Mà một khi năng lượng hao hết, sẽ phát sinh sự tình gì?

Vòng xoáy năng lượng cũng sẽ đóng kín.

Mà một khi vòng xoáy năng lượng đóng kín lại sẽ phát sinh cái gì?

Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ, địa ngục quân đoàn tại mọi thời khắc đều canh giữ ở vòng xoáy năng lượng một bên khác, một khi cái này vòng xoáy đóng kín, bọn hắn trước sẽ kinh ngạc một cái, sau đó phái người tới thăm dò, ngay sau đó sẽ có đại quy mô địa ngục quân đoàn, đặc chủng võ sĩ dọc theo thượng cổ di tích đặc thù thông đạo tuôn đi qua, tiến vào Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong.

Mà lúc này đây, Thẩm Lãng hoàn toàn có thể dùng Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ thân phận tiến vào nam bộ hải vực thượng cổ di tích bên trong, thần không biết quỷ không hay.

Còn có một chuyện, Phù Đồ Sơn Ngô trưởng lão đã bị bắt, tại Ngạc Mộng thạch trang bị cùng thuốc nói thật tác dụng dưới, Thẩm Lãng đã hoàn toàn nắm giữ Phù Đồ Sơn địa ngục quân đoàn, đặc chủng võ sĩ danh sách, cấp bậc, khẩu lệnh , lệnh bài vân vân.

… … … … …

Mười, chín, tám, bảy... Ba, hai, một!

Thời gian đến, Kim Cương phong thượng cổ di tích năng lượng triệt để hao hết.

Không có cái gì chấn động, hết thảy đều vô thanh vô tức.

Chỉ bất quá toàn bộ bên trong di tích nháy mắt liền tối xuống, tất cả ánh sáng tuyến đều biến mất.

Mà cùng lúc đó!

Hai cái thượng cổ di tích ở giữa vòng xoáy năng lượng trực tiếp biến mất.

Vì tạo dựng vòng vây, Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ đã điều đi đại bộ phận binh lực, nhưng thủ vệ tại vòng xoáy năng lượng bên này còn có mấy ngàn danh địa ngục quân đoàn, mấy trăm tên đặc chủng võ sĩ.

Đem năng lượng vòng xoáy biến mất nháy mắt, phòng thủ nơi đây địa ngục quân đoàn tướng lĩnh kinh ngạc, sau đó lớn tiếng hô to: "Công kích!"

Sau đó, cái này mấy ngàn danh địa ngục quân đoàn, mấy trăm tên đặc chủng võ sĩ điên cuồng công kích.

Vô số thượng cổ cự hình cường nỗ, thượng cổ chiến nỏ, thượng cổ cung tiễn cuồng xạ mà ra, hoàn toàn như là mưa to.

Đương nhiên đây hết thảy đều là không có chút ý nghĩa nào, bởi vì vòng xoáy năng lượng một bên khác rỗng tuếch, cái gì cũng không có, hơn nữa một vùng tăm tối, đưa tay không thấy được năm ngón.

Lúc này, địa ngục quân đoàn tướng quân vẫn như cũ không dám hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì đều biết Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong có Thẩm Lãng mấy vạn dòng chính.

Hắn lập tức điều động một đội đặc chủng võ sĩ, một đội địa ngục quân đoàn tiến vào thượng cổ di tích đặc thù trong thông đạo thăm dò, tổng cộng mấy chục người nhiều.

Mà cái này đặc thù đường hầm bên trong, chẳng những đưa tay không thấy được năm ngón, hơn nữa còn có mấy chỗ tổn hại cùng đổ sụp, mỗi cái khoảng mười mấy dặm có một cái phòng tối.

Vì lẽ đó ăn mặc Phù Đồ Sơn thượng cổ trang bị Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi dễ như trở bàn tay lẫn vào trong đó, đồng thời nhanh chóng hướng trở về, xuyên qua hai cái thượng cổ di tích biên giới, tiến vào Phù Đồ Sơn thượng cổ di tích bên trong.

Mà tại nguyên năng đo vòng xoáy bên này, Phù Đồ Sơn Lâm Nham tướng quân chính mang theo hơn ngàn danh địa ngục quân đoàn, mấy trăm tên đặc chủng võ sĩ tập kết bày trận, tùy thời chuẩn bị dọc theo đặc thù đường hầm tiến vào Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong.

Ăn mặc Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi trực tiếp đi ra, lớn tiếng nói: "Lâm Nham tướng quân, Kim

Cương phong thượng cổ di tích năng lượng đã toàn bộ hao hết, Căng Quân chờ mấy vạn người chính ở đằng kia, chúng ta bắt đến hai cái tù binh? Bọn hắn lúc ấy ngay tại đặc thù đường hầm bên trong chuẩn bị phục kích chúng ta."

Địa ngục quân đoàn Lâm Nham tướng quân kinh ngạc, sau đó nhìn về phía Vũ Liệt cùng lan lớn, có chút quen mắt, lập tức không nhớ nổi thân phận của bọn hắn.

"Chân dung!"

Lập tức một lớn chồng chân dung xuất hiện trong tay hắn, hắn nhanh chóng lật vài tờ, lập tức tìm được hai người chân dung.

Bởi vì Căng Quân cái kia mấy vạn người bên trong, Vũ Liệt đã từng trường kỳ từng theo hầu Thẩm Lãng, mà lan lớn càng là Khương Ly đặc thù huyết mạch người, hai người xếp hạng đều phi thường hàng đầu.

"Đây là hai cái không nhỏ nhân vật a." Lâm Nham tướng quân nói: "Đem bọn hắn giam giữ vào ngục đi."

"Phải!" Thẩm Lãng nói.

"Chờ một chút..." Lâm Nham tướng quân nói: "Xốc lên mặt nạ của ngươi."

Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp xốc lên mặt nạ của mình, lộ ra phi thường đặc thù khuôn mặt, rất nhiều mạch máu bành trướng, như là con giun bình thường bò tới trên mặt.

Đây là rất nhiều đặc chủng võ sĩ cộng đồng đặc thù, bởi vì bọn hắn trải qua nhiều lần huyết mạch cải tạo, gương mặt bình thường đều phi thường dọa người.

"Đi thôi, hai cái này phạm nhân vẫn còn tương đối trọng yếu, nhốt vào số hai ngục giam bên trong." Lâm Nham trưởng lão nói.

"Phải!" Thẩm Lãng nói.

Sau đó hắn cùng Cừu Yêu Nhi hai người áp tải Vũ Liệt cùng lan lớn hướng phía số hai ngục giam đi đến.

Dọc theo con đường này, liên tục không ngừng có Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ, địa ngục quân đoàn vọt tới, bởi vì thượng cổ di tích bên trong hai cái trưởng lão đều chiếm được báo cáo, vòng xoáy năng lượng vậy mà không hiểu thấu mở ra, bởi vì lo lắng phát sinh chiến sự, vì lẽ đó thượng cổ di tích bên trong mặt khác Phù Đồ Sơn quân đội nhao nhao tới trước chi viện.

… … … … … …

Thẩm Lãng đối Phù Đồ Sơn cái này thượng cổ di tích quen sao?

Tổng thể đến nói là không quen, nhưng đối với tới gần vòng xoáy năng lượng cái này hơn trăm dặm khu vực lại vô cùng vô cùng quen thuộc, bởi vì lúc ấy Phù Đồ công chúa Nhậm Doanh Doanh đã từng mang theo hắn tới qua, đồng thời mở ra rất nhiều cái bí mật nhà kho, phòng thí nghiệm bí mật, bí mật thư viện.

Mà hắn cùng Cừu Yêu Nhi áp giải hai cái tù phạm hướng phía số hai ngục giam đi đến thời điểm, không có nhận bất luận cái gì hoài nghi.

Nguyên bản Thẩm Lãng còn chuẩn bị rất nhiều khẩu lệnh, chuẩn bị ứng đối, nhưng là không nghĩ tới căn bản liền không có bất luận kẻ nào hỏi hắn khẩu lệnh.

Đương nhiên Thẩm Lãng mục đích không phải số hai ngục giam, mà là bên cạnh một cái hoàn toàn không đáng chú ý kiến trúc, tại thượng cổ di tích một cái phi thường vắng vẻ địa phương.

Cái này kiến trúc một điểm ước chừng mấy ngàn mét vuông, mặc dù cũng không nhỏ, nhưng so với mặt khác động một tí mấy vạn mét vuông cỡ lớn kiến trúc liền không lớn, hơn nữa không có chút đáng chú ý nào.

Vậy nó là địa phương nào đâu?

Năng lượng hạch tâm phòng điều khiển!

Phương viên vài trăm dặm bên trong tổng cộng mười mấy cái thượng cổ năng lượng hạch tâm đều ở nơi này tiến hành khống chế, mà tại cả cổ di tích, mà giống như vậy trung tâm khống chế ròng rã có mười mấy cái không thôi.

Trình độ nào đó, cái này năng lượng hạch tâm phòng điều khiển là quan trọng nhất.

Như vậy nơi này phòng thủ sâm nghiêm sao? Cũng không có.

Bởi vì nơi này môn là đóng kín, cho tới bây giờ mới thôi đều không có mở ra, cũng không ai có thể mở ra.

Loại tình huống này nhiều lắm, cái này phiến thượng cổ di tích đại bộ phận kiến trúc đều là đóng kín, hơn ngàn tên đại học sĩ dùng một hai năm thời gian mới tính toán ra không đến mười cái mật mã, mở ra không đến mười cái thượng cổ kiến trúc.

Mà nơi này bí mật nhà kho, vũ khí bí mật kho, bí mật thư viện, phòng thí nghiệm bí mật tổng cộng vượt qua mấy trăm.

Ở trong mắt Phù Đồ Sơn, cái nào trọng yếu cấp bậc không cao hơn cái này năng lượng hạch tâm phòng điều khiển a, nguyên bản cái này bên ngoài còn có ba tên đặc chủng võ sĩ, bảy tên địa ngục quân đoàn võ sĩ thủ vệ.

Nhưng bây giờ tình huống đặc thù, đi qua hai lần đại chiến về sau, Phù Đồ Sơn thương vong thảm trọng, tử thương vô số. Hơn nữa lần này vì vây quanh Căng Quân mấy vạn người, Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng điều đi mười mấy vạn đại quân.

Tăng thêm vòng xoáy năng lượng biến mất, lại có số lớn đặc chủng võ sĩ, địa ngục quân đoàn đi chi viện. Mà cái này phiến thượng cổ di tích lớn bao nhiêu, ròng rã mấy ngàn dặm, riêng này khu vực liền có hơn mấy trăm bên trong, đại bộ phận quân đội điều đi về sau, liền lộ ra trống trải ra.

Vì lẽ đó lúc này năng lượng trung tâm khống chế bên ngoài, vẻn vẹn chỉ có ba tên địa ngục quân đoàn võ sĩ thủ vệ.

Cừu Yêu Nhi cùng nhau đi tới, một bên kiểm tra chung quanh tất cả hoàn cảnh, xác định tất cả trong tầm mắt đều không có người.

Dựa theo quy luật, gần nhất một chi tuần tra võ sĩ đại khái cần ba mươi chín giây mới có thể xuất hiện.

Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi trực tiếp đi tới, bởi vì bọn hắn ăn mặc đặc chủng võ sĩ thượng cổ áo giáp, cấp bậc xa so với địa ngục quân đoàn võ sĩ cao hơn.

Năng lượng hạch tâm phòng điều khiển bên ngoài ba cái địa ngục quân đoàn võ sĩ nhìn thấy về sau, lập tức bỗng nhiên thẳng tắp đứng thẳng, sau đó cúi chào.

"Bái kiến tướng quân."

Đặc chủng võ sĩ tương đối thưa thớt, vì lẽ đó vì êm tai, địa ngục quân đoàn võ sĩ thường thường sẽ vuốt mông ngựa hô tướng quân.

Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi không ra, đi thẳng tới ba người trước mặt.

Động thủ!

Cừu Yêu Nhi thiểm điện xuất kích, nháy mắt đem ba cái địa ngục quân đoàn võ sĩ kích choáng.

Nhanh, nhanh, nhanh!

Hết thảy phải nhanh!

Mà lúc này, Phù Đồ Sơn tuần tra võ sĩ đã tại mấy trăm mét bên ngoài, chẳng mấy chốc sẽ xuất hiện tại tầm mắt bên trong.

Thời gian còn có không đến hai giây.

Thẩm Lãng nhanh chóng đi vào cái này năng lượng hạch tâm phòng điều khiển ngoài cửa, trực tiếp đem thượng cổ vương giới tới gần.

Nguyên bản cái này trung tâm khống chế môn là cần dùng phức tạp mật mã, mấy chục tên đại học sĩ dùng thời gian mấy chục năm đều chưa hẳn có thể tính toán ra đến.

Nhưng thượng cổ vương giới quyền hạn quá cao, Thẩm Lãng dễ như trở bàn tay liền có thể mở ra.

"Sưu!"

Quả nhiên vẻn vẹn không đến một giây đồng hồ, cái này năng lượng phòng điều khiển môn liền mở ra.

Thẩm Lãng, Cừu Yêu Nhi, Vũ Liệt, lan đại học năm 4 người nhanh chóng xông vào cái này năng lượng trong phòng lái, Thẩm Lãng lại dùng tốc độ nhanh nhất đem cửa chính đóng kín.

Rất nhanh Phù Đồ Sơn đội tuần tra trải qua nơi này, bản năng hướng phía bên này trông lại một chút.

Hết thảy bình thường, năng lượng phòng điều khiển cửa chính kim tệ, bên ngoài ba cái địa ngục quân đoàn võ sĩ vẫn như cũ thẳng tắp đứng thẳng, không nhúc nhích.

… … … … … …

Cái này năng lượng phòng điều khiển cùng mặt khác phòng điều khiển đồng dạng, đều từ xưa tới nay chưa từng có ai đi vào, bởi vì đối với Phù Đồ Sơn đến nói, nó cũng không có khai phát giá trị, cũng không phải vũ khí bí mật kho loại hình, nếu không căn bản không có cần phải hao phí to lớn tinh lực mở ra nơi này.

Đương nhiên Thẩm Lãng cũng là lần thứ nhất tiến đến, mặc dù hắn tại trong thạch quan cái kia cuốn lên sách cổ trục nhìn qua bản vẽ, nhưng chân chính cỡ lớn năng lượng hạch tâm phòng điều khiển, Thẩm Lãng còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Trước mắt lít nha lít nhít đều là Ngạc Mộng thạch trang bị, vượt qua mấy ngàn cái cũng không chỉ, lóe ra nhiều loại quang mang.

Cũng chính là Thẩm Lãng đọc qua thượng cổ vương giả quyển trục, biết rõ những vật này là cái gì, đổi thành những người khác, cho dù là Phù Đồ Sơn đã khai phát cái này thượng cổ di tích hơn bốn năm thời gian, cũng hoàn toàn không biết những vật này.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, lại một lần nữa từ trí não bên trong điều ra tương quan năng lượng hạch tâm phòng điều khiển tư liệu.

Không sai, hết thảy ăn khớp.

Sau đó hắn cực nhanh động thủ, trước dùng Thượng Cổ vương giới thu hoạch được nơi này quyền hạn tối cao.

Sau đó, vặn vẹo cái này vô số Ngạc Mộng thạch trang bị, trước lựa chọn hai mươi cái cỡ lớn thượng cổ năng lượng hạch tâm, hôm nay tự hủy chương trình.

Đương nhiên những này thượng cổ năng lượng hạch tâm đều không ở nơi này, mà là phân bố tại trong phạm vi mấy trăm dặm từng cái khu vực bên trong, chỉ bất quá ở đây có thể tập trung khống chế mà thôi.

Thẩm Lãng xuất ra đồng hồ bỏ túi nói: "Đối lúc."

Cừu Yêu Nhi cũng móc ra đồng hồ bỏ túi: "Ba giờ chiều hai mươi lăm phút."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ba giờ chiều hai mươi lăm phút."

Sau đó, hắn đem hai mươi cái cỡ lớn thượng cổ năng lượng hạch tâm tự hủy thời gian thiết trí tại 3.5 mười phần tả hữu.

Đây cũng là hắn cùng Kính Tử ước định cẩn thận thời gian.

Bởi vì hết thảy phi thường thuận lợi, vì lẽ đó không có chút nào gấp gáp, hắn trước thời hạn hai mươi lăm phút liền hoàn thành đây hết thảy.

Sau đó thời gian tích táp trôi qua.

Hai mươi lăm phút đồng hồ trôi qua.

Năng lượng hạch tâm trong phòng lái, vô số Ngạc Mộng thạch bắt đầu lấp lóe, tiến hành đếm ngược cảnh cáo.

"Năm, bốn, ba, hai, một!"

"Ầm ầm ầm ầm..."

Hai mươi cái cỡ lớn thượng cổ năng lượng hạch tâm theo thứ tự tự bạo, căn cứ Thẩm Lãng thiết lập thời gian, mỗi một lần bạo tạc khoảng cách ba giây đồng hồ tả hữu.

Vì lẽ đó, mới có trên mặt biển cái kia vô cùng lộng lẫy một màn.

Liên tiếp nổ lớn, như là kinh diễm vô cùng cự hình suối phun.

Mà những này cỡ lớn thượng cổ năng lượng hạch tâm, tiểu nhân đường kính ba bốn mét, lớn ròng rã mười mét.

Bạo tạc uy lực mặc dù không bằng Long chi hối, nhưng mỗi một cái bạo tạc uy lực đều vượt qua mấy trăm tấn, thậm chí hơn ngàn tấn TNT.

Tại cái này nổ lớn bên trong, vài trăm dặm bên trong thượng cổ di tích, không ngừng đổ sụp, thịt nát xương tan.

Đương nhiên Thẩm Lãng đã tính toán tốt bạo tạc bán kính, vì lẽ đó hắn tại cái này năng lượng hạch tâm trong phòng lái là tuyệt đối không có vấn đề, sẽ không nhận vụ nổ tác động đến.

… … … … … … …

Hình tượng trở về mặt đất lên!

Tại thế thân Kính Tử rất thật mà lại xốc nổi biểu diễn bên trong, cả tràng hủy diệt nổ lớn, kéo dài ròng rã một phút thời gian.

Sau đó tạm thời đình chỉ.

Nhưng là nhấc lên biển gầm đã mãnh liệt mà đến.

Mặt đất chấn động, cũng ròng rã qua nửa phút về sau mới đình chỉ.

Kính Tử mở hai mắt ra, cười nói: "Doanh thân vương, Nhâm tông chủ, trận này hủy diệt vở kịch, biểu diễn đến như thế nào a?"

Nhâm tông chủ gương mặt co quắp, ánh mắt nhìn qua mãnh liệt mà đến biển gầm, đau lòng như cắt.

Liền vừa rồi cái kia một trận nổ lớn, phá hủy vài trăm dặm thượng cổ di tích, có bao nhiêu bí mật nhà kho, bí mật thư viện, phòng thí nghiệm bí mật hủy hoại chỉ trong chốc lát?

Mà toàn trường mười mấy vạn người cũng trơ mắt nhìn qua một màn này, trong đầu trống rỗng.

Cái này, cái này sao có thể a?

Thẩm Lãng chẳng lẽ là thần sao? Cách xa như vậy, hắn vậy mà có thể phá hủy chúng ta Phù Đồ Sơn thượng cổ di tích?

Kính Tử nói: "Nhâm tông chủ, vừa rồi phá hủy ngươi vài trăm dặm thượng cổ di tích, ước chừng chiếm ngươi chưa bộ khai thác điểm một phần năm, không chỉ ngươi đau lòng, ta cũng không bỏ được a, những này đều là văn minh thời thượng cổ côi bảo a, nếu như hoàn toàn nổ nát nó, vậy ta chính là tội nhân, xin ngài tin tưởng ta giống như ngài không dễ chịu. Nhưng là vì cứu vớt Căng Quân mấy vạn người, ta có chút bất đắc dĩ a."

Nhâm tông chủ không nói lời nào.

Doanh Quảng không nói lời nào.

Kính Tử nói: "Nhâm tông chủ, hiện tại ta lại muốn bắt đầu đếm ngược, ngươi cần lập tức giải trừ vòng vây, phóng Căng Quân mấy vạn người rời đi nơi này trở về Nộ Triều thành, nếu không vòng thứ hai đại hủy diệt liền muốn bắt đầu."

Nhâm tông chủ vẫn không có hồi phục.

Kính Tử nói: "Nhâm tông chủ, xem ra ta biểu diễn còn chưa đủ lộng lẫy a!"

"Như vậy chúng ta tiếp tục."

"Năm, bốn, ba, hai, một."

"Bắt đầu!"

Kính Tử lại búng tay một cái.

Lúc này thời gian, ba giờ chiều năm mươi lăm điểm.

"Ầm ầm ầm ầm..."

Trên mặt biển nổ lớn lại một lần nữa mở ra.

Lộng lẫy hủy diệt vở kịch, lại một lần nữa trình diễn.

Phù Đồ Sơn thượng cổ di tích, lại một lần nữa từng mảng lớn đổ sụp hủy diệt.

"Ngừng, ngừng, ngừng!" Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ bỗng nhiên bỗng nhiên rống to.

Say mê tại « vận mệnh hòa âm » bên trong Kính Tử lập tức dừng lại, đình chỉ hai tay vung vẩy.

Sau đó, trên mặt biển nổ lớn cũng ngừng lại.

Nhìn qua, thật liền phảng phất hắn đang chỉ huy hết thảy, tại điều khiển hết thảy.

Nhưng kỳ thật là hắn tại phối hợp nổ lớn biểu diễn, nhìn chằm chằm bề ngoài thời gian, giây phút không kém biểu diễn.

Kính Tử nói: "Nhâm tông chủ, hiện tại ngươi tin tưởng ta rồi? Như vậy ngươi nguyện ý thoáng thương tổn ngươi lòng tự trọng, giải trừ vòng vây? Phóng ta người rời đi sao?"

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nhắm mắt lại thật lâu, lại một lần nữa mở ra thời điểm, cả người thoáng yên tĩnh trở lại, nhưng lại như là sẽ phải núi lửa bộc phát.

"Tất cả Phù Đồ Sơn võ sĩ bỏ vũ khí xuống, giải trừ vòng vây, phóng Căng Quân mấy vạn người rời đi!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 552: : Hủy Diệt Thổ Huyết! Long Chi Kiếm!

Chương 551:: Hủy diệt thổ huyết! Long chi kiếm!

Theo Phù Đồ Sơn chi chủ ra lệnh một tiếng, mười mấy vạn đại quân giải khai vòng vây.

"Đi!"

Theo ra lệnh một tiếng, Căng Quân dẫn đầu mấy vạn người dùng tốc độ nhanh nhất rời đi.

Mà lúc này Phù Đồ Sơn chi chủ, Doanh Quảng hai người đều tỉnh táo lại, hai người lẫn nhau trao đổi ánh mắt.

Vừa rồi phát sinh đây hết thảy thực sự là quá lực rung động, khiến cho hai người bộ óc lập tức lâm vào trống rỗng, nhưng là bây giờ lại khôi phục tỉnh táo cùng cơ trí.

Hai người lập tức có một cái vô cùng to gan tư tưởng.

Vừa rồi hết thảy tại sao lại phát sinh?

Thẩm Lãng thật sự có thể cách xa vài trăm dặm phá hủy nam bộ hải vực thượng cổ di tích sao? Hắn cũng không phải thần?

Mặc dù hắn trình diễn quá rất nhiều thần tích, nhưng chuyện này vẫn là quá mức không thể tưởng tượng.

Như vậy triển khai to gan nhất tưởng tượng, đến tột cùng phát sinh cái gì?

Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng đều là người thông minh tuyệt đỉnh, lập tức sinh ra to lớn liên tưởng, cuối cùng đạt được cùng một cái đáp án.

Trước mắt cái này Thẩm Lãng là thế thân? Là giả?

Mà chân chính Thẩm Lãng đã lén vào nam bộ hải vực thượng cổ di tích bên trong, chỉ có hắn có thể mở ra năng lượng hạch tâm phòng điều khiển, cũng chỉ có hắn có thể dẫn bạo những cái kia thượng cổ năng lượng hạch tâm.

Hai người lẫn nhau trao đổi ánh mắt, thậm chí còn hơi có chút hưng phấn.

Nếu là như vậy, cái kia chứng minh cái gì?

Chứng minh bọn hắn còn có cơ hội, bắt lấy Thẩm Lãng cơ hội.

Cứ việc vòng vây đã giải khai, Căng Quân mấy người cũng đã bắt đầu thoát đi, nhưng nơi này khoảng cách Nộ Triều thành hơn vạn dặm đâu, bọn hắn mấy vạn người muốn triệt để an toàn, tối thiểu muốn tới bờ biển, leo lên Nộ Triều thành hạm đội.

Khoảng cách xa như vậy, tối thiểu muốn đi hơn một tháng thời gian.

Tại thời gian này bên trong, Phù Đồ Sơn quân đoàn tùy thời đều có thể tiêu diệt bọn hắn.

Sau đó, hai người đều hướng phía Thẩm Lãng nhìn lại, muốn từ trên người hắn nhìn ra một chút xíu sơ hở.

Khoảng cách song phương một ngàn năm trăm mét độ cao, nhưng mặc cho tông chủ và Doanh Quảng võ công thực sự quá cao, dù là khoảng cách xa như vậy cũng có thể thấy rất rõ ràng.

Nhưng là thật một chút xíu sơ hở cũng nhìn không ra đến a, Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng hai người đối Thẩm Lãng cũng coi là như lòng bàn tay, nếu như là thế thân loại hình căn bản không có khả năng giấu giếm được.

Nhưng trước mắt người này hoàn toàn chính là Thẩm Lãng, không chỉ tướng mạo, còn có biểu lộ, thậm chí cỗ này khí chất đều là , bất kỳ cái gì thế thân cũng không thể giống như vậy.

Hai người lại đối xem một chút, trao đổi nội tâm nghĩ cách.

Muốn biết trước mắt cái này Thẩm Lãng có phải hay không thế thân vô cùng đơn giản, nếu như tại thượng cổ bên trong di tích tìm tới chân chính Thẩm Lãng, vậy liền triệt để chứng minh trước mắt đây là thế thân.

Thời gian còn có thật lâu, Căng Quân các loại mấy vạn người chí ít còn một tháng nữa thời gian mới có thể triệt để rời đi.

Vì lẽ đó chân chính Thẩm Lãng tại thượng cổ di tích bên trong, cái kia tối thiểu cũng muốn ở bên trong một tháng thời gian.

Một tháng này thời gian, hoàn toàn đầy đủ bọn hắn tại thượng cổ bên trong di tích tìm tới Thẩm Lãng, đồng thời bao vây lại.

"Nơi này giao cho ngươi, ta đi xem một chút thượng cổ di tích bên trong tổn thất." Nhâm tông chủ nói.

"Nhâm huynh yên tâm." Doanh Quảng nói.

Sau đó, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ cưỡi thượng cổ kền kền hướng phía phía đông bên trên Hắc Thạch đảo nam bộ hải vực thượng cổ di tích lối vào bay đi.

Vì sao không theo Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong tiến vào?

Đương nhiên không có khả năng.

Đầu tiên, tất cả mọi người rời đi về sau, Kim Cương phong thượng cổ di tích lối vào đã đóng kín.

Thứ yếu, Nhâm tông chủ căn bản không biết Kim Cương phong thượng cổ di tích năng lượng đã hao hết, cũng không biết hai cái thượng cổ di tích ở giữa vòng xoáy năng lượng đã đóng kín.

. . .

Cứ như vậy, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ trước bay đến Hắc Thạch đảo tiến vào nam bộ hải vực thượng cổ di tích, sau đó tại thượng cổ bên trong di tích phi hành mấy ngàn dặm, đi vào nguyên lai vòng xoáy năng lượng chỗ.

Đoạn đường này đến nội tâm của hắn đang rỉ máu, phá hủy quá lợi hại, vài trăm dặm thượng cổ di tích đều bị phá hủy, hơn nữa rất nhiều nơi nước biển đã mãnh liệt rót vào, tối thiểu vượt qua một trăm cái bí mật nhà kho, phòng thí nghiệm bí mật bị triệt để phá hủy.

"Tông chủ, tổn thất vô cùng vô cùng to lớn, chúng ta thượng cổ di tích tối thiểu đổ sụp hơn hai ngàn cây số vuông, thương vong người đếm qua vạn."

Lời này mới ra, Nhâm tông chủ lại nhịn không được muốn phun máu.

Thương vong hơn vạn?

"Bởi vì nổ lớn khu vực đều là chúng ta ngay tại khai thác khu vực hạch tâm, bên trong có rất nhiều học sĩ, đại học sĩ, còn có thủ vệ địa ngục quân đoàn."

"Trước mắt chúng ta điều động mấy vạn người ngay tại sửa gấp mái vòm cùng khe hở, may mắn những này thượng cổ di tích khu vực ở giữa đều là tương hỗ ngăn cách, nếu không cả cổ chi thành đều đã bị dìm ngập, nhưng coi như cục diện như vậy cũng vô cùng nguy hiểm." Lâm trưởng lão nói: "Một khi lần nữa phát sinh nổ lớn, có khả năng cả cổ di tích đều bị nước biển bao phủ hoàn toàn, cho đến lúc đó khai phát độ khó càng lớn hơn."

"Nhâm tông chủ, trước mắt cả cổ di tích vô cùng vô cùng yếu ớt." Đại học sĩ nói: "Thật không thể lại phát sinh nổ lớn."

Nhâm tông chủ nói: "Lúc ấy thủ hộ vòng xoáy năng lượng người là ai?"

"Là đệ đệ của ta, địa ngục quân đoàn Lâm Nham tướng quân." Lâm trưởng lão nói.

Nhâm tông chủ nói: "Lập tức nhường hắn tới."

Sau một lát, địa ngục quân đoàn Lâm Nham tướng quân đi tới, quỳ xuống nói: "Khấu kiến tông chủ."

Nhâm tông chủ nói: "Vòng xoáy năng lượng là lúc nào biến mất?"

Lâm Nham tướng quân nói: "Dựa theo Thẩm Lãng phát minh thời gian phương thức, hẳn là hai giờ chiều chi phối."

Nhâm tông chủ nói: "Vòng xoáy năng lượng biến mất nháy mắt, đằng sau nhưng có bất luận kẻ nào?"

"Không có." Lâm Nham tướng quân nói: "Vòng xoáy năng lượng biến mất về sau, ta lập tức điều động hơn một trăm người xuyên qua đặc thù thông đạo tiến hành thăm dò, không có phát hiện bất luận kẻ nào."

Nhâm tông chủ nói: "Cái kia về sau nhưng có bất luận cái gì ngoại nhân lén vào chúng ta thượng cổ di tích?"

Lâm Nham tướng quân nói: "Không có."

Nhâm tông chủ nói: "Nhưng có bất luận kẻ nào từ vòng xoáy năng lượng một bên khác tới?"

Lâm Nham tướng quân nghĩ một lát, gật đầu nói: "Có, có bốn người! Hai cái đặc chủng võ sĩ áp lấy hai cái tù phạm, đều gọi được là Thẩm Lãng dòng chính tâm phúc, một cái gọi Vũ Liệt, một cái là Lan Đại."

Nhâm tông chủ gương mặt run lên bần bật, nói: "Ngươi xác định hai người kia là chúng ta đặc chủng võ sĩ?"

Lâm Nham tướng quân nói: "Xác định, đáp vì ta nhường hắn xốc lên mặt nạ, hắn đúng là chúng ta đặc chủng võ sĩ đặc thù."

Đặc chủng võ sĩ toàn bộ đi qua không chỉ một lần huyết mạch cải tạo, vì lẽ đó gương mặt cùng thân thể đặc thù là phi thường rõ ràng.

Nhâm tông chủ gương mặt run lên, hắn lập tức suy đoán ra hai người kia rất có thể là Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi.

"Hai người kia đi nơi nào?" Nhâm tông chủ hỏi.

"Số hai ngục giam." Lâm Nham nói.

Nhâm tông chủ nói: "Lập tức phái người đi số hai ngục giam điều tra, nhìn có hay không hai cái này tù phạm?"

Địa ngục quân đoàn Lâm Nham tướng quân nói: "Tông chủ, số hai ngục giam cũng tại nổ lớn phạm vi bên trong, vì lẽ đó coi như hai cái này tù phạm tại, cũng sớm đã bị nổ hôi phi yên diệt."

Nhâm tông chủ gương mặt biến đổi, lớn tiếng nói: "Lập tức tập kết thượng cổ di tích bên trong tất cả đặc chủng võ sĩ, tất cả địa ngục quân đoàn, tại một trăm dặm phạm vi bên trong toàn diện điều tra, cho ta địa đồ, cho ta địa đồ."

Rất nhanh, cái này thượng cổ di tích địa đồ xuất hiện tại nhiệm tông chủ trước mặt, trong này tất cả kiến trúc, còn có thượng cổ thành thị cách cục đều rõ ràng, hơn nữa những khu vực kia bị hủy diệt, cũng đều tiêu chí đi ra.

Nhâm tông chủ tại trên địa đồ cực nhanh suy tính, sau đó từng bước từng bước bài trừ.

Mục tiêu của hắn là năng lượng hạch tâm phòng điều khiển, bởi vì chỉ có ở đây mới có thể tiến hành năng lượng hạch tâm tự hủy.

"Nơi này, số 39 năng lượng hạch tâm phòng điều khiển." Nhâm tông chủ nói: "Người tới, đi với ta nơi này."

Sau đó, Nhâm tông chủ dẫn theo mấy tên trưởng lão, mấy trăm tên đặc chủng võ sĩ nhanh chóng hướng phía ba mươi chín số năng lượng hạch tâm phòng điều khiển phóng đi.

Không thể không nói, hắn xác thực phi thường lợi hại, trong thời gian ngắn như vậy liền đã tìm tới chính xác mục đích.

. . .

Một khắc đồng hồ sau!

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ liền dẫn theo mấy ngàn người đem ba mươi chín số năng lượng hạch tâm phòng điều khiển vây quanh đến chật như nêm cối.

"Thẩm Lãng, ta biết ngươi ở bên trong." Nhâm tông chủ chậm rãi nói: "Bên ngoài người kia là ngươi thế thân đúng không? Thật là rất giống, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì sơ hở a, quả thực tài năng như thần."

Cái này năng lượng hạch tâm trong phòng lái không có bất kỳ cái gì phản ứng.

"Nơi này khoảng cách ngươi Nộ Triều thành thực sự là thực sự quá xa." Nhâm tông chủ nói: "Vì lẽ đó Căng Quân các loại mấy vạn người muốn trở về, chí ít cần một tháng thời gian đi, tại thời gian này bên trong ngươi làm sao bây giờ đâu? Chẳng lẽ một mực ở chỗ này năng lượng hạch tâm phòng điều khiển bên trong sao?

Bên trong vẫn không có bất kỳ đáp lại nào, nhưng mặc cho tông chủ tin tưởng vững chắc Thẩm Lãng ở ngay chỗ này.

"Người tới." Nhâm tông chủ nói.

Lập tức đại học sĩ tiến lên.

Nhâm tông chủ nói: "Cái này năng lượng hạch tâm phòng điều khiển môn, ngắn nhất lúc nào có thể mở ra? Phá giải cái này mật mã, ngắn nhất cần bao lâu thời gian?"

Phù Đồ Sơn đại học sĩ nói: "Năng lượng hạch tâm phòng điều khiển cũng không trọng yếu, cho nên chúng ta không có tiến hành tương quan tính toán, cần bắt đầu từ số không, chí ít cần ba tháng."

Lập tức, Nhâm tông chủ hận không thể lập tức chụp chết trước mắt cái này đại học sĩ.

"Đem Khổ Đầu Hoan mang tới." Nhâm tông chủ hạ lệnh.

Ròng rã ba ngày sau.

Khổ Đầu Hoan bị mang tới, hắn vẫn như cũ là một cái chiến đấu quái thú, không có bất kỳ cái gì thần trí.

"Thẩm Lãng, Khổ Đầu Hoan chẳng những là Khương Ly đặc thù huyết mạch người, hơn nữa còn là ngươi nhất dòng chính dòng chính." Nhâm tông chủ nói: "Là cứu vớt Căng Quân bọn người, ngươi thà rằng liều mạng, ngươi như lại không xuất hiện lời nói, ta liền muốn ở trước mặt ngươi giết Khổ Đầu Hoan."

Năng lượng hạch tâm trong phòng lái, vẫn như cũ lẳng lặng im ắng, không có bất kỳ cái gì phản ứng.

"Thẩm Lãng ta biết ngươi ở bên trong." Nhâm tông chủ nói: "Hiện tại Căng Quân cái kia mấy vạn người mới đi ra khỏi không đến một nghìn dặm mà thôi, ngươi muốn tiếp tục uy hiếp ta liền nhất định phải ở chỗ này cái năng lượng hạch tâm trong phòng lái."

"Ta đếm ngược mười cái số, nếu như ngươi lại không xuất hiện lời nói, ta liền muốn chém đầu Khổ Đầu Hoan."

"Mười, chín, tám, bảy, sáu. . . Hai, một, không!"

Nhâm tông chủ đếm ngược kết thúc, nhưng năng lượng hạch tâm trong phòng lái vẫn như cũ không phản ứng chút nào.

"Giết!" Theo ra lệnh một tiếng.

Lâm trưởng lão bỗng nhiên chém xuống một kiếm, trực tiếp liền muốn đem Khổ Đầu Hoan nhất đao lưỡng đoạn, chém xuống đầu lâu.

Nhưng là. . .

Lưỡi kiếm của hắn vừa mới mở ra Khổ Đầu Hoan cái cổ lập tức liền ngừng lại.

Bởi vì năng lượng hạch tâm trong phòng lái vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, cũng không thể trắng trắng giết Khổ Đầu Hoan đi, hiện tại hắn đã trở thành Phù Đồ Sơn một cái chiến đấu quái thú.

Sau đó, Nhâm tông chủ lại vây quanh cái này năng lượng hạch tâm phòng điều khiển năm ngày thời gian, dùng hết hết thảy uy hiếp thủ đoạn, nhưng bên trong từ đầu đến cuối không có bất kỳ phản ứng nào.

Càng như vậy, Nhâm tông chủ liền càng phát ra kiên định Thẩm Lãng liền tại bên trong.

"Các ngươi tiếp tục vây quanh." Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi chắc chắn ở bên trong, tuyệt đối không được nhường hai người chạy."

"Phải!"

Nhâm tông chủ cưỡi thượng cổ kền kền rời đi nơi này, trở về mặt đất.

. . .

Ròng rã sau sáu canh giờ, Nhâm tông chủ lại một lần nữa trở lại Thẩm Lãng trước mặt.

Bây giờ đã vài ngày đi qua, Căng Quân các loại mấy vạn người đã sớm rời đi hơn hai ngàn dặm.

Mà dù là Kính Tử giả mạo cái kia Thẩm Lãng, cũng không có khả năng mấy ngày mấy đêm thời gian đều lưu tại mười ba ngàn mét không trung, hắn mỗi ngày đều sẽ biến mất một nửa thời gian, nhường lớn siêu đạt được nghỉ ngơi, mình cũng phải đến khôi phục.

Bất quá lúc này, vừa vặn đụng phải hắn tại, bởi vì hắn muốn xác định Phù Đồ Sơn đại quân không thể truy kích, dừng lại tại nguyên chỗ.

Nhâm tông chủ chậm rãi nói: "Ngươi không phải chân chính Thẩm Lãng, ngươi chỉ là thế thân mà thôi."

Kính Tử bẹp miệng, nhún nhún vai, không có bất kỳ cái gì đáp lại, cũng không có bất kỳ cái gì sơ hở.

Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng lúc này còn tại ta thượng cổ di tích bên trong, ba mươi chín số năng lượng hạch tâm trong phòng lái, đã bị ta vây quanh đến chật như nêm cối, mọc cánh khó thoát."

Kính Tử vẫn không có nói chuyện.

Nhâm tông chủ nói: "Vì lẽ đó cứ như vậy, ngươi biết sẽ phát sinh sự tình gì sao?"

"Xin lắng tai nghe." Kính Tử cười nói.

Nhâm tông chủ nói: "Ngươi cùng Thẩm Lãng trước đó căn bản là không có cách cự ly xa giao lưu, ngay từ đầu hai lần bạo tạc, hoàn toàn là các ngươi ước định cẩn thận thời gian, ngươi phối hợp với nổ lớn diễn kịch mà thôi. Căng Quân cái kia mấy vạn người chỉ bất quá đi ra hơn hai ngàn dặm mà thôi, ta hơn một ngàn tên đặc chủng võ sĩ dễ như trở bàn tay liền có thể đuổi kịp, đồng thời đại khai sát giới, này Thượng Cổ bên trong di tích Thẩm Lãng đã hoàn toàn bị ta vây quanh, căn bản cũng không biết bên ngoài chuyện gì phát sinh, vì lẽ đó cũng sẽ không có nổ lớn."

Kính Tử vẫn như cũ cười không nói.

Nhâm tông chủ nói: "Tuyết điêu quân đoàn chuẩn bị, đuổi kịp Căng Quân đại quân, trước hết giết một vạn người."

"Tuân mệnh!" Tuyết điêu quân đoàn thủ lĩnh nói.

Sau đó, hơn một ngàn tuyết điêu quân đoàn phóng lên tận trời, hướng phía Căng Quân phương hướng truy kích mà đi.

Dựa theo Nhâm tông chủ mệnh lệnh, trước hết giết một vạn người.

Đương nhiên, giết một vạn người không phải mục tiêu, mặc dù cũng có cho hả giận thành phần, nhưng cuối cùng là vì chứng minh Nhâm tông chủ suy đoán.

Trước mắt cái này Thẩm Lãng là giả, chỉ là một cái thế thân, chân chính Thẩm Lãng tại năng lượng hạch tâm trong phòng lái.

Cái này hơn một ngàn tuyết điêu quân đoàn đều là đặc chủng võ sĩ, giết Căng Quân một vạn người hoàn toàn dễ như trở bàn tay, thậm chí mấy phút bên trong liền có thể hoàn thành.

"Thế thân, ngươi bây giờ nói thật ra, đồng thời thúc thủ chịu trói còn kịp." Nhâm tông chủ cười lạnh nói: "Nếu không Căng Quân dưới trướng sẽ chết một vạn người."

Doanh Quảng nói: "Thẩm Lãng thế thân, ngươi không phải danh xưng chính mình là Thẩm Lãng sao? Ngươi không phải danh xưng mình có thể không ngừng phá hủy chúng ta thượng cổ di tích sao? Hiện tại chúng ta lại một lần nữa đuổi theo giết Căng Quân, ngươi lại một lần nữa biểu diễn đại hủy diệt a, ngươi lại một lần nữa trình diễn nổ lớn kỳ tích a."

Nhâm tông chủ nói: "Căng Quân đã móc ra 2,300 dặm, đối với tuyết điêu quân đoàn đến nói nhiều nhất trong vòng ba canh giờ rưỡi liền có thể đuổi tới, sau đó đại khai sát giới."

Kính Tử bắt đầu vỗ tay.

"Ba ba ba. . ." Kính Tử cười nói: "Tốt đặc sắc suy đoán a, cơ hồ không có chút nào sơ hở. Hiện tại trò chơi đổi một loại cách chơi, Nhâm tông chủ ngươi lập tức hạ lệnh ngươi tuyết điêu quân đoàn không thể tiếp tục tiến lên một bước, không thể truy sát ta người, toàn bộ đàng hoàng ngốc tại chỗ, khẽ động không nên động."

Nhâm tông chủ nói: "Dựa vào cái gì?"

Kính Tử nói: "Ước chừng sau mười ba tiếng, nổ lớn lại muốn bắt đầu. Hơn nữa cách mỗi hai mươi bốn giờ liền bạo tạc một lần. Hiện tại ngươi thượng cổ di tích phế tích mái vòm khẳng định lung lay sắp đổ đi, chỉ cần lại một lần nữa phát sinh nổ lớn, nước biển liền mãnh liệt mà vào, khả năng liền sẽ bao phủ hoàn toàn ngươi còn lại thượng cổ di tích."

Nhâm tông chủ gương mặt co quắp một trận.

Kính Tử nói: "Bởi vì ta đã cho năm mươi cái cỡ lớn thượng cổ năng lượng hạch tâm thiết lập tự hủy chương trình, hơn nữa thiết lập dường như hủy thời gian, thời gian vừa đến liền sẽ bạo tạc. Mà muốn nó không được bạo tạc, vô cùng đơn giản, điền mật mã vào bỏ dở tự hủy là được rồi. Nhưng phi thường đáng tiếc a, mật mã chỉ có ta mới biết được."

Lời này mới ra, Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng biến sắc.

Kính Tử nói: "Tiếp xuống cái thứ nhất muốn bạo tạc năng lượng hạch tâm là thứ số 135, nó đường kính khoảng sáu mét, bên trong có gần trăm tấn kim loại hydro, một khi bạo tạc uy lực có thể nghĩ, không tín nhiệm tông chủ đi xem một chút?"

Nhâm tông chủ sắc mặt lại biến đổi, bỗng nhiên vung tay lên.

Ngô Tuyệt cưỡi một cái thượng cổ kền kền bay tới.

"Tiến vào thượng cổ di tích bên trong, kiểm tra số 135 năng lượng hạch tâm." Nhâm tông chủ nói.

"Phải!" Ngô Tuyệt nói.

Kính Tử nói: "Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong năng lượng đã hao hết, vì lẽ đó nơi này cửa ra vào cũng đã mất đi khống chế, ngươi có thể Kim Cương phong thượng cổ di tích ra vào, dạng này chỉ có chỉ là không đến hai trăm dặm mà thôi."

Nhâm tông chủ gật gật đầu.

Ngô Tuyệt liền từ Kim Cương phong tiến vào thượng cổ di tích, xuyên cởi đặc thù thông đạo, tiến vào nam bộ hải vực thượng cổ di tích. Trong này đã cơ hồ không có cái gì không khí, vì lẽ đó Ngô Tuyệt thượng cổ áo giáp cần tự mang không khí.

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới số 135 năng lượng hạch tâm, cái này cỡ lớn năng lượng hạch tâm phụ trách ba cái bí mật phòng thí nghiệm, một cái vũ khí bí mật kho năng lượng, một khi bạo tạc, hậu quả khó mà lường được, mấy cái này phòng thí nghiệm bí mật bị phá hủy không nhiều, mấu chốt là mái vòm vỡ vụn, nước biển tràn vào.

Trước đó bọn hắn bạo lực tính khai phát, chỉ dám dẫn bạo cỡ nhỏ năng lượng hạch tâm, hơn nữa coi như những bí mật kia kho vũ khí bị tạc hủy, bên trong Long chi hối loại hình vũ khí đều phi thường kiên cố, sẽ không bị phá hủy. Nhưng là phòng thí nghiệm bí mật đồ vật bên trong là lưu không được, toàn bộ sẽ phấn toái.

"Nhanh, nhanh, nhanh. . ."

Ngô Tuyệt vọt tới to lớn số 135 năng lượng hạch tâm trước mặt, quả nhiên nghe được tích tích tích tích tự hủy đếm ngược, căn cứ cái này tần suất có thể tính toán ra, khoảng cách tự hủy còn có chừng mười giờ.

"Nhanh, hạ lệnh học sĩ đoàn đội, lập tức tiếp xúc cái này năng lượng hạch tâm tự hủy." Ngô Tuyệt lớn tiếng hạ lệnh.

Sau đó mấy chục danh học sĩ xông lại, nghĩ hết tất cả biện pháp muốn tìm tới mật mã, nhưng nhất định là tốn công vô ích.

. . .

Sau mấy tiếng.

Ngô Tuyệt lại một lần nữa trở lại Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng trước mặt.

"Tông chủ, Doanh thân vương, số 135 thượng cổ năng lượng hạch tâm đúng là tự hủy đếm ngược, còn có không đến tám giờ tự bạo, ta đã ngăn cản học sĩ đoàn đội tiến hành phá giải, cố gắng giải trừ tự bạo, nhưng là không ôm hi vọng." Ngô Tuyệt run rẩy nói.

Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng thống khổ nhắm mắt lại.

Kính Tử cười lạnh nói: "Hiện tại tin tưởng ta? Các ngươi cả cổ bên trong di tích, tiến vào tự hủy đếm ngược thượng cổ năng lượng hạch tâm còn có hai mươi lăm cái, hai mươi bốn giờ bạo tạc một lần, dựa vào các ngươi học sĩ đoàn đội muốn phá giải mật mã? Hoàn toàn không thể nào, muốn ôm chặt các ngươi thượng cổ di tích, chỉ có một cái biện pháp, kia chính là ta cho các ngươi mật mã."

Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng lại co quắp một trận, bọn hắn lại một lần nữa mất đi quyền chủ động.

Kính Tử nói: "Sau đó cách mỗi hai mươi bốn giờ, ta đều sẽ phái người đưa tới đưa giải trừ năng lượng hạch tâm tự bạo mật mã. Mà điều kiện đương nhiên chỉ có một cái, quân đội của các ngươi không thể có bất luận cái gì truy kích, nhường Căng Quân mấy vạn người bình yên vô sự trở về Nộ Triều thành. Một khi ta phát hiện quân đội của các ngươi không thành thật? Một khi Căng Quân các loại mấy vạn người thương vong một cái, cái kia phi thường thật có lỗi? Mời các ngươi tiếp nhận thượng cổ di tích tiếp tục hủy diệt vận rủi."

Sau đó, hắn ném tới một cái cầu.

"Trận banh này bên trong chính là số 135 năng lượng hạch tâm giải trừ tự bạo mật mã." Kính Tử nói: "Vậy ta liền không bồi lấy các ngươi a, gặp lại!"

Ngô Tuyệt tiến lên đưa tay tiếp được quả cầu này, đồng thời tiến hành tỉ mỉ kiểm tra, sau đó giao cho Nhâm tông chủ.

Nhâm tông chủ mở ra về sau, bên trong là một trang giấy, trên đó viết một nhóm mật mã, ròng rã ba mươi mấy vị, xác thực không có khả năng phá giải đi ra.

"Dùng cái này mật mã đi giải trừ số 135 năng lượng hạch tâm tự bạo, nhìn có hữu hiệu hay không." Nhâm tông chủ nói.

"Phải!" Ngô Tuyệt nói, sau đó lại một lần tiến vào Kim Cương phong thượng cổ di tích, xuyên qua đặc thù thông đạo trở lại nam bộ hải vực thượng cổ di tích bên trong số 135 năng lượng hạch tâm.

Đưa vào trên giấy mật mã, quả nhiên thành công ngăn cản cái này năng lượng hạch tâm tự hủy chương trình.

. . .

Sau mấy tiếng, Ngô Tuyệt lại một lần nữa xuất hiện tại nhiệm tông chủ trước mặt.

"Tông chủ, Thẩm Lãng vừa rồi cho đúng là giải trừ năng lượng hạch tâm tự bạo mật mã. Hơn nữa chúng ta phát hiện, số 153 thượng cổ năng lượng hạch tâm mở ra tự hủy chương trình, đếm ngược 28 giờ, chúng ta học sĩ đoàn đội đã cố gắng bắt đầu phá giải, nhưng hẳn là. . ."

Nhâm tông chủ thật dài hô một hơi.

Lúc này Thẩm Lãng cùng hắn người đã đi được vô tung vô ảnh.

"Hạ lệnh tất cả quân đội, toàn diện rút lui, trở về căn cứ." Nhâm tông chủ nói: "Đình chỉ đối Căng Quân truy kích , chờ đợi Thẩm Lãng đưa tới mật mã."

Theo Nhâm tông chủ ra lệnh một tiếng, cái này mười mấy vạn đại quân triệt để rút lui, hơn một ngàn tuyết điêu quân đoàn cũng toàn diện rút lui, không còn truy kích Căng Quân mấy vạn người.

. . .

Cứ như vậy, sau hai mươi lăm ngày!

Căng Quân mấy vạn người thành công leo lên Nộ Triều thành chiến hạm, trùng trùng điệp điệp trở về Nộ Triều thành.

Đến bước này, Thẩm Lãng cứu vớt Căng Quân kế hoạch đại hoạch toàn thắng.

Thẩm Lãng cùng Nhâm tông chủ, Doanh Quảng trận này đánh cờ, đại hoạch toàn thắng.

. . .

Đi qua trong vòng hai mươi lăm ngày, mỗi ngày thời gian Thẩm Lãng đều sẽ phái người đưa tới giải trừ tự bạo mật mã.

Ngày cuối cùng!

Nam bộ hải vực thượng cổ di tích bên trong tất cả năng lượng hạch tâm toàn bộ đều đình chỉ tự bạo.

Nhưng là để phòng vạn nhất, Nhâm tông chủ vẫn là hạ lệnh mấy ngàn tên đại học sĩ, mấy ngàn tên đặc chủng võ sĩ, vô số địa ngục quân đoàn tạm thời rời khỏi thượng cổ di tích.

Mà chính hắn mang theo mấy đặc chủng võ sĩ, tiếp tục vây quanh năng lượng hạch tâm phòng điều khiển.

Hắn vẫn như cũ tin tưởng vững chắc, Thẩm Lãng chắc chắn trong này.

Chỉ cần vây quanh nơi này, Thẩm Lãng liền tuyệt đối mọc cánh khó thoát.

Mà liền tại lúc này!

"Ầm ầm. . ."

Từ đầu tới đuôi từ đầu đến cuối đóng kín đại môn mở ra.

Mấy chục tên đặc chủng võ sĩ xông đi vào, bên trong rỗng tuếch, một cái quỷ ảnh đều không có.

Nhâm tông chủ đi vào.

"Tông chủ, Thẩm Lãng không ở bên trong." Lâm Nham tướng quân nói: "Trong này người nào đều không có."

Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!

Thẩm Lãng tuyệt đối tại cái này năng lượng hạch tâm trong phòng lái thao túng hết thảy, làm sao lại không ở bên trong?

Bên ngoài cái kia hẳn là Thẩm Lãng thế thân a.

Mà liền tại lúc này!

"Tích tích tích tích tích. . ."

Bỗng nhiên truyền đến một trận quen thuộc chói tai thanh âm, đây là năng lượng hạch tâm tự hủy đếm ngược tiếng cảnh báo.

Ngô Tuyệt sợ hãi nói: "Tông chủ không tốt, đây là Thẩm Lãng bày cạm bẫy, hắn đoán được chúng ta nhất định sẽ tiến vào nơi này, vì lẽ đó muốn triệt để nổ chết chúng ta."

Đi, đi, đi!

Kỳ thật không có chờ đến Ngô Tuyệt mở miệng, Nhâm tông chủ đã như chớp giật triệt thoái phía sau.

Thứ hai là Ngô Tuyệt, còn lại mười mấy cái đặc chủng võ sĩ đem thượng cổ áo giáp năng lượng phát huy đến cực hạn, điên cuồng thiểm điện lui nhanh.

"Tích tích tích tích tích. . ."

Tự hủy đếm ngược tiếng cảnh báo càng ngày càng gấp rút.

Sau đó. . .

"Rầm rầm rầm. . .

Đáng sợ bạo tạc phát sinh.

Một cái năng lượng hạch tâm bạo tạc.

Đem cái này năng lượng hạch tâm phòng điều khiển san thành bình địa, ngay sau đó cái này phiến thượng cổ di tích mái vòm bỗng nhiên xé mở một cái to lớn vết nứt, vô số nước biển mãnh liệt mà vào.

Xa xa Nhâm tông chủ hốc mắt muốn nứt, hét lớn: "Ngăn cách nơi này, ngăn cách nơi này."

Ngăn cách trễ, còn lại thượng cổ di tích đều sẽ bị nước biển bao phủ.

Nội tâm của hắn đang thét gào, thật muốn phun máu.

Trận này đánh cờ, vậy mà thua thảm hại như vậy mạnh.

Chẳng những nhường Căng Quân mấy vạn người bình yên vô sự trở lại Nộ Triều thành, hơn nữa hắn thượng cổ di tích còn lọt vào hủy diệt tính đả kích.

Hắn toàn thân bỗng nhiên run rẩy, đầu não từng đợt mắt hoa.

Sau đó hướng phía bên cạnh Doanh Quảng nói: "Hạ lệnh

Doanh Vô Minh, tiến đánh Thiên Việt thành, đem Ninh thị Vương tộc chém tận giết tuyệt."

Trả thù, trả thù, trả thù!

Nhất định phải trả thù, máu tanh nhất trả thù.

. . .

Mà tại năng lượng hạch tâm phòng điều khiển bạo tạc kết thúc về sau, nơi này mái vòm đã xé rách, phiến khu vực này đã hoàn toàn bị nước biển bao phủ.

Năng lượng hạch tâm phòng điều khiển trên mặt đất xuất hiện một cái vết nứt, bốn nhân ảnh chui ra ngoài.

Thẩm Lãng, Cừu Yêu Nhi, Lan Đại, Vũ Liệt bốn người.

Trong đó hai người ăn mặc thượng cổ áo giáp, có ngoài hai người ăn mặc địa ngục quân đoàn áo giáp. Vừa rồi nổ lớn phát sinh thời điểm, bọn hắn là trốn ở mật thất dưới đất trốn qua.

"Nơi này mái vòm đã nổ tung, trực tiếp thông hướng mặt biển, Vũ Liệt, Lan Đại, hai người các ngươi lập tức xông ra đáy biển, trở lại trên mặt biển, tùy tiện tìm một chỗ đổ bộ, sau đó trở về Nộ Triều thành." Thẩm Lãng hạ lệnh: "Ta cùng Cừu Yêu Nhi còn có chuyện trọng yếu muốn làm."

"Phải!" Vũ Liệt cùng Lan Đại hai người dọc theo nước biển hướng thượng du.

Mà Cừu Yêu Nhi kẹp lấy Thẩm Lãng, cực nhanh hướng phía phía tây mà đi.

Nắm chặt cái này quý giá hỗn loạn thời gian, xông qua nguyên lai vòng xoáy năng lượng chỗ, xuyên qua thượng cổ đặc thù thông đạo, xuyên qua kim cương phong thượng cổ di tích, tiến vào thượng cổ quảng trường di tích, hắn muốn đi thượng cổ vương giả hòm quan tài bên trong cầm chi kia Vương Giả Chi Kiếm.

Chính là lần trước muốn cầm lại cầm không được chi kia kiếm.

Trên người hắn đã có thượng cổ vương giới, có Long chi tâm trang bị.

Dựa theo suy đoán của hắn, bộ này trang bị có ba kiện, thượng cổ vương giới là bảo vệ thân thể, Long chi tâm trang bị là năng lượng hạch tâm, hơn nữa còn là dùng để phòng ngự, như vậy còn thiếu một cái công kích trang bị.

Một khi ba trang bị đầy đủ về sau, Thẩm Lãng có lẽ liền có thể tìm tới quang minh chính đại đánh bại Doanh Vô Minh chi pháp.

Cái này ba kiện quý giá trang bị là một bộ, mà chi kia kiếm Thẩm Lãng mệnh danh là Long chi kiếm.

Thẩm Lãng suy đoán, thượng cổ quảng trường trong thạch quan người vương giả kia cầm kiếm, có lẽ chính là Long chi kiếm.

Là hắn đánh bại Doanh Vô Minh mấu chốt.

. . .

Cừu Yêu Nhi kẹp lấy Thẩm Lãng xuyên qua vài trăm dặm thượng cổ đặc thù thông đạo.

Lúc này Kim Cương phong thượng cổ di tích năng lượng hao hết đã một tháng, bên trong không khí đã sớm hao hết, hoàn toàn không thích hợp bất luận kẻ nào sinh tồn.

Cừu Yêu Nhi mang theo mấy cái bình dưỡng khí, kẹp lấy Thẩm Lãng chạy như điên.

Có nửa đoạn thượng cổ đặc thù thông đạo đã hủy hoại đến phi thường lợi hại, chẳng những không có không khí, hơn nữa nhiệt độ là kinh người cao, nhưng đối với ăn mặc thượng cổ áo giáp Cừu Yêu Nhi đến nói, hoàn toàn bình yên vô sự.

Thượng cổ cuối lối đi, cái kia vòng xoáy năng lượng cũng không được tại.

Chính là Kim Cương phong cùng thượng cổ quảng trường ở giữa cái kia vòng xoáy năng lượng, bởi vì năng lượng hao hết vì lẽ đó biến mất.

Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi trực tiếp xuyên qua đường ranh giới, trực tiếp tiến vào thượng cổ quảng trường di tích.

Nơi này năng lượng cũng sắp hao hết, bởi vì tia sáng phi thường tối.

Toàn bộ quảng trường vẫn là như vậy quỷ dị, như vậy tĩnh mịch.

Mười mấy vạn thượng cổ nhân loại pho tượng, vẫn như cũ chỉnh tề đứng sừng sững ở nơi này.

Cừu Yêu Nhi nhìn thấy những này pho tượng không khỏi ngốc một cái.

"Tranh thủ thời gian, chúng ta động tác phải nhanh." Thẩm Lãng nói: "Mang ta đi ở giữa cái kia trong cung điện."

Cừu Yêu Nhi kẹp lấy Thẩm Lãng nhanh chóng xông vào thượng cổ quảng trường ở giữa cái kia cung điện bên trong.

Bên trong có một cái thạch quan.

Thượng Cổ Long chi kiếm có lẽ ở ngay chỗ này.

Ba trang bị liền muốn đầy đủ.

Thẩm Lãng đưa bàn tay đặt tại trên quan tài đá chưởng ấn lõm bên trong, thượng cổ vương giới nhắm ngay chiếc nhẫn lõm.

"Ầm ầm. . ."

Lập tức, thạch quan trực tiếp mở ra.

"Oanh. . ." Thẩm Lãng vị trí trái tim Long chi tâm trang bị bỗng nhiên chấn động một cái.

Bên trong cái kia thượng cổ vương giả thi thể vẫn như cũ lẳng lặng nằm ở nơi đó, trong tay cầm chi kia huy hoàng lộng lẫy bảo kiếm.

Đây chính là Long chi kiếm sao?

Đây chính là Thẩm Lãng tiếp xuống đánh bại Doanh Vô Minh mấu chốt vũ khí? Bộ này thượng cổ vương giả trang bị bên trong, trọng yếu nhất một kiện?

Thẩm Lãng đưa tay bỗng nhiên nắm chặt chi này kiếm.

Lần trước, hắn dùng hết tất cả khí lực đều không cầm lên được, mà lần này dễ như trở bàn tay cầm lên.

Chi này kiếm vốn là phổ thông Hoàng Kim Kiếm, mà lúc này bị Thẩm Lãng nắm trong tay về sau, nháy mắt nổ bắn ra vô cùng sáng to lớn quang mang.

Phóng xuất ra từng đợt gào thét, phảng phất như là long chi gào thét.

Mà liền tại lúc này!

Bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng bạt tai.

"Thẩm Lãng các hạ, nhiều năm không thấy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!"

. . .

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 553: : Giai Nhân Trở Về! Âm Dương Lộ!

Chương 552:: Giai nhân trở về! Âm dương lộ!

Thanh âm này thật là rất lâu không gặp, ước chừng có hơn bốn năm.

Hơn nữa người này cũng thật coi là khắc cốt ghi tâm, nàng mặc dù cùng Thẩm Lãng tiếp xúc đến không nhiều, nhưng ở thời khắc mấu chốt là nàng tự mình cầm đao đâm Thẩm Lãng, cừu hận của nàng giá trị cùng Ninh Hàn cũng hoàn toàn là tương xứng.

Nữ nhân này đương nhiên chính là Cơ Tuyền công chúa, nàng đại biểu Đại Viêm đế quốc cùng lục đại siêu thoát thế lực bàn bạc.

Bốn năm trước Thẩm Lãng dùng chính mình xem như truyền nhiễm nguyên, nhường nàng cùng Ninh Hàn đều bên trong cái chết đen. Mặc dù tối hậu quan đầu tiêm vào penicilin cứu vớt tính mệnh, nhưng là nàng cùng Ninh Hàn cũng đều lây nhiễm nhiều loại virus, lại sau đó nàng liền triệt để từ đám người tầm mắt bên trong biến mất.

Năm đó Khương Ly vênh váo trùng thiên, danh xưng muốn để nhi tử cưới thiên hạ công chúa , dựa theo trước đó truyền thống, Cơ thị cùng Khương thị đời đời kiếp kiếp thông gia, vì lẽ đó Cơ Tuyền công chúa có lẽ còn là Thẩm Lãng vợ cả đâu.

"Cơ Tuyền tỷ tỷ, đã lâu không gặp, phải có bốn năm đi, có thể nghĩ tử đệ đệ ta." Thẩm Lãng lệ nóng doanh tròng nói:

"Tuyền tỷ tỷ, những năm này ngươi có được khỏe hay không?"

"Nhờ hồng phúc của ngươi, rất tốt." Cơ Tuyền công chúa nói.

Theo Cơ Tuyền công chúa thanh âm rơi xuống, cái này đến cái khác thân ảnh xuất hiện.

Năm cái, mười cái, hai mươi cái, ba mươi. . .

Tính, Thẩm Lãng cũng không được số, bởi vì số lượng quá nhiều, toàn bộ đều là ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ, toàn bộ đều là tông sư cấp trở lên cường giả.

Toàn bộ quảng trường có mười mấy vạn cái thượng cổ nhân loại hoá thạch, ẩn núp lấy mấy chục hơn trăm người thực sự là quá bình thường.

Trên trăm cái tông sư cấp cường giả đem Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi vây quanh ở giữa.

Đây gọi là lên trời không đường, xuống đất không cửa sao?

Mà Thẩm Lãng phảng phất không có cảm giác nào, vẫn như cũ tràn ngập nhiệt tình nói: "Tuyền Nhi tỷ tỷ, cái này những năm này ngươi đi nơi nào a? Nghe nói ngươi đi Bạch Ngọc Kinh? Thật hay giả?"

"Thật." Cơ Tuyền công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi có thể thấy ông ngoại của ta lão nhân gia ông ta sao? Thân thể của hắn được không? Ta thực sự là quá muốn lão nhân gia ông ta, thân thể của hắn còn kiện khang? Mỗi ngày có thể ăn bao nhiêu cơm?"

Ngươi có muốn hay không mặt a? Mẫu thân ngươi có phải là Bạch Ngọc Kinh công chúa còn khó nói đâu, lại nói liền xem như, người ta cũng căn bản không nguyện ý thừa nhận thân phận của ngươi, không thấy được Bạch Ngọc Kinh tại mọi thời khắc đều cùng ngươi phân rõ giới hạn sao?

Cơ Tuyền công chúa cuối cùng không có để ý tới, chậm rãi đi tới.

Tại Bạch Ngọc Kinh ngốc bốn năm, nàng vậy mà cũng thay đổi thành Bạch Ngọc Kinh bộ dáng.

Toàn thân tuyết trắng, gương mặt tuyết trắng, tóc vậy mà là màu xanh thẳm.

Bốn năm không thấy, nàng lại thay đổi đẹp, phảng phất cùng Ninh Hàn công chúa ganh đua sắc đẹp.

Ngươi tranh ta đoạt, cứng rắn muốn đứng tại mỹ mạo đỉnh cao Kim Tự Tháp.

Nhất là một đôi tròng mắt phảng phất phát sinh to lớn thuế biến, làm nàng nhìn về phía người thời điểm, ánh mắt kia phảng phất có hình đồng dạng, nhường người bỗng nhiên một trận run rẩy.

Còn có thân thể của nàng đoạn, liền phảng phất Phật kinh quá lớn sư bút vẽ, gắng gượng tăng thêm thần bí mỹ cảm.

"Giao ra đi." Cơ Tuyền công chúa nói: "Ngươi cùng Phù Đồ Sơn sự tình ta không quản, ngươi cùng Doanh Quảng sự tình ta cũng không quản, nhưng cái này trong thạch quan kiếm ngươi giao ra."

Thẩm Lãng nhìn qua kiếm trong tay, ánh sáng của nó đã dần dần nhạt đi, liền như là bình thường hoàng kim bảo kiếm.

"Tuyền tỷ tỷ, nó chính là một chi phổ thông hoàng kim bảo kiếm mà thôi, cũng chỉ bất quá nặng mấy trăm cân." Thẩm Lãng nói: "Ngươi thế nhưng là Đại Viêm đế quốc công chúa a, chẳng lẽ lại mới thiếu chút tiền này hay sao?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Giao ra, đừng để ta nói lần thứ ba."

Dứt lời Cơ Tuyền công chúa bỗng nhiên rút kiếm, nháy mắt váy của nàng từ màu trắng biến thành màu lam, cùng lúc đó nàng toàn bộ thân thể phảng phất phát sáng, nhất là hai cái con ngươi, tỏa ra quang mang như là tinh quang lấp lóe, đây không phải hình dung, mà là chân chính phát sinh.

"Cừu Yêu Nhi không phải là đối thủ của ta, ngươi không cần đối nàng không ôm ấp kỳ vọng." Cơ Tuyền công chúa thản nhiên nói.

Hơn nữa ở đây không chỉ riêng Cơ Tuyền một người, nàng còn mang đến trên trăm tên tông sư cường giả.

"Ta đếm tới ba, ngươi nếu không giao ra bảo kiếm trong tay, chúng ta liền động thủ, đến lúc đó thật tổn thương ngươi, hoặc là giết Cừu Yêu Nhi, có thể tuyệt đối không nên trách ta kiếm hạ vô tình." Cơ Tuyền công chúa nói.

Thẩm Lãng tràn ngập không cam lòng nhìn qua trong tay chi này kiếm.

Nó rất có thể chính là Long chi kiếm a, thượng cổ vương giả đều cầm nó hạ táng đâu.

Không có cái đồ chơi này, Thẩm Lãng làm sao chiến thắng Doanh Vô Minh.

Không chiến thắng Doanh Vô Minh, tiếp xuống cục diện như thế nào phá giải?

"Một!"

Thẩm Lãng nói: "Tuyền Nhi tỷ tỷ, tỷ tỷ tốt, chi này kiếm không có chút nào trân quý, chính là một chi phổ thông hoàng kim kiếm, thật thật, ngươi biết con người của ta cho tới bây giờ cũng không biết nói láo, ngươi trong thiên hạ cũng không tìm tới so ta càng thêm người thành thật."

Không có ai để ý hắn, ngươi Thẩm Lãng còn mỗi ngày nói với Kim Mộc Lan ngươi là thiên hạ nhất giữ mình trong sạch nam nhân, kết quả bị Mộc Lan tại chỗ bắt lấy liền không chỉ bốn năm lần.

"Hai!"

Thẩm Lãng lại nói: "Tuyền Nhi tỷ tỷ, chúng ta làm một cái giao dịch như thế nào? Một cái kinh thiên giao dịch."

Thẩm Lãng vừa nói chuyện, một bên trong lòng cảm thán, thật sự là bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu a, chân thực không nghĩ tới Cơ Tuyền lại ở chỗ này chờ lấy hắn.

Điều này có ý vị gì?

Mang ý nghĩa Thẩm Lãng cùng Phù Đồ Sơn điểm này trò xiếc hoàn toàn bị Viêm kinh nhìn ở trong mắt.

Còn không chỉ như thế, cái này còn đại biểu cho Đại Viêm đế quốc đã sớm phát hiện cái này thượng cổ quảng trường di tích, cũng phát hiện cái này thạch quan, chỉ bất quá đám bọn hắn giống như không có mở ra.

Thậm chí còn có một cái khác tin tức, thượng cổ quảng trường di tích về phía tây, xuyên qua thông đạo thật dài về sau liền sẽ đến một cái vực sâu, nơi nào có vô số to lớn hang động, Thẩm Lãng phát hiện những này hang động đều có đại quy mô di động quỹ tích.

Lúc ấy hắn liền phi thường kinh ngạc, còn có ai tới qua cái kia vực sâu? Hơn nữa mang đi vô số sóng siêu âm phi hành thú.

Hiện tại đáp án giống như giải khai.

Bất quá, không biết đến tột cùng là Đại Viêm đế quốc hay là Bạch Ngọc Kinh, bọn hắn đến tột cùng mang đi bao nhiêu sóng siêu âm phi hành thú? Còn có một chút, lớn siêu tại sao lại còn sót lại? Bọn hắn là từ vực sâu lối vào tiến đến, nơi đó không phải vòng xoáy năng lượng, mà là một cái to lớn môn, bọn hắn có mở ra cánh cửa này quyền hạn.

"Ba!" Cơ Tuyền công chúa đếm ngược kết thúc.

Thẩm Lãng như lại không giao ra trong tay Long chi kiếm, nàng liền muốn cưỡng ép động thủ cướp đoạt, giết người.

"Nhâm tông chủ, không nên nhìn hí, cũng không cần nếm thử lại ngư ông đắc lợi." Thẩm Lãng bỗng nhiên cao giọng nói: "Nơi này chính là tới gần nam bộ hải vực thượng cổ di tích, giường nằm bên cạnh há lại cho người khác ngủ say? Cơ Tuyền mang theo trên trăm cái tông sư cấp cao thủ xâm nhập lãnh địa của ngươi, chẳng lẽ liền thờ ơ sao?"

Cả cổ quảng trường một mảnh tĩnh lặng.

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, chẳng lẽ ngài liền mặc cho Viêm kinh người cưỡi tại ngươi trên cổ đi ị? Ta xem như ngoại nhân đều nhìn không được a."

Nãi nãi, liền nửa canh giờ trước đó ngươi cùng Nhâm tông chủ trả lại ngươi chết ta sống đâu, bây giờ liền đang nơi đó liều mạng châm ngòi ly gián.

Một giây sau.

Mười mấy cái, mấy trăm thân ảnh thoáng hiện, xuất hiện tại thượng cổ quảng trường di tích bên trong.

Hắn là chân chính lần thứ nhất thấy ở đây, trước đó cách hai cái vòng xoáy năng lượng đâu, căn bản là vào không được.

Quả nhiên là Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ, hắn ròng rã mang theo mấy trăm đặc chủng võ sĩ tiến đến.

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ quả nhiên lợi hại a, muốn từ trong tay ngươi đào thoát, quả nhiên là lên trời chi nạn a."

Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng các hạ không cần khách khí, ta cũng kém một chút liền nhường ngươi chạy. Ngươi hủy đi ta mảng lớn thượng cổ di tích, thống khoái sao?"

"Không được, ta không có chút nào thống khoái, thật." Thẩm Lãng bi thương nói: "Đây là chúng ta cả nhân loại cộng đồng côi bảo, đại biểu cho cả nhân loại văn minh thời thượng cổ. Ngài nhất định phải tin tưởng ta, nổ rớt bọn chúng thời điểm lòng ta đang rỉ máu, mặc dù chúng ta tại một số phương diện lập trường có chút không giống, nhưng bảo hộ thượng cổ di tích ân cần chi tâm là từng loại."

Toàn trường lại một lần nữa như chết tĩnh lặng.

Cùng Thẩm Lãng dạng này không muốn mặt người nói chuyện phiếm, rất dễ dàng đem trời trò chuyện chết, người này thực sự là quá không muốn mặt.

Đã qua một tháng, ngươi hủy đi bao nhiêu thượng cổ di tích? Bây giờ lại luôn mồm bảo hộ văn minh thời thượng cổ, bảo hộ thượng cổ di tích?

Ta nhổ vào!

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, chúng ta đều thuộc về phương nam thế lực, Đại Viêm đế quốc thuộc về phương bắc thế lực, mà bây giờ Cơ Tuyền công chúa vậy mà đến chúng ta phương nam làm mưa làm gió, ngươi xem đi qua, ta đều nhìn không được a. Chúng ta song phương liên thủ đem nàng diệt như thế nào?"

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ lẳng lặng nhìn qua Thẩm Lãng, không nói một lời.

Làm sao? Ta tốt như vậy đề nghị cũng không chiếm được hưởng ứng sao?

Thẩm Lãng lập tức nhìn về phía Cơ Tuyền nói: "Tuyền Nhi tỷ tỷ, ngươi là ta vị hôn thê, cái này Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ cùng ta thù sâu như biển. Người này hèn hạ vô cùng, cô cô của ngươi, cũng chính là Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa ngươi biết không? Gả cho Nhâm tông chủ về sau, lại bị tên súc sinh này biến thành cái xác không hồn, cao quý như vậy thân phận, người xinh đẹp như vậy, hắn vậy mà phá hủy nàng thần trí. Dạng này cực kỳ bi thảm, diệt tuyệt nhân tính sự tình, ngươi xem đi qua, ta đều nhìn không được a, nàng không chỉ là ngươi cô cô, vẫn là cô cô ta, chúng ta song phương liên thủ, đem Nhâm tông chủ tên súc sinh này diệt như thế nào?"

Tất cả mọi người lại một lần nữa nhìn về phía Thẩm Lãng?

Ngươi, ngươi làm mọi người không tồn tại sao? Ngươi triều này ba mộ bốn sắc mặt học với ai a?

Cơ Tuyền ngoảnh mặt làm ngơ.

Ta tốt như vậy đề nghị, ngươi vậy mà cũng không hưởng ứng?

Thẩm Lãng lại nhìn phía Cơ Tuyền mang tới trên trăm tên tông sư cường giả, mỗi một cái đều áo trắng bạch bào, như tuyết.

"Chư vị ca ca tỷ tỷ, thúc thúc a di, các ngươi là Bạch Ngọc Kinh cao thủ sao?" Thẩm Lãng nói: "Ta là Bạch Ngọc Kinh chi chủ ngoại tôn a, mọi người chúng ta người một nhà. Các ngươi tuyệt đối đừng bởi vì Cơ Tuyền công chúa tại Bạch Ngọc Kinh ngốc bốn năm liền giúp nàng làm việc a, Đại Viêm đế quốc việc ác bất tận, các ngươi tuyệt đối không nên nối giáo cho giặc a? Ông ngoại của ta hắn được không? Ta quá muốn lão nhân gia ông ta, thân thể của hắn còn cứng rắn sao? Mỗi ngày ăn cơm nhiều không? Mỗi lần nhớ tới lão nhân gia ông ta, ta liền đêm không thể say giấc."

Rốt cục, Cơ Tuyền công chúa thủ hạ cao thủ nhịn không được, nói: "Chúng ta là Đại Viêm đế quốc."

Ách? Không phải Bạch Ngọc Kinh a, vậy quá xấu hổ.

Sau đó song phương vài trăm người, cứ như vậy lẳng lặng mà nhìn xem Thẩm Lãng biểu diễn.

Ngươi hết biện pháp a? Nhảy, chúng ta nhìn ngươi còn thế nào nhảy?

Thẩm Lãng nhìn về phía Cừu Yêu Nhi, nói: "Yêu Nhi tỷ tỷ, chúng ta. . . Chúng ta nên làm sao xử lý a?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Không biết."

Thẩm Lãng nhìn về phía Cơ Tuyền công chúa nói: "Tuyền Nhi tỷ tỷ, nếu như ta đem cái này Long chi kiếm giao cho ngươi, ngươi có thể bảo hộ ta rời đi sao?"

"Không thể." Cơ Tuyền công chúa nói.

"Vì sao a?" Thẩm Lãng nói: "Ngươi Đại Viêm đế quốc hẳn là bảo hộ ta, nhường ta cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn đấu cái lưỡng bại câu thương, đồng quy vu tận, các ngươi tốt tọa sơn quan hổ đấu a."

"Không có vì cái gì." Cơ Tuyền công chúa nói: "Nếu như ngươi liền trước mắt cục diện này cũng chạy không thoát, vậy ngươi còn có cái gì tư cách cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn lưỡng bại câu thương đâu?"

Thẩm Lãng giơ cao bảo kiếm trong tay nói: "Ngươi trước hết để cho mở, không cho ta đưa nó hủy đi a, ta thật đưa nó hủy đi a."

Một màn này phảng phất có chút nhìn quen mắt a? Lúc ấy Kính Tử cũng là danh xưng muốn hủy đi trứng rồng.

"Ngươi hủy đi, tùy tiện." Cơ Tuyền nói.

Thẩm Lãng giơ tay lên bên trong hoàng kim bảo kiếm đối thạch quan cuồng nện, cuồng đạp.

Kết quả chi này kiếm lông tóc không tổn hao gì, bình yên vô sự.

Thẩm Lãng đưa cho Cừu Yêu Nhi nói: "Ngươi, ngươi bẻ gãy nó."

Cừu Yêu Nhi một cái tiếp nhận.

"Ném, ném cho Nhâm tông chủ!" Thẩm Lãng hét lớn.

Cừu Yêu Nhi cầm trong tay chi này hoàng kim chi kiếm bỗng nhiên quăng ra, dùng hết tất cả lực lượng.

"Sưu. . ."

Nháy mắt, chi này hoàng kim chi kiếm tại không trung xẹt qua một đạo óng ánh quỹ tích, lấy mỗi giây 200~300m tốc độ, hướng phía Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ phương hướng ném đi qua.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Cơ Tuyền công chúa khoảng cách quá xa, nàng dưới trướng mấy chục tên cao thủ nhao nhao vọt lên, muốn tại không trung ngăn lại.

Nhưng. . . Đã tới không kịp.

Cừu Yêu Nhi võ công quá cao, nàng ném tốc độ quá nhanh, độ cao quá cao, trực tiếp vượt qua thượng cổ áo giáp bắn ra tối cao phạm vi.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ không khỏi kinh ngạc, hắn muốn là Thẩm Lãng, mà không phải chi này cái gọi là Long chi kiếm.

Nhưng là. . . Cơ Tuyền vậy mà mang theo hơn trăm người đến chặn đường chi này kiếm, có thể thấy được cực độ trân quý, có vô thượng chí bảo, làm sao có thể bỏ lỡ?

Lập tức hắn cùng dưới trướng mấy chục tên cao thủ bỗng nhiên vọt lên, đi không trung tiếp chi này kiếm.

Cùng lúc đó, Cơ Tuyền công chúa cùng trên trăm tên cao thủ như chớp giật hướng phía Nhâm tông chủ một phương tiến lên.

Tiếp lấy cơ hội ngàn năm một thuở này, Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi như chớp giật tiến vào cái này thượng cổ vương giả thạch quan bên trong.

"Ầm ầm. . ." Một giây sau, cái này thạch quan tấm che trực tiếp khép lại lên.

...

Cái này thạch quan nội bộ rất lớn, dung nạp Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi dư xài, thậm chí tăng thêm một cái thượng cổ vương giả thi thể vẫn là dư xài.

Cuối cùng vẫn Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ bắt lấy chi này kiếm.

Cơ Tuyền công chúa hơn trăm người nháy mắt dừng lại, nàng hướng phía Nhâm tông chủ đưa tay nói: "Xin mời cho ta, tạ ơn."

Nàng không có phát ra cái gì uy hiếp, nhưng không có uy hiếp chính là uy hiếp lớn nhất.

Phải biết Viêm kinh thế nhưng là vừa mới biểu diễn quá siêu viễn trình chiến lược đả kích.

Nhâm tông chủ trầm mặc một lát, nói: "Cơ Tuyền công chúa, chi này bảo kiếm có lẽ vô cùng vô cùng trân quý, nhưng. . . Ta muốn là Thẩm Lãng, ngươi không thể ngăn cản ta."

"Được." Cơ Tuyền công chúa nói: "Chỉ cần ngươi đem bảo kiếm cho ta."

Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng đã trốn vào cái này trong thạch quan, ngươi mở không ra, chúng ta cũng mở không ra."

Hắn biết rõ Cơ Tuyền khẳng định là mở không ra, nếu không vì sao muốn ở đây mai phục?

Cơ Tuyền công chúa nói: "Không sai, ta là mở không ra, nhưng là ngài trong tay chi này kiếm có thể mở ra?"

Nhâm tông chủ nói: "Trực tiếp bổ ra?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Đúng, trực tiếp bổ ra."

Cái này thạch quan nhìn qua phảng phất là nham thạch, nhưng mà cũng không phải là, mà là thượng cổ đặc thù tài liệu, hoàn toàn không gì không phá.

Cơ Tuyền dùng hết các loại biện pháp đều không thể mở ra, thậm chí là dùng bạo lực nhất thủ đoạn cũng vô dụng.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ do dự một hồi lâu sau.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Nhâm tông chủ, tham lam là cần thiết, nhưng càng trọng yếu hơn chính là biết mình muốn cái gì."

Nhâm tông chủ nói: "Vậy ngươi muốn cái gì? Viêm kinh lại muốn cái gì? Vì sao các ngươi hiện tại không có một chút muốn giết Thẩm Lãng ý?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Chúng ta không giết Thẩm Lãng, tự nhiên có chúng ta nguyên nhân."

Nhâm tông chủ nói: "Không chỉ là muốn muốn tọa sơn quan hổ đấu a?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Đương nhiên không chỉ, còn có càng trọng yếu hơn nguyên nhân."

Về phần nguyên nhân gì, Cơ Tuyền khẳng định là sẽ không nói.

Nhâm tông chủ nói: "Vậy chúng ta làm một cái giao dịch như thế nào?"

Cơ Tuyền nói: "Dùng Thẩm Lãng đổi chi này kiếm đúng không? Đương nhiên có thể!"

Nhâm tông chủ nói: "Cái kia mời các ngươi rời đi thạch quan phụ cận, ta bổ ra cái này thạch quan, đem Thẩm Lãng bắt vào tay, sau đó đem chi này bảo kiếm cho ngươi."

"Có thể." Cơ Tuyền nói: "Rút lui trăm bước."

Theo nàng ra lệnh một tiếng, dưới trướng trên trăm tên cao thủ toàn bộ triệt thoái phía sau một trăm bước.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ tiến lên, nắm chặt trong tay chi này kiếm, nhìn qua thật phi thường phổ thông a, cũng chỉ là hoàng kim kiếm mà thôi, thoáng lộng lẫy một chút, nhưng tại bọn hắn mắt bên trong hoa lệ là vô dụng nhất sắc thái.

"Chiến đao." Nhâm tông chủ nói.

Bên cạnh đặc chủng võ sĩ đưa qua một chi thượng cổ Ngạc Mộng thạch chiến đao, vũ khí này không gì không phá, phách trảm nháy mắt có thể phóng thích hơn vạn độ cao ấm, cắt áo giáp như là bùn nhão.

"Ầm!" Nhâm tông chủ vung vẩy thượng cổ chiến đao, bỗng nhiên phách trảm xuống dưới.

"Ba. . ." Nổ vang, như là một đạo lam sắc thiểm điện nhắm đánh tại thạch quan mặt ngoài, trong tay hắn thượng cổ chiến đao trực tiếp vỡ nát đứt gãy.

Mà cái này thạch quan tài mặt ngoài vẻn vẹn chỉ có một đạo vết cháy mà thôi, bình yên vô sự, quả nhiên ngưu bức.

Tiếp lấy Nhâm tông chủ ném đi trong tay nửa chi thượng cổ chiến đao, nắm chặt trong tay hoàng kim kiếm, bỗng nhiên chém xuống.

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn.

Mới vừa rồi còn không thể phá vỡ thạch quan tấm che, trực tiếp bị đánh thành hai nửa, hoàn toàn không cần tốn nhiều sức.

Không dám tin a, trên thế giới này lại còn có như thế cường hãn bảo kiếm, mà nhìn qua vậy mà giống như là phổ thông hoàng kim rèn đúc.

May mắn Nhâm tông chủ kịp thời thu tay lại, nếu không chỉ sợ muốn một bổ đến cùng, toàn bộ thượng cổ thạch quan tính cả người ở bên trong toàn bộ chém thành hai đoạn.

Nhâm tông chủ ánh mắt rơi vào chi này hoàng kim trên thân kiếm mấy giây, thật sự là thượng cổ chí bảo a? Chẳng lẽ cứ như vậy giao cho Cơ Tuyền?

Cơ Tuyền công chúa tại bên cạnh lạnh nhạt nói: "Nhâm tông chủ, ngươi đáp ứng rồi sự tình hẳn là sẽ không đổi ý đi."

Nhâm tông chủ nói: "Đương nhiên sẽ không."

Sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía thạch quan tấm che bên trên cái kia vết rách.

Thẩm Lãng tùy ý ngươi gian xảo như quỷ, vẫn là thoát đi không được lòng bàn tay của ta a.

"Xốc lên!" Nhâm tông chủ ra lệnh một tiếng.

Lập tức hai tên đặc chủng võ sĩ tiến lên, bỗng nhiên vừa dùng lực, trực tiếp sẽ bị chém đứt thạch quan tấm che bỗng nhiên xốc lên, sau đó mấy trăm tên cao đem cái này thạch quan đoàn đoàn bao vây.

Thẩm Lãng là một cái phế thải không đáng sợ, nhưng Cừu Yêu Nhi thế nhưng là tuyệt đỉnh cao thủ, nhất định phải phòng bị nàng đánh lén.

Nhưng mà. . .

Một giây sau, tất cả mọi người nhìn qua rỗng tuếch quan tài, kinh ngạc không thôi.

Thẩm Lãng chạy đi đâu?

Hắn cùng Cừu Yêu Nhi vừa rồi rõ ràng tiến vào cái này trong thạch quan a, vì sao hiện tại không thấy nửa cái bóng người a?

Đây, đây là gặp quỷ sao?

Liền Cơ Tuyền công chúa cũng không khỏi đến kinh ngạc đến ngây người, vừa rồi tất cả mọi người thấy rất rõ ràng, Thẩm Lãng trước mắt bao người tiến vào quan tài.

Đây là đại biến người sống ma thuật a?

Mấu chốt không chỉ Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi không thấy, liền bên trong cái kia thượng cổ vương giả thi thể cũng không thấy.

Cái này thạch quan phía dưới có mật đạo?

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ huy động trong tay hoàng kim bảo kiếm không ngừng phách trảm, rất nhanh liền đem toàn bộ thạch quan toàn bộ chém nát.

Không có nhìn thấy bất luận cái gì dưới mặt đất mật đạo a, quan tài phía dưới chính là mặt đất, kín kẽ.

Hắn tiếp tục vung vẩy trong tay hoàng kim chi kiếm liều mạng phách trảm, ròng rã đập xuống đi mười mấy mét, vẫn không có phát hiện bất luận cái gì mật đạo lối vào.

Hơn nữa mười mấy mét phía dưới mặt đất vật chất đã trở nên phi thường kỳ quái, nó không có chút nào cứng rắn, nhưng bất kỳ vũ khí vỗ xuống về sau, nó đều không có bất kỳ cái gì phản ứng, cũng không có đứt đoạn vũ khí, mà là trực tiếp bắn ra.

"Hạ lệnh địa ngục quân đoàn, đặc chủng quân đoàn từ Kim Cương phong di tích ra ngoài, tìm kiếm mỗi một tấc mặt biển."

"Phải!"

Sau đó Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ, còn có Cơ Tuyền công chúa các loại vài trăm người cũng bắt đầu tìm kiếm.

Ròng rã nửa giờ, hoàn toàn không thu được gì.

Cái này quan tài phía dưới chính là kiên cố vô cùng mặt đất, không có bất kỳ cái gì cơ quan, không có bất kỳ cái gì mật đạo, không có bất kỳ cái gì lối vào.

Cái kia. . . Cái kia Thẩm Lãng đi nơi nào?

Gặp quỷ sao? Hắn là phi thiên, vẫn là độn địa?

"Không cần tìm." Cơ Tuyền công chúa nói: "Thẩm Lãng đã chạy, ta hoàn toàn không cảm giác được khí tức của hắn."

Chạy?

Lại chạy?

Phù Đồ Sơn vài trăm người cơ hồ sắp điên.

Cái này Thẩm Lãng thật có thể chạy a, ngay trước vài trăm người mặt đều có thể bỏ trốn mất dạng, vô tung vô ảnh.

Cái này thậm chí cho người ta một loại cảm giác, trừ phi Thẩm Lãng cố ý nhường ngươi bắt lấy, nếu không muốn bắt hắn lại, hoàn toàn là không thể nào.

Thật như là quỷ bình thường a.

Cơ Tuyền công chúa nhìn về phía Nhâm tông chủ, ánh mắt rơi vào trong tay hắn hoàng kim chi kiếm lên.

"Nhâm tông chủ, chi này kiếm ngài trả lại cho ta sao?" Cơ Tuyền hỏi.

"Ngươi cứ nói đi?" Nhâm tông chủ nói.

Trước đó hắn đã đáp ứng, hắn bắt Thẩm Lãng, Cơ Tuyền được bảo kiếm, hiện tại Thẩm Lãng ném, chi này bảo kiếm làm sao có thể giao cho Cơ Tuyền?

Đây chính là thượng cổ chí bảo a.

Cơ Tuyền công chúa nhìn qua Nhâm tông chủ thật lâu, chậm rãi nói: "Cáo từ!"

Nàng vẫn không có phát ra cái gì nguy hiểm, trực tiếp mang theo vài trăm người rời đi.

Sau đó, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ mang theo vài trăm người thăm dò thượng cổ quảng trường di tích mỗi một nơi hẻo lánh, mỗi một cái thông đạo đều không thu được gì.

Thẩm Lãng thật phảng phất là phi thiên độn địa.

"Các ngươi tiếp tục thủ vững ở đây, không được rời đi nửa bước, Thẩm Lãng một khi xuất hiện, lập tức xuất thủ." Nhâm tông chủ nói.

"Phải!" Một trăm tên đặc chủng võ sĩ nói.

Nhâm tông chủ mang theo còn lại vài trăm người rời đi, trở về nam bộ hải vực thượng cổ di tích, nơi đó chính sứt đầu mẻ trán đâu.

Thẩm Lãng chạy hòa thượng chạy không được miếu, hắn cuối cùng là phải về Nộ Triều thành.

Sau đó, Doanh Vô Minh đại quân sẽ thẳng đến Việt Quốc vương đô, đem Việt Quốc triều đình, Ninh thị Vương tộc chém tận giết tuyệt, xem như Đại Càn đế chủ, Thẩm Lãng chẳng lẽ không xuất hiện? Trơ mắt nhìn xem Việt Quốc vương thành hủy diệt?

Tuyệt đối không có khả năng!

Hắn nếu là như vậy ý chí sắt đá, cũng sẽ không bốc lên nguy hiểm tính mạng tới cứu Căng Quân.

Mặc dù không có bắt đến Thẩm Lãng, nhưng lại đạt được một chi hoàng kim chi kiếm, thượng cổ vương giả chi kiếm.

Cơ Tuyền cùng Thẩm Lãng đều ngàn dặm xa xôi vì nó mà đến, đây tuyệt đối là thượng cổ chí bảo.

. . .

Như vậy Thẩm Lãng đi nơi nào? Thật phi thiên độn địa sao?

Không sai biệt lắm!

Tiến vào thượng cổ vương giả thạch quan bên trong về sau, Thẩm Lãng vốn là dự định trực tiếp dẫn bạo nơi này thượng cổ năng lượng hạch tâm, coi như nổ không chết cái này mấy trăm địch nhân, tối thiểu cũng có thể đem bọn hắn kinh sợ thối lui.

Bởi vì thượng cổ quảng trường bên trong di tích thượng cổ di tích thế nhưng là vô cùng lớn lớn, cung ứng toàn bộ di tích năng lượng.

Hơn nữa cái này trung tâm khống chế ngay tại cái này thạch quan bên trong.

Nhưng Thẩm Lãng nằm sau khi đi vào, lại phát hiện không chỉ có dẫn bạo năng lượng hạch tâm tuyển hạng, còn có một cái Ngạc Mộng thạch chốt mở bên trên vậy mà viết ba chữ: Âm dương lộ.

Đây là cái quỷ gì?

Nghe vào liền phi thường ly kỳ a!

Hắn cơ hồ bằng vào bản năng, chụp được âm dương lộ nút bấm.

"Sưu!"

Sau đó cả người hắn phảng phất rớt xuống vực sâu vạn trượng, tốc độ hoàn toàn nhanh đến cực hạn.

Trước hạ xuống, về sau lại tiến lên xuyên qua, hướng phía không biết phương hướng nhanh chóng xuyên qua.

Thẩm Lãng mang theo thượng cổ vương giới, có thể tiếp nhận siêu cao tăng tốc độ, nhưng tốc độ này thực sự là quá nhanh.

Lần này là thật sự có một loại không gian xuyên toa, thật sự có âm dương lộ cảm giác, cái loại cảm giác này thực sự là quá quỷ dị huyền bí.

Mà lúc này đây, hắn cảm thấy trôi qua rất lâu thật lâu, lại phảng phất chỉ có một nháy mắt.

Thượng cổ vương giới vì bảo vệ hắn, trực tiếp nhường hắn lâm vào hôn mê.

...

Không biết qua bao lâu, Thẩm Lãng tỉnh táo lại, mở hai mắt ra.

Gặp quỷ, đây là nơi nào a? Chúng ta đến tột cùng rời đi bao xa a? Ta hôn mê bao lâu a?

Trọn vẹn quá một hồi lâu, Thẩm Lãng mới khôi phục thị giác, phát hiện chính mình hoàn toàn ở vào một cái hoàn cảnh lạ lẫm.

Cái này, đây cũng không phải là thượng cổ quảng trường di tích.

Lúc này Cừu Yêu Nhi ở bên cạnh đả tọa.

"Ta hôn mê bao lâu?" Thẩm Lãng hỏi.

"Ba ngày ba đêm." Cừu Yêu Nhi nói: "Thượng cổ vương giới có thể bảo hộ ngươi không bị thương tổn, nhưng lại có một cái đại giới."

Thẩm Lãng nói: "Tinh thần lực của ta."

Vì lẽ đó một khi tinh thần lực tiêu hao quá lớn, hắn trực tiếp lâm vào hôn mê.

Ngay sau đó Thẩm Lãng ngạc nhiên phát hiện, hoàn cảnh chung quanh lại có chút quen thuộc?

Đúng, vừa xa lạ lại quen thuộc.

Lạ lẫm là bởi vì chưa hề từng tới, quen thuộc là bởi vì nơi này năng lượng khí tức, còn có lối kiến trúc đều phi thường quen.

Đúng, Căng Quân tại Sa Man tộc Vạn Xà Quật cái kia thượng cổ di tích.

Nó vậy mà cùng Kim Cương phong xuống mấy cái thượng cổ di tích hoàn toàn tương thông?

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta từ thạch quan phía dưới xuyên qua về sau, ngươi mang theo ta đi bao xa?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Hơn hai ngàn dặm."

Không sai, vậy trong này chính là Căng Quân tại Vạn Xà Quật cái kia thượng cổ di tích.

Căng Quân xuôi nam về sau, nơi này bị Thiên Nhai Hải Các chiếm lĩnh, về sau Thiên Nhai Hải Các triệt để rời khỏi Việt Quốc, nơi này lại bị Phù Đồ Sơn chiếm lĩnh.

Bất quá cái này thượng cổ di tích phi thường nhỏ, có thể khai thác toàn bộ đều khai phát, cơ hồ tất cả mọi thứ đều bị lấy đi.

Nhưng là Thẩm Lãng lúc này vị trí nơi này phảng phất không có bất kỳ cái gì khai phát qua vết tích.

"Nơi này có một cái rương, hẳn là Khương Ly bệ hạ để lại cho ngươi." Cừu Yêu Nhi nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, cái này sao có thể?

Kết quả hắn tiến lên xem xét, cái rương này bên trên quả nhiên rõ ràng viết: Không phải ta truyền nhân, không thể mở ra, Khương Ly.

Hơn nữa Thẩm Lãng kinh ngạc phát hiện, cái rương này nhìn qua cùng Đại Viêm đế quốc nhường hắn mở ra cái kia thượng cổ bảo rương rất tương tự.

Đúng, rất tương tự, nhưng không hoàn toàn đồng dạng.

Trước đó Căng Quân cũng đã nói, cái này thượng cổ di tích lối vào cái kia số nguyên tố đề siêu cấp khó, hắn căn bản giải đáp không ra, nhưng là hắn tới đây thời điểm, đáp án liền viết ở nơi đó, Khương Ly bệ hạ đã thăm dò quá, đồng thời đem rất nhiều quý giá thượng cổ điển tịch phân loại, còn phân tích ra rất nhiều cuốn.

Từ đó về sau, Căng Quân liền đem mình làm Khương Ly bệ hạ đệ môn đồ.

Không nghĩ tới, nơi này lại còn lưu lại Khương Ly bệ hạ bảo rương, hơn nữa còn không phải hắn truyền nhân không thể mở ra?

Ở trong đó đồ vật khẳng định cực độ quý giá?

Sẽ là cái gì? Chẳng lẽ là chân chính trứng rồng? Lại hoặc là khoa trương hơn?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 554: : Khương Ly Chung Cực Di Sản! TậP KiCh Hoàng Cung!

Chương 553:: Khương Ly chung cực di sản! Tập kích hoàng cung!

Thẩm Lãng tỉ mỉ quan sát cái rương này, đơn thuần hình dạng bên trên cùng Đại Viêm đế quốc cho hắn cái kia là giống nhau như đúc, nhìn qua phảng phất là một cái hoàn chỉnh hình lập phương, hơn nữa không có bất kỳ cái gì khe hở, thể tích tại một mét khối chi phối, chỉ bất quá hai cái rương nhan sắc không giống.

Đương nhiên cho đến bây giờ Thẩm Lãng cũng không biết Đại Viêm đế quốc nhường hắn mở ra cái rương kia có làm được cái gì đồ.

Bất quá có một vấn đề, Khương Ly bệ hạ vì sao muốn đem rương để ở chỗ này, chẳng lẽ hắn biết rõ hậu đại sẽ đến? Loại chuyện này hoàn toàn là không thể đoán được a.

Lại hoặc là bên trong có mặt khác nhân quả quan hệ?

Như vậy trước mắt cái rương này như thế nào mở ra đâu? Hoàn toàn không có nhìn thấy bất luận cái gì điền mật mã vào địa phương a?

Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào cái này mười cái chữ bên trên: Không phải ta truyền nhân, không thể mở ra, Khương Ly.

Cái này khải chữ phía dưới miệng có một cái lõm, nếu như muốn nói duy nhất cơ quan, hẳn là ngay ở chỗ này, Thẩm Lãng đem ngón tay đặt ở cái này lõm lên.

Hẳn là vẫn là vân tay khóa? Không có khả năng tân tiến như vậy đi.

"A. . ." Bỗng nhiên ngón tay hắn đau xót, phảng phất bị nhẹ nhàng cắn một cái.

Không phải phảng phất, hắn chính là bị cắn một cái, là phi thường dài nhỏ một loại sinh vật, hẳn là giống như là một loại rắn, thượng cổ rắn?

Như thế phù hợp nơi này đặc thù, bởi vì cái này thượng cổ di tích là bị Vạn Xà Quật yểm hộ, nơi này rắn hoàn toàn ngươi vô số kể.

Cắn Thẩm Lãng hút vào huyết dịch về sau, trong rương truyền đến một trận động tĩnh, phảng phất là thượng cổ rắn tại trong rương du động, lập tức có một loại nội bộ mở khóa cảm giác.

Dựa vào, cái này không khỏi cũng quá tiên tiến đi, cơ thể sống khóa?

Dùng Thượng Cổ rắn kiểm nghiệm huyết mạch, nếu như huyết dịch ăn khớp, nó ngay tại nội bộ gạt mở từng cái khóa tâm mở ra rương. Nếu như huyết dịch không ăn khớp, cái kia. . . Cái kia bị cắn người đại khái trực tiếp liền hạ độc chết đi.

Rất nhanh cái rương này mở ra một vết nứt.

"Ta tới." Cừu Yêu Nhi nói.

Nàng sợ bên trong có cái gì cơ quan sẽ thương tổn Thẩm Lãng, đi ra phía trước mở ra cái rương này.

Kết quả bên trong rỗng tuếch.

Bảo vật đâu? Trứng rồng đâu? Làm sao cái gì cũng không có a?

Một mét khối rương lớn a, bên trong cái gì cũng không có? Cái này thích hợp sao?

Bất quá Thẩm Lãng rất nhanh liền phát hiện bên trong có một phong thư, phong thư bên trên trống rỗng, cũng không có viết cái gì con ta thân khải loại hình.

Thẩm Lãng mở ra phong thư, xuất ra bên trong tin, bên trong hiện ra Khương Ly chữ viết.

Hắn là nhìn qua Khương Ly tự tay viết thư, tại Tây Luân vương triều Nữ Vương thành dưới mặt đất trong lăng mộ, hắn đạt được một bản bút tích, vốn là Khương Ly lưu cho tỷ tỷ Helen công chúa.

Lúc kia Khương Ly chữ là bay lên, rồng bay phượng múa, mỗi một chữ đều tràn ngập trương dương cùng kiếm khí, phảng phất muốn từ trên giấy bay lên.

Mà trước mắt trong thư này chữ viết cũng đã nội liễm rất nhiều, thậm chí còn mang theo một hứa mỏi mệt, cứ việc vẫn như cũ là chữ viết của hắn, nhưng phía trên này chữ đã không phải là muốn tung bay, mà là muốn chìm xuống.

Trọn vẹn một hồi lâu, Thẩm Lãng mới thu hồi mênh mông tâm tư, nhìn phía trên nội dung.

"Hài tử, ta không biết ngươi là nam hay là nữ, thậm chí không biết ngươi là có hay không sẽ tồn tại, nhưng nếu như ngươi thấy phong thư này, cái kia chứng minh ta đã thất bại, đồng thời không tại nhân thế."

Đọc được đoạn thứ nhất thời điểm, Thẩm Lãng trái tim không khỏi có chút co quắp một trận.

Tại tất cả mọi người trong ấn tượng Khương Ly đều là khí phách bay lên, đối thắng lợi tràn ngập tuyệt đối tự tin. Nhưng là từ trong thư này hoàn toàn đó có thể thấy được, hắn đối với mình bi kịch vận mệnh phảng phất có một loại nào đó đoán được.

"Nếu như ngươi không có kế thừa sự nghiệp của ta, mà là xem như người bình thường bình an vượt qua cả đời, như thế rất tốt. Nhưng nếu ngươi thấy phong thư này, vậy liền mang ý nghĩa ngươi đã đi đến con đường của ta."

"Vi phụ rất muốn tổng kết nói cho ngươi, như thế nào mới có thể đi hướng thành công, như thế nào mới có thể tránh thất bại? Nhưng càng nghĩ, vậy mà không viết ra được nửa câu. Người nếu kinh doanh là chuyện nhỏ nghiệp, thường thường được không biết làm sao thành? Bại không biết làm sao bại?"

Khương Ly đoạn văn này thật sự là nói ra ngàn vạn chân tướng, trên thế giới này thường thường đều là dạng này, việc nhỏ nghiệp thành công thường thường là bởi vì một trận gió. Gió đến, lợn đều có thể cất cánh. Gió đi, chơi diều đều muốn hạ xuống.

"Mà chúng ta tiến hành là đại sự nghiệp, trên thế giới này lớn nhất sự nghiệp, vi phụ nếu như mất bại, vậy chỉ có thể chứng minh một việc, thiên mệnh chưa tới!"

"Vi phụ bố cục phần lớn tại mấy chục năm sau mới có thể mở hoa kết quả, nhưng mà địch nhân của ta chưa hẳn sẽ cho ta mấy chục năm."

Riêng này câu nói Thẩm Lãng liền rất muốn nhổ nước bọt, mấy chục năm trước Khương Ly bố cục bao nhiêu chiến lược? Bao nhiêu thứ? Kết quả toàn bộ tiện nghi Đại Viêm đế quốc, tiện nghi mặt khác siêu thoát thế lực.

"Những này bố cục, có lẽ chưa hẳn đều có thể rơi vào trong tay của ngươi, nhưng vi phụ lại lưu lại cho ngươi lớn nhất di sản, khoản này di sản vượt qua ta hết thảy tất cả, thậm chí vượt qua toàn bộ Đại Càn đế quốc."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, ngưu bức như vậy di sản? Cái kia đến tột cùng là cái gì?

Trên thế giới này còn có so toàn bộ Đại Càn đế quốc càng quý giá đồ vật?

Đương nhiên là có!

Đối với Thẩm Lãng mà nói, một quốc gia cũng không có giá trị quá lớn. Sứ mạng của hắn là thiên hạ không thù, là đánh bại Đại Viêm đế quốc, chỉ cần có thể trợ giúp hắn hoàn thành cái mục tiêu này, đó chính là quý báu nhất đồ vật.

"Vi phụ có một hình bóng, tên gọi quỷ buổi trưa, hắn cơ hồ tại mọi thời khắc đều giấu ở chỗ tối, từ ta vừa sinh ra tới liền bảo hộ ta, cơ hồ như hình với bóng."

Quỷ buổi trưa?

Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều không có nghe nói người này, trình độ nào đó Tuyết Ẩn cũng coi là Khương Ly dòng chính, nhưng Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều không có nghe nàng đề cập qua quỷ buổi trưa người này.

"Cái kia quý báu nhất di sản, vi phụ nhường quỷ buổi trưa mang theo rời đi phương đông thế giới, tiến về phương tây. Cái này đồ vật là đánh bại Đại Viêm đế quốc mấu chốt, chờ ngươi lớn lên thời điểm, thứ này hẳn là cũng lớn lên, cũng trở thành một cái cấp chiến lược vũ khí."

Thứ này cũng sẽ lớn lên? Mà lại là cấp chiến lược vũ khí?

Này sẽ là cái gì?

Thẩm Lãng cơ hồ phản ứng đầu tiên chính là Long, bởi vì trứng rồng để lại cho hắn quá lớn chấp niệm.

Hỏa long sao chổi va chạm mặt đất, lưu lại cái kia chật hẹp hố sâu, còn có cái kia phiến lân phiến vết lõm, thật rất như là trứng rồng a.

Thẩm Lãng lớn mật ảo tưởng, nếu như Khương Ly năm đó thật đạt được trứng rồng, hơn nữa đã ấp đi ra, vậy hắn đại khái sẽ có cảm giác gì? Lúc không ta đợi!

Cho dù là Long, vừa mới ấp đi ra cũng không có bao nhiêu sức chiến đấu, ít nhất phải đi qua mấy chục năm trưởng thành.

Nhưng là địch nhân chưa hẳn sẽ cho Khương Ly thời gian dài như vậy, hắn cùng Đại Viêm đế quốc đại quyết chiến chẳng mấy chốc sẽ bộc phát, vì lẽ đó Khương Ly có một loại thật sâu cảm thán, thiên mệnh chưa tới.

Nhưng Khương Ly bệ hạ quý báu nhất di sản thật là một con rồng, cái kia. . . Thật sự là nghịch thiên, cũng đúng là đánh bại Đại Viêm đế quốc chân chính chiến lược vũ khí.

"Quỷ buổi trưa tại phương tây thế giới hỏa Viêm Thành, con ta có thể tiến về tìm hắn, đạt được vi phụ di sản."

"Nhớ lấy, khi lấy được vi phụ di sản trước đó, tuyệt đối không phải cùng Đại Viêm đế quốc quyết chiến, nhớ lấy, nhớ lấy."

Hỏa Viêm Thành?

Thẩm Lãng tại phương tây thế giới ngốc thật lâu thời gian a, cho tới bây giờ đều chưa từng nghe qua hỏa Viêm Thành a?

"Cuối cùng, vi phụ nếu như đã chết, tuyệt đối không được truy cứu nguyên nhân cái chết, cũng không cần nghĩ đến báo thù cho ta, càng đừng đi tìm cái gọi là giết cha hung thủ, nhớ lấy, nhớ lấy!"

"Vi phụ cuối cùng nhịn không được, tại trong đầu ảo tưởng ngươi bộ dáng." Đây chính là tin sau cùng một câu.

Cái này không chỉ là một phong thư, hẳn là cũng tính là Khương Ly di thư. Hắn nguyên bản không nghĩ bộc lộ bất luận cái gì tình cảm, nhưng cuối cùng vẫn không có thể chịu ở, Thẩm Lãng nhìn qua sau cùng câu nói này ngẩn người thật lâu.

Xem hết phong thư này Thẩm Lãng chỉ cảm thấy một loại cảm xúc, bi quan, tuyệt vọng, nhưng lại dựng dục một chút xíu hi vọng.

Khương Ly phảng phất trước thời hạn cảm giác được chính mình thất bại, thậm chí tử vong, hơn nữa hắn hoàn toàn không thể khẳng định hắn nhi tử có thể hay không hàng thế, có thể hay không sống sót.

Cái này phong trong di thư, hắn liều mạng áp chế tất cả tình cảm, cũng không phải là tính cách của hắn, mà là hắn không hi vọng nhường Thẩm Lãng nhìn thấy bất kỳ đầu mối nào, tiến tới phỏng đoán một ít bí mật, ví dụ như Khương Ly bệ hạ như thế nào chết bất đắc kỳ tử bí mật.

Còn có một chút, phong thư này bên trong hắn chưa hề nói phương tây thế giới hỏa Viêm Thành ở nơi nào, cũng chưa hề nói phải làm thế nào tìm cái này quỷ buổi trưa, thậm chí liền hắn quý báu nhất di sản đến tột cùng là cũng không nói gì rõ ràng, cái này chứng minh cái gì?

Chứng minh hắn không dám hứa chắc phong thư này nhất định sẽ rơi vào Thẩm Lãng trong tay, vì lẽ đó hắn căn bản không dám đem lời nói đến quá rõ ràng.

Có thể thấy được hắn ngay lúc đó tình cảnh liền đã phi thường không ổn, thế nhưng là tại thiên hạ trong mắt người, Khương Ly bệ hạ là đánh đâu thắng đó, nếu như không phải bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử, hắn đều đã đại hoạch toàn thắng, đều đã đánh bại đồng thời tiêu diệt Đại Viêm đế quốc.

Đến tột cùng là nguyên nhân gì? Nhường hắn bi quan như vậy?

Thẩm Lãng lại đem phong thư này nhìn một lần lại một lần, đối tia sáng chiếu xạ, nhìn có hay không ám văn, có hay không mặt khác ẩn tàng nội dung manh mối, kết quả hoàn toàn không có, đây đã là mật tín toàn bộ.

Thẩm Lãng một lần một lần quét hình, ba trăm sáu mươi độ quét hình, đồng thời đưa nó ghi lại ở trí não bên trong.

Ước chừng mấy phút về sau, phong thư này đột nhiên từ đốt, hoàn toàn ngăn cản không.

Cơ hồ nháy mắt, cả phong mật tín liền triệt để hóa thành tro tàn.

Thẩm Lãng ngẩn người thật lâu, không có lên tiếng.

Bỗng nhiên Cừu Yêu Nhi nói: "Khương Ly bệ hạ như thế suy đoán ngươi sẽ đến nơi này?"

Thẩm Lãng lắc đầu, có chút chi tiết hắn không muốn đi chạm đến, không nguyện ý đi nghĩ sâu, bởi vì chân tướng như là mãnh hổ dã thú.

Nhưng là có một chút Thẩm Lãng rất muốn biết rõ, phong mật thư này tổng cộng có mấy phần? Vẻn vẹn chỉ có một phần, vẫn là có thật nhiều phần?

Có phải là Khương Ly đi qua thượng cổ di tích bí ẩn nhất chỗ sâu, đều đặt vào một cái rương, đều đặt vào cái này phong di thư, chỉ cần Thẩm Lãng đến bất kỳ một cái nào, đều có thể nhìn thấy cái này phong. . . Di thư?

Phương tây thế giới, hỏa Viêm Thành, quỷ buổi trưa.

Long? !

Thẩm Lãng bộ óc hiện ra những mấu chốt này chữ, nhưng bất kể như thế nào, hắn hiện tại cũng không có khả năng đi phương tây thế giới.

Lúc này liền Doanh Quảng phụ tử cùng Phù Đồ Sơn đều không có diệt đi, càng đừng nói Đại Viêm đế quốc.

Hơn nữa còn có phi thường mấu chốt một điểm, vì sao tại Khương Ly bệ hạ cái này phong trong di thư không có nửa chữ nâng lên Bạch Ngọc Kinh? Cái này rõ ràng không bình thường, Bạch Ngọc Kinh đối với Khương Ly đến nói là tuyệt đỉnh trọng yếu.

Thẩm Lãng nằm trên mặt đất, nhìn trần nhà ngẩn người. Nơi này hết thảy đều là viễn cổ nham thạch điêu khắc thành, nhiều loại rắn.

Vạn Xà Quật không nói, hơn nữa Kim Cương phong thượng cổ di tích tòa thần miếu kia bên trong, tế tự cũng là một người mặt thân rắn nam nhân, thực sự là phu nhân kỳ quái.

"Chi kia Long chi kiếm rơi vào Nhâm tông chủ trong tay, làm sao bây giờ?" Cừu Yêu Nhi hỏi.

Thẩm Lãng lắc đầu, nói: "Không, chi kia không phải Long chi kiếm."

"Không phải?" Cừu Yêu Nhi nói: "Nhưng nó rất thần kỳ, hơn nữa phù hợp Long chi kiếm hết thảy đặc thù."

Xác thực như thế a, Long chi tâm trang bị tại thượng cổ đế quốc ngươi cái kia Khương thị Hoàng tộc phản đồ trên thân, hơn nữa phía trên viết rõ ràng: Khương thị Hoàng tộc.

Nhưng là trên Kim Cương phong cổ di tích tòa thần miếu kia, còn có thượng cổ quảng trường tòa nào trong thạch quan, cái kia hai cái vương giả trên người phục sức, còn có đỉnh đầu vương miện hết thảy đều chứng minh, bọn hắn chỉ là vương, mà không phải Hoàng đế.

Cái này chứng minh cái gì? Bọn hắn vứt bỏ hoàng vị?

Bởi vì cái kia lớn nhất phản đồ, vì lẽ đó thượng cổ Khương thị mất đi đế vị?

Nhưng không hề nghi ngờ ba người này, đều là thượng cổ Khương thị, cái kia phản đồ là niên đại sớm nhất, kế tiếp là trong thạch quan cái kia thượng cổ vương giả, cuối cùng là trong thần miếu quỳ trên mặt đất cái kia thượng cổ vương giả.

Thẩm Lãng lớn mật suy đoán, ba người này theo thứ tự là tổ tôn ba bối?

Trọn bộ thượng cổ trang bị phân biệt tại ba người trên thân, Long chi tâm trang bị tại Khương thị phản nghịch trên thân, thượng cổ vương giới tại thượng cổ Khương thị mạt đại vương giả trong tay.

Như vậy Long chi kiếm nên tại trong thạch quan người vương giả kia trên thân, mà hắn hạ táng thời điểm, hai tay nắm chính là chi kia bảo kiếm.

Vì lẽ đó không quản từ cái kia phương diện kia suy đoán, chi kia bảo kiếm đều hẳn là Long chi kiếm, cái này phi thường hợp lý, nhưng Thẩm Lãng vậy mà nói không phải.

"Long chi kiếm chỉ là phán đoán của ta." Thẩm Lãng nói: "Ta có thể cảm giác được bộ này trang bị có ba kiện, nhất định còn có một kiện vũ khí, nhưng nó đến tột cùng là kiếm, vẫn là đao, lại hoặc là những vật khác, cái này hoàn toàn là không biết, chỉ có nắm trong tay ta mới có thể xác định nó có phải hay không, nhưng chi kia hoàng kim kiếm tuyệt đối không phải, ta vừa mới lên tay liền biết, nó cứ việc phi thường quý giá, nhưng không phải Long chi kiếm."

Lúc này Thẩm Lãng thật sự là thật sâu cảm giác được cái từ kia, lúc không ta đợi.

Hắn thật muốn đầy đủ thời gian phát triển, chính là câu nói kia, hèn mọn phát dục, không cần lãng.

Nhưng là địch nhân căn bản sẽ không cho ngươi thời gian này, lần này Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn ăn thiệt thòi lớn như thế, chẳng những không có bắt đến Thẩm Lãng, còn nhường Căng Quân mấy vạn người bỏ trốn mất dạng, thậm chí nam bộ hải vực thượng cổ di tích đổ sụp một mảng lớn, tử thương vô số, bọn hắn sẽ làm thế nào?

Đương nhiên là trả thù, tàn nhẫn nhất trả thù.

Doanh Vô Minh quân đội lúc này ngay tại Sở quốc bắc bộ đường biên giới ngươi đây, xuôi nam có thể trực tiếp giết vào Sở quốc, diệt đi Sở vương đô.

Nhưng là Ngô Sở Việt Tam quốc bên trong, Việt Quốc cùng Thẩm Lãng quan hệ mật thiết nhất, nếu như muốn trả thù, tiêu diệt Việt Quốc vương đô mới có thể cho Thẩm Lãng mang đến thê thảm nhất đả kích.

"Đi thôi, mau chóng rời đi nơi này." Thẩm Lãng nói: "Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Doanh Vô Minh đại quân đã xuôi nam, muốn đối chúng ta tiến hành điên cuồng nhất trả thù."

Đây là Vạn Xà Quật thượng cổ di tích bên trong sâu nhất một gian thạch thất, nó hẳn là mộ huyệt.

Bởi vì Thẩm Lãng nhìn thấy một bộ thạch quan, nhưng là bên trong lại rỗng tuếch.

Nếu như không có đoán sai, đây cũng là thượng cổ Khương thị Hoàng tộc một cái đế vương lăng mộ, vì sao bên trong không có thi thể đâu?

Bất quá cứ như vậy, Khương Ly đem di thư để ở chỗ này cũng không phải ngẫu nhiên, bởi vì Thẩm Lãng cũng là Khương thị hậu nhân, như vậy tìm tới tiên tổ lăng mộ phảng phất cũng bình thường?

Cái này thạch quan rỗng tuếch, nhưng lại còn có một cỗ thi thể, chính là thượng cổ quảng trường di tích trong thạch quan cỗ kia thượng cổ vương giả thi thể, Thẩm Lãng mở ra âm dương lộ Ngạc Mộng thạch nút bấm thời điểm, cỗ thi thể này cũng đi theo xuyên qua đến, tiếp lấy Cừu Yêu Nhi cũng mang theo hắn dọc theo thượng cổ đặc thù thông đạo đi hơn hai ngàn dặm, đi tới nơi này.

Hơn nữa cỗ thi thể này cho tới bây giờ đều sinh động như thật, không có bất kỳ cái gì hủ hóa dấu hiệu.

"Đem hắn đặt ở cái rương lớn này bên trong đi." Thẩm Lãng nói.

Cừu Yêu Nhi đem thượng cổ Khương thị Vương tộc thi thể bỏ vào trong rương.

Sau đó, Thẩm Lãng nghiên cứu cái mộ huyệt này, tính toán như thế nào mở ra cũng rời đi.

... . . .

Cái mộ huyệt này diện tích không lớn, chỉ có hơn một trăm mét vuông mà thôi, vách tường cùng mặt đất đâu đâu cũng có phù điêu, mặt người thân rắn nam tính phù điêu, đây cũng là thượng cổ Khương thị đế quốc sùng bái đồ đằng.

Nhưng là hoàn toàn không có bất kỳ cái gì cơ quan, không có bất kỳ cái gì cửa ra vào a.

Thật sự là kỳ quái.

Không có bất kỳ cái gì Ngạc Mộng thạch nút bấm, cũng không có bất kỳ cái gì dấu bàn tay, cái gì cũng không có.

Cái này khiến hắn như thế nào mở ra? Như thế nào rời đi nơi này a?

Sau đó Thẩm Lãng lại nghiên cứu cực kỳ lâu, thậm chí tìm lượt mỗi một cái trên phù điêu vết lõm cùng con mắt, hoàn toàn vô dụng.

Chẳng lẽ bị vây ở chỗ này? Đây không có khả năng a, Khương Ly bệ hạ liền đã từng ra vào qua nơi này a.

Mà vừa lúc này, một đầu tuyết trắng rắn bơi tới.

Rất quen thuộc a.

Nó trực tiếp bơi tới Thẩm Lãng trước mặt, ngóc đầu lên cùng hắn đối mặt.

Vẫn như cũ là Vạn Xà Quật đầu kia Xà Vương, nó thậm chí tràn ngập huyền huyễn sắc thái, trên đầu mọc ra mào, khắp cả người tuyết trắng, trong bóng đêm thậm chí tản ra hào quang, còn có năng lượng cường đại khí tức.

Thẩm Lãng nhớ tinh tường, ngươi lúc đó đầu này Xà Vương nhìn thấy Thẩm Lãng về sau trực tiếp liền rời đi, sau đó mấy chục vạn đầu rắn cũng như như thủy triều rời đi, một bộ kính nhi viễn chi thái độ.

Vậy bây giờ đâu?

"Đã lâu không gặp a." Thẩm Lãng nói, sau đó vươn tay ra vuốt ve cổ của nó.

Xà Vương rất ngạo mạn, như chớp giật tránh né, nhưng sau một lát lại ngừng, tùy ý Thẩm Lãng chạm đến cổ của nó.

Thẩm Lãng cảm giác được, ánh mắt của nó rơi vào trên ngón tay của hắn, con kia thượng cổ vương giới lên.

"Những năm này ngươi còn tốt chứ? Con dân của ngươi còn tốt chứ?" Thẩm Lãng hỏi.

Bởi vì cái này thượng cổ di tích đã từng bị Thiên Nhai Hải Các chiếm lĩnh, về sau lại lọt vào Phù Đồ Sơn cướp sạch, vì lẽ đó cái này mấy chục hơn trăm vạn con rắn độc không biết có hay không bị thương tổn?

Xà Vương không có trả lời hắn, bị Thẩm Lãng thoáng đụng vào về sau, nó liền như là như chớp giật du tẩu, chui vào một cái hố lỗ bên trong.

Cùng lúc đó, mấy trăm hơn ngàn đầu rắn xuất hiện, nhiều loại nhan sắc, bọn hắn tại trong vách tường không ngừng du tẩu.

"Răng rắc, răng rắc. . ."

"Phanh, phanh, phanh. . ."

Cái này thật giống là vô số khóa tâm bị đẩy ra thanh âm.

Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, không nghĩ tới cái này thượng cổ Khương thị mộ huyệt vậy mà không phải dùng Ngạc Mộng thạch chốt mở, mà là dùng vạn xà chìa.

Cái này mấy nghìn hơn vạn đầu rắn chính là chìa khoá bản thân, chỉ có cảm nhận được Khương thị Hoàng tộc người, bọn chúng mới có thể mở ra nơi này.

Sau một lát!

"Ầm ầm. . ."

Một trận oanh minh, trước mặt một cánh cửa chậm rãi mở ra, phía trước vậy mà là một con sông, sông ngầm dưới lòng đất.

Vạn Xà Quật thượng cổ di tích bên trong, vốn là có một đầu sông ngầm, nhưng nước sông vậy mà sẽ không chảy vào cái này thượng cổ mộ huyệt bên trong.

Đầu kia tuyết trắng Xà Vương từ lỗ thủng bên trong chui ra ngoài, ở phía trước dẫn đường, tiến vào sông ngầm dưới lòng đất bên trong.

Cừu Yêu Nhi bên trái khiêng rương lớn, tay phải kẹp lấy Thẩm Lãng, cùng sau lưng Xà Vương.

"Ầm ầm. . ." Sau lưng mộ huyệt cửa chính chậm rãi đóng kín.

Tại Xà Vương dẫn đầu dưới, Cừu Yêu Nhi mang theo Thẩm Lãng dưới đất sông ngầm bên trong đi ngược dòng nước.

Thẩm Lãng nguyên bản còn lo lắng có thể hay không gặp được Phù Đồ Sơn võ sĩ, nhưng về sau liền bỏ đi cái này lo lắng, bởi vì Xà Vương mang theo hắn ở trong tối trong sông bơi cực kỳ lâu, ròng rã hơn ba canh giờ, tốc độ nhanh như vậy, đã ròng rã bơi ra một hai trăm dặm, đã sớm rời đi cái này thượng cổ di tích phạm vi.

Rốt cục, trước mặt Xà Vương dừng lại.

Trước mặt sông ngầm dưới lòng đất đã đến cuối cùng, một cánh cửa ngăn tại nơi này.

Thẩm Lãng lại gặp được một cái kỳ quan, cánh cửa này thoạt nhìn là kín không kẽ hở, nhưng là dòng nước lại không ngừng chảy ra.

Mà cánh cửa này bên trên đồng dạng là mặt người thân rắn phù điêu, cùng Kim Cương phong thượng cổ di tích trong thần miếu pho tượng kia giống nhau như đúc.

Xà Vương chui vào cánh cửa này lỗ thủng bên trong, bắt đầu ở trong cửa du tẩu.

"Răng rắc răng rắc. . ." Lại một lần nữa kích phát môn này bên trong khóa tâm.

Sau một lát, cánh cửa này trực tiếp mở ra, bên ngoài chính là một đầu bình thường dòng sông, có thể trực tiếp trở về mặt đất.

Thẩm Lãng nhìn qua Xà Vương, hướng phía nó phất phất tay: "Gặp lại."

Xà Vương nhìn Thẩm Lãng một chút, sau đó cửa đá chậm rãi đóng kín, nó nhanh chóng hướng phía Vạn Xà Quật thượng cổ di tích bơi về đi.

Nguyên lai cái này Xà Vương là cái này thượng cổ Khương thị lăng mộ thủ hộ giả, gia tộc của nó đời đời kiếp kiếp thủ vệ cái này phiến Đế Lăng.

... . . .

Xông ra dòng sông, trở về mặt đất, nơi này là Sa Man tộc bắc bộ, cũng là lúc ấy Chúc Hồng Tuyết hỏa hoạn cuối cùng thiêu đốt chỗ.

Từ đầu này giới tuyến đi về phía nam, tất cả rừng rậm nguyên thủy đều bị thiêu hủy, đường dây này hướng bắc tất cả rừng rậm đều may mắn còn sống sót.

Cừu Yêu Nhi mang theo Thẩm Lãng chạy như điên, nàng tốc độ này quá kinh người, vượt qua bất luận cái gì tuấn mã, mỗi giờ đạt tới ba, bốn trăm dặm, hơn nữa hoàn toàn bằng vào huyết mạch lực lượng mà không phải nội lực, vì lẽ đó cơ hồ không biết mệt mỏi.

Vẻn vẹn một ngày sau đó, hai người liền rời đi Sa Man tộc lĩnh vực, tiến vào Nam Ẩu quốc. Lại hơn phân nửa ngày thời gian, hai người liền tiến vào Việt Quốc Thiên Nam hành tỉnh cảnh nội.

Lại hơn phân nửa trời, Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi đã trở lại Huyền Vũ Hầu tước trong phủ.

"Bái kiến bệ hạ. . ."

"Tham kiến bệ hạ. . ."

Mấy trăm tên võ sĩ chỉnh tề quỳ xuống.

Nơi này mặc dù là đã từng nhà, nhưng là Thẩm Lãng trở về về sau, cơ hồ cho tới bây giờ đều không có ở đây ở qua, Kim Trác phu thê, còn có Kim Mộc Thông cũng cơ hồ chưa từng có ở qua nơi này, bọn hắn đại bộ phận thời điểm đều tại Nộ Triều thành.

Bởi vì Mộc Lan không tại, vì lẽ đó cái này đã từng nhà cũng không giống là nhà, vì ngăn ngừa xúc cảnh sinh tình, vì lẽ đó không người nào nguyện ý ở nơi này.

"Bệ hạ, Hắc Thủy Đài cấp báo, Doanh Vô Minh mười mấy vạn đại quân đã nhanh nhanh xuôi nam, tiến vào Sở quốc cảnh nội, nhưng lại không có tiến đánh Sở quốc vương đô, mà là đông tiến, nếu như không ngoài dự liệu, mục tiêu của hắn hẳn là Việt Quốc vương thành."

Ngô Sở Việt, còn có Đại Càn đế quốc đều có Hắc Thủy Đài, hơn nữa tình báo cơ hồ là chung.

Thẩm Lãng vừa mới trở lại Huyền Vũ Hầu tước phủ về sau, lập tức điều động một tên đặc chủng võ sĩ cưỡi tuyết điêu tiến đến Nộ Triều thành báo tin.

Bởi vì thời gian cấp bách, Thẩm Lãng thậm chí đều không thể về Nộ Triều thành.

"Cái này phong ý chỉ là cho Căng Quân, sắc phong Sa Căng là Đại Nam quốc vương, Đại Càn đế quốc nội các Thủ tướng, chưởng quản nội chính."

"Sắc phong Tô Nan là Đại Càn đế quốc Xu Mật viện phó sứ, cùng Lan Đạo, Lan Phong huấn luyện chung lính mới."

"Đây là cho Tuyết Ẩn mật tín, nhất thiết phải tự tay giao đến trong tay nàng."

"Nhường lớn siêu dùng tốc độ nhanh nhất đi vào Huyền Vũ Hầu tước phủ."

Thẩm Lãng viết ra từng đạo ý chỉ, đồng thời chứa vào Ngạc Mộng thạch rương, đưa cho tên này đặc chủng võ sĩ.

"Phải!" Tên này Đại Càn đế quốc đặc chủng võ sĩ sau khi nhận lấy, lập tức cưỡi lên một cái tuyết điêu hướng phía Nộ Triều thành bay đi.

Vẻn vẹn mấy canh giờ sau!

Huyền Vũ Hầu tước phủ trên không bay tới hơn mười đạo bóng đen, cầm đầu chính là sóng siêu âm phi hành thú, nó trực tiếp đáp xuống, rơi vào Thẩm Lãng bên cạnh.

Sau một lát, mười mấy con tuyết điêu hạ xuống, phía trên ngồi cưỡi lấy ba mươi mấy tên ăn mặc thượng cổ trang bị đặc chủng võ sĩ.

"Các ngươi phái ra mười người, hộ tống cái này rương trở về Nộ Triều thành, giấu ở tòa thành lớn phía dưới." Thẩm Lãng hạ lệnh.

"Phải!" Mười tên tông sư cấp cường giả lại một lần nữa cất cánh, mang theo cái này rương lớn hướng phía Nộ Triều thành bay đi.

Mà Thẩm Lãng cũng không có dừng lại, hắn cùng Cừu Yêu Nhi cưỡi lên lớn siêu, trực tiếp vỗ cánh bay cao.

"Hết tốc độ tiến về phía trước, mục tiêu Thiên Việt thành!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng, đằng sau hai mươi tên tông sư cấp đặc chủng võ sĩ cưỡi tuyết điêu, cùng sau lưng Thẩm Lãng hướng phía Việt Quốc vương đô bay đi.

Thật là cấp tốc, một khắc đồng hồ cũng không thể chậm trễ.

… . . .

Trả thù, trả thù, trả thù!

Đây là Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ cộng đồng ý chí.

Lần này bọn hắn cùng Thẩm Lãng đánh cờ thua thảm hại như vậy, không chỉ có mặt mũi mất hết, hơn nữa còn tổn thất nặng nề, nhất định phải đối Thẩm Lãng còn lấy nhan sắc, muốn cho hắn cực kỳ thê thảm đau đớn đả kích.

Doanh thị phụ tử biết rõ, coi như diệt đi Thiên Việt thành, coi như giết sạch Ninh thị Vương tộc cũng không thể cho Thẩm Lãng mang đến tính thực chất tổn hại, nhưng lại có thể để cho Thẩm Lãng đau thấu tim gan, có thể cho hắn danh dự mang đến hủy diệt tính đả kích.

Thẩm Lãng cùng Ninh Chính quan hệ cỡ nào thân cận? Hắn cùng Trương Xung, Biện Tiêu bọn người cỡ nào mật thiết?

Nếu là đem Việt Quốc trên triều đình tất cả mọi người chém tận giết tuyệt, cái kia hẳn là có thể làm cho Thẩm Lãng khoan tim thống khổ, phun máu ba lần đi.

Ngươi Thẩm Lãng chỉ có một chi Long chi hối, là muốn dùng đến bảo hộ Nộ Triều thành, ngược lại muốn xem xem ngươi còn có cái gì dư lực bảo hộ Thiên Việt thành?

Về phần Thiên Việt thành phòng ngự?

Tại Doanh Vô Minh đại quân trước mặt, hoàn toàn là một chuyện cười, phải biết hắn mười mấy vạn trong đại quân, vượt qua sáu thành đều là địa ngục quân đoàn, đều là trang bị bên trên cổ trang chuẩn bị bí mật quân đoàn.

Chớ nói chi là còn có hơn một ngàn không trung đặc chủng võ sĩ, còn có vô số thượng cổ cự hình cường nỗ, thượng cổ cự hình chiến nỏ.

Việt Quốc vương thành phòng tuyến tại Doanh Vô Minh quân đoàn trước mặt, quả thực so một trang giấy còn muốn yếu ớt, hơn nữa còn là bị thủy thế đầu giấy, nhẹ nhàng đâm một cái liền nát nhừ.

Nhiều nhất không cao hơn một khắc đồng hồ, hắn liền có thể trực tiếp phá hủy Thiên Việt thành phòng tuyến.

Nhiều nhất không cao hơn một cái giờ, hắn không trung đặc chủng quân đoàn liền có thể chiếm lĩnh Việt Quốc hoàng cung, đem Việt Quốc triều đình quân thần một mẻ hốt gọn.

Thẩm Lãng, ngươi quan tâm quá nhiều người, dạng này liền chú định có quá nhiều nhược điểm.

Tất nhiên Căng Quân mấy vạn người không cách nào trở thành con tin của chúng ta, cái kia Việt Quốc vương đô quân thần cũng giống như nhau, Thiên Việt thành bách tính cũng giống như nhau, chúng ta có thể dùng bọn hắn đến bức hiếp ngươi. Ngươi quan tâm Căng Quân mấy vạn người, chẳng lẽ liền không quan tâm Ninh Chính bọn hắn sao?

Hành quân mấy ngày mấy đêm, trên đường đi đi qua Sở quốc cùng Việt Quốc rất nhiều thành trì, Doanh Vô Minh hoàn toàn bỏ mặc, vọt thẳng đến Thiên Việt thành trước đó.

Mà lúc này, Việt Quốc vương đô Thiên Việt thành đang ở trước mắt!

Trả thù, trả thù, tàn nhẫn nhất trả thù!

Doanh Vô Minh bỗng nhiên ra lệnh một tiếng: "Đại quân xuất kích, đem Việt Quốc vương thành hai mươi vạn quân coi giữ chém tận giết tuyệt."

"Không trung đặc chủng quân đoàn xuất kích, tập kích Việt Quốc hoàng cung, đem Việt Quốc quân thần một mẻ hốt gọn!"

Theo Doanh Vô Minh ra lệnh một tiếng, hắn mười mấy vạn đại quân như thủy triều hướng phía Việt Quốc vương thành phóng đi.

Hơn một ngàn tên Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc đặc chủng võ sĩ cưỡi tuyết điêu, như chớp giật hướng phía Việt Quốc hoàng cung phương hướng bay đi.

"Trong vòng một canh giờ, giải quyết triệt để chiến đấu!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 555: : Điên Cuồng Cực Hạn! Chiêu Cáo Thiên Hạ!

Chương 554:: Điên cuồng cực hạn! Chiêu cáo thiên hạ!

Việt Quốc vương đô Thiên Việt thành phòng tuyến theo một ý nghĩa nào đó, xác thực xem như vững như thành đồng.

Xu Mật viện phó sứ kiêm Thiên Việt đại đô đốc Ninh Kỳ thống soái lấy hai mươi vạn đại quân trấn thủ năm mươi dặm tường thành, đại quy mô trang bị hoàn toàn mới thiết giáp, hơn nữa còn có số lượng nhất định lính mới, vượt qua một vạn cây bộ thương.

Không chỉ có như thế, còn có vượt qua năm trăm cửa súng lựu đạn, nhiều loại đạn pháo đều có.

Dạng này một chi đại quân đối mặt Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ đương nhiên không có đánh, thậm chí đối mặt địa ngục quân đoàn cũng không được đánh, nhưng đối mặt Tân Càn vương quốc phổ thông quân đội tuyệt đối có thể đánh, hơn nữa còn có không nhỏ ưu thế.

Nhưng mà, lần này Doanh Vô Minh mang tới mười mấy vạn trong đại quân, có gần một nửa là địa ngục quân đoàn, còn có hơn một ngàn không trung quân đoàn.

Thẩm Lãng Nộ Triều thành phát triển được còn chưa đủ nhanh, văn minh khoa học kỹ thuật cùng văn minh thời thượng cổ đem kết hợp con đường là đúng, thậm chí rất nhiều tiên tiến vũ khí đều đã tồn tại ở trong phòng thí nghiệm. Ví dụ như hoàn toàn mới địa ngục hỏa bom, ví dụ như hoàn toàn mới Ngạc Mộng thạch bom vân vân vân vân.

Nhưng phi thường đáng tiếc, những vũ khí này vẫn tại trong phòng thí nghiệm, không cách nào sản xuất hàng loạt, càng không cách nào đại quy mô trang bị quân đội.

Vì lẽ đó Việt Quốc cái này hai mươi vạn đại quân, vẫn như cũ hoàn toàn ngăn cản không Doanh Vô Minh.

… . . .

Việt Quốc hoàng cung bên trong, hôm nay không tảo triều, tuyệt đại bộ phận thần tử đều trong nhà, chỉ có mười cái trọng thần cùng Ninh Chính trong thư phòng.

"Có người nói, chúng ta Ngô Sở Việt Tam quốc chính là Thẩm Lãng bệ hạ vướng víu, cái này Tam quốc triều đình căn bản không có cần phải tồn tại, lại hoặc là chúng ta ba vị quốc vương đều hẳn là đem triều đình dời đi Nộ Triều thành làm việc." Ninh Chính chậm rãi nói: "Nhưng là điểm này ta là không đồng ý, Nộ Triều thành là chúng ta lâm thời đế đô, nó đại biểu Đại Càn đế quốc đỉnh phong nhất. Nhưng chúng ta Ngô Sở Việt Tam quốc nhân lực vật lực là Đại Càn đế quốc căn bản, chúng ta nếu như đi, ai liên tục không ngừng hướng Đại Càn đế quốc vận chuyển lương thực, vật tư, nhân tài, binh lực?"

Điểm ấy cũng không giả, Nộ Triều thành vốn là mậu dịch hình thành thị, hiện tại đã hoàn toàn biến thành công nghiệp trung tâm, văn minh thời thượng cổ, văn minh khoa học kỹ thuật trung tâm nghiên cứu, nguyên bản chỉ có chỉ là sáu vạn người, hiện tại đã tăng vọt đến ba mươi vạn người.

Cái này ngắn ngủi hơn một năm thời gian bên trong, Ngô Sở Việt Tam quốc hướng Nộ Triều thành vận chuyển mấy chục vạn người, vô số kể lương thực cùng vật tư.

Không chỉ Nộ Triều thành, còn có Thiên Phong đảo mấy vạn người, Kim Sơn đảo gần mười vạn người, toàn bộ là dựa vào Ngô Sở Việt Tam quốc cung cấp nuôi dưỡng, Nộ Triều thành đã hoàn toàn không làm sản xuất.

Thẩm Lãng dưới trướng nhà máy vượt qua mấy trăm nhà nhiều, các loại công tượng vượt qua hai mươi vạn người, sản xuất ra vô số kể áo giáp, các loại vũ khí vân vân. Dựa vào Kim Sơn đảo sắt thép cùng kim loại đã hoàn toàn không đủ, cũng vẫn như cũ là dựa vào Ngô Sở Việt Tam quốc cung cấp nuôi dưỡng.

Còn có Đại Càn đế quốc đang huấn luyện lính mới, tổng số đo sẽ vượt qua ba mươi vạn người, cũng vẫn như cũ là dựa vào Ngô Sở Việt Tam quốc cung cấp nhân lực.

Đối mặt địch nhân đặc chủng võ sĩ, bí mật quân đoàn, Thẩm Lãng nguyên bản kế hoạch súng trường, súng máy đều đã hoàn toàn thay đổi kế hoạch.

Bởi vì sao chổi đại va chạm, khiến cho hắn đạt được con số trên trời Ngạc Mộng thạch tinh thể.

Văn minh thời thượng cổ chỉ biết là dùng Ngạc Mộng thạch đến chế tạo thượng cổ cường nỗ, thượng cổ chiến nỏ, cho dù là long chi lực phát xạ trang bị, cũng vẫn như cũ là cự hình cung nỏ dáng vẻ, cho dù là Long chi hối dạng này chiến lược đại sát khí, cũng vẫn như cũ là cự tiễn bộ dáng.

Mà Thẩm Lãng dự định trực tiếp vượt qua hiện đại súng trường, hiện đại súng máy, hiện đại hoả pháo, trực tiếp chế tạo Ngạc Mộng thạch súng trường, Ngạc Mộng thạch hoả pháo, Ngạc Mộng thạch đạn pháo các loại, thậm chí tại hắn kế hoạch bên trong, còn có Ngạc Mộng thạch phi hành khí tồn tại.

Đây mới là văn minh khoa học kỹ thuật cùng văn minh thời thượng cổ hợp tác đỉnh phong.

Dùng hiện đại văn minh khoa học kỹ thuật thiết kế lý niệm, dùng Thượng Cổ văn minh Ngạc Mộng thạch xem như năng lượng nơi phát ra, chế tạo ra vũ khí mạnh mẽ nhất.

Mà chỉ cần những vũ khí này một mặt đời, đồng thời đại quy mô trang bị.

Như vậy không quản là Phù Đồ Sơn, vẫn là Đại Viêm đế quốc bí mật quân đoàn, đều không đáng kể.

Cái gì địa ngục áo giáp, cái gì thượng cổ áo giáp, hết thảy tồi khô lạp hủ.

Nhưng là phi thường đáng tiếc, những này văn minh thời thượng cổ cùng văn minh khoa học kỹ thuật kết hợp kiểu mới vũ khí, toàn bộ đều tại phòng thí nghiệm giai đoạn, thậm chí còn tại bản vẽ giai đoạn, muốn đại quy mô trang bị, còn cần thời gian rất dài.

Thật sự là đáp câu nói kia, tiền đồ là quang minh, quá trình là quanh co.

Một khi những vũ khí này đại quy mô chế tạo ra, đồng thời trang bị cái Đại Càn đế quốc lính mới, vậy căn bản liền không cần Thẩm Lãng đi ra mạo hiểm, chi này lính mới trực tiếp quét ngang qua là được.

Mà những này, cũng vẫn như cũ cần nhờ Ngô Sở Việt Tam quốc nhân lực cùng vật lực cơ sở.

"Chúng ta có mấy chục vạn đại quân, nhưng căn bản ngăn không được Doanh Vô Minh mấy vạn người, đây là vì cái gì?" Ninh Chính nói: "Đây chính là Đại Viêm đế quốc cùng siêu thoát thế lực thời gian dài áp chế thiên hạ các nước kết quả, bọn hắn nghĩ hết tất cả biện pháp phong sát văn minh thời thượng cổ, lũng đoạn văn minh thời thượng cổ, tích lũy tháng ngày, mới khiến cho chúng ta trở nên suy nhược không chịu nổi, Khương Ly bệ hạ chính là vì đánh vỡ cái này giam cầm, chính là vì giải phóng văn minh tiên tiến, lúc này mới lọt vào kiếp nạn, khiến cho cái này vĩ đại tiến trình trì hoãn hai mươi mấy năm. Bây giờ Thẩm Lãng bệ hạ nhặt lại cái này vĩ đại sứ mệnh, dẫn theo chúng ta sải bước tiến lên."

"Doanh Vô Minh coi là chỉ cần bắt được chúng ta làm con tin, liền có thể áp chế Thẩm Lãng bệ hạ, liền có thể đánh vỡ Đại Viêm đế quốc vĩ đại quật khởi tiến trình? Cái này thật sự là quá buồn cười." Ninh Chính cười lạnh nói: "Ta cùng Sở Vương, Ngô Vương đã sớm quyết định , bất kỳ cái gì thời điểm chúng ta cái này ba cái quốc vương đều có thể chết, Đại Càn đế quốc phát triển căn cơ căn bản cũng không phải là chúng ta ba vị quốc vương, cũng không phải chư vị ngồi ở đây trọng thần, mà là ba cái vương quốc mấy ngàn vạn con dân, chỉ cần có bọn họ, Đại Viêm đế quốc quật khởi liền không thể ngăn cản, bởi vì Ngô Sở Việt Tam quốc mấy ngàn vạn con dân đều mọi người đồng tâm hiệp lực, một lòng đoàn kết."

"Cái gọi là chư vị thần công, không cần quản Doanh Vô Minh quân đội có bao nhiêu gần, cũng không cần quản Doanh Vô Minh không trung quân đoàn có phải là chưa tới một khắc liền muốn bay đến hoàng cung phía trên, chúng ta tiếp tục làm việc, đế quốc quật khởi, chỉ tranh sớm chiều!"

Ở đây mười mấy tên trọng thần quỳ xuống nói: "Thần tuân chỉ."

Sau đó, Xu Mật viện, Thượng thư đài, lục bộ tiếp tục làm việc lục, bọn hắn có việc làm không xong.

... . . .

Doanh Vô Minh dưới trướng hơn một ngàn tên tuyết điêu quân đoàn bay ở ba ngàn mét không trung, sắp xếp trở thành mười mấy cái đại trận, chân chính được cho che khuất bầu trời, toàn bộ

Thiên Việt thành dân chúng đều nhìn thấy rõ ràng, trên bầu trời xuất hiện vô số điểm đen, phảng phất như châu chấu.

Thế giới này thay đổi, rất nhiều trước đó chưa từng gặp qua, chưa nghe nói qua đồ vật nhao nhao xuất hiện. Lần trước bởi vì Khương Ly bệ hạ xuất hiện, khiến cho thế giới phát sinh một lần đại biến cách. Mà lần này bởi vì Thẩm Lãng xuất hiện, toàn bộ thế giới lại một lần nữa phát sinh kịch biến.

Doanh Vô Minh dưới trướng hơn một ngàn không trung quân đoàn khoảng cách Thiên Việt thành càng ngày càng gần, chẳng mấy chốc sẽ bay qua không trung đường tuyến kia, tiến vào Thiên Việt thành không vực.

Mà liền tại lúc này, toàn bộ bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn.

"Doanh Vô Minh, đi ra nói chuyện?"

Sau đó, sóng siêu âm phi hành thú trực tiếp từ trong tầng mây chui ra ngoài, phía trên vẫn như cũ cưỡi Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi.

Nhường lớn siêu một cái đối chiến hơn một ngàn tuyết điêu quân đoàn? Vậy cơ hồ là không thể nào, nó dù là lợi hại hơn nữa cũng đánh không lại.

Nó dù sao chỉ là sóng siêu âm phi hành thú, mà không phải trong truyền thuyết Long.

Doanh Vô Minh không khỏi kinh ngạc, cái này vậy mà là Thẩm Lãng thanh âm? Hắn lúc nào có thể phát ra lớn tiếng như vậy âm?

Trời có mắt rồi, Thẩm Lãng quá yếu, vì lẽ đó gọi hàng đều là yếu ớt, thậm chí liền một trăm mét khoảng cách đều truyền không đến, vì lẽ đó mỗi một lần còn lớn hơn ngốc cái gọi là nhân công loa phóng thanh, hiện tại hắn thanh âm vậy mà vang vọng toàn bộ bầu trời?

Đây là bởi vì Thẩm Lãng Ngạc Mộng thạch loa phóng thanh rốt cục chế tạo thành công, cái đồ chơi này nguyên lý vô cùng đơn giản, chính là đem sóng âm phóng đại, hơn nữa thượng cổ điển tịch bên trong bản vẽ họa được rõ ràng, nhưng cũng mãi cho đến gần nhất mới nghiên cứu chế tạo thành công.

Đương nhiên, Thẩm Lãng biến mất tại thượng cổ quảng trường cái kia trong thạch quan Doanh Vô Minh là biết được rõ ràng, mặc dù biết tai họa sống ngàn năm đạo lý, nhưng Doanh Vô Minh cũng không nhịn được muốn có lẽ Thẩm Lãng lần này hoàn toàn biến mất đâu?

Không nghĩ tới vẻn vẹn mấy ngày thời gian, hắn lại xuất hiện, thật là tai họa vạn vạn năm a.

"Doanh Vô Minh, sư huynh a, đến nói chuyện a." Thẩm Lãng lại một lần nữa hô to.

Doanh Vô Minh cưỡi thượng cổ kền kền hướng phía trên không bay đi, lên cao đến mười một ngàn mét không trung, đi cùng Thẩm Lãng gặp mặt.

Mà Thẩm Lãng cưỡi lớn siêu tại mười hai ngàn mét không trung, dù sao tại mọi thời khắc đều bảo trì tại một cái khoảng cách an toàn bên trong.

Thời gian qua đi hơn nửa năm thời gian, hai người rốt cục lại một lần nữa gặp nhau.

Thẩm Lãng đợi đến: "Doanh Vô Minh sư huynh, không đánh Thiên Việt thành, không đánh Việt Quốc hoàng cung, được hay không a?"

"Ngươi nói được hay không đâu?" Doanh Vô Minh nói: "Thẩm Lãng hiền đệ, liền cho phép ngươi không kiêng nể gì cả sao? Ngươi giết ta đệ đệ Doanh Vô Khuyết, ngươi đem ta Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn đùa bỡn trong lòng bàn tay, ngươi trộm đi chúng ta Long chi hối, ngươi lại nổ rớt chúng ta thượng cổ di tích, cái này từng cọc từng cọc, từng kiện, thật là khiến người ta khắc cốt ghi tâm, nghiến răng nghiến lợi, cho nên chúng ta nhất định phải trả thù, tàn nhẫn trả thù."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi giết Thiên Việt thành mấy chục vạn người lại như thế nào? Ngươi bắt Ninh Chính, bắt Việt Quốc thần tử cả triều lại như thế nào?"

Doanh Vô Minh nói: "Cho hả giận? Hả giận? Không được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là tại trong lòng ngươi, lợi ích trên hết không phải sao?"

"Ngậm miệng, cái gì cũng không cần nói." Doanh Vô Minh nói: "Chờ ta giết ngươi mấy chục vạn người sau ngươi lại mở miệng cũng không muộn, chờ ta bắt Ninh Chính, bắt Trương Xung bọn người, ngươi lại mở miệng cũng không muộn."

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Sư huynh a, cái kia trứng rồng như thế nào a? Các ngươi ấp đi ra sao?"

Lời này mới ra, Doanh Vô Minh sắc mặt một trận kịch biến, cực nhanh nhìn xung quanh chi phối, chỉ sợ bị người nghe qua. Bất quá may mắn, Thẩm Lãng câu nói này thanh âm rất nhỏ, chỉ có một mình hắn nghe được.

"Không có ấp ra đi?" Thẩm Lãng nói: "Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, viên này trứng rồng tiếp qua mấy chục năm mấy trăm năm các ngươi cũng ấp không ra."

Thẩm Lãng lại nói: "Lần trước ta cùng Đại Viêm đế quốc làm một cái giao dịch, Đại Viêm đế quốc biểu diễn siêu viễn trình chiến lược đả kích, tại Kim Cương phong xuống tiêu diệt các ngươi mấy vạn người, đây là Đại Viêm đế quốc trả ra đại giới. Mà ta bỏ ra cái giá gì? Sư huynh biết sao?"

Doanh Vô Minh không có trả lời, hắn biết rõ Liêm Thân Vương cùng Thẩm Lãng ở giữa có bí mật giao dịch, nhưng cụ thể giao dịch nội dung thật đúng là không biết, bởi vì người biết không cao hơn năm cái.

Thậm chí hắn cũng phi thường nghi hoặc, đến tột cùng Thẩm Lãng nỗ lực cái gì a? Vậy mà đáng giá Đại Viêm đế quốc nỗ lực như thế lớn đại giới, tiến hành siêu viễn trình chiến lược đả kích.

Thẩm Lãng nói: "Đại Viêm đế quốc nhường ta mở ra một cái rương, một cái vô cùng vô cùng đặc thù rương. Ta đã từng vô cùng vô cùng hiếu kì, cái rương này bên trong đến tột cùng có cái gì đâu? Hoàn toàn trăm mối vẫn không có cách giải, Đại Viêm đế quốc vô số đại học sĩ hao phí thời gian mấy chục năm đều không có mở ra, bởi vì phía trên dính đến một cái cực độ khó khăn toán thuật đề, chỉ có ta mới có thể giải đáp đi ra,, liền như là ta dùng tứ sắc định luật trợ giúp các ngươi mở ra nam bộ hải vực thượng cổ di tích như thế."

Doanh Vô Minh nói: "Nói tiếp."

Thẩm Lãng nói: "Ta còn phi thường kỳ quái một điểm, Đại Viêm đế quốc có lẽ là trước đó liền đã xác định thân phận của ta, lúc ấy ta thậm chí còn không có đi diệt đi Tiết thị gia tộc, lúc kia bọn hắn tùy thời có thể bắt lấy ta đi mở ra cái kia quý giá rương mật mã, vì sao không có làm như vậy, hết lần này tới lần khác muốn lúc này nhường ta mở ra cái rương này?"

Doanh Vô Minh trong đầu đã có đáp án, thoáng động dung.

Thẩm Lãng nói: "Mở ra cái rương này về sau, ta có thể cảm giác được cái rương này rỗng tuếch, bên trong căn bản cũng không có bất luận cái gì bảo vật. Sau đó ta lại một cái to gan phỏng đoán, cái rương này là dùng đến ấp trứng rồng. Sở dĩ muốn hiện tại mở ra, là bởi vì sao chổi vừa mới va chạm Định Viễn thành, vừa mới mang đến một cái trứng rồng, vì lẽ đó cái rương này trước thời hạn mở ra không có công dụng, Doanh sư huynh a các ngươi ngàn vạn muốn giữ gìn kỹ viên này trứng rồng, tuyệt đối đừng để Đại Viêm đế quốc đoạt đi."

Doanh Vô Minh ánh mắt co quắp một trận nói: "Thẩm Lãng, chuyện này cùng ta hôm nay khai chiến, lại có quan hệ gì?"

Thẩm Lãng nói: "Sư huynh, lần trước các ngươi lừa gạt Nhâm tông chủ, liền đã nhường tâm hắn có khúc mắc. Các ngươi cùng Phù Đồ Sơn ở giữa muốn tuyệt đối chiến lược tin lẫn nhau, các ngươi vẻn vẹn giấu diếm một cái trụ sở bí mật liền đã nhường hắn tức giận như thế. Nếu để cho bọn hắn biết rõ các ngươi giấu diếm một viên trứng rồng, này sẽ là kết quả gì?"

Doanh Vô Minh gương mặt phát lạnh, Thẩm Lãng rốt cục cầm chuyện này đi ra uy hiếp hắn.

Nói đến thật đúng là không tầm thường a, lúc ấy Thẩm Lãng bị bắt làm tù binh thời điểm, dù là muốn bị chặt đứt tay trái thời điểm, hắn đều không dùng chuyện này uy hiếp Doanh Quảng phụ tử, hiện tại vì bảo vệ Thiên Việt thành, vì bảo vệ Ninh Chính, hắn rốt cục xuất ra cái này thẻ đánh bạc.

Một khi nhường Nhâm tông chủ biết rõ Doanh Quảng phụ tử ẩn tàng trứng rồng, cái kia chiến lược tin lẫn nhau cơ hồ có thể nói là trực tiếp không còn sót lại chút gì.

"Chuyện này quá trọng yếu, một khi nhường Nhâm tông chủ biết rõ, cái kia Phù Đồ Sơn cùng Nhâm tông chủ ở giữa vết rách cơ hồ không thể đền bù." Thẩm Lãng nói: "Trừ phi các ngươi nguyện ý chủ động đem viên này trứng rồng giao ra, đưa cho Nhâm tông chủ, nhưng các ngươi nguyện ý sao?"

Doanh Vô Minh nói: "Không có cái gì không nguyện ý, ta chẳng những là Tân Càn vương quốc Thái tử, hơn nữa cũng là Phù Đồ Sơn người thừa kế. Ngươi cũng biết Phù Đồ công chúa phản bội Nhâm tông chủ, vì lẽ đó đã không người nào có thể thay thế vị trí của ta, vì lẽ đó coi như chúng ta đem trứng rồng giao cho Nhâm tông chủ thì sao? Cuối cùng còn không phải rơi vào trong tay của ta?"

"Thật sao?" Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Ngươi làm sao xác định Nhâm tông chủ không có ý khác, lại hoặc là cách đời kế thừa đâu? Hắn hẳn là còn có thể sống được vô cùng vô cùng lâu, chỉ cần hắn nghĩ biện pháp chữa khỏi Nhậm Doanh Doanh, đồng thời nhường nàng sinh hạ nhi tử, cái kia tương lai Phù Đồ Sơn khả năng liền không tới phiên ngươi, mà là muốn cho Nhâm tông chủ tôn tử."

Thẩm Lãng nói trúng Doanh Vô Minh trong lòng chuyện lo lắng nhất, hơn nữa loại tình huống này cũng không tươi gặp, Minh triều năm đầu Thái tử Chu giải thưởng chết, nhưng Chu Nguyên Chương cũng không có đem giang sơn truyền cho mặt khác nhi tử, mà là trực tiếp truyền cho Hoàng thái tôn Chu Doãn Văn.

Thẩm Lãng nói: "Cho nên đừng nói cái gì đem trứng rồng giao cho Nhâm tông chủ loại hình, các ngươi không bỏ được, đây là mệnh căn của các ngươi, cũng bị các ngươi coi là cướp đoạt phương đông thế giới lớn nhất thẻ đánh bạc."

Doanh Vô Minh nói: "Thẩm Lãng ta ngược lại là có một vấn đề muốn hỏi ngươi, viên này trứng rồng quý giá như thế, ngươi vậy mà tùy ý nó rơi vào trong tay chúng ta, ngươi liền cam tâm?"

Vấn đề này, Doanh Vô Minh hẳn là suy nghĩ thật lâu.

"Ai!" Thẩm Lãng thật dài thở dài một tiếng, vài giây đồng hồ đều không có trả lời.

Đón lấy, Thẩm Lãng một tiếng tự giễu nói: "Trứng rồng tại trong tay các ngươi, so trong tay ta an toàn. Thất phu vô tội, hoài bích tội, nếu như nó trong tay ta, ta Nộ Triều thành như thế nào ngăn cản Đại Viêm đế quốc siêu viễn trình chiến lược đả kích? Ta nhưng không có thượng cổ chặn đường trang bị, ta nhưng không có phụ tử các ngươi võ công. Bất quá ngươi yên tâm, chờ chúng ta trở nên cường đại về sau, chờ ta đánh bại phụ tử các ngươi, ta nhất định sẽ cầm về."

Doanh Vô Minh nói: "Vậy ngươi có thể muốn chờ thật lâu, thậm chí chờ biến thành xương khô, cũng chưa hẳn có một ngày như vậy."

Thẩm Lãng lại nói: "Sư huynh a, Doanh thị gia tộc mang một cái loạn thần tặc tử thanh danh, thật không tốt nghe đi."

Doanh Vô Minh nói: "Không cần ngươi nhắc nhở ta phản đồ thân phận, ta là phản bội nghĩa phụ Khương Ly, ta là giết sạch các ngươi Khương thị Vương tộc, là ta đả thương Cừu Yêu Nhi, là ta tù binh ngươi, ngươi đại khái có thể trở về đem chúng ta phụ tử danh tự viết một trăm lần."

Thẩm Lãng nói: "Trên thế giới này chỉ có một cái Đại Càn đế quốc, phụ tử các ngươi nằm mộng cũng nhớ muốn lấy được Đại Càn chính thống danh nghĩa đi. Tân Càn vương quốc trong dân chúng tâm xem thường các ngươi, nhưng là vì mình lợi ích, nhưng như cũ muốn hiệu trung các ngươi. Thân phận của ta bị vạch trần về sau, bọn hắn cứ việc từ nội tâm nguyện ý ủng hộ ta, nhưng sợ hãi chiến hỏa tiếp tục thiêu đốt tại Càn quốc thổ địa bên trên, sợ hãi ta không đủ cường đại, không đủ bảo vệ bọn hắn, vì lẽ đó bọn hắn vẫn như cũ hiệu trung các ngươi Doanh thị phụ tử, đúng không?"

Đối với điểm này, Doanh Vô Minh so Thẩm Lãng còn muốn rõ ràng. Tân Càn vương quốc dân chúng tâm tư quá phức tạp, bọn hắn trên tình cảm hướng về Thẩm Lãng, nhưng lý trí bên trên lại hiệu trung Doanh thị.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng cùng Ninh Nguyên Hiến nói qua rất nhiều lần, hắn không nghĩ chiến hỏa lan ra tại Tân Càn vương quốc thổ địa bên trên, hơn nữa cũng không cần, hắn muốn có được Tân Càn vương quốc thần dân hiệu trung vô cùng đơn giản, đánh bại đồng thời tiêu diệt Doanh thị phụ tử là được rồi.

Chỉ cần Doanh Quảng phụ tử chết một lần, Thẩm Lãng liền có thể không đánh mà thắng đạt được Tân Càn vương quốc hiệu trung, bởi vì những người này vốn là tâm hướng Khương Ly, hơn nữa Thẩm Lãng chỉ cần giết chết Doanh Quảng phụ tử, liền chứng minh sự cường đại của hắn, chứng minh hắn có thể bảo hộ Tân Càn vương quốc con dân.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Sư huynh võ công của ngươi thật sự là cường đại a, Cừu Yêu Nhi đã là ta biết người mạnh nhất, kết quả nàng vẫn như cũ thua ở trong tay của ngươi, ngươi quả nhiên là phụ thân ta duy nhất đệ tử đích truyền a."

Doanh Vô Minh nói: "Ta đã nói qua, Cừu Yêu Nhi có hết thảy ta đều có, Cừu Yêu Nhi không có hết thảy, ta cũng đều có."

Thẩm Lãng nói: "Sư huynh, vậy ngươi cảm thấy võ công của ta như thế nào?"

Doanh Vô Minh ngậm miệng không nói, bởi vì dù là nói một chữ đều là sỉ nhục lớn lao,

Thẩm Lãng võ công? Hắn chẳng những là không có võ công, hắn thậm chí liền một cái ngỗng đều đánh không lại.

Tân Càn vương quốc dưới trướng dù là một cái yếu nhất bình thường nhất dân binh, đều có thể nháy mắt miểu sát Thẩm Lãng, trên đường tùy tiện một cái chảy đầy du côn đều có thể nháy mắt đem Thẩm Lãng đánh phân.

Thẩm Lãng nói: "Sư huynh a, ngươi cảm thấy võ công của ta cùng ngươi so ra như thế nào?"

Doanh Vô Minh nội tâm dâng lên hoang đường cùng phẫn nộ, không chỉ không nói lời nào, thậm chí nhắm mắt lại.

Thẩm Lãng nói: "Sư huynh, ta và ngươi ở giữa võ công chênh lệch, hẳn là một con hổ cùng một cái thỏ chênh lệch, cách biệt một trời. Không, thậm chí còn không chỉ như vậy, hẳn là lão hổ cùng giòi khác nhau."

Ách, ngươi cái ví dụ này ngược lại là rất độc đáo, cũng phi thường hình tượng, chỉ bất quá buồn nôn một điểm.

Thẩm Lãng ấp ủ một hồi nói: "Sư huynh, ta có một cái phi thường điên cuồng đề nghị, ngươi nghe về sau tuyệt đối không nên phát cuồng a."

Doanh Vô Minh ánh mắt phát lạnh nói: "Nói."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta chiêu cáo thiên hạ, chọn một thời gian hai người chúng ta tiến hành công khai luận võ. Nếu như ta thua, Đại Càn đế quốc cái danh hiệu này liền về các ngươi Doanh thị tất cả, các ngươi liền rốt cuộc không phải loạn thần tặc tử, các ngươi Doanh thị từ đó về sau liền quang minh chính đại trở thành Đại Càn đế chủ. Mà nếu như ta thắng, Tân Càn vương quốc thần dân cũng triệt để hiệu trung với ta, trở thành ta Đại Viêm đế quốc một bộ phận, các ngươi Doanh thị gia tộc tự động mất đi Tân Càn vương quốc vương vị, như thế nào?"

Lời này mới ra, Doanh Vô Minh triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Đời này hắn trải qua đại sự nhiều, thậm chí Khương Ly chết bất đắc kỳ tử thời điểm, hắn cũng đã trưởng thành.

Mặc dù hắn lúc này nhìn qua nhiều nhất không cao hơn ba mươi tuổi, nhưng trên thực tế hắn đã đi vào trung niên. Đương nhiên hắn võ công mạnh như thế, sống đến hơn một trăm tuổi căn bản không có vấn đề, vì lẽ đó hiện tại ở độ tuổi này xưng là thanh niên hoàn toàn hợp lý.

Sống nhiều năm như vậy, hắn cái gì chưa từng gặp qua? Nhưng lúc này Doanh Vô Minh Thái tử vẫn là bị Thẩm Lãng triệt để chấn kinh.

Thẩm Lãng đây là điên sao? Lúc trước hắn là làm qua rất nhiều điên cuồng sự tình, hơn nữa còn đều thành công, nhưng trước đó tất cả mọi chuyện cộng lại cũng không bằng lần này một nửa điên cuồng a.

Quá kinh người, thật nhường người hoài nghi là lỗ tai xảy ra vấn đề.

Liền Cừu Yêu Nhi đều đánh không lại Doanh Vô Minh, huống chi là. . . Thẩm Lãng.

Một vạn cái Thẩm Lãng cộng lại đều đánh không lại Doanh Vô Minh một đầu ngón tay đi.

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta có thể nhường lục đại siêu thoát thế lực, Đại Viêm đế quốc, thiên hạ chư quốc cộng đồng chứng kiến, nếu như ta thua, ta chắc chắn ở trước mặt tất cả mọi người đem Đại Càn đế chủ danh hiệu tặng cho các ngươi Doanh thị, từ nay về sau các ngươi cũng không tiếp tục là loạn thần tặc tử."

Doanh Vô Minh tim đập rộn lên, đây tuyệt đối là Doanh thị gia tộc nhất tha thiết ước mơ sự tình.

Bỗng nhiên, Thẩm Lãng dùng Ngạc Mộng thạch loa phóng thanh rống to: "Doanh Vô Minh, hai người chúng ta luận võ, quyết một trận tử chiến, ai thắng người đó là Đại Càn đế quốc chủ nhân, ngươi dám không? Lục đại thế lực chứng kiến, thiên hạ chư quốc chứng kiến, ức vạn dân chúng chứng kiến, Tân Càn vương quốc vô số con dân chứng kiến, thậm chí trận này luận võ có thể trực tiếp tại Càn Kinh tiến hành, ngươi dám không?"

Cái này Ngạc Mộng thạch loa phóng thanh quá ngưu bức, chân chính vang vọng toàn bộ mặt đất cùng bầu trời.

Đương nhiên, đây là bởi vì trên mặt đất còn lắp đặt mấy chục trên trăm cái đồng dạng Ngạc Mộng thạch máy nhận tín hiệu, vì lẽ đó Thẩm Lãng thanh âm mới có thể truyền khắp phiến khu vực này mỗi một nơi hẻo lánh.

Là một ngày này hắn đã chuẩn bị thật lâu, tại mấy tháng trước hắn cùng Ninh Nguyên Hiến liền chắc chắn chế định kế hoạch này, hơn nữa trước đó hai ngày hắn liền đã trước thời hạn đi vào Thiên Việt thành, chờ lấy Doanh Vô Minh công thành.

Theo hắn tiếng rống to này, trên mặt đất Doanh Vô Minh mười mấy vạn đại quân, không trung hơn một vạn tuyết điêu quân đoàn cũng nghe được rõ ràng, sau đó cả người trực tiếp bị sét đánh, triệt để hoài nghi nhân sinh.

Ta, ta đây là xuất hiện nghe nhầm?

Tay trói gà không chặt Thẩm Lãng lại muốn cùng Doanh Vô Minh điện hạ luận võ, hơn nữa còn quyết định Đại Càn đế quốc thuộc về?

Thiên hạ còn có so đây càng thêm hoang đường sự tình sao?

Thẩm Lãng hét lớn: "Doanh Vô Minh, ngươi dám không?"

Lúc này Doanh Vô Minh nếu là không dám lời nói, liền triệt để trở thành thiên hạ trò cười.

Đương nhiên hắn là triệt để bị chọc giận, Thẩm Lãng ngươi tên phế vật này có quyền lực gì khiêu chiến ta? Ngươi đem võ đạo xem như cái gì?

Ngươi cái này liền con ruồi cũng không bằng đồ vật, dựa vào cái gì hướng ta đầu này Giao Long khiêu chiến?

Thẩm Lãng lại một lần nữa hét lớn: "Doanh Vô Minh, ngươi dám không?"

Thanh âm của hắn lại một lần nữa vang vọng toàn bộ bầu trời, Doanh Vô Minh dưới trướng mười mấy vạn người nghe được rõ ràng.

Doanh Vô Minh nói: "Thẩm Lãng, ngươi xác định?"

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta có thể chiêu cáo thiên hạ, toàn bộ thiên hạ cộng đồng chứng kiến, thậm chí có thể đem chúng ta luận võ chiến thư truyền đến thiên hạ các nước trong cung, truyền đến lục đại siêu thoát thế lực chi chủ trên mặt bàn."

Doanh Vô Minh nhìn chằm chằm Thẩm Lãng thật lâu, chậm rãi nói: "Tên điên, ngươi cái tên điên này."

Thẩm Lãng nói: "Sư huynh, hiện tại giờ đến phiên ngươi làm lựa chọn. Hoặc là ngươi tiếp tục tiến đánh Thiên Việt thành, ta đi đem trứng rồng sự tình nói cho Nhâm tông chủ. Hoặc là ngươi lui binh, hai người chúng ta luận võ quyết đấu quyết định Đại Càn đế quốc danh hiệu thuộc về. Phụ tử các ngươi phấn đấu cả đời không phải liền là làm một cái chính thống danh vị sao? Hiện tại dễ như trở bàn tay liền có thể đạt được."

Doanh Vô Minh trọn vẹn mấy phút không nói gì, dòng suy nghĩ của hắn giống như thủy triều mãnh liệt sôi trào.

Ròng rã nửa khắc đồng hồ về sau, Doanh Vô Minh mở to mắt, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng, cùng ngươi luận võ đối với ta mà nói, hoàn toàn là cả đời này sỉ nhục lớn nhất, ta thậm chí tình nguyện chặt đi hai tay của mình, cũng không nguyện ý cùng ngươi phế vật như vậy luận võ, cái này hoàn toàn là đối võ đạo làm bẩn, cũng là đối ta cái này mấy chục năm kiếp sống làm bẩn."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng ngươi sẽ đáp ứng đúng không? Bởi vì lợi ích quá lớn, hơn nữa ta là Khương Ly bệ hạ con độc nhất, ngươi cùng ta luận võ, không mất mặt."

"Mất mặt, phi thường mất mặt." Doanh Vô Minh nói: "Nhưng là, ta thành toàn ngươi điên cuồng, ta đáp ứng ngươi khiêu chiến."

Thẩm Lãng nói: "Một lời đã định."

Doanh Vô Minh nói: "Một lời đã định."

… . . .

Nam bộ hải vực, đen tòa thành bên trong.

Doanh Vô Minh đem sự tình từ đầu chí cuối báo cho Phù Đồ Sơn chi chủ cùng Doanh Quảng.

"Nhạc phụ, phụ vương, phi thường thật có lỗi, không có đạt được đồng ý của các ngươi, ta đã đáp ứng Thẩm Lãng." Doanh Vô Minh nói: "Bởi vì lúc ấy hắn ngay trước mười mấy vạn người mặt hét ra, ta không cách nào cự tuyệt, càng không cách nào lui bước."

Lúc này, cho dù là Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng cũng triệt để kinh ngạc đến ngây người, thật lâu im ắng.

Biết rõ Thẩm Lãng là thằng điên, nhưng không nghĩ tới điên đến trình độ này?

Hắn vậy mà muốn Doanh Vô Minh phát ra thư khiêu chiến, một đối một luận võ quyết đấu?

Trọn vẹn một hồi lâu, Nhâm tông chủ nói: "Khương Ly bệ hạ có điên cuồng như vậy sao?"

Doanh Quảng lắc đầu.

"Ha ha, ha ha ha ha. . ." Nhâm tông chủ cất tiếng cười to nói: "Có ý tứ, rất có ý tứ, cái này thật muốn thiên hạ chú mục."

Doanh Quảng nhắm mắt lại, trọn vẹn sau một lúc lâu mới mở ra, nói: "Chiêu cáo thiên hạ đi, đồng thời truyền thư cho Viêm kinh, truyền thư cho thiên hạ chư quốc, truyền thư cho mặt khác ngũ đại siêu thoát thế lực, để cho bọn họ tới cộng đồng chứng kiến."

...

Sau đó mấy ngày thời gian bên trong, Tân Càn vương quốc cùng Đại Càn đế quốc chiếu thư truyền khắp toàn bộ phương đông thế giới.

Thẩm Lãng cùng Doanh Vô Minh sẽ tiến hành luận võ quyết đấu, người thắng đem thu hoạch được Đại Càn đế quốc chính thống danh vị.

Mấy ngàn phần chiếu thư, như là như tuyết rơi bay hướng mỗi một cái nước chư hầu, bay hướng mỗi một cái thế lực lớn.

Sau đó toàn bộ thiên hạ triệt để chấn kinh.

Ức vạn người nghe được tin tức này nháy mắt, người sớm giác ngộ được đây là lời đồn, từ đầu đến đuôi lời đồn.

Một vạn cái Thẩm Lãng cũng đánh không lại Doanh Vô Minh nửa cái ngón tay a.

Chờ xác định đây là Thẩm Lãng chiếu thư về sau, vô số người liền phảng phất bị sét đánh, kinh ngạc.

Thẩm Lãng bệ hạ a, chúng ta biết rõ ngươi am hiểu sáng tạo kỳ tích, nhưng lần này không khỏi cũng quá kinh dị a.

Nhưng nếu như ngươi thật thắng Doanh Vô Minh, cái kia. . .

Vậy ngươi chính là thần, Thái Dương Chân muốn từ phía tây đi ra.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 556: : Diệt Doanh Vô Minh Chi Pháp! Thượng Cổ Chi Quang!

Chương 555:: Diệt Doanh Vô Minh chi pháp! Thượng cổ chi quang!

Viêm kinh hoàng cung bên trong.

Đại Viêm đế quốc Thái tử cũng thu được Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng chiếu thư, sau đó miệng nhếch đấy, trọn vẹn một hồi lâu không có phát ra âm thanh.

"Điện hạ, năm đó Khương Ly mặc dù cùng chúng ta khai chiến, nhưng là tại thời khắc cuối cùng hắn đều không có chân chính thoát ly Đại Viêm vương triều, xem như phương đông thế giới tổng chủ, chuyện này chúng ta là phi thường cần thiết mật thiết chú ý, đồng thời tiến hành hỏi tới." Liêm Thân Vương nói.

Đại Viêm Thái tử gật gật đầu, nói: "Liêm Thân Vương, vậy liền vất vả ngươi đi một chuyến nữa Nộ Triều thành cùng Càn Kinh, hỏi một chút hai người kia đến tột cùng muốn làm gì? Không có ta Đại Viêm đế quốc cho phép, lần này cái gọi là luận võ liền hoàn toàn là phi pháp."

"Đúng, điện hạ." Đế quốc Liêm Thân Vương nói, sau đó hắn ngay lập tức cưỡi lên tuyết điêu, hướng phía Nộ Triều thành bay tới.

...

Kỳ thật không chỉ là người trong thiên hạ, liền xem như Thẩm Lãng người một nhà cũng bị chấn động đến tắt tiếng.

Song phương tuyên bố chiếu thư về sau, Doanh Vô Minh liền đình chỉ tiến đánh Thiên Việt thành, đồng thời toàn diện rút quân.

Dù sao coi như hắn đem Thiên Việt thành toàn diệt, đem Việt Quốc triều đình giết sạch, cũng chỉ là cho hả giận mà thôi, sau đó chính là cho Thẩm Lãng danh dự tiến hành to lớn đả kích.

Nhưng bây giờ Thẩm Lãng trực tiếp muốn cùng hắn luận võ quyết đấu, phe thua trực tiếp mất đi Đại Càn đế quốc chính thống, dạng này Thẩm Lãng danh dự liền không chỉ là tổn thất, mà là trực tiếp mất đi quý báu nhất danh dự tài sản.

Tại thiên hạ người xem ra, Thẩm Lãng có được ngưu bức nhất đồ vật là cái gì? Đương nhiên là Khương Ly chi tử thân phận, vì lẽ đó dù là hắn chỉ có một người, dù là hắn nhỏ yếu đến đâu, thiên hạ vô số người đều coi hắn là thành Đại Càn đế chủ, thậm chí là phương đông thế giới Nhân Hoàng.

Đây là Khương Ly bệ hạ dùng cả một đời vì hắn đánh xuống di sản.

Mà Doanh Quảng phụ tử coi như mạnh hơn, trong tay quân đội lại nhiều, nắm giữ quốc thổ lại lớn, cũng được xưng là loạn thần tặc tử.

Mà bây giờ Thẩm Lãng vậy mà dùng Đại Càn đế quốc chính thống đến xem như thẻ đánh bạc, cái này nào chỉ là bại gia tử hành vi a? Rác rưởi nhất hoàn khố đệ tử cũng sẽ không làm như vậy a, cái này hoàn toàn liền tương đương với một cái ăn chơi thiếu gia cùng người khác tranh tài ai đi tiểu được xa, kết quả dùng nhà mình biệt thự lớn xem như tiền đặt cược.

Lúc ấy Ninh Chính ngay tại vào triều, mà lại là nhỏ triều hội, nghe được Thẩm Lãng cái này chiếu thư về sau, trong tay hắn tấu chương trực tiếp đi.

Phải biết Ninh Chính bệ hạ thế nhưng là đại sơn sụp ở trước mà sắc mặt không thay đổi người a, vậy mà trực tiếp bị dọa đi tấu chương, mà cả triều thần tử nháy mắt mất đi tất cả thanh âm, toàn bộ bộ óc bị chấn động đến trống rỗng.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, ở đây tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, sau đó chúng ta có phải hay không muốn chuẩn bị vứt bỏ Đại Càn vương triều cái danh hiệu này a?

Ninh Chính xoay người nhặt lên phần tấu chương này, thanh thanh yết hầu nói: "Ách, chúng ta tiếp tục."

Đi theo như thế một vị quân chủ, nhất định bình thường bị hoảng sợ.

... . . .

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương lại một lần nữa bái phỏng Nộ Triều thành, bất quá lần này không còn là lén lút, mà là quang minh chính đại tới.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi xác định không có nói đùa?"

Thẩm Lãng nói: "Liêm Thân Vương, ta lúc nào mở qua trò đùa?"

Liêm Thân Vương nói: "Ngươi xác định không có khác âm mưu, vậy ta nhất định phải cùng ngươi nói, chuyện này không thể có khác âm mưu, nhất định phải là cực kỳ thuần túy luận võ. Nếu như ngươi muốn chơi cái gì giương đông kích tây, lừa dối, Đại Viêm đế quốc là không đáp ứng."

Người trong thiên hạ thực sự là bị Thẩm Lãng làm sợ, từ khi đi vào thế giới này về sau, ba mươi sáu kế cơ hồ là bị Thẩm Lãng từ đầu tới đuôi đều chơi qua một lần, nhất là mỹ nam kế, cũng không biết bao nhiêu lần.

Cái gì? Ba mươi sáu kế bên trong không có mỹ nam kế? Cái này không trọng yếu.

Thẩm Lãng chân thành nói: "Liêm Thân Vương, ta xác định đây chính là thuần túy nhất luận võ, không có bất kỳ cái gì mặt khác âm mưu, cũng không có bất kỳ cái gì bàn ngoại chiêu."

Liêm Thân Vương nói: "Ngươi hẳn phải biết, xem như phương đông thế giới tổng chủ, ngươi cùng Doanh thị gia tộc tranh đoạt Đại Càn vương quốc chính thống danh vị là nhất định phải nhận Đại Viêm đế quốc giám sát. Vì lẽ đó một khi trận luận võ này thật muốn phát sinh, vậy ta Đại Viêm đế quốc liền nhất định phải vì nó công chính tính phụ trách, cũng nhất định phải là song phương an toàn phụ trách. Nếu quả như thật tại sân đấu võ bên trên xuất hiện cái gì điên cuồng sự tình, lại hoặc là tại sân đấu võ bên ngoài phát sinh, cái kia Đại Viêm đế quốc nhất định sẽ cho đả kích trí mạng."

Thẩm Lãng nói: "Ta đồng ý."

Liêm Thân Vương nói: "Còn có, ngươi nhất định phải đem so với võ tràng đặt ở Càn Kinh tiến hành? Đây chính là Doanh Quảng phụ tử đại bản doanh."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta chính là muốn để Tân Càn vương quốc thần dân đều chứng kiến một màn này, ta đánh bại Doanh Vô Minh. Ta muốn nói cho Tân Càn vương quốc tất cả mọi người, ta có năng lực bảo vệ bọn hắn."

Liêm Thân Vương nhếch nhếch miệng, võ công của hắn mặc dù còn kém rất rất xa Doanh Vô Minh, nhưng là lúc này chỉ cần nửa cái ngón tay liền có thể đánh bại một trăm cái Thẩm Lãng.

Liêm Thân Vương nói: "Ngươi nếu cam đoan không có bàn ngoại chiêu, không có khác âm mưu, vậy ta Đại Viêm đế quốc có thể vì ngươi lần này luận võ bảo đảm, chẳng những giám sát toàn bộ quá trình, hơn nữa còn tại sân đấu võ bên ngoài bảo hộ ngươi an toàn, đồng thời nhường ngươi sứ đoàn có thể bình an ra vào Càn Kinh."

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ."

Liêm Thân Vương nói: "Nhưng là để báo đáp lại, ngươi cùng Doanh Vô Minh luận võ trên chiếu thư cần ta Đại Viêm đế quốc đại ấn."

Đây là Đại Viêm đế quốc tiến một bước xác nhận chính mình phương đông thế giới tổng chủ thân phận.

Nhưng Thẩm Lãng nhưng xưa nay không có phủ nhận điểm này, thậm chí Khương Ly bệ hạ cũng không có, hắn một mực trở thành là đế chủ, mà không phải Hoàng đế, cũng là bởi vì toàn bộ phương đông thế giới chỉ có thể có một cái Hoàng đế, trừ phi hắn triệt để đánh bại Đại Viêm đế quốc, nếu không vĩnh viễn sẽ không xưng Hoàng đế.

Sau đó, Liêm Thân Vương xuất ra một phần Đại Viêm đế quốc chiếu thư, nội dung là giống nhau như đúc, chính là tuyên bố Thẩm Lãng cùng Doanh Vô Minh tiến hành luận võ quyết đấu, phe thắng lợi đem đạt được Đại Càn vương quốc chính thống danh hiệu. Chẳng qua là từ Đại Viêm đế quốc góc độ viết ra phần này chiếu thư mà thôi, một khi Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng ký tên, liền đại biểu cho bọn hắn đều thừa nhận Đại Viêm đế quốc là phương đông tổng chủ thân phận.

Nếu như đổi thành những người khác, ví dụ như Lan Phong, thậm chí là Sách Huyền, đều tuyệt đối không nguyện ý ở phía trên ký tên. Bởi vì lúc này trong lòng bọn họ, Đại Càn đế quốc cũng là phương đông thế giới tổng chủ, cùng ngươi Đại Viêm đế quốc là bình khởi bình tọa, dựa vào cái gì muốn phục tùng ngươi chiếu lệnh?

Nhưng Thẩm Lãng là tuyệt đối chủ nghĩa hiện thực giả, hoàn toàn không quan tâm điểm này.

Thế giới này chỉ có Đại Viêm đế quốc mới có thể bảo vệ hắn cùng sứ đoàn tại Càn Kinh an toàn.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng tại phần này trên chiếu thư ký tên, đồng thời đắp lên đại ấn.

"Như vậy cáo từ, ta còn muốn đi một chuyến Càn Kinh." Liêm Thân Vương nói.

Sau đó, hắn cưỡi tuyết điêu lại hướng phía Càn Kinh bay đi.

Có một cái vô cùng trọng yếu chi tiết, hắn là tới trước Nộ Triều thành, sau đó lại đi Càn Kinh.

... . . .

"Doanh Quảng thân vương, chúng ta không quản trận này luận võ là bực nào hoang đường, cũng không quản là kết quả gì, nhưng tất nhiên ta Đại Viêm đế quốc là trận luận võ này bảo đảm, vậy sẽ phải tuyệt đối an toàn, ngươi hiểu chưa?" Liêm Thân Vương nói: "Ta không quản ngươi cùng Thẩm Lãng trước đó là bực nào thù sâu như biển, nhưng ít ra tại luận võ đoạn thời gian kia bên trong, ngươi không thể đối Thẩm Lãng cùng hắn sứ đoàn làm ra cái gì cử động, đến lúc đó chẳng những Thẩm Lãng sứ đoàn sẽ đến, thiên hạ chư quốc, lục đại siêu thoát thế lực cũng đều sẽ phái người tới trước, này lại là một trận thịnh hội, tuyệt đối tuyệt đối không xảy ra chuyện gì. Một khi xảy ra chuyện, ta Đại Viêm đế quốc đem bất kể bất cứ giá nào tiến hành đả kích."

Doanh Quảng ánh mắt co rụt lại, nói: "Liêm Thân Vương, ta Doanh thị gia tộc còn không làm được như thế coi trời bằng vung sự tình."

Lúc này trong lòng của hắn là phi thường tức giận, Liêm Thân Vương lời này của ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta cái này loạn thần tặc tử sẽ thừa cơ gian lận, thậm chí mượn cơ hội đem Thẩm Lãng vây cánh toàn bộ một mẻ hốt gọn? Một khi làm như vậy, ta Doanh thị gia tộc cũng trực tiếp đoạn tuyệt khắp thiên hạ.

Liêm Thân Vương nói: "Vậy thì tốt, xin mời Doanh thân vương tại phần này trên chiếu thư ký tên đóng dấu đi."

Doanh Quảng tiếp nhận Đại Viêm đế quốc phần này chiếu thư, tỉ mỉ nhìn một chút.

Không quản Thẩm Lãng là ở vào cái mục tiêu gì, nhưng tuồng vui này là càng diễn càng lớn, hơn nữa đã hoàn toàn không cách nào quay đầu.

Bởi vì liền Đại Viêm đế quốc cái này phương đông tổng chủ đều gia nhập trận này trò chơi.

Doanh Quảng ở phía trên ký tên, đồng thời đắp lên đại ấn.

Liêm Thân Vương nói: "Vậy được, chuyện này thoả đáng, Doanh Vô Minh cùng Thẩm Lãng luận võ quyết đấu sẽ tại mười chín tháng ba tại Càn Kinh tiến hành. Đến lúc đó thiên hạ nước chư hầu, lục đại siêu thoát thế lực đều sẽ điều động sứ đoàn tham gia, xin mời Càn Kinh làm tốt tiếp đãi chuẩn bị."

Doanh Quảng nói: "Đến lúc đó, ta Doanh thị đem quét dọn giường chiếu đón lấy."

"Cáo từ." Liêm Thân Vương nói.

...

Liêm Thân Vương trở lại Viêm kinh về sau, Đại Viêm đế quốc mấy trăm con tuyết điêu sứ giả bay lên không trung, hướng phía bốn phương tám hướng mà đi, đem phần này chiếu thư truyền khắp tứ phương.

Toàn bộ thiên hạ lại một lần nữa nhận rung động.

Hiện tại không chỉ Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng chiêu cáo thiên hạ, liền Đại Viêm đế quốc cũng chính thức phát ra tiếng.

Trận luận võ này muốn trở thành một trận quyết định vận mệnh thịnh hội a.

Hiện tại coi như Thẩm Lãng muốn đổi ý cũng không kịp, không quản là Doanh Vô Minh hay là Thẩm Lãng, chỉ cần bất kỳ bên nào đổi ý, liền coi là thua, liền mất đi Đại Càn vương triều danh hiệu.

Sau đó toàn bộ thiên hạ đều đang đợi mười chín tháng ba đến.

Thiên hạ chư quốc đã bắt đầu tổ chức sứ đoàn, thậm chí xa xôi nước chư hầu sứ đoàn đều đã bắt đầu khởi hành, miễn cho đuổi không đến trận này quyết định vận mệnh thịnh hội.

Toàn bộ phương đông thế giới, mười mấy cái nước chư hầu không một vắng mặt.

Đến lúc đó, chứng kiến trận này luận võ quyết đấu sứ đoàn nhân số có thể sẽ vượt qua vạn người nhiều, tăng thêm Tân Càn vương quốc thần dân đại biểu, sẽ có mấy vạn người.

... . . .

Lúc này Nộ Triều thành, lâm vào một mảnh quỷ dị yên tĩnh.

Thẩm Lãng quyết định này không có cùng thượng thư đài, Xu Mật viện thương lượng qua, trước đó biết đến vẻn vẹn chỉ có Ninh Nguyên Hiến cùng Cừu Yêu Nhi rải rác mấy người.

Cho tới nay, mang tính then chốt quyết sách Thẩm Lãng đều là chính mình đánh nhịp, không có bất luận cái gì thảo luận.

Xem như thần tử Nộ Triều thành đám người, Ngô Sở Việt Tam quốc, chỉ có tiếp nhận, đồng thời tuyệt đối tín nhiệm.

Lúc ấy Thẩm Lãng bệ hạ nói muốn đem Đại Viêm đế quốc tây lộ quân 65 vạn người triệt để xóa đi, ai dám tin tưởng?

Kết quả đây? Hắn làm được.

Về sau hắn còn nói muốn đem Căng Quân mấy vạn người lông tóc không tổn hao gì giải cứu ra, hắn lại làm được.

Chỉ bất quá lần này chuyện hắn quyết định thực sự quá kinh dị.

Lấy trước kia chút kỳ tích nhìn mặc dù không có khả năng, nhưng tốt xấu còn có thao tác không gian, còn có thể dựa vào trí tuệ.

Mà lần này cùng Doanh Vô Minh luận võ quyết đấu, đại khái dựa vào trí tuệ đã hoàn toàn vô hiệu đi.

Quả thực liền một chút xíu ảo tưởng không gian đều không có.

Nhưng Thẩm Lãng bệ hạ như là đã chiêu cáo thiên hạ, cái kia. . . Tất cả mọi người vẫn như cũ chỉ có thể lựa chọn tin tưởng, đồng thời bắt đầu cầu nguyện.

Cứ việc tuyệt đại đa số người liền cầu nguyện cũng không biết làm như thế nào cầu nguyện.

Cầu nguyện Doanh Vô Minh tại tỷ võ thời điểm bỗng nhiên hôn mê?

Lại cầu nguyện tỷ võ thời điểm, lão thiên gia bỗng nhiên hạ xuống một tia chớp đánh chết Doanh Vô Minh?

Những này cũng không quá đáng tin cậy a, hơn nữa coi như thiên tướng lôi đình, cũng chưa hẳn có thể đánh chết Doanh Vô Minh.

Đương nhiên là có rất nhiều người tại nội tâm đã làm tốt mất đi Đại Càn đế quốc danh hiệu dự định, mặc dù lòng đang rỉ máu, nhưng mất đi danh hiệu dù sao cũng so Thẩm Lãng bệ hạ mất đi tính mệnh tốt, cũng so mất đi cơ nghiệp tốt.

Lớn không đợi Nộ Triều thành lính mới toàn bộ luyện ra về sau, lại triệt để đánh bại Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn, lại đem Đại Càn đế quốc danh hiệu đoạt lại chính là.

... . . .

Tất cả mọi người tại vì Thẩm Lãng vận mệnh cầu nguyện, như vậy Thẩm Lãng chính mình đâu?

Khoảng thời gian này hắn vẫn luôn đang nghiên cứu thượng cổ vương giả cái kia tối nghĩa vô cùng quyển trục, nói cho đúng là tại chính thức hướng Doanh Vô Minh phát ra quyết đấu mời trước đó, hắn liền đã nghiên cứu ra đại bộ phận thành quả.

Đầu tiên đúng như hắn đoán, thượng cổ trong ngục giam cái kia Khương thị Hoàng tộc kẻ phản nghịch tên gọi khương nghỉ, hắn là thượng cổ Khương thị cái cuối cùng Hoàng thái tử.

Bởi vì hắn bán cùng phản bội, khiến cho phương tây thất lạc đế quốc nắm giữ thượng cổ Đông Phương đế quốc mang tính then chốt cơ mật, khiến cho thất lạc đế quốc ở sau đó trong chiến tranh liên tục chiến thắng, cho thượng cổ Đông Phương đế quốc trí mạng đả kích.

Cũng chính bởi vì vậy, thượng cổ Khương thị mất đi hoàng vị, Cơ thị thay vào đó.

Mà thượng cổ quảng trường di tích trong thạch quan người vương giả kia không phải khương nghỉ nhi tử, mà là tôn tử.

Mà quỳ gối Kim Cương phong di tích trong thần miếu cái kia mặt đại vương giả, là khương nghỉ tằng tôn con.

Nói cách khác khương nghỉ phản bội thượng cổ Đông Phương đế quốc về sau ước chừng hơn một trăm năm, toàn bộ thế giới liền phát sinh Đại Niết diệt, văn minh thời thượng cổ hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Vị này khương nghỉ giống như Thẩm Lãng, tay trói gà không chặt, nhưng hắn là một thiên tài.

Long chi tâm trang bị, thượng cổ vương giới, Long chi kiếm đều là hắn tự mình tạo ra, thuộc về thượng cổ Khương thị tư nhân bảo vật.

Không chỉ có như thế, thậm chí lúc ấy toàn bộ Đông Phương đế quốc Ngạc Mộng thạch văn minh hệ thống, rất lớn bộ phận đều là hắn tự mình tạo dựng ra tới.

Hắn không có cái gì võ công, nhưng là nương tựa theo cái này ba kiện thượng cổ trang bị, vẫn như cũ có được kinh người sức chiến đấu. Hắn thể chất rất yếu, nhưng là tinh thần lực lại siêu cấp mạnh, vì lẽ đó bộ này thượng cổ trang bị ở trên người hắn có thể phát huy tuyệt đỉnh uy lực.

Như vậy Thẩm Lãng có biện pháp đánh bại Doanh Vô Minh sao?

Có!

Hắn tại cái này thượng cổ vương giả quyển trục bên trong chọn lựa cực kỳ lâu, rốt cuộc tìm được trí mạng một chiêu.

Đương nhiên, cũng không phải là một chiêu này lợi hại nhất a, mà là một chiêu này nhất tỉnh tinh thần lực.

Lấy Thẩm Lãng siêu cấp cặn bã tinh thần lực, đại khái cũng chỉ có một chiêu này mới có thể khiến được đi ra.

Mà một chiêu là cái gì đây?

Vòng xoáy năng lượng!

Không sai, chính là mấy cái thượng cổ di tích ở giữa vòng xoáy năng lượng, có quyền hạn người có thể dễ như trở bàn tay xuyên qua, mà không có quyền hạn người hoặc là vật thể, trực tiếp thịt nát xương tan.

Thẩm Lãng cần phải làm là lợi dụng long chi trong trung tâm năng lượng cùng Long chi kiếm, dùng tinh thần lực tổ kiến ra một cái vòng xoáy năng lượng.

Đến lúc đó Doanh Vô Minh một khi xông lên cái này vòng xoáy năng lượng, sẽ là hậu quả gì?

Hoàn toàn không dám tưởng tượng a!

Mấu chốt là cái này vòng xoáy năng lượng hoàn toàn dựa vào long chi hạch tâm trang bị năng lượng cung cấp, Thẩm Lãng chỉ cần lợi dụng tinh thần lực đem những này năng lượng tổ chức, đây đã là nhất tiết kiệm tinh thần lực một chiêu.

Thẩm Lãng đang nghiên cứu cái này thượng cổ vương giả quyển trục thời điểm, thật sự là tại bộ này trang bị bên trên nhìn thấy vô hạn khả năng.

Thật sự là đáng tiếc a, nếu như cái này khương nghỉ không phản bội lời nói, hắn sẽ là thượng cổ Đông Phương đế quốc một cái vĩ đại nhất Hoàng đế.

Hắn tại sao lại phản bội mình đế quốc đâu? Vẻn vẹn bởi vì tình yêu, vẻn vẹn bởi vì bị Medusa Nữ hoàng hấp dẫn?

Cái này nhìn qua phảng phất cũng không phải phi thường hợp lý a.

Còn có một chút, khương nghỉ đến tột cùng đem cái gì tuyệt đỉnh cơ mật bán cho Medusa Nữ hoàng, khiến cho tiếp xuống trăm năm thời gian bên trong, thượng cổ đế quốc đối mặt thất lạc đế quốc không ngừng chiến bại?

Bởi vì tại những này thượng cổ di tích trông được rất rõ ràng, Medusa Nữ hoàng đại quân đã trực tiếp giết tới thượng cổ Đông Phương đế quốc biên cảnh.

Đương nhiên, những tin tức này trước vứt ở một bên.

Thẩm Lãng là có chắc chắn tám phần mười, mới hướng Doanh Vô Minh phát ra luận võ mời.

Hiện tại là vạn sự sẵn sàng chỉ thiếu gió đông.

Hắn còn thiếu một kiện đồ vật, Long chi kiếm!

Ba trang bị bên trong mấu chốt nhất vũ khí.

Thật sự là gặp quỷ a, đều đến lúc này, khoảng cách quyết đấu ngày tháng đã không xa, lại còn không có tìm được vũ khí.

Vốn cho là thượng cổ vương giả trong thạch quan chi kia hoàng kim kiếm là Long chi kiếm, kết quả không phải.

Như vậy chân chính Long chi kiếm ở đâu? Hoàn toàn là mò kim đáy biển sao?

Không phải, Thẩm Lãng đầu tiên là có tuyệt đối manh mối, tiếp lấy càng là đánh giá ra Long chi kiếm chỗ ẩn thân.

Khương nghỉ phản bội mình đế quốc, giữ cửa ải khóa tính cơ mật bán cho thất lạc đế quốc Medusa Nữ hoàng, về phần là cái gì cơ mật khiến cho ở sau đó trăm năm trong chiến tranh thượng cổ đế quốc lâm vào toàn diện bị động? Điểm này không được biết.

Nhưng Thẩm Lãng nghiên cứu đại lượng thượng cổ điển tịch, nhất là cái này cuốn lên cổ vương giả quyển trục về sau, đại khái có một cái suy đoán.

Thượng cổ thất lạc đế quốc tại cá nhân chiến đấu lực bên trên rất mạnh, có được tương đối huyền huyễn năng lực. Vì lẽ đó ma quỷ tam giác lớn bên trong, có nhiều loại hải quái, lớn nhất thậm chí vượt qua tòa thành.

Mà thượng cổ Đông Phương đế quốc cường đại chính là nhiều loại vũ khí, xây dựng ở Ngạc Mộng thạch cơ sở bên trên văn minh thời thượng cổ hệ thống.

Vì lẽ đó có thể hay không hiểu thành thượng cổ phương tây thế giới ngay từ đầu là không có kim loại hydro năng lượng hạch tâm, cũng không có Ngạc Mộng thạch thể hệ? Là khương nghỉ đem những này cơ mật bán cho Medusa Nữ hoàng về sau, phương tây thế giới mới có những vật này?

Đương nhiên những này đều không có quan hệ gì với Long chi kiếm.

Mấu chốt tin tức là vị này khương nghỉ ở bị bắt trước đó, đem Long chi kiếm cũng giao cho Medusa Nữ hoàng.

Như vậy Medusa Nữ hoàng giống như này vô tình , mặc cho khương nghỉ trở thành dưới thềm tù sao?

Cũng không có!

Từ thượng cổ ngục giam cái kia phiến đáy biển có thể nhìn ra được, nơi đó đi qua một trận đại chiến, toàn bộ đáy biển đều bị triệt để xé rách, khắp nơi đều tràn ngập chiến đấu vết tích.

Còn có một chút, Chúc thị gia tộc phát hiện bí mật kia căn cứ, là dùng đến phát xạ Long chi hối. Rất hiển nhiên tại thời khắc mấu chốt, cái trụ sở này người không có đối Medusa phát xạ Long chi hối, ngược lại toàn bộ biến thành hoá thạch.

Tại sao lại như thế?

Thẩm Lãng lớn mật suy đoán, Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương suất lĩnh thất lạc đại quân đế quốc tới trước giải cứu khương nghỉ, thượng cổ Đông Phương đế quốc định dùng Long chi hối phá hủy bọn hắn, nhưng bí mật này căn cứ tướng lĩnh có lẽ là bởi vì Medusa mỹ lệ, lại hoặc là bởi vì hiệu trung khương nghỉ, không có làm như vậy.

Đương nhiên, cuối cùng Medusa giải cứu khương nghỉ hành động có lẽ còn là thất bại. Lại hoặc là khương nghỉ chính mình cũng không nguyện ý được cứu vớt, hắn nguyện ý trong tù chuộc tội.

Tóm lại nghiên cứu cái này thượng cổ vương giả quyển trục, Thẩm Lãng để lộ thượng cổ thế giới rất nhiều mấu chốt bí mật.

Hơn nữa bí mật này cùng hắn có quan hệ, cùng Khương thị có quan hệ.

Những bí mật này phi thường trọng yếu, nhưng lúc này việc cấp bách hay là tìm được Long chi kiếm, đánh bại Doanh Vô Minh.

Mà chi này Long chi kiếm ngay tại ma quỷ tam giác lớn bên trong, tại thời gian rất lâu bên trong nó đều là Medusa Nữ hoàng thiếp thân đồ vật, bởi vì đây là nàng người yêu đưa cho hắn lễ vật.

Thẩm Lãng cùng Doanh Vô Minh quyết đấu thời gian tại mười chín tháng ba, không sai biệt lắm còn có năm mươi ngày chi phối.

Ngày này là Thẩm Lãng, Doanh Quảng, Đại Viêm đế quốc cộng đồng định ra tới, bởi vì thiên hạ chư quốc cần thời gian điều động sứ giả tiến về Càn Kinh, xa nhất nước chư hầu khoảng chừng hơn một vạn dặm khoảng cách, hơn nữa còn không có tuyết điêu, muốn hoàn toàn dựa vào cưỡi ngựa, thật cần hơn một tháng mới có thể đuổi tới.

Tại cái này năm mươi ngày thời gian bên trong, Thẩm Lãng cần lại đi một chuyến ma quỷ tam giác lớn, lấy Long chi kiếm.

... . . .

"Mang Yêu Yêu đi sao?" Cừu Yêu Nhi nói: "Yêu Yêu bảo bối thế nhưng là Medusa tinh thần hậu duệ."

Thẩm Lãng trong đầu không khỏi vang lên Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương, cái kia đã từng chiếm cứ Cừu Yêu Nhi thân thể người.

Trước đó Thẩm Lãng cảm thấy cái này giống như là một cái ngẫu nhiên, mà bây giờ xem ra, cũng là một trận nghiệt duyên.

Đương nhiên, Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương cùng Nữ hoàng còn là không giống nhau.

Thượng cổ thất lạc đế quốc kẻ thống trị phương tây thế giới mấy vạn dặm giang sơn, bao quát lục địa cùng hải dương, Medusa Nữ hoàng là tối cao lãnh tụ, mà Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương hẳn là liền tương đương với thất lạc đế quốc chư hầu vương.

Thượng cổ Đông Phương đế quốc có Cơ thị, Khương thị, Nhâm thị chờ chút.

Mà tại thất lạc đế quốc có lẽ cũng chỉ có một chi Vương tộc, đó chính là Medusa chủng tộc, mặt người thân rắn chi nữ con.

Nhưng là lại phi thường cổ quái một điểm, vì sao thượng cổ Khương thị tín ngưỡng đồ đằng cũng là một người mặt thân rắn nam tử?

Đúng vậy a, muốn hay không mang Yêu Yêu đi?

Yêu Yêu tiểu bảo bối tại ma quỷ tam giác lớn thế nhưng là không có gì bất lợi, cũng tỷ như cái kia Đại Kim chữ tháp, nghĩ hết tất cả biện pháp đều mở không ra, Yêu Yêu lại dễ như trở bàn tay mở ra.

Mà lúc này đây, liền cần Thẩm Lãng bằng vào trực giác của mình.

Đầu tiên, hắn một chút đều không muốn Yêu Yêu vì hắn mạo hiểm, chỉ muốn nàng không buồn không lo trưởng thành.

Thứ yếu, lần này hắn là lấy khương nghỉ hậu nhân thân phận là đòi lại Long chi kiếm.

Khương nghỉ là Medusa Nữ hoàng mà phản bội mình đế quốc, khiến cho thượng cổ Khương thị mất đi hoàng vị, xuống làm Vương tộc, như vậy hắn đối với Medusa Nữ hoàng đến nói, đối với thất lạc đế quốc thế lực đến nói có đúng hay không đặc thù?

Trước đó Thẩm Lãng hoàn toàn không có cách nào chứng minh thân phận của mình, mà bây giờ hắn có long chi hạch tâm trang bị, có thượng cổ Khương thị vương giới, hẳn là có thể đủ chứng minh chính mình là khương nghỉ hậu nhân thân phận?

"Không, không mang." Thẩm Lãng nói: "Liền nhường nàng tiếp tục không buồn không lo đi."

Sau đó, Thẩm Lãng không có cùng bất luận kẻ nào cáo biệt, tại Cừu Yêu Nhi bảo vệ dưới, cưỡi lớn siêu hướng phía ma quỷ tam giác lớn bay đi.

... . . .

Ma quỷ tam giác lớn khoảng cách Nộ Triều thành vạn dặm xa, may mắn có lớn siêu a, nếu như đi thuyền vậy liền quá lâu quá lâu.

Vẻn vẹn hơn một ngày thời gian, Thẩm Lãng cưỡi lớn siêu lại một lần nữa đi vào ma quỷ tam giác lớn rìa ngoài.

Nơi này vẫn như cũ như là thế giới cuối cùng đồng dạng, không có ban ngày, không có đêm tối, vô số hắc ám nồng vụ như là thế giới tường, đứng sừng sững ở bầu trời cùng trên mặt biển, tung hoành sáu bảy ngàn dặm.

Vô số kinh thiên thiểm điện, ngẫu nhiên xuất hiện tại cái này mảnh hắc ám nồng vụ bên trong, vô số vòi rồng ngẫu nhiên tạo ra, càn quét hết thảy.

Dù là lúc này, ma quỷ tam giác lớn vẫn như cũ là thế giới cấm khu.

Không quản là tuyết điêu, vẫn là thượng cổ kền kền, cũng không dám xâm nhập phiến khu vực này bên trong.

Bởi vì ở khắp mọi nơi thiểm điện, vô số không có ở đây vòi rồng, có thể dễ như trở bàn tay đem bất luận cái gì phi hành thú nghiền thành mảnh vỡ.

Không chỉ có như thế, trong này còn có vô số kể hải quái, vượt qua mấy trăm vạn khoảng cách.

Có chút hải quái cường đại đến nhường người hít thở không thông tình trạng, có thể dễ như trở bàn tay phá hủy đi một tòa cự đại tòa thành.

Đối với bọn chúng đến còn nói, đây là thuộc về thất lạc đế quốc lãnh địa , bất kỳ cái gì ngoại nhân không được đi vào, nếu không chính là xâm lược.

Trước đó Thẩm Lãng vô tri không sợ, tự tiện xông vào, mà lần này liền không giống.

Hơn nữa lần trước hắn tiếp xúc ma quỷ tam giác lớn kim tự tháp hủy diệt nguy cơ về sau, hải quái đại quân đem hắn bình an đưa ra đến, không có đối với hắn người phát động bất luận cái gì công kích, đây là một cái ăn ý.

Cứ việc hải quái đại quân không có nói ra, nhưng Thẩm Lãng lại ngầm thừa nhận từ nay về sau sẽ không còn xâm nhập ma quỷ tam giác lớn, sẽ không tiến nhập thất lạc đế quốc lãnh địa.

Thẩm Lãng xuất ra Ngạc Mộng thạch loa phóng thanh, la lớn: "Medusa Nữ hoàng bố trí, thất lạc đế quốc hậu duệ bọn họ? Ta là Thẩm Lãng, thỉnh cầu tiến vào ma quỷ tam giác lớn bên trong."

Ma quỷ tam giác lớn bên trong không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nói: "Thất lạc đế quốc hậu duệ, ta là Thẩm Lãng, thỉnh cầu tiến vào ma quỷ tam giác lớn."

Vẫn không có bất kỳ đáp lại nào.

Sau đó, Thẩm Lãng vẫn không có tự tiện xông vào, một lần lại một lần hô hào.

Một ngày một đêm đi qua.

Hai ngày hai đêm đi qua.

Lớn siêu không kiên nhẫn, trực tiếp liền muốn mang theo Thẩm Lãng xông vào, Thẩm Lãng có thể cảm giác được nó đối ma quỷ tam giác lớn tràn ngập địch ý, đây cùng nó gen ký ức có quan hệ, bọn chúng bị bồi dưỡng ra đến có lẽ chính là vì cùng thất lạc đế quốc khai chiến.

Ba ngày ba đêm đi qua.

Thẩm Lãng không biết mệt mỏi hô: "Thất lạc đế quốc hậu duệ, ta là Thẩm Lãng, thỉnh cầu tiến vào ma quỷ tam giác lớn."

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Bỗng nhiên, giữa thiên địa vang lên kinh người lôi minh.

Trên mặt biển nhấc lên kinh thiên biển gầm.

Tung hoành vài trăm dặm thiểm điện, phảng phất muốn đem toàn bộ thiên địa đều xé rách.

Sau đó, một màn kinh khủng xuất hiện.

Toàn bộ thế giới tường, cũng chính là tung hoành sáu bảy ngàn dặm hắc ám nồng vụ dâng lên hiện ra một tấm to lớn khuôn mặt.

Quỷ dị mà lại đáng sợ gương mặt, nhìn qua không giống như là quái thú, ngược lại giống như là ma quỷ.

Cái này. . . Cũng là thượng cổ thất lạc đế quốc chủng tộc?

Nhưng Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua dạng này hải quái, nàng vẫn như cũ giống như là rắn khuôn mặt, nhưng lại giống như là người, thế nhưng là cái trán ở giữa còn có một con mắt, trên đầu mọc đầy vô số sừng, không biết là cốt thứ vẫn là sừng.

Hé miệng, bên trong tầng tầng lớp lớp răng, giăng khắp nơi.

Xấu quá lậu quái vật, giống như là ma, lại giống là dị hình, lại giống là trong trò chơi nguyên thủy nhất xấu xí Naga thú, tóm lại căn bản không biết đây là vật gì.

Bởi vì khuôn mặt của nó là vô số sương mù tạo thành, vì lẽ đó vô cùng to lớn, trọn vẹn cao mấy trăm dặm.

"Thẩm Lãng các hạ, chúng ta đã đạt thành ăn ý, không chào đón bất luận người nào tiến vào, nơi này là thất lạc quốc gia lãnh địa." Tấm kia yêu ma khuôn mặt giãy dụa, vô số cốt thứ cũng vặn vẹo lên, phóng xuất ra địch ý mãnh liệt.

"Thẩm Lãng các hạ, mời ngươi rời đi, nếu không ta liền muốn đại khai sát giới."

Hắc ám nồng vụ tạo thành quái thú gương mặt bắt đầu mở ra miệng rộng, đường kính mấy chục hơn trăm dặm miệng rộng, hình thành một cái đáng sợ vòi rồng vòng xoáy.

Dĩ nhiên không phải con quái thú kia có khổng lồ như vậy, mà là nó điều khiển những này hắc ám nồng vụ hình thành to lớn yêu ma gương mặt.

Nếu như Thẩm Lãng không rời đi, nó liền muốn đem Thẩm Lãng tính cả lớn siêu, còn có Cừu Yêu Nhi cùng một chỗ nuốt chửng vào, triệt để nghiền nát.

Thẩm Lãng nói: "Tôn kính thất lạc đế quốc nguyên soái các hạ, ta có chuyện quan trọng tiến vào ma quỷ tam giác lớn bên trong."

Cái kia yêu ma to lớn gương mặt bắt đầu đếm ngược: "Ba."

"Hai!"

"Một!"

Sau đó, nó miệng rộng bắt đầu điên cuồng thôn phệ.

To lớn vòi rồng vòng xoáy run giọng hấp lực kinh người, dù là khoảng cách mấy ngàn mét, Thẩm Lãng cùng lớn siêu, Cừu Yêu Nhi vẫn như cũ trực tiếp bị thôn phệ tiến vào nó miệng rộng bên trong.

Tại cỗ này thiên địa chi lực trước mặt, căn bản không có bất kỳ kháng cự nào lực.

Sau đó bên trong vòi rồng phóng xuất ra lực lượng cường đại, muốn đem Thẩm Lãng ép thành mảnh vỡ.

Thẩm Lãng giơ cao trong tay thượng cổ vương giới, hét lớn: "Ta là Medusa Nữ hoàng người yêu, khương nghỉ bệ hạ hậu nhân, ta là hắn người thừa kế duy nhất, ta đại biểu thượng cổ Khương thị, tới bắt về thuộc về chúng ta Long chi kiếm."

Theo Thẩm Lãng rống to một tiếng, hắn thượng cổ vương giới nháy mắt phóng xuất ra chói mắt vạn trượng hào quang.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 557: : Đại Công Cáo Thành! Thẩm Lãng Vô Địch!

Chương 556:: Đại công cáo thành! Thẩm Lãng vô địch!

Nên Thẩm Lãng lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, người đã ở tại ma quỷ tam giác lớn bên trong.

Một tòa tảng đá kiến trúc bên trong, nhưng chung quanh đều là nham thạch, phía ngoài hết thảy căn bản là nhìn không thấy, phảng phất là cự hình kim tự tháp bên trong?

Thẩm Lãng nói: "Các hạ, ta lần trước đến ma quỷ tam giác lớn thời điểm, cơ hồ nhìn thấy tất cả thất lạc quốc gia hậu duệ, lại duy chỉ có không có nhìn thấy ngươi a."

Cái kia yêu ma chậm rãi nói: "Thẩm Lãng các hạ, nếu như ngươi đối với thượng cổ thất lạc đế quốc am hiểu được đủ nhiều, vậy ngươi hẳn phải biết ta là ai?"

Nhưng phi thường đáng tiếc, Thẩm Lãng đối với thượng cổ thất lạc đế quốc nghiên cứu được cũng không nhiều, hơn nữa thượng cổ Khương thị quyển trục bên trong, liên quan tới thất lạc đế quốc mặc dù có chỗ miêu tả, nhưng cũng không nhiều.

Thẩm Lãng nói: "Các hạ, nếu như ta không có đoán sai, ta thượng cổ tổ tiên khương nghỉ cùng thượng cổ thất lạc đế quốc hẳn là có khế ước a? Đã từng hắn giao cho Medusa Nữ hoàng đồ vật, ta có thể cầm về đi, bởi vì những vật này dù sao thuộc về thượng cổ Khương thị."

Cái kia yêu ma cười nói: "Không sai, thượng cổ khương nghỉ Thái tử đã từng cho thất lạc đế quốc mấy món vô cùng trọng yếu đồ vật, nhưng ngươi biết đều là thứ gì sao?"

Thẩm Lãng thật đúng là không biết, hắn duy nhất từ thượng cổ vương giả quyển trục ở bên trong lấy được đáp án là Long chi kiếm.

"Lần này ta duy nhất phải thu hồi, vẻn vẹn chỉ là Long chi kiếm mà thôi." Thẩm Lãng nói: "Ta hướng khương nghỉ thái tử điện hạ cho thất lạc Nữ hoàng mấy kiện đồ vật bên trong, hẳn là có nó a?"

Cái kia yêu ma chậm rãi nói: "Không sai, hẳn là có."

Thẩm Lãng lại một lần nữa hỏi: "Các hạ, vì sao lần trước tại ma quỷ tam giác lớn từ đầu đến cuối không có nhìn thấy ngươi bóng dáng, ngươi hẳn là những này thất lạc quốc gia hậu duệ lãnh tụ?"

Cái kia yêu ma nói: "Bởi vì lịch sử cải biến, thế giới cải biến, có chút thượng cổ đồ vật thức tỉnh."

Bởi vì cái kia hỏa long sao chổi va chạm? Vì lẽ đó khiến cho một ít thượng cổ sinh vật thức tỉnh?

Thẩm Lãng nói: "Trở lại chuyện chính, ta tới bắt về thuộc về ta thượng cổ Khương thị Long chi kiếm."

Cái kia yêu ma nói: "Thẩm Lãng các hạ, nghe nói ngươi là trên thế giới này cực kỳ người thông minh?"

Thẩm Lãng nói: "Không dám nhận."

Cái kia yêu ma nói: "Khương nghỉ Thái tử liền đã từng là phương đông thế giới tuyệt đỉnh trí giả, vì lẽ đó cũng không phải là ngươi mang theo thượng cổ vương giới liền có thể đại biểu là người thừa kế của hắn, cũng không phải là trên người ngươi có huyết thống của hắn liền có thể chứng minh hết thảy, mấu chốt là trí tuệ, trí tuệ hiểu không?"

Thẩm Lãng nói: "Xin lắng tai nghe."

Cái kia yêu ma nói: "Ta hỏi ngươi ba cái vấn đề, nếu như ngươi có thể trả lời được, ta liền đem Long chi kiếm cho ngươi như thế nào? Liền đại biểu cho ngươi có tư cách trở thành thượng cổ khương nghỉ Thái tử người thừa kế."

"Ba đạo nan đề thật sao? Mời!" Thẩm Lãng nói.

Cái kia yêu ma nói: "Cái kia mời ngươi xem trọng, đây là đề thứ nhất."

Sau đó Thẩm Lãng xuất hiện trước mặt một đoàn hắc vụ, ngưng tụ trở thành mười cái vòng tròn, tạo thành một hình tam giác.

Cũng chính là cái này hình dạng.

Cái kia yêu ma nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi chỉ có thể di động ba cái vòng tròn, khiến cho cái này hình tam giác dựng ngược tới, ngươi chỉ có ba giây đồng hồ thời gian."

Chính hình tam giác biến thành dựng ngược hình tam giác, cũng chính là phía dưới cái dạng này?

"Ngươi chỉ có ba giây đồng hồ thời gian, ba, hai, một, đếm ngược kết thúc!" Cái kia yêu ma nói.

Thẩm Lãng gọn gàng liền nói: "Di động bốn cái một hàng trên dưới mỗi cái một cái, phóng tới hai cái một hàng trên dưới mỗi cái một cái, dạng này 4 biến thành 2, 2 biến thành 4 ba cái một hàng bất động, lại đem đơn độc một cái di động đến chi phối bên cạnh."

Đề thi này thực sự là quá đơn giản, mười tuổi tiểu hài có thể làm ra đến, hoàn toàn không giống như là cái gì thượng cổ yêu ma ra đề mục a.

"Ba ba ba!" Truyền đến thất lạc đế quốc yêu ma tiếng vỗ tay.

"Kế tiếp là đề thứ hai, Thẩm Lãng xin các hạ ngươi hãy nghe cho kỹ." Cái kia yêu ma nói: "Xin hỏi, ta là ai? Ngươi vẫn như cũ chỉ có ba giây đồng hồ thời gian."

Móa! Vấn đề này xác thực khó, vừa rồi Thẩm Lãng nhìn thấy khuôn mặt của nó, vô cùng rung động.

Ở thế giới trên tường dùng màu đen nồng vụ tạo thành khuôn mặt, to lớn vô cùng, trăm dặm cao. Mà khuôn mặt này dữ tợn khủng bố, quỷ dị thần bí, Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua, dù là tại thượng cổ điển tịch bên trong cũng chưa từng gặp qua.

Ai biết cái này yêu ma là ai a? Thậm chí liền nó là chủng tộc gì cũng không biết.

"Ba, hai, một, đếm ngược kết thúc." Cái kia yêu ma nói: "Ngươi không đáp lại được? Cái kia phi thường thật có lỗi, ngươi không đủ thông minh, chi này Long chi kiếm ta không thể còn cho ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Thất lạc yêu mẫu, lại hoặc là ta phải gọi ngươi nguyền rủa Nữ hoàng? Chúng ta lại một lần nữa gặp mặt, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, ta Anqila a di như thế nào? Nàng ở đâu?"

Lời này mới ra, cái kia yêu ma lập tức triệt để kinh ngạc. Thẩm Lãng vậy mà nhìn thấu nàng là thân phận? Cái này, cái này sao có thể?

Nói đến cái này nguyền rủa Nữ hoàng, cũng chính là thất lạc yêu mẫu, cơ hồ là Thẩm Lãng tại phương tây thế giới gặp qua tối cường sinh vật, có được không gì so sánh nổi cường đại tinh thần lực.

Tinh thần của nàng đã sống sót mấy ngàn năm, cách mỗi mấy chục trên trăm năm liền đoạt xá đổi một bộ thân thể, nàng đoạt xá cuối cùng một bộ thân thể chính là Hella mẫu thân, Khô Lâu đảng người sáng lập Anqila thủ lĩnh.

Hơn nữa cái này nguyền rủa Nữ hoàng còn khống chế một cái to lớn bạch tuộc, khiến cho tinh thần lực của nàng bao phủ toàn bộ thất lạc quốc gia phế tích, này mới khiến Khô Lâu đảng hạm đội cầm tù vài chục năm, mãi mãi cũng không thể đi ra.

Hai năm trước, Thẩm Lãng dẫn bạo một viên thượng cổ năng lượng hạch tâm, nổ chết con kia cự hình bạch tuộc. Nhưng là Anqila sống không thấy người, chết không thấy xác, hơn nữa cái này thất lạc yêu mẫu tinh thần cũng biến mất vô tung vô ảnh, không nghĩ tới vậy mà đến ma quỷ tam giác lớn?

Thẩm Lãng nói: "Ta trả lời đúng không? Các hạ?"

Cái kia yêu ma trầm mặc thật lâu nói: "Ngươi quả nhiên thông minh vô cùng, nhưng không nên đắc ý, còn có đề thi thứ ba con mắt đâu."

Nguyền rủa Nữ hoàng cùng Thẩm Lãng trước đó là có thù, cho nên nàng khẳng định không muốn trở thành toàn bộ Thẩm Lãng, cái này đề thi thứ ba hẳn là cực độ chi nạn.

Thậm chí là một cái vô giải đề mục.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, cái kia yêu ma nói: "Cái này đề thi thứ ba con mắt ngươi có thể nghe kỹ, chúng ta thế giới này là một cái tinh cầu, vậy xin hỏi viên tinh cầu này lớn bao nhiêu?"

Dựa dựa dựa vào, đề thi này là thật khó, hoàn toàn là vô giải.

Thẩm Lãng nhìn qua bất luận cái gì thượng cổ điển tịch bên trong đều không có bất kỳ cái gì tài liệu tương quan, thậm chí đôi câu vài lời đều không có.

Cái kia yêu ma đắc ý nói: "Đồng dạng ngươi chỉ có ba giây đồng hồ thời gian, ba, hai, khẽ đảo tính theo thời gian kết thúc."

"Thẩm Lãng các hạ, không có đáp án sao? Cái kia phi thường thật có lỗi, chi này Long chi kiếm ta không thể giao cho ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta viên tinh cầu này thể tích là 3967 3675 89978 mét khối."

Đáp án này mới ra, nguyền rủa Nữ hoàng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, cơ hồ không thể tin vào tai của mình.

Cái này, đây không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, cái đề mục này đã khó tới cực điểm, Thẩm Lãng làm sao có thể biết rõ, căn bản là không có cách tính toán ra tới.

Nhưng Thẩm Lãng đáp án cực độ chuẩn xác, thậm chí so với nàng đáp án còn muốn chính xác năm chữ số, mà thất lạc yêu mẫu căn bản không phải tự mình tính đi ra, mà là trực tiếp từ văn minh thời thượng cổ ở bên trong lấy được kết quả.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, cái này yêu ma nói: "Ngươi, ngươi xem qua tương quan ghi chép?"

"Không có." Thẩm Lãng nói: "Ta là tính toán ra tới."

Cái kia yêu ma nói: "Không có khả năng, căn bản là không có cách tính toán, cũng vô pháp đo đạc."

Thẩm Lãng nói: "Đề thi này vô cùng đơn giản, bởi vì cái này tinh cầu là vòng tròn hình, nên tuyệt đối gió êm sóng lặng thời điểm, trên mặt biển một cây cao hai mươi mét cột buồm, khoảng cách bao xa tình huống dưới hoàn toàn không gặp được tung ảnh của nó? Cái này có thể tính toán ra đường cong, căn cứ cái này đường cong tính toán ra cái tinh cầu này bán kính, sau đó căn cứ cái này bán kính tính toán ra thể tích, cái này thí nghiệm ta làm qua một trăm ba mươi lăm lần, cuối cùng tính ra nhất chính xác số lượng, đương nhiên kỳ thật cái số này vẫn như cũ không đủ tuyệt đối chuẩn xác, nhưng đã so ngươi biết đáp án chính xác cỡ nào cỡ nào."

Lại là một mảnh triệt để yên tĩnh, trọn vẹn sau một lúc lâu, cái kia yêu ma nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi quả nhiên là thế giới này người thông minh nhất."

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ khích lệ, như vậy mời ngươi đem Long chi kiếm trả lại cho ta đi."

"Ngươi thắng, Thẩm Lãng các hạ." Cái kia yêu ma nói: "Ta mang theo ngươi đi lấy Long chi kiếm."

Một lát sau, trước mắt xuất hiện một cái đom đóm bay tới.

"Mời ngươi đi theo cái này đom đóm đi." Cái kia yêu ma nói.

Thẩm Lãng đứng dậy, đi theo cái này đom đóm đi thẳng.

Xuyên qua hành lang rất dài, một mực hướng xuống, một mực hướng xuống, cơ hồ đi đến nhường hắn hoài nghi nhân sinh.

Xâm nhập năm ngàn mét, xâm nhập 10 km, xâm nhập hai vạn mét, ba vạn mét.

Nửa đường không biết đi qua bao nhiêu cánh cửa, bất quá không cần hắn mở ra, chỉ cần hắn đi đến trước mặt, cửa đá liền tự động mở.

Rốt cục đi vào kim tự tháp chỗ sâu nhất một cái mộ **, nơi này đồng dạng có một bộ thạch quan.

Cái kia yêu ma nói: "Thẩm Lãng các hạ, cái này thạch quan mặt ngoài khảm nạm lấy ba kiện đồ vật, một chi kiếm, một chi vương trượng, một chiếc gương."

Thẩm Lãng nhìn một chút, quả là thế.

Cái kia yêu ma nói: "Cái này ba kiện đồ vật đều là Medusa Nữ hoàng vật bồi táng, nhưng chỉ có một kiện là trong miệng ngươi cái gọi là Long chi kiếm, ngươi chỉ có một lựa chọn cơ hội, mời ngươi chọn lựa đồng dạng đi."

Thẩm Lãng tròng mắt hơi híp, nhìn về phía cái này ba kiện đồ vật.

Đối với Long chi kiếm, hắn hẳn là có cảm ứng, dù sao nó cùng thượng cổ vương giới, long chi hạch tâm trang bị là một bộ.

Nhưng gặp quỷ chính là cái này ba kiện đồ vật đều có cảm ứng, hơn nữa cơ hồ giống nhau như đúc, cứ như vậy liền cần cược vận khí?

Làm sao bây giờ?

Thẩm Lãng đưa nó mệnh danh là Long chi kiếm, như vậy nó hẳn là một chi kiếm?

Nhưng là loại chuyện này rất khó nói được rõ ràng, Thẩm Lãng sở dĩ dạng này mệnh danh hoàn toàn chỉ là thuận miệng mà thôi, hắn cũng không biết chi này vũ khí hình dạng.

"Thẩm Lãng các hạ, ngươi nhất định phải làm nhanh lên ra lựa chọn, vẫn như cũ chỉ có ba giây đồng hồ thời gian, ba, hai, khẽ đảo tính theo thời gian kết thúc, mời ngươi chọn lựa." Cái kia yêu ma thanh âm lại một lần nữa vang lên.

Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp cầm xuống cái kia chiếc gương.

Cái kia yêu ma lập tức hít sâu một hơi nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi quả nhiên là cực kỳ thông minh người, ngươi đã cầm tới thứ ngươi muốn, như vậy mời ngươi rời đi đi!"

Tấm gương này chính là Long chi kiếm?

Sau đó, cái kia yêu ma thanh âm hoàn toàn biến mất.

...

Cầm tới đồ vật sau Thẩm Lãng đi trở về, rời đi kim tự tháp dưới mặt đất mộ huyệt, dọc theo lối đi bí mật một mực đi lên, đi lên, đi lên.

Lại đi mấy vạn mét, cơ hồ hao hết tất cả khí lực, rốt cục đi ra cái này đáy biển kim tự tháp.

Ma quỷ tam giác lớn vẫn như cũ như thế yên tĩnh mỹ lệ, nơi này nước biển như gương, toàn bộ thất lạc đế quốc thành bang đều thấp thoáng trên mặt biển, một nửa ở trong nước, một nửa tại trên mặt biển.

Loại này lối kiến trúc thật cùng thượng cổ phương đông thế giới hoàn toàn không giống a, bất quá khoảng cách được thật sự là đủ gần, có thể thấy được thượng cổ thất lạc đế quốc khuếch trương được phi thường lợi hại, trình độ nào đó Medusa Nữ hoàng cùng thượng cổ Đông Phương đế quốc chiến tranh đứng trên ưu thế bên trong.

Cự hình kim tự tháp bên ngoài, lớn siêu ngay tại trong nước chơi đùa, Cừu Yêu Nhi nhắm mắt xếp bằng ở kim tự tháp ngoài cửa.

"Cầm tới? Đi thôi." Cừu Yêu Nhi nói, sau đó nàng hướng phía lớn siêu vẫy tay.

Lớn siêu lưu luyến không rời bay tới, nó còn không có chơi chán, nơi này năng lượng khí tức quá làm cho nó mê luyến.

Cừu Yêu Nhi kẹp lấy Thẩm Lãng, nhảy lên lớn siêu trên lưng.

Lớn siêu giương cánh bay cao, hướng phía phía bắc mà đi, muốn rời khỏi ma quỷ tam giác lớn.

Lúc này, phía trước xuất hiện một cái hỏa diễm bình thường chim bay ở phía trước dẫn đường.

Bởi vì ma quỷ tam giác lớn thế giới tường quá nguy hiểm, không có thất lạc quốc gia hậu duệ dẫn đường, cơ hồ bất luận kẻ nào cũng không thể đi ra ngoài, sẽ vĩnh viễn tại Hắc Ám Mê Vụ bên trong đảo quanh, chớ nói chi là Hắc Ám Mê Vụ bên trong có vô số thiểm điện cùng vòi rồng.

Lớn siêu bay thẳng đến, bay thẳng đến.

Cừu Yêu Nhi nhìn thấy Thẩm Lãng vật trong tay, nhịn không được hỏi: "Long chi kiếm vậy mà là một chiếc gương sao?"

Đúng vậy a, Long chi kiếm vậy mà là một chiếc gương? Bất quá cái này nhìn qua phảng phất càng thêm hợp lý a, tấm gương càng thêm thần bí, hơn nữa cũng càng giống như là thần bí vũ khí.

Nhưng mà. . .

Thẩm Lãng bỗng nhiên một trận cười lạnh nói: "Thất lạc yêu mẫu? Ngài chơi đến vui vẻ sao? Chế tạo vô số ảo giác, hẳn là phi thường thoải mái đi."

Lời này mới ra, trong không khí phảng phất vang lên một trận quỷ dị tiếng cười, tiếp theo trong tầm mắt hết thảy bắt đầu vặn vẹo biến ảo.

Sau đó, hết thảy chung quanh toàn bộ thay đổi.

Thẩm Lãng căn bản không phải tại ma quỷ tam giác lớn bên trong, chung quanh mặt biển, còn có vừa rồi Đại Kim chữ tháp, di tích thất lạc quốc gia vô số kiến trúc đều biến mất.

Chung quanh hết thảy đều là Hắc Ám Mê Vụ, cách đó không xa vòi rồng không ngừng càn quét, thiểm điện điên cuồng nhắm đánh.

Hắn vẫn tại thế giới tường mê vụ bên trong, vẫn tại cái kia hắc ám nồng vụ tạo thành yêu ma gương mặt miệng rộng vòng xoáy bên trong.

Vừa rồi trải qua hết thảy, toàn bộ đều là ảo giác mà thôi, đây là nguyền rủa Nữ hoàng (thất lạc yêu mẫu) sở trường trò hay a.

"Ha ha ha ha. . ." Cái kia yêu ma nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi quả nhiên thông minh cực hạn a, hai, ba năm trước ta chế tạo ảo giác không có lừa qua ngươi, hôm nay vẫn không có lừa qua ngươi."

"Phanh phanh phanh. . ."

Vài trăm dặm dáng dấp thiểm điện điên cuồng xé rách bầu trời, to lớn vòi rồng không ngừng cuốn tới, phảng phất tại mọi thời khắc đều muốn đem Thẩm Lãng cùng lớn siêu xé thành mảnh nhỏ, nguy cơ tứ phía.

Cái kia yêu ma, cũng chính là nguyền rủa Nữ hoàng (thất lạc yêu mẫu) chậm rãi nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi muốn tới cầm lại thuộc về khương nghỉ Thái tử Long chi kiếm, ta không có ý kiến, ta cũng không ngăn trở, nhưng là ta cũng không giúp đỡ, có bản lĩnh chính ngươi mặc qua năm trăm dặm mê vụ, xuyên qua vô số thiểm điện cùng vòng xoáy tiến vào ma quỷ tam giác lớn đi, đây khó như lên trời đi, dù là ngươi cái này phi hành thú lợi hại hơn nữa cũng chống cự không chớp giật cùng vòi rồng điểm."

"Hơn nữa coi như ngươi tiến vào ma quỷ tam giác lớn, ngươi có thể tìm tới Long chi kiếm sao? Toàn bộ ma quỷ tam giác lớn tung hoành bảy ngàn dặm, ngươi căn bản không biết Long chi kiếm là cái gì, cũng không biết nó ở nơi nào, ngươi làm sao tìm được?" Cái kia yêu ma cười to nói: "Cho nên vẫn là từ bỏ đi, Thẩm Lãng các hạ, trở về đi! Cái này đồ vật thuộc về thất lạc quốc gia, ngươi cũng không cần nghĩ đến lấy về."

Nhưng mà tiếp xuống, Thẩm Lãng lại giống như thần trợ, khống chế lớn siêu phi hành, tại năm trăm dặm Hắc Ám Mê Vụ bên trong xuyên qua.

Hắn lại có thể né tránh hết thảy thiểm điện, hết thảy vòi rồng.

Cái này, cái này sao có thể? Những này thiểm điện cùng vòi rồng hoàn toàn là ngẫu nhiên a, Thẩm Lãng như thế nào tránh thoát?

"Ngươi làm sao tránh thoát?" Cái kia yêu ma run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Những này vòi rồng cùng thiểm điện nhìn qua là ngẫu nhiên, nhưng trên thực tế là có phát động công thức, vượt qua vạn năm thời gian, vòi rồng cùng thiểm điện đều theo chiếu cái này công thức, tại cái nào đó thời gian, cái nào đó địa điểm sinh ra. Mà chỉ cần nhường ta ra vào hai lần, ta liền có thể dùng thời gian nhanh nhất bên trong tính toán ra cái này công thức, đồng thời tìm tới một đầu tuyệt đối an toàn con đường, thật sự là không dễ dàng a, ròng rã muốn tiến hành vài ức lần tính toán đâu."

Cái kia yêu ma lại một lần nữa nhìn mà than thở, lần này nàng thật sự là thật sâu cảm nhận được câu nói kia, Thẩm Lãng là trên thế giới này người thông minh nhất.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng căn cứ trong đầu công thức, tính toán ra tuyệt đối an toàn con đường, khống chế lớn siêu hữu kinh vô hiểm bay qua năm trăm dặm hắc ám nồng vụ, né tránh tất cả thiểm điện cùng vòi rồng, tiến vào ma quỷ tam giác lớn bên trong.

Mà lần này, là chân chính tiến đến.

Ma quỷ tam giác lớn, vẫn như cũ như là trước đó như thế yên tĩnh mỹ lệ.

Bất quá theo Thẩm Lãng xuất hiện, vô số hải quái hiện ra mặt biển, mấy chục, mấy trăm, mấy vạn, mấy chục vạn, mấy trăm vạn.

Lớn nhất hải quái, như là cự hình tòa thành.

Nhưng là cái kia từ phía tây thất lạc quốc gia phế tích mà đến cái kia nguyền rủa Nữ hoàng, từ đầu đến cuối không thấy tăm hơi, nhưng nàng lại phảng phất ở khắp mọi nơi.

Thẩm Lãng không biết, nàng là như thế nào từ phía tây đi vào ma quỷ này tam giác lớn? Hơn nữa vì sao hiện tại mới đến?

Nhưng Thẩm Lãng một khi biểu lộ thân phận của mình về sau, ma quỷ tam giác lớn bên trong hải quái liền không thể lại tổn thương hắn, bởi vì hắn là khương nghỉ hậu nhân, hắn mang theo thượng cổ Khương thị vương giới.

Trình độ nào đó là khương nghỉ Thái tử cứu vớt thượng cổ thất lạc đế quốc, hơn nữa hắn vẫn là Medusa Nữ hoàng người yêu.

"Thẩm Lãng các hạ, ngươi thật là khiến người ta nhìn mà than thở a." Cái kia yêu ma (thất lạc yêu mẫu) nói: "Nhưng là toàn bộ ma quỷ tam giác lớn vô biên vô hạn, tung hoành bảy ngàn dặm, nơi này có vô số kiến trúc, ngươi có thể biết Long chi kiếm đến tột cùng ở nơi nào sao? Ngươi thậm chí không biết nó là cái gì, đây liền gọi là mò kim đáy biển đi."

"Thẩm Lãng các hạ, ta vẫn là câu nói kia, ngươi là khương nghỉ Thái tử hậu nhân, ta không thể thương tổn ngươi, cũng không thể ngăn cản ngươi cầm lại Long chi kiếm, nhưng là. . . Ta lại có thể khoanh tay đứng nhìn, ngươi ngay ở chỗ này mang lên mấy năm, mấy chục năm đi, đều chưa hẳn tìm được Long chi kiếm a."

Câu nói này không sai, chân chính mò kim đáy biển,

Đừng nói mấy chục năm, coi như mấy trăm năm cũng chưa chắc có thể tìm tới.

Trên thực tế thất lạc yêu mẫu có niềm tin tuyệt đối, Thẩm Lãng chắc chắn tìm không thấy, bởi vì chi này Long chi kiếm giấu ở một cái cực kỳ địa phương bí ẩn.

Nhưng là. . . Thẩm Lãng lại hướng thẳng đến mục tiêu mà đi.

Hắn khống chế lớn siêu, không ngừng xâm nhập ma quỷ tam giác lớn bên trong, hướng phía cái nào đó khu kiến trúc bay đi.

Ròng rã bay ba ngàn dặm!

"Ngừng!" Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, lớn siêu dừng lại, trực tiếp lơ lửng giữa không trung.

Nơi này chung quanh là lít nha lít nhít khu kiến trúc, nhưng trừ cái đó ra cái gì cũng không có, Thẩm Lãng lơ lửng địa phương chỉ là trống rỗng mặt biển mà thôi.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, bắt đầu hồi ức, bắt đầu điều ra trí não bên trong hình tượng.

"Thẩm Lãng các hạ, ngài từ bỏ đi, từ bỏ đi!" Thất lạc yêu mẫu cười nói: "Ngài cái gì cũng không chiếm được, ngài cái gì cũng không tìm tới."

Thẩm Lãng tại trong đầu không ngừng mà tính toán, sau đó hạ lệnh: "Lớn siêu, đi lên bay 189 m."

Lớn siêu thông minh nhất, trực tiếp thẳng đứng lên cao, ròng rã bay 189 m, một điểm không nhiều, một điểm không ít.

Thẩm Lãng lại nói: "Lớn siêu, bay về phía trước mười chín mét nửa."

Lớn siêu lại đi trước bay mười chín mét nửa, vẫn như cũ một điểm không nhiều, một điểm không ít.

Thẩm Lãng đưa tay nắm chặt, nhưng nhìn qua hoàn toàn rỗng tuếch, nắm chặt về sau, hắn nhẹ nhàng co lại.

"Ầm ầm. . ." Lập tức toàn bộ mặt biển bắt đầu run rẩy, bầu trời nhan sắc bỗng nhiên biến ảo.

Cái kia yêu ma trực tiếp hít sâu một hơi, phát ra không dám tin thanh âm.

Cái này, cái này sao có thể?

Thẩm Lãng làm sao có thể tìm được? Hơn nữa nhanh như vậy, như thế tinh chuẩn?

Lúc này, Thẩm Lãng trước mắt hình tượng phảng phất phim run run, trong tay của hắn nhiều một cây đồ vật.

Mà trước mắt hình tượng lại một trận lấp lóe, sau đó một cái pho tượng to lớn đứng sừng sững ở trên mặt biển.

Cái này. . . Chính là Medusa Nữ hoàng pho tượng, mà lại là lưng của nàng mặt.

Thẩm Lãng không dám đi chính diện, bởi vì một khi bị nàng pho tượng ánh mắt quét trúng, rất có thể trực tiếp hồn phi phách tán.

Mà Thẩm Lãng rút ra chính là nàng pho tượng bên trên một cây bông tai.

Cái này. . . Chính là Long chi kiếm.

Chính là thượng cổ trang bị bên trong trọng yếu nhất chi kia vũ khí.

Mà vừa rồi không quản là chi này Long chi kiếm, vẫn là Medusa Nữ hoàng pho tượng khổng lồ đều là ẩn hình, hoàn toàn nhìn không thấy.

Cái kia yêu ma (thất lạc yêu mẫu) run rẩy nói: "Thẩm Lãng, ngươi. . . Ngươi làm sao tìm được? Ngươi từ cái gì trên sách nhìn thấy?"

Thẩm Lãng nói: "Cái gì sách đều không có, còn nhớ rõ tại phương tây quốc gia thất lạc quốc gia phế tích nơi đó sao? Mỗi ngày đều sẽ xuất hiện cự hình hải thị thận lâu màn sáng, cái này màn sáng chính là Medusa Nữ hoàng pho tượng khổng lồ. Vô số hải quái nhìn thấy pho tượng này về sau, lập tức lâm vào mê say, đình chỉ hết thảy công kích, thậm chí đem sinh tử không để ý."

Không sai, xác thực như thế, lúc ấy một màn kia cho Thẩm Lãng lưu lại sâu sắc không gì sánh được ấn tượng.

Thẩm Lãng lại nói: "Lúc ấy ta liền suy đoán, cái kia Medusa Nữ hoàng pho tượng hẳn là tại ma quỷ tam giác lớn bên trong, bởi vì nơi này xem như thượng cổ thất lạc đế quốc viễn chinh phương đông thế giới tiền tuyến thành thị, cũng là lâm thời hoàng đô. Cứ việc lúc này Medusa Nữ hoàng pho tượng là ẩn hình, nhưng lúc ấy hải thị thận lâu màn sáng bên trên những quần thể kiến trúc kia cách cục ta nhớ được rõ ràng, ta chỉ cần trên mặt biển tìm kiếm phù hợp khu kiến trúc liền có thể, coi như nàng ẩn hình, ta cũng vẫn như cũ có thể tính toán ra nàng phương vị chính xác."

Đối phương lại hít sâu một hơi.

Thẩm Lãng lại nói: "Lúc ấy nhìn thấy hải thị thận lâu màn sáng thời điểm, ta cứ việc đem mỗi một chi tiết nhỏ đều nhớ kỹ, nhưng lại không dám nhìn nhiều. Mà lần này là tìm kiếm Long chi kiếm, ta mới đem những ký ức này điều ra đến, nghiên cứu mỗi một chi tiết nhỏ. Kết quả ta phát hiện Nữ hoàng pho tượng trên dưới không có một chỗ có thể giấu Long chi kiếm, duy nhất địa phương chính là trên lỗ tai. Nữ hoàng bệ hạ pho tượng tai trái không có lỗ tai, nhưng tai phải lại có, còn có một cái bông tai, như vậy. . . Nó chính là Long chi kiếm."

Thẩm Lãng nhìn qua trong tay Long chi kiếm, không sai chính là nó, đã cùng thượng cổ vương giới, còn có long chi hạch tâm trang bị sinh ra mãnh liệt năng lượng cộng minh.

Nó không phải một chi kiếm, thậm chí cũng không phải một cây gậy sắt, mà giống như là một chi giản.

Chỉ bất quá Trung Quốc cổ đại giản là bốn lăng hình, Thẩm Lãng trong tay Long chi kiếm là hình ba cạnh, phía trên cũng không có bất kỳ cái gì phù văn, không có bất kỳ cái gì điêu văn, nhìn qua bình thường, ước chừng một thước rưỡi chi phối.

Nó vốn là rất nặng, nhưng Thẩm Lãng nắm trong tay lại nhẹ như không có gì, không phải Thẩm Lãng khí lực lớn, mà là bởi vì có long chi hạch tâm trang bị.

Như vậy nó không nên gọi Long chi kiếm? Mà hẳn là xưng là long chi giản?

Tính, tất nhiên mệnh danh, vậy liền không cần cải biến.

Bây giờ đại công cáo thành, đạt được bảo vật này, liền có thể đánh bại Doanh Vô Minh, mà lại là nháy mắt giây.

Tại trí tuệ bên trên Thẩm Lãng thật sự là vô địch, dù là đối mặt thất lạc yêu mẫu loại này cấp độ yêu nghiệt đối thủ cũng là như thế.

Thẩm Lãng nói: "Thất lạc yêu mẫu, ta đã đạt được Long chi kiếm, ngươi bây giờ còn muốn ngăn cản ta sao?"

Lúc này, Thẩm Lãng trước mắt hình tượng lại một trận lấp lóe biến ảo, sau đó Medusa Nữ hoàng pho tượng khổng lồ lại một lần nữa ẩn hình.

Toàn bộ trên mặt biển lâm vào trầm mặc.

Thẩm Lãng nói: "Thất lạc yêu mẫu, chúng ta đã từng có khúc mắc, nhưng. . . Chúng ta cũng không phải là địch nhân, chúng ta thậm chí là minh hữu, không phải sao? Thượng cổ khương nghỉ Thái tử chính là thất lạc đế quốc minh hữu, là Medusa Nữ hoàng người yêu."

Đối phương vẫn không có bất kỳ đáp lại nào.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi có thể nói cho ta, khương nghỉ Thái tử vì sao muốn phản bội thượng cổ Đông Phương đế quốc, trên sự trợ giúp cổ thất lạc đế quốc sao? Chẳng lẽ vẻn vẹn chỉ là bởi vì yêu Medusa Nữ hoàng? Ta cảm thấy không phải là dạng này."

Thất lạc yêu mẫu vẫn như cũ yên lặng.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nói: "Thất lạc yêu mẫu, chúng ta không phải địch nhân, thật."

Trọn vẹn sau một lúc lâu, thất lạc yêu mẫu nói: "Đúng, ta biết, chúng ta không phải địch nhân, vì lẽ đó nhường ngươi triển lộ thượng cổ Khương thị vương giới về sau, ta liền rốt cuộc không có thương tổn ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Ngài có thể đi ra cùng ta gặp một lần sao?"

"Không, không cần." Thất lạc yêu mẫu nói: "Ta không nguyện ý."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi có thể nói cho ta, thượng cổ khương nghỉ Thái tử vì sao muốn phản bội mình đế quốc, hắn đến tột cùng cho Medusa Nữ hoàng thứ gì? Đây hết thảy đến tột cùng có cái gì bí mật? Medusa Nữ hoàng vì sao muốn đến chinh phạt thượng cổ Đông Phương đế quốc?"

Thất lạc yêu mẫu nói: "Không thể trả lời."

Thẩm Lãng nói: "Ngài cụ thể thân phận là cái gì? Ngươi tại thượng cổ thất lạc đế quốc thân phận là cái gì? Bởi vì ngươi đã từng thành lập khuyết điểm thi rớt nhị đế quốc, ngay tại phía tây phế tích bên kia, đến nay chỉ có hơn ba nghìn năm mà thôi."

Thất lạc yêu mẫu nói: "Không thể trả lời."

Thẩm Lãng nói: "Thất lạc quốc gia phế tích tòa nào lớn Tuyết Sơn đỉnh có một cái kim tự tháp, bên trong đến tột cùng cất giấu cái gì bí mật? Bên trong đến tột cùng là thần bí gì thế lực?"

Thất lạc yêu mẫu nói: "Không thể trả lời."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta Anqila a di đâu? Nàng còn sống sao?"

Thất lạc yêu mẫu nói: "Còn sống."

Thẩm Lãng nội tâm một trận phấn chấn kích động, hỏi: "Cái kia nàng ở đâu?"

Thất lạc yêu mẫu nói: "Không thể trả lời."

Thẩm Lãng thở dài một tiếng nói: "Tốt a, cái kia. . . Ta cáo từ."

"Không tiễn!"

Thẩm Lãng nói: "Thất lạc yêu mẫu các hạ, gặp lại, bảo trọng."

Đối phương tĩnh lặng im ắng, từ đầu tới đuôi đều không hề lộ diện.

Thẩm Lãng vỗ vỗ lớn siêu nói: "Đi thôi, về nhà!"

Lớn siêu giương cánh bay cao, hướng phía phía bắc bay đi.

Mấy canh giờ sau, lớn siêu lại một lần nữa bay vào Hắc Ám Mê Vụ bên trong, tại Thẩm Lãng dẫn đạo dưới, lớn siêu thuận lợi xuyên qua năm trăm dặm Hắc Ám Mê Vụ, xông ra ma quỷ tam giác lớn, đi vào phía ngoài trên mặt biển.

Thẩm Lãng quay đầu nhìn một chút ma quỷ tam giác lớn.

Trong này có việc a, hơn nữa đang nổi lên đại sự, kinh người kịch biến.

Bất quá Thẩm Lãng không có thời gian tìm tòi nghiên cứu, dưới mắt quan trọng nhất, chính là đánh bại Doanh Vô Minh.

Bây giờ vạn sự sẵn sàng, gió đông cũng tới, đánh bại Doanh Vô Minh chỉ là vấn đề thời gian.

Trở về, trở về!

Sau đó, liền muốn biểu hiện ra Long chi kiếm thần bí uy lực.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 558: : Vượt Thời Đại Thành Quả! Doanh Vô Minh Ngươi Xong!

Chương 557:: Vượt thời đại thành quả! Doanh Vô Minh ngươi xong!

Thẩm Lãng vừa mới hạ xuống Nộ Triều thành, Trương Xuân Hoa lập tức xông lên.

"Bệ hạ, bệ hạ, mấy ngày nay khẳng định là vận may của chúng ta ngày, chắc chắn là." Nàng lộ ra vô cùng hưng phấn nói: "Ta có ba cái kinh người tin tức tốt muốn nói cho ngài, ngài tuyệt đối không cách nào tưởng tượng, chúng ta phòng thí nghiệm có cỡ nào kinh người phát triển, thế giới này thực sự là quá kỳ diệu, trước đó ròng rã một hai năm thời gian mặt ủ mày chau, nửa bước khó đi, mà bỗng nhiên ở giữa phảng phất rộng mở trong sáng, sau đó một cái tiếp theo một cái nan đề trực tiếp giải khai."

Thẩm Lãng kinh ngạc, đến tột cùng có cái gì thành quả? Lại đem Trương Xuân Hoa cao hứng đến dạng này?

Bất quá khoa học thí nghiệm loại vật này thật là rất ly kỳ, khả năng thất bại mấy ngàn mấy vạn lần, sau đó bỗng nhiên có một ngày thời gian, liên tiếp thành công nhiều lần, hoàn toàn không có đạo lý có thể nói, giống như là bị thắng lợi nữ thần hôn qua.

Sau khi rơi xuống đất, Thẩm Lãng trực tiếp bị Trương Xuân Hoa kéo đến to lớn phòng thí nghiệm dưới đất bên trong.

"Vị này là Đường Ân đại học sĩ, xuất thân từ Thiên Nhai Hải Các, đã từng là Trương Ngọc Âm đại học sĩ đồng sự, ngài đem Thiên Nhai Hải Các thư viện xóa đi về sau, hắn là nhóm đầu tiên đầu hàng chúng ta." Trương Xuân Hoa nói.

Thẩm Lãng nhìn về phía vị này Đường Ân đại học sĩ, phát hiện hắn vậy mà là một cái người da trắng, mang theo thật dày con mắt, tóc lộn xộn, con mắt đỏ bừng, rất có Einstein tư thế.

"Thẩm Lãng bệ hạ, trên thực tế tại Thiên Nhai Hải Các ta cũng không phải là một cái đại học sĩ, ta thậm chí không phải học sĩ." Đường Ân nói: "Ta chỉ là một cái sao chép giả, tại bốn mươi chín tuổi thời điểm, thu hoạch được trợ lý học sĩ thân phận, vì lẽ đó cái này đại học sĩ còn cần bệ hạ sắc phong."

Đường Ân vừa nói chuyện, một bên hút thuốc lá, bên cạnh hắn lít nha lít nhít đều là tàn thuốc.

"A, bệ hạ hi vọng ngài bỏ qua cho ta hút thuốc, đương nhiên ta thuốc lá đều là đặc chế, hi vọng ngài càng thêm bỏ qua cho." Đường Ân mỗi lần lúc nói chuyện đều muốn dùng sức vung đầu, nhìn qua phi thường dở hơi.

Trương Xuân Hoa nói: "Bởi vì hắn mỗi một lần nghiên cứu gặp được khốn cảnh thời điểm, liền sẽ dùng Ngạc Mộng thạch kích thích đầu óc của mình, hình thành một loại nào đó phản xạ có điều kiện."

Ách. . . Đây là một nhà khoa học tên điên.

Đường Ân đại học sĩ nói: "Bệ hạ, ngài vốn là muốn để chúng ta nghiên cứu Ngạc Mộng thạch súng trường đúng không? Chúng ta khai thác mười chín chủng phương án, chủ lưu phương án là như thế nào đem thượng cổ cung tiễn mạch suy nghĩ tung ra đến súng trường bên trong. Nhưng là ta cảm thấy cái này mạch suy nghĩ không thông, ta cảm thấy long chi lực phát xạ trang bị tử lộ đặt ở

Ngạc Mộng thạch trên súng trường tương đối hợp lý."

Ách? !

Thẩm Lãng nghe về sau không khỏi ngẩn ngơ, long chi lực phát xạ trang bị? Đây chính là mấy chục vạn cân, chiếm diện tích mấy trăm mét vuông siêu cấp đồ vật to lớn a.

Đường Ân đại học sĩ nói: "Vì lẽ đó muốn cho long chi lực phát xạ trang bị làm phép trừ, đem không cần thiết Ngạc Mộng thạch trang bị bỏ đi, đồng thời tiến hành thu nhỏ hóa. Đương nhiên ta gặp được không thể tưởng tượng nổi khó khăn, thế là ta liền đi phá giải thượng cổ phúc lợi giày, đi nghiên cứu ở trong đó Ngạc Mộng thạch trang bị."

Thẩm Lãng lại kinh ngạc, sức nổi giày Ngạc Mộng thạch trang bị cùng súng trường lại có quan hệ gì?

"Đại khái dùng mười chín ngày thời gian, ta đã chế tạo ra, bày ở trước mặt ngài chính là trên thế giới chi thứ nhất Ngạc Mộng thạch súng trường." Đường Ân đại học sĩ nói: "Thương của chúng ta quản là độ vonfram, đạn là toàn bộ thép, đầu đạn bên trên đồng dạng là độ vonfram, hơn nữa hoàn toàn có thể dứt bỏ phát xạ thuốc."

Thẩm Lãng cầm lấy Ngạc Mộng thạch súng trường thí nghiệm tính, thật sự là một cái đại gia hỏa a.

Hơn nữa trình độ nào đó nó đã không giống như là súng trường, nòng súng rất thô, phía trên lít nha lít nhít đều là Ngạc Mộng thạch trang bị, nhất là báng súng bên trong càng là phức tạp, có một cái càng thêm phức tạp Ngạc Mộng thạch trang bị.

"Bệ hạ, xin ngài thử bắn một cái." Đường Ân đại học sĩ nói.

Thẩm Lãng bưng lên chi này quái dị súng trường, sau đó nhắm ngay trước mặt bia ngắm, bỗng nhiên xạ kích.

"Sưu. . ."

Thẩm Lãng sống sờ sờ dọa kêu to một tiếng, đạn này sơ tốc độ quá nhanh.

Hắn trí não nhanh chóng ghi chép hình tượng, đồng thời tiến hành tính toán, cái này Ngạc Mộng thạch súng trường sơ tốc độ vậy mà đạt tới vậy mà 1,300 mét mỗi giây, đây cơ hồ đã vượt qua Địa cầu súng ngắm tốc độ.

Hơn nữa tầm sát thương vượt qua ba ngàn mét, cũng vượt xa thượng cổ cung tiễn, thượng cổ chiến nỏ.

"Bệ hạ, phía trước cái kia bia ngắm là Phù Đồ Sơn địa ngục quân đoàn áo giáp, khoảng cách 1,300 mét." Đường Ân đại học sĩ nói.

Không quản là địa ngục quân đoàn, vẫn là Huyết Hồn quân đoàn, lại hoặc là Tru Thiên quân đoàn, những này siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn áo giáp nguyên lý đều là không sai biệt lắm, đều là tầng ngoài độ một tầng vonfram kim, bên trong một tầng là bí mật hợp kim, tận cùng bên trong nhất một tầng là cách nhiệt tầng.

Trước mắt Thẩm Lãng một phương này bất kỳ vũ khí nào, cũng không thể đánh xuyên địa ngục quân đoàn áo giáp, dù là địa ngục hỏa tiễn cũng không được, nhôm nóng tề đạn pháo cũng không được, bởi vì những này áo giáp có thể đối phó được hơn bốn nghìn độ C nhiệt độ cao.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, khiến cho Thẩm Lãng quân đội trên cơ bản không cách nào đầu nhập chiến đấu.

Liên tiếp mấy lần Nộ Triều thành trong nguy cấp, đều cần dựa vào Thẩm Lãng đi mạo hiểm, cần dùng Long chi hối loại này chiến lược vũ khí.

Thẩm Lãng dưới trướng mấy vạn đại quân đều hoàn toàn chỉ có thể khoanh tay đứng nhìn, bởi vì không có bất kỳ cái gì vũ khí có thể đối với địch nhân áo giáp phá phòng thủ, những này quân đội đi tham chiến, chẳng phải là không công chịu chết sao?

Siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn rất mạnh, có được tốc độ kinh người, lực lượng cùng nhanh nhẹn, nhưng cũng là có thể bị giết chết, chỉ cần có thể xé mở bọn hắn siêu cường áo giáp.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, bưng lên cái này Ngạc Mộng thạch súng trường, nhắm chuẩn 1,300 mét bên ngoài kiểu mới địa ngục áo giáp.

"Xạ kích!"

"Sưu!"

Theo Thẩm Lãng trực tiếp bóp cò.

Cơ hồ là nháy mắt, vẻn vẹn chỉ có một giây đồng hồ nhiều một chút điểm.

"Ầm!"

Một tiếng vang giòn, cái kia không thể phá vỡ địa ngục áo giáp trực tiếp bị bắn thủng, xé mở một cái to lớn vết nứt.

Vạn tuế!

Vạn tuế!

Tốt, tốt!

Thẩm Lãng rất là phấn chấn.

Đây thật là vĩ đại thắng lợi, từ nay về sau hắn Nộ Triều thành quân đội bị đánh không thể đánh lại chính thức trở thành lịch sử.

Không quản là Niết Bàn quân, Amazon quân đoàn, Khô Lâu đảng quân đoàn, đều có thể ra chiến trường.

Thẩm Lãng rốt cục có lớn diện tích đánh giết siêu thoát thế lực bí mật quân đoàn vũ khí.

Tiếp lấy Thẩm Lãng lại liên tiếp nổ súng.

"Sưu sưu sưu. . ."

Một hơi đem băng đạn toàn bộ đánh xong, trực tiếp đem cái kia địa ngục áo giáp đánh thành tổ ong vò vẽ.

Phù Đồ Sơn, nhường ngươi ngưu bức nữa, nhường ngươi ngưu bức nữa a.

Có loại vũ khí này, chẳng những có thể trên mặt đất dùng, cũng có thể tại không trung dùng.

Thẩm Lãng cỡ lớn phi thuyền đã sớm chế tạo ra, nhưng hơn một năm qua, những này phi thuyền vĩnh viễn chỉ có thể trên chiến trường đánh xì dầu, nhiều nhất chỉ là điều tra mà thôi.

Mà khi địch nhân tuyết điêu quân đoàn, nhất là thượng cổ kền kền quân đoàn đại quy mô lên không về sau, Thẩm Lãng phi thuyền liền đánh xì dầu cơ hội đều không có, bởi vì lên không rất có thể trực tiếp bị đánh rơi xuống tới.

Hiện tại Ngạc Mộng thạch súng trường đi ra, khoảng cách Ngạc Mộng thạch súng máy hạng nặng cũng không xa, chỉ cần trang bị đến đại hình trên phi thuyền, liền có thể đối với địch nhân không trung quân đoàn tiến hành hủy diệt tính đả kích.

Hơn nữa hiện tại Thẩm Lãng Watt kế hoạch đã sớm thăng cấp, từ động cơ hơi nước thăng cấp đến động cơ đốt trong, cứ như vậy tốc độ phi hành càng thêm nhanh.

Đương nhiên, một khi động cơ đốt trong thành công, vậy liền mang ý nghĩa cánh quạt máy bay cũng có thể tiến vào nghiên cứu hạng mục.

Dù sao sớm nhất máy bay cũng chỉ là đầu gỗ cùng vải bạt lập nên mà thôi.

"Chúng ta đã từng thử nghiệm đem thượng cổ chiến hạm Ngạc Mộng thạch động lực trang bị lắp đặt đến trên phi thuyền, nhưng cho đến trước mắt còn có một loạt nan đề không có giải quyết." Đường Ân đại học sĩ nói.

Thẩm Lãng nói: "Trương Xuân Hoa, ngươi nói tổng cộng có ba cái tốt tin tức, cái này cái thứ nhất là Ngạc Mộng thạch súng trường, đây là tuyệt đối tin tức tốt, mà lại là vượt thời đại. Cái kia cái thứ hai tin tức tốt đâu?"

Trương Xuân Hoa nói: "Cái này cái thứ hai tin tức tốt cũng vẫn như cũ cùng Đường Ân đại học sĩ có quan hệ, mời đi theo ta."

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng trở về mặt đất, đi vào Lôi Châu đảo một cái bí mật thí nghiệm tràng lên.

"Đây chính là chúng ta cỡ nhỏ long chi lực phát xạ trang bị." Trương Xuân Hoa nói: "Kỳ thật, hắn đã hoàn toàn vứt bỏ nguyên lai long chi lực cấu tứ, hẳn là xưng là cỡ lớn Ngạc Mộng thạch súng trường."

Thẩm Lãng nhìn ra.

Nguyên bản long chi lực phát xạ trang bị phi thường kỳ hoa, hoàn toàn chính là một cái siêu cấp cự nỏ hình dạng, mà phát xạ Long chi hối cũng là một chi cự tiễn bộ dáng.

Mà trước mắt cái này cỡ nhỏ long chi lực, có điểm giống là hoả pháo, nhưng lại là hình vuông, phát xạ không nhưng lại là hình tròn.

Vô số Ngạc Mộng thạch trang bị quấn quanh ở toàn bộ phát xạ quản toàn thân.

"Long chi lực phát xạ trang bị có thể ném hết thảy đồ vật, thậm chí bao gồm thượng cổ năng lượng hạch tâm." Đường Ân đại học sĩ nói: "Nhưng ta cảm thấy cái này phi thường không cần thiết, chúng ta hoàn toàn có thể cố định đường kính."

Phi thường có đạo lý, dạng này mới có thể càng thêm có thứ tự.

"Hơn nữa là uy lực tối đại hóa, chúng ta cái này cỡ nhỏ long chi chủ trương gắng sức thực hiện nếu là dùng để phát xạ cự hình đạn pháo." Đường Ân đại học sĩ nói.

Thẩm Lãng nói: "Cự hình đạn pháo, có bao nhiêu cự hình?"

Đường Ân đại học sĩ nói: "Hai tấn."

Lập tức Thẩm Lãng trái tim run một cái, quả nhiên là cự hình đạn pháo a.

Thế chiến thứ hai thời điểm ** nước Đức chế tạo phát rồ nhiều kéo cự pháo, toàn trường gần 43 m, họng pháo chiều dài 32. 48 m, toàn bộ cự pháo trọng lượng đạt tới 1350 tấn, phát xạ đạn pháo nặng nhất vượt qua 7 tấn, phát xạ khoảng cách vượt qua bốn năm mươi cây số.

Đương nhiên, loại này siêu cấp cự pháo tại chiến tranh cũng không có phát huy ra vốn có uy lực.

Thẩm Lãng nói: "Loại này cỡ nhỏ long chi lực tổng cộng có nặng bao nhiêu?"

Đường Ân đại học sĩ nói: "Mười sáu tấn."

Cái này trọng lượng vẫn như cũ là quá nặng, nhưng tốt xấu đã có thể di động, đừng quên Thẩm Lãng còn có một đám siêu cấp đại lực sĩ, vì lẽ đó cái này cỡ nhỏ long chi lực miễn cưỡng là có thể đầu nhập chiến trường.

Thẩm Lãng nói: "Vậy cái này chủng cỡ nhỏ long chi lực xa nhất phát xạ khoảng cách là bao nhiêu?"

"Sáu mươi lăm cây số." Đường Ân đại học sĩ nói.

Ngưu bức, giật mình vượt qua trên Địa Cầu nhiều kéo cự pháo, nhưng phi thường đáng tiếc vẫn là không có vượt qua long chi lực, đồ chơi kia thế nhưng là có thể phát xạ năm trăm dặm.

Đường Ân đại học sĩ nói: "Đương nhiên, nếu như chúng ta đem đạn pháo phần đuôi đụng vào Ngạc Mộng thạch trang bị, nó có thể chính mình phun trào đuôi lửa, dạng này phát xạ khoảng cách có thể vượt qua hai ba trăm dặm, nhưng đó là độ chính xác đem hoàn toàn không chiếm được khống chế, chúng ta trước mắt còn không cách nào chế tạo ra giống Long chi hối như thế tinh chuẩn đồ vật đi ra."

Sáu mươi lăm cây số? Đầy đủ!

Đường Ân đại học sĩ nói: "Trước mắt chế ước chúng ta là đạn pháo, chúng ta thuốc nổ uy lực đã đến cực hạn, căn cứ Thẩm Lãng bệ hạ cung cấp công thức, chúng ta vẫn như cũ nghiên cứu ra uy lực tối cường thuốc nổ, nhưng. . . Vẫn là còn thiếu rất nhiều, vẫn là không cách nào đối với địch nhân bí mật quân đoàn tạo thành lớn diện tích sát thương, chúng ta Ngạc Mộng thạch bom còn không có tiến vào thí nghiệm giai đoạn, phi thường thật có lỗi đây cũng không phải là nghiên cứu của ta phạm vi, ta cũng vô pháp cho ra càng thêm có ý nghĩa đề nghị."

Thẩm Lãng gật gật đầu, trước mắt cái này Đường Ân học sĩ chuyển chú đều là phát xạ tái cụ nghiên cứu, mà không phải bạo tạc uy lực.

"Cái kia cái thứ ba tin tức tốt đâu?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Bệ hạ, ngài đi theo ta."

. . .

Sau đó, Thẩm Lãng lại đi tới một cái khác phòng thí nghiệm bí mật.

Phòng thí nghiệm bí mật này khoảng cách Nộ Triều thành tòa thành lớn đã rất xa, hơn nữa tại rất sâu rất sâu dưới mặt đất, ở vào tuyệt mật.

Bởi vì nơi này tiến hành đều là sinh vật nguy hiểm nhất thí nghiệm.

"Tôn kính vĩ đại Thẩm Lãng bệ hạ, phi thường vinh hạnh lại một lần nữa nhìn thấy ngài." Một cái phương tây nữ tử khom người nói: "Ta đã từng là Hỏa Thần giáo Annie tế sư, nhưng bây giờ ta đã là Đại Càn đế quốc Annie học sĩ."

Đón lấy, nàng xuất ra một cái bình thủy tinh, bên trong có một cái phát sáng điểm, giống như là đom đóm, nhưng là hình thể thì nhỏ hơn nhiều.

Thẩm Lãng một chút liền nhận ra, đây là địa ngục hỏa trùng, vẻn vẹn ba năm chỉ địa ngục hỏa trùng là có thể đem một người đốt thành tro bụi, nó có thể đem đặc thù vật chất rót vào nhân thể, đồng thời cùng huyết dịch phát sinh phản ứng, biến thành đáng sợ đến cực điểm thiêu đốt tề.

Hơn nữa loại này địa ngục hỏa trùng thi thể bột phấn có thể dùng đến chế tạo kinh người nhất hỏa diễm vũ khí, có thể phóng xuất ra bốn năm ngàn độ C nhiệt độ cao hỏa diễm.

Nếu như dùng nó đến đại quy mô chế tạo đạn pháo, cái kia lực sát thương tuyệt đối kinh người, nhưng cũng tiếc địa ngục hỏa trùng quá trân quý, coi như Hỏa Thần giáo mấy lần tặng lễ, Thẩm Lãng cũng vẻn vẹn chỉ có mấy chục cân mà thôi, không cách nào đại quy mô chế tạo thành đạn pháo.

"Đây là ngài đưa tới cái rương kia, nó đại khái là trên thế giới này thần kỳ nhất rương." Annie tế sư nói.

Cái này miệng rương là Thẩm Lãng từ thượng cổ Khương thị lăng mộ lấy ra, chính là cất giữ Khương Ly di thư cái rương kia, ngoại hình cùng Đại Viêm đế quốc con kia thần bí rương rất tương tự, chính là nhan sắc không giống.

Annie tế sư đem con kia địa ngục hỏa trùng để vào đến cái rương này bên trong, sau đó lại đóng kín.

"Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta đợi ba giờ, sau đó kỳ tích liền phát sinh."

Sau đó, mấy người lẳng lặng chờ đợi.

Ba giờ đi qua.

Annie tế sư mở ra rương, lấy ra cái kia chứa địa ngục hỏa trùng bình thủy tinh.

Lập tức, Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Vừa rồi rõ ràng chỉ có một cái địa ngục hỏa trùng, bây giờ lại. . . Lít nha lít nhít một cái bình nhỏ bên trong đều là.

"Tổng cộng là 256 chỉ." Annie tế sư nói: "Địa ngục hỏa trùng tại cái này thần bí trong rương có thể tiến hành thần tốc bản thân phân liệt, ba giờ có thể phân liệt tám lần."

Cái này. . . Cái này thật đáng sợ, quá quỷ dị.

Cái này không chỉ riêng là phân liệt, hơn nữa còn là không ngừng phục chế a.

Cái rương này quả nhiên là siêu cấp chí bảo a.

Hơn nữa chia ra tới địa ngục hỏa trùng cùng nguyên lai một con kia giống nhau như đúc, năng lượng không có bất kỳ cái gì giảm bớt, thậm chí còn tăng cường.

Đây đương nhiên là không hợp lý, nhìn qua hoàn toàn không phù hợp năng lượng đinh luật bảo toàn.

Trên Địa Cầu có thể bản thân phân liệt sinh vật không ít, nhưng kia cũng là cần năng lượng, dù là thực vật cũng cần sự quang hợp a.

Chẳng lẽ tại bên trong rương này địa ngục hỏa trùng có thể không có căn cứ bản thân phục chế?

Dĩ nhiên không phải, Thẩm Lãng có thể kết luận ra, địa ngục hỏa trùng tại phân liệt phỏng chế quá trình bên trong, rương bản thân là hao tổn năng lượng.

Như vậy cái rương này bản thân năng lượng nơi phát ra là cái gì?

Một khi năng lượng hao hết làm sao bây giờ?

Long huyết tủy!

Thẩm Lãng dễ như trở bàn tay đạt được đáp án, bởi vì hắn tại cái rương này bên trên ngửi được hết sức quen thuộc năng lượng khí tức, Long chi hối năng lượng khí tức.

Giống như hết thảy lại trở về bản chất.

Cái gọi là Ngạc Mộng thạch là long tinh.

Mà Long chi hối bên trong năng lượng nơi phát ra hoàn toàn là long huyết tủy.

Như vậy Long mới là thượng cổ thế giới tối cao vật tư chiến lược? Cao nhất có thể đo nơi phát ra?

Chỉ có loại này rương mới có thể ấp trứng rồng, cái này cũng phi thường dễ lý giải, bởi vì đây là một loại năng lượng trao đổi.

Trứng rồng ấp trở thành Long, cần năng lượng to lớn, hơn nữa còn là đẳng cấp cao nhất năng lượng, chỉ có loại này rương mới có thể cung cấp.

Như vậy cái rương này xưng là cái gì? Long hộp?

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới trên người mình Long chi tâm trang bị, cái đồ chơi này cung cấp liên tục không ngừng năng lượng cường đại, mà nó kỳ thật chính là một cái cỡ nhỏ phản ứng trang bị, năng lượng của hắn nơi phát ra cũng vẫn như cũ là long huyết tủy, Thẩm Lãng thậm chí đều nhìn thấy.

Trên Địa Cầu động cơ cần rót vào xăng, mà cái này Long chi tâm trang bị thì cần rót vào long huyết tủy.

Đương nhiên, vẻn vẹn chỉ là dùng để phân liệt địa ngục hỏa trùng, cái rương này hao tổn năng lượng là cực kỳ bé nhỏ.

Vậy cái này rương ý nghĩa liền trọng đại, không chỉ riêng dùng để phân liệt địa ngục hỏa trùng, còn có thể cho đặc thù Ngạc Mộng thạch trang bị bổ sung năng lượng, thậm chí. . . Thẩm Lãng cảm thấy Long chi hối chế tạo cũng không thể rời đi nó.

Đây là văn minh thời thượng cổ một cái siêu cấp chiến lược vật phẩm a.

Thẩm Lãng nói: "Nhường Đường Ân đại học sĩ không ngừng cố gắng, mau chóng đem Ngạc Mộng thạch súng trường lại làm nhỏ xuống, đồng thời mau chóng đầu nhập sản xuất hàng loạt, trang bị lính mới. Nhất là cỡ nhỏ long chi lực, tốt nhất có thể lại một lần nữa thu nhỏ, trọng lượng khống chế 10 tấn bên trong, ta sau đó chế tạo ba mươi cỗ chi phối."

"Phải!"

Thẩm Lãng nói: "Lợi dụng cái này Long hộp, đại quy mô phân liệt địa ngục hỏa trùng. Ngạc Mộng thạch bom tạm thời chế, liền chế tạo địa ngục hỏa bom, thậm chí đại quy mô chế tạo địa ngục hỏa đầu đạn."

"Phải!" Trương Xuân Hoa nói: "Thời gian phi thường gấp gáp sao? Chúng ta muốn cùng ai quyết chiến?"

Thẩm Lãng nói: "Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc, càng quan trọng hơn là chúng ta muốn để Ngô Sở Việt Tam quốc có được năng lực tự vệ."

Trương Xuân Hoa nói: "Đúng, nhưng cứ như vậy, chúng ta Ngạc Mộng thạch tinh thể sẽ có to lớn hao tổn, mà nó cơ hồ là không chiếm được bổ sung."

Đúng vậy a, Ngạc Mộng thạch tinh thể chính là long tinh, trừ lần trước sao chổi đại va chạm bên ngoài, giống như thế giới này bất luận cái gì nơi hẻo lánh đều không có phát hiện, Thẩm Lãng đã thăm dò nhiều cái thượng cổ di tích, bên trong cũng vẫn không có phát hiện bất luận cái gì nguyên thủy Ngạc Mộng thạch tinh thể tung tích, toàn bộ đều là có sẵn Ngạc Mộng thạch trang bị.

. . .

Cái này ba cái tốt tin tức thật đúng là phấn chấn lòng người a.

Ý vị này Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc rốt cục không còn là bị động bị đánh, cũng không hoàn toàn dựa vào Long chi hối mới có thể tự vệ.

Dù là Ngạc Mộng thạch súng trường, cỡ nhỏ long chi lực vẫn còn tương đối nguyên thủy, nhưng đã đầy đủ nhường Thẩm Lãng quân đội phát huy ra kinh người sức chiến đấu, đầy đủ nhường hắn giết ra ngoài.

Đương nhiên, đối với Thẩm Lãng việc cấp bách vẫn như cũ là đánh bại Doanh Vô Minh.

Ngạc Mộng thạch súng trường, cỡ nhỏ long chi lực, địa ngục hỏa đạn pháo sản xuất hàng loạt đều cần thời gian.

Sau đó Thẩm Lãng muốn bắt đầu tiếp tục vòng xoáy năng lượng nghiên cứu.

Thượng cổ vương giới, Long chi tâm, Long chi kiếm ba trang bị đều đã đầy đủ.

Thượng cổ vương giới cung cấp quyền hạn, Long chi tâm cung cấp năng lượng, Long chi kiếm là phát ra trang bị, như vậy còn có vô cùng trọng yếu đồ vật, chính là Thẩm Lãng người này, hắn mới là bộ này trang bị linh hồn.

Thất lạc yêu mẫu lời nói đến mức không có sai, chỉ có trí tuệ nhất người mới có thể kế thừa khương nghỉ Thái tử bộ này trang bị.

Bộ này trang bị có thể cung cấp vô số loại khả năng, nhưng đều cần Thẩm Lãng chính mình đi thiết kế ra mỗi một loại công kích hình thức, bao quát vòng xoáy năng lượng.

Vòng xoáy năng lượng cấp bậc cũng là không giống, ví dụ như tại thượng cổ trong ngục giam, liền cái thứ hai vòng xoáy năng lượng Thẩm Lãng còn không thể nào vào được.

Muốn tổ chức ra vòng xoáy năng lượng công kích, liền nhất định phải đối với hắn triệt để am hiểu, phân tích.

Sau đó Thẩm Lãng phần lớn thời gian đều tại thượng cổ ngục giam nơi này, đối mặt với vòng xoáy năng lượng.

Mở ra, đóng kín, mở ra, đóng kín.

Một lần lại một lần xuyên qua, đi gặp cảm thụ.

Sau đó, đem tất cả số liệu toàn bộ ghi vào trí não bên trong tiến hành phân tích.

Kết quả đạt được số liệu đo, quả thực nghe rợn cả người, ròng rã mấy trăm g cũng không chỉ.

Cái này còn vẻn vẹn chỉ là một cái vòng xoáy năng lượng số liệu đo, may mắn Thẩm Lãng đại não có thể làm dự trữ vật dẫn, nếu không dựa vào trí não ổ cứng là hoàn toàn không đủ, mà não người ký ức dự trữ đo có gần một tỷ t chi phối.

Ánh sáng đạt được vòng xoáy năng lượng số liệu hình thức còn chưa đủ, còn cần đi đọc qua thượng cổ điển tịch, thượng cổ quyển trục, ở trong đó đối vòng xoáy năng lượng tạo thành mới có thâm nhập nhất giảng giải.

Nếu như Thẩm Lãng muốn dựa vào vòng xoáy năng lượng trực tiếp nhất sắp xếp tổ hợp, trực tiếp phóng xuất ra một cái vòng xoáy năng lượng, cái kia lấy tinh thần lực của nó tăng thêm trí não, liền một phần ngàn đều phóng thích không ra, bởi vì trong này dính đến con số trên trời số lượng, cái nào điểm, cái nào tọa độ cần phóng thích cái gì năng lượng, cỡ nào cấp bậc năng lượng?

Thứ này cũng ngang với muốn dùng đặc thù năng lượng pixel điểm ghép lại trở thành một cái vòng xoáy năng lượng, cái này sao có thể? Thẩm Lãng trải qua không có khả năng đủ.

Trong này khẳng định là có năng lực đo công thức, chỉ cần đem cái này công thức phân tích ra, sau đó nhường Long chi tâm cùng Long chi kiếm phát sinh tương quan năng lượng phản ứng, liền có thể phóng xuất ra vòng xoáy năng lượng.

Vì lẽ đó tiếp xuống Thẩm Lãng chính là muốn lợi dụng trí tuệ của mình, tăng thêm trí não, lại thêm thượng cổ điển tịch nghiên cứu, viết ra một cái ngắn gọn nhất vòng xoáy năng lượng chương trình đi ra, dạng này có thể tiết kiệm mấy ngàn lần tinh thần lực.

Nên Thẩm Lãng am hiểu điểm này thời điểm, nội tâm của hắn thật sự là rung động.

Khương nghỉ quá không tầm thường, hắn chân chính thoát khỏi huyết mạch, thể lực, võ đạo, hoàn toàn dùng trí tuệ đem chính mình biến thành một cái tuyệt đỉnh cao thủ.

Mà quá trình này đối với Thẩm Lãng đến nói, cũng là cực độ chi nạn.

Hắn tìm đến tất cả thượng cổ điển tịch ghi chép, liên quan tới vòng xoáy năng lượng cũng không phải là rất nhiều. Thượng cổ vương giả quyển trục bên trong ngược lại là có ghi chép, nhưng quá tối nghĩa thâm ảo, khương nghỉ là một thiên tài, vì lẽ đó rất nhiều thứ chỉ có hắn có thể xem hiểu, người khác xem ra hoàn toàn như là thiên thư.

Đây đại khái là đối Thẩm Lãng trí tuệ lớn nhất một lần khảo nghiệm, cũng là đối với hắn trí não lớn nhất khảo nghiệm.

Cơ hồ tại mọi thời khắc đầu óc của hắn cùng trí não đều ở vào siêu phụ tải tính toán bên trong.

Một ngày, hai ngày, năm ngày, mười ngày, hai mươi ngày. . .

Ròng rã hai mươi tám ngày đi qua, lúc này đã mùng năm tháng ba, Thẩm Lãng liên quan tới vòng xoáy năng lượng công thức vẫn chưa hoàn thành.

Ngày mùng 6 tháng 3, ngày mùng 7 tháng 3.

Đi qua một tháng không ngủ không nghỉ công việc, Thẩm Lãng rốt cục hoàn thành sơ cấp vòng xoáy năng lượng chương trình.

Sau đó, chứng kiến kỳ tích thời điểm.

Đem cái này vòng xoáy năng lượng chương trình đưa vào trí não, cần thả ra thời điểm, chỉ cần hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Thẩm Lãng trí não cùng đại não ngay lập tức vận chuyển lại, điều động Long chi tâm trang bị năng lượng, tạo dựng thành một cái vòng xoáy năng lượng, sau đó thông qua Long chi kiếm thả ra ngoài.

"Vòng xoáy năng lượng công kích, bắt đầu!"

Thẩm Lãng ý niệm bỗng nhiên khẽ động.

Nháy mắt, hắn tất cả tinh thần lực tiêu hao được sạch sẽ, cả người trực tiếp tiến vào ngủ say.

Tinh thần lực của hắn quá yếu, phóng thích một lần vòng xoáy năng lượng liền hao hết.

Nhưng là. . . Vẫn không có thành công!

Cái kia sơ cấp vòng xoáy năng lượng không có thả ra ngoài, mà hắn đã mê man đi.

Ngủ ròng rã sau tám canh giờ, Thẩm Lãng tỉnh lại, tinh thần lực mới hoàn toàn khôi phục.

Cả người hắn lâm vào không giảng hoà thất lạc.

Tại sao lại thất bại a?

Năng lượng của hắn vòng xoáy chương trình hẳn là hoàn toàn chính xác a, tại sao lại thất bại a?

Không thể nào a, chẳng lẽ chỗ nào sai?

Thẩm Lãng trăm mối vẫn không có cách giải, tiếp xuống hắn không cam tâm lại nếm thử một lần.

"Vòng xoáy năng lượng công kích, bắt đầu!"

Nháy mắt, hắn vừa mới khôi phục tinh thần lực, lại một lần nữa tiêu hao được sạch sẽ.

Nhưng vẫn như cũ thất bại, cái này vòng xoáy năng lượng vẫn không có phóng xuất ra.

Lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, đã mùng chín tháng ba, khoảng cách cùng Doanh Vô Minh quyết đấu còn có thời gian mười ngày.

Thẩm Lãng cơ hồ muốn hoài nghi nhân sinh, vì sao vẫn chưa được a? Rõ ràng hoàn toàn chính xác a?

Vì cái gì? Vì cái gì?

Hắn như vậy thông minh tuyệt đỉnh, hắn trí não như vậy ngưu bức? Vì sao vẫn chưa được a?

Mà vừa lúc này, bên cạnh Cừu Yêu Nhi nói: "Bằng không, ngươi nhường Yêu Yêu bảo bối nhìn xem?"

Thẩm Lãng kinh ngạc, Yêu Yêu bảo bối mặc dù thông minh tuyệt đỉnh, nhưng nàng nhỏ như vậy, hơn nữa chưa có tiếp xúc qua vòng xoáy năng lượng, hẳn là còn giúp thong thả a?

Bất quá Thẩm Lãng rất nhanh nhớ lại, Yêu Yêu bảo bối thế nhưng là mang theo Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương tinh thần ký ức, rất nhiều thứ chính nàng coi như không hiểu, cũng có viễn cổ ký ức.

Hơn nữa Yêu Yêu bảo bối vẫn là tuyệt đối linh hồn họa tay, nàng vẽ đi ra họa tuyệt đối rất giống, phảng phất mỗi một trương đều có linh hồn.

. . .

Thẩm Lãng cưỡi lớn siêu đi vào Thiên đường trang viên, tìm tới Yêu Yêu.

"Bảo bối, ngươi giúp ba ba nhìn xem, trương này họa có vấn đề gì?" Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn xuất ra một cái to lớn bức tranh, ròng rã mười mét vuông, phía trên chính là vòng xoáy năng lượng cụ thể chân dung, cơ hồ đối ứng mỗi một cái năng lượng pixel điểm, siêu cấp phức tạp.

Có thể nói, thiên hạ cơ hồ bất luận kẻ nào đều xem không hiểu Thẩm Lãng bức họa này.

Yêu Yêu Bảo Bảo nhìn bức họa này về sau, phảng phất lâm vào một loại nào đó hồi ức, sau đó con mắt của nàng thay đổi, ngưng tụ ra phi thường thần bí hào quang, không thuộc về loài người quang mang.

Lúc này, Thẩm Lãng phảng phất cảm giác được Medusa Vương tộc đặc thù đôi mắt.

Medusa con mắt là phi thường đáng sợ, bị Medusa Nữ hoàng nhìn trúng người trực tiếp sẽ trở thành tảng đá, cho dù là Medusa Nữ hoàng pho tượng con mắt, cũng có thể nhường mấy trăm vạn hải thú lâm vào mộng ảo trong mê ly, cơ hồ đem sinh tử không để ý.

Rất nhanh, Yêu Yêu phảng phất tìm thấy được viễn cổ ký ức.

Nàng xuất ra bút vẽ, nhưng lại với không tới, Cừu Yêu Nhi đưa nàng ôm.

Sau đó, Yêu Yêu căn cứ Medusa viễn cổ ký ức, tại Thẩm Lãng năng lượng to lớn vòng xoáy trong hình vẽ sửa chữa ba khu.

Quả nhiên Thẩm Lãng vẫn là phạm sai lầm, cứ việc chỉ sai ba khu, không đến một phần vạn mà thôi, nhưng vẫn là dẫn đến vòng xoáy năng lượng thất bại.

Yêu Yêu sửa chữa xong sau, Thẩm Lãng lập tức rộng mở trong sáng.

"Ba ba, ta đổi xong, buồn ngủ quá, phải ngủ một giấc." Yêu Yêu bảo bối tiến đến Thẩm Lãng trước mặt hôn một cái, sau đó lại Cừu Yêu Nhi trong ngực ngủ say sưa đi qua.

Từ khi Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương biến mất về sau, Yêu Yêu trên người chứng bệnh liền tốt, không còn có buồn ngủ qua, ngược lại lộ ra tinh lực mười phần, mà lần này là nàng hai, ba năm qua lần thứ nhất buồn ngủ, rất hiển nhiên vừa rồi lục soát viễn cổ ký ức đối nàng tinh lực tạo thành to lớn tiêu hao.

Thẩm Lãng đau lòng vô cùng.

"Bảo bối thật xin lỗi, đều là ba ba vô dụng."

Hắn thề, sau đó sẽ không còn nhường Yêu Yêu tiêu hao tinh thần lực, nếu không hắn coi như cái gì hợp cách phụ thân.

. . .

Nhìn xem Yêu Yêu sửa chữa vòng xoáy năng lượng bức hoạ, Thẩm Lãng tại trí não nội tu sửa vòng xoáy năng lượng chương trình.

Lần này, hẳn là có thể chứ, tuyệt đối có thể!

Hít một hơi thật sâu.

"Vòng xoáy năng lượng, công kích!"

Thẩm Lãng ý niệm bỗng nhiên khẽ động.

"Sưu. . ." Một cái năng lượng to lớn vòng xoáy bỗng nhiên bắn ra, bay thẳng bắn mà ra.

Nháy mắt, Thẩm Lãng hết thảy trước mặt, toàn bộ hôi phi yên diệt.

Không thể phá vỡ pho tượng, thượng cổ áo giáp hài cốt , chờ một chút hết thảy đều thịt nát xương tan.

Ngưu bức, ngưu bức!

Thành công, Doanh Vô Minh ngươi chết chắc, ha ha ha ha!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 559: : Càn Kinh! Quyết Đấu Miểu Sát Doanh Vô Minh!

Chương 558:: Càn Kinh! Quyết đấu miểu sát Doanh Vô Minh!

Cái này năng lượng vòng xoáy uy lực quả nhiên là kinh người a, cơ hồ phá hủy hết thảy, hơn nữa cái này có thể vẻn vẹn chỉ là sơ cấp vòng xoáy năng lượng mà thôi a.

Bất quá phóng thích xong sau, Thẩm Lãng lại một lần nữa người đi nhà trống, tinh thần lực lại một lần nữa tiêu hao sạch sẽ.

Đương nhiên trước đó mỗi một lần thất bại thời điểm, hắn đều trực tiếp bất tỉnh đi, mà lần này thành công phóng xuất ra vòng xoáy năng lượng về sau vậy mà không có té xỉu, có thể thấy được chính xác vòng xoáy năng lượng chương trình còn muốn thoáng tiết kiệm một điểm tinh thần lực.

Mà một ngày này là ngày mùng 10 tháng 3, khoảng cách cùng Doanh Vô Minh quyết đấu còn có chín ngày.

...

Ròng rã ngủ sau tám canh giờ, Thẩm Lãng lại một lần nữa tiến về Thiên đường trang viên. Hắn hiện tại phảng phất dưỡng thành một cái thói quen, mỗi khi đại sự tiến đến thời điểm, hắn đều muốn đi cùng Ninh Nguyên Hiến tâm sự, trình độ nào đó Ninh Nguyên Hiến là hắn tri âm, hai người có rất nhiều cộng đồng diễn thử.

Nói đến thật sự là có ý tứ, Căng Quân trở về về sau đến xem qua ba lần Ninh Nguyên Hiến, nhưng Tô Nan cùng Nam Cung Ngao một lần đều chưa có tới, hẳn là không có ý tứ đi, dù sao hai người kia đều phản bội qua.

"Lần này luận võ về sau, có tính toán gì?" Ninh Nguyên Hiến hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Kéo dài thời gian, chí ít kéo thời gian nửa năm."

Trận này luận võ quyết đấu nhìn qua hoang đường vô cùng, nhưng theo Thẩm Lãng đã là tất thắng không thể nghi ngờ.

Như vậy thắng về sau đâu?

Ninh Nguyên Hiến nói: "Cái này ba phần chiếu thư bên trong viết rõ ràng, ai thắng trận này luận võ ai liền đạt được Đại Càn đế quốc chính thống danh vị."

Thẩm Lãng nói: "Đúng! Hơn nữa tại ta cùng Doanh Vô Minh ước định bên trong, một khi ta thắng, Tân Càn vương quốc nhất định phải đối ta hiệu trung, thế giới này chỉ có thể có một cái Đại Càn đế quốc."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Thời gian nửa năm đủ sao? Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn cứ việc nhận tổn thất không nhỏ, nhưng bọn hắn vẫn như cũ có được vô cùng cường đại bí mật quân đoàn. Ví dụ như kết thúc về sau, tiếp xuống nhưng chính là cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn đại quyết chiến."

Thời gian nửa năm đủ sao?

Phi thường miễn cưỡng, nhưng cuối cùng vẫn là đủ.

Qua nửa năm nữa, khoảng cách Thẩm Lãng trở về phương đông thế giới đã nhanh muốn thời gian bốn năm, hắn Đại Càn đế quốc cứ việc địa bàn không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng quốc lực cuối cùng vẫn là phát sinh Niết Bàn thức vượt qua thăng cấp. Nhất là gần đây, văn minh khoa học kỹ thuật cùng thượng cổ Ngạc Mộng thạch văn minh kết hợp rốt cục nở hoa kết trái.

Thời gian nửa năm, đời thứ nhất Ngạc Mộng thạch súng trường, cỡ nhỏ long chi lực, địa ngục hỏa đạn pháo, hẳn là đầy đủ trang bị đến nhóm đầu tiên lính mới.

Lúc này Thẩm Lãng dưới trướng có bảy ngàn Amazon quân đoàn, hai ngàn Niết Bàn quân, ba vạn năm ngàn Khô Lâu đảng quân đoàn, năm vạn Căng Quân quân đoàn.

Vũ khí mới nếu như có thể đem cái này hơn sáu vạn người toàn bộ trang bị, vậy liền đã A Di Đà Phật, Thẩm Lãng đều có nắm chắc đánh thắng tiếp xuống trận này đại quyết chiến.

Mấu chốt là thế cục có thể hay không cho hắn thời gian nửa năm.

Thời gian càng dư dả đối Thẩm Lãng liền càng có lợi, bởi vì hắn lúc này dưới trướng cũng có mấy ngàn danh học sĩ, bây giờ văn minh thời thượng cổ cùng khoa học văn minh kết hợp đã có giai đoạn tính thành quả, tiếp xuống hẳn là sẽ không ngừng nghênh đón đại bạo phát kỳ, thực lực của hắn đem cấp tốc tăng trưởng.

Đại quyết chiến! Đại quyết chiến.

Mỗi một lần đều là dạng này, một trận chiến này còn chưa có bắt đầu đánh, liền muốn chuẩn bị xuống một trận đại chiến.

Thẩm Lãng cười nói: "Nếu như có thể mà nói, ta thật sự là thà rằng kéo càng lâu càng tốt, bởi vì một khi cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn đại quyết chiến về sau, chúng ta liền muốn đối mặt vô cùng cường đại Đại Viêm đế quốc, nhưng thời gian bước chân vĩnh viễn không ngừng nghỉ, địch nhân bước chân cũng vĩnh viễn không ngừng nghỉ."

Doanh Quảng hiện tại mỗi một ngày đều tại gặp cái kia cái gọi là trứng rồng phóng xạ, bây giờ không sai biệt lắm đã thời gian một năm, thời gian kéo càng lâu đối với hắn thân thể tổn thương lại càng lớn.

Mà một khi Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng triệt để phân ra thắng bại về sau, Đại Viêm đế quốc liền lập tức sẽ ra tay cho hủy diệt tính đả kích.

Siêu viễn trình chiến lược đả kích, nghe cũng làm người ta rùng mình a.

Vì lẽ đó tại trong nửa năm này, Thẩm Lãng chẳng những muốn chuẩn bị đánh thắng cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn quyết chiến, còn muốn tìm tới chống cự Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long chi hối biện pháp.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Như thế nào tranh thủ nửa năm này thời gian, ngươi nhưng có kế hoạch sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có, ổn thỏa."

Hai người đều chậm rãi hạ cờ đánh cờ, Ninh Nguyên Hiến là rất nghiêm túc, bởi vì niên kỷ của hắn lớn, cần bình thường động não, mà Thẩm Lãng thì là không yên lòng dưới.

Lúc này dưới trướng hắn mấy ngàn danh học sĩ bên trong đã quật khởi mấy chục tên phi thường xuất sắc, nhưng hắn vẫn là thèm nhỏ dãi một người, Khương Ly bệ hạ tại phương tây thế giới đệ tử Adolf, người này mới thật sự là thiên tài a, đáng tiếc, hắn hẳn là còn tại Bạch Kinh trong ngục giam đi.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ, ngài nhưng có nghe nói qua hỏa Viêm Thành? Tại phương tây thế giới."

Ninh Nguyên Hiến lắc đầu, chưa từng nghe qua.

Hỏa Thần giáo cùng Thẩm Lãng quan hệ vô cùng mật thiết, bọn hắn lần lượt chi viện ba nhóm học sĩ, vì lẽ đó bây giờ hiệu trung Thẩm Lãng Hỏa Thần giáo tế sư vượt qua hơn ba trăm người, hắn đã từng nói bóng nói gió quá mức Viêm Thành, kết quả không thu được gì.

Hỏa Viêm Thành, Hỏa Thần giáo, nghe là cỡ nào phù hợp a, nhưng đối phương lại hoàn toàn chưa từng nghe qua cái này thành.

"Đúng, nghe nói Thiên Nhai Hải Các đã tại vạn dặm đại sa mạc có thu hoạch." Thẩm Lãng nói.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Không kỳ quái, Tả Từ Các chủ làm việc là phi thường ổn thỏa, nếu không phải có tám thành nắm chắc, hắn là sẽ không thả tại phương đông thế giới hết thảy, được ăn cả ngã về không đi mở mang vạn dặm đại hoang mạc."

Phù Đồ Sơn tại nam bộ hải vực cái này thượng cổ di tích đã đầy đủ kinh người, mà vạn dặm đại hoang mạc thuộc về thế giới này ba đại sinh mệnh cấm khu một trong.

Ma quỷ tam giác lớn, cực bắc đại lục, vạn dặm đại hoang mạc.

Phía trước hai cái địa phương xem như có người đi qua, mà vạn dặm đại hoang mạc cho đến bây giờ vẫn như cũ là triệt để bí ẩn, không biết lần này Thiên Nhai Hải Các thu hoạch sẽ là cỡ nào to lớn, khai thác cái này thượng cổ di tích là bực nào kinh người?

Còn có lần này Thẩm Lãng cùng Doanh Vô Minh luận võ, Tả Từ Các chủ có thể hay không có mặt? Lần trước siêu thoát thế lực nghị hội, hắn nhưng là tới.

Nói đến Thiên Nhai Hải Các thời điểm, Ninh Nguyên Hiến tay thoáng dừng một cái, Thẩm Lãng biết rõ hắn nghĩ tới Ninh Hàn công chúa.

Từ khi cái kia một trận sau đại chiến, Ninh Nguyên Hiến liền cho tới bây giờ không còn có đề cập qua Ninh Hàn một lần, cũng không hỏi qua sống chết của nàng.

...

Trở lại Nộ Triều thành về sau, Căng Quân trực tiếp tiếp nhận tất cả nội chính, lấy Đại Nam quốc vương thân phận kiêm nhiệm Đại Càn đế quốc Thượng thư đài Tể tướng, mỗi một ngày bận rộn tới cực điểm, mà Tô Nan trở thành Xu Mật viện phó sứ, phụ trách huấn luyện lính mới.

"Bái kiến Thân vương điện hạ, bái kiến tác tướng." Tô Nan khom mình hành lễ.

Sách Huyền nói: "Tô hầu khí sắc chính là tốt, gần mười năm, cũng không có thấy lão a."

Tô Nan nói: "Tác tướng không phải là không như thế?"

Sách Huyền nói: "Gần nhất có thể bận bịu sao?"

"Bận bịu." Tô Nan nói: "Chúng ta cái này mấy vạn người từ Kim Cương phong di tích sau khi đi ra, mặc dù tố chất thân thể đạt được to lớn tăng lên, nhưng là chiến đấu tư duy vẫn như cũ là lạc hậu, theo không kịp bệ hạ mới chiến tranh tư duy, vì lẽ đó muốn bắt đầu từ số không học tập, cái gọi là lính mới chẳng những quần áo mới, mấu chốt là tư tưởng mới."

Sách Huyền nói: "Đúng, địch nhân của chúng ta quá đặc thù, nguyên lai bộ kia không được. May mắn chúng ta có chí cao vô thượng bệ hạ, như là thái dương bình thường chỉ dẫn chúng ta phương hướng đi tới, nếu không chúng ta đám người này chỉ sợ còn tại trong bóng tối phí thời gian, những ngày an nhàn của các ngươi xem như muốn tới, bệ hạ trở về phương đông thế giới đã hơn ba năm, chúng ta Đại Càn đế quốc quân đội rốt cục không phải vướng víu."

Loại lời này là trần trụi cá nhân sùng bái đi, bất quá cái này tại Nộ Triều thành bên trong phi thường lưu hành.

"Nhắc tới cũng thật sự là bất đắc dĩ." Sách Huyền tiếp tục nói: "Đại Nam vương đến về sau đâu, chúng ta Đại Càn đế quốc cuối cùng là có Tể tướng, nhưng là Xu Mật viện người đứng đầu còn trống không, cũng không có người có thể tiếp."

Đại Càn đế quốc Xu Mật Sứ thật là không người nào có thể đảm nhiệm, Lan Phong không được, Jack Đường không được, Hella càng không được, Cừu Yêu Nhi cũng không được.

Vị trí này chẳng những phải có tài năng, còn muốn có tư cách. Bởi vì Đại Càn đế quốc Xu Mật Sứ nhưng là muốn so Ngô Sở Việt Tam quốc Xu Mật Sứ cao hơn một cấp, nhưng là Nộ Triều thành tìm không thấy một cái tư lịch so Biện Tiêu cùng Ngô Trực cao hơn.

Ngược lại là có một người thích hợp nhất, đó chính là Sở Vương, không quản là tài hoa vẫn là thân phận, hắn đều đầy đủ, nhưng Sở quốc vẫn là không thể rời đi Sở Vương, vì lẽ đó vị trí này Kim Trác tạm thời treo cái số. Nào chỉ là Xu Mật viện đầu đem ghế xếp trống chỗ, Hắc Thủy Đài đại đô đốc cũng trống không đâu, bởi vì đồng dạng tìm không thấy một cái thích hợp, đến mức Kim Trác công tước không thể không kiêm nhiệm, nhưng Đại Càn đế quốc Hắc Thủy Đài chân chính người nói chuyện lại là Tuyết Ẩn, nàng ngược lại là phù hợp vị trí này.

Mặt khác Kim Trác rốt cục phong công tước, hơn nữa còn là Đại Càn đế quốc cùng Việt Quốc song trọng công tước.

Thẩm Lãng cùng Kim thị nguyên bản đều không để ý điểm này, nhưng là Sách Huyền, Lan Phong, Ngô Sở Việt Tam quốc chi vương một hai lần trên mặt đất tấu, thỉnh cầu sắc phong Kim Trác là công tước, sắc phong Thẩm Lãng dưỡng phụ Thẩm Vạn là công tước.

Kết quả cuối cùng chỉ phong Kim Trác một người, Thẩm Lãng dưỡng phụ Thẩm Vạn kiên quyết cự tuyệt, hắn nói chỉ làm được đến hạ nhân, không làm được quý tộc.

"Lần này bệ hạ đi Càn Kinh luận võ, chúng ta cũng nhất định phải tổ kiến một cái sứ đoàn." Sách Huyền nói: "Ta cùng Đại Nam vương thương nghị qua rất nhiều lần, cái này sứ đoàn từ quan văn dẫn đội không thích hợp, bởi vì đây là thị uy đi, cho nên vẫn là muốn quan võ dẫn đội, vì lẽ đó cái này sứ thần liền cần từ Xu Mật viện điều động, Kim Trác Bá tước thân phận quý giá, nhưng là cùng bệ hạ thân phận quá thân mật, cho nên chúng ta muốn nhường ngươi dẫn đội."

Tô Nan kinh ngạc, từ hắn đại biểu Đại Càn đế quốc sứ đoàn? Cái này, cái này thích hợp sao?

Căng Quân nói: "Chúng ta biết rõ ngươi bề bộn nhiều việc, huấn luyện lính mới một ngày đều không thiếu được ngươi, nhưng đi theo bệ hạ đi Càn Kinh chuyện này càng trọng yếu hơn, ngươi võ công cao, tư lịch đủ, năng lực mạnh, vì lẽ đó từ ngươi dẫn đội thích hợp nhất."

Tô Nan nói: "Đại vương cùng tác tương đương tín nhiệm ta, vậy ta liền đi."

Căng Quân nói: "Được, chuyện này cứ như vậy định."

...

Nói đến còn có một đoạn chuyện lý thú, Đại Càn đế quốc muốn bồi cùng Thẩm Lãng tiến về Càn Kinh, sứ đoàn quy mô không thể quá nhỏ, nếu không liền lộ ra keo kiệt.

Nhưng là đại quy mô sứ đoàn lại khuyết thiếu tọa kỵ, là thời gian đang gấp, tốt nhất là ngồi cưỡi tuyết điêu, mà không phải cưỡi ngựa, Nộ Triều thành khoảng cách Càn Kinh hơn một vạn dặm đâu, nếu như cưỡi ngựa muốn ngày tháng năm nào a.

Nhưng là Nộ Triều thành tổng cộng cộng lại không cao hơn ba mươi con tuyết điêu, thế là Căng Quân cùng Viêm kinh đàm phán, thỉnh cầu Đại Viêm đế quốc mượn một trăm con tuyết điêu cho Đại Càn đế quốc, đi sứ nhiệm vụ kết thúc sau lập tức trả lại.

Liêm Thân Vương nghe được yêu cầu này là sụp đổ, nào có đạo lý này a, giữa chúng ta thế nhưng là địch nhân a, ngươi còn hướng ta mượn tuyết điêu?

Ngươi cái này Đại Càn đế quốc có phải hay không cũng Thái Nhất nghèo hai trắng a?

Bất quá tại loại này chi tiết, Đại Viêm đế quốc vẫn là biểu hiện ra phong độ, Đại Viêm Thái tử tự mình hạ chỉ, phê chuẩn cấp cho Nộ Triều thành một trăm con tuyết điêu, nhưng ý chỉ bên trên viết rõ ràng, cái này một trăm con tuyết điêu không thể làm bất luận cái gì chiến tranh công dụng, hơn nữa lần này Càn Kinh luận võ về sau nhất định phải trả lại.

...

Mười một tháng ba, Thẩm Lãng cưỡi lớn siêu, tại Cừu Yêu Nhi bảo vệ dưới rời đi Nộ Triều thành, tiến về Càn Kinh tham gia cùng Doanh Vô Minh luận võ quyết đấu. Đại Càn đế quốc Xu Mật viện phó sứ Tô Nan, suất lĩnh hai trăm người quy mô sứ đoàn cùng đi.

Đi qua năm ngày phi hành, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc sứ đoàn rốt cục đi vào Tân Càn vương quốc đô thành Càn Kinh.

Thiên hạ có ba kinh, Bạch Ngọc Kinh, Viêm kinh, Càn Kinh!

Càn Kinh, đã từng là toàn bộ phương đông thế giới huy hoàng nhất thành thị, có chừng thời gian mười năm, nó danh tiếng thậm chí vượt qua Viêm kinh, đó cũng là Khương Ly bệ hạ nhất như mặt trời ban trưa thời điểm. Toàn bộ phương đông thế giới cũng chỉ có Viêm kinh cùng Càn Kinh, mới có tư cách xưng là Đế kinh.

Nên Thẩm Lãng sứ đoàn bay đến Tân Càn vương quốc trên không thời điểm, hắn còn lộ ra bình tĩnh, nhưng toàn bộ sứ đoàn đã kích động lên.

Đây là Đại Càn đế quốc cố thổ a, cứ việc vẫn như cũ ở vào Doanh thị phụ tử thống trị phía dưới, nhưng nó dù sao thuộc về Đại Càn đế quốc.

Nơi này mỗi một tấc đất, mỗi một cái thôn trang, tiểu trấn, thành trì đều thuộc về Thẩm Lãng bệ hạ. Dù là bị triệt để tách rời, Tân Càn vương quốc vẫn như cũ rất lớn, không sai biệt lắm là Việt Quốc gần ba lần.

Nên Càn Kinh đang nhìn thời điểm, toàn bộ sứ đoàn phát ra núi thở, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế.

Nộ Triều thành chỉ là Đại Càn đế quốc lâm thời đô thành mà thôi, tại Nộ Triều thành tất cả trong địa đồ, tại Đại Càn đế quốc tất cả công văn bên trong, đế đô chỉ có một cái, đó chính là Càn Kinh, chỉ bất quá còn tại Doanh Quảng trong tay.

Thẩm Lãng, Cừu Yêu Nhi, Hella, còn có ở đây đại đa số người đều là lần thứ nhất nhìn thấy Càn Kinh, dù là Tô Nan cũng là lần thứ nhất tại không trung quan sát Càn Kinh.

Thật sự là rộng rãi tráng lệ a, đây là thiên hạ đệ nhị thành lớn, gần với Viêm kinh. Tòa thành thị này long bàng hổ cứ, hùng hồn tráng lệ, vẫn là bá khí uy vũ, vượt xa Sở quốc vương đô, Việt Quốc vương đô, càng là vượt qua Ngô quốc vương thành, về phần Nộ Triều thành cùng nó so ra càng là xấu xí không chịu nổi.

Càn Kinh đúng là có đế vương chi khí a. Dù là Thẩm Lãng đã tưởng tượng rất nhiều lần, nhưng khi hắn quan sát Càn Kinh toàn cảnh thời điểm, vẫn là bị rung động.

Quá hùng vĩ, quá hùng vĩ.

Tòa thành thị này nhân khẩu hẳn là vượt qua trăm vạn, tường thành tuần dài thậm chí vượt qua trăm dặm, cho dù là cổ đại Trường An cùng Biện Kinh, cũng không có kinh người như thế khí thế.

Thẩm Lãng dù sao cũng là Đại Càn đế quốc chi chủ, làm hắn bay đến Càn Kinh trên không thời điểm, Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương cùng Doanh Quảng hai người tự mình tới trước nghênh đón.

"Thẩm Lãng các hạ, ta Càn Kinh còn rộng rãi tráng lệ a? So với ngươi Nộ Triều thành như thế nào?" Doanh Quảng hỏi.

"Tráng lệ gấp trăm lần không thôi." Thẩm Lãng nói.

Tô Nan ở bên cạnh nói: "Doanh thân vương, Càn Kinh là nhà ta bệ hạ Càn Kinh, ngươi Doanh thị chỉ là chiếm đoạt mà thôi, nói chuyện gì ngươi Càn Kinh?"

Doanh Quảng nhàn nhạt nhìn Tô Nan một chút, sau đó hướng phía Thẩm Lãng nói: "Thẩm Lãng các hạ, ta không ngại ngươi tại chỗ cao nhìn ra xa ta Càn Kinh, nhưng mặt khác cũng không cần có cái gì ý nghĩ xấu."

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Tốt, thời điểm không còn sớm, chúng ta cái này tiến vào Càn Kinh đi."

Sau đó, Thẩm Lãng sứ đoàn hạ xuống, từ Càn Kinh Đông Môn tiến vào.

...

Đây là Thẩm Lãng lần thứ nhất đạp lên Càn Kinh thổ địa, cũng là Càn Kinh vạn dân lần thứ nhất nhìn thấy Thẩm Lãng khuôn mặt.

Quỷ dị yên tĩnh, không có bất kỳ người nào ồn ào, thậm chí không có người thảo luận. Càn Kinh vạn dân vọng hướng Thẩm Lãng ánh mắt thậm chí có chút phức tạp, nên Thẩm Lãng nhìn về phía bọn hắn thời điểm, đám người này thậm chí né tránh ánh mắt.

Khoảng cách Khương Ly chết bất đắc kỳ tử mới trôi qua không đến ba mươi năm, hết thảy cũng đều ký ức vẫn còn mới mẻ, tất cả mọi người trong lòng có lẽ đều biết rõ, Thẩm Lãng mới là Càn Kinh chân chính chủ nhân, Doanh Quảng phụ tử chỉ là loạn thần tặc tử mà thôi.

Nhưng là Càn Kinh vạn dân vì mình thân gia tính mệnh, lựa chọn hiệu trung Doanh Quảng.

Không chỉ là Càn Kinh vạn dân, Tân Càn vương quốc đám đại thần liền càng thêm phức tạp, những đại thần này phần lớn đều sáu bảy mươi tuổi, Khương Ly chết bất đắc kỳ tử thời điểm bọn hắn vẫn là tráng niên, đều đã từng là Khương thị thần, mà bây giờ lại hiệu trung Doanh thị, đối mặt cố chủ chi tử, làm sao không nỗi lòng ngàn vạn?

Tóm lại bầu không khí phi thường xấu hổ, ngưng trọng.

Nộ Triều thành sứ đoàn tức giận phi thường, bọn hắn cảm thấy Càn Kinh dân chúng đối Thẩm Lãng bệ hạ quá mức lãnh đạm, đây chính là các ngươi chủ nhân chân chính, các ngươi không nói quỳ xuống hiệu trung, chẳng lẽ liền không thể biểu hiện được ánh mắt nhiệt liệt một chút sao?

Nhất là Lan thị huynh đệ, còn có Đồ Đại, Đồ Nhị, Lam Bạo bọn người, bọn hắn đều là Khương Ly bồi dưỡng đặc thù huyết mạch giả, Càn Kinh chẳng khác nào là nhà của bọn hắn a, mà bây giờ bọn hắn tiến vào Càn Kinh, vậy mà phảng phất là ngoại nhân cảm giác.

Doanh Quảng phụ tử đối với chúng ta lãnh đạm cũng liền thôi, liền các ngươi những này Càn Kinh con dân cũng như thế lãnh lãnh thanh thanh?

Phải biết lúc ấy Thẩm Lãng bệ hạ thân phận vạch trần thời điểm, ngoài vạn dặm xa xôi nhỏ quốc đô có tráng sĩ hô to vạn tuế, đồng thời vạn dặm xa xôi tiến đến Nộ Triều thành hiệu trung Thẩm Lãng bệ hạ.

Lúc kia các ngươi Tân Càn vương quốc người ở nơi nào? Các ngươi Càn Kinh người ở nơi nào? Các ngươi mới là nhất hẳn là trung thành với Thẩm Lãng bệ hạ người.

"Có lẽ chờ Thẩm Lãng bệ hạ cùng Doanh Vô Minh luận võ quyết đấu về sau, hết thảy liền đều cải biến." Lan tên điên nói.

...

Sau đó, Thẩm Lãng cùng sứ đoàn được an bài vào ở nguyên lai Lâm quốc công phủ, chính là cái kia là Thẩm Lãng mà chết thúc thúc Khương Lâm.

Mà trong đoạn thời gian này, từ đầu tới đuôi đều không có người từng tới bái phỏng Thẩm Lãng.

Không quản là Càn Kinh quan viên vẫn là dân chúng, thậm chí không theo Lâm quốc công phủ trước cửa đi qua, không dám tới gần trong vòng trăm thước, chỉ sợ sẽ tạo thành hiểu lầm.

Muốn thu phục Tân Càn vương quốc thần dân chi tâm, thật sự là gánh nặng đường xa a.

Đương nhiên, lần này luận võ là một cái cơ hội tốt.

Thẩm Lãng cùng Ninh Nguyên Hiến nói qua, chỉ cần diệt Doanh thị, Tân Càn vương quốc thần dân liền không còn lựa chọn, bọn hắn cũng không thể đi hiệu trung Đại Viêm đế quốc đi, đây chính là sinh tử mối thù.

...

Ngày mười tám tháng ba!

Thiên hạ chư quốc, lục đại siêu thoát thế lực sứ đoàn đều đã toàn bộ đến đông đủ.

Đây là vài chục năm nay Càn Kinh nhất chú mục thời khắc.

Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau, thiên hạ duy nhất trung tâm chính là Viêm kinh, Càn Kinh liền bị biên giới hóa, cho dù là Doanh Quảng đăng cơ làm vương, cũng không có quy mô lớn như vậy sứ đoàn.

Thiên hạ chư quốc, lục đại siêu thoát thế lực, không một vắng mặt.

Thậm chí liền Bạch Ngọc Kinh đều điều động sứ giả đến, vẫn như cũ là cái kia quen thuộc tiểu tỷ tỷ, có mặt siêu thoát thế lực nghị hội cái kia.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ, Tru Thiên Các Thiếu chủ, Thiên Nhai Hải Các chi chủ, Thông Thiên tự chi chủ, Huyền Không Tự nhân vật số hai toàn bộ đều đến.

Thiên hạ chư quốc bên trong, Ngô Sở Việt Tam quốc chi vương toàn bộ trình diện.

Đại Tấn quốc vương, bắc nhung Thái tử, Lương quốc chi vương các loại toàn bộ trình diện.

Cái này đội hình quả thực có thể xưng lộng lẫy, chỉ có Đại

Viêm đế quốc mới có cái này hiệu triệu lực, tập hợp thiên hạ chư quốc cùng siêu thoát thế lực.

Tất cả sứ đoàn thành viên cộng lại, vượt qua vạn người.

Mặc dù Thẩm Lãng cùng Doanh Vô Minh luận võ chuyện này bản thân tương đối hoang đường, nhưng là nó quyết định Đại Càn đế quốc danh hiệu thuộc về, cái này nghiêm túc mà lại trọng đại, thậm chí là vài chục năm nay lớn nhất sự kiện, so với Sở Vương bị mưu sát còn nặng hơn lớn.

Ngô Sở Việt Tam quốc chi vương, cũng vào ở Lâm quốc công phủ bên trong, đây là Ngô Vương lần thứ nhất cùng Thẩm Lãng chân chính gặp mặt.

"Chúng thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

...

Mười tám tháng ba muộn, Doanh Quảng xem như chủ nhà, trong vương cung tổ chức quy mô hùng vĩ yến hội, chiêu đãi thiên hạ chư quốc cùng lục đại siêu thoát thế lực sứ đoàn.

Hắn thật sự là nhịn không được cảm xúc bành trướng, đây là lần thứ nhất a.

Hắn hoàng cung lần đầu tiên tới nhiều như vậy sứ đoàn.

Có lẽ lần tiếp theo dạng này lộng lẫy tràng diện liền cần đợi đến đánh bại Đại Viêm đế quốc, Doanh thị trở thành thiên hạ chi chủ thời điểm, mới có thể có này thịnh cảnh.

Đương nhiên Doanh Quảng cảm thấy hắn thế hệ này là không nhìn thấy, muốn đánh bại Đại Viêm đế quốc, tối thiểu phải chờ tới Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ băng hà, Thái tử sau khi lên ngôi, Doanh thị mới có cơ hội.

Nhưng lần này cũng là thắng lợi huy hoàng, dù sao Minh Nhật về sau, hắn Doanh thị liền muốn chính thức trở thành Đại Càn đế quốc chi chủ, cũng không tiếp tục là loạn thần tặc tử.

Thiên hạ quý nhất giả, Cơ thị cùng Khương thị, theo Doanh Quảng, lần này Thẩm Lãng không chỉ riêng là nhường ra Đại Càn đế quốc danh hiệu, hơn nữa còn nhường ra thiên hạ đệ nhị cao quý dòng họ danh dự.

Từ ngày mai trở đi, Doanh thị đem thay thế Khương thị trở thành thiên hạ đệ nhị họ.

Loại này cấp bậc siêu cấp yến hội, không có gì có thể viết, bởi vì không có một câu nói thật, cũng không có một câu hữu dụng.

Thậm chí toàn bộ quá trình bên trong đều yên tĩnh không nói.

Tại trong mắt mọi người, Thẩm Lãng cơ hồ là một người chết.

Thậm chí vô số người đều không cách nào tưởng tượng, Thẩm Lãng có phải hay không bị điên? Vậy mà lại làm ra quyết định này, quả thực là phát rồ cấp, cứ như vậy đem Đại Càn đế quốc danh hiệu chắp tay nhường ra, thiên hạ đệ nhất bại gia tử a.

Khương Ly bệ hạ dùng một đời đánh xuống chính trị di sản, bị Thẩm Lãng không đến một ngày thời gian liền bại đi.

Cả tràng yến hội, không người quan tâm Thẩm Lãng vận mệnh. Tất cả mọi người chỉ quan tâm một việc, Thiên Nhai Hải Các tại vạn dặm đại hoang mạc đến tột cùng khai phát ra một cái cái gì cấp bậc thượng cổ di tích.

Hơn nữa Tả Từ Các chủ lần này hoàn toàn có thể không cần tới, vì sao hết lần này tới lần khác muốn tới?

Nhưng là vẫn như cũ không người dám hỏi.

Ước chừng khoảng mười một giờ đêm, trận này quy mô kinh người, nhưng lại quỷ dị yên tĩnh cỡ lớn yến hội kết thúc, Thẩm Lãng trở lại Lâm quốc công phủ bên trong.

Cả tràng trong yến hội, Doanh Vô Minh từ đầu tới đuôi đều chưa từng xuất hiện.

...

Lúc nửa đêm!

Doanh Vô Minh, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ, Doanh Quảng ba người đứng tại hoàng cung trong đình viện, trên trời minh nguyệt trong sáng.

Cứ việc đây là một trận hoang đường vô cùng luận võ, cứ việc Doanh Vô Minh mạnh hơn Thẩm Lãng một trăm vạn lần không thôi.

Nhưng hắn vẫn là cẩn thận tỉ mỉ, làm tất cả chuẩn bị.

Hắn mặc vào tiên tiến nhất, cường đại nhất thượng cổ áo giáp, đầy đủ chống cự hết thảy đến từ thượng cổ vũ khí tổn thương.

"Bộ này thượng cổ áo giáp là ta Phù Đồ Sơn chí bảo, là nam bộ hải vực thượng cổ di tích ở bên trong lấy được cao cấp nhất áo giáp, hắn cái trước chủ nhân thuộc về thượng cổ đế quốc một tên thân vương, cỗ này thượng cổ áo giáp có được độc lập năng lượng nơi phát ra, dù là Long chi hối tại cách đó không xa bạo tạc, ăn mặc cỗ này áo giáp cũng có thể tính mệnh không lo."

Nhâm tông chủ trợ giúp Doanh Vô Minh mặc vào bộ này thượng cổ đế quốc thân vương áo giáp.

"Đây là thượng cổ giới chỉ, tại thượng cổ đế quốc có được siêu cao quyền hạn, hơn nữa có thể bảo hộ thân thể chống cự tuyệt đại bộ phận năng lượng tập kích." Nhâm tông chủ là Doanh Vô Minh đeo lên một chiếc nhẫn, nhìn qua cùng Thẩm Lãng có chút tương tự chiếc nhẫn.

Tại thượng cổ quảng trường Thẩm Lãng thấy rất rõ ràng, rất nhiều thượng cổ nhân loại cao tầng trên ngón tay đều có mang theo chiếc nhẫn vết tích.

Nhâm tông chủ cho Doanh Vô Minh cái này chiếc nhẫn, tại thượng cổ làm cho giới trung cấp đừng cũng là phi thường cao, cứ việc so ra kém Thẩm Lãng thượng cổ vương giới, nhưng cũng có thể chống cự đại bộ phận mặt trái tổn thương, lại thêm Doanh Vô Minh bản thân cường đại như vậy, vì lẽ đó lúc này Doanh Vô Minh có lẽ thật có thể chống đỡ Ngự Long hối hận bạo tạc.

"Đây là thượng cổ vương giả chi kiếm, không gì không phá, có thể dễ như trở bàn tay hủy đi bất luận cái gì thượng cổ trang bị." Nhâm tông chủ đem hoàng kim chi kiếm đưa cho Doanh Vô Minh, đây chính là thượng cổ quảng trường trong thạch quan đạt được, Thẩm Lãng đã từng còn tưởng rằng đây chính là Long chi kiếm, dù sao hắn đã từng thuộc về cái kia thượng cổ vương giả.

"Thẩm Lãng xảo trá cực hạn, lúc trước hắn thổi qua ngưu toàn bộ đều thực hiện, vì lẽ đó cứ việc võ công của ngươi cao hơn hắn trăm vạn lần, nhưng nhất định phải toàn lực ứng phó." Doanh Quảng nói: "Đương nhiên Thẩm Lãng sở dĩ dám mở miệng đưa ra trận này luận võ quyết đấu, khẳng định có chỗ nghi trượng, nhưng đơn giản chính là một ít thượng cổ trang bị mà thôi. Nhưng hắn không quản được đến cái gì thượng cổ trang bị, đều kém xa tít tắp trên người ngươi bộ này trang bị cao cấp, trận này luận võ không có bất ngờ tất thắng không thể nghi ngờ."

Nhâm tông chủ nói: "Không cần giết Thẩm Lãng, trực tiếp phế bỏ hắn liền có thể, bởi vì chúng ta Long chi hối còn cần hắn tiến hành phát xạ."

Doanh Vô Minh nói: "Phải!"

…

Mười chín tháng ba, cái này vạn chúng chú mục thời gian rốt cục đến.

Trận này phương đông thế giới chú mục thịnh hội rốt cục đến.

Thẩm Lãng cùng Doanh Vô Minh luận võ quyết đấu, Đại Viêm đế quốc cùng Tân Càn vương quốc là một ngày này ròng rã chuẩn bị năm mươi ngày.

Cuộc quyết đấu này sẽ tại Càn Kinh đại quyết đấu trường tiến hành.

Cái này đại quyết đấu trường diện tích to lớn, vượt qua mấy chục vạn mét vuông, đầy đủ dung nạp năm vạn người quan sát.

Thiên hạ chư quốc, tăng thêm lục đại siêu thoát thế lực sứ đoàn cộng lại có khoảng một vạn người, còn lại bốn vạn người đều là Tân Càn vương quốc quyền quý, còn có một vạn dân chúng đại biểu.

Ròng rã năm vạn người, không còn chỗ ngồi.

Đương nhiên tại tất cả mọi người trong lòng, đây là một trận không có bất ngờ luận võ quyết đấu, cũng là từ trước tới nay nhất hoang đường một trận.

Vì lẽ đó không có bất kỳ cái gì đánh cược, dù là một vạn bồi một, cũng không có người mở ván cờ này, bởi vì coi như nước biển đảo lưu, coi như sông núi phá vỡ, coi như thái dương rời khỏi phía tây, cũng sẽ không có loại thứ hai kết quả.

Thẩm Lãng nháy mắt bị miểu sát! Không quản là tại mộng ảo vẫn là trong hiện thực, lại hoặc là điều kỳ quái nhất trong thư tịch, đây đều là kết cục duy nhất.

Nhưng là thấy chứng giờ khắc này bản thân liền thật vĩ đại, không phải sao?

Trận này luận võ mặc dù hoang đường, nhưng Thẩm Lãng dù sao cũng là Khương Ly chi tử, hơn nữa sáng tạo như vậy nhiều kỳ tích, vì lẽ đó hắn bại vong cũng là một cái lịch sử sự kiện.

Nhìn xem hắn bị Doanh Vô Minh diệt đi, cũng là chứng kiến lịch sử.

Nhất là Tân Càn vương quốc quyền quý cùng dân chúng, bọn hắn rất nhiều người vốn là tâm hướng Thẩm Lãng, nhưng là từ khi hắn đưa ra trận này quyết đấu về sau, tất cả mọi người cảm xúc nước bình thường tuôn hướng Doanh Quảng phụ tử, thuần một sắc hiệu trung Doanh thị.

Bởi vì Thẩm Lãng quá điên cuồng, dù là một người điên cũng sẽ không đưa ra trận luận võ này a, ngươi đây là đem Đại Càn đế quốc chính thống danh hiệu xem như trò đùa sao?

Ai dám hiệu trung một người điên? Ai dám nhường một người điên bảo vệ mình? Trong thiên hạ đều là người thông minh.

. . .

Đại quyết trên đấu trường, năm vạn người tĩnh lặng im ắng.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương ngay tại đọc Viêm kinh chiếu thư, huy hoàng ngàn nói, ròng rã đọc hơn nửa giờ, cuối cùng kết thúc.

"Thẩm Lãng các hạ, Doanh Vô Minh các hạ, chúng ta cuối cùng lại xác định một cái, cuộc quyết đấu này tiếp tục sao?" Liêm Thân Vương hỏi.

"Tiếp tục." Thẩm Lãng.

"Tiếp tục." Doanh Vô Minh nói.

Liêm Thân Vương nói: "Chúng ta cuối cùng lại xác định một cái, trận luận võ này quyết đấu đem quyết định Đại Càn vương quốc chính thống thuộc về, phe thua đem triệt để mất đi Đại Càn danh hiệu, các ngươi xác định sao?"

"Xác định!"

"Xác định."

Liêm Thân Vương nói: "Đây là một trận quyết đấu, đao kiếm không có mắt, chúng ta sẽ chứng kiến nó công bằng, lại sẽ không can thiệp sinh tử của hắn. Đây là giấy sinh tử, các ngươi nhất định phải ký sao?"

Hắn xuất ra một phần đẫm máu giấy sinh tử, đây là Đại Viêm Thái tử dùng chu sa máu mực viết thành.

Một khi ký giấy sinh tử, liền sinh tử bất luận, coi như Thẩm Lãng tại sân quyết đấu bên trên bị Doanh Vô Minh tháo thành tám khối, cũng không thể truy cứu bất cứ trách nhiệm nào, càng không thể chỉ trích Doanh thị cử động lần này là phản nghịch.

Doanh Vô Minh cẩn thận tỉ mỉ, Thẩm Lãng có vẻ hơi tùy ý, hai người đều tại giấy sinh tử bên trên kí lên tên của mình.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương giơ cao giấy sinh tử, giơ cao ba phần chiếu thư, rống to: "Đại Viêm đế quốc chứng kiến giám sát trận này luận võ quyết đấu."

Lục đại siêu thoát thế lực đại biểu giơ tay lên, nói: "Chúng ta chứng kiến."

Thiên hạ chư quốc đại biểu giơ tay lên nói: "Chúng ta chứng kiến."

Tân Càn vương quốc quyền quý, còn có vạn dân đại biểu giơ cao tay phải lên nói: "Chúng ta chứng kiến."

Liêm Thân Vương nói: "Thiên hạ cộng đồng chứng kiến trận luận võ này, người thắng đem đạt được Đại Càn đế quốc duy nhất chính thống danh phận."

"Thẩm Lãng các hạ, Doanh Vô Minh các hạ, xin mời tiến về vòng tròn bên trong."

Thẩm Lãng cùng Doanh Vô Minh hai người, chậm rãi đi hướng sân quyết đấu ở giữa.

Đây là một vòng tròn, đường kính khoảng ba mươi mét, hai người lẳng lặng đối lập, khoảng cách hai mươi lăm mét.

Vượt qua mười cái đồng hồ báo giờ, hai mươi cái đồng hồ cát, bày ở sân quyết đấu chỗ dễ thấy nhất.

Quyết đấu sẽ tại giữa trưa mười hai giờ chính thức mở ra.

Đồng hồ cát bên trong hoàng kim hạt cát không khô dưới, thời gian không khô trôi qua.

Khoảng cách quyết đấu thời gian càng ngày càng gần.

Mười phút, năm phút, ba phút, một phút!

Tất cả mọi người đã bắt đầu ngừng thở, đồng thời cố gắng mở to hai mắt, tận lực không nháy mắt động.

Bởi vì trận này luận võ quyết đấu sẽ rất nhanh, nháy mắt hoàn thành, tuyệt đối miểu sát.

Đây là chứng kiến lịch sử thời khắc, chứng kiến Thẩm Lãng diệt vong một khắc , bất kỳ cái gì trong nháy mắt đều không dung bỏ lỡ.

Ngô Sở Việt Tam quốc chi vương, còn có Tô Nan bọn người, cơ hồ không thể thở nổi, trái tim từng đợt co giật đau nhức.

Mặc dù bọn hắn đối Thẩm Lãng tràn ngập lòng tin, Thẩm Lãng bệ hạ trời sinh chính là sáng tạo kỳ tích, nhưng trận này luận võ quyết đấu thực sự phu nhân cách xa, dù là tại ly kỳ nhất trong mộng cảnh, bọn hắn cũng không dám mơ tới Thẩm Lãng sẽ thắng.

Khoảng cách luận võ bắt đầu, còn có mười giây đồng hồ, chín giây. . .

Doanh Vô Minh con mắt có chút nheo lại, chậm rãi giơ lên hoàng kim chi kiếm.

Mà Thẩm Lãng cũng giơ lên trong tay Long chi kiếm.

Hai người đều ngừng thở.

Doanh Vô Minh ánh mắt bắt đầu trở nên điên cuồng lên, cả người liền phảng phất muốn uống say rượu.

Nghe, bước chân càng ngày càng gần.

Rất nhanh, ta Doanh thị gia tộc cũng không tiếp tục là loạn thần tặc tử, mà là Đại Càn đế quốc duy nhất chính thống.

Rất nhanh, ta Doanh thị đem thay thế Khương thị, trở thành thiên hạ đệ nhị cao quý dòng họ.

Khương Ly bệ hạ, ngươi đối với chúng ta Doanh thị gia tộc ân trọng như núi, ngươi chết thành toàn chúng ta vương vị.

Mà bây giờ nhi tử của ngươi đem lại một lần nữa thành toàn chúng ta, hắn diệt vong sắp thành toàn bộ Doanh thị gia tộc hoành đồ bá nghiệp.

Ta Doanh thị gia tộc chú định giẫm lên các ngươi Khương thị phụ tử thi hài quật khởi.

Ba, hai, một!

Thời gian đến!

Tất cả đồng hồ cát chảy hết.

Tất cả tiếng chuông vang lên, phảng phất là chuông tang.

"Đang!"

"Quyết đấu chính thức bắt đầu!"

Doanh Vô Minh toàn bộ thân thể, nháy mắt hóa thành một đạo quang ảnh, như là sao băng hướng phía Thẩm Lãng phóng đi.

Thẩm Lãng, ngươi tên phế vật này, diệt vong đi!

Biến thành cái xác không hồn, thành toàn ta Doanh thị gia tộc bá nghiệp đi!

Mà cùng lúc đó!

Thẩm Lãng trong đầu hơi chuyển động ý nghĩ một chút.

"Vòng xoáy năng lượng, sơ cấp, mở ra!"

Nháy mắt!

Đến từ viễn cổ lực lượng, đến từ long huyết tủy lực lượng, đến từ thế giới này tối cao cấp bậc năng lượng, tại Long chi tâm ngưng tụ, thông qua Thẩm Lãng thân thể tạo thành vòng xoáy năng lượng, chui vào đến Long chi kiếm.

Sau đó. . . Bỗng nhiên bắn ra.

Giữa cả thiên địa, phảng phất vang lên một trận nghe không được long ngâm.

Một cái năng lượng to lớn vòng xoáy, bỗng nhiên hướng phía

Doanh Vô Minh càn quét mà đi.

"Ầm!"

Không có tiếng vang, chỉ là im hơi lặng tiếng!

Tân Càn vương quốc Thái tử, thiên hạ cường giả đỉnh cao, Khương Ly bệ hạ dòng chính đệ tử Doanh Vô Minh, bay thẳng ra ngàn mét.

Đồ trên người hắn, một tấc một tấc phấn toái.

Quyết đấu vừa mới bắt đầu, liền đã kết thúc!

Nháy mắt, miểu sát!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 560: : Doanh Vô Minh Chết Thảm! Ghi Vào Sử Sách!

Chương 559:: Doanh Vô Minh chết thảm! Ghi vào sử sách!

"Phanh. . ."

Doanh Vô Minh thân thể thật như là như đạn pháo bay ra ngoài.

Vừa rồi hắn phóng tới Thẩm Lãng tốc độ thật nhanh, mà lúc này đây hắn bắn bay tốc độ cơ hồ càng nhanh.

Thân thể áo giáp phấn toái đồng thời, trong cơ thể của hắn còn phát ra từng đợt nổ vang.

"Phanh phanh phanh. . ."

Theo cái này từng trận nổ vang, máu tươi như là suối phun bình thường phun ra.

Nhưng vừa mới phun ra thời điểm, liền trực tiếp phấn toái trở thành vô tận màu đỏ bột phấn.

Vì lẽ đó Doanh Vô Minh thân thể thật liền phảng phất màu đỏ bom, bay ở không trung thời điểm tuôn ra vô số hồng vụ.

Cuối cùng, thân thể của hắn hung hăng đánh vào đại quyết đấu trường một cây to lớn trên trụ đá.

Oanh một tiếng tiếng vang, cây kia đường kính vượt qua một mét cột đá trực tiếp đứt gãy.

Sau đó, Doanh Vô Minh thân thể toàn thân đều là đỏ bừng, nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

Thảo!

Lúc này Thẩm Lãng tinh thần lực tiêu hao được sạch sẽ, người đi nhà trống, miễn cưỡng chống đỡ lấy không có bất tỉnh đi, hắn hoàn toàn bị trước mắt một màn này kinh ngạc đến ngây người.

Cái này, cái này năng lượng vòng xoáy uy lực không có như thế lớn đi.

Doanh Vô Minh mặc trên người thế nhưng là đứng đầu thượng cổ áo giáp a, lúc này vậy mà cơ hồ hoàn toàn phấn toái, mà thân thể của hắn phảng phất không có một tấc là tốt, có chừng mấy nghìn hơn vạn cái lỗ nhỏ, mà lại là từ thân thể nổ tung.

Tại sao lại có hiệu quả như vậy a? Cái này sơ cấp vòng xoáy năng lượng phi thường cường đại, nhưng cũng xác thực không có như thế nghịch thiên hiệu quả.

Sở dĩ có thể như vậy là bởi vì Doanh Vô Minh bản thân võ công quá mạnh, trận này luận võ với hắn mà nói hoàn toàn là một cái sỉ nhục, bởi vì Thẩm Lãng thực sự là quá yếu, coi như hắn đem Thẩm Lãng giết chết một vạn lần đều không dùng. Sau này tất cả mọi người nâng lên hắn Doanh Vô Minh thời điểm, đều sẽ nhớ lại hắn cùng Thẩm Lãng trận này luận võ, bản năng sẽ coi thường hắn.

Vì lẽ đó trận này luận võ trừ phi muốn đem Thẩm Lãng biến thành phế nhân bên ngoài, càng quan trọng hơn là chế tạo hiệu quả, kinh diễm vạn người hiệu quả, chứng minh hắn tuyệt đỉnh võ công.

Hắn muốn ngưng tụ nội lực toàn thân, thi triển một lần kinh diễm tuyệt luân biểu diễn.

Nội lực siêu cấp cộng hưởng.

Trước dùng nửa cái ngón tay đem Thẩm Lãng đánh bay ngàn mét, biến thành phế nhân.

Sau đó, Doanh Vô Minh dùng chân nhẹ nhàng giẫm mạnh, nội lực toàn thân chân khí bỗng nhiên bắn ra.

Đường kính ba mươi mét sân đấu võ triệt để đổ sụp, thịt nát xương tan, hóa thành bột mịn, đây chính là nội lực siêu cấp cộng hưởng.

Tuyệt đối lộng lẫy, tuyệt đối rung động, tuyệt đối có thể làm cho người vĩnh viễn nhớ kỹ một màn này, sau này nhấc lên trận luận võ này sẽ chỉ nhớ kỹ một màn này, từ đó quên hắn đánh bại Thẩm Lãng chuyện này.

Dùng nội lực cộng hưởng hủy đi cái này sân đấu võ về sau, Doanh Vô Minh còn muốn nhàn nhạt nói một câu: "Trận luận võ này là một trận sỉ nhục, vì lẽ đó ta hủy đi cái này sân bãi, các ngươi coi như làm hôm nay một màn chưa từng xảy ra đi."

Nếu như hắn thành công, không hề nghi ngờ là một trận siêu cấp thành công trang bức.

Vì lẽ đó khi đó Doanh Vô Minh thể nội, đã ấp ủ tất cả nội lực, tất cả huyết mạch lực lượng, cả người hắn liền phảng phất một cái kinh người bom, vốn là muốn tại bên ngoài cơ thể nổ tung.

Nhưng mà. . . Còn không có đợi đến nội lực của hắn tán phát ra, Thẩm Lãng vòng xoáy năng lượng liền trực tiếp đụng vào, phá hủy Doanh Vô Minh trên người thượng cổ áo giáp, mà trong cơ thể hắn kinh người nội lực trực tiếp nổ tung.

Cho nên mới có vừa rồi một màn kia, Doanh Vô Minh biến thành một cái màu đỏ bom, thủng trăm ngàn lỗ.

Quả thực quá run rẩy.

Toàn trường yên tĩnh như chết, tất cả mọi người bộ óc trống rỗng, cơ hồ mất đi tất cả phản ứng.

Trong đó liền bao quát Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương.

Trung thực nói, Thẩm Lãng đông đảo kỳ tích hắn đều là tận mắt chứng kiến, cho nên đối với trận này luận võ hắn là có mặt khác khác biệt cái nhìn, mặc dù hắn không biết Thẩm Lãng sẽ làm sao thắng, nhưng hắn ẩn ẩn cảm thấy Thẩm Lãng có lẽ chưa chắc sẽ thua.

Nhưng tất cả những thứ này thật phát sinh lúc, hắn vẫn là cảm giác được có một loại không thể hô hấp cảm giác.

Cái này, cái này sao có thể a?

Vừa rồi đến tột cùng phát sinh cái gì a?

Thẩm Lãng là thế nào làm được a?

Việt Vương Ninh Chính, Ngô Vương, Sở Vương cũng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Vừa rồi phát sinh hết thảy thực sự là quá nhanh, liền một giây đồng hồ đều không có a, cơ hồ vừa mới bắt đầu liền kết thúc, hơn nữa bọn hắn Thẩm Lãng bệ hạ còn thắng, triệt để miểu sát Doanh Vô Minh?

Lão thiên gia, chúng ta coi như tại hoang đường nhất trong mộng cảnh cũng không dám mơ tới một màn này a.

Triệt để sau khi khiếp sợ, lâm vào ngắn ngủi chết lặng, ròng rã nửa phút về sau, vô biên vô tận mừng như điên mới hoàn toàn dẫn bạo ra.

Trời ạ, chúng ta thắng, Thẩm Lãng bệ hạ thắng, hắn lại một lần nữa sáng tạo thần dấu vết.

"Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Đầu tiên là Ngô Sở Việt tam vương hô to, sau đó là Tô Nan, còn có Nộ Triều thành sứ đoàn tất cả thành viên đều đi theo hô to.

Nhất là Tô Nan, hắn đến bây giờ đều vẫn là mộng, bộ óc không tự chủ được nhớ lại mấy năm trước.

Hắn cũng là dạng này không hiểu thấu bại, rõ ràng tất thắng không thể nghi ngờ, kết quả bỗng nhiên tin dữ truyền đến, nói Khương vương A Lỗ Thái chết bất đắc kỳ tử, Khương quốc đại quân toàn quân bị diệt, ngay sau đó lại truyền tới Tô thị vây công Trương Xung Bạch Dạ thành đại quân toàn quân bị diệt. Lúc ấy rõ ràng là cục diện thật tốt, kết quả gắng gượng bị bại sạch sẽ, cuối cùng làm cho toàn tộc đều chết, bảo đảm hắn Tô Nan một người.

Mà bây giờ Doanh Vô Minh chỉ sợ càng thêm mộng bức đi, căn bản không biết chuyện gì phát sinh, liền trực tiếp xong đời.

Trọn vẹn một hồi lâu, Tô Nan ở trong lòng hô một câu: Thẩm Lãng bệ hạ, ngưu bức.

… . . .

Trọn vẹn một hồi lâu, Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương mới nhớ lại sứ mạng của mình, hắn chậm rãi hướng phía Doanh Vô Minh rơi xuống đất chỗ đi đến.

Toàn trường ánh mắt mọi người đều đi theo lấy hắn di động.

Đã đi một hồi lâu, Liêm Thân Vương mới đi đến Doanh Vô Minh trước mặt, trước tìm kiếm hơi thở của hắn, lại chạm đến phần cổ của hắn động mạch.

Tiếp lấy hắn đưa ánh mắt rơi trên ngực Doanh Vô Minh, đã nổ tung một cái lớn lỗ, liền tâm tạng đều nổ ra một cái hố.

Doanh Vô Minh quá mạnh, nội lực toàn thân chân khí tại thể nội huyết mạch bạo tạc, cái này uy lực cỡ nào kinh người?

Quả thực vô cùng thê thảm, liền gương mặt đều thấy không rõ lắm.

Liêm Thân Vương bản năng muốn há mồm nói chuyện, nhưng lại phát hiện yết hầu ngăn chặn nói không nên lời.

Trong đầu hắn không khỏi hiện ra Doanh Vô Minh tại Viêm kinh từng màn, đây là một cái phi thường lợi hại người a.

Gần một năm trước hắn vừa mới đại biểu Phù Đồ Sơn tham gia siêu thoát thế lực nghị hội, lúc ấy cỡ nào ý khí phấn phát a, cỡ nào anh tư bừng bừng a.

Thậm chí không chỉ một năm này, những năm gần đây hắn đều là Viêm kinh khách quen, là toàn bộ phương đông thế giới nhân vật phong vân a.

Bây giờ lại cứ như vậy. . . Không có.

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn chằm chằm Liêm Thân Vương, ngươi ngược lại là mở miệng a.

Liêm Thân Vương chậm rãi nói: "Doanh Vô Minh Thái tử. . . Chết!"

Toàn trường vẫn như cũ yên tĩnh như chết.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương cất cao thanh âm, nói: "Doanh Vô Minh Thái tử, chết!"

Sau đó toàn bộ đại quyết đấu trường sôi trào, tất cả mọi người phát ra từng đợt kinh hô.

Cái này, cái này sao có thể?

Doanh Vô Minh Thái tử mạnh hơn Thẩm Lãng đâu chỉ gấp một vạn lần? Hiện tại hắn vậy mà chết?

Thẩm Lãng không phải tay trói gà không chặt sao? Hơn nữa hắn vừa rồi rõ ràng liền đụng đều không có đụng phải Doanh Vô Minh một cái a.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, ánh mắt mọi người mới hướng phía Doanh Quảng nhìn lại, lại một lần nữa vạn chúng chú mục.

Doanh Quảng xem như chủ nhà, xem như Tân Càn vương quốc chi vương, đương nhiên là ngồi tại nhất rõ rệt vị trí bên trên, bên cạnh hắn chính là Nhâm tông chủ, còn có Thiên Nhai Hải Các Tả Từ Các chủ.

Thân phận người cao quý nhất, toàn bộ ngồi tại hàng này vị trí bên trên, đây là đơn độc một cái khán đài, cao cao tại thượng, vàng son lộng lẫy.

Doanh Quảng thân hình cao lớn liền đứng ở nơi đó không nhúc nhích, cách rất xa nhìn chăm chú Doanh Vô Minh thân thể.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương lại lặp lại một câu nói: "Doanh Vô Minh Thái tử, chết!"

Lập tức.

"Phốc. . ." Một ngụm huyết tiễn bỗng nhiên từ Doanh Quảng miệng bên trong phun ra, hắn thân hình cao lớn mãnh liệt lay động, phảng phất tùy thời đều muốn ngã xuống.

"Doanh thân vương." Bên cạnh Tả Từ Các chủ đang muốn đưa tay tướng đỡ.

Doanh Quảng nhấc tay ngăn cản, lại lay động một hồi lâu về sau, đứng vững.

Lau sạch nhè nhẹ khóe miệng máu tươi, Doanh Quảng bỗng nhiên từ cao cao tại thượng vương giả khán đài nhảy xuống, sau đó chậm rãi hướng phía Doanh Vô Minh thi thể đi đến.

Hắn đi mỗi một bước, máu tươi đều nhỏ xuống trên mặt đất.

Hắn đi mỗi một bước, mặt đất đều từng tấc từng tấc rạn nứt.

Cứng rắn vô cùng trên mặt đất, lưu hắn lại dấu chân thật sâu.

Theo trong ánh mắt mọi người, Doanh Quảng chậm rãi đi đến Doanh Vô Minh trước mặt.

Vô cùng thê thảm a, thật hoàn toàn nhìn không ra thân thể của hắn hình dạng, cũng thấy không rõ lắm gương mặt.

Toàn thân đều nổ thủng trăm ngàn lỗ, nhất là vị trí trái tim, một cái thật sâu lỗ thủng.

Doanh Quảng thân thể run rẩy kịch liệt, hắn thân hình cao lớn thật phảng phất muốn phun trào núi lửa.

"Hô, hô, hô. . ."

Hắn mỗi một lần hô hấp, đều sẽ phun ra máu tinh, liền phảng phất dã thú gào thét, phảng phất toàn trường mỗi người đều có thể nghe được tiếng hít thở của hắn.

Doanh Vô Khuyết tin chết truyền đến thời điểm, Doanh Quảng rất thương tâm.

Nhưng Doanh Vô Minh chết, hắn toàn bộ thế giới cơ hồ đều đổ sụp, thật sự có một loại bi thương tại tâm chết cảm giác.

Đây là niềm kiêu ngạo của hắn, hắn cả đời hi vọng.

Doanh Quảng đời này chung cực mộng tưởng chính là đánh bại Đại Viêm đế quốc thay vào đó, trở thành phương đông thế giới chi chủ. Nhưng hắn căn bản không dám hi vọng xa vời tại hắn thế hệ này hoàn thành, hoàn toàn đem hi vọng đặt ở Doanh Vô Minh thế hệ này lên.

Mà bây giờ hắn hi vọng, bị hủy diệt.

Doanh Quảng cẩn thận từng li từng tí ôm lấy Doanh Vô Minh thi thể, chậm rãi đi trở về đến sân đấu võ ở giữa, chính là cái kia đường kính ba mươi mét tròn lên, mà lúc này Thẩm Lãng liền đứng tại vòng tròn bên ngoài.

Hắn lẳng lặng nhìn qua Thẩm Lãng, thản nhiên nói: "Nhi tử ta chết, vì lẽ đó ta cần ngươi mấy chục vạn, một trăm vạn người chôn cùng."

Sau đó, Doanh Quảng chân nhẹ nhàng giẫm một cái.

"Ầm!" Nháy mắt ba mươi mét đường kính sân đấu võ trực tiếp đổ sụp, thịt nát xương tan.

Doanh Vô Minh không có hoàn thành một màn, Doanh Quảng hoàn thành.

Quá kinh diễm.

Đây chính là nội lực siêu cấp cộng hưởng, thật sự là ngưu xoa trùng thiên, cái này cần cỡ nào mạnh võ công a, chí ít Thẩm Lãng không cách nào tưởng tượng.

Bởi vì nó cũng không phải là trực tiếp bạo tạc, mà là vô thanh vô tức, tựa như là hiện đại Địa cầu cái chủng loại kia tinh vi bạo phá, nháy mắt cả tòa lâu trực tiếp đổ sụp, hơn nữa cũng sẽ không loạn thạch vẩy ra.

Trước mắt một màn này càng thêm kinh diễm, toàn bộ sân đấu võ nháy mắt hóa thành đá vụn bột phấn, mà thanh âm lại so một cái khí cầu nổ tung còn muốn nhỏ.

"Thẩm Lãng ta không quản ngươi làm như thế nào, ta cũng không quan tâm ngươi là thế nào sáng tạo kỳ tích, nhưng ta muốn ngươi dùng một trăm vạn người là Vô Minh chôn cùng." Doanh Quảng còn nói một câu, sau đó ôm Doanh Vô Minh trực tiếp đi.

... . . .

Toàn trường vẫn như cũ triệt để tĩnh lặng.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương trở lại vương giả trên khán đài, hắn cần cùng thiên hạ các nước sứ thần, còn có lục đại siêu thoát thế lực đại biểu tiến hành thương nghị.

Trận này luận võ có Đại Viêm đế quốc chiếu thư, thiên hạ cộng đồng chứng kiến cùng giám sát.

Nhưng là toàn bộ ví dụ như quá trình thực sự là quá quỷ dị, vì lẽ đó cần tiến hành họp thương nghị, trận này ví dụ như là có hay không thực hữu hiệu.

Tại vương giả nhìn trên đài họp người, không cao hơn ba mươi người, bình thường tiểu quốc đại biểu cũng không có tư cách phát biểu.

"Ta mãnh liệt chất vấn trận này tỷ võ kết quả, mọi người đều biết Thẩm Lãng tay trói gà không chặt, hắn dựa vào cái gì đánh bại Doanh Vô Minh Thái tử?" Thông Thiên tự chi chủ nói: "Trong này có âm mưu, tuyệt đối có âm mưu, đây là đối võ đạo làm bẩn, đây là một trận đáng xấu hổ mưu sát."

Thông Thiên tự cùng Thẩm Lãng có thể nói là thù sâu như biển, vì lẽ đó ngay lập tức lựa chọn đứng ra, cứ việc Khương Ly đối Thông Thiên tự ân trọng như núi.

Tiếp lấy Đại Lương vương quốc chi chủ đạo: "Ta cũng hoài nghi trận này tỷ võ tính công bình, ta đề nghị triệu kiến Thẩm Lãng, nhường hắn triệt để nói rõ ràng, hắn là dựa vào cái gì mưu sát Doanh Vô Minh."

Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên chậm rãi nói: "Ta cũng đồng ý đối Thẩm Lãng tiến hành tra rõ, hắn là dùng âm mưu quỷ kế gì giết Doanh Vô Minh."

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương ánh mắt nhìn về phía Bạch Ngọc Kinh sứ giả, Phù Đồ Sơn chi chủ, Thiên Nhai Hải Các chi chủ, nói: "Ba vị cho rằng như thế nào?"

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Vậy liền gọi đến hỏi một chút đi."

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Được, xin mời Thẩm Lãng các hạ tới."

... . . .

Một lát sau, Thẩm Lãng đi vào vương giả khán đài bên trong, đối mặt với ba mươi trọng tài giả ngồi xuống.

Tinh thần lực của hắn đã cơ hồ hoàn toàn tiêu hao sạch sẽ, cả người tùy thời đều có thể ngủ đi qua.

Tân Càn vương quốc vương tử thắng vô thường lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi là dựa vào âm mưu quỷ kế gì mưu sát huynh trưởng của ta? Còn không lập tức đưa tới?"

Thắng vô thường lúc này nội tâm là phức tạp, Doanh Vô Minh chết, Doanh Vô Khuyết cũng chết, cái kia Tân Càn vương quốc Thái tử vị trí có phải là liền đến phiên hắn?

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Thẩm Lãng các hạ, mọi người đều biết tay ngươi không trói gà lực lượng đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Liêm Thân Vương nói: "Vậy ngươi bây giờ vẫn như cũ như thế sao? Không có chút nào võ công?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Liêm Thân Vương nói: "Ngươi hoàn toàn không có võ công, kia là dựa vào cái gì đánh bại Doanh Vô Minh, đồng thời giết hắn đây này? Toàn bộ trọng tài uỷ ban phi thường chất vấn điểm này, vì lẽ đó muốn hỏi thăm rõ ràng, cho thiên hạ một cái công đạo."

"Không thể trả lời." Thẩm Lãng thản nhiên nói.

Lời này mới ra, toàn trường đám người kinh ngạc đến ngây người, ngươi Thẩm Lãng phách lối như vậy?

Thiên hạ chư quốc, lục đại siêu thoát thế lực đại biểu đều ở đây a, trận này ví dụ như có phải là công chính hữu hiệu, hoàn toàn do chúng ta nói tính toán, ngươi vậy mà nói không thể trả lời? Như thế ngạo mạn làm càn?

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Thẩm Lãng các hạ, trận này luận võ không chỉ riêng là sinh tử, hơn nữa còn quan hệ đến Đại Càn đế quốc chính thống danh vị, nếu như ngươi không giao đại rõ ràng, chúng ta sẽ rất khó cho thiên hạ bàn giao."

Thẩm Lãng cười nói: "Các ngươi không phải liền là kinh dị sao? Ta một cái tay trói gà không chặt người, dựa vào cái gì có thể giết chết Doanh Vô Minh? Đối với loại này không biết các ngươi rất sợ hãi, cho nên mới muốn cuộn rễ hỏi đáy, chẳng lẽ là muốn là Doanh Vô Minh đòi lại một cái công đạo sao?"

Lời này liền càng thêm phách lối.

"Ầm!" Tấn quốc chi vương bỗng nhiên vỗ bàn một cái, lạnh lùng nói: "Thẩm Lãng các hạ, đừng quên, ngươi cái này cái gọi là Đại Càn đế rễ chính vốn cũng không có nhận thiên hạ tán đồng, ngươi cái này bệ hạ vẫn là chính mình đóng cửa lại đến kêu, ngươi nếu lại là thái độ này, vậy liền đừng có trách chúng ta quá mức nghiêm khắc công chính. Bởi vì ngươi khả năng không chỉ phạm gian lận tội, còn phạm mưu sát tội."

Thông Thiên tự chi chủ nói: "Thẩm Lãng các hạ, hôm nay ngươi nhất định phải nói rõ ràng, tay ngươi không trói gà lực lượng là dựa vào cái gì giết chết Doanh Vô Minh Thái tử, nếu không chúng ta chỉ có thể phán định hôm nay so đấu võ vô hiệu!"

Thẩm Lãng dựng thẳng lên ngón tay, nói: "Chuyện thứ nhất, ta cái này Đại Càn đế chủ chính là mình phong, ta chỗ nào cần các ngươi tán đồng? Chờ ta triệt để thống nhất phương đông thế giới thời điểm, các ngươi thần phục là được rồi. Các ngươi mọi người tại chỗ nhiều nhất chỉ là vương mà thôi, các ngươi có tư cách gì tán đồng Đại Càn đế chủ?"

"Chuyện thứ hai, hôm nay luận võ, ta mục tiêu chủ yếu chính là giết Doanh Vô Minh, hiện tại đã hoàn thành, đại công cáo thành. Ta cao hứng phi thường, phi thường happy, về phần mặt khác? Hoàn toàn không quan trọng."

"Chuyện thứ ba, ta vẫn không có võ công, Doanh Vô Minh quả thực mạnh hơn ta một trăm vạn lần. Nhưng là ta miểu sát hắn, cái này hoàn toàn là thần tích a, muốn biết ta như thế nào làm được điểm này sao? Không nói cho các ngươi."

"Thứ tư sự kiện, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ, hiện tại Doanh Vô Minh chết, liền không có người cùng ngươi Phù Đồ Sơn thông gia. Chúng ta đã từng có khúc mắc, nhưng không có sinh tử đại thù a. Đi qua hết thảy liền để hắn tới đi, làm người mấu chốt nhất là muốn hướng nhìn đằng trước không phải sao? Nhậm Doanh Doanh công chúa còn tốt chứ? Ta phi thường tưởng niệm hắn đâu. Ta vẫn là câu nói kia, ta có thể chữa khỏi Nhậm Doanh Doanh công chúa, có thể làm cho nàng khôi phục bình thường, có thể làm cho hắn sinh con dưỡng cái." Thẩm Lãng lửa nóng chỉ lên trời nói: "Trước đó giữa chúng ta còn có một cái Doanh Vô Minh, hiện tại hắn chết, chúng ta liền không chướng ngại chút nào a? Ta cùng Phù Đồ Sơn thông gia hoàn toàn là ông trời tác hợp cho a, một khi ta chữa khỏi Nhậm Doanh Doanh công chúa, ngài cũng liền có người kế tục không phải sao? Tương lai ta cùng nàng nhi tử sẽ là cỡ nào huyết mạch, cỡ nào nghịch thiên? Ngài suy nghĩ thật kỹ, ngài Phù Đồ Sơn trong tay hắn sẽ là cường đại cỡ nào?"

"Vì lẽ đó, Nhâm tông chủ ngài trở về suy nghĩ thật kỹ a, chúng ta đều là nam nhân, căn bản cũng không có không qua được cừu hận a, ngày hôm qua ân ân oán oán, liền nhường hắn theo gió mà đi đi, nhạc phụ đại nhân, xin nhận tiểu tế cúi đầu?" Thẩm Lãng đứng lên, thật hướng Nhâm tông chủ chắp tay cong xuống.

Ở đây tất cả mọi người hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, cơ hồ không thể tin được trước mắt một màn này.

Thẩm Lãng ngươi đây có phải hay không là quá mức? Doanh Vô Minh thi cốt chưa lạnh, ngươi liền công nhiên nạy ra vị hôn thê của hắn? Ngươi liền công nhiên ly gián Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc?

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nhâm tông chủ, Doanh Vô Minh chết, Tân Càn vương quốc không người kế tục, ngài cũng không cần tại cái này trên một thân cây treo cổ, ta mới thật sự là Minh Nhật chi tử a, ta mới là ngài giai tế a, chờ ta tỉnh ngủ về sau, chúng ta cha vợ hai người thật tốt nói chuyện?"

Ách? !

Toàn trường triệt để tĩnh lặng, lẳng lặng mà nhìn xem Thẩm Lãng vô sỉ biểu diễn.

Thậm chí có rất nhiều người đưa mắt nhìn nhau, bởi vì trong này có rất nhiều người không có cùng Thẩm Lãng đã từng quen biết.

"Huynh đài, cái này. . . Thẩm Lãng vẫn luôn là vô sỉ như vậy sao?"

"Ừm, đúng, một mực vô sỉ như vậy."

"Quả thực nhường người nhìn mà than thở, không có vô sỉ nhất, chỉ có càng vô sỉ a."

Mà Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ gương mặt phát xanh, Thẩm Lãng ngươi tên vương bát đản này, ngươi cái này ác ôn, vậy mà trước mặt mọi người nói ra lời như vậy, ngươi làm ta Phù Đồ Sơn là cái gì? Biểu con ổ sao?

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi thật muốn như thế xem thường quyền uy của chúng ta sao?"

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Liêm Thân Vương, mời ngươi làm biết rõ ràng, ta cùng Doanh Vô Minh ở giữa là quyết đấu, ngươi chết ta sống quyết đấu, cái gì có công bình hay không? Có thể đem hắn chơi chết, ta chính là thắng. Ta lặp lại lần nữa, cái này luận võ kết quả muốn thế nào phán định, các ngươi tùy ý, dù sao mất mặt ta không phải ta, mà là Đại Viêm đế quốc."

Tiếp lấy Thẩm Lãng đứng lên nói: "Tốt, các ngươi chậm rãi thương lượng, ta khốn tới cực điểm, muốn đi đi ngủ, Yêu Nhi tỷ tỷ, ngươi tiến đến ôm ta đi, ta đi không được."

Lời này mới ra, toàn trường lại là mãnh liệt co quắp một trận.

Cừu Yêu Nhi đi tới, trực tiếp đem Thẩm Lãng ôm ngang, hướng phía bên ngoài đi đến.

"Chư vị gặp lại." Tại Cừu Yêu Nhi trong ngực, Thẩm Lãng vẫy tay nói: "Nhâm tông chủ, nhạc phụ đại nhân, nhớ kỹ tìm ta tâm sự a, ta có thể trị hết Nhậm Doanh Doanh, ta có thể cho ngươi một cái nghịch thiên tôn tử, ta có thể nhường Phù Đồ Sơn có người kế tục a."

Tiếp lấy Thẩm Lãng đánh ngáp một cái, ngay tại Cừu Yêu Nhi trong ngực ngủ đi qua.

Mọi người tại đây gương mặt lại run một cái, nhìn qua Thẩm Lãng hận không thể đem hắn đâm vào thủng trăm ngàn lỗ, vừa rồi chính là cái đồ chơi này giết Doanh Vô Minh Thái tử?

Doanh Vô Minh cỡ nào anh minh thần võ a? Liền chết tại cái đồ chơi này trong tay? Thật sự là thượng thiên không có mắt a!

… …

Thẩm Lãng rời đi về sau, vương giả trong khán đài lại lâm vào tĩnh lặng.

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Chư vị, bên ngoài mấy vạn người còn đang chờ chúng ta tuyên bố kết quả đây, nắm chặt thời gian."

Tân Càn vương quốc thắng vô thường nói: "Trận này luận võ kết quả, chúng ta Tân Càn vương quốc không nhận, Thẩm Lãng gian lận, dính líu mưu sát, thỉnh cầu Đại Viêm đế quốc tổ kiến uỷ ban điều tra rõ ràng."

Thông Thiên tự chi chủ nói: "Ta cũng cho rằng trận luận võ này có sai lầm công chính, đồng ý tổ kiến uỷ ban, triệt để điều tra rõ Thẩm Lãng gian lận một chuyện, điều tra rõ hắn mưu sát Doanh Vô Minh Thái tử một chuyện."

Sau đó, một đám người nhao nhao phát biểu, biểu thị muốn phủ nhận trận này tỷ võ kết quả.

Bởi vì nó quan hệ không phải thắng thua, không phải sinh tử, mà là Đại Càn đế quốc chính thống danh hiệu.

Một khi phán đoán Thẩm Lãng thắng, cái kia Doanh thị phụ tử liền mất đi Đại Càn vương quốc vương vị.

Thiên hạ chỉ có thể có một cái Đại Càn, dù là xưng là Tân Càn cũng không thể, hơn nữa dựa theo Thẩm Lãng cùng Doanh Vô Minh ước định, trận luận võ này một khi Thẩm Lãng thắng lợi, Doanh thị gia tộc chẳng những muốn thoái vị, hơn nữa Tân Càn vương quốc còn muốn trao đổi cho Thẩm Lãng, toàn bộ Tân Càn vương quốc thần dân đều muốn muốn Thẩm Lãng hiệu trung, đưa về Đại Càn đế quốc.

Thậm chí nói càng xa một chút, Doanh Quảng nhất định phải lập tức rời khỏi Càn Kinh, nhường Thẩm Lãng tiến vào chiếm giữ Càn Kinh, trở thành Đại Càn đế quốc đế đô.

Liêm Thân Vương nói: "Muốn bác bỏ Thẩm Lãng chiến thắng kết quả người, xin giơ tay."

Lập tức, ở đây hai mươi mấy người nhấc tay, vượt qua bảy thành.

Xem ra tất cả mọi người rất không quen nhìn Thẩm Lãng a, tuyệt đối không nguyện ý hắn tiểu nhân đắc chí? Không muốn để cho hắn thắng, càng không muốn nhường hắn danh chính ngôn thuận trở thành Đại Càn chi chủ? Muốn nhường Doanh Quảng tiếp tục làm cái này Tân Càn quốc vương?

Thậm chí càng cho Thẩm Lãng một cái gian lận mưu sát tội?

Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương ánh mắt lấp lóe, hoàn toàn nhìn không ra hắn đến tột cùng đang suy nghĩ gì.

Đương nhiên, muốn biết hắn đang suy nghĩ gì vô cùng đơn giản, hoàn toàn từ Đại Viêm đế quốc lợi ích xuất phát là được rồi.

Cân bằng!

Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng ở giữa, ai mạnh mẽ Đại Viêm đế quốc liền chèn ép ai.

Liêm Thân Vương đứng lên nói: "Tốt, vậy kế tiếp liền tiến vào chính thức biểu quyết. Xin mọi người nhất định phải thận trọng nghiêm túc, bởi vì đây là một kiện phi thường thần thánh sự tình, cái này chẳng những quan hệ đến danh dự cùng sinh tử, càng thêm quan hệ đến Đại Càn vương quốc thuộc về. Nếu phán định Thẩm Lãng thắng, cái kia Doanh thị gia tộc liền mất đi Càn quốc vương vị, không quản là Đại Càn cũng tốt, Tân Càn cũng được, mà Thẩm Lãng cũng trở thành danh chính ngôn thuận Đại Càn chi chủ, thiên hạ công nhận."

"Mà một khi phán định trận luận võ này quyết đấu vô hiệu, cái kia Doanh Quảng liền tiếp tục đảm nhiệm Đại Càn Quốc vương, Thẩm Lãng cái này cái gọi là Đại Càn chi chủ liền không phải là pháp, không chính nghĩa, bởi vì thiên hạ chỉ có thể có một cái Đại Càn vương quốc."

"Chuyện này là sẽ ghi vào lịch sử sách, mọi người tại đây mỗi một cái biểu quyết, đều đem quyết định phương đông thế giới lịch sử cách cục, mời các ngươi nhất định phải thận trọng, thần thánh!"

"Tốt, lời của ta nói xong, bắt đầu biểu quyết đi!" Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương nói: "Tôn kính Bạch Ngọc Kinh sứ giả, xin ngài cho chúng ta bắt đầu biểu quyết đi."

Bạch Ngọc Kinh sứ giả thản nhiên nói: "Thẩm Lãng thắng!"

Nàng tuyệt đối không lãng phí một chữ, lời này mới ra toàn trường đám người gương mặt có chút rung động một cái.

Liêm Thân Vương ánh mắt nhìn về phía Thiên Nhai Hải Các chi chủ nói: "Tôn kính Tả Từ Các chủ, ngài nói hai câu?"

Tả Từ thản nhiên nói: "Đây là quyết đấu, không phải luận võ, sinh tức thắng, chết tức thua, có cái gì gian lận? Nói chuyện gì mưu sát? Thẩm Lãng thắng!"

Lập tức, toàn trường đám người gương mặt lại một lần nữa kịch biến.

Liêm Thân Vương nói: "Tôn kính Nhâm tông chủ? Ngài nói hai câu?"

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Ta là lợi ích tương quan mới, vì lẽ đó bỏ quyền."

Cái này đám người không chỉ là sắc mặt kịch biến, mà là lá gan rung động, Nhâm tông chủ đây là ý gì a? Doanh Vô Minh thế nhưng là con rể của ngươi a, Tân Càn vương quốc cùng ngươi Phù Đồ Sơn thế nhưng là hợp hai làm một.

Liêm Thân Vương ánh mắt nhìn về phía Tru Thiên Các Thiếu chủ Cơ Vô Liên, chậm rãi nói: "Cơ thiếu chủ, ngươi nói."

Cơ Vô Liên đương nhiên muốn nói Thẩm Lãng thua, đồng thời đem hắn giẫm trên mặt đất một trăm lần. Nhưng là Tru Thiên Các tại trường hợp công khai nhất định phải cùng Đại Viêm đế quốc bảo trì nhất trí, tuyệt đối không thể làm trái lại.

Hắn thật sự có trong lòng tự nhủ ta cũng bỏ quyền, nhưng là hắn không thể.

"Thẩm Lãng thắng!" Cơ Vô Liên nói.

Liêm Thân Vương tiếp tục nói: "Huyền Không Tự tịch ân đại sư, ý kiến của ngài đâu?"

Huyền Không Tự trưởng lão tịch ân chậm rãi nói: "Thẩm Lãng thắng."

Liêm Thân Vương nói: "Thông Thiên tự, ý kiến của các ngươi đâu?"

Thông Thiên tự chi chủ gương mặt run rẩy một cái, vừa rồi chính là hắn kiên định muốn bác bỏ Thẩm Lãng thắng lợi, muốn tra rõ hắn gian lận cùng mưu sát tội, nhưng lúc này hít một hơi thật sâu về sau, chậm rãi nói: "Thông Thiên tự bỏ quyền. . ."

Liêm Thân Vương nói: "Tấn thân vương, ý của ngươi thế nào?"

Đứng tại Đại Tấn vương quốc lập trường, hắn đương nhiên nguyện ý nhường Thẩm Lãng thua, nhường Doanh Quảng trở thành Đại Càn chi chủ, đè vào đối kháng Đại Viêm đế quốc tuyến đầu. Nhưng là Đại Tấn vương quốc đồng dạng là không thể cùng Viêm kinh làm trái lại, thậm chí liền bỏ quyền đều không thể.

Trọn vẹn một hồi lâu, Đại Tấn quốc vương nói: "Thẩm Lãng thắng."

Liêm Thân Vương nói: "Lớn nhung vương quốc thái tử điện hạ, ý kiến của ngài đâu?"

Bắc nhung vương quốc là du mục quốc gia, quốc thổ rộng lớn vô ngần, hơn nữa trường kỳ rời rạc tại phương đông thế giới bên ngoài.

Nghe được Liêm Thân Vương về sau, lớn nhung Thái tử cười nói: "Lúc đầu ta là muốn nói Thẩm Lãng thắng, nhưng là hiện tại các ngươi tất cả mọi người nói Thẩm Lãng thắng, hoặc là bỏ quyền? Cái này rất không phải a, ta hết lần này tới lần khác muốn cùng các ngươi làm trái lại."

"Thẩm Lãng thua, hơn nữa phạm gian lận tội, mưu sát tội." Sau khi nói xong, cái này lớn nhung Thái tử cười ha ha, quả nhiên là rất phách lối a.

Liêm Thân Vương gương mặt có chút rút một cái, sau đó ánh mắt nhìn về phía Sở Vương.

"Thẩm Lãng bệ hạ chí cao vô thượng, thắng!"

"Thẩm Lãng bệ hạ chí cao vô thượng, thắng!"

"Thẩm Lãng bệ hạ chí cao vô thượng, thắng!"

Ngô Sở Việt Tam quốc chi chủ gần như đồng thời mở miệng.

Sau đó mười mấy người cũng không cần Liêm Thân Vương điểm danh, từng cái chủ động đứng lên nói: "Thẩm Lãng thắng."

"Thẩm Lãng thắng."

Cho dù là Đại Lương Quốc chi chủ, trước đó luôn mồm muốn phán định Thẩm Lãng mưu sát, lúc này cũng không thể không đứng dậy nói Thẩm Lãng thắng.

Cuối cùng, tất cả mọi người biểu quyết kết thúc, trọng tài uỷ ban ba mươi người, 26 cá nhân ném Thẩm Lãng thắng, 3 người bỏ quyền, một người ném Thẩm Lãng thua, thật sự là tốt khí lực kết quả.

Liêm Thân Vương nói: "Đi qua thần thánh bỏ phiếu biểu quyết, kết quả đã đi ra, Thẩm Lãng thu hoạch được trận này luận võ quyết đấu thắng lợi, thu hoạch được Đại Càn vương quốc chính thống danh vị, trở thành duy nhất Đại Càn chi chủ, Doanh Quảng thân vương cần mau chóng thoái vị, như không có dị nghị, ta liền đem kết quả này chiêu cáo thiên hạ!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 561: : Bức Doanh Quảng Thoái Vị! Đoạt Xá!

Chương 560:: Bức Doanh Quảng thoái vị! Đoạt xá!

Hiện tại, Liêm Thân Vương đi vào bên ngoài.

Nhất thời mấy vạn ánh mắt nhìn qua, phức tạp cực hạn a.

Liêm Thân Vương hắng giọng, cất cao giọng nói: "Ta đại biểu lục đại siêu thoát thế lực, đại biểu Đại Viêm đế quốc, đại biểu thiên hạ chư quốc, đại biểu trọng tài uỷ ban chính thức tuyên bố, trận này luận võ quyết đấu Thẩm Lãng chiến thắng!"

Toàn bộ đại quyết đấu trường bạo động một lát, sau đó rất nhanh lại lâm vào yên tĩnh.

Không có núi kêu biển gầm, càng không có hô to vạn tuế.

Ở đây mấy vạn người trừ chấn kinh bên ngoài, chính là nỗi lòng phức tạp, thậm chí không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Tô Nan bọn người ánh mắt liếc nhìn toàn trường, nhất là nhìn chằm chằm Tân Càn vương quốc thần tử, còn có hơn một vạn bình dân đại biểu.

Thẩm Lãng bệ hạ thắng, đây chính là các ngươi chủ nhân chân chính, Đại Càn đế quốc duy nhất bệ hạ, hắn hôm nay lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích, đánh bại đồng thời giết chết Doanh Vô Minh, chẳng lẽ các ngươi liền không thoáng biểu thị một cái sao?

Chẳng lẽ các ngươi liền muốn đi theo Doanh thị loạn thần tặc tử đến cùng sao?

Trước đó các ngươi cảm thấy Thẩm Lãng bệ hạ nhỏ yếu không chịu nổi, bảo hộ không các ngươi, nhưng là hiện tại hắn đã đánh bại Doanh Vô Minh, chẳng lẽ còn không đủ chứng minh chính mình sao? Hắn sáng tạo bao nhiêu lần kỳ tích, chẳng lẽ các ngươi còn chưa tin hắn sao?

Nhưng là toàn trường vẫn như cũ tĩnh lặng, vẫn không có người vì Thẩm Lãng reo hò, ánh mắt vẫn như cũ vô cùng phức tạp.

"Đi!" Tô Nan lạnh nhạt nói.

Sau đó, hắn mang theo Nộ Triều thành mấy trăm tên sứ đoàn thành viên lạnh như băng rời trận.

...

Thẩm Lãng chiến thắng cũng giết chết Doanh Vô Minh, chuyện này nháy mắt liền nổ tung.

Đúng như cùng một cái cự thạch nhập vào hồ nước, nhưng lại không có nhấc lên bất luận cái gì sóng to gió lớn.

Toàn bộ Càn Kinh người đều bị chấn ngốc, thậm chí có một loại hồn phi phách tán, hoài nghi nhân sinh cảm giác.

Cái này sao có thể?

Doanh Vô Minh thái tử mạnh hơn Thẩm Lãng như vậy như vậy nhiều, kết quả Thẩm Lãng vậy mà thắng?

Đây là gặp quỷ sao?

Đối mặt kết quả này, Càn Kinh vạn dân cao hứng sao?

Chưa nói tới cao hứng, cũng chưa nói tới không cao hứng, chính là nỗi lòng phức tạp ngàn vạn.

Nguyên bản hẳn là bạo tạc tính chất hiệu quả, lại có vẻ quỷ dị yên tĩnh, thậm chí từng nhà đóng chặt cửa phòng.

Trước đó quyết đấu còn chưa có bắt đầu, tất cả mọi người cảm thấy Thẩm Lãng hẳn phải chết không nghi ngờ, vì lẽ đó đối với hắn tránh như là xà hạt còn nói qua được. Mà bây giờ Thẩm Lãng thắng, bọn hắn vẫn là cái phản ứng này.

Nên Thẩm Lãng xe ngựa tại Nộ Triều thành sứ đoàn bảo vệ dưới, rời đi đại quyết đấu trường trở về Lâm quốc công phủ thời điểm, toàn bộ trên đường phố không có một ai.

Không nói đến không có người reo hò, thậm chí liền người vây xem đều không có, cơ hồ từng nhà đóng cửa.

Thẩm Lãng vẫn như cũ nhận trước nay chưa từng có lạnh nhạt.

Có lẽ Càn Kinh vạn dân còn không có nghĩ kỹ dùng cái gì thái độ đến đối mặt Thẩm Lãng, tóm lại anh hùng cấp đãi ngộ cũng không cần si tâm vọng tưởng.

Trong đó một gia đình, đây là một cái thư hương môn đệ, gia gia là tú tài, phụ thân là cử nhân, Tôn Tử cũng là tú tài, chỉ có phụ thân ở bên ngoài làm quan, hơn nữa còn là chủ bộ, ròng rã làm hai mươi năm đều không có đạt được lên chức, bởi vì không có bối cảnh chỗ dựa.

Thậm chí lần này Doanh Vô Minh cùng Thẩm Lãng luận võ, người một nhà này đều không có tư cách đi quan chiến.

Gia gia lão tú tài nghe được Thẩm Lãng chiến thắng, Doanh Vô Minh đã chết tin tức về sau, cả người lâm vào triệt để chấn kinh, ròng rã một khắc đồng hồ không có bất kỳ cái gì phản ứng, sau đó hắn xuất ra một bầu rượu, lẳng lặng phẩm, một tiếng không phát.

"Gia gia. . ." Tôn Tử hỏi: "Ngài, ngài là nghĩ như thế nào? Dựa theo trên chiếu thư nói, Thẩm Lãng bệ hạ nếu là thắng, hắn chính là duy nhất Đại Càn chi chủ, Doanh Quảng bệ hạ nhưng là muốn thoái vị."

Gia gia lão tú tài lại uống một hớp rượu nói: "Lúc ấy Khương Ly bệ hạ tại vị thời điểm, chúng ta Càn Kinh thật sự là thiên hạ trung tâm a, danh tiếng cơ hồ che lại Viêm kinh, lúc kia chúng ta Đại Càn đế quốc đánh đâu thắng đó, sợ rằng chúng ta quốc dân đi mặt khác chư quốc đô là vênh váo tự đắc, dù là ta cái này nhỏ tú tài đi Tấn quốc, đối mặt những cái kia quan lại cũng dám mở miệng quở trách, thật sự là thiên triều thượng quốc phong phạm a."

Tôn Tử nói: "Tổ phụ, ngài còn có như thế phong quang thời điểm đâu?"

Gia gia lão tú tài nói: "Lúc ấy ta đi Tấn quốc du học, nhìn thấy một cái lục phẩm quan phán oan giả sai án, vì lẽ đó đứng ra, ngay từ đầu bọn hắn còn muốn đến bắt ta, kết quả ta nói minh bạch mình là Đại Càn đế quốc tú tài về sau, bọn hắn liền lùi bước, thậm chí cái kia lục phẩm quan còn bị Thái Thú trách phạt. Đây hết thảy đều là Khương Ly bệ hạ uy phong a, lão nhân gia ông ta trong ánh mắt dung không được hạt cát, hơn nữa cũng bao che nhất, các ngươi là không biết a, lúc ấy Khương Ly bệ hạ ra lệnh một tiếng, toàn bộ Đại Càn đế quốc mấy trăm hơn ngàn vạn người mây mà từ, lão nhân gia ông ta không quản xuống cái gì ý chỉ, mấy ngàn vạn dân chúng đều hô to vạn tuế. Hắn không quản nhường làm chuyện gì, chúng ta đều dốc hết toàn lực, kia thật là kích tình thiêu đốt tuế nguyệt a. Gia gia ngươi cho dù là một cái thư sinh yếu đuối, cũng nguyện ý ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết."

Tôn Tử nói: "Cái kia gia gia ngài hẳn là cao hứng a, Thẩm Lãng bệ hạ thắng, hắn liền muốn trở thành Đại Càn đế quốc duy nhất chủ nhân a."

"Thẩm Lãng bệ hạ thắng, ta vô cùng vô cùng cao hứng, làm ta nghe được hắn như cũ sống trên thế giới này thời điểm, ta uống say hai ngày, hưng phấn không thôi, Khương Ly bệ hạ rốt cục có người kế tục." Gia gia lão tú tài nói: "Nhưng là, người nhiệt huyết cuối cùng sẽ lạnh."

Tôn Tử nói: "Gia gia, vậy ngài ủng hộ Thẩm Lãng bệ hạ thống trị chúng ta Đại Càn sao? Ngài ủng hộ hắn nhập chủ Càn Kinh sao?"

Gia gia lão tú tài nói: "Loại chuyện này chúng ta nói cũng không tính a, ta chỉ là một cái nhỏ tú tài mà thôi."

Tôn Tử tú tài nói: "Gia gia, chúng ta cũng chỉ là đóng cửa lại đến nói một chút mà thôi, ai cũng sẽ không truyền đi."

Gia gia lại uống một hớp rượu, sau đó nhắm mắt lại một hồi lâu, mở ra về sau hắn lắc lắc đầu nói: "Không, ta không ủng hộ Thẩm Lãng nhập chủ Càn Kinh."

Tôn Tử tú tài nói: "Vì cái gì a? Thẩm Lãng bệ hạ sáng tạo cái này đến cái khác kỳ tích a, ngài vì sao không ủng hộ hắn a? Hơn nữa hắn nhưng là Khương Ly con trai của bệ hạ, con độc nhất a."

Gia gia nói: "Hắn quá yêu, quá không bình thường! Ta khát vọng an bình, không hi vọng lại cử động đãng, Doanh Quảng bệ hạ là loạn thần tặc tử, nhưng. . . Nhưng. . . Tối thiểu hắn cho chúng ta hai mươi mấy năm an bình."

Dứt lời, vị này lão tú tài một chén lại một chén rót chính mình, nghiến răng nghiến lợi nói: "Tốt nhất cái gì cũng không cần cải biến, Thẩm Lãng thắng liền thắng, sau đó tranh thủ thời gian trở lại hắn Nộ Triều thành, không cần lại đến Càn Kinh. Ai cũng mơ tưởng đến xáo trộn chúng ta sinh hoạt, cái kia một trận kiếp nạn chúng ta thực sự là không nghĩ lại trải qua một lần."

Sau đó, hắn một hơi đem rượu trong bầu uống rượu được sạch sẽ, không nói hai lời trực tiếp tiến vào gian phòng của mình đi ngủ.

Ngủ thời điểm, cái này lão tú tài cuộn thành một đoàn, trong giấc mộng thút thít.

"Khương Ly bệ hạ, lão hủ có tội, lão hủ có tội a."

… . . .

Lần này Thẩm Lãng lại ròng rã ngủ bảy canh giờ, làm hắn lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, nhìn thấy một cái vô cùng hiếm có khách nhân, vậy mà là Thiên Nhai Hải Các Tả Từ các chủ.

"Thật sự là khách quý ít gặp a." Thẩm Lãng nói: "Tả Từ các chủ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a."

Tả Từ gật gật đầu, cười nói: "Vạn dặm đại hoang mạc trừ gió lớn một chút, khí hậu khô ráo một chút, mặt khác hết thảy còn tốt."

Thẩm Lãng cũng nghe nói, Thiên Nhai Hải Các tại vạn dặm đại hoang mạc thu hoạch phi thường to lớn, nhưng là loại chuyện này người khác chủ động không có nói, Thẩm Lãng cũng là không tốt chủ động hỏi.

Mà Tả Từ các chủ cũng là không quá am hiểu ngôn từ người, vì lẽ đó hai người lâm vào ngắn ngủi yên tĩnh, hắn lúc đầu có thể nói chúc mừng Thẩm Lãng thu hoạch được trận này tỷ võ thắng lợi, nhưng cuối cùng cũng không nói ra miệng.

Thẩm Lãng nói: "Tả Từ các chủ, ngươi tìm ta có việc?"

Tả Từ các chủ nói: "Thẩm Lãng các hạ, suy tư của người có phải là rất cố chấp, người càng thông minh hơn càng cố chấp, càng cảm thấy mình không có sai?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, là như vậy. Bất quá Tả Từ các chủ chẳng lẽ cảm thấy ta sai sao? Ngươi là cảm thấy ta giết Doanh Vô Minh giết nhầm, vẫn cảm thấy ta thiên hạ không thù lý tưởng sai?"

Tả Từ các chủ lắc đầu nói: "Từ khi Thiên Nhai Hải Các rời đi về sau, Thẩm Lãng bệ hạ một lần lại một lần thu hoạch được thắng lợi huy hoàng, kỳ tích một lần so một lần kinh người, thật là khiến người ta ngoài ý muốn không thôi, nhưng ngẫu nhiên ta vẫn là muốn khuyên Thẩm Lãng bệ hạ, thoáng suy nghĩ một cái con đường của mình, có phải là thật hay không chính xác hơn nữa chính nghĩa, đương nhiên chính nghĩa cái từ này từ miệng ta bên trong nói ra có lẽ có vẻ hơi hoang đường."

Thẩm Lãng nghĩ một lát, sau đó nói: "Ta suy nghĩ tốt, cũng không có cảm thấy có vấn đề gì, ta thiên hạ không thù không có sai, đường ta đi tại chính xác cực kỳ."

Đón lấy, Thẩm Lãng lại nói: "Đối Tả Từ các chủ, ta ngược lại là có một vấn đề muốn thỉnh giáo."

Tả Từ các chủ nói: "Mời nói."

Thẩm Lãng nói: "Xin hỏi trái các chủ trên thế giới này có biện pháp nào tăng lên tinh thần lực sao? Ví dụ như có cái gì quyển trục? Tu luyện một tháng sau, tinh thần lực tăng vọt gấp trăm lần. Lại ví dụ như có cái gì đan dược, phục dụng chỉ có tinh thần lực tăng vọt gấp trăm lần? Lại hoặc là có cái gì bí cảnh, ở bên trong tu luyện một tháng sau, tinh thần lực tăng vọt gấp trăm lần?"

Tả Từ các chủ gương mặt co quắp một trận, cố nén chụp chết Thẩm Lãng xúc động.

Hơi một tí gấp trăm lần, ngươi cho rằng tinh thần lực là cái gì? Thứ này luận võ công còn khó hơn lấy tăng lên.

Nhưng Thẩm Lãng đối tinh thần lực thật phi thường bức thiết a. Nhất là hắn đạt được Long chi tâm, thượng cổ vương giới, Long chi kiếm về sau, tinh thần lực liền trở nên vô cùng quý giá.

Hôm nay hắn thả ra vòng xoáy năng lượng ngưu bức dường nào, trực tiếp miểu sát Doanh Vô Minh. Nhưng là phóng thích một lần về sau, tinh thần lực liền tiêu hao được sạch sẽ, không còn sót lại bất cứ thứ gì, quá khổ bức.

Chẳng lẽ từ nay về sau, hắn vĩnh viễn chỉ có thể phóng thích một chiêu sao? Cái kia nhiều xấu hổ a?

Đương nhiên, xem như Đại Càn đế chủ hắn xác thực không cần thường xuyên cùng người động thủ, cơ hồ không cần động thủ. Nhưng là nếu như có thể bình thường như hôm nay đồng dạng, phóng xuất ra miểu sát đại chiêu, chẳng phải là phi thường ngưu bức?

Nhưng là. . . Còn có một cái cực độ vấn đề mang tính then chốt.

Chặn đường Long chi hối!

Thẩm Lãng cái này thượng cổ vương giới phối hợp Long chi tâm về sau, có được một cái phi thường cường đại năng lực, đó chính là có thể chặn đường bất luận cái gì thượng cổ vũ khí.

Đương nhiên đây là trên lý luận, mà trên thực tế bằng vào Thẩm Lãng tinh thần lực, cũng chỉ có thể chặn đường một chi thượng cổ cự tiễn mà thôi, căn bản ngăn không được Long chi hối.

Trước đó không ngừng cường điệu qua, Thẩm Lãng vĩnh viễn muốn đi một bước nhìn ba bước, là trận tiếp theo, thậm chí hạ hạ một trận làm chuẩn bị.

Bây giờ cùng Doanh Vô Minh quyết đấu đã kết thúc, hơn nữa đại hoạch toàn thắng, như vậy tiếp xuống chính là cùng Doanh

Quảng, Phù Đồ Sơn cuối cùng tuyệt sát.

Nhưng ở cái kia về sau đâu? Hắn sẽ phải trực tiếp đối mặt Đại Viêm đế quốc, Viêm kinh thế nhưng là có siêu viễn trình chiến lược đả kích năng lực.

Một khi Thẩm Lãng triệt để diệt Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn về sau, Viêm kinh lời gì đều không nói, trực tiếp mấy cái siêu cấp Long chi hối hướng phía Nộ Triều thành đập xuống, sau đó Thẩm Lãng liền cái gì đều không có.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn đều có thượng cổ chặn đường trang bị, có thể tại khoảng cách rất xa không trung chặn đường Long chi hối, nhưng Thẩm Lãng nhưng không có a, hơn nữa hắn cơ hồ tất cả cơ nghiệp đều tại Nộ Triều thành, một khi nơi đó bị san thành bình địa, hắn lấy cái gì đánh bại Viêm kinh?

Trước mắt muốn chặn đường Long chi hối tổng cộng có hai loại biện pháp.

Loại thứ nhất là từ Càn Kinh hoặc là Phù Đồ Sơn nơi đó đạt được thượng cổ chặn đường trang bị, nhưng cái kia cũng muốn trước triệt để diệt Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn không phải.

Loại thứ hai biện pháp chính là Thẩm Lãng đạt được cường đại tinh thần lực, dạng này liền có thể trực tiếp chặn đường Long chi hối. Hơn nữa cái này loại thứ hai biện pháp còn không chỉ là chặn đường siêu cấp Long chi hối đơn giản như vậy, mà là trực tiếp thu được a.

Hắn cái này Long chi tâm cùng thượng cổ vương giới quá mạnh, lên làm cổ cự tiễn phóng tới thời điểm, trực tiếp liền bị hắn định tại không trung, sẽ không dẫn bạo, trực tiếp rơi xuống.

Thẩm Lãng hiện tại thiếu chính là cái gì? Không phải liền là Long chi hối sao?

Một khi hắn đạt được cường đại tinh thần lực, cái kia Càn Kinh không quản phóng tới mấy chi Long chi hối, đều bị hắn trực tiếp chặn đường thu được, vậy thì đồng nghĩa với nói hắn cũng có được đối Đại Viêm đế quốc chiến lược uy hiếp, liền một lần nữa lâm vào cân bằng.

Vì lẽ đó tinh thần lực đối Thẩm Lãng cực kỳ trọng yếu, chẳng qua nếu như cần tân tân khổ khổ tu luyện, vậy coi như đi, Thẩm Lãng thực tình không có cái kia thời gian, hắn nhiều nhất chỉ có thời gian mấy tháng, hơn nữa hắn nát như vậy tinh thần lực, tăng lên một hai lần là vô dụng, ít nhất phải gấp mấy chục lần trở lên.

Trọn vẹn một hồi lâu, Tả Từ các chủ nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, không có loại này quyển trục, cũng không có loại này bí cảnh, càng không có loại đan dược này."

Thẩm Lãng nói: "Chẳng lẽ liền không có một loại biện pháp, trực tiếp tăng lên mấy chục hơn trăm lần tinh thần lực sao?"

Tả Từ các chủ nói: "Không có."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng ta giống như gặp qua ví dụ như vậy a?"

Cái nào ví dụ? Đương nhiên chính là Cừu Yêu Nhi, nàng đã từng bị Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương linh hồn phụ thân qua, võ công cường đại rất nhiều, trọng yếu nhất chính là tinh thần lực, quả thực cường đại đến không gì so sánh nổi.

Doanh Vô Minh mặc dù rất mạnh, nhưng là cùng Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương vẫn là xa xa không so được.

Tả Từ các chủ nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi nói lại rõ ràng một chút."

Thẩm Lãng nói: "Chẳng lẽ đoạt xá, cũng không được sao?"

Tả Từ các chủ nói: "Đoạt xá? Ý của ngươi là để người khác linh hồn cướp đoạt thân thể của ngài? Vậy ngươi Thẩm Lãng vẫn là Thẩm Lãng sao? Hơn nữa không có người sẽ đoạt xá, trừ phi cái này linh hồn không có thân thể."

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là ta nghe qua Ninh Hàn công chúa luôn miệng nói muốn đổi một thân thể."

Tả Từ các chủ kinh ngạc, nguyên lai ngươi ở chỗ này chờ ta đây? Trước đó Ninh Hàn đúng là đã nói nhiều lần.

Tả Từ các chủ nói: "Nàng trước đó nói loại tình huống kia cùng ngươi không giống, nàng kia là cần một bộ trống không không có linh hồn thân thể, hơn nữa không phải nhân loại bình thường. Thẩm Lãng bệ hạ như ngươi loại này tình hình là cần người khác đoạt thân thể của ngươi, vậy ngài linh hồn của mình liền tan thành mây khói, hoặc là bị trấn áp được vĩnh thế thoát thân không được, ngài chẳng lẽ cam tâm mất đi cỗ thân thể này quyền khống chế sao?"

"Đó là đương nhiên không được." Thẩm Lãng nói: "Tả Từ các chủ, có hay không dạng này linh hồn đâu? Nó hoàn toàn không có thân thể, chỉ có linh hồn?"

Tả Từ các chủ nói: "Thẩm Lãng bệ hạ cũng đã có đáp án, vì sao còn muốn hỏi ta?"

Không sai, Thẩm Lãng thật đúng là có đáp án.

Hắn biết rõ có một cái thuần túy linh hồn, đó chính là ma quỷ tam giác lớn bên trong cái kia nguyền rủa Nữ hoàng, cũng chính là thất lạc yêu mẫu, linh hồn của nàng đã sống sót mấy ngàn năm, hơn nữa nàng cũng từng đoạt xá qua Anqila, hiện tại nàng có hay không thân thể? Có lẽ có, nhưng khẳng định không cách nào gặp người, nếu không tại ma quỷ tam giác lớn bên trong, nàng vì sao từ đầu đến cuối không có lộ diện.

Bất quá nàng tình hình quá đặc thù, hơn nữa lúc này ở ma quỷ tam giác lớn bên trong là nàng sân nhà, muốn cướp đoạt linh hồn của nàng tinh thần quá khó.

Mấu chốt nhất là tại Thẩm Lãng kế hoạch bên trong, ma quỷ tam giác lớn bên trong chi kia hải quái đại quân tương lai là minh hữu, khả năng cùng Đại Viêm đế quốc quyết chiến thời điểm, chi quân đội này cần dùng đến, vì lẽ đó Thẩm Lãng không nguyện ý đắc tội nguyền rủa Nữ hoàng, càng không nguyện ý trở thành địch nhân.

Như vậy trên thế giới này còn có một cái cường đại linh hồn? Hắn là ai?

Đại Kiếp Tự Thần Chủ!

Đã từng Đại Kiếp Tự là siêu cấp cường đại, tại phương đông thế giới hô phong hoán vũ, đem Thông Thiên tự cùng Huyền Không Tự ép tới xông không qua khí đến, thậm chí còn đi xâm chiếm Phù Đồ Sơn cùng Thiên Nhai Hải Các phạm vi thế lực.

Nếu như không phải là bởi vì Khương Ly, Đại Kiếp Tự có thể sẽ càng ngày càng mạnh.

Bởi vì Đại Kiếp Tự am hiểu dùng tà thuật, hơn nữa thích mê hoặc nhân tâm, vì lẽ đó Khương Ly bệ hạ suất lĩnh thiên hạ vô đạo đem Đại Kiếp Tự diệt, bây giờ Tuyết Sơn đỉnh cái kia Đại Kiếp Cung đã biến thành phế tích.

Nhưng là đối với văn minh thời thượng cổ lý giải lên, Đại Kiếp Tự là phi thường ngưu bức.

Mà Đại Kiếp Tự người mạnh nhất là ai? Chính là đại kiếp Thần Chủ!

Trong truyền thuyết cái này đại kiếp Thần Chủ linh hồn đời đời kiếp kiếp vĩnh viễn không dập tắt, một đời một đời truyền thừa.

Nên thế hệ này Đại Kiếp Tự Thần Chủ muốn chết thời điểm, hắn sẽ trước thời hạn tiến vào Quỷ thành, sau đó linh hồn nhẹ nhàng rời đi đi ra, phong tồn tại Quỷ thành bên trong, thân thể lẳng lặng chết đi.

Sau đó, Đại Kiếp Tự sẽ tại toàn bộ thiên hạ tìm kiếm thiên phú cao nhất người trẻ tuổi, đem hắn đưa đi Quỷ thành, nhường đại kiếp Thần Chủ linh hồn tiến vào thân thể của hắn.

Cứ như vậy mặc dù thân thể không ngừng biến hóa, nhưng Đại Kiếp Tự Thần Chủ linh hồn là vĩnh viễn không đổi, truyền thừa ngàn năm.

Thế giới này người sau khi chết, linh hồn trực tiếp hôi phi yên diệt. Nhưng là trong truyền thuyết tiến vào Quỷ thành bên trong dù là người Tử Linh hồn cũng sẽ không tiêu tán, mà là vẫn như cũ ở vào ngưng tụ trạng thái.

Cũng chính bởi vì vậy, Đại Kiếp Tự mới có thể cường đại như thế, hết thảy tất cả đều là đại kiếp Thần Chủ công lao.

Mà nghe nói Khương Ly bệ hạ tiêu diệt Đại Kiếp Tự, đánh xuống Đại Kiếp Cung thời điểm, cái kia đại kiếp Thần Chủ đã chết, hơn nữa cũng không phải là hắn giết chết.

Vì lẽ đó, vị này đại kiếp Thần Chủ linh hồn khả năng còn tại Quỷ thành bên trong, mà cái này linh hồn truyền thừa ngàn năm, tinh thần lực cỡ nào kinh người?

Đương nhiên, đây hết thảy đều là truyền thuyết.

"Tả Từ các chủ, năm đó ngài cũng tham gia Đại Kiếp Cung chiến, thậm chí đi theo Khương Ly bệ hạ đuổi theo giết đại kiếp Thần Chủ." Thẩm Lãng nói: "Như vậy khi các ngươi phát hiện đại kiếp Thần Chủ thời điểm, hắn có phải hay không đã chết? Đó có phải hay không mang ý nghĩa linh hồn của hắn còn tại Quỷ thành bên trong? Hắn cái kia linh hồn có phải là có vô cùng cường đại tinh thần lực? Vậy xin hỏi Quỷ thành đến tột cùng ở đâu?"

Nghe được Thẩm Lãng liên tiếp vấn đề, Tả Từ các chủ không dám tin nhìn qua Thẩm Lãng, cái này. . . Đây là một người điên a.

Hắn lại dám đánh cái chủ ý này? Đại kiếp Thần Chủ là Khương Ly bệ hạ muốn tuyệt đối tiêu diệt mục tiêu, mà bây giờ ngươi vậy mà muốn cướp đoạt linh hồn của nó?

Trọn vẹn một hồi lâu, Tả Từ các chủ nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, đầu tiên đại kiếp Thần Chủ linh hồn truyền thừa hoàn toàn là truyền thuyết, không có được chứng thực. Thứ yếu coi như đại kiếp Thần Chủ linh hồn thật tồn tại, coi như nó có được cường đại tinh thần lực, nhưng ngươi một khi đi, sẽ chỉ lập tức bị đoạt xá, mất đi toàn bộ thân thể quyền khống chế, vĩnh thế thoát thân không được, bởi vì tinh thần lực của nó vượt qua ngươi vô số lần. Cuối cùng không có ai biết Quỷ thành ở nơi nào, thậm chí không biết nó có phải thật vậy hay không tồn tại."

Thẩm Lãng nheo mắt lại nói: "Thật? Tả Từ các chủ ngài có thể tuyệt đối không nên gạt ta a."

Tả Từ các chủ nghiêm túc nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi làm qua rất nhiều điên cuồng tiến hành, nhưng ta khuyên ngài tuyệt đối bỏ ý niệm này đi, thật sẽ vạn kiếp bất phục, hồn phi phách tán."

Thẩm Lãng cũng không tin, bởi vì hắn có thượng cổ vương giới a, có thể chống cự hết thảy năng lượng tổn thương, hẳn là cũng bao quát linh hồn tập kích đi.

Thẩm Lãng nói: "Tả Từ các chủ, ngài thật không biết Quỷ thành ở nơi nào sao?"

"Không biết." Tả Từ các chủ nói: "Mặt khác, Đại Kiếp Tự là thiên hạ chí tà vị trí, lục đại siêu thoát thế lực cũng sẽ không để nó tro tàn lại cháy, Đại Viêm đế quốc cũng sẽ không."

Thẩm Lãng cười nói: "Ta chỉ là nói đùa mà thôi, ngài tuyệt đối không nên coi là thật a.

"Hi vọng là dạng này." Tả Từ các chủ đứng lên nói: "Cáo từ!"

Sau đó hắn trực tiếp rời đi, cũng không quay đầu lại.

... . . .

Thẩm Lãng cùng Doanh Vô Minh quyết đấu kết thúc về sau, Đại Viêm đế quốc Liêm Thân Vương lập tức cưỡi tuyết điêu trở về Viêm kinh, đem tin tức bẩm báo cho Đại Viêm thái tử.

Lúc này Hoàng đế bệ hạ vẫn như cũ đang bế quan bên trong, thật không biết hắn muốn bế quan tới khi nào, cũng không biết hắn đến tột cùng đang làm cái gì.

"Thẩm Lãng thật thắng?" Đại Viêm thái tử nói.

"Đúng, điện hạ." Liêm Thân Vương nói: "Thánh minh không quá thái tử điện hạ, ngài trước đó nói Thẩm Lãng có thể sẽ thắng, bây giờ xác thực thắng."

Đại Viêm thái tử nói: "Trước thời hạn phán đoán là một chuyện, nhưng chân chính phát sinh lại là một chuyện khác, thật là khiến người ta. . . Không dám tin a."

Liêm Thân Vương nói: "Dựa theo chiếu thư, thiên hạ chỉ có thể có một cái Đại Càn vương quốc, Thẩm Lãng nếu thắng, vậy hắn chính là duy nhất Đại Càn chi chủ, Doanh Quảng liền cần thoái vị, tiếp xuống nên làm như thế nào? Xin mời thái tử chỉ thị."

Đại Viêm đế quốc thái tử không có trả lời ngay, mà là tiếp tục thưởng thức trong tay quân cờ, hắn đang suy nghĩ Doanh Vô Minh.

Những năm gần đây, hắn cùng Doanh Vô Minh đánh rất nhiều lần quan hệ, không hiểu thấu người này liền chết, thật là khiến người ta bóp cổ tay a.

Cái này Thẩm Lãng thật đúng là ly kỳ, từ hắn quật khởi đến bây giờ, phảng phất còn không có chân chính bại qua a?

"Hô. . ." Đại Viêm đế quốc thái tử không khỏi thật dài hô một hơi, sau đó nói: "Tất nhiên chiếu thư đều viết vậy thì làm như vậy đi, liền nhường Doanh Quảng thoái vị đi."

Liêm Thân Vương nói: "Chỉ sợ hắn không nguyện ý."

Đại Viêm đế quốc thái tử nói: "Ha ha."

Sau đó, hắn trực tiếp định ra một đạo ý chỉ: Thiên hạ chỉ có một cái Đại Càn vương quốc, Thẩm Lãng thắng được Đại Càn vương vị, Doanh Quảng ngay hôm đó thoái vị, khâm thử!

Vị này Đại Viêm đế quốc thái tử ý chỉ cũng là như thế ngắn gọn, không có một chút điểm sắc màu rực rỡ. Đương nhiên cái này đạo ý chỉ hắn là lấy thay thế Hoàng đế bệ hạ viết, nếu không lấy thân phận của hắn còn không thể dùng khâm thử hai chữ.

Liêm Thân Vương nói: "Điện hạ, lão thần biết rõ chèn ép cường đại nâng đỡ nhỏ yếu có thể làm cho thiên hạ cân bằng. Nhưng. . . Thẩm Lãng người này quá yêu, nếu là tiếp tục nâng đỡ, sợ hãi dẫn tới tai họa."

Đại Viêm đế quốc thái tử phất phất tay, không có giải thích, mà là nói thẳng: "Đi tuyên chỉ đi."

Liêm Thân Vương dập đầu nói: "Đúng, thần tuân chỉ."

Hắn quả thực không cách nào tưởng tượng, Doanh Quảng vừa mới mất đi coi trọng nhất người thừa kế, hiện tại Đại Viêm đế quốc lại hạ chỉ buộc hắn thoái vị, cái này nào chỉ là bỏ đá xuống giếng, nào chỉ là lửa cháy đổ thêm dầu?

Chỉ sợ toàn bộ thiên hạ, lại muốn run mấy run.

Liêm Thân Vương thật không biết hai vị này Đại Viêm đế quốc chí tôn đến tột cùng muốn làm gì, hoàn toàn xem không hiểu.

… . . .

Cầm tới Đại Viêm đế quốc thái tử ý chỉ về sau, Liêm Thân Vương lại ngựa không dừng vó từ Viêm kinh bay đến Càn Kinh, ròng rã bay một ngày hai đêm về sau, hắn lại một lần nữa giáng lâm tại Càn Kinh hoàng cung bên trong.

Mà lúc này, toàn bộ hoàng cung bao phủ trong làn áo bạc, không phải là bởi vì tuyết rơi, mà là là Doanh Vô Minh phát tang, vì lẽ đó đâu đâu cũng có vải trắng, trong vương cung mỗi người, thậm chí Càn Kinh mỗi người đều mặc vải trắng, toàn bộ Tân Càn vương quốc đều đại tang.

Bao quát Tân Càn vương quốc chi chủ Doanh Quảng cũng một thân bạch bào, hắn cái này thật xem như người đầu bạc tiễn người đầu xanh, trong lòng buồn đại khái tột đỉnh.

Doanh Vô Minh quan tài liền đặt ở bên trong đại điện, Doanh Quảng một mực thủ tại chỗ này, ngồi tại bên cạnh không nhúc nhích, ròng rã mấy ngày mấy đêm.

Lúc này, hai tay của hắn không ngừng vuốt nắp quan tài, liền phảng phất tại khẽ vuốt nhi tử Doanh Vô Minh khuôn mặt.

Mà ánh mắt của hắn tràn ngập sát khí lạnh lẽo cùng quyết tuyệt.

Tuyệt vọng nam nhân là đáng sợ nhất, thụ thương mãnh hổ dã thú cũng là đáng sợ nhất, phải biết Doanh Quảng nhưng so sánh Doanh Vô Minh càng thêm cường đại.

Trước đó Liêm Thân Vương cùng Doanh Quảng đánh rất nhiều lần quan hệ, đối cái này Tiểu Khương rời xác thực cũng tràn ngập kiêng kị.

Mà lúc này trong tay hắn đạo thánh chỉ này, cơ hồ là muốn cho Doanh Quảng một kích trí mạng, trọn vẹn ấp ủ sau một lúc lâu, Liêm Thân Vương mới lớn tiếng nói: "Bệ hạ có chỉ, Doanh thân vương tiếp chỉ."

Doanh Quảng ngẩng đầu nhìn Liêm Thân Vương một chút, sau đó chậm rãi đứng lên, không có chút nào phải quỳ xuống ý tứ.

Liêm Thân Vương cất cao giọng nói: "Doanh Quảng thân vương tiếp chỉ."

Doanh Quảng tiếp tục thẳng tắp đứng thẳng, không nhúc nhích nhìn qua Liêm Thân Vương, tư thế kia thật sự là dọa người, nếu như cứng rắn muốn nhường hắn quỳ xuống, Doanh Quảng đại khái liền trực tiếp trở mặt.

Liêm Thân Vương nội tâm thở dài một tiếng, sau đó ngay trước cái gì cũng không có phát sinh, đều lúc này, quỳ không quỳ đã không quan trọng, năm gần đây Doanh Quảng vẫn luôn là như thế kiêu căng khó thuần, huống chi người ta vừa mới chết thái tử.

"Phụng thiên thừa vận Hoàng đế chiếu viết, thiên hạ chỉ có một cái Đại Càn vương quốc, Thẩm Lãng thắng được Đại Càn vương vị, Doanh Quảng ngay hôm đó thoái vị, khâm thử!"

Sau khi đọc xong, Liêm Thân Vương nội tâm cơ hồ là run rẩy, cố mỉm cười nói: "Doanh Quảng thân vương, cái này tiếp chỉ đi, cũng không thể kháng chỉ bất tuân đi."

... . . .

Cùng lúc đó, Càn Kinh Lâm quốc công phủ bên trong.

Thẩm Lãng thật nghênh đón một cái càng thêm hiếm có khách nhân, hoàn toàn không tưởng tượng nổi a, vị này thật sẽ đến, hơn nữa còn là cải trang cách ăn mặc về sau.

Người này là ai?

Phù Đồ Sơn, Nhâm tông chủ.

Thẩm Lãng sau lưng mấy chục người đều đem hắn vây quanh bảo hộ ở trong đó, Nhâm tông chủ một người lẳng lặng đứng thẳng, gương mặt tràn ngập mỉa mai.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi thế nhưng là vừa mới miểu sát Doanh Vô Minh, vì sao còn e sợ như thế tại ta a?" Nhâm tông chủ nói: "Ta tất nhiên một mình tới trước, lại sao có thể có thể thương ngươi?"

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, có gì chỉ giáo a?"

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng các hạ, trước ngươi đã nói còn chắc chắn sao?"

Thẩm Lãng nói: "Lời gì a? Lời ta từng nói thực sự là quá nhiều."

Nhâm tông chủ nói: "Ngươi ta thông gia một chuyện, ngươi cưới nữ nhi của ta. . . Nhậm Doanh Doanh một chuyện."

Ngươi vậy mà cũng mở miệng xưng là Nhậm Doanh Doanh? Đây chính là Thẩm Lãng vì ngươi nữ nhi lấy danh tự a.

Thẩm Lãng đại hỉ, nói: "Nhâm tông chủ, ngươi rốt cục nghĩ thông suốt a. Doanh Vô Minh đã chết, ta cùng Nhậm Doanh Doanh công chúa mới là ông trời tác hợp cho a. Hơn nữa ta có thể phát xạ Long chi hối, ta Đại Càn đế quốc cùng ngươi Phù Đồ Sơn mới là tốt nhất tổ hợp, chúng ta song phương liên thủ mới có thể đối kháng Đại Viêm đế quốc, không phải sao? Nhâm tông chủ đây tuyệt đối là ngài cực kỳ cơ trí lựa chọn, mãi mãi cũng sẽ không hối hận."

Thẩm Lãng lời nói này được ngược lại là không sai, nếu như hắn cùng Phù Đồ Sơn liên hợp, xác thực một cộng một lớn hơn hai.

Thẩm Lãng có trí tuệ, hơn nữa hắn văn minh thời thượng cổ cùng văn minh khoa học kỹ thuật kết hợp chẳng mấy chốc sẽ bộc phát ra rất nhiều thành quả. Phù Đồ Sơn có Long chi hối, hơn nữa còn có cự hình thượng cổ di tích, vô số thượng cổ điển tịch, thượng cổ trang bị, cường đại địa ngục quân đoàn, đặc chủng võ sĩ.

Hai bên này mới là tuyệt đối bổ sung.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Ngươi muốn cưới nữ nhi của ta, muốn trở thành Phù Đồ Sơn con rể, vô cùng đơn giản, ta chỉ có một cái điều kiện!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 562: : Doanh Quảng Tuyệt Lộ! Thẩm Lãng Phù Đồ Công Chúa Đính Hôn!

Chương 561:: Doanh Quảng tuyệt lộ! Thẩm Lãng Phù Đồ công chúa đính hôn!

"Điều kiện gì, ngài nói?" Thẩm Lãng nói.

Nhâm tông chủ hỏi: "Ngươi là dựa vào cái gì đánh bại đồng thời miểu sát Doanh Vô Minh? Khẳng định không phải là của mình võ công a? Mà là một loại nào đó thượng cổ vũ khí?"

Thẩm Lãng nói: "Cơ trí như ngài."

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Cái kia đến tột cùng là cái gì, vậy mà có được uy lực như vậy đâu?"

Lúc nói lời này, Nhâm tông chủ ánh mắt rơi vào Thẩm Lãng trong tay Long chi kiếm lên.

Thẩm Lãng giơ lên trong tay Long chi kiếm nói: "Không sai, chính là thứ này, ta mệnh danh là Long chi kiếm. Tại thượng cổ trong quảng trường ta đã từng lấy là trong thạch quan chi kia hoàng kim kiếm chính là Long chi kiếm, kết quả chứng minh không phải. Về sau ta không phải trực tiếp biến mất tại thạch quan bên trong sao?"

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Đúng, một màn kia ta đến nay như cũ ký ức vẫn còn mới mẻ."

Thẩm Lãng nói: "Về sau ta xuyên qua đến một cái khác phi thường thần bí địa phương, nơi đó hẳn là mới thật sự là thượng cổ lăng mộ, ta ở bên trong đạt được chi này kiếm, cũng chính là chân chính Long chi kiếm."

Sau đó, hắn nhìn về phía Nhâm tông chủ nói: "Bằng không, ta biểu hiện cho ngài nhìn xem?"

Nhâm tông chủ nói: "Tốt."

Sau đó, hắn bản năng ngưng tụ tất cả nội lực, chỉ cần Thẩm Lãng công kích phương hướng là hắn, liền lập tức bay đi.

Thẩm Lãng hơi hơi do dự một cái, muốn hay không trực tiếp công kích Nhâm tông chủ? Nhưng rất nhanh hắn từ bỏ, bởi vì đối phương cũng sớm đã có phòng bị, muốn trực tiếp đánh trúng hắn thực sự là quá khó.

"Vòng xoáy năng lượng, mở ra ~!" Thẩm Lãng trong đầu hơi chuyển động ý nghĩ một chút.

Nháy mắt, một cái vòng xoáy năng lượng bỗng nhiên bắn ra. Nơi nó đi qua, hết thảy đều hóa thành bột mịn, không quản là đồ dùng trong nhà, còn có vách tường, lại hoặc là phía ngoài hòn non bộ, hết thảy đều hôi phi yên diệt.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, cái này Long chi kiếm thật sự là uy lực vô tận, hoàn toàn không cách nào ngăn cản a.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng, ngươi muốn trở thành ta Phù Đồ Sơn con rể, muốn cưới Nhậm Doanh Doanh, ta chỉ có một cái điều kiện, ngươi đem chi này Long chi kiếm xem như sính lễ, như thế nào?"

Lời này mới ra, Thẩm Lãng bên người tất cả mọi người biến sắc.

Nhâm tông chủ ngươi không khỏi cũng quá mức lòng tham, Long chi kiếm hiện tại chẳng những là Thẩm Lãng bệ hạ mệnh căn tử, thậm chí cũng là Đại Càn đế quốc mệnh căn tử, ngươi vậy mà muốn cướp đi?

Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng a, ngươi cưới nữ nhi của ta không chỉ riêng là một người, mấu chốt là đạt được ta Phù Đồ Sơn ủng hộ, ngươi hẳn phải biết bên trong phân lượng."

Thẩm Lãng nhìn qua trong tay Long chi kiếm, không có thứ này, Thẩm Lãng liền mất đi hết thảy lực công kích.

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, hiện tại Doanh Vô Minh đã chết, ngài vì sao còn muốn dán tại Tân Càn vương quốc cái này trên một thân cây đâu? Tin tưởng ngài lý trí cũng biết, ta mới là phù hợp nhất ngươi lợi ích con rể, cũng chỉ có ta mới có thể chữa khỏi ngài nữ nhi Nhậm Doanh Doanh, có thể làm cho nàng kết hôn sinh con. Không sai ta là diệt Phù Đồ Sơn rất nhiều người, cũng hủy đi nam bộ hải vực rất lớn bộ phận thượng cổ di tích, nhưng là tương lai của ta mang tới lợi ích sẽ vượt xa tổn thất của ngươi. Chúng ta song phương rõ ràng là hoàn mỹ bổ sung, ông trời tác hợp cho, vì sao còn muốn nói cái gì sính lễ đâu? Chẳng lẽ không có sính lễ liền không thể gả nữ nhi sao? Ngài đây là gả nữ nhi, vẫn là bán nữ nhi a?"

Nhâm tông chủ nói: "Trên thế giới này tất cả nam nhân cưới thê tử, không đều là muốn cho sính lễ sao? Phi thường bình thường a."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta nguyện ý ra một trăm vạn kim tệ xem như sính lễ."

Nhâm tông chủ vung tay lên, thản nhiên nói: "Ta chỉ cần ngươi chi này Long chi kiếm, nên làm như thế nào chính ngươi lựa chọn đi. Là muốn ta toàn bộ Phù Đồ Sơn, vẫn là phải một chi ngươi cả một đời đều dùng không mấy lần Long chi kiếm."

Thẩm Lãng nhắm mắt lại tiến hành suy tư, phảng phất đang khó khăn lựa chọn.

. . .

Cùng lúc đó, Càn Kinh hoàng cung bên kia, Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương tâm tình vô cùng khẩn trương, bởi vì thật là lo lắng Doanh Quảng trực tiếp trở mặt a.

Đây chính là Tiểu Khương rời, hơn nữa vừa mới chết nhi tử, võ công cường đại đến kinh người, nếu như hắn trực tiếp trở mặt đại khai sát giới, vậy liền dọa người.

"Doanh thân vương, ngươi đây không phải dự định kháng chỉ đi." Liêm thân vương lại một lần nữa hỏi.

Doanh Quảng thản nhiên nói: "Liêm thân vương, Viêm kinh dạng này có ý tứ sao?"

Liêm thân vương nói: "Doanh thân vương lời này ý gì?"

Doanh Quảng nói: "Vì cái gì đây? Một mực dạng này nâng đỡ Thẩm Lãng, tọa sơn quan hổ đấu? Không đến mức a, các ngươi Đại Viêm đế quốc cường đại như vậy, không cần chơi chiêu này a, Hoàng đế bệ hạ đến tột cùng đang suy nghĩ gì a?"

Liêm thân vương trong lòng cũng bất đắc dĩ, ta cũng không biết a, ta nào biết được Hoàng đế bệ hạ đang suy nghĩ gì a, đến tột cùng muốn làm gì.

Doanh Quảng nói: "Muốn mượn Thẩm Lãng tay diệt đi ta cùng Phù Đồ Sơn? Thẩm Lãng kẻ này xảo trá nhiều đoạn, am hiểu tại dùng quỷ kế, am hiểu mượn lực. Nhưng muốn diệt đi Phù Đồ Sơn, diệt đi ta Tân Càn vương quốc, là cần chân chính quân đội đến đẩy. Ngươi gặp qua cái kia một lần diệt quốc chiến đều muốn có quân vương tự mình đến đánh? Thẩm Lãng đặt mình vào nguy hiểm bao nhiêu lần, hắn còn có thể mạo hiểm mấy lần? Chẳng lẽ lại cần nhờ một mình hắn, diệt đi ta toàn bộ Tân Càn quốc?"

Liêm thân vương cười nói: "Doanh thân vương, kéo xa, kéo xa."

Sau đó, hắn thu hồi tất cả dáng tươi cười, thản nhiên nói: "Bất quá Viêm kinh ý chỉ ngay ở chỗ này, ngươi là tuân thủ vẫn là kháng chỉ? Lại hoặc là đại khai sát giới, hết thảy đều tuân theo ý chí của ngươi."

"Đại khai sát giới?" Doanh Quảng nói: "Giết ai a? Giết ngươi, giết Thẩm Lãng? Thiên hạ chư quốc, lục đại siêu thoát thế lực đại biểu đều tại Càn Kinh, ta có thể giết ai?"

Liêm thân vương nói: "Trước đó ba phần chiếu thư viết rõ ràng, ai thắng liền trở thành Đại Càn chi chủ, mà lại là chiêu cáo thiên hạ, dù sao vẫn cần cho toàn bộ thiên hạ một cái công đạo đi, không thể nói chuyện không tính toán đi, không thể để cho người cảm thấy Doanh thị thua không nổi đi."

Doanh Quảng gật đầu nói: "Thần tiếp chỉ."

Liêm thân vương nói: "Doanh Quảng thân vương, ngươi xác định ngươi tiếp chỉ? Tiếp chỉ về sau nhưng là muốn trực tiếp thoái vị a."

Doanh Quảng nói: "Ta hiểu, thần tiếp chỉ."

Liêm thân vương nói: "Hôm nay thiên hạ chư quốc sứ đoàn, lục đại siêu thoát thế lực đại biểu cũng đều vẫn còn, nếu như ngươi tiếp chỉ, vậy kế tiếp điển lễ chúng ta liền định một cái thời gian xử lý."

Doanh Quảng nói: "Cái gì điển lễ?"

Liêm thân vương nói: "Đương nhiên là ngươi thoái vị chi đại điển."

Doanh Quảng nói: "Ý là nhường ta đem Đại Càn vương vị trả lại cho Thẩm Lãng?"

Liêm thân vương nói: "Đúng."

Doanh Quảng nói: "Hơn nữa, còn muốn ta đem Càn Kinh, thậm chí toàn bộ Tân Càn vương quốc đều trả lại cho Thẩm Lãng?"

Liêm thân vương nói: "Nghiêm ngặt trên ý nghĩa là như vậy."

Doanh Quảng bỗng nhiên phát ra một trận cười to, sau đó lại cũng không nói gì, mà là tiếp tục đi vào quan tài trước mặt, nhẹ nhàng an ủi nắp quan tài, chậm rãi nói: "Vậy được, vậy ta thoái vị nghi thức, còn có Đại Càn vương vị giao tiếp đại điển liền đặt ở năm ngày sau đó tiến hành đi."

Liêm thân vương nói: "Vì sao năm ngày đâu?"

Doanh Quảng nói: "Bởi vì bốn ngày sau đó, nhi tử ta Doanh Vô Minh muốn đưa tang."

. . .

Lâm quốc công phủ bên trong, Thẩm Lãng vẫn tại khó khăn lựa chọn, mà Nhâm tông chủ thì lẳng lặng chờ đợi.

Không sai biệt lắm một khắc đồng hồ về sau, Thẩm Lãng nói: "Tốt, ta đáp ứng."

Lời này mới ra, bên cạnh mọi người nhất thời lên tiếng kinh hô.

"Bệ hạ, tuyệt đối không thể."

Liền Cừu Yêu Nhi cũng hướng phía Thẩm Lãng nhìn sang, lộ ra ngăn cản ánh mắt.

"Bệ hạ, cái này Long chi kiếm cỡ nào trọng yếu? Sao có thể giao cho người khác trong tay, chúng ta Đại Càn đế quốc không cần Phù Đồ Sơn, cũng có thể hoàn thành thiên hạ không thù lý tưởng, không cần ngài như thế hi sinh."

Thẩm Lãng vung tay lên, toàn trường tất cả mọi người an tĩnh lại.

Thẩm Lãng nói: "Bất quá Nhâm tông chủ, ta có một cái yêu cầu."

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Mời nói."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta không thể dạng này bí mật liền đạt thành ước định, liền phảng phất cẩu thả, chúng ta muốn quang minh chính đại tiến hành thông gia. Thừa dịp Đại Viêm đế quốc, thiên hạ chư quốc, còn có lục đại siêu thoát thế lực sứ đoàn đều còn tại, chúng ta muốn làm lấy tất cả mọi người mặt tiến hành thông gia, trước mặt người trong thiên hạ nạp mời, đính hôn."

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ gương mặt có chút run rẩy một cái.

Điều này đại biểu lấy cái gì?

Đại biểu cho muốn nói cho khắp thiên hạ, hắn Nhâm tông chủ đã phản bội Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn nữ nhi thay đổi thất thường, Doanh Vô Minh vừa mới chết, liền không kịp chờ đợi tìm nhà dưới.

Đây càng là muốn nói cho khắp thiên hạ, Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc kết minh chính thức xé rách, Phù Đồ Sơn muốn cùng Thẩm Lãng tằng tịu với nhau.

Đương nhiên, đây đối với Doanh Quảng đến nói càng thêm là một kích trí mạng.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ lạnh giọng nói: "Dạng này, ngươi nhường người trong thiên hạ như thế nào nhìn ta? Trước bí mật đính hôn, sau đó từng chút từng chút vạch trần, dù sao thông gia đã trở thành sự thật, vì sao muốn cho người trong thiên hạ nhìn? Chúng ta song phương nếu là công nhiên thông gia, cái kia tại thiên hạ trong mắt người ta chẳng phải là hèn hạ vô sỉ tiểu nhân? Hơn nữa Doanh Quảng huynh vừa mới mất đi người thừa kế, ta liền làm ra chuyện như vậy, chẳng phải là lộ ra không có chút nào nhân nghĩa?"

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, là Doanh Quảng bất nghĩa trước đây."

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Ngươi nói là tại Hoàn Lộ thành cái kia bí mật dưới lòng đất căn cứ sao? Chuyện kia đã qua, ta đã tha thứ hắn."

Thẩm Lãng nói: "Không, là trứng rồng!"

Lời này mới ra, Nhâm tông chủ gương mặt run lên, cả người phảng phất mất đi tất cả phản ứng.

Trứng rồng? Cái gì trứng rồng? !

Thẩm Lãng nói: "Còn nhớ rõ sao chổi đại va chạm Định Viễn thành sao? Lưu lại một cái sâu nhất nhất chật hẹp hố trời, bên trong rỗng tuếch, chỉ có một viên. . . Trứng rồng. Mặt khác trong hố trời có vô số long tinh, vô số bí kim, chỉ có sau cùng trong hố trời có một viên trứng rồng, mà viên này trứng rồng bị Doanh Vô Minh lấy đi, hiện tại chính rơi vào Doanh Quảng trong tay, chuyện này Doanh thị cho tới bây giờ đều chưa nói với ngươi đi."

Nhất thời, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ ngừng thở, toàn bộ thân thể nội bộ không ngừng phát ra tiếng bạo liệt vang.

Long, đối với thế giới này đến bảo hoàn toàn đều là truyền thuyết mà thôi, cho tới bây giờ đều không có người thực sự được gặp.

Nhưng là viên kia sao chổi được xưng là hỏa long sao chổi, thế giới này chung cực đại sát khí được xưng là Long chi hối.

Hơn nữa còn nói Đại Viêm đế quốc sở dĩ có thể hiệu lệnh thiên hạ, thậm chí chưởng quản lục đại siêu thoát thế lực, cũng là bởi vì tại cấm kỵ chi tháp bên trong cất giấu một con rồng.

Thậm chí còn có truyền thuyết con rồng này là một ngàn năm trước đi vào thế giới này, lúc ấy hỏa long sao chổi lần thứ nhất xuất hiện, lần thứ nhất xuất hiện mưa sao băng, không lâu sau đó, Đại Viêm đế quốc liền quật khởi.

Vì lẽ đó Long trở thành Đại Viêm đế quốc đồ đằng, trở thành nó trấn quốc Thần thú. Nắm giữ Long liền đại biểu thiên mệnh, liền mang ý nghĩa có thể trở thành Chân Long Thiên Tử.

Nếu như Doanh Quảng thật cõng Nhâm tông chủ đạt được một viên trứng rồng, cái kia hoàn toàn là lớn nhất lừa gạt, song phương chiến lược tin lẫn nhau đem triệt để không còn sót lại chút gì.

Dựa theo Nhâm tông chủ ý chí, tương lai nữ nhi của hắn cùng Doanh Vô Minh nhi tử chẳng những muốn trở thành Phù Đồ Sơn chi chủ, còn muốn trở thành Tân Càn đế quốc chi chủ, kế thừa hai nhà giang sơn sự nghiệp.

Mà bây giờ Doanh Quảng một người vụng trộm đem trứng rồng giấu đi? Đây là ý gì, đây là đừng có tâm tư a.

Tương lai đợi đến con rồng này thật ấp đi ra, cái kia Doanh thị gia tộc sẽ làm cái gì? Đợi đến con rồng này trở nên mạnh mẽ, Doanh thị gia tộc lại sẽ làm cái gì?

Đương nhiên là đem Phù Đồ Sơn Nhâm thị đá một cái bay ra ngoài, đem Phù Đồ Sơn cơ nghiệp nhất cử chiếm đoạt.

Doanh thị cùng Phù Đồ Sơn hợp hai làm một thời điểm đàm luận được rõ ràng, song phương nhất định phải không giữ lại chút nào, cùng hưởng tất cả chiến lược cơ mật, vật tư chiến lược, căn cứ chiến lược.

Mà bây giờ trứng rồng loại này cấp bậc tối cao chiến lược vật phẩm, ngươi cũng giấu diếm, ngươi đến tột cùng có ý đồ gì?

"Cáo từ!" Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ không nói hai lời liền đi.

Rời đi Lâm quốc công phủ về sau, Nhâm tông chủ trực tiếp tiến vào Tân Càn hoàng cung bên trong, cũng không có lộ ra nổi giận đùng đùng, nhưng toàn thân tản ra băng lãnh khí tức, khiến người vô cùng e ngại!

Nhâm tông chủ tiến vào đại điện về sau, đại môn đóng chặt , bất kỳ người nào cũng không thể tới gần nửa bước, vì lẽ đó không có ai biết hắn cùng Doanh Quảng đến tột cùng nói chuyện gì, nhưng ròng rã sau hai canh giờ Nhâm tông chủ mới rời khỏi.

Hơn nữa cách mở Càn Kinh hoàng cung về sau, Nhâm tông chủ vẫn như cũ không vui không buồn, biểu hiện trên mặt đều không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng người hữu tâm chú ý tới, hắn tay áo bên trên một mảnh vải đen đã lấy xuống.

. . .

Vào lúc ban đêm, Nhâm tông chủ lại một lần nữa đi vào Lâm quốc công phủ thấy Thẩm Lãng.

Bất quá lần này hắn vẻn vẹn chỉ ngốc không đến ba phút, liền nói một câu.

"Được, cứ dựa theo ngươi nói xử lý, ngươi đi tìm bà mối đi, cưới hỏi đàng hoàng, trước mặt mọi người nạp mời, trước mặt mọi người đính hôn."

Sau khi nói xong Nhâm tông chủ trực tiếp rời đi, hơn nữa trên mặt cũng không có bất kỳ cái gì cao hứng ý.

. . .

Ngày kế tiếp, khoảng cách Doanh Vô Minh đưa tang còn có hai ngày thời gian, Thẩm Lãng lại một lần nữa đến bí mật bái kiến Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương.

"Liêm thân vương, nói đến ta hẳn là hô ngài thúc thúc?" Thẩm Lãng nói: "Tổ mẫu của ta, cũng là ngài thân cô cô?"

Liêm thân vương lông mày bỗng nhiên nhảy một cái, ngươi Thẩm Lãng gọi ta thúc thúc? Hắn lập tức cảm thấy khẳng định không có chuyện tốt.

"Có một chuyện muốn ngài hỗ trợ." Thẩm Lãng thận trọng nói.

"Nói." Liêm thân vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn xin ngài làm một cái môi."

Liêm thân vương nói: "Ngươi không phải đã thành cưới sao? Vợ cả Kim Mộc Lan."

Thẩm Lãng nói: "Không, không, không ta là Kim thị gia tộc người ở rể, vì lẽ đó Kim Mộc Lan là Thẩm Lãng duy nhất phu nhân. Nhưng là khương lãng còn không có vợ cả a?"

Ách? !

Liêm thân vương kinh ngạc, ngươi. . . Ngươi đây có phải hay không là quá không muốn mặt một chút?

Liền ngươi bộ dáng này còn muốn trở thành Đại Càn đế chủ, còn muốn trở thành thiên hạ chi chủ?

Liêm thân vương nói: "Ngươi muốn cưới ai đây?"

Thẩm Lãng nói: "Phù Đồ Sơn công chúa, Nhậm Doanh Doanh."

Liêm thân vương kinh ngạc nói: "Phù Đồ Sơn không có một cái gọi Nhậm Doanh Doanh a."

Thẩm Lãng nói: "Ta không biết nàng trước kia kêu cái gì, dù sao nàng sau đó liền gọi là Nhậm Doanh Doanh. Hơn nữa nàng mẫu thân vẫn là Cơ thị công chúa, đương kim Hoàng đế bệ hạ muội muội, còn đã từng là phụ thân ta Khương Ly vị hôn thê, Nhậm Doanh Doanh cái này công chúa vẫn là Đại Viêm Hoàng đế bệ hạ tự mình sắc phong đây này."

Liêm thân vương nháy mắt tắt tiếng.

Hai người các ngươi cái này vô sỉ có thể hay không thoáng thu liễm một chút? Doanh Vô Minh vừa mới chết, còn không có hạ táng đâu, chân chính thi cốt chưa lạnh, ngươi bây giờ lại muốn ta làm mai cho ngươi cưới vị hôn thê của hắn?

Cái này không chỉ riêng chỉ là gả nữ nhi đơn giản như vậy, đây có phải hay không là mang ý nghĩa Phù Đồ Sơn đã chuyển biến chiến lược phương hướng? Triệt để vứt bỏ Doanh thị gia tộc, lựa chọn cùng Thẩm Lãng thông gia?

Đây chính là đại sự kinh thiên động địa a, sẽ có đơn giản như vậy sao?

Hơn nữa một khi Phù Đồ Sơn nếu quả như thật Thẩm Lãng thông gia kết minh, vậy sẽ xuất hiện hậu quả gì? Thẩm Lãng nháy mắt liền trở nên mạnh mẽ, to lớn thượng cổ di tích rơi vào Thẩm Lãng trong tay sẽ bộc phát ra cỡ nào thành quả? Hoàn toàn không dám tưởng tượng, đây đối với Đại Viêm đế quốc có phải hay không phi thường bất lợi?

Chuyện này quá lớn, hoàn toàn vượt qua Liêm thân vương trong vòng quyền hạn.

Nhưng chuyện này không làm còn không được, vì lẽ đó trong lòng của hắn thật sự là chửi ầm lên, Thẩm Lãng ngươi liền không thể thoáng an phận một chút sao? Ta vừa mới bôn ba mấy ngày mấy đêm, từ Càn Kinh bay đến Viêm kinh, lại từ Viêm kinh bay trở về Càn Kinh, hiện tại ngươi lại muốn cho ta bay Viêm kinh.

Cái này không trung phi hành không có chút nào dễ chịu a, nếu như không phải Liêm thân vương võ công coi như cao cường, hơn nữa ăn mặc thượng cổ trang bị, người bình thường căn bản là chịu không.

"Chờ lấy. . ." Liêm thân vương cả giận nói: "Ta đi hỏi một chút Nhâm tông chủ, sau đó lại về Viêm kinh bẩm báo, ngươi liền điên cuồng tìm đường chết đi, ngươi chỉ sợ Doanh Quảng còn chưa đủ phẫn nộ, chỉ sợ hắn không mở ra sát giới a."

Sau đó, Liêm thân vương nổi giận đùng đùng đi tìm Nhâm tông chủ.

Kết quả phát hiện chuyện này vậy mà là thật, thế là hắn lại một lần nữa bất đắc dĩ cưỡi lên thượng cổ kền kền, bởi vì tuyết điêu tốc độ quá chậm, hắn lo lắng đuổi không trở lại tham gia Doanh Vô Minh tang lễ.

Cứ như vậy còn đến không kịp làm sao nghỉ ngơi Liêm thân vương, lại một lần nữa bay lên không trung, trở về Viêm kinh, tại dạng này hắn đều muốn được phi hành sợ hãi chứng.

. . .

Thượng cổ kền kền ròng rã nhanh chừng gấp đôi, vì lẽ đó vẻn vẹn mười mấy tiếng, Liêm thân vương lại một lần nữa đáp xuống Đại Viêm đế quốc hoàng cung bên trong.

Đại Viêm đế quốc thái tử nhìn thấy hắn thời điểm, cũng không khỏi được kinh ngạc. Liêm thân vương, chúng ta giống như vừa mới gặp mặt không lâu đi, ngươi đây là còn chưa đi?

Liêm thân vương hốc mắt biến thành màu đen, mặt mũi tràn đầy tái nhợt, dùng sức hít một hơi, Viêm kinh tại bắc, thời tiết thế nhưng là tương đối lạnh, hơn nữa hiện tại mới ba tháng đâu, hơn nữa thượng cổ kền kền động một chút lại đi lên vạn mét không trung bay là, coi như ăn mặc thượng cổ áo giáp cũng cóng đến quá sức.

"Thái tử điện hạ, có một chuyện thần không dám chuyên quyền, còn xin điện hạ chỉ rõ." Liêm thân vương nói.

"Nói." Đại Viêm thái tử nói.

Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng muốn cưới Phù Đồ Sơn công chúa, xin mời thần vì hắn làm mai mối. Bọn hắn có ý tứ là tại Doanh Vô Minh hạ táng sau ngày thứ hai, liền tiến hành nạp mời lễ, công khai thông gia, chiêu cáo thiên hạ."

Ách? !

Đại Viêm đế quốc thái tử cũng nháy mắt nghẹn ngào, cái này nào chỉ là tại Doanh Quảng trên vết thương xát muối, quả thực là đem vết thương một lần nữa xé mở, sau đó dùng hỏa mãnh nướng a, hai người này hung ác như thế hung hãn sao?

Liêm thân vương nói: "Thần ý kiến là Thẩm Lãng mặt ngoài nhỏ yếu, nhưng nếu như đạt được Phù Đồ Sơn toàn diện ủng hộ, cái kia hết thảy coi như thay đổi, sẽ đuôi to khó vẫy, tương lai sẽ cho chúng ta mang đến phiền phức."

Đại Viêm thái tử không nói gì, vẫn như cũ vuốt vuốt trong tay quân cờ.

Cái này Thế giới quả không sai khắp nơi đều tràn ngập kinh ngạc vui mừng a, ngươi muốn đi đạo diễn một tuồng kịch, nhưng là hí phát triển thường thường sẽ thoát ly nguyên lai kịch bản.

Có ý tứ, có ý tứ.

Liêm thân vương nói: "Hơn nữa Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên hợp là thông qua thời gian mấy chục năm mới đạt thành, chẳng lẽ bởi vì Thẩm Lãng một người, vẻn vẹn một hai năm thời gian liền triệt để vỡ tan?"

Đại Viêm đế quốc thái tử vẫn không có nói chuyện.

Liêm thân vương nói: "Vì lẽ đó thần cảm thấy không ổn, không ổn!"

Đại Viêm đế quốc thái tử nói: "Nói đến Thẩm Lãng còn tính là cô đường đệ, Phù Đồ Sơn công chúa cũng là cô đường muội, trình độ nào đó hai người này cũng coi là ông trời tác hợp cho. Nhâm thị tại thượng cổ thế giới chính là ta Cơ thị sắc phong mười hai vương một trong, mặc dù không bằng Khương thị cao quý, nhưng Thẩm Lãng lúc này cũng là sụp đổ Phượng Hoàng, Nhâm thị miễn cưỡng xứng với Khương thị."

Liêm thân vương nói: "Thế nhưng là điện hạ, cái này. . ."

Đại Viêm đế quốc thái tử nói: "Nghe nói Thẩm Lãng cùng Phù Đồ Sơn công chúa tình đầu ý hợp, chúng ta cần gì phải làm cái này ác nhân, cưỡng ép chia rẽ đây đối với uyên ương? Thà hủy đi mười toà miếu, không hủy một cọc cưới a, chúng ta muốn chu toàn chuyện tốt của người khác."

Ách?

Liêm thân vương nói: "Cái kia thần liền đáp ứng làm cái này bà mối?"

Đại Viêm đế quốc thái tử nói: "Ánh sáng một mình ngươi còn chưa đủ, kéo lên Tả Từ các chủ đi, hắn phân lượng đầy đủ nặng, hai người các ngươi cùng một chỗ làm mai mối, mới biểu hiện đạt được tràng hôn sự này long trọng tính."

Liêm thân vương lập tức có chút tê cả da đầu, đây rốt cuộc là muốn diễn cái gì hí a? Thái tử điện hạ đến tột cùng muốn làm gì?

"Được, đi thôi." Đại Viêm đế quốc thái tử nói.

"Tuân chỉ." Liêm thân vương lại một lần nữa rời đi hoàng cung, thậm chí uống liền trà đều không có uống một ngụm, lại một lần nữa cưỡi lên tân một cái thượng cổ kền kền, hướng phía Càn Kinh bay đi.

Ai yêu quý phi hành? Đứng ra, ta nhường ngươi bay tầm vài ngày vài đêm thử nhìn một chút.

. . .

Liêm thân vương trở về Càn Kinh sau khi rơi xuống đất, ngay lập tức tìm tới Thiên Nhai Hải Các Tả Từ các chủ.

"Cái gì, hai người chúng ta xem như bà mối, thay thế Thẩm Lãng đi hướng Nhâm tông chủ cầu hôn?" Tả Từ các chủ nói.

Liêm thân vương khom người nói: "Làm phiền Tả Từ các chủ, đây cũng là Viêm kinh ý tứ."

Tả Từ các chủ híp mắt lại, chậm rãi nói: "Liêm thân vương, không cần chơi đến quá lớn, cẩn thận thu không đuôi a."

Liêm thân vương nói: "Hết thảy đều tại nắm giữ bên trong."

Tả Từ các chủ nói: "Tại phía tây bên kia ta phi thường bận rộn, nếu như xem như bà mối, cái kia đính hôn nghi thức ta cũng muốn có mặt?"

Liêm thân vương nói: "Hẳn là dạng này."

Tả Từ các chủ nói: "Ta hẳn là không đủ thời gian."

Liêm thân vương nói: "Dựa theo ước định, Thẩm Lãng cùng

Phù Đồ Sơn công chúa đính hôn điển lễ, hẳn là tại hậu thiên."

Tả Từ các chủ con mắt bỗng nhiên giật mạnh.

Hậu thiên? Cũng chính là Doanh Vô Minh vừa mới hạ táng, Doanh Quảng thoái vị thời gian?

Tên điên a, các ngươi đây là tên điên sao?

Các ngươi lựa chọn tại một ngày này đính hôn, là chỉ sợ Doanh Quảng không nổi giận, không mở ra sát giới sao?

Liêm thân vương thản nhiên nói: "Đương nhiên, Tả Từ các chủ cũng có thể không đáp ứng."

Lập tức, Tả Từ các chủ cười lạnh nói: "Ta đã rời đi Việt Quốc, thậm chí đã không quan tâm Đại Viêm sự tình, ta như thế một cái trí thân sự ngoại người có cái gì không thể làm? Chỉ là chỉ sợ các ngươi đùa lửa từ / đốt."

Liêm thân vương nói: "Như vậy, mời!"

. . .

Liêm thân vương cùng Tả Từ các chủ lại một lần nữa đi vào Lâm quốc công phủ thấy Thẩm Lãng, lại một lần nữa xác định cùng Phù Đồ Sơn công chúa đính hôn một chuyện.

"Thẩm Lãng các hạ, ngươi nhất định phải tại hậu thiên tiến hành đính hôn nghi thức?" Liêm thân vương nói: "Một ngày này chẳng những là Doanh Vô Minh vừa mới hạ táng về sau ngày đầu tiên, cũng là Doanh Quảng thoái vị thời gian, ngươi nhất định phải tuyển tại một ngày này?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên."

Liêm thân vương nói: "Ngươi nhất định phải dùng ngươi chi kia cái gọi là Long chi kiếm xem như sính lễ?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Liêm thân vương nói: "Thế nhưng là Doanh Quảng thoái vị đại điển, cũng là cần phải có ngươi ở, bởi vì hắn cần đem Đại Càn ngọc tỉ, đại ấn, mũ miện, vương sách hết thảy đều giao lại cho ngươi, ngươi mới là Đại Càn vương quốc duy nhất vương."

Thẩm Lãng nói: "Vậy liền tại Càn Kinh hoàng cung tìm một người khác cung điện tiến hành chúng ta đính hôn nghi thức a, đính hôn nghi thức kết thúc về sau, ta liền mặc màu đỏ hỉ phục đi tham gia Doanh Quảng thoái vị đại điển a, đi tiếp thu Đại Càn bảo ấn, tiếp nhận quốc thư, quốc sách, Đại Càn long bào, mũ miện chờ chút."

Ách? !

Uổng cho ngươi nghĩ ra.

Loại người như ngươi là thế nào sống đến bây giờ a? Không phải hẳn là sớm bị đánh chết sao?

Ngươi muốn tại người khác cung điện cướp đi người khác nàng dâu, còn muốn cướp đi người khác vương vị? Cái này tương đương với ngươi tại trong nhà người khác, ngay trước mặt người khác cùng người ta thê tử vượt quá giới hạn? Còn cần người khác vỗ tay gọi tốt?

Người như ngươi, đã sớm hẳn là bị chặt thành mảnh vỡ.

"Làm sao? Không được sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Liêm thân vương cười lạnh nói: "Ngươi nói tính, dù sao cuối cùng chơi nện thịt nát xương tan người, cũng là chính ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Vậy làm phiền hai vị bà mối."

Dứt lời, Thẩm Lãng phất phất tay, lại có người thật bưng tới hai bàn vàng, cho Liêm thân vương cùng Tả Từ xem như bà mối thù lao.

Hai người kia cơ hồ là cắn hàm răng nhận lấy.

Thẩm Lãng nói: "Xin mời Liêm thân vương chuyển cáo ta vị kia nhạc phụ đại nhân, đính hôn điển lễ, nhất định khiến Nhậm Doanh Doanh công chúa đi vào hiện trường, đồng thời giao đến trong tay của ta, chúng ta một tay giao sính lễ Long chi kiếm, một tay giao người, đồng thời chiêu cáo thiên hạ, Đại Càn đế chủ khương lãng cùng Phù Đồ Sơn thông gia."

"Được, ngươi ta sẽ dẫn đến." Liêm thân vương nói, sau đó hắn cùng Tả Từ các chủ rời đi Lâm quốc công phủ, hướng phía Nhâm tông chủ nơi ở đi đến.

. . .

Nhìn thấy Liêm thân vương cùng Tả Từ các chủ về sau, Nhâm tông chủ cũng thoáng kinh ngạc một cái, chơi đến như thế lớn, vậy mà gọi hai cái này đại nhân vật tới làm môi? Thẩm Lãng đây là có cỡ nào không tin ta a, đây là muốn đem trận này thông gia làm cho cả thế gian đều biết sao?

Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng ý của bệ hạ là đem đính hôn lễ đặt ở hậu thiên tiến hành."

Nhâm tông chủ nói: "Thế nhưng là hậu thiên là Doanh Quảng thân vương thoái vị đại điển a."

"Đúng a, thật sự là xảo a." Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ nhường ta chuyển cáo, đính hôn điển lễ bên trên xin mời đảm nhiệm. . . Doanh Doanh công chúa nhất thiết phải đuổi tới hiện trường, một tay giao người, một tay gọi sính lễ."

Nhâm tông chủ nói: "Minh bạch, ta đã phái người đi tiếp nữ nhi."

Liêm thân vương nói: "Chúng ta biết rõ lệnh ái không thể thấy ánh nắng, vì lẽ đó đính hôn lễ tại trước ánh bình minh tiến hành. Bên này đính hôn lễ kết thúc về sau, chúng ta ngay sau đó an bài đồng thời tham gia Doanh Quảng thân vương thoái vị đại điển, còn có Đại Càn vương vị giao tiếp nghi thức."

Nhâm tông chủ run rẩy một cái, nói: "Thẩm Lãng hắn bực này hành vi, không sợ triệt để chọc giận Doanh Quảng sao? Như vậy không có điểm mấu chốt sao?"

Liêm thân vương nói: "Chúng ta chỉ là bà mối, chỉ là chuyển cáo Thẩm Lãng mà thôi, ngươi xem như nhà gái gia trưởng, hoàn toàn có quyền lực cự tuyệt."

Nhâm tông chủ nói: "Không, ta đồng ý, hậu thiên chính thức tiến hành đính hôn điển lễ, một tay giao người, một tay giao sính lễ, đồng thời chiêu cáo thiên hạ."

Liêm thân vương nói: "Như thế, vậy liền định."

Nhâm tông chủ nói: "Định."

Liêm thân vương nói: "Hôm nay cũng sắp sáng, chúng ta cũng nắm chặt thời gian rửa mặt, đi tham gia Doanh Vô Khuyết tang lễ đi!"

. . .

Một ngày này, nghiêm túc buồn bã nặng!

Thiên hạ chư quốc, lục đại siêu thoát thế lực, vô số Càn Kinh bách tính cùng có mặt Tân Càn vương quốc thái tử Doanh Vô Minh tang lễ, có thể nói là cực kỳ lễ tang trọng thể.

Tang lễ phía trên, Doanh Vô Minh nhi tử không có đi một giọt nước mắt, hắn đương nhiên là có nhi tử, hơn nữa còn không chỉ một, mặc dù hắn cùng Nhậm Doanh Doanh công chúa đã từng là vị hôn phu thê.

Mà Doanh Quảng cũng không có chảy một giọt nước mắt, toàn bộ tang lễ đều ngưng tụ nhường người e ngại khí tức, liền phảng phất núi lửa phun trào bình tĩnh như trước.

Doanh Quảng cái kia kiềm chế băng lãnh lửa giận, phảng phất muốn hủy diệt hết thảy.

Toàn bộ quá trình cơ hồ không người dám tới gần hắn trong vòng mười thước, cả ngày thời gian, hắn đều chưa hề nói một chữ.

Lúc chạng vạng tối, tang lễ kết thúc!

. . .

Hai mươi chín tháng ba!

Cái này nhất định là một cái muốn ghi vào sử sách thời gian, bởi vì Doanh Quảng sẽ tại hôm nay thoái vị, đồng thời Đại Càn vương quốc hết thảy giao cho Thẩm Lãng.

Ba giờ sáng!

Nhậm Doanh Doanh công chúa tiến vào Càn Kinh, bởi vì thân thể nàng trong suốt, hơn nữa không thể bị ánh mặt trời chiếu xạ, vì lẽ đó đính hôn điển lễ nhất định phải ở buổi tối tiến hành.

Bên này đính hôn nghi thức kết thúc về sau, vừa mới nối liền Doanh Quảng thoái vị đại điển.

Tại Liêm thân vương cùng Tả Từ các chủ chủ trì dưới, Thẩm Lãng cùng Phù Đồ Sơn công chúa đính hôn nghi thức, chính thức bắt đầu!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 563: : Doanh Quảng Thoái Vị! Thẩm Lãng Thượng Vị! San Thành Bình Địa

Chương 562:: Doanh Quảng thoái vị! Thẩm Lãng thượng vị! San thành bình địa

Ba giờ sáng, phía ngoài trời tối chăm chú.

Liêm thân vương cùng Tả Từ các chủ còn làm không được Thẩm Lãng vô sỉ như vậy tình trạng, trận này đính hôn cuối cùng không có tại Càn Kinh trong vương cung tiến hành, mà là tại Lâm quốc công phủ bên trong.

Là gióng trống khua chiêng, Thẩm Lãng cơ hồ đem có thể mời tới người toàn bộ mời. Lục đại siêu thoát thế lực đại biểu, thiên hạ chư quốc đại biểu, toàn bộ đều tới chứng kiến Thẩm Lãng cùng Phù Đồ Sơn thông gia, chỉ sợ không đủ long trọng.

Thẩm Lãng chính là vì hướng toàn bộ thiên hạ chứng minh, hắn đã cùng Phù Đồ Sơn thông gia.

Bất quá, trận này đính hôn lễ phảng phất cũng không có cái gì vui mừng bầu không khí, ngược lại lộ ra phi thường nghiêm nghị.

Bởi vì những người dự cơ hồ không có một cái nhìn Thẩm Lãng thuận mắt, đương nhiên cũng nhìn Nhâm tông chủ không vừa mắt.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi nhất định phải đem chi này Long chi kiếm xem như sính lễ hướng Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ cầu hôn?" Tả Từ các chủ hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đúng thế."

Sau đó, hắn đem Long chi kiếm dâng lên, thậm chí còn buộc một đầu màu đỏ tơ lụa đặt ở khay phía trên.

"Xin mời chư vị xem lễ." Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương nói.

Sau đó, hắn bưng lấy chi này Long chi kiếm chậm chạp từ mỗi người trước mặt đi qua, bảo đảm mỗi người đều nhìn thấy rõ ràng.

Nhất thời, toàn bộ bên trong đại sảnh nhiệt độ phảng phất đều tăng lên rất nhiều.

Cái này. . . Chính là Long chi kiếm? Tuyệt đối thượng cổ chí bảo a, Thẩm Lãng loại này tay trói gà không chặt người vậy mà dùng thứ này miểu sát Doanh Vô Minh? Quá trân quý a.

Nếu như đặt ở địa phương khác, lúc khác, ở đây rất nhiều người chỉ sợ nghĩ hết tất cả biện pháp chiếm thành của mình.

Nhưng là hiện tại toàn bộ thiên hạ quyền quý đại biểu đều ở nơi này, đừng nói xuất thủ tranh đoạt, chính là liên thân tay đụng vào một cái cũng sẽ không.

Ròng rã một khắc đồng hồ, Liêm thân vương mới khiến cho mỗi người đều thấy rõ ràng chi này Long chi kiếm dáng vẻ.

"Thẩm Lãng các hạ, ngươi nguyện ý biểu hiện một chút uy lực của nó sao?" Bỗng nhiên có người hỏi: "Vạn nhất ngươi làm một chi giả làm sao bây giờ? Ai có thể chứng minh đâu?"

Lời này mới ra, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Thẩm

Lãng.

"Liêm thân vương, Tả Từ các chủ, các ngươi là tối hôm nay đính hôn lễ chủ trì, hết thảy ngươi nói tính." Thẩm Lãng nói.

Liêm thân vương nói: "Can hệ trọng đại, vẫn là chứng minh một cái tốt."

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, xin mời chư vị thấy rõ ràng."

Dứt lời, hắn tiếp nhận chi này Long chi kiếm đi thẳng tới sân phía ngoài, nhắm ngay mấy chục mét bên ngoài mặt khác một ngọn núi giả.

Hòn núi giả có thể uy phong, ròng rã ba mươi mấy mét cao, là một viên hoàn chỉnh tảng đá. Không chỉ có như thế, hòn non bộ phía sau còn có một cái càn khôn cầu.

Cái gì là càn khôn cầu?

Là thế giới này chuyên môn vật, chỉ có đỉnh cấp quyền quý trong nhà mới có, chính là một cái đúc bằng kim loại đại cầu, xem như trấn trạch chi dụng , bình thường đều vượt qua vạn cân. Đương nhiên là có chút quyền quý nhà cảm thấy một cái đại cầu quá xấu, cho nên sẽ dựng thành các loại Thần thú.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, sau đó trong đầu ý niệm di động.

"Chạm đến vòng xoáy năng lượng xuất kích!"

Sau đó, hai tay của hắn Long chi kiếm bỗng nhiên chém ra đi.

Nháy mắt một cái mấy mét đường kính vòng xoáy năng lượng bắn nhanh mà ra, tốc độ nhanh đến cực hạn, vì lẽ đó nhìn qua hoàn toàn chính là một đạo quang ảnh.

Kinh diễm một màn xuất hiện.

Tòa nào cao ba mươi mét hòn non bộ nháy mắt thịt nát xương tan, con kia vạn cân nặng càn khôn cầu cũng hóa thành bột mịn.

Tất cả mọi người cơ hồ đều ngừng thở, thật đáng sợ, quá ngưu bức, quá rung động.

Cái này Long chi kiếm vậy mà như thế cường đại? Cái này dù là tại thượng cổ đế quốc cũng là tuyệt đỉnh chí bảo a.

Bảo bối như vậy Thẩm Lãng đều cam lòng giao ra, xem như sính lễ cưới Phù Đồ Sơn công chúa? Ngươi cua gái thật đúng là dốc hết vốn liếng a.

Mà Nhâm tông chủ nhìn thấy một màn này, cũng cơ hồ tim đập rộn lên, cái này thượng cổ chí bảo chẳng mấy chốc sẽ thuộc về hắn. Lúc ấy tại thượng cổ trong quảng trường, hắn liền chi kia hoàng kim chi kiếm đều không nỡ giao ra cho Cơ Tuyền công chúa, mà so với trước mắt chi này Long chi kiếm, thượng cổ vương giả trong tay chi kia hoàng kim chi kiếm chẳng phải là cái gì.

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng các hạ, ta lại một lần nữa hỏi, ngươi nhất định phải đem chi này Long chi kiếm xem như sính lễ sao?"

"Xác định." Thẩm Lãng lại một lần nữa rã rời muốn chết, thi triển sơ cấp vòng xoáy năng lượng về sau, tinh thần lực của hắn lại một lần nữa tiêu hao được sạch sẽ, hoàn toàn là đang ráng chống đỡ, hắn thực sự là quá cần tinh thần lực, không thể mãi mãi cũng là một chiêu không có đi.

"Như vậy, xin cầm lên đây đi." Liêm thân vương nói.

Thẩm Lãng hai tay đem Long chi kiếm lại một lần nữa đặt ở khay phía trên.

Liêm thân vương nói: "Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ, ngươi nhất định phải nhận lấy cái này sính lễ, đồng thời đem nữ nhi gả cho

Thẩm Lãng bệ hạ sao?"

"Ta xác định." Nhâm tông chủ nói.

Liêm thân vương nói: "Dựa theo ước định, các ngươi song phương cần ký hôn thư, cái này hôn thư tổng cộng ba phần, các ngươi song phương tất cả một phần, Đại Viêm đế quốc cũng muốn giữ một phần."

Lời nói này được rõ ràng, đây cũng không phải là đơn giản thành hôn, mà là hai cái thế lực thông gia.

"Có thể." Nhâm tông chủ nói.

Sau đó, Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương xuất ra ba phần hôn thư.

Thẩm Lãng ký tên, Nhâm tông chủ ký tên, Liêm thân vương cùng Tả Từ các chủ cũng kí lên tên của mình.

Đến bước này phần này hôn thư liền có tính quyền uy, toàn bộ thiên hạ đều tán đồng Thẩm Lãng cùng Phù Đồ công chúa hôn sự.

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương nói: "Tiếp xuống, chúng ta cần xin mời Nhậm Doanh Doanh công chúa đi ra, nghiệm minh chính bản thân."

Nhâm tông chủ cười lạnh một tiếng, sau đó vỗ vỗ bàn tay.

Bốn cái Phù Đồ Sơn trưởng lão xuất hiện, nhấc lên một đỉnh cỗ kiệu.

"Rơi kiệu!"

Cỗ kiệu rèm mở ra, Nhậm Doanh Doanh công chúa từ bên trong đi tới, không quản nàng trước đó tên gọi là gì, nhưng từ nay về sau nàng liền gọi cái tên này, không chỉ tại Thẩm Lãng trước mặt, thậm chí tại toàn bộ thiên hạ trước mặt đều là cái tên này.

Nàng đi ra nháy mắt, cơ hồ tất cả mọi người hít sâu một hơi.

Ở đây cơ hồ tất cả mọi người là lần đầu tiên nhìn thấy Nhậm Doanh Doanh, quả thực nhìn mà than thở a.

Cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua như thế tinh xảo tuyệt luân khuôn mặt, cũng cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua như thế tràn ngập ma huyễn hương vị dáng người đường cong.

Nhưng. . . Đó cũng không phải tất cả mọi người hít vào khí lạnh căn nguyên.

Mà là bởi vì nàng da thịt là trong suốt, gương mặt trong suốt, hai tay trong suốt, cổ trong suốt.

Thật quá. . . Quá quỷ dị, quá khủng bố.

Cho dù là mỹ nhân tuyệt sắc, cũng làm cho người làm ác mộng a? Loại này trong suốt thật cơ hồ sẽ phát sáng, liền bên trong khung xương còn có mạch máu đều nhìn thấy rõ ràng.

Chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy, khó trách cái này Phù Đồ Sơn công chúa cho tới bây giờ cũng không lộ diện, bởi vì căn bản là không có cách gặp người.

Cái này còn cần nghiệm minh chính bản thân sao? Trong thiên hạ hoàn toàn tìm không ra cái thứ hai dạng này người đi.

Xác thực không cần, Thẩm Lãng một chút liền kết luận đây là 100% Nhậm Doanh Doanh công chúa, cái kia thông minh tuyệt đỉnh mà lại cương liệt thuần túy nữ nhân.

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, mặc dù chúng ta còn không có chính thức thành hôn, nhưng từ giờ khắc này bắt đầu, Nhậm Doanh Doanh chính là ta Khương Lãng người, đúng không?"

Nhâm tông chủ nói: "Đúng!"

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, vậy ta liền sính lễ giao cho Nhâm tông chủ."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Giao đi."

Liêm thân vương đem khay bên trong Long chi kiếm hai tay đưa cho Nhâm tông chủ nói: "Mời."

Nhâm tông chủ không có tiếp khay, mà là trực tiếp cầm lấy Long chi kiếm.

Đến bước này, cái này đính hôn điển lễ liền xem như kết thúc.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân, từ nay về sau ta Đại Càn đế quốc cùng Phù Đồ Sơn chính là người một nhà, đúng không?"

Nhâm tông chủ nói: "Đúng, từ nay về sau ngươi Thẩm Lãng chính là ta Phù Đồ Sơn duy nhất con rể."

Liêm thân vương nói: "Ta chính thức tuyên bố, Đại Càn vương quốc chi chủ Khương Lãng cùng Phù Đồ Sơn Nhậm Doanh Doanh, ký kết liền cành."

Nhâm tông chủ nhìn qua Thẩm Lãng nói: "Mời ngươi thật tốt đợi ta nữ nhi, cáo từ."

Sau đó hắn trực tiếp cầm Long chi kiếm đi, chi này thượng cổ chí bảo rốt cục rơi vào trong tay của hắn.

Hơn nữa, hắn thật liền đem Nhậm Doanh Doanh lưu tại Thẩm Lãng bên này, như vậy dứt khoát quả quyết sao?

Thẩm Lãng hướng phía Nhậm Doanh Doanh công chúa cười một tiếng, sau đó nhắm mắt lại trực tiếp hôn mê ngủ đi qua.

Tinh thần lực của hắn thực sự là quá kém, phóng thích vòng xoáy năng lượng về sau, cả người phảng phất người đi nhà trống, buồn ngủ tới cực điểm.

. . .

Đặt ở trước đó, Thẩm Lãng khẳng định có thể ngủ mười hai giờ trở lên, nhưng lần này vẻn vẹn chỉ ngủ không đến năm tiếng liền bị tỉnh lại.

"Đứng dậy,." Cừu Yêu Nhi nói: "Chúng ta cần tiến vào Càn Kinh hoàng cung, chứng kiến Doanh Quảng thoái vị đại lễ, đồng thời giao tiếp Đại Càn ngọc tỉ, quốc thư, mũ miện, long bào những vật này."

Sau đó, Thẩm Lãng miễn cưỡng duy trì lấy tinh thần tiến hành rửa ráy, thay đổi một thân kim hoàng sắc áo choàng, tại Nộ Triều thành sứ đoàn bảo vệ dưới, tiến về Càn Kinh hoàng cung.

"Nhậm Doanh Doanh đâu?" Thẩm Lãng hỏi.

"Ở phòng hầm bên trong." Cừu Yêu Nhi nói.

Rời đi Lâm quốc công phủ, tiến về Càn Kinh hoàng cung thời điểm, Thẩm Lãng những nơi đi qua vẫn như cũ không có một ai, từng nhà cửa phòng đóng chặt, người không biết còn tưởng rằng đây là một tòa thành không.

Toàn bộ Càn Kinh đều lộ ra càng kiềm chế, có một loại mưa gió sắp đến cảm giác.

Hôm nay thế nhưng là Doanh Quảng thoái vị thời gian, có trời mới biết sẽ phát sinh cái gì a?"

. . .

Toà này hoàng cung chẳng những là Tân Càn vương quốc hoàng cung, cũng là đã từng Đại Càn đế quốc đế cung, Khương Ly từng tại trong này mấy chục năm.

Không quản từ cái kia phương diện nói, toà này hoàng cung tuyệt đối thuộc về Thẩm Lãng.

Hôm nay Doanh Quảng thoái vị, không chỉ muốn giao ra Đại Càn vương vị , theo để ý còn muốn triệt để từ cái này hoàng cung rời đi, thậm chí càng đem Tân Càn vương quốc đều toàn bộ giao cho Thẩm Lãng.

Dựa theo tam phương chiếu thư, từ hôm nay trở đi Thẩm Lãng liền muốn trở thành toà này Đại Càn cung chủ nhân.

Tiến vào hoàng cung bên trong, tất cả mọi người đã đến đủ, liền chênh lệch ba người, Liêm thân vương, Doanh Quảng, Thẩm Lãng.

Càn Kinh bên trong tất cả Ngũ phẩm trở lên quan viên đều trình diện, toàn bộ đại điện lít nha lít nhít, đứng đầy hơn nghìn người.

Toà này Đại Càn cung tuyệt đối được cho uy nghiêm đường hoàng, thiên hạ đệ nhị cung, gần với Đại Viêm đế quốc hoàng cung.

Mặt khác không quản là Sở quốc hoàng cung, vẫn là Việt Quốc hoàng cung, tại Đại Càn cung trước mặt đều lộ ra ảm đạm phai mờ.

Mà Doanh Quảng tại tòa cung điện này đã ròng rã ngốc hai mươi mấy năm, hắn cam lòng rời đi sao?

Thẩm Lãng tiến vào đại điện về sau, Tân Càn vương quốc tất cả thần tử không nhúc nhích, không ai hướng hắn trông lại.

Thẩm Lãng như không có người bên ngoài đi vào trên đại điện, tại một cái vương tọa ngồi xuống đến, thậm chí còn đánh ngáp một cái, vẫn là không có ngủ đủ a, thực sự quá buồn ngủ.

Ngay sau đó, Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương đến, sau lưng lít nha lít nhít đi theo vài trăm người.

Đây là thiên hạ các nước sứ thần, lục đại siêu thoát thế lực người liền không có đến, bởi vì đây là thế tục vương quyền phạm vi , dựa theo Hoàng đế bệ hạ quy củ, siêu thoát thế lực là không thể vào trận.

Liêm thân vương cũng tại trên đại điện một cái bảo tọa ngồi xuống.

Hiện tại liền đợi đến Doanh Quảng một người, hắn mới là hôm nay tuyệt đối nhân vật chính, cứ việc tràn ngập bi kịch sắc thái.

Tất cả mọi người ngừng thở, Doanh Quảng có thể hay không xuất hiện? Hắn thật chẳng lẽ cam tâm thoái vị sao?

Mà liền tại lúc này, một cái hoạn quan thanh âm vang lên.

"Đại vương giá lâm!"

Tiếp lấy truyền đến một trận mũ miện va chạm thanh âm, Doanh Quảng đến.

Rồng thực sự đi hổ bộ, hắn xuất hiện tại tất cả mọi người tầm mắt bên trong.

Toàn trường hơn ngàn danh thần con quỳ xuống, dập đầu nói: "Chúng thần bái kiến đại vương, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

Lời này mới ra, Liêm thân vương gương mặt run rẩy một cái, đây là làm trái kị, từ hơn bốn năm trước bắt đầu trên thế giới này chỉ có thể có một người xưng là vạn tuế, đó chính là chí cao vô thượng Hoàng đế bệ hạ.

Đây là thị uy a!

Thẩm Lãng tới thời điểm, cái này hơn ngàn tên văn võ đại thần không nhúc nhích, Liêm thân vương tới thời điểm những đại thần này cũng không nhúc nhích.

Mà Doanh Quảng đến về sau, cái này hơn ngàn đại thần chỉnh tề như một, cung kính vô cùng.

Doanh Quảng không nhìn những này quỳ trên mặt đất người, từ trong đại điện ở giữa chậm rãi đi tới, đi trên mấy chục cấp bậc thang, đi vào tối cao trên vương vị.

"Các khanh bình thân." Doanh Quảng cất cao giọng nói.

Sau đó, hơn ngàn văn võ đại thần đứng dậy.

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương đứng dậy, lại một lần nữa triển khai thánh chỉ nói: "Bệ hạ có chỉ."

Thẩm Lãng không nhúc nhích, Doanh Quảng cũng không nhúc nhích.

Liêm thân vương cũng không quản như thế rất nhiều, trực tiếp cao giọng đọc: "Phụng thiên thừa vận Hoàng đế chiếu viết, thiên hạ chỉ có một cái Đại Càn vương quốc, Thẩm Lãng thắng được Đại Càn vương vị, Doanh Quảng ngay hôm đó thoái vị, khâm thử!"

Toàn trường tĩnh lặng im ắng, ở đây hơn ngàn tên Càn quốc thần tử liền phảng phất không có nghe thấy.

Liêm thân vương nói: "Doanh Quảng thân vương, tiếp chỉ đi."

Doanh Quảng trầm mặc một lát, sau đó hướng phía đông bắc phương hướng quỳ xuống nói: "Thần Doanh Quảng, tiếp chỉ."

Lời này mới ra, toàn trường chấn động.

Cái này có ý tứ gì? Chẳng lẽ ngươi Doanh Quảng thật đúng là dự định thoái vị hay sao?

Liêm thân vương nói: "Vậy chúng ta liền chính thức bắt đầu giao tiếp?"

Doanh Quảng nói: "Tuân chỉ!"

Liêm thân vương nói: "Song phương giao tiếp Đại Càn quốc tỉ!"

Lập tức một cái đại hoạn quan giơ cao một cái hộp quỳ giao cho Doanh Quảng, trong này hẳn là trang chính là Đại Càn đế quốc ngọc tỉ.

"Xin mời nghiệm tỉ!" Doanh Quảng sau khi nhận lấy, trực tiếp giao cho Liêm thân vương.

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương sau khi nhận lấy, vẫy tay, lập tức mười cái đại học sĩ tiến lên, tỉ mỉ kiểm tra khối ngọc tỉ này mỗi một nơi hẻo lánh.

Không sai biệt lắm một khắc đồng hồ về sau, kiểm tra hoàn tất. Kỳ thật không cần những người này kiểm nghiệm, Liêm thân vương cũng một chút liền có thể nhìn ra là thật.

"Viên này Đại Càn quốc tỉ là thật." Cầm đầu một tên đại học sĩ nói.

Liêm thân vương gật gật đầu, sau đó đem ngọc tỉ một lần nữa thả lại tại trong hộp, trước trả lại đến Doanh Quảng trong tay, sau đó hỏi: "Doanh Quảng thân vương, ngài nhất định phải chuyển giao Đại Càn quốc tỉ sao?"

"Đương nhiên!" Doanh Quảng nói.

Liêm thân vương nói: "Đại Càn quốc tỉ giao tiếp nghi thức, chính thức bắt đầu!"

Thẩm Lãng đứng dậy đi vào Doanh Quảng trước mặt, duỗi ra hai tay.

"Giao tỉ!" Liêm thân vương la lớn.

Doanh Quảng đem ngọc tỉ tính cả hộp cùng một chỗ đưa tới.

"Tiếp tỉ!" Liêm thân vương nói.

Thẩm Lãng hai tay tiếp nhận, lập tức toàn bộ thân thể đều rung động một cái, đây cũng quá nặng, tối thiểu có năm mươi cân a, các ngươi có phải hay không đánh giá quá cao ta Lãng gia lực lượng?

"Biểu hiện ra quốc tỉ!" Liêm thân vương hô.

Thẩm Lãng mở hộp ra, đem Đại Càn quốc tỉ lấy ra, giơ lên cao cao, hướng ở đây thiên hạ chư quốc tất cả sứ thần biểu hiện ra, sau đó lại một lần nữa thả lại đến trong hộp, tranh thủ thời gian giao cho bên cạnh Cừu Yêu Nhi, cái đồ chơi này quá nặng.

Liêm thân vương nói: "Tiếp xuống, tiến hành giao tiếp nghi thức hạng thứ hai, giao tiếp quốc thư, vương kỳ, bảo kiếm."

Cái này quốc thư cũng không phải quan ngoại giao đưa lên loại kia quốc thư, mà là một loại ngoại giao quyền lực, cái này tương đương với Doanh Quảng đem Đại Càn vương quốc ngoại giao quyền chính thức giao cho Thẩm Lãng.

Về phần vương kỳ, kỳ thật cùng nguyên lai Đại Càn đế quốc lá cờ có chút không giống.

Nguyên bản Đại Càn đế quốc cờ xí muốn uy vũ cỡ nào, phía trên thêu đầu kia Kim Long cơ hồ cùng Đại Viêm đế quốc giống nhau như đúc, chính là phun ra ngoài hỏa diễm có chút không giống, còn có long trảo thoáng ngắn một chút mà thôi.

Đây là rất giảng cứu, vương quốc cờ xí cùng đế quốc cờ xí là không giống. Doanh Quảng trở thành Tân Càn chi vương về sau, chủ động cải biến vương kỳ, đem phía trên Long thoáng giảm xuống một cái cấp bậc, từ Kim Long biến thành hoàng long, hỏa diễm nhan sắc cũng thay đổi, long trảo không chỉ thay đổi ngắn, hơn nữa còn thiếu một trảo.

Mà bảo kiếm thì là Khương Ly bệ hạ chân chính đeo qua, dĩ nhiên không phải hắn chiến đấu bảo kiếm, mà là tại trong vương cung biểu thị uy nghi hoàng kim bảo kiếm, vì lẽ đó cũng là vàng son lộng lẫy, uy nghiêm bắn ra bốn phía.

Thẩm Lãng cẩn thận tiếp nhận vương kỳ, quốc thư, Hoàng Kim vương kiếm.

Toàn bộ quá trình tĩnh lặng im ắng.

Thật sự là kỳ quái a, trận này giao tiếp nghi thức cũng vị diện quá thuận lợi đi, so trong tưởng tượng muốn thuận lợi cỡ nào, Doanh Quảng cứ như vậy dễ như trở bàn tay giao ra hết thảy.

Nhưng là Liêm thân vương lại có một loại muốn cảm giác hít thở không thông, hắn thậm chí rất cố gắng hô hấp mấy cái, ngực kiềm chế mới lấy làm dịu.

"Giao tiếp vương bào!"

Doanh Quảng trước mặt mọi người cởi xuống trên người vương bào, đặt ở khay phía trên.

Cứ việc danh xưng Tân Càn, hơn nữa trên người hắn vương bào cũng cùng đã từng Khương Ly không giống, nhưng cái này thân vương bào dù sao đại biểu cho Đại Càn, cũng là bị thiên hạ chư quốc nhận đồng. Lúc này cởi cái này thân vương bào, liền đại biểu cho hắn cũng không tiếp tục là Đại Càn Quốc vương.

"Thẩm Lãng bệ hạ, mặc vương bào!"

Mấy tên Đại Viêm đế quốc hoạn quan tiến lên, đem cái này thân vương bào cẩn thận xuyên tại Thẩm Lãng trên thân.

Thẩm Lãng không khỏi khẽ nhíu mày, hắn là có bệnh thích sạch sẽ người, cái này thân vương bào Doanh Quảng đã xuyên qua, bây giờ lại lại một lần nữa mặc trên người hắn, bất quá trước nhịn một chút, nhiều nhất nửa canh giờ liền cởi xuống.

"Giao tiếp mũ miện." Liêm thân vương nói.

Doanh Quảng cởi xuống trên đầu mũ miện, đặt ở khay phía trên.

Lúc này, trên người hắn đã không có bất luận cái gì vương giả tiêu chí, vương bào không, vương kiếm không, mũ miện cũng không, mặc liền giống như người bình thường.

"Thẩm Lãng bệ hạ, lấy mũ miện." Liêm thân vương nói.

Thẩm Lãng đi vào Liêm thân vương trước mặt, làm cho đối phương tự thân vì hắn đeo lên Đại Càn mũ miện.

Đến bước này, Đại Càn vương vị giao tiếp chỉ còn lại một bước cuối cùng.

Doanh Quảng triệt để từ trên vương vị lui ra đến, Thẩm Lãng ngồi lên vương vị.

Đây cũng là cực kỳ bước then chốt.

Doanh Quảng có nguyện ý hay không triệt để thoái vị, cũng liền nhìn lúc này.

Liêm thân vương ngừng thở, Cừu Yêu Nhi ngừng thở, nàng đem ngọc tỉ giao cho bên cạnh Tô Nan, tay của nàng thậm chí đã đặt tại trên chuôi kiếm.

Mà xem như Đại Càn đế quốc Xu Mật phó sứ, lần này sứ đoàn quan lớn nhất viên, Tô Nan cơ hồ toàn bộ thân thể đều tại run nhè nhẹ, hắn xem như thấy qua việc đời, nhưng như thế lớn việc đời thật chưa từng gặp qua.

Toàn bộ vương quốc giao tiếp, đầy đủ ghi vào sử sách.

Đương nhiên cho tới bây giờ, hết thảy thuận lợi, nhưng cũng chính là bởi vì quá mức thuận lợi, mới khiến cho người lá gan rung động, hẳn là cứ như vậy dễ như trở bàn tay giao ra hết thảy?

Liêm thân vương cũng nhìn qua Doanh Quảng, ngươi đến cùng muốn làm gì?

Hiện tại chỉ còn lại cuối cùng một hạng nghi thức, ngươi không quản muốn làm gì, đều còn lại cuối cùng cơ hội a.

Toàn bộ đại điện yên tĩnh một phút, thật sự là yên tĩnh như chết, liền tiếng hít thở, còn có lòng của mọi người nhảy âm thanh đều rõ ràng có thể nghe.

Rốt cục, người chủ trì Liêm thân vương lại một lần nữa mở miệng.

"Giao tiếp nghi thức cuối cùng một hạng, Doanh Quảng thân vương thoái vị, Thẩm Lãng bệ hạ thượng vị!"

Nhất thời, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Doanh Quảng, đây chính là cuối cùng cơ hội a.

Một khi từ trên vị trí này lui ra đến, vậy liền không còn có cơ hội.

Cái này vương vị ngươi đã ngồi hơn hai mươi năm, chẳng lẽ cứ như vậy cam tâm tình nguyện giao ra sao?

Lúc này không bão nổi, chờ đến khi nào?

Không chỉ là thiên hạ các nước sứ thần, còn có ở đây hơn ngàn tên văn võ đại thần đều mở to hai mắt, nháy mắt cũng không nháy mắt.

Không khí phảng phất ngưng kết, thời gian cũng giống như đình chỉ.

Phảng phất Doanh Quảng mỗi một cái động tác, đều sẽ bị phóng đại gấp mười, gấp trăm lần. Phảng phất hắn tùy thời đều có thể bạo khởi giết người.

Nhưng mà, Doanh Quảng chỉ là nhẹ nhàng ô một tiếng.

"Ha ha. . ." Doanh Quảng chậm rãi nói: "Thẩm Lãng? A không, Khương Lãng!"

Đến, rốt cục muốn tới sao? Doanh Quảng người bá chủ này rốt cục muốn phát uy sao?

"Khương Lãng, ta Doanh Quảng đã từng chỉ là một cái đứa trẻ bị vứt bỏ, bị Tiên Vương nhặt lên thu dưỡng, coi là mình ra."

"Khương Ly bệ hạ kế vị về sau lại đem ta coi là tay chân, dựa là tâm phúc, liền hắn thân đệ đệ Khương Lâm đều chỉ là một cái quốc công mà thôi, toàn bộ Khương thị mặc dù danh xưng Vương tộc, nhưng không có một người phong vương, mà ta Doanh Quảng lại bị phụ thân ngươi Khương Ly phong làm thân vương, dưới một người, trên vạn vạn người."

"Khương thị gia tộc đối ta ân trọng như núi, Khương Ly bệ hạ đối ta ân trọng như núi."

"Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử về sau, ta Doanh Quảng thân bại danh liệt, được xưng là loạn thần tặc tử."

"Toàn bộ thiên hạ đều cho rằng ta Doanh Quảng chiếm đoạt Đại Càn vương vị hai mươi mấy năm, cái này bêu danh đại khái là cả một đời đều tẩy không sạch."

"Chỉ cần ta Doanh Quảng ngồi tại Tân Càn trên vương vị một ngày, loạn thần tặc tử thanh danh liền muốn đọc một ngày."

"Khương Lãng, hiện tại ta chính thức đem cái này vương vị còn cho ngươi, còn cho ngươi Khương thị."

Dứt lời Doanh Quảng bỗng nhiên đứng lên, trực tiếp từ cái kia trên bảo tọa rời đi, hắn ròng rã ngồi hai mươi mấy năm bảo tọa, cứ như vậy rời đi.

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương nói: "Khương Lãng bệ hạ, mời lên Đại Càn vương vị an vị."

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, sau đó chậm rãi đi vào cái này Đại Càn đế quốc trên bảo tọa, chậm rãi ngồi xuống đến.

Lập tức, Liêm thân vương chắp tay nói: "Gặp qua Càn Vương."

Đón lấy, Liêm thân vương nói: "Thiên hạ các nước sứ thần, còn không qua đây gặp qua Càn Vương."

Mấy chục tên nước chư hầu sứ giả tiến lên, khom người cong xuống nói: "Ngoại thần bái kiến Càn Vương bệ hạ."

Đến bước này, Thẩm Lãng cái này Đại Càn chi chủ nhận thiên hạ các nước thừa nhận.

Đế quốc Liêm thân vương nói: "Khương Lãng bệ hạ, ta nhất định phải thanh minh, mặc dù Đại Viêm đế quốc thừa nhận ngươi cái này Đại Càn Quốc vương vị trí. Nhưng cũng không có nghĩa là trên người ngươi tội danh đã giải trừ, hi vọng ngươi tiếp xuống đừng để đế quốc thất vọng, càng đừng để Hoàng đế bệ hạ thất vọng, nhất định phải bày ngay ngắn lập trường của mình, Đại Càn vương quốc vĩnh viễn là Đại Viêm vương triều một thành viên."

Liêm thân vương hướng phía toàn bộ trên đại điện hơn ngàn tên văn võ đại thần nói: "Các ngươi là Đại Càn vương quốc thần tử, còn không bái kiến các ngươi tân đại vương?"

Nhưng mà, cái này hơn ngàn tên văn võ đại thần không nhúc nhích.

Liêm thân vương nói: "Doanh Quảng các hạ, đây là ý gì?"

Doanh Quảng nói: "Liêm thân vương, ta thoái vị nghi thức đến nơi đây mới thôi, xem như kết thúc sao?"

Liêm thân vương nói: "Tiếp xuống, ngươi còn cần rời đi cái này hoàng cung, dù sao hiện tại Khương Lãng bệ hạ đã là toà này hoàng cung chủ nhân, cũng là Càn Kinh chủ nhân."

Doanh Quảng không còn có để ý tới Liêm thân vương, mà là nhìn về phía Thẩm Lãng, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, a không, Khương Lãng bệ hạ, bây giờ ngươi một lần nữa trở thành Đại Càn chi chủ, có cảm giác gì đâu?"

Thẩm Lãng nói: "Không có cảm giác gì, liền là phi thường. . . Trống rỗng, tịch mịch, lạnh!"

Doanh Quảng chậm rãi nói: "Thẩm Lãng, còn nhớ rõ sàn quyết đấu bên trên lời ta từng nói sao?"

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Câu nói kia a? Ta đối với không trọng yếu đồ vật nhất quán đến đều phi thường am hiểu quên."

Doanh Quảng nói: "Ngươi giết Vô Minh, ta muốn để ngươi một trăm vạn người chôn cùng."

Thẩm Lãng nói: "Doanh Quảng các hạ, xin hỏi ngươi nói một trăm vạn người là tên người sao? Họ một, tên trăm vạn người?"

Doanh Quảng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, cái này Đại Càn cung thế nào a?"

Thẩm Lãng nói: "Không sai, so Sở Vương cung, so Việt Vương cung tốt hơn nhiều, so ta cái kia Nộ Triều thành ổ chó càng là tốt không chỉ gấp một vạn lần."

Doanh Quảng nói: "Tất nhiên tốt như vậy, cũng không cần đi."

Liêm thân vương nội tâm phấn chấn, rốt cục muốn tới sao? Rốt cục muốn lên diễn đại biến cục sao?

Nhưng là hắn lại nghiêm khắc quát: "Doanh Quảng các hạ, ngươi muốn làm gì?"

Doanh Quảng nói: "Ta kém chút quên nói cho Liêm thân vương cùng Thẩm Lãng bệ hạ, có một đám tự xưng là Đại Kiếp Tự dư nghiệt người xâm nhập Càn Kinh, danh xưng muốn làm ra khủng bố sự tình, Thẩm Lãng bệ hạ ngài vị hôn thê Nhậm Doanh Doanh công chúa, còn có ngươi trên trăm tên phụ thuộc, hẳn là còn tại Lâm quốc công phủ a?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng a, làm sao? Đây chính là Phù Đồ Sơn công chúa? Có người coi như lá gan lớn như trời, cũng không dám đối nàng động thủ đi, không sợ Nhâm tông chủ tức giận sao?"

Doanh Quảng nói: "Người tới, đi bảo hộ Lâm quốc công phủ."

"Phải!" Một tên tướng lĩnh lớn tiếng nói, sau đó dẫn theo mấy ngàn tên võ sĩ hướng phía Lâm quốc công phủ phóng đi.

Doanh Quảng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, hi vọng hết thảy còn kịp a."

Sau đó, Doanh Quảng từ trong ngực móc ra một cái đồng hồ cát, bên trong hoàng kim hạt cát không ngừng rơi xuống.

Khẩu hình của hắn bắt đầu đếm ngược.

"Ba, hai, một!"

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Một trận mãnh liệt bạo tạc, kinh thiên động địa bạo tạc, dù là cách rất xa, trong vương cung cũng có thể cảm giác được triệt để rung động.

Một viên thượng cổ năng lượng hạch tâm dẫn bạo, đến quốc công phủ san thành bình địa.

Thẩm Lãng sắc mặt kịch biến, bỗng nhiên đứng lên.

Toàn trường tất cả mọi người biến sắc, không dám tin nhìn qua Doanh Quảng.

Ngươi điên, điên?

Vậy mà ngay trước thiên hạ chư quốc sứ đoàn trước mặt, đem Thẩm Lãng trụ sở triệt để tạc bằng? Ở trong đó thế nhưng là có vị hôn thê của hắn a, dùng Long chi kiếm xem như sính lễ cưới tới vị hôn thê a.

Đây chính là Phù Đồ Sơn chi chủ nữ nhi, ngươi thậm chí ngay cả nàng đều muốn nổ chết?

Ngươi Doanh Quảng là triệt để điên, ngươi biết đây là hậu quả gì sao?

Doanh Quảng ánh mắt lại nhìn phía Thẩm Lãng, thản nhiên nói: "Cái này Đại Càn vương quốc bảo tọa không thoải mái sao? Thẩm Lãng bệ hạ vì sao không nhiều ngồi một hồi đâu? Ngài tất nhiên thật vất vả tới này một chuyến, vậy liền không muốn đi đi."

Doanh Quảng bỗng nhiên vung tay lên, lập tức mấy vạn tên võ sĩ giống như thủy triều vọt tới, đem toàn bộ cung điện vây quanh được chật như nêm cối, đem Thẩm Lãng mang tới vài trăm người vây quanh được chật như nêm cối.

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương run rẩy nói: "Doanh Quảng, ngươi điên sao? Ngươi đây là muốn mưu phản sao?"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 564: : Tân Đế Quốc Quật Khởi! Sáng Tạo Lịch Sử!

Chương 563:: Tân đế quốc quật khởi! Sáng tạo lịch sử!

"Doanh Quảng, ngươi đến tột cùng muốn làm gì?" Liêm thân vương giận dữ hét.

Doanh Quảng không để ý đến Liêm thân vương, trực tiếp hét lớn: "Đến a."

Lập tức, mấy cái đại hoạn quan tiến lên vì hắn mặc vào tân vương bào , bình thường thân vương đều là mặc áo mãng bào mà không phải long bào.

Nhưng Doanh Quảng lúc này mặc chính là cơ hồ là long bào, hơn nữa còn là tối đáy Kim Long, uy phong lẫm liệt, bá khí trùng thiên.

Đương nhiên cái này một thân long bào cấp bậc cùng năm đó Khương Ly bệ hạ không sai biệt lắm, không đủ Đại Viêm hoàng đế cái kia long bào, cái này Long móng vuốt thoáng ngắn một chút, hơn nữa còn thiếu một cái móng vuốt.

Nhưng long bào chính là long bào, vi chế chính là vi chế.

Sau đó, hắn lại đeo lên tân mũ miện, phối hợp tân vương kiếm.

"Mở ra quốc tỉ!" Doanh Quảng rống to một tiếng.

Lập tức đại hoạn quan nâng đi lên một phương quốc tỉ, Doanh Quảng giơ lên cao cao.

"Đây chính là ta tân quốc tỉ."

Cái này quốc tỉ vậy mà là dùng thượng cổ màu đen long tinh rèn đúc đi ra, nhìn qua so trước đó cái kia Đại Càn quốc tỉ cấp bậc cao đến rất nhiều a.

Lúc này, Doanh Quảng ăn mặc hoàn toàn mới long bào, mang theo hoàn toàn mới mũ miện, bưng lấy long tinh quốc tỉ, đứng tại trên bậc thang, bá khí trùng thiên.

Toàn trường đều bị khí thế của hắn chấn nhiếp.

Doanh Quảng lạnh lùng nhìn về phía Thẩm Lãng, nhìn về phía Liêm thân vương nói, nói: "Các ngươi không phải bức ta thoái vị sao? Không phải bức ta đem Đại Càn vương vị trả lại cho Khương thị sao? Ta cho. . ."

"Từ nay về sau, ta quốc gia liền xưng là Đại Doanh đế quốc."

"Ta Doanh Quảng, chính là đời thứ nhất Đại Doanh đế chủ."

"Từ nay về sau, ta Doanh thị gia tộc cũng không tiếp tục là Khương thị ưng khuyển, càng không phải là Khương thị gia tộc loạn thần tặc tử."

Doanh Quảng đi vào Tô Nan trước mặt, đoạt lấy Đại Càn quốc tỉ, bỗng nhiên lắc tại trên mặt đất, cười lạnh nói: "Thẩm Lãng, cái này Đại Càn vương vị ngươi muốn liền lấy đi thôi, cầm đi đi. . ."

"Từ nay về sau ta Doanh thị chân chính tự lập, ta Đại Doanh đế quốc chính thức thành lập!"

Lời này mới ra ở đây hơn ngàn cái thần tử chỉnh tề quỳ xuống, dập đầu nói: "Chúng thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn

vạn tuế!"

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Doanh Quảng, ngươi đừng nói muốn xưng là đế chủ, ngươi coi như muốn xưng đế ta cũng không có ý kiến. Đừng nói cái gì Đại Doanh đế chủ, coi như ngươi tự xưng Đại Doanh hoàng đế đều có thể, nhưng là không cần tại cái này Đại Càn cung, cũng không cần tại cái này Càn Kinh. Toà này Đại Càn cung là thuộc về ta Khương thị, cái này Càn Kinh cũng là thuộc về ta Khương thị."

"Thật sao?" Doanh Quảng cười ha ha.

Sau đó hắn bỗng nhiên đi vào Thẩm Lãng trước mặt.

Tô Nan, Cừu Yêu Nhi bọn người cực nhanh xông lại, muốn bảo vệ Thẩm Lãng.

"Lăn. . ." Doanh Quảng bỗng nhiên một tiếng bạo rống, toàn bộ thân thể phảng phất có một cái bom nổ tung, một cỗ cường đại vô cùng sóng xung kích bắn ra.

Trong chốc lát, Tô Nan cùng Cừu Yêu Nhi bọn người trực tiếp bị đẩy lùi ra ngoài.

Doanh Quảng bỗng nhiên một phát bắt được Thẩm Lãng, như là bắt gà con bình thường giơ lên cao cao.

"Thẩm Lãng, ngươi nói cái này Đại Càn cung là ngươi? Ngươi nói cái này Càn Kinh là ngươi?" Doanh Quảng ha ha cười nói: "Làm ngươi xuân thu đại mộng đi."

Đại Viêm đế quốc liêm thân Vương Hàn tiếng nói: "Doanh Quảng, ngươi buông xuống Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi đây là muốn triệt để làm tức giận ta Đại Viêm đế quốc sao?"

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Nhâm tông chủ, ngươi cứ như vậy trơ mắt nhìn xem sao? Ta thế nhưng là con rể của ngươi, vừa rồi

Doanh Quảng tạc bằng toàn bộ Lâm quốc công phủ, đem vị hôn thê của ta, cũng chính là nữ nhi của ngươi Nhậm Doanh Doanh nổ thịt nát xương tan, ngươi chẳng lẽ liền thờ ơ sao?"

"Làm sao có thể thờ ơ đâu?" Không thấy người, trước nghe âm thanh.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ chậm rãi đi tới, xuất hiện tại trước mặt mọi người.

Chỉ thấy lúc này Nhâm tông chủ cũng là một thân ám kim vương bào, oai phong lẫm liệt xuất hiện tại trước mặt mọi người, hơn nữa trong tay còn cầm Thẩm Lãng chi kia Long chi kiếm.

"Thẩm Lãng bệ hạ, cám ơn ngươi sính lễ, cám ơn ngươi Long chi kiếm a." Nhâm tông chủ nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ đại nhân không khách khí, ta cùng Phù Đồ Sơn thông gia, đã kết làm một thể, chặt chẽ không thể tách rời. Nhưng là Doanh Quảng tên súc sinh này vừa mới tạc bằng Lâm quốc công phủ, đem Nhậm Doanh Doanh cũng nổ chết, chúng ta muốn nợ máu trả bằng máu."

Nhâm tông chủ cười lạnh nói: "Không cần, nữ nhi chết thì chết đi, chết có ý nghĩa."

Lời này mới ra, trong mọi người tâm bỗng nhiên lắc một cái, đây chính là ngươi Nhâm tông chủ nữ nhi duy nhất a.

Nhâm tông chủ nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, thấp giọng cười lạnh nói: "Ta đã sớm nói, nên nàng phản bội ta một khắc kia trở đi, liền đã không còn là nữ nhi của ta, hơn nữa ta không sợ nói cho ngươi, tại thật lâu trước đó ta liền đã phá hủy đi nàng thần trí cùng ký ức, nàng sớm đã là một bộ cái xác không hồn, liền cùng nàng mẫu thân đồng dạng, chẳng lẽ ngươi nhìn không ra sao?"

Lời này mới ra, Thẩm Lãng gương mặt bỗng nhiên co quắp một trận.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia trong cơ thể nàng còn bồi dưỡng lấy thiên hạ đệ nhất cổ, ngươi chẳng lẽ nhẫn tâm liền nhìn xem nàng chết mất sao?"

"Đương nhiên không đành lòng." Nhâm tông chủ nói: "Nhưng là ngươi trước kia liền đem nàng dời đi không phải sao? Tại đính hôn lễ về sau không đến một khắc đồng hồ, ngươi liền đem nàng chuyển dời đến Nộ Triều thành đúng không?"

Thẩm Lãng gương mặt hơi đổi.

Nhâm tông chủ nói: "Đúng, ngươi đoán được không có sai, ta đã phái người nửa đường chặn đường, hiện tại cũng đã đoạt lại Nhậm Doanh Doanh, trong cơ thể nàng bồi dưỡng lấy thiên hạ đệ nhất cổ, ta làm sao cam lòng nhường nàng rời đi lòng bàn tay của ta đâu? Liền xem như cái xác không hồn, đó cũng là ta Phù Đồ Sơn cái xác không hồn, cám ơn ngươi Long chi kiếm, ngươi nghĩ như vậy muốn trở thành con rể của ta, vậy ngươi toại nguyện."

Thẩm Lãng thân thể run không ngừng, nghiêm nghị nói: "Ngươi thật độc, ngươi thật độc a. . ."

Nhâm tông chủ đi vào Liêm thân vương trước mặt, chậm rãi nói: "Tại thượng cổ thế giới, Cơ thị cùng Khương thị quý nhất, nhưng ta Nhâm thị cũng là thượng cổ cơ đế sắc phong mười hai vương một trong đúng không?"

Liêm thân vương nói: "Xác thực."

Nhâm tông chủ hô to quát: "Từ nay về sau, không còn có cái gì Phù Đồ Sơn lên, ta Phù Đồ Sơn triệt để cùng Doanh thị Đại Doanh đế quốc hợp hai làm một. Từ đây lúc bắt đầu, Phù Hải, nam bộ hải vực, Nam Châu quần đảo, màu đen tòa thành đều là Đại Doanh đế quốc không thể chia cắt lãnh thổ."

Ngay sau đó, một thân ảnh cao to cuồng xông mà vào.

"Ta là Khương vương A Lỗ Chiêm, từ nay về sau Khương quốc cũng là Đại Doanh đế quốc không thể chia cắt lãnh thổ." Cái này hùng tráng võ sĩ bỗng nhiên quỳ xuống.

A Lỗ Chiêm? Thẩm Lãng cho tới bây giờ đều chưa từng nghe qua cái tên này, hẳn là Khương quốc cái nào đó bộ lạc thủ lĩnh đoạt vương vị về sau, đem chính mình dòng họ sửa.

Lại nhìn người này, gương mặt dữ tợn, mạch máu cùng gân mạch đều bạo khởi, điển hình đặc chủng võ sĩ bộ dáng.

Rất hiển nhiên là đi qua Phù Đồ Sơn huyết mạch cải tạo, hơn nữa còn không chỉ một lần, vì lẽ đó võ công cũng nhất là cường đại.

Khương quốc là một cái tiểu quốc, nhưng diện tích lại không nhỏ. Bất quá Khương quốc là thuộc về A Lỗ Na Na, bây giờ trước mắt cái này Khương vương A Lỗ Chiêm lại muốn mang theo Khương quốc ném hiến Doanh Quảng cái gọi là Đại Doanh đế quốc.

"Bên trên địa đồ!" Doanh Quảng rống to một tiếng.

Lập tức, một bộ to lớn địa đồ xuất hiện tại trước mặt mọi người.

"Đây chính là ta Đại Doanh đế quốc bản đồ, mọi người thấy rõ ràng." Doanh Quảng hét lớn.

Cái này bản đồ thật lớn a, Tân Càn vương quốc mặc dù không đủ trước đó Đại Càn đế quốc, nhưng cũng ròng rã có một trăm hơn mười vạn cây số vuông. Hiện tại tăng thêm Khương quốc, tăng thêm Nam Châu quần đảo, tăng thêm Hắc Thạch thành bảo, tăng thêm Khương quốc, nhất là tăng thêm Phù Hải, tăng thêm Phù Đồ Sơn lĩnh vực, lãnh thổ lập tức cơ hồ tăng gấp bội, đơn thuần từ cái này trên bản đồ nhìn, cơ hồ đạt tới ba trăm vạn cây số vuông.

Tất cả mọi người bị trước mắt đây hết thảy kinh ngạc đến ngây người.

Không nghĩ tới Doanh Quảng là thoái vị, nhưng lại thành lập một cái càng thêm cường đại bá khí Đại Doanh đế quốc.

Liêm thân vương toàn thân run rẩy nhìn qua đây hết thảy, ngoại giao sự cố a, mà lại là tại hắn thụ thương sản xuất to lớn ngoại giao sự cố, hắn là phải bị lớn trách nhiệm.

"Nhâm tông chủ, vì cái gì, vì cái gì a?"

Liêm thân vương rất không dám tin, hoàn toàn không có lý do a.

Doanh Vô Minh đã chết, hơn nữa Doanh Quảng không người kế tục, đối mặt cường đại Đại Viêm đế quốc, Phù Đồ Sơn vì sao còn muốn mạnh mẽ ủng hộ Doanh Quảng đến cùng đâu?

Trước đó vẫn chỉ là nhường Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc kết minh, hiện tại càng là triệt để sát nhập, chân chính hợp hai làm một.

Vì cái gì a?

Nhâm tông chủ cười lạnh thấp giọng nói: "Thẩm Lãng, ngươi cho rằng ngươi những cái kia điêu trùng tiểu kỹ liền có thể ly gián ta cùng Doanh Quảng quan hệ trong đó sao? Doanh Quảng là một cái đứa trẻ bị vứt bỏ, là bị ngươi Khương thị gia tộc nuôi dưỡng, nhưng ngươi biết hắn nguyên bản họ gì sao?"

Thẩm Lãng thấp giọng nói: "Nhậm?"

Nhâm tông chủ thấp giọng nói: "Chúc mừng ngươi, trả lời."

Liêm thân vương cũng không khỏi phải run rẩy, cái này. . . Đây quả thực là kinh thiên bí mật a.

Doanh Quảng vậy mà họ Nhậm?

Nhâm tông chủ cười lạnh nói: "Ngươi cho rằng Doanh Quảng huyết mạch cường đại như vậy là một cái ngẫu nhiên sao? Ngươi cho rằng hắn đi vào các ngươi Khương thị là một cái ngẫu nhiên sao? Ta Phù Đồ Sơn dựa vào cái gì cùng Doanh thị hợp hai làm một, bởi vì chúng ta thuộc về một cái gia tộc."

Thẩm Lãng trong đầu không khỏi nổi lên một đoạn cố sự.

Tiết thị gia tộc Tiết Tuyết, từ nhỏ cũng là giả trang trở thành cô nhi, bị Kiếm Vương Lý Thiên Thu phu phụ nhận nuôi, hơn nữa coi như con đẻ, không nhưng khi làm thân sinh nữ nhi, hơn nữa còn phải thừa kế Kiếm đảo.

Kết quả Tiết Tuyết lúc mười hai tuổi, độc chết dưỡng mẫu đồi thị, cướp đi Thiên Ngoại Lưu Tinh kiếm pháp.

Cái này để người ta nhớ tới trên Địa Cầu một chuyện nào đó.

Đỗ Quyên sẽ đem trứng sinh ở cái khác tổ chim bên trong, chính mình không được ấp trứng cũng không được nuôi chim non. Mà nhỏ Đỗ Quyên tại khác tổ chim bên trong ấp về sau, liền sẽ đem trong ổ trứng cùng chim non gạt ra ổ đi, nhường nghĩa phụ mẫu chỉ dưỡng dục chính mình một cái. Không chỉ Đỗ Quyên, kền kền, kim điêu cũng sẽ làm chuyện như vậy.

Mà Tiết thị gia tộc là Phù Đồ Sơn tiểu hào, xem ra Nhâm thị gia tộc phi thường am hiểu làm chuyện như vậy a.

Đây mới thực là tu hú chiếm tổ chim khách, nhường người nhìn mà than thở.

Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ liếc nhau, sau đó lộ ra giống nhau như đúc châm chọc ánh mắt nhìn về phía Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng, cám ơn ngươi tổ phụ nhận nuôi Doanh Quảng, cám ơn các ngươi Khương thị dốc hết hết thảy bồi dưỡng Doanh Quảng phụ tử, đồng thời cuối cùng còn đem Đại Càn đế quốc giang sơn giao đến ta Nhâm thị trong tay, tạ ơn a. . ." Nhâm tông chủ thấp giọng nói.

Nhìn mà than thở, nhìn mà than thở!

Cái này Nhâm tông chủ mỗi một lần đều có thể đổi mới Thẩm Lãng tam quan, trên thế giới này thật đúng là có ác độc đến như thế thuần túy người.

Bởi vì đố kỵ, đem thê tử của mình biến thành cái xác không hồn, dùng nữ nhi ruột thịt của mình bồi dưỡng cổ trùng, đồng thời phá hủy nàng thần trí, cũng đem nàng biến thành cái xác không hồn.

Thẩm Lãng thấp giọng nói: "Ngươi Nhâm thị gia tộc ném không chỉ một đứa bé đi, chỉ bất quá Doanh Quảng quật khởi phải mạnh nhất. Vì lẽ đó ngươi không có nhi tử, đây cũng là thượng thiên đối ngươi báo ứng."

Liêm thân vương vỗ tay nói: "Hảo thủ đoạn, hảo thủ đoạn, mặc dù thượng cổ lúc sau Nhâm thị là ta Cơ thị sắc phong mười hai vương một trong, nhưng các ngươi thủ đoạn này cũng vẫn là nhường ta nhìn mà than thở a, ngươi Nhâm thị một tay bắt siêu thoát thế lực, một tay bắt thế tục vương quyền, hai cánh tay đều không thả a."

Nhâm tông chủ cười lạnh nói: "Liêm thân vương, ngươi Cơ thị lại có thể tốt hơn nhiều ít đâu? Tru Thiên Các họ gì, còn không phải họ Cơ? Nhưng là mấy chục năm trước Tru Thiên Các lại họ gì? Mọi người bán kính tám lượng."

Liêm thân vương nói: "Doanh Quảng, ngươi cũng đã biết sao? Coi như ngươi giao ra Đại Càn vương vị, Viêm kinh vẫn như cũ sẽ sắc phong ngươi là Doanh thân vương, hiện tại ngươi đây là đoạn tuyệt đường lui a."

Thẩm Lãng nói: "Doanh Quảng, ta vẫn là câu nói kia, ngươi muốn thành lập cái gì Đại Doanh đế quốc ta không có chút nào ý kiến, nhưng không cần tại ta quốc thổ bên trên thành lập. Đại Càn cung là của ta, Càn Kinh cũng là ta, toàn bộ Tân Càn vương quốc lãnh thổ đều là ta Khương thị gia tộc. Khương quốc là A Lỗ Na Na, ngươi cùng Nhâm tông chủ muốn thành lập các ngươi Đại Doanh đế quốc, ngay tại trên địa bàn của các ngươi xây đi thôi, đi Phù Đồ Sơn xưng vương xưng bá đi, lập tức lăn ra ta Đại Càn cung, lăn ra Càn Kinh."

Sau đó, Thẩm Lãng hướng phía Liêm thân vương nói: "Liêm thân vương, còn có thiên xuống các nước sứ thần đều tại, mời các ngươi chứng kiến, nhường Doanh Quảng lăn ra ta Càn Kinh."

"Ha ha ha ha. . ." Doanh Quảng cười to nói: "Thẩm Lãng, ngươi nói không sai, cái này Đại Càn cung đã từng là ngươi Khương thị gia tộc. Nhưng ngươi Khương thị mất, đương nhiên đây cũng không phải là lần thứ nhất, tại Thượng Cổ thời đại các ngươi Khương thị liền đã từng đem hoàng vị mất, tiến tới tiện nghi Cơ thị. Ngươi nói cái này Đại Càn cung là ngươi, vậy ngươi hỏi một chút ta cái này cả triều thần tử có nguyện ý hay không?"

Doanh Quảng hướng phía hơn ngàn văn võ đại thần nói: "Chư vị thần công, các ngươi đã từng là Đại Càn thần tử, các ngươi nguyện ý hiệu trung cái này Thẩm Lãng sao? Các ngươi nguyện ý hắn trở thành cái này Đại Càn cung chủ nhân sao?"

"Không nguyện ý, không nguyện ý!"

"Chúng thần chỉ thuần phục Doanh thị, không được hiệu trung Khương thị."

"Doanh Quảng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Đón lấy, nguyên Tân Càn vương quốc Thượng thư đài Tể tướng đi vào Thẩm Lãng trước mặt, trực tiếp cởi trên người quan bào, trực tiếp ném trước mặt Thẩm Lãng nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi Khương thị quan ta không làm, ngươi Càn quốc quan, ta không làm."

Vị này Thượng thư đài Thủ tướng Triệu Lâm tư cách rất già, tại Khương Ly thời điểm, hắn là một cái quan tam phẩm.

Đón lấy, Xu Mật Sứ lan sĩ đi vào Thẩm Lãng trước mặt, lột trên người quan bào, trực tiếp ném ở Thẩm Lãng Thẩm Lãng, nói: "Ta biết Lan Phong cùng Lan Đạo hai người đều tại ngươi dưới trướng, nhưng ngươi Khương thị quan, ta cũng không làm, cái này Đại Càn quan bào, còn cho ngươi, ta cũng chỉ hiệu trung Doanh thị."

Sau đó, trên đại điện hơn ngàn cái văn võ đại thần đều đi vào Thẩm Lãng trước mặt, cởi xuống chính mình quan bào ném xuống đất, có ít người thậm chí còn ói một hớp nước miếng.

Ngươi Khương thị quan, chúng ta không làm.

Ngươi Đại Càn vương quốc quan, chúng ta cũng không làm, ngươi Thẩm Lãng chính mình chơi đi.

Sau đó, hơn ngàn cái không có mặc quan bào đám đại thần chỉnh tề quỳ trên mặt đất, hô to: "Đại Doanh bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

Đón lấy, hơn ngàn tên thái giám xếp hàng đi tới, trong tay bưng lấy tân quan bào, mũ quan.

Cái này hơn ngàn tên văn võ đại thần toàn bộ thay đổi, lập tức lắc mình biến hoá, từ Tân Càn vương quốc quan viên, biến thành Đại Doanh đế quốc quan viên.

Thẩm Lãng tức giận đến toàn thân phát run, chỉ vào Doanh Quảng nói: "Những này đều chỉ là bị ngươi nuôi nhốt chó săn mà thôi, đều đã là không có chút nào liêm sỉ loạn thần tặc tử, bọn hắn không có tư cách quyết định Càn Kinh vận mệnh, không có tư cách quyết định Càn quốc 150 vạn cây số vuông vận mệnh, Liêm thân vương ngươi nói đúng không?"

Liêm thân vương ánh mắt nhanh chóng hướng phía Thẩm Lãng trông lại.

Hắn đoán được sẽ có biến cố, nhưng không nghĩ tới vậy mà là biến cố lớn như vậy, Hoàng đế bệ hạ, thái tử điện hạ a, cục diện này chẳng lẽ chính là các ngươi muốn sao?

Thẩm Lãng nói: "Liêm thân vương, ngươi cảm thấy ta nói đối với sao? Chỉ có Tân Càn vương quốc mấy ngàn vạn dân chúng mới có quyết định Càn quốc vận mệnh, quyết định Càn Kinh vận mệnh. Hôm nay thiên hạ các nước sứ đoàn đều tại, chúng ta phải làm một cái toàn bộ / dân / công / ném."

Toàn bộ / dân / công / ném? Thứ đồ gì!

Thẩm Lãng nói: "Dựa theo ba phần chiếu thư, ta đã là Đại Càn chi vương, Doanh Quảng đã thoái vị, nhưng là hắn có thành lập một cái cái gì Đại Doanh đế quốc. Như vậy nguyên lai Tân Càn vương quốc lãnh thổ hẳn là thuộc về ai? Là thuộc về ta Đại Càn, vẫn là thuộc về Doanh Quảng Đại Doanh? Ta cảm thấy hẳn là nhường mấy ngàn vạn dân chúng nói tính, bọn hắn nói thuộc về Đại Càn, vậy liền thuộc về Đại Càn. Bọn hắn nói thuộc về Đại Doanh, vậy liền thuộc về Đại Doanh."

"Liêm thân vương cũng tại, thiên hạ chư quốc sứ thần cũng tại, liền từ các ngươi làm một cái toàn bộ / dân / công / ném, quyết định Tân Càn vương quốc cái này 150 vạn cây số vuông thuộc về."

"Nếu như toàn bộ / dân / công / ném kết quả Doanh Quảng thắng, vậy ta liền thua tâm phục khẩu phục, cái này Tân Càn vương quốc 150 vạn cây số vuông, cái này Khương thị tổ tông giang sơn coi như thua ở trong tay của ta, liền triệt để cho Doanh thị. Nhưng nếu như toàn bộ / dân / công / ném ta thắng, cái kia Doanh Quảng nhất định phải mang theo hắn chó săn triệt để rời khỏi Đại Càn cung, rời khỏi Càn Kinh, rời khỏi nguyên Tân Càn vương quốc 150 vạn cây số vuông thổ địa."

"Ta tin tưởng vững chắc Tân Càn vương quốc hơn mấy ngàn vạn con dân nội tâm là hướng tới ta Khương thị, Doanh thị mãi mãi cũng là loạn thần tặc tử!"

Lời này mới ra, toàn trường tất cả mọi người chấn kinh.

Thẩm Lãng hướng phía Doanh Quảng nói: "Ngươi không phải lo lắng ta chạy sao? Ta mới sẽ không chạy đâu? Tiếp xuống ta muốn đi Tân Càn vương quốc mỗi một cái hành tỉnh, mỗi một cái quận, mỗi một cái thành làm diễn thuyết, ta muốn đi hiệu triệu Đại Càn vương quốc dân chúng đem phiếu đều cho ta, đây là một lần vĩ đại hành động, đây là một cái Sử thi cấp nếm thử, có Càn quốc mấy ngàn vạn dân chúng quyết định chính bọn hắn vận mệnh."

Không tự chủ được Thẩm Lãng lại một lần nữa trở thành toàn trường tiêu điểm.

"Doanh Quảng bệ hạ, nếu như ngươi không được lập tức giết ta, ta cảm thấy ngươi vẫn là đem ta buông ra, dạng này có hại ta anh minh thần võ hình tượng." Thẩm Lãng nói.

Bên kia Liêm thân vương không khỏi lâm vào trầm tư.

Thẩm Lãng nói: "Doanh Quảng bệ hạ, ngươi hôm nay cử động có thể nói là kinh thiên phích lịch, chẳng những đem ta chấn động đến hồn phi phách tán, toàn bộ thiên hạ đều đi theo ngươi run rẩy, Đại Viêm đế quốc cũng run mấy lần. Nhưng là ngươi như thế nào kết thúc công việc? Ngươi cái này Đại Doanh đế quốc có phải là phải bị thiên hạ thừa nhận? Ngươi định dùng bao lâu thời gian hoàn thành?"

Doanh Quảng ánh mắt co rụt lại.

Sự tình xác thực như là Thẩm Lãng nói như vậy, hắn hôm nay hành động này quá nổ tung, toàn bộ thiên hạ sẽ vì thế chấn kinh, nhưng cũng là tại Viêm kinh trên mặt hung hăng phiến một bạt tai.

Sau đó hắn là chuẩn bị đi qua một loạt đấu tranh thỏa hiệp, sau đó đem Đại Doanh đế quốc hạ thấp là Đại Doanh vương quốc, trước nhận Viêm kinh sắc phong cùng tán đồng, lại nhận thiên hạ các nước thừa nhận.

Dựa theo dự liệu của hắn, quá trình này sẽ phi thường dài dằng dặc, chí ít cần thời gian mấy năm.

Mà bây giờ Thẩm Lãng vậy mà đưa ra toàn bộ / dân / công / ném thuyết pháp, cái này quá phá vỡ ly kỳ.

Liêm thân vương nói: "Toàn bộ / dân / công / ném, Tân Càn vương quốc mỗi người đều tìm tới phiếu, quyết định cái này 150 vạn cây số vuông thổ địa thuộc về?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, nếu như cái này mấy ngàn vạn con dân lựa chọn hiệu trung Doanh Quảng? Vậy ta không nói hai lời, cái này tổ tông giang sơn ta trực tiếp không cần, từ nay về sau hắn liền thuộc về Doanh thị. Nhưng nếu như cái này mấy ngàn vạn con dân lựa chọn hiệu trung ta Khương thị, vậy liền xin mời thiên hạ chư quốc chứng kiến, ta tiếp thu Càn Kinh, tiếp thu cái này 150 vạn cây số vuông tổ tông cố thổ."

Toàn trường tất cả mọi người kinh ngạc, Thẩm Lãng ngươi thật đúng là một cái siêu cấp bại gia tử a, tổ tông giang sơn liền mặc cho ngươi như thế tiêu xài a.

Liêm thân vương nói: "Cái kia cần bao lâu a?"

Thẩm Lãng nói: "Chí ít nửa năm trở lên, nhưng khoảng thời gian này ta cũng sẽ ở Tân Càn vương quốc thổ địa bên trên, ta cũng sẽ cùng mấy ngàn vạn con dân cùng một chỗ, ta sẽ đi mỗi một cái quận, mỗi một cái thành hô hào bọn hắn ủng hộ ta. Nhưng là tại quá trình này, xin mời Viêm kinh phái người bảo hộ ta, tốt nhất phái Cơ Tuyền công chúa đến, dung mạo của nàng đẹp, võ công lại mạnh."

Liêm thân vương gương mặt giật mạnh, ngươi thật đúng là nói ra được a.

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn về phía Doanh Quảng, chậm rãi nói: "Doanh Quảng, ngươi dám không? Ngươi dám vào đi cái này toàn bộ / dân / công / ném sao? Ngươi dám để cho ta đi gặp Càn quốc vạn dân sao? Nếu như ngươi thắng, cái này 150 vạn cây số vuông thổ địa liền thuộc về ngươi, chính ta đi Viêm kinh vì ngươi hò hét, nhường Viêm kinh sắc phong ngươi cái này Đại Doanh chi chủ, cái này 150 vạn cây số vuông ta tự mình đi nhường Đại Viêm Hoàng đế sắc phong cho ngươi."

"Ha ha ha ha. . ." Doanh Quảng nhịn không được ha ha cười nói: "Thẩm Lãng, ngươi muốn thấy Càn quốc vạn dân, ngươi khẳng định cảm thấy bọn hắn đặc biệt hoài niệm ngươi, đặc biệt hoài niệm Khương Ly bệ hạ đi, chỉ cần ngươi vừa xuất hiện, bọn hắn liền sẽ sơn hô vạn tuế, hiệu trung ngươi, quỳ nghênh a?"

Thẩm Lãng nói: "Chẳng lẽ không đúng sao? Tại Ngô Sở Việt Tam quốc, thân phận của ta vừa mới vạch trần, liền có vô số người đến hiệu trung ta. Ta từ phương tây trở về về sau, mang theo chỉ là mấy vạn người đi tiến đánh Thiên Việt thành thời điểm, hơn ngàn vạn Việt Quốc dân chúng quỳ trên mặt đất hô to vạn tuế. Cái này còn vẻn vẹn chỉ là Việt Quốc, mà Càn quốc là ta cố thổ, ta Khương thị gia tộc thống trị mảnh đất này mấy trăm hơn ngàn năm, phụ thân ta Khương Ly càng là đối với mảnh đất này con dân ân trọng như núi, bọn hắn đương nhiên sẽ hiệu trung ta, ngươi dám để cho ta đi gặp Càn Kinh vạn dân sao?"

Doanh Quảng nói: "Không nói gạt ngươi, ta đã sớm muốn cho ngươi đi nhìn một chút, nhường ngươi lắng nghe Càn Kinh vạn dân tiếng hô, ta đã sớm chuẩn bị kỹ càng, mời!"

Doanh Quảng đem Thẩm Lãng buông ra.

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta cùng đi ra?"

"Được a." Doanh Quảng nói.

Sau đó, Thẩm Lãng ăn mặc Đại Càn vương quốc vương bào, mang theo mũ miện, cầm vương kiếm.

Doanh Quảng ăn mặc Đại Doanh đế quốc long bào, mang theo mũ miện, đeo vương kiếm, hai người đặt song song đi ra đại điện, đi ra hoàng cung.

"Ầm ầm. . ."

Đại Càn cung cửa chính chậm rãi mở ra.

Thẩm Lãng không khỏi hít vào, bởi vì Đại Càn ngoài cung mặt trên quảng trường, lít nha lít nhít đứng đầy người, ròng rã hai mươi mấy vạn người đều không thôi.

Doanh Quảng chuẩn bị cái này cảnh tượng hoành tráng đã thật lâu đi, cái này hai mươi mấy vạn người nhưng không cách nào giả mạo, bọn hắn có thể thuần một sắc đều là Càn Kinh dân chúng, có người đọc sách, có người buôn bán nhỏ, có sinh ý người, tóm lại đều là bình dân.

Tại thượng cổ quảng trường Thẩm Lãng nhìn thấy mười mấy vạn người thượng cổ nhân loại hoá thạch, đều bị chấn động, mà lúc này hai mươi mấy vạn người, thật là đen nhánh ép một chút, vô biên vô hạn.

Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng hai người đi vào trên cổng thành, quan sát vạn dân.

Trên quảng trường hai mươi mấy vạn người, chỉnh tề nhìn về phía Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng khẽ vươn tay, Cừu Yêu Nhi đưa qua Ngạc Mộng thạch sóng âm máy khuếch đại.

Thẩm Lãng ánh mắt liếc nhìn ở đây hai mươi mấy vạn Càn Kinh con dân, chậm rãi nói: "Chư vị tốt, ta là Khương Lãng, phụ thân của ta Khương Ly, tin tưởng mọi người đều biết."

Hai mươi mấy vạn người lỗ tai dựng thẳng lên, lẳng lặng nghe Thẩm Lãng nói chuyện.

"Đứng tại ta bên cạnh người này gọi Doanh Quảng, tin tưởng các ngươi cũng nhận biết!"

"Doanh Quảng là một cái đứa trẻ bị vứt bỏ, bị tổ phụ của ta nhận nuôi, ta Khương thị dốc hết toàn lực bồi dưỡng hắn thành tài. Phụ thân của ta Khương Ly đối với hắn tín nhiệm vô cùng, sắc phong hắn làm Đại Càn đế quốc duy nhất thân vương."

"Ta Khương thị gia tộc đối Doanh Quảng có thể nói là ân trọng như núi, trời cao đất rộng, nhưng Doanh Quảng là thế nào hồi báo Khương thị ân tình?"

"Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử thời điểm, hắn trực tiếp phản bội ta Khương thị, đầu hàng Đại Viêm đế quốc, đồng thời điều dưỡng dục hắn Khương thị gia tộc chém tận giết tuyệt, lên tới tám mươi lão ông, xuống đến trong tã lót hài nhi, hắn một cái đều không có bỏ qua."

"Đây là cái gì hành vi? Súc sinh, không bằng cầm thú!"

"Chư vị Càn Kinh con dân, các ngươi cũng có phụ mẫu, cũng có tổ phụ, dưới gối cũng có hài nhi. Các ngươi đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút, nếu có người giết các ngươi tổ phụ lại như thế nào? Nếu có người giết ngươi hài tử? Lại như thế nào? Cầm thú như vậy, các ngươi còn muốn hiệu trung hắn sao?"

Đây chính là Thẩm Lãng diễn thuyết, xưa nay không nói đại đạo lý, trực tiếp phun mạnh đối thủ, đem đối phương nói đến diệt tuyệt nhân tính, cầm thú heo chó là được.

Ở đây hai mươi mấy vạn người nghe được Thẩm Lãng về sau, vành mắt có chút đỏ bừng.

Thẩm Lãng nói: "Hai tháng trước, ta cùng Doanh thị gia tộc ước định luận võ quyết đấu, lúc ấy tam phương chiếu thư nói đến rõ ràng. Ai thắng, liền trở thành Đại Càn đế quốc duy nhất chủ nhân, ai liền trở thành Càn Kinh chi chủ, trở thành Tân Càn vương quốc cái này 150 vạn cây số vuông chủ nhân."

"Lúc ấy không có người xem trọng ta, ai cũng cảm thấy ta hẳn phải chết không nghi ngờ, nhưng ta lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích, ta đánh bại đồng thời giết chết Doanh Vô Minh. Dựa theo trước đó chiếu thư, ta hẳn là thắng được toàn bộ Đại Càn, Doanh Quảng bệ hạ lập tức lăn ra Đại Càn cung, lăn ra Càn Kinh."

"Kết quả đây? Cái này không biết liêm sỉ cầm thú, vậy mà chính mình thành lập một cái cái gì Đại Doanh đế quốc. Ta nói, ngươi hẳn là muốn thành lập cái gì cẩu thí đế quốc đô cùng ta không có quan hệ, chỉ cần lăn ra ta Càn Kinh, lăn ra ta Càn quốc, ngươi đem cái này 150 vạn cây số vuông thổ địa còn cho ta."

"Nhưng là Doanh Quảng cự tuyệt, ta không có chút nào ngoài ý muốn, người này vốn là không có chút nào liêm sỉ, diệt tuyệt nhân tính, không bằng heo chó."

Thẩm Lãng đang liều mạng công kích Doanh Quảng thời điểm, đối phương liền đứng tại hắn bên cạnh, không nhúc nhích.

Thẩm Lãng nói: "Thế là, ta đưa ra toàn bộ / dân / công / ném. Nhường Càn quốc mấy ngàn vạn dân chúng quyết định vận mệnh của mình, các ngươi tới chọn hiệu trung đối tượng. Nếu như các ngươi nguyện ý hiệu trung ta, liền đem phiếu đầu cho ta. Nếu như các ngươi nguyện ý hiệu trung Doanh Quảng tên súc sinh này, liền đem phiếu đều cho hắn. Cái này công ném kết quả đem nhận toàn bộ thiên hạ thừa nhận, nếu ta thắng, Doanh Quảng lăn ra Càn Kinh, lăn ra Càn quốc."

"Nếu ta thua, Doanh Quảng thắng, vậy ta liền lăn ra Càn Kinh, cái này 150 vạn cây số vuông thổ địa là thuộc về Doanh Quảng."

"Càn Kinh vạn dân, ta biết các ngươi lo lắng, cảm thấy ta không có năng lực bảo vệ tốt các ngươi, sợ hãi chiến tranh cùng tai nạn lại một lần nữa giáng lâm. Nhưng là mời các ngươi xem một cái, ta bảo vệ Nộ Triều thành bao nhiêu lần? Ta bảo vệ Ngô Sở Việt Tam quốc bao nhiêu lần?"

"Ta trở về phương đông thế giới đã mấy năm, Ngô Sở Việt Tam quốc, nhưng có một cái thành thị bị thương tổn sao? Ta đáp ứng bảo hộ mỗi người, ta làm được sao? Ta làm được."

"Ta bao nhiêu lần liều mạng, chính là vì bảo hộ ta mỗi một chữ con dân. Ta không có nhường Ngô Sở Việt Tam quốc bất cứ người nào thất vọng."

"Vậy ta cũng trịnh trọng nói cho các ngươi biết, ta cũng có thể bảo hộ các ngươi mỗi người không bị thương tổn, chỉ cần các ngươi hiệu trung ta."

"Càn quốc là ta cố thổ, ta Khương thị gia tộc ở đây đã thống trị mấy trăm năm. Các ngươi đời đời kiếp kiếp đều là ta Khương thị con dân, giữa chúng ta đã máu mủ tình thâm, mấy trăm năm thời gian, ta và các ngươi đã căn bản là không có cách chia cắt. Vì lẽ đó hiện tại mời các ngươi làm ra một lựa chọn, là nguyện ý lựa chọn hiệu trung ta Khương thị, vẫn là hiệu trung bên cạnh ta Doanh

Quảng, cái này loạn thần tặc tử, không bằng cầm thú đồ vật?"

Hô xong về sau, Thẩm Lãng hướng phía bên cạnh Doanh Quảng nói: "Doanh Quảng bệ hạ, ngươi còn có cái gì bổ sung sao? Ngươi muốn kéo kéo phiếu sao?"

Doanh Quảng lắc đầu nói: "Ta không có cái gì có thể nói."

Thẩm Lãng nói: "Càn Kinh các con dân, hiện tại xin cho ta nhìn thấy lòng của các ngươi, nói cho ta các ngươi đời đời kiếp kiếp đều cùng Khương thị cùng một chỗ. Tất cả ủng hộ ta Khương thị nhập chủ Đại Càn cung, xin giơ tay!"

Toàn trường tĩnh lặng im ắng.

Thẩm Lãng nói: "Càn Kinh vạn dân, ủng hộ ta xin giơ tay."

Toàn trường vẫn như cũ tĩnh lặng, không ai nhấc tay.

Bỗng nhiên, có một thanh âm sâu kín vang lên nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi đi đi, rời đi Càn Kinh, ngươi Khương thị không cần lại đến tai họa chúng ta."

Thẩm Lãng khàn khàn nói: "Ta đi? Ta đi tới chỗ nào đi? Nơi này là Càn Kinh, là nhà của ta, là ta Khương thị gia tộc thống trị mấy trăm năm địa phương, ngươi nhường ta đi tới chỗ nào?"

Phía dưới cái thanh âm kia lại một lần nữa vang lên nói: "Nhưng là, nơi này không chào đón ngươi, ngươi đi đi."

Thẩm Lãng quát ầm lên: "Các ngươi biết rõ Doanh Quảng là một cái loạn thần tặc tử, biết rõ hắn là một cái không bằng cầm thú đồ vật? Biết rõ hắn phản bội ta Khương thị, giết sạch ta Khương thị Vương tộc?"

Toàn trường tĩnh lặng, hai mươi mấy vạn Càn Kinh con dân đều ngầm thừa nhận.

Thẩm Lãng giận dữ hét: "Coi như thế, các ngươi cũng tình nguyện hiệu trung ủng hộ tên cầm thú này không bằng loạn thần tặc tử, cũng không nguyện ý hiệu trung ta cái này chân chính Càn quốc chi chủ, ta Khương thị gia tộc mấy trăm năm ân tình, quên? Ta Khương thị cùng các ngươi mấy trăm năm quân thần chi nghĩa, quên?"

Toàn trường tĩnh lặng, hai mươi mấy vạn Càn Kinh con dân cúi đầu.

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì tốt, cái kia nguyện ý hiệu trung Doanh Quảng cái này loạn thần tặc tử người, xin giơ tay."

Toàn trường vẫn như cũ tĩnh lặng, không có người nhấc tay.

Thẩm Lãng giận dữ hét: "Người muốn đối mặt nội tâm của mình, dù là lại xấu xí, lại không đạo đức, cũng muốn đối mặt, ủng hộ Doanh Quảng xin giơ tay, ủng hộ đem ta Thẩm Lãng đuổi ra Càn Kinh, đuổi ra Đại Càn cung, xin giơ tay!"

Phía dưới hai mươi mấy vạn người, người đầu tiên nhấc tay, cái thứ hai, cái thứ ba. . .

Mấy trăm, mấy ngàn cái, mấy vạn cái, mười mấy vạn, hai mươi mấy vạn người chỉnh tề nhấc tay, như là rừng rậm.

"Ha ha. . ."

"Ha ha ha ha. . ." Thẩm Lãng phát ra tiếng cười thê lương nhìn về phía Doanh Quảng, nước mắt không ngừng trượt xuống.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 565: : Thiên Hạ Không Thù! Mộc Lan Bảo Bối!

Chương 564:: Thiên hạ không thù! Mộc Lan bảo bối!

Trên thế giới này bi ai sự tình, không phải thiên hạ vạn dân bị che đậy. Mà là mặc dù bọn hắn đã biết rõ xấu xí chân tướng, nhưng như cũ lựa chọn xấu xí.

Kỳ thật căn bản không cần Thẩm Lãng nói, Càn Kinh vạn dân đối Doanh Quảng tội ác biết được rõ ràng, lúc ấy Doanh Quảng giết Khương thị cả nhà thời điểm, ở đây rất nhiều người còn thân hơn mắt thấy chứng.

Bọn hắn biết rõ cái gì là chính nghĩa, cái gì là tà ác. Biết rõ cái gì là tốt đẹp, cái gì là xấu xí. Nhưng vẫn như cũ đứng tại tà ác cùng xấu xí một phương.

Trách cứ bọn hắn sao? Không biết!

Nhưng bọn hắn xác thực sợ hãi, hai mươi chín năm trước cái kia một trận tai nạn vẫn như cũ khắc sâu tại trong bọn họ tâm chỗ sâu, sâu trong linh hồn, thậm chí cho tới bây giờ đều sẽ từ trong cơn ác mộng bừng tỉnh.

Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau, toàn bộ Đại Càn đế quốc đều lọt vào trước nay chưa từng có kiếp nạn, Đại Viêm đế quốc trăm vạn liên quân tràn vào Càn quốc, những này quân đội đều biến thành súc sinh, điên cuồng đốt giết cướp đoạt, lăng nhục tàn phá bừa bãi.

Từ đó về sau, Đại Càn Quốc vô số người huyết tính liền bị cắt xén. Bọn hắn biết rõ Doanh Quảng là loạn thần tặc tử, nhưng bọn hắn cảm thấy Doanh Quảng có thể bảo vệ bọn hắn.

Cái kia Thẩm Lãng đâu? Hắn rõ ràng sáng tạo một lần lại một lần kỳ tích, ngay tại trước đây không lâu hắn còn vừa mới diệt Doanh Vô Minh, tiếp tục sáng tạo kỳ tích khó mà tin nổi.

Nhưng là tại Càn Kinh trong mắt người, Thẩm Lãng. . . Quá yêu, quá bất ổn.

Không sai, Thẩm Lãng trở về phương đông thế giới sau còn không có thua qua, hắn thổi qua ngưu toàn bộ đều thực hiện, hắn bảo hộ Ngô Sở Việt Tam quốc con dân, nhìn qua hắn phảng phất cũng có thể bảo hộ Càn quốc con dân a?

Nhưng là quá mạo hiểm, quá lo lắng hãi hùng.

Càn quốc vô số dân chúng như là chim sợ cành cong, bọn hắn tiếp nhận không được dạng này kinh hãi. Liền như là Ngô quốc dân chúng, hơn một năm trước bọn hắn rất nhiều người đào vong, cho tới bây giờ đều không có trở về.

Càn Kinh vạn dân không căm thù Thẩm Lãng, nhưng cũng không tin Nhậm Thẩm Lãng, bọn hắn tín nhiệm Doanh Quảng.

Thậm chí trong lòng bọn họ, Thẩm Lãng chính là không ổn định nhân tố, nói đến lại khó nghe một chút, hoàn toàn giống như là một cái tai tinh, cho nên có thể có bao xa liền đi bao xa đi.

Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta nội tâm đồng tình ngươi, thậm chí nguyện ý vì ngươi cầu nguyện, nguyện ý ngươi bình an. Nhưng là ngàn vạn mời ngươi tuyệt đối không nên tới quấy rầy chúng ta sinh hoạt, cách chúng ta càng xa càng tốt.

Nếu như ngươi cứng rắn muốn lưu tại Càn Kinh, cái kia. . . Vậy chúng ta hi vọng ngươi thua cho Doanh Quảng bệ hạ, tóm lại tuyệt đối không nên cho chúng ta mang đến tai hoạ cùng chiến loạn.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi đi đi, đi thôi. . ."

"Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta nguyện ý ngài sống lâu trăm tuổi, nhưng là Càn Kinh không chào đón ngươi." Phía dưới thanh âm kỳ thật rất tạp, nhưng người nói chuyện càng ngày càng nhiều.

Bỗng nhiên có một cái lão tú tài lao ra, đi vào thành cung thành lâu trước mặt quỳ xuống, dập đầu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, lão hủ đã từng vô hạn trung thành với Khương Ly bệ hạ, ta cũng xuất phát từ nội tâm chúc phúc ngài, khát vọng Khương thị Vương tộc tại trong tay của ngài phát triển lớn mạnh. Nhưng. . . Không phải tại Càn Kinh, không cần tại thổ địa của chúng ta lên, chúng ta không nguyện ý lại gặp chịu chiến loạn, xin ngài đi thôi, đi thôi, rời xa chúng ta. . ."

Cái kia lão tú tài gào khóc, đối Thẩm Lãng không ngừng mà dập đầu.

Nhưng là rất kỳ quái thật sao? Các ngươi ủng hộ Doanh Quảng, chẳng lẽ hắn liền sẽ không cho các ngươi mang đến chiến loạn sao?

Bất quá sự thật Doanh Quảng kế vị về sau, Tân Càn vương quốc xác thực không còn có phát sinh chiến loạn, kết thúc dài đến hơn một năm rung chuyển bất an.

Doanh Quảng tràn ngập châm chọc nhìn qua đây hết thảy, không nói một lời.

Mà Thẩm Lãng cũng không nói một lời, cũng chỉ là yên lặng rơi lệ, trọn vẹn một hồi lâu, hắn đối Doanh Quảng nói: "Bọn hắn luôn miệng nói phụ thân của ta Khương Ly bệ hạ cho bọn hắn mang đến tai hoạ, nhưng là trước đó phụ thân ta cho bọn hắn mang đến vinh quang, mang đến tài phú, bọn hắn tại sao lại không nói?"

Doanh Quảng thản nhiên nói: "Vậy ngươi không cần cùng ta nói, ngươi cùng bọn hắn nói a, ngươi ý đồ cùng mấy chục vạn, mấy trăm vạn người giảng đạo lý sao?"

Thẩm Lãng lại một lần nữa cất tiếng đau buồn cười to, ngửa mặt chỉ lên trời, ngừng lại thê lương nước mắt.

. . .

Cái gì là ngưu bức nhất thế thân? Đó chính là làm hắn lần thứ hai, lần thứ ba xuất hiện tại trước mặt ngươi thời điểm, ngươi vẫn như cũ không cách nào nhìn thấu.

Như vậy trước mắt cái này đối Càn Kinh vạn dân gọi hàng, đồng thời thê lương rơi lệ người là ai?

Đương nhiên là tấm gương, mà không phải Thẩm Lãng.

Hắn hết thảy tình cảm đều là thật, thậm chí rơi lệ cũng là thật, loại kia từ sâu trong linh hồn thả ra bi thương cũng là thật.

Trên thế giới này bất luận kẻ nào đều chỉ nguyện ý làm chính mình, mà không nguyện ý làm người khác. Duy chỉ có tấm gương hắn đời này không chỉ là tại làm chính mình, cũng là tại làm người khác.

Hắn là dùng linh hồn, dùng sinh mệnh tại diễn dịch Thẩm Lãng, hoàn toàn đầu nhập tình cảm của mình. Cho nên làm Càn Kinh vạn dân biểu hiện được như thế nhát gan thậm chí xấu xí thời điểm, hắn cũng cảm giác lòng của mình đang rỉ máu, cảm thấy vô cùng vô tận bi ai.

Tấm gương mỗi một lần biểu diễn Thẩm Lãng thời điểm, nội tâm cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua một sự kiện, ta nếu như bị nhìn thấu làm sao bây giờ?

Làm hắn giả mạo Thẩm Lãng thời điểm, hắn cảm thấy mình chính là Thẩm Lãng, tự mình làm chính mình chẳng lẽ còn sẽ bị nhìn thấu sao?

Như vậy chân chính Thẩm Lãng ở đâu?

Đi, mấy giờ trước đi, cái kia tham gia đính hôn điển lễ người là chân chính Thẩm Lãng, bởi vì cần cầm Long chi kiếm biểu diễn một lần vòng xoáy năng lượng, tại tất cả mọi người trước mặt chứng minh thân phận của mình.

Nơi này là Càn Kinh, hoàn toàn là Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn địa bàn, Thẩm Lãng làm sao có thể rời đi?

Cừu Yêu Nhi, Tô Nan các loại tất cả mọi người còn ở nơi này, Thẩm Lãng như thế nào rời đi? Trên thế giới này chẳng lẽ còn có ai có thể đem hắn từ Càn Kinh mang đi sao?

Đương nhiên là có, đó chính là Tả Từ các chủ!

Trước đó Tả Từ chuyên môn tới bái phỏng Thẩm Lãng là vì cái gì? Chẳng lẽ chỉ là tới khuyên nói hắn không muốn đi sai đường sao?

Có lẽ như thế, nhưng hắn tìm đến Thẩm Lãng chân chính nguyên nhân là giao dịch.

Lại là một đạo khó tới cực điểm đề toán, số này học đề khả năng quan hệ đến vạn dặm đại hoang mạc thượng cổ di tích khai phát.

Dựa vào mấy trăm tên đại học sĩ mấy năm đều giải đáp không ra được đề toán, nhưng là Tả Từ các chủ hiển nhiên không có thời gian mấy năm, trong thiên hạ duy nhất có thể nhanh chóng giải đáp loại này siêu khó đề toán, đại khái chỉ có Thẩm Lãng.

Tả Từ các chủ tại cùng Thẩm Lãng trò chuyện thời điểm, ngón tay hời hợt ở trên bàn vẽ lấy, nói xong nghĩ một đằng nói một nẻo.

Lúc ấy nghe được Tả Từ những lời kia người hẳn là sẽ có chút kỳ quái, Tả Từ cùng Thẩm Lãng quan hệ thế nào? Dựa vào cái gì khuyên nhủ Thẩm Lãng, dựa vào cái gì quản hắn cử động điên cuồng?

Đợi đến Tả Từ rời đi thời điểm, một đạo toán học nan đề đã xuất hiện tại cái này trên mặt bàn.

Toàn bộ quá trình giao dịch, hai người đều chưa hề nói một chữ.

Xem như bà mối tham gia xong Thẩm Lãng cùng Phù Đồ công chúa đính hôn lễ về sau, Tả Từ liền lập tức rời đi, hoàn toàn không có muốn tham gia Doanh Quảng thoái vị điển lễ ý tứ. Mà Tả Từ muốn dẫn đi mấy người, Càn Kinh bên trong không người có thể ngăn cản, cũng không có người dám ngăn trở, Thẩm Lãng liền xen lẫn trong trong đó, dễ như trở bàn tay rời đi.

Như vậy Thẩm Lãng cho Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ chi kia Long chi kiếm là thật sao? Dù sao hắn nhưng là cho Doanh Quảng một cái giả trứng rồng.

Là thật, 100% thật. Đây chính là Thẩm Lãng, quý giá vô cùng Long chi kiếm, nói giao ra liền giao ra.

Là vì Nhậm Doanh Doanh công chúa sao? Là, cũng không phải!

Nhậm Doanh Doanh công chúa hắn nhất định phải cứu, nhưng nàng thần trí đã bị Nhâm tông chủ làm hại, sớm cứu muộn cứu đều là giống nhau.

Cuối cùng Thẩm Lãng là vì đem Long chi kiếm đưa đến Nhâm tông chủ trong tay, điểm này phi thường mấu chốt.

Rất nhiều người đều có một cái nhỏ hẹp tư duy, phảng phất chi này kiếm đến trong tay hắn là thuộc về hắn, nhưng. . . Không phải.

Trước đó Thẩm Lãng liền cùng Ninh Nguyên Hiến nói qua, hắn cần thời gian nửa năm, ít nhất thời gian nửa năm.

Bởi vì hắn Ngạc Mộng thạch súng trường, cỡ nhỏ long chi lực, địa ngục hỏa đạn pháo các loại vũ khí đều đã xuất hiện tại phòng thí nghiệm, muốn sản xuất hàng loạt cần thời gian, muốn đại quy mô trang bị Đại Càn lính mới càng cần hơn thời gian.

Còn có một chút, Doanh Quảng xác thực đã gặp viên kia trứng rồng phóng xạ tàn phá, đáng sợ chứng bệnh đã ở trong cơ thể hắn chôn xuống, Thẩm Lãng dùng X quang mắt đã thấy, nhưng chỉ là vừa vặn nảy sinh mà thôi, cần thời gian phát triển.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng lựa chọn tại thời gian này hướng Nhâm tông chủ vạch trần Doanh Quảng có trứng rồng, mục đích đương nhiên là hi vọng Nhâm tông chủ đem viên này cái gọi là trứng rồng lấy đi.

Phóng xạ tổn thương cái đồ chơi này, Doanh Quảng một người độc vui, không bằng cùng Nhâm tông chủ cùng một chỗ vui a.

Đương nhiên, nếu như phóng xạ thời gian không đủ dài, cái kia tổn thương cũng không đủ triệt để, vì lẽ đó Thẩm Lãng còn muốn đem Long chi kiếm cũng giao đến Nhâm tông chủ trong tay, tương lai thời khắc mấu chốt, chi này Long chi kiếm đem phát huy kỳ hiệu.

Sau đó đại quyết chiến, Thẩm Lãng cần nhất cử diệt đi Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn, trực tiếp chơi chết Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ, không nói trước bố cục sao được?

Thẩm Lãng nguyên bản đối Tân Càn vương quốc con dân là tràn ngập mong đợi, cảm thấy chỉ cần mình diệt đi Doanh Vô Minh về sau, Càn quốc vạn dân hẳn là có thể cải biến, hẳn là sẽ đối với hắn tràn ngập tín nhiệm.

Kết quả hắn thất vọng, bởi vì hắn diệt đi Doanh Vô Minh thời điểm, không có bất kỳ cái gì reo hò, từ đầu tới đuôi hắn nhận đều là lạnh nhạt.

Người thích nhất chính là trang bức đánh mặt, Doanh Quảng cũng không ngoại lệ. Thẩm Lãng danh xưng muốn toàn thể biểu quyết, nhường Đại Càn Quốc con dân quyết định hiệu trung Thẩm Lãng còn là hắn Doanh Quảng, đây là hẳn là đắc ý nhất thời khắc. Cho tới nay đều là hắn bị Thẩm Lãng đánh mặt, mà lần này hắn có thể mượn Càn quốc vạn dân hung hăng đánh Thẩm Lãng mặt, đem Thẩm Lãng đau lòng làm hại thủng trăm ngàn lỗ.

Đây chính là ngươi Đại Càn con dân a, ngươi Khương thị đời đời kiếp kiếp thống trị mảnh đất này, kết quả nơi này con dân thà rằng hiệu trung ta cái này loạn thần tặc tử cũng không nguyện ý hiệu trung ngươi cái này Khương thị vương giả, cái này chẳng lẽ không đủ châm chọc sao? Không đủ đánh mặt sao?

Doanh Quảng tất nhiên thích đánh mặt, cái kia Thẩm Lãng liền nhường tấm gương đem mặt đụng lên đi, nhường hắn đánh cái thống khoái.

Toàn bộ Càn quốc toàn thể biểu quyết, nửa năm này thời gian đều kết thúc không thành.

Như vậy đối Càn Kinh vạn dân thái độ Thẩm Lãng thương tâm sao? Đương nhiên là có một ít, nhưng chỉ vẻn vẹn có một chút điểm mà thôi.

Thẩm Lãng là phi thường cay nghiệt người, đối với tình người nhìn thấu thấu, "Thiên nhược hữu tình Thiên diệc lão", nếu như vậy đều bị tổn thương phải thủng trăm ngàn lỗ, vậy hắn đời này không muốn sống.

Cuối cùng chỉ có một cái nguyên nhân, hắn đối khôi phục Đại Càn đế quốc đế vương bá nghiệp không có bất kỳ cái gì hứng thú, mục tiêu của hắn cho tới bây giờ đều chỉ có một cái, thiên hạ không thù.

Chơi chết Doanh Quảng, chơi chết Nhâm tông chủ, tương lai lại chơi chết Đại Viêm Hoàng đế, cái mục tiêu này chưa hề thay đổi qua.

Về phần Càn quốc vạn dân? Các ngươi nếu là muốn Ngô Sở Việt Tam quốc con dân như thế tin tưởng ta, thậm chí đem sinh tử đều giao phó cho ta, vậy ta Thẩm Lãng liền có trách nhiệm muốn bảo vệ các ngươi, dù là trả bất cứ giá nào đều muốn bảo hộ các ngươi.

Nhưng nếu như các ngươi không tín nhiệm ta? Vậy ta quản các ngươi đi chết, chẳng lẽ các ngươi cảm thấy ta thật quan tâm các ngươi những này dân tâm?

Ta nhổ vào!

Ta Thẩm Lãng lại không có ý định thống trị thiên hạ, trở thành cái gì cẩu thí Hoàng đế, muốn cái gì dân tâm a.

Thiên hạ không thù, không quên sơ tâm!

. . .

Đại Càn hoàng cung trên cổng thành, Doanh Quảng hướng phía tấm gương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, còn muốn tiếp tục không?"

Tấm gương hít một hơi thật sâu, phảng phất muốn bình phục nội tâm bi thương, sau đó hắn không nói hai lời hướng phía Đại Càn trong vương cung đi đến, một chút cũng không có muốn chạy trốn ý tứ.

Trở lại hoàng cung bên trong đại điện, tấm gương đi thẳng tới Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương trước mặt.

"Liêm thân vương, có một câu nói làm cho tốt, không được đụng nam tường không quay đầu lại, ta sẽ không bỏ qua." Tấm gương nói: "Càn Kinh vạn dân nguyện ý hiệu trung Doanh Quảng, nhưng ta tin tưởng một câu, trượng nghĩa mỗi từ giết chó bối phận, phụ lòng phần lớn là người đọc sách."

Câu nói này mới ra, ở đây rất nhiều mắt người sáng lên, chỉ có Thẩm Lãng trong miệng mới có thể liên tiếp nói ra dạng này câu hay, lời này thật sự là lại đối không có.

"Càn Kinh người, chính là điều kiện quá tốt, nghĩ đến quá nhiều, vì lẽ đó mất đi huyết tính." Tấm gương nói: "Nhưng ta không tin Càn quốc địa phương khác đều là dạng này, ta Khương thị gia tộc thống trị mảnh đất này đã mấy trăm năm, ta không tin tất cả mọi người đã quên ta Khương thị ân nghĩa."

Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, cần thiết như vậy sao?"

Tấm gương nói: "Liêm thân vương , ta muốn ngươi tổ kiến một đoàn đội, đi theo ta cùng đi Đại Càn vương quốc mỗi một cái quận, mỗi một cái thành, đem cái này toàn thể biểu quyết tiến hành tới cùng. Ta Thẩm Lãng đã nói, liền nhất định phải chắc chắn, ta thổi qua ngưu, nhất định phải toàn bộ thực hiện."

Nói đến đây, tất cả mọi người không khỏi nhớ lại Thẩm Lãng sáng tạo qua đủ loại kỳ tích.

Thế thân tấm gương nói tiếp: "Cuối cùng toàn thể biểu quyết kết quả sau khi đi ra, nếu như Càn quốc vạn dân nguyện ý hiệu trung Doanh Quảng, vậy cái này 150 vạn cây số vuông thổ địa liền rốt cuộc cùng ta Khương thị không quan hệ."

Lúc này người bên ngoài hỏi: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi muốn đi Tân Càn vương quốc mỗi một cái quận, mỗi một cái thành hiệu triệu vạn dân hiệu trung ngươi, vì sao còn muốn lôi kéo Liêm thân vương cùng một chỗ đâu?"

Tấm gương thản nhiên nói: "Ta sợ chết a, ta cần Liêm thân vương bảo hộ a. Hơn nữa trận này toàn thể biểu quyết, cũng cần một cái tuyệt đối công chính trọng tài. Lần này ta cùng Doanh Vô Minh luận võ quyết đấu, Liêm thân vương cùng hắn trọng tài uỷ ban liền biểu hiện được phi thường chính trực, ta nguyện ý tin cậy hắn."

Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ ngược lại là khích lệ."

Tấm gương nói: "Vì lẽ đó ta khẳng định cái này trọng tài uỷ ban không cần giải tán, tiếp tục giám sát trận này Càn quốc toàn thể biểu quyết."

Liêm thân vương nói: "Việc này lớn, vượt qua quyền hạn của ta, ta không thể chuyên quyền."

Tấm gương nói: "Vậy ngài có thể phái người tiến về Viêm kinh xin mời chỉ, thuận tiện đem Cơ Tuyền công chúa phái tới bảo hộ ta."

Liêm thân vương nói: "Ta phái người đi Viêm kinh? Vì sao không được chính ta đi?"

Tấm gương nói: "Bởi vì tiếp xuống trong khoảng thời gian này, ta sẽ tại mọi thời khắc đi theo bên cạnh ngươi, dạng này ta cùng tùy tùng an toàn mới có thể có đến bảo đảm. Doanh Quảng là một cái không bằng cầm thú đồ vật, hắn sự tình gì đều làm ra được. Liêm thân vương, ngươi nguyện ý bảo hộ chúng ta sao?"

"Ta nguyện ý. . ." Liêm thân vương còn chưa mở lời, bỗng nhiên bên ngoài vang lên một thanh âm, vô cùng băng lãnh.

Vậy mà là Bạch Ngọc Kinh sứ giả, cái kia hàn băng hơn tuyết tiểu tỷ tỷ.

"Doanh Quảng, ta Bạch Ngọc Kinh đối ngươi cùng Thẩm Lãng ân ân oán oán không chút nào cảm thấy hứng thú, ta càng sẽ không yêu cầu ngươi phóng thích hắn." Bạch Ngọc Kinh sứ giả nói: "Nhưng là nếu như ngươi muốn dùng ti tiện thủ đoạn ám sát hắn, hoặc là làm nhục tàn phá thân thể của hắn, ta Bạch Ngọc Kinh là không nguyện ý."

Lời này mới ra, tất cả mọi người kinh ngạc, hẳn là lời đồn đại kia là thật, Thẩm Lãng thật là Bạch Ngọc Kinh chi chủ ngoại tôn?

Liêm thân vương gật đầu nói: "Tốt, ta cái này phái người đi Viêm kinh bẩm báo. Nhưng trong khoảng thời gian này, Thẩm Lãng bệ hạ có thể cùng ta ở cùng một chỗ. Bởi vì ta Đại Viêm đế quốc hướng khắp thiên hạ cam đoan qua trận này luận võ quyết đấu công bằng công chính, hơn nữa còn muốn bảo đảm Thẩm Lãng bệ hạ cực kỳ tùy tùng an toàn, nếu để cho ngươi chết tại Doanh Quảng trong tay, ta Đại Viêm đế quốc còn mặt mũi nào mà tồn tại? Uy nghiêm ở đâu?"

Lời này ngược lại là nửa điểm không giả, nếu để cho Thẩm Lãng chết tại Càn Kinh, cái kia Đại Viêm đế quốc liền uy phong quét rác.

Tiếp lấy liêm thân Vương Hàn tiếng nói: "Doanh Quảng, ngươi dùng Thượng Cổ năng lượng hạch tâm tạc bằng Thẩm Lãng bệ hạ trụ sở, chuyện này không thể cứ như vậy tính, Đại Viêm đế quốc nhất định sẽ chế tài. Nếu như ngươi dám lại làm ra coi trời bằng vung sự tình, vậy thì đồng nghĩa với đối ta Đại Viêm đế quốc trực tiếp tuyên chiến, hiểu không?"

Doanh Quảng nói: "Thẩm Lãng có thể đi theo tại Liêm thân vương bên người, thậm chí ngươi nguyện ý, có thể đem hắn thắt ở dây lưng quần bên trên. Nhưng là hắn con kia thượng cổ phi hành thú nhất định phải giao ra."

Tấm gương nói: "Phi thường không khéo, con kia sóng siêu âm phi hành thú đã đi, ta đem nó tặng cho Nhậm Doanh Doanh công chúa, để nó mang theo Phù Đồ công chúa bay trở về Nộ Triều thành, Nhâm tông chủ hẳn là phi thường rõ ràng."

Doanh Quảng nói: "Vậy kế tiếp toàn bộ Càn Kinh, toàn bộ Đại Doanh đế quốc đô muốn tiến hành không trung quản chế , bất kỳ cái gì phi hành thú lên không đều phải báo cáo chuẩn bị, nếu không sẽ bị tiêu diệt. Bất luận cái gì so tuyết điêu bay càng nhanh, bay cao hơn phi hành thú, đều phải vô điều kiện giao ra. Thẩm Lãng cực kỳ phụ thuộc, tuyệt đối không thể rời đi Đại Doanh đế quốc nửa bước."

Tấm gương cười lạnh nói: "Doanh Quảng, ngươi là cần ta phát xạ Long chi hối sao?"

Lời này mới ra, Liêm thân vương gương mặt run lên bần bật, đây là Đại Viêm đế quốc cực kỳ không nguyện ý nhìn thấy sự tình. Thẩm Lãng một khi rơi vào Doanh Quảng trong tay, vậy liền mang ý nghĩa rất nhiều Long chi hối ngắm chuẩn lấy Đại Viêm đế quốc, liền mang ý nghĩa Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn có thể đối Đại Viêm đế quốc tiến hành chiến lược uy hiếp.

"Người tới." Liêm thân vương ra lệnh một tiếng.

Lập tức hắn mấy chục trên trăm cái tùy tùng toàn bộ xốc lên mặt nạ, thuần một sắc đều là Tru Thiên Các cùng Đại Viêm đế quốc đỉnh cấp cường giả, thuần một sắc thượng cổ áo giáp.

"Trọng tài uỷ ban toàn thể thành viên, tiến đến!"

Theo Liêm thân vương ra lệnh một tiếng, lục đại siêu thoát thế lực đại biểu, thiên hạ các nước sứ thần, lại một lần nữa tiến vào Đại Càn hoàng cung.

Đương nhiên, lục đại siêu thoát thế lực đại biểu khẳng định không có trước đó như vậy xa hoa đội hình, Tả Từ đi, Bạch Ngọc Kinh sứ giả vừa rồi buông lời về sau, cũng không còn lại xuất hiện.

Mấy trăm người bao quanh đem Liêm thân vương cùng Thẩm Lãng vây quanh ở giữa.

"Doanh Quảng, nếu như ngươi không có ý định cùng Đại Viêm đế quốc tuyên chiến, ta liền muốn mang theo Thẩm Lãng bệ hạ đi." Liêm thân vương nói.

Doanh Quảng nói: "Xin cứ tự nhiên, nhưng là xin đừng nên rời đi Càn Kinh nửa bước."

Tấm gương nói: "Vậy không được, tiếp xuống ta còn muốn đi Đại Càn vương quốc mỗi một cái quận, mỗi một cái thành hiệu triệu vạn dân, tiến hành toàn thể biểu quyết."

Doanh Quảng nói: "Chuyện này ngươi nói không tính, cần Viêm kinh tỏ thái độ."

Một câu nói kia liền đem Doanh Quảng tâm tư biểu lộ ra, hắn mặc dù ngưu bức trùng thiên tuyên bố Đại Doanh đế quốc thành lập, nhưng cuối cùng hắn muốn chính là Đại Doanh vương quốc đạt được Viêm kinh cùng thiên hạ các nước thừa nhận.

Cái gọi là Đại Doanh đế quốc chỉ là rao giá trên trời mà thôi, hắn hiện tại chân chính muốn chính là Doanh thị gia tộc quang minh chính đại trở thành thiên hạ chư vương một trong, dù sao hắn mất đi Đại Càn chi vương danh hiệu, nếu là Đại Doanh vương quốc đạt được thiên hạ thừa nhận, vậy coi như là Doanh thị gia tộc chân chính Niết Bàn trùng sinh.

Liêm thân vương cười lạnh một tiếng, sau đó hướng phía tấm gương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, mời!"

Sau đó, Thẩm Lãng cùng tất cả phụ thuộc đi theo Liêm thân vương tiến vào Đại Viêm đế quốc tại Càn Kinh trụ sở.

Chưa tới một khắc, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liền hạ lệnh mấy ngàn tên đặc chủng võ sĩ cùng địa ngục quân đoàn đem Đại Viêm đế quốc trụ sở đoàn đoàn bao vây, đương nhiên là để bảo vệ danh nghĩa.

Không chỉ có như thế, vượt qua hàng ngàn con tuyết điêu cùng hơn một trăm con thượng cổ kền kền, xoay quanh tại cái này phiến không vực lên, giám sát mỗi một chỗ bầu trời.

. . .

Tả Từ các chủ sứ đoàn rời đi Càn Kinh lúc, không người dám can đảm ngăn trở, cũng không có người dám kiểm tra, Thẩm Lãng liền xen lẫn trong trong đó.

"Tả Từ sư phụ, ngài phía trước tại Đại Kiếp Cung buông ta xuống là được." Thẩm Lãng nói.

Tả Từ kinh ngạc? Vì sao gọi hắn sư phụ a, ta và ngươi nhưng không có nửa điểm quan hệ?

Thẩm Lãng thực sự là nhịn không được, bởi vì lần này đi theo Tả Từ các chủ bay ra ngoài, hắn thật sự có một loại cưỡi xe taxi cảm giác.

Hơn nữa hắn nói ra Đại Kiếp Cung ba chữ, liền đại biểu cho đối với việc này hắn đối Tả Từ không hề bảo lưu gì, phi thường thẳng thắn.

"Đây là cái kia đề toán đáp án." Thẩm Lãng lấy ra một tờ giấy đưa cho Tả Từ các chủ nói: "100% chính xác, thậm chí nếu như ngài còn có mặt khác đề toán, ta cũng có thể giúp ngươi giải đáp, ta nói qua mục tiêu của ta là thiên hạ không thù, hiện tại ta và ngươi ở giữa đã không có bất luận cái gì xung đột lợi ích, ta hi vọng ngài khai phát vạn dặm đại hoang mạc hết thảy thuận lợi."

Tả Từ các chủ tiếp nhận Thẩm Lãng tờ giấy này, đem phía trên đáp án ghi nhớ, sau đó nhẹ nhàng nhất chà xát, tờ giấy này nháy mắt hóa thành bột mịn, sau đó trực tiếp thiêu đốt, thật sự là tốt kinh diễm a.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi thật đúng là dự định đi Quỷ thành? Thật đúng là dự định đi tìm đại kiếp Thần Chủ linh hồn sao?" Tả Từ hỏi: "Ngươi cảm thấy Quỷ thành ngay tại Đại Kiếp Cung bên trong?"

Thẩm Lãng nói: "Ta không xác định, nhưng năm đó Đại Kiếp Tự vì sao quản lý bộ xây ở cái này lớn Tuyết Sơn phía trên? Khẳng định là có nguyên nhân a, nói không chừng bên trong có một cái thượng cổ di tích, khả năng nhất sự tình chính là Quỷ thành trong này."

Tả Từ các chủ nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi ý nghĩ này lưu truyền phải phi thường rộng rãi, năm đó Khương Ly bệ hạ cũng nghĩ như vậy, lục đại siêu thoát thế lực cũng nghĩ như vậy, không chỉ chỉ có một mình ngươi thèm nhỏ dãi trong truyền thuyết Quỷ thành. Vì lẽ đó Đại Kiếp Cung đã bị thăm dò mấy chục năm, không có chút nào thu hoạch, căn bản không có cái gọi là Quỷ thành lối vào, cũng không có bất kỳ cái gì thượng cổ di tích."

Thẩm Lãng nói: "Con người của ta, trời sinh liền am hiểu sáng tạo kỳ tích a."

Tả Từ các chủ nói: "Nếu như Đại Kiếp Tự Thần Chủ linh hồn thật tại Quỷ thành bên trong, vậy nó tinh thần lực hẳn là vượt qua ngươi vô số lần, bị đoạt xá người sẽ là ngươi, mất đi quyền khống chế thân thể người cũng là ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Vạn nhất ta thật bị đoạt xá, chẳng lẽ Tả Từ các chủ thật muốn đại biểu chính nghĩa tiêu diệt ta sao?"

Tả Từ các chủ ung dung cười một tiếng, đại biểu chính nghĩa?

Trong thiên hạ chỉ có một người như vậy chính nghĩa, đó chính là Khương Ly bệ hạ.

Nếu như Thiên Nhai Hải Các thật như vậy chính nghĩa lời nói, liền sẽ không ngồi nhìn Thông Thiên tự sa đọa.

Thông Thiên tự đạt được Đại Kiếp Tự bộ phận tà công về sau, mặc dù không có Đại Kiếp Tự cường đại như vậy, nhưng tà ác trình độ hoàn toàn không thua gì, lục đại siêu thoát thế lực bên trong nhưng có người đi ra chủ trì chính nghĩa sao?

Đối với Thiên Nhai Hải Các đến nói, quan trọng nhất chính là khai phát vạn dặm đại hoang mạc, hoàn thành kế hoạch trăm năm.

Hơn nữa hắn lúc này cùng Thẩm Lãng đâu chỉ không phải địch nhân, vẫn là gián tiếp minh hữu, hắn ước gì Thẩm Lãng có thể diệt đi Phù Đồ Sơn.

Hơn một giờ về sau, Tả Từ các chủ sứ đoàn bay đến lớn Tuyết Sơn trên không, nơi này là Khương quốc cùng Việt Quốc biên cảnh, Đại Kiếp Cung phế tích ngay tại cái này Tuyết Sơn đỉnh.

"Tả Từ các chủ, ngài ở phía trước trên quảng trường cho ta xuống đi là được." Thẩm Lãng nói.

Tả Từ các chủ gật đầu, sau đó khống chế phi hành thú từ trên trời giáng xuống, trực tiếp rơi vào Đại Kiếp Cung phế tích trên quảng trường.

Lập tức hơn mười đạo thân ảnh nhanh chóng mà tới, đây là Thẩm Lãng trước thời hạn bố trí người ở chỗ này, Lý Thiên Thu, Ban Nhược chờ đại tông sư, đã tại chỗ này chờ đợi vượt qua nửa tháng.

"Thẩm Lãng bệ hạ, tự giải quyết cho tốt." Tả Từ các chủ nói.

Thẩm Lãng nói; "Tả Từ các chủ, thuận buồm xuôi gió."

Sau đó Tả Từ các chủ liền muốn cưỡi lên phi hành thú lên không rời đi.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, có một chuyện muốn hỏi ngài."

Tả Từ nói: "Ngươi có thể hỏi, nhưng ta không nhất định trả lời."

Thẩm Lãng nói: "Ta Nộ Triều thành cách đó không xa đáy biển có một cái bí mật chi địa, trước đây không lâu phảng phất có người từng tiến vào, lưu lại một chút vết tích, người kia là ngài sao?"

Tả Từ nói: "Đúng, là ta."

Thẩm Lãng kinh ngạc, quả nhiên là Tả Từ a, hắn vậy mà thật từng tới cái kia thượng cổ ngục giam, đương nhiên Tả Từ vào không được, chỉ là ở bên ngoài thần miếu dạo qua.

Thẩm Lãng nói: "Khả năng này là một cái thượng cổ di tích a, vì sao ngài không có muốn khai thác ý tứ? Cứ như vậy vừa đi?"

Tả Từ các chủ nói: "Làm người kiêng kỵ nhất chính là thay đổi thất thường, như là đã định ra vạn dặm đại hoang mạc khai phát mục tiêu, liền muốn được ăn cả ngã về không, khác thượng cổ di tích coi như lại mê người, cũng không thể phân tâm, càng không thể phân tán chiến lược tài nguyên."

Thẩm Lãng dựng thẳng lên ngón cái nói: "Ngài ngưu bức."

Bất quá Thẩm Lãng cũng rất ngưu bức, hắn cũng xưa nay sẽ không bị trước mắt hoặc là bên cạnh lợi ích hấp dẫn, từ đầu tới đuôi, không quên sơ tâm.

Tả Từ các chủ chịu không được Thẩm Lãng cái này như quen thuộc tư thế, trực tiếp đi.

Kỳ thật Thẩm Lãng còn có một vấn đề muốn hỏi, nhưng Tả Từ chắc chắn sẽ không trả lời, vì lẽ đó liền a.

...

Tuyết Sơn đỉnh Đại Kiếp Cung phế tích, thời gian qua đi mấy năm sau Thẩm Lãng lại một lần nữa đi tới nơi này, vẫn như cũ cảm nhận được nơi này đã từng rộng rãi cùng tráng lệ, Đại Kiếp Tự thật sự là ngưu bức a, vậy mà tại trên đỉnh núi này kiến tạo khổng lồ như vậy cung điện hoa lệ nhóm.

Mấy năm trước, Thẩm Lãng chính là ở đây lợi dụng tuyết lở diệt đi Khương vương A Lỗ Thái, từ đó cho Tô thị gia tộc một kích trí mạng, bây giờ nghĩ đến liền phảng phất tại hôm qua, không nghĩ tới Tô Nan lúc này vậy mà trở thành hắn Đại Càn đế quốc thần tử, hơn nữa ngay tại Càn Kinh bên trong bảo hộ tấm gương cùng Doanh Quảng quần nhau, vì lẽ đó thật đúng là tạo hóa trêu ngươi a.

"Bệ hạ, Càn Kinh bên kia như thế nào?" Tuyết Ẩn hỏi.

"Hết thảy thuận lợi." Thẩm Lãng nói: "Chuyến này Đại Kiếp Cung chi hành nếu thành công, có lẽ ta liền có thể đem Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ từ cừu nhân danh sách triệt để xóa đi."

Tuyết Ẩn nói: "Lãng nhi, ngươi xác định Quỷ thành ngay tại Đại Kiếp Cung phế tích bên trong sao? Rất nhiều người đều nghĩ như vậy qua, nhưng tất cả thăm dò toàn bộ đều thất bại, không tin ngươi hỏi Ban Nhược."

"Ừm!" Ban Nhược đại tông sư nói: "Ta là thăm dò nghiên cứu Đại Kiếp Cung phế tích nhiều nhất người, không có phát hiện bất luận cái gì Quỷ thành lối vào, càng thêm không có phát hiện có bất kỳ thượng cổ di tích, ta thậm chí hoài nghi Quỷ thành có phải thật vậy hay không tồn tại, đại kiếp Thần Chủ linh hồn truyền thừa có lẽ chỉ là truyền ngôn mà thôi, căn bản không phải thật."

Thẩm Lãng nói: "Đây không phải truyền thuyết, là thật."

Sau đó Thẩm Lãng tại Đại Kiếp Cung phế tích bên trong ngồi xếp bằng xuống, nhắm mắt dưỡng thần.

Lần này hắn chỉ có thể thành công không thể thất bại, đối đại kiếp Thần Chủ linh hồn hắn nhất định phải được, bởi vì cái kia đại biểu cường đại tinh thần lực, là hắn diệt đi Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ mấu chốt.

Tuyết Ẩn hỏi: "Lãng nhi, ngươi nói Quỷ thành lối vào ngay tại Đại Kiếp Cung phế tích bên trong, vì sao hiện tại không bắt đầu thăm dò?"

Thẩm Lãng nói: "Thăm dò không có ích lợi gì, Ban Nhược đại tông sư đã thăm dò vô số lần, vẫn như cũ không thu được gì."

Tuyết Ẩn nói: "Vậy chúng ta bây giờ cần làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Vân vân."

Tuyết Ẩn nói: "Chờ cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Chờ đại kiếp thời khắc đến, ít hôm nữa nhật thực toàn phần."

. . .

Cái nào đó hải đảo đỉnh núi, Loa Tổ đối bầu trời ngồi xếp bằng xuống.

"Lão sư, chúng ta đang chờ cái gì?"

Nếu như Thẩm Lãng nghe được thanh âm này, hẳn là sẽ kích động đến tột đỉnh, bởi vì đây chính là hắn mộng dắt hồn quấn Mộc Lan bảo bối.

Loa Tổ nói: "Chờ một cái vĩ đại thời khắc, nhật thực toàn phần!"

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 566: : Mộc Lan Đuổi Long! Kỳ Tích Thời Khắc!

Chương 565:: Mộc Lan đuổi Long! Kỳ tích thời khắc!

Liên quan tới Quỷ thành, liên quan tới đại kiếp Thần Chủ truyền thuyết thật đã lưu truyền mấy trăm năm cũng không chỉ.

Nhất là Đại Kiếp Tự bị Khương Ly bệ hạ diệt đi về sau, hai cái này truyền thuyết càng là xôn xao. Đại Kiếp Cung phế tích trở thành siêu cấp điểm nóng, hàng năm đều có đỉnh tiêm cao thủ tới thăm dò.

Một năm không thu được gì, hai năm không thu được gì, mười năm, hai mươi năm đều không thu được gì.

Thế là siêu cấp đứng đầu Đại Kiếp Cung phế tích liền liền lạnh xuống đến, liền Ban Nhược đại tông sư cũng không thế nào tới, mà Đại Kiếp Cung bên trong phế tích những này phù điêu cũng bị người đào đi vô số, bây giờ Đại Kiếp Cung chỉ còn lại một mảnh thê lương, trong gió tàn lụi.

Thẩm Lãng nghiên cứu qua Đại Kiếp Tự tương quan đồ đằng, chính là một cái đại kiếp Minh Vương dáng vẻ.

Cái này đồ đằng khắp nơi có thể thấy được, thậm chí hiện tại Đại Kiếp Cung phế tích bên trên vẫn như cũ còn lại rất nhiều, chính là một cái thư hùng sờ phân biệt, âm dương cộng sinh người, đỉnh đầu một vành mặt trời, từ cái này đồ đằng bên trên cũng không nhìn thấy cái gì.

Nhưng là Sa Ẩm quốc sư cho Thẩm Lãng di thư lên, cái này Đại Kiếp Tự đồ đằng lại là không giống.

Cái này đại kiếp Minh Vương đỉnh đầu thái dương lại là màu đen, vì lẽ đó đây là một cái hắc ám đại kiếp Minh Vương, sau đó tại phần này di thư bên trên còn có một ngày, mười ba tháng tư.

Lúc ấy Khương Ly bệ hạ dẫn người tiến đánh Đại Kiếp Cung thời điểm, cơ hồ diệt đi Đại Kiếp Cung tất cả mọi người, chỉ có số ít người đào thoát ra ngoài, Khổ Hải đầu đà, Khổ Nan đầu đà lúc ấy cũng coi là cá lọt lưới, nhưng lúc đó bọn hắn còn rất trẻ, hơn nữa cấp bậc cũng rất thấp.

Đại Kiếp Tự đã từng cường đại cỡ nào, tao ngộ Đại Kiếp Cung thay đổi về sau, trốn xa Tây Vực chư quốc, nhìn như cũng oai phong lẫm liệt.

Nhưng là Chúc Hồng Tuyết suất lĩnh một vạn Huyết Hồn quân đi Tây Vực, liền treo lên đánh toàn bộ Đại Kiếp Tự cùng Tây Vực các nước trăm vạn liên quân, có thể thấy được Đại Kiếp Tự đã yếu tới trình độ nào.

Đây là bởi vì lúc ấy Khương Ly bệ hạ đem Đại Kiếp Tự diệt quá triệt để, toàn bộ Đại Kiếp Tự địa vị cao, lại hoặc là võ công cao cường cơ hồ đều chết hết, chỉ có mười mấy tuổi tiểu sa di sống sót, bị đặc xá, mà Khổ Hải đầu đà, Khổ Nan đầu đà đều là năm đó tiểu sa di.

Những người may mắn còn sống sót này đào vong đi Tây Vực, trùng kiến Đại Kiếp Tự, hơn nữa mỗi giờ mỗi khắc không nghĩ giết trở lại phương đông thế giới, nhưng kết quả cũng nhìn thấy, căn bản chính là một chuyện cười, thậm chí liền Căng Quân đều chướng mắt bọn hắn, tại Tây Vực chư quốc bị Chúc Hồng Tuyết treo lên đánh.

Bất quá tại Đại Kiếp Tự người sống sót bên trong nhưng lại một người ngoại lệ, đó chính là Sa Ẩm quốc sư.

Tại ba mươi năm trước, hắn tại Đại Kiếp Tự là thuộc về cao tầng.

Người không thể lựa chọn xuất thân của mình, nhưng lại có thể lựa chọn con đường tương lai, câu nói này phi thường tốt thuyết minh Sa Ẩm quốc sư nhân sinh con đường.

Sa Ẩm tại Đại Kiếp Cung lớn lên, nhưng là ra nước bùn mà không nhiễm. Nên toàn bộ Đại Kiếp Cung đều tại trầm mê ở tà ác công pháp, trầm mê ở quyền thế cùng nữ nhân thời điểm, hắn chuyên chú vào học thuật nghiên cứu. Võ công của hắn không cao, nhưng tuổi gần bốn mươi tuổi thời điểm liền đã trở thành Đại Kiếp Tự trưởng lão một trong, chuyên chú vào giải mã thượng cổ kinh văn vân vân.

Hắn đã từng cố gắng qua, muốn cải biến Đại Kiếp Tự phương hướng, bất quá hắn thất bại.

Khương Ly bệ hạ diệt đi Đại Kiếp Tự thời điểm, Sa Ẩm mặc dù tiếc hận, nhưng lại không thống hận.

Vì lẽ đó tại cái kia một trận đại chiến bên trong, Sa Ẩm sống sót, Khương Ly bệ hạ điểm danh không được đụng người này, đồng thời triệu hoán hắn tiến vào Đại Càn đế quốc giảng kinh.

Nhưng là Sa Ẩm cự tuyệt, chỉ có liền khổ hạnh thiên hạ, xóc nảy lưu ly.

Tây Vực Đại Kiếp Tự trùng kiến về sau, vô số lần mời hắn trở về, Sa Ẩm đều cự tuyệt, cuối cùng hắn lựa chọn tiến về dã man nhất lạc hậu Sa Man tộc, ý đồ ở đây bắt đầu từ số không kiến tạo lý tưởng của hắn quốc gia.

Bọn hắn có lẽ có một cái không tệ bắt đầu, nhưng theo Thẩm Lãng thân phận bị vạch trần, hết thảy im bặt mà dừng, Sa Man tộc cũng gặp tai hoạ ngập đầu.

Chúc Hồng Tuyết suất lĩnh Thiên Nhai Hải Các Huyết Hồn quân xuôi nam, không ngừng truy sát Căng Quân liên quân, mà lúc đó Sa Ẩm quốc sư đã hơn tám mươi tuổi, cuối cùng viên tịch tại một dòng sông nhỏ một bên, không cùng theo Căng Quân tiến vào Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong.

Hắn cái gì cũng không có lưu lại, liền cho Thẩm Lãng lưu lại một bức tranh, còn có mười ba tháng tư mấy chữ.

Đương nhiên bản vẽ này vẫn là rất dễ dàng xem hiểu, đại kiếp Minh Vương trên đỉnh đầu mặt trời là màu đen, mà không phải kim hoàng sắc. Cái này từ nghĩa rộng bên trên giải thích nói đương nhiên có thể hiểu thành đen Ám Minh vương loại hình ý tứ.

Nhưng Thẩm Lãng không nghĩ như vậy nhiều, thuần túy dùng tự nhiên góc độ đi lên cân nhắc, đó chính là. . . Nhật thực toàn phần.

Thái dương bị bóng tối bao trùm, toàn bộ ban ngày lâm vào triệt để đêm tối.

Cái kia vì sao là mười ba tháng tư đâu?

Nhật thực toàn phần thứ này rất hiếm có, nhưng cũng không thế nào hiếm có.

Trên Địa Cầu cơ hồ mỗi cái mấy năm, hoặc là vài chục năm đều có thể nhìn thấy một lần nhật thực toàn phần. Nhưng là muốn tại cố định địa điểm bên trên nhìn thấy hai lần nhật thực toàn phần, khả năng này liền cần trăm năm trở lên.

Nhật thực toàn phần có nhất định quy luật, nhưng cũng không có cố định chu kỳ.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng dù là có trí não, cũng rất khó tính toán ra nhật thực toàn phần thời gian cụ thể. Hơn nữa ở nơi này nhìn là nhật thực toàn phần, nhưng là tại một nơi khác nhìn khả năng chính là ngày kén ăn.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng tiếp tục nghiên cứu, cuối cùng từ Hỏa Thần giáo văn hiến ghi chép ở bên trong lấy được càng thêm chính xác tin tức.

Mỗi một lần hỏa long sao chổi va chạm thế giới này về sau không sai biệt lắm thời gian một năm, sẽ xuất hiện nhật thực toàn phần.

Còn không chỉ có như thế, trước đó nhiều lần đề cập tới, Đại Kiếp Tự lúc ấy vì sao có thể hấp dẫn thiên hạ quyền quý, có hai kiện đồ vật, trong đó trọng yếu nhất chính là thanh xuân thường trú, không phải chân chính không già, nhưng trường sinh là có thể làm được, vì lẽ đó toàn bộ phương đông quyền quý đều chạy theo như vịt.

Đương nhiên, sự thật chứng minh đây cũng là một cái tà thuật, hơn nữa còn dính đến thải bổ, hi sinh tính mạng của người khác, trì hoãn chính mình già yếu.

Điểu Tuyệt thành bên trong một màn này trình diễn rất nhiều, đời trước đã bị lăng trì Việt Vương Ninh Thiệu liền vui này không được kia, thậm chí trong hoa viên của hắn chôn đầy vô tội thi thể.

Thẩm Lãng nghiên cứu Đại Kiếp Tự Thần Chủ thời điểm phát hiện, mỗi một cái Đại Kiếp Tự Thần Chủ đều cực kỳ dài thọ, động một tí 130~140 tuổi, hơn nữa tại vị thời gian bình thường gần trăm năm.

Lại tiếp tục nghiên cứu, phát hiện Đại Kiếp Tự Thần Chủ truyền thừa thay đổi triều đại thời gian cũng cơ hồ cùng hỏa long sao chổi va chạm chu kỳ tương đương, từ lúc mới bắt đầu chín mươi mấy năm, kéo dài đến về sau một trăm linh bảy năm một lần.

Thông qua những tin tức này tập hợp, Thẩm Lãng kết luận.

Đại Kiếp Tự Thần Chủ linh hồn truyền thừa, Quỷ thành chi môn mở ra, hẳn là ngay tại sao chổi đại va chạm một năm sau nhật thực toàn phần.

Đại Kiếp Tự vì sao xưng là đại kiếp?

Tại khoa học văn minh còn không được phát đạt thế giới, nhật thực toàn phần là phi thường kinh khủng, rõ ràng là ban ngày, bỗng nhiên ở giữa thái dương liền biến mất, toàn bộ thiên địa lâm vào hắc ám, rất nhiều người sẽ coi là đây có phải hay không là tận thế a?

Có phải là thế giới này quá mức tội nghiệt, vì lẽ đó thượng thiên muốn trừng phạt cảnh báo a. Vì lẽ đó mỗi một lần nhật thực toàn phần, phương tây thế giới vô số người sẽ tự sát, quỳ trên mặt đất cầu xin thứ tội. Mà phương đông thế giới Hoàng đế cùng chư vương không quản có hay không phạm sai lầm, đều sẽ xuống tội kỷ chiếu.

Còn có một chút Thẩm Lãng cũng phi thường nghi hoặc, Đại Viêm đế quốc Hoàng đế vì sao muốn bế quan, hoàn toàn không để ý tới quốc sự? Hơn nữa không sai biệt lắm là năm ngoái lúc này bắt đầu bế quan.

Vì lẽ đó căn cứ Thẩm Lãng suy đoán, Đại Kiếp Tự danh tự tồn tại chính là nhật thực toàn phần.

Dựa theo thời gian suy đoán, năm nay mới là đại kiếp Thần Chủ linh hồn truyền thừa thời gian. Nhưng cũng tiếc Khương Ly bệ hạ không có cho Đại Kiếp Tự thời gian dài như vậy, tại ba mươi mấy năm trước liền diệt đi Đại Kiếp Cung.

Mà lúc đó Đại Kiếp Tự chi chủ vẫn còn thịnh niên, xa xa không có đến đáng chết vong thời điểm, nhưng là công phá Đại Kiếp Cung thời điểm, hắn vẫn là chết.

Nếu như Thẩm Lãng không có đoán sai, cái này đại kiếp Thần Chủ linh hồn vẫn tại Quỷ thành bên trong , chờ đợi lấy tân truyền thừa.

. . .

"Bệ hạ, chúng ta muốn chờ bao lâu?" Tuyết Ẩn hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Còn có bảy ngày."

Hôm nay mới mùng sáu tháng tư, vì lẽ đó hắn tới là đủ sớm.

Tuyết Ẩn nói: "Bệ hạ, đợi đến ngày đó, sẽ có hay không có những người khác sẽ đến?"

Thẩm Lãng nghĩ một lát, lắc lắc đầu nói: "Không biết, hi vọng không thể nào."

Sau đó thời gian Thẩm Lãng chính là ăn ngủ, ngủ ăn , chờ đợi mười ba tháng tư đến.

Hắn hi vọng chính mình suy đoán không có sai, hi vọng Sa Ẩm quốc sư lưu lại di thư không có sai.

Đại kiếp Thần Chủ linh hồn năng lượng thực sự là quá trọng yếu, hoàn toàn là hắn tiêu diệt Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ mấu chốt.

. . .

Càn Kinh hoàng cung trong tầng hầm ngầm , mặc cho ai cũng không tưởng tượng nổi, Đại Càn hoàng cung phía dưới chính là một cái thượng cổ di tích.

"Nhậm tổng, bây giờ ta đối với ngươi không giữ lại chút nào."

Doanh Quảng nói.

Nhâm tông chủ bất khả tư nghị nhìn qua toà này hoàng cung phía dưới dưới mặt đất hoàng cung.

"Khương Ly bệ hạ đối ngươi thật đúng là tín nhiệm a, liền cái này hoàng cung phía dưới thượng cổ di tích đều không giữ lại chút nào." Nhâm tông chủ nói.

Doanh Quảng nói: "Khương thị gia tộc phát hiện cái này thượng cổ di tích về sau, trực tiếp đem hoàng cung xây dựng ở phía trên, dùng mấy trăm năm thời gian, chậm chạp khai phát cái này thượng cổ di tích, không tách ra phát, không ngừng kiến thiết, bây giờ Đại Càn hoàng cung phòng ngự không có chút nào sơ hở, cho dù có thiên quân vạn mã cũng không có khả năng đánh vào đến."

Từng tầng từng tầng xâm nhập, cuối cùng đi đến Đại Càn hoàng cung phía dưới thượng cổ di tích sâu nhất cung điện dưới đất bên trong.

Doanh Quảng mở ra cái này đến cái khác rương.

Cuối cùng, viên kia trứng rồng xuất hiện tại nhiệm tông chủ trước mặt.

Nháy mắt, ánh mắt của hai người lâm vào mê ly.

"Nói thực ra, mãi cho đến vừa rồi ta đều cảm thấy viên này trứng rồng có thể là giả, là Thẩm Lãng lấy ra câu cá." Nhâm tông chủ nói: "Nhưng là hiện tại, ta bỏ ý niệm này đi."

Doanh Quảng nói: "Trên người nó chẳng những có Long chi hối năng lượng khí tức, còn có một luồng càng thêm cường đại, càng thêm đáng sợ, hoàn toàn tràn ngập hủy diệt tính năng lượng khí tức, trên thế giới này chỉ có Long mới có thể phóng xuất ra loại khí tức này."

Nhâm tông chủ nhắm mắt lại đi cảm thụ cỗ năng lượng này khí tức, sau đó nói: "Cùng thượng cổ điển tịch bên trong miêu tả long tức rất tương tự, sợ hãi, hủy diệt, hắc ám, ly kỳ quang mang, trực tiếp thẩm thấu huyết dịch, thẩm thấu nhập linh hồn, không thể ngăn cản."

Không sai, tính phóng xạ tài liệu đáng sợ phóng xạ cũng là dạng này, sợ hãi, hủy diệt, hắc ám, còn có ly kỳ quang mang.

Như thế nhường người vang lên manga Godzilla, nó chính là thôn phệ phóng xạ lực lượng lớn lên.

Doanh Quảng nói: "Nhâm tông chủ, nhường ngươi nhìn một chút kỳ tích."

Sau đó, Doanh Quảng đóng kín tất cả đèn đuốc, toàn bộ cung điện dưới đất lâm vào triệt để hắc ám.

Đón lấy, Doanh Quảng mở ra tất cả Ngạc Mộng thạch chốt mở, phóng xuất ra năng lượng xung kích viên này "Trứng rồng" .

Sau đó như kỳ tích một màn thật phát sinh, viên này trứng rồng vậy mà ẩn ẩn phóng xuất ra quỷ dị quang mang, màu vàng xanh lá quang mang, cùng loại địa ngục nhan sắc.

Không chỉ có như thế, toàn bộ vỏ trứng phảng phất còn trở nên trong suốt, bên trong lại có một đầu tiểu long hình dáng.

Lập tức, Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ đều muốn ngạt thở.

Luận làm giả, còn có ai có thể vượt qua Thẩm Lãng? Còn có ai?

Hắn mới sẽ không nhường ngươi đối ánh mặt trời liền chiếu xạ ra bên trong tiểu long phôi thai cái bóng, mà là nhường ngươi dốc hết sức bình sinh, dùng Ngạc Mộng thạch năng lượng đi kích thích, nhường ngươi nghĩ hết tất cả biện pháp, cuối cùng hết thảy trí tuệ, mới khiến cho ngươi phát hiện bên trong cái gọi là tiểu long phôi thai.

Lúc này ngươi sẽ còn hoài nghi cái này trứng rồng là giả sao?

Doanh Quảng nếm thử mấy chục trên trăm loại biện pháp ý đồ ấp cái này trứng rồng, kết quả hoàn toàn thất bại, cuối cùng mới tìm được một loại biện pháp, khiến cho trứng rồng bên trong phôi thai hiện hình.

Nhưng mà cái này vẻn vẹn chỉ là bên trong tính phóng xạ tài liệu nhận mãnh liệt năng lượng kích thích, chính mình phát sáng mà thôi.

Chẳng những sẽ phát sáng, hơn nữa còn có thể động.

Bởi vì trong này tính phóng xạ tài liệu bị năng lượng cường đại kích thích phát sáng về sau, bên trong tài liệu khác sẽ phát nhiệt, sinh ra nhất định bành trướng.

"Động, động." Nhâm tông chủ nói, thanh âm của hắn thật là cơ hồ run rẩy.

Doanh Quảng cũng phát hiện, bên trong tiểu long phôi thai đang động, hai người áp sát tới, ý đồ nhìn càng thêm thêm rõ ràng.

Mà lúc này đây phóng xạ năng lượng là tối cường, hai người võ công cao cường như vậy, đều cảm thấy từng đợt mắt hoa cảm giác.

Nhưng bọn hắn không được coi là hứa, ngược lại càng thêm hưng phấn, dạng này trứng rồng mới ngưu bức a, còn không có ấp đi ra liền phóng xuất ra cường đại như thế năng lượng.

Hai người ghé vào trứng rồng trước mặt, nhìn xem bên trong tiểu long phôi thai phát ra yếu ớt động đậy, hoàn toàn trầm mê, cơ hồ quên thời gian.

Doanh Vô Minh chết, Doanh Quảng phi thường thương tâm thống khổ, nhưng là lại không như trong tưởng tượng thống khổ như vậy tuyệt vọng.

Bởi vì hắn đem tất cả hi vọng đều ký thác vào viên này trứng rồng lên, thậm chí Doanh Vô Minh chết cũng hiểu thành một loại hiến tế.

Long loại này sinh vật hùng mạnh sinh ra, khẳng định là cần sinh mệnh hiến tế, liền như là phương tây thế giới liền thích dùng hiến tế thủ đoạn, nhất là khai chiến trước đó đều phải tiến hành hiến tế, thậm chí là thân nhân của mình.

Chỉ cần có thể ấp ra con rồng này, cái kia Doanh Vô Minh chết có thế nào? Ai nắm giữ Long, ai liền nắm giữ thế giới này cao nhất có thể đo, ai liền có thể trở thành chân mệnh thiên tử.

Doanh Quảng dùng nhi tử tính mệnh hiến tế con rồng này, còn chưa đủ thành kính sao?

Lúc này, nếu ai dám nói viên này trứng rồng là giả, Doanh Quảng nhất định sẽ không chút do dự giết cả nhà của hắn.

Bởi vì hắn đã đầu nhập tình cảm quá nhiều, đây đã là tất cả hi vọng của hắn, thậm chí là tín ngưỡng, ai dám phủ định liền phải chết.

"Nhâm huynh, ngươi còn cảm thấy cái này trứng rồng có thể là giả sao?" Doanh Quảng hỏi.

Nhâm tông chủ nói: "Ai dám nói là giả, cái kia phải chết."

Doanh Quảng nói: "Thẩm Lãng câu nói kia nói tới là đúng, dưới tình huống bình thường không có khả năng ấp ra trứng rồng, nhất định phải dùng Long hộp. Bởi vì con rồng này ấp cần vô cùng cường đại năng lượng, mà lại là đỉnh cấp năng lượng."

Lời này có thể không có đạo lý sao? Vừa rồi Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ thấy rất rõ ràng, bọn hắn vận dụng Ngạc Mộng thạch năng lượng cường đại kích thích viên này trứng rồng, những lực lượng này vậy mà đều bị thôn phệ, hơn nữa phát sáng, bên trong tiểu long phôi thai vậy mà một chút xíu bành trướng trở nên lớn.

Cái này chứng minh cái gì? Nó cần thôn phệ năng lượng, chỉ có thôn phệ đủ cường đại năng lượng, nó mới có thể triệt để ấp đi ra.

"Mà con kia Long hộp tại Viêm kinh." Doanh Quảng nói: "Thẩm Lãng đã từng là Viêm kinh mở ra một cái thần bí rương."

Nhâm tông chủ nói: "Gánh nặng đường xa a."

Doanh Quảng thở dài nói: "Đúng, nhưng chỉ cần con rồng này ấp đi ra, đó chính là Đại Viêm đế quốc tận thế, cũng chính là ta Nhâm thị gia tộc quân lâm thiên hạ thời khắc."

. . .

Sau đó mấy ngày thời gian bên trong, Thẩm Lãng phần lớn thời gian đều đang ngủ, bởi vì hắn cần nghỉ nuôi tinh thần, muốn vì tiếp xuống linh hồn tranh đoạt chiến chuẩn bị kỹ càng hết thảy.

Lợi dụng trí não, lợi dụng thượng cổ quyển trục, lợi dụng thượng cổ vương giới, lợi dụng Long chi tâm, bởi vì hắn phải đối mặt là một cái truyền thừa ngàn năm cường đại linh hồn, đại kiếp Thần Chủ.

Đương nhiên đây hết thảy điều kiện tiên quyết là suy đoán của hắn không có sai, mười ba tháng tư, nhật thực toàn phần sẽ đến, hơn nữa Quỷ thành chi môn sẽ mở ra.

Thậm chí liền Quỷ thành tại Đại Kiếp Cung phế tích điểm ấy đều là suy đoán của hắn, đều không có hoàn toàn đạt được 100% chứng thực.

Nhưng là trên thế giới này căn bản liền không có 100% sự tình.

Thời gian một ngày một thiên địa trôi qua.

Mùng tám tháng tư, sơ cửu, mười một, mười hai, mười ba. . .

Một ngày này rốt cục đến.

Thời tiết phi thường tốt, cơ hồ vạn dặm không mây, toà này lớn Tuyết Sơn có hơn sáu ngàn mét độ cao so với mặt biển, quả thực chính là trời xanh không mây.

Toàn bộ bầu trời thật phảng phất bảo thạch mái vòm, đẹp không sao tả xiết.

Một vòng Minh Nhật treo móc ở không, phóng xuất ra chói mắt ánh sáng.

Thẩm Lãng đeo kính đen, nhìn qua thái dương, cái này nhật thực toàn phần đến tột cùng có thể hay không tới? Sa Ẩm quốc sư di thư đến cùng có phải hay không chính xác?

Nhật thực toàn phần, nhật thực toàn phần. . .

Thẩm Lãng không biết nó đến tột cùng sẽ cái gì thời điểm đến? Dựa theo Hỏa Thần giáo ghi chép, hẳn là ở trên buổi trưa khoảng mười một giờ.

Hi vọng sẽ hết thảy như thường.

Ngay tại lúc lúc này!

Trên trời thái dương phảng phất thiếu một cái sừng nhỏ.

Tuyết Ẩn cao giọng nói: "Bệ hạ, đến, đến, đến. . ."

Thẩm Lãng nhìn thấy, quả nhiên cùng Hỏa Thần giáo ghi chép giống nhau như đúc, sao chổi đại va chạm sau thời gian một năm, nhật thực đến.

Toàn bộ quá trình thật nhanh.

Mặt trăng phảng phất một cái hắc ám Đại Ma Vương, từng chút từng chút xâm nhập thái dương quang huy, một chút xíu nuốt, một chút xíu che đậy.

Chói mắt thái dương lỗ hổng càng lúc càng lớn, càng kéo càng lớn.

Toàn bộ ban ngày càng ngày càng mờ, càng ngày càng mờ.

Hoàn toàn có thể tưởng tượng, lúc này toàn bộ thế giới sẽ lâm vào cỡ nào bối rối.

Không quản là phương đông thế giới, vẫn là phương tây thế giới, vô số dân chúng đều lâm vào trong khủng hoảng.

"Trời ạ? Thái dương không thấy, thái dương bị ma quỷ thôn phệ."

"Thượng thiên cảnh báo, đại kiếp thời khắc tiến đến."

Vô số người quỳ trên mặt đất, liều mạng dập đầu.

Thiên hạ chư quốc chi vương đi ra riêng phần mình hoàng cung, nhìn lên bầu trời.

Quá quỷ dị, rõ ràng là ban ngày, lại lập tức muốn triệt để lâm vào hắc ám.

Hoạn quan nói: "Đốt đèn, đốt đèn."

"Chút gì đèn, đây là thượng thiên cảnh báo, ngươi đốt đèn chẳng phải là đối thượng thiên bất kính sao?"

"Bút mực chuẩn bị, quả nhân muốn xuống tội kỷ chiếu!"

Viêm kinh trên đường phố, toàn bộ thiên địa lập tức lâm vào hắc ám, vô số người quỳ trên mặt đất.

"Trời ạ, thái dương bị thôn phệ, đại kiếp thời khắc đến, khẳng định là cái này mấy chục năm sát nghiệt quá nặng, nhân gian tội nghiệt quá nặng."

"Lão thiên gia không vừa mắt, muốn trừng phạt thế nhân."

Đại Viêm thái tử đứng tại hoàng cung phía trên, trong lòng phi thường bất đắc dĩ, muốn xuống tội kỷ chiếu.

Phụ hoàng a, nhật thực toàn phần đã tới, tiếp xuống ngươi hẳn là xuất quan đi.

. . .

Càn Kinh!

Doanh Quảng ngửa đầu nhìn lên bầu trời, nhìn xem thái dương một tấc một tấc biến mất.

Mà lúc này đây hắn muốn không phải muốn xuống tội kỷ chiếu, cũng không phải thượng thiên cảnh báo, vẫn như cũ là hắn trứng rồng.

Hắn cực nhanh hướng phía Đại Càn hoàng cung xuống thượng cổ di tích chạy như điên, hướng phía tàng long trứng cái gian phòng kia cung điện dưới đất chạy tới.

Sau đó hắn phát hiện, toàn bộ cung điện dưới đất đều đang run rẩy.

Vô số Ngạc Mộng thạch trang bị đang run rẩy, thậm chí rất nhiều thượng cổ năng lượng hạch tâm đều đang run rẩy.

Vọt tới cung điện dưới đất, từng tầng từng tầng mở ra rương, sau đó hắn kích động vạn phần.

Bởi vì, giờ phút này trứng rồng sáng, so trước đó tất cả thời điểm đều muốn sáng, hơn nữa trứng rồng bên trong phôi thai bành trướng tốc độ so dĩ vãng đều muốn nhanh.

Doanh Quảng kích động mừng như điên.

Nhật thực toàn phần đến, đại kiếp thời khắc đến rừng, vì lẽ đó đây đối với Long đến nói cũng là vĩ đại thời khắc.

Bởi vì tại tuyệt đại đa số trong truyền thuyết, thái dương cùng Long đều là liên hệ với nhau.

Hắn viên này trứng rồng quả nhiên nghịch thiên a, nhật thực toàn phần tiến đến thời điểm, nó lại có phản ứng lớn như vậy.

Lúc này ai dám nói viên này trứng rồng là giả, tuyệt đối hẳn là tru sát cửu tộc, thập tộc.

Trời có mắt rồi, cái này hoàn toàn là bởi vì nhật thực toàn phần, khiến cho trường năng lượng phát sinh biến hóa, thượng cổ di tích bên trong Ngạc Mộng thạch trang bị cùng thượng cổ năng lượng hạch tâm cân bằng thoáng bị đánh vỡ, vì lẽ đó từ thôn phệ ánh mặt trời năng lượng, biến thành phóng thích, nhiều như vậy Ngạc Mộng thạch phóng thích năng lượng cường đại bị giả trứng rồng bên trong tính phóng xạ tài liệu hấp thu, đương nhiên phát ra càng sáng hơn quang mang, bên trong một thứ gì đó đương nhiên bành trướng phải lợi hại hơn.

. . .

Thẩm Lãng không nhúc nhích nhìn lên bầu trời, nhìn xem thái dương từng chút từng chút bị triệt để thôn phệ, ban ngày biến thành đêm tối.

Mà lúc này đây, trong đầu hắn muốn không phải Quỷ thành mở ra, mà là Mộc Lan cùng Thẩm Dã.

Trên biển sinh minh nguyệt, thiên nhai tổng lúc này.

Cái này nhật thực toàn phần trăm năm gặp một lần, Mộc Lan, ngươi lúc này hẳn là cũng đang ngước nhìn bầu trời, nhìn trên trời nhật thực đi.

Sau đó, Thẩm Lãng trong đầu hiện ra Kim Mộc Lan thân ảnh cùng gương mặt, nàng một cái nhăn mày một nụ cười.

Cùng lúc đó!

Cái nào đó hoang đảo núi cao nhất đỉnh, Mộc Lan nhìn lên bầu trời nhật thực, toàn bộ thiên địa lâm vào một vùng tăm tối.

Nước mắt của nàng nhẹ nhàng trượt xuống, đầy mắt mê say, thân thể khẽ run.

Phu quân, đây là nhật thực toàn phần a, trăm năm khó gặp, ngươi bây giờ có phải là cũng đang nhìn?

Phu quân, ngươi lúc này có hay không đang nghĩ ta? Những năm gần đây, ta không giờ khắc nào không tại tưởng niệm, ta thật muốn chống đỡ không nổi. Còn có tiểu Dã, hắn cũng đang nhớ ngươi.

"Lão sư, ta muốn trở về, ta muốn về nhà, ta muốn dẫn lấy tiểu Dã về nhà." Bỗng nhiên Mộc Lan khóc ròng nói: "Ta không quản, ta muốn phu quân, ta muốn về nhà."

Lúc này Mộc Lan liền phảng phất một cái phát cáu tiểu hài tử. Còn bên cạnh thiếu niên Thẩm Dã mặc dù không có khóc rống, nhưng lại trông mong nhìn qua Loa Tổ, toát ra ánh mắt cầu khẩn, hắn quá nhớ nhà, muốn gia gia nãi nãi, đệ đệ muội muội, muốn mỗi một cái người nhà, đương nhiên cũng muốn ba ba, càng muốn ba ba.

"Lão sư, ngươi nhường ta về nhà đi, dù là liền trở về một ngày cũng tốt, liền nhường ta cùng phu quân, cùng người nhà gặp một lần a." Mộc Lan cầu khẩn nói: "Ta không lộ diện đều có thể, ta chỉ vụng trộm xem bọn hắn một chút, sau đó lập tức liền trở về."

Loa Tổ lạnh nhạt nói: "Nếu như ngươi muốn hắn tương lai thua, ngươi muốn hắn tương lai chết, vậy ngươi liền về nhà đi."

Lúc này, toàn bộ thái dương 100% bị che đậy, trên trời tinh tinh đều đi ra.

Mà lúc này Loa Tổ phóng xuất ra vô cùng cường đại tinh thần lực, tại núi cao nhất đỉnh, giám thị mỗi một chỗ khu vực.

"Tổ sư, nhật thực toàn phần đã tới, chúng ta đang tìm cái gì?" Thiếu niên Thẩm Dã hỏi.

"Đuổi Long, nhật thực toàn phần tiến đến thời điểm, Long sẽ phát sinh xao động, sẽ phóng xuất ra năng lượng cường đại khí tức, sẽ phun ra quỷ dị quang mang, ý đồ chiếu sáng cái này sẽ không có hắc ám." Loa Tổ nói: "Phụ thân ngươi muốn triệt để đánh bại Đại Viêm đế quốc, chắc chắn cần con rồng này, ngươi tổ phụ chuẩn bị cho hắn con rồng này."

. . .

100% nhật thực toàn phần đến, lớn Tuyết Sơn đỉnh cũng triệt để lâm vào hắc ám.

Sau đó chính là chứng minh Thẩm Lãng suy đoán có chính xác không thời khắc. Quỷ thành có phải hay không tại Đại Kiếp Cung phế tích bên trên?

Đến tột cùng có hay không Quỷ thành?

"Bệ hạ, ngươi nhìn, ngươi nhìn. . ." Tuyết Ẩn kinh hô.

Hắn đại khái mãi mãi cũng sẽ không quên một màn này, thật sự là quá hoa lệ, quá quỷ dị.

Cái này. . . Đây chính là Quỷ thành? !

Đây là Quỷ thành, cũng là Đại Kiếp Cung?

Chỉ bất quá bình thường thời khắc, nó hoàn toàn là một vùng phế tích. Ngày đó nhật thực toàn phần phát sinh thời điểm, toàn bộ thiên địa lâm vào hắc ám, toà này Quỷ thành hình dáng liền xuất hiện.

Như thế nào hình dung cái này Quỷ thành?

Nó giống như là một cái quang ảnh, là dùng vô số dạ quang đường nét phác hoạ ra tới.

Lộng lẫy, có quỷ dị u lãnh, phảng phất có một loại U Minh địa ngục cảm giác.

Đại Kiếp Cung phế tích bên trên những này phù điêu, lúc này đều phóng xuất ra u lãnh hào quang màu xanh lục, tạo thành Quỷ thành đồ án.

Như vậy Quỷ thành lối vào ở đâu?

Tốc độ nhất định phải nhanh, bởi vì ngày đó nhật thực toàn phần lúc kết thúc, cái này Quỷ thành quang ảnh liền sẽ biến mất.

"Bệ hạ, ở đây, ở đây!" Tuyết Ẩn nói.

Cái này Quỷ thành chi môn không có chút nào khó tìm, ngay tại bên trong đại điện, cái này trên mặt đất phù điêu cũng đều trở thành Quỷ thành quang ảnh đường nét, mà ở giữa liền có một cánh cửa.

Nhìn qua phảng phất là sâm la Địa Ngục Chi Môn.

Nhưng cái cửa này là quang ảnh a, thật giống như dùng dạ quang tài liệu vẽ lên đi đồng dạng, làm sao đi vào.

Thẩm Lãng đi vào cái này quang ảnh chi môn trước mặt, hẳn là làm sao mở ra? Làm sao đi vào a?

Có phải là có năng lực đo vòng xoáy a? Lại hoặc là có cái gì Ngạc Mộng thạch chốt mở? Lại hoặc là có cái gì toán học nan đề, cần điền mật mã vào?

Kết quả, chứng minh Thẩm Lãng hoàn toàn suy nghĩ nhiều.

Đi vào cái này quang ảnh chi môn trước mặt, tổng cộng có hai phiến, bên trái viết sinh, bên phải viết chết.

Đây là ý gì?

Sinh môn cùng tử môn? Khẳng định chỉ có thể đẩy ra một cái, cái kia Thẩm Lãng hẳn là lựa chọn sinh? Vẫn là lựa chọn chết?

Dựa theo bình thường tư duy, khẳng định lựa chọn sinh môn, dù sao ai muốn chết. Nhưng đại kiếp Thần Chủ truyền thừa, càng giống là một trận đưa vào chỗ chết mà hậu sinh.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng không chút do dự, đưa tay hướng phía tử môn đẩy đi.

Cơ hồ là nháy mắt, Thẩm Lãng đại não lâm vào trống rỗng, toàn bộ linh hồn cũng giống như hồn phi phách tán.

Sau đó, thân thể của hắn bỗng nhiên rơi xuống.

Không ngừng rơi xuống, rơi xuống, phảng phất muốn xâm nhập mười tám tầng Địa Ngục.

Cùng lúc đó, Đại Kiếp Tự phế tích bên trên cái này Quỷ thành quang ảnh hình dáng biến mất.

Trên trời thái dương một chút xíu chui ra ngoài, khôi phục tia sáng.

Mà ở Tuyết Ẩn, Lý Thiên Thu mười mấy người trong mắt, Thẩm Lãng đã biến mất vô tung vô ảnh.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 567: : Kinh Thiên Chân Tướng! Thẩm Lãng Đại Kiếp Minh Vương!

Chương 566:: Kinh thiên chân tướng! Thẩm Lãng đại kiếp Minh Vương!

Tinh thần linh hồn có thể truyền thừa, nhưng là thân thể lại mục nát mà chết, võ công cũng không thể truyền thừa.

Vì lẽ đó lịch đại Đại Kiếp Tự Thần Chủ người thừa kế có một cái yêu cầu, huyết mạch thiên phú muốn phi thường cao, võ công muốn cực độ mạnh.

Bình thường đến nói, mỗi một thời đại Đại Kiếp Tự Thần Chủ người thừa kế tại mười mấy tuổi liền sẽ bị chỉ định tốt, sau đó toàn bộ Đại Kiếp Tự dốc hết tất cả đi bồi dưỡng hắn, dùng thời gian mấy chục năm nhường hắn đem võ công luyện đến tối cường, sau đó ước chừng tại năm sáu mươi tuổi thời điểm tiến vào Quỷ thành tiếp nhận linh hồn truyền thừa, trở thành một đời mới đại kiếp Thần Chủ.

Cho đến lúc đó, tại trí tuệ cùng trên tinh thần có thể không có khe hở kết nối, hơn nữa võ công cũng ở vào đỉnh phong, sẽ không xuất hiện yếu chủ tình huống.

Đại Kiếp Tự đời trước Thần Chủ cương thiên, hắn dùng ròng rã thời gian mấy chục năm tìm tới hoàn mỹ nhất người thừa kế, đồng thời thu làm đệ tử, dốc hết toàn lực bồi dưỡng.

Mà cái này Đại Kiếp Tự Thần Chủ người thừa kế danh tự bị lấy là Cương Nhất. Từ cái tên này cũng có thể thấy được đến, Đại Kiếp Tự đối với hắn ôm lấy bao lớn kỳ vọng, quả thực tột đỉnh.

Cương Nhất, đây là muốn nhường hắn dẫn đầu Đại Kiếp Tự đi đến đỉnh phong ý tứ.

Mà cái này Cương Nhất, cũng đúng là lịch đại Đại Kiếp Tự người thừa kế bên trong huyết mạch thiên phú cao nhất một người, tại rất trẻ trung thời điểm liền đã có được tuyệt đỉnh võ công.

Toàn bộ Đại Kiếp Tự đều biết Cương Nhất cái tên này, nhưng thực sự được gặp hắn người lại vô cùng ít ỏi. Bởi vì mỗi một thời đại đại kiếp Thần Chủ đều là tinh thần linh hồn truyền thừa, cam đoan có đầy đủ trí tuệ, sẽ không xuất hiện uy tín không đủ tình hình.

Vì lẽ đó người thừa kế này tại thời gian rất lâu đều ở vào tuyệt đối bảo mật trạng thái, hoàn toàn tiếp nhận đời trước đại kiếp Thần Chủ bồi dưỡng thành vì hắn duy nhất đệ tử đích truyền, thậm chí vì bảo vệ người này, đại kiếp Thần Chủ sẽ còn an bài rất nhiều thế thân.

Bất quá phi thường đáng tiếc a, cái này ký thác Đại Kiếp Tự lớn nhất hi vọng Cương Nhất cuối cùng không có hoàn thành bá nghiệp, còn không có đợi đến hắn kế thừa đại kiếp Thần Chủ tinh thần linh hồn, Đại Kiếp Tự liền đã lọt vào tai hoạ ngập đầu, bị Khương Ly bệ hạ tiêu diệt.

Tại cái kia một trận Đại Kiếp Cung chiến bên trong, chẳng những đại kiếp Thần Chủ cương thiên chết, liền người thừa kế Cương Nhất cũng chết. Còn lại những cái kia a miêu a cẩu đi xa Tây Vực về sau, Đại Kiếp Tự không gượng dậy nổi.

Vị này tuyệt đỉnh thiên tài Cương Nhất còn chưa kịp kinh diễm thế giới, liền đã ngã xuống, trình độ nào đó là nhường người bóp cổ tay.

. . .

Nên Thẩm Lãng lại một lần nữa tỉnh lại thời điểm, người đã ở tại một cái không gian quỷ dị bên trong.

Nơi này chính là Quỷ thành? Hoàn toàn cùng trong tưởng tượng không giống a.

Dựa theo Thẩm Lãng tưởng tượng Quỷ thành hẳn là giống như là địa ngục sâm la, tản ra u lục sắc quang mang, giống như là thăng cấp bản u ám thành.

Hoặc là bên trong có vô số quỷ hồn, hoặc là bên trong có vô số thi thể, hoặc là tràn ngập thần bí cùng quỷ dị không gian đặc thù.

Tóm lại, Quỷ thành nên triệt để phá vỡ sức tưởng tượng cái chủng loại kia, bởi vì là kinh khủng cực hạn.

Kết quả cái này Quỷ thành bên trong hoàn toàn là một vùng tăm tối, cái gì đều nhìn không thấy, cái gì đều không cảm giác được, thật một chút xíu hào quang đều không có, không có băng lãnh cùng nóng bức, thậm chí Thẩm Lãng hoàn toàn không cảm giác được thân thể của mình tồn tại.

Hắn cố gắng muốn ngẩng đầu, vươn tay, nhấc nhấc chân, kết quả hoàn toàn làm không được, liền phảng phất thân thể của hắn đã hoàn toàn biến mất, thậm chí đối với ngoại giới cảm giác cũng không tồn tại.

Loại cảm giác này liền phảng phất triệt để giống như chết, chung quanh chỉ là vô biên vô tận hư vô, chưa nói tới âm trầm khủng bố, chỉ có vĩnh hằng cô tịch cùng hắc ám.

Hắn duy chỉ có có thể làm sự tình chính là suy nghĩ.

"Uy, có người sao?" Thẩm Lãng hô to, nhưng chỉ vẻn vẹn là tại tư duy bên trên tiến hành hô to, căn bản hô không lên tiếng, không phải là không thể há mồm, thậm chí hắn đều cảm thấy mình không có miệng.

"Đại kiếp Thần Chủ, ngươi không phải muốn linh hồn truyền thừa sao? Ta tới, ta tới. . ."

"Ngươi mau ra xuất hiện a, ngươi mau ra xuất hiện a. . ."

Thẩm Lãng tư duy liều mạng im ắng gầm thét, nhưng là vẫn không có bất kỳ đáp lại nào, chung quanh hết thảy đều là hư vô.

Thời gian phảng phất triệt để ngưng kết đứng im, nhưng lại phảng phất không khô trôi qua.

Đến tột cùng trôi qua bao lâu, Thẩm Lãng hoàn toàn không biết.

Nhưng liền hắn cảm giác, thời gian trôi qua một ngày lại một ngày, một ngày lại một ngày.

Chung quanh vẫn như cũ triệt để hắc ám, triệt để hư vô, cái gì đều không nhìn thấy, cái gì đều cảm giác không đến.

Trời ạ? Cuối cùng là chuyện gì xảy ra a?

Hẳn là cái này Quỷ thành bên trong đã không có tinh thần linh hồn? Hẳn là đời trước đại kiếp Thần Chủ cương thiên sau khi chết, cái này Quỷ thành cũng triệt để không?

Hẳn là Khương Ly bệ hạ chẳng những giết chết cương thiên thân thể, liền đại kiếp Thần Chủ tinh thần linh hồn cũng hoàn toàn tiêu diệt?

"Người tới đây mau, không quản thứ gì, tóm lại xuất hiện liền tốt."

"Không quản là cái gì yêu ma quỷ quái, ngươi cũng đi ra a."

Thẩm Lãng tư duy cuồng hống, loại này vô biên vô tận cô tịch thật đáng sợ, dù là tới một cái lệ quỷ cũng tốt.

Loại cảm giác này thật giống như là một cái đơn độc đại não bị lưu đày tới sâu trong vũ trụ, phiêu phù ở vô biên vô tận hư không bên trong, khoảng cách gần nhất tinh cầu đều có mấy trăm vạn năm ánh sáng, thậm chí liền sao trời đều không nhìn thấy.

Lúc này chẳng những không cảm giác được thân thể, thậm chí liền giấc ngủ cùng hôn mê đều làm không được, vĩnh viễn thanh tỉnh, vĩnh viễn cô tịch.

Loại cảm giác này quá làm cho người sụp đổ, thậm chí liền tử vong đều là một loại xa xỉ.

Cứ như vậy thời gian bên trong tiếp tục trôi qua.

Thẩm Lãng tinh thần linh hồn tại mọi thời khắc đều thanh tỉnh, đối thân thể không có chút nào cảm giác, chung quanh triệt để vĩnh hằng hắc ám hư vô.

Mấy ngày, mấy tháng, thậm chí càng lâu?

Loại trạng thái này phía dưới, thậm chí liền thời gian đều trở nên không có ý nghĩa.

Có lẽ đây mới là Quỷ thành, đây mới thật sự là Quỷ thành, những cái được gọi là địa ngục sâm la hoàn toàn là người sống tưởng tượng ra tới.

Thời gian bên trong tiếp tục trôi qua.

Thẩm Lãng cảm giác được suy nghĩ của mình đều phảng phất triệt để ngưng kết, thậm chí cảm giác được mấy năm, thời gian mấy chục năm đi qua.

Ngay từ đầu còn hi vọng đại kiếp Thần Chủ tinh thần linh hồn xuất hiện.

Về sau hi vọng dù là bất kỳ vật gì xuất hiện đều tốt, cho dù là lệ quỷ đâu?

Lại về sau cho dù là một đạo quang mang, một thanh âm, dù là hơi kém tức thì cũng tốt.

Mà cuối cùng hắn cái gì hi vọng đều không ôm, toàn bộ tư duy phảng phất đều lâm vào vĩnh hằng đứng im, phảng phất chỉ có dạng này mới có thể ngăn cản thống khổ.

. . .

Lại không biết qua bao lâu!

Bỗng nhiên, bóng tối vô tận trong hư không sáng lên một đạo hỏa quang, cực kỳ yếu ớt ánh lửa.

Nháy mắt, Thẩm Lãng tĩnh mịch ngưng kết tinh thần nháy mắt khôi phục, cả người triệt để tỉnh táo lại.

Sau đó, một khuôn mặt xuất hiện.

Đây là một cái tăng nhân, có được hiền lành nhất khuôn mặt, nhất ôn hòa ánh mắt, tinh khiết nhất khí tức, phảng phất không khí, phảng phất ánh nắng.

Nhưng kỳ thật căn bản thấy không rõ lắm hắn ngũ quan, lại có thể cảm giác được đây là trên thế giới nhất làm cho người thân cận người.

Cái này tăng nhân không có niên kỷ, không có giới tính, làm hắn xuất hiện thời điểm, đầu lâu che chắn phía sau hỏa diễm, nhìn qua phảng phất đỉnh đầu một cái hắc ám vòng tròn.

Màn này hết sức quen thuộc a, chính là Đại Kiếp Tự đồ đằng, vô số trên phù điêu đều có màn này, đại kiếp Minh Vương, đỉnh đầu hắc ám thái dương.

"Ngươi chuẩn bị kỹ càng sao? Thẩm Lãng các hạ!" Cái kia tăng nhân hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là đại kiếp Minh Vương sao?"

Tăng nhân nói: "Đại kiếp Minh Vương? Đây là thế nhân cho ta lấy danh tự sao? Ngược lại là thật là dễ nghe."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi biết ta là ai?"

Tăng nhân nói: "Tiến vào Quỷ thành về sau, ngươi đối với ta là triệt để trong suốt, không có bất kỳ cái gì bí mật. Khương Ly chi tử Thẩm Lãng, trong thân thể còn có một cái xa lạ linh hồn, không thuộc về thế giới này, người sở hữu chuyên chú mục tiêu duy nhất, thiên hạ không thù."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, đối phương thật biết tất cả mọi chuyện a.

Tăng nhân nói: "Trên thực tế ta biết phải so ngươi càng nhiều, ngươi cũng đã biết ngươi ở sâu trong nội tâm sâu nhất tầng khát vọng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thiên hạ không thù, sau đó cùng thê tử Mộc Lan du lịch vòng quanh thế giới."

"Không, không phải." Tăng nhân nói: "Ngươi nội tâm sâu nhất khát vọng là trở lại chính ngươi thế giới, làm bình thường đạt được chính mình."

Ách? Thật sao?

Thẩm Lãng kinh ngạc, trở lại thế giới của mình, làm bình thường chính mình? Đây là ý gì, nói là trở lại Địa cầu, đồng thời khôi phục dung mạo, tiếp tục làm một cái xuất sắc thầy thuốc sao?

Chính mình thật nghĩ như vậy sao? Nhưng Thẩm Lãng cảm thấy mình không có chút nào hoài niệm Địa cầu a, người yêu của hắn cùng người thân, đều ở cái thế giới này.

Nhưng là trên thế giới này người thường thường không biết mình chân chính muốn chính là cái gì.

Ví dụ như rất nhiều người cảm thấy mình muốn nhất là tài phú, là vinh hoa phú quý, hoặc là càng thêm trực tiếp một chút, chính là trở thành ức vạn phú ông. Thế nhưng là một khi đạt tới cái mục tiêu này thời điểm, lại phát hiện chính mình không như trong tưởng tượng vui vẻ như vậy.

Tăng nhân nói: "Nói cho đúng, ngươi là muốn hoàn thành ở cái thế giới này tất cả mục tiêu về sau, đồng thời đợi đến thân nhân toàn bộ bình yên qua đời về sau, lại trở lại chính ngươi thế giới, ngươi phi thường tham lam a. Người chỉ có cả đời, ngươi lại muốn qua hai đời."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không phải càng thêm tham lam sao? Ngươi muốn chính là trường sinh."

"Không, ngươi sai." Tăng nhân nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi khẳng định cảm thấy đại kiếp Thần Chủ linh hồn truyền thừa một ngàn năm, hơn nữa còn muốn đời đời kiếp kiếp truyền thừa tiếp. Vì lẽ đó cái gọi là truyền thừa, chính là một loại đoạt xá."

Thẩm Lãng nói: "Chẳng lẽ không đúng sao?"

"Dĩ nhiên không phải, nhiều như vậy a không thú vị a." Tăng nhân nói: "Như vậy, mỗi một thời đại đại kiếp Thần Chủ chỉ là thân thể đổi, nhưng linh hồn vẫn là cùng một cái, chẳng phải là mỗi một thời đại đại kiếp Thần Chủ đều như thế, dạng này còn nói gì tương lai?"

Thẩm Lãng nói: "Không phải đoạt xá, lại là cái gì?"

"Truyền thừa." Tăng nhân nói: "Là một loại trí tuệ truyền thừa, ký ức truyền thừa, nhưng không bao gồm ý chí cùng linh hồn. Vì lẽ đó mỗi một thời đại tân đại kiếp Thần Chủ, vẫn như cũ là tân đại kiếp Thần Chủ, chỉ bất quá trong đầu không có căn cứ cường đại cỡ nào tinh thần lực, trí tuệ, ký ức chờ chút. Nhưng là tính cách, ý chí, cảm xúc, tình cảm các loại đều là không giống, dạng này mới có vô hạn ngẫu nhiên, không phải sao?"

Lời này ngược lại là rất có đạo lý.

Tăng nhân nói: "Thẩm Lãng các hạ, vậy ngươi chuẩn bị kỹ càng sao? Chuẩn bị tiếp nhận ta tinh thần linh hồn truyền thừa sao?"

Thẩm Lãng nói: "Phụ thân của ta là Khương Ly, hắn nhưng là tự mình diệt đi Đại Kiếp Tự."

Tăng nhân cười nói: "Ngươi cho rằng ta sẽ có cừu hận sao? Hơn nữa cách mỗi một trăm năm thời gian, Quỷ thành chi môn mới có thể mở ra, ngươi là nhân tuyển duy nhất, không có chọn, đây là ông trời chú định, đây cũng là duyên phận."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia tiếp nhận truyền thừa về sau, ta chính là tân đại kiếp Thần Chủ sao?"

Tăng nhân nói: "Tùy ngươi, ngươi cảm thấy là là được, ngươi cảm thấy không phải cũng không phải là."

Thẩm Lãng nói: "Không có chấn hưng Đại Kiếp Tự nghĩa vụ?"

Tăng nhân nói: "Nếu như loại này tinh thần linh hồn truyền thừa còn cần ép buộc ý chí sao? Vậy thì không phải là truyền thừa, mà là đoạt xá."

Thẩm Lãng nói: "Ta còn có một vấn đề không rõ?"

Tăng nhân nói: "Ngươi nói."

Thẩm Lãng nói: "Đây là Quỷ thành chi môn một lần cuối cùng mở ra sao?"

Tăng nhân nói: "Vì sao nói như vậy?"

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì mỗi một lần hỏa long sao chổi va chạm thế giới này sau một năm đều sẽ phát sinh nhật thực toàn phần, Quỷ thành chi môn cũng biết lái khải, ngươi đại kiếp Thần Chủ đều sẽ thay đổi triều đại. Nhưng mà lần này hỏa long sao chổi đại va chạm về sau, đã triệt để chết, sẽ không còn có lần nữa."

Tăng nhân trầm mặc thật lâu, trọn vẹn một hồi lâu nói: "Giờ khắc này, rốt cục tới sao? Hỏa long sao chổi thật chết sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Tăng nhân nói: "Cái kia Quỷ thành chi môn đúng là một lần cuối cùng mở ra, ngươi cũng đúng là cái cuối cùng đại kiếp Thần Chủ người thừa kế."

Thẩm Lãng nói: "Điều này có ý vị gì?"

Tăng nhân nói: "Ý vị này đại kiếp thời khắc chân chính muốn tới."

Thẩm Lãng nói: "Cái gì là đại kiếp thời khắc?"

Tăng nhân nói: "Có lẽ là đại hủy diệt đi."

Thẩm Lãng nói: "Tựa như là văn minh thời thượng cổ Đại Niết diệt?"

Tăng nhân nói: "Có lẽ là, có lẽ không phải."

Thẩm Lãng nói: "Không có khả năng, thế giới này văn minh vẫn còn giai đoạn sơ cấp, xa xa xa xa còn chưa đạt tới Đại Niết diệt tình trạng, ngươi đánh giá cao nhân loại của thế giới này văn minh."

Tăng nhân nói: "Ta nói, có lẽ là, có lẽ không phải. Không quản thế giới nào lịch sử, đều là lặp đi lặp lại, khúc chiết, chấn động tiến lên."

Thẩm Lãng nói: "Lớn như vậy cướp Thần Chủ tinh thần linh hồn truyền thừa ngàn năm, đến tột cùng là vì cái gì? Luôn luôn một mục tiêu đi."

Tăng nhân nói: "Là ngăn cản đại kiếp thời khắc chân chính đến."

Thẩm Lãng nói: "Thế nhưng là các ngài Đại Kiếp Tự lối làm việc phi thường tà ác ài."

Tăng nhân nói: "Có lẽ là cảm giác được tuyệt vọng giáng lâm, vì lẽ đó muốn chép một cái gần đường."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi có phải hay không muốn nói, chỉ cần mục tiêu là chính nghĩa, quá trình liền không quan trọng tà ác?"

Tăng nhân nói: "Mục đích đúng là mục đích, bản thân hắn cũng không có chính nghĩa hoặc là tà ác có thể nói. Cái gì là chính nghĩa, cái gì là tà ác?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đây xem như quỷ biện , dựa theo ngươi thuyết pháp, đại kiếp Thần Chủ tinh thần linh hồn truyền thừa ngàn năm là vì ngăn cản đại kiếp thời khắc chân chính đến, vậy các ngươi Đại Kiếp Tự ngược lại là chính nghĩa, chẳng qua là vì đạt được đến cái nào đó mục tiêu không từ thủ đoạn mà thôi. Vậy dạng này vừa đến phụ thân ta Khương Ly tiêu diệt Đại Kiếp Tự, ngược lại biến thành không phải chính nghĩa?"

Tăng nhân trầm mặc chốc lát nói: "Thiên hạ có lẽ không có so Khương Ly bệ hạ chính nghĩa hơn người, ta không có muốn bất luận cái gì thuyết phục ngươi ý tứ, ta nói qua, tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng ý chí của ngươi cùng phán đoán, tất cả mọi chuyện cũng chờ đến ngươi tiếp nhận xong tinh thần ký ức về sau, lại tự hành phán đoán."

Thẩm Lãng nói: "Không phải đoạt xá?"

Tăng nhân nói: "Không phải đoạt xá, là truyền thừa."

Thẩm Lãng nói: "Ta sẽ không biến thành cái xác không hồn, sẽ không mất đi quyền khống chế thân thể?"

Tăng nhân nói: "Sẽ không."

Mà lại nói câu lời thật tình, Thẩm Lãng ở vào vô biên vô tận hư vô cùng cô tịch bên trong, chỉ có tiếp nhận truyền thừa về sau mới có thể rời đi nơi này, hắn đã hoàn toàn không có lựa chọn nào khác.

Nhưng là cái này tăng nhân nhưng không có nói như vậy, bởi vì trong này thời gian cơ hồ là vô hạn, vĩnh hằng tức nháy mắt, nháy mắt tức vĩnh hằng.

Tại vĩnh hằng thời điểm chỉ có một lựa chọn, cái kia không quản cái lựa chọn này dù là lại hỏng bét , bất kỳ cái gì đều sẽ làm ra cái lựa chọn này, bởi vì không có lựa chọn nào khác.

Tăng nhân nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi là phải chờ các loại, vẫn là hiện tại tiếp nhận truyền thừa?"

Thẩm Lãng nói: "Đang chờ đợi là có ý gì?"

Tăng nhân nói: "Ta nói qua, sẽ không can thiệp ngươi bất luận cái gì ý chí, vì lẽ đó một mực chờ đến ngươi hoàn toàn đồng ý tiếp nhận, lại đem tinh thần ký ức rót vào đầu óc của ngươi, hoàn thành truyền thừa."

Thẩm Lãng nói: "Truyền thừa về sau, ta không những sẽ không bị đoạt xá, hơn nữa thêm ra rất nhiều ký ức cùng trí tuệ, hơn nữa tinh thần lực bạo tăng vô số lần?"

"Ách?" Tăng nhân nói: "Mục tiêu của ngươi vậy mà là vì tinh thần lực bạo tăng sao? Đây có phải hay không là có chút lấy gùi bỏ ngọc a? Ngươi đến Quỷ thành chính là vì tăng cường tinh thần lực, tiêu diệt Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chi chủ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi liền cái này đều biết?"

Tăng nhân nói: "Ta nói qua, tại Quỷ thành ngươi với ta mà nói hoàn toàn là trong suốt, hoàn toàn không có bí mật."

Thẩm Lãng nói: "Ta là tăng cường tinh thần lực mà đến, là tiêu diệt Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn mà đến? Không được sao?"

Tăng nhân nói: "Có thể, ta nói qua, truyền thừa là một loại duyên phận, là ông trời chú định. Ta sẽ không can thiệp ngươi bất luận cái gì ý chí, liền như là chân chính quà tặng, không có yêu cầu thực hiện bất luận cái gì nghĩa vụ, đây mới thật sự là truyền thừa, không chứa bất kỳ tạp chất gì."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta không đồng ý truyền thừa của ngươi, ngươi sẽ biến mất sao?"

Tăng nhân nói: "Sẽ không, đương nhiên ta cũng có thể biến mất, cũng có thể xuất hiện nói chuyện với ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Đối ta 100% phục tùng sao?"

Tăng nhân nói: "Đúng, bởi vì đây là ông trời chú định duyên phận, ta không có lựa chọn nào khác, không có người thứ hai nhường ta truyền thừa."

Đúng vậy a, đại kiếp Minh Vương không có lựa chọn thứ hai, Thẩm Lãng cũng không có.

Nhìn qua hắn có thể lựa chọn đồng ý, hoặc là không đồng ý.

Nhưng nếu như thời gian vĩnh viễn trôi qua xuống dưới, hắn vĩnh viễn ở vào hư vô cùng trong bóng tối, vĩnh viễn cảm giác không đến thân thể tồn tại, vậy hắn còn có thể lựa chọn không đồng ý sao?

Thẩm Lãng nói: "Truyền thừa quá trình sẽ thống khổ sao?"

"Ây." Tăng nhân nói: "Sẽ không đâu, bất quá bởi vì rót vào tinh thần ký ức phi thường khổng lồ, vì lẽ đó khả năng bộ óc sẽ lâm vào ngắn ngủi trống không, nhưng không có thống khổ, bởi vì tại Quỷ thành bên trong không có thống khổ loại cảm giác này."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì tốt, ta đồng ý tiếp nhận tinh thần của ngươi ký ức truyền thừa."

Tăng nhân nói: "Thẩm Lãng các hạ, ngươi xác định chuẩn bị kỹ càng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta xác định chuẩn bị kỹ càng."

Tăng nhân nói: "Vậy ta bắt đầu."

Thẩm Lãng nói: "Toàn bộ thời gian sẽ kéo dài thật lâu sao?"

Tăng nhân nói: "Kỳ thật, không có thời gian khái niệm, bởi vì truyền thừa quá trình bên trong đầu óc ngươi sẽ lâm vào trống không, có thể cho rằng thật lâu, cũng có thể cho rằng là một nháy mắt."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì tốt, ngươi tới đi."

Tăng nhân khuôn mặt dần dần làm nhạt, biến thành một đoàn quang ảnh, sau đó chậm rãi hướng phía Thẩm Lãng bay tới.

Phảng phất là là chiếu cố Thẩm Lãng cảm xúc, cái này quang ảnh bay tới thời điểm phi thường chậm chạp, hắn cách Thẩm Lãng càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Gương mặt vẫn như cũ là mơ hồ, nhưng càng ngày càng thân cận, cái loại cảm giác này liền phảng phất cùng mình giống nhau như đúc.

Đúng, chính là mình, vì lẽ đó không có bất luận cái gì bài xích.

Cái này quang ảnh bay đến Thẩm Lãng trước mặt, loại này truyền thừa càng giống là một loại trùng điệp, cái này tăng nhân tinh thần quang ảnh sẽ rót vào Thẩm Lãng đại não bên trong, toàn bộ quá trình nên tính là cái gì?

Ưu bàn đổ vào số liệu? Vẫn là cài đặt lại hệ thống?

Tăng nhân quang ảnh từng chút từng chút thâm nhập vào Thẩm Lãng bộ óc bên trong.

Truyền thừa một chút xíu bắt đầu.

Thẩm Lãng cảm giác được đầu óc của mình chậm rãi tiến vào trống không trạng thái, rất nhanh cái gì đều muốn không biết.

Sau đó, hắn cảm giác được cái này tăng nhân quang ảnh lại có chút khẩn trương, có chút kích động, còn có chút hưng phấn.

Ngươi không phải vô hỉ vô bi sao? Ngươi không phải triệt để thuần túy siêu thoát sao? Vì sao sẽ còn kích động hưng phấn?

Thẩm Lãng tất cả ý chí nháy mắt ngưng tụ.

"Ầm!"

Toàn bộ truyền thừa kết thúc.

Cái kia tăng nhân tinh thần quang ảnh liền phảng phất va chạm bên trên tường lửa, trực tiếp bị đẩy lùi ra ngoài.

Sau đó khuôn mặt của hắn quang ảnh phát sinh mãnh liệt vặn vẹo, liền phảng phất muốn vỡ vụn, trọn vẹn một hồi lâu, mới hoàn toàn trở về hình dáng ban đầu.

"Ngươi vẫn là không có chuẩn bị kỹ càng." Tăng nhân nói: "Không nóng nảy, không nóng nảy."

"Ha ha ha. . ." Thẩm Lãng nói: "Không cần diễn kịch, ngươi căn bản cũng không phải là cái gì đại kiếp Minh Vương, cũng không phải cái gì đại kiếp Thần Chủ tinh thần linh hồn, ngươi muốn tiến hành cũng không phải cái gì tinh thần linh hồn truyền thừa, mà là muốn đoạt xá, ngươi chính là muốn đoạt xá ta."

Tăng nhân nói: "Tốt a, tốt a, ngươi tỉnh táo một hồi, ta tạm thời rời đi, chờ ngươi hoàn toàn chuẩn bị kỹ càng, ta lại xuất hiện."

Sau đó, khuôn mặt của hắn quang ảnh trực tiếp ảm đạm đi.

Thẩm Lãng nói: "Không cần lại diễn kịch, ta đã biết rõ ngươi là ai, ta phải gọi ngươi cái gì đâu? Đời kế tiếp đại kiếp Thần Chủ, Cương Nhất các hạ?"

Đối phương gương mặt quang ảnh khẽ run lên.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, có lẽ ngươi còn có một thân phận khác, Huyền Không Tự Tịch Không phương trượng?"

Lời này mới ra, khuôn mặt của đối phương quang ảnh cũng không phải là khẽ run lên, mà là mãnh liệt run rẩy.

Từ khi Khương Ly chết bất đắc kỳ tử về sau, trên thế giới này nếu như nói ai thân phận thần bí nhất, cái kia Huyền Không Tự Tịch Không phương trượng tuyệt đối xếp hạng trước mấy.

Tại thời gian rất lâu bên trong, Đại Kiếp Tự đem Huyền Không Tự cùng Thông Thiên tự chèn ép đến mức hoàn toàn không ngẩng đầu được lên. Khương Ly diệt Đại Kiếp Tự về sau, hai nhà này mới một lần nữa quật khởi.

Thông Thiên tự kế thừa Đại Kiếp Tự rất nhiều tà ác công pháp, đi đến tà dị quật khởi con đường.

Nhưng Huyền Không Tự đi là hoàn toàn mặt khác một con đường, bọn hắn lộ ra nhất là siêu thoát. Thậm chí ở trong mắt rất nhiều người, Huyền Không Tự là chuyên chú vào kinh văn nghiên cứu, triết học nghiên cứu, văn minh nghiên cứu, đối võ đạo hoàn toàn không có hứng thú.

Nam bộ hải vực cái kia cự hình thượng cổ di tích xuất hiện thời điểm, mấy cái siêu thoát thế lực nhao nhao xuất thủ cướp đoạt, duy chỉ có hai cái thế lực ngoại lệ.

Bạch Ngọc Kinh, nó quá ngưu bức, chướng mắt cái này thượng cổ di tích,

Còn có một cái chính là Huyền Không Tự, nó chỉ là tượng trưng phái một đầu thuyền mà thôi. Thẩm Lãng trợ giúp Phù Đồ Sơn giải khai nam bộ hải vực thượng cổ di tích lối vào về sau, Tru Thiên Các cùng Thiên Nhai Hải Các đều ý đồ chặn đường Thẩm Lãng, là Huyền Không Tự Tịch Diệt trưởng lão xuất thủ tương trợ, chẳng những ngăn cản Tru Thiên Các ác ý, hơn nữa còn đem Thẩm Lãng hộ tống về nhà.

Thẩm Lãng thân thế bị vạch trần về sau, Đại Viêm đế quốc hạ chỉ nửa cái thế giới quân đội, còn có lục đại thế lực đều muốn tới trước vây bắt Thẩm Lãng.

Bạch Ngọc Kinh ngạo mạn, chỉ phái đến một chiếc tuyết bay thuyền nhỏ, một bóng người đều chưa từng xuất hiện.

Mà Huyền Không Tự cũng chỉ phái tới một chiếc thuyền, đồng dạng nửa cái bóng người đều chưa từng xuất hiện.

Thông Thiên tự thông qua Ninh Thiệu, ý đồ thẩm thấu Việt Quốc, chiếm lĩnh thế tục thế giới thế lực, liều mạng khuếch trương.

Về sau mấy lần đại chiến bên trong, Thiên Nhai Hải Các, Phù Đồ Sơn, Tru Thiên Các, Thông Thiên tự đều xuất động bí mật quân đoàn, chỉ có Bạch Ngọc Kinh cùng Huyền Không Tự không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Bạch Ngọc Kinh là thực ngưu bức, có tuyết địa phương đều là phạm vi thế lực của nó.

Nhưng Huyền Không Tự nhưng không có bất luận cái gì căn cứ, không có bất kỳ cái gì phạm vi thế lực, nó liền trông coi chính mình một tòa cổ xưa chùa miếu, không có bất kỳ cái gì khuếch trương ý tứ.

Nhưng là phi thường kỳ quái là, thiên hạ bất kỳ thế lực nào cũng không dám nhìn thấp Huyền Không Tự, cũng không dám ức hiếp Huyền Không Tự.

Thẩm Lãng rất kỳ quái, Huyền Không Tự nhìn rất yếu a, không có chút nào ngưu bức, nhưng vì sao thiên hạ đều đối với hắn kính sợ ba phần đâu?

Hắn đạt được duy nhất tin tức chính là Huyền Không Tự có một cái siêu cấp ngưu bức, siêu cấp thần bí phương trượng.

Có người này tại, người khác cũng không dám chọc Huyền Không Tự. Cũng chính thức bởi vì có Tịch Không phương trượng, Huyền Không Tự mới từ đầu tới cuối duy trì siêu thoát.

Mà cái này Tịch Không phương trượng, cho tới bây giờ đều không có chân chính lộ diện qua, tất cả mọi người biết rõ hắn phi thường ngưu bức, nhưng hắn phảng phất là bỗng nhiên xuất hiện, thậm chí hắn làm đến Thông Thiên tự phương trượng cũng phi thường đột nhiên, ở trước đó phảng phất không có người tại Huyền Không Tự gặp qua hắn.

Về sau mấy lần đại sự, bao quát lần này Thẩm Lãng cùng Doanh Vô Minh luận võ quyết đấu, Thiên Nhai Hải Các Tả Từ cùng Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ đều xuất hiện, vị này Huyền Không Tự phương trượng vẫn không có xuất hiện.

Hiện tại Thẩm Lãng vậy mà nói hắn là Đại Kiếp Tự mạt đại người thừa kế, tuyệt thế thiên tài Cương Nhất.

Nếu như đây là thật lời nói, vậy liền quá ly kỳ buồn cười.

Đại Kiếp Tự cường đại đến đem Thông Thiên tự cùng Huyền Không Tự ép tới không ngẩng đầu được lên, cơ hồ đều muốn biến mất, Thẩm Lãng bệ hạ diệt đi Đại Kiếp Tự về sau, hai nhà này thế lực quật khởi, kết quả một nhà là đạt được Đại Kiếp Tự tà ác công pháp, mà đổi thành bên ngoài một cái càng trực tiếp, càng dứt khoát là đem Đại Kiếp Tự người thừa kế phụng làm chính mình phương trượng.

Đây đối với Thẩm Lãng đến nói là một cái bí mật, nhưng đối Tả Từ các chủ, Phù Đồ Sơn chi chủ, Đại Viêm đế quốc đến nói cũng không phải là bí mật.

Thậm chí người này làm Huyền Không Tự phương trượng, cũng hẳn là Đại Viêm đế quốc ngầm thừa nhận, thế giới này thực sự là quá hoang đường.

Thẩm Lãng nói: "Cương Nhất đại sư, Huyền Không Tự Tịch Không phương trượng, ngươi nói ta đoán đúng không?"

Trước mặt đèn đuốc sáng lên, cái này tăng nhân khuôn mặt rốt cục trở lên rõ ràng, sống sờ sờ đem Thẩm Lãng kinh diễm đến.

Dựa vào, đây mới là thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử sao?

Đây mới thật sự là thư hùng sờ phân biệt a, hoàn toàn phân không ra nam nữ.

Hơn nữa ngươi hẳn là năm sáu mươi tuổi đi, nhìn qua không cao hơn ba mươi tuổi, cái này thích hợp sao?

Cái này một khuôn mặt, chẳng những có thể làm cho nam nhân điên cuồng, cũng có thể nhường nữ nhân điên cuồng, nhìn một chút liền như là ánh trăng tung xuống, lại như cùng gió xuân phất qua, vô cùng thân cận.

Quá yêu, quả thực là sẽ mê hồn đại pháp a.

Hơn nữa Thẩm Lãng phát hiện, khuôn mặt của hắn thật cùng trên phù điêu đại kiếp Minh Vương phi thường giống a.

Đại Kiếp Tự có lẽ là thật dùng hết hết thảy tài nguyên, hết thảy lực lượng đem hắn bồi dưỡng được đến, có lẽ là thật muốn đem hắn biến thành chân chính đại kiếp Minh Vương.

"Thẩm Lãng các hạ, ngươi quả nhiên thông minh tuyệt đỉnh." Cương Nhất chậm rãi nói.

Thẩm Lãng nói: "Lúc ấy phụ thân ta công phá Đại Kiếp Cung thời điểm, liền đại kiếp Thần Chủ cương thiên đều chết, ngươi vậy mà không có chết?"

Cương Nhất nói: "Ngươi không phải cũng không chết sao?"

Một câu nói kia đạo thanh tất cả, là Thẩm Lãng còn sống, vô số người chết.

Mà làm Cương Nhất còn sống, vô số người cũng chết. Hắn cho tới nay đều là thần bí nhất người, hơn nữa Đại Kiếp Cung hủy diệt thời điểm, hắn liền đã vô cùng vô cùng cường đại.

Thẩm Lãng nói: "Vậy là ngươi như thế nào trở thành Huyền

Không Tự phương trượng đây này?"

Cương Nhất nói: "Bởi vì ta là Cương Nhất a."

Lời này ngưu bức, hắn muốn trở thành Huyền Không Tự chi chủ không chỉ riêng muốn chinh phục Huyền Không Tự tất cả mọi người, còn muốn Đại Viêm đế quốc Hoàng đế, cái này cần cỡ nào mị lực, cỡ nào trí tuệ, cỡ nào năng lực?

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử về sau, liền không người có thể áp chế ngươi đúng không? Ngươi vừa rồi chính là vì muốn đoạt xá ta đúng không? Nhật thực toàn phần tiến đến thời điểm, Quỷ thành chi môn mở ra, ta là đoán được, mà ngươi là đã sớm biết, vì lẽ đó ngươi đã sớm chuẩn bị kỹ càng tiến đến đúng không? Võ công của ngươi quá mạnh quá mạnh, vì lẽ đó ta những cái kia bố trí hoàn toàn phát hiện không ngươi tồn tại, thậm chí ngươi cùng ta cùng một chỗ tiến vào Quỷ thành chi môn, bọn hắn đều không nhìn thấy."

"Đúng, ta là vì muốn đoạt xá ngươi." Cương Nhất nói.

Thẩm Lãng nói: "Một khi ta bị đoạt xá, vậy liền triệt để biến thành cái xác không hồn, linh hồn của ta liền vạn kiếp bất phục. Nhưng ngươi vì sao muốn đoạt xá ta đây? Chẳng lẽ cũng là bởi vì thân phận của ta sao? Lại hoặc là ngươi nhìn trúng trên người ta những thứ đó?"

Cương Nhất nói: "Ngươi đem ta hiểu quá nông cạn."

Thẩm Lãng nói: "Ta minh bạch, ngươi không thể không đoạt xá ta. Ngươi tiến vào Quỷ thành duy nhất mục đích đúng là tiếp nhận đại kiếp Thần Chủ ngàn năm linh hồn truyền thừa, nhưng kết quả ngươi phát hiện. . . Ngươi căn bản truyền thừa không. Bởi vì ta mới là bị đại kiếp Thần Chủ chọn trúng người thừa kế, vì lẽ đó ngươi mới muốn nghĩ biện pháp đoạt xá ta, lại thông qua ta đi tiếp thu đại kiếp Thần Chủ linh hồn truyền thừa đúng không?"

Cương Nhất nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi quả nhiên thông minh tuyệt đỉnh."

Thẩm Lãng nói: "Trên thực tế ta cũng rất khiếp sợ, ngươi rõ ràng là Đại Kiếp Tự dốc hết hết thảy bồi dưỡng Thần Chủ người thừa kế, vì sao đại kiếp Minh Vương ngàn năm linh hồn lại muốn lựa chọn ta đây? Thật sự là quá ly kỳ, chẳng lẽ ta mới thật sự là đại kiếp Minh Vương? Cái này. . . Đây cũng quá không thể tưởng tượng đi!"

Mà liền tại lúc này!

Một đạo khác quang ảnh sáng lên, chậm rãi tung bay tới.

Cái này. . . Cái này giống như là một cái sứa quang ảnh, nhẹ nhàng như là không có gì.

Nhưng nhìn kỹ phía dưới, nó là một người não hình dạng quang ảnh, bên trong có vô số hào quang lấp lóe, phảng phất ẩn chứa ức vạn sao trời.

Nó. . . Mới thật sự là đại kiếp Minh Vương ngàn năm tinh thần linh hồn.

Nó, chậm rãi hướng phía Thẩm Lãng bay tới, chân chính tinh thần linh hồn truyền thừa muốn bắt đầu.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 568: : Đại Công Cáo Thành! Niết Bàn Thuế Biến!

Chương 567:: Đại công cáo thành! Niết Bàn thuế biến!

Đợi đến vật kia bay gần về sau, Thẩm Lãng mới phát hiện nó cũng không phải là một cái hư vô năng lượng sinh vật, mà là một cái chân chính tồn tại động vật . Còn nó lớn lên giống sứa, hướng đại não đồng dạng, hoàn toàn là một loại ngẫu nhiên.

Đây cũng là một loại thượng cổ sinh vật, nhẹ nhàng phảng phất không có bất kỳ cái gì trọng lượng, thật giống như là sứa a.

Khoảng cách phải càng gần, càng phát ra có thể cảm giác được trong cơ thể nó lấp lóe quang mang hẳn là vô số tinh thần năng đo ký ức, thực sự là quá huyền diệu.

Hơn nữa nhìn đi lên nó hoàn toàn là thuần túy vô hại, liền như là chúng ta tại hải dương quán nhìn thấy sứa đồng dạng, cứ việc trong biển xác thực có một ít kịch độc sứa, nhưng tuyệt đại bộ phận sứa tựa như là biết di động đóa hoa.

Thượng cổ thế giới thật sự là huyền diệu a, thậm chí ngay cả loại sinh vật này đều có.

Nói trắng ra nó tựa như là một cái siêu cấp dụng cụ lưu trữ, siêu cấp sinh vật ưu bàn. Chỉ bất quá ưu trong mâm mặt tồn trữ chính là số liệu, mà cái này sinh vật tồn trữ chính là vô số ký ức.

Cương Nhất ánh mắt vô cùng phức tạp nhìn về phía cái này trôi nổi tinh thần linh hồn vật dẫn.

Hắn mới là Đại Kiếp Tự bồi dưỡng người thừa kế a, hắn đương nhiên nên được đến đại kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn a, vì sao không phải hắn?

Liền như là Thẩm Lãng đoán như thế, Cương Nhất đã sớm biết Quỷ thành lúc nào muốn mở ra, vì lẽ đó hắn càng đã sớm hơn đi tới nơi này chờ đợi tinh thần linh hồn truyền thừa, hắn cũng rất sớm đã phát hiện Thẩm Lãng cùng bộ hạ của hắn, nhưng hoàn toàn nước giếng không phạm nước sông.

Nhật thực toàn phần bắt đầu về sau, Quỷ thành mở ra, hai người gần như đồng thời tiến vào Quỷ thành, thậm chí Cương Nhất còn muốn thoáng sớm một chút.

Là tuyệt đối giữ bí mật, tiến vào Quỷ thành về sau, Cương Nhất liền dùng sức mạnh lớn tinh thần lực phong tỏa Thẩm Lãng tư duy, nhường hắn lâm vào vĩnh hằng hư vô cùng hắc ám, cũng không nhìn thấy cái kia đại kiếp Minh Vương tinh thần năng đo vật dẫn. Cương Nhất dự định hoàn thành truyền thừa về sau, lại không âm thanh vô tức rời đi, quá trình này cũng sẽ không nhường Thẩm Lãng nhìn thấy.

Nhưng là không nghĩ tới hắn vậy mà thất bại, cái kia đại kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn vậy mà không có trôi hướng hắn, mà là trôi hướng Thẩm Lãng.

Cương Nhất vô số lần ngăn cản, nhưng cái này sứa bình thường tinh thần linh hồn vật dẫn vẫn như cũ cố chấp bay về phía Thẩm Lãng.

Ngay lúc đó Cương Nhất nội tâm là vô cùng bi phẫn, dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì a?

Ta Cương Nhất mới là Đại Kiếp Tự thiên tài, mới là đại kiếp

Minh Vương chân chính người thừa kế a, thậm chí ta tướng mạo đều cùng đồ đằng bên trên đại kiếp Minh Vương là giống nhau như đúc. Mà Thẩm Lãng là ai, hắn là Khương Ly chi tử a, là diệt đi Đại Kiếp Tự cừu nhân.

Cương Nhất nghĩ hết biện pháp muốn đi tiếp nhận truyền thừa, nhưng đều thất bại.

Sau đó hắn yên lặng cực kỳ lâu, hắn nhất định phải làm ra một lựa chọn.

Là lựa chọn cái này một bộ thân thể, vẫn là lựa chọn đại kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn ký ức?

Trước mắt xem ra muốn tiếp nhận truyền thừa chỉ có một loại biện pháp, đó chính là đoạt xá Thẩm Lãng. Nhưng bởi như vậy hắn liền muốn từ bỏ thân thể của mình, hắn tu luyện thời gian mấy chục năm mới có được lúc này tuyệt đỉnh tu vi, mà Thẩm Lãng hoàn toàn là tay trói gà không chặt a.

Một khi đối Thẩm Lãng tiến hành đoạt xá, vậy hắn tổn thất cũng quá lớn. Vẻn vẹn làm một cái đại kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn, cái này đáng giá không?

Đương nhiên hắn cuối cùng vẫn lựa chọn vứt bỏ thân thể của mình, muốn thu hoạch đại kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn, bởi vì đây là hắn chung cực sứ mệnh, hắn đời này chính là vì giờ khắc này, thậm chí tính mạng của hắn cũng là là giờ khắc này.

Cho nên mới xuất hiện vừa rồi một màn kia, hắn dùng hết hết thảy thủ đoạn, muốn đoạt xá Thẩm Lãng.

Nhưng đoạt xá là một kiện vô cùng vô cùng chật vật sự tình, đại não của con người là cực kỳ kiên cố thành lũy, cho dù là yếu ớt nhất người, đầu óc của hắn phòng ngự cũng phi thường cường đại, ngươi muốn phá hủy nó có thể, nhưng ngươi muốn hoàn hảo không chút tổn hại chiếm lĩnh nó liền phi thường khó, nhất định phải đối phương 100% đồng ý, đồng thời hoàn toàn không có ý chí chống cự.

Cương Nhất đã làm được đủ tốt, cơ hồ không có biểu hiện ra cái gì sơ hở, nhưng Thẩm Lãng thực sự là quá giảo hoạt, vẫn là bị hắn nhìn ra sơ hở, dẫn đến đoạt xá thất bại.

Lúc này trơ mắt nhìn xem đại kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn vật dẫn hướng phía Thẩm Lãng bay đi, Cương Nhất kỳ thật có một lựa chọn, đó chính là trực tiếp phá hủy nó, còn có một lựa chọn, đó chính là trực tiếp phá hủy Thẩm Lãng, giết chết Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nói: "Cương Nhất các hạ, nếu như ngươi muốn ngăn cản lần này truyền thừa lời nói, kỳ thật có thể trực tiếp giết ta."

Cương Nhất không có lên tiếng, hắn lúc này giết Thẩm Lãng có thể nói là dễ như trở bàn tay.

Nhưng là hắn không hề động, chỉ là lẳng lặng nhìn qua hết thảy, đầu óc của hắn ngay tại giãy dụa, nếu như giết chết Thẩm Lãng, đại kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn có phải là liền không còn lựa chọn chỉ có thể truyền thừa cho hắn Cương Nhất?

Cái kia sứa bình thường đồ vật bay thẳng đến Thẩm Lãng đỉnh đầu, sau đó như là dù che mưa bình thường mở ra, dần dần hướng phía Thẩm Lãng đỉnh đầu bao phủ tới.

Thẩm Lãng không khỏi ngừng thở, sau đó hắn dần dần cảm giác được thân thể của mình tồn tại, loại kia tử vong cô tịch hư vô cảm giác biến mất, cứ việc toàn thân vẫn như cũ không cách nào động đậy, nhưng tối thiểu có thể cảm nhận được.

Rất nhanh hắn nhìn thấy, đồng thời cảm nhận được cái này sứa đồng dạng đồ vật đem hắn đầu hoàn toàn bao trùm.

Bất quá cũng không có cảm giác hít thở không thông, ngược lại là lành lạnh, hình tượng này ngược lại là có điểm giống là dị hình bên trong ôm mặt thú.

Ròng rã mấy phút về sau, Thẩm Lãng toàn bộ đầu đều bị triệt để bao khỏa, ngay sau đó có chút một trận nhói nhói, phảng phất có đồ vật đâm vào bộ óc bên trong.

Vậy mà là như vậy truyền thừa, phi thường sinh vật hóa a, cùng trong tưởng tượng hoàn toàn không giống.

Sau đó, vô số lực lượng tinh thần, tinh thần linh hồn, tinh thần ký ức tràn vào Thẩm Lãng đại não bên trong.

Trong chốc lát, đầu óc của hắn trực tiếp trống rỗng, mất đi tất cả tư duy, liền phảng phất máy tính trực tiếp đứng máy.

Cùng lúc đó, toàn bộ Quỷ thành bên trong rất nhiều đom đóm bình thường đồ vật sáng lên, mấy vạn, mấy chục vạn cũng không chỉ, nhao nhao hướng lấy Thẩm Lãng đại não bay tới.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Những này đom đóm bình thường đồ vật, phảng phất thiêu thân lao đầu vào lửa, trực tiếp đụng vào Thẩm Lãng đại não bên trong, rất nhanh liền biến mất vô tung vô ảnh.

Mà toàn bộ quá trình, Thẩm Lãng vẫn như cũ không có cảm giác chút nào, triệt để trống không.

. . .

Không biết trôi qua bao lâu, thật giống như là triệt để an nghỉ.

Đợi đến hắn dần dần khôi phục tri giác thời điểm, loại kia cảm giác quen thuộc lại tới, hắn phảng phất mất đi thân thể, lẳng lặng trong hư không chảy xuôi, hoàn toàn không cảm giác được chính mình tồn tại.

Loại kia tử vong cô tịch cảm giác, cũng chỉ có đại não có thể suy nghĩ, cái gì đều nhìn không thấy, cái gì đều nghe không được.

Này chỗ nào là tinh thần linh hồn truyền thừa a, tựa như là trùng sinh một lần.

Mãi cho đến trôi qua rất lâu thật lâu, hết thảy mới dần dần khôi phục, hắn dần dần cảm giác được thân thể của mình, sau đó khôi phục thính giác, tri giác.

Cuối cùng, hắn mới khôi phục khống chế đối với thân thể lực, dùng hết hết thảy lực lượng, mở choàng mắt.

Hắn vẫn tại Đại Kiếp Cung bên trong, bên ngoài là đầy trời tuyết bay, Kiếm Vương Lý Thiên Thu, Tuyết Ẩn mười mấy người vây quanh ở hắn bên cạnh.

"Bệ hạ, ngươi rốt cục tỉnh."

"Bệ hạ, chúng ta cơ hồ cho là ngươi đã vẫn chưa tỉnh lại." Đại tông sư Ban Nhược nói.

Lời này mới ra, chung quanh tất cả mọi người hướng hắn trông đi qua, ngươi đến cùng có biết nói chuyện hay không a?

Thẩm Lãng nói: "Ta đến tột cùng ngủ bao lâu a?"

"Không sai biệt lắm nửa năm." Tuyết Ẩn nói: "Liền cùng người thực vật giống nhau như đúc, hoàn toàn không cảm giác, nhưng là thân thể đặc thù hết thảy bình thường."

Lâu như vậy? Thẩm Lãng dọa kêu to một tiếng.

Đối với lần này tinh thần linh hồn truyền thừa, nhìn qua vô cùng nguy hiểm, nhưng Thẩm Lãng cảm thấy hẳn là an toàn, bởi vì hắn thượng cổ vương giới, hắn đặc thù huyết mạch đều hẳn là có thể chống cự loại này năng lượng tổn thương.

Trên thực tế toàn bộ truyền thừa quá trình cũng là như thế, hoàn toàn không phải đoạt xá.

Thẩm Lãng ví von rất rõ ràng, truyền thừa lời nói tựa như là cho máy tính thăng cấp, đồng thời truyền vào rất nhiều mới số liệu. Mà đoạt xá, đó chính là triệt để format, đồng thời cài đặt lại hệ thống, bên trong tất cả số liệu tư liệu cũng không thấy.

Nhưng là không nghĩ tới, vậy mà hôn mê nửa năm lâu dài.

"Bệ hạ, ngươi bây giờ có cảm giác gì?" Tuyết Ẩn hỏi.

Cảm giác gì?

Đúng vậy a, đây chính là đại kiếp Minh Vương ngàn năm tinh thần linh hồn, ngưu xoa vô cùng, Thẩm Lãng hẳn là giống như là mở ra thế giới mới cửa chính bình thường a.

Hơn nữa ở trong đầu của hắn hẳn là thêm ra rất nhiều ký ức a, siêu cấp ngưu bức ký ức.

Thế là Thẩm Lãng đi lục soát đầu óc của mình, kết quả hoàn toàn không có a, cái gì ký ức đều không có a.

Đầu óc của hắn vẫn là ban đầu đại não, không có thêm ra bất kỳ vật gì đi ra.

Đây, đây là chuyện gì xảy ra a?

Hẳn là ta trải qua một lần giả truyền nhận sao?

Đừng bảo là đoạt xá, đối phương phảng phất thứ gì đều không có tại nó trong đầu lưu lại.

Không thể lại như vậy, tất cả ghi chép rõ ràng, đại kiếp Thần

Chủ truyền thừa là sẽ cho mới người thừa kế trong đại não lưu lại rất nhiều ký ức, rất nhiều trí tuệ, vì cái gì Thẩm Lãng trong đầu cái gì cũng không có.

Sau đó Thẩm Lãng mở ra trí não, phát hiện bên trong cái gì cũng không có a.

Đương nhiên, hắn không thể hỏi trí não, ta trong đầu có phải là nhiều thứ gì a? Bởi vì cái này trí não không phải hệ thống.

Bất quá cái này trí não ngược lại là có thể đối dung lượng tiến hành trực quan biểu hiện, sau đó Thẩm Lãng kinh ngạc phát hiện, đầu óc mình bên trong xác thực nhiều rất nhiều rất nhiều thứ.

Trời ạ, số lượng này quá lớn.

Dùng nhất trực quan nói, toàn bộ đại não dự trữ đo có thể đạt tới kinh người vài tỷ t chi phối, trước đó Thẩm Lãng coi như mười phần trăm đều không dùng đầy.

Mà bây giờ đâu? Thẩm Lãng đại não không gian lại bị dùng xong năm mươi phần trăm chi phối.

Nói cách khác, trước đó cái kia đại kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa số liệu đo ròng rã là Thẩm Lãng đời này tất cả ký ức gấp mười chi phối, đây là cỡ nào kinh người tinh thần ký ức a?

Hơn nữa Thẩm Lãng nguyên bản dự trữ ký ức thế nhưng là bốn năm mươi năm nhân sinh, vô số sinh hoạt đoạn ngắn, hoàn toàn lộn xộn ký ức, vô số kể.

Mà đại kiếp Minh Vương truyền thừa tinh thần ký ức đều là mang tính then chốt, phi thường hữu dụng. Như thế lớn số liệu đo, nào chỉ là một cái thư viện a, có lẽ so Thiên Nhai Hải Các tất cả thư viện cộng lại số liệu đo còn lớn hơn.

Nhưng là Thẩm Lãng lại hoàn toàn không cách nào đọc những này tinh thần ký ức, bọn chúng liền như là ổ cứng máy tính bên trong ẩn tàng cặp văn kiện, chí ít hiện tại Thẩm Lãng không có quyền hạn đi đọc.

Đây là có chuyện gì?

Thẩm Lãng nghĩ hết tất cả biện pháp, muốn đi thăm dò cái này một bộ phận số lượng kinh người tinh thần ký ức, kết quả không thu được gì.

Những này tinh thần ký ức đặt ở ở trong đầu của ta, lại không cho ta đọc, đây là ý gì?

Hắn nếm thử một lần lại một lần, toàn bộ thất bại, cuối cùng từ bỏ.

Cái này giống như là cái gì?

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới siêu cấp lớn đuôi nát « quyền lực trò chơi » bên trong cái kia sẽ chỉ mắt trợn trắng vải lan, hắn là tam nhãn quạ đen, có được cả nhân loại tất cả lịch sử ký ức. Kết quả cái rắm dùng đều không có, mang tính then chốt đại quyết chiến cũng chỉ là lật mấy lần khinh bỉ.

Đại Kiếp Tự đời đời kiếp kiếp truyền thừa tinh thần ký ức, chính là cái đồ chơi này?

Đương nhiên Thẩm Lãng biết rõ cái này phi thường mấu chốt, thậm chí quyết định thế giới vận mệnh. Bởi vì Đại Kiếp Tự phảng phất cũng là bởi vì hỏa long sao chổi va chạm thế giới mà ra đời, thậm chí tên gọi của nó cũng là bởi vì nhật thực toàn phần mà đến.

Vì lẽ đó Đại Kiếp Tự hẳn là thân phụ một loại nào đó sứ mệnh, mà đại kiếp Minh Vương biết mình sống chẳng phải thời gian dài, vì lẽ đó lựa chọn đem tinh thần của mình ký ức thế hệ truyền thừa, mà tự mình tính là cuối cùng một đời?

Xem như đại kiếp Minh Vương, hẳn là gánh chịu cái gì sứ mệnh a?

Thẩm Lãng lập tức nghĩ đến Cương Nhất, xem như đại kiếp Thần Chủ người thừa kế, hắn hẳn phải biết cỡ nào một chút a?

"Các ngươi có hay không nhìn qua một cái người thần bí? Một cái hòa thượng, một cái thư hùng mạc biện, lớn lên so ta xinh đẹp hơn người?" Thẩm Lãng hỏi.

Lý Thiên Thu lắc đầu, Tuyết Ẩn lắc đầu, Ban Nhược lắc đầu.

Cương Nhất ngưu bức, thật phảng phất ẩn hình, rõ ràng xuất hiện tại cái này Đại Kiếp Cung phế tích bên trong, hơn nữa còn ý đồ đối Thẩm Lãng tiến hành đoạt xá, nhưng mấy đại tông sư đều không có phát hiện hắn tồn tại.

Bây giờ hắn càng là biến mất vô tung vô ảnh.

"Bệ hạ, ngươi có thể cảm giác được tinh thần lực bạo tăng sao?" Tuyết Ẩn hỏi.

Đúng vậy a, đây mới là Thẩm Lãng mấu chốt nhất mục đích a, tinh thần lực bạo tăng, tiêu diệt Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chi chủ.

Nhưng là hiện tại xem ra thật giống như là lấy gùi bỏ ngọc, đại kiếp Minh Vương truyền thừa trọng yếu nhất chính là những này tinh thần ký ức, thậm chí liên quan đến toàn bộ thế giới vận mệnh tinh thần ký ức, về phần tăng cường tinh thần lực, hoàn toàn chỉ là thuận tiện.

Cái kia Thẩm Lãng tinh thần lực bạo tăng sao?

Hắn. . . Không biết a, thứ này không cách nào định lượng, cũng không cảm giác được.

Nếu như Long chi kiếm trong tay hắn, hắn có thể phóng thích một lần vòng xoáy năng lượng nhìn xem. Hơn nữa tinh thần lực cũng không có nghĩa là tinh lực, Thẩm Lãng lúc này vừa mới tỉnh lại, cảm thấy phi thường rã rời.

Thẩm Lãng nhìn một chút bên ngoài, hàn phong gào thét, tuyết lớn đầy trời.

Hắn giấc ngủ này chính là hơn nửa năm, bây giờ đã là trung tuần tháng mười.

Trước đó hắn nói qua, muốn tranh thủ thời gian nửa năm, nhường Nộ Triều thành Ngạc Mộng thạch súng trường, cỡ nhỏ long chi lực, còn có địa ngục hoả pháo đạn có thể đại quy mô sản xuất hàng loạt, đồng thời trang bị Đại Càn lính mới.

Bây giờ đã không chỉ nửa năm, tăng thêm thời gian lúc trước, ròng rã đi qua tám tháng.

Hắn lính mới cũng đã rực rỡ hẳn lên đi.

"Đi, trở về Nộ Triều thành." Thẩm Lãng nói.

Tuyết Ẩn hướng phía bên ngoài thổi một tiếng huýt sáo, sau đó sóng siêu âm cự thú từ trên trời giáng xuống, nửa năm này thời gian nó quả thực chơi điên, tại Đại Kiếp Cung phế tích cùng Nộ Triều thành không ngừng vừa đi vừa về bay.

. . .

Hai ngày sau đó, Thẩm Lãng bí mật hạ xuống Nộ Triều thành.

"Càn Kinh bên kia thế cục như thế nào?" Thẩm Lãng nói: "Toàn thể biểu quyết kết thúc sao?"

Căng Quân nói: "Liêm thân vương báo cáo Viêm kinh, Đại Viêm đế quốc thái tử đồng ý Tân Càn vương quốc mấy ngàn vạn con dân tiến hành toàn thể biểu quyết, là hiệu trung với chúng ta Khương thị, vẫn là hiệu trung Doanh thị. Tiếp xuống trong vòng nửa năm, tấm gương giả mạo bệ hạ đi Tân Càn vương quốc mỗi một cái quận, mỗi một cái thành tiến hành diễn thuyết hiệu triệu."

Thẩm Lãng nói: "Hắn có thể bị người nhìn thấu sao?"

"Không có." Căng Quân nói: "Trên thực tế hắn hoàn toàn không giống như là thế thân, hắn so ngài còn muốn giống ngài, hắn đối Đại Càn đế quốc tình cảm phảng phất so ngài còn muốn dồi dào, thời gian nửa năm, ròng rã hơn hai trăm lần diễn thuyết, mỗi một lần nội dung đều không giống, mỗi một thiên văn chương đều tràn ngập lực trùng kích, thật trực tiếp xé ra Tân Càn vương quốc con dân linh hồn."

Sau đó, Căng Quân đem mấy phần văn chương đưa tới, đây đều là tấm gương giả mạo hắn diễn thuyết bản thảo.

Thẩm Lãng nhìn một chút về sau, liền cảm giác từng đợt rùng mình, viết quả thực quá tốt, bên trong văn phong là Thẩm Lãng, nhưng lại so Thẩm Lãng viết càng tốt hơn , trong này đối Đại Càn đế quốc, đối Khương Ly bệ hạ tình cảm, quả thực như là phun trào trước đó núi lửa.

Nhìn như tỉnh táo, trên thực tế lại muốn đốt bạo.

Căng Quân nói: "Ta mỗi một lần nhìn thấy những này văn chương, tâm linh đều sẽ nhận không gì so sánh nổi xung kích. Vì lẽ đó mỗi một thiên diễn thuyết bản thảo đi ra, Nộ Triều thành, Ngô Sở Việt ba quốc đô muốn tới chỗ dán thiếp truyền đọc, tất cả mọi người coi là kia là tác phẩm của ngài. Mỗi một thiên văn chương đi ra, tinh thần của chúng ta đều sẽ triệt để tăng vọt, Ngô Sở Việt Tam quốc mấy ngàn vạn dân chúng nội tâm đối Đại Càn đế quốc tình cảm, đã đến cực hạn, đối với chúng ta trung thành cùng nhiệt tình cũng đến cực hạn."

Thẩm Lãng tỉ mỉ nhìn những này văn chương, trong này không hề có một chữ nói Khương thị gia tộc đến cỡ nào vĩ đại, lịch sử đến cỡ nào vinh quang, hoàn toàn không có, cơ hồ tất cả văn chương đều đang nói bách tính, nói thiên hạ, thuyết văn minh, nói Khương Ly bệ hạ lý tưởng, nói Khương Lãng lý tưởng của mình.

Cuối cùng đem những này lý tưởng chuyển biến trở thành thiên hạ vạn dân lý tưởng, không phải vì độc chiếm thiên hạ, không phải vì chí cao vô thượng quyền lực, mà là là giải phóng toàn thế giới, giải phóng văn minh, dẫn đầu toàn bộ thế giới đi hướng cao hơn văn minh, huy hoàng hơn thời kì.

Thật mỗi một thiên đều để người nhiệt huyết sôi trào.

"Tấm gương so ta thuần túy, cao hơn ta còn cỡ nào." Thẩm Lãng thở dài nói: "Hắn đem ta diễn dịch quá tốt, quá hoàn mỹ."

Căng Quân nói: "Nhưng mà bệ hạ mới thật sự là độc nhất vô nhị."

Thẩm Lãng nói: "Tân Càn vương quốc toàn thể biểu quyết kết quả, lúc nào sẽ đi ra?"

Căng Quân nói: "Nhanh, cũng chính là tại mấy ngày nay."

Đối với trận này toàn thể biểu quyết, Thẩm Lãng hoàn toàn không có ôm bất cứ hi vọng nào, bởi vì Càn Kinh vạn dân quá làm cho hắn thất vọng, huyết tính của bọn họ đã bị cắt xén, bọn hắn lựa chọn xấu xí.

"Xuân Hoa, Phù Đồ công chúa Nhậm Doanh Doanh như thế nào?" Thẩm Lãng hỏi.

Trương Xuân Hoa nói: "Ta dẫn ngươi đi xem."

. . .

Đêm hôm đó đính hôn về sau, Thẩm Lãng lập tức nhường người cưỡi lớn siêu đi theo tại Tả Từ các chủ sứ đoàn đằng sau rời đi Càn Kinh, sau đó bay trở về Nộ Triều thành.

Thẩm Lãng nói qua, nhất định phải trị tốt Nhậm Doanh Doanh, nhường nàng trở thành một cái nhân loại bình thường, có thể bình thường sinh con dưỡng cái.

Nhưng là hắn tra tìm vô số thượng cổ điển tịch, đều không có tìm được giải cứu Nhậm Doanh Doanh biện pháp, thậm chí liền bệnh của nàng bởi vì cũng không tìm tới.

Quá ly kỳ, thân thể triệt để trong suốt, hơn nữa không thể thấy ánh nắng, thậm chí không thể bị đụng vào, nếu không liền như là bị thiêu đốt.

Về sau Thẩm Lãng đạt được một kiện đồ vật, hắn cảm thấy thứ này có lẽ có thể chữa khỏi Nhậm Doanh Doanh, đó chính là từ thượng cổ Khương thị lăng mộ đạt được cái kia Long hạp, cũng chính là phóng Khương Ly di thư rương.

Cái rương này tại thượng cổ văn minh cũng là vô cùng trọng yếu sản phẩm, nó có thể làm cho địa ngục hỏa trùng tiến hành không ngừng phân liệt.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng nếm thử dùng cái này Long hạp trị liệu Nhậm Doanh Doanh, cụ thể biện pháp trị liệu chính là đem Nhậm Doanh Doanh bỏ vào Long hạp bên trong.

Tiến vào phòng thí nghiệm dưới đất, cái này một mét khối Long hạp liền để ở chỗ này.

"Nhậm Doanh Doanh còn tại bên trong?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đúng thế." Trương Xuân Hoa nói: "Bệ hạ, tại mở ra Long hạp trước đó, ta khuyên nhủ ngài làm tốt chuẩn bị tư tưởng, khả năng cùng ngài trong tưởng tượng hoàn toàn không giống."

Ách?

Chuyện gì phát sinh?

"Đi mở ra rương." Thẩm Lãng nói.

Trương Xuân Hoa tiến lên mở ra Long hạp, nháy mắt một đạo quang mang chói mắt bỗng nhiên bắn ra, cơ hồ khiến người mắt mở không ra.

Trọn vẹn một hồi lâu, Thẩm Lãng mới nhìn rõ ràng Nhậm Doanh Doanh công chúa lúc này bộ dáng.

Thân thể của nàng cũng không trong suốt, nhưng lại phát sáng, liền phảng phất bên trong chứa vô số bóng đèn.

Không chỉ có như thế, thân thể của nàng cùng gương mặt đều phát sinh biến hóa.

Nguyên bản khuôn mặt của nàng là tinh xảo tuyệt luân, nhưng bây giờ lại trở nên phi thường yêu diễm, không giống nhân loại.

Còn không chỉ như thế, phía sau lưng nàng bên trên vậy mà mọc ra cốt thứ, cứ việc mới chui ra khoảng hai tấc, nhưng lại vô cùng sắc bén.

Đây, đây là chủng tộc gì a?

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ là dự định tại trong cơ thể nàng bồi dưỡng thiên hạ đệ nhất cổ, cái kia trước mắt đây hết thảy cùng nàng thể nội cổ trùng có quan hệ sao?

Thậm chí, nàng có phải hay không Nhâm tông chủ thân sinh nữ nhi a? Hẳn là Thẩm Lãng trước đó tẩy não ba liên cú là thật, Nhâm tông chủ căn bản là không sinh ra hậu đại đến?

"Chúng ta cũng không biết tại sao lại dạng này." Trương Xuân Hoa nói: "Bệ hạ ngài mệnh làm chúng ta đưa nàng bỏ vào Long hạp bên trong, ngay từ đầu thấy hiệu quả cực nhanh, vẻn vẹn ba ngày sau đó, trên người nàng trong suốt triệu chứng liền dần dần biến mất, chúng ta phi thường kinh ngạc vui mừng, còn tưởng rằng chẳng mấy chốc sẽ chữa khỏi nàng. Nhưng không nghĩ tới tiếp xuống thân thể của nàng bắt đầu phát sáng, hơn nữa gương mặt bắt đầu thuế biến, cả người đều thuế biến, cuối cùng trên lưng vậy mà mọc ra cốt thứ."

Thẩm Lãng khàn khàn nói: "Nàng, nàng đây không phải là nhân loại a."

Hơn nữa nàng Niết Bàn thuế biến vừa mới bắt đầu, Thẩm Lãng hiện tại cũng không biết nàng đến tột cùng lại biến thành bộ dáng gì a.

Trương Xuân Hoa nói: "Chúng ta phi thường lo lắng, vì lẽ đó liền muốn gián đoạn đối nàng Long hạp trị liệu, nhưng không nghĩ tới căn bản không dừng được. Nàng mỗi ngày nhất định phải phóng trong Long hạp hai canh giờ, nếu không sinh cơ sẽ nhanh chóng tàn lụi, thậm chí sinh mệnh hấp hối."

Lúc này Thẩm Lãng thật hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Lúc trước hắn cảm thấy Nhậm Doanh Doanh chỉ là bên trong một loại phi thường đặc thù cổ độc mà thôi, dù sao Nhâm tông chủ là muốn tại trong cơ thể nàng bồi dưỡng thiên hạ đệ nhất cổ, không nghĩ tới nàng. . . Nàng vậy mà Niết Bàn thuế biến.

Hơn nữa hắn đi đạt được đại kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa, chỉ là là tăng cường tinh thần lực mà thôi a, không nghĩ tới trong đầu không hiểu thấu thêm ra quỷ dị tinh thần ký ức, hơn nữa còn hoàn toàn không cách nào giải đọc.

Đây là muốn xảy ra chuyện a, xảy ra đại sự.

"Bệ hạ, tiếp xuống làm sao bây giờ?" Trương Xuân Hoa hỏi.

"Tiếp tục đi." Thẩm Lãng nói: "Mỗi ngày đem nàng phóng trong Long hạp hai canh giờ, ta ngược lại là muốn nhìn một chút, nàng đến tột cùng sẽ Niết Bàn lột xác thành vì cái gì?"

Trương Xuân Hoa nói: "Cái này Long hạp dùng để phân liệt địa ngục hỏa trùng thời điểm, năng lượng tiêu hao cực kỳ bé nhỏ. Nhưng là Nhậm Doanh Doanh công chúa nằm sau khi đi vào, Long hạp năng lượng tiêu hao phải thật nhanh, tiếp tục như vậy có lẽ chúng ta muốn đối nó bổ sung long huyết tủy."

Thẩm Lãng cũng cảm nhận được, thời gian nửa năm đi qua sau, cái này Long hạp năng lượng đã còn lại không đến một nửa.

Nói cách khác cái này Long hạp một nửa năng lượng đều bị Nhậm Doanh Doanh công chúa thân thể hấp thu, đồng thời phát sinh thuế biến.

Cái này, đây thật là quá quỷ dị a.

Nàng đến tột cùng lại biến thành cái gì a?

. . .

Lôi Châu đảo bí mật thí nghiệm tràng bên trong.

Thẩm Lãng muốn thí nghiệm tinh thần lực của hắn đến tột cùng có hay không bạo tăng, bởi vì hoàn toàn không cảm giác được a.

Tiếp nhận đại kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa về sau, hết thảy giống như cùng trước đó không có bất kỳ cái gì khác biệt, Thẩm Lãng nên buồn ngủ vẫn là sẽ buồn ngủ, thậm chí cũng không có cảm thấy tinh lực trở nên dồi dào, phương diện kia cũng không có bất kỳ cái gì tăng cường.

Tóm lại liền phảng phất không có tiếp nhận truyền thừa, dạng này không được a, tinh thần lực của hắn nếu như không có tăng vọt, còn thế nào tiêu diệt Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ a, như thế nào tiêu diệt Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân a.

"Bệ hạ, ngài nhất định phải duy nhất một lần phóng thích nhiều như vậy sao?" Nhiều kéo công chúa hỏi.

"Xác định!" Thẩm Lãng nói.

Khoảng cách Thẩm Lãng hai ngàn mét địa phương, lít nha lít nhít bày đầy mấy trăm cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ, thượng cổ chiến nỏ.

Trước đó Thẩm Lãng yếu cặn bã tinh thần lực, một lần chỉ có thể chặn đường một chi thượng cổ cự tiễn, sau đó liền trực tiếp hôn mê.

Mà mục tiêu cuối cùng của hắn, chính là muốn chặn đường Long chi hối a, chỉ có dạng này mới có thể chống cự Đại Viêm đế quốc tiếp xuống khả năng đối Nộ Triều thành tiến hành siêu viễn trình chiến lược đả kích.

"Chuẩn bị!"

Theo nhiều kéo công chúa ra lệnh một tiếng, mấy trăm cỗ thượng cổ cự hình cường nỗ, thượng cổ cự hình chiến nỏ toàn bộ chuẩn bị hoàn tất.

Thẩm Lãng có chút cúi xuống thân thể, ngưng tụ hắn hoàn toàn không biết có bao nhiêu tinh thần lực.

Có thể hay không tiêu diệt Doanh Quảng? Có thể hay không tiêu diệt Nhâm tông chủ, liền nhìn lúc này.

Mụ nội nó, ta tinh thần lực đến tột cùng có hay không tăng vọt a.

"Phát xạ!"

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Mấy trăm chi thượng cổ cự tiễn, hơn ngàn chi thượng cổ chiến tên nỏ, như là mưa to bình thường hướng phía Thẩm Lãng bắn tới.

Mỗi một mũi tên đều phun ra đuôi lửa, như là lộng lẫy vô cùng mưa sao băng.

Loại này cấp bậc công kích một khi có hiệu quả, vậy đối quân đội quả thực là hủy diệt tính đả kích.

Dù sao Thẩm Lãng đại quy mô quân đội nhưng không có ngưu bức áo giáp.

Thẩm Lãng ánh mắt ngưng tụ, nhìn chỗ không bên trong, nhìn chằm chằm cái này hơn ngàn chi thượng cổ cự tiễn.

Bỗng nhiên. . .

Kinh diễm một màn phát sinh, những này thượng cổ cự tiễn vốn là thật nhanh, mỗi giây vượt qua ba bốn trăm mét, mắt thường hoàn toàn thấy không rõ lắm.

Mà lúc này tại Thẩm Lãng tầm mắt bên trong, bọn chúng vậy mà trở nên chậm, ba lần, gấp năm lần, gấp mười, liền phảng phất phim động tác chậm.

Cái này dĩ nhiên không phải những này thượng cổ cự tiễn tốc độ phi hành thật trở nên chậm, mà là Thẩm Lãng tinh thần lực mạnh lên, tiến vào đặc thù tầm mắt, vì lẽ đó hắn nhìn thấy hết thảy đều biến thành động tác chậm.

Khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Cái này hơn ngàn chi thượng cổ cự tiễn nháy mắt liền muốn đem Thẩm Lãng bao phủ xé nát, mặc dù hắn ăn mặc thượng cổ trang bị, nhưng bên cạnh mười mấy tên đặc chủng võ sĩ vẫn là chuẩn bị xông lại, đem hắn vây quanh bảo vệ.

Mà vừa lúc này, Thẩm Lãng tay phải bỗng nhiên giơ lên.

"Định!"

Nội tâm của hắn một trận gầm thét, vô cùng vô tận tinh thần lực bắn ra, truyền đạt đến Long chi tâm trang bị, truyền đạt đến thượng cổ vương giới bên trong.

Tinh thần lực của hắn cùng Long chi tâm năng lượng hoàn toàn kết hợp với nhau, hình thành một luồng đáng sợ sóng năng lượng.

Nháy mắt!

Cái này hơn ngàn chi thần tốc phi hành thượng cổ cự tiễn, sống sờ sờ bị dừng lại tại không trung, không nhúc nhích.

Cái này, đây quả thật là nghịch thiên.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 569: : Nghịch Thiên Pháo Đài Bay! Đại Thắng Doanh Quảng!

Chương 568:: Nghịch thiên pháo đài bay! Đại thắng Doanh Quảng!

Thẩm Lãng chính mình cũng bị kinh ngạc đến ngây người, ngưu bức như vậy? Hoàn toàn không dám tưởng tượng a, mấu chốt nhất là tại không trung dừng lại hơn ngàn chi thượng cổ chi tiễn về sau, hắn vậy mà không có lập tức hôn mê ngã xuống đất.

Một giây sau, cái này hơn ngàn chi thượng cổ chi tiễn toàn bộ từ không trung rơi xuống.

"Phanh phanh phanh. . ." Nguyên bản hẳn là bạo tạc thượng cổ cự tiễn cũng không có bạo tạc, ngược lại là đem không trung ném ra vô số hố to, toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Không chỉ có Thẩm Lãng kinh ngạc đến ngây người, chung quanh tất cả mọi người kinh ngạc phải cái cằm không cách nào thu về.

Thẩm Lãng bệ hạ cái này phi thường ly kỳ a, hoặc là triệt để tay trói gà không chặt, hoặc là liền lợi hại đến mức vượt quá tưởng tượng, nửa đường không có bất kỳ cái gì quốc đô a.

Thẩm Lãng không khỏi vươn tay nhìn thật lâu.

Cái này so với hắn trong tưởng tượng càng mạnh a, cái này tinh thần lực đến tột cùng là cường đại đến mức nào a? Nhưng mấu chốt hắn hoàn toàn không cảm giác được a, hắn cảm thấy mình hoàn toàn vẫn là cùng trước đó đồng dạng giòn a.

Sau đó chỉ có một cái lo lắng, có thể hay không chặn đường tại không trung chặn đường Long chi hối?

Đáng tiếc hắn chỉ có một chi thật Long chi hối, hơn nữa hiện tại cũng không phải làm thí nghiệm thời điểm tốt, hơn nữa tinh thần lực của hắn đã tiêu hao hết một bộ phận.

. . .

Thẩm Lãng tinh thần lực tăng vọt rất trọng yếu, nhưng còn có một chuyện cũng rất trọng yếu, đó chính là Đại Càn lính mới.

Hắn sở dĩ nghĩ hết tất cả biện pháp, thậm chí nhường tấm gương cùng Cừu Yêu Nhi, Tô Nan bọn người ở tại Tân Càn vương quốc ngốc hơn nửa năm thời gian, chính là vì chi này Đại Càn lính mới chính thức thành quân, chính là vì Ngạc Mộng thạch súng trường, cỡ nhỏ long chi lực, địa ngục hỏa đạn pháo đại quy mô sản xuất hàng loạt.

Vì lẽ đó vừa mới khảo thí xong chính mình cường đại tinh thần lực về sau, Thẩm Lãng ngựa không dừng vó, lập tức kiểm nghiệm vũ khí mới.

Đường Ân đại học sĩ vẫn như cũ là như vậy lôi thôi, thậm chí càng lôi thôi, cái này tám tháng đến tóc của hắn liền chưa từng có quản lý qua, thật hoàn toàn như là ổ gà, hơn nữa thấu kính cũng thay đổi dày, mấu chốt nhất là cả người tối thiểu gầy hai mươi cân, hai con mắt đỏ rừng rực cơ hồ đều muốn lồi ra đến.

Trương Xuân Hoa nói: "Hơn nửa năm đó thời gian, Đường Ân đại học sĩ mỗi ngày đi ngủ thời gian không cao hơn ba giờ rưỡi, hơn nữa còn phân hai đến ba lần ngủ, cơ hồ chính xác đến giây."

"Nhân sinh làm gì ngủ nhiều, sau khi chết tự nhiên an nghỉ." Đường Ân đại học sĩ nói: "Nhân sinh mỗi một phút mỗi một giây thời gian đều quý giá như thế, làm sao có thể lãng phí ở đi ngủ bên trên đâu? Hơn nữa ta muốn đem trước đó lãng phí thời gian đều đoạt lại."

Hắn cái gọi là lãng phí thời gian chính là tại Thiên Nhai Hải Các thư viện không có việc gì tuế nguyệt.

Hơn nữa Đường Ân đại học sĩ có một cái siêu cấp ngưu bản lĩnh, đó chính là giây ngủ, hắn liền như là một cái người máy, mỗi ngày liều mạng công việc sau bảy tiếng, sau đó lập tức nằm trên mặt đất, nháy mắt ngủ đi qua, vẻn vẹn ngủ sau một tiếng, hắn lại như cùng người máy bình thường đúng giờ tỉnh lại tiếp tục công việc.

Dựa theo chính hắn thuyết pháp, hắn mỗi một phút giấc ngủ đều là tầng sâu giấc ngủ, vì lẽ đó đầy đủ nghỉ ngơi dưỡng sức.

"Vĩ đại bệ hạ, từ khi lần trước hướng ngài mở ra hoàn toàn mới thành quả về sau, ta cảm thấy vẫn là còn thiếu rất nhiều." Đường Ân đại học sĩ nói: "Vì lẽ đó ta đứng vững đế quốc Xu Mật viện, đế quốc Thượng thư đài, đế quốc vũ khí trang bị bộ trùng điệp áp lực, đối Ngạc Mộng thạch súng trường tiến hành một lần nữa thiết kế."

Ách? !

Còn có chuyện này, Thẩm Lãng thật không biết a, hơn nửa năm trước hắn không hài lòng là cỡ nhỏ long chi lực, đối Ngạc Mộng thạch súng trường là hoàn toàn hài lòng a, mặc dù hơi có chút cồng kềnh, nhưng hoàn toàn ở trong giới hạn chịu đựng, hơn nữa uy lực cũng đầy đủ, bắn bị thương khoảng cách cũng đầy đủ.

Lúc ấy Thẩm Lãng liền đã nói, có thể trực tiếp định hình, đồng thời bắt đầu sản xuất hàng loạt.

Trương Xuân Hoa nói: "Lúc ấy thời gian cấp bách, chúng ta xác thực đã hạ lệnh sản xuất hàng loạt, nhưng là Đường Ân đại học sĩ nói hắn muốn một lần nữa thiết kế, trực tiếp đem vũ khí trang bị bộ mệnh lệnh đỉnh trở về, Xu Mật viện cho hắn hạ lệnh đều vô dụng, hắn chính là không đối bản vẽ định hình, cuối cùng vẫn là Kim Trác công tước cùng Sa Căng thân vương đánh nhịp, cho hắn thời gian mười ngày."

Căng Quân nói: "Lúc ấy bệ hạ đã tiến về Càn Kinh, vì lẽ đó chuyện này thần cùng Kim Trác công tước liền tự mình làm quyết định, xin thứ tội."

Thẩm Lãng khoát khoát tay, tất nhiên đem nội chính toàn bộ giao cho Căng Quân, vậy hắn đương nhiên sẽ không để ý.

Trương Xuân Hoa nói: "Kết quả, Đường Ân đại học sĩ vẻn vẹn chỉ dùng bảy ngày thời gian, liền hoàn thành kiểu mới Ngạc Mộng thạch súng trường thiết kế."

Đường Ân đại học sĩ lập tức dâng lên bản vẽ nói: "Bệ hạ của ta, nhiều khi linh cảm thật là như là chín ngày mây bên ngoài bay tới, không hiểu thấu liền muốn thông. Trước đó Ngạc Mộng thạch súng trường liên quan đến lý niệm quá mức lạc hậu, không biết có bao nhiêu động năng trắng trắng bị lãng phí hết, hơn nữa đắp lên cổ cự hình cường nỗ mạch suy nghĩ ảnh hưởng quá lớn. Mà cái này hoàn toàn mới thiết kế, có thể giảm bớt 30% Ngạc Mộng thạch sử dụng đo, giảm bớt 35% đặc thù kim loại sử dụng đo, nhưng là súng trường uy lực lại có thể tăng lên 19%."

Đây thật là ngưu bức, quả thực là bay vọt về chất.

Tăng lên 19% uy lực còn không tính ngưu bức, giảm bớt 30% Ngạc Mộng thạch tinh thể, giảm bớt 35% đặc thù kim loại cái này ý nghĩa cũng quá trọng đại, những vật tư này Thẩm Lãng vốn là rất thiếu.

Sau đó, một chi hoàn toàn mới Ngạc Mộng thạch súng trường xuất hiện trước mặt Thẩm Lãng.

Quả nhiên xinh đẹp rất nhiều, hơn nữa cũng nhẹ nhàng rất nhiều, nguyên bản vượt qua năm mươi cân, mà bây giờ nhiều nhất ba mươi cân chi phối.

Nhắm chuẩn mục tiêu, Thẩm Lãng bóp cò.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Ô cương đầu đạn như chớp giật ra khỏi nòng, gào thét mà ra.

Giây nhanh vậy mà vượt qua một ngàn năm trăm mét, mà tầm sát thương vậy mà đạt tới 3,500 mét.

Dùng để làm bia ngắm địa ngục quân đoàn áo giáp, trực tiếp bị bắn thủng, xé mở to lớn vết nứt.

Đương nhiên trước đó Ngạc Mộng thạch súng trường thí nghiệm hình cũng có thể làm được, nhưng lần này tại một ngàn sáu trăm mét bên ngoài đều có thể dễ như trở bàn tay bắn thủng địa ngục áo giáp.

Cái này thực ngưu bức, ý vị này Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng địa ngục quân đoàn tại chi này Ngạc Mộng thạch súng trường trước mặt, đã hoàn toàn mất đi lực phòng hộ, mà bọn hắn tuyệt đối chủ lực chính là địa ngục quân đoàn a.

Đương nhiên, những này địa ngục quân đoàn đơn binh sức chiến đấu vượt xa Thẩm Lãng quân đội. Không quản là lực lượng, tốc độ, vẫn là nhanh nhẹn, đều viễn siêu Niết Bàn quân, thậm chí vượt qua Amazon quân đoàn.

Nhưng là thay đổi Ngạc Mộng thạch súng trường về sau, chiến đấu tư duy liền triệt để thay đổi, cá nhân vũ lực liền đã không còn trọng yếu như vậy.

Của ngươi ngục quân đoàn võ sĩ ngưu bức nữa, có thể chống đỡ được đạn mà không chết sao?

"Có thể bắn thủng thượng cổ áo giáp sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn chủ lực là địa ngục quân đoàn, nhưng tinh nhuệ nhất chính là đặc chủng võ sĩ, mỗi một cái đều mặc thượng cổ áo giáp, có thể dễ như trở bàn tay vọt lên mấy chục mét, bắn ra mấy chục mét, trang bị bên trên cổ Ngạc Mộng thạch chiến đao, dễ như trở bàn tay xé mở tất cả địch nhân.

Không chỉ có như thế, mỗi một cái đặc chủng võ sĩ đều có tuyết điêu tọa kỵ, chẳng những có thể tại mặt đất tác chiến, còn có thể không trung tác chiến.

Đây mới là Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn đỉnh phong lực lượng, đương nhiên số lượng không phải rất nhiều, đi qua mấy lần đả kích về sau, hẳn là chỉ còn lại khoảng mấy ngàn người.

Nhưng cái này mấy ngàn người, mỗi người cũng không chỉ lấy một địch trăm.

"Không được." Đường Ân đại học sĩ nói: "Bệ hạ của ta, chi này Ngạc Mộng thạch súng trường đạn động năng là hoàn toàn đầy đủ, hoàn toàn có thể phá vỡ thượng cổ áo giáp, nhưng cái này vẻn vẹn chỉ là thuần túy vũ lực phương diện. Nhưng chúng ta biết rõ mỗi một bộ thượng cổ áo giáp đều có được đơn độc năng lượng, nhưng nó nhận công kích thời điểm, có thể phóng xuất ra cường đại điện từ lực, đem đạn bắn bay."

"Đặc chủng võ sĩ thí nghiệm giả, ra khỏi hàng."

Rất nhanh, Nộ Triều thành một cái đặc chủng võ sĩ xuất hiện tại sân tập bắn bên trên.

Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc cũng có đặc chủng võ sĩ, những này thượng cổ áo giáp đều là từ Thiên Nhai Hải Các cùng Phù Đồ

Sơn thu được tới, nhưng tổng số không cao hơn tám mươi tên.

Đường Ân đại học sĩ dùng Ngạc Mộng thạch súng trường nhắm chuẩn tên kia đặc chủng võ sĩ, mãnh liệt khai hỏa.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Ô cương đầu đạn tựa như tia chớp bắn ra, toàn bộ trúng đích cái kia đặc chủng võ sĩ.

Nhưng mà, khoảng cách còn có mấy tấc khoảng cách thời điểm, những này thượng cổ áo giáp đều phóng xuất ra lực lượng cường đại, ô cương đầu đạn liền phảng phất đụng vào tường không khí, hướng phía hai bên bay ra.

Ngạc Mộng thạch súng trường đối với thượng cổ áo giáp không hề có tác dụng.

Ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ thật đúng là như là bug đồng dạng, hoàn toàn là vô giải a.

Đương nhiên, Thẩm Lãng đã từng tiêu diệt qua không ít đặc chủng võ sĩ, nhưng hoặc là Long chi hối bạo tạc diệt đi, còn có một lần là những này đặc chủng võ sĩ nuôi lớn đo cổ trùng vũ khí, bị lớn siêu sóng siêu âm phá hủy cổ trùng đạn xác ngoài, vô số cổ trùng từ khe hở chui vào thể nội, giết chết mấy trăm tên đặc chủng võ sĩ.

Vũ khí thông thường đối đặc chủng võ sĩ thượng cổ áo giáp, hoàn toàn vô hiệu.

Đường Ân đại học sĩ nói: "Đương nhiên, đặc chủng võ sĩ cũng không phải là hoàn toàn vô giải, ta phá giải qua Phù Đồ Sơn thượng cổ áo giáp, đối bên trong Ngạc Mộng thạch trang bị tiến hành đại lượng phân tích, cứ việc bây giờ còn chưa có chiếm được khắc chế chi pháp, nhưng lại tính nhắm vào khai phát Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, đương nhiên là tại bệ hạ trên bản vẽ tiến hành cải tạo."

Dứt lời, Đường Ân đại học sĩ đưa lên kiểu mới Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn bản vẽ.

Thẩm Lãng chỉ nhìn một chút liền nhìn mà than thở, thiên tài nhà khoa học quả nhiên là thiên tài, chí ít tại chuyên nghiệp bên trên so Thẩm Lãng ngưu bức nhiều.

Mặc dù cái này từ bạo đạn lý luận cơ sở như trước vẫn là Thẩm Lãng bộ kia, nhưng thiết kế mạch suy nghĩ tiên tiến nhiều, uy lực càng mạnh, hơn nữa có tính nhắm vào, nhưng là Ngạc Mộng thạch tinh thể tiết kiệm vượt qua sáu mươi phần trăm.

"Ngươi tại từ bạo đạn bên trong gia nhập long huyết tủy?" Thẩm Lãng kinh ngạc nói.

"Yên tâm bệ hạ của ta, chỉ có một chút xíu, cực kỳ bé nhỏ." Đường Ân đại học sĩ nói: "Ta phân tích vượt qua một lần Nộ Triều thành chiến dịch, ta phát hiện Long chi hối lúc nổ, nương theo bão từ lực là kinh người, nháy mắt có thể tê liệt sát thương bán kính bên trong tất cả thượng cổ trang bị. Sau đó ta tiếp lấy phát hiện, nên từ bạo đạn lúc nổ, bắn ra mấy loại xạ tuyến có thể đối long huyết tủy có tác dụng, đạt tới cường đại bão từ hiệu quả. Đương nhiên long huyết tủy phu nhân quá trân quý, vì lẽ đó ta cộng lại chỉ dùng không đến một ml. Hơn nữa ta là lấy Hủy Diệt Chi Nhật kế hoạch danh nghĩa xin long huyết tủy, quyền hạn của ta tối cao có ba ml, ta chỉ dùng một ml."

Thẩm Lãng nói: "Vậy cái này chủng kiểu mới từ bạo đạn có thể triệt để tê liệt địch nhân thượng cổ áo giáp sao?"

"Cũng không thể, bệ hạ của ta." Đường Ân đại học sĩ nói: "Có thể tê liệt thượng cổ áo giáp ước chừng không đến ba giây đồng hồ tất cả, mà tại thời gian này bên trong, thượng cổ áo giáp sẽ mất đi lực phòng hộ, có thể bị chúng ta Ngạc Mộng thạch súng trường bắn thủng."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác trên chiến trường, gặp được địch nhân đặc chủng võ sĩ, trước dùng từ bạo đạn ngắn ngủi tê liệt địch nhân thượng cổ áo giáp, sau đó lại dùng Ngạc Mộng thạch súng trường tiến hành điên cuồng bão hòa tính công kích?"

Đường Ân nói: "Đúng vậy, bệ hạ của ta."

Thẩm Lãng gật gật đầu, cái này mặc dù không phải nghiền ép thức, nhưng cũng đầy đủ, chí ít có thể triệt để ách chế địch nhân đặc chủng võ sĩ.

. . .

Kiểm nghiệm xong kiểu mới Ngạc Mộng thạch súng trường về sau, kế tiếp là trọng đầu hí, cỡ nhỏ long chi lực.

"Bệ hạ của ta, kế tiếp là chứng kiến kỳ tích thời khắc." Đường Ân đại học sĩ nói, sau đó bỗng nhiên xốc lên tơ lụa, lộ ra bên trong cỡ nhỏ long chi lực.

Thẩm Lãng kinh ngạc, cái này cỡ nhỏ long chi lực vậy mà biến hóa như thế lớn.

Hơn nửa năm trước Thẩm Lãng kiểm nghiệm cái kia cỡ nhỏ long chi lực, hoàn toàn là Ngạc Mộng thạch súng trường siêu cấp phóng đại bản, ròng rã nặng mười sáu tấn.

Đương nhiên cái này trọng lượng không tính là gì, mấu chốt là Ngạc Mộng thạch tinh thể tiêu hao quá lớn.

Mà trước mắt cái này cỡ nhỏ long chi lực phi thường kỳ quái, đầu tiên nó càng dài, nhưng là cũng càng mảnh, hơn nữa phía trên Ngạc Mộng thạch tinh thể giảm bớt rất nhiều rất nhiều.

"Bệ hạ, yêu cầu của ngài là đem cỡ nhỏ long chi lực trọng lượng giảm bớt đến 10 tấn chi phối, mà ngài trước mắt cái này cỡ nhỏ long chi lực vẻn vẹn chỉ có 7 tấn, nguyên bản muốn dùng đi ước chừng mười ba kí lô Ngạc Mộng thạch tinh thể, mà bây giờ chỉ cần năm kg không đến."

"Đương nhiên, nguyên bản cỡ nhỏ long chi lực có thể phát xạ hai tấn chi phối đạn pháo, hiện tại cái này hoàn toàn mới cỡ nhỏ long chi lực, chỉ có thể phát xạ 1.7 tấn chi phối đạn pháo, nhưng là bởi vì chúng ta địa ngục hỏa đạn pháo uy lực trở nên càng mạnh, vì lẽ đó uy lực chẳng những không có giảm bớt, ngược lại gia tăng."

"Mặt khác, hoàn toàn mới cỡ nhỏ long chi lực phát xạ đạn pháo tốc độ nhất nhanh có thể vượt qua 2000 mét mỗi giây, xa nhất tầm bắn vượt qua 79 cây số."

"Bệ hạ, chúng ta ở phía trước 30 km địa phương cất đặt ba mươi cỗ địa ngục áo giáp, bên trong là giả người. Tiếp xuống chúng ta sẽ tiến hành đạn thật xạ kích thí nghiệm, đương nhiên cái này viên đạn pháo vẻn vẹn chỉ có ba trăm kg chi phối."

"Xin mời bệ hạ thử bắn."

Một tên Amazon võ sĩ đem ba trăm kí lô đạn pháo để vào cỡ nhỏ long chi lực trang bị bên trong.

Đường Ân đại học sĩ đưa lên mở ra mật mã, Thẩm Lãng vặn vẹo phía trên Ngạc Mộng thạch nút bấm, chính thức mở ra, sau đó bỗng nhiên vỗ Ngạc Mộng thạch chốt mở.

"Sưu. . ."

Một cỗ cường đại vô cùng điện từ lực bỗng nhiên đem ba trăm kí lô đạn pháo trực tiếp bắn ra đi, tốc độ này quả thực kinh người, phát ra chói tai tiếng rít, hướng phía 30 km bên ngoài mục tiêu vọt tới.

Thẩm Lãng lập tức cưỡi lên lớn siêu, bỗng nhiên bay đến không trung, hướng phía bạo tạc địa điểm bay đi.

Đương nhiên lớn siêu tốc độ phi hành lại nhanh cũng so ra kém đạn pháo, 30 km khoảng cách, cái này viên đạn pháo vẻn vẹn không đến hai mươi giây liền đã bay đến, bỗng nhiên đập xuống đất.

"Rầm rầm rầm. . ."

Kinh người bạo tạc, quỷ dị ngọn lửa xanh lục bắn ra.

Phương viên mấy trăm mét bên trong không gian, đều bị ngọn lửa này thôn phệ, kinh người nhiệt độ cao, cơ hồ đem không khí đều hoàn toàn méo mó.

Phổ thông đạn pháo, trung tâm vụ nổ nhiệt độ bình thường chỉ có hơn một ngàn độ C. Long chi hối trung tâm vụ nổ nhiệt độ đạt tới hơn trăm triệu độ C, quả thực là nghịch thiên, đương nhiên vẻn vẹn chỉ là điểm trung tâm có cao như vậy nhiệt độ, lan ra sau khi đi ra nhiệt độ kịch liệt hạ xuống, nhưng cũng đầy đủ kinh người, dù sao thái dương mặt ngoài nhiệt độ cũng chỉ có sáu ngàn độ C mà thôi.

Đương nhiên, thái dương nhiệt độ cũng không tính cao, dù là trung tâm nhiệt độ cũng chỉ có hai ngàn vạn độ C mà thôi, mà hiện đại Địa cầu hạt va chạm nháy mắt sinh ra nhiệt độ cao đạt tới kinh người mười vạn ức độ C.

Nộ Triều thành nghiên cứu ra được địa ngục hỏa đạn pháo, trung tâm vụ nổ nhiệt độ vượt qua một vạn độ C, bạo tạc bán kính trăm mét bên trong nhiệt độ cũng vẫn như cũ vượt qua ba ngàn độ C.

Vài giây đồng hồ sau!

Tất cả hỏa diễm tán đi, Thẩm Lãng tại không trung quan sát bạo tạc địa điểm.

Toàn bộ mặt đất trực tiếp cháy đen, phương viên mấy trăm mét bên trong hết thảy, cơ hồ đều trở thành than cốc, dù là tảng đá đều bị nung đỏ.

Mà những cái kia dùng để làm thí nghiệm địa ngục áo giáp, toàn bộ đều phát sinh vặn vẹo.

Cứ việc những này địa ngục áo giáp tầng ngoài độ một tầng vonfram kim, trên lý luận có thể tiếp nhận vượt qua năm ngàn độ C nhiệt độ cao. Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là trên lý luận, bởi vì một khi hấp thu nhiệt năng quá lớn, coi như tầng ngoài không có việc gì, áo giáp tầng bên trong cùng cách nhiệt tầng cũng hoàn toàn không chịu nổi, cho nên trực tiếp vặn vẹo.

Sự thật chứng minh, địa ngục hỏa đạn pháo đối với địch nhân địa ngục quân đoàn có được hủy diệt tính sát thương.

. . .

"Chúng ta cỡ nhỏ long chi lực có lý luận bên trên có thể phát xạ 1.7 tấn đạn pháo, nhưng là tuyệt đại đa số tình huống dưới, chúng ta không đề nghị phát xạ vượt qua một tấn đạn pháo, hơn nữa lần này chế tạo địa ngục hỏa đạn pháo đại bộ phận đều là năm trăm kg cấp."

Thẩm Lãng nói: "Loại này địa ngục hỏa đạn pháo có thể đối với địch nhân đặc chủng võ sĩ, thượng cổ áo giáp sinh ra lực sát thương sao?"

Đường Ân đại học sĩ nói: "Đơn độc lời nói, không thể! Bởi vì địch nhân có thể đối với chúng ta đạn pháo tiến hành dự phán, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất bắn ra rời đi, ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ tốc độ cực hạn có thể vượt qua mỗi giây bắn ra bảy mươi mét, tăng thêm thượng cổ áo giáp lực phòng hộ vượt xa địa ngục áo giáp, cho nên ngục hoả pháo đạn cũng vô pháp đơn độc đối với địch nhân đặc chủng võ sĩ tạo thành hủy diệt tính đả kích. Nhưng là phối hợp thêm chúng ta kiểu mới Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, liền có thể hoàn thành cái mục tiêu này."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta phải đối mặt mấy ngàn tên đặc chủng võ sĩ đều là có không trung tọa kỵ, cho dù là tuyết điêu cũng có thể bay ở mấy ngàn mét không trung, mà địch nhân thượng cổ kền kền càng là có thể bay đến mười một ngàn mét không trung, như thế nào khắc địch?"

Đường Ân đại học sĩ nói: "Ta anh minh vĩ đại bệ hạ, tiếp xuống xin cho phép ta là ngài giới thiệu chúng ta pháo đài bay. Đương nhiên phi thường hổ thẹn, toàn bộ pháo đài bay hoàn toàn là khai thác ngài cấu tứ cùng thiết kế."

"Pháo đài bay, cất cánh!"

Theo ra lệnh một tiếng, một cái siêu cấp đồ vật to lớn chậm rãi lên không.

Thẩm Lãng nhìn một chút, nội tâm chỉ có một câu: "Ta. . .X!"

Không sai, cái này siêu cấp pháo đài bay mạch suy nghĩ là Thẩm Lãng sáng tạo, nhưng không nghĩ tới vẻn vẹn tám tháng thời gian, Nộ Triều thành vậy mà thật có thể tạo ra đến.

Thẩm Lãng cái này pháo đài bay mạch suy nghĩ vô cùng đơn giản, chính là lớn, lớn, lớn.

Trên Địa Cầu nước Mỹ cùng nước Đức đều có siêu cấp phi thuyền kế hoạch, nước Mỹ hải quân thậm chí có siêu cấp phi thuyền hạm đội, mỗi một chiếc phi thuyền chiều dài một 123 m, đường kính hai mươi sáu mét, thể tích vượt qua 43000 mét khối. Mà nước Đức cứng rắn phi thuyền càng ngưu bức, chiều dài 250 m, đường kính 41 m, thể tích hai mươi vạn mét khối, phi hành trọng lượng vượt qua bốn trăm tấn, hữu hiệu tải trọng vượt qua một trăm tấn.

Đương nhiên Thẩm Lãng pháo đài bay không có như vậy ngưu bức, nhưng là chiều dài cũng vượt qua một trăm mét, đường kính vượt qua hai mươi mét, bất quá bên trong mạo xưng còn an khí, mà không phải khí heli, vì lẽ đó hữu hiệu tải trọng số lượng nhiều không lớn bằng, vẻn vẹn chỉ có ba mươi năm tấn mà thôi.

Nhưng là ba mươi năm tấn tải trọng đo cũng đầy đủ ngưu bức.

Thẩm Lãng cưỡi lớn siêu, còn quấn cái này pháo đài bay phi hành.

Phi thuyền xuống rổ treo đã không phải là đầu gỗ, mà là dùng mật độ rất nhẹ nhôm, hơn nữa còn là cơ hồ phong bế trạng thái.

Mỗi một cái pháo đài bay có ba mươi tên võ sĩ, mười chiếc Ngạc Mộng thạch súng máy, cái này cũng chưa tính ngưu bức, ngưu nhất chính là mỗi một cái pháo đài bay bên trên còn trang bị bốn cỗ siêu cỡ nhỏ long chi lực.

Đây quả thực là phát rồ, Đường Ân đại học sĩ lại đem nghịch thiên như vậy sát khí đều mang lên pháo đài bay.

"Loại này không trung long chi lực phi thường nhỏ, mỗi một bộ trọng lượng không cao hơn 1.3 tấn, lớn nhất có thể phát xạ 150 kg cấp địa ngục hỏa đạn pháo, xa nhất phát xạ khoảng cách vượt qua hai mươi lăm cây số."

"Cứ việc cái này vẫn như cũ là mềm tính phi thuyền, nhưng là hoàn toàn khai thác chia cắt khí nang, địch nhân không trung quân đoàn tải trọng đo không lớn, vì lẽ đó vũ khí bình thường là thượng cổ chiến nỏ, bắn ra tiễn sẽ không bạo tạc, vì lẽ đó coi như duy nhất một lần bị bắn trúng một trăm mũi tên, cũng sẽ không lập tức rơi xuống."

"Chiếc này phi thuyền áp dụng hoàn toàn mới động cơ đốt trong cùng cánh quạt, tốc độ phi hành đạt tới mỗi giờ 80 cây số chi phối. Đương nhiên chúng ta Ngạc Mộng thạch động lực còn chưa thành thục, nếu không phi thuyền tốc độ có thể tăng lên rất nhiều."

Cái tốc độ này là không vui, vẻn vẹn chỉ có Tuyết Điêu quân đoàn một phần ba, nhưng cũng hoàn toàn đủ.

Dù sao địch nhân Tuyết Điêu quân đoàn ngưu bức nữa, tải trọng đo quá thấp, không cách nào lắp đặt vũ khí tầm xa, cũng vô pháp lắp đặt đại sát tổn thương tính vũ khí.

Thẩm Lãng không ngừng còn quấn pháo đài bay, càng xem càng thích.

Cái này hắn Đại Càn đế quốc ngắn nhất bản cũng bổ sung, nói đến cái gọi là không quân lý luận Thẩm Lãng nói ra sớm nhất, tại năm năm trước hắn liền tạo ra nhiệt khí cầu, liền có rảnh quân khái niệm, nhưng là năm năm qua hắn không quân một mực là đánh xì dầu trạng thái, nhiều nhất chỉ là tại không trung quan sát mà thôi, căn bản không dám cùng địch nhân không trung quân đoàn chiến đấu.

Hắn cái gọi là không quân, kỳ thật vẻn vẹn chỉ có một cái lớn siêu mà thôi.

Hiện tại loại này pháo đài bay sinh ra, trực tiếp liền nhường hắn không quân trở nên cực mạnh.

Cứ việc cái này pháo đài bay có dạng này như thế khuyết điểm, ví dụ như cồng kềnh, tốc độ phi hành chậm, hơn nữa phi thuyền khí nang tương đối yếu ớt chờ chút.

Nhưng là hỏa lực siêu cấp hung mãnh a, ba mươi chi Ngạc

Mộng thạch súng trường, mười bộ Ngạc Mộng thạch súng máy, còn có bốn cỗ siêu cỡ nhỏ long chi lực, loại này giao nhau lập thể hỏa lực, hoàn toàn có thể để nó chung quanh mấy cây số bên trong không người dám cận thân a.

Địch nhân đặc chủng võ sĩ là ngưu bức, Ngạc Mộng thạch súng trường đều đánh không thủng, nhưng là địch nhân tuyết điêu lại không phải đao thương bất nhập a. Đặc chủng võ sĩ coi như ngưu bức nữa, cũng không thể bay.

"Loại này pháo đài bay chế tạo bao nhiêu?" Thẩm Lãng hỏi.

"Sáu chiếc." Đường Ân đại học sĩ nói: "Chúng ta vận dụng Ngô quốc cùng Việt Quốc mấy vạn người lực, cũng vẻn vẹn chỉ chế tạo sáu chiếc, hơn nữa còn là áp dụng bệ hạ phân công chế độ."

Sáu chiếc pháo đài bay? Mặc dù là ít một chút, nhưng là cũng đầy đủ.

Đối mặt địch nhân không trung quân đoàn mặc dù không có tuyệt đối nghiền ép tính ưu thế, nhưng bảo trụ quyền khống chế bầu trời không có vấn đề, mấu chốt là xuất kỳ bất ý, có thể cho Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng không trung quân đoàn tiến hành đả kích trí mạng.

"Mặt khác cho đến bây giờ, chúng ta tổng cộng chế tạo ba vạn chi Ngạc Mộng thạch súng trường, một trăm ba mươi cửa cỡ nhỏ long chi lực, 3900 viên địa ngục hỏa đạn pháo."

"Thời gian còn chưa đủ, thuốc nổ cùng địa ngục hỏa trùng đều đầy đủ, thậm chí hải quái máu cũng đầy đủ, khuyết thiếu chính là Ngạc Mộng thạch tinh thể, lần này chúng ta đã dùng xong tám mươi phần trăm tinh thể."

Thẩm Lãng lập tức hít sâu một hơi, một lần kia đại va chạm, hắn thu hoạch cỡ nào to lớn a, ròng rã mấy chục trên trăm xe Ngạc

Mộng thạch tinh thể a, hiện tại trực tiếp dùng xong tám thành, loại này chiến lược tính vật tư thật sự là mãi mãi cũng không đủ.

Nhóm này vũ khí nhiều nhất chỉ có thể trang bị năm vạn lính mới, mà Đại Càn đế quốc Xu Mật viện kế hoạch bên trong, là muốn luyện ra gần bốn mươi vạn lính mới, trong đó ba mươi vạn là Ngô Sở Việt Tam quốc.

Hơn nữa cái này ba mươi vạn người đã luyện binh một năm rưỡi, thiếu chính là kiểu mới vũ khí.

Như vậy cái này năm vạn lính mới, vẫn như cũ là tinh nhuệ nhất Amazon quân đoàn, Niết Bàn quân đoàn, Căng Quân mới Niết Bàn quân đoàn chỉnh biên mà thành.

Năm vạn Đại Càn lính mới bắc phạt, tiến đánh Đại Càn đế quốc, tiến đánh Phù Đồ Sơn, đối mặt địch nhân sẽ có bao nhiêu? Có thể sẽ vượt qua trăm vạn đại quân, thậm chí ánh sáng địa ngục quân đoàn liền có chừng hai mươi vạn.

Đủ, một trận chiến này có thể thắng, hơn nữa còn có thể đại thắng.

Bởi vì Thẩm Lãng bên này chiến tranh tư duy đã hoàn toàn thay đổi, địch nhân bí mật quân đoàn coi như tại ngưu bức, cũng vẫn như cũ là vũ khí lạnh chiến tranh tư duy, mà Thẩm Lãng đã hoàn toàn lên cao đến vũ khí nóng, cự ly xa vũ khí nóng đối binh sĩ vũ lực yêu cầu đã không cao.

Thẩm Lãng lợi dụng trí não một lần lại một lần thôi diễn, kết quả đều là đại hoạch toàn thắng.

"Năm vạn Đại Càn lính mới bắt đầu tập kết, chuẩn bị bắc phạt, tiêu diệt Doanh Quảng, tiêu diệt Phù Đồ Sơn."

"Phải!" Tất cả mọi người hét lớn.

. . .

Càn Kinh bên này cũng tiến vào thời khắc mấu chốt.

Bởi vì Tân Càn vương quốc lại toàn thể biểu quyết lập tức sẽ ra kết quả.

Thật sự là không dễ dàng a, là trận này Càn quốc toàn thể biểu quyết, Nộ Triều thành bên này xuất động hơn nghìn người, Doanh Quảng Tân Càn vương quốc xuất động năm ngàn người, Đại Viêm đế quốc cùng thiên hạ chư quốc xuất động một vạn người, tạo thành toàn bộ chỗ không có đội hình, dùng hơn nửa năm thời gian, mới hoàn thành Tân Càn vương quốc toàn thể biểu quyết.

Ròng rã 150 vạn cây số vuông, mười một cái hành tỉnh, hơn tám mươi cái quận, hơn năm trăm cái thành, vượt qua sáu ngàn vạn nhân khẩu.

Càng ngưu bức là tấm gương, hắn thật đi khắp mỗi một cái thành, hai trăm ngày thời gian bên trong, tiến hành hơn năm trăm trận diễn thuyết, viết hơn một trăm thiên văn chương, hắn bình quân một ngày muốn tiến hành 2.5 lần diễn thuyết.

Hắn thật là dùng sinh mệnh cùng linh hồn đang giả trang diễn Thẩm Lãng, thật so Thẩm Lãng muốn Thẩm Lãng nhiều.

Hắn đối Đại Càn đế quốc yêu quý cũng giống như vượt qua Thẩm Lãng.

Đối với Thẩm Lãng đến nói, trận này toàn thể biểu quyết hoàn toàn là kéo dài kế sách, hắn căn bản cũng không hi vọng xa vời thành công, tại Càn Kinh thời điểm hắn liền thất vọng đau khổ, làm hắn giết chết Doanh Vô Minh về sau, Càn Kinh vạn dân biểu hiện nhường hắn triệt để thất vọng.

Tấm gương cũng thương tâm, bởi vì Càn Kinh hai mươi mấy vạn người chỉnh tề ủng hộ Doanh Quảng, đồng thời hô to Thẩm

Lãng rời đi, không nên đem tai hoạ cùng chiến loạn mang cho bọn hắn, thậm chí coi Thẩm Lãng là thành hoạ tinh.

Nhưng là tấm gương vẫn không có từ bỏ, vẫn như cũ tràn ngập tuyệt đối nhiệt tình đi Tân Càn vương quốc mỗi một cái thành.

Ngay từ đầu hắn diễn thuyết hiệu quả rất kém cỏi, không phải văn chương viết không tốt, cũng không phải nhiệt tình không đủ, mà là tới nghe hắn diễn thuyết đích xác rất ít người, ba mèo hai cẩu, hơn nữa còn đều là một chút du côn vô lại.

Không có ai biết tấm gương là thế thân a, tất cả mọi người coi hắn là thành Thẩm Lãng, đây chính là Đại Càn đế chúa ơi, tự mình đến thấy các ngươi những này Đại Càn đế quốc con dân, tự mình đến cùng các ngươi nói chuyện, các ngươi vậy mà không cổ động, hoàn toàn tránh như là xà hạt?

Các ngươi đời đời kiếp kiếp đều là Khương thị con dân a, vậy mà lương bạc đến bước này sao?

Màn này thật sự có đức mây xã vừa khai trương thời điểm, toàn bộ kịch trường chỉ có một cái người xem thê lương cảm giác, thậm chí trên đài tướng thanh diễn viên nói xong nói xong ngừng, bởi vì dưới đài duy nhất người xem điện thoại di động kêu.

Bất quá loại cục diện này dần dần vẫn là thay đổi.

Theo thời gian trôi qua, tấm gương lửa nóng chi tâm vậy mà thật châm Tân Càn dân chúng, tới trước nghe hắn diễn thuyết người càng đến càng nhiều, nhiều nhất thời điểm đã từng vượt qua vạn người.

Đương nhiên tuyệt đại bộ phận thời điểm đều bất mãn hai, ba ngàn người, bởi vì một khi công khai tới nghe hắn diễn thuyết, thế nhưng là sẽ triệt để đắc tội Doanh Quảng, sẽ bị ghi lại ở danh sách bên trên, tương lai có thể sẽ tao ngộ tai hoạ ngập đầu, cứ việc Đại Viêm đế quốc luôn miệng nói bảo vệ bọn hắn an toàn, nhưng những này tới trước nghe tấm gương diễn thuyết người đều không hẹn mà cùng che khuất gương mặt, không dám lộ mặt.

Bây giờ tấm gương rốt cục đi đến toàn bộ Tân Càn vương quốc, đi khắp mỗi một cái thành, hoàn thành mỗi một trận diễn thuyết.

Toàn bộ biểu quyết bỏ phiếu từ Đại Viêm đế quốc cùng thiên hạ các nước đoàn đội tiến hành, Nộ Triều thành sứ đoàn cùng Doanh Quảng sứ đoàn tiến hành giám sát.

Vượt qua một vạn năm ngàn người, tiến về năm trăm thành hoàn thành tràng sử này không có tiền lệ đại biểu quyết.

Bỏ phiếu chương trình vô cùng đơn giản, hoàn toàn không ký danh , theo thủ ấn là được rồi. Màu đen phiếu đại biểu ủng hộ Doanh Quảng, kim sắc phiếu đại biểu ủng hộ Thẩm Lãng, chỉ cần ném vào rương lớn bên trong là được rồi. Hơn nữa ngươi không yên lòng, còn có thể đem phiếu bóp thành một đoàn, bởi vì mặt trái đều là màu trắng, không cần lo lắng bị người nhìn ra ngươi đến tột cùng ủng hộ ai.

Bây giờ đại biểu quyết công việc đã kết thúc, hơn một vạn người cầm mấy trăm rương, trở về Đại Càn hoàng cung, tiến hành sau cùng thống kê.

Công việc này, vẫn như cũ từ Đại Viêm đế quốc cùng thiên hạ chư quốc hoàn thành, Nộ Triều thành cùng Doanh Quảng thế lực tiến hành giám sát.

Thống kê số phiếu quá trình dài đằng đẵng, đại khái cần hơn mười ngày thời gian, hết thảy đều tại trong mật thất tiến hành.

Tam phương giám sát, nhưng lại không thể rời đi nửa bước, vì lễ đó tại triệt để công bố trước đó, ai cũng không biết kết quả, tấm gương cùng Cừu Yêu Nhi, Tô Nan không biết, Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ cũng không biết.

. . .

"Bệ hạ, trận này đại biểu quyết chính là một cái triệt để trò cười." Đại Doanh quốc Thượng thư đài Tể tướng cười khẩy nói: "Thẩm Lãng đường đường Đại Càn đế chủ, hạ mình đi gặp những cái kia dân đen, đi cho những cái kia dân đen nói chuyện, hơn hai trăm trời, ròng rã năm trăm trận tuyên truyền giảng giải, kết quả cộng lại nghe hắn tuyên truyền giảng giải người không cao hơn ba mươi năm vạn."

Doanh Quảng nói: "Ba mươi năm vạn? Nghe nói số người nhiều nhất một trận, ròng rã vượt qua vạn người?"

Thượng thư đài Tể tướng nói: "Kia là phía sau nhất sự tình, ngay từ đầu chỉ có chỉ là mười mấy người, mấy chục người mà thôi, cuối cùng hơn một trăm trận nhân số mới quá ngàn, căn bản không có người đi nghe, tất cả mọi người kính sợ bệ hạ, ủng hộ bệ hạ, hiệu trung bệ hạ. Lúc ấy Càn Kinh một màn kia còn không rõ lộ ra sao? Hai mươi mấy vạn người đều ủng hộ chúng ta Đại Doanh đế quốc, đều duy trì bệ hạ."

Lan sĩ nói: "Cái này Thẩm Lãng thật sự là Khương thị gia tộc sỉ nhục, đường đường đế chủ, vậy mà như thế tự cam thấp hèn, mỗi ngày đi đối dân đen gọi hàng, như là thằng hề."

Kỳ thật không chỉ Doanh Quảng cảm thấy như vậy, tấm gương, Cừu Yêu Nhi, Tô Nan, còn có Thẩm Lãng đều đối trận này toàn thể biểu quyết biểu thị bi quan.

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương cũng cảm thấy Thẩm Lãng chắc chắn thua không thể nghi ngờ, bởi vì cơ hồ tất cả diễn thuyết tràng diện đều quá quạnh quẽ, cũng chính là cuối cùng mấy trận mới nóng nảy một chút, ngược lại tại Ngô Sở Việt Tam quốc vạn dân reo hò, hừng hực khí thế.

Tất cả mọi người cảm thấy Khương thị chắc chắn thua không thể nghi ngờ, Tân Càn vương quốc con dân đã triệt để mất đi huyết tính, hoàn toàn sẽ đứng tại Doanh Quảng một phương, Tân Càn vương quốc cái này 150 vạn cây số vuông, muốn danh chính ngôn thuận rơi vào Doanh Quảng trong tay.

. . .

Ròng rã mười lăm ngày thống kê công việc cuối cùng kết thúc, hơn nghìn người cơ hồ muốn mệt mỏi co quắp, hoàn toàn mệt mỏi hết sức. Còn bên cạnh Liêm thân vương cũng từ đầu đến cuối không có xuất môn một bước, nửa năm này hắn cũng rã rời muốn chết, ròng rã gầy mười mấy cân.

Cuối cùng tất cả số phiếu đều tập hợp hoàn tất, Đại Viêm đế quốc tên kia quan viên triệt để ngốc, không dám tin nhìn qua phía trên số lượng.

"Liêm thân vương, Liêm thân vương, ngài nhìn." Cái kia quan viên đưa cho liền Liêm thân vương.

Liêm thân vương lúc đầu buồn ngủ, kết quả tờ giấy này về sau, lập tức bỗng nhiên một trận giật mình.

Cái này, cái này sao có thể?

Trận này Tân Càn vương quốc dân chúng toàn thể biểu quyết, vậy mà là Thẩm Lãng thắng?

61% đối 39%, vẫn là không có chút hồi hộp nào đại thắng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 570: : Liêm Thân Vương Cái Chết! Thẩm Lãng Bắc Phạt!

Chương 569:: Liêm thân vương cái chết! Thẩm Lãng bắc phạt!

Liêm thân vương thật sự là lâm vào tuyệt đối kinh ngạc.

"Thống kê không có bất kỳ cái gì sai lầm sao?" Liêm thân vương nói.

"Chúng ta cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, vì lẽ đó lại thống kê một lần, không có bất kỳ cái gì sai lầm." Cái kia Đại Viêm đế quốc quan viên nói: "Hơn nữa không có khả năng phạm sai lầm, màu đen đại biểu Doanh Quảng, kim sắc đại biểu Thẩm Lãng, song phương tra không phải mấy ngàn mấy vạn, mà là mấy trăm vạn."

Liêm thân vương nói: "Tổng cộng có bao nhiêu người tham gia biểu quyết?"

"Một ngàn năm trăm vạn." Đại Viêm đế quốc quan viên nói.

Tân Càn vương quốc có sáu ngàn vạn người chi phối, ước chừng một phần tư người tham gia biểu quyết, cái này rất bình thường, cứ việc công việc này tiếp tục tám tháng, hơn nữa tương quan đoàn đội vượt qua một hai vạn người, nhưng là thâm nhập nhất cũng chính là đến thành cái này cấp một, căn bản không có tiến vào nông thôn. Những cái kia nông thôn nông dân muốn tham gia biểu quyết, nhất định phải đuổi tới trong thành đến, đây đối với tuyệt đại bộ phận nông dân đến nói đều là không thể nào.

"Một ngàn năm trăm vạn người, 915 vạn người ủng hộ Khương thị Thẩm Lãng, 685 vạn người ủng hộ Doanh Quảng." Đại Viêm đế quốc quan viên nói.

Liêm thân vương nhìn một lần lại một lần, thở dài nói: "Thật sự là không nghĩ tới a, vậy mà lại xuất hiện loại kết quả này, ta coi là toàn bộ Tân Càn vương quốc người đều sẽ ủng hộ Doanh Quảng đây này, xem ra lòng người thật có thể bị cổ động a."

Đại Viêm đế quốc quan viên nói: "Thế nhưng là tới trước nghe Thẩm Lãng diễn thuyết đích xác rất ít người a, bọn hắn đều sợ hãi bị Doanh Quảng thu được về tính sổ sách, vì lẽ đó căn bản cũng không dám đến nghe a. Coi như đến phía sau hơn một trăm trận, nhân số mới quá ngàn, cuối cùng mới hơn vạn, hơn nữa toàn bộ đều là che mặt lỗ tới, chúng ta thống kê một cái, chân chính nghe được Thẩm Lãng diễn thuyết người sẽ không vượt qua ba mươi năm vạn."

Liêm thân vương nói: "Đúng, chân chính tới nghe Thẩm Lãng diễn thuyết chỉ có ba mươi năm vạn, nhưng là những người này sau khi trở về truyền bá ra, hơn nữa hắn mỗi một thiên văn chương đều truyền bá ra ngoài, vì lẽ đó chân chính cảm nhận được Thẩm Lãng cảm xúc người vượt qua hai ngàn vạn, thậm chí nhiều hơn, bởi vì ròng rã tiếp tục hơn nửa năm."

Đại Viêm đế quốc quan viên nói: "Xem ra Khương thị tại Càn quốc dân chúng căn cơ thật sự là sâu a, Doanh Quảng chủ quan, chơi nện."

Liêm thân vương cất tiếng đau buồn nói: "Không, Hứa đại nhân, là chúng ta chơi nện."

Đại Viêm đế quốc quan viên nói: "Thân vương điện hạ, cái này. . . Đây là ý gì?"

Liêm thân vương nói: "Ngươi bây giờ có lẽ không hiểu, nhưng rất nhanh liền hiểu."

Đại Viêm đế quốc quan viên run rẩy nói: "Thân vương điện hạ, không quản là có ý gì, ngài. . . Ngài chung quy sẽ không để cho ta cõng nồi a?"

Liêm thân vương nhìn một chút cái này quan viên, Đại Viêm đế quốc Lễ bộ hữu thị lang, tuyệt đối triều đình đại quan, đặt ở mặt khác vương quốc đô có thể trực tiếp tiến vào nội các làm Tể tướng.

"Ngươi cõng nồi? Phân lượng quá nhẹ một điểm." Liêm thân vương thở dài nói: "Cũng tốt, cũng tốt, mấy năm này ta cũng thật sự là tâm lực tiều tụy."

Vị này Lễ bộ hữu thị lang nghe nói như thế về sau, càng là nội tâm cảm giác được không hiểu sợ hãi, Liêm thân vương lời này đến tột cùng là có ý gì a?

Liêm thân vương là thật tâm mệt mỏi, nhường hắn vì đế quốc lợi ích bôn tẩu không có vấn đề, thậm chí nhường hắn cõng hắc oa làm công việc bẩn thỉu cũng không có vấn đề. Nhưng mấu chốt là hắn trải nghiệm không đến hoàng đế nội tâm, cũng trải nghiệm không đến thái tử tâm a, thật không biết hai vị này chí tôn muốn làm gì.

"Đi thôi, đi tuyên bố kết quả đi." Liêm thân vương nói: "Hạ lệnh Viêm kinh võ sĩ, Tru Thiên Các võ sĩ, triệt để phong tỏa căn phòng này, đừng để bất luận kẻ nào ra ngoài, nhất là đừng để Doanh Quảng người ra ngoài."

"Phải!" Đại Viêm đế quốc quan viên nói.

Liêm thân vương nói: "Trực tiếp động thủ, đánh xỉu Doanh Quảng lưu lại giám sát tất cả mọi người."

Đại Viêm đế quốc quan viên run rẩy nói: "Có, cần thiết như vậy sao?"

Liêm thân vương nói: "Ta còn không sợ, ngươi sợ cái gì?"

"Phải!" Đại Viêm đế quốc quan viên nói.

"Vô Song. . ." Liêm thân vương nói.

Lập tức, giấu ở trong sứ đoàn Tru Thiên Các công chúa Cơ Vô Song xuất hiện.

"Động thủ." Liêm thân vương nói: "Bảo đảm đừng để bất cứ tin tức gì tiết lộ ra ngoài."

"Phải!" Cơ Vô Song nói, sau đó thân ảnh nháy mắt biến mất.

Bên trong cũng không có truyền đến bất luận cái gì tiếng đánh nhau, ngắn ngủi một lát liền đã giải quyết triệt để.

Loại này thống kê số phiếu là cần công chính công khai, nhưng Đại Viêm đế quốc cho tới bây giờ đều không có trải qua chuyện như vậy, vì lẽ đó hoàn toàn là dựa theo khoa cử khảo thí chế độ đến chấp hành.

Khoa khảo về sau chấm bài thi là toàn bộ phong bế, vì lẽ đó cái này thống kê số phiếu cũng toàn bộ phong bế.

Khoa cử khảo thí tại khai bảng trước đó ai cũng không biết kết quả, trận này toàn thể biểu quyết cũng là như thế.

Thậm chí toàn bộ quá trình đều là tại Càn Kinh bên trong tòa thánh miếu tiến hành, đại biểu cái này thượng cổ thánh nhân giám sát cái này đây hết thảy.

. . .

Một khắc đồng hồ về sau, thánh miếu cửa mở ra.

Doanh Quảng xem như soán vị giả, vì lẽ đó nhất định phải biểu hiện càng thêm chính thống, vì lẽ đó đem thánh miếu xây ở hoàng cung bên cạnh, cũng không có việc gì liền đi bái tế.

Ninh Nguyên Hiến liền không dạng này, hắn chán ghét thánh miếu, vì lẽ đó đem hắn xây phải xa xa, một năm nhiều nhất đi một chuyến.

Kết quả này tuyên bố còn nói không lên vạn chúng chú mục, bởi vì Đại Doanh đế quốc đám văn võ đại thần cũng đều cảm thấy trận này toàn thể biểu quyết không có bất luận cái gì ngoài ý muốn, Doanh Quảng tất thắng không thể nghi ngờ, bởi vì cái này đã biểu hiện được hết sức rõ ràng.

Bất quá, Liêm thân vương mới vừa đi ra thánh miếu, bên ngoài liền vây một vòng người.

Cầm đầu chính là Đại Doanh quốc Thượng thư đài Thủ tướng Triệu Lâm, Xu Mật Sứ lan sĩ, còn có Tam vương tử thắng vô thường.

Tể tướng Triệu Lâm nói: "Liêm thân vương, toàn thể biểu quyết kết quả ra đi?"

Liêm thân vương nói: "Đi ra."

Triệu Lâm nói: "Đại Viêm đế quốc nhưng muốn nói lời nói chắc chắn."

Căn cứ trước đó thương nghị kết quả, Đại Viêm đế quốc muốn thừa nhận trận này toàn thể biểu quyết, một khi Càn quốc dân chúng ủng hộ Doanh Quảng, vậy cái này 150 vạn cây số vuông thổ địa liền danh chính ngôn thuận thuộc về Doanh thị gia tộc, thiên hạ chư quốc đô muốn thừa nhận Đại Doanh vương quốc tồn tại, Tân Càn vương quốc thổ địa liền cùng Thẩm Lãng triệt để không quan hệ.

Liêm thân vương nói: "Chúng ta cái này đi đại điện tuyên bố kết quả đi, Doanh Quảng thân vương tới sao? Thẩm Lãng bệ hạ tới sao?"

Triệu Lâm nói: "Khoảng cách lớn triều hội còn có nửa canh giờ đâu, ngài hiện tại tuyên bố cũng giống như nhau."

Liêm thân vương nói: "Triệu Lâm, ngươi chỉ là Tân Càn vương quốc Thượng thư đài Tể tướng, kết quả này ngươi thật muốn so Doanh Quảng thân vương sớm hơn nghe được sao?"

Tể tướng Triệu Lâm gương mặt run lên, thẳng vô thường khua tay nói: "Bảo hộ Liêm thân vương."

Lập tức, hơn ngàn tên võ sĩ ong tuôn ra mà vào, đem Liêm thân vương bọn người vây quanh ở giữa, hướng phía Đại Càn hoàng cung đại điện đi đến.

. . .

Mặt trời mới mọc dâng lên thời điểm, Đại Doanh đế quốc triều hội bắt đầu.

Đây cũng là một trận đặc thù lớn triều hội, bởi vì tham gia không chỉ có Doanh Quảng các thần tử, còn có Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc sứ đoàn, còn có Đại Viêm đế quốc cùng thiên hạ các nước sứ đoàn.

Doanh Quảng ăn mặc Đại Doanh đế quốc long bào ngồi tại cao cao tại thượng trên bảo tọa, phía dưới tấm gương ăn mặc vương bào ngồi tại mặt khác một tấm hoàng kim trên bảo tọa, bên trái là Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Bên ngoài quân đội chân đạp đất mặt tiếng oanh minh, áo giáp va chạm thanh âm không dứt bên tai.

Doanh Quảng quân đội giống như thủy triều dũng để, đem toàn bộ đại điện vây quanh phải chật như nêm cối.

Doanh Quảng nói: "Liêm thân vương, giày vò không sai biệt lắm hơn hai trăm trời, tuyên bố đi."

Liêm thân vương đứng dậy nói: "Tại tuyên bố kết quả trước đó, ta trịnh trọng tỏ thái độ, lần này biểu quyết kết quả là chân thật hữu hiệu, đem triệt để quyết định Càn quốc 150 vạn cây số vuông thuộc về. Thiên hạ chư quốc chứng kiến, lục đại siêu thoát thế lực đại biểu chứng kiến."

Toàn trường tĩnh lặng im ắng, trông mong mà đối đãi.

Liêm thân vương mở ra rương, từ bên trong tay lấy ra giấy đỏ, chậm rãi triển khai nói: "Tân Càn vương quốc toàn thể biểu quyết kết quả, Khương thị Đại Càn chiến thắng, tổng cộng một ngàn năm trăm vạn người tham gia biểu quyết, 915 vạn người ủng hộ Khương Lãng, 685 vạn người ủng hộ Doanh Quảng. Nói cách khác từ giờ khắc này, Tân Càn vương quốc 150 vạn cây số vuông thuộc về Thẩm Lãng bệ hạ, Doanh Quảng thân vương cần lập tức rời khỏi Đại Càn hoàng cung, rời khỏi Càn Kinh."

Lời này mới ra, toàn trường đại thần triệt để kinh ngạc.

Tại sao có thể như vậy? Điều này khả năng?

Thẩm Lãng làm sao lại thắng? Rõ ràng tất cả mọi người tỏ thái độ ủng hộ Doanh Quảng bệ hạ a, thậm chí Càn Kinh vạn dân còn khu trục Thẩm Lãng, coi hắn là thành hoạ tinh a.

Mà Doanh Quảng nghe được tin tức này về sau, thân thể chấn động mạnh một cái, thậm chí trong đầu đau đớn một hồi.

Đương nhiên, đối với tin tức xấu này hắn vẫn là trước thời hạn có chuẩn bị, bởi vì hắn phái đi thánh miếu giám sát võ sĩ không có một cái đến báo cáo hắn, cái này hiển nhiên là xảy ra chuyện.

Nhưng thật sự xác định kết quả này về sau, hắn vẫn là triệt để nhận đả kich cực lớn.

Đây, đây là có ý tứ gì? Càn quốc dân chúng tại cùng hắn diễn kịch sao? Rõ ràng tất cả mọi người đứng ra biểu thị ủng hộ hắn, vì sao âm thầm biểu quyết thời điểm nhưng lại đi ủng hộ Thẩm Lãng?

Chẳng lẽ Thẩm Lãng hạ mình, giống thằng hề biểu diễn thật có hiệu quả sao? Thật sự có thể cải biến dân tâm sao?

Toàn trường như chết tĩnh lặng.

Doanh Quảng đám đại thần cơ hồ cũng không dám tin tưởng kết quả này, mà thiên hạ các nước sứ đoàn hoàn toàn nghẹn ngào.

Liêm thân vương nói: "Trận này toàn thể biểu quyết từ bắt đầu đến kết thúc, thiên hạ chư quốc sứ đoàn, lục đại siêu thoát thế lực đều có đại biểu giám sát, bảo đảm tuyệt đối công chính, không có bất kỳ cái gì làm việc thiên tư, tuyệt đối công chính quyền uy. Doanh Quảng bệ hạ , dựa theo chiếu thư, ngươi Doanh Quảng rời đi Đại Càn cung, rời khỏi Càn Kinh, Tân Càn vương quốc 150 vạn cây số vuông thuộc về Thẩm Lãng bệ hạ."

Tấm gương đứng lên nói: "Doanh Quảng thân vương, ngài cái kia vương tọa thuộc về ta, ngài Đại Doanh đế quốc có thể tại Phù Đồ Sơn bên trong thành lập. Xin ngài mang theo thần tử cùng quân đội triệt để rời khỏi ta quốc thổ, tiếp xuống quân đội của ta cùng quan viên sẽ đến tiếp quản toàn bộ Tân Càn vương quốc thổ địa."

Liêm thân vương chậm rãi nói: "Doanh Quảng thân vương, ngươi tỏ thái độ đi."

"Ha ha ha ha. . ." Doanh Quảng bỗng nhiên cất tiếng cười to, sau đó ánh mắt chim ưng bình thường nhìn chằm chằm Liêm thân vương nói: "Liêm thân vương, các ngươi tính sai, làm phản! Ủng hộ ta người là 915 vạn, ủng hộ Thẩm Lãng người là 685 vạn, ngươi lão mắt mờ nhìn lầm."

Lời này mới ra, Doanh thị các thần tử đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó nhao nhao lớn tiếng nói: "Đúng, đúng, Liêm thân vương mắt mờ nhìn lầm."

"Là Doanh Quảng bệ hạ thắng, Thẩm Lãng thua."

"Thẩm Lãng tôm tép nhãi nhép, làm sao lại thắng?"

"Càn Kinh vạn dân thái độ rõ ràng, hoàn toàn đứng tại Doanh Quảng bệ hạ một phương này."

Doanh Quảng đi xuống vương vị, đi vào Liêm thân vương sau lưng, đại thủ đặt ở trên cổ của hắn, chậm rãi nói: "Liêm thân vương, là ngươi nhìn lầm đúng không?"

Cùng lúc đó, bên ngoài hơn vạn tên võ sĩ bỗng nhiên rút kiếm, đem bên trong Đại Viêm đế quốc sứ đoàn, thiên hạ chư quốc sứ đoàn dọa đến khẽ run rẩy.

Ngay sau đó, hàng ngàn con tuyết điêu võ sĩ từ trên trời giáng xuống, tại không trung đem cái này đại điện vây quanh phải kín không kẽ hở.

Ngay sau đó, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ chậm rãi đi tới, cười nói: "Ta có phải hay không tới chậm a? Liêm thân vương, toàn thể biểu quyết kết quả đi ra sao?"

Liêm thân vương nói: "Đi ra."

Nhâm tông chủ cười nói: "Vậy kết quả thế nào?"

Vừa nói chuyện, ánh mắt của hắn rơi vào Tru Thiên Các Cơ Vô Song công chúa trên thân.

Doanh Quảng nói: "Liêm thân vương, Đại Viêm đế quốc chư vị sứ thần, Đại Viêm đế quốc Lễ bộ hữu thị lang đại nhân, toàn thể biểu quyết kết quả đi ra, ta thắng đúng không? Sáu thành người ủng hộ ta, bốn thành người ủng hộ Thẩm Lãng. Mặc dù trận này đại biểu quyết quá trình phi thường gian khổ, nhưng kết quả vẫn là quyền uy, đây thật là một trận vĩ đại nếm thử, đúng không?"

Cũng chính là ở thời điểm này, Liêm thân vương cảm thấy cổ bỗng nhiên đau đớn một hồi, phảng phất có thứ gì chui vào xương cổ của hắn bên trong.

"Liêm thân vương, ngươi tuyên bố kết quả a." Doanh Quảng nói.

Liêm thân vương thân thể run rẩy nói: "Ta. . . Ta chính thức tuyên bố, trận này Càn quốc toàn thể biểu quyết, tổng cộng một ngàn năm trăm vạn người tham gia, 915 vạn người ủng hộ Doanh Quảng bệ hạ, 685 vạn người ủng hộ Thẩm Lãng bệ hạ, Doanh Quảng bệ hạ chiến thắng, Tân Càn vương quốc 150 vạn cây số vuông thuộc về Doanh Quảng bệ hạ."

Lời này mới ra, toàn trường càng là như chết tĩnh lặng.

Rất nhiều cao tuổi đại thần trong lòng cười lạnh, mà rất nhiều tuổi trẻ thần tử, không quản là chư quốc sứ đoàn thành viên, thậm chí là Doanh Quảng dưới trướng tuổi trẻ thần tử, lại cảm thấy lạnh cả người cảm giác.

Trận này toàn thể biểu quyết bọn hắn cũng cảm thấy rất hoang đường, quá trò đùa, nhưng tham dự trong đó thời điểm lại không hiểu có loại thần thánh nghiêm túc cảm giác.

Bởi vì ở đây rất nhiều người đều tự mình chứng kiến, mỗi một cái quá trình đều công bằng, công chính, nghiêm túc.

Nhưng mà kết quả này, nhưng lại hoang đường như vậy, dễ như trở bàn tay liền bị phá vỡ, đường hoàng chỉ hươu bảo ngựa.

Vượt qua hai ba vạn người, hơn nửa năm vất vả thành quả, vượt qua một ngàn năm trăm vạn người tình cảm, cứ như vậy bị dễ như trở bàn tay chà đạp.

Mà toàn bộ quá trình bên trong, đóng vai Thẩm Lãng tấm gương tĩnh lặng im ắng.

Cừu Yêu Nhi tĩnh lặng im ắng, Tô Nan cũng tĩnh lặng im ắng.

Doanh Quảng nói: "Liêm thân vương, hiện tại mời ngươi đi bên ngoài, ngay trước Càn Kinh vạn dân tuyên bố kết quả này đi, đối Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta cùng đi, ba người cùng nhau mà đi."

Sau đó, Doanh Quảng tay trái nắm tấm gương, tay phải nắm Liêm thân vương, hướng phía hoàng cung bên ngoài đi đến.

Đại điện chi môn mở ra, bên ngoài lít nha lít nhít là hơn vạn tên võ sĩ, chỉ cần Doanh Quảng ra lệnh một tiếng, liền có thể đem thiên hạ chư quốc sứ đoàn người giết đến sạch sẽ.

Theo Doanh Quảng đi tới, hơn vạn võ sĩ trực tiếp vỡ ra một cái thông đạo, hướng phía Doanh Quảng chú mục hành lễ.

Doanh Quảng ăn mặc màu đen thêu Kim Long bào, uy vũ bá khí, hẳn long hành hổ bộ, khiến cho bên cạnh Liêm thân vương cùng tấm gương như là gà con.

"Liêm thân vương có phải là cảm thấy phía sau lưng có chút lạnh buốt? Không sao, không sao, loại này cổ trùng cực kỳ đặc thù, nhưng vẫn là có giải dược." Doanh Quảng thấp giọng nói: "Thậm chí không lo lắng bên cạnh tấm gương sẽ nghe được."

Liêm thân vương thân thể khẽ run lên, không nói gì.

"Ngươi có phải hay không cảm thấy ta Doanh Quảng quá phách lối, cũng dám đối ngươi cái này Đại Viêm đế quốc thân vương hạ thủ, cũng dám đối với thiên hạ các nước sứ đoàn động thủ?" Doanh Quảng cười lạnh nói: "Ngươi có lẽ muốn trở lại Viêm kinh, hướng thái tử điện hạ cáo ta một hình, cho ta Đại Doanh đế quốc một lần hủy diệt tính đả kích? Không có khả năng, dưới mắt một màn này là các ngươi Viêm kinh hai vị chí tôn rất muốn nhất nhìn thấy."

Doanh Quảng mang theo hai người rời đi đi ra hoàng cung, đi vào trên cổng thành.

Phía dưới quảng trường vẫn như cũ đứng hai mươi mấy vạn người, lít nha lít nhít, đen nhánh ép một chút, ngửa đầu nhìn qua thành lâu.

Doanh Quảng nói: "Liêm thân vương, ngươi là Đại Viêm đế quốc khâm sai đại thần, chính thức tuyên bố đi."

Hai mươi mấy vạn ánh mắt ngưng tụ tại Liêm thân vương trên mặt, hắn lúc này cảm thấy càng thêm hoang đường, toàn bộ Tân Càn vương quốc vượt qua hơn phân nửa người ủng hộ Thẩm Lãng, nhưng là không dùng, bọn hắn đến không Càn Kinh, càng không cách nào đứng tại cái này hoàng cung trước đó.

Liêm thân vương thống khổ nhắm mắt lại, nói thật hắn rất sợ chết, nhưng đối với hắn đến nói cũng có so tử vong càng trọng yếu hơn đồ vật, đó chính là hắn tôn nghiêm, hắn dù sao cũng là Hoàng tộc xuất thân a, phụ trách Đại Viêm đế quốc ngoại giao đã mười năm gần đây.

Trước mắt một màn này, thật sự là lớn lao sỉ nhục.

"Hết thảy vì đế quốc lợi ích." Liêm thân vương trong lòng chậm rãi nói.

Doanh Quảng nói: "Liêm thân vương, tuyên bố a."

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương đờ đẫn tiếp nhận Ngạc Mộng thạch sóng âm phóng đại trang bị, cất cao giọng nói: "Ta tuyên bố, Tân Càn vương quốc con dân toàn thể biểu quyết chính thức kết thúc, Doanh Quảng bệ hạ chiến thắng, Tân Càn vương quốc 150 vạn cây số vuông thuộc về Doanh thị, từ nay về sau mảnh đất này cùng Khương thị không quan hệ."

Lời này mới ra, tràng diện trước tĩnh lặng mấy giây, sau đó có người quỳ xuống dập đầu nói: "Doanh Quảng bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

"Đại Doanh đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Ngay từ đầu chỉ có mấy ngàn người, đằng sau có mấy vạn người hô to.

Mà cái này hai mươi mấy vạn người chỉ là quỳ xuống, không có reo hò, chỉ là lẳng lặng tiếp nhận cái này bọn hắn kết quả mong muốn.

. . .

"Đây thật là xấu xí một màn." Đại Càn đế quốc Xu Mật viện phó sứ Tô Nan chậm rãi nói: "Nhưng là ta không có chút nào ngoài ý muốn."

Tấm gương nói: "Ta cũng không ngoài ý muốn, Doanh Quảng bệ hạ, không quản kết quả là không xấu xí, nó chung quy là một cái kết quả, hiện tại ta muốn đi."

"Đi?" Doanh Quảng cười lạnh nói: "Chỗ nào đi, đi tới chỗ nào đi?"

Tô Nan lạnh giọng nói: "Doanh Quảng bệ hạ, ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ lại ngươi còn muốn giam giữ ta nhà bệ hạ hay sao?"

Đón lấy, Tô Nan hướng phía Liêm thân vương trông lại, nói: "Đại Viêm đế quốc cùng lục đại siêu thoát thế lực là cam đoan qua, muốn bảo vệ nhà ta bệ hạ an toàn."

Doanh Quảng nói: "Ta chưa hề nói muốn giết Thẩm Lãng bệ hạ, thậm chí cũng chưa hề nói muốn tra tấn hắn, chỉ là nhường hắn lưu lại mà thôi. Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi không phải thích vô cùng ta cái này Đại Càn hoàng cung sao? Vậy liền lưu lại cả một đời đều không cần đi."

Thẳng vô thường cười nói: "Làm không Đại Càn đế chủ, làm tù phạm cũng không tệ a."

Doanh Quảng hướng phía Liêm thân vương nói: "Khâm sai đại thần, ngươi rời đi Viêm kinh lâu như vậy, cũng nên trở về giao nộp."

Liêm thân vương trầm mặc thật lâu, hướng phía Doanh Quảng nói: "Doanh Quảng thân vương , ta muốn cùng Thẩm Lãng bệ hạ đơn độc nói một chút."

Doanh Quảng chờ tất cả mọi người lui ra ngoài, bên trong cả gian phòng chỉ còn lại Liêm thân vương cùng tấm gương hai người.

Liêm thân vương lẳng lặng nhìn qua tấm gương không nhúc nhích, hơn nửa năm đó thời gian đến, Doanh Quảng cùng tấm gương gặp mặt số lần không nhiều, nhưng là Liêm thân vương cơ hồ cùng hắn sớm chiều ở chung.

Hắn không có nhìn ra sơ hở, cũng không có nhìn ra đây là thế thân, hắn chẳng qua là cảm thấy kỳ quái.

"Thẩm Lãng bệ hạ, thân là quân cờ, thân bất do kỷ." Liêm thân vương thở dài nói: "Đã từng ta cảm thấy chính mình là kỳ thủ, nhưng kết quả là vẫn là một cái thật đáng buồn quân cờ. Đương nhiên cho là mình là kỳ thủ, nhưng kết quả là quân cờ người không chỉ ta một cái, ta hi vọng ngươi không cần là người kia."

Tấm gương chỉ là cười, cũng không có nói bất luận cái gì lời nói.

"Cáo từ, bảo trọng!" Liêm thân vương nói.

Ngày kế tiếp, Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương mang theo sứ đoàn rời đi Càn Kinh, trở về Viêm kinh, triệt để vứt bỏ Thẩm Lãng sứ đoàn.

Doanh Quảng chính thức chiêu cáo thiên hạ, toàn thể biểu quyết hắn đại hoạch toàn thắng, từ nay về sau Tân Càn vương quốc 150 vạn cây số vuông chính thức thuộc về Doanh thị gia tộc, từ nay về sau không còn có Tân Càn, chỉ có Đại Doanh đế quốc.

Đón lấy, Doanh Quảng chính thức cầm tù Thẩm Lãng và Nộ Triều thành sứ đoàn vài trăm người.

Sau đó, toàn bộ Tân Càn vương quốc chính thức sửa cờ đổi màu cờ, từng cái quận thành hành tỉnh, toàn bộ thay đổi đế quốc Anh màu đen vương kỳ.

Tất cả hành tỉnh Tổng đốc, quận Thái Thú, thành chủ toàn bộ đổi quan bào, mũ quan, lắc mình biến hoá trở thành Đại Doanh đế quốc quan viên.

Từ Càn Kinh đến hành tỉnh, thậm chí đến phía dưới nông thôn, tất cả quan ấn hết thảy thay đổi.

Chiếu thư áp vào mỗi một cái nông thôn, tuyên bố trận này toàn thể biểu quyết kết quả.

Là chúc mừng cái này một thắng lợi vĩ đại, Doanh Quảng hạ lệnh mở kho phát thóc, đại xá thiên hạ, đồng thời thêm ân khoa khảo thử, khắp chốn mừng vui.

Tất cả hành tỉnh, quận, thành quan viên nhất định phải tổ chức khánh điển, là lão nhân đưa đi quần áo, là hài tử đưa đi điểm tâm, nhường thiên hạ vạn dân đều hưởng thụ được Doanh Quảng bệ hạ ân đức.

. . .

Viêm kinh hoàng cung bên trong.

Liêm thân vương dập đầu nói: "Điện hạ, Doanh Quảng cử động lần này đổi trắng thay đen, chỉ hươu bảo ngựa, thần đề nghị Đại Viêm đế quốc tiến hành chế tài, bắt buộc tiến hành chiến lược đả kích."

Đại Viêm đế quốc thái tử không có trả lời.

Liêm thân vương nói: "Điện hạ, Doanh Quảng cử động lần này đối ta Đại Viêm đế quốc uy nghiêm là bực nào làm bẩn? Nếu không trừng trị, thiên hạ như thế nào đối đãi ta Viêm kinh?"

Đại Viêm đế quốc thái tử chậm rãi nói: "Liêm thân vương, ngươi. . . Nhập hí quá sâu."

Liêm thân vương run rẩy nói: "Điện hạ, chẳng lẽ chuyện này cứ như vậy tính sao?"

Đại Viêm đế quốc thái tử nói: "Liêm thân vương người khác đều đang diễn trò, ngươi nhưng vì sao coi là thật đâu?"

Liêm thân vương kích động nói: "Lúc ấy Doanh Quảng chỉ hươu bảo ngựa một màn này, thiên hạ chư quốc sứ thần đều nhìn thấy rõ ràng, cái này đối ta Đại Viêm đế quốc uy nghiêm là bực nào đả kích? Người trong thiên hạ sẽ như thế nào nhìn ta Đại Viêm đế quốc?"

Đế quốc thái tử phất phất tay nói: "Liêm thân vương, ngươi đã mệt mỏi, trở về nghỉ ngơi thật tốt đi."

"Điện hạ. . ." Liêm thân vương hô to.

Đế quốc thái tử cầm lấy một phần tấu chương nhìn lên, không còn có nói chuyện.

Liêm thân vương dập đầu, run rẩy lui ra ngoài.

Tiếp lấy Đại Viêm đế quốc thái tử nói: "Hạ chỉ, răn dạy Càn Kinh Doanh Quảng, nhường hắn phái người đến Viêm kinh thỉnh tội."

"Tuân chỉ!"

. . .

Mấy ngày về sau, Doanh Quảng điều động một chi quy mô to lớn sứ đoàn tiến vào Viêm kinh thỉnh tội.

Đại Viêm đế quốc liên hạ ba đạo ý chỉ chặt chẽ quát lớn, ý chỉ một đạo so một đạo nghiêm khắc.

Doanh Quảng lại một lần nữa thỉnh tội, đồng thời tự xin hạ thấp, đem Đại Doanh đế quốc xuống làm Đại Doanh vương quốc, đồng thời biểu thị đem tuyệt đối ủng hộ Đại Viêm đế quốc thống trị, Hoàng đế bệ hạ là phương đông thế giới duy nhất lãnh tụ.

Viêm kinh trầm mặc, cũng không có lập tức tuyên bố thừa nhận Đại Doanh vương quốc tồn tại, nhưng đối nguyên Tân Càn vương quốc 150 vạn cây số vuông thổ địa thuộc về Doanh thị biểu thị ngầm thừa nhận.

Sau đó, Đại Càn đế quốc Thượng thư đài Tể tướng kiêm Đại Nam quốc vương Sa Căng, Ngô Vương, Sở Vương, Việt Vương bốn người liên danh tuyên bố chiếu thư, trách cứ Doanh Quảng tại Càn quốc toàn thể biểu quyết bên trong đổi trắng thay đen, chỉ hươu bảo ngựa, cũng biểu thị tuyệt đối không thừa nhận kết quả này, Tân Càn vương quốc 150 vạn cây số vuông vẫn như cũ thuộc về

Đại Càn đế quốc.

Sau đó, thiên hạ các nước sứ đoàn cũng dần dần để lộ ra phong thanh, vạch trần Doanh Quảng chỉ hươu bảo ngựa tội ác.

Dù sao thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được, cái kia một trận biểu quyết kết quả, chí ít có mấy trăm thiên hạ chư quốc sứ thần chính tai nghe được, tận mắt thấy Doanh Quảng chỉ hươu bảo ngựa hành vi.

Phong ba truyền đi càng ngày càng rộng rãi, cuối cùng như là như phong bạo càn quét toàn bộ phương đông thế giới.

Sau đó mọi ánh mắt đều tập trung tại Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương trên thân, dù sao hắn là sự tình này cuối cùng người có trách nhiệm, toàn thể biểu quyết kết quả cũng là hắn tuyên bố, toàn bộ quá trình cũng là hắn chủ trì.

Lúc này, nếu như hắn vạch trần Liêm thân vương chỉ hươu bảo ngựa, đổi trắng thay đen, cái kia Đại Viêm đế quốc uy nghiêm liền bị đả kích.

Nhưng nếu như hắn công khai tuyên bố nói Doanh Quảng không có chỉ hươu bảo ngựa, đó chính là lại một lần nữa là Doanh Quảng tội ác học thuộc lòng.

Liêm thân vương mấy lần vào cung, dập đầu chảy máu, xin mời Đại Viêm đế quốc thái tử chế tài Doanh Quảng.

Nhưng Đại Viêm đế quốc thái tử không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Vô số ánh mắt, vô số thanh âm đổ bức Liêm thân vương, nhường hắn nói ra chân tướng.

Cuối cùng, Đại Viêm đế quốc thái tử cho Liêm thân vương đưa tới một tờ giấy, trên đó viết mấy chữ: Chân chính Thẩm Lãng tại Nộ Triều thành, hắn cùng Doanh Quảng quyết chiến liền muốn bắt đầu.

Lập tức Liêm thân vương như là sấm sét giữa trời quang, hắn thật sâu cảm giác được Đại Viêm đế quốc thái tử câu nói kia, người khác đều đang diễn trò, duy chỉ có ngươi nhập hí quá sâu.

Cái này, đây đều là coi ta là khỉ đùa nghịch sao?

Doanh Quảng coi ta là khỉ đùa nghịch, ngươi Thẩm Lãng cũng coi ta là khỉ đùa nghịch, thái tử điện hạ ngươi cũng coi ta là khỉ đùa nghịch?

Ta làm hết thảy đều là vì Đại Viêm đế quốc lợi ích a, vì sao muốn dạng này bức ta?

Ngày kế tiếp!

Gia nhân ở trong thư phòng phát hiện Liêm thân vương thi thể.

Tung hoành Đại Viêm đế quốc ngoại giao trên trận vị này thân vương, lấy loại phương thức này cáo biệt thế giới.

. . .

Liên quan tới Càn quốc dân chúng đại biểu quyết nước bọt chiến càng ngày càng nghiêm trọng.

Nộ Triều thành, Ngô Sở Việt Tam quốc, mỗi ngày đều tại dùng ngòi bút làm vũ khí, hướng về thiên hạ vạch trần Doanh Quảng tội ác, xin mời Doanh Quảng vô điều kiện giao ra Tân Càn vương quốc 150 vạn cây số vuông thổ địa, xin mời Doanh Quảng vô điều kiện phóng thích Thẩm Lãng bệ hạ cực kỳ sứ đoàn thành viên.

Đến bước này thiên hạ xôn xao!

Doanh Quảng ngưu bức như vậy, lại đem Đại Càn đế chủ hòa sứ đoàn đều toàn bộ giam?

Đại Càn đế đế chủ đều bị bắt, cái kia Đại Càn Quốc còn chơi cái rắm a.

Vô cùng nhục nhã a.

Mà Viêm kinh từ đầu đến cuối trầm mặc, phảng phất không tiếp tục đi ra chủ trì công đạo ý tứ.

Cuối cùng Đại Càn đế quốc Thượng thư đài cùng Xu Mật viện hướng Doanh Quảng tuyên bố nghiêm khắc nhất quốc thư, xin mời Doanh Quảng tại trong vòng mười ngày vô điều kiện phóng thích bệ hạ Thẩm Lãng, Cừu Yêu Nhi nguyên soái, Xu Mật viện phó sứ Tô Nan, còn có toàn thể sứ đoàn thành viên, như không đáp ứng, Đại Càn đế quốc đem chính thức hướng Doanh Quảng tuyên chiến.

Doanh Quảng ngay trước thần tử cả triều trước mặt, đem phần này quốc thư đốt cháy, tư thái cao ngạo xem thường cực hạn.

Đại Càn đế quốc Thượng thư đài cùng Xu Mật viện không thể nhịn được nữa, Ngô Vương, Sở Vương, Việt Vương tiến vào Nộ Triều thành, ròng rã một ngày một đêm sau khi thương nghị.

Đại Càn đế quốc chính thức hướng Doanh Quảng cái gọi là Đại Doanh vương quốc tuyên chiến.

Thiên hạ triệt để xôn xao, các ngươi đế chủ Thẩm Lãng đều bị bắt, rắn mất đầu, lại muốn dựa vào thần tử tuyên chiến?

Vậy cái này một trận đại chiến, các ngươi còn có hi vọng gì?

Mười chín tháng mười một, Nộ Triều thành năm vạn đại quân trùng trùng điệp điệp đổ bộ Việt Quốc.

Năm vạn Đại Càn hành quân chính thức bắc phạt, tiến đánh Doanh Quảng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 571: : Khí Thôn Vạn Dặm! Đại Quyết Chiến! Tàn Sát Mở Ra!

Chương 570:: Khí thôn vạn dặm! Đại quyết chiến! Tàn sát mở ra!

Tại thiên hạ trong mắt người, đây là Đại Càn đế quốc một trận vinh dự chiến, bi phẫn chiến, tuyệt vọng chiến, hơn nữa còn là nhất định thất bại chiến tranh.

Nhưng bọn hắn không thể không chiến, bởi vì liền Đại Càn đế chủ đều bị bắt, nếu như còn không có bất kỳ bày tỏ gì, như thế nào hướng về thiên hạ bàn giao? Đại Càn đế quốc uy nghiêm ở đâu?

Kỳ thật trở nên cường đại không chỉ là Đại Càn đế quốc không quân cùng lục quân, còn có một chi quân đội tăng lên biên độ càng lớn, đó chính là Khô Lâu đảng hải quân.

Từ phương tây thế giới trở về đã không sai biệt lắm thời gian bốn năm, chữa trị Thiên Nhai Hải Các cái kia chiếc cự hình thượng cổ chiến hạm cũng đã ba năm, chữa trị Thiên Nhai Hải Các mấy chục chiếc thượng cổ chiến hạm cũng đã thời gian một năm rưỡi.

Thiên Phong đảo xưởng đóng tàu đầy phụ tải vận hành, cũng đã gần thời gian bốn năm, xuống nước chiến hạm cũng vượt qua tám chiếc.

Nhưng không thể không nói, nhưng một quốc gia ở vào khoa học kỹ thuật cao tốc phát triển thời điểm, rất nhiều vũ khí trang bị vừa mới xây thành liền mang ý nghĩa lạc hậu, nhất là thiết giáp chiến hạm loại này chu kỳ rất dài đồ vật.

Cái này tám chiếc run run hàng hạm bên trong có năm chiếc là đầu gỗ chiến hạm, ngoại tầng bọc sắt giáp. Chỉ có ba chiếc vừa mới xuống nước chiến hạm là thuần sắt giáp chiến hạm.

Nói đến thiên phong xưởng đóng tàu so với Trung Quốc cổ đại thậm chí cận đại đều có ưu thế thật lớn, đầu tiên là vật liệu thép tiên tiến, thứ yếu là mối hàn công nghệ ngưu bức, trực tiếp dùng Ngạc Mộng thạch Plasma hỏa diễm, chỉ một điểm này thậm chí vượt qua hiện đại Địa cầu a.

Nhưng là, chiến hạm động lực vẫn là vô cùng khổ bức, sáu chiếc đều là lấy cánh buồm làm chủ, động cơ hơi nước làm phụ. Mặc dù động cơ đốt trong đã chế tạo ra, nhưng chiến hạm dùng động cơ đốt trong quá lớn, vẫn như cũ ở vào thí nghiệm giai đoạn, cần đám tiếp theo chiến hạm mới có thể đem cỡ lớn động cơ đốt trong dùng đến quân hạm bên trên.

Đương nhiên liền xem như động cơ đốt trong lên hạm, cũng mang ý nghĩa lạc hậu, bởi vì dù sao cũng là tương đối nguyên thủy động cơ đốt trong, so với Ngạc Mộng thạch động lực, thượng cổ năng lượng hạch tâm động lực, vẫn là kém quá xa. Nhưng cho dù có dạng này như thế không đủ, Thẩm Lãng hải quân vẫn là đột nhiên tăng mạnh, có được bay vọt về chất.

Thu được tới thượng cổ chiến hạm vượt qua ba mươi lục soát, kiểu mới chiến hạm tám chiếc, cải tạo bao khỏa thiết giáp chất gỗ chiến hạm hai mươi chiếc.

Hạm đội chủ lực vượt qua năm mươi tám chiếc, trang bị kiểu mới súng lựu đạn vượt qua một ngàn năm trăm cửa, các loại thượng cổ cự hình cường nỗ, thượng cổ cự hình chiến nỏ, vượt qua mấy trăm cỗ.

Mà ngưu bức nhất là cỡ nhỏ long chi lực lên hạm, tại Khô Lâu đảng hải quân mạnh hữu lực tranh thủ dưới, cuối cùng từ lục quân trong miệng đoạt 15 cỗ cỡ nhỏ long chi lực, lắp đặt tại mấy chiếc thượng cổ trên chiến hạm.

Hơn nữa ba vạn Khô Lâu đảng chủ lực, cũng lần lượt thay đổi trang phục, mặc dù còn dùng không lên Ngạc Mộng thạch súng trường, nhưng là thượng cổ cung tiễn, kiểu cũ súng trường đã toàn bộ trang bị, cho dù là trên biển cận chiến cũng không chút nào e sợ.

Chi này hải quân mặc dù đi tiến công nam bộ hải vực đen tòa thành còn chưa đủ, bởi vì chỗ nào bố trí kinh người hỏa lực, Phù Đồ Sơn hạm đội chủ lực là ở chỗ này, nhưng là dùng để phòng ngự Nộ Triều thành, đồng thời bảo hộ đông tây phương đường thuyền xác thực đầy đủ.

Chi hạm đội khổng lồ này đem năm vạn Đại Càn lính mới, còn có thiên văn con số trang bị cùng đạn pháo vận chuyển đến trên lục địa.

Toàn bộ đổ bộ quá trình muốn tiếp tục ba ngày ba đêm.

Việt Quốc mười vạn lính mới mặc dù không cách nào trực tiếp tham chiến, nhưng lại trở thành vận chuyển chủ lực.

Thẩm Lãng đứng tại chữa trị tốt chiếc này thượng cổ cự hình trên chiến hạm, nhìn qua người đông nghìn nghịt bến cảng.

"Đường thúc thúc, Hella, trong nhà liền giao cho các ngươi." Thẩm Lãng nói: "Phù Đồ Sơn tại nam bộ hải vực hạm đội hẳn là sẽ không tới tiến đánh Nộ Triều thành, nhưng là để phòng vạn nhất, các ngươi vẫn là phải tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu!"

"Đúng, bệ hạ!"

"Rửa nhục chiến, lấy lại công đạo!" Lúc này trên bến tàu bỗng nhiên vang lên lôi minh bình thường tiếng hô hoán.

Đại Càn đế quốc lính mới, còn có Việt Quốc lính mới, không biết ai dẫn đầu, phát ra từng đợt hô to.

Thẩm Lãng ngay tại trong đại quân, nhưng tuyệt đại đa số người cũng không biết, tất cả mọi người coi là Thẩm Lãng bị Doanh Quảng tù binh tại Càn Kinh.

Nhưng là cứu vớt bệ hạ lời như vậy là không thể kêu đi ra, tại Đại Càn đế quốc quân đội trong lòng, Thẩm Lãng bệ hạ là không gì làm không được, chỗ nào cần bọn hắn cứu vớt? Bệ hạ thế nhưng là liền Doanh Vô Minh đều có thể miểu sát người.

Lần này Càn quốc toàn thể đại biểu quyết chân tướng bị tuôn ra đến, thiên hạ mặt khác quốc người có lẽ còn nửa tin nửa ngờ, nhưng là Ngô Sở Việt Tam quốc, nhất là Đại Càn đế quốc quân đội, càng là tin tưởng vững chắc Tân Càn vương quốc tất cả dân chúng ủng hộ chính là Thẩm Lãng bệ hạ, trận này đại biểu quyết là thắng, chỉ bất quá Doanh Quảng hèn hạ vô sỉ, chỉ hươu bảo ngựa, đổi trắng thay đen, cướp đi thắng lợi thành quả.

"Giải phóng Càn quốc, đoạt lại Càn Kinh." Trên bến tàu, lại có mấy vạn người hô to.

Không chỉ là năm vạn Đại Càn lính mới, mười vạn Việt Quốc lính mới, còn có mười mấy vạn dân phu đều nhiệt huyết sôi trào.

"Rửa nhục chiến, lấy lại công đạo, giải phóng Càn quốc, đoạt lại Càn Kinh!"

Tại một trận hỗn tạp la lên về sau, khẩu hiệu nhanh chóng thống nhất lại.

Mấy chục vạn người một bên hô to khẩu hiệu, một bên liều mạng công việc, ý chí chiến đấu sục sôi, lực lớn vô cùng, năm trăm kí lô đạn pháo thùng đựng hàng sau nhiều nặng a, bốn cái dân phu bỗng nhiên vừa nhấc liền đi.

Cứ việc được vinh dự tuyệt vọng chiến, nhưng cái này năm vạn lính mới lại sĩ khí trùng thiên.

"Liêm thân vương, khá là đáng tiếc. . ." Thẩm Lãng bỗng nhiên không hiểu thấu nói.

Trên thực tế Liêm thân vương có thể không chết, hoàn toàn có thể liếm láp da mặt sống sót, mặc dù thân bại danh liệt, nhưng tối thiểu còn sống không phải sao?

Lần này Càn quốc toàn thể đại biểu quyết, tất cả mọi người cảm thấy Doanh Quảng sẽ thắng, bao quát Liêm thân vương cùng Thẩm Lãng đều cảm thấy như vậy. Kết quả không nghĩ tới tấm gương rất có thể lây nhiễm người, vậy mà thật đả động vô số Càn quốc dân chúng, trận này đại biểu quyết vậy mà kỳ tích bình thường thắng.

Mà lúc này đây Liêm thân vương có thể ngay từ đầu liền lựa chọn đổi trắng thay đen, nói Thẩm Lãng thua, Doanh Quảng thắng. Nhưng là hắn không có làm như vậy, mà là trước nói ra chân tướng, sau đó lại đổi giọng.

Như vậy hắn đổi giọng là bởi vì Doanh Quảng vũ lực bức hiếp sao? Có lẽ có phương diện này nguyên nhân, nhưng suy cho cùng vẫn là là Đại Viêm đế quốc lợi ích. Bởi vì tại Viêm kinh kế hoạch bên trong, trận này toàn thể biểu quyết vốn là Doanh Quảng muốn thắng.

Liêm thân vương người này vẫn là quá kiêu ngạo, quá phức tạp, một phương diện lại muốn giữ gìn Đại Viêm đế quốc lợi ích, lo liệu Đại Viêm đế quốc thái tử ý chí, một phương diện lại muốn duy trì Đại Viêm đế quốc uy nghiêm, còn có chính hắn tôn nghiêm, nhất là không cam tâm hướng Doanh Quảng bực này loạn thần tặc tử cúi đầu.

Trở lại Viêm kinh về sau, hắn phi thường cố gắng muốn cải biến Đại Viêm đế quốc thái tử ý chí, mục tiêu của hắn rất đơn giản, đã duy trì Càn quốc biểu quyết kết quả, nhưng là lại muốn cho Doanh Quảng một lần trí mạng tính đả kích, giữ gìn Đại Viêm đế quốc cùng hắn vị này Liêm thân vương tôn nghiêm.

Loại đả kích này phương thức nhiều mặt, có thể dùng hướng viễn trình chiến lược oanh tạc đả kích, cũng có thể dùng siêu thoát vũ lực đối Doanh Quảng gia tộc tiến hành một lần hủy diệt tính đả kích, nhường Doanh Quảng biết rõ hắn Liêm thân vương không phải tùy tiện có thể uy hiếp.

Kết quả Đại Viêm đế quốc thái tử cự tuyệt, không có tác thành cho hắn Liêm thân vương mặt mũi, cũng không có thành toàn Đại Viêm đế quốc mặt mũi, đây đối với Liêm thân vương đả kích là tột đỉnh, lại thêm toàn bộ thiên hạ đều tại chế nhạo chất vấn hắn, vì lẽ đó hắn lựa chọn tự sát đầu này tuyệt lộ.

"Người này cũng coi như được là vô sỉ, năm đó lão Sở Vương thời điểm chết, biểu hiện của hắn liền rất vô sỉ. Về sau đối tân Sở Vương thủ đoạn càng thêm ti tiện, nhưng hắn đối với mình còn chưa đủ vô sỉ." Thẩm Lãng nói: "Chung quy là người kiêu ngạo, mất đi không thể diện, thà rằng chết một lần, cũng muốn thành toàn mình tôn nghiêm."

Căng Quân nói: "Hắn nhập hí quá sâu, mấu chốt là Đại Viêm thái tử đối với hắn quá lương bạc, nhường hắn tuyệt vọng."

Thẩm Lãng nói: "Không trò chuyện hắn, mặc dù chưa nói tới là cừu nhân, nhưng cũng coi là địch nhân, chết thì chết."

Căng Quân nói: "Bệ hạ , dựa theo kế hoạch của ngài, chúng ta đánh vào Càn Kinh không có vấn đề quá lớn. Nhưng là đánh vào Phù Đồ Sơn lại khó khăn, dù sao cách vài trăm dặm Phù Hải, quân hạm của chúng ta cũng không thể cách xa vạn dặm bay đến Phù Hải đi."

Thẩm Lãng nói: "Hi vọng Càn Kinh quyết chiến thời điểm, vị này Phù Đồ Sơn chi chủ ngay tại Doanh Quảng bên người đi."

Căng Quân nói: "Nếu như hắn không ở đây? Chúng ta muốn đối Phù Đồ Sơn vây nhưng không đánh sao?"

Lo nghĩ của hắn, cũng là Thẩm Lãng vẫn luôn đang nghĩ tới vấn đề, lần này đại quyết chiến là muốn một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, triệt để diệt đi Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn.

Thậm chí diệt đi Phù Đồ Sơn càng trọng yếu hơn một chút, nếu không coi như chiếm lĩnh Càn Kinh, Phù Đồ Sơn quân đội tùy thời có thể ra Phù Hải cho Thẩm Lãng hoặc là Sở quốc một cái đâm lưng.

Trọn vẹn một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Nếu như Càn Kinh quyết chiến bên trong vị này Nhâm tông chủ không tại, vậy ta nhất định phải nghĩ một cái biện pháp khác, vượt qua vài trăm dặm Phù Hải, tiêu diệt Phù Đồ Sơn tổng bộ, tóm lại một trận chiến này nhất định phải một lần là xong."

. . .

Ròng rã mấy ngày mấy đêm về sau, Thẩm Lãng Đại Càn lính mới mới toàn bộ hoàn thành đổ bộ, sau đó tây tiến.

Lần này là tuyệt đối lao sư viễn chinh, trước muốn vượt qua toàn bộ Việt Quốc tiến vào Sở quốc cảnh nội, sau đó từ Sở quốc bắc thượng, tiến vào Càn quốc, hành quân lộ trình vượt qua hơn một vạn dặm.

Mặc dù chủ lực đại quân chỉ có năm vạn, nhưng là phụ quân tăng thêm dân phu, vượt qua 25 vạn khoảng cách, cộng lại ròng rã ba mươi vạn người, kéo dài hơn trăm dặm, trùng trùng điệp điệp, vô biên vô hạn.

Trận này hành quân là không cần đại lượng lương thảo, bởi vì

Việt Quốc, Sở quốc dốc hết toàn lực tại đại quân tiến lên trên đường chuẩn bị kỹ càng hết thảy, không chỉ là lương thảo, thậm chí ngay cả chiến mã, xe la các thứ đều chuẩn bị phải thỏa đáng. Đây chính là Ngô Sở Việt Tam quốc tác dụng cực lớn, Thẩm Lãng cái này năm vạn đại quân chỉ cần mang theo vũ khí trang bị đổ bộ là được rồi.

Dọc theo con đường này, không chỉ là Việt Quốc quan phương cung cấp đại lượng lương thực vật tư, vô số dân chúng cũng nhao nhao chạy đến, là quân đội đưa lương đưa thịt.

Hơn nữa đại quân cũng không cần hạ trại, chỉ cần đuổi tới địa điểm chỉ định, Việt Quốc quân đội cùng dân chúng liền đã ở nơi đó đóng tốt to lớn doanh trại, hơn nữa nấu xong cơm canh cùng nước nóng, chỉ cần trực tiếp vào ở là được rồi.

Nhưng coi như như thế, đại quân hành quân tốc độ mỗi ngày cũng vẻn vẹn chỉ có một trăm năm mươi khoảng sáu mươi dặm.

Đại Càn lính mới cái này năm vạn người, không phải Amazon quân đoàn, chính là Niết Bàn quân, mỗi người phụ trọng hai ba trăm cân đều có thể ngày đi ba, bốn trăm dặm, bọn hắn căn bản không phải bình thường quân đội.

Kéo chậm hành quân tốc độ là lượng lớn vật tư, sáu bảy tấn cỡ nhỏ long chi lực, năm trăm kg, thậm chí nặng một tấn địa ngục hỏa đạn pháo. Còn có thiên văn con số đặc thù đạn, mấy trăm ổ hỏa pháo, mấy vạn viên đạn pháo vân vân vân vân.

"Rửa nhục chiến, lấy lại công đạo, giải phóng Càn quốc, đoạt lại Càn Kinh!"

Tại nhiệt huyết sôi trào khẩu hiệu bên trong, cái này năm vạn Đại Càn lính mới dùng ròng rã nửa tháng thời gian xuyên qua toàn bộ Việt Quốc, tiến vào Sở quốc cảnh nội.

Đến Sở quốc hành quân tốc độ liền tăng tốc một chút, bởi vì nơi này vùng đất bằng phẳng.

Sở Vương mang theo hai mươi vạn phụ quân, con số trên trời lương thực cùng vật tư tới trước nghênh đón.

"Ninh Chính huynh, ngươi cái này về Thiên Việt, tất cả chuyện tiếp theo liền giao cho ta." Sở Vương nói.

Ninh Chính hướng Thẩm Lãng bí mật bái biệt, nhưng là Ninh Kỳ, Chủng Nghiêu các tướng lãnh lại lưu tại trong đại quân, đi theo Thẩm Lãng bắc phạt.

"Bệ hạ, ta có một cái ý nghĩ." Ninh Chính rời đi thời điểm nói.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói."

Ninh Chính nói: "Ta muốn để Việt Quốc Thượng thư đài cùng Xu Mật viện những này Tể tướng cùng Xu Mật sứ bọn họ thay phiên tiến vào Nộ Triều thành nhậm chức."

Vị này Việt Vương đối Thẩm Lãng thật sự là lòng tin mười phần a, trận này đại quyết chiến còn chưa có bắt đầu, nhưng trong mắt hắn Thẩm Lãng liền đã thắng, hắn đã là tiếp xuống chiến thắng về sau làm chuẩn bị.

"Không chỉ là Xu Mật sứ cùng Tể tướng bọn họ, thậm chí trung niên quan viên, tuổi trẻ cốt cán quan viên, cũng lần lượt tiến vào Nộ Triều thành nhậm chức hai ba năm, sau đó lại triệu hồi Việt Quốc." Ninh Chính nói: "Đương nhiên, nếu có cần, cũng có thể trực tiếp lưu tại Đại Càn trung tâm."

Lòng dạ của người nọ cũng thật sự là rộng lớn, cái này hoàn toàn là song phương triều đình hành chính quyền lực kết nối, Việt Quốc liền xem như hoàn toàn dung nhập Đại Càn đế quốc hệ thống.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta là nghĩ như vậy." Ninh Chính tiếp tục nói: "Chúng ta Ngô Sở Việt Tam quốc mặc dù thi hành tân chính, nhưng chung quy là cũ kỹ thế lực, tư duy còn chưa đủ mở ra, mà Nộ Triều thành không giống, tiết tấu thật nhanh, chuyên nghiệp tính mạnh phi thường. Khương Ly bệ hạ nói hay lắm, giải phóng văn minh, đem toàn bộ Đại Càn đế quốc thậm chí toàn bộ phương đông thế giới đưa vào cao hơn văn minh giai đoạn. Bây giờ loại này đột nhiên tăng mạnh vượt qua tại Nộ Triều thành đã thấy thành quả, chúng ta Ngô Sở Việt Tam quốc cũng cần đuổi theo bước chân. Còn có một chút, bệ hạ một khi đánh vào Càn Kinh, diệt đi Doanh Quảng, liền muốn chuẩn bị tiếp nhận toàn bộ Tân Càn vương quốc, hiệu trung Doanh Quảng những cái kia quan lại toàn bộ cũng không thể dùng, Nộ Triều thành cơ cấu vốn là tinh giản đến cực hạn, căn bản không có nhiều như vậy quan viên, vẫn là cần từ chúng ta Ngô Sở Việt Tam quốc điều, vì lẽ đó đem chúng ta ba cái vương quốc đại lượng quan viên phái nhập Nộ Triều thành học tập nhậm chức về sau, cũng thuận tiện tương lai tiếp quản toàn bộ Càn quốc."

Sở Vương nói: "Ta cũng đồng ý, nếu như bệ hạ nguyện ý, ta cái này định ra một cái danh sách, đem Sở quốc trong triều một phần năm hạch tâm quan viên toàn bộ điều đi Nộ Triều thành."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Tốt, chuyện này ta trên nguyên tắc đồng ý. Bất quá các ngươi vẫn là cùng Căng Quân, Sách Huyền đại nhân tiến hành giao tiếp."

. . .

Thẩm Lãng cái này năm vạn chủ lực đại quân tuyến đường hành quân, cơ hồ là không có chút nào bí mật có thể nói.

Hắn đại quân mỗi một ngày đến cái nào phương vị, khoảng cách Càn quốc vẫn còn rất xa, không chỉ Càn Kinh biết rõ, Viêm kinh biết rõ, Phù Đồ Sơn biết rõ, thậm chí thiên hạ chư quốc đô biết rõ.

Vì đạt được đến một kích trí mạng hiệu quả, Thẩm Lãng sáu chiếc siêu cấp pháo đài bay cũng không có theo quân mà đến, bởi vì bọn chúng bay nhanh, chờ đại quân đuổi tới chiến trường, bọn hắn lại bay tới cũng được.

Vì lẽ đó khoảng thời gian này không trung phòng ngự hoàn toàn liền giao cho lớn siêu cùng mười mấy cái đặc chủng võ sĩ tạo thành không trung quân đoàn. Thẩm Lãng Nộ Triều thành chỉ có mấy chục cái tuyết điêu, về sau lại hướng Đại Viêm đế quốc mượn mấy chục cái, lúc ấy toàn bộ đều mang đến Càn Kinh, về sau lại dùng báo tin danh nghĩa bay trở về Nộ Triều thành một nửa, còn thừa lại một nửa đến nay nhưng vẫn bị tạm giam tại Càn Kinh bên trong.

Vì lẽ đó, mấy ngày này trên đại quân không cơ hồ mỗi một ngày đều lượn vòng lấy nhiều loại phi kỵ trinh sát, có Tru Thiên Các, Viêm kinh, Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn vân vân vân vân, nào chỉ là tìm hiểu Thẩm Lãng tuyến đường hành quân, quả thực chính là một đường giám thị.

Cơ hồ cách mỗi mười giờ, Doanh Quảng cùng Viêm kinh đều sẽ thu được Thẩm Lãng đại quân cụ thể phương vị tình báo, liền chênh lệch chiêu cáo thiên hạ.

"Nộ Triều thành năm vạn pháo hôi quân đội đã tiến vào Sở quốc."

"Bọn hắn khoảng cách Càn quốc biên cảnh, chỉ có 2,300 dặm."

"Chỉ có một ngàn năm trăm dặm."

"Chỉ có một nghìn dặm."

Thiên hạ không có bí mật, liền Càn Kinh cùng Viêm kinh lão bách tính, đều biết Thẩm Lãng cái này năm vạn quân đội ở đâu.

Hơn nữa còn đem Đại Càn lính mới đặt tên là pháo hôi quân đội.

. . .

Đối mặt trận này Nộ Triều thành cùng Doanh Quảng quyết chiến, Viêm kinh vẫn không có phát ra bất kỳ thanh âm, thậm chí liền giả mù sa mưa hoà giải đều không có.

Mà tại Thẩm Lãng năm vạn đại quân đổ bộ Việt Quốc ngày đó, Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng ngay tại tập kết đại quân.

Bất quá, quân đội của bọn hắn quy mô cần phải so Thẩm Lãng lớn cỡ nào.

Doanh Quảng dã tâm bừng bừng, hai mười mấy năm qua mặc dù chưa nói tới cực kì hiếu chiến, nhưng cũng tuyệt đối là không an phận.

Càn quốc sáu ngàn vạn nhân khẩu, chung quy quân đội đạt tới trăm vạn khoảng cách. Kỳ thật số lượng này cũng chưa nói tới rất kinh người, Sở quốc cùng Việt Quốc chỉ có hai ngàn vạn nhân khẩu, quân đội nhiều nhất thời điểm còn vượt qua sáu bảy mươi vạn đâu.

Quân đội đắt tinh không tại nhiều, mà Doanh Quảng Tân Càn vương quốc quân đội tuyệt đối tinh! Hai mười mấy năm qua hắn hợp tác với Phù Đồ Sơn, luyện được địa ngục quân đoàn đạt tới một cái con số kinh người. Đương nhiên bởi vì chịu hai lần Long chi hối, vì lẽ đó bọn hắn địa ngục quân đoàn tổn thất năm sáu vạn khoảng cách, nhưng còn lại vẫn như cũ rất nhiều.

Lần này cùng Nộ Triều thành quyết chiến, xem như Đại Doanh vương quốc thành lập về sau trận chiến đầu tiên, Doanh Quảng muốn đánh ra uy phong, đánh ra có tính chấn động hiệu quả.

Vì lẽ đó từ khi Thẩm Lãng xuất binh một ngày kia trở đi, Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn bắt đầu tập kết quân đội.

Một nửa tháng sau, năm vạn Đại Càn hành quân tiến vào Sở quốc cảnh nội về sau, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn còn tại tập kết quân đội.

Có trời mới biết bọn hắn muốn tập kết bao nhiêu quân đội a, toàn bộ Càn Kinh chung quanh, lít nha lít nhít nha, tiếp trời triệt địa, vô biên vô tận quân doanh.

Từ Phù Đồ Sơn đến Càn Kinh cái này phiến không vực, hoàn toàn như nước chảy, mỗi ngày đều có đại quy mô không trung quân đoàn bay qua.

Đối với Doanh Quảng đến nói, thông minh nhất cách làm chính là dùng khoẻ ứng mệt, đem mấy chục vạn đại quân tập kết tại Càn Kinh phòng tuyến, chờ lấy Nộ Triều thành năm vạn lính mới đến công. Nhưng cứ như vậy, liền muốn tùy ý Nộ Triều thành đại quân tiến vào hắn Đại Doanh vương quốc cảnh nội, chẳng phải là sỉ nhục?

Dù sao tại thiên hạ người xem ra, Nộ Triều thành lần này bắc phạt hoàn toàn là pháo hôi chiến, tuyệt vọng chiến.

Xem như Đại Doanh quốc chi vương, Doanh Quảng tại sao có thể nhường quân địch xâm nhập quốc nội đâu? Tuyệt đối phải ngăn địch tại biên giới bên ngoài!

. . .

Càn Kinh!

"Hai vị bệ hạ, Nộ Triều thành năm vạn đại quân cách chúng ta thắng quốc đường biên giới, còn có tám trăm dặm." Xu Mật sứ Lan Sĩ nói: "Chúng ta năm mươi vạn đại quân đã tập kết hoàn tất, tùy thời có thể xuôi nam, đem Nộ Triều thành năm vạn quân đội chém tận giết tuyệt, xin hỏi bệ hạ phải chăng muốn ngự giá thân chinh?"

Doanh Quảng nói: "Lần này Nộ Triều thành bắc phạt chủ soái là ai?"

Lan Sĩ nói: "Chủ soái Căng Quân, phó soái Lan Phong."

Doanh Quảng nói: "Lan Phong? Hắn cũng có thể làm phó soái? Đương nhiên ta không có xem thường các ngươi Lan thị ý của gia tộc, nhưng là ba mươi năm trước hắn chỉ là một tên tam phẩm võ tướng mà thôi."

Lan thị gia tộc tại Đại Càn đế quốc địa vị đã từng liền tương đương với Chủng thị gia tộc, là quân đội thứ nhất quý tộc.

Trước mắt vị này Lan Sĩ là Lan Phong cùng Lan Đạo thúc thúc, năm nay đã tám mươi, năm đó Khương Ly bệ hạ tại vị thời điểm, hắn chính là Đại Càn đế quốc Xu Mật viện phó sứ, mà năm đó Xu Mật sứ chính là Doanh Quảng. Nói đến lúc ấy cái này Lan Sĩ cùng Doanh Quảng xem như đối đầu, Lan thị gia tộc danh xưng là Khương thị trung thành nhất gia tướng.

Kết quả Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử về sau, một bộ phận Lan thị gia tộc lựa chọn hiệu trung đến chết, mà Lan Sĩ, Lan Mạt bọn người lựa chọn đầu hàng, trở thành Doanh Quảng dưới trướng.

Vị này Lan Sĩ đảm nhiệm Tân Càn vương quốc Xu Mật sứ đã gần ba mươi năm, liền cháu của hắn Lan Mạt, cũng là Xu Mật viện phó sứ.

"Căng Quân xem như lợi hại, nhưng chỉ là một cái Man tộc chi vương mà thôi, còn chưa có tư cách nhường ta ngự giá thân chinh." Doanh Quảng nói: "Nhâm huynh, ngươi cảm thấy chúng ta hẳn là nhường ai xem như cái này năm mươi vạn đại quân chủ soái thích hợp nhất?"

Lúc nói lời này, Doanh Quảng vẫn là không nhịn được trái tim đau xót, nguyên bản thái tử Doanh Vô Minh là thích hợp nhất a.

Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ nói: "Địa ngục đường chi chủ Nhậm Thiên Khiếu làm chủ soái, Doanh Vô Thường vương tử cùng Lan Sĩ Xu Mật sứ làm phó đẹp trai."

Lời này mới ra, Doanh Quảng nội tâm lại có chút run rẩy một cái.

Phù Đồ Sơn đông đảo trưởng lão bên trong, địa ngục đường xếp hạng thứ nhất, hiến đường xếp hạng thứ hai.

Địa ngục đường chỉ phụ trách một việc, huấn luyện địa ngục quân đoàn, huấn luyện đặc chủng quân đoàn, mà vị này Nhậm Thiên Khiếu chẳng những là địa ngục đường chủ, hơn nữa còn là Nhâm tông chủ cháu.

Cái này bổ nhiệm nhường người cảm thấy Nhâm tông chủ có phải là muốn đem Nhậm Thiên Khiếu lập làm Phù Đồ Sơn người thừa kế? Nhưng lại không giống a, cái này Nhậm Thiên Khiếu mặc dù là cháu hắn, nhưng chỉ vẻn vẹn so với hắn nhỏ hơn mười mấy tuổi mà thôi, năm nay cũng đã năm mươi mấy.

Nhưng có thể khẳng định là, chí ít hiện tại mới thôi, Nhậm Thiên Khiếu là Phù Đồ Sơn nhân vật số hai.

Mấy năm này Nhâm tông chủ trường kỳ đều tại nam bộ hải vực cự hình thượng cổ di tích bên trong, mà Nhậm Thiên Khiếu vẫn trấn thủ Phù Đồ Sơn tổng bộ.

Lần trước Đại Viêm đế quốc đối Phù Đồ Sơn tổng bộ siêu cấp Long chi hối đả kích, chính là bị Nhậm Thiên Khiếu chặn lại.

Doanh Quảng thoáng không thích là Nhậm Thiên Khiếu làm chủ soái, Doanh Vô Thường xem như phó soái, đây chẳng phải là nói hắn Doanh thị gia tộc người muốn thấp hơn nửa cấp, mặc dù hắn Doanh Quảng trên thực tế là họ Nhậm, nhưng dù sao hiện tại Doanh thị gia tộc cũng là thiên hạ Vương tộc một trong.

"Tốt, liền nhường ba người này chỉ huy năm mươi vạn đại quân, đem Nộ Triều thành cái này năm vạn người chém tận giết tuyệt." Doanh Quảng nói.

Nhâm tông chủ nói: "Thiên Khiếu, ngươi tiến đến."

Lập tức một cái cao hơn hai mét hùng tráng nam tử đi tới, toàn bộ trong điện lập tức sinh ra cảm giác áp bách mạnh mẽ.

Mặc dù đã năm mươi mấy tuổi, nhưng nhìn qua nhiều nhất chỉ có ba mươi mấy, hắn dáng dấp cùng Nhâm tông chủ vẫn là rất giống, nhưng là toàn thân từng cục huyết mạch, như là vô số rắn độc chiếm cứ trên thân thể, nhất là quỷ dị dữ tợn.

Cho tới nay hắn đều trường kỳ ở tại Phù Đồ Sơn tổng bộ bên trong, mà địa ngục đường xem như huấn luyện bí mật quân đoàn cơ cấu, cho tới nay đều là ở vào giữ bí mật trạng thái, vì lẽ đó người này cũng không thường thường lộ diện.

Nhưng liền võ công mà nói hắn cùng Nhậm Doanh Doanh tương xứng, tại Chúc Hồng Tuyết phía trên, cùng thời đỉnh cao Ninh Hàn công chúa tương đương. Tóm lại là tuyệt đỉnh cao thủ, chí ít lúc này Thẩm Lãng một phương này không có có thể cùng hắn địch nổi đối thủ.

Doanh Quảng nói: "Thiên Khiếu, biết rõ một trận chiến này phải đánh thế nào sao?"

Nhậm Thiên Khiếu nói: "Đem năm vạn người chém đầu, rút máu, toái thi!"

Người này nói chính là trực tiếp như vậy, hơn nữa hắn không phải nói đùa, cũng không phải làm lộ phẫn, rút máu toái thi là hữu dụng.

Một bộ phận dùng để bồi dưỡng cổ trùng, một bộ phận dùng để bồi dưỡng Phù Đồ Sơn đặc chủng quân đoàn, địa ngục quân đoàn, tóm lại tà ác cực hạn là được, Phù Đồ Sơn sinh vật phòng thí nghiệm cơ hồ là không có chút nào ranh giới cuối cùng, hơn xa với Thiên Nhai Hải Các sinh mệnh nghiên cứu bộ môn.

Doanh Quảng nói: "Toàn bộ thiên hạ đều đang nhìn chúng ta, chúng ta năm mươi vạn đối Nộ Triều thành năm vạn, binh lực gấp mười, thực lực vượt qua gấp trăm lần, hơn nữa đại chiến liền phát sinh ở chúng ta thắng quốc đường biên giới lên, vì lẽ đó muốn lôi đình một kích, nháy mắt đem địch nhân hóa thành bột mịn, dạng này mới có thể cho thấy ta Đại Doanh vương quốc chi uy gió."

Mà lúc này Xu Mật sứ Lan Sĩ bỗng nhiên nói: "Hai vị bệ hạ, Thẩm Lãng bị chúng ta tù binh, Nộ Triều thành cái này năm vạn người bắc phạt chỉ là bất đắc dĩ, hoàn toàn là pháo hôi mà thôi, tiêu diệt bọn hắn dễ như trở bàn tay, nhưng mấu chốt là Đại Viêm đế quốc, vạn nhất bọn hắn tung ra siêu cấp Long chi hối làm sao bây giờ? Đường biên giới trên chiến trường chúng ta nhưng không có thượng cổ chặn đường trang bị."

Doanh Quảng nói: "Đại Viêm đế quốc không dám, chí ít lúc này không dám đối với chúng ta tung ra siêu cấp Long chi hối."

Xu Mật sứ Lan Sĩ không hiểu, Đại Viêm đế quốc vì sao không dám?

Là bởi vì Thẩm Lãng tại Càn Kinh trong tay, cho nên có thể đủ phát xạ Long chi hối đối Đại Viêm đế quốc tiến hành uy hiếp sao?

Trên thực tế không chỉ như vậy, cũng bởi vì Phù Đồ Sơn đã nắm giữ một loại khác trí mạng vũ khí, đồng dạng là dùng long chi lực phát xạ, nhưng bên trong không phải Long chi hối, mà là hoàn toàn mới cổ trùng vũ khí, mặc dù không có Long chi hối đáng sợ như vậy, nhưng cũng có thể mang đến kinh người hủy diệt.

Bất quá loại này cổ trùng dù là Phù Đồ Sơn địa ngục quân đoàn cùng đặc chủng võ sĩ đều không có lực phòng hộ, vì lẽ đó tuỳ tiện cũng không dám dùng tại trên chiến trường, bởi vì cổ trùng cũng không điểm địch ta.

"Doanh Vô Thường, ngươi nói thế nào?" Doanh Quảng nhìn về phía nhi tử.

Doanh Vô Thường nói: "Chúng ta năm mươi vạn đại quân tiến về sở thắng đường biên giới cần mười lăm ngày, nhưng là toàn bộ đại chiến chỉ cần một ngày, tăng thêm báo cáo tình hình chiến đấu cần một ngày. Mười bảy ngày, phụ vương, Nhâm tông chủ, các ngươi cho ta mười bảy ngày, ta nguyện ý lập xuống quân lệnh trạng. Trong vòng mười bảy ngày, để các ngươi nghe được Nộ Triều thành năm vạn pháo hôi quân đoàn toàn quân bị diệt tin tức."

Lời này mới ra, Xu Mật sứ Lan Sĩ khẽ nhíu mày, lời nói này quá chết, hành quân trên đường vạn nhất phát sinh mưa to, tuyết lớn, gió lớn làm sao bây giờ?

Doanh Quảng nói: "Ta cho ngươi ba mươi ngày thời gian! Trong vòng một tháng, ta muốn nghe đến Nộ Triều thành quân đội thịt nát xương tan chiến báo."

"Phải!"

"Phải!"

"Phải!"

Nhậm Thiên Khiếu, Doanh Vô Thường, Lan Sĩ ba người hô to.

Sau đó, theo Doanh Quảng ra lệnh một tiếng, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn năm mươi vạn đại quân trùng trùng điệp điệp xuôi nam, hướng phía đường biên giới đánh tới.

. . .

Doanh Quảng đại quân xuôi nam!

Ròng rã năm mươi vạn, nhưng danh xưng trăm vạn!

Tin tức này rất nhanh tại Viêm kinh nổ tung, tại Thiên Việt thành nổ tung, tại Sở quốc, Ngô quốc vương đô nổ tung.

Từ trên trời nhìn lại chi quân đội này là chân chính che khuất bầu trời, kéo dài vài trăm dặm, như là hắc ám như thủy triều xuôi nam.

Năm mươi vạn trong đại quân, ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ ròng rã ba ngàn người, đây là xưa nay chưa từng có số lượng, lúc ấy tiến đánh Nộ Triều thành vẻn vẹn chỉ là xuất động hơn ba trăm người mà thôi.

Địa ngục quân đoàn mười lăm vạn, đây càng là nhường người không rét mà run, trước đó Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn nhiều nhất chỉ là xuất động đoán chừng năm sáu vạn địa ngục quân đoàn mà thôi.

Còn lại ba mươi mấy vạn đại quân, đều là nguyên Tân Càn vương quốc chủ lực, thuộc về bình thường quân đội.

Tại thiên hạ người xem ra, chi quân đội này thực lực thật là gấp trăm lần tại Nộ Triều thành.

Thẩm Lãng trở về phương đông thế giới đã ròng rã bốn năm, dưới trướng hắn quân đội cơ hồ không có đánh qua một trận ra dáng đại chiến, Nộ Triều thành quân đội sức chiến đấu là hoàn toàn nhận chất vấn, chân chính duy nhất di tích nổi tiếng vẫn là đối Chúc Hồng Tuyết hai vạn Huyết Hồn quân mà thôi.

Nhưng là trận chiến kia, hoàn toàn dựa vào Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn nháy mắt tê liệt Thiên Nhai Hải Các thượng cổ năng lượng hạch tâm, khiến cho Huyết Hồn quân mất đi sức chiến đấu, nếu không lúc ấy Nộ Triều thành quân đội tuyệt đối phải toàn quân bị diệt.

Mà lần này Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn xuất động địa ngục quân đoàn, đặc chủng võ sĩ, sức chiến đấu viễn siêu lúc ấy Chúc Hồng Tuyết Huyết Hồn quân, hơn nữa ròng rã mười lăm vạn khoảng cách.

Thẩm Lãng bị bắt, Nộ Triều thành rắn mất đầu, một trận chiến này đánh như thế nào? Quả thực so tuyệt vọng còn muốn tuyệt vọng.

Hơn nữa người trong thiên hạ thấy phi thường rõ ràng, Thẩm Lãng lúc ấy vì sao muốn mạo hiểm cùng Doanh Vô Minh luận võ quyết đấu, cũng là bởi vì Doanh Vô Minh mười vạn đại quân muốn tiến đánh Việt Quốc vương đô, dựa vào bình thường quân lực căn bản bảo hộ không Việt Quốc, cho nên mới ra hạ sách này, mặc dù Thẩm Lãng sáng tạo kỳ tích, miểu sát Doanh Vô Minh, nhưng cũng dẫn đến hắn bị bắt đến nay.

Cái này cũng càng thêm chứng minh Nộ Triều thành quân đội nhỏ yếu, lúc ấy liền Doanh Vô Minh mười vạn đại quân cũng đỡ không nổi, huống chi lúc này năm mươi vạn?

. . .

Tại toàn bộ thiên hạ ánh mắt dưới, hai chi số lượng vô cùng cách xa quân đội ngay tại tới gần.

Nộ Triều thành năm vạn quân đội bắc thượng, Doanh Quảng năm mươi vạn đại quân xuôi nam, sở thắng đường biên giới, chính là chiến trường.

Mười ngày sau, Nộ Triều thành năm vạn đại quân trước đuổi tới đường biên giới, sau đó đình chỉ tiến lên, bắt đầu bố phòng.

Mà lúc này, Doanh Quảng năm mươi vạn đại quân khoảng cách đường biên giới còn có vài trăm dặm, nghe được Nộ Triều thành quân đội dừng lại bố phòng tin tức, ba vị chủ soái lập tức hạ lệnh quân đội tăng tốc đi tới.

Bốn ngày sau đó!

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn năm mươi vạn đại quân tới gần sở thắng đường biên giới, hai quân gặp nhau năm mươi dặm!

Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng liên quân đại quyết chiến, hết sức căng thẳng!

. . .

Thẩm Lãng đại quân một trăm ba mươi cỗ cỡ nhỏ long chi lực, phân tán tại ba ngàn mét phòng tuyến bên trên.

Năm vạn đại quân, tạo thành hai mươi cái phương trận, kéo dài mười dặm, nhìn qua xem như tương đối mỏng manh.

Vượt qua ba trăm ổ hỏa pháo, bố trí tại chiến hào cùng ám bảo bên trong, xem như cỡ nhỏ long chi lực bổ sung.

Cùng lúc đó, tại mười ba ngàn mét không trung, sáu chiếc siêu cấp pháo đài bay chính chậm rãi đến.

Cái này năm vạn Đại Càn đế quốc lính mới đã nghiêm chỉnh mà đối đãi, liền đợi đến Doanh Quảng năm mươi vạn đại quân đụng vào thiên la địa võng.

Lại ăn tết!

Bất quá mùa xuân này, vẫn như cũ không có chút nào bầu không khí.

Không chỉ là chiến trường không bầu không khí, thậm chí thiên hạ chư quốc đô chưa từng có tiết khí phân, ánh mắt mọi người đều ngưng tụ ở sở thắng hai nước đường biên giới bên trên.

Tháng giêng mười chín!

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Doanh Quảng Phù Đồ Sơn liên quân bên trong vang lên kinh thiên trống trận!

"Đem Nộ Triều thành quân đội, chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt!"

Theo ba vị chủ soái ra lệnh một tiếng, năm mươi vạn đại quân như là tử vong như thủy triều, nhào về phía Thẩm Lãng năm vạn Đại Càn lính mới.

Nhiều kéo công chúa cưỡi lớn siêu bay đến trên cao nhất, quan sát địch nhân.

"Quân địch khoảng cách năm mươi dặm."

"Quân địch khoảng cách bốn mươi dặm."

"Quân địch khoảng cách ba mươi dặm!"

Lúc này, Đại Càn lính mới năm vạn người cứ việc vẫn như cũ không nhìn thấy quân địch thân ảnh, nhưng lại phảng phất có thể cảm giác được mặt đất tại chấn động, có thể nghe được phía bắc oanh minh trống trận.

Nhưng nhiều kéo công chúa ở trên trời lại thấy rất rõ ràng, cái này năm mươi vạn đại quân thật như là mây đen, như là hắc ám cự thú, như là khủng bố biển gầm, không ngừng cuốn tới.

Ba mươi dặm, không sai biệt lắm!

Chủ soái Căng Quân hạ lệnh: "Tất cả cỡ nhỏ long chi lực phát xạ trang bị, chuẩn bị!"

Lập tức, một trăm ba mươi cỗ cỡ nhỏ long chi lực toàn bộ mở ra quyền hạn, nặng một tấn địa ngục hỏa đạn pháo nhét vào trong đó.

Một tấn cấp, cái này lực sát thương, quả thực kinh người.

"Phát xạ!"

Theo Căng Quân ra lệnh một tiếng, một trăm ba mươi danh học sĩ bỗng nhiên chụp được cỡ nhỏ long chi lực phát xạ chốt mở.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Nháy mắt, từng đợt kinh thiên động địa gào thét, một trăm ba mươi viên địa ngục hỏa đạn pháo gào thét mà ra, tại không trung xẹt qua một đạo thiểm điện bình thường đường vòng cung.

Ròng rã gấp sáu lần vận tốc âm thanh, trong chốc lát âm bạo thanh, cơ hồ đinh tai nhức óc, đất trời rung chuyển, liền vẻn vẹn phát xạ một màn này, liền đã vô cùng kinh diễm.

Ba mươi dặm, cũng chính là mười lăm ngàn mét, đối với long chi lực phát xạ địa ngục hỏa đạn pháo đến nói, cũng chính là tám chín giây mà thôi.

Vẻn vẹn mấy hơi thở về sau!

Cái này một trăm ba mươi viên đáng sợ địa ngục hỏa đạn pháo, bỗng nhiên hướng phía Doanh Quảng năm mươi vạn đại quân đập tới.

Không cần nhắm chuẩn, bởi vì vô biên vô hạn đều là địch nhân.

"Rầm rầm rầm. . ." Từng đợt kinh thiên bạo tạc.

Càng thêm kinh diễm, càng thêm kinh thiên động địa một màn phát sinh.

Mỗi một viên địa ngục hỏa đạn pháo, phóng xuất ra đáng sợ ngọn lửa xanh lục chi hoa, hơn một trăm cái cự hình hỏa cầu nổ tung, kéo dài mấy chục dặm, kinh thiên giết chóc mở ra!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 572: : Thiên Về Một Bên Đồ Sát! Không Thương Vong!

Chương 571:: Thiên về một bên đồ sát! Không thương vong!

"Đó là cái gì?"

"Đó là cái gì?"

Trước tiên phát hiện trên trời những này địa ngục hỏa đạn pháo chính là cưỡi tuyết điêu phi hành trên không trung đặc chủng võ sĩ, nhất thời hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì những này địa ngục hỏa đạn pháo bay quá nhanh, quả thực so Long chi hối nhanh hơn, hơn nữa càng thêm ly kỳ chính là vậy mà không có bất kỳ cái gì thanh âm.

Kỳ thật không phải là không có thanh âm, mà là bởi vì những này đạn pháo tốc độ quá nhanh, vượt xa vận tốc âm thanh, vì lẽ đó thanh âm còn không có truyền đến.

"Nhanh chặn đường, nhanh chặn đường!"

Theo ra lệnh một tiếng, trên mặt đất cỡ lớn không trung chiến nỏ, những này đặc chủng võ sĩ trong tay thượng cổ chiến nỏ nhao nhao cuồng xạ mà ra.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô số mưa tên hướng phía không trung bắn tới, ý đồ ngăn lại Thẩm Lãng bắn ra tới địa ngục hỏa đạn pháo.

Nhưng mà cái này nhất định là tốn công vô ích đồng thời buồn cười, đây chính là sáu bảy lần vận tốc âm thanh, hơn nữa ngắn ngủi mươi lăm ngàn mét trong khoảng cách muốn chặn đường?

Cho dù có chút thượng cổ chiến nỏ tên bắn ra mưa dẫm nhầm cứt chó thành công chặn đường, cũng hoàn toàn không làm nên chuyện gì.

Những này địa ngục hỏa đạn pháo phát động ngòi nổ đã vô cùng tân tiến, tuyệt đối sẽ không xuất hiện tại không trung bị va chạm sau đó trước thời hạn nổ tung sự tình.

Vì lẽ đó địch nhân chỉ có thể trơ mắt nhìn những này địa ngục hỏa đạn pháo hung mãnh nhập vào đại quân hàng ngũ bên trong.

Sau đó. . . Liên miên liên miên quân đội, trực tiếp biến mất.

Một tấn tnt bạo tạc, cũng đã đầy đủ chế tạo ra một cái ba vạn mét vuông sát thương khu vực.

Mà Thẩm Lãng địa ngục hỏa đạn pháo bên trong mặc dù rất lớn một bộ phận vẫn như cũ là siêu cường thuốc nổ, nhưng còn có địa ngục hỏa thành phần, đây là tuyệt đối bảo mật phối phương, bên trong chẳng những có địa hỏa trùng, hải quái máu, còn có võ giả máu, tóm lại thành phần phi thường phức tạp, nhưng lại có thể đem đạn pháo uy lực tăng lên rất lớn, nhất là bạo tạc liệt diễm.

Cái này bạo tạc trong nháy mắt nhiệt độ nháy mắt đạt tới một vạn độ C trở lên, không quản cái gì địa ngục quân đoàn, dù là lại kiên cố áo giáp, trực tiếp liền hòa tan vặn vẹo, về phần người ở bên trong thậm chí không phát ra được một tiếng hét thảm, trực tiếp liền biến thành than cốc.

Mà trung tâm vụ nổ bên ngoài địch nhân, phổ thông quân đội trực tiếp thịt nát xương tan, cường đại địa ngục quân đoàn có được kinh người áo giáp, vì lẽ đó chỉ là bị tạc bay ra ngoài, vô biên vô tận hỏa diễm càn quét toàn thân.

Cái này địa ngục áo giáp toàn thân bao khỏa, độ vonfram xác ngoài ngăn trở kinh người nhiệt độ cao mà không có hòa tan, ngưu bức cường độ ngăn trở sóng xung kích mà không có hoàn toàn méo mó. Đổi thành phổ thông đạn pháo, thật đúng là không cách nào tổn thương bọn hắn, loại hiệu quả này thật so chuyên gia phá bom khôi giáp còn muốn ngưu bức.

Nhưng là cái này địa ngục hỏa đạn pháo uy lực thực sự là đáng sợ, đáng sợ nhiệt độ cao dọc theo áo giáp khe hở đi vào, trực tiếp thiêu đốt nhân thể. Đáng sợ sóng xung kích xuyên thấu qua áo giáp, xuyên thấu qua khe hở, lực trùng kích đo địa ngục võ sĩ.

"A. . . A. . . A. . ."

Vô số địa ngục quân đoàn võ sĩ trực tiếp bị tạc bay ra ngoài, tại không trung phát ra thê lương bi thảm, hung hăng rơi ở trên mặt đất.

Từ áo giáp mặt ngoài nhìn tổn thương không lớn, nhưng bên trong người đã bị thiêu đến khó coi, hoặc là bị xung kích sóng chấn động đến ngũ tạng lục phủ vỡ vụn, máu tươi phun mạnh, thất khiếu chảy máu.

Về phần phổ thông quân đội liền càng thêm bi thảm, địa ngục hỏa đạn pháo rơi xuống về sau, trực tiếp liền thịt nát xương tan.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Theo từng đợt kinh thiên động địa bạo tạc, theo một Đóa Đóa to lớn ngọn lửa xanh lục chi hoa nở rộ, năm mươi vạn đại quân hàng ngũ bên trong, ròng rã trống đi hơn một trăm cái cự đại lỗ hổng.

Thương vong lớn bao nhiêu?

Không biết, hoàn toàn không cách nào thống kê.

Cái này một tấn cấp địa ngục hỏa đạn pháo bạo tạc về sau, không sai biệt lắm hai vạn mét vuông bên trong tử thương vô số.

Doanh Vô Thường, Lan Sĩ, Nhậm Thiên Khiếu cái này ba cái chủ soái trong lúc nhất thời hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Đây, đây là vũ khí gì a?

Nộ Triều thành vũ khí bọn hắn biết rõ a, những cái kia phổ thông đạn pháo bọn hắn nghiên cứu vô số lần a, không đáng để lo a, nhất là đối bọn hắn địa ngục áo giáp hoàn toàn không có lực sát thương gì a.

Nhưng mà, còn không có đợi đến bọn hắn kinh hãi.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Trên trời lại bay tới hơn một trăm con màu đen lưu tinh.

Thẩm Lãng một trăm ba mươi cỗ cỡ nhỏ long chi lực lại một lần nữa phát xạ.

Vẫn như cũ là chỉ nhìn nhìn thấy bay tới thân ảnh, nhưng là hoàn toàn nghe không được thanh âm.

Cơ hồ trong nháy mắt, những này sắt thép mưa to lại một lần nữa nhập vào Doanh Quảng đại quân trong trận.

"Nằm xuống, nằm xuống, nằm xuống. . ."

Cơ hồ tất cả sĩ quan bản năng cao giọng nói, sau đó mấy chục vạn đại quân toàn bộ nằm xuống trên mặt đất.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Lại một lần nữa tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy, liền phảng phất địa chấn.

Vô biên vô tận hỏa diễm lại một lần nữa che đậy bầu trời.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân hiểu được nằm xuống, cái này rất tốt, hữu hiệu giảm bớt bộ phận tổn thương.

Nhưng là địa ngục hỏa đạn pháo chủ yếu không phải mảnh đạn tổn thương, mà là hỏa diễm tổn thương, vì lẽ đó coi như ngươi nằm xuống ý nghĩa cũng không phải rất lớn.

Bạo tạc trong nháy mắt cường đại sóng xung kích đầy đủ chấn vỡ ngũ tạng lục phủ, mấu chốt nhất là nháy mắt bạo tạc hỏa diễm, đầy đủ đem một hai vạn mét vuông bên trong tất cả dưỡng khí tiêu hao phải sạch sẽ, có thể đem không khí làm nóng đến một cái mức độ kinh người.

Đứng thẳng là chết, nằm xuống cũng là chết.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Ngay sau đó, vòng thứ ba oanh kích lại tới.

Vòng thứ tư.

Vòng thứ năm!

Càng đáng sợ chính là, mỗi một vòng oanh kích rơi xuống đạn pháo càng lúc càng lớn, cuối cùng liền 1.7 tính bằng tấn địa ngục hỏa đạn pháo đều nện xuống đến.

Doanh Vô Thường nhìn thấy cái này quái vật khổng lồ từ trên trời giáng xuống, bỗng nhiên nổ tung, trong nháy mắt hỏa diễm cơ hồ tràn ngập toàn bộ tầm mắt, hơn ba vạn mét vuông bên trong hết thảy, cơ hồ đều triệt để phấn toái.

Hắn thực sự không cách nào tưởng tượng, Nộ Triều thành cái này hắn a chính là vũ khí gì a?

Bọn hắn là dựa vào cái gì đem ba ngàn cân đạn pháo phát xạ đến ba mươi dặm a? Căn bản cũng không có dạng này hoả pháo a, trừ phi là long chi lực.

Long chi lực uy lực Doanh Vô Thường là biết đến, có thể đem mấy vạn cân đồ vật phát xạ đến bên ngoài mấy trăm dặm, nhưng là hắn biết rõ toàn bộ Nộ Triều thành mới chỉ là một bộ long chi lực, Phù Đồ Sơn cùng Đại Doanh vương quốc cộng lại, cũng không cao hơn mười mấy bộ long chi lực, đây là tuyệt đối cấp chiến lược vũ khí.

Nhưng là Nộ Triều thành thoáng một cái ném hơn một trăm phát, chứng minh hắn có hơn một trăm cỗ phát xạ trang bị.

Các ngươi Nộ Triều thành như vậy ngưu bức, sớm làm gì đi?

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Nộ Triều thành đại quân trận địa bên kia phảng phất không biết mệt mỏi, đáng sợ địa ngục hỏa đạn pháo một lần lại một lần rửa sạch.

Năm mươi vạn đại quân triệt để giẫm chân tại chỗ, lúc này tiến lên lại tiến lên không thể, lui lại cũng lui lại không thể, ngốc tại chỗ, nằm xuống trên mặt đất cũng vô dụng, thật chỉ có thể bị động bị đánh, thiên về một bên đồ sát, tại mọi thời khắc đều đang gia tăng kinh người số lượng thương vong.

Muốn phản kích, nhưng lại cách ba mươi dặm đâu? Hoàn toàn là bị động bị đánh.

Làm sao bây giờ? Không cần kinh hoảng, bởi vì bọn hắn còn có một chi ưu thế tuyệt đối binh lực, không trung quân đoàn, thuần một sắc ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ.

Chủ soái Nhậm Thiên Khiếu trực tiếp hạ lệnh: "Thứ nhất không trung quân đoàn xuất phát, tìm tới Nộ Triều thành loại này viễn trình hỏa lực trang bị, sau đó lập tức phá hủy."

"Phải!"

Lập tức, một ngàn tên đặc chủng võ sĩ cưỡi tuyết điêu, bỗng nhiên gia tốc, hướng phía Nộ Triều thành đại quân trên trận địa bay đi.

Thật sự là siêu cấp cảnh tượng hoành tráng.

Một ngàn con tuyết điêu, liền phảng phất một ngàn giá máy bay chiến đấu, từ dưới đất nhìn lại, đen nhánh ép một chút, vô biên vô hạn, tung hoành mấy chục dặm không vực lên, đều là không trung quân đoàn.

Nhậm Thiên Khiếu cùng Doanh Vô Thường đều biết, Nộ Triều thành có một cái sóng siêu âm phi hành thú sức chiến đấu siêu cấp mạnh, nhưng trừ cái đó ra, bọn hắn không quân chính là triệt để phế thải, lúc ấy đi sứ Càn Kinh thời điểm liền tuyết điêu đều thu thập không đủ, còn hướng Đại Viêm đế quốc mượn mấy chục cái, đến bây giờ cũng còn không có còn.

. . .

Cái này một ngàn tên đặc chủng võ sĩ cưỡi tuyết điêu, bay ở hơn ba ngàn mét không trung.

Hôm nay thời tiết rất tốt, vạn dặm không mây, thích hợp nhất không trung chiến đấu.

Bọn hắn cũng rốt cục thấy rõ ràng, Nộ Triều thành cái này năm vạn đại quân trận địa phi thường yếu kém, chỉ là năm vạn đại quân vậy mà kéo ra gần mười dặm phòng tuyến, lộ ra càng đơn bạc.

Bọn hắn cũng nhìn thấy loại kia kỳ quái hỏa lực phát xạ trang bị, vốn cho rằng là long chi lực cái chủng loại kia siêu cự hình cường nỗ, hoặc là chính là siêu cấp cự pháo, nhưng phát hiện cũng không phải là.

Đương nhiên cách quá xa, thấy không rõ loại này phát xạ trang bị cụ thể bộ dáng, nhưng có thể khẳng định không phải hoả pháo, cũng không phải thượng cổ cự hình cường nỗ.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Ngay sau đó, bọn hắn lại tận mắt thấy, từ Nộ Triều thành trên trận địa lại có hơn một trăm cái chấm đen bỗng nhiên gào thét mà ra, hướng phía phía sau Đại Doanh vương quốc đại quân vọt tới. Tốc độ này thật sự là kinh người, cơ hồ không thua gì Long chi hối.

Ròng rã sau một lúc lâu, bọn hắn mới nghe được đáng sợ âm bạo thanh, dù là cách hơn vạn mét, không khí đều có rung động dữ dội, hàng ngàn con tuyết điêu đều mãnh liệt bất an, phát ra từng đợt kêu to, khiến cho bọn hắn không thể không trấn an.

"Chính là loại vật này phát xạ cự hình đạn pháo, nhắm ngay phương vị của bọn hắn, thần tốc lao xuống, điểm đối điểm phá hủy." Không trung quân đoàn tướng lĩnh cao giọng nói: "Một khắc đồng hồ bên trong giải quyết chiến đấu, triệt để phá hủy Nộ Triều thành đặc thù vũ khí."

Đây chính là Đại Càn đế quốc vũ khí bí mật, chỉ cần phá hủy những vật này, tiếp xuống liền có thể đối Nộ Triều thành năm vạn người tiến hành nghiêng về một bên đồ sát.

Trên thực tế vị này đặc chủng võ sĩ tướng lĩnh cảm thấy Doanh Quảng bệ hạ vẫn là cân nhắc quá nhiều, quá truy cầu cảnh tượng hoành tráng.

Hoàn toàn không cần cái gì năm mươi vạn đại quân, trực tiếp phái hai ngàn tên đặc chủng võ sĩ, cưỡi tuyết điêu nhiều nhất một ngày thời gian liền liền có thể đem Nộ Triều thành năm vạn người giết đến sạch sẽ, mặc dù nhìn qua không có cái gì khí thế, nhưng dù sao thắng được thoải mái nhất a.

Trừ Long chi hối , bất kỳ cái gì vũ khí đều tổn thương không đặc chủng võ sĩ, bởi vì bọn hắn ăn mặc thượng cổ áo giáp.

Về phần trên mặt đất cái kia năm ngàn vạn Nộ Triều thành quân đội, tại những này địa ngục đặc chủng võ sĩ trước mặt, càng là gà đất chó sành, hoàn toàn không chịu nổi một kích.

"Chuẩn bị!"

Cứ việc khoảng cách còn có 10 km, nhưng là tên này Phù Đồ Sơn tướng lĩnh vẫn là phát ra mệnh lệnh.

Lập tức, một ngàn tên đặc chủng võ sĩ toàn bộ rút ra thượng cổ Ngạc Mộng thạch chiến đao, đây là bọn hắn yêu nhất vũ khí, dùng Thượng Cổ bí kim rèn đúc mà thành, chém vào nháy mắt có thể phóng xuất ra hơn một vạn độ C nhiệt độ cao, có thể dễ như trở bàn tay xé mở hết thảy, đương nhiên cũng bao quát Nộ Triều thành ngay tại gào thét hơn một trăm cửa vũ khí bí mật.

Trực tiếp lao xuống, dùng Thượng Cổ chiến đao bổ xuống nát bét.

"Sưu sưu sưu. . ." Lập tức, một ngàn chi Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao rút ra, phát ra quỷ dị lam sắc hỏa diễm.

Một ngàn cái đặc chủng võ sĩ, cưỡi tuyết điêu bắt đầu gia tăng tốc độ, gia tốc.

Nhiều nhất một khắc đồng hồ, nhiều nhất một khắc đồng hồ, liền có thể đem Nộ Triều thành cái này hơn một trăm cửa vũ khí bí mật phá hủy.

Đằng đằng sát khí, khí thế hùng hổ.

Ngay tại lúc lúc này, Phù Đồ Sơn thứ nhất không trung quân đoàn tướng lĩnh đột nhiên cảm giác được phía sau lưng lông tơ bỗng nhiên dựng thẳng lên, cảm giác được nguy hiểm trí mạng.

Ngay sau đó bản năng ngẩng đầu nhìn lên.

Sau đó, bọn hắn nhìn thấy vô cùng đáng sợ một màn.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Sáu cái chấm đen chính hướng phía bọn hắn nhanh chóng phóng tới, mà lại là từ trên không trung phóng tới.

Đây, đây là cái gì a?

Cái này sáu cái chấm đen tốc độ vẫn như cũ vô cùng kinh người nhanh.

Bảy ngàn mét khoảng cách, vẻn vẹn vài giây đồng hồ liền bay đến.

"Chặn đường, chặn đường!"

Theo ra lệnh một tiếng, cái này một ngàn tên đặc chủng võ sĩ thượng cổ chiến nỏ điên cuồng nổ bắn ra.

Nhưng vẫn không có ý nghĩa, coi như bị ngươi bắn trúng cũng vô dụng, cũng sẽ không trước thời hạn dẫn bạo, đây là trì hoãn ngòi nổ, thiết lập bạo tạc thời gian.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Cái này sáu cái cỡ nhỏ địa ngục hỏa đạn pháo, nháy mắt bắn vào Phù Đồ Sơn thứ nhất không trung quân đoàn hàng ngũ bên trong.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Trì hoãn ngòi nổ đã đến, bọn hắn phát ra mãnh liệt bạo tạc.

Cái này địa ngục hỏa đạn pháo trọng lượng tương đối nhỏ, vẻn vẹn chỉ có hai trăm kg không đến, nhưng uy lực cũng là đầy đủ kinh người, bạo tạc về sau, bán kính sáu bảy mươi mét bên trong đều bị ngọn lửa thôn phệ.

Kinh người sóng xung kích, kinh người liệt diễm tại không trung nổ tung.

Loại này bạo tạc đối đặc chủng võ sĩ đương nhiên tác dụng không lớn, bởi vì bọn hắn ăn mặc thượng cổ áo giáp, nhưng là tuyết điêu nhưng không có lực phòng hộ, là phi thường yếu ớt.

Tại loại này bạo tạc phía dưới, bọn hắn lông chim bị đốt cháy, thân thể bị xé nát.

"Dát, dát. . ." Từng tiếng kêu thảm, một cái lại một cái tuyết điêu từ không trung rơi xuống, đặc chủng võ sĩ mặc dù ngưu bức, nhưng cũng không biết bay, trực tiếp từ mấy ngàn mét trên bầu trời rơi xuống.

Đương nhiên, pháo đài bay cỡ nhỏ long chi lực vẫn là quá nhỏ, không cách nào hình thành hỏa lực bao trùm, cái này vòng thứ nhất tập kích xuất kỳ bất ý, trực tiếp đánh rơi mấy chục cái tuyết điêu.

Phù Đồ Sơn thứ nhất không trung quân đoàn tướng lĩnh tập trung nhìn vào, sau đó nhịn không được hít sâu một hơi.

Cái này. . . Đây là thứ đồ gì?

Dù là cách sáu, bảy ngàn mét, hắn cũng có thể nhìn thấy Thẩm Lãng cái này siêu cấp pháo đài bay to lớn, chân chính quái vật khổng lồ a.

Nộ Triều thành có phi thuyền bọn hắn là biết đến, nhưng phi thuyền trong chiến đấu cái rắm dùng đều không có a, nhiều nhất chỉ có thể xem như chiến trường người quan sát mà thôi.

Nhưng là trước mắt cái này phi thuyền rõ ràng là một cái sắt thép quái thú a, bay ở không trung sắt thép quái thú, đương nhiên hắn không biết, đây không phải sắt thép, mà là nhôm.

Ngay từ đầu sau cơn kinh hãi, tên này Phù Đồ Sơn tướng lĩnh lập tức tỉnh táo lại.

Bởi vì hắn phát hiện cái này Nộ Triều thành pháo đài bay mặc dù to lớn, nhưng là tốc độ phi hành vẫn là rất chậm, chỉ có bọn hắn tuyết điêu khoảng một phần ba, mấu chốt nhất là rất cồng kềnh chậm chạp, căn bản là không có cách tránh né.

Hơn nữa sắt thép trong pháo đài mặt trực tiếp chính là đại khí túi, dễ như trở bàn tay liền có thể bắn thủng, hoàn toàn yếu ớt không chịu nổi một kích.

"Tập kết bày trận!" Phù Đồ Sơn tướng lĩnh ra lệnh một tiếng nói: "Xông đi lên, chỉ cần vọt tới một ngàn mét bên trong, chúng ta liền có thể dễ như trở bàn tay phá hủy Nộ Triều thành những này không trung quái vật."

Theo ra lệnh một tiếng, Phù Đồ Sơn thứ nhất không trung quân đoàn còn lại hơn chín trăm tên không trung quân đoàn điên cuồng gia tốc, hướng phía Nộ Triều thành sáu chiếc pháo đài bay bay qua.

Những này tuyết điêu tốc độ phi hành rất nhanh, ngắn ngủi một lát bên trong, liền đã tại không trung vây quanh Nộ Triều thành sáu chiếc pháo đài bay.

"Thu nhỏ vòng vây."

Hơn chín trăm không trung quân đoàn, không ngừng thu nhỏ vòng vây, không ngừng tới gần pháo đài bay.

"Phát xạ, phát xạ, phát xạ. . ."

Theo ra lệnh một tiếng, hơn chín trăm tên Phù Đồ Sơn không trung quân đoàn trống trận chiến nỏ như là mưa to bình thường bắn ra.

Hình tượng phi thường lộng lẫy, những này thượng cổ chiến nỏ đều là liên phát kích xạ, nháy mắt có thể bắn ra mười mấy chi kiếm, vì lẽ đó hết thảy chính là hơn một vạn chi, tốc độ vô cùng nhanh chóng, mỗi giây vượt qua ba trăm mét.

Nhưng là. . . Toàn bộ bắn không.

Bởi vì Nộ Triều thành sáu chiếc pháo đài bay toàn bộ đều tại tầm bắn bên ngoài.

Tuyết điêu tối cao phi hành độ cao chỉ có năm ngàn mét, lại cao liền không thể đi lên.

Vì lẽ đó những này pháo đài bay liền duy trì tại hơn sáu ngàn mét độ cao, dạng này vĩnh viễn tại những này thượng cổ chiến nỏ tầm bắn bên ngoài, mà tuyết điêu phụ trọng có hạn, có thể dẫn tới vũ khí tầm xa chỉ có thượng cổ chiến nỏ.

"Thảo. . ." Phù Đồ Sơn tướng lĩnh một tiếng giận mắng, Nộ Triều thành thực sự là quá tiện.

Độ cao này dựa vào Tuyết Điêu quân đoàn là không được, cần thượng cổ kền kền. Nhưng là thượng cổ kền kền phi thường trân quý, số lượng rất ít, lần này đại quân vẻn vẹn mang đến mấy chục cái mà thôi.

Mà vừa lúc này!

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Vô cùng kinh diễm một màn xuất hiện.

Nộ Triều thành cái này sáu chiếc pháo đài bay bỗng nhiên nổ bắn ra vô số sắt thép mưa to, bên trong Ngạc Mộng thạch súng máy, mấy chục tên võ sĩ Ngạc Mộng thạch súng trường, điên cuồng nổ bắn ra, bởi vì bọn họ tầm bắn có thể đạt tới ba ngàn mét.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Cùng lúc đó, sáu cỗ siêu cỡ nhỏ long chi lực lại một lần nữa khai hỏa.

Lần này chính là chân chính đồ sát, không phải đối đặc chủng võ sĩ đồ sát, mà là đối tuyết điêu.

Hơn một ngàn mét khoảng cách, hoàn toàn ở những này Ngạc Mộng thạch súng ống hữu hiệu sát thương phạm vi bên trong, chớ nói chi là địa ngục hỏa đạn pháo.

Phù Đồ Sơn thứ nhất không trung quân đoàn tuyết điêu một cái lại một cái rơi xuống, không trung tiếng kêu rên liên hồi.

Những này Ngạc Mộng thạch đầu đạn một khi đánh trúng, có thể dễ như trở bàn tay xé mở tuyết điêu thân thể, chết được vô cùng thê thảm.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Sáu chiếc pháo đài bay không biết mệt mỏi, điên cuồng xạ kích, điên cuồng đồ sát.

Vô số mưa đạn, tại không trung túm ra từng đầu đường vòng cung.

"Cạc cạc cạc. . ."

Vô số tuyết điêu kêu thảm, vô số huyết hoa tại không trung nổ tung.

"Rút lui, rút lui, rút lui. . ." Tên này Phù Đồ Sơn tướng lĩnh liều mạng hô to.

Bởi vì lưu lại nữa không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, Nộ Triều thành những này pháo đài bay bay quá cao, bọn hắn tuyết điêu căn bản là không cách nào đến độ cao này, căn bản là tổn thương không bọn hắn.

May mắn còn sống sót những này không trung quân đoàn hốt hoảng rút đi, nhưng là cái kia Nộ Triều thành sáu chiếc pháo đài bay công kích vẫn tại tiếp tục.

Dù là rút lui trên đường, lưu lại vô số máu tươi cùng kêu thảm.

Cái này Phù Đồ Sơn thứ nhất không trung quân đoàn, hoàn toàn rút lui về sau, vẻn vẹn chỉ còn lại một phần ba không đến, còn lại tuyết điêu toàn bộ bị giết chết.

. . .

"Cái gì?" Nghe được thứ nhất không trung quân đoàn báo cáo về sau, Doanh Vô Thường kinh hô.

Nộ Triều thành vẻn vẹn sáu chiếc phi thuyền, liền đồ sát hắn sáu bảy trăm chỉ tuyết điêu?

"Đương nhiên, mặc dù sáu bảy trăm chỉ tuyết điêu bị giết chết, nhưng là phía trên đặc chủng võ sĩ không có việc gì, từ không trung rơi xuống về sau, bọn hắn thượng cổ áo giáp có thể kịp thời giảm xóc, bình an rơi xuống đất, lúc này đã toàn bộ trở lại quân doanh. Vì lẽ đó tổn thất chỉ là tuyết điêu."

"Nhâm đường chủ, Tam vương tử, lan Xu Mật sứ, Nộ Triều thành pháo đài bay bay quá cao, dựa vào Tuyết Điêu quân đoàn căn bản không có khả năng tiêu diệt, chỉ có thể xuất động thượng cổ kền kền." Thứ nhất không trung quân đoàn tướng lĩnh nói: "Để chúng ta đặc chủng võ sĩ cưỡi thượng cổ kền kền, từ trên không trung tập kích, diệt đi Nộ Triều thành sáu chiếc pháo đài bay, nắm giữ quyền khống chế bầu trời."

Nhậm Thiên Khiếu nói: "Nộ Triều thành còn có một cái sóng siêu âm phi hành thú."

Tất cả mọi người lâm vào yên tĩnh, cái này sóng siêu âm phi hành thú quả thực chính là một cái chiến trường quái vật, phi hành độ cao viễn siêu thượng cổ kền kền, sức chiến đấu càng là rất, hơn nữa nó sóng siêu âm công kích, quả thực khó lòng phòng bị.

Nếu như là mấy ngàn con Tuyết Điêu quân đoàn cùng một chỗ nhào tới, cũng không sợ cái này sóng siêu âm phi hành thú, coi như nó tại cường đại, cũng vô pháp lấy một địch trăm.

Nhưng là, lần này mang tới thượng cổ kền kền vẻn vẹn chỉ có mấy chục cái a, một khi tại không trung cách đấu, thật chưa hẳn đánh thắng được cái này một cái sóng siêu âm phi hành thú.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Nộ Triều thành bên kia cỡ nhỏ long chi lực, phảng phất không biết mệt mỏi, hoàn toàn không gián đoạn oanh tạc.

Chỉ bất quá dùng đạn pháo càng ngày càng nhỏ, nhưng coi như nhỏ nhất cũng có năm trăm kg, lực sát thương vẫn như cũ vô cùng kinh người.

Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên quân thương vong, mỗi một phút đều tại gia tăng mãnh liệt.

"Đây quả thực là cỡ nhỏ long chi lực a." Doanh Quảng Tam vương tử Doanh Vô Thường bỗng nhiên nói.

Lời này mới ra, tất cả mọi người cảm thấy cái này rõ ràng chuẩn xác cực, Nộ Triều thành cái này vũ khí xác thực giống như là cỡ nhỏ long chi lực, có thể đem hai ba ngàn cân đạn pháo bắn ra mấy chục dặm, không phải cỡ nhỏ long chi lực lại là cái gì.

"Nếu như không đem những này cỡ nhỏ long chi lực triệt để phá hủy lời nói, cái này chiến không có cách nào đánh." Lan Sĩ Xu Mật sứ nói.

Doanh Vô Thường nói: "Bây giờ còn có một cái phương án, trực tiếp xuất động hơn một ngàn tên đặc chủng võ sĩ, không cần cưỡi tuyết điêu trực tiếp từ trên lục địa tiến lên, dùng Thượng Cổ Ngạc Mộng thạch chiến đao phá hủy Nộ Triều thành những này cỡ nhỏ long chi lực."

Nhậm Thiên Khiếu nói: "Lâm Nham, có thể làm được sao?"

Lâm Nham gật đầu nói: "Có thể làm được, mà lại nói lời nói thật chúng ta đã sớm hẳn là làm như vậy. Căn bản không cần năm mươi vạn đại quân, trực tiếp xuất động một hai ngàn đặc chủng võ sĩ, liền Thượng Cổ chiến nỏ đều không cần, trực tiếp dùng Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao, liền có thể đem Nộ Triều thành cái kia năm vạn phế vật giết đến sạch sẽ."

Doanh Vô Thường nói: "Ngươi biết cái gì? Đây là vương quốc chiến, mà không phải lưu manh ẩu đả."

Ta hiểu, ta hiểu, chính là muốn kinh thiên động địa, chính là muốn chọc tức thế bàng bạc.

Nhậm Thiên Khiếu nói: "Vậy cứ như thế, ngươi dẫn theo dẫn một ngàn năm trăm tên đặc chủng võ sĩ, ăn mặc thượng cổ áo giáp, dùng tốc độ nhanh nhất phóng đi Nộ Triều thành trận địa, phá hủy những cái kia cỡ nhỏ long chi lực."

"Phải!" Địa ngục quân đoàn tướng lĩnh nói: "Cam đoan trong vòng nửa canh giờ, hoàn thành nhiệm vụ!"

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Bên ngoài, có một trận kinh người oanh minh bạo tạc.

. . .

Phù Đồ Sơn một ngàn năm trăm tên đặc chủng võ sĩ tập kết, lần này thậm chí liền Thượng Cổ chiến nỏ đều không có mang, chỉ có Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao.

Ở trong mắt Lâm Nham, dựa vào cái này một ngàn năm trăm đặc chủng võ sĩ, liền có thể tại trong vòng hai canh giờ kết thúc hết thảy chiến đấu, không chỉ là phá hủy Nộ Triều thành cỡ nhỏ long chi lực, hơn nữa còn có thể đem năm vạn người chém tận giết tuyệt.

Nhưng mệnh lệnh chính là mệnh lệnh, hắn nhiệm vụ chính là phá hủy cỡ nhỏ long chi lực.

"Xuất phát!"

Theo ra lệnh một tiếng, cái này một ngàn năm trăm tên đặc chủng võ sĩ tựa như tia chớp chạy như điên.

Cái này thật không phải là khoa trương ví von, mỗi một bộ thượng cổ áo giáp đều là tự mang động lực trang bị, nháy mắt liền có thể bắn ra mấy chục mét, một phút tốc độ di chuyển đạt tới kinh người ba ngàn mét.

Nơi này khoảng cách Nộ Triều thành năm vạn đại quân trận địa, vẻn vẹn chỉ có mươi lăm ngàn mét mà thôi, đối với bọn hắn đến nói vẻn vẹn chỉ cần năm phút.

. . .

Nộ Triều thành trên trận địa, một trăm ba mươi cỗ cỡ nhỏ long chi lực vẫn tại điên cuồng khai hỏa.

Mà như vậy lúc, bỗng nhiên nhiều kéo công chúa tại không trung phát ra cảnh báo.

"Địch nhân đặc chủng võ sĩ đột kích, đặc chủng võ sĩ đột kích. . ."

Thẩm Lãng nhìn thấy, phía trước vùng đất bằng phẳng trên mặt đất, xuất hiện hơn một ngàn cái bóng đen, vô cùng nhanh chóng di động, đang theo lấy hắn năm vạn đại quân trận địa vọt tới.

Đã sớm hẳn là dạng này, kiến tạo cái gì cảnh tượng hoành tráng a.

Không thể không nói, những này đặc chủng võ sĩ thật như là bug đồng dạng, như thế cao tốc di động , bất kỳ cái gì vũ khí đều đánh không trúng.

Cái gì thượng cổ chiến nỏ, thượng cổ cường nỗ, Ngạc Mộng thạch súng trường, dù là cỡ nhỏ long chi lực địa ngục hỏa đạn pháo đều đối bọn hắn bất lực, duy nhất có thể đồ sát thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ, chỉ có Long chi hối.

"Tổng cộng một ngàn năm trăm tên thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ, cách chúng ta tám ngàn mét."

"Bảy ngàn mét."

"Sáu ngàn mét."

"Năm ngàn mét."

Tốc độ này thật sự là quá kinh người, một khi để bọn hắn xông vào trận địa bên trong, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi, cái này năm vạn đại quân thật không đủ bọn hắn giết.

Thẩm Lãng bên này ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ, vẻn vẹn không cao hơn trăm người mà thôi, mà đối phương là một ngàn năm trăm tên.

"Kiểu mới Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, chuẩn bị!"

"Tính toán tốt lúc trước tính toán."

"Phát xạ!"

Theo Căng Quân ra lệnh một tiếng, ba trăm ổ hỏa pháo, mãnh liệt khai hỏa.

Cái này ba trăm ổ hỏa pháo bên trong, có năm mươi môn phát xạ chính là kiểu mới Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, mặt khác hai trăm năm mươi cửa, toàn bộ đều là địa ngục hỏa lựu đạn.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Theo từng đợt gào thét, ba trăm viên đạn pháo bỗng nhiên bắn nhanh mà ra.

Hơn bốn ngàn mét khoảng cách, đối với Nộ Triều thành kiểu mới hoả pháo đến nói, hoàn toàn không uổng phí tro bụi lực lượng.

Trong nháy mắt, cái này mấy trăm khẩu pháo đạn bỗng nhiên giáng xuống.

Phù Đồ Sơn những này đặc chủng võ sĩ xem ra một chút, hoàn toàn chẳng thèm ngó tới, liền cỡ nhỏ long chi lực phát xạ đạn pháo đều tổn thương không bọn hắn, huống chi là chỉ là cỡ nhỏ đạn pháo đâu? Thật sự là buồn cười.

Nhưng mà, trước hết nhất rơi xuống đạn pháo, vậy mà không có bất kỳ cái gì hỏa diễm.

Tuôn ra tới, vậy mà là chói mắt lam quang.

Trong không khí phảng phất bị điện giật, thậm chí toàn bộ không khí đều xẹt qua vô số thiểm điện.

Đây chính là kiểu mới Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, thêm một chút xíu long huyết tủy, nhưng là uy lực liền đã hoàn toàn không giống.

Nháy mắt!

Cái này một ngàn năm trăm tên ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ nháy mắt bị dừng lại tại nguyên chỗ, hoàn toàn không cách nào động đậy.

Bọn hắn thượng cổ áo giáp ngắn ngủi bị tê liệt, mặc dù vẻn vẹn chỉ có ba bốn giây thời gian.

Nhưng là vẻn vẹn một giây sau.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

"Ầm ầm ầm ầm. . ." Hơn hai trăm viên dùng hoả pháo bắn ra địa ngục hỏa đạn pháo bỗng nhiên rơi đập, phát sinh mãnh liệt bạo tạc.

Nháy mắt. . .

Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ vận rủi đến.

Đáng sợ địa ngục hỏa liệt diễm bỗng nhiên cuốn tới, cường đại sóng xung kích, kinh người nhiệt độ cao, dọc theo thượng cổ áo giáp khe hở cuốn vào.

Tê liệt năng lượng thượng cổ áo giáp căn bản là không có cách cung cấp phòng hộ.

"A. . . A. . . A. . ."

Không có tiếng kêu thảm thiết đau đớn, nhưng lại phảng phất hẳn là phân phối cho bọn hắn âm.

Những này vô cùng cường đại đặc chủng võ sĩ, sống sờ sờ tại bên trong khôi giáp bị đốt thành than cốc, liên miên liên miên tử vong.

Ba bốn giây sau!

Loại này ngắn ngủi tê liệt kết thúc, còn lại quân đoàn đặc thù lại một lần nữa khôi phục động đậy, sau đó tiếp tục điên cuồng xông về phía trước.

Nhưng là Lâm Nham tướng quân lại phát hiện, tốc độ của bọn hắn chậm lại.

Bị Nộ Triều thành đặc thù Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn tẩy lễ về sau, Phù Đồ Sơn thượng cổ áo giáp coi như khôi phục năng lượng, nhưng là cũng thật to bị hao tổn.

Nhưng là bọn hắn vẫn như cũ có thể tiếp tục, có thể vọt tới Nộ Triều thành trên trận địa, đem những cái kia cỡ nhỏ long chi lực triệt để phá hủy, có thể đem Nộ Triều thành năm vạn quân đội chém tận giết tuyệt, chỉ cần có thể để bọn hắn vọt tới.

Nhưng mà vài giây đồng hồ về sau.

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Nộ Triều thành trên trận địa vòng thứ hai pháo kích lại bắt đầu, lại là mấy chục viên Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn.

Mỗi một viên từ bạo đạn phạm vi nổ đều phi thường rộng rãi, có thể đem mấy vạn mét vuông không gian hoàn toàn bao phủ.

Trong chốc lát, Phù Đồ Sơn xông lên những này đặc chủng võ sĩ lại một lần nữa dừng lại tại nguyên chỗ, bọn hắn thượng cổ áo giáp lại một lần nữa bị tạm thời lò xo.

Ngay sau đó, hơn hai trăm viên địa ngục hỏa đạn pháo lại một lần nữa bạo tạc, rửa sạch bình thường bạo tạc.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Sau đó vòng thứ ba, vòng thứ tư, vòng thứ năm. . .

Rốt cục!

Lâm Nham tướng quân mang theo hắn đặc chủng võ sĩ quân đoàn vọt tới Thẩm Lãng đại quân trận địa trước mặt.

Nhưng cũng buồn chính là, hắn đưa tay đã còn lại không đến trăm, còn lại hơn một ngàn người toàn bộ đều tại vừa rồi điên cuồng pháo kích tẩy lễ bên trong bị tạc chết.

Thương vong thảm trọng cực hạn.

Đến, chúng ta đến.

Lâm Nham tướng quân vui đến phát khóc, vừa rồi cái này mấy ngàn mét thật sự là quá gian nan, Nộ Triều thành một vòng lại một vòng pháo kích, Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn một lần lại một lần tê liệt bọn hắn thượng cổ áo giáp.

Một ngàn năm trăm người, 90% đều chết.

Còn lại một trăm người, hoàn toàn đầy đủ!

"Giết, giết, giết!"

Lâm Nham bỗng nhiên rút ra Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao, phía sau hắn một trăm tên Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ rút ra thượng cổ chiến đao, phóng xuất ra quỷ dị lam sắc quang mang, bỗng nhiên hướng phía Thẩm Lãng trận địa tiến lên.

Mặc dù chỉ còn lại một trăm người, nhưng cũng vẫn như cũ có thể đem các ngươi Nộ Triều thành một trăm cỗ cỡ nhỏ long chi lực triệt để phá hủy, chúng ta vẫn như cũ có thể đối các ngươi Nộ Triều thành quân đội tiến hành tàn sát, chúng ta có thượng cổ áo giáp, chúng ta đều là tông sư cấp cường giả, chúng ta vô địch thiên hạ.

Giết, giết, giết!

Lâm Nham tướng quân suất lĩnh hơn một trăm người, tựa như tia chớp xông vào Nộ Triều thành trận địa.

Nếu để cho bọn hắn đại khai sát giới, vậy coi như chỉ có một trăm người cũng phi thường đáng sợ, thật sự có thể đem một trăm ba mươi cỗ cỡ nhỏ long chi lực hoàn toàn phá hủy.

Nhưng là một giây sau!

Thẩm Lãng bỗng nhiên giơ tay phải lên, cường đại tinh thần lực phóng thích mà ra, cùng long chi hạch tâm trang bị hỗn hợp lại cùng nhau.

"Ầm!"

Trong không khí phảng phất có một viên quỷ dị năng lượng cường đại đạn pháo bỗng nhiên nổ tung, im hơi lặng tiếng, hoàn toàn nhìn không thấy.

Chỉ cảm thấy trên mặt một trận tê dại.

Sau đó, vô cùng kinh diễm một màn quỷ dị xuất hiện.

Lâm Nham tướng quân suất lĩnh cái này một trăm tên đặc chủng võ sĩ, bỗng nhiên bị Thẩm Lãng dừng lại tại không trung, không nhúc nhích.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 573: : Cuối Cùng Đồ Sát! Binh Bại NúI Đổ!

Chương 572:: Cuối cùng đồ sát! Binh bại núi đổ!

Một màn này thật sự là kinh diễm cực hạn a.

Phù Đồ Sơn Lâm Nham tướng quân lập tức hoàn toàn ngốc, thậm chí căn bản không biết chuyện gì phát sinh?

Trước đó Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn nổ tung, tê liệt bọn hắn thượng cổ áo giáp, cái này cũng còn liền thôi, mấu chốt là hiện tại không có Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn bạo tạc a.

Hơn nữa Nộ Triều thành cũng không dám dẫn bạo từ bạo đạn, bởi vì cứ như vậy đối bọn hắn chính mình thượng cổ trang bị cũng sẽ có ảnh hưởng.

Nhưng tại sao lại phát sinh trước mắt một màn này?

Hơn nữa liền xem như Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn bạo tạc, cũng sẽ không trực tiếp bị dừng lại tại không trung a?

Thẩm Lãng có thể tại không trung chặn đường thượng cổ vũ khí, phi thường không có ý tứ, thượng cổ trang bị cũng ở trong đó.

Có Ngạc Mộng thạch trang bị, chỉ cần có thượng cổ năng lượng, hắn hết thảy đều có thể chặn đường, dừng lại.

Nháy mắt về sau, cái này còn lại một trăm tên Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ từ không trung rơi xuống. Cùng lúc đó, Thẩm Lãng một phương mấy chục tên tông sư cấp cường giả, đồng dạng ăn mặc thượng cổ áo giáp, mang theo Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao, bỗng nhiên xông đi lên.

"Bá, bá, bá. . ."

Giơ tay chém xuống, Phù Đồ Sơn may mắn còn sống sót cái này một trăm tên đặc chủng võ sĩ trực tiếp bị chém đầu, vẻn vẹn trong vài giây liền bị giết đến sạch sẽ.

Lâm Nham tướng quân võ công rất cao, liền xem như hắn thượng cổ áo giáp bị Thẩm Lãng khống chế mất đi hiệu lực, nhưng hắn cũng vẫn như cũ cần nhờ võ lực của mình cưỡng ép phá vây.

Nhưng mà lúc này một cái bóng đen to lớn bỗng nhiên xông lại.

Là đại ngốc, trong tay hắn giơ một chi nặng đến cực hạn Ô Kim gậy sắt vô cùng huynh đệ đập tới.

"Ta tránh, ta tránh. . ." Phù Đồ Sơn Lâm Nham tướng quân liều mạng phóng thích nội lực, né tránh đại ngốc một kích trí mạng.

Nhưng là, đại ngốc đã luyện võ mười năm. Ước chừng tại bảy, tám năm trước, kiếm của hắn trừ tông sư cấp cường giả đều đã không cách nào tránh né.

Hắn hiện tại, võ công đã cao tới cực điểm, gần với Cừu Yêu Nhi, đã sớm vượt qua lão sư của hắn Chung Sở Khách. Đương nhiên, hắn vẫn như cũ là không có chiêu thức, cũng không có cái gì đứng đắn kiếm pháp, tóm lại chính là nhanh, chính là ngưu bức.

Lâm Nham tướng quân không hề nghi ngờ là tông sư cấp cường giả, nhưng là tại đại ngốc trước mặt cái này đã hoàn toàn không đáng chú ý, huống chi hắn thượng cổ áo giáp đã mất đi hiệu lực.

Vì lẽ đó phịch một tiếng tiếng vang, Lâm Nham tướng quân chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, một ngụm máu tươi bỗng nhiên phun ra ngoài.

"Phanh phanh phanh phanh. . ." Đại ngốc Ô Kim gậy sắt như là mưa to bình thường nện xuống đến.

Ròng rã một phút, cuồng đánh một phút.

Sau đó vị này Lâm Nham tướng quân xương cốt toàn thân toàn bộ bị vỡ nát gãy xương, ngũ tạng lục phủ toàn bộ biến thành bùn nhão, thật liền lúc nào chết cũng không biết.

Mặt khác Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ, vẻn vẹn chỉ là đầu một nơi thân một nẻo, mà Lâm Nham tướng quân thì là hoàn toàn không có hình người.

Đồ Đại, Đồ Nhị, Lam Bạo bỗng nhiên xông lên, ba người trước nhìn một chút đại ngốc, lại nhìn một chút trên đất Lâm Nham.

"Đều nện thành bùn, đại ngốc ngươi không có suy nghĩ a, cũng không cho chúng ta lưu một gậy, còn không biết xấu hổ nói mọi người là huynh đệ?" Lam Bạo oán giận nói.

Đến bước này, địch nhân phái ra một ngàn năm trăm tên ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ, toàn bộ bị chết sạch.

. . .

"Ba vị đại soái, Lâm Nham chết, hắn dẫn đầu một ngàn năm trăm tên đặc chủng võ sĩ, cũng bị chết sạch." Một tên không trung trinh sát run rẩy nói.

"Cái này, đây không có khả năng!" Doanh Vô Thường nói: "Chúng ta Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ cường đại cỡ nào? Hoàn toàn là vô giải, một ngàn năm trăm tên đặc chủng võ sĩ đầy đủ giết sạch Nộ Triều thành năm vạn người, làm sao lại thua?"

Đánh thắng vương quốc Xu Mật sứ Lan Sĩ nói: "Nếu như Nộ Triều thành có tiêu diệt đặc chủng võ sĩ biện pháp, cái kia trước đó là còn muốn bốc lên nguy hiểm tính mạng ăn cắp Long chi hối?"

Phù Đồ Sơn địa ngục đường chủ nói: "Trừ Long chi hối bên ngoài, hẳn không có bất kỳ vũ khí nào có thể tiêu diệt đặc chủng võ sĩ."

Ngay sau đó cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư trinh sát cưỡi thượng cổ kền kền đáp xuống, tiến hành càng thêm báo cáo chi tiết.

"Làm chúng ta một ngàn năm trăm tên đặc chủng võ sĩ khoảng cách Nộ Triều thành trận địa còn có hơn bốn ngàn mét thời điểm, bọn hắn mấy trăm ổ hỏa pháo bắt đầu oanh kích." Một tên thượng cổ kền kền võ sĩ báo cáo.

Doanh Vô Thường nói: "Là phổ thông hoả pháo? Không phải chúng ta trong miệng cái kia cỡ nhỏ long chi lực?"

"Chính là phổ thông hoả pháo, tổng cộng mấy trăm môn." Cái kia thượng cổ kền kền trinh sát nói: "Mỗi vòng mấy trăm viên đạn pháo, bọn hắn ra tay trước bắn một loại có thể tuôn ra lam quang từ bạo đạn, đem chúng ta đặc chủng võ sĩ thượng cổ áo giáp tê liệt vài giây đồng hồ, sau đó màu lục quỷ dị hỏa diễm đạn pháo bạo tạc. Cách mỗi mười mấy giây đồng hồ liền một vòng pháo kích, mỗi vòng pháo kích mấy trăm viên đạn pháo, một lần lại một lần tê liệt sơn cốc của chúng ta áo giáp, chúng ta đặc chủng võ sĩ tốc độ càng ngày càng chậm, càng ngày càng chậm, ngắn ngủi mấy ngàn mét khoảng cách gặp mấy chục vòng pháo kích, tiếp nhận mấy ngàn viên đạn pháo, cuối cùng vọt tới Nộ Triều thành trận địa thời điểm vẻn vẹn không đến một trăm người."

Doanh Vô Thường nói: "Một trăm người cũng đầy đủ a, chỉ cần xông vào Nộ Triều thành trận địa bên trong, một trăm người cũng có thể đem bọn hắn cỡ nhỏ long chi lực, tất cả hoả pháo toàn bộ phá hủy, thậm chí còn có thể đại khai sát giới."

Cái kia thượng cổ kền kền trinh sát nói: "Lâm Nham tướng quân đại khái cũng nghĩ như vậy, mang theo sau cùng một trăm người xông vào Nộ Triều thành trận địa, sau đó bỗng nhiên bị định tại không trung, tiếp lấy Nộ Triều thành xông ra mấy chục tên đồng dạng ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ, dùng Ngạc Mộng thạch chiến đao đem chúng ta sau cùng một trăm tên đặc chủng võ sĩ giết đến sạch sẽ, vẻn vẹn chỉ dùng trong nháy mắt thời gian."

Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Nói cách khác, toàn bộ quá trình bên trong, Nộ Triều thành không có bất kỳ cái gì thương vong?"

"Không có!" Cái kia thượng cổ trinh sát nói: "Chúng ta một ngàn năm trăm tên đặc chủng võ sĩ, không có vung trảm một đao, liền đã toàn quân bị diệt."

Sau đó, toàn trường như chết tĩnh lặng.

Nhậm Thiên Khiếu, Doanh Vô Thường, Lan Sĩ ba cái chủ soái, đối mặt không nói gì.

"Rầm rầm rầm. . ."

Nộ Triều thành hơn một trăm cỗ cỡ nhỏ long chi lực, lại một lần nữa phát xạ, hơn một trăm viên địa ngục hỏa đạn pháo, lại một lần nữa hung mãnh nện xuống đến.

Từ khai chiến đến bây giờ, những này cỡ nhỏ long chi lực oanh kích liền không có dừng lại qua.

Không ngừng mà đồ sát, đồ sát, đồ sát.

Cái này, cái này hắn a đánh chính là cái gì chiến a?

Từ khai chiến đến bây giờ, liền Nộ Triều thành quân đội bên cạnh đều không có sờ đến.

Tổng cộng ba ngàn tên đặc chủng võ sĩ, trực tiếp bỏ mình hơn phân nửa.

Mười lăm vạn địa ngục quân đoàn tổn thất bao nhiêu? Ba mươi năm vạn chủ lực quân đoàn tổn thất bao nhiêu?

Hiện tại là không biết, bởi vì Nộ Triều thành oanh kích một mực tại tiếp tục, số lượng thương vong một mực tại lên cao.

Sau đó làm sao bây giờ?

Cái này vấn đề trí mạng bày ở ba cái chủ soái trước mặt.

Cục diện vượt xa ngoài tưởng tượng, vốn cho rằng không cần tốn nhiều sức liền có thể đem Nộ Triều thành năm vạn người giết đến sạch sẽ, không nghĩ tới vậy mà đánh thành cái dạng này.

"Nộ Triều thành lợi hại như vậy, bọn hắn sớm làm gì đi?" Doanh Vô Thường run rẩy nói: "Lúc ấy Doanh Vô Minh mang theo mười vạn người đi tiến đánh Việt Quốc vương đô thời điểm, bọn hắn vì sao không chiến a? Còn muốn Thẩm Lãng đến Càn Kinh luận võ quyết đấu, cuối cùng còn bị chúng ta tù binh."

Xu Mật sứ Lan Sĩ nói: "Có lẽ Thẩm Lãng cử động lần này chính là vì cho Nộ Triều thành kéo dài thời gian, để bọn hắn vũ khí trang bị có thể đại lượng sản xuất ra, đồng thời trang bị cho quân đội. Hơn nữa lần này Nộ Triều thành bắc phạt chỉ xuất động năm vạn người, số lượng quá ít, có thể thấy được vũ khí của bọn hắn trang bị vẫn như cũ không đủ, nếu không chính là mười vạn người, hai mươi vạn người."

Câu nói này trực tiếp trúng đích chân tướng, nhưng là đã muộn, mấu chốt là tiếp xuống làm sao bây giờ?

Ba người không ai chủ động mở miệng, bởi vì mở miệng liền mang ý nghĩa phải chịu trách nhiệm đảm nhiệm.

Sau đó chỉ có ba cái phương án, thứ nhất, đại quân tản ra, ngay tại chỗ bố phòng , chờ đợi Nộ Triều thành quân đội đến công.

Cái thứ hai phương án, đại quân triệt thoái phía sau, tiến vào Đại Doanh vương quốc gần nhất một cái thành thị cố thủ.

Cái thứ ba phương án, còn lại mấy chục vạn đại quân, nghĩa vô phản cố xông đi lên, đem Nộ Triều thành năm vạn người chém tận giết tuyệt.

Trên cơ bản liền cái này ba cái phương án, không có cái thứ tư.

Rốt cục Xu Mật sứ Lan Sĩ mở miệng, nói thẳng: "Hiện tại Nộ Triều thành quân đội thực lực quỷ dị khó lường, ta cảm thấy hẳn là tạm thời tránh mũi nhọn."

Doanh Vô Thường nói: "Lan Xu Mật sứ, ngươi đến tột cùng muốn nói điều gì?"

Lan Sĩ nói: "Đại quân triệt thoái phía sau, toàn bộ rút lui."

Câu nói này hắn cơ hồ là nghiến răng nghiến lợi nói ra được, mặc dù hắn biết rõ nói ra câu nói này phải chịu trách nhiệm Nhậm, khả năng sẽ còn bị thanh toán, nhưng hắn cũng nhất định phải nói.

Bởi vì một khi một trận chiến này thua, cái này mấy chục vạn người ném, hậu quả khó mà lường được, vậy liền mang ý nghĩa Nộ Triều thành cái này năm vạn người sẽ trực tiếp giết vào Càn Kinh.

Đại Doanh vương quốc mặc dù có trăm vạn đại quân, nhưng muốn lại một lần nữa tập kết quân đội ngăn cản Nộ Triều thành cái này năm vạn người là cần thời gian.

Mấu chốt nhất là hắn Lan Sĩ đi theo Doanh Quảng một con đường đi đến đen, đã không có bất luận cái gì khả năng cứu vãn, một khi Nộ Triều thành thắng, cả nhà của hắn đều sẽ chết không có chỗ chôn, thậm chí Lan Phong, Lan Đạo sẽ đích thân động thủ, thanh lý môn hộ.

Rút lui cứ việc mất mặt, nhưng tốt xấu có thể bảo tồn thực lực, thời khắc mấu chốt này bảo thủ trọng yếu nhất.

"Nộ Triều thành hoả pháo cùng cỡ nhỏ long chi lực, cũng đều là cỡ lớn trang bị, vì lẽ đó hành quân tốc độ không nhanh." Lan Sĩ nói: "Một khi đại quân chúng ta triệt thoái phía sau, bọn hắn là đuổi không kịp. Chúng ta trực tiếp lui vào Càn Kinh bố phòng, mượn nhờ Càn Kinh vô số thượng cổ năng lượng hạch tâm, thượng cổ trang bị, có thể chống cự Nộ Triều thành quân đoàn."

Lời này nghe vào có đạo lý, nhưng là Doanh Vô Thường nghe về sau, trực tiếp đều muốn nhảy dựng lên.

"Lan Xu Mật sứ, chúng ta thế nhưng là lập qua quân lệnh trạng, trong vòng mười bảy ngày liền muốn triệt để diệt đi Nộ Triều thành quân đoàn." Doanh Vô Thường nói: "Cứ việc giấy trắng mực đen viết là một tháng, nhưng chúng ta nói là mười bảy ngày. Bây giờ vừa mới qua đi mười lăm ngày, một trận chiến này cũng còn không có chân chính đánh, quân đội của chúng ta vẫn như cũ là Nộ Triều thành bảy tám lần, ngươi liền muốn chạy trốn? Mang theo mấy chục vạn đại quân bỏ trốn mất dạng, trốn về Càn Kinh?"

"Lan Xu Mật sứ, ngươi nhường phụ vương nhìn chúng ta như thế nào? Ngươi nhường Nhâm tông chủ nhìn chúng ta như thế nào? Càng quan trọng hơn là ngươi nhường thắng quốc vạn dân như thế nào xem chúng ta, thiên hạ chư quốc như thế nào xem chúng ta?" Doanh Vô Thường nghiêm nghị nói: "Chúng ta Đại Doanh vương quốc là thế nào thành lập, ngươi không phải không không biết? Ngươi hôm nay vừa mới suất lĩnh mấy chục vạn đại quân trốn về Càn Kinh, Minh Nhật thắng quốc vô số dân chúng liền dám làm phản, ngươi tin không?"

Đương nhiên tin, lần này toàn thể đại biểu quyết là Thẩm Lãng thắng, nói cách khác Càn quốc vạn dân càng nhiều người ủng hộ chính là Thẩm Lãng. Nhất là Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương tự sát về sau, tất cả mọi người càng thêm tin chắc Doanh Quảng đổi trắng thay đen, chỉ hươu bảo ngựa, vì lẽ đó Đại Doanh vương quốc thành lập đại điển cứ việc oanh oanh liệt liệt, phảng phất vạn dân ủng hộ, nhưng Doanh Quảng nội tâm lại rõ ràng, thanh danh của hắn là tại hạ hàng.

"Đây là chúng ta Đại Doanh vương quốc thành lập về sau trận chiến đầu tiên, năm mươi vạn người đối chiến Nộ Triều thành năm vạn người, hơn nữa đối phương còn rắn mất đầu, cứ như vậy chúng ta vừa mới khai chiến liền chạy mất dạng? Ngươi cái này khiến chúng ta như thế nào hướng về thiên hạ bàn giao? Hoàn toàn là vong quốc chi tượng a?" Doanh Vô Thường run rẩy nói.

Lời nói này phải liền càng có đạo lý.

Gấp mười lần so với địch nhân quân đội, đối phương vẫn là lao sư viễn chinh, kết quả còn chưa mở đánh liền chạy chạy? Dạng này Đại Doanh vương quốc chỉ sợ nháy mắt liền muốn biến thành trò cười đi.

Vì lẽ đó, rút lui là không thể nào.

Như vậy tại chỗ đóng giữ? Chờ đợi Nộ Triều thành quân đoàn đến công?

Lại hoặc là rút lui đến lân cận thành thị? Cái này cũng không có khả năng, dù sao chỉ cần dám rút lui, liền lập tức sẽ truyền khắp thiên hạ, nói Đại Doanh vương quốc mấy chục vạn đại quân bỏ trốn mất dạng.

Tại chỗ đóng giữ ngược lại là tương đối ổn thỏa, nơi này là sở thẳng hai nước đường biên giới, vùng đất bằng phẳng, hiện tại xây dựng phòng tuyến có phải là có chút quá muộn a? Hơn nữa cái này mấy chục dặm bên trong đều tại Nộ Triều thành đả kích phạm vi bên trong, tại chỗ đóng giữ, hoàn toàn là bị động bị đánh, không thể đánh lại, sĩ khí sẽ thần tốc rơi xuống, sau đó sụp đổ.

Vì lẽ đó nhìn như có lựa chọn, kỳ thật không có lựa chọn.

Lựa chọn duy nhất chỉ có một cái, còn lại mấy chục vạn đại quân, liều lĩnh xông đi lên, bốc lên thương vong to lớn, chỉ cần vọt tới Nộ Triều thành đại quân trận địa, chính là thắng lợi!

Chỉ cần có thể đem Nộ Triều thành năm vạn người tiêu diệt, chỉ cần có thể đạt được thắng lợi, dù là thương vong lại lớn cũng là đáng.

Lúc này thương vong đối với Đại Doanh vương quốc đến nói không trọng yếu, thắng lợi mới trọng yếu nhất.

Doanh Vô Thường bỗng nhiên cắn răng nói: "Được ăn cả ngã về không, toàn quân xuất kích, bất kể bất kỳ giá nào, đem Nộ Triều thành năm vạn người chém tận giết tuyệt."

"Thế nhưng là. . ." Lan Sĩ Xu Mật sứ vẫn cảm thấy cái này quá mạo hiểm.

"Không có thế nhưng là." Nhậm Thiên Khiếu nói: "Chúng ta còn có mười mấy vạn địa ngục quân đoàn, một ngàn năm trăm tên đặc chủng quân đoàn, hai mươi mấy vạn chủ lực đại quân, nếu như cái này cũng không dám đánh, vậy cái này nhánh quân đội cũng không có tồn tại cần phải. Trận pháp gì, cái gì phòng tuyến, hết thảy đều là hư, trực tiếp xông lên đi, đem bọn hắn chém thành muôn mảnh là được."

Doanh Vô Thường nói: "Nộ Triều thành cỡ nhỏ long chi lực là rất lợi hại, bọn hắn hoả pháo cũng rất kinh người, nhưng là ta không tin, có thể tại trong vòng ba canh giờ đem chúng ta mấy chục vạn đại quân toàn bộ nổ chết, chỉ cần vọt tới bọn hắn trên trận địa, sợ rằng chúng ta chỉ còn lại một nửa, thậm chí một phần ba, cũng tất thắng không thể nghi ngờ."

Sau đó, Doanh Vô Thường nói: "Được ăn cả ngã về không, toàn quân xuất kích."

Chủ soái Nhậm Thiên Khiếu nói: "Được ăn cả ngã về không, toàn quân xuất kích."

Ba cái chủ soái, hai cái đều đã làm ra quyết định, Lan Sĩ phản đối nữa cũng không có chút ý nghĩa nào.

Rất nhanh, cả chi quân đội ý chí triệt để thống nhất.

Được ăn cả ngã về không, toàn quân xuất kích!

"Đông đông đông đông đông. . ."

Kinh thiên tiếng trống trận lại một lần nữa vang lên, sau đó Đại Doanh vương quốc còn lại bốn mươi mấy vạn đại quân, tiếp tục điên cuồng công kích, như thủy triều hướng phía phía nam Nộ Triều thành đại quân trận địa dũng để.

"Xông, xông, xông. . ."

. . .

Từ hai mươi mấy dặm liền bắt đầu công kích? Không hề nghi ngờ là ngu xuẩn.

Địa ngục quân đoàn hoàn toàn không có vấn đề, đặc chủng võ sĩ càng không có vấn đề, nhưng đối với Đại Doanh vương quốc chủ lực quân đoàn đến nói, cái này hoàn toàn là một trận tra tấn, căn bản vượt qua bọn hắn thể lực cực hạn.

Nhưng là đối mặt Nộ Triều thành cỡ nhỏ long chi lực oanh kích, cái này không hề nghi ngờ lại là anh minh tiến hành.

Từ trên trời quan sát xuống dưới, Đại Doanh vương quốc bốn mươi mấy vạn đại quân một bên xuôi nam, một bên hướng phía hai bên phân tán.

Nguyên bản đại quân hàng ngũ lít nha lít nhít, vô biên vô hạn, kéo dài mấy chục dặm, mà bây giờ càng là khuếch tán ra trăm dặm, hình thành một nửa hình tròn hình, đây là muốn đem Nộ Triều thành trận địa hoàn toàn vây quanh.

Cái này đồng dạng là anh minh!

Bốn mươi mấy đại quân không ngừng tản ra, toàn bộ mặt đất quân trận trở nên thưa thớt ra.

Vì lẽ đó lúc này cỡ nhỏ long chi lực oanh kích tỉ suất chi phí - hiệu quả liền đã không cao.

Lẽ ra Đại Doanh vương quốc đặc chủng võ sĩ, địa ngục quân đoàn hẳn là độc lập công kích, đem quân đoàn bình thường ném ở đằng sau. Nhưng là bọn hắn cũng không có làm như vậy, bởi vì bọn hắn cần để cho phổ thông quân đoàn xem như pháo hôi, yểm hộ địa ngục quân đoàn cùng đặc chủng quân đoàn, cái này mạch suy nghĩ đồng dạng là anh minh.

Sau đó toàn bộ chiến trường ngược lại quỷ dị an tĩnh lại, Nộ Triều thành một phương long chi lực oanh kích cũng hoàn toàn đình chỉ.

Từ trên trời nhìn xuống, Đại Doanh vương quốc bốn mươi mấy vạn đại quân chính như là ác ma miệng rộng, dần dần hình thành một cái vây quanh đại trận.

Mà Nộ Triều thành năm vạn đại quân, vậy mà không có triệt thoái phía sau, mà là tùy ý bị địch nhân vây quanh.

Tại cái này vô thanh vô tức, thắng lợi cân tiểu ly phảng phất hướng phía Đại Doanh vương quốc di động.

Mặc dù bọn hắn tổn thất nặng nề, nhưng ít ra còn có bốn mươi mấy vạn người, vẫn như cũ là Nộ Triều thành quân đoàn tám lần trở lên, có thể hoàn toàn vây quanh.

Nhìn thấy Nộ Triều thành cỡ nhỏ long chi lực đình chỉ oanh kích, Đại Doanh vương quốc bốn mươi mấy vạn đại quân ngược lại tốc độ chậm lại, không còn mệt mỏi, mà là tại chỗ chỉnh đốn, hoàn thiện vòng vây, làm cho cả đại quân hàng ngũ trở nên càng thêm hợp lý.

Giữa cả thiên địa, chỉ còn lại mấy chục vạn người đánh mặt đất bước chân tiếng oanh minh, toàn bộ đại địa đều tại run nhè nhẹ.

Từ không trung nhìn xuống, Đại Doanh vương quốc mấy chục vạn đại quân như là một cái chỉnh tề cự thú.

Tiến lên, tiến lên, tiến lên.

Ròng rã sau hai canh giờ, mấy chục vạn đại quân tiến lên mười tám dặm, lúc này khoảng cách Nộ Triều thành quân đoàn, vẻn vẹn chỉ có khoảng mười dặm.

"Phía bắc đại quân, tại chỗ bất động." Theo ra lệnh một tiếng, Đại Doanh vương quốc phía bắc bốn vạn đại quân, tại chỗ chờ lệnh, hoàn thiện quân trận.

Hai cánh trái phải ba mươi vạn đại quân, liên tục không ngừng tiếp tục xuôi nam.

Bọn hắn đây là muốn đối Nộ Triều thành năm vạn người tạo dựng một cái hình vuông vòng vây a.

Bất quá cái này mấy chục vạn đại quân hành động, nhất định là chậm rãi.

Lại qua mấy canh giờ, sắc trời đã tối xuống tới, Đại Doanh vương quốc đối Nộ Triều thành vòng vây vẫn không có hoàn thành.

"Tại chỗ đóng giữ, toàn lực đề phòng." Theo ra lệnh một tiếng, Đại Doanh vương quốc bốn mươi vạn đại quân đình chỉ hành động, tiến vào chỉnh đốn.

. . .

Đêm tối như màn, hai chi đại quân đều đang nghỉ ngơi, lẳng lặng ăn cơm, lẳng lặng đi ngủ.

Lúc này, Thẩm Lãng bên này dâng lên dạ tập suy nghĩ, nhưng rất nhanh liền dập tắt.

Mà Đại Doanh vương quốc bên kia, cũng có trong đêm đánh lén suy nghĩ, ví dụ như phái ra còn lại một ngàn năm trăm tên đi đánh lén Nộ Triều thành trận địa, phá hủy bọn hắn cỡ nhỏ long chi lực cùng tất cả hoả pháo?

Ý nghĩ này phi thường mê người, vì lẽ đó Doanh Vô Thường trực tiếp hạ lệnh, ba trăm tên đặc chủng võ sĩ thần tốc đột kích, đánh lén Nộ Triều thành quân doanh.

Nhưng mà, bọn hắn vừa mới xuất động không lâu, liền nghênh đón thương vong.

"Hưu. . ."

Một trận chói tai tiếng rít, sau đó yên tĩnh bầu trời đêm bỗng nhiên vang lên một trận kinh thiên động địa bạo tạc.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

Đầu tiên nổ lên chính là hào quang màu xanh lam, triệt để tê liệt bộ phận đặc chủng võ sĩ thượng cổ áo giáp, cùng lúc đó nện xuống tới còn có đáng sợ địa ngục hỏa đạn pháo.

Đây là lớn siêu, trực tiếp từ không trung ném Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn cùng địa ngục hỏa đạn pháo.

Ban đêm đối với Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ đương nhiên là có lực, nhưng đối với lớn siêu đến nói càng có lợi hơn, ban ngày nó còn lo lắng bị Tuyết Điêu quân đoàn, kền kền quân đoàn vây khốn, quả bất địch chúng.

Mà ban đêm, không quản là Tuyết Điêu quân đoàn hay là thượng cổ kền kền, cũng không thể nhìn trong ban đêm, nhưng sóng siêu âm phi hành thú có thể.

"Phanh. . ." Ném xong đạn pháo về sau, trong miệng hắn sóng siêu âm công kích bỗng nhiên phun ra.

Chỉ là sóng siêu âm công kích mà thôi? Chúng ta thượng cổ áo giáp hoàn toàn có thể chống cự. Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ trong lòng cười lạnh, kể từ khi biết Nộ Triều thành có sóng siêu âm phi hành thú về sau, Phù Đồ Sơn đại học sĩ lập tức đối với thượng cổ áo giáp tiến hành cải tạo, có thể phóng xuất ra năng lượng cường đại sóng, đem lớn siêu sóng siêu âm công kích hóa giải.

Nhưng là. . . Một giây sau, những này Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, bởi vì không biết vì sao, bọn hắn trực tiếp bị dừng lại.

Đây, đây là gặp quỷ sao?

Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn uy lực đã qua a, vì sao thượng cổ áo giáp vẫn là mất đi tác dụng?

Đương nhiên là Thẩm Lãng.

Ban ngày hắn còn không dám cưỡi lớn vượt qua chiến, bởi vì

Đại Doanh vương quốc không trung quân đoàn quá nhiều. Nhưng là ban đêm liền hoàn toàn là lớn siêu thiên hạ, địch nhân tuyết điêu cùng thượng cổ kền kền đều biến thành mù lòa.

Vì lẽ đó, đối đặc chủng võ sĩ săn giết cuồng hoan chính thức mở ra.

"Định!" Thẩm Lãng dễ như trở bàn tay tại không trung, trực tiếp ổn định mười mấy tên đặc chủng võ sĩ, để bọn hắn thượng cổ áo giáp mất đi tác dụng.

Sau đó lớn siêu sóng siêu âm bỗng nhiên phun ra.

Nháy mắt, những này thượng cổ áo giáp vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng là bên trong đặc chủng võ sĩ, trực tiếp thịt nát xương tan, im hơi lặng tiếng chết đi.

Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ tốc độ thật nhanh, nhưng có thể nhanh hơn được lớn siêu?

Bọn hắn giấu ở trong bóng tối là phi thường bí ẩn, nhưng có thể trốn được Thẩm Lãng ánh mắt? Trong bóng đêm Thẩm Lãng căn bản không cần đi xem người, mỗi một cái thượng cổ áo giáp tại hắn đặc thù tinh thần tầm mắt bên trong, sáng hẳn to lớn bức người, không chỗ ẩn trốn.

Cứ như vậy, trừ ngay từ đầu bạo tạc bên ngoài.

Sau đó, đều là vô thanh vô tức ám sát, Thẩm Lãng cùng lớn siêu phối hợp phải thiên y vô phùng.

Thẩm Lãng định thân, lớn siêu phun ra sóng siêu âm miểu sát.

Quả thực không nên quá thoải mái a, ta Thẩm Lãng cái này phế thải cũng có mùa xuân a.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Tại hắc ám yểm hộ dưới, Phù Đồ Sơn đến đánh lén đặc chủng võ sĩ cực nhanh giảm bớt, ngắn ngủi mười mấy phút sau, bị chết sạch, không còn một mống.

. . .

Doanh Vô Thường, Nhậm Thiên Khiếu bên kia trực tiếp lông.

Xảy ra chuyện gì? Vì sao phái đi ra ba trăm tên đặc chủng võ sĩ, hoàn toàn bặt vô âm tín? Không có bất kỳ người nào trở về cũng liền thôi, vì sao không có bất kỳ cái gì chiến đấu tiếng vang?

Bọn hắn ẩn núp xông vào Nộ Triều thành trận địa bên trong, hẳn là sẽ vang động a, hẳn là sẽ có chiến đấu âm thanh a.

Nhưng trừ ngay từ đầu bạo tạc, tiếp xuống hoàn toàn an tĩnh dọa người.

Đến tột cùng phát sinh cái gì?

Sau đó, Doanh Vô Thường lại phái ra hai trăm tên đặc chủng võ sĩ, một mặt là đi tiếp ứng trước mặt ba trăm đặc chủng võ sĩ, một mặt khác tiếp tục trước đó nhiệm vụ, phá hủy Nộ Triều thành trận địa cỡ nhỏ long chi lực trang bị, còn có tất cả hoả pháo.

Bởi vì ngày mai bốn mươi mấy đại quân liền muốn triệt để vây kín, sau cùng quyết chiến liền muốn bộc phát. Sau hôm nay nửa trình phi thường thuận lợi, toàn bộ vòng vây mắt thấy là phải hoàn thành, một khi hủy đi Nộ Triều thành cỡ nhỏ long chi lực cùng hoả pháo, Minh Nhật thương vong sẽ giảm mạnh.

Nhưng là. . .

Lại nửa canh giờ trôi qua.

Tân phái đi hai trăm tên đặc chủng võ sĩ vẫn không có trở về, hơn nữa vẫn không có bất luận cái gì âm thanh, liền phảng phất bị đêm tối thôn phệ.

Doanh Vô Thường cùng Nhậm Thiên Khiếu dâng lên chẳng lành dự cảm.

Tổng cộng ba ngàn tên đặc chủng võ sĩ, bây giờ coi như còn lại một ngàn người.

Thế là, thừa dịp ban đêm đánh lén suy nghĩ biến mất vô tung vô ảnh, không cần lại phức tạp, sáng sớm ngày mai, hoàn thành vòng vây, một trận chiến định càn khôn.

. . .

Ngày kế tiếp trời mới vừa tờ mờ sáng thời điểm, Đại Doanh vương quốc quân đội liền đã đứng dậy, tiếp tục hành quân, tiếp tục hoàn thành vòng vây.

Hai cánh trái phải quân đội tiếp tục xuôi nam, rất nhanh liền vượt qua Nộ Triều thành quân đội trận địa, vây quanh sau lưng của bọn hắn đi.

Lúc này, Doanh Vô Thường không khỏi ngừng thở, chỉ sợ lúc này Nộ Triều thành quân đội bỗng nhiên nổi lên, ngăn cản vòng vây hình thành.

Nhưng là. . . Nộ Triều thành năm vạn đại quân phảng phất không phát hiện chút gì, hoàn toàn thờ ơ , mặc cho Đại Doanh vương quốc đại quân hoàn thành đối bọn hắn vây quanh.

Doanh Vô Thường cùng Lan Sĩ bọn người không dám tin nhìn qua một màn này, Căng Quân đây là điên sao? Lan Phong đây là điên sao?

Các ngươi chỉ có năm vạn người mà thôi a, vậy mà trơ mắt nhìn xem mình bị bốn mươi mấy vạn đại quân vây quanh, không có bất kỳ cái gì phản kích ngăn cản, cũng không có phá vây? Cái này nhìn qua hoàn toàn giống như là đang tự tìm đường chết a.

Đương nhiên thông qua hôm qua chiến hậu, Doanh Vô Thường cùng Nhậm Thiên Khiếu, Lan Sĩ ba tên chủ soái cũng không dám cho rằng Nộ Triều thành quân đoàn đây là đại não nước vào.

Nhưng là có thể đem cái này năm vạn người triệt để vây kín, chung quy là một chuyện thật tốt.

. . .

Lại qua bốn canh giờ!

Khoảng thời gian này, trên chiến trường triệt để yên tĩnh, không có chút nào chiến sự.

Thẩm Lãng năm vạn quân đội vẫn như cũ lẳng lặng im lặng nhìn xem mình bị vây quanh, không có bất kỳ cái gì ngăn cản.

Hơn nữa Doanh Vô Minh cưỡi thượng cổ kền kền thấy rất rõ ràng, Nộ Triều thành năm vạn quân đội cũng thay đổi trận, bọn hắn vậy mà hình thành về chữ trận, năm vạn đại quân bên ngoài, ba trăm ổ hỏa pháo, hơn một trăm cỗ cỡ nhỏ long chi lực ở bên trong. Toàn bộ trận địa, trở thành một cái tung hoành khoảng bốn dặm hình vuông.

Doanh Vô Thường bọn người hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình, đây là cái quỷ gì trận thế?

Các ngươi chỉ là năm vạn người, còn dám bố trí như thế đơn bạc phòng tuyến?

Chúng ta bốn mươi mấy vạn người đại quân dùng hình vuông đại trận vây quanh các ngươi, các ngươi liền dùng tiểu Chính hình vuông đối mặt?

Đây là cái gì chiến sự a?

Cách bên trong cách sao?

. . .

Ba giờ chiều!

"Ô ô ô. . ." Khắp nơi vang lên một trận kèn lệnh.

Doanh Vô Thường bọn người thật dài buông lỏng một hơi, vây quanh đại trận rốt cục hình thành, rốt cục vây kín.

Ròng rã hai ngày thời gian, Đại Doanh vương quốc bốn mươi mấy vạn người đại quân rốt cục đem Nộ Triều thành năm vạn người vây quanh phải chật như nêm cối.

Đương nhiên bình thường tình hình dưới, đừng nói hai ngày, liền xem như năm ngày, mười ngày cũng rất khó hoàn thành như thế hợp quy tắc vòng vây, cái này hoàn toàn là Nộ Triều thành đại quân phối hợp a, toàn bộ quá trình không có bất kỳ cái gì ngăn cản phản kích.

Đại công cáo thành, đại công cáo thành.

Sau đó không quản các ngươi Nộ Triều thành quân đội có bất kỳ âm mưu, đều hoàn toàn không làm nên chuyện gì.

Cái này vòng vây một khi hình thành, các ngươi chính là mọc cánh khó thoát, chú định toàn quân bị diệt.

Ngay sau đó, Nhậm Thiên Khiếu, Doanh Vô Thường, Lan Sĩ ba người bỗng nhiên ra lệnh một tiếng.

"Đại quân khép lại, toàn diệt địch nhân!"

Sau đó, mấy trăm con tuyết điêu vỗ cánh bay cao, không ngừng truyền đạt mệnh lệnh.

Từ trên trời nhìn lại, trên mặt đất tình cảnh quả thực trăm năm khó gặp.

Đại Doanh vương quốc bốn mươi mấy vạn người đại quân, hình thành tung hoành hơn mười dặm vòng vây, một cái hoàn mỹ hình vuông.

"Tiến lên, tiến lên, tiến lên!"

Theo ra lệnh một tiếng, cái này hình vuông vòng vây bắt đầu co vào, đông nam tây bắc bốn phương tám hướng mười vạn đại quân, bắt đầu hướng phía ở giữa tới gần.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Toàn bộ mặt đất, đều đang run rẩy.

Hôm nay, Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ cũng không liều lĩnh, hoàn toàn giấu ở mấy chục vạn đại quân bên trong, nện bước chỉnh tề bộ pháp, không ngừng tới gần Nộ Triều thành đại quân trận địa.

Thật sự là lộng lẫy một màn!

Đại Doanh vương quốc hình vuông vòng vây, càng ngày càng nhỏ, phảng phất liền muốn đem Nộ Triều thành đại quân toàn bộ thôn phệ.

. . .

Thẩm Lãng ngừng thở, nhìn qua địch nhân đại quân tới gần, chung quanh như là tứ phía tường thành, bài sơn đảo hải bình thường đè xuống.

Địch nhân đại quân khoảng cách ba ngàn mét, khoảng cách hai ngàn năm trăm mét, khoảng cách này có thể, chẳng những tiến vào hoả pháo tầm bắn, còn tiến vào Ngạc Mộng thạch súng trường tầm bắn.

Sau đó, cực kỳ lộng lẫy một màn liền muốn lên diễn. Thẩm Lãng năm vạn đại quân phối hợp địch nhân , mặc cho bọn hắn vây quanh, chính là vì một màn này, trước nay chưa từng có điên cuồng bạo kích.

"Khai hỏa, khai hỏa, khai hỏa. . ." Theo Căng Quân ra lệnh một tiếng, tất cả hạng nặng hỏa lực, toàn bộ khai hỏa.

Một trăm ba mươi cỗ cỡ nhỏ long chi lực, điên cuồng phát xạ.

Ba trăm ổ hỏa pháo, điên cuồng phát xạ!

"Năm vạn đại quân, khai hỏa, khai hỏa!"

Năm vạn đại quân Ngạc Mộng thạch súng trường, mấy trăm cỗ Ngạc Mộng thạch súng máy, điên cuồng khai hỏa.

Điên cuồng nhất một màn, rốt cục bộc phát. Giữa cả thiên địa, phảng phất đều bị kinh diễm đến.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ." Mấy trăm môn lớn nhỏ địa ngục hỏa đạn pháo, Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, mưa sao băng bình thường bắn ra, phát ra đáng sợ âm bạo, xẹt qua như chớp giật đường vòng cung, ngắn ngủi hai giây về sau, liền bỗng nhiên nhập vào đến địch nhân đại quân hàng ngũ bên trong.

"Rầm rầm rầm. . ." Trước nay chưa từng có nổ lớn.

Mà càng thêm lộng lẫy chính là năm vạn người Ngạc Mộng thạch súng trường, đây cũng không phải là mưa sao băng, quả thực như là vô số ngôi sao xẹt qua.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Đạn thật như là sắt thép mưa to, điên cuồng đổ xuống mà ra.

Toàn bộ bầu trời đều bị triệt để thắp sáng, bởi vì Ngạc Mộng thạch súng trường xạ tốc quá nhanh, mỗi giây đạt tới kinh người một ngàn năm trăm mét, vì lẽ đó bắn ra họng súng thời điểm trực tiếp chính là đỏ bừng.

Nháy mắt, Đại Doanh vương quốc mấy chục vạn đại quân, liên miên liên miên ngã xuống.

Cái này đã không giống như là hôm qua, hôm nay là điên cuồng hơn đồ sát, quả thực như là điên cuồng mưa to, quét ngang ruộng lúa mạch.

Lại phảng phất mưa rơi chuối tây, nháy mắt trọc.

Nộ Triều thành năm vạn Đại Càn lính mới, hoàn toàn là sinh mệnh thu hoạch cơ.

Trong chốc lát thương vong, quả thực là kinh người.

Cái kia bốn mươi mấy một đấu một vạn người, phảng phất là bia ngắm, sắp xếp phải chỉnh tề , chờ đợi đồ sát.

Đây mới thật sự là xếp hàng xử bắn, chỉ bất quá so địa cầu lịch sử thượng muốn tàn nhẫn đáng sợ nhiều lắm.

Đây chính là sau cùng đồ sát, thế giới này chiến trận lịch sử đến nay, cực kỳ điên cuồng tàn sát.

Đây cũng không phải là binh bại như núi đổ, mà là như là thái dương hóa tuyết.

Cái này điên cuồng một trận chiến, liền muốn kết thúc.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 574: : Địch Toàn Quân Bị Diệt! Đại Chiến Kết Thúc!

Chương 573:: Địch toàn quân bị diệt! Đại chiến kết thúc!

Đại Doanh vương quốc ba vị chủ soái lại một lần nữa như là bị sét đánh, vô cùng hoảng sợ nhìn qua đây hết thảy.

Chân chính thiên về một bên đồ sát, trước nay chưa từng có tỷ số thương vong.

Nhìn qua đầy trời điểm sáng nổ bắn ra mà đến, khả năng mỗi một cái điểm sáng liền muốn thu hoạch một cái sinh mệnh.

Cái này. . . Đây là vũ khí gì?

Không phải lên cổ cường nỗ, cũng không phải thượng cổ chiến nỏ, bởi vì bọn hắn đều bắn không đến xa như vậy, cũng không có chuẩn như vậy, xạ tốc càng không có nhanh như vậy.

Cứ việc nhìn qua, xa xa không có cỡ nhỏ long chi lực như vậy uy phong, nhưng Doanh Vô Thường bọn người biết rõ đây mới là cực kỳ vũ khí đáng sợ, bởi vì mỗi người đều trang bị một chi, hơn nữa không cần quá nhiều học tập, càng không cần binh sĩ cao bao nhiêu vũ lực, chỉ cần có thể nhắm chuẩn, có thể bóp cò liền đầy đủ.

Mô thức chiến tranh muốn bị hoàn toàn thay đổi.

Trước đó vũ khí lạnh chiến đấu, thậm chí cả cung nỏ chiến đấu, triệt để muốn bị lật đổ.

Trọn vẹn một hồi lâu, Doanh Vô Minh quát ầm lên: "Nộ Triều thành mạnh như vậy, trước đó làm gì đi? Trước đó làm gì đi?"

Ha ha, ngươi chỉ thấy hiện tại Nộ Triều thành quân đội mạnh như vậy, ngươi chỉ thấy những này Ngạc Mộng thạch súng trường mạnh như vậy.

Nhưng là ngươi cũng đã biết, tại cái này Ngạc Mộng thạch súng trường trước đó, Thẩm Lãng xưởng công binh đầu tiên là đại lượng chế tạo nguyên thủy súng kíp, sau đó lại chế tạo súng kíp, về sau lại đại lượng chế tạo sau trang giấy xác Đạn Tuyến thân súng trường.

Nhưng là bởi vì thượng cổ cường nỗ, thượng cổ cung tiễn xuất hiện, khiến cho những này súng ống còn không có đại lượng chế tạo, liền đã mang ý nghĩa lạc hậu.

Vì lẽ đó Nộ Triều thành chế tạo ra một nhóm lại một nhóm súng trường, nhưng căn bản còn đến không kịp trang bị quân đội, liền đã toàn bộ bị từ bỏ lãng phí hết.

Nhưng là những quá trình này cũng không có uổng phí, Nộ Triều thành xưởng công binh tích lũy đại lượng chế tạo súng ống kinh nghiệm, nhất là ô cương nòng súng, nhất là độ vonfram đầu đạn, còn có sản xuất tiên tiến tuyến, Ngạc Mộng thạch Plasma hỏa diễm dây chuyền sản xuất, động cơ hơi nước nguyên thủy cỗ máy chờ chút.

Ròng rã dùng thời gian mấy năm tích lũy, cuối cùng Ngạc Mộng thạch súng trường từ phòng thí nghiệm sau khi đi ra, mới có thể thần tốc đại quy mô sản xuất hàng loạt.

Không chỉ là Ngạc Mộng thạch súng trường, còn có Nộ Triều thành hạm đội, biết rất rõ ràng những này cỡ lớn dưới chiến hạm nước liền mang ý nghĩa lạc hậu, nhưng vẫn là không thể không tạo.

Là văn minh khoa học kỹ thuật cùng thượng cổ Ngạc Mộng thạch văn minh năng lượng liên kết đủ nở hoa kết trái, Thẩm Lãng nỗ lực bao nhiêu? Hắn chủ động bị bắt, ăn cắp Long chi hối, lại chủ động yêu cầu cùng Doanh Vô Minh luận võ quyết đấu, đây hết thảy đều là vì Nộ Triều thành phát triển hộ giá hộ tống.

Chính là hi vọng một ngày kia Nộ Triều thành có thể chân chính mạnh lên, không còn cần dựa vào hắn đi mạo hiểm, đi quần nhau, những này quân đội có thể dựa vào mình lực lượng đi tiêu diệt địch nhân, mà không phải chờ đợi Thẩm Lãng mở kim thủ chỉ.

Hiện tại, rốt cục làm được!

Mark thấm súng máy lần thứ nhất diện thế thời điểm chiến đấu, nước Anh quân đội vẻn vẹn dựa vào năm mươi người, bốn rất Mark thấm đánh bại năm ngàn địch nhân, giết chết hơn ba ngàn người. Năm 1916 nước Đức bằng vào Mark thấm súng máy tạo thành tử vong chi tiên, trong vòng một ngày liền tiêu diệt nước Anh quân đội sáu vạn người.

Nhưng mà những này trận điển hình đều còn kém rất rất xa hôm nay một trận chiến này.

Nộ Triều thành trên trận địa, hơn một trăm cỗ cỡ nhỏ long chi lực, ba trăm ổ hỏa pháo, mấy trăm cỗ Ngạc Mộng thạch súng máy, mấy vạn chi Ngạc Mộng thạch súng trường, xen lẫn trở thành chân chính địa ngục sát trận, không có bất kỳ cái gì góc chết.

Doanh Vô Minh cùng Nhậm Thiên Khiếu chiến thuật vô cùng đơn giản, vây quanh Nộ Triều thành quân đoàn, sau đó bốc lên thương vong to lớn công kích.

Hơn ba ngàn dặm khoảng cách, công kích thời gian nhiều nhất ba mươi phút. Nộ Triều thành quân đội hỏa lực có thể phát xạ mấy vòng, cỡ nhỏ long chi lực có thể phát xạ mấy vòng? Nhiều nhất tạo thành một phần ba thương vong không tầm thường, địa ngục quân đoàn là sẽ không bởi vì thương vong mà sụp đổ chạy trốn, bởi vì bọn hắn căn bản cũng không phải là phổ thông quân đội.

Hắn ý nghĩ là không có sai, nhưng là hắn không nghĩ tới Nộ Triều thành quân đoàn còn có càng thêm điên cuồng giết chóc vũ khí.

Những này Ngạc Mộng thạch súng máy, Ngạc Mộng thạch súng trường tại khoảng hai ngàn mét lực sát thương, liền đã vô cùng kinh người, thậm chí vượt qua mấy trăm ổ hỏa pháo cùng hơn một trăm cỗ cỡ nhỏ long chi lực.

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Nộ Triều thành trên trận địa pháo kích, hoàn toàn không biết mệt mỏi bộc phát, ném ra kinh người số lượng Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn.

Đại Doanh vương quốc tinh nhuệ nhất đặc chủng võ sĩ, một lần lại một lần bị tê liệt thượng cổ áo giáp, vừa mới chạy ra mấy chục mét, sau đó lại bị định tại nguyên chỗ, hoặc là liền như là binh lính bình thường bình thường tốc độ chạy.

Tê liệt còn không chỉ là đặc chủng võ sĩ thượng cổ áo giáp, còn có đại lượng thượng cổ cường nỗ, thượng cổ chiến nỏ, tất cả thượng cổ vũ khí trang bị đều bị liên lụy, lâm vào tê liệt.

"Điện hạ, thương vong quá lớn." Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Muốn hay không rút lui, rút lui?"

Doanh Vô Thường nghiến răng nghiến lợi, giận dữ hét: "Rút lui? Lúc này rút lui? Không có khả năng, tuyệt không có khả năng! Nộ Triều thành chỉ là vũ khí mới rời đi, cá nhân chiến đấu lực kém đến cực điểm, chỉ cần xông vào trận địa bên trong, liền có thể đem bọn hắn chém tận giết tuyệt. Dù là có một vạn người xông đi vào, liền có thể đại thắng."

"Công kích, công kích, công kích!" Doanh Vô Thường gầm thét.

"Giết, giết, giết!" Phù Đồ Sơn Nhậm Thiên Khiếu gầm thét.

Đại Doanh vương quốc mấy chục vạn quân đội, bốc lên kinh thiên hỏa lực, cúi đầu liều mạng công kích.

Lúc này thượng cổ cường nỗ, thượng cổ chiến nỏ, thượng cổ cung tiễn đều bị tê liệt, biện pháp duy nhất chính là xông vào địch nhân trận địa, chém tận giết tuyệt.

"Ầm ầm ầm ầm. . ."

"Sưu sưu sưu sưu. . ."

Nộ Triều thành năm vạn đại quân diễn tấu tử vong cuồng tưởng khúc, không có chút nào ngừng.

Xen lẫn tử vong chi võng, điên cuồng bao phủ.

Ngắn ngủi một lát, Đại Doanh vương quốc quân đội liền thây ngang khắp đồng, vô số kể.

Đặc chủng võ sĩ rất mạnh, vĩnh viễn sẽ không lùi bước e sợ chiến.

Địa ngục quân đoàn cũng rất mạnh, cũng tuyệt đối sẽ không bởi vì thương vong mà e sợ chiến.

Nhưng là Đại Doanh vương quốc quân đoàn bình thường là không có như thế dũng cảm, bọn hắn mặc dù đã viễn siêu bình thường quân đội, nhưng thương vong chỉ cần vượt qua một phần ba, bọn hắn vẫn như cũ sẽ sụp đổ, mà bây giờ thương vong đã muốn gần một nửa a.

Mấu chốt là quá tuyệt vọng, cái này hai ba ngàn mét khoảng cách hoàn toàn là địa ngục sát trận, căn bản không nhìn thấy một chút xíu hi vọng thắng lợi, sống hi vọng, phía trước Nộ Triều thành quân đội đan dệt ra tới lưới tử vong quá dày đặc.

Rốt cục, Đại Doanh vương quốc quân đoàn bình thường sụp đổ, bắt đầu quay người liều mạng chạy trốn.

"Không cho phép chạy trốn, không cho phép chạy trốn, nếu không giết chết bất luận tội, giết chết bất luận tội. . ."

Đại Doanh vương quốc đốc chiến đội không có nói đùa, mà là chân chính bắt đầu giết người.

Nhưng không có chút ý nghĩa nào, các ngươi đốc chiến đội giết người có Nộ Triều thành quân đoàn giết người khủng bố như vậy tập trung sao? Chúng ta chạy trốn còn có một con đường sống, nếu như tiếp tục xông về phía trước, trên cơ bản hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đương nhiên tại Doanh Vô Thường trong suy nghĩ, những này quân đoàn bình thường chính là pháo hôi, chính là vì địa ngục quân đoàn cùng đặc chủng võ sĩ ngăn cản hỏa lực.

Mà bây giờ, bọn hắn tất cả trốn, trực tiếp đem đại quân trận thế xông đến thất linh bát loạn.

Doanh Vô Thường trong suy nghĩ nổi giận, nhưng đã hoàn toàn không làm nên chuyện gì, đốc chiến đội cho dù cường đại hơn nữa, nhân số cũng bất quá mấy ngàn người, như thế nào ngăn cản mười mấy vạn người chạy trốn?

Nhưng Thẩm Lãng kỳ thật cũng phi thường tức giận, các ngươi cái này vừa trốn chạy, vòng vây toàn bộ liền loạn, cũng không sắp xếp chỉnh tề chờ đợi chúng ta đồ sát, cái này khiến hiệu suất của chúng ta đại giảm a.

. . .

Chiến trường hoàn toàn đại loạn về sau, rốt cục Đại Doanh vương quốc mười mấy vạn người tất cả trốn vọt.

Toàn bộ chiến trường bên trên còn lại chỉ có đặc chủng võ sĩ cùng địa ngục quân đoàn, nhưng cộng lại đã không đủ mười vạn người, chỉ là bảy, tám vạn mà mà thôi.

Nguyên bản mười lăm vạn địa ngục quân đoàn, đã bỏ mình một nửa.

Một trận chiến này Đại Doanh vương quốc xuất động năm mươi vạn đại quân, thương vong gần hai mươi vạn, chạy trốn gần hai mươi vạn.

Mà lúc này Nộ Triều thành đại quân trận địa bên này tất cả hỏa lực, tất cả công kích đều đã toàn bộ tạm dừng, ý tứ này phi thường rõ ràng, Đại Doanh vương quốc địa ngục quân đoàn, đặc chủng võ sĩ quân đoàn, vừa vặn tập kết bày trận xếp hàng a, như thế rải rác, để chúng ta giết thế nào sao?

Doanh Vô Thường cưỡi thượng cổ kền kền bay ở không trung, nội tâm hoàn toàn ở nhỏ máu.

Lúc này nội tâm của hắn chỉ có một câu, quân đoàn bình thường chính là một đống phân, thời khắc mấu chốt, thành sự không có bại sự có dư.

Sau đó, hắn lại đứng trước một lựa chọn, là theo chân chạy trốn, vẫn là tiếp tục chiến đấu?

Doanh Vô Thường cùng Nhậm Thiên Khiếu liếc nhau, Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Lúc này chạy trốn, chẳng khác nào tự tìm đường chết."

Nguyên bản hắn cảm thấy Nộ Triều thành đại quân đòn sát thủ chỉ có cỡ nhỏ long chi lực cùng hoả pháo, những vũ khí này trọng lượng quá lớn, di động không thay đổi. Nhưng không nghĩ tới bọn hắn lại còn có Ngạc Mộng thạch súng trường, chỉ có chỉ là ba mươi cân mà thôi, hơn nữa đạn không quản là thể tích vẫn là trọng lượng, đều xa xa thấp hơn mũi tên.

Nộ Triều thành cái này nhóm đầu tiên Đại Càn lính mới, thuần một sắc đều là niết Bàn Vũ sĩ cấp, phụ trọng ba trăm cân vẫn như cũ có thể bước đi như bay.

Phụ trọng ba trăm cân, có thể đọc bao nhiêu đạn? Hơn nữa Ngạc Mộng thạch súng trường đạn cũng không cần thuốc nổ, cũng không cần vỏ đạn, trực tiếp chính là một cái dài đầu đạn mà thôi, chế tạo độ khó không lớn, có thể thiên văn số lượng cấp đại lượng sinh sản.

Vì lẽ đó Lan Sĩ nói đúng, lúc này chỉ cần chạy trốn, chính là đem phía sau lưng lưu cho Nộ Triều thành quân đoàn, đối phương bưng Ngạc Mộng thạch súng trường, cách hai ba ngàn mét xạ kích, chỉ có một con đường chết.

"Ngõ hẹp gặp nhau, dũng giả thắng!" Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Mặc dù chúng ta chỉ có bảy, tám vạn người, đặc chủng võ sĩ cũng vẻn vẹn còn lại tám trăm người. Nhưng là lực chiến đấu của chúng ta vẫn như cũ xa xa vượt xa Nộ Triều thành đại quân, chỉ cần xông vào Nộ Triều thành trận địa, chỉ cần tiến hành đánh giáp lá cà, liền tất thắng không thể nghi ngờ!"

Đến lúc này, ba vị chủ soái ngược lại triệt để thống nhất ý chí.

"Như vậy là vẫn như cũ bảo trì tứ phương vây quanh tiến công, vẫn là tập kết cùng một chỗ, hướng về một phương hướng tiến công?" Doanh Vô Thường hỏi.

"Vây quanh tiến công."

"Vây quanh tiến công."

Bởi vì Nộ Triều thành hỏa lực quá dày đặc đáng sợ, một khi tập trung tiến công, quả thực chính là bia ngắm, càng phân tán càng tốt.

Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Một trận chiến này đã đến cực kỳ tuyệt vọng thời khắc, nhưng ta ngược lại cảm thấy, chúng ta có thể sẽ thắng!"

Nhậm Thiên Khiếu nói: "Đặc chủng võ sĩ không cần liều lĩnh, giấu ở địa ngục trong quân đoàn. Chúng ta một lần nữa bố trí bày trận về sau, lúc này khoảng cách quân địch 3,500 mét, khoảng cách này đối với địa ngục quân đoàn đến nói, vẻn vẹn chỉ cần sáu phút!"

"Nói cách khác chúng ta phải thừa nhận sáu phút hỏa lực , dựa theo Nộ Triều thành hỏa lực tốc độ, hẳn là phải thừa nhận ước chừng mười bảy vòng pháo kích." Doanh Vô Thường nói: "Mười bảy vòng pháo kích, bên trong trong đó có một phần là Ngạc Mộng thạch từ bạo đạn, còn có một phần là ngọn lửa xanh lục đạn pháo, tổng cộng sẽ có bảy ngàn viên đạn pháo rơi xuống."

Nhậm Thiên Khiếu nói: "Chúng ta đội ngũ của chúng ta đã thưa thớt, cái này bảy ngàn viên đạn pháo đại khái có thể giết chết chúng ta một nửa người."

Lan Sĩ nói: "Tại tăng thêm bọn hắn quỷ dị vũ khí, năm vạn người tề xạ."

Doanh Vô Thường nói: "Nói cách khác, chúng ta cuối cùng coi như xông vào Nộ Triều thành đại quân trận địa, khả năng chỉ còn lại không đến một vạn người, thậm chí càng ít."

Mấy người gật đầu trầm mặc, bởi vì đi qua cái này mấy trận sau đại chiến, đối với Nộ Triều thành đại quân vũ khí lực sát thương, bọn hắn cũng không sai tại tâm.

"Một vạn người, xông vào Nộ Triều thành trận địa, có thể hay không thẳng?" Doanh Vô Thường nói.

Toàn trường trầm mặc một lát, trọn vẹn một hồi lâu, đặc chủng võ sĩ tướng lĩnh nói: "Có thể thắng."

Địa ngục quân đoàn tướng lĩnh nói: "Có thể thắng!"

Lan Sĩ nói: "Thậm chí không cần một vạn người, chỉ cần tám trăm tên đặc chủng võ sĩ còn sống, xông vào Nộ Triều thành trận địa bên trong, mà lại là phân tán xông vào, chúng ta liền có thể thắng, tám trăm đặc chủng võ sĩ, dùng Ngạc Mộng thạch chiến đao, có thể đem Nộ Triều thành quân đoàn chém tận giết tuyệt."

Doanh Vô Thường nói: "Cứ như vậy định, đem tám trăm đặc chủng võ sĩ hoàn toàn phân tán lẫn vào địa ngục trong quân đoàn."

"Tuyệt đối không rút lui, không chạy trốn, coi như đem tất cả quân đội đánh xong, cũng muốn thắng được một trận chiến này."

"Dốc hết tất cả, đem Nộ Triều thành tạp chủng, chém tận giết tuyệt!"

. . .

Theo ra lệnh một tiếng, bốn phía phân tán địa ngục quân đoàn, đặc chủng võ sĩ lại một lần nữa hoàn thành tập kết.

Tám trăm tên ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng võ sĩ, lẫn vào tám vạn địa ngục trong quân đoàn. Tám vạn địa ngục quân đoàn, vẫn như cũ hình thành một cái to lớn hình vuông vòng vây, nhưng đã phân tán cực hạn.

Nộ Triều thành trận địa bên trong, vẫn như cũ bảo trì đơn bạc về hình chữ đại trận, lẳng lặng nhìn qua Đại Doanh vương quốc sau cùng tám vạn người tiến hành tập kết.

"Công kích, công kích, công kích."

"Đem Nộ Triều thành quân đoàn, chém tận giết tuyệt, chém tận giết tuyệt. . ."

Theo ba tên chủ soái ra lệnh một tiếng, Đại Doanh vương quốc tám vạn địa ngục quân đoàn điên cuồng công kích, cái này công kích tốc độ hoàn toàn cùng trước đó không thể so sánh nổi.

Mỗi giây đạt tới kinh người mười mấy mét, viễn siêu Địa cầu chạy nhanh ghi chép.

Ba, bốn ngàn mét khoảng cách, nhiều nhất sáu phút, sáu phút!

"Khai hỏa, khai hỏa, khai hỏa. . ."

Nộ Triều thành trên trận địa, tất cả cỡ nhỏ long chi lực, ba trăm ổ hỏa pháo, toàn bộ mãnh liệt khai hỏa.

Chờ địch nhân xông vào ba ngàn mét bên trong, tất cả Ngạc Mộng thạch súng máy, Ngạc Mộng thạch súng trường, toàn bộ mãnh liệt khai hỏa.

Lại một lần nữa đan dệt ra đáng sợ lưới tử vong.

Địa ngục quân đoàn áo giáp phi thường cường hãn, trước đó cơ hồ là vô giải. Nhưng là tại Ngạc Mộng thạch súng trường, địa ngục hỏa đạn pháo trước mặt, cũng đã hoàn toàn mất đi lực phòng hộ.

"Rầm rầm rầm. . ." Địa ngục hỏa đạn pháo bỗng nhiên nổ tung, kinh người ngọn lửa xanh lục càn quét, đáng sợ nhiệt độ cao nháy mắt đem địa ngục áo giáp hòa tan vặn vẹo, bên trong địa ngục võ sĩ chết thảm.

"Sưu sưu sưu sưu. . ." Ngạc Mộng thạch súng trường đầu đạn, toàn bộ đều là độ vonfram, cứ việc chỉ có trước mặt một chút xíu, nhưng cũng đầy đủ phá giáp.

Những này không thể phá vỡ địa ngục áo giáp, dễ như trở bàn tay bị xé nứt, bên trong địa ngục võ sĩ, sống sờ sờ bị bắn thủng ra một cái to lớn lỗ thủng.

"Phốc phốc phốc phốc. . ."

Doanh Vô Thường cùng Lan Sĩ tính được là đúng, sáu bảy phút bên trong, Nộ Triều thành trận địa có thể tiến hành hai mươi vòng pháo kích, ném gần tám ngàn viên các loại hình đạn pháo.

Đại Doanh vương quốc địa ngục quân đoàn cơ hồ mỗi tiến lên một mét, đều muốn nỗ lực đáng sợ thương vong.

Nhưng bọn hắn vẫn như cũ nghĩa vô phản cố công kích, bốc lên tử vong mưa đạn công kích.

Tràng diện này đã trở nên bi tráng thức dậy, địa ngục quân đoàn chính là địa ngục quân đoàn, không chút nào sợ chết.

Chiến lược của bọn hắn mục tiêu rõ ràng, yểm hộ tám trăm tên đặc chủng võ sĩ, dù là bị chết sạch cũng đáng, chỉ cần nhường tám trăm tên đặc chủng võ sĩ xông vào Nộ Triều thành trận địa bên trong, liền mang ý nghĩa thắng lợi.

Nhìn qua càng ngày càng gần địa ngục quân đoàn.

Thẩm Lãng gương mặt từng đợt run rẩy.

Căng Quân thấp giọng nói: "Bệ hạ, cục diện không ổn, khả năng so với chúng ta trong tưởng tượng phải kém."

Thẩm Lãng bộ óc cực nhanh tính toán , dựa theo tiếp tục như vậy, cuối cùng đại khái sẽ có gần hai vạn danh địa ngục quân đoàn, hỗn hợp có tám trăm tên đặc chủng võ sĩ xông vào trận địa bên trong.

Coi như không có hai vạn, cũng có một vạn năm!

Đại Doanh vương quốc, Phù Đồ Sơn những này địa ngục quân đoàn quá hung mãnh bưu hãn, tốc độ quá nhanh.

Dù là chỉ có một vạn người xông vào Nộ Triều thành trận địa, đều sẽ mang đến không dám tưởng tượng hậu quả, Đại Càn lính mới cá nhân võ lực cũng rất mạnh, hơn nữa cũng ăn mặc bí mật áo giáp, nhưng sức chiến đấu chung quy là kém xa địa ngục quân đoàn, càng không bằng Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ.

Coi như cuối cùng có thể thắng, khả năng cũng thương vong gần nửa.

Cái này năm vạn người thế nhưng là Đại Càn đế quốc hạt giống, có thể tiếp nhận không như thế lớn thương vong, tiếp xuống đại quân còn muốn trực tiếp đánh vào Càn Kinh đâu.

Thật không nghĩ dạng này, nhưng là cũng không có cách nào.

Đây chính là thượng cổ năng lượng hạch tâm a, cho dù là đã hao hết năng lượng, nhưng chỉ cần tìm tới bổ sung năng lượng điểm, vẫn hữu dụng a.

Quả thật, hiện tại Thẩm Lãng trong tay đã có trên trăm con thượng cổ năng lượng hạch tâm, nhưng mỗi một viên đều vẫn là phi thường quý giá.

Thật không nỡ, thật không nỡ a!

Nhưng không có cách nào, tuyệt đối không thể để cho địa ngục quân đoàn đại quy mô xông lên.

Thẩm Lãng bỗng nhiên cắn răng một cái, trực tiếp chụp được bốn cái viễn trình Ngạc Mộng thạch máy kiểm soát.

Sau đó, giữa thiên địa hoàn toàn yên tĩnh.

Tiếp lấy. . .

"Ầm ầm ầm ầm ầm. . ."

Bỗng nhiên dưới mặt đất bỗng nhiên toát ra kinh thiên hỏa diễm, mây hình nấm hình dạng hỏa diễm.

Đông nam tây bắc bốn phương tám hướng, bốn viên siêu cỡ nhỏ thượng cổ năng lượng hạch tâm bỗng nhiên bạo tạc, mặc dù là siêu cỡ nhỏ, nhưng là trọng lượng cũng đạt tới kinh người bốn năm tấn, uy lực tương đương với hai trăm tấn tnt.

Loại này bạo tạc uy lực, có thể đem bán kính một ngàn mét bên trong tất cả mọi thứ, triệt để phá hủy.

Trong chốc lát, toàn bộ đại địa đều tại mãnh liệt run rẩy.

Tuôn ra quang mang, nháy mắt vượt qua thái dương hỏa diễm.

Mặc dù còn kém rất rất xa Long chi hối, nhưng là thượng cổ năng lượng hạch tâm bạo tạc, uy lực vẫn là xa xa vượt xa mấy tính bằng tấn địa ngục hỏa đạn pháo.

"Cạc cạc cạc. . ."

Đại Doanh vương quốc bay ở không trung mấy trăm con tuyết điêu hoàn toàn tiếp nhận không cái này đáng sợ sóng xung kích, trực tiếp thổ huyết, tại không trung rơi xuống.

Nộ Triều thành trận địa khoảng cách trung tâm vụ nổ cứ việc vượt qua ba ngàn mét, nhưng vẫn là cảm nhận được đáng sợ gió bão.

Toàn bộ bầu trời cùng khắp nơi đều tại oanh minh!

Doanh Vô Thường bọn người cưỡi thượng cổ kền kền, bay rất cao, vì lẽ đó không có việc gì.

Nhưng là bọn hắn trơ mắt nhìn xem bốn cái kinh thiên hỏa cầu tuôn ra, sau đó bọn hắn vô số địa ngục quân đoàn võ sĩ, trực tiếp biến mất vô số.

Còn có bọn hắn đặc chủng võ sĩ, như là rơm rạ bình thường bay ra ngoài.

Cái này bốn viên cỡ nhỏ năng lượng hạch tâm bạo tạc, uy lực tương đương với đồng thời phóng thích hai ngàn viên địa ngục hỏa đạn pháo, uy lực cỡ nào kinh người?

Doanh Vô Thường hốc mắt muốn nứt, lớn tiếng quát ầm lên: "Vô sỉ, vô sỉ, vô sỉ. . ."

Thật hèn hạ vô sỉ Nộ Triều thành a, các ngươi cảm thấy mình muốn đánh không lại, vậy mà trực tiếp dẫn bạo thượng cổ năng lượng hạch tâm?

Ha ha ha, ngươi Đại Doanh vương quốc cũng có thể a, chỉ tiếc các ngươi không có mang đến long chi lực, không cách nào ném năng lượng hạch tâm.

Đương nhiên Thẩm Lãng một phương này cũng vô pháp ném, vì lẽ đó cần đem những này năng lượng hạch tâm trước thời hạn chôn dưới đất dẫn bạo.

Nguyên bản tám vạn địa ngục quân đoàn, bây giờ còn lại không đến một nửa.

Đặc chủng võ sĩ cực độ mạnh, dù là tại loại này cấp bậc bạo tạc bên trong, cũng có thể còn sống sót rất nhiều, nhưng tối thiểu cũng thương vong hai, ba trăm người.

Sau đó làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Chạy trốn? Rút lui?

Một nan đề triệt để bày ở Doanh Vô Thường cùng Nhậm Thiên Khiếu trước mặt, nguyên bản kế hoạch tám vạn người công kích, hiện tại chỉ còn lại không đến bốn vạn. Còn có thể xông sao?

"Dẫn bạo thượng cổ năng lượng hạch tâm, đây đã là Nộ Triều thành sau cùng thủ đoạn, cái này chứng minh hắn sợ chúng ta." Doanh Vô Thường điên cuồng nói: "Hắn sợ hãi chúng ta xông vào hắn trận địa, bọn hắn biết rõ một khi xông vào, bọn hắn liền sẽ thua."

"Vì lẽ đó sợ rằng chúng ta còn thừa lại bốn vạn người, chỉ cần năm sáu trăm tên đặc chủng võ sĩ không có việc gì, một trận chiến này chúng ta còn có thể thắng, còn có thể thắng!"

"Chỉ cần có thể tiêu diệt Nộ Triều thành quân đoàn, trả bất cứ giá nào đều là đáng giá."

"Đây là Đại Doanh vương quốc thành lập về sau trận chiến đầu tiên, chỉ có thể thắng, không thể thua!"

"Công kích, công kích, xông vào Nộ Triều thành trận địa, đem bọn hắn chém tận giết tuyệt!"

Doanh Vô Thường gầm thét, thậm chí trực tiếp đem Nhậm Thiên Khiếu dứt bỏ qua một bên. Không thể không nói, Doanh thị gia tộc mỗi một cái đều là Ngoan Nhân.

Theo ra lệnh một tiếng, còn lại bốn vạn địa ngục quân đoàn, hơn năm trăm đặc chủng võ sĩ, từ dưới đất bò dậy, liều mạng lắc đầu, chống cự cảm giác muốn nôn mửa.

Sau đó, tiếp tục điên cuồng công kích!

Đây thật là oanh liệt, thật là khiến người ta cảm khái, cho dù là địch nhân, những này địa ngục quân đoàn cũng làm cho người động dung.

Còn lại bốn vạn người, vẫn như cũ từ bốn phương tám hướng, hướng phía Nộ Triều thành trận địa cuồng xông mà đi.

Mà bây giờ là bốn vạn người đi vây quanh năm vạn người.

"Khai hỏa, khai hỏa, khai hỏa."

Nộ Triều thành trên trận địa, tất cả hỏa lực toàn bộ đổ xuống mà ra, sẽ không bởi vì địch nhân thay đổi ít, trở nên thưa thớt, mà trở nên keo kiệt thức dậy.

Tất cả mọi người biết rõ, địch nhân mặc dù chỉ còn lại bốn vạn người, nhưng là chiến cuộc lại tiến vào nguy hiểm nhất thời khắc.

Một khi nhường cái này bốn vạn người xông vào trận địa bên trong, vậy liền mang ý nghĩa tai nạn, thậm chí là thất bại.

Đáng sợ hỏa lực tạo thành tử vong chi võng, lại một lần nữa bộc phát.

Mặc dù đại bộ phận đạn pháo đều đã nổ đất trống, phần lớn đạn đều đã trắng trắng bắn tại không khí bên trên.

Nhưng là như thế tập trung địa ngục sát trận, vẫn là để Đại Doanh vương quốc cuối cùng cái này bốn vạn người tre già măng mọc bổ nhào vào trên mặt đất.

Tử vong, tử vong, tử vong!

Công kích, công kích, công kích.

Đại Doanh vương quốc cái này bốn vạn người, không ngừng tới gần Nộ Triều thành trận địa, không ngừng giảm bớt.

Thật như là thiêu thân lao đầu vào lửa bình thường bi tráng.

...

Sáu phút sau!

Đại Doanh vương quốc quân đội rốt cục vọt tới Nộ Triều thành đại quân trận địa trước đó.

Nhưng mà, vẻn vẹn còn lại không đến ba ngàn người.

Tám vạn người, bị bốn viên năng lượng hạch tâm nổ chết gần một nửa.

Bốn vạn người, 90% đều chết tại cái này mấy ngàn mét trên đường.

Cuối cùng, bọn hắn như cũ thành công, xông vào Nộ Triều thành trận địa bên trong.

Ba ngàn người bên trong, địa ngục quân đoàn hai ngàn bảy, đặc chủng võ sĩ ba trăm.

Xông vào Nộ Triều thành đại quân trận địa bên trong, liền có thể đại khai sát giới, liền có thể đánh giáp lá cà.

Bọn hắn tha thiết ước mơ trận giáp lá cà, bắt đầu.

Đương nhiên, cũng không hoàn toàn là dạng này, coi như khoảng cách gần, Nộ Triều thành Đại Càn lính mới, cũng vẫn như cũ nổ súng xạ kích.

"Phanh phanh phanh phanh. . ."

Chỉ bất quá tất cả hoả pháo, cỡ nhỏ long chi lực, đều mất đi tác dụng.

Ba trăm tên Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ, xông vào Nộ Triều thành trận địa bên trong, giơ lên Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao, đại khai sát giới.

Nhưng rất nhanh bọn hắn nhận được mệnh lệnh, không cần cố lấy giết người, đi phá hủy Nộ Triều thành cỡ nhỏ long chi lực.

Doanh Vô Thường biết rõ, tiếp xuống Nộ Triều thành đại quân liền sẽ đánh vào Càn Kinh, cái này cỡ nhỏ long chi lực thật đáng sợ, viễn trình hỏa lực quá hung mãnh, nhất định phải phá hủy đi, dù là một trận chiến này muốn thua, cũng muốn phá hủy những này đại sát khí.

Lập tức, ba trăm tên ăn mặc thượng cổ áo giáp võ sĩ cực nhanh hướng phía ở giữa cỡ nhỏ long chi lực trên trận địa phóng đi.

Một trăm ba mươi cỗ cỡ nhỏ long chi lực, toàn bộ chỉnh tề bày ở cùng một chỗ.

Ba trăm tên Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ, như chớp giật xông vào trận địa hạch tâm, vung vẩy Ngạc Mộng thạch chiến đao.

Một giây đồng hồ, nhiều nhất chỉ cần một giây đồng hồ, bọn hắn liền có thể đem những này cỡ nhỏ long chi lực phá hủy phải sạch sẽ.

Nhưng là, bọn hắn không có một giây đồng hồ!

Thẩm Lãng toàn thân đều bao phủ tại quỷ dị yêu diễm bên trong khôi giáp, cưỡi Đại Siêu bỗng nhiên bay đến trên không, cường đại tinh thần lực hỗn hợp có Long chi tâm lực lượng, như là một viên năng lượng bom, bỗng nhiên nổ tung.

Nháy mắt!

Cái này ba trăm tên Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ toàn bộ bị dừng lại tại không trung, không nhúc nhích.

Mà Thẩm Lãng rốt cục cảm giác được rã rời muốn chết, tinh thần lực của hắn tiêu hao rốt cục đến cực hạn.

Trước đó cũng chỉ là liều mạng lãng, liều mạng tiêu xài, phảng phất cảm thấy tinh thần lực vĩnh viễn dùng không hết. Mà bây giờ. . . Rốt cục muốn dùng xong.

Nhưng một màn này, vẫn là vô cùng kinh diễm.

Ròng rã ba trăm tên đặc chủng võ sĩ, toàn bộ bị định thân.

Một giây sau, Thẩm Lãng một phương tám mươi tên đặc chủng võ sĩ, như chớp giật xông lên phía trước, vung vẩy Ngạc Mộng thạch chiến đao, giơ tay chém xuống.

Trảm, trảm, trảm. . .

Đại ngốc, Lam Bạo, Đồ Đại, Đồ Nhị, cái này bốn tên siêu cấp mãnh tướng, quơ riêng phần mình xấu xí mà lại trọng lượng kinh người Ô Kim vũ khí, đối những này Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ, bỗng nhiên nện xuống.

"Phanh, phanh, phanh, phanh. . ."

Thật là khiến người ta đau lòng a, những này thượng cổ áo giáp trân quý bực nào, để các ngươi nện thành cái dạng này, tiếp xuống không biết phải tốn bao lâu thời gian chữa trị a.

Nhưng là không quản như thế nào nha, Lam Bạo, Đồ Đại, Đồ Nhị cái này ba cái siêu cấp đại hung nhân rốt cục thoải mái.

Ngắn ngủi ba giây đồng hồ, Đại Doanh vương quốc cái này ba trăm tên đặc chủng võ sĩ, toàn bộ bị chết sạch.

Sau đó, mấy cái này siêu cấp đại hung nhân lại giơ chính mình Ô Kim nặng tốt, hướng phía địa ngục quân đoàn tiến lên.

Nộ Triều thành mấy chục tên đặc chủng võ sĩ, cũng quơ Ngạc Mộng thạch chiến đao, hướng phía địa ngục quân đoàn xông tới giết.

Lại một phút sau!

Đại Doanh vương quốc cái này ba ngàn danh địa ngục quân đoàn, chết được làm một chút lẳng lặng.

Đến bước này!

Trận đại chiến này triệt để kết thúc, Đại Doanh vương quốc năm mươi vạn đại quân, trừ chạy trốn gần hai mươi vạn bên ngoài, còn lại toàn quân bị diệt.

Nhất là tinh nhuệ nhất mười lăm vạn địa ngục quân đoàn, ba ngàn tên đặc chủng võ sĩ, triệt để chết hết.

Nộ Triều thành một phương, đại hoạch toàn thắng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 575: : Lăng Trì Xử Tử! Doanh Quảng Cuồng Thổ Máu!

Chương 574:: Lăng trì xử tử! Doanh Quảng cuồng thổ máu!

Nhìn qua một màn này, Doanh Vô Thường, Nhậm Thiên Khiếu, Lan Sĩ ba người hoàn toàn như cùng chết bình thường yên tĩnh.

Lúc này bọn hắn đã hoàn toàn phóng không ra lời hung ác, trước mắt từng đợt hắc ám, thân thể từng đợt lạnh buốt.

Một trận chiến này toàn bộ quá trình, thật sự là giật mình như mộng a!

Vẻn vẹn không đến ba ngày thời gian, bọn hắn năm mươi vạn đại quân liền toàn quân bị diệt. Đương nhiên còn chạy đi hai mươi vạn, nhưng cái này hai mươi vạn còn không bằng toàn bộ chết ở trên chiến trường đâu, bởi vì đám người này sẽ liều mạng đào vong, sau đó đem nhìn thấy mọi chuyện toàn bộ nói ra.

Rất nhanh toàn bộ Đại Doanh vương quốc, toàn bộ phương đông thế giới đều sẽ biết rõ Doanh thị đại bại, năm mươi vạn người bị năm vạn người đánh bại bê bối.

Tại sao có thể như vậy a? Nộ Triều thành kiểu mới vũ khí cứ như vậy lợi hại sao?

Dựa vào cái gì a? Bọn hắn thế nhưng là có mười lăm vạn địa ngục quân đoàn a, còn có ba ngàn đặc chủng võ sĩ, đây là cường đại cỡ nào lực lượng đo?

"Nộ Triều thành những vũ khí này toàn bộ là tự mình khai phát đi ra sao?" Nhậm Thiên Khiếu đột nhiên hỏi.

Doanh Vô Thường nói: "Có lẽ vậy, bởi vì Thẩm Lãng chỉ là cọ một chút thượng cổ di tích, nhưng mình nhưng không có chân chính khai phát qua bất kỳ một cái nào cỡ lớn thượng cổ di tích, vì lẽ đó những vũ khí này cũng đều là hắn thiết kế ra được."

Nhưng là trước đó Thẩm Lãng những vũ khí kia cũng không có lợi hại như vậy a, nói ví dụ như hoả pháo, cũng chính là cái kia chuyện mà thôi.

Vì sao bỗng nhiên ở giữa những vũ khí này trở nên đáng sợ như thế?

Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Hắn phảng phất đem thượng cổ văn minh cùng hắn những cái kia ly kỳ mạch suy nghĩ hoàn toàn tập hợp, khai phát ra hoàn toàn mới vũ khí trang bị."

Doanh Vô Thường nói: "Cái kia cũng không nên so với Thượng Cổ bên trong di tích những vũ khí kia càng thêm cường đại a."

Lan Sĩ nói: "Cũng không có càng thêm cường đại, chỉ là mạch suy nghĩ không giống, chí ít Thẩm Lãng không có nghiên cứu ra Long chi hối."

Bỗng nhiên, Nhậm Thiên Khiếu nói: "Người này. . . Thật sự là không tầm thường."

Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Tiếp xuống. . . Làm sao bây giờ?"

Đúng vậy a, tiếp xuống làm sao bây giờ?

Doanh Vô Thường chỉ muốn muốn đối chính mình vô tận cười lạnh, trước đó hắn không muốn thua, hơn nữa còn muốn dễ như trở bàn tay đem Nộ Triều thành năm vạn người chém tận giết tuyệt, thậm chí dung không được một chút xíu không hoàn mỹ, trong vòng mười bảy ngày triệt để kết thúc đại chiến.

Không nghĩ tới hắn thật làm được, chỉ bất quá toàn quân bị diệt chính là hắn một phương.

Nhưng là hắn lúc này đã không cảm giác được khổ sở, chỉ có từng đợt hoang đường cảm giác, còn có triệt để chết lặng, hắn hiện tại muốn nhất chính là tìm một chỗ nằm xuống thật tốt ngủ một giấc, cái gì đều không cần nghĩ, cái gì đều không cần quản.

"Tam điện hạ, tiếp xuống làm sao bây giờ?" Lan Sĩ Xu Mật sứ lại hỏi.

Doanh Vô Thường cười lạnh nói: "Làm sao bây giờ? Đương nhiên là trốn về Càn Kinh, cục diện đã triệt để mất khống chế, cái này đã hoàn toàn vượt qua ba người chúng ta người năng lực, sau đó phải giao cho phụ vương, giao cho Nhâm tông chủ."

"Đi thôi, đi thôi. . ." Doanh Vô Thường thê lương cười nói.

Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Thật không làm gì sao? Chúng ta mang theo năm mươi vạn đại quân xuôi nam, kết quả vẻn vẹn không đến ba ngày thời gian liền toàn quân bị diệt, như thế nào hướng bệ hạ bàn giao, hướng Đại Doanh vương quốc bàn giao?"

Doanh Vô Thường nhìn qua Lan Sĩ, chân thành nói: "Lan Sĩ Xu Mật sứ, không cần như vậy chính trị sinh vật hóa. Không cần giao thay mặt, cũng sẽ không có người tìm ngươi chịu trách nhiệm, tiếp xuống Nộ Triều thành liền sẽ đánh vào Càn Kinh, nghĩ cách cứu viện Thẩm Lãng. Nếu như không độ được nguy cơ lần này, hai nhà chúng ta đều muốn xong đời, không nên nghĩ quá nhiều, chạy trở về là được!"

Sau đó, Doanh Vô Thường, Nhậm Thiên Khiếu, Lan Sĩ ba người cưỡi thượng cổ kền kền, tại mấy chục người bảo vệ dưới, hướng phía phía bắc Càn Kinh phương hướng bay đi.

Ròng rã năm mươi vạn đại quân, chỉ còn lại cái này không đến tám mươi cái thượng cổ kền kền võ sĩ.

Lúc này ở không trung thậm chí còn có thể nhìn thấy khắp nơi trên đất Đại Doanh vương quốc đào binh, đám người này tuyệt đối sợ mất mật, tuyệt đối không còn dám về Càn Kinh, bọn hắn sẽ chạy trốn tới Đại Doanh vương quốc mặt khác quận, mặt khác thành, thậm chí là nông thôn, sau đó đem hai ngày này phát sinh hết thảy dùng khoa trương nhất phương thức nói ra, sẽ đem Nộ Triều thành quân đội nói đến trên trời dưới đất tuyệt đỉnh.

Sau đó, toàn bộ Đại Doanh vương quốc dư luận liền sẽ triệt để sụp đổ tan rã, nguyên bản liền có vô số dân chúng ủng hộ Thẩm Lãng, một trận chiến này tin tức truyền đi về sau, toàn bộ Đại Doanh vương quốc đô sẽ phát sinh biến cố.

Đại Doanh vương quốc, cũng chính là nguyên lai Tân Càn vương quốc, trong lòng bọn họ vốn chính là hướng về Khương thị, chỉ bất quá không tín nhiệm Thẩm Lãng, cảm thấy hắn Đại Càn đế quốc quá nhỏ yếu, bảo hộ không bọn hắn, vì lẽ đó một số người đang ủng hộ Doanh Quảng.

Mà bây giờ Nộ Triều thành năm vạn người đánh bại Đại Doanh vương quốc năm mươi vạn người, cái gì đều không cần nói, không có cái gì so chân chính chiến tranh càng thêm có thể chứng minh một cái đế quốc cường đại.

Sau đó, Tân Càn vương quốc con dân liền dùng chân bỏ phiếu, thậm chí vô số quận thành quan viên đều sẽ bắt đầu lắc lư.

Cái này vừa mới thành lập không lâu Đại Doanh vương quốc, chẳng mấy chốc sẽ chia năm xẻ bảy.

Trừ phi phụ vương Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ có thể lập tức vãn hồi cục diện, triệt để đánh bại Nộ Triều thành quân đoàn, nhưng coi như thế cục diện cũng rất khó triệt để vãn hồi.

Thậm chí có thể tưởng tượng, tiếp xuống Nộ Triều thành năm vạn đại quân bắc thượng tiến vào Đại Doanh vương quốc, một đường giết tới Càn Kinh cũng sẽ không bị ngăn trở. Ven đường quận thành dân chúng cùng quan viên đừng bảo là chống cự, thậm chí không trực tiếp mở thành nghênh đón đều đã tính rất không tệ.

Đây chính là loạn thần tặc tử bi ai, tường đổ mọi người đẩy.

Doanh Vô Thường có thể phỏng đoán, nếu như là Đại Doanh vương quốc quân đội đánh vào Ngô Sở Việt Tam quốc, cam đoan khắp nơi khói lửa nổi lên bốn phía, khắp nơi chống cự, có vô số người vì Thẩm Lãng tre già măng mọc đi chết.

Hắn lại nhịn không được quay đầu nhìn một chút chiến trường, thật sự là quá thảm, ròng rã thây ngang khắp đồng, vô biên vô hạn.

"Một trận chiến này có một cái nhân vật mấu chốt." Nhậm Thiên Khiếu nói: "Chính là cưỡi sóng siêu âm phi hành thú nữ nhân kia, chúng ta phần lớn đặc chủng võ sĩ đều là chết ở trong tay của hắn, nếu như không có nàng, một trận chiến này thắng bại khó nói."

Câu nói này nói đúng, một trận chiến này Thẩm Lãng tác dụng hoàn toàn là tính quyết định.

Ròng rã ba lần, Nộ Triều thành trận địa đều kém chút nhận Phù Đồ Sơn đặc chủng võ sĩ trí mạng công kích, toàn bộ đều là dựa vào Thẩm Lãng mới đưa những này đặc chủng võ sĩ tiêu diệt.

Định Thân Thuật, phối hợp Đại Siêu sóng siêu âm công kích, quả thực vô địch.

Trận chiến cuối cùng thời khắc mấu chốt, Phù Đồ Sơn cái kia ba trăm cái đặc chủng võ sĩ trực tiếp giết vào trận địa bên trong, kém một chút liền muốn phá hủy tất cả cỡ nhỏ long chi lực. Hơn nữa nếu như không ngăn cản bọn hắn, cái này ba trăm người có thể giết chết một hai vạn Nộ Triều thành quân đoàn.

Thượng cổ áo giáp, gần tông sư cấp cường giả, Ngạc Mộng thạch thượng cổ chiến đao, ba cái này cộng lại uy lực thực sự là quá kinh người.

Cũng vẫn như cũ là Thẩm Lãng, trực tiếp đem ba trăm người toàn bộ định thân, sau đó Nộ Triều thành đặc chủng võ sĩ mới có thể nháy mắt miểu sát.

"Nữ nhân kia là ai?" Nhậm Thiên Khiếu hỏi.

Doanh Vô Thường lắc đầu, biểu thị không biết.

Lan Sĩ nói: "Có lẽ là Thẩm Lãng thê tử Kim Mộc Lan, nàng mất tích bí ẩn mấy năm, khả năng trở về."

Ách? Xác thực thật không tốt ý tứ, là che giấu tai mắt người, xanh đậm toàn bộ hành trình đều mặc đặc thù thượng cổ áo giáp, vì để địch nhân suy nghĩ lung tung, hắn còn đem thượng cổ áo giáp đồ trang phải cùng trước đó Mộc Lan áo giáp giống nhau như đúc.

Vì lẽ đó hắn cho tới nay cũng chỉ mặc nữ nhân áo giáp, nhưng. . . Cái này sai sao?

Cái này lại không tính nữ trang? Bất quá liền xem như nữ trang, thì sao? Ta Thẩm Lãng cũng không phải lần thứ nhất.

Mà liền tại lúc này, trên trời bỗng nhiên truyền đến một trận kêu to, một cái sóng siêu âm im hơi lặng tiếng bỗng nhiên đánh tới.

"Phanh. . ."

Lập tức, không trung một cái thượng cổ kền kền trực tiếp thịt nát xương tan, phía trên đặc chủng võ sĩ từ hơn một vạn mét không trung rơi xuống.

Doanh Vô Thường ba người hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, nữ nhân kia lại còn dám cưỡi sóng siêu âm phi hành thú đuổi theo?

Nàng, nàng muốn làm gì?

Nhưng không quản Thẩm Lãng muốn làm gì, Doanh Vô Thường ba người đều bất lực, bởi vì Đại Siêu phi hành độ cao dễ như trở bàn tay vượt qua mười ba ngàn mét, Nhậm Thiên Khiếu cùng Doanh Vô Thường coi như võ công lại cao, cũng hoàn toàn không thể làm gì.

Sau đó, bi kịch một màn phát sinh.

Một cái sóng siêu âm phi hành thú tại mười ba ngàn mét không trung, điên cuồng treo lên đánh mấy chục cái thượng cổ kền kền.

Ngay sau đó, càng đáng sợ một màn xuất hiện, trước mặt trên bầu trời xuất hiện sáu cái chấm đen.

Là Nộ Triều thành siêu cấp pháo đài bay, từ khi không trung trận chiến kia về sau, bọn chúng phảng phất hoàn toàn biến mất, bây giờ lại một lần nữa xuất hiện, bay ở kinh người trên bầu trời, bắt đầu điên cuồng xạ kích.

"Sưu sưu sưu sưu sưu. . ."

Sáu chiếc siêu cấp pháo đài bay bắt đầu phát xạ cỡ nhỏ long chi lực, phát xạ Ngạc Mộng thạch súng máy.

Ngắn ngủi một lát, lại có mười mấy con thượng cổ kền kền bị đánh trúng, trực tiếp từ không trung rơi xuống.

Doanh Vô Thường cùng Nhậm Thiên Khiếu toàn thân run rẩy, đây, đây là muốn chém tận giết tuyệt a.

"Tản ra, tản ra, tản ra. . ."

Theo ra lệnh một tiếng, Đại Doanh vương quốc còn lại mấy chục cái thượng cổ kền kền bỗng nhiên tản ra, triệt để rời xa, nếu không chỉ có thể trở thành bia sống.

Nhậm Thiên Khiếu cũng cùng Doanh Vô Thường triệt để tản ra, bởi vì bọn hắn đều là nhân vật mấu chốt, nhất định phải có người trốn về Càn Kinh, tuyệt đối không thể bị một mẻ hốt gọn.

Ngay sau đó Doanh Vô Thường bi ai phát hiện, con kia sóng siêu âm phi hành thú, còn có phía trên nữ nhân kia đối với hắn theo đuổi không bỏ.

Dựa vào, ngươi đây là ý gì? Vì sao không đuổi Nhậm Thiên Khiếu, hết lần này tới lần khác theo đuổi ta? Chính là khi dễ ta võ công không cao sao?

Ách! Không có ý tứ, còn chính là nguyên nhân này.

Nhậm Thiên Khiếu võ công quá ngưu bức, Thẩm Lãng bên này không có một cái đánh thắng được, vì lẽ đó trợn một cái nhắm một con mắt thả hắn đi.

Doanh Vô Thường võ công so ra kém Doanh Vô Minh không nói, liền Doanh Vô Khuyết cũng không sánh bằng.

"Tam vương tử, chạy mau. . ." Bảy cái thượng cổ kền kền võ sĩ phi thường trung thành, trực tiếp lưu lại đoạn hậu, yểm hộ Doanh Vô Thường chạy trốn.

Doanh Vô Thường cũng không khách khí, lập tức lao xuống, đem độ cao hạ thấp khoảng tám ngàn mét, liều mạng hướng phía phía bắc bỏ trốn mất dạng.

Người này thật sự là rất thông minh, bởi vì hắn một khi hạ thấp tám ngàn mét, Đại Siêu muốn công kích hắn, liền nhất định phải hạ xuống đến khoảng một vạn mét, mà khoảng cách này liền sẽ bị mặt khác thượng cổ kền kền võ sĩ truy sát.

Hơn nữa Doanh Vô Thường cũng không thể rớt xuống quá nhiều, bởi vì một khi đến năm ngàn mét độ cao, có thể sẽ bị Thẩm Lãng bên này Tuyết Điêu quân đoàn truy sát.

Doanh thị gia tộc không có một cái đơn giản, mỗi người đều rất lợi hại.

Nhưng là, đây hết thảy cũng hoàn toàn là phí công.

Đại Siêu tính cơ động, tốc độ phi hành, phi hành độ cao, đều viễn siêu thượng cổ kền kền, sức chiến đấu càng là cường hãn Vô Song.

Cái kia bảy cái lưu lại đoạn hậu yểm hộ thượng cổ kền kền võ sĩ, vẻn vẹn kiên trì không đến một phút, liền toàn bộ bị Đại Siêu diệt đi.

Không cần diệt người, cần đem những này thượng cổ kền kền phun nát là được rồi.

Thế là, Doanh Vô Thường bên người lại không một người bảo hộ.

Thẩm Lãng khống chế Đại Siêu đuổi theo.

Doanh Vô Thường liều mạng hướng phía Nhậm Thiên Khiếu tới gần, vẫn như cũ duy trì tại tám ngàn mét không trung.

Nhanh, nhanh, nhanh.

Nhưng mà, thượng cổ kền kền tốc độ chính là nhanh không thể, rất nhanh liền bị Đại Siêu đuổi kịp.

Sau đó, Doanh Vô Thường lâm vào thống khổ nhất giãy dụa, muốn hay không giải khai trên người thượng cổ áo giáp?

Không giải khai? Sẽ bị đối phương trực tiếp khống chế, cái này thượng cổ áo giáp chẳng những không có tác dụng, ngược lại sẽ biến thành vướng víu cùng lồng giam. Nhưng nếu là giải khai, một khi hắn thượng cổ kền kền bị phá hủy, hắn từ cái này tám ngàn mét không trung rơi xuống, không có thượng cổ áo giáp thả ra năng lượng giảm xóc, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng là hắn không cần giãy dụa, bởi vì một giây sau, hắn cảm giác được chính mình không động đậy.

Trên người hắn thượng cổ áo giáp trực tiếp mất đi tất cả tác dụng, thậm chí rất nhiều khớp nối đều trực tiếp ngưng kết.

Ngay sau đó. . .

Một trận đáng sợ sóng siêu âm công kích bỗng nhiên đánh tới, hắn liều mạng muốn khống chế thượng cổ kền kền tránh né.

Nhưng là. . . Tránh không hết.

Nháy mắt, Doanh Vô Thường ngồi cưỡi thượng cổ kền kền trực tiếp tại không trung thịt nát xương tan, Doanh Vô Minh trực tiếp từ tám ngàn mét trên bầu trời rơi xuống.

"A. . . A. . . A. . ."

Hắn không có kêu thảm, nhưng là nội tâm lại tại liều mạng rú thảm.

Hạ xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Rốt cục, cách xa mặt đất còn có mấy trăm mét thời điểm, hắn thượng cổ áo giáp khôi phục.

"Phanh. . ." Sau đó cỗ này thượng cổ áo giáp phương hướng ngược phun ra năng lượng cường đại, trực tiếp nhường hạ xuống tốc độ giảm bớt xuống tới, đây quả thực so dù nhảy còn muốn ngưu bức.

"Phanh. . ."

Nổ vang, cho dù có giảm xóc, Doanh Vô Minh vẫn là hung hăng nện xuống đến, trực tiếp đem mặt đất ném ra một cái hố sâu.

Cứ việc có thượng cổ áo giáp bảo hộ, nhưng hắn vẫn như cũ nhận mãnh liệt chấn động, từng đợt nôn mửa, choáng váng.

Đi mau, đi mau, nhất định phải tiếp lấy mặt đất yểm hộ, lập tức chạy trốn tới Càn Kinh đi.

Doanh Vô Thường từ trong hố lớn đứng lên, sau đó hướng phía phía bắc chạy như điên.

Nhưng mà. . . Vừa mới chạy ra ngoài không đến một trăm mét, phát hiện phía trước có một điểm đen tại ngăn đón hắn, đại ngốc.

Thế là hắn hướng phía phía đông chạy như điên, nơi đó cũng có một người ngăn đón hắn, Lam Bạo.

Hắn lại hướng phía đường đáy chạy như điên, nơi đó có hai người ngăn đón hắn, Đồ Đại, Đồ Nhị, vì sao là hai người, bởi vì đôi này sinh đôi huynh đệ một khi tách ra, liền sẽ lâm vào triệt để nôn nóng, có loại cảm giác ngày tận thế.

Sau đó, Tuyết Ẩn, Lý Thiên Thu, Ban Nhược chờ mấy tên đại tông sư ăn mặc thượng cổ áo giáp, từ phía sau đuổi theo.

"Doanh Vô Thường điện hạ, ngươi là trước giãy dụa một đoạn lại bị bắt, vẫn là trực tiếp bị bắt a?" Tuyết Ẩn cười lạnh nói.

Doanh Vô Thường run rẩy nói: "Tuyết Ẩn cô cô. . ."

Năm đó Khương Ly bệ hạ còn tại thời điểm, Doanh Vô Thường niên kỷ còn rất nhỏ, hắn cùng những hài tử khác đồng dạng đều hô Tuyết Ẩn cô cô.

"Bằng không ngươi vẫn là giãy dụa một cái đi." Tuyết Ẩn nói.

Doanh Vô Thường một tiếng cười thảm, giơ cao hai tay, thúc thủ chịu trói.

Lúc này giãy dụa còn có cái gì ý nghĩa, chỉ có thể tự rước lấy nhục mà thôi.

"Tuyết Ẩn cô cô, ta nhất định phải thanh minh, các ngươi muốn dùng ta đổi Thẩm Lãng đây là không thể nào, phụ vương ta tuyệt đối không có khả năng đáp ứng." Doanh Vô Thường nói.

"Giải khai thượng cổ áo giáp, chậm rãi từ bên trong đi ra, sau đó quỳ trên mặt đất, hai tay ôm đầu." Tuyết Ẩn nói.

Doanh Vô Thường giải khai thượng cổ áo giáp, từ bên trong chui ra ngoài, quỳ trên mặt đất, ôm đầu.

"Cầm xuống." Tuyết Ẩn ra lệnh một tiếng.

Đại Doanh vương quốc Tam vương tử Doanh Vô Thường, bị bắt!

. . .

Nhậm Thiên Khiếu quá ngưu bức, Thẩm Lãng không nguyện ý trêu chọc, vạn nhất đem hắn thượng cổ kền kền đánh rơi hắn sau khi rơi xuống đất, Nộ Triều thành bên này cao thủ là đi bắt, vẫn là không đi bắt đâu? Không bằng bắt, quá mất mặt, đi bắt lại đánh không lại, có thể muốn nỗ lực thương vong không nhỏ mới có thể bắt lấy người này.

Vì lẽ đó tính, vẫn là để hắn trở về Càn Kinh báo tin đi, chúng ta Lãng gia lấn yếu sợ mạnh đều như thế thanh lệ thoát tục.

Hừ, cũng chính là Long chi kiếm không trong tay ta, nếu không định nhường ngươi hôi phi yên diệt.

Thành công bắt lấy Doanh Vô Thường về sau, Thẩm Lãng vốn là muốn đánh nói hồi phủ, nhưng là không nghĩ tới Đại Doanh vương quốc Xu Mật sứ Lan Sĩ cưỡi thượng cổ kền kền ngay ở phía trước chạy trốn đâu, hơn nữa bên người cũng không có cái gì người bảo hộ.

Không dễ dàng a, tám mươi tuổi, còn liều mạng bỏ trốn mất dạng.

Thế là Thẩm Lãng khống chế Đại Siêu bay đi lên.

"Định!"

Nháy mắt, Lan Sĩ Xu Mật sứ thượng cổ áo giáp cũng bị ổn định, động một cái cũng không thể động.

Sau đó Đại Siêu sóng siêu âm công kích bỗng nhiên liền muốn phun ra.

"Đừng, đừng, đừng. . ." Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Ta lớn tuổi, từ cao như vậy địa phương té xuống sẽ chết, cho dù có thượng cổ áo giáp giảm xóc cũng sẽ chết."

"Ngươi là Kim Mộc Lan nữ sĩ đúng không?" Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Ngươi phóng ta trở về, ta có thể khuyên nhủ Doanh Quảng, nhường hắn trao đổi con tin, phóng thích Thẩm Lãng bệ hạ."

Lập tức, Đại Siêu không nói hai lời, sóng siêu âm bỗng nhiên phun ra.

"Két. . ." Lan Sĩ Xu Mật sứ ngồi cưỡi thượng cổ kền kền một tiếng hét thảm, bên phải một bên lông chim bị phấn toái vô số, dọa đến hồn phi phách tán.

"Đừng động thủ, tuyệt đối đừng động thủ, chính ta hạ xuống, ta chủ động bị bắt, tuyệt đối đừng động thủ." Lan Sĩ Xu Mật sứ lớn tiếng nói: "Ta chủ động bị bắt, các ngươi còn có thể hoàn chỉnh thu được một cái thượng cổ kền kền đúng không?"

Vị này Lan Sĩ Xu Mật sứ quả nhiên kẻ thức thời mới là tuấn kiệt a, lập tức khống chế thượng cổ kền kền không ngừng hạ xuống, hạ xuống.

Hạ xuống đến năm ngàn mét độ cao, lập tức bị Nộ Triều thành tuyết điêu võ sĩ vây quanh.

Sau đó hắn tiếp tục hạ xuống, trực tiếp đáp xuống trên mặt đất.

Đến bước này, Nộ Triều thành hoàn chỉnh bắt được một cái thượng cổ kền kền, còn có một cái tám mươi tuổi gia súc.

Đại Doanh vương quốc ba đại chủ soái, năm mươi vạn đại quân nam chinh, chỉ có Nhậm Thiên Khiếu một người trốn về Càn Kinh, còn lại hai cái chủ soái, toàn bộ bị bắt.

. . .

Vị này tám mươi tuổi Lan Sĩ Xu Mật sứ bị giam giữ tại một cái lâm thời móc ra dưới mặt đất lao tù bên trong, hắn liều mạng vắt hết óc.

Hắn nhất định phải sống sót, mặc dù hắn đã tám mươi tuổi, nhưng hắn cảm thấy cuộc sống rất tốt vẫn còn chưa qua xong, hắn chí ít còn có hai mươi năm tốt đẹp kiếp sống đâu?

Hắn võ công cao như vậy, hơn nữa còn đi qua nhất định huyết mạch cải tạo, vì lẽ đó coi như tám mươi vẫn như cũ lộ ra rất trẻ trung, nhìn qua không cao hơn năm mươi tuổi, vinh hoa phú quý, mỹ nữ giai nhân, hắn đều vẫn như cũ hưởng thụ lấy.

Một khi chết, coi như không có gì cả.

Như vậy như thế nào mới có thể sống sót đâu? Ta Lan Sĩ đối

Nộ Triều thành có giá trị gì đâu?

Dùng hắn cùng Doanh Vô Thường hai người chung vào một chỗ đi trao đổi Thẩm Lãng?

Đây không có khả năng, Nộ Triều thành người biết hắn không có lớn như vậy phân lượng, Doanh Quảng là không thể nào phóng thích Thẩm Lãng.

Hắn nhất định phải tối đại hóa giá trị của mình, đương nhiên như thế sẽ có vẻ càng vô sỉ, nhưng là chỉ cần có thể mạng sống, ai còn quản liêm sỉ a.

Lúc này, cửa mở ra.

Hai người đi tới, một cái là đại tông sư Tuyết Ẩn, một cái khác chính là ăn mặc đặc thù áo giáp Thẩm Lãng.

"Kim Mộc Lan nữ sĩ, a không, Đại Càn thiên hậu bệ hạ." Lan Sĩ Xu Mật sứ trực tiếp quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần Lan Sĩ, bái kiến thiên hậu, thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế."

Dựa vào, thiên hậu cũng không phải rất hảo thơ a, ngươi tùy tiện loạn hô?

Lan Sĩ quỳ xuống đến về sau, cái trán kề sát đất, cung kính vô cùng, tiếp tục nói: "Ta có thể vì Đại Càn đế quốc làm hai chuyện, kiện thứ nhất, công khai vạch trần Doanh Quảng vô sỉ chân diện mục, lúc ấy Càn quốc toàn thể biểu quyết rõ ràng là Thẩm Lãng bệ hạ thắng, là Doanh Quảng đổi trắng thay đen, chỉ hươu bảo ngựa, dùng thiên hạ chư quốc sứ đoàn cùng Liêm thân vương tính mệnh uy hiếp hắn đổi giọng, ta có thể hướng toàn bộ thiên hạ đạo thanh chân tướng."

"Chuyện thứ hai, ta đảm nhiệm Tân Càn vương quốc Xu Mật sứ gần ba mươi năm, không có bất kỳ người nào so ta càng rõ ràng hơn Càn Kinh thành phòng, Nộ Triều thành đại quân muốn công phá Càn Kinh, ta có thể phát huy đại tác dụng."

Ai da da, Tuyết Ẩn nhìn mà than thở, vị này Lan Sĩ Xu Mật sứ quả nhiên vẫn là như thế khéo đưa đẩy a, tại ba mươi năm trước Khương Ly bệ hạ tại vị thời điểm, hắn chính là Xu Mật viện phó sứ, tác dụng của hắn chỉ có một cái, đó chính là xem như cũ mới hai phái giảm xóc lực lượng.

Bất quá là năm đó hắn còn có vẻ hơi khí khái, thậm chí còn nổi danh đem phong phạm, làm sao bây giờ không chịu được như thế?

Sau khi nói xong, vị này Lan Sĩ Xu Mật sứ cũng không nói thêm lời lời nói chọc người ghét, hoàn toàn quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích.

Thẩm Lãng xốc lên mặt nạ, chậm rãi nói: "Lan Xu Mật sứ, ngươi mở to mắt nhìn xem ta."

Lời này một chỗ, Lan Sĩ Xu Mật sứ run lên bần bật, cơ hồ không dám tin.

Hắn đối Thẩm Lãng thanh âm thực sự là quá quen thuộc, cái này ăn mặc đặc thù áo giáp người vậy mà là Thẩm Lãng? Hắn, hắn còn tưởng rằng là Kim Mộc Lan đâu?

Vậy, vậy Càn Kinh cái kia Thẩm Lãng là giả? Là thế thân?

Thật hoàn toàn nhìn không ra a? Ròng rã hơn nửa năm a, nào chỉ là không có bất kỳ cái gì sơ hở? Quả thực là không có kẽ hở a?

Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ đều biết, Thẩm Lãng có một cái thế thân, lần trước tại Kim Cương phong di tích phía dưới, bọn hắn liền gặp qua cái này Thẩm Lãng thế thân.

Sau đó bọn hắn cảm thấy mình hoàn toàn có thể phân biệt ra được thật giả Thẩm Lãng, bởi vì Thẩm Lãng cái kia thế thân lộ ra có chút tố chất thần kinh, biểu diễn tương đối xốc nổi, thậm chí có chút quá hỏa.

Không chỉ có như thế, Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ thậm chí nứt ra thật giả Thẩm Lãng thập đại chỗ khác biệt.

Mà lần này bị bắt làm tù binh cái kia Thẩm Lãng, hoàn toàn không có giả Thẩm Lãng xốc nổi, thậm chí biểu hiện được phi thường nội liễm.

Mà cực kỳ có thể chứng minh hắn là thật chính là hơn nửa năm đó diễn thuyết, hắn viết những cái kia diễn thuyết bản thảo,

Chỉ có Thẩm Lãng mới có dạng này tài hoa, có thể viết ra như thế rung động lòng người, rung động linh hồn văn chương a, ở trong đó có bao nhiêu trực kích lòng người câu thơ a?

Chỉ có thật Thẩm Lãng mới có thể đối Đại Càn đế quốc có như thế chấp nhất, trút xuống xuất xứ có tình cảm, đi hiệu triệu mỗi một cái Càn quốc dân chúng. Cũng chính bởi vì dạng này, cuối cùng toàn thể biểu quyết, Thẩm Lãng mới kỳ tích bình thường chiến thắng.

Mặt khác bất kỳ vật gì đều làm được giả, duy chỉ có tình cảm không thể làm bộ.

Tại nhiệm tông chủ và Doanh Quảng xem ra, thế thân chính là thế thân, tâm tính là hoàn toàn không giống, chỉ có thể là biểu diễn.

Chỉ có thật Thẩm Lãng mới có thể đối Đại Càn vương quốc có sâu như vậy tình cảm, giả Thẩm Lãng làm sao có thể?

Hắn Doanh Quảng không phải là không có thế thân, hắn nhất am hiểu điểm này.

Nhưng hắn đương nhiên không biết, tấm gương cái này thế thân cùng tất cả mọi người không giống, hắn là thật dùng sinh mệnh cùng linh hồn đang giả trang diễn Thẩm Lãng, toàn bộ quá trình hắn hoàn toàn quên chính mình, thậm chí hắn căn bản cũng không đem mình làm thế thân.

Doanh Quảng cảm thấy Thẩm Lãng khẳng định đối Đại Càn đế quốc nhất định phải được, tràn ngập vô cùng bức thiết độc chiếm dục, nhưng cái này hoàn toàn là suy bụng ta ra bụng người.

Thẩm Lãng đối cái gọi là Đại Càn đế quốc, căn bản không có bao nhiêu hứng thú.

Vì lẽ đó, Lan Sĩ Xu Mật sứ nghe được Thẩm Lãng thanh âm mới có thể như thế chấn kinh.

"Lan Sĩ Xu Mật sứ, ngươi ngẩng đầu nhìn một chút ta?" Thẩm Lãng tiếp tục lắc đầu nói.

"Không, không nhìn, không nhìn." Lan Sĩ Xu Mật sứ nói: "Các hạ, ngươi là ai a? Ta hoàn toàn không biết ngươi a."

Hắn nói lời này thời điểm, không chỉ là cúi đầu, thậm chí nhắm mắt lại, toàn bộ trái tim cùng thân thể đều đang run rẩy, bởi vì hắn biết rõ một khi biết được Thẩm Lãng chân thực thân phận, liền mang ý nghĩa khó giữ được tính mạng.

Tuyết Ẩn toàn thân đều bao phủ tại thượng cổ bên trong khôi giáp, tiến lên bỗng nhiên bắt lấy Lan Sĩ cổ, đem hắn nhấc lên.

Mà lúc này, Lan Sĩ vẫn như cũ nhắm chặt hai mắt.

Thẩm Lãng nói: "Lan Sĩ Xu Mật sứ, ngươi nhắm chặt hai mắt không phải lừa mình dối người sao? Ngươi chỉ có nhận ra thanh âm của ta, biết rõ ta là Thẩm Lãng, mới có thể như thế quá mức phản ứng a?"

Lời này mới ra, Lan Sĩ Xu Mật sứ mở to mắt, nước mắt trượt xuống.

Sau đó, hắn lại một lần nữa quỳ xuống đến, thút thít run rẩy nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, thần có tội, thần có tội, thần không nên tham sống sợ chết đầu nhập Doanh Quảng, thần Doanh Quảng là Khương Ly bệ hạ chết theo a. . . Ta tốt hối hận, ta tốt hối hận a. . ."

"Bệ hạ, bệ hạ của ta, thần sai, thần sai, xin ngài nhìn thấy Lan thị gia tộc đời đời kiếp kiếp hiệu trung Khương thị phân thượng, liền tha tội thần một cái mạng chó đi."

Sau đó, Lan Sĩ Xu Mật sứ liều mạng dập đầu, trực tiếp chảy máu.

"Bệ hạ, tha tội thần, tha tội thần đi, dù là ngài đối ta tiến hành cung hình đâu, dù là nhường ta trở thành ngài một cái hoạn quan đâu?"

Thẩm Lãng thở dài một tiếng, một lần nữa kéo xuống mặt nạ, hướng phía bên ngoài đi ra ngoài.

Sau một lát, lại đi một mình tiến đến, là Lan Đạo đại tông sư.

"Lan Đạo, Lan Đạo, ta là ngươi Lan Sĩ thúc thúc a, ngươi thay ta hướng bệ hạ cầu tình, bỏ qua cho ta cái mạng này, bỏ qua cho ta cái mạng này."

"Chúng ta đều là Lan Sĩ gia tộc, trên người chúng ta giữ lại đồng dạng máu a."

Lan Đạo đại tông sư tiến lên, móc ra một bao dược, nặn ra Lan Sĩ Xu Mật sứ miệng, đem dược đổ xuống.

Rất nhanh, Lan Sĩ cảm thấy mình hoàn toàn câm, nói không nên lời nửa câu đến.

Trong lòng của hắn ngược lại mừng như điên, ta đây là phải sống sót? Ta phải sống sót? Ha ha ha ha.

Sau đó, Lan Đạo đại tông sư cũng đi ra ngoài.

Ngày kế tiếp!

Vị này Đại Doanh vương quốc Xu Mật sứ bị mang đi ra ngoài, tứ chi mở lớn buộc chặt tại trên kệ.

Sau đó, đao phủ Chúc Nghiêu xuất thủ, công khai đem Lan Sĩ lăng trì.

Lần này lăng trì muốn duy trì mấy ngày mấy đêm thời gian, Thẩm Lãng nói nhất định phải cắt đủ một ngàn đao, bởi vì đại quân liền muốn bắc thượng tiến đánh Càn Kinh.

Nhất định phải làm cho Lan Sĩ tên phản đồ này tại Càn Kinh mới hoàn toàn tắt thở.

Chân chính ngàn đao băm thây!

. . .

Càn Kinh trong vương cung!

Doanh Quảng lộ ra rất lạnh nhạt, khoảng cách năm mươi vạn đại quân xuôi nam đã qua mười bảy ngày, lúc này hẳn là đại chiến thật hàm, tin tưởng rất nhanh liền sẽ có chiến báo đến.

Nhưng nói thật, Doanh Quảng đối kết quả của trận chiến này không dám chút nào hứng thú.

Nộ Triều thành vẻn vẹn mới năm vạn người, hơn nữa rắn mất đầu, Đại Doanh vương quốc có năm mươi vạn đại quân, trong đó bao quát mười lăm vạn địa ngục quân đoàn, ba ngàn đặc chủng quân đoàn, nếu như còn diệt không Nộ Triều thành cái này năm vạn người, cái kia hoàn toàn có thể tự sát.

Coi như mặt trời mọc từ hướng tây, một trận chiến này cũng sẽ không có bất luận cái gì ngoài ý muốn. Cùng nó chú ý kết quả của trận chiến này, còn không bằng đi quan tâm Đại Viêm đế quốc phản ứng.

Sau đó, Doanh Vô Thường đến báo cáo một tiếng, nói Nộ Triều thành năm vạn người toàn bộ bị chém thành muôn mảnh, chuyện này liền đi qua.

Hắn các thần tử sẽ tuyên dương tràng thắng lợi này, nhưng Doanh Quảng sẽ không, bởi vì quá nhỏ không đáng nói đến.

Hắn hiện tại chỉ quan tâm một việc, như thế nào ấp cái này viên trứng rồng. Đây là Đại Doanh tương lai của đế quốc, chỉ cần con rồng này ấp đi ra, cái kia tương lai Doanh thị liền có thể thống nhất thiên hạ.

Doanh Quảng am hiểu văn minh thời thượng cổ so những người khác hơn rất nhiều, hắn đương nhiên biết rõ biết rõ, cái này Long không chỉ là cường đại vũ khí, càng là chí cao vô thượng vật tư chiến lược.

Nắm giữ Long, liền nắm giữ thế giới này tối cao lực lượng.

Tại bên trong mật thất, Doanh Quảng lại một lần nữa gặp mặt tấm gương.

"Thẩm Lãng bệ hạ, Nộ Triều thành xuất động năm vạn người đến tiến đánh ta Đại Doanh vương quốc, có lẽ hiện tại đã toàn bộ chết xong, hơn nữa bị chém thành muôn mảnh, ngươi cũng biết Phù Đồ Sơn thủ đoạn phi thường kịch liệt, hơn nữa thi thể đối bọn hắn đến nói cũng là một loại quý giá vật tư." Doanh Quảng nói: "Thật sự là bi tráng, nhưng là ta cũng có thể lý giải, ngươi bị bắt, Nộ Triều thành người tuyệt đối không thể thờ ơ, nếu không thiên hạ liền sẽ hoài nghi Căng Quân bọn người có phải là muốn tự lập làm vương?"

Người trong thiên hạ đều là suy bụng ta ra bụng người, người thông minh đến đâu cũng không ngoại lệ, đương nhiên cũng bao quát Doanh Quảng. Chính hắn phản bội Khương thị, tự lập làm vương, tự nhiên cũng liền đem thiên hạ anh hùng xem như kẻ dã tâm, trong mắt hắn liền căn bản không có người sẽ chân chính trung trinh, đồ đần ngoại trừ.

"Là tránh hiềm nghi, Căng Quân nhất định phải đánh một trận chiến này, hơn nữa còn tự mình mang theo năm vạn người đến tiến đánh ta Đại Doanh vương quốc." Doanh Quảng tiếp tục nói: "Đợi đến cái này năm vạn người thảm thiết nhất chết đi, hắn coi như đối với thiên hạ có một cái công đạo, sau đó lẽ thẳng khí hùng cướp ngươi Đại Càn đế quốc cơ nghiệp. Người trọng yếu nhất chẳng những là muốn lừa gạt mình, còn muốn lừa gạt người trong thiên hạ, Căng Quân loại này kẻ dã tâm, ta quá quen thuộc."

"Thẩm Lãng bệ hạ, vì lẽ đó ngươi năm vạn người muốn chết hết, ngươi tại Nộ Triều thành cơ nghiệp, cũng muốn toàn bộ ném."

Tấm gương yên tĩnh im ắng, không có bất kỳ cái gì phản ứng, hắn hiện tại biểu diễn hoàn toàn tùy tâm sở dục, căn bản không cần tận lực đi mô phỏng theo Thẩm Lãng, thậm chí sẽ biểu hiện được cùng trước đó Thẩm Lãng một trời một vực, nhưng càng như vậy Doanh Quảng càng là không nghi ngờ.

"Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta làm một cái giao dịch." Doanh Quảng nói: "Ngươi người này đối với chúng ta vô cùng quý giá, là tuyệt đối không có khả năng thả ra. Nhưng là Cừu Yêu Nhi cùng Tô Nan, chúng ta lại có thể thả lại Nộ Triều thành đi."

Tấm gương giương mắt lên, nhìn về phía Doanh Quảng.

Doanh Quảng nói: "Long hạp, ấp trứng rồng chiếc rương kia, ngươi Nộ Triều thành có phải hay không có?"

Tấm gương không có trả lời.

Doanh Quảng nói: "Ngươi có lẽ sẽ nói không có, nhưng vô dụng! Ta cho ngươi thời gian nửa tháng, nếu như không gặp được Long hạp, ta trước hết giết Tô Nan, lại giết Cừu Yêu Nhi, chắc chắn ở ngay trước mặt ngươi, đem hai người này chặt thành thịt vụn, nhường ngươi triệt để minh bạch thế giới này tàn nhẫn."

"Đương nhiên, hiện tại phía nam có chuyện tàn nhẫn hơn phát sinh, ngươi Nộ Triều thành năm vạn đại quân đang bị chém thành muôn mảnh, thịt nát xương tan, nhưng dù sao ngươi nhìn không thấy đúng không?" Doanh Quảng cười lạnh nói: "Người chính là như vậy, phi thường am hiểu lừa gạt mình. Chính mình nhìn không thấy sự tình, coi như làm chưa từng xảy ra, chỉ có tận mắt nhìn đến, mới có thể khắc cốt ghi tâm."

"Thời gian nửa tháng, nếu như ngươi Nộ Triều thành không nộp ra Long hạp, ta giết Tô Nan cùng Cừu Yêu Nhi, cứ như vậy định. . ."

Mà vừa lúc này, bên ngoài vang lên nữ nhi của hắn thanh âm.

"Phụ vương, ngươi. . . Ngươi đi ra một cái."

Doanh Quảng không khỏi run lên, nữ nhi của hắn thanh âm rất không bình thường, phảng phất gặp được thiên đại sự tình.

Xảy ra chuyện gì? Đại Viêm đế quốc phát xạ Long chi hối? Không có khả năng a , theo bảo hoàn toàn không có khả năng a.

Doanh Quảng đi ra ngoài.

Đại Doanh vương quốc công chúa thấp giọng nói: "Phụ vương, Nhậm Thiên Khiếu trở về."

Doanh Quảng run lên, tin tức này, về phần nữ nhi chấn kinh thành bộ dạng này sao?

Sau đó, hắn bước nhanh đi ra ngoài, tại mặt khác một gian bí mật trong cung điện triệu kiến Nhậm Thiên Khiếu.

Năm mươi vạn nam chinh đại quân chủ soái, Phù Đồ Sơn địa ngục đường chủ Nhậm Thiên Khiếu con mắt đỏ bừng, gương mặt dữ tợn, toàn bộ thân thể đều đang run rẩy.

Doanh Quảng nội tâm bỗng nhiên co lại, lập tức có mãnh liệt không rõ dự cảm.

"Doanh Quảng bệ hạ, một trận chiến này chúng ta thua, năm mươi vạn đại quân toàn quân bị diệt, Doanh Vô Thường cùng Lan Sĩ, toàn bộ bị bắt." Nhậm Thiên Khiếu phi thường trực tiếp, toàn bộ báo cáo đi ra.

Nhất thời!

Doanh Quảng phảng phất lại một lần nữa bị sét đánh, phảng phất nghe được cực kỳ hoang đường sự tình, cả người hoàn toàn cứng ngắc tại nguyên chỗ, không nhúc nhích.

Trọn vẹn sau một lúc lâu, hắn phát ra tiếng cười thê lương nói: "Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, Nhậm Thiên Khiếu ngươi đây là tại nói đùa sao? Ha ha ha. . ."

Sau khi nói xong, lại một ngụm máu đen từ trong miệng hắn bỗng nhiên phun ra ngoài.

Sau đó hắn là trước mắt một trận biến thành màu đen, toàn bộ đại não phảng phất muốn triệt để nổ tung.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 575: Khốn Thú Doanh Quảng! Tuyệt Hậu Kế! Đến Thẳng Càn Kinh (Cầu Vé Tháng)

Chương 575: Khốn thú Doanh Quảng! Tuyệt hậu kế! Đến thẳng Càn Kinh (cầu vé tháng)

Không biết qua bao lâu, Doanh Quảng tỉnh lại, lúc này đại não trướng nứt cảm đã biến mất rồi, cả người hắn cũng hoàn toàn tỉnh táo lại.

Hơn nữa điện nội cũng nhiều hơn một người, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ.

Toàn bộ điện nội yên tĩnh một cách chết chóc, nếu như nói mấy lần trước tổn thất còn chỉ là thương gân động cốt, lần này đúng là trí mạng.

Ròng rã hai thời gian mười mấy năm, Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn liên hiệp bồi dưỡng đặc chủng vũ sĩ không vượt qua 7,000 người, bây giờ tổn thất hơn một nửa.

Địa ngục quân đoàn tổng cộng không vượt qua ba trăm ngàn người, trải qua mấy lần chiến tổn, bây giờ còn lại càng là không tới 10 vạn.

Còn có pho tượng tuyết quân đoàn, đã tổn hại sáu, bảy phần mười, thượng cổ kền kền tổn hại quá nửa.

Gần ba mươi năm của cải, đặc biệt là khai phá nam bộ hải vực thượng cổ to lớn di tích sau, thật vất vả tích góp lại đến của cải, hiện tại đều bại rơi mất hơn nửa.

Nguyên bản còn hy vọng đám này của cải tranh bá thiên hạ, bây giờ nhìn lại hoàn toàn trở thành một cái từ đầu đến đuôi chuyện cười, căn bản còn đến không kịp cùng Đại Viêm đế quốc hò hét, ánh sáng cùng Thẩm Lãng đối kháng cũng đã muốn táng gia bại sản.

Doanh Quảng thấp giọng nói: "Ngươi tỉ mỉ đem tất cả quá trình nói ra."

Sau đó, Nhâm Thiên Khiếu phi thường tường tận mà đem chiến đấu mỗi một cái quá trình đều nói tới rõ rõ ràng ràng, ròng rã nói rồi một canh giờ, hoàn toàn việc không lớn nhỏ.

Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ rơi vào trầm mặc, bởi vì trong trận chiến này, Nhâm Thiên Khiếu, Doanh Vô Thường, Lan Sĩ ba người trừ ra vừa bắt đầu khinh địch ở ngoài, tiếp xuống cũng không có phạm sai lầm gì, hầu như mỗi một bước đều là chính xác.

Nhưng coi như như thế, vẫn là gần như toàn quân diệt.

Này so phạm sai lầm còn còn đáng sợ hơn, bởi vì đại diện cho tại về mặt thực lực đánh không lại đối phương.

Doanh Vô Thường quả nhiên nói đúng, Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ hiện tại không có muốn truy cứu bất luận người nào trách nhiệm ý nghĩ.

Doanh Quảng nói: "Nói cách khác Nộ Triều thành lần này sở dĩ hoàn toàn thắng lợi, tổng cộng có hai cái nguyên nhân, cái thứ nhất, kiểu mới vũ khí. Cái nguyên nhân thứ hai, người nữ nhân thần bí kia."

"Vâng." Nhâm Thiên Khiếu nói: "Căn cứ Lan Sĩ cùng Doanh Vô

Thường phán đoán, người phụ nữ kia Doanh Quảng là Kim Mộc Lan, trên người nàng ăn mặc thượng cổ áo giáp phi thường đặc thù, nàng phi thường phi thường mạnh mẽ, nắm giữ phi thường ... Quỷ dị năng lực."

Doanh Quảng nói: "Kim Mộc Lan ước chừng năm, sáu năm trước cũng đã mất tích, hơn nữa còn là tại ma quỷ đại tam giác bên trong mất tích, nàng những năm này đi nơi nào?"

Nhâm tông chủ nói: "Có một câu trả lời hợp lý."

Doanh Quảng nói: "Cái gì?"

Nhâm tông chủ nói: "Luy Tổ."

Doanh Quảng nhất thời ánh mắt co quắp một trận, danh tự này dù cho đối với hắn mà nói đều là thần bí, người này tiếng tăm rất lớn, nhưng thực sự được gặp người nhỏ bé không đáng kể, năm đó nghe đồn nàng là Khương Ly hồng nhan tri kỷ, mà Doanh Quảng là Khương Ly đệ nhất dòng chính, nhưng cái này Luy Tổ hắn đều chưa từng thấy.

Nhưng nếu như Kim Mộc Lan mất tích cùng Luy Tổ có quan hệ mà nói, vậy kế tiếp chuyện gì cũng có thể phát sinh, bởi vì có nghe đồn Luy Tổ căn bản không phải thế giới này người, thậm chí này đều không phải tên của nàng, mà là người khác cho nàng cưới biệt hiệu.

Một mặt là bởi vì vẻ đẹp của nàng, hai là bởi vì nàng thần bí, ba là bởi vì cảm thấy nàng như là người thời thượng cổ.

Trên thế giới này chỉ có lấy sai tên, không có gọi sai biệt hiệu.

Doanh Quảng nói: "Nộ Triều thành lần này đại chiến bày ra ba loại kiểu mới vũ khí, một loại các ngươi rõ ràng là loại nhỏ rồng lực lượng, mặt khác một loại là lục hỏa pháo đạn, còn có một loại là ngạc mộng thạch tế pháo?"

Ngạc mộng thạch tế pháo?

Trên thế giới này không có súng khái niệm, càng không có súng trường thuyết pháp này, vì lẽ đó đem ngạc mộng thạch súng trường nói thành ngạc mộng thạch tế pháo.

"Nhâm huynh, ngươi cảm thấy những vũ khí này cùng Kim Mộc Lan có quan hệ hay không?" Doanh Quảng hỏi.

Nhâm tông chủ lắc đầu nói: "Không có, bây giờ nhìn lại Doanh Quảng là tại Thẩm Lãng dẫn dắt đi, Nộ Triều thành đại chiến tiến vào giai đoạn tính thành quả. Thậm chí chín tháng trước, Thẩm Lãng cùng thắng không minh luận võ quyết đấu, còn có tiếp xuống toàn thể đại biểu quyết, đều là Thẩm Lãng đang vì Nộ Triều thành tranh thủ thời gian."

"Còn có một chút, các ngươi trong miệng nói cái kia lục hỏa pháo đạn, cần phải xưng là địa ngục hỏa trùng đạn pháo." Nhâm tông chủ nói: "Loại này đạn pháo bên trong có địa ngục hỏa trùng, có thể thả ra kinh người nhiệt độ cao, nó cũng phi thường như là cổ trùng một loại, nó thể tích so muỗi còn nhỏ hơn gấp mười lần, nhưng là vừa so cổ trùng lớn hơn nhiều rất nhiều, vẻn vẹn chỉ cần bốn, năm con, đốt trên cơ thể người bên trong, truyền vào một loại nào đó phi thường đặc thù nọc độc, liền có thể đem người thể dòng máu toàn bộ biến thành đáng sợ có thể nhiên dịch, làm cho cả người đốt thành tro bụi, đây là phương tây thế giới Hỏa Thần giáo độc môn vũ khí."

Nhâm tông chủ quả nhiên kiến thức rộng rãi.

"Nhưng mà, loại này địa ngục hỏa trùng là phi thường hi hữu, thông thường là làm đáng sợ ám sát thủ đoạn, hoàn toàn khó lòng phòng bị." Nhâm tông chủ nói: "Như Nộ Triều thành như thế, quy mô lớn dùng để chế tạo đạn pháo, hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi, này cần bao nhiêu địa ngục hỏa trùng a? Quá xa xỉ, hoàn toàn không thể, phương tây thế giới Hỏa Thần giáo coi như cùng Thẩm Lãng quan hệ lại mật thiết, cũng không thể cung cấp nhiều như vậy địa ngục hỏa trùng, thậm chí ngay cả chính bọn hắn cũng không có có nhiều như vậy."

Doanh Quảng nói: "Này hoàn toàn chứng minh, Nộ Triều thành có sinh sôi địa ngục hỏa trùng biện pháp, hơn nữa là nhanh chóng sinh sôi."

Nhâm tông chủ lắc đầu nói: "Bình thường sinh sôi đều không có nhanh như vậy, hay là một loại càng thêm đáng sợ đồ vật."

Sau đó, hắn rơi vào một loại nào đó hồi ức, trong tay thưởng thức hoàng kim chi kiếm, cái kia thượng cổ vương giả trong quan tài lấy ra hoàng kim chi kiếm.

Long Chi Kiếm quá quý giá, Nhâm tông chủ là không nỡ lòng bỏ tại mọi thời khắc lấy ra thưởng thức.

"Kim Cương phong di tích, nam bộ hải vực di tích thời thượng cổ, còn có thượng cổ quảng trường di tích, đều có đồng nhất người chủ nhân, kia chính là thượng cổ Khương thị Vương tộc." Nhâm tông chủ nói: "Vào lúc ấy, Khương thị đã mất đi ngôi vị hoàng đế, Thẩm Lãng là từ cái kia thượng cổ quảng trường bên trong quan tài đá biến mất, sau chúng ta đào đất mười trượng đều không có tìm được bóng người của hắn, nhưng mà không lâu sau đó hắn lại xuất hiện, cái kia khoảng thời gian này hắn đi nơi nào?"

Doanh Quảng nói: "Thượng cổ Khương thị Vương tộc lòng đất lăng mộ, chân chính lòng đất lăng mộ, chỉ có Khương thị huyết thống mới có thể đi vào, Long Chi Kiếm chính là hắn từ lòng đất lăng mộ được."

Nhâm tông chủ nói: "Hay là hắn được không chỉ là một nhánh Long Chi Kiếm, còn có cái khác quý giá đồ vật."

Doanh Quảng nói: "Nói thí dụ như long hạp, thượng cổ long hạp, vì lẽ đó Nộ Triều thành mới sẽ có vũ khí mới cuồn cuộn không ngừng sản xuất ra, vì lẽ đó thực lực của bọn họ mới sẽ tăng nhanh như gió."

Nhâm tông chủ nói: "Nếu như chúng ta suy đoán thành lập, nếu như Nộ Triều thành thật sự có cái này thượng cổ long hạp, vậy chỉ cần được cái này long hạp, chúng ta mất đi đặc chủng vũ sĩ, địa ngục quân đoàn, vân vân hết thảy đều không coi là cái gì, coi như toàn bộ Đại Doanh vương quốc đều mất rồi, cũng không có cái gì."

Doanh Quảng ánh mắt nheo lại, Đại Doanh vương quốc đương nhiên là không thể mất đi, nhưng mà cái này thượng cổ long hạp nhất định muốn chiếm được.

Được thượng cổ long hạp, liền mang ý nghĩa có thể ấp nở rồng, chớ nói chi là những phương diện khác đều có thể tăng nhanh như gió.

Đặc biệt là cổ trùng.

Tại bộ phận thượng cổ điển tịch, Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ đều từng đọc, long hạp là một loại phi thường thần bí cường vật lớn, nó lấy long huyết tủy làm năng lượng khởi nguồn, bất kỳ bỏ vào long hạp sinh vật đều sẽ phát sinh niết bàn lột xác, cổ trùng đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Phù Đồ Sơn là dựa vào cổ trùng lập nghiệp, đồng thời văn danh thiên hạ, bước lên tại sáu đại siêu thoát thế lực bên trong.

Nhưng mà từ khi bảy năm trước phát hiện nam bộ hải vực di tích thời thượng cổ sau, càng sớm là hơn tại Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử, bọn họ được Khương Ly bệ hạ liên quan với rất nhiều máu mạch cải tạo điển tịch sau, phát triển của bọn họ con đường cũng đã lệch đi.

Vì lẽ đó năm gần đây đại chiến, bọn họ cũng rất ít dùng đến cổ trùng vũ khí, coi như dùng qua mấy lần, hậu quả đều phi thường khốc liệt, không những không có đạt đến mục đích chiến thuật, thậm chí chính mình thương vong nặng nề.

Phù Đồ Sơn cùng cái khác siêu thoát thế lực như thế, rơi vào chỉ thượng cổ vũ khí luận, chỉ thượng cổ huyết thống luận.

Phù Đồ Sơn cũng không muốn như thế, thực sự là bởi vì cổ trùng nghiên cứu tiến vào bình cảnh kỳ, hơn nữa bình cảnh này kỳ không phải mấy năm, cũng không phải mấy chục năm, mà là hơn trăm năm.

Mà một khi được long hạp, cái kia Phù Đồ Sơn cổ trùng cũng sẽ tiến vào bay vọt kỳ.

...

Doanh Quảng lại một lần nữa đi tới bên trong mật thất, gặp mặt Kính Tử.

"Phương nam trận chiến đó kết thúc, ngươi nên rất đắc ý sao, Thẩm Lãng bệ hạ." Doanh Quảng cười lạnh nói.

Kính Tử nói: "Chúng ta thắng đi, hơn nữa còn thắng được phi thường thẳng thắn dứt khoát. Loại nhỏ rồng lực lượng thế nào? Ngạc mộng thạch súng trường thế nào? Infernal đạn pháo thế nào?"

Doanh Quảng mặt hơi hơi co giật, cười nói: "Nguyên lai được gọi là ngạc mộng thạch súng trường a, chúng ta còn xưng là ngạc mộng thạch tế pháo đây."

Kính Tử biển mếu máo.

Doanh Quảng nói: "Thê tử ngươi Kim Mộc Lan trở về."

"Không thể." Kính Tử nói: "Vậy tuyệt đối không thể là nàng."

Doanh Quảng nhìn Kính Tử một hồi lâu, chậm rãi nói: "Tại thượng cổ quảng trường quan tài sau khi biến mất, ngươi cùng Cừu Yêu Nhi tiến vào thượng cổ Khương thị lòng đất lăng mộ, được Long Chi Kiếm, đồng thời được long hạp."

Kính Tử xem thường nở nụ cười, không hề trả lời.

Doanh Quảng nói: "Ngươi không muốn nỗ lực phủ nhận, liên quan với thượng cổ long hạp, ta biết sự tình so ngươi càng nhiều. Thượng cổ đế quốc đã biết chỉ có hai cái long hạp, một cái thuộc về thượng cổ Khương thị, một cái thuộc về thượng cổ Cơ thị, bởi vì tại thượng cổ phương đông thế giới, chỉ có hai gia tộc này đã từng là hoàng tộc. Thượng cổ thế giới hoàng tộc là phi thường nghiêm ngặt, chỉ có nắm giữ chân long người, mới có thể trở thành hoàng đế, tài năng lên cấp hoàng tộc."

Ế? Có chuyện này?

Chẳng trách Đại Viêm đế quốc cũng có một cái long hạp, nhưng mà không đúng a, Viêm Kinh cái kia long hạp phảng phất cũng là đánh bại Khương Ly sau mới được.

Doanh Quảng nói: "Thượng cổ Khương thị long hạp sẽ ở nơi nào? Đương nhiên là Khương thị lăng mộ, mà thượng cổ quảng trường trên cái kia lăng mộ là giả, nhưng mà quan tài đá bên trong có đi về chân chính lăng mộ con đường, nhưng chỉ có Khương thị huyết thống tài năng đi tới, vì lẽ đó ngày đó từ thượng cổ quan tài đá biến mất sau, ngươi kỳ thực là tiến vào thượng cổ Khương thị lăng mộ bên trong."

"Ngươi có long hạp, ngươi nhất định có long hạp."

"Thẩm Lãng, lần trước ngươi bị chúng ta tù binh, giam cầm tại Phù Đồ Sơn lòng đất trụ sở bí mật ròng rã hơn nửa năm, mục tiêu chính là vì trộm đi Long Chi Hối, chính là vì cứu viện Căng quân." Doanh Quảng nói: "Mà lần này ngươi lại một lần nữa bị bắt, ngươi muốn từ chúng ta nơi này được cái gì? Nếu như ta không có đoán sai mà nói, ngươi nên là muốn cầm lại trứng rồng đúng không? Trước ngươi được trứng rồng, nhưng cũng không là phi thường cấp bách, bởi vì ngươi không có ấp đồ vật của nó. Mà lần này ngươi được long hạp, ngươi có thể ấp này viên trứng rồng, vì lẽ đó ngươi trăm phương ngàn kế muốn đoạt lại trứng rồng, đồng thời đưa nó ấp nở."

Ế? Cái này ăn khớp thực sự là không chê vào đâu được, đem Thẩm Lãng cùng Kính Tử chính mình cũng không nghĩ tới a.

Kính Tử lắc đầu nói: "Không có có chuyện này, ta nhất định phải nói cho ngươi, trứng rồng coi như ấp nở, cũng sẽ không lập tức trở nên phi thường mạnh mẽ, chí ít đòi hỏi mấy chục hơn trăm năm trưởng thành, nó mới có thể thực sự trở thành sức mạnh mạnh nhất. Vì lẽ đó hiện tại nếu như ta đưa nó ấp nở mà nói, có thể sẽ cho còn chưa đủ mạnh đại Đại Càn đế quốc mang đến ngập đầu tai ương."

Kính Tử lại nói: "Còn có một chút, ngươi 50 vạn đại quân cần phải toàn quân diệt, ngươi nội tâm hết sức phẫn nộ, thậm chí muốn dùng tối biện pháp cực đoan, đem ta Nộ Triều thành đại quân tiêu diệt sạch sẽ, vì lẽ đó các ngươi thậm chí sẽ bức bách ta phóng ra Long Chi Hối, nhưng ngươi cũng biết không thể, ngàn vạn muốn đoạn tuyệt cái ý niệm này, liền coi như các ngươi để ta phóng ra Long Chi Hối, cái kia lại sẽ tái diễn tình cảnh lúc trước, Long Chi Hối bắn ra, thế nhưng là không có nổ tung, trái lại bị chúng ta thu được."

"Đương nhiên, ngươi có lẽ sẽ nói, dùng Tô Nan cùng Cừu Yêu Nhi tính mạng đến uy hiếp ta. Nhưng thời khắc mấu chốt, hai người kia đều quyết tuyệt tự sát, cũng tuyệt đối không muốn thành cho các ngươi cưỡng bức con tin của ta." Kính Tử chậm rãi nói:

"Cứu một người, giết năm vạn người, chuyện như vậy ta làm được đi ra. Nhưng cứu một cái người mình, giết 5 vạn người mình, chuyện như vậy, ta làm không được."

Doanh Quảng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng một lúc lâu, sau đó lộ ra cười gằn.

"Long hạp, ta chỉ cần long hạp." Doanh Quảng nói: "Ta không sợ cùng ngươi đánh minh bài, chỉ muốn các ngươi giao ra long hạp, ta lập tức phóng thích Cừu Yêu Nhi, phóng thích Tô Nan, phóng thích trừ ngươi ra bất luận người nào. Nhưng nếu không nộp ra long hạp, ta liền ở ngay trước mặt ngươi, đem Tô Nan bọn người từng cái từng cái chặt thành mảnh vỡ."

Kính Tử nói: "Ngươi bây giờ nói mới là nói thật, Cừu Yêu Nhi vũ công quá cao, ngươi chặn đánh bại nàng có thể làm được, nhưng ngươi muốn tù binh nàng, là thiên nan vạn nan, trên thực tế nàng sở dĩ hiện tại còn không đi, hoàn toàn là bởi vì ta rơi vào các ngươi trong tay, bằng không trừ khi ngươi tự mình động thủ, bằng không dựa vào ngươi những người căn bản không để lại nàng."

Sự thực cũng xác thực như thế.

Liền dường như Thẩm Lãng một phương không dám trêu chọc Nhâm Thiên Khiếu như thế, chỉ nắm chắc Lan Sĩ cùng Doanh Vô Thường, đối Nhâm Thiên Khiếu thoát đi mở một con mắt nhắm một con mắt.

Doanh Quảng phía này đối Cừu Yêu Nhi cũng là như thế.

Hắn, Nhâm tông chủ đều vượt qua Cừu Yêu Nhi, thậm chí Nhâm Thiên Khiếu vũ công cũng cùng Cừu Yêu Nhi không phân cao thấp, thậm chí còn thoáng cao cái kia một chút xíu.

Cho nên muốn muốn giết Cừu Yêu Nhi, hoàn toàn có thể làm được, nhưng muốn đưa nàng bắt được, hầu như hoàn toàn không thể.

Cừu Yêu Nhi là một cái phi thường cương liệt cực đoan người, thà chết chứ không chịu khuất phục, một khi Nhâm tông chủ hoặc là Doanh Quảng tự mình động thủ, cái kia Cừu Yêu Nhi nhất định sẽ chết trận, vì lẽ đó Doanh Quảng phi thường hiểu ngầm chỉ là giam lỏng Cừu Yêu Nhi cùng Tô Nan bọn người, cũng không có trực tiếp bắt giữ.

Ngược lại chỉ phải bắt được Thẩm Lãng, ngươi coi như để Cừu Yêu Nhi cùng Tô Nan đi, bọn họ cũng sẽ không đi.

Trên thực tế cũng xác thực như thế, Cừu Yêu Nhi vũ công mạnh như vậy, Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ lại không thể tại mọi thời khắc tự mình trông giữ nàng, nếu như nàng quyết tâm phải đi, Doanh Quảng đám này đặc chủng vũ sĩ còn thật sự không ngăn được nàng.

Cái kia đối Cừu Yêu Nhi dùng độc, dùng cổ trùng?

Hoàn toàn vô dụng, nàng là hoàng kim huyết thống, đối với phần lớn kịch độc miễn dịch, hơn nữa trong cơ thể nàng có Thẩm Lãng dòng máu, đối hầu như hết thảy cổ trùng miễn dịch.

Nhưng mà mấy tháng này Cừu Yêu Nhi coi như có thể đi, nàng cũng không đi, bởi vì "Thẩm Lãng" còn tại Doanh Quảng trong tay.

"Thời khắc mấu chốt, ta tự mình động thủ, liền có thể giết chết Cừu Yêu Nhi." Doanh Quảng nói: "Ta tuyệt đối xuống tay được, vì lẽ đó thời khắc mấu chốt này ngươi liền không muốn đánh cuộc, ta 50 vạn đại quân toàn cục diệt, hơn nữa lúc này toàn bộ Đại Doanh vương quốc Doanh Quảng phát sinh kịch biến, dân tâm đổ nát, hậu quả khó mà lường được."

"Dù sao ta là loạn thần tặc tử mà, trước bọn họ cảm thấy ta có thể bảo đảm bảo vệ bọn họ, vì lẽ đó còn có thể đứng ở phía ta bên này, mà một khi bọn họ cảm thấy ta bảo vệ bọn họ không được, cảm thấy ta không đủ mạnh, hay là lập tức sẽ đổi trận doanh." Doanh Quảng nói: "Như quả nếu không có gì bất ngờ xảy ra, phía nam những tỉnh, quận thành người đã bắt đầu nghĩ đổi màu cờ."

Doanh Quảng nói ra những câu nói này thời điểm, ánh mắt tràn ngập trào phúng ý vị.

"Nhưng sự tình đã phát sinh, tất cả cũng không đáng kể." Doanh Quảng nói: "Ta muốn long hạp, ta chỉ cần long hạp. Thẩm Lãng ngươi nói đúng, muốn để ngươi phá hủy 5 vạn người mình, cứu vớt mấy trăm người mình, này hoàn toàn không thể. Nhưng mà để ngươi giao ra long hạp, cứu vớt mấy trăm người đây? Cừu Yêu Nhi có thể chạy đi, Tô Nan đây? Còn có sứ đoàn những người khác đâu? Bọn họ có thể chạy thoát được sao?"

"Còn có mười bốn ngày, nghĩ rõ ràng." Doanh Quảng nói: "Thời gian vừa đến, không thấy được long hạp, ta liền giết người, đưa ngươi mấy trăm tên sứ đoàn, chặt thành mảnh vỡ, đem Tô Nan chém thành muôn mảnh, cuối cùng chém giết Cừu Yêu Nhi, liền như thế ..."

...

Như trước là Càn Kinh vương cung!

Doanh Quảng tiếp đón một bí mật khách nhân, tân Liêm thân vương.

Lão Liêm thân vương tự sát, Liêm thân vương thế tử kế thừa thân vương chi hàm.

Trước Ninh Diễm công chúa gả cho Liêm thân vương con trai, cái kia phương hướng không rõ vương tử không phải thế tử, hơn nữa đã chết rồi, lúc đó hắn làm Ninh Hàn hạm đội quan sát viên, trực tiếp bị Long Chi Hối nổ chết.

Vị này Liêm thân vương thế tử phương hướng bình thường, anh minh uy vũ, thậm chí cùng phụ thân hắn không giống nhau.

Lão Liêm thân vương tuy rằng có vũ công, nhưng cuối cùng là một cái văn thần, mà vị này Liêm thân vương thế tử, là một cái tuyệt đối vũ tướng, hơn nữa còn là một cái vũ công cực mạnh vũ tướng.

Vừa vừa đi vào đại điện thời điểm, Doanh Quảng thậm chí cảm nhận được vị này tân Liêm thân vương cả người kiếm khí.

"Cơ Điền, gặp thắng thân vương." Tân Liêm thân vương cẩn thận tỉ mỉ hành lễ.

Doanh Quảng nói: "Hiền chất chuyện gì?"

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Liêm thân vương, nghe nói tại thắng sở đường biên giới trên cái kia một trận đại chiến, các ngươi thua, 50 vạn đại quân toàn quân diệt."

Đại Viêm đế quốc nhận được tin tức thật nhanh a, chỉ so Càn Kinh chậm một ngày mà thôi.

Doanh Quảng nói: "Hiền chất, ngươi đây là tới chế nhạo ta sao?"

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Không, ta không có nhàm chán như vậy. Nộ Triều thành quân đội mạnh mẽ, không chỉ chấn kinh rồi các ngươi Doanh thị, cũng chấn kinh rồi chúng ta Cơ thị."

Doanh Quảng nói: "Này còn không phải các ngươi Cơ thị phóng túng kết quả? Nếu không có các ngươi mấy lần trong bóng tối chống đỡ Thẩm Lãng chèn ép ta Phù Đồ Sơn cùng Doanh thị, Nộ Triều thành quân đội làm sao sẽ phát triển tới hôm nay tình trạng này, cẩn thận chơi với lửa có ngày chết cháy."

Tân Liêm thân vương nói: "Vì thế chúng ta tới làm một cái giao dịch."

Doanh Quảng ánh mắt co rụt lại nói: "Giao dịch gì."

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Các ngươi trong tay có Long Chi Hối, hơn nữa còn nắm chắc Thẩm Lãng. Nhưng mà muốn để hắn phóng ra Long Chi Hối, tiêu diệt chính mình quân đội, này hoàn toàn là không thể. Hơn nữa phóng ra Long Chi Hối là đòi hỏi tinh thần cộng hưởng, ép buộc vô dụng, thậm chí sẽ trình diễn trước bi kịch, Thẩm Lãng chính là thông qua phương thức này, quang minh chính đại trộm đi các ngươi hai chi Long Chi Hối."

Doanh Quảng cười lạnh nói: "Hiền chất, ngươi cũng thật là tới lấy cười ta a."

Cơ Điền nói: "Các ngươi phóng ra không được Long Chi Hối, nhưng mà chúng ta ... Có thể! Nộ Triều thành cái kia 5 vạn đại quân coi như tại mạnh mẽ, cũng gánh không được một nhánh Long Chi Hối, trực tiếp liền biến thành tro bụi. Hơn nữa sau đó hoàn toàn có thể nói là các ngươi Đại Doanh vương quốc phóng ra, hơn nữa còn là Thẩm Lãng tự mình phóng ra chi này Long Chi Hối, thiên hạ không người sẽ hoài nghi đi. Thắng thân vương suy nghĩ một chút, đến lúc đó các ngươi tạo thế nói Thẩm Lãng vì sống tạm tính mạng, phóng ra chi này Long Chi Hối, tiêu diệt chính mình quân đội, vậy tuyệt đối sẽ thân bại danh liệt đi, cái này Đại Càn đế quốc cũng trong nháy mắt tan tành, ngươi Doanh thị cái gì danh tiếng đều cứu vãn lại."

Này vừa nói, Doanh Quảng ánh mắt đột nhiên co rụt lại, không gì sánh được động lòng.

Đây quả thật là là hoàn mỹ nhất phương án, dùng Long Chi Hối đem Nộ Triều thành 5 vạn đại quân chém tận giết tuyệt, cuối cùng giá họa đến Thẩm Lãng trên đầu.

Đến vào lúc ấy, Đại Doanh trong vương quốc những ly tâm dân chúng, sẽ lại một lần nữa ruồng bỏ Thẩm Lãng, trở lại hắn Doanh Quảng trận doanh, thậm chí Ngô Sở càng Tam quốc, Nộ Triều thành tất cả mọi người sẽ dồn dập ly tâm.

Bởi vì ai cũng biết, chỉ có Thẩm Lãng tài năng phóng ra Long Chi Hối.

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Thậm chí diễn kịch diễn nguyên bộ, chúng ta có thể cung cấp một cái cùng Thẩm Lãng lớn lên rất tương tự người, ngay ở trước mặt Càn Kinh vạn dân diện phóng ra một nhánh giả Long Chi Hối. Đến lúc đó vô số người đều sẽ tận mắt nhìn thấy tình cảnh này. Mà cùng lúc đó, chúng ta sẽ ở Nộ Triều thành đại quân đỉnh đầu bỏ ra một nhánh chân chính siêu cấp Long Chi Hối, đem bọn họ triệt để giết đến sạch sành sanh. Đã như thế, liền thiên y vô phùng đi."

Đâu chỉ là thiên y vô phùng a, quả thực ác độc đến cực điểm, đến lúc đó Thẩm Lãng coi như có 100 tấm miệng cũng hoàn toàn giải thích không rõ.

Hiện nay xem ra, đây là hoàn mỹ nhất thủ đoạn, hầu như có thể trong nháy mắt đem Doanh Quảng cứu vãn tất cả.

Doanh Quảng nói: "Điều kiện kia là gì? Đòi hỏi ta trả giá cái gì?"

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Vô cùng đơn giản, đem viên kia trứng rồng giao cho chúng ta."

Doanh Quảng trái tim co quắp một trận, sau đó cười lạnh nói: "Hiền chất nói giỡn, trong tay chúng ta cũng không có cái gì trứng rồng."

Quả nhiên trên trời sẽ không đi đĩa bánh, Đại Viêm đế quốc mở ra đến điều kiện như thế mê người, kết quả chào giá cũng như thế tru tâm.

Cơ Điền nói: "Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, được rồi, ngươi nói không có trứng rồng liền không có, nhưng nếu như có, hoan nghênh tới làm này một hồi giao dịch."

Doanh Quảng trong lòng cười gằn, đổi thành những người khác có lẽ sẽ làm giao dịch này, nhưng hắn tuyệt đối không thể, này viên trứng rồng mang ý nghĩa thiên hạ, mang ý nghĩa Doanh thị gia tộc thiên thu muôn đời.

Trên thế giới này ai nắm giữ rồng, ai chính là chân mệnh thiên tử, này không chỉ là trên danh nghĩa, bởi vì nắm giữ rồng liền nắm giữ cao nhất sức mạnh.

Các ngươi Đại Viêm đế quốc làm ta là như thế thiển cận người sao? Vì khốn cục trước mắt, dĩ nhiên đem tương lai triệt để bán đi?

Bất quá, là không phải có thể cân nhắc chế tạo một cái giả trứng rồng?

Cơ Điền nói: "Thắng thân vương, tuyệt đối không nên nghĩ chế tạo một cái giả trứng rồng đến lừa gạt chúng ta, liên quan với trứng rồng nhận thức, chúng ta xa xa so ngươi càng thêm tinh thâm."

"Thắng thân vương, ta trước tiên cáo từ rời đi, ngươi suy nghĩ thật kỹ một thoáng." Cơ Điền hướng về bên ngoài đi đến nói: "Chúng ta cái gì cũng đã chuẩn bị kỹ càng, chỉ cần ngươi đáp ứng, đồng thời đem trứng rồng giao ra đây, thông qua chúng ta kiểm nghiệm, chúng ta vở kịch lớn lập tức là có thể trình diễn. Chúng ta Long Chi Hối cũng đã trang bị được rồi, bất cứ lúc nào có thể mang Nộ Triều thành đại quân giết đến sạch sành sanh."

Doanh Quảng cười lạnh nói: "Không tiễn."

Tân Liêm thân vương Cơ Điền rời đi.

Doanh Quảng nội tâm từng trận cười gằn, đừng nói chỉ là khốn cục trước mắt, coi như dùng Càn Kinh đến trao đổi hắn trứng rồng, đều tuyệt đối không thể!

Đối với hắn mà nói, hiện tại bức thiết nhất mục tiêu có hai cái, tại Càn Kinh dưới thành triệt để tiêu diệt Nộ Triều thành đại quân. Mà một cái khác càng trọng yếu hơn, bức bách Nộ Triều thành giao ra long hạp.

...

Nộ Triều thành đại quân nơi đóng quân!

Tiêu diệt Đại Doanh vương quốc 50 vạn đại quân sau, Nộ Triều thành 5 vạn đại quân cũng không có lập tức lên phía bắc, mà là tại chỗ dừng lại mấy ngày.

Không phải nhân viên đòi hỏi nghỉ ngơi, mà là đạn dược đòi hỏi bổ sung.

Loại nhỏ rồng lực lượng, ngạc mộng thạch từ bạo đạn, kiểu mới hỏa pháo, ngạc mộng thạch súng trường, đám này kiểu mới vũ khí là phi thường này, đánh lên toàn bộ thiên địa cũng vì đó kinh diễm.

Nhưng mà này mức tiêu hao cũng là kinh người không gì sánh được, lần này mang đến ngạc mộng thạch từ bạo đạn, Infernal đạn pháo, phổ thông đạn pháo đã tiêu hao tám phần mười, viên đạn cũng tiêu hao hết bảy phần mười.

Dựa vào còn lại đám này đạn dược đi tấn công Càn Kinh đã hoàn toàn không thể, may là này hơn hai tháng bên trong, Nộ Triều thành hết thảy xưởng công binh không ngừng không nghỉ không ngừng chế tạo các thức đạn dược, hơn nữa một khi chế tạo xong xuôi, liền lập tức giao cho khô lâu đảng hạm đội, từ bọn họ vận chuyển đến nước Việt trên bến, nước Việt tân quân sẽ dùng tốc độ nhanh nhất đem bọn họ vận chuyển đến trên chiến trường.

Vì lẽ đó phía trước đang liều mạng đại chiến, phía sau hơn một vạn dặm đường tiếp tế trên, qua lại không dứt.

Toàn bộ nước Việt, nước Sở, vận dụng mấy trăm ngàn người lực, mỗi ngày đều cuồn cuộn không ngừng đem vật tư, đạn dược đưa đến đại quân nơi đóng quân.

Sau đó chẳng mấy chốc sẽ tiến vào Đại Doanh vương quốc cảnh nội, lần này đại chiến thắng, tiếp xuống một đường đến Càn Kinh hay là không hội ngộ đến bất luận sự chống cự nào, nhưng dù sao xem như là địch cảnh, muốn tiếp tế liền không có cái kia dễ dàng.

Nhất định phải một lần đem vật tư tiếp tế đầy đủ hết, sau đó lớn hơn nữa quân lên phía bắc, tấn công Càn Kinh!

...

Nộ Triều thành đại quân trong doanh địa, đến một khách hàng, nhìn qua vô cùng trẻ tuổi, hơn nữa còn là một cái mật sứ.

"Căng quân, ta là Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương Cơ Điền." Bí mật sứ giả nói.

Căng quân nói: "Liêm thân vương cũng thật là tuổi trẻ."

Cơ Điền kỳ thực đã hơn bốn mươi tuổi, nhưng nhìn qua thật sự nhiều nhất ba mươi tuổi không tới.

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Ta tới gặp Thẩm Lãng bệ hạ."

Căng quân nói: "Thẩm Lãng bệ hạ tại Càn Kinh, chúng ta bây giờ liền muốn Bắc phạt Càn Kinh, cứu vớt bệ hạ."

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Căng quân, có mấy lời ta không muốn nói đến cái kia rõ ràng, ta muốn gặp Thẩm Lãng bệ hạ, có một số việc chỉ có thể cùng hắn đàm luận."

Căng quân cười khổ nói: "Liêm thân vương, phụ thân ngươi chết trình độ nào đó trên cùng chúng ta Đại Càn đế quốc có quan hệ, ta làm sao sẽ đối với việc này ẩn giấu ngươi? Thẩm Lãng bệ hạ thật sự bị Doanh Quảng mạnh mẽ giam giữ, chuyện này thiên hạ đều biết, lấy thân phận của Liêm thân vương, hoàn toàn có thể đi Càn Kinh nhìn thấy Thẩm Lãng bệ hạ, nếu như có thể mà nói, ta còn muốn muốn Liêm thân vương thay ta mang một câu nói."

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Đại Kiếp cung."

Ế? !

Căng quân nội tâm nói rồi hai chữ, ta thảo.

Đón lấy, hắn mặt không biến sắc nói: "Liêm thân vương, mời đi theo ta."

Toàn bộ quá trình, hắn hoàn toàn không có bất kỳ lúng túng, thật giống như vừa nãy mở mắt nói mò người không phải hắn như vậy.

...

Tại một cái nào đó bên trong mật thất dưới đất, Liêm thân vương nhìn thấy Thẩm Lãng.

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta tới làm một cái giao dịch."

Thẩm Lãng nói: "Nói."

Cơ Điền nói: "Tại Càn Kinh bị Doanh Quảng giam giữ cái kia Thẩm Lãng là giả, còn có Doanh Quảng trong tay cái kia trứng rồng cũng là giả, hai cái này tin tức cần phải phi thường trí mạng đi."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, phi thường trí mạng, vì lẽ đó ngươi tuyệt đối không nên nói cho Doanh Quảng."

Cơ Điền nói: "Vì lẽ đó bây giờ liền muốn xem Thẩm Lãng bệ hạ thành ý."

Thẩm Lãng nói: "Cái gì thành ý?"

Cơ Điền nói: "Đem cái kia long hạp giao ra đây."

Thẩm Lãng nói: "Ta giao ra long hạp, chính là vì để cho các ngươi câm miệng, vì ta bảo thủ bí mật?"

Cơ Điền nói: "Còn không chỉ như này, nếu như ngươi không giao ra long hạp mà nói, chúng ta có thể sẽ lấy Doanh Quảng danh nghĩa, muốn Nộ Triều thành quân đội phóng ra siêu cấp Long Chi Hối, hơn nữa đáng buồn nhất chính là chúng ta sẽ chế tạo ra một cái giả tạo, để một người giả mạo ngươi, ngay ở trước mặt Càn Kinh vạn dân trước mặt, phóng ra giả Long Chi Hối. Đến vào lúc ấy sẽ xảy ra chuyện gì? Người trong thiên hạ đều sẽ cảm thấy Thẩm Lãng bệ hạ tham sống sợ chết, phóng ra Long Chi Hối tiêu diệt chính mình 5 vạn đại quân, càng đáng thương chính là này 5 vạn đại quân là liều mạng đến Càn Kinh cứu hắn, đến vào lúc ấy Thẩm Lãng bệ hạ, thậm chí toàn bộ Khương thị gia tộc đều sẽ thân bại danh liệt, Nộ Triều thành, Ngô Sở càng Tam quốc đều sẽ nội bộ lục đục đi."

Thẩm Lãng hít vào một ngụm khí lạnh nói: "Má ơi, thật là độc kế a."

Liêm thân vương nói: "Không có cách nào, kiếm cơm ăn."

Thẩm Lãng nói: "Liêm thân vương, ngươi so lệnh tôn độc ác hơn nhiều."

Tân Liêm thân vương nói: "Hắn chính là không đủ độc ác, cho nên mới phải chết."

Thẩm Lãng vỗ tay nói: "Ta không đáp ứng."

Tân Liêm thân vương nói: "Quả thực?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, Càn Kinh bị bắt cái kia Thẩm Lãng là giả, Doanh Quảng viên kia trứng rồng cũng là giả, hoan nghênh ngươi đi tố giác, hiện tại liền đi! Mặt khác, các ngươi muốn hướng về chúng ta Nộ Triều thành đại quân phóng ra Long Chi Hối, không thành vấn đề, không thành vấn đề, cứ đến bắn, tuyệt đối đừng khách khí."

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta đã đã cảnh cáo ngươi, vì lẽ đó đến lúc đó thật sự không muốn trách cứ."

Thẩm Lãng nói: "Chớ bảo là không báo trước, câu nói này các ngươi cũng có thể dùng, ta chờ các ngươi Long Chi Hối đến bắn a, ngóng trông đem chờ!"

Tân Liêm thân vương mặt tái nhợt, đứng lên nói: "Cáo từ."

Thẩm Lãng nói: "Không tiễn, tân Liêm thân vương, ngày mai đại quân ta liền muốn tập kết lên phía bắc, tấn công Càn Kinh, nhớ tới nhất định phải phóng ra Long Chi Hối đến đánh chúng ta a, nhất định, nhất định!"

Cơ Điền nói: "Ngài quân đội một lòng muốn chết, ta sẽ không cho ngài thất vọng, mời ngài mỏi mắt mong chờ."

Sau đó, tân Liêm thân vương Cơ Điền rời đi!

Thẩm Lãng xem thường nở nụ cười, kế tục nhắm mắt lại, ngủ dưỡng thần.

"Bệ hạ, phải nghĩ biện pháp giết hắn sao?" Yukion hỏi.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Hai nước khai chiến, còn không chém sứ giả."

...

Ngày kế!

Trải qua mười mấy ngày nghỉ ngơi, Nộ Triều thành 5 vạn đại quân rốt cuộc lại một lần nữa bù đắp đạn dược cùng vật tư.

Theo Căng quân ra lệnh một tiếng.

5 vạn đại quân mênh mông cuồn cuộn lên phía bắc, chính thức vượt qua Đại Doanh vương quốc đường biên giới, hướng về Càn Kinh giết tới.

Đến thẳng Càn Kinh!

...

Chú: Canh thứ nhất đưa lên, người thứ mười có chút lung lay sắp đổ, bái cầu vé tháng, bái cầu yên ổn, cảm ơn mọi người.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 576: Phá Long Chi Hối? Quyết Chiến Càn Kinh!

Chương 576: Phá Long Chi Hối? Quyết chiến Càn Kinh!

Càn Kinh vương cung bên trong, một gian mật thất cung điện bên trong.

Hơn trăm tên Nộ Triều thành sứ giả chỉnh tề bị đè xuống đất, trên cổ nằm ngang một nhánh đại đao, chỉ cần ra lệnh một tiếng, bọn họ sẽ toàn bộ đầu một nơi thân một nẻo.

Bất quá Tô Nan không ở, Cừu Yêu Nhi cũng không ở, Doanh Quảng là muốn chơi tâm lý thăng cấp, trước tiên cầm này 100 tên phổ thông quan chức khai đao.

"Thẩm Lãng bệ hạ, những người này đều là của ngươi quan chức, thậm chí có một nhóm người từ phương tây thế giới liền bắt đầu tùy tùng ngươi, ngài ít nhiều gì đều cần phải có một ít tình cảm chứ?" Doanh Quảng cười lạnh nói.

Kính Tử mặt hơi hơi co rụt lại một hồi.

Doanh Quảng nói: "Tuy rằng khoảng cách ta kỳ hạn chóp còn có mấy ngày, nhưng mà Nộ Triều thành quân đội đã lên phía bắc, lại muộn liền không kịp, ngày hôm nay ta trước hết giết 100 người, biểu thị một thoáng ý chí của ta cùng quyết tâm, làm sao?"

"Thẩm Lãng bệ hạ, xin ngươi giao ra thượng cổ long hạp, bằng không ta liền muốn từ này hơn một trăm người bắt đầu đại khai sát giới."

"Bất quá bọn hắn đều là tiểu nhân vật, không phải nhân vật then chốt, ta nghĩ ngươi cũng hẳn là sẽ không lưu ý sự sống chết của bọn họ chứ? Trước tiên từ bọn họ bắt đầu, tiếp xuống không ngừng thăng cấp, mỗi ngày giết 100 người, cuối cùng giết Tô Nan, giết Cừu Yêu Nhi."

"Nghe nói nếu như vậy, mới có thể không đoạn áp sát một người trong lòng phòng tuyến."

"Tiếp xuống ta bắt đầu đếm ngược, ba, hai, một ..."

Doanh Quảng đột nhiên vung tay lên, Đại Doanh vương quốc 100 tên vũ sĩ đột nhiên liền muốn vung đao chém đầu.

"Chậm ..." Kính Tử nói: "Ta ... Ta đáp ứng ngươi."

"Thật sự đáp ứng ta?" Doanh Quảng nói: "Này vẻn vẹn chỉ là nhóm đầu tiên con tin mà thôi, bọn họ cần phải đều là bé nhỏ không đáng kể tiểu quan."

Kính Tử nói: "Ngày hôm nay đáp ứng, ngày mai đáp ứng, hậu thiên đáp ứng, có cái gì khác nhau chớ sao? Cho ta văn chương, ta cho Căng quân một đạo ý chỉ."

Một lát sau, giấy và bút mực xuất hiện ở Kính Tử trước mặt.

Kính Tử thật dài hô mấy hơi thở, sau đó ở phía trên viết xuống một đạo ý chỉ.

Căng quân, thỉnh phái người đi Nộ Triều thành lấy long hạp, giao cho Doanh Quảng, trao đổi Tô Nan, Cừu Yêu Nhi các tất cả con tin, trừ ta ra.

Dùng tiếng Trung viết xong một lần sau, hắn lại viết một lần Doanh Quảng hoàn toàn xem không hiểu văn tự.

"Đây là cái gì mật ngữ sao?" Doanh Quảng cười nói: "Bên trong chẳng lẽ có không thể cho ai biết tin tức?"

Thẩm Lãng nói: "Đây là tiếng lóng, Căng quân vừa nhìn liền biết là của ta chân chính ý chỉ, hiện tại mô phỏng chữ viết quá nhiều rồi."

Doanh Quảng cầm tới liếc mắt nhìn, cũng không là phi thường lưu ý, coi như bên trong bỏ thêm mật ngữ thì làm sao? Ngược lại không lấy được long hạp, hắn liền đại khai sát giới, lấy Thẩm Lãng tính tình tuyệt đối không thể trơ mắt nhìn mình người bị giết chết.

"Doanh Huỳnh đi vào." Doanh Quảng nói.

Chốc lát một cô gái đi vào, nàng chính là Doanh Quảng con gái, Đại Doanh vương quốc công chúa Doanh Huỳnh.

"Đi, đem Thẩm Lãng bệ hạ phần này ý chỉ giao cho Căng quân." Doanh Quảng nói.

"Phải!" Doanh Huỳnh công chúa nói.

Một phút sau, nàng cưỡi một cái thượng cổ kền kền, hướng về phía nam bay đi.

...

Nộ Triều thành đại quân, lấy mỗi ngày 150 dặm tốc độ hành quân lên phía bắc, ước chừng đòi hỏi mười mấy ngày thời gian mới có thể đến Càn Kinh.

Một ngày rưỡi sau, bọn họ đến Đại Doanh vương quốc, cũng chính là nguyên Tân Càn vương quốc tối phía nam một cái quận, ân Nam quận.

Quả nhiên không có ngộ đến bất luận sự chống cự nào, trong thành quân đội phảng phất hoàn toàn biến mất đồng dạng.

Không chỉ có như thế, các Căng quân suất lĩnh đại quân chạy tới dưới thành thời điểm, cửa thành vô thanh vô tức mở ra.

Cứ việc không có bất kỳ quan viên nào ra nghênh tiếp, thậm chí hết thảy dân chúng cũng đều dồn dập tránh né tại trong nhà mình, nhưng mà đối phương không chút nào chống lại ý tứ, trực tiếp sưởng mở cửa thành nghênh tiếp.

Trải qua trên một trận đại chiến sau, quả nhiên cục diện phát sinh thay đổi. Trước chỉ là Tân Càn vương quốc rất nhiều con dân chống đỡ Thẩm Lãng, nhưng mà quận thành quan chức vẫn là đứng ở Doanh Quảng một phương, mà hiện tại liền ngay cả quận thành quan chức cũng thay đổi lập trường của chính mình.

Căng quân ngẩng đầu nhìn tòa thành này một chút, đại quân cũng hoàn toàn ngừng lại.

Vào lúc này, nếu như xuyên qua thành trì sẽ giảm giảm rất nhiều lộ trình, mà nếu như không vào thành mà nói, sẽ lòng vòng gần trăm dặm.

Lúc này, Căng quân có thể cảm giác được có vô số ánh mắt đang âm thầm nhìn mình chằm chằm nhánh quân đội này.

Đầy đủ một hồi lâu, Căng quân nói: "Đại quân không vào thành, nhiễu thành mà qua."

Theo Căng quân ra lệnh một tiếng, 5 vạn đại quân mênh mông cuồn cuộn, bỏ qua cho tòa thành này, kế tục lên phía bắc.

Nhất thời trong thành quan chức cùng dân chúng lại lâm vào mặt khác một loại bất an, đây là ý gì đây?

Đại Càn quân đội của đế quốc đối với chúng ta bất an? Bọn họ cảm thấy cho chúng ta quá mức lạnh đợi, cần phải xếp thành hàng hoan nghênh, giỏ cơm ấm canh? Này có phải là quá làm người khác khó chịu? Dù sao toàn bộ Đại Doanh vương quốc đều còn tại

Doanh Quảng bệ hạ trong tay, Càn Kinh cũng còn ở trong tay hắn, thậm chí Thẩm Lãng bệ hạ cũng ở trong tay hắn.

Vào lúc này để chúng ta triệt để xếp hàng đầu hàng, tương lai Đại Càn vương quốc thua làm sao bây giờ? Chúng ta đám này làm quan thân gia tính mạng cũng đều xong a?

Hay hoặc là, Đại Càn quân đội của đế quốc không phải biểu thị bất mãn, mà là không mảy may tơ hào?

Nhưng mặc kệ tòa thành này bên trong quan chức cùng dân chúng làm sao nghĩ, Căng quân suất lĩnh quân đội rời đi.

...

Ngày thứ ba đóng trại thời điểm.

"Sa thân vương, Càn Kinh sứ giả tới chơi."

Căng quân kinh ngạc, Càn Kinh sứ giả, sẽ là ai?

Một lát sau, một người phụ nữ xuất hiện ở Căng quân trước mặt, ước chừng ba mươi mấy tuổi.

"Ta tên Doanh Huỳnh, Đại Doanh vương quốc công chúa." Đối phương cô gái nói.

Căng quân nói: "Doanh công chúa có gì chỉ giáo?"

Doanh Huỳnh trực tiếp đưa tới một phần đồ vật nói: "Đây là Thẩm Lãng ý chỉ."

Căng quân nhận lấy, mở ra xem, đầu tiên xem chính là phía dưới mật văn, sau đó lại xem bên trên văn tự.

Doanh Huỳnh công chúa nói: "Ngươi có thể tuân chỉ sao?"

Căng quân đem phần này thư để lên bàn, sau đó khom người bái hạ nói: "Thần tuân chỉ."

Đón lấy, Căng quân hướng về vị này Đại Doanh vương quốc công chúa nói: "Ngươi có thể đi trở về phục mệnh."

Doanh Huỳnh công chúa đứng không nhúc nhích.

Căng quân nói: "Người đến, cho mời Tuyết Ẩn nữ sĩ."

Một lát sau, Tuyết Ẩn đi vào, bản năng hướng về Doanh Huỳnh nhìn tới một chút.

Năm đó tại Đại Càn đế quốc thời điểm, vị này Doanh Huỳnh còn chỉ là một cái tiểu cô nương mà thôi, hiện tại đã gả làm vợ.

Mà Doanh Huỳnh công chúa có vẻ phi thường lãnh ngạo, đối Tuyết Ẩn hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ, nàng trưởng thành hoàn cảnh cùng thắng không minh, thắng không thiếu sót không giống nhau, nàng tuổi thì nhỏ hơn nhiều, lúc đó Khương Ly bệ hạ diệt thời điểm, nàng vẻn vẹn mới ba, bốn tuổi mà thôi, cho nên đối với Đại Càn đế quốc mạnh mẽ hoàn toàn không có khái niệm.

Từ nàng ký sự thời điểm bắt đầu, cũng đã là Đại Doanh vương quốc công chúa, quen sống trong nhung lụa không nói, hơn nữa hoàn toàn nói một không hai.

Nàng hai cái muội muội, một cái gả cho Đại Viêm đế quốc, một cái gả cho nước Tấn, chỉ có nàng gả cho Phù Đồ Sơn Nhâm Thiên Khiếu, đã từng có thời gian không ngắn sinh sống ở Phù Đồ Sơn bên trong, vì lẽ đó đối lập hai cái muội muội tới nói, nàng càng thêm được sủng ái, bởi vì dù sao nàng xem như là tuyệt đối người mình.

Căng quân đem phong thư này đưa cho Tuyết Ẩn nói: "Đây là bệ hạ ý chỉ."

Tuyết Ẩn nhận lấy liếc mắt nhìn, cẩn thận phân rõ mỗi một chữ tích, phân biệt mỗi một cái mật văn.

Căng quân nói; "Tuyết Ẩn nữ sĩ, chuyện này ngươi tự mình đi làm, nghĩ biện pháp đem long hạp từ Nộ Triều thành mang đến, nhưng nhất định phải bí ẩn."

Tuyết Ẩn nói: "Tốt, ta đây liền đi."

Sau đó, nàng trực tiếp đi ra ngoài, cưỡi lên sóng siêu âm phi hành thú, hướng về Nộ Triều thành phương hướng bay đi.

Đại Doanh vương quốc công chúa Doanh Huỳnh nói: "Cáo từ."

Nàng trở về Càn Kinh phục mệnh.

...

Quá nửa đêm, cái kia người quen thuộc lại tới nữa rồi.

Đại Viêm đế quốc tân Liêm thân vương, lần này Thẩm Lãng không có lại gặp thấy hắn, mà là Căng quân tiếp đón hắn.

"Ta rõ ràng các ngươi thái độ." Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Thẩm Lãng bệ hạ có vẻ không có sợ hãi a? Đây là tại sao vậy chứ?"

Căng quân mỉm cười nói: "Bệ hạ trong lòng, chúng ta làm thần tử nơi nào sẽ biết?"

Tân Liêm thân vương nói: "Kia chính là không có đến đàm luận ý tứ? Nhưng là vừa nãy Đại Doanh vương quốc công chúa Doanh Huỳnh vừa mới tiến vào các ngươi nơi đóng quân đi, nàng đến làm gì?"

Căng quân nói: "Bí mật, không thể trả lời?"

Tân Liêm thân vương nói: "Nàng sẽ không phải cũng là đến đòi lấy thượng cổ long hạp chứ?"

Căng quân nói: "Không thể trả lời."

Tân Liêm thân vương Cơ Điền nói: "Các ngươi sẽ không phải là đáp ứng đem long hạp giao cho Doanh Quảng?"

Căng quân nói: "Không thể trả lời."

Cơ Điền khẽ mỉm cười, nói: "Vậy được, ý của các ngươi ta rõ ràng, triệt để đóng đàm phán cánh cửa! Vậy ta nói một tiếng, tiếp xuống mỗi một ngày thời gian, Đại Viêm thủ đô đế quốc có thể sẽ phóng ra siêu cấp Long Chi Hối, đem bọn ngươi 5 vạn đại quân từ trên thế giới này triệt để xóa đi. Đương nhiên vì để ngừa vạn nhất, các ngươi đại quân có thể kéo dài mấy chục hơn trăm dặm, dù sao Long Chi Hối phá hủy bán kính cũng chỉ có không tới mười dặm mà thôi, đương nhiên chúng ta sẽ bất cứ lúc nào giám thị các ngươi quân đội, có nếu cần, chúng ta có thể phóng ra hai viên, thậm chí ba viên Long Chi Hối,, mời các ngươi làm tốt chuẩn bị tư tưởng."

Căng quân nói: "Tạm biệt, không tiễn!"

Cơ Điền nói: "Cáo từ."

Sau đó, vị này tuổi trẻ Liêm thân vương rời đi.

...

Hôm sau trời vừa sáng!

Nộ Triều thành 5 vạn đại quân lại một lần nữa nhổ trại hành quân, kế tục lên phía bắc.

Ngày hôm qua Đại Viêm đế quốc tân Liêm thân vương uy hiếp nói muốn phóng ra siêu cấp Long Chi Hối, vì lẽ đó lẽ ra Nộ Triều thành quân đội cần phải phân tán ra đến, như thế siêu cấp Long Chi Hối rơi rụng lúc nổ, thương vong còn có thể nhỏ hơn một chút.

Nhưng mà Thẩm Lãng cũng không có làm như vậy, đại quân như trước duy trì nguyên lai trận hình, 5 vạn đại quân đi ở Đại Doanh vương quốc trên quan đạo, vẻn vẹn chỉ là kéo dài hai mươi dặm mà thôi.

Như thế một nhánh siêu cấp Long Chi Hối hạ xuống, 5 vạn đại quân liền muốn tổn thất một nửa, hai chi siêu cấp Long Chi Hối hạ xuống, trên căn bản 5 vạn đại quân liền toàn bộ chi trả.

Nhưng mà vì để ngừa vạn nhất, sáu chiếc siêu cấp không trung bao vây, tại mọi thời khắc giám thị bầu trời mỗi một góc.

Thẩm Lãng cưỡi duy nhất thượng cổ kền kền, còn có Nộ Triều thành mấy chục tên đặc chủng vũ sĩ toàn bộ cưỡi pho tượng tuyết bay đến không trung, tại mọi thời khắc nhìn chằm chằm không trung!

Một khi phát hiện Long Chi Hối, lập tức hành động.

Một canh giờ trôi qua, trên trời không có bất cứ động tĩnh gì.

Hai canh giờ đi qua, trên trời như trước không có bất cứ động tĩnh gì.

Thời gian nửa ngày qua đi, một thiên thời gian trôi qua.

Nắng chiều ngả về tây, lập tức liền muốn trời tối, Nộ Triều thành đại quân lại muốn bắt đầu chuẩn bị đóng trại.

Lẽ nào Đại Viêm đế quốc sẽ thừa dịp ban đêm phóng ra siêu cấp Long Chi Hối? Cứ như vậy, có phải là càng thêm khó để phòng ngự?

Không phải như vậy?

Mặc kệ là ban ngày vẫn là buổi tối, đối với Thẩm Lãng tới nói đều là giống nhau, bởi vì lực lượng tinh thần hỗn hợp rồng chi tâm trang bị đặc thù trong tầm mắt, chỉ cần là thượng cổ trang bị, đều là lóa mắt chói mắt.

Gần nhất khí trời thật tốt, mỗi một lần tà dương đều phi thường tươi đẹp, đỏ chót thái dương, đem toàn bộ bầu trời đều nhuộm đỏ.

Để người không khỏi vang lên Nộ Triều thành tà dương, tại trên mặt biển xem tà dương, khỏi nói có bao nhiêu mỹ.

Lúc này cách bọn họ xuất chinh, đã sắp muốn ba tháng, rời đi Nộ Triều thành cũng có gần ba tháng, thực sự là hoài niệm Nộ Triều thành a, đối với này mấy vạn đại quân tới nói, Nộ Triều thành mới là nhà của bọn họ.

Mà nhưng vào lúc này!

Bỗng nhiên, không trung vang lên chói tai sắc bén còi báo động.

"Long Chi Hối đột kích, Long Chi Hối đột kích."

Thủ phát hiện trước chính là phương bắc siêu cấp pháo đài bay, bọn họ trước tiên dùng phát sinh đạn tín hiệu, đồng thời dùng ngạc mộng thạch sóng âm phóng đại khí không ngừng cảnh báo.

Tiếp theo là pho tượng tuyết quân đoàn vũ sĩ, phát sinh liên tiếp kinh bạo.

"Long Chi Hối đột kích, Long Chi Hối đột kích."

Thẩm Lãng định thần nhìn lại, quả nhiên từ phương bắc bầu trời truyền đến hai viên sao băng như vậy quang ảnh.

Không chỉ là Long Chi Hối, hơn nữa thể hình rõ ràng càng lớn, hơn là siêu cấp Long Chi Hối.

Chính là Đại Viêm đế quốc tại Kim Cương phong đưa lên, cho

Phù Đồ Sơn quân đội mang đến trí mạng hủy diệt siêu cấp Long Chi Hối.

Bọn họ từ nơi nào phóng ra a? Nơi này nhưng là Đại Doanh vương quốc cảnh nội, Đại Viêm đế quốc không thể đem rồng lực lượng phóng ra trang bị vận đi vào a.

Lại là siêu viễn trình chiến lược đả kích? Hay hoặc là bọn họ là từ tuyệt đối trên không phóng ra hạ xuống, liền ngay cả siêu cấp pháo đài bay, thậm chí đại siêu đều không thể đến trên không?

Này siêu cấp Long Chi Hối tốc độ kinh người nhanh, so với trước gặp đều muốn nhanh, đạt đến kinh người tám, chín lần tốc độ âm thanh.

Nhìn thấy chúng thời điểm, đã tại ba, bốn vạn mét ở ngoài.

Nhiều nhất mười năm giây tả hữu, bọn họ sẽ bay đến Nộ Triều thành đại quân bầu trời.

Hơn nữa không phải một viên, mà là hai viên.

"Vèo ..."

Nhìn trên trời kéo thật dài quang ảnh siêu cấp Long Chi Hối, trên mặt đất quân đội vẫn là rơi vào nhất định khủng hoảng.

Đối với Long Chi Hối uy lực, Nộ Triều thành quân đội biết được quá sâu, bởi vì Nộ Triều thành liền đã từng phóng ra qua hai viên, đều cho kẻ địch sự đả kích trí mạng.

Này Long Chi Hối, hầu như là hoàn toàn không có cách nào phòng ngự.

Không dùng tới Thẩm Lãng hạ lệnh, trên trời siêu cấp pháo đài bay đã điên cuồng phóng ra Tiểu Hình Long Chi Lực, liều mạng đối này hai chi siêu cấp Long Chi Hối tiến hành chặn lại.

"Vèo vèo vèo vèo vèo ..."

Sáu chiếc siêu cấp pháo đài bay, toàn bộ điên cuồng khai hỏa, dù cho khoảng cách này rất khó đánh tới.

Cho tới ngạc mộng thạch súng trường, thì càng thêm không có cần thiết khai hỏa, bởi vì khoảng cách quá xa.

Đại Viêm đế quốc bay vụt mà đến hai chi siêu cấp Long Chi Hối càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

"Vèo vèo vèo vèo vèo ..."

Siêu cấp pháo đài bay trên Tiểu Hình Long Chi Lực, gần như điên cuồng phóng ra.

Nhưng ... Toàn bộ chặn lại thất bại.

Hiện đại khoa học kỹ thuật của địa cầu cái kia phát đạt, muốn chặn lại đạn đạo đều khó như thế, huống chi là thế giới này? Chí ít liên quan với chặn lại phản đạo cái này về kỹ thuật, Nộ Triều thành thật sự hầu như là số không, chỉ có Đại Doanh vương quốc cùng Phù Đồ Sơn mới có thượng cổ chặn lại trang bị.

Cưỡi ở thượng cổ kền kền trên Thẩm Lãng, nhìn không ngừng phi tới hai chi siêu cấp Long Chi Hối.

Hắn ... Phải làm gì?

Lần này kế thừa đại kiếp nạn minh vương tinh thần linh hồn sau, lực lượng tinh thần của hắn được kinh người tăng trưởng, hơn nữa này mấy ngày mấy đêm hắn đều nghỉ ngơi đến tốt vô cùng, lực lượng tinh thần nằm ở trạng thái tốt nhất.

Trước hắn vẫn luôn muốn thử nghiệm, có thể hay không chặn lại Long Chi Hối.

Hiện tại cơ hội tới, chứng kiến kỳ tích thời khắc đến.

Nếu như hắn chặn lại hạ xuống này hai chi siêu cấp Long Chi Hối, cái kia không chỉ có riêng chỉ là chặn lại, mà là thu được a!

Cái kia Nộ Triều thành lập tức thì có ba viên Long Chi Hối, trực tiếp nắm giữ chiến lược lực uy hiếp.

Vì lẽ đó vào lúc này, Thẩm Lãng cần phải lập tức cưỡi thượng cổ kền kền xông lên, bởi vì hắn chặn lại hình ảnh ngắt quãng thượng cổ trang bị, cũng là muốn tại khoảng cách nhất định bên trong.

Liền, Thẩm Lãng cưỡi thượng cổ kền kền liều mạng mà phi, cứng rắn hai chi siêu cấp Long Chi Hối bay đi.

Không chỉ là hắn, mấy chục tên cưỡi pho tượng tuyết Nộ Triều thành đặc chủng vũ sĩ, điên cuồng hướng về hai chi Long Chi Hối bay đi.

"Vèo vèo vèo ..."

Hai chi siêu cấp Long Chi Hối lấy mỗi giây đồng hồ gần ba ngàn mét tốc độ, không ngừng phi gần, phi gần.

Rất nhanh sẽ đến Nộ Triều thành đại quân bầu trời, sau đó từ trên trời giáng xuống.

Thẩm Lãng cưỡi thượng cổ kền kền, liều mạng tiến lên nghênh tiếp.

Nhưng mà ... Khoảng cách còn có mấy trăm mét thời điểm, con này thượng cổ kền kền cũng đã không ngừng lùi lại, bởi vì nó sợ sệt.

Này siêu cấp Long Chi Hối tốc độ quá nhanh, đem không khí chung quanh toàn bộ đun nóng đến mức tận cùng.

Vào lúc này, đã tiến vào Thẩm Lãng không trung chặn lại hình ảnh ngắt quãng bên trong phạm vi.

Nhưng mà ...

Này hai chi siêu cấp Long Chi Hối, trực tiếp từ Thẩm Lãng bên người bay qua, hướng về Nộ Triều thành mấy vạn đại quân, đột nhiên đập xuống.

Năm, bốn, ba, hai, một.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, này hai chi siêu cấp Long Chi Hối trước sau hạ xuống, đập xuống mặt đất, khoảng cách tám ngàn mét khoảng cách.

Trực tiếp đem mặt đất đập ra một cái hơn trăm thước rãnh sâu.

Toàn bộ đại địa đều đang run rẩy, khí thế kinh người không gì sánh được.

Nhưng mà ... Chỉ đến thế mà thôi, cũng không có nổ tung.

Mà tại hắn đập xuống thời điểm, hết thảy quân đội toàn bộ né tránh.

Tuy rằng tại trong thời gian ngắn như vậy, chạy ra nổ tung bán kính là không thể, nhưng chạy ra đập xuống địa điểm vẫn là dễ như ăn cháo.

Không sai, đây là hai viên giả siêu cấp Long Chi Hối, nhìn qua so thật sự còn muốn thật.

Đầu tiên tốc độ phi hành, siêu cấp nhanh. Thứ yếu thả ra ngoài năng lượng khí tức, cũng vô cùng kinh người.

Nhưng mà giả chính là giả, Đại Viêm đế quốc sáo lộ quá sâu.

Mà này hai viên giả siêu cấp Long Chi Hối, kỳ thực Thẩm Lãng cũng là có thể chặn lại hình ảnh ngắt quãng, nhưng mà hắn không có, bởi vì hắn một khi ra tay chặn lại, vậy thì trúng kế, liền trực tiếp bại lộ.

Vì lẽ đó, từ bắt đầu đến hiện tại Đại Viêm đế quốc hết thảy đều là đang biểu diễn, đều là đang thăm dò.

Chí ít vào lúc này, Đại Viêm đế quốc là sẽ không thật sự ra tay phá hủy Nộ Triều thành quân đoàn, bởi vì bọn họ vẫn không có cùng Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn đồng quy vu tận đây, hiện tại nếu là đem Nộ Triều thành đại quân từ trên thế giới này triệt để xóa đi mà nói, vậy ai đi diệt Doanh Quảng, ai đi diệt Phù Đồ Sơn a?

Thẩm Lãng trên không trung nhìn hai cái này hố sâu, trường thở phào một hơi.

Đại Viêm đế quốc thực sự là quá giả dối, vị kia tân Liêm thân vương cũng rất nham hiểm a, kém xa lão Liêm thân vương như vậy phúc hậu?

Bất quá lão Liêm thân vương thật sự được cho phúc hậu sao? Lão Sở vương bị hại, gần như xem như là Liêm thân vương một tay thao túng.

Chỉ có thể nói vị này tân Liêm thân vương, trò giỏi hơn thầy.

...

Hai chi giả Long Chi Hối hữu kinh vô hiểm sau, đại quân kế tục lên phía bắc.

Hai ngày bán sau, Tuyết Ẩn cưỡi đại siêu từ trên trời giáng xuống, nàng mang theo thượng cổ long hạp từ Nộ Triều thành trở về.

Cái kia con này thượng cổ long hạp là có thật không?

Đúng, là thật sự!

Thẩm Lãng xoa xoa cái này long hạp, đây là chiến lược cấp bảo vật a, đổi thành những người khác đã sớm cất giấu dưới đất mấy trong vòng trăm thước, chỉ có Thẩm Lãng cam lòng lấy nó đi ra hại người a.

Ở trong mắt Thẩm Lãng, bất kỳ bảo vật kỳ thực cũng không tính bảo vật gì.

Hắn là một cái siêu cấp phá gia chi tử, trước bại nhạc phụ kim trác gia sản, hiện tại bại cha đẻ Khương Ly gia sản.

"Đi thôi, hy vọng Càn Kinh không chiến sự, hy vọng có thể yên yên ổn ổn giết chết Doanh Quảng."

...

Sau đó, Đại Viêm đế quốc phảng phất triệt để quên lời của mình đã nói như thế, cũng không còn lại đây quấy rầy, đừng nói không có phóng ra thật sự Long Chi Hối, liền ngay cả giả cũng không có.

Đại quân kế tục lên phía bắc.

Cùng trước thành trì như thế, hầu như mỗi một thành trì đô thành môn mở ra, nghênh tiếp Nộ Triều thành quân đội tiến vào, không chỉ có như thế thậm chí còn ở cửa thành viếng thăm vô số lương thực, loại thịt vân vân.

Nhưng mà Căng quân như trước hạ lệnh quân đội đi theo đường vòng, không xuyên qua bất kỳ thành trì, như trước là không mảy may tơ hào.

Đừng nói không xuyên qua thành trì, coi như vạn bất đắc dĩ phải trải qua nông thôn cùng thôn trấn thời điểm, chỉnh nhánh quân đội cũng im lặng không lên tiếng, không có phải làm dân chúng một hạt lương thực.

Nhất thời, bốn chữ lưu truyền ra.

Đại Càn vương sư.

Tân Càn vương quốc dân chúng tối sợ cái gì? Lo lắng ngọn lửa chiến tranh lại một lần nữa thiêu đốt đến trên đầu bọn họ, lo lắng lại một lần nữa trôi giạt khấp nơi, chiến loạn liên miên, lo lắng lại một lần nữa tao ngộ binh họa.

Mà Nộ Triều thành quân đội biểu hiện, hoàn toàn để hết thảy dân chúng nhìn với cặp mắt khác xưa.

Bất quá, khoảng cách Càn Kinh càng gần, dân chúng cùng quan chức thái độ càng lạnh nhạt hơn.

Điểm ấy rất bình thường, bởi vì Càn Kinh là Doanh Quảng thống trị trung tâm, khoảng cách hắn càng gần, Doanh thị sức ảnh hưởng lại càng lớn, phụ cận thành trì quan chức tướng lĩnh đều là Doanh Quảng dòng chính.

Càn Kinh phía nam phụ cận thành trì, không nói không có mở ra cửa thành nghênh tiếp Nộ Triều thành đại quân vào thành, thậm chí trên tường thành quân đội như gặp đại địch đồng dạng, chỉ thiếu chút nữa phái trinh sát vũ sĩ một đường giám thị.

Càng tới gần Càn Kinh, Thẩm Lãng càng có thể cảm giác được địch ý cùng đề phòng.

...

Ròng rã sau mười lăm ngày!

Nộ Triều thành 5 vạn đại quân, rốt cuộc nguy cấp.

Hắn lại một lần nữa đi tới Càn Kinh, như trước là phía nam cửa thành.

Lần trước, hắn là làm khách nhân đến, mà lần này hắn là làm là kẻ địch.

Lúc này toàn bộ Càn Kinh, cửa thành đóng chặt.

Trên tường thành, lít nha lít nhít đều là quân đội.

Đại Doanh vương quốc nắm giữ trăm vạn đại quân, mà trên một trận chiến liền thương vong ba mươi vạn, gần 20 vạn quân đội chạy trốn.

Mà này 20 vạn chạy trốn quân đội, phần lớn đều không có về đơn vị, mà là biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Cái kia lúc này Càn Kinh có bao nhiêu quân đội?

Hai mươi lăm vạn!

Này đã là toàn bộ Đại Doanh vương quốc cuối cùng lực lượng tinh nhuệ.

Trên một trận chiến, Đại Doanh vương quốc tổn thất ba ngàn đặc chủng vũ sĩ, mười lăm vạn địa ngục quân đoàn.

Cái kia lúc này Càn Kinh bên trong còn lại đặc chủng vũ sĩ còn có bao nhiêu? 1,500 tên.

Địa ngục quân đoàn có bao nhiêu, không tới 5 vạn!

Còn lại 20 vạn, đều là Đại Doanh vương quốc phổ thông quân chủ lực đoàn.

Bất quá, coi như này hai mươi lăm vạn cũng không dễ đánh.

Đầu tiên, bọn họ bảo vệ Càn Kinh tòa này siêu cấp kiên thành, đây chính là thiên hạ thứ hai thành, tường thành kiên cố trình độ là xa xa không thể nào tưởng tượng được.

Nộ Triều thành Tiểu Hình Long Chi Lực phóng ra địa ngục hỏa đạn pháo siêu cấp mạnh mẽ, nhưng chú trọng tại hỏa diễm thương tổn, mà không phải nổ tung thương tổn.

Cho nên muốn muốn dùng đạn pháo nổ tung này vượt qua bốn mươi mấy gạo hậu tường thành, thật là có độ khó.

Không chỉ có như thế, Càn Kinh vương cung liền kiến tạo ở một cái thượng cổ cỡ lớn di tích bên trên, trong này có nhiều vô số kể thượng cổ vũ khí trang bị, thượng cổ phòng ngự trang bị.

Phù Đồ Sơn tổng cộng ba bộ thượng cổ chặn lại trang bị, trong đó có một bộ tại Càn Kinh đây.

Vì lẽ đó luận thượng cổ vũ khí trang bị, Càn Kinh bên trong, thực sự là nhiều vô số kể.

Thẩm Lãng cưỡi đại siêu thấy rất rõ ràng, trong thành thượng cổ siêu cấp cường nỏ, thượng cổ to lớn chiến nỏ, lít nha lít nhít, nhiều vô số kể.

Hơn nữa còn có rất nhiều không quen biết thượng cổ trang bị.

Thậm chí, thậm chí còn có hai cỗ rồng lực lượng phóng ra trang bị, đồ chơi này liền khủng bố.

Cứ việc Doanh Quảng phóng ra không được Long Chi Hối, nhưng mà có thể phóng ra thượng cổ năng lượng hạt nhân a, đồ chơi này một khi nổ tung, uy lực cũng là không gì sánh được kinh người.

Thẩm Lãng này 5 vạn đại quân, trúng vào bốn, năm viên thượng cổ năng lượng hạt nhân nổ tung, cũng trên căn bản liền chi trả hơn nửa.

Đương nhiên, thượng cổ năng lượng hạt nhân đồ chơi này, Thẩm Lãng cũng có thể chặn lại.

Nhưng có thể khẳng định một điểm chính là, Càn Kinh không dễ đánh.

Tuy rằng quân coi giữ chỉ có 25 vạn, nhưng mà thượng cổ trang bị kinh người số lượng hoàn toàn bù đắp chênh lệch, huống chi Thẩm Lãng một phương ngạc mộng thạch súng trường, Tiểu Hình Long Chi Lực, địa ngục hỏa đạn pháo các vũ khí bí mật cũng đã toàn bộ bại lộ, Doanh Quảng một phương có chuẩn bị.

Tại khoảng cách Càn Kinh còn có năm ngàn mét khoảng cách thời điểm, Nộ Triều thành 5 vạn đại quân cũng đã ngừng lại, sau đó bắt đầu ngay tại chỗ bố phòng.

Mà nhưng vào lúc này.

Càn Kinh bên trong, vang lên rộng rãi sục sôi nhạc khúc, vang vọng bầu trời.

Đây là người nào làm nhạc khúc a, là Đại Doanh vương quốc quốc khúc sao? Thật sự rất có lực rung động a.

Tại đây rộng rãi nhạc khúc trong tiếng, Nộ Triều thành hai mươi lăm vạn bắt đầu hô to.

"Đại Doanh tiếc thay!"

"Đại Doanh đánh đâu thắng đó, không gì không đánh được!"

"Đại Doanh bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Này hai 15 vạn người âm thanh không chỉ là vang vọng bầu trời, mà là chấn động đại địa, phối hợp với rộng rãi nhạc khúc, giản làm cho người ta có chút sởn cả tóc gáy.

Sau đó, một thân long bào Doanh Quảng chậm rãi đi ra, xuất hiện tại trên thành tường này.

"Đại Doanh bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Lúc này không chỉ là hai mươi lăm vạn đại quân, trong thành mấy trăm ngàn dân chúng cùng kêu lên hô to, âm thanh rung trời.

Uy vũ bá khí Doanh Quảng chậm rãi giơ hai tay lên.

Hết thảy âm thanh ngừng lại.

Hắn cất cao giọng nói: "Căng quân, đồ vật ta muốn mang tới chưa?"

Căng quân nói: "Mang đến."

Doanh Quảng nói: "Đưa trước đến."

Căng quân nói: "Trước tiên thả người!"

Doanh Quảng vung tay lên, thành cửa mở ra một cái cái miệng nhỏ.

Mấy trăm tên Nộ Triều thành quan chức chạy ra.

Doanh Quảng hướng về Tô Nan, hướng về Cừu Yêu Nhi nói: "Đi a, còn chờ cái gì đây?"

Tô Nan cùng Cừu Yêu Nhi nhìn phía Doanh Quảng phía sau cái kia trong kiệu.

Trong kiệu Kính Tử nói: "Đi, đây là mệnh lệnh!"

Tô Nan cùng Cừu Yêu Nhi hướng về cỗ kiệu khom mình hành lễ, sau đó sau đó trực tiếp rời đi, dẫn dắt mấy trăm quan chức hướng về Nộ Triều thành đại quân hàng ngũ chạy như điên tới.

Doanh Quảng lại nói: "Giao ra đây, bằng không có người đoạn một tay!"

Cỗ kiệu bên trong, Doanh Huỳnh công chúa rút lợi kiếm ra, đặt ở Kính Tử trên cánh tay, chỉ cần ra lệnh một tiếng, trực tiếp chặt đứt.

Căng quân vung tay lên, nhất thời một tên đặc chủng vũ sĩ giơ thượng cổ long hạp hướng về Càn Kinh cửa thành chạy như điên.

Rất nhanh, Nhâm Thiên Khiếu xung ra khỏi cửa thành, tiếp nhận cái này thượng cổ long hạp, đưa đến trên tường thành, đưa cho Doanh Quảng.

Doanh Quảng ngừng thở, cảm ứng cái này long hạp.

Này, đây là có thật không? Như thế dễ như ăn cháo phải đến?

Nhưng mà hắn có thể ngửi được, này thượng cổ long hạp nắm giữ thần bí mùi vị, tương tự Long Chi Hối năng lượng khí tức.

Nhưng muốn nghiệm chứng thượng cổ long hạp có phải là thật hay không rất đơn giản, lấy ra một bình cổ trùng, bỏ vào thượng cổ long hạp bên trong.

Doanh Quảng tiếp tục nói: "Căng quân, nếu như vật này là giả, ta liền chém xuống Thẩm Lãng một tay."

Doanh Huỳnh công chúa đem lợi kiếm trong tay hướng phía dưới ép xuống một thoáng, nhất thời Kính Tử trên cánh tay xuất hiện một cái miệng máu, máu tươi chảy xuống, dọc theo lưỡi kiếm nhỏ xuống tại cỗ kiệu bên trong.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm Doanh Quảng, muốn biết vật này đến tột cùng là thật hay là giả.

Doanh Quảng so tất cả mọi người đều bức thiết, nếu như này thượng cổ long hạp là thật sự, vậy thì mang ý nghĩa trứng rồng có thể ấp nở, vậy thì mang ý nghĩa Doanh thị có thể trở thành chân long thiên tử.

Thời gian rất nhanh, một phút đi qua.

Doanh Quảng mở ra thượng cổ long hạp, sau đó con mắt trong nháy mắt bạo lượng.

Hắn rõ rõ ràng ràng nhìn thấy, bên trong cổ trùng trong nháy mắt tăng nhanh gấp mấy lần, này ngăn ngắn một phút bên trong, cổ trùng nhanh chóng tự mình phục chế phân liệt.

Không sai, này thượng cổ long hạp là thật sự, là thật sự!

Ha ha ha ha, hắn Doanh thị gia tộc muốn quân lâm thiên hạ.

Hắn rồng liền muốn ấp nở.

...

Chú: Ngày hôm nay đổi mới gần một vạn sáu, bái cầu vé tháng, giúp ta ổn vừa vững, cảm ơn các ngươi a!

Cảm ơn đỉnh cấp đánh mất vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 577: Lãng Gia Cuồng Phệ! Đối Doanh Quảng Một Đòn Trí Mạng!

Chương 577: Lãng gia cuồng phệ! Đối Doanh Quảng một đòn trí mạng!

Lúc này cẩn thận quan sát xem kỹ sẽ phát hiện, Doanh Quảng biến hóa rất lớn.

Đầu tiên con mắt của hắn đã có chút lõm, con ngươi mạch máu cũng có thể thấy rõ ràng, còn có làn da của hắn hạ gân mạch cũng có chút rõ ràng nhô ra.

Đương nhiên biến hóa càng lớn hơn chính là vẻ mặt hắn và khí chất, trước Doanh Quảng xem như là trầm ổn, không giận mà uy loại kia.

Mà hiện tại Doanh Quảng đã có vẻ tương đối cực đoan, mặc dù nói chuyện khẩu khí cũng không phải rất rõ ràng, thế nhưng là làm cho người ta một loại cuồng loạn cảm giác.

Rất nhiều người đều cho rằng điều này là bởi vì hắn gặp phải mạnh mẽ biến cố mà dẫn đến, gần nhất phát sinh tại chuyện của hắn thực sự quá nhiều rồi, đầu tiên là Doanh Vô Khuyết cái chết, sau lại Doanh Vô Minh cái chết, lại liên tục hai, ba trường trọng thương, Tân Càn vương quốc biến mất, Đại Doanh vương quốc thay vào đó vân vân.

Tao ngộ đám này kịch biến, coi như là làm bằng sắt người cũng sẽ phát sinh biến hóa to lớn.

Nhưng trên thực tế cũng không phải như vậy, mà là mặt khác một loại nguyên nhân.

Loại kia cảm giác quen thuộc lại tới nữa rồi, toàn bộ đại não bắt đầu một trận trướng thống, trước mắt bắt đầu bóng chồng, thậm chí bên trong tai xuất hiện rất nhiều huyễn nghe, trước mắt trong tầm nhìn xuất hiện từng trận ảo giác.

Này vốn là một loại phi thường cảm giác khó chịu, nhưng mà ở trong mắt Doanh Quảng, nhưng đã biến thành một loại vừa sâu xa vừa khó hiểu trạng thái.

Hắn cảm giác đến đây là hắn cùng rồng trong đó đang thành lập liên quan nào đó.

Xem lật xem vô số thượng cổ điển tịch, thậm chí đã không phải chân chính nghiêm túc điển tịch, có liên quan với rồng thoại bản, còn có hí thuyết, vân vân thư tịch hắn đều xem qua.

Hắn nhìn thấy tốt đẹp nhất một quyển, tối đánh động nội tâm hắn một quyển, chính là một quyển từ phương tây thế giới truyền đến thượng cổ truyện ký, xưng là trò chơi vương quyền.

Ở trong đó đem chính là một cái kiêu hùng, được một viên trứng rồng, đồng thời đem hắn ấp nở, chinh phục toàn bộ thế giới, thành lập thản cách lợi An vương triều, mà cái này kiêu hùng tên chính là y cảnh một đời.

Mà tại ấp con rồng này thời điểm, hắn hầu như trả giá cái giá bằng cả mạng sống, thậm chí trong đầu mọc ra đi một lần kỳ nhọt. Mà cái này nhọt chính là rồng ở trong cơ thể hắn dấu ấn, cái này nhọt sẽ không ngừng biến hóa sinh trưởng, do đó để y cảnh xuất hiện đầu óc đau nhức, từng trận huyễn nghe, con mắt bóng chồng, thậm chí toàn thân huyết mạch đều cầu kết lên.

Nhưng mà một khi các con rồng này ấp nở sau, người có thể thông qua cái này nhọt khống chế con rồng này.

Này bản thượng cổ truyền thuyết phi thường đặc sắc, ầm ầm sóng dậy, khí thế rộng rãi, đáng tiếc cũng chỉ có quyển thứ nhất.

Doanh Quảng là trong lúc vô tình được này quyển phương tây trên thế giới cổ truyện ký, hơn nữa còn là trạng thái nguyên thủy thượng cổ điển tịch, đòi hỏi một tầng một tầng phiên dịch đi ra, hơn nữa còn là thượng cổ tiếng Latin.

Bởi vì Doanh Quảng đang bí mật nghĩ biện pháp thu thập có liên quan với rồng thượng cổ điển tịch, mà cái này thượng cổ điển tịch bìa ngoài công chính tốt xuất hiện một con rồng, bên trong còn có một câu nói, nên có màu đỏ sao chổi xẹt qua bầu trời thời điểm, liền mang ý nghĩa rồng muốn xuất hiện, lập tức được Doanh Quảng coi trọng.

Doanh Quảng lập tức tổ chức lượng lớn nhân lực phiên dịch cái này phương tây thế giới thượng cổ điển tịch, sau đó như được trân bảo.

Đương nhiên, trong quyển sách này liên quan với ấp trứng rồng tả đến phi thường huyền bí, hầu như không cách nào phục chế. Nhưng mà ấp trứng rồng trong quá trình, y cảnh một đời thân thể phản ứng, thật sự rất tương tự, điều này làm cho Doanh Quảng càng thêm hưng phấn, càng thêm tin chắc mình có thể ấp ra này viên trứng rồng, có thể có được con rồng này.

Hơn nữa con rồng này coi như ấp nở cũng sẽ nhận chủ, vì lẽ đó coi như để Nhâm tông chủ biết rồi này viên trứng rồng cũng không quan trọng lắm.

Lúc này cấp bách nhất nhiệm vụ, chính là ấp ra trứng rồng.

Thậm chí Doanh Quảng từng có phi thường cực đoan ý nghĩ, làm nổ một nhánh Long Chi Hối, dùng để ấp này viên trứng rồng. Nhưng hiện tại may là được long hạp, không cần dùng cái này biện pháp cực đoan.

Mà hiện tại hắn một hưng phấn, nhất thời loại kia quen thuộc cảm giác thống khổ lại tới nữa rồi, trong đầu phảng phất có đồ vật tại bành trướng.

"Cố Thiên tướng hàng chức trách lớn liền người vậy, tất trước tiên khổ kỳ tâm chí, làm phiền gân cốt, đói bụng thể da, khốn cùng thân, hành phất loạn sở vi!"

Nhìn một cái, nói tới thật tốt a. Những năm này thượng thiên để ta Doanh Quảng tao ngộ đám này đau khổ, hết thảy đều là vì rồng chi giáng sinh mà làm nền, vĩ đại như vậy sinh vật giáng sinh, là đòi hỏi tế điện.

Cái kia xin hỏi phương tây thượng cổ truyện ký thật sự có 'Trò chơi vương quyền'? Không có! Cái này thượng cổ điển tịch, hoàn toàn là ... Thẩm Lãng xuất khẩu chuyển bên trong tiêu!

Trên thực tế hắn còn chuẩn bị rất nhiều liên quan với rồng điển tịch, nghĩ trăm phương ngàn kế để Doanh thị gia tộc người thu thập được, nhưng không nghĩ tới Doanh Quảng chỉ yêu 'Trò chơi vương quyền', bất quá cũng đúng, một số địa phương chân chính thượng cổ điển tịch, tả sự tình so này còn muốn ly kỳ đây, tỷ như 'Sử thi Hómēros', 'Odyssey' chờ chút, độ tin cậy vẫn không có 'Trò chơi vương quyền' cao đây, chí ít quyền du vẫn là cấp thấp ma huyễn vị diện.

Doanh Quảng si mê vọng trong tay cái bình này, trong này chính là hoàn toàn mới cổ trùng.

Nhâm tông chủ không phải muốn tại con gái Nhâm Doanh Doanh trong cơ thể đào tạo đệ nhất thiên hạ cổ trùng sao? Này còn không phải, vẻn vẹn chỉ là đệ nhất thiên hạ cổ trùng hợp chất diễn sinh mà thôi, vì lẽ đó trở thành Đại Doanh vương quốc vũ khí bí mật.

Được long hạp sau, Doanh Quảng đệ nhất bức thiết ý nghĩ chính là đem trứng rồng thả ở bên trong tiến hành ấp.

Nhưng mà, trước tiên đem trước mắt này Nộ Triều thành năm vạn người từ trên thế giới này xóa đi nói sau đi.

Coi như giết này năm vạn người, cũng rất khó cứu vãn Đại Doanh vương quốc danh dự, nhưng luôn có thể cứu vãn một phần.

Dựa vào bình thường chiến đấu không được, không đủ chấn động, không cách nào triệt để khiếp sợ thiên hạ, đòi hỏi chính là trong nháy mắt thuấn sát.

Doanh Quảng lại cúi đầu liếc mắt nhìn thượng cổ long hạp, hướng về Căng quân nói: "Nếu giao dịch đã hoàn thành, cái kia là có thể đem bọn ngươi xóa đi."

Sau đó, Doanh Quảng nhẹ nhàng vung tay lên, toàn bộ động tác nhẹ như mây gió.

Hắn có thể đem Nộ Triều thành 5 vạn đại quân triệt để xóa đi sao?

Đương nhiên có thể, bởi vì hắn điên cuồng dưới đất chôn giấu mười mấy cái thượng cổ năng lượng hạt nhân, trong nháy mắt toàn bộ làm nổ.

Như thế Nộ Triều thành 5 vạn đại quân, còn có hơn 100 cụ Tiểu Hình Long Chi Lực, hơn 300 ổ hỏa pháo, liền trong nháy mắt tan xương nát thịt.

"Gặp lại Căng quân, gặp lại chư vị!" Doanh Quảng nói.

Sau đó, hắn nhẹ nhàng đánh hạ xuống mười mấy cái thượng cổ ngạc mộng thạch trang bị, toàn bộ động tác như trước vô thanh vô tức.

"Tích tích tích tích nhỏ ..."

"Coong coong coong coong làm ..."

Cùng lúc đó, toàn bộ không khí vang lên từng trận quỷ dị âm thanh.

Chói tai tiếng chuông vang lên, một trận so một trận dày đặc chói tai.

Còn có mười mấy cái thượng cổ năng lượng hạt nhân tiến vào tự hủy đếm ngược tiếng vang, những thanh âm này hoàn toàn hỗn tạp cùng nhau.

Càng ngày càng gấp rút, càng ngày càng kinh người. Cái này đếm ngược phi thường phi thường ngắn ngủi, vẻn vẹn không tới nửa phút mà thôi.

Này mười mấy cái thượng cổ năng lượng hạt nhân, liền chôn ở Nộ Triều thành đại quân dưới chân, ít nhất có một nửa là tại đang phía dưới.

Một khi nổ tung, thương vong nhiều vô số kể.

"Tích tích tích tích nhỏ ..."

Càng ngày càng sắc bén, càng ngày càng chói tai.

Doanh Quảng vẫy vẫy tay, Doanh Huỳnh công chúa tại cỗ kiệu trên xốc lên một cái khe nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, cùng ngươi quân đội thấy một lần cuối, thuận tiện nói một tiếng gặp lại đi, bọn họ chẳng mấy chốc sẽ từ trên thế giới này bị triệt để xóa đi."

"Đích đích đích ..."

Doanh Quảng lấy ra đồng hồ quả quýt, bắt đầu đếm ngược.

"Mười, chín, tám, bảy ... Ba, hai, một, linh!"

Đã đến giờ!

Kinh thiên động địa hủy diệt bắt đầu rồi, tuy rằng như trước không sánh được Long Chi Hối, nhưng mười mấy cái thượng cổ năng lượng hạt nhân nổ tung, cũng đầy đủ che đậy thái dương ánh sáng, cũng đầy đủ đem Nộ Triều thành năm vạn người giết đến sạch sành sanh.

"Ầm!"

Này một tiếng nổ tung, đột nhiên tại Doanh Quảng trong lòng vang lên.

Nhưng mà ... Nhưng không có tại trên thực tế vang lên.

Này, đây là vì sao? Hắn rõ ràng đã an bài được rồi tất cả, rõ ràng đã tại phương hướng ngoài thành bốn cái phương hướng mai phục thượng cổ năng lượng hạt nhân, đặc biệt là phía nam cửa thành ở ngoài, mai phục năng lượng hạt nhân nhiều nhất, bởi vì Nộ Triều thành quân đội từ cái phương hướng này công thành xác suất là lớn nhất.

Vì sao không có nổ tung? Vì sao không có nổ tung?

Đương nhiên sẽ không nổ tung, bởi vì Doanh Quảng hết thảy thượng cổ năng lượng hạt nhân đều là bắt nguồn từ thượng cổ Khương thị, Thẩm Lãng mới nắm giữ cao nhất quyền khống chế hạn. Thả lúc trước hắn còn cần đi cần điều khiển đóng thượng cổ năng lượng hạt nhân tự hủy trình tự, mà hiện tại hoàn toàn không cần, hắn nắm giữ siêu cường lực lượng tinh thần, thêm vào rồng chi hạt nhân, thượng cổ vương giới.

Nếu như muốn mở ra thượng cổ năng lượng hạt nhân tự bạo, cái kia còn cần tự mình đi động thủ, nhưng mà đóng tự bạo, nhưng chỉ cần một cái tín hiệu là được rồi.

Cái này cũng là thượng cổ năng lượng hạt nhân thiết kế ước nguyện ban đầu, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, tuyệt đối không thể tự bạo. Nhưng chỉ cần tự bạo còn chưa có xảy ra, bất kỳ thời khắc cũng có thể ngăn cản.

Doanh Quảng kinh hãi, đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Tại sao lại như thế?

Hắn rõ ràng đã giả thiết được rồi tự bạo, vì sao đám này thượng cổ năng lượng hạt nhân không có nổ tung? Không có đem Nộ Triều thành năm vạn người nổ thành tan xương nát thịt?

Lẽ nào bị người sớm phá hoại? Đây tuyệt đối không thể, đám này thượng cổ năng lượng hạt nhân từ khi bị chôn dưới đất sau, vẫn luôn bị đặc chủng vũ sĩ người giám thị, tuyệt đối không có bất kỳ người nào có thể đến phá hoại.

Hay hoặc là có một người nắm giữ càng quyền cao hơn hạn, có thể gián đoạn thượng cổ năng lượng hạt nhân tự bạo, nhưng là vừa nãy toàn bộ trong quá trình đều không có ai tiếp xúc được thượng cổ năng lượng hạt nhân a, chẳng lẽ không đòi hỏi tiếp xúc, cũng có thể bỏ dở tự vệ?

Này, cái này không thể nào, không có ai có cái quyền này hạn.

Doanh Quảng bản năng hướng về trong kiệu nhìn tới, nội tâm hiện ra một loại quỷ dị độ khả thi, sau đó lập tức lắc đầu bỏ qua.

Hiện tại không phải tư tâm tạp niệm thời điểm, chăm chú tất cả, tiêu diệt trước mắt này Nộ Triều thành năm vạn người, sau đó nghĩ biện pháp ấp ra trứng rồng.

Doanh Quảng trường thở phào một hơi, cười lạnh nói: "Ghê gớm, ghê gớm, thậm chí ngay cả thượng cổ năng lượng hạt nhân tự bạo đều có thể sớm phá hỏng, thật là khiến người ta nhìn mà than thở."

Doanh Quảng vừa nói chuyện, vừa vỗ tay, sau đó ánh mắt si mê vọng trong tay cái bình này, bên trong chính là một loại phi thường đặc thù cổ trùng.

Đơn thuần ngoại hình trên, nó cũng không khủng bố, thậm chí cũng không phải rất đặc thù, nó là không màu, thậm chí muốn phi thường cẩn thận tài năng phát hiện sự tồn tại của nó.

Trước đã nói, đây là đệ nhất thiên hạ cổ trùng hợp chất diễn sinh, Phù Đồ Sơn chi chủ muốn tại nữ nhi của hắn Nhâm Doanh Doanh trên thân bồi dưỡng đệ nhất thiên hạ sâu độc, còn chưa thành công.

Doanh Quảng nhàn nhạt nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, một tháng trước, hai người bọn ta nhánh đại quân tổng cộng năm mươi lăm vạn tại đồng nội đại chiến, vào lúc này Đại Viêm đế quốc chỉ cần đầu thêm một viên tiếp theo siêu cấp Long Chi Hối, là có thể đem chúng ta giết đến sạch sành sanh, bọn họ vì sao không có làm như vậy đây?"

Trong kiệu Kính Tử nói: "Bởi vì thời điểm vẫn chưa tới."

"Hay là bởi vì nguyên nhân này đi." Doanh Quảng nói: "Nhưng còn có mặt khác một loại nguyên nhân, đó chính là chúng ta hoàn toàn mới cổ trùng vũ khí, cho Viêm Kinh trước nay chưa từng có kinh sợ, hiện tại cho ngài biểu diễn một cái kỳ tích."

Này không chỉ là cho Kính Tử biểu diễn, cũng là cho bên ngoài hết thảy Nộ Triều thành quân đoàn biểu diễn.

"Dẫn tới!"

Theo Doanh Quảng ra lệnh một tiếng, nhất thời mấy chiếc xe ngựa hành lái tới, bên trong lít nha lít nhít chứa người.

"Những người này, toàn bộ đều là ta Đại Doanh vương quốc phản bội, đều là tâm hướng Khương thị phản bội, ta bắt được một ngàn tên." Doanh Quảng nói.

Kính Tử ánh mắt co rụt lại, hắn một chút liền nhận ra người bên trong này, toàn bộ đều tới nghe qua hắn diễn thuyết.

Doanh Quảng nói: "Tổng cộng có ba 15 vạn người nghe qua ngươi diễn thuyết, ta tính chất tượng trưng bắt được một ngàn người mà thôi."

Này một ngàn cái tù phạm, toàn bộ bị dây thừng xiềng xích trói chặt, lít nha lít nhít trạm ở trong thành trên quảng trường.

Doanh Quảng vung tay lên, Nhâm Thiên Khiếu hai tay đưa tới cái rương, thượng cổ ngạc mộng thạch cái rương. Thông qua phức tạp vặn vẹo mật mã, cái hòm này bị tầng tầng mở ra, sau đó bên trong xuất hiện hai chi đồ vật.

Cổ trùng bom, một nhánh nhỏ bé, cũng chỉ có không tới mười cc mà thôi. Còn có một nhánh đại, có tới một ngàn cc.

Như trước là loại này trong suốt cổ trùng, hầu như tại thái dương chiếu rọi bên dưới, tài năng phát hiện sự tồn tại của nó, hơn nữa hoàn toàn có vẻ người hiền lành.

Doanh Quảng lấy ra chi này nhỏ bé, đưa cho Nhâm Thiên Khiếu nói: "Đi, cho Thẩm Lãng bệ hạ, cho Đại Càn đế quốc người biểu diễn một thoáng."

"Phải!" Nhâm Thiên Khiếu nói, sau đó cầm chi này nhỏ bé đặc thù cổ trùng đạn, cưỡi thượng cổ kền kền, đột nhiên bay đến không trung.

Mà Doanh Quảng cẩn thận từng ly từng tý một lấy ra chi này đại đặc thù cổ trùng đạn, để vào đến thượng cổ rồng trong hộp, bắt đầu thật nhanh phục chế phân liệt.

"Thẩm Lãng bệ hạ, này vẻn vẹn chỉ là đệ nhất thiên hạ cổ trùng hợp chất diễn sinh, ta nghĩ rất nhiều tên chữ, nhưng mà cũng không quá chuẩn xác." Doanh Quảng nói: "Nhâm huynh lập tức cũng không biết nên lấy tên là gì cho thỏa đáng, Thẩm Lãng bệ hạ học phú năm xe, so với có thể lấy một cái tối tên tốt."

"Đương nhiên, loại này đặc thù vũ công uy lực không gì sánh được to lớn, trực tiếp làm kinh sợ Viêm Kinh, để bọn họ không dám manh động. Nhưng mà loại này đặc thù cổ trùng cũng là hết sức khó có thể đào tạo, Phù Đồ Sơn trả giá con số trên trời đánh đổi, cũng vẻn vẹn chỉ là bồi dưỡng ra đến một chút, chỉ có thể làm uy hiếp, còn không thể trở thành vũ khí thông thường, dùng hết liền không còn."

"Thẩm Lãng bệ hạ, cảm ơn ngươi thượng cổ long hạp a, quả nhiên thần kỳ không gì sánh được, này đặc thù cổ trùng để vào sau, lập tức nhanh chóng phân liệt, dùng chưa tới một canh giờ, liền có thể phân liệt ra mười sáu lần, hiệu suất lập tức tăng lên một ngàn lần không ngừng, có cái này long hạp, tiếp xuống chúng ta đặc thù cổ trùng vũ khí cũng sẽ không khuyết thiếu, thậm chí có thể làm vũ khí thông thường sử dụng."

"Hiện tại, liền từ Thẩm Lãng bệ hạ tới chứng kiến cái này đặc thù cổ trùng vũ khí uy lực đi."

Mà lúc này, Nhâm Thiên Khiếu trực tiếp bay đến quảng trường không trung, hắn phía dưới chính là một ngàn tên tù binh.

"Chuẩn bị, ném mạnh!"

Theo Doanh Quảng ra lệnh một tiếng, Nhâm Thiên Khiếu trực tiếp đem cái kia chi đặc thù cổ trùng vũ khí ném mạnh đi.

"Ầm!"

Cũng chỉ có mười cc đặc thù cổ trùng đơn đạn rơi vào rồi đoàn người bên trong, nhẹ nhàng nổ tung.

Sau đó, phảng phất không có thứ gì phát sinh.

Trước những cổ trùng, hoặc là là màu xanh lục, hoặc là là màu đỏ, nhìn qua quỷ dị không gì sánh được. Mà cái này đặc thù cổ trùng, hoàn toàn là trong suốt, một chút đều không tà ác khủng bố.

Nhưng mà bỗng nhiên trong đó ...

Một người trong đó tù binh, trực tiếp biến mất rồi, cả người trực tiếp bị thôn phệ.

Tiếp theo, thứ hai, cái thứ ba, thứ tư, thứ năm ...

Trong kiệu Kính Tử, Càn Kinh trên tường thành hai 15 vạn người, còn có bay trên không trung Thẩm Lãng cũng nhìn thấy rõ ràng.

Những tù binh này, sống sờ sờ bị đặc thù cổ trùng nuốt chửng mất, không có bất kỳ kêu thảm thiết, cũng không có bất kỳ máu thịt tung tóe hình ảnh.

Thân thể của bọn họ, nhanh chóng một tấc một tấc biến mất rồi.

Đầu biến mất rồi, thân thể biến mất rồi, đôi chân biến mất rồi.

Kỳ thực không phải biến mất, mà là bị đặc thù cổ trùng ăn đi.

Nửa phút sau, 100 người biến mất rồi, sau một phút, 300 người biến mất rồi, hai phút sau, một ngàn người biến mất rồi.

Vẻn vẹn mười cc đặc thù cổ trùng, đem một ngàn người nuốt chửng đến sạch sành sanh.

Nuốt chửng xong xuôi sau, bọn họ trực tiếp lạc trở về mặt đất trên, trở thành một loại ngưng giao trạng thái, dường như sền sệt nước như vậy lăn.

Dần dần mà chúng bắt đầu đọng lại, cuối cùng đã biến thành một loại hoàn toàn trong suốt tinh thể.

Doanh Quảng nói: "Thu thập xong."

Vài tên đặc chủng vũ sĩ tiến lên, đem trên quảng trường to lớn trong suốt đọng lại tinh thể xẻng hạ xuống, từng khối từng khối đựng vào bên trong rương chở đi.

Tình cảnh này, quả thực đem tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, bao quát Kính Tử, bao quát Thẩm Lãng, bao quát Càn Kinh trên tường thành quân đội.

Chưa từng nhìn thấy, mới nghe lần đầu, giản làm cho người ta sởn cả tóc gáy.

Thật đáng sợ rồi!

Trên thế giới này vẫn còn có khủng bố như vậy cổ trùng?

Vẻn vẹn mười cc mà thôi a, liền nuốt chửng một ngàn người, hơn nữa không có bất kỳ thống khổ cùng tri giác, trực tiếp liền nuốt chửng đến sạch sành sanh.

Hơn nữa chúng phảng phất là có nuốt chửng cực hạn, triệt để ăn no sau liền bắt đầu diễn biến, cuối cùng trở thành một loại nào đó tinh thể.

Trước Phù Đồ Sơn cổ trùng cũng rất kinh người, nhưng cơ bản trên đều là ăn mòn, hòa tan làm chủ, hơn nữa cần phải thật lớn lượng lớn cổ trùng, không có siêu cấp lan tràn tính, đòi hỏi cực lớn diện tích ném mạnh.

Mà vừa nãy này mười cc, nổ tung cổ trùng sương mù cũng cũng chỉ có không tới một mét vuông mà thôi, cuối cùng nhưng đem mấy ngàn mét vuông bên trong một ngàn tên tù phạm toàn bộ nuốt chửng sạch sẽ, trốn đều trốn không thoát.

Này đến tột cùng là gì cổ trùng a?

Này còn vẻn vẹn chỉ là đệ nhất thiên hạ cổ trùng hợp chất diễn sinh, cái kia chân chính đệ nhất thiên hạ cổ trùng sẽ cỡ nào kinh người? Kinh khủng đến mức nào?

Doanh Quảng nói: "Cảm tạ Thẩm Lãng bệ hạ, này đặc thù cổ trùng số lượng quá hiếm thiếu, dựa vào bọn họ tự mình sinh sôi nảy nở quá chậm, chúng ta căn bản không nỡ dùng, mà hiện tại có thượng cổ long hạp, chúng ta có thể yên tâm, lớn mật dùng."

"Vừa nãy ta dùng mười cc, liền tiêu diệt một ngàn người. Mà trong tay ta còn có một nhánh một ngàn cc, ròng rã thời gian một năm rưỡi, mới làm ra này một ngàn cc, nơi nào cam lòng dùng a." Doanh Quảng cười nói: "Hiện tại, được rồi. Nếu như này một ngàn cc ném mạnh tại Nộ Triều thành trong đại quân, có thể giết chết bao nhiêu người?"

Mười cc hủy diệt một ngàn người, cái kia một ngàn cc chính là mười vạn người, đầy đủ đem Nộ Triều thành 5 vạn đại quân tiêu diệt hai lần.

"Thẩm Lãng bệ hạ, Nộ Triều thành những bí mật này vũ khí tương đối khá, các giết sạch rồi năm vạn người sau, ta cũng là triệt để vui lòng nhận."

"Thẩm Lãng bệ hạ, không hạ lệnh ngươi quân đội chạy trốn sao? Không cho bọn họ chim muông tán sao?" Doanh Quảng hỏi: "Này một ngàn cc đặc thù cổ trùng đạn, ta còn dự định tại thượng cổ rồng trong hộp thả một quãng thời gian, Nộ Triều thành quân đội muốn muốn chạy trốn mà nói, vẫn có thời gian."

Kính Tử không nhúc nhích, bên ngoài nộ hướng về quân đội cũng không nhúc nhích.

Toàn bộ Càn Kinh, rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc. Bởi vì tất cả mọi người đều bị này đặc thù cổ trùng làm cho khiếp sợ, thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Ròng rã nửa giờ sau, Doanh Quảng mở ra thượng cổ long hạp, từ bên trong lấy ra đặc thù cổ trùng đạn.

Thực sự là kinh người a, vừa nãy vẻn vẹn chỉ là một ngàn cc, vẻn vẹn tại rồng trong hộp thả hơn nửa canh giờ, liền trực tiếp phân liệt tăng mãnh liệt đến đến ba ngàn cc , dựa theo lý luận, này gần như đầy đủ giết chết ba trăm ngàn người.

Doanh Quảng chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, lần này thật sự muốn cùng ngươi Nộ Triều thành đại quân nói gặp lại."

Sau đó, Doanh Quảng nâng con này đặc thù cổ trùng đạn, để vào một cái khác thân đạn bên trong, tương tự với thượng cổ cự tên thân đạn.

Sau đó, hắn tại đem chi này thượng cổ cự tên sắp đặt ở một cái rồng lực lượng phóng ra trang bị trên, này nhưng là chân chính Đại Hình Long Chi Lực.

Giả thiết mục tiêu, giả thiết khoảng cách, ngắm trúng ngoài thành Nộ Triều thành 5 vạn đại quân.

Sau đó hắn không nhịn được lại hướng ngoài thành liếc mắt nhìn.

Đại Doanh vương quốc công chúa Doanh Huỳnh nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, nhìn nhiều đi, rất nhanh Nộ Triều thành này 5 vạn đại quân liền muốn từ trên thế giới này hoàn toàn biến mất, chúng ta Doanh thị, chúng ta Nhâm thị, lần này rốt cuộc danh chính ngôn thuận dùng cổ trùng vũ khí, triệt để tiêu diệt kẻ địch."

Doanh Quảng nói: "Cảm ơn ngươi, Thẩm Lãng bệ hạ, cảm ơn ngươi thượng cổ long hạp, để ta có thể lợi dụng nó đến tàn sát ngươi quân đội."

"Ba, hai, một!"

Doanh Quảng đột nhiên vỗ một cái ngạc mộng thạch nút bấm.

"Vèo ..." Nhất thời Đại Hình Long Chi Lực đột nhiên phóng ra.

Chi này thượng cổ cự tên, gào thét bay ra ngoài, hướng về mấy ngàn mét ở ngoài Nộ Triều thành đại quân bay đi.

Mỗi giây đồng hồ khoảng ba ngàn mét tốc độ, gần như một giây bán, liền đến Nộ Triều thành 5 vạn đại quân bầu trời, tốc độ nhanh như vậy, Nộ Triều thành một phương bất kỳ vũ khí nào đều không thể sớm chặn lại.

Ba ngàn cc cổ trùng đạn, đầy đủ giết chết ba trăm ngàn người, huống chi chỉ là 5 vạn Nộ Triều thành quân đội?

Chi này chứa đặc thù cổ trùng đạn thượng cổ chi tên, thật sự giống như tử thần đồng dạng, trong nháy mắt đánh đến nơi, điên cuồng thu gặt sinh mệnh.

Cùng lúc đó, Thẩm Lãng cưỡi một cái pho tượng tuyết đột nhiên vọt lên bầu trời.

Vào lúc này, hắn có thể chặn lại hình ảnh ngắt quãng sao?

Không thể!

Bởi vì, đây chỉ là một nhánh phổ thông thượng cổ cự tên, không có bất kỳ ngạc mộng thạch trang bị.

"Yêu Nhi!" Thẩm Lãng hô to.

"Đi ..." Cừu Yêu Nhi đột nhiên một trận hô to, trong tay ngạc mộng thạch thượng cổ chiến đao, như chớp giật hướng về không trung ném mạnh mà tới.

"Vèo ..."

Trong nháy mắt, chi này thượng cổ cự tên đột nhiên bị cắt ra.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Sau đó, chi này thượng cổ cự tên đột nhiên nổ tung, vô số đặc thù cổ trùng bay đầy trời tung tóe.

Hướng về Nộ Triều thành đại quân bầu trời rơi rụng.

Ba ngàn cc đặc thù cổ trùng, có bao nhiêu số lượng? Mấy chục tỉ, mấy ngàn ức?

Một khi rơi vào đại quân hàng ngũ, hậu quả khó mà lường được, cái kia thật sự chính là triệt để tàn sát, Nộ Triều thành 5 vạn đại quân sẽ bị thôn phệ hủy diệt đến sạch sành sanh.

Đầy trời cổ trùng sương mù, liều mạng tung bay.

Giống như tử thần, triệt để bao phủ.

Doanh Quảng nhàn nhạt nói: "Gặp lại, Nộ Triều thành, gặp lại, Đại Càn đế quốc!"

Này 5 vạn tinh nhuệ, hầu như là Nộ Triều thành hết thảy, một khi toàn quân diệt, cũng trên căn bản mang ý nghĩa Đại Càn đế quốc diệt vong.

Doanh Huỳnh công chúa đẩy ra Kính Tử con mắt, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng nhìn rõ ràng, ngươi Đại Càn đế quốc chính là cái dạng này hủy diệt, ngươi Khương thị triệt để xong, sau đó không muốn đang nói cái gì chúng ta Doanh thị là loạn thần tặc tử, người thắng làm vua, người thua làm giặc, người thất bại gào thét, là không người lắng nghe."

Vô thanh vô tức đại tàn sát sắp bắt đầu rồi.

Mà nhưng vào lúc này!

Không trung Thẩm Lãng bỗng nhiên phát sinh đột nhiên một tiếng bạo gào.

Lực lượng tinh thần của hắn, khống chế này rồng chi tâm trang bị, thả ra một cái vòng xoáy.

Không phải đem hết thảy đều biến thành tro bụi vòng xoáy năng lượng, bởi vì khuyết thiếu Long Chi Kiếm.

Mà chính là đơn thuần vòng xoáy, dường như lốc xoáy đồng dạng.

Đặc thù cổ trùng tàn sát đã bắt đầu rồi.

Cái thứ nhất, thứ hai, cái thứ ba Nộ Triều thành vũ sĩ trực tiếp từng tấc từng tấc nát tan, bị đặc thù cổ trùng nuốt chửng.

"Hấp!"

Thẩm Lãng một tiếng bạo gào.

Nhất thời, cả người trở thành một vòng xoáy khổng lồ, điên cuồng nuốt chửng trong không khí tất cả.

Vô số bụi trần, vô số không khí, vô số đặc thù cổ trùng, toàn bộ bị bao phủ tới.

Ba ngàn cc, nhiều vô số kể cổ trùng, trong nháy mắt bị hắn vòng xoáy bao phủ, sau đó nuốt chửng hắn toàn thân.

"Cát ..." Hắn cưỡi lấy con này pho tượng tuyết, thậm chí phát không ra bất kỳ kêu thảm thiết, trực tiếp liền tan xương nát thịt.

Con số trên trời đặc thù cổ trùng, điên cuồng chui vào Thẩm

Lãng trong cơ thể, điên cuồng nuốt chửng, điên cuồng hủy diệt.

Trong phút chốc!

Thẩm Lãng thân ảnh biến mất, dường như một cái trong suốt chùm sáng, từ trên trời giáng xuống.

Bởi vì này cổ trùng là trong suốt, một khi nuốt chửng sinh mệnh sau, càng là trực tiếp đã biến thành trong suốt trạng thái ngưng giao.

Xung quanh mấy trăm ngàn người một tiếng thét kinh hãi.

Cừu Yêu Nhi, Căng quân bọn người, phảng phất rơi xuống địa ngục đồng dạng, khắp cả người lạnh lẽo.

Trong phút chốc, thế giới của bọn họ phảng phất đều triệt để hủy diệt.

Hết thảy hy vọng, phảng phất đều trong nháy mắt phá diệt.

Toàn bộ thế giới tinh thần, vô biên vô hạn sụp xuống.

Lại, lại là như thế?

Thẩm Lãng bệ hạ vì cứu vớt năm vạn người, lại một lần triệt để hy sinh chính mình?

Nhưng mà lần này, hắn thật sự biến mất không còn tăm hơi.

Mà còn lại Nộ Triều thành 5 vạn đại quân cũng không biết người kia chính là Thẩm Lãng, chỉ bất quá bọn hắn cũng cảm giác được hồi hộp, run rẩy.

"Ầm!"

Một chùm sáng ảnh vô thanh vô tức đập trên mặt đất.

Chỉ là một đoàn trong suốt quang ảnh, phảng phất phun trào nước, Thẩm Lãng bóng người hoàn toàn biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nhưng mà, này ba ngàn cc đặc thù cổ trùng, chung quy không có đối Nộ Triều thành đại quân thành công tàn sát, toàn bộ bị hút tới Thẩm Lãng trên thân.

Doanh Quảng cũng khó mà tin nổi mà nhìn trước mắt tất cả những thứ này, sau đó cả người bắt đầu khẽ run.

Này, chuyện gì thế này?

Người kia là ai?

Vì sao hắn có thể ngăn cản đặc thù cổ trùng khuếch tán, vì sao hắn có thể nuốt chửng hết thảy đặc thù cổ trùng?

Ba ngàn cc cổ trùng, cần phải nuốt chửng mấy trăm ngàn sinh mệnh mới sẽ bão hòa a.

Chỉ cần không có đạt đến trạng thái bão hòa, này đặc thù cổ trùng sẽ vẫn liều mạng nuốt chửng hết thảy sinh mệnh, mãi đến tận bão hòa mới thôi?

Vì sao lúc này, ba ngàn cc cổ trùng, vẻn vẹn chỉ đi nuốt chửng cái kia một người?

Hắn đã chết rồi sao? Biến thành tro bụi sao?

Đầy đủ sau một lúc lâu!

Trên đất có một cái trong suốt quang ảnh đứng lên, ngờ ngợ có thể nhìn ra là một người thể.

Chỉ có điều cả người mặt ngoài, hoàn toàn bị trong suốt nước trạng bao phủ, không ngừng phun trào.

Mấy ngàn ức đặc thù cổ trùng, liều mạng mà chui vào thân thể của hắn, liều mạng mà nuốt chửng hắn tất cả.

Sau đó ... Mấy ngàn ức đặc thù cổ trùng đều trái lại bị Thẩm Lãng nuốt chửng.

Trên người hắn tầng này trong suốt ngưng giao trạng càng ngày càng bạc, mặt ngoài thân thể mấy ngàn ức đặc thù cổ trùng càng ngày càng ít.

Cuối cùng ...

Hoàn toàn biến mất rồi.

Thẩm Lãng thân thể khôi phục nguyên trang, bất quá có chút xấu hổ, không được sợi nhỏ.

Tất cả mọi người khiếp sợ nhìn hắn?

Vừa xảy ra chuyện gì?

Người này dĩ nhiên là Thẩm Lãng? Chân chính Thẩm Lãng?

Cái kia, cái kia trong kiệu người kia là ai? Lại là thế thân Kính Tử sao?

Thẩm Lãng bệ hạ vừa nuốt chửng mấy ngàn ức đặc thù cổ trùng?

Cái kia, cái kia thân thể hắn đến tột cùng sẽ phát sinh cái gì lột xác a?

Đầy đủ một hồi lâu, dưới thành bên dưới Thẩm Lãng hướng về Doanh Quảng cười nói: "Doanh Quảng bệ hạ, có khỏe hay không a, đã lâu không gặp."

"Đúng rồi Doanh Quảng bệ hạ, nói cho ngươi hai chuyện, cái thứ nhất, giờ chết của ngươi liền muốn đến."

"Cái thứ hai, ta đưa cho ngươi viên kia trứng rồng, là giả!"

"Ha ha ha ha."

"Hê hê hê hê!"

...

Chú: Canh thứ nhất đưa lên, các anh em còn có vé tháng sao? Đầu cho ta đi, xin nhờ đây! Mặt sau truy vô cùng, làm người ta hoảng hốt hoảng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 578: Doanh Quảng Cái Chết! Ly Kỳ Bi Thảm! (Cầu Vé Tháng)(Tu)

Chương 578:: Doanh Quảng cái chết! Ly kỳ bi thảm! (cầu vé tháng)(tu)

Lúc này tất cả mọi người đều bị Thẩm Lãng kinh ngạc đến ngây người, có thể giết chết mấy trăm ngàn người đặc thù cổ trùng tiến vào bên trong cơ thể ngươi, ngươi một chút chuyện đều không có?

Thật không có sự tình a, hơn nữa còn rất thoải mái đây.

Lần trước Thẩm Lãng bị vô số địa ngục hỏa trùng tiến vào trong cơ thể thời điểm là phi thường khó chịu, mà lần này bị ba ngàn cc đặc thù cổ trùng tiến vào trong cơ thể là cảm giác gì?

Liền ... Liền phảng phất làm một cái toàn thân nước nhuận xoa bóp, siêu cấp spa?

Cái kia thân thể hắn có hay không phát sinh biến hóa gì đó đây? Nắm giữ ẩn hình siêu năng lực? Hay hoặc là biến thân trở thành cổ trùng hiệp?

Ế? ! Cũng không có, cảm giác gì đều không có, biến hóa gì đó đều không có.

Khiến cho Thẩm Lãng cũng rất thất vọng a, nhiều như vậy siêu cấp cổ trùng tiến vào trong cơ thể ta, hoàn toàn lãng phí a? Ngươi đem chúng nó năng lượng chuyển đến trong cơ thể ta có được hay không a?

Mà lúc này Doanh Quảng, thật sự hoàn toàn không dám tin tưởng mà nhìn Thẩm Lãng, lại hướng về trong kiệu cái kia Thẩm Lãng nhìn lại? Đến tột cùng ai là thật sự? Ai là giả a?

Lần trước tại Kim Cương phong di tích thời thượng cổ ở ngoài, cái kia giả Thẩm Lãng biểu diễn xốc nổi, cử chỉ có chút khuếch đại, sau đó hồi tưởng lại vẫn là để lại dấu vết a, lần này bị bắt Thẩm Lãng, hoàn toàn không có trước khuếch đại a?

Gần như mười tháng có thêm a, cái này Thẩm Lãng không hề có một chút vạch trần trán.

Thậm chí hiện tại hai người bày cùng nhau, cũng hoàn toàn không có cách nào phân biệt ra được thật giả a.

Đương nhiên, hiện tại vẫn có thể thoáng phân biệt ra được một chút, bởi vì dưới tường thành cái này trên thân trên thân không được sợi nhỏ, nhưng hoàn toàn bằng phẳng vô tư, một chút thật không tiện vẻ mặt đều không có, da mặt như thế hậu, hay là ... Là thật sự Thẩm Lãng?

Nhưng Doanh Quảng đám này đều không còn kịp suy tư nữa, Thẩm Lãng câu nói này dường như bom đồng dạng, trực tiếp tại ở trong đầu của hắn nổ tung.

Không phải câu thứ nhất, nói Doanh Quảng giờ chết lập tức liền muốn đến câu nói kia, như thế nguyền rủa hắn nghe quá nhiều, hoàn toàn không để ý.

Mà là Thẩm Lãng nói trứng rồng là giả câu kia.

Con rồng này trứng đến trong tay hắn đã bao lâu, gần như hai ba năm, hắn tập trung vào hết thảy hy vọng cùng tình cảm.

Doanh Vô Khuyết chết rồi, Doanh Vô Minh chết rồi, hắn cũng làm thành đây là đối trứng rồng hiến tế.

Thậm chí lần này ba mươi vạn đại quân thương vong, hắn cũng nên thành là đối trứng rồng hiến tế.

Trong mơ hồ hắn có một loại số mệnh cảm, mấy trăm ngàn người tính mạng đổi lấy một con rồng sinh ra, này phi thường bình thường, cũng rất công bằng.

Thậm chí cảm giác mình cùng con rồng này đã linh hồn tương thông, bởi vì hắn đã sẽ xuất hiện kỳ dị ảo giác loại hình.

Hơn nữa hắn không chỉ một lần xem đến đây viên trứng rồng sáng lên đến, hiển hiện ra bên trong Tiểu Long phôi thai, hơn nữa còn sẽ động.

Ai dám nói này viên trứng rồng là giả, Doanh Quảng bảo đảm giết cả nhà của hắn, tru diệt hắn cửu tộc.

Thậm chí cũng có thể nói, này viên trứng rồng hoàn toàn lên cao đến Doanh Quảng tin / ngưỡng, hiện tại Thẩm Lãng dĩ nhiên nói nó là giả.

"Ha ha ha ha ..." Doanh Quảng cười to nói: "Thẩm Lãng ngươi rất thông minh, phi thường phi thường thông minh, ngươi hiện đang muốn cầm lại đám này trứng rồng thật sao?"

Lúc này, Dora công chúa nhanh chóng cầm qua một cái áo choàng, cho Thẩm Lãng mặc vào.

Bệ hạ, ngài không biết xấu hổ, chúng ta đám này làm thần tử còn muốn mặt đây.

"Thẩm Lãng, ngươi hiện tại cảm giác mình quân đội đã đủ mạnh, hơn nữa còn được long hạp, cho nên muốn muốn bắt hồi này viên trứng rồng? Hoàn toàn là nằm mộng ban ngày, nằm mộng ban ngày."

Hiện tại Doanh Quảng, đã hoàn toàn không muốn để ý tới thật giả Thẩm Lãng, thậm chí cũng không muốn quản Thẩm Lãng có thể phóng ra Long Chi Hối chuyện này.

Hắn chỉ muốn đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh, Thẩm Lãng lại dám nói hắn trứng rồng là giả?

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi phi thường ghê gớm, thật sự." Doanh Quảng lạnh giọng nói: "Ta muốn làm nổ lòng đất chôn giấu thượng cổ năng lượng hạt nhân, không hiểu ra sao thất bại. Ta ném mạnh con số trên trời đặc thù cổ trùng, lại bị ngươi nuốt chửng, huyết mạch của ngươi cũng thật là không thể tưởng tượng nổi a, liền loại này cổ trùng đều giết không chết ngươi."

Đón lấy, Doanh Quảng đột nhiên vung tay lên.

Nhất thời mấy chục tên đặc chủng vũ sĩ đi ra, giơ lên hai cái to lớn thượng cổ năng lượng hạt nhân, sau đó đặt tại Đại Hình Long Chi Lực phóng ra trang bị trên.

Đệch! Doanh Quảng đây là muốn phóng đại chiêu, trực tiếp đem Nộ Triều thành quân đoàn ném mạnh thượng cổ năng lượng hạt nhân.

Thẩm Lãng là có thể chặn lại, bởi vì nó cũng thuộc về thượng cổ trang bị. Nhưng không phải vạn bất đắc dĩ, Thẩm Lãng không muốn ngăn tiệt a.

Mấy ngày trước Đại Viêm đế quốc muốn hắn quân đội phóng ra hai viên giả siêu cấp Long Chi Hối, Thẩm Lãng không có chặn lại, chính là không muốn bại lộ cái năng lực này.

Bởi vì một khi diệt Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn sau, Đại Viêm đế quốc khả năng không nói hai lời, trực tiếp liền hướng Nộ Triều thành phóng ra mấy viên siêu cấp Long Chi Hối, Thẩm Lãng còn muốn muốn lợi dụng cái năng lực này không trung chặn lại, bắt được Long Chi Hối đây.

Nếu như hắn hiện tại biểu hiện ra có thể chặn lại thượng cổ năng lượng hạt nhân năng lực, vậy thì trực tiếp bại lộ.

Nhưng nếu Doanh Quảng thật phóng ra hai viên điều này có thể lượng hạt nhân lại đây, Thẩm Lãng này 5 vạn Nộ Triều thành đại quân ít nhất muốn tổn thất gần một nửa, vào lúc này hầu như liền chạy cũng không kịp.

Nhất thời, Thẩm Lãng cười ha ha nói: "Doanh Quảng bệ hạ, ngươi kích động như thế, là bởi vì bị ta đâm trúng nội tâm sợ hãi nhất địa phương sao? Ngươi nên vô số lần hồi tưởng, sao chổi đại sau khi đụng, ta là cố ý bị Doanh Vô Minh tù binh, vậy ta này viên trứng rồng cũng có thể là giả tạo a. Ngươi nên vô số lần nghĩ tới điểm này đi."

Không sai, Doanh Quảng nghĩ đến không ngừng một ngàn lần, nhưng vào lúc ấy hắn đã đối này viên trứng rồng tập trung vào vô hạn hy vọng cùng tình cảm.

Hơn nữa Thẩm Lãng sau đó cũng giải thích, hắn đem trứng rồng cho Doanh Quảng hoàn toàn là họa thủy đông di, bởi vì hắn cảm giác mình quá nhỏ yếu, còn bảo vệ không được trứng rồng, thất phu vô tội hoài bích mang tội.

Người đáng sợ nhất không phải là bị người khác lừa gạt, mà là chính mình lừa gạt mình, vậy thì vĩnh viễn cũng vẫn chưa tỉnh lại.

Kẻ ngu xuẩn, dễ dàng bị người khác lừa gạt.

Người thông minh, dễ dàng bị chính mình lừa gạt, đây là tuyên cổ không phá chân lý.

Bây giờ liền dường như Trung Quốc cổ đại những hoàng đế kia, Gia Tĩnh hoàng đế thông minh hay không? Hắn hầu như là tối giả dối hoàng đế, đấu thất bại hai, ba đại quyền thần, quả thực đem toàn bộ triều đình trọng thần đùa bỡn tại trong lòng bàn tay.

Kết quả đây, hắn còn không phải bị đạo sĩ này lừa gạt, ăn vào một viên lại một viên có độc đan dược, chính là vì trường sinh không nhọc a. Trên thân cũng đã trường nhọt độc, như trước thờ phụng không ngớt, còn cảm thấy đây là thượng thiên đối với hắn thử thách.

Này chính là mình lừa gạt mình, hoàn toàn thói quen khó sửa, trả giá tình cảm quá nhiều rồi, đã không cách nào phủ định.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Doanh Quảng bệ hạ, ngươi liền cái kia không dám đối mặt chân tướng sao?"

Lúc này muốn chứng minh này viên trứng rồng là thật hay là giả vô cùng đơn giản, trực tiếp dùng Thượng cổ long hạp ấp là có thể, dù sao con này Thượng cổ long hạp là trăm phần trăm thật sự, bởi vì vừa nãy đã hoàn toàn chứng minh điểm này.

Trên thực tế vừa bắt được Thượng cổ long hạp sau, Doanh Quảng cái ý niệm đầu tiên chính là bỏ xuống quân đội, bỏ xuống hết thảy trước mắt, tiến vào Đại Càn vương cung phía dưới di tích thời thượng cổ bên trong, đem trứng rồng để vào rồng trong hộp.

Thẩm Lãng nói: "Chờ ngươi chứng minh này viên trứng rồng là giả sau, chúng ta liền làm tiếp một cái giao dịch, ta cho ngươi biết thật sự trứng rồng ở nơi nào."

Doanh Quảng nhìn Thẩm Lãng một lúc lâu, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng, tùy ý ngươi trăm nghìn giống như biểu diễn, đều chỉ vì một cái mục tiêu, kia chính là muốn lừa gạt hồi này viên trứng rồng, không nên mơ mộng, ta sẽ đi chứng minh hắn thật giả."

"Doanh Huỳnh, chuẩn bị!"

Nhất thời Đại Doanh vương quốc công chúa Doanh Huỳnh áp tải thế thân Kính Tử đi ra, đi tới trên tường thành.

Doanh Quảng nói: "Chuẩn bị trước mặt mọi người đem cái này Thẩm Lãng thế thân, trước mặt mọi người chém đầu, chém thành muôn mảnh."

"Phải!" Doanh Huỳnh nói.

Doanh Quảng nói: "Nếu như Nộ Triều thành quân đội có bất kỳ manh động, cũng chém xuống cái này thế thân đầu lâu."

"Phải!" Doanh Huỳnh nói.

Doanh Quảng cầm Thượng cổ long hạp đi xuống đầu tường, đi tới Đại Càn vương cung, tiến vào lòng đất trên di tích.

...

Mở ra một đạo lại một cánh cửa, Doanh Quảng tiến vào di tích thời thượng cổ nơi sâu xa nhất, hắn chuyên môn tàng long trứng địa phương.

Lại mở ra vỗ một cái lại vỗ một cái mật thất cánh cửa, mở ra một tầng lại một tầng thượng cổ cái rương.

Rốt cuộc, viên kia trứng rồng lẳng lặng mà nằm ở nơi đó, chỉ liếc mắt nhìn cũng làm người ta không gì sánh được mê, qua đi này thời gian hai, ba năm bên trong, chỉ cần có thời gian Doanh Quảng liền muốn cùng này viên trứng rồng cùng nhau, nói một lời chân thật, hắn đối này viên trứng rồng trút xuống cảm tình, thậm chí vượt qua nhi tử Doanh Vô Minh.

Vừa chạm được này viên trứng rồng, loại cảm giác đó lại tới nữa rồi, mãnh liệt ảo giác, có một loại mắt hoa cảm, phi thường kỳ diệu mà lại ly kỳ.

Vừa bắt đầu là thống khổ, nhưng hiện tại cũng đã hoàn toàn là tươi đẹp, này rất có nguyên tử thần giáo phong thái a.

Doanh Quảng cười gằn, Thẩm Lãng còn nói này viên trứng rồng là giả, thực sự là buồn cười a, giả trứng rồng sẽ cùng ta Doanh Quảng linh hồn cộng hưởng sao?

Ế? ! Hắn đem loại này bức xạ xưng là linh hồn cộng hưởng.

Sau đó, Doanh Quảng hít một hơi thật sâu, hắn dĩ nhiên trước tiên đi tắm đốt hương, sau đó quỳ trên mặt đất dập đầu.

"Thỉnh liệt tổ liệt tông phù hộ, thỉnh đầy trời thần phật phù hộ."

"Thỉnh, thỉnh Khương Ly bệ hạ phù hộ, ta nhất định kế thừa ngài di chí, triệt để tiêu diệt Đại Viêm đế quốc."

Hướng về bốn phương tám hướng toàn bộ dập đầu dập đầu sau, Doanh Quảng không gì sánh được thành kính, gần như dụng thần thánh thái độ, đem này viên trứng rồng để vào long hạp bên trong, sau đó cả người hoàn toàn không có cách nào hô hấp.

Bởi vì hắn thật sự lo lắng bị Thẩm Lãng một lời thành sấm, vạn nhất này viên trứng rồng là giả, làm sao bây giờ? Tinh thần của hắn cùng linh hồn làm sao có thể chịu đựng?

Nhưng mà, vừa để vào Thượng cổ long hạp bên trong, hầu như là trong nháy mắt, này viên trứng rồng đột nhiên sáng lên.

Trước nay chưa từng có lượng, bên trong cái kia con rồng nhỏ phôi thai thấy rất rõ ràng, hơn nữa đang đang nhanh chóng bành trướng, trước nay chưa từng có kỳ cảnh a.

Doanh Quảng kinh ngạc, sau đó mừng như điên.

Ha ha ha ha ha ...

Ha ha ha ha!

Thẩm Lãng tiểu tặc, quả nhiên là lời ngon tiếng ngọt muốn đem trứng rồng đoạt lại đi, này trứng rồng là thật sự, trăm phần trăm là thật sự.

Bằng không, nó đối Thượng cổ long hạp tại sao lại khổng lồ như thế chi phản ứng?

Sau đó, Doanh Quảng che lên Thượng cổ long hạp, thậm chí tạm thời đem cục thế bên ngoài vứt ở một bên, toàn tâm toàn ý chờ đợi trứng rồng ấp.

Vừa nãy vẻn vẹn một phút, cái kia đặc thù cổ trùng liền phục chế phân liệt gấp ba, mà lần này ấp trứng rồng hay là muốn lâu một chút đi.

Hay là hắn cần phải đem trứng rồng cùng long hạp đều để ở chỗ này, trước tiên đi giải quyết chuyện bên ngoài, đem Thẩm Lãng Nộ Triều thành đại quân chém tận giết tuyệt, ngược lại hắn đã hoàn toàn chứng minh trứng rồng là thật sự.

Nhưng mà, hắn không nỡ a.

Lúc này, hắn thật sự không nỡ ly khai trứng rồng từng giây từng phút loại, vạn nhất nó rất nhanh sẽ ấp nở cơ chứ?

Tại rất nhiều thư tịch tả qua, đẻ trứng động vật phá vỏ sau, sẽ đem nó nhìn thấy người thứ nhất xem là mẫu thân.

Nếu như hắn Doanh Quảng đi rồi, mà này viên trứng rồng lại ấp nở, nên làm thế nào cho phải đây? Tổn thất kia cũng quá lớn.

Liền, Doanh Quảng liền lẳng lặng mà chờ đợi ở đây, ta liền đợi nửa tiếng, một phút cũng không chờ thêm.

Sau đó, Doanh Quảng gần như mê luyến địa bàn ngồi ở long hạp bên cạnh, liều mạng đi cảm thụ long hạp bên trong tất cả động tĩnh.

Quả nhiên, chưa từng có đi bao lâu.

"Ầm ầm ầm ầm ..." Rồng trong hộp liền truyền đến từng trận tiếng vang, từng trận chấn động.

Doanh Quảng hưng phấn đến khó tự kiềm chế, lẽ nào rồng liền muốn ấp nở? Nhanh như vậy sao?

Này Thượng cổ long hạp thần kỳ như vậy sao? Trước hắn muốn hết tất cả biện pháp, đều không có đem trứng rồng ấp nở, mà cái này Thượng cổ long hạp vẻn vẹn một phút, liền có thể đưa nó ấp nở?

Sau đó, bên trong chấn động càng ngày càng mãnh liệt, thậm chí toàn bộ long hạp đều ở khẽ run.

Quả nhiên là rồng a, vừa ấp nở liền hung mãnh như vậy?

Doanh Quảng kích động đến cả người run rẩy, rơi vào không gì sánh được suy tư.

Ta Doanh thị gia tộc muốn trở thành thiên hạ chi chủ, muốn trở thành chân long thiên tử, ha ha ha.

Ai cũng đừng hòng cướp đi ta rồng, Đại Viêm đế quốc không được, Phù Đồ Sơn không được, Thẩm Lãng càng không được.

Tất cả những thứ này đều là đáng giá, Doanh Vô Khuyết, Doanh Vô Minh, thậm chí còn có Doanh Vô Thường chết đều là đáng giá, còn có mấy trăm ngàn quân đội chết cũng đáng, tất cả chính là vì hiến tế, vì rồng sinh ra.

Ta Doanh thị gia tộc muốn quân lâm thiên hạ, ha ha ha ha!

Đặt ở từ trước Doanh Quảng, dù cho là tâm lý hoạt động cũng sẽ không như thế điên cuồng, nhưng mà hiện đi ngang qua hai ba năm bức xạ sau, đầu óc của hắn cùng tinh thần cũng đã phát sinh ra biến hóa.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Lúc này, Thượng cổ long hạp bên trong đã chấn động càng thêm mãnh liệt, ép đều ép không được.

Đi ra đi, ta rồng! Đi ra đi, ta Doanh thị gia tộc đồ đằng.

Mà nhưng vào lúc này, rồng trong hộp phảng phất trong nháy mắt yên tĩnh lại, cũng không run rẩy.

Doanh Quảng kinh ngạc, này ... Này xảy ra chuyện gì a?

Chẳng lẽ, đã ấp nở? Vừa nãy là Tiểu Long liều mạng mà muốn từ vỏ trứng bên trong khoan ra?

Doanh Quảng ngừng thở, đột nhiên mở ra Thượng cổ long hạp.

Trời ạ? !

Nhất thời một trận hào quang chói mắt, giản làm cho người ta mắt hoa.

Con rồng này trứng đã lượng thạc đến cực hạn, bên trong cái kia rồng phôi thai cũng bành trướng đến cực hạn, hầu như đem toàn bộ mật thất đều rọi sáng, quá thần kỳ.

Muốn đi ra, muốn đi ra.

Ha ha ha ha ...

Doanh Quảng nhô ra hai tay, nâng chi này trứng rồng, hầu như đem toàn bộ đầu đều chui vào long hạp bên trong.

Đi ra đi, đi ra đi, ta rồng!

"Ầm ..."

Đột nhiên một tiếng nổ vang!

Này viên trứng rồng đột nhiên nổ tung, chia năm xẻ bảy. Trước hoàn toàn đao thương bất nhập xác ngoài, hiện tại triệt để nát tan.

Nhưng mà ... Bên trong không có bay ra rồng đến.

Vô số phóng xạ tính vật chất, đột nhiên xì ra, trực tiếp bao phủ Doanh Quảng khắp cả mặt mũi.

Con số trên trời bức xạ, điên cuồng bao phủ hắn toàn thân.

"A ... A ... A ..."

"Ta rồng thì sao? Ta rồng thì sao? Ta rồng thì sao?"

Doanh Quảng hoàn toàn không để ý thân thể mình phát sinh cái gì, mà là liều mạng mà rít gào, liều mạng mà tìm kiếm, liều mạng đi bắt những phóng xạ tính vật chất.

Vì sao lại như thế? Vì sao lại như thế?

Ta rồng rõ ràng liền muốn ấp nở a, vừa nãy rõ ràng nhìn thấy rồng phôi thai tại bành trướng a.

Doanh Quảng hoàn toàn tan vỡ, toàn bộ tinh thần của người ta phảng phất trong nháy mắt bị rút đi, trực tiếp co quắp ngồi dưới đất.

"A ... A ... A ... A!"

Hắn phát sinh từng trận không gì sánh được thống khổ gào thét.

Hắn hy vọng phá diệt, tương lai của hắn phá diệt, tín ngưỡng của hắn phá diệt.

Thẩm Lãng nói chính là chân thực, này viên trứng rồng là giả, là Thẩm Lãng dùng để hại hắn.

Ngươi không chỉ tàn hại thân thể của ta, ngươi còn tàn hại linh hồn của ta, tinh thần của ta. Thẩm Lãng ngươi không chết tử tế được, không chết tử tế được!

Doanh Quảng phát sinh từng trận như dã thú gào thét, sau đó bắt đầu từng trận nôn mửa.

Ọe ra đến không chỉ là đồ ăn, còn có huyết khối. Lúc này hắn thấy không rõ lắm khuôn mặt chính mình, nếu như thấy được mà nói, sẽ phát hiện mình giống như là ác quỷ.

Bởi vì khắp cả mặt mũi đều là phóng xạ tính vật chất, toàn bộ mặt cùng đầu lâu cũng đã bắt đầu mục nát, thật sự vô cùng thê thảm.

"Thẩm Lãng, ta không buông tha ngươi, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!" Doanh Quảng gào thét.

Liều mạng mà bò lên, hướng về bên ngoài đi đến.

Sau đó hắn phát hiện mình dĩ nhiên không thấy, hoàn toàn mù.

Hơn nữa cũng chưởng không cầm được thân thể cân bằng, lảo đảo.

Không chỉ có như thế, toàn bộ đại não, toàn bộ tinh thần cũng giống như lung lay sắp đổ.

Vừa bắt đầu đầu óc còn nổ tung như vậy đau đớn, mà hiện tại đã hầu như không có cảm giác, thậm chí đều hoàn toàn không cảm giác được thân thể mình tồn tại.

"Ầm!"

"Ầm!"

Sau đó, đầu của hắn va vào vỗ một cái lại một cánh cửa, hoàn toàn dựa vào bản năng ký ức, mở ra vỗ một cái lại một cánh cửa, rời đi di tích thời thượng cổ, hướng về bên ngoài lảo đảo, chạy như điên.

Ròng rã dùng một phút, hắn mới lao ra Đại Càn vương cung.

Rất sắp có người phát hiện hắn, tranh thủ thời gian xông tới.

"Ngày, ta bệ hạ, ngài làm sao? Làm sao?" Doanh Quảng tâm phúc hoạn quan tranh thủ thời gian vọt lên, dùng khăn lụa đem Doanh Quảng trên mặt đáng sợ màu xanh lục bột phấn lau chùi.

Nhưng mà ... Hắn cảm giác mình tay phảng phất bị hỏa thiêu đồng dạng, trong nháy mắt không gì sánh được bỏng.

Tiếp theo đưa tay vừa nhìn, phát hiện bàn tay thật sự phảng phất bị đốt qua đồng dạng, một mảnh đỏ chót, cái này hoạn quan lúc đó cũng không có coi là chuyện đáng kể, nịnh hót liền muốn đập nguyên bộ a.

Liền, hắn cẩn thận từng ly từng tý một kế tục lau chùi Doanh Quảng trên mặt màu xanh lục bột phấn, nhưng làm sao sát đều sát không sạch sẽ, bởi vì đã hoàn toàn dung nhập vào trong máu, trong da.

Doanh Quảng mặc kệ, kế tục lảo đảo hướng về bên ngoài lao ra.

Hắn muốn tại đầu óc đã hoàn toàn trở nên mơ màng, chỉ có một ý nghĩ, ta muốn đi giết Thẩm Lãng, đem hắn chém thành muôn mảnh.

Mà cái kia hoạn quan cẩn thận từng ly từng tý một ở đây nâng lên bàn tay của chính mình, phát hiện càng thêm đáng sợ, bên trong mạch máu phảng phất hoàn toàn phá như thế.

Chỉ chốc lát sau, hắn bắt đầu mãnh liệt nôn mửa, sau đó trên đất co giật.

Xung quanh vô số người nhìn tình cảnh này, cảm giác được không gì sánh được kinh hoàng, bọn họ không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng có thể cảm giác được nguy hiểm, Doanh Quảng bệ hạ trên mặt cái kia màu xanh lục đồ vật gặp nguy hiểm, ngàn vạn không thể đụng vào.

Liền như thế, đã toàn bộ mắt manh Doanh Quảng lao ra Đại Càn vương cung, hướng về trên tường thành vọt tới.

...

Lúc này, đã màn đêm buông xuống, hỏa diễm nhen nhóm toàn bộ tường thành.

Sau đó tất cả mọi người kinh hãi phát hiện, có một đạo ánh sáng xanh lục đột nhiên vọt tới.

Người dĩ nhiên sẽ phát sáng? Này ... Này quá quỷ dị a.

Hơn nữa khuôn mặt người này đã hoàn toàn thấy không rõ lắm, hoàn toàn giống như là ác quỷ, cả nửa người đều ở mục nát, huyết dịch hỗn hợp màu xanh lục phóng xạ tính bột phấn, làm cho người ta cảm giác liền phảng phất là lục mủ đồng dạng, không gì sánh được buồn nôn đáng sợ.

Này, đây là người nào a?

Nhất thời, mấy trăm tên đặc chủng vũ sĩ liền muốn xông lên, đem hắn chặn lại bắt giữ, vạn nhất xông tới Doanh Huỳnh công chúa làm sao bây giờ?

Nhưng mà rất nhanh bọn họ nhìn rõ ràng, trên người người này ăn mặc hắc để màu vàng long bào, này ... Đây là Doanh Quảng bệ hạ?

Doanh Quảng dựa vào bản năng, vọt thẳng đến trên tường thành, gào thét nói: "Thẩm Lãng ở nơi nào? Thẩm Lãng ở nơi nào?"

Tường thành ở ngoài, Thẩm Lãng sâu xa nói: "Doanh Quảng bệ hạ, ta ở chỗ này đây."

Ồ? Hoàn toàn không nghe thấy a, không có thanh âm, cho dù tốt hí vẫn là không ra được.

Bên cạnh Dora công chúa đưa tới một cái ngạc mộng thạch sóng âm phóng đại khí, Thẩm Lãng nhận lấy sau, nói: "Doanh Quảng bệ hạ, ta ở chỗ này đây."

Hiện tại, tất cả mọi người đều nghe được rõ rõ ràng ràng.

Thẩm Lãng lại nói: "Doanh Quảng bệ hạ, ngài đây là làm sao? Mới mấy cái canh giờ không gặp, ngài làm sao liền tái rồi a?"

Doanh Quảng tái rồi, Doanh Quảng tái rồi, còn đang phát sáng.

Doanh Quảng gào thét nói: "Giết hắn, giết Thẩm Lãng, đem hắn chém thành muôn mảnh."

Lúc này Doanh Quảng, hoàn toàn giống như điên cuồng đồng dạng.

Nhâm Thiên Khiếu kinh ngạc, Doanh Huỳnh công chúa kinh ngạc, trực tiếp vọt lên, đỡ lấy Doanh Quảng nói: "Phụ vương, ngài làm sao? Ngài làm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Doanh Quảng bệ hạ, ta không có lừa gạt ngài đi, cái kia trứng rồng là giả đi, con người của ta tình cờ cũng là không dối trên lừa dưới."

Doanh Quảng quát: "Không, ta trứng rồng là thật sự, ta trứng rồng là thật sự."

Thẩm Lãng nói: "Ồ? Vậy ngài rồng ấp nở sao?"

Doanh Quảng cười the thé nói: "Ấp nở, ta rồng ấp nở, ta lập tức liền muốn quân lâm thiên hạ, ta Doanh thị gia tộc muốn trở thành phương đông chi chủ, người trong thiên hạ hoàng. Ai cũng đừng hòng cướp đi ta rồng, ai cũng đừng hòng cướp đi ta đế vị, cái gì Đại Viêm đế quốc, cái gì Phù Đồ Sơn, ta đã họ Doanh, không họ Nhâm, thiên hạ này họ Doanh, ai dám cướp đi, ta liền đem hắn chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh."

Này vừa nói, Nhâm Thiên Khiếu sắc mặt lập tức liền thay đổi.

Doanh Quảng bệ hạ, ngươi nói lời này có ý gì? Ngươi Doanh thị rõ ràng họ gốc nhiệm, hơn nữa Phù Đồ Sơn cùng Đại Doanh vương quốc đã hiệp làm một thể, ngươi bây giờ lại nói ra lời nói như vậy?

Nhưng người tinh tường đều có thể nhìn ra, Doanh Quảng phảng phất đã điên rồi.

Không chỉ là bởi vì tinh thần chịu đến sự đả kích trí mạng, then chốt là bức xạ.

Lâu dài tới nay bức xạ, đã để trong đầu hắn dài ra đồ vật, hơn nữa tinh thần có chút không bình thường.

Mà vừa nãy viên kia giả trứng rồng nổ tung, vô số phóng xạ tính vật chất phun cho hắn khắp cả mặt mũi, càng thêm phá hủy đầu óc của hắn.

Cũng chính là Doanh Quảng huyết thống thiên phú quá trâu bò, đổi thành người bình thường sớm đã chết rồi.

"Ha ha ha ha, ta rồng, ta rồng ..."

Doanh Quảng thân tay sờ xoạng Doanh Huỳnh khuôn mặt, si mê nói: "Đây chính là ta rồng a, làm sao cái kia bóng loáng đây? Ngươi vảy đây?"

Doanh Huỳnh mặt phảng phất bị thiêu đốt đồng dạng, nhưng mà hoàn toàn không dám làm một cử động nhỏ nào.

Doanh Quảng kế tục tự nhủ: "Ai cũng đừng hòng cướp đi ta rồng, đừng hòng!"

"Trẫm muốn quân lâm thiên hạ."

"Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Doanh Quảng dĩ nhiên học quần thần hô to.

Sau đó, hắn lại dùng âm thanh uy nghiêm, chậm rãi nói: "Các khanh cân bằng, trẫm cung đăng cực tới nay, thiên hạ chấn động, Đại Viêm hoàng đế, dường như thằng hề, Đại Càn Thẩm Lãng, chó lợn không bằng ..."

Sau đó, Doanh Quảng dĩ nhiên ở trước mặt tất cả mọi người, niệm ròng rã một phần tự mình thông báo, ròng rã hơn một nghìn chữ.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người rồi!

Tại hắn bản này thông báo, đem tất cả mọi người đều cố sức chửi một lần, bao quát Đại Viêm hoàng đế, bao quát Thẩm Lãng, bao quát Phù Đồ Sơn chi chủ, nói chung liền một cái ý tứ, trong thiên hạ chỉ có một người trâu bò, đó chính là hắn Doanh Quảng.

Đáng tiếc hắn tài hoa như vậy a, bằng không suýt chút nữa liền muốn đọc lên, mấy phong / lưu nhân vật, còn xem Doanh Quảng.

Hiện tại thật sự tất cả mọi người đều nhìn ra rồi, Doanh Quảng điên rồi.

Tất cả mọi người đều chịu đến không gì sánh được to lớn kinh hãi, nhất là Doanh Huỳnh công chúa, nàng toàn bộ nội tâm đều đang run rẩy, hoàn toàn không biết phát sinh cái gì? Vừa nãy phụ hoàng lúc rời đi còn rất tốt, vì sao sau khi trở về, dĩ nhiên trở nên kinh khủng như thế, như thế điên.

Nàng nỗ lực nâng Doanh Quảng nói: "Phụ vương, chúng ta hồi cung, chúng ta trước về cung."

"Không hồi cung, ta đây liền ở trong hoàng cung đây? Ngươi để ta hồi cái nào cung?" Doanh Quảng đẩy ra Doanh Huỳnh.

Sau đó, thân thể của nàng trực tiếp bay ra ngoài, dường như diều giấy đồng dạng.

Sau đó, hắn lại như vậy đẩy ra Nhâm Thiên Khiếu.

Nhâm Thiên Khiếu a, vũ công cỡ nào trâu bò, cùng đỉnh cao Ninh Hàn công chúa không phân cao thấp, thậm chí so Cừu Yêu Nhi đều muốn cường một chút a, kết quả cũng bị Doanh Quảng trực tiếp đẩy đến bay ra ngoài, hoàn toàn không ngăn được.

Toàn bộ trên tường thành, Doanh Quảng xung quanh mấy chục mét bên trong, không người dám tới gần.

Bởi vì Doanh Quảng vũ công thực sự là quá mạnh mẽ, mạnh đến nỗi quả thực vượt qua Thẩm Lãng nhận thức, coi như hắn hiện tại điên rồi, manh, cũng như trước không gì sánh được mạnh.

"Khương Ly, Khương Ly ..." Doanh Quảng bỗng nhiên cao giọng nói: "Khương Ly bệ hạ ..."

Dưới tường thành Thẩm Lãng vừa giơ tay, nói: "Ta ở chỗ này đây?"

Tất cả mọi người hướng về Thẩm Lãng nhìn tới một chút, ngươi, ngươi đây là muốn giả mạo Khương Ly bệ hạ, lừa dối một người điên?

Nghe được Thẩm Lãng gọi hàng sau, Doanh Quảng trực tiếp từ trên tường thành nhảy xuống.

Lúc này nửa người trên của hắn đã toàn bộ mục nát, da thịt từng khối từng khối đi xuống.

Toàn bộ đại não thần trí đã hoàn toàn bị bức xạ tàn phá đến tan vỡ tan rã, hiện tại hắn không chỉ mù mắt, thậm chí ngay cả nhãn cầu đều không có, trong hốc mắt một mảnh mục nát.

Quả thực thê thảm đến cực hạn.

"Doanh Quảng, ta ở chỗ này đây." Thẩm Lãng lại nói.

Nhảy xuống tường thành sau, Doanh Quảng mở hai tay ra, hướng về Thẩm Lãng lảo đảo đi tới.

"Phụ vương, không muốn qua đi, không muốn qua đi ..." Doanh Huỳnh cao giọng nói.

Nhưng mà Doanh Quảng mắt điếc tai ngơ, bay thẳng đến Thẩm Lãng phát thanh nơi chạy tới.

"Khương Ly bệ hạ, Khương Ly bệ hạ ..." Doanh Quảng kế tục hô to.

Thẩm Lãng nói: "Doanh Quảng, ta bị chết thật thê thảm a, ngươi nói cho ta, là ai giết ta?"

Này vừa nói, tất cả mọi người sởn cả tóc gáy, nguyên lai Thẩm Lãng dĩ nhiên là cái mục đích này, dĩ nhiên là muốn hướng về Doanh Quảng hỏi thăm mưu sát Khương Ly bệ hạ chân chính hung thủ.

"Ta không biết, không phải ta, không phải ta ..." Doanh Quảng hét lớn.

Giết chết Khương Ly bệ hạ hung thủ, thậm chí ngay cả Doanh Quảng cũng không biết?

Thẩm Lãng nói: "Doanh Quảng, vậy ngươi vì sao phải phản bội ta? Vì sao phải phản bội ta?"

Doanh Quảng giận dữ hét: "Vậy ngươi vì sao phải chết? Vì sao phải chết? Ngươi không chết, ta làm sao phản bội ngươi? Lẽ nào ngươi muốn ta Doanh thị toàn tộc theo ngươi đồng thời chôn cùng sao? Ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, không cần quan tâm đến đám này nhân nghĩa đạo đức, trực tiếp dùng nhanh nhất thủ đoạn phát triển lớn mạnh, ngươi nói cứng cái gì muốn tiến lên dần dần, không thể đối văn minh thời thượng cổ tiến hành bạo lực tính khai phá, càng không thể một lần là xong, kết quả đây? Ngươi chết rồi đi, chết rồi đi, đáng đời ngươi, đáng đời ngươi ..."

Doanh Quảng như trước hướng về Thẩm Lãng chạy đi, Cừu Yêu Nhi, Dora công chúa che ở Thẩm Lãng sinh tiền.

Chạy chạy, Doanh Quảng một trận lảo đảo, trực tiếp ngã xuống đất, sau đó hai cái con ngươi trực tiếp bay ra.

"Khương Ly bệ hạ, ngươi không được, ngươi không được ..." Doanh Quảng ha ha cười nói: "Cuối cùng vẫn là ta lợi hại a, ta ấp nở thượng cổ thần long, ta Doanh thị gia tộc trở thành phương đông chi chủ, người trong thiên hạ hoàng."

"Khương Ly bệ hạ, ngươi có một đứa con trai, tên gọi Thẩm Lãng, thông minh là người thông minh, nhưng mà hắn không được, không đủ độc ác, phải thua không thể nghi ngờ."

"Cuối cùng vẫn là ta Doanh Quảng mới là ngươi chân chính người thừa kế, ta mới có thể đánh bại Đại Viêm đế quốc, thống nhất thiên hạ, bởi vì ta có rồng, ta có rồng, ha ha ha ha ..."

"Khương Ly bệ hạ, ta đã giết tuyệt ngươi Khương thị Vương tộc, hiện tại còn sót lại cái cuối cùng, liền là con trai của ngươi Thẩm Lãng, vậy ta đơn giản đem hắn cũng giết, để hắn xuống địa ngục cùng ngươi đi."

"Các ngươi Khương thị Vương tộc người một nhà, chính là muốn chỉnh tề!"

Doanh Quảng nỗ lực bò lên, hai tay giơ lên cao cũng không tồn tại đại kiếm, tiếp đó hướng về Thẩm Lãng vọt tới.

"Giết, giết, giết ..."

"Ngược lại ta đã giết sạch rồi Khương thị, không kém một mình ngươi, không kém một mình ngươi."

"Vô độc bất trượng phu, Khương Ly bệ hạ, ngươi chớ có trách ta, huynh trưởng ngươi chớ có trách ta!"

"Thẩm Lãng, ngươi đi chết đi, ta đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

Sau đó, khoảng cách Thẩm Lãng còn có mấy trăm mét, Doanh Quảng liều mạng vung vẩy cũng không tồn tại đại kiếm, liều mạng mà vung chém, phảng phất tại thế giới tinh thần của hắn, đã đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh.

"Được rồi, Thẩm Lãng ngươi chết rồi, hiện tại Khương thị gia tộc chết hết, không có ai có thể trách cứ ta, không ai có thể nói ta là loạn thần tặc tử."

"Ha ha ha ha, khà khà khà khà ..."

Doanh Quảng phát sinh thê thảm cười the thé, sau đó đột nhiên ầm ầm ngã xuống đất, cũng không còn lên.

...

Chú: Ngày hôm nay vẫn là 15,000 chữ đổi mới. Chương này thật là khó tả, muốn tập trung vào rất đa tình tự! Chư vị ân công, vé tháng cho ta đi, để ta chậm rãi tinh thần!

Cảm ơn thư hữu 20180418021950618, độc thân quý tộc i vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 579: Doanh Thị Diệt Tộc! LàM Chủ Càn Kinh!

Chương 579:: Doanh thị diệt tộc! Làm chủ Càn Kinh!

Toàn trường lại một lần nữa giống như chết tĩnh lặng, một đời kiêu hùng Doanh Quảng liền như thế chết rồi.

Bị chết không hề tôn nghiêm, cũng không có oanh oanh liệt liệt, liền dường như một người điên đồng dạng, đột nhiên đổi ngã xuống đất. Trước khi chết, cực điểm trò hề, tràn ngập vô hạn bi ai.

Mấy trăm ngàn người đặt ở trong mắt, tràn ngập mãnh liệt không chân thực. Đây chính là Doanh Quảng a, tiểu Khương Ly a.

Hai mười mấy năm qua hô mưa gọi gió siêu cấp đại nhân vật, nhất là hai, ba năm qua hầu như đều cùng Đại Viêm hoàng đế so tay, thậm chí còn hướng Đại Viêm đế quốc phóng ra qua Long Chi Hối, hơn nữa còn tại siêu thoát thế lực nghị viện trên ngang nhiên muốn tự lập người.

Tại rất nhiều người nghĩ đến, hắn có lẽ sẽ chết, nhưng cũng là chết ở cùng Đại Viêm đế quốc trên chiến trường, chết ở cùng Đại Viêm hoàng đế trong quyết đấu.

Nhưng mà không nghĩ tới, dĩ nhiên chết ở Thẩm Lãng trong tay.

Trước Thẩm Lãng tại luận võ quyết đấu thuấn sát Doanh Vô Minh, cũng đã để người đủ rất khiếp sợ, hoàn toàn không biết

Thẩm Lãng là làm thế nào đến.

Mà lần này ... Hoàn toàn thì càng thêm ly kỳ.

Không hiểu ra sao vị này Doanh Quảng bệ hạ liền bỗng nhiên điên rồi, hơn nữa nửa người trên hoàn toàn mục nát, trở nên người không người quỷ không ra quỷ kiểu dáng. Thẩm Lãng bệ hạ là làm thế nào đến? Hắn đến tột cùng đối Doanh Quảng làm cái gì a?

Này mặc dù là âm mưu, thế nhưng là chút nào đều không hèn mọn. Bởi vì Thẩm Lãng ròng rã dùng ba trường đại thắng lợi làm nền này một hồi âm mưu.

Luận võ quyết đấu, giết chết Doanh Vô Minh. Đường biên giới đại chiến, tiêu diệt Đại Doanh vương quốc 50 vạn đại quân.

Mà liền tại Càn Kinh trên chiến trường, hắn vừa nãy cũng biểu hiện kỳ tích, bị mấy ngàn ức đặc thù cổ trùng nuốt chửng mà bất tử.

Liền tại trong mắt tất cả mọi người, Thẩm Lãng như trước là cái kia quỷ thần khó lường, tài năng như thần người.

...

Thẩm Lãng nhìn trên đất Doanh Quảng thi thể, thực sự là quá thảm.

Nếu như không có long hạp mà nói, Doanh Quảng cũng sắp chết rồi, đại khái còn có thể kiên trì mấy tháng, sau đó thống khổ chết ở trên giường bệnh.

Mà có Thượng cổ long hạp sau, Doanh Quảng cái chết trong nháy mắt gia tốc, hơn nữa có vẻ càng khốc liệt.

Thẩm Lãng kẻ thù trong danh sách, lại thiếu rơi mất một cái trọng yếu tên, bây giờ còn sót lại ba người.

Phù Đồ Sơn chi chủ, Đại Viêm hoàng đế, X.

Cái này X là ai? Chính là sát hại Khương Ly bệ hạ cuối cùng hung thủ!

Mà Thẩm Lãng hiện tại như trước không biết người này là ai, Doanh Quảng cũng không biết gì cả, nhưng mà tin tưởng Đại Viêm hoàng đế khẳng định là biết một ít bí mật.

Doanh Quảng, Doanh thị gia tộc, hiện tại đàn ông đã gần như chết xong, còn sót lại một cái Doanh Vô Thường đã rơi vào Thẩm Lãng trong tay, lại có thêm chính là trước mắt Doanh Huỳnh công chúa.

Thẩm Lãng nhìn Doanh Quảng vặn vẹo khuôn mặt, phảng phất như trước có thể cảm thụ nội tâm của hắn thế giới, không gì sánh được phức tạp.

Doanh Quảng không phải một cái anh hùng, thậm chí không phải một cái kiêu hùng, hắn xem như là một cái cực đoan lợi ích giả.

Hắn một thân đều bao phủ tại Khương Ly bệ hạ bóng tối bên dưới. Khương Ly bệ hạ khi còn sống, Doanh Quảng là Khương Ly bệ hạ tuyệt đối tâm phúc, đối ý chí của hắn một trăm phần trăm hai chấp hành.

Trái lại như là gừng lâm công tước, hắn mặc dù là Khương Ly bệ hạ thân đệ đệ, nhưng mà nắm giữ mãnh liệt tự mình ý chí.

Mà Doanh Quảng là con nuôi, là họ khác người, nhưng trở thành dưới một người, trên vạn người, vì lẽ đó hắn đương nhiên sẽ càng thêm liều mạng mà biểu hiện, không gì sánh được làm được so những người khác càng tốt hơn, biểu hiện so tất cả mọi người đều càng thêm trung thành.

Vậy đại khái có chút giống là quyền lực trong game cái kia Tịch Ân. Cát lôi Joy, hắn là thiết quần đảo ba long đại vương nhi tử, bởi vì chiến bại trở thành sử tháp khắc gia tộc tù binh, bị sử tháp khắc công tước lĩnh xem là con nuôi, sau đó hắn khắp nơi giành trước, biểu hiện so sử tháp khắc công tước nhi tử còn muốn tích cực trung thành.

Sau đó, cuối cùng mang theo thiết dân tấn công sử tháp khắc gia tộc lâm đông thành, trình diễn tàn nhẫn nhất bạch nhãn lang một màn.

Cái này trưởng thành quỹ tích cùng Doanh Quảng có chút tương tự, chỉ có điều vị này Tịch Ân mặc kệ mọi mặt so với Doanh Quảng đều kém đến quá xa quá xa.

Nhưng cuối cùng, Doanh Quảng người này là không có chân chính vương giả tâm thái.

Tuy rằng hắn lại là vận long bào, lại là xưng Đại Doanh đế quốc, nhưng mà hắn làm việc nhưng phi thường gò bó, hoàn toàn không rộng rãi. Muốn sĩ diện, lại muốn lợi ích, hơn nữa thường thường cố chấp tại một cái nào đó cụ thể mục tiêu, mà không phải mắt toàn bộ chiến lược.

Sở vương, Việt vương, thậm chí Ngô vương đều xa còn lâu mới có được Doanh Quảng cường đại như vậy, nhưng bọn họ đều là có vương giả tâm thái, thời khắc mấu chốt quả quyết, giản làm cho người ta tâm chiết, còn có trong xương cốt loại kia ngạo mạn, kinh người tầm nhìn.

Mà Doanh Quảng, thường thường bị một ít nhìn qua phi thường kinh người lợi ích hấp dẫn.

Tỷ như, Thẩm Lãng yêu cầu cùng Doanh Vô Minh quyết đấu, một khi thắng, liền đem Đại Càn đế quốc chính thống danh vị cho hắn. Kết quả, Doanh Quảng bị hấp dẫn lấy, đáp ứng.

Doanh Vô Minh thua sau, hắn hoặc là không biết xấu hổ đến cùng, triệt để trở mặt không quen biết.

Kết quả không có, hắn đem Đại Càn vương vị giao ra đây, nhưng là mình nhưng thành lập Đại Doanh vương quốc, nhìn qua rất anh minh, kỳ thực là một cái cứt chó.

Đại Doanh vương quốc có thể thành lập, hơn nữa đối với Doanh thị gia tộc tới nói, nhất định phải thành lập. Nhưng vậy cần thắng lợi làm nền, hơn nữa không ngừng một hồi, đòi hỏi vài trường rộng rãi đại thắng, đề chấn vô số dân tâm, đây mới là khác lập Đại Doanh vương quốc cơ hội tốt.

Mà hiện tại, ngươi bởi vì Doanh Vô Minh quyết đấu thua, muốn mất đi Đại Càn vương quốc danh hiệu, vì lẽ đó vội vã không nhịn nổi thành lập Đại Doanh vương quốc, ngươi để các thần tử làm sao giảm chấn, ngươi để vạn dân tâm lý làm sao giảm chấn?

Sau đó, Kính Tử đưa ra toàn thể biểu quyết, chỉ cần Doanh Quảng thắng, liền để Đại Viêm đế quốc, thiên hạ các nước thừa nhận Đại Doanh vương quốc tồn tại, thừa nhận Doanh thị gia tộc vì thiên hạ Vương tộc một trong. Kết quả, Doanh Quảng lại bị hấp dẫn lấy, lại bị cái này hư danh hấp dẫn lấy.

Nhìn nhân gia nước Sở, nước Ngô, nước Việt, căn bản liền không cần ngươi Đại Viêm đế quốc thừa nhận, nói thoát ly Đại Viêm vương triều liền thoát ly.

Lại nhìn nhân gia Căng quân, đại miền nam thành lập thời điểm keo kiệt cực điểm, căn bản liền một cái nước ngoài sứ thần đều không có, nhân gia cũng hoàn toàn không để ý Đại Viêm vương triều thừa nhận cùng sắc phong.

Lại có thêm Thẩm Lãng, tại Nộ Triều thành thành lập Đại Càn đế quốc thời điểm, hoàn toàn dường như trò đùa đồng dạng, liền một cái ít nhất điển lễ đều không có. Chớ nói chi là cái gì đăng cơ đại điển, cái này cái gọi là Đại Càn đế quốc, đến hiện tại đều không có vào triều qua.

Đây chính là vương giả tâm thái, lão tử chính là trâu bò, căn bản liền không để ý đám này hại đầu hại não đồ vật.

Mà Doanh Quảng, mỗi một lần đều phải bị hư danh dụ dỗ.

Đây là hắn đặc biệt ngu xuẩn sao?

Không, không phải!

Điều này là bởi vì hắn đặc biệt khuyết danh tiếng cho nên mới phải quan tâm, Doanh thị gia tộc vẫn được gọi là loạn thần tặc tử, hắn trên đầu môi không để ý, nhưng mà nằm mộng cũng muốn muốn lấy xuống này đỉnh đầu mũ, nằm mộng cũng muốn muốn cùng thiên hạ chư vương đứng ngang hàng.

Bởi vì hắn cả đời đều bị bao phủ tại Khương Ly bóng tối bên dưới, bởi vì việc này Tân Càn vương quốc hắn là thiết đến.

Đến vị bất chính, đương nhiên nhất là đòi hỏi danh tiếng. Tính cách của hắn bi kịch, hầu như tại hắn làm phản bắt đầu từ giờ khắc đó liền nhất định, thậm chí tại hắn bị Khương thị gia tộc nhận nuôi bắt đầu từ giờ khắc đó liền nhất định.

Căng quân là một cái anh hùng, bởi vì hắn một đời lý tưởng chính là thống nhất Sa Man tộc, đồng thời dựng thành một cái văn minh mạnh mẽ quốc gia.

Tô Nan cũng là một cái kiêu hùng, hắn một đời lý tưởng chính là đem Tô thị gia tộc dẫn dắt hướng đỉnh cao, vì cái mục tiêu này hắn có thể không chọn tất cả thủ đoạn, có thể bán đi nước Việt, có thể cấu kết nước Khương, cũng có thể hiệu trung Căng quân, cũng có thể quỳ gối Thẩm Lãng dưới trướng.

Nhưng Doanh Quảng không phải, hắn chính là một cái trời sinh dinh dưỡng không đầy đủ vương giả, trình độ nào đó trên hắn cái này Tân Càn chi vương hoàn toàn là Đại Viêm hoàng đế nâng đỡ lên.

Hắn tràn ngập tự tôn cùng tự ti, hắn tại mọi thời khắc đều ở đóng vai cái gọi là vương giả phong thái, vì lẽ đó dù cho tại Viêm Kinh, tại Liêm thân vương trước mặt, tại Đại Viêm thái tử trước mặt, tư thái của hắn đều rất cao, có vẻ phi thường cao lãnh.

Hơn nữa phần lớn thời điểm đều lãnh khốc không nói, liều mạng mà muốn biểu hiện ra một loại không giận tự uy hình thái.

Trái lại Doanh Vô Minh đã rất có vương giả chi tâm, nhưng phi thường đáng tiếc, hắn còn đến không kịp hoàn toàn biểu hiện, cũng đã bỗng nhiên chết rồi.

"Doanh Quảng một đời, là đáng thương một đời." Thẩm Lãng chậm rãi nói, này xem như là đối với hắn cuối cùng cái quan định luận.

Sau đó Thẩm Lãng vung tay lên, nhất thời hai tên đặc chủng vũ sĩ mang lên một bộ quan tài, hoàn toàn dùng kim loại chì chế tạo thành quan tài.

"Vèo vèo ..."

Thật dài móc đột nhiên phi bắn ra, làm nổi lên Doanh Quảng thi thể, đựng vào quan tài chì loại hình.

"Ầm!" Sau đó quan tài triệt để đóng, đem bức xạ phong tỏa ở bên trong.

Sau đó Doanh Quảng thi thể sẽ bị mang đi Nộ Triều thành tiến hành các loại nghiên cứu, không thể uổng phí hết không phải, võ công của hắn thật đúng là kinh người a, so Doanh Vô Minh lợi hại hơn nhiều, dù sao cũng là tiểu Khương Ly a.

Đáng tiếc, hắn còn hoàn toàn không kịp triển khai, cũng đã chết rồi!

Sau đó, Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía Càn Kinh trên tường thành hai mươi lăm vạn đại quân.

Trong đó 20 vạn quân chủ lực đoàn, sĩ khí gần như đã xem như là triệt để tan vỡ, bọn họ là người bình thường, tuy rằng hiệu trung Doanh Quảng rất nhiều năm.

Nhưng mà ngày hôm nay phát sinh tất cả thực sự Thái Điên che kín, Doanh Quảng đã biến thành một người điên, một cái đáng thương người điên, trên thân vương giả vầng sáng toàn bộ phá diệt, triệt để chết thảm tại trước mọi người.

Doanh Quảng chết rồi, Doanh Vô Minh chết rồi, Doanh Vô Khuyết chết rồi, Doanh Vô Thường bị bắt. Toàn bộ Doanh thị gia tộc đã xong, bọn họ còn có thể hiệu trung ai?

Nhưng mà ...

5 vạn địa ngục quân đoàn, 1,500 tên đặc chủng vũ sĩ, tuy rằng tinh thần cũng chịu đến đả kích cường liệt, nhưng bọn họ là bị huyết thống cải tạo qua, căn bản là không phải người bình thường, hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh là thiên tính.

Doanh Quảng chết rồi, này rất trí mạng, nhưng mà này hơn năm vạn người tinh thần nhưng sẽ không tan vỡ, chỉ cần ra lệnh một tiếng, bọn họ vẫn cứ hội chiến đấu đến cùng.

Hơn nữa trình độ nào đó trên, bọn họ xem như là Phù Đồ Sơn quân đội. Dù cho trực thuộc tại Đại Doanh vương quốc bên dưới địa ngục quân đoàn, cũng toàn bộ đều là Phù Đồ Sơn bồi dưỡng được đến.

Cùng với nói Đại Doanh vương quốc cùng Phù Đồ Sơn hợp hai làm một, còn không bằng nói Phù Đồ Sơn gửi đang ở Đại Doanh vương quốc trên thân, đồng thời khống chế Đại Doanh vương quốc đại não.

Liền dường như nguyền rủa nữ hoàng gửi đang ở cái kia đại bạch tuộc trên thân, hoàn toàn chưởng khống bạch tuộc ý chí.

...

Nhâm tông chủ không ở Càn Kinh, không biết chạy đi đâu.

Doanh Quảng lại chết rồi, bây giờ Càn Kinh bên trong cao nhất người thống trị liền trở thành Nhâm Thiên Khiếu cùng Doanh Huỳnh vợ chồng.

Sau đó làm sao bây giờ? Là kế tục chiến đấu? Vẫn là cố thủ chờ viện?

Nguyên bản có Doanh Quảng tại thời điểm, Càn Kinh là phi thường khó đánh, bởi vì còn có hai cỗ Long Chi Lực, còn có mấy chục con thượng cổ năng lượng hạt nhân.

Chỉ cần Doanh Quảng không thèm đến xỉa dùng đại chiêu, cuồng bắn thượng cổ năng lượng hạt nhân, cái kia trận chiến này liền rất phiền phức.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Thẩm Lãng không muốn dùng không trung chặn lại hình ảnh ngắt quãng này một chiêu.

Hơn nữa coi như hắn sử dụng ra không trung chặn lại này một chiêu, vậy nếu như Doanh Quảng đem Long Chi Lực phóng ra trang bị dời đi, từ phương hướng khác nhau, không giống khoảng cách, đồng thời bắn ra thượng cổ năng lượng hạt nhân, Thẩm Lãng lại nên làm cái gì bây giờ?

Hắn không trung chặn lại nhưng là có phạm vi, tại đặc biệt khoảng cách bên trong, chỉ có thể đồng thời chặn lại một cái.

Nhưng mà hiện tại Doanh Quảng đã chết rồi.

Nhâm Thiên Khiếu cùng Doanh Huỳnh như trước có thể sử dụng Long Chi Lực phóng ra trang bị, nhưng phi thường bi ai, bọn họ không có thượng cổ năng lượng hạt nhân tự hủy mật mã, Càn Kinh bên trong chỉ có hai người có, Doanh Quảng cùng Doanh Vô Minh.

Không có thượng cổ năng lượng hạt nhân, như thế nào cùng Thẩm Lãng quân đội đánh?

Sau đó, Nộ Triều thành quân đội chỉ cần không ngừng oanh kích loại nhỏ Long Chi Lực, không ngừng oanh kích hỏa pháo là được.

"Bảo vệ Càn Kinh, các Nhâm tông chủ suất quân đến cứu viện." Doanh Huỳnh công chúa nói: "Sau đó trong chúng ta bên ngoài giáp công, đem Thẩm Lãng quân đội giết đến sạch sành sanh."

Nhâm Thiên Khiếu trầm mặc không nói, hắn không có chút nào yêu thích Càn Kinh, thậm chí hắn không có chút nào yêu thích thế tục vương quyền, hắn yêu thích chính là Phù Đồ Sơn, vì lẽ đó thời gian mấy chục năm bên trong hắn vẫn luôn tại Phù Đồ Sơn bên trong.

Hơn nữa vừa nãy Doanh Quảng nói rồi rất nhiều lời khó nghe, chửi bới Phù Đồ Sơn, chửi bới Nhâm tông chủ, nhưng mà không có tông chủ mệnh lệnh, hắn không thể manh động.

Doanh Huỳnh công chúa nói: "Hơn nữa còn có một điểm, Càn Kinh là Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc đô thành, hắn không dám pháo kích, hắn muốn dân tâm, hắn muốn hoàn chỉnh Càn Kinh thành, chúng ta muốn lợi dụng điểm này."

Nhâm Thiên Khiếu kế tục trầm mặc không nói.

Doanh Huỳnh công chúa nói: "Quan trọng nhất chính là Thẩm

Lãng cái này thế thân như trước tại trong tay chúng ta, Thẩm Lãng có một cái khuyết điểm trí mạng, kia chính là quá trọng tình nghĩa, chỉ cần chúng ta dùng thế thân tính mạng đến uy hiếp hắn, hắn cũng không dám công thành."

"Căn cứ vào trở lên vài điểm, chúng ta hoàn toàn có thể cố thủ Càn Kinh, chờ đợi Nhâm tông chủ gấp rút tiếp viện, sau đó đem Thẩm Lãng quân đoàn giết sạch, tiêu diệt cái gọi là Đại Càn đế quốc." Doanh Huỳnh công chúa nói: "Doanh thị đàn ông hầu như đã không có, Nhâm tông chủ cũng không có đời sau, vì lẽ đó tương lai hai người chúng ta hài tử, hay là chính là Phù Đồ Sơn cùng Đại Doanh vương quốc người thừa kế."

Nhâm Thiên Khiếu trầm mặc như trước không nói.

Doanh Huỳnh công chúa cả giận nói: "Ngươi nói chuyện a."

Nhâm Thiên Khiếu nói: "Vậy cứ như thế đi."

Hắn khẩu khí lạnh lùng, mọi việc đều không thích làm chủ.

...

Ngày kế hừng đông.

Thẩm Lãng 5 vạn đại quân nghiêm chính đem chờ, hết thảy loại nhỏ Long Chi Lực, toàn bộ mặc lên địa ngục hỏa đạn pháo.

Hết thảy hỏa pháo, toàn bộ lên đạn. Bất cứ lúc nào chuẩn bị tấn công Càn Kinh thành!

Sau đó, trên tường thành xuất hiện một bóng người, thế thân Kính Tử, bị năm cái Phù Đồ Sơn cấp độ tông sư cường giả bao vây, dao hoành cổ.

Doanh Huỳnh công chúa đi tới đầu tường, lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, này là của ngươi Càn Kinh thành, đây là ngươi

Đại Càn đế quốc cố đô, ngươi một khi nã pháo, tòa này mấy trăm năm thành thị liền bị trở thành phế tích. Trong này ở hơn triệu càn quốc chi dân, ngươi còn muốn hay không dân tâm? Ngươi một khi tấn công, người bảo lãnh tâm mất sạch."

Thẩm Lãng cau mày, hắn ghét nhất này tấm tư thế.

Không nói hai lời, hắn trực tiếp ra lệnh một tiếng: "Khai hỏa!"

"Vèo vèo vèo vèo vèo vèo ..."

130 cụ loại nhỏ Long Chi Lực đột nhiên phóng ra.

500 cân cấp địa ngục hỏa đạn pháo, đột nhiên bắn nhanh mà ra, xẹt qua thật dài đường vòng cung, đột nhiên đập nhập càn trong kinh thành.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Hơn 100 viên địa ngục đạn pháo tại trên tường thành nổ tung, vô số quân đội tan xương nát thịt.

Toàn bộ Càn Kinh đều đang run rẩy, kiên cố không gì sánh được tường thành, cũng bị nổ tung mấy cái lỗ thủng.

Này mấy chục mét hậu tường thành thực sự quá trâu bò, muốn nổ xuyên quá khó.

Đương nhiên Thẩm Lãng có thể nổ xuyên, trực tiếp dùng hai tính bằng tấn độ ô xuyên giáp đạn là có thể.

Bất quá đập xuyên cũng không có ý nghĩa, Thẩm Lãng quân đội là viễn trình hỏa lực lợi hại, cận thân chiến đấu yếu, coi như nổ mặc vào tường thành, nhảy vào càn trong kinh thành cùng địa ngục quân đoàn, đặc chủng quân đoàn gần người đánh lộn vẫn là sẽ chịu thiệt.

Hắn chỉ là tại đánh thắng huỳnh mặt mà thôi.

Ngươi nói ta không dám đánh Càn Kinh, ngươi nói ta quan tâm Càn Kinh vạn dân tâm?

Thực sự là buồn cười a, lúc đó Càn Kinh vạn dân đều không để ý trái tim của ta, ta cần gì phải quan tâm bọn họ?

Lúc đó Càn Kinh vạn dân nhưng là lần nữa nói để Thẩm Lãng đi, không phải trở thành tai tinh, mặc dù bọn hắn biết Doanh Quảng xấu xí, nhưng vẫn là lựa chọn chống đỡ hiệu trung hắn.

Tất cả những thứ này Thẩm Lãng có thể nhớ tới rõ rõ ràng ràng, hơn nữa hắn người này phi thường thù dai.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Doanh Huỳnh, Nhâm Thiên Khiếu, thu hồi các ngươi bộ kia, ta không có chút nào quan tâm Càn Kinh, ta không có chút nào quan tâm Càn Kinh bên trong người, nhưng mà toàn thể biểu quyết thời điểm, Càn Kinh người đầu đều là Doanh Quảng chứ? Đại gia đều là người trưởng thành, đều muốn là hành vi của chính mình phụ trách."

"Không sai, Càn Kinh là ta Đại Càn đế quốc cố đô, nhưng vậy thì thế nào? Ta không có ở đây sinh hoạt qua một ngày, ta đối với nơi này một điểm cảm tình đều không có, đừng nói nổ sụp mấy tòa nhà, nếu như tất yếu phải vậy, đem nơi này san thành bình địa ta cũng không để ý." Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Âm thanh của ta rất lớn, tất cả mọi người cũng có thể nghe được rõ rõ ràng ràng, ta không có chút nào quan tâm lòng người, đặc biệt là không ủng hộ người của ta tâm."

Này vừa nói, rất nhiều người sắc mặt nhất thời trở nên khó coi.

Cái gọi là Đại Càn đế chủ, ngươi lời này quá trực tiếp, quá không giống một cái vương giả, quá tùy hứng.

Doanh Huỳnh đột nhiên vung tay lên nói: "Vậy này cái thế thân tính mạng, ngươi quan tâm không để ý?"

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía Kính Tử, nói: "Cái kia ta đương nhiên là quan tâm, bằng không ngươi cho rằng ta vì sao hiện tại đều không khai hỏa? Nếu không phải Kính Tử tại các ngươi trong tay, ta sớm đã dùng hỏa pháo tẩy, đem bọn ngươi nổ thành tan xương nát thịt."

Doanh Huỳnh công chúa lạnh giọng nói: "Chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, là có thể đưa ngươi cái này thế thân chém thành muôn mảnh. Vì lẽ đó Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi tuyệt đối không nên buộc ta, miễn cho hối hận không kịp."

Nhất thời, Phù Đồ Sơn năm tên tông sư lợi kiếm trong tay ép một chút, Kính Tử trên mặt máu tươi chảy xuống.

Doanh Huỳnh cười lạnh nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, cái này thế thân cùng ngươi thực sự là quá giống, vì lẽ đó ta cảm thấy phi thường tất yếu tại trên mặt hắn làm một cái ký hiệu a, như thế sau đó hai người các ngươi là có thể phân chia."

Thẩm Lãng cười nói: "Các ngươi là muốn cố thủ chờ viện đúng không? Muốn các Nhâm tông chủ mang theo Phù Đồ Sơn đại quân đến cùng các ngươi nội ngoại giáp công, đem ta quân đội tiêu diệt đến sạch sành sanh, đúng không?"

Doanh Huỳnh cười nói: "Thẩm Lãng bệ hạ quả nhiên thông minh, nhưng mà như thế không thể được sao? Ngươi muốn sợ bị nội ngoại giáp công vận mệnh, hoặc là liền chạy mất dép, triệt để lui binh. Hoặc là liền trực tiếp công thành, sau đó trơ mắt nhìn ngươi thế thân bị chém thành muôn mảnh."

"Thẩm Lãng bệ hạ, chỉ là một cái thế thân mà thôi, hoàn toàn không đáng một văn, huống hồ ngươi đây cái thế thân đã hoàn toàn rõ ràng khắp thiên hạ, sau đó lại vô dụng chỗ, chết rồi cũng không có cái gì." Doanh Huỳnh nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, lẽ nào ngươi sẽ bị cái gọi là giả nhân giả nghĩa bắt cóc sao?"

"Thẩm Lãng bệ hạ, không muốn giãy dụa, hoặc là thả xuống hết thảy vũ khí, hoặc là trực tiếp khai hỏa, sau đó chúng ta giết chết ngươi thế thân!"

"Ta bắt đầu đếm ngược nha, chờ ta đếm ngược kết thúc, các ngươi tất cả mọi người đều bỏ vũ khí xuống, bằng không ta liền chém xuống ngươi thế thân một cánh tay." Doanh Huỳnh cười lạnh nói: "Mười, chín, tám, bảy ..."

"Chuẩn bị, chặt đứt Thẩm Lãng thế thân một tay!" Doanh Huỳnh nhàn nhạt nói.

Sau đó, một tên Phù Đồ Sơn tông sư giơ lên lợi kiếm, một giây sau liền có thể chặt đứt Kính Tử cánh tay trái.

Thẩm Lãng một tiếng cười, nói: "Nhâm Thiên Khiếu, Doanh Huỳnh, lẽ nào các ngươi không sợ sao? Nhìn thấy Doanh Quảng bị chết như thế chi thảm, lẽ nào các ngươi không sợ sao?"

Này vừa nói, Nhâm Thiên Khiếu cùng Doanh Huỳnh đối diện một chút.

Thẩm Lãng nói: "Hai người các ngươi đều đã từng thời gian dài tiếp xúc qua Doanh Quảng, hơn nữa còn đụng vào thân thể của hắn, hơn nữa Doanh Quảng còn nắm qua mặt của ngươi, Doanh Huỳnh có bản lĩnh ngươi vạch trần mặt nạ của ngươi a."

Doanh Huỳnh không nghĩ, bởi vì nàng tuyệt mỹ khuôn mặt đã bắt đầu mục nát, còn có hai cái tay cũng bắt đầu mục nát.

Nhâm Thiên Khiếu hai tay mục nát, ngực bị Doanh Quảng đẩy một thoáng, hiện tại da thịt cũng bắt đầu mục nát.

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Đây là một loại bức xạ, không phải kịch độc, mà là từ sâu trong linh hồn phá hủy tính mạng của các ngươi, trừ ra ta không người có thể cứu, Phù Đồ Sơn cũng không thể cứu. Thiên hạ duy nhất có thể cứu, liền là máu của ta."

Không nghi ngờ chút nào, Thẩm Lãng đang khoác lác bức, máu của hắn là có thể chống đỡ hết thảy cổ trùng, thế nhưng là chống đỡ không được bức xạ.

Thế nhưng là không có ai hoài nghi điểm này, bởi vì thế cái cái gọi là bức xạ chính là Thẩm Lãng làm ra đến hại chết Doanh Quảng, hơn nữa hắn vừa biểu hiện qua kỳ tích, bị mấy ngàn ức đặc thù cổ trùng nuốt chửng rồi lại bình yên vô sự, trái lại cái kia mấy ngàn ức cổ trùng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Vì lẽ đó tại rất nhiều người trong lòng, Thẩm Lãng huyết hầu như là vạn năng.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nhâm Thiên Khiếu, Doanh Huỳnh, các ngươi hiện tại có phải là đặc biệt khó chịu, hoa mắt bóng chồng, đầu óc mắt hoa, hơn nữa còn sẽ từng trận nôn mửa, hoàn toàn áp chế không nổi."

Lời này vừa mới vừa ra tới.

"Ọe ..." Doanh Huỳnh công chúa đột nhiên ọe đi ra.

Nhưng mà, nàng còn mang theo mặt nạ, vì lẽ đó cảm giác này chính các ngươi tưởng tượng một chút.

"Ọe ..." Nhâm Thiên Khiếu cũng trực tiếp ọe đi ra.

Hai người này đã sớm sáng tỏ cảm nhận được, bọn họ tiếp xúc gần gũi Doanh Quảng vượt qua một phút, hơn nữa cùng hắn có trực tiếp thân thể tiếp xúc, những phóng xạ tính vật chất trực tiếp đụng vào thân thể, bây giờ tao ngộ bức xạ, đã vượt qua 24h.

Trên thực tế, hai người kia phản ứng so Thẩm Lãng nói còn nghiêm trọng hơn, từng trận choáng váng, bước chân phù phiếm, đang đang không ngừng trở nên suy yếu.

Thẩm Lãng nói: "Nhâm Thiên Khiếu, Doanh Huỳnh, các ngươi đã chắc chắn phải chết, chỉ có ta mới có thể cứu các ngươi. Nhưng là phi thường xin lỗi, hai người các ngươi ta chỉ có thể cứu một người. Nói cho đúng ta chỉ cứu Nhâm Thiên Khiếu, bởi vì ta sớm đã nói qua, ta cùng Phù Đồ Sơn không thù không oán, ta cùng Nhâm Doanh Doanh càng là vợ chồng chưa cưới, ta đòi hỏi Phù Đồ Sơn, chúng ta là thông gia a. Mà Doanh thị gia tộc? Phi thường thật không tiện, các ngươi là ta tử địch, năm đó các ngươi giết tuyệt Khương thị Vương tộc, hiện tại đến phiên ta giết tuyệt các ngươi Doanh thị toàn tộc."

"Nhâm Thiên Khiếu, ngươi muốn được cứu trợ sao? Ngươi muốn lấy được ta dòng máu sao? Vô cùng đơn giản, giết thê tử của ngươi Doanh Huỳnh là có thể."

"Nhâm Thiên Khiếu, giết nàng, ngươi liền có thể sống!"

Này vừa nói, Doanh Huỳnh công chúa sắc mặt kịch biến, sau đó nhanh chóng rời xa Nhâm Thiên Khiếu.

Đây chính là Doanh thị gia tộc người đặc điểm, không tin bất luận người nào.

Nhất thời Nhâm Thiên Khiếu sắc mặt một lần, tức giận nói: "Doanh Huỳnh, ngươi có ý gì? Ngươi không tin ta sao? Vợ chồng chúng ta mười mấy năm, ngươi chẳng lẽ không tin tưởng ta sao? Ngươi cảm thấy ta sẽ đợi tin Thẩm Lãng gây xích mích mà giết ngươi sao?"

Doanh Huỳnh công chúa nói: "Phu quân đương nhiên không phải không tin ngươi, ta ... Ta chỉ là ..."

Đón lấy, Nhâm Thiên Khiếu hướng về Thẩm Lãng giận dữ hét: "Thẩm Lãng, ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng lời của ngươi? Ngươi cho rằng ta sẽ bị ngươi khích bác? Ngươi cho rằng ta sẽ giết chết thê tử của chính mình? Nằm mộng ban ngày, ta không có ngươi tưởng tượng cái kia xấu xa!"

Nhâm Thiên Khiếu đối Doanh Huỳnh cảm tình như thế thâm sao?

Không có, hắn là Phù Đồ Sơn xuất thân, hơn nữa cũng tiếp thu qua mãnh liệt huyết mạch cải tạo, có thể sâu bao nhiêu tình cảm? Bọn họ tinh thần là rất lạnh lùng.

Nhưng hắn tuyệt đối sẽ không bởi vì Thẩm Lãng vài câu gây xích mích cùng uy hiếp mà giết Doanh Huỳnh, bởi vì này bị hư hỏng hắn Nhâm Thiên Khiếu kiêu ngạo.

Doanh Huỳnh công chúa cười to nói: "Thẩm Lãng ngươi nhìn thấy không? Vợ chồng chúng ta phi thường ân ái, căn bản không thể thụ ngươi khích bác, âm mưu của ngươi phá sản. Hiện tại đặt tại trước mặt ngươi, như trước chỉ có hai cái lựa chọn, hoặc là lui binh, hoặc là ở lại chờ chết!"

"Ta tin tưởng, Nhâm tông chủ đại quân chẳng mấy chốc sẽ đến, ta thậm chí có thể nghe được thượng cổ kền kền phong thanh, ta thậm chí có thể nghe được đặc chủng vũ sĩ chạy nhanh thanh, Thẩm Lãng ngươi đại quân như không rút đi, tiếp xuống chính là giờ chết của các ngươi rồi!"

Mà nhưng vào lúc này!

Trên trời trên không quả nhiên phi tới một cái thượng cổ kền kền, mặt trên cưỡi người là một cái người quen.

Ngô trưởng lão nhi tử, Ngô Tuyệt, Phù Đồ Sơn chi chủ tâm phúc, Phù Đồ Sơn đời kế tiếp trưởng lão ứng cử viên.

Đương nhiên, hắn còn có một cái thân phận khác, Thẩm Lãng kết bái nghĩa huynh, ngay mặt gọi ca ca, mặt trái đâm dao giao tình.

Ngô Tuyệt trực tiếp đáp xuống, hạ xuống tại Nhâm Thiên Khiếu bên người.

Doanh Huỳnh công chúa cao giọng nói: "Ngô Tuyệt sư huynh, là Phù Đồ Sơn đại quân tới sao? Là Nhâm tông chủ mang theo đại quân tới sao? Chúng ta trong ứng ngoài hợp, tiêu diệt Nộ Triều thành quân đoàn."

Ngô Tuyệt hướng về Doanh Huỳnh công chúa cẩn thận tỉ mỉ hành lễ, nói: "Ngô Tuyệt, bái kiến công chúa điện hạ."

Sau đó, hắn đem một phong mật thư đưa cho Nhâm Thiên Khiếu.

"Sư huynh, đây là tông chủ đưa cho ngươi tin."

Nhâm Thiên Khiếu mở ra tin liếc mắt nhìn, con mắt hơi hơi co giật, thân thể cũng giật mạnh, sau đó nhắm mắt lại, ngửa mặt lên trời thở dài.

Doanh Huỳnh công chúa nói: "Phu quân, này mật thư trên viết cái gì? Phù Đồ Sơn đại quân có phải là muốn tới?"

Nhâm Thiên Khiếu nói: "Nương tử, chính ngươi xem đi."

Sau đó, Nhâm Thiên Khiếu đem mật thư đưa tới.

Doanh Huỳnh công chúa đi tới, tiếp nhận mật thư vừa nhìn, nhất thời cả người mãnh liệt run rẩy.

Bởi vì mặt trên câu nói đầu tiên chính là: Thiên Khiếu con ta, giết Doanh Huỳnh công chúa, hết thảy quân đội hoàn toàn lui ra Càn Kinh, tặng cho Thẩm Lãng bệ hạ.

Doanh Huỳnh hầu như không dám tin tưởng nhìn mặt trên chữ?

Vì sao lại như thế? Tại sao? Tại sao?

Sau đó, nàng thật nhanh lao nhanh chạy trốn!

Nhưng mà, không kịp rồi!

Nhâm Thiên Khiếu rút ra kiếm, đột nhiên chém xuống.

Trong nháy mắt, Đại Doanh vương quốc vị này Doanh Huỳnh công chúa, trực tiếp bị chém xuống đầu, triệt để chết thảm.

Trước khi chết, nàng như trước hai mắt trợn tròn, chân chính chết không nhắm mắt a.

Tại sao muốn như thế a? Nhâm tông chủ vì sao phải như thế a?

Nhâm Thiên Khiếu nhẹ nhàng vung một cái kiếm trong tay, Thẩm Lãng gây xích mích ly gián để hắn giết vợ, hắn là sẽ không giết. Nhưng mà tông chủ để hắn giết vợ, hắn liền không chút do dự động thủ, hoặc là nói thoáng do dự mấy giây.

Sau đó, Nhâm Thiên Khiếu nhàn nhạt nhìn ngoài thành Thẩm Lãng một hồi lâu, ánh mắt trở nên không gì sánh được trở nên phức tạp.

Hắn không biết tông chủ vì sao phải hạ mệnh lệnh như vậy, không chỉ để hắn giết Doanh Huỳnh, hơn nữa còn đại quân lui ra Càn Kinh, đem này tốt đẹp Càn Kinh thành hoàn toàn tặng cho Thẩm Lãng?

Nhưng mà Nhâm tông chủ mệnh lệnh, lý giải muốn chấp hành, không hiểu cũng phải chấp hành!

Nhâm Thiên Khiếu lớn tiếng hạ lệnh: "Hết thảy đặc chủng vũ sĩ, hết thảy địa ngục quân đoàn, toàn bộ rút đi, lui ra Càn Kinh, trở về Phù Đồ Sơn!"

Này vừa nói, hết thảy đặc chủng vũ sĩ, hết thảy địa ngục quân đoàn, không nói hai lời trực tiếp từ trên tường thành nhảy xuống.

Sau đó, bọn họ trực tiếp cứ thế mà đi thôi à, lùi lại đến sạch sành sanh.

...

Chú: Vé tháng bảng lại bị bạo, rơi đến 11 tên, lòng tốt nhét a! Muốn yên ổn liền như thế khó đây, có phiếu huynh đệ tuyệt đối đừng để lại, đầu cho ta đi! Ta chỉ muốn mỗi ngày vùi đầu liều mạng gõ chữ, mỗi ngày 15,000 sáu đổi mới, vé tháng bảng giao cho chư vị ân công nha.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 580: Đế Chủ Thẩm Lãng Vạn Tuế! Vĩ Đại Đế Nghiệp!

Chương 580: Đế chủ Thẩm Lãng vạn tuế! Vĩ đại đế nghiệp!

Mấy ngày trước Nộ Triều thành.

Đại Càn đế quốc chủ lực đại quân viễn chinh Càn Kinh, toàn bộ Nộ Triều thành thủ vệ liền rơi vào Jack Đường, Hela công chúa bọn người trong tay. Cứ việc Thẩm Lãng đã nói, Phù Đồ Sơn tại Hắc Sắc thành bảo chủ lực hải quân chưa chắc sẽ lên phía bắc tiến công Nộ Triều thành, nhưng mà Khô Lâu đảng hạm đội vẫn là nằm ở tuyệt đối trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

Này thời gian mấy tháng bên trong, Nộ Triều thành hết thảy xưởng công binh điên cuồng làm liên tục, hận không thể đem hết thảy sức sản xuất toàn bộ bộc phát ra. Cũng chính là tại đây hai trong vòng ba tháng, lại sinh sản ra ba chiếc siêu cấp pháo đài bay, bất quá cũng không có vận chuyển về tiền tuyến, mà là dùng để phòng thủ Nộ Triều thành không trung khu vực phòng thủ.

Sản xuất ra ngạc mộng thạch súng trường, hai mươi cụ loại nhỏ Long Chi Lực, cũng toàn bộ dùng để phòng ngự Nộ Triều thành.

Lúc này toàn bộ Nộ Triều thành có 10 vạn tân quân, thêm vào Ngô Sở Việt Tam quốc đến đây thụ huấn tân quân, ước chừng tổng số tại chừng hai mươi vạn. Tuy rằng đỉnh cấp vô số số lượng cũng không nhiều, nhưng cũng miễn cưỡng được cho là vững như thành đồng vách sắt.

Căng quân cùng Tô Nan đều không ở, toàn bộ Nộ Triều thành văn vũ gánh nặng toàn bộ rơi vào rồi Sách Huyền, Nam cung ngao, Kim Trác bọn người trên vai.

May là, nước Việt Thượng thư đài tể tướng Trương Xung, nước Sở khu mật sứ Lý Huyền kỳ, nước Ngô Khu mật phó sứ đám người đã dẫn dắt các quốc gia nòng cốt quan chức tiến vào Nộ Triều thành, bắt đầu rồi trực ban cuộc đời, bằng không Nộ Triều thành người không nhiều Thượng thư đài cùng Khu mật viện nhất định phải luy điên rồi không thể.

Trước có một người liều mạng muốn giảm béo, kết quả thất bại, mặc kệ hắn ăn được ít hơn nữa, mặc kệ hắn đoán luyện tới lại gian khổ, đến 180 cân sau liền hầu như cũng lại giảm không tới.

Người kia chính là vĩ đại tiểu thuyết gia Kim Mộc Thông, bây giờ người ta đã gầy đi, hơn nữa còn biến thành soái ca.

Nhưng ... Vẫn còn độc thân. Lần này có thể không phải là không có người không lọt mắt hắn, Kim Mộc Thông nhưng là tương lai công tước người thừa kế, hơn nữa biến gầy cũng trở nên đẹp trai.

Mấu chốt nhất là thân phận của hắn cũng thay đổi, Đại Càn đế quốc thư ký lang trung, chức quan là không có chút nào cao, nhưng mà vị trí yếu hại a, dùng hiện đại lại nói hắn nhưng là Đại Càn đế quốc Thượng thư đài đại bí, Ngô thái tử, Sở thái tử cũng là chức vị này.

Muốn gả cho Kim Mộc Thông thiên kim quý tộc không muốn quá nhiều, thậm chí Sở vương cùng Ngô vương đều muốn đem con gái gả cho hắn, đương nhiên, hai vị này đại vương con gái lớn nhất tuổi tác mới mười tám tuổi, nhưng hoàn toàn có thể lập gia đình.

Kim Mộc Thông sở dĩ duy trì độc thân, không phải đối Chúc

Ninh dư tình chưa xong, mà là quá ... Bận quá.

Hơn nữa hắn phát hiện tuổi tăng lên sau, trở nên đẹp trai sau, dĩ nhiên khát vọng tình yêu đến, không muốn tùy tùy tiện tiện tằng tịu.

Đương nhiên, tại thế giới này, ở niên đại này muốn khát vọng tự do yêu đương là hoang đường, đặc biệt là như Kim thị như thế đỉnh cấp quý tộc, thực sự là bởi vì ... Kim Trác công tước bận quá, mà Tô Bội Bội phu nhân cũng rất bận, then chốt nàng cảm thấy đến con trai của chính mình còn có thể tuổi trẻ.

Được rồi, kỳ thực là bởi vì nội tâm của nàng có một ý nghĩ, muốn cùng Thẩm Lãng thân càng thêm thân, nàng biết được Thẩm Lãng tại Viêm Kinh còn có một người muội muội, cũng chính là Cơ Ninh tiểu công chúa.

Kim Mộc Thông vùi đầu múa bút thành văn, đương nhiên không phải tại gõ chữ, mà là đang làm việc vụ, trên bàn của hắn ít nhất có vượt qua mấy trăm phân văn kiện chờ đợi hắn xem . Còn sáng tác giấc mơ, tại bốn năm trước trở lại Nộ Triều thành cũng đã biến thành tro bụi.

Hắn hiện tại một ngày công tác mười bảy tiếng, hầu như hoàn toàn không biết bên ngoài ngày trắng đêm đen.

Mà nhưng vào lúc này! Bỗng nhiên, trên trời vang lên một trận còi báo động chói tai.

Địch tấn công, địch tấn công!

Kim Mộc Thông mặt run lên, cái này còi báo động là từ không trung truyền đến, người không nhiều, nhưng lại không phải Long Chi Hối, loại hình cùng lần trước tả từ đến gần như.

Hiện tại Nộ Triều thành hết thảy cao tầng đều có thể dễ như ăn cháo nghe ra cảnh báo loại hình.

Chỉ chốc lát sau, không trung truyền đến một thanh âm.

"Kim Trác công tước, Sách Huyền đại nhân, Trương Xung đại nhân, Hela công chúa ..."

Âm thanh này không lớn, thế nhưng là có thể vang vọng mỗi một góc.

Kim Mộc Thông rời đi chỗ ngồi, đi tới ngoài cửa sổ.

Sau đó, chỉ thấy được bên trong cửa phòng làm việc mở ra, Kim Trác công tước, Sách Huyền đại nhân bọn người toàn bộ đi ra.

Đi tới thành bảo ở ngoài, nhất thời nhìn thấy không trung một vệt bóng đen trôi nổi, ba chiếc siêu cấp pháo đài bay liều mạng mà đuổi theo.

Vô số thượng cổ to lớn cường nỏ, thượng cổ to lớn chiến nỏ, ngạc mộng thạch phòng không súng máy, vân vân cũng đã toàn bộ đề phòng.

Nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, bóng người kia trực tiếp từ thượng cổ kền kền nhảy xuống, vậy cũng là mấy ngàn mét trên không a.

Tự do sau khi rơi xuống đất, hắn dĩ nhiên phảng phất diều giấy đồng dạng, nhẹ nhàng mà rơi trên mặt đất, rơi vào Nộ Triều thành đại thành bảo nơi.

Trong nháy mắt, mấy trăm tên vũ sĩ đem hắn hoàn toàn vây quanh, trong đó bao quát hơn mười người cấp độ tông sư cường giả.

Kim Trác công tước ra khỏi hàng khom người nói: "Nhâm tông chủ, có gì chỉ giáo?"

Không sai, đến người chính là Phù Đồ Sơn chi chủ, mạnh mẽ vô cùng Nhâm tông chủ.

Nhâm tông chủ nói: "Nếu như ta nhớ không lầm mà nói, ta cùng Đại Càn đế quốc vẫn là thông gia đi, Thẩm Lãng bệ hạ là con rể của ta đúng không? Các ngươi đây là đạo đãi khách sao?"

Kim Trác cùng Sách Huyền, còn có Hela liếc mắt nhìn nhau, sau đó vẫy vẫy tay.

Mấy trăm tên vũ sĩ toàn bộ lui lại, bởi vì bao vây Nhâm tông chủ không có bất kỳ ý nghĩa gì, võ công của đối phương quá mạnh mẽ quá mạnh mẽ, thậm chí cường đại đến vượt qua Nộ Triều thành nhận thức, lúc đó tả từ các chủ đến Nộ Triều thành không người có thể ngăn, hôm nay Nhâm tông chủ đến cũng giống như vậy.

Kim Trác công tước nói: "Nhâm tông chủ, xin mời!"

Nhâm tông chủ chắp tay nói: "Kim Trác công tước, chư vị đại nhân, xin mời!"

Sau đó, Nộ Triều thành mấy cái đại nhân vật dùng cực cao lễ nghi, nghênh tiếp Nhâm tông chủ tiến vào Nộ Triều thành đại thành bảo bên trong, đồng thời để xuống trong tay không gì sánh được bận rộn công vụ tiến hành cùng đi, hơn nữa còn tổ chức không xa hoa nhưng là phi thường long trọng tiệc rượu.

"Phi thường xin lỗi, nguyên bản cần phải thỉnh Ninh Nguyên Hiến bệ hạ đến đây tiếp khách, nhưng mà thời gian quá gấp bách." Kim Trác bá tước nói: "Vì lẽ đó không thể đối Nhâm tông chủ tiến hành ngang nhau tiếp đón, xấu hổ cực kỳ."

Ngang nhau tiếp đón? Kim Trác lời này ý tứ chính là đem Phù Đồ Sơn chi chủ coi như cùng Ngô Sở Việt Tam quốc chi Vương Bình cấp.

"Cái này quy cách, ta đã phi thường hài lòng." Nhâm tông chủ nói, hắn bưng chén rượu lên hướng về Trương Xung cùng Lý Huyền ngạc nhiên nói: "Trương tướng, Lý thái sư, các ngươi là nước Sở cùng nước Việt chống trời ngọc trụ, làm sao sẽ xuất hiện tại Nộ Triều thành bên trong đây?"

Trương Xung hơi hơi khom lưng nói: "Nước Việt Thượng thư đài cùng Khu mật viện đều muốn phái ra tương quan quan chức đến đây Nộ Triều thành trực ban, khoảng thời gian này đến phiên ta đến."

Lý Huyền ngạc nhiên nói: "Ta cũng là như thế, mấy năm trước may mắn gặp Nhâm tông chủ, bây giờ vừa thấy, dung nhan không thay đổi, phong thái như trước, thật là khiến người ta hâm mộ."

Nhâm tông chủ nói: "Không dám nói thế với, không dám nói thế với, ta cùng Lý Huyền vô cùng lớn người như vậy tuổi tác, cũng già rồi."

Sau đó, song phương lại tiến hành một phen hàn huyên.

Kim Trác công tước nói: "Đúng rồi Nhâm tông chủ, ngài lần này đến có thể có chuyện quan trọng gì sao? Nếu như có chuyện quan trọng, ta có thể lập tức phái người đi Càn Kinh bẩm báo bệ hạ."

Nhâm tông chủ nói: "Càn Kinh lúc này cần phải đại chiến đang hàm đi." (đây là ba ngày chuyện lúc trước, cho nên lúc đó Nộ Triều thành đại quân vừa nguy cấp).

Kim Trác công tước nói: "Ta tin tưởng rất nhanh sẽ có thể kết thúc này một hồi chiến sự, ta Đại Càn đế quốc mới có thể thuận lợi thu phục Càn Kinh. Bên kia chiến sự mặc dù trọng yếu, nhưng Nhâm tông chủ sự tình cũng đồng dạng trọng yếu, mời nói."

Nhâm tông chủ nói: "Đúng là cũng không có chuyện gì khác, con gái của ta cùng Thẩm Lãng bệ hạ đính hôn cũng gần như mười mấy cái nguyệt, nàng xưa nay đều không hề rời đi qua bên cạnh ta lâu như vậy, vì lẽ đó rất là tưởng niệm a, lần này đến chính là muốn mang con gái trở lại tiểu ở mấy ngày, xin hỏi có thể không? Cần phải đi Càn Kinh bẩm báo Thẩm Lãng bệ hạ sao?"

Kim Trác cùng Sách Huyền, Trương Xung bọn người liếc mắt nhìn nhau, sau đó cười nói: "Nhâm tông chủ nói giỡn, phụ mẫu tưởng niệm con gái chính là thiên kinh địa nghĩa, nữ nhi đã gả ra ngoài còn thường thường có thể về nhà mẹ đẻ đây, đương nhiên có thể."

Nhâm tông chủ nói: "Không cần bẩm báo Thẩm Lãng bệ hạ?"

Kim Trác công tước nói: "Không cần, chuyện này ta liền có thể làm chủ, Nhâm tông chủ bất cứ lúc nào có thể mang theo lệnh ái trở lại."

Nhâm tông chủ nói: "Vậy thì quá đa tạ."

Sau đó, song phương ai cũng không nói chuyện chuyện này, đối Càn Kinh bên kia chiến sự càng thêm là nửa chữ không đề cập tới, cũng chỉ là tán ngẫu một ít không quan hệ đề tài, bầu không khí tương đương chi tốt, liền phảng phất song phương hoàn toàn không phải kẻ địch, mà là chân chính thông gia đồng dạng.

Gần như sau một canh giờ, tiệc rượu kết thúc.

Hela nói: "Nhâm tông chủ, ngài bây giờ liền muốn đến xem con gái sao?"

Nhâm tông chủ cười nói: "Có được hay không?"

Hela nói: "Đương nhiên thuận tiện, mời đi theo ta."

Sau đó, Hela mang theo Nhâm tông chủ không ngừng thâm nhập Nộ Triều thành tầng hầm.

Đi tới trước một cánh cửa, Hela tiến lên vặn vẹo ngạc mộng thạch khai quan, mở ra cánh cửa này, sau đó nói: "Nhâm tông chủ, con gái của ngài đang ở bên trong."

Nhâm tông chủ đẩy cửa, đi vào. Sau đó nhìn thấy Nhâm Doanh Doanh, nhất thời rơi vào không gì sánh được kinh ngạc.

Nhâm Doanh Doanh biến hóa đã vậy còn quá đại? Nàng, nàng vẫn là nhân loại sao?

Từ khi tiến vào long hạp bên trong, Nhâm Doanh Doanh mỗi một ngày đều đang lột xác, mặt đang thay đổi, thân thể đang thay đổi. Tối rõ ràng nhất chính là trên lưng gai xương, ba tháng trước còn cũng chỉ có một hai tấc mà thôi, mà hiện tại trực tiếp có nửa thước.

Còn có tròng mắt của nàng cũng phát sinh ra biến hóa, hoàn toàn không giống nhân loại con mắt, phi thường thâm thúy, thần bí, thậm chí đáng sợ. Then chốt trên người nàng năng lượng khí tức, cường đại đến để người run rẩy.

Bất quá, nàng từ đầu tới đuôi đều không có tỉnh lại, vẫn luôn đang ngủ say, nhưng mà sức sống nhưng phi thường dồi dào, thậm chí là cường hãn.

Hơn nữa ước chừng một tháng trước, nàng lột xác rơi vào tạm dừng. Bởi vì nàng lột xác, Thượng cổ long hạp năng lượng chung quy vẫn là tiêu hao cạn tịnh, đã từng thêm qua một lần long huyết tủy, có thể thấy được thân thể của nàng đến tột cùng nuốt chửng bao nhiêu năng lượng.

Hơn nữa trước mỗi một ngày nàng đều khắp nơi Thượng cổ long hạp bên trong ở lại hai canh giờ, bằng không sinh cơ sẽ thật nhanh héo tàn.

Nhưng mà hơn một tháng trước, tình huống này cũng đình chỉ, coi như đem nàng đặt ở rồng trong hộp, nàng cũng không có kế tục biến hóa, hơn nữa cũng không có tiêu hao long hạp năng lượng, phảng phất nàng lột xác tiến vào một loại nào đó bình cảnh kỳ.

Nhâm tông chủ nhìn Nhâm Doanh Doanh khuôn mặt, đặc biệt là nàng trên lưng gai xương, ánh mắt của hắn rơi vào một loại mê ly cùng cuồng nhiệt, lập tức hầu như không thể thở nổi.

Mà nhưng vào lúc này, bên ngoài Hela công chúa nói: "Nhâm tông chủ, Nhâm Doanh Doanh công chúa trước sau hôn mê không được, vì lẽ đó đòi hỏi ta vì ngài chuẩn bị một cái loại nhỏ cỗ kiệu sao? Làm cho nàng có thể thừa ngồi ở bên trong, trở về Phù Đồ Sơn."

Nhâm tông chủ nói: "Đương nhiên, cảm ơn Hela công chúa."

Chỉ chốc lát sau, Hela nhấc đi vào một cái tráng lệ kiệu nhỏ.

Kỳ thực chính là một cái rương, chỉ có điều vì Nhâm Doanh Doanh tôn nghiêm, vì lẽ đó chế tạo trở thành cỗ kiệu ngoại hình.

"Đòi hỏi ta đưa nàng để vào cỗ kiệu bên trong sao?" Hela hỏi.

"Đương nhiên, cảm ơn." Nhâm tông chủ nói.

Hela ôm lấy Nhâm Doanh Doanh, bỏ vào cái kia kiệu nhỏ bên trong.

Đón lấy, hai cái Amazon nữ quân nhân đi vào, mang theo cái này cỗ kiệu đi ra ngoài, đi tới Nộ Triều thành đại thành bảo bình trên đài.

Nhâm tông chủ chắp tay nói: "Chư vị đại nhân, đa tạ khoản đãi, cái kia Nhâm mỗ cáo từ."

"Gặp lại."

"Gặp lại."

Nhâm tông chủ giơ lên kiệu nhỏ, nhẹ nhàng nhảy lên thượng cổ kền kền bối, vỗ cánh bay cao, trong nháy mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hướng về Phù Đồ Sơn phương hướng bay đi.

Kim Trác công tước ngửa mặt lên trời nhìn một hồi lâu, thở dài nói: "Kế tục trở lại làm công đi."

Tại sao lại như thế? Nộ Triều thành cho phép từ Nhâm tông chủ mang đi Nhâm Doanh Doanh, Kim Trác công tước có cái quyền này hạn sao?

Đương nhiên không có, đây là Thẩm Lãng trao quyền, sở thắng biên cảnh đại chiến sau khi kết thúc, hắn liền truyền lệnh cho Nộ Triều thành, một khi Nhâm tông chủ xuất hiện tại Nộ Triều thành bầu trời, tuyệt đối không nên có bất kỳ đối địch hành vi, coi như hắn muốn dẫn đi Nhâm Doanh Doanh công chúa, cũng tùy ý hắn mang đi, không muốn ngăn cản, lại càng không muốn vũ lực ngăn cản.

Kết quả Nhâm tông chủ dĩ nhiên thật sự đến rồi!

Mang đi Nhâm Doanh Doanh sau, Nhâm tông chủ cũng không có trực tiếp bay đi Phù Đồ Sơn, mà là hướng về Càn Kinh phương hướng bay đi.

Nhưng mà ... Khoảng cách Càn Kinh còn có mấy ngàn dặm thời điểm, hắn thu được Phù Đồ Sơn thượng cổ kền kền trinh sát báo cáo.

"Tông chủ, Doanh Quảng chết rồi, hắn bắt cái kia Thẩm Lãng là giả." Này vừa nói, Nhâm tông chủ trong nháy mắt thất thanh, hầu như hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

Doanh Quảng ... Chết rồi? Này, sao có thể có chuyện đó?

Doanh Quảng nếu như mạnh bao nhiêu, Nhâm tông chủ là hoàn toàn biết đến, cũng chính là so với hắn thoáng sai một chút mà thôi.

Có thể nói Nộ Triều thành bên này, không có nửa người là hắn đối thủ. Đương nhiên Càn Kinh tù binh cái kia Thẩm Lãng là giả tin tức này cũng rất chấn động, nhưng so với Doanh Quảng chết rồi, liền hoàn toàn không coi là cái gì.

Đương nhiên Nhâm tông chủ biết, Doanh Quảng trong khoảng thời gian này có một loại quỷ dị biến hóa, phảng phất trở nên tố chất thần kinh, nhưng mà như trước rất cường đại a, dĩ nhiên chết rồi?

Thẩm Lãng là dùng thủ đoạn gì giết chết hắn a?

Cái kia Phù Đồ Sơn trinh sát nói: "Thẩm Lãng cho Doanh Quảng bệ hạ viên kia trứng rồng là giả, chính là viên kia trứng rồng hại chết Doanh Quảng, hắn cả nửa người đều mục nát, hơn nữa phả ra ánh sáng xanh lục, coi như trong đêm đen dĩ nhiên cũng có thể thấy rõ ràng, dường như màu xanh lục đèn đuốc đồng dạng. Hơn nữa trước khi chết, hắn hoàn toàn cực điểm điên."

Nhâm tông chủ nói: "Hắn, hắn là chính mình chết, không phải là bị người chém xuống đầu lâu, cũng không phải là bị người công kích?"

Phù Đồ Sơn trinh sát nói: "Đúng, cuối cùng hắn còn tại phát rồ, ảo tưởng chính mình đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh, sau đó trực tiếp liền ngã xuống, triệt để chết rồi!"

Nhâm tông chủ nhắm hai mắt lại, cả người đều đang run rẩy.

Doanh Quảng a, mặc kệ như thế nào đi nữa nói, mặc kệ hắn như thế nào đi nữa dã tâm bừng bừng, như thế nào đi nữa tham lam tư tâm, đều là hắn ba mươi năm đồng bọn a, hơn nữa hắn cũng là Nhâm thị con em, dĩ nhiên liền ... Như thế chết rồi?

Nhâm thị gia tộc, thật vất vả ra hai cái thiên hạ tuyệt đỉnh nhân vật, hiện tại chết rồi một cái, giản thẳng thắn làm cho lòng người Vạn Thiên!

Còn có cái kia trứng rồng dĩ nhiên là giả, quả nhiên là giả!

So với Doanh Quảng, Nhâm tông chủ đối này viên trứng rồng thái độ thì phải tỉnh táo nhiều lắm, hắn đã từng vô số lần nghĩ tới, Doanh Vô Minh tại sao lại được này viên trứng rồng?

Nhưng mà hắn cũng nhiều lần nhìn thấy này viên trứng rồng kỳ tích, không chỉ sẽ phát sáng, hơn nữa còn có thể nhìn thấy bên trong rồng phôi thai, thậm chí còn sẽ động, hơn nữa thả ra ngoài năng lượng khí tức không gì sánh được mạnh mẽ, thậm chí để người kinh hoàng kính nể.

Thực sự là quá rõ ràng rồi a, quả thực so thật sự còn muốn thật. Đương nhiên còn có một chút, Nhâm tông chủ cũng khát vọng này viên trứng rồng là thật sự.

Nhưng mà tại hắn sâu trong nội tâm, nhưng cảm thấy bên trong có quỷ.

Kết quả, thật sự có quỷ.

Sau đó, Nhâm tông chủ liền tự mình viết một phong mật thư, đưa cho cái kia trinh sát nói: "Ngươi đi giao cho Ngô Tuyệt, sau đó để Ngô Tuyệt chuyển giao cho Nhâm Thiên Khiếu."

"Phải!" Cái kia trinh sát mang theo Nhâm tông chủ mật thư bay đi.

Mà Nhâm tông chủ lập tức thay đổi hành trình, vốn định đi Càn Kinh, nhưng mà hiện tại trực tiếp trở về Phù Đồ Sơn.

...

Chờ Nhâm Thiên Khiếu mang theo Phù Đồ Sơn đặc chủng vũ sĩ cùng địa ngục quân đoàn toàn bộ lùi lại sau, Thẩm Lãng dẫn dắt Nộ Triều thành 5 vạn đại quân vào ở Càn Kinh bên trong.

Sau đó trong thành 20 vạn đại quân, chỉnh tề quỳ xuống, vô thanh vô tức! Bọn họ đã sớm mất đi hết thảy đấu chí, tại Doanh Quảng chết bắt đầu từ giờ khắc đó, bọn họ liền hầu như muốn đầu hàng.

Nhưng mà bọn họ dù sao hiệu trung Doanh Quảng rất lâu, vì lẽ đó để bọn họ lúc này hô to Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế, bọn họ cũng không hét lên được, cũng chỉ là lẳng lặng mà quỳ trên mặt đất, không nhúc nhích.

Tất cả vẫn tính thuận lợi, tuy rằng không tính là không uổng một thương bắn ra, nhưng mà từ đầu tới đuôi cũng chỉ là thị uy tính phóng ra một vòng loại nhỏ Long Chi Lực mà thôi, cũng chỉ là đem tường thành đánh ra một ít lỗ thủng, toàn bộ Càn Kinh chí ít không có chịu đến bao nhiêu thương tổn.

Thẩm Lãng chậm rãi đi vào trong đó, sau đó bay thẳng đến Đại Càn vương cung đi đến.

Mà toàn bộ trong quá trình, Càn Kinh từng nhà như trước đóng chặt cửa phòng, vô thanh vô tức. Không có chống cự, cũng không có hoan nghênh, mà là không gì sánh được phức tạp xuyên thấu qua khe cửa xem Thẩm Lãng.

Doanh Quảng cái chết, không chỉ triệt để chấn động Đại Doanh vương quốc hết thảy quân đội, còn chấn động Càn Kinh vạn dân.

Thật sự hoàn toàn không nghĩ tới a, Doanh Quảng cường đại cỡ nào? Hơn nữa là một cái đê tiện độc ác người, trên thế giới này một câu nói nói thật hay, gieo vạ vạn vạn năm.

Mà Doanh Quảng cũng coi như là một cái gieo vạ đi, hơn nữa còn là một cái cường đại đến để người nghẹt thở gieo vạ, nhìn qua trừ ra Đại Viêm đế quốc hoàng đế ở ngoài, cần phải hào vô đối thủ a, vì sao như thế đột nhiên đã chết rồi. Thẩm Lãng bệ hạ đã vậy còn quá dễ như ăn cháo, lại như thế trăm phương ngàn kế giết chết Doanh Quảng bệ hạ?

Tay trói gà không chặt hắn, trước giết chết Doanh Vô Minh, hiện tại lại giết chết Doanh Quảng? Này ... Đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi, lẽ nào hắn là càng lớn hơn gieo vạ?

Nhưng mà, Càn Kinh không chiến sự, bọn họ tối chuyện lo lắng nhất không có phát sinh.

Thẩm Lãng khuôn mặt nhưng có chút lạnh, bởi vì hắn đối Càn Kinh vạn dân phi thường bất mãn.

Các ngươi những người này hay là còn tràn ngập kỳ vọng? Nghĩ đây là Đại Càn đế quốc đế đô, coi như đầu tường biến ảo đại vương kỳ, các ngươi cũng như trước là hạng nhất công dân? Ta không những sẽ không động các ngươi, trái lại còn muốn thu mua lòng người? Còn phải tăng gấp bội đối với các ngươi tốt?

Không muốn làm cái này mộng ban ngày, tiếp xuống ta nhất định sẽ dằn vặt các ngươi, các ngươi để ta một năm không thoải mái, ta liền để cho các ngươi mười năm, hai mươi năm không thoải mái.

Tại mấy vạn đại quân bảo vệ hạ, Thẩm Lãng chậm rãi đi vào Đại Càn vương cung bên trong!

Chống lại? Không tồn tại!

Đại Càn vương cung môn, sớm cũng sớm đã mở ra, bên trong người lít nha lít nhít quỳ đầy một chỗ.

Thẩm Lãng ngửa đầu nhìn cửa cung, đây là hắn lần thứ hai tiến vào Đại Càn cung, nhưng cảm giác vẫn có chút không giống nhau.

Lần trước, hoàn toàn là lấy thân phận khách khứa, mà lần này, hoàn toàn là chủ nhân thân phận.

Bất quá, hắn như trước không có biểu hiện ra đặc đừng kích động.

Doanh Quảng chết thời điểm, Thẩm Lãng là thoáng kích động, bởi vì khoảng cách hắn thiên hạ không thù mục tiêu lại gần rồi một bước. Nhưng mà đoạt lại Đại Càn cung, cảm giác liền bình thường thôi.

Hắn không kích động, nhưng phía sau hắn các thần tử cũng đã kích động đến suýt chút nữa lệ nóng doanh tròng.

Đại Càn đế cung a, mấy trăm năm đều thuộc về Khương thị gia tộc, này ba mươi năm rơi vào loạn thần tặc tử trong tay, bây giờ rốt cuộc lại một lần nữa trở lại Khương thị tay bên trong.

Thẩm Lãng bệ hạ sự nghiệp, tiến vào vĩ đại thời khắc. Chỉ có đoạt lại Càn Kinh, đoạt lại Đại Càn cung bệ hạ, mới thật sự là Đại Càn đế chủ.

Lúc này, trong lòng bọn họ thật sự hận không thể một trận lại một trận hô to, bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế.

Đoạt lại Càn Kinh sau, Tân Càn vương quốc cái khác tỉnh sẽ không có cái gì chống lại, rất nhanh toàn bộ Tân Càn vương quốc đều sẽ triệt để rơi vào Thẩm Lãng trong tay.

Đại Càn đế quốc bản đồ, sẽ mở rộng 150 vạn km2, thậm chí còn không thôi.

Bởi vì nước Khương cũng là Doanh thị phụ thuộc, bây giờ Doanh thị diệt, đoạt lại nước Khương cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, thêm vào nước Khương, thêm vào đại nam vương quốc, Ngô, sở, càng, càn, Đại Càn đế quốc tổng bản đồ sẽ vượt qua 450 vạn km2.

Đây mới là một cái mạnh mẽ đế quốc nên có bản đồ a.

Toàn bộ phương đông thế giới, nếu như thêm vào bắc nhung cùng Sa Man tộc, tổng cộng vượt qua hơn 16 triệu km2, không tính bắc nhung mà nói, chỉ có 14 triệu km2, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc đã chiếm một phần ba, đây là cỡ nào cơ nghiệp? Làm sao không để Đại Càn đế quốc các thần tử kích động vạn phần?

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Bỗng nhiên, trong vương cung truyền đến từng trận hô to, âm thanh rung trời, đem Căng quân bọn người giật nảy mình.

Đây là làm gì vậy? Chúng ta đều vẫn không có hô to, các ngươi những người này loạn thần tặc tử trái lại hô lên.

Thẩm Lãng ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện Đại Càn trong vương cung, lít nha lít nhít quỳ gối một chỗ.

Quan văn bên này từ nguyên Đại Doanh vương quốc Thượng thư đài tể tướng Triệu Lâm đi đầu, mà vũ tướng bên kia thì từ Khu mật viện phó sứ lan chưa đi đầu, văn vũ bá quan hơn ngàn người, còn có mấy ngàn danh hoạn quan, mấy ngàn tên cung nữ, gộp lại đầy đủ vạn người, toàn bộ quỳ rạp dưới đất hô to: "Thẩm Lãng bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Sau đó, tất cả mọi người tĩnh lặng không tiếng động mà nằm trên mặt đất, không nhúc nhích.

Thẩm Lãng trong lòng cười gằn, các ngươi đám người kia đầu hàng thật là nhanh, thật là triệt để a, dĩ nhiên một chữ không sót?

Liền không có một người là Doanh thị gia tộc quên mình phục vụ?

Còn có cái kia tể tướng Triệu Lâm, mười tháng nhiều trước, ngươi không phải hung hăng đến mức rất đi, trực tiếp bới trên thân quan bào, lấy xuống đỉnh đầu quan mũ, được xưng cái gì ngươi nước Càn quan ta không làm, sau đó thay Đại Doanh vương quốc quan bào, hô to Doanh Quảng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế?

Cửa ải này chú không quan trọng lắm, Thẩm Lãng phát hiện trên người bọn họ quan bào, còn có quan mũ, đều toàn bộ thay đổi. Trước là Đại Doanh vương quốc quan bào cùng mũ, mà bây giờ lại cùng một màu thay Đại Càn đế quốc quan bào cùng mũ.

Dựa vào? Lúc này mới không tới một ngày, các ngươi liền chuẩn bị kỹ càng? Nơi nào tìm đến may a?

Còn có vương cung trên lá cờ, cũng hoàn toàn thay đổi, trước Đại Doanh vương quốc hắc để Hoàng Long cờ sớm đã bị đốt, thay Đại Càn đế quốc hoàng kim long cờ,

Trâu bò, trâu bò, các ngươi động tác thật nhanh. Các ngươi nhanh như vậy đầu hàng, không có có áp lực trong lòng sao?

Phảng phất cảm nhận được Thẩm Lãng ánh mắt, nguyên Tân Càn vương quốc tể tướng Triệu Lâm liều mạng dập đầu nói: "Bệ hạ, thần có tội, thần có tội, tội đáng muôn chết a, mười tháng trước dĩ nhiên mạo phạm bệ hạ, thật tốt hối, thần đau quá a ..."

Đón lấy, vị này Thượng thư đài tể tướng vẫn dập đầu, vẫn dập đầu, rất nhanh cái trán máu me đầm đìa, vô cùng thê thảm.

Tiếp theo, Khu mật viện phó sứ lan chưa đầu gối đi ra đến, dập đầu nói: "Bệ hạ, thần cũng có lỗi, thần cũng có lỗi. Mười tháng trước, trần thúc thúc Lan Sĩ đứng ra xông tới bệ hạ, nhưng tội thần làm hắn cháu trai, dĩ nhiên không chút nào ngăn cản, thần cũng tội đáng muôn chết, tội đáng muôn chết a, kể từ hôm nay, thần cùng Lan Sĩ cẩu tặc không đội trời chung, phân rõ giới hạn."

Nguyên lai Đại Doanh vương quốc khu mật sứ Lan Sĩ, đã bị lăng trì, đi tới Càn Kinh thời điểm, đã trúng cuối cùng một đao chết rồi, tất cả mọi người cũng nhìn thấy rõ ràng.

Mà hiện tại làm hắn thân mật nhất cháu trai lan chưa, không thể chờ đợi được nữa phân rõ giới hạn.

Mà lan chưa này vừa nói, Thượng thư đài tể tướng Triệu Lâm nhất thời nổi giận, lan chưa ngươi có ý gì? Có ý gì? Ngươi đây là đem hết thảy hàng thần chia làm ba bảy loại sao? Trước nói xông tới qua Thẩm Lãng bệ hạ, bị ngươi liệt vào không thể tha thứ thần tử?

Lúc đó Lan Sĩ nói xông tới Thẩm Lãng, kết quả bị lăng trì. Vậy bây giờ có phải là nói ta Triệu Lâm, cũng phải bị lăng trì a?

Nhưng Triệu Lâm lúc này không chút nào dám nhận biết, cũng chỉ là liều mạng dập đầu, máu chảy ồ ạt, hầu như không có hình người.

"Thần có tội, thần có tội, thần tội đáng muôn chết!"

Thẩm Lãng nhìn Triệu Lâm, lại nhìn lan chưa, trong lòng rơi vào cười gằn.

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Người đến, đem lan chưa kéo xuống, lăng trì xử tử!"

Này vừa nói, Khu mật viện phó sứ lan chưa nhất thời co quắp ngã xuống đất, thét to: "Bệ hạ tha mạng a, bệ hạ tha mạng a, ngày đó ta không có xông tới qua bệ hạ a, là Triệu Lâm xông tới ngài, ta không có a, ta không có a ..."

Một lát sau, lan chưa trực tiếp bị kéo xuống, hắn cũng là cấp độ tông sư cường giả, nhưng lúc này hoàn toàn không hề có một chút điểm muốn giãy dụa chống lại ý tứ, cũng chỉ là liều mạng mà đau thương xin tha.

Xoạt xoạt xoạt mấy kiếm, người này toàn thân gân mạch đều bị chặt đứt, đã biến thành phế nhân, tiếp xuống Chúc Nghiêu lại có hoạt làm, lại phải lăng trì một người.

Mà lúc này, Thượng thư đài tể tướng Triệu Lâm rốt cuộc không chấp nhận được cái này sợ hãi, trực tiếp bất tỉnh đi, liều mạng trên đất co giật.

Thẩm Lãng cũng không thèm nhìn tới, bay thẳng đến Đại Càn bên trong cung điện đi đến.

Hơn vạn tên Đại Doanh vương quốc hàng thần, hoàn toàn quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích, liều mạng hô to: "Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

Một lần lại một lần hô to, cuối cùng dĩ nhiên mang tới tiếng khóc.

"Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Thượng thư đài thủ tướng Triệu Lâm tỉnh lại sau, lại tranh thủ thời gian quỳ rạp dưới đất, khắp cả mặt mũi huyết cũng không dám lau chùi một thoáng, như trước theo hơn vạn người cùng kêu lên hô to: "Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Thét lên cuối cùng, này hơn vạn người dĩ nhiên toàn bộ khóc không thành tiếng.

Là bởi vì thống khổ khổ sở sao? Là bởi vì kích động sao? Toàn bộ đều không phải.

Đây là một loại phi thường phi thường phức tạp tình cảm, phức tạp đến Thẩm Lãng không có trải qua, thậm chí không cách nào lĩnh hội.

...

Tiến vào đại điện sau, Căng quân, Ninh Kỳ các tất cả mọi người, chỉnh tề quỳ xuống dập đầu nói: "Thần chúc mừng bệ hạ, đoạt lại tổ tông giang sơn, khai sáng vạn thế bất hủ công lao nghiệp."

Sau đó, mấy trăm tên đi theo Đại Càn đế quốc thần tử, toàn bộ quỳ trên mặt đất, bọn họ âm thanh cũng là run rẩy, thậm chí mang theo gào khóc.

Đối với bọn hắn tới nói, làm chủ Càn Kinh ý nghĩa thực sự quá trọng đại.

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, ngươi cảm thấy quỳ ở bên ngoài những người làm sao bây giờ? Có muốn hay không toàn bộ giết chết?"

Này vừa nói, tất cả mọi người giật nảy mình, Căng quân đầu óc phi mau ngăn cản ngôn ngữ.

Mà Ninh Kỳ đầu gối hành tới, quỳ rạp dưới đất nói: "Bệ hạ, bệ hạ, mời ngài cân nhắc, mời ngài ngẫm lại thần a! Thần năm đó cỡ nào cuồng quyến, vô số lần mạo phạm bệ hạ, vô số lần cùng bệ hạ là địch. Nhưng mà bệ hạ một lần lại một lần cho thần cơ hội, cho nên mới có như bây giờ quỳ gối bệ hạ trước mặt ngài ta. Chúng ta đám này phạm sai lầm thần tử, liền dường như đứa bé không hiểu chuyện, bệ hạ có thể đánh, có thể mắng, nhưng thỉnh vạn vạn cho chúng ta một cái sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời a."

"Bệ hạ, ta Ninh Kỳ chi trung thành tại bệ hạ trận doanh, hoàn toàn không coi là cái gì, thậm chí bài không tiến trước 1 vạn, mười vị trí đầu vạn." Ninh Kỳ dập đầu nói: "Nhưng mà, chỉ cần bệ hạ ra lệnh một tiếng, thần dù cho tan xương nát thịt, cũng sẽ không tiếc, thần tại mọi thời khắc đều nguyện ý là bệ hạ mà chết. Liền thần như thế bất hảo bất kham chi đồ cũng có thể dạy dỗ cải chính, thỉnh vạn vạn cho nước Càn những tội thần một ít cơ hội. Những đã từng phản bội qua Khương thị, phạm qua tội người, toàn bộ nghiêm trị, đáng chết giết, nên phế phế, nên đưa đi làm khổ dịch làm khổ dịch, nhưng toàn bộ nước Càn thật sự liền không có cải tạo chỗ trống thần tử sao? Tương lai hai năm sau, đám người kia có thể hay không là bệ hạ tan xương nát thịt, vì ngài đi chết? Ta tin tưởng là có, thỉnh bệ hạ cân nhắc!"

"Lôi đình mưa móc, đều là quân ân, giết khẳng định là muốn giết một nhóm." Căng quân nói: "Nhưng mà, thần cảm thấy cũng phải cho đám người kia sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời. Đương nhiên, hết thảy đều từ bệ hạ càn cương độc đoán, thần hoàn toàn phục tùng!"

Mà nhưng vào lúc này, bên ngoài vang lên Tuyết Ẩn âm thanh.

"Bệ hạ, Phù Đồ Sơn sứ giả Ngô Tuyệt cầu kiến!"

Ngô Tuyệt, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ tâm phúc, Thẩm Lãng cái kia cái gọi là nghĩa huynh?

Hắn nhanh như vậy liền đến? Hắn muốn làm gì?

"Để hắn đi vào!" Thẩm Lãng nói.

Một lát sau, Phù Đồ Sơn Ngô Tuyệt đi vào, cẩn thận tỉ mỉ quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần Ngô Tuyệt, tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

...

Chú: Như trước đổi mới hơn 15,000 chữ, thoáng thống khổ cầu vé tháng, ta nghĩ trở lại mười vị trí đầu, xin nhờ chư vị, cảm ơn chảy nước mắt.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 581: Phù Đồ Sơn Thần Phục? Hoàng Đế Sắc Phong Thẩm Lãng!

Chương 581: Phù Đồ Sơn thần phục? Hoàng đế sắc phong Thẩm Lãng!

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, Phù Đồ Sơn Ngô Tuyệt dĩ nhiên là cái này phản ứng? Này cũng hơi bị quá mức tại cung kính chứ?

Thẩm Lãng đi nhanh lên qua đi, đem Ngô Tuyệt đỡ lên đến nói: "Nghĩa huynh, ngươi như vậy đại lễ ta làm sao chịu đựng được a, nhún chết ta vậy, nhún chết ta vậy."

Nhưng mà này một cái cũng không có kéo đến, Ngô Tuyệt như trước quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích.

"Vi thần qua đi tự đại vô tri, thỉnh bệ hạ thứ tội, cái này nghĩa huynh xưng hô, vạn vạn không còn dám hô lên." Ngô Tuyệt lại một lần nữa cung kính nói.

Thẩm Lãng nói: "Một ngày là huynh, cả đời là huynh, năm đó chúng ta nhưng là kết nghĩa kim lan, Ngô Tuyệt huynh trưởng ngươi đã quên?"

Lúc đó Thẩm Lãng cải tạo linh huyết thống, thành lập mạnh mẽ Niết Bàn quân, này trực tiếp xâm phạm đến Phù Đồ Sơn lợi ích, sau đó Ngô Tuyệt trực tiếp tìm tới cửa, đối Thẩm Lãng tiến hành cảnh cáo. Bất quá người này nham hiểm, vẫn luôn là miệng cười đối người, sau đó hai người không hiểu ra sao liền kết bái.

Nghe được Thẩm Lãng sau, Ngô Tuyệt hầu như toàn thân đều quỳ rạp dưới đất, nói: "Thần khẩn cầu bệ hạ, vạn vạn, vạn vạn không nên nhắc lại lên kết nghĩa kim lan vài chữ, bằng không thần cũng không còn bộ mặt sống trên thế giới này."

Sau đó, Ngô Tuyệt liền phảng phất trên đất mọc rễ đồng dạng, căn bản là kéo không dậy nổi.

Thái độ này thú vị, Thẩm Lãng hai mắt hơi hơi nheo lại, sau đó vẫy vẫy tay.

Căng quân bọn người khom người nói: "Thần xin cáo lui."

Sau đó, toàn bộ đại điện bên trong liền còn lại Cừu Yêu Nhi một người.

Thẩm Lãng nhìn Ngô Tuyệt, tại người hắn quen biết, tối âm hiểm nhất cùng lắm cũng chỉ như thế mà thôi người.

Lần trước Doanh Vô Khuyết suất quân tấn công Nộ Triều thành, Doanh Vô Minh chết rồi, Ngô trưởng lão hiện tại còn tại Thẩm Lãng phòng thí nghiệm bên trong, cũng bị chế thành khôi lỗi chiến sĩ, nhưng cái này Ngô Tuyệt vẫn luôn còn sống sót. Từ mấy năm trước đến hiện tại, Ngô Tuyệt đối Thẩm Lãng vĩnh viễn là khuôn mặt tươi cười đối lập, nhưng âm qua Thẩm Lãng bao nhiêu lần? Hoàn toàn cũng đếm không hết.

Này hoàn toàn là một con rắn độc.

Thẩm Lãng đã từng cho rằng Doanh Vô Minh là một con rắn độc, nhưng sau đó lại phát hiện Doanh Vô Minh đã lột xác, từ rắn độc đã biến thành giao.

Mà cái này Ngô Tuyệt từ đầu tới đuôi, đều là một cái thuần túy rắn độc.

Hắn thái độ này, thực sự là để người kinh ngạc, muốn phi thường phi thường cẩn thận tài năng thể phải nhận được.

Thẩm Lãng nói: "Ngô Tuyệt, chuyện gì a?"

Ngô Tuyệt dập đầu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ đã từng cùng Phù Đồ Sơn thông gia, cùng Nhâm Doanh Doanh công chúa đính hôn."

Thẩm Lãng nói: "Làm sao?"

Ngô Tuyệt nói: "Nhâm Doanh Doanh công chúa là ta Phù Đồ Sơn độc nhất vô nhị người thừa kế, từ cái này phương diện tới nói, Thẩm Lãng bệ hạ là chủ nhân của ta."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Ngô Tuyệt nói: "Ta Phù Đồ Sơn trước cùng Tân Càn vương quốc hợp hai làm một, mà Thẩm Lãng bệ hạ mới là Đại Càn đế quốc độc nhất vô nhị quân chủ, vì lẽ đó ta Phù Đồ Sơn nên thần phục, vì lẽ đó thần liền cũng là bệ hạ thần tử."

Thẩm Lãng nói: "Được rồi, nói chính sự."

Ngô Tuyệt nói: "Tông chủ phi thường tưởng niệm Nhâm Doanh Doanh công chúa, vì lẽ đó đi tới một chuyến Nộ Triều thành, đem Nhâm Doanh Doanh mang về Phù Đồ Sơn trụ mấy ngày, nhưng là vừa cảm thấy thất lễ, vì lẽ đó thần đến thỉnh tội."

Thẩm Lãng mặt hơi hơi đánh, sau đó cười nói: "Nữ tử về nhà mẹ đẻ vốn là thiên kinh địa nghĩa, huống chi là vợ chồng chưa cưới? Nhạc phụ đại nhân thật là nhiều lễ."

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Còn có chuyện sao?"

Ngô Tuyệt nói: "Mười mấy cái tháng trước, bệ hạ cùng ta Phù Đồ Sơn thông gia. Trước ta Phù Đồ Sơn đã chính thức tuyên bố cùng Tân Càn vương quốc hợp hai làm một, từ nay về sau Phù Đồ

Sơn không còn là đơn độc thế lực. Bây giờ bệ hạ đã trở thành Đại Càn duy nhất chủ nhân, xin hỏi trước hợp hai làm một vẫn tính mấy sao?"

Ý tứ gì? Nhâm tông chủ nhìn thấy Doanh Quảng chết rồi, Doanh thị diệt tộc, cho nên muốn muốn cùng Đại Càn đế quốc triệt để hợp tác, đối kháng Đại Viêm đế quốc?

Siêu thoát thế lực thật sự siêu thoát sao?

Hay là cá biệt là như thế, nhưng phần lớn siêu thoát thế lực không có chút nào muốn siêu thoát, đều muốn đến địa bàn, quyền lực, tiền tài, mỹ nhân.

Nhưng mà trước Đại Viêm hoàng đế định quy củ rõ rõ ràng ràng, siêu thoát thế lực cùng thế tục vương quyền phân biệt rõ ràng, tuân thủ nghiêm ngặt bản phận, không từng chiếm được giới.

Quy củ này tại trước kia mấy chục năm, đại gia còn tại tuân thủ, mà khi Thẩm Lãng thân phận bị vạch trần sau, quy củ này liền hoàn toàn thùng rỗng kêu to.

Siêu thoát thế lực muốn phải cường đại hơn, nhất định phải dựa lưng thế tục vương quyền, được cuồn cuộn không ngừng nhân khẩu cùng vật tư.

Mà thế tục vương quyền muốn phải cường đại hơn, cũng phải đến siêu thoát thế lực chống đỡ. Trước Tân Càn vương quốc được xưng mạnh mẽ, hoàn toàn là bởi vì đặc chủng vũ sĩ cùng địa ngục quân đoàn, nhưng này đều là Phù Đồ Sơn bồi dưỡng, toàn bộ Tân Càn vương quốc lại như là Phù Đồ Sơn đoạt xá thể xác đồng dạng.

Bây giờ Phù Đồ Sơn muốn cùng Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc hợp tác, như trước muốn có được cuồn cuộn không ngừng vật tư cùng nhân khẩu?

Thẩm Lãng nói: "Ngô Tuyệt, ta ngược lại thật ra muốn biết rõ, cái này hợp hai làm một là có ý gì đây?"

Ngô Tuyệt nói: "Từ nay về sau, Phù Đồ Sơn không tiếp tục làm đơn độc một cái siêu thoát thế lực, mà là làm Đại Càn đế quốc một phần."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Phù Đồ Sơn đến cùng là thần phục, vẫn là hợp tác đây?"

Ngô Tuyệt nói: "Thần phục."

Nha? Phù Đồ Sơn thần phục? Nhâm tông chủ như là sẽ thần phục người sao? Không giống a!

Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ trước cũng đã từng nói, ngài cùng Phù Đồ Sơn hợp tác, tuyệt đối là một thêm một, lớn hơn hai. Mà hiện tại chúng ta không nói chuyện hợp tác, đàm luận sáp nhập."

"Thú vị." Thẩm Lãng nói: "Nói tiếp."

Ngô Tuyệt nói: "Ta Phù Đồ Sơn nắm giữ nam bộ hải vực thượng cổ di tích, bên trong còn có hơn mấy trăm ngàn cái phòng thí nghiệm bí mật, vũ khí bí mật nhà kho, bí mật thư viện không có mở ra, còn có nhiều vô số kể thượng cổ vũ khí trang bị, thậm chí còn có số lượng lớn Long Chi Hối."

Điểm này quả thật làm cho người thèm nhỏ dãi, Thẩm Lãng Nộ Triều thành cho đến bây giờ đã kinh biến đến mức mạnh mẽ, đặc biệt là khoa học kỹ thuật văn minh cùng văn minh thời thượng cổ kết hợp sau, bùng nổ ra kinh người thành quả.

Nhưng mà từ đầu tới đuôi Thẩm Lãng đều không có khai phá qua một cái chân chính thượng cổ di tích, hắn Nộ Triều thành có vô số nan đề không có mở ra, đòi hỏi thượng cổ điển tịch.

Không nói biệt, trước hắn tại nam bộ hải vực thượng cổ di tích, mở ra những bí mật kia nhà kho thời điểm, liền đã từng xem quá nhóm lớn lượng Long Chi Hối, đây là Thẩm Lãng tối thứ cần thiết nhất. Có lượng lớn Long Chi Hối, Thẩm Lãng tài năng duy trì đối Đại Viêm đế quốc chiến lược lực uy hiếp.

Ngô Tuyệt nói: "Hơn nữa coi như cho đến bây giờ, chúng ta còn nắm giữ hơn ba ngàn tên đặc chủng vũ sĩ, hơn mười vạn địa ngục quân đoàn, này như trước là một nhánh mạnh mẽ vũ lực. Chúng ta còn nắm giữ mười cụ Long Chi Lực phóng ra trang bị, nắm giữ nhiều vô số kể thượng cổ trang bị, đối cần nhất ngạc mộng thạch tinh thể, chúng ta Phù Đồ Sơn cũng có to lớn tồn kho."

Dựa vào, này thì càng thêm để Thẩm Lãng tha thiết ước mơ, vì đánh trận chiến này, Nộ Triều thành cơ hồ đem ngạc mộng thạch tinh thể hoàn toàn tiêu hao hết.

Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ, Doanh Quảng chết rồi, Doanh thị toàn tộc hầu như diệt tộc. Vậy ít nhất ở thế tục vương quyền này một khối, ngài cùng Đại Viêm đế quốc đã không có bất kỳ giảm chấn, tiếp xuống ngài liền muốn trực tiếp đối mặt Đại Viêm đế quốc lôi đình vạn quân. Mà tại Đại Viêm đế quốc trong mắt, chúng ta Phù Đồ Sơn đại khái cũng là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt, chúng ta song phương có cùng chung kẻ địch, không phải sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, hơn nữa các ngươi tại nam bộ hải vực thượng cổ di tích khai phá hoàn toàn chậm để người giận sôi, bình quân cần dùng thời gian mấy năm mới có thể mở ra một cái phòng thí nghiệm bí mật, mà như thần phục ta, trong nháy mắt là có thể toàn bộ mở ra. Còn có các ngươi khai phá sau thượng cổ thư viện, vô số thượng cổ điển tịch, đòi hỏi mấy ngàn tên học sĩ phiên dịch thời gian rất lâu, mới có thể đi vào hành giải thích, mà ta tại rất trong thời gian ngắn là có thể đem đám này thượng cổ điển tịch toàn bộ phá giải đi ra. Vì lẽ đó ta thực sự không thể nào tưởng tượng được, Nhâm tông chủ trước đều đang suy nghĩ gì? Đã sớm nên cùng ta hợp tác rồi a?"

Ngô Tuyệt cười nói: "Là như thế, bởi vì bỏ qua thời cơ, vì lẽ đó lúc này mới từ hợp tác đã biến thành thần phục."

Thẩm Lãng nói: "Vậy như thế nào cái thần phục pháp, nói nghe một chút."

Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ, chuyện này quá trọng yếu, hơn nữa ngài tiêu diệt Doanh Quảng quá mức đột nhiên, cho tới chúng ta đều không có quá nhiều chuẩn bị tâm lý, vì lẽ đó cụ thể điều trần, còn thật sự không cách nào liệt ra. Nhưng mà thần có chừng một ý nghĩ, quốc giáo!"

Thẩm Lãng kinh ngạc? Quốc giáo? Điều này cũng có vài loại thuyết pháp a, tại có chút thế giới quốc giáo, thần quyền lỗi lớn tại lớn hơn vương quyền.

Nhưng mà tại Trung Quốc cổ đại, thông thường không có tình hình như thế, dường như Minh triều thời điểm, Long Hổ Sơn liền chịu đến Chu thị hoàng tộc sắc phong, đại thể tương đương với quốc sư thân phận.

Lại tỷ như trước Đại Kiếp tự tại phương đông thế giới hô mưa gọi gió, bên trong rất nhiều trưởng lão đều ở phương đông các nước đảm nhiệm quốc sư. Rất nhiều quốc vương đều là Đại Kiếp tự trưởng lão đệ tử, cái kia Đại Kiếp tự thần chủ chính là thiên hạ chư vương tổ sư gia.

Thậm chí tại một cái nào đó cái trong thời gian, Đại Viêm đế quốc hoàng thất cùng Đại Kiếp tự quan hệ đều vô cùng mật thiết.

Ngô Tuyệt nói: "Nói chung, ta Phù Đồ Sơn hoàn toàn thần phục với Đại Càn đế quốc. Nhưng mà cụ thể sự vụ, tỷ như Phù Đồ Sơn chi chủ tại Đại Càn đế quốc cần phải đảm nhiệm cỡ nào chức vị, cỡ nào tước vị, lại tỷ như Phù Đồ Sơn tại Đại Càn bên trong đế quốc làm tên gì xưng, địa vị gì, này đều cần tinh tế thương nghị."

Thẩm Lãng nói: "Lần này Nhâm Thiên Khiếu đại quân lùi lại, đem Long Chi Lực phóng ra trang bị, thậm chí đem thượng cổ chặn lại trang bị then chốt hạt nhân cũng mang đi."

Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ thứ tội, những thứ đồ này toàn bộ đều là ta Phù Đồ Sơn, trước mượn cho Doanh Quảng, vì lẽ đó hiện tại thu sạch hồi. Nhưng mà xin ngài yên tâm, một khi ta Phù Đồ Sơn cùng Đại Càn đế quốc kết hợp sau khi hoàn thành, ngài chính là cao nhất lãnh tụ, đám này vật tư chiến lược đều cần một lần nữa phân phối, so như thượng cổ chặn lại trang bị liền phi thường tất yếu chuyển đến Nộ Triều thành, đó mới là chúng ta Đại Càn đế quốc trọng yếu nhất."

Chúng ta Đại Càn đế quốc? Ngươi đây đổi giọng đủ sớm.

"Cho nên?" Thẩm Lãng cười nói.

Ngô Tuyệt nói: "Vì lẽ đó, thần thỉnh bệ hạ rảnh rỗi thời điểm, đi thị sát chúng ta Phù Đồ Sơn tổng bộ. Dù sao một khi Phù Đồ Sơn cùng Đại Càn đế quốc hợp hai làm một sau, chúng ta Phù Đồ Sơn cũng thuộc về ngài lãnh địa. Không chỉ có như thế, toàn bộ nam châu quần đảo, còn có Hắc Sắc thành bảo, còn có nam bộ hải vực Phù Đồ Sơn thượng cổ hạm đội, cũng đều là chúng ta Đại Càn đế quốc sức mạnh."

Nói thật hay mê người a, nhưng then chốt chỉ có câu thứ nhất: Mời Thẩm Lãng đi Phù Đồ Sơn.

Thẩm Lãng cười nói: "Vì sao không thể là Nhâm tông chủ đến Càn Kinh cùng ta thần phục việc đây?"

Ngô Tuyệt nói: "Đương nhiên có thể, nhưng mà thần phục việc, việc này lớn, Phù Đồ Sơn mấy trăm ngàn người nội tâm khó tránh khỏi bất an, vì lẽ đó bệ hạ giá lâm thị sát, có lợi cho an lòng người. Đương nhiên nếu như bệ hạ quá mức bận rộn mà nói, ta Phù Đồ Sơn hoàn toàn có thể các loại."

Thẩm Lãng nheo mắt lại, rơi vào thoáng suy nghĩ.

Bỗng nhiên, Thẩm Lãng nói: "Ngô Tuyệt, ngoài ra, ngươi liền cũng không còn lại nói sao?"

Ngô Tuyệt rơi vào trầm mặc, phảng phất đang ấp ủ gian nan nhất ngôn ngữ.

Đầy đủ một hồi lâu, Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ, chúng ta quen biết đã có bảy, tám năm đi."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, gần như tám năm."

Ngô Tuyệt nói: "Tám năm qua, bệ hạ sáng tạo bao nhiêu kỳ tích? Ta chính là tuyệt đối nhân chứng, thậm chí còn là trải qua giả. Những năm gần đây, hết thảy chứng kiến Thẩm Lãng bệ hạ kỳ tích người, hoặc là chết rồi, hoặc là hiệu trung ngài."

Thẩm Lãng không có lên tiếng.

Ngô Tuyệt nói: "Mà thần còn chưa chết, những năm này thực sự là chịu đến trước nay chưa từng có chấn động, vì lẽ đó cũng có một ít suy nghĩ, thậm chí phi thường sâu xa suy nghĩ."

"Cái gì suy nghĩ đây? Nói một chút coi?" Thẩm Lãng nói.

"Thiên mệnh chi chủ." Ngô Tuyệt nói: "Mệnh trời thứ này là không thể trái nghịch, Thuận Xương nghịch vong. Đương nhiên tiếp xuống bệ hạ còn muốn đối mặt Đại Viêm đế quốc, thậm chí đối mặt càng lớn hơn khiêu chiến, nhưng mà ta tin chắc bệ hạ nhất định sẽ thắng đến cuối cùng, bởi vì ngài là ... Thiên mệnh chi chủ."

Ngô Tuyệt tiếp tục nói: "Vì lẽ đó ta mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, nhưng mà ta Ngô Tuyệt không muốn sẽ cùng bệ hạ là địch, ta chỉ muốn muốn thần phục tại ngài cánh chim bên dưới, không chỉ bảo toàn tính mạng, hơn nữa còn có thể kiến công lập nghiệp."

Sau khi nói xong, Ngô Tuyệt kế tục quỳ rạp dưới đất, không nhúc nhích.

Thẩm Lãng nói: "Được rồi, ta biết rồi."

Ngô Tuyệt dập đầu nói: "Thần xin cáo lui, thần mấy ngày nay liền ở tại Càn Kinh bên trong, bất cứ lúc nào chờ đợi bệ hạ triệu hoán, như bệ hạ chuẩn bị kỹ càng, chuẩn bị đi thị sát Phù Đồ Sơn, đồng thời thương nghị liên quan với Phù Đồ Sơn thần phục Đại Càn đế quốc việc, cái kia thần lập tức bay về Phù Đồ Sơn, chuẩn bị dùng cao nhất lễ nghi nghênh tiếp bệ hạ giá lâm."

Thẩm Lãng gật đầu.

Ngô Tuyệt dập đầu, sau không ngừng lùi lại, một mực thối lui đến ngoài cửa, sau đó đi ra ngoài.

...

Ngô Tuyệt đi rồi, Căng quân đi vào.

"Căng huynh, người này thú vị sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Căng quân nói: "Rất thú vị."

Là rất thú vị, vừa nãy Ngô Tuyệt cuối cùng thực sự là ý tứ sâu xa, thật sự muốn quải mấy cua quẹo tài năng triệt để cảm nhận được hắn trong lời nói chân chính hàm ý.

Hơn nữa không cách nào vạch trần, một khi vạch trần, chính là tru tâm.

Hắn muốn nói cho Thẩm Lãng, lúc cần thiết, hắn Ngô Tuyệt có thể trở thành Thẩm Lãng trung chó, đối người nào đó thay vào đó, là Thẩm Lãng quản lý Phù Đồ Sơn.

Đương nhiên hắn không dám đem lời nói đến mức quá rõ, nhưng Thẩm Lãng cùng Căng quân đều nghe được.

"Người này thực sự là dã tâm bừng bừng, nhưng cũng cực kỳ to gan a." Căng quân nói: "Lời này một khi để Nhâm tông chủ nghe được, hắn hầu như chắc chắn phải chết."

Thẩm Lãng nói: "Nhâm Thiên Khiếu lùi lại sau, đem hết thảy thượng cổ trang bị đều cầm đi rồi chưa?"

Căng quân nói: "Không có toàn bộ lấy đi, nhưng mà thượng cổ chặn lại trang bị hạt nhân linh kiện, còn có Long Chi Lực phóng ra trang bị, toàn bộ đập phá đi rồi. Còn có cái kia Thượng cổ long hạp, hắn cũng lấy đi, mang về Phù Đồ Sơn."

Thẩm Lãng cười nói: "Nhâm tông chủ đem Nhâm Doanh Doanh mang đi, càng làm thượng cổ chặn lại trang bị, Long Chi Lực đều mang đi, đây là buộc ta nhất định phải đi Phù Đồ Sơn a. Nói thật mê người, Phù Đồ Sơn triệt để hiệu trung thần phục ta."

Là rất mê người a, Phù Đồ Sơn cứ việc chịu đến tổn thất thật lớn, nhưng còn lại sức mạnh còn phi thường kinh người a, Thẩm Lãng nếu thật sự được Phù Đồ Sơn hiệu trung, cái kia trực tiếp liền tăng nhanh như gió. Chẳng khác nào lập tức nắm giữ ba ngàn tên đặc chủng vũ sĩ, 10 vạn địa ngục quân đoàn.

Mấu chốt nhất chính là thượng cổ chặn lại trang bị, còn có Long Chi Hối, Long Chi Lực, những thứ này đều là tuyệt đối vật tư chiến lược, một khi được những thứ đồ này, cái kia trực tiếp liền có thể đối Đại Viêm đế quốc tiến hành chiến lược uy hiếp, đạt đến mới chiến lược cân bằng.

Mà nhưng vào lúc này, bên ngoài lại vang lên Tuyết Ẩn âm thanh.

"Bệ hạ, Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương tới chơi."

Người này đến rất nhanh a, bên này Thẩm Lãng vừa làm chủ Càn Kinh không lâu, vương tọa đều vẫn không có ấm chỗ, hắn liền đến.

…

Vị này tuổi trẻ Liêm thân vương xuất hiện tại đại điện bên trong, hướng về Thẩm Lãng chắp tay nói: "Chúc mừng Thẩm Lãng bệ hạ, rốt cuộc đại thù đến báo, bây giờ lệnh tôn dưới đất cũng nên có thể nhắm mắt."

Thẩm Lãng cười nói: "Liêm thân vương, ngươi Đại Viêm đế quốc không thể tưởng tượng nổi a, hơn nửa tháng trước, dĩ nhiên hướng ta đại quân phóng ra hai viên giả Long Chi Hối, hầu như phải đem ta sợ đến hồn phi phách tán, đối với ta quân đội tinh thần tạo thành tổn thất thật lớn, ngươi đây là muốn bồi thường tiền bù đắp tổn thất về tinh thần."

Vị này mới Liêm thân vương nói: "Có chuyện như vậy? Vậy tuyệt đối cùng ta Đại Viêm đế quốc không quan hệ, hai quả kia giả Long Chi Hối không phải chúng ta phóng ra, tuyệt đối không phải."

Dựa vào, ngươi đây trợn tròn mắt nói mò bản lĩnh, so cha ngươi cường hơn nhiều. Hơn nửa tháng trước, ngươi hai lần cảnh cáo nói muốn phóng ra Long Chi Hối, kết quả hiện tại còn nói tất cả không liên quan tới ngươi, ngươi đây da mặt tuyệt đối thích hợp công việc này.

Thẩm Lãng nói: "Liêm thân vương, lần này ngươi đến để làm gì đây? Chẳng lẽ là muốn chúc mừng ta một lần nữa làm chủ Đại Càn cung sao?"

Liêm thân vương nghiêm mặt, lắc đầu nói: "Không, không, không, ta đây đến là có trọng yếu ngoại giao nhiệm vụ."

Thẩm Lãng nói: "Mời nói."

Tân Liêm thân vương nói: "Thỉnh Thẩm Lãng bệ hạ vô điều kiện lui ra Đại Càn cung, vô điều kiện lui ra Càn Kinh, lui ra Đại Doanh vương quốc thổ địa, vô điều kiện phóng thích Doanh Vô Thường, để hắn kế thừa Đại Doanh vương quốc vị trí, trở thành Đại Doanh tân quốc vương."

Này vừa nói, Thẩm Lãng giận dữ cười nói: "Này, đây là tại sao vậy chứ?"

Tân Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, lúc đó toàn thể biểu quyết nói tới rõ rõ ràng ràng. Để nước Càn vạn dân quyết định vận mệnh của mình, quyết định toàn bộ quốc gia thuộc về, lúc đó ta nhớ tới sáu mươi mốt phần trăm người tuyển chọn chính là Doanh Quảng, nói cách khác này 150 vạn km2 thuộc về Đại Doanh vương quốc, đồng thời chịu đến thiên hạ thừa nhận. Thẩm Lãng bệ hạ ngươi tiêu diệt Doanh Quảng, đại thù đến báo, chúng ta đây phi thường lý giải, nhưng mà ngươi diệt Doanh Quảng, cũng không mang ý nghĩa này 150 vạn km2 thuộc về ngươi. Tại cái kia một hồi toàn thể biểu quyết sau, vùng đất này còn có cung điện này, liền hoàn toàn cùng ngươi Khương thị gia tộc không quan hệ."

Thẩm Lãng cười nói: "Ha ha ha, Liêm thân vương. Nếu như ta nhớ không lầm mà nói, cái kia một hồi toàn thể biểu quyết là ta Thẩm Lãng thắng, là Doanh Quảng đổi trắng thay đen, chỉ hươu bảo ngựa, xuyên tạc rồi kết quả, lệnh tôn lão Liêm thân vương còn vì thế tự sát, ngươi dĩ nhiên là như thế dễ quên sao?"

Tân Liêm thân vương mặt co quắp một trận nói: "Không có có chuyện này, hoàn toàn cũng là lời đồn, lúc đó phụ thân ta chiêu cáo thiên hạ, ngay ở trước mặt mấy trăm ngàn người diện nói tới rõ rõ ràng ràng, này một hồi toàn thể biểu quyết Doanh Quảng thắng lợi. Hơn nữa sau Doanh Quảng đem Đại Doanh đế quốc xuống làm Đại Doanh vương quốc, đồng thời lần nữa hướng Viêm Kinh thỉnh tội, cũng lần nữa nói vĩnh viễn hiệu trung Đại Viêm đế quốc, Đại Doanh vương quốc tuy rằng sửa lại quốc hiệu, nhưng mãi mãi cũng là Đại Viêm vương triều một thành viên."

Thẩm Lãng híp mắt lại, Đại Viêm đế quốc trở mặt cũng thật là nhanh a, này còn chưa từng có bốn mươi tám giờ đi.

Tân Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng, ngươi Đại Càn vương quốc chi chủ là chịu đến ta Đại Viêm đế quốc thừa nhận, mà Doanh Quảng Đại Doanh vương quốc cũng là chịu đến chúng ta thừa nhận, ngươi có thể không có quyền soán vị Doanh thị 150 vạn km2 giang sơn."

"Có thánh chỉ!" Tân Liêm thân vương cao giọng nói, sau đó triển khai một đạo thánh chỉ, nói: "Đại Càn vương quốc Thẩm Lãng tiếp chỉ."

Thẩm Lãng ngồi ở vương vị trên, không nhúc nhích.

Tân Liêm thân vương tự nhiên cao giọng nói: "Phụng thiên thừa vận hoàng đế chiếu viết, sắc phong Thẩm Lãng là Đại Viêm đế quốc Càn thân vương, khâm thử."

Ha ha ha, này ý chỉ thú vị.

Ta Đại Càn đế quốc cho tới nay đều cùng ngươi Đại Viêm vương triều không đội trời chung, hơn nữa còn tại tranh cướp nhân hoàng vị trí, kết quả Đại Viêm hoàng đế trực tiếp sắc phong Thẩm Lãng.

Đây là ý tứ gì? Chẳng lẽ trước ta cùng ngươi Đại Viêm đế quốc hợp tác hố Doanh Quảng sau, ngươi coi như làm thần phục sao? Ngươi còn thật sẽ trên cột bò a. Hơn nữa càng thêm vào hơn ý tứ chính là, thánh chỉ bên trong sắc phong chính là Thẩm Lãng, mà không phải Khương Lãng.

Tuy rằng thiên hạ đối Thẩm Lãng đầu lưỡi xưng hô như trước là Thẩm Lãng, nhưng mà bất kỳ quan phương văn tự bên trong, đều là Khương Lãng. Đại Viêm hoàng đế thánh chỉ, hoàn toàn là muốn làm nhạt Khương thị, đây là vĩnh viễn muốn hóa Khương là Thẩm.

Mặc kệ là tại thượng cổ thế giới, vẫn là ở thế giới này, Khương thị cùng Cơ thị đều là thiên hạ tôn quý nhất dòng họ, Cơ thị muốn thiên hạ độc tôn, mới không nên cùng người cùng chung cái này vinh dự, cho nên khi nhiên ước gì Khương thị vĩnh viễn biến mất.

Đón lấy, tân Liêm thân vương lại hô to nói: "Hoàng đế khẩu dụ, Càn thân vương Thẩm Lãng vì cha báo thù, cùng Đại Doanh vương quốc quyết chiến, trẫm cung có thể lý giải. Nhưng bây giờ ngươi được đền bù mong muốn, thỉnh lập tức lui ra Đại Doanh vương quốc cảnh nội, lui ra Càn Kinh, trở về Nộ Triều thành. Đại Doanh vương quốc là Đại Viêm vương triều nước chư hầu một trong, cùng ngươi Đại Càn vương quốc là huynh đệ quốc gia, Càn thân vương như chiếm đoạt không đi, vậy chính là phi pháp xâm chiếm, trẫm là muốn hỏi đến, thiên hạ các nước cũng là không đáp ứng, trẫm mệnh lệnh ngươi trong vòng một tháng triệt để lui ra Càn Kinh, bằng không đem coi là đối Đại Viêm đế quốc khai chiến."

Thánh chỉ cùng khẩu dụ đều đọc xong, Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, tiếp chỉ đi."

Thẩm Lãng nói: "Ý tứ gì? Viêm Kinh ý tứ là, nếu như trong vòng một tháng ta không rời khỏi Càn Kinh, liền muốn hướng ta khai chiến, liền muốn đối với ta tiến hành tính chất hủy diệt đả kích, đúng không?"

Tân Liêm thân vương nói: "Đúng, là ý này."

Đón lấy, tân Liêm thân vương lại nói: "Hoàng đế khẩu dụ, Càn thân vương, trẫm mệnh lệnh ngươi lập tức vô điều kiện phóng thích Doanh Vô Thường."

Lại là khẩu dụ? Vị hoàng đế bệ hạ này cũng thật là yêu thích dùng lời rõ ràng a, không có chút nào yêu thích biền tứ lệ lục, này ngược lại là rất Thẩm Lãng rất tương tự.

Tân Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, mời ngài lập tức phóng thích Doanh Vô Thường đi, dù sao hắn nhưng là Doanh thị gia tộc người thừa kế thứ nhất."

Thẩm Lãng phất tay nói: "Người đến, đem Doanh Vô Thường dẫn tới."

Một lát sau, Doanh Vô Thường bị mang tới, hắn gầy suy yếu, sắc mặt có vẻ phi thường trắng xám, nhưng mà cũng không có chịu đến bao lớn dằn vặt, nhưng cả người vẫn còn trong mê võng, hai mắt đỏ chót.

Rất hiển nhiên Càn Kinh bị chiếm đóng, Doanh Quảng chết mang đến cho hắn sự đả kích trí mạng.

Thẩm Lãng lại nói: "Nguyên Đại Doanh vương quốc Thượng thư đài tể tướng Triệu Lâm, cũng đem hắn dẫn tới."

Một lát sau, Triệu Lâm cũng bị mang theo vào, vị này tể tướng vệt máu trên mặt bị rửa sạch sẽ, nhưng cái trán vết thương đầy rẫy, nhìn qua nhất là đáng sợ.

"Tội thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!" Nhìn thấy Thẩm Lãng sau, vị này Triệu Lâm không nói hai lời trực tiếp quỳ xuống.

Thẩm Lãng nói: "Doanh Vô Thường, Đại Viêm hoàng đế có ý chỉ cho ngươi đây."

Tân Liêm thân vương nói: "Bệ hạ có chỉ, Doanh Vô Thường quỳ tiếp."

"Phụng thiên thừa vận hoàng đế chiếu viết, sắc phong Doanh

Vô Thường là Đại Viêm đế quốc Doanh thân vương, khâm thử."

"Phụng thiên thừa vận hoàng đế chiếu viết, sắc phong Doanh Vô Thường là Đại Doanh quốc vương, khâm thử."

Vẫn là đơn độc hai phần ý chỉ, hơn nữa sắc phong Doanh thân vương ý chỉ tại trước, sắc phong Đại Doanh vương quốc chi chủ ý chỉ ở phía sau, này phụng mệnh là nói Đại Viêm đế quốc thân vương tước vị còn muốn vượt qua chư hầu vương.

"Bệ hạ có chỉ, Triệu Lâm quỳ tiếp."

"Phụng thiên thừa vận hoàng đế chiếu viết, sắc phong Triệu Lâm là Đại Viêm đế quốc thừa thà điện đại học sĩ, sắc phong Triệu Lâm là Đại Doanh trong vương quốc các thủ tướng, khâm thử."

Phần này ý chỉ đúng là ra ngoài Thẩm Lãng dự liệu, Đại Viêm hoàng đế không chỉ sắc phong Doanh Vô Thường, dĩ nhiên đem Triệu Lâm cũng sắc phong.

Điệu bộ này, Triệu Lâm đầu tiên là Đại Viêm đế quốc thần tử, sau đó lại là Đại Doanh vương quốc thần tử.

Sau đó, tân Liêm thân vương nói: "Doanh thân vương, triệu học sĩ, còn không lĩnh chỉ tạ ân?"

Thẩm Lãng tại bên cạnh cười nói: "Doanh Vô Thường, Triệu Lâm, có nghe hay không? Đại Viêm hoàng đế cho các ngươi hạ chỉ, có tiếp hay không a?"

Toàn trường giống như chết tĩnh lặng, trong đại điện người kỳ thực không nhiều.

Chỉ có Cừu Yêu Nhi, Căng quân, Liêm thân vương, Thẩm Lãng các rất ít mấy người, thậm chí những người này đều không có nhìn phía Doanh Vô Thường cùng Triệu Lâm, phảng phất tùy ý bọn họ tự chủ lựa chọn như thế.

Một lát sau, Doanh Vô Thường tiến lên, cầm qua Liêm thân vương trong tay hai phần ý chỉ, triển khai sau thoáng liếc mắt nhìn.

Sau đó, hắn nước mắt không ngừng nhỏ xuống, cả người đều tại run không ngừng.

Hắn Doanh thị gia tộc cũng sắp muốn vong tộc diệt chủng, phụ vương Doanh Quảng mấy con trai đều chết, liền còn lại hắn Doanh Vô Thường, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

"Ha ha ha ha ha ..." Doanh Vô Thường lớn tiếng cười to nói: "Ta Doanh thị gia tộc năm đó hướng Đại Viêm đế quốc quỳ xuống bắt đầu từ giờ khắc đó, liền nhất định hôm nay kết cục đi."

Sau đó, hắn trực tiếp cầm lấy hai phần thánh chỉ, đi tới phía trước bàn, trực tiếp thiêu thành tro tàn.

Đón lấy, Doanh Vô Thường đi tới Đại Viêm đế quốc tân Liêm thân vương trước mặt, đột nhiên phun một bãi nước miếng tại đối phương trên mặt.

Sau đó, Doanh Vô Thường quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, ta biết Doanh thị gia tộc sắp vong tộc diệt chủng, nhưng ... Ta còn muốn muốn thoáng giãy dụa một thoáng."

Sau đó, liền xem Triệu Lâm biểu hiện. Hắn cảm giác mình chắc chắn phải chết, bởi vì mười tháng trước hắn tại trên cung điện mạo phạm xông tới Thẩm Lãng, một cái khác mạo phạm nhân Lan Sĩ đã bị lăng trì, nếu như hắn muốn sống sót, đại khái liền muốn làm ra càng thêm cực đoan việc, biểu đạt quyết tâm của chính mình.

Triệu Lâm tiến lên tiếp nhận Đại Viêm hoàng đế thánh chỉ, mở ra vừa nhìn, còn thật là khiến người ta kích động a, sắc phong hắn là Đại Viêm đế quốc đại học sĩ, Đại Doanh vương quốc thủ tướng.

Đón lấy, vị này trước tể tướng làm ra một cái hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi sự tình, quả thực lật đổ tất cả mọi người đối với hắn nhận thức.

Doanh Vô Thường nếu đốt Đại Viêm hoàng đế thánh chỉ, biểu thị quyết tuyệt tâm ý, vậy hắn Triệu Lâm nhất định phải làm càng thêm triệt để.

Liền, hắn mở ra thắt lưng, trực tiếp quay về Đại Viêm hoàng đế thánh chỉ ỉa đái.

Nước vàng không ngừng giội rửa phần này cao quý vô thượng thánh chỉ.

Đệch! Toàn trường tất cả mọi người đều xem sững sờ, hoàn toàn không dám tin tưởng nhìn tình cảnh này, chỉ có Cừu Yêu Nhi, như trước ánh mắt ngoài triều, việc không liên quan tới mình, mặt không biến sắc.

Ngươi, ngươi vẫn là văn thần sao? Ngươi nhưng là Đại Càn đế quốc đã từng thám hoa lang a, ngươi nhưng là có tiếng văn đàn tông sư a, ngươi nhưng là làm mười mấy năm tể tướng a.

Dĩ nhiên làm ra như thế có nhục nhã nhặn sự tình?

Ngươi thật trâu bò, vì sống sót, ngươi cũng thực sự là liều mạng.

Ỉa đái sau, Triệu Lâm đi thẳng tới Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương trước mặt, đột nhiên một cục đờm đặc thổ tại trên mặt của hắn.

"Phi! Trở lại nói cho Đại Viêm đế quốc cẩu hoàng đế, ta Triệu Lâm tình nguyện làm Thẩm Lãng bệ hạ chó, không, ta tình nguyện bị Thẩm Lãng bệ hạ băm cho chó ăn, cũng không muốn trở thành Đại Viêm đế quốc cái gọi là đại học sĩ."

…

Chú: Canh thứ nhất đưa lên, vé tháng bảng như trước rất không an toàn, có phiếu huynh đệ thỉnh gửi cho ta, để ta không nên lo lắng, an tâm gõ chữ, thiên ân vạn tạ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 582: Thiên Hạ Không Thù Đường! Nhâm Tông Chủ Quỳ Xuống Hiệu Trung

Chương 582: Thiên hạ không thù đường! Nhâm tông chủ quỳ xuống hiệu trung

Thẩm Lãng cười nói: "Liêm thân vương, xem ra Doanh Vô Thường cùng Triệu Lâm cũng không muốn tiếp thu Đại Viêm hoàng đế bệ hạ ý chỉ a."

Tuổi trẻ Liêm thân vương phảng phất không chút nào ảo não, móc ra tơ lụa khăn mạt, nhẹ nhàng lau chùi trên mặt cục đàm cùng ngụm nước, thậm chí có vẻ nhẹ như mây gió.

"Không sao." Liêm thân vương cười nói: "Nếu Doanh Vô Thường không tiếp thu ý chỉ, vậy chúng ta có thể sắc phong Doanh thị gia tộc những người khác, Doanh Vô Minh lớn nhất cái kia con trai ta nhớ tới đã mười mấy tuổi, miễn cưỡng có thể trở thành Đại Doanh quốc vương."

Thẩm Lãng nói: "Đúng là a, bất quá bọn hắn phảng phất không ở Viêm Kinh."

Liêm thân vương nói: "Nhưng bọn họ cũng không ở Càn Kinh, không ở Thẩm Lãng bệ hạ trong lòng bàn tay."

Doanh thị gia tộc đệ tử thông thường đến nhất định tuổi sau, liền muốn đi tới Phù Đồ Sơn học tập võ công, con trai của Doanh Vô Minh cũng không ngoại lệ.

Liêm thân vương lại nói: "Ta nhớ tới rất rõ ràng, trừ ra Doanh Huỳnh công chúa ở ngoài, Doanh Quảng bệ hạ còn có hai cái con gái, một cái gả cho Đại Tấn vương quốc, một cái khác gả cho Viêm Kinh, hơn nữa đều sinh ra nhi tử, đám này nam hài bất cứ lúc nào cũng có thể cho làm con thừa tự cho Doanh thị gia tộc, đảm nhiệm Đại Doanh quốc vương không phải sao? Hơn nữa chúng ta bệ hạ thì có cái này sắc phong quyền, không chỉ có như thế hơn nữa còn có thể trong nháy mắt được thiên hạ các nước tán đồng."

Thẩm Lãng nhún nhún vai, bất trí lấy phủ.

Liêm thân vương nhìn phía Doanh Vô Thường nói: "Tam vương tử, ngươi vừa nãy thiêu hủy hoàng đế bệ hạ ý chỉ, đây chính là kháng chỉ, chính là Đại Viêm đế quốc loạn thần tặc tử, cái này Đại Doanh quốc vương ngươi cũng không có cơ hội nữa. Triệu Lâm, ngươi dĩ nhiên quay về hoàng đế bệ hạ thánh chỉ ỉa đái, ngươi đã là một kẻ đã chết."

Nghe nói như thế, Doanh Vô Thường mặt hơi hơi quất một cái, mà Triệu Lâm ngoảnh mặt làm ngơ.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngài nhớ kỹ, thời gian một tháng, ngài quân đội hoàn toàn không điều kiện lui ra Càn Kinh, bằng không chúng ta Đại Viêm đế quốc đem đối với ngài Đại Càn vương quốc tiến hành tính chất hủy diệt đả kích, mời ngài nhớ kỹ, thời gian một tháng."

"Yên tâm, chúng ta rất nhanh, sẽ không giống ngài tấn công Càn Kinh như thế dài đến mấy tháng, hơn nữa đại chiến mấy ngày mấy đêm mới kết thúc. Chúng ta hủy diệt công kích, một ngày không tới là có thể hoàn thành, ngài Đại Càn vương quốc vạn dân thậm chí có thể đang ngủ toàn bộ chết đi."

"Cáo từ!"

Sau đó, vị này Liêm thân vương xoay người rời đi, này liền xấp xỉ bằng hạ chiến thư.

...

Liêm thân vương đi rồi sau, Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía Triệu Lâm.

"Thần cùng Đại Viêm đế quốc, không đội trời chung, thà rằng tộc diệt, cũng tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp." Vị này trước Thượng thư đài tể tướng lập tức quỳ xuống dập đầu, hận không thể thề với trời.

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía Doanh Vô Thường.

Doanh Vô Thường quỳ xuống nói: "Bệ hạ, ba mươi năm trước ta Doanh thị gia tộc phạm vào không thể tha thứ tội nghiệt, ta biết Doanh thị gia tộc cơ bản đã nhất định diệt vong, sẽ toàn bộ chết hết, nhưng ... Ta thật sự muốn thoáng giãy dụa một thoáng."

Thẩm Lãng không nói gì, rút ra hai tấm giấy, một tấm đưa cho Doanh Vô Thường, một tấm đưa cho Triệu Lâm.

"Các ngươi tại trên tờ giấy này tràn ngập tên, kiểu chữ to nhỏ từ được các ngươi, tả năm người cũng tốt, tả năm mươi người cũng được, thậm chí tả 500 người cũng có thể." Thẩm Lãng nói: "Này hai tấm tờ giấy cũng khá lớn, nếu như nguyện ý mà nói, thậm chí có thể tả một ngàn người "

Này hai tấm giấy xác thực rất lớn, tuy nhiên làm sao là tờ giấy a, vì sao bệ hạ sẽ nói như vậy?

Đây đương nhiên là Thẩm Lãng tùy ý nói sai, Trung Quốc cổ đại sở dĩ xưng là tờ giấy, là bởi vì nó là Tuyên Thành đặc sản. Bất quá quân vương một lời như kim, từ nay về sau loại giấy này nó liền khiến tờ giấy.

"Này Tân Càn vương quốc thần tử bên trong khẳng định có đáng chết người." Thẩm Lãng nói: "Hai người các ngươi không được thương lượng, tiến vào không giống gian phòng, từng người tại tờ giấy trên tràn ngập tên, các ngươi cho rằng đáng chết người, toàn bộ đều tả ở phía trên, hiểu chưa?"

Doanh Vô Thường quỳ xuống dập đầu nói: "Thần, tuân chỉ."

Triệu Lâm dập đầu nói: "Tội thần, tuân chỉ."

Người nói chung úy uy không sợ đức, liền dường như Căng quân từng nói, Thẩm Lãng làm chủ Càn Kinh, không giết một nhóm người là không thể, nhưng mà toàn giết cũng không thể.

...

Tại Nộ Triều thành đặc chủng vũ sĩ giám thị hạ, Triệu Lâm cùng Doanh Vô Thường phân biệt tiến vào không giống gian phòng, bắt đầu viết xuống người đáng chết danh sách.

Thẩm Lãng cùng Căng quân như trước tại cung điện này bên trong.

"Bệ hạ, thời gian thật gấp gáp nha." Căng quân nói.

Đúng đấy, thời gian quá gấp, nhưng cũng như trước tại Thẩm Lãng tưởng tượng bên trong. Trước hắn cùng Ninh Nguyên Hiến đã nói, tại đánh một trận trước khi đại chiến, liền nhất định phải là hạ một trận chiến chuẩn bị kỹ càng.

Làm Doanh Quảng diệt vong ngày, chính là Thẩm Lãng cùng Đại Viêm đế quốc chính thức đối lập thời gian, nhân gia căn bản liền sẽ không cho ngươi thời gian chậm rãi phát triển.

Quả nhiên là như thế, một tháng, cũng chỉ có một tháng.

"Đại Viêm đế quốc sẽ làm sao công kích chúng ta? Siêu cấp Long Chi Hối sao? Hướng viễn trình chiến lược đả kích?" Căng quân nói.

Thẩm Lãng nói: "Hay là, nhưng không chỉ như vậy."

Nếu như vẻn vẹn chỉ là chiến lược hủy diệt mà nói, cái kia siêu cấp Long Chi Hối như vậy đủ rồi. Nhưng mà đối với Đại Viêm đế quốc tới nói, đây không phải đủ hoa lệ, không đủ chấn động, bởi vì hắn đã biểu diễn qua siêu cấp Long Chi Hối.

Liền dường như một cái siêu cấp siêu sao tại trường hợp công khai lộ diện thời điểm, tuyệt đối sẽ không xuyên đồng dạng quần áo. Đại Viêm đế quốc cũng là như thế, hơn một năm trước hắn đã dùng siêu cấp Long Chi Hối phá hủy Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn bí mật quân đoàn, lần này nhất định phải có mới trò gian, hơn nữa là chấn động thiên hạ mới trò gian.

Trước mắt cục diện phi thường thuận lợi, nhưng lại không phải tốt đẹp nhất cục diện, bởi vì đại quyết chiến thời điểm, Phù Đồ Sơn Nhâm tông chủ cũng không ở Càn Kinh bên trong, vì lẽ đó Doanh Quảng tuy rằng diệt, nhưng Phù Đồ Sơn nhưng còn không có diệt.

Phù Đồ Sơn tổng bộ tại Phù Hải bên trong, Thẩm Lãng quân đội coi như lợi hại đến đâu, cũng không cách nào mấy vạn người bay qua. Hơn nữa hắn mạnh mẽ Khô Lâu đảng quân đoàn cũng tiến không được Phù Hải, cho nên muốn muốn xua quân giết vào Phù Đồ Sơn tổng bộ hoàn toàn là không thể.

Ngô Tuyệt nói Phù Đồ Sơn muốn thần phục, Nhâm tông chủ muốn thần phục với hắn, cái kia Thẩm Lãng chính mình là nghĩ như thế nào?

Nếu như đổi thành Doanh Quảng mà nói, đã sớm không gì sánh được động lòng, hắn chính là một lần lại một lần bị lợi ích che đôi mắt, một lần lại một lần bước vào Thẩm Lãng cạm bẫy.

Lần này Nhâm tông chủ nói ra điều kiện nhiều mê người a? Hầu như là muốn cho Thẩm Lãng không công nhặt một cái Phù Đồ Sơn, bỗng dưng được vô số vật tư chiến lược, được một nhánh vô cùng cường đại địa ngục quân đoàn, đặc chủng quân đoàn, được một cái thượng cổ di tích, được rất nhiều Long Chi Hối.

Nhưng mà tất cả những thứ này theo Thẩm Lãng đều là phù vân, trên trời sẽ không đi đĩa bánh, coi như rơi mất đĩa bánh, vậy cũng là có độc.

Thẩm Lãng muốn muốn cái gì, hắn sẽ chính mình đi lừa gạt, đi cướp, đi đoạt, ngươi không quan tâm hắn dùng là biện pháp gì, độc kế cũng tốt, bám váy đàn bà cũng được, nhưng đều là chính mình chủ động đi kiếm đến.

Dựa vào người khác ban ơn? Không muốn làm loại này mộng ban ngày.

Tại phương tây thế giới, hắn muốn Bích Kim hành tỉnh vật tư, liền đem Dibos công tước bức bách đến tuyệt cảnh, sau đó kéo nàng một cái, làm cho nàng cam tâm tình nguyện đem tất cả dâng ra đến. Hắn vì chinh phục Khô Lâu đảng quân đoàn, cũng tùy ý Khô Lâu đảng tiến vào tuyệt cảnh, hầu như muốn toàn quân diệt thời điểm, hắn lại một lần nữa đóng vai chúa cứu thế, được bọn họ hiệu trung.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng ý nghĩ xưa nay đều không có thay đổi, giết chết Nhâm tông chủ!

Thiên hạ không thù, không quên sơ tâm, lẽ nào chỉ là tùy tiện nói một chút mà thôi sao?

Từ khi Thẩm Lãng đem Long Chi Kiếm giao cho Nhâm tông chủ bắt đầu từ giờ khắc đó, chính là vì giết hắn.

"Căng huynh, ngươi hơi làm chuẩn bị, ta muốn đi một chuyến

Phù Đồ Sơn." Thẩm Lãng nói.

Căng quân nói: "Bệ hạ, ngài ... Một người đi?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, một người."

...

Đại Càn vương cung bên trong mật thất dưới đất, Thẩm Lãng như trước tại cùng Kính Tử đang chơi cờ.

Làm Kính Tử là Kính Tử chính mình, không có đóng vai Thẩm Lãng thời điểm, hắn có vẻ càng yên tĩnh, hầu như xưa nay đều không nói.

Hơn nữa chỉ cần Thẩm Lãng vừa lộ diện, hắn lập tức sẽ chủ động biến mất ở tất cả mọi người trong tầm mắt.

"Kính Tử, ngươi những văn chương tả rất khá, quá có sức cuốn hút." Thẩm Lãng nói: "Ta vốn cho là này một hồi toàn thể biểu quyết phải thua không thể nghi ngờ, nhưng không nghĩ tới dĩ nhiên thắng."

Kính Tử nói: "Loại này đầu độc lòng người văn chương quả thật có dùng, nhưng mà tương lai đại khái cũng sẽ trở thành một số chính khách công cụ, nếu như đến khi có một ngày, đám này chính khách đều dựa vào văn chương đến kích động nhân tâm, đều dựa vào miệng lưỡi đến cảm hóa vạn dân, vậy thì thật là một hồi lớn lao bi kịch. Đến lúc đó chỉ luyện miệng lưỡi là có thể, cũng không cần làm thực sự."

Ế? ! Kính Tử ngươi thật trâu bò, ngươi là sao biết đến?

Thẩm Lãng nói: "Kính Tử, ngươi yêu thích làm quân vương sao? Cao cao tại thượng đế vương?"

"Không thích." Kính Tử nói: "Quá vô vị."

Thẩm Lãng nói: "Ai, ta cũng không thích, ngươi biết không? Kỳ thực tiêu diệt Doanh Quảng sau, ta thật sự muốn đem Càn Kinh và toàn bộ Tân Càn vương quốc toàn bộ ném xuống, trực tiếp trở về Nộ Triều thành, quá phiền phức. Đánh xuống sau còn phải bảo vệ hắn, thực sự là cứt chó."

Kính Tử nói: "Như vậy vừa đến, liền quá không chịu trách nhiệm, ngài các thần tử sẽ không muốn."

Thẩm Lãng nói: "Cũng không phải sao, làm chủ Càn Kinh sau ta không có chút nào kích động, nhưng mà căng huynh, Tô Nan bọn họ, hoàn toàn kích động đến tột đỉnh, phảng phất chứng kiến một cái nào đó vĩ đại thời khắc như thế. Ta mãi mãi cũng chỉ có một cái mục tiêu, thiên hạ không thù."

Kính Tử nói: "Ta cũng chỉ có một cái mục tiêu."

Nhưng mà, Kính Tử chưa hề đem cái mục tiêu này nói ra.

"Trách nhiệm, cái từ này thực sự là quá nặng." Thẩm Lãng thở dài nói: "Ta vốn là thật sự muốn triệt để từ bỏ nước Càn vạn dân, nhưng mà này một hồi toàn thể đại biểu quyết, sáu mươi mốt phần trăm người ủng hộ ta, này ... Điều này làm cho ta thay đổi ý nghĩ. Có người truy theo chúng ta, vậy sẽ phải chịu trách nhiệm, như thế liền vĩnh viễn tự do không được, thoát khỏi không được."

Kính Tử cười nói: "Liền dường như Cừu Yêu Nhi tỷ như thế sao? Nàng luôn miệng nói phải mạo hiểm toàn thế giới, muốn tự do, nhưng mỗi một lần nhìn thấy chuyện bất bình, nhìn thấy nô lệ đều muốn ra tay giải cứu. Kết quả càng cứu càng nhiều, càng cứu càng nhiều, mà những đầy tớ này cũng không thể tự vệ, toàn bộ muốn dựa vào nàng bảo vệ, kết quả ra biển sau, nàng trái lại so tại Nộ Triều thành bị trói đến càng thêm lợi hại."

Thẩm Lãng nói: "Kính Tử, tiếp xuống ta lại muốn rời khỏi một trận, ngươi lại muốn lộ diện đóng vai trở thành ta, ngươi lại muốn đóng vai cái này Đại Càn đế chủ."

"Được." Kính Tử nói.

Thẩm Lãng liền không có cái khác dặn dò, bởi vì hắn tin chắc Kính Tử sẽ không diễn đập cho.

Làm một người dùng tính mạng chăm chú làm một việc thời điểm, cái kia là phi thường đáng sợ, từ đầu tới đuôi, Kính Tử đều biểu diễn đến so chân chính Thẩm Lãng còn tốt hơn.

Kính Tử bỗng nhiên nói: "Đúng rồi, trên mặt ta có một cái vết thương, còn chưa có khỏi hẳn, là Doanh Huỳnh lưu lại, đây là ta cùng ngươi khác nhau, đòi hỏi biện pháp làm che giấu sao?"

"Không cần." Thẩm Lãng cười nói.

...

Buổi tối hôm đó, trời tối người yên thời điểm, Thẩm Lãng cưỡi đại siêu rời đi Càn Kinh, đi tới Phù Đồ Sơn.

Hắn như trước không có bất kỳ ai mang, Nhâm tông chủ vũ công mạnh đến mức độ như vậy, Phù Đồ Sơn bên trong cao thủ như mây, Thẩm Lãng mang một hai người cao thủ đi thì có ích lợi gì, hoàn toàn cùng một mình hắn đi tới không có gì khác nhau.

Ngô Tuyệt cũng theo đồng thời trở về Phù Đồ Sơn.

Phù Hải không tại bất kỳ một quốc gia nào trong phạm vi, nhưng mà nó đồng thời cùng Sở, Càn, Tấn giáp giới.

Mấy năm trước Thẩm Lãng đi qua một lần Phù Hải, lúc đó diện tích chỉ có sáu ngàn km2 tả hữu, mà bây giờ dĩ nhiên đã biến thành hơn một vạn km2, không biết Phù Đồ Sơn là làm cách nào tới, nói chung mực nước vẫn tại dâng lên.

Phù Đồ Sơn bá đạo, chỉ cần Phù Hải lan tràn đến địa phương, đều là Phù Đồ Sơn lĩnh vực, cho nên lúc đó nước Sở cùng Phù Đồ Sơn gây ra thật lớn mâu thuẫn, hầu như hoàn toàn không có cách nào điều hòa, cái này mâu thuẫn trực tiếp dẫn đến Phù Đồ Sơn ra tay, phối hợp Đại Viêm đế quốc giết chết lão Sở vương, xâm chiếm nước Sở mấy ngàn km2 thổ địa.

Bay đến Phù Hải bầu trời thời điểm, trời đã sáng.

Phù Hải cảnh sắc thật đẹp a, quả thực dường như một khối ngọc bích khảm nạm ở trên vùng đất này. Hơn nữa so với nam bộ hải vực náo động, Phù Hải liền có vẻ phi thường yên tĩnh, nơi này thậm chí ngay cả một chiếc thượng cổ chiến hạm đều không có, liền phảng phất một cái ẩn cư vị trí.

Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ, thần kinh hoàng, muốn mời ngài trước tiên giáng lâm đến Tử Ngọc điện bên trong, ta trước tiên trở về phù đồ tổng bộ hướng tông chủ báo cáo, bởi vì chúng ta cần dùng cao nhất quy cách nghênh tiếp bệ hạ."

Thẩm Lãng nói: "Được."

Sau đó, Ngô Tuyệt liền mang theo Thẩm Lãng đi tới Phù Hải góc đông bắc lạc một cái trên hòn đảo nhỏ hạ xuống.

Hòn đảo nhỏ này nguyên bản là không tồn tại, là nhân công chồng ra đến, mặt trên có một cái xa hoa hoa viên, còn có một tòa màu tím cung điện.

Cái này Tử Ngọc điện là năm đó Phù Đồ Sơn chi chủ chuyên môn làm vợ xây dựng, bởi vì vợ hắn là hiện nay Đại Viêm hoàng đế em gái ruột, thân phận cao quý, tuyệt mỹ vô song, mà Nhâm tông chủ chồng chất hòn đảo nhỏ này đồng thời xây dựng Tử Ngọc điện không phải để Cơ công chúa trụ, mà vẻn vẹn chỉ là làm cho nàng tiến vào Phù Đồ đảo trước đặt chân mà thôi.

Hạ xuống Tử Ngọc điện sau, lập tức có mấy chục tên lượn lờ nữ tử đi lên phía trước.

Ngô Tuyệt nói: "Vị này chính là Đại Càn đế chủ Thẩm Lãng bệ hạ, các ngươi muốn dùng cao nhất lễ nghi hầu hạ, không thể trái nghịch hắn bất kỳ ý chí, muốn so với đối xử tông chủ càng thêm cung kính, biết không?"

Cầm đầu một cô gái khom người nói: "Nô rõ ràng."

Sau đó này mấy chục tên nữ tử quỳ rạp dưới đất, dập đầu nói: "Nô tỳ tham kiến bệ hạ!"

Ngô Tuyệt nói: "Cái kia bệ hạ ở đây chờ một chút, thần bây giờ liền đi phù đồ tổng bộ báo cáo tông chủ, dùng cao nhất quy cách, nghênh tiếp bệ hạ."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Được."

Ngô Tuyệt cưỡi lên thượng cổ kền kền, hướng về phù đồ tổng bộ bay đi, báo cáo Nhâm tông chủ.

...

Sau đó tại đây Tử Ngọc điện, Thẩm Lãng quả nhiên chịu đến tỉ mỉ chu đáo chiêu đãi.

Hắn cũng hoàn toàn coi chính mình là thành du khách đồng dạng, đi dạo mỗi một nơi phong cảnh. Đáng tiếc a cái này đảo thực sự quá nhỏ, coi như đi xong vài vòng, cũng không có quá nhiều thời gian dài.

Bất quá hắn đúng là có một ít phát hiện, trong này có rất nhiều hội họa tác phẩm, nghệ thuật trình độ phi thường cao, chí ít so Thẩm Lãng không biết cao đi nơi nào.

Như quả không ngoài dự liệu mà nói, đây là Nhâm tông chủ thê tử tác phẩm, vị công chúa điện hạ này kém một chút liền trở thành Khương Ly bệ hạ chính thê, làm bậy a!

Thẩm Lãng vừa cẩn thận xem tranh, vừa chờ đợi Nhâm tông chủ.

Ngô Tuyệt nói rất khá, Phù Đồ Sơn sẽ dùng cao nhất quy cách, cao nhất lễ nghi tiếp đón Thẩm Lãng.

Vậy thì thật là tình huống lại sẽ như thế nào đây? Nhâm tông chủ người này Thẩm Lãng thực sự là lại hiểu rõ bất quá, cũng đại khái là Thẩm Lãng gặp tối gian trá người, hắn giống như Doanh Quảng tham lam, thế nhưng là so Doanh Quảng càng thêm độc ác.

Hắn đối thê tử hạ độc thủ, đối con gái hạ đối thủ, mười mấy cái tháng trước, hắn đem Nhâm Doanh Doanh gả cho Thẩm Lãng tình cảnh đó, cũng thật là rõ ràng trước mắt a.

Thẩm Lãng ròng rã đợi một ngày.

Nhâm tông chủ không có đến, Phù Đồ Sơn cũng không có bất kỳ người nào đến.

Này mười mấy nữ nhân như trước tỉ mỉ chu đáo hầu hạ hắn, đại siêu cũng nhàn nhã tại Phù Hải trên chơi đùa, Thẩm Lãng bất cứ lúc nào cũng có thể rời đi.

Nhưng mà hắn không có.

Trời tối, Nhâm tông chủ vẫn không có đến, Thẩm Lãng liền ở cái này Tử Ngọc điện bên trong qua đêm.

...

Hôm sau trời vừa sáng, Thẩm Lãng tỉnh lại, kết quả phát hiện bên trong gian phòng đã nhiều hơn một người, chính là lâu không gặp Nhâm tông chủ.

"Bệ hạ ngủ ngon giấc không?" Nhâm tông chủ cười nói.

Thẩm Lãng nói: "Rất tốt, nghe hơi hơi lãng thanh ngủ, mấy ngày này xưa nay đều không có ngủ đến tốt như thế qua."

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Nhâm tông chủ hai người cộng đồng dùng cơm.

"Quãng thời gian trước ta đi Nộ Triều thành tiếp Doanh Doanh về nhà mẹ đẻ, chịu đến rất tốt khoản đãi, sau khi trở về thỉnh bệ hạ cố gắng cảm tạ Kim Trác công tước." Nhâm tông chủ nói.

Thẩm Lãng cười nói: "Cần phải."

Ăn xong bữa sáng sau, mấy cái thị nữ tiến tới thu thập tốt bát đũa, sau đó tất cả mọi người đều biến mất đến sạch sành sanh, liền còn lại Nhâm tông chủ cùng Thẩm Lãng hai người.

"Thẩm Lãng bệ hạ, vậy chúng ta tiếp xuống nói chuyện chính sự?" Nhâm tông chủ nói.

Thẩm Lãng nói: "Tốt, nói chuyện chính sự."

Nhâm tông chủ nói: "Bệ hạ bắt đầu trước."

Thẩm Lãng nói: "Tông chủ nói Phù Đồ Sơn cùng Đại Càn đế quốc hoàn toàn sáp nhập, thậm chí Phù Đồ Sơn hoàn toàn hiệu trung Đại Càn đế quốc, là thật hay là giả?"

Nhâm tông chủ nói: "Đương nhiên là thật sự."

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, ngài xác định là hiệu trung?"

Nhâm tông chủ nói: "Đúng, hiệu trung!"

Thẩm Lãng nói: "Tốt, nếu đem toàn bộ giai điệu định ra đến, vậy kế tiếp là tốt rồi nói chuyện. Dựa theo ngài thuyết pháp, từ nay về sau Phù Đồ Sơn cũng không tiếp tục là một cái siêu thoát thế lực, mà là Đại Càn đế quốc một phần đúng không?"

Nhâm tông chủ nói: "Đúng, thì tương đương với quốc giáo địa vị, đương nhiên chúng ta phương đông thế giới không thích loại này hại đầu hại não đồ vật, đặc biệt là Đại Kiếp tự phong ba sau, phương đông thế giới đối cái gì quốc giáo chủng loại tên đều phi thường mẫn cảm. Vì lẽ đó có thể hiểu như vậy, Phù Đồ Sơn xem như là Đại Càn đế quốc một cái phi thường đặc thù tạo thành bộ phận, nó là Đại Càn đế quốc võ đạo thánh địa, huyết thống trung tâm nghiên cứu, vũ khí bí mật trung tâm nghiên cứu. Sau này Đại Càn quân đội của đế quốc cũng có thể tại Phù Đồ Sơn bí mật huấn luyện, Đại Càn đế quốc vũ giả cũng có thể tiến vào Phù Đồ Sơn tiến hành tu luyện."

Thẩm Lãng nói: "Ta đã hiểu, cái kia Phù Đồ Sơn đặc chủng vũ sĩ, địa ngục quân đoàn làm sao thuộc về?"

Nhâm tông chủ nói: "Phù Đồ Sơn quân đội hoàn toàn thuộc về Đại Càn đế quốc, có nghĩa vụ nghe theo bệ hạ bất kỳ điều khiển, đi phòng thủ bất kỳ một tòa thành thị, đi tấn công bất kỳ kẻ địch nào, nói tới hiểu thêm một ít, nhánh quân đội này hoàn toàn thuộc về bệ hạ."

Thẩm Lãng nói: "Rất tốt, cái kia liên quan với nam bộ hải vực thượng cổ di tích khai phá quyền đây? Còn có bên trong một ít quý giá vật tư thuộc về đây? Đặc biệt là thượng cổ điển tịch, còn có một chút càng trọng yếu hơn vật tư."

Nhâm tông chủ nói: "Nếu Phù Đồ Sơn đều hoàn toàn hiệu trung bệ hạ, cái kia nam bộ hải vực thượng cổ di tích cũng hoàn toàn thuộc về Đại Càn đế quốc, ngài nắm giữ tuyệt đối khai phá quyền, ngài có quyền lực tiến vào bên trong bất luận cái nào phòng thí nghiệm bí mật, bí mật nhà kho, bí mật thư viện, ngài có quyền lực đối bên trong bất kỳ vật tư tiến hành phân phối."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia, cái kia liên quan với Phù Đồ Sơn nắm giữ đám này vật tư chiến lược đây? Nói thí dụ như ba bộ thượng cổ chặn lại trang bị, ta cảm thấy phi thường tất yếu đem Càn Kinh cái kia một bộ chuyển đến Nộ Triều thành, bởi vì thế mới là Đại Càn đế quốc trọng tâm, chúng ta đòi hỏi ở nơi đó chặn lại Đại Viêm đế quốc lúc nào cũng có thể phát động siêu viễn trình chiến lược tập kích."

Nhâm tông chủ nói: "Tốt, liền nghe bệ hạ, chúng ta tại trong vòng nửa tháng liền đem Càn Kinh thượng cổ chặn lại trang bị chuyển đến Nộ Triều thành."

Dựa vào, liền cái điều kiện này đều trực tiếp đáp ứng? !

Thẩm Lãng nói: "Còn có mười cụ Long Chi Lực phóng ra trang bị, ta cũng cảm thấy tất yếu một lần nữa phân phối."

Nhâm tông chủ nói: "Không có vấn đề, đám này Long Chi Lực phóng ra trang bị, bệ hạ muốn an bài tới chỗ nào cũng có thể."

Thẩm Lãng nói: "Nghe nói Phù Đồ Sơn còn tồn có thật nhiều ngạc mộng thạch tinh thể?"

Nhâm tông chủ nói: "Đúng, ta sao từ nam bộ hải vực thượng cổ di tích một bí mật trong kho hàng được, số lượng phi thường kinh người."

Thẩm Lãng nói: "Lần này nghiên cứu phát minh đồng thời lượng lớn chế tạo vũ khí mới, vì lẽ đó Nộ Triều thành tồn kho ngạc mộng thạch tinh thể gần như toàn bộ tiêu hao hết, xin hỏi ta có thể thuyên chuyển đám này ngạc mộng thạch tinh thể sao?"

Nhâm tông chủ nói: "Đương nhiên có thể, chỉ cần bệ hạ một đạo thánh chỉ, ta lập tức đem đám này ngạc mộng thạch tinh thể vận chuyển về Nộ Triều thành, tiến vào Đại Càn đế quốc phòng thí nghiệm cùng xưởng công binh bên trong."

Thẩm Lãng nói: "Còn có Long Chi Hối đây?"

Nhâm tông chủ nói: "Long Chi Hối là cao nhất chiến lược vũ khí, mà bệ hạ là Đại Càn đế quốc chi chủ, cái kia Long Chi Hối hết thảy an bài quyền, phóng ra quyền, đương nhiên hoàn toàn thuộc về bệ hạ hết thảy. Chỉ cần ý chí của ngài, bất cứ lúc nào có thể tại bất kỳ địa phương nào phóng ra Long Chi Hối, công kích bất kỳ mục tiêu."

Những điều kiện này quả thực quá kinh người, tốt quá không chân thực.

Thẩm Lãng những điều kiện này hoàn toàn là cực kỳ hà khắc, thậm chí trực tiếp cướp đi Phù Đồ Sơn hết thảy quyền lực, hết thảy vật tư, này đâu chỉ là trên trời đi đĩa bánh a? Quả thực là trên trời đi hoàng kim, trên trời đi thịt rồng.

Thẩm Lãng hết thảy muốn hết thảy đều phải đến thỏa mãn, đối phương toàn bộ đáp ứng, không chút nào cò kè mặc cả ý tứ, quả thực là không thể tưởng tượng nổi a, Nhâm tông chủ này đâu chỉ là tại cắt thịt, quả thực là tại cắt đầu.

"Nhâm tông chủ, ngài nếu đáp ứng ta hết thảy điều kiện, cái kia ngài mình muốn tại Đại Càn đế quốc đảm nhiệm cái gì nhân vật đây?" Thẩm Lãng hỏi.

Phù Đồ Sơn chi chủ nói: "Ta muốn đảm nhiệm Đại Càn đế quốc thái sư, cái điều kiện này có thể không?"

Có thể, quá có thể, vẻn vẹn chỉ là thái sư? Nhâm tông chủ khẩu vị của ngươi cũng không tránh khỏi quá nhỏ một điểm đi.

Dựa theo bình thường mà nói, Nhâm tông chủ trả giá nhiều như vậy, không cần nói chỉ là một cái thái sư, coi như thân vương cũng là cần phải.

Đương nhiên, nếu như sắc phong Nhâm tông chủ là thân vương sẽ phi thường không may mắn, bởi vì năm đó Khương Ly chính là sắc phong Doanh Quảng là thân vương, hơn nữa còn là lúc đó Đại Càn đế quốc duy nhất thân vương.

Chí ít hiện tại Phù Đồ Sơn sức mạnh, vượt xa quá Ngô Sở Việt bất luận cái nào vương quốc. Nếu như Phù Đồ Sơn thật sự hiệu trung Thẩm Lãng, cái kia Nhâm tông chủ phong vương hoàn toàn không quá đáng.

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, ngài lẽ nào liền không có điều kiện khác?"

Dựa theo Nhâm tông chủ đáp ứng những điều kiện này, thế này sao lại là sáp nhập a, đây là tuyệt đối chiếm đoạt, tuyệt đối quỳ hàng a.

Mà Nhâm tông chủ như thế một cái gian hùng, sẽ như vậy dễ như ăn cháo hiệu trung Thẩm Lãng? Vẻn vẹn chỉ là bởi vì Thẩm Lãng tiêu diệt Doanh Quảng? Hắn xa còn lâu mới có được đến trình độ sơn cùng thủy tận.

Nhâm tông chủ nói: "Đúng là có hai cái điều kiện."

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ mời nói."

Nhâm tông chủ nói: "Bệ hạ trước nói có thể làm cho con gái của ta Nhâm Doanh Doanh khôi phục bình thường, không biết đúng hay không vẫn tính mấy sao?"

Khôi phục người bình thường? Cái kia ... Cái kia chỉ sợ là không làm được, bởi vì Thẩm Lãng cũng không biết Nhâm Doanh Doanh là gì giống loài, nói chung cần phải không phải nhân loại bình thường, nói chung hiện tại Nhâm Doanh Doanh công chúa biểu hiện ra phi thường kinh người sức mạnh thần bí, nhưng vừa không có thức tỉnh.

Nhâm tông chủ nói: "Cái kia làm cho nàng có thể bình thường sinh con dưỡng cái, có thể không?"

Thẩm Lãng híp mắt lại, nhìn thấy Nhâm Doanh Doanh công chúa lột xác sau, Thẩm Lãng vẫn hoài nghi một chuyện, Nhâm Doanh Doanh đến tột cùng có phải là Nhâm tông chủ nữ nhi ruột thịt?

Trước hắn chưa từng hoài nghi điểm này, nhưng hiện tại xem ra phi thường đáng giá hoài nghi a? Mà một khi Nhâm Doanh Doanh không phải của hắn thân sinh nhi nữ, cái kia nàng sinh con dưỡng cái còn có ý nghĩa gì?

Thẩm Lãng nghĩ một hồi, gật đầu nói: "Cần phải có thể."

Nhâm tông chủ nói: "Vậy ta điều kiện thứ nhất chính là, một khi bệ hạ cùng con gái của ta Nhâm Doanh Doanh sinh hạ hài tử, liền nhất định phải kế thừa Đại Càn đế chủ vị trí, tương lai ngài tiêu diệt Đại Viêm đế quốc, đăng cơ xưng đế sau, hắn cũng phải kế thừa Đại Càn đế quốc ngôi vị hoàng đế."

Cái điều kiện này? !

Tại Thẩm Lãng trong lòng Kim Mộc Lan mới là duy nhất vợ cả, tuy rằng bởi vì một số nguyên nhân, tại lúc nhỏ Thẩm Lãng đối Thẩm Dã cũng không là phi thường thân cận, nhưng Thẩm Dã vĩnh viễn là hắn người thừa kế thứ nhất.

Đương nhiên, cũng không phải mỗi người đối Đại Càn đế chủ vị trí cảm thấy hứng thú, chí ít Thẩm Lãng chính mình liền không có hứng thú. Nhưng chỉ cần Thẩm Dã nguyện ý, vị trí này trên căn bản liền là của hắn rồi.

Bất quá, Thẩm Lãng am hiểu là gì? Đương nhiên tranh mắt nói mò.

"Tốt, không có vấn đề." Thẩm Lãng nói: "Một khi ta cùng Nhâm Doanh Doanh công chúa sinh ra đời sau, hắn đem kế thừa Đại Càn đế quốc."

Nhâm tông chủ nói: "Đa tạ bệ hạ."

Nhưng mà Thẩm Lãng cỡ nào thông minh, hắn rõ ràng biết, Nhâm tông chủ cái gọi là điều kiện thứ nhất chỉ là bom khói mà thôi, nhìn qua là một điều kiện, nhưng căn bản là không phải, Nhâm tông chủ muốn chính là điều kiện thứ hai, thậm chí đây là điều kiện duy nhất.

Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, vậy xin hỏi ngài điều kiện thứ hai đây?"

Nhâm tông chủ nói: "Ta điều kiện thứ hai vô cùng đơn giản, chỉ cần ngài đáp ứng, Phù Đồ Sơn liền hoàn toàn thuộc về ngài, hết thảy vật tư chiến lược, hết thảy quân đội, hết thảy Long Chi Hối, toàn bộ thuộc về ngài."

"Không chỉ có như thế, chỉ cần ngài đáp ứng ta điều kiện thứ hai, bao quát chính ta, cũng hoàn toàn hiệu trung phục tùng tại bệ hạ ngài."

"Chỉ cần ngài đáp ứng ta điều kiện thứ hai, ta lập tức mang theo bệ hạ đi tới phù đồ tổng bộ, tiếp thu tất cả mọi người quỳ lạy hiệu trung, từ nay về sau, Phù Đồ Sơn chỉ có một người chủ nhân, kia chính là chí cao vô thượng Thẩm Lãng bệ hạ!"

Thẩm Lãng cười nói: "Nếu này điều kiện thứ hai vô cùng đơn giản, cái kia thỉnh Nhâm tông chủ nói thẳng."

Nhâm tông chủ nói: "Thần cả gan, muốn thỉnh bệ hạ đáp ứng trước, thần lại nói."

Ế? Còn có chuyện này?

Ta không biết ngươi điều kiện gì, liền trực tiếp đáp ứng? Lại nói ta đáp ứng, chẳng lẽ không có thể đổi ý sao? Hay hoặc là ngươi cái điều kiện này căn bản không có đổi ý chỗ trống?

Thẩm Lãng nhắm mắt lại nghĩ một hồi, hắn kỳ thực là tại cảm ứng Long Chi Kiếm, có hay không ở xung quanh, Nhâm tông chủ có hay không mang đến.

Muốn giết Nhâm tông chủ, nhất định phải có Long Chi Kiếm! Hắn trước sau bất biến sơ tâm, muốn giết Nhâm tông chủ.

Ước chừng mấy phút sau, Thẩm Lãng mở hai mắt ra nói: "Nhâm tông chủ ngươi điều kiện thứ hai, cứ việc ta không biết nó là gì. Nhưng chỉ cần ta đáp ứng, ngươi và toàn bộ Phù Đồ Sơn lập tức quỳ xuống đúng không?"

Nhâm tông chủ nói: "Đúng!"

Thẩm Lãng nói: "Tốt, ta đáp ứng ngươi."

Nhất thời Phù Đồ Sơn chi chủ không nói hai lời, trực tiếp quỳ lập khắc ra, hướng về Thẩm Lãng dập đầu nói: "Thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

...

Chú: Không nghĩ ra cầu vé tháng chi ngữ, nhưng mà nội tâm lại phi thường khát vọng, ta cho ngài bổ xuống xoa đi, thỉnh chư vị ân công thưởng cơm.

Cảm ơn bình minh chi chết yểu x, bầu trời giấc mơ hiệu vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 583: Đăng Cơ Phù Đồ Sơn? Mưu Sát Nhâm Tông Chủ?

Ngươi còn thật quỳ xuống hành này đại lễ? Nhâm tông chủ ngươi cũng thật là co được dãn được a.

Thẩm Lãng cười nói: "Nhạc phụ đại nhân, ngài hiện tại có thể nói ra ngài điều kiện thứ hai là gì chứ?"

Nhâm tông chủ nói: "Nói đến thực sự là buồn cười, này gần một năm đến, Càn Kinh người kia trước sau là bệ hạ thế thân, nhưng mà hầu như không có một người người đi ra, lần này bệ hạ tới Phù Đồ Sơn, tin tưởng cũng là hắn thay thế bệ hạ đứng ra chứ?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, Kính Tử xuất sắc giản làm cho người ta không dám tin tưởng, lần này nước Càn toàn thể đại biểu quyết sở dĩ thắng lợi hoàn toàn là bởi vì hắn nguyện ý à."

Nhâm tông chủ nói: "Hắn thật là khiến người ta nhìn mà than thở a."

Thẩm Lãng nói: "Kỳ thực trên nhiều khía cạnh, hắn cái này thế thân so với ta cái này bản tôn làm càng thêm tốt."

Nhâm tông chủ nói: "Bệ hạ làm Đại Càn chi chủ, nghe nói rất không thích xử lý chính sự, hoàn toàn đem quyền lực giao cho phía dưới, chỉ nắm chắc cao nhất chiến lược đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, vì lẽ đó cho đến bây giờ, ta đây cái Đại

Càn thủ đô đế quốc không có vào triều qua."

Nhâm tông chủ nói: "Bệ hạ cảm thấy ta đây Phù Đồ Sơn phong cảnh làm sao? Ta đây Phù Hải phong cảnh làm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Phù Đồ Sơn nước giáp thiên hạ."

Nhâm tông chủ khom người nói: "Bệ hạ lời vàng ý ngọc, lời này sau đó chỉ sợ muốn truyền khắp thiên hạ."

Tiếp theo Nhâm tông chủ nói: "Bệ hạ, nếu này Phù Đồ Sơn phong cảnh giỏi như vậy, không bằng ngài từ đây liền lưu lại làm sao? Ngược lại ngài cũng không lên triều, ngài liền tại ta Phù Đồ Sơn phát hiệu lệnh, bên ngoài thì có Kính Tử cái kia thế thân vì ngài làm long ỷ, mà ngài cũng vừa hay tránh quấy rầy, đương nhiên ngài nếu có bất kỳ ý chỉ, cũng có thể thông qua chúng ta Phù Đồ Sơn truyền đạt, thậm chí có nếu cần, cũng có thể hạ lệnh bộ phận Đại Càn đế quốc trọng thần cũng tiến vào Phù Đồ Sơn bên trong."

Thẩm Lãng híp mắt lại lên.

Ha ha ha ha, quả thế a.

Nhâm tông chủ quả nhiên đều là vĩnh viễn cái kia giả dối, này ở bề ngoài là Phù Đồ Sơn hiệu trung Thẩm Lãng, hiệu trung Đại Càn đế quốc.

Nhưng mà trên thực tế, nhưng là Thẩm Lãng trở thành Đại Càn đế quốc khôi lỗi, chỉ cần Thẩm Lãng nắm giữ tại Nhâm tông chủ trong tay, vậy hắn là có thể thông qua Thẩm Lãng phát hiệu lệnh, gián tiếp chưởng khống Đại Càn đế quốc?

Lúc đó Phù Đồ Sơn trực tiếp gửi đang ở Tân Càn vương quốc trên thân, trình độ nào đó thượng Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng vẫn là nằm ở quan hệ hợp tác. Mà hiện tại Nhâm tông chủ cho đồng nhất cái phi thường dễ nghe danh nghĩa, quỳ xuống hiệu trung Thẩm Lãng bệ hạ.

Nhưng trên bản chất, này cùng Tào Tháo hiệp thiên tử để lệnh chư hầu có cái gì khác nhau chớ?

Không, thậm chí tỉ tào thao hành vi còn muốn quá đáng, dù sao Lưu Hiệp vẫn luôn là không có quyền không có thế, chỉ có một cái hoàng đế danh nghĩa mà thôi. Mà Thẩm Lãng là chân chính Đại Càn đế chủ, hắn chỉ cần một câu nói, 450 vạn km2 thượng tất cả mọi người đều muốn vì thế mà chấn động, mấy trăm ngàn đại quân đều phải vì thế mà bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng.

Thẩm Lãng hơi mỉm cười nói: "Nhâm tông chủ, ngài đây là muốn giam lỏng ta sao?"

Nhâm tông chủ lập tức khom người nói: "Thần không dám, thần kinh hoàng. Bệ hạ ngài muốn a, trong lịch sử có bao nhiêu quốc vương, thậm chí bao nhiêu hoàng đế căn bản liền không được ở trong hoàng cung, mà là trụ tại hành cung bên trong, như thường điều động quần thần, thống trị thiên hạ, ngài hoàn toàn là có thể đem ta Phù Đồ Sơn coi như ngài hành cung a."

Nhâm tông chủ, ngươi cũng thật là vô cùng dẻo miệng a.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta còn có tự do sao? Lui tới tự do?"

"Đương nhiên, ngài là thiên hạ chí tôn, là chúng ta chí cao vô thượng quân chủ, ngài muốn muốn đi nơi nào cũng có thể." Nhâm tông chủ nói: "Nhưng mà vì an toàn của ngài, chúng ta nhất định phải phái mạnh nhất bao vây sức mạnh đi theo ở ngài bên người, thậm chí có nếu cần, ta muốn tại mọi thời khắc bảo vệ tại ngài bên người, liền dường như năm đó Lý Huyền kỳ thái sư cùng Sở vương như vậy, hoàn toàn một tấc cũng không rời."

Ha ha ha, đây chính là phải đem Thẩm Lãng giam lỏng đến cùng.

Sau đó, Nhâm tông chủ khom người nói: "Bệ hạ, thần đã tại Phù Đồ tổng bộ chuẩn bị kỹ càng hành cung, toàn bộ Phù Đồ Sơn trưởng lão hội chờ đợi ngài tiếp kiến, chúng ta có được hay không khởi giá?"

Nhâm tông chủ không có hỏi lại Thẩm Lãng có đáp ứng hay không cái điều kiện này, bởi vì trước hắn đã nói rồi, để Thẩm Lãng đáp ứng trước lại báo cho, sau đó Thẩm Lãng cũng đã đáp ứng.

Thẩm Lãng ung dung cười một tiếng nói: "Tốt, vậy chúng ta bây giờ liền lên đường đi."

Nhâm tông chủ nói: "Ngô Tuyệt chuẩn bị, bệ hạ muốn khởi giá đi tới Phù Đồ hành cung."

Cái gì? Phù Đồ Sơn tổng bộ lúc nào biến thành Phù Đồ hành cung? Ngươi thật trâu bò a.

Sau đó, Thẩm Lãng hướng về bên ngoài đi tới.

Quả nhiên nhìn thấy một chiếc tráng lệ thuyền lớn, có tới hơn hai ngàn tấn trọng tải. Đương nhiên này tại trên đại dương không coi là cái gì thuyền lớn, nhưng đây là Phù Hải a.

Hơn nữa đây không phải là chiến hạm, đây là một chiếc lâu thuyền, mặt trên điêu lan ngọc thế, cực điểm xa hoa.

Đây là thật sự phải đem Thẩm Lãng xem là chim hoàng yến tại nuôi a.

Thẩm Lãng leo lên chiếc lâu thuyền này sau, bên trong oanh oanh yến yến, mỹ vô số người, nhìn thấy Thẩm Lãng sau toàn bộ chỉnh tề quỳ xuống.

"Nô tỳ khấu kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

"Khởi giá, hồi Phù Đồ hành cung."

Sau đó chiếc lâu thuyền này xuất phát, hướng về Phù Đồ tổng bộ đi mà đi, dọc theo đường đi trên thuyền mỹ nhân ca múa không ngừng, mỹ vị món ngon nước chảy như vậy dâng, Thẩm Lãng ánh mắt chiếu tới chỗ, hầu như tất cả mọi người đều lập tức quỳ gối sàn tàu bên trên, không chỉ có mỹ nhân, thậm chí ngay cả thái giám đều có.

Nói thật sự, Thẩm Lãng cái này cái gọi là Đại Càn đế chủ nên phải mơ mơ hồ hồ, tại Nộ Triều thành bên trong những người cũng không câu nệ tiểu tiết, cũng không có cho Thẩm Lãng sắp xếp cái gì tửu trì nhục lâm sinh hoạt, hiện tại cuối cùng cũng coi như là trải qua a.

Dọc theo con đường này, Ngô Tuyệt khom lưng đứng ở phía sau không nhúc nhích, Nhâm tông chủ kính cẩn ân cần giới thiệu các loại cảnh sắc, mỗi cái hòn đảo.

Bỗng nhiên trải qua một cái nào đó tiểu đảo, Thẩm Lãng nói: "Nhâm tông chủ, cái kia phảng phất là lão sư ta Ngô Đồ hòn đảo chứ? Nàng lúc này làm sao?"

Thẩm Lãng thân phận vạch trần sau, hết thảy cùng Thẩm Lãng có quan hệ người đều gặp phải liên lụy, Ngô Đồ cũng không ngoại lệ, đã ròng rã biến mất đến mấy năm.

Nhâm tông chủ nói: "Ngô sư muội người này bệ hạ cũng là biết đến, chăm chú tại cổ trùng nghiên cứu, vì lẽ đó tại một cái nào đó đặc thù trụ sở bí mật đây? Bệ hạ có thể phải đem nàng triệu đến, thần lập tức phái người đi."

Thẩm Lãng nói: "Đó là đương nhiên tốt, ta cũng phi thường tưởng niệm ta người lão sư này."

Phù Hải rất lớn, nhưng mà chung quy không phải chân chính hải dương, từ ngọc bích điện đến Phù Đồ Sơn tổng bộ, chỉ có không tới hơn hai trăm dặm, mấy cái canh giờ sau, thuyền lớn cũng đã đến Phù Đồ Sơn tổng bộ.

Sau đó Thẩm Lãng hoàn toàn bị kinh diễm, này vẫn là hắn lần thứ nhất chân chính nhìn thấy Phù Đồ Sơn.

Lần trước đến, cũng chỉ là tại Ngô Đồ trên hòn đảo nhỏ dừng lại một thoáng mà thôi, căn bản không có tư cách leo lên Phù Đồ Sơn tổng bộ.

Này cũng thật là thiên hạ thịnh cảnh a.

Đầu tiên, Phù Đồ Sơn tuyệt đối là một ngọn núi, mà không phải một tòa đảo.

Nó trực tiếp liền tại Phù Hải trung gian đứng sừng sững, bay lên bầu trời.

Cả tòa núi ở trên mặt nước đường kính đại khái mười mấy cây số tả hữu, ngọn núi đã là không nhỏ.

Nhưng cả tòa núi hầu như không phải thân đốt hình dạng, mà càng như là một cái không gì sánh được to lớn quái thạch nhai.

Cả tòa núi cao độ cần phải tại khoảng hơn ba ngàn mét, Phù Hải cao hơn mặt biển đã rất cao, ước chừng vượt qua hơn hai ngàn mét, thêm vào này hơn ba ngàn mét, vì lẽ đó này Phù Đồ Sơn cao hơn mặt biển vượt qua sáu ngàn mét, đỉnh cao nhất hơn một ngàn mét, là trắng xóa núi tuyết.

Đúng là đẹp không sao tả xiết, phảng phất nhân gian tiên cảnh a.

"Mùa xuân đối với Phù Đồ Sơn tới nói cũng không phải một cái tốt thời tiết, mùa hè mới là mùa tuyệt vời nhất." Nhâm tông chủ nói: "Mùa hè thời điểm, bên dưới ngọn núi trăm hoa đua nở, trong núi tầng lâm tận nhiễm, đỉnh núi tuyết trắng mênh mang, toàn bộ Phù Đồ Sơn thì có đơn độc một năm bốn mùa."

Thẩm Lãng nói: "Thượng thiên cũng thật là quan tâm Phù Đồ Sơn a."

Nhâm tông chủ nói: "Nhưng mà, hiện tại toàn bộ Phù Đồ Sơn đều là bệ hạ hành cung."

Thẩm Lãng giương mắt vừa nhìn, toàn bộ Phù Đồ Sơn đâu đâu cũng có điêu lan ngọc thế, đình đài các tạ, thậm chí cung điện một tòa lại một tòa đứng sững ở trên vách đá, mà đám này vách núi có mọc đầy đủ loại kiểu dáng thực vật.

Phù Đồ Sơn bỗng dưng tại vách núi cùng ngọn núi trong đó xây dựng rất nhiều cầu hình vòm, đem toàn bộ cung điện quần đều nối liền cùng một chỗ.

Không chỉ có như thế, còn có thật nhiều cung điện dĩ nhiên là trực tiếp từ tại trên vách núi cheo leo phù điêu ra đến, sau đó ở bên trong đào bới ra một gian lại một gian nhà, vì lẽ đó ngọn núi ở ngoài, đâu đâu cũng có cung điện. Trong lòng núi, đâu đâu cũng có phòng thí nghiệm bí mật, đâu đâu cũng có luyện binh chỗ, toàn bộ Phù Đồ Sơn bên trong bốn phương thông suốt.

Đúng là kỳ cảnh, thả trên địa cầu đây tuyệt đối là thế giới kiến trúc kỳ tích, thậm chí cái này kiến trúc độ khó, muốn vượt xa những cổ kiến trúc.

Thẩm Lãng không thể nào tưởng tượng được, Phù Đồ Sơn đến tột cùng vận dụng bao nhiêu nhân lực vật lực, dùng mấy trăm thâm niên mới xây dựng ra bậc này thần tiên sở tại.

Chẳng trách khai phá nam bộ hải vực thượng cổ di tích sau, Phù Đồ Sơn như trước không có bất kỳ muốn di chuyển tổng bộ ý tứ, tùy ý ai cũng không nỡ từ bỏ.

"Bệ hạ làm sao? Đối với ngài cái này hành cung, còn thỏa mãn?" Nhâm tông chủ nói.

Thẩm Lãng nói: "Trời sinh một vị tiên nhân!"

"Được!" Nhâm tông chủ nói: "Bệ hạ thực sự là tài hoa hơn người, xuất khẩu thành chương."

Sau đó, chiếc thuyền lớn này liền bắt đầu ngừng Phù Đồ Sơn bến tàu.

Lúc này, trên bến đã lít nha lít nhít triêm đầy người, toàn bộ Phù Đồ Sơn trưởng lão hội đều đến, còn có Phù Đồ Sơn các đường chủ, phó đường chủ, thêm vào địa ngục quân đoàn, đặc chủng vũ sĩ quân đoàn, lít nha lít nhít mấy ngàn người.

Một tên hoạn quan đi tới bến tàu, cất cao giọng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ đến, quỳ!"

Sau đó, bến tàu trên quảng trường này mấy ngàn người thật sự liền chỉnh tề quỳ xuống. Những Phù Đồ Sơn đó đường chủ, trưởng lão, trước cùng Thẩm Lãng còn đều là sinh tử đại địch, đánh qua không ngừng một trận chiến, lúc này toàn bộ quỳ rạp dưới đất.

"Yết kiến!" Cái kia đại hoạn quan nói.

"Tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!" Mấy ngàn người hướng về Thẩm Lãng quỳ lạy dập đầu.

Sau đó Thẩm Lãng kinh hãi phát hiện, bọn họ tất cả mọi người quần áo, lại vẫn thật sự có Đại Càn đế quốc tiêu chí.

Hơn nữa trên bến không lay động cũng là Đại Càn đế quốc hoàng kim long cờ, các ngươi chuẩn bị đến phi thường đầy đủ a.

Nhâm tông chủ nói: "Bệ hạ, xin mời!"

Sau đó, mấy cái hoạn quan nhấc lại đây một chiếc ngự liễn, này nhưng là chân chính long liễn, khoảng cách Đại Viêm đế quốc hoàng đế cũng là chỉ là thấp bán cấp mà thôi, Thẩm Lãng trước không cần nói không có cưỡi qua, thậm chí đều chưa từng thấy.

Không nghĩ tới hắn cái này Đại Càn đế chủ tại Càn Kinh, tại Nộ Triều thành đều không có hưởng thụ qua đãi ngộ, nơi này cũng đầy đủ rồi.

Thẩm Lãng bước lên long liễn, mười mấy cái hoạn quan đồng thời nâng lên.

"Khởi giá!"

Sau đó tấu nhạc vang lên, phía sau hơn mấy trăm nghìn người đi sát đằng sau, điệu bộ này thật sự như là hoàng đế xuất hành a, quả thực như thế như thế.

Dọc theo sơn đạo bậc thang, đoàn người mười bậc mà lên, đi tới trong núi lớn nhất cung điện, phù đồ cung.

"Bệ hạ, đây chính là phù đồ cung, cũng chính là gần tiếp xuống rồng cư địa phương." Nhâm tông chủ nói: "Bởi vì thời gian quá gấp bách, vì lẽ đó chuẩn bị còn không chu toàn, thỉnh bệ hạ thứ tội."

Dựa vào, này nơi nào không chu toàn?

Tiến vào này phù đồ cung sau, Thẩm Lãng đều sững sờ.

Đây là một tòa cao hơn mặt biển hơn ba ngàn mét cung điện, khoảng cách mặt nước độ cao cũng có hơn một ngàn mét, hoàn toàn là ở trong núi đào bới ra đến.

Tối kinh diễm nhất chính là, bên trong toà cung điện này thật sự không có thứ gì, mặt cỏ, hoa viên, nhà tắm, thác nước, lâm viên, cung điện quần đều có.

Tuy rằng toàn bộ cung điện không có Đại Càn cung khổng lồ như vậy, nhưng mà gộp lại diện tích cũng có một hai ngàn mẫu, thậm chí còn có ba cái quảng trường.

Chân chính quỷ phủ thần công a.

Cung điện như thế này chớ nói chi đến ở lại, coi như dùng để vào triều cũng có thể.

Nhâm tông chủ nói: "Sau đó bệ hạ chính là tòa cung điện này chí cao vô thượng chủ nhân, như cần muốn thượng triều mà nói, thần lập tức phái người đi Nộ Triều thành, đi Càn Kinh, đi Ngô Sở Việt tam quốc, đem những đồng liêu khác mời đi theo. Đương nhiên chúng ta Phù Đồ Sơn chư vị trưởng lão, đường chủ cũng là ngài thần tử, ngài cũng hoàn toàn ở đây thành lập một cái bóng nội các."

Trâu bò, ngươi chơi quá bỏ ra.

Thật không có nghĩ đến, hắn không chỉ có cho Thẩm Lãng một cái cung điện, thậm chí ngay cả vào triều trò chơi đều chuẩn bị.

Chuyện này... Đây là cỡ lớn cosplay trò chơi sao?

Không chỉ có như thế, Thẩm Lãng phát hiện toàn bộ trong cung điện hết thảy tất cả, đầy đủ mọi thứ, vượt qua hơn mấy trăm ngàn tên cung nữ, còn có hơn một nghìn tên thái giám.

Là thật sự thái giám, bất quá vừa hoàn thành không lâu, bởi vì Thẩm Lãng nhìn thấy bọn họ thống khổ khuôn mặt, còn có bước đi thời điểm đều đang run rẩy.

Trâu bò, trâu bò, vì để cho Thẩm Lãng đế đến nỗi quy, bọn họ dĩ nhiên đẩy nhanh tiến độ chế tạo ra hơn một nghìn tên thái giám.

"Bệ hạ, vị này chính là ngài thủ lĩnh đại thái giám, Vân Hải." Nhâm tông chủ nói.

Sau đó, một cái lông mày cùng tóc trắng phau hoạn quan quỳ xuống, dập đầu nói: "Nô tỳ, tham kiến bệ hạ."

Chuyện này... Đây là một cái thật hoạn quan, hơn nữa còn là một tên cấp độ tông sư cường giả.

Nhâm tông chủ nói: "Bệ hạ hơi làm nghỉ ngơi, tối hôm nay thần liền chuẩn bị quốc yến, cung nghênh bệ hạ giá lâm."

… … … …

Thẩm Lãng vào ở Phù Đồ Sơn đại hoa trong cung, trông về Phù Hải, cái này cảnh sắc thật sự tại điện ảnh thượng cũng không tìm tới.

Thẩm Lãng nói: "Vân Hải, ngươi từ nhỏ đã tại Phù Đồ Sơn sao?"

Cái kia đại hoạn quan Vân Hải nói: "Nô tỳ là theo công chúa điện hạ bồi gả tới."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi là Đại Viêm đế quốc người?"

Đại hoạn quan Vân Hải nói: "Chúng ta người như thế hoàn toàn là theo chủ nhân, hiện tại nô tỳ chính là Đại Càn đế quốc nô tỳ."

Thẩm Lãng gật gật đầu, sau đó nhàn nhã nằm tại mềm mại dựa vào trên ghế suy tư.

Nhất thời, cái kia đại hoạn quan Vân Hải vô thanh vô tức lùi ra.

Sau đó Thẩm Lãng kèm theo một vấn đề, làm sao giết chết Nhâm tông chủ? Đây là thứ nhất.

Quan trọng hơn chính là, làm sao giết chết Nhâm tông chủ, hơn nữa còn có thể toàn thân trở ra, đây mới là khó nhất.

Hắn vẻn vẹn chỉ có một người, hơn nữa còn tay trói gà không chặt, toàn bộ Phù Đồ Sơn chính là một cái to lớn lao tù, này hoa lệ phù đồ cung càng là trước nay chưa từng có hoa lệ tù thất.

Nhâm tông chủ ý nghĩ xưa nay đều không có thay đổi, giam lỏng khống chế Thẩm Lãng. Chỉ có điều trước hắn là muốn trực tiếp giam cầm, đồng thời đem Thẩm Lãng biến thành xác chết di động, hủy diệt ký ức cùng thần trí.

Kết quả phát hiện con đường này đi không thông, thêm vào Doanh Quảng đã diệt, cũng không còn thế tục vương quyền có thể là Phù Đồ Sơn cuồn cuộn không ngừng đưa tới các loại vật tư cùng nhân khẩu.

Phù Đồ Sơn giống như Nộ Triều thành, hoàn toàn không việc sinh sản, hết thảy lương thực, sinh hoạt vật tư hoàn toàn cần nhờ Doanh Quảng cung cấp.

Hiện tại Doanh Quảng chết rồi, Tân Càn vương quốc cũng không có, Phù Đồ Sơn liền cần mặt khác tìm người cung dưỡng, vì lẽ đó Thẩm Lãng liền trở nên trọng yếu lên.

Hơn nữa Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc có thể so với Doanh Quảng lãnh địa lớn hơn nhiều lắm, dân chúng cũng nhiều đến hơn nhiều, gửi đang ở Đại Càn đế quốc trên thân hoàn toàn có thể đem Phù Đồ Sơn ăn được càng phì.

Vì lẽ đó vị này Nhâm tông chủ liền thay đổi một cái thủ đoạn, không tiếp tục mạnh mẽ giam cầm, mà là trực tiếp nuôi nhốt lên, trở thành một khôi lỗi.

Cái kia bây giờ đối với tại Thẩm Lãng tới nói, tìm tới giết Nhâm tông chủ cơ hội, hay là có, chỉ cần Long Chi Kiếm.

Nhưng mà giết xong sau, hắn có thể hay không bị Phù Đồ Sơn mọi người chém thành muôn mảnh? Dù sao Phù Đồ Sơn bên trong có vô số cao thủ, đại tông sư cấp liền nhiều vô số kể, đặc chủng vũ sĩ liền mấy ngàn tên, địa ngục vũ sĩ 10 vạn tên, còn có mỗi cái trưởng lão, đường chủ.

Thẩm Lãng chỉ dựa vào một người, một nhánh Long Chi Kiếm, dựa vào hắn Long Chi Lực, một lần phóng thích mười mấy cái, thậm chí mười mấy vòng xoáy năng lượng ghê gớm, tiếp xuống còn không phải bị người chặt thành thịt nát.

Vì lẽ đó không chỉ muốn giết Nhâm tông chủ, còn muốn bình an thoát thân, thậm chí càng tốt hơn cục diện chính là trực tiếp khống chế Phù Đồ Sơn, chân chính được Phù Đồ Sơn hiệu trung.

Muốn thực hiện điểm này rất khó a, vưu những lúc khác không còn nhiều, Đại Viêm đế quốc nhưng là được xưng chỉ cho hắn thời gian một tháng, bằng không liền muốn tiến hành tính chất hủy diệt đả kích, bây giờ đã qua hai ngày.

Thẩm Lãng không khỏi vang lên Ngô Tuyệt những tru tâm ngôn ngữ, trong lời nói giấu giếm ý tứ chỉ có một cái, thời khắc mấu chốt, hắn Ngô Tuyệt có thể thay vào đó, là Thẩm Lãng chưởng khống Phù Đồ Sơn.

Nhưng Ngô Tuyệt người này là tuyệt đối rắn độc, hắn vĩnh viễn sẽ đứng ở người thắng một phương, hơn nữa hắn hiện ở địa vị còn chưa đủ, hắn liền chính thức trưởng lão đều không phải. Như Thẩm Lãng giết Phù Đồ Sơn chi chủ, Ngô Tuyệt trấn giữ không được tình cảnh.

Chỉ có một người trấn được, kia chính là phù Đồ công chúa Nhâm Doanh Doanh.

Không quan tâm Nhâm tông chủ thái độ đối với nàng như thế nào, nhưng mà nàng làm Phù Đồ Sơn nhân vật số hai đã ròng rã mấy chục năm, hoàn toàn thâm nhập lòng người, hơn nữa võ công của nàng đầy đủ cao, nguyên bản liền cùng Ninh Hàn công chúa không phân cao thấp.

Mà lần này phát sinh một loạt lột xác sau, chỉ có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn. Nhưng hiện tại vấn đề là, Nhâm Doanh Doanh ngất bất tỉnh, hơn nữa còn bị Nhâm tông chủ phá hủy ký ức cùng thần trí.

Vì lẽ đó tại giết Nhâm tông chủ trước, Thẩm Lãng phải nghĩ biện pháp cứu tỉnh phù Đồ công chúa Nhâm Doanh Doanh.

Phù Đồ Sơn toàn bộ đều là nham hiểm giả dối hạng người, không có chân chính nhiệt huyết trung thành. Làm Nhâm tông chủ sau khi chết, nếu có Nhâm Doanh Doanh công chúa đứng ra, hơn nữa còn biểu hiện không gì sánh được mạnh mẽ, cái kia những người này sẽ ngoan ngoãn quỳ sát tại Nhâm Doanh Doanh trước mặt, mà trực tiếp đem Nhâm tông chủ chết ném tới cửu thiên vân bên ngoài đi.

Mà đến vào lúc ấy, Ngô Tuyệt là có thể làm ra tương quan phối hợp, lúc này mới phù hợp nhân vật của hắn.

Thẩm Lãng vắt hết óc, nghĩ một cái lại một cái phương án. Làm sao trong khoảng thời gian ngắn, giết chết Nhâm tông chủ, mưu đoạt Phù Đồ Sơn.

… … …

Màn đêm buông xuống!

Toàn bộ phù đồ cung tỏa ra ánh sáng lung linh, đèn đuốc sáng choang.

Đại điện bên trong, đang cử hành hoa lệ tiệc rượu, cung cấp Thẩm Lãng bệ hạ giá lâm.

Không thể không nói, Phù Đồ Sơn chuẩn bị chính là tương đương đúng chỗ, bởi vì việc này tiệc rượu rất khó nắm.

Đầu tiên tại lễ nghi thượng , Thẩm Lãng là chủ nhân, vẫn là khách nhân?

Hắn đã chủ, bởi vì Phù Đồ Sơn đã hiệu trung Đại Càn đế quốc, nơi này đã đã biến thành hắn hành cung.

Nhưng trình độ nào đó thượng , Thẩm Lãng lại là khách nhân, hơn nữa còn là khách nhân tôn quý nhất.

Kết quả bọn họ hoàn toàn làm được kín kẽ không một lỗ hổng, tiếp đón công việc thỉnh tham khảo Càn Long hoàng đế hạ Giang Nam tiếp giá.

Hơn nữa ở đây, Thẩm Lãng cũng lần đầu tiên mặc rồng thực sự bào, đồ chơi này Thẩm Lãng thật không có đường hoàng ra dáng xuyên qua.

Đại hoạn quan Vân Hải nói: "Bệ hạ, ngài xem này thêu công làm sao? Vì sao thêu con rồng này, chúng ta ròng rã mấy trăm người không ngủ không ngớt, dùng mất rồi mấy trăm cân hoàng kim kéo tơ, cuối cùng từ bên trong lấy ra ba lạng sáng nhất, nhỏ nhất kim tuyến."

"Còn có đây long diễm, ngài đoán là lấy cái gì tu thành?" Vân Hải hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Khổng tước thạch?"

"Khổng tước thạch nơi nào xứng với chí cao vô thượng bệ hạ a, là dùng ngạc mộng thạch tinh thể, trước tiên dùng các ly tử hỏa diễm hòa tan, kéo tơ, sau đó từng điểm từng điểm khâu lại lên."

"Còn có đây vảy rồng, long nhãn, toàn bộ đều là dùng tài liệu quý giá nhất." Vân Hải đại hoạn quan nói: "Không phải nô tỳ khoe khoang, liền cái này long bào, trừ ra so Đại Viêm hoàng đế cái kia một cái thiếu một trảo, còn lại hoàn toàn không phân cao thấp."

Thẩm Lãng mở hai tay ra, mấy cái cung nữ thái giám cẩn thận từng ly từng tý một là Thẩm Lãng mặc vào này thân long bào, mang theo mũ miện, cái này cũng là hắn lần thứ nhất đái đồ chơi này.

"Ông trời, vậy đại khái là trên trời dưới đất, từ trước tới nay, nhất oai hùng thần tuấn bệ hạ." Vân Hải đại hoạn quan kinh hô.

Sau đó mấy cái thái giám bưng một mặt to lớn Kính Tử đi tới Thẩm Lãng trước mặt.

Dựa vào, quả nhiên người dựa vào ăn mặc a.

Thẩm Lãng nguyên bản chỉ là đẹp đẽ, tinh xảo, quý khí. Uy vũ thô bạo điểm này, hầu như cùng hắn hoàn toàn không liên hệ.

Mà hiện tại mặc vào này thân long bào sau, quả thực là trời giáng thần nhân cảm giác, thật sự như là chân long thiên tử. Nhất là long bào thượng cái kia rồng, uy phong lẫm lẫm, liền phảng phất thật sự muốn phun ra liệt diễm, nứt y mà ra.

Trâu bò, trâu bò, có thể thấy được Phù Đồ Sơn thêu chế này thân long bào thời điểm, hoàn toàn chăm sóc đến Thẩm Lãng thô bạo không đủ khuyết điểm.

Thẩm Lãng đều chưa từng thấy như thế chính mình, mặc vào này long bào, phảng phất xem người một chút đều có điện.

"Bệ hạ, có thể muốn bội kiếm sao?" Đại hoạn quan Vân Hải nói.

Thẩm Lãng cười nói: "Đêm nay không phải tiệc rượu sao? Xuyên này một thân cũng đã quá mức chính thức, vì sao còn muốn bội kiếm?"

Đại hoạn quan Vân Hải nói: "Khởi bẩm bệ hạ, tối hôm nay không chỉ là tiệc rượu, hơn nữa còn là hiệu trung đại điển, Phù Đồ Sơn đông đảo trưởng lão, đường chủ, đều muốn từng cái đến bái kiến ngài. Từ nay về sau bọn họ không chỉ là Phù Đồ Sơn người, cũng là Đại Càn đế quốc quan chức, vì lẽ đó còn là phi thường chính thức."

Hiệu trung đại điển? Toàn bộ Phù Đồ Sơn trưởng lão hội, còn có mỗi cái đường chủ, địa ngục quân đoàn mỗi cái tướng quân đều đến quỳ xuống hiệu trung? Khiến cho long trọng như vậy?

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta đòi hỏi từng cái sắc phong bọn họ là Đại Càn đế quốc chức quan sao?"

Thành thật giảng, Thẩm Lãng cái này cái gọi là Đại Càn đế chủ hỗn đến hiện tại, cũng không biết có cái nào cụ thể chức quan, cái gì thực chức, cái gì hư chức.

Đại hoạn quan Vân Hải nói: "Tự nhiên là không cần, bởi vì nhân số quá nhiều rồi, ròng rã mấy trăm người. Nhưng mà nhiệm thái sư sẽ chuyên môn liệt Âu một cái tờ khai, giao cho bệ hạ xem qua, ngài xem qua chỉ có nếu như đồng ý đóng dấu, sau đó cho nữa đến Nộ Triều thành cùng Càn Kinh, giao cho Đại Càn bên trong đế quốc các cùng Khu mật viện, từ bọn họ sắp xếp mỗi người chức quan, sau đó lại giao cho bệ hạ quyết định."

Khiến cho như thế chính thức? Trực tiếp cùng Càn Kinh, Nộ Triều thành liên động?

Thú vị, thú vị, đây là làm ra ba đều cơ cấu?

Càn Kinh là trên danh nghĩa Đại Càn đế đô, Nộ Triều thành là kinh đô thứ hai, Phù Đồ Sơn là hành đều?

Trung Quốc trong lịch sử, song đều cơ cấu rất nhiều. Tỷ như Vũ Tắc Thiên Vũ Chu phân biệt là Trường An cùng Lạc Dương. Sau Minh triều càng là nam bắc song đô, thậm chí Kim Lăng trong triều còn có mặt khác lục bộ ban ngành.

Nhâm tông chủ này ba đều cơ cấu, phi thường chuyên nghiệp a, chỉ cần chưởng khống Thẩm Lãng, liền có thể khống chế mặt khác hai cũng.

Như quả nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tiếp xuống sắc phong Phù Đồ Sơn những quan viên này sau khi kết thúc, sẽ tại Thẩm Lãng bên người thành lập một cái đi theo lâm thời nội các, sau dần dần cái này đi theo nội các sẽ ngự trị ở Thượng thư đài cùng Khu mật viện bên trên.

Đương nhiên, này dông dài quá, nói chung vị này Nhâm tông chủ kế hoạch phi thường chặt chẽ.

"Đi thôi, khỏi để người chờ đợi sốt ruột." Thẩm Lãng nói.

Đại hoạn quan Vân Hải nói: "Thần tử các quân vương, thiên kinh địa nghĩa, lão nô lại cho ngài sắp xếp một thoáng tóc."

Sau đó, đại hoạn quan Vân Hải cẩn thận tỉ mỉ là Thẩm Lãng chải đầu, này một sơ chính là ròng rã nhanh nửa giờ.

Mà lúc này đại điện bên trong, toàn bộ Phù Đồ Sơn nhân vật trọng yếu, đã toàn bộ trình diện, tiệc rượu vẫn không có thượng , chỉ có trà xanh, bọn họ đã ròng rã đợi khoảng một tiếng.

Có người nỗ lực oán giận, nhưng mà lập tức liền có một đôi như chớp giật ánh mắt phóng tới.

Đầy đủ một hồi lâu, Nhâm tông chủ rốt cuộc xuất hiện.

Tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc, Nhâm tông chủ này xuyên là gì quần áo a? Chuyện này... Đây là Đại Càn đế quốc bào phục?

Nhâm tông chủ sau khi đi vào, trực tiếp ở bên trái hàng thứ nhất vị trí ngồi xuống, bên cạnh không khỏi có người muốn thấp giọng hỏi thăm.

"Bệ hạ chưa tới, không được ồn ào, còn thể thống gì?" Nhâm tông chủ trong bóng tối cảnh cáo nói.

Lại qua đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng rốt cuộc khoan thai đến muộn, hắn còn chưa có xuất hiện thời điểm, đại hoạn quan Vân Hải liền cao giọng nói: "Bệ hạ giá lâm, chúng thần quỳ nghênh!"

Sau đó, rộng rãi nhạc khí thanh lại một lần nữa vang lên, quả thực so Thẩm Lãng cái kia tiểu cung đình chuyên nghiệp hơn nhiều, lúc nào tấu cái gì từ khúc, hoàn toàn căn cứ thượng cổ lễ nghi đến.

Thẩm Lãng không có hưởng thụ qua đế vương chi nghi, ở đây toàn bộ đều hưởng thụ đến, ai dám muốn a, một cái siêu thoát thế lực, dĩ nhiên đem đế vương lễ nghi diễn dịch đến như thế thông thạo, muốn nói ngươi không có dã tâm? Ai tin đây?

Tại nhạc khúc trong tiếng, ở đây mấy trăm người chỉnh tề quỳ rạp dưới đất, Thẩm Lãng từ trong bọn họ đi tới, đi tới đứng đầu vị trí, ngồi xếp bằng xuống.

Hắn nhấc lên tay, đại hoạn quan Vân Hải nói: "Các khanh bình thân."

Sau đó, mấy trăm người toàn bộ đứng dậy, quỵ trên mặt đất, này lễ nghi cũng so Thẩm Lãng tại Nộ Triều thành gánh hát rong cường hơn nhiều.

Thẩm Lãng ánh mắt tùy ý nhìn lướt qua, nhất thời nhìn thấy Nhâm tông chủ trên thân bội kiếm.

Long Chi Kiếm!

Chính là hắn Long Chi Kiếm!

Vào lúc này giết Nhâm tông chủ sao? Có phải là muốn vào lúc này giết? !

Thẩm Lãng trước đem Long Chi Kiếm trăm phương ngàn kế giao cho Nhâm tông chủ trong tay, chính là vì giết hắn!

Mà nhưng vào lúc này!

Bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận âm thanh.

"Tông chủ, có khách tới chơi!"

Nhâm tông chủ tức giận nói: "Làm càn, tại trước mặt bệ hạ hô cái gì tông chủ? Dám đem ta liệt tại bệ hạ trước? Muốn chết! Giết..."

Theo Nhâm tông chủ ra lệnh một tiếng, Nhâm Thiên Khiếu ra khỏi hàng, trực tiếp đem cái kia báo tin người chém đầu.

Nhâm tông chủ lạnh lùng nói: "Từ nay về sau, Phù Đồ Sơn chỉ có một cái chí cao vô thượng chủ nhân, kia chính là Thẩm Lãng bệ hạ, ai dám đem tên của ta đặt ở trước mặt bệ hạ, mặc kệ thân phận của hắn cao bao nhiêu, mặc kệ công lao lớn bao nhiêu, toàn bộ giết chết không cần luận tội."

Tất cả mọi người lẫm liệt khom người nói: "Phải!"

Nhâm tông chủ hướng về Thẩm Lãng bái hạ nói: "Bệ hạ thứ tội, thần quản giáo bất lợi."

Thẩm Lãng con mắt hơi hơi nheo lại, lúc này có muốn hay không giết Nhâm tông chủ? Hắn mang theo Long Chi Kiếm, ngàn năm một thuở cơ hội.

Lúc này, bên ngoài Nhâm Thiên Khiếu hô: "Khởi bẩm bệ hạ, khởi bẩm thái sư, Huyền Không tự chi chủ đến đây cầu kiến."

Thẩm Lãng kinh ngạc? Huyền Không tự chi chủ? Đại Kiếp tự cuối cùng người thừa kế Cương Nhất?

Tại Đại Kiếp cung lần kia Đại Kiếp Minh Vương linh hồn truyền thừa sau, Thẩm Lãng liền cũng không còn gặp hắn, lúc này hắn dĩ nhiên đến?

Vì sao mà đến? !

… … …

Chú: Canh thứ nhất đưa lên, bái cầu vé tháng, bái cầu chống đỡ, cúng bái tạ ân!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 584: Hoạt Tử Nhân Kinh! Nhâm Tông Chủ Giờ ChếT!

Chương 584: Hoạt tử nhân kinh! Nhâm tông chủ giờ chết!

Nghe được Huyền Không tự Tịch Không phương trượng đến, không chỉ là Thẩm Lãng, liền Nhâm tông chủ đều kinh ngạc một thoáng.

"Bệ hạ, là ngài mời Tịch Không phương trượng đến sao?" Nhâm tông chủ hỏi.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không phải a, ta cùng hắn không quen."

Hắn không có nói dối a, Thẩm Lãng xác thực cùng Tịch Không phương trượng không quen.

"Thật sao?" Nhâm tông chủ nói: "Vậy thì kỳ quái, Tịch Không phương trượng là phương ngoại người, chân chính siêu thoát thế tục, làm sao sẽ bỗng nhiên tới chơi hỏi Phù Đồ Sơn đây? Hơn nữa cũng không có thụ đến bất kỳ mời."

Thẩm Lãng cũng phi thường kỳ quái, lẽ nào cái này cương một đúng là vì hắn mà đến sao?

Nhâm tông chủ khom người nói: "Bệ hạ chờ một chút, thần bây giờ liền đi nghênh đón."

Thẩm Lãng không nói gì, ánh mắt lại lộ ra hỏi ý tâm ý, Nhâm tông chủ lập tức nói: "Bệ hạ là Đại Càn chi chủ, đương nhiên không cần đi nghênh đón, vị này Tịch Không phương trượng coi như lại siêu thoát, cũng tại ngài địa vị bên dưới."

Lúc nói lời này, Nhâm tông chủ nhìn phía Thẩm Lãng ánh mắt cũng mang theo một chút nghi hoặc.

Bởi vì mấy năm trước, Thẩm Lãng từ nam bộ hải vực thượng cổ to lớn di tích lúc rời đi, liền đã từng chịu đến qua Huyền Không tự tịch diệt trưởng lão trợ giúp, song phương vẫn có nhất định giao tình.

Đương nhiên, lời này Nhâm tông chủ cũng không hề nói ra, hắn mang theo vài tên Phù Đồ Sơn trưởng lão đi ra ngoài.

Sau đó, Thẩm Lãng cũng không có các bao lâu, Nhâm tông chủ liền trở lại, theo một người khác dắt tay nhau mà vào, quả nhiên là cương một, cũng chính là Huyền Không tự Tịch Không trưởng lão.

Thẩm Lãng nhìn thấy hắn đầu tiên nhìn, liền trực tiếp muốn gọi một câu, yêu nghiệt, chạy đi đâu?

Người này lớn lên thực sự là quá tuấn tú, thư hùng khó phân biệt, thật sự muốn đoạt đi Thẩm Lãng đệ nhất mỹ nam danh tiếng a.

Mấy tháng trước Thẩm Lãng là tại Đại Kiếp cung quỷ trong thành nhìn thấy hắn, lời nói nói thật Thẩm Lãng hiện tại cũng không biết cái này cái gọi là quỷ thành đến tột cùng là cái gì ngoạn ý, là thật sự tồn tại không gian, còn chỉ là một cái thuần túy tinh thần không gian.

Vì lẽ đó, hắn lúc đó cùng cương một gặp mặt cũng giống như một giấc mơ đồng dạng.

Không chỉ có là Thẩm Lãng, ở đây hầu như tất cả mọi người đều xem như là lần thứ nhất nhìn thấy Tịch Không phương trượng, dồn dập lộ ra kinh ngạc vẻ mặt.

Tịch Không quá thần bí, dù cho là Phù Đồ Sơn trưởng lão cũng đều chưa từng thấy, nhưng mà có thể tưởng tượng tại tất cả mọi người trong lòng Tịch Không cần phải đều là loại kia râu tóc trắng phau đắc đạo cao tăng, nhưng không nghĩ tới là một cái hoàn toàn không nhìn ra tuổi tác, cũng nhìn không ra nam nữ siêu cấp mỹ nam tử, đây mới thực sự là mặt như ngọc, không hề có một chút điểm tỳ vết, hơn nữa hắn đi tới thời điểm, liền phảng phất là bị ấm áp ánh sáng chiếu rọi đồng dạng, có vẻ càng thân cận, phảng phất một trận gió xuân, lướt nhẹ qua mặt mà tới.

Mặt khác tất cả mọi người cũng phi thường kinh ngạc, vị này Huyền Không tự Tịch Không phương trượng đến tột cùng vì sao mà đến a, hắn nhưng là xưa nay cũng không lộ diện a.

"Tịch Không, bái kiến Đại Càn đế chủ." Vị này Tịch Không hướng về Thẩm Lãng hai tay tạo thành chữ thập.

Thẩm Lãng đứng lên nói: "Lãng, gặp phương trượng."

Sau đó, vị này Tịch Không đại sư nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta tới trước Càn Kinh, sau đó trở lại Phù Đồ Sơn."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Đại sư là vì ta mà đến?"

Tịch Không đại sư nói: "Vâng."

Thẩm Lãng nói: "Đại sư tìm ta chuyện gì?"

Lần trước hắn tại quỷ thành ngươi muốn đoạt xá Thẩm Lãng, kết quả thất bại, để Thẩm Lãng được Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn. Thẩm Lãng vốn tưởng rằng vị này cương một sẽ tìm đến hắn, nhưng không nghĩ tới từ đầu đến cuối không có, nhưng vào lúc này hắn lại tới nữa rồi.

Này tính là gì? Hắn muốn làm gì?

Tịch Không đại sư trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nói: "Ta cho bệ hạ đưa một quyển kinh thư."

Sau đó, hắn từ bên trong tay áo co giật một cái quyển trục, một cái phi thường phổ thông cuộn giấy, nhìn qua như là tơ lụa, vừa giống như là vải vóc, còn như là cuốn lên đến tảng đá.

Thẩm Lãng đi xuống bậc thang, hai tay tiếp nhận phần này kinh thư, bất kể nói thế nào, Tịch Không người này địa vị đều là phi thường cao.

Lấy tới sau, Thẩm Lãng trực tiếp mở ra xem, không sai đây chính là một quyển kinh thư, hơn nữa còn phi thường cao thâm hi hữu, nhưng ngoài ra phảng phất cũng không có cái gì đặc thù a, lẽ nào trong kinh thư này có cái gì càn khôn?

Cương một vạn dặm xa xôi, liền vì đưa như thế một quyển kinh thư?

"Đa tạ đại sư, ta nhất định sẽ cố gắng đọc." Thẩm Lãng nói.

Tịch Không (cương một) nói: "Kinh thư đã đưa đến, vậy ta liền cáo từ, gặp lại."

Sau đó, Tịch Không phương trượng trực tiếp rời đi, đúng là vung tay một cái, không mang đi một áng mây a. Thậm chí toàn bộ trong quá trình, liền phảng phất hắn chưa có tới đồng dạng, từ đầu tới đuôi dừng lại không tới năm phút đồng hồ.

Cương một, ngươi làm như vậy rất dễ dàng gây nên Nhâm tông chủ hoài nghi a, hắn đại khái là thiên hạ nhiều nhất nghi người.

Bất quá lúc này từ Nhâm tông chủ biểu hiện xem ra, phảng phất không có bất kỳ khác thường gì, thậm chí hắn lại tự mình đưa Tịch Không rời đi. Nhưng mà từ đầu tới đuôi, vị này Tịch Không phương trượng trước sau đều cùng Nhâm tông chủ không có bất kỳ giao lưu.

Đưa đi Tịch Không phương trượng sau, Nhâm tông chủ phảng phất chuyện gì đều không có phát sinh, hướng về Thẩm Lãng khom người nói: "Bệ hạ, chúng ta kế tục?"

Thẩm Lãng nói: "Tốt, chúng ta kế tục!"

Sau đó, Phù Đồ Sơn hiệu trung đại điển chính thức bắt đầu rồi. Toàn bộ tình cảnh có vẻ phi thường nghiêm túc, thậm chí thần thánh.

Điều này làm cho Thẩm Lãng càng thêm kinh ngạc, Nhâm tông chủ đây là diễn cái gì hí? Đóng kịch mà thôi, muốn lập ta là khôi lỗi, tất yếu nghiêm túc như vậy thần thánh đây? Ngươi làm như vậy sẽ vô hình trung cất cao ta tại Phù Đồ Sơn thần thánh địa vị, này dù sao cũng là phương đông thế giới.

Một khi thần hóa một người địa vị, cái kia thật sự sẽ thâm nhập lòng người, lâu dần, dù cho Nhâm tông chủ coi Thẩm Lãng là thành khôi lỗi, nhưng mà tại Phù Đồ Sơn mọi người trong lòng, hắn cũng sẽ trở thành một quân vương.

Hán mạt Lưu Hiệp đều có thể hạ y đái chiếu đây, chính thống đế vương cái danh này vị là rất đáng giá, Doanh Quảng theo đuổi cả đời đều truy không cầu được.

Đầu tiên là Nhâm tông chủ ở trước mặt tất cả mọi người, cung cung kính kính đối Thẩm Lãng ba khấu chín bái.

Chân chính ba khấu chín bái, cẩn thận tỉ mỉ, hơn nữa tại trang nghiêm phối nhạc hạ.

"Quỳ!"

"Bái!"

"Dập đầu!"

"Lại dập đầu!"

Tại đại hoạn quan Vân Hải dưới sự chỉ huy, Nhâm tông chủ ngay ở trước mặt Phù Đồ Sơn hơn ngàn người trước mặt, hoàn thành cái này trang trọng điển lễ.

Thẩm Lãng không khỏi càng thêm kinh ngạc, diễn kịch mà thôi a, cần phải như thế tập trung vào sao?

Phù Đồ Sơn trưởng lão hội, mỗi cái đường chủ, còn có các quân tướng lĩnh có thể đều ở nơi này, ngươi Nhâm tông chủ như thế ba khấu chín bái, sẽ nhược hóa ngươi địa vị của chính mình, tiến tới nâng lên Thẩm Lãng, ngươi đến tột cùng muốn làm gì a?

Nhâm tông chủ hoàn thành ba khấu chín bái sau, tiếp xuống là mười ba tên trưởng lão, đồng thời hướng Thẩm Lãng tiến hành ba khấu chín bái, hiệu trung đại điển.

Vào lúc này, tấu nhạc lại thay đổi, nhưng là cùng vừa nãy tấu nhạc khác biệt phi thường nhỏ bé, nếu như không lắng nghe hầu như nghe không hiểu.

Thật sự mỗi một chi tiết nhỏ đều không chê vào đâu được, hoàn toàn dựa theo phương đông hoàng tộc lễ nghi hoàn thành.

Đây thực sự là trâu bò a, liền đơn thuần cái này tấu nhạc, Nộ Triều thành liền làm không ra, cũng không có như thế hoàn chỉnh khúc mục.

Mười ba tên trưởng lão ba khấu chín bái sau, tiếp xuống chính là mấy chục tên dự bị trưởng lão, mấy chục tên đang phó đường chủ tiến hành ba khấu chín bái đại điển.

Hàng trăm người, quay về Thẩm Lãng dập đầu, quỳ bò, hành trước nay chưa từng có đại lễ.

Cuối cùng, tất cả mọi người hô to: "Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Cái này hiệu trung đại điển không khỏi cũng quá tưởng thật rồi, không có cần thiết như thế a, Nhâm tông chủ bên trong hồ lô đến tột cùng bán đến thuốc gì?

Mà nhưng vào lúc này, bên ngoài lại có người kính cẩn nói: "Khởi bẩm bệ hạ, khởi bẩm tông chủ ..."

Kết quả còn chưa dứt lời hạ, Nhâm tông chủ cả giận nói: "Vả miệng, lúc này còn muốn gọi ta tông chủ, từ nay về sau Phù Đồ Sơn chỉ là bệ hạ hành cung mà thôi, lại không cái này siêu thoát thế lực, còn có cái gì tông chủ, chỉ có một cái thái sư, không có Nhâm tông chủ."

Nhất thời, hai tên thái giám tiến lên, mạnh mẽ quật người kia bạt tai.

Người kia chịu đòn, không dám phát sinh một tiếng gào lên đau đớn, chịu đòn sau khi xong, lại một lần nữa cung kính nói: "Khởi bẩm bệ hạ, khởi bẩm thái sư ..."

Nhâm tông chủ lại nói: "Vả miệng, ta nói rồi bao nhiêu lần, không có Phù Đồ Sơn, chỉ có Phù Đồ hành cung, nơi này chỉ có một người chủ nhân, kia chính là chí cao vô thượng bệ hạ, ngươi khởi bẩm bệ hạ là có thể, vì sao còn muốn mang tới ta? Ngươi đây là muốn hãm ta tại bất trung sao?"

Ế? ! Qua a, quá mức rồi.

Ngươi Nhâm tông chủ ngươi diễn đến như thế quá mức, rất nguy hiểm, thật sự sẽ mang đến mãnh liệt tín hiệu, thật sự sẽ làm cho cả Phù Đồ Sơn cảm thấy Thẩm Lãng mới là chủ nhân.

Thẩm Lãng lúc này thật sự có chút kinh ngạc đến ngây người, sự tình phảng phất cùng hắn tưởng tượng có chút không giống nhau lắm.

Này, này Nhâm tông chủ phảng phất cũng không hoàn toàn là phải đem hắn xem là khôi lỗi? Tất yếu như thế vẫn cất cao địa vị của hắn sao? Hơn nữa còn có vẻ như thế vội vã không nhịn nổi, phảng phất lập tức liền muốn cho Thẩm Lãng đắp nặn một bộ kim thân đi ra.

Bên ngoài người kia kế tục dập đầu nói: "Khởi bẩm bệ hạ, Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương tới chơi."

Thẩm Lãng kinh ngạc, Liêm thân vương đến? Hắn trả lại đến thật nhanh, thật đúng lúc a.

Thẩm Lãng mới đến Phù Đồ Sơn không có hai ngày, hắn liền tới rồi?

Liêm thân vương muốn làm gì, ngăn cản Thẩm Lãng cùng Phù Đồ Sơn liên hiệp sao? Nhưng ở Thẩm Lãng trong lòng, hắn cùng Nhâm tông chủ hoàn toàn là giả liên hiệp a.

Thẩm Lãng hướng về Nhâm tông chủ nói: "Thái sư, vị này Liêm thân vương hẳn là tìm được ngươi rồi đi."

Nhâm tông chủ quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ chí cao vô thượng, vì lẽ đó có hay không triệu kiến vị này Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương, hoàn toàn do ngài càn cương độc đoán."

Thẩm Lãng phát hiện, làm chỉ có hắn cùng Nhâm tông chủ hai người thời điểm, đối phương thái độ vẫn tương đối tùy ý, nhưng mà tại đây trường hợp công khai, Nhâm tông chủ thái độ quả thực không thể dùng cung kính để hình dung, hoàn toàn chính là một cái cung kính đến cực điểm thần tử.

Thẩm Lãng nói: "Đến đều đến, vẫn là gặp một lần đi."

"Tuân chỉ!" Nhâm tông chủ nói.

Sau đó, hắn diện hướng ra phía ngoài nói: "Bệ hạ có chỉ, triệu

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương yết kiến."

Sau đó, bên ngoài cung điện, âm thanh thật sự một trận truyền một trận đi ra ngoài.

"Bệ hạ có chỉ, triệu Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương yết kiến."

"Bệ hạ có chỉ, triệu Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương yết kiến!"

Ti vi loại này điện ảnh hình ảnh, Thẩm Lãng rốt cuộc gặp phải, cái này đế vương cấp đãi ngộ, hắn thực sự là hưởng thụ đến triệt triệt để để.

Một lát sau, vị này tuổi trẻ Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương đi vào, hắn không có hướng Thẩm Lãng hành lễ, mà là hướng về Nhâm tông chủ chắp tay nói: "Xin chào Nhâm tông chủ."

Nhâm tông chủ cẩn thận tỉ mỉ đáp lễ nói: "Liêm Thân vương điện hạ, uốn nắn một thoáng, từ nay về sau cũng không còn Phù Đồ Sơn, chỉ có Đại Càn đế quốc Phù Đồ hành cung, cũng không còn Nhâm tông chủ danh xưng này, chỉ có Đại Càn đế quốc Thái tử Thái sư nhiệm xong ta!"

Liêm thân vương không khỏi có chút kinh ngạc, như thế triệt để?

Nhâm tông chủ tiếp tục nói: "Liêm thân vương, ta biết ngươi muốn nói điều gì, ta cũng biết ngươi muốn cùng ta nói chuyện gì? Nhưng mà không cần, giữa chúng ta không có bất kỳ chỗ để đàm phán, ngài nếu như là làm ngoại giao sứ thần tới chứng kiến chúng ta hiệu trung đại điển, cái kia phi thường hoan nghênh. Nhưng nếu như ngài là muốn tới cùng ta tiến hành đàm phán, vậy ngài mời trở về đi. Hơn nữa mời ngài không muốn đối bệ hạ có bất kỳ không cung kính ngôn ngữ cùng hành vi, bằng không ta sẽ cho ngươi biết phù đồ cung kiếm vẫn là rất sắc bén."

Dứt lời, Nhâm tông chủ tay cầm tại Long Chi Kiếm chuôi thượng .

Dựa vào, này ... Ngươi đây là muốn trở thành ta Thẩm Lãng đệ nhất trung thần sao?

Liêm thân vương thoáng kinh ngạc sau, cười nói: "Thú vị, thú vị, vậy ta liền làm khách nhân, chứng kiến lần này hiệu trung đại điển đi."

Nhâm tông chủ quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, hiệu trung đại điển, có hay không kế tục."

Thẩm Lãng nói: "Kế tục đi."

Sau đó, trang nghiêm rộng rãi hiệu trung đại điển kế tục tiến hành.

Ròng rã hơn nửa giờ sau, cái này hiệu trung đại điển mới thực sự kết thúc.

Mà Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương, quả nhiên một tiếng không phát.

Cuối cùng, Nhâm tông chủ cất cao giọng nói: "Chư vị, bắt đầu từ hôm nay, chỉ có Phù Đồ hành cung, lại không Phù Đồ Sơn. Ở đây chư vị không còn là Phù Đồ Sơn trưởng lão, đường chủ, mà là Đại Càn đế quốc thần tử, bệ hạ thần tử."

Đón lấy, tại Nhâm tông chủ dẫn dắt đi, hơn ngàn người hướng về Thẩm Lãng dập đầu quỳ lạy nói: "Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương cười nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, xem ra ta cùng Phù Đồ Sơn quả nhiên không có chỗ để đàm phán, cáo từ!"

Sau đó, vị này tuổi trẻ Liêm thân vương trực tiếp rời đi.

Hiệu trung đại điển sau khi kết thúc, chính là quốc yến.

Mà lúc này Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Thái sư, ta ngược lại thật ra muốn ban bố một đạo ý chỉ , có thể hay không?"

Nhâm tông chủ lập tức quỳ xuống nói: "Thần kinh hoàng, bệ hạ có bất kỳ ý chỉ, thần làm phụng từ, thỉnh bệ hạ giáng chỉ."

Thẩm Lãng nói: "Nộ Triều thành ngạc mộng thạch tinh thể đã cạn kiệt, nhưng mà rất nhiều nghiên cứu một ngày đều đình không, thỉnh thái sư vận chuyển một nhóm ngạc mộng thạch đi tới Nộ Triều thành."

Nhâm tông chủ dập đầu nói: "Thần tuân chỉ!"

Sau đó, hắn đứng lên nói: "Bệ hạ có chỉ, nam bộ hải vực hắc thành bảo, lập tức đem tồn kho hết thảy ngạc mộng thạch tinh thể toàn bộ vận chuyển về Nộ Triều thành."

Sau đó, Nhâm tông chủ tự mình viết, viết xuống đạo này ý chỉ, sau đó hai tay đưa cho Thẩm Lãng nói: "Bệ hạ, mời ngài xem qua, đạo này ý chỉ có thể có yêu cầu châm chước chỗ."

Thẩm Lãng nói: "Rất tốt, thái sư chữ rất tốt."

"Tạ bệ hạ khích lệ!" Nhâm tông chủ đem đạo này ý chỉ mở ra, để lên bàn, nói: "Thỉnh bệ hạ đóng dấu!"

Thẩm Lãng cầm ra bản thân tư nhân con dấu, tại đây phân trên thánh chỉ ấn ấn. Điều này cũng không tính làm trái quy tắc, bởi vì Trung Quốc cổ đại không ít hoàng đế thánh chỉ cũng yêu thích dùng tư chương, tỷ như vị kia tiếng tăm lừng lẫy thập toàn lão nhân.

Nói như vậy, một phần thánh chỉ là đòi hỏi hai cái con dấu, quân vương con dấu, còn có nội các hoặc là Thượng thư đài con dấu, bằng không chính là thuộc về chỉ.

Nhâm tông chủ quỳ trên mặt đất, nói: "Đại Càn đế quốc Thượng thư đài cũng không ở, thần kinh hoàng, muốn che lên Phù Đồ hành cung con dấu, thỉnh bệ hạ định đoạt."

Như thế chính quy? !

"Được." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Nhâm tông chủ cẩn thận từng ly từng tý một lấy ra một cái con dấu, che ở phần này trên thánh chỉ, thật sự chính là phù đồ cung quan phương con dấu.

Ngươi thực sự là trâu bò a, liền cái này con dấu đều sớm khắc xong.

Một khi phần này ý chỉ thật sự có hiệu lực, thật sự có một thuyền ác mộng tinh thể từ hắc thành bảo vận đến Nộ Triều thành, vậy này phân ý chỉ nhưng là quyền uy, thậm chí phù đồ cung cái này con dấu cũng sẽ trở nên quyền uy lên.

Này phong ý chỉ ấn xong con dấu sau, đựng vào hộp bên trong, dùng sáp ấn phong tốt.

"Ngô đại nhân, ngươi lập tức mang theo phần này thánh chỉ đi tới hắc thành bảo, cần phải để bọn họ trong thời gian ngắn nhất đem ngạc mộng thạch tinh thể vận đến kinh đô thứ hai Nộ Triều thành, nếu có bất kỳ làm lỡ, nghiêm trị không tha." Nhâm tông chủ nói.

Ngô Tuyệt khom người nói: "Phải!"

Sau đó, hai tay hắn tiếp nhận thánh chỉ hộp, khom người lùi về sau nói: "Thần, xin cáo lui."

Vẫn lùi về sau cất bước, ra khỏi cung môn sau, Ngô Tuyệt lập tức cưỡi lên thượng cổ kền kền, hướng về nam bộ hải vực bay đi.

Tất cả xong xuôi sau, đại hoạn quan Vân Hải nói: "Bệ hạ, khai tiệc sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tốt, mở đi."

Đại hoạn quan Vân Hải cao giọng nói: "Bệ hạ có chỉ, khai tiệc!"

Sau đó, tấu nhạc lại một lần nữa thay đổi, như trước là trang nghiêm, nhưng không có nghiêm túc như vậy, mà là có vẻ mấy phần vui vẻ.

Sau đó chính là cái gọi là đại kiền quốc yến, sau đó hầu như tất cả mọi người đều ở đập Thẩm Lãng nịnh hót, đem hắn thành tựu thổi tới bầu trời.

Nhâm tông chủ liền phảng phất ngươi trong suốt đồng dạng, không chút nào đi cướp Thẩm Lãng danh tiếng, thậm chí ngay cả một chút quyền thần cảm giác đều không có.

Tiệc tối sau khi kết thúc, Thẩm Lãng thử nghiệm hỏi: "Thái sư, ta cái kia Thượng cổ long hạp, có thể tại Phù Đồ Sơn bên trong?"

Này Thượng cổ long hạp cỡ nào trọng yếu? Ngươi Nhâm tông chủ sẽ từ chối sao? Này chờ thượng cổ chí bảo, ngươi Phù Đồ Sơn dù sao cũng nên là muốn chiếm lấy vì bản thân có đi.

Nhâm tông chủ nói: "Tại, bệ hạ. Bởi vì Doanh Quảng nguyên nhân, long hạp mặt trên nhiễm một ít ô nhiễm vật, thần đã để người rửa sạch."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì đem hắn đưa đến phòng của ta đến."

"Phải!" Nhâm tông chủ nói, dĩ nhiên không có một chút nào từ chối.

Tiếp theo Thẩm Lãng lại nói: "Đúng rồi, Doanh Doanh đây?"

Nhâm tông chủ nói: "Như trước ở cái này lòng đất lăng mộ bên trong, nàng trường kỳ đều ở nơi đâu, thần nghĩ ở bên kia có lợi cho nàng khôi phục."

Thẩm Lãng lại thử dò xét nói: "Thanh này nàng tiếp về đến đây đi, hiện tại nàng da dẻ đã không minh bạch, cũng không sợ ánh mặt trời chiếu."

Nhâm tông chủ khom người nói: "Thần tuân chỉ, lập tức phái người đi đón đến!"

Dĩ nhiên như trước không có một chút nào từ chối!

...

Tiệc rượu sau khi kết thúc, Thẩm Lãng trở về tẩm cung nghỉ ngơi. Mà Nhâm tông chủ, còn có hết thảy Phù Đồ Sơn trưởng lão, đường chủ, toàn bộ lùi ra.

Toàn bộ phù đồ cung, chỉ có Thẩm Lãng, còn có hơn một nghìn tên thái giám, mấy ngàn tên cung nữ.

Hắn thật sự chính là chỗ này chí cao vô thượng chủ nhân, từ đầu tới đuôi, Thẩm Lãng đã nói mỗi một câu nói, toàn bộ Phù Đồ Sơn đều hoàn toàn phục tùng, không có bất kỳ làm trái.

Này, đây thực sự là hiếm thấy quái. Này hoàn toàn không giống như là khôi lỗi a, thật sự lại như là càn cương độc đoán quân chủ.

Vị này Nhâm tông chủ, đến tột cùng muốn làm gì?

Bất quá, đem những tạp niệm này hoàn toàn dứt bỏ qua một bên, đối với Thẩm Lãng tới nói, trọng yếu nhất chính là cứu vớt Nhâm Doanh Doanh công chúa, làm cho nàng tỉnh lại.

Còn có cương một, hắn vạn dặm xa xôi dĩ nhiên chỉ là vì cho Thẩm Lãng đưa một phần kinh thư?

Thẩm Lãng cầm lấy phần này kinh thư, tỉ mỉ mà nghiền ngẫm đọc, phát hiện chính là một phần phổ thông kinh thư mà thôi.

Nhưng mà dùng X-quang quét hình sau, hắn lập tức phát hiện ra không giống.

Trong kinh thư này ẩn giấu đi một bộ công pháp? Không, cũng không hoàn toàn xem như là công pháp, nên tính là một bộ tinh thần bí tịch.

Liền dường như thượng cổ điển tịch như thế khắc vào kinh thư nội bộ, ròng rã có mấy vạn chữ, còn có phức tạp đồ văn.

Thẩm Lãng thoáng đọc sau, kinh ngạc phát hiện, này dĩ nhiên là một bộ phi thường cao thâm tinh thần công pháp.

Tác dụng của nó vô cùng đơn giản, chính là thức tỉnh một cái tinh thần của người ta linh hồn.

Mà bộ công pháp này tên, liền gọi là 'Hoạt tử nhân kinh'.

Chuyện này quả thật quá trâu bò rồi!

Hơn nữa này vẻn vẹn chỉ là quyển thứ nhất, nó nguyên lý rất cao thâm, cũng cũng đơn giản.

Người tử vong, cuối cùng là linh hồn cái chết, dùng hiện đại thuật ngữ tới nói, chính là não tử vong.

Coi như bị đâm mặc vào trái tim, cũng không phải là bởi vì trái tim xuyên thủng mà chết, mà là bởi vì trái tim bị đâm mặc vào, không cách nào cung huyết đến suy diễn, vì lẽ đó não tử vong.

Trình độ nào đó thượng , chỉ cần linh hồn bất tử, người kia liền vĩnh viễn bất tử. Vì lẽ đó, mới có Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn ngàn năm truyền thừa.

Căn cứ bộ này Hoạt tử nhân kinh lý luận, người sau khi chết, linh hồn biến thành tro bụi, nhưng mà như trước sẽ ở trong đầu lưu lại hạ vô số dấu ấn.

Mà bộ này Hoạt tử nhân kinh tinh thần công pháp, có thể căn cứ đám này linh hồn dấu ấn, dùng mạnh mẽ lực lượng tinh thần xung kích đại não, làm cho cả người lại một lần nữa thức tỉnh phục sinh.

Vì lẽ đó, được gọi là Hoạt tử nhân kinh!

Điều này có ý vị gì? Người sống thực vật phục sinh? Đây chỉ là tối tối thiểu.

Dựa theo cái này lý luận, coi như người chết rồi, chỉ cần thi thể bất hủ, chỉ cần đại não bất hủ, đều có thể tiến hành trình độ nào đó phục sinh, đương nhiên phục sinh sau, xưng là xác chết di động, xưng là khôi lỗi người.

Đương nhiên, đây là Hoạt tử nhân kinh cấp bậc cao nhất, trước mắt cương một cho Thẩm Lãng đưa vẻn vẹn chỉ là quyển thứ nhất.

Này có ý gì? Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi sao? Thẩm Lãng lúc này đang phải nghĩ biện pháp cứu vớt Nhâm Doanh Doanh công chúa.

Nàng phát sinh niết bàn lột xác, tu vi võ công trở nên phi thường kinh người, nhưng mà như trước rơi vào trạng thái ngủ say, đầu óc của nàng thần trí bị Nhâm tông chủ phá hủy qua, trở thành xác chết di động đồng dạng.

Mà Thẩm Lãng đã chính mình nghĩ ra một bộ cứu vớt Nhâm Doanh Doanh công chúa biện pháp, đòi hỏi lợi dụng đến ngạc mộng thạch trang bị, còn cần dùng đến mạnh mẽ lực lượng tinh thần. Nhưng mà không nghĩ tới, vị này Đại Kiếp cung cuối cùng thiên tài cương một, dĩ nhiên trực tiếp đưa tới 'Hoạt tử nhân kinh'.

Này hoàn toàn là ngủ gà ngủ gật thời điểm, trực tiếp đưa ra một cái gối a.

Thẩm Lãng rất nhiều cấu tứ đều chiếm được nghiệm chứng, làm sao cứu vớt Nhâm Doanh Doanh công chúa, làm sao làm cho nàng thức tỉnh, phần này 'Hoạt tử nhân kinh' quyển thứ nhất tả đến rõ rõ ràng ràng.

Ngươi cương một là sẽ độc tâm thuật sao? Ngươi biết ta muốn cứu Nhâm Doanh Doanh, lập tức sẽ đưa đến phần này kinh thư?

Lúc đó tại quỷ thành Thẩm Lãng liền phát hiện, vị này cương một biết rồi Thẩm Lãng rất nhiều bí mật, thậm chí hắn không thuộc về thế giới này đều biết.

Người này đúng là rất yêu, hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi, mấu chốt nhất hắn là địch là bạn?

Còn có một chút , dựa theo Thẩm Lãng tưởng tượng, ít nhất muốn có một người giám sát bí mật Thẩm Lãng nhất cử nhất động chứ? Trước ở cái này lòng đất lăng mộ, cái kia hùng tráng nữ vũ sĩ nhiệm đào, tại mọi thời khắc đều theo dõi hắn, bên cạnh trong phòng còn có một cái sinh đôi, tại mọi thời khắc nghe lén Thẩm Lãng mỗi một cái động tĩnh.

Nhưng mà hiện tại, Thẩm Lãng đang nghiên cứu cái này 'Hoạt tử nhân kinh' phạm vi trong vòng trăm thước, không có nửa cái bóng người.

Không có ai giám thị, cũng không có ai nghe lén. Còn có cái kia Thượng cổ long hạp đã thanh tẩy đến sạch sành sanh, đặt ở Thẩm Lãng trong tẩm cung.

Hắn thật sự không giống như là bị giam lỏng, càng không giống như là khôi lỗi.

Bất quá Thẩm Lãng lại một lần nữa đem những ý niệm này ném ra sau đầu, chăm chú trước mắt mục tiêu, cứu vớt Nhâm Doanh Doanh công chúa.

Dựa theo Nhâm tông chủ thuyết pháp, nhiều nhất trong vòng hai ngày, Nhâm Doanh Doanh công chúa sẽ đưa đến phù đồ cung.

Lúc này, vẫn là ngủ yên đi!

...

Ngày kế!

Thẩm Lãng sau khi tỉnh lại, lập tức có mười mấy cung nữ, mười mấy thái giám hầu hạ hắn súc miệng, thời điểm hắn ăn điểm tâm. Trước nay chưa từng có xa hoa cảm thụ, so với hắn tại Nộ Triều thành đãi ngộ cao hơn nhiều.

Cho tới nay Thẩm Lãng hưởng thụ vinh hoa phú quý sinh hoạt, nhưng như thế xa mỹ vẫn là rất hiếm thấy.

"Bệ hạ, hôm nay có thể muốn lâm triều sao?" Đại hoạn quan Vân Hải nói.

Còn có lâm triều? Chơi đến cao cấp như vậy? Ta tại Nộ Triều thành đều chưa từng có lâm triều a.

Các ngươi là thật sự muốn đem Phù Đồ Sơn, biến thành ta Thẩm Lãng hành cung sao?

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, vậy thì lần trước hướng đi."

...

Sau đó, Thẩm Lãng thật sự lâm triều, xưa nay chưa thấy lần thứ nhất.

Này tấu nhạc, này quy trình, quả thực so nước Việt Ninh Nguyên Hiến vào triều thời điểm còn muốn chuyên nghiệp, hơn nữa này vẫn là một cái tiểu lên triều.

Rộng rãi hào hoa phú quý trong cung điện, Thẩm Lãng ăn mặc long bào, mang mũ miện, phía dưới hơn trăm cái quan chức, phân loại hai hàng.

"Chúng thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Có bản tấu đến, không bản bãi triều." Đại hoạn quan Vân Hải nói.

Thẩm Lãng đúng là muốn biết, sẽ có hay không có người thật sự tấu việc. Hơn nữa hắn phát hiện, Phù Đồ Sơn vết tích thật sự bị mạt đến phi thường sạch sẽ, ở đây tất cả mọi người, toàn bộ xuyên chính là Đại Càn đế quốc quan phục, hết thảy địa ngục quân đoàn, cũng đều ăn mặc Đại Càn đế quốc huy chương áo giáp.

Mới nhìn, còn thật sự cảm thấy đây mới thực sự là Đại Càn vương cung, Tỉ Can kinh bên kia tình cảnh còn chính quy.

"Thần, có bản." Nhâm tông chủ nói.

Thẩm Lãng nói: "Giảng."

Nhâm tông chủ ra khỏi hàng, khom người nói: "Khởi bẩm bệ hạ, ta Phù Đồ hành cung vừa cải chế xong xuôi, thần suốt đêm liệt một phần danh sách, đòi hỏi đối nguyên lai Phù Đồ Sơn đông đảo thần tử tiến hành gia phong chức quan, thỉnh bệ hạ xem qua."

Sau đó, đại hoạn quan Vân Hải tiếp nhận Nhâm tông chủ tấu chương, mặt trên ròng rã một ngàn người danh sách, toàn bộ đều là Phù Đồ Sơn nhân vật trọng yếu.

Nhâm tông chủ nói: "Bệ hạ như cảm thấy có thể, tên này đơn liền một thức hai phần, phát hướng về Càn Kinh cùng Nộ Triều thành, thỉnh đế quốc Thượng thư đài, đế quốc Khu mật viện phái ra chuyên viên, đến đây Phù Đồ hành cung chỉ đạo quan chức nhận đuổi."

Thẩm Lãng nói: "Tốt, đúng!"

Nhất thời, Phù Đồ hành cung lập tức bay ra hơn mười người đặc chủng vũ sĩ, mang theo phần này công văn bay đi Càn Kinh cùng Nộ Triều thành.

Thực sự là quá chính thức, so Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc chính thức hơn nhiều.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Thái sư, lúc đó Nhâm Thiên Khiếu rút đi Càn Kinh thời điểm, đem ba bộ Long Chi Lực mang đi?"

Nhâm tông chủ nói: "Đúng, bởi vì lúc đó Phù Đồ Sơn vẫn không có triệt để nhập vào Đại Càn đế quốc, này ba bộ Long Chi Lực xem như là Phù Đồ Sơn vật tư chiến lược. Nhưng lúc này hiệu trung đại điển đã hoàn thành, tất cả những thứ này vật tư chiến lược, hoàn toàn do bệ hạ phân phối."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia, liền đem trong đó hai cỗ vận chuyển về Càn Kinh, mặt khác một bộ vận chuyển về Nộ Triều thành đi."

Nhâm tông chủ nói: "Thần tuân chỉ, lập tức liền đi làm."

Yêu cầu này rất quá đáng, liền này đều có thể đáp ứng? Đây chính là chiến lược cấp vật tư a, Thẩm Lãng trực tiếp liền càn cương độc đoán?

Thẩm Lãng lại nói: "Bây giờ Đại Viêm đế quốc cùng ta Đại Càn đế quốc như nước với lửa, Càn Kinh khoảng cách Đại Viêm vương triều lại gần, ta Đại Càn chỉ có 5 vạn quân đội đóng giữ, đặc biệt là không trung quân đoàn thiếu hụt ngoài tự tính, này phi thường bất lợi, thỉnh Phù Đồ hành cung lập tức phân phối 1,000 con pho tượng tuyết, tiến vào Càn Kinh, giao cho Cừu Yêu Nhi nguyên soái."

Thẩm Lãng này hoàn toàn là giở công phu sư tử ngoạm, 1,000 con pho tượng tuyết, bao lớn một bút quân lực? Hầu như chiếm Phù Đồ Sơn hết thảy không trung binh lực mấy phần một trong đi, Thẩm Lãng hời hợt vừa mở miệng, liền muốn phân phối đi Càn Kinh? Này đưa tới đi, Phù Đồ Sơn nhưng là vĩnh viễn nếu không trở lại a.

Kết quả, Nhâm tông chủ không chút do dự nào, dập đầu nói: "Thần, tuân chỉ!"

Sau đó sau nửa canh giờ, 1,000 con pho tượng tuyết bay lên trời, hướng về Càn Kinh bay đi.

Đúng là không pho tượng tuyết vật cưỡi, mặt trên không có bất kỳ đặc chủng vũ sĩ, chỉ có hơn một trăm tên áp vận pho tượng tuyết không trung kỵ sĩ.

Này, đây thực sự là thật là làm cho người ta kinh ngạc.

Này ... Này vẫn là khôi lỗi sao? Thẩm Lãng nói mỗi một câu nói, hoàn toàn cũng trở thành thánh chỉ, Phù Đồ Sơn không hề bảo lưu chấp hành, hơn nữa không có bất kỳ từ chối.

Còn không chỉ như thế, tiếp xuống cái này lâm triều dĩ nhiên trước nay chưa từng có chính quy.

Đúng là đang bàn luận triều sự, Nhâm tông chủ đem Phù Đồ Sơn binh lực bố phòng, còn có nam bộ hải vực Hắc Sắc thành bảo, Phù Đồ Sơn trụ sở bí mật, tân địa ngục quân đoàn huấn luyện tình huống, hoàn hoàn chỉnh chỉnh báo cáo.

Có thể công khai nói, liền công khai nói, không thể công khai nói, trực tiếp liền lên tấu chương.

Vì lẽ đó toàn bộ lâm triều, vị này Nhâm tông chủ, nha không, là nhiệm thái sư, dĩ nhiên thượng tấu ròng rã hai canh giờ.

Này, nơi nào là một cái siêu thoát thế lực tông chủ a? Thật giống là Đại Càn đế quốc trụ cột thần tử a, quả thực tiền pê-sô huyền còn như là Đại Càn đế quốc tể tướng.

Này một nghị sự liền trực tiếp đến trưa, còn chưa kết thúc.

"Bệ hạ, thần còn có cuối cùng một quyển." Nhâm tông chủ nói.

Thẩm Lãng nói: "Giảng."

Nhâm tông chủ nói: "Ngô, sở, càng ba cái vương quốc Thượng thư đài cùng Khu mật viện, đều phái nòng cốt quan chức đi tới Nộ Triều thành trực ban thí huấn. Khương Ly bệ hạ đã từng nói muốn giải / thả thiên hạ văn minh, Nộ Triều thành đã đi ở hàng đầu, phát triển hoàn toàn là biến chuyển từng ngày. Mà ta phù đồ cung tại một số trình độ thượng là truyền thống bảo thủ, thậm chí chúng ta quan chức vừa mới vừa mới chuyển thay đổi thân phận, mặc thủ thành quy, thần khẩn cầu từ Phù Đồ Sơn phái ra một làn sóng tuổi trẻ quan chức đi tới Nộ Triều thành học tập, thí huấn."

Ngươi đây không chỉ muốn ba đều liên động, hơn nữa còn muốn hoà mình? Này nhìn qua, hoàn toàn là phải đem Phù Đồ Sơn triệt để hòa vào Đại Càn đế quốc a?

"Chuẩn!" Thẩm Lãng nói.

"Thần tạ chủ long ân." Nhâm tông chủ nói.

Thẩm Lãng hỏi: "Nhâm Doanh Doanh, khi nào có thể đến a?"

"Nương nương đại khái sáng sớm ngày mai, thì sẽ đuổi về phù đồ cung." Nhâm tông chủ nói.

Hắn trực tiếp đều đổi giọng, không gọi Nhâm Doanh Doanh, cũng không nói con gái của chính mình, trực tiếp tôn xưng vi nương nương.

Đây là vẫn luôn tại làm nổi bật Thẩm Lãng địa vị chí cao vô thượng a.

Vị này Nhâm tông chủ, đến tột cùng là muốn làm gì a?

...

Nắng chiều ngả về tây, Phù Đồ Sơn một chỗ hạ bí mật hang động bên trong!

Phi thường phi thường thâm lòng đất hang động, nơi này hầu như hoàn toàn là cấm địa, chỉ có Nhâm tông chủ tài năng đến cấm địa.

Tiến vào sâu nhất mật thất dưới đất sau, mở ra cửa đá.

Bên trong nằm một câu tuổi trẻ thi thể, bị triệt để đóng băng, đẹp trai vô cùng khuôn mặt hết sức quen thuộc.

Nơi này nhiệt độ phi thường, hà hơi thành băng, Nhâm tông chủ dọn ra một mặt cái gương lớn, sau đó quay về Kính Tử, bỏ đi trên thân Đại Càn đế quốc thái sư quan bào,

Tiếp theo giải tơ lụa nội sấn, lộ ra thân thể hắn.

Hắn cứ việc đã bảy mươi đến tuổi, nhưng nhìn qua hoàn toàn dường như bốn mươi, năm mươi tuổi như vậy tuổi trẻ, để người cảm thấy hắn ít nhất còn có thể sống đại mấy chục năm.

Nhưng mà ... Quần áo bên dưới, thân thể hắn nhìn thấy mà giật mình.

Nơi ngực, bụng vị trí, một vùng tăm tối, mục nát.

Hầu như đều muốn mục nát mặc vào, hơn nữa còn không phải thịt loại kia mục nát, không có lưu mủ, không có thối rữa, hoàn toàn là thuần túy hắc ám mục nát.

Nhâm tông chủ thống khổ đang nhìn mình mục nát ngực / khẩu cùng bụng, run rẩy nói: "Tịch Không sư huynh, ta ... Nhiều nhất còn có thể sống bao lâu?"

...

Chú: Ngày hôm nay đổi mới gần một vạn sáu, không nói tràn ngập nguy cơ cái từ này, nhưng vé tháng bảng xác thực nguy hiểm, có phiếu huynh đệ đề ta một cái, cảm ơn ngài.

Cảm ơn quyên niệm thành hà vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 585: Chân Tướng! Thần Thuật! Cứu Vớt Nhâm Doanh Doanh

Chương 585: Chân tướng! Thần thuật! Cứu vớt Nhâm Doanh Doanh

Bên cạnh trong bóng tối, dần dần đi ra tới một người ảnh, một người đầu trọc, một tấm đẹp trai vô cùng khuôn mặt, chính là Huyền Không tự chi chủ, cuối cùng Đại Kiếp tự thiên tài Cương Nhất.

Hắn cũng không có trực tiếp trả lời Nhâm tông chủ vấn đề, mà là đi tới này cụ tuổi trẻ thi thể trước mặt, nhẹ nhàng dùng con dấu nhập hắn trái tim động khổng bên trong, nhẹ nhàng một tiếng thở dài.

"Đáng tiếc a, này điều con rắn nhỏ đã đã biến thành giao, bỗng nhiên sẽ chết, hắn kỳ tích nhân sinh phảng phất trong nháy mắt im bặt đi." Cương Nhất nói: "Doanh Vô Minh vừa chết, kỳ thực Doanh thị gia tộc liền không có cơ hội, Doanh Quảng tuy rằng vũ công càng mạnh hơn, nhưng những phương diện khác so Doanh Vô Minh kém xa lắm."

Nhâm tông chủ bi phẫn nói: "Tịch Không sư huynh, ta là hỏi ngươi, ta còn có thể sống bao lâu?"

Cương Nhất nói: "Hay là, chừng một năm đi. Nhâm huynh, làm người một cái thấy đủ, ngươi nguyên bản ba mươi mấy năm trước liền muốn chết, kết quả sống đến nay, đã trộm thượng thiên ba mươi mấy năm thời gian."

Sau đó, ánh mắt của hắn như trước rơi vào Doanh Vô Minh trên thi thể, lại một lần nữa nói: "Đáng tiếc, đáng tiếc ..."

Nhâm tông chủ nói: "Cương Nhất, ngươi lần trước cho ta Tẩy hồn trận."

Cương Nhất nói: "Không có vấn đề, ngươi không phải đã thành công rồi sao? Trực tiếp đem Thẩm Lãng dưới trướng cái kia Khổ Đầu Hoan đã biến thành xác chết di động sao? Đi lên trước nữa mấy chục năm, ngươi không phải đem thê tử của ngươi thành công biến thành xác chết di động sao? Ta vừa bắt đầu cho tinh thần của ngươi công pháp không có vấn đề, mặt sau đưa cho ngươi Tẩy hồn trận cũng không có vấn đề."

Nhâm tông chủ nói: "Nhưng mà ta dùng để thanh tẩy Thẩm Lãng ký ức, phá hủy hắn thần trí, thất bại."

Cương Nhất nói: "Bởi vì hắn có hai cái đầu óc, hoàn toàn có thể mang ký ức chứa đựng tại một cái khác trong đầu, vì lẽ đó ngươi rửa đi một cái, không có tác dụng."

Nhâm tông chủ nói: "Người còn có thể nắm giữ hai cái đầu óc? Này tuyệt đối không thể."

Cương Nhất nói: "Đại thế giới, không gì không có."

Nhâm tông chủ ánh mắt kế tục rơi vào Doanh Vô Minh khuôn mặt thượng , có vẻ phi thường thống khổ.

"Đây là hoàn mỹ nhất một khúc thân thể a, đầy đủ tuổi trẻ, đủ mạnh, hơn nữa vừa vặn có thể trở thành ta người thừa kế, ta một khi đoạt xá sau là có thể không có kẽ hở kết nối, tiếp quản Phù Đồ Sơn, thậm chí kế thừa Tân Càn vương quốc a." Nhâm tông chủ thương tiếc nói: "Dã tràng xe cát, dã tràng xe cát a ..."

Này vừa nói, tất cả mọi người đều cần phải sởn cả tóc gáy, cả người run rẩy.

Nhâm tông chủ thuận miệng liền nói ra đáng sợ nhất, độc ác nhất âm mưu.

Trước rất nhiều người cũng kỳ quái, thậm chí bao gồm Thẩm Lãng, Nhâm tông chủ vì sao đối Doanh Vô Minh tốt như thế?

Hầu như từ Khương Ly diệt sau, Doanh Vô Minh liền trở thành Phù Đồ Sơn thiếu chủ, tổng cộng bao nhiêu năm? Chí ít hai mươi năm.

Thẩm Lãng đi tới thế giới này sau, Doanh Vô Minh liền hầu như là Phù Đồ Sơn thiếu chủ, lúc đó Thẩm Lãng phi thường kinh ngạc, dựa vào cái gì a?

Doanh Vô Minh một cái Tân Càn vương quốc thiếu chủ, dựa vào cái gì trở thành Nhâm tông chủ người thừa kế?

Sau lại truyền tới, Nhâm tông chủ đem con gái gả cho Doanh Vô Minh, con rể trở thành người thừa kế này ngược lại là nói còn nghe được.

Nhưng mà mặc kệ từ góc độ nào tới nói, Thẩm Lãng đều càng thêm thích hợp Nhâm Doanh Doanh a, đầu tiên hắn xuất thân càng cao hơn quý, thứ yếu võ công của hắn càng thấp hơn, thích hợp hơn chưởng khống. Mấu chốt nhất chính là Thẩm Lãng là tuyệt đối danh y, thật sự rất có thể chữa khỏi Nhâm Doanh Doanh, có thể làm cho hắn sinh con dưỡng cái, hơn nữa sinh sôi ra một dòng máu nghịch thiên nhất đời sau, trở thành Phù Đồ Sơn tân chủ nhân.

Mấu chốt nhất chính là Thẩm Lãng còn có thể phóng ra Long Chi Hối, mặc kệ từ góc độ nào tới nói, Thẩm Lãng đều là hắn Nhâm tông chủ tốt nhất con rể.

Nhưng Nhâm tông chủ xưa nay đều không có thay đổi qua ý chí, ý chí đều coi Doanh Vô Minh là thành người thừa kế, thậm chí để hắn đại biểu Phù Đồ Sơn tham dự siêu thoát nghị viện, tối ly kỳ chính là Doanh Quảng hai lần đối Nhâm tông chủ tiến hành chiến lược ẩn giấu, thậm chí lừa dối, nhưng mà Nhâm tông chủ đều tha thứ, như trước không hề bảo lưu mà ủng hộ Doanh Vô Minh, thậm chí đại lực đẩy mạnh Phù Đồ Sơn cùng Tân Càn vương quốc (Đại Doanh vương quốc) kết hợp.

Chuyện này quả thật quá kỳ quái, Nhâm tông chủ là thánh nhân sao? Hắn liền như thế khoan hồng độ lượng sao?

Tuyệt đối tuyệt đối không giống a, người này nhất là ích kỷ độc ác.

Hiện tại tất cả chân tướng rõ ràng, hắn hai mươi mấy năm bắt đầu bồi dưỡng Doanh Vô Minh, chính là vì đoạt xá hắn.

Dựa theo Nhâm tông chủ kế hoạch, đến khi hắn giờ chết đến thời điểm, trực tiếp đoạt xá Doanh Vô Minh, không chỉ trở thành Phù Đồ Sơn chi chủ, hơn nữa còn trở thành Tân Càn vương quốc chi vương, chuyện này quả thật là thiên hạ lớn nhất buôn bán, tối có lời buôn bán.

Vì lẽ đó mấy chục năm qua, Nhâm tông chủ mới sẽ đối Doanh Vô Minh dốc hết hết thảy.

Cái này sáo lộ cùng Đại Kiếp tự rất tương tự, bất quá so Đại Kiếp tự càng thêm triệt để.

Các đời Đại Kiếp thần chủ chỉ là tinh thần ký ức cùng trí tuệ truyền thừa, cũng sẽ không đoạt xá, sẽ không đem người thừa kế biến thành xác chết di động, sau đó linh hồn của chính mình thay vào đó.

Mà Nhâm tông chủ muốn đối Doanh Vô Minh tiến hành chính là chân chính triệt để đoạt xá, chính là muốn cho linh hồn của hắn biến thành tro bụi, liền muốn để hắn Nhâm tông chủ linh hồn triệt để chưởng khống này cụ thân thể mới.

Này, chuyện này quả thật thật đáng sợ.

Nhưng mà không nghĩ tới, tất cả những thứ này kế hoạch đều bị Thẩm Lãng phá hoại, tại một hồi tối khí lực luận võ quyết đấu, Doanh Vô Minh trong nháy mắt bạo chết.

Vào lúc ấy, Nhâm tông chủ thống khổ kỳ thực vượt xa Doanh Quảng.

Doanh Quảng chỉ là đau đớn mất đi người thừa kế, nhưng hắn đem hết thảy tình cảm cùng hy vọng đều tập trung đến trứng rồng lên. Mà Nhâm tông chủ nhưng đem tiếp xuống sinh mệnh đều tập trung tại Doanh Vô Minh trên thân, vậy cũng là hắn tương lai mấy chục năm thân thể a, kết quả là như thế bị Thẩm Lãng giết.

Hắn quả thực đau đến không muốn sống!

Sau hắn cứ việc dùng hết tất cả nỗ lực, muốn cứu vãn Doanh Vô Minh thân thể, hy vọng có thể kế tục đoạt xá.

Nhưng không nghi ngờ chút nào hắn thất bại, Cương Nhất sáng tỏ nói cho hắn, bị đoạt xá giả chỉ là mất đi hết thảy thần trí, mất đi ký ức, thế nhưng là không thể chết được. Hoặc là nói tới hiểu thêm một ít, bị đoạt xá giả muốn thất hồn, nhưng không thể đi phách.

Mà Doanh Vô Minh hồn phách hoàn toàn biến mất, hơn nữa trái tim đều bị nổ mặc vào, thân thể này cũng không thể dùng.

Cái kia Nhâm tông chủ làm sao bây giờ?

Sau đó, hắn làm ra một cái gần như tuyệt diệt nhân tính quyết định, mục tiêu của hắn rơi vào Nhâm Doanh Doanh trên thân.

Mặc kệ ở đây sao nói, vậy cũng là con gái của hắn, mặc kệ có phải là thân sinh, vậy cũng là con gái của hắn, chí ít là từ nhỏ nuôi đến đại.

Nhâm Hoàn Ngã tông chủ là phi thường tham lam, hắn không thể tùy tùy tiện tiện đoạt xá, hắn muốn đoạt xá người nhất định phải thỏa mãn ba cái điều kiện.

Đệ nhất, nhất định phải đầy đủ tuổi trẻ, có thể làm cho hắn sống thêm đại mấy chục năm.

Thứ hai, thân thể này muốn đủ mạnh, cứ việc muốn cùng Nhâm tông chủ giống nhau như đúc mạnh mẽ phi thường khó khăn, nhưng ít nhất cũng phải là thiên hạ tuyệt đỉnh cao thủ, tuyệt đối không thể là một cái gà rù.

Thứ ba, cũng là trọng yếu nhất một cái, nhất định phải làm cho hắn không hề cản trở kế thừa Phù Đồ Sơn cơ nghiệp.

Mà có thể thỏa mãn này ba cái điều kiện, cũng cũng chỉ có hai người, một cái là Doanh Vô Minh, một cái là Nhâm Doanh Doanh.

Đương nhiên Nhâm Doanh Doanh là bất đắc dĩ mà thôi, nếu không có vạn bất đắc dĩ, ai nguyện ý trở thành nữ nhân a? Nhưng vì sinh mệnh cùng quyền thế, biến thành nữ nhân cũng giống như không phải là không thể tiếp thu.

Nhưng mà Nhâm Doanh Doanh thân thể quá đặc thù, hơn nữa trời vừa sáng cũng hoàn toàn không ở Nhâm tông chủ kế hoạch bên trong a, vì lẽ đó hắn rất sớm tại Nhâm Doanh Doanh trong cơ thể bồi dưỡng đệ nhất thiên hạ cổ trùng. Hơn nữa nàng cả người trong suốt, không thể lộ ra ánh sáng, chỉ có thể quanh năm suốt tháng sinh sống ở lòng đất lăng mộ bên trong.

Này tại sao có thể? Vì lẽ đó Nhâm tông chủ trước tiên dùng tẩy hồn quyết cùng Tẩy hồn trận, đem con gái Nhâm Doanh Doanh thần trí cùng ký ức phá hủy, làm cho nàng đã biến thành một con rối. Tiếp theo muốn sớm đem trong cơ thể nàng đệ nhất thiên hạ cổ trùng hút ra, đương nhiên hắn thất bại, đành phải đến đệ nhất thiên hạ cổ trùng hợp chất diễn sinh, đương nhiên coi như như thế, này đệ nhất cổ trùng hợp chất diễn sinh cũng kinh người thần bí mạnh mẽ, vẻn vẹn mười cc liền có thể tiêu diệt hơn ngàn người, hắn chính là dùng loại này cổ trùng miễn cưỡng đối với con mắt tiến hành chiến lược uy hiếp.

Nhưng mà được đệ nhất thiên hạ cổ trùng hợp chất diễn sinh cũng không phải Nhâm tông chủ bản ý, hắn là muốn trị tốt Nhâm Doanh Doanh, làm cho nàng khôi phục người bình thường thân thể, như thế hắn tài năng đoạt xá a.

Nhưng mà hắn muốn hết tất cả biện pháp, đều chưa thành công, sau đó hắn nghĩ tới rồi Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng vô số lần khoác lác, Nhâm Doanh Doanh ta chữa khỏi ngươi a, hơn nữa hắn xác thực sáng tạo qua rất nhiều kỳ tích.

Liền Nhâm tông chủ đem hy vọng ký thác tại Thẩm Lãng trên thân, như thế mới có Nhâm Doanh Doanh gả cho Thẩm Lãng một màn, hơn nữa Nhâm tông chủ cũng mở một con mắt nhắm một con mắt, để Nhâm Doanh Doanh cưỡi đại siêu rời đi Càn Kinh, trở về Nộ Triều thành, thậm chí còn giả vờ giả vịt phái người đi chặn lại.

Kỳ thực, hắn ước gì để Nhâm Doanh Doanh đi Nộ Triều thành tiếp thu trị liệu.

Hắn cũng cảm thấy, nếu như thiên hạ còn có một người có thể làm cho Nhâm Doanh Doanh khôi phục bình thường, người kia tuyệt đối chính là Thẩm Lãng.

Cũng chính bởi vì vậy, Nhâm Doanh Doanh bình an vô sự tại Nộ Triều thành sững sờ tám tháng, Nhâm tông chủ phảng phất triệt để lãng quên nữ nhi này đồng dạng.

Nhưng mà hơn nửa tháng trước, Nhâm tông chủ cảm thấy đến thời gian gần đủ rồi, vì lẽ đó tự mình đi Nộ Triều thành.

Kết quả vui mừng phát hiện, Nhâm Doanh Doanh dĩ nhiên thật sự bị chữa trị, trong suốt da dẻ biến mất rồi, hơn nữa cũng có thể nhìn thấy ánh mặt trời, hơn nữa như trước là thần trí hoàn toàn không có xác chết di động, chuyện này quả thật quá hoàn mỹ.

Nhưng mà không nghĩ tới chính là, Nhâm Doanh Doanh thân thể phát sinh kịch biến, mặt thay đổi, con mắt thay đổi, nhất là trên lưng xuất hiện gai xương.

Loại này kịch biến vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu, hơn nữa rơi vào bình cảnh, tương lai sẽ có càng lớn hơn biến hoá càng kinh người hơn.

Nhưng Nhâm tông chủ là phi thường tình nguyện nhìn thấy sự biến hóa này, bởi vì Nhâm Doanh Doanh lột xác sau, trở nên cường đại rất nhiều rất nhiều, nếu như hắn đoạt xá sau, chẳng phải là có thể có được này cụ nghịch thiên thân thể?

Nhưng mà, khi hắn đem Nhâm Doanh Doanh mang sau khi trở về, Cương Nhất trực tiếp đánh nát hắn ảo tưởng.

"Ngươi không thể đoạt xá Nhâm Doanh Doanh, bởi vì nàng căn bản là không phải là loài người."

Nhưng mà Nhâm tông chủ không tin, coi như Nhâm Doanh Doanh là thượng cổ nhân loại, cũng chưa chắc không thể đoạt xá.

Cương Nhất cười lạnh nói: "Thượng cổ tinh thần của nhân loại lực là nhân loại bình thường mấy chục hơn trăm lần, hơn nữa suy diễn cấu tạo cũng không giống nhau, thậm chí Nhâm Doanh Doanh ngay cả thượng cổ nhân loại đều không phải, mà là càng thêm đáng sợ giống loài, ngươi muốn đoạt xá nàng? Muốn chết!"

"Ngươi phá hủy đi chỉ là Nhâm Doanh Doanh thiển tầng ký ức cùng thần trí, làm thượng cổ chủng tộc thần trí, nàng sẽ bắt đầu từ con số không, một khi tỉnh lại, sẽ dần dần thức tỉnh, nhân loại bình thường linh hồn căn bản là không có cách áp chế, muốn đoạt xá nàng? Trực tiếp liền bị tinh thần của nàng giây đến biến thành tro bụi."

Lúc đó Nhâm tông chủ thật sự có một loại muốn cảm giác tuyệt vọng.

Đồng thời thỏa mãn hắn đoạt xá điều kiện hai người, toàn bộ cũng không được, chẳng lẽ muốn đoạt xá Khổ Đầu Hoan sao? Cái kia lại có cái gì dị nghị, vẻn vẹn chỉ là sống tiếp mà thôi, không thể kế thừa Tân Càn vương quốc, cũng không thể kế thừa Phù Đồ Sơn cơ nghiệp.

Đoạt xá chuyện như vậy, là tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài. Chẳng lẽ ngươi đoạt xá Khổ Đầu Hoan sau, quay về Phù Đồ Sơn tất cả mọi người nói ta là Nhâm Hoàn Ngã a, đại gia tiếp tục ủng hộ ta, hiệu trung ta?

Tại vô số lần tuyệt vọng sau, một cái càng thêm kinh bạo tin tức truyền đến, Doanh Quảng chết rồi, chết ở Thẩm Lãng trong tay.

Chuyện này ý nghĩa là toàn bộ Tân Càn vương quốc (Đại Doanh vương quốc) liền rơi vào đến Thẩm Lãng trong tay, bây giờ liền mang ý nghĩa Thẩm Lãng chưởng khống quốc thổ vượt qua 450 vạn km2, thượng trăm triệu nhân khẩu, trăm vạn đại quân.

Sau đó, Nhâm tông chủ cả người run cầm cập một thoáng, không khỏi đem mục tiêu rơi vào Thẩm Lãng trên thân.

Đoạt xá Thẩm Lãng? Có thể không?

Này hoàn toàn không phù hợp điều kiện của hắn a, đầu tiên

Thẩm Lãng quá yếu, thứ yếu không cách nào kế thừa Phù Đồ Sơn cơ nghiệp a.

Nhưng mà nghiền ngẫm bên dưới, phát hiện Thẩm Lãng cũng không kém.

Thẩm Lãng trên thân nắm giữ kinh người thượng cổ vương tộc trang bị, có thể trực tiếp thuấn sát Doanh Vô Minh như thế cường giả tuyệt đỉnh.

Nhâm tông chủ trăm phương ngàn kế đem Thẩm Lãng Long Chi Kiếm thu vào trong tay, nghiên cứu ròng rã hơn nửa năm, kết quả phát hiện không hề tác dụng, căn bản triển khai không ra bất kỳ uy lực.

Lúc này, chi này Long Chi Kiếm liền nắm tại Nhâm tông chủ trong tay.

"Không cần lại thử nghiệm, chi này thượng cổ vương tộc chi kiếm, chỉ có thể Thẩm Lãng mới có thể sử dụng." Cương Nhất nói: "Thẩm Lãng đem nó mệnh danh là Long Chi Kiếm, trên người hắn còn có một con Long Chi Tâm, còn có một con thượng cổ vương giới, chỉ có phối hợp lại, mới có thể sử dụng tới sức mạnh mạnh mẽ, trực tiếp thuấn sát Doanh Vô Minh như thế cường giả tuyệt đỉnh."

Nhâm tông chủ nói: "Vì lẽ đó, Thẩm Lãng cũng không kém."

Cương Nhất nói: "Chỉ cần hắn lực lượng tinh thần đủ mạnh, hắn có thể vô địch thiên hạ. Thượng cổ bên trong thế giới, Khương thị hoàng tộc thì có như thế thiên hạ cao thủ tuyệt đỉnh, cùng Thẩm Lãng là giống nhau như đúc, tay trói gà không chặt, chính là dựa vào mặc bị, dùng lực lượng tinh thần thôi phát, tung hoành vô địch."

Nhâm tông chủ nói: "Kỳ thực, ta đã không có lựa chọn."

Hắn xác thực không có lựa chọn, hắn ngực cùng bụng đã hầu như đều mục nát mặc vào , dựa theo Cương Nhất thuyết pháp, nhiều nhất còn có thể sống thêm thời gian một năm tả hữu.

Hơn nữa đoạt xá Thẩm Lãng phảng phất cũng là một cái lựa chọn tốt nhất, chỉ có hắn mới có thể phóng ra Long Chi Hối, chỉ có hắn mới có thể triển khai Long Chi Kiếm, mới có thể đeo thượng cổ vương giới, chỉ có hắn mới có thể hiệu lệnh Ngô Sở Việt ba cái vương quốc, chỉ có hắn mới có thể hoàn toàn nắm giữ Nộ Triều thành sức mạnh lớn.

Có thể nói như vậy, bây giờ toàn bộ phương đông thế giới, Thẩm Lãng là chỉ đứng sau Đại Viêm đế quốc hoàng đế quyền lực lớn nhất người.

Một khi đoạt xá Thẩm Lãng, Nhâm tông chủ thì tương đương với thống trị nửa cái thế giới.

Thế nhưng là thống trị không được Phù Đồ Sơn, toàn bộ Phù Đồ Sơn là không thể nghe theo Đại Càn đế chủ mệnh lệnh. Nhưng mà để Nhâm tông chủ từ bỏ Phù Đồ Sơn?

Không thể, đây là gia tộc hắn hơn mấy trăm ngàn năm cơ nghiệp, làm sao cam lòng từ bỏ?

Nhâm tông chủ như thế tham lam, thứ thuộc về hắn, ai cũng đừng muốn mang đi.

Vậy làm sao bây giờ đây? Vì lẽ đó Nhâm tông chủ nghĩ ra một cái phi thường ly kỳ biện pháp.

Hủy bỏ Phù Đồ Sơn, biến thành Đại Càn đế quốc Phù Đồ hành cung, cử hành hiệu trung đại điển, làm cho cả Phù Đồ Sơn đều hoàn toàn hiệu trung Thẩm Lãng.

Không chỉ có như thế, hắn còn tự mình lấy mình làm gương, làm ra một bộ tối trung thần kiểu dáng, là toàn bộ Phù Đồ Sơn làm đại biểu.

Mục tiêu của hắn chỉ có một cái, tại thời gian ngắn nhất vô hạn cất cao Thẩm Lãng địa vị, thậm chí thần hóa địa vị của hắn. Không chỉ có như thế, hơn nữa còn phải đem Thẩm Lãng cùng Nhâm Doanh Doanh hôn nhân triệt để biến thành thật sự, để Thẩm Lãng thực sự trở thành Phù Đồ Sơn con rể.

Cứ như vậy, tương lai Nhâm tông chủ đoạt xá Thẩm Lãng thời điểm, có thể đối lập không cản trở tiếp quản Phù Đồ Sơn.

Nhưng thời gian thực sự là quá gấp, này hoàn toàn là một nồi cơm sống a, liền dường như nuôi một con lợn, nuôi một con gà, ít nhất cũng phải nửa năm một tháng a, ngươi muốn tại trong vòng một tháng liền đem một con gà hoàn toàn nuôi lớn, khả năng sao?

Ế? ! Được rồi, còn đúng là khả năng, hiện đại Trái Đất KFC nuôi gà, từ ấp nở đến giết chỉ cần ba mươi lăm ngày.

Vì lẽ đó Phù Đồ Sơn thiên tài tông sư Nhâm Hoàn Ngã liền bắt đầu KFC nuôi gà, dùng lấy hết tất cả thủ đoạn đi để Thẩm Lãng trong thời gian ngắn nhất trở thành Phù Đồ Sơn cao nhất quân chủ, dùng gần như tẩy não thức biện pháp, làm cho cả Phù Đồ Sơn trưởng lão, đường chủ môn hiệu trung Thẩm Lãng.

Lại là hiệu trung đại điển, lại là ba khấu chín bái, lại là đáp ứng Thẩm Lãng một cái lại một điều kiện, mặc kệ cỡ nào hà khắc, cỡ nào không hợp lý, toàn bộ đáp ứng một tiếng, nói chung chính là muốn cho Thẩm Lãng nói ra mỗi một câu nói đều biến thành thánh chỉ.

Đương nhiên dù tính thế vẫn là quá gấp a, có cái ba năm năm năm giảm chấn thời gian là tốt rồi, nhưng Nhâm tông chủ đã không có có nhiều thời gian như vậy, hắn liền một năm đều không có.

Vì lẽ đó trong khoảng thời gian này bên trong, Thẩm Lãng đâu chỉ là đại gia, quả thực liền thần a, nhất hô bá ứng, là toàn bộ Phù Đồ Sơn chí cao vô thượng thần.

Đây chính là Nhâm tông chủ kế hoạch.

Vị này Nhâm Hoàn Ngã thực sự là trâu bò a, một lần lại một lần lật đổ người tưởng tượng.

Thật không có nghĩ đến người có thể xấu đến nước này, đê tiện không biết xấu hổ đến nước này, đáng sợ đến nước này.

Doanh Quảng là một cái từ đầu đến đuôi bi kịch nhân vật, hắn kém một chút liền trở thành trung thần, nhưng mà thời khắc mấu chốt hắn sợ chết, không dám chống lại Đại Viêm đế quốc, vì lẽ đó trở thành đầu hàng kẻ nhu nhược.

Mà một khi quỳ xuống, phần lớn người liền không thể dậy được nữa. Doanh Quảng ở bề ngoài là một cái kiêu hùng, nhưng trên thực tế là một kẻ nhu nhược, một bước sai, từng bước sai, cuối cùng tàn sát Khương thị toàn tộc, trở thành thiên hạ ngàn người chỉ trỏ phản bội, loạn thần tặc tử.

Vì lẽ đó hắn cùng Nhâm tông chủ so ra, mặc kệ là quyền mưu vẫn là tâm cơ, quả thực kém đến quá xa quá xa.

Trước Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn kết hợp, mặt ngoài nhìn qua hai người là bình đẳng, trên thực tế chân chính lãnh tụ chỉ có một người, kia chính là Nhâm tông chủ.

Doanh Quảng người này, chính là sẽ tự cao tự đại, làm vẻ cao lãnh, liều mạng đóng vai đế vương phong thái.

Cương Nhất nói: "Nhâm huynh, tiếp xuống ngươi sẽ liều mạng nâng lên Thẩm Lãng địa vị, thậm chí đem hắn thần hóa, đem hắn địa vị chí cao vô thượng khắc họa đến tất cả mọi người trong lòng đúng không?"

"Đúng." Nhâm tông chủ nói.

Cương Nhất nói: "Cái kia mang ý nghĩa Thẩm Lãng nói mỗi một câu nói, cũng không thể làm trái, đều sẽ trở thành thánh chỉ."

"Đúng." Nhâm tông chủ nói.

Cương Nhất nói: "Vậy nếu như hắn muốn rời khỏi Phù Đồ Sơn đây?"

Nhâm tông chủ nói: "Chúng ta trước đó lại qua ước định, hắn không thể rời đi Phù Đồ Sơn."

Cương Nhất nói: "Thẩm Lãng là sẽ tuân thủ ước định người sao? Hắn là chí cao vô thượng đế chủ, hắn nói ra mỗi một câu nói đều là thánh chỉ, nếu như hắn muốn rời khỏi Phù Đồ Sơn, trở về Càn Kinh, hoặc là trở về Nộ Triều thành, vậy ngươi làm sao? Ngươi ngăn cản hắn rời đi? Vậy ngươi vì hắn đắp nặn kim thân, trực tiếp liền phá."

Nhâm tông chủ nói: "Chí ít đang hoàn thành một chuyện trước, hắn không sẽ rời đi Phù Đồ Sơn."

Cương Nhất nói: "Cứu vớt Nhâm Doanh Doanh."

Nhâm tông chủ nói: "Đúng, hắn vẫn luôn nếu muốn giết ta, nhất là cầm Long Chi Kiếm thời điểm. Hắn gian xảo giả dối cực điểm, cho nên lúc đó hắn đem Long Chi Kiếm giao cho ta, chính là một cái âm mưu."

Cương Nhất nói: "Đương nhiên là một cái âm mưu, Long Chi Kiếm coi như không ở trong tay hắn, cũng là nghe theo ý chí của hắn, cũng là có thể giết người, vì lẽ đó ngươi đoán không lầm, hắn vẫn luôn muốn giết ngươi."

Nhâm tông chủ nói: "Nhưng mà nếu như hắn hiện đang ra tay giết ta, chính hắn cũng chạy trốn không được, cũng sẽ bị chém thành muôn mảnh."

Cương Nhất nói: "Vì lẽ đó hắn trước hết cứu sống Nhâm Doanh Doanh, nàng là Phù Đồ Sơn nhân vật số hai, hơn nữa vô cùng cường đại. Một khi ngươi chết rồi, Phù Đồ Sơn mọi người sẽ bản năng đi hiệu trung Nhâm Doanh Doanh, mà Nhâm Doanh Doanh sẽ đứng ở Thẩm Lãng một bên, vậy hắn liền có thể bình yên vô sự thoát thân, từ đây Phù Đồ Sơn đối với hắn cũng không còn bất cứ uy hiếp gì, thậm chí còn có thể trở thành Đại Càn đế quốc minh hữu."

Nhâm tông chủ nói: "Đúng, hắn chính là nghĩ như vậy, vì lẽ đó ta ngày hôm nay liền mang theo Long Chi Kiếm xuất hiện. Thẩm Lãng phi thường động tâm, nhưng mà chung quy không hề động thủ."

Dựa vào, đây mới thực sự là quyết đấu đỉnh cao. Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng trong đó, là không có như thế trí kế va chạm.

Cương Nhất nói: "Vì lẽ đó, một khi hắn cứu tỉnh Nhâm Doanh Doanh, liền lập tức sẽ xuất thủ giết ngươi, người này ra tay là phi thường quyết đoán, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ dây dưa dài dòng."

Nhâm tông chủ nói: "Vì lẽ đó, chúng ta muốn tiên hạ thủ vi cường? Trực tiếp phá hủy hắn thần trí cùng ký ức, để hắn biến thành khôi lỗi người?"

Cương Nhất nói: "Đúng."

Nhâm tông chủ nói: "Như vậy đối với ta kế hoạch kế tiếp phi thường bất lợi , ta muốn thần hóa một con rối là rất khó, muốn để Phù Đồ Sơn tất cả mọi người đi hiệu trung hắn là rất khó."

Cương Nhất nói: "Nhâm huynh, ta cảm thấy ngươi vẫn là sống sót trước tương đối trọng yếu, hắn là ngươi lựa chọn duy nhất.

Hiện tại Thẩm Lãng đã có thống trị Phù Đồ Sơn danh nghĩa, tương lai ngươi đối với hắn tiến hành đoạt xá, coi như Phù Đồ Sơn có người muốn phản, thì thế nào? Ngươi trực tiếp vận dụng Long Chi Kiếm thuấn sát chính là. Hơn nữa mọi người là ngưỡng mộ cường giả, Thẩm Lãng sở hữu toàn bộ Đại Càn đế quốc, ngươi Phù Đồ Sơn mọi người không hẳn không muốn tập trung vào hắn dưới trướng, không hẳn không muốn đi hưởng thụ vinh hoa phú quý, đương nhiên tiền đề là Đại Càn đế quốc có thể chống đỡ được Viêm Kinh hủy diệt đả kích."

Nhâm tông chủ nhắm mắt lại, bắt đầu suy nghĩ lựa chọn.

Cương Nhất nói: "Hay là ngày mai, Thẩm Lãng liền muốn tiến một bước thăm dò ngươi, nếu như hắn đưa ra phải đi, muốn trở về Càn Kinh, ngươi làm sao bây giờ?"

Nhâm tông chủ mở hai con mắt nói: "Tốt, lập tức động thủ, phá hủy hắn thần trí, phá hủy trí nhớ của hắn. Lần trước thất bại, lần này có thể thành công sao?"

Cương Nhất nói: "Tinh thần thuật, phối hợp cao cường lực ngạc mộng thạch Tẩy hồn trận, đồng thời phá hủy hắn hai cái đầu óc. Liền có thể thành công, một bộ đem hắn biến thành khôi lỗi người."

Nhâm tông chủ nói: "Vậy bây giờ ... Liền động thủ?"

Cương Nhất nói: "Không được, hiện tại động thủ nhất định sẽ thất bại. Bởi vì hắn có một nhánh thượng cổ vương giới, có thể địa ngục bất kỳ năng lượng công kích, để Thẩm Lãng không bị thương tổn, đương nhiên cũng bao quát tấn công bằng tinh thần, trừ khi hắn nằm ở linh hồn cùng thân thể chia lìa trạng thái. Nhưng vậy cần tại đặc biệt bên trong khu vực, nói thí dụ như quỷ thành. Nơi này là không thể thực hiện."

Nhâm tông chủ nói: "Vì lẽ đó, phải nghĩ biện pháp cướp đi

Thẩm Lãng trong tay thượng cổ vương giới?"

"Đoạt không đi." Cương Nhất nói: "Không chỉ hắn thượng cổ vương giới, còn có rồng chi hạt nhân trang bị, đều cùng thân thể hắn triệt để Tiết hợp lại cùng nhau."

Nhâm tông chủ nói: "Lúc cần thiết có thể chém đứt tay của hắn, quá mức lại khâu lại lên."

Cương Nhất nói: "Tối ly kỳ chính là, coi như ngươi chém đứt hai tay của hắn, cũng đoạt không đi hắn thượng cổ vương giới. Đối với vật này ta không quá quen thuộc, nhưng mà nó bảo vệ chủ nhân phương thức là phi thường ly kỳ, thậm chí ngay cả Thẩm Lãng chính mình cũng không cách nào hoàn toàn biết, ta cảm thấy lúc này không người có thể chém đứt tay của hắn."

Sao có thể có chuyện đó? Thẩm Lãng tay trói gà không chặt, muốn chặt đứt tay của hắn, cướp đi thượng cổ vương giới hoàn toàn dễ như ăn cháo a.

Cương Nhất nói: "Không tin, các ngươi có thể thử một chút xem."

Nhâm tông chủ vẫy vẫy tay, nhất thời đi một mình vào, dĩ nhiên là Khổ Đầu Hoan, hoàn toàn biến thành xác chết di động siêu cấp chiến thú như vậy vị đắng hoan.

Cương Nhất đưa tay ra nói: "Chém đứt tay của ta."

Sau đó, hắn liền đưa tay ra cánh tay, không hề chống lại, tùy ý Khổ Đầu Hoan đi chém.

Khổ Đầu Hoan rút đao ra, không nói hai lời trực tiếp chém xuống.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt ..." Liên tiếp chém mấy chục khắp cả, nhưng phi thường tình cảnh quái quỷ xuất hiện.

Rõ ràng mỗi một đao đều nhắm ngay chặt bỏ đi, nhưng cũng đều phảng phất chém ở trong không khí, chém vào cái bóng thượng đồng dạng, Cương Nhất tay hoàn toàn bình yên vô sự.

Nhâm tông chủ vẫy vẫy tay, khôi lỗi chiến thú Khổ Đầu Hoan rời đi.

Cương Nhất nói: "Nhìn thấy không, thượng cổ vương giới có lẽ sẽ biểu hiện so này còn phải rời đi. Vì lẽ đó bất luận người nào, cũng không thể mạnh mẽ cướp đi Thẩm Lãng thượng cổ vương giới, trừ khi hắn ... Chủ động lấy xuống đến."

Nhâm tông chủ nói: "Hắn sẽ chủ động lấy xuống đến?"

Cương Nhất nói: "Đúng, hắn sẽ, bởi vì hắn muốn cứu vớt Nhâm Doanh Doanh."

Nhâm tông chủ nói: "Vì lẽ đó, ngươi cho hắn đưa đi một quyển kinh thư."

Cương Nhất nói: "Cái kia quyển kinh thư gọi 'Hoạt tử nhân kinh'."

Nhâm tông chủ nói: "Giả?"

Cương Nhất nói: "Không, thật sự, đối Thẩm Lãng như thế người tuyệt đỉnh thông minh, tuyệt đối không nên chủ động đi lừa dối, cũng không muốn thử nghiệm dẫn dắt hắn tiến vào cạm bẫy, hết thảy đều muốn cho chính hắn chủ động đi làm."

Nhâm tông chủ nói: "Vậy hôm nay quá nửa đêm, Nhâm Doanh Doanh là có thể đưa đến phòng của hắn đi."

Cương Nhất nói: "Chuẩn bị kỹ càng cường lực ngạc mộng thạch Tẩy hồn trận, chuẩn bị kỹ càng ngươi tẩy hồn quyết, hắn có hai cái đầu óc, muốn đồng thời tiến công, đồng thời phá hủy, tài năng thành công phá hủy hắn thần trí."

Nhâm tông chủ nói: "Định tốt thời gian."

Sau đó hắn lấy ra đồng hồ quả quýt, nói: "Bốn giờ sáng sớm, làm sao?"

Cương Nhất nói: "Tốt, vậy thì tạm định bốn giờ sáng sớm. Các Thẩm Lãng đem thượng cổ vương giới hái xuống, đái đến Nhâm Doanh Doanh trên tay thời điểm, lập tức động thủ."

Nhâm tông chủ nói: "Hành."

...

Buổi trưa sau, Thẩm Lãng trở lại phù đồ trong cung, vẫn luôn tại trong đầu nghiên cứu này 'Hoạt tử nhân kinh'.

Phần này tinh thần công pháp bí tịch là thật sự, quả thật có thể tỉnh lại Nhâm Doanh Doanh.

Nhưng mà toàn bộ quá trình, có thể sẽ vô cùng nguy hiểm.

Bởi vì Nhâm Doanh Doanh đã bị phá hủy qua thần trí cùng ký ức, vì lẽ đó đại não phi thường yếu đuối. Mà Thẩm Lãng vì thức tỉnh đầu óc của nàng, nhất định phải dùng phi thường phi thường mạnh mẽ lực lượng tinh thần, trong nháy mắt xung kích.

Này khá giống là đối trái tim điện giật đúng không?

Đối!

Đây là một cái vô cùng đơn giản, nhưng là vừa hết sức phức tạp tinh thần phục sinh thuật.

Thẩm Lãng nhất định phải dùng lực lượng tinh thần tạo thành một cái hết sức phức tạp tinh thần năng lượng trận, đối ứng Nhâm Doanh Doanh đại não mỗi một cái then chốt thần kinh nguyên, số lượng cần đại khái là mười mấy vạn cái.

Này cùng lúc đó vòng xoáy năng lượng công kích kỳ thực cũng tương đối tương tự, chính là dùng lực lượng tinh thần cùng rồng chi hạt nhân năng lượng hỗn hợp lại cùng nhau, xây dựng trở thành một năng lượng trình tự.

Chỉ có điều vòng xoáy năng lượng là vì giết người, mà tinh thần phục sinh thuật là vì phục sinh đại não.

Hắn đòi hỏi trong nháy mắt, đồng thời chuẩn xác kích thích Nhâm Doanh Doanh trong đầu mười mấy vạn cái thần kinh nguyên.

Trong quá trình này, thả ra ngoài lực lượng tinh thần là phi thường đại, Nhâm Doanh Doanh yếu đuối đại não hay là không thể chịu đựng, không chỉ sẽ không thức tỉnh, ngược lại sẽ triệt để tiêu hủy.

Vì lẽ đó vào lúc này, liền cần đối với nàng tiến hành một loại nào đó bảo vệ biện pháp. Nguyên bản cái này tinh thần phục sinh thuật, là đòi hỏi ở một cái mạnh mẽ ngạc mộng thạch bảo vệ trong trận tiến hành, tại thượng cổ thế giới đại khái tương đương với ngạc mộng thạch bàn mổ.

Nhưng hiện tại Thẩm Lãng chạy đi đâu kiến cái này ngạc mộng thạch bảo vệ trận a? Biện pháp duy nhất chỉ có một cái, đem thượng cổ vương giới cài tại Nhâm Doanh Doanh ngón tay, tại Thẩm Lãng ý chí dưới sự cho phép, đối Nhâm Doanh Doanh đại não tiến hành bảo vệ.

Sau đó, Thẩm Lãng trong nháy mắt triển khai lực lượng tinh thần phục sinh thuật, cứu tỉnh Nhâm Doanh Doanh.

Đúng, đây là biện pháp duy nhất.

Chỉ có cứu tỉnh Nhâm Doanh Doanh sau, tài năng giết Nhâm tông chủ.

Nhưng việc ra khác thường tất có yêu!

Hai ngày nay Nhâm tông chủ biểu hiện quá không bình thường, hắn hoàn toàn biểu hiện dường như đệ nhất thiên hạ trung thần, hơn nữa gần như chỉ vì cái trước mắt cất cao Thẩm Lãng, thậm chí thần hóa Thẩm Lãng.

Đây là vì sao? Nhất định không thể khinh địch, Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng có thể không giống nhau, đây là một cái tuyệt đối cáo già, nham hiểm giả dối đến cực điểm.

Còn có Cương Nhất, sớm không xuất hiện, muộn không xuất hiện, một mực xuất hiện vào lúc này, còn đưa tới một quyển 'Hoạt tử nhân kinh' thú vị, thú vị!

Đấu tranh tình thế, so với Thẩm Lãng tưởng tượng muốn phức tạp a. Nhưng ... Cũng giống như so tưởng tượng càng thêm vào hơn lợi, càng thêm có thể sáng tạo kỳ tích?

...

Ba giờ sáng năm mươi, Thẩm Lãng đang ngủ!

Bỗng nhiên, đại hoạn quan Vân Hải nói: "Bệ hạ, bệ hạ, Nhâm nương nương mang đến."

Nhâm Doanh Doanh đến?

Thẩm Lãng nói: "Nhấc đi vào."

"Phải!"

Sau đó, hai cái nữ vũ sĩ đi vào, đem Nhâm Doanh Doanh nhấc phóng tới Thẩm Lãng trên giường.

Nàng vừa mới vừa vào đến, bên trong cả gian phòng trong nháy mắt bị vô cùng cường đại năng lượng khí tức bao phủ, nàng lột xác sau, đến tột cùng là trở nên rất mạnh a.

Còn có Thẩm Lãng hoàn toàn không nhìn ra nàng là gì giống loài, nàng này trên lưng gai xương là gì? Tương lai sẽ biến thành cánh sao?

Đây là thượng cổ chủng tộc gì a? Còn có tròng mắt của nàng, quá thần bí thâm thúy.

Đương nhiên, nàng như trước là hôn mê bất tỉnh.

Làm sao bây giờ? Có muốn hay không cứu tỉnh nàng? Có muốn hay không hiện tại cứu tỉnh nàng? Có lẽ có trí mạng cạm bẫy đang đợi mình?

Một khi Thẩm Lãng bắt đầu thi cứu, toàn bộ quá trình là rất nhanh, trước sau không vượt qua mười phút thời gian, thậm chí phóng thích tinh thần phục sinh thuật, vẻn vẹn chỉ cần trong nháy mắt.

Thẩm Lãng trong đầu rơi vào trầm tư, lựa chọn, suy nghĩ.

Cuối cùng đem mọi phương diện đều hoàn toàn suy nghĩ rõ ràng, sau đó hắn có quyết định, cứu vớt Nhâm Doanh Doanh.

Trường thở phào một hơi, hắn trích hạ thủ thượng cổ vương giới, chụp vào Nhâm Doanh Doanh trên ngón tay.

Cùng lúc đó, bên ngoài mấy ngàn mét Nhâm tông chủ hầu như nín thở, trái tim run lên bần bật run.

Thành công, Thẩm Lãng chủ động lấy xuống thượng cổ vương giới, tiếp đó, ngạc mộng thạch Tẩy hồn trận, mạnh mẽ tẩy hồn tinh thần thuật trong nháy mắt xuất kích.

Coi như ngươi Thẩm Lãng có hai cái đầu óc, cũng sẽ trong nháy mắt biến thành xác chết di động.

...

Chú: Canh thứ nhất đưa lên, bái cầu vé tháng, cảm ơn chảy nước mắt.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 586: Đại Công Cáo Thành! Nhâm Tông Chủ Xuống Địa Ngục!

Chương 586: Đại công cáo thành! Nhâm tông chủ xuống địa ngục!

Có người có lẽ sẽ hỏi, Thẩm Lãng không phải đã chiếm được Đại Kiếp Minh Vương linh hồn truyền thừa sao? Vì sao không có tẩy hồn thuật, không có 'Hoạt tử nhân kinh' ký ức?

Bởi vì đoạn này tinh thần ký ức tại Thẩm Lãng đầu óc là không thể đọc trạng thái, liền phảng phất máy vi tính ẩn giấu bàn phù như thế, nó rõ ràng tồn tại, hơn nữa chiếm dụng rất lớn không gian, nhưng hoàn toàn không nhìn thấy.

Thẩm Lãng nhìn Nhâm Doanh Doanh trong tay thượng cổ vương giới, nhìn khuôn mặt nàng. Khuôn mặt nàng đều có biến hóa rất lớn, thậm chí da thịt đều phảng phất không phải là loài người, tràn ngập một loại phi thường thần bí ánh sáng lộng lẫy kì dị.

Theo nàng hô hấp thả ra ngoài năng lượng mạnh mẽ khí tức, quả thực muốn trấn áp xung quanh tất cả khí tràng. Thẩm Lãng không khỏi phi thường nghi hoặc, đây rốt cuộc là gì giống loài a? Nàng là trời sinh liền nhất định như thế, vẫn là cùng Nhâm tông chủ bồi dưỡng cái gọi là đệ nhất thiên hạ cổ trùng có quan hệ?

Tiếp theo Thẩm Lãng lại đưa ánh mắt rơi vào sau lưng nàng gai xương thượng , bởi vì vẫn không có trường toàn, chỉ là thoáng manh đi ra một ít, vì lẽ đó chân tâm không biết này đến tột cùng tính toán là gì.

Cùng lúc đó, mấy ngàn mét ở ngoài, Nhâm tông chủ vừa móc ra đồng hồ quả quýt, vừa hướng về Cương Nhất nhìn sang, dùng ánh mắt ra hiệu, có phải là muốn lập tức động thủ, phá hủy Thẩm Lãng gì thần trí cùng ký ức. Tất cả mọi thứ cũng đã chuẩn bị kỹ càng, siêu cường bản ngạc mộng thạch Tẩy hồn trận, còn có tinh thần công pháp tẩy hồn quyết.

Cương Nhất lắc lắc đầu, tiếp xuống tiếng nói của hắn dĩ nhiên phảng phất tại Nhâm tông chủ trong đầu vang lên đồng dạng.

"Không vội vã, hiện tại Thẩm Lãng đã lấy xuống thượng cổ vương giới, mất đi bảo vệ, nhưng còn không phải tốt nhất cơ hội động thủ." Cương Nhất nói: "Ta cho hắn Hoạt tử nhân kinh, tiếp xuống hắn sẽ triển khai tinh thần thuật, kích thích Nhâm Doanh Doanh đại não, mà vào lúc này hắn sẽ hoàn toàn trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, đối tất cả xung quanh không cảm giác chút nào, đến vào lúc ấy chúng ta lại vô thanh vô tức phá hủy hắn thậm chí, tẩy đi trí nhớ của hắn, đem hắn biến thành xác chết di động."

Nhâm tông chủ gật gật đầu.

Sau đó, hai người lẳng lặng mà chờ đợi, các Thẩm Lãng triển khai 'Hoạt tử nhân kinh'. Ròng rã đợi 3 phút, phảng phất mỗi một giây đồng hồ cũng như thế dày vò.

Rốt cuộc, Thẩm Lãng muốn bắt đầu thi cứu, hắn trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, nhắm hai mắt lại, ngưng tụ lực lượng tinh thần, triển khai 'Hoạt tử nhân kinh' bên trong tinh thần thuật.

Cứu vớt Nhâm Doanh Doanh thời gian sẽ phi thường ngắn ngủi, trong nháy mắt kích thích, trong nháy mắt hoàn thành.

Nhưng mà xây dựng cái này tinh thần năng lượng trận, nhưng đòi hỏi một đoạn thời gian, bởi vì phải đồng thời xây dựng mười mấy vạn cái lực lượng tinh thần điểm, đồng thời kích thích Nhâm Doanh Doanh mười mấy vạn thần kinh nguyên.

Vào lúc này Thẩm Lãng, xác thực tiến vào tâm như không chuyên tâm trạng thái, tất cả xung quanh nhận biết biến mất rồi, cả người hoàn toàn tiến vào một loại phi thường đặc biệt tinh thần cảnh giới, vào lúc này không cần nói đánh hắn một bạt tai, coi như đâm hắn một đao cũng không có cảm giác.

"Keng!" Phảng phất trong nháy mắt, Thẩm Lãng triệt để tiến vào vô ngã trạng thái, tại tinh thần nhận biết từng điểm từng điểm bện Hoạt tử nhân kinh tinh thần trận.

Mà ngay tại lúc này!

Cương Nhất âm thanh tại Nhâm tông chủ trong đầu vang lên: "Động thủ!"

Sau đó, kinh diễm một màn phát sinh. Thân ảnh của hai người, thật sự tựa như tia chớp bay tới. Không có thượng cổ trang bị, hoàn toàn dựa vào chính là hai người nội lực tu vi.

Chỉ chốc lát sau, hai người liền bay vào Thẩm Lãng bên trong căn phòng!

"Diệt!" Nhâm tông chủ cùng Cương Nhất đồng thời động thủ.

Một người đột nhiên mở ra ngạc mộng thạch Tẩy hồn trận, chính là tương tự trước Nhâm tông chủ giả tạo cái kia vòng xoáy năng lượng, hắn chính là lợi dụng vật này đem Khổ Đầu Hoan còn có Nhâm Doanh Doanh triệt để phá hủy thần trí cùng ký ức.

Chỉ có điều lần này, hắn cái này ngạc mộng thạch Tẩy hồn trận công suất trở nên càng mạnh mẽ hơn.

"Vèo ..." Trong nháy mắt, một cái tương tự với vòng xoáy năng lượng đồ vật, đột nhiên từ Thẩm Lãng thân thể xuyên qua, từ Thẩm Lãng đại não xuyên qua.

Cùng lúc đó, từ Cương Nhất trong thân thể sống sờ sờ tách ra một cái quang ảnh, màu vàng quang ảnh, đột nhiên xuyên qua Thẩm Lãng đại não.

Toàn bộ quá trình, chỉ có không tới nửa giây đồng hồ! Vô thanh vô tức, chỉ có trong không khí vi hơi run lên một cái.

Tất cả, trong nháy mắt liền kết thúc rồi!

...

Nhâm tông chủ cùng cương vừa đối mắt một chút, thành công rồi sao? Thẩm Lãng thần trí cùng ký ức bị phá hủy sao? Mặt ngoài hoàn toàn không thấy được a?

Ước chừng qua mấy giây sau, Thẩm Lãng nguyên bản ngồi xếp bằng đến thẳng tắp thân thể, trực tiếp thùy rơi xuống, cả người phảng phất bị triệt để rút đi linh hồn đồng dạng.

"Bệ hạ, tỉnh lại, tỉnh lại ..." Nhâm tông chủ nói.

Thẩm Lãng mở mắt ra, con ngươi đã hoàn toàn phân tán, không hề tiêu điểm. Cương Nhất mở ra Thẩm Lãng con mắt, nhìn kỹ tròng mắt của hắn.

"Thành công, ngươi xem." Cương Nhất nói.

Nhâm tông chủ tiến lên vừa nhìn, nhất thời khó mà tin nổi, bởi vì Thẩm Lãng con ngươi dĩ nhiên triệt để tản đi, trước con mắt của hắn là phi thường kỳ quái, so với những người khác càng thêm lập thể, thâm thúy, phức tạp. Mà lúc này này hai tầng tròng mắt phảng phất triệt để chia lìa đồng dạng, gần nhìn qua phi thường quỷ dị, liền phảng phất bên trong đôi mắt có bóng chồng đồng dạng, mới nhìn lên một cái trong hốc mắt phảng phất có hai con mắt

Cương Nhất nói: "Đây là hai con ngươi người, bình thường hoàn toàn không thấy được, bởi vì hầu như chồng lên nhau, chỉ có điều xem ánh mắt hắn thời điểm cảm thấy nhất là thâm thúy thần bí, đây là Khương Ly đời sau đặc điểm. Hiện tại hắn hồn bay, phách vẫn còn, vì lẽ đó hai tầng tròng mắt triệt để chia lìa, nhìn qua càng quỷ dị."

Nhâm tông chủ thở phào một hơi nói: "Không nghĩ tới, hắn dĩ nhiên thật sự có hai cái linh hồn đại não, chẳng trách lần trước tẩy hồn sẽ thất bại."

Đón lấy, Nhâm tông chủ nói: "Bệ hạ, nên ngủ yên."

Sau đó, Thẩm Lãng liền dường như bị điều khiển con rối đồng dạng, nằm vật xuống trên giường đi ngủ yên.

...

Thời gian sau này bên trong, Thẩm Lãng hoàn toàn dường như khôi lỗi đồng dạng, có thể rời giường, có thể ăn cơm, nhưng không thể nói chuyện, hoàn toàn chính là đề tuyến con rối, để hắn làm cái gì thì làm cái đó.

Bất quá toàn bộ Phù Đồ Sơn không có ai biết, Nhâm tông chủ hầu như đối tất cả mọi người bảo mật, chỉ có thiếp thân chăm sóc Thẩm Lãng đại hoạn quan Vân Hải, còn có mấy cái cung nữ phát hiện Thẩm Lãng ly kỳ trạng thái, phát hiện hắn đã trở thành xác chết di động đồng dạng.

Sau đó, Nhâm tông chủ thử nghiệm làm một việc, muốn đem thượng cổ vương giới từ Nhâm Doanh Doanh trên ngón tay hái xuống, nhưng mà thất bại, liền phảng phất mọc rễ đồng dạng, hoàn toàn trích không tới.

Tuy đã thành công tẩy đi Thẩm Lãng hồn, nhưng hắn còn là phi thường lo lắng.

Bởi vì thời gian không đủ a, hắn muốn vô hạn nâng lên thân phận của Thẩm Lãng, để Phù Đồ Sơn mọi người trong thời gian ngắn nhất hiệu trung hắn, như thế hắn đoạt xá Thẩm Lãng sau, tài năng không có kẽ hở kết nối, chưởng quản Phù Đồ Sơn. Nhưng mà Thẩm Lãng cái này xác chết di động dáng dấp, còn làm sao anh minh uy vũ, còn làm sao thần hóa, còn làm sao chí cao vô thượng?

Liền, Nhâm tông chủ nghĩ đến một cái biện pháp.

Dùng một mặt bán thấu bình phong, ngăn lại Thẩm Lãng cùng Phù Đồ Sơn mọi người tầm nhìn. Sau đó để Cương Nhất ở trong bóng tối phối âm, mô phỏng Thẩm Lãng âm thanh. Mỗi ngày đều đang tiến hành vào triều trò chơi, mỗi ngày đều đang bàn luận triều chính.

Nhâm tông chủ cái này Đại Càn đế quốc thái sư, hầu như tại mọi thời khắc đều ở đóng vai đệ nhất trung thần nhân vật, phảng phất vì Thẩm Lãng có thể bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, hơn nữa còn dẫn dắt toàn bộ Phù Đồ Sơn đối Thẩm Lãng tiến hành hiệu trung hành động.

Vậy đại khái cũng như là một loại tẩy não, dùng không gì sánh được rộng rãi tráng lệ cung điện, dùng chính hắn làm đá kê chân, liều mạng là Thẩm Lãng đắp nặn kim thân.

Hiệu quả tốt vô cùng, đặc biệt là Cương Nhất là Thẩm Lãng phối âm sau, lực lượng tinh thần của hắn quả thực mạnh mẽ tới cực điểm, bất tri bất giác bên trong, lợi dụng mạnh mẽ lực lượng tinh thần trường thẩm thấu đến Phù Đồ Sơn mọi người đầu óc bên trong, dần dần bồi dưỡng đồng thời ngưng tụ ra Thẩm Lãng chí cao vô thượng hình thái ý thức.

Nhưng thời gian vẫn là quá ngắn, quá gấp gáp.

...

Vài ngày sau. Nhâm tông chủ ngực cùng bụng mục nát vết nứt, lại một lần nữa lan tràn, hắn lại một lần nữa cảm giác được thần chết đến.

"Tịch Không sư huynh, thời gian không đủ." Nhâm tông chủ nói.

Cương Nhất nói: "Thời gian là sao không đủ, ngươi còn có hơn một năm tính mạng, lợi dụng khoảng thời gian này không ngừng thần hóa Thẩm Lãng, không ngừng tẩy não Phù Đồ Sơn mọi người, cần phải vẫn là miễn cưỡng có thể làm được."

Nhâm tông chủ nói: "Nhưng là, nhiều nhất còn có chừng hai mươi thiên, Đại Viêm đế quốc liền muốn đối Nộ Triều thành tiến hành tính chất hủy diệt đả kích. Liền muốn đối Đại Càn đế quốc tiến hành tính chất hủy diệt đả kích."

Cương Nhất nói: "Cái kia liên quan gì đến ngươi? Lại đả kích không tới Phù Đồ Sơn, ngươi có thượng cổ chặn lại trang bị, ngươi sợ cái gì?"

Nhâm tông chủ nói: "Làm sao không quản ta việc? Một khi ta đoạt xá Thẩm Lãng, ta chính là Đại Càn đế chủ, Nộ Triều thành chính là ta cơ nghiệp, Ngô Sở Việt tam quốc, còn có nước Càn đều là của ta giang sơn, lẽ nào ta trơ mắt nhìn nó bị Viêm Kinh phá hủy sao?"

Cương Nhất kinh ngạc nói: "Nhâm huynh, ngươi người chủ nhân này ông tinh thần có phải là quá sớm một chút?"

Nhâm tông chủ nói: "Cương Nhất sư huynh, ngươi cảm thấy một khi ta đoạt xá Thẩm Lãng sau, là Đại Càn đế quốc quan trọng hơn, vẫn là Phù Đồ Sơn quan trọng hơn? Là Nộ Triều thành quan trọng hơn, vẫn là Phù Đồ Sơn quan trọng hơn?"

Cương Nhất nghĩ một hồi, gật đầu nói: "Nộ Triều thành quan trọng hơn, bởi vì nó là tương lai cướp đoạt thiên hạ căn cơ. Phù Đồ Sơn hiện hữu đám này chiến lược trang bị, chỉ có thể phòng thủ, không có phát triển chỗ trống, tương lai tại Nộ Triều thành."

Nhâm tông chủ nói: "Đây chính là, ta không thể trơ mắt nhìn Nộ Triều thành bị Viêm Kinh phá hủy? Bởi vì nó đã thuộc về ta."

Cương Nhất nói: "Nhâm huynh, ngươi muốn làm gì?"

Nhâm tông chủ nói: "Sớm đoạt xá."

Cương Nhất nói: "Nhưng là bây giờ đối với Thẩm Lãng thần hóa còn chưa kết thúc, Phù Đồ Sơn mọi người vẫn không có chân chính hiệu trung hắn."

Nhâm tông chủ nói: "Không kịp, Thẩm Lãng muốn có được Phù Đồ Sơn hiệu trung, nhất định phải biểu hiện ra sức mạnh mạnh mẽ, còn có anh minh uy vũ tư thái, như thế xác chết di động, coi như một tầng bình phong chống đỡ, sớm muộn sẽ bị người phát hiện. Ta nhất định phải lập tức đoạt xá, sau đó cứu vớt Nộ Triều thành."

Cương Nhất nói: "Ngươi đoạt xá hắn, ngươi liền biến mất rồi, Phù Đồ Sơn tạo phản? Làm sao bây giờ?"

Nhâm tông chủ nói: "Ta có thế thân, lúc cần thiết có thể lộ diện, kinh sợ tất cả mọi người. Hơn nữa tiếp đó, ta cũng sẽ dần dần ẩn giấu đi, nghĩ biện pháp đem Thẩm Lãng đẩy lên phía trước."

Cương Nhất nói: "Nhâm huynh, ngươi quá mau."

Nhâm tông chủ nói: "Cương Nhất sư huynh, chúng ta lợi ích là nhất trí, lẽ nào ngươi không muốn để cho Đại Kiếp tự một lần nữa sừng sững khắp cả phương đông thế giới sao? Chỉ cần ta cướp đoạt thiên hạ, Đại Kiếp tự chính là toàn bộ phương đông thế giới duy nhất quốc giáo."

Cương Nhất nói: "Nhâm huynh, ngươi nói đám này quá xa xôi, ta chỉ nhớ kỹ một chuyện, năm đó ngươi đối với ta có ân, cái khác nói cái khác cũng không có chút ý nghĩa nào."

Nhâm tông chủ nói: "Cương Nhất sư huynh, chuẩn bị đi, sớm đoạt xá Thẩm Lãng."

Cương Nhất nói: "Đương nhiên, đây là ngươi chuyện của chính mình, ta phụ trách hỗ trợ, nhưng quyết định vẫn là chính ngươi làm."

...

Ngày kế vào triều!

Này một hồi lên triều như trước phi thường bận rộn, hơn nữa không còn là Nhâm tông chủ làm đơn độc, Phù Đồ Sơn những người khác cũng giống như tiến vào trạng thái, mấy chục tên tuổi trẻ nòng cốt dĩ nhiên thật sự rời đi Phù Đồ Sơn, đi tới Nộ Triều thành thí huấn.

Hơn nữa Càn Kinh cùng Nộ Triều thành cũng thật sự truyền đến thư, nói ngay hôm đó đem phái chuyên viên, đến đây chỉ đạo Phù Đồ hành cung quan chức sắc phong, đồng thời từ Trương Xung tể tướng tự mình dẫn đội.

Ngô Tuyệt cũng trở về Phù Đồ Sơn, hướng Thẩm Lãng giao chỉ, hắc thành bảo đã chính thức đem 5 vạn cân ngạc mộng thạch tinh thể đưa tới Nộ Triều thành, từ Kim Trác công tước Sách Huyền đại nhân tự mình tiếp thu, đồng thời lưu lại công văn cùng ký tên.

Không chỉ có như thế, Đại Càn đế quốc Thượng thư đài cùng Khu mật viện, đều phát tới công văn, tán thưởng Phù Đồ hành cung cử động, tán thưởng nhiệm thái sư hiệu trung, đồng thời hoàn toàn thừa nhận Nhâm Hoàn Ngã tại Đại Càn đế quốc thân phận, thậm chí mời Nhâm Hoàn Ngã tiến vào Nộ Triều thành nhậm chức.

Kim Trác công tước trực tiếp hướng Thẩm Lãng viết một phần đơn từ chức, nguyện ý từ đi Đại Càn đế quốc khu mật sứ chức vụ, thỉnh Nhâm Hoàn Ngã thái sư đảm nhiệm Đại Càn đế quốc khu mật sứ.

Vì bảo vệ Nộ Triều thành, Nhâm Hoàn Ngã thật sự phái hơn vạn danh địa ngục quân đoàn, mấy trăm tên đặc chủng vũ sĩ, hộ tống thượng cổ chặn lại trang bị đi tới Nộ Triều thành, chính là vì chống đỡ tiếp xuống Viêm Kinh đối Nộ Triều thành phát động siêu viễn trình chiến lược tập kích.

Càn Kinh bên kia, Cừu Yêu Nhi nguyên soái chính thức tiếp thu Phù Đồ Sơn đưa đi 1,000 con pho tượng tuyết.

Trong nháy mắt, Phù Đồ Sơn, Càn Kinh, Nộ Triều thành ba bên quan hệ mật thiết đến phảng phất như keo như sơn đồng dạng.

Thiên hạ các nước cũng giống như triệt để kinh ngạc đến ngây người, không phải ta xem không hiểu, mà là thế giới này biến hóa quá nhanh. Ngươi Phù Đồ Sơn này thay đổi thất thường cũng quá nhanh đi, Doanh Quảng hài cốt chưa hàn, ngươi liền như thế triệt để mà nương nhờ vào Thẩm Lãng, hơn nữa còn như vậy quỳ liếm tư thái?

Không chỉ có Nộ Triều thành Càn Kinh, Ngô, sở, càng ba vị quốc vương, đều dồn dập đối Phù Đồ cung biểu thị tán thưởng, đồng thời hoan nghênh nhiệm thái sư trở thành Đại Càn trọng thần của đế quốc, không chỉ có như thế, ba vị quốc vương đồng thời hướng Nhâm Hoàn Ngã phát sinh mời, thỉnh thái sư đại nhân tại thích hợp thời điểm, đến đây Ngô Sở Việt tam quốc thị sát tân chính.

Nộ Triều thành bên kia, càng là liên tiếp mấy phong công văn, mời Nhâm Hoàn Ngã đi tới Nộ Triều thành đảm nhiệm khu mật sứ, chủ trì Đại Càn tân quân dự trù một chuyện.

Hết thảy đều tại gia tốc, Phù Đồ Sơn cùng Đại Càn đế quốc đang dùng một loại cực kỳ nhanh tốc độ kết hợp bên trong. Nhâm Hoàn Ngã đối tất cả những thứ này lạc quan thành, thậm chí còn chủ động gia tốc.

Vừa phái ra mấy chục tên tuổi trẻ tướng lĩnh đi tới Nộ Triều thành, tiếp theo ngày thứ hai lại phái đi mấy trăm tên, thậm chí bao gồm Phù Đồ Sơn nguyên lai đường chủ, nhân vật cấp bậc trưởng lão, đi tới Nộ Triều thành nhậm chức.

Phù Đồ Sơn mọi người cũng bị tình cảnh này triệt để kinh ngạc đến ngây người, tông chủ đây là đùa thật? Đã vậy còn quá triệt để?

...

Lại một ngày lâm triều.

Nhâm Hoàn Ngã chính thức thu được Nộ Triều thành công văn, Trương Xung tể tướng suất lĩnh đoàn đội đem tại sau ba ngày chạy tới Phù Đồ cung, chỉ đạo toàn bộ Phù Đồ cung quan chức sắc phong.

Hết thảy đều tại gia tốc, vào lúc này Nhâm Hoàn Ngã coi như muốn không sớm đoạt xá cũng không được, Trương Xung sau khi đến nhất định phải bái kiến Thẩm Lãng, đến lúc đó nếu như nhìn thấy một cái xác chết di động như vậy Thẩm Lãng, như thế nào cho phải?

Nghị sự sau, Nhâm Hoàn Ngã thở dài nói: "Bệ hạ, còn có chư vị Phù Đồ cung các thần tử, các ngươi hay là nhìn thấy, ta có vẻ phi thường cấp bách, phảng phất muốn trong thời gian ngắn nhất đem

Phù Đồ Sơn cùng Đại Càn đế quốc sáp nhập hoàn thành, này ... Là có nguyên nhân."

Phù Đồ Sơn mọi người kinh ngạc.

Nhâm Hoàn Ngã nói: "Bởi vì thời gian của ta khả năng không còn nhiều, mọi người đều biết, tại ba mươi mấy năm trước ta thụ quá trọng thương, chịu đựng mấy chục năm, rốt cuộc có chút không chịu được. Nhưng ta đã hoàn toàn thỏa mãn, bởi vì ta đã hướng trời cao sống tạm bợ mấy chục năm."

Này vừa nói, tất cả mọi người triệt để kinh ngạc đến ngây người?

Nhâm tông chủ xốc lên quần áo, lộ ra trước ngực vết thương.

Đương nhiên, vết thương này hoàn toàn bị che giấu qua, chân thật vết thương là một loại mục nát, phi thường đáng sợ. Mà hiện tại hắn giả tạo trở thành một đoàn bóng đen, làm cho người ta một loại trúng độc cảm giác.

Nhâm Hoàn Ngã nói: "Đương nhiên, ta còn muốn muốn hoạt mấy chục năm, còn muốn là bệ hạ hiệu trung mấy chục năm, nhưng mà thời gian đã không cho phép, ta nhất định phải lập tức bế quan, tu luyện tới cổ công pháp, trục xuất trong cơ thể phần này đáng sợ đồ vật. Vì lẽ đó tiếp xuống thời gian bên trong, ta phần lớn thời gian đều sẽ đang bế quan, toàn bộ Phù Đồ cung tất cả, liền giao cho bệ hạ."

Này vừa nói, Phù Đồ Sơn mọi người kinh hãi, Nhâm tông chủ muốn hoàn toàn buông tay, hoàn toàn ủy quyền? Hắn nói muốn bế quan đây là ý gì? Sau đó còn ra không ra? Hắn sẽ có hay không có nguy hiểm tính mạng?

Nhâm tông chủ nói: "Đương nhiên, coi như ta đang bế quan, cũng như trước trấn tại Phù Đồ cung bên trong, có người can đảm dám đối với bệ hạ có bất kỳ bất kính, can đảm dám đối với bệ hạ ý chỉ có bất kỳ bằng mặt không bằng lòng, ta đều sẽ xuất hiện, đem cái này loạn thần tặc tử chém giết!"

"Người đến!"

Sau đó Nhâm tông chủ đột nhiên một tiếng gào to, nhất thời mấy trăm tên ăn mặc Đại Càn đế quốc áo giáp đặc chủng vũ sĩ tràn vào.

"Bắt người!" Nhâm tông chủ ra lệnh một tiếng.

Ngô Tuyệt cầm một phần danh sách, lần lượt từng cái bắt người, ròng rã bắt được chín mươi ba người, trong đó có một trưởng lão, ba cái dự bị trưởng lão, hai cái đường chủ, năm cái phó đường chủ, toàn bộ đều là yếu hại người.

Những người này bị tóm sau, kinh hoàng kinh hãi nói: "Tông chủ, vì sao a? Vì sao a? Ta trung thành tuyệt đối, vì sao bắt ta?"

Nhâm Hoàn Ngã giận dữ hét: "Ngươi chỉ cần hô lên người tông chủ này, nên chết! Ta nói rồi bao nhiêu lần, toàn bộ Phù Đồ cung chỉ có bệ hạ, không có tông chủ, ta chỉ là bệ hạ một cái thần tử mà thôi."

Nhâm Hoàn Ngã đi tới những người này trước mặt, đau lòng nói: "Trong các ngươi rất nhiều người, theo ta rất nhiều năm, thậm chí đối với ta trung thành tuyệt đối. Nhưng mà các ngươi ngàn không nên, vạn không nên, ở trong đáy lòng oán giận bệ hạ, hãm hại bệ hạ."

"Lâm đại nhân, ngươi làm trước Phù Đồ Sơn trưởng lão, bây giờ cũng coi như là Đại Càn trọng thần của đế quốc, chẳng mấy chốc sẽ tiếp thu sắc phong, kết quả ngươi ngầm nói cái gì? Nói ngươi tình nguyện làm Phù Đồ Sơn trưởng lão, cũng căn bản không muốn làm cái gì cứt chó Đại Càn đế quốc thần tử."

"Lý đường chủ ngươi nói cái gì? Ngươi nói hiệu trung Đại Càn đế quốc chẳng khác nào cùng Đại Viêm đế quốc là địch, ngàn cân treo sợi tóc, ta liền hỏi hỏi các ngươi, chúng ta trước chẳng lẽ không là cùng Đại Viêm đế quốc là địch sao?"

Nhâm Hoàn Ngã biểu hiện không gì sánh được vô cùng đau đớn, run rẩy nức nở nói: "Để ta nói cái gì cho phải? Để ta nói cái gì tốt a? Các ngươi những người này lão đầu a, chúng ta đồng thời cộng sự mấy chục năm, ta không muốn giết các ngươi, hoàn toàn là trùy tâm nỗi đau, đoạn ta cánh tay. Nhưng mà ta đã là bệ hạ thần tử, không thể không trung, các ngươi mạo phạm bệ hạ, liền tất sát!"

Sau đó, Nhâm Hoàn Ngã trực tiếp quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần thỉnh bệ hạ, đem đám này ngỗ nghịch chém đầu răn chúng."

Này vừa nói, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, chơi đến lớn như vậy? Cái kia chín mươi mấy người cũng kinh ngạc đến ngây người, lại muốn chém đầu? Dựa vào cái gì a? Tại sao a?

Thẩm Lãng phảng phất rơi vào trầm ngâm.

Nhâm Hoàn Ngã run rẩy nói: "Bệ hạ, ngỗ nghịch giả tất sát a, bằng không sau này ai còn kính nể bệ hạ?"

Trong nháy mắt, cái kia chín mươi nói mạo phạm giả hồn phi phách tán, dập đầu nói: "Tông chủ tha mạng, tông chủ tha mạng, chúng ta sau đó cũng không dám nữa."

"Giết!" Nhâm tông chủ gào thét, ra lệnh một tiếng: "Vào lúc này còn gọi tông chủ, giết!"

"Bạch!" Giơ tay chém xuống, nhất thời mười mấy cái đầu người rơi xuống.

Còn lại tám mươi người hoảng hốt lại đây, hướng về Thẩm

Lãng dập đầu nói: "Bệ hạ tha mạng, bệ hạ tha mạng a ..."

Này mấy chục người hoàn toàn dập đầu xuất huyết, vào lúc này sợ hãi là chân chính phát ra từ sâu trong linh hồn, hướng Thẩm Lãng kính nể cũng là thật sự.

Đầy đủ một hồi lâu, Cương Nhất là Thẩm Lãng phối âm nói: "Nhiệm thái sư, Đại Càn đế quốc vẫn là khoan dung nhân ái, nhân nói hoạch tội việc, tốt nhất vẫn là không muốn mới đầu."

Nhiệm thái sư nói: "Bệ hạ, ta Phù Đồ cung vừa nhập vào Đại Càn đế quốc, đặc thù thời điểm a, nhất định phải dùng trọng điển."

Thẩm Lãng cả giận nói: "Trẫm nói chuyện chẳng lẽ không chắc chắn sao? Trẫm nói không giết, vậy thì không giết."

Nhâm Hoàn Ngã quỳ xuống dập đầu, lệ rơi đầy mặt nói: "Thần tuân chỉ."

Sau đó, hắn nhìn phía này tám mươi người, chậm rãi nói: "Chư vị, bệ hạ nói không giết các ngươi, ta làm thần tử, không dám cãi nghịch. Nhưng các ngươi phạm vào tội, ta ... Ta không mặt mũi nào thấy bệ hạ, ta đây liền thay các ngươi thứ tội."

Nhâm Hoàn Ngã đột nhiên rút ra đoản kiếm, hướng về trên mặt của chính mình vạch tới, trong chốc lát, máu me đầm đìa.

Tất cả mọi người hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, thật sự sống sờ sờ bị chấn động, đây là làm sao? Tông chủ càng đối Thẩm Lãng bệ hạ như thế trung thành?

Hoa nát khuôn mặt chính mình sau, Nhâm Hoàn Ngã hướng về Thẩm Lãng quỳ xuống nói: "Bệ hạ, những người này ngỗ nghịch bệ hạ, đều là thần quản giáo không nghiêm, thần thỉnh bệ hạ giáng tội."

Thẩm Lãng đầy đủ một hồi lâu nói: "Nhiệm thái sư, cần gì như thế?"

Nhâm Hoàn Ngã dập đầu nói: "Thần, thỉnh bệ hạ giáng tội."

Lại qua một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Nhiệm thái sư phía dưới không nghiêm, đoạt đi thái sư vị trí, xuống làm Đại Càn đế quốc Thái tử Thái bảo, hết thảy phạm thượng quan chức, trượng trách chín mươi!"

Nhâm Hoàn Ngã dập đầu nói: "Thần, lĩnh chỉ tạ ân."

Sau đó, chính là cảnh tượng hoành tráng, ròng rã tám mươi mốt người, bị trượng trách.

Bao quát Nhâm Hoàn Ngã ở bên trong, toàn bộ tại phía trên cung điện, bị đặc chủng vũ sĩ bùm bùm một trận đánh.

Đánh cho toàn bộ Phù Đồ Sơn tất cả mọi người đều đang run rẩy, nhìn phía Thẩm Lãng ánh mắt tràn ngập kính nể, này ... Đây chính là thiên tử uy sao?

Nhâm tông chủ thực sự là cuống lên, nguyên bản có thời gian một năm, hiện tại chỉ có mười mấy ngày, muốn trong thời gian ngắn nhất đem Thẩm Lãng quyền uy dựng lên, quả thực một bước cũng vì mười bước đi. Vì lẽ đó hắn không thể không sử dụng đại sát chiêu, dùng đẫm máu đầu người để tạo Thẩm Lãng vô thượng uy nghiêm.

Mạo phạm Thẩm Lãng bệ hạ giả, hẳn phải chết!

Đương nhiên cũng ân uy cùng tồn tại, giết mười mấy người, còn lại tám mươi người từ Thẩm Lãng lời vàng ý ngọc đặc xá. Cuối cùng thậm chí không tiếc trượng trách chính mình, hoàn toàn là đạp ở đỉnh đầu của chính mình, đi tác thành Thẩm Lãng quyền uy, đúng là trăm phương ngàn kế a.

...

Phù Đồ Sơn lòng đất hang động bên trong.

"Nhâm huynh, ngươi có phải là quá quá mức, chuyện này đối với ngươi quyền uy của chính mình là tổn thương thật lớn." Cương Nhất nói.

Nhâm tông chủ nói: "Cương Nhất sư huynh, ta không có lựa chọn nào khác, thời gian quá gấp bách, toàn bộ Phù Đồ Sơn chỉ có thể có một thanh âm."

Cương Nhất nói: "Ta cảm thấy tình trạng của ngươi, phảng phất rơi vào một loại thấy lợi tối mắt, này vô cùng nguy hiểm a. Lúc đó Doanh Quảng chính là đem toàn bộ thể xác và tinh thần đều tập trung vào trứng rồng, lúc này mới chịu khổ đột tử. Mà ngươi lúc này đối với Đại Càn đế quốc, đối với Đại Càn đế chủ vị trí, phảng phất quá mức mê muội."

Nhâm tông chủ khom người nói: "Cương Nhất sư huynh giáo huấn chính là, nhưng mà ... Ta chỉ có thời gian một năm, còn quan tâm cái gì đây?"

Cương Nhất rơi vào trầm mặc, đầy đủ một lúc nói: "Ta vẫn là câu nói kia, mấy chục năm trước đối với ngươi ta có ân, đối với ta Đại Kiếp tự có ân, quyết định từ chính ngươi tới làm."

Nhâm tông chủ nói: "Cương Nhất sư huynh, những năm này ngươi đối với ta ân tình, ta ghi lòng tạc dạ. Nếu như không có ngươi, ta đại khái mười mấy năm trước cũng đã chết rồi, căn bản chống đỡ không tới hôm nay."

Đây là thật sự, Cương Nhất không chỉ một lần cứu vớt Nhâm tông chủ, không chỉ một lần kéo dài tính mạng của hắn.

Nhâm tông chủ nói: "Cương Nhất sư huynh, chúng ta bây giờ liền chuẩn bị bắt đầu đoạt xá đi, trước đó, có thể thí nghiệm một lần sao? Này dù sao cũng là đoạt xá, toàn bộ thiên hạ đều không có mấy ví dụ."

Cương Nhất nói: "Là hầu như không có, trừ ra ta Đại Kiếp tự hầu như không có đoạt xá chi lệ."

Nhâm tông chủ nói: "Vì lẽ đó, có thể tại ta bắt đầu đoạt xá trước, tiến hành thí nghiệm sao? Dù sao một khi mở ra đoạt xá, ta chẳng khác nào vứt bỏ chính mình bộ thân thể này."

Cương Nhất nói: "Đương nhiên có thể, liền dùng lệnh phu nhân đến làm thí nghiệm làm sao?"

Nhâm tông chủ mặt co giật một thoáng, sau đó gật đầu nói: "Được."

Thê tử của hắn, cũng chính là Đại Viêm đế quốc công chúa, tại mấy chục năm trước liền bị hắn dùng ngạc mộng thạch Tẩy hồn trận triệt để phá hủy thần trí cùng ký ức, ròng rã mấy chục năm xác chết di động, chính là đoạt xá thí nghiệm tốt nhất đối tượng.

"Cương Nhất sư huynh, ta một khi đoạt xá Thẩm Lãng sau, có thể có trí nhớ của hắn sao?" Nhâm tông chủ hỏi.

"Hầu như không có, chỉ có một ít phi thường ký ức không trọn vẹn mảnh vỡ, hơn nữa đòi hỏi thời gian rất lâu mới có thể dần dần nổi lên." Cương Nhất nói: "Nhưng mà ta giao cho ngươi liên quan với Thẩm Lãng tư liệu đã đầy đủ hoàn chỉnh, ngươi nên đã hoàn toàn gánh vác, điểm trọng yếu nhất, Thẩm Lãng là Đại Càn đế chủ, là quân vương, không người nào dám đi tuân hỏi thiệt giả. Đóng vai Thẩm Lãng chuyện này, ngươi nên hoàn toàn có thể làm được đi, dù sao có một cái ví dụ tốt nhất tại, Thẩm Lãng cái kia thế thân liền mười phân vẹn mười."

"Vẫn là câu nói kia, quân vương không cần đóng vai, quân vương vốn là cao thâm khó dò, hỉ nộ vô thường." Cương Nhất nói: "Tiếp xuống Viêm Kinh sẽ đối Nộ Triều thành tiến hành tính chất hủy diệt đả kích, chỉ cần ngươi cứu vớt Nộ Triều thành, cái kia ... Ai cũng sẽ không hoài nghi ngươi, kỳ tích mới là chứng minh tốt nhất."

"Oanh ..." Vỗ một cái thạch cửa mở ra.

Bên trong là tráng lệ khuê phòng, một cái mỹ nhân tuyệt sắc nằm tại trên giường, thành thục điềm tĩnh, mỹ lệ ôn nhu đến để người không thể nào tưởng tượng được.

Nàng chính là Nhâm tông chủ thê tử, Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, đã từng Khương Ly bệ hạ vị hôn thê, trở thành xác chết di động, đã ròng rã mấy chục năm.

Cương Nhất vỗ tay một cái nói: "Đi vào."

Nhất thời, một cái tuổi già bóng người đi vào, lưng còng khom lưng, tóc bạc da mồi, là một cái đã tuổi già đến không thể nào tưởng tượng được nữ nhân.

"Bái kiến sư thúc!" Cương khom người lại nói.

Nhâm tông chủ kinh ngạc nói: "Vị này chính là ... Đại Kiếp tự nhan thượng sư? Đã từng được gọi là Đại Kiếp thánh mẫu?"

Cương Nhất gật đầu nói: "Đúng, là nàng!"

Nhâm tông chủ kinh ngạc, vị này Đại Kiếp thánh mẫu đã 100 mấy chục tuổi chứ? Hơn nữa nàng còn có một cái thân phận, chính là trước Đại Kiếp thần chủ thê tử một trong, không nghĩ tới nàng lại vẫn sống sót.

Cái này tuổi già đến không thể nào tưởng tượng được Đại Kiếp thánh mẫu đi tới Nhâm tông chủ thê tử trước mặt, chà chà có tiếng nói: "Thật trẻ tuổi, thật tươi mới a, mỹ cực kỳ, mỹ cực kỳ, hầu như ta cùng lúc còn trẻ như thế mỹ."

Cương Nhất nói: "Sư thúc, vậy chúng ta bắt đầu?"

"Bắt đầu, bắt đầu, không thể chờ đợi được nữa, ta thân thể này đã mục nát, ta thậm chí đều có thể ngửi chết liền người mùi khó ngửi." Đại Kiếp thánh mẫu run rẩy nói, miệng đầy hở, bởi vì hàm răng đi đến không còn một mống.

Cương Nhất đi đi ra bên ngoài, nhấc lại đây một bộ quỷ dị quan tài, tỏa ra huỳnh quang quan tài. Này kỳ thực không quá giống quan tài, cùng Thượng cổ long hạp đúng là có chút tương tự.

"Chúng ta xưng là quỷ quan, chính là vật này." Cương Nhất nói.

Nhâm tông chủ nói: "Đây chính là quỷ quan?"

Quỷ quan vật này, nghe qua người đã phi thường phi thường ít ỏi, đã từng xem như là Đại Kiếp tự thần vật một trong đi, nghe đồn nó lớn nhất công hiệu chính là để người phản lão hoàn đồng, vì lẽ đó vô số quyền quý đều mê luyến này quỷ quan.

Cương Nhất nói: "Nhâm sư huynh, thỉnh đem tôn phu nhân để vào này quỷ quan bên trong."

Nhâm tông chủ ôm lấy thê tử, để vào quỷ quan, nhất thời một trận quỷ dị thần bí năng lượng di động, quỷ quan bên trong hiện ra từng đạo từng đạo phù văn thần bí, bên trong phảng phất là một cái hoàn toàn không gian độc lập đồng dạng, u lạnh bích lục, nhìn qua có chút giống là Đại Kiếp tự cái kia quỷ thành.

Cương Nhất nói: "Sư thúc, ngài cũng mời đến đi."

Hắn vẫn chưa nói hết, cái kia hơn một trăm tuổi Đại Kiếp thánh mẫu trực tiếp nhảy vào quỷ quan bên trong, hoàn toàn không thể chờ đợi được nữa.

Cương Nhất đem quỷ nắp quan tài thượng , sau đó từng trận ánh sáng lấp lóe, cả phòng đều để vào đã biến thành âm u địa ngục đồng dạng.

"Cái này quỷ quan chỉ có một cái tác dụng, kia chính là phòng ngừa tinh thần linh hồn tiết ra ngoài." Cương Nhất nói: "Bởi vì người linh hồn thoát ly thân thể sau là phi thường yếu đuối, sẽ trong nháy mắt tiêu tan, chỉ có quỷ quan tài năng niêm phong lại linh hồn năng lượng tiết ra ngoài, hoàn chỉnh tiến vào mới thân thể bên trong."

Nhâm tông chủ nói: "Cái này đoạt xá quá trình, nhanh sao?"

Cương Nhất nói: "Rất nhanh."

Quả nhiên rất nhanh, vẻn vẹn một phút sau, cương vừa mở ra quỷ quan, cái kia tuổi già Đại Kiếp thánh mẫu đã tĩnh lặng nằm ở nơi đó không nhúc nhích, triệt để đã biến thành một bộ thi thể.

Nhâm tông chủ nhanh chóng tiến lên, ngừng thở, nhìn mình thê tử thân thể.

Này hoàn toàn quan hệ đến tính mạng của hắn, tương lai của hắn, hắn bá nghiệp. Một khi lần này đoạt xá thí nghiệm thành công, liền hoàn toàn chứng minh hắn có thể đoạt xá Thẩm Lãng, có thể kế tục sống được trăm năm, có thể trở thành Đại Càn đế chủ, thậm chí có thể trở thành người phương Đông hoàng.

Mấy giây sau, quỷ quan bên trong, Nhâm tông chủ thê tử, Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa đôi mắt đẹp xoay một cái.

Nàng trước xác chết di động thời điểm, con ngươi nhưng là phát tán, hiện tại trực tiếp liền linh chuyển động.

Sau đó, nàng trực tiếp ngồi dậy đến, vươn người một cái, chậm rãi nói: "Thực sự là tuổi trẻ thân thể a, thực sự là mới mẻ thân thể a, quả thực cùng ta mấy chục năm trước như thế đẹp, ha ha ha ..."

Thanh âm này mặc dù là thê tử âm thanh, nhưng khẩu khí hoàn toàn là vừa nãy cái kia Đại Kiếp thánh mẫu.

Nhâm tông chủ mừng như điên run rẩy, thành công, dĩ nhiên thật sự thành công.

"Mệt một chút, ta trước tiên ngủ một giấc, các ngươi cút ra ngoài đi." Đại Kiếp thánh mẫu nói, sau đó trực tiếp nằm ở giường ngủ.

Nhâm tông chủ như trước đứng ngây ra bất động.

Đại Kiếp thánh mẫu nói: "Làm sao, Nhâm Hoàn Ngã đứa nhỏ, ta đoạt xá thê tử ngươi thân thể, ngươi chẳng lẽ còn muốn muốn ngủ đi ta hay sao?"

Nhâm tông chủ khom người nói: "Cháu trai không dám."

Đại Kiếp thánh mẫu nói: "Vậy còn không cút ra ngoài?"

Nhâm tông chủ cùng Cương Nhất lùi ra, thuận tiện đem bộ kia quỷ quan cũng mang ra ngoài, đem Đại Kiếp thánh mẫu nguyên lai thân thể thả ở dưới giường.

...

"Cương Nhất sư huynh, Đại Kiếp tự thực sự là quá thần kỳ." Nhâm tông chủ nói: "Đương nhiên cũng quá tà, chẳng trách sẽ gặp đến Khương Ly bệ hạ đả kích, nếu không có tận mắt chứng kiến, quả thực không dám tin tưởng."

Cương Nhất lắc đầu cười khổ nói: "Kỳ thực, ta như kế thừa Đại Kiếp thần chủ vị trí sau, là muốn xoay chuyển loại cục diện này. Đại Kiếp tự hẳn là thần thánh, mà không phải tà ác , đáng tiếc. . . Khương Ly bệ hạ không muốn cho chúng ta cơ hội này."

Nhâm tông chủ nói: "Ta nguyện ý cho, đoạt xá Thẩm Lãng, trở thành Đại Càn đế chủ, đánh bại Đại Viêm đế quốc, nhất thống phương đông thế giới sau, ta nguyện ý để Đại Kiếp tự thành là chân chính vùng đất Thần Thánh, này là của ta hứa hẹn."

Cương Nhất nói: "Nói sau đi, ngược lại ta chỉ nhớ rõ một chuyện, năm đó ngươi đã cứu ta, cái này ân tình ta vĩnh viễn nhớ kỹ."

Nhâm tông chủ nói: "Cương Nhất sư huynh, vạn vạn không nên nói như vậy, ngươi nợ ta đã sớm trả lại. Ta chỉ đã cứu ngươi một lần, nhưng mà ngươi nhưng đã cứu ta ... Năm lần."

Cương Nhất lắc lắc đầu, phảng phất không muốn nói chuyện nhiều nói: "Chuyện sau này, ai nói rõ được sở, sau này hãy nói đi."

Nhâm tông chủ nói: "Không, Cương Nhất sư huynh, ta tuyệt đối tuyệt đối sẽ không phụ lòng ngươi ân tình, ta nhất định sẽ làm cho Đại Kiếp tự một lần nữa trở thành phương đông thế giới chi thánh địa."

Cương Nhất không có đáp lại, hỏi: "Nhâm huynh, còn nhớ làm sao đoạt xá sao?"

Nhâm tông chủ nói: "Nhớ tới, linh hồn trước tiên xuất khiếu, sau nhập khiếu, nói khó cũng khó, nói đổi cũng đổi, Hoạt tử nhân kinh, thực sự là thần kỳ không gì sánh được."

Cương Nhất nói: "Vậy bắt đầu đi."

Nhâm tông chủ nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, vào đi."

Sau đó, Thẩm Lãng xác chết di động như vậy đi tới, hoàn toàn chính là đề tuyến con rối, để làm cái gì thì làm cái đó.

"Tiến vào nằm." Nhâm tông chủ nói.

Cương Nhất nói: "Vẫn là ngồi xếp bằng, tương đối thích hợp."

Nhâm tông chủ nói: "Tiến vào quỷ quan, ngồi xếp bằng ở bên trong."

Thẩm Lãng như trước dường như xác chết di động đồng dạng, tiến vào quỷ quan bên trong, nhưng mà ngơ ngác đứng ở nơi đó.

Cương Nhất nói: "Ngồi xếp bằng mệnh lệnh này, quá phức tạp, hắn chấp hành không được."

Sau đó, Cương Nhất tự mình động thủ, để Thẩm Lãng bên ngồi ở quỷ quan bên trong.

Nhâm tông chủ hít một hơi thật sâu, hướng về Cương Nhất nói: "Sư huynh, ta sẽ không quên ta hứa hẹn."

Sau đó, hắn cũng đi vào quỷ quan bên trong, tại Thẩm Lãng trước mặt ngồi xếp bằng xuống.

"Chuẩn bị xong chưa?" Cương Nhất hỏi.

Nhâm tông chủ đè xuống kích động tâm tình sốt sắng nói: "Đưa vào chỗ chết mà hậu sinh, chuẩn bị kỹ càng."

Cương Nhất nói: "Linh hồn xuất khiếu thuật, nhập khiếu thuật, không có vấn đề?"

Nhâm tông chủ cười nói: "Cương Nhất sư huynh, vì ngày đó ta đã chuẩn bị mấy chục năm, 'Hoạt tử nhân kinh' ta cũng đã lĩnh ngộ vô số lần, quả thực quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa."

Cương Nhất nói: "Vạn vạn, vạn vạn không cần có sai lầm."

Nhâm tông chủ động tình nói: "Cương Nhất sư huynh, ngươi ... Tình ý của ngươi đối với ta, ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên, tương lai ... Là chúng ta."

Cương Nhất nói: "Ngươi nói đùa, cái từ này không thể dùng linh tinh."

Sau đó, Cương Nhất cẩn thận từng ly từng tý một che lên quỷ quan.

Xung quanh rơi vào hắc ám, sau đó quỷ quan bên trong sáng lên vô số phù văn, đám này phù văn ánh sáng, hình thành rồi một không gian riêng biệt, rõ ràng thể tích rất nhỏ, nhưng làm cho người ta một loại không gì sánh được to lớn cảm giác.

Thật giống là Đại Kiếp cung cái kia quỷ thành không gian a, hoàn toàn là quang ảnh tạo thành thế giới, ở đây Nhâm tông chủ dĩ nhiên cảm thấy xung quanh tất cả hư vô, thậm chí hầu như muốn quên thân thể chính mình.

Này quỷ quan thật không hổ là thượng cổ thần vật a, hầu như cùng long hạp như thế thần kỳ, năm đó Đại Kiếp tự sáng tạo kỳ tích, có phải là có một nửa đều là này quỷ quan công lao?

Nhâm tông chủ cười lạnh nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, tiếp xuống thân thể của ngươi muốn thuộc về ta, ngươi Đại Càn đế quốc muốn thuộc về ta, người đàn bà của ngươi cũng phải thuộc về ta, huyết mạch của ngươi thiên phú cũng phải thuộc về ta, ngươi thượng cổ vương giới, Long Chi Tâm, Long Chi Kiếm đều thuộc về ta."

"Thẩm Lãng bệ hạ ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ thay ngươi đánh bại Đại Viêm đế quốc, thành tựu thiên hạ bá nghiệp. Khương Ly bệ hạ chưa hoàn thành sứ mệnh, liền để cho ta tới hoàn thành!"

Sau đó, Nhâm tông chủ căn cứ 'Hoạt tử nhân kinh' quyển thứ hai, bắt đầu rồi đoạt xá.

"Linh hồn xuất khiếu thuật!"

Nhất thời, thần kỳ một màn xuất hiện, Nhâm tông chủ cảm giác được linh hồn của chính mình thật sự thoát ly thân thể, hắn mình có thể nhìn thấy chính mình.

Cái cảm giác này quá kỳ quái, hoàn toàn không cảm giác được thân thể tồn tại, liền phảng phất lung lay ở vô tận trong hư không, rõ ràng quỷ quan rất nhỏ, thế nhưng là phảng phất đưa thân vào mênh mông vũ trụ, không gì sánh được to lớn.

Cái cảm giác này, cùng lúc đó Thẩm Lãng tại quỷ thành rất tương tự. Tiếp theo Nhâm tông chủ linh hồn rõ ràng nhìn thấy Thẩm Lãng thân thể, phảng phất sẽ phát sáng đồng dạng, hơn nữa tỏa ra kim quang.

Thẩm Lãng bệ hạ, thân thể ngươi quả nhiên là trong thiên hạ độc nhất vô nhị, nhưng tiếp đó, hắn thuộc về ta.

Sau đó, Nhâm tông chủ linh hồn đột nhiên hướng về Thẩm Lãng thể xác bay đi, liền muốn chui vào thân thể của hắn, hoàn thành đoạt xá!

Nhưng mà vào lúc này, vốn là xác chết di động, khôi lỗi như vậy Thẩm Lãng bỗng nhiên mở hai mắt ra, hắn đã chia lìa hai tầng đồng lại một lần nữa ngưng tụ, phóng ra hào quang chói mắt.

Sau đó, Thẩm Lãng lộ ra không gì sánh được bỡn cợt nụ cười: "Nhâm tông chủ, ta vốn là cho rằng Doanh Quảng bị chết liền rất ly kỳ, không nghĩ tới ngươi bị chết sẽ càng thêm ly kỳ."

"Doanh Quảng là phát rồ mà chết, Nhâm tông chủ ngươi dĩ nhiên là chính mình đi vào quan tài, chính mình xuống địa ngục, quá rất khác biệt."

...

Chú: Ngày hôm nay đổi mới 18,000 chữ, thật sự đem hết toàn lực, đã nghĩ dựa vào cực hạn chăm chỉ đánh động các ngươi, bảo vệ vé tháng bảng, các anh em xin nhờ rồi!

Cảm ơn cửu tam thiếu gia vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 587: Nhâm Tông Chủ Cái Chết! Lăng Trì!

Chương 587: Nhâm tông chủ cái chết! Lăng trì!

Trong phút chốc, Nhâm Hoàn Ngã tông chủ hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, chịu đến trước nay chưa từng có linh hồn chấn kích.

Chuyện gì xảy ra?

Trước rõ ràng tất cả thuận lợi, Thẩm Lãng rõ ràng cũng đã đã biến thành xác chết di động, đã biến thành khôi lỗi, tại sao lại bỗng nhiên tỉnh lại?

Đón lấy, Nhâm tông chủ linh hồn trăm phương ngàn kế đột nhiên hướng về Thẩm Lãng thân thể bay đi, liền mạnh mẽ hơn đoạt xá, mạnh mẽ chui vào.

Nhưng phát hiện hết thảy đều là phí công.

Hắn cảm giác được linh hồn của chính mình phảng phất tại phi, nhưng mà xung quanh tham chiếu vật hoàn toàn bất động.

Hắn cảm giác linh hồn của chính mình tại phi, nhưng mà khoảng cách Thẩm Lãng thân thể vĩnh viễn là như thế xa.

"A ... A ... A ... A!"

Nhâm tông chủ liều mạng mà gào thét, liều mạng gào thét, thế nhưng là hoàn toàn không phát ra thanh âm nào.

Toàn bộ quá trình thật cùng Thẩm Lãng lúc đó rất giống, chính là hoàn toàn không cảm giác được thân thể mình tồn tại, linh hồn liền bất lực phiêu lưu, xung quanh vô biên vô hạn, không chỗ nào dựa vào, cảm giác được chính mình không gì sánh được nhỏ yếu.

Này đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Tại sao lại như thế? Cái này Hoạt tử nhân kinh, Nhâm Hoàn Ngã tu luyện vô số lần, linh hồn xuất khiếu thuật, linh hồn nhập khiếu thuật, hoàn toàn là thuộc làu, còn có tẩy hồn quyết, Nhâm tông chủ tu luyện đã mười mấy năm, thao tác cụ thể cũng có thật nhiều ví dụ.

Lẽ nào Thẩm Lãng lại đang ngụy trang?

Lại không thể rửa đi hắn thậm chí cùng ký ức, nhưng coi như hắn có hai cái đầu óc, lúc này cũng đã bị phá hủy a.

Hắn nhưng là cùng Cương Nhất đồng thời động thủ mà nói, hơn nữa ngạc mộng thạch Tẩy hồn trận cũng đem công suất phóng thích đến tối lớn.

Mà nhưng vào lúc này, quỷ nắp quan tài bị mở ra, Thẩm Lãng từ bên trong đứng dậy.

Mà Nhâm tông chủ kế tục ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, hắn tiến vào một loại phi thường quỷ dị trạng thái, thật sự tương tự linh hồn xuất khiếu cảm giác, cả người hoàn toàn hình ảnh ngắt quãng ở nơi nào, toàn bộ linh hồn phảng phất trôi nổi tại trên đầu phương, nhưng hoàn toàn trầm không giảm xuống đi.

Phòng cửa mở ra, một cái tuyệt mỹ nữ tử đi ra, thướt tha sinh tư, đây chính là Nhâm tông chủ thê tử, Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, trong tay nàng cầm một nhánh liễu diệp đao.

Đi thẳng tới Nhâm tông chủ trước mặt, đao thứ nhất.

Trong nháy mắt, Nhâm tông chủ đã biến thành thái giám.

Đao thứ hai, đao thứ ba, thứ tư đao, thứ năm đao chặt xuống.

Nhất thời Nhâm tông chủ tứ chi toàn bộ bị chém xuống, ánh sáng còn lại cái kế tiếp đầu cùng thân người.

Nữ nhân này động thủ phi thường quyết đoán, không có chút gì do dự, hơn nữa phi thường bình tĩnh, đây là ấp ủ mấy chục năm cừu hận, nồng nặc thành băng.

Nhưng mà toàn bộ trong quá trình không có bất kỳ kêu thảm thiết, Nhâm tông chủ như trước duy trì linh hồn xuất khiếu cảm giác, trơ mắt nhìn mình năm chi bị chặt đi, không có bất kỳ thống khổ, không có bất kỳ tri giác, nhưng mà này phi thường đáng sợ có được hay không?

Chính mình trơ mắt nhìn tất cả những thứ này phát sinh, nhưng hoàn toàn không thể ra sức.

Linh hồn hắn liều mạng mà run rẩy, đến tột cùng phát sinh cái gì? Phát sinh cái gì a?

Tại sao lại như thế?

Ông trời a, tại sao lại như thế a?

Nữ nhân trước mắt này là ai? Nàng không phải đoạt xá Đại Kiếp thánh mẫu sao? Vì sao đối Nhâm Hoàn Ngã có lớn như vậy cừu hận?

Hắn mặc dù là Nhâm tông chủ chi thê thân thể, nhưng linh hồn hẳn là Đại Kiếp thánh mẫu a?

Nhưng mà một giây sau, trong phòng lại đi ra tới một người, tóc bạc da mồi, tuổi già không gì sánh được Đại Kiếp thánh mẫu, chống gậy run run rẩy rẩy đi ra.

Nàng đi tới quỷ quan trước mặt, nhô ra trưởng lão không gì sánh được tay, tại Nhâm tông chủ trên đầu nhẹ nhàng vỗ một cái.

Nhất thời, Nhâm tông chủ phảng phất hồn quy chỗ cũ đồng dạng, hết thảy thân thể cảm giác thức tỉnh.

Nhưng ... Còn không bằng không muốn thức tỉnh đây?

Đau nhức, lạnh lẽo, khủng bố, hết thảy cảm giác đều minh bạch tích mà đến, hắn tứ chi bị chém đứt, hắn còn đã biến thành thái giám, đám này tứ chi đều rời đi hắn thân người, loại này cảm giác khủng bố giản làm cho người ta hồn phi phách tán.

Tại sao lại như thế? Xảy ra chuyện gì a?

Đại Kiếp thánh mẫu miệng đầy hở nói: "Đoạt xá? Nghĩ gì thế? Nghĩ gì thế? Trên thế giới này nào có đoạt xá việc a? Coi như có cũng không tới phiên ngươi a, Hoạt tử nhân kinh cuối cùng một quyển? Xem qua sao? Đến phiên ngươi xem sao? Tinh thần lực của ngươi đầy đủ sao? Tinh thần trí tuệ đầy đủ sao?"

"Đoạt xá? Ngay cả ta đều không có tư cách đoạt xá, huống chi là ngươi?" Đại Kiếp thánh mẫu khinh thường nói: "Vừa nãy, ta chỉ là dùng Hoạt tử nhân kinh thượng tinh thần thuật, tỉnh lại thê tử của ngươi."

"Đúng rồi, Nhâm Hoàn Ngã, năm đó ngươi mới vừa từ Cương Nhất nơi đó được Hoạt tử nhân kinh, được tẩy hồn quyết, vì lẽ đó thê tử của ngươi chỉ là đã biến thành người sống thực vật, đại não ký ức vẫn không có triệt để phá hủy."

"Cái này quỷ quan, đúng là lên bảo vệ tác dụng. Bởi vì ta kích thích phục sinh tinh thần của hắn thời điểm, đòi hỏi thả ra mười mấy vạn cái tinh thần điểm, kích thích nàng thần kinh nguyên, đầu óc của nàng hay là không chịu nổi, vì lẽ đó cần phải cái này quỷ quan tài bảo vệ. Vì lẽ đó ta vừa nãy chỉ là cứu sống nàng, mà không phải đoạt xá."

"Phi thường may mắn, một lần liền thành công, hơn nữa đối đầu óc của nàng tổn hại không lớn."

"Ngươi hay là phi thường kỳ quái, vì sao nàng tỉnh lại trước tiên nói chuyện khẩu khí cùng ta cũng như thế đúng hay không?" Đại Kiếp thánh mẫu nói: "Điều này là bởi vì ta dạy nàng nói như vậy a? Ngươi đem nàng đã biến thành người sống thực vật, vì lẽ đó này mấy chục năm hắn có thể thấy được, có thể nghe thấy, chỉ là mất đi đối toàn bộ quyền khống chế thân thể, dường như xác chết di động."

"Đương nhiên, cái này cũng là kết quả mà ngươi muốn đúng không? Nếu như nàng không cảm giác chút nào mà nói, ngươi dằn vặt nàng thời điểm lại có cái gì cảm giác thành công đây?"

Nhâm tông chủ chi thê, vị kia Cơ công chúa tại Nhâm Hoàn Ngã trước mặt ngồi xổm xuống, chậm rãi nói: "Nhâm Hoàn Ngã, ngươi đối với ta làm chuyện này, những để đó người buồn nôn sự tình, mỗi một kiện ta đều nhớ rõ rõ ràng ràng, vì lẽ đó hiện tại ta muốn trả thù."

Nhâm tông chủ run rẩy nói: "Ta lúc đó còn hạ thủ lưu tình, không có triệt để phá hủy đầu óc của ngươi, chỉ là để ngươi trở thành người sống thực vật mà thôi."

Cơ công chúa nói: "Như vậy dằn vặt ta, ngươi mới cảm thấy sảng khoái đúng không? Bằng không dằn vặt một cái đầu gỗ, lại có cảm giác gì?"

Dứt lời, Cơ công chúa đoản kiếm chậm rãi, chậm rãi đâm vào Nhâm Hoàn Ngã mắt trái bên trong.

Mà toàn bộ trong quá trình, Nhâm Hoàn Ngã như trước hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích, liền phảng phất linh hồn cùng thân thể cách một tầng, có thể cảm giác được thống khổ cùng sợ hãi, nhưng hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích.

Vì lẽ đó, Nhâm Hoàn Ngã đúng là trơ mắt nhìn đoản kiếm vô hạn tiếp cận với con mắt của hắn, sau đó cái kia một con mắt cái gì đều không nhìn thấy, chỉ có vô biên bóng tối vô tận, thống khổ, nở.

Liền ngay cả Thẩm Lãng tại bên cạnh đều xem sợ nổi da gà, này ba mươi năm cừu hận thực sự là đáng sợ a.

"A ... A ... A ..." Nhâm Hoàn Ngã phát sinh từng trận không gì sánh được thống khổ hét thảm.

Không phải trên thân thể thống khổ, mà là tinh thần thượng , vì sao lại như thế?

Thượng thiên a, vì sao lại như thế?

"Cương Nhất, ngươi liên thủ với Thẩm Lãng hại ta, tại sao? Tại sao?" Nhâm Hoàn Ngã run rẩy nói: "Mấy chục năm qua, quan hệ của chúng ta là đặc thù a, thậm chí tình cảm của chúng ta cũng coi như là đặc thù a, mấy chục năm qua ngươi cứu ta bao nhiêu lần? Vô số lần a! Ngươi còn nhớ sao? Lúc đó Khương Ly bệ hạ suất lĩnh đại quân vây quét Đại Kiếp cung, thời khắc mấu chốt là ta cứu ngươi, ta cứu ngươi."

Cương Nhất chậm rãi nói: "Đúng, này mấy chục năm ta là đã cứu ngươi năm lần, nguyên bản ngươi cũng được cho ta là Cương Nhất quan trọng nhất minh hữu. Không đúng, nói cho đúng không phải minh hữu, mà là ... Quân cờ."

"Nhâm Hoàn Ngã, ngươi người này không thích hợp làm minh hữu, ngươi quá độc ác, quá không chừa thủ đoạn nào, vì lợi ích ngươi có thể bán đi tất cả, người như vậy nhất định là làm không được minh hữu. Năm đó Đại Kiếp cung chi chiến, ngươi cũng không phải thật tâm giúp ta, ngươi chỉ là muốn đập phá Khương Ly bệ hạ góc tường mà thôi, ngươi chỉ là muốn hại hắn mà thôi."

"Đương nhiên, tất cả những thứ này ta đều không để ý. Cho tới nay ngươi đều là ta viên kia quan trọng nhất quân cờ, xưa nay đều không có thay đổi." Cương Nhất nói: "Ta dùng thời gian mấy chục năm, cứu ngươi năm lần tính mạng, đồng thời đem Hoạt tử nhân kinh truyền cho ngươi, thậm chí còn toát ra một loại quỷ dị tình cảm, để ngươi cảm thấy ta là thiên hạ tín nhiệm nhất người."

Nghe đến đó, Thẩm Lãng không khỏi thoáng run cầm cập một thoáng.

Cương Nhất tiếp tục nói: "Nhưng mà gần nhất cục diện có một ít biến hóa, một chút biến hóa, trước đây không lâu nhật thực toàn phần đến thời điểm, ta dựa theo Đại Kiếp tự truyền thống, đi tới Đại Kiếp cung quỷ thành tiến hành Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa, kết quả ta thất bại, ngươi biết chuyện gì xảy ra?"

Nhâm tông chủ không khỏi run lên, ánh mắt hướng về Thẩm Lãng nhìn sang.

Cương Nhất nói: "Đúng, Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa cho Thẩm Lãng."

Nhâm tông chủ nói: "Vậy ngươi liền đoạt lại, đoạt lại a?"

Cương Nhất nói: "Đoạt không trở lại, then chốt đây là Đại Kiếp Minh Vương lựa chọn, ta rõ ràng so với hắn tới sớm hơn, nhưng mà Đại Kiếp Minh Vương chính là không đem tinh thần linh hồn truyền cho ta , ta muốn đem hắn đoạt xá, thế nhưng là triệt để thất bại, ta dùng hết tất cả nỗ lực, nhưng mà Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn vẫn là cho Thẩm Lãng, thật là khiến người ta xuỵt ô a, chúng ta chờ một ngày kia đã mấy chục năm, bởi vì chuẩn bị mấy chục năm, kết quả sẽ không cho ta cái này Đại Kiếp tự cuối cùng truyền nhân, mà là cho một cái ... Kẻ địch."

Nhâm tông chủ nói: "Cương Nhất sư huynh, hiện tại vẫn tới kịp, tới kịp, đem Thẩm Lãng giết, một lần nữa đoạt xá."

"Ha ha ha ..." Cương Nhất mỉm cười nói: "Nhâm tông chủ, buổi tối ngày hôm ấy chúng ta đối phá hủy Thẩm Lãng thậm chí cùng đại não quá trình không có bất kỳ sai lầm nào, ngươi ngạc mộng thạch Tẩy hồn trận không có sai, ta tẩy hồn quyết cũng không sai. Nhưng mà ... Muốn rửa đi linh hồn của hắn, quả thực là nói chuyện viển vông, ngươi biết lực lượng tinh thần của hắn có cường đại cỡ nào sao? Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn đều ở ở trong đầu của hắn a, làm sao tẩy?"

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta nhất định phải nói rõ, Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn xác thực tại trong đầu của ta, nhưng mà hoàn toàn không thể đọc, hoàn toàn nằm ở phong tỏa trạng thái. Đương nhiên tinh thần của ta lực như trước phi thường mạnh mẽ, hơn nữa ta làm bộ trở thành xác chết di động, phi thường chân thực chứ?"

Cương Nhất nói: "Có thể không chân thực sao? Ngươi mạnh mẽ như vậy lực lượng tinh thần, lĩnh ngộ Hoạt tử nhân kinh, lĩnh ngộ bao nhiêu tinh thần cuộn giấy? Ngươi đây thất hồn thuật, so thật sự còn muốn chân thật, liền hai tầng con ngươi đều chia lìa, ta lúc đó nhìn thấy thời điểm, còn thật sự có chút kinh hoàng, cảm thấy ngươi lẽ nào thật sự bị tẩy đi hồn phách, đã biến thành xác chết di động."

Nhâm tông chủ run rẩy nói: "Cương Nhất sư huynh, này Thẩm Lãng cướp đi thứ thuộc về ngươi, ngươi vì sao còn muốn giúp hắn? Vì sao còn muốn liên hiệp hắn đồng thời bẫy ta? Tại sao? Tại sao? Chúng ta mấy chục năm giao tình, mấy chục năm qua mệnh giao tình a, ngươi vì sao phải như thế đối với ta?"

Cương Nhất nói: "Đại Kiếp Minh Vương đem tinh thần linh hồn truyền thừa cho Thẩm Lãng, là muốn cho hắn gánh chịu trọng yếu sứ mệnh, vậy hắn chính là một đời mới Đại Kiếp Minh Vương, ta dĩ nhiên là phải giúp hắn a, có biện pháp gì? Này là của ta chung thân sứ mệnh a!"

Nhâm tông chủ cả giận nói: "Ngươi nếu phải giúp hắn hại ta, trực tiếp để hắn dùng Long Chi Kiếm giết ta chính là, vì sao còn muốn chơi này một tay? Vì sao phải như thế?"

Cương Nhất nói: "Nhất định phải có người nhận lãnh giết tội danh của ngươi a, mà thê tử của ngươi tại thích hợp bất quá. Tin tưởng nàng cũng sẽ phi thường cảm tạ ta, trợ giúp nàng báo thù rửa hận. Ngươi đối với hắn ba mươi năm dằn vặt, nàng rốt cuộc có thể trả. Thẩm Lãng còn là của ngươi bệ hạ đây, ngươi là hắn đệ nhất trung thần, hắn làm sao có khả năng sẽ giết ngươi, đúng không? Ngươi không phải một luôn nhớ mãi không quên, muốn đem Phù Đồ Sơn hoàn chỉnh giao cho Thẩm Lãng bệ hạ sao? Vậy ta liền giúp ngươi một tay a."

Nhâm tông chủ không dám tin tưởng nhìn chằm chằm Cương Nhất, lạnh lùng nói: "Ngươi thật là độc, ngươi thật là độc, ngươi thật là độc a ..."

Cương Nhất nói: "Không có cái gì độc không độc, chúng ta Đại Kiếp tự người làm việc chính là như vậy, có chút coi rẻ sinh linh, ta cũng không biết là đời thứ mấy truyền xuống tật."

Đón lấy, Cương Nhất nhẹ nhàng một tiếng thở dài nói: "Nhâm huynh a, ta vẫn luôn nhắc nhở ngươi, ngươi quá quá mức, quá chỉ vì cái trước mắt, ta còn chuyên môn nói rồi một cái từ, thấy lợi tối mắt."

"Doanh Quảng được trứng rồng sau, liền tiến vào thấy lợi tối mắt trạng thái. Mà Nhâm huynh ngươi muốn đoạt xá Thẩm Lãng, muốn đoạt lấy Đại Càn đế quốc cơ nghiệp sau, cũng tiến vào thấy lợi tối mắt trạng thái." Cương Nhất nói: "Người một khi quá mức chăm chú tại một cái nào đó cái cụ thể mục tiêu, vậy thì sẽ lơ là cái khác cạm bẫy, liền rất để dễ dàng rơi vào vạn kiếp bất phục địa phương."

"Vì lẽ đó người a, có thể yêu quý, nhưng ngàn vạn tuyệt đối không nên quá mức tập trung vào, bằng không nguy hiểm đánh đến nơi."

Thẩm Lãng cười nói: "Một cái họa sĩ hoàn toàn tập trung vào sẽ hội họa, không thể được sao? Một cái âm nhạc gia, hoàn toàn tập trung vào tại âm nhạc, không thể được sao?"

"Có thể, đương nhiên có thể." Cương Nhất nói: "Chỉ có tuyệt đối tập trung vào, mới có thể trở thành chân chính nghệ thuật đại gia. Nhưng mà ... Đám này chân chính nghệ thuật đại gia, có người nào kết quả tốt sao?"

Ế? ! Ngươi nói tới thật có đạo lý.

Tuy rằng không phải tuyệt đối, nhưng mà trong lịch sử có bao nhiêu họa sĩ, âm nhạc gia đều là chết rồi mới tài danh truyền thiên hạ?

Thẩm Lãng nói: "Cương Nhất đại sư, vậy ngươi tập trung vào sứ mạng của ngươi mục tiêu sao?"

Cương Nhất nói: "Toàn bộ linh hồn, toàn bộ sinh mệnh hoàn toàn tập trung vào."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi còn khuyên nhủ người khác không muốn làm như vậy."

Cương Nhất nói: "Bởi vì người như ta, nhất định không có kết quả tốt a."

Ách! Được rồi, ta vẫn là nói không lại ngươi.

Cương Nhất nhìn phía Thẩm Lãng nói: "Câu nói này trình độ nào đó thượng , cũng là đối Thẩm Lãng bệ hạ ngài nói. Làm một người quá chăm chú tại ta một cái mục tiêu, trong mắt chỉ có nó thời điểm, sẽ quên tất cả xung quanh, cũng rất dễ dàng rơi vào vạn kiếp bất phục địa phương."

Mà nhưng vào lúc này, Nhâm tông chủ bỗng nhiên nói: "Cương Nhất, trên thế giới này thật sự có đoạt xá sao? Thật sự có sao?"

Cương Nhất nói: "Có, nhưng trên căn bản cũng không có khả năng lắm, ngươi xem ta lớn như vậy lực lượng tinh thần, đoạt xá Thẩm Lãng đều thất bại, điều này cần mạnh mẽ lực lượng tinh thần, tinh thần trí tuệ, còn cần tuyệt đối hoàn cảnh, liền tương tự với quỷ thành. Tối thiểu, ngươi cũng phải đem Hoạt tử nhân kinh luyện tập đến cao cấp nhất."

Nhâm tông chủ nói: "Nói cách khác, ngươi vẫn luôn đang gạt ta, vẫn luôn đang gạt ta?"

Cương Nhất nói: "Cũng không thể nói lừa gạt, bởi vì ta cũng muốn thử nghiệm, ta cũng muốn thí nghiệm, tại không có quỷ thành đặc biệt trong hoàn cảnh, tại không có 'Hoạt tử nhân kinh' quyển thứ năm dưới tình hình, có thể hay không hoàn thành đoạt xá? Kết quả chứng minh ... Không thể!"

Đại Kiếp thánh mẫu nói: "Nếu như có thể đoạt xá, còn trước tiên đến phiên ngươi? Ta hơn một trăm tuổi, thân thể này đã đánh đến chính ta đều muốn buồn nôn, ta đã sớm đi tìm mới mẻ non mỹ thân thể đoạt xá."

Nhâm tông chủ bỗng nhiên cao giọng nói: "Cương Nhất, Khương Ly bệ hạ nói tới không có sai, các ngươi Đại Kiếp tự chính là đệ nhất thiên hạ gieo vạ, đệ nhất thiên hạ gieo vạ ..."

Cương Nhất hướng về Thẩm Lãng nói: "Bằng không, nhanh lên? Cho Nhâm tông chủ một cái đau thương nhanh? Nhâm huynh ngươi nhất định phải tin tưởng ta, ra tay hại ngươi, trong lòng ta cũng rất khó chịu."

Thẩm Lãng nói: "Được, vậy ta động thủ nhanh lên."

Thẩm Lãng đi tới Nhâm tông chủ trước mặt, nhìn hắn còn lại cái kia con mắt.

"Nhâm tông chủ, ngươi là ta đã thấy độc ác nhất người, cũng là tối không hề có nguyên tắc người." Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Nhưng mà ta vốn là đối với ngươi có rất cao kỳ vọng, ta cảm thấy ngươi nên sẽ trở thành là ghê gớm người. Nhưng ... Kết quả ngươi vẫn là khiến người ta thất vọng."

"Ta Thẩm Lãng trải qua rất nhiều kẻ địch, từ Trương Xung đến Tô Nan, đến Doanh Quảng, đến ngươi Nhâm Hoàn Ngã."

"Các ngươi những người này kẻ địch một cái so một cái mạnh mẽ, thế nhưng là không có một cái so một cái cao cấp."

"Ngươi như trước sẽ bị tham lam che đậy hai mắt, sau đó mất đi thần trí, bị người đùa bỡn tại trong lòng bàn tay, dù cho là một cái kẻ địch, ngươi cũng khiến người ta thất vọng không gì sánh được." Thẩm Lãng nói.

Nhâm Hoàn Ngã run rẩy nói: "Thẩm Lãng, ngươi có thể tốt hơn ta đạt được bao nhiêu? Hay là chẳng mấy chốc sẽ đến phiên chính ngươi, cuối cùng ngươi sẽ phát hiện, ngươi mới là cái kia buồn cười nhất, tối người ngu xuẩn."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng bất kể như thế nào, ta lại thắng, kẻ thù của ta trong danh sách, lại muốn xóa đi tên của một người."

Hắn cầm đoản kiếm, chậm rãi đâm vào Nhâm Hoàn Ngã mặt khác một cái mắt phải bên trong.

Nhâm Hoàn Ngã cũng không phải cố làm ra vẻ, trực tiếp phát sinh tiếng kêu thảm thiết đau đớn, sau đó hắn hai con mắt đều mù.

"Hối hận không? Nhâm tông chủ?" Thẩm Lãng hỏi.

Nhâm tông chủ thê thảm cười nói: "Hối hận, hối hận, quá hối hận rồi ..."

Thẩm Lãng nói: "Là hối hận không nên dây vào thượng ta sao?"

"Không, ta là hối hận không nên bành trướng, không nên cùng Đại Viêm đế quốc là địch." Nhâm tông chủ thê lương nói: "Thẩm Lãng trong này cũng có ngươi mầm tai họa, nếu như không phải lúc đó ngươi giúp chúng ta mở ra nam bộ hải vực thượng cổ di tích lối vào, không phải ngươi để ta lập tức được khổng lồ như vậy thượng cổ di tích, chúng ta Phù Đồ Sơn thời gian bốn năm phát triển, vượt qua chi top 100 năm, được con số trên trời thượng cổ trang bị, thượng cổ vũ khí, Long Chi Hối, thượng cổ chặn lại trang bị ..."

"Lúc đó chúng ta đều sững sờ, đám này kinh thiên của cải lập tức chất đống ở trước mặt ta, ta có thể có cái gì lựa chọn? Đương nhiên là bành trướng ..."

Lâu dài bần sạ phú?

Bây giờ liền như là một người trung niên, qua đi thời gian hai mươi năm cẩn thận đi làm, mỗi tháng tiền lương 8,000 khối, không cao cũng không thấp, bỗng nhiên trong đó trúng hai trăm triệu vé số, muốn không bành trướng cũng khó khăn a.

Nhâm tông chủ tiếp tục nói: "Thiên Nhai Hải các kỳ thực vẫn luôn so với chúng ta càng mạnh mẽ hơn, cứ việc ta Phù Đồ Sơn vẫn luôn đang hư trương thanh thế, đem cổ trùng vũ khí thổi đến mức vô cùng kỳ diệu, nhưng mà chúng ta cổ trùng nghiên cứu đã đình trệ mấy chục hơn trăm năm. Khai phá nam bộ hải vực thượng cổ di tích thời điểm, ta cảm thấy mỗi một ngày đều đang không ngừng trở nên mạnh mẽ."

"Tiếp đó, Thẩm Lãng ngươi từ phương tây thế giới trở về, dễ như ăn cháo đánh bại chúc hồng tuyết huyết hồn quân, lại đánh bại Ninh Hàn công chúa chủ lực, làm cho Thiên Nhai Hải các tả từ trực tiếp đầu hàng. Chuyện này, để chúng ta càng thêm bành trướng, chúng ta cảm thấy Thiên Nhai Hải các quá nhỏ yếu, chúng ta cảm giác mình chỉ đứng sau bạch ngọc kinh, hoàn toàn có thể cùng Đại Viêm đế quốc hò hét."

"Thêm vào chính ta lại bức thiết muốn để Doanh Vô Minh thượng vị, sau đó đoạt xá hắn, kế thừa Tân Càn vương quốc cùng Phù Đồ Sơn, dĩ nhiên đầu óc tỏa nhiệt, để hắn đại biểu Phù Đồ Sơn đi tham dự siêu thoát nghị viện, bây giờ nhìn lên thực sự là đầu óc trở nên mơ màng, buồn cười, mê muội a."

"Thẩm Lãng ngươi cẩn thận chờ xem, xem thật kỹ đi! Chúng ta trước Phù Đồ Sơn biểu hiện cường đại cỡ nào, Tân Càn vương quốc biểu hiện cường đại cỡ nào? Mưu toan đi lật đổ Đại Viêm đế quốc trật tự, kết quả đây? Đại Viêm đế quốc từ đầu tới đuôi đều không có chân chính động thủ, cũng chỉ là thoáng trêu chọc một thoáng, Doanh thị vương triều diệt vong, ta Phù Đồ Sơn cũng phải xong."

"Thần long thấy đầu mà không thấy đuôi a ..." Nhâm tông chủ hai con mắt đều đang chảy máu, thêm vào mặt vết thương loang lổ, còn chưa có khỏi hẳn, vì lẽ đó nhìn qua thực sự là khủng bố cực điểm.

"Thẩm Lãng ta không hối hận đắc tội ngươi, nhưng mà ta thật sự hối hận đắc tội Đại Viêm đế quốc, chẳng mấy chốc sẽ đến phiên ngươi, tin tưởng ta ..."

Thẩm Lãng gật đầu một cái nói: "Đa tạ Nhâm tông chủ ngài ân cần giáo dục."

Sau đó Thẩm Lãng đoản kiếm đâm vào cái miệng của hắn vạch một cái, nhất thời Nhâm tông chủ đầu lưỡi bị hủy, cũng lại không nói ra được nửa chữ.

Ai! Đáng tiếc a!

Thẩm Lãng có một loại cảm giác, Doanh Quảng vũ công cỡ nào mạnh, Nhâm tông chủ vũ công làm sao các mạnh?

Kết quả căn bản là không phải chết ở trên chiến trường, cũng không phải chết ở cao thủ hàng đầu trong quyết đấu, mà là quỳ trên mặt đất, tối khuất nhục chết đi.

"Trưởng công chúa điện hạ, cuối cùng này một đao, giao cho ngài." Thẩm Lãng nói: "Chỉ có ngài, mới có quyền lực giết hắn."

Nhâm tông chủ chi thê tiếp nhận đoản kiếm, sau đó cầm lấy Nhâm tông chủ tóc đi ra ngoài.

Nhất thời, Thẩm Lãng triệt để kinh ngạc, hắn muốn làm gì?

Cương Nhất nhưng không chút nào ngăn cản, hướng về Thẩm Lãng trông lại, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, lần này ngươi đến Phù Đồ Sơn mục tiêu là gì?"

Thẩm Lãng nói: "Giết chết Nhâm tông chủ."

Cương Nhất nói: "Cái kia không là được rồi, ta cáo từ, ngài tự lo lấy."

Sau đó, Cương Nhất trực tiếp liền đi.

Mà cái kia Đại Kiếp thánh mẫu nhìn Thẩm Lãng khuôn mặt một hồi lâu: "Chà chà chà, đây chính là một đời mới Đại Kiếp Minh Vương sao? Theo đạo lý, ngươi còn cần phải kế thừa chúng ta đám này Đại Kiếp thánh mẫu đây, ngươi còn muốn nô gia sao?"

Làm một cái hơn một trăm tuổi, tóc bạc da mồi, tóc đi ánh sáng, lưng còng, hàm răng đi xong nữ nhân nói với ngươi nếu như vậy, sẽ có cảm giác gì?

"Cạc cạc cạc ..." Sau đó, vị này Đại Kiếp thánh mẫu phát sinh từng trận kêu quái dị, tập tễnh cùng sau lưng Cương Nhất, khập khễnh, đi được nhưng cực kỳ nhanh, hơn nữa còn gánh một bộ quỷ quan, rất nhanh biến mất ở trong tầm nhìn.

"Đại Kiếp Minh Vương, cuối cùng Đại Kiếp Minh Vương, cạc cạc cạc ..."

"Đại kiếp nạn giáng lâm, đại kiếp nạn muốn giáng lâm ..."

Vị này hơn một trăm tuổi Đại Kiếp thánh mẫu rời đi, nhưng nàng quái dị âm thanh, còn có tiếng cười thê lương đều vẫn tại Thẩm Lãng lỗ tai bên trong vang vọng, liền phảng phất cử chỉ điên rồ đồng dạng.

Chờ đến Đại Kiếp thánh mẫu âm thanh sau khi biến mất, Cương Nhất âm thanh lại trực tiếp tại Thẩm Lãng trong đầu vang lên.

"Thẩm Lãng bệ hạ, nếu như ta là của ngươi nói, ta sẽ lập tức rời đi Phù Đồ Sơn." Cương Nhất nói: "Phù Đồ Sơn xong, muốn hủy diệt, trước nay chưa từng có hoa lệ hủy diệt, đi nhanh lên đi."

...

Nhâm tông chủ chi thê, Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, liền như thế lôi Nhâm tông chủ thân thể đi ra ngoài.

Rất nhanh sẽ bị Phù Đồ Sơn mọi người phát hiện, sau đó hoàn toàn khó mà tin nổi mà nhìn tình cảnh này.

Này, đây là tông chủ phu nhân? Nàng dĩ nhiên tỉnh rồi?

Còn có trong tay hắn nhấc theo người này là ai a? Nhìn qua có một ít nhìn quen mắt a, khá giống là tông chủ a? Nhưng quá thảm đem, tứ chi hoàn toàn không có, con mắt cũng bị chọc mù. Không thể là tông chủ, võ công của hắn như thế cao.

Nhâm tông chủ phu nhân vẫn liền như thế đi tới, hướng về Phù Đồ cung đi đến.

Phía sau nàng, càng ngày càng nhiều người cùng lên đến, mấy chục, mấy trăm, mấy ngàn người, phân dũng mà tới.

Cuối cùng, toàn bộ đều tràn vào Phù Đồ cung đại điện.

"Nhanh đi gọi bệ hạ, nhanh đi gọi bệ hạ ..." Lập tức Phù Đồ Sơn có người hô to.

Xem ra khoảng thời gian này Nhâm tông chủ tẩy não quả nhiên hữu dụng a, gặp phải như thế sự kiện trọng đại, bọn họ trước tiên liền biết đi bẩm báo Thẩm Lãng.

Sau đó, đại hoạn quan Vân Hải chạy vội hướng về Thẩm Lãng tẩm cung mà đi.

"Bệ hạ, bệ hạ, không tốt, phía trước đại điện có biến, thỉnh bệ hạ đi vào phán quyết." Đại hoạn quan Vân Hải nói, nhưng mà hắn gọi quy gọi, gọi không phải Thẩm Lãng, mà là Cương Nhất, bởi vì hắn biết Thẩm Lãng đã biến thành "Xác chết di động".

Nhưng mà, một thân long bào Thẩm Lãng, anh minh uy vũ xuất hiện ở trước mặt của hắn, nói: "Đi thôi!"

Đại hoạn quan Vân Hải không khỏi run lên, không dám tin tưởng con mắt của chính mình, vị này Thẩm Lãng bệ hạ không phải biến thành xác chết di động sao? Bây giờ vì sao bình yên vô sự?

Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp uy phong lẫm lẫm đi tới Phù Đồ cung đại điện.

...

Nhưng mà, các Thẩm Lãng qua đi thời điểm, Nhâm tông chủ chi thê đã bắt đầu rồi.

Nàng dĩ nhiên ở trước mặt tất cả mọi người, đem Nhâm tông chủ sống sờ sờ cho lăng trì.

Này ba mươi năm cừu hận, đến tột cùng là có cỡ nào nồng nặc a?

"Bệ hạ giá lâm ..." Đại hoạn quan Vân Hải cao giọng nói.

Sau đó Thẩm Lãng đi ra ngoài, đi tới trên cung điện ngồi xuống.

Phù Đồ Sơn mọi người đầu tiên là kinh ngạc, sau đó bản năng quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Nhâm tông chủ chi thê, Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, Khương Ly đã từng vị hôn thê tràn ngập trào phúng nhìn tất cả những thứ này, chậm rãi nói: "Chư vị, các ngươi hay là phi thường hiếu kỳ, trong tay ta người này là ai? Cái này ta vừa lăng trì người là ai?"

"Không sai, hắn chính là các ngươi Phù Đồ Sơn chi chủ, Nhâm Hoàn Ngã!"

Dứt lời, nàng đột nhiên rút kiếm ra, nhắm ngay Nhâm tông chủ cái cổ đột nhiên chém xuống!

Nhâm Hoàn Ngã thủ cấp rơi xuống, một đời kiêu hùng liền thảm như vậy chết rồi.

"Ta, Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, đã từng Phù Đồ Sơn phu nhân, chém giết Nhâm Hoàn Ngã, làm sao?"

"Thẩm Lãng bệ hạ thật sao? Ta giết ngươi Đại Càn đế quốc thái sư Nhâm Hoàn Ngã, làm sao a?"

...

Chú: Canh thứ nhất đưa lên, nước mắt rưng rưng cầu vé tháng, ân công môn, phái điểm nha! Lại cũng bị bạo ...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 588: Phù Đồ Sơn Triệt Để Hủy Diệt! Nghịch Thiên Nhâm Doanh Doanh

Chương 588: Phù Đồ Sơn triệt để hủy diệt! Nghịch thiên Nhâm Doanh Doanh

Thẩm Lãng đầu óc rơi vào một loại nào đó trầm tư, đó chính là hắn đến Phù Đồ Sơn đến tột cùng là vì cái gì?

Chỉ có một cái đáp án, giết chết Nhâm tông chủ.

Bởi vì Phù Đồ Sơn liền tại sở càn trong đó, Thẩm Lãng nhất định phải phòng ngừa bối phúc thụ địch, thời khắc mấu chốt Nhâm tông chủ đến một cái đâm sau lưng.

Trên thực tế Thẩm Lãng trước liền lo lắng, Doanh Quảng sau khi chết, Nhâm tông chủ có thể hay không một lần nữa cùng Đại Viêm đế quốc thỏa hiệp, thậm chí cấu kết?

Theo đạo lý nói đây là hoàn toàn có thể, nhưng mà không nghĩ tới hắn đi tới Phù Đồ Sơn sau, cục diện dĩ nhiên là như thế phát triển, như thế ly kỳ phức tạp.

Lại là hiệu trung đại điển, lại là Phù Đồ Sơn đã biến thành Phù Đồ cung, lại là hoàn toàn sáp nhập nhập Đại Càn đế quốc.

Loạn hoa tiệm dục mê nhân nhãn!

Câu nói này nói tới lại đối không có, như thế vào lúc này Thẩm Lãng liền muốn để tay lên ngực khảo hỏi nội tâm của chính mình.

Ngươi sơ tâm là gì? Mục đích của ngươi là gì?

Thiên hạ không thù!

Đem Nhâm Hoàn Ngã danh tự này từ kẻ thù danh sách triệt để xóa đi, nếu cái mục tiêu này đã thực hiện, kia chính là thành công, cái khác tất cả cũng đã không quá trọng yếu.

Lúc này Thẩm Lãng ánh mắt liếc mắt trông về trước cái này Cơ công chúa, nàng cho tới bây giờ đều không có chính diện từng qua lại. Lẽ ra người này quan hệ cùng Thẩm Lãng cần phải vẫn là rất thân mật, dù sao nàng đã từng nhưng là Khương Ly bệ hạ vị hôn thê, Khương Ly cũng có thể là nàng một đời duy nhất người yêu đi, hơn nữa nàng cũng là mẫu thân của Nhâm Doanh Doanh, cắt mặc kệ có phải là nàng sinh, nhưng trẻ con thời điểm lúc nào cũng nàng nuôi đi.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng đối với nàng là không có địch ý.

Nhưng mà Cương Nhất ý đồ cũng rất đơn giản, Thẩm Lãng muốn giết Nhâm tông chủ, hơn nữa còn muốn thoát thân, thậm chí càng được Phù Đồ Sơn hiệu trung.

Cứ như vậy, tội giết người tên liền không thể rơi vào Thẩm Lãng trên đầu, nhất định phải đòi hỏi một người đi ra đỉnh lôi, người kia chính là Nhâm tông chủ chi thê Cơ công chúa.

Lúc này, chính là toàn bộ Phù Đồ Sơn lòng người nhất tán loạn, tối phức tạp nhất thời điểm.

Vì lẽ đó dựa theo đạo lý tới nói, Thẩm Lãng cần phải mang theo là Nhâm tông chủ báo thù rửa hận lá cờ, hiệu triệu phù đồ chém giết Cơ công chúa, là Nhâm Hoàn Ngã báo thù, tại chỗ đưa nàng chém thành muôn mảnh.

Sau đó đăng cao nhất hô, được toàn bộ Phù Đồ Sơn thuận theo hiệu trung.

Nhưng mà, Thẩm Lãng không làm được như thế low sự tình, hơn nữa giết Nhâm tông chủ hắn cũng có phần.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta giết Đại Càn đế quốc thái sư thà xong ta, ngươi ý như thế nào đây?" Cơ công chúa lại một lần nữa lạnh giọng hỏi.

Thẩm Lãng ánh mắt nhắm lại lên, đối phương trong lời nói càng là tràn ngập địch ý, ghi lòng tạc dạ địch ý.

Địch ý của nàng từ đâu mà đến? Đương nhiên không phải là bởi vì Thẩm Lãng, mà là bởi vì Khương Ly.

Vì yêu sinh hận? Này rất bình thường, bởi vì Khương Ly nhưng là đối với nàng từ hôn, cho nên nàng mới sẽ gả cho Nhâm Hoàn Ngã tên súc sinh này.

Thẩm Lãng nói: "Người đến, đem Nhâm phu nhân bắt?"

Mặc kệ thế nào? Phù Đồ Sơn đều đã trở thành Phù Đồ hành cung, Thẩm Lãng trở thành nơi này cao nhất quân chủ, Cơ công chúa đều là giết Nhâm Hoàn Ngã hung thủ, trước tiên bắt lúc nào cũng không có sai.

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, nhất thời hơn trăm tên đặc chủng vũ sĩ rục rà rục rịch, trực tiếp liền muốn tiến lên bắt người.

"Chậm!" Bỗng nhiên, có một người hô.

Người này chính là Phù Đồ Sơn trưởng lão một trong, Lâm Diệu Đường.

Chính là đã từng đúng đúng Thẩm Lãng lòng mang oán hận, sau đó suýt chút nữa bị Nhâm Hoàn Ngã tông chủ chém đầu, kết quả Thẩm Lãng hạ chỉ bỏ qua cho, bị trượng trách chín mươi cái kia.

Hắn đi thẳng tới Nhâm tông chủ thi thể trước mặt, phân biệt một lần lại một lần, sau đó lắc đầu nói: "Không, người này không phải Nhâm tông chủ."

Dựa vào, ngươi đây chính là trợn tròn mắt nói mò, ngươi kiểm tra như thế cẩn thận, hắn có phải là Nhâm tông chủ, sẽ không biết?

"Người này là Nhâm tông chủ thế thân." Lâm Diệu Đường nói: "Nhâm tông chủ trước nói tới rõ rõ ràng ràng, hắn muốn tiến hành bế quan, trục xuất trong cơ thể khói đen, không nghĩ tới vào lúc này, Nhâm tông chủ thế thân không an phận thủ thường, nỗ lực đi ra gây sóng gió, kết quả bị Nhâm phu nhân giết chết, đúng không?"

Lâm Diệu Đường ánh mắt nhìn phía Cơ công chúa, lại một lần nữa nói: "Nhâm phu nhân, là có chuyện như vậy sao? Mấy chục năm trước ngài đại não bị hao tổn, hôn mê bất tỉnh, tông chủ muốn hết tất cả biện pháp, tiêu hao vô số nội lực, vô số lần muốn cứu ngài. Lần này hắn muốn đi vào bế quan lâu dài, vì lẽ đó mạo hiểm dùng đáng sợ thượng cổ điển tịch đem ngài cứu tỉnh, mà chính hắn nhưng rơi vào trong nguy hiểm, thật sao?"

Cơ công chúa con ngươi xoay một cái, chậm rãi nói: "Đúng, là có chuyện như vậy."

Lâm Diệu Đường nói: "Nhâm tông chủ trước đã nói, hắn tự hiểu là thời gian không còn nhiều, vì lẽ đó tiến vào bế quan. Không tin ta mang theo các ngươi đi gặp hắn, phu nhân ngài mang theo chúng ta đi gặp hắn."

Cơ công chúa do dự mấy giây, sau đó cùng Lâm Diệu Đường cùng rời đi Phù Đồ cung, hướng về bên dưới ngọn núi bí mật hang động đi đến.

Một nhóm người đi rồi, mà mặt khác một nhóm người cũng chưa đi, ở lại tại chỗ.

Một cái là Nhâm Thiên Khiếu, còn có một cái là Ngô Tuyệt, còn có mấy trăm tên đặc chủng vũ sĩ.

Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ, tiếp xuống làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nheo mắt lại, nhìn phía cái này Ngô Tuyệt, nhìn phía Nhâm Thiên Khiếu.

Trước mắt cục diện này đã rất thú vị, quá thú vị.

Trước mắt cái này người chết chính là Nhâm tông chủ, hầu như hết thảy Phù Đồ Sơn cao tầng đều rõ rõ ràng ràng, tuy rằng vừa bắt đầu xem không lớn đi ra, bởi vì bị cắt tới không có hình người, nhưng mà cẩn thận phân biệt sau vẫn là hoàn toàn xác định.

Chí ít, Nhâm Thiên Khiếu lúc này liền quỳ gối nhiệm xong trước mặt ta, ôm đầu của hắn ngây người, vành mắt đã hoàn toàn đỏ chót.

Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ, trước mắt cục diện này đã phi thường quỷ dị, Lâm Diệu Đường bọn người là muốn tẩy đi Cơ công chúa tội danh giết người. Tông chủ đã chết rồi, vì lẽ đó trái tim của bọn họ cũng thay đổi, bọn họ muốn thông qua Cơ công chúa đi đầu quân Đại Viêm đế quốc."

Thẩm Lãng nói: "Ngô Tuyệt, ngươi nghĩ như thế nào?"

Ngô Tuyệt dập đầu nói: "Thần chi tâm, chưa bao giờ thay đổi. Mặc kệ Nhâm tông chủ có ý kiến gì, thần chi tâm đều nguyện ý trung thành với bệ hạ."

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Ngươi ... Gặp Nhâm tông chủ trên ngực cái kia quỷ dị mục nát vết thương?"

Ngô Tuyệt trầm mặc chốc lát, sau đó khom người nói: "Vâng, thần gặp."

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía Nhâm Thiên Khiếu nói: "Ngươi ... Nghĩ như thế nào?"

Nhâm Thiên Khiếu nói: "Ta cái gì đều không nghĩ, ta cái gì đều không nghĩ, chú để ta làm cái gì, ta thì làm cái đó?"

Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ, chúng ta phải nhanh, phải nhanh! Bằng không chờ bọn hắn hình thành thế liền không kịp, tông chủ vừa chết, liền không người có thể áp chế Phù Đồ Sơn quần hùng."

Thẩm Lãng nói: "Hai người các ngươi, đi theo ta, làm hộ pháp cho ta."

Tiếp theo Thẩm Lãng nhanh chóng hướng về chính mình tẩm cung chạy như bay, lần trước hắn cứu tỉnh Nhâm Doanh Doanh còn chưa có bắt đầu, liền chịu đến Nhâm tông chủ tập kích.

Lần này, nhất định phải nắm chặt gấp gáp thời gian, lập tức đi cứu vớt tỉnh lại Nhâm Doanh Doanh.

...

Nhưng mà đến khi Thẩm Lãng vọt tới tẩm cung thời điểm, lại phát hiện Nhâm Doanh Doanh đã biến mất rồi, còn có cái kia Thượng cổ long hạp cũng biến mất rồi, đại hoạn quan Vân Hải gánh một cái rương, đang nhanh chóng lao nhanh,

Ngô Tuyệt cùng Nhâm Thiên Khiếu thấy chi, không nói hai lời như chớp giật xông lên, trong nháy mắt đem hắn đuổi theo.

Đại hoạn quan Vân Hải bỏ xuống long hạp, đem lợi kiếm hoành ở bên trong Nhâm Doanh Doanh trên cổ, lạnh giọng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, không nên ép ta."

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Thật không hổ là Cơ công chúa mang đến người a, hiện tại đã không thể chờ đợi được nữa muốn hướng về nàng hiệu trung."

Đại hoạn quan Vân Hải nói: "Không, nô tỳ chỉ hướng người thắng hiệu trung."

Sau đó, hắn đem lợi kiếm hướng về Nhâm Doanh Doanh cái cổ lòng đất đè ép ép, nhẹ nhàng cắt ra một cái miệng máu, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài đi thôi, lưu lại nữa thì có họa sát thân. Khoảng thời gian này Nhâm tông chủ nghĩ hết tất cả biện pháp muốn thần hóa ngài địa vị, muốn cho ngài trở thành chủ nhân của nơi này, nhưng mà thời gian quá ngắn, Nhâm tông chủ vừa chết, bọn họ liền muốn phản phệ. Ta dù sao hầu hạ qua ngài nửa tháng, quả nhiên là không hy vọng cùng ngài không nể mặt mũi, càng không muốn tự tay chém xuống Nhâm Doanh Doanh công chúa đầu lâu."

Ha ha ha, cái này Phù Đồ Sơn thực sự là quá có vừa chết.

Thật sự như là trong địa ngục hát vở kịch lớn, Nhâm tông chủ khi còn sống, áp chế tất cả mọi người không dám nhúc nhích, thành thành thật thật diễn hí khúc, để đái cái gì mặt nạ liền đái cái gì mặt nạ.

Nhâm tông chủ sau khi chết, mỗi người đều lộ ra khuôn mặt dữ tợn, hoặc là là ác quỷ, hoặc là là ác ma.

Trong nháy mắt liền đem mặt nạ ném qua một bên, triệt để không diễn, nghiêm túc thần thánh Phù Đồ hành cung, trong nháy mắt lại đã biến thành Phù Đồ Sơn.

Đại hoạn quan Vân Hải nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài còn nhìn không ra sao? Đại gia đều không tín nhiệm ngươi, cũng không tín nhiệm Đại Càn đế quốc, Nhâm tông chủ vừa chết, tất cả mọi người cũng phải đi nịnh bợ càng thô bắp đùi, mà thế giới này còn có so Đại Viêm đế quốc càng thô chân sao? Nhâm phu nhân chính là Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, cho nên nàng rõ ràng giết Nhâm tông chủ, đại gia nhưng liều mạng vì nàng từ chối tội, nói nàng giết người là thế thân."

"Toàn bộ các ngươi tránh ra, lại tiến lên một bước, ta liền giết Nhâm Doanh Doanh công chúa." Đại hoạn quan Vân Hải dữ tợn nói, ta ngược lại muốn xem xem là các ngươi kiếm nhanh, còn là của ta kiếm càng nhanh hơn.

"Thẩm Lãng bệ hạ, đi thôi, đi thôi, bằng không liền phải chết ở chỗ này, thậm chí bị chém thành muôn mảnh cũng khó nói, ha ha ha! Khoảng thời gian này ngài bệ hạ nghiện cũng qua đủ rồi."

Đại hoạn quan Vân Hải, vừa cầm lấy Nhâm Doanh Doanh tóc, vừa lui về phía sau.

Nhâm Thiên Khiếu bay thẳng đến Thẩm Lãng trông lại, hỏi thăm hắn làm sao bây giờ? Người này vẫn luôn là như thế, đầu óc đơn giản, trước hoàn toàn phục tùng Nhâm tông chủ, Nhâm tông chủ sau khi chết, hắn dĩ nhiên bản năng muốn đi phục tùng Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng cười gằn, trước hắn đã nói, cứu vớt Nhâm Doanh Doanh quá trình vô cùng đơn giản.

Dùng Hoạt tử nhân kinh tinh thần thuật, xây dựng ra mười mấy vạn cái tinh thần điểm tạo thành tinh thần trình tự, sau đó đột nhiên phóng thích, trong nháy mắt kích hoạt Nhâm Doanh Doanh mười mấy vạn thần kinh nguyên.

Thẩm Lãng nhắm hai mắt lại, bắt đầu tại trong đầu xây dựng.

Mười cái, trăm cái, một ngàn cái, 1 vạn cái, mười lăm vạn cái!

Mười lăm vạn cái lực lượng tinh thần điểm, hình thành rồi một cái tinh thần vòng xoáy hình.

"Ra!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, một vệt ánh sáng ảnh đột nhiên bắn nhanh mà ra, nhìn qua cùng vòng xoáy năng lượng phi thường muốn chết a.

Đại hoạn quan Vân Hải cả kinh, hắn còn tưởng rằng là Thẩm Lãng hướng hắn phóng thích vòng xoáy năng lượng công kích đây, bản năng giơ lên Nhâm Doanh Doanh công chúa làm bia đỡ đạn.

"Vèo ..." Cái kia tinh thần vòng xoáy đột nhiên chui vào Nhâm Doanh Doanh đại não bên trong.

Sau đó, tĩnh lặng không tức, không có bất kỳ phản ứng nào.

Tất cả mọi người kinh ngạc, bao quát Vân Hải đại hoạn quan, đến tột cùng phát sinh cái gì a?

Hắn lại một lần nữa đem lợi kiếm đỉnh tại Nhâm Doanh Doanh công chúa trên cổ, kéo tóc của nàng, nhanh chóng lùi về sau, lạnh giọng nói: "Không nên ép ta, cũng không cần có mờ ám, bằng không ta lập tức giết nàng, giết nàng ..."

Mà vào lúc này, Nhâm Doanh Doanh công chúa tỉnh lại.

Trong phút chốc, hoàn toàn không có cách nào hình dung tình cảnh này.

Con mắt của nàng, đột nhiên lóe qua một vệt hào quang, không gì sánh được lượng thạc kinh người.

Không gì sánh được hung tàn, không gì sánh được uy mãnh, để người run rẩy.

Sau đó, nàng chậm rãi nghiêng đầu qua chỗ khác, trực tiếp 180 độ nhìn Vân Hải, yết hầu lòng đất phát sinh gào thét.

Toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Đại hoạn quan Vân Hải hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, bởi vì Nhâm Doanh Doanh đúng là 180 độ quay đầu, quay lưng hắn đồng thời, cũng đối mặt hắn.

"Ta giết ngươi ..." Đại hoạn quan Vân Hải đột nhiên một cắt, trong nháy mắt liền đem Nhâm Doanh Doanh cái cổ cắt ra một cái to lớn vết nứt, hầu như đem nửa cái cái cổ đều chặt đứt.

Nhâm Thiên Khiếu một tràng thốt lên, bạo quát: "Ta giết ngươi, giết ngươi ..."

Sau đó, hắn như chớp giật hướng về đại hoạn quan Vân Hải phóng đi.

Nhưng mà một giây sau, hắn hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, bởi vì Nhâm Doanh Doanh bị cắt yết hầu, trong nháy mắt khôi phục như lúc ban đầu, không có nửa điểm vết thương.

Đón lấy, Nhâm Doanh Doanh đã nắm đại hoạn quan Vân Hải kiếm, nhẹ nhàng sờ một cái.

Cái kia cứng cỏi không gì sánh được lợi kiếm, trực tiếp tan xương nát thịt.

Đón lấy, nàng xòe bàn tay ra, quay về đại hoạn quan Vân Hải nhẹ nhàng vỗ một cái.

"Phù ..." Đối phương trực tiếp biến mất khỏi thế gian.

Một trận sương máu mê man, cấp độ tông sư cường giả Vân Hải, trực tiếp tan xương nát thịt, liền mảnh xương vụn chỉ cũng không tìm tới, thật sự liền trực tiếp hóa thành một đạo sương máu, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Ngô Tuyệt, Nhâm Thiên Khiếu, còn có Thẩm Lãng ba người hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Này ... Đây là cái gì a?

Này cường đại đến cũng không tránh khỏi thật đáng sợ đi, Nhâm tông chủ cũng không có như thế ... Lợi hại không.

"Doanh Doanh ..." Thẩm Lãng cẩn thận từng ly từng tý một đưa tay ra nói: "Ngươi, ngươi còn nhớ ta sao? Ta là Thẩm Lãng, ta là vị hôn phu của ngươi, vừa nãy là ta cứu ngươi ..."

Nhâm Doanh Doanh tròng mắt lóe lên, Thẩm Lãng thật sự phảng phất bị một đạo cường quang thiêu đốt qua đồng dạng, nàng liên tục nhìn chằm chằm vào Thẩm Lãng, phảng phất muốn tại trong đầu tìm tòi bất kỳ trí nhớ gì mảnh vỡ, nhưng mà ... Không thu được gì.

"Ta là Thẩm Lãng, ta là ngươi vị hôn phu ..." Thẩm Lãng vừa ôn nhu nói chuyện, vừa chậm rãi hướng về Nhâm Doanh Doanh tới gần.

"Ầm ..." Nhâm Doanh Doanh lăng không đẩy một cái.

Trong nháy mắt, Thẩm Lãng thân thể dường như đạn pháo như vậy đột nhiên bay ra ngoài, trực tiếp bay ra mấy trăm mét xa.

Nàng thật sự chính là nhẹ nhàng đẩy một cái, hơn nữa đẩy chính là không khí, mà không phải Thẩm Lãng, này vũ công mạnh đến để người tuyệt vọng mức độ.

Bất quá Thẩm Lãng không có bị thương, mà là nhẹ nhàng rơi xuống.

Nhâm Thiên Khiếu đi tới, nói: "Ta là ca ca, ta là ca ca ngươi a ..."

Kết quả.

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn.

Nhâm Thiên Khiếu thân thể dường như đạn pháo như vậy bay ra ngoài, hơn nữa trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Nhâm Doanh Doanh vẫn là tiện tay đẩy một cái.

Đón lấy, Nhâm Doanh Doanh ánh mắt lại nhìn phía Thẩm Lãng, thật sự cái gì đều không nhớ ra được, nhưng là vừa phảng phất có một loại tinh thần cảm ứng, tinh thần cộng hưởng.

Thẩm Lãng phát hiện, nàng lúc này tâm tình, ánh mắt, hoàn toàn cũng không giống như là nhân loại, cũng không biết là chủng tộc gì.

Bỗng nhiên, nàng ánh mắt rơi vào trên ngón tay của chính mình, đó là Thẩm Lãng thượng cổ vương giới, nàng ngơ ngác mà nhìn một lúc, sau đó đột nhiên lấy xuống chi này thượng cổ vương giới, bay thẳng đến Thẩm Lãng ném tới.

Thẩm Lãng tiếp được thượng cổ vương giới, một lần nữa đeo trên tay.

Cùng lúc đó, Nhâm Doanh Doanh thân ảnh biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nàng dưới chân nhẹ nhàng bắn ra, cả người biến mất ở ngoài trăm thuước.

Bởi vì nàng tốc độ quá nhanh, thậm chí trực tiếp xé ra không khí, phát sinh nổ tung thanh.

Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, này, đây là muốn làm gì vậy? Mạnh mẽ đến nước này, đây là muốn làm gì vậy?

"Ta ... Ta thảo!" Thẩm Lãng nói.

Ngô Tuyệt tại bên cạnh cũng sững sờ, đầy đủ một hồi lâu, hắn mới mở miệng nói: "Bệ hạ, Nhâm Doanh Doanh công chúa là hướng về phía nam mà đi, nàng phảng phất vội vã đi chạy đi một chỗ."

Thẩm Lãng nhìn thấy, Nhâm Doanh Doanh hoàn toàn là thẳng tắp xuôi nam.

Nói vậy mặc kệ gặp phải cái gì, nàng đều là thẳng tắp tiến lên, bất kỳ ngăn trở đồ vật của nàng, đều sẽ biến thành tro bụi.

Đây là Thượng cổ long hạp làm cho nàng niết bàn lột xác, nàng cơ hồ đem toàn bộ Thượng cổ long hạp bên trong long huyết tủy năng lượng đều nuốt chửng xong, sau đó liền ... Lợi hại như vậy.

Hơn nữa, hiện tại nàng giống như chỉ là lột xác sơ kỳ.

"Bệ hạ, Nhâm Doanh Doanh công chúa đi rồi, chúng ta muốn đơn độc đối mặt tiếp xuống khiêu chiến." Ngô Tuyệt nói.

Thẩm Lãng nói: "Ngô Tuyệt, Đại Viêm đế quốc có thể mạnh mẽ hơn ta đến nhiều hơn, ngươi liền chưa hề nghĩ tới muốn nương nhờ vào Đại Viêm sao?"

Ngô Tuyệt lắc đầu nói: "Tại Đại Viêm, ta tính là gì? Trước tại Càn Kinh ta liền cùng bệ hạ đã nói , ta muốn đánh cuộc một keo."

Thẩm Lãng hướng về Nhâm Thiên Khiếu nhìn tới, hắn đã chịu đến không nhỏ bức xạ thương tổn.

"Tông chủ để ta làm cái gì, ta thì làm cái đó." Nhâm Thiên Khiếu nói.

Nhâm tông chủ trước khi chết, làm cho tất cả mọi người đều hiệu trung Thẩm Lãng, Nhâm Thiên Khiếu là bị cải tạo qua huyết thống người, thậm chí ngay cả đại não cũng đã phát sinh ra biến hóa, thẳng thắn, muốn để hắn đi nhận biết Nhâm tông chủ nói ý sau lưng? Quá làm khó hắn.

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, chúng ta đi đối mặt bọn họ đi."

...

Lâm Diệu Đường cùng Nhâm phu nhân thật sự mang theo mấy trăm người tiến vào Phù Đồ Sơn lòng đất hang động bên trong, sau đó thật sự phát hiện một cái Nhâm tông chủ.

Đương nhiên, cái này Nhâm tông chủ là thế thân, hắn tại Nhâm Hoàn Ngã trong miệng đã nói qua rất nhiều lần, nhưng từ đầu đến cuối không có lộ diện.

Tất cả mọi người nhìn thấy hắn thời điểm, đang ngồi xếp bằng trên mặt đất, tiến vào bế quan trạng thái, thậm chí không cách nào tỉnh lại.

Lâm Diệu Đường trực tiếp xốc lên áo của hắn, lộ ra trên lồng ngực bóng đen kia nói: "Tất cả mọi người nhìn thấy không? Chính là bóng đen này uy hiếp tông chủ tính mạng, vì lẽ đó tiếp xuống mấy năm, thậm chí trong vòng mấy chục năm, hắn đều phải ở chỗ này bế quan, trục xuất trong cơ thể đáng sợ năng lượng. Đại gia tản đi đi, miễn cho quấy rối tông chủ bế quan."

Sau đó, hơn mấy trăm nghìn người rời đi lòng đất hang động.

Lại một lần nữa trở lại Phù Đồ cung bên trong.

"Sự thực chứng minh, tông chủ như trước bình yên vô sự, Nhâm phu nhân giết chính là tông chủ thế thân, người này nhìn thấy tông chủ bế quan, liền muốn tùy ý làm bậy, đáng chết!"

"Đáng chết!"

Sau đó, Lâm Diệu Đường hướng về Cơ công chúa quỳ xuống, nói: "Phu nhân, tông chủ bế quan, nhưng mà Phù Đồ Sơn không thể rắn mất đầu, thỉnh phu nhân chấp chưởng Phù Đồ Sơn quyền lực."

Sau đó, mấy trăm người hướng về Cơ công chúa quỳ xuống, dập đầu nói: "Thỉnh phu nhân chấp chưởng Phù Đồ Sơn quyền lực."

Bầu trời này cũng thật là không có mới mẻ việc a, đổi trắng thay đen, chỉ hươu bảo ngựa, khắp nơi đều đang phát sinh.

Nhâm tông chủ a, Nhâm tông chủ, ngươi khi còn sống điều khiển Phù Đồ Sơn tất cả mọi người ý chí, không người đảm dám phản kháng, mà ngươi một khi chết đi, đại gia cũng điều khiển ngươi.

Mãi cho đến hiện tại, vị này nhiệm xong thi thể của ta đều vứt tại đại điện trên mặt đất bị mọi người đạp lên, cũng chỉ có Nhâm Thiên Khiếu ôm nhiệm xong đầu của ta gào khóc qua.

Từ đầu tới đuôi, chỉ có một người chân chính quan tâm qua ngươi Nhâm Hoàn Ngã a, liền ngay cả Ngô Tuyệt cũng không để ý.

Lâm Diệu Đường lời mới vừa dứt, Ngô Tuyệt cười lạnh nói: "Lâm đại nhân, ngươi lời này liền có thể nở nụ cười, nhiệm thái sư trước nói tới rõ rõ ràng ràng, hắn bế quan sau, toàn bộ Phù Đồ cung toàn bộ giao cho Thẩm Lãng bệ hạ chấp chưởng. Này hơn nửa tháng ngươi lẽ nào không có nhìn rõ ràng sao? Bệ hạ mới là Phù Đồ hành cung cao nhất chủ nhân, "

Nhâm Thiên Khiếu cả giận nói: "Lâm Diệu Đường, các ngươi có ý gì? Chẳng lẽ muốn làm trái chú ý chí sao?"

Lâm Diệu Đường trong nháy mắt lỡ lời, bởi vì có một số việc không tốt nói thẳng phá a, cũng không thể nói Nhâm tông chủ đã chết rồi, đại gia hoàn toàn có thể không cần phải để ý đến hắn nói lời gì, chúng ta căn bản liền không muốn nương nhờ vào Đại Càn đế quốc, chúng ta muốn nương nhờ vào Đại Viêm đế quốc, theo Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc, chỉ có một con đường chết.

Mà ngay tại lúc này, bỗng nhiên một cái pho tượng tuyết kỳ thực đáp xuống, nhảy vào đại điện bên trong, trực tiếp quỳ xuống nói: "Việc lớn không tốt, việc lớn không tốt, bệ hạ, thái sư, việc lớn không tốt."

Vị này đặc chủng vũ sĩ thậm chí không biết Phù Đồ cung bên trong đã phát sinh kịch biến.

Ngô Tuyệt nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Cái kia đặc chủng võ sĩ đạo: "Chúng ta mấy trăm tên đặc chủng vũ sĩ, hơn một nghìn danh địa ngục quân đoàn, hộ tống thượng cổ chặn lại trang bị, Long Chi Lực phóng ra trang bị, đi tới Nộ Triều thành, gặp phải Đại Viêm đế quốc mạc danh tập kích, toàn quân diệt. Long Chi Lực phóng ra trang bị, thượng cổ chặn lại trang bị, toàn bộ bị đoạt!"

Này vừa nói, Thẩm Lãng mặt biến đổi, Ngô Tuyệt bọn người mặt kịch biến.

Ngô Tuyệt lạnh giọng nói: "Xác định là Đại Viêm đế quốc sở vi? Bọn họ phát động rồi cái gì quân đội? Cái gì quy mô?"

Tên kia đặc chủng vũ sĩ bi sắc nói: "Không biết, còn không biết phát sinh cái gì? Chúng ta liền hầu như toàn quân diệt, chờ ta tỉnh lại, Long Chi Lực, thượng cổ chặn lại trang bị, liền đều biến mất."

Nhất thời, ở đây tất cả mọi người rơi vào run rẩy, Đại Viêm đế quốc liền mạnh mẽ như vậy sao?

Nhâm tông chủ nhưng là phái đi mấy trăm tên đặc chủng vũ sĩ, hơn một nghìn danh địa ngục quân đoàn hộ tống a, vẫn không có nhìn rõ ràng kẻ địch, còn không biết cái gì cái gì, liền toàn quân diệt.

Đối mặt cường đại như vậy Đại Viêm đế quốc, tùy tùng Thẩm Lãng, tùy tùng Đại Càn đế quốc còn có hy vọng gì sao?

Đầy đủ một hồi lâu, Nhâm phu nhân (Cơ công chúa) chậm rãi nói: "Nói ra đi, Nhâm tông chủ không ở, hiện tại Phù Đồ Sơn đối mặt hai cái lựa chọn. Một cái là hiệu trung ta Đại Viêm đế quốc, mặt khác là hiệu trung Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc."

Không diễn kịch sao?

Nhâm phu nhân nói: "Nhâm tông chủ chết rồi, Phù Đồ Sơn nhất định phải tìm một người khác chỗ dựa, các ngươi là nguyện ý nương nhờ vào mạnh mẽ Viêm Kinh, vẫn là Thẩm Lãng Càn Kinh đây? Dùng tính mạng, dùng bước chân làm ra lựa chọn đi."

Này vừa nói, Lâm Diệu Đường trưởng lão không nói hai lời, trực tiếp quỳ gối Cơ công chúa trước mặt, tiếp theo mấy chục người, mấy trăm người đều quỳ ở trước mặt của nàng.

Đại gia dùng chân bỏ phiếu, lựa chọn Viêm Kinh.

Nhâm tông chủ a, ngươi vừa vừa chết, toàn bộ Phù Đồ Sơn liền chim muông tản đi. Ngươi qua nửa tháng liều mạng mà khuyếch đại, liều mạng cất cao Thẩm Lãng địa vị, liều mạng tẩy não, cũng không có tác dụng gì, đại gia đều là người thông minh.

Nhâm Thiên Khiếu không nói hai lời, trực tiếp quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt. Ngô Tuyệt do dự ba giây đồng hồ, sau đó vẫn là quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt.

Ở đây hơn mấy trăm nghìn người, chỉ có hai người quỳ gối Thẩm Lãng trước.

Tiếp theo, lại tới nữa rồi mười mấy cái, lại tới nữa rồi mười mấy, cuối cùng hơn trăm người quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt.

Thân phận của những người này đều rất nhất trí, toàn bộ đều là đặc chủng vũ sĩ, địa ngục quân đoàn tướng lĩnh, bọn họ đều là Nhâm Thiên Khiếu huấn luyện ra, bị triệt để cải tạo qua, đầu óc đơn giản, chỉ có thể phục tùng mệnh lệnh.

Xếp hàng đã kết thúc.

Bỗng nhiên, trong đám người có người lạnh giọng nói: "Đại gia bắt được Thẩm Lãng bệ hạ, đưa đi Viêm Kinh, lập xuống đại công đi!"

Dựa vào, quả nhiên trâu bò a, cái ý niệm này đều lên.

Trong nháy mắt, hơn trăm tên đặc chủng vũ sĩ đột nhiên rút kiếm, lạnh lùng nói: "Các ngươi dám? Bảo vệ bệ hạ, bảo vệ bệ hạ!"

Nhâm Thiên Khiếu đột nhiên thổi lên kèn lệnh.

Nhất thời, nhiều vô số kể đặc chủng vũ sĩ, cưỡi pho tượng tuyết phi tới, vô số địa ngục quân đoàn mênh mông cuồn cuộn xông lên Phù Đồ cung.

Tiếp theo, Lâm Diệu Đường bên kia cũng thổi lên kèn lệnh , tương tự vô số Phù Đồ Sơn vũ sĩ, cấp độ tông sư cường giả, bộ phận đặc chủng vũ sĩ, bộ phận địa ngục quân đoàn vọt tới.

Ngăn ngắn sau nửa canh giờ!

Toàn bộ Phù Đồ cung dĩ nhiên tràn vào đến mười vạn người.

Hiệu trung Thẩm Lãng một phương 3 vạn, hiệu trung Nhâm phu nhân một phương 7 vạn.

Kết quả này so Thẩm Lãng tưởng tượng muốn tốt hơn rất nhiều a, hắn nhưng là một cái thuần túy người ngoài, ở cái này đặc thù trong hoàn cảnh, vẫn còn có ba vạn người hiệu trung.

Xem ra Nhâm tông chủ này hơn nửa tháng tẩy não biểu diễn, không phải không dùng được.

Hai cái quân đội tại Phù Đồ cung đối lập, nội chiến động một cái liền bùng nổ.

Ngô Tuyệt thấp giọng nói: "Đáng tiếc Nhâm Doanh Doanh công chúa mất đi hết thảy ký ức, hơn nữa đã biến mất rồi, bằng không nàng đứng ở chúng ta bên này, sẽ có càng nhiều quân đội hiệu trung bệ hạ."

"Bắt Thẩm Lãng, hướng Viêm Kinh thỉnh công."

"Bắt Thẩm Lãng, hướng Viêm Kinh thỉnh công."

"Bắt Thẩm Lãng, báo thù rửa hận!"

Hai nhánh quân đội tâm tình càng ngày sục sôi, chỉ lát nữa là phải trực tiếp nổ tung đại chiến, mà vị kia Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, đôi mắt đẹp trào phúng, lạnh lùng nhìn tình cảnh này.

Thẩm Lãng bỗng nhiên đứng ở trên đài cao, cầm lấy ngạc mộng thạch sóng âm phóng đại khí, chậm rãi nói: "Yên lặng!"

Tất cả mọi người hướng về Thẩm Lãng nhìn tới.

"Nhâm Hoàn Ngã chết rồi, toàn bộ Phù Đồ Sơn rắn mất đầu. Lâm Diệu Đường, còn có ở đây rất nhiều người, qua đi diễn nửa tháng hí, tại Nhâm Hoàn Ngã dẫn dắt đi, đối với ta ba khấu chín bái, chỉ lát nữa là phải trở thành ta Đại Càn đế quốc thần tử. Kết quả đây? Nhâm Hoàn Ngã bỗng nhiên đột tử, các ngươi không muốn lại diễn kịch, càng không muốn hiệu trung ta Thẩm Lãng."

"Này không có cái gì? Ta xưa nay đều không bắt buộc bất luận người nào hiệu trung ta, cũng không bắt buộc Phù Đồ Sơn gia nhập Đại Càn đế quốc."

"Nhưng mà, các ngươi lựa chọn hiệu trung Nhâm phu nhân, cũng chính là Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, phụ thân ta Khương Ly đã từng vị hôn thê? Cái kia chính là các ngươi mù mắt."

"Nàng bị Nhâm Hoàn Ngã dằn vặt ba mươi năm, nội tâm cỡ nào cừu hận? Vì lẽ đó vừa nãy nàng ở trước mặt tất cả các ngươi, đem Nhâm Hoàn Ngã lăng trì xử tử. Các ngươi chỉ hươu bảo ngựa, thề son sắt nói Nhâm Hoàn Ngã không có chết, nàng giết chỉ có điều là một cái thế thân mà thôi, này không có vấn đề, đổi trắng thay đen sự tình nơi nào đều sẽ phát sinh."

"Các ngươi làm thần thuộc, hoàn toàn chưa hề nghĩ tới nên vì Nhâm tông chủ báo thù, thậm chí cũng không muốn cầu đòi lại chân tướng, điều này cũng không có vấn đề, thậm chí muốn hướng đi giết chết Nhâm tông chủ người quỳ xuống, hiệu trung, đầu hàng, này hết thảy đều không có vấn đề."

"Vì sống tiếp, làm cái gì đều là cần phải."

"Nhưng mà ta nhất định phải nói cho chư vị, vị này Cơ công chúa thống hận không chỉ có riêng là Nhâm Hoàn Ngã một người, mà là toàn bộ Phù Đồ Sơn, nàng là muốn lôi kéo toàn bộ Phù Đồ Sơn đồng thời chôn cùng, nàng muốn giết chết các ngươi mỗi người."

"Phù Đồ Sơn hủy diệt liền muốn đến, chẳng mấy chốc sẽ đến." Thẩm Lãng nói: "Nguyên bản ta sẽ cố gắng cứu lại Phù Đồ Sơn, nhưng mà ... Các ngươi ép căn bản không hề nghĩ tới muốn hiệu trung ta, vậy ta cũng sẽ không tưởng bở, các ngươi muốn tùy tùng vị này Cơ công chúa, nỗ lực quỳ xuống hướng Viêm Kinh xin tha, đầu hàng, kính mời theo ý!"

"Lâm Diệu Đường, các ngươi hoàn toàn là tự tìm đường chết a!" Thẩm Lãng cuối cùng tổng kết trần từ nói: "Các ngươi đầu hàng Cơ công chúa, giờ chết không xa."

"Ha ha ha ..." Lâm Diệu Đường trưởng lão cười to nói: "Thẩm Lãng, ngươi không muốn nghe sởn cả tóc gáy, không có tác dụng! Ngươi còn muốn lừa gạt chúng ta Phù Đồ Sơn người đi hiệu trung ngươi Đại Càn đế quốc? Không nên uổng phí khí lực, qua đi nửa tháng chúng ta tại Nhâm tông chủ dưới áp lực tiến hành diễn kịch, đối với ngươi ba khấu chín bái, hô to bệ hạ, ngươi còn thật sự quả nhiên? Còn thật sự coi chính mình là thành hoàng đế? Thực sự là hoang đường buồn cười cực kỳ."

"Đó chỉ là diễn kịch mà thôi, chúng ta quỳ xuống lễ bái thời điểm, hoàn toàn là đem ngươi Thẩm Lãng xem là thằng hề. Ngươi cho rằng Nhâm tông chủ phụng ngươi làm chủ là lòng tốt, là thật sự hiệu trung ngươi? Ha ha ha, thực sự là quá ngây thơ, tại Phù Đồ Sơn, ngươi từ đầu tới đuôi đều chỉ là một cái thằng hề."

"Không sai, chúng ta là muốn hiệu trung Đại Viêm đế quốc, chúng ta là muốn hiệu trung trưởng công chúa, vậy thì như thế nào? Đại Càn đế quốc đã ngàn cân treo sợi tóc, ngươi Thẩm Lãng tự thân khó bảo toàn, liền không nên nghĩ muốn kéo dài chúng ta hạ thủy, ngươi vẫn là chính mình đi tử lộ chứ? Trên nẻo hoàng tuyền, không muốn mưu toan mang tới chúng ta."

"Nói cái gì Cơ công chúa muốn hủy diệt chúng ta, nói cái gì Phù Đồ Sơn lập tức liền phải có ngập đầu tai ương, lòe thiên hạ, không nên nhảy, không muốn diễn, vô dụng, cút đi, cút khỏi Phù Đồ Sơn."

"Hiện tại Phù Đồ Sơn, chính là Nhâm phu nhân Phù Đồ Sơn."

Sau đó, Lâm Diệu Đường mang theo mấy vạn người hướng về Cơ công chúa bái hạ nói: "Bái kiến chủ nhân!"

"Bái kiến chủ nhân!"

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Thú vị, thú vị!"

Sau đó Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng nói: "Dưa hái xanh không ngọt, có người muốn chết, tùy ý hắn đi. Hết thảy hiệu trung người của ta, toàn bộ rời đi Phù Đồ Sơn."

"Đi!" Thẩm Lãng cưỡi lên đại siêu.

Tiếp theo, Ngô Tuyệt, Nhâm Thiên Khiếu các một ngàn tên đặc chủng vũ sĩ, cưỡi lên pho tượng tuyết. Còn lại 3 vạn danh địa ngục quân đoàn, không có không trung vật cưỡi, trực tiếp leo lên mấy chục chiếc thuyền lớn.

Đi, đi, đi!

Mấy cái canh giờ sau!

Thẩm Lãng mang theo ba vạn người, triệt để rời đi Phù Đồ Sơn, đem Phù Đồ Sơn tất cả, chắp tay nhường ra.

Ngô Tuyệt run rẩy nói: "Bệ hạ, ngài nói tất cả thật sự sẽ phát sinh sao? Nàng dù sao cũng là Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, Phù Đồ Sơn nương nhờ vào đối với Đại Viêm đế quốc tới nói, cũng là phi thường có ý nghĩa, Viêm Kinh thật sự sẽ phá hủy Phù Đồ Sơn ..."

Nhưng mà, Ngô Tuyệt lời còn chưa nói hết.

Từ phương bắc bầu trời, phi tới mấy chục đạo sao băng.

Long Chi Hối, siêu cấp Long Chi Hối.

Mấy chục viên siêu cấp Long Chi Hối, gào thét hướng về Phù Đồ Sơn phi tới.

"Vèo vèo vèo vèo ..." Phù Đồ Sơn liều lấy hết tất cả đi chặn lại.

Nhưng mà toàn bộ thất bại.

Còn có bộ kia thượng cổ chặn lại trang bị, cũng không còn phát huy tác dụng.

Mấy phút sau, này mấy chục viên siêu cấp Long Chi Hối đập vào Phù Đồ Sơn tổng bộ.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Hoa lệ nhất hủy diệt!

...

Chú: Ngày hôm nay đổi mới 15,000, vé tháng bảng lập tức sẽ bị bạo, ta hoảng đến ép một cái. Có phiếu huynh đệ, cứu cứu ta nha!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 589: Tội Ngập Trời! Thẩm Lãng Chi Hắc Ám Nữ Hoàng!

Chương 589: Tội ngập trời! Thẩm Lãng chi hắc ám nữ hoàng!

Tại đánh đuổi Thẩm Lãng sau, Phù Đồ Sơn mọi người một người làm quan cả họ được nhờ, Nhâm tông chủ đầu lâu bị Nhâm Thiên Khiếu mang đi, nhưng mà hắn bị lăng trì sau thân thể cũng đã vứt tại trong cung điện bị đạp lên đến không ra hình dạng gì. Qua đi hơn nửa tháng thời gian đều hợp quy tắc nghiêm túc Phù Đồ cung, lúc này lại một mảnh hò hét loạn lên.

Sau đó, Lâm Diệu Đường bọn người không thể chờ đợi được nữa muốn đẩy nâng Cơ công chúa thượng vị, đảm nhiệm Phù Đồ Sơn mới tông chủ.

Cứ như vậy, sau đó Phù Đồ Sơn cũng họ Cơ, có thể cùng hưởng thụ cùng Tru Thiên các như thế đãi ngộ, trở thành Đại Viêm đế quốc dòng chính siêu thoát thế lực.

Vì lẽ đó, Phù Đồ Sơn mấy cái nữ đường chủ tiến lên, là Nhâm phu nhân (Cơ công chúa) tắm rửa thay y phục, trực tiếp thay Phù Đồ Sơn tông chủ bào phục, đeo phù đồ ngọc kiếm.

Đương nhiên người tông chủ này bào phục là nam khoản, nhưng mà cũng quản không được như thế rất nhiều rồi, Cơ công chúa sau khi mặc vào cũng được cho là anh tư hiên ngang.

Đón lấy, tất cả mọi người đẩy Cơ công chúa lên Phù Đồ cung, đi tới cái kia bảo tọa bên trên.

Hơn mấy trăm nghìn người chỉnh tề quỳ xuống, dập đầu nói: "Bái kiến tông chủ."

"Bái kiến tông chủ."

Cũng thật là dường như hát vở kịch lớn như thế a, liền tại hơn nửa tháng trước, Nhâm tông chủ chính là đem Thẩm Lãng đẩy lên ở vị trí này, sau đó hô to vạn tuế.

Lúc này Lâm Diệu Đường mấy người cũng đem Cơ công chúa đẩy lên vị trí kia thượng , lại một lần nữa quỳ lạy hô to, hận không thể ba khấu chín bái.

Liền như thế, giết chết Nhâm Hoàn Ngã hung thủ, Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa liền trở thành Phù Đồ Sơn mới tông chủ, thực sự là rất có binh biến Trần Kiều, khoác hoàng bào thần vận.

Toàn bộ trong quá trình, Cơ công chúa cũng không có từ chối, liền như thế lạnh lẽo mà nhìn tất cả những thứ này.

Đại lễ sau khi kết thúc, nàng trực tiếp tiến vào một cái hang động bên trong, nơi đó mới là Phù Đồ Sơn tuyệt mật vị trí.

Phù Đồ Sơn vì sao kiến tạo tại Phù Hải bên trong, bởi vì cả tòa Phù Đồ Sơn chính là một cái thượng cổ di tích, Phù Đồ Sơn cổ trùng văn hóa chính là từ tòa này thượng cổ di tích mở ra.

Phù Đồ cung tráng lệ, nhưng xưa nay đều không phải Phù Đồ Sơn hạt nhân. Chỉ có Phù Đồ Sơn hạt nhân phòng điều khiển, mới thật sự là chỗ yếu, ở trong đó có thể khống chế Phù Đồ Sơn đại đa số thượng cổ năng lượng hạt nhân, còn có thể khống chế một cái trọng yếu nhất đồ vật, thượng cổ chặn lại trang bị.

Vật này là từ nam bộ hải vực thượng cổ di tích phát hiện, dùng to lớn nhân lực, mới vận đến Phù Đồ Sơn tổng bộ đến.

Lần trước Viêm Kinh đối Phù Đồ Sơn tiến hành siêu cấp Long

Chi Hối đả kích, liền trực tiếp bị thượng cổ chặn lại trang bị trên không trung chặn lại, sớm làm nổ, không có đối Phù Đồ Sơn tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Mới Nhâm tông chủ, Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa tiến vào khống chế hạt nhân sau, trước tiên liền đem cái này thượng cổ chặn lại trang bị đóng.

Sau đó, lại mở ra ngạc mộng thạch tương quan trang bị, hướng thiên không phát sinh tín hiệu.

Không lâu sau đó!

Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối đột kích, hơn nữa một lần chính là mấy chục chi.

Phù Đồ Sơn lưu thủ những người này, so Thẩm Lãng càng sớm hơn phát hiện đám này Long Chi Hối, sau đó rơi vào kinh hoàng cùng run rẩy.

Đám này Long Chi Hối tốc độ phi hành quá nhanh, mỗi giây đồng hồ đạt đến kinh người khoảng ba ngàn mét, trước nay chưa từng có.

Nhưng mà căn cứ thượng cổ chặn lại trang bị uy lực, cần phải vẫn có thể tiến hành không trung chặn lại.

"Nhanh, nhanh đi chặn lại."

"Nhanh, tiến vào hạt nhân phòng điều khiển."

Mấy trăm tên đặc chủng vũ sĩ, mấy tên trưởng lão thật nhanh hướng về hạt nhân phòng điều khiển phóng đi.

Nhưng mà phát hiện, nơi này cửa lớn đóng kín, hoàn toàn không có cách nào mở ra.

Tất cả mọi người khắp cả người băng hàn, cảm giác đáng sợ bao phủ toàn thân.

"Tông chủ, ngài có ở bên trong không? Ngài có ở bên trong không?" Lâm Diệu Đường run rẩy nói.

"Ta ở bên trong." Cơ công chúa thanh âm vang lên, xuyên thấu qua ngạc mộng thạch trang bị, vang vọng toàn bộ Phù Đồ Sơn.

Lâm Diệu Đường nói: "Tông chủ, Viêm Kinh siêu cấp Long Chi Hối phóng tới, ngươi đây trung gian khẳng định có hiểu lầm gì đó, ngài tranh thủ thời gian mở ra thượng cổ chặn lại trang bị, nó có thể đem đám này Long Chi Hối trên không trung chặn lại, sau đó chúng ta cùng Viêm Kinh giải thích rõ ràng."

"Đúng, chúng ta cùng Viêm Kinh giải thích rõ ràng, chúng ta cùng Thẩm Lãng không có bất cứ quan hệ gì, chúng ta cùng Đại Càn đế quốc cũng không có bất cứ quan hệ gì. Chúng ta đã hoàn toàn đầu hàng hiệu trung Đại Viêm đế quốc."

"Đề cử Thẩm Lãng thằng hề thượng vị, căn bản không phải chúng ta ý tứ. Từ nay về sau, chúng ta Phù Đồ Sơn chính là Đại Càn đế quốc tử địch, chính là Thẩm Lãng tử địch."

"Tông chủ, ngài đã nghe chưa? Cơ công chúa, ngài đã nghe chưa?"

Một lát sau, bên trong Cơ công chúa nói: "Yên tâm, ta nghe được."

Lâm Diệu Đường nói: "Cái kia ... Vậy ngài mở ra thượng cổ chặn lại trang bị sao? Nhanh, sắp không còn kịp rồi, này siêu cấp Long Chi Hối tốc độ phi hành cực nhanh, chỉ có không tới nửa phút."

Cơ công chúa nói: "Này thượng cổ chặn lại trang bị nguyên bản là mở ra, nhưng mà ta cố ý đưa nó đóng."

Này vừa nói, tất cả mọi người run rẩy, khắp cả người phát lạnh.

"Là, tại sao a?" Lâm Diệu Đường nói: "Cơ công chúa, chúng ta vừa hiệu trung ngài, chúng ta vừa hiệu trung Đại Viêm đế quốc, thậm chí vì ngài chúng ta đã cùng Thẩm Lãng triệt để là địch."

Cơ công chúa nhàn nhạt nói: "Bởi vì ta nhớ các ngươi toàn bộ Phù Đồ Sơn người toàn bộ chết hết."

Tất cả mọi người đột nhiên run lên, bởi vì đối phương trong lời này hoàn toàn tràn ngập khắc cốt thù hận.

Cơ công chúa cười lạnh nói: "Nhâm Hoàn Ngã là súc sinh, các ngươi Phù Đồ Sơn mỗi người đều là súc sinh. Các ngươi là thông qua cái gì phát triển lên? Cổ trùng? Này bản thân liền mang ý nghĩa các ngươi âm u độc ác, các ngươi đám người kia vốn là cần phải triệt để chết đi."

Lâm Diệu Đường hét lớn: "Này Phù Đồ Sơn còn có con gái của ngươi, lẽ nào ngươi cũng phải con gái của ngươi bị nổ chết sao? Hổ dữ không ăn thịt con a."

Lâm Diệu Đường kỳ thực biết Nhâm Doanh Doanh công chúa đã không ở, nhưng nỗ lực dùng cái này đánh động Cơ công chúa.

Cơ công chúa nhàn nhạt nói: "Nàng căn bản liền không là nữ nhi ruột thịt của ta, Nhâm Hoàn Ngã tên súc sinh kia căn bản cũng không có sinh đẻ đời sau năng lực."

"Được rồi, cũng chờ chết đi, đừng tốn nước bọt."

Cơ công chúa triệt để yên tĩnh lại, trốn tại trung tâm kiểm soát không lưu bên trong.

Một lát sau, trên trời siêu cấp Long Chi Hối đến.

Quả thứ nhất, đột nhiên đập nhập Phù Hải bên trong, hơn nữa không có lập tức nổ tung, trực tiếp chui vào đến Phù Hải nơi sâu xa nhất.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Quả thứ nhất siêu cấp Long Chi Hối tại Phù Hải phần cuối nổ tung, đất trời rung chuyển, nhấc lên kinh người biển động. Này không phải chân chính hải dương, vẻn vẹn chỉ là một cái cự hồ, vẫn như cũ nhấc lên biển động. Một cái ngọn lửa màu xanh lục cầu, bốc lên lên bầu trời.

Tiếp theo quả thứ hai siêu cấp Long Chi Hối, đột nhiên đánh trúng hiến đường đảo, hơn nữa là trực tiếp xuyên thấu nửa cái ngọn núi, trực tiếp thâm nhập đến hòn đảo ngọn núi bên trong, sau đó đột nhiên nổ tung.

Trong nháy mắt, toàn bộ hiến đường đảo triệt để hủy diệt, thật sự từ trên thế giới xóa đi.

Tiếp theo quả thứ ba siêu cấp Long Chi Hối, quả thứ tư, quả thứ năm, toàn bộ đột nhiên đánh trúng địa ngục đảo.

Địa ngục đảo từ trên thế giới này bị xóa đi. Bạo ra đến kinh thiên ánh sáng, so thái dương lượng thạc vô số lần.

Lâm Diệu Đường các tất cả mọi người rơi vào vô biên vô hạn hối hận, nguyên lai Thẩm Lãng nói hết thảy đều là thật sự, Đại Viêm đế quốc thật sự muốn phá hủy Phù Đồ Sơn, Cơ công chúa thật sự hận không thể tất cả mọi người đều đi chết.

Hối không nghe Thẩm Lãng bệ hạ chi ngữ.

Hối không nghe Thẩm Lãng chi ngữ a.

Ta là mỡ lợn làm tâm trí mê muội, vì sao không tùy tùng Thẩm Lãng bệ hạ đi? Vì sao phải ở lại chỗ này a?

Ta thật hận, ta thật hận.

Đại Viêm đế quốc, ta cùng ngươi không đội trời chung.

Cơ công chúa, ngươi liền đáng đời bị làm nhục chí tử, ngươi không chết tử tế được, không chết tử tế được.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Ròng rã mười viên siêu cấp Long Chi Hối, từ bốn phương tám hướng hướng về Phù Đồ Sơn tổng bộ đập tới.

Lâm Diệu Đường phát sinh thê thảm cười to.

"Ha ha ha, ha ha ha ha, buồn cười, buồn cười, buồn cười ..."

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Sau đó, xa hoa Phù Đồ cung, trực tiếp tan xương nát thịt.

Mấy ngàn mét Phù Đồ Sơn vách núi, từ trung gian bị xé rách.

Sau đó, con mắt siêu cấp Long Chi Hối như trước gào thét mà đến, điểm danh đồng dạng, đánh trúng Phù Hải bên trong mỗi một cái hòn đảo.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Ròng rã oanh tạc một phút.

Sau đó ... Phù Đồ Sơn từ trên thế giới này hoàn toàn bị hủy diệt, hoàn toàn biến mất.

Ròng rã mười mấy vạn người, hầu như bị chết sạch sành sanh.

Toàn bộ Phù Hải triệt để sôi trào, nhấc lên kinh thiên hải, hướng về bốn phương tám hướng mãnh liệt mà ra, hướng về phía nam nước Sở mãnh liệt mà đi.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Phù Đồ Sơn trung tâm kiểm soát không lưu cửa mở ra, Cơ công chúa từ bên trong đi ra.

Nàng đương nhiên không chết, hạt nhân phòng điều khiển là lực phòng hộ là kinh người, có thể chống đỡ siêu cấp Long Chi Hối.

Tiếp theo, trên trời xuất hiện mấy chục đạo bóng đen.

Toàn bộ đều là ... Sóng siêu âm phi hành thú.

Không sai, đều cùng đại siêu như thế, nhưng mà so đại siêu càng thêm to lớn.

Bởi vì đại siêu là trễ nhất ra đến, mà đám này sóng siêu âm phi hành thú đã đi ra mười mấy năm, bị Đại Viêm đế quốc bồi dưỡng mười mấy năm trở lên.

Đại siêu độ dài khoảng ba mươi mét, giương cánh cũng là khoảng ba mươi mét.

Mà Đại Viêm đế quốc đám này sóng siêu âm phi hành thú, độ dài vượt qua bốn mươi lăm mét. Không chỉ có như thế, chúng nhìn qua so đại siêu có vẻ dữ tợn hung ác rất nhiều, nhân vì chúng nó mỗi một con đều bị cải tạo qua, mặt ngoài thân thể dày đặc quỷ dị vảy, dù cho trên không trung cũng đao thương bất nhập.

Này vẻn vẹn chỉ là một phần nhỏ, lúc đó cái kia thâm uyên, mỗi một cái hang động liền mang ý nghĩa một cái sóng siêu âm phi hành thú, mà cái kia thâm uyên hang động, nhiều vô số kể.

Một cái sóng siêu âm phi hành thú, hạ xuống.

Trên lưng của nó thậm chí đã cố định một cái phi hành khoang, Cơ Tuyền công chúa từ bên trong đi ra.

"Đi thôi, về nhà đi, cô cô." Cơ Tuyền công chúa nói.

Nhâm phu nhân (Cơ công chúa) tiến vào sóng siêu âm phi hành thú bối khoang, theo Cơ Tuyền công chúa ra lệnh một tiếng, mấy chục con sóng siêu âm phi hành thú vỗ cánh bay cao, trong nháy mắt liền bay đến mấy ngàn mét trong trời cao.

"Hủy diệt đến triệt để sao?" Cơ Tuyền công chúa hỏi.

Nhâm phu nhân thậm chí tham lam mà nhìn tình cảnh này, ba mươi năm qua nàng nằm mơ đều ở nghĩ tình cảnh này, đem toàn bộ Phù Đồ Sơn triệt để san thành bình địa, hiện tại rốt cuộc làm được.

"Các ngươi vì sao hiện tại mới đến? Ta trước bị Nhâm Hoàn Ngã dằn vặt thời điểm, ngươi ở đâu? Các ngươi lại ở nơi nào?" Nhâm phu nhân lạnh giọng nói: "Ta cái kia chí cao vô thượng hoàng đế ca ca, có thể có nghĩ tới phải cứu ta cô em gái này?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Một, dù cho đối với Đại Viêm đế quốc, mãi cho đến sao chổi va chạm thế giới này sau, rất nhiều chuyện mới hoàn toàn thay đổi. Hai, Viêm Kinh đòi hỏi thông qua một số khế ước, mới có thể đi làm một ít chuyện. Đương nhiên, này đồng dạng là sao chổi đại sau khi đụng, mới bỏ lệnh cấm khế ước. Đương nhiên còn có một chút, nếu là không có nội ứng đóng thượng cổ chặn lại trang bị, chúng ta siêu cấp Long Chi Hối sẽ uổng phí hết đi."

Cơ Tuyền công chúa nói tới phi thường mịt mờ, thậm chí có thể nghe hiểu được người cũng không nhiều.

Nhâm phu nhân nói: "Cái kia Đại Càn đế quốc đây? Khương Ly cái kia Đại Càn đế quốc hả?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Cô cô, ngươi bức thiết muốn Đại Càn đế quốc diệt vong sao?"

Nhâm phu nhân nhàn nhạt nói: "Ta thống hận Khương Ly, vượt qua Nhâm Hoàn Ngã. Nàng mang cho ta sỉ nhục, vượt xa Nhâm Hoàn Ngã."

Cơ Tuyền công chúa liếc mắt một cái Nhâm phu nhân, nhàn nhạt nói: "Nhanh hơn, sắp rồi. Còn có nửa tháng, Nộ Triều thành liền muốn từ trên thế giới này triệt để xóa đi."

"Triệt để xóa đi?" Nhâm phu nhân?

Cơ Tuyền công chúa nói: "Đúng, chúng ta là Thẩm Lãng chuẩn bị càng nhiều siêu cấp Long Chi Hối, có thể đem Nộ Triều thành triệt để san thành bình địa, còn có nửa tháng!"

Nhâm phu nhân nói: "Vào lúc ấy, ta tự mình đến xem."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Cô cô, hiện tại ta thật sự tin tưởng, làm cừu hận cùng lửa giận ngưng tụ tới trình độ nhất định thời điểm, liền không còn là hỏa diễm, mà là hàn băng, có thể đốt sạch thiên hạ hàn băng."

Nhâm phu nhân bỗng nhiên nói: "Là Cương Nhất nói cho các ngươi, ta đã thức tỉnh, đồng thời trở thành Phù Đồ Sơn chi chủ?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Đúng."

Nhâm phu nhân nói: "Người này, đến cùng đứng ở ai vừa? Đến cùng là người là quỷ?"

Mà lúc này, sóng siêu âm phi hành thú đội ngũ bay qua một cái trên hòn đảo nhỏ không, phía trên kia có một tòa xa hoa kiến trúc, Tử Ngọc điện.

Cung điện này là lúc đó Nhâm tông chủ chuyên môn là Cơ công chúa xây dựng, làm cho nàng đặt chân tác dụng, Thẩm Lãng tiến vào Phù Đồ Sơn cũng ở nơi đây ở một đêm, nơi này có mấy chục tên thị nữ quét tước giữ gìn, lúc này các nàng thấp thỏm lo âu, bởi vì toàn bộ Phù Hải đều đang sôi trào, nơi này khoảng cách Phù Đồ

Sơn tổng bộ khá xa, không có bị Long Chi Hối sóng xung cùng đến.

"Hủy diệt nó!" Cơ công chúa nói.

"Được." Cơ Tuyền nói.

Sau đó, mấy chục con sóng siêu âm phi hành thú đáp xuống.

Bên trong có một cái lớn tuổi thị nữ phát hiện Cơ công chúa, nhất thời cao giọng nói: "Trưởng công chúa điện hạ, trưởng công chúa điện hạ, ta là ngài thị nữ thu nguyệt a, cứu cứu ta, cứu cứu ta ..."

Trong này quả thật có bốn, năm cái thị nữ, đều là Nhâm phu nhân lúc đó tự mình mang đến, từ nhỏ theo nàng cùng nhau lớn lên.

Cơ Tuyền nhìn phía Nhâm phu nhân, mà đối phương ngoảnh mặt làm ngơ, mặt lạnh lẽo, thờ ơ không động lòng.

Mấy chục con sóng siêu âm phi hành thú, đồng thời phun tức.

Mấy chục đạo vô cùng cường đại sóng siêu âm đột nhiên bắn nhanh mà ra.

Kinh diễm một màn, một màn kinh khủng, lại một lần nữa xuất hiện.

Toàn bộ Tử Ngọc điện, trong nháy mắt hóa thành bột mịn. Nơi đó mấy chục tên thị nữ, toàn bộ tan xương nát thịt, hóa thành sương máu.

"Trưởng công chúa, ta là thu nguyệt a, mẹ ta là ngài vú em a, cứu cứu ta ..." Nàng âm thanh còn chưa rơi xuống, cả người liền triệt để nát tan.

Ngắn ngắn chốc lát, mấy chục tên thị nữ bị chết sạch sành sanh, toàn bộ Tử Ngọc điện san thành bình địa. Nhâm phu nhân không thèm nhìn một chút, trực tiếp cưỡi sóng siêu âm phi hành thú rời đi.

…

Phù Đồ Sơn hủy diệt tình cảnh này, thực sự quá kinh người.

Dù cho Thẩm Lãng cùng Ngô Tuyệt bọn người cách hơn hai trăm dặm, cũng nhìn thấy rõ ràng.

Thực sự là quá khủng bố, Phù Hải thượng hết thảy hòn đảo, đều từ thế giới này bị xóa đi.

Không chỉ có như thế, ngập trời Phù Hải chi nước giống như là biển gầm, hướng về phía nam nước Sở cảnh nội bao phủ mà đi, đây chính là 1 vạn km2 Phù Hải, nước Sở phải tao ngộ lũ lụt, không biết có bao nhiêu người hội táng thân tại hồng trong nước.

"Hết thảy đặc chủng vũ sĩ, cưỡi pho tượng tuyết nhanh chóng xuôi nam, nếu như phát hiện có bị hồng thủy nhấn chìm nước Sở bách tính, lập tức cứu lên, đặt ở chỗ cao." Thẩm Lãng hạ lệnh.

Nhâm Thiên Khiếu không khỏi kinh ngạc, sau đó nói: "Tuân mệnh."

Thẩm Lãng nói: "Hoàn thành cái này nhiệm vụ sau, ngươi lập tức mang theo đặc chủng vũ sĩ bay đến Nộ Triều thành, ta là ngươi trị liệu, bằng không ngươi sẽ chết."

Nhâm Thiên Khiếu nói: "Vâng, bệ hạ."

Mà bên cạnh Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ, thần có một lời."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói."

Ngô Tuyệt nói: "Bệ hạ yêu quý vạn dân, đây là nhân quân phong độ, chính là thiên hạ chi phúc. Nhưng mà chúng ta không có thời gian, một ngàn tên đặc chủng vũ sĩ nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất xuôi nam, bay đến hắc thành bảo đi, nơi đó có một nhánh mạnh mẽ hạm đội, còn có mấy vạn danh địa ngục quân đoàn, còn có hơn một ngàn tên đặc chủng vũ sĩ, mấu chốt nhất chính là nơi đó có Long Chi Hối, có thượng cổ chặn lại trang bị."

Ngô Tuyệt thậm chí trực tiếp tại thượng cổ kền kền trên lưng quỳ xuống đến, nói: "Bệ hạ, vừa nãy ngài cũng nhìn thấy, Viêm Kinh trực tiếp muốn Phù Đồ Sơn phóng ra hai mươi mấy tên siêu cấp Long Chi Hối. Mà tại Đại Viêm đế quốc trong mắt, Nộ Triều thành so Phù Đồ Sơn uy hiếp càng lớn hơn. Bây giờ ngài đã trợ giúp Đại Viêm hoàng đế tiêu diệt Doanh Quảng, tiêu diệt Phù Đồ Sơn, đối với Viêm Kinh mà nói, ngài đã không có giá trị. Vì lẽ đó tiếp xuống oanh tạc Nộ Triều thành siêu cấp Long Chi Hối sẽ càng nhiều, chúng ta nhất định đòi hỏi thượng cổ chặn lại trang bị, bằng không liền xong."

Tổng cộng chỉ có ba bộ thượng cổ chặn lại trang bị, một bộ tại Càn Kinh, Nhâm tông chủ phái người dời đi đi Nộ Triều thành thời điểm bị Đại Viêm đế quốc tập kích, trực tiếp bị cướp đi rồi.

Thứ hai cụ tại Phù Đồ Sơn tổng bộ, Nhâm phu nhân trực tiếp đóng, làm cho Phù Đồ Sơn bị triệt để xóa đi.

Bộ thứ ba, cũng chính là duy nhất thượng cổ chặn lại trang bị, tại nam bộ hải vực hắc thành bảo.

Ngô Tuyệt nói: "Ta bệ hạ, chúng ta nhất định phải tại thời gian ngắn nhất chạy đi hắc thành bảo, chiếm lĩnh nơi đó, đồng thời đem cái kia một bộ thượng cổ chặn lại trang bị dời đi Nộ Triều thành."

Thẩm Lãng nhìn Ngô Tuyệt, nói: "Không kịp, nếu như ta không có đoán sai mà nói, hắc thành bảo đã luân hãm. Hoặc là bị san thành bình địa, hoặc là hoàn toàn bị Đại Viêm đế quốc chiếm lĩnh."

Ngô Tuyệt mặt co quắp một trận, hắn thông minh tuyệt đỉnh, đương nhiên biết Thẩm Lãng nói là thật sự.

"Đại Viêm đế quốc, thực sự là vô cùng bạo tay a." Ngô Tuyệt thê thảm cười nói.

Thẩm Lãng nói: "Kỳ thực, tại Doanh Vô Minh đại biểu Nhâm tông chủ tham dự siêu thoát thế lực một lúc bắt đầu từ giờ khắc đó, Nhâm tông chủ hướng Đại Viêm vương triều thuộc địa phóng ra Long Chi Hối bắt đầu từ giờ khắc đó, cũng đã nhất định không chiếm được Viêm Kinh tha thứ, vào lúc đó Đại Viêm hoàng đế cũng đã chuẩn bị phải đem Phù Đồ Sơn từ trên thế giới này xóa đi. Đương nhiên, cuối cùng hắn vẫn là phái tân Liêm thân vương đến thoáng đàm phán một thoáng, xem có thể hay không rác rưởi lợi dụng, kết quả Nhâm Hoàn Ngã thái độ phi thường kiên quyết. Liền ... Viêm Kinh liền động thủ."

Thẩm Lãng lại nói: "Nguyên bản ta là có thể cứu Phù Đồ Sơn, nhưng mà ngươi cũng nhìn thấy, người muốn làm chết, cản đều không ngăn được."

Ngô Tuyệt run rẩy nói: "Bệ hạ, Viêm Kinh diệt ta Phù Đồ Sơn, vận dụng như thế thiên vô cùng bạo tay. Cho nên khi hắn diệt Nộ Triều thành thời điểm, sẽ làm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Càng lớn hơn bút tích, làm cho cả thiên hạ cũng nhìn thấy rõ ràng, Đại Viêm đế quốc một đòn sấm sét, cái gọi là Đại Càn trong nháy mắt bột mịn."

Ngô Tuyệt nói: "Cái kia bệ hạ lần này, có thể ngăn cơn sóng dữ, lại sáng kỳ tích sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có thể, đương nhiên có thể!"

Ngô Tuyệt nói: "Dù cho Viêm Kinh phát động hủy thiên diệt địa tiến công, ngài cũng có thể bảo vệ Nộ Triều thành?"

"Cái gì gọi là bảo vệ Nộ Triều thành?" Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Là muốn triệt để đánh bại Đại Viêm đế quốc xâm lấn quân đội."

Ngô Tuyệt tại thượng cổ kền kền trên lưng, trực tiếp quỳ xuống dập đầu nói: "Kể từ hôm nay, thần Ngô Tuyệt chính là bệ hạ chi chó săn, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ."

...

Đại Viêm đế quốc phá hủy Phù Đồ Sơn, không chỉ tàn sát Phù Đồ Sơn mười mấy vạn người, còn cái nước Sở phương bắc hai cái hành tỉnh mang đến thiên tai.

Mấy chục viên siêu cấp Long Chi Hối nổ tung, cơ hồ đem toàn bộ Phù Hải chi nước đều nhấc lên đến.

Ngập trời hồng thủy tràn qua đê điều, hướng về nước Sở cảnh nội mãnh liệt mà đi.

Vô số nhà ốc bị đập hủy, vô số đồng ruộng bị nhấn chìm, vô số dân chúng bị bao phủ.

Mấy trăm dặm cương vực, toàn bộ một mảnh Hồng Trạch.

Tất cả những thứ này phát sinh đến quá nhanh, không phải mưa lớn, cũng không phải cuồng phong, ngập trời hồng thủy lập tức liền mãnh liệt mà tới.

Nước Sở quan phủ căn bản là không kịp bất kỳ dự phòng, ba cái quận, hai mươi mấy thành liền tao ngộ nạn hồng thủy.

Vô số bách tính bị hồng thủy bao phủ, một mảnh tuyệt vọng.

Sở vương quân đội, coi như nhanh nhất cũng phải hai ba ngày sau tài năng tới rồi cứu tế.

Mà nhưng vào lúc này, trên trời xuất hiện lít nha lít nhít bóng đen, một ngàn tên đặc chủng vũ sĩ, cưỡi pho tượng tuyết ngút trời mà hàng.

Đem nhấn chìm tại hồng trong nước nạn dân, một cái lại một cái cứu lên.

Đương nhiên, dù cho có 1,000 con pho tượng tuyết, cũng không thể cứu lên tất cả mọi người, nhưng này mang đến chính là hy vọng cùng quang minh.

"Chúng ta chính là Đại Càn đế quốc không trung quân đoàn, hết thảy bị ngập dân chúng, nghĩ tất cả biện pháp bò đến nóc nhà chỗ cao, bắt lấy bất kỳ có thể trôi nổi đồ vật, vung vẩy màu sắc lóa mắt vải vóc, các đợi chúng ta tới cứu!"

"Chúng ta chính là Đại Càn đế quốc không trung quân đoàn, phụng bệ hạ chi mệnh, đến đây cứu tế!"

Nhất thời, trong tuyệt vọng nạn dân lệ nóng doanh tròng, dồn dập hô to, Đại Càn đế quốc vạn tuế.

Vẻn vẹn mấy cái canh giờ sau, lại một nhánh vượt qua nghìn người Tuyết điêu quân đoàn, trực tiếp từ Càn Kinh xuôi nam, tiến vào nước Sở cảnh nội cứu tế.

Đại Càn đế quốc Khu mật viện phó sứ Tô Nan, hàng thần Triệu Lâm, trước tiên đi tới gặp tai họa khu vực, tổ chức quy mô lớn cứu viện.

...

Thẩm Lãng cưỡi đại siêu, hạ xuống tại Đại Càn cung.

"Nhâm Hoàn Ngã chết rồi, Viêm Kinh đối Phù Đồ Sơn phát động tính chất hủy diệt công kích, ước chừng có hai mươi mấy viên siêu cấp Long Chi Hối hạ xuống Phù Đồ Sơn."

"Bây giờ Phù Đồ Sơn, đã từ trên thế giới triệt để xóa đi, căn theo ta suy đoán, nam bộ hải vực hắc thành bảo cũng không giữ được, từ nay về sau trên đời cũng lại Phù Đồ Sơn."

Căng quân nói: "Chúng ta cảm nhận được run rẩy, liền phảng phất loại nhỏ địa chấn."

Càn Kinh cùng Phù Đồ Sơn khoảng cách đủ xa, dĩ nhiên cũng có thể cảm giác được chấn động?

"Phù Đồ Sơn người, ta mang ra đến hơn ba vạn, còn lại toàn bộ chết hết ..." Thẩm Lãng thở dài nói.

Này vừa nói, tại bên cạnh thu dọn sách vở Doanh Vô Thường khẽ run lên, bởi vì mỗi một cái Doanh thị gia tộc người đều muốn tại Phù Đồ Sơn luyện võ, hắn từ chín tuổi đến hai mươi lăm tuổi, đều là tại Phù Đồ Sơn vượt qua.

"Doanh Vô Thường, ngươi tạm thời sống." Thẩm Lãng nhàn nhạt nói.

Doanh Vô Thường trực tiếp quỳ rạp dưới đất, khóc không thành tiếng nói: "Bệ hạ, thần không dám cùng Ninh Nguyên Hiến bệ hạ so. Thần cũng không mặt mũi nào nói cái gì muốn cho Doanh thị gia tộc một lần nữa trở thành Khương thị trung thần. Nhưng tội thần chỉ có câu kia, chỉ cần có thể có một tia hi vọng, thần đều sẽ đem hết toàn lực, mang theo Doanh thị gia tộc may mắn còn sống sót mấy đứa trẻ, kéo dài xuống, sinh sôi liên tục."

"Nếu như vạn nhất ... Vạn nhất có cơ hội, tội thần nguyện ý trả giá bất cứ giá nào, là Doanh thị gia tộc tẩy đi loạn thần tặc tử bốn chữ này, nguyện ý tan xương nát thịt đoạt lại một tí như vậy danh dự!"

Thẩm Lãng vẫy vẫy tay, Doanh Vô Thường lùi ra.

Doanh thị diệt, Nhâm tông chủ cũng chết, Phù Đồ Sơn gần như xem như là chết hết.

Hiện tại hết thảy mâu thuẫn phát sinh biến hóa về mặt bản chất, Thẩm Lãng cùng Đại Viêm đế quốc cừu hận, trở thành tuyệt đối chủ lưu.

Kẻ thù của hắn trong danh sách, còn sót lại hai người.

Đại Viêm hoàng đế, X.

"Bệ hạ, Viêm Kinh vận dụng hai mươi mấy viên Long Chi Hối diệt Phù Đồ Sơn, cái kia nửa tháng sau bắn về phía Nộ Triều thành siêu cấp Long Chi Hối, chỉ có thể càng nhiều." Căng quân nói.

"Nhất định sẽ càng nhiều." Thẩm Lãng nói: "Không chỉ là siêu cấp Long Chi Hối, tại thượng cổ quảng trường cái kia thâm uyên, là thượng cổ đế quốc căn cứ không quân, ở trong đó có nhiều vô số kể sóng siêu âm phi hành thú sào huyệt. Làm ta qua đi thời điểm, phát hiện đám này sào huyệt đều có di động qua vết tích. Nói cách khác có người sớm đã tiến vào cái này thâm uyên, mang đi hầu như hết thảy sóng siêu âm phi hành thú, đại siêu không biết cái gì nguyên do, tàn lưu lại."

Căng quân nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Một cái đại siêu cũng đã đáng sợ như thế, nhiều vô số kể sóng siêu âm phi hành thú? Cái kia ... Cái kia là gì hiệu quả?

Hơn mấy trăm ngàn con, thậm chí nhiều hơn sóng siêu âm phi hành thú đồng thời phun ra sóng siêu âm công kích, đầy đủ phá hủy đi tất cả chứ?

Siêu cấp pháo đài bay, tại sóng siêu âm phi hành thú trước mặt không hề có một chút điểm may mắn còn sống sót chỗ trống.

"Bệ hạ, ta có một nỗi nghi hoặc." Căng quân nói: "Dựa theo đạo lý nói, Long Chi Hối đều là thượng cổ đế quốc kết quả, chỉ có thượng cổ hoàng tộc mới có thể mở ra phóng ra, vì lẽ đó ngài có thể, như thế Cơ thị?"

Thẩm Lãng nói: "Thời kỳ thượng cổ, Khương thị hoàng tộc cuối cùng một đời truyền nhân Khương Hiết thái tử, phản bội phương đông thế giới, đem chiến lược cơ mật bán đi cho phương tây thế giới kẻ địch, Thất Lạc đế quốc Medusa nữ hoàng, đồng thời trở thành tình nhân. Đến đây thượng cổ Khương thị mất đi ngôi vị hoàng đế, xuống làm Vương tộc, thượng cổ Cơ thị, thành tựu đế vị. Vì lẽ đó chí ít tại đã biết thượng cổ đế quốc, có hai cái hoàng tộc. Như thế Long Chi Hối loại này chiến lược đại sát khí, Khương thị có thể phóng ra, Cơ thị cũng có thể."

Căng quân nói: "Cái kia nửa tháng sau Nộ Triều thành quyết chiến?"

Thẩm Lãng nói: "Nếu như không có đoán sai mà nói, hẳn là Cơ Tuyền công chúa dẫn dắt Đại Viêm đế quốc quân đoàn, tấn công Nộ Triều thành."

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Ta nhất định môn có thể thắng, nhưng mà nếu như kết cục không tốt mà nói, sẽ đoạt được phi thường cực đoan. Ta không muốn như thế cực đoan , ta muốn thắng được đẹp đẽ, thắng được gọn gàng."

"Căng huynh, cáo từ!" Thẩm Lãng nói: "Ngươi như trước chỉ có một cái nhiệm vụ, chăm sóc Càn Kinh liền có thể, Đại Viêm đế quốc coi như lại phát điên, cũng không thể tại Càn Kinh đưa lên Long Chi Hối."

...

Thẩm Lãng tại Càn Kinh chỉ dừng lại không tới nửa canh giờ, sau đó lại một lần nữa cưỡi đại siêu, vỗ cánh bay cao, hướng về Nộ Triều thành phương hướng phi tới.

Sau một ngày, Thẩm Lãng hạ xuống Nộ Triều thành.

"Bệ hạ, bệ hạ ..." Jack Đường lập tức vọt lên nói: "Hôm qua, Phù Đồ Sơn nam bộ hải vực hắc thành bảo, tao ngộ mấy chục viên Long Chi Hối tập kích. Phù Đồ Sơn hạm đội, hắc thành bảo, cực kỳ hết thảy quân đội, toàn bộ biến thành tro bụi, hoàn toàn bị xóa đi."

Quả nhiên không ra Thẩm Lãng sở liệu, Viêm Kinh đối nam bộ hải vực hắc thành bảo công kích, hầu như cùng Phù Đồ Sơn là đồng thời tiến hành.

Thẩm Lãng nói: "Hắc thành bảo bên trong thượng cổ chặn lại trang bị, không có phát sinh tác dụng sao?"

Jack Đường nói: "Không có, tổng cộng không đủ một ngàn người trốn ra được, đã tiến vào Nộ Triều thành. Dựa theo bọn họ thuyết pháp, Phù Đồ Sơn nội bộ xuất hiện phản đồ, thời khắc mấu chốt, đóng thượng cổ chặn lại trang bị."

Kết quả này, cũng thật là không có chút nào kỳ quái. Làm Nhâm tông chủ hạ lệnh hiệu trung Thẩm Lãng, hiệu trung Đại Càn đế quốc thời điểm, Phù Đồ Sơn nội bộ liền có vô số người nội bộ lục đục, dễ như ăn cháo liền có thể bị Đại Viêm đế quốc thu mua.

Đại Viêm đế quốc trâu bò a, vô cùng bạo tay a.

Nam bộ hải vực hắc thành bảo, chân chính cứng rắn không thể phá vỡ, Nộ Triều thành liền thử nghiệm tấn công dũng khí đều không có.

Viêm Kinh không nói hai lời, trực tiếp xóa đi.

Nộ Triều thành phòng ngự so được với Phù Đồ Sơn sao? So được với hắc thành bảo sao? Đương nhiên kém xa tít tắp.

Lúc này, Hela mở miệng nói: "Bệ hạ, ngài xem."

Thẩm Lãng nhìn phía bầu trời, sau đó không khỏi mà kinh ngạc.

Như thế ... Trâu bò?

Nộ Triều thành bầu trời, có một đạo màu đỏ rực vân.

Đây không phải ngạc nhiên, mây lửa mà, cũng không hiếm thấy.

Nhưng then chốt là này màu đỏ rực vân, chỉnh tề tạo thành hai chữ: Mười bốn!

Hela nói: "Ngày hôm qua là mười lăm."

Đây là tại đếm ngược a, Nộ Triều thành hủy diệt đếm ngược.

Viêm Kinh dĩ nhiên trực tiếp đưa nó dùng thải vân tả đến trên bầu trời.

"Chúng ta đã từng phái phi thuyền lên không muốn đi phá hoại hai chữ này, nhưng mà ... Cái kia vân không thể tới gần, phi thường trí mạng." Hela nói.

Coi rẻ, triệt để coi rẻ. Tiếp theo Thẩm Lãng tay tiêu diệt Doanh Quảng, tiêu diệt Phù Đồ Sơn sau, Đại Viêm đế quốc rốt cuộc lộ ra cao chót vót cùng ngạo mạn.

Nhưng mà ngươi như thế trâu bò, vì sao trước không chính mình tự mình thượng ? Trực tiếp tự mình đi tiêu diệt Doanh Quảng cùng Phù Đồ Sơn không thể được sao?

Mười bốn ngày, khoảng cách Đại Viêm đế quốc hủy diệt đả kích còn có mười bốn ngày.

Thẩm Lãng nói: "Yên tâm, trận chiến này chúng ta có thể thắng. Then chốt là thắng được cực đoan, vẫn là thắng được đẹp đẽ!"

Mà Thẩm Lãng, muốn muốn thắng được đẹp đẽ.

"Con này Thượng cổ long hạp, ngươi mang về." Thẩm Lãng đem long hạp đưa cho Hela.

Hắn mang thượng cổ vương giới, cõng lấy Long Chi Kiếm, cưỡi đại siêu hướng về cách đó không xa ngoài khơi bay đi.

Hela nói: "Ngươi đi đâu vậy?"

Thẩm Lãng nói: "Đi tìm cái kế tiếp kỳ tích."

Chỉ chốc lát sau, đại siêu một trận hoan hô, đột nhiên chui vào đáy biển.

Thâm nhập đáy biển cái kia khe lớn, tiến vào xem như là thần kỳ nhất thượng cổ di tích một trong, thượng cổ nhà tù.

...

Xuyên qua hai tầng cửa ải, Thẩm Lãng rốt cuộc lại một lần nữa tiến vào tòa này truyền kỳ tính thượng cổ nhà tù bên trong. Ít nhất lao tù mấy chục thước vuông, lớn nhất lao tù so mấy quả bóng đá trường đều muốn to lớn, hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng bên trong giam giữ cái gì.

Trước đã nói qua, đây là ngưu bức nhất thượng cổ nhà tù.

Thượng cổ phương đông đế quốc lớn nhất phản bội, Medusa nữ hoàng người yêu, Long Chi Tâm, Long Chi Kiếm người chế tạo, thượng cổ Khương thị cuối cùng hoàng tộc thái tử Khương Hiết, đều vẻn vẹn chỉ là cái này thượng cổ nhà tù giam giữ cái thứ nhất phạm nhân, cũng là cấp bậc thấp nhất phạm nhân.

Phải biết, cái này Khương Hiết dựa vào này thân trang bị, tung hoành vô địch. Chính là hắn chôn vùi Khương thị gia tộc ngôi vị hoàng đế, làm cho Cơ thị trở thành thượng cổ đế quốc hoàng đế. Cũng chính là hắn để thượng cổ phương đông thế giới chiến bại, bại bởi Medusa nữ hoàng.

Như thế đỉnh cấp ngưu nhân, vẻn vẹn chỉ là đệ một tù nhân.

Thứ hai tù thất giam giữ phạm nhân, xưng là hắc ám nữ hoàng.

Nàng tội ác ngập trời, chế tạo thiên tai, đồ diệt ngàn vạn.

Này tội danh chỉ nghe thấy cũng làm người ta run rẩy, có thể thấy được nàng là cỡ nào mạnh mẽ?

Không trải qua một lần, Thẩm Lãng tiến không được này thứ hai tù thất, có thể mở nó ra vòng xoáy năng lượng, nhưng mà không cách nào xuyên thấu.

Tại đệ nhất tù thất, Thẩm Lãng thu hoạch Long Chi Tâm, còn gián tiếp thu hoạch Long Chi Kiếm, làm cho tay trói gà không chặt hắn có thể trong nháy mắt thuấn sát Doanh Vô Minh, có thể không trung chặn lại Long Chi Hối.

Như thế tại đây thứ hai tù thất, tại hắc ám nữ hoàng trên thân, Thẩm Lãng có thể thu hoạch cái gì?

Thẩm Lãng đi tới thứ hai tù thất trước mặt, đưa bàn tay thả ở phía trên.

"Hô ..."

Thứ hai tù thất môn biến mất rồi, hiện ra một cái phức tạp vòng xoáy năng lượng.

Trước hắn xuyên bất quá này này vòng xoáy năng lượng, không vào được hắc ám nữ hoàng tù thất, bởi vì vòng xoáy năng lượng cấp bậc quá cao, vậy lần này có thể hay không xuyên qua?

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, ngưng tụ trong đầu mạnh mẽ lực lượng tinh thần, tay cầm Long Chi Kiếm.

Chậm rãi đi vào!

Hắn thành công xuyên qua cái này cao cấp vòng xoáy năng lượng, tiến vào hắc ám nữ hoàng tù thất bên trong.

...

Chú: Cầu phiếu chi ngữ nói hết, chỉ có thể quỳ liếm! Chư vị ân công, ta không muốn bị bạo, có phiếu giúp một chút ta!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 590: Thượng Cổ Quân Đoàn! Lãng Gia Muốn Nghịch Thiên!

Chương 590: Thượng cổ quân đoàn! Lãng gia muốn nghịch thiên!

Thượng cổ nhà tù này thứ hai tù thất , tương tự chỉ có không tới 100 mét vuông tả hữu.

Nhưng mà Thẩm Lãng sau khi tiến vào, nhất thời ngây người. Bởi vì bên trong rỗng tuếch, không có nửa bóng người.

Hắc ám nữ hoàng đây? Cái kia chế tạo thiên tai, tàn sát ngàn vạn hắc ám nữ hoàng đây?

Trước Thẩm Lãng còn ở trong đầu tưởng tượng nàng đến tột cùng dáng dấp ra sao? Là nghiêng nước nghiêng thành, vẫn là xấu xí như quỷ, hay hoặc là là bình thường, vẫn là một bộ ác ma kiểu dáng.

Kết quả không có thứ gì, nhưng mà ... Trong không khí ngưng tụ hai chữ.

Thiên sát!

Tràn ngập hủy diệt khí tức hai người, liền như thế tĩnh lặng trôi nổi ở trong không khí.

Thẩm Lãng thử nghiệm đi đụng vào, kết quả không có thứ gì, không phải sương máu, cũng không phải quang ảnh, lại càng không là thể rắn.

Hơn nữa mặc kệ từ cái gì góc độ nhìn qua, đều là giống nhau như đúc thiên sát, cỗ kia hơi thở của sự hủy diệt, giản làm cho người ta run rẩy.

Này ... Đây là ý gì?

Hắc ám nữ hoàng vượt ngục?

Chuyện khi nào? Là trước đây không lâu, vẫn là rất lâu trước?

Thẩm Lãng cái này không lâu, chính là chỉ gần trong vòng một hai năm, cũng chính là Thẩm Lãng phát hiện đồng thời mở ra này thượng cổ nhà tù trong khoảng thời gian này.

Nếu như nói rất lâu, vậy thì khả năng là mấy ngàn hơn vạn năm đây.

Hy vọng là rất lâu trước liền vượt ngục, mà không phải này trong vòng một hai năm sự tình.

Đây chính là chế tạo thiên tai, tàn sát ngàn vạn hắc ám nữ hoàng, một khi làm cho nàng chạy đi, hậu quả hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi a.

Thẩm Lãng không khỏi bắt đầu hồi ức lần trước đến thượng cổ nhà tù tình hình, hắn đụng vào thứ hai tù thất cánh cửa, phát động vòng xoáy năng lượng, nhưng mà hoàn toàn không vào được, liền hắn từ bỏ.

Có không có khả năng là vào lúc ấy, hắc ám nữ hoàng nhân cơ hội trốn ra được? Lúc đó Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi đều không có phát hiện, có thể là đối phương quá mức cường đại, hơn nữa là tuyệt đối ẩn hình, vì lẽ đó Thẩm Lãng hoàn toàn phát hiện không được?

Đương nhiên đây chỉ là tối cực đoan nhất suy đoán, khả năng không lớn đi.

Hay là hắc ám nữ hoàng rất sớm rất sớm đã vượt ngục, nhưng mà nàng mạnh như thế, một khi vượt ngục nhất định sẽ gây nên long trời lở đất chứ? Vì sao không có bất kỳ nàng truyền thuyết, mặc kệ là động phòng thế giới vẫn là phương tây thế giới đều không có?

Còn có, nàng vượt ngục sau ở trong không khí lưu lại hai cái này thiên sát, đến tột cùng là có ý gì a?

Thẩm Lãng nghĩ mãi mà không ra, một phút sau hắn lui ra thứ hai tù thất, đồng thời tướng môn đóng.

Sau đó, hắn trở lại đến thứ ba tù thất cánh cửa trước mặt.

Lần trước, hắn liền thứ ba tù thất vòng xoáy năng lượng đều không thể phát động, bởi vì trong này giam giữ giả càng thêm đáng sợ tù phạm.

Nơi này mỗi một tù thất bên ngoài trên vách tường đều sẽ viết cái này tù phạm tội tên, này cái thứ ba lao tù ngươi vô cùng lớn lao, mấy ngàn mét vuông, cao năm mươi mét, vì lẽ đó bên trong giam giữ cũng là một cái siêu cấp tên to xác.

Đương nhiên, thứ tư lao tù bên trong giam giữ, mới là ròng rã quái vật khổng lồ, ròng rã mấy vạn mét vuông diện tích, độ cao đều vượt qua 200 mét.

Mà thứ năm lao tù, diện tích nhưng nhỏ vô cùng, chỉ có mấy chục mét vuông, nhưng giam giữ nhưng là thượng cổ chung cực tù phạm.

Thẩm Lãng có tự mình biết mình, hiện tại tuyệt đối không thể đi chạm thứ tư lao tù, thứ năm lao tù, thậm chí đụng vào cũng vô dụng.

Hắn như trước đi tới thứ ba lao tù trước mặt, đưa tay đi đụng vào lao tù cánh cửa.

Quả nhiên cùng trước phản ứng giống nhau như đúc, căn bản liền vòng xoáy năng lượng đều không thể kích thích ra đến.

Hơn nữa thứ ba lao tù mặt trên văn tự, như trước để người mê muội, hoàn toàn là xa lạ văn minh văn tự, ngầm có ý hoàn toàn khác nhau văn minh ăn khớp, Thẩm Lãng vừa nghiên cứu chốc lát, liền hoàn toàn mê muội vào trong đó không thể tự kiềm chế.

Thoáng không cẩn thận, liền ròng rã mê muội bốn cái canh giờ.

Lần này đến thượng cổ nhà tù, hoàn toàn không thu được gì. Không, cũng không xứng được là không thu được gì.

Chí ít hắn được một tin tức, thượng cổ hắc ám nữ hoàng vượt ngục.

Đây tuyệt đối là một cái kinh sợ tin tức, đương nhiên đây không phải là hiện tại Thẩm Lãng cần phải tính toán sự tình.

Bày ở trước mặt hắn chỉ có một kiện việc, kia chính là làm sao đẹp đẽ đánh bại Đại Viêm đế quốc đối với hắn lần thứ nhất tính chất hủy diệt công kích.

.. ... .

Thẩm Lãng rời đi thượng cổ nhà tù, bay về đến trên mặt biển, sau đó hắn cũng không có trở về Nộ Triều thành, mà là hướng về Tam Giác Ma Quỷ bay đi.

Lần này Đại Viêm đế quốc đối Nộ Triều thành sẽ phát động cỡ nào tiến công?

Có thể suy đoán chính là một loại là, quy mô lớn siêu cấp Long

Chi Hối, trực tiếp đem Nộ Triều thành san thành bình địa.

Nhưng này loại phương thức công kích này Viêm Kinh đã biểu diễn qua, đem Phù Đồ Sơn cùng hắc thành bảo từ trên thế giới này triệt để xóa đi.

Còn có một loại, chính là không trung quân đoàn tập kích.

Tuyết điêu quân đoàn là Khương Ly bệ hạ ấp, thậm chí hắn còn chuyên môn phân phối một vùng núi, sinh sôi Tuyết điêu quân đoàn. Đương nhiên chi này không quân vẫn không có thành quân, Khương Ly bệ hạ cũng đã chết bất đắc kỳ tử, mà Tuyết điêu quân đoàn cũng bị thiên hạ mỗi cái thế lực chia cắt.

Trải qua mấy chục năm sinh sôi, Phù Đồ Sơn đều nắm giữ mấy ngàn con pho tượng tuyết. Mà Đại Viêm đế quốc lúc đó nhưng là chiếm lĩnh cả toà sơn mạch, chuyên môn sinh sôi pho tượng tuyết.

Đương nhiên này hoàn toàn không coi là cái gì? Đáng sợ nhất tin tức, đại siêu cái kia trong vực sâu sóng siêu âm phi hành thú sào huyệt toàn bộ hết rồi, bên trong phi hành thú toàn bộ đều bị mang đi.

Lúc đó căn cứ Thẩm Lãng suy đoán, đại khái chỉ có hai cái thế lực có thể mang đi đám này sóng siêu âm phi hành thú, một cái là Đại Viêm đế quốc, một cái là bạch ngọc kinh.

Nhưng mà, chỉ có tuyết bay địa phương, mới là bạch ngọc kinh lĩnh vực, vì lẽ đó bị Đại Viêm đế quốc mang đi độ khả thi lớn vô cùng.

Một khi đám này sóng siêu âm phi hành thú rơi vào Đại Viêm đế quốc trong tay, sẽ có bao nhiêu số lượng? Thẩm Lãng không thể tưởng tượng.

Mà một khi nhiều vô số kể sóng siêu âm phi hành thú đột kích kích Đại Càn đế quốc? Mấy ngàn con đồng thời phun tức sóng siêu âm, không có bất kỳ quân đội chống đỡ được, cũng không có bất kỳ hạm đội chống đỡ được.

Thẩm Lãng siêu cấp pháo đài bay đối phó pho tượng tuyết không có vấn đề, đối phó thượng cổ kền kền cũng không có vấn đề, nhưng đối phó với sóng siêu âm phi hành thú hoàn toàn không có sức chống cự.

Thẩm Lãng đã nói, trận chiến này nhất định có thể thắng. Kết quả xấu nhất chính là thắng được phi thường cực đoan, như thế cái gì gọi là thắng được phi thường cực đoan.

Đại Viêm đế quốc nhất định sẽ dùng siêu cấp Long Chi Hối tẩy, trong nháy mắt đem Nộ Triều thành san thành bình địa.

Sau đó có thể sẽ phái ra nhiều vô số kể sóng siêu âm phi hành thú đến phần kết, triệt để tiêu diệt Thẩm Lãng trên mặt biển Khô Lâu đảng hạm đội, đem Lôi Châu quần đảo thượng hết thảy quân đội, hết thảy xưởng đóng tàu toàn bộ tiêu diệt, đem Kim Sơn trên đảo công xưởng, còn có quân coi giữ toàn bộ diệt đến sạch sành sanh.

Nói chung này một hồi tiêu diệt liền phảng phất một hồi triệt để đại thanh tẩy đồng dạng, cuối cùng đạt đến một cái mục tiêu, đem Thẩm Lãng cái này cái gọi là Đại Càn đế quốc triệt để từ trên thế giới này xoá bỏ đến sạch sành sanh, một chút vết tích đều không có để lại.

Mà Thẩm Lãng thắng được cực đoan chính là không trung chặn lại siêu cấp Long Chi Hối, sau đó đem Long Chi Hối một lần nữa bắn ra, tiêu diệt Đại Viêm đế quốc hết thảy xâm lấn quân đội.

Chuyện này ý nghĩa là, siêu cấp Long Chi Hối sẽ ở Nộ Triều thành bầu trời, hải vực, khắp nơi nổ tung.

Không phải một viên hai viên, mà là rất nhiều viên.

Nhưng then chốt là, Thẩm Lãng không muốn dùng đi đám này Long Chi Hối, hắn thu được đám này siêu cấp Long Chi Hối sau, là muốn lưu lại dự phòng, dùng để đối Đại Viêm đế quốc tiến hành chiến lược uy hiếp,

Còn có một chút, Đại Viêm đế quốc vì sao có thể tiến hành siêu viễn trình chiến lược đả kích? Tuyệt đối không thể là cách mấy ngàn cây số phóng ra Long Chi Hối, hẳn là bọn họ đem Long Chi Lực phóng ra trang bị lắp đặt tại một cái nào đó phi hành vật thượng , mà cái này phi hành vật là siêu trên không, cách xa ở 1, 2 vạn mét trên bầu trời, vì lẽ đó hoàn toàn không thể phát hiện.

Mỗi một lần Đại Viêm đế quốc phóng ra siêu cấp Long Chi Hối thời điểm, liền phảng phất từ cửu thiên mà tới.

Cái kia cái gì là thắng được đẹp đẽ?

Thẩm Lãng muốn triệt để thu được đám này Long Chi Hối, còn muốn thu được Đại Viêm đế quốc siêu trên không Long Chi Lực phóng ra trang bị.

Nếu như thật sự dường như hắn sở liệu, Đại Viêm đế quốc thật sự nắm giữ nhiều vô số kể sóng siêu âm phi hành thú mà nói, vậy cũng đều là đại siêu anh chị em. Thẩm Lãng phải nghĩ biện pháp làm hết sức bắt được chúng.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng chẳng những có số lượng lớn siêu cấp Long Chi Hối, còn có trên không Long Chi Lực phóng ra trang bị, còn có đại lượng đỉnh cấp không trung quân đoàn.

Lập tức liền tề sống!

Hắn tha thiết ước mơ chiến lược cân bằng, trong nháy mắt thì có.

Có những thứ đồ này, Đại Viêm đế quốc liền cũng không dám nữa đối Ngô Sở Việt càn bốn nước phát động bất kỳ công kích.

Vì lẽ đó hắn muốn không phải đánh thắng, mà là thắng đến mức tận cùng, đem toàn bộ chiến lược cân bằng đều thắng đi ra.

Thắng được để Viêm Kinh thương gân động cốt, hận không thể thổ huyết.

Một khi nắm giữ chiến lược cân bằng, Thẩm Lãng thì có đầy đủ thời gian, kế tục phát triển khoa học kỹ thuật văn minh cùng thượng cổ văn minh kết hợp.

Hắn Đại Càn tân quân là có thể cuồn cuộn không ngừng huấn luyện ra, đến khi nắm giữ ba mươi vạn, năm mươi vạn Đại Càn tân quân, là có thể lại một lần nữa Bắc phạt, quét ngang thiên hạ các nước.

Vì lẽ đó vẫn cho đến bây giờ, dù cho cục diện nguy hiểm nữa, Thẩm Lãng đều không có biểu diễn qua không trung chặn lại Long Chi Hối năng lực.

Phù Đồ Sơn có người tìm đường chết, trục xuất hắn Thẩm Lãng. Hắn tuy rằng oán giận, rồi lại trong lòng âm thầm vui mừng. Nếu như Phù Đồ Sơn tất cả mọi người đều hiệu trung hắn Thẩm Lãng, vậy hắn thật liền có nghĩa vụ bảo vệ Phù Đồ Sơn, cái kia vạn bất đắc dĩ thật sự muốn biểu diễn không trung chặn lại Long Chi Hối, đến vào lúc ấy lá bài tẩy liền hoàn toàn tiết lộ.

...

Thông qua mười mấy tiếng phi hành, Thẩm Lãng lại một lần nữa tiến vào Tam Giác Ma Quỷ.

Lại một lần nữa đi tới tòa này thế giới chi tường, lại một lần nữa cảm nhận được địa ngục mùi vị.

Mặc kệ lúc nào đến, Tam Giác Ma Quỷ đều là giống nhau như đúc, tung hoành sáu, bảy ngàn dặm hắc ám sương mù dày liên tiếp thiên địa, vô số lốc xoáy, vô số thiểm điện, nhìn như tùy cơ bắn ra, nhưng cũng hoàn toàn dựa theo một loại nào đó trình tự.

Kỳ thực tại lần trước nữa Nộ Triều thành đại chiến, cũng chính là Ninh Hàn công chúa suất lĩnh hủy diệt hạm đội tiến công Nộ Triều thành thời điểm, Thẩm Lãng liền muốn đến Tam Giác Ma Quỷ bên trong mượn chi này đáng sợ hải quái đại quân.

Nhưng mà hắn vẫn nhẫn nhịn, hai lần Nộ Triều thành đại chiến, hắn cũng không có nhúc nhích qua cái ý niệm này, cũng không muốn con gái Yêu Yêu bảo bối vì hắn tiêu hao tinh lực.

Lần này, đối mặt Đại Viêm đế quốc lôi đình công kích, Thẩm Lãng rốt cuộc muốn vận dụng đám này đáng sợ Thất Lạc đế quốc quái vật quân đoàn.

Đương nhiên, lần này hắn như trước không có mang theo Yêu Yêu bảo bối đến.

Tam Giác Ma Quỷ bên trong, như trước như mộng ảo mỹ lệ, ngoài khơi như gương, kéo dài mấy ngàn dặm thành thị, một nửa ở trên mặt nước, một nửa tại dưới mặt nước, hoàn toàn không thấy được nửa cái hải quái bóng người.

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, nguyền rủa nữ hoàng, ta lại tới nữa rồi."

Không có bất kỳ phản ứng nào.

Xem ra, nhân gia là thật sự không muốn phản ứng hắn. Lần trước Thẩm Lãng đến yêu cầu Long Chi Kiếm, vị này Thất Lạc Yêu Mẫu liền căn bản không muốn để ý tới hắn, muốn dùng tinh thần ảo cảnh lừa dối hắn đi, kết quả bị Thẩm Lãng nhìn thấu, thành công lấy đi Long Chi Kiếm.

Thất Lạc Yêu Mẫu là giống cái, coi như mạnh mẽ đến đâu cũng là lòng dạ chật hẹp, khẳng định càng là phải nhớ thù.

Thẩm Lãng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, ta đến, vì sao không tới gặp thấy ta?"

Đối phương như trước không có bất kỳ đáp lại, xem ra coi như Thẩm Lãng hô ra yết hầu, nàng đều sẽ không xuất hiện.

Thẩm Lãng cười nói: "Lần trước ta đến muốn Long Chi Kiếm, kết quả ngươi từ đầu tới đuôi đều không hề lộ diện. Đây là vì cái gì?"

Không có bất kỳ người nào trả lời.

Thẩm Lãng lại nói: "Các ngươi Thất Lạc đế quốc tại lực lượng tinh thần thượng so nhân loại chúng ta thật sự mạnh mẽ hơn nhiều, vì lẽ đó tại trong truyền thuyết, Medusa nữ hoàng xem người một chút, liền có thể đem người biến thành hóa thạch."

Thất Lạc Yêu Mẫu như trước không hề trả lời hắn.

Thẩm Lãng lại nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu ngươi cũng phi thường lợi hại, sống mấy ngàn năm, không ngừng đoạt xá mới mẻ nhân loại, sau đó gửi đang ở đại bạch tuộc trong cơ thể, ngươi mạnh mẽ lực lượng tinh thần lại có thể bao phủ toàn bộ thất lạc quốc gia phế tích. Nhân loại chúng ta liền không được, linh hồn vừa rời khỏi thân thể khả năng sẽ hồn phi phách tán, vì thế chúng ta đoạt xá, chỉ có thể tại quỷ thành chủng loại đặc thù hoàn cảnh bên trong tài năng hoàn thành."

Thất Lạc Yêu Mẫu như trước không có đáp lại hắn.

Thẩm Lãng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu các hạ, lần trước tại thất lạc quốc gia phế tích, ta nổ tung ngươi cái kia đại bạch tuộc, ngươi mất đi gửi thân vị trí. Nhưng ngươi như trước cường hãn, dựa vào linh hồn dĩ nhiên mà chạy 1, 2 vạn, đi tới Tam Giác Ma Quỷ, ngươi đây tinh thần linh hồn thực sự là cường đại đến vô biên vô hạn a, cứ việc không sánh được Medusa, nhưng cũng tuyệt đối đủ kinh người."

Đối phương vẫn không có để ý tới hắn.

Thẩm Lãng nói: "Bất quá ngài lực lượng tinh thần thực sự là quá quá mạnh mẽ, vì lẽ đó ngươi muốn đoạt xá, đều hoàn toàn không tìm được một bộ thân thể. Lần trước ngươi đoạt xá mẫu thân của Hela, đầu óc của nàng cũng không chấp nhận được linh hồn của ngươi, cho nên mới đòi hỏi gửi đang ở một cái siêu cấp đại bạch tuộc trên thân. Cho nên tới đến Tam Giác Ma Quỷ sau, ròng rã thời gian mấy năm ngươi đều không có có thân thể đi."

Một cơn gió thổi qua, có người phẫn nộ rồi.

Thẩm Lãng nói: "Nếu không có có thân thể, vậy ngài linh hồn lại không thể khắp nơi theo gió phiêu lãng, như vậy sẽ không ngừng tiêu tan đi, cái kia phải làm gì đây?"

Trong nháy mắt, Tam Giác Ma Quỷ bên trong trời trong nắng ấm lập tức trở nên mây đen rợp trời, phảng phất tận thế.

Đương nhiên lại là ảo giác, Thất Lạc Yêu Mẫu chế tạo ảo giác, bởi vì nàng tức rồi.

Thẩm Lãng nói: "Tam Giác Ma Quỷ bên trong có vô số điêu khắc, nhưng chúng nó có không phải chân chính điêu khắc, mà là hóa thạch, bị Medusa nữ hoàng ánh mắt quét qua, biến thành hóa thạch, sừng sững vạn năm. Năm đó một cái thượng cổ nhân loại hóa thạch hoàn toàn gánh chịu không được ngài tinh thần linh hồn, nhưng mà thiên thiên vạn vạn cái thượng cổ nhân loại hóa thạch nhưng có thể, những năm gần đây ngài tinh thần linh hồn liền gửi đang ở này vô số nhân loại hóa trong đá, thực sự là làm khó."

Này vừa nói, nhất thời hết thảy hình ảnh toàn bộ thay đổi.

Sấm vang chớp giật, mây đen rợp trời tận thế cảnh tượng hoàn toàn kết thúc.

Tiếp theo trên mặt biển xuất hiện mấy ngàn hàng vạn người loại hóa thạch điêu khắc, cũng không phải tụ tập cùng nhau, mà là rải rác ở mỗi một góc.

Vừa nãy bọn họ đều là ẩn thân, đương nhiên không phải thật sự ẩn thân, mà là Thất Lạc Yêu Mẫu chế tạo tinh thần ảo giác.

Này mỗi một cái thượng cổ nhân loại hóa thạch đều trông rất sống động, bởi vì bọn họ là trong nháy mắt bị hình ảnh ngắt quãng, mỗi người vẻ mặt không phải thống khổ sợ hãi, mà là mê ly, say sưa, rất hiển nhiên đây là bọn hắn nhìn thấy Medusa nữ hoàng cái cuối cùng vẻ mặt.

Những thứ này đều là thượng cổ quân đế quốc đội, này biểu thị cái gì?

Đại diện cho thượng cổ thế giới đại niết diệt trước mấy trăm năm đều là kéo dài đại chiến, phương đông thế giới cùng phương tây thế giới không ngừng chém giết.

Hơn nữa Thẩm Lãng đại thể có thể suy đoán ra, vừa bắt đầu thượng cổ phương đông thế giới là giữ lấy ưu thế, nhưng theo Khương Hiết thái tử phản bội, đem chiến lược tin tức cho Medusa nữ hoàng sau, chiến cuộc liền bắt đầu xoay chuyển.

Thất Lạc đế quốc không ngừng tiến sát phương đông thế giới, thậm chí Thất Lạc đế quốc bắt đầu dời đô, đem đô thành từ phương tây di chuyển đến phương đông.

Mà Medusa nữ hoàng, vẫn thân ở tại phía trước nhất chiến trường, này một trận đại chiến hay là kéo dài rất lâu, mấy trăm thâm niên.

Nhưng mà không biết xảy ra biến cố gì, thượng cổ phương đông đế quốc hoặc là xuất hiện bay vọt thức phát triển, hay hoặc là là được trí mạng vũ khí, nguyên bản thất lợi chiến cuộc chợt bắt đầu xoay chuyển.

Bởi vì nhiều vô số kể thượng cổ đại quân loài người dũng vào Tam Giác Ma Quỷ, đây chính là Thất Lạc đế quốc tân đế đều, nhân loại quân đoàn dĩ nhiên nguy cấp.

Lúc này Thẩm Lãng nhìn thấy đám này thượng cổ nhân loại hóa thạch, vẻn vẹn chỉ là lúc đó tiến công Thất Lạc đế quốc nhân loại quân đoàn một phần rất nhỏ.

Thẩm Lãng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, mất đi thân thể cảm giác cần phải phi thường không dễ chịu đi, nhất là linh hồn còn muốn phân tán tại vô số nhân loại hóa thạch bên trong, cái cảm giác này phi thường cô tịch đi, ta cũng đã nếm thử, mấy cái canh giờ liền không chịu được, mà ngươi đã kiên trì thời gian mấy năm. Lần trước ta đến Tam Giác Ma Quỷ ngươi xưa nay đều không hề lộ diện, đại khái chính là không muốn bị ta phát hiện điểm này đi."

Đầy đủ một hồi lâu, Thất Lạc Yêu Mẫu thanh âm vang lên nói: "Có lời, có rắm thả."

Thẩm Lãng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, các ngươi Thất Lạc đế quốc rảnh rỗi trung quân đoàn sao?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Đương nhiên là có."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà ta nhưng từ trước tới nay chưa từng gặp qua a, ta mỗi một lần đến Tam Giác Ma Quỷ, nhìn thấy vô số hải quái, thậm chí có vượt qua thành bảo to lớn hải quái, nhưng mà xưa nay đều chưa từng thấy không trung quân đoàn ..."

Hắn lời còn chưa nói hết, liền trực tiếp câm miệng.

Bởi vì một cái không gì sánh được không gì sánh được to lớn hải quái, trực tiếp bay lên bầu trời.

Ta ... Ta ... Ta ...

Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, này ... Đây cũng quá vĩ đại đi.

Một cái không gì sánh được to lớn sứa, từ trong nước biển chui ra, sau đó bay lên bầu trời.

Lớn bao nhiêu, đường kính vượt qua 300 mét, 10 vạn mét vuông.

Dễ như ăn cháo, nó trực tiếp bay đến hơn vạn mét trên bầu trời.

Bất quá, lớn như vậy không trung sứa, có cái gì phương thức công kích a?

"Ầm ..."

Sau đó, nó trực tiếp từ bạo.

Vô cùng vô tận độc khí, trong nháy mắt mê man tại toàn bộ không trung.

Này nổ tung bán kính, vượt qua hơn ba ngàn mét.

Thẩm Lãng có thượng cổ vương giới, vì lẽ đó không bị thương tổn, vì lẽ đó cũng không biết này không trung sứa tự bạo uy lực làm sao.

"Nó tự bạo sau, tản mát ra thần kinh độc khí, có thể tiêu diệt bất cứ kẻ địch nào, ăn mặc bất kỳ thượng cổ áo giáp đều không có tác dụng." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Lúc đó đồ vật đại chiến, không biết có bao nhiêu không trung quân đoàn rơi xuống tại nó tự bạo."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia, vậy nó tự bạo dù có chết sao?"

Thất Lạc Yêu Mẫu trầm mặc chốc lát, nói: "Ngươi đúng là có chút lương tâm."

Đón lấy, Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Nó không có chết, nó bản thể rất nhỏ, chỉ có nắm đấm tả hữu, một khi phát sinh tự bạo sau, nó bản địa sẽ rơi vào trong biển, tiếp đó phát dục trưởng thành, đòi hỏi thời gian mười mấy năm, tài năng lại một lần nữa trở nên khổng lồ như thế, lại một lần nữa tự bạo."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, vừa nãy vì biểu hiện tự bạo, lãng phí một cái không trung sứa thời gian mười năm."

Thất Lạc Yêu Mẫu thê lương cười nói: "Chúng ta có nhiều thời gian, chúng ta một mực chờ đợi nữ hoàng bệ hạ trở về, đã vô số năm, mười năm lại đáng là gì? Đụng tới ngày lễ thời điểm, đám này không trung sứa đều bay lên trời tự bạo chơi."

Ế? !

Thẩm Lãng nói: "Trừ ra này không trung tự bạo sứa, còn có cái gì không trung quân đoàn sao?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Đương nhiên, bất quá ngươi chuẩn bị xong chưa? Chi này không trung quân đoàn mạnh mẽ, nhưng là có tính lẫn lộn."

Cái gì đáng sợ?

Thẩm Lãng nói: "Chuẩn bị kỹ càng, ngươi để chúng xuất hiện đi, để ta mở mang tầm mắt."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Xuất hiện đi."

Nhất thời, toàn bộ ngoài khơi bắt đầu sôi trào, Thẩm Lãng chỉ liếc mắt nhìn liền sởn cả tóc gáy,

Bởi vì trong nước biển, lít nha lít nhít đều là rắn biển, mỗi một con rắn biển đều có mấy chục hơn trăm thước trường, đường kính tại khoảng hai mét.

Chúng vừa bắt đầu ở trong nước biển lăn lộn, xoay quanh.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Đón lấy, từng cái từng cái rắn biển đột nhiên bay lên bầu trời, chúng dĩ nhiên mọc cánh.

Hơn nữa tốc độ phi hành cực kỳ nhanh, một khi tiến vào không trung sau, chúng không phải phi hành, mà là bắn ra.

Mấy chục hơn trăm thước thân thể đột nhiên uốn cong, trong nháy mắt gảy đi ra ngoài, tốc độ nhanh như chớp giật.

Trong nháy mắt, mấy ngàn con bay vụt, toàn bộ bay đến không trung, bắt đầu xoay quanh.

Mỗi một con rắn biển khuôn mặt đều phi thường dữ tợn, trên cổ đều là xước mang rô, cánh càng như là kỳ đồng dạng, then chốt là miệng đầy hàm răng, sắc bén như đoản kiếm.

Thẩm Lãng nói: "Nhìn qua phi thường hung ác lợi hại, nhưng ... Nhưng ..."

Hắn nhưng mà vẫn chưa nói hết, tình cảnh quái quỷ xuất hiện, đám này rắn biển trong nháy mắt hoàn toàn biến mất rồi.

Này, này không phải là Thất Lạc Yêu Mẫu chế tạo tinh thần ảo giác, mà là đám này rắn biển hoàn toàn ẩn thân.

Dựa vào, vẫn còn có tắc kè hoa gen? Còn có thể ẩn thân?

Trâu bò, trâu bò.

Bất quá, coi như sẽ ẩn thân, cũng đánh không lại sóng siêu âm phi hành thú đi.

Sóng siêu âm phi hành thú trâu bò ở nơi nào, chính là tấn công từ xa, có thể phun ra sóng siêu âm a.

Thẩm Lãng cái ý niệm này còn chưa kết thúc, phát sinh trước mắt một màn, lại để cho hắn triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì đám này rắn biển trong miệng, đột nhiên phun ra thiểm điện, mấy trăm mét trường thiểm điện.

Điện áp, điện lưu kinh người không gì sánh được.

Thẩm Lãng miệng mở ra sau, cũng lại hợp lại không được.

Ta, ta thảo ...

Này, đây thực sự là quá trâu bò.

Siêu cấp cá chình điện phân thân?

Ngươi đây là cái gì phi xà quân đoàn a? Rắn biển hình dạng, có thể phi, có thể bắn ra, còn có tắc kè hoa gen có thể ẩn hình, còn có thể như cá chình điện như thế phun ra thiểm điện.

Như vậy cá chình điện chỉ có khoảng hai mét trường, hai mươi kg tả hữu, có thể thả ra tám trăm phục điện áp, trong nháy mắt đem một người đánh ngất.

Mà trước mắt này thất lạc phi xà, đâu chỉ vượt qua cá chình điện gấp trăm lần, ngàn lần?

Bọn họ đầy đủ mấy chục hơn trăm thước trường, thể trọng vượt qua mấy tấn, thả ra ngoài điện áp e sợ vượt qua mấy vạn phục còn chưa hết.

Đây chính là siêu cấp điện cao thế.

Cá chình điện chỉ có thể ở bên trong nước phóng thích điện lưu, mà đám này thất lạc phi xà, trực tiếp trên không trung bắn ra thiểm điện.

Sóng siêu âm phi hành thú năng đủ phóng thích mấy trăm mét, đám này phi xà thiểm điện cũng có thể phun ra mấy trăm mét.

Nhưng mà, sóng siêu âm nhanh hơn nữa cũng không thể nhanh hơn thiểm điện.

Tối diệu là gì? Đám này phi xà quân đoàn phun trào ra đến thiểm điện, hay là sẽ không lập tức đem sóng siêu âm phi hành thú đánh chết, chỉ có thể đánh ngất.

Này quá hoàn mỹ, đám này có thể đều là đại siêu anh chị em, Thẩm Lãng chỉ muốn muốn lớn nhất bắt được, mà không muốn giết chết chúng.

Nếu như có thể mượn đến Thất Lạc đế quốc con này phi xà quân đoàn, không trung sữa quân đoàn, như thế đối mặt Đại Viêm đế quốc này trận chiến đầu tiên, không chỉ là thắng định, hơn nữa là thắng được tuyệt đối đẹp đẽ.

Thật là khiến người ta thèm nhỏ dãi ba thước a.

Thẩm Lãng liền biết, này Tam Giác Ma Quỷ bên trong có trâu bò quân đội, không nghĩ tới trừ ra thành bảo lớn như vậy hải quái ở ngoài, còn có ly kỳ như vậy không trung quân đoàn, chẳng trách thượng cổ phương đông đế quốc vừa bắt đầu bị đánh cho không ứng phó kịp.

Đương nhiên, Thất Lạc đế quốc cũng có thiếu hụt, nó là điển hình trên biển đế quốc, vì lẽ đó ở trên biển nó tung hoành vô địch, nhưng mà rất khó thâm nhập lục địa, vì lẽ đó đánh mấy trăm thâm niên, Thất Lạc đế quốc cứ việc vẫn tại thắng, thế nhưng là cũng không thể tiêu diệt thượng cổ phương đông đế quốc, cũng không có chiếm lĩnh trên đất bằng thành thị.

Coi như loại này phi xà quân đoàn, nói vậy cũng là không thể rời đi hải dương quá lâu.

Thẩm Lãng lập tức liếm mặt nói: "Yêu mẫu tỷ tỷ."

Đối phương một trận chế nhạo.

Thẩm Lãng lại nói: "Nguyền rủa nữ hoàng tỷ tỷ."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thẩm Lãng các hạ, đừng quên, ta lớn hơn ngươi mấy ngàn tuổi. Thứ yếu, chúng ta là kẻ địch, ngươi hủy diệt qua ta đại bạch tuộc thân thể."

Thẩm Lãng nói: "Yêu mẫu tỷ tỷ, làm người quan trọng nhất là về phía trước xem. Ta đã từng có một cái kẻ địch, tên của hắn gọi Tô Nan, trước chúng ta là kẻ thù sống còn, ta tiêu diệt hắn toàn tộc. Kết quả ngươi đoán hiện ở đây sao? Hắn dĩ nhiên trở thành ta thần tử, hơn nữa còn là bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng không chối từ trung thần."

Thất Lạc Yêu Mẫu cười lạnh nói: "Thật sao? Vậy hắn lòng dạ thực sự là rộng rãi."

Thẩm Lãng nói: "Ta tuy rằng chưa từng thấy ngài, nhưng ta cảm thấy ngài chỉ có thể càng rộng lớn."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thật không tiện, ta lòng dạ hiểm yếu mà lại chật hẹp."

Ế?

Thẩm Lãng nói: "Ta là Khương Hiết thái tử hậu nhân a, chúng ta mặc dù là nhân loại, nhưng mà đứng ở Thất Lạc đế quốc một phương, chúng ta là bằng hữu, bằng hữu ..."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Khương Hiết thái tử là thượng cổ nhân loại phản đồ, vậy ngươi cũng là loài người phản đồ sao?"

Thẩm Lãng nghiêm túc nói: "Ta có thể đúng, chỉ cần ngươi đem phi xà quân đoàn, tự bạo sứa quân đoàn cho ta mượn, ta bất cứ lúc nào có thể làm phản nhân loại, gia nhập Thất Lạc đế quốc trận doanh."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Khương Hiết thái tử là bởi vì càng sâu chính nghĩa, bởi vì thích, cho nên mới phản bội thượng cổ nhân loại. Mà ngươi ... Hoàn toàn là vô liêm sỉ."

Thẩm Lãng nói: "Yêu mẫu tỷ tỷ, ngươi xem một chút, đám này tự bạo sứa, còn có đây chút phi xà quân đoàn ở tại Tam Giác Ma Quỷ bên trong nhiều tẻ nhạt a, thậm chí càng tự bạo chơi, còn không bằng ta mang theo chúng đi ra ngoài va chạm xã hội, thế giới bên ngoài rất đặc sắc. Ngươi yên tâm, nhiều nhất chơi một tháng, ta liền dẫn chúng nó trở về."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Rõ ràng là mượn binh, ngươi lại nói thành là dẫn chúng nó ra ngoài chơi, Khương Hiết thái tử dĩ nhiên có ngươi vô sỉ như vậy đời sau sao?"

Thẩm Lãng nói: "Yêu mẫu tỷ tỷ, ngươi biết thượng cổ Cơ thị sao? Chính là cướp đi Khương thị ngôi vị hoàng đế cái kia một nhà?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Đương nhiên biết, năm đó nguy cấp, đánh vào Thất Lạc đế quốc chính là thượng cổ Cơ thị hoàng triều đại quân, ngươi thấy những nhân loại này hóa thạch, toàn bộ đều là Cơ thị đại quân."

Thượng cổ Cơ thị như thế trâu bò sao? Đương nhiên, hiện tại Cơ thị hoàng tộc cũng rất trâu bò.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi nhưng là không biết a, yêu mẫu tỷ tỷ. Lần này muốn tới tấn công ta Nộ Triều thành, cũng là Đại Viêm đế quốc Cơ thị a, các ngươi vạn năm trước kẻ thù a. Năm đó bọn họ nguy cấp tấn công Thất Lạc đế quốc, hiện tại lại tới tấn công ta Nộ Triều thành, là có thể nhẫn thục không thể nhẫn, chúng ta cần phải kề vai chiến đấu a."

"Yêu mẫu tỷ tỷ, ngươi đem không trung sứa quân đoàn cho ta mượn, đem phi xà quân đoàn cho ta mượn, ta bảo đảm giết chết bọn họ, ta bảo đảm để Cơ thị hoàng đế thổ huyết, ta bảo đảm là Thất Lạc đế quốc báo thù."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thẩm Lãng, ngươi do dự rất lâu đi. Lần thứ nhất tại Tam Giác Ma Quỷ, ngươi muốn mượn binh, nhưng không có mượn. Lần thứ hai, ngươi như trước không có mượn, lần này ngươi rốt cuộc mở miệng. Không phải vạn bất đắc dĩ, ngươi không muốn để cho chúng ta Thất Lạc đế quốc nhánh quân đội này rời đi Tam Giác Ma Quỷ, càng không muốn chúng tiến vào nhân loại hải vực."

Thẩm Lãng nói: "Không phải là sao? Không phải vạn bất đắc dĩ, ai cam lòng đến làm phiền yêu mẫu tỷ tỷ a."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ta có thể cho ngươi mượn một nhánh không trung tự bạo sứa quân đoàn, cho ngươi mượn ba ngàn thiểm điện phi xà quân đoàn."

Thẩm Lãng nói: "Quá tốt rồi, ta bảo đảm để Đại Viêm đế quốc Cơ thị thua thất bại thảm hại."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Nhưng mà ta có một điều kiện, chỉ cần ngươi đáp ứng, ta liền đem quân đội cho ngươi mượn."

.. ... .

Chú: Này một chương thật là khó tả, ngồi bất động mấy tiếng mới cấu tứ xong! Như trước đổi mới một vạn sáu, có vé tháng huynh đệ ngàn vạn chi viện ta, vé tháng bảng nguy huyền một đường. Mặt khác ta đã bắt đầu điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi, cảm ơn mọi người.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 591: Sử Thi Một Khắc! Long Chi Ngữ!

Chương 591:: Sử thi một khắc! Long Chi Ngữ!

Điều kiện? Điều kiện gì? Cứ việc đã đoán được, nhưng Thẩm Lãng vẫn là hơi có chút đau đầu.

Ngươi đây cái Thất Lạc Yêu Mẫu cũng thật đúng, làm sao không có chút nào hào phóng, không có chút nào cao thượng đây?

Chúng ta tốt xấu cũng là minh hữu a, hơn nữa con gái của ta còn mang theo Medusa nữ vương tinh thần truyền thừa đây, ngươi cho ta mượn một nhánh quân đội làm sao?

"Ha ha, tình cảm?" Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Tôn kính Thẩm Lãng bệ hạ, xin ngươi làm biết rõ, ta cùng thượng cổ Thất Lạc đế quốc không phải một đời người, ngươi cùng Khương Hiết thái tử cũng không phải một đời người, đừng làm cho tốt như hai người chúng ta có cái gì đặc thù quan hệ dường như, vẫn là giảng giao dịch, không muốn lưu tình đi."

Dựa vào, ngươi đây độc tâm thuật chân tâm ghê gớm a, không chỉ Thẩm Lãng đang nghĩ tới sự tình nàng có thể đoán được, thậm chí Thẩm Lãng sắp muốn tại nội tâm châm chọc nàng đều sớm nghĩ đến.

"Điều kiện gì? Ngươi nói." Thẩm Lãng nói.

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ngươi vừa nãy không phải trào phúng ta không có có thân thể sao? Ngươi không phải trào phúng ta gửi đang ở lên tới hàng ngàn, hàng vạn một nhân loại hóa thạch trong cơ thể sao? Ngươi chỉ cần tìm cho ta đến thân thể, ta liền đem quân đội cho ngươi mượn."

Thẩm Lãng nói: "Yêu mẫu tỷ tỷ, cái này ... Khó khăn điểm. Chính ngươi cũng không tìm tới, ta đương nhiên thì càng không tìm được."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, nếu như ngươi không phải nhìn cho phép ta cái nhược điểm này, còn có thể tràn đầy tự tin tìm đến ta mượn quân đội sao?"

Nàng quá thông minh, quả thực không có cách nào tán ngẫu.

Thẩm Lãng nói: "Được, ta đi vì ngài tìm thân thể, nhưng mà ít nhất ngài phải cho một chút ám chỉ a."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ngươi thông minh như vậy người, lẽ nào sẽ không biết?"

Thẩm Lãng nói: "Thân thể của ngươi tại ... Thất lạc quốc gia phế tích?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Xem, ta không có nói sai, ngươi chính là thông minh như vậy. Vậy ngươi kế tục a, thân thể của ta tại thất lạc quốc gia phế tích nơi nào?"

Thẩm Lãng nói: "Tại ... Ở tòa này đỉnh tuyết sơn quả thực kim tự tháp bên trong?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài thông minh đã vô biên vô hạn."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là đây cũng quá xa a, gần như sắp hai vạn dặm đi."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Vì lẽ đó ngài muốn tranh thủ thời gian xuất phát, miễn đến thời gian không kịp."

Thẩm Lãng nói: "Tòa kia kim tự tháp thượng thần bí thế lực phi thường đáng sợ, phi thường lâu dài, ta có chút sợ sệt a."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ngươi nên sợ sệt."

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể hỏi một chút, cái kia kim tự tháp thần bí thế lực đến tột cùng dài bao nhiêu lịch sử?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Không biết, ngược lại lịch sử so với ta trường?"

Ế? ! Đây quả thật là đem Thẩm Lãng làm cho khiếp sợ.

Medusa nữ hoàng là thất lạc đệ nhất đế quốc, cũng chính là vô số năm trước thời đại thượng cổ.

Thất Lạc Yêu Mẫu là thứ hai Thất Lạc đế quốc, đại khái cũng có hơn ba ngàn năm lịch sử. Vì lẽ đó Thất Lạc Yêu Mẫu luôn miệng nói nàng cùng Medusa nữ hoàng không phải một đời người.

Nói cho đúng Thất Lạc Yêu Mẫu hẳn là thượng cổ Thất Lạc đế quốc hậu duệ, mà nàng thành lập thất lạc thứ hai đế quốc, kỳ thực là xây dựng ở Thất Lạc đế quốc trên phế tích, vị trí địa lý thượng có nhất định trùng điệp tính, nhưng mà văn minh nhưng lạc hậu rất nhiều.

Cái kia, Thất Lạc Yêu Mẫu đến tột cùng là chủng tộc gì? Thẩm Lãng là hoàn toàn không biết. Còn có nàng thứ hai Thất Lạc đế quốc là làm sao diệt vong? Thẩm Lãng cũng không biết gì cả, nàng cũng sẽ không nói cho Thẩm Lãng.

Nhưng mà thất lạc thủ đô trên phế tích tòa kia cao Đại Tuyết sơn đỉnh kim tự tháp tiêm vượt qua hơn ba ngàn năm lịch sử, đúng là để người ngạc nhiên, hơn nữa lật đổ Thẩm Lãng trước phán đoán.

Cái kia thế lực thần bí, Thẩm Lãng trời vừa sáng liền chú ý tới, bởi vì hắn tại thất lạc quốc gia phế tích thời điểm, kinh thường gặp được kim tự tháp tiêm phát sinh ánh sáng.

Thẩm Lãng vừa bắt đầu còn suy đoán, cái kia kim tự tháp tiêm có phải là phương tây thế giới siêu thoát thế lực thủy tổ? Hơn nữa là thứ hai Thất Lạc đế quốc diệt vong sau, một số cao thủ phát hiện thất lạc quốc gia phế tích mảnh này bảo địa sau, liền chiếm lĩnh đỉnh núi kim tự tháp, trở thành thần bí thế lực.

Nhưng mà, bọn họ dĩ nhiên là tại thất lạc thứ hai đế quốc trước liền tồn tại, bây giờ liền quá kinh người.

Hơn nữa bọn họ còn từng làm một chuyện, Khô Lâu đảng hải tặc tiến vào thất lạc quốc gia phế tích sau, hoàn toàn bị khốn ở nơi đó. Mẫu thân của Hela, cũng chính là Khô Lâu đảng hải tặc đảng khôi an kéo, vì cứu vớt Khô Lâu đảng liền đi tới đỉnh núi kim tự tháp thỉnh xin giúp đỡ, đối phương cho nàng lựa chọn, là lựa chọn cuối cùng màu đỏ chiến đấu kèn lệnh, kết quả chôn thây tại hải quái chi phúc, trở thành Thất Lạc Yêu Mẫu đoạt xá thân thể.

Từ hướng này xem, cái này núi tuyết đỉnh kim tự tháp thần bí thế lực đóng vai nhân vật là không vẻ vang.

Thẩm Lãng hỏi: "Thất Lạc Yêu Mẫu, này kim tự tháp bên trong người đến tột cùng là ai? Thân thể của ngươi tại sao lại tại trong tay bọn họ?"

Thất Lạc Yêu Mẫu trầm mặc chốc lát nói: "Bởi vì bọn họ quá mạnh mẽ, vì lẽ đó thân thể của ta rơi vào trong tay bọn họ."

Đáp án này cũng như trước để Thẩm Lãng ngạc nhiên, này Thất Lạc Yêu Mẫu bản tôn đã phi thường mạnh mẽ, nhưng thân thể vẫn là rơi vào kim tự tháp thần bí thế lực trong tay? Vậy đối phương cường đại đến mức độ nào?

Thẩm Lãng nói: "Không phải là bởi vì ngươi muốn trường sinh, nhưng là thân thể của ngươi nhưng sẽ chết đi, cho nên mới không ngừng đoạt xá thân thể mới sao?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ta không phải là loài người, không muốn đem nhân loại các ngươi cái kia một bộ ảo tưởng tại trên người ta. Chúng ta sinh sôi phương thức, truyền thừa phương thức cùng ngươi tưởng tượng hoàn toàn khác nhau, đương nhiên ngươi hiện tại không cần biết được quá nhiều, ngươi chỉ cần đi đem thân thể của ta mang tới là có thể."

Thẩm Lãng nghĩ một hồi nói: "Cái kia núi tuyết đỉnh kim tự tháp bên trong thần bí thế lực, là nhân loại sao?"

"Không thể trả lời." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Nói cho đúng, ta không phải không nói cho ngươi, mà là không thể nói cho ngươi. Ngươi chỉ cần đi lấy đến thân thể của ta là có thể, ta liền đem quân đội cho ngươi mượn."

Thẩm Lãng nói: "Ta lần trước đến muốn Long Chi Kiếm thời điểm, ngươi vì sao không đưa ra cái điều kiện này?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Lần trước là lần trước, lần này là lần này, ngươi phát sinh thay đổi, không phải sao?"

Thẩm Lãng phát sinh cái gì thay đổi? Được Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa?

Thẩm Lãng nói: "Cái kia, bọn họ sẽ đem thân thể của ngươi giao cho ta không?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ta không biết."

Thẩm Lãng nói: "Cái gì gọi là làm ngươi không biết?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Nếu như bọn họ cho ngươi thân thể của ta, vậy thì chứng minh thời điểm đến. Bằng không, chính là thời điểm không tới."

Lời này càng ngày càng mơ hồ.

Đón lấy, Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi đối tất cả những thứ này đã sớm có suy đoán cùng dự liệu, bằng không ngươi cũng sẽ không như vậy tràn đầy tự tin tìm đến ta, không muốn nỗ lực lại từ ta trong miệng dụ ra cái gì cơ mật, nếu như ta là của ngươi nói sẽ lập tức đi, dù sao lộ trình phi thường xa."

Điệu bộ này, xác thực từ trong miệng nàng bộ không ra bất kỳ nói đến, Thẩm Lãng nói thẳng: "Cáo từ!"

Sau đó, hắn cưỡi đại siêu hướng về phía đông phương hướng không ngừng bay đi.

...

Bay ra Tam Giác Ma Quỷ sau, Thẩm Lãng lại bắt đầu không gì sánh được dài dằng dặc trên biển phi hành, nơi này khoảng cách thất lạc quốc gia phế tích ròng rã hai vạn dặm trở lên.

Năm đó Helen công chúa chính là từ thất lạc quốc gia đáy biển con đường một đường giết tới, ròng rã giết 1, 2 vạn, từ Tam Giác Ma Quỷ giết tới thất lạc quốc gia phế tích.

May là Thẩm Lãng có đại siêu a, bằng không dựa vào đi thuyền mà nói, ít nhất muốn thời gian một tháng mới có thể đến.

Mà đối với đại siêu tới nói, vẻn vẹn ba ngày là có thể rồi!

Ròng rã ba ngày ba đêm sau.

Đến, Thẩm Lãng cưỡi đại siêu bay đến thất lạc quốc gia phế tích bầu trời, thực sự là lâu không gặp a.

Thời gian qua đi bốn năm rưỡi thời gian, Thẩm Lãng rốt cuộc lại một lần nữa đến nơi này. Lúc đó hắn chính là ở đây cứu vớt Khô Lâu đảng, nổ nát Thất Lạc Yêu Mẫu gửi thân cái kia đại bạch tuộc, thật sự có một loại phảng phất cách một ngày cảm giác.

Đi tới nơi này biên khu vực, đầu tiên nhìn nhìn thấy chính là núi tuyết đỉnh. Ròng rã vạn mét cao hơn mặt biển, so đỉnh Chomolungma còn cao hơn, xuyên thẳng chân trời.

Lần trước Thẩm Lãng nhìn thấy núi tuyết đỉnh kim tự tháp thời điểm, nội tâm còn tràn ngập một chút địch ý, cũng không có cái kia kính nể, bởi vì hiểu rõ đến còn không nhiều. Nhưng mà lần này, núi tuyết đỉnh tòa này kim tự tháp ở trong mắt hắn liền muốn thần bí nhiều lắm.

Helen công chúa trời sinh thích mạo hiểm, nơi nào cũng dám đi, tràn ngập tìm đường chết tinh thần. Nhưng mà mấy năm trước nàng bước vào thất lạc quốc gia phế tích thời điểm, liền không có leo lên núi tuyết đỉnh, không có đi viếng thăm cái này kim tự tháp.

Vì sao? Liền là tràn ngập bản năng kính nể, cảm thấy thời điểm còn chưa tới, nàng cảm giác mình không cách nào đi viếng thăm.

Lúc này, kim tự tháp tiêm như trước lập lòe ánh sáng.

Hơn nữa đại siêu phản ứng cũng tương đối kỳ quái, nó phảng phất có chút sợ sệt cùng khiếp ý. Liền nó đều sẽ sợ, trước nó có thể đều là coi trời bằng vung, không sợ hãi chút nào a, hiện tại hắn đều sợ hãi cái này kim tự tháp?

Trong này đến cùng có cái gì? Trong này đến tột cùng là người nào a?

"Đi thôi." Thẩm Lãng vỗ vỗ đại siêu cái cổ.

Đại siêu lại vẫn hít một hơi thật sâu, sau đó hướng về tòa kia kim tự tháp bay đi.

...

Một lát sau, đại siêu hạ xuống tại kim tự tháp trước cửa trên đất bằng.

Tòa này kim tự tháp biến lớn lên ước tại khoảng một ngàn mét, độ cao cũng tại khoảng một ngàn mét, thực sự là vô cùng lớn lao, vượt qua trên Trái Đất bất kỳ một tòa kim tự tháp. Hơn nữa nó hoàn toàn là một thể, hoàn toàn không thấy được tảng đá lũy thành vết tích.

Lúc này, tòa này kim tự tháp cửa lớn đóng kín.

Thẩm Lãng nói: "Phương đông thế giới, Đại Càn đế quốc, Thẩm Lãng tới chơi!"

Kim tự tháp bên trong, không có bất kỳ phản ứng nào.

Thẩm Lãng lại nói: "Tây Luân vương triều phó hoàng Helen chi đệ, tới chơi."

Vẫn không có phản ứng.

Thẩm Lãng lại hô: "Khô Lâu đảng khôi Lạc Cơ con trai, tới chơi."

"Khương Ly con trai, tới chơi."

"Thượng cổ Khương thị hoàng tộc, Khương Hiết thái tử hậu duệ, tới chơi."

Thẩm Lãng đem mình hết thảy thân phận đều kêu ra, kim tự tháp bên trong hoàn toàn không có phản ứng, thật giống như bên trong không ai đồng dạng.

"Kim Mộc Lan lão công tới chơi."

"Hoa Hạ nổi danh thầy thuốc, Thẩm Lãng tới chơi."

"Bắc y ba viện thạc sĩ, Thẩm Lãng tới chơi."

"Liên hiệp quốc chữa bệnh đoàn châu Phi Phó tổ trưởng, Thẩm Lãng tới chơi."

Dựa vào, ngươi đây là muốn từ bỏ trị liệu ý tứ a, cái gì lung ta lung tung, quỷ nghe hiểu được ngươi những câu nói này.

Kim tự tháp bên trong, như trước không có bất kỳ phản ứng nào, đây thực sự là gặp quỷ a.

Sau đó, Thẩm Lãng đi tới kim tự tháp trước đại môn, muốn phải tìm mặt trên có cái gì dấu tay, hoặc là chiếc nhẫn lõm, hắn muốn dùng tiến vào thượng cổ di tích phương thức tiến vào cái này kim tự tháp bên trong.

Kết quả, cánh cửa này bóng loáng như ngọc, không có bất kỳ lõm, cũng không có bất kỳ điêu văn.

Chuyện này làm sao làm? Thất Lạc Yêu Mẫu để hắn đến đòi muốn thân thể, nhưng mà hắn liền kim tự tháp cũng không vào được a?

Thẩm Lãng dùng X-quang mắt quét hình, nỗ lực nhìn thấy kim tự tháp bên trong, đương nhiên không thu được gì.

Đón lấy, hắn trực tiếp thả ra vòng xoáy năng lượng, đột nhiên tập ra.

Đây là muốn bạo lực phá cửa a, kết quả không gì không xuyên thủng vòng xoáy năng lượng đánh tại kim tự tháp trên cửa chính thời điểm, lấp lóe một trận tia sáng, sau đó cái này vòng xoáy năng lượng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Này nên sao làm?

Bỗng nhiên, Thẩm Lãng đầu óc hơi động nói: "Bạch ngọc kinh chi chủ ngoại tôn, Thẩm Lãng tới chơi."

Thân phận này đủ quá trâu bò chấn động chứ? Ngươi nên mở cửa ra cho ta.

Lãng gia quả nhiên là cái tục nhân a, vừa lên môn trực tiếp chính là ta cha là Khương Ly, ngoại công ta là bạch ngọc kinh chi chủ, ta tổ tông là Khương Hiết. Này rất có cha ta là lý vại chi thần vận.

Nhưng mà như trước vô dụng, kim tự tháp bên trong như trước không để ý đến hắn.

Cái kia Thẩm Lãng liền hết biện pháp, bó tay hết cách sao?

Không phải, hắn chỉ là tại xếp nhầm, trong lòng hắn vẫn có một cái đáp án, chỉ có điều có chút không quá nguyện ý thừa nhận.

Thẩm Lãng trước hỏi Thất Lạc Yêu Mẫu, vì sao ta lần trước đến thời điểm, ngươi không có để cho ta tới thất lạc quốc gia phế tích kim tự tháp yêu cầu thân thể? Lần này đến ngươi liền đưa ra điều kiện này, Thất Lạc Yêu Mẫu nói ngươi đã thay đổi.

Khoảng thời gian này Thẩm Lãng biến cái gì? Hắn được Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa.

Thẩm Lãng thở dài nói: "Cuối cùng một đời, Đại Kiếp Minh Vương, Thẩm Lãng tới chơi!"

Sau đó, kim tự tháp bên trong truyền đến âm thanh: "Hoan nghênh quang lâm, minh vương bệ hạ."

Đối phương quả nhiên chỉ nhận thân phận này, cái này kim tự tháp thần bí thế lực, dĩ nhiên cùng Đại Kiếp tự có quan hệ? Này có phải là có chút ly kỳ a? Luận thần bí, luận mạnh mẽ, bạch ngọc kinh muốn vượt qua Đại Kiếp tự a.

"Có gì chỉ giáo, minh vương bệ hạ." Kim tự tháp bên trong tiếp tục nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta tới lấy Thất Lạc Yêu Mẫu thân thể, cũng chính là nguyền rủa nữ hoàng, thất lạc thứ hai đế quốc nữ hoàng."

Người trong kim tự tháp nói: "Ta biết nàng, thân thể của nàng, xác thực tại chúng ta nơi này."

Thẩm Lãng nói: "Vậy xin hỏi, có thể đem thân thể của nàng cho ta không?"

Người trong kim tự tháp rơi vào trầm mặc, nói: "Minh vương các hạ, kỳ thực thời điểm cũng không có đến, ngài đến có chút sớm."

Thẩm Lãng nói: "Là sớm là muộn, ngài có phán đoán của ngài, ta cũng có phán đoán của ta."

Kim tự tháp bà xã nói: "Ngài vẫn là làm đến sớm, chí ít ngài đối Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn không biết gì cả đúng không? Bằng không ngươi cũng sẽ không có tất cả những thứ này biểu hiện, ngươi lúc này cũng sẽ không tới nơi này."

Câu nói này tin tức lượng liền lớn vô cùng, cho tới để Thẩm Lãng lại một lần nữa rơi vào trầm tư.

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Ta phảng phất cần phải dựa theo một số bước đi, một số an bài, đi hoàn thành mỗi một chuyện? Làm từng bước?"

Người trong kim tự tháp trầm mặc một hồi lâu, nói: "Những chuyện này, không thể nào phán đoán, bởi vì hắn còn chưa có xảy ra, vì lẽ đó cũng không biết kết quả là tốt hay xấu, không biết mang ý nghĩa sinh cục, vẫn là tử cục."

Nghiêm trọng như thế sao? Ta đến sớm một ít, dĩ nhiên mang ý nghĩa sinh cục? Vẫn là tử cục?

Lại qua một hồi lâu, người trong kim tự tháp nói: "Đương nhiên, nếu như hết thảy đều tại kế hoạch bên trong, cái kia trên căn bản cũng mang ý nghĩa thất bại, bởi vì thế giới hết thảy đều tại biến, duy nhất bất biến chính là biến hóa."

Thẩm Lãng nói: "Ta tới đây tọa kim tự tháp bản thân ý nghĩa càng tăng thêm hơn lớn, so với đến đòi lấy Thất Lạc Yêu Mẫu thân thể, càng tăng thêm hơn đại đúng không?"

Người trong kim tự tháp nói: "Đúng, các hạ."

Thẩm Lãng lại nói: "Vì lẽ đó ta sớm đến, mang ý nghĩa các ngươi tưởng tượng thời gian tuyến, phát sinh ra biến hóa, tương lai cũng biến thành càng thêm nhào mê ly?"

Người trong kim tự tháp nói: "Đúng, các hạ."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia loại biến hóa này là chuyện tốt, vẫn là chuyện xấu?"

"Không biết." Người trong kim tự tháp nói: "Nhưng nhìn lên, như là chuyện xấu."

Thẩm Lãng nói: "Vậy các ngươi có thể đem Thất Lạc Yêu Mẫu thân thể cho ta không?"

"Có thể." Người trong kim tự tháp nói: "Cũng chỉ có một điều kiện?"

Lại là điều kiện? Thẩm Lãng nghe được cái từ ngữ này liền cau mày, làm Thất Lạc Yêu Mẫu nói ra điều kiện thời điểm, hắn biết đối phương muốn cái gì. Nhưng mà cái này người trong kim tự tháp nói ra điều kiện thời điểm, Thẩm Lãng nhưng không biết gì cả.

"Minh vương các hạ, mời ngài không nên hiểu lầm, chúng ta sở dĩ muốn nói ra điều kiện, không phải đối với ngài có bất kỳ đòi hỏi, mà là chúng ta bảo đảm ngài ít nhất phải tiến vào một cái nào đó loại trạng thái, một cái nào đó cái giai đoạn." Người trong kim tự tháp nói.

Thẩm Lãng nói: "Mời nói, điều kiện gì."

Người trong kim tự tháp nói: "Chúng ta viết một chữ, ngài chỉ cần nhận ra đây là chữ gì, là có thể."

Thẩm Lãng kinh ngạc, đơn giản như vậy?

Nhưng mà hắn biết, trên thế giới này càng chuyện đơn giản, liền càng khó.

Thẩm Lãng nói: "Được rồi, xin bắt đầu."

Một lát sau, Thẩm Lãng trước mắt xuất hiện một đạo bạch khí, tạo thành một cái đặc thù ký tự.

Quả nhiên Thẩm Lãng hoàn toàn không quen biết.

Này, đây là một chữ?

Bởi vì nó vẫn luôn đang biến hóa, cứ việc phi thường nhỏ bé, nhưng ở khắp mọi nơi biến hóa, phun trào. Này không thuộc về trên thế giới bất kỳ văn tự, không chỉ là thế giới này, cũng bao quát thế giới Địa Cầu.

Tương tự ký tự Thẩm Lãng từng thấy, chính là tại thượng cổ nhà tù, thứ ba lao tù trên vách tường, phía trên kia văn tự đại biểu hoàn toàn khác nhau văn minh ăn khớp, mỗi một lần Thẩm Lãng đều sẽ triệt để rơi vào mê muội, hơi không chú ý sẽ say mê tiến vào mấy cái canh giờ mà không biết chút nào.

Nhưng then chốt là mỗi một lần mê muội mấy cái canh giờ, đều như trước không có nhận ra một chữ, chỉ là tại cảm ngộ những chữ này phù đặc thù tư duy logic mà thôi.

Nhưng thượng cổ nhà tù thứ ba tù thất trên vách tường chữ, có thể sẽ không thay đổi, trước mắt cái chữ này, tại mọi thời khắc đều ở biến.

"Minh vương các hạ, chúng ta không có một chút nào muốn làm khó ý của ngài." Người trong kim tự tháp nói: "Chúng ta vẻn vẹn chỉ là muốn đẩy đoạn, ngài đã tiến vào cái nào giai đoạn, ngài so kế hoạch chúng ta càng sớm hơn đi tới nơi này, này bản cũng làm người ta không ứng phó kịp. Nhưng mà chúng ta một khi đáp lại ngài triệu hoán, liền rất khó trực tiếp từ chối yêu cầu của ngài, nhưng ít nhất chúng ta muốn suy đoán ra ngài nhận thức giới hạn."

Ngươi lời này, khá giống là đang mắng ta a?

"Minh vương các hạ, vì chúng ta suy đoán độ chuẩn xác, ngài chỉ có một lần trả lời cơ hội." Người trong kim tự tháp nói: "Chúng ta đại khái có thể biết ngươi đòi lấy Thất Lạc Yêu Mẫu mục đích là gì, có phải là vì mượn thất lạc quân đội của đế quốc, muốn đánh bại ngài kẻ địch. Nhưng mà mời ngài tướng tin chúng ta, so với ngài cùng chúng ta tiếp xúc chân chính sứ mệnh tới nói, này hoàn toàn không tính là cái gì, tuyệt đối bé nhỏ không đáng kể."

Thẩm Lãng nói: "Ta yêu thích đi một bước, xem ba bước, bốn bước. Nhưng mà là cùng kẻ địch đánh cờ , còn đối tương lai mục tiêu, ta tính cả là tầm nhìn hạn hẹp, cuộc đời của ta lý tưởng vẫn đều chưa từng thay đổi, thiên hạ không thù."

"Thiên hạ không thù?" Người trong kim tự tháp âm thanh phảng phất trở nên hơi đắng chát, nói: "Cái lý tưởng này, rất tốt đẹp."

Con bà nó, ngươi đây nói chuyện khẩu khí, ta cũng không biết là chân thành vẫn là trào phúng.

Nhưng mà Thẩm Lãng cũng có thể cảm giác được, hắn xác thực đến sớm. Nhưng mà đến đều đến, cũng không cách nào thay đổi, càng không cách nào làm bộ chưa có tới, chỉ có thể nỗ lực đạt đến mục tiêu.

Thẩm Lãng ngồi xếp bằng xuống, tiến vào sâu sắc suy nghĩ, nghiên cứu, cảm ngộ. Vào lúc này dựa vào khôn vặt, dựa vào suy đoán là không có tác dụng, thật sự chỉ có thể dựa vào cảm ngộ.

Phía trước chữ kia phù, như trước tại trước mắt hắn không ngừng diễn biến. Nó không chỉ là một loại phương thức biểu đạt, còn phảng phất là một loại năng lượng phương thức.

Thẩm Lãng trước tiên dùng con mắt đi cảm ngộ, sau đó dùng tâm linh, cuối cùng dùng tinh thần cùng linh hồn, hoàn toàn say mê vào trong đó.

Hắn đầu tiên cảm nhận được chính là bầu trời, vô biên vô hạn tự do, bay lượn.

Sau đó cảm ứng được chính là phẫn nộ, ngập trời phẫn nộ, phảng phất núi lửa muốn phun trào phẫn nộ.

Cuối cùng cảm ứng được chính là hủy diệt, hỏa diễm, loại kia chung cực hủy diệt cảm giác, kinh thiên động địa, hủy thiên diệt địa hỏa diễm.

Như là Long Chi Hối nổ tung, nhưng mà càng thêm đáng sợ, càng thêm kịch liệt. Long Chi Hối nổ tung hỏa diễm, phảng phất là ký tự này bên trong vô số như tố điểm một cái.

Đây là một chữ, nhưng phảng phất càng thêm như là một đoạn lịch sử.

Trâu bò, thật sự trâu bò, vẻn vẹn một chữ, liền có thể nhìn thấy toàn bộ lịch sử?

Đương nhiên, Thẩm Lãng lúc này nhìn thấy hoàn toàn là như muối bỏ bể, chỉ vảy trảo.

Nhưng mà tập trung vào lực lượng tinh thần cũng đã là vô số, cảm ngộ cùng nghiên cứu cái chữ này quá trình, liền phảng phất máy vi tính máy tính đi hoàn thành một cái nào đó mục tiêu tính toán, đòi hỏi chiếm dụng CPU tài nguyên.

Đổi thành trước Thẩm Lãng, còn chưa có bắt đầu, chỉ sợ cũng đã triệt để bất tỉnh đi, bởi vì việc này chữ tin tức lượng quá lớn. Cũng chỉ có được Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa sau, hắn mới có cái này lực lượng tinh thần đi cảm ngộ cái chữ này.

Kỳ thực, vừa mới bắt đầu cảm ngộ không lâu, hắn cũng đã biết đáp án. Nhưng mà hắn không có lập tức kết thúc, mà là tiếp tục đi cảm ngộ.

Vừa nãy hắn cảm ngộ đến vẻn vẹn chỉ là phi thường mặt ngoài thô thiển lịch sử, tiếp tục thâm nhập sâu xuống mà nói, hắn thậm chí có thể cảm ngộ đến đặc thù năng lượng phương thức, loại kia hủy diệt hỏa diễm sinh ra mở đầu, quá trình, cùng chung cuộc.

Đây mới thực sự là cao cấp văn minh sao? Vẻn vẹn một chữ phù, liền có thể thể hiện ra nhiều như vậy tin tức lượng, loại này văn tự tỉ lệ lợi dụng, hầu như thuấn sát Thẩm Lãng đã biết bất kỳ văn tự.

Văn tự là một cái văn minh căn cơ, cứ việc Trái Đất trong lịch sử có rất nhiều loại toán học văn tự, còn có hệ nhị phân, hệ bát phân, hệ thập phân, hệ thập lục phân vân vân. Nhưng mà tưởng tượng một chút, nếu như không có chữ số Ả Rập mà nói, cái kia toán học phát triển văn minh sẽ làm sao?

Thẩm Lãng kế tục nghiên cứu ký tự này, bởi vì nó quá trọng yếu, từ nơi này diện thậm chí có thể cảm ngộ đến Long Chi Hối hình thành nguyên lý.

Nhưng là phi thường đáng tiếc, vẻn vẹn mấy cái canh giờ sau, Thẩm Lãng lực lượng tinh thần không chống đỡ nổi, đại não cũng không chống đỡ nổi.

Đối ký tự này nghiên cứu, trực tiếp bỏ dở, hắn ngất đi, cùng lúc đó trước mắt sự biến hóa này ký tự cũng trực tiếp biến mất rồi.

Đối phương nói không sai, Thẩm Lãng đến sớm.

Đại Kiếp Minh Vương tinh thần ký ức tại trong đầu hắn vẫn là nằm ở phong tỏa trạng thái, hắn ở phương diện khác trí tuệ cảm ngộ còn chưa đủ, liền đến đến kim tự tháp trước.

Đương nhiên hay là có thể nói, chờ ngươi lực lượng tinh thần đủ mạnh thời điểm, trở lại một lần nữa cảm ngộ một lần là tốt rồi.

Không thể nói như vậy, bởi vì loại này cảm ngộ nắm giữ duy nhất tính.

Không lâu sau đó, Thẩm Lãng tỉnh lại, chậm rãi nói: "Các hạ, ngươi nói đúng, ta làm đến sớm."

Người trong kim tự tháp nói: "Hết thảy đều là nhất định, hay là làm đến sớm, cũng là một loại duyên phận?"

Thẩm Lãng nói: "Lần này ta đến sớm, vậy lần sau có phải là còn biết được đến sớm?"

Người trong kim tự tháp nói: "Nói cho đúng mà là một số tiến trình cũng sẽ tùy theo sớm, ngài lần này cảm ngộ đến một vài thứ, ngài có thể nhịn được không nghĩ, nhịn được không cần sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không nhịn được."

Người trong kim tự tháp nói: "Vì lẽ đó, tất cả mặc cho số phận đi, minh vương bệ hạ, từ nơi sâu xa lại đang biến hóa, lại có nhất định, đây là một cái xấu bắt đầu, nhưng chưa chắc sẽ mang ý nghĩa xấu kết cục."

Thẩm Lãng nói: "Cần nếu ta nói ra cái kia đáp án sao?"

Người trong kim tự tháp nói: "Chúng ta đương nhiên biết ngài đã trả lời đúng rồi, nhưng trình tự hay là muốn đi, mời ngài nói ra vừa nãy chúng ta tả là gì chữ?"

Thẩm Lãng nói: "Rồng!"

Tiếp theo Thẩm Lãng nói bổ sung: "Nói cho đúng, nó nguyên bản là một loại nhận thức, không có âm đọc, không có danh từ, nhưng mà phiên dịch thành chúng ta thế giới này văn tự, kia chính là rồng."

Người trong kim tự tháp nói: "Ngài trả lời đúng rồi, minh vương các hạ. Cái kia hiện tại thỉnh vứt bỏ hết thảy, chuẩn bị hưởng dụng ngài thắng lợi đi."

Đón lấy, kim tự tháp cửa mở ra, nhưng mà hoàn toàn không nhìn thấy bên trong bất luận thứ gì, không nhìn thấy nửa bóng người.

Một bộ quan tài trôi nổi đi ra, chậm rãi đứng ở Thẩm Lãng trước mặt.

Thẩm Lãng bản năng muốn mở ra này cụ quan tài, bởi vì bên trong chứa Thất Lạc Yêu Mẫu thân thể, hắn muốn biết Thất Lạc Yêu Mẫu đến tột cùng là chủng tộc gì.

Nhưng mà chỉ chốc lát sau, Thẩm Lãng thay đổi chủ ý, hắn không nhìn.

Tiến lên ôm lấy này cụ quan tài, hoàn toàn nhẹ nhàng, phảng phất không có bất kỳ trọng lượng.

Này cụ quan tài chất liệu, liền phi thường ly kỳ, dĩ nhiên có một loại linh trọng lực hiệu quả.

"Cái kia, gặp lại." Thẩm Lãng nói.

Người trong kim tự tháp không có bất kỳ đáp lại, không có nói gặp lại.

Đây là ý gì? Vĩnh viễn không gặp? Thẩm Lãng chỉ có thể đến bái phỏng một lần? Chỉ có thể đến cảm ngộ một lần?

Thẩm Lãng cưỡi lên đại siêu, nhẹ nhàng đem này cụ quan tài đặt ở đại siêu trên lưng.

"Đi thôi, trở lại." Thẩm Lãng nói.

Đại siêu không thể chờ đợi được nữa, giương cánh bay cao, rời đi tòa này núi tuyết đỉnh kim tự tháp, hướng về Tam Giác Ma Quỷ phương hướng bay đi.

...

Hai ngày ba ban đêm sau, Thẩm Lãng trở về Tam Giác Ma Quỷ bên trong.

"Thành công? Thẩm Lãng bệ hạ ngài dĩ nhiên thành công?"

Vừa mới tiến vào Tam Giác Ma Quỷ, liền truyền đến Thất Lạc Yêu Mẫu không gì sánh được âm thanh kích động.

Ha ha, trước luôn miệng nói ngươi, hơn nữa khẩu khí lạnh lẽo không gì sánh được.

Hiện tại lập tức đổi thành ngài, hơn nữa còn tôn xưng Thẩm Lãng bệ hạ, yêu mẫu tỷ tỷ ngươi cũng thật là hiện thực a.

Mấy ngàn năm thân thể, mất mà lại được, xem ra là thật sự kích động.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngài thành công, nhưng nhưng không như trong tưởng tượng hưng phấn như vậy." Thất Lạc Yêu Mẫu bỗng nhiên nói.

Thẩm Lãng nói: "Không có cái gì, ta rất hưng phấn, ta đã sớm nói rồi, người chiến lược ánh mắt tốt nhất vẫn là không muốn cái kia lâu dài, làm đến nơi đến chốn, thực hiện trước mắt mục tiêu, mới thật sự là chính xác."

Ngươi Thẩm Lãng xưa nay đều chưa từng nói qua câu nói này.

Bất quá Thẩm Lãng rất nhanh sẽ đem tất cả những thứ này tạp niệm triệt để dứt bỏ, chuyện sau này, sau này hãy nói. Hưởng thụ lập tức thắng lợi, mới là trọng yếu nhất.

"Thất Lạc Yêu Mẫu, hiện tại cần phải ngươi thực hiện khế ước, đem quân đội cho ta mượn đi." Thẩm Lãng nói.

Lúc này, trên mặt biển vô số nước biển diễn biến thành làm một chỉ mềm mại bàn tay khổng lồ, nâng đỡ này cụ quan tài, chậm rãi tiến vào nước biển bên trong.

Thất Lạc Yêu Mẫu lấy đi thân thể của nàng.

"Đương nhiên, không trung tự bạo sứa, ba ngàn thất lạc phi xạ quân đoàn, cũng đã ở trên đường, ngài vừa vừa rời đi Tam Giác Ma Quỷ, đi tới thất lạc quốc gia phế tích không lâu sau đó, ta liền phái chúng lên phía bắc, đi tới Nộ Triều thành." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ngài hiện tại đuổi tới, đại khái ngày mai sẽ có thể nhìn thấy chúng."

Sáo lộ, thực sự là sáo lộ a.

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ngài đoán không lầm, mặc kệ ngài có phải là có thể thành công cầm lại thân thể của ta, ta đều sẽ đem quân đội mượn cho ngài, bởi vì ngài là Khương Hiết thái tử hậu duệ, chúng ta là minh hữu a."

"Cáo từ." Thẩm Lãng nói.

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài lẽ nào liền không muốn biết ta đến tột cùng dung mạo ra sao sao?"

Thẩm Lãng không nói hai lời, trực tiếp bay đi, rời đi Tam Giác Ma Quỷ!

...

Quả nhiên một ngày một đêm sau, Thẩm Lãng nhìn thấy hắn mượn đến Thất Lạc đế quốc quân đoàn.

Ta dựa vào, quá kinh diễm, quá chấn động.

Này mấy ngàn thất lạc phi xà quân đoàn, còn có tự bạo sứa quân đoàn, toàn bộ đều là trên không trung phi, mà không phải tại hải lý du.

Nhưng mà bọn họ bay qua địa phương, toàn bộ bị mây đen bao phủ, vô số thiểm điện điên cuồng phách đánh xuống, liền phảng phất là một cái loại nhỏ Tam Giác Ma Quỷ, bọn họ phi tới chỗ nào, hắc ám sương mù dày liền bao phủ tới chỗ nào.

Thẩm Lãng phi tới sau, đám này phi xà quân đoàn, không trung sứa toàn bộ ngừng lại, phân dũng mà tới, vờn quanh đến Thẩm Lãng xung quanh.

Ba ngàn điều phi xà, dài trăm mét bay vụt, dĩ nhiên trên không trung khom lưng hành lễ.

"Đùng đùng đùng đùng ..."

Vô số bay vụt phụt ra mấy trăm mét trường thiểm điện, đem Thẩm Lãng bầu trời bao phủ, phạm vi mấy vạn mét bên trong phạm vi, toàn bộ đều là kinh thiên thiểm điện.

Đây chính là chúng nghi thức hoan nghênh, ngắn ngủi hiệu trung nghi thức.

Cường đại cỡ nào không trung quân đoàn a? Đại Viêm đế quốc, ngươi tranh thủ thời gian đến tấn công ta Nộ Triều thành đi, ngươi ta trong đó trận chiến đầu tiên, ta Thẩm Lãng nhất định phải thắng được đẹp đẽ, trả giá lớn như vậy đánh đổi, nhất định phải để ngươi Viêm Kinh thổ huyết.

"Đi!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, hắn suất lĩnh thất lạc quốc gia không trung quân đoàn, mênh mông cuồn cuộn hướng về Nộ Triều thành phương hướng bay đi.

Hắn đi tới nơi nào, tung hoành mấy chục dặm hắc ám mây đen liền bao phủ tới chỗ nào, thật sự liền phảng phất ma vương giáng lâm đồng dạng.

...

Chú: Điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi, buồn ngủ muốn chết, nhưng không cách nào ngủ! Bái cầu vé tháng, bảo vệ thứ tự, để ta an lòng ngủ, cảm ơn chư vị ân công rồi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 592: Giao Thừa! Quyết Chiến Đại Viêm! Lãng Gia Thần Tích!

Chương 592: Giao thừa! Quyết chiến Đại Viêm! Lãng gia thần tích!

Hoàng đế xuất quan hay chưa? Vẫn không có!

Hắn bế quan đã bao lâu, gần như hai ba năm đi, khoảng thời gian này đều là Đại Viêm thái tử có lý việc, mặc kệ phát sinh chuyện lớn gì, hoàng đế bệ hạ đều chưa từng xuất hiện.

Trên đường trải qua Phù Đồ Sơn cùng Doanh Quảng muốn tự lập đại sự, lại trải qua Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng quyết chiến, cuối cùng còn trải qua Phù Đồ Sơn từ trên thế giới này bị triệt để xóa đi.

Nhưng những chuyện này ở trong mắt hoàng đế đều phảng phất là bé nhỏ không đáng kể, hắn như trước tại cấm kỵ chi trong tháp, cũng không người nào biết hắn đang làm gì.

...

Lại đón năm mới rồi!

Từ khi Thẩm Lãng từ phương tây thế giới sau khi trở về, thời gian phảng phất trải qua cực kỳ nhanh, lần trước đón năm mới là Thẩm Lãng mới vừa từ Kim Cương phong cứu ra Căng quân bọn người, Đại Càn đế quốc cùng Tân Càn vương quốc nằm ở tuyệt đối

đối lập trạng thái, lúc đó toàn bộ phương đông thế giới đều chưa từng có năm bầu không khí.

Lần này đón năm mới, như trước không có bất kỳ bầu không khí.

Bởi vì mỗi một lần đón năm mới, đều phảng phất có đại sự muốn phát sinh, dẫn dắt toàn bộ thế giới ánh mắt.

Bây giờ toàn bộ phương đông thế giới đều nằm ở đối Đại Viêm đế quốc chấn động cùng kính nể bên trong.

Hơn nửa tháng trước, Phù Đồ Sơn cùng nam bộ hải vực hắc thành bảo, bị Đại Viêm đế quốc dùng cực đoan thủ đoạn từ trên thế giới này triệt để xóa đi.

Thả lúc trước, Đại Viêm đế quốc còn luôn miệng nói đây là biển động, đây là địa chấn, tuyệt đối không thừa nhận đây là Long Chi Hối.

Nhưng mà lần này, Viêm Kinh trầm mặc.

Trầm mặc chính là bằng ngầm thừa nhận.

Toàn bộ thiên hạ đều bị triệt để đè ép, mặc kệ là Ngô Sở Việt Tam quốc, vẫn là Đại Viêm vương triều phụ thuộc các nước, toàn bộ đều run lẩy bẩy sao, không dám lên tiếng.

Viêm Kinh thật đáng sợ, quá mạnh mẽ, hơn nữa cũng biến thành lãnh khốc.

Bây giờ Doanh Quảng diệt, Phù Đồ Sơn cũng không còn, toàn bộ phương đông thế giới liền còn lại Thẩm Lãng một cái kẻ địch rồi, Viêm Kinh trực tiếp cho Đại Càn đế quốc Nộ Triều thành phát sinh hủy diệt đếm ngược.

Ánh mắt của mọi người cũng chờ đếm ngược kết thúc, sau đó chờ đợi siêu cấp Long Chi Hối lại một lần nữa vang lên, chờ đợi Nộ Triều thành từ trên thế giới này hoàn toàn bị xóa đi.

Đại Càn đế quốc vận mệnh, phảng phất đã bị nhất định, không thể thay đổi.

Liền Phù Đồ Sơn thượng cổ chặn lại trang bị đều không ngăn được Long Chi Hối, trong thiên hạ còn có có thể ngăn cản Long Chi Hối đồ vật sao? Hoàn toàn không có.

...

Viêm Kinh trong hoàng cung, đang cử hành giao thừa tiệc rượu.

Năm nay nhiều hơn một người, kia chính là trưởng công chúa, cũng chính là Nhâm tông chủ đã từng phu nhân, hoàng đế bệ hạ như trước không có xuất quan, đại gia đều ở thái hậu nương nương trong cung qua giao thừa. Cũng không có nhiều người, chỉ có chỉ là chừng mười cái, một người trong đó chính là Cơ Ninh tiểu công chúa.

Hứa nhiều năm qua đi, nàng phảng phất không chút nào thay đổi, như trước là cái kia tinh xảo tuyệt luân, da thịt tuyết trắng đến phảng phất trong suốt đồng dạng. Khoảng cách nàng cùng Thẩm Lãng lần trước gặp mặt, đã sắp hết bảy năm, lúc đó nàng xem ra như mười sáu tuổi, lúc này như trước như là mười sáu tuổi.

Ngày hôm nay đêm giao thừa, nàng trên khuôn mặt tràn ngập nụ cười, liền phảng phất chuyện gì đều chưa từng xảy ra đồng dạng, lúc đó dùng đoản kiếm muốn cắt ra cơ tuyền yết hầu cái kia tiểu công chúa, cũng giống như không phải nàng đồng dạng.

Ăn qua cơm tất niên sau, thái hậu là mỗi người đều phát ra tiền mừng tuổi, một bộ vui vẻ hòa thuận kiểu dáng.

Cơ trưởng công chúa trên mặt cũng tại mọi thời khắc mang theo nụ cười, liền phảng phất qua đi ba mươi năm hết thảy bất hạnh đều không tồn tại đồng dạng.

...

Càn Kinh bên trong, một mảnh thê lương.

Thẩm Lãng quân đội vững vàng thống trị thành phố này, hơn nữa Triệu Lâm cùng Doanh Vô Thường chuẩn bị một phần danh sách, có chừng hơn hai trăm người, thêm vào liên lụy người, nhiều vô số, cuối cùng vượt qua hai ngàn người. Sau đó tại trong vòng mấy ngày, này hai ngàn người toàn bộ đầu người rơi xuống.

Vậy liền coi là là Thẩm Lãng đối Tân Càn vương quốc thanh toán, đương nhiên này đã tính toán là phi thường nhẹ nhàng, đâu một lần thay đổi triều đại giết người không giống như này nhiều hơn.

Chân chính để Càn Kinh kinh hoàng chính là tiếp xuống cục diện, Đại Viêm cùng Đại Càn đối lập, quyết chiến!

Chừng ba mươi năm trước tình cảnh đó, lại muốn lên diễn sao? Đại Càn đế quốc cùng Đại Viêm đế quốc quyết chiến, sau đó Khương Ly chết bất đắc kỳ tử, cuối cùng Đại Viêm đế quốc trăm vạn đại quân giết vào nước Càn bên trong, đốt giết cướp giật, phảng phất tận thế.

Vì lẽ đó dù cho đón năm mới, toàn bộ Càn Kinh đều không có bất kỳ bầu không khí, cả tòa thành thị băng lãnh như diếu, thậm chí ngay cả làm cơm tâm tư đều không có.

Rất nhanh Đại Viêm đế quốc liền muốn đối Nộ Triều thành tiến hành Long Chi Hối tẩy, Nộ Triều thành dập tắt, Đại Càn đế quốc kỳ thực coi như là diệt vong.

Vậy kế tiếp Càn Kinh vận mệnh thì làm sao? Nghe nói thắng ba con trai của công chúa cho làm con thừa tự cho Doanh thị, tiếp xuống liền muốn bị sắc phong làm Đại Doanh vương quốc quốc vương.

Tốt nhất không cần có chiến sự a, chỉ cần sống sót, cái gì cũng tốt.

...

Mà lúc này nước Sở cảnh nội, nhưng là khí thế ngất trời.

Long Chi Hối phá hủy Phù Đồ Sơn, làm cho Phù Hải hồng thủy tràn vào nước Sở cảnh nội, nhấn chìm ròng rã ba cái quận, vượt qua mấy trăm ngàn dân chúng gặp tai họa.

Bây giờ mười mấy ngày thời gian trôi qua, hồng thủy rốt cuộc hoàn toàn thối lui, cứu tế cũng tiến vào kết thúc.

Nhờ có Thẩm Lãng trước tiên phái tới gần 2,000 tên pho tượng tuyết kỵ sĩ, mới cứu vớt vô số nạn dân tính mạng, bằng không lần này tử thương nhiều vô số kể.

Bây giờ mấy vạn người như trước ở tại lều vải bên trong, nhưng đưa cái này giao thừa trải qua hấp tấp. Mỗi trên một cái bàn đều có thịt, đều có rượu, Sở vương, Tô Nan, Triệu Lâm đều ở nạn dân khu tụ tập bên trong đón năm mới.

"Đổ đầy, đổ đầy, đổ đầy ..."

"Làm, làm ..."

"Tên to xác hiện tại cần phải nhìn rõ ràng, Đại Viêm đế quốc được xưng thiên hạ chính thống, Cơ thị có thể có đem thiên hạ vạn dân chết sống để ở trong mắt? Bọn họ chẳng lẽ không biết nổ phá hủy Phù Đồ Sơn, khơi ra Phù Hải đổ xuống, sẽ nhấn chìm nước Sở, sẽ làm vô số người không nhà để về sao? Bọn họ biết, nhưng bọn họ vẫn là làm như vậy, đó là bởi vì bọn họ hoàn toàn coi chúng ta là thành giun dế."

"Nhưng mà Thẩm Lãng bệ hạ không giống nhau, trước tiên đem tinh nhuệ nhất không trung quân đoàn phái lại đây, Tô Nan đại nhân, chúng ta Đại Càn đế quốc có bao nhiêu không trung quân đoàn?"

Tô Nan nói: "Gộp lại, cũng chính là chừng hai ngàn đi."

"Bây giờ này 2,000 không trung quân đoàn, toàn bộ đều ở tai khu, này chứng minh cái gì? Chúng ta Thẩm Lãng bệ hạ mới thật sự là nhân nghĩa chi quân, thiên mệnh chi chủ. Viêm Kinh những người, luôn mồm luôn miệng nhân nghĩa đạo đức, luôn mồm luôn miệng thích dân như, kết quả đây? Làm ra không chịu được như thế việc, mà Thẩm Lãng bệ hạ chưa từng có đã nói nửa câu êm tai nói, cũng chưa từng có tiêu bảng qua chính mình, nhưng mà vì bảo vệ hắn con dân, nhưng đem hết toàn lực."

"Có như thế quân chủ, là mọi người chúng ta phúc phận, là mọi người chúng ta kiêu ngạo."

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

"Chúc Thẩm Lãng bệ hạ, vạn thọ vô cương."

"Nghe nói Viêm Kinh bên kia trả lại chúng ta Nộ Triều thành tiến hành hủy diệt đếm ngược? Phải đem Nộ Triều thành từ trên thế giới này triệt để xóa đi? Ha ha ha ha, ta phi!"

"Thiên hạ này là ai cái thứ nhất chơi Long Chi Hối? Chính là bọn ta Thẩm Lãng bệ hạ! Những người khác hay là đối Long Chi Hối không có cách nào, nhưng đối với Thẩm Lãng bệ hạ, hắn hay là ngâm vào nước tiểu liền đem Long Chi Hối cho tưới tắt."

Này vừa nói, hết thảy nạn dân nhất thời ầm ầm đáp lại.

Bỗng nhiên có một người sâu xa nói: "Các ngươi luôn miệng nói Thẩm Lãng bệ hạ ngâm vào nước tiểu chủng loại nói, có phải là không quá cung kính a? Bệ hạ là thần nhân như vậy, tại sao có thể có thô tục như vậy động tác?"

Này vừa nói, tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn phía người này, ánh mắt trở nên quái lạ lên.

Huynh đài, ngươi vẫn là quá ngây thơ, chúng ta bệ hạ là thần nhân như vậy không giả, nhưng mà một khi thô tục lên, quả thực vượt qua ngươi tưởng tượng, người như hắn còn có chuyện gì làm không được? Lúc đó tại Càn Kinh, Doanh Quảng phóng thích vô số hủy diệt cổ trùng, mắt thấy mấy vạn đại quân liền muốn toàn quân diệt, chính là Thẩm Lãng bệ hạ dũng cảm đứng ra, một người đem mấy ngàn ức cổ trùng đều cắn nuốt mất rồi, sau đó hắn liền trần truồng thản nhiên xuất hiện tại trước mặt mọi người, nếu như không phải Dora công chúa mau tới trước cho hắn khoác lên một cái áo choàng, hắn đại khái còn muốn để trần cả ngày.

...

Thiên đường trang viên, Thẩm Lãng bồi tiếp Ninh Nguyên Hiến, bồi tiếp bọn nhỏ đón năm mới.

Trên trời ba chữ kia, có vẻ nhất là dễ thấy. Đây là Viêm Kinh hủy diệt đếm ngược, mỗi ngày phi thường đúng lúc biến ảo, không kém chút nào.

Thẩm Lãng mang đến phi xà quân đoàn, còn rảnh rỗi tự bạo sứa quân đoàn, lúc này toàn bộ ẩn tại đáy biển bên dưới, không chút nào hình bóng.

Ăn qua cơm tất niên, phát ra tiền lỳ xì sau, bọn nhỏ cố nén không ngủ, chính là muốn theo đón giao thừa.

"Nana, bây giờ Doanh thị đã diệt, ngụy Khương vương đang thấp thỏm lo âu, liều mạng mà hướng Viêm Kinh lấy lòng chỉ rõ trung, nhưng mà Đại Viêm thái tử không có tiếp kiến hắn, chúng ta tùy tiện phái ra một nhánh quân đội là có thể diệt ngụy Khương vương quân đội, liền có thể cho ngươi đoạt lại vương vị." Thẩm Lãng nói: "Ngươi ý tưởng gì?"

A lỗ Nana lắc đầu nói: "Ta không muốn trở về, ta không muốn làm cô gái này vương. Huống hồ tại ngươi cùng Đại Viêm đế quốc phân ra thắng bại trước, cái gì đều là hư, cái gì đều là không, các tráng tráng lớn lên đi."

Lúc này, a lỗ tráng đang theo tỷ tỷ, các đệ đệ muội muội đồng thời thả lửa khói, hắn năm nay mới chín tuổi, cũng đã hơn một thước bảy, hoàn toàn dường như đại nhân đồng dạng, hơn nữa vũ công cũng cao đến đáng sợ, lực lớn vô cùng.

"Đến khi hắn mười sáu tuổi, liền đem vương vị cho hắn, ta muốn theo Đại Ngốc đi hoàn du thế giới." A lỗ Nana nói.

Ế? Ngươi cùng Đại Ngốc hoàn du thế giới? Không sợ làm mất sao?

...

Thẩm Lãng dùng xe đẩy đẩy Ninh Nguyên Hiến, tại trong hoa viên bước chậm.

Thiên đường trang viên chính là điểm này tốt, một năm đều bốn mùa như xuân, lúc này coi như là giao thừa, như trước có mười mấy độ, cũng không cảm thấy lạnh, thậm chí trong trang viên cũng không có thiếu hoa cỏ.

"Hài tử, nếu như ngươi không phải Khương Ly bệ con trai của hạ, lúc này đại khái thế nào?" Ninh Nguyên Hiến đột nhiên hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta đã sớm thiên hạ không thù, mỗi ngày ăn no chờ chết, theo Mộc Lan đồng thời hoàn du thiên hạ."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Trận chiến này lập tức liền sắp bắt đầu rồi, hạ một trận chiến chuẩn bị xong chưa?"

Thẩm Lãng nói: "Lần này, là thật không có chuẩn bị kỹ càng."

Bởi vì hạ một trận chiến, chính là trực tiếp Bắc phạt Viêm Kinh, tiêu diệt thứ hai đếm ngược cái kẻ thù, Đại Viêm hoàng đế.

Thẩm Lãng nói "Trước vẫn luôn nghe nói, Đại Viêm hoàng đế có rồng, bây giờ nhìn lại này không hẳn là truyền thuyết a. Gần nhất Đại Viêm đế quốc Long Chi Hối dùng đến phi thường này a, hỏa long sao chổi đại sau khi đụng, thật nhiều sức mạnh phảng phất lập tức liền bỏ lệnh cấm đồng dạng."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Chí ít tại ba mươi mấy năm trước, Viêm Kinh cần phải vẫn không có Long Chi Hối sức mạnh, bằng không liền không ngừng Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử, Viêm Kinh nên dùng Long Chi Hối tẩy."

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ, từ khi hỏa long sao chổi một lần cuối cùng va chạm thế giới này sau, Đại Viêm hoàng đế liền bắt đầu bế quan không ra, ngài nói hắn tại cấm kỵ chi trong tháp làm cái gì?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi đoán đây?"

Thẩm Lãng nói: "Hắn sẽ không phải là tại tỉnh lại rồng, hoặc là tại cảm ngộ cự long chứ?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Ngươi nói quá cao cấp, chúng ta loại này tiểu vương đã nghe không hiểu."

Thẩm Lãng lúc này lại một lần nữa cảm thán, lần này đi thất lạc quốc gia phế tích núi tuyết đỉnh kim tự tháp, thực sự là đi sớm, đáng tiếc hiểu rõ.

Bởi vì thế cái ký tự quá huyền diệu, Thẩm Lãng thật sự có thể cảm ngộ rất nhiều rất nhiều.

Loại này cảm ngộ là quyết định trọng yếu, tối thiển cấp độ là cảm ứng rồng lịch sử, rồng sức mạnh, rồng hủy diệt, rồng phẫn nộ.

Lại cấp độ sâu mà nói, liền có thể cảm ngộ đến Long Chi Hối hình thành phương thức, hủy diệt nguyên lý. Cấp độ càng sâu mà nói, chính là cảm ngộ nhân hòa rồng tinh thần cộng hưởng, tinh thần phù hợp.

Những thứ này đều là quyết định trọng yếu, thậm chí là cấp độ sử thi trọng yếu một khắc, quyết định vận mệnh cùng thế giới bố cục, phải làm tốt tất cả chuẩn bị tư tưởng, trí tuệ chuẩn bị.

Kết quả Thẩm Lãng tùy tiện đi tới, tùy tiện cảm ngộ, tùy tiện kết thúc.

Mà nhưng vào lúc này, bọn nhỏ bỗng nhiên tại hô to.

"Mười, chín, tám ..."

Nguyên lai muốn chính thức đón năm mới, lập tức liền muốn tháng giêng mùng một, bọn nhỏ đang đếm ngược đây.

"Ba, hai, một, linh ..."

Kết quả trên trời cái kia đếm ngược, từ ba đã biến thành hai, Viêm Kinh hủy diệt đếm ngược cũng thật là không kém chút nào a.

"Đón năm mới lạc, đón năm mới lạc ..."

Mấy chục hơn trăm đứa bé, dồn dập nhảy nhót hoan hô.

Sau đó vô số lửa khói vọt lên bầu trời, không chỉ là thiên đường trang viên, còn có Nộ Triều thành, thậm chí trên mặt biển đều thả nổi lên lửa khói, chúc mừng tết âm lịch.

Kỳ thực cho tới nay, Nộ Triều thành đối tết âm lịch đều không có cái kia coi trọng, chớ nói chi là tỏa sáng yên hỏa.

Thực sự là trên trời cái này hủy diệt đếm ngược quá đáng chú ý, để người không nhịn được muốn quan tâm thời khắc, quan tâm tết âm lịch.

Nghe bọn nhỏ hoan hô, Thẩm Lãng trong đầu rơi vào suy tư.

Đếm ngược chỉ có hai ngày.

Đến lúc đó, Viêm Kinh sẽ dùng rất nhiều siêu cấp Long Chi Hối đến phá hủy Nộ Triều thành, phá hủy lôi châu đảo. Có muốn hay không đem Ninh Nguyên Hiến, còn có mấy trăm hài tử dời đi?

Nếu như dời đi mà nói, có thể đi nơi nào? Nộ Triều thành đã là chỗ an toàn nhất.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, lại một lần nữa tiến hành chiến cuộc suy diễn.

Ta Thẩm Lãng có thể hay không lập tức trên không trung chặn lại hết thảy siêu cấp Long Chi Hối? Một viên cũng không thể hạ xuống nổ tung, bằng không đối với Nộ Triều thành, đối với Đại Càn đế quốc tới nói đều là ngập đầu tai ương.

Có thể, ta nhất định có thể.

...

Tháng giêng mùng một, tháng giêng mùng 2!

Nộ Triều thành bầu trời đếm ngược, đã biến thành một.

Còn có một ngày thời gian, chính là Viêm Kinh đối Nộ Triều thành hủy diệt thời khắc.

Nhưng mà để người trong thiên hạ không rõ, thậm chí tất cả mọi người Nộ Triều thành người đều không hiểu.

Thời khắc mấu chốt này, Thẩm Lãng dĩ nhiên không chút nào đem chủ lực đại quân triệu hồi Nộ Triều thành ý tứ.

5 vạn Đại Càn tân quân như trước tại Càn Kinh bên trong, thậm chí Phù Đồ Sơn vừa hiệu trung Thẩm Lãng 3 vạn địa ngục quân đoàn, lúc này cũng tại Càn Kinh.

Tổng cộng 2,000 tên Phù Đồ Sơn đặc chủng vũ sĩ cứu tế sau khi kết thúc, một ngàn tên tiến vào Càn Kinh, một ngàn tên tiến vào Nộ Triều thành.

Nói cách khác, lúc này Nộ Triều thành miễn cưỡng chỉ có một ngàn đặc chủng vũ sĩ, hơn nữa còn là vừa quy hàng, còn lại chủ lực hầu như toàn bộ không ở?

Thực sự là xem không hiểu a, Thẩm Lãng bệ hạ cử động quá cao thâm khó dò.

Đây là Đại Viêm đế quốc cùng ngươi Đại Càn đế quốc trận chiến đầu tiên a, Viêm Kinh nhưng là phải trực tiếp đưa ngươi Nộ Triều thành san thành bình địa, ngươi nên đem hết thảy quân đội, hết thảy vũ khí toàn bộ tập kết tại Nộ Triều thành, chuẩn bị đánh một trận khuynh quốc chi chiến a.

Kết quả cái gì quân đội đều không có, ngươi đây là ngay cả rễ cơ cũng không muốn sao?

...

Viêm Kinh bắc bộ.

"Ầm ầm ầm ..."

Mặt đất xuất hiện một cái to lớn vết nứt, vỗ một cái to lớn cửa mở ra.

"Vèo vèo vèo vèo vèo ..."

Một cái lại một cái sóng siêu âm phi hành thú bay lên bầu trời, tốc độ nhanh đến mức cực hạn.

Cái này vết nứt, xem ra phi thường như là Kim Cương phong phụ cận cái kia thượng cổ căn cứ không quân, to lớn vết nứt bên dưới, là vực sâu vô tận, vách đá hai bên hang động bên trong, đều là sóng siêu âm phi hành thú sào huyệt.

Nơi này mỗi một con sóng siêu âm phi hành thú đều so đại siêu càng lớn, hơn gần dài năm mươi mét, giương cánh năm mươi mét.

Mỗi một con sóng siêu âm phi hành thú trên đỉnh đầu đều dài giác, đương nhiên cái kia không phải chân chính sừng, mà là ngạc mộng thạch tiếp thu trang bị, khá giống là dây anten, đặc chủng kỵ sĩ chính là dựa vào cái này khống chế mỗi một con sóng siêu âm phi hành thú.

Hơn nữa Đại Viêm đế quốc mỗi một con sóng siêu âm phi hành thú trên thân đều có đặc thù vảy áo giáp, đây không phải là bề trên đi, mà là sống sờ sờ khảm nạm thượng , từng mảnh từng mảnh khảm nạm.

Đám này vảy áo giáp có thể chống đối đại đa số thượng cổ cường nỏ, thượng cổ chiến nỏ, còn có hỏa diễm công kích, hầu như là chân chính đao thương bất nhập.

"Ào ào ào hô ..."

Nhiều vô số kể sóng siêu âm phi hành thú bay đến năm ngàn mét trên không, tập kết liệt trận.

Ròng rã 1,000 con! Số lượng ấy đã phi thường kinh người, Thẩm Lãng chỉ có một con đại siêu, liền làm cho cả Phù Đồ Sơn không trung quân đoàn hoàn toàn không có tính khí.

Mỗi một lần chiến đấu, đại siêu hầu như đều lấy một địch một trăm.

1,000 con sóng siêu âm phi hành thú, cỡ nào sức chiến đấu? Quả thực không thể nào tưởng tượng được, mới có thể phá hủy thế giới này hết thảy không trung quân đoàn gộp lại chi cùng, vẫn có thể phá hủy vượt qua mấy trăm ngàn mặt đất quân đoàn.

Tiếp theo.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Mặt khác một chỗ trên mặt đất xuất hiện một cái càng thêm to lớn vết nứt, tung hoành mấy dặm.

"Ào ào ào ..."

Bốn con siêu cấp quái vật khổng lồ từ bên trong bay ra, như trước là sóng siêu âm phi hành thú, nhưng phảng phất là biến dị qua, chúng thân thể nhất là khổng lồ, đầy đủ là cái khác sóng siêu âm phi hành thú gấp ba trở lên.

Này bốn con biến dị phi hành thú điếu nổi lên một cái quái vật khổng lồ, bay lên bầu trời.

Long Chi Lực phóng ra trang bị!

Quả nhiên dường như Thẩm Lãng tưởng tượng như vậy, Đại Viêm đế quốc cái gọi là siêu viễn trình chiến lược đả kích căn bản không phải trực tiếp phóng ra mấy ngàn dặm, mà là tại siêu cấp trên không tiến hành phóng ra.

Hơn nữa cái này Long Chi Lực phóng ra trang bị cũng là cải tạo qua, so với Thẩm Lãng bộ kia Long Chi Lực, nó thể tích càng nhỏ hơn, ước chừng chỉ có khoảng một nửa, nhưng mà phóng ra đường kính nhưng càng lớn, hơn có thể phóng ra Long Chi Hối cũng lớn hơn.

Không chỉ có như thế, Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối cũng là không giống nhau. Đầu tiên, chúng thể hình càng lớn, hơn uy lực càng lớn, nhưng mà trọng lượng nhưng càng khinh.

Phù Đồ Sơn cùng Thẩm Lãng Long Chi Hối ước chừng bốn, năm vạn cân một nhánh, nhưng mà Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối ước chừng chỉ có 2 vạn cân tả hữu, uy lực nhưng là phổ thông Long Chi Hối một điểm năm lần.

"Ào ào ào ..."

Đệ nhất cụ không trung siêu cấp Long Chi Lực, thứ hai cụ, bộ thứ ba, thứ tư cụ, thứ năm cụ ...

Cuối cùng, ròng rã mười ba cụ siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị bị treo bay lên trên không.

Lần trước phá hủy Phù Đồ Sơn, Viêm Kinh cũng chỉ là dùng năm cụ siêu cấp Long Chi Hối mà thôi, phóng ra năm làn sóng.

Mà lần này, Viêm Kinh vì tiêu diệt Nộ Triều thành, dĩ nhiên vận dụng mười ba cụ siêu cấp Long Chi Lực, ròng rã năm mươi chi siêu cấp Long Chi Hối.

Tiêu diệt Phù Đồ Sơn cùng nam bộ hải vực hắc thành bảo, Viêm Kinh hầu như không có sử dụng siêu cấp không trung quân đoàn.

Mà lần này vì tiêu diệt Nộ Triều thành, dĩ nhiên phát động rồi 1,000 con sóng siêu âm phi hành thú, hơn nữa mỗi một con phi hành thú trên thân nhưng là chân chính đặc chủng vũ sĩ, so Phù Đồ Sơn còn cường đại hơn đặc chủng vũ sĩ.

Có thể thấy được ở trong mắt Viêm Kinh, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc quy cách thượng vượt xa Phù Đồ Sơn, vì lẽ đó cứ việc Nộ Triều thành lúc này không có cái gì quân coi giữ, nhưng Viêm Kinh vẫn là vận dụng gấp mười lần so với tiêu diệt Phù Đồ Sơn thời điểm sức mạnh.

Hết thảy siêu cấp quân đoàn cũng đã tập kết xong xuôi.

Đại Viêm đế quốc thái tử tự mình đến đây đưa tiễn, quả nhiên dường như Thẩm Lãng sở liệu như vậy, chỉ huy chi này siêu cấp quân đoàn chính là cơ tuyền công chúa, cùng tân Liêm thân vương, còn có cơ trưởng công chúa, cũng chính là Nhâm tông chủ phu nhân.

Đại Viêm đế quốc thái tử khẽ cau mày, hắn là không thích vị này trưởng công chúa đi tham đánh với này một trận.

Cái này cô cô trong lòng oán khí quá nặng, không chỉ đối Phù Đồ Sơn, cũng không chỉ đối Đại Càn đế quốc, nàng đối Đại Viêm đế quốc, đối Cơ thị gia tộc oán khí cũng rất sâu.

Đại Viêm thái tử nhìn cơ tuyền công chúa, nói: "Tốc chiến tốc thắng, bảo đảm phá hủy Nộ Triều thành hết thảy mục tiêu. Bao quát lòng đất phòng thí nghiệm, xưởng công binh, xưởng đóng tàu, đại thành bảo chờ chút, tất cả tất cả."

Cơ tuyền công chúa nói: "Rõ ràng, so Phù Đồ Sơn hủy diệt còn muốn triệt để, đem Nộ Triều thành thượng tất cả, toàn bộ từ trên thế giới này xóa đi."

Đại Viêm thái tử nói: "Cái kia, đi thôi!"

Theo Đại Viêm thái tử ra lệnh một tiếng.

Viêm Kinh siêu cấp quân đoàn chính thức xuất phát.

Mười ba cụ siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị, ẩn giấu ở mười chín ngàn mét trên không, căn bản là không thấy, nếu cần chúng còn có thể phi đến càng cao hơn.

Một ngàn sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn cũng tại mười ba ngàn mét trên không , tương tự là không thấy.

Muốn chính là hiệu quả như thế này, phảng phất đến từ cửu thiên vân bên ngoài thiên thần chi kích, còn chưa kịp phản ứng, cũng đã biến thành tro bụi.

Vô thanh vô tức, Viêm Kinh chi này sức mạnh hủy thiên diệt địa, không ngừng xuôi nam, hướng về Nộ Triều thành bay đi.

...

Vậy đại khái là tối ly kỳ một trận chiến.

Tất cả mọi người đều biết chiến đấu lúc nào sẽ khai hỏa, nhưng phảng phất cùng Nộ Triều thành tất cả mọi người đều không quan hệ đồng dạng.

Nên công tác công tác, nên huấn luyện huấn luyện, trước Phù Đồ Sơn tiến công Nộ Triều thành thời điểm, quân đội ít nhất còn lên tường thành quan chiến, chuẩn bị bố phòng.

Mà lần này, trong khi huấn luyện Đại Càn tân quân, liên thành tường đều không có thượng , cũng không có tuyên bố bất kỳ chiến đấu nhiệm vụ.

Nhâm Thiên Khiếu mang theo một ngàn tên đặc chủng vũ sĩ tiến vào Nộ Triều thành sau, đầu tiên tiếp thu Thẩm Lãng trị liệu, không chỉ là thuốc trị liệu, hơn nữa còn có giải phẫu trị liệu, thậm chí càng chui vào Thượng cổ long hạp bên trong.

Nhưng mà, hắn đồng dạng không có chiến đấu nhiệm vụ.

Bây giờ liền kỳ quái, đối mặt Viêm Kinh siêu cấp quân đoàn, phổ thông quân đội vô dụng, nhưng chúng ta Phù Đồ Sơn đặc chủng vũ sĩ nhất định có thể phát huy được tác dụng a?

Dĩ nhiên cũng không phái chúng ta lên sân khấu? Cái kia cùng Viêm Kinh trận chiến này, Thẩm Lãng bệ hạ ngươi chẳng lẽ muốn một người đánh hay sao?

Trên trời cái kia đếm ngược, như trước là một.

Nhưng tất cả mọi người nhưng trong lòng có một cái khác đếm ngược, khoảng cách Viêm Kinh hủy diệt Nộ Triều thành thời khắc, còn nắm giữ ba tiếng.

Hai giờ.

Một tiếng đồng hồ!

Vào lúc này, Nộ Triều thành tất cả mọi người hầu như đều đình chỉ công tác, đi ra cửa vọng hướng thiên không, chờ đợi cuối cùng con số biến hóa.

Bởi vì đến khi cái kia biến đổi thành linh thời điểm, Viêm Kinh liền muốn dùng siêu cấp Long Chi Hối tẩy, liền muốn đem Nộ Triều thành từ trên thế giới xóa đi.

Lúc này, tháng giêng mùng 2 mười một giờ đêm, khoảng cách hủy diệt thời khắc, còn có một tiếng đồng hồ.

Không sai, Viêm Kinh siêu cấp Long Chi Hối tẩy chính là muốn ở buổi tối tiến hành.

Nhiên mà ngay tại lúc này, hết thảy tiếng chuông vang lên. Đây là mệnh lệnh, Nộ Triều thành tất cả mọi người, toàn bộ tiến vào lòng đất công sự phòng ngự.

Cứ việc Thẩm Lãng có tự tin cùng nắm, trên không trung ngăn lại hết thảy siêu cấp Long Chi Hối, nhưng để ngừa vạn nhất, tất cả mọi người đều muốn đi vào lòng đất tránh né.

Thực sự là không cam lòng a, nhưng hết thảy nghe được tiếng chuông người, vẫn là tự giác tiến vào lòng đất hầm trú ẩn.

Tiếp theo, Thẩm Lãng một người, cõng lấy Long Chi Kiếm, cưỡi đại siêu, bay lên bầu trời.

...

Ở trên không trung mười ngàn mét, Thẩm Lãng nhắm hai mắt lại, vô biên vô hạn lực lượng tinh thần lan tràn đi ra ngoài, giám thị toàn bộ bầu trời.

Được Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa sau, đối với lực lượng tinh thần vận dụng, đã quen tay làm nhanh. Tại trống trải bầu trời, lực lượng tinh thần của hắn có thể dễ như ăn cháo giám thị bán kính mấy vạn mét không vực.

Một khi có Long Chi Hối hoặc là kẻ địch không trung quân đoàn xâm nhập, hắn có thể trước tiên cảm ứng được.

Nhìn một chút biểu, mười một giờ năm mươi chín phân. Khoảng cách thời khắc cuối cùng, còn có không tới một phút mà thôi.

Thực sự là tràn ngập nghi thức cảm a, đến khi biến đổi thành linh thời điểm, Viêm Kinh hủy diệt công kích liền muốn mở ra.

Nếu như không có đoán sai mà nói, Viêm Kinh siêu cấp quân đoàn khoảng cách Nộ Triều thành, cần phải không vượt qua 300 dặm, chỉ bất quá bọn hắn tại trên chín tầng trời, hơn nữa còn là đêm đen, hoàn toàn không thấy.

Nộ Triều thành bầu trời cái kia một chữ, như trước là hào quang màu đỏ ngòm, không gì sánh được chói mắt.

Đếm ngược, mười giây!

Chín giây, tám giây, bảy giây ...

Đếm ngược kết thúc!

Trên trời cái kia một, đã biến thành linh.

Viêm Kinh hủy diệt chính thức bắt đầu!

...

"Đã đến giờ!" Cơ tuyền đối biểu.

"Đã đến giờ." Tân Liêm thân vương đối biểu.

"Siêu cấp Long Chi Hối, đối Nộ Triều thành đả kích, chính thức mở ra!"

Cơ tuyền công chúa tay cơ tuyền công chúa đưa tay đặt ở thượng cổ lệnh giới thượng , nhẹ nhàng chuyển động.

"Năm, bốn, ba, hai, một!"

Mười chín ngàn mét trên không mười ba cụ siêu cấp Long Chi Lực ngạc mộng thạch trang bị, toàn bộ được hưởng ứng, lập lòe ánh sáng.

"Phóng ra!"

Cơ tuyền công chúa ý chí bắn ra, đột nhiên nhấn một cái trên ngón tay thượng cổ lệnh giới.

"Vèo vèo vèo vèo vèo vèo ..."

Mười ba chi siêu cấp Long Chi Hối đột nhiên bắn ra, tại mười chín ngàn mét trên không bắn ra.

Lúc này, khoảng cách Nộ Triều thành 300 dặm.

Mười ba chi Long Chi Hối bắn ra màu xanh lam đuôi lửa, trên không trung tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, cuối cùng đạt đến gần mười lần tốc độ âm thanh, mỗi giây đồng hồ ba ngàn mét. Trên không trung xẹt qua một đạo mỹ lệ đường vòng cung, dường như dài dằng dặc mưa sao sa.

Tại hắc ám như mạc giữa bầu trời, có vẻ nhất là đáng chú ý, nhất là kinh diễm.

300 dặm, mười năm vạn mét, đối với siêu cấp Long Chi Hối tới nói, vẻn vẹn chỉ cần năm mươi giây đồng hồ.

Mười ba chi siêu cấp Long Chi Hối, đầy đủ đem Nộ Triều thành thượng tất cả, triệt để hủy diệt.

Mỗi một chi Long Chi Hối nổ tung hủy diệt bán kính, vượt qua 3,500 mét, thậm chí bốn ngàn mét.

Trong trời cao, cơ tuyền công chúa, tân Liêm thân vương. Cơ trưởng công chúa nhìn này mười ba viên sao băng giống như siêu cấp Long Chi Hối.

Nộ Triều thành tòa này quái dị thành thị, rốt cuộc muốn hủy diệt biến mất rồi.

Thành phố này bản thì không nên xuất hiện ở trên thế giới này, nó so Phù Đồ Sơn càng cần phải xóa đi.

Cơ trưởng công chúa cả người đều có chút run rẩy, Phù Đồ Sơn bị hủy diệt thời điểm, nàng đang khống chế hạt nhân bên trong, có thể cảm nhận được, nhưng không nhìn thấy.

Lần này, rốt cuộc có thể xem tới địa ngục chi hoa tỏa ra.

"Ở đây thấy được Nộ Triều thành hủy diệt sao?" Cơ trưởng công chúa hỏi.

Cơ tuyền nói: "300 dặm khoảng cách, có thể nhìn thấy ánh lửa, nhưng địa ngục chi hoa hỏa diễm tỏa ra trong chớp mắt ấy, Nộ Triều thành cũng là biến mất rồi."

Sau đó, ba người nín thở, tĩnh lặng chờ đợi nổ tung thời khắc đến.

...

Mà lúc này Thẩm Lãng, khoảng cách Nộ Triều thành hai mươi km bầu trời.

Đến, đến rồi!

Hắn mở mắt ra, tại ba vạn mét ở ngoài bầu trời, phi tới mười ba viên sao băng.

Tình cảnh này mỹ lệ, thấy thế nào đều xem không nề a.

Thời khắc này rốt cuộc muốn tới, trước ngươi Viêm Kinh hướng ta quân đội phóng ra giả Long Chi Hối, ta không có chặn lại. Sau các ngươi hướng Phù Đồ Sơn phóng ra siêu cấp Long Chi Hối, ta cũng không có chặn lại.

Hết thảy tất cả, chính là vì thời khắc này biểu diễn a.

Sau đó, chính là chân chính chứng kiến kỳ tích thời khắc.

"Đại siêu, bay lên, bay lên!" Thẩm Lãng một tiếng mệnh lệnh.

Sau đó, đại siêu nghênh tiếp mười ba viên siêu cấp Long Chi Hối, trực tiếp bay lên.

Thẩm Lãng cùng mười ba chi Long Chi Hối trong đó càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Ba vạn mét, hai vạn mét, một vạn mét, ba ngàn mét, một ngàn mét!

Đã đến giờ rồi!

Đại Kiếp Minh Vương, chứng minh ngươi tinh thần linh hồn thời khắc đến.

Thẩm Lãng, chứng minh ngươi thời khắc đến rồi!

Nhất thời, vô cùng vô tận tinh thần năng lượng, đột nhiên từ Thẩm Lãng trong đầu bắn ra, thông qua Long Chi Tâm trang bị phóng đại, chui vào Long Chi Kiếm lại một lần nữa phóng đại.

"Rầm rầm rầm ..."

Phảng phất vô thanh vô tức tinh thần bom như vậy đột nhiên nổ tung!

Nhất thời, một vạn mét bán kính bên trong hết thảy không gian, toàn bộ bị đặc thù sức mạnh tinh thần bao phủ.

"Định!"

Viêm Kinh phi tới mười ba chi siêu cấp Long Chi Hối, toàn bộ bị Thẩm Lãng hình ảnh ngắt quãng trên không trung!

Này, mới thật sự là thần tích!

...

Chú: Tối hôm qua ngủ không tới bốn giờ, chương này mãnh uống cà phê viết ra! Ta đi nghỉ một lát, chuẩn bị viết xuống một chương. Có vé tháng huynh đệ xin ủng hộ ta, vạn vạn xin nhờ rồi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 593: Đại Viêm Vương Bài Diệt! Cơ Tuyền Nhỏ Máu

Chương 393: Đại Viêm vương bài diệt! Cơ Tuyền nhỏ máu

Đương nhiên, cái gọi là hình ảnh ngắt quãng cũng không phải nói Thẩm Lãng dựa vào thượng cổ vương giới, Long Chi Tâm, Long Chi Kiếm cùng lực lượng tinh thần trực tiếp đem mười ba viên siêu cấp Long Chi Hối định trên không trung không nhúc nhích a, hắn tạm thời vẫn không có như thế trâu bò, lại không phải Magneto.

Càng thêm chuẩn xác miêu tả, chính là trực tiếp đóng mười ba chi siêu cấp Long Chi Hối đuôi lửa, dùng cho chúng nó trong nháy mắt mất đi động lực.

Có bộ này trang bị sau, Thẩm Lãng có thể quan đình tất cả có ngạc mộng thạch trang bị vũ khí. Nhưng mà hình ảnh ngắt quãng cái từ này, nghe tới so quan đình trâu bò hơn nhiều.

Này mười ba viên siêu cấp Long Chi Hối bị Thẩm Lãng hình ảnh ngắt quãng sau, sau đó toàn bộ hướng không trung rơi xuống.

Lần này Nộ Triều thành đặc chủng vũ sĩ phát huy được tác dụng, trực tiếp chạy như điên.

"Vèo vèo vèo vèo..."

Tại trọng lực tăng tốc độ hạ, một viên lại một viên siêu cấp Long Chi Hối đột nhiên đập xuống đất.

"Ầm ầm ầm..." Từng trận nổ vang.

Đừng hiểu lầm, không phải nổ, mà là sống sờ sờ đập ra đến một cái siêu cấp hố lớn, phát sinh nổ vang, dù sao đây chính là từ mấy vạn mét trên không rơi xuống, thanh thế cũng tuyệt đối đủ kinh người.

Bất quá Thẩm Lãng là lựa chọn kĩ càng địa điểm tiến hành chặn lại, nơi này là một mảnh đại đồng ruộng, hầu như không có người ta, cũng không có nhà, nhiều lắm chính là đập phá một ít hoa hoa thảo thảo gì gì đó.

Nộ Triều thành đám này đặc chủng vũ sĩ nhanh chóng vọt tới, hai, ba người hợp lực, gánh một nhánh siêu cấp Long Chi Hối liền đi.

Hầu như trong chốc lát, này mười ba viên siêu cấp Long Chi Hối liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tiến vào Nộ Triều thành trụ sở bí mật.

Viêm Kinh dùng siêu cấp Long Chi Hối tẩy, có cái gì đặc điểm?

Chính là hai chữ, uy phong!

Tại Phù Đồ Sơn chính là như vậy, hai mươi mấy viên siêu cấp Long Chi Hối trong thời gian ngắn ngủi toàn bộ phát bắn tới, vì lẽ đó tại Nộ Triều thành cũng cũng giống như thế.

"Phóng ra!"

"Phóng ra!"

"Phóng ra!"

Cơ Tuyền công chúa một lần lại một lần chuyển động trong tay thượng cổ lệnh giới. Mười ba cụ siêu cấp Long Chi Lực, không chút nào gián đoạn phóng ra.

Ròng rã năm mươi hai viên siêu cấp Long Chi Hối, tại ngăn ngắn trong vòng một phút, toàn bộ phóng ra xong xuôi.

Vì lẽ đó tại hắc ám trong bầu trời đêm, liền phảng phất sao băng tiếp sức đồng dạng, một làn sóng rồi lại một làn sóng hướng về Nộ Triều thành bay đi.

Kế toán sau, đám này siêu cấp Long Chi Hối có thể đem 2,000 km2 trên mặt đất tất cả, triệt để xóa đi.

Không chỉ có là Nộ Triều thành kiến trúc, còn có cảng thượng hết thảy hạm đội, toàn bộ đều sẽ biến thành tro bụi, chân chính thảm thức oanh tạc.

Này nếu như thật làm nổ, tuyệt đối đệ nhất thiên hạ kỳ cảnh, hiện đại Trái Đất trong lịch sử chiến tranh cũng sẽ không có như thế hoa lệ tình cảnh.

Nhưng mà...

Tại khoảng cách Nộ Triều thành hai, ba vạn mét địa phương, Thẩm Lãng một lần lại một lần triển khai lực lượng tinh thần, một lần lại một lần chặn lại.

Trước đây mà, hắn là mơ mơ hồ hồ đỗ lại tiệt, không hiểu lắm đến nguyên lý, hiện tại xem như là lĩnh ngộ đến tương đối thấu triệt.

Loại này chặn lại dựa vào như trước là Long Chi Tâm trang bị, chỉ có điều đòi hỏi Thẩm Lãng dùng mạnh mẽ lực lượng tinh thần đi trong tổ chức năng lượng, sau đó thông qua Long Chi Kiếm phóng thích, phóng đại.

"Ầm..."

Trong nháy mắt bộc phát ra sức mạnh lớn, như cùng ở tại không trung mở ra lưới lớn, đem siêu cấp Long Chi Hối ngạc mộng thạch trang bị, trong nháy mắt toàn bộ quan đình.

"Vèo vèo vèo..."

Trên trời hạ Long Chi Hối, một nhánh lại một nhánh nện xuống đến, đem ta Nộ Triều thành đồng ruộng đập phải là thủng trăm ngàn lỗ.

Ngăn ngắn mấy phút sau, đám này siêu cấp Long Chi Hối toàn bộ tiến vào Lãng gia bí mật trong kho hàng.

Thực sự là giàu to, vận tải đại đội trưởng cũng không có ngươi phóng khoáng như vậy a.

Thực sự là người này so với người khác, tức chết người.

Lần trước Thẩm Lãng vì trộm chỉ là một nhánh Long Chi Hối, cùng Doanh Vô Minh, Doanh Quảng, Nhâm tông chủ câu tâm đấu giác, dốc hết tâm huyết nửa năm đây, kết quả là trộm hai chi.

Mà lần này, lập tức liền đến năm mươi hai chi siêu cấp Long Chi Hối, đột nhiên mà phú a.

Không được, không được, ta Thẩm Lãng muốn bành trướng.

Nhiều như vậy siêu cấp Long Chi Hối, tiếp đó, ta nghĩ bắn nơi nào liền bắn nơi nào.

Bất quá lời này nghe vào, phảng phất có chút không đúng.

… … … … … … … …

Nộ Triều thành phương bắc 300 dặm địa phương, Cơ Tuyền công chúa, tân Liêm thân vương, còn có Cơ thị trưởng công chúa, rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Xảy ra chuyện gì?

Một phút đi qua, không nhìn thấy nổ.

Hai phút đi qua, cũng không có thấy nổ.

3 phút đi qua, vẫn không có nhìn thấy nổ.

Thẩm Lãng vốn là là dự định mô phỏng nổ tung lừa dối Cơ Tuyền công chúa bọn người, tỷ như Doanh Vô Khuyết lần đó, hắn liền để Nộ Triều thành làm nổ lượng lớn thuốc nổ, mô phỏng Long Chi Hối nổ tung, làm cho đối phương cảm thấy đã tập kích thành công.

Nhưng lần này Thẩm Lãng thực sự là mô phỏng không ra, năm mươi hai viên siêu cấp Long Chi Hối a, này một nổ tung tuyệt đối là kinh thiên động địa.

Oanh tạc diện tích vượt qua 2,000 km2, tung hoành hơn trăm dặm, hoàn toàn dường như siêu cấp địa chấn, coi như cách 300 dặm cũng có thể thấy rất rõ ràng, hắn coi như đem hết thảy tồn kho thuốc nổ đều lấy ra diễn kịch cũng không đủ a.

"Vì sao không có nổ tung?" Cơ thị trưởng công chúa nói.

Không có người trả lời.

"Vì sao không có nổ?" Cơ thị trưởng công chúa tức giận nói.

Đầy đủ một hồi lâu, Cơ Tuyền công chúa nói: "Thẩm Lãng, có thể trên không trung chặn lại."

Này vừa nói, người bên cạnh kinh ngạc đến ngây người, như thế... Trâu bò?

Liền Long Chi Hối đều có thể chặn lại?

"Như thế dày đặc Long Chi Hối phóng ra, coi như thượng cổ chặn lại trang bị cũng không thể toàn bộ chặn lại a?"

"Thẩm Lãng một người, lại có thể chặn lại năm mươi hai viên siêu cấp Long Chi Hối?"

"Này, cái này không thể nào!"

"Hắn nếu như có năng lực này, trước vì sao không cần?

Tân Liêm thân vương nói: "Lúc đó hắn quân đội Bắc phạt Càn Kinh thời điểm, ta liền hướng hắn uy hiếp qua, phải đem hắn quân đội ném mạnh siêu cấp Long Chi Hối, chính là muốn kiểm tra hắn có hay không có năng lực này. Kết quả hắn không có chặn lại, sau tại Phù Đồ Sơn, hắn rõ ràng cũng có thể chặn lại."

Cơ thị trưởng công chúa nói: "Nếu như lúc đó tại Phù Đồ Sơn, hắn chặn lại siêu cấp Long Chi Hối, liền có thể cứu vớt toàn bộ Phù Đồ Sơn, liền có thể có được còn lại tất cả mọi người hiệu trung, hắn vì sao không như vậy làm?"

Cơ Tuyền nói: "Bởi vì hắn không để ý những người chết sống, hắn chỉ quan tâm hiệu trung hắn người."

Đầy đủ sau một lúc lâu, Cơ Tuyền công chúa nói: "Đi, dùng tốc độ nhanh nhất trở về Viêm Kinh, đi báo cáo thái tử điện hạ, theo dự liệu xấu nhất cục diện xuất hiện, chúng ta siêu cấp Long Chi Hối, toàn bộ bị chặn lại."

Nhất thời, hai tên đặc chủng vũ sĩ cưỡi sóng siêu âm phi hành thú hướng về Viêm Kinh phương hướng bay đi.

Sau đó, một tên tướng lĩnh nói: "Công chúa điện hạ, cái kia ngày mai đối Nộ Triều thành tiến công, còn kế tục sao?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Đương nhiên, bất quá cứ như vậy, đòi hỏi đem chiến tranh thăng cấp, bằng không tình cảnh thượng liền không dễ nhìn, để quân dự bị đoàn, xuất phát!"

Theo Cơ Tuyền công chúa ra lệnh một tiếng, đạn tín hiệu không ngừng hướng về trên trời phóng ra, tiếp sức như vậy hướng về Đại Viêm đế quốc phương hướng truyền đi.

Hơn một canh giờ sau!

"Vèo vèo vèo vèo vèo..."

Một cái lại một cái pho tượng tuyết, đột nhiên từ bay lên không trung.

Mấy trăm, mấy ngàn, hàng vạn con.

Cuối cùng ròng rã 1 vạn pho tượng tuyết trên không trung tập kết, sau đó hướng về Nộ Triều thành phương hướng phi tới.

… … … … … …

Tháng giêng lớp 9, mười hai giờ trưa.

Nộ Triều thành có người ngẩng đầu vọng hướng thiên không.

Ồ? Trên trời cái kia linh chữ sao còn ở đây?

Viêm Kinh không phải được xưng muốn dùng siêu cấp Long Chi Hối tẩy sao? Không phải nói muốn tiến hành tính chất hủy diệt đả kích sao?

Hiện tại ta Nộ Triều thành khỏe mạnh a, liền một căn phòng đều không có cũng, ngươi Viêm Kinh thật có thể ba hoa khoác lác a.

Ngươi trên trời cái kia linh chữ, còn không tranh thủ thời gian cho ta tiêu trừ hết, đừng mất mặt.

Nhưng mà tại Nộ Triều thành phương bắc ba, bốn trăm dặm nơi, xuất hiện trước nay chưa từng có kỳ cảnh.

1,000 con sóng siêu âm phi hành thú, một vạn con Tuyết điêu quân đoàn, trên không trung tập kết liệt trận.

Đây là trước nay chưa từng có cảnh tượng hoành tráng, đây mới thực sự là che kín bầu trời, hắc đông nghìn nghịt, tung hoành trăm dặm.

Này một bay qua, thật sự phảng phất trên trời to lớn mây đen đang di động.

Đây chính là từ trước tới nay quy mô lớn nhất tập kích đường không.

Tối ngày hôm qua siêu cấp Long Chi Hối tẩy thất bại, nhưng mà Đại Viêm đế quốc bộ mặt không thể ném, vì lẽ đó muốn tổ chức một hồi càng thêm hoa lệ hủy diệt công kích.

"Chiến đấu nhiệm vụ vô cùng rõ ràng!"

"Căn cứ tình báo, Nộ Triều thành tổng cộng có mười chiếc siêu cấp pháo đài bay, mấy chục chiếc phi thuyền, một ngàn cái Tuyết điêu quân đoàn, mỗi một cái đều là đặc chủng vũ sĩ."

"Chúng ta một ngàn sóng siêu âm phi hành thú đòi hỏi trong thời gian ngắn nhất, tiêu diệt Nộ Triều thành hết thảy không trung sức mạnh, không giữ lại ai."

"Sau đó 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn, đối Nộ Triều thành tiến hành ngạc mộng thạch bom tập kích đường không."

"Đây là chúng ta Đại Viêm đế quốc không trung quân đoàn thành quân vừa đến, đại quy mô nhất công dã tràng tập, tận lực muốn ngắm trúng có giá trị mục tiêu."

"Một khi Nộ Triều thành hết thảy không trung quân đoàn toàn bộ tiêu diệt sau, còn lại chính là hỏa lực phòng không. Nộ Triều thành hỏa lực phòng không hầu như là dầy đặc nhất, nắm giữ nhiều vô số kể ngạc mộng thạch phòng không súng máy, thượng cổ to lớn cường nỏ vân vân."

"Nhưng mà sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn có thể đem đám này hỏa lực phòng không toàn bộ phá hủy, Tuyết điêu quân đoàn có thể lớn mật lao xuống tập kích đường không."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Tiếp đó, 100 con Tuyết điêu quân đoàn tiến hành một lần dày đặc hình chiến trước kiểm tra, mục tiêu chính là cái kia tiểu đảo!"

"Phải!"

100 con Tuyết điêu quân đoàn hướng về hòn đảo nhỏ kia bay qua, sau đó bắt đầu lao xuống, nhảy dù.

"Vèo vèo vèo vèo..."

100 viên ngạc mộng thạch bom đột nhiên ném mạnh xuống, dường như hạt mưa như vậy hạ xuống.

"Rầm rầm rầm rầm..."

Chỉ chốc lát sau, toàn bộ tiểu đảo hoàn toàn bị hỏa diễm bao phủ, tung hoành mấy ngàn mét hòn đảo, mặt trên lít nha lít nhít dữ tợn quái thạch, toàn bộ bị nổ thành nát tan, trực tiếp bị san thành bình địa.

Nếu như Thẩm Lãng nhìn thấy, sẽ dọa giật mình, hắn có địa ngục hỏa bom, uy lực đã phi thường kinh người.

Nhưng mà Viêm Kinh cái này ngạc mộng thạch bom, uy lực đáng sợ hơn a, bên trong nổ tung nguyên lý là gì a?

Pho tượng tuyết phụ trọng không lớn, thêm vào kỵ sĩ, nhiều nhất cũng sẽ không vượt qua sáu trăm cân.

Nhưng mà này một viên ngạc mộng thạch bom trọng lượng dĩ nhiên không vượt qua bốn mươi, năm mươi cân, mỗi một con pho tượng tuyết lại có thể mang theo mười viên.

Bốn mươi cân bom, dù cho là Thẩm Lãng địa ngục hỏa bom, cũng không có như thế trâu bò a, tối đa chính là lựu pháo đạn uy lực.

Đại Viêm đế quốc này bốn mươi cân bom, uy lực dĩ nhiên vượt qua Nộ Triều thành 100 cân địa ngục hỏa bom.

Nói cách khác, tiếp xuống chi này Tuyết điêu quân đoàn sẽ ném mạnh 10 vạn viên ngạc mộng thạch bom?

Đây là muốn điên cuồng a?

Cảnh tượng này, so năm mươi hai viên siêu cấp Long Chi Hối nổ tung còn muốn lớn lao hoa lệ đi.

Đại Viêm đế quốc vì thực phát hiện mình hứa hẹn, đúng là bỏ ra vốn lớn. Nhưng mà Thẩm Lãng hết thảy thổi qua trâu đều muốn thực hiện, Viêm Kinh càng là như thế.

Đại Viêm đế quốc đã buông tha lời hung ác, tháng giêng lớp 9, phải đem Nộ Triều thành từ trên thế giới này triệt để xóa đi, nếu như không làm được, cái kia chẳng phải là bộ mặt mất hết?

"Xuất phát, thái dương hạ sơn trước, kết thúc chiến đấu!" Theo Cơ Tuyền công chúa ra lệnh một tiếng, chi này trước nay chưa từng có không trung quân đoàn, mênh mông cuồn cuộn xuôi nam.

Chúng bay tới nơi đâu, liền bỏ ra một mảnh bóng đen to lớn, đem trên trời thái dương đều che đậy.

Khoảng cách Nộ Triều thành, 250 dặm, 200 dặm!

"Công chúa điện hạ, phát hiện Nộ Triều thành nhiệt khí cầu."

"Tiêu diệt!"

Theo Cơ Tuyền ra lệnh một tiếng, một cái sóng siêu âm phi hành thú như chớp giật vọt tới, sau đó đột nhiên phun ra.

Trong nháy mắt, chiếc này nhiệt khí cầu trong nháy mắt tan xương nát thịt.

"Công chúa điện hạ, phát hiện Nộ Triều thành phi thuyền."

"Tiêu diệt!"

Lại một cái sóng siêu âm phi hành thú vọt tới, tại mười sáu ngàn mét trên không, dễ như ăn cháo đem chiếc này Nộ Triều thành phi thuyền triệt để nát tan.

Đại Viêm đế quốc đám này sóng siêu âm phi hành thú đều so đại siêu càng thêm thành thục, hơn nữa phảng phất thụ qua tăng cường cải tạo, vì lẽ đó bọn họ sóng siêu âm công kích càng xa, hơn hữu hiệu nhất công kích khoảng cách đại khái tại khoảng bảy trăm mét, nhưng mà cực hạn có thể đạt đến hơn một ngàn mét.

Đòn công kích này khoảng cách thực sự là nghịch thiên rồi, bây giờ liền mang ý nghĩa Nộ Triều thành hết thảy hỏa lực phòng không toàn bộ mất đi hiệu lực.

Loại nhỏ Long Chi Lực dù cho đối không trung phóng ra khoảng cách cũng vượt qua hơn một ngàn mét, nhưng coi như hơn 100 cụ loại nhỏ Long Chi Lực toàn bộ phóng ra, cũng không cách nào hình thành dày đặc hình công kích, sóng siêu âm phi hành thú tính cơ động quá mạnh mẽ, như thế thưa thớt hỏa lực bọn họ có thể dễ như ăn cháo tránh thoát.

Hiện nay Nộ Triều thành hữu hiệu nhất hỏa lực phòng không, tuyệt đối là ngạc mộng thạch súng máy, có thể trong nháy mắt đối bầu trời bắn ra mưa lớn như vậy phòng không viên đạn, chân chính bao trùm thức đả kích.

Nhưng mà bởi vì trọng lực tác dụng, loại này ngạc mộng thạch súng máy đối không trung tầm sát thương rất khó vượt qua một ngàn mét, bây giờ liền mang ý nghĩa còn không có đụng tới đám này sóng siêu âm phi hành thú, cũng đã bị phá hủy.

Bởi vì đám này sóng siêu âm phi hành thú phun ra sóng siêu âm, nhưng là diện công kích, mà không phải điểm công kích.

… … … … … …

Liền như thế, Đại Viêm đế quốc chi này trước nay chưa từng có không trung quân đoàn không ngừng xuôi nam, trên đường không có chút sức chống cự nào.

Trên đường hết thảy phi thuyền, hết thảy nhiệt khí cầu, toàn bộ bị dễ như ăn cháo đánh nát.

Lúc này, một tên tướng lĩnh bỗng nhiên nói: "Công chúa điện hạ, Thẩm Lãng đêm qua chặn lại chúng ta siêu cấp Long Chi Hối, nếu như... Vào lúc này hắn dùng siêu cấp Long Chi Hối đến công kích chúng ta làm sao bây giờ?"

Cơ Tuyền công chúa hướng về hắn liếc mắt một cái, nói: "Sẽ không!"

"Công chúa điện hạ, chúng ta không trung quân đoàn, lập tức liền muốn đi vào lôi châu đảo không vực bên trong."

"Lôi châu đảo, 5,000 km2, trong đó Nộ Triều thành khu vực, ước chừng tại 1,300 km2, toàn bộ là chúng ta trọng điểm đả kích khu vực."

Nộ Triều thành nội thành đương nhiên không có lớn như vậy, nhưng mà thêm vào nhiều vô số kể công xưởng, còn có binh doanh, thậm chí còn không ngừng 1,300 km2.

Lúc này toàn bộ lôi châu trên đảo dân thường toàn bộ bị di chuyển, toàn bộ trên đảo không phải công nhân, chính là quân đội.

"Không trung quân đoàn, một lần nữa tập kết!"

Theo Cơ Tuyền công chúa ra lệnh một tiếng, Đại Viêm đế quốc 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn, một ngàn sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, lại một lần nữa trên không trung một lần nữa tập kết, hiện ra chiến đấu đội hình.

"Công chúa điện hạ, Nộ Triều thành phương hướng, không có phát hiện không trung quân đoàn lên không."

Cơ Tuyền công chúa không khỏi khẽ cau mày, Thẩm Lãng trong tay liền này một ngàn không trung quân đoàn, hoàn toàn là thủ vệ Nộ Triều thành không vực chủ lực, vì sao còn không sử dụng? Lẽ nào muốn hoàn toàn dựa vào mặt đất hỏa lực phòng không sao?

Nhìn một chút bầu trời, khoảng cách thái dương hạ sơn chỉ có không tới ba giờ rưỡi.

"Sóng siêu âm phi hành thú, xuất kích!"

"Phá hủy Nộ Triều thành hết thảy không trung quân đoàn, hỏa lực phòng không."

Nhất thời, một ngàn sóng siêu âm phi hành thú gia tốc đến cực hạn, tốc độ vượt qua kinh người 500 cây số.

Dường như to lớn chiến đấu cơ đồng dạng, xé rách không khí, hướng về Lôi Châu đảo, hướng về Nộ Triều thành nhào tới.

Mà vào lúc này, Nộ Triều thành phương hướng, như trước không có bất kỳ không trung quân đoàn lên không.

Cơ Tuyền công chúa trong lòng trái lại dâng lên một trận dự cảm bất tường.

Thẩm Lãng rảnh rỗi trung quân đoàn sẽ không dùng, đến tột cùng là tại sao? Lẽ nào hắn thật sự hy vọng xa vời dùng siêu cấp Long Chi Hối ngược lại công kích Đại Viêm đế quốc không trung quân đoàn? Chuyện này quả là là nằm mộng ban ngày, rất nhanh hắn sẽ mộng tỉnh.

1,000 con sóng siêu âm phi hành thú dọc theo đường ven biển không ngừng xuôi nam, xuôi nam, không ngừng áp sát Nộ Triều thành.

Khoảng cách càng ngày càng gần.

150 dặm, 100 dặm!

Nộ Triều thành bên trong như trước yên tĩnh, không chỉ Tuyết điêu quân đoàn không có điều động, siêu cấp pháo đài bay cũng không có điều động.

Thẩm Lãng đến tột cùng muốn làm gì?

Mà ngay vào lúc này!

Nộ Triều thành phía tây hải vực thượng , bỗng nhiên đột nhiên sôi trào lên.

Sau đó, một đoàn hắc ám sương mù dày, một đoàn mây đen to lớn đột nhiên bay lên trời cao , tương tự là tung hoành trăm dặm.

Chuyện này... Đây là cái gì?

Mây đen đều là từ trên trời giáng xuống, nào có từ trên mặt biển bay lên?

Đại Viêm đế quốc sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn phi thường cẩn thận, lập tức hãm lại tốc độ.

"Tản ra, tản ra!"

1,000 con sóng siêu âm phi hành thú đột nhiên tản ra.

"Cùng vùng mây đen này duy trì kế tục, tuyệt đối không nên tiếp cận, càng không nên tiến nhập."

Sau đó, Đại Viêm đế quốc sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn cùng vùng mây đen này trên không trung đối lập, khoảng cách hai vạn mét đối lập.

"Ào ào ào..."

Trên trăm con to lớn sứa, từ vùng mây đen này bay ra.

Đúng là mỹ lệ a.

Chúng trên không trung phi hành, nhìn qua cùng ở trong nước biển là giống nhau như đúc.

Ở phi hành trong quá trình, chúng không ngừng lớn lên, lớn lên.

Đường kính năm mươi mét, đường kính 100 mét, đường kính 150 mét.

Đám này siêu cấp sứa, dường như ô lớn đồng dạng, hướng về Đại Viêm đế quốc sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn bay đi.

"Công kích, công kích!"

Theo ra lệnh một tiếng, 100 con sóng siêu âm phi hành thú thiểm điện xuất kích, vọt thẳng đến đám này siêu cấp sứa trước mặt.

Khoảng cách một ngàn mét, 500 mét, sóng siêu âm phun ra.

"Vèo vèo vèo vèo..."

Mạnh mẽ sóng siêu âm đột nhiên bắn nhanh mà ra.

Nhìn qua, đám này siêu cấp sứa tốc độ chậm rì rì, hơn nữa bạc nhược tới cực điểm, như là một cái thở mạnh cầu đồng dạng, căn bản không ngăn được sóng siêu âm phi hành thú.

Nhưng mà, làm sóng siêu âm đột kích thời điểm, chúng thân thể dĩ nhiên nhanh chóng phân liệt ra một cái nước tiểu mẫu, cứng rắn sóng siêu âm công kích bay qua.

"Ầm!"

Sóng siêu âm trực tiếp va chạm tại đây phân liệt ra đến nước tiểu mẫu trên thân, đột nhiên nổ tung.

Con này nước tiểu mẫu biến thành tro bụi, thế nhưng là đem sóng siêu âm công kích hoàn toàn hóa giải.

Dựa vào, dĩ nhiên còn có ngón này?

Sau đó, này 100 con siêu cấp sứa không ngừng hướng về sóng siêu âm phi hành thú bên trong đại trận bay qua.

"Công kích, công kích, công kích!"

Theo từng tiếng ra lệnh, sóng siêu âm phi hành thú không ngừng đối đám này siêu cấp sứa phát động công kích.

Nhưng mà kết quả cũng giống nhau, chúng căn bản là không có cách phản kích, mỗi một lần đều là phân liệt ra một cái nước tiểu mẫu làm bia đỡ đạn, chống lại rồi hết thảy sóng siêu âm công kích.

Liền như thế, này 100 con to lớn sứa, trực tiếp bay vào Đại Viêm đế quốc sóng siêu âm phi hành thú đại trận bên trong.

"Tản ra, tản ra, tản ra..."

Hết thảy quan quân liều mạng hạ lệnh, này 1,000 con sóng siêu âm phi hành thú liều mạng mà tản ra, rời xa đám này siêu cấp sứa.

Nhưng mà, đã không kịp.

"Rầm rầm rầm rầm..."

Này 100 con siêu cấp sứa, lục tục trên không trung đột nhiên tự bạo.

Không có hỏa diễm, không có sóng xung kích.

Chỉ có đáng sợ thần kinh độc tố.

Mỗi một con siêu cấp sứa tự bạo sau, thần kinh khói độc trong nháy mắt bao phủ, bán kính ba, bốn ngàn mét bên trong tất cả không gian, toàn bộ bị thần kinh độc tố tràn ngập.

Đại Viêm đế quốc đám này sóng siêu âm phi hành thú có thể trâu bò, trên thân che kín vảy áo giáp, hoàn toàn là đao thương bất nhập.

Nhưng mà có thể hoàn toàn không phòng ngự được đám này thất lạc sứa thần kinh độc tố.

Trong nháy mắt...

Chúng trên không trung trực tiếp cứng ngắc, liền phảng phất bị đông lại đồng dạng, toàn thân thần kinh toàn bộ mê hoặc.

Sau đó, một cái lại một cái sóng siêu âm phi hành thú trực tiếp từ không trung rơi rụng, mạnh mẽ đập nhập trong biển rộng.

"Ầm ầm ầm..."

Thực sự là quỷ dị mà lại hoa lệ một màn a.

Một cái lại một cái siêu cấp sứa, không ngừng tự bạo.

Vô số sóng siêu âm phi hành thú, không ngừng rơi rụng.

Nhìn thấy tình cảnh này, Cơ Tuyền công chúa, Liêm thân vương bọn người thực sự là hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Này, này đến tột cùng là món đồ quỷ quái gì vậy a?

Thẩm Lãng ngươi nơi nào làm ra sứa a? Quá quỷ dị.

Nhìn qua như thế yếu đuối, căn bản không có bất kỳ lực công kích, cũng chỉ sẽ tự bạo.

Nhưng mà, nhưng hoàn toàn không giải!

"Này, này không giống như là phương đông thế giới đồ vật."

Điệu bộ này, thật là khiến người ta muốn nghẹt thở.

Cơ Tuyền công chúa trái tim chảy máu.

Đầy trời sóng siêu âm phi hành thú đang liều mạng phi, nỗ lực thoát đi đám này siêu cấp sứa tự bạo phạm vi.

Nhưng mà không có hỏa diễm, không có ánh sáng ảnh, thậm chí đám này thần kinh độc tố đều là trong suốt không màu.

Hoàn toàn không có cách nào ngăn cản tất cả những thứ này phát sinh.

Ròng rã nửa khắc đồng hồ sau!

100 con siêu cấp sứa tự bạo kết thúc.

Ác mộng như vậy hình ảnh, cuối cùng kết thúc.

Cơ Tuyền công chúa bắt đầu kiểm kê, 1,000 con sóng siêu âm phi hành thú, chỉ chỉ còn lại 400 con.

Ròng rã 600 con, toàn bộ bị thần kinh độc tố đánh trúng, rơi rụng biển rộng.

Mỗi một con sóng siêu âm phi hành thú đều vô cùng quý giá, lập tức liền tổn thất 600 con.

Đương nhiên, các nàng cũng không biết, đám này sóng siêu âm phi hành thú chỉ là bị mê hoặc mà thôi, Thẩm Lãng có thể không nỡ giết chết chúng, còn muốn thu làm của riêng đây.

Lúc này này 600 con sóng siêu âm phi hành thú, đã toàn bộ chìm vào đến đáy biển.

… … … … … … …

Sau đó làm sao bây giờ? Còn có 400 con sóng siêu âm phi hành thú, đối Nộ Triều thành tiến công còn muốn tiếp tục không?

Ánh mắt của mọi người nhìn phía Cơ Tuyền công chúa, nàng là này một trận đại chiến tổng chỉ huy, nàng nắm giữ cao nhất quyền quyết định, Liêm thân vương đều chỉ là phụ tá, thậm chí chứng kiến này một trận đại chiến mà thôi.

Lúc này, khoảng cách thái dương xuống núi, cũng chỉ có không tới ba canh giờ, nói cách khác khoảng cách Đại Viêm đế quốc hứa hẹn hủy diệt thời khắc, cũng chỉ có không tới ba canh giờ.

Nếu như rút quân mà nói, cái kia Đại Viêm đế quốc có thể muốn nuốt lời. Nhưng nếu như kế tục tiến công, ai biết Thẩm Lãng còn mai phục vật gì đáng sợ?

"Công chúa điện hạ, đám này sửa tự bạo xong, phía trước mây đen đã tiêu tan."

"Có thể thấy được, Thẩm Lãng bí mật đòn sát thủ đã dùng hết."

Cơ Tuyền công chúa đối những câu nói này ngoảnh mặt làm ngơ.

Bên cạnh Liêm thân vương nói: "Đế quốc tôn nghiêm lỗi lớn tại thiên, bất kể bất cứ giá nào, phá hủy Nộ Triều thành."

Mà nhưng vào lúc này, Nộ Triều thành phương hướng.

Siêu cấp pháo đài bay lên không, 1,000 con Tuyết điêu quân đoàn lên không.

Đại Viêm đế quốc tướng lĩnh nói: "Công chúa điện hạ, Thẩm Lãng không trung quân đoàn lên không, bọn họ muốn lợi dụng không trung sức mạnh cùng hỏa lực phòng không, ngăn cản chúng ta sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn. Này vừa vặn chứng minh, Thẩm Lãng đã hết biện pháp."

Cơ Tuyền công chúa lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, quá ngây thơ, cái này có thể là Thẩm Lãng bom khói, hắn sợ sệt Đại Viêm đế quốc không lại tiếp tục tiến công, vì lẽ đó để siêu cấp phi hành pháo đài cùng Tuyết điêu quân đoàn lên không, chính là câu dẫn Đại Viêm đế quốc tiến công.

Nhưng mà Liêm thân vương nói đúng, Viêm Kinh không có lựa chọn nào khác.

Lẽ nào vào lúc này lui binh sao? Cái kia dư luận áp lực quá lớn.

Trên trời cái kia đếm ngược linh chữ còn ở đây, có vẻ không gì sánh được chói mắt.

Nếu như Thẩm Lãng đòn sát thủ thật sự toàn bộ dùng hết, liền còn lại Nộ Triều thành hỏa lực phòng không, còn có 1,000 con Tuyết điêu quân đoàn, vậy căn bản liền không phải 400 sóng siêu âm phi hành thú đối thủ, dễ như ăn cháo là có thể tiêu diệt đến sạch sành sanh.

Giãy dụa suy nghĩ mấy phút, Cơ Tuyền công chúa rốt cuộc hạ lệnh.

"Sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, kế tục xuất kích!"

"Toàn bộ phân tán, từng người là chiến, đem Nộ Triều thành không trung quân đoàn, đem Nộ Triều thành hỏa lực phòng không, toàn bộ phá hủy!"

"Phải!"

Sau đó, Đại Viêm đế quốc 400 con sóng siêu âm phi hành thú triệt để tản ra, không ở dày đặc liệt trận, dường như từng con từng con độc lang chiến đấu cơ, hướng về Nộ Triều thành bầu trời bay đi.

Tuyệt đối không nên lại có thêm mai phục, tuyệt đối không nên lại có thêm mai phục.

Cơ Tuyền công chúa, Liêm thân vương không ngừng ở trong lòng cầu khẩn.

Này 400 con sóng siêu âm phi hành thú không ngừng tiếp cận Nộ Triều thành.

Năm mươi dặm, ba mươi dặm, hai mươi dặm.

Đây là tin tức tốt, hiện tại Cơ Tuyền công chúa bản năng cảm thấy nguy hiểm đến từ chính ngoài khơi, chỉ cần đi vào Nộ Triều thành không vực bên trong, liền an toàn.

Hơn nữa, đám này sóng siêu âm phi hành thú tại hơn một vạn mét trên không, Nộ Triều thành hẳn là không bất kỳ vũ khí nào có thể đánh cho đến.

"Tiến vào, tiến vào..."

Bên cạnh Đại Viêm đế quốc tướng lĩnh mừng như điên hô to.

Bởi vì, Đại Viêm đế quốc con thứ nhất sóng siêu âm phi hành thú, bay vào Nộ Triều thành không vực.

Sau đó, chính là Đại Viêm đế quốc biểu diễn thời khắc, 400 con sóng siêu âm phi hành thú, đầy đủ phá hủy Nộ Triều thành tất cả không trung sức mạnh, tất cả vũ khí phòng không.

400 sóng siêu âm, đầy đủ đem tất cả tan xương nát thịt.

Nhưng mà đúng vào lúc này, quỷ dị kinh diễm một màn lại một lần nữa xuất hiện.

"Vèo vèo vèo vèo vèo..." Từ trên mặt biển, đột nhiên bính hiện ra từng đạo từng đạo quang ảnh, nhanh như chớp giật.

Mấy ngàn con Thất Lạc đế quốc phi xà, trực tiếp từ trong biển bắn ra, bay lên không trung.

Mỗi một con đều gần trăm gạo trưởng, đột nhiên bắn ra đến hơn một nghìn gạo trên bầu trời, sau đó vỗ cánh, hướng về trên không bay đi.

3,000 con phi xà, hướng về 400 con Đại Viêm đế quốc sóng siêu âm phi hành thú nhào tới.

Chúng tốc độ phi hành kỳ thực không vui, kém xa sóng siêu âm phi hành thú, nhưng mà phi hành một khoảng cách sau, chúng thân thể vặn vẹo, sau đó đột nhiên bắn ra, trong nháy mắt giây tốc vượt qua trăm mét.

Trải qua bảy, tám lần bắn ra sau.

Đám này phi xà, toàn bộ đi tới hơn một vạn mét trên không.

Đại Viêm đế quốc sóng siêu âm phi hành thú kỵ sĩ giận dữ hét: "Không thể lui được nữa, chỉ có chiến đấu!"

"Chiến đấu, chiến đấu, chúng ta mới là không trung vương giả!"

"Chúng ta mới là vô địch!"

Đối mặt nhanh nhẹn như vậy nhanh chóng phi xà, 400 con Đại Viêm đế quốc sóng siêu âm phi hành thú phi đạn không lùi, trái lại đột nhiên tiến lên nghênh tiếp.

"Có ta vô địch, có ta vô địch!"

400 con phi hành thú, đột nhiên phun ra sóng siêu âm.

Ngươi đây quỷ dị phi xà, mặc kệ ngươi là nơi nào đến? Tại ta sóng siêu âm trước mặt, chỉ có tan xương nát thịt.

Nhưng mà... Cùng lúc đó.

Đám này Thất Lạc đế quốc phi xà, đột nhiên phun ra thiểm điện, mấy trăm mét thiểm điện.

Sóng siêu âm công kích cố nhiên nhanh, nhưng mà thiểm điện càng nhanh hơn.

Trong nháy mắt mà tới!

Mấy vạn phục, mười mấy vạn phục cao áp thiểm điện, đột nhiên đánh tại đây chút sóng siêu âm phi hành thú trên thân.

Vào lúc này, cái gì vảy áo giáp, cái gì đao thương bất nhập, đều vô dụng.

Bị đánh trúng sau, đám này sóng siêu âm phi hành thú trong nháy mắt co giật, sau đó cứng ngắc, từ không trung rơi rụng.

Hầu như trong nháy mắt!

Đại Viêm đế quốc vương bài, sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, toàn quân diệt.

... ...

Chú: Rốt cuộc viết xong, cả người đổ mồ hôi lạnh gánh không được, muốn đi nằm, hy vọng có thể ngủ đủ năm tiếng không nên trúng đồ tỉnh lại! Có vé tháng huynh đệ, nhớ tới gửi cho ta, thiên ân vạn tạ đại gia.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 594: Viêm Quân Toàn Quân Diệt! Đại Chiến Kết Thúc!

Chương 594: Viêm quân toàn quân diệt! Đại chiến kết thúc!

Tất cả những thứ này thực sự là phát sinh đến quá nhanh, vào lúc này bất cứ mệnh lệnh gì cũng đã vô hiệu, chỉ có thể trơ mắt nhìn tất cả phát sinh.

Mười cái phi xà công kích một cái sóng siêu âm phi hành thú.

"Ầm ầm ầm ..." Trên trời từng trận ánh lửa bốc lên, bị đánh trúng sóng siêu âm phi hành thú hầu như cả người bốc lửa, triệt để mê hoặc bất động, dồn dập rơi rụng.

Mọi người đều biết, đơn độc cá thể trên không trung coi như bị thiểm điện đánh trúng cũng sẽ không hình thành đường về, cũng không tạo được thương tổn.

Nhưng mà, đám này phi xà quân đoàn thời điểm tiến công, khắp toàn thân đều bao phủ khói đen.

Chúng phi tới chỗ nào, đám này khói đen cũng theo tới chỗ đó, hơn nữa đám này khói đen tại mọi thời khắc đều liên tiếp hải dương, chúng chính là tốt đẹp nhất chất dẫn.

Vì lẽ đó dù cho là trên không trung, đám này sóng siêu âm phi hành thú bị bay vụt mấy vạn phục, mười mấy vạn phục cao áp thiểm điện đánh trúng sau, trực tiếp liền cứng.

Ngăn ngắn không tới một phút, từng con từng con cháy đen sóng siêu âm phi hành thú rơi rụng trong biển rộng, triệt để vô thanh vô tức.

Đại Viêm đế quốc vương bài không trung quân đoàn, một cái đều không dư thừa.

Tân Liêm thân vương, Cơ Tuyền công chúa, Cơ trưởng công chúa nhìn tình cảnh này hầu như mất đi hết thảy phản ứng.

Trùy tâm nỗi đau.

Được đám này sóng siêu âm phi hành thú sau, Đại Viêm đế quốc cho tới bây giờ cũng không có đụng tới qua, hầu như hoàn toàn nằm ở bảo mật trạng thái, đây là chuẩn bị xem là đòn sát thủ vũ khí.

Kết quả, không có đạt được bất kỳ chiến công, cũng đã toàn quân diệt.

Sau đó nên làm gì? Làm sao bây giờ?

1,000 con sóng siêu âm phi hành thú đã diệt, còn có một vạn con Tuyết điêu quân đoàn làm sao bây giờ? Chúng còn mang theo 10 vạn viên ngạc mộng thạch bom đây, có phải là muốn liều lĩnh đánh đổi, tiến hành tính chất tự sát công kích?

Cơ Tuyền công chúa rơi vào gian nan lựa chọn.

Sau đó, nàng có thể lựa chọn lập tức rút đi, này một vạn con Tuyết điêu quân đoàn đi nhanh lên, tranh thủ thời gian trốn.

Đương nhiên, nàng cũng có thể hạ lệnh 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn, liều lĩnh đánh đổi nhảy vào Nộ Triều thành bên trong, đem hết thảy ngạc mộng thạch bom ném mạnh.

Dưới tình hình như thế, muốn triệt để phá hủy Nộ Triều thành đã là không thể, nhưng ít nhất không phải không thu được gì, ít nhất sẽ không cho Đại Viêm đế quốc hủy diệt đếm ngược trở thành một trò cười.

Nhưng mà dạng vừa đến, này một vạn con Tuyết điêu quân đoàn, hầu như liền muốn toàn quân diệt.

Vẻn vẹn mấy giây sau, Cơ Tuyền công chúa hạ lệnh: "Hết thảy Tuyết điêu quân đoàn, toàn thể xuất kích, tự do tiến công."

Tất cả mọi người một trận kinh ngạc, này ... Này nhưng là mang ý nghĩa một vạn con pho tượng tuyết sẽ toàn bộ diệt a, Đại Viêm đế quốc mặt mũi liền trọng yếu như vậy sao?

"Nghe được mệnh lệnh của ta sao? Hết thảy Tuyết điêu quân đoàn, toàn thể xuất kích!"

Sau đó, cách đó không xa một vạn con Tuyết điêu quân đoàn, bắt đầu điên cuồng xung phong, che kín bầu trời như vậy hướng về Nộ Triều thành bầu trời phi tới.

Hơn nữa, cũng không còn bất kỳ đội hình, không có bất kỳ trận thế, hoàn toàn tự do công kích.

Trong phút chốc, toàn bộ không trung hắc đông nghìn nghịt, phảng phất vô số châu chấu như vậy bay tới.

Này Cơ Tuyền công chúa thật ác độc a, dù cho bỏ ra cái giá khổng lồ, cũng phải tập kích đường không Nộ Triều thành.

Cái này chiến thuật liền thật sự rất để đầu người đau.

Này một vạn con Tuyết điêu quân đoàn vọt vào Nộ Triều thành, nhiều nhất chỉ cần mười mấy phút, sau đó tại năm ngàn mét trên không ném loạn ngạc mộng thạch bom.

Này sẽ có kết quả gì?

Ba ngàn phi xà quân đoàn tốc độ nhanh nhất nhào tới, có thể tại đây chút Tuyết điêu quân đoàn tiến vào Nộ Triều thành trước, tiêu diệt một nửa trở lên.

Thẩm Lãng còn có một ngàn tên đặc chủng vũ sĩ, bọn họ cầm trong tay ngạc mộng thạch súng máy trên không trung chặn lại Đại Viêm đế quốc Tuyết điêu quân đoàn, cũng nên có thể bắn phá tiêu diệt còn lại nửa dưới một nửa.

Nhưng mà Đại Viêm đế quốc này 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn hoàn toàn không tự mà nói, hò hét loạn lên nhảy vào Nộ Triều thành bầu trời, đều sẽ có cá lọt lưới.

Dựa theo Thẩm Lãng trí não tính toán, mỗi một lần kết quả cũng giống nhau, Đại Viêm đế quốc chí ít sẽ có một 2,000 con Tuyết điêu quân đoàn tiến vào Nộ Triều thành bầu trời, ném mạnh 1, 2 vạn viên ngạc mộng thạch bom.

Đương nhiên, bởi vì hỗn loạn không thứ tự, thêm vào Nộ Triều thành hỏa lực phòng không chặn lại, cuối cùng đại khái sẽ có mấy ngàn viên ngạc mộng thạch bom rơi vào Nộ Triều thành, đem Nộ Triều thành từ trên thế giới này triệt để xóa đi là không thể, nhưng mà nổ thành thủng trăm ngàn lỗ là tuyệt đối có thể. Đến lúc đó không biết sẽ có bao nhiêu nhà, nhà xưởng, phòng thí nghiệm sẽ bị nổ thành phế tích.

Thậm chí Nộ Triều thành đại thành bảo cũng có thể sẽ bị nổ hủy, Đại Viêm đế quốc cơn ác mộng này thạch bom uy lực quá kinh người.

Nộ Triều thành bên trong tất cả mọi người tiến vào lòng đất công sự, tại loại này cấp bậc bom hạ, là sẽ không có bao nhiêu to lớn thương vong, nhưng nếu Nộ Triều thành bị nổ thành phế tích mà nói, liền bộ mặt hoàn toàn biến mất.

Cơ Tuyền công chúa cũng chính bởi vì điểm này nguyên nhân, cho nên mới bất kể bất cứ giá nào, dù cho 1 vạn tên Tuyết điêu quân đoàn toàn bộ chết xong, cũng phải hoàn thành này công dã tràng tập, dù cho không thể triệt để phá hủy Nộ Triều thành, nhưng ít nhất cũng phải ở bề ngoài phá hủy.

Đại Viêm đế quốc uy nghiêm không thể xâm phạm, Viêm Kinh phát ra uy hiếp, đã muốn thành thật.

Vào lúc này làm sao bây giờ?

Đương nhiên, coi như tất cả những thứ này thật sự phát sinh, Thẩm Lãng cũng là hoàn toàn thắng lợi.

Không chỉ thu được năm mươi hai viên siêu cấp Long Chi Hối, còn có thể sẽ thu được 1,000 con sóng siêu âm phi hành thú, còn tiêu diệt một vạn con Tuyết điêu quân đoàn , còn trả giá cao, chính là Nộ Triều thành bị nổ thành thủng trăm ngàn lỗ, có chút khó coi chính là.

Nhưng Thẩm Lãng nguyện ý như vậy phải không? Hắn không muốn.

Lúc này hắn truyền vào tai truyền đến một trận tiếng cười quen thuộc, nhất thời Thẩm Lãng nhẹ nhàng thở dài một tiếng, một số thời khắc thực sự là bất đắc dĩ, có mấy người tình hắn thật sự không quá muốn nợ.

...

Theo Cơ Tuyền công chúa ra lệnh một tiếng sau, Đại Viêm đế quốc 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn, mang theo 10 vạn viên ngạc mộng thạch bom, điên cuồng hướng về Nộ Triều thành đánh tới.

Tất cả những thứ này dĩ nhiên so tưởng tượng càng thêm thuận lợi, mới vừa rồi còn lợi hại không gì sánh được phi xà quân đoàn, lúc này phảng phất mù mắt đồng dạng, dĩ nhiên không ngăn được này Tuyết điêu quân đoàn, mà là tại tại chỗ đảo quanh.

Chuyện gì thế này?

Còn có Thẩm Lãng cái kia một ngàn đặc chủng vũ sĩ cũng là như thế, cưỡi pho tượng tuyết liền trên không trung đảo quanh, hoàn toàn không có đến đây chặn lại ý tứ?

Thẩm Lãng đây là điên rồi sao? Bọn họ cho phép từ Nộ Triều thành bị san bằng sao?

Nhưng mà hết thảy kinh ngạc toàn bộ vứt qua một bên, Đại Viêm đế quốc này 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn liều mạng xung phong, hướng về Nộ Triều thành xung phong.

Ngăn ngắn không tới mười phút, thành công, một vạn con pho tượng tuyết toàn bộ nhảy vào Nộ Triều thành bầu trời.

Sau đó, chính là đại hủy diệt thời khắc.

Tất cả so tưởng tượng thuận lợi quá nhiều, vốn cho là sẽ thương vong 70%, nhiều nhất 3,000 con Tuyết điêu quân đoàn bay vào Nộ Triều thành không vực, không nghĩ tới một vạn con toàn bộ thành công đột nhập.

"Ném bom, ném bom, ném bom!"

Tuyết điêu quân đoàn thống soái lớn tiếng hô to.

Không gì sánh được hưng phấn, không gì sánh được kích động. Bọn họ không biết phát sinh cái gì, lần này hủy diệt kế hoạch vốn là cũng đã muốn thất bại, không nghĩ tới dĩ nhiên như trước thành công.

10 vạn viên ngạc mộng thạch bom, có thứ tự bỏ ra, có thể đối toàn bộ Nộ Triều thành tiến hành thảm thức oanh tạc, bảo đảm đem mỗi một cái mục tiêu đều phá hủy đến sạch sành sanh.

"Ném mạnh, ném mạnh!"

Theo Tuyết điêu quân đoàn thống soái hô to, này 1 vạn tên Tuyết điêu kỵ sĩ bắt đầu ném mạnh.

"Vèo vèo vèo vèo vèo ..."

Nhất thời, trên trời thật sự dường như hạ nổi lên kim loại mưa lớn đồng dạng, 10 vạn viên ngạc mộng thạch bom, điên cuồng trút xuống, nện ở Nộ Triều thành bầu trời.

Nổ tung đi, hủy diệt đi!

Quái dị ly kỳ Nộ Triều thành, từ thế giới này triệt để hủy diệt đi.

Như trước phi thường kỳ quái, 10 vạn viên ngạc mộng thạch bom rơi rụng trong quá trình, Nộ Triều thành hỏa lực phòng không dĩ nhiên không có phát huy bất kỳ tác dụng gì, cũng không có khai hỏa.

Mà kẻ địch phi xà quân đoàn, Nộ Triều thành đặc chủng vũ sĩ, cũng không có bất kỳ công kích, mà là như trước tại cách đó không xa xoay quanh đảo quanh.

Bọn họ đây là ý gì a? Hoàn toàn điên rồi sao?

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Kinh thiên động địa nổ tung, kéo dài mấy trăm dặm hỏa diễm.

Từ trước tới nay, tối đại quy mô nhất oanh tạc.

Quả thực kinh diễm tới cực điểm, rộng rãi tới cực điểm, để người sởn cả tóc gáy.

Đại Viêm đế quốc 1 vạn tên Tuyết điêu kỵ sĩ tham lam mà nhìn tình cảnh này, thậm chí lưu luyến không rời. Bọn họ cũng chưa từng thấy như thế cảnh tượng hoành tráng a, bọn họ muốn xem đến hỏa diễm tản đi sau, Nộ Triều thành trở thành phế tích kiểu dáng.

Nhưng mà có một chút điểm quái a! Cái này kinh thiên động địa vụ nổ lớn hình ảnh, có một tí như vậy giả, một chút hư.

Làm sao lời giải thích đây? Liền lại như là loại kia tương đối giá rẻ máy vi tính đặc kỹ làm được vụ nổ lớn tình cảnh như thế.

"Đi, đi, đi ..." Tuyết điêu quân đoàn thống soái lại cũng không kịp nhớ xem tiêu diệt, lập tức hạ lệnh rời đi, hoàn thành nhiệm vụ sau, có thể chạy mất dép mà nói, đó là không thể tốt hơn.

Tuy rằng Cơ Tuyền công chúa đã làm tốt toàn quân diệt dự định, nhưng mà Thẩm Lãng một phương đầu óc động kinh, tùy ý hắn nổ phá hủy Nộ Triều thành, lại tùy ý hắn đào tẩu, cái kia vì sao không đi?

Một vạn con Tuyết điêu quân đoàn vỗ cánh bay cao, liền muốn trốn khỏi Nộ Triều thành.

Mà tại trong tầm mắt của bọn họ, Nộ Triều thành như trước bị vô số hỏa diễm bao phủ. Màn này như trước rất chấn động, nhưng như trước có một chút điểm giả.

"Ha ha ha ha ..."

Mà ngay tại lúc này, bỗng nhiên một trận cười the thé tiếng vang lên.

Sau đó, Đại Viêm đế quốc này 1 vạn tên Tuyết điêu quân đoàn vũ sĩ đột nhiên tỉnh táo lại.

Nhất thời, tất cả xung quanh đều thay đổi.

Vừa nãy bọn họ rõ ràng thành công tập kích tiến vào Nộ Triều thành, rõ ràng ném mạnh 10 vạn viên ngạc mộng thạch bom a?

Vì sao hiện tại biến thành dáng dấp kia?

Vừa mở mắt nhìn, bọn họ rõ ràng liền tại khoảng cách Nộ Triều thành hơn một trăm dặm trên mặt biển, hơn nữa đã bị hoàn toàn vây quanh, bị 3,000 con phi xà quân đoàn bao vây.

Không chỉ có như thế, vừa nãy 1 vạn Đại Viêm đế quốc Tuyết điêu quân đoàn nhớ tới rõ rõ ràng ràng, bọn họ rõ ràng là triệt để phân tán phi hành, làm sao hiện tại toàn bộ chen chúc chung một chỗ?

Còn có, vừa nãy ném mạnh xuống 10 vạn viên ngạc mộng thạch bom?

Sau đó, bọn họ nhìn rõ ràng rồi!

Hoàn toàn là trời giáng mưa lớn.

Này 10 vạn viên ngạc mộng thạch bom, lúc này chính như cùng hạt mưa đồng dạng, đập nhập biển rộng ân, hơn nữa còn không có làm nổ.

Ảo giác, vừa nãy hết thảy đều là ảo giác!

Đại Viêm đế quốc này 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn coi chính mình bay về phía Nộ Triều thành, kỳ thực càng bay càng xa, hơn nữa còn chủ động bay vào phi xà quân đoàn vòng vây bên trong, làm sao gọi đều gọi không được.

Chân chính chui đầu vào lưới.

Không chỉ Đại Viêm đế quốc người kinh ngạc đến ngây người, liền Nộ Triều thành bên này người cũng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Này ... Này chuyện gì xảy ra a?

Đây là gặp quỷ sao?

Này Đại Viêm đế quốc 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn là dự định đi theo địch? Vẫn là chính mình đi chịu chết?

Đương nhiên chỉ có một cái nguyên nhân, Thất Lạc Yêu Mẫu.

Trên thế giới này chỉ có nàng mới có cường đại như vậy lực lượng tinh thần, có thể bao phủ toàn bộ ngoài khơi cùng bầu trời.

Năm đó tại thất lạc quốc gia phế tích, nàng một cái tinh thần của người ta liền bao phủ toàn bộ phế tích, bất luận người nào sau khi đi vào, đều hưu muốn chạy trốn ra đi.

Mạnh mẽ Khô Lâu đảng quân đoàn, liền sống sờ sờ bị nhốt mười mấy năm, nàng chế tạo tinh thần ảo giác, đừng nói một vạn người, coi như mấy vạn người đều sẽ trúng kế.

Lúc đó cũng là tại thất lạc quốc gia phế tích, nàng khống chế cái kia bạch tuộc, rõ ràng chỉ có trăm mét to nhỏ mà thôi. Kết quả nàng chế tạo ra ảo giác, ròng rã có một cái thành bảo đại điện, 1,500 mẫu kinh thiên đại bạch tuộc, quả thực đem Khô Lâu đảng quân đoàn sợ đến hồn phi phách tán, căn bản là không dám lên trước một trận chiến.

Mà hiện tại nàng đoạt lại thân thể của chính mình, lực lượng tinh thần chỉ có thể càng mạnh mẽ hơn.

Đại chiến bạo phát thời điểm xem, nàng đã sớm ở đây, thời khắc mấu chốt ra tay, giúp Thẩm Lãng một tay.

Nhưng cái này yêu mẫu không phải kẻ tầm thường a, ân tình của nàng không phải tốt như vậy nợ, vì lẽ đó Thẩm Lãng mới sẽ thở dài một tiếng.

Đương nhiên, Thất Lạc Yêu Mẫu chế tạo tinh thần ảo giác đối có mấy người là không có tác dụng, tỷ như Cơ Tuyền công chúa, võ công của nàng tu vi quá cao, tinh thần tu vi cũng quá cao. Còn có Cơ trưởng công chúa, nàng là bị Cương Nhất người cứu tỉnh, cho nên đối với tinh thần thuật công kích liền có rất lớn miễn dịch

lực.

Nhưng mà, các nàng cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn rơi vào tinh thần ảo cảnh cạm bẫy mà không thể ra sức, luôn không khả năng từng cái từng cái đi tỉnh lại đi.

Này thật là khiến người ta thổ huyết a.

Liền như thế nhìn mình quân đội bị quỷ hồn mê đến đồng dạng, chủ động chui vào Thẩm Lãng phi xà quân đoàn bao vây cạm bẫy.

Chiến cuộc vốn là rất thảm, không nghĩ tới càng thảm hại hơn còn ở phía sau.

Đại Viêm đế quốc 1 vạn tên Tuyết điêu quân đoàn vũ sĩ kinh hãi mà nhìn tất cả những thứ này, tốt chen chúc a, một vạn con pho tượng tuyết chen chúc thành một đoàn.

Còn có bọn họ trước sau trái phải, đều là lít nha lít nhít phi xà quân đoàn.

Sao làm? Chuyện ra sao?

Mà cùng lúc đó, đám này phi xà dĩ nhiên lộ ra quỷ dị dữ tợn nụ cười.

Tuyết điêu quân đoàn thống soái đột nhiên rút kiếm, giận dữ hét: "Giết, vì Đại Viêm vinh dự của đế quốc, giết ..."

Sau đó, phía sau hắn 1 vạn tên Tuyết điêu quân đoàn đột nhiên rút kiếm, hướng về phi xà quân đoàn giết tới.

Này phi thường dũng cảm, cũng phi thường làm người ta chấn động, nhưng mà ... Hết thảy đều không có chút ý nghĩa nào.

Này 3,000 con phi xà đã sớm chuẩn bị kỹ càng tất cả, trong miệng thiểm điện, đột nhiên xì ra.

"Đùng đùng đùng đùng đùng ..."

Kinh diễm nhất một màn xuất hiện.

Mấy ngàn đạo thiểm điện, trong nháy mắt đan xen vào nhau, tuôn ra kinh người lượng mang.

Đại Viêm đế quốc một vạn con Tuyết điêu quân đoàn, toàn bộ bị bao phủ tại khói đen bên trong, còn chưa kịp xuất kích, liền trực tiếp bị thiểm điện đánh trúng, trên thân bốc lên một đoàn đoàn hỏa diễm.

Này đáng sợ thiểm điện, dễ như ăn cháo xuyên thấu khói đen mỗi một góc, chỉ cần khói đen bên trong, đều là chất dẫn.

Một vạn con Tuyết điêu quân đoàn, mặc kệ núp ở chỗ nào? Cũng không thể tránh được!

"Đùng đùng đùng đùng ..."

Điên cuồng thiểm điện, không ngừng nhắm đánh.

Đoàn kia to lớn khói đen, liên tiếp biển rộng cùng không trung, kéo dài mấy chục dặm, thật giống là loại nhỏ Tam Giác Ma Quỷ a.

Loang lổ thiểm điện, dường như nứt lưới.

Ngăn ngắn mấy phút sau!

Này đoàn khói đen biến mất rồi, ba ngàn điều phi xà cũng giờ, chúng chui vào trong biển.

Đại Viêm đế quốc 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn cũng biến mất rồi, đang trôi nổi tại ngoài khơi, cháy hừng hực.

Thẩm Lãng tâm cũng đang chảy máu.

Sóng siêu âm phi hành thú gánh vác được phi xà thiểm điện, vẻn vẹn chỉ là ngất rơi rụng, mà đám này pho tượng tuyết có thể gánh không được, trực tiếp liền bị điện chết rồi, hơn nữa còn đốt thành tro bụi, quá đáng tiếc.

Ròng rã một vạn con a, nếu như toàn bộ thu được mà nói, cái kia lại là một nhánh mạnh mẽ không trung quân đoàn a.

Đương nhiên, chân chính đang chảy máu chính là Cơ Tuyền công chúa.

1,000 con sóng siêu âm phi hành thú toàn quân diệt, còn miễn cưỡng có một cái quá trình chiến đấu.

Một vạn con Tuyết điêu quân đoàn diệt, thì hoàn toàn là sỉ nhục, đúng như cùng thiêu thân lao đầu vào lửa đồng dạng, trong nháy mắt bị tàn sát đến sạch sành sanh.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Cơ Tuyền công chúa lạnh giọng nói: "Thất Lạc đế quốc đâu vị điện hạ? Thỉnh hiện thân gặp mặt?"

Lúc này, vô số nước biển dâng lên, ngưng tụ ra một bóng người, nũng nịu cười một tiếng nói: "Cơ Tuyền công chúa, thần thiếp xấu hổ tại vừa thấy, liền không lộ diện."

Đón lấy, Thất Lạc Yêu Mẫu lại hướng về Thẩm Lãng nói: "Ngươi nợ ta một món nợ ân tình, Thẩm Lãng bệ hạ."

Quả thế!

Thẩm Lãng nói: "Ta nhớ kỹ."

Mà lúc này, thái dương chẳng mấy chốc sẽ xuống núi.

Đại Viêm đế quốc phái tới tấn công Nộ Triều thành hết thảy quân đoàn, đã toàn bộ diệt.

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía trên trời cái kia đếm ngược linh, lúc này nhìn qua có vẻ nhất là trào phúng a.

Một khi thái dương lạc xuống mặt biển, vậy này cái linh cũng sẽ biến mất.

Thẩm Lãng nói: "Cơ Tuyền công chúa, phi thường xin lỗi a, Đại Viêm đế quốc khoác lác thất bại."

Cơ Tuyền công chúa trầm mặc không nói.

Thẩm Lãng nói: "Tân Liêm thân vương, đây chính là ngươi chính miệng nói a, trong vòng một tháng, nếu như ta không rời khỏi Càn Kinh, không đem nước Càn 150 vạn km2 thổ địa trao trả cho Doanh thị, Đại Viêm đế quốc liền muốn đối với ta tiến hành tính chất hủy diệt công kích, hiện tại tính chất hủy diệt công kích ở nơi nào đây?"

"Cơ Tuyền công chúa, Liêm thân vương, thời gian cũng không nhiều a, khoảng cách thái dương hạ sơn nhiều nhất còn có một phút, ta thực sự là chờ đến có chút mất kiên nhẫn."

"Các ngươi không phải nói phải đem Nộ Triều thành triệt để xóa đi sao? Ở nơi nào nha?"

"Còn xoạt xoạt xoạt chỉnh cái gì đếm ngược, có thể hù chết ngân."

Mẹ nó, ngươi Thẩm Lãng cũng không tránh khỏi quá tiểu nhân a. Ngươi nhưng là đường đường Đại Càn đế chủ, cần phải nhỏ thế người sắc mặt sao?

Thẩm Lãng nói: "Cơ Tuyền công chúa, làm người không tới thời khắc cuối cùng, tuyệt đối không nên từ bỏ a, ta tin tưởng ngươi có thể, ngươi nhất định có thể. Cuối cùng còn có một phút, đến hủy diệt ta a, đến hủy diệt Nộ Triều thành a."

Thất Lạc Yêu Mẫu không chịu được, nước biển tạo thành thân thể, trực tiếp tiêu tan, không muốn tiếp tục nghe Thẩm Lãng không biết xấu hổ ngôn ngữ.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Thẩm Lãng, ngươi thật là làm cho ta nhìn mà than thở, vì trận chiến này, ngươi chuẩn bị đến dĩ nhiên như thế đầy đủ, ghê gớm, ghê gớm."

Thẩm Lãng nói: "Cơ Tuyền tỷ tỷ cười chê rồi, trận chiến này thắng lợi huy hoàng, trừ ra chính ta trâu bò ở ngoài, then chốt là nhân duyên tốt, cùng những chủng tộc khác thế lực tiểu tỷ tỷ môn, cũng duy trì siêu hữu nghị quan hệ, vì lẽ đó thời khắc mấu chốt, mới sẽ có người vì ta dũng cảm đứng ra."

"Ầm ..." Bình tĩnh trên mặt biển một trận tiếng nổ tung vang, bỗng dưng nổi lên một đoàn bọt nước.

Đây là Thất Lạc Yêu Mẫu tại biểu thị bất mãn, nàng có chút không chịu được Thẩm Lãng không biết xấu hổ sắc mặt.

Thẩm Lãng nói: "Cơ Tuyền tỷ tỷ, khoảng cách thái dương xuống núi còn có một phút, các ngươi hiển nhiên cũng không có cái gì đại chiêu, vì lẽ đó Đại Viêm đế quốc nhất định mất mặt, đương nhiên chuyện này cũng không có gì. Con người của ta tối khoan hồng độ lượng, lần này ngươi đến đánh ta Nộ Triều thành, ta liền không tính đến."

Cơ Tuyền công chúa phỉ nhổ không ngớt.

Thả ta đi? Có xấu hổ hay không a, lúc này ngươi Nộ Triều thành dựa vào cái gì lưu lại ta?

Là dựa vào Cừu Yêu Nhi, vẫn là dựa vào Nhâm Thiên Khiếu, hai người này gộp lại đều không phải ta Cơ Tuyền đối thủ.

Đương nhiên nếu như thêm vào Thất Lạc Yêu Mẫu, hay là có thể giữ lại được Cơ Tuyền công chúa, nhưng Thất Lạc Yêu Mẫu rõ ràng không có muốn động thủ ý tứ, không biết nàng là nghĩ thế nào.

Tối ngày hôm qua chặn lại năm mươi hai viên siêu cấp Long

Chi Hối, Thẩm Lãng đem lực lượng tinh thần đã tiêu hao sạch sành sanh, hiện tại thật sự phóng thích không ra cái gì trâu bò vòng xoáy năng lượng công kích.

Thẩm Lãng nói tiếp: "Cơ Tuyền tỷ tỷ, không bằng ngươi đây liền trở về Viêm Kinh báo cáo, yêu cầu của ta không cao, tình Viêm Kinh chiêu cáo thiên hạ, hoàn toàn thừa nhận Đại Càn đế quốc tồn tại, đồng thời cùng Đại Viêm đế quốc đứng ngang hàng. Đương nhiên ta đây cái Đại Càn đế chủ, có thể thoáng thấp hoàng đế bệ hạ bán cấp, dù sao phương đông thế giới chỉ có thể có một cái hoàng đế."

"Còn có, Tân Càn vương quốc 150 vạn km2, hoàn toàn thuộc về ta Đại Càn đế quốc. Bây giờ nước Khương, còn có Sa Man tộc đại miền nam, cũng là Đại Càn đế quốc thành viên, toàn bộ phương đông thế giới, 450 vạn km2, đều là ta Đại Càn đế quốc cương vực."

"Tiếp đó, ta sẽ đem phần này bản đồ mới đưa tới Viêm Kinh, thỉnh Đại Viêm đế quốc thừa nhận."

Thẩm Lãng đây tuyệt đối là thuộc về sư tử há miệng lớn, để người liền trả giá đều không cách nào trả lại loại kia.

Ở trong mắt Viêm Kinh, toàn bộ phương đông thế giới bao quát bắc Nhung vương quốc ở bên trong gần 17 triệu km2, đều là thuộc về Đại Viêm vương triều phạm vi.

Mà hiện tại ngươi Thẩm Lãng vừa mở miệng, liền muốn trực tiếp phân cách đi 450 vạn km2? Hơn nữa còn muốn cùng ta Đại Viêm đế quốc đứng ngang hàng?

Năm đó Khương Ly bệ hạ trăm vạn đại quân Bắc phạt Viêm Kinh thời điểm, Đại Viêm thủ đô đế quốc không có thừa nhận Đại Càn đế quốc địa vị, như trước xưng là Đại Càn vương quốc.

Ta Viêm Kinh nếu là đáp ứng ngươi Thẩm Lãng yêu cầu, cái kia còn nói gì phương đông chính thống? Sao không phải là bị thiên hạ các nước chế nhạo?

Cơ Tuyền công chúa chợt bình tỉnh lại, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi đắc ý cho tới bây giờ cũng không biết ẩn giấu a. Thái dương quả nhiên muốn xuống núi, cách chúng ta Viêm Kinh cuối cùng đếm ngược, ước chừng còn có chín phần chung thời gian."

"Tại đây trong vòng chín phút, nếu như không thể đem ngươi Nộ Triều thành từ trên thế giới này xóa đi, vậy ta Đại Viêm đế quốc liền bộ mặt mất hết, uy nghiêm quét rác."

"Nhưng mà Đại Viêm đế quốc là chí cao vô thượng, không thể xâm phạm, vì cái mục tiêu này, chúng ta nguyện ý trả giá bất cứ giá nào!"

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi dĩ nhiên trên không trung chặn lại chúng ta năm mươi hai viên siêu cấp Long Chi Hối, điểm này thật sự phi thường ghê gớm, thậm chí để người chấn động. Bây giờ đám này siêu cấp Long Chi Hối ngươi nói vậy đã tàng tại sâu dưới lòng đất chứ? Đồng thời dự định thu làm của riêng."

"Nhưng mà quên nói cho ngài một chuyện, đám này siêu cấp Long Chi Hối coi như bị ngươi thu được, chúng ta cũng có thể lấy từ xa làm nổ chúng."

Này vừa nói, Thẩm Lãng mặt biến sắc, tất cả mọi người ánh mắt cũng theo biến đổi.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, trình độ nào đó thượng còn muốn cảm tạ ngươi. Nếu như vẻn vẹn chỉ là viễn trình phóng ra, đám này siêu cấp Long Chi Hối cố nhiên có thể mang Nộ Triều thành trên mặt đất tất cả từ trên thế giới xóa đi. Nhưng mà ngươi có rất nhiều phòng thí nghiệm bí mật là tại sâu dưới lòng đất, ngươi Nộ Triều thành hết thảy trọng yếu người các loại, lúc này cũng tàng dưới đất công sự bên trong. Coi như trên mặt đất Long Chi Hối nổ tung, bọn họ cũng như trước có thể sống sót, ngài những phòng thí nghiệm bí mật cũng như trước có thể bảo lưu lại đến."

"Nhưng mà, hiện tại Thẩm Lãng bệ hạ ngài đem thu được đám này siêu cấp Long Chi Hối tàng tại sâu dưới lòng đất, một khi chúng bị làm nổ, nào sẽ là kết quả gì?"

"Toàn bộ Nộ Triều thành, toàn bộ lôi châu đảo đều sẽ bị triệt để xé rách, ngài tàng dưới đất mấy trăm ngàn người, toàn bộ sẽ chết, ngài hết thảy bí mật hạ công thành, bí mật hạ phòng thí nghiệm, toàn bộ hủy hoại trong một ngày, đây mới thực sự là đối Nộ Triều thành hủy diệt đi, lúc này mới càng thêm triệt để đi."

Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Cơ Tuyền tỷ tỷ, ngươi không nên làm ta sợ a. Xưa nay đều chưa từng nghe nói Long Chi Hối còn có thể viễn trình điều khiển từ xa làm nổ. Hơn nữa nếu như có thể làm được điểm này, ngươi vừa nãy vì sao không làm như vậy, còn muốn không công hy sinh đi 1,000 con sóng siêu âm phi hành thú, một vạn con Tuyết điêu quân đoàn? Cần gì chứ?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Nói phi thường có đạo lý, nếu có thể viễn trình làm nổ đám này siêu cấp Long Chi Hối, ta cần gì phải hy sinh 1 vạn Tuyết điêu quân đoàn? Đó là bởi vì viễn trình làm nổ siêu cấp Long Chi Hối đánh đổi quá lớn, thậm chí vượt qua một vạn con Tuyết điêu quân đoàn. Nhưng mà hiện tại ta đã không có lựa chọn nào khác, Đại Viêm đế quốc uy nghiêm không thể xâm phạm, Viêm Kinh hứa hẹn nhất định phải hoàn thành, chúng ta nói phải đem Nộ Triều thành từ trên thế giới xóa đi, thì nhất định phải làm được."

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi là Khương thị, ta là Cơ thị, hai nhà chúng ta Long Chi Hối có nhất định tương tự tính, nhưng cũng có khác nhau. Tỷ như chúng ta Long Chi Hối cùng Long Chi Lực là tiến hành trói chặt. Cũng không phải tùy tiện một nhánh Long Chi Hối có thể đặt ở tùy tiện một bộ Long Chi Lực thượng phóng ra. Vì lẽ đó chỉ cần đem chúng ta siêu cấp Long Chi Lực phóng ra hệ thống tiến hành tự hủy, như thế nó trói chặt Long Chi Hối cũng sẽ theo tự hủy. Này chính là bọn ta Cơ thị gia tộc giả thiết trình tự."

Này vừa nói, tất cả mọi người ngơ ngác kinh biến.

Đón lấy, Cơ Tuyền công chúa cưỡi sóng siêu âm phi hành thú đột nhiên lên không, trực tiếp bay đến mười chín ngàn mét trên không, nơi nào dừng lại mười ba cụ siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị, từ bốn con biến dị sóng siêu âm cự thú treo trôi nổi tại trong trời cao.

"Đuổi theo, truy, truy ..."

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, vô số phi xà quân đoàn đột nhiên xông lên, trực tiếp liền muốn vọt tới mười chín ngàn mét trên không, phải đem những siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị trực tiếp phá hủy.

Nhưng mà, chúng khoảng cách Cơ Tuyền công chúa còn có hơn một ngàn mét thời điểm, Cơ Tuyền đột nhiên rút kiếm, hướng về mặt sau không trung đột nhiên một chém.

Trong nháy mắt, một đạo hào quang chói mắt đột nhiên quét qua chân trời.

Mấy chục con phi xà, trực tiếp bị chặn ngang chặt đứt, dồn dập rơi rụng trên đất.

Cơ Tuyền công chúa, dĩ nhiên mạnh như thế? Này vũ công thực sự là kinh người.

Ngăn ngắn một lát sau, Cơ Tuyền công chúa liền bay đến không trung siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị thượng .

Nàng thân thể mềm mại nhẹ nhàng nhảy một cái, rơi vào Long Chi Lực thượng .

Sau đó, vặn vẹo thượng cổ lệnh giới.

Cắt vỡ tay của chính mình cổ tay, sương máu tuôn trào ra.

Tinh thần của nàng lực huống dũng mà ra.

Chính thức mở ra siêu cấp Long Chi Lực tự hủy trình tự, đồng thời đem trói chặt siêu cấp Long Chi Hối phát sinh tự bạo chỉ lệnh.

Này toàn bộ quá trình, đòi hỏi tiêu hao mạnh mẽ lực lượng tinh thần, mạnh mẽ vũ lực.

Nhanh chóng vặn vẹo siêu cấp Long Chi Lực thượng mười mấy đặc thù khai quan.

Mà lúc này, hơn 2,000 con phi xà, như trước liều mạng mà bắn ra phi tới.

Rốt cuộc, hết thảy tự hủy trình tự mở ra.

Cơ Tuyền công chúa lạnh giọng nói: "Vì Đại Viêm đế quốc uy nghiêm và quyền uy, bất kể bất cứ giá nào!"

"Hủy diệt đi, Nộ Triều thành!"

Cơ Tuyền công chúa đột nhiên đập xuống siêu cấp Long Chi Lực tự hủy khai quan.

Nhất thời ...

Một trận kinh thiên ánh sáng lấp lóe, này một bộ trên không siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị, trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Thẩm Lãng, trình độ nào đó thượng còn muốn cảm tạ ngươi chặn lại trộm đi đám này siêu cấp Long Chi Hối, đồng thời đưa chúng nó tàng dưới đất, hiện tại đưa chúng nó viễn trình làm nổ, ngươi Nộ Triều thành hủy diệt sẽ càng thêm triệt để.

Lúc này, nắng chiều ngả về tây.

Thời khắc cuối cùng đến, Đại Viêm đế quốc như trước muốn thực hiện chính mình lời hứa, dù cho phá hủy quý giá không gì sánh được không trung Long Chi Lực phóng ra trang bị.

"Rầm rầm ..."

Một trận kinh thiên động địa nổ vang.

Phía dưới đáy biển, bỗng nhiên đột nhiên tuôn ra một đoàn kinh thiên ngọn lửa màu xanh lục, dường như địa ngục chi hoa tỏa ra đồng dạng.

Ngoài khơi bị xé ra một cái to lớn vết nứt, sau đó nấm lớn hỏa diễm bay lên trời cao.

Quả thứ nhất siêu cấp Long Chi Hối nổ tung, đem bán kính 3,500 mét bên trong tất cả, toàn bộ biến thành tro bụi.

Cơ Tuyền công chúa thân thể mềm mại run lên bần bật,

Này vẻn vẹn chỉ là quả thứ nhất, tiếp xuống còn có quả thứ hai, quả thứ ba, quả thứ tư.

Toàn bộ lôi châu quần đảo, toàn bộ Nộ Triều thành đều sẽ hoàn toàn biến mất, hội táng thân tại đáy biển.

Nhưng mà ...

Trừ ra này quả thứ nhất siêu cấp Long Chi Hối tại trống trải biển rộng nổ tung ở ngoài, tiếp xuống tĩnh lặng không hề có một tiếng động.

Không có mới siêu cấp Long Chi Hối nổ tung.

Cơ Tuyền công chúa kinh ngạc? Đến tột cùng chuyện gì xảy ra?

Mặc kệ Thẩm Lãng đem đám này siêu cấp Long Chi Hối giấu ở nơi nào, mặc kệ giấu đi sâu hơn đều không có tác dụng a, một khi siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị tự hủy nổ tung sau, xuyên ra tín hiệu có thể xuyên thấu tất cả bình phong, có thể trực tiếp làm nổ hết thảy siêu cấp Long Chi Hối a.

Vì sao thất bại?

Thẩm Lãng ha ha cười nói: "Cơ Tuyền tỷ tỷ, tình cảnh này quả nhiên chấn động, các ngươi Đại Viêm đế quốc quả nhiên sau đòn sát thủ cuối cùng a, ai có thể nghĩ tới thu được đến siêu cấp Long Chi Hối còn có thể nổ tung a, ta kém một chút liền đem toàn bộ Nộ Triều thành chôn vùi."

"Nhưng là phi thường đáng tiếc, ta đem đám này siêu cấp Long Chi Hối giấu ở một cái ai cũng không nghĩ ra địa phương, có thể che đậy bất kỳ tín hiệu gì, mới vừa rồi bị làm nổ cái kia một nhánh, ta là cố ý giấu ở một cái nào đó đáy biển, muốn nghiệm chứng các ngươi Cơ thị có phải là có năng lực này, quả thế a."

Thẩm Lãng đem đám này thu được đến siêu cấp Long Chi Hối giấu ở nơi nào? Thượng cổ trong ngục giam, vài tầng che đậy tráo, có thể che đậy tất cả tín hiệu, Đại Viêm đế quốc muốn viễn trình làm nổ chúng? Hoàn toàn nói chuyện viển vông a!

Mà lúc này, thái dương chính thức xuống núi.

Nộ Triều thành bầu trời cái kia đếm ngược linh chữ, hoàn toàn biến mất.

Trận chiến này, triệt để kết thúc!

Vô cùng cường đại, oai phong lẫm liệt Đại Viêm đế quốc, thất bại!

…

Chú: Như trước hơn 15,000 chữ đổi mới! Chư vị ân công, vé tháng đỉnh ta, ta ra ngoài một chuyến, trở về nằm một lúc, tiếp đó gõ chữ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 595: Viêm Kinh Run Rẩy! Chung Cực Sức Mạnh!

Chương 595: Viêm Kinh run rẩy! Chung cực sức mạnh!

Cơ Tuyền công chúa nhìn Thẩm Lãng không biết xấu hổ sắc mặt, nhất thời lau lau rồi một thoáng khóe miệng máu tươi, đương nhiên cũng không phải là bởi vì nàng thổ huyết, mà là bởi vì vừa nãy tự bạo siêu cấp Long Chi Lực thời điểm, bão tố không ít huyết, có một phần phun đến trên mặt.

Ngươi Thẩm Lãng cũng thật là tính toán hoàn toàn sách a, nàng thực sự không thể nào tưởng tượng được, Thẩm Lãng có thể đem đám này siêu cấp Long Chi Hối tàng ở nơi nào?

Bởi vì loại này siêu cấp Long Chi Lực cùng Long Chi Hối trong đó tín hiệu truyền, hoàn toàn là có thể xuyên thấu bất kỳ cản trở, còn lại Long Chi Hối vì sao không có nổ tung?

Nhưng mặc kệ Cơ Tuyền công chúa lại như thế không cam lòng, cũng không có chút ý nghĩa nào. Đòn sát thủ cuối cùng cũng mất đi hiệu lực, trận chiến này triệt để thất bại.

Nàng cũng trơ mắt nhìn chân trời cái kia đếm ngược linh biến mất.

Mà cùng lúc đó, còn lại vô số phi xà đột nhiên bắn ra mà đến, hướng về cái khác siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị đột nhiên nhào tới.

"Đùng đùng đùng đùng ..."

Đám này phi xà liều mạng mà chảy như điên thiểm điện.

Nhất thời vận tái siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị biến dị siêu sinh bá phi hành thú từng trận gào thét, cả người bắt đầu bốc khói, sau đó từ không trung rơi rụng.

Một bộ, hai cỗ, ba bộ, bốn cụ ...

Cuối cùng còn lại mười hai cụ siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị, toàn bộ bị bao phủ tại màu đen sương mù bên trong, rơi vào biển rộng.

"Ầm ầm ầm ầm ..." Đập nhập biển rộng trong nháy mắt, nhấc lên từng trận sóng lớn.

… …

Cơ Tuyền công chúa lại một lần nữa trở lại Nộ Triều thành bầu trời, võ công của ngươi cao, ngươi trâu bò, đối mặt Thẩm Lãng thiên quân vạn mã, nửa điểm không khiếp.

Thẩm Lãng nói: "Công chúa điện hạ, trở về đi, đưa cái này tin dữ nói cho Đại Viêm thái tử điện hạ, chỉ mong hắn lòng dạ rộng rãi một ít, không muốn hộc máu a."

Cơ Tuyền công chúa không để ý đến, mà là hô: "Thất Lạc đế quốc ta vị điện hạ, thật sự không ra gặp mặt sao?"

Trên mặt biển vô thanh vô tức, Thất Lạc Yêu Mẫu thật giống như là trực tiếp đi rồi.

Thẩm Lãng nói: "Liêm thân vương, tiếp xuống hoan nghênh ngươi đi Càn Kinh, chúng ta song phương đàm phán đình chiến hiệp định a."

Tân Liêm thân vương cũng không để ý đến Thẩm Lãng.

Cơ Tuyền công chúa nhìn Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Ngươi Khương thị gia tộc đã từng liền phản bội nhân loại đế quốc, cùng Thất Lạc đế quốc những yêu quái cấu kết cùng nhau, thượng cổ thế giới là như thế, hiện tại như trước là như thế, còn có mặt mũi gì cùng ta Cơ thị tranh cướp nhân hoàng vị trí?"

Thẩm Lãng nói: "Cơ Tuyền, ta không thể như thế, ta không thể bởi vì Medusa nữ vương dung mạo so với ngươi càng đẹp, hơn ngươi liền đố kỵ nàng, chửi bới nàng."

Tiếp theo Thẩm Lãng nghiêm túc nói: "Cơ Tuyền, ngươi trở lại nói cho Đại Viêm thái tử. Ta hy vọng hòa bình, không hy vọng chiến tranh, vì thế chúng ta tìm cái thời gian ngồi xuống, cố gắng đàm luận một thoáng. Trận chiến này hắn thua liền bé ngoan chịu thua, vì lẽ đó Đại Viêm vương triều phải thừa nhận ta Đại Càn đế quốc tồn tại, ta phi thường kỳ đợi chúng ta song mới có thể tìm một cái phe thứ ba khu vực, sau đó đem phương đông thế giới cương vực triệt để xác định hạ xuống, phương bắc quy Đại Viêm, phía nam quy Đại Càn, hai chúng ta đế quốc nước giếng không phạm nước sông."

Cơ Tuyền công chúa nhàn nhạt nói: "Thẩm Lãng, nếu như trận chiến này, ta Đại Viêm đế quốc thắng, đồng thời đem Nộ Triều thành san thành bình địa, đây là đối với ngươi tốt đẹp nhất kết cục, bởi vì ta Đại Viêm đế quốc bộ mặt bảo vệ. Mà hiện tại ... Viêm Kinh bộ mặt mất hết, vậy chúng ta liền không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể thông qua cách thức khác, càng thêm phương thức cực đoan, đem bộ mặt đoạt lại."

"Gặp lại, Thẩm Lãng bệ hạ!"

Cơ Tuyền công chúa, tân Liêm thân vương, Cơ trưởng công chúa, bọn người cưỡi sóng siêu âm phi hành thú rời đi.

Thẩm Lãng không phải là không muốn lưu lại các nàng, mà là thật sự không để lại, nhất là Cơ Tuyền công chúa, vũ công quá mạnh mẽ.

.. … .

Cơ Tuyền công chúa đi rồi sau, Thẩm Lãng hạ lệnh: "Vớt sóng siêu âm phi hành thú!"

Những thứ này đều là bảo bối a, tuyệt đối đừng chết, tuyệt đối đừng chết a!

Còn có mười hai cụ siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị, bị phi xà quân đoàn tiến công sau, trực tiếp từ không trung rơi xuống, đập vào trong nước biển.

Vậy cũng là từ mười chín ngàn mét trên không nện xuống đến, tuy rằng toàn bộ trong quá trình, mấy ngàn điều phi xà liều mạng mà nâng đỡ.

Vậy cũng là từ mười chín ngàn mét trên không rơi xuống, lẽ ra cần phải đã sớm tan xương nát thịt, chia năm xẻ bảy.

Nhưng mà trên thực tế cũng không có, bởi vì tại thời khắc mấu chốt, mấy ngàn điều phi xà cuốn lấy đám này siêu cấp Long Chi Lực trang bị, chậm rãi để chúng rơi vào trong nước biển.

Vì lẽ đó như trước là duy trì hoàn chỉnh.

Lần này là thật sự giàu to, siêu cấp Long Chi Hối nổ một viên, nhưng còn sót lại năm mươi mốt viên. Siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị hủy diệt rồi một bộ, còn sót lại mười hai cụ.

Thẩm Lãng tha thiết ước mơ chiến lược cân bằng, liền muốn đến.

"Lên, lên, lên ..."

Theo từng tiếng ra lệnh, đám này phi xà quân đoàn kéo dài lôi một cái lại một cái sóng siêu âm phi hành thú trở về mặt đất thượng , nhốt vào Thẩm Lãng đã sớm chuẩn bị kỹ càng đại lồng sắt bên trong.

Lần này Đại Viêm đế quốc phái tới 1,000 con sóng siêu âm phi hành thú, cuối cùng vẫn là mất tích gần 100 con, bị Thẩm Lãng tù binh chỉ có 931 chỉ, nhưng mà đám này nếu như toàn bộ có thể cứu sống, đồng thời thành công cải tạo mà nói, vậy thì thật là thiên thu hoạch lớn, Thẩm Lãng lập tức liền nắm giữ đỉnh cấp không quân.

Ròng rã sau một ngày!

Này hơn 900 con sóng siêu âm phi hành thú, mười hai cụ siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị, toàn bộ bị chở về đến Nộ Triều thành bên trong.

Không chỉ có như thế, liền bốn mươi tám chỉ biến dị sóng siêu âm cự thú, cũng bị từ trong biển kéo về mặt đất.

… …

Không có thời gian chúc mừng thắng lợi.

Liền dường như Cơ Tuyền công chúa từng nói, Đại Viêm đế quốc là thế giới bá chủ, lần này diệt Nộ Triều thành thất bại, sẽ khơi ra to lớn chính trị hậu quả.

Vì lẽ đó Viêm Kinh sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp, cứu vãn đế quốc tôn nghiêm, bằng không Đại Viêm vương triều các nước chư hầu sẽ có lòng dạ khác, thiên hạ các nước sẽ hoài nghi, Đại Viêm đế quốc có phải là không xong rồi a? Liên khu khu Nộ Triều thành đều diệt không xong.

Lần này, đúng như cùng Thẩm Lãng tại Viêm Kinh trên mặt mạnh mẽ đánh một bạt tai. Muốn cứu danh dự, Viêm Kinh nhất định phải đoạn Thẩm Lãng một tay, thậm chí càng thêm khốc liệt.

Thả lúc trước, Đại Viêm đế quốc đối Càn Kinh, đối Ngô Sở Việt Tam quốc, còn không tốt lắm tiến hành tính chất hủy diệt đả kích, bởi vì nó là Trung Hoa thượng quốc, những quốc gia này đều đã từng là hắn nước phụ thuộc, những quốc gia này dân chúng cũng đều là Đại Viêm vương triều con dân. Nhưng mà hiện tại Đại Viêm bị Thẩm Lãng quạt một bạt tai, vậy thì không lo được như thế rất nhiều rồi.

Viêm Kinh sẽ không liền như thế quên đi, nhất định sẽ tiến hành tàn nhẫn nhất trả thù, hơn nữa mục tiêu hẳn là Càn Kinh.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng thời gian không nhiều, muốn ngăn cản Viêm Kinh trả thù, nhất định phải một lần nữa đạt được chiến lược cân bằng, nhất định phải đối Viêm Kinh có to lớn chiến lược uy hiếp.

Vì lẽ đó, đối phục sinh sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, nhất định phải lập tức cải tạo, trở thành Đại Càn không quân.

Thu được không trung siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị, cũng nhất định phải lập tức chữa trị, Đại Càn đế quốc nhất định phải trong thời gian ngắn nhất nắm giữ siêu viễn trình chiến lược đả kích năng lực.

… …

Viêm Kinh!

Cơ Tuyền công chúa tiến vào đại điện bên trong, Đại Viêm thái tử đang nghiên cứu một quyển thượng cổ cuộn giấy, đòi hỏi quá chú tâm tập trung vào tiến vào.

Cơ Tuyền liền đứng ở nơi đó, lẳng lặng mà chờ đợi.

Chỉ chốc lát sau, Đại Viêm thái tử mở mắt ra nói: "Trở về? Cực khổ rồi."

Cơ Tuyền công chúa một chân quỳ xuống nói: "Hoàng huynh, chúng ta thua."

Đại Viêm thái tử không khỏi tay run lên, thua? Làm sao có khả năng?

Đối Nộ Triều thành công tác tình báo, đã làm được cực hạn a, Thẩm Lãng căn bản không thể chống lại sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn quân đội.

Thẩm Lãng có thể chặn lại siêu cấp Long Chi Hối một chuyện tuy rằng kinh thế hãi tục, nhưng mà Viêm Kinh cũng sớm làm ra dự liệu, hơn nữa cũng có lập tức ứng đối biện pháp, tại sao lại thua a?

Cơ Tuyền công chúa nói: "Cực đoan nhất sự tình phát sinh, Thẩm Lãng quả thật có thể chặn lại Long Chi Hối, hơn nữa lấy sức một người chặn lại, thượng cổ ghi chép đặc thù trang bị, năng lực đặc thù, đều đến trên người hắn."

Đại Viêm thái tử mặt hơi hơi co giật.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Đương nhiên, coi như như thế, chúng ta vốn cũng có thể hoàn toàn thắng lợi. Then chốt là Thẩm Lãng cấu kết phương tây Thất Lạc đế quốc hậu duệ, được Thất Lạc đế quốc hải yêu quân đoàn chi viện, đột nhiên không kịp chuẩn bị hạ, chúng ta là sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, Tuyết điêu quân đoàn toàn quân diệt, đây là hết thảy chiến đấu báo cáo."

"Thời khắc cuối cùng, ta cũng thử nghiệm viễn trình làm nổ bị Thẩm Lãng ẩn đi những siêu cấp Long Chi Hối, nhưng toàn bộ thất bại, hắn đem hết thảy Long Chi Hối giấu ở phi thường chỗ đặc thù, có tuyệt đối năng lượng bình phong địa phương."

Đại Viêm thái tử tiếp nhận chiến đấu báo cáo, tỉ mỉ quan sát, một lần lại một lần.

Trùy tâm nỗi đau a! Tổn thất năm mươi hai viên siêu cấp Long Chi Hối, tổn thất 1,000 con sóng siêu âm phi hành thú, một vạn con pho tượng tuyết.

Doanh Quảng, Phù Đồ Sơn cùng Thẩm Lãng đánh thời gian mấy năm, tổn thất đều không có lớn như vậy a.

Nhưng những thứ đồ này, Đại Viêm thái tử cũng có thể không để ý, lần này tổn thất lớn nhất chính là Đại Viêm uy nghiêm. Thẩm Lãng thật sự phảng phất một bạt tai mạnh mẽ tát vào mặt hắn, phiến ở Viêm Kinh trên mặt.

Sau đó thiên hạ dư luận sẽ làm sao lên men?

Trước đây không lâu, Viêm Kinh đem Phù Đồ Sơn cùng nam bộ hải vực hắc thành bảo từ trên thế giới này triệt để xóa đi, triệt để kinh sợ thiên hạ, thành lập vô thượng uy nghiêm, biểu thị Viêm Kinh chí cao vô thượng, không thể xâm phạm.

Kết quả này một bại, trước thật vất vả xây dựng lên bá chủ quyền uy phó hàng ngũ nước.

Thiên hạ các nước, thiên hạ dân chúng trong lòng đều sẽ có một con thiên bình.

Nguyên bản tại tất cả mọi người trong lòng, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc tuy rằng nhiều lần sáng tạo kỳ tích, nhưng cùng Đại Viêm đế quốc so ra vẫn là nhỏ yếu bất kham, phương đông chính thống vẫn là Đại Viêm vương triều.

Nhưng lúc này, cái này thiên bình đã dần dần hướng về Đại Càn đế quốc trượt xuống một chút.

"Người này, thật sự như là không gì không làm được, ghê gớm, ghê gớm." Đại Viêm thái tử nắm chặt quyền, nhất thời đình chỉ run run.

"Mấy năm trước, Doanh Vô Minh đại biểu Phù Đồ Sơn tham dự siêu thoát thế lực nghị viện, xem như là tại trên mặt của ta đánh một bạt tai." Đại Viêm thái tử nói: "Vì lẽ đó, Phù Đồ Sơn bị từ thế giới này xóa đi. Mà lần này Thẩm Lãng đạo này bạt tai đánh cho càng thêm kịch liệt, toàn bộ thiên hạ phảng phất đều có thể nghe được này một tiếng vang giòn, sẽ có bao nhiêu người một người làm quan cả họ được nhờ, sẽ có bao nhiêu người hô to Thẩm Lãng vạn tuế, sẽ có bao nhiêu người âm thầm hoài nghi, Đại Viêm đế quốc có phải là không tiếp tục chí cao vô thượng, vô địch thiên hạ."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Phụ hoàng, có thể xuất quan sao? Một khi hắn xuất quan, liền dường như liệt nhật dâng lên mà ra, hết thảy hắc ám, hết thảy yêu ma quỷ quái, đều đem biến thành tro bụi."

Đại Viêm đế quốc thái tử lắc đầu nói: "Nếu như chuyện này còn cần phụ hoàng xuất quan mà nói, vậy ta cũng không có tư cách kế thừa Đại Viêm vương triều giang sơn."

Sau đó Đại Viêm thái tử ngồi xuống, chậm rãi nói: "Triệu tập quần thần, đến mở một cái thời gian ngắn."

.. ... .

Sau một canh giờ!

Viêm Kinh hoàng cung trong đại điện, tiến hành lâm thời khẩn cấp lên triều, đến người không nhiều, cũng chỉ có mấy chục người mà thôi, nhưng toàn bộ đều là Đại Viêm đế quốc văn vũ trọng thần, còn có Thông Thiên Tự, tru Thiên các đại biểu.

Đại Viêm thái tử nói: "Nộ Triều thành một trận chiến, chúng ta thất bại."

Toàn trường tĩnh lặng không hề có một tiếng động, bởi vì đám này trọng thần đều đã biết rồi.

Đại Viêm thái tử nói: "Cơ Tuyền, ngươi đem toàn bộ quá trình chiến đấu, hướng các khanh tuyên đọc một thoáng."

"Phải!" Cơ Tuyền nói.

Sau đó, nàng đem mấy ngàn chữ chiến đấu báo cáo, một chữ không rơi, toàn bộ đọc ra.

Đại Viêm thái tử nói: "Chư khanh, tiếp xuống phải làm gì a? Thẩm Lãng rêu rao lên muốn cùng ta Viêm Kinh đàm phán, muốn cho ta thừa nhận hắn Đại Càn đế quốc, hơn nữa còn muốn cùng ta phân chia cương vực, phương bắc quy Đại Viêm, phía nam quy Đại Càn, thậm chí càng cùng ta Đại Viêm đứng ngang hàng."

"Làm càn, hoang đường!"

"Thẩm Lãng chẳng biết xấu hổ, không biết trời cao đất rộng."

Đại Viêm đế quốc chúng thần dồn dập quát mắng, cũng khịt mũi coi thường.

"Điện hạ, tiếp xuống chúng ta cần phải chủ động tiến hành dư luận thế tiến công, tiêu trừ lần này Nộ Triều thành thất lợi ảnh hưởng xấu."

"Như có nếu cần, chúng ta có thể thỉnh bạch ngọc kinh sứ giả công khai phỏng vấn Viêm Kinh."

"Chúng ta có thể trong bóng tối trù tính nước Càn nội loạn ..."

Đông đảo thần tử dồn dập kiến nghị, nhưng mà trong lòng bọn họ nhưng rõ ràng biết, những thứ này đều là bạch giảng, bởi vì Đại Viêm đế quốc không có lựa chọn, bất quá quyết định này quá lớn, chỉ có thể giao cho Đại Viêm thái tử chính miệng nói ra.

Đại Viêm thái tử giơ lên tay phải, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng muốn đàm phán? Nói chuyện viển vông."

"Đại Viêm đế quốc uy nghiêm, không thể xâm phạm."

"Truyền chỉ, tập kết trăm vạn đại quân, tiến công nước Càn, giết vào Càn Kinh."

"Dùng thế lôi đình, quét ngang nước Càn trăm vạn km2, đem nước Càn hết thảy đảm dám phản kháng ta Đại Viêm đế quốc kẻ phản bội, chém tận giết tuyệt."

"Dùng sự thực máu me nói thiên hạ biết các nước, ta Đại Viêm đế quốc nhưng vẫn là thiên hạ bá chủ!"

Đại Viêm thái tử âm thanh dường như lôi đình, vang vọng toàn bộ đại điện, truyền đến từng trận vang vọng.

"Chúng thần tuân chỉ!" Hết thảy thần tử quỳ xuống dập đầu.

Tân Liêm thân vương nói: "Điện hạ, chúng ta đánh hạ nước Càn sau, là phong làm Đại Doanh vương quốc, vẫn là ..."

Đại Viêm thái tử nói: "Trực tiếp thu làm ta Đại Viêm đế quốc lãnh thổ, trên vùng đất này dám to gan có bất kỳ không phục tùng giả, chém tận giết tuyệt. Giết một triệu không đủ, liền giết hai triệu, ba triệu ..."

"Nói chung, mảnh này Khương thị thống trị mấy trăm năm giang sơn, ta Cơ thị muốn triệt để đoạt."

"Thẩm Lãng tại ta Viêm Kinh quạt một người bạt tai, ta đây muốn chém đánh hắn một nửa thân thể, chặn ngang cắt đứt."

Theo Viêm Kinh ý chỉ một thoáng, toàn bộ Đại Viêm đế quốc, toàn bộ thiên hạ đều vì ngừng chiến lật.

Nước Càn cùng Ngô Sở Việt Tam quốc, thậm chí còn đến không kịp chúc mừng thắng lợi, cũng đã rơi vào kinh hoàng bên

trong.

Đặc biệt là nước Càn vạn dân, gần như hồn phi phách tán, ba mươi mấy năm trước tình cảnh đó lại muốn lên diễn sao? Trăm vạn đại quân lại phải sát nhập nước Càn, đốt giết cướp giật sao? Lại muốn thây chất đầy đồng, máu chảy thành sông sao?

Nếu là như vậy, thật sự hận không thể Nộ Triều thành chi chiến không có thắng lợi a.

.. … .

Thẩm Lãng hoàn toàn không có chuẩn bị kỹ càng cùng Viêm Kinh tiến hành quyết chiến, bởi vì thực lực của hắn so với Đại Viêm đế quốc tới nói, kém hơn quá nhiều quá nhiều rồi.

Lần này Đại Viêm đế quốc đối Nộ Triều thành hủy diệt hành động tuy rằng thất bại, thế nhưng là biểu hiện ra thực lực kinh người. Siêu viễn trình chiến lược đả kích, dễ như ăn cháo liền phóng ra năm mươi hai viên siêu cấp Long Chi Hối. Mạnh mẽ sóng siêu âm phi hành thú, một lần liền phát động rồi một ngàn. Tuyết điêu quân đoàn càng là hơn vạn.

Thẩm Lãng có địa ngục hỏa đạn pháo, Viêm Kinh ngạc mộng thạch bom uy lực càng lớn.

Mấu chốt nhất chính là, Thất Lạc đế quốc phi xà quân đoàn bảo vệ đạt được Nộ Triều thành, nhưng bảo vệ không được Càn Kinh, nhân vì chúng nó không thể rời xa biển rộng, không thể thâm nhập lục địa.

Tại thời kỳ thượng cổ, Medusa nữ hoàng Thất Lạc đế quốc cứ việc không ngừng thắng lợi, nhưng trước sau không cách nào chiếm lĩnh thượng cổ phương đông đế quốc bất kỳ mặt đất thành thị, bởi vì nàng thuộc về hải dương đế quốc, Thất Lạc đế quốc thành thị có một nửa đều ở nước biển bên dưới. Thất Lạc đế quốc bất kỳ quân đội, cũng không thể rời xa biển rộng.

Siêu cấp tự bạo sứa tuy rằng có thể bay đến bầu trời, nhưng vẫn là sứa. Phi xà quân đoàn, càng như là một loại mạnh mẽ cá chình điện, toàn bộ đều là sinh vật biển.

Chớ nói chi là Đại Viêm hoàng cung cấm kỵ chi trong tháp, khả năng còn có một cái cự long, còn có cái kia mấy năm đều không có xuất quan Đại Viêm hoàng đế bệ hạ.

Vì lẽ đó tại Thẩm Lãng kế hoạch, không có cuộc kế tiếp chiến tranh.

Ngăn cản Đại Viêm đế quốc phá hủy Nộ Triều thành sau, hắn liền muốn cùng Viêm Kinh ký kết đình chiến hiệp định, bức bách Viêm Kinh thừa nhận Đại Càn đế quốc tồn tại.

Tương lai cũng sẽ không có kéo dài không ngừng đại chiến, chỉ có một hồi đại quyết chiến.

Chờ đến Đại Càn đế quốc khoa học văn minh cùng thượng cổ văn minh kết hợp phát sinh chân chính niết bàn, đến khi Đại Càn đế quốc tân quân số lượng đạt đến năm mươi vạn, mà điều quan trọng nhất chính là ... Thẩm Lãng tìm tới phụ thân Khương Ly để lại cho hắn cái kia rồng.

Đến vào lúc ấy, hắn trực tiếp Bắc phạt, giết vào Viêm Kinh, cùng Đại Viêm hoàng đế, quyết một trận tử chiến.

Vì lẽ đó hiện tại, hắn nhất định phải bức bách Viêm Kinh bóp mũi lại, thừa nhận này một hồi thất bại, ngoan ngoãn ký kết đình chiến hiệp định, hoàn toàn thừa nhận Đại Càn đế quốc tồn tại, thừa nhận Đại Càn đế quốc 450 vạn km2 cương vực.

Vì lẽ đó, này liền cần một hồi chiến lược cân bằng.

.. ... .

Nộ Triều thành chi chiến sau khi kết thúc, Thẩm Lãng một phút đều không có ngừng lại, liều mạng chữa trị thu được đến siêu cấp Long Chi Lực.

Chỉ cần nắm giữ đối Đại Viêm đế quốc chiến lược đả kích năng lực, Viêm Kinh sẽ bé ngoan trở lại bàn đàm phán đến, thừa nhận lần này chiến bại, bằng không nó nhất định sẽ điên cuồng mở rộng chiến tranh, mãi cho đến thắng lợi mới thôi.

Thu được đến siêu cấp Long Chi Lực, tổn hại cũng không lớn, Thẩm Lãng rất nhanh sẽ chữa trị một bộ.

Nhưng mà ... Hắn phát hiện mình không có quyền hạn, dù cho mang theo thượng cổ vương giới, cũng không có thao tác phóng ra quyền hạn.

Sau đó, hắn đi thượng cổ nhà tù bên trong, lấy ra một nhánh Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối, đặt ở hắn Nộ Triều thành Long Chi Lực phóng ra trang bị thượng .

Càng thêm xấu cục diện xuất hiện, kết quả phát hiện cũng không cách nào phóng ra!

Hơn nữa, Thẩm Lãng cũng không cách nào kích hoạt này siêu cấp Long Chi Hối.

Này, bây giờ liền trí mạng rồi!

Một cái rất xấu cục diện phát sinh, Khương thị Long Chi Hối cùng Cơ thị Long Chi Hối, là không giống nhau.

Làm Khương thị hoàng tộc Thẩm Lãng, không có quyền phóng ra siêu cấp Long Chi Hối, cũng không cách nào làm nổ.

Chuyện này ý nghĩa là không công thu được đám này chiến lược vũ khí, chuyện này ý nghĩa là Thẩm Lãng như trước không cách nào đối Đại Viêm đế quốc tiến hành chiến lược đả kích.

Nếu là như thế, hắn liền ngăn cản không được Viêm Kinh tiếp xuống hành động trả thù.

… …

Viêm Kinh trong hoàng cung!

"Hoàng cung, trận chiến này đánh đến mức nào?" Cơ Tuyền công chúa nói.

Đại Viêm thái tử nói: "Giết vào Càn Kinh, chiếm lĩnh toàn bộ nước Càn."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Cái kia Ngô Sở Việt Tam quốc đây?"

Đại Viêm thái tử nhàn nhạt nói: "Còn có thời gian một năm, phụ hoàng liền muốn xuất quan, đến vào lúc ấy, cái gì Nộ Triều thành, cái gì Thẩm Lãng, cái gì Thất Lạc đế quốc, cái gì Tam Giác Ma Quỷ, toàn bộ đều biến thành tro bụi."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Ta rõ ràng."

Đại Viêm thái tử nói: "Còn có, tấn công nước Càn trăm vạn đại quân, chỉ là trên danh nghĩa, thật sự muốn tập kết trăm vạn đại quân thời gian quá dài. Tập kết Thông Thiên Tự cùng tru Thiên các bí mật quân đoàn, tập kết Đại Viêm đế quốc bí mật quân đoàn, 2 vạn Tuyết điêu quân đoàn, ba ngàn sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, trong vòng nửa tháng toàn bộ muốn tập kết xong xuôi, trong vòng hai mươi ngày, giết vào nước Càn, trong vòng một tháng, chiếm lĩnh Càn Kinh."

"Nhất định phải lấy thế lôi đình, bắt Càn Kinh, như thế tài năng kinh sợ thiên hạ, tài năng trung hòa lần này Nộ Triều thành chi chiến thất lợi."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Thẩm Lãng thu được chúng ta siêu cấp Long Chi Lực, siêu cấp Long Chi Hối, hắn có thể bắt đầu dùng sao? Nếu như có thể bắt đầu dùng mà nói, hậu quả khó mà lường được, mang ý nghĩa hắn bất cứ lúc nào có thể tại bất kỳ thời gian, bất kỳ địa điểm, đối với chúng ta Đại Viêm đế quốc tiến hành chiến lược đả kích."

Đại Viêm thái tử nhàn nhạt nói: "Không thể!"

Đúng là không thể, Đại Viêm đế quốc thu được không biết bao nhiêu cụ thượng cổ Khương thị Long Chi Hối, Chúc thị gia tộc bí mật kia căn cứ, chỉ là trong đó rất nhỏ một cái.

Viêm Kinh dùng thời gian mười mấy năm, cũng không thể phá giải Khương thị Long Chi Hối, dù cho để Cơ Ninh tiểu công chúa ra tay đều vô dụng, bởi vì Long Chi Hối phóng ra, không chỉ phải có huyết thống quyền hạn, còn muốn có ý chí.

Đại Viêm thái tử nói: "Toàn bộ phương đông thế giới chỉ có hai loại Long Chi Hối, thượng cổ Cơ thị hoàng tộc Long Chi Hối, thượng cổ Khương thị hoàng tộc Long Chi Hối. Từ mười bảy năm trước bắt đầu, chúng ta liền thử nghiệm phá giải Khương thị Long Chi Hối, đại khái vận dụng hơn ba ngàn tên học sĩ, muốn hết tất cả biện pháp, toàn bộ đều thất bại. Chúng ta thời gian mười bảy năm, đều không thể phá giải. Thẩm Lãng chỉ có chỉ là mấy ngày, hắn lẽ nào có thể phá giải ta Cơ thị Long Chi Hối?"

"Trong vòng một tháng, giết vào Càn Kinh, chiếm lĩnh nước Càn, tiêu diệt trăm vạn, ta Đại Viêm đế quốc bá chủ uy nghiêm, coi như là bảo vệ."

.. … .

Đại Viêm đế quốc bên này, trăm vạn đại quân đang tập kết, làm đây chỉ là diễn cho người trong thiên hạ xem.

Chân chính nhanh chóng tập kết chính là tru Thiên các, Thông Thiên Tự, Đại Viêm đế quốc bí mật quân đoàn, gộp lại số lượng sẽ không vượt qua hai mươi lăm vạn.

Nhưng mà này hai mươi lăm vạn trong đại quân, có vượt qua 5 vạn là không trung quân đoàn.

Đặc biệt là Đại Viêm đế quốc bí mật quân đoàn, mang theo các loại thượng cổ Cơ thị vũ khí bí mật. Nói cái khác, liền chỉ cần ba ngàn sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, liền hoàn toàn là khó giải. Đại Càn đế quốc coi như đem hết toàn lực, cũng không ngăn được Viêm Kinh lần này tiến công.

Hy vọng duy nhất, chính là ở Thẩm Lãng phá giải Cơ thị Long Chi Hối.

Một khi hoàn thành, cái kia Viêm Kinh hết thảy thế tiến công đều phó hàng ngũ nước, hết thảy trả thù đều trở thành nói suông, hết thảy kế hoạch đều đem phá diệt, chỉ có thể nuốt vào Nộ Triều thành chi chiến thất bại quả đắng.

Nhưng Đại Viêm thái tử nói đúng, Viêm Kinh dùng ròng rã mười bảy năm đều không thể phá giải Khương thị Long Chi Hối.

Để cho Thẩm Lãng thời gian, sẽ không vượt qua hai mươi ngày.

Muốn bảo vệ thành quả thắng lợi, muốn bảo vệ Càn Kinh, muốn bảo vệ Đại Càn đế quốc uy nghiêm, muốn lại một lần nữa lại Viêm Kinh trên mặt đánh một bạt tai, Thẩm Lãng lại đòi hỏi sáng tạo kỳ tích.

Lần này kỳ tích, tuy rằng nhìn qua không có như thế ầm ầm sóng dậy, thế nhưng là so đánh thắng Nộ Triều thành chi chiến càng trọng yếu hơn, ý nghĩa sâu xa nhiều lắm.

Chỉ cần phá giải Cơ thị Long Chi Hối, tương lai tại thời gian rất lâu bên trong, Đại Viêm thủ đô đế quốc đừng hòng xâm phạm Đại Càn đế quốc mỗi một tấc lãnh thổ.

.. … .

Mấy ngày sau đó mấy ban đêm trong thời gian, Thẩm Lãng đều ở thượng cổ nhà tù bên trong, dùng lấy hết tất cả trí tuệ, đi phá giải Cơ thị Long Chi Hối.

Chuyện này quả thật quá khó rồi!

Thẩm Lãng thử nghiệm tất cả biện pháp, toàn bộ đều thất bại.

Tại hết thảy thượng cổ điển tịch, cũng không tìm tới bất kỳ đáp án.

Hắn đem hy vọng ký thác tại thượng cổ Khương thị vương giả lưu lại cái kia một quyển thượng cổ cuộn giấy, kết quả như trước không thu được gì.

Bất quá này phảng phất mới là bình thường, bởi vì muốn dùng Khương thị văn minh đi phá giải Cơ thị chiến lược vũ khí, điều này hiển nhiên không thể.

Bây giờ liền dường như muốn dùng tô / liên mật mã, đi phá giải nước Mỹ đạn hạt nhân, làm sao có khả năng?

Sau đó Thẩm Lãng lại một lần nữa cảm thán, hắn đi thất lạc quốc gia phế tích kim tự tháp quá sớm.

Đối cái kia rồng cảm ngộ, có thể phá giải tất cả, đương nhiên bao quát Cơ thị siêu cấp Long Chi Hối.

Nhưng mà, rồng cảm giác ngộ độ khó, vượt xa phá giải Cơ thị Long Chi Hối, đây căn bản không phải một cái chiến lược cấp thứ khác.

Trực tiếp hơn nói, nếu như hoàn thành rồng cảm giác ngộ, vậy thì trực tiếp có thể chế tạo Long Chi Hối, không chỉ có như thế, thậm chí có thể khống chế thượng cổ cự long, vân vân, hầu như xem như là nắm giữ thế giới này cao nhất sức mạnh.

Thậm chí Thẩm Lãng vẫn đang hoài nghi, Đại Viêm hoàng đế bệ hạ mấy năm trước liền bắt đầu tại cấm kỵ chi trong tháp bế quan, hắn chính là đang tiến hành rồng cảm giác ngộ.

Một khi để hắn so Thẩm Lãng càng sớm hơn cảm ngộ đi ra, cái kia hay là hậu quả khó mà lường được, chẳng khác nào hắn trước tiên nắm giữ thế giới này chung cực sức mạnh.

Thẩm Lãng trước sau ngồi xếp bằng tại đệ nhất lao tù bên trong, cùng Khương Hiết thái tử mặt đối mặt ngồi, phảng phất muốn từ trên người hắn được cái gì trí tuệ.

Khương Hiết tổ tiên a, ngươi là thượng cổ Khương thị tối thông minh nhất người, xin ngươi cho ta một chút linh cảm đi.

… .. … .

Thời gian một ngày một thiên địa trôi qua.

Thẩm Lãng đối Cơ thị Long Chi Hối phá giải, như trước không hề mạch suy nghĩ, không hề tiến triển.

Đây thực sự là gặp quỷ a, vốn tưởng rằng cái gọi là Long Chi Hối, chính là thượng cổ chiến lược đại sát khí, lấy tới là có thể dùng, ai biết còn phân hệ thống a.

Mà Viêm Kinh bên kia, mạnh mẽ bí mật quân đoàn đang nhanh chóng tập kết.

Năm ngày, mười ngày, mười ba ngày thời gian trôi qua.

Đại Viêm đế quốc hai mươi lăm vạn bí mật quân đoàn liền muốn tập kết xong xuôi, chẳng mấy chốc sẽ giết vào nước Càn, không thể ngăn cản.

Thẩm Lãng dành thời gian cùng Thất Lạc Yêu Mẫu nói chuyện nửa canh giờ.

Cuối cùng nàng hoàn toàn xác định, mặc kệ là phi xà quân đoàn, vẫn là siêu cấp sứa, đều thâm nhập không được lục địa, không cách nào rời đi hải dương.

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi nói chính là mượn binh một tháng, nhưng ... Thời gian sau này bên trong, chúng ta đều sẽ trợ giúp ngươi bảo vệ Nộ Triều thành không bị xâm phạm , còn trên đất bằng chiến tranh, chúng ta không thể ra sức."

Đón lấy, Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Mặt khác Thẩm Lãng bệ hạ, ta xin khuyên ngươi ... Từ bỏ cứu vớt nước Càn, từ bỏ cứu vớt Càn Kinh, đi hoàn thành ngươi chung cực mục tiêu, bằng không ngươi liền muốn lạc hậu Cơ thị, ta có thể cảm giác được, xa xôi hướng tây bắc, một luồng vô cùng cường đại năng lượng đang nhanh chóng ngưng tụ, một khi Cơ thị trước tiên thành công, vậy ngươi Khương thị sẽ vĩnh viễn mất đi cơ hội, chúng ta Thất Lạc đế quốc cũng là triệt để xong đời."

Câu nói này tin tức lượng quá lớn.

Thẩm Lãng gật gật đầu, hắn nghe hiểu Thất Lạc Yêu Mẫu.

Để hắn quên đi tất cả, không cần lo Càn Kinh chết sống, lập tức đuổi theo chung cực sức mạnh, chuẩn bị cùng Đại Viêm hoàng đế cuối cùng quyết đấu.

Nhưng mà từ bỏ Càn Kinh, tùy ý Đại Viêm đế quốc giết vào nước Càn, tùy ý Đại Viêm đế quốc chiếm lĩnh Càn Kinh, vậy hắn Thẩm Lãng sống lưng liền bị người đánh gãy, tuyệt đối không thể!

… … …

Thẩm Lãng lại một lần nữa tiến vào thượng cổ nhà tù, đi tới Khương Hiết thái tử hóa thạch trước mặt.

Nhất định có biện pháp phá giải Cơ thị Long Chi Hối, nhất định có biện pháp.

Chỉ cần phá giải, khốn cục trước mắt lập tức giải quyết dễ dàng, trận chiến này liền nhưng chân chính hoàn toàn thắng lợi.

Thậm chí hoàn toàn không chỉ như thế, chỉ cần phá giải Cơ thị Long Chi Hối, như thế tại chiến lược tự tin thượng , cũng có thể cho Cơ thị mang đến tính chất hủy diệt đả kích.

Nhất định có biện pháp, nhất định phải từ càng cao hơn chiến lược tư duy đi suy nghĩ, không thể dùng Khương thị tư duy đi phá giải.

Càng cao hơn phương hướng, so với thượng cổ Khương thị, thượng cổ Cơ thị càng cao hơn phương hướng.

Có cái gì là so hai cái này hoàng tộc càng thêm chí cao vô thượng?

Bỗng nhiên, Thẩm Lãng tìm tới linh cảm.

Cửu thiên ở ngoài linh cảm.

Đúng, đúng, hắn tìm tới rồi!

… .. … .

Chú: Rốt cuộc viết xong, có thể đi ngủ, đầu muốn nổ, bái cầu vé tháng, bái cầu chống đỡ, bánh ngọt thiên ân vạn tạ.

Cảm ơn có thể không thịt không thể không sách, macuy, nhà ta có cái đại dưa hấu, đều có thể vui bọn người xong xuôi khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 596: Thành Công! Chiến Tranh Chi Thần!

Chương 596: Thành công! Chiến tranh chi thần!

Tại thượng cổ phương đông thế giới, có cái gì là so Cơ thị, Khương thị hai cái hoàng tộc càng thêm chí cao vô thượng?

Chỉ có một cái, kia chính là thượng cổ văn minh cao nhất đồ đằng, cũng chính là cái kia mặt người thân rắn nam tính.

Nói thực sự hiện tại Thẩm Lãng hiện tại cũng không biết hắn đến tột cùng xem như là cái gì giống loài? Medusa là mặt người thân rắn giống cái, nhưng Medusa suất lĩnh Thất Lạc đế quốc lại là nhân loại quốc gia kẻ địch.

Nhưng mà toàn bộ Kim Cương phong thượng cổ di tích, chính là một tòa tín ngưỡng chi thành, chính là một tòa tế thành, chỉnh tọa ngọn núi to lớn chi thành chính là vì tế tự một cái đồ đằng.

Nếu như Thẩm Lãng không có đoán sai mà nói, người kia diện thân rắn đồ đằng không chỉ là thượng cổ Khương thị tín ngưỡng, cũng là thượng cổ Cơ thị đồ đằng, như vậy vừa đến hắn chính là nắm giữ quyền hạn tối cao, trực tiếp vượt qua Khương thị cùng Cơ thị.

Đúng, là cái nguyên lý này.

...

Thẩm Lãng rời đi thượng cổ nhà tù, trước tiên trở về Nộ Triều

thành.

"Bệ hạ, đám này sóng siêu âm phi hành thú phần lớn đều có thể đã cứu đến, nhân vì chúng nó sức sống quá ngoan cường." Đường Ân đại học sĩ nói: "Thậm chí không cần bất kỳ cứu trị, chúng chính mình cũng có thể tỉnh lại."

Thẩm Lãng trước liền hạ lệnh, không được giết chết đám này sóng siêu âm phi hành thú, một khi tù binh lại đây sau, chúng nhưng là phải trở thành Đại Càn đế quốc chủ lực không quân.

Trong bọn họ có hơn nửa là bị siêu cấp sứa thần kinh độc tố mê hoặc ngã xuống, còn có một phần là bị phi xà thiểm điện đánh bại.

Không nghĩ tới, vẻn vẹn đi qua bốn mươi tám giờ, không có bất kỳ cứu trị, chúng liền chính mình tỉnh lại.

Nhưng mà tỉnh lại sau, chúng lập tức rơi vào phi thường tàn bạo trạng thái, liều mạng mà giãy dụa, liều mạng mà công kích.

"Ầm ầm ầm ..." Trong miệng sóng siêu âm chảy như điên, điên cuồng vuốt sắc liều mạng lôi kéo lồng sắt.

"Cọt kẹt ..." Cái kia kiên cố lồng sắt, dĩ nhiên sống sờ sờ bị bài loan vặn vẹo, nó lại muốn lao ra.

Hơn nữa nhìn thấy bất luận người nào liền lập tức phát động công kích, hoàn toàn không có cách nào thuần phục, bất đắc dĩ Đường Ân đại học sĩ chỉ có thể lại một lần nữa phóng ra thần kinh độc tố, đưa nó thả ngã xuống. Đương nhiên cũng không có để nó triệt để ngất, có thể thấy được, nhưng mà toàn thân cũng không đủ sức, nằm ở nơi nào.

"Bệ hạ cẩn thận." Đường Ân đại học sĩ nói.

Bên ngoài Cừu Yêu Nhi, Dora công chúa bất cứ lúc nào chuẩn bị, một khi con này sóng siêu âm cự thú hướng Thẩm Lãng phát động công kích mà nói, các nàng liền trong nháy mắt giết chết.

Mỗi một con sóng siêu âm cự thú đỉnh đầu đều có một nhánh giác, bên trong là một cái ngạc mộng thạch trang bị, là chuyên môn dùng để khống chế sóng siêu âm cự thú, hơn nữa còn có thể chỉ huy hiệp đồng tác chiến, vô cùng tân tiến.

Thẩm Lãng lần thứ nhất gặp phải đại siêu thời điểm, nó cũng phi thường hung hãn, trực tiếp liền hướng Thẩm Lãng phát động công kích, nhưng Thẩm Lãng thượng cổ vương giới vừa đụng vào nó đỉnh đầu sừng, hết thảy đều thay đổi, đại siêu lập tức liền thuần phục hạ xuống, cái cảm giác này liền phảng phất lam răng liên tiếp, trực tiếp thu được quyền khống chế đồng dạng.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng muốn lại một lần nữa tái hiện loại cảm giác đó.

Trước mắt con này sóng siêu âm cự thú quá lớn, dù cho nằm trên đất, đầu cũng có cao hơn ba mét, Thẩm Lãng cẩn thận từng ly từng tý một bò lên.

Nó lập tức lộ ra dữ tợn hung ác ánh mắt, lại một lần nữa muốn đối Thẩm Lãng phát động công kích, nhưng mà toàn thân nó đều bị thần kinh độc tố mê hoặc, hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích, hữu tâm vô lực.

Bò đến đỉnh đầu của nó sau, Thẩm Lãng mang theo thượng cổ vương giới tay, nhẹ nhàng chạm được sóng siêu âm cự thú sừng nhọn bên trên.

Trong nháy mắt ...

"Đùng ..."

Một trận hào quang loé lên, phảng phất một đạo điện lưu đột nhiên đánh đi ra.

"Gào ..." Con này sóng siêu âm phi hành thú phát sinh một trận gào thét, dù cho bị thần kinh độc tố đẩy ngã nó, cũng phải đột nhiên bò lên tiến hành công kích.

Thất bại rồi!

Thẩm Lãng thượng cổ vương giới không cách nào thu được quyền khống chế, cũng không cách nào cùng con này sóng siêu âm phi hành thú trong đầu ngạc mộng thạch trang bị tiến hành liên tiếp.

Thẩm Lãng nói: "Đám này sóng siêu âm phi hành thú ngạc mộng thạch trang bị bị cải tạo qua, Cơ thị cải tạo, vì thế chúng ta tạm thời không cách nào thu được quyền hạn."

Nhất thời ở đây rất nhiều người lộ ra thất vọng ánh mắt, đám này sóng siêu âm phi hành thú cường đại cỡ nào?

Ròng rã hơn 900 con a, một khi có thể điều động chúng mà nói, liền trực tiếp nắm giữ đỉnh cấp không quân, đối mặt Đại Viêm đế quốc không trung sức mạnh cũng không đến nỗi như thế bị động.

Một cái đại siêu liền chịu đến tất cả mọi người yêu thích, mà lúc này lập tức đến hơn 900 con đại siêu.

Bây giờ lại điều động không được chúng, thật là khiến người ta đau lòng.

Bất quá đại siêu gần nhất có chút hậm hực, nó vốn là coi chính mình là ngưu bức nhất, lên trời xuống đất không gì không làm được, vì lẽ đó hoàn toàn có thể xưng tụng là tà mị cuồng quyến, cuồng duệ khốc huyễn điếu tạc thiên. Mỗi ngày không phải bay đến hơn một vạn mét trên không, muốn cùng trời so độ cao, chính là thâm nhập chín dương nắm bắt miết, hoặc là chính là tại một đám Tuyết điêu quân đoàn trước mặt khoe khoang.

Kết quả lần này, nó đột nhiên nhìn thấy 1,000 con sóng siêu âm phi hành thú, mỗi một con đều giống như nó dạng.

Không, còn không hết là như thế, Đại Viêm đế quốc mỗi một con sóng siêu âm phi hành thú đều so với nó càng thêm hung ác, cường tráng, to lớn.

Đặc biệt là phụ trách vận tải siêu cấp Long Chi Lực bốn mươi tám chỉ biến dị cự thú, đầy đủ là nó gấp mấy lần đại.

Cảm giác được chính mình không tiếp tục độc nhất vô nhị, đại siêu hậm hực hai ngày.

Sau đó nó liền bắt đầu vươn lên hùng mạnh, mỗi ngày liều mạng mà ăn, liều mạng mà huấn luyện.

Luyện tập cấp tốc lên cao, cấp tốc lao xuống, cấp tốc phun ra sóng siêu âm.

Không chỉ có như thế, nó còn vẫn muốn hướng về trên thân khảm nạm vảy áo giáp, nó cũng phải đao thương bất nhập.

Đương nhiên, Thẩm Lãng cũng đã nếm thử để đại siêu cùng tù binh đám này sóng siêu âm phi hành thú tiến hành tiếp xúc chiêu hàng, kết quả hoàn toàn thất bại, hai cái hoàn toàn đánh thành một đoàn, hận không thể lập tức phun chết đối phương.

Đại siêu phi thường trung thành, mà bị bắt lỗ đám này Đại Viêm đế quốc sóng siêu âm phi hành thú cũng rất trung thành, hoàn toàn không có muốn đầu hàng ý tứ.

Thẩm Lãng rõ ràng, đây là một cái hệ thống.

Khương thị hệ thống, Cơ thị hệ thống, hoàn toàn phân biệt rõ ràng.

Nhưng không nghi ngờ chút nào, thượng cổ quảng trường cái kia thâm uyên căn cứ không quân là thuộc về thượng cổ Khương thị, những sóng siêu âm phi hành thú cũng là thuộc về Khương thị, chỉ có điều bị cơ là trộm đi, hơn nữa còn cải tạo chúng trong đầu ngạc mộng thạch trang bị, cướp đi quyền khống chế.

Thẩm Lãng đối Đường Ân đại Tiết thị nói: "Chuẩn bị làm giải phẫu, đối tù binh sóng siêu âm phi hành thú tiến hành mở sọ, lấy ra bên trong ngạc mộng thạch trang bị, xem Cơ thị tiến hành cái gì cải tạo, nếu như tất yếu phải vậy, đem chúng nó trong đầu ngạc mộng thạch trang bị toàn bộ cải tạo trở về."

Đường Ân đại học sĩ bọn người nói: "Phải!"

...

Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi cưỡi đại siêu, rời đi Nộ Triều thành, hướng về Kim Cương phong thượng cổ di tích bay đi.

Không chỉ đại siêu trầm mặc, Cừu Yêu Nhi cũng rơi vào trầm mặc.

"Thẩm Lãng, ta phi thường khó chịu." Cừu Yêu Nhi nói.

Thẩm Lãng có thể lý giải Cừu Yêu Nhi loại này khó chịu, nàng vốn là là nữ Bá vương như thế nhân vật, gần như vô địch, kết quả hiện tại xuất hiện một đống người mạnh hơn nàng.

Doanh Vô Minh, Ninh Hàn, Cơ Tuyền vân vân.

Đương nhiên có lẽ có như thế như vậy nguyên nhân, nhưng mà Cừu Yêu Nhi vẫn là khó chịu, không cường đại không bằng chết.

Sau đó, Cừu Yêu Nhi không nói gì, nàng đã hạ quyết tâm, tiếp xuống mặc kệ trả bất cứ giá nào, chỉ cần có cơ hội, hữu duyên pháp, nàng nhất định phải trở nên mạnh mẽ, lại một lần nữa trở lại toàn bộ thế giới kim tự tháp tiêm.

Đại siêu tốc độ phi hành là nhanh hơn, không tới một ngày một đêm, nó cũng đã bay đến Kim Cương phong thượng cổ di tích bầu trời.

Phù Đồ Sơn bị diệt sau, nam bộ hắc thành bảo cũng bị san thành bình địa, một nửa người bị giết chết, mặt khác một nửa đầu hàng Đại Viêm đế quốc.

Vì lẽ đó bây giờ cái này nam bộ hải vực to lớn thượng cổ di tích cũng trên căn bản bị phá hủy.

Cái này to lớn thượng cổ di tích, trước tiên trải qua Phù Đồ Sơn bạo lực tính khai phá, sau lại bị Thẩm Lãng tàn phá qua, vốn là đã lung lay sắp đổ, lúc này bị Đại Viêm đế quốc dùng Long Chi Hối tẩy sau, trên căn bản xem như là xong đời.

Toàn bộ thượng cổ di tích toàn bộ sụp xuống, bên trong hết thảy phòng thí nghiệm bí mật, bí mật thư viện, toàn bộ gặp phải bạo lực nhất tính khai phá.

Long Chi Hối nổ một lần sau, lại dùng thượng cổ năng lượng hạt nhân ở bên trong nổ một lần.

Loại này bạo lực tính khai phá là đáng sợ lãng phí, 80% quý giá tư liệu, quý giá vật tư toàn bộ sẽ bị phá hủy, có thể lấy đi không vượt qua 20%.

Nhưng mà Đại Viêm đế quốc tình nguyện triệt để nổ tung, triệt để hủy diệt, cũng sẽ không để cho Thẩm Lãng.

Vì lẽ đó, lúc này toàn bộ nam bộ hải vực thượng cổ di tích hoàn toàn tĩnh mịch.

Đã từng nơi này là cỡ nào chi phồn hoa? Nó trình độ trọng yếu thậm chí vượt qua Phù Đồ Sơn tổng bộ, nơi này nhiều nhất thời điểm đã từng đóng giữ ba 15 vạn người.

Bây giờ hơn vạn tên học sĩ, nhiều vô số kể vật tư, nhiều vô số kể chiến lược tài nguyên, toàn bộ quy Đại Viêm đế quốc.

Còn lại 80%, hoàn toàn chìm nghỉm rải rác ở mấy ngàn dặm bên trong đáy biển.

Đương nhiên, nghiêm ngặt dị nghị thượng cái này thượng cổ di tích đại hủy diệt, một người trong đó kẻ cầm đầu chính là Thẩm Lãng.

Đây là hắn Khương thị giang sơn a, phá gia chi tử.

Vì lẽ đó câu kia là đúng, chỉ cần là chiến tranh, liền không có chính nghĩa.

Chiến tranh liền mang ý nghĩa hủy diệt.

Cừu Yêu Nhi bỗng nhiên nói: "Phù Đồ Sơn quá tùy tiện, Doanh Quảng cũng quá tùy tiện."

Thẩm Lãng rõ ràng Cừu Yêu Nhi này trong lời nói ý tứ, ngươi thật vất vả khai phá một cái to lớn thượng cổ di tích, đương nhiên là muốn tiếng trầm giàu to, đóng cửa phát triển cái hai mươi, ba mươi năm lại nói.

Kết quả ngươi mới chỉ là thời gian bốn năm, liền không thể chờ đợi được nữa đi ra khoe khoang, liền không thể chờ đợi được nữa muốn tranh bá thiên hạ.

Đây là một loại ảo giác, khai phá cái này to lớn thượng cổ di tích sau, bốn năm phát triển vượt qua trước 100 năm, điều này làm cho Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng đều cảm giác mình đã phi thường mạnh mẽ, đầy đủ khiêu chiến phương đông thế giới trật tự.

Không biết, chân chính mạnh mẽ bạch ngọc kinh, đã vô thanh vô tức phát triển bao nhiêu năm?

Vì sao bạch ngọc kinh sẽ tuyên bố chỉ cần có tuyết địa phương, chính là thế lực của nó phạm vi? Bởi vì có tuyết địa phương liền triệt để đóng băng, cũng sẽ không có nhiều như vậy địa chất tai nạn biến hóa, vì lẽ đó đám này thượng cổ di tích liền có thể bảo vệ đến càng thêm hoàn chỉnh.

Còn có Đại Viêm đế quốc, có ai biết hắn khai phá bao nhiêu thượng cổ di tích? Lại có ai biết hắn nắm giữ đòn sát thủ?

Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ, xác thực như là lâu dài bần sạ phú nhà giàu mới nổi.

...

Lúc này Kim Cương phong thượng cổ di tích, cũng là một mảnh thê lương, liền nửa cái quân đội đều không có.

Cái này thượng cổ di tích năng lượng đã hoàn toàn tiêu hao hết, trở thành một vùng chết khu, hơn nữa liền cửa lớn cũng đã không cách nào mở ra.

Thẩm Lãng dùng thượng cổ vương giới đi mở cửa, cũng hoàn toàn không có phản ứng, lẽ ra có thể lượng triệt để tiêu hao hết, căn bản không vào được.

"Từ đáy biển vào đi thôi." Cừu Yêu Nhi nói.

Kim Cương phong thượng cổ di tích cùng nam bộ hải vực thượng cổ di tích là liên thông, hơn nữa nam bộ hải vực thượng cổ di tích đã bị nổ phá hủy, thủng trăm ngàn lỗ.

Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi hai người chui vào đáy biển, tìm tới một cái vết nứt, du tiến vào, tiến vào nguyên lai nam bộ hải vực thượng cổ di tích bên trong.

Quả nhiên toàn bộ đều hủy diệt rồi, toàn bộ đều đã biến thành phế tích.

Vô số xa hoa thư viện, bí mật nhà kho, phòng thí nghiệm bí mật, đều bị nổ phá hủy.

Bởi vì Cơ thị người biết, cái này thượng cổ di tích là thuộc về Khương thị, vì lẽ đó Thẩm Lãng có thể dễ như ăn cháo mở ra mỗi một bí mật thư viện, phòng thí nghiệm bí mật, mà đối với Cơ thị tới nói, nhưng muốn phí đem hết toàn lực phá giải.

Vì lẽ đó có thể bạo lực khai phá liền bạo lực khai phá, không thể bạo lực khai phá, toàn bộ nổ hủy, chính là không hy vọng bị Thẩm Lãng được.

Nam bộ hải vực thượng cổ di tích đi về Kim Cương phong đặc thù con đường, lúc này cũng xong bị hủy diệt hoàn toàn, triệt để sụp đổ.

Vào lúc này muốn bình thường dựa vào vũ lực dọn dẹp ra một con đường hầu như là hoàn toàn không thể, bởi vì mấy mười km đây, hơn nữa đám này tạo thành đặc thù con đường tư liệu phi thường phi thường đặc thù, so bất kỳ nham thạch đều phải cứng rắn.

Nhưng đối với Thẩm Lãng tới nói, căn bản không là vấn đề, hắn trực tiếp dùng lực lượng tinh thần tổ chức vòng xoáy năng lượng công kích là có thể.

"Vòng xoáy năng lượng!"

Đột nhiên bao phủ mà ra, phía trước mấy chục mét bên trong tất cả, toàn bộ biến thành tro bụi.

Mấy chục dặm đặc thù con đường, Thẩm Lãng phóng thích mười lần vòng xoáy năng lượng, rốt cuộc dọn dẹp ra một con đường, thành công tiến vào Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong.

Tòa này di tích vẫn tính là bảo tồn hoàn hảo, bởi vì nó tại mặt nước biển bên trên, hơn nữa Đại Viêm đế quốc nổ tung cũng không có lan tràn tới đây.

Chẳng qua vì hết thảy năng lượng đều tiêu hao hết, vì lẽ đó trong này không có bất kỳ tia sáng, đưa tay không thấy được năm ngón, hơn nữa cũng không có dưỡng khí, căn bản không thích hợp sinh tồn.

Bất quá đối với Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi tới nói vấn đề không lớn, Thẩm Lãng có thượng cổ vương giới, Cừu Yêu Nhi mang theo ngạc mộng thạch dưỡng khí trang bị.

Dọc theo Kim Cương phong thượng cổ di tích đi lên đi.

Ngọn núi này có khoảng năm ngàn mét cao hơn mặt biển, thần miếu thì ở đỉnh núi.

Cả tòa trong lòng núi chính là một tòa thành thị, trong này lít nha lít nhít nhà đều là giả, đều là dùng để tế tự phòng trống.

Cả tòa thành thị nghiêm ngặt ý nghĩa thượng đều là cung phụng người này diện thân rắn đồ đằng.

...

Rốt cuộc đi tới đỉnh núi, đi tới thần miếu trước mặt.

Lúc này thần miếu cửa lớn đóng kín, mặt trên vòng xoáy năng lượng cũng biến mất rồi, bởi vì toàn bộ di tích năng lượng đều tiêu hao hết.

Hơn nữa tòa thần miếu này cửa lớn là thượng cổ tư liệu chế thành, kiên cố không gì sánh được, bất luận biện pháp gì đều không thể mạnh mẽ mở ra, dù cho ngạc mộng thạch chiến đao cũng không để lại bất kỳ dấu ấn.

Bất quá Thẩm Lãng là có thể mở ra, cũng chỉ có Thẩm Lãng có thể mở ra.

Hắn ngưng tụ lực lượng tinh thần, thả ra một cái vòng xoáy năng lượng, sau đó không có lập tức đem vòng xoáy năng lượng nhanh bắn ra, mà là khắc vào tòa thần miếu này trên cửa.

Sau đó chính hắn xuyên qua cái này vòng xoáy năng lượng, tiến vào bên trong tòa thần miếu bộ, Cừu Yêu Nhi liền chờ đợi ở bên ngoài.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn thấy cái này to lớn đồ đằng, còn có quỳ trước mặt hắn thượng cổ Khương thị mạt đại vương giả, hẳn hẳn là Khương Hiết tôn tử, hoặc là chắt trai, chính là hắn chứng kiến thượng cổ thế giới đại niết diệt, vì lẽ đó tại thời khắc cuối cùng hắn lựa chọn đến đồ đằng pho tượng trước mặt, trơ mắt nhìn cả cổ thế giới niết diệt.

Lúc này nó, như trước là một cái hoàn chỉnh hóa thạch, Thẩm Lãng thượng cổ vương giới vẫn là từ trên tay hắn hái xuống.

Đương nhiên toàn bộ thần miếu đại điện bên trong duy nhất chủ thể, chính là người này diện thân rắn to lớn pho tượng, ròng rã cao mấy chục mét.

Lỗ mãng, thần bí, mạnh mẽ, tàn bạo, đây là người này diện thân rắn pho tượng đặc thù.

Thẩm Lãng đã từng đã nếm thử, muốn từ trên người nó được một vài thứ, dù cho là một cái móng tay cũng tốt.

Bởi vì lúc đó Thẩm Lãng đang mê muội tại thượng cổ nhân loại huyết dịch hóa thạch uy lực, hắn lúc đó được chi thứ nhất Khương thị Long Chi Hối thời điểm, chính là dùng dòng máu của chính mình, hỗn hợp thượng cổ nhân loại huyết dịch hóa thạch, điều thành thái dương sắc thái hỗn hợp huyết dịch, mới được công mở ra Long Chi Hối.

Đương nhiên sau liền không cần, bởi vì hắn bắt được thượng cổ vương giới. Vì lẽ đó Thẩm Lãng tại vừa xem đến đây cá nhân diện thân rắn pho tượng thời điểm, liền như được chí bảo, trực tiếp liền muốn có được dòng máu của hắn hóa thạch.

Bây giờ thời gian dài như vậy đi qua, Thẩm Lãng cũng có càng cao hơn kiến thức, tầm mắt của hắn cùng bố cục đều phát sinh biến hóa to lớn cùng tăng lên, hắn thậm chí đã bắt đầu rồi rồng cảm giác ngộ.

Vì lẽ đó lần này đến vậy ... Chỉ có một mục đích.

Ở cái này mặt người thân rắn đồ đằng trên thân mở một cái lỗ hổng, sau đó đào một túi huyết dịch hóa thạch.

Ế? ! Thì ra thế ít năm như vậy đi qua, ngươi Thẩm Lãng như trước là này tấm tiền đồ a?

Thẩm Lãng ở cái này mặt người thân rắn đồ đằng pho tượng trước mặt ngồi xuống, nhắm mắt lại trầm tư.

Nó là một cái thuần túy điêu giống chứ? Chính là loại kia có thể phục chế pho tượng? Dùng tảng đá điêu khắc ra?

Không phải, bởi vì Thẩm Lãng đã cảm nhận được năng lượng mạnh mẽ khí tức.

Vậy nó là hóa thạch sao? Hẳn là!

Nhưng lại không đúng, nếu như đây là hóa thạch, bây giờ liền đại diện cho nó đã từng sống qua, hơn nữa là một người diện thân rắn trạng thái, kia chính là phi thường cổ lão, so với thượng cổ còn muốn thượng cổ, hoàn toàn là thượng cổ nhân loại đế quốc tổ tiên?

Đã như vậy, vậy nó dựa vào cái gì sẽ ở thượng cổ Khương thị thần miếu?

Nơi này lại không phải thượng cổ phương đông đế quốc đế đô, nơi này vẻn vẹn chỉ là đối kháng Thất Lạc đế quốc tiền tuyến thành thị mà thôi.

Thượng cổ Cơ thị đã cướp đi ngôi vị hoàng đế, cái kia dựa vào cái gì quyền tế tự còn quy Khương thị? Đây chính là thượng cổ nhân loại tổ tiên hóa thạch.

Như thế còn có một cái giải thích.

Đây quả thật là là thượng cổ nhân loại đồ đằng, điều này cũng đúng là nhân loại tổ tiên hóa thạch, nó khi còn sống chính là mặt người thân rắn trạng thái.

Nhưng hắn chỉ là thượng cổ nhân loại đồ đằng một trong, Thẩm Lãng vừa bắt đầu liền rất kỳ quái, bởi vì nó có vẻ phi thường hung ác, thô bạo, đáng sợ.

Nhân loại đông phương tại một loại nào đó phương diện là ôn hòa nội liễm, vì lẽ đó tín ngưỡng tổ tiên đồ đằng cũng có thể là hòa bình, cao quý.

Như thế trước mắt người này diện thân rắn đồ đằng, hẳn là Chiến tranh chi thần!

Thượng cổ nhân loại tín ngưỡng mấy cái đồ đằng, có lẽ có trí tuệ chi thần, Chiến tranh chi thần vân vân.

Mà trước mắt khu vực này là thượng cổ đế quốc đối kháng phương tây Thất Lạc đế quốc tiền tuyến thành thị, như thế ở đây cung phụng Chiến tranh chi thần phi thường bình thường.

Đúng, lời giải thích này liền phi thường hợp lý.

Nhưng bất kể như thế nào, hắn chung quy là thượng cổ nhân loại tín ngưỡng đồ đằng một trong, quyền hạn của hắn khẳng định là ngự trị ở Khương thị cùng Cơ thị bên trên.

Cho nên muốn muốn phá giải Cơ thị Long Chi Hối, chỉ cần dòng máu của nó hóa thạch là được rồi.

Sau đó, Thẩm Lãng liền cần phải nghĩ biện pháp, tại trên người nó mở ra một cái lỗ hổng, đây mới là gian nan nhất.

Rút ra thượng cổ ngạc mộng thạch chiến đao, đột nhiên chém xuống.

Thất bại!

Cứng rắn không thể phá vỡ thượng cổ ngạc mộng thạch chiến đao, trực tiếp nát tan.

Lấy ra ngạc mộng thạch trang bị, phun ra các ly tử hỏa diễm, thiêu đốt cái này Chiến tranh chi thần đồ đằng.

Như trước thất bại!

Đừng nói không có đốt tan bất kỳ vết thương, thậm chí đốt cháy địa phương vẫn là lạnh lẽo lương, bậc này ly tử hỏa diễm nhiệt độ nhưng là kinh người không gì sánh được.

Sau đó, Thẩm Lãng muốn bắt đầu chính mình đòn sát thủ.

Phóng thích vòng xoáy năng lượng!

Ngưng tụ lực lượng tinh thần, tổ chức vòng xoáy năng lượng phương trình, giơ lên Long Chi Kiếm, đột nhiên phun ra mà ra.

Năng lượng mạnh mẽ vòng xoáy, đột nhiên đánh ở cái này mặt người thân rắn đồ đằng trên thân.

Như trước thất bại, nó hoàn toàn lông tóc không tổn hại, này gặp quỷ a.

Thẩm Lãng này vòng xoáy năng lượng cỡ nào mạnh mẽ? Bất kỳ vật chất đều biến thành tro bụi.

Nhưng mà đánh tại đây Chiến tranh chi thần đồ đằng thượng , dĩ nhiên không phản ứng chút nào? Người này diện thân rắn đồ đằng hóa thạch, quá mạnh mẽ a.

Sau đó, Thẩm Lãng không ngừng thử nghiệm.

Ngươi đầu như thế cứng rắn, ngươi ngực không hẳn như thế cứng rắn đi.

Phát thứ nhất vòng xoáy năng lượng, trực tiếp tập kích mặt người thân rắn nam tính nam tử ngực.

"Ầm!"

Như trước lông tóc không tổn hại.

Thứ ba phát vòng xoáy năng lượng, tập kích cái bụng vị trí, như trước thất bại.

Thứ tư phát vòng xoáy năng lượng, tập kích ... , như trước thất bại.

Thứ năm phát, thứ sáu phát, thứ bảy phát ...

Cuối cùng, Thẩm Lãng phóng thích mười lần vòng xoáy năng lượng, toàn bộ đều thất bại, căn bản thương tổn không được người này diện thân rắn nam tử hóa thạch mảy may, liền một sợi tóc tơ đều cắt không tới.

Vòng xoáy năng lượng, đã là Thẩm Lãng có thể nắm giữ mạnh nhất năng lượng.

Làm sao bây giờ?

Ta chỉ cần ngươi một chút huyết dịch hóa thạch a, dù cho chỉ có mười cc cũng có thể a.

Sau đó, Thẩm Lãng cẩn thận quét hình người này diện thân rắn nam tính đồ đằng toàn thân.

Hắn phát hiện một cái phi thường kỳ quái địa phương!

Hắn không có mang chiếc nhẫn, trên ngón tay cũng không có đái chiếc nhẫn vết tích. Đương nhiên, nhân gia là Chiến tranh chi thần, là thượng cổ đồ đằng a, căn bản không cần đái chiếc nhẫn.

Nhưng mà trải qua Thẩm Lãng không gì sánh được cẩn thận phân tích sau, kinh ngạc phát hiện tay trái của hắn ngón áp út có một chút điểm kỳ quái, phảng phất cùng thân thể hắn những bộ phận khác có chút không giống.

Cứ việc đều là hóa thạch, nhưng mà thân thể hắn những bộ phận khác hoàn toàn như là mạnh mẽ thân thể trong nháy mắt thành thạch trạng thái, mà ngón áp út liền thật sự phảng phất là tảng đá điêu khắc ra, như là pho tượng!

"Vòng xoáy năng lượng!"

Thẩm Lãng nhắm ngay tay trái của hắn, đột nhiên phóng thích vòng xoáy năng lượng công kích.

"Ầm!"

Cái này Chiến tranh chi thần tay trái ngón áp út, trực tiếp rớt xuống, sau đó tại Thẩm Lãng trước mắt biến thành tro bụi, nhưng mà ngón tay hắn hoàn toàn bình yên vô sự.

Này ... Này ... Chuyện này thật đáng sợ.

Điều này có ý vị gì?

Cái này Chiến tranh chi thần là mang theo nhẫn, dù cho trở thành hóa thạch sau cũng mang nhẫn?

Nhưng mà có người chặt đứt hắn ngón áp út, kể cả chiến tranh thần giới đồng thời mang đi? Hơn nữa hắn còn dùng tảng đá điêu khắc một cái giả ngón áp út nhận lên, nếu như không phải Thẩm Lãng có thể phóng thích vòng xoáy năng lượng, mãi mãi cũng phát hiện không được a.

Chuyện này tuyệt đối phi thường then chốt, thậm chí liên quan đến đến một cái nào đó thiên đại âm mưu, bí mật động trời.

Là ai? Là ai cắt đứt Chiến tranh chi thần ngón áp út, là ai trộm đi hắn nhẫn?

Là thời đại thượng cổ sự tình? Vẫn là thế giới này sau sự tình?

Thẩm Lãng không thể nào tưởng tượng được, người này một khi được thượng cổ Chiến tranh chi thần ngón tay, được hắn thần giới, sẽ ủng có cỡ nào quyền hạn? Ủng có sức mạnh cỡ nào? Quả thực không thể nào tưởng tượng được?

Sẽ là Đại Viêm hoàng đế sao?

Không, không phải hắn, nếu như là hắn, liền không thể xuất hiện phóng ra không được Khương thị Long Chi Hối sự tình, cũng sẽ không xuất hiện chúc là tại hải ngoại trụ sở bí mật nghiên cứu mười mấy năm, cũng không chiếm được Long Chi Hối phóng ra quyền hạn sự tình.

Thẩm Lãng chỉ là muốn được hắn một ít huyết dịch hóa thạch, phá giải Cơ thị Long Chi Hối mà thôi, không nghĩ tới dĩ nhiên trong lúc vô tình phát hiện một cái to lớn âm mưu.

Đây là ai a? Ngay cả thượng cổ nhân loại đồ đằng ngón tay cũng dám bài đoạn? Đây chính là tín ngưỡng của ngươi, ngươi tổ tiên.

Hơn nữa người này rất mạnh, Thẩm Lãng vòng xoáy năng lượng đều không thể cắt ra cái này Chiến tranh chi thần một cái lỗ hổng. Người này nhưng có thể trực tiếp chặt đứt ngón tay của hắn.

Bất quá, tạm thời trước đem cái này thiên đại âm mưu vứt ở một bên, lúc này đối Thẩm Lãng chuyện quan trọng nhất chỉ có một cái, từ trên người Chiến tranh chi thần đào một ít huyết dịch hóa thạch hạ xuống, đây mới là then chốt then chốt.

Hắn ngón áp út bị chặt đứt, liền mang ý nghĩa có miệng vết thương, đây là chuyện tốt.

Thẩm Lãng lấy ra Long Chi Kiếm, quay về Chiến tranh chi thần hóa thạch đoạn chỉ nơi liều mạng đào bới.

Kết quả ... Như trước thất bại.

Ta, ta ... Trời ạ!

Thân thể của ngươi liền như thế trâu bò sao? Vết thương bên trong đều là cứng rắn không thể phá vỡ, ta liền Long Chi Kiếm đều đối với ngươi không biết làm thế nào?

Sau đó Thẩm Lãng lại dùng hết tất cả thủ đoạn, lại là các ly tử hỏa diễm đốt cháy vết thương, lại là dùng vòng xoáy năng lượng, toàn bộ đều thất bại.

Vừa nãy là cắt không ra vết thương.

Hiện tại có một cái vết thương, hắn cũng quát không xuống dù cho một chút xíu dòng máu hóa thạch.

Thẩm Lãng lúc này càng thêm bội phục cái kia thiên đại người âm mưu, vẫn là ngươi trâu bò a, thần ngón tay ngươi đều có thể chặt đứt.

Nhưng hiện tại Thẩm Lãng phải làm gì?

Hắn thời gian không còn nhiều, Đại Viêm quân đội của đế quốc đã sắp muốn tập kết xong xuôi, lập tức liền phải sát nhập nước Càn.

Lần này Viêm Kinh cũng sẽ không tao nhã lịch sự, giả nhân giả nghĩa, sẽ đại khai sát giới, đồ mấy trăm ngàn, thậm chí nhiều hơn, chỉ vì giữ gìn hắn bá chủ địa vị, chỉ vì cứu danh dự, đánh gãy Thẩm Lãng sống lưng.

Chiến tranh chi thần a, ta tổ tiên a, thượng cổ đồ đằng a, ta chỉ cần ngươi một chút huyết dịch hóa thạch, ta muốn phá giải Cơ thị Long Chi Hối, ta muốn cứu vớt mấy trăm ngàn, mấy triệu con dân a.

Mà nhưng vào lúc này!

"Vèo ..."

Một bóng người, đột nhiên chui vào.

Thẩm Lãng nhất thời kinh ngạc, đây chính là Kim Cương phong thượng cổ di tích, hoàn toàn không thích hợp nhân loại sinh tồn hoàn cảnh.

Nơi này nhưng là thượng cổ thần miếu, cửa thượng khảm nạm Thẩm Lãng vòng xoáy năng lượng, bất luận người nào một khi đụng vào, lập tức tan xương nát thịt, liền Cừu Yêu Nhi đều không thể xuyên qua.

Cho đến bây giờ, trừ ra Thẩm Lãng ở ngoài, không người có thể xuyên qua cái này vòng xoáy năng lượng.

Đến tột cùng là ai vậy? Xuyên thấu vòng xoáy năng lượng dường như không có gì? Như thế trâu bò?

Định thần nhìn lại, phát hiện là ... Người quen.

Nhâm Doanh Doanh công chúa.

Không, niết bàn lột xác sau, Thẩm Lãng đã hoàn toàn không biết nàng là ai vậy, cũng hoàn toàn không biết hắn là chủng tộc gì.

Lần trước Đại Viêm đế quốc dùng Long Chi Hối tẩy trước, Nhâm Doanh Doanh liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, võ công của nàng cao đến vượt qua Thẩm Lãng hết thảy nhận thức, một cái cấp độ tông sư cường giả, trực tiếp bị nàng đập thành bụi phấn.

Lúc này nàng biến hóa càng lớn hơn, thậm chí khuôn mặt nàng hầu như cũng không nhịn được đến, còn có nàng trên lưng là gai xương, đã đầy đủ sắp một thước.

Tròng mắt của nàng, càng thêm không giống như là nhân loại.

"Doanh Doanh, là ta, Thẩm Lãng, vị hôn phu của ngươi a." Thẩm Lãng cẩn thận nói: "Ngươi tới nơi này làm gì a?"

Nhâm Doanh Doanh dùng không phải nhân loại con ngươi liếc mắt nhìn hắn, nhất thời Thẩm Lãng lại phảng phất bị dao thổi qua đồng dạng, mặt một trận đâm nhói.

Thẩm Lãng lại nói: "Doanh Doanh, chúng ta là vợ chồng chưa cưới, vì lẽ đó có thể hay không xin ngươi giúp một chuyện a? Ngươi thấy pho tượng này thượng đoạn chỉ sao? Ngươi giúp ta quát một tầng bột phấn hạ xuống, quát một tầng huyết dịch hóa thạch đến, rất ư?"

Ế? !

Thẩm Lãng ngươi cũng thật là không biết xấu hổ, đi tới đâu, cơm mềm ăn được đâu.

Nhâm Doanh Doanh đi tới, trực tiếp lấy đi Thẩm Lãng Long Chi Kiếm, dễ như ăn cháo từ Chiến tranh chi thần đoạn chỉ nơi tróc xuống một tầng, ròng rã mấy chục cc bột phấn.

Dựa vào, vẫn là ngươi trâu bò.

Thẩm Lãng dùng vòng xoáy năng lượng đều quát không tới, ngươi Nhâm Doanh Doanh liền dường như quát tường tro như thế đơn giản.

Này cường đại đến vô biên vô tận.

Sau đó, Nhâm Doanh Doanh đem Long Chi Kiếm, còn có Chiến tranh chi thần huyết dịch hóa thạch, toàn bộ đặt ở Thẩm Lãng trong tay.

Này, bây giờ liền thành công?

"Đi!" Nhâm Doanh Doanh phun ra một chữ.

Nàng quay về Thẩm Lãng cách không đẩy một cái, Thẩm Lãng trực tiếp liền bay ra tòa thần miếu này, xuất hiện ở ngoài cửa.

Hơn nữa, khảm nạm tại cái kia phiến thần miếu cánh cửa vòng xoáy năng lượng cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

...

Chú: Như trước đổi mới 15,000, tuy rằng chỉ ngủ bốn tiếng, nhưng trạng thái tinh thần so với hôm qua khá hơn một chút. Có phiếu huynh đệ thỉnh ban cho ta, để ta tinh thần tỏa sáng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 0: Báo Cáo Quyển Sách Tiến Độ! Còn Có Một Chút Phức Tạp Cảm Thụ!

Báo cáo quyển sách tiến độ! Còn có một chút phức tạp cảm thụ!

Này tháng trôi qua 1 9 ngày, ta tổng cộng đổi mới ba mươi vạn chữ.

Gần nhất điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi, hồi báo một chút phi thường ly kỳ trong lòng cảm thụ.

Từ ngày 25 tháng 5 đến ngày 15 tháng 6 khoảng thời gian này, ta mỗi ngày mười hai giờ trưa ngủ, buổi chiều sáu giờ rời giường gõ chữ.

Mỗi ngày đều là ngày đêm điên đảo, ròng rã chừng hai mươi thiên không có ra ngoài một bước, không có xuống lầu một bước.

Không phải than thảm, mà là chơi rất vui một loại cảm giác.

Hai mươi ngày không có ra ngoài, sau đó ta nội tâm liền bắt đầu oán giận.

Cái cảm giác này là khó chịu, không cam lòng.

Vì sao phải như thế a? Ta dựa vào cái gì mỗi ngày đều chứa ở nhà a, ta muốn ra ngoài, ta muốn ra chơi!

Cảm thấy ra ngoài tốt quý giá, bên ngoài khẳng định chơi rất vui.

Sau đó ta nỗ lực mạnh mẽ điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi, mười hai giờ khuya ngủ, chín giờ sáng rời giường.

Có chín tiếng ngủ, chẳng phải là đắc ý? Kỳ thực nhiều nhất không vượt qua bốn tiếng, coi như ăn trợ miên thuốc cùng thốn hắc tố, cũng sẽ tỉnh lại N nhiều lần, thậm chí mỗi một lần làm mộng đều nhớ rõ rõ ràng ràng.

Đương nhiên, đây không phải là trọng điểm.

Hơn chín giờ sau khi rời giường bắt đầu nỗ lực gõ chữ, bởi vì trạng thái tinh thần cực sai, vì lẽ đó sáng tác tốc độ biến chậm, tả đến hai giờ chiều tài năng hoàn thành chương 1:.

Nhưng mà, ta làm việc và nghỉ ngơi điều chỉnh xong a, ta có thời gian ra ngoài a.

Coi như buồn ngủ đến cực điểm, ta cũng phải ra ngoài, ta muốn ra ngoài chơi.

Vì lẽ đó, ta liền ra ngoài.

Hai mươi mấy ngày, ta rốt cuộc ra ngoài, tốt này a.

Sau đó điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi sau ngày thứ hai, ngày thứ ba, ta liền phát hiện.

Ta ... Ta ra ngoài làm gì nha?

Bên ngoài không tốt đẹp gì chơi, coi như có thể ra ngoài cũng không biết nên làm cái gì.

Không có tốt xem điện ảnh, không đói bụng ăn đồ ăn, cũng không thể như cái khác đại thần như thế đi ra ngoài cái kia cái gì.

Bình thường vừa ngẩng đầu, phía bên ngoài cửa sổ là hắc, hiện tại vừa ngẩng đầu, phía bên ngoài cửa sổ là ban ngày.

Sau đó là tốt rồi ủ rũ, tốt thê lương cảm giác, không nghĩ đi địa phương, cũng không có chuyện muốn làm.

Con bà nó, ta không đi ra ngoài, ta còn ngốc trong nhà đi.

Ta còn điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi làm gì a?

Ban ngày ngủ, buổi tối gõ chữ, rất tốt!

.. … .

Mặt khác hồi báo một chút quyển sách tiến độ, cần phải còn có không tới một triệu chữ liền kết thúc.

Hoàn thành sau, ta liền tự do.

Có thể muốn ngủ ngủ, muốn vui đùa một chút.

Bất quá đến vào lúc ấy, hay là lại sẽ rơi vào loại kia, giống như cũng không có có gì vui trạng thái chứ?

Nhưng ít nhất hoàn thành sau, liền không cần tranh vé tháng.

Mỗi ngày gõ chữ 15,000 sáu, kỳ thực không tính rất mệt, chân chính tâm mệt chính là tranh cướp vé tháng.

Tháng này đã hạ tuần.

Vé tháng bảng thứ mười, đã tràn ngập nguy cơ.

Chờ muốn hoàn thành thời điểm, là có thể không cãi.

Nhưng hiện tại … Nhưng còn muốn cắn răng chống đỡ.

Các anh em, bái cầu vé tháng.

Tháng này cuối cùng mười ngày, giúp ta chống đỡ này người thứ mười.

Ta như trước mỗi ngày đem hết toàn lực.

Chư vị ân công cũng thoáng dùng sức nhờ ta một cái.

Cảm ơn mọi người, xin nhờ rồi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 597: Đại Công Cáo Thành! Chém Tận Giết Tuyệt!

Chương 597: Đại công cáo thành! Chém tận giết tuyệt!

Nhâm Doanh Doanh khoảng thời gian này đi nơi nào?

Nàng đến Kim Cương phong thượng cổ di tích, đi tới tòa thần miếu này làm cái gì?

Còn có một chút, trí nhớ của nàng đúng là lỗ hổng, lại không nói không nhớ rõ Thẩm Lãng là ai, thậm chí cái gì đều không nhớ rõ, nàng hiện tại giống như là dựa vào bản năng.

Nàng đối Thẩm Lãng là có thiện ý, hơn nữa loại này thiện ý cũng là một loại bản năng.

Như thế hắn đến Kim Cương phong thượng cổ di tích là ngẫu nhiên, vẫn là tất nhiên?

Thẩm Lãng vừa bắt đầu cảm thấy đây là ngẫu nhiên, bởi vì thực sự là phi thường đúng dịp, hơn nữa nàng giống như cũng không có có lý do gì tới nơi này, vì sao một mực đến khi Thẩm Lãng sau khi đi vào hơn nửa giờ, nàng mới tiến vào.

Nhưng mà thoáng sau khi tự hỏi, Thẩm Lãng phán đoán này cũng không phải một loại ngẫu nhiên.

Nàng phảng phất là dựa vào bản năng hoặc là viễn cổ ký ức tìm tới Kim Cương phong, nhưng mà không có tìm được vật mình muốn. Kết quả Thẩm Lãng dùng vòng xoáy năng lượng nổ ra người này diện thân rắn nam tử hóa thạch đoạn chỉ, hay là một số năng lượng khí tức trút xuống đi ra ngoài.

Hay hoặc là là trước thần miếu môn vẫn là đóng, Thẩm Lãng ở phía trên mở ra một cái vòng xoáy năng lượng, làm cho bên trong năng lượng khí tức trút xuống đi ra ngoài, Nhâm Doanh Doanh đi theo điều này có thể lượng khí tức chui vào.

Như thế nàng làm cái gì ở bên trong? Có mục đích gì?

Bây giờ liền hoàn toàn không được biết rồi.

Nguyên bản Cừu Yêu Nhi là ngồi xếp bằng ở ngoài cửa các Thẩm Lãng, lúc này đã đứng lên, hơn nữa kiếm trong tay còn rút ra một nửa.

Nhìn thấy Thẩm Lãng bình an đi ra, Cừu Yêu Nhi nói: "Ta thấy nàng, nàng cũng nhìn ta một chút."

Thẩm Lãng nói: "Không nên trêu chọc nàng."

Đây là hắn tuyệt đối lời nói tự đáy lòng, bởi vì hiện tại Nhâm Doanh Doanh trình độ nào đó thượng như là vừa vừa ra đời trẻ con đồng dạng, ký ức là Kuhaku, hoàn toàn dựa vào bản năng, yêu ghét cũng phi thường tùy tính.

Nàng lúc này đối Thẩm Lãng đúng là có thiện ý, nhưng mà nàng hết thảy tình cảm đều không có cố định, chỉ cần nàng cảm thấy có một chút điểm uy hiếp hoặc là phản cảm, nàng khả năng sẽ tràn ngập hủy diệt kích động.

Đáng tiếc Nhâm tông chủ chết rồi, Nhâm Doanh Doanh bí mật cũng liền không có ai biết, đặc biệt là liên quan với trong cơ thể nàng cái gọi là đệ nhất thiên hạ cổ trùng đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?

"Đi thôi, trở lại rồi!" Thẩm Lãng nói.

Quay đầu lại liếc mắt nhìn tòa này thượng cổ thần miếu, Thẩm Lãng cùng Cừu Yêu Nhi rời đi, trở về Nộ Triều thành.

...

Lại một lần nữa đi tới thượng cổ nhà tù, bởi vì năm mươi mốt viên siêu cấp Long Chi Hối đều giấu ở trong này.

Thẩm Lãng cẩn thận từng ly từng tý một lấy ra người kia diện thân rắn nam tử dòng máu hóa thạch, vẫn vội vã chạy đi, hắn vẫn là lần thứ nhất nhìn kỹ cái này huyết dịch hóa thạch, sau đó phát hiện nó ly kỳ chỗ.

Trước tại Chúc thị gia tộc bí mật kia trong căn cứ thượng cổ nhân loại dòng máu hóa thạch, đúng như cùng tảng đá bột phấn đồng dạng, là màu xám.

Mà trước mắt cái này huyết dịch hóa thạch bột phấn dĩ nhiên là trong suốt, lại như là kim cương bị nghiền nát đồng dạng.

Thật không hổ là thượng cổ phương đông đế quốc tín ngưỡng đồ đằng một trong a, gần như thần địa vị.

Thẩm Lãng cắt vỡ ngón tay của chính mình, đem máu tươi nhỏ vào đến đám này huyết dịch hóa thạch bột phấn bên trong, chuyện kỳ dị phát sinh, đám này huyết dịch hóa thạch bột phấn trực tiếp bị hòa tan, sau đó huyết dịch cũng phát sinh ra biến hóa.

Trước Thẩm Lãng cùng thượng cổ nhân loại huyết dịch hóa thạch hỗn hợp lại cùng nhau là hiện ra thái dương ánh sáng, mà lần này hỗn hợp sau, thì hoàn toàn là trong suốt không màu.

Bất quá loại này trong suốt không màu lại phảng phất cùng thanh thủy không giống nhau, so nước càng thêm sền sệt.

Thẩm Lãng kinh ngạc, ở trong mắt hắn ánh mặt trời mang như vậy màu sắc càng thêm trâu bò a, thuần khiết trong suốt nhìn qua bức cách không cao a? Nhưng mà quyền hạn dĩ nhiên so ánh mặt trời mang hỗn hợp huyết dịch càng cao hơn?

Thẩm Lãng nhẹ nhàng dùng ngón tay chấm một chút trong suốt hỗn hợp huyết dịch, sau đó lau ở Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối ba chữ thượng .

Có thể thành công hay không?

Dựa theo Thẩm Lãng suy đoán, xác suất thành công cần phải vượt qua bảy phần mười.

Bởi vì mặc kệ là Khương thị Long Chi Hối, vẫn là Cơ thị Long Chi Hối, đều là nhân loại đế quốc, đều là đồng nhất loại vũ khí, chỉ có điều là hai cái hệ thống mà thôi.

Bây giờ liền dường như, mặc kệ là mỹ đế bom khinh khí, vẫn là Liên Xô bom khinh khí, tuy rằng không thuộc về một cái nghiên cứu hệ thống, nhưng chung quy là bom khinh khí. Cứ việc mở ra phương thức không giống nhau, nhưng nếu như ngươi trực tiếp dùng bom nguyên tử làm nổ mà nói, chúng đều nhất định sẽ nổ tung.

Cơ thị tín ngưỡng mặt người thân rắn nam tử này, Khương thị cũng tín ngưỡng, huyết mạch của bọn họ thiên phú khẳng định là cao nhất.

Quả nhiên ...

Thẩm Lãng ngón tay hỗn hợp huyết dịch vừa lau ở Long Chi Hối ba chữ thượng , lập tức sáng lên ánh sáng.

Trước Long Chi Hối ba chữ sáng lên chính là hào quang màu xanh lục, mà lúc này hoàn toàn là trong suốt ánh sáng.

Sau đó, cái kia quen thuộc tiếng rồng ngâm lại một lần nữa vang lên.

Không có bất kỳ bất ngờ, Thẩm Lãng trực tiếp kích hoạt rồi Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối, hơn nữa trực tiếp cướp đoạt cao nhất quyền khống chế hạn.

Thượng cổ nhân loại cũng thật là đơn giản trực tiếp!

Sau đó, Thẩm Lãng đối còn lại năm mươi mốt chi siêu cấp Long Chi Hối đều thử nghiệm kích hoạt rồi.

Toàn bộ thành công, không có bất kỳ ngoại lệ, trực tiếp cướp đoạt hết thảy quyền khống chế.

"Mang một nhánh đi ra ngoài." Thẩm Lãng nói.

Cừu Yêu Nhi không nói hai lời, trực tiếp nâng lên một nhánh siêu cấp Long Chi Hối.

...

Thẩm Lãng trở về Nộ Triều thành!

Phá giải Cơ thị Long Chi Hối còn chưa đủ, còn muốn phá giải bọn họ siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị , tương tự không có bất kỳ độ khó, dùng hỗn hợp huyết dịch dễ như ăn cháo liền cướp đoạt siêu cấp Long Chi Lực quyền hạn tối cao.

Bởi vì đồ chơi này cũng không phải Đại Viêm đế quốc chế tạo, bọn họ cũng là từ thượng cổ đế quốc khám phá ra.

Phá giải siêu cấp Long Chi Hối, siêu cấp Long Chi Lực, hiện tại còn sót lại cuối cùng một hạng, vận tải tải cụ, cũng chính là biến dị sau sóng siêu âm phi hành cự thú.

Cái này dùng Thẩm Lãng cùng mặt người thân rắn đồ đằng nam tử hỗn hợp huyết dịch liền thất bại, không phải quyền hạn không đủ cao, mà là đám này biến dị cự thú trong cơ thể ngạc mộng thạch trang bị không có cao cấp như vậy, còn tiếp thu không được loại này quyền hạn tin tức.

"Bệ hạ ..." Đường Ân đại học sĩ nói: "Đại Viêm đế quốc đám này siêu cấp Long Chi Lực, siêu cấp Long Chi Hối đều là thượng cổ đế quốc đào móc đến, hơn nữa là thuộc về thượng cổ Cơ thị hoàng tộc, nhưng đám này sóng siêu âm phi hành thú cũng không phải."

Điểm ấy Thẩm Lãng biết, đám này sóng siêu âm phi hành thú là Đại Viêm đế quốc từ thượng cổ Khương thị thâm uyên trộm đi.

Đường Ân đại học sĩ nói: "Chúng ta vừa cho ba con sóng siêu âm phi hành thú mở sọ, lấy ra chúng trong đầu ngạc mộng thạch trang bị, phát hiện đã bị cải tạo qua, hẳn là Đại Viêm đế quốc học sĩ bút tích."

Sau đó, một cái ngạc mộng thạch trang bị xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt.

Đường Ân đại học sĩ nói: "Phi thường đáng tiếc, chúng ta bên này chỉ có một con sóng siêu âm phi hành thú, không nỡ lòng bỏ đưa nó mở sọ, vì lẽ đó cũng không cách nào lấy ra ngạc mộng thạch trang bị."

Đại siêu vốn là tràn đầy phấn khởi tại bên cạnh nhìn, lúc này đột nhiên co rụt lại, hầu như muốn lập tức đào tẩu.

Đường Ân đại học sĩ nói: "Bằng không chúng ta liền có thể vô cùng rõ ràng sáng tỏ phát hiện hai loại ngạc mộng thạch trang bị không giống, Đại Viêm đế quốc trải qua những cải tạo, như vậy vừa đến cải tạo trở về liền trở nên đơn giản."

"Đương nhiên, ta đã có đại khái mạch suy nghĩ." Đường Ân đại học sĩ nói: "Thượng cổ đế quốc đem ngạc mộng thạch trang bị cấy ghép nhập sóng siêu âm phi hành thú đại não bên trong, đối với chúng nó truyền đạt chỉ lệnh, tiến hành khống chế, dựa vào chính là một loại năng lượng ba."

"Căn cứ ta suy đoán, Đại Viêm đế quốc cũng nên có tương tự bệ hạ thượng cổ lệnh giới, có thể xa xa không ngừng thả ra một loại năng lượng ba. Mà sóng siêu âm phi hành thú đại não bên trong ngạc mộng thạch trang bị liền phụ trách tiếp thu loại này năng lượng ba, một khi phù hợp, chúng liền nghe nói, tiếp thu bất cứ mệnh lệnh gì, mà một khi năng lượng ba không phù hợp, như thế sẽ kích thích bọn họ, sẽ làm chúng cảm thấy phi thường khó chịu, phi thường thống khổ, vì lẽ đó chúng mới sẽ cáu kỉnh."

Thật không hổ là siêu nhất lưu đại học sĩ a, mấy ngày ngắn ngủi thời gian, liền đem nguyên lý hiểu rõ đến như thế thấu triệt.

Đường Ân đại học sĩ nói: "Chúng ta sau lại nghiên cứu hai cái tỉnh lại Đại Viêm đế quốc sóng siêu âm phi hành thú, lúc đó bệ hạ không ở bên cạnh, chúng sau khi tỉnh lại cũng tràn ngập đề phòng cũng địch ý, thế nhưng là không có rất mạnh tiến công muốn."

"Đám này sóng siêu âm phi hành thú phi thường thông minh, hoàn toàn là bị thượng cổ nhân loại cải tạo, sinh sôi, bồi dưỡng được đến, vì lẽ đó tận quản chúng nó phục tùng tại chủ nhân mệnh lệnh, vì đó chiến đấu, nhưng mà chúng thuộc tính là đối với nhân loại tràn ngập thân mật."

Thẩm Lãng rõ ràng điểm này, liền phảng phất là cảnh khuyển, một khi chịu đến mệnh lệnh, chúng sẽ lập tức đánh về phía phần tử tội phạm tiến hành công kích, có vẻ phi thường hung mãnh. Nhưng mà bình thường trạng thái, bọn họ gặp phải người bình thường, cứ việc sẽ không phục tùng mệnh lệnh, cũng sẽ không ăn người bình thường cho đồ ăn, nhưng vẫn sẽ có thân cận tâm ý, đây là mấy ngàn năm qua thuần hóa sau, chứa đựng tại chó gen ký ức đồ vật bên trong, đối với nhân loại thân cận.

"Trước hai cái vừa thức tỉnh Đại Viêm đế quốc sóng siêu âm phi hành thú, sở dĩ vừa tỉnh lại liền tràn ngập địch ý, hơn nữa bắt đầu công kích, hẳn là bởi vì bệ hạ trong tay thượng cổ vương giới, nó xa xa không ngừng thả ra năng lượng nào đó ba, bị nó trong đầu ngạc mộng thạch trang bị tiếp thu sau, lập tức phán đoán là kẻ địch, cho nên mới tiến hành công kích."

"Vì lẽ đó, muốn cướp đoạt Đại Viêm đế quốc đám này sóng siêu âm phi hành thú quyền khống chế rất đơn giản, chỉ phải sửa đổi chúng trong đầu ngạc mộng thạch trang bị, cải phải cùng đại siêu trong đầu ngạc mộng thạch trang bị giống nhau như đúc là có thể, như thế liền có thể tiếp thu bệ hạ con này thượng cổ vương giới năng lượng ba."

Này vừa nói, đại siêu nhất thời hướng về Thẩm Lãng gào thét một tiếng, hiện ra đến vô cùng đáng thương, ý kia phi thường rõ ràng, lẽ nào thật sự muốn mở nó lô sao?

Thẩm Lãng tiến lên, nhẹ nhàng quay nó đầu một thoáng, nói: "Nhìn ngươi không có tiền đồ kiểu dáng."

Đương nhiên không cần đối đại siêu mở sọ, Thẩm Lãng dùng X-quang mắt là có thể quét hình trong đầu hắn ngạc mộng thạch trang bị.

Ước chừng mấy phút sau, Thẩm Lãng quét hình xong xuôi.

Quả nhiên, Đại Viêm đế quốc động tới đám này sóng siêu âm phi hành thú trong đầu ngạc mộng thạch trang bị, tổng cộng sửa chữa mười lăm nơi bí mật kim loại đường bộ, hơn nữa còn di động chín nơi tinh thể, mấu chốt nhất chính là đem một loại nào đó màu xanh lam tinh thể, đã biến thành màu đỏ.

Thẩm Lãng lập tức họa ra bản vẽ, đem mỗi một nơi cải biến đều đánh dấu đi ra.

Đường Ân đại học sĩ cầm qua bản vẽ sau, hầu như liếc mắt liền thấy rõ ràng.

"Bọn họ cải biến phạm vi rất nhỏ, nhưng mà tạo thành kết quả nhưng là nếu ngược lại, trải qua loại này cải biến sau, vốn là ôn hòa năng lượng ba bị tiếp thu sau, lập tức sẽ biến thành cao tần năng lượng ba kích thích đầu óc của bọn họ, để chúng cáu kỉnh, nổi giận, tràn ngập công kích muốn."

"Đây là hai loại tuyệt đối đối lập quan hệ, hoặc này hoặc kia. Một khi đối Đại Viêm đế quốc thân mật, liền nhất định đối Đại Càn đế quốc đối địch, ngược lại cũng là như thế, liền dường như đại siêu một khi cảm nhận được Đại Viêm đế quốc thượng cổ lệnh giới sau, cũng sẽ lập tức bị chọc giận, cảm nhận được địch ý."

Người này thực sự là thiên tài, tại ngạc mộng thạch trang bị nghiên cứu thượng , đã vượt qua Thẩm Lãng.

Sau đó, hắn đi tới một cái hôn mê sóng siêu âm phi hành thú trước mặt, chỉ vào đỉnh đầu nói: "Bệ hạ, nơi này có một chỗ vết thương, cứ việc Đại Viêm đế quốc dùng vảy áo giáp làm che giấu, nhưng vẫn bị chúng ta phát hiện, nói cách khác chúng đầu toàn bộ bị xé ra qua. Tiếp xuống chúng ta có thể dọc theo vết thương này, đưa chúng nó đầu toàn bộ xé ra, đem bên trong ngạc mộng thạch trang bị lấy ra làm ra sửa chữa, cải hồi thượng cổ Khương thị hình thức, cứ như vậy chúng sẽ phục tùng chúng ta mệnh lệnh."

Thẩm Lãng nói: "Nhanh sao?"

Đường Ân đại học sĩ nói: "Sửa chữa một cái ngạc mộng thạch trang bị, ta tự mình động thủ mà nói, đại khái đòi hỏi 3 phút, nhưng mà cho mỗi một con sóng siêu âm phi hành thú mở sọ, lấy ra trang bị, sau đó một lần nữa cấy ghép tiến vào, đại khái đòi hỏi ba tiếng."

Trâu bò, cái tốc độ này quả thực nghịch thiên rồi.

Thẩm Lãng nói: "Lập tức động thủ, trước tiên đối bốn con biến dị sóng siêu âm cự thú tiến hành cải tạo, ta lập tức liền muốn dùng."

"Phải!" Đường Ân đại học sĩ nói.

...

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Đường Ân đại học sĩ đồng thời động thủ, một cái là nhà khoa học, một cái là thầy thuốc.

Dùng ngạc mộng thạch chiến đao là biến dị sóng siêu âm cự thú mở sọ, lấy ra ngạc mộng thạch trang bị, cải tạo ngạc mộng thạch trang bị, lại từ đầu trồng vào.

Vậy đại khái xem như là tinh tế nhất giải phẫu một trong, trừ ra Đường Ân cùng Thẩm Lãng ở ngoài, những người khác tạm thời hoàn toàn không có cách nào nhúng tay.

Ròng rã sau mười hai tiếng, giải phẫu xong xuôi.

Hai người, hoàn thành tám con biến dị phi hành cự thú giải phẫu cải tạo.

Đám này biến dị sóng siêu âm phi hành thú tuy rằng thể hình to lớn, nhưng mà trong đầu ngạc mộng thạch trang bị cùng cái khác sóng siêu âm phi hành thú là giống nhau như đúc, toàn bộ lấy ra, sửa chữa xong xuôi sau, lại lại lần nữa trồng vào tiến vào.

Cho tới trên đầu vết thương khâu lại? Điểm ấy Thẩm Lãng có thể tiên tiến, không phải may tuyến, trực tiếp dùng khâu lại đinh.

Vết thương cảm hóa, giảm nhiệt? Hoàn toàn không tồn tại, đám này sóng siêu âm phi hành thú thân thể cường hãn đến cực hạn, căn bản không cần.

Sau đó chính là thử nghiệm tỉnh lại cải tạo sau biến dị sóng siêu âm phi hành cự thú, xem chúng nó có phải là đã thay đổi lập trường?

"Dự bị!"

"Thả!"

Đường Ân học sĩ đột nhiên vặn vẹo đặc thù ngạc mộng thạch trang bị, trực tiếp kích thích đám này biến dị cự thú đại não, để chúng trong nháy mắt tỉnh lại.

Nó thân thể to lớn đột nhiên run lên, sau đó đột nhiên mở hai mắt ra.

Một lát sau ánh mắt của nó phảng phất rơi vào mê man, tràn ngập đề phòng, nhưng mà trước cáu kỉnh cùng địch ý đã không gặp.

Thẩm Lãng tiến lên, dùng trong tay thượng cổ vương giới, nhẹ nhàng xúc đụng một cái nó đỉnh đầu cái kia giác, cũng chính là ngạc mộng thạch tiếp thu khí.

Nhất thời, thượng cổ vương giới hơi hơi chấn động một thoáng, thả ra một trận lượng mang.

Con này sóng siêu âm biến dị cự thú cũng đột nhiên chấn động một thoáng, sau đó đột nhiên hướng về Thẩm Lãng nhìn sang.

Trong nháy mắt ... Loại kia cảm giác quen thuộc lại tới nữa rồi.

Đúng như cùng lam răng liên tiếp thượng , trực tiếp thu được quyền khống chế.

Nhưng mà sóng siêu âm phi hành thú không phải cơ khí, chúng là sinh vật, hơn nữa còn là có trí khôn sinh vật.

Chúng rõ ràng cảm giác được trước mắt cái này Thẩm Lãng, không phải trước khống chế chúng chủ nhân, phảng phất trải qua nho nhỏ giãy dụa.

Sau đó ... Nó lựa chọn phục tùng.

Này dù sao cũng là vô số năm huấn luyện kết quả.

Dứt bỏ hết thảy tâm tình, chỉ phục tùng trong đầu đặc thù năng lượng ba.

Thẩm Lãng thượng cổ vương giới cuồn cuộn không ngừng thả ra năng lượng ba, bị nó trong đầu ngạc mộng thạch trang bị tiếp thu sau, đã biến thành một loại phi thường sung sướng đồ vật, liền phảng phất kích thích nó trong đầu một số trong hưng phấn khu đồng dạng.

Con này biến dị cự thú phát sinh một trận thú cưng như vậy kêu to, sau đó đem to lớn đầu cúi trên đất.

Nó trực tiếp thuần phục.

Sau đó, Thẩm Lãng lục tục tỉnh lại còn lại mười một con biến dị sóng siêu âm phi hành cự thú, không hề ngoại lệ thu được tất cả quyền khống chế.

...

"Chuẩn bị, chuẩn bị ..."

"Lên, lên, lên ..."

Đây thực sự là một hạng to lớn công trình, đem siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị, còn có siêu cấp Long Chi Hối, toàn bộ treo ở bốn con biến dị sóng siêu âm phi hành cự thú dưới cổ.

Này bốn con biến dị cự thú muốn đồng thời lên không, duy trì giống nhau như đúc độ cao, giống nhau như đúc tốc độ, này liền hiện đại máy bay đều rất khó làm được, nhưng chúng nó nhưng làm được, không có bất kỳ sai sót nào.

Thượng cổ nhân loại đế quốc thực sự là trâu bò, dựa vào trong đầu ngạc mộng thạch trang bị hoàn thành thống nhất phối hợp chỉ huy.

Bất quá Thẩm Lãng quyết định, hay là muốn khai phá đặc thù siêu cấp pháo đài bay, chuyên môn phụ trách hướng vượt xa chiến lược đả kích, không muốn lại để đám này biến dị cự thú làm loại này hoạt.

"Ào ào ào hô ..."

Này bốn con biến dị cự thú treo siêu cấp Long Chi Lực, trực tiếp bay đến mười chín ngàn mét trên không, sau đó tại Thẩm Lãng mệnh lệnh bên dưới, bay thẳng đến Càn Kinh bay qua.

Bắt đầu từ hôm nay, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc cũng nắm giữ siêu viễn trình chiến lược đả kích.

Đại Viêm đế quốc, thu hồi ngươi hung hăng kiêu ngạo đi!

...

Mười lăm ngày, vẻn vẹn chỉ dùng mười lăm ngày thời gian, Đại Viêm đế quốc liền tập kết hai mươi lăm vạn bí mật quân đoàn, chỉ cần ra lệnh một tiếng, là có thể giết vào nước Càn, muốn đối Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc tiến hành tàn nhẫn nhất trả thù.

Đại Viêm đế quốc uy nghiêm, không thể xâm phạm.

Đương nhiên, dù cho lấy Đại Viêm đế quốc mạnh mẽ động viên lực, cũng không thể tại trong vòng nửa tháng, đem hai mươi lăm vạn bí mật quân đoàn toàn bộ tập kết đến đồng thời, sau đó tại thống nhất xuôi nam.

Đại Viêm đế quốc, Đại Tấn vương quốc, Tru Thiên các, Thông Thiên tự bốn chi sức mạnh bí mật quân đoàn từng người tập kết, từng người xuất phát, sau đó tại nước Càn cảnh nội tập hợp, cuối cùng giết vào Càn Kinh, công chiếm toàn bộ nước Càn.

Đại Tấn vương quốc từ phía tây giết vào, Tru Thiên các từ phía đông giết vào, Đại Viêm đế quốc bí mật quân đoàn chủ lực từ phương bắc giết vào, Thông Thiên tự quân đội cũng từ hướng tây bắc giết vào nước Càn.

So với Ngô Sở Việt tam quốc, nước Càn dân chúng hiển nhiên đối Thẩm Lãng không có lớn như vậy tự tin, hoàn toàn là hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Xong, khẳng định là xong!

Ba mươi mấy năm trước tình cảnh đó lại muốn tái diễn, nước Càn lại phải có diệt quốc tai họa, lần này không biết lại có bao nhiêu người sẽ chết tại Đại Viêm đế quốc dưới móng sắt.

Rất nhiều người cũng đã nghe được phong thanh, vì Đại Viêm đế quốc uy nghiêm, vì cho Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc một cái đẫm máu giáo huấn, Đại Viêm đế quốc lần này sẽ đại khai sát giới, có thể sẽ tàn sát trăm vạn.

Bởi vì tại Nộ Triều thành, Thẩm Lãng đối Viêm Kinh làm mất mặt quá ác.

Vừa bắt đầu, nước Càn bách tính còn khát vọng Thẩm Lãng lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích, Nộ Triều thành cái kia chi thần bí mà lại mạnh mẽ quân đoàn có thể bay vào nước Càn bảo đảm bảo vệ bọn họ.

Nhưng mà hoàn toàn không có, từ Nộ Triều thành phương hướng không có bất kỳ quân đội lại đây.

Thậm chí, Thẩm Lãng tại Càn Kinh an bài 8 vạn đại quân, cũng không có bất cứ động tĩnh gì, cũng không có đi đến nước Càn cùng Đại Viêm đế quốc biên cảnh.

Không chút nào phòng thủ biên giới ý tứ.

Lần này, nước Càn dân chúng tuyệt vọng, sau đó bắt đầu rồi lưu vong.

Có chạy trốn tới Ngô Sở Việt tam quốc đi, có chạy trốn tới nước Lương, có chạy trốn tới nước Tấn, có trực tiếp chạy trốn tới Đại Viêm đế quốc cảnh nội, vậy liền coi là là đi theo địch.

Nước Càn cảnh nội, hai loại âm thanh trước nay chưa từng có kịch liệt cùng đối lập.

Một phương cho rằng Thẩm Lãng bệ hạ nhất định sẽ lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích, có thể bảo vệ nước Càn.

Mà một phe khác thì cho rằng, Thẩm Lãng quả nhiên là tai tinh, Khương thị gia tộc đều là tai tinh, ba mươi mấy năm trước Khương Ly diệt, cho nước Càn vạn dân mang đến ngập đầu tai ương, hiện tại lại đến phiên con trai của hắn.

"Ta đã sớm nói, lúc đó các ngươi đại biểu quyết thời điểm, tuyệt đối không thể lựa chọn Thẩm Lãng, cần phải lựa chọn Doanh Quảng bệ hạ, hiện tại các ngươi hối hận rồi chứ? Biết sợ chưa."

"Thẩm Lãng cũng chỉ sẽ khoác lác, chỉ có thể phóng đại lời nói! Đại Viêm quân đội của đế quốc chẳng mấy chốc sẽ giết tới, Thẩm Lãng quân đội ở nơi nào? Hắn không phải luôn miệng nói phải bảo vệ hắn con dân sao? Hắn ở đâu? Hắn chính là một cái tai tinh, một cái gieo vạ."

"Đáng tiếc Doanh Quảng bệ hạ chết rồi, bằng không chúng ta tại sao có thể có hôm nay tai họa?"

Mà một phe khác kiên quyết cho rằng, Thẩm Lãng nhất định sẽ xuất thủ cứu giúp.

"Các ngươi đám này oắt con vô dụng, hoàn toàn không xứng làm Đại Càn đế quốc con dân, sống lưng của các ngươi đã bị cắt đứt, các ngươi đã phế bỏ."

"Lúc đó Đại Viêm đế quốc trăm vạn đại quân tiến công Ngô Sở Việt tam quốc thời điểm, nước Sở cùng nước Việt dân chúng cỡ nào hùng hồn? Bọn họ sợ sao? Liền Sở vương chính mình tự mình ra trận, chống lại Đại Viêm quân đội của đế quốc."

"Ngay lúc đó cục diện, chẳng lẽ không so hôm nay càng thêm tuyệt vọng sao? Kết quả đây? Thẩm Lãng bệ hạ hoàn toàn thắng lợi, Định Viễn thành chi chiến, tiêu diệt Đại Viêm đế quốc tây lộ quân sáu mươi lăm vạn, bảo vệ Ngô Sở Việt tam quốc chi an ninh."

Đối lập song phương, ai cũng thuyết phục không được ai, sau đó lựa chọn dùng chân bỏ phiếu.

Tin tưởng Thẩm Lãng, tin tưởng Khương thị dân chúng, kế tục ở nhà, ở lại nước Càn cảnh nội.

Không tin toàn bộ lưu vong, hơn nữa phần lớn đều là tiến vào địch cảnh, nghĩ biện pháp trở thành Đại Viêm đế quốc con dân.

Đương nhiên, coi như tin tưởng Thẩm Lãng sẽ sáng tạo kỳ tích người, nội tâm cũng là thấp thỏm lo âu, bởi vì ba mươi mấy năm trước tình cảnh đó quá đau đớn thê thảm.

Hay là Ngô Sở Việt tam quốc dân chúng đều chứng kiến qua Thẩm Lãng kỳ tích, tiếp thu qua Thẩm Lãng bảo vệ, nhưng nước Càn dân chúng vẫn không có.

Vì lẽ đó tổng thể mà nói, toàn bộ nước Càn cảnh nội, vẫn là thần hồn nát thần tính, một mảnh bi quan sợ hãi.

...

Viêm Kinh nam bộ!

Mười mấy vạn đại quân đang tập kết, trong đó bao quát 2 vạn Tuyết điêu quân đoàn, ba ngàn sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, 10 vạn bí mật quân đoàn, thậm chí còn có 2 vạn ẩn nguyên hội thiết huyết quân đoàn, tổng cộng mười chừng năm vạn.

Này mười lăm vạn đại quân thống soái, như trước là Cơ Tuyền công chúa cùng Liêm thân vương.

Đại Viêm thái tử nói: "Giết vào nước Càn sau, tốc chiến tốc thắng, trong vòng một tháng, chiếm lĩnh Càn Kinh!"

"Phải!"

Đại Viêm thái tử lại nói: "Con đường nước Càn hành tỉnh thời điểm, không cần lưu thủ, dùng kịch liệt nhất thủ đoạn, kinh sợ thiên hạ, đối Đại Càn đế quốc uy tín, tiến hành tính chất hủy diệt đả kích."

"Phải!"

"Xuất phát, giết vào Càn Kinh, công chiếm nước Càn toàn cảnh!"

Theo ra lệnh một tiếng, mười lăm vạn đại quân mênh mông cuồn cuộn xuôi nam, hướng về nước Càn đập tới!

...

Thông Thiên tự lần này phát động rồi 25,000 tăng binh, hơn nữa từ Thông Thiên tự chi chủ tự mình chỉ huy.

Thiên hạ siêu thoát thế lực, thống hận nhất Thẩm Lãng người, không gì bằng Thông Thiên tự.

Thiên càng thành chi chiến, Định Viễn thành chi chiến, Thông Thiên tự tổn hại tại Thẩm Lãng trong tay siêu cấp tăng binh quân đoàn, vượt qua 3 vạn khoảng cách.

Thông Thiên tự có thể không giống như là Phù Đồ Sơn gia nghiệp phát đạt, toàn bộ Thông Thiên tự bí mật quân đoàn gộp lại, cũng không vượt qua 7 vạn.

Đương nhiên, trải qua hai lần đại chiến sau, Thông Thiên tự tuy rằng cùng Thẩm Lãng thù sâu như biển, thống hận tận xương, nhưng kỳ thực đã không muốn trêu chọc hắn, càng không muốn cùng Thẩm Lãng đánh trận.

Nhưng mà, Thông Thiên tự không cách nào chống cự Viêm Kinh mệnh lệnh.

Tại Đại Viêm đế quốc cùng Thẩm Lãng, nó chỉ có thể lựa chọn một phương, cái kia Thông Thiên tự đương nhiên việc nghĩa chẳng từ nan lựa chọn đứng ở Đại Viêm đế quốc một phương.

Cứ việc Nộ Triều thành chi chiến, Đại Viêm đế quốc thất lợi, nhưng ở trong mắt Thông Thiên tự, Đại Viêm đế quốc vẫn là xa xa mạnh mẽ tại Thẩm Lãng.

Hơn nữa lúc này đối với siêu thoát thế lực tới nói, hoàn toàn đối mặt mấy trăm năm hiếm có đại biến cục.

Thiên Nhai Hải các đi rồi, Phù Đồ Sơn diệt.

Huyền Không tự lại quá mức ngạo mạn, có vẻ dối trá mà lại siêu thoát, vì lẽ đó ta Thông Thiên tự quật khởi thời khắc đến.

Thông Thiên tự chi chủ còn thu được phong thanh, Đại Viêm đế quốc thái tử đối Tru Thiên các chủ có chút bất mãn, hơn nữa đã nhúng tay Tru Thiên các người thừa kế chi tranh, thiếu chủ cơ không thương cùng cơ vô song công chúa đã không đội trời chung.

Như thế chỉ cần Thông Thiên tự biểu hiện tích cực trung thành, Đại Viêm đế quốc thì sẽ bồi dưỡng Thông Thiên tự, chỉ cần Viêm Kinh ngón tay may thoáng lộ ra một ít vật tư chiến lược, liền có thể làm cho Thông Thiên tự cường lớn mấy lần.

Hơn nữa, Thông Thiên tự chi chủ còn phải đến một cái càng thêm tin tức kinh người.

Hoàng đế bệ hạ cũng sắp muốn xuất quan, một khi đến khi hắn xuất quan, sẽ nắm giữ trên thế giới này chung cực sức mạnh, đến lúc đó toàn bộ thế giới, tất cả làm trái hoàng đế bệ hạ ý chí, mặc kệ là bất kỳ thế lực, bất kỳ quốc gia nào, bất luận người nào đều sẽ biến thành tro bụi.

Thậm chí càng có nghe đồn, Đại Viêm đế quốc hoàng cung cấm kỵ chi trong tháp, chính là có một cái thượng cổ cự long.

Trên trời hỏa long sao chổi va chạm thế giới, triệt để tiêu vong sau, này điều cự long liền dần dần thức tỉnh. Hoàng đế bệ hạ mấy năm qua bế quan thời gian, đều đang cố gắng cảm ngộ con rồng này, khống chế con rồng này, một khi hoàn thành người rồng hợp nhất, cái kia đâu chỉ là vô địch thiên hạ?

Hoàng đế bệ hạ chí ít thoáng động đậy ngón tay, bất cứ kẻ địch nào đều sẽ tan xương nát thịt.

Chính là tại loại này đặc thù trong hoàn cảnh, Thông Thiên tự quyết định cuối cùng lại bác một cái.

Lần này không đầu cơ, sau đó liền không có cơ hội.

Chờ đến hoàng đế bệ hạ xuất quan, liền trực tiếp nhất thống thiên hạ, hủy diệt hết thảy kẻ địch.

Vào lúc ấy Thông Thiên tự coi như muốn biểu thị trung thành cũng không có cơ hội, bởi vì hoàng đế bệ hạ đã không có kẻ địch rồi.

"Vừa nhưng đã lựa chọn lập trường, vậy thì việc nghĩa chẳng từ nan!"

"Đây là chúng ta Thông Thiên tự cơ hội cuối cùng, một khi bỏ qua, liền cũng không bao giờ có thể tiếp tục quật khởi."

"Thẩm Lãng cùng chúng ta Thông Thiên tự thù sâu như biển, không đội trời chung, trong tay hắn có bao nhiêu Thông Thiên tự nợ máu?"

"Lần này chúng ta từ Đại Càn đế quốc tây bắc biên thùy giết vào, mà Thẩm Lãng chủ lực như trước tại Càn Kinh, khoảng cách mấy ngàn dặm xa."

"Chúng ta này một đường giết vào nước Càn, hào vô đối thủ!"

"Phía trước ba mươi dặm, chính là nước Càn An Viễn thành."

Bất kỳ một quốc gia nào biên thùy thành thị, trên căn bản đều có xa cái chữ này, nước Việt Trấn Viễn thành, nước Sở Định Viễn thành, nước Càn An Viễn thành.

Thẩm Lãng đánh bại Doanh Quảng, làm chủ Càn Kinh sau, An Viễn thành chủ Lý Hoành Đồ hầu như là trước tiên thượng biểu hiệu trung.

Đây không phải là đầu cơ, biên thùy thành thị máu người tính chung quy là liệt một ít, tại hắn sâu trong nội tâm vốn là thiên hướng tại Khương thị. Lúc đó nước Càn toàn thể đại biểu quyết thời điểm, An Viễn thành đối Thẩm Lãng chống đỡ độ cũng là cao nhất.

Lúc này An Viễn thành chủ Lý Hoành Đồ, suất lĩnh 5 vạn đại quân, trấn thủ tòa thành này.

Từ đầu tới đuôi, hắn đều không có hướng Càn Kinh cầu viện qua, bởi vì hắn cảm giác đến, nếu như Thẩm Lãng bệ hạ phải cứu An Viễn thành, vậy cũng không cần cầu viện. Nếu như không cứu, cầu viện cũng vô dụng, mặc cho số phận đi.

Liền làm cho cả thiên hạ, nhìn hắn An Viễn thành huyết tính, nhìn An Viễn Lý thị huyết tính.

"Bá tước đại nhân, Thông Thiên tự tăng binh đến rồi!"

Nước Càn An Viễn bá Lý Hoành Đồ đã thấy, mấy vạn Thông Thiên tự tăng binh, như thủy triều vọt tới, khoảng cách An Viễn thành trì, không đủ hai mươi dặm.

Mà An Viễn thành ở ngoài, vùng đất bằng phẳng, không hề cản trở.

Thông Thiên tự không ách trưởng lão gầm lên giận dữ nói: "Đại Càn đế quốc An Viễn thành, thì ở phía trước hai mươi dặm, giết vào tiến vào, đem bọn họ chém tận giết tuyệt, vì ta Thông Thiên tự người chết báo thù rửa hận, báo thù rửa hận!"

"Giết, giết, giết!"

Thông Thiên tự tăng binh tu luyện chính là Đại Kiếp tự tà công, tiếp thu chính là huyết thống cải tạo, đã hoàn toàn không có tăng nhân siêu thoát cùng nhân từ, so Tây Vực Đại Kiếp tự tăng binh còn muốn cực đoan.

Mỗi người ánh mắt đỏ chót, tràn ngập tàn nhẫn máu tanh.

Hai mươi lăm ngàn người, điên cuồng xung phong, chỉ muốn xông vào nước Càn cảnh nội, liền điên cuồng sát phạt.

Trả thù Thẩm Lãng!

Đại Viêm hoàng đế bệ hạ, ngươi nhìn thấy không? Chúng ta Thông Thiên tự đối với ngươi là cỡ nào chi trung thành?

25,000 tàn nhẫn tăng binh, khoảng cách An Viễn thành càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Mà liền như vậy!

"Vèo ..."

Từ cửu thiên vân ngoại, một nhánh Long Chi Hối dường như sao băng như vậy phi tới.

Ngăn ngắn mấy giây sau, chi này siêu cấp Long Chi Hối đột nhiên đập vào Thông Thiên tự tăng binh quân đoàn bên trong.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Tuôn ra so thái dương càng sáng hơn ánh sáng.

Hủy thiên diệt địa năng lượng, kinh người địa ngục chi hoa tỏa ra.

Siêu viễn trình chiến lược đả kích.

Đại Viêm đế quốc tấn công nước Càn tây bắc quân đoàn, toàn quân diệt.

Thông Thiên tự cuối cùng bí mật quân đoàn, toàn quân diệt.

...

Chú: Chư vị ân công, chư vị cực kỳ, vé tháng đừng có ngừng, cảm ơn các ngươi chi viện, cảm ơn!

Cảm ơn chính bản trâu cày chín tầng đất 2 vạn tệ khen thưởng, cảm ơn thảo hoàng phong không nói gì, macuy vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 598: Triệt Để Xóa Đi! Viêm Kinh Thổ Huyết!

Chương 598: Triệt để xóa đi! Viêm Kinh thổ huyết!

Lần này siêu cấp Long Chi Hối công kích là thật sự rất nhanh, không hề có một chút điểm dấu hiệu, từ phóng ra đến nổ tung, tổng cộng không vượt qua ba mươi giây đồng hồ, sau đó bán kính 3500 mét tất cả toàn bộ đều biến mất.

Mới vừa rồi còn khí thế hùng hổ, uy phong lẫm lẫm Thông Thiên tự tăng binh, phảng phất trực tiếp biến mất khỏi thế gian đồng dạng.

Nổ tung địa điểm khoảng cách An Viễn thành đại khái khoảng mười một ngàn mét, khoảng cách này đã hoàn toàn không có lực sát thương, nhưng lại có thể cảm nhận được một loại trước nay chưa từng có lực rung động.

Ròng rã sau một lúc lâu, ở đây tất cả mọi người mới khôi phục thị giác. Sau đó đả kích cường liệt dư âm đột nhiên bao phủ tới, loại kia nóng rực gió thổi vào mặt, dĩ nhiên đau vô cùng thống, mồ hôi trên mặt lông cũng có một loại bị đốt cháy khét cảm giác.

Kỳ thực này không giống như là địa ngục trần gian cảm giác, bởi vì nhìn qua cũng không máu tanh tàn nhẫn.

Nổ tung trung tâm là một cái to lớn hố động, sau đó bên trong không có thứ gì, hết thảy thi thể đều biến thành tro bụi, chỉ có đang nổ rìa ngoài, tài năng nhìn thấy lít nha lít nhít đốt cháy khét thi thể, căn bản là không thấy được nguyên lai khuôn mặt.

Theo đả kích cường liệt ba bão táp, đám này thi thể nám đen trực tiếp nát tan, rải rác một chỗ.

An Viễn thành chủ, nước Càn An Viễn bá Lý Hoành Đồ, kinh hãi mà nhìn tất cả những thứ này.

Ta ... Ta ...

Hắn đã sớm nghe nói qua Long Chi Hối, hơn nữa còn biết Thẩm Lãng bệ hạ liền thích chơi vật này.

Nhưng mà hắn cũng biết Long Chi Hối là có tầm bắn a, nhiều nhất không vượt qua 500 dặm mà thôi, Nộ Triều thành cách nơi này có bao nhiêu dặm, ít nhất một vạn sáu bảy, thậm chí càng thêm không thôi.

Kết quả, Long Chi Hối tại ta An Viễn ngoài thành bạo, đem hung thần ác sát kẻ địch giết đến sạch sành sanh?

Đương nhiên, Định Viễn thành khoảng cách Nộ Triều thành cũng như trước phi thường xa, nhưng mà sau tất cả mọi người đều biết, cái kia không phải Long Chi Hối, đó là trên trời sao chổi đại va chạm.

Nhưng lần này tuyệt đối là Long Chi Hối, thật trăm phần trăm.

Khi nào ta An Viễn thành cũng như thế trâu bò đây? Phân lượng nặng như vậy? Lại có thể để Thẩm Lãng bệ hạ điều động Long Chi Hối cứu vớt?

Chúng ta người nhà quê, chưa từng va chạm xã hội, Thẩm Lãng bệ hạ ngài lập tức liền để chúng ta nhìn thấy này đệ nhất thiên hạ kỳ cảnh? Sau đó không thể quay về, không thể quay về.

Nhất thời, An Viễn thành chủ Lý Hoành Đồ quỳ trên mặt đất, dập đầu nói: "Thần Lý Hoành Đồ bái kiến Thẩm Lãng bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

An Viễn trên tường thành binh sĩ thoáng ngẩn ngơ, sau đó cũng chỉnh tề quỳ xuống, cùng kêu lên cao giọng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

"Thẩm Lãng bệ hạ trâu bò, trâu bò ..."

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi khi nào lại cho chúng ta diễn thuyết a? Chúng ta đều đi nghe ngươi ba hoa khoác lác a ..."

Một người trong đó hán tử đột nhiên gào thét, đều là tất cả mọi người hướng về hắn trợn mắt nhìn, người binh sĩ này là một cái người chất phác.

Nước Càn đại biểu quyết trước, làm Thẩm Lãng thế thân, trước gương hướng về mỗi một cái quận mỗi một cái thành tiến hành diễn thuyết, bởi vì An Viễn thành là xa xôi thành trì, vì lẽ đó hầu như đến phiên cuối cùng. Tòa thành này nhân khẩu rất ít, kết quả cái kia một hồi diễn thuyết dĩ nhiên đến một vạn người, đột phá trước hết thảy ghi chép.

Hơn nữa những nơi khác người coi như tới nghe Kính Tử diễn thuyết cũng đều che mặt, chỉ có An Viễn thành binh lính cùng dân chúng, có rất nhiều người gan to bằng trời, cũng không che mặt.

Này trực tiếp làm tức giận Doanh Quảng, sau đó liền muốn tiến hành thanh toán, ý chỉ cũng đã định ra. Kết quả còn đến không kịp chấp hành, Doanh Quảng cũng đã xong đời, Thẩm Lãng cũng đã giết vào Càn Kinh.

Cái kia người chất phác nói: "Các ngươi là không biết a, lúc đó Thẩm Lãng bệ hạ tại tuyên truyền thời điểm, ta liền đứng ở phía trước nhất, hắn nói cái gì ta cũng nghe không hiểu, cũng không dám hỏi, chính là cảm thấy cả người tỏa nhiệt, chính là cảm thấy người này ba hoa khoác lác rất lợi hại, không nghĩ tới như thế cái mặt trắng nhỏ, khoác lác lợi hại, giết người lợi hại hơn ..."

Hắn vẫn chưa nói hết, trực tiếp liền bị Lý Hoành Đồ tướng quân trực tiếp một cái tát dập trên mặt đất bất tỉnh đi.

Con bà nó, để ngươi mù nói thật.

Chỉ chốc lát sau, Thẩm Lãng rốt cuộc xuất hiện, cưỡi đại siêu chậm rãi hạ xuống, xuất hiện tại An Viễn thành trước mặt, xuất hiện tại mấy vạn người trước mặt.

Lý Hoành Đồ này vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy Thẩm Lãng, liền dường như chính hắn từng nói, Lý Hoành Đồ bá tước xác thực xem như là một cái người nhà quê, này tây bắc biên thùy thành trì môi trường tự nhiên ác liệt, mà vị này Lý Hoành Đồ hiệu trung Khương thị thời gian cũng không lâu.

Tại bốn mươi mấy năm trước, thành phố này còn không thuộc về nước Càn, ước chừng tại ba mươi chín năm trước, Lý Hoành Đồ mới hiệu trung Khương thị.

Đương nhiên lại qua không lâu, Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử, vùng đất này vừa bắt đầu bị nước Tấn chiếm đoạt, sau lại không hiểu ra sao quy Tân Càn quốc.

Nói chung, nơi này núi Cao hoàng đế xa, Lý Hoành Đồ gia tộc mới là vùng đất này mấy trăm năm chủ nhân. Hơn nữa vùng đất này phi thường cằn cỗi, cũng ép không ra cái gì mỡ, dân phong dũng mãnh, cho tới nay đều tự do tại quyền lực biên giới.

Nhìn thấy Thẩm Lãng sau, Lý Hoành Đồ lại một lần nữa đôi chân quỳ xuống, cả người đều bái phục trên mặt đất.

"Thần Lý Hoành Đồ, bái kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng nói: "An Viễn bá xin đứng lên."

An Viễn bá Lý Hoành Đồ lại một lần nữa dập đầu nói: "Từ nay về sau, ta An Viễn Lý thị gia tộc, đời đời kiếp kiếp hiệu trung Khương thị, đến chết không đổi, vĩnh viễn không bao giờ nói hối!"

… …

Thông Thiên tự này 25,000 tăng binh hầu như toàn quân diệt, còn sống sót hơn trăm người.

Đây chính là Thông Thiên tự chi chủ, còn có hắn đặc chủng vũ sĩ, mấy đại trưởng lão, bởi vì bọn họ cưỡi pho tượng tuyết, khoảng cách nổ tung trung tâm khá xa.

Không sai, cũng chỉ có mấy chục người cưỡi pho tượng tuyết, này … Chuyện này quả thật so với trước Thẩm Lãng còn muốn cùng a.

Hết cách rồi, đếm ngược đệ nhất siêu thoát thế lực không phải đùa giỡn, là thật sự nghèo.

Làm Long Chi Hối nổ tung sau, Thông Thiên tự chi chủ đầu óc cũng triệt để trống rỗng, sau đó cả người mất đi hết thảy phản ứng.

Liền, liền như thế không còn?

Ta Thông Thiên tự cuối cùng bí mật quân đoàn, liền như thế không còn?

Ta, ta Thông Thiên tự ròng rã hai mươi, ba mươi năm thành quả, tổng cộng liền 7 vạn bí mật quân đoàn, kết quả 6 vạn toàn bộ diệt tại ngươi Thẩm Lãng trong tay?

Đúng là cả người triệt để mất cảm giác, hầu như không cảm giác được thống khổ gì.

Đầy đủ tốt mấy phút sau, nghe được An Viễn trong thành vô số người hô to vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế, Thông Thiên tự chi chủ mới dần dần hoảng hốt lại đây, sau đó vô biên vô hạn thống khổ giống như là thủy triều kéo tới.

Lúc này mới rõ ràng cảm giác được, vừa nãy tất cả không phải nằm mơ, mà là chân chính chuyện đã xảy ra.

A, a, a ...

Ta 25,000 bí mật quân đoàn? Ta ... Ta đây còn chưa mở đánh? Cũng đã toàn quân diệt?

Thông Thiên tự chi chủ nhìn Thẩm Lãng, đột nhiên giận dữ hét: "Thẩm Lãng, dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì? Đại Càn đế quốc chủ lực, Tru Thiên các quân đội, đều khoảng cách Nộ Triều thành càng gần hơn, ta quân đội khoảng cách Nộ Triều thành xa như vậy, vì sao một mực đến đánh ta a? Vì sao một mực đến diệt ta a?"

Thẩm Lãng cầm lấy ngạc mộng thạch sóng âm phóng đại khí nói: "Thật không tiện, ai bảo ngươi Thông Thiên tự yếu nhất đây, coi như đem toàn bộ các ngươi đánh chết, cũng không có có hậu quả gì, đếm ngược đệ nhất siêu thoát thế lực, không hề phân lượng."

Này vừa nói, Thông Thiên tự chi chủ hầu như muốn phun máu.

Ngươi, ngươi tiêu diệt ta Thông Thiên tự quân đoàn sau, còn muốn đạp lên ta tôn nghiêm?

Thẩm Lãng sâu xa nói: "Thông Thiên tự a, ta biết các ngươi không dễ dàng, trước mấy đại siêu thoát thế lực, cứ việc tiếp thu phụ thân ta Khương Ly hiệu triệu, tạo thành liên hiệp võ đạo quân đoàn diệt Đại Kiếp tự. Nhưng mà bởi vì Đại Viêm đế quốc quan hệ, đám này siêu thoát thế lực cùng cha ta Khương Ly tương đối phân rõ giới hạn, chỉ có ngươi Thông Thiên tự cùng phụ thân ta đi được gần. Kết quả phát sinh kịch biến, Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử, ngươi Thông Thiên tự tranh thủ thời gian chuyển biến lập trường, liều mạng đi đút lót Đại Viêm đế quốc, liều mạng giẫm ta Khương thị."

"Không có phụ thân ta Khương Ly, ngươi Thông Thiên tự đại khái đã bị Đại Kiếp tự diệt đến không còn một mống, phụ thân ta đối với các ngươi có trời cao đất rộng chi ân. Kết quả thời khắc mấu chốt, các ngươi không chút do dự phản bội, mạnh mẽ tại chúng ta Khương thị trên thân giẫm 1 vạn chân. Nhưng mà ta đây kỳ thực không trách các ngươi, vì sống tiếp, không có cách nào."

"Còn có, các ngươi Thông Thiên tự tạm thời sống sót sau, lập tức chuyển biến phương hướng, tu luyện Đại Kiếp tự tà công, nỗ lực trong thời gian ngắn trở nên mạnh mẽ, chuyện này cũng không có gì, ta không để ý điểm này, các ngươi tu luyện tà công cùng ta không có quan hệ, ta có thể không giống như là phụ thân ta trời sinh chính nghĩa, điều này cũng muốn xen vào, vậy cũng muốn xen vào."

"Nhưng mà ... Ta cùng Đại Viêm đế quốc sự tình, ngươi Thông Thiên tự xem náo nhiệt gì? Như thế tích cực làm cái gì? Nhìn nhân gia Huyền Không tự, Đại Viêm hoàng đế ý chỉ hạ xuống, sẽ theo liền qua loa hai lần."

"Ngươi Thông Thiên tự tính là thứ gì a? Ta cùng Đại Viêm đế quốc tranh bá thiên hạ, ngươi loại này a miêu a cẩu cũng không biết sống chết đi lên tập hợp?"

"Không đánh tàn nhẫn, không đánh xấu, liền đánh không có mắt."

"Ngươi Thông Thiên tự đếm ngược đệ nhất, liền cho ta bé ngoan ngốc tại trong một góc diện, đi ra khoe khoang cái gì a?"

"Giảng thật, ta không phải tận lực diệt các ngươi Thông Thiên tự, chính là một cái thuận tiện!"

Nguyên bản Thông Thiên tự chi chủ cũng chỉ là thống khổ, bởi vì hắn 25,000 bí mật quân đoàn trong nháy mắt bị xóa đi, toàn bộ Thông Thiên tự hầu như liền hết rồi.

Hiện tại Thẩm Lãng mà nói, hầu như mỗi một câu đều đem hướng về trái tim của hắn tổ đâm, chuyện này quả thật là giết người sau, còn muốn tại trên thi thể giẫm 1 vạn chân.

Hắn vẫn không nói gì, bên cạnh không ách trưởng lão không nhịn được, trực tiếp lớn tiếng quát: "Thẩm Lãng chỉ có một người, giết hắn, giết hắn ..."

Không gì sánh được oán giận mấy chục tên Thông Thiên tự đặc chủng vũ sĩ cưỡi pho tượng tuyết, hung mãnh hướng về Thẩm Lãng vọt tới.

Chỉ chốc lát sau, Thẩm Lãng thả ra một cái vòng xoáy năng lượng!

"Vèo ..."

Ba mét đường kính vòng xoáy năng lượng, đột nhiên bao phủ mà đi.

Trong nháy mắt, xông lại Thông Thiên tự đặc chủng vũ sĩ toàn bộ biến thành tro bụi, liền một tiếng hét thảm đều không có, sẽ chết hết.

… …

Nước Lương cảnh nội!

Quốc gia này lịch sử cũng rất dài, ròng rã mấy trăm năm, nó cùng nước Càn ân ân oán oán mấy ngày mấy đêm đều nói không hết.

Đầu tiên nó là một cái tiểu quốc, tại thời gian rất lâu bên trong là tiếp thu nước Càn bảo vệ, thậm chí có thể xưng là nước Càn nước phụ thuộc.

Nhưng mà tại hơn 100 năm trước, nước Càn xuất hiện một cái phá sản đại vương, tao ngộ mấy trường đại bại. Làm nước phụ thuộc nước Lương, lập tức trở mặt, liên hiệp Đại Tấn vương quốc, vệ quốc các loại, mạnh mẽ tại nước Càn trên thân cắn xuống một cái thịt hạ xuống, cắt năm cái quận, trực tiếp từ hầu quốc đã biến thành công quốc.

Từ cái kia sau, Lương thị cùng Khương thị quan hệ trực tiếp từ minh hữu đã biến thành kẻ địch.

Thẩm Lãng tổ phụ kế vị sau, nước Càn nằm gai nếm mật, vùi đầu phát triển mấy chục năm, quốc lực cường thịnh lên. Sau đó Thẩm Lãng chi phụ Khương Ly thượng vị, nước Càn nhất thời dường như liệt nhật lên không, thế không thể đỡ, ngăn ngắn không tới mười mấy năm liền quét ngang xung quanh mười mấy quốc gia.

Trước hết thảy từng bắt nạt nước Càn, hết thảy đánh qua nước Càn, toàn bộ bị đánh đến gào khóc thảm thiết, tổng cộng mười một cái quốc gia hoàn toàn biến mất tại trong dòng sông lịch sử, trở thành Đại Càn đế quốc một phần, bao quát nước Lương, vệ quốc toàn bộ vong quốc.

Đại Càn đế quốc chưa bao giờ đến trăm vạn km2, lãnh thổ trực tiếp bão tố đến gần 4 triệu km2.

Đương nhiên Khương Ly chết bất đắc kỳ tử sau, Đại Càn đế quốc cũng chia năm xẻ bảy, trước bị diệt quốc gia có chút liền triệt để xong đời, có chút lại phục quốc, tỷ như nước Lương.

Khương Ly sau khi chết, Đại Viêm liên quân đế quốc giết vào nước Càn bên trong, đốt giết cướp giật, không chuyện ác nào không làm.

Vậy này chi liên quân, ai tàn nhẫn nhất? Chính là nước Lương quân đội, chỉ là không tới một vạn người, nhưng phạm vào không thể tha thứ tội nghiệt.

Tại nước Lương quân đội đồ đao bên dưới, không biết có bao nhiêu nước Càn oan hồn, cũng có thể xưng tụng là huyết hải thâm cừu.

Từ cái kia sau, nước Lương cũng đã trở thành Viêm Kinh đệ nhất trung chó, vì nịnh bợ Viêm Kinh, nước Lương hầu như là dốc hết hết thảy.

Còn thật đừng nói, chỉ bằng nước Lương mấy chục năm như một ngày quỳ liếm, nước Lương lại từ công quốc thăng cấp đến vương quốc, Lương công đã biến thành Lương vương.

Đương nhiên, nước Lương quân trở thành thân vương bắt đầu từ giờ khắc đó, Đại Viêm vương triều vương tước hàm kim lượng liền kịch liệt ngã xuống. Sở vương, Tấn vương, Ngô vương, Việt vương các dồn dập xem thường, chỉ bằng ngươi nước Lương cũng xứng cùng chúng ta đứng ngang hàng?

Lần này Đại Viêm đế quốc thảo phạt nước Càn, cũng không có để nước Lương xuất binh, điều này làm cho Lương vương thật đau lòng.

Đại Viêm bố khai chiến, dĩ nhiên không mang theo ta? Lẽ nào là ta nước Lương gần nhất quỳ liếm đến không đủ chuyên nghiệp?

Đương nhiên Lương vương cả nghĩ quá rồi, bởi vì binh quý thần tốc, Đại Viêm thái tử yêu cầu trong vòng một tháng liền giết vào Càn Kinh, chiếm lĩnh Càn Kinh, vì lẽ đó đòi hỏi chính là mạnh mẽ bí mật quân đoàn, nhưng nước Lương nào có cái gì bí mật quân đoàn a.

Bất quá coi như như thế, nước Lương cũng phải vì Đại Viêm đế quốc bố đi theo làm tùy tùng cống hiến.

Nước Lương tại nước Càn cùng Đại Viêm đế quốc trong đó, Đại Viêm đế quốc chủ lực đại quân giết vào nước Càn thời điểm, có thể trải qua nước Lương, cũng có thể không trải qua.

Kết quả Lương vương liều mạng thượng tấu, thỉnh Đại Viêm đế quốc thiên quân nhất định nhất định phải trải qua nước Lương, nhất định phải cho chúng ta nước Lương biểu hiện cơ hội.

Đại Viêm đế quốc thái tử nhìn thấy Lương vương như thế có hiếu tâm, không đành lòng lạnh lẽo Lương vương chi tâm, vì lẽ đó liền đáp ứng.

Mười lăm vạn bí mật quân đoàn tập kết xong xuôi sau, tốc độ cực nhanh, mỗi ngày hành quân tốc độ vượt qua kinh người hơn ba trăm dặm, này hay là bởi vì mặt đất quân đội liên lụy, bằng không không trung quân đoàn có thể ngày đi hai ngàn dặm.

Nói chung, mấy ngày sau, Cơ Tuyền công chúa, Liêm thân vương suất lĩnh mười lăm vạn chủ lực đại quân cũng đã đi tới nước Lương đường biên giới ở ngoài.

Ngày kế, đại quân liền muốn đi vào nước Lương, sau đó dùng hai ngày xuyên qua nước Lương cảnh nội, giết vào nước Càn.

Mà trung chó Lương vương, sớm năm ngày cũng đã đi tới Cơ Tuyền công chúa đại quân bên trong, trực tiếp ra nghênh đón hơn một ngàn dặm.

Ngày mai Đại Viêm đế quốc mười lăm vạn đại quân liền muốn nhập nước Lương, Lương vương nội tâm phi thường kích động, ngày mai nhất định để Đại Viêm thiên quân cảm thụ ta nước

Lương vô hạn cuồng nhiệt trung thành.

Khoảng cách đường biên giới 150 dặm địa phương, nước Lương hoàn toàn mới kiến tạo một cái trước nay chưa từng có hoa lệ quân doanh, tráng lệ, không thiếu gì cả, thậm chí ngay cả giả sơn hồ cá đều có, nhiều vô số kể mỹ vị món ngon, đã sớm chuẩn bị tốt.

Nước Lương thái tử tự mình suất lĩnh 5 vạn quân đội đóng tại cái kia quân doanh bên trong, liền vì tiếp đón Cơ Tuyền công chúa một nhóm, liền vì tiếp đón Đại Viêm đế quốc thiên quân.

Cái này quân doanh ở một buổi chiều sau, liền muốn lập tức bị dỡ xuống.

Ròng rã mười mấy km2 quân doanh, bên trong nhà cứ việc là mảnh gỗ, nhưng mà cũng xây dựng đến đẹp đẽ cực kỳ.

Quả thực so được với lâm thời hành cung, liền vì để cho Đại Viêm quân đoàn trụ một đêm mà thôi.

Mà nước Lương thái tử suất lĩnh 5 vạn đại quân, toàn bộ sẽ biến thành đội danh dự, cung nghênh Đại Viêm thiên quân đến.

.. ... .

Ngày kế!

Cơ Tuyền công chúa, Liêm thân vương suất lĩnh mười lăm vạn chủ lực đại quân, lại một lần nữa xuất phát, hết tốc lực hành quân.

Khoảng cách nước Lương đã càng ngày càng gần.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Lương vương, chúng ta là đến run, chúng ta là thảo phạt nước Càn, không muốn khiến cho như thế quá đáng, lại càng không muốn xa mỹ lãng phí."

Lương vương nói: "Sẽ không, không biết."

Mà lúc này, nước Lương thái tử đã suất lĩnh 5 vạn đại quân, ăn mặc chỉnh tề, áo giáp rõ ràng, nghênh tiếp Đại Viêm quân đoàn.

Nước Lương thái tử cưỡi ở một cái pho tượng tuyết thượng , nhìn trên mặt đất chỉnh tề 5 vạn đại quân, dường như có thước đo đồng dạng, vậy đại khái là lớn nhất từ trước tới nay quy mô đội danh dự.

"Chư quân, Đại Viêm thiên tử thương cảm chúng ta, không có để chúng ta xuất chiến, nhưng ta nước Lương từng quyền chi tâm, không thể không biểu!"

"Thẩm Lãng vai hề, dám to gan khiêu khích Đại Viêm thiên quốc, nhất định tan xương nát thịt."

"Lần này Đại Viêm quân đoàn giết vào nước Càn, nhất định kỳ khai đắc thắng, ẩm mã Càn Kinh."

Lúc này, một cái pho tượng tuyết trinh sát bay tới, thấp giọng nói: "Điện hạ, Đại Viêm thiên quân cách chúng ta, còn có hai mươi dặm."

Nước Lương thái tử chấn động, hét lớn: "Đại Viêm vạn thắng, Đại Viêm vạn thắng."

"Đại Viêm thiên tử, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Đón lấy, ở đây năm vạn người theo đồng thời hô to.

"Đại Viêm vạn thắng, Đại Viêm vạn thắng!"

"Đại Viêm thiên tử vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Âm thanh rung trời, vang tận mây xanh, dù cho cách hai mươi dặm đều nghe được rõ rõ ràng ràng.

Bên ngoài hai mươi dặm Lương vương nhất thời lộ ra nụ cười thỏa mãn, Cơ Tuyền công chúa nói: "Lương vương, quá mức rồi."

Lương vương nói: "Không có chút nào qua, cái này cũng là bọn nhỏ một mảnh hiếu tâm, bọn họ đối Đại Viêm đế quốc trung thành, quả thực không lời nào có thể diễn tả được."

Đại Viêm đế quốc mười lăm vạn đại quân tiếp tục tiến lên, mà nước Lương đường biên giới bên kia, 5 vạn áo giáp rõ ràng đại quân, tại mọi thời khắc đều ở hô to.

"Đại Viêm vạn thắng, giết vào Càn Kinh."

"Đại Viêm vạn thắng, giết vào Càn Kinh."

"Đại Viêm thiên tử, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Nước Lương thái tử cưỡi pho tượng tuyết, hài lòng nhìn tất cả những thứ này. Bất quá hắn vẫn là hơi có chút tiếc hận, lần này giết vào nước Càn, Đại Viêm không có để nước Lương cùng đi xuất chinh, bằng không có thể đốt giết cướp giật.

Ba mươi mấy năm trước, vừa phục quốc nước Lương, theo Đại Viêm liên quân giết vào nước Càn sau, thực sự là rõ ràng trước mắt.

Thực sự là đã nghiền, khoái hoạt a, phất to.

Mà nhưng vào lúc này, bên cạnh hai nước khu mật sứ bỗng nhiên một trận cao giọng nói: "Thái tử điện hạ, ngươi xem, ngươi xem ..."

"Làm sao? Chẳng lẽ Cơ Tuyền công chúa tới sao?" Nước Lương thái tử nói, sau đó ngẩng đầu hướng về chân trời nhìn tới.

Nhất thời, hắn sợ đến mộng run run một cái.

Cái kia, cái kia là gì?

Cách đó không xa chân trời, phảng phất bay đến một nhánh mỹ lệ sao băng, khoảng cách chỉ có chỉ là mấy vạn mét mà thôi.

Cái kia, đó là Long Chi Hối?

Đại Viêm đế quốc đây là làm gì đây? Này Long Chi Hối hướng về đâu bắn đây? Đánh nước Càn cũng không cần Long Chi Hối a, hơn nữa khoảng cách nước Càn còn như thế xa đây?

Tiếp theo, nước Lương thái tử phát hiện không đúng, bởi vì chi này siêu cấp Long Chi Hối là hướng về hắn bên này bắn tới.

"Thái tử điện hạ, chạy mau, chạy mau ..."

Nước Lương khu mật sứ liều mạng mà thôi thúc pho tượng tuyết lên không, liều mạng mà chạy trốn.

Nước Lương thái tử sởn cả tóc gáy, cũng liều mạng mà chạy trốn.

Trên mặt đất nước Lương 5 vạn đại quân như trước lớn tiếng hô to.

"Đại Viêm vạn thắng, giết vào Càn Kinh."

"Đại Viêm thiên tử, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Vèo vèo vèo ..."

Siêu cấp Long Chi Hối, lấy mỗi giây đồng hồ hơn ba ngàn mét tốc độ phóng tới, trên không trung xẹt qua một đạo kinh diễm quỹ tích.

Ngăn ngắn mười mấy giây sau, liền bay đến này 5 vạn đại quân bầu trời, lúc này bọn họ mới phát hiện, hoàn toàn rơi vào kinh hãi.

Làm sao bây giờ? Chúng ta là nên khoảng cách đứng bất động, hay là nên chạy trốn a?

Cũng không cần chạy, chạy không thoát.

Này 5 vạn nước Lương binh sĩ liền ngơ ngác đứng tại chỗ.

Cái kia chi siêu cấp Long Chi Hối mãnh rơi xuống.

"Rầm rầm rầm rầm ..." So thái dương càng sáng hơn ánh sáng lại một lần nữa tuôn ra.

Kinh diễm địa ngục chi hoa, lại một lần nữa tỏa ra.

Nước Lương 5 vạn đại quân, sắp xếp đến chỉnh tề, từ cái này trên mặt đất bị triệt để xóa đi.

Chân chính biến thành tro bụi, tan xương nát thịt, bị chết sạch sành sanh.

Nước Lương thái tử, nước Lương khu mật sứ các trọng thần, cứ việc liều mạng mà chạy trốn, nhưng cũng không kịp.

Đáng sợ sóng xung kích đột nhiên bao phủ tới, mang theo hơn vạn nhiếp thị độ nhiệt độ cao.

Trong phút chốc bọn họ kể cả pho tượng tuyết vật cưỡi, trực tiếp bị đốt thành tro bụi, sau đó bị sóng xung kích đột nhiên bao phủ, hóa thành hư không.

.. ... .

Hai mươi dặm bên ngoài!

Cơ Tuyền công chúa, Liêm thân vương, Lương vương trơ mắt nhìn tình cảnh này phát sinh.

Thậm chí, bọn họ liền nước Lương thái tử, nước Lương các trọng thần là làm sao chạy trốn, làm sao bị biến thành tro bụi cũng nhìn thấy rõ ràng.

Cái kia đóa địa ngục chi hoa, còn có cuối cùng đám mây hình nấm, bay lên bầu trời mấy ngàn mét, cũng toàn bộ thấy rất rõ ràng.

Chỉ chốc lát sau, một luồng mãnh liệt nóng rực bão táp bao phủ tới, đem Cơ Tuyền công chúa tuyệt mỹ khuôn mặt đều nóng một lần.

Toàn trường giống như chết tĩnh lặng.

Hết thảy quân đoàn, toàn bộ ngừng lại.

Ba ngàn sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, 2 vạn Tuyết điêu quân đoàn, mười mấy vạn mặt đất bí mật quân đoàn, toàn bộ ngừng lại.

Trơ mắt nhìn trên trời đám mây hình nấm bốc lên.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Lương vương phát sinh một trận khóc thét.

"A ... A ... A ..."

"Con trai ta a ..."

"Ta thái tử, ta quân đội, ta nước Lương ..."

Lương vương từ đầu cơ đến hiện tại, vẫn không có nếm qua bất kỳ quả đắng.

Đại Tấn vương quốc bị diệt mấy trăm ngàn, Doanh Quảng nước Càn cũng diệt vong, mà Đại Viêm đế quốc mỗi một lần đối phó Thẩm Lãng thời điểm, vây công Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc thời điểm, nước Lương đều không có thụ qua bất kỳ tổn thất.

Mà lần này, hắn trơ mắt nhìn siêu cấp Long Chi Hối tại hắn trên lãnh thổ quốc gia nổ tung, trơ mắt nhìn hắn thái tử, hắn trọng thần, còn có 5 vạn quân đoàn biến thành tro bụi.

Sởn cả tóc gáy, khắp cả người lạnh lẽo.

Xảy ra chuyện gì? Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Thẩm Lãng Nộ Triều thành chỉ có một nhánh Long Chi Hối, lẽ nào hắn vạn dặm xa xôi đem Long Chi Lực phóng ra trang bị vận đến nước Lương phụ cận, sau đó đem duy nhất Long Chi Hối phóng ra?

Thẩm Lãng là thu được mấy chục chi Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối, nhưng mà là Cơ thị Long Chi Hối, Thẩm Lãng căn bản là không có cách kích hoạt, cũng không thể phóng ra a.

Chỉ chốc lát sau!

Một cái sóng siêu âm phi hành thú liều mạng mà từ phía tây phi tới, vọt thẳng đến Cơ Tuyền công chúa trước mặt.

"Công chúa điện hạ, chín cái canh giờ trước, một nhánh siêu cấp Long Chi Hối tại nước Càn An Viễn thành phía tây, cũng chính là Đại Tấn vương quốc lãnh thổ bên trong nổ tung, Thông Thiên tự 25,000 tên đặc thù tăng binh, toàn quân diệt."

Này vừa nói, nhất thời đánh vỡ Cơ Tuyền công chúa hết thảy ảo tưởng.

Xấu nhất, chuyện đáng sợ nhất phát sinh.

Nơi này khoảng cách nước Càn An Viễn thành thẳng tắp khoảng cách vượt qua bảy ngàn dặm, mà tại ngăn ngắn trong vòng chín canh giờ, Thẩm Lãng phóng ra hai viên Long Chi Hối.

Đây là cái gì?

Đây chính là siêu viễn trình chiến lược đả kích.

Nộ Triều thành liền còn lại một nhánh Khương thị Long Chi Hối, vậy này hai chi Long Chi Hối là nơi nào đến?

Chỉ có một cái giải thích, Thẩm Lãng chính thức phá giải Cơ thị Long Chi Hối, hơn nữa được biến dị sóng siêu âm phi hành thú, siêu cấp Long Chi Lực quyền khống chế.

Nói cách khác, hắn hoàn toàn nắm giữ siêu viễn trình chiến lược đả kích năng lực.

Sau đó làm sao bây giờ?

Liêm thân vương cùng Cơ Tuyền công chúa hai mặt nhìn nhau, trao đổi ánh mắt khiếp sợ.

Thật đáng sợ, dựa vào cái gì a?

Chúng ta Đại Viêm đế quốc, vận dụng mấy ngàn tên học sĩ, dùng thời gian mười mấy năm đều không có phá giải Khương thị Long Chi Hối.

Mà ngươi Thẩm Lãng cũng chỉ có thời gian nửa tháng, liền phá giải chúng ta Cơ thị Long Chi Hối.

Ngươi, ngươi là thiên tài? Vẫn là ma quỷ a?

Này hoàn toàn cùng số học không có quan hệ a, thậm chí này cùng trí tuệ cũng không có quan hệ, này hoàn toàn là một loại quyền hạn a, căn bản là không có cách phá giải quyền hạn.

Ngươi Thẩm Lãng là làm thế nào đến?

"Làm sao bây giờ?" Tân Liêm thân vương hỏi: "Thẩm Lãng liền tại cách đó không xa, siêu cấp Long Chi Lực, biến dị cự thú cũng ở ngay gần mấy trăm dặm bên trong, có muốn hay không đi bắt hắn?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Ngươi còn không có nhìn ra sao? Vào lúc này chúng ta như manh động, tiếp xuống thứ ba chi, thứ tư chi siêu cấp Long Chi Hối sẽ hướng về quân đội của chúng ta nện xuống đến."

Liêm thân vương đương nhiên nhìn ra, vì lẽ đó căn bản không có hạ lệnh đuổi theo bộ Thẩm Lãng.

Hơn nữa khoảng cách mấy trăm dặm, Thẩm Lãng kỵ cũng là sóng siêu âm phi hành thú, không đuổi kịp.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Đại quân tản ra, tại chỗ đóng giữ. Liêm thân vương, ngươi ở lại chỗ này, ngàn vạn tuyệt đối không nên có bất kỳ cử động, cũng không muốn khiêu khích, Thẩm Lãng là người điên, một khi kích thích hắn, hắn thật sự sẽ bị điên cuồng dùng Long Chi Hối tẩy. Ta đây trở về Viêm Kinh thỉnh chỉ."

"Được." Tân Liêm thân vương nói.

Cơ Tuyền công chúa cưỡi sóng siêu âm phi hành thú, liều mạng gia tốc, hướng về Viêm Kinh bay đi.

.. … .

Ngăn ngắn mấy cái canh giờ sau, Cơ Tuyền công chúa sóng siêu âm phi hành thú liền tại trong hoàng cung hạ xuống, vọt thẳng nhập đại điện bên trong.

Lúc này, Đại Viêm thái tử đứng bình tĩnh tại một bộ đại địa đồ trước mặt ngây người, không nhúc nhích.

Cơ Tuyền công chúa tiến lên phía trước nói: "Thái tử điện hạ, Thẩm Lãng phá giải chúng ta Cơ thị Long Chi Hối, ngăn ngắn mấy cái canh giờ bên trong, hắn phóng ra hai viên, tiêu diệt Thông Thiên tự quân đoàn, tiêu diệt nước Lương 5 vạn đại quân, tiêu diệt nước Lương thái tử, tiêu diệt nước Lương chúng thần."

Thái tử điện hạ phảng phất điêu khắc đồng dạng, đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Huynh trưởng, Thẩm Lãng phá giải chúng ta siêu cấp Long Chi Hối, tiếp xuống làm sao bây giờ? Đối Đại Càn đế quốc chiến tranh muốn không cần tiếp tục? Nếu như quân đội của chúng ta dám to gan tiếp tục tiến lên mà nói, siêu cấp Long Chi Hối sẽ cuồn cuộn không ngừng phóng tới, thậm chí trực tiếp rơi vào Đại Viêm đế quốc lãnh thổ bên trên. Thẩm Lãng đã nắm giữ siêu viễn trình chiến lược đả kích năng lực, hơn nữa hay là chúng ta hai tay dâng."

Rốt cuộc, Đại Viêm đế quốc thái tử điện hạ chậm rãi nói: "Biết rồi, biết rồi!"

Sau đó, sau đó thân thể hắn hướng về nghiêng về phía trước cũng, dùng cái trán đụng phải trên vách tường địa đồ.

"Ầm, ầm, ầm ..." Tiếng nói của hắn không gì sánh được thống khổ, khàn khàn nói: "Này ... Này thật là khiến người ta đau đến không muốn sống, thật là khiến người ta muốn hộc máu a!"

.. ... .

Chú: Chư vị ân công, bánh ngọt liều mạng gõ chữ đừng có ngừng, đại gia vé tháng cũng không đình, gửi cho ta? Rất ư? Dập đầu dập đầu

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 599: Không Biết Xấu Hổ Thẩm Lãng! Đại Viêm Hoàng Đế Thỏa Hiệp!

Chương 599: Không biết xấu hổ Thẩm Lãng! Đại Viêm hoàng đế thỏa hiệp!

Kỳ thực không cần Cơ Tuyền công chúa đến báo cáo, Đại Viêm thái tử đã biết rồi, bởi vì Thông Thiên tự bên kia khẳng định là trước tiên hướng Viêm Kinh báo cáo, sau đó lại hướng Cơ Tuyền công chúa báo cáo.

Đương nhiên vừa bắt đầu hay là còn ôm có một chút điểm kỳ vọng, tỷ như Thẩm Lãng đem Nộ Triều thành duy nhất tồn kho Long Chi Hối phóng ra rơi mất.

Bởi vì thực sự là để người không dám tin tưởng, dựa vào cái gì a? Đại Viêm đế quốc mấy ngàn tên học sĩ dùng mười mấy thời gian hai mươi năm, đều không thể phá giải Khương thị Long Chi Hối, hơn nữa trực tiếp kết luận, Khương thị quy Khương thị, Cơ thị quy Cơ thị, tất cả những thứ này quyền hạn đều là trời sinh, căn bản là không có cách phá giải.

Nhưng mà mấy cái canh giờ trước, Thẩm Lãng phóng ra quả thứ hai siêu cấp Long Chi Hối, triệt để tiêu diệt nước Lương năm vạn người.

Hết thảy ảo tưởng đều phá diệt, Thẩm Lãng sở dĩ làm như vậy, chính là vì nói cho Viêm Kinh, ta phóng ra chính là Cơ thị Long Chi Hối.

Một khi Cơ thị siêu cấp Long Chi Hối bị phá giải, siêu cấp Long Chi Lực bị phá giải, cái kia mang ý nghĩa sóng siêu âm phi hành thú cũng toàn bộ bị phá giải. Bởi vì thế ngoạn ý là Đại Viêm đế quốc học sĩ cải tạo ngạc mộng thạch trang bị, Đại Viêm đế quốc thái tử không cảm thấy bọn họ có thể làm khó được Thẩm Lãng.

Cứ như vậy, Thẩm Lãng lập tức nắm giữ đỉnh cấp không quân, nắm giữ siêu viễn trình chiến lược đả kích. Buồn cười nhất chính là tất cả những thứ này đều là Đại Viêm đế quốc cho.

Đương nhiên, Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối số lượng vẫn là vượt qua Thẩm Lãng, nhưng mà này có ý nghĩa sao? Bây giờ Thẩm Lãng trong tay còn có bốn mươi chín viên siêu cấp Long Chi Hối, thêm vào hắn nguyên bản chính mình cái kia một viên, tổng cộng là năm mươi viên.

Dựa vào này năm mươi viên muốn diệt Đại Viêm đế quốc đương nhiên là nằm mộng ban ngày, nhưng mà làm chiến lược uy hiếp, hoàn toàn đầy đủ.

Ngươi Đại Viêm đế quốc mặc kệ từ nơi nào xuất binh, một viên Long Chi Hối nện xuống đến, còn đánh rắm a.

Bây giờ đối với tại Viêm Kinh tới nói, còn có một chút phi thường buồn nôn. Thẩm Lãng có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu chặn lại Đại Viêm đế quốc Long Chi Hối công kích, bởi vì hắn là dựa vào thịt người chặn lại.

Đại Viêm đế quốc cũng có thể chặn lại Long Chi Hối, nhưng dựa vào chính là thượng cổ chặn lại trang bị, tuy rằng ròng rã có mười mấy bộ, nhưng mà dù sao cũng là cố định.

Phi thường bị động a, càng càng buồn nôn hơn chính là, ngươi một khi phóng ra siêu cấp Long Chi Hối, không chỉ sẽ bị chặn lại, hơn nữa còn sẽ bị thu được.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Huynh trưởng, tiếp xuống làm sao bây giờ?"

Còn có thể làm sao? Chỉ có thể lui binh rồi!

Nhưng liền như thế lui binh mà nói, chân chính bộ mặt hoàn toàn biến mất.

Người trong thiên hạ làm sao nhìn hắn cái này Đại Viêm thái tử? Nộ Triều thành chi chiến vừa bị thiệt lớn, vốn đang muốn trả thù tới, kết quả đại quân vẫn không có giết vào nước Càn cảnh nội, liền bị người đánh trở về, này vẫn là Đại Viêm đế quốc sao? Này vẫn là phương đông thế giới bá chủ sao?

Trước diệt Phù Đồ Sơn uy phong, trong nháy mắt bị diệt đến sạch sành sanh.

Hơn nữa hoàng đế bệ hạ đang lúc bế quan, mấy năm qua đều là thái tử điện hạ có lý việc, rất nhiều người liền sẽ cho rằng, thái tử điện hạ quả nhiên là không được a, nhìn một cái này thời gian mấy năm, Thẩm Lãng quật khởi nhiều lắm nhanh, đều là thái tử vô năng a, như thế thái tử điện hạ còn có tư cách gì kế thừa Đại Viêm đế quốc giang sơn a.

Đại Viêm thái tử trong lòng biết phải làm gì, nhưng mà mệnh lệnh này hắn không cách nào truyền đạt, hoàn toàn nuốt không trôi cơn giận này.

Nuốt không trôi cơn giận này? Chuyện như vậy đặt ở công tử bột trên thân là rất bình thường, nhưng Đại Viêm thái tử cũng nhanh năm mươi tuổi người, hơn nữa còn trên người chịu xã tắc, nói lời nói như vậy không ấu trĩ sao?

Còn thật sự không phải, làm là chân chính hoàng thất quý tộc, vị này thái tử có thể khoan dung Doanh Vô Minh, nhưng nhẫn không được Thẩm Lãng.

Bởi vì Doanh Vô Minh như thế nào đi nữa dằn vặt, dù sao họ Doanh, hơn nữa loạn thần tặc tử danh tiếng vĩnh viễn rửa không sạch.

Mà Thẩm Lãng họ Khương a, từ thời đại thượng cổ, Khương Cơ hai họ chính là đặt ngang hàng, thiên hạ quý nhất.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Huynh trưởng, có muốn hay không đi gặp phụ hoàng?"

Đại Viêm thái tử lắc đầu nói: "Không thể đi thấy, quyết định này chỉ có thể để ta làm, không thể đem phụ hoàng kéo vào."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Cái kia, hiện tại lui binh?"

Đại Viêm thái tử nói: "Phong tỏa có tin tức, liền nói ta Đại Viêm đế quốc đang thí nghiệm kiểu mới vũ khí. Niêm phong lại Thông Thiên tự miệng, niêm phong lại nước Lương miệng, chúng ta lần này kiểu mới vũ khí thí nghiệm, không có tạo thành bất kỳ thương vong."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Thiên hạ sẽ không tin tưởng."

Đại Viêm thái tử nói: "Có nói hay không là chúng ta việc, có tin hay không là chuyện của bọn họ."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Vâng."

Đại Viêm thái tử nói: "Đại quân tại chỗ đóng giữ, duy trì đối nước Càn uy hiếp. Mặt khác Viêm Kinh bên này đại quân phải tiếp tục tập kết, hơn nữa là chân chính trăm vạn đại quân, làm ra một bộ núi lớn ép đỉnh tư thế. Không thể biểu hiện ra chúng ta bị dọa sợ, không dám đi tới, mà là muốn làm ra tiền quân dừng lại, chờ đợi chủ lực đại quân theo kịp tư thế."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Vâng."

Đại Viêm thái tử nói: "Để Liêm thân vương xuất phát, đi tới Càn Kinh, cùng Thẩm Lãng đàm phán đi."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Đàm luận đến mức nào? Đáp ứng điều kiện gì?"

Đại Viêm thái tử nói: "Liền mù đàm luận, liền kéo, đàm luận cái một năm nửa năm lại nói."

Cơ Tuyền công chúa rõ ràng, thái tử hoàng huynh ý tứ phi thường rõ ràng, chính là kéo dài thời gian, nhưng tuyệt không thỏa hiệp. Vẫn kéo dài tới phụ hoàng xuất quan, đến vào lúc ấy thiên hạ càn khôn, trong nháy mắt mà định, tất cả yêu ma quỷ quái toàn bộ biến thành tro bụi.

Cái gì Nộ Triều thành, cái gì Thẩm Lãng vũ khí mới, cái gì thượng cổ văn minh cùng khoa học kỹ thuật văn minh kết hợp, cái gì chặn lại Long Chi Hối, toàn bộ đều phế bỏ, một khi phụ hoàng xuất quan, liền mang ý nghĩa nắm giữ thế giới này chung cực sức mạnh.

"Đi thôi." Đại Viêm thái tử nói: "Liêm thân vương đi đàm luận, hắn kéo dài không đi xuống mà nói, liền ngươi tự mình đi đàm luận."

"Phải!" Cơ Tuyền công chúa nói.

...

Theo Viêm Kinh ý chỉ truyền đạt, hai mươi mấy vạn bí mật quân đoàn lập tức đình chỉ bước chân, tại chỗ đóng giữ, kế tục từ ba phương hướng duy trì đối nước Càn uy hiếp cùng kinh sợ.

Sau đó Viêm Kinh bên này quyết chiến tiếng hô trái lại càng ngày càng cao, trước cái gọi là trăm vạn đại quân tập kết hay là giả, mà lần này liền đùa thật, nhiều vô số kể quân đoàn từ bốn phương tám hướng tới rồi.

Phảng phất lại muốn lên diễn nửa cái thế giới quân đội vây công nước Càn vở kịch lớn.

Nhưng mà Liêm thân vương nhưng bí mật từ trong đại quân biến mất rồi, xuất hiện tại Càn Kinh vương cung bên trong.

...

"Liêm thân vương, gần nhất chúng ta gặp mặt đến có chút tới tấp a." Căng quân cười nói, trong lời nói mang theo trào phúng.

Tuổi trẻ Liêm thân vương trong lòng siêu cấp khó chịu, trước đến Càn Kinh cũng tốt, đi Phù Đồ Sơn cũng tốt, hắn là hung ác mà lại hung hăng, phảng phất nắm giữ càn khôn lực lượng.

Mà lần này, quá uất ức.

Vì lẽ đó, tất cả ngoại giao đều xây dựng ở quốc lực bên trên, xây dựng ở thắng bại bên trên.

Liêm thân vương nói: "Căng quân, ngươi là phải tiếp tục chế nhạo ta? Vẫn là bắt đầu đàm phán đây?"

Căng quân nói: "Liêm thân vương, nhà ta bệ hạ bàn giao ta mấy câu nói, ta đến cùng ngươi giảng giải một chút a."

Liêm thân vương cau mày, hắn nguyên bản là dự định trực tiếp dùng bí quyết "câu kéo", trước tiên đàm luận nước Càn 150 vạn km2 thuộc về vấn đề, tại Đại Doanh vương quốc bốn chữ này thượng là có thể đàm luận cái một năm nửa năm không có có kết quả.

Chờ song phương đàm luận đến mệt bở hơi tai sau, lại làm bộ thỏa hiệp, miễn cưỡng đáp ứng không dùng võ lực giải quyết vấn đề nước Càn vấn đề.

Cho tới lui binh? Kia chính là một năm sau bàn lại.

Ngược lại Đại Viêm đế quốc vô cùng cường đại, đại quân tập kết cái một năm nửa năm cũng có thể chống đỡ.

Liên quan với thừa nhận Đại Càn đế quốc? Thừa nhận Thẩm Lãng cái này Đại Càn đế chủ? Ký kết đình chiến hiệp định?

Vậy thì không nên mơ mộng, đàm luận cái ba năm rưỡi đều sẽ không có kết quả.

Căng quân nói: "Bệ hạ nói, Viêm Kinh khẳng định là định dùng bí quyết "câu kéo", sẽ không bắt đầu chính thức đàm phán. Ánh sáng Đại Doanh vương quốc bốn chữ, liền chuẩn bị đàm luận thượng một năm, vì tiết kiệm song phương thế giới, nhà ta bệ hạ liền trực tiếp hạ tối hậu thư."

"Đệ nhất, Đại Viêm đế quốc lập tức lui binh, kỳ hạn là mười ngày. Ta Đại Càn đế quốc đường biên giới một ngàn dặm bên trong, không thể vượt qua 5 vạn đại quân."

"Thứ hai, Đại Viêm lập tức cùng Đại Càn đế quốc ký kết đình chiến hiệp định."

"Thứ ba, Đại Viêm đế quốc nhất định phải chiêu cáo thiên hạ, thừa nhận nước Càn 150 vạn km2 thuộc về Đại Càn đế quốc."

"Thứ tư, Đại Viêm đế quốc nhất định phải vô điều kiện phóng thích gừng thà công chúa, cũng chính là nhà ta bệ hạ tỷ tỷ, cũng chính là các ngươi trong miệng Cơ Ninh tiểu công chúa."

"Thứ năm, Đại Viêm đế quốc nhất định phải vô điều kiện phóng thích nhà ta bệ hạ nghĩa huynh, Vân Mộng trạch."

Căng quân sau khi nói xong, trực tiếp đem một tờ giấy đưa tới, nói: "Phía trên này đều viết đây, Liêm thân vương bây giờ liền đi Viêm Kinh, giao cho Đại Viêm thái tử ký tên đi."

Nhất thời Liêm thân vương muốn tức điên, khinh người quá đáng, khinh người quá đáng a.

Này vẫn là đàm phán sao? Ngươi Thẩm Lãng quá kiêu ngạo, ngươi đem ta Đại Viêm đế quốc xem là cái gì? Quốc gia thua trận sao?

Liền như vậy, ta Đại Viêm đế quốc vẫn là phương đông thế giới bá chủ, vẫn là xa xa lớn hơn ngươi càn cường đại hơn nhiều nhiều lắm.

Căng quân thở dài nói: "Liêm thân vương, kỳ thực những điều kiện này không có chút nào quá đáng, nhà ta bệ hạ thậm chí đều không có để cho các ngươi thừa nhận Đại Càn đế quốc bốn chữ này, cũng không có để cho các ngươi thừa nhận Đại Càn đế chủ."

Liêm thân vương lạnh giọng nói: "Nếu như chúng ta không đáp ứng đây? Thẩm Lãng bệ hạ định làm gì? Lẽ nào bay thẳng đến quân đội của chúng ta phóng ra Long Chi Hối sao? Hắn là cảm thấy cho chúng ta Đại Viêm đế quốc không có Long Chi Hối sao? Hắn là cảm thấy cho chúng ta không dám đem Long Chi Hối bắn về phía Ngô Sở Việt tam quốc vương đô sao? Đừng quên, chúng ta Long Chi Hối xa xa so với các ngươi nhiều."

Căng quân thở dài nói: "So tàn nhẫn thật sao? Không sai, không sai, Thẩm Lãng bệ hạ phân thân thiếu phương pháp, chúng ta Long Chi Hối cũng không có các ngươi nhiều như vậy, bệ hạ nhiều nhất chỉ có thể bảo vệ Nộ Triều thành không bị Long Chi Hối công kích, một khi các ngươi đồng thời công kích nước Sở, nước Ngô, nước Việt, Càn Kinh, vậy chúng ta hoàn toàn không có cách nào, nhiều nhất chỉ có thể Long Chi Hối phản kích, đại gia liền như vậy bắn Long Chi Hối, lẫn nhau hủy diệt. Ngược lại các ngươi diệt không được Nộ Triều thành, chúng ta cũng diệt không được Viêm Kinh."

Liêm thân vương nói: "Chỉ sợ Thẩm Lãng bệ hạ năm mươi viên Long Chi Hối, không đủ ngang nhau trả thù."

Căng quân cười lạnh nói: "Vậy ta muốn hỏi Viêm Kinh, các ngươi thừa nhận Đại Càn đế quốc sao?"

Liêm thân vương nói: "Đương nhiên không có, trên thế giới này chỉ có Đại Càn vương quốc, không có cái gì Đại Càn đế quốc."

Căng quân nói: "Nói cách khác, tại Viêm Kinh quan phương thái độ, Ngô Sở Việt càn bốn nước, đều như trước thuộc về Đại Viêm vương triều?"

Liêm thân vương nói: "Đương nhiên, toàn bộ phương đông thế giới chỉ có một cái đế quốc, kia chính là Đại Viêm đế quốc, chỉ có một cái vương triều, kia chính là Đại Viêm vương triều."

Căng quân nói: "Vậy các ngươi Viêm Kinh thật trâu bò a, hướng về trên đất nước của mình vứt Long Chi Hối."

Này vừa nói, Liêm thân vương mặt co quắp một trận.

Điểm này Viêm Kinh vĩnh viễn nhiễu không qua đi, ngươi muốn tuyên bố Ngô Sở Việt tam quốc là địch cảnh? Cái kia liền phải thừa nhận Đại Càn đế quốc.

Ngươi như không thừa nhận Đại Càn đế quốc, cái kia Ngô Sở Việt càn bốn nước chính là Đại Viêm vương triều nước chư hầu, ngươi xuất binh bình định có thể, ngươi trực tiếp vứt Long Chi Hối? Vậy ngươi Đại Viêm đế quốc chính thống còn muốn hay không?

Căng quân câu kia nói tới lại đối không có, ngươi Đại Viêm đế quốc thật trâu bò a, hướng về chính mình quốc thổ vứt Long Chi Hối.

Nhưng Thẩm Lãng liền không giống nhau.

Ta Đại Càn đế quốc hiện tại chỉ có năm cái chư hầu vương quốc, Ngô, sở, càng, Khương, nam.

Trừ ra này 450 vạn km2 ở ngoài, còn lại liền đều là địch quốc. Bây giờ phương đông thế giới cũng không có cái gì hạch không khuếch tán hiệp ước, đương nhiên Long Chi Hối cũng không phải đạn hạt nhân, nói cách khác Thẩm Lãng là có tiếng nghĩa vứt Long Chi Hối, nhưng Đại Viêm đế quốc không có.

Liêm thân vương nói: "Chúng ta vứt Long Chi Hối, nhất định phải dùng Đại Viêm đế quốc danh nghĩa sao?"

Căng quân nói: "Không cần Đại Viêm đế quốc danh nghĩa? Lẽ nào dùng ta Đại Càn đế quốc danh nghĩa, hướng về Sở vương đô đầu thượng vứt Long Chi Hối, sau đó lại bôi nhọ là ta Đại Càn đế quốc vứt, thế giới này tuy rằng rất hoang đường, nhưng nếu như hoang đường đến nước này? Cái kia cái gọi là Đại Viêm đế quốc chính thống cũng không còn sót lại chút gì."

Liêm thân vương lạnh giọng nói: "Ta Đại Viêm đế quốc chú ý chính thống, lẽ nào Thẩm Lãng Đại Càn liền không nói chính thống sao? Hắn như không kiêng kỵ mà hướng về Đại Viêm vương triều vứt Long Chi Hối, cái kia tương lai hắn làm sao thống nhất thiên hạ? Làm sao trở thành cái gọi là phương đông chi chủ?"

Vị này tuổi trẻ Liêm thân vương còn thật là to gan a, cái gì cũng dám nói.

Căng quân thở dài nói: "Chuyện này xấu chính là ở chỗ nơi này, nhà ta bệ hạ căn bản liền không muốn trở thành phương đông chi chủ, càng không có muốn thống nhất thiên hạ, hắn mục tiêu duy nhất chính là thiên hạ không thù."

Liêm thân vương trong lòng không nhịn được một câu thảo!

Đây chính là chỗ mấu chốt, Đại Viêm đế quốc muốn thống nhất thiên hạ, muốn nắm giữ đại nghĩa.

Nhưng Thẩm Lãng hoàn toàn không để ý, hắn trắng trợn không kiêng dè chính là vì báo thù, mặc kệ là hướng nước Lương vẫn là nước Tấn, thậm chí là Đại Viêm đế quốc vứt Long Chi Hối, hắn đều không có một chút nào áp lực trong lòng, bởi vì hắn có không để ý những quốc gia này dân tâm, các ngươi thống hận ta đến chết cũng không đáng kể, quá mức làm cả đời kẻ địch được rồi, quá mức kẻ thù của ta trong danh sách nhiều hơn nữa mấy cái tên?

Nhưng Đại Viêm đế quốc nhưng không thể như thế, hắn có thể hướng về Nộ Triều thành vứt Long Chi Hối, bởi vì thế là hải ngoại địa phương, trên căn bản xưa nay đều không thuộc về Đại Viêm vương triều, phía trên kia mỗi người đều là người ngoài, đều là kẻ địch.

Hắn cũng có thể hướng Phù Đồ Sơn vứt Long Chi Hối, bởi vì thế không có một cái bình dân, đó là siêu thoát thế lực.

Nhưng nếu như ngươi dám hướng Ngô Sở Việt tam quốc bất luận cái nào thành trì vứt Long Chi Hối?

Cái kia cái gì dân tâm, cái gì đại nghĩa, hết thảy đều xong đời.

Dù sao Đại Viêm vương triều quan phương trên bản đồ, những quốc gia này đều là thuộc về Đại Viêm vương triều.

Đương nhiên, Sa Man tộc cùng nước Khương cũng không phải tại Đại Viêm đế quốc bản đồ bên trong, nhưng mà hai địa phương này, ngươi Đại Viêm đế quốc Long Chi Hối tùy tiện vứt a, ta Thẩm Lãng không có chút nào đau lòng.

Sa Man tộc đất rộng người thưa, ngươi một nhánh Long Chi Hối ném xuống, có thể nổ chết một ngàn người ta coi như ngươi thắng. Mấu chốt nhất chính là, Sa Man tộc lúc đó bị chúc hồng tuyết giết đến gần đủ rồi, hiện tại đã không tồn tại hoàn chỉnh thế lực, vốn là man hoang chi địa.

Cho tới nước Khương? Hoan nghênh ngươi đi nổ, A Lỗ Na Na vẫn không có tiếp thu nước Khương đây, nơi đó hiện tại vẫn là phản bội địa bàn.

Căng quân nói: "Liêm thân vương, trở về đi, nhà ta bệ hạ cho thời gian không nhiều, cũng chỉ có mười ngày. Trong vòng mười ngày, nếu như các ngươi còn không lui binh, còn không thỏa hiệp mà nói, cái kia thêm một viên tiếp theo Long Chi Hối liền muốn rơi vào Đại Tấn vương quốc quân đội trên đầu."

Bên ngoài mấy ngàn dặm Tấn vương giận dữ, ta ... Thảo, dựa vào cái gì a?

Ngươi Thẩm Lãng Long Chi Hối không vứt tại Tru Thiên các trên đầu, cũng không vứt Đại Viêm đế quốc quân đoàn trên đầu, vứt ta Đại Tấn quân đội trên đầu? Ta quân đội vẫn không có giết vào nước Càn đây, ngươi Thẩm Lãng kế vị tới nay, ta Đại Tấn vương quốc vẫn không có tại ngươi trên đầu chiếm qua tiện nghi chứ?

Căng quân phất tay nói: "Liêm thân vương, ta rất bận rộn, ngươi đây liền trở về đi, trở về đi ..."

Liêm thân vương nghiến răng nghiến lợi, cầm mỏng manh một tờ giấy, cưỡi lên sóng siêu âm phi hành thú, hướng về Viêm Kinh bay đi.

...

Sau một ngày!

Đại Viêm thái tử cầm tờ giấy này, tỉ mỉ nhìn mặt trên năm cái điều kiện, cả người đều muốn nổi khùng.

Liêm thân vương a Liêm thân vương, để ta ngươi kéo dài cái một năm nửa năm, kết quả ngươi một ngày liền trở lại?

"Điện hạ, còn có cửu thiên, Thẩm Lãng liền muốn hướng Đại Tấn vương quốc trên đầu vứt Long Chi Hối." Liêm thân vương nói: "Hắn nói rồi, nếu như Đại Viêm đế quốc đủ quá trâu bò mà nói, liền hướng về Ngô Sở Việt càn bốn nước vứt Long Chi Hối đi, tùy tiện!"

Lưu manh, ác ôn, khốn nạn!

Đại Viêm thái tử trạm ở địa đồ trước mặt, đây là Đại Viêm vương triều bản đồ, mặt trên rõ rõ ràng ràng, Ngô Sở Việt càn bốn nước đều ở tấm bản đồ này thượng đây, hơn nữa tại bất kỳ quan phương văn kiện, Ngô Sở Việt càn bốn vương quốc cũng đều là Đại Viêm vương triều nước chư hầu.

Ngươi hướng về này bốn nước bất luận cái nào thành trì vứt Long Chi Hối, chẳng khác nào hướng chính mình lãnh thổ vứt.

Hơn nữa tại Đại Viêm vương triều quan phương trong địa đồ, hiện tại nước Càn vẫn là thuộc về Doanh thị đây, Thẩm Lãng cái gọi là Đại Càn vương quốc, cũng chỉ có một cái lôi châu quần đảo mà thôi, đây mới thực sự là địch cảnh.

Đại Viêm thái tử tìm khắp cả toàn bộ địa đồ, vẫn cứ không tìm được một cái có thể để cho hắn vứt Long Chi Hối địa phương.

Liêm thân vương nói: "Thẩm Lãng còn nói, nếu như muốn hướng nước Khương, hoặc là Sa Man tộc vứt Long Chi Hối, hắn thì càng hoan nghênh."

Đại Viêm thái tử nghiến răng nghiến lợi, cái kia hai cái địa phương quỷ quái là đất đai cằn cỗi, vứt Long Chi Hối có tác dụng chó gì.

Dựa vào cái gì? Thẩm Lãng là có thể thích làm gì thì làm? Mà cô liền muốn bó tay bó chân?

Đương nhiên, Đại Viêm đế quốc không phải là không có ném quá Long Chi Hối, tỷ như lần trước vì kinh sợ Doanh Quảng, Viêm Kinh liền hướng còn lộ thành phóng ra Long Chi Hối, sau đó vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu.

Nhưng mà dù sao cũng là đất đai cằn cỗi a, chỉ là một cái sa mạc ốc đảo, diệt cũng là diệt.

Hơn nữa nếu như thật đến thời khắc mấu chốt, cái kia cũng sẽ không quản cái gì đại nghĩa không đại nghĩa, mặc kệ cái gì Sở vương đều, Ngô vương đều, Việt vương đều, Long Chi Hối tùy tiện đi xuống đập, chỉ cần có thể đạt đến mục đích, đâu bất kể hắn là cái gì bình dân không bình dân?

Nhưng hiện tại ... Đến thời khắc mấu chốt sao? Không có!

Tất cả chỉ là đấu khí mà thôi!

Mấu chốt nhất chính là, một khi Thẩm Lãng thật sự lại một lần nữa hướng Đại Tấn vương quốc trên đầu vứt Long Chi Hối, Đại Viêm nhất định phải trả thù, cắn răng một cái thật sự hướng nước Việt cảnh nội phóng ra Long Chi Hối, cái kia Thẩm Lãng nhất định sẽ không chút do dự hướng về Đại Viêm đế quốc cảnh nội phóng ra Long Chi Hối.

Song phương liền bắt đầu điên cuồng hỗ bắn.

Như vậy ai tổn thất đại?

Đương nhiên là Viêm Kinh, mặc kệ là trên danh nghĩa tổn thất, vẫn là trên thực tế tổn thất, đều là Viêm Kinh càng lớn hơn.

Thẩm Lãng trọng tâm chỉ có một chỗ, kia chính là Nộ Triều thành, còn lại những khu vực khác đối với Thẩm Lãng tới nói, có trên danh nghĩa giá trị, thế nhưng là không có lớn bao nhiêu giá trị thực tế.

Tốt, giả thiết Đại Viêm đế quốc thật sự hướng nước Việt vương đô ném Long Chi Hối, nổ chết mười mấy vạn bình dân.

Sau đó thì sao? Nước Việt người sẽ bởi vì sợ mà phản bội Thẩm Lãng sao? Không thể nào, ngược lại sẽ càng thêm cùng chung mối thù, đoàn kết tại Thẩm Lãng dưới trướng, cùng Đại Viêm đế quốc không chết không thôi.

Lúc này, Liêm thân vương thở dài nói: "Điện hạ, chúng ta là xỏ giày, Thẩm Lãng là chân trần, trên thế giới này, chân trần không sợ xỏ giày."

Sau đó nên làm gì? Thẩm Lãng cái người điên này, nói vứt Long Chi Hối, nhất định sẽ vứt, hơn nữa Đại Tấn vương quốc cùng Khương thị cũng có thể nói là thù sâu như biển, Thẩm Lãng trong lòng đại khái hận không thể bay thẳng đến Tấn quốc vương đều trực tiếp vứt Long Chi Hối đi.

"Nếu biết sau chín ngày, Thẩm Lãng muốn hướng nước Tấn đại quân vứt Long Chi Hối, có không có khả năng đối với hắn tiến hành vây bắt?" Đại Viêm thái tử nói: "Điều động tất cả cao thủ, trên không trung bao vây Thẩm Lãng, đem hắn bắt được?"

Cơ Tuyền công chúa đi tới địa đồ trước mặt nói: "Hoàng huynh, Đại Tấn vương quốc quân đội đóng tại này mấy cái bên trong khu vực, mà siêu cấp Long Chi Hối tầm bắn tại khoảng năm trăm dặm, nói cách khác Thẩm Lãng xuất hiện phạm vi khả năng tại mười mấy vạn km2 bên trong bất luận cái nào điểm, chúng ta cần bao nhiêu không trung quân đoàn tài năng tại lùng bắt mười mấy vạn km2? Hơn nữa hắn hiện tại không phải tay trói gà không chặt, hắn vòng xoáy năng lượng công kích, hầu như không có người nào có thể chống đối."

Đại Viêm thái tử lời này vừa nói ra khỏi miệng, lập tức cũng cảm thấy hoang đường.

Muốn tại mười mấy vạn km2 không vực tiến hành bao vây?

Cái kia hoàn toàn là ý nghĩ kỳ lạ.

Không sai, bốn con biến dị sóng siêu âm cự thú thể hình rất lớn, treo siêu cấp Long Chi Lực mà nói, thì càng thêm dễ thấy.

Nhưng mà là tại mười chín ngàn mét trên không, tùy tiện giấu ở một cái nào đó trong tầng mây, ngươi coi như tìm tới chết cũng không tìm được, so mò kim đáy biển còn khó hơn.

Mà nhưng vào lúc này, trong không khí vang lên một trận tiếng thở dài.

Vắng lặng mấy năm hoàng đế bệ hạ, rốt cuộc lên tiếng: "Thái tử, đến đây đi."

Đại Viêm thái tử thân thể run lên bần bật, sau đó hướng về cấm kỵ chi tháp đi rồi đi.

...

Cấm kỵ chi tháp là tuyệt đối cấm địa, trừ ra hoàng đế bệ hạ ở ngoài, bất luận người nào không được đi vào, bao quát thái tử cũng không ngoại lệ.

Vì lẽ đó, hắn trực tiếp ở bên ngoài quỳ xuống.

"Phụ hoàng, nhi thần để ngài thất vọng rồi."

Đại Viêm hoàng đế thở dài nói: "Đúng, ngươi là để ta thất vọng rồi. Nhưng ta thất vọng cũng không phải Nộ Triều thành chi chiến thất lợi, tại về điểm này ngươi không có làm gì sai, Thẩm Lãng có thể phá giải ta Cơ thị Long Chi Hối, đó là hắn lợi hại, chúng ta không thể đem hy vọng ký thác tại kẻ địch nhỏ yếu thượng ."

"Thái tử, ta đối sự thất vọng của ngươi là mấy ngày nay, ngươi cần quyết đoán mà không quyết đoán. Thẩm Lãng phá giải Cơ thị Long Chi Hối, nắm giữ siêu viễn trình chiến lược đả kích năng lực sau, trận chiến này ngươi cũng đã thua, vì sao còn muốn kéo dài?"

Đại Viêm thái tử nói: "Nhi thần có thể thua, nhưng Đại Viêm đế quốc không thể thua. Nhi thần bộ mặt có thể ném, nhưng Đại Viêm đế quốc bộ mặt không thể ném. Một khi hướng Thẩm Lãng thỏa hiệp, ký kết đình chiến hiệp định, vậy ta Đại Viêm uy nghiêm còn đâu? Nhi thần là nghĩ như vậy, vẫn mang xuống, kéo dài tới phụ hoàng xuất quan, nắm giữ chung cực sức mạnh, dễ như ăn cháo đem Thẩm Lãng, còn có hắn Nộ Triều thành, còn có hết thảy kẻ địch, đều dễ như ăn cháo từ trên thế giới này xóa đi, cái kia từ đầu tới đuôi ta Đại Viêm thủ đô đế quốc không có thua qua."

Đại Viêm hoàng đế lại nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

"Thái tử, Khương Ly sau khi chết, ta Đại Viêm đế quốc độc bá thiên hạ, cũng làm cho ngươi coi trời bằng vung, đem bộ mặt nhìn ra lỗi lớn tại thiên, luôn mồm luôn miệng Đại Viêm đế quốc uy nghiêm không thể xâm phạm." Đại Viêm hoàng đế nói: "Lời này là nói cho người khác nghe, chính ngươi vì sao cũng muốn làm thật đây? Mặt mũi ... Mặt mũi? Ngươi có biết năm đó Khương Ly như mặt trời ban trưa thời điểm, ta Đại Viêm đế quốc thỏa hiệp bao nhiêu lần sao? Khương Ly tiêu diệt mười mấy quốc gia, mà những quốc gia kia cũng đều là ta Đại Viêm vương triều nước chư hầu, vào lúc ấy ta không giống như ngươi lúc này mất mặt gấp mười lần, gấp trăm lần a?"

"Năm đó Khương Ly nói Đại Kiếp tự là thiên hạ tai hoạ, đăng cao nhất hô, suất lĩnh mấy đại siêu thoát thế lực tạo thành võ đạo quân đoàn, đi thảo phạt Đại Kiếp cung, liền Tru Thiên các đều đi tới, vào lúc ấy ta bộ mặt lại còn đâu?"

"Năm đó nước Lương quốc quân mới vừa tới ta Viêm Kinh khóc cầu, sau ba ngày, Khương Ly liền đem nước Lương diệt, đồng thời trực tiếp chiếm đoạt, vào lúc ấy ta lại còn gì là mặt mũi?"

"Luận mất mặt, ngươi lúc này có năm đó ta một phần mười, 1% sao?"

"Thẩm Lãng hiện tại là khí thế kinh người, lúc đó nơi nào so được với Khương Ly năm đó? Đây mới thực sự là trên trời liệt nhật, đế vương khí, toàn bộ thiên hạ đều lòng người hướng, thậm chí Viêm Kinh bên trong đều có người lén lút hướng Khương Ly quy hàng, đem Chúc thị đều lén lút phái người đi tới bên kia "

"Năm đó Khương Ly đâu chỉ là đối với ta làm mất mặt? Quả thực là đem da mặt của ta triệt để xé xuống, toàn bộ thiên hạ đều ở nói hắn mới là người phương Đông hoàng. Nhưng kết quả đây? Hắn chết rồi, ta thắng, ta trở thành chí cao vô thượng hoàng đế, lúc này trong thiên hạ có thể có một người cảm thấy năm đó ta mất mặt sau? Bọn họ chỉ sẽ cảm thấy ta sâu không lường được, thần long thấy đầu mà không thấy đuôi."

"Trong khoảng thời gian ngắn được mất lại đáng là gì? Ngươi rõ ràng đều biết ta muốn xuất quan, ta lập tức liền muốn nắm giữ chung cực sức mạnh, còn muốn với trước mắt bộ mặt tính toán chi ly? Ngươi đây cái thái tử qua đi mấy chục năm chính là làm được Thái An ổn, quá sắc màu rực rỡ."

Đại Viêm thái tử dập đầu nói: "Phụ hoàng, nhi thần còn có một cái khác ý nghĩ. Nếu có thể đem Thẩm Lãng ngăn cản, hắn liền không có tinh lực, cũng không có thời gian đi làm chuyện khác. Đến lúc đó phụ hoàng nắm giữ chung cực sức mạnh, chính là độc nhất vô nhị."

Hắn cũng không có bị hoàng đế quát lớn làm cho khiếp sợ, lập tức run lẩy bẩy, dập đầu thỉnh tội, mà là như trước kiên trì nói ra quan điểm của chính mình, điểm này đúng là để hoàng đế rất vui mừng.

Thái tử sĩ diện, quá bình thường, bởi vì hắn là tọa người trong thiên hạ, chưa từng ăn khổ, cho nên khi nhiên thể diện.

Mà hắn Đại Viêm hoàng đế tuy rằng cũng kế thừa ngôi vị hoàng đế, nhưng hắn vẫn cùng Khương Ly đánh đến một mất một còn, thậm chí thiếu một chút mất đi ngôi vị hoàng đế, cũng tuyệt đối được cho là đánh thiên hạ chi chủ, đối với cái gọi là bộ mặt cũng là coi nhẹ một ít, trong lịch sử những khai quốc quân chủ, người nào không có thụ qua ngăn trở cùng sỉ nhục?

"Hoàng nhi a? Thẩm Lãng đều mở ra cái nào điều kiện?" Hoàng đế hỏi.

Đại Viêm thái tử đem Thẩm Lãng năm cái điều kiện toàn bộ đọc đi ra.

Hoàng đế nói: "Cũng không phải quá đáng, Thẩm Lãng rất phải cụ thể, điểm ấy ngươi muốn hướng về hắn học."

Đại Viêm thái tử kinh ngạc, điều kiện này mới chỉ phân? Dưới cái nhìn của hắn đã phi thường hà khắc rồi, quả thực là tại Đại Viêm đế quốc trên mặt lột da.

"Đáp ứng hắn." Hoàng đế nói: "Hắn nói ra năm cái điều kiện, trừ ra điều thứ hai ở ngoài, toàn bộ đáp ứng hắn."

Đại Viêm thái tử kinh ngạc, điều thứ hai là đình chiến hiệp định, dưới cái nhìn của hắn trái lại là không trọng yếu nhất.

Điều thứ nhất lui binh, hơn nữa Đại Viêm quân đế quốc đội không được đến gần nước Càn biên cảnh một ngàn dặm bên trong vượt qua năm vạn người, này một cái rất sỉ nhục, dĩ nhiên đáp ứng?

Điều thứ ba, Đại Viêm đế quốc chiêu cáo thiên hạ, thừa nhận nước Càn 150 vạn km2 thuộc về Thẩm Lãng.

Điều thứ tư, thứ năm điều, phóng thích Cơ Ninh tiểu công chúa, phóng thích Vân Mộng trạch, này mặc dù là việc nhỏ, nhưng cũng không tránh khỏi quá bị động sỉ nhục.

Hoàng đế nói: "Đây là ý chỉ, không được làm trái."

Đại Viêm thái tử dập đầu nói: "Nhi thần, tuân chỉ!"

...

Chú: Lại không nghĩ ra cầu phiếu chi ngữ, như trước dập đầu, cung kính mà nói một tiếng, ân công ta muốn!

Cảm ơn thư hữu 141216192128672, ngôi sao nhỏ tặc soái vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 600: Đoàn Tụ! Mộc Lan Bảo Bối Triệu Hoán!

Chương 600: Đoàn tụ! Mộc Lan bảo bối triệu hoán!

"Phụ hoàng, ngươi khi nào xuất quan?" Đại Viêm thái tử hỏi.

"Sắp rồi." Hoàng đế nói.

Đại Viêm thái tử nói: "Phụ hoàng ngài sau khi xuất quan, có phải là hết thảy đều kết thúc?"

"Vâng." Hoàng đế nói: "Chờ ta sau khi đi ra, hết thảy đều kết thúc."

Đại Viêm thái tử phức tạp thở dài một tiếng, này thời gian mấy năm phụ hoàng bế quan, Đại Viêm đế quốc triều chính từ hắn chấp chưởng, tuy rằng một số trình độ thượng có vẻ hơi sốt ruột, nhưng tổng thể mà nói loại này nắm đại quyền cảm giác còn là vô cùng tốt. Mà một khi phụ hoàng sau khi xuất quan, hơn nữa còn nắm giữ thế giới này chung cực sức mạnh, vậy hắn cái này thái tử lại phải về đến nguyên lai địa vị.

Hiểu con ai hiểu bằng cha, hoàng đế nói: "Các tất cả sau khi kết thúc, cái này giang sơn cũng là triệt để giao cho trong tay ngươi, tiếp xuống phát triển con đường, cũng phải dựa vào chính ngươi đi rồi."

Đại Viêm thái tử lập tức quỳ xuống dập đầu nói: "Phụ hoàng vạn thọ như cương."

Hoàng đế nói: "Vạn thọ như cương là thật sự, nhưng mà quét sạch thiên hạ sau, ta liền muốn đi làm chuyện của chính ta."

Đại Viêm thái tử bỗng nhiên nói: "Phụ hoàng, cái gì là thế giới này chung cực sức mạnh?"

Hoàng đế nói: "Cảm nhận được Long Chi Hối sức mạnh sao?"

Đại Viêm thái tử nói: "Đương nhiên."

Hoàng đế nói: "Mà cái này chung cực sức mạnh, mạnh mẽ hơn Long Chi Hối vô số lần, có thể dùng đến hủy một gian tiểu thất, cũng có thể dùng đến phá hủy một thành trì, một cái quốc gia, có thể thượng cửu thiên thay đổi mưa tuyết, có thể xuống biển để xé rách chín dương. Tất cả mọi thứ đối địch sức mạnh, tại trước mặt nó đều đem biến thành tro bụi."

Đại Viêm thái tử nói: "Nhi thần đã hiểu, nhi thần cáo từ."

...

Thái hậu nương nương đang cùng Cơ Ninh tiểu công chúa làm cuối cùng cáo biệt.

Đương nhiên, Cơ Ninh hay là cần phải xưng là Khương Ninh, nàng hầu như từ trên chiến trường ôm tới lên, chính là bị thái hậu nương nương nuôi nấng, tất cả mọi người đều biết nàng là thái hậu tâm can bảo bối.

Thái hậu năm nay đã sắp trăm tuổi, tóc đã sớm trắng phau, nhưng mà da dẻ còn không phải rất nhíu, trạng thái tinh thần cũng cũng không tệ lắm.

Nàng lúc này đang cho Cơ Ninh chải đầu.

"Nha đầu, ta tuy rằng không nỡ ngươi, nhưng mà đệ đệ ngươi muốn đón ngươi trở về, các ngươi dù sao cũng là thân sinh cốt nhục." Thái hậu nói.

"Là ca ca ta." Cơ Ninh tầng tầng cường điệu nói.

Kỳ thực, Cơ Ninh còn đúng là tỷ tỷ, cuối cùng Đại Càn thiên hậu sinh ra hai đứa bé thời điểm tuy rằng không biết cụ thể phát sinh cái gì, nhưng căn cứ đã biết những tin tức đó, Khương Ninh công chúa hẳn là trước tiên sinh ra được, vì lẽ đó dù cho chỉ lớn hơn mấy phút, nàng cũng là tỷ tỷ.

Bất quá tại mười sáu tuổi sau, nàng phảng phất liền đình chỉ sinh trưởng, bây giờ nàng giống như Thẩm Lãng, cũng đã ba mươi tuổi, nhưng nàng như trước là mười sáu tuổi dáng dấp, vì lẽ đó đương nhiên phải xưng là muội muội.

Thái hậu nhìn thấy Cơ Ninh vui vẻ ra mặt dáng dấp, oán giận nói: "Tiểu không có lương tâm, phải đi liền cao hứng như thế sao? Lẽ nào bà nội đối với ngươi không tốt sao?"

Cơ Ninh tiểu công chúa chỉ là cười, cũng không nói lời nào.

Thái hậu nương nương nói: "Nha đầu, bà nội cũng coi như là gặp rất nhiều chuyện người, ngươi biết giống chúng ta nữ nhân như vậy, muốn thu được vui sướng, nên làm sao sao?"

Cơ Ninh cũng chỉ là nhìn mình trong gương, vui tươi cười, cũng không hề trả lời.

Thái hậu nương nương thở dài nói: "Kia chính là chuyện của nam nhân chúng ta đừng động, chúng ta qua tốt chính mình cuộc sống gia đình tạm ổn chính là."

Cơ Ninh vẫn không có nói chuyện, mà là tỉ mỉ thu dọn chính mình thái dương. Cái này cũng là nàng tại Đại Viêm đế quốc thái độ bình thường, mặc kệ người khác nói cái gì, nàng cũng chỉ là cười không nói.

...

Theo Viêm Kinh ý chỉ một thoáng, đầu tiên là đang tập kết trăm vạn đại quân triệt để tản đi.

Tiếp theo, đã tại nước Càn đường biên giới thượng hai mươi mấy vạn quân đội toàn bộ thối lui, đồng thời dựa theo Thẩm Lãng ước định, nước Càn đường biên giới một ngàn dặm bên trong quân đội không được vượt qua 5 vạn.

Sau đó, Đại Viêm đế quốc chiêu cáo thiên hạ, thừa nhận Đại Càn vương quốc, lãnh thổ bao quát nguyên Tân Càn vương quốc 150 vạn km2, cùng với Lôi Châu quần đảo.

Cứ việc này chiếu thư thượng cũng không có chịu thua, cũng không có cái gì đình chiến hiệp định.

Nhưng toàn bộ thiên hạ vẫn là triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Viêm Kinh này ... Bây giờ liền kinh hãi?

Ngươi là thiên hạ bá chủ, người phương Đông hoàng a, ngươi vừa bị Thẩm Lãng đánh một bạt tai, đang muốn tập kết trăm vạn đại quân trả thù đây, kết quả lại bị Thẩm Lãng quật một bạt tai, sau đó liền ảo não rút quân?

Toàn bộ thiên hạ thực sự là triệt để ồ lên.

Này, này có phải là mang ý nghĩa Thẩm Lãng bệ hạ Đại Càn đế quốc cùng Đại Viêm đế quốc quyết đấu ván đầu tiên, coi như là thắng?

Này có phải là coi như là Đại Viêm vương triều chính thống địa vị, đã thoáng dao động a?

Đại Càn đế quốc con dân, đương nhiên liều mạng chúc mừng này một phen thắng lợi, đồng thời muốn đem nó thổi tới bầu trời.

Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế.

Đây chính là Đại Viêm đế quốc a, đều đang bị hắn đánh thắng, đều đang bức bách hắn thỏa hiệp.

Ngày này có phải là phải biến đổi a?

Tại người phương Đông hoàng chung cực tranh đoạt chiến, thắng lợi thiên bình có phải là đã hoạt hướng Thẩm Lãng bệ hạ a?

Lúc này mới mấy năm a? Chúng ta Thẩm Lãng bệ hạ từ phương tây thế giới trở về, mới vẻn vẹn thời gian năm năm đi, dĩ nhiên đã đạt được lớn như vậy thành tựu?

Đương nhiên vào lúc này, Đại Viêm vương triều như trước không có thừa nhận Đại Càn đế quốc tồn tại.

Nhưng mà Đại Càn đế quốc Khu mật viện, Đại Càn đế quốc Thượng thư đài, lần thứ nhất hướng toàn bộ thiên hạ phát hành Đại Càn bản đồ.

Ở cái này bản đồ thượng , Đại Càn đế quốc nắm giữ 450 vạn km2 cương vực.

Đế đô Càn Kinh, kinh đô thứ hai Nộ Kinh.

Được rồi, Nộ Kinh cái từ này là Đại Càn đế quốc Khu mật viện và thượng thư đài mãnh liệt yêu cầu, bọn họ cảm thấy Nộ Triều thành danh tự này rất êm tai, cũng phi thường uy phong, hơn nữa cũng mang theo mới phương hướng, mang ý nghĩa tương lai cùng phát triển.

Nhưng nếu làm kinh đô thứ hai mà nói, Nộ Triều thành danh tự này cấp bậc liền không đủ, vì lẽ đó đổi tên là Nộ Kinh.

Tại Đại Càn đế quốc trên bản đồ, nắm giữ năm cái chư hầu vương quốc, Ngô, sở, càng, Khương, nam.

Cứ việc Đại Viêm vương triều không có thừa nhận, nhưng mà thiên hạ các nước, thiên hạ vạn dân đã thừa nhận.

Ngươi Thẩm Lãng luôn miệng nói ngươi là Đại Càn đế quốc vô dụng, thậm chí ngươi diệt Doanh Quảng, đoạt lại nước Càn cố thổ cũng vô dụng.

Nhưng lần này cùng Đại Viêm đế quốc nho nhỏ một trận chiến sau, tất cả mọi người liền đều thừa nhận.

Bởi vì, Đại Viêm đế quốc nhìn qua phảng phất vô lực thay đổi cục diện này, Đại Viêm thái tử nói muốn chiếm lĩnh Càn Kinh, chiếm đoạt toàn bộ nước Càn, nhưng mà hắn không có làm được.

Chuyện này ý nghĩa là Đại Viêm vương triều đã không cách nào ngăn cản Đại Càn vương hướng thành lập.

Thiên hạ các nước sử quan đối lần này sự kiện ghi lại việc quan trọng, thậm chí đem ngày đó xem là Đại Càn vương hướng chân chính thành lập ngày.

Mà Đại Tấn thân vương lui binh sau, trường thở phào một hơi, cả người hầu như đều muốn co quắp ngã xuống đất.

Cuối cùng kết thúc rồi!

Tất cả những thứ này cuối cùng kết thúc.

Trong thời gian mấy ngày này, chịu đựng áp lực lớn nhất chính là hắn, bởi vì một khi Viêm Kinh không đồng ý mà nói, Thẩm Lãng Long Chi Hối sẽ phải đập đến hắn nước Tấn trên đầu.

Đây thực sự là hoang đường a, ngươi Thẩm Lãng cùng Đại Viêm đế quốc đánh nhau, kết quả Long Chi Hối nhưng muốn tới diệt ta nước Tấn, nhưng trên thế giới này thực sự là không theo đạo lý nào a.

...

Ninh Chính mặc kệ làm chuyện gì đều chú ý một cái đường đường chính chính, vì lẽ đó giám sát thiên hạ cũng là như thế.

Ninh Nguyên Hiến thời kỳ Hắc Thủy đài, chính là một cái thuần túy đặc vụ tổ chức, để người không rét mà run, phảng phất âm phủ địa ngục đồng dạng.

Mà Ninh Chính sau khi lên đài, rất nhiều người cảm thấy minh quân thượng vị, cái kia Hắc Thủy đài cái này nanh vuốt tổ chức liền cần phải thủ tiêu, có Đại lý tự, cùng Ngự sử đài như vậy đủ rồi a.

Kết quả Ninh Chính không những không có thủ tiêu, trái lại danh chính ngôn thuận mà đem Hắc Thủy đài ngẩng lên, quang minh chính đại giám sát bách quan, giám sát thiên hạ dân sinh, phụ trách trong ngoài nước tình báo.

Thậm chí Diêm Ách đại đô đốc, cũng thăng cấp thành Khu mật viện phó sứ, hắn rốt cuộc thoát ly đặc vụ đầu lĩnh cái này danh hiệu, trở thành nước Việt trọng thần một trong.

Lúc này, hắn cầm một cái hộp đựng thức ăn đến đây trong ngục giam, thăm viếng một người, Chúc Hoằng Chủ.

Danh tự này nghe vào phảng phất phi thường lâu dài, đã từng hắn tại nước Việt hoàn toàn là nhân vật hô phong hoán vũ, Ninh Nguyên Hiến tướng phụ, Thượng thư đài tể tướng, nội các thủ tướng, chưởng khống nước Việt triều chính đạt mười mấy hai mươi năm.

Bây giờ hắn ngồi tù, đã ba năm.

Nhưng mà cái này nhân vật nổi tiếng phảng phất bị triệt để lãng quên đồng dạng, xưa nay đều không có đến thẩm vấn qua hắn, thậm chí Ninh Chính cũng chưa từng có hỏi.

Khu mật viện phó sứ, Hắc Thủy đài đô đốc Diêm Ách đi sau khi đi vào, đem ba điệp ăn sáng, còn có một bình rượu bày tới.

Này thời gian ba năm, Chúc Hoằng Chủ hoàn toàn hoàn toàn tách biệt với thế gian, thậm chí hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra.

Hắn năm nay đã sắp muốn chín mươi tuổi, nhưng khí sắc còn tốt vô cùng, người này rất chú trọng dưỡng sinh, hơn nữa tâm thái tốt vô cùng a.

Nhìn thấy Diêm Ách trên thân quan phục, Chúc Hoằng Chủ đầu tiên là hơi hơi ngạc, sau đó cười nói: "Chúc mừng Diêm Ách đại nhân, rốt cuộc thoát ly chó săn đại danh, trở thành nước Việt trọng thần."

Diêm Ách cười nói: "Chúc lão, ngươi đây là tại trào phúng ta, tại trào phúng nước Việt. Ngươi khẳng định cảm thấy ta nước Việt hiện tại khẳng định dân chúng lầm than, vì lẽ đó ta đây cái Hắc Thủy đài đô đốc dĩ nhiên công khai tiến vào Khu mật viện, ngươi khẳng định cảm thấy ta nước Việt triều chính khẳng định đã hoàn toàn hoang phế, cho nên mới có hoang đường việc."

Lẽ nào không phải như vậy sao? Một cái vương triều thời kỳ cuối sẽ có cái gì đặc thù, kia chính là lung tung phong quan, vì lẽ đó Nam Minh thời kỳ cuối thời điểm, thành Kim Lăng đầy đường tuần phủ tổng đốc. Thái Bình Thiên Quốc thời kỳ Thiên Kinh thì càng trâu bò, phong mấy ngàn cái vương.

Diêm Ách nói: "Ta đây thứ xem như là đến cùng Chúc lão cáo biệt, ta tạm thời muốn từ đi Hắc Thủy đài đại đô đốc chức."

Chúc Hoằng Chủ kinh ngạc nói: "Ồ? Vì sao a?"

Diêm Ách nói: "Ta muốn điều nhiệm Càn Kinh, Nộ Kinh bên kia Hắc Thủy đài cái khung là có, nhưng dù sao không quá chính quy, vì lẽ đó ta đây thứ đi Càn Kinh đảm nhiệm Đại Càn đế quốc Hắc Thủy đài đại đô đốc, đòi hỏi trong khoảng thời gian ngắn đem toàn bộ ban ngành hoàn chỉnh xây dựng lên, ta thực sự là thấp thỏm lo âu, cảm giác mình năng lực không đủ, nhưng mà Việt vương tín nhiệm ta, hướng bệ hạ tiến cử, như thế đế ân cuồn cuộn, thật là làm cho Diêm mỗ cảm ơn chảy nước mắt, chỉ có thể cúc cung tận tụy đến chết mới thôi."

Chúc Hoằng Chủ nghe nói như thế, nhất thời sững sờ, lời này tin tức lượng quá lớn.

Diêm Ách làm nước Việt Hắc Thủy đài đô đốc, lại vẫn có thể thăng nhiệm Càn Kinh? Hơn nữa còn muốn trước tiên cho hắn một cái Khu mật viện phó sứ danh hiệu?

"Bây giờ ta Đại Càn đế quốc, xem như là chân chính thành lập, Thượng thư đài đã chuyển tới Càn Kinh, Khu mật viện còn tại Nộ Kinh." Diêm Ách nói: "Bởi vì cần đại lượng quan chức, vì lẽ đó muốn từ Ngô, Sở, Việt, Càn điều, Diêm mỗ bất tài, cũng tại danh sách bên trong."

Chúc Hoằng Chủ trầm mặc một lúc lâu, đầy đủ một hồi lâu nói: "Há, ngươi ... Ngươi là hướng ta khoe khoang đến xem?"

Diêm Ách ha ha cười nói: "Đúng vậy, đối với những người khác ta cũng không tốt khoe khoang, bởi vì ta muốn duy trì một cái Đại Càn đế quốc trọng thần uy nghiêm, nhưng mà tại trước mặt ngài, ta có thể tận tình phóng thích ta tùy tiện sắc mặt, Chúc Hoằng Chủ đại nhân, ngài đã từng làm được quan lớn nhất chức, cũng chính là Đại Viêm đế quốc Văn An các đại học sĩ kiêm nước Việt nội các thủ tướng đi, đơn thuần từ đế quốc phương diện tới nói, hai người bọn ta chức quan đã gần như, cùng cấp."

Chúc Hoằng Chủ cười lạnh nói: "Lúc nào Đại Càn đế quốc có thể cùng Đại Viêm đế quốc đánh đồng với nhau? Buồn cười!"

Diêm Ách đưa lên một phần địa đồ.

"Chúng ta Đại Càn đế quốc mới vừa cùng các ngươi Đại Viêm đế quốc đánh một trận chiến, hoàn toàn thắng lợi, đây là chúng ta Đại Càn đế quốc bản đồ, tổng cộng 450 vạn km2." Diêm Ách nói: "Khấu trừ đi Bắc Nhung, còn có một chút lung ta lung tung dị tộc, ngươi Đại Viêm đế quốc cũng cũng chỉ có hơn bảy triệu km2. Nguyên bản thiên hạ ngũ đại vương quốc, bốn cái đều ở ta Đại Càn đế quốc."

"Chúc Hoằng Chủ, ngươi khẳng định cảm thấy mấy năm qua chiến loạn liên tục, Ninh Chính bệ hạ vừa nhận chức, ta nước Việt khẳng định dân chúng lầm than chứ? Phi thường thật không tiện, lúc này ta nước Việt trời yên biển lặng, toàn quốc lương thực tăng trưởng 7 thành, quốc khố thuế má gia tăng chín phần mười, trước nay chưa từng có hưng thịnh phát đạt, ta nước Việt dân chúng ăn mặc trước nay chưa từng có chi tốt, ăn được cũng trước nay chưa từng có chi tốt, so ngươi năm đó Chúc Hoằng Chủ chủ chính thời điểm không biết được rồi bao nhiêu."

"Còn có ngươi cái kia coi là trên trời người như vậy Viêm Kinh Chúc thị? Phi thường xin lỗi a, thực sự quá không có có tồn tại cảm, bởi vì ta bệ hạ vừa đánh Đại Viêm thái tử mấy cái bạt tai, để hắn bé ngoan chịu thua , còn Viêm Kinh Chúc thị? Chúng ta bệ hạ trong mắt không có người như vậy."

"Chúc Hoằng Chủ ta biết ngươi đang suy nghĩ gì, ngươi tại chờ cái gì, ngươi đang đợi Đại Viêm đế quốc hoàn toàn thắng lợi, sau đó ngươi liền có thể một lần nữa tại bệ hạ trước mặt cao cao trở lên, tiến hành ngươi người thắng nhìn xuống, vì lẽ đó ngươi kiên cường sống sót, liền vây quanh một ngày kia đến. Nhưng mà rất xin lỗi! Ngươi đã bị lãng quên, dù cho là một cái người thất bại, ngươi cũng đã bị lãng quên, liền ngay cả ta tại ngài trên thân cũng không tìm tới một cái người thắng cảm giác thành công."

"Cố gắng dưỡng sinh đi, cố gắng chờ bệ hạ cùng Đại Viêm đế quốc quyết chiến đi, chờ đợi nhà ta bệ hạ nhất thống thiên hạ đi. Còn nhớ bệ hạ sao? Sẽ có một ngày nhất định phải làm cho ngươi Chúc Hoằng Chủ quỳ ở trước mặt của hắn, đem Chúc Nịnh hiến cho Kim Mộc Thông thế tử làm tiểu thiếp? Chúc Hoằng Chủ, quên một câu nói này đi, bởi vì bệ hạ khẳng định không nhớ được, hơn nữa nhà ngươi Chúc Nịnh tiểu thư, cũng không xứng trở thành Kim Mộc Thông thế tử tiểu thiếp, quá trèo cao."

...

Nộ Triều thành cách đó không xa, thiên đường bên trong trang viên.

"Ca ca ..." Khương Ninh tiểu công chúa khiếp khiếp nói, chớp mắt to tràn ngập kỳ vọng, tràn ngập vui sướng.

Nàng thực sự là một chút cũng không có thay đổi a, như trước vẫn là mười sáu tuổi.

Thẩm Lãng nhìn thấy nàng, loại kia cảm giác quen thuộc lại tới nữa rồi, huyết thống liên kết cộng hưởng.

Nàng vẫn là như thế tinh khiết, tuyết trắng da dẻ hầu như muốn trong suốt đồng dạng, hoàn mỹ không một tì vết.

Thẩm Lãng tiến lên, ôm nàng lên đến, xoay chuyển hơi quét một vòng nói: "Tiểu Ninh thân thể tốt lắm rồi."

"Ừm." Khương Ninh nói: "Ca ca mở ra cái kia long hạp sau, ta mỗi ngày ở bên trong ngốc một canh giờ, thân thể liền biến được rồi, cũng có thể ở bên ngoài thấy ánh mặt trời."

Thẩm Lãng nắm bắt lỗ tai của nàng, nói: "Đầu kia thượng có hay không mọc sừng, sau lưng có hay không xương ống đâm?"

"Mới không có." Khương Ninh nói: "Ca ca, nơi này đẹp quá a, ta ở đây có thể làm cái gì nha?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đọc nhiều sách vở, nhìn rất nhiều rất nhiều sách có đúng hay không?"

Khương Ninh gật đầu, trên thế giới này hầu như không có so với nàng càng thêm đọc nhiều sách vở người, hầu như cùng Kính Tử, Chúc Nịnh bọn người không phân cao thấp.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi liền ở đây làm lão sư, bọn nhỏ gọi cô cô."

Một đám trẻ con chui ra, hướng về Khương Ninh tiểu công chúa gọi cô cô.

Khương Ninh đệ liếc mắt liền thấy Yêu Yêu bảo bối, thật sự tốt đặc thù a, hoàn toàn không giống như là nơi trần thế bé.

Nàng nhìn thấy thiên đường trang viên đầu tiên nhìn, cũng đã yêu nơi này, quá đẹp, cũng quá tự do, quá ấm áp.

Thẩm Lãng nói: "Tiếp đó, có thể sẽ có một người tới gặp ngươi, hắn chính là ta em vợ Kim Mộc Thông, đương nhiên ngươi hoàn toàn không cần có áp lực, yêu thích chính là yêu thích, không thích chính là không thích."

Khương Ninh tiểu công chúa kinh ngạc, khuôn mặt không khỏi chút đỏ, nói: "Ra mắt sao? Thú vị, chơi rất vui!"

...

Cứ việc không có chủ động mở miệng đã nói, nhưng mặc kệ là Kim Trác phu thê, vẫn là Thẩm Lãng đều có cái ý niệm này, thân càng thêm thân.

Vì lẽ đó vẫn chờ Khương Ninh tiểu công chúa trở về, hơn nữa thân thể nàng biến được rồi, bây giờ liền càng tốt hơn rồi, cứ việc bệnh tiểu đường không có triệt để khỏi hẳn, nhưng hoàn toàn đã khống chế lại.

Đã biến sấu, hơn nữa biến anh tuấn Kim Mộc Thông đi rồi đi vào gian phòng, hắn thật sự thật sốt sắng a.

Lần trước cùng Chúc Nịnh ra mắt, hắn cũng đã vô cùng gấp gáp, lần này không biết vì sao càng khẩn trương.

Kết quả sau khi đi vào, phát hiện một cái càng càng khẩn trương Khương Ninh tiểu công chúa.

Nàng ... Nàng thật sự dung mạo rất đẹp, thuần khiết không chút tì vết đến phảng phất không giống như là một cái chân nhân.

Sau đó, Kim Mộc Thông không biết vì sao, lập tức liền không căng thẳng.

"Ta, ta tên Kim Mộc Thông."

"Ta tên Khương Ninh."

Hai người rơi vào trầm mặc, Kim Mộc Thông vắt hết óc, cảm giác mình là nam, vì lẽ đó muốn chủ động.

"Ta biết ngươi ..." Khương Ninh tiểu công chúa nói: "Ngươi cùng ta ca ca hiệp viết rất nhiều sách, nhưng đấu phá thương khung mặt sau sách, đều là ngươi tả."

Kim Mộc Thông nói: "Ngươi cảm thấy tả đến thế nào?"

Khương Ninh tiểu công chúa nói: "Không có ca ca ta tả đến tốt, nhưng mà cũng đã vô cùng tốt, là hoàn toàn mới đề tài, cực kỳ to gan. Bất quá ta vẫn là yêu thích càng có văn học tính đồ vật, đương nhiên được xem và văn học tính cũng không xung đột, ta chán ghét loại kia làm bộ sâu sắc, liều mạng khốc liệt văn tự, cái kia không phải sâu sắc, chỉ là xé ra độc giả nội tâm sợ hãi mà thôi."

"Đúng, đúng, đúng, ta cũng cảm thấy như vậy." Kim Mộc Thông nói: "Chân chính tốt văn học, hẳn là tại phi thường bình thường, người chân thật sinh trong không khí ..."

Trong nháy mắt, hai người giao lưu đến không hề cản trở, hoàn toàn như là mười mấy năm không gặp bằng hữu đồng dạng.

Ròng rã một tán ngẫu, chính là hai ba canh giờ.

"Ai nha, đã đến giờ." Kim Mộc Thông lưu luyến không rời nói: "Ta, ta phải trở về, bởi vì ta chỉ mời nghỉ nửa ngày."

Khương Ninh tiểu công chúa nói: "Cái kia thật đáng tiếc, lần sau rảnh rỗi thời điểm, ngươi nhất định nhớ tới tìm đến ta a."

Kim Mộc Thông liều mạng gật đầu.

Khương Ninh tiểu công chúa nói: "Đúng rồi, ngươi sau này cũng không tiếp tục viết sách sao?"

Kim Mộc Thông nói: "Ta bận quá, tiếp xuống mười mấy trong vòng hai mươi năm, đều không có thời gian viết sách."

Khương Ninh tiểu công chúa nói: "Bằng không như thế, ngươi có ý kiến gì liền nói cho ta, ta đến tả thế nào? Ngược lại ta có lượng lớn thời gian."

"Tốt, tốt ..." Kim Mộc Thông cao hứng nói.

...

Trở lại Nộ Triều thành đại thành bảo sau, Kim Mộc Thông lại lâm vào bận rộn trong công việc, vẫn đến buổi tối lúc ăn cơm, mới hơi có chút nhàn hạ.

Công tước phu nhân Tô Bội Bội hỏi: "Tên béo, ra mắt thế nào? Ta nghe nói phi thường tốt vô cùng, các ngươi không có gì giấu nhau, ròng rã hàn huyên mấy cái canh giờ, anh rể ngươi là thật không tiện hỏi, hắn cũng muốn thân càng thêm thân."

Kim Mộc Thông trầm mặc chốc lát nói: "Tiểu Ninh phi thường hoàn mỹ, nàng như là một cái hoàn toàn không có thụ qua bất kỳ ô nhiễm người, thuần khiết không chút tì vết. Nàng đại khái sẽ là ta trong sách hoàn mỹ nhất nữ chính."

Tô Bội Bội cau mày nói: "Nói tiếng người."

Kim Mộc Thông nói: "Nàng quá hoàn mỹ, hơn nữa nàng hết thảy phát dục đến mười sáu tuổi liền tuyệt nhiên mà tới, cho nên nàng tuy rằng phi thường thông minh, nhưng nội tâm của nàng vẫn là một đứa bé. Ta sau đó rảnh rỗi sẽ đi tìm nàng chơi, chúng ta muốn cùng viết sách. Nhưng mà ta không thể cưới nàng."

Tô Bội Bội lớn tiếng nói: "Tại sao a? Anh rể ngươi một lòng nghĩ muốn thân càng thêm thân, hắn nhiều thương ngươi a, những năm này không có quy định sẵn thân, chính là một lòng muốn đem Tiểu Ninh gả cho ngươi, ngươi nói Tiểu Ninh như vậy cũng tốt vậy cũng tốt, lẽ nào hai người các ngươi kết hôn, sẽ không hạnh phúc sao?"

Kim Mộc Thông nói: "Cũng không phải hạnh phúc, nhưng nói chung ta không thể cưới nàng, nếu như các ngươi muốn chúng ta kết hôn, nàng cũng sẽ đáp ứng, cũng sẽ không không vui vẻ, nhưng mà ... Tại trong nội tâm nàng, chính là muốn trở thành một cái không buồn không lo người, ta ... Ta không thể phá hoại vẻ đẹp của nàng tốt nội tâm."

Tô Bội Bội mắt đục đỏ ngầu, khóc ròng nói: "Cái kia lẽ nào ngươi cả đời cũng không được thân sao? Ngươi muốn cho chúng ta Kim gia đoạn hậu sao?"

Kim Mộc Thông nói: "Mẫu thân, ngươi yên tâm đi, ta sẽ trở thành hôn. Ta nghe ngài cùng phụ thân sắp xếp, tìm cho ta một cái môn đăng hộ đối thiên kim đại tiểu thư là có thể, nhớ kỹ nhất định phải đẹp, vóc người nhất định phải tốt, tính cách không thể quá ôn nhu, tốt nhất mạnh mẽ một ít, hơn nữa lúc cần thiết còn có thể đánh ta một hai lần. Đương nhiên, tốt nhất có thể hào phóng một ít, bởi vì ta tiếp xuống khả năng còn muốn cưới Chúc Nịnh là tiểu thiếp."

Ế? !

Tô Bội Bội hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, phảng phất lần thứ nhất nhận thức đứa con trai này?

Cha ngươi thành thật như thế, mà ngươi xem ra so cha ngươi còn thành thật, làm sao hiện tại có vẻ như thế nam nhân cặn bã kiểu dáng đây? Ngươi, ngươi cùng anh rể ngươi học? Nhưng mà anh rể ngươi hắn nhiều soái a?

Kim Mộc Thông nói: "Nương, ngươi như thế nhìn ta làm gì? Ta cũng là gần nhất mới nhận rõ chính mình bộ mặt thật, ta cũng là lần thứ nhất biết mình muốn cái gì, ngài tranh thủ thời gian sắp xếp đi, tốt nhất tại thời gian một tháng bên trong, liền để ta không ngừng ra mắt, sau đó quyết định ta hôn nhân. Đương nhiên là có một điểm a, sau đó Tiểu Ninh chính là ta muội muội, ta sẽ ba ngày hai bữa đi tìm nàng, có thể sẽ thảo luận văn học đến nửa đêm, ta cưới cái này nương tử cũng không thể ở phương diện này ghen? Không, ghen có thể, nhưng không thể khóc lóc om sòm."

"Nương, nương, ngươi làm cái gì?" Kim Mộc Thông phát hiện mẫu thân đi chỗ đó mộc trượng.

"Đánh ngươi." Tô Bội Bội nói.

Sau đó, không nói hai lời quay về Kim Mộc Thông chính là bùm bùm một trận đánh.

Kim Mộc Thông nói: "Tại sao a? Tại sao đánh ta a?"

Tô Bội Bội nói: "Ai bảo ngươi phảng phất trong một đêm liền thành thục, ta một chút tư tưởng cũng không có chuẩn bị, trước ngươi béo ụt ịt ngu xuẩn thời điểm nhiều đáng yêu?"

Đón lấy, Tô Bội Bội lại là một trận đánh, Kim Mộc Thông không nói gì ngưng yết.

...

"Ca ..."

Thẩm Lãng rốt cuộc lại một lần nữa nhìn thấy Vân Mộng Trạch, ròng rã già rồi hai mươi tuổi còn chưa hết, tóc liếc một nửa, hơn nữa đã ngồi ở xe lăn, bởi vì đôi chân bị đánh gãy xương, nhưng mà trong xương cốt phong lưu phóng khoáng khí chất như trước tại, trên mặt vĩnh viễn mang theo bất cần đời nụ cười.

Phía sau hắn, có một người phụ nữ đẩy hắn xe đẩy, bên cạnh còn đứng một cái chừng mười tuổi hài tử.

Nữ nhân này đúng là rất đẹp, khó có thể tưởng tượng mỹ.

"Hiền đệ, này ... Đây là chị dâu ngươi, Tô Mân." Vân Mộng Trạch lúng túng nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, nói: "Này ... Đây chính là Tô Mân?"

Hai người này chuyện cũ thực sự quá lúng túng, Tô Mân là Viêm Kinh một vị hầu tước con gái, đã đính hôn, phải gả cho nước Tấn một cái công tước con trai, kết quả Vân Mộng Trạch một không xuống tâm cám dỗ nàng, hai người chu toàn chuyện tốt.

Đương nhiên, Vân Mộng Trạch cũng chỉ coi như là một đêm gió xuân mà thôi, nhưng người phụ nữ kia sau khi về nhà trực tiếp hối hôn, nói mình cùng Vân Mộng Trạch đã tư định chung thân, chuyện gì tình đều làm qua, đã sớm không thanh bạch.

Nhất thời, Tô thị gia tộc danh tiếng đại xú, nước Tấn cái kia công tước gia tộc cũng giận tím mặt, đem quan tòa đánh tới Viêm Kinh đến.

Tô Mân gia tộc trước tiên ở hoàng đế trước mặt tố cáo Vân Mộng Trạch một hình, sau đó phái người đập phá Vân Mộng Trạch gia tộc.

Cái này Tô Mân cũng mạnh mẽ, trực tiếp vào ở Vân Mộng Trạch trong nhà, một bộ gạo sống đã nấu thành cơm, ngươi cưới cũng đến cưới, không cưới cũng đến cưới tư thế.

Kết quả, Vân Mộng Trạch cái này nam nhân cặn bã trực tiếp chạy, điều đến thiên càng thành làm đế quốc đại sứ.

Tô Mân liền đem Vân Mộng Trạch gia đập phá một lần, còn thả mây lửa mộng trạch tòa nhà, đem Vân Mộng Trạch người nhà đánh một lần, sau đó thở phì phò rời đi, được xưng lại một lần nữa nhìn thấy Vân Mộng Trạch, muốn đánh gãy hai chân của hắn, đồng thời đem hắn thiến, vì dân trừ hại.

Sau đó, cái này Tô Mân cũng hoàn toàn biến mất tại tất cả mọi người trong tầm mắt. Nhưng nàng rời đi Tô gia thời điểm, đã có thai, chính mình một người đem nhi tử sinh đi.

Vân Mộng Trạch bị bắt hạ ngục thời điểm, cũng chỉ có nàng dám đi thăm viếng.

"Ca, chân của ngươi là chị dâu đánh gãy?" Thẩm Lãng cẩn thận nói.

Vân Mộng này lúng túng nói: "Không phải, không phải."

Tô Mân nói: "Chờ ta muốn đi đánh gãy thời điểm đã chậm, chân của hắn đã bị Đại Viêm đế quốc đánh gãy. Bệ hạ ta cùng ngươi giảng, này đều là hắn báo ứng, trước hắn gieo vạ nhiều như vậy nữ nhân, hiện tại ngồi phịch ở xe đẩy bên trong liền ngoan đi."

Nữ nhân này cũng thật là mạnh mẽ, nhưng nhìn phía Vân Mộng Trạch ánh mắt nhưng tràn ngập vô hạn yêu say đắm.

"Ca a, ta nhìn ngươi cũng không phải làm quan vật liệu, ngươi đọc sách cũng nhiều, chữ viết đến tốt, cầm đàm luận đến tốt, họa cũng họa đến tốt, từ nay về sau ngươi chính hôm đó đường bên trong trang viên, giáo bọn nhỏ đánh đàn vẽ đi." Thẩm Lãng nói.

Vân Mộng Trạch gật đầu nói: "Hay, hay."

Sau đó, hắn muốn nói lại thôi.

Thẩm Lãng nói: "Ca, cái này thật không có."

Tô Mân nghi ngờ nói: "Hai người các ngươi nói cái gì đó? Ta làm sao nghe không hiểu?"

Nàng đương nhiên sẽ không hiểu hai cái nam nhân cặn bã ánh mắt.

Vân Mộng Trạch hỏi này Nộ Kinh có hay không thanh / lầu chủng loại đồ vật? Thẩm Lãng phi thường xin lỗi, biểu thị không có.

Hai người lại một lần nữa gặp mặt, như trước là tri kỷ.

Thẩm Lãng không có nói xin lỗi, Vân Mộng Trạch cũng dập đầu nói cái gì bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!

Mà nhưng vào lúc này, bên ngoài Hela vọt vào.

"Đệ đệ, có tin, đệ muội tin."

Thẩm Lãng kinh ngạc, sau đó nhanh chóng vọt tới, đem tin cầm tới, mở ra.

Quả nhiên là Mộc Lan bảo bối chữ viết, hơn nữa hàng thứ nhất liền phi thường gấp gáp.

"Phu quân, mau tới, mau tới, hết sức khẩn cấp, hết sức khẩn cấp!"

...

Chú: Ngày hôm trước ngủ đến không sai, ta liền nhẹ nhàng, kết quả tối hôm qua mất ngủ ma đầu liền đến, vẫn sáng sớm sáu giờ mới miễn cưỡng ngủ, vì lẽ đó này một chương đổi mới chậm, đối không nổi! Ta đi nằm nghỉ một lát, chuẩn bị một chương sáng tác, vậy ta còn có thể cầu vé tháng sao? Cho chư vị ân công cúc cung rồi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 601: Thượng Cổ Cự Long! Mộc Lan Ta Đến Rồi!

Chương 601: Thượng cổ cự long! Mộc Lan ta đến rồi!

Nhìn thấy Mộc Lan mật thư câu nói đầu tiên, Thẩm Lãng cả người liền đột nhiên một trận run cầm cập, sau đó toàn bộ trong đầu liền đều là Mộc Lan bóng người.

Thậm chí còn không chỉ có như thế, thậm chí bên trong tai đều vang lên Mộc Lan bảo bối âm thanh, liền phảng phất phong thư này còn có ngữ âm đồng dạng.

Còn có thân thể của hắn thậm chí xông tới cảm giác vô cùng quen thuộc, trên thân tóc gáy đều từng cây từng cây dựng thẳng lên đến, cùng Mộc Lan bảo bối thân thiết thời điểm cảm giác quen thuộc, lại dùng tới trong lòng.

Đã bao nhiêu năm? Gần như bảy năm, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan, Thẩm Dã bảo bảo tách ra ròng rã bảy năm.

Gần nhất trong khoảng thời gian này, không chỉ Thẩm Lãng, liền ngay cả nhạc phụ nhạc mẫu đều không thế nào dám nhắc tới đến Mộc Lan cùng tên Thẩm Dã.

Cứ việc rời đi Tam Giác Ma Quỷ thời điểm, lưu lại cái kia phong thư nói tới rõ rõ ràng ràng, loa tổ mang đi Mộc Lan cùng Thẩm Dã.

Nhưng mà Thẩm Lãng trong đầu lúc nào cũng không tự chủ được nhớ tới Ninh Hàn cũng đi qua Tam Giác Ma Quỷ, vạn nhất Mộc Lan cùng Thẩm Dã không phải là bị loa tổ mang đi, mà là bị Ninh Hàn mang đi cơ chứ?

Đương nhiên khả năng này kỳ thực là không có, bởi vì sau Ninh Hàn công chúa lại xuất hiện, hơn nữa còn cùng Thẩm Lãng đánh một trượng, sau đó tại Long Chi Hối nổ tung biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nhưng Thẩm Lãng vẫn là không tránh khỏi sẽ suy nghĩ lung tung, theo thời gian trôi qua, loại này suy nghĩ lung tung càng ngày càng tăng lên, cuối cùng hoàn toàn không dám nghĩ tới chuyện này.

Hiện tại rốt cuộc lại biết tung tích của nàng, rốt cuộc nhìn thấy chữ viết của nàng, Thẩm Lãng không khỏi đến rơi nước mắt, trái tim đều hơi hơi run.

Hầu như tham lam mà nhìn nàng tả mỗi một chữ, đầy đủ sau một lúc lâu, ánh mắt của hắn mới rơi xuống hạ một hàng chữ thượng .

"Chúng ta tìm tới long tăm tích."

Đây là Mộc Lan mật thư câu thứ hai, cũng trực tiếp để Thẩm Lãng run run một cái.

Không sai, Mộc Lan trực tiếp dùng chính là rồng ghép vần, bởi vì như thế sẽ không có người nhìn hiểu, thế giới này liền tiếng Anh đều không có, chớ nói chi là ghép vần.

Xem đến đây câu nói thứ hai, Thẩm Lãng rõ ràng, Mộc Lan bảo bối những năm này đều đi làm cái gì.

Hắn vẫn luôn tại oán giận loa tổ, coi như mang đi Mộc Lan, cũng có thể rất nhanh sẽ trở về a, coi như để Mộc Lan cùng Thẩm Dã luyện võ, cũng không đến nỗi liền về nhà thời gian đều không có chứ?

Đương nhiên, loa tổ còn đã từng là Cừu Yêu Nhi lão sư, nàng vẫn luôn là như thế, vĩnh viễn lưu lạc thiên nhai, mỗi giờ mỗi khắc đều ở thăm dò một ít thần bí cổ lão di tích, hầu như không có ai biết nàng ở nơi nào.

Hiện tại hết thảy đều rõ ràng, nàng đang tìm kiếm con rồng kia, Khương Ly bệ hạ để cho Thẩm Lãng con rồng kia.

Đương nhiên, mặc kệ là loa tổ vẫn là Mộc Lan cũng chưa chắc biết Thẩm Lãng được Khương Ly bệ hạ di thư, hay là tại các nàng nhận thức, Thẩm Lãng còn hoàn toàn không biết sự hiện diện của rồng.

Dù sao ai dám khẳng định Thẩm Lãng nhất định sẽ tiến vào thượng cổ Khương thị lăng mộ bên trong?

Khương Ly bệ hạ trong di thư tả đến rõ rõ ràng ràng, tại ba mươi mấy năm trước hắn liền đã chiếm được viên kia trứng rồng, đồng thời ấp đi ra.

Nhưng dù cho là rồng, vừa ấp nở cũng phi thường nhỏ yếu, cần thời gian trưởng thành, nhưng Khương Ly đã không có thời gian, vì lẽ đó để hắn cái bóng tùy tùng quỷ ngọ đem rồng mang tới phương tây thế giới.

Cụ thể con rồng kia ở nơi nào? Khương Ly bệ hạ cũng không biết, nhưng mà hắn trong di thư nói quỷ ngọ tại hỏa viêm thành.

Mà hiện tại loa tổ cùng Mộc Lan dĩ nhiên tìm tới rồng tăm tích?

Sau đó là mật thư câu thứ ba: Thích, thích, yêu ngươi Mộc Lan,

Này, đây là việc trọng yếu nói ba lần sao? Trước hết sức khẩn cấp chỉ nói hai lần, mà nơi này thích nói rồi ba lần.

Sau đó còn có một cái con dấu, độc nhất vô nhị con dấu, có thể hoàn toàn chứng minh đây là Mộc Lan mật thư, tuyệt đối không thể có người hàng nhái.

Bởi vì này viên con dấu là Thẩm Lãng cho nàng khắc, là một loại phi thường thân mật lễ vật, Mộc Lan cũng xưa nay đều chưa từng dùng qua, vào lúc này để tỏ lòng thân phận của chính mình, mới là lần thứ nhất dùng.

Vậy này con dấu đồ án là gì?

Là một hình tam giác, ba một bên đều là tường thành, phân biệt là thiên càng thành thanh long môn, chu tước môn, Huyền Vũ môn, chỉ có thiếu mất mặt khác một tòa cửa thành. Lúc đó bởi vì việc này con dấu, Mộc Lan còn không dựa vào, theo Thẩm Lãng làm nũng đã lâu.

Vì lẽ đó đây tuyệt đối là Mộc Lan tự tay viết thư.

"Phong mật thư này là ai mang đến?" Thẩm Lãng hỏi.

Một lát sau, hai người đi tới Thẩm Lãng trước mặt.

Một người cầm đầu, là cao to uy mãnh phương tây nam tử, là một cái Thẩm Lãng hoàn toàn không nghĩ tới nhân vật.

Dibos thúc thúc, Austin. Russo bá tước, nha không, hiện tại cần phải xưng là Austin. Russo hầu tước.

Hắn đột nhiên rút ra đại kiếm, quỳ một gối xuống tại Thẩm Lãng trước mặt, nói: "Ngoại thần Austin. Russo, bái kiến chí cao vô thượng người phương Đông hoàng, bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Hắn nói dĩ nhiên là rõ ràng tiếng Trung.

Một người khác là thái giám tháp luân, hắn hai đầu gối quỳ xuống, dập đầu nói: "Nô tỳ tháp luân, bái kiến chí cao vô thượng người phương Đông hoàng, bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng tiến lên đem Austin hầu tước kéo đến, sau đó dùng phương tây lễ tiết ủng một thoáng.

"Thân ái Austin thúc thúc, đã lâu không gặp!"

Austin có vẻ không gì sánh được vinh hạnh, cũng tầng tầng cùng Thẩm Lãng ủng ôm một hồi, nói: "Thân ái bệ hạ, đã lâu không gặp, toàn bộ Russo gia tộc, mỗi một ngày đều đang tưởng niệm ngài."

Thẩm Lãng nói: "Ta thân ái thẩm thẩm, nàng được không?"

"Tốt vô cùng." Austin hầu tước nói: "Nhờ phúc của bệ hạ phân, ta mới có thể lấy đến tốt như vậy thê tử, bây giờ ta đã có hai đứa con trai, một đứa con gái, phi thường cảm ơn bệ hạ đưa cho ta hài tử lễ vật, chuyện này quả là là bọn họ đời này lớn nhất chúc phúc."

Nếu như thả lúc trước, cái này thái giám tháp luân nhất định sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp nịnh nọt, khen tặng Thẩm Lãng.

Nhưng mà hiện tại, bị Thẩm Lãng kéo sau khi đứng lên, hắn liền lẳng lặng mà khom lưng đứng ở một bên, bởi vì Austin hầu tước cũng coi như là hắn bán người chủ nhân, hắn không thể tại chủ nhân lúc nói chuyện xen mồm.

Thẩm Lãng nói: "Austin thúc thúc, ngài nhìn thấy thê tử của ta Kim Mộc Lan cùng hài tử Thẩm Dã sao?"

Austin hầu tước nói: "Phi thường vinh hạnh, ta đã thấy hoàng hậu cùng thái tử điện hạ, hơn nữa bất kỳ ngôn ngữ đều không cách nào hình dung hoàng hậu mỹ lệ, thái tử chi oai hùng cơ trí. Có một việc đòi hỏi ngài tha thứ, chúng ta Russo gia tộc tại Hoàng Hậu thành trên nền cũ tiến hành xây dựng, nơi đó sắp trở thành ngài tại phương tây thế giới hành cung, cũng đem hoàn toàn thuộc về hoàng hậu bệ hạ tuyệt đối tư nhân lãnh địa."

Cái gọi là Hoàng Hậu thành, chính là Thẩm Lãng tại phương tây thế giới phát triển cái kia căn cứ nhỏ, tại Bích Triều bán đảo phía nam.

"Ước chừng là nửa tháng trước, hoàng hậu cùng thái tử đến thăm Russo gia tộc, đồng thời viết một phong mật thư, ủy thác chúng ta đưa tới, này không nghi ngờ chút nào là đối với chúng ta lớn nhất khẳng định cùng tín nhiệm." Austin hầu tước nói: "Brooke là dự định tự mình đến đưa, nhưng mà nàng cảm giác mình càng thêm vào hơn nghĩa vụ tại phương tây thế giới phụng dưỡng hoàng hậu bệ hạ, vì lẽ đó liền từ ta đến đưa phong thư này."

Kỳ thực phong thư này, hoàn toàn có thể để cho tháp luân đưa tới liền có thể, nhưng mà Russo gia tộc để tỏ lòng tôn kính cùng coi trọng, trực tiếp để gia tộc số hai nhiệm vụ, Austin hầu tước tự mình đưa tới.

Đương nhiên, từ đầu tới đuôi này phong nội dung bức thư, Austin hầu tước đều chưa từng thấy.

Cứ việc Thẩm Lãng lòng như lửa đốt, nhưng hay là hỏi hậu Dibos, còn có con trai của nàng, cứ việc xưa nay chưa từng gặp mặt, nhưng đứa nhỏ này cũng là Thẩm Lãng cốt nhục.

Sau đó, Thẩm Lãng là Austin hầu tước cử hành một hồi tiệc chào mừng biết, tham gia nhân số không nhiều, nhưng mà quy cách nhưng phi thường rất cao, trừ ra Thẩm Lãng chính mình ở ngoài, còn có hai cái vương quốc thái tử, một cái vương quốc nữ vương cùng thái tử.

Điều này làm cho Austin hầu tước nội tâm được to lớn thỏa mãn, phương tây thế giới là phi thường chú trọng đám này, hắn tại Tây Luân vương triều tiệc rượu, nhiều nhất có thể tiếp xúc được cũng chỉ là công tước mà thôi, hơn nữa tại loại này cấp bậc tiệc rượu thượng , hắn cũng căn bản không thể trở thành chủ tân.

Mà tại đây một hồi tiệc rượu thượng , hắn là tuyệt đối chủ tân, thân vương cấp quý tộc tiếp đón, điều này có thể để hắn trở lại Tây Luân vương triều sau nói khoác cả đời, hơn nữa có thể khẳng định chính là, tương lai hắn tham dự bất kỳ trường hợp, đều sẽ hững hờ nói về đêm nay tiệc rượu, trở thành suốt đời vinh quang.

Dù sao tại Tây Luân vương triều, đẳng cấp sâm nghiêm quá nghiêm trọng.

Biết được Thẩm Lãng vừa tại cùng Đại Viêm vương triều một cuộc chiến tranh đạt được thắng lợi sau, Austin hầu tước càng thêm hưng phấn, quả thực so Russo gia tộc đạt được thắng lợi càng thêm kích động.

"Hầu tước các hạ, đây là chúng ta Đại Càn đế quốc bản đồ." Sách Huyền hầu tước nói: "Tổng cộng 450 vạn km2, năm cái chư hầu vương quốc, tổng nhân khẩu vượt qua một trăm triệu."

Austin hầu tước thở dài nói: "Ta thiên cái kia? Càng là như thế chi phồn vinh?"

Sách Huyền hầu tước nói: "Chúng ta lúc này tại Nộ Kinh, nghiêm ngặt ý nghĩa thượng cũng không phải Đại Càn đế quốc đế đô, chỉ là một cái công nghiệp căn cứ mà thôi, chúng ta chân chính đế đô tại Càn Kinh, đó là một cái rộng rãi thành phố khổng lồ, tổng nhân khẩu vượt qua 130 vạn, nơi đó Quang vương cung liền vượt qua chín km2, hoan nghênh ngài tại rảnh rỗi thời điểm, viếng thăm chúng ta Càn Kinh."

Austin hầu tước nói: "Cái kia chính là ta vô thượng vinh hạnh."

Sau đó, hắn đứng bình tĩnh ở địa đồ trước mặt, nói: "Tôn kính thủ tướng đại nhân, xin hỏi này phương bắc mảng lớn cương vực, chính là bọn ta kẻ địch lớn nhất Đại Viêm đế quốc sao?"

"Đầu tiên, ta cũng không phải thủ tướng, ta chỉ là Đại Càn đế quốc vinh dự thủ tướng, chân chính thủ tướng tại Càn Kinh, hắn còn là một vị thân vương." Sách Huyền hầu tước nói: "Mặt khác ngài nói không sai, ngài nhìn thấy cái này trong địa đồ, trừ ra chúng ta Đại Càn đế quốc ở ngoài còn lại đều là Đại Viêm đế quốc. Bất quá ta tin tưởng ngài lần sau trở lại làm khách thời điểm, cái này Đại Viêm đế quốc đã không còn tồn tại nữa, chúng ta bệ hạ đã trở thành phương đông thế giới duy nhất hoàng đế."

Austin hầu tước nói: "Vậy cũng chính là chúng ta Russo gia tộc lớn nhất vinh quang, bởi vì thế cũng mang ý nghĩa chúng ta Russo gia tộc đem ra hiện một cái chân chính thân vương."

Sách Huyền hầu tước nói: "Ta cũng phi thường khát vọng nhìn thấy Loki điện hạ, đồng thời tự đáy lòng hy vọng, tương lai trong vòng mấy năm hắn có thể đi tới Đại Càn đế quốc."

Austin hầu tước nói: "Điều này cũng chính là ý tưởng của chúng ta, chờ Loki mười tuổi sau đó, chúng ta sẽ đem hắn đưa đến Đại Càn đế quốc học tập, bởi vì phương đông trí tuệ là ắt không thể thiếu."

Hai người này trong miệng Loki (Lạc Cơ) điện hạ, chính là con trai của Dibos, Loki Khương Russo.

Dùng chính là Khương Ly tại phương tây thế giới tên, đồng thời có gừng cùng Russo hai cái dòng họ.

"Hầu tước các hạ, ta nghe được chúng ta trú Tây Luân đế quốc sứ đoàn nói, bây giờ quý quốc nam bắc xung đột càng lúc càng kịch liệt?" Sách Huyền chứa hững hờ nói.

Austin hầu tước nói: "Đúng, tất cả những thứ này đều là bởi vì phương bắc ngạo mạn cùng vô năng. Tại Helen phó hoàng dưới sự thống trị, chúng ta phương nam một lòng đoàn kết, mặc kệ là Tây Luân người, vẫn là Duy Đạt tộc nhân, đều đoàn kết tại phó hoàng uy nghiêm bên dưới, mỗi người đều có tôn nghiêm, có tự do, tràn ngập cảm xúc mãnh liệt sinh hoạt cùng công tác. Người của chúng ta khẩu là phương bắc 1. 3 lần, chúng ta hàng năm nộp lên trên thuế má là phương bắc 1. 6 lần, nhưng mà chúng ta phương nam căn bản cũng không có được nên có tôn trọng."

Sách Huyền hầu tước nói: "Quý quốc Tác Luân bệ hạ, không phải thường có công chính đại danh sao?"

Austin hầu tước nói: "Ta kính yêu đại nhân, lòng người lúc nào cũng bất công, muốn chân chính công chính quá khó, như gừng bệ hạ người như vậy thực sự là quá ít."

Sách Huyền hầu tước nói: "Cái kia thật là quá đáng tiếc, phải biết tại chúng ta Đại Càn đế quốc, là bộ phận phương nam cùng phương bắc, hoàn toàn là đối xử bình đẳng. Chúng ta thủ tướng, cũng chính là Sa Căng thân vương, hắn chính là một cái Sa Man tộc người. Còn có ngài nhìn thấy A Lỗ Na Na thân vương, nàng là một vị nước Khương người, thậm chí còn có một vị Đường Ân đại học sĩ, hắn là một cái bạch nhân, bởi vì lập xuống to lớn công huân, vừa bị sắc phong làm tử tước."

Austin hầu tước nói: "Có thật không? Vậy vị này Đường Ân đại nhân đâu?"

Sách Huyền hầu tước nói: "Bất cứ chuyện gì cũng không thể để hắn rời đi phòng thí nghiệm, chí ít rời đi hắn phòng thí nghiệm vượt qua một canh giờ, hắn liền sẽ vô cùng lo lắng bất an."

Tiếp theo Sách Huyền hầu tước nói: "Đối với quý quốc phương nam chịu đến không công chính đãi ngộ, ta biểu thị phi thường tiếc nuối, nếu như tất yếu phải vậy, chúng ta Đại Càn đế quốc nguyện ý làm ra công chính can thiệp."

Mẹ nó, trong lời này âm mưu khí tức quá nồng.

Sau đó, Austin cùng Sách Huyền hầu tước xì xào bàn tán, phảng phất thân mật nhất bằng hữu đồng dạng.

Phải biết, vị này Austin hầu tước nguyên bản là tối thuần chính nhất phương bắc quý tộc, tuy rằng thân ở phương nam, thế nhưng là đối Duy Đạt tộc phi thường kỳ thị, kết quả hiện tại luôn mồm luôn miệng chúng ta phương nam, quả nhiên là cái mông quyết định đầu.

...

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Đường Ân đại học sĩ hai người hoàn toàn không phân ngày đêm nghiên cứu, một lần lại một lần làm thí nghiệm.

Mục tiêu của bọn họ là thượng cổ thiết bị đánh chặn!

Lần này Đại Viêm đế quốc sau khi thỏa hiệp, cũng là mang ý nghĩa Phù Đồ Sơn lĩnh vực hoàn toàn thuộc về Thẩm Lãng, cứ việc nơi đó hiện tại rỗng tuếch, nơi đó duy nhất thượng cổ thiết bị đánh chặn, cũng bị Đại Viêm đế quốc triệt để hủy diệt rồi, Thẩm Lãng để người chở về bộ phận hài cốt, sau đó căn cứ đám này hài cốt nghịch hướng nghiên cứu thượng cổ thiết bị đánh chặn.

Thẩm Lãng muốn rời khỏi Nộ Triều thành, đi tới phương tây thế giới cùng Mộc Lan tụ họp, tìm kiếm con rồng kia.

Nhưng mà trước lúc này, nhất định phải bảo đảm Nộ Triều thành an toàn.

Đương nhiên, Thất Lạc Yêu Mẫu như trước sẽ ở tại Nộ Triều thành hải vực, tinh thần của nàng sức mạnh thực sự là quá mạnh mẽ. Trước có thể bao phủ toàn bộ thất lạc quốc gia phế tích, lúc này bao phủ Nộ Triều thành hải vực cũng hoàn toàn không có vấn đề.

Thêm vào phi xà quân đoàn, còn có đã toàn bộ thuần phục hơn 900 con sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, Nộ Triều thành đã hoàn toàn được cho vững như thành đồng vách sắt.

Nhưng Thẩm Lãng một khi rời đi, liền không người có thể chặn lại Long Chi Hối.

Đương nhiên, tiếp xuống Đại Viêm đế quốc đối Nộ Triều thành phóng ra Long Chi Hối xác suất nhỏ bé không đáng kể, nhưng cũng không thể không phòng.

Liên quan với chặn lại Long Chi Hối, Thẩm Lãng thông qua trí não, thông qua Long Chi Lực phóng ra trang bị có thể làm được.

Bởi vì Long Chi Hối tốc độ mặc dù nhanh, nhưng mà nó phi hành quỹ tích là phi thường cố định, thông qua tinh vi tính toán, có thể tiến hành sớm chặn lại. Nhưng mà hắn có cái này năng lực tính toán, Nộ Triều thành những người khác cũng không có.

Nhưng mà Đường Ân đại học sĩ nhưng đưa ra một cái hoàn toàn mới khái niệm, Long Chi Hối năng lượng dây dưa khóa chặt.

Sau đó, căn cứ cái này lý luận, hắn định dùng ba bộ siêu cấp Long Chi Lực trang bị tiến hành cải tạo, biến thành thiết bị đánh chặn.

Đương nhiên, hiện nay còn vẻn vẹn chỉ là lý luận trạng thái, khoảng cách thành công còn cách một đoạn.

Nhưng mà Thẩm Lãng đã không có thời gian.

...

"Ca ca, chúng ta thời gian không còn nhiều." Khương Ninh tiểu công chúa nói: "Ta tính toán qua, chúng ta nhiều nhất còn có không tới thời gian một năm."

"Này thời gian mấy năm, Đại Viêm hoàng đế vẫn đang bế quan, cấm kỵ chi dưới tháp, thật sự có một cái cự long."

"Từ hỏa long sao chổi va chạm thế giới này, đồng thời triệt để tiêu vong sau, con rồng này thì có tim đập."

"Ca ca, đây là ta mấy ngày nay thời gian họa đồ, hoàn toàn phản ứng cái kia cự long nhịp tim tần suất, còn có năng lượng cấp bậc."

Khương Ninh tiểu công chúa đưa tới dày đặc một tờ giấy, mặt trên lít nha lít nhít đều là tương quan đường cong.

Thẩm Lãng nhất thời hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, không dám tin tưởng đang nhìn mình cái này sinh đôi tỷ tỷ, cứ việc nàng vẫn gọi ca ca.

"Ta là một cái phi thường phi thường mẫn cảm người." Khương Ninh tiểu công chúa nói: "Chính là bởi vì quá mẫn cảm, vì lẽ đó không thể chịu đến gió thổi, cũng không thể đụng vào đến bất kỳ tro bụi, thậm chí không thể bị ánh mặt trời chiếu. Con rồng kia tim đập thời điểm, người khác không nghe thấy, nhưng ta lại có thể cảm nhận được."

"Ca ca ngươi trợ giúp Đại Viêm đế quốc mở ra cái kia long hạp sau, ta mỗi ngày đều ở bên trong một canh giờ, thân thể dần dần trở nên được rồi." Khương Ninh nói: "Nhưng mà tại rồng trong hộp, ta chẳng những có thể nghe được tim đập, ta liền nó năng lượng khí tức cũng có thể cảm giác được, nó đang càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh."

"Nhịp tim đập của nó cũng càng lúc càng nhanh, càng ngày càng mạnh mẽ, khi nó tim đập tần suất đến một cái nào đó cấp khi khác, sẽ tỉnh lại." Khương Ninh tiểu công chúa nói: "Vì lẽ đó cái này cũng là Đại Viêm đế quốc trực tiếp thỏa hiệp nguyên nhân, bởi vì hoàng đế xuất quan ngày, chính là cái kia cự long thức tỉnh thời gian."

"Đến khi cái kia một ngày, hoàng đế ngự long mà ra, thiên hạ hết thảy kẻ địch, đều đem biến thành tro bụi."

"Long Chi Hối sức mạnh cường đại cỡ nào? Nhưng nó là rồng máu tủy chế tạo mà thành, một khi cự long thức tỉnh, vậy thì vượt qua thiên thiên vạn vạn Long Chi Hối, chúng ta Đại Càn đế quốc cũng đem không còn sót lại chút gì."

"Căn cứ ta đối nó tim đập tần suất giám sát, nhiều nhất còn có một năm, nó liền muốn tỉnh lại."

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Tiểu Ninh, chuyện này ngươi có thể có nói cho bất luận người nào?"

Khương Ninh nói: "Ta không chỉ không có nói cho bất luận người nào, hơn nữa tại Đại Viêm đế quốc trong hoàng cung, ta thậm chí không có suy nghĩ chuyện này, mãi cho đến sẽ Nộ Triều thành sau, ta mới đem đám này số liệu ghi chép xuống, đồng thời bắt đầu tính toán, tại Đại Viêm hoàng cung, ta liền một chữ phù đều không có để lại, tại thái hậu trước mặt cũng không có thổ lộ nửa chữ."

Khương Ninh tiểu công chúa ở phương diện khác thượng xác thực cùng Yêu Yêu bảo bối khá giống, thông minh tuyệt đỉnh, không gì sánh được mẫn cảm, nắm giữ đặc thù lực lượng tinh thần.

Thẩm Lãng xem xong nàng những bản vẽ này sau, toàn bộ ghi vào trong đầu, sau đó một cây đuốc thiêu hủy.

"Không cần nói cho bất luận người nào, tiếp xuống ngươi cũng không cần quan tâm chuyện này, ngươi liền không buồn không lo sinh hoạt đi." Thẩm Lãng xoa xoa đầu của nàng nói: "Đúng rồi, liên quan với cùng Kim Mộc Thông sự tình, ngươi nghĩ như thế nào?"

Khương Ninh nói: "Ca ca để ta gả mà nói, ta liền gả, ta rất yêu thích hắn, hắn đại khái là ta đã thấy người đáng yêu nhất."

Này vừa nói, Thẩm Lãng nội tâm nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

Khương Ninh quá đặc thù, nàng thông minh tuyệt đỉnh, nhưng mà tóc của nàng dục đến mười sáu tuổi liền đình chỉ, không chỉ là thân thể, còn có tình cảm.

"Ca ca không bắt ép ngươi làm cái gì, hết thảy đều từ chính ngươi quyết định, ngươi cảm thấy vui sướng là được rồi." Thẩm Lãng nói.

Mà nhưng vào lúc này, bên ngoài một trận tiếng bước chân dồn dập đi tới, sau đó chính là Kim Mộc Thông hô to gọi nhỏ.

"Ninh Ninh, nhanh, nhanh, ta chỉ xin nghỉ hai canh giờ, ta đối sách mới liệt một cái đề cương, có mấy cái điểm mấu chốt ta lập tức khó thực hiện quyết định, chúng ta cố gắng thương lượng một thoáng ..."

Sau đó Kim Mộc Thông liền như thế vọt vào.

"Anh rể ..." Kim Mộc Thông kinh ngạc nói: "Ta, ta tìm đến Ninh Ninh."

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi chơi đi."

Sau đó, hắn đi ra ngoài.

Sau đó, Kim Mộc Thông liền cùng Khương Ninh đồng thời, thao thao bất tuyệt, đàm luận sách mới đề cương, hai người đầu đều đỉnh cùng nhau.

Như là tối thân mật gắn bó bằng hữu, nhưng ... Xác thực không có tình nhân cảm giác.

Then chốt là Khương Ninh tiểu công chúa, quá như là một cái thuần khiết không chút tì vết bé gái, cứ việc nàng tuổi đã không nhỏ, vì lẽ đó Kim Mộc Thông nhìn thấy nàng sau liền quyết định, muốn giống như ca ca cả đời bảo vệ nàng, làm bạn nàng.

...

Thất Lạc Yêu Mẫu như trước không có tại Thẩm Lãng trước mặt lộ ra bất kỳ cái gì bộ mặt thật, dù cho cuối cùng lúc cáo biệt, nàng cũng không có hiện thân, như trước là dùng nước biển ngưng tụ thân thể.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi yên tâm, liên quan với viễn cổ ký ức cùng minh ước, chúng ta so ngươi khắc ghi càng thêm rõ ràng." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Nhưng là thời gian của ngươi không còn nhiều, thời gian của chúng ta cũng không còn nhiều, ta có thể cảm giác được phía tây phương hướng thiên không, ngưng tụ năng lượng càng ngày càng lớn mạnh, càng ngày càng đáng sợ, dù cho ta đều cảm giác được run rẩy."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói tây bắc bầu trời, liền là Viêm Kinh bầu trời.

Nàng cùng người thường càng thêm không giống nhau, tại năng lượng khí tức nhận biết thì càng thêm nhạy cảm.

"Vì lẽ đó, ngươi có cái gì là thủ đoạn liền muốn tranh thủ thời gian xuất ra." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Bằng không đến khi nó thật sự đột nhiên xuất hiện, ngươi Đại Càn đế quốc xong, chúng ta đám này Thất Lạc đế quốc hậu duệ cũng xong, chỉ là Tam Giác Ma Quỷ có thể không chống đỡ được nó."

Thẩm Lãng thở dài nói: "Ta liền biết, lúc đó hỏa long sao chổi va chạm mặt đất, triệt để tiêu vong thời điểm ta liền biết, lịch sử muốn thay đổi. Nhưng không nghĩ tới một khắc đó, so với ta tưởng tượng càng trọng yếu hơn. Thất Lạc Yêu Mẫu, ta muốn rời khỏi một quãng thời gian, ngươi có thể trợ giúp ta bảo vệ Nộ Triều thành sao?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ta nói rồi, liên quan với viễn cổ ký ức cùng minh ước, chúng ta so ngươi càng thêm ghi lòng tạc dạ, ngươi an tâm thoải mái đi thôi ..."

Dựa vào, ngươi đây nói là gì nói? Cái gì gọi là yên lòng đi thôi?

Bất quá, này Thất Lạc Yêu Mẫu khẳng định là cố ý, tuy rằng song phương đã là minh hữu, nhưng nội tâm của nàng còn thù dai đây.

...

Buổi tối hôm đó, Thẩm Lãng vẻn vẹn chỉ hướng Cừu Yêu Nhi làm cáo biệt, sau đó cưỡi đại siêu rời đi Nộ Triều thành, hướng về phương tây thế giới bay đi.

Mộc Lan bảo bối, ta đến.

Thẩm Dã, ta đến.

Còn có cái kia không biết rồng, ta đến rồi!

Bây giờ đối với tại Thẩm Lãng tới nói, cục diện đã phi thường rõ ràng.

Những năm này Đại Viêm hoàng đế tại cấm kỵ chi trong tháp bế quan, chỉ vì một chuyện.

Rồng cảm giác ngộ.

Không chỉ là muốn tỉnh lại cái kia cự long, hơn nữa là muốn cảm ngộ rồng, điều động cự long.

Thẩm Lãng trước suy đoán là chính xác, Đại Viêm đế quốc quật khởi cùng hỏa long sao chổi lần thứ nhất xuất hiện thời gian hầu như là hoàn toàn ăn khớp.

Đương nhiên, Đại Viêm đế quốc cái kia một con rồng là lúc nào ấp? Tại sao lại vẫn hôn ngủ không tỉnh? Bây giờ liền hoàn toàn không được biết rồi.

Nhưng mà bây giờ đối với hắn mà nói, hắn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất, tìm tới thuộc về Khương thị gia tộc con rồng kia.

Hay là tương lai, làm khoa học văn minh cùng thượng cổ văn minh kết hợp phát triển đến mức tận cùng, có thể có được mạnh mẽ nhất chung cực sức mạnh.

Nhưng mà chí ít hiện tại, rồng là thế giới này chung cực sức mạnh.

Nhìn Long Chi Hối uy lực liền biết rồi.

Nếu như Thẩm Lãng không có thể tìm tới Khương Ly bệ hạ lưu lại con rồng kia, cái kia một khi chờ hoàng đế bệ hạ ngự long mà ra, toàn bộ Đại Càn đế quốc cơ nghiệp đều đem biến thành tro bụi, hắn thiên hạ không thù lý tưởng cũng là triệt để phá diệt.

Thậm chí đến vào lúc ấy, toàn bộ thế giới đều không có một chỗ an toàn vị trí.

Một khi điều động cự long, cái kia Đại Viêm hoàng đế hay là muốn thống nhất liền không chỉ là phương đông thế giới, mà là chỉnh cái tinh cầu.

...

Thẩm Lãng cưỡi đại siêu vẫn phi, vẫn phi.

Nộ Triều thành khoảng cách phương tây thế giới thực sự là quá xa quá xa, vượt qua ba vạn dặm.

Dù cho là đại siêu, cũng phải dừng lại nghỉ ngơi mấy lần.

Bất quá, dọc theo con đường này hắn cũng không cô đơn.

Bởi vì đông tây phương thế giới mậu dịch đã kéo dài thời gian mấy năm, dọc theo con đường này không ngừng có thể nhìn thấy song phương thương thuyền hạm đội.

Ròng rã ba ngày bốn ban đêm sau, Thẩm Lãng rốt cuộc lại một lần nữa xuất hiện tại phương tây thế giới bầu trời.

Hắn lại một lần nữa nhìn thấy cái kia quen thuộc tiêu thạch đảo, cũng là Amazon nữ vương quốc gia sinh sôi chi đảo.

Ròng rã thời gian năm năm, Thẩm Lãng rốt cuộc lại một lần nữa trở lại phương tây.

Lúc này tiêu thạch đảo biến hóa to lớn, đã trở thành một cái to lớn lấy quặng trường, mặt trên lít nha lít nhít ma đều là người, trên đảo ấn đầy nhà, còn kiến tạo một cái đại bến tàu, bỏ neo mười mấy chiếc cự thuyền.

Mỗi một trên chiếc thuyền này đều mang theo Đại Càn đế quốc lá cờ, thậm chí trên hòn đảo trú quân, cũng đều là Đại Càn đế quốc.

Hắn dưới trướng quá xuất sắc, rất nhiều chuyện không cần lấy mạng của hắn lệnh, đều làm được giỏi như vậy, trong lúc vô tình hắn Đại Càn đế quốc thế lực, đã ngang qua mấy vạn dặm hải dương.

Amazon Edda nữ vương vì hắn sinh một đứa con gái, Thẩm Lãng thật sự hữu tâm đi gặp thấy, nhưng không có thời gian.

Chỉ có thể thở dài một tiếng, tiếp đó hướng về Bích Kim thành bay đi.

Không lâu sau đó, Thẩm Lãng bay qua Bích Triều bán đảo, nhìn thấy mới Hoàng Hậu thành.

Nơi này đã từng là hắn tại phương tây thế giới căn cứ, lấy Mộc Lan làm tên,

Hiện đang biến hóa dĩ nhiên to lớn như thế, dĩ nhiên trở thành một tòa lớn như vậy thành thị?

Có ít nhất hai ba trăm ngàn nhân khẩu chứ? Hơn nữa nơi này kiến trúc đồ vật kết hợp, có vẻ nhất là vẻ đẹp.

Nơi này bến tàu thì càng thêm bận rộn, một nửa lá cờ mang theo Tây Luân đế quốc, mặt khác một nửa mang theo Đại Càn đế quốc.

Hơn nữa cả tòa Hoàng Hậu thành bầu trời, lay động đều là Đại Càn đế quốc lá cờ, trên tường thành quân đội, cũng là Đại Càn đế quốc áo giáp.

...

Lại qua mấy cái canh giờ.

Thẩm Lãng cưỡi đại siêu, rốt cuộc đi tới Bích Kim thành bầu trời, Russo gia tộc trên thành bảo không.

Mộc Lan bảo bối, ta đến rồi!

Hắn trước tiên ở trên trời đã xoay quanh vài vòng, nhắc nhở người phía dưới.

Sau đó, lại bay xuống.

Vừa hạ xuống, một người phụ nữ, mang theo một người thiếu niên, một đứa bé con đột nhiên vọt lên.

Thiếu niên kia chạy vài bước sau, đứng tại chỗ, ánh mắt ướt át mà nhìn Thẩm Lãng, âm thanh khàn khàn nói: "Phụ ... Phụ thân!"

Thẩm Lãng trái tim run lên, nhìn trước mắt cái này đẹp trai vô cùng thiếu niên, âm thanh khẽ run nói: "Thẩm Dã ... Tiểu dã, ngươi, ngươi lớn đến thế này rồi."

...

Chú: Rốt cuộc lại viết xong, đêm nay ngàn vạn muốn ngủ ngon giấc nha! Chư vị ân công có vé tháng đầu cho ta đi, ở trong mơ đều cho ngài cúc cung.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 602: Lột Xác! Cự Long Xuất Thế! Đồ Thành

Chương 602: Lột xác! Cự long xuất thế! Đồ thành

Thẩm Dã lúc này hẳn là chín tuổi nhiều, tuổi mụ gần như mười tuổi, nhưng nhìn qua hoàn toàn như là mười ba mười bốn tuổi thiếu niên.

Thân cao cũng sắp 1 mét bảy, chân chính thân thể như ngọc.

Tuy rằng trên mặt còn mang theo hài tử tính trẻ con, nhưng tiểu tử này tương lai ... Thật sự có thể so với Thẩm Lãng càng soái.

Bất quá lúc này Thẩm Lãng trong đầu tràn đầy đều là Thẩm Dã khi còn bé kiểu dáng, lúc đó tách ra thời điểm, hắn cũng chỉ có hai tuổi tả hữu.

Hắn sinh ra liền so hết thảy bảo bảo đều muốn thông minh giảo hoạt, hầu như vừa giáng thế không lâu, liền có thể nghe hiểu người nói.

Chẳng qua vì hắn mới sinh ra liền đem Mộc Lan dằn vặt rơi mất nửa cái mạng, vì lẽ đó Thẩm Lãng phi thường ấu trĩ đối với hắn lòng mang oán giận, tại hắn vẫn là trẻ con thời điểm, liền rất ít ôm lấy hắn.

Lúc đó Thẩm Lãng tối sủng chính là Thẩm Mật, thường thường tay trái ôm Thẩm Mật, tay phải ôm Thẩm Lực, mà Thẩm Dã đứng trên mặt đất oa oa khóc lớn.

Mộc Lan lột xác sau cũng phi thường bận bịu, hầu như mỗi một ngày đều ở bên ngoài chiến đấu, vì lẽ đó Thẩm Dã tại trẻ con thời kỳ, toàn bộ đều là Băng Nhi tại mang, Băng Nhi câu cửa miệng chính là, làm gì a? Làm gì như thế đối Tiểu Dã bảo bảo?

Vì lẽ đó tại Thẩm Lãng đầu óc trong trí nhớ, Thẩm Dã phần lớn đều ở khóc, đều ở ôm bố mẹ chân khóc lóc om sòm lăn lộn, hơn nữa là gào khan không đổ lệ loại kia.

Nói chung Thẩm Dã bảo bảo khi còn bé, thông minh giảo hoạt, khóc lóc om sòm lăn lộn, hầu như liền Thẩm Lãng trong đầu hết thảy ấn tượng.

Mà lúc này, hắn dĩ nhiên lớn lên lớn như vậy, hơn nữa có vẻ bình tĩnh, ngoan ngoãn, hiểu chuyện, thành thục, cơ trí.

Trong nhất thời Thẩm Lãng trong lòng ngăn chặn đến khó chịu, không cẩn thận, liền hoàn toàn bỏ qua Thẩm Dã trưởng thành thời gian.

Đây là hắn con trai trưởng, cũng nên là hắn tối thương yêu nhất hài tử.

Thẩm Lãng tiến lên, đem hắn ôm vào trong ngực, thấp giọng nói: "Xin lỗi ... Xin lỗi, bố cơ hồ đem ngươi hết thảy trưởng thành thời gian đều bỏ qua, một cái chớp mắt, ngươi đều đang lớn như vậy."

Thẩm Dã hơi có chút lúng túng, đầy đủ một hồi lâu nói: "Những năm này, mẹ vẫn luôn làm bạn ta, vì lẽ đó ngài cũng vẫn không có vắng chỗ."

Đơn thuần từ một câu nói này, liền làm người thấy chua xót. .

Là gì để một đứa bé vẻn vẹn không tới mười tuổi, liền nói ra như thế thành thục lời nói.

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng mới buông ra Thẩm Dã, nâng khuôn mặt hắn, cười nói: "Xem ra lại qua mấy năm, vi phụ thiên hạ này đệ nhất mỹ nam tử tên gọi liền muốn thoái vị."

Thẩm Dã lúng túng nở nụ cười, đứa nhỏ này thật sự biến hóa rất nhiều.

"Nhi thần, bái kiến phụ thân." Bên cạnh mặt khác một đứa bé trai, ra dáng đơn đầu gối quỳ xuống.

Thẩm Lãng tiến lên, đem hắn ôm lấy đến.

"Loki, ngươi là của ta tiểu Loki đúng không?" Thẩm Lãng cười nói.

"Đúng, ta cùng tổ phụ dùng chính là cùng một cái tên." Cái này bé trai ngạo kiều nói.

Đây chính là Thẩm Lãng cùng con trai của Dibos, Loki Khương Russo, năm nay sắp sáu tuổi.

Còn thật đừng nói, hắn lớn lên cùng Thẩm Dã còn có một chút điểm tương tự, cứ việc một cái là người phương Đông dáng dấp, một cái là người phương Tây dáng dấp.

Này tiểu Loki tóc tóc vàng, con ngươi như ngọc thạch, thực sự là đẹp đẽ đến dường như búp bê đồng dạng.

Không chỉ có như thế, lại nhìn kỹ Thẩm Lãng phát hiện hắn như rất nhiều người, như Thẩm Lãng, như Dibos.

Thành thục tuyệt mỹ Dibos công tước quỳ xuống, nói: "Thần thiếp tham kiến bệ hạ, ngô hoàng vạn tuế."

Thẩm Lãng cười nói: "Ta còn không phải hoàng đế."

Dibos nhẹ nhàng mà tiến lên, nhẹ nhàng tựa sát tại Thẩm Lãng trong lòng, nói: "Thẩm Dã, ngươi cảm thấy Loki đệ đệ lớn lên cùng ai tối như?"

Thẩm Dã nói: "Helen cô cô."

Thẩm Lãng nhìn kỹ, phát hiện cũng thật là, cái này tiểu Loki lớn lên cùng Helen thật sự phi thường như.

Đứa nhỏ này là cái Thiên Diện người a, dĩ nhiên đồng thời cùng nhiều người như vậy giống nhau.

Dibos công tước nói: "Vì lẽ đó hiện ở trên thế giới này, Helen bệ hạ đại khái mới là tối thương yêu nhất hắn người, làm Loki còn lúc nhỏ, Helen hàng năm muốn tới ba lần nhìn hắn. Loki năm tuổi sau, liền bị nhận được nữ vương thành ở thời gian nửa năm, hay là đều sắp quên ta người mẹ này."

Loki hôn môi mẫu thân khuôn mặt một cái nói: "Mẹ thân ái, ngài vĩnh viễn là ta trên thế giới yêu nhất người."

Dibos nói: "Cái kia cha của ngươi đây?"

Loki nói: "Phụ thân là đời ta sùng bái nhất người."

Này còn nhỏ tuổi, thật sẽ nói chuyện a, không hổ đặt tên là Loki.

"Tiểu Dã, mẹ của ngươi đây?" Thẩm Lãng hỏi.

Thẩm Dã nói: "Nàng cùng tổ sư vẫn luôn ở bên ngoài dò xét, để ta ở chỗ này chờ chờ phụ thân."

"Người yêu của ta, chúng ta đi vào trước đi, ta đã chuẩn bị gia yến, mặt khác ta còn vì ngài phi hành thú chuẩn bị ngon nhất thịt bò." Dibos công tước nói.

Sau đó mấy cái Duy Đạt tộc vũ sĩ cẩn thận từng ly từng tý một tới gần, thỉnh đại siêu dời bước, đi hưởng dụng hắn bữa trưa.

...

Xác thực chỉ là một cái nho nhỏ gia yến.

Chỉ có Thẩm Lãng một nhà, còn có Austin hầu tước thê tử cùng với ba đứa hài tử, một cái nhỏ nhất còn ở trong tã lót.

Thê tử của hắn là một cái Duy Đạt tộc mỹ nhân, lúc đó Austin hầu tước vì hiệu trung Helen phó hoàng, cho nên mới cưới cái này thê tử.

"Ta đã nhìn thấy Austin hầu tước, bất quá hắn còn muốn ở tại Đại Càn đế quốc một quãng thời gian, khả năng muốn đi viếng thăm Càn Kinh các nơi." Thẩm Lãng nói.

Austin hầu tước thê tử nói: "Cái kia quá tốt rồi, ta đối Đại Càn đế quốc vật hoa Thiên Bảo hướng về đã lâu, Austin sau khi trở về, vừa vặn có thể đối với ta cùng bọn nhỏ giảng giải, liền phảng phất chúng ta đi qua đồng dạng. Đến khi con gái của ta lại thoáng trường lớn một chút, ta cũng muốn đi Đại Càn đế quốc, tốt nhất để các con của ta có thể ở nơi nào học tập một quãng thời gian."

Bất tri bất giác, Thẩm Lãng đã trở thành toàn bộ Russo gia tộc lớn nhất chỗ dựa cùng kiêu ngạo.

Nhất là tại thế giới này, phương đông văn minh trình độ cao hơn phương tây, càng mạnh mẽ hơn.

Mà làm Duy Đạt người, Austin thê tử gia tộc bản cảm giác mình kém người một bậc, nhưng mà bởi vì Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc tồn tại, phảng phất có thể sống miễn cưỡng đem bọn họ thân phận rút cao hơn một cấp, khiến cho bọn họ có thể bình đẳng đối mặt thuần túy Tây Luân quý tộc.

Đây là một loại cảm giác vô cùng huyền diệu.

Vì lẽ đó không chỉ là Russo gia tộc, còn có Austin thê tử gia tộc, mỗi một lần nói đến Đại Càn đế quốc thời điểm, cũng đều là chúng ta Đại Càn, chúng ta Đại Càn làm sao làm sao?

Hơn nữa cả gia tộc đều đang học tập tiếng Trung, đồng thời đã có kế hoạch, đem trong gia tộc bộ phận hài tử đưa tới Đại Càn đế quốc học tập.

Thẩm Lãng muốn cùng Thẩm Dã đơn độc mật đàm, liên quan với Kim Mộc Lan, liên quan với Loa Tổ, liên quan với cái kia cự long.

Nhưng không thể quá nhất bên trọng nhất bên khinh, vừa nhưng đã đến, cũng không nhất thời vội vã.

Dibos như thế nào đi nữa nói cũng là hắn tại phương tây thế giới thê tử, đặc biệt là Loki, càng là con trai của hắn, hắn đã hoàn toàn bỏ qua Thẩm Dã trưởng thành thời gian, có thể tại mặt khác hài tử trên thân bù đắp một ít cũng là tốt đẹp.

Thẩm Lãng lúc này phát hiện, Thẩm Dã lúc này phi thường yên tĩnh thiếu ngữ, thế nhưng là không có vẻ lạnh lùng, phản mà phi thường thân cận, vẻ mặt của hắn, ánh mắt của hắn, cũng có thể làm cho người yêu thích, tin cậy.

Hơn nữa hắn tại Dibos phủ công tước địa vị rất cao, hoàn toàn là tuyệt đối chủ nhân, chí ít ở cái này trên bàn cơm, Thẩm Lãng ngồi ở chủ vị, Thẩm Dã an vị ở bên trái, Dibos tọa ở bên phải.

Nói cách khác Thẩm Dã vị trí không những ở Loki bên trên, hơn nữa cũng tại Dibos bên trên.

Đương nhiên Thẩm Lãng sẽ không để ý những chi tiết này, này đều là Dibos sắp xếp, nàng là thuần túy chính trị sinh vật.

Còn có Thẩm Dã tuy rằng tọa đến thẳng tắp, thế nhưng là rất tùy ý hào hiệp. Trái lại tiểu Loki, cứ việc vẫn chưa tới sáu tuổi, nhưng hoàn toàn cẩn thận tỉ mỉ, lễ nghi quý tộc không thể soi mói, hơn nữa còn cố gắng tại Thẩm Lãng trước mặt biểu hiện mình.

Điều này làm cho Thẩm Lãng nhớ tới Thẩm Lực bảo bảo, hắn cũng tương tự là cẩn thận tỉ mỉ, cũng tại mọi thời khắc nỗ lực trước mặt phụ thân biểu hiện mình.

Nhưng hai người lại có bản chất không giống, Thẩm Lực bảo bảo tính cách cùng cậu Ninh Chính rất giống, không phải tuyệt đỉnh thông minh, mặc kệ làm chuyện gì đều có nề nếp.

Mà trước mắt cái này Loki, liền có vẻ muốn thông minh nhiều lắm, miệng cũng ngọt nhiều lắm.

Đương nhiên, đây chỉ là hài tử tính cách vấn đề, này hai loại đều rất đáng yêu. Chỉ có điều cái này tiểu Loki khả năng đòi hỏi dẫn dắt, bằng không sau khi lớn lên e sợ thật sự trở thành giả dối chi thần.

Vừa ăn cơm, trên bàn người nhà vừa tán gẫu, này rõ ràng là Tây Luân vương triều, nhưng nói đều là tiếng Trung.

"Bệ hạ, ngài còn nhớ năm năm nhiều trước ngài rời đi phương tây thế giới thời điểm, mang đi bao nhiêu kim ngân sao?" Dibos công tước cười nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta nhớ tới là rất nhiều rất nhiều, hầu như đem Russo gia tộc Tàng bảo khố sưu hết rồi."

"Đúng, ta bệ hạ." Dibos công tước nói: "Bây giờ thời gian năm năm đi qua, ngài biết ta Tàng bảo khố có bao nhiêu sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không biết."

Dibos công tước nói: "Phi thường xin lỗi, ta cũng không biết, bởi vì thực sự là quá nhiều quá nhiều quá nhiều, ta liền Tàng bảo khố cũng không kịp xây dựng. Ngài năm đó mang đi những kim ngân, đã không biết kiếm về bao nhiêu lần."

Austin thê tử nói: "Đâu chỉ là Russo gia tộc, liền gia tộc của ta, cũng đã đang vì tiền phát sầu, bởi vì thực sự quá nhiều rồi, phụ thân ta thường thường nói câu nói đầu tiên là, qua đi mấy chục năm thời gian đều uổng phí, dĩ nhiên lãng phí tại kiếm tiền thượng , tiền bây giờ hầu như là tối bé nhỏ không đáng kể đồ vật, lấy gia tộc của chúng ta muốn theo đuổi càng thêm chuyện có ý nghĩa."

Thẩm Lãng có thể tưởng tượng, Dibos gia tộc lúc này hào phú.

Bởi vì nàng hầu như hoàn toàn lũng đoạn đông tây phương mậu dịch, đây là cỡ nào con số trên trời của cải, hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng.

"Đúng rồi, ta bệ hạ." Dibos công tước nói: "Bây giờ, Đại Càn ngữ đã trở thành Bích Ba hành tỉnh thứ hai quan phương ngôn ngữ, tại Hoàng Hậu thành tổng cộng có vượt qua 10 vạn người phương Đông, tại Bích Kim thành cũng có vượt qua năm vạn người, thậm chí chúng ta Bích Ba hành tỉnh trong quân đội, có một phần ba đều mang theo Đại Càn đế quốc lá cờ."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Như thế phương bắc quý tộc nguyện ý sao? Tây Luân hoàng đình nguyện ý sao?"

Dibos công tước cười lạnh nói: "Không muốn thì làm sao? Chúng ta Loki nhưng là Đại Càn đế quốc thân vương, vốn là có quyền lực nắm giữ một nhánh không vượt qua ba vạn người đội hộ vệ. Ước chừng liền một tháng trước, ta mới vừa cùng Đại Càn đế quốc Khu mật viện ký kết một cái hiệp định, chuẩn bị từ Đại Viêm đế quốc tiến cử một nhánh hạm đội, toàn bộ là thiết giáp cùng lựu pháo, làm Loki thân vương hạm đội hộ tống."

Chuyện này Thẩm Lãng còn thật sự không biết, hay là biết, nhưng thoáng liếc mắt nhìn, liền tạm thời thả ở sau gáy, không có quá mức lưu ý.

Nhưng mà Đại Càn đế quốc cùng phương tây thế giới quan hệ chặt chẽ, vượt xa Thẩm Lãng tưởng tượng.

Đại Càn đế quốc những cáo già các thần tử, đang đang liều mạng lấy thân phận của Loki hướng toàn bộ phương tây thế giới thẩm thấu.

"Ta bệ hạ, nghe nói Đại Càn đế quốc đang huấn luyện tân quân, hơn nữa là trước nay chưa từng có quân chủng?" Dibos công tước hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đối."

Dibos công tước nói: "Lần này Austin thúc thúc đi Đại Càn đế quốc, liền mang tới chúng ta một điều thỉnh cầu, chúng ta muốn phái một vạn người đi tới Đại Càn đế quốc thụ huấn, thành vì chúng ta Russo tân quân."

Thẩm Lãng nói: "Cá nhân ta là không có ý kiến, nhưng mà Tây Luân hoàng đình, còn có Helen bên đó đây?"

Dibos công tước nói: "Ta nghĩ đối với việc này, Tây Luân hoàng đình cũng không có quá lớn quyền phát ngôn, bởi vì chi này tân quân cũng là Loki vệ đội."

Thẩm Lãng nhìn ra rồi, hắn cái này thê tử đã có càng lớn hơn dã tâm. Đương nhiên, loại này dã tâm đối với Thẩm Lãng tới nói, cũng không là chuyện xấu gì.

Ăn cơm xong sau, Dibos công tước thấp giọng nói: "Người yêu của ta, ta biết ngài có rất nhiều chuyện muốn cùng thái tử điện hạ đàm luận, nhưng mà mời ngài đem buổi tối thời gian cho ta được không? Ngài đáng thương Dibos, đã ròng rã chờ đợi năm năm nhiều thời gian."

...

Thư phòng bên trong, cũng chỉ có Thẩm Lãng cùng Thẩm Dã hai người.

Thẩm Dã trực tiếp nói ngay vào điểm chính: "Tổ sư từ Tam Giác Ma Quỷ mang đi ta cùng mẫu thân sau, liền bắt đầu trước nay chưa từng có lữ hành cuộc đời. Chúng ta vừa tu luyện, vừa đi khắp cả toàn bộ thế giới!"

"Phụ thân, ngài không thể nào tưởng tượng được, chúng ta đến tột cùng đi tới bao nhiêu địa phương."

Thẩm Lãng nói: "Vậy các ngươi bình thường công cụ giao thông là gì?"

Thẩm Dã nói: "Phần lớn là phi hành thú, một số ít thời gian đi thuyền?"

"Phi hành thú?" Thẩm Lãng kinh ngạc, đã vậy còn quá tiên tiến sao?

Thẩm Dã nói: "Đúng, tổ sư có rất nhiều phi hành thú, chỉ ta kỵ qua phi hành thú, liền vượt qua mười chín loại. Ngài kỵ loại kia sóng siêu âm phi hành thú, ta cũng có một con."

"Rất thông minh, rất lợi hại đi." Thẩm Lãng cười nói: "Vi phụ lần này thu được gần nghìn chỉ sóng siêu âm phi hành thú, vốn còn muốn muốn đưa ngươi một cái đây."

Thẩm Dã nói: "Tổ sư mang theo chúng ta không ngừng phi hành, không ngừng rời đi, hầu như tại một chỗ dừng lại thời gian sẽ không vượt qua nửa tháng, chúng ta vừa bắt đầu cũng không biết tổ sư mục đích, sau đó mới biết, hắn đang tìm một con rồng, chính là tổ phụ cho ngài lưu lại con rồng kia."

Thẩm Lãng nói: "Ta ... Đã xem qua ngươi tổ phụ di thư, biết cái kia sự hiện diện của rồng, hắn thiếp thân tùy tùng quỷ ngọ, mang theo con rồng này đi tới phương tây. Tiểu Dã, ngươi nghe nói qua Loa Tổ tổ sư nói tới quỷ ngọ danh tự này sao?"

Thẩm Dã nói: "Nghe qua, quỷ ngọ là tổ phụ cái bóng, vĩnh viễn thấy không rõ lắm khuôn mặt, vĩnh viễn ẩn núp trong bóng tối. Nghe nói hắn là một cái Thiên Diện người, coi như ngươi gặp hắn, nhưng lần sau lại xuất hiện thời điểm, hắn đã biến ảo dáng dấp, vì lẽ đó coi như từng thấy, cũng sẽ không nhớ tới, cũng như trước không quen biết."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, cái này bí ẩn hắn thật sự không biết.

Thẩm Dã nói: "Loa Tổ tổ sư cũng chỉ biết là, con rồng này bị mang tới phương tây thế giới, nhưng cụ thể ở nơi nào, lại hoàn toàn không biết. Nhưng mà có thể khẳng định một điểm, theo con rồng này lớn lên, nó đòi hỏi năng lượng càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, ánh sáng dựa vào ăn uống là hoàn toàn không thể trưởng thành, nó nhất định sẽ đi nuốt chửng năng lượng mạnh mẽ khởi nguồn, tổ sư chính là căn cứ cái này lý luận tìm kiếm con rồng này."

Thẩm Lãng nói: "Nói tới càng thêm cụ thể một ít."

Thẩm Dã nói: "Phụ thân ngài biết, phương tây thế giới có rất nhiều núi lửa, so với chúng ta thế giới muốn nhiều hơn. Có chút núi lửa thấy được, nhưng có chút núi lửa tại đáy biển. Vì lẽ đó thượng cổ Thất Lạc đế quốc, liền nghĩ biện pháp dùng một loại phi thường đặc thù phương thức trấn áp núi lửa."

Thẩm Lãng nói: "Thượng cổ năng lượng hạt nhân, vừa trấn áp núi lửa, vừa nuốt chửng năng lượng."

Thẩm Dã nói: "Đúng, Loa Tổ tổ sư có một phần phi thường tường tận số liệu, mặt trên tả rõ ràng những thượng đó cổ năng lượng hạt nhân đã đến phần cuối, vượt qua năng lượng phụ tải, lập tức liền muốn nổ tung. Một khi nổ tung, núi lửa phun trào, khơi ra biển động cùng địa chấn."

Điểm này Thẩm Lãng lại quá là rõ ràng, lúc đó ác mộng núi lửa nổ tung, khơi ra một chuỗi dài phản ứng, từ bắc đến nam hai, ba vạn dặm, vượt qua mười mấy năng lượng hạt nhân nổ tung, núi lửa phun trào.

Thẩm Dã nói: "Nhưng mà mấy năm gần đây, đám này lẽ ra nên phun trào núi lửa, toàn bộ không có phun trào, lẽ ra nên nổ tung thượng cổ năng lượng hạt nhân, hết thảy đều không có nổ tung."

Thẩm Lãng ánh mắt co rụt lại, này thú vị.

Thẩm Dã nói: "Loa Tổ tổ sư phán đoán, con rồng này đã tiến vào nhanh chóng thời kỳ sinh trưởng, vì lẽ đó phải không ngừng nuốt chửng năng lượng, chỉ có năng lượng mạnh mẽ hạt nhân, chỉ có mạnh mẽ núi lửa, mới đầy đủ khẩu vị của nó. Vì lẽ đó nó vẫn luôn tại truy tìm những sắp nổ tung, có hay không nổ tung năng lượng hạt nhân, truy tìm những muốn phun trào núi lửa. Thực sự là căn cứ vào cái này lý luận, chúng ta cũng căn cứ đám này số liệu, liều mạng truy đuổi bước chân của nó."

Thẩm Lãng nói: "Kết quả đây?"

Thẩm Dã nói: "Chúng ta hoàn toàn có thể cảm nhận được nó tồn tại, bởi vì chúng ta đi qua mỗi một nơi núi lửa, cũng đã làm lạnh, nếp lẽ ra nên nổ tung to lớn thượng cổ năng lượng hạt nhân, đều biến mất đến sạch sành sanh. Rất hiển nhiên đều bị nó nuốt chửng, nhưng chúng ta từ đầu đến cuối không có nhìn thấy bóng người của nó."

"Phụ thân, ngài còn nhớ một năm trước cái kia nhật thực toàn phần sao?"

Thẩm Lãng làm sao không nhớ tới? Nhật thực toàn phần đến, quỷ thành mở ra, Thẩm Lãng tiếp thu Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa.

"Ngày đó nhớ tới." Thẩm Lãng nói: "Lúc đó nhật thực toàn phần phát sinh thời điểm, ta nội tâm liền đang suy nghĩ thiên nhai cùng lúc này, các ngươi lúc đó có phải là cũng trong tầm mắt đồng nhất cái thái dương, vào lúc ấy nhất là tư niệm tình các ngươi."

Lúc này, Thẩm Dã vành mắt đỏ chót, nhớ tới mẫu thân tình cảnh lúc ấy, nàng lúc đó khóc lóc cầu Loa Tổ làm cho nàng về nhà một lần, dù cho liền xem phu quân cùng phụ mẫu một chút.

Thẩm Dã nói: "Vào lúc ấy, cũng là ta cùng mẫu thân tưởng niệm nhất ngài, tưởng niệm ông bà, ông ngoại bà ngoại, còn có tỷ tỷ đệ đệ thời điểm, chúng ta lúc đó thật sự muốn trực tiếp bay trở về, xem ngài vừa nhìn. Nhưng cũng chính là vào lúc đó, chúng ta lần thứ nhất nhìn thấy cái kia cự long."

Thẩm Lãng nói: "Nhìn thấy?"

Thẩm Dã nói: "Nói cho đúng, cũng không tính nhìn thấy, bởi vì khoảng cách đến phi thường phi thường xa. Chúng ta lúc đó đang đứng ở một cái đảo đỉnh núi, nhật thực toàn phần phát sinh thời điểm, ban ngày bỗng nhiên đã biến thành đêm đen, sau đó chúng ta tại xa xôi đông bắc bầu trời, nhìn thấy một cái quang ảnh, thật nhanh qua lại chân trời, lại như là một viên sao chổi, kéo thật dài quang ảnh. Loa Tổ tổ sư nói, kia chính là rồng."

Thẩm Lãng nói: "Lúc đó khoảng cách có bao xa?"

Thẩm Dã nói: "Lúc đó trải qua chúng ta tính toán, cần phải tại khoảng hơn chín ngàn dặm."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, các ngươi liền tiến vào phương tây thế giới?"

Thẩm Dã nói: "Lúc đó nhật thực toàn phần thời gian quá ngắn, rất nhanh thái dương liền đi ra, chúng ta nhìn thấy cự long ngay lúc đó tọa độ chỉ có trong nháy mắt, sau nó là không ngừng di động, sau đó chúng ta liền dùng tốc độ nhanh nhất hướng về cự long xuất hiện phương hướng đuổi tới."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Thẩm Dã nói: "Sau đó chúng ta như trước không có phát hiện nó hình bóng, nhưng mà mấy tháng trước, mấy ngàn dặm bên ngoài một cái trong vùng biển, phát sinh một chuỗi dài vụ nổ lớn, to lớn thượng cổ năng lượng hạt nhân nổ tung, núi lửa phun trào, khơi ra biển động, chúng ta cách nghìn dặm đều trên không trung thấy rất rõ ràng."

Thẩm Lãng nói: "Chuyện này ý nghĩa là, cự long nuốt chửng cáo một đoạn?"

Thẩm Dã nói: "Tổ sư cũng là nói như vậy, cự long là tham lam, qua đi thời gian mấy năm, toàn bộ phương tây thế giới hết thảy muốn phun trào núi lửa, hết thảy muốn nổ tung to lớn năng lượng hạt nhân, đều bị nó nuốt chửng, nhưng lần này nó nhưng buông tha. Rất hiển nhiên nó đã nuốt chửng đủ rồi một cái nào đó giai đoạn, muốn ngủ đông lên tiến hành lột xác."

"Căn cứ tổ sư lý luận, rồng đang hoàn thành lột xác trước, cứ việc đã đủ mạnh, nhưng như trước rất cẩn thận giả dối, sẽ không cho bất luận người nào phát hiện tung tích của nó. Mà một khi hoàn thành lột xác, nó sẽ cảm giác mình vô địch thiên hạ, sẽ ngang nhiên giáng thế."

"Vì lẽ đó, cái kia cự long cũng sắp muốn xuất hiện, hơn nữa là dùng một loại kinh thiên động địa phương thức, giáng lâm thời gian." Thẩm Dã nói: "Chính là bởi vì nguyên nhân này, mẫu thân mang theo ta đi tới Bích Kim thành, đồng thời để người nhanh chóng truyền tin đi nước Càn, để ngài lại đây, thuần phục này điều cự long, bởi vì nó là thuộc về chúng ta Khương thị."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia khoảng thời gian này, ngươi vẫn tại

Bích Kim thành sao?"

"Đúng." Thẩm Dã nói: "Bởi vì tổ sư cùng mẫu thân cảm thấy ta không đủ mạnh, tiếp xuống trò chơi liền không thích hợp ta, để ta tại Bích Kim trong thành chờ ngài. Khoảng thời gian này, mẫu thân mỗi một quãng thời gian liền trở lại một lần, nhưng mà căn cứ nàng suy đoán, ngài chẳng mấy chốc sẽ đến, cho nên nàng vốn là mấy ngày nay thời gian đều ở tại Bích Kim trong thành, muốn thời gian nhìn thấy ngài, kết quả mấy ngày trước, hướng tây bắc phát sinh mãnh liệt địa chấn, tổ sư cùng mẫu thân lo lắng đây là cự long giáng thế, không thể không chạy tới, vì lẽ đó không thể ở đây nhận được ngài."

Thẩm Lãng gật đầu, sau đó nhìn Thẩm Dã nói: "Tiểu Dã, ngươi thật sự thành thục rất nhiều, điểm ấy để vi phụ rất ... Hổ thẹn, ngài vẻn vẹn mới mười tuổi bất mãn, liền vượt qua người khác mười sáu, mười bảy tuổi thành thục, thực sự là ..."

Thẩm Dã nói: "Phụ thân, ngài cảm thấy mẫu thân làm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nàng là ta một đời tình cảm chân thành, là thế giới này khả ái nhất nữ nhân."

"Ta cũng cảm thấy như vậy." Thẩm Dã nói: "Vẻ đẹp của nàng không ai bằng, nàng tốt cũng không ai bằng. Nhưng mà ngài cảm thấy hắn trù nghệ làm sao? May vá quần áo, còn có phổ thông sinh hoạt kỹ năng làm sao?"

"Ách ..." Thẩm Lãng nói: "Một lời khó nói hết."

Thẩm Dã nói: "Mà Loa Tổ tổ sư ở phương diện này, so mẫu thân còn muốn sai, vì lẽ đó tại sáu tuổi sau, ta liền bắt đầu phụ trách ba người chúng ta người ẩm thực cùng hằng ngày, bởi vì mẫu thân làm đồ ăn, ta thực sự có chút ăn không trôi."

"Ha ha ha ha ..." Thẩm Lãng nói: "Vi phụ ta trù nghệ là vô cùng tốt."

Thẩm Dã nói: "Ta biết, mẫu thân cũng khen không dứt miệng, vì lẽ đó thường thường dựa vào ký ức, muốn tái hiện ngài thực đơn, kết quả ..."

"Vì lẽ đó phụ thân a, làm một người từ sáu tuổi bắt đầu, liền muốn bận tâm hai cái tuyệt thế đại mỹ nhân sinh hoạt hàng ngày, ta cảm thấy bất luận cái nào hài tử đều sẽ trưởng thành." Thẩm Dã nói: "Ít nhất, ngươi làm cơm thân thiết ăn, ngươi phải biết ở nơi nào dựng lều vải, ngủ sẽ khá thoải mái, ngươi cũng biết một cái giường phô cái gì mềm cứng trình độ thích hợp nhất."

Ế? !

Thẩm Lãng rõ ràng.

Hắn Thẩm Dã tại sao lại trưởng thành đến nhanh như vậy.

Bởi vì mẹ của nàng, còn có Loa Tổ tại ở phương diện khác, đều xem như là sinh hoạt ngớ ngẩn.

Kỳ thực Mộc Lan cũng còn tốt, lúc đó hai người các nàng đi ra ngoài thời điểm, Mộc Lan đem Thẩm Lãng chăm sóc rất tốt, trừ ra không biết làm cơm, sẽ không may quần áo, còn lại đều sẽ làm.

"Tiểu Dã, ngày mai ta liền đi truy tầm mẹ của ngươi." Thẩm Lãng nói: "Đúng rồi, có một việc ta muốn hỏi ngươi."

Thẩm Dã nói: "Phụ thân ngài nói."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đối kế thừa Đại Càn đế quốc có hứng thú sao? Nếu như có hứng thú, ngươi chính là thái tử. Nếu như không có hứng thú, ta cũng không bắt buộc."

Thẩm Dã nói: "Có hứng thú."

Thẩm Lãng gật gật đầu, đánh bờ vai của hắn nói: "Vậy thì tốt, vậy thì tốt, ở phương diện này ngươi khẳng định mạnh hơn ta hơn nhiều, cha ngươi ta chỉ có một cái mục tiêu, thiên hạ không thù. Nhưng mà chờ ta hoàn thành cái mục tiêu này sau, phụ thuộc phẩm dĩ nhiên chính là thống nhất thiên hạ, vào lúc ấy ngươi vừa vặn cũng lớn rồi, vi phụ trực tiếp liền đem tất cả giao cho ngươi, cùng mẹ ngươi đi qua khoái hoạt tháng ngày."

Thẩm Dã nhìn Thẩm Lãng nói: "Được rồi, bất quá đến lúc đó ta hy vọng ngài có thể mang tới Băng Nhi cô, bởi vì cũng không thể mỗi bữa đều ngài làm cơm, hơn nữa ngài ít nhất sẽ không may quần áo đi."

"Ách ..." Thẩm Lãng vỗ vỗ Thẩm Dã bả vai nói: "Nhi tử, ta cảm thấy ngươi nói tới phi thường có đạo lý."

Đón lấy, Thẩm Lãng nhìn sắp 1 mét bảy nhi tử, nói: "Tiểu Dã, ngươi cao lớn như thế, tâm trí cũng thành thục đến nhanh hơn người khác, vậy ngươi có thể gặp phải yêu thích cô gái sao?"

Thẩm Dã nói: "Phụ thân, ta mới không tới mười tuổi, ngài cảm thấy cùng ta nói cái đề tài này thích hợp sao?"

"Ách ..." Thẩm Lãng ngượng ngùng nói: "Làm ta không có nói, làm ta không có nói ..."

...

Buổi tối hôm đó, Thẩm Lãng túc tại Dibos gian phòng bên trong.

Nàng đã biến thành một cái tối ngoan, cũng tối dã mèo.

Hơn nữa nàng luôn mồm luôn miệng chỉ có một câu nói, nàng muốn một đứa con gái, sau đó vĩnh viễn giữ ở bên người.

Liền đơn thuần câu nói này, Thẩm Lãng liền phẩm ra rất nhiều mùi vị, Dibos đang tiến hành một số vô cùng nguy hiểm dự mưu.

Tại trong mắt của nàng hay là Loki không ngừng muốn trở thành Đại Càn đế quốc thân vương, Helen đến hiện tại đều không có kết hôn, hơn nữa phảng phất cả đời đều không dự định kết hôn, hơn nữa nàng phi thường phi thường yêu thích Loki.

Dibos vẫn tại cường điệu, Loki lớn lên cùng cô cô Helen rất giống.

Vì lẽ đó, nàng tương lai là muốn để Helen thu Loki là con nuôi, sau đó kế thừa nàng phó hoàng vị trí.

Thậm chí đến khi Đại Càn đế quốc càng mạnh mẽ hơn thời điểm, nàng còn dự định trợ giúp Helen cướp đoạt Tây Luân đế quốc ngôi vị hoàng đế, tiến tới để Loki trở thành Tây Luân chi hoàng.

Đương nhiên điểm này phi thường phi thường khó, bởi vì Loki mặc dù là Helen cháu trai, nhưng mà trên người hắn không có bất kỳ Tây Luân hoàng triều huyết thống.

Bất quá chí ít hiện tại Russo gia tộc thái độ hết sức rõ ràng, bọn họ không những không có xúc tiến nam bắc nối liền, phản mà không ngừng xé rách Tây Luân vương triều nam bắc đối lập quan hệ.

Hơn nữa đang nghĩ trăm phương ngàn kế, không ngừng tăng cường quân lực.

Đối với tất cả những thứ này, Thẩm Lãng cũng không vui xúc tiến, nhưng cũng không có ý định ngăn cản, hắn không có cái này dã tâm, thế nhưng là không thể ngăn cản Dibos có cái này dã tâm, hơn nữa bản thân hắn đối Tác Luân đại đế là phi thường khó chịu.

...

Lúc nửa đêm!

Bỗng nhiên một cái pho tượng tuyết từ trên trời giáng xuống, là Dibos đệ nhất tâm phúc, cũng là giáo viên của hắn, bái đình bá tước, quãng thời gian trước hướng tây bắc phát sinh kịch liệt chấn động, Mộc Lan cùng Loa Tổ hoài nghi là cự long muốn xuất thế, vì lẽ đó lập tức truy đuổi, bái đình bá tước cũng theo cùng đi.

"Công tước đại nhân, công tước đại nhân, cự long xuất thế, cự long xuất thế, triệt để thiêu hủy cả tòa An Tức thành!"

"Cả tòa An Tức thành, triệt để bị trở thành phế tích, bên trong hai mươi mấy vạn người, toàn bộ biến thành tro bụi."

...

Chú: Liên quan đến tình tiết mới, vì lẽ đó cấu tứ rất lâu! Có vé tháng huynh đệ cho ta đi, cuối tháng rất nguy hiểm, xin nhờ đại gia đây!

Đề cử bằng hữu sách mới 'Mật chiến vô ngân', là một quyển điệp chiến thư.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 603: Nghịch Thiên Cự Long! Chân Long Thiên Tử Quyết Đấu!

Chương 603: Nghịch thiên cự long! Chân long thiên tử quyết đấu!

Bái Đình bá tước một câu nói, liền đầy đủ đánh vỡ bất luận người nào đối cự long ngây thơ ảo tưởng!

Rất nhiều người sẽ cảm thấy rồng là cao quý, khoan dung, bác ái, thần bí.

Đương nhiên, nó đúng là cao quý mà vừa thần bí, nhưng nó cũng mang ý nghĩa hủy diệt.

Phương đông trong truyền thuyết có rồng, phương tây trong truyền thuyết cũng có rồng.

Phương đông truyền thuyết rồng tuy rằng không thể nói là nhân từ, nhưng cũng nắm giữ thần linh khoan hồng, đằng tại trên chín tầng trời.

Mà phương tây trong truyền thuyết rồng, hoàn toàn mang ý nghĩa hỏa diễm, tử vong, hung tàn, lãnh khốc.

Mà lúc này Khương Ly ấp nở con rồng này cụ thể là một loại nào không biết, bởi vì liên quan với hai loại rồng định nghĩa, hoàn toàn là Trái Đất truyền thuyết.

Nhưng ít ra con rồng này phi thường hung tàn đáng sợ, hơn nữa vô cùng cường đại.

Một tòa hai mươi mấy vạn nhân khẩu thành thị, tuyệt đối được cho là đại thành, kết quả bị nó dễ như ăn cháo hủy diệt, hai mươi mấy vạn người biến thành tro bụi.

Chuyện này quả thật so bất kỳ Long Chi Hối đều còn đáng sợ hơn.

...

Bích Kim thành là không có bay hành vật cưỡi, Loa Tổ đến thời điểm dẫn theo mười mấy con lại đây.

Bái Đình bá tước hạ xuống sau khi rơi xuống đất, Thẩm Lãng cùng Dibos công tước đã đi ra khỏi phòng, hắn không khỏi kinh ngạc, sau đó một chân quỳ xuống nói: "Ngoại thần, bái kiến bệ hạ."

Lúc này Bái Đình bá tước thái độ, xa xa so mấy năm trước muốn cung kính đến nhiều hơn, cứ việc tại rất nhiều năm trước, hắn cũng đã đầy đủ tôn kính Thẩm Lãng.

Có thể thấy được thực lực tầm quan trọng, Bái Đình bá tước nhưng là chân chính chính nhân quân tử, cũng khó khăn miễn loại thái độ này biến hóa.

Trước hắn kính trọng Thẩm Lãng, là bởi vì hắn là Helen phó hoàng đệ đệ, mà bây giờ hắn thái độ cung kính, là bởi vì Thẩm Lãng sau lưng nắm giữ một cái chân chính Đại Càn đế quốc.

Thẩm Lãng nói: "Bái Đình bá tước, ngài tinh tế nói đến."

"Tuân mệnh, ta bệ hạ." Bái Đình bá tước nói: "Ước chừng tại hơn nửa tháng trước, chúng ta mảnh này lục địa cũng đã có vẻ không bình thường, thường thường tính địa chấn, vì lẽ đó hoàng hậu cùng Loa Tổ sư cảm thấy khả năng này cùng cự long giáng thế có quan hệ. Vì lẽ đó công tước đại nhân liền phái hơn mười người mạnh mẽ nhất vũ sĩ, tại ta dẫn dắt đi, tùy tùng hoàng hậu đi tây bắc, tìm kiếm địa chấn đầu nguồn."

Thẩm Lãng gật đầu.

Cái này suy đoán là rất có đạo lý, bởi vì cự long nuốt chửng đầy đủ năng lượng sau, sẽ rơi vào một quãng thời gian giấc ngủ, đồng thời hoàn thành lột xác.

Mà một khi lột xác xong xuôi, nó sẽ liệt địa mà ra.

Nói như vậy, nó sẽ chọn dưới đất, hoặc là đáy biển nơi sâu xa giấc ngủ.

Mà đến khi nó tỉnh lại thời điểm, liền hoạt sống sờ sờ đem mặt đất xé ra một đạo khe nứt to lớn, tiến tới khơi ra địa chấn.

Bái Đình bá tước nói: "Chúng ta một đường bay đi, tìm kiếm địa chấn nguyên, kết quả phát hiện càng ngày càng tới tấp, cuối cùng tại An Tức thành phụ cận phát sinh một hồi mãnh liệt địa chấn, chúng ta tranh thủ thời gian dùng tốc độ nhanh nhất bay đi. Nhưng chúng ta khoảng cách còn có không tới 100 dặm thời điểm, nhìn thấy trước nay chưa từng có một màn ..."

Nói tới chỗ này, Bái Đình bá tước có một loại muốn nghẹt thở run rẩy cảm giác, có thể thấy được tình cảnh đó cho linh hồn của hắn mang đến trước nay chưa từng có khiếp sợ.

"Lúc đó một vệt ánh sáng ảnh đột nhiên liệt địa mà ra, sau đó toàn bộ bầu trời cùng đại địa, đều bị đáng sợ ngọn lửa màu xanh lục nuốt chửng."

"Chúng ta cái gì đều không nhìn thấy, không nhìn thấy cự long bóng người, chỉ có kinh thiên động địa nổ tung, hủy thiên diệt địa đáng sợ năng lượng, còn có ngập trời hỏa diễm, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ An Tức thành, dù cho cách hơn trăm dặm cũng thấy rất rõ ràng."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Không phải một con rồng ở trên trời phun lửa?"

"Không phải ..." Bái Đình bá tước nói: "Chúng ta cách đến quá xa, vì lẽ đó thấy không rõ lắm, hơn nữa lúc đó là đêm đen, chỉ vừa nhìn thấy chính là hỏa diễm, hủy thiên diệt địa hỏa diễm, liền dường như phương đông thế giới trong chiến tranh dùng Long Chi Hối như thế."

Thẩm Lãng không khỏi từng trận tê cả da đầu.

Này cự long có thể so với 'Trò chơi vương quyền' bên trong mạnh hơn nhiều nhiều lắm.

Bái Đình bá tước nói: "Chúng ta liều mạng mà bay qua, nhưng mà khoảng cách còn có mấy chục dặm thời điểm, hết thảy vật cưỡi đều ngừng lại, căn bản không dám tới gần, thậm chí đều không bay lên được, hoàn toàn ngồi xổm trên mặt đất run lẩy bẩy. Bất đắc dĩ chúng ta hạ xuống vật cưỡi, từ trên mặt đất chạy tới."

"Đến khi An Tức thành sau, liền hỏa diễm đều đã tắt, bởi vì không có bất kỳ vật gì có thể cung thiêu đốt, hết thảy tảng đá đều hòa tan, cả tòa thành thị không chỉ trở thành phế tích, hơn nữa còn chảy xuôi một chỗ dung nham , còn trong thành phố người, toàn bộ đều biến thành tro bụi, chỉ có biên giới thành thị còn có thoáng hoàn chỉnh thi thể, bị trở thành tro bụi."

"Chúng ta đi thời điểm, thiên tại hạ tuyết, nhưng lại không phải chân chính tuyết, mà là màu trắng tro tàn."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Mộc Lan, còn có Loa Tổ sư đây?"

Bái Đình bá tước trước tiên hướng về một phương hướng khom lưng hành lễ nói: "Bái kiến thái tử điện hạ."

Nguyên lai Thẩm Dã đến, vị này Bái Đình bá tước cũng thật là cẩn thận tỉ mỉ a.

Cho Thẩm Dã hành lễ xong xuôi sau, Bái Đình bá tước nói: "Hoàng hậu cùng Loa Tổ sư, kế tục truy đuổi cái kia cự long, bởi vì nó bay qua địa phương, mặt đất toàn bộ bị nướng qua, là hết sức rõ ràng vết tích."

Thẩm Lãng nói: "Bái Đình đại nhân, ngài khổ cực một chuyến, chúng ta lập tức xuất phát."

Tiếp theo Thẩm Lãng nhanh chóng trở về trong phòng ngủ, mặc vào cổ áo giáp trang bị.

"Phụ thân ..." Thẩm Dã lộ ra ánh mắt cầu khẩn, muốn theo cùng đi.

"Không, ngươi ở lại chỗ này." Thẩm Lãng nói: "Ngươi tuy đã thật lợi hại, nhưng trước mắt cục diện này, ngươi vẫn là quá nhỏ."

Dibos công tước nói: "Bệ hạ, ta theo ngài cùng đi."

"Không, ngươi cũng ở lại Bích Kim trong thành." Thẩm Lãng nói: "Đó là thượng cổ siêu cấp hung thú, tuy rằng nó là phụ thân ta Khương Ly ấp nở, nhưng hiện tại hoàn toàn không có thuần phục, bất luận cái nào phun tức cũng có thể để người biến thành tro bụi, tuyệt đối không thể mạo hiểm, mà ta là không giống nhau, ta có bảo vệ biện pháp."

Mặc xong xuôi sau, Thẩm Lãng xoa xoa Thẩm Dã đầu, lại xoa xoa Loki đầu, sau đó cưỡi lên sóng siêu âm phi hành thú bay lên trời, hướng về An Tức thành bay đi.

Mà Bái Đình bá tước, cũng cưỡi Thẩm Dã cái kia sóng siêu âm phi hành thú, bởi vì như thế tốc độ đầy đủ nhanh.

Nhìn ở trên trời biến mất Thẩm Lãng, Loki đột nhiên hỏi: "Ca ca, cái kia cự long là gia tộc chúng ta sao?"

Thẩm Dã nói: "Đúng, nó là thuộc về chúng ta Khương thị."

Loki nhất thời nhìn phía Dibos công tước nói: "Mẫu thân, Sauron đại đế có cự long sao?"

Dibos lắc đầu nói: "Hắn không có."

Mới có không tới sáu tuổi Loki nhất thời ánh mắt sáng lên, hắn nhất thời nổi lên một cái kế vặt, Sauron không có cự long, dựa vào cái gì là hoàng đế?

Dibos công tước tiến lên ôm lấy nhi tử nói: "Ta xem qua rất nhiều thượng cổ điển tịch, Khương thị tại thời đại thượng cổ cũng đã là hoàng tộc, ngươi cùng Thẩm Dã ca ca nhất định phải khôi phục tổ tiên vinh quang, sáng tạo so tổ tiên càng thêm huy hoàng cơ nghiệp."

Nàng nói những câu nói này, đã phi thường không có phương tây mùi vị, thuần khiết phương đông văn tự.

Thẩm Dã nhìn vị này dì một chút, lại nhìn vị này đệ đệ một chút.

Hắn ở chỗ này thời gian càng lâu, đối Dibos dì tâm tư càng thêm rõ ràng biết.

...

Thẩm Lãng cùng Bái Đình hai người, một đường hướng về hướng tây bắc không ngừng phi hành.

"An Tức thành khoảng cách Bích Kim thành ước chừng 3,500 dặm, nó là một cái bán đảo, xem như là một cái thành bang, tại thời gian rất lâu bên trong đều trung thành với Tây Luân vương triều, nhưng mà tại Tây Luân thứ hai đế quốc sau, nó lại trở thành một độc lập thành bang, cùng Tây Luân vương triều nằm ở một loại phi thường lạnh nhạt quan hệ."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao?"

Bái Đình bá tước nói: "Bởi vì bọn họ không gì sánh được thành kính tin / Iangon minh chi thần, đây là một cái phi thường cổ lão giáo / phái, Tây Luân đại đế xuôi nam thời điểm, tại cực Bắc Đại lục bọn họ cũng đã tồn tại. Tây Luân đệ nhất đế quốc thời điểm, nó vẫn là Tây Luân đế quốc quốc giáo. Nhưng mà Tây Luân thứ hai đế quốc sau, chúng ta tin / ngưỡng hệ thống liền phát sinh biến hóa to lớn, cũng không tiếp tục thuần túy, chúng ta tin / ngưỡng nhiều kiểu nhiều loại, hơn nữa rất nhiều người cũng không tin cái gì thần linh."

Điểm này Thẩm Lãng là biết đến, Tây Luân vương triều tin / ngưỡng xác thực rất hỗn loạn.

Bái Đình bá tước nói: "Có một nhóm người liền phi thường không ưa, vì lẽ đó bọn họ liền tập hợp lại cùng nhau, đã rời xa Tây Luân đại lục, đi tới bọn họ cái gọi là chân trời, kiến tạo một tòa thành thị, đặt tên là An Tức thành, vì lẽ đó đây là một đám đối Quang minh thần hết sức thành kính người, trước sau có lợi cho Tây Luân đế quốc, mà chúng ta cũng không quá nguyện ý trêu chọc bọn hắn."

"Bất luận thành phố này làm sao, nhưng An Tức thành xác thực xem như là Tây Luân đế quốc xinh đẹp nhất thành thị." Bái Đình bá tước nói: "Đương nhiên, nó không có nữ vương thành mộng ảo như vậy, thế nhưng là tràn ngập nghiêm nghị, nghiêm túc, còn có một chút điểm thánh khiết, bởi vì toàn bộ thành thị đều là dùng màu trắng đá cẩm thạch dựng thành, mang ý nghĩa Quang minh thần ánh sáng, đây là một tòa giàu có nhất tính nghệ thuật thành thị, đáng tiếc hiện tại triệt để hủy hoại trong một ngày."

Thẩm Lãng nói: "Ta thật đáng tiếc."

Bái Đình bá tước muốn nói lại thôi.

Thẩm Lãng nói: "Bái Đình đại nhân, có chuyện nói thẳng."

Bái Đình bá tước nói: "Đại Càn đế quốc mạnh mẽ, để chúng ta phi thường vui mừng, cũng làm cho Russo gia tộc dường như ngôi sao như vậy quật khởi, để chúng ta trở thành giàu có nhất hành tỉnh. Nhưng mà Bích Ba hành tỉnh, thậm chí toàn bộ phương nam đều có một luồng mạch nước ngầm, để ngoại thần có chút bất an."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là nói nam bắc xé rách?"

Bái Đình bá tước nói: "Đúng, ta bệ hạ. Sauron đại đế vừa đăng cơ thời điểm, nam bắc quan hệ vẫn là dần dần hướng đi mật thiết, mâu thuẫn cùng xung đột cũng càng ngày càng nhỏ, đây cơ hồ hoàn toàn là Helen bệ hạ công lao. Nhưng mà theo ngài Đại Càn đế quốc tại phương đông nhanh chóng quật khởi, liền phảng phất có một luồng sức mạnh khổng lồ đồng dạng, đem Russo gia tộc lôi kéo đã rời xa Tây Luân vương triều."

Lôi kéo? Cái từ ngữ này phi thường chuẩn xác.

Đại Càn đế quốc liền phảng phất trong vũ trụ một cái nào đó hành tinh đồng dạng, không ngừng quật khởi, chất lượng càng lúc càng lớn, sản sinh trọng lực cũng càng lúc càng lớn, đối bên cạnh hành tinh sản sinh to lớn trọng lực hấp dẫn, một khi vượt qua một cái nào đó cấp bậc, thậm chí có thể đem bên cạnh cái này hành tinh trực tiếp xé rách.

Trước Russo gia tộc trong miệng thường thường nói là phương đông quy phương đông, phương tây quy thiên phương. Đại Càn quy Đại Càn, Tây Luân quy thiên luân.

Nhưng mà hiện tại Russo gia tộc căn bản không nói câu nói này, hơn nữa tập thể bắt đầu học tập phương đông ngôn ngữ.

"Helen phó hoàng đối điểm này cũng phi thường nghi hoặc." Bái Đình bá tước nói: "Nàng phi thường phi thường yêu thích Loki, vì lẽ đó qua đi hơn một năm thời gian, nàng đều đem Loki mang theo bên người. Gần nhất ngài muốn tới phương tây, vì lẽ đó Dibos công tước mới đem Loki tiếp về Bích Kim thành."

Này vừa nói, Thẩm Lãng nghe ra càng nhiều ý vị.

Helen nhìn ra Dibos công tước dã tâm, vì lẽ đó muốn ngăn cản tất cả những thứ này, nhưng lại không thể quá mức rõ ràng, cho nên nàng nghĩ đến một cái biện pháp, tự mình bồi dưỡng Loki, muốn cho hắn truyền vào một loại nào đó chính xác lý niệm, để hắn lệch khỏi Dibos dã tâm.

"Ta tôn kính bệ hạ, mấy năm gần đây ta không ngừng nghe nói ngài phong công vĩ nghiệp, nhưng mà càng thêm để ta kính nể chính là ngài hào không quyền thế chi tâm, ngài tự do hào hiệp." Bái Đình bá tước nói: "Vì lẽ đó, ngài nhất định có thể lý giải ta nói lời nói này khổ tâm."

Thẩm Lãng hỏi: "Cái kia cùng Dibos có đồng dạng ý nghĩ nhiều người sao?"

Bái Đình bá tước nói; "Cùng nàng có như thế ý nghĩ rất ít người, nhưng là cùng nàng nắm giữ đồng nhất lập trường người cũng rất nhiều. Bởi vì chỉ phải không ngừng chế tạo nam bắc mâu thuẫn, phần này lực ly tâm sẽ càng lúc càng lớn, toàn bộ phương nam đều sẽ khát vọng được công chính địa vị, đều khát vọng Helen bệ hạ có thể trở thành đế quốc chi chủ. Nhưng mà Helen bệ hạ vừa không có hài tử, Loki thân vương liền trở thành nàng người thân cận nhất, cứ việc trên người hắn không có Tây Luân vương triều huyết mạch, nhưng mà ... Duy Đạt người cũng không để ý điểm này, bởi vì Duy Đạt người không phải Tây Luân người. Mà toàn bộ phương nam nhiều nhất, chính là Duy Đạt người."

"Hiện tại Helen bệ hạ phi thường làm khó dễ, nàng nguyên bản không ngừng tăng lên Duy Đạt tộc nhân địa vị, lên cấp bọn họ chức quan, tước vị chờ chút, nhưng mà theo loại này nam bắc xé rách tăng lên, Duy Đạt tộc nhân địa vị càng cao, phần này lực ly tâm trái lại càng lớn."

Thẩm Lãng nói: "Bái Đình đại nhân, ta biết ngươi nghi hoặc. Nhưng mà ta hiện tại cái gì cũng không thể đáp ứng ngươi, nhân là tất cả đều quá sớm. Hơn nữa ta cùng Sauron bệ hạ là có mâu thuẫn, cái này mâu thuẫn nguyên bản không lớn, vẫn tính có thể điều hòa, nhưng mà ta cảm thấy, hoặc là nói ta lo lắng, tiếp xuống cái này mâu thuẫn sẽ diễn biến trở thành một không thể điều hòa mâu thuẫn."

"Ngài là nói ..." Bái Đình bá tước ngạc nhiên.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ngươi cảm thấy hắn sẽ bỏ qua cho sao?"

Bái Đình bá tước lắc lắc đầu, hắn tuy rằng không biết Sauron bệ hạ, nhưng mà này điều cự long tại phương tây thế giới xuất hiện, vậy hắn đại khái không muốn chắp tay nhường ra, nhất định sẽ coi là là Tây Luân vương triều thần thú.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà này điều cự long, thuộc về ta Khương thị, đúng không?"

Bái Đình bá tước nói: "Đương nhiên, ta đã nghe Loa Tổ sư đã nói, này điều cự long là phụ thân của ngài ấp nở, nó đương nhiên thuộc về Khương thị gia tộc."

...

Sau một ngày!

Thẩm Lãng rốt cuộc bay đến An Tức thành bầu trời, sau đó bị tình cảnh này triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Này ... Này phá hủy đến cũng quá triệt để.

Thành phố này đã đầy đủ vĩ đại, lúc này càng là hoàn toàn hòa tan, trên đất đâu đâu cũng có khô cạn dung nham.

Cả tòa thành thị, kéo dài mấy chục dặm, không phải san thành bình địa, mà là hòa tan trở thành một vặn vẹo phế tích.

Thi thể cũng xác thực không nhiều, liền nhìn thấy mấy vạn cụ mà thôi, toàn bộ là cháy đen, bọn họ đang chạy nhanh, nằm ở thành thị biên giới, sau đó tại chạy nhanh bị đốt thành tro bụi.

Mà cả tòa An Tức thành có hai ba trăm ngàn người, còn lại đều triệt để trở thành tro tàn.

"Nó hẳn là từ đáy biển khoan ra." Bái Đình bá tước nói.

Thẩm Lãng vỗ vỗ đại siêu nói: "Chúng ta vào biển."

Đại siêu đột nhiên đáp xuống, chui vào An Tức thành phía tây đáy biển.

Quả nhiên tại đáy biển, nhìn thấy một cái không gì sánh được khe nứt to lớn.

Thẩm Lãng tặc lưỡi, hắn không thể nào tưởng tượng được, con rồng này lớn bao nhiêu.

Bởi vì cái khe này thực sự là quá kinh người, quả thực dường như vô tận thâm uyên đồng dạng.

Nó vì sao phải phá hủy An Tức thành? Là cố tình làm? Vẫn là tùy tiện diệt diệt?

...

Sau đó, Thẩm Lãng tại An Tức thành tìm tòi chừng nửa canh giờ.

Này cự long phá hủy phương thức cùng Long Chi Hối thật sự rất giống, sản sinh nhiệt độ cao là kinh người.

"Đi ..." Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Sau đó, hai người dọc theo cự long bay qua vết tích, một đường hướng về bắc.

Chẳng trách Mộc Lan cùng Loa Tổ sẽ kéo dài lần theo, bởi vì dấu vết này thực sự là quá rõ ràng, dù cho tại mấy ngàn mét trên không cũng nhìn thấy rõ ràng, trên mặt đất có một cái cháy đen quỹ tích, đây là cự long bay qua thời điểm, đáng sợ nhiệt lượng đối mặt đất quay nướng.

"Lúc đó chúng ta chạy tới thời điểm, mặt đất thậm chí còn có chút đỏ chót." Bái Đình bá tước nói: "Vì lẽ đó hoàng hậu cùng Loa Tổ sư mới sẽ quyết định kế tục lần theo, đồng thời để ta trở về Bích Kim thành hồi bẩm, bởi vì nàng lo lắng ngài mấy ngày nay sẽ đến."

Thẩm Lãng gật đầu, hai người kế tục dọc theo mặt đất quỹ tích, không ngừng hướng về bắc, hướng về bắc.

Này cự long là muốn đi nơi nào a?

Ròng rã bay hai ngày hai đêm, dọc theo cái này quỹ tích, ròng rã lần theo gần vạn dặm.

Như trước không có phát hiện cự long, cũng không có gặp phải Loa Tổ cùng Mộc Lan.

Thẩm Lãng kế tục dọc theo cự long quay nướng mặt đất quỹ tích, kế tục truy, kế tục truy.

Bỗng nhiên ...

Này mặt đất quay nướng quỹ tích không gặp.

Này ... Này kỳ quái.

Trước kéo dài hơn một vạn dặm quay nướng quỹ tích, vì sao đột nhiên biến mất? Này lại không phải đến lục địa phần cuối?

Nơi này lại không phải hải dương.

Nơi này như trước là lục địa a, hơn nữa dọc theo con đường này cự long bay qua quay nướng vết tích cũng không có từng bước trở thành nhạt, vẫn luôn là hết sức rõ ràng, mặc kệ trải qua chính là Cao Sơn, vẫn là mặt đất, hết thảy cây cối đều bị đốt cháy, hết thảy nham thạch cùng bùn đất, cũng đều bị nung đỏ hiểu rõ sau lạnh đi.

Vì sao đột nhiên biến mất cơ chứ?

Hơn nữa nơi này gọi là phổ thông lục địa, không có cái gì thâm uyên, không có hang động, càng không có xé ra vết nứt, cự long không thể ở đây chui xuống dưới đất.

Lẽ nào là cự long bỗng nhiên lên không, phi đến mức rất cao rất cao, vì lẽ đó không có lại quay nướng mặt đất?

Tại sao lại như thế? Trước nó vẫn luôn duy trì một cái độ cao phi hành, vì sao vào lúc này bỗng nhiên lên không?

Mộc Lan đây? Loa Tổ đây?

"Thực sự là quá kỳ quái, cự long nếu như ở đây lên không mà nói, cái kia Loa Tổ sư cùng hoàng hậu cũng sẽ truy tới đây, các nàng nhất định sẽ lưu lại thư, hoặc là trên mặt đất lưu lại chữ gì tích, các nàng biết chúng ta nhất định sẽ đuổi theo." Bái Đình bá tước nói.

Đúng đấy, điểm này liền phi thường kỳ quái, bản này khu vực không có để lại bất kỳ ký hiệu, cũng không có bất kỳ chữ viết.

Loa Tổ cùng Mộc Lan đi nơi nào?

Đương nhiên đối tại an toàn của các nàng, Thẩm Lãng hẳn là không cần quá mức lo lắng , dựa theo Thẩm Dã thuyết pháp, Mộc Lan đã đủ mạnh, mà Loa Tổ mạnh mẽ càng là kinh người, tu vi của nàng khả năng còn tại Nhâm tông chủ bên trên.

Bất quá vì sao các nàng liền đột nhiên biến mất cơ chứ?

Thẩm Lãng tiếp xuống tầng trời thấp phi hành, thả ra mạnh mẽ lực lượng tinh thần, tìm tòi nơi này mỗi một nơi khu vực, muốn xem Loa Tổ cùng Mộc Lan đến tột cùng có không có để lại bất kỳ chữ viết.

Nhưng mà hoàn toàn không có phát hiện a? !

Tại sao lại như thế? Mộc Lan cùng Loa Tổ, nhất định sẽ lưu lại chữ viết.

Thẩm Lãng kế tục trở lại tại chỗ, trở lại cái kia cự long quay nướng vết tích biến mất địa phương, mở ra X-quang tầm nhìn.

Quả nhiên phát hiện ...

Mộc Lan ở đây lưu lại chữ viết, hơn nữa phi thường mịt mờ.

Khu vực này là bị cự long quay nướng qua, vì lẽ đó toàn bộ mặt đất đều bị hòa tan, lại từ một lần nữa đọng lại trở thành đặc thù nham thạch, mặt ngoài nhìn qua không có bất kỳ đặc thù.

Nhưng mà Mộc Lan nhưng dùng lửa diễm một lần nữa ở phía trên viết chữ, hơn nữa dùng vẫn là đặc thù kim loại thiêu đốt thành hỏa diễm.

Bình thường tầm nhìn hạ, hoàn toàn không có gì khác nhau, nhưng mà X-quang trong tầm nhìn, phía trên này chữ viết liền vô cùng rõ ràng.

"Phu quân, mau trở lại Bích Kim thành, mau trở về, mau trở về, cự long cái kế tiếp phá hủy mục tiêu chính là Bích Kim thành, thích, thích, yêu ngươi lan!"

Dù cho vào lúc này, Mộc Lan cũng như trước dùng ba cái thích chữ.

Nhưng mà phía trên này nội dung lại làm cho người sởn cả tóc gáy, hơn nữa Mộc Lan chữ viết phi thường viết ngoáy, hiển nhiên tả đến phi thường vội vàng.

Còn có một chút, nàng cần phải không cách nào phán đoán Thẩm Lãng đã đến Bích Kim thành, nàng chỉ có thể tiến hành đại thể suy tính mà thôi.

Cự long cái kế tiếp phá hủy mục tiêu là Bích Kim thành?

Tại sao a? Tại sao?

Nó là có mục tiêu phá hủy những thành thị này?

Tại sao lại là Bích Kim thành? Không có đạo lý a!

Mộc Lan thời gian nói vậy gấp vô cùng gấp, vì lẽ đó thậm chí ngay cả lý do cũng không kịp tả.

Còn có một chút, nếu Mộc Lan kết luận ra cự long cái kế tiếp muốn phá hủy chính là Bích Kim thành, cái kia nàng vì sao không trở về? Lại không nói Bích Kim thành là Dibos công tước lãnh địa, hơn nữa bên trong có mấy vạn người phương Đông, Thẩm Dã còn tại Bích Kim trong thành đây.

Vì lẽ đó có thể kết luận chính là, Mộc Lan cùng Loa Tổ ở đây gặp phải phi thường chuyện khẩn cấp, dùng cho các nàng không cách nào trở lại.

Cái kia người nào có thể làm cho Loa Tổ như thế cao thủ hàng đầu đều hết sức khẩn cấp đây?

Đáp án phảng phất vô cùng sống động? Bạch kinh?

Thẩm Lãng ngửi được một luồng âm mưu, kinh thiên âm mưu.

Vì sao cự long muốn phá hủy Bích Kim thành? Có người dẫn dắt?

Bởi vì chí ít cho đến bây giờ, không thể có người khống chế cự long, nó quá mạnh mẽ.

Dựa theo Thẩm Lãng suy đoán, Đại Viêm hoàng đế bệ hạ cần dùng thời gian mấy năm tiến hành rồng cảm giác ngộ, mới có thể khống chế cự long.

Sau đó làm sao bây giờ? Là kế tục lên phía bắc, kế tục truy tìm Mộc Lan cùng Loa Tổ tung tích?

Vẫn là tranh thủ thời gian xuôi nam, trở về Bích Kim thành?

Rất nhanh Thẩm Lãng có phán đoán, coi như Mộc Lan cùng Loa Tổ tao ngộ bạch kinh người, cũng sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng.

Trái lại Bích Kim thành lúc này nguy như chồng trứng, Dibos ở nơi đó, Thẩm Lãng hai đứa con trai đều ở nơi đó.

An Tức thành tình cảnh đó, thực sự là thật đáng sợ.

Một khi cự long muốn phá hủy Bích Kim thành, căn bản là không có chút sức chống cự nào.

"Đi, đi, đi, lập tức trở về Bích Kim thành." Thẩm Lãng nói: "Bái Đình bá tước, chỉ sợ ta một lời thành sấm, có người muốn lợi dụng cự long phá hủy Bích Kim thành."

Này vừa nói, Bái Đình bá tước sắc mặt kịch biến.

Sau đó, hai người cưỡi sóng siêu âm phi hành thú, dùng hết hết tốc lực xuôi nam, hướng về Bích Kim thành phương hướng bay đi.

Nhanh, nhanh, nhanh ...

Không chỉ muốn cứu vớt Bích Kim thành, chí ít Thẩm Lãng cũng còn có thể cùng này điều cự long mặt đối mặt gặp lại.

Nhưng mà Thẩm Lãng rồng cảm giác ngộ còn chưa hoàn thành, hoặc là nói chỉ hoàn thành một phần a.

Hai cái sóng siêu âm phi hành thú như chớp giật phi hành, hầu như không nghỉ ngơi nữa.

Mà nhưng vào lúc này, Bái Đình bá tước bỗng nhiên nói: "Bệ hạ, chúng ta ... Bị bao vây rồi!"

Thẩm Lãng nhìn thấy.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Hắn trước sau trái phải, lít nha lít nhít xuất hiện vô số phi hành thú.

Hơn nữa phi thường xa lạ phi hành thú, khắp cả người tuyết trắng.

"Xin hỏi là Thẩm Lãng bệ hạ sao?" Thanh âm của một cô gái vang lên.

Thẩm Lãng nói: "Đúng đấy, các hạ là?"

Cô gái kia nói: "Sauron bệ hạ, mời Thẩm Lãng bệ hạ đi tới ghi chép!"

Sauron? Vị này mạnh mẽ Tây Luân đế quốc hoàng đế?

Trước tại nữ vương thành, Sauron cùng Helen gặp mặt, tiến hành luận võ quyết đấu.

Helen thua.

Helen phi thường mạnh mẽ, nhưng còn lâu mới là đối thủ của

Sauron, vị này Sauron nhưng là cùng Medusa nữ vương quyết đấu qua.

Đương nhiên chỗ mấu chốt không phải ở đây, lúc đó Thẩm Lãng cũng tại nữ vương thành, Helen thỉnh Sauron hướng Thẩm Lãng xin lỗi.

Bởi vì năm đó Sauron đã nói, Medusa nữ vương hoặc là chết, hoặc là quỳ xuống trở thành hắn hoàng hậu.

Sauron từ chối, nhưng xem ở Thẩm Lãng là Helen đệ đệ mức, nguyện ý sắc phong hắn là Tây Luân đế quốc công tước.

Thẩm Lãng từ chối, thậm chí chưa từng xuất hiện tại nữ vương cung, trực tiếp rời đi, cũng không có cùng Helen cáo biệt.

Vì lẽ đó, hắn không có chính thức gặp Sauron, nhưng mà đối với đối phương ngạo mạn, đã hoàn toàn cảm nhận được.

Mối thù này Thẩm Lãng là nhớ kỹ, cũng nhất định sẽ báo.

Thẩm Lãng nói: "Phi thường xin lỗi, Tây Luân đế đô thực sự quá xa, ta rất bận, không thể đi."

Cô gái kia nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, Sauron bệ hạ ở ngay gần, rất nhanh."

Thẩm Lãng nheo mắt lại, sau đó gật đầu nói: "Phía trước dẫn đường."

Cô gái kia vung tay lên, nhất thời mấy trăm tên không trung quân đoàn xếp thành hàng, đem Thẩm Lãng bảo vệ quanh ở trong đó, hướng về phía đông bay đi.

Rất nhanh, Thẩm Lãng nhìn thấy một tòa hành cung, Tây Luân đế quốc hành cung.

Đây là đỉnh núi một tòa thành bảo, thậm chí là cung điện.

Ngọn núi này rất cao, đỉnh núi là tuyết trắng mênh mang, nhưng mà đỉnh núi thành bảo xác thực dùng màu đỏ nham thạch dựng thành, vì lẽ đó có vẻ nhất là kinh diễm.

Tuyết trắng bên trên, màu đỏ cung điện.

Đây chính là Tây Luân đế quốc có tiếng hồng cung.

"Đại đế, Đại Càn đế quốc Thẩm Lãng bệ hạ tới." Cô gái kia nói.

Nhất thời, hồng cung chi cửa mở ra.

Mấy trăm tên không trung kỵ sĩ hạ xuống, tại hồng cung quảng trường nhỏ thượng , tập kết xếp thành hàng.

Một lát sau, lại một đội kỵ binh rong ruổi mà ra, cầm đầu hẳn là một tên Tây Luân đế quốc thân vương.

"Thẩm Lãng bệ hạ, nhật an!" Vị kia Tây Luân đế quốc thân vương nói: "Bệ hạ mệnh lệnh ta trước tới đón tiếp ngài."

Thẩm Lãng nói: "Nhật an, Thân vương điện hạ, tất cả giản lược, ta nhiều nhất chỉ có thể ngốc một phút."

"Được rồi, Thẩm Lãng bệ hạ." Vị kia Tây Luân đế quốc thân vương nói: "Tấu nhạc!"

Tây Luân đế quốc nhạc khúc vang lên, mấy trăm tên kỵ binh rút lợi kiếm ra, nghiêng chỉ hướng thiên không.

Bởi vì Thẩm Lãng là Đại Càn đế chủ, cho nên đối phương vẫn là đưa ra cực cao ngoại giao lễ nghi, chỉ có điều tất cả giản lược.

Vị thân vương kia mang theo Thẩm Lãng đi tới hồng cung cửa lớn.

"Cọt kẹt ..." Nguyên bản mở ra một cái vết nứt cung điện cửa lớn, lúc này hoàn toàn mở ra.

"Thẩm Lãng bệ hạ mời đến, Sauron đại đế ở bên trong chờ ngài." Vị kia Tây Luân đế quốc thân vương nói.

Thẩm Lãng đi vào.

Nhất thời tại cung điện phần cuối, nhìn thấy một cái hùng vĩ bóng lưng, vị này chính là Sauron đại đế.

Được khen là Tây Luân một đời sau, toàn bộ Tây Luân đế quốc vĩ đại nhất quân vương, mạnh mẽ nhất quân vương.

Sauron đại đế chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, có khỏe hay không a."

Thẩm Lãng nói: "Sauron bệ hạ, có khỏe hay không."

Sauron đại đế như trước không có xoay người, nhàn nhạt nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi nói hai người chúng ta, ai mới thật sự là chân long thiên tử đây?"

...

Chú: Bái cầu vé tháng, bái cầu chống đỡ, cảm ơn mọi người.

Chương 604: Thẩm Lãng Cự Long Lần Thứ Nhất Tiếp Xúc Thân Mật

Chương 604: Thẩm Lãng cự long lần thứ nhất tiếp xúc thân mật

Nói thật sự, Thẩm Lãng trước tiên nhìn thấy Sauron bóng lưng, chính là lập tức phi một cái vòng xoáy năng lượng qua đi.

Nhưng rất nhanh sẽ đè xuống cái ý niệm này.

Đầu tiên Sauron là vua của một nước, không thể chết được tại mưu sát. Thẩm Lãng có thể giết hắn, nhưng đòi hỏi quang minh chính đại quyết đấu, tuyệt đối không thể là lén lút mưu sát. Một khi Sauron chết ở chỗ này, hoặc là Thẩm Lãng chết ở chỗ này, cái kia hai nước từ nay về sau liền triệt để không chết không thôi, vẫn khai chiến đến trôi hết một giọt máu cuối cùng.

Còn có một cái nguyên nhân, Thẩm Lãng phát hiện mình không giết được hắn, dù cho dựa vào năng lượng mạnh mẽ vòng xoáy cũng giết không được.

Đây là một loại trực giác.

Sauron vũ công quá cao, quá trâu bò không nói, then chốt là trên người hắn năng lượng khí tức có chút quỷ, thần bí mà lại ly kỳ.

Người này không chỉ có riêng là chiến thắng Helen, hơn nữa tại cùng Medusa nữ vương trong quyết đấu cũng coi như là thắng được đến. Đương nhiên ngay lúc đó Medusa nữ vương đã phi thường hư nhược rồi, hơn nữa dùng không phải nàng bản thể.

"Sauron bệ hạ, con rồng kia là ta Khương thị ấp nở." Thẩm Lãng nói.

Sauron đối mặt Thẩm Lãng tiến hành trầm mặc, bởi vì Thẩm Lãng câu nói này kỳ thực không thể nào chứng minh, ngươi nói con rồng này là ngươi Khương Ly ấp nở, là Khương Ly để người mang tới hy vọng thế giới? Có chứng cớ gì?

Nhưng mà Sauron làm một đại đế vương, sẽ không nói ra như thế không phân biệt tốt xấu nói. Bởi vì nội tâm hắn biết, con rồng này đúng là Khương thị ấp nở, đừng để ý tới hắn là lấy cái gì con đường biết đến.

Hơn nữa hắn cảm giác mình mạnh mẽ cực điểm, vì lẽ đó cũng không cần loại này quỷ biện.

"Thẩm Lãng bệ hạ, nhưng con rồng này là tại ta phương tây thế giới trưởng thành, nó nuốt chửng chính là ta phương tây thế giới núi lửa, là ta phương tây thế giới thượng cổ năng lượng hạt nhân, nó nuốt ăn chính là ta phương tây thế giới dã thú." Sauron nói: "Liên quan với công sinh thành cùng công dưỡng dục, Thẩm Lãng bệ hạ cảm thấy làm sao?"

Ế? !

Sinh ân đương nhiên là không bằng nuôi ân.

Liền dường như một đôi phụ mẫu, còn lại một đứa bé liền trực tiếp mặc kệ. Nhưng mà mặt khác một đôi phụ mẫu bảo dưỡng qua đi, mười mấy hai mươi năm coi như con đẻ, che chở đầy đủ. Đến khi hài tử sau khi lớn lên, muốn hiếu thuận chính là nghĩa phụ mẫu.

Vì lẽ đó Sauron câu nói này, rất khó phá a, nhưng mà này nơi nào làm khó Thẩm Lãng a.

"Sauron bệ hạ, con rồng này không phải một đứa bé, cũng không phải một cái thú cưng, nó gần như nửa cái thần linh, nó là toàn bộ thế giới đỉnh chuỗi thực vật, vì lẽ đó ở trong mắt nó, toàn thế giới đều là bãi săn, toàn thế giới đều là con mồi." Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Liền dường như Sauron bệ hạ vào núi săn thú, sẽ để ý khu vực này là con hổ địa bàn, khu vực này là sư tử địa bàn sao?"

Sauron cười nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, quả nhiên miệng lưỡi vô song."

Mẹ nó, ngươi một người đàn ông, không cần nói lời nói như vậy.

Đón lấy, Sauron nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, nếu như ngươi muốn phỏng vấn Tây Luân đế quốc, cái kia mời ngài sứ đoàn đưa ra xin, ta sẽ phi thường vinh hạnh mời mời ngài tới viếng thăm, đồng thời cho cao nhất lễ nghi, nhưng làm một đại đế vương, ngài như thế đột ngột tiến vào ta Tây Luân đế quốc, có phải là không tốt lắm? Liền tỷ như ta bỗng nhiên xuất hiện tại nước Khương cảnh nội, tin tưởng ngài cũng sẽ cảm thấy mạo phạm đi."

Thẩm Lãng nói: "Đầu tiên, ta Đại Càn đế quốc tại Tây Luân vương triều nắm giữ một mảnh hoàn chỉnh lãnh địa, ta có quyền bất cứ lúc nào đến thăm. Đương nhiên, ta bản không có quyền thâm nhập Tây Luân đế quốc cảnh nội. Nhưng mà ta đeo trên người giả Helen phó hoàng thư mời, vì lẽ đó ta nắm giữ ngoại giao đến thăm quyền, tin tưởng Helen phó hoàng thuộc hạ ngoại giao đại thần là có quyền lực, hướng ta phát sinh mời đi."

Sauron lại rơi vào trầm mặc, đây là Tây Luân đế quốc nỗi đau.

Bây giờ Tây Luân đế quốc tuy đã thống nhất, nhưng mà nam bắc xé rách tăng lên, Helen phó hoàng tại nữ vương thành cũng có một bộ đầy đủ ban ngành.

Đương nhiên, Sauron đại đế đối Helen phó hoàng cũng không có quá lớn ý kiến, nàng là một cái chân chính ái quốc giả, nỗ lực nối liền nam bắc vết nứt người chính là bản thân nàng.

Mà nỗ lực lôi kéo nam bắc vết rách, gây mâu thuẫn, là lấy Dibos công tước cầm đầu phương nam tập đoàn lợi ích.

Cái này tập đoàn lợi ích phi thường khổng lồ, không chỉ có Tây Luân người, còn có đại lượng Duy Đạt tộc nhân. Bởi vì Russo gia tộc lũng đoạn đông tây phương thế giới mậu dịch, đây là một món khổng lồ của cải.

Người một khi được của cải, liền tuyệt đối không muốn phun ra, hàng năm nộp lên cho Tây Luân hoàng đình thuế má, cũng làm cho loại này oán giận tại tăng lên.

Đám này thực lợi giả cảm thấy dựa vào cái gì ta còn muốn cho phương bắc nộp thuế? Ta rõ ràng đã cho phương nam Helen phó hoàng giao qua thuế má a.

Vì lẽ đó, Sauron đại đế thật sự hữu tâm trực tiếp phong tỏa đông tây phương mậu dịch.

"Thẩm Lãng bệ hạ, nếu như vào lúc này ta mời ngài trở về Đại Càn đế quốc, ngài hẳn là sẽ không trở về đi." Sauron đại đế nói.

Thẩm Lãng nói: "Sauron bệ hạ, nếu như ta để ngươi hướng ta xin lỗi, liên quan với Medusa nữ vương bất kính ngôn luận xin lỗi, ngươi sẽ sao?"

Sauron nói: "Đương nhiên không biết."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta cũng đương nhiên không biết."

Sauron nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, như vậy vừa đến liền mang ý nghĩa một hồi quyết đấu, khác loại quyết đấu."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, tranh cướp này điều thượng cổ cự long quyết đấu."

Sauron nói: "Mà quyết đấu, khả năng liền mang ý nghĩa một phương thất bại thậm chí tử vong."

Thẩm Lãng nói: "Đó là không thể tránh được, vì lẽ đó ai cũng không cần gọi khuất."

Sauron lời nói đến mức phi thường rõ ràng, hắn là tuyệt đối sẽ không từ bỏ này điều thượng cổ cự long.

Nắm giữ cự long, mới thật sự là chân long thiên tử, thậm chí có thể thống trị toàn bộ thế giới.

"Đúng rồi, đây là ta Tây Luân vương triều mới lá cờ, Thẩm Lãng bệ hạ cảm thấy thế nào?" Sauron nói.

Thẩm Lãng ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện trên cung điện có một mặt to lớn lá cờ.

Quả nhiên, Sauron đại đế vì này điều cự long, liền ngay cả đế quốc lá cờ đều đổi rơi mất, phải biết phía này lá cờ đã vượt qua tám trăm năm.

Tây Luân thứ hai đế quốc thời điểm, lá cờ không có biến, thậm chí mấy năm trước Tây Luân thứ ba đế quốc thành lập thời điểm, lá cờ cũng không có đổi.

Bây giờ trái lại là thay đổi, tại lá cờ trên cơ sở vốn có, thêu đi ra một cái cự long, chiếm lĩnh lá cờ phần lớn diện tích, trở thành đế quốc lá cờ mới nhạc dạo.

Sau đó, đại khái chính là muốn lập sách sử đi. Chí ít tại mấy trăm năm, liền đem con rồng này cùng Tây Luân gia tộc dính líu quan hệ, mấy chục năm trước Sauron nghĩ biện pháp ấp nở trứng rồng, sau đó hai năm qua Sauron thuần phục này điều thượng cổ cự long.

Ngược lại chính là biên chứ, làm sao trâu bò làm sao biên.

"Cái kia, cáo từ rồi!" Thẩm Lãng nói.

"Đưa Thẩm Lãng bệ hạ." Sauron nói.

Sau đó vị kia Tây Luân đế quốc thân vương tiến lên, dùng hết chỉnh lễ nghi đưa Thẩm Lãng đi ra ngoài.

Từ đầu tới đuôi vị này Sauron đại đế đều không có xoay người lại, cũng không có đối mặt Thẩm Lãng, cũng thật là ngạo mạn vô song a, hay là mãi cho đến hiện tại hắn đều cảm giác mình là tuyệt đối thiên chi kiêu tử, thiên tuyển người.

"Đi!" Thẩm Lãng lại một lần nữa cưỡi lên sóng siêu âm phi hành thú, bay khỏi hồng cung, hướng về Bích Kim thành phương hướng gia tốc phi hành.

Tại hồng cung Thẩm Lãng ngốc thời gian, vừa vặn là một phút.

...

"Bái Đình bá tước, vì lẽ đó ở phương diện khác ngươi lo xa rồi." Thẩm Lãng nói: "Rất nhiều ngươi lo lắng sự tình sẽ không phát sinh, bởi vì sẽ có càng lớn hơn sự tình thay thế, càng thêm ác liệt sự tình."

Bái Đình bá tước rơi vào trầm mặc, thậm chí là thống khổ.

Thẩm Lãng nói: "Bái Đình đại nhân, ngươi không muốn nhìn thấy nam bắc triệt để phân liệt, ngươi càng không muốn nhìn thấy phương nam độc lập trở thành một đế quốc đúng không? Ngươi là

Russo gia tộc gia thần, vì lẽ đó Loki là ngươi chủ nhân tương lai, nhưng mà ngươi cũng không muốn nhìn thấy Loki trở thành nam Tây Luân đế quốc hoàng đế, đúng không?"

Bái Đình bá tước nói: "Đúng, ta bệ hạ! Ta không muốn nhìn thấy Tây Luân vương triều phân liệt, càng thêm không muốn Russo gia tộc lấy phương thức này trở thành một hoàng tộc, như vậy là không đạo đức, không vinh dự, dù cho đến vào lúc ấy gia tộc của ta khả năng cũng sẽ thăng cấp thành công tước."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia ngươi bằng lòng gặp đến Sauron cướp đi ta rồng sao?"

Bái Đình bá tước nói: "Đương nhiên không muốn, con rồng kia là thuộc về Khương thị."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi nguyện ý có người lợi dụng này điều cự long phá hủy Bích Kim thành sao?"

Bái Đình bá tước mặt co quắp một trận, nói: "Nếu như thật sự có người làm như vậy, vậy hắn chính là Bái Đình gia tộc vĩnh viễn kẻ địch."

Hai người cũng không có đem lại nói thấu, nhưng Bích Kim thành lúc này là đông tây phương mậu dịch trung tâm thành thị, cũng là Tây Luân vương triều nam bắc đối lập đại bản doanh, một khi phá hủy Bích Kim thành, ai lợi ích lớn nhất? Không nghi ngờ chút nào là Sauron.

Nếu như Sauron làm như vậy mà nói, vậy hãy để cho Bái Đình bá tước quá thất vọng rồi. Liền bởi vì Bích Kim trong thành có một nguồn sức mạnh muốn thoát ly Tây Luân đế quốc, ngươi liền muốn đem Bích Kim thành gần một triệu người toàn bộ giết chết?

Sau đó, hai người kế tục gia tốc, liều mạng mà hướng về Bích Kim thành bay đi.

Ngàn vạn muốn tới kịp, tuyệt đối không nên có chuyện.

…

Khoảng cách Bích Kim thành càng ngày càng gần, Bái Đình bá tước nội tâm càng kinh hoàng, sợ sệt bay đến Bích Kim thành bầu trời thời điểm, nhìn thấy một tòa bị hòa tan đốt cháy thành thị, nhìn thấy bên trong vô số người cũng đã biến thành tro bụi.

Một ngày hai đêm sau!

Thẩm Lãng cùng Bái Đình bá tước trở về liền bay đến Bích Kim thành thị bầu trời.

Thành phố này như trước là cái kia phồn vinh, thậm chí so với trước càng thêm phồn vinh.

Trên sườn núi quý tộc khu như trước là xinh đẹp như vậy, nhưng mà khu bình dân vực bởi vì nhân khẩu quá nhiều rồi, vì lẽ đó có vẻ hơi lộn xộn, hơn nữa mùi cũng không là rất thơm.

Hơn nữa thành phố này còn có một luồng táo bạo khí tức, kia chính là tiền tài mùi vị.

Toàn bộ Bích Kim thành bởi vì đông tây phương mậu dịch, nắm giữ của cải kinh người, hầu như mỗi một con đường đều chảy xuôi tiền vàng, Russo gia tộc hầu như đã trở thành Tây Luân vương triều giàu có nhất gia tộc.

Căn theo suy đoán, Bích Kim trong thành hoàng kim số lượng chiếm toàn bộ Tây Luân vương triều một phần tám, thậm chí càng cao hơn.

Thẩm Lãng cùng Bái Đình bá tước hai người đáp xuống, hạ xuống tại trên quảng trường.

Dibos công tước cùng Thẩm Dã lập tức nghênh tiếp tới.

Thẩm Lãng ánh mắt hướng về nơi khác nhìn tới, sau đó hơi có chút nghi hoặc.

Vì sao nghi hoặc? Bởi vì hắn không nhìn thấy Helen, bây giờ đã mấy thiên thời gian trôi qua, Thẩm Lãng đi tới Tây Luân đế quốc tin tức cần phải đã truyền tới nữ vương thành, Helen nên tới rồi.

Hơn nữa Loa Tổ cùng Mộc Lan cũng từng đi phỏng vấn qua nữ vương thành, đồng thời đưa cho nàng ba con phi hành thú.

Thẩm Lãng không nói gì, mà là trực tiếp tiến vào thư phòng bên trong.

"Tiểu Dã, chúng ta không có nhìn thấy mẹ của ngươi cùng Loa Tổ sư, nhưng nhìn đến nàng lưu lại chữ viết." Thẩm Lãng nói: "Nàng nói cự long cái kế tiếp phá hủy mục tiêu, chính là Bích Kim thành, để ta tranh thủ thời gian trở về cứu giúp."

Này vừa nói, Thẩm Dã sắc mặt hơi hơi biến hóa một thoáng.

Thẩm Lãng nói: "Tiểu Dã, tại các ngươi thăm dò trong quá trình, có hay không gặp phải bạch kinh người?"

Thẩm Dã rơi vào hồi ức, sau đó nói: "Đại khái tại mấy năm trước, có một cái đặc biệt bạch nữ nhân, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều rất trắng, phảng phất tuyết trắng hàn băng như thế, nàng mời Loa Tổ sư, còn có mẫu thân đi phỏng vấn phương bắc."

Phương bắc? Kia chính là bạch kinh.

Chỉ cần có tuyết địa phương, chính là bạch kinh, bạch ngọc kinh phạm vi thế lực.

Bạch kinh trước cũng mời qua Thẩm Lãng, nhưng Thẩm Lãng không có đi.

Nhưng mà Dibos công tước nghe được Thẩm Lãng sau, nhất thời dường như mẫu thú đồng dạng, sáng lên địch ý ánh sáng.

"Cự long muốn tới phá hủy Bích Kim thành? Tại sao? Nhất định là âm mưu của kẻ địch, nhất định là!"

Thẩm Lãng nói: "Brooke, Helen đây?"

Dibos nói: "Bệ hạ, chúng ta không có trước tiên thông báo Helen bệ hạ ngài đến, ta lo lắng nàng sẽ hướng ngài đưa ra một ít phi thường quấy nhiễu yêu cầu."

Thẩm Lãng hoàn toàn nghe rõ ràng Dibos mà nói, Helen là một cái ái quốc giả, nàng đời này vẫn đang mạo hiểm, vốn là không muốn trở về đến. Hắn sở dĩ trở về Tây Luân đế quốc, là vì bảo vệ phương nam lợi ích không bị xâm hại, càng thêm là vì Tây Luân đế quốc thống nhất.

Phương bắc muốn nô dịch phương nam, Helen là tuyệt đối không muốn.

Nhưng phương nam muốn triệt để thoát ly Tây Luân đế quốc, muốn trở thành một đơn độc đế quốc, Helen thì càng thêm không đồng ý.

Mà Thẩm Lãng một khi đến, nàng nhất định sẽ làm cho Thẩm Lãng thuyết phục Dibos, đình chỉ trước mắt loại này xé rách nam bắc hành động.

Thẩm Lãng nói: "Trước tiên tạm thời đem Helen quấy nhiễu để ở một bên, cứu vớt Bích Kim thành quan trọng. Đầu tiên chúng ta muốn giả thiết, cự long phá hủy An Tức thành, sau đó phải phá hủy Bích Kim thành, cũng không phải một loại ngẫu nhiên, mà là một cái kinh thiên âm mưu."

"Nhất định là âm mưu." Dibos công tước nói: "Hơn nữa là đến từ Tây Luân đế đô âm mưu, có người muốn đem Bích Kim thành từ trên thế giới này xóa đi."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như là âm mưu mà nói, cái kia bọn họ là dựa vào món đồ gì, mới sẽ làm cự long phá hủy thành thị? Ta cũng không cảm thấy, lúc này đã có người đã khống chế cự long. Nói cho đúng là món đồ gì, hấp dẫn cự long chú ý, hoặc là địch ý?"

"Hoàng kim, con số trên trời hoàng kim." Dibos công tước nói: "Tại trong truyền thuyết thượng cổ, rồng không phải thích nhất hoàng kim cùng bảo thạch sao? An Tức thành nhiều nhất cũng là hoàng kim."

Này ngược lại là thật sự, An Tức thành tin Quang minh thần, vì lẽ đó trong thành phố đâu đâu cũng có giáo đường, đâu đâu cũng có điêu khắc.

Hơn nữa đám này giáo đường động một chút là là kim đỉnh, đám này điêu khắc động một chút là là hoàng kim, An Tức thành người kiếm tiền sau, phần lớn đều đổi thành hoàng kim, sau đó cung phụng cho Quang minh thần.

Mà Bích Kim thành bên trong hoàng kim, có thể so với An Tức thành nhiều hơn nhiều lắm, dù sao toàn bộ Tây Luân đế quốc một phần tám hoàng kim, đều ở Bích Kim thành bên trong, mỗi ngày mậu dịch đều là kim sơn ngân hải.

Này nghe vào phi thường có đạo lý, tại rất nhiều thư tịch, rồng đều là tham lam, muốn giữ lấy tất cả hoàng kim cùng bảo thạch.

Nhưng mà vẻn vẹn chỉ là bộ phận thư tịch truyền thuyết.

Thẩm Lãng nói: "Tiểu Dã, những năm này ngươi nên từng đọc rất nhiều sách, Loa Tổ sư đưa cho ngươi sách?"

Thẩm Dã nói: "Đúng, Loa Tổ sư nói này điều cự long là thuộc về chúng ta Khương thị, vì thế chúng ta nhất định phải thâm nhập nó."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi có ý kiến gì, ngươi cảm thấy kẻ địch nếu như muốn lợi dụng cự long phá hủy Bích Kim thành, sẽ dùng món đồ gì?"

Thẩm Dã rơi vào suy nghĩ, sau đó bắt đầu hồi ức chính mình nhìn thấy cái kia mấy quyển thư tịch.

Vẫn suy nghĩ.

Thẩm Lãng nói: "Yên tâm lớn mật nói, nói sai không quan trọng lắm."

Thẩm Dã nói: "Phụ vương, kỳ thực tại thời đại thượng cổ, Thất Lạc đế quốc liền đã từng tao ngộ cự long tập kích. Sau đó bọn họ vẫn luôn đang tìm kiếm có thể khắc chế cự long đồ vật, muốn chế tạo ra đồ long vũ khí."

Thẩm Lãng nói: "Kết quả bọn họ chế tạo ra sao?"

Thẩm Dã lắc đầu nói: "Chưa hề hoàn toàn chế tạo ra, nhưng mà bọn họ tìm tới một phương hướng."

Vào lúc này, Dibos công tước ôm Loki đi ra ngoài nói: "Bệ hạ, ngài nhất định đói bụng hỏng mất, ta đi nấu cơm cho ngươi, gan ngỗng được không?"

Thẩm Lãng nói: "Được."

Đây thực sự là một cái thông minh tuyệt đỉnh nữ nhân, quá biết tiến thoái. Thẩm Lãng cùng Thẩm Dã đang muốn nói mấu chốt nhất cơ mật, hơn nữa không có nói làm cho nàng kỵ húy, nhưng nàng vẫn là chủ động đi rồi.

Thẩm Lãng nói: "Phương hướng nào?"

Thẩm Dã nói: "Một loại phi thường ly kỳ vật chất, tại mọi thời khắc thả ra tính chất hủy diệt hắc ám năng lượng, có thể giết người tại không người, mặc kệ giấu đi sâu hơn cũng vô dụng, cái kia cách tường thật dầy bích, nó cũng có thể tại mọi thời khắc thả ra đáng sợ năng lượng giết người."

Đây chính là do, đương nhiên không chỉ là do, còn có cái khác nắm giữ siêu cường bức xạ hạt nhân phóng xạ tính vật chất.

Hắn đứa con trai này quả nhiên xuất sắc, thậm chí so hắn tưởng tượng càng thêm xuất sắc.

Liền do cùng phóng xạ tính vật chất đều biết, có thể thấy được những năm này hắn đến tột cùng đọc bao nhiêu sách.

Cái cảm giác này phi thường quái, Thẩm Lãng cảm thấy lại kiêu ngạo, vừa mắc cỡ cứu.

Nhi tử trưởng thành đến nhanh như vậy, ưu tú như vậy, nhưng mà không phải hắn giáo dục công lao.

Lúc đó Khô Lâu đảng liền tại thượng cổ Thất Lạc đế quốc trong đống đổ nát, tìm tới một ít do, hơn nữa không phải nguyên thủy mỏ quặng Urani, mà là tiến hành nhất định tinh luyện sau, tuy rằng độ tinh khiết như trước không cao, không cách nào chế tạo trở thành vũ khí nguyên tử.

Đạn hạt nhân khó nhất là gì? Tinh luyện.

Độ tinh khiết không đủ mà nói, là không cách nào phát sinh tách ra, không cách nào xuất hiện phản ứng nhiệt hạch.

Vì lẽ đó thượng cổ Thất Lạc đế quốc hẳn là không thành công, tại thất lạc quốc gia phế tích, Thẩm Lãng tìm tới độ tinh khiết cao nhất do, đại khái cũng không có vượt qua 1%, nói cách khác làm lò phản ứng hạt nhân cũng không đủ, chớ nói chi là chế tạo trở thành vũ khí.

Thẩm Dã tiếp tục nói: "Ta nghĩ thượng cổ Thất Lạc đế quốc vẫn đang tìm kiếm loại vật chất này, muốn chế tạo đồ long vũ khí, hẳn là có nguyên nhân, hay là cự long đối loại vật chất này nhất là mẫn cảm, hơn nữa là mặt trái mẫn cảm. Nếu như có người muốn lợi dụng cự long phá hủy Bích Kim thành mà nói, chỉ cần đem loại này rồng ghét nhất căm ghét, thậm chí cảm thấy nguy hiểm vật chất đặt ở Bích Kim thành liền đủ rồi."

Thẩm Lãng nhìn nhi tử, nói: "Tiểu Dã, ngươi là một thiên tài, ngươi đoán đúng, không, là ngươi suy đoán đúng rồi."

Đón lấy, hắn lấy ra một cây bút, tại một tờ giấy trắng thượng vẽ do nguyên tử cấu tạo.

"Loại vật chất này gọi làm do, chúng ta từng ở thượng cổ Thất Lạc đế quốc trong đống đổ nát tìm tới nó, đương nhiên không có ai biết nó là gì, cũng không có biết biết nó nguy hiểm, trừ ta ra." Thẩm Lãng nói: "Tiểu Dã, ngươi biết Doanh Quảng sao?"

Thẩm Dã nói: "Biết, chính là bọn ta gia lớn nhất phản đồ."

Thẩm Lãng nói: "Hắn đã chết rồi, bị chết cực thảm, chính là chết tại đây loại do hạ."

Thẩm Dã nhất thời con mắt sáng choang, sùng bái mà nhìn phụ thân, thế giới này không có ai biết đồ vật, chỉ có phụ thân biết, hơn nữa còn có thể lợi dụng nó làm vũ khí giết người.

Thẩm Lãng nói: "Lần này vi phụ đi tới An Tức thành phế tích, nơi đó khắp nơi đều bị hòa tan, hơn nữa phảng phất hết thảy hoàng kim đều biến mất, nhìn qua xác thực sẽ làm cho người ta một loại ảo giác, cự long là bị hoàng kim hấp dẫn, cho nên mới diệt An Tức thành, cướp đi hết thảy hoàng kim. Nhưng vi phụ tại trên phế tích, cảm nhận được do khí tức, đây là một loại phi thường phi thường mạnh mẽ vật chất, hầu như không cách nào tẩy đi. Cự long liệt diễm đốt thành, đem toàn bộ thành thị đều hòa tan, nhưng do năng lượng khí tức như trước hết sức rõ ràng."

"Đương nhiên, thiên hạ cũng không có người có thể cảm nhận được nó năng lượng khí tức, trừ ta ra."

"Vì lẽ đó, phán đoán của ngươi là chính xác, có người hướng về Bích Kim trong thành đưa lên do, mà nó thả ra không gì sánh được năng lượng kinh người khí tức, đem cự long hấp dẫn đến." Thẩm Lãng nói: "Mà cự long phi thường căm ghét loại này năng lượng khí tức, thậm chí cảm thấy nguy hiểm, mục đích của nó là vì phá hủy do, nhưng mà một khi nó bắt đầu phá hủy, kia chính là cả tòa thành thị."

Thẩm Dã nói: "Phụ thân, tiếp xuống chúng ta liền đi tìm loại này do?"

Thẩm Lãng nói: "Là ta đi tìm, mà không phải chúng ta, tiếp xuống ngươi cùng Dibos cô, còn có Loki bọn người, đều muốn ở tại sâu nhất trong phòng dưới đất, để ngừa vạn nhất."

Tiểu Dã nói: "Phụ thân, nhưng là ta muốn cùng đi với ngươi ..."

Thẩm Lãng nói: "Không có nhưng là, nhanh ..."

Sau đó, Thẩm Lãng tìm đến Dibos công tước, nói: "Đem toàn bộ Bích Kim thành tất cả mọi người, hoàn toàn sơ tán, làm được đến sao?"

Dibos công tước nghĩ một hồi nói: "Làm được đến, nhưng mà đòi hỏi mấy ngày."

Thẩm Lãng nói: "Bắt đầu an bài đi!"

Dibos công tước nói: "Vâng, ta lập tức bắt đầu tập kết quân đội, sau đó đem tất cả mọi người sơ tán, rời xa Bích Kim thành."

Hy vọng thời gian vẫn tới kịp.

Sau đó, theo Dibos công tước ra lệnh một tiếng, Bích Kim trong thành mười mấy vạn đại quân bắt đầu tập kết.

Nữ nhân này quả nhiên dã tâm bừng bừng, vẻn vẹn một tòa Bích Kim thành thì có mười mấy vạn đại quân.

Toàn bộ thành thị lập tức nóng nảy bất an lên, quân đội vì sao tập kết a? Hơn nữa là lớn như vậy số lượng tập kết?

Chẳng lẽ muốn khai chiến sao? Lẽ nào phương bắc quân đội muốn đánh đã tới sao?

Quân đội tập kết sau, Dibos phủ công tước bắt đầu quy hoạch sơ tán nhiệm vụ, đây là một cái không gì sánh được to lớn công trình, bởi vì toàn bộ Bích Kim trong thành người ngoài khẩu gộp lại đã vượt qua trăm vạn cấp.

Thành thị quy mô so mấy năm trước mở rộng hơn một lần, nguyên lai phương bắc tường thành ở ngoài là mảnh đất trống lớn cùng gò núi, hiện tại cũng là thành thị phạm vi.

Trăm vạn cấp nhân khẩu sơ tán liền muốn mở ra.

Hơn nữa không thể mang bất kỳ tài vật, hoàng kim châu báu, hết thảy cũng không thể mang đi.

Có thể tưởng tượng, này sẽ phải chịu cỡ nào chống lại, toàn bộ sơ tán quá trình sẽ vô cùng hỗn loạn.

Hơn nữa một khi cự long bắt đầu đốt thành, vậy thì mang ý nghĩa con số trên trời của cải triệt để bốc hơi lên, Russo gia tộc mấy trăm năm kinh doanh biến thành tro bụi.

Thẩm Lãng cưỡi lên sóng siêu âm phi hành thú, tầng trời thấp phi hành, thả ra mạnh mẽ lực lượng tinh thần, phối hợp X-quang mắt, còn có trí não, quét hình trên mặt đất mỗi một góc.

Nếu như có phóng xạ tính vật chất mà nói, cái kia tại Thẩm

Lãng trong tầm nhìn sẽ hết sức rõ ràng.

Bái Đình bá tước theo Thẩm Lãng phía sau, trên mặt đất có một nhánh vượt qua mấy ngàn người đỉnh cấp vũ sĩ, tại mọi thời khắc nhìn chằm chằm trên trời hai người, liều mạng trên mặt đất truy đuổi hai người tung tích.

Bích Kim thành thực sự là quá tốt đẹp lớn.

Thẩm Lãng tìm tòi phi thường gian nan, bởi vì mỗi một thước mặt đất đều không thể bỏ qua. Do thứ này, chỉ cần to bằng nắm đấm một khối, đều có thể thả ra năng lượng kinh người.

Một canh giờ trôi qua.

Hai canh giờ, ba canh giờ, bốn cái canh giờ ...

Bích Kim thành đại sơ tán đã bắt đầu rồi.

Quả nhiên lòng người bàng hoàng, khắp thành kinh hoàng.

Nhưng mà dân chúng chống lại trình độ so với tưởng tượng nhỏ hơn, bởi vì An Tức thành bên kia bi kịch đã truyền tới, tuy rằng tiền tài rất trọng yếu, nhưng mà tính mạng quan trọng hơn.

Vô số người Thương phú hào cũng căn bản mang không đi hoàng kim cùng bạch ngân, bởi vì số lượng quá nhiều rồi, chỉ có thể hoàn toàn khóa dưới đất tàng bảo bên trong.

Tại mười mấy vạn đại quân trục xuất cùng dẫn dắt, toàn bộ Bích Kim thành bách tính bắt đầu sơ tán.

Tiếng khóc rung trời.

Dường như tận thế.

Toàn bộ thành thị mỗi một góc, đều là hắc đông nghìn nghịt đám người, hơn nữa này vẫn là buổi tối, vì lẽ đó sơ tán liền càng thêm gian nan hỗn loạn.

Tung hoành mấy chục dặm thành thị, đâu đâu cũng có cây đuốc, quả thực so trên trời đầy sao còn muốn dày đặc.

Thẩm Lãng kế tục liều mạng mà tìm tòi.

Do, do, do, ngươi đến tột cùng ở nơi nào?

Thành phố này thực sự quá lớn, tìm kiếm một viên to bằng nắm tay do, đúng là mò kim đáy biển đồng dạng.

Mà nhưng vào lúc này!

Bỗng nhiên, mặt đất bắt đầu run rẩy.

Bầu trời bắt đầu run rẩy.

Mạc danh thổi qua một trận nhiệt phong, nóng rực không gì sánh được phong.

Cự long đến rồi!

Nó là từ phương bắc đến.

Thẩm Lãng hướng về phương bắc nhìn tới, như trước là một vùng tăm tối, cái gì đều không thấy.

Nhưng mà Thẩm Lãng biết nó đến.

Bởi vì nó tốc độ phi hành quá nhanh, vì lẽ đó toàn bộ không khí đều đang run rẩy, dường như quát nổi lên cơn lốc.

Hơn nữa càng thêm rõ ràng chính là trên mặt đất vết tích.

Phương bắc mặt đất phảng phất bỗng dưng bốc cháy lên đồng dạng, mặc kệ là rừng rậm, nham thạch, vẫn là thổ nhưỡng, phảng phất chịu đến đáng sợ quay nướng, trực tiếp trở nên đỏ chót, nhanh chóng lan tràn mà tới.

Rộng hơn trăm thước, thẳng tắp hỏa diễm con đường, lấy mỗi giây đồng hồ mấy trăm mét tốc độ, trong nháy mắt lan tràn mà xuống.

Tình cảnh này, thực sự quá kinh diễm, thật đáng sợ.

Bích Kim trong thành vô số người trong nháy mắt ngẩng đầu lên, hướng về phương bắc thả đi.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được phần này hơi thở của sự hủy diệt.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Mặt đất chấn động càng ngày càng lợi hại, không trung cơn lốc càng ngày càng hung mãnh kịch liệt, càng ngày càng nóng rực.

Cự long như trước ẩn giấu ở trong bóng tối, hoàn toàn không thấy.

Nó khoảng cách càng ngày càng gần, 300 dặm, 200 dặm, 100 dặm ...

Chỉ cần xem trên mặt đất bị đốt cháy quỹ tích liền biết rồi.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Trên mặt đất cây cối, nham thạch không chịu được đáng sợ như vậy nhiệt độ cao, thậm chí không phải thiêu đốt, mà là trực tiếp nổ tung kinh thiên hỏa diễm.

Nó còn chưa có bắt đầu công kích, cũng đã tràn ngập như thế hủy diệt.

Mà cùng lúc đó!

"Ầm ầm ầm ầm ầm ..."

Bỗng nhiên từ Bích Kim thành một cái góc nào đó, đột nhiên thả ra lửa khói, quỷ dị màu xanh lục lửa khói, bắn hướng thiên không.

Sau đó, mạnh mẽ bức xạ năng lượng, đột nhiên phóng thích ra.

Do!

Có người đem do đặt ở lửa khói bên trong, sau đó phóng thích đến giữa bầu trời.

Trong phút chốc, đầy trời lửa khói trên không trung nổ tung.

Thẩm Lãng gào thét, chỉ vào cái kia góc nói: "Người đến, đi bắt bọn hắn lại, bắt bọn hắn lại ..."

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, Bái Đình bá tước đột nhiên cưỡi sóng siêu âm phi hành thú đuổi theo, trên mặt đất mấy ngàn tên vũ sĩ điên cuồng truy kích qua đi.

Mà cùng lúc đó!

Cự long đột nhiên bị chọc giận.

Nó lần thứ nhất mở mắt ra!

Trong nháy mắt, hắc ám giữa bầu trời đột nhiên sáng lên hai đạo kinh người ánh sáng, dường như bầu trời treo hai cái thái dương, cháy hừng hực.

Mà trên mặt đất, vô số rừng rậm, nhà ốc, trong nháy mắt cháy bùng.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Xung thiên liệt diễm, trong nháy mắt đốt cháy mấy ngàn, mấy vạn mét.

Nó còn chưa có bắt đầu tiến công, cũng đã tính chất hủy diệt hiệu quả.

Sau đó, cự long nhanh chóng gia tốc, hướng về Bích Kim thành phóng thích do lửa khói phương hướng, điên cuồng phi tới.

Toàn bộ thành thị cũng bắt đầu run rẩy, hết thảy không khí đều ở run rẩy.

Bởi vì, cự long bắt đầu ngưng tụ năng lượng, nó muốn bạo phát, nó muốn hủy diệt.

Một khi nó bắt đầu công kích, uy lực kia vượt xa Long Chi Hối.

Trên mặt đất đang sơ tán mấy trăm ngàn người, phảng phất gặp phải thế giới tận thế đồng dạng, không gì sánh được kinh hoàng, tuyệt vọng quỳ trên mặt đất.

Không kịp, không kịp rồi!

Một khi đến khi cự long mở ra công kích, toàn bộ thành thị đều đem hủy diệt, Dibos, Thẩm Dã, tiểu Loki coi như tàng dưới đất cũng không an toàn.

Thẩm Lãng quản không được như thế rất nhiều rồi, trực tiếp cưỡi sóng siêu âm phi hành thú, cứng rắn cự long đột nhiên bay qua.

"Đại Siêu, sợ sệt sao? Sợ sệt sao?"

"Đại Siêu, ta biết ngươi sợ sệt, nhưng ngươi là độc nhất vô nhị, độc nhất vô nhị, chúng ta đồng thời chứng kiến kỳ tích."

Thẩm Lãng cưỡi run lẩy bẩy Đại Siêu, hướng về trong bóng tối cự long bay đi.

Trong bóng tối, chỉ thấy được cự long chậm rãi há hốc miệng ra.

Phảng phất một cái địa ngục thâm uyên mở ra, bên trong là vô cùng vô tận liệt diễm, màu xanh lục liệt diễm, cùng Long Chi Hối nổ tung sau trung tâm liệt diễm giống nhau như đúc.

Ánh sáng cái miệng này, cũng đã đầy đủ nuốt vào vài cái Đại Siêu, liền đầy đủ nuốt hạ một tòa nhà lớn.

Hơn nữa, lúc này không khí chung quanh trong nháy mắt lạnh lẽo hạ xuống.

Bởi vì, cự long nuốt chửng xung quanh hết thảy sức nóng.

Cự long muốn bắt đầu phun tức, nó muốn công kích.

Mà Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu, hướng về nó miệng rộng, liều mạng bay đi.

Liền phảng phất một con chim nhỏ, bay vào địa ngục hang động đồng dạng.

Khoảng cách cự long miệng rộng còn có trăm mét thời điểm, Thẩm Lãng đột nhiên giơ lên cao trong tay long hạp, quát: "Cự long, ta là Khương Ly con trai, xem đến đây chỉ long hạp sao? Chính là ngươi ấp sinh ra địa phương."

...

Chú: Rốt cuộc viết xong, bái cầu vé tháng, bái cầu chống đỡ, cảm ơn mọi người.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 605: Lãng Gia Diễn Thần Tích! Vô Thượng Chí Bảo!

Chương 605: Lãng gia diễn thần tích! Vô thượng chí bảo!

Kỳ thực, Thẩm Lãng giơ lên cái này long hạp bên trong, cũng có do năng lượng khí tức.

Lúc đó Thẩm Lãng vì hại Doanh Quảng, cho giả trứng rồng bên trong thì có do, tại thời khắc cuối cùng, Thẩm Lãng giao ra long hạp, viên kia giả trứng rồng tại trong long hạp nổ tung, vô số phóng xạ tính vật chất phun tung tóe tại long hạp trong vách.

Cứ việc thời điểm làm vô số lần thanh tẩy, nhưng muốn triệt để rửa sạch còn là phi thường khó.

Bất quá, nơi này lưu lại phóng xạ tính vật chất đã nhỏ bé không đáng kể, càng nhiều chính là rồng sức mạnh.

Đây đối với cự long tới nói, là tã lót, là ổ nhỏ, hẳn là phi thường phi thường ấm áp.

Mỗi người đều có khi còn bé, dù cho cùng hung cực ác người, trong lòng đều có mềm mại nhất địa phương, cự long cũng không ngoại lệ.

Nó dễ như ăn cháo liền ngửi ra Thẩm Lãng cái này long hạp mùi vị, quá quen thuộc, quá thân thiết, thậm chí trong đầu còn hiện ra các loại ký ức.

Cự long ký ức phi thường ít ỏi, bởi vì cuộc sống của nó thực sự là quá đơn điệu, hầu như mỗi ngày đều đang nuốt chửng.

Vì lẽ đó vừa ấp nở cái kia đoạn ký ức, đối với nó tới nói là ghi lòng tạc dạ.

Đương nhiên, nhân loại chúng ta đối năm tuổi trí nhớ lúc trước đều phi thường mơ hồ, hầu như hoàn toàn không có, chỉ có một cái mông lung cảm giác, cự long phảng phất cũng là như thế, có cũng vẻn vẹn chỉ là thiểm hồi ký ức mảnh vỡ.

Nhưng mà rất nhanh, cự long từ trong long hạp ngửi thấy nó ghét nhất năng lượng khí tức, cũng là đối long tộc nguy hiểm năng lượng khí tức.

Nó quả nhiên phi thường mẫn cảm, này trong long hạp do đã nhỏ bé không đáng kể, thậm chí ngay cả Thẩm Lãng cũng đã không cảm giác được, nhưng nó như trước rõ ràng cảm giác được, nhất thời hai con mắt của nó lộ ra vô hạn tức giận.

Thẩm Lãng lớn tiếng nói: "Cự long, ta lý giải ngươi đối do mẫn cảm cùng địch ý, hận không thể đưa chúng nó từ trên thế giới triệt để hủy diệt. Nhưng mà ngươi có thể triệt để hủy diệt sao? Tòa kia An Tức thành đã hoàn toàn bị ngươi hòa tan, nhưng mà do khí tức như trước tồn tại, nguyên bản chỉ có một cái điểm, hiện đang khắp nơi đều ở lan tràn. Trên thế giới này chỉ cần dính vào do đồ vật, ngươi đều toàn bộ muốn phá hủy đi, cái kia cái này long hạp đây? Nó là ngươi ấp nở ổ nhỏ, là của ngươi tã lót, là ngươi trẻ con thời kỳ gia, nó hiện tại cũng nhiễm phải do khí tức, lẽ nào ngươi cũng phải đưa nó hủy diệt sao?"

"Cự long, ta biết ngươi nghe hiểu được lời ta nói, ta cũng biết ngươi có ký ức, có cảm giác."

"Ngươi biết ta là ai sao? Ngươi còn nhớ cha của ta Khương Ly sao? Chính là cái kia đưa ngươi ấp nở người."

Thẩm Lãng không ngừng lớn tiếng nói.

Cái kia cự long ánh mắt lập lòe, ngửi Thẩm Lãng khí tức trên người.

Quá quen thuộc rồi!

Thẩm Lãng trên thân thả ra ngoài mùi quá thân thiết, là đồng loại mùi vị.

Tại sao lại như thế?

Bởi vì Long Chi Tâm trang bị bên trong có long huyết tủy, còn có thượng cổ vương giới, còn có Long Chi Kiếm, toàn bộ đều cùng rồng có quan hệ.

Đặc biệt là Long Chi Tâm hoàn toàn cùng Thẩm Lãng thân thể Tiết hợp lại cùng nhau, không cách nào phân cách, làm cho Thẩm Lãng khí tức trên người phi thường như là long tộc.

Cự long chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Thẩm Lãng nói: "Ta biết ngươi nghe hiểu được lời ta nói, ta biết ngươi không thèm để ý trong thành phố này một triệu người, đối với ngươi tới nói bọn họ hoàn toàn là giun dế đồng dạng, chỉ cần xuất hiện do năng lượng khí tức, ngươi liền muốn đem cả tòa thành thị hoàn toàn phá hủy. Cái kia như thế chẳng phải là rơi vào người khác mưu kế, ngươi cao quý long tộc sao không phải là bị thấp kém nhân loại lợi dụng? Sau này muốn để ngươi làm vũ khí phá hủy một tòa thành trì, chẳng phải là chỉ cần ở nơi đó thả xuống do là có thể? Lẽ nào nơi nào có do, ngươi liền đem chỗ đó triệt để phá hủy sao? Thậm chí bao gồm cái này long hạp, ngươi sinh ra địa phương?"

Cự long lại một lần nữa mở mắt ra, liếc mắt nhìn Thẩm Lãng trong tay long hạp, cảm giác vô cùng quen thuộc lại dâng lên trên.

Nó vừa ấp lúc đi ra, mơ mơ hồ hồ mở mắt ra nhìn thấy đệ một khuôn mặt, âm thanh thứ nhất, lần thứ nhất cho ăn.

Cái này long hạp không chỉ là nhà của nó, vẫn là nó món đồ chơi, mở ra đóng cái trò chơi này, khi còn bé nó có thể ròng rã chơi mấy ngày mấy đêm, không buồn không lo, mãi cho đến có một ngày, tình hình kịch biến, còn nhỏ nó rơi vào rung chuyển bất an.

Tiếp theo cự long lại nhìn Thẩm Lãng một chút, cảm thụ trên người hắn hơi thở quen thuộc.

Một lát sau, nó vỗ cánh, không ngừng lên không, lên không, lên không.

Trực tiếp bay đến mấy vạn mét trong trời cao, sau đó biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thẩm Lãng kinh ngạc?

Này, bây giờ liền đi rồi?

Như thế đột nhiên?

Ngươi không có phá hủy Bích Kim thành ta cao hứng vô cùng, nhưng quan trọng hơn chính là chúng ta tiếp xuống giao lưu a?

Ngươi bỗng nhiên cứ thế mà đi thôi à, ta đi đâu tìm ngươi a?

Mà nhưng vào lúc này, một cái hồn dầy vô cùng âm thanh tại Thẩm Lãng trong đầu vang lên.

"Mang theo ta mất đi đồ vật tìm đến ta."

Thân ảnh ấy không phải thông qua lỗ tai, mà là trực tiếp diễn biến thành là trong đầu tín hiệu, thực sự quá thần kỳ.

Thẩm Lãng không khỏi cao giọng nói: "Ngươi mất đi món đồ gì a? Ta muốn đi nơi nào tìm ngươi a?"

Nhưng mà, cự long đã không có bất kỳ đáp lại.

Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu không ngừng lên không, muốn thử nghiệm đuổi theo cự long, nhưng hết thảy đều là phí công.

Đại Siêu cực hạn là bay đến hai mươi sáu ngàn mét, sau đó cũng lại không lên nổi, mà cự long có thể tại bất kỳ không vực phi hành, dù cho ra tầng khí quyển đều có thể phi.

Nghe vào đây là không thể tưởng tượng nổi, lao ra tầng khí quyển sau, hoàn toàn liền không có sức nổi, dựa vào cái gì phi hành?

Cự long có thể chính mình phun ra hỏa diễm, phun ra năng lượng.

Lại một lát sau, cự long đã hoàn toàn biến mất ở Thẩm Lãng tinh thần nhận biết bên trong.

Từ đầu tới đuôi, Thẩm Lãng đều chưa từng thấy dáng dấp của nó, chỉ nhìn thấy hai con mắt, dường như to lớn hỏa diễm. Chỉ nhìn thấy nó mở ra miệng rộng, phảng phất địa ngục thâm uyên, bên trong liền phảng phất Long Chi Hối nổ tung trong nháy mắt.

Bất quá cục diện này so tưởng tượng tốt hơn rất nhiều rất nhiều.

Tại Thẩm Lãng theo dự liệu, này điều cự long hẳn là ngạo mạn đồng thời tàn bạo đến vô biên vô hạn, căn bản không thể nói lý, cũng không cách nào ngăn cản.

Nhưng mà không nghĩ tới, nó so tưởng tượng càng thêm thông minh cơ trí.

Ít nhất nó lập tức liền nhận ra ấp nó ra đến long hạp, hơn nữa tại Thẩm Lãng trên thân ngửi thấy đồng loại khí tức.

Đồng thời bởi vì nguyên nhân này, trực tiếp từ bỏ phá hủy Bích Kim thành.

Nhìn phương bắc bầu trời đen như mực, Thẩm Lãng không nhịn được tự nhủ: "Ngươi đúng là đem lời nói rõ ràng ra a, ngươi mất đi món đồ gì? Ta nên đi nơi nào giúp ngươi tìm trở về? Sau khi tìm được, ta lại nên đi nơi nào tìm ngươi a?"

Đầy đủ sau một lúc lâu, Thẩm Lãng cưỡi sóng siêu âm cự thú trở lại Bích Kim thành bầu trời.

Lúc này, toàn bộ trong thành phố hoàn toàn yên tĩnh.

Không người ồn ào, gần một triệu người chỉnh tề đứng ở trên đất trống, trên đường phố, trên nóc nhà, ngửa mặt nhìn bầu trời.

Vừa nãy tình cảnh này, thực sự là để bọn họ cảm nhận được cái gì là tận thế.

Cứ việc không có ai nhìn thấy cự long kiểu dáng, nhưng mà đều nhìn thấy con mắt của nó, nó địa ngục thâm uyên như vậy miệng rộng.

Chỉ cần nó phụt ra, cái kia Bích Kim thành liền xong, trong thành mấy chục hơn triệu người cũng là xong.

Tòa này Tây Luân đế quốc phồn vinh nhất mậu dịch chi thành sẽ bị trở thành phế tích, Russo gia tộc mấy trăm năm cơ nghiệp sẽ hủy hoại trong một ngày.

Vô số người cũng đều nhìn thấy, tại thời khắc mấu chốt Thẩm Lãng cưỡi sóng siêu âm phi hành thú đón cự long bay lên.

Là hắn ngăn cản cự long hủy diệt.

Là hắn cứu vớt Bích Kim thành hơn triệu người.

Thẩm Lãng cầm lấy ngạc mộng thạch sóng âm phóng đại khí nói: "Sơ tán kết thúc, đại gia từng người về nhà."

Một lát sau, Bích Kim thành hơn triệu người chỉnh tề quỳ xuống.

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Chúa cứu thế vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế ..."

Đúng là cái gì ngôn ngữ đều có, có người dùng bọn đầu gấu ngữ hô to, có người dùng Duy Đạt ngữ hô to, còn có người dùng tiếng Trung hô to.

Bởi vì trong thành có mấy vạn cái người phương Đông, bởi vì đông tây phương mậu dịch hành tỉnh, Bích Kim trong thành cũng phi thường lưu hành phương đông ngôn ngữ.

Cuối cùng, hết thảy hoan hô đều trở nên thống nhất lên.

"Thẩm Lãng bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Vô số người cũng không muốn về nhà, liều mạng hô to.

Thẩm Lãng biết thời khắc này lên, hắn thu hoạch toàn bộ Bích Kim thành hết thảy dân tâm cùng kính nể, sùng bái cùng kính ngưỡng.

Trước bởi vì đông tây phương mậu dịch, Bích Kim người bên trong thành đều phát tài, vì lẽ đó bọn họ cùng Thẩm Lãng có ích lợi thật lớn quan hệ.

Nhưng mà muốn nói hiệu trung cùng kính nể? Cái kia không chắc.

Bái Đình bá tước đã nói, cùng Dibos công tước có cộng đồng ý nghĩ người không nhiều, nhưng mà bởi vì lợi ích mà nắm giữ cộng đồng lập trường người cũng rất nhiều.

Tại tuyệt đại đa số Bích Kim thành dân chúng trong lòng, Đại Càn đế quốc như trước là thuộc về phương đông, Bích Kim thành thuộc về phương tây, đây là muốn phân đến rõ rõ ràng ràng.

Mà hiện tại ...

Thẩm Lãng cứu vớt cả tòa thành thị, cứu vớt hơn triệu người.

Đương nhiên, này cũng không phải trọng yếu nhất, bởi vì lớn hơn nữa ân tình cũng sẽ có quên một ngày kia. Mấu chốt nhất chính là, cự long là cỡ nào mạnh mẽ ngạo mạn, nhưng mà Thẩm Lãng bệ hạ lại có thể để nó rút đi?

Điều này có ý vị gì? Có phải là mang ý nghĩa Thẩm Lãng bệ hạ nắm giữ điều động cự long năng lực?

Bây giờ liền thật đáng sợ, cũng quá vĩ đại.

Rồng là ngự trị ở đông tây phương thế giới, cái kia có thể điều động cự long người, có phải là cũng ngự trị ở phía trên thế giới?

...

"Ta bệ hạ, vừa nãy tất cả những thứ này thực sự là quá vĩ đại, thần thiếp kích động sợ nổi da gà." Dibos công tước âm thanh đều là run rẩy.

"Điều này có ý vị gì? Mang ý nghĩa bệ hạ là chân chính thiên mệnh chi tử, chuyện này ý nghĩa là bệ hạ huyết mạch chẳng những có thể thống trị phương đông, cũng có thể thống trị phương tây."

"Từ tối hôm nay bắt đầu, chí ít Bích Kim thành tất cả mọi người chỉ có thể hiệu trung chúng ta, mà quên Sauron."

Dibos công tước đương nhiên hưng phấn, bởi vì tối hôm nay phát sinh tất cả những thứ này, chẳng mấy chốc sẽ trở thành một chính trị bom đột nhiên nổ tung, truyền khắp toàn bộ phương nam, thậm chí toàn bộ Tây Luân đế quốc.

Cái kia nàng đối mặt áp lực cùng lực cản, trong nháy mắt đều sẽ không còn sót lại chút gì.

Khoảng thời gian này Dibos tuy rằng biểu hiện rất vui vẻ, nhưng tâm lý nhưng chịu đựng áp lực cực lớn.

Bởi vì nàng phong thần, thậm chí bao gồm trung thành nhất Bái Đình bá tước, cũng đều không đồng ý hắn dã tâm.

Tối không để cho nàng an chính là Helen phó hoàng, đây là nàng tại phương tây thế giới lớn nhất chỗ dựa, cũng chi duy nhất chỗ dựa.

Trong hai năm qua, Dibos dã tâm càng lúc càng lớn, vì lẽ đó chế tạo nam bắc phân liệt động tác cũng càng ngày càng rõ ràng. Nếu như không phải là bởi vì Helen phó hoàng, Sauron đại đế đã phái binh tới tiêu diệt Bích Kim thành.

Nhưng Helen đối hành vi của nàng là hoàn toàn không đồng ý, đã tìm nàng nói qua hai lần, một năm trước thậm chí trực tiếp đem Loki từ Dibos bên người mang đi, lại nàng tự mình nuôi nấng giáo dục, chính là muốn để Loki rời xa mẫu thân dã tâm.

Không chỉ là Dibos, tiểu Loki cùng Thẩm Dã cũng có vẻ nhất là hưng phấn.

Này điều cự long quả nhiên là ta Khương thị gia tộc rồng, nó quả nhiên nghe theo lời của phụ thân.

Đặc biệt là tiểu Loki, hai con mắt hầu như là tỏa sáng, trước sau ngửa mặt nhìn bầu trời, hận không thể cái kia cự long lại một lần nữa xuất hiện.

Một lát sau, Bái Đình bá tước cưỡi phi hành thú từ trên trời giáng xuống, đơn đầu gối tại Thẩm Lãng trước mặt quỳ xuống.

Hắn nhìn phía Thẩm Lãng ánh mắt càng thêm phức tạp, bởi vì vừa nãy phát sinh tất cả cũng cho hắn trước nay chưa từng có chấn động, thậm chí nội tâm của hắn cũng phát sinh lệch đi cùng dao động.

Thẩm Lãng bệ hạ cốt nhục, thật sự không thể thống trị phương nam sao?

"Nắm chắc đã tới chưa?" Thẩm Lãng hỏi.

Bái Đình bá tước nói: "Thỉnh bệ hạ thứ tội, chờ chúng ta đuổi tới thời điểm, những người này đã toàn bộ đều chết."

Thẩm Lãng nói: "Cỡ nào cái chết?"

"Phi thường ly kỳ." Bái Đình bá tước nói, sau đó hắn mở ra một bộ quan tài.

Cứ việc Thẩm Dã cùng tiểu Loki tại trước mặt, nhưng hắn không có kỵ húy, bởi vì hắn cảm giác đến hai vị này tương lai cũng là muốn kế thừa đại nghiệp, chỉ là nát tan thi thể có đáng là gì.

Thẩm Lãng liếc mắt nhìn, thi thể này quả nhiên ... Phi thường ly kỳ a.

Thậm chí là quỷ dị!

Toàn bộ thi thể hoàn toàn nát tan thành vô số hạt tròn, rải rác ở quan tài loại hình.

Nói cách khác tại vỡ vụn trước, thân thể của bọn họ trước tiên đọng lại? Này xem như là đọng lại thành băng? Vẫn là đọng lại thành thạch?

Đón lấy, một đội kỵ binh nhanh chóng xông lên thành bảo.

Đem mười cụ quan tài thả trên mặt đất, sau đó mở ra, bên trong mỗi một bộ thi thể đều là giống nhau, triệt để vỡ vụn thành hạt tròn.

"Bệ hạ, tổng cộng mười một người, toàn bộ chết rồi." Một tên vũ sĩ quỳ xuống dập đầu nói.

Thẩm Lãng không quen biết tên này vũ sĩ, hẳn là Dibos công tước ở phía dưới đất phong phong thần, nhưng ít nhất thời khắc này lên, tại trong lòng hắn Thẩm Lãng địa vị vượt qua Sauron.

Bởi vì vừa nãy Thẩm Lãng lệnh lùi cự long một màn, có thể nói thần tích.

Thẩm Lãng nói: "Kế tục tra, những người này là làm sao vào? Tại Bích Kim trong thành cùng ai chắp nối? Người sau lưng bọn họ là ai? Đến tột cùng là ai muốn muốn hủy diệt Bích Kim thành."

"Phải!" Tên kia mạnh mẽ kỵ sĩ nói.

...

Bình minh lúc!

Một cái pho tượng tuyết từ trên trời giáng xuống, mỹ lệ tuyệt luân Helen xuất hiện tại Russo công tước thành bảo bên trong.

"Ta thân ái đệ đệ, ngươi rốt cuộc đến."

Helen tiến lên cùng Thẩm Lãng chăm chú ôm ấp.

"Mấy ngày nay, ta giờ nào khắc nào cũng đang kỳ vọng ngươi đến."

Thẩm Lãng cười nói: "Tỷ tỷ, mấy năm không gặp, ngươi một điểm cũng không hề biến hóa, như trước là đẹp như vậy bắn ra bốn phía. Đặc biệt là này đỉnh vương miện, đem khuôn mặt ngươi tôn lên diễm tuyệt nhân gian."

Helen cười nói: "Thân ái đệ đệ, ta hy vọng ngươi không muốn đem ca ngợi sớm dùng hết, bởi vì thê tử của ngươi cũng tại phương tây."

Sau đó, Helen nhẹ nhàng ủng một thoáng Thẩm Dã, tại hắn trên trán hôn một cái.

"Ta anh tuấn thái tử điện hạ, ngươi được không?"

"Ta rất khỏe cô cô, đêm qua không ngủ, vốn đã buồn ngủ, nhưng ngài hôn môi để ta tinh thần tỏa sáng." Thẩm Dã nói.

Tiểu tử, không nhìn ra a, còn nhỏ tuổi liền như thế sẽ thảo nữ nhân tốt? Tại cha ngươi trước mặt, ngươi sao cái kia chính kinh đây?

Helen đem ngủ đến mơ mơ màng màng tiểu Loki ôm lấy đến, sau đó vẫn ôm ở trong tay.

"Thân ái tỷ tỷ, hoan nghênh ngài đến." Dibos tiến lên cùng Helen tiến hành thiếp diện lễ.

...

Thư phòng bên trong, chỉ có bốn người, tiểu Loki ôm đi tiếp tục ngủ.

Thẩm Dã tuy rằng còn chưa đủ mười tuổi, nhưng cũng có năng lực, cũng có quyền hạn tại bên cạnh dự thính này một hồi mật đàm.

Đầu tiên làm loạn chính là Dibos công tước.

"Helen tỷ tỷ, muốn phá hủy ta Bích Kim thành người sẽ là ai? Nếu như ta bệ hạ không có chạy tới, kết quả kia làm sao? Ta Russo gia tộc mấy trăm năm cơ nghiệp hủy diệt này không có cái gì, then chốt là hơn triệu người cũng sẽ biến thành tro bụi."

Nàng vẫn nói đều là tiếng Trung, dù cho nàng là Tây Luân vương triều người, hoàn toàn có thể nói bọn đầu gấu ngữ, bởi vì ở đây bốn người đều có thể nghe hiểu.

Nghe được Dibos sau, Helen trầm mặc một hồi nói: "Chuyện này, ta sẽ đi hỏi Sauron bệ hạ."

"Cô cô, này điều cự long thuộc về chúng ta Khương thị gia tộc đúng không?" Thẩm Dã bỗng nhiên nói: "Tối ngày hôm qua một màn, càng thêm chứng minh điểm này."

"Đương nhiên!" Helen nói: "Này điều cự long là phụ thân ấp nở, hơn nữa cũng là phụ thân tôi tớ mang tới phương tây thế giới đến, nó đương nhiên là thuộc về Khương thị gia tộc."

Thẩm Dã nói: "Nhưng mà Tây Luân đế quốc Sauron hoàng đế, cũng muốn tranh cướp này điều cự long, đồng thời là ngay ở trước mặt phụ thân ta diện nói ra câu nói này, vậy này không phải đối Khương thị gia tộc mạo phạm?"

"Vâng." Helen nói: "Làm Tây Luân vương triều hoàng đế, bễ thiết đồ vật của người khác, bị hư hỏng cao quý cùng tôn nghiêm."

Thẩm Dã nói: "Vậy ngài cảm thấy phụ thân ta, đối Tây Luân vương triều giang sơn có thể có dã tâm? Có chiếm đoạt chi tâm?

Helen nói: "Không có."

Nàng thực sự là trời sinh chính cống nhất thẳng thắn cao quý loại người như vậy, có sao nói vậy.

Cho tới nay dã tâm bừng bừng người là Dibos, mà không phải Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng xác thực đối Tây Luân vương triều không có nửa điểm hứng thú, thậm chí hắn đối phương đông thế giới đều không có hứng thú, hắn mục tiêu là thiên hạ không thù, vạn không cẩn thận thống nhất phương đông thế giới, vậy cũng hoàn toàn là thiên hạ không thù phụ thuộc phẩm mà thôi.

Hơn nữa cục diện phức tạp hơn chính là, Dibos công tước dã tâm bừng bừng cũng không phải là mình muốn soán vị, mà là muốn để phương nam trở thành một đơn độc đế quốc, đồng thời từ Helen đảm nhiệm hoàng đế, sau đó để Loki trở thành Helen người thừa kế.

Helen không muốn trở thành người hoàng đế này, cũng không muốn để cho Tây Luân đế quốc phân liệt, nhưng mà nàng lẽ nào có thể mạnh mẽ cướp đoạt Dibos quyền lực, thậm chí đưa nàng giam cầm sao?

Tuyệt đối không thể.

Bởi vì Dibos không chỉ là Thẩm Lãng thê tử, cũng là nàng trung thần, mấu chốt nhất nàng là toàn bộ phương nam tập đoàn lợi ích một cái bá chủ, một khi bắt Dibos, đối toàn bộ phương nam tập đoàn lợi ích đều là to lớn tổn hại.

Đông tây phương mậu dịch, thật sự thay đổi tất cả, chế tạo ra một nhóm lớn mạnh mẽ tập đoàn lợi ích, cái kia có thể đoạn tuyệt đồng thời phong tỏa đông tây phương mậu dịch sao?

Cũng không thể, Helen không làm được loại kia nhát gan sự tình, huống chi cái này phương đông là đệ đệ của nàng Đại Càn đế quốc, cũng là nàng tuyệt đối minh hữu.

"Helen cô cô, ta có một cái ý nghĩ." Thẩm Dã tiểu đại nhân nói.

Helen nói: "Ngươi nói."

Thẩm Dã nói: "Là quân giả xác thực muốn nhìn xa trông rộng, nhưng cũng phải mắt trước mắt. Chí ít hiện tại nằm ngang ở nam bắc xé rách trước mặt, còn có một cái càng gần hơn mâu thuẫn, vậy chính là ta phụ thân cùng Sauron trong đó mâu thuẫn, hắn sẽ không bỏ qua tranh cướp ta Khương thị cự long, vậy thì mang ý nghĩa một phương sẽ thất bại, mà tranh cướp cự long chuyện như vậy, một khi thất bại, rất khó toàn thân trở ra."

Thẩm Lãng tại bên cạnh, đúng là chẳng hề nói một câu, cũng chỉ là ngơ ngác nhìn đứa con trai này.

Cam La mười hai tuổi làm tướng, bị truyền ngôi thiên cổ giai thoại, cũng là một cái kỳ tích. Nhưng cuối cùng, hay là bởi vì ngay lúc đó thế cục gây ra, như Tần Triệu thực lực không có cái kia cách xa, dù cho Cam La có ba tấc lưỡi không xương cũng vô dụng.

Mà trước mắt đứa con trai này, thực sự là ... Rất yêu a.

Tại Thẩm Dã lúc còn rất nhỏ, Thẩm Lãng liền biết tiểu tử này kinh người thông minh, hắn vừa sinh ra được liền nghe hiểu được tiếng người.

Nhưng mà trước mắt này tấm tư thế, vẫn để cho người khiếp sợ, vẻn vẹn mười tuổi bất mãn người, dĩ nhiên như thế thông tuệ.

So với Thẩm Lãng, Thẩm Dã này quân vương hình ảnh thực sự là nồng nặc a.

Chẳng trách Thẩm Lãng trước hỏi ngươi có hứng thú hay không kế thừa Đại Càn đế quốc thời điểm, hắn trực tiếp có nên nói hay không có.

Xem điệu bộ này, ngươi mười sáu tuổi liền có thể tiếp ta ban a? Cha ngươi ta ba mươi mấy tuổi liền có thể về hưu, theo mẹ ngươi hoàn du thế giới.

Helen hướng về Thẩm Lãng trông lại.

Thẩm Lãng nói: "Tiểu Dã nói, chính là ta muốn nói. Mặt khác ... Tương lai có lẽ sẽ phát sinh càng lớn hơn sự tình, chúng ta trước mắt đám này mâu thuẫn nói không chắc đã sớm biến thành tro bụi, vì lẽ đó tạm thời gác lại, không muốn tổn thương người nhà tình thân. Helen, ta cũng sẽ không ép bách làm bất kỳ tỏ thái độ, bởi vì ngươi không chỉ là Khương thị con gái, ngươi càng là Tây Luân gia tộc người."

Nhưng vào lúc này, bên ngoài vang lên âm thanh.

"Bệ hạ, Hỏa Thần giáo đại tế sư tới chơi."

Thẩm Lãng đứng lên nói: "Vậy trước tiên đàm luận tới đây, tiếp xuống người một nhà không nói chuyện chính sự."

...

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn thấy Hỏa Thần giáo đại tế sư Shelley.

"Có khỏe hay không, mỹ lệ Shelley nữ sĩ." Thẩm Lãng nói.

Shelley nói: "Chúng ta như trước duy trì truyền thống?"

Thẩm Lãng nói: "Tùy ý."

Shelley cởi xuống đấu bồng, đồng thời phô ở trên ghế.

"Bệ hạ, đối với chuyện mới vừa phát sinh, chúng ta biểu thị khiếp sợ." Shelley đại tế sư nói: "Đặc biệt là An Tức thành hủy diệt, mặc dù bọn hắn cho tới nay đối với chúng ta đều phi thường căm thù, nhưng thành phố này biến mất, hai ba trăm ngàn người biến thành tro bụi, vẫn để cho người không rét mà run."

Thẩm Lãng cười nói: "Shelley nữ sĩ, các ngươi Hỏa Thần giáo là bởi vì hỏa long sao chổi mà lên, vì lẽ đó này điều cự long ở phương diện khác cũng coi như là các ngươi đồ đằng, lẽ nào các ngươi Hỏa Thần giáo không tuyên bố đối với nó nắm giữ quyền sao?"

Shelley đại tế sư nói: "Bệ hạ nói giỡn, so tham lam càng trọng yếu hơn chính là tỉnh táo. Chúng ta Hỏa Thần giáo theo đuổi chính là một loại thần bí phát triển sức mạnh, này điều cự long đối với chúng ta mà nói, phảng phất quá mức đáng sợ. Huống hồ vừa phát sinh tình cảnh này hoàn toàn chứng minh này điều cự long là Khương thị, bệ hạ là chúng ta cao quý nhất bằng hữu, chúng ta chỉ có thể cảm thấy cao hứng."

Đón lấy, Shelley đại tế sư đôi mắt đẹp lóe qua ý tứ quyến rũ bỡn cợt nói: "Bất quá, bệ hạ mấy năm trước lời hứa, vẫn không có thực hiện đây."

Cái gì lời hứa? Thẩm Lãng là thật sự quên.

Shelley đại tế sư nói: "Chúng ta tôn trọng hỏa diễm, nhưng mà này điều cự long đối với chúng ta tới nói vẫn là quá mạnh mẽ thật đáng sợ, hoàn toàn không thể khống, tràn ngập hủy diệt sức mạnh. Nếu như tùy ý nó như thế tự do bay lượn, e sợ không biết sẽ có bao nhiêu thành thị sẽ lụi tàn theo lửa, thậm chí chúng ta Hỏa Thần giáo cũng vô cùng nguy hiểm, vì thế chúng ta cũng phi thường hy vọng bệ hạ có thể sớm ngày thuần phục này điều cự long."

Thẩm Lãng nói: "Ta có một vấn đề, muốn còn muốn hỏi."

Shelley đại tế sư nói: "Hỏa Viêm thành đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng rồi, Hỏa Thần giáo là ta Đại Càn đế quốc tốt đẹp nhất minh hữu, mãi cho đến hiện tại đều có mấy trăm tên tế sư tại Nộ Triều thành công tác. Ta đã từng hỏi bọn họ Hỏa Viêm thành việc, nhưng bọn họ không biết gì cả."

Tại Khương Ly bệ hạ trong di thư, để Thẩm Lãng đi Hỏa Viêm thành tìm kiếm quỷ ngọ.

Bởi vì con rồng này là quỷ ngọ mang tới phương tây thế giới đến, mà tối ngày hôm qua cự long nói tới rõ rõ ràng ràng, mang theo nó mất đi đồ vật đi tìm nó.

Then chốt là nó mất đi món đồ gì? Đi nơi nào tìm nó?

Nếu như hoàn toàn dựa vào suy đoán mà nói, cái kia thực sự là quá khó, trực tiếp nhất biện pháp, chính là tìm tới cái này Khương Ly bệ hạ cái bóng quỷ ngọ, hắn hẳn phải biết đáp án.

Bởi vì con rồng này không chỉ là mang đến, hơn nữa hắn chí ít chăm sóc đến mấy năm, cũng nuôi nấng đến mấy năm.

Shelley nói: "Phi thường xin lỗi Thẩm Lãng bệ hạ, những tế sư cấp bậc quá thấp, vì lẽ đó không biết Hỏa Viêm thành danh tự này, bởi vì nó đã bị chúng ta Hỏa Thần giáo triệt để phong sát, vì lẽ đó thế hệ tuổi trẻ tế sư cũng không biết, chỉ có Hỏa Thần giáo cao tầng nhất mới hiểu được."

Thẩm Lãng nói: "Đây là vì sao?"

Shelley nói: "Hỏa Viêm thành kỳ thực là một tòa thượng cổ địa hạ thành, vị nằm ở dung nham bên trên, nắm giữ phi thường năng lượng đặc biệt hoàn cảnh, đối cho chúng ta Hỏa Thần giáo tới nói là phi thường trọng yếu bí mật chiến lược căn cứ, chúng ta có rất nhiều thí nghiệm đều ở bên trong hoàn thành, ta nói như vậy ngài hiểu chưa?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ta rõ ràng, tòa này Hỏa Viêm thành tiến hành một số không thể cho ai biết thí nghiệm, vì lẽ đó dù cho tại Hỏa Thần giáo nội bộ cũng là tuyệt mật."

Shelley nói: "Đúng rồi, chúng ta trước sau đi theo hỏa long sao chổi, lần trước trăm năm va chạm tại phương tây, chúng ta được một cái phi thường đầu đặc thù đồ vật, đồng thời nghiên cứu mấy chục năm, cũng làm thí nghiệm mấy chục năm, kết quả không thu được gì, mà cái này thí nghiệm địa điểm liền tại Hỏa Viêm thành."

Lại là sao chổi đại va chạm mang đến bảo vật?

Shelley nói: "Cái này bảo vật tại Hỏa Thần giáo chiến lược địa vị phi thường phi thường cao, chúng ta Hỏa Thần giáo tập trung vào vô số sức mạnh đi nghiên cứu hắn, trước sau tập trung vào mấy ngàn người lực. Nhưng mà tại ba mươi mấy năm trước một hồi thí nghiệm, phát sinh quỷ dị mà lại đáng sợ biến hóa."

"Cái gì?" Thẩm Lãng hỏi.

Shelley nói: "Chúng ta cũng không biết phát sinh cái gì, nhưng này một hồi thí nghiệm phát sinh bất ngờ. Hỏa Viêm thành mấy trăm tên tế sư, mấy trăm tên học sĩ, toàn bộ chết thảm. Tòa kia địa hạ thành phía dưới thâm uyên, vô số dung nham toàn bộ đọng lại. Nơi đó vốn là nóng rực chi thành, trong một đêm trở nên lạnh lẽo không gì sánh được, đầy trời tuyết bay, triệt để đóng băng, căn bản không thích hợp bất luận người nào sinh tồn, một khi tiến vào, thì sẽ bị đông cứng chết."

Thẩm Lãng kinh hãi, thần kỳ như vậy?

"Sao chổi đại va chạm mang đến, đến tột cùng là một cái thứ gì?" Thẩm Lãng hỏi.

Shelley đại tế sư nói: "Một đoàn phun trào vật chất, không biết là sinh vật, vẫn có thể lượng, nó một số thời khắc là chất lỏng, một số thời khắc là thể rắn, một số thời khắc thậm chí là thể hơi, biến ảo Vạn Thiên, nhưng mà tuyệt đại đa số thời điểm, nó càng như là một loại lưu động tinh thể, cũng chỉ có to bằng nắm tay."

Thẩm Lãng nói: "Vẻn vẹn một khối to bằng đầu nắm tay lưu động tinh thể, liền làm cho cả núi lửa triệt để đóng băng? Cái kia núi lửa rất lớn sao?"

"Lớn vô cùng, phía dưới dung nham con số trên trời." Shelley đại tế sư nói.

Này, bây giờ liền quá ly kỳ, quả nhiên là vô thượng chí bảo a.

Shelley đại tế sư nói: "Sau, chúng ta lại vô số thứ thử nghiệm tiến vào đóng băng Hỏa Viêm địa hạ thành, nhưng toàn bộ đều thất bại, không không có chờ tới gần, cũng đã chết đi, lâu dần, chúng ta liền triệt để vứt bỏ nơi này, đồng thời đem tên của nó triệt để phong sát. Cái này cũng là chúng ta Hỏa Thần giáo cơ mật tối cao, nhưng can hệ trọng đại, chúng ta vẫn là đối bệ hạ không hề bảo lưu."

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ Hỏa Thần giáo hùng hồn."

Cái kia hiện đang vấn đề đến, năm đó Khương Ly bệ hạ để quỷ ngọ mang theo rồng đi tới phương tây, chỗ cần đến cũng là Hỏa Viêm thành, bởi vì thế đầy đủ cơ mật, hơn nữa có vô số dung nham, thích hợp nhất rồng trưởng thành cùng nuốt chửng.

Chỉ có điều Khương Ly bệ hạ phát hiện cái này Hỏa Viêm thành thời điểm, Hỏa Thần giáo vẫn không có đem nó chiếm vì bản thân có, thành lập phòng thí nghiệm bí mật. Mà đến khi quỷ ngọ mang theo rồng đi thời điểm, Hỏa Viêm thành đã phát sinh kịch biến, trở thành đóng băng chi thành, bất luận người nào một khi tới gần, đều sẽ bị đông cứng chết.

Cái kia hiện tại quỷ ngọ còn có ở hay không Hỏa Viêm thành?

Còn có một ngày, nếu như cự long muốn che giấu mình mạnh mẽ hỏa viêm năng lượng mà nói, vậy này đóng băng Hỏa Viêm thành hay là một cái tuyệt hảo địa điểm a.

Cự long nói nó mất đi một món đồ? Đến tột cùng là gì?

Nhưng hiện tại xem ra, Thẩm Lãng muốn muốn thuần phục con rồng này, Hỏa Viêm thành đúng là then chốt, đặc biệt là bên trong còn có một cái thượng cổ chí bảo, cũng là hỏa long sao chổi mang đến, hay là nó đối điều động rồng có quan hệ kiện công dụng?

Thẩm Lãng nói: "Shelley nữ sĩ, ta nghĩ mời ngài mang ta đi cái này Hỏa Viêm thành, làm sao?"

Shelley đại tế sư nói: "Đương nhiên có thể, nhưng mà ta nói rồi, chỗ đó một khi tới gần, sẽ bị đông cứng chết."

Thẩm Lãng nói: "Yên tâm, ta tuyệt đối là ngoại lệ."

Hắn có thượng cổ vương giới, có thể chống đối kinh người nhiệt độ cao, cũng có thể chống đối đáng sợ giá lạnh.

Shelley đại tế sư nói: "Cái kia, chúng ta bất cứ lúc nào cũng có thể xuất phát."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì hiện tại?"

Shelley đại tế sư thở dài nói: "Ta nguyên bản còn muốn muốn cho ngài để cho ta một phút, nhưng mà ... Ngài như thế bức thiết, vậy thì lần sau đi."

Ồ? Ngươi nói cái gì a? Ta sao nghe không hiểu đây?

Một lát sau, Thẩm Lãng cùng Shelley đại tế sư, cưỡi sóng siêu âm phi hành thú hướng về phương bắc bay đi.

Đi tới cái kia thần bí Hỏa Viêm thành, bắt đầu tuần rồng then chốt lữ trình.

...

Chú: Rốt cuộc lại viết xong, bái cầu ân công vé tháng, ngàn vạn xin nhờ, đại gia ngủ ngon.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 606: Thành Công Tới Tay! Long Châu!

Chương 606: Thành công tới tay! Long châu!

Cái thứ ở trong truyền thuyết Hỏa Viêm thành thực sự thật xa.

Thẩm Lãng cùng Shelley đại tế sư không ngừng hướng về bắc phi hành, vẫn phi, vẫn phi ...

Vì để tránh cho lại một lần nữa gây nên tranh cãi, vì lẽ đó hai người vẫn là dọc theo đường ven biển phi hành, trình độ nào đó thượng Hỏa Thần giáo cũng là một cái tương đối cùng siêu thoát thế lực, các nàng cũng không có bay hành thú, vì lẽ đó Shelley đại tế sư cưỡi này một cái như trước là hướng Thẩm Dã mượn.

Bất quá không biết vì sao, nàng lại dùng đòi hỏi cùng Thẩm Lãng mật đàm nguyên nhân cùng Thẩm Lãng cùng kỵ.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta vẫn không có chúc mừng ngài tại phương đông thế giới thu được thắng lợi vĩ đại." Shelley đại tế sư nói: "Đương nhiên càng thêm muốn chúc mừng chính là ngài nắm giữ một cái không gì sánh được thái tử điện hạ."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi gặp con trai của ta?"

Shelley đại tế sư nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài quá đánh giá thấp Đại Càn đế quốc sức mạnh, ngài cũng đánh giá thấp chính ngài phân lượng, làm ngài tại phương tây thân mật nhất trung thành bằng hữu, làm hoàng hậu cùng thái tử đến Bích Kim thành thời điểm, chúng ta lại làm sao có khả năng không đến bái kiến đây? Nếu không có bởi vì có chuyện quan trọng vụ, chúng ta đều phi thường khát vọng thái tử điện hạ có thể phóng hỏi chúng ta Hỏa Thần giáo đây, ta trước sau cùng thái tử điện hạ từng có ba lần gặp gỡ, một lần so một lần thay đổi sắc mặt."

Thẩm Lãng nói: "Chí ít, hắn so với ta càng thêm thích hợp làm vua của một nước."

Shelley đại tế sư nói: "Vì lẽ đó ta thường thường đã nghĩ, tương lai con trai của ta có thể có thái tử điện nửa dưới ưu tú, cũng đã vô cùng thỏa mãn."

Thẩm Lãng kinh ngạc, nói: "Đại tế sư phải lập gia đình sao? Cái kia thật là khiến người ta thương tâm đoạn trường."

Shelley đại tế sư nói: "Thẩm Lãng bệ hạ mới là để người thương tâm đoạn trường, ngài đáp ứng ta hứa hẹn, lẽ nào quên rồi sao?"

Thẩm Lãng nỗ lực vừa nghĩ, còn thật sự nghĩ tới, nhất thời hắn một tiếng thét kinh hãi nói: "Oa, phía trước phong cảnh thật không tệ."

Dựa vào, ngươi đây chuyển đổi đề tài thủ pháp cũng quá vụng về.

Shelley đại tế sư nhưng lựa ý hùa theo nói: "Đúng đấy, đẹp quá."

Lúc này, khoảng cách Nộ Triều thành đã bay qua khoảng hai vạn dặm, hoàn toàn xuyên qua rồi Tây Luân đế quốc phần lớn cương vực.

Lại hướng về bắc, trên căn bản đều là tuyết trắng mênh mang.

Hơn nữa nơi này ngoài khơi, đã dần dần bắt đầu đọng lại thành băng.

Xác thực mỹ lệ phi thường, nước biển sắp đọng lại, rồi lại vẫn không có đóng băng kiểu dáng, một nửa là hàn băng, một nửa là nước biển, dưới ánh mặt trời chiếu xuống, phản ứng tia sáng chói mắt, chân thực đẹp không sao tả xiết.

Thẩm Lãng nói: "Nơi này coi như là tiếp cận Cực Bắc đại lục sao?"

Shelley đại tế sư nói: "Cũng không phải, Thẩm Lãng bệ hạ, nơi này khoảng cách Cực Bắc đại lục chí ít còn có 1, 2 vạn."

Thật là khiến người ta không thể nào tưởng tượng được a, nơi này nước biển cũng đã hoàn toàn đóng băng, nhưng mà khoảng cách Cực Bắc đại lục vẫn còn có 1, 2 vạn, không cách nào lại hướng về phương bắc sẽ lạnh lẽo đến mức nào.

Thẩm Lãng nói: "Liên quan với Cực Bắc đại lục, các ngươi đi thăm dò qua sao?"

Shelley đại tế sư nói: "Cực Bắc đại lục là toàn bộ anh hùng thiên hạ mạo hiểm thánh địa, không có ai không muốn đi chinh phục, nhưng mà không có một người thành công, liền ngay cả Helen phó hoàng như thế vĩ đại người mạo hiểm, đều từ bỏ Cực Bắc đại lục mạo hiểm."

Thẩm Lãng nói: "Là bởi vì Bạch Kinh quan hệ sao? Mọi người đều biết, thiên hạ có tuyết địa phương chính là Bạch Ngọc kinh lĩnh vực, một khi tiến vào Cực Bắc đại lục, kia chính là triệt để mạo phạm."

Shelley đại tế sư nói: "Cũng không phải là như thế, ngài nói một câu nói này mãi cho đến phương đông thế giới sau ta mới nghe được, trước chưa từng có. Nhưng ít ra tại phương tây thế giới, Bạch Kinh là cô độc mà lại ngạo mạn, xưa nay không lộ diện, cũng bất hòa bất luận người nào tiếp xúc, vì lẽ đó bọn họ cũng sẽ không ngăn cản bất luận người nào đi tới Cực Bắc đại lục mạo hiểm, duy nhất cản trở anh hùng trước đi mạo hiểm, chỉ có đáng sợ nguy hiểm cùng lạnh giá."

Thẩm Lãng nói: "Có bao nhiêu lạnh giá?"

Shelley đại tế sư nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta như vậy hình dung lạnh giá đều sẽ xưng là nước đóng thành băng, nhưng mà Cực Bắc đại lục chân chính lạnh giá là toàn bộ không khí đều biến mất, bởi vì đều đọng lại trở thành màu xanh lam tuyết, phiêu rơi trên mặt đất."

Này, bây giờ liền rất khủng bố.

Chuyện này ý nghĩa là nhiệt độ thấp hơn -200° độ Celsius, dưỡng khí điểm nóng chảy tại -219° độ Celsius tả hữu, mà khí nén nhưng là tại -210° độ Celsius.

Một khi nhiệt độ thấp hơn cái này, hết thảy không khí đều sẽ đọng lại thành băng, biến thành quỷ dị lam tuyết, hạ xuống trên mặt đất, vì lẽ đó liền không có không khí.

Loại này cực hạn nhiệt độ thấp, sinh mệnh là hoàn toàn không có cách nào tồn tại.

Thẩm Lãng nói: "Loại này hết sức ác liệt hoàn cảnh, đã vượt qua hầu như bất kỳ sinh mệnh cực hạn, coi như vũ công cao đến đâu, cũng không thể thành công đi tới Cực Bắc đại lục."

Shelley đại tế sư nói: "Đúng, ta bệ hạ."

Thẩm Lãng nói: "Như thế đã biết trong lịch sử, có bao nhiêu người thành công đến Cực Bắc đại lục cơ chứ?"

Shelley đại tế sư nói: "Phương tây lịch sử sao? Cần phải chỉ có Sauron bệ hạ."

Này cũng làm người ta không thể tưởng tượng nổi, Sauron dựa vào cái gì như thế trâu bò a? Cực Bắc đại lục liền Helen đều đi không được, cũng không dám đi, hắn dựa vào cái gì có thể đi?

Thẩm Lãng nói: "Sauron cụ thể là năm nào đi vài lần đại lục mạo hiểm?"

Shelley nói: "Phi thường phi thường lâu dài sự tình, cần phải đã có ba mươi mấy năm, năm đó hắn mới vẻn vẹn hai mươi mấy tuổi."

Cái kia Sauron đại đế năm nay cũng đã năm mươi mấy tuổi, bất quá này rất bình thường, Thẩm Lãng cũng đã ba mươi mốt tuổi, Helen công chúa cũng đã hơn bốn mươi tuổi.

Shelley đại tế sư nói: "Lúc đó Tây Luân đế quốc chia năm xẻ bảy, Sauron còn chỉ là một cái vương tử thời điểm, coi như toàn bộ người đế đô diện xuất phát lên phía bắc, muốn đi tới Cực Bắc đại lục. Hắn lúc đó nói, một khi hắn thành công đến Cực Bắc đại lục, cầm lại Tây Luân đại đế chi kiếm, cái kia tất cả mọi người đều muốn hiệu trung hắn, hắn liền muốn trở thành không thể tranh luận Tây Luân đế quốc hoàng đế."

Thẩm Lãng có thể cảm giác được lúc đó Sauron bi tráng.

Lúc đó Tây Luân thứ hai đế quốc hủy diệt đã qua mấy chục năm, Tây Luân hoàng tộc thành viên vì tranh cướp ngôi vị hoàng đế đánh cho một mất một còn, hoàn toàn không nhìn thấy dấu hiệu kết thúc, hơn nữa cũng không có bất cứ người nào có đầy đủ uy tín một lần nữa thống nhất Tây Luân đế quốc.

800 năm trước Tây Luân đại đế hiển nhiên dự kiến tình cảnh này, vì lẽ đó hắn tại băng hà trước, liền đem ngôi vị hoàng đế truyền cho nhi tử, đồng thời cô độc lên phía bắc, trở về Cực Bắc đại lục cố thổ, mang theo hắn hoàng đế chi kiếm biến mất rồi.

Năm đó toàn bộ đế quốc quý tộc đều chứng kiến tình cảnh này, Tây Luân một đời bóng lưng biến mất, tuổi già, mạnh mẽ, cô độc, dũng cảm bóng lưng, từng bước từng bước biến mất ở đầy trời tuyết lớn bên trong.

Hơn nữa năm đó Tây Luân một đời lưu lại di ngôn, làm đế quốc phân liệt thời điểm, Tây Luân hoàng tộc bất luận cái nào tử tôn, chỉ cần bắt được hắn tại Cực Bắc đại lục cố hương lưu lại Tây Luân đại đế chi kiếm, đồng thời trở về đế đô, vậy hắn chính là mới Tây Luân đế quốc hoàng đế.

Tại sau đó, Tây Luân đế quốc không chỉ một lần chia năm xẻ bảy, không ngừng một người muốn phải hoàn thành cái này hành động vĩ đại, muốn dựa vào Tây Luân đại đế di ngôn leo lên ngôi vị hoàng đế.

Nhưng mà toàn bộ đều thất bại, không có một người thành công cầm Tây Luân đại đế chi kiếm trở về, toàn bộ đều chết ở giữa đường.

Hơn nữa, Cực Bắc đại lục còn càng ngày càng lạnh, càng ngày càng lạnh.

Vì lẽ đó đến mặt sau, Tây Luân hoàng tộc tất cả mọi người đều triệt để từ bỏ, bởi vì đây là một cái hẳn phải chết con đường.

Mà lúc đó hai mươi mấy tuổi Sauron, tuy rằng cũng coi như là Tây Luân hoàng tộc dòng chính thành viên, nhưng mà hắn quyền thừa kế cũng không có bài ở mặt trước, hắn hùng tâm bừng bừng, nhưng không có bao nhiêu người ủng hộ, vì lẽ đó hắn lựa chọn đi tới này điều bi tráng con đường, đi tới Cực Bắc đại lục cố hương, cầm lại Tây Luân một đời để ở nơi đâu hoàng đế chi kiếm.

Khi hắn biến mất ở đầy trời băng tuyết, không có một người xem trọng hắn, đều cảm thấy hắn đã chắc chắn phải chết.

Nhưng không nghĩ tới mấy chục năm sau, hắn dĩ nhiên trở về, mang theo Tây Luân một đời cái kia chi hoàng đế chi kiếm trở về.

Hắn trở thành mấy trăm từ năm đó, cái thứ nhất thành công từ Cực Bắc đại lục cố hương trở về anh hùng, hắn không chỉ mang theo Tây Luân đại đế chi kiếm trở về, hơn nữa vũ công tuyệt đỉnh, sâu không lường được, cường đại đến vượt qua tưởng tượng của mọi người, một người bại một thành, một đường xuôi nam, không thể ngăn cản, trở thành Tây Luân đế quốc hoàng đế.

Mà hiện tại triệt để sau khi hiểu rõ tình huống, Thẩm Lãng càng thêm nghi hoặc.

Lúc đó Tây Luân người cũng là bởi vì phương bắc đại lục trở nên lạnh, cho nên mới cả tộc nam thiên, trải qua bi tráng nhất mấy vạn dặm nam thiên, mấy triệu người cuối cùng liền còn lại vạn người.

Tây Luân đại đế chính là dựa vào này vạn người, quét ngang toàn bộ Duy Đạt đại lục, thành lập vô cùng to lớn Tây Luân đế quốc.

Mà này mấy trăm thâm niên, Cực Bắc đại lục mỗi một năm đều ở trở nên lạnh, mà Tây Luân một đời trước khi chết trở về cựu kinh, đồng thời đem hoàng đế chi kiếm cũng thả lại đến cố hương. Mấy sau trăm tuổi, Tây Luân cựu kinh nhiệt độ cần phải đã đã tới chưa không khí mức độ, Sauron là làm sao tiếp tục sống sót? Hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi a.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Tại một ngàn năm trước, Tây Luân đế quốc là tại phương bắc đại lục đúng không? Bởi vì khí trời trở nên giá lạnh, phương bắc đại lục không thích hợp sinh tồn, bọn họ mới làm ra bi tráng nhất toàn tộc nam thiên, dọc theo hải dương, hướng về không biết phương nam xuất phát."

Shelley đại tế sư nói: "Đối."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia một ngàn năm trước, có phải là vừa vặn là hỏa long sao chổi lần thứ nhất xuất hiện tháng ngày?"

Shelley đại tế sư nói: "Đúng rồi, ta bệ hạ, thế giới này chính là kỳ diệu như vậy đúng không?"

Đúng đấy, quá kỳ diệu.

Hỏa long sao chổi lần thứ nhất xuất hiện, Đại Viêm đế quốc quật khởi, phương bắc đại lục đóng băng, Tây Luân đế quốc nam thiên.

Hỏa long sao chổi một lần cuối cùng va chạm đại đế, đồng thời triệt để tiêu vong, cục diện kịch biến.

Cự long xuất thế.

Shelley đại tế sư nói: "Vì lẽ đó ta bệ hạ, ngài sứ mệnh hay là xa xa so tưởng tượng càng lớn hơn. Ngài yên tâm, chúng ta Hỏa Thần giáo sẽ tại mọi thời khắc tùy tùng sau lưng ngài, trở thành ngài trung thực nhất minh hữu."

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía Shelley, hỏi: "Các ngươi tôn chỉ là gì?"

Shelley đại tế sư nói: "Đương nhiên là tại đến ám thời khắc, nhen nhóm toàn bộ thế giới."

Thẩm Lãng nói: "Kỳ thực, chân chính thành công đi tới Cực Bắc đại lục không chỉ là Sauron, tại càng sớm hơn còn có một người, cũng phụ thân của chính là ta Khương Ly."

Khương Ly tại phương tây thế giới mạo hiểm rất lâu, sau đó cũng không có trực tiếp trở về phương đông thế giới, mà là lên phía bắc đi tới Cực Bắc đại lục, lúc này mới phát hiện Bạch Kinh, lúc này mới gặp phải mẫu thân của Thẩm Lãng.

Lúc này tại Thẩm Lãng trước mặt, thực sự là một cái có một điều bí ẩn đoàn, nhưng lại phảng phất mơ hồ phải mở ra.

...

Rốt cuộc, muốn đến rồi!

Nơi này lạnh giá đã phi thường kinh người, đạt đến dưới 0 mấy chục độ Celsius, may mà Thẩm Lãng có thượng cổ vương giới, còn có Long Chi Tâm, bằng không tại mấy ngày trước hắn liền muốn đông chết.

Mà lúc này nơi này ngoài khơi càng đẹp hơn, bởi vì đâu đâu cũng có băng sơn, mảng lớn mảng lớn ngoài khơi hoàn toàn đóng băng.

"Nơi này xác thực trở nên càng lạnh hơn." Shelley đại tế sư nói: "Mấy năm trước ta đã tới nơi này, vùng biển này vẫn chưa hoàn toàn đóng băng."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, Hỏa Viêm thành là tới gần Cực Bắc đại lục?"

Shelley đại tế sư nói: "Dựa theo chúng ta Hỏa Thần giáo lý luận, Hỏa Viêm thành là Duy Đạt đại lục cùng phương bắc đại lục đường ranh giới, bởi vì nó là một cái hòn đảo, nó phía nam là biển rộng mênh mông, phương bắc cũng là biển rộng mênh mông. Lại hướng về bắc hai ngàn dặm hải dương, liền có thể nhìn thấy phương bắc đại lục, bị triệt để đóng băng đại lục."

Thẩm Lãng không có cảm giác, nhân là cuối cùng này mấy ngàn dặm đâu đâu cũng có băng tuyết, ngoài khơi cũng triệt để đóng băng, hoàn toàn không nhận rõ là lục địa vẫn là hải dương.

"Bệ hạ, phía trước cái kia hòn đảo chính là Hỏa Viêm thành lối vào." Shelley đại tế sư nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, ánh mắt sáng lên.

Nơi này là đóng băng ngoài khơi, hơn nữa đâu đâu cũng có tuyết đọng, phía trước cách đó không xa có một ngọn núi, khắp cả người u lam núi, dưới ánh mặt trời phảng phất một cái to lớn bảo thạch đồng dạng, óng ánh long lanh.

"Ta bệ hạ, nơi đó thực sự là quá lạnh giá, ta đã không chịu nổi." Shelley đại tế sư nói.

Không chỉ có là Shelley đại tế sư không chịu nổi, hai cái sóng siêu âm phi hành thú cũng không chịu nổi, run lẩy bẩy.

Bởi vì khoảng cách Hỏa Viêm thành lối vào càng gần, nhiệt độ liền càng thấp.

Shelley đại tế sư nói: "Tại mấy chục năm trước, này Hỏa Viêm thành phía dưới là vô tận dung nham, vì lẽ đó xung quanh tuyết lớn đầy trời, chỉ có hòn đảo này ấm áp như xuân, phi thường kỳ diệu. Nhưng mà cái kia một hồi thí nghiệm thất bại sau, nơi này trở nên so những nơi khác càng thêm băng hàn."

Thẩm Lãng hạ xuống tại trên mặt băng, Đại Siêu đã không cách nào đến gần rồi, nơi này khoảng cách Hỏa Viêm thành lối vào còn có mười mấy dặm, Thẩm Lãng đòi hỏi tự mình đi bộ qua đi.

"Các ngươi ở chỗ này chờ ta." Thẩm Lãng nói: "Đồng thời ăn một ít đồ bổ sung năng lượng, cứ việc trở về."

"Bệ hạ cẩn thận." Shelley đại tế sư nói: "Ngài còn chưa hoàn thành lời hứa với ta đây."

"Oa, này phong cảnh quá đẹp, khó mà tin nổi." Thẩm Lãng nói, sau đó nhanh chóng cất bước hướng về Hỏa Viêm thành lối vào đi đến.

...

Nơi này cũng thật là tạm biệt a, bởi vì là đóng băng ngoài khơi, chất đầy tuyết, nhưng mà tuyết đọng cũng bị đông cứng, đạp lên chôn bất quá mu bàn chân, đang thích hợp bước đi.

Thẩm Lãng mang thượng cổ vương giới, ăn mặc thượng cổ áo giáp, hoàn toàn nằm ở thoải mái nhiệt độ ổn định trạng thái.

Khoảng cách Hỏa Viêm thành lối vào càng ngày càng gần, đây là một tòa mấy trăm mét cao băng sơn.

Đi vào thời điểm, phát hiện càng càng mỹ lệ. Bởi vì hàn băng bên trong cây xanh còn thấy rất rõ ràng.

Này hỏa viêm đảo nguyên bản là bốn mùa như xuân, bởi vì Hỏa Thần giáo thí nghiệm xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, trong nháy mắt đóng băng, vì lẽ đó những cây cối tại tầng băng bên trong còn trông rất sống động.

Thực sự là không thể nào tưởng tượng được, Hỏa Thần giáo lúc đó từ sao chổi va chạm thượng được là ra sao bảo vật a, dĩ nhiên đem như thế một cái đại hòn đảo, còn có toàn bộ địa hạ thành đều triệt để đóng băng, hơn nữa là trong nháy mắt, điều này cần bao lớn sức mạnh a.

Bước lên hòn đảo này, Thẩm Lãng không chỉ phát hiện tầng băng bên trong cây xanh, còn nhìn thấy phồn hoa, thậm chí còn có hồ điệp cùng chim bay.

Chúng toàn bộ đều bị đóng băng tại cuối cùng trong nháy mắt, trông rất sống động.

Tuyệt đối vô thượng chí bảo!

Shelley đại tế sư nói đó là một khối phun trào tinh thể , dựa theo bình thường ý nghĩ, nó có phải là trong nháy mắt thả ra băng hàn năng lượng, đem tất cả đóng băng?

Nhưng trên thực tế cần phải không phải như vậy, mà là nó nuốt chửng hết thảy nhiệt lượng, hơn nữa cuồn cuộn không ngừng nuốt chửng, cho nên mới phải tạo thành trong nháy mắt đóng băng, đồng thời không ngừng đóng băng kỳ cảnh.

Phi thường trùng hợp thật sao? Cực Bắc đại lục cũng là như thế, bỗng nhiên trong đó trở nên lạnh, hơn nữa càng ngày càng lạnh, cuối cùng hoàn toàn bị đóng băng.

Cũng phi thường đúng dịp, hỏa long sao chổi lần thứ nhất xuất hiện thời điểm, Cực Bắc đại lục bị đóng băng.

Đương nhiên, Cực Bắc đại lục trở nên lạnh kéo dài 200 năm, hỏa long sao chổi một ngàn năm trước xuất hiện, Tây Luân đại đế 800 năm trước mang theo mấy triệu Tây Luân người vượt biển nam thiên.

Nói cách khác này hai trăm thâm niên, phương bắc đại lục càng ngày càng lạnh, cựu Tây Luân đế quốc không ngừng nam thiên, cuối cùng di chuyển đến đại lục vùng cực nam vẫn là không cách nào sinh tồn, mới quyết đoán vượt biển, đi tới mờ mịt không biết phương nam thế giới.

Thẩm Lãng dễ như ăn cháo tìm tới lối vào, đây là vỗ một cái cửa đá, mặt trên có thần giáo lá cờ điêu văn.

Thẩm Lãng để trí não đo lường một thoáng, Hỏa Viêm thành lối vào nhiệt độ ước chừng tại dưới 0 bảy mươi chín độ Celsius.

Lối vào cửa đá cũng hoàn toàn bị đóng băng, hơn nữa hậu dầy vô cùng, khả năng liền thuốc nổ đều nổ không ra, đại pháo đều đánh không mặc.

Nhưng đối với Thẩm Lãng mà nói, hoàn toàn dễ như ăn cháo.

"Vòng xoáy năng lượng ..."

Vung vẩy Long Chi Kiếm, vòng xoáy năng lượng bắn nhanh mà ra, đột nhiên va chạm tại cửa đá lối vào ra.

Trong nháy mắt, cái này cửa đá lối vào tan xương nát thịt.

Nhưng mà này trái lại để Thẩm Lãng có loại cảm giác xấu, nếu như Quỷ Ngọ mang theo rồng đã tới nơi này, vậy này cửa đá lối vào hẳn là bị phá hỏng qua, mà không phải hoàn chỉnh như vậy.

Tiến vào cửa đá sau, bên trong nhiệt độ trong nháy mắt hạ xuống.

Phía trước chính là sâu không thấy đáy thông đạo dưới lòng đất, Thẩm Lãng dọc theo con đường không ngừng đi xuống.

Nhiệt độ càng ngày càng thấp, càng ngày càng thấp, rất nhanh sẽ đến dưới 0 100 độ Celsius, đương nhiên Thẩm Lãng như trước nằm ở nhiệt độ ổn định, hơn nữa hầu như là vĩnh viễn không cần lo lắng năng lượng tiêu hao hết, bởi vì Long Chi Tâm bên trong năng lượng khởi nguồn là long huyết tủy.

Thâm vào lòng đất một ngàn mét, hai ngàn mét!

Rốt cuộc, tiến vào Hỏa Viêm thành nội bộ.

Nơi này vốn là một tòa bình thường thượng cổ thành thị, nhưng mà bởi vì thượng cổ đại niết diệt, toàn bộ thế giới phát sinh kinh thiên động địa biến hóa, hải dương đã biến thành lục địa, lục địa đã biến thành hải dương, vì lẽ đó thành phố này cũng bị chôn giấu dưới đất.

Mà vừa nãy hai ngàn mét con đường chính là Hỏa Thần giáo đào bới ra đến, bởi vì tại mấy chục năm trước bọn họ phát hiện tòa này thượng cổ Hỏa Viêm thành, trình độ nào đó thượng nó cũng coi như là một cái thượng cổ di tích.

Đây là phương tây thế giới, lẽ ra hết thảy thượng cổ thành thị đều hẳn là Thất Lạc đế quốc hình thức, một nửa tại nước biển bên dưới, một nửa tại nước biển bên trên.

Này thành phố này hoàn toàn cùng Thất Lạc đế quốc không giống nhau, toàn bộ thành thị hoàn toàn là màu nâu tảng đá dựng thành, cũng không hoa lệ, có vẻ rộng rãi, cổ điển, thần bí.

Thành phố này có vẻ phi thường hoàn chỉnh, ước chừng có mấy trăm km2 tả hữu, thậm chí đường phố cùng nhà ốc đều duy trì hoàn chỉnh. Nhưng mà trong thành phố thượng cổ nhân loại, một cái cũng không thấy, dù cho là hóa thạch cũng không có.

Toàn bộ thành thị phi thường có quy hoạch tính, trong thành phố là một tòa quảng trường, quảng trường trung ương là một tòa kim tự tháp, ước chừng trăm mét cao tả hữu.

Lại là kim tự tháp.

Dọc theo con đường này Thẩm Lãng nhìn thấy rất nhiều thi thể, toàn bộ ăn mặc Hỏa Thần giáo bào phục, liền là năm đó Hỏa Thần giáo phái đi nơi này tế sư cùng học sĩ, bọn họ tại chạy trốn trong nháy mắt, toàn thân đọng lại mà chết, trên mặt như trước duy trì vẻ mặt sợ hãi.

Càng tới gần Hỏa Viêm thành di tích trung tâm kim tự tháp, gặp phải Hỏa Thần giáo đồ thi thể liền càng nhiều.

Bất quá, bọn họ xa nhất cũng không có chạy ra 200 mét, có thể thấy được lúc đó thí nghiệm bất ngờ đến phi thường đột nhiên, hầu như là trong chốc lát liền đóng băng.

Tại toàn bộ thành thị, Thẩm Lãng đều không có tìm được Quỷ Ngọ, Khương Ly cái bóng.

Đương nhiên Loa Tổ đã nói, Quỷ Ngọ là Thiên Diện người, ngươi vĩnh viễn không biết hắn sẽ lấy cái gì khuôn mặt xuất hiện. Nhưng hắn ít nhất sẽ không xuyên Hỏa Thần giáo bào phục chứ?

Thẩm Lãng tiến vào kim tự tháp bên trong, nơi này gọi là Hỏa Thần giáo làm thí nghiệm địa phương.

Nơi này nhiệt độ càng thêm kinh người, đã đến -150 độ Celsius.

Hầu như tất cả thí nghiệm trang bị, đều bao phủ một tầng dày đặc băng.

Thẩm Lãng đáp ứng Shelley đại tế sư, nếu như có thể mà nói, trợ giúp Hỏa Thần giáo tìm tới cái kia từ hỏa long sao chổi va chạm hạ xuống chí bảo.

Hỏa Thần giáo xưng là địa ngục tinh thể.

Bởi vì nó có thể biến hóa thành bất kỳ hình dạng, có thể là trạng thái khí, trạng thái lỏng, cố thái, hơn nữa không ngừng phun trào, còn hủy diệt tất cả.

Dựa theo Shelley đại tế sư địa đồ, Thẩm Lãng tiến vào kim tự tháp bên trong hạt nhân phòng thí nghiệm.

Từ hỏa long sao chổi thượng hạ xuống địa ngục tinh thể, liền ở đây a?

Nhưng Thẩm Lãng không có thứ gì phát hiện, thí nghiệm giữa đài rỗng tuếch, bên trong phòng thí nghiệm có mười lăm bộ thi thể, toàn bộ đều là Hỏa Thần giáo đại tế sư, mỗi người trong mắt đều mang theo hết sức vẻ hưng phấn.

Này không đúng a, không nên là tuyệt vọng kinh hoàng ánh sáng sao? Vì sao là hưng phấn?

Là bởi vì bọn họ cảm thấy thí nghiệm thành công rồi sao?

Nhưng địa ngục tinh thể ở nơi nào? Cái này vô thượng chí bảo ở nơi nào?

Hoàn toàn không gặp a!

Đương nhiên Thẩm Lãng đi tới Hỏa Viêm thành phế tích mấu chốt nhất sứ mệnh là tìm tới Quỷ Ngọ.

Nhưng mà toàn bộ kim tự tháp bên trong đều tìm khắp cả, như trước không có nhìn thấy Quỷ Ngọ bóng người.

Thẩm Lãng kế tục tìm kiếm, đi tới kim tự tháp đáy, nơi này có một cánh cửa, phía sau cửa sau sâu không thấy đáy con đường.

Hắn biết kim tự tháp con đường là đi về dung nham chi hải.

Dung nham chi hải, đây là Hỏa Thần giáo mệnh danh, bởi vì vô biên vô hạn đều là phun trào dung nham, dường như hải dương đồng dạng.

Lúc này, kim tự tháp để cánh cửa này là đóng, hơn nữa bị đóng băng.

Thẩm Lãng lại một cái vòng xoáy năng lượng, dễ như ăn cháo đánh nát, sau đó lại một lần nữa tiến vào sâu không thấy đáy thông đạo dưới lòng đất.

Cái này thông đạo dưới lòng đất thì càng sâu hơn, ròng rã vượt qua hai vạn mét, hơn nữa vẫn nghiêng đi xuống, đi được Thẩm Lãng hoài nghi nhân sinh.

Càng đi hạ, nhiệt độ càng ngày càng thấp, càng ngày càng thấp.

Cuối cùng, hết thảy không khí đều không có, trên đất bày ra một tầng màu xanh lam tuyết, đây là hết thảy không khí đọng lại thành băng kết quả.

May là Thẩm Lãng có Long Chi Tâm, có thượng cổ vương giới, như trước phi thường thư thích.

Màn này vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy a, không khí đều đọng lại thành băng, đã biến thành tuyết rơi.

Rốt cuộc!

Cái này thật dài thông đạo dưới lòng đất đi xong, đi tới phần cuối.

Sau đó Thẩm Lãng triệt để ... Kinh ngạc đến ngây người rồi!

Này lòng đất cuối lối đi, chính là vô biên vô hạn thâm uyên, hoàn toàn không nhìn thấy phần cuối.

Mà này thâm uyên bên dưới, chính là dung nham chi hải.

Hắn nhìn thấy trước nay chưa từng có kỳ cảnh, bị đọng lại dung nham chi hải.

Dung nham vốn là kinh người nhiệt độ cao, chí ít tại hơn một ngàn độ Celsius trở lên, lẽ ra nên là đỏ chót. Mà đọng lại sau, cũng có thể là phổ thông nham thạch màu sắc, nhưng mà trước mắt dung nham chi hải, là màu xanh lam.

Kinh diễm không gì sánh được màu xanh lam, hơn nữa tỏa ra ly kỳ ánh sáng.

Thật sự dường như hải dương như thế, liền nước biển đều là màu sắc, chỉ có điều là đọng lại bất động.

Này ... Đây cơ hồ là Thẩm Lãng gặp kỳ diệu nhất cảnh sắc, thậm chí vượt qua Tam Giác Ma Quỷ bên trong Thất Lạc đế quốc phế tích.

Này dung nham chi hải so tưởng tượng phải lớn hơn nhiều, trong này ẩn chứa cỡ nào kinh người hừng hực năng lượng a? Chẳng trách lúc đó Khương Ly để Quỷ Ngọ mang theo rồng tới nơi này, bởi vì nơi này dung nham đầy đủ cự long nuốt chửng trưởng

thành.

Nhưng mà không nghĩ tới phát sinh bất ngờ, nơi này dung nham chi hải dĩ nhiên đóng băng đọng lại. Cái kia địa ngục tinh thể đến tột cùng là thứ đồ gì a? Dĩ nhiên đem lớn như vậy dung nham chi hải đóng băng?

Dung nham là gì? Là một cái tinh cầu lòng đất năng lượng, hầu như là cuồn cuộn không dứt.

Làm một cái tinh cầu hết thảy núi lửa đều vắng lặng sau, tinh cầu này cũng là tử vong, núi lửa chính là tinh cầu tim đập.

Cái kia Cực Bắc đại lục bên đó đây?

Cũng bởi như thế sao? Bởi vì quỷ dị địa ngục tinh thể, nuốt chửng hết thảy nhiệt lượng, làm cho toàn bộ đại lục bị đóng băng?

Vậy này liền không phải tinh thể, nó là một loại sinh mệnh, quỷ dị mà lại mạnh mẽ sinh mệnh, nuốt chửng tất cả nhiệt lượng sinh mệnh.

Lấy Thẩm Lãng lý giải, đều không thể biết này cơ thể sống là cỡ nào trạng thái?

Nó đến tột cùng muốn làm gì?

Nuốt chửng một cái đại lục nhiệt lượng? Nó muốn đạt đến mục đích gì?

Thẩm Lãng có thể cảm giác được, hắn tiếp xúc được trên thế giới này chung cực cơ mật, chung cực chân tướng.

Đương nhiên, chỉ là chân tướng biên giới.

Cái này chân tướng, thậm chí so Thẩm Lãng thuần phục cự long còn muốn càng trọng yếu hơn.

Thậm chí hoàn toàn liên quan đến đến toàn bộ thế giới vận mệnh.

Cái này địa ngục tinh thể còn đang liều mạng nuốt chửng, bởi vì sâu dưới lòng đất dung nham hẳn là tương thông.

Vì lẽ đó tiếp đó, toàn bộ thế giới còn sẽ không ngừng trở nên lạnh.

Như thế lạnh lẽo cực hạn ở nơi nào? Nuốt chửng cực hạn ở nơi nào?

Một khi chờ đám này địa ngục tinh thể nuốt chửng đến cực hạn, sẽ phát sinh cái gì?

Sẽ làm sao thay đổi thế giới vận mệnh? Lại một lần nữa hủy diệt? Vẫn là cái khác?

Đương nhiên, này tạm thời khoảng cách Thẩm Lãng còn có chút xa xôi, đối với hắn mà nói, trước mắt quan trọng nhất chính là ... Tìm tới Quỷ Ngọ, tìm tới thuần phục cự long phương pháp.

Rất nhanh Thẩm Lãng liền tìm đến Quỷ Ngọ.

Hắn liền quỳ gối dung nham chi hải trung gian, bởi vì thân thể của hắn thực sự là quá nhỏ bé, tại quảng đại vô ngần dung nham chi trong biển, liền dường như một con kiến.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, đột nhiên từ thông đạo dưới lòng đất phần cuối, hướng về đọng lại dung nham chi hải nhảy xuống, ròng rã có mấy trăm mét độ cao.

Sắp rơi xuống thời điểm, nó thượng cổ trang bị phản xạ ra một luồng chờ ly tử hỏa diễm, để hắn chậm rãi hạ xuống rồi.

Này dung nham hoàn toàn bị đống cứng rồi, thậm chí không phải nham thạch, mà càng như là một loại tinh thể. Nơi này đã là triệt để chân không, nhiệt độ vượt qua dưới 0 230 độ Celsius.

Đi rồi mấy ngàn mét, Thẩm Lãng đi tới bóng người kia trước mặt.

Hắn ... Hắn chính là Quỷ Ngọ?

Thẩm Lãng vô số lần nghĩ tới hắn tướng mạo, nhưng chân chính nhìn thấy thời điểm, vẫn là triệt để chấn kinh rồi.

Bởi vì ... Hắn cùng Khương Ly bệ hạ dung mạo rất giống, rất giống, hầu như là giống nhau như đúc.

Đương nhiên, Thẩm Lãng chỉ gặp qua Khương Ly bệ hạ chân dung, nhưng mà cái kia bức hoạ như phi thường chân thực.

Quỷ Ngọ là Khương Ly bệ hạ cái bóng, liền Tuyết Ẩn cũng không biết sự tồn tại của hắn.

Cái kia thì tương đương với Thẩm Lãng cùng Kính Tử trong đó quan hệ. Một cái Kính Tử, một cái cái bóng.

Bất quá như thế mới là bình thường, như thế mới hợp lý.

Nhưng mà ... Hắn đã chết rồi!

Trước mắt Quỷ Ngọ đã chết rồi, hoàn toàn bị đông cứng, hơn nữa chết rồi mấy chục năm.

Lúc sắp chết, hắn quỳ trên mặt đất, không gì sánh được cung kính, liền phòng độc nhìn thấy Khương Ly đồng dạng, hắn cuối cùng đọng lại vẻ mặt phảng phất có thiên ngôn vạn ngữ.

Nhưng ngờ ngợ có thể đọc được, lão nô bái kiến thiếu chủ nhân, bái kiến bệ hạ.

Hắn trước khi chết ánh mắt tràn ngập khát vọng, bởi vì hắn cũng không biết Khương Ly bệ hạ sẽ có hay không có đời sau, sẽ có hay không có người đến tìm hắn.

Nếu như không có, vậy thì mang ý nghĩa Đại Càn đế quốc triệt để xong, mang ý nghĩa Khương thị hoàng tộc cũng triệt để xong.

Vì lẽ đó hắn khát vọng có người đến. Không gì sánh được bức thiết có người có thể sẽ tìm được hắn.

Thẩm Lãng có thiên ngôn vạn ngữ cũng muốn hỏi hắn, nhưng mà cũng không chiếm được trả lời.

Nhưng mà có vài thứ, cũng không cần trả lời.

Cự long cùng Thẩm Lãng có một cái ước định, để Thẩm Lãng mang theo hắn mất đi đồ vật đi tìm nó.

Vậy nó mất đi món đồ gì? Vật này khẳng định cực kỳ trọng yếu, hơn nữa nó không thể tới lấy.

Chính là Quỷ Ngọ hai tay nâng này viên đồ vật!

Long châu!

Thẩm Lãng tìm tới.

...

Chú: Quả nhiên lại bị bạo, có muốn hay không thảm như vậy? Chư vị ân công, còn có thể cứu ta không? Thiên ân vạn tạ, giam ở trên mặt bàn.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 607: Chinh Phục Cự Long, Ly Kỳ Vở Kịch Lớn!

Chương 607: Chinh phục cự long, ly kỳ vở kịch lớn!

Long hồn chi châu?

Đây là vật gì?

Thẩm Lãng cũng không biết, bởi vì liên quan với long tộc tất cả, Thẩm Lãng tuy rằng không thể nói là không biết gì cả, nhưng mà hắn rồng chi cảm ngộ xác thực không nhiều.

Hắn lại một lần nữa cảm thán, đi thất lạc quốc gia phế tích bên kia thực sự là sớm, then chốt là không hề chuẩn bị, cho nên đối với rồng cảm giác ngộ còn thiếu rất nhiều, bằng không đối với thượng cổ cự long có lẽ sẽ có càng sâu lý giải.

Như thế vì sao nói đây là long hồn chi châu?

Đầu tiên nó là một hạt châu, cũng chỉ có khoảng một tấc đường kính.

Thứ yếu, nó là một loại phi thường ly kỳ năng lượng trạng thái, nhìn qua phảng phất không phải thực chất tồn tại, bên trong tại mọi thời khắc đều đang cuộn trào kỳ quái ánh sáng, làm cho người ta cảm giác đầu tiên, lại như là linh hồn.

Đương nhiên này vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng mới bắt đầu phán đoán, nhưng bên trong xác thực chứa đựng vô số tin tức.

Cứ việc chỉ có một tấc đường kính, nhưng đến tột cùng lớn bao nhiêu tin tức lượng? Thẩm Lãng không biết, cần phải phi thường vô cùng lớn lao.

Này viên đồ vật đối với thượng cổ cự long cần phải phi thường trọng yếu, hoặc có thể nói không cách nào thiếu hụt, thiếu mất nó long tộc liền không phải hoàn chỉnh chi long tộc.

Nhưng vì sao vật này sẽ ở Quỷ Ngọ trong tay? Hoàn toàn không được biết rồi.

Thẩm Lãng cẩn thận từng ly từng tý một đưa tay cầm qua con rồng này hồn chi châu, nhất thời thân thể của hắn run lên bần bật.

Phi thường cảm giác quái dị, phảng phất toàn bộ tinh thần linh hồn đều chấn động một thoáng.

Đem long hồn chi châu nâng ở lòng bàn tay, cảm thụ nó tỏa ra ánh sáng lung linh, cảm thụ cái đẹp của nó diệu Vạn Thiên.

Không nhịn được đi nhìn chằm chằm nó, cuối cùng phảng phất cả người đều muốn trầm luân xuống, thực sự là quá tuyệt vời, bởi vì bên trong quang ảnh biến hóa phảng phất tràn ngập một loại nào đó quy luật trật tự, không hiểu người cũng còn thôi, liền chẳng qua là cảm thấy đẹp đẽ thần bí mà thôi, mà Thẩm Lãng như thế hiểu người một khi bắt đầu nghiên cứu, hoàn toàn không thể tự kiềm chế, liền liều mạng muốn nghiên cứu triệt để.

Liền như thế, Thẩm Lãng nhìn chằm chằm này viên long hồn chi châu ròng rã hai canh giờ.

Thực sự là quá tuyệt vời, quá ly kỳ.

Cuối cùng Thẩm Lãng cố nén kế tục nghiên cứu triệt để ý nghĩ, đem này viên long hồn chi châu bỏ vào trong hộp, sau đó hắn ngồi xếp bằng tại Quỷ Ngọ trước mặt, lẳng lặng mà nhìn chằm chằm hắn.

Hắn thật cùng Khương Ly bệ hạ giống như a, Thẩm Lãng thậm chí không nhịn được đi ảo tưởng hắn cùng Khương Ly trong đó cố sự.

Như thế Thẩm Lãng cùng Kính Tử trong đó, có cái gì cố sự?

Phảng phất có cố sự, lại phảng phất không có.

Cứ việc Kính Tử là Thẩm Lãng thế thân, nhưng hai người trong đó quan hệ phi thường tinh khiết, không có bất kỳ lợi ích gút mắc, cũng không có bất kỳ ân oán tình cừu.

Thẩm Lãng lại ngắm nhìn bốn phía, nhìn vô biên vô hạn dung nham chi hải, như trước không có phần cuối.

Hỏa Thần giáo đem cái kia bảo vật mệnh danh là địa ngục tinh thể đúng là hoang đường, bởi vì nó căn bản là không phải một cái tinh thể, nó tuyệt đối là một cái cơ thể sống.

Nó đi nơi nào? Thẩm Lãng không biết.

Coi như hắn thả ra mạnh mẽ lực lượng tinh thần tìm tòi, cũng hoàn toàn không tìm được tung tích của nó.

Thẩm Lãng suy đoán, nó hay là không phải tại dung nham chi hải nơi sâu xa?

Như thế dùng Long Chi Kiếm đào móc dung nham chi hải, tìm tới nó, được nó?

Không, Thẩm Lãng không dự định làm như vậy.

Vật này thật đáng sợ, chí ít đối với Thẩm Lãng mà nói, nó so cự long còn muốn không biết, Thẩm Lãng tuyệt không muốn tại không có hiểu rõ dưới tình huống đi trêu chọc nó.

Như mạnh mẽ tìm tới nó, sẽ phát sinh hậu quả gì? Hoàn toàn không thể đoán được.

"Quỷ Ngọ, ta đi rồi, gặp lại!" Thẩm Lãng nói.

Hắn không có bối đi thi thể của hắn, bởi vì lúc này thi thể này đã hoàn toàn cùng dung nham chi hải đọng lại cùng nhau.

"Gặp lại ..." Thẩm Lãng lại một lần nữa nói, sau đó rời đi, trở về cái kia thông đạo dưới lòng đất lối vào.

Đương nhiên, cái kia cửa động khoảng cách dung nham chi hải có mấy trăm mét cao, Thẩm Lãng cặn bã vũ công là hoàn toàn không thể bay vọt lên, nhưng mà dựa vào thượng cổ áo giáp, dễ như ăn cháo liền leo lên.

Dọc theo cái này hơn vạn gạo thông đạo dưới lòng đất, Thẩm Lãng trở lại kim tự tháp phần cuối, ra kim tự tháp, một lần nữa trở lại Hỏa Viêm thành trung tâm quảng trường.

Lúc này đã chiếm được long hồn chi châu, Thẩm Lãng có thể thoáng thả lỏng xuống tâm tư, quan sát cái này hỏa viêm chi thành.

Tòa này cổ điển mà vừa thần bí thành thị tại thời đại thượng cổ, đến tột cùng thuộc về cái nào văn minh đây? Nó hoàn toàn cùng thượng cổ Thất Lạc đế quốc hoàn toàn khác nhau văn minh phong cách, mà nơi này lại là phương tây thế giới, cái này văn minh lại có thể đặt chân?

Thẩm Lãng thoáng cẩn thận quan sát nơi này nhà ốc, xác thực không thể nói là tinh mỹ hoa lệ, không chỉ không sánh được Thất Lạc đế quốc, càng không sánh được thượng cổ phương đông đế quốc, có vẻ quá nguyên thủy, trong phòng tất cả hầu như đều thô ráp tảng đá, không có ngọc thạch, không có hoàng kim, không có mảnh gỗ, không có thứ gì, lại như là một cái phi thường phát đạt đồ đá văn minh, nhưng coi như lại phát đạt cũng là đồ đá.

Thực sự là kỳ quái a, bọn họ vì sao không có bị Thất Lạc đế quốc tiêu diệt?

Thoáng nghiên cứu một canh giờ, đồng thời dùng trí não ghi chép thành phố này tương quan chi tiết nhỏ sau, Thẩm Lãng rời đi tòa này địa hạ thành thị, phản trở về mặt đất thượng .

...

Rời đi hỏa viêm đảo thời điểm, Thẩm Lãng lại một lần nữa ghi chép xuống cái này mỹ lệ hòn đảo gò núi.

Hết thảy cây xanh phồn hoa, hết thảy hoa thơm chim hót, toàn bộ đều bị băng nhốt ở bên trong, vĩnh viễn không bao giờ héo tàn.

"Gặp lại hỏa viêm đảo, gặp lại Hỏa Viêm thành, hay là sẽ có một ngày, ta sẽ trở lại." Thẩm Lãng nói, vẫy vẫy tay, hắn hướng về phía nam đi đến, hai cái sóng siêu âm phi hành thú, còn có Shelley đại tế sư tại phía nam mười mấy dặm nơi.

Thẩm Lãng chạy tới thời điểm, Shelley cùng hai cái phi hành thú đang đông đến run lẩy bẩy, trung gian đã dấy lên một đám lửa, nhưng mà ở đây sao lạnh lẽo trong hoàn cảnh, hỏa diễm cũng hầu như cung cấp không là cái gì nhiệt độ.

"Đi thôi!"

Thẩm Lãng cưỡi lên Đại Siêu, Shelley cũng cưỡi ở Đại Siêu trên lưng.

Quả thực không nói gì, đến thời điểm ngươi cùng ta cùng kỵ một cái phi hành thú, lúc trở về vẫn là cùng kỵ, mặt khác một cái sóng siêu âm phi hành thú trước sau không, vậy còn mượn tới làm gì?

"Thẩm Lãng bệ hạ, tất cả thuận lợi sao?" Shelley đại tế sư hỏi.

"Đối lập thuận lợi." Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà ngươi nói cái kia địa ngục tinh thể, ta không có tìm được, nó đã biến mất rồi, hơn nữa ta cảm thấy cái kia không phải một loại tinh thể, là một cái cơ thể sống, mạnh mẽ mà vừa thần bí cơ thể sống, ta không thể nào tưởng tượng được nó đến tột cùng nuốt chửng bao nhiêu năng lượng, vô biên vô hạn dung nham chi hải toàn bộ đọng lại."

Shelley đại tế sư nói: "Đúng, chúng ta cũng cảm thấy đặt tên là địa ngục tinh thể phi thường vô tri, nhưng mà hơn 100 năm trước, tại hỏa long sao chổi va chạm đốt, chúng ta tìm tới nó thời điểm, đúng là một cái tinh thể hình thái, vì thế chúng ta mới như thế mệnh danh."

Thẩm Lãng nói: "Một ngàn năm trước, hỏa long sao chổi lần thứ nhất xuất hiện, sau phương bắc đại lục bắt đầu dần dần trở nên lạnh, không ngừng bị đóng băng, hay là lúc đó va chạm thế giới này, cũng là cái thứ này."

Sự tình còn hoàn toàn không chỉ như thế, căn cứ Thẩm Lãng suy đoán, này viên hỏa long sao chổi thật có phải là hoàn toàn sao chổi, chí ít không phải một cái vũ trụ thiên nhiên tồn tại sao chổi, mà là ... Nhân tạo, thượng cổ văn minh kiệt tác.

Lúc đó hắn đối điều phán đoán này còn không dám xác định, nhưng mà sau hắn dùng tin tức này cùng Bạch Ngọc kinh làm một cái giao dịch, đối phương đáp ứng, này trái lại để hắn xác định phán đoán của chính mình.

Thẩm Lãng thậm chí cảm thấy, mình đã thoáng chạm tới thượng cổ văn minh đại niết diệt chân tướng.

Bất quá, tạm thời trước đem đám này để ở một bên, trước mắt đối với hắn mà nói, chinh phục thượng cổ cự long là quan trọng nhất.

Nhưng mà, thượng cổ cự long ở nơi nào a?

Lúc đó nó cùng Thẩm Lãng ước định, mang theo nó mất đi đồ vật đi tìm nó, nhưng không có nói cho địa điểm.

Thẩm Lãng nói: "Shelley nữ sĩ, con này cự long ở nơi nào? Ta tin tưởng Hỏa Thần giáo khẳng định có đặc biệt tin tức."

Shelley đại tế sư nói: "Không sai, là như thế, nhưng mà ta có một điều kiện."

Thẩm Lãng nói: "Điều kiện gì?"

Shelley đại tế sư nói: "Ngài muốn thực hiện trước hứa hẹn, chúng ta tại Định Viễn thành phụ cận hứa hẹn, hơn nữa không thể lại làm bộ quên. Đương nhiên không cần là hiện tại, nhưng mà rời đi phương tây thế giới, trở về phương đông trước, ngài muốn thực hiện."

Thẩm Lãng nói: "Ai nha, ta bỗng nhiên nhớ lại đến, thực sự là xin lỗi a, con người của ta chính là dễ quên. Ta đáp ứng, chuyện này quả thật là ta tha thiết ước mơ sự tình, hiện tại ngài có thể nói cho ta cự long cần phải ở nơi nào chứ?"

Shelley đại tế sư nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, này điều cự long quá mức cường đại, không có ai dám to gan tới gần. Bởi vì chúng ta không phải ngài, cự long sẽ không làm thương tổn ngài, mà chúng ta một khi tới gần, nó nhẹ nhàng một cái phun tức, thì có thể làm cho chúng ta biến thành tro bụi. Vì lẽ đó dù cho nó khổng lồ như thế, chúng ta cũng không cách nào lần theo nó."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà các ngươi có đặc biệt phán đoán hệ thống đúng không?"

Shelley đại tế sư nói: "Đúng, chúng ta là Hỏa Thần giáo, vì lẽ đó liên quan với hỏa tất cả chúng ta đều phi thường quan tâm. Gần nhất chúng ta phát hiện phi thường ly kỳ một điểm, Olympus núi lửa tiến vào một cái phi thường ly kỳ trạng thái."

"Olympus núi lửa?" Thẩm Lãng kinh ngạc, đây là trên sao hoả núi lửa, hơn nữa là hiện đại người Địa Cầu mệnh danh, này ngọn núi lửa có tới hơn hai vạn mét cao, hơn nữa chân núi chiếm diện tích có 300 ngàn km2, tương đương với một cái quốc gia.

Bất quá Thẩm Lãng rất nhanh sẽ hiểu rõ, bởi vì tại phương tây thế giới trong truyền thuyết thượng cổ, Olympus vốn là một tòa Thánh sơn, vì lẽ đó Hỏa Thần giáo dùng nó đến mệnh danh cũng phi thường bình thường, hơn nữa tại hiện đại trên Trái Đất, nó vẫn là Hy Lạp núi cao số một.

"Đương nhiên, đây là chúng ta Hỏa Thần giáo nội bộ mệnh danh." Shelley đại tế sư nói: "Bởi vì nó là chúng ta ghi chép, toàn bộ phương tây thế giới lớn nhất một ngọn núi lửa."

Thẩm Lãng nói: "So ác mộng núi còn muốn lớn hơn sao?"

Shelley đại tế sư nói: "Phải lớn hơn nhiều."

Thẩm Lãng kinh ngạc, ác mộng sơn hải rút cũng đã đại mấy ngàn mét, cái kia Hỏa Thần giáo mệnh danh cái này Olympus núi chẳng phải là hơn vạn mét cao?

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói tiếp."

Shelley đại tế sư nói: "Tại hơn một nghìn năm ghi chép, này ngọn núi lửa xưa nay đều không có phun trào qua, nhưng vừa không có bất kỳ sinh mệnh vết tích. Nhưng mà gần nhất nó có vẻ phi thường quỷ dị, tình cờ phun trào, tình cờ làm lạnh. Dù cho tại đêm đen, nó sẽ bỗng nhiên phóng ra kinh người ánh sáng, nhưng lại rất nhanh tắt."

Thẩm Lãng rõ ràng, thượng cổ cự long là đem tòa này Olympus núi lửa xem là nó sào huyệt, cứ việc nó đã nuốt chửng đầy đủ có thể đo xong thành lột xác, nhưng nó vẫn là yêu thích ở tại núi lửa dung nham bên trong.

Mỗi khi nó rời đi miệng núi lửa thời điểm, lại như là núi lửa phun trào đồng dạng.

Cũng chỉ có Hỏa Thần giáo, mới sẽ quan tâm đám này núi lửa trạng thái, vì lẽ đó phán đoán ra nó là cự long sào huyệt.

"Như thế, Hỏa Thần giáo mệnh danh Olympus núi lửa ở nơi nào đây?" Thẩm Lãng hỏi.

"Hướng về đông, hướng về đông, hướng về đông ..." Shelley đại tế sư nói: "Nó tại Tây Luân đế quốc phía đông nhất, ra biển sau 3,600 dặm."

Thẩm Lãng nói: "Nó tại trong biển? Là một cái hòn đảo?"

Shelley đại tế sư nói: "Không, nói cho đúng nó vị trí đã không thể tính toán hòn đảo, mà xem như là lục địa, bởi vì diện tích vượt qua mười mấy vạn km2."

"Vậy chúng ta lập tức lên đường đi!" Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hai cái sóng siêu âm phi hành thú hướng về phía đông bay đi.

Này lại là một cái phi thường phi thường xa lữ trình, trước tiên muốn phi hành hai vạn dặm, ngang qua toàn bộ Tây Luân đế quốc đồ vật, đi tới Tây Luân đế quốc phía đông hải vực bầu trời, kế tục phi hành hơn ba ngàn dặm, sau đó xuôi nam hơn tám ngàn dặm.

Ròng rã mấy ngày mấy đêm!

Dù cho là sóng siêu âm phi hành thú, cũng trên đường nghỉ ngơi năm, sáu lần, đi săn nặng mười mấy tấn đồ ăn.

...

Năm ngày sáu ban đêm sau, Thẩm Lãng rốt cuộc đi tới tòa này

Hỏa Thần giáo mệnh danh Olympus núi lửa.

Thật sự ... Siêu cấp siêu cấp to lớn a, cao hơn mặt biển vượt qua một vạn mét, chân núi lục địa vượt qua mười mấy vạn km2, tương đương với một cái thiên đi về phía nam tỉnh.

Bất quá mảnh này lục địa đâu đâu cũng có dung nham đọng lại tảng đá, hầu như không có bất kỳ sinh mệnh, không có rừng cây, không nhúc nhích vật.

Loại này cấp bậc núi lửa một khi phun trào, trong phạm vi mấy trăm dặm sinh mệnh đều sẽ tuyệt tích.

Bất quá Thẩm Lãng tại hỏa dưới chân núi phát hiện không ít nhà, còn có một cái loại nhỏ thành bảo, bất quá những phòng ốc này cũng đã bị hòa tan vặn vẹo.

"Không sai, nó đã từng là chúng ta một cái cứ điểm." Shelley đại tế sư nói: "Nhưng mà ngài cũng biết, cự long phải ở chỗ này an cư, liền đem dưới chân núi người toàn bộ hủy diệt. Chúng ta là Hỏa Thần giáo, chúng ta đem nó coi là đồ đằng, nhưng mà nó phảng phất chưa hề đem chúng ta coi vì chính mình người."

Thẩm Lãng nói: "Như thế chúng ta liền ở đây phân biệt đi."

Shelley đại tế sư nói: "Ta phi thường muốn theo ngài cùng đi miệng núi lửa, nhưng mà ta cảm thấy ta hẳn là không tư cách này, đại khái sẽ trước tiên liền bị cự long phun tức đến biến thành tro bụi. Vì lẽ đó ta liền không dối trá, ta tại ba ngàn dặm bên ngoài hòn đảo chờ ngài, chính là tại ở vị trí này, chúng ta mệnh danh là thơ ca tụng đảo."

Nàng lấy ra một tờ bản đồ, tiêu chí thơ ca tụng đảo vị trí.

"Thẩm Lãng bệ hạ, như thế ta đòi hỏi tại thơ ca tụng trên đảo chờ ngài bao lâu đây?" Shelley đại tế sư hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Một tháng, nếu như trong vòng một tháng, ta vẫn không có đi cùng ngươi tụ họp, chính ngươi chính mình trước về Bích Kim thành đi."

"Như thế cáo từ, ta bệ hạ." Shelley đại tế sư nói: "Hy vọng ngài tất cả thuận lợi, bởi vì ngài còn cần thực hiện lời hứa."

Shelley đại tế sư tại Thẩm Lãng trên gương mặt nhẹ nhàng hôn một cái, sau đó nhảy đến mặt khác một cái sóng siêu âm phi hành thú trên lưng, hướng về phía tây bay đi, đã rời xa tòa này Olympus núi lửa.

"Gặp lại!" Thẩm Lãng hướng về Shelley đại tế sư rời đi bóng lưng phất tay.

Chí ít cho đến bây giờ, hắn thu hoạch đều là Hỏa Thần giáo hữu nghị.

...

Quay đầu lại nhìn trước mắt tòa này rộng rãi to lớn núi lửa, quả thực là một cái siêu cấp cự nhân, đỉnh thiên lập địa.

Thượng cổ cự long thật sự ở đây an cư sao?

Như thế cao núi tuyết, sườn núi bên trên liền là tuyết trắng mênh mang, nhưng lúc này này ngọn núi lửa không hề có một chút tuyết trắng, toàn thân biến thành màu đen, toàn bộ đều là nham thạch, vặn vẹo đọng lại dung nham trở thành cả ngọn núi.

Thẩm Lãng vỗ vỗ Đại Siêu cái cổ nói: "Sợ sệt sao? Ta biết ngươi sợ sệt, ngươi đem ta đưa đến miệng núi lửa đi."

Đại Siêu cả người run lên một thoáng, nó tơ không hề che giấu chút nào đối cự long sợ hãi, nhưng vẫn là dũng cảm hướng về vạn mét cao miệng núi lửa bay qua.

Một phút sau, Thẩm Lãng đi tới tòa này Olympus miệng núi lửa phía trên.

Thật lớn, thật lớn, thật lớn.

Này ngọn núi lửa khẩu đường kính ít nhất vượt qua ba ngàn mét, bên trong là vô cùng vô tận dung nham, tràn ngập lưu huỳnh sương mù không ngừng lên tới bầu trời, hoàn toàn không nhìn thấy cự long Ảnh Tử.

Thẩm Lãng vỗ vỗ Đại Siêu cái cổ nói: "Ngươi buông ta xuống, sau đó đi về trước đi."

Sau đó trò chơi quá mạo hiểm, Đại Siêu tại bên cạnh rất dễ dàng liền bị lan đến gần, biến thành tro bụi.

Đại Siêu không muốn rời đi, nó cứ việc không gì sánh được sợ sệt, nhưng vẫn là muốn cùng chủ nhân cùng nhau.

"Đi thôi, đi thôi ..." Thẩm Lãng nói: "Vài ngày sau, ngươi trở lại tiếp ta."

Đại Siêu làm phiền Thẩm Lãng một thoáng, sau đó đem Thẩm Lãng đặt ở miệng núi lửa biên giới, vỗ cánh bay đi.

Lúc này miệng núi lửa biên giới nhiệt độ siêu cao, hơn nữa tràn ngập lưu huỳnh độc khí, căn bản không thích hợp sinh tồn, nhưng như trước may là có thượng cổ vương giới.

Xuyên thấu qua nồng đậm sương mù, ngờ ngợ có thể nhìn thấy dung nham ánh lửa, không ngừng phun trào.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, thượng cổ vương giới phát huy kinh người tác dụng, những độc khí đều không thể chạm được thân thể của hắn.

Hắn tiến vào cuối cùng suy nghĩ cùng suy diễn.

Tối ly kỳ vở kịch lớn lập tức liền sắp bắt đầu rồi, tất cả có vấn đề sao?

Thẩm Lãng từng bước từng bước suy diễn, cân nhắc đến mỗi một chi tiết nhỏ, mỗi một tin tức.

Bởi vì thế một bước xảy ra vấn đề, cũng có thể biến thành tro bụi.

Không có vấn đề, chính mình suy đoán hẳn là chính xác.

Cứ việc phi thường ly kỳ quỷ dị, nhưng kia chính là chân tướng, bài trừ đi hết thảy sai lầm đáp án, còn lại cái kia một cái dù cho tại hoang đường, cũng là chân tướng.

Thẩm Lãng từ trong lồng ngực móc ra hộp, lấy ra bên trong long hồn chi châu, lớn tiếng cao giọng nói: "Cự long, ta đến rồi! Ta thực hiện cùng ngươi ước định, ta mang đến ngươi mất đi đồ vật, long hồn chi châu."

Chỉ chốc lát sau!

Cả tòa Olympus núi lửa bắt đầu run rẩy, liền liền phảng phất địa chấn đồng dạng, nhưng này vẻn vẹn chỉ là cự long mở mắt mà thôi.

Tại nó mở mắt trong nháy mắt, hết thảy dung nham đều mất đi ánh sáng.

Bao phủ tại miệng núi lửa sương mù, trong nháy mắt bị đốt cháy, hoàn toàn biến mất rồi.

Toàn bộ tầm nhìn bên trong, cũng chỉ có cự long con mắt, phóng ra ánh sáng, dù cho tại ban ngày, cũng xông thẳng tới chân trời.

"Vứt xuống đây đi." Cự long âm thanh tại Thẩm Lãng trong đầu vang lên.

Thẩm Lãng cuối cùng liếc mắt nhìn trong tay long hồn chi châu, hướng về miệng núi lửa ném xuống.

Toàn bộ núi lửa lại một lần nữa run rẩy kịch liệt, cự long mở ra miệng rộng, nuốt chửng này viên long hồn chi châu.

Tại nó há mồm trong nháy mắt, toàn bộ miệng núi lửa hết thảy không khí, phảng phất đều phải bị đốt cháy lên, khơi ra cơn lốc điên cuồng bao phủ.

Long hồn chi châu biến mất ở nó đại trong miệng.

Sau đó, Thẩm Lãng tĩnh lặng chờ đợi.

Hắn là đang đợi cự long phản ứng sao?

Là, cũng không phải!

Hắn đang chờ đợi tối ly kỳ vở kịch lớn phát sinh.

Như thế cự long cần phải làm sao phản ứng?

Cảm ơn ngươi vì ta mang đến long hồn chi châu? Đây quả thật là là ta mất đi đồ vật, từ nay về sau ta phục tùng ý chí của ngươi?

Vẻn vẹn mười mấy giây sau!

Bỗng nhiên miệng núi lửa bên trong hết thảy dung nham, trong nháy mắt đọng lại.

Miệng núi lửa nhiệt độ kịch liệt hạ xuống, từ mấy trăm độ nhiệt độ cao, trong nháy mắt hạ xuống đến dưới 0 mấy chục độ.

Hết thảy sương mù không kịp mà chạy, cũng đã đọng lại thành tuyết hạ xuống.

Nhưng mà vẻn vẹn chỉ duy trì mấy giây.

Sau đó, đọng lại thành băng dung nham lại một lần nữa thiêu đốt, lại một lần nữa hòa tan, trở thành hừng hực đỏ chót dung nham.

Thậm chí toàn bộ núi lửa cũng bắt đầu trở nên đỏ chót.

Vô biên vô tận phẫn nộ, xông thẳng tới chân trời.

Cự long phẫn nộ rồi!

Nó mở trong đôi mắt, tràn ngập vô biên vô hạn lửa giận.

"Nhân loại, ta đem ngươi coi là đồng loại, ngươi là Khương Ly bệ con trai của hạ, ta đem ngươi coi là đồng bọn, nhưng mà ngươi dám hại ta, ngươi dám hại ta ..."

Cự long vô cùng phẫn nộ gào thét tại Thẩm Lãng trong đầu vang lên.

A ...

Thẩm Lãng toàn bộ đầu dường như muốn nổ tung đồng dạng.

Cự long phẫn nộ, dường như muốn hủy diệt đất trời.

Toàn bộ núi lửa điên cuồng run rẩy, to lớn ngọn núi dĩ nhiên xuất hiện vô số vết nứt, dường như muốn triệt để xé rách đổ nát đồng dạng.

"Nhân loại, ngươi dám to gan hại ta, ta muốn cho ngươi biến thành tro bụi." Cự long hét lớn: "Ngươi cho ta căn bản không phải long hồn chi châu, căn bản không phải ta khi còn bé mất đi long hồn chi châu, ngươi cho ta chính là địa ngục chi châu ... A ... A, ngươi dám hại ta."

"Ta muốn giết ngươi, ta muốn cho linh hồn của ngươi đều vĩnh viễn không được siêu sinh!"

"A ... Ta long hồn chi châu, ta long hồn chi châu, ở nơi nào? Ở nơi nào?"

"A ... A ... A ..."

Cự long phát sinh không gì sánh được thống khổ gào thét.

"Rầm rầm rầm ..."

To lớn Olympus núi lửa, rốt cuộc bị xé rách, cả tòa cự núi bắt đầu đổ nát.

Đất trời rung chuyển.

Toàn bộ lục địa cũng bắt đầu bị xé rách, xung quanh trên mặt biển, nhấc lên sóng to gió lớn.

Cự long cơn giận, hủy thiên diệt địa.

"Ta long hồn chi châu, ở nơi nào? Ở nơi nào?"

"Khương Ly con trai, ngươi dám hại ta, ta đem ngươi coi là đồng loại, coi là đồng bọn, coi là sống nương tựa lẫn nhau người thân, ngươi dám to gan hại ta?"

Cự long gào thét, làm cho toàn bộ bầu trời từng trận lôi đình.

Mà nhưng vào lúc này!

Một cái tuyết trắng phi hành thú từ xa đến gần, xuất hiện ở chân trời, một người cưỡi ở phi hành thú thượng .

Hắn ... Chính là Tây Luân đế quốc Sauron đại đế.

Vị này Sauron đại đế giơ cao một viên lấp lóe Vạn Thiên long châu, cao giọng nói: "Ta cự long, ngươi long châu ở đây, ngươi long châu ở đây."

"Ta cự long a, ta hao hết thiên tân vạn khổ, ta cửu tử nhất sinh, rốt cuộc tìm được ngươi long châu."

"Cự long a, ta sống nương tựa lẫn nhau cự long, ta từ nhỏ nhìn lớn lên cự long, ta đến, ta đến ..."

"Ta cự long, không cần phải sợ, ngươi kèm kèm đến."

Sauron đại đế hạ xuống tại miệng núi lửa biên giới nơi, giơ cao trong tay long châu.

Đây mới thực sự là long châu, ánh sáng bắn ra bốn phía, dường như một viên mặt trời nhỏ đồng dạng, cao quý tuyệt luân.

Thẩm Lãng trong lòng cười gằn.

Ly kỳ vở kịch lớn, rốt cuộc bắt đầu diễn sao?

Thú vị, thú vị! Thực sự là không nghĩ tới a, tình cảnh này dĩ nhiên thật sự dường như Thẩm Lãng dự liệu như vậy phát sinh.

Sau đó, hắn hướng về Sauron đại đế nhìn tới nói: "Ta cần phải xưng hô ngài cái gì đây? Là nên xưng ngài là Sauron đại đế? Hay là nên xưng ngài là Quỷ Ngọ thúc thúc đây? Hay hoặc là xưng ngài là Ảnh Tử?"

...

Chú: Cảm xúc phiền phức rung chuyển, yên tĩnh rất lâu mới tiến vào gõ chữ trạng thái, vì lẽ đó này một chương càng đến chậm, xin lỗi, ngày mai sẽ sớm chút đổi mới! Xin lỗi! Nếu có vé tháng, thỉnh cho ta ...

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 608: Đại Công Cáo Thành! Cự Long Hiệu Trung!

Chương 608: Đại công cáo thành! Cự long hiệu trung!

Nghe được Thẩm Lãng sau, Sauron đại đế triều Thẩm Lãng nhìn sang, có vẻ vô cùng nhạt nhưng mà, không chút nào bị vạch trần thẹn quá hóa giận.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi so với tưởng tượng càng thêm thông minh." Sauron (Quỷ Ngọ) nói: "Bất quá ta vẫn cảm thấy ngươi gọi ta Sauron khá tốt."

Thẩm Lãng nói: "Kỳ thực ta đang suy nghĩ một chuyện, phụ thân ta không phải được xưng vĩ đại nhất quân vương sao? Không phải dường như thái dương như vậy ánh sáng bắn ra bốn phía sao? Dù cho Đại Viêm hoàng đế bệ hạ đều dưới ánh hào quang của hắn lờ mờ tối tăm sao? Cái kia vì sao bên người có nhiều như vậy người phản bội đây? Hắn tại phương tây đệ tử Adolf, lại tới Doanh Quảng phụ tử, cuối cùng là ngươi,, toàn bộ đều phản bội hắn."

Thẩm Lãng trường ô một tiếng nói: "Các ngươi đều là Khương Ly bệ hạ người đáng tin tưởng nhất, tuyệt đối tâm phúc của tâm phúc, tại sao lại phản bội? Cứ như vậy, hắn vĩ đại lại từ đâu nói tới? Hắn thức người chi minh đây?"

Sauron đại đế nói: "Thẩm Lãng bệ hạ , ta muốn hỏi ngươi một vấn đề. Chúng ta trên trời thái dương vĩ đại sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên vĩ đại, nó là hết thảy sinh mệnh căn nguyên."

Sauron đại đế lại hỏi: "Chúng ta tinh cầu này mỹ lệ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên mỹ lệ, cứ việc nó trải qua thượng cổ đại niết diệt, nhưng lúc này như trước ủng có nhiều kiểu nhiều loại sinh mệnh hình thái, thiên kỳ bách quái phong cảnh, xinh đẹp để người không dám tưởng tượng."

Sauron đại đế nói: "Nếu như thái dương hủy diệt, vậy chúng ta tinh cầu này sẽ làm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nếu như thái dương là nổ tung, vậy chúng ta tinh cầu này cũng sẽ biến thành tro bụi. Nhưng nếu như chúng ta cái này thái dương là bỗng nhiên tắt, vậy chúng ta tinh cầu này sẽ héo tàn, trở nên không gì sánh được xấu xí."

Sauron đại đế nói: "Nếu như nói Khương Ly bệ hạ là thái dương, như thế Doanh Quảng phụ tử, còn có bên cạnh hắn những người, chính là bên cạnh những hành tinh, đối với ta cũng biết hành tinh cái từ này. Nếu như thái dương tại thời điểm, bọn họ đương nhiên sinh cơ bừng bừng, vĩnh viễn vây quanh thái dương quay quanh, nhưng thái dương bỗng nhiên sẽ có một ngày đột nhiên biến mất, ngươi để bọn họ làm sao bây giờ? Đương nhiên sẽ trở nên xấu xí, đương nhiên sẽ mất đi phương hướng, nhưng mà ngươi không thể bởi vì việc này mà chửi bới thái dương vĩ đại cùng quang minh."

Tiếp theo Sauron đại đế lại kích động nói: "Ngươi xem một chút trong lịch sử những vĩ đại nhất quân chủ, trên người bọn họ lớn nhất đặc chất là gì? Là thông minh tuyệt đỉnh sao? Không, là một loại mị lực, một loại ánh sáng, làm cho tất cả mọi người cũng không nhịn được thiêu thân lao đầu vào lửa ánh sáng. Nếu bàn về đế vương tâm thuật, nếu bàn về thông minh tuyệt đỉnh, bọn họ trái lại không như hắn một ít quân vương. Vì lẽ đó ngươi dù cho là con trai của hắn, cũng không thể chửi bới hắn vĩ đại."

Thẩm Lãng không khỏi nheo mắt lại, Sauron cái này phản ứng quá ly kỳ, hắn bây giờ lại luôn mồm luôn miệng Khương Ly vĩ đại?

Thẩm Lãng nói: "Sauron bệ hạ, ngươi luôn miệng nói Khương Ly bệ hạ vĩ đại, vậy ta chỉ hỏi một câu, ngươi có hay không phản bội Khương Ly bệ hạ?"

"Không có, ta đương nhiên không có." Sauron hét lớn: "Ta làm tất cả, chỉ là vì kế thừa Khương Ly bệ hạ di chí mà thôi, ta chỉ là vì hoàn thành lý tưởng của hắn, kế thừa sự nghiệp của hắn. Hắn muốn giải phóng toàn bộ thế giới văn minh, hắn phải đem toàn thể nhân loại mang tới một cái toàn độ cao mới, hắn thất bại, chết ở mưu sát. Hắn chưa hoàn thành sự nghiệp, nhất định phải từ ta để hoàn thành. Ta mới là Khương Ly bệ hạ chân chính người thừa kế, trên thực tế tại rất nhiều lúc, ta đều thay thế sự xuất hiện của hắn, không ai có thể phân biệt ra được chúng ta khác nhau, ta là hắn Ảnh Tử, chúng ta tại mọi thời khắc đều là chặt chẽ không thể tách rời, làm Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử sau, ta cái bóng này nên đứng ra. Nếu cái này thái dương tắt, vậy ta nên trở thành mới thái dương."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng ta mới là Đại Càn đế chủ, ta mới là Khương Ly con trai."

Sauron cười lạnh nói: "Thực sự là mục nát quan niệm, phụ phụ tử tử, quân quân thần thần. Phụ thân anh hùng, nhi tử liền nhất định là hảo hán sao? Nhất định phải từ nhi tử kế thừa phụ thân đế quốc sao? Loại này độc chiếm thiên hạ căn bản đã lạc hậu mục nát, tại thượng cổ tiên hiền thời đại, chính là thường nhường ngôi chế độ, chúng ta tiên tiến văn minh chính là muốn đánh vỡ loại này mục nát độc chiếm thiên hạ."

"Đương nhiên, Thẩm Lãng bệ hạ nếu như ngươi anh minh uy vũ mà nói, như thế kế thừa Khương Ly bệ hạ đại nghiệp cũng là có thể." Sauron nói: "Nhưng mà Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi xem một chút chính ngươi, như món đồ gì? Ngươi từng làm tất cả mọi chuyện ta đều biết, ta hầu như mỗi ngày đều đang đọc ngươi tư liệu, sự hiểu biết của ta đối với ngươi thậm chí vượt qua chính ngươi. Ngươi có thể có lý tưởng sao? Ngươi có giải phóng toàn bộ thế giới chí hướng sao? Ngươi không có, ngươi chỉ là vì báo thù mà thôi, ngươi luôn mồm luôn miệng thiên hạ không thù."

"Khương Ly bệ hạ lý tưởng là gì? Khương Ly bệ hạ đại nghiệp lại là gì? Ngươi có thể có nửa điểm kế thừa ý tứ, ngươi thậm chí đối với Đại Càn đế chủ đều không hề có một chút điểm hứng thú, ngươi là một cái hợp lệ quân vương sao? Ngươi không phải ..."

"Cái gì là anh hùng, cái gì là nhân vật vĩ đại, còn trẻ liền muốn lập xuống chí lớn, mà ngươi Thẩm Lãng đây? Ngươi tuổi trẻ chí hướng là gì? Bám váy đàn bà, ở rể tại phú quý gia tộc, ăn no chờ chết, như ngươi vậy cặn bã có tư cách gì kế thừa Khương Ly bệ hạ sự nghiệp?"

"Mà ta đây? Mà ta đây? Vì kế thừa Khương Ly bệ hạ đại nghiệp, ta không thể không rất sớm rời đi cự long bên người, nó lúc đó còn rất nhỏ, tách ra thời điểm, hai người chúng ta đều ở rơi lệ. Nhưng ta không thể không đi, bởi vì ta muốn đi Tây Luân cựu kinh, ta muốn đi lấy Tây Luân một đời hoàng đế chi kiếm, như vậy ta liền có thể trở thành Tây Luân đế quốc hoàng đế. Ta thì có phục hưng Khương thị thiên hạ căn cơ, ta liền có thể triển khai Khương Ly bệ hạ lý tưởng. Mà hiện tại cự long xuất thế, chúng ta song kiếm hợp bích, vô địch thiên hạ!"

"Thẩm Lãng, nếu để cho ngươi được cự long khế ước sau, ngươi sẽ đi làm cái gì? Khẳng định là giết về phương đông thế giới, cùng Đại Viêm đế quốc quyết một trận tử chiến, giết chết Đại Viêm hoàng đế, là Khương Ly bệ hạ báo thù rửa hận, sau đó nên cái gì đều mặc kệ đúng không? Đối khắp cả phương đông thế giới, xong giao tất cả cho người thủ hạ đi, ngươi sẽ không đi để ý tới một ngày chính sự, ngươi cũng sẽ không lên một ngày triều đình, ngươi ước gì lập tức cùng thê tử của ngươi trải qua tiêu dao tháng ngày đúng không?"

"Kẻ nhu nhược, đê tiện, trốn tránh ..." Sauron đại đế gào thét nói: "Mà ta cùng cự long ký kết khế ước sau, ta sẽ dẫn nó thống nhất toàn bộ thiên hạ, thành lập một cái thế giới đại đồng, huy hoàng thế giới. Vì lẽ đó ta mới là Khương Ly bệ hạ chân chính người thừa kế, bởi vì ta kế thừa lý tưởng của hắn, mà ngươi vẻn vẹn chỉ là kế thừa máu mủ của hắn."

Ách!

Trâu bò, cái này lý luận thực sự là không hề sơ hở, Lãng gia cảm giác mình đều sắp bị thuyết phục đây.

Chí ít Sauron nói mỗi một câu nói, hắn đều không thể cãi lại, cỡ nào vĩ đại ánh sáng đang a.

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng hỏi: "Ta vẫn là cũng muốn hỏi một câu, ngươi là Quỷ Ngọ, vẫn là Sauron?"

Điểm ấy Thẩm Lãng đúng là phi thường nghi hoặc, bởi vì hắn có x ánh sáng mắt, vì lẽ đó thật chết giả chết hắn là rõ rõ ràng ràng. Dung nham chi hải cái kia chết đi Quỷ Ngọ, hắn nhìn không có một chút nào sơ hở, hơn nữa hắn cũng quét hình qua Sauron thân thể, người phương Đông cùng người phương Tây vẫn là thoáng không giống nhau, nhưng trước mắt cái này Sauron đúng là người phương Tây, hơn nữa nắm giữ nghịch thiên huyết mạch, Tây Luân gia tộc trời sinh mạnh mẽ huyết thống.

Đầy đủ một hồi lâu, Sauron nói: "Ta đã Sauron, cũng là Quỷ Ngọ."

Thẩm Lãng nói: "Đoạt xá?"

Đối phương trầm mặc.

Thẩm Lãng thán phục, này trâu bò.

Đoạt xá chuyện như vậy, trên căn bản đều là giả. Tỷ như Cương Nhất liền lừa đảo Nhâm tông chủ mấy chục năm, cũng làm cho Nhâm tông chủ tín nhiệm hắn, bị hắn điều động mấy chục năm, kỳ thực căn bản không thể hoàn thành. Bởi vì người chỉ có một trường hợp hạ, mới sẽ linh hồn xuất khiếu, kia chính là thân thể tử vong.

Mà linh hồn một khi xuất khiếu, lập tức sẽ tiêu tan, trừ khi thân ở Quỷ Thành loại này đặc thù bên trong ảo cảnh.

Bất quá Thẩm Lãng rất nhanh rõ ràng, Hỏa Diễm thành kim tự tháp bên dưới dung nham chi hải, theo một ý nghĩa nào đó chính là một loại Quỷ Thành, bởi vì đã không thể tiêu tan.

Hơn nữa tạo thành tình hình này, chính là bị Hỏa Thần giáo mệnh danh là địa ngục tinh thể quỷ dị cơ thể sống. Không sai, kim tự tháp hạ dung nham chi hải, là chân chính ý nghĩa thượng Quỷ Thành, thích hợp nhất đoạt xá.

Quỷ Ngọ chính là ở nơi đó, đoạt xá Sauron.

Vì lẽ đó, thân thể là Sauron thân thể, linh hồn nhưng là Quỷ Ngọ. Dung nham chi hải chết ở nơi đó Quỷ Ngọ thân thể, là thật sự!

"Ngươi có thể nghĩ đến sao? Ta lúc đó là cỡ nào chi tuyệt vọng?" Sauron (Quỷ Ngọ) rống to nói: "Ta mang theo vừa ấp không lâu rồng đi tới phương tây thế giới, nhưng chờ ta đi tới Hỏa Viêm thành bên dưới thời điểm, nơi này đã sớm đọng lại, căn bản không thích hợp rồng trưởng thành. Mà Khương Ly bệ ra lệnh là gì? Để ta vĩnh cửu tại Hỏa Viêm thành bên trong chờ đợi, chờ đợi hắn người thừa kế đến. Nếu như không chờ được đến, ta liền vĩnh viễn chết già ở bên trong."

"Ta đáp ứng, ta lập lời thề đáp ứng, ta không thể vi phạm hắn ý chỉ." Sauron (Quỷ Ngọ) run rẩy nói: "Hắn để chúng ta tại Hỏa

Viêm thành bên trong, ta liền chờ ở nơi đó. Nhưng chỗ đó đã đóng băng, đã không thể sinh tồn, rồng cũng không thể ở nơi đó sinh trưởng. Rồng lúc đó còn quá nhỏ, Hỏa Viêm thành hạ dung nham chi hải càng ngày càng lạnh, rồng sống ở đó sẽ chết. Vì lẽ đó ... Ta ... Ta nhịn đau đưa nó mang tới một cái khác núi lửa dung nham bên trong, để chính nó trưởng thành, chính mình săn đồ ăn, nó lúc đó vẻn vẹn mới ấp nở mấy năm, dường như một đứa con nít, hoàn toàn không thể rời bỏ ta. Nhưng mà vì Khương Ly bệ hạ ý chỉ, vì năm đó ta lời thề, chúng ta vẫn là tách ra, ta rời đi ta rồng, thời gian mấy năm bên trong chúng ta hoàn toàn như hình với bóng, ta hoàn toàn đem nó xem là con trai của ta ..."

Mà vào lúc này, Olympus núi lửa bên trong cự long rơi vào bi thương bên trong, ánh mắt cũng giống như rơi vào hồi ức. Ròng rã năm năm nhiều thời gian, nó cùng Quỷ Ngọ đều như hình với bóng, sống nương tựa lẫn nhau.

Quỷ Ngọ run rẩy nói: "Ta vẫn ở bên trong chờ, chờ, chờ ... Sau đó đến khi Khương Ly bệ hạ tin qua đời, ta lúc đó là cỡ nào tuyệt vọng? Cỡ nào nỗi đau khổ? Nhưng ta như trước chờ, chờ ngươi đến, ta thậm chí hoàn toàn không biết có hay không ngươi, bởi vì ta rời đi Đại Càn đế quốc thời điểm, đế hậu căn bản không có mang thai. Ta khả năng cả đời đều không chờ được đến ngươi đến, vào lúc này đổi thành ngươi, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng trầm mặc, chờ một cái khả năng vĩnh viễn cũng sẽ không tới người, đây là thống khổ nhất, bởi vì không nhìn thấy hy vọng.

Một năm, hai năm, ba năm còn có thể. Mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm đây?

Quỷ Ngọ nói: "Ta lúc đó mỗi ngày đều đang nghĩ, ta lẽ nào sẽ chết chờ ở chỗ này, ta chưa chết cái gì, then chốt Khương Ly bệ hạ lý tưởng đây? Sự nghiệp của hắn đây? Lẽ nào đem hy vọng hoàn toàn ký thác ở một cái mịt mờ trên người con trai? Này không công bằng, cũng rất ngu muội, Khương Ly bệ hạ nói tới rõ rõ ràng ràng, thiên hạ nào có cái gì người trời sinh chính là vương hầu tướng lĩnh?"

"Vương hầu tướng lĩnh, thà có loại chăng?" Quỷ Ngọ hô to: "Đây chính là Khương Ly bệ hạ cho chúng ta giáo huấn."

"Sau đó ta nghĩ rõ ràng, ta không thể ở đây tiêu cực chờ đợi, ta phải nghĩ biện pháp, ta muốn đi kế thừa Khương Ly bệ hạ chưa hoàn thành sự nghiệp. Nhưng mà ta lại không thể vi phạm chính mình lời thề, ta không thể rời đi hỏa viêm chi thành, mà vào lúc này ... Có một người đến, tiến vào đóng băng Hỏa Viêm thành bên trong, tiến vào kim tự tháp bên trong."

Người này, không nghi ngờ chút nào chính là Sauron.

Quỷ Ngọ nói: "Người kia, chính là Tây Luân hoàng tộc Sauron! Hắn nắm giữ Tây Luân một đời chí cao huyết thống, hùng tâm bừng bừng, muốn kết thúc Tây Luân đế quốc chia năm xẻ bảy, nhìn thấy bên trong đế quốc mọi người tranh quyền đoạt lợi, vĩnh viễn cũng không nhìn thấy đoàn kết hy vọng. Hắn bi phẫn, không cam lòng, thống khổ, vì lẽ đó lựa chọn một cái quyết tuyệt con đường, đi tới Cực Bắc đại lục, đi tới Tây Luân đế quốc cố hương cựu kinh, cầm lại Tây Luân một đời hoàng đế chi kiếm, kế thừa Tây Luân một đời di chí, chân chính thống nhất toàn bộ Tây Luân đế quốc, để đế quốc lại một lần nữa hướng đi đỉnh cao cùng huy hoàng."

Thẩm Lãng có thể cảm giác được, lúc đó Sauron lên phía bắc là bi tráng giải quyết, dũng cảm nhiệt huyết, bởi vì này dù sao cũng là hẳn phải chết con đường.

Quỷ Ngọ nói: "Đương nhiên, hắn thất bại rồi! Lý tưởng thật vĩ đại, hiện thực rất lạnh lùng, hắn cứ việc huyết thống phi thường cao, vũ công cũng đủ mạnh, nhưng mà Cực Bắc đại lục đã lãnh khốc băng hàn đến cực điểm, liền không khí đều đọng lại thành tuyết. Hơn nữa vô tận băng sương bao phủ toàn bộ Cực Bắc đại lục, phảng phất một cái lồng mái vòm đồng dạng, hậu đến không thể nào tưởng tượng được, kiên cố đến không thể nào tưởng tượng được, căn bản là không vào được."

Này ngược lại là một cái tin tức mới, Cực Bắc đại lục lúc này bị một cái mái vòm bao phủ.

Quỷ Ngọ nói: "Nhưng mà Sauron không hề từ bỏ, hắn bắt đầu đi khắp thiên hạ, tìm kiếm có thể xuyên qua cực bắc mái vòm chi tráo phương pháp, tìm kiếm tại hết sức lạnh lẽo, thậm chí không có không khí hoàn cảnh sinh tồn phương pháp. Hắn tìm kiếm năm năm, mười năm, mười ba năm ..."

"Rốt cuộc, hắn tìm tới Hỏa Viêm thành bên trong, tìm tới kim tự tháp, đây là một cái thượng cổ thần bí di tích, hắn hưng phấn không gì sánh được, cảm giác mình giống như tìm tới. Hắn lúc đó, đã là nến tàn trong gió, đèn cạn dầu. Nhưng mà sau khi tiến vào, hắn càng thêm tuyệt vọng, bởi vì kim tự tháp bên trong giống như Cực Bắc đại lục băng hàn, hắn triệt để tuyệt vọng."

Thẩm Lãng có thể tưởng tượng, Sauron tìm kiếm mười mấy năm, bôn ba mười mấy năm, cuối cùng đi tới một cái càng lạnh hơn địa ngục, đương nhiên sẽ tuyệt vọng.

"Hắn muốn chết rồi, bởi vì hy vọng tiêu hao hết, bởi vì năng lượng tiêu hao hết, bởi vì sinh cơ tiêu hao hết." Quỷ Ngọ nói: "Mà lúc đó ta, cũng sắp chết rồi, thân thể của ta không có vấn đề, bởi vì ta có thượng cổ vương giới, ta cũng có Long Chi Tâm trang bị, ta cũng có thượng cổ vương kiếm, ta là có thể bất tử, nhưng mà ... Ta nội tâm tuyệt vọng u ám, tinh thần của ta không có sinh cơ."

Thẩm Lãng kinh ngạc?

Thượng cổ vương giới không phải duy nhất, điểm ấy Thẩm

Lãng rõ ràng. Bởi vì thượng cổ đế quốc hoàn toàn là dựa vào cổ lệnh giới cho thấy quyền hạn, cao tầng quý tộc đều có một cái thượng cổ lệnh giới.

Thượng cổ Khương thị vẫn là hoàng tộc thời điểm, phía dưới liền có rất nhiều thân vương cấp nhân vật, bọn họ lệnh giới chính là thượng cổ vương giới.

Đương nhiên, Thẩm Lãng chi này thượng cổ vương giới vẫn là độc nhất vô nhị, bởi vì hắn thuộc về Khương Hiết thái tử, nếu như không phải xuất hiện Khương Hiết phản bội thượng cổ phương đông đế quốc việc, Thẩm Lãng cái này thượng cổ vương giới là sẽ trở thành là thượng cổ hoàng giới.

Nhưng Long Chi Tâm trang bị, không nghĩ tới cũng không phải duy nhất, thượng cổ Khương thị đỉnh cấp Vương tộc, mỗi người đều có?

Bất quá, Thẩm Lãng chi này Long Chi Kiếm hẳn là độc nhất vô nhị chứ? Còn có hắn thượng cổ vương giới, chí ít tại Khương thị trong gia tộc xem như là chí tôn chi giới.

Thẩm Lãng nói: "Này Long Chi Tâm, thượng cổ vương giới, thượng cổ vương kiếm, đều là phụ thân ta Khương Ly bệ hạ đưa cho ngươi chứ?"

Quỷ Ngọ nói: "Đúng, là hắn cho ta! Bởi vì nuôi nấng rồng muốn đi các loại ác liệt nhất hoàn cảnh, không có những trang bị này, coi như cao đến đâu vũ công cũng không sống sót được."

Thẩm Lãng nói: "Hắn đối với ngươi như thế tín nhiệm, này ba trang bị là tính mạng của hắn gốc rễ, thế nhưng là đem chúng nó cho ngươi."

Quỷ Ngọ lạnh lùng nói: "Cũng là bởi vì đám này tín nhiệm, để ta không thể không quyết định, vì Khương Ly bệ hạ di chí trả giá tất cả. Sau đó tại Hỏa Viêm thành kim tự tháp bên trong, ta gặp phải Sauron, hai cái tuyệt vọng người gặp gỡ, hai cái tuyệt vọng nhất người gặp gỡ, nhưng bắn ra hy vọng."

Sau đó xảy ra chuyện gì, hoàn toàn có thể tưởng tượng.

Quỷ Ngọ nói: "Ta lập lời thề qua, ta đã đáp ứng Khương Ly bệ hạ, vĩnh viễn ở tại Hỏa Viêm thành hạ đẳng ngươi đến, ta không thể bối thề. Mà Sauron lập lời thề muốn bắt hồi tổ tiên hoàng đế chi kiếm, nhất thống Tây Luân đế quốc. Nhưng mà chúng ta lý tưởng trình độ nào đó thượng là nhất trí, là trùng hợp. Khương Ly bệ hạ lý tưởng là giải phóng toàn bộ thế giới, vậy cũng lấy tại phương đông bắt đầu, cũng có thể tại phương tây bắt đầu, thế giới Đại Đồng, nơi nào đều giống nhau."

"Vì lẽ đó, chúng ta ăn nhịp với nhau. Ta đem hết thảy tình hình nói ra, ta đòi hỏi Sauron thân thể cùng huyết thống, còn muốn thân phận của hắn. Mà Sauron đòi hỏi ta Long Chi Tâm, thượng cổ vương giới, thượng cổ vương kiếm, có những trang bị này, hắn mới có thể sống trở về Cực Bắc đại lục cựu kinh, hắn tài năng cầm lại Tây Luân một đời hoàng đế chi kiếm, hắn tài năng kế thừa Tây Luân đế quốc ngôi vị hoàng đế." Quỷ Ngọ nói: "Nhưng mà, hắn nhất định phải bị ta đoạt xá, linh hồn của ta nhất định phải chiếm cứ thân thể của hắn, mà dung nham chi hải đã triệt để tĩnh mịch, dường như địa ngục, linh hồn xuất khiếu đều sẽ không tung bay, thích hợp đoạt xá."

Thẩm Lãng biết, đoạt xá là đòi hỏi một phương ý chí lực hoàn toàn từ bỏ chống lại, dù cho có một chút điểm không muốn cũng không được.

Lúc đó Cương Nhất muốn đoạt xá Thẩm Lãng, liền triệt để thất bại, dù cho võ công của hắn mạnh hơn Thẩm Lãng gấp một vạn lần, dù cho hắn ngay lúc đó lực lượng tinh thần cũng mạnh hơn Thẩm Lãng vô số lần.

"Vì lý tưởng, vì mục tiêu, Sauron đáp ứng, không hề bảo lưu tiếp thu ta linh hồn đoạt xá." Quỷ Ngọ nói: "Từ đó về sau, hai người chúng ta hợp hai làm một, ta đã Quỷ Ngọ, cũng là Sauron. Ta gỡ xuống Long Chi Tâm, thượng cổ vương giới, thượng cổ vương kiếm, mặc tại Sauron thân thể mới thượng , xa rời nổ súng viêm thành, lại một lần nữa lên phía bắc, đi tới Cực Bắc đại lục cựu kinh, bắt được Tây Luân một đời hoàng đế chi kiếm, sau đó lấy Sauron đại đế thân phận xuôi nam, không thể tranh luận kế thừa Tây Luân đế quốc."

Thẩm Lãng nói: "Mà Quỷ Ngọ thân thể sẽ chết ở đóng băng dung nham chi trong biển."

Sauron (Quỷ Ngọ) nói: "Nhưng mà ta như trước thực hiện lời thề không phải sao? Ta không có vi phạm Khương Ly bệ hạ ý chỉ không phải sao? Ta vĩnh viễn ở tại Hỏa Viêm thành bên trong."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi tại Cực Bắc đại lục, gặp phải Bạch Kinh người?"

"Không thể trả lời." Sauron nói: "Nhưng ta có thể nói cho ngươi một điểm, Bạch Kinh ý chí, cũng phù hợp lý tưởng của ta cùng ý chí. Từ bọn họ thái độ đối với ngươi, liền có thể thấy được."

Bạch Kinh thái độ đối với Thẩm Lãng, đúng là lạnh nhạt.

Hiện tại rốt cuộc hết thảy đều chân tướng rõ ràng, xác thực ly kỳ, cũng chấn động lòng người.

Nhưng mà có một chút, Sauron (Quỷ Ngọ) mãi mãi cũng tẩy không liếc. Ngươi Quỷ Ngọ không nhìn thấy hy vọng, vì lẽ đó chính mình dũng cảm đứng ra, một mình đi hoàn thành Khương Ly bệ hạ nguyện vọng, điểm ấy không có sai.

Thậm chí ngươi nói dựa vào cái gì Khương Ly con trai liền nhất định phải kế thừa Đại Càn đế quốc, liền nhất định phải kế thừa Khương Ly bệ hạ sự nghiệp, đây là hẹp hòi mục nát tư tưởng, điểm ấy cũng không sai.

Nhưng mà, ngươi vì sao phải hãm hại Khương Ly con trai?

Ngươi nói Thẩm Lãng không ôm chí lớn, nhân gian cặn bã, một lòng chỉ muốn thiên hạ không thù, hưởng thụ vinh hoa phú quý, đám này đều coi như ngươi có đạo lý. Nhưng hắn chung quy là Khương Ly con trai, ngươi tại sao muốn hại chết hắn?

Không yêu, thỉnh chớ làm tổn thương!

Thẩm Lãng cảm thấy, Quỷ Ngọ đoạt xá Sauron trước, đúng là đối Khương thị xuất phát từ nội tâm trung thành.

Nhưng mà đoạt xá Sauron sau, hắn liền không còn là hoàn chỉnh Quỷ Ngọ, mà là Quỷ Ngọ cùng Sauron hỗn hợp thể, hắn đã hỗn hợp Sauron ý chí.

Như thế vì sao không nhìn thấy Thẩm Lãng, liền lập tức giết chết hắn?

Hắn không thể! Bởi vì không có Thẩm Lãng, hắn liền không chiếm được này điều cự long hiệu trung.

Quỷ Ngọ chăm sóc con rồng này tốt thời gian mấy năm, như hình với bóng, sống nương tựa lẫn nhau, quan hệ phi thường thân cận.

Nhưng ... Ấp này điều cự long chung quy là Khương Ly, hoặc là bên trong còn có cái khác càng thêm thần bí nghi thức.

Nói chung, này điều cự long chủ nhân chỉ có thể là Khương Ly đời sau, mà không phải Quỷ Ngọ, dù cho hắn cùng cự long quan hệ hôn lại mật.

Vậy làm sao bây giờ? Trước hết muốn hủy diệt Thẩm Lãng cùng cự long khế ước quan hệ, để cự long triệt để căm thù Thẩm Lãng, giết chết Thẩm Lãng.

Làm sao làm được điểm này? Đương nhiên là để Thẩm Lãng đi mưu hại cự long.

Món đồ gì có thể mưu hại cự long? Chính là tại dung nham chi hải, Quỷ Ngọ lòng bàn tay viên kia địa ngục chi châu, nhìn qua cùng long hồn chi châu rất tương tự, chưa từng thấy người căn bản là không có cách nhận biết.

Vậy này viên cái gọi là địa ngục chi châu lại là gì? Thẩm Lãng thật sự không biết, này đã siêu thoát rồi hắn tri thức phạm vi.

Nhưng ... Cái kia bị Hỏa Thần giáo mệnh danh là địa ngục tinh thể sinh mệnh, nuốt chửng dung nham chi hải hết thảy năng lượng, đem toàn bộ khu vực đều đã biến thành địa ngục như vậy cấm địa sinh mệnh, vì lẽ đó nó đáng sợ đến mức nào?

Này viên địa ngục chi châu đương nhiên không phải nó bản thể, hay là nó ngưng tụ ra đến trong đó một viên?

Lúc đó thí nghiệm xảy ra bất trắc thời điểm, có hơn một nghìn cái Hỏa Thần giáo tế sư cùng đại học sĩ chết thảm, mà nơi này dường như địa ngục, linh hồn sẽ không tiêu tan, những người này chết rồi, linh hồn liền đến nơi trôi nổi tại kim tự tháp bên trong.

Mà dung nham chi hải nơi sâu xa có địa ngục tinh thể, không ngừng nuốt chửng hết thảy năng lượng, vì lẽ đó sản sinh một cái năng lượng trọng tâm, lâu dần, đám này linh hồn tung bay đến dung nham chi hải trung tâm, cuối cùng ngưng tụ trở thành một phảng phất thực thể hạt châu? Được gọi là địa ngục chi châu?

Nó không chỉ là hơn ngàn người chết đi linh hồn, hơn nữa còn ẩn chứa vô số địa ngục tinh thể băng hàn năng lượng, có thể cho cự long mang đến thương tổn.

Chính là vì nó bên trong có vô số linh hồn phun trào, vì lẽ đó nhìn qua cùng long hồn chi châu rất tương tự, để người không cách nào nhận biết.

Đây chính là Thẩm Lãng suy đoán, hắn cảm giác đến phi thường có đạo lý.

Vì lẽ đó cự long nuốt chửng này viên địa ngục chi châu sau, một lúc phun trào hỏa diễm, một lúc dung nham lại đọng lại thành băng.

Cự long là hỏa diễm sinh vật, nếu như một viên đáng sợ băng hàn năng lượng tại trong cơ thể nó nổ tung, sẽ là cỡ nào thống khổ? Cỡ nào thương tổn?

Mà Thẩm Lãng làm là chủ nhân, đem như thế địa ngục chi châu cho cự long ăn vào, chẳng phải là chính là muốn hại chết hắn?

Này đương nhiên sẽ làm cự long phẫn nộ, thất vọng, cảm giác chịu đến to lớn phản bội.

...

Cự long chậm rãi nói: "Ôn chuyện xong xuôi sao?"

Sauron (Quỷ Ngọ) nói: "Đã xong xuôi."

Cự long nói: "Trên thế giới này, không có ai có thể thương tổn rồng, không có ai! Thẩm Lãng, ta đem ngươi coi là đồng loại, ngươi nhưng muốn muốn hại chết ta, không thể tha thứ. Dù cho ngươi là Khương Ly con trai, cũng không thể tha thứ."

Thẩm Lãng nói: "Ta là bị hãm hại, ta căn bản liền không biết, ta cho rằng kia chính là long hồn chi châu."

Cự long nói: "Thẩm Lãng, nhân loại các ngươi có một câu nói

nói tới đúng vô cùng, luận tích bất luận tâm."

Luận tích bất luận tâm, luận tâm trên đời không con người hoàn mỹ.

Cự long nói: "Ngươi đem địa ngục chi châu gửi cho ta, này có phải là sự thực? Ngươi suýt chút nữa thì hại chết ta, này có phải là sự thực?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đang nuốt chửng thời điểm, không cũng là không có nhận ra đây là địa ngục chi châu sao?"

Cự long nói: "Ta liền hỏi ngươi, ngươi hầu như hại chết ta, có phải là sự thực?"

"Vâng." Thẩm Lãng run rẩy nói.

Cự long nói: "Vậy thì không nên oán giận, chuẩn bị tử vong đi."

Cự long chậm rãi mở ra miệng rộng, bên trong có vô số long diễm, phảng phất địa ngục thâm uyên đồng dạng.

"Chuẩn bị tử vong đi, phàm nhân đều có vừa chết!" Cự long đột nhiên gào thét, sau đó điên cuồng nuốt chửng.

Trong nháy mắt, Thẩm Lãng thân thể dường như lá rụng đồng dạng, đột nhiên bị thôn phệ nhập cự long yết hầu bên trong, trong nháy mắt bị vô tận long diễm nuốt chửng, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất triệt để biến thành tro bụi.

Bên cạnh Sauron nhìn thấy tình cảnh này, hầu như cả người run rẩy, nhắm mắt lại.

Hắn hoàn toàn không có cách nào hình dung giờ khắc này cảm thụ.

Bao nhiêu năm, rốt cuộc đến khi ngày đó, Thẩm Lãng rốt cuộc chết rồi.

Nếu như đứng ở Sauron lập trường, đương nhiên không gì sánh được sảng khoái, Thẩm Lãng biến thành tro bụi, quả thực là trên thế giới lớn nhất ban ơn cùng tin vui.

Cũng là bởi vì hắn Đại Càn đế quốc tồn tại, mới làm cho Bích Kim thành nội bộ lục đục, làm cho Tây Luân đế quốc nam bắc phân liệt.

Nhưng nếu đứng ở Quỷ Ngọ lập trường, Thẩm Lãng mãi mãi cũng là hắn thiếu chủ.

Nhưng là, cự long chỉ có thể có một người chủ nhân. Thẩm Lãng bất tử, hắn vĩnh viễn trở thành không được chủ nhân.

Sauron chậm rãi đưa tay ra, cự long đem to lớn đầu lâu thân tới, để Sauron xoa xoa đỉnh đầu của hắn vảy.

Này mỗi một chiếc vảy rồng, đều vượt qua một mét vuông, không biết là chất liệu gì tạo thành, chân chính cứng rắn không thể phá vỡ.

Mấy chục năm trước, con rồng này còn nhỏ vô cùng, Quỷ Ngọ chính là cái dạng này xoa xoa nó.

Coi như cự long, lúc nhỏ cũng như là tiểu miêu tiểu cẩu như thế đáng yêu, trẻ con thời kỳ nó cũng là hồ đồ, ngây thơ, đối nuôi nấng nó người tràn ngập thân cận cùng nương theo.

Vì lẽ đó trình độ nào đó thượng , Quỷ Ngọ xem như là nó nghĩa phụ.

"Xin lỗi, rồng, vì hoàn thành Khương Ly bệ hạ sứ mệnh, những năm này ta trước sau đang bôn ba, bỏ qua ngươi trưởng thành, xin lỗi, xin lỗi." Sauron (Quỷ Ngọ) ôn nhu nói: "Kèm kèm có lỗi với ngươi, tại ngươi khi còn bé không có bảo vệ tốt ngươi, để ngươi mất đi long châu."

Long châu là gì?

Nó là long tộc quan trọng nhất đồ vật, đại diện cho viễn cổ ký ức, đại diện cho long tộc đối năng lượng nắm giữ cùng lý giải, đại diện cho rồng tối Cao Trí Tuệ.

Nó là một cái tinh thần năng lượng thể, bên trong ngưng tụ vô số tin tức.

Không có long châu long tộc, là không hoàn chỉnh long tộc, bởi vì nó không có viễn cổ năng lượng ký ức, không cách nào tiến hành bước kế tiếp lột xác cùng trưởng thành, cả đời đều chỉ có lỗ mãng phương thức công kích.

Long châu, cũng là thượng cổ nhân loại cùng cự long tiến hành tinh thần phù hợp, tinh thần khế ước năng lượng hạt nhân.

Mà tại con rồng này rất nhỏ lúc còn rất nhỏ, bởi vì Quỷ Ngọ đi rồi, chính nó đi khắp nơi đi nuốt chửng, khắp nơi đi mạo hiểm trưởng thành.

Lại một lần đi tới một cái nào đó quỷ dị địa phương nuốt chửng năng lượng, đi mạo hiểm, kết quả chỗ đó phi thường đáng sợ, lúc đó còn rất nhỏ nó trực tiếp bị nơi đó năng lượng bao phủ tập kích, trực tiếp ngất đi, đến khi nó tỉnh lại thời điểm, nó long châu đã không gặp.

Nó mau chóng rời đi cái kia địa ngục như vậy vết nứt, mãi cho đến bây giờ đối với nơi đó đều ký ức chưa phai. Vô biên vô tận hào quang màu xanh lục, tỏa ra đáng sợ tử vong, địa ngục khí tức.

Không sai, chính là do, chính là mạnh mẽ phóng xạ tính năng lượng. Lúc đó rồng quá nhỏ, trong lúc vô tình xông vào tiến vào, bị mạnh mẽ bức xạ năng lượng tập kích, không chịu nổi.

Từ cái kia sau, nó đối liền do loại này phóng xạ tính năng lượng tràn ngập tuyệt đối địch ý, một khi cảm giác được, mặc kệ vạn dặm xa xôi, đều muốn triệt để phá hủy đi nó.

Vì lẽ đó, nó hủy diệt rồi An Tức thành, tiếp xuống bản còn muốn hủy diệt Bích Kim thành, bởi vì thế cũng có do phóng xạ tính năng lượng. Nhưng bởi vì Thẩm Lãng xuất hiện, nó buông tha Bích Kim thành.

Sauron nói: "Ta dùng ròng rã thời gian hơn một năm, tìm tới cái kia đáng sợ địa ngục vết nứt, tìm được ngươi di lạc long châu, chỗ đó cũng thật là đáng sợ a, loại kia hắc ám năng lượng, quả thực có mặt khắp nơi, có thể bóp chết tất cả sinh mệnh, coi như ta có Long Chi Tâm, thượng cổ vương giới, cũng thiếu chút nữa không chống đỡ được. Nhưng ta chung quy hay là tìm được ngươi long châu."

Sauron đụng với ánh sáng bắn ra bốn phía long châu.

"Con trai của ta, từ nay về sau, ngươi là một cái hoàn chỉnh long tộc."

Cự long chậm rãi mở ra miệng rộng.

Sauron nói: "Con trai của ta, từ nay về sau chúng ta sống nương tựa lẫn nhau đúng không?"

Cự long nói: "Đúng, từ nay về sau, ngươi chính là ta thân nhân duy nhất."

Sauron hưng phấn đến run rẩy, ngàn vạn không thể nói là chủ nhân, bởi vì long tộc là kiêu ngạo, nó không phải thú cưng, nó chỉ có chiến đấu đồng bọn, mà không có chủ nhân.

Sauron rốt cuộc buông ra hai tay, run rẩy nói: "Con trai của ta, cầm đi, cầm đi! Từ nay về sau, ta mang theo ngươi đi chiến đấu, chúng ta cưỡi thả toàn bộ thế giới, chúng ta đi hoàn thành Khương

Ly bệ hạ sứ mệnh, chúng ta vĩnh viễn cùng nhau."

Sau đó, này viên long hồn chi châu chậm rãi hướng về cự long trong cổ họng bay đi.

Chỉ chốc lát sau, long tộc biến mất ở cự long trong cơ thể.

Trong nháy mắt ...

Một trận ánh sáng bắn ra bốn phía, con rồng này phát sinh ra biến hóa, một loại phi thường nội liễm biến hóa.

Mỗi một chiếc vảy rồng đều phảng phất tỏa ra hào quang nhàn nhạt. Nó không tiếp tục như trước như thế, hết thảy hừng hực ánh sáng điên cuồng tiết ra ngoài, nó đã có thể thu lại ngọn lửa của chính mình.

Nó đối năng lượng nắm giữ, cũng thu thả như thường.

Trước nó coi như bay ở ngàn mét trên không, đều sẽ đem trên mặt đất tất cả triệt để đốt cháy, mặc kệ là bùn đất, tảng đá, nhà ốc, cây cối, toàn bộ trong nháy mắt cháy hừng hực. Đây không phải là nó khoe khoang, cũng không phải nó ra vẻ ta đây, mà là nó thu lại không được chính mình năng lượng, bởi vì nó không có long hồn chi châu, không có viễn cổ năng lượng ký ức.

Này dẫn đến nó phần lớn thời điểm đều muốn tại Olympus núi lửa bên trong, như thế năng lượng tài năng được bổ sung, bằng không vẫn ở bên ngoài mà nói, năng lượng sẽ không ngừng tiêu tan.

Không có long châu rồng, không phải hoàn chỉnh long tộc, hiện tại nó hoàn chỉnh.

Vì lẽ đó nó vảy, cũng không phải kinh người nhiệt độ cao, mà là bình thường nhiệt độ.

Sauron kế tục ôn nhu xoa xoa nó vảy, nói: "Cự long a, con trai của ta, hiện tại ngươi có thể thu lại chính mình năng lượng, ngươi có thể rời đi Olympus núi lửa, chúng ta đi thôi, chúng ta cùng đi Tây Luân đế kinh, chúng ta cùng đi khiếp sợ thiên hạ đi."

Đây là trong miệng hắn.

Mà trong lòng hắn mà nói, nhưng là đang gầm thét, đang reo hò.

Ha ha ha ha, ta muốn cưỡi cự long xuất hiện tại trước mặt mọi người.

Ta muốn làm cho cả thiên hạ đều vì ngừng chiến lật, ta muốn cho hết thảy kẻ địch đều biến thành tro bụi.

Cái gì Helen phó hoàng? Ngươi cũng không còn tư cách.

Cái gì nam bắc xé rách? Cái gì Dibos công tước? Cái gì Russo gia tộc? Cái gì Đại Càn đế quốc? Toàn bộ đều muốn biến thành tro bụi.

Ta Sauron muốn thống trị toàn bộ thiên hạ.

Ta Sauron là chân chính chân long thiên tử, thế giới chi hoàng.

Cự long chậm rãi vỗ cánh, bay khỏi Olympus núi lửa, xoay quanh tại bầu trời, bỏ ra to lớn bóng tối.

Chân chính quái vật khổng lồ, che kín bầu trời.

Sauron đưa tay nói: "Con trai của ta, chúng ta đi thôi, chúng ta cùng đi Tây Luân đế kinh, chúng ta đi thống trị thiên hạ, ngươi có thể mang ta đoạn đường sao?"

Cự long nói: "Ngươi muốn cưỡi ở trên lưng của ta sao?"

Sauron nói: "Không thể à? Con trai của ta?"

"Ha ha ha ha ..." Cự long phát sinh từng trận cười như điên nói: "Sauron, ở trên thế giới này, ta chỉ có một cái đồng loại, ta chỉ có một cái chiến đấu đồng bọn, kia chính là Khương Ly con trai Thẩm Lãng!"

Dứt lời, cự long chậm rãi há mồm ra, bên trong Thẩm Lãng chậm rãi phiêu bay ra ngoài, hoàn chỉnh không thiếu sót.

"Sauron? Chúng ta trước làm tất cả, cũng chỉ là vì để cho ngươi đem long tộc giao ra đây mà thôi, bởi vì không có long châu, chính là không hoàn chỉnh long tộc. Hiện tại, chúng ta thành công rồi!"

Thẩm Lãng trôi nổi tại cự long trên lưng, nhẹ nhàng xoa xoa nó vảy nói: "Rồng a rồng, ta đáp ứng ngươi, đem ngươi mất đi đồ vật mang về, ta có phải là hoàn thành ta ước định a?"

Cự long nói: "Đúng, đồng loại của ta, cứ việc quá trình phi thường ly kỳ. Ngươi thật là phi thường yêu thích mạo hiểm a, vạn nhất sự thông minh của ta không có cao như vậy, ngươi liền biến thành tro bụi a, ta Thẩm Lãng bệ hạ!"

...

Chú: Chư vị ân công, vọt vào mười vị trí đầu, còn có hy vọng! Có vé tháng huynh đệ, thỉnh cho ta, chúng ta cố gắng nữa xung một cái, được không?

Cảm ơn nhiên nhiên thụy thụy 2 vạn tệ khen thưởng, cảm ơn jason_d, thư hữu 20190107145851201, Ôn Châu phong vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 609: Sauron Thổ Huyết! Làm Một Hồi Chấm Dứt!

Chương 609: Sauron thổ huyết! Làm một hồi chấm dứt!

Một số thời khắc, Thẩm Lãng thật sự như là một cái không cần phấn đấu con nhà giàu.

Rồng chi cảm ngộ, rồng chi điều động, đây là một cái phi thường gian nan quá trình, đòi hỏi trả giá to lớn tinh lực, thời gian, trí tuệ.

Thượng cổ cự long phi thường ngạo mạn, nó sẽ bị loài người điều động trước tác chiến, nhưng nhưng không thể nói là nhận chủ, nhưng cuối cùng vẫn là một loại hiệu trung.

Cái này cũng là đòi hỏi một cái khế ước, một loại phi thường phi thường cao thâm tinh thần khế ước, đòi hỏi rồng cảm giác ngộ đến rất cao cấp bậc, mới có thể cùng thượng cổ cự long ký kết loại này khế ước. Hơn nữa loại này khế ước là trực tiếp khắc họa tiến vào cự long linh hồn cùng huyết thống bên trong, hầu như là mãi mãi.

Chí ít lấy Thẩm Lãng lúc này rồng cảm giác ngộ năng lực, còn ký kết không được như thế khế ước, quá cao thâm.

Cái kia cự long vì sao còn có thể đem hắn cho rằng đồng bọn? Bởi vì long chi tâm bên trong long huyết tủy sao? Không phải, bởi vì Sauron cũng có long chi tâm, bên trong cũng có long huyết tủy.

Điều này là bởi vì phụ thân của Thẩm Lãng, Khương Ly bệ hạ có lẽ là, cũng chính là con rồng này ấp lúc đi ra, cũng đã ký kết tinh thần khế ước, huyết thống khế ước.

Khương Ly sau khi chết, loại này khế ước liền tự động chuyển tới Thẩm Lãng trên thân , tương tự là mãi mãi.

Bất quá so với Khương Ly bệ hạ mà nói, Thẩm Lãng quyền hạn đã hạ xuống, nhưng hắn vẫn là này điều cự long độc nhất vô nhị chiến đấu đồng bọn.

Nó là một loại phi thường phi thường nhạy cảm sinh vật, lập tức liền có thể ngửi ra Thẩm Lãng trên thân huyết mạch khí tức, tại nhìn thấy hắn đầu tiên nhìn liền biết hắn là Khương Ly bệ hạ người thừa kế.

Tại rồng trong tầm nhìn, hết thảy đều là hoàn toàn khác nhau. Thẩm Lãng ở trong mắt hắn, liền là một đoàn huyết thống quang ảnh, nắm giữ cùng Khương Ly bệ hạ cao nhất độ khớp.

Đương nhiên, nếu như Thẩm Lãng lại biến mất rồi sau, Thẩm Dã trở thành người thừa kế của hắn, bất quá vào lúc ấy Thẩm Dã cùng cự huyết mạch của rồng khế ước liền vô cùng đạm bạc.

Muốn sâu sắc thêm loại này khế ước quan hệ? Cũng được, tiến hành rồng cảm giác ngộ.

Vì lẽ đó, thế giới này đúng là không công bằng. Quỷ Ngọ chăm sóc con rồng này thời gian mấy năm, không chiếm được nó hiệu trung. Mà Thẩm Lãng chỉ là vừa gặp mặt, liền trở thành cự long độc nhất vô nhị chiến đấu đồng bọn.

Cái cảm giác này không chỉ là cự long có, Thẩm Lãng cũng có, tại Bích Kim thành bầu trời, hắn cùng cự long gặp mặt thời điểm, trước tiên liền sản sinh kịch liệt huyết mạch cộng hưởng, tinh thần cộng hưởng.

Vì lẽ đó hắn mới dũng cảm tiến lên nghênh tiếp, ngăn cản cự long phá hủy Bích Kim thành. Hơn nữa cái kia Thượng cổ long hạp nhưng là có do năng lượng, nhưng hắn như trước biểu diễn đi ra.

...

Nhìn thấy tình cảnh này, Sauron (Quỷ Ngọ) nhất thời hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Cả người phảng phất chịu đến trước nay chưa từng có linh hồn chấn kích, hoàn toàn hóa đá.

Tại sao lại như thế? Làm sao có khả năng sẽ như vậy? Vừa nãy Thẩm Lãng rõ ràng bị thôn phệ, rõ ràng bị vô số long diễm biến thành tro bụi.

Bây giờ lại đang yên đang lành sống sót, hơn nữa dĩ nhiên cùng cự long liên hiệp lại lừa hắn?

Đến tột cùng phát sinh cái gì?

Đầy đủ sau một lúc lâu, Sauron nhìn phía Thẩm Lãng, run rẩy nói: "Ngươi ... Ngươi đã sớm nhìn thấu ta? Lúc nào?"

Thẩm Lãng nói: "Chính là trước đây không lâu, tại hồng cung gặp mặt lần đó, ngươi được xưng muốn cùng ta tranh cướp cự long thời điểm."

"Không thể." Sauron nói; "Lúc đó ta không có bất kỳ sơ hở, hơn nữa thân thể của ta chính là Sauron."

Thẩm Lãng nói: "Trên người ngươi có long chi tâm, cái loại năng lượng này khí tức ta quá quen thuộc."

Sauron nói: "Long chi tâm không có bất kỳ năng lượng khí tức, ngươi không thể nhìn thấu."

Này ngược lại là không sai, mặc kệ là thượng cổ vương giới, vẫn là long chi tâm, hoàn toàn sẽ không tỏa ra bất kỳ năng lượng khí tức, có thể nói trừ ra long tộc ở ngoài, không ai có thể cảm ứng được đến. Mà đối với long tộc tới nói, long chi tâm bên trong long huyết tủy năng lượng khí tức liền phi thường hiện ra.

Lẽ nào Thẩm Lãng sẽ nói cho ngươi biết, ta có X-quang mắt, có thể xuyên thấu qua thân thể, nhìn thấy ngươi trên ngực long chi tâm trang bị sao?

Thẩm Lãng nói: "Lúc đó ta liền phi thường hiếu kỳ, vì sao ngươi làm Tây Luân đế quốc hoàng đế, dĩ nhiên sẽ có long chi tâm? Vật này cần phải chỉ có thượng cổ phương đông đế quốc mới có, phi thường đúng dịp, hiện nay đã biết chỉ có phụ thân ta Khương Ly mới có."

"Căn cứ Khương Ly bệ hạ di thư, ta đi tới Hỏa Viêm thành tìm ngươi. Kết quả nhìn thấy thi thể của ngươi, còn có tay ngươi trong lòng hạt châu kia." Thẩm Lãng nói: "Ta đối rồng hoàn toàn kiến thức nửa vời, biết có long châu thứ này, thế nhưng là hoàn toàn không biết nó cụ thể là ra sao. Mà hạt châu kia bên trong phun trào vô số linh hồn tin tức, ta bản năng liền cho rằng đó là long hồn chi châu."

Sauron nói: "Kỳ thực, kỳ thực này hai loại đồ vật bề ngoài là không có gì khác nhau. Nó chính là một loại tin tức tụ hợp thể, chỉ có điều lấy một loại nào đó vật chất hóa hình thái xuất hiện, ta đã từng thời gian dài nghiên cứu qua, hai người bề ngoài xem không ra bất kỳ khác nhau."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà ta vừa nãy xem, rõ ràng có khác nhau, ngươi cho viên kia rồng thực sự hồn chi châu là quang minh bắn ra bốn phía, mà ta đây một viên địa ngục hồn châu nhưng là thâm u quỷ dị."

Sauron nói: "Đó là bởi vì nhiệt độ, lạnh lẽo thời điểm chính là thâm u quỷ dị, nóng rực chính là quang minh bắn ra bốn phía. Nó chính là viễn cổ ký ức, chính là một đoàn tin tức tụ hợp."

Lúc này, cự long há hốc miệng ra, đem cái kia địa ngục hồn châu phun ra ngoài, nó cũng không có chân chính nuốt chửng, chỉ là đang diễn trò.

Quả nhiên trải qua nhiệt độ cao thiêu đốt sau, này viên địa ngục hồn châu từ nguyên bản thâm u quỷ dị đã biến thành quang minh bắn ra bốn phía, nhìn qua xác thực cùng vừa nãy long hồn chi châu giống nhau như đúc.

Sauron lại nói: "Đương nhiên, long hồn chi châu trừ ra tin tức tụ hợp ở ngoài, nó năng lượng cấp phi thường phi thường cao, dù sao cũng là thượng cổ long tộc ngưng tụ mà thành viễn cổ ký ức. Nhưng mà này viên địa ngục hồn châu năng lượng cấp bậc cũng phi thường cao, cứ việc nó chứa đựng chính là hơn một nghìn Hỏa Thần giáo tế sư linh hồn tin tức, nhưng mà ngưng tụ nó năng lượng nhưng phi thường mạnh mẽ mà lại cao cấp."

Địa ngục tinh thể sinh mệnh? Cái kia đúng là cao cấp nhất năng lượng , tương tự là từ hỏa long sao chổi đi tới thế giới này, hơn nữa đồ chơi kia còn trực tiếp đóng băng toàn bộ Cực Bắc đại lục, có thể không cao cấp sao?

Dựa theo cách nói này, này long hồn chi châu cùng địa ngục hồn châu trong đó khác biệt, đúng là có một cái tỷ dụ.

Một khối phần cứng bên trong chứa đựng chiến lược vũ khí số liệu cùng bản vẽ, giá trị liên thành; mà mặt khác một khối phần cứng chứa đựng rất nhiều động tác điện ảnh.

Hai khối phần cứng bên trong số liệu giá trị khác nhau một trời một vực, nhưng phần cứng bản thân là như thế, tại ngươi mở ra đọc trước, vĩnh viễn không biết nó bên trong chứa đựng cái gì.

Thẩm Lãng cẩn thận từng ly từng tý một đem này viên địa ngục hồn châu bỏ vào trong hộp, bảo tồn lại.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Sauron nhìn phía cự long run rẩy nói: "Ngươi vừa bắt đầu liền biết, Thẩm Lãng đem ra không phải long hồn chi châu, vì lẽ đó ngươi căn bản cũng không có chân chính nuốt chửng nó? Ngươi vì sao biết?"

Cự long nói: "Thẩm Lãng bệ hạ nói cho ta."

"Nói bậy, hắn căn bản cũng không có đã nói nửa chữ." Sauron cả giận nói.

Cự long nói: "Không cần mở miệng, bởi vì ta cùng khế ước giả trong đó có tinh thần cộng hưởng, hắn chỉ cần tại trong đầu nói cho ta là có thể."

Ta ... Ta thảo!

Sauron thật sự muốn phun máu ba lần.

Cự long nói: "Không chỉ có như thế, hắn còn nói cho ta, tại ta lúc còn rất nhỏ, ta nhìn như vô ý xông vào cái kia đáng sợ địa ngục vết nứt, bên trong đâu đâu cũng có do, bóng tối vô cùng vô tận năng lượng tập kích ta. Nhưng trên thực tế nhưng là ngươi cố ý dẫn dắt, mục đích của ngươi chính là trộm đi ta long châu."

Mỗi người đều có nghĩ lại mà kinh qua đi, dù cho là siêu cấp trí giả, tại hắn ba, bốn tuổi trước cần phải đều là một loại phi thường sa điêu đáng yêu sinh vật. Coi như là một quốc gia nguyên thủ, tại trước ba tuổi khả năng còn nước tiểu khố, hơn nữa ăn mặc quần yếm, chơi nước tiểu bi đất không còn biết trời đâu đất đâu.

Cự long cũng không ngoại lệ, tại nó vẫn là trẻ con thời điểm, nó liền thường thường đem mình long châu phun ra chơi.

Nếu như vào lúc này, Khương Ly như trước ở đây, liền sẽ nói cho hắn biết, long châu là ngàn vạn không thể chơi, nhất định phải tại mọi thời khắc tàng ở trong người, không thể phun ra.

Nhưng mà con rồng này không có ai giáo, không có ai nuôi, từ nhỏ đã chơi chính mình long châu.

Hơn nữa Quỷ Ngọ vì đạt đến mục đích của chính mình, vô tình hay cố ý phóng túng.

Bất quá, làm có người muốn cướp đi long châu thời điểm, rồng là không muốn, dù cho vẫn là trẻ con rồng, nó cũng sẽ trực tiếp phun ra liệt diễm, đưa ngươi đốt thành tro bụi.

Cho nên muốn muốn trộm đi long châu, nhất định phải để nó bất tỉnh đi, triệt để bất tỉnh nhân sự, dù cho ngủ cũng không được.

Vì lẽ đó, duy nhất có thể làm cho trẻ con rồng ngất địa phương, chính là do phóng xạ tính năng lượng, nó phảng phất là rồng thiên địch.

Thẩm Lãng nói: "Ngay lúc đó rồng còn phi thường còn nhỏ hồ đồ, bị ngươi dùng một loại nào đó bí ẩn phương thức, dụ dỗ đến tràn ngập do lòng đất trong cái khe, hoàn toàn bị đánh xỉu, ngươi nhân cơ hội đánh cắp long châu. Tại lúc đó ngươi cũng đã trăm phương ngàn kế, muốn đoạt đi con rồng này."

Sauron lạnh nhạt nói: "Hoàn toàn là nói bậy, lúc đó ta cũng lại không biết ngươi sẽ xuất hiện, ta liền Khương Ly bệ hạ có hay không hài tử cũng không biết, làm sao có khả năng sẽ dự liệu được cục diện hôm nay?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đánh cắp long châu, chỉ là muốn cùng nó một lần nữa ký kết khế ước mà thôi. Nhưng mà ngươi nhưng lại không biết, loại này rồng chi khế ước một khi ký kết, là không cách nào thay đổi. Này long châu chỉ là viễn cổ năng lượng ký ức, rồng thực sự chi khế ước là ký tại huyết thống cùng linh hồn diện."

Thẩm Lãng không có nói hết, rồng thực sự chi khế ước ký kết là phi thường cao thâm, đòi hỏi đối rồng cảm giác ngộ đến rất cao cấp bậc.

Thẩm Lãng chỉ là kế thừa Khương Ly bệ hạ khế ước, chính hắn vẫn không có ký kết cái này rồng chi khế ước năng lực, hắn rồng cảm giác ngộ cảnh giới quá thấp.

"Sauron, hoặc là nói Quỷ Ngọ, ta có thể nói cho ngươi, trên thế giới này đùa bỡn tâm nhãn, đùa bỡn âm mưu quỷ kế, còn không ai có thể vượt qua ta." Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Võ công của ta là rất cặn bã, tay trói gà không chặt. Nhưng mà tại âm mưu quỷ kế thượng , đến nay ta không có thua qua. Ngươi xem như là ghê gớm, cho ta đào một cái to lớn hố, muốn đưa ta vào chỗ chết. Nhưng phi thường đáng tiếc a, cái này hố đem chính ngươi chôn."

"Ha ha ha ha ..." Sauron (Quỷ Ngọ) phát sinh không gì sánh được tiếng cười thê lương.

"Khương Ly bệ hạ a, ngươi luôn miệng nói vương hầu tướng tướng lẽ nào đều do dòng dõi sao, ngươi luôn miệng nói muốn giải phóng toàn bộ thế giới, kết quả đây? Vẫn là phụ phụ tử tử, đời đời kế thừa sáo lộ." Sauron giận dữ hét: "Dựa vào cái gì a? Người lại không phải chiến mã, lại không phải chó, chú ý cái gì huyết thống? Ta chăm sóc cự long bao nhiêu năm? Ta từ phương đông thế giới mang tới phương tây thế giới, ta dốc hết tâm huyết, ta cùng hắn sống nương tựa lẫn nhau bao nhiêu năm? Mà ngươi Thẩm Lãng mới chỉ thấy được nó một chút, nó liền quy ngươi? Dựa vào cái gì? Liền bởi vì ngươi là Khương Ly bệ hạ con trai, liền bởi vì ngươi kế thừa huyết mạch của hắn? Ngươi liền có thể kế thừa này điều cự long, ngươi liền có thể kế thừa Đại Càn đế quốc? Dựa vào cái gì a?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng đấy, dựa vào cái gì a? Thực sự là quá không công bằng rồi! Ngươi lại làm sao không phải như thế? Bằng không ngươi vì sao phải đi đoạt xá Sauron? Ngươi không phải là vừa ý máu mủ của hắn, vừa ý thân phận của hắn sao?"

Sauron không gì sánh được thống khổ nhắm hai mắt lại, đầy đủ sau một lúc lâu, hắn lại mở, nhìn cự long nói: "Rồng, không sai, Thẩm Lãng nói đều không sai, ta là dẫn dắt ngươi đi tới cái kia tràn ngập do địa ngục vết nứt, ta là trộm đi ngươi long châu, ta là muốn mưu hại Thẩm Lãng, ta là muốn cướp đoạt ngươi. Hiện tại ta tất cả bại lộ, ngươi giết ta, giết ta a?"

Lúc này Quỷ Ngọ không hề nói gì sống nương tựa lẫn nhau, cũng không có nói ta chăm sóc ngươi bao nhiêu năm, nửa chữ đều không nhắc.

Nhưng này trái lại làm nổi lên cự long hồi ức, trong đầu của nó hiện ra trẻ con thời kỳ hình ảnh, Khương Ly bệ hạ cũng chỉ là chăm sóc nó không tới một năm, còn lại thời gian mấy năm, đều là Quỷ Ngọ đang chăm sóc nó, Quỷ Ngọ tại nuôi nó.

Cái kia đoạn ký ức đối với nó tới nói là không gì sánh được quý giá ấm áp.

Thậm chí tại trong đầu của nó, có một cái hình ảnh không ngừng hiện lên.

Mặc dù là trẻ con rồng, nhưng mà tại ba, bốn tuổi thời điểm, thân hình của nó cũng đã phi thường lớn vô cùng.

Bất quá nó như trước dường như lúc còn rất nhỏ như thế, trực tiếp đánh về phía Quỷ Ngọ trong lồng ngực. Trực tiếp trực tiếp đem hắn ép ngã xuống đất, hầu như trở thành bánh thịt, đáng sợ nhất một lần, trực tiếp ép gãy rồi Quỷ Ngọ ba cái xương sườn.

Từ cái kia sau, rồng hiểu chuyện một chút, cũng không còn như rất giờ hậu như vậy vồ tới, ngược lại là làm phiền.

Nó lúc còn rất nhỏ, liền yêu thích Quỷ Ngọ mò đỉnh đầu của nó.

"Ngươi giết ta a? Giết ta a ..." Sauron (Quỷ Ngọ) hướng về cự long hét lớn.

Cự long nhẹ nhàng một tiếng thở dài nói: "Ngươi đi đi, ta không giết ngươi. Chí ít, không thể từ ta đến giết."

Thẩm Lãng kinh ngạc nhìn cự long, loại sinh vật này không có hắn tưởng tượng như thế tàn bạo ngạo mạn a?

Dựa theo đạo lý tới nói, nó cần phải hoàn toàn coi nhân loại dường như giun dế đồng dạng, dễ như ăn cháo triệt để hủy diệt.

Nó cũng là làm như vậy, bằng không nó cũng sẽ không hủy diệt toàn bộ An Tức thành, đem hai ba trăm ngàn người biến thành tro bụi.

Kỳ thực đối với rồng tới nói, bất luận người nào đều là một đoàn sinh mệnh năng lượng thể, không thể nói là cái gì thương tiếc. Chỉ có điều có chút sinh mệnh năng lượng thể phi thường đặc thù, Quỷ Ngọ chính là một người trong đó, hầu như tương đương với nghĩa phụ đồng dạng.

"Ngươi đi đi, đi thôi ..." Cự long nói.

Sau đó, nó chậm rãi bay về đến Olympus núi lửa dung nham bên trong, đem mình hoàn toàn ẩn giấu đi, không muốn gặp lại được Quỷ Ngọ.

Thẩm Lãng nói: "Sauron bệ hạ, từ nay về sau ngươi nên không có quan hệ gì với Quỷ Ngọ đi, ngươi chính là Sauron đi."

Sauron nói: "Ha ha ha, ngươi đã nhìn thấy, Quỷ Ngọ đã chết ở Hỏa Viêm thành bên dưới, hắn đã thực hiện Khương Ly bệ hạ ý chỉ. Từ nay về sau, ta Sauron cùng ngươi Khương thị gia tộc lại không có bất luận cái gì liên quan."

Thẩm Lãng nói: "Tốt lắm, đã như vậy. Xin mời ngươi đem long chi tâm, thượng cổ vương giới, còn có thượng cổ vương kiếm giao ra đây đi, đây là phụ thân ta đưa cho ngươi trang bị, là thuộc về ta Khương thị gia tộc. Hắn vốn là cũng là để ngươi truyền cho ta đi, ngươi nhưng chiếm vì bản thân có. Còn có một việc, ngươi đã từng mở miệng nhục nhã qua Medusa nữ vương, nàng là con gái của ta tinh thần mẫu thân, cho nên đối với chuyện này, ngươi muốn trả giá thật lớn."

Sauron nheo mắt lại, nhìn Thẩm Lãng một lúc lâu.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi tại phương đông thế giới chiến tích phi thường ghê gớm, dùng vòng xoáy năng lượng thuấn sát Doanh Vô Minh." Sauron nói: "Rồng nói rất đúng, ta là nó nghĩa phụ, vì lẽ đó nó không thể giết ta. Nhưng ngươi có thể giết ta, nhưng muốn bằng mượn bản lĩnh của chính ngươi. Ngươi muốn cầm lại Khương thị gia tộc trang bị? Ngươi muốn là Medusa nữ vương lấy lại công đạo? Đến Tây Luân đế kinh tìm ta a, cùng ta công khai quyết đấu, chỉ cần ngươi thắng, ta liền đem Khương thị gia tộc trang bị trả lại ngươi, thậm chí mạng của ta cũng có thể cho ngươi."

Sau đó, Sauron hướng về núi lửa dung nham liếc mắt nhìn, tràn ngập vô hạn không cam lòng cùng phẫn hận.

Đón lấy, hắn hướng về núi lửa bên dưới rời đi.

"Thẩm Lãng, ngươi không phải am hiểu sáng tạo kỳ tích sao? Đến Tây Luân đế kinh tìm ta a, đến cùng ta quyết đấu, đến giết ta a!"

"Bằng không, bộ này thượng cổ Khương thị gia tộc trang bị, liền thuộc về ta Sauron."

"Thẩm Lãng, ngươi lúc nào đến cũng có thể, ta đều xin đợi cử ngươi."

Nhanh chóng nhảy lên đến bên dưới ngọn núi sau, một cái huyết thống phi hành thú hạ xuống, Sauron đại đế cưỡi lên con này phi hành thú, hướng về phía tây bay đi.

...

Sauron đi rồi sau, cự long mới chậm rãi mở mắt ra, từ vô tận dung nham bên trong ló đầu ra đến.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi thực hiện ước định của chúng ta lúc trước, ngươi mang đến ta long hồn chi châu, ta bất cứ lúc nào cũng có thể cùng ngươi trở về phương đông thế giới, hoàn thành sứ mạng của ngươi, cùng ngươi kề vai chiến đấu." Cự long bình tĩnh nói.

Lúc này Thẩm Lãng có thể cảm giác được, cự long phi thường thất lạc, bởi vì Quỷ Ngọ phản bội mà thất lạc.

Nó tuân thủ khế ước, hiệu trung Thẩm Lãng.

Nhưng mà, nó cùng Thẩm Lãng trong đó như trước chỉ là khế ước quan hệ, còn không có gì tình cảm.

Muốn cùng một con rồng thành lập tình cảm là phi thường khó, hoặc là tại nó lúc còn rất nhỏ, bồi dưỡng nó, giáo dục nó, bởi vì tại nó ngây thơ thời điểm dễ dàng nhất thành lập cảm tình.

Liền dường như hung mãnh chó săn, đòi hỏi từ nhỏ nuôi lớn, nó mới sẽ nghe chủ nhân mà nói, đến khi nó sau khi lớn lên, trên đường đổi chủ người, lại nghĩ muốn như thế nghe lời liền khó khăn.

Đương nhiên, còn có một loại phương thức có thể cùng cự long thành lập tình cảm.

Kia chính là rồng cảm giác ngộ!

Đáng tiếc, Thẩm Lãng rồng cảm giác ngộ cấp bậc quá thấp.

Hơn nữa Thẩm Lãng có thể cảm giác được, cự long khát vọng một cái kiêu ngạo hơn nữa mạnh mẽ long kỵ sĩ.

Vừa nãy Sauron hướng Thẩm Lãng phát sinh quyết đấu mời, kỳ thực cũng là bụng dạ khó lường. Nếu như Thẩm Lãng từ chối, vậy thì sẽ bị cự long xem thường. Cứ việc nó như trước sẽ thực hiện khế ước, nhưng nếu như nó ở trong lòng xem thường chủ nhân của chính mình, cái kia mặc kệ làm cái gì đều mất giá rất nhiều.

Liền dường như một người phụ nữ xem thường chồng mình, cứ việc không có ly hôn, nhưng hôn nhân chất lượng là tương đương hỏng bét.

Thẩm Lãng đưa tay ra.

Cự long do dự chốc lát, sau đó nâng lên to lớn đầu lâu, để Thẩm Lãng xoa xoa đỉnh đầu của nó.

"Rồng, ta biết ngươi nghĩ như thế nào, ngươi khát vọng ngươi chiến đấu đồng bọn, đồng loại của ngươi giống như ngươi mạnh mẽ, như thế kiêu ngạo."

"Như thế ta cho ngươi biết đi, coi như Sauron không có hướng ta phát sinh quyết đấu mời, ta cũng sẽ hướng hắn phát sinh mời. Coi như không có ngươi, ta cùng hắn cũng có một món nợ có thể coi là, bởi vì hắn nói nhục nhã qua ta mẹ của đứa bé. Mối thù này, ta nhất định phải báo."

"Ngươi ở chỗ này chờ ta, ta trước tiên đi Tây Luân đế kinh cùng Sauron quyết đấu, tiêu diệt hắn sau, chúng ta cùng nhau nữa trở về phương đông thế giới, tiến hành chúng ta chiến đấu."

Cự long nghe xong Thẩm Lãng sau, nhẹ nhàng làm phiền một thoáng Thẩm Lãng bàn tay, nhất thời nguyên bản tàn tạ Olympus núi lửa, lại một lần nữa run rẩy kịch liệt.

"Ta hy vọng ngươi vì ta kiêu ngạo, ta cũng có thể vì ngươi kiêu ngạo, ta bệ hạ." Cự long nói.

"Sẽ, ta cự long." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Thẩm Lãng ngưng tụ long chi tâm năng lượng, hét lớn: "Đại Siêu, đến đây đi!"

Một lát sau, Đại Siêu run lẩy bẩy bay lên Olympus núi lửa, hơn nữa trước sau nhắm mắt lại.

Đừng trách Đại Siêu kinh hãi, nhân gia đã phi thường dũng cảm được không? Chí ít nó dám ở cự long trước mặt hạ xuống rồi.

Thẩm Lãng cưỡi ở Đại Siêu trên lưng, hướng về dung nham bên trong cự long nói: "Rồng, chờ ta, rất nhanh sẽ trở về, diệt Sauron sau liền trở lại!"

"Được." Cự long nói: "Ta cảm nhận được ngươi tất thắng quyết tâm cùng dũng khí."

Sau đó, Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu bay khỏi Olympus núi lửa.

Đầy đủ bay ra mấy chục dặm, Đại Siêu mới mở hai mắt ra.

Thẩm Lãng nói: "Đại Siêu, ngươi thật kinh hãi."

Đại Siêu gào thét một tiếng, cúi hạ đầu, biểu thị tán đồng.

...

Tại thơ ca tụng trên đảo không, Thẩm Lãng không có hạ xuống, Shelley đại tế sư liền cưỡi sóng siêu âm phi hành thú tiến lên đón.

"Ta bệ hạ, kết quả làm sao?" Shelley hỏi, sau đó hướng về trên không nhìn tới.

Thẩm Lãng nói: "Phi thường thuận lợi."

"Cái kia, cự rồng thì sao?" Shelley nói.

Thẩm Lãng nói: "Nó còn tại Olympus miệng núi lửa bên trong, chờ ta cùng Sauron quyết đấu xong xuôi, tiêu diệt hắn sau, lại trở về mang theo nó đồng thời trở về phương đông thế giới."

Shelley đại tế sư ngạc nhiên, đầy đủ một hồi lâu nói không ra lời.

Sauron có cường đại cỡ nào? Hỏa Thần giáo là rõ rõ ràng ràng, chí ít tại phương tây thế giới, hoàn toàn không địch, nghiền ép hết thảy cao thủ tuyệt đỉnh không biết bao nhiêu cái cấp bậc.

Thẩm Lãng cũng biết rõ ràng, năm đó Medusa nữ vương đều thua.

Cái này Sauron, hắn nắm giữ Quỷ Ngọ linh hồn, nắm giữ Tây Luân đại đế huyết mạch, từng chiếm được Bạch Kinh chỉ điểm, còn nắm giữ thượng cổ Khương thị trang bị.

Đương nhiên, nó thượng cổ vương giới so Thẩm Lãng thoáng thấp một chút nhỏ.

Nhưng mà, Thẩm Lãng có thể đủ vòng xoáy năng lượng giết hắn sao? Không thể!

Thẩm Lãng có thể đem hắn ổn định sao? Dường như ổn định những ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc thù vũ sĩ như thế?

Cũng không thể!

Bởi vì hắn trang bị là long chi tâm, chí ít cái này trang bị cùng Thẩm Lãng là như thế.

Mà võ công của hắn vượt qua Thẩm Lãng gấp một vạn lần.

Cái kia Thẩm Lãng phải như thế nào tài năng đánh bại hắn? Hắn dựa vào cái gì định liệu trước, tràn đầy tự tin?

...

Mấy ngày mấy đêm sau, Thẩm Lãng hạ xuống tại Bích Kim thành, Russo phủ công tước bên trong.

Nhất thời, vô số người hoan hô!

Dibos công tước, Thẩm Dã, Helen bọn người lập tức tiến lên đón.

Thẩm Lãng biến mất ròng rã hai mươi mấy ngày, thực sự là để người lo lắng bất an,

Dibos cùng Loki, hầu như bản năng hướng về bầu trời nhìn tới, đang tìm kiếm thượng cổ cự long tung tích.

Bởi vì bọn họ biết, Thẩm Lãng lần này đi là tuần rồng lữ trình.

Nếu như thành công mà nói, rồng cần phải theo đến a.

"Helen, ngươi đi theo ta." Thẩm Lãng nói.

Helen kinh ngạc, sau đó cùng Thẩm Lãng tiến vào bên trong căn phòng.

"Vị này Sauron đại đế không tính là chân chính Sauron, trong cơ thể hắn linh hồn là chúng ta Khương thị gia tộc người hầu, là Khương Ly bệ hạ Ảnh Tử, Quỷ Ngọ." Thẩm Lãng nói: "Quỷ Ngọ đoạt xá Sauron, cho nên mới có Sauron mạo hiểm Cực Bắc đại lục, cầm lại Tây Luân đại đế chi kiếm kỳ tích hành động vĩ đại, bởi vì hắn ăn mặc chúng ta thượng cổ Khương thị trang bị, nắm giữ thượng cổ vương giới, cho nên mới có thể tại Cực Bắc đại lục tiếp tục sinh sống."

Này vừa nói, Helen hầu như không thể tin vào tai của mình.

Này ... Này quá hoang đường a.

Thẩm Lãng nói: "Quỷ Ngọ phản bội Khương thị gia tộc, hắn nỗ lực mưu hại ta, cướp đoạt này điều cự long, đương nhiên hắn đã thất bại."

Helen triệt để tĩnh lặng không hề có một tiếng động.

Thẩm Lãng nói: "Helen, ngươi là Khương thị gia tộc con gái, nhưng ngươi càng là Tây Luân gia tộc người. Ta xưa nay đều không có để ngươi phản bội Tây Luân gia tộc, vì lẽ đó ta xưa nay đều không có hướng ngươi đề cập tới bất kỳ yêu cầu gì, ngươi là một cái chính trực cao quý người, ngươi không muốn phản bội bản thân đế quốc, cũng không muốn phản bội tình thân, vì lẽ đó dù cho Dibos vẫn tại chế tạo nam bắc phân liệt, ngươi trước sau đều không có thương tổn nàng, mà là đem Loki nuôi ở bên người, nghĩ biện pháp để hắn rời xa Dibos dã tâm, ngươi là một cái người hiền lành."

"Cảm ơn ngươi lý giải, ta đệ đệ." Helen ôn nhu nói.

Thẩm Lãng nói: "Helen, ngươi vẫn luôn tại hiệu trung Sauron, xưa nay đều không có muốn soán vị hắn đế vị. Nhưng mà ngươi hiện tại không thể không cân nhắc, chính mình trở thành Tây Luân đế quốc nữ hoàng, bởi vì Sauron không còn là Sauron."

Helen tuyệt mỹ khuôn mặt khẽ run, nói: "Ta đồng ý lời của ngươi, nhưng ... Ta thật sự không muốn Tây Luân đế quốc lại một lần nữa phát sinh nội chiến, như vậy sẽ sinh linh đồ thán, thiên hạ vạn dân, trôi giạt khấp nơi."

Thẩm Lãng nói: "Sẽ không có nội chiến, cần phải ta sẽ cùng Sauron quyết đấu, ta sẽ diệt hắn."

Này vừa nói, Helen không dám tin tưởng mà nhìn Thẩm Lãng.

Nàng đã từng cùng Sauron luận võ qua, nàng thua.

Hơn nữa nàng có thể không phải cố ý thua, nàng thật sâu biết, Sauron mạnh mẽ hơn hắn đến nhiều hơn, dùng phương đông thế giới một cái thành ngữ, kia chính là khó có thể nhìn theo bóng lưng.

Nhưng Helen là một cái trí giả, nàng sâu sắc hiểu rõ đệ đệ Thẩm Lãng.

Xưa nay sẽ không khuếch đại hạ không thể thực hiện hải khẩu, hắn nếu nói có thể tiêu diệt Sauron, liền nhất định có thể tiêu diệt.

Cho nên nàng không có như những người khác như thế, đột nhiên cả kinh.

"Đệ đệ, ngươi nhất định phải như vậy phải không?" Helen nói: "Ngươi hẳn phải biết, ta phi thường yêu ngươi, nếu như ngươi tại phương tây thế giới xuất hiện bất ngờ, ta vĩnh viễn sẽ không tha thứ chính mình, thậm chí sẽ dùng tính mạng đi bù đắp nỗi tiếc nuối này."

Helen lời nói đến mức phi thường uyển chuyển, nhưng biểu đạt ý tứ là, nếu như Thẩm Lãng chết ở Sauron trong tay, cái kia Helen sẽ hướng đi Sauron báo thù, sau đó cũng chết tại Sauron trong tay.

Nàng vẫn luôn tại tận cố gắng hết sức, trung thành với chính mình đế quốc, trung thành với thân nhân của chính mình, công và tư rõ ràng.

"Ta xác định!" Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó tiếp đó, chúng ta có thể tại toàn bộ Tây Luân đế quốc tạo thế, làm cho cả thủ đô đế quốc biết ta cùng Sauron trong đó quyết đấu, như vậy đến khi hắn diệt sau, ngươi liền sẽ tự động trở thành Tây Luân đế quốc nữ hoàng, lại cũng không có người có thể cùng ngươi tranh cướp vị trí này, Sauron xong đời sau, ngươi uy vọng liền không người có thể ngang hàng."

Đây là thật sự, so với Sauron thô bạo xung thiên, Helen phó hoàng hoàn toàn chính là cao quý chính trực điển phạm, nàng là chân chính công chính vô tư.

"Tốt, ta biết rồi!" Helen phó hoàng nói: "Ta sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ ngươi đối Tây Luân gia tộc ân tình, ta đây liền trở về nữ vương thành, sau đó đi tới Tây Luân đế kinh, làm cho cả Tây Luân đế quốc chứng kiến ngươi cùng Sauron trong đó quyết đấu."

Sau đó, Helen trực tiếp cưỡi pho tượng tuyết bay đi.

Thẩm Lãng đi ra cửa bên ngoài, hướng về Dibos công tước, Bái Đình bá tước bọn người nói: "Sau hai mươi ngày, ta sẽ cùng Sauron tại Tây Luân đế kinh quyết đấu!"

Này vừa nói, Dibos công tước, Bái Đình bá tước chờ tất cả mọi người, triệt để khiếp sợ.

...

Thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa, không thể tinh tướng tháng ngày nhanh chóng mà qua.

Hơn nửa tháng thời gian trôi qua.

Thẩm Lãng cưỡi sóng siêu âm phi hành thú, mang theo Dibos công tước, mang theo nhi tử Thẩm Dã rời đi Bích Kim thành, hướng về Tây Luân đế kinh bay đi, tham gia cùng Sauron quyết đấu!

...

Chú: Hạ một chương liền diệt Sauron, chư vị ân công, mười người đứng đầu chúng ta còn có hy vọng! Ta không muốn từ bỏ a, có phiếu ân công đỉnh ta một cái, cảm ơn chảy nước mắt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 610: Kinh Thiên Quyết Đấu! Sauron Chết Bất Đắc Kỳ Tử!

Chương 610: Kinh thiên quyết đấu! Sauron chết bất đắc kỳ tử!

Nên làm gì đánh bại Sauron? Đây là một cái vấn đề lớn, vấn đề khó khăn không nhỏ, hầu như là hoàn toàn không thể hoàn thành nhiệm vụ.

Đầu tiên Sauron cá nhân vũ công so Doanh Vô Minh càng mạnh mẽ hơn, hắn nắm giữ Tây Luân đại đế huyết thống không nói, còn có Quỷ Ngọ linh hồn tinh thần.

Quỷ Ngọ trường kỳ làm Khương Ly cái bóng, tuy rằng vũ công không sánh được Khương Ly, nhưng cũng nhất định phải cường đại đến một loại nào đó cấp bậc, mới có thể thay thay hắn xuất hiện.

Hơn nữa trường kỳ theo bên người, nắm giữ chiến đấu trí tuệ, võ đạo lý giải đều là kinh người.

Đương nhiên mấu chốt nhất chính là, hắn nắm giữ Khương Ly bệ hạ ba trang bị. Đây chính là BUG, thật sự có chút khó giải cảm giác.

Thẩm Lãng hết thảy vòng xoáy năng lượng công kích, toàn bộ mất đi hiệu lực. Bởi vì đối phương cũng có thượng cổ vương giới, có thể chống đỡ năng lượng thương tổn.

Cái kia Thẩm Lãng thượng cổ vương giới có thể áp chế đối phương thượng cổ vương giới sao?

Không thể, cứ việc hắn thượng cổ vương giới quyền hạn quá cao, nhưng dù sao cũng là đồng loại.

Đương nhiên còn có một cái ý nghĩ, kia chính là địa ngục hồn châu.

Vật này là bảo bối, hơn nữa là phi thường đáng sợ bảo bối, bên trong có hơn ngàn người linh hồn, hơn nữa đã bị địa ngục tinh thể năng lượng triệt để thẩm thấu qua, cự long nuốt chửng nó sau đều sẽ mang đến thương tổn, chớ nói chi là người bình thường.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng có hay không có thể thông qua này viên địa ngục hồn châu đối Sauron tiến hành công kích linh hồn?

Nếu như phổ thông công kích linh hồn, khẳng định vẫn là sẽ bị Sauron thượng cổ vương giới cản trở chặn, nhưng mà thẩm thấu địa ngục năng lượng công kích linh hồn hẳn là phi thường đáng sợ, vượt qua thượng cổ vương giới bảo vệ phạm vi.

Nhưng Thẩm Lãng cuối cùng vẫn là từ bỏ, bởi vì này viên đồ vật quá quý giá, Thẩm Lãng không nỡ lòng bỏ liền như thế dễ như ăn cháo lãng phí đi.

Đặc biệt là này viên địa ngục hồn châu năng lượng cấu tạo, đối với tương lai Thẩm Lãng nghiên cứu phi thường trọng yếu.

Như thế, muốn đánh bại Sauron chỉ có một cái biện pháp.

Rồng cảm giác ngộ.

Nguyên lý phi thường phi thường đơn giản, Sauron trong lòng vị trí cũng có một cái long chi tâm, bên trong cũng là long huyết tủy làm năng lượng khởi nguồn.

Long huyết tủy là món đồ gì a? Thượng cổ long hạp năng lượng khởi nguồn, Long Chi Hối năng lượng khởi nguồn. Hiện nay thế giới này tối chung cực năng lượng phương thức.

Trước đã nói rất nhiều lần, hoàn thành rồng cảm giác ngộ giai đoạn cấp cao, cũng thì tương đương với học được chế tạo Long Chi Hối, chí ít biết rồi Long Chi Hối nổ tung nguyên lý.

Nhưng ... Đó là siêu giai đoạn cấp cao rồng cảm giác ngộ.

Rồng cảm giác ngộ bản chất là gì? Chính là dùng nhân loại tư duy, đi cảm ngộ rồng năng lượng phương thức, rồng bản chất vân vân.

Vì lẽ đó, có cực kỳ cao cấp, cao cấp, cũng có phổ thông, nhập môn vân vân. Mà Thẩm Lãng hiện tại đại khái chính là rồng cảm giác ngộ cấp độ nhập môn đừng.

Như thế cái này cảm ngộ cấp bậc hữu dụng không? Ý nghĩa phi thường trọng đại, thậm chí là vĩ đại.

Bởi vì Thẩm Lãng dò xét đến năng lượng cao nhất lượng văn minh cung điện, nhưng nếu nói phải có cái gì thực tế tác dụng? Vậy thì thật sự không chắc có.

Như thế nên làm sao lợi dụng rồng cảm giác ngộ đi tiêu diệt Sauron? Rất đơn giản, nhen nhóm hắn long chi tâm bên trong long huyết tủy.

Muốn làm được điểm này vô cùng khó khăn, nhưng lại rất dễ dàng.

Long huyết tủy thiêu đốt phương thức cũng phân làm vài cái cấp bậc, nguyên thủy cấp, phổ thông cấp, cao cấp, cực kỳ cao cấp vân vân.

Đương nhiên, đây chỉ là Thẩm Lãng tùy tiện phân chia a, hắn cũng không rõ ràng.

Cử một cái ví dụ, hydro!

Nó cấp thấp nhất năng lượng công kích, chính là trực tiếp nhen nhóm hydro khí, sau đó trực tiếp nổ tung. Làm sương mù dày vượt qua cấp bậc nhất định thời điểm, hydro khí uy lực nổ tung sẽ vượt qua khí than.

Đương nhiên, này vẻn vẹn chỉ là hydro khí tạo thấp nhất phạm vi công kích.

Sau đó, chính là kim loại hydro nổ tung. Tình cảnh này lúc trước tình tiết đã gặp rất nhiều lần, uy lực không gì sánh được kinh người, một cái loại nhỏ kim loại hydro nổ tung là có thể đem Thiên Nhai Hải các đại thư viện san thành bình địa, vượt qua gấp mấy chục lần TNT.

Mà cao cấp nhất hydro nổ tung, kia chính là hạch tụ biến, chính là bom khinh khí. Uy lực này chính là chân chính hủy thiên diệt địa, tương đương với mấy chục triệu tấn TNT uy lực, thậm chí lớn đến hoàn toàn không dám dùng vũ khí.

Long huyết tủy cũng là như thế, nó sơ cấp thiêu đốt, chính là một loại nổ tung, kém xa tít tắp Long Chi Hối. Thượng cổ nhân loại đối rồng cảm giác ngộ đến càng cao hơn cấp bậc, vì lẽ đó chế tạo ra Long Chi Hối loại này chiến lược đại sát khí.

Mà tiêu diệt Sauron, vẻn vẹn đòi hỏi long huyết tủy sơ cấp phản ứng là có thể. Bởi vì long chi tâm nhưng là chân chính liên tiếp trái tim, đây là nhân loại trí mạng nhất yếu hại vị trí, một chút long huyết tủy bùng cháy, bất kỳ cao thủ tuyệt đỉnh đều không chống đỡ được.

Mà long huyết tủy sơ cấp bùng cháy, chỉ cần rồng cảm giác ngộ cấp độ nhập môn là có thể.

Thả lúc trước, nó là một cái phi thường vô bổ công năng. Long huyết tủy quý giá như vậy, ai cam lòng trực tiếp thiêu hủy a? Cái kia không phải phung phí của trời sao? Này thì tương đương với nói, ai nha nhà ta khí than dùng hết, không bằng đem ta cái kia trương sưa bàn bổ củi đốt đi. Một thùng khí than hơn 100 khối, một tấm sưa bàn mấy triệu.

Thẩm Lãng đã hoàn thành nhập môn rồng cảm giác ngộ, nhưng mà muốn bùng cháy Sauron long chi tâm bên trong long huyết tủy vẫn là không dễ dàng.

Đệ nhất, dù cho là cấp độ nhập môn rồng cảm giác ngộ, tin tức lượng cũng là phi thường lớn vô cùng , dựa theo Thẩm Lãng đại thể suy đoán, cần phải vượt qua mấy chục T số liệu đều không không ngừng, hắn đòi hỏi tại đây mênh mông như biển trong tài liệu, tìm được làm sao đối long huyết tủy sơ cấp bùng cháy biện pháp.

Thứ hai, long huyết tủy chứa ở long chi tâm bên trong, vì lẽ đó Thẩm Lãng muốn xuyên thấu qua long chi tâm bảo vệ xác ngoài, đối bên trong long huyết tủy tiến hành bùng cháy, này lại là một nan đề.

Vì lẽ đó hắn hiện tại đòi hỏi làm chính là, lợi dụng rồng cảm giác ngộ, phối hợp tinh thần năng lượng công kích, nghĩ biện pháp để Sauron long chi tâm trang bị quá tải gánh nặng, đối bên trong long huyết tủy mất đi bảo vệ, tiến tới dùng cộng hưởng làm nổ Sauron long chi tâm bên trong long huyết tủy.

Cái này độ khó cũng đã phi thường phi thường cao, chí ít so vòng xoáy năng lượng cao hơn nhiều.

Dùng đơn giản nhất tỉ dụ, vòng xoáy năng lượng chỉ là hai nguyên phương trình bậc hai thức, cái kia làm nổ Sauron long chi tâm, chính là đa nguyên nhiều lần phương trình.

Đòi hỏi rồng cảm giác ngộ, phối hợp với tinh thần năng lượng công kích, đòi hỏi cấu tạo ra mấy cái phức tạp năng lượng phương trình.

Hơn nữa còn đòi hỏi đối long chi tâm cấu tạo phi thường rõ ràng, hiểu rõ bên trong mỗi một cái linh kiện nguyên lý.

Vì lẽ đó trở về Bích Kim thành mười mấy ngày trong thời gian, Thẩm Lãng vẫn luôn đang bế quan minh tưởng.

Cũng may mà là hắn được Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa, nắm giữ vô cùng cường đại lực lượng tinh thần, cấu tứ tốc độ vượt xa trước vài lần, bằng không công việc này hoàn toàn vượt qua hắn gánh nặng, không không có chờ hoàn thành một nửa, đầu óc liền triệt để bại liệt bất tỉnh đi.

Ròng rã dùng mười sáu ngày! Thẩm Lãng mới hoàn thành toàn bộ công kích cơ cấu.

Đầu tiên, như trước là vòng xoáy năng lượng, hướng Sauron phát động công kích.

Đương nhiên, này dễ như ăn cháo liền bị Sauron ngăn trở đồng thời hóa giải, dựa vào thượng cổ vương giới là có thể, nhưng nếu như có long chi tâm mà nói, nhất định sẽ phối hợp long chi tâm.

Vào lúc này, long chi tâm liền bắt đầu vận chuyển gánh nặng.

Nếu như không có đoán sai mà nói, vào lúc này Sauron nhất định sẽ phát động công kích, hơn nữa là kinh thiên động địa công kích.

Lúc này Sauron là phi thường hư vinh ngạo mạn, hắn sẽ không bỏ qua bất cứ cơ hội nào triển phát hiện mình tuyệt đỉnh vũ lực, dùng để kinh sợ vạn dân.

Đặc biệt là lúc này nam bắc phân liệt nghiêm trọng, hắn càng thêm đòi hỏi kinh sợ phương nam quý tộc.

Trên thực tế cũng là như thế, phương tây thế giới cũng không có cái gì phi hành thú, liền Hỏa thần giáo đều không có, Bích Kim thành cùng Nữ Vương thành phi hành thú, vẫn là Loa Tổ đưa.

Nhưng mà Sauron có phi hành thú, loại kia tuyết trắng phi hành thú, không biết từ đâu tới đây.

Lần này hắn vận dụng mấy trăm con phi hành thú, đưa đón Tây Luân đế quốc quý tộc, mặc kệ là phương nam quý tộc, vẫn là phương bắc quý tộc, chỉ cần vượt qua tử tước cấp, toàn bộ dùng phi hành thú nhận được Tây Luân đế kinh, chứng kiến này một hồi luận võ.

Hắn muốn ngăn cản nam bắc phân liệt, vì lẽ đó nhất định phải sẽ đem chính mình vũ lực phát huy đến mức tận cùng, biểu diễn đến mức tận cùng, để người từ sâu trong nội tâm run rẩy, không còn dám có bất kỳ phản kháng. Nếu như Thẩm Lãng không có đoán sai mà nói, Sauron nên biểu diễn trước nay chưa từng có sấm chớp, bởi vì Tây Luân một đời liền được xưng nắm giữ thiểm điện.

Sauron một lòng muốn vượt qua Tây Luân một đời đại đế, biểu diễn thiểm điện là phương thức tốt nhất, hiệu quả kinh diễm nhất, giỏi nhất kinh sợ toàn trường, nhưng đôi này long chi tâm năng lượng là to lớn hao tổn.

Chờ long chi tâm trang bị đến một loại nào đó giới hạn trị sau, Thẩm Lãng lại dùng rồng cảm giác ngộ, khơi ra long huyết tủy cộng hưởng.

Này là vô cùng nguy hiểm, bởi vì như thế mà nói, khả năng liền Thẩm Lãng long chi tâm bên trong long huyết tủy cũng sẽ bùng cháy.

Nhưng mà có hai điểm, Thẩm Lãng long chi tâm là Khương

Hiết thái tử tự mình chế tạo, nên cao cấp hơn.

Thứ yếu, Thẩm Lãng không có để long chi tâm gánh nặng quá tải, vì lẽ đó coi như cộng hưởng, hắn long chi tâm bảo vệ trang bị mới có thể ngăn cản long huyết tủy sơ cấp bùng cháy.

Đây thực sự là một cái phi thường phi thường phức tạp quá trình, cũng là phi thường cao cấp quá trình, vượt xa võ đạo phạm vi.

Vì lẽ đó rồng cảm giác ngộ vẫn là trâu bò a, dù cho là cấp độ nhập môn, nhưng cũng hoàn toàn cùng thế giới này không tại một cảnh giới.

Đương nhiên, trước vòng xoáy năng lượng cấu tạo xong xuôi sau, còn có thể tiến hành thí nghiệm công kích.

Mà lần này liền không thể được, không có cách nào tiến hành kiểm tra, chỉ có một cơ hội.

Liền, Thẩm Lãng tại trong đầu không ngừng suy diễn, một lần lại một lần, mỗi một lần đều có thể thành công.

...

Lần này Thẩm Lãng cùng Sauron quyết đấu, hoàn toàn chấn động toàn bộ Tây Luân đế quốc.

Không không có chờ Helen tạo thế, Sauron liền tạo thế đến càng thêm hung mãnh, bởi vì thời gian cấp bách, tuyên bố quyết đấu đến quyết đấu bắt đầu, cũng chỉ có hai mươi mấy ngày, mà Tây Luân đế quốc khổng lồ như thế, dựa vào giao thông bình thường phương thức đã không xong rồi.

Vì lẽ đó, Sauron đại đế một thoáng thứ điều động mấy trăm con phi hành thú chiêu cáo thiên hạ. Tin tức này kinh bạo toàn bộ Tây Luân đế quốc sau, sau đó bắt đầu lên men.

Đại Càn đế quốc đế chủ Khương Ly, Helen phó hoàng đệ đệ Thẩm Lãng, lại muốn cùng Sauron đại đế quyết đấu?

Ở bề ngoài lý do, bởi vì trước Sauron tại trong lời nói mạo phạm qua Medusa nữ vương, Thẩm Lãng để Sauron xin lỗi, nhưng Sauron không xin lỗi, liền Thẩm Lãng phát sinh quyết đấu mời.

Lúc đó chuyện này thiên hạ đều biết, Medusa ma nữ đế quốc tuy rằng dường như một giấc mơ bọt nước, nhưng vẫn là lưu lại xán lạn ký ức, trở thành toàn bộ Tây Luân đế quốc một cái không gì sánh được lãng mạn mỹ lệ hồi ức.

Trước ma nữ đế quốc tồn tại thời điểm, Tây Luân đế quốc phương bắc quý tộc gọi đánh gọi đánh tới. Nhưng mà ma nữ đế quốc tiêu vong, Medusa nữ vương biến mất rồi sau, hầu như toàn bộ Tây Luân thủ đô đế quốc đối Medusa nữ vương tiến hành cực cao đánh giá.

Đây là một người cao quý, thương hại, mỹ lệ, tuyệt đỉnh người. Nàng chưa từng có bất kỳ tư tâm, nàng cái gọi là ma nữ đế quốc, vẻn vẹn chỉ là vì che chở lúc đó bất an người đáng thương. Nàng là một cái vĩ đại, nhân từ, bao dung thánh nhân.

Đương nhiên còn có một cái bất đắc dĩ thân phận, hắn là Thẩm Lãng con gái mẫu thân. Toàn bộ Tây Luân đế quốc người đều đang châm chọc, Thẩm Lãng bệ hạ không xứng với Medusa nữ vương a.

Lúc đó tất cả mọi người cũng nghe được rõ rõ ràng ràng, Sauron đại đế nói Medusa nữ vương hoặc là quỳ xuống trở thành hắn hoàng hậu, hoặc là chết.

Như thế làm hài nhi cha hắn, Thẩm Lãng hoàn toàn có lý do, cũng có tư cách cứu vãn cái danh này dự.

Thẩm Lãng hướng Sauron phát sinh quyết đấu mời, đương nhiên.

Nhưng mà nếu như chúng ta nhớ không lầm mà nói, Medusa nữ vương cũng cùng Sauron đại đế luận võ qua, sau đó nàng thua, trực tiếp biến mất rồi. Chúng ta Sauron đại đế mạnh mẽ, hầu như là vô biên vô hạn. Mà ngươi Thẩm Lãng bệ hạ, hoàn toàn tay trói gà không chặt đi.

Nha đúng rồi, hiện tại tin tức cũng truyền tới Tây Luân đế quốc, Thẩm Lãng bệ hạ đã từng dùng vũ khí trang bị diệt Tân Càn thái tử Doanh Vô Minh.

Nhưng mà, Doanh Vô Minh cùng Sauron bệ hạ là một cấp bậc sao? Khác nhau một trời một vực a!

Vì lẽ đó Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi hướng Sauron bệ hạ phát sinh quyết đấu mời, này ... Đây là đầu óc nước vào sao?

Trải qua mười mấy ngày lên men, cuộc quyết đấu này không nghi ngờ chút nào giao cho vô số chính trị hàm nghĩa.

Nam bắc quyết đấu!

Bây giờ Tây Luân đế quốc nam bắc xé rách càng ngày càng lợi hại, mà kẻ cầm đầu chính là Russo gia tộc Dibos công tước.

Mà nam bắc xé rách cuối cùng nguyên nhân, chính là Đại Càn đế quốc, chính là đông tây phương mậu dịch đã sớm một nhóm ích lợi thật lớn tập đoàn.

Mà lần này quyết đấu, Sauron bệ hạ tiêu diệt Thẩm Lãng, như thế này một hồi nam bắc phân liệt liền triệt để biến thành tro bụi, không có Đại Càn đế quốc chống đỡ, Dibos công tước cũng sẽ triệt để ngừng chiến tranh, không chút nào dám lỗ mãng.

Vì lẽ đó, này một hồi quyết đấu còn mang ý nghĩa nam bắc xé rách kết thúc, mang ý nghĩa Tây Luân đế quốc lại một lần nữa hướng đi đoàn kết cùng thống nhất.

…

Sáu tháng hai mươi chín, hơn hai ngàn tên Tây Luân đế quốc quý tộc, tụ hội tại Tây Luân đế trong kinh.

Trong đó phương bắc quý tộc 1,800 người, phương nam quý tộc 800 người.

Đây chính là cái vấn đề sở tại, đế quốc phương nam nộp lên trên thuế má chiếm khoảng bảy phần mười. Nhưng mà tử tước trở lên quý tộc cũng chỉ có ba phần mười.

Này điển hình là trả giá cùng thu hoạch kém xa, vì lẽ đó phương nam quý tộc trong lòng đương nhiên không vui, cảm thấy rất không công bằng.

Mà phương bắc quý tộc thì không gì sánh được ngạo mạn mà tỏ vẻ, các ngươi phương nam không chính là có mấy cái tập hợp tiền sao? Thô bỉ nhà giàu mới nổi, chúng ta phương bắc quý tộc tổ tiên đối đế quốc từng làm bao lớn nhiều cống hiến lớn, vân vân.

Vì lẽ đó, nam bắc Phương Quý tộc hầu như vừa mới tiến vào Tây Luân đế kinh, liền bắt đầu cãi nhau, thậm chí bắt đầu ẩu đả.

Thẩm Lãng cùng Sauron còn chưa mở phát, đám này nam bắc quý tộc cũng đã đánh vài trường.

Nhưng mà, mặc kệ nam bắc quý tộc lại làm sao xé bức, cũng không có công kích Sauron đại đế, cũng không có công kích Helen phó hoàng.

Phương nam quý tộc đối Sauron đại đế vẫn là tràn ngập vô hạn kính nể, thậm chí cảm thấy từ hắn tới làm Tây Luân đế quốc hoàng đế cũng không sai. Bọn họ cứ việc cùng Dibos công tước có cộng đồng lợi ích, thế nhưng là không có Dibos công tước như thế dã tâm, cũng không muốn để phương nam một mình trở thành một đế quốc, chí ít hiện tại không có.

Dibos công tước đã bắt đầu trong bóng tối tản bộ tin tức, Sauron đại đế đê tiện không biết xấu hổ, nỗ lực lợi dụng cự long phá hủy Bích Kim thành, phải đem một triệu nhân khẩu biến thành tro bụi.

Này đương nhiên để phương nam ly tâm, nhưng mà cũng làm cho bọn họ đối Sauron đại đế càng thêm kinh hoàng sợ hãi. Sauron đại đế căn bản đã cường đại như thế, nếu để cho hắn được cự long hiệu trung còn đến mức nào, trong thiên hạ còn có ai có thể phản kháng hắn đây?

Mà phương bắc quý tộc cũng không có nói Helen phó hoàng nói xấu, bởi vì nàng đúng là công chính vô tư. Nếu như không phải nàng ép xuống, phương nam đã huyên náo càng thêm lợi hại.

Mà ly kỳ chính là, tại đây một hồi quyết đấu.

Mặc kệ nam bắc Phương Quý tộc, đều không có ai chống đỡ Thẩm Lãng, đều cảm thấy hắn phải thua không thể nghi ngờ.

Điều này làm cho phương nam quý tộc lo lắng lo lắng, bọn họ đương nhiên nguyện ý Thẩm Lãng bệ hạ thua trận này một hồi quyết đấu, nhưng ngàn vạn không thể chết được a.

Thẩm Lãng bệ hạ như chết rồi, Đại Càn đế quốc cũng là xong đời, vậy kế tiếp đông tây phương mậu dịch cũng triệt để chôn vùi, đại gia tài lộ cũng đều quên đi.

Vì lẽ đó hầu như hết thảy phương nam quý tộc đều đang liều mạng du thuyết, mục tiêu chỉ có một cái.

Sauron bệ hạ, ngài đánh bại Thẩm Lãng có thể, nhưng ngàn vạn tuyệt đối không nên giết hắn.

Cho tới Thẩm Lãng đánh bại Sauron, tiêu diệt Sauron? Kết quả này thật không có người nghĩ tới, bởi vì phương tây thế giới đối Thẩm Lãng kỳ tích còn biết rất nông, chí ít không có cảm động lây.

Mà Sauron bệ hạ, thì hoàn toàn là chân chính thần tích phát ngôn viên.

Tại cuộc quyết đấu này, duy nhất đứng ở Thẩm Lãng một phương, chỉ có Russo gia tộc Bích Ba hành tỉnh quý tộc, còn có Đại Càn đế quốc trú Tây Luân đế quốc sứ thần.

Lúc đó cự long muốn phá hủy Bích Kim thành một màn, vô số người đều tận mắt chứng kiến. Thẩm Lãng bệ hạ tại cự long liệt diễm trước mặt, cứu lại Bích Kim thành một triệu người, từ vào lúc ấy lên toàn bộ Bích Ba hành tỉnh liền cùng Thẩm Lãng đứng chung một chỗ.

...

Ngày 29 tháng 6!

Tây Luân đế kinh, đại sàn quyết đấu.

Này một hồi muôn người chú ý quyết đấu, rốt cuộc sắp bắt đầu rồi!

Cái này đại sàn quyết đấu, so Tân Càn vương quốc còn muốn lớn hơn, bởi vì Tây Luân đế quốc quyết đấu bầu không khí càng thêm nồng nặc.

Ròng rã năm vạn người, không còn chỗ ngồi, Tây Luân đế quốc nam bắc quý tộc, không hề vắng chỗ.

Bởi vì Sauron hoàng đế muốn đích thân lên sân khấu, vì lẽ đó sàn quyết đấu hoàng gia trên khán đài cầm đầu người là Helen phó hoàng, còn có chín cái Tây Luân đế quốc thân vương, cùng một màu hoàng tộc.

Helen phó hoàng bên người, chính là Sauron hoàng đế thê tử, Tây Luân đế quốc hoàng hậu, còn có hắn bốn tuổi hoàng thái tử.

Dựa theo Tây Luân đế quốc luật pháp, một khi Sauron đại đế chết rồi, Helen phó hoàng là người thừa kế thứ nhất, sau đó lại đến phiên đế quốc thái tử.

Russo công tước, Nữ Vương thành Hall công tước, toàn bộ Tây Luân đế quốc ba mươi chín vị công tước cũng đều tại hoàng gia trên khán đài.

Toàn bộ sàn quyết đấu khán đài, nam bắc quý tộc trận doanh, phân biệt rõ ràng.

Dibos công tước, Thẩm Dã thái tử vốn có thể tại hoàng gia trên khán đài, nhưng nàng không có, mà là ngồi ở phương nam quý tộc trận trong doanh trại, còn có Đại Càn đế quốc sứ đoàn, cũng tại phương nam quý tộc trận doanh.

Đương nhiên toàn trường năm vạn người, phương nam khoảng cách quá xa, có thể trình diện đều là tử tước trở lên quý tộc, hoặc là là phương nam quý tộc tại Tây Luân đế quốc thế lực đại biểu, vì lẽ đó gộp lại cũng không vượt qua hai ngàn người, toàn trường vượt qua 95%, đều là phương bắc trận doanh.

...

Quyết đấu trước mở đầu, Quang minh thần giáo, Hỏa thần giáo hai vị thủ lĩnh ra trận , tương tự là một cái đại biểu phương bắc, một cái đại biểu phương nam.

Hai vị Giáo hoàng, phân biệt tuyên bố chứng kiến này một hồi quyết đấu công chính cùng thần thánh.

Sau đó, tuyên bố hai vị đế quốc bệ hạ ký kết giấy sinh tử.

Này một hồi quyết đấu, hoàn toàn là hai nước quân chủ một mình hành vi, cùng hai cái đế quốc lập trường không quan hệ.

Mặc kệ phương nào quân chủ chết trận, hai cái thủ đô đế quốc không thể rơi vào quan hệ thù địch, cũng không có thể mở chiến, thậm chí như trước duy trì trước hữu nghị.

Thẩm Lãng tiến lên, ký kết giấy sinh tử.

Sauron tiến lên, ký kết giấy sinh tử.

Sau đó, hai vị Giáo hoàng rời khỏi sàn diễn, toàn bộ to lớn sàn quyết đấu, giao cho Thẩm Lãng cùng Sauron.

Cái này sàn quyết đấu lớn vô cùng, đường kính 300 mét đất trống, diện tích chung sắp tới 10 vạn mét vuông.

Thẩm Lãng cùng Sauron hai người, khoảng cách năm mươi mét đứng thẳng.

Đơn thuần bề ngoài thượng xem, Sauron bệ hạ có thể muốn uy vũ thô bạo hơn nhiều, đầy đủ cao hơn hai mét, hùng tráng như núi, tràn ngập vương giả khí khái, không lấy ngang hàng.

Mà Đại Càn đế quốc Thẩm Lãng bệ hạ ... Ách! Siêu cấp vô địch mặt trắng nhỏ, một cơn gió phảng phất đều muốn quát chạy.

Cho nên đối với cuộc quyết đấu này, tất cả mọi người trong lòng đều có đáp án.

Thẩm Lãng bệ hạ phải thua không thể nghi ngờ.

Nhưng ... Sauron đại đế hạ thủ lưu tình, không nên giết Thẩm Lãng, như thế vừa đè ép nam bắc xé rách, lại duy trì đông tây phương mậu dịch, hơn nữa phương bắc quý tộc cũng phải nhúng tay này một hồi mậu dịch Thao Thiết thịnh yến.

Thẩm Lãng bệ hạ là vì Medusa nữ vương danh dự mà quyết đấu, tuy bại còn vinh.

Như thế Sauron sẽ giết Thẩm Lãng sao?

Cần phải, sẽ đi!

"Coong coong coong coong làm ..."

Tiếng chuông bắt đầu vang lên.

Sẽ vang lên mười hai hạ, mang ý nghĩa giữa trưa đến, tiếng chuông kết thúc, quyết đấu liền bắt đầu rồi!

Tiếng chuông kết thúc!

Quyết đấu bắt đầu!

Sauron đại đế nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, xin mời!"

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta ... Không khách khí."

Nhất thời, Thẩm Lãng ngưng tụ một nói vòng xoáy năng lượng, đột nhiên bao phủ mà ra.

Trong nháy mắt, một đạo quỷ dị quang ảnh bay vụt.

Năm đó, hắn chính là dựa vào cái này vòng xoáy năng lượng, triệt để thuần sát Doanh Vô Minh.

Lúc đó tình cảnh đó thực sự là kinh diễm, Doanh Vô Minh trực tiếp bay ra ngoài, cả người đều đang nổ.

Mà lúc này!

Vòng xoáy năng lượng bắn nhanh đến Sauron trước mặt thời điểm, hắn đưa tay ra, nhẹ nhàng nắm chặt.

Thẩm Lãng phóng thích vòng xoáy năng lượng, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đệch!

Quả nhiên trâu bò, quả nhiên tinh tướng a.

Sauron trên thân thượng cổ vương giới phát huy tác dụng, long chi tâm bắt đầu vận chuyển, trực tiếp đem vòng xoáy năng lượng dễ như ăn cháo hóa giải.

Thẩm Lãng không gì không xuyên thủng vòng xoáy năng lượng, vẫn là lần thứ nhất tại người trước mặt mất đi hiệu lực.

Sauron chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ vòng xoáy năng lượng công kích quả nhiên kinh diễm, năm đó ngươi chính là dựa vào cái này thuấn sát Doanh Vô Minh thái tử đi."

Thẩm Lãng nói: "Đáng tiếc, tại Sauron bệ hạ trước mặt vô dụng."

Sauron đại đế nói: "Dù sao, người và người là không giống nhau."

Ngữ khí của hắn vẫn tính bình thản, nhưng mà ánh mắt nhưng tràn ngập vô hạn miệt thị.

Ngươi Thẩm Lãng tay trói gà không chặt, ỷ vào trên thân thượng cổ vương giới, long chi tâm, Long Chi Kiếm liền trắng trợn không kiêng dè?

Ha ha ha, ngươi Thẩm Lãng trên thân có trang bị, ta cũng có!

Hơn nữa là phụ thân ngươi cho, cũng là Khương thị Vương tộc.

Ngươi dùng vòng xoáy năng lượng diệt Doanh Vô Minh sau, liền bành trướng, cảm thấy có thể cùng ta Sauron một trận chiến? Vì lẽ đó dĩ nhiên thật sự đáp ứng ta quyết đấu?

Cỡ nào ngu muội? Cỡ nào buồn cười?

Ngươi đem võ đạo xem là cái gì? Ngươi đem sức mạnh xem là cái gì?

Hay là tại mưu kế thượng , ngươi Thẩm Lãng là vương giả.

Nhưng mà về mặt sức mạnh, ngươi không đáng nhắc tới!

Sauron đại đế hét lớn: "Thẩm Lãng bệ hạ, tiếp xuống liền để ngươi xem một chút, cái gì là sức mạnh chân chính!"

Hắn đột nhiên giơ lên cao trong tay Tây Luân đại đế chi kiếm.

Sau đó, kỳ tích một màn xuất hiện rồi!

Đương nhiên, Thẩm Lãng theo dự liệu một màn cũng xuất hiện.

Tây Luân đại đế chi kiếm, quả nhiên dường như trong truyền thuyết thần kỳ như vậy.

"Đùng đùng đùng đùng ..."

Sauron đại đế trên thân bắt đầu điện quang lấp lóe, vô số năng lượng, hóa thành điện lưu, dâng tới hắn Tây Luân đại đế chi kiếm.

Cùng lúc đó.

Nguyên bản bầu trời quang đãng đỉnh đầu, bắt đầu ngưng tụ mây đen.

Sauron đại đế đỉnh đầu, mây đen không ngừng bao phủ lăn lộn ngưng tụ.

Cuối cùng, không gì sánh được kinh diễm một màn sinh ra.

Toàn bộ quyết đấu thành bầu trời, phân thành hai nửa.

Thẩm Lãng một phương, bầu trời quang đãng, không có bất kỳ đám mây.

Mà Sauron đại đế một phương, mây đen kín trời, cuồng phong bao phủ, che khuất ánh mặt trời, một vùng tăm tối.

Chỉ có Sauron trên thân vạn trượng ánh sáng.

Bởi vì, hắn long chi tâm trang bị bên trong năng lượng tuôn trào ra.

Vô số điện lưu thoán qua toàn thân, tỏa ra quỷ dị ánh sáng.

Cùng lúc đó, trong tay hắn Tây Luân đại đế chi kiếm, càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Hắn đỉnh đầu mây đen, bắt đầu vang lên sấm vang va chạm.

Toàn trường tất cả mọi người đều triệt để kinh ngạc đến ngây người, hoàn toàn không dám tin tưởng trước mắt tình cảnh này.

Này ... Này vẫn là võ đạo sao?

Sauron bệ hạ đây là người, vẫn là thần a?

Lại có thể bao phủ mây đen, lại có thể thay đổi khí trời, lại có thể triệu hoán lôi đình cùng thiểm điện?

Này hoàn toàn vượt qua tất cả mọi người lý giải phạm vi a.

Này hoàn toàn là thần tích a.

Biết Sauron đại đế mạnh mẽ, nhưng không nghĩ tới sẽ mạnh mẽ đến nước này a.

Thực sự là quá ... Quá kinh diễm.

Chẳng trách năm đó hắn có thể đánh bại Medusa nữ vương, Sauron bệ hạ là vô địch thiên hạ.

"Sauron đại đế, vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Trên khán đài, hơn bốn vạn người liều mạng hô to, dường như sơn hô biển động đồng dạng.

Phương bắc các quý tộc hưng phấn như điên, chúng ta nắm giữ mạnh mẽ như vậy hoàng đế, còn lo lắng cái gì a? Chúng ta Tây Luân đế quốc nhất định vô địch thiên hạ a.

Mà phương nam quý tộc hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, tràn ngập vô hạn sợ hãi.

Sauron bệ hạ cường đại như thế, chúng ta còn dám phản kháng sao? Còn dám nam bắc xé rách sao?

Bao quát Dibos công tước thân thể mềm mại, cũng tại khẽ run, bởi vì Sauron mạnh mẽ hoàn toàn vượt quá nhân loại phạm vi hiểu biết?

Này ... Đây là võ đạo? Ta làm sao không tin a?

Này đương nhiên không phải võ đạo, đây là long chi tâm phóng thích năng lượng, phối hợp thượng cổ vương giới chỉ, phối hợp với cổ vương kiếm hiệu quả.

Sauron đại đế tay cầm Tây Luân đại đế kiếm, lên phía bắc còn cõng lấy Khương thị thượng cổ vương kiếm đây.

Lúc này, long chi tâm bên trong sức mạnh cuồn cuộn không ngừng tuôn ra, long chi tâm trang bị vận chuyển gánh nặng đến cực hạn.

Đây cơ hồ là nhất định, Sauron vì tại đây cơ hội ngàn năm một thuở kinh sợ thiên hạ, nhất định sẽ đưa ra kinh diễm nhất biểu diễn.

Hình ảnh xác thực trâu bò, hiệu quả xác thực chấn động.

Nếu như hắn thành công, tiếp xuống thời gian rất lâu bên trong, toàn bộ Tây Luân thủ đô đế quốc sẽ không có người dám phản kháng hắn.

Rốt cuộc, Sauron đại đế cũng cảm giác long chi tâm năng lượng phóng thích đến cực hạn.

Sau đó, ánh mắt của hắn hướng về Thẩm Lãng trông lại, dường như lôi đình sét đánh như vậy nói: "Nhìn thấy không? Thẩm Lãng bệ hạ, đây mới là sức mạnh, đây mới thực sự là sức mạnh, ngươi đối sức mạnh không biết gì cả!"

"Thẩm Lãng bệ hạ, hiện tại liền để ngươi cảm nhận được sấm chớp cơn giận, liền để ngươi cảm nhận được Tây Luân đế quốc cơn giận đi!"

"Biến thành tro bụi đi, Thẩm Lãng!"

Sauron đại đế lôi đình rống to, sau đó cầm trong tay thiểm điện ngưng tụ đến cực hạn, đột nhiên hướng về Thẩm Lãng chém đánh mà tới.

"Không ..."

"Không ..."

Helen phó hoàng, Dibos công tước đột nhiên đứng lên.

"Biến thành tro bụi đi!"

Theo Sauron chém xuống một kiếm, kinh thiên thiểm điện chi kiếm, mang theo hủy thiên diệt địa khí thế, hướng về Thẩm Lãng chém đánh mà tới.

Mà cùng lúc đó, Thẩm Lãng trong tay Long Chi Kiếm, nhẹ nhàng bắn ra một cái không thấy năng lượng ba.

Rồng cảm giác ngộ.

Long huyết tủy, cộng hưởng!

Liền như thế nhẹ như mây gió!

Trong nháy mắt!

Thẩm Lãng long chi tâm, Sauron long chi tâm bên trong long huyết tủy, bắt đầu mãnh liệt cộng hưởng.

Nhưng mà, Thẩm Lãng long chi tâm không có vượt qua phụ tải, toàn bộ trang bị lập tức trấn áp xuống.

Mà Sauron long chi tâm trang bị, bởi vì vừa nãy biểu hiện thiểm điện lôi đình quá này, long chi tâm trang bị phóng thích đến cực hạn, lúc này hoàn toàn trấn giữ không được.

Hắn long chi tâm bên trong long huyết tủy bắt đầu run rẩy, run rẩy.

Chấn động tốc độ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng kinh người, cuối cùng ... Vượt qua cực hạn.

Mỗi giây đồng hồ mấy trăm ngàn thứ.

Rốt cuộc ...

Long huyết tủy sơ cấp cháy bùng!

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Cả viên long chi tâm đột nhiên nổ tung.

Vô tận long diễm, xì ra.

Sauron đại đế kinh hãi gần chết, liều mạng né tránh, liều mạng phóng thích thượng cổ vương giới năng lượng bảo vệ.

Nhưng mà ... Không kịp.

Bởi vì long chi tâm nổ tung địa phương, liền tại trái tim của hắn vị trí.

"Rầm rầm rầm ..."

Ngập trời long diễm bên trong, Sauron thân thể mạnh mẽ bay ra ngoài, dường như rơm rạ đồng dạng.

Trực tiếp bay ra mấy trăm mét, mạnh mẽ đập ở trên khán đài.

"Ầm ..." Phương bắc khán đài đột nhiên sụp xuống hiểu rõ một đám lớn, đập chết mấy chục phương bắc quý tộc.

Sau khi rơi xuống đất, Sauron ngực vị trí trái tim, nổ tung một cái tuyệt đại vết nứt.

Vị trí trái tim hết rồi, cả người đều nổ mặc vào.

Một đời đại đế Sauron, triệt để chết bất đắc kỳ tử!

...

Chú: Khoảng cách mười vị trí đầu còn có hơn năm phiếu, chư vị ân công, giúp ta một chút sức lực, bánh ngọt thiên ân vạn tạ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 611: Thiên Thần Giáng Lâm! Helen Đăng Cơ Là Hoàng!

Chương 611: Thiên thần giáng lâm! Helen đăng cơ là hoàng!

"Sauron đại đế, vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

Lúc này, toàn trường như trước dường như sơn hô biển động đồng dạng, vô số người nhìn ra nhiệt huyết sôi trào, bởi vì quá chấn động kinh diễm.

Cứ việc toàn trường tất cả mọi người đều không có muốn để Thẩm Lãng chết, thậm chí mặc kệ phương bắc vẫn là phương nam quý tộc, đều chỉ có một cái ý nghĩ. Sauron đại đế nghiền ép thức thắng lợi, nhưng cuối cùng sẽ không giết Thẩm Lãng, lớn như vậy càn đế quốc liền sẽ không xong đời, đông tây phương mậu dịch liền có thể kéo dài.

Bởi vì phương đông thế giới một cái khác Đại Viêm đế quốc hoàng đế phi thường bảo thủ, năm đó chính là hắn triệt để phong tỏa trên biển mậu dịch.

Nhưng mà Sauron đại đế biểu diễn thực sự là quá hoa lệ, đặc biệt là cuối cùng một kiếm chém qua đi thời điểm, kinh người thiểm điện dường như giống như du long, giản làm cho người ta sởn cả tóc gáy.

Vì lẽ đó đại gia quên chính mình ước nguyện ban đầu, chờ đợi Thẩm Lãng bị thiểm điện đánh đến biến thành tro bụi một màn.

Nhưng mà ... Không nghĩ tới một giây sau, Sauron đại đế trên thân nổ tung, dường như rơm rạ bay ra ngoài, liền một tiếng hét thảm đều không có, liền triệt để chết bất đắc kỳ tử.

Toàn trường ... Yên tĩnh một cách chết chóc.

Lại, lại chuyện gì xảy ra?

Thiên cái kia? Vừa nãy đến tột cùng phát sinh cái gì?

Sauron đại đế thua? Sauron đại đế chết rồi?

Này, sao có thể có chuyện đó? Thế giới này quá hoang đường a.

Vừa nãy rõ ràng vẫn luôn là Sauron đại đế đang biểu diễn a, hắn dường như thần nhân đồng dạng, làm sao có khả năng thất bại? Hơn nữa Thẩm Lãng trừ ra vừa bắt đầu thả ra một cái vòng xoáy năng lượng sau, liền triệt để hết biện pháp a, hắn dựa vào cái gì thắng a? Dựa vào cái gì tiêu diệt Sauron đại đế a.

Thẩm Lãng nói: "Phiền phức xem người trên đài, đem Sauron bệ hạ thi thể vận hạ xuống, thả ở chính giữa."

Nghe được Thẩm Lãng mà nói, toàn trường như trước giống như chết tĩnh lặng.

Hỏa thần giáo lĩnh / tụ hưng phấn khó tự kiềm chế, đi tới Thẩm Lãng trước mặt nói: "Chúc mừng, ta bệ hạ, ngài lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích."

Ngày hôm nay Thẩm Lãng vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy cái này tuổi già giáo chủ, nhưng hai người xem như là đánh mấy năm liên hệ.

Hỏa thần giáo cùng Đại Càn đế quốc kết minh, đứng ra tuy rằng vẫn luôn là Shelley đại tế sư, nhưng chân chính quyết sách vẫn là vị giáo chủ này.

"Cảm ơn ngài, giáo chủ các hạ, cho tới nay, Hỏa thần giáo đều đối với ta có trợ giúp lớn lao." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Hỏa thần giáo chủ hòa quang minh giáo chủ hai người, phái người đi trên khán đài đem Sauron thi thể nhấc đi.

Cứ việc tất cả mọi người đều nhìn thấy, Sauron đã chết rồi, nhưng hai vị giáo chủ hay là muốn cẩn thận kiểm tra một lần.

Hai người kiểm tra đến phi thường cẩn thận, trước tiên kiểm tra tim đập. Ách, thật không tiện, Liên Tâm tạng nổ không còn, vì lẽ đó cũng không có tim có đập.

Sau đó kiểm tra gáy động mạch, cuối cùng kiểm tra con ngươi.

Sau đó, thì có quang minh giáo chủ đến tuyên bố tin tức này, bởi vì hắn xem như là Sauron một phương nhân chứng.

Cái này tuổi già giáo chủ dùng khàn khàn khẩu khí, bi thương nói: "Ta ... Ta thống khổ tuyên bố, Tây Luân thứ ba đế quốc Sauron bệ hạ, đã trở lại thần hoài bão."

Tiếng nói của hắn kỳ thực rất thấp, ở đây sao đại sàn quyết đấu bên trong, cũng không có tác dụng sóng âm phóng đại khí, vì lẽ đó căn bản đều không nghe thấy.

Nhưng theo hắn tuyên bố, ở đây tất cả mọi người vẫn là đau khóc thành tiếng. Đi qua vào lúc này thời gian, tuy rằng như trước khó có thể tưởng tượng, căn bản không biết chuyện gì xảy ra, nhưng cuối cùng cũng coi như tiếp thu sự thực này.

Sauron đại đế chết rồi, phi thường đột nhiên chết rồi.

Helen phó hoàng nội tâm phi thường phức tạp, có một ít bi thương, nhưng càng nhiều chính là nặng nề. Bởi vì Thẩm Lãng đã nói cho nàng, trước mắt cái này Sauron linh hồn là Quỷ Ngọ, mà không phải Sauron bản thân.

Nếu như là chân chính Sauron, cái kia Helen nên phi thường bi thương, bởi vì nàng dù sao cũng là Tây Luân gia tộc người, hơn nữa dưới cái nhìn của nàng, Sauron đúng là một cái có vì quân chủ, hơn nữa là Tây Luân đế quốc thích hợp nhất hoàng đế.

Đương nhiên, Thẩm Lãng cùng Sauron trong đó lựa chọn một cái, nàng đương nhiên lựa chọn Thẩm Lãng, nhưng mà điều này cũng cũng không trở ngại nàng bi thống.

Ở đây còn có một người khác nội tâm không gì sánh được mừng như điên, nhưng trên mặt vẻ mặt nhưng phi thường bi thương, kia chính là Dibos công tước.

Trong lòng nàng vẫn tại hô to: Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, ta bệ hạ vạn tuế.

Không nghĩ tới, Thẩm Lãng bệ hạ dĩ nhiên lại một lần nữa thắng, quá vĩ đại, quá tốt rồi.

Nhưng mà nàng tuyệt đối không thể biểu hiện ra, Sauron đại đế khi còn sống, nàng có thể biểu hiện ra địch ý của chính mình, nhưng Sauron chết rồi, nàng nhất định phải biểu hiện phi thường bi thương, bằng không liền không phải hợp lệ quý tộc.

Hơn nữa tiếp đó, nàng sẽ đình chỉ tất cả nam bắc xé rách cử động, dùng lấy hết tất cả sức mạnh, trợ giúp Helen phó hoàng tranh cướp ngôi vị hoàng đế.

Mà Thẩm Dã, phụ tử liên tâm, làm Thẩm Lãng thắng, Sauron chết trong chớp mắt ấy, hắn nắm chặt nắm đấm buông ra, lòng bàn tay đều bị đâm phá xuất huyết.

Cứ việc Thẩm Lãng lần nữa đã nói, hắn sẽ thắng. Nhưng mà vừa nãy Sauron biểu hiện như thế anh minh uy vũ, lợi hại không gì sánh được, Thẩm Dã thật sự cảm giác mình không thể thở nổi, cũng không cách nào nhúc nhích, làm Sauron cuối cùng thiểm điện lôi đình như vậy bổ về phía Thẩm Lãng thời điểm, Thẩm Dã cảm thấy đến đầu của chính mình dường như muốn triệt để nứt ra rồi đồng dạng, liền phảng phất cái kia một nhánh kiếm muốn phách ở trên người hắn.

Hiện tại kết quả đi ra, Sauron chết rồi, Thẩm Dã thân thể sau này ngửa mặt lên, trường thở phào một hơi.

...

Thẩm Lãng nhìn Sauron thi thể, trong lòng nhàn nhạt nói: "Đối với rồng cảm giác ngộ sức mạnh, ngươi mới thật sự là không biết gì cả, đây mới là thế giới này chung cực sức mạnh."

Sau đó, hắn hướng về quang minh giáo chủ, Hỏa thần giáo chủ đạo: "Hai cái giáo chủ các hạ , dựa theo chúng ta trước khế ước, Sauron một khi thua, ta liền muốn cầm lại thuộc về ta Khương thị gia tộc trang bị đúng không?"

Hai vị giáo chủ lấy ra khế ước, gật đầu nói: "Đúng, Thẩm Lãng bệ hạ."

Sau đó, Hỏa thần giáo chủ lấy tới Sauron thượng cổ vương kiếm, này vốn là Khương Ly bệ hạ. Quang minh giáo chủ kiểm tra xong chi này kiếm, sau đó đưa cho Thẩm Lãng.

Sau đó là thượng cổ vương giới, hai vị giáo chủ căn cứ khế ước thượng miêu tả, sau đó từ Sauron trên ngón tay hái xuống.

Này thượng cổ vương giới, trừ khi là chủ nhân tự nguyện, bằng không mãi mãi cũng trích không tới. Hiện tại Sauron chết rồi, dễ như ăn cháo liền hái xuống.

Cuối cùng là long chi tâm trang bị, nó vẫn còn, nhưng mà đã tổn hại đến vô cùng nghiêm trọng, bởi vì vừa nãy chính là nó bên trong long huyết tủy nổ tung, mới dẫn đến Sauron mất mạng.

Mà nhưng vào lúc này, hoàng thất trên khán đài Sauron thê tử, Tây Luân đế quốc hoàng hậu bỗng nhiên lao ra nói: "Đây là một hồi mưu sát, đây là một hồi mưu sát, có người mưu sát trượng phu của ta, có người mưu sát các ngươi hoàng đế."

Toàn trường tĩnh lặng, ngơ ngác mà nhìn vị hoàng hậu này.

Tây Luân đế quốc hoàng hậu chỉ vào Thẩm Lãng nói: "Vừa nãy tình cảnh này, mọi người chúng ta cũng nhìn thấy rõ ràng, Sauron bệ hạ vũ công vượt xa Thẩm Lãng, thậm chí là nghiêng về một phía nghiền ép, này một hồi quyết đấu đối với hắn mà nói thậm chí là một hồi sỉ nhục. Cuối cùng thời khắc mấu chốt, Sauron bệ hạ thiểm điện liền muốn đem Thẩm Lãng triệt để xé nát, nhưng bỗng nhiên hắn ngực liền nổ tung."

"Có người mưu sát Sauron bệ hạ!"

"Thẩm Lãng, ngươi nói cho tất cả mọi người, ngươi là dùng thủ đoạn gì mưu sát Sauron bệ hạ? Hắn ngực tại sao lại nổ tung? Ngươi đến tột cùng hạ xuống cái gì kịch độc?"

"Tây Luân đế quốc các quý tộc, lẽ nào các ngươi liền trơ mắt nhìn các ngươi hoàng đế bị mưu sát sao? Lẽ nào các ngươi liền không báo thù cho hắn sao?"

"Sauron, này một hồi mưu sát chủ mưu là ai? Các ngươi muốn làm gì? Có phải là muốn soán vị Tây Luân đế quốc ngôi vị hoàng đế? Này một hồi mưu sát chân chính hậu trường người chủ sự là ai?"

Câu nói này chỉ về tính liền quá mãnh liệt, vị hoàng hậu này nói chính là Helen phó hoàng. Ý của nàng vô cùng rõ ràng, Thẩm Lãng cùng Helen phó hoàng cấu kết, mưu sát Sauron đại đế, sau đó để Helen kế thừa ngôi vị hoàng đế.

Hoàng hậu cao giọng nói: "Tây Luân đế quốc ngôi vị hoàng đế, chỉ có thể từ Tây Luân hoàng tộc đảm nhiệm, gia tộc khác đừng hòng soán vị Tây Luân đế quốc giang sơn, đặc biệt là Khương thị gia tộc."

Nữ nhân này quả nhiên cũng là một cái chính trị sinh vật, Sauron đại đế chết rồi, hay là nàng bi thương chốc lát, nhưng rất nhanh sẽ tỉnh táo bình tĩnh lại đây.

Bởi vì Sauron chết rồi, Helen liền trở thành ngôi vị hoàng đế người thừa kế thứ nhất, con trai của hắn chính là người thừa kế hợp pháp thứ hai.

Cho nên nàng nhất định phải đem tội mưu sát tên gán đến Thẩm Lãng trên đầu, gán đến Helen trên đầu, như thế con trai của hắn liền có thể thuận lợi kế vị, bản thân nàng liền có thể trở thành Tây Luân đế quốc thái hậu.

Nhưng mà toàn trường phản ứng cũng không có nhiều người, bởi vì giấy sinh tử thượng tả đến rõ rõ ràng ràng, này một hồi quyết đấu chỉ để ý kết quả, mặc kệ quá trình.

Nói cách khác, chỉ xem thắng thua cùng sinh tử , còn là làm sao giết chết? Không trọng yếu!

Hoàng sau kế tục hét lớn: "Chư vị Tây Luân đế quốc các thân vương, lẽ nào các ngươi cam tâm tình nguyện để đế quốc rơi vào người ngoại tộc trong tay sao? Lẽ nào các ngươi cam tâm tình nguyện đế quốc cuối cùng bị soán vị sao?"

Toàn trường như trước không có lớn bao nhiêu phản ứng, Tây Luân đế quốc mấy cái các thân vương ánh mắt lấp lóe.

Rất hiển nhiên, đối với bọn hắn tới nói, để con trai của Sauron đăng cơ là hoàng là phù hợp nhất bọn họ lợi ích. Bởi vì tuổi tác hắn còn quá nhỏ, cứ việc Sauron vị hoàng hậu này gia tộc cũng rất cường đại, nhưng vẫn chưa thể một tay che trời, vì lẽ đó tiếp xuống mấy vị thân vương liền có thể cộng đồng chấp chưởng triều chính, quyền lực sử dụng tốt nhất.

Những năm này Sauron tại vị thời điểm, hoàn toàn quyền to độc chưởng, mấy vị thân vương hoàn toàn không có bất kỳ quyền lực gì, cũng chỉ có danh dự cùng của cải.

Hiện tại Sauron chết rồi, chính là như thế cướp đoạt đế quốc quyền lực tốt nhất thời khắc, để đế quốc thái tử đăng cơ, đây là kết quả tốt nhất.

Nhưng mà, Helen phó hoàng danh tiếng quá lớn, sau lưng lại có toàn bộ phương nam chống đỡ, đám này đế quốc thân vương thực sự là không dám đứng ra công khai kháng cự.

Sauron hoàng sau kế tục nói: "Mọi người đều biết, Helen phó hoàng không có kết hôn, cũng không có đời sau, hơn nữa nàng đối Loki thương yêu rất nhiều, coi như con đẻ, nếu như nàng một khi đăng cơ là hoàng, tương lai có phải là sẽ đem ngôi vị hoàng đế truyền cho Loki? Mà Loki trên thân căn bản cũng không có Tây Luân hoàng tộc huyết thống, hắn là con trai của Thẩm Lãng, hắn là phương đông Khương thị huyết mạch, vì lẽ đó tất cả những thứ này đều là Thẩm Lãng âm mưu, hắn soán vị Tây Luân đế quốc âm mưu."

Điểm ấy liền không thể nhẫn nhịn, rốt cuộc Tây Luân đế quốc trung thành chính trực phương bắc các quý tộc bị phiến chuyển động, dồn dập đứng lên, cao kêu thành tiếng.

Hoàng hậu đại hỉ, quát: "Chính trực Tây Luân các quý tộc, người phương Đông cho tới nay đều là giả dối không biết xấu hổ. Vị này Đại Càn đế quốc đế chủ, dùng thủ đoạn hèn hạ mưu sát các ngươi hoàng đế, hiện tại lại muốn soán vị chúng ta Tây Luân đế quốc giang sơn, các ngươi lẽ nào liền thờ ơ lạnh nhạt sao?"

"Không!"

"Không!"

"Không!"

Hoàng hậu cao giọng nói: "Bắt mưu sát giả Thẩm Lãng, nhốt vào nhà tù, triệt để thẩm vấn, tra ra mưu sát Sauron đại đế chủ mưu."

"Bắt mưu sát giả Thẩm Lãng!"

"Bắt mưu sát giả Thẩm Lãng!"

Cứ việc người hưởng ứng không phải đại đa số, nhưng cũng có mấy ngàn hơn vạn người, nhất thời toàn trường âm thanh rung trời.

Đây mới thực là Hạng Trang múa kiếm ý tại Bái công, vị hoàng hậu này mục đích cuối cùng căn bản không phải Thẩm Lãng, mà là Helen, còn có Dibos công tước. Tây Luân đế kinh là bọn họ sân nhà, tốt nhất đem Dibos công tước một hệ, triệt để một lưới bắt hết.

Mà làm làm trụ cột nhiệm vụ Helen phó hoàng, không có lên tiếng, mà là nhìn phía Russell công tước.

Sauron đăng cơ, công lao lớn nhất giả, chính là vị này Russell công tước.

Lúc đó ma nữ đế quốc bao phủ toàn bộ Tây Luân thời điểm, chính là vị này Russell công tước cùng Dibos công tước mấy người thành lập đại quân, tiêu diệt ma nữ đế quốc phần lớn hành tỉnh, đoạt lại địa bàn, hơn nữa mang theo trăm vạn đại quân bao vây ma nữ đế quốc thủ đô Nữ Vương thành.

Chiến công hiển hách nhất, chính là Russell công tước, hắn hoàn toàn là Tây Luân thứ ba đế quốc thành lập công thần lớn nhất, cũng là Sauron đại đế lớn nhất người ủng hộ, hiệu trung giả.

Sauron đăng cơ sau, Russell công tước một cách tự nhiên trở thành đế quốc thủ tướng, dưới một người, trên vạn người. Làm hoàng đế, Sauron tin tưởng Russell trung thành. Làm thần tử, tất cả mọi người tin tưởng Russell chính trực.

Hắn phẩm cách cũng xác thực không có khiến người ta thất vọng qua, làm Thẩm Lãng quân đội triệt để chiếm lĩnh Bích Ba hành tỉnh, Dibos chân chính gả cho Thẩm Lãng sau, Russell công tước phái đại quân chinh phạt Bích Kim thành, nhưng mà Helen công chúa trở về, đồng thời tuyên bố Thẩm Lãng là đệ đệ hắn thời điểm, hắn lập tức lui binh.

Không chỉ có như thế, Dibos làm Russo công tước, làm rất nhiều chuyện dù sao cũng là mất danh dự. Mà Russell tổ tiên đã từng cũng là Russo gia tộc, chỉ là xếp hàng thất bại, bị đuổi ra ngoài, hắn hoàn toàn có thể đoạt lại Russo gia tộc huy chương, tuyên bố mình mới là Russo gia tộc chính thống.

Nhưng mà, hắn cũng không có như thế làm, mà là kiên trì chính mình mới dòng họ.

Ở cái này hỗn loạn hiện trường, liền nhất là đòi hỏi vị này đế quốc thủ tướng đến chủ trì chính nghĩa. Vì lẽ đó, ánh mắt của mọi người đều nhìn phía Russell công tước.

Hoàng hậu ôm bốn tuổi thái tử, hướng về Russell công tước được rồi một người quý tộc chi lễ nói: "Russell công tước, ngươi không chỉ là đế quốc thủ tướng, hơn nữa còn là Sauron bệ hạ phụ tá đắc lực, là chúng ta người đáng tin tưởng nhất, cũng là thái tử lão sư. Sauron bệ hạ bị mưu sát, làm hắn góa phụ, chúng ta nhất là đòi hỏi ngươi công chính cùng cao quý."

Tây Luân đế quốc thủ tướng Russell đứng dậy, hướng về Helen phó hoàng nói: "Ta có thể cùng ngài lén lút trò chuyện sao?"

"Đương nhiên." Helen nói.

Sau đó, hai người đi tới hoàng thất khán đài nơi hẻo lánh, hai người đúng là lén lút mật đàm, thế nhưng là ở trước mặt tất cả mọi người, biểu thị thản nhiên vô tư.

Russell công tước nói: "Helen phó hoàng, ta tin tưởng ngài phẩm đức, thậm chí vượt qua chính ta. Nhưng mà ngày hôm nay phát sinh tình cảnh này, xác thực phi thường đột ngột, ta biết Sauron bệ hạ xác thực mạo phạm qua Thẩm Lãng bệ hạ, nhưng cũng không đến nỗi một quyết sinh tử, đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Nếu như ngài tin tưởng ta phẩm đức, mời ngài báo cho."

Helen phó hoàng nhắm mắt lại, do dự một lúc nói: "Ta đệ đệ Thẩm Lãng, có đầy đủ chính nghĩa lý do giết chết Sauron bệ hạ. Tuyệt đối không chỉ là bởi vì Sauron trong lời nói mạo phạm qua Medusa nữ vương, mà là bởi vì hắn ... Trong cơ thể linh hồn, là Khương thị gia tộc phản bội, hắn phản bội Khương thị gia tộc."

Này vừa nói, Russell công tước lộ ra không dám tin tưởng vẻ mặt.

Helen phó hoàng nói: "Liên quan với cái kia cự long, tuy rằng toàn bộ thủ đô đế quốc tiến hành phong tỏa tin tức, thậm chí ngay cả đông tây phương mậu dịch đều triệt để ngừng, bất kỳ thuyền cũng không thể rời đi Tây Luân đế quốc. Nhưng ta tin tưởng thủ tướng đại nhân hẳn là biết đến."

Russell công tước gật đầu, hắn đương nhiên biết, An Tức thành bị cự long hủy diệt, Bích Kim thành thiếu chút nữa cũng bị hủy hoại trong một ngày, cự long quả thực làm cho cả đế quốc cao tầng đều run lẩy bẩy, hơn nữa Sauron bệ hạ cũng cùng Russell công tước mật đàm qua, để hắn không cần là cự long mà khổ não, bởi vì hắn sắp thành công chinh phục này điều cự long, hắn nhất định sẽ là chân long thiên tử.

Helen nói: "Con rồng này là Khương thị gia tộc, mà cái kia nuôi rồng Khương thị người hầu, đoạt xá lên phía bắc mạo hiểm Sauron. Tin tưởng ngài vừa nãy cũng nhìn thấy Sauron trên thân ba trang bị, thượng cổ vương giới, thượng cổ vương kiếm, long chi tâm."

Russell công tước nói: "Ta thấy, trên thực tế ta phi thường kỳ quái."

Helen nói: "Đây là phụ thân ta Khương Ly, hắn tại chết bất đắc kỳ tử trước, đem bộ này trang bị cho người hầu, đồng thời để người hầu mang theo cự long đi tới phương tây thế giới, chờ đợi đệ đệ ta Thẩm Lãng đến tìm kiếm hắn, vì lẽ đó bộ này trang bị là thuộc về đệ đệ ta Thẩm Lãng. Nhưng người hầu này sinh sôi không nên có dã tâm, hắn cùng linh hồn cùng Sauron thân thể hợp hai làm một, đạt thành một loại nào đó khế ước, chính là bởi vì bộ này trang bị, Sauron mới thành công đi tới Cực Bắc đại lục, xuyên qua bình phong, tiến vào chân không thế giới Tây Luân cựu kinh, cầm lại Tây Luân đại đế chi kiếm."

Helen tiếp tục nói: "Làm Khương thị gia tộc người hầu, hắn phi pháp giữ lấy ta Khương thị gia tộc trang bị, vì cướp đoạt cự long, thậm chí muốn mưu sát ta đệ đệ Thẩm Lãng, vậy cũng là chủ nhân của hắn, vì lẽ đó thủ tướng đại nhân, ta đệ đệ có phải là có tuyệt đối chính nghĩa lý do giết hắn? Đây là Khương thị gia tộc thanh lý môn hộ."

Những câu nói này tin tức lượng quá lớn, cho tới Russell công tước cả người đều chịu đến trước nay chưa từng có chấn kích, hắn nhắm hai mắt lại.

Những chuyện này đều quá trọng yếu, hắn nhất định phải tiêu tốn rất lớn tinh lực cùng thời gian đi nghiệm chứng, nhưng mà hiện tại cục diện gấp gáp, ngàn cân treo sợi tóc, đã không có thời gian.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Russell công tước nói: "Ta phi thường khiếp sợ, nhưng cũng không như trong tưởng tượng như thế khiếp sợ, làm Sauron bệ hạ thân mật nhất thần tử, kỳ thực ta cũng vẫn có nghi hoặc. Bởi vì Sauron bệ hạ chữ viết, có biến hóa rất lớn, đương nhiên hắn trải qua rất nhiều, vì lẽ đó chữ viết biến hóa cũng rất bình thường. Nhưng mà ta phát hiện, hắn viết chữ thời điểm, mang có rất lớn phương đông văn tự vết tích."

Quỷ Ngọ là người phương Đông, cho tới nay tả đều là tiếng Trung. Mà Sauron là Tây Luân người, tả vẫn là chữ cái La Tinh.

Này hai loại văn tự tuyệt nhiên không giống, vì lẽ đó thư pháp cũng hoàn toàn khác nhau, phong cách phi thường khác biệt. Cứ việc Sauron luyện tập mấy chục năm, nhưng vẫn là rất khó triệt để che giấu chính mình viết chữ thời điểm phương đông thư pháp phong cách, hơn nữa hắn đăng cơ mấy năm sau, không người có thể khiêu chiến quyền uy của hắn, cũng xem thường tại quá đi che giấu.

"Còn có một việc, Sauron bệ hạ đã từng bí mật phái người đi làm qua một chuyện, làm đế quốc thủ tướng ta cũng không có quyền hỏi đến." Russell công tước nói: "Nhưng mà, vì hắn làm cái này bí mật việc người toàn bộ đều chết, ta không có quyền dò xét quân vương việc riêng tư. Nhưng mà những người này bị chết phi thường ly kỳ, có mấy người bị diệt khẩu, mà có chút bị chết phi thường quỷ dị, toàn thân mục nát mà chết."

Helen nói: "Ta không có chứng cứ, nhưng ... Cự long sở dĩ hủy diệt An Tức thành, là bởi vì thế bên trong có do, đây là một loại đáng sợ vật chất, dù cho cách đến rất xa, đều có thể đem người bức xạ chí tử, toàn thân thối rữa. Mà cự long sở dĩ muốn đi phá hủy Bích Kim thành, cũng là bởi vì có người đem do vận đến Bích Kim trong thành, thời khắc mấu chốt đặt ở lửa khói bên trong, bắn hướng thiên không."

Russell công tước không dám ngông cuồng phỏng đoán, càng thêm không dám đem đồ diệt toàn thành tội danh tài đến chính mình quân vương trên đầu, nhưng hắn như trước không nhịn được muốn suy nghĩ, ai tối có động cơ đi diệt Bích Kim thành?

"Vẫn là quá ly kỳ, quá ly kỳ ..." Russell công tước nói: "Đoạt xá việc, ta tuy rằng tại ta mấy quyển thư tịch từng thấy, nhưng vẫn là quá ly kỳ, để người không cách nào tin tưởng."

Helen công chúa nói: "Đương nhiên, ta vô ý ép buộc ngài bất kỳ phán đoán cùng quyết định. Nhưng ta muốn nói đúng lắm, ta đệ đệ có đầy đủ lý do giết Sauron."

Russell công tước trầm mặc một lúc lâu, hỏi: "Helen phó hoàng, vậy ngài cảm thấy Loki điện hạ có thể trở thành đế quốc người thừa kế sao?"

"Không thể!" Helen nói.

Russell công tước gật đầu nói: "Ta rõ ràng, ta vẫn là câu nói kia, ta tin tưởng ngài cao quý cùng chính trực, thậm chí vượt qua tin tưởng chính ta."

...

Một lát sau!

Tây Luân đế quốc thủ tướng Russell công tước đi tới hoàng thất khán đài trung ương, có người đưa cho hắn một cái ngạc mộng thạch sóng âm phóng đại khí.

Russell công tước chậm rãi nói: "Chư vị thân vương, chư vị phương bắc quý tộc, ta biết các ngươi nghĩ như thế nào. Để bốn tuổi thái tử đăng cơ, để hoàng hậu trở thành thái hậu đốc chính, để chư vị thân vương phụ chính, này nhìn qua đúng là tốt đẹp nhất cục diện."

Toàn trường tĩnh lặng không hề có một tiếng động, nghe Russell công tước.

Russell công tước tiếp tục nói: "Nhưng mà ... Tình cảnh này quen thuộc sao? Tây Luân đệ nhất đế quốc thời kỳ cuối, có phải là chính là cục diện này? Đệ nhất đế quốc mạt đại hoàng đế đăng cơ thời điểm, chỉ có ba tuổi, chư vị thân vương đem hắn không tưởng, coi là khôi lỗi, vì quyền lực lẫn nhau chém giết. Thái hậu vì bảo vệ hoàng đế, mưu sát ba vị thân vương. Còn lại năm vị thân vương liên thủ, mưu sát thái hậu, mưu sát hoàng đế, cuối cùng này năm vị thân vương vì tranh cướp vương vị, trắng trợn nội chiến, làm cho Tây Luân đệ nhất đế quốc sụp đổ."

"Như thế bi kịch, chẳng lẽ còn muốn tái diễn sao?" Russell công tước lớn tiếng quát.

Hoàng hậu run rẩy nói: "Russell công tước, ngươi là đế quốc thủ tướng, ngươi hoàn toàn có thể làm thủ tịch nhiếp chính đại thần."

"Không, ta không muốn." Russell công tước nói: "Ta vĩnh viễn là Tây Luân đế quốc thần tử, ta hy vọng có một cái anh minh mà lại cao quý hoàng đế bệ hạ, có thể thống trị đế quốc này, mà ta vĩnh viễn tại vị hoàng đế bệ hạ này cánh chim bên dưới."

"Sauron bệ hạ cùng Thẩm Lãng bệ hạ quyết đấu khế ước tả đến rõ rõ ràng ràng, chỉ để ý kết quả, mặc kệ quá trình, vì lẽ đó không có cái gì mưu sát, chỉ có thắng thua cùng sinh tử, chuyện này không có âm mưu."

"Sauron bệ hạ chết rồi, cái kia làm Tây Luân đế quốc người thừa kế hợp pháp thứ nhất, Helen phó hoàng tự nhiên kế thừa ngôi vị hoàng đế."

"Ta, Tây Luân đế quốc thủ tướng Russell, nguyện ý hiệu trung Helen bệ hạ."

Sau đó, Russell công tước hướng về Helen phó hoàng một chân quỳ xuống.

Toàn trường lại một lần nữa tĩnh lặng, Russell công tước làm mấy năm thủ tướng, hơn nữa là thứ ba đế quốc công thần lớn nhất, hắn uy tín quá cao, sức ảnh hưởng quá lớn. Liền hắn đều chống đỡ Helen phó hoàng, điều này làm cho phương bắc các quý tộc lập tức rơi vào trầm tư.

Mà phương nam các quý tộc thì lớn tiếng hô to: "Helen bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế."

"Ha ha ha ha ..." Sauron hoàng hậu phát sinh thê thảm cười to nói: "Ta suýt chút nữa quên, Russell công tước, ngươi cũng là Russo gia tộc chi nhánh, ngươi cùng Dibos là một cái gia tộc đi."

Đón lấy, hoàng hậu ôm bốn tuổi thái tử, chậm rãi đi tới khán đài biên giới, thê thảm quát: "Chư vị Tây Luân đế quốc các quý tộc, các ngươi hoàng đế Sauron bị người mưu sát, các ngươi không chỉ không báo thù cho hắn, hơn nữa còn muốn hiệu trung mưu sát giả. Vậy kế tiếp ta cùng thái tử đều không có đường sống, mưu sát giả đăng cơ thượng vị sau, ta cùng bốn tuổi thái tử sớm muộn một con đường chết, sớm muộn cũng phải bị mưu hại, vậy không bằng ngày hôm nay liền chết ở chỗ này, theo Sauron bệ hạ tuẫn táng!"

"Ta bệ hạ, ngài thê tử đến, con của ngài đến ..."

Sau đó, vị hoàng hậu này ôm bốn tuổi thái tử bò lên trên khán đài biên giới, trực tiếp liền muốn nhảy xuống.

Nàng muốn biểu diễn tại chỗ tự sát, thực sự là một vị siêu cấp hí tinh a.

Nhưng mà tại hoàn cảnh này hạ, nàng làm sao có khả năng nhảy xuống, lập tức bị người ngăn lại.

Vị hoàng hậu này kế tục tìm cái chết, gào khóc cao giọng nói:

"Sauron bệ hạ bị người phương Đông Thẩm Lãng mưu sát, mưu sát giả muốn đăng cơ là hoàng, tương lai Tây Luân đế quốc giang sơn muốn rơi vào Khương thị gia tộc trong tay, ta không đành lòng nhìn thấy tình cảnh này, vì lẽ đó vẫn là theo Sauron bệ hạ tuẫn táng đi, không muốn cản ta, không muốn cản ta ..."

Tình cảnh này biểu diễn, tuy rằng rất nhiều quý tộc thờ ơ lạnh nhạt, nhưng vẫn có không ít người căm phẫn sục sôi.

"Điều tra hung thủ, điều tra chân tướng!"

"Bắt lấy mưu sát giả Thẩm Lãng, bắt lấy hắn ..."

Hơn vạn người cùng kêu lên hô to, dồn dập chỉ vào Thẩm Lãng, đám người kia đều là tối cố chấp bảo thủ phương bắc quý tộc, bọn họ không muốn nhìn thấy đông tây phương mậu dịch, càng không muốn nhìn thấy đại biểu phương nam Helen thượng vị, lợi ích của bọn họ cùng hoàng hậu hoàn toàn nhất trí.

Vì lẽ đó, tất yếu tại chỗ đem tội mưu sát tên vu oan đến Thẩm Lãng trên đầu.

"Người đến, bắt giữ mưu sát giả Thẩm Lãng."

"Bắt giữ Thẩm Lãng."

"Bắt giữ Dibos, bắt giữ Loki, bắt giữ Thẩm Dã ..."

"Một lưới bắt hết!"

Mà nhưng vào lúc này, Thẩm Lãng cất tiếng cười to.

"Ha ha ha ha ..." Thẩm Lãng coi rẻ mọi người, chậm rãi nói: "Ta mưu sát Sauron? Ta còn cần mưu sát hắn sao?"

"Ta nỗ lực soán vị Tây Luân đế quốc giang sơn? Thực sự là buồn cười cực kỳ a!"

"Các ngươi Tây Luân đế quốc tuy lớn, nhưng ta hoàn toàn không có nhìn ở trong mắt."

"Chỉ cần ta nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể đem Sauron biến thành tro bụi, đem toàn bộ Tây Luân đế kinh biến thành tro bụi, đem toàn bộ Tây Luân thủ đô đế quốc triệt để hủy diệt."

"Ta còn cần mưu sát? !"

"Ta cùng Sauron quyết đấu, chính là muốn đoạt lại ta Khương thị gia tộc trang bị, chính là vì nên vì Medusa nữ vương đòi lại danh dự, cũng là muốn cho các ngươi Tây Luân đế quốc một chút tôn nghiêm!"

"Ta còn cần mưu sát hắn? Nếu không phải xem ở tỷ tỷ ta Helen phần thượng, ta đã sớm dễ như ăn cháo đem Sauron ép chết, còn cần tự mình lên sân khấu cùng hắn quyết đấu, đồng thời liều mạng?"

Thẩm Lãng này vừa nói, toàn trường tất cả mọi người triệt để kinh ngạc đến ngây người, sau đó chính là phẫn nộ.

Ngươi Thẩm Lãng quá kiêu ngạo, thổi như thế trâu đây?

Nơi này là Tây Luân đế quốc, ngươi tay trói gà không chặt, dĩ nhiên ăn nói ngông cuồng, nói cái gì dễ như ăn cháo liền có thể đem Sauron đại đế ép chết? Dễ như ăn cháo liền có thể đem Tây Luân đế kinh biến thành tro bụi?

Ngươi nằm mộng ban ngày đây! Ngươi khoác lác thời điểm, có thể hay không thoáng lý trí một điểm, có thể hay không suy tính một chút người khác cảm thụ?

"Ha ha ha ha ... Hoang đường, buồn cười ..." Hoàng hậu lạnh lùng nói: "Có nghe hay không? Vị này Khương thị gia tộc Thẩm Lãng, chính là như thế phát điên người, như thế nói bốc nói phét người, ngươi chính là dựa vào thủ đoạn hèn hạ mưu sát Sauron đại đế, ngươi chính là nỗ lực soán vị Tây Luân đế quốc giang sơn, ngươi được xưng có thể dễ như ăn cháo đem Tây Luân đế kinh biến thành tro bụi, ngươi chứng minh cho ta xem a, chứng minh cho chúng ta xem a ..."

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Như ngươi mong muốn!"

Sau đó, hai tay hắn đột nhiên giơ lên cao.

Trong nháy mắt!

Toàn bộ đại địa bắt đầu run rẩy, nóng bỏng cơn lốc thổi qua.

"Gào a ..."

Bầu trời xa xăm truyền đến một trận gào thét, toàn bộ Tây Luân đế kinh đô đinh tai nhức óc.

Sau đó, đại địa run rẩy càng ngày càng kịch liệt, toàn bộ sàn quyết đấu đều ở run rẩy.

Đáng sợ nóng bỏng cơn lốc, để người hoàn toàn không mở mắt ra được.

Thiên cái trước bóng đen to lớn, càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Cuối cùng hoàn toàn bao phủ toàn bộ sàn quyết đấu bầu trời, che kín bầu trời!

Cự long đến rồi!

Diệt thế thần thú đến rồi!

Toàn bộ to lớn sàn quyết đấu, đều ở nó bóng tối bên dưới, run lẩy bẩy.

Thẩm Lãng phóng thích thượng cổ chiến ngoa năng lượng, chậm rãi bay lên trên không, rơi vào cự long trên lưng.

Tại tất cả mọi người trong tầm nhìn, Thẩm Lãng cưỡi lên này điều cự long trên lưng.

Cự long ánh mắt coi rẻ toàn trường, nó xem tới chỗ nào, nơi nào người hầu như đều hoàn toàn run rẩy, co quắp ngã trên mặt đất, hầu như thất / cấm.

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Tây Luân đế quốc các quý tộc, Sauron thê tử, ta hiện tại muốn muốn hỏi ngươi môn, ta có phải là có thể dễ như ăn cháo hủy diệt Tây Luân đế kinh? Ta có phải là có thể dễ như ăn cháo đem Sauron ép chết? Có phải là ..."

Toàn trường mấy vạn người đều đang run rẩy run rẩy.

Đương nhiên là như thế, chỉ cần cự long một cái phun tức, có thể dễ như ăn cháo đem cái này sàn quyết đấu thượng phương bắc quý tộc giết đến sạch sành sanh.

Chỉ cần ra lệnh một tiếng, Thẩm Lãng có thể mang toàn bộ Tây Luân đế kinh đô triệt để hủy diệt.

Thẩm Lãng giận dữ hét: "Sauron thê tử, ngươi không phải để ta chứng minh cho ngươi xem, ta có phải là có thể phá hủy Tây Luân đế kinh sao? Ta hiện tại có muốn hay không chứng minh? Có muốn hay không?"

"Gào a ..." Cảm nhận được Thẩm Lãng lửa giận, cự long cũng đột nhiên gào thét, ngẩng đầu lên lô, đột nhiên phụt lên.

Trong nháy mắt, một đạo đáng sợ ngọn lửa màu xanh lục bắn nhanh mà ra, mỗi giây đồng hồ mấy ngàn mét tốc độ, trong nháy mắt đánh trúng Tây Luân đế Kinh Bắc một bên mấy vạn mét một tòa núi tuyết.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Cái kia tòa núi cao đỉnh, trong nháy mắt nát tan, biến thành tro bụi.

Trong nháy mắt tiếng nổ mạnh, toàn bộ Tây Luân đế kinh đều đang run rẩy.

Vô số người nằm rạp trên mặt đất, run lẩy bẩy.

Thẩm Lãng giận dữ hét: "Ta liều mạng đến cùng Sauron quyết đấu, có phải là cho các ngươi Tây Luân đế quốc tôn nghiêm? Đúng hay không?"

Nhất thời, Russell công tước quỳ trên mặt đất, run rẩy nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, mời ngài thu hồi nổi trận lôi đình, xin ngài tha thứ chúng ta vô tri mà lại thấp kém Tây Luân người."

Thẩm Lãng nói: "Russell công tước, nếu không phải Tây Luân đế quốc có ngươi cao quý như vậy chính trực người, ta đã sớm đại khai sát giới."

Một lát sau, vô số Tây Luân đế quốc quý tộc, mặc kệ là phương nam, vẫn là phương bắc, toàn bộ quỳ xuống, nằm rạp trên mặt đất.

"Thẩm Lãng bệ hạ, thỉnh thu hồi nổi trận lôi đình!"

"Chí cao vô thượng Thẩm Lãng bệ hạ, thỉnh thu hồi nổi trận lôi đình!"

Mấy vạn quý tộc toàn bộ ngã quỵ ở mặt đất, bao quát Quang minh thần giáo tất cả mọi người, cũng toàn bộ quỳ xuống.

Thẩm Lãng ánh mắt phẫn nộ nhìn phía Sauron thê tử, vừa nãy cái kia hí tinh hoàng hậu.

Trong nháy mắt, Tây Luân đế quốc mấy vị thân vương liếc mắt nhìn nhau, một vị thân vương tiến lên, ôm đi bốn tuổi thái tử, che con mắt của hắn.

Một cái khác thân vương tiến lên, rút ra bảo kiếm, đặt ở Sauron hoàng hậu trên cổ.

"Chí cao vô thượng Thẩm Lãng bệ hạ, mời ngài thu hồi nổi trận lôi đình, chúng ta biết sai rồi!"

Sauron hoàng hậu hô to quỳ xuống nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta biết sai rồi, ta biết sai rồi, đừng có giết ta, đừng có giết ta ..."

Nàng còn chưa dứt lời hạ, cái kia Tây Luân đế quốc thân vương đột nhiên chém xuống một kiếm, đem vị hoàng hậu này thủ cấp chém xuống.

Russell công tước mặt thống khổ co quắp một trận.

Sauron nhìn xuống đám người kia, chậm rãi nói: "Các ngươi Tây Luân đế quốc nội chính, ta không có hứng thú can thiệp, cáo từ!"

Sau đó, Thẩm Lãng cưỡi cự long, hướng về phương bắc bay đi, hướng về Cực Bắc đại lục, hướng về Bạch Kinh phương hướng bay đi.

Đi Bạch Kinh, ghép lan! Nếu không từ, đại khai sát giới.

Cùng lúc đó, Tây Luân đế quốc hết thảy quý tộc, hướng về Helen quỳ xuống, dập đầu nói: "Bái kiến Helen bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn tuế!"

...

Chú: Khoảng cách mười vị trí đầu còn có hơn 400 phiếu! Chư vị ân công cực kỳ, nỗ lực đẩy ta một cái, cho đại gia dập đầu tạ ân, ầm ầm ầm!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 612: Thẩm Lãng Mộc Lan Đoàn Tụ! MạNh NhấT Niết Biến!

Chương 612: Thẩm Lãng Mộc Lan đoàn tụ! Mạnh nhất niết biến!

Thẩm Lãng cưỡi cự long, không ngừng lên phía bắc, một đường chỗ đi qua, hết thảy Tây Luân quý tộc cùng bình dân toàn bộ dồn dập quỳ trên mặt đất, run rẩy run, cầu xin trên trời này điều cự long có thể lòng từ bi, không muốn đại khai sát giới.

Cũng chính là hiện tại, cự long được long hồn chi châu, nắm giữ viễn cổ năng lượng ký ức, có thể đối với mình năng lượng thu phát tự nhiên, vì lẽ đó cả người vảy rồng là lạnh lẽo, cũng không thể lượng tiết ra ngoài.

Bằng không coi như là bay ở ngàn mét trên không, cũng sẽ thiêu đốt mặt đất, sinh linh đồ thán.

Bất quá thân hình của nó thực sự là quá lớn, tốc độ phi hành lại quá nhanh, vì lẽ đó từ bầu trời bay qua thời điểm, quát lên cơn lốc không nói, hầu như trong phạm vi mấy chục dặm không khí đều đang run rẩy run rẩy.

Sóng siêu âm phi hành thú tốc độ cao nhất, mỗi giờ có thể vượt qua năm, sáu trăm cây số.

Mà này điều cự long, dễ như ăn cháo tốc độ siêu âm, mỗi giờ một ngàn cây số đã xem như là hắn phi thường chầm chậm tốc độ.

Cũng may là Thẩm Lãng có thượng cổ vương giới, bằng không loại này cao tốc phi hành lực xung kích thật sự hoàn toàn không chấp nhận được.

Này một đường hướng về bắc phi hành, Thẩm Lãng lại một lần nữa lĩnh hội thế giới này mỹ lệ phong cảnh, thượng thiên đối với Tây Luân đế quốc vẫn là được trời cao chăm sóc.

Tuy rằng nó chỉ có hơn 800 năm lịch sử, hơn nữa văn minh trình độ không bằng phương đông thế giới. Nhưng mà đại môi trường tự nhiên là thật là khá, rộng lớn vô ngần, thẳng thắn thoải mái, Cao Sơn đồng bằng, núi non sông suối, bởi vì hai bên đều dựa vào hải, hơi nước phong phú, cũng chẳng có bao nhiêu cằn cỗi thổ địa.

Ngăn ngắn hơn ba giờ sau, Thẩm Lãng liền bay ra Tây Luân đế quốc cảnh nội.

Trên mặt đất tuyết trắng càng ngày càng nhiều.

Rất nhanh, đi tới cựu đại lục cùng tân đại lục trung gian phân giới, đóng băng chi hải.

Vùng biển này kỳ thực cũng không rộng, chỗ hẹp nhất không tới một vạn dặm, nhanh nhất địa phương cũng chỉ có mươi lăm ngàn dặm.

Nhưng mà hơn 800 năm trước, Tây Luân một đời mang theo trăm vạn Tây Luân người nam thiên, hơn 90% người đều chết ở vùng biển này thượng, có thể thấy được là cỡ nào hung hiểm, quả thực là tử vong chi hải.

Thẩm Lãng từng ở rất nhiều phương tây thư tịch trông được đến Tây Luân một đời suất lĩnh tộc nhân nam độ hành động vĩ đại, còn có vô số tranh vẽ, thực sự là họa đến hiểm ác vạn phần.

Tại những văn tự này cùng trong bức họa, vùng biển này thậm chí nhấc lên mấy trăm mét cao sóng biển, xuất hiện mấy trăm mét đại hải quái, còn có mấy vạn mét vòng xoáy bỗng nhiên xuất hiện, ở khắp mọi nơi sương mù dày, ở khắp mọi nơi đáng sợ đá ngầm.

Cứ việc văn tự cùng trên hình ảnh đều có khuếch đại chỗ, nhưng mà Tây Luân một đời dẫn dắt một triệu nhân khẩu nam độ, cuối cùng chỉ hoạt trăm phần chi mấy đây là sự thực.

Bất quá hiện ở mảnh này tử vong chi hải đã hoàn toàn không nhìn thấy nó hung hiểm tính, trái lại có vẻ phi thường an ninh yên tĩnh, bởi vì toàn bộ đều đóng băng, mặt bằng như gương, hầu như không hề có một chút nhấp nhô, có thể thấy được cái này đóng băng là chầm chậm tính, mà không phải đột nhiên đọng lại.

Hơn nữa này tinh xảo cũng phi thường vô vị đơn điệu, đập vào mắt hết thảy đều là trời đất ngập tràn băng tuyết.

Có màu xanh lam vĩnh động trên mặt biển, bày ra một tầng tuyết thật dầy, hầu như không có bất kỳ thay đổi.

Bay đến trên đường thời điểm, cự long bỗng nhiên hạ xuống.

"Ầm ..." Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ ngoài khơi đều tại run rẩy kịch liệt, trên mặt băng xé ra một đạo sâu sắc vết nứt.

Nhưng như trước không có nước biển xông tới, có thể thấy được hầu như đều muốn đọng lại đến cùng, nơi này nhiệt độ đã hạ xuống đến ra lệnh 100 độ Celsius tả hữu.

Cự long phảng phất nhìn này không vừa mắt, hai con mắt trừng.

"Oanh ..."

Trong nháy mắt, toàn thân áo giáp đột nhiên đỏ chót, thả ra kinh người nhiệt độ.

Trong phút chốc, liền phảng phất nung đỏ khối thép trực tiếp ném tới mặt băng đồng dạng.

Phạm vi mấy ngàn mét bên trong hải dương bắt đầu hòa tan, thậm chí sôi trào.

Xoẹttttt rồi!

Toàn bộ ngoài khơi đều đang gầm thét, vô số hơi nước bốc lên.

Ngăn ngắn một lát sau, vùng biển này toàn bộ hòa tan, khôi phục bích lục nước biển.

Hơn nữa còn có suối nước nóng cảm giác, mấy ngàn mét bên trong nước ấm đạt đến sáu mươi, bảy mươi độ Celsius.

Cự long vui sướng ở bên trong tới lui tuần tra, Thẩm Lãng tại biên giới du, nhân làm trung tâm nhiệt độ thực sự quá cao, thế này sao lại là suối nước nóng a, chuyện này quả thật chính là lùi lợn phát cáu.

Lại ấm áp trong nước biển ngâm nửa giờ sau, cự long giương cánh bay cao, rời đi vùng biển này.

Sau đó này mấy ngàn mét ngoài khơi, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được một lần nữa đóng băng lại.

Thẩm Lãng kinh ngạc, cự long ngươi đây là thích sạch sẽ, cho nên muốn muốn tắm rửa? Vẫn là thuần túy xem này hàn băng ngoài khơi không thoải mái a?

Rất nhanh Thẩm Lãng thì có đáp án.

Cự long nổi giận, ta vừa hòa tan nước biển, ngươi dám nhanh như vậy đóng băng lại? Thậm chí còn không có chờ ta rời đi, ngươi liền đọng lại đây?

Làm ta không tồn tại?

Liền, nó mở ra miệng rộng, đột nhiên một trận phun ra.

Một đoàn kinh người long diễm đột nhiên bắn nhanh mà ra, trong nháy mắt bắn thủng đến đáy biển.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Sau đó đột nhiên nổ tung.

Trong nháy mắt mấy ngàn mét bên trong tất cả mọi thứ, toàn bộ bị long diễm nuốt chửng.

Dựa vào, Thẩm Lãng rốt cuộc lần thứ nhất nhìn thấy cự long công kích, hoàn toàn cùng điện ảnh ti vi không giống nhau.

Điện ảnh trong ti vi cự long, cũng chỉ là phun lửa đốt cháy mà thôi.

Mà này điều cự long, nó phun ra long diễm là một cái hình cầu, tốc độ có thể nhanh có thể chậm, chậm nhất cũng có gấp mười lần tốc độ âm thanh tả hữu.

Cái này long diễm cầu va chạm mục tiêu sau đột nhiên nổ tung, đúng như cùng Long Chi Hối đồng dạng, hung mãnh nổ tung.

Trong nháy mắt, vừa nãy đóng băng mấy ngàn mét ngoài khơi, lần này bị xé rách, ở trong đó nước biển không phải hòa tan, mà là trực tiếp sôi trào biến thành hơi nước, trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Phạm vi mấy ngàn mét bên trong mặt băng, cũng bị mạnh mẽ sóng xung kích trong nháy mắt xé nát.

Toàn bộ ngoài khơi, long trời lở đất.

Sau đó, cự long hài lòng bay đi. Đối với mình tạo thành sát thương hiệu quả biểu thị phi thường hài lòng.

Đương nhiên, làm cự long phi sau khi đi, bị sôi trào hơi nước chẳng mấy chốc sẽ đọng lại thành băng tuyết hạ xuống, vùng biển này chẳng mấy chốc sẽ lại một lần nữa bị đóng băng đọng lại, trở nên cùng trước như thế, nhưng ít nhất cự long không thấy đúng không?

Lúc này Thẩm Lãng xem như là phát hiện, này điều cự long vẫn là một đứa bé, trước nó biểu hiện cao như vậy lãnh ngạo chậm, nhưng theo cùng Thẩm Lãng thâm nhập tiếp xúc, tính cách của nó cũng dần dần hiển lộ ra.

.. ... .

Ròng rã sau năm tiếng, rốt cuộc bay qua mảnh này tử vong hải vực, đi tới phương bắc đại lục.

Nơi này liền thuộc về Cực Bắc đại lục phạm vi, nhiệt độ cũng đã hạ xuống đến dưới 0 120 độ Celsius tả hữu.

Cứ việc là lục địa, nhưng đã hoàn toàn không nhìn thấy bất kỳ văn minh tồn tại vết tích.

Hết thảy núi non sông suối, thành trì, thôn xóm, cũng đã bị dày đặc tuyết đọng cùng hàn băng che giấu, cái gì đều không thấy.

Nơi này tuyết đọng dày bao nhiêu? Ba mươi mét? Năm mươi mét? Hoặc là càng hậu?

Vì này một mảnh đại lục tuyết đọng, xung quanh hải vực mặt nước biển cần phải đều hạ xuống một ít đem? Bởi vì nó hơi nước, hoàn toàn chỉ có tiến không ra.

Thẩm Lãng biết, toàn bộ phương bắc đại lục đã từng là thế giới này ưu tú nhất văn minh một trong, nơi này đã từng nắm giữ một cái mạnh mẽ cựu Tây Luân đế quốc, nhân khẩu phồn vinh nhất thời điểm, vượt qua đại mấy chục triệu, thậm chí nhiều hơn.

Lít nha lít nhít đâu đâu cũng có thành thị, đều là nông thôn, phồn vinh không gì sánh được.

Mà hiện tại, nơi này bất luận nhân loại nào sinh tồn vết tích đều hoàn toàn biến mất rồi, liền phảng phất đến một cái hoàn toàn xa lạ tinh cầu đồng dạng.

Nói nhân loại tới văn minh cũng thật là yếu đuối a.

Cự long rất không thích nơi này, càng lên phía bắc, địch ý của nó càng ngày càng đậm, phảng phất có một cái kẻ địch tại xa nhất ở phương Bắc đồng dạng.

Mà cự long một khi khó chịu, liền bắt đầu phát uy.

"Ầm ..."

Nó lại đột nhiên bắn ra một cái long diễm cầu, đập nhập trời đất ngập tràn băng tuyết bên trong, đập vào lòng đất mấy trăm mét thâm.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Lại một lần nữa mãnh liệt nổ tung, tuôn ra so thái dương càng sáng hơn thạc ánh sáng, dường như Long Chi Hối nổ tung.

Vô biên vô hạn băng tuyết bị điên cuồng xé ra, lộ ra nguyên lai thành trì dáng dấp. Lít nha lít nhít đều là thành bảo, tường thành, nhà.

Nhưng mà vẻn vẹn tồn tại trong nháy mắt, lập tức lại bị long diễm thiêu hủy, biến thành tro bụi.

Này cự long cũng thật là bạo tính khí, thật không có Đại Siêu như thế ngoan ngoãn nghe lời.

Sau đó, cự long tức giận còn xa hoàn toàn không chỉ như thế, nó lại bắt đầu mới sáo lộ.

Đột nhiên bay đến mấy ngàn mét trên không, sau đó trong nháy mắt đáp xuống, đột nhiên va trên mặt đất.

"Oanh ..."

Kinh thiên động địa nổ vang, toàn bộ mặt đất điên cuồng xé rách chấn động.

Tiếp theo bay đến mấy vạn mét trên không, lại dùng vài lần tốc độ âm thanh, đáp xuống, đột nhiên va chạm!

"Rầm rầm rầm ..."

Cái này lực phá hoại, thực sự là kinh người.

Mấy ngàn km2 mặt đất, đều ở mãnh liệt run rẩy, xé rách.

Nó va chạm trong nháy mắt, toàn bộ mặt đất sống sờ sờ bị giả ra một cái mấy ngàn mét thâm, mấy ngàn mét rộng hố to.

Sau đó, nó lại bắt đầu phun mạnh long diễm.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Tình cảnh này, thật sự phảng phất vô số Long Chi Hối đang nổ đồng dạng, chân thực thảm thức oanh tạc.

Trong tầm nhìn tất cả, toàn bộ bị long diễm nuốt chửng.

Vô số được băng tuyết, toàn bộ biến thành tro bụi, nó dùng chính mình năng lượng, sống sờ sờ đem mấy trăm dặm bên trong hết thảy bao trùm băng tuyết toàn bộ tróc ra, lộ ra bên trong vốn có thành trì.

Sau đó, lại dùng long diễm đem này chôn giấu tại băng hạ thành trì, toàn bộ hòa tan, thiêu đến đỏ chót.

Như thế nó mới thỏa mãn, cảm thấy đây mới là thuộc về thế giới của nó.

Chí ít hiện tại Thẩm Lãng trong tầm nhìn tất cả, đã từ màu trắng địa ngục, đã biến thành màu đen địa ngục, bởi vì toàn bộ bị đốt cháy, đã biến thành màu đen đỏ dung nham.

Thẩm Lãng lại một lần nữa cảm giác được rồng định nghĩa.

Hủy diệt!

Chúng phảng phất trời sinh liền tràn ngập hủy diệt muốn, trời sinh chính là một loại diệt thế đại sát khí đồng dạng.

Thật không biết thượng cổ nhân loại là làm sao điều động đám này cự long, làm rồng chủ, ít nhất nếu có thể động viên chính mình cự long, không thể để cho nó bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu tức giận, bằng không hậu quả khó mà lường được, nó vừa nổi dóa, dễ như ăn cháo liền phá hủy toàn bộ thành thị, này làm sao được?

Nhưng hiện tại lại có một nỗi nghi hoặc.

Thượng cổ phương đông đế quốc như thế trâu bò mà nói, làm sao còn có thể bị phương tây Thất Lạc đế quốc đánh cho liên tục bại lui?

Thẩm Lãng không thể nào tưởng tượng được, một khi cự long bay tới Thất Lạc đế quốc bầu trời, nên làm gì chống đỡ?

Nhưng ít ra hiện tại toàn bộ Tam Giác Ma Quỷ bên trong, phảng phất không có bị long diễm phá hủy hòa tan vết tích.

Thẩm Lãng cố gắng tiến hành rồng cảm giác ngộ, tìm được bên trong đặc biệt tinh thần khí tức, xoa xoa vảy rồng, không ngừng động viên nó.

Hay là bởi vì Thẩm Lãng động viên, hay là bởi vì nó phát tiết đủ rồi, này điều cự long dần dần mà yên tĩnh lại.

Sau đó, kế tục thồ trên thân hướng về phương bắc phi hành.

Lại ròng rã bay thượng mấy ngàn dặm.

Tất cả đều là giống nhau, tất cả mọi thứ đều bị băng tuyết bao trùm, cũng nhiều nhất là có nhấp nhô mà thôi, bởi vì có rất nhiều núi sông.

Toàn bộ trong thiên địa, đều chỉ có như thế màu sắc.

Nơi này nhiệt độ đã càng ngày càng thấp, nhưng ít nhất vẫn không có để không khí đọng lại thành băng tuyết rơi mức độ.

Bạch Kinh ở nơi nào?

Nơi này đã là Cực Bắc đại lục, vẫn như cũ không có nhìn thấy Bạch Kinh bất kỳ đặc thù kiến trúc.

Nhưng mà không mất thời gian bao lâu, Thẩm Lãng nhìn thấy.

Không phải Bạch Kinh, mà là một cái mái vòm, không gì sánh được to lớn mái vòm!

Nếu như là người kiến, vậy tuyệt đối là toàn bộ thế giới kiến trúc kỳ tích.

Thẩm Lãng đều không cách nào đánh giá hắn đường kính, 2,000 cây số? Hoặc là càng lớn hơn?

Mái vòm cao hơn vạn mét, quả thực liền dường như một cái to lớn cái nắp, trực tiếp bao phủ tại chỉnh cái tinh cầu xa nhất ở phương Bắc.

Sauron đã từng tới Tây Luân đế quốc cựu kinh, cầm lại Tây Luân một đời hoàng đế chi kiếm, cái kia Tây Luân cựu kinh cũng tại mái vòm bên trong?

Càng tiếp cận cái này mái vòm, Thẩm Lãng hoàn toàn bị nó chấn động.

Quá rộng rãi, quá đồ sộ, quả thực là một cái không gì sánh được kỳ tích.

Hoàn toàn không biết nó là gì tạo thành.

Thẩm Lãng trước cũng biết cái này mái vòm tồn tại, từ Sauron trong miệng biết được, nhưng hắn vẫn cho là là thiên nhiên băng sương ngưng tụ mà thành.

Nhưng không nghĩ tới không phải, mà là nhân công dựng thành.

Thẩm Lãng vốn tưởng rằng cái này mái vòm sẽ rất lạnh, không nghĩ tới là phi thường trung tính, không thể nói là cái gì nhiệt độ có thể nói.

Cái này mái vòm tồn tại bao lâu? Mấy trăm năm?

Mục đích của nó là gì?

Dựa theo đã biết tin tức, một ngàn năm trước hỏa long sao chổi lần thứ nhất xuất hiện, va chạm thế giới này, sau đó Cực Bắc đại lục bắt đầu trở nên lạnh, trở nên càng ngày càng lạnh, hoàn toàn không thích hợp nhân loại sinh tồn, vì lẽ đó cựu Tây Luân đế quốc nam thiên, cuối cùng băng tuyết bao trùm toàn bộ phương bắc đại lục.

Như thế cái này mái vòm là dùng để bảo vệ thế giới bên ngoài? Để đáng sợ băng hàn năng lượng không tiếp tục tiết ra ngoài.

Dựa theo Sauron thuyết pháp, toàn bộ Cực Bắc đại lục lạnh lẽo đến mức tận cùng, hết thảy không khí đều đọng lại thành tuyết hạ xuống, đã biến thành chân không.

Như vậy vừa đến, chỉnh cái tinh cầu hết thảy không khí đều sẽ không ngừng vọt tới, nỗ lực bổ khuyết chỗ này chân không, sau đó không ngừng bị đọng lại thành tuyết hạ xuống.

Như thế sẽ có kết quả gì?

Một, chỉnh cái tinh cầu khí hậu chợt giảm xuống, nhưng mà đạt đến một cái mới cân bằng, chí ít đem Cực Bắc đại lục nhiệt độ tăng lên tới dưới 0 hơn 100 độ tả hữu, để không khí không tiếp tục đọng lại.

Loại thứ hai kết quả, toàn bộ thế giới không khí đều bị đánh tận, càng ngày càng mỏng manh, càng ngày càng mỏng manh.

Mà cái này to lớn mái vòm, đem Cực Bắc đại lục cùng thế giới bên ngoài triệt để ngăn cách ra, vì lẽ đó bên trong đã là triệt để chân không, bên ngoài không khí, như trước bảo tồn, cũng không có đọng lại thành tuyết.

Vậy này cái mái vòm là Bạch Ngọc kinh kiệt tác? Nếu như là? Vị kia diện cũng quá ... Cường đại, hoàn toàn vượt qua bất luận người nào trí tưởng tượng ở ngoài.

Như thế nếu như đem cái này mái vòm phá hủy mà nói, sẽ có hậu quả gì?

Hoàn toàn là mang tính tan nạn! Đối toàn bộ thế giới khí hậu đều sẽ tính chất hủy diệt đả kích.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng không dám đến gần rồi, nhân lo lắng cho hắn cự long tức giận, trực tiếp đem cái này mái vòm phun mở một cái to lớn vết nứt.

Thẩm Lãng cao giọng nói: "Bạch Kinh người có đó không? Ta đến, thỉnh hiện thân gặp mặt."

Lần này hắn cũng không có chờ bao lâu, một bóng người rất nhanh sẽ xuất hiện ở trước mặt của hắn, một cái bạch đến như băng như tuyết nữ tử, một nhìn qua liền biết là Bạch Kinh người.

"Thẩm Lãng bệ hạ!" Đối phương hướng về Thẩm Lãng hơi hơi được rồi bán lễ, đây là trước nay chưa từng có.

Trước Bạch Kinh cỡ nào ngạo mạn, nhìn thấy Thẩm Lãng dường như không có gì đồng dạng.

"Thẩm Lãng bệ hạ, có khỏe hay không." Bạch Kinh nữ nhân này hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ta tìm đến thê tử của ta, Kim Mộc Lan, còn có Loa Tổ sư, các nàng ở đây sao?"

"Tại, Thẩm Lãng bệ hạ." Bạch Kinh cô gái nói.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia mời các ngươi làm cho nàng đi ra, ta muốn dẫn nàng về nhà."

Bạch Kinh cô gái nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài xác định sao?"

"Có ý gì?" Thẩm Lãng hỏi.

Bạch Kinh cô gái nói: "Được rồi, ngài đến vậy tốt, cũng vừa hay có thể làm cho Kim Mộc Lan nữ sĩ làm ra quyết định."

Thẩm Lãng nói: "Quyết định, quyết định gì?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, kỳ thực ngài lúc này cùng nàng không thấy mặt cho thỏa đáng, một khi thật sự gặp mặt, đối tương lai phản mà là một loại lượng biến đổi."

Lượng biến đổi? Ngươi nói cái gì a? Cái gì ý tứ a?

Bạch Kinh cô gái nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, xin ngài chờ một chút chốc lát, ngài thê tử Kim Mộc Lan chẳng mấy chốc sẽ đến!"

Sau đó, ánh mắt của nàng nhìn phía cái kia cự long, phi thường phức tạp.

...

Một lát sau, Mộc Lan bảo bối đến rồi!

Giống như là một tia chớp, vọt thẳng nhập Thẩm Lãng trong lồng ngực.

Hai người không nói hai lời, trực tiếp liền lăn tại trong tuyết.

Nửa canh giờ sau khi kết thúc, hai người tĩnh lặng không nói gì.

Phảng phất có thiên ngôn vạn ngữ, thế nhưng là lại không nói ra được, sau đó lại hôn cùng nhau.

Dường như hỏa tinh đụng kích Trái Đất, nói cái gì đều không cần nói,

Liền như thế, ròng rã bán hôm sau!

Hai người đều mệt bở hơi tai, Mộc Lan nằm tại Thẩm Lãng trong lồng ngực.

Ròng rã bảy năm nhiều thời gian không gặp.

Gặp mặt sau, thật sự không rảnh nói chuyện, miệng là dùng để hôn môi, mà không phải nói chuyện.

Muốn nói ra bản thân tưởng niệm, muốn nói ra bản thân lo lắng, nói ra bản thân vô tận yêu thương.

Nhưng như trước phảng phất cái gì cũng không cần nói, liền chỉ cần lẳng lặng mà ôm nhau. Gió thu ngọc lộ một tương phùng, liền thắng nhân gian vô số.

Này phảng phất là đối hai người trạng thái tốt nhất hình dung, loại kia vô biên vô hạn hạnh phúc cảm, vô biên vô hạn ngọt ngào, bao phủ tại hai người bên người, lúc này ôm ấp Mộc Lan, thật sự có một loại ôm ấp toàn thế giới cảm giác.

Loại kia lần thứ nhất yêu đương ngọt ngào cảm, loại kia người thân ly biệt đoàn tụ ấm áp, vô số cảm giác xông lên đầu.

Quá tươi đẹp rồi!

Vợ ta lại thay đổi.

Thật tốt!

Nguyên bản Ninh Hàn lột xác sau, mỹ lệ trình độ lại vượt qua Mộc Lan.

Hiện tại Mộc Lan lại siêu trở lại, mặc kệ là khuôn mặt đẹp, khí chất, vẫn là vóc người, đều toàn bộ siêu trở lại.

Không muốn miêu tả, không muốn hình dung.

Nhưng nói chung Mộc Lan hiện tại mỹ lệ, đã không phải là loài người đều có thể đạt đến.

"Phu quân, còn nhớ ngươi cùng lời ta từng nói sao?" Mộc Lan rù rì nói.

Thẩm Lãng nói: "Nhớ tới, ta muốn cho ngươi thành là thiên hạ đệ nhất cao thủ, sau đó ta bám váy đàn bà, mỗi ngày trốn ở ngươi cánh chim bên dưới, ai dám bắt nạt ta, liền giết chết hắn."

Mộc Lan hiện tại xác thực trở nên rất mạnh rất mạnh, đến tột cùng mạnh bao nhiêu? Thẩm Lãng không biết.

Thẩm Lãng nói: "Bảo bối, ngươi hiện tại đánh thắng được Ninh Hàn sao?"

Mộc Lan gật đầu nói: "Đánh thắng được, ta còn có thể đánh thắng Cừu Yêu Nhi, dù cho nàng lợi hại nhất thời điểm, ta đều có thể đánh thắng nàng."

Ế? ! Bảo bối ngươi cũng thật là thù dai a, Cừu Yêu Nhi hiện tại là người mình, chính mình ngân.

Bởi vì việc có ngoài ý muốn, Thẩm Lãng thuần khiết hủy ở

Cửu Yêu Nhi trong tay, Mộc Lan vẫn canh cánh trong lòng, đây chính là nàng đã từng trở nên mạnh mẽ lớn nhất động lực.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi đánh thắng được Cơ Tuyền công chúa sao? Nàng cũng tại Bạch Ngọc kinh học bổ túc qua đến mấy năm."

Huấn luyện? !

Mộc Lan suy nghĩ một chút, vẫn gật đầu một cái.

Thẩm Lãng ngạc nhiên, ta Mộc Lan bảo bối hiện tại như thế trâu bò sao? Liền Cơ Tuyền đều đánh thắng được?

Mộc Lan nghĩ một hồi nói: "Ta liền Sauron đều có thể đánh thắng."

Thẩm Lãng mở to hai mắt, không dám tin tưởng, này ... Như thế trâu bò? Đây cũng quá mạnh đi.

Bảy năm không gặp, Mộc Lan bảo bối hoàn toàn nghiền ép Đại Ngốc, nghiền ép Cửu Yêu Nhi?

Nhưng là, ngươi huyết thống thiên phú như vậy a, coi như tiến hành huyết thống lột xác sau, cũng không bằng Cửu Yêu Nhi hoàng kim huyết thống a.

Có một cái hảo lão sư Loa Tổ, liền đáng sợ như vậy sao?

"Bảo bối, vậy chúng ta về nhà đi." Thẩm Lãng nói: "Ngươi nếu mạnh như vậy, vậy hãy cùng phu quân đi đánh người, đem Cơ Tuyền đánh chết."

"Được." Mộc Lan bảo bối si yêu mến nói: "Ta nằm mộng cũng muốn cùng ngươi về nhà, nằm mộng cũng muốn mỗi ngày tỉnh lại đều có thể nhìn thấy phu quân."

"Khặc ..." Bên ngoài vang lên một trận nhẹ nhàng tiếng ho khan.

Thẩm Lãng kinh ngạc phát hiện, ồ? Bên người khi nào có thêm một cái lều vải?

Vừa nãy ta rõ ràng là cùng Mộc Lan bảo bối tại trời đất ngập tràn băng tuyết thân thiết a, ta có thượng cổ vương giới, Mộc Lan dĩ nhiên cũng không sợ lạnh.

Hơn nữa da thịt của nàng, đúng là so tuyết còn muốn bạch, còn muốn không rảnh.

"Lãng ..." Loa Tổ hô.

Thẩm Lãng nói: "Ta ... Ta là nên gọi ngài dì, vẫn là lão sư đây?"

Loa Tổ nói: "Ngươi cùng gọi lão sư ta đi."

Thẩm Lãng nói: "Được."

Loa Tổ nói: "Đầu tiên ta muốn xin lỗi ngươi, vì để cho Mộc Lan trong thời gian ngắn nhất trở nên mạnh mẽ, ta đối với nàng làm rất nhiều phi thường tiêu hao sự tình. Hơn một tháng trước, chúng ta vẫn luôn đang truy tung cự long, mắt thấy nó liền muốn bay đi, vì thế chúng ta truy đến cấp thiết tất cả, kết quả ... Cự long đối với chúng ta một trận phun tức."

Nhất thời Thẩm Lãng cả người sởn cả tóc gáy, hướng về cự long phương hướng nhìn tới?

Cự rồng thì sao? Ở nơi nào?

Nó lúc này phi thường ngạo mạn đã rời xa đoàn người, nó xem thường thấy đến bất kỳ người, trừ ra Thẩm Lãng cùng Quỷ Ngọ ở ngoài.

Hơn nữa nó chán ghét băng tuyết, vì lẽ đó lại đem mình đã biến thành một ngọn lửa, hòa tan mấy chục dặm băng tuyết, đã biến thành suối nước nóng hồ, sau đó đem cả người đều giấu ở bên trong.

Cự long dĩ nhiên đối Mộc Lan cùng Loa Tổ phát động công kích?

Thẩm Lãng nói: "Lão sư, ngài gặp con rồng này sao? Tại nó khi còn bé?"

"Ta đã thấy." Loa Tổ nói: "Thậm chí còn xoa xoa qua nó, còn này qua nó mấy ngày, vì lẽ đó nó dọc theo đường đi mới khoan dung ta, nhưng mà nó quá ngạo mạn, kiên trì phi thường có hạn, lần đó chúng ta truy quá cuống lên, mạo phạm đến nó, vì lẽ đó nó trực tiếp phun tức long diễm. Đương nhiên nó lúc đó cũng không có muốn giết chúng ta, chỉ là cảnh cáo chúng ta, nhưng nó phun ra long diễm biên giới vẫn là bao phủ chúng ta toàn thân. Nếu không có có thượng cổ lệnh giới bảo vệ, chúng ta cũng đã chết rồi."

Cứ việc nhìn thấy hiện tại Mộc Lan hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng Thẩm Lãng vẫn là kinh tâm động phách, này cự long cũng thật là lục thân không nhận a.

Loa Tổ nói: "Mộc Lan lúc đó tình hình có chút nguy hiểm, nhưng nàng hoàn toàn không chịu rời đi, nói không thể mất dấu rồi cự long, nói phải đợi ngươi đến. Là ta mạnh mẽ đưa nàng mang tới phương bắc trị liệu, mang tới Bạch Kinh trị liệu."

Ế? !

Này, bây giờ liền lúng túng rồi!

Thẩm Lãng lúc đó nhìn thấy những chữ viết kia sau, còn tưởng rằng Mộc Lan là bị Bạch Kinh người mạnh mẽ bắt được đây.

Lúc đó hắn còn rất nghi hoặc, Loa Tổ cường đại như vậy, coi như Bạch Kinh người cũng rất khó dễ như ăn cháo bắt lấy các nàng đi, hơn nữa hiện trường cũng không có tranh đấu vết tích.

Vì lẽ đó, lần này Thẩm Lãng là khí thế hùng hổ đến hưng binh vấn tội, hơn nữa còn dự định, Bạch Kinh như không thả người mà nói, liền đại khai sát giới đây.

Kết quả, là Loa Tổ mang theo Mộc Lan đến Bạch Kinh cầu cứu, một mực vẫn là cự long phun tức tổn thương Mộc Lan.

"Cái kia Mộc Lan hiện tại xong chưa?" Thẩm Lãng căng thẳng hỏi.

Sau đó, hắn tranh thủ thời gian dùng X-quang quét hình Mộc Lan toàn thân, muốn xem nàng có hay không nội thương.

Kết quả phát hiện nàng trong máu, quả thật có một luồng phi thường đặc thù năng lượng, Long Chi Hối khí tức.

Trên ngón tay của nàng, cũng có một nhánh thượng cổ lệnh giới, trong lòng vị trí khảm nạm một viên mỹ lệ bảo thạch.

"Long diễm năng lượng là phi thường đáng sợ, cứ việc rồng vô tâm giết chúng ta, nhưng thân thể chúng ta hoàn toàn bị long diễm nuốt chửng bao vây. Hơn nữa nguồn năng lượng này hầu như vượt qua thượng cổ lệnh giới bảo vệ cực hạn, lúc đó tình hình cũng phi thường nguy cấp, ta không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể mang theo Mộc Lan lên phía bắc Bạch Kinh." Loa Tổ nói: "Ngươi thấy Mộc Lan trên ngực cái kia bảo thạch sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nhìn thấy."

Loa Tổ nói: "Đây chính là Bạch Kinh đặc thù long chi tâm, đi tới Bạch Kinh sau, các nàng đem bảo vật này khảm nạm tại Mộc Lan trong trái tim, nó đè ép trong cơ thể nàng long diễm năng lượng, lúc này mới triệt để cứu Mộc Lan. Mà nó một khi thoát ly, nguồn năng lượng này vẫn là sẽ bị điên cuồng bừa bãi tàn phá, phá hủy Mộc Lan sinh mệnh."

Thẩm Lãng tại viên bảo thạch này thượng thân hôn một cái, khàn khàn nói: "Cảm ơn Bạch Kinh, nhân tình này ta sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ, vĩnh viễn vĩnh viễn nhớ kỹ."

Loa Tổ nói: "Ngươi không muốn trách cứ cự long, ở trong mắt nó trừ ngươi ra, những nhân loại khác đều là giun dế. Hơn nữa lúc đó nó vẫn không có nhìn thấy ngươi, vì lẽ đó vô chủ trạng thái, hiện tại nó liền sẽ không làm thương tổn Mộc Lan, bởi vì nó đã biết Mộc Lan là thê tử của ngươi."

Thẩm Lãng tĩnh lặng không hề có một tiếng động, cự long quả nhiên cùng sóng siêu âm phi hành thú hoàn toàn khác nhau, nó phi thường kiêu ngạo, hoàn toàn có ý nghĩ của chính mình.

Dọc theo con đường này nó liền nổi bão rất nhiều lần, hầu như không cách nào khống chế.

Mà mỗi một lần tức giận, đều là hủy thiên diệt địa.

Loa Tổ nói: "Nó tuổi còn nhỏ, còn rất khó khống chế lại chính mình, vì lẽ đó đòi hỏi ngươi cùng nó đồng thời trưởng thành. Ngươi rồng cảm giác ngộ, cũng sẽ dần dần để nó thành thục lên."

Rồng cảm giác ngộ, then chốt vẫn là rồng cảm giác ngộ.

Bởi vì cự long liền tại bên cạnh, Loa Tổ không dám đem lời nói đến mức quá thấu, hiện tại cự long cùng Thẩm Lãng vẫn là một loại khế ước quan hệ.

Thẩm Lãng rất khó triệt để khống chế điều động con rồng này, bởi vì chính nó đều rất khó khống chế chính mình, vì lẽ đó đòi hỏi Thẩm Lãng không ngừng tăng lên rồng cảm giác ngộ cấp bậc, tài năng hoàn toàn khống chế này điều cự long, thực sự trở thành chủ nhân của nó.

Hiện tại Thẩm Lãng chỉ là kế thừa Khương Ly rồng chi khế ước, lại như là một cái siêu cấp con nhà giàu kế thừa mấy ngàn ức cấp bậc xí nghiệp, trở thành chủ tịch, nhưng muốn triệt để chưởng khống cái này siêu cấp Cự Vô Bá xí nghiệp, còn cần chính mình nỗ lực.

"Đương nhiên, có một câu nói nói rất khá, tái ông thất mã ai biết không phải phúc." Loa Tổ nói: "Lần này long diễm bao phủ Mộc Lan, cố nhiên cho nàng mang đến nguy hiểm, nhưng mà cũng mang đến to lớn kỳ ngộ. Nếu như có thể đem trong cơ thể long diễm năng lượng hấp thu, hóa thành của mình, cái kia võ công của nàng đem được to lớn tăng lên. Hơn nữa đôi này huyết thống, là một cái hoa lệ nhất niết bàn lột xác."

"Không, ta không muốn." Mộc Lan cao giọng nói: "Ta không muốn lột xác, ta cũng không muốn niết bàn, ta muốn cùng phu quân về nhà, ta không chịu được, ta muốn mỗi ngày cùng phu quân cùng nhau, ta muốn cùng với người nhà."

Trở nên mạnh mẽ Mộc Lan, trái lại dường như tiểu hài tử như thế, càng thêm không muốn xa rời Thẩm Lãng, quấn quýt lấy Thẩm Lãng cái cổ không buông ra.

"Phu quân, ta muốn cùng ngươi về nhà, ta không luyện võ, ta cái gì cũng không muốn." Mộc Lan chán tiếng nói: "Ta chỉ cần cùng với ngươi, cùng với người nhà, ta nghĩ cha mẹ, ta nghĩ Thẩm Mật bảo bảo, ta nghĩ Thẩm Lực bảo bảo, ta nghĩ tên béo. Tiếp đó, ta từng giây từng phút đều không muốn cùng ngươi tách ra."

Đón lấy, bên ngoài truyền đến Bạch Kinh nữ tử âm thanh.

"Thẩm Lãng bệ hạ, đây là một cái cơ hội ngàn năm một thuở, Mộc Lan hoàng hậu ở lại chúng ta bên này, tài năng được lớn nhất tăng lên cùng lột xác." Bạch Kinh nói: "Chúng ta thật sự rất muốn đem nàng biến thành thiên hạ mạnh nhất người, cũng phi thường vô cùng cần thiết như thế."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao? Bởi vì nàng huyết thống phi thường đặc thù sao?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Không, huyết mạch của nàng cũng không đặc thù, bởi vì nàng là ngài thê tử, vì thế chúng ta đòi hỏi đem nàng bồi dưỡng thành vì thiên hạ mạnh nhất."

Này, đây là cái gì ăn khớp? Lý do gì?

Bạch Kinh nói: "Nhất định phải ở chỗ này sao?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Đúng, nơi này giá lạnh, nơi này đặc thù hoàn cảnh, thích hợp nhất đè ép Mộc Lan hoàng hậu trong cơ thể long diễm năng lượng, thích hợp nhất tiến hành nuốt chửng hóa giải."

Mộc Lan nước mắt nhất thời hạ xuống, không rảnh tuyệt mỹ mắt to nhìn Thẩm Lãng, khóc thút thít nói: "Phu quân, không muốn đem ta ở lại chỗ này, ta không muốn trở nên mạnh hơn, ta muốn cùng ngươi về nhà!"

Loa Tổ nói: "Lãng, có mấy lời ta còn không thể nói quá thấu, nhưng Mộc Lan xác thực ở lại chỗ này thích hợp nhất, chúng ta đòi hỏi nàng trở nên mạnh nhất."

"Không , ta muốn cùng phu quân về nhà." Mộc Lan si triền nói.

Thẩm Lãng nâng nàng tuyệt mỹ khuôn mặt, đột nhiên cắn răng nói: "Tốt, chúng ta về nhà!"

...

Chú: Khoảng cách mười vị trí đầu, còn có hơn 300 phiếu! Chư vị ân công, bồi tiếp ta kế tục xung được không? Tại ta mặt sau đẩy một cái, cho ngài cúc cung rồi!

Cảm ơn nộ hướng bầu trời, có thể không thịt không thể không sách, macuy bọn người vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 613: Thiên Đường Địa Ngục! Long Hồi Đông Phương!

Chương 613: Thiên đường địa ngục! Long hồi đông phương!

"Thẩm Lãng bệ hạ, thuận tiện lại đây tán ngẫu vài câu sao?" Bạch Kinh cô gái nói.

Mộc Lan ôm chặt Thẩm Lãng, không muốn để cho hắn đi ra ngoài, Thẩm Lãng tại nàng trên môi hôn một cái, trên tóc hôn một cái, trên trán hôn một cái.

Mộc Lan buông ra trắng nõn cánh tay, là Thẩm Lãng mặc quần áo.

Thẩm Lãng đi ra ngoài, lúc này đã là đêm đen. Ngày hôm nay chưa có tuyết rơi, vì lẽ đó bầu trời có vẻ nhất là sạch sẽ, phảng phất tẩy qua đồng dạng, trên trời ánh sao dường như bảo thạch như vậy lóng lánh.

Hơn nữa còn có xinh đẹp nhất kỳ cảnh, cực quang! Nơi này xác thực đầy đủ bắc, dĩ nhiên nhìn thấy cực quang.

Bất quá nhìn thấy cực quang chung quy là tin tức tốt, điều này đại biểu tinh cầu này từ trường vẫn còn có thể, còn có thể đem bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo hướng về hai bên xa lánh ra.

"Thật đẹp a, thật sao?" Bạch Kinh cô gái nói.

Thẩm Lãng nói: "Đúng đấy, đây cơ hồ là trên thế giới xinh đẹp nhất kỳ cảnh."

Bạch Kinh cô gái nói: "Thẩm Lãng bệ hạ cần phải đối với nó nguyên lý hiểu rõ vô cùng đi."

Thẩm Lãng nói: "Một cái tinh cầu còn sống sót, vỏ quả đất bên trong liền có vô số kim loại dung dịch lưu động, hình thành một cái từ trường bảo vệ viên tinh cầu này, như thế bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo quát tới được thời điểm, liền không sẽ đem tất cả không khí mang đi, như thế trên tinh cầu sinh mệnh liền có thể sinh tồn."

Bạch Kinh cô gái nói: "Thẩm Lãng bệ hạ quả nhiên bác học."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi Bạch Kinh vị nơi cực bắc, chỉ cần khí trời tốt thời điểm, loại này cực quang mỗi ngày đều có thể nhìn thấy."

Bạch Kinh cô gái nói: "Đúng đấy, khí trời tốt thời điểm mỗi ngày đều có thể nhìn thấy, nhưng không thể vì vậy mà không quý trọng, bởi vì tương lai có một ngày, hay là liền triệt để không nhìn thấy."

Thẩm Lãng không có tiếp câu nói này, mà là nói chuyện: "Các ngươi là Sauron cung cấp qua trợ giúp?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Đúng thế."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Nói cho đúng, chúng ta nguyện ý là bất luận cái nào đi tới Cực Bắc đại lục người cung cấp trợ giúp."

Thẩm Lãng nheo mắt lại.

Bạch Kinh cô gái nói: "Có thể đến người tới chỗ này, với cái thế giới này đã hiểu rõ đến tương đối sâu khắc, hơn nữa cũng đủ mạnh, người như vậy Bạch Kinh tuyệt đối không chê nhiều, hận không thể người như vậy càng nhiều càng tốt. Như vậy thời khắc then chốt, có thể dũng cảm đứng ra người cũng càng ngày càng nhiều, ."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Sauron là bị đoạt xá, là ta Khương thị người hầu Quỷ Ngọ."

Bạch Kinh cô gái nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta không để ý đám này, trình độ nào đó thượng, ở thế tục tranh đấu thượng, chúng ta là không có lập trường."

Thẩm Lãng lại một lần nữa rơi vào trầm mặc.

Bạch Kinh cô gái nói: "Đương nhiên, đối Thẩm Lãng bệ hạ chúng ta vẫn có nhất định lập trường tồn tại. Mà cái này lập trường chính là, không biết làm sao lập trường, không biết là cần phải coi ngài là thành kẻ địch, vẫn là hoàn toàn ngược lại, coi ngài là thành hy vọng."

Thẩm Lãng nhìn cái này mái vòm, dù cho trong đêm đen, nó cũng có vẻ mỹ lệ phi thường, bởi vì cực quang rọi sáng nó.

"Cái này mái vòm, là các ngươi Bạch Ngọc kinh kiến tạo sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Coi như thế đi." Bạch Kinh cô gái nói.

Thẩm Lãng nói: "Đó thật là một cái ghê gớm công trình, hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng."

Bạch Kinh cô gái nói: "Thẩm Lãng bệ hạ mặc dù có thể thành công cùng này điều cự long tục ước, Mộc Lan hoàng hậu công lao rất lớn, hơn nữa so ngài nhìn thấy công lao càng lớn hơn. Bởi vì ... Muốn có được con rồng này người, so ngài tưởng tượng muốn nhiều, tuyệt không chỉ là ngài nhìn thấy Sauron một người. Nếu là ngài lại trễ một chút mà nói, hậu quả khó mà lường được."

Thẩm Lãng kinh ngạc, trừ ra Sauron còn có người muốn đoạt rồng? Đến tột cùng là ai vậy?

Bất quá như không có Mộc Lan mà nói, chí ít hiện tại toàn bộ Bích Kim thành đã biến thành tro bụi, vì lẽ đó Mộc Lan công đức vô hạn.

Bạch Kinh cô gái nói: "Ta trước đã nói, Mộc Lan hoàng hậu huyết mạch cũng không đặc thù, muốn đem nàng biến thành cường giả tuyệt đỉnh cũng không dễ dàng, tiêu hao đánh đổi muốn so với cái khác tuyệt đỉnh thiên phú người càng cao hơn, tỷ như con của ngài Thẩm Dã điện hạ, cần thiết đánh đổi liền rất thấp."

Bạch Kinh nữ tử nói ra nếu như vậy, đương nhiên không phải vì tranh công, mà vẻn vẹn chỉ là tại trình bày mà thôi.

"Nhưng bởi vì nàng là ngài thê tử, là ngài người trọng yếu nhất, vì thế chúng ta phải đem hết toàn lực, làm cho nàng trở nên tuyệt đỉnh mạnh mẽ." Bạch Kinh cô gái nói.

Thẩm Lãng nói: "Là muốn làm cho nàng giúp ta sao?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Không chỉ như thế, quan trọng nhất chính là tại thời khắc mấu chốt, nàng có thể bảo vệ bản thân nàng, cũng có thể bảo vệ những người khác."

Thẩm Lãng ánh mắt co quắp một trận, câu nói này tin tức lượng thực sự quá lớn. Thời khắc mấu chốt, bảo vệ mình cùng người khác?

Bạch Kinh cô gái nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta biết ngài không muốn cùng nàng tách ra, nàng cũng không muốn cùng ngài tách ra, thậm chí ngài cũng không để ý Mộc Lan hoàng hậu vũ công có hay không tuyệt đỉnh mạnh mẽ. Nhưng ... Chuyện này xác thực rất trọng yếu, hết sức trọng yếu."

Thẩm Lãng nhìn đạo này cực quang, như trước không nói gì.

Bạch Kinh cô gái nói: "Nhất niệm thiên đường, nhất niệm địa ngục, chúng ta không gì sánh được hy vọng ngài tinh thần thân ở tại thiên đường bên trong, tràn ngập mỹ hảo, mà không phải thân ở địa ngục, nói như vậy thế giới liền không có cái gì hy vọng."

Câu nói này tin tức lượng thì càng lớn.

Thẩm Lãng nói: "Phụ thân ta Khương Ly đã từng tới Bạch Kinh?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Đúng, hơn nữa còn sững sờ thời gian không ngắn, cùng chúng ta có rất sâu hữu nghị."

Thẩm Lãng nói: "Mẹ ta, từng là các ngươi Bạch Ngọc kinh người?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Đối."

Thẩm Lãng nói: "Cái này cũng là các ngươi nói tới, nhất niệm thiên đường, nhất niệm địa ngục?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Đúng thế."

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, lúc này toàn bộ đại địa đều ở khẽ run, bởi vì cự long liền tại cách đó không xa ngủ, nó hô hấp đều làm cho cả không khí tại run rẩy.

Bạch Kinh cô gái nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, vì thế chúng ta chân thành hy vọng, Mộc Lan hoàng hậu có thể ở lại Bạch Kinh một quãng thời gian, chí ít làm cho nàng cường đại hơn một cái nào đó giới hạn trị, như vậy chúng ta an tâm thoải mái làm cho nàng rời đi, điểm này phi thường phi thường trọng yếu, bởi vì trình độ nào đó thượng, nàng chính là ngài thiên đường."

Thẩm Lãng nói: "Adolf còn tại các ngươi này sao?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Đúng rồi, Khương Ly bệ hạ tại phương tây đệ tử Adolf, hắn là một thiên tài, ngài muốn mang đi hắn đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Có thể không?"

Bạch Kinh cô gái nói: "Đương nhiên có thể, ngài hiện tại đã cường đại đến đầy đủ hướng Bạch Kinh đưa ra yêu cầu. Nhưng mà ta phi thường kiến nghị ngài không muốn vào lúc này mang đi hắn, tương lai hắn đối với ngài công dụng sẽ càng gia tăng hơn."

Tương lai?

Bạch Kinh cô gái nói: "Ngài mục tiêu là thiên hạ không thù đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Bạch Kinh cô gái nói: "Đây là ngài một cái chấp niệm, là nhất định phải hoàn thành, mà muốn ngài người như vậy, chấp niệm nhất định phải được thỏa mãn. Vì lẽ đó tiếp xuống ngài mục tiêu là đánh bại Đại Viêm đế quốc hoàng đế đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Bạch Kinh cô gái nói: "Hay là, Adolf người này ở phương diện này đối với ngài giá trị cũng không lớn. Nhưng mà tương lai, hắn hay là đối với ngài có tác dụng to lớn, hơn nữa hắn bây giờ phi thường phi thường chăm chú, đang đứng ở tăng nhanh như gió kỳ."

Nàng ngửa đầu nhìn lên bầu trời, chậm rãi nói: "Mỗi một lần nhìn thấy ngôi sao trên trời, đều cảm giác mình nhỏ bé, Thẩm Lãng bệ hạ như thế uyên bác, khẳng định đối trên trời ánh sao hiểu rõ vô cùng đi."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta có thể nhìn thấy ánh sao, trừ ra thiểu số mấy viên khoảng cách đến tương đối gần hành tinh ở ngoài, còn lại đều là hằng tinh, cũng chính là thái dương, khoảng cách đến rất xa thái dương. Thậm chí chỉnh cái tinh hệ ánh sáng, theo chúng ta cũng chỉ là một vệt sáng mà thôi."

Bạch Kinh cô gái nói: "Nói cách khác, chỉ có đến một loại nào đó cấp các tinh cầu khác, mới có tư cách xuất hiện ở trên bầu trời, mới có tư cách tạo thành vùng sao trời này, để chúng ta nhìn thấy đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đối."

Bạch Kinh cô gái nói: "Vì lẽ đó phương đông trong lịch sử, yêu thích đem thiên cổ lưu danh anh hùng hào kiệt tỉ dụ cả ngày thượng ánh sao, biểu thị một loại hào quang bất hủ."

Nếu như đổi thành trước, Thẩm Lãng khẳng định nói đây là nhân loại tự đại vô tri, dĩ nhiên đem danh nhân lịch sử tỉ dụ là ngôi sao, nhưng mà hiện tại hắn sẽ không như vậy nói rồi.

Bạch Kinh cô gái nói: "Tại trong con sông dài lịch sử, chỉ có vẻn vẹn không có mấy người mới có thể vĩnh viễn lưu truyền, hóa thành ngôi sao khảm nạm tại lịch sử ngân hà bên trên. Mà chúng ta hiện đang muốn làm chính là, tận lực đem càng nhiều người biến thành ... Ánh sao, để bọn họ ít nhất có tư cách ở trong trời đêm thả ra ánh sáng, tuy rằng số lượng khả năng rất ít, nhưng ít ra còn có hy vọng."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói cái này giới hạn trị, chính là tương đương với ngôi sao trên trời? Ít nhất tại đêm đen giáng lâm thời điểm, chính bọn hắn có thể trán toả hào quang?"

"Đúng, Thẩm Lãng bệ hạ." Bạch Kinh cô gái nói: "Ta không ngại nói cho ngài, trong này có rất nhiều ngài không nghĩ tới người, chúng ta cũng sẽ lấy hết tất cả nỗ lực, đem bọn họ biến thành ngôi sao, vượt qua một loại nào đó giới hạn trị. Như thế tương lai tại thời khắc mấu chốt, nếu như ... Có thể mà nói, ngài biến thành thái dương, cũng không đến nỗi quá mức cô đơn."

Thẩm Lãng nói: "Ta không có chút nào muốn trở thành thái dương."

"Ta biết, chúng ta biết." Bạch Kinh cô gái nói: "Hay là, trên trời mỗi một vầng mặt trời, đều không muốn trở thành thái dương."

Câu nói này liền cho thấy cô gái này phi thường uyên bác thiên văn tri thức.

Mỗi một khắc hành tinh hình thành hay là thống khổ, bởi vì thế đòi hỏi vô số lần va chạm, vô số vật chất bởi vì lực hút mà lẫn nhau hấp dẫn, cuối cùng ngưng tụ trở thành một viên hình cầu, quay chung quanh thái dương quay quanh.

Nhưng mỗi một vầng mặt trời hình thành liền hoàn toàn không gì sánh được, vài tỷ thâm niên ánh sáng, vô số vật chất điên cuồng đè ép, đè ép, áp lực lớn đến đem hydro nguyên tử đều sụp xuống, sản sinh không gì sánh được hạch tụ biến, cuối cùng đã biến thành thái dương, trước nay chưa từng có niết bàn thành tựu thái dương.

"Như thế, ta không quấy rầy." Bạch Kinh nữ tử rời đi.

...

Thẩm Lãng trở lại trong lều vải, Mộc Lan không nói gì, mà là như trước tựa sát tại Thẩm Lãng trong lồng ngực.

"Tốt, ta lưu lại." Mộc Lan ôn nhu nói.

Đây chính là Mộc Lan, hoàn toàn không cần Thẩm Lãng mở miệng, thậm chí không cần xem Thẩm Lãng vẻ mặt cùng ánh mắt, nàng đều có thể biết hắn đang suy nghĩ gì.

Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống ba ngày, ta đều ở nơi này bồi tiếp ngươi."

"Được." Mộc Lan nói: "Chúng ta đi núi tuyết đỉnh, chúng ta đi mái vòm đỉnh, chúng ta đến xem tít ngoài rìa cực quang, chúng ta đi thế giới này phương bắc."

"Được!" Thẩm Lãng nói.

Tốt nghiệp trung học sau, mấy cái bạn tốt thi vào không giống đại học, có mấy người sẽ đi tìm cái khác đại học bạn tốt chơi. Tại đi thời điểm thương lượng rất khá, ta muốn mang theo ngươi đi đem nơi này phong cảnh khu toàn bộ đi khắp, ta mang theo ngươi đi leo núi, mang theo ngươi đến xem hải.

Kết quả chờ sau khi đến, mỗi ngày đều ở trường học phụ cận quán net suốt đêm chơi game, ban ngày tại phòng ngủ ngủ, cái gì địa điểm du lịch cũng không có đi, liền bạn tốt trường đại học đều không có đi dạo xong.

Thẩm Lãng đáp ứng lưu lại bồi Mộc Lan ba ngày ba đêm, đi đi khắp Cực Bắc đại lục mỗi một nơi mỹ cảnh. Kết quả ... Này ba ngày ba đêm, hai người căn bản liền chán tại bên trong lều cũng không có đi ra. Hai người tại mọi thời khắc đều thân mật cùng nhau, so yêu nồng cháy nhất người còn muốn dính người.

Dường như muốn đem qua đi hết thảy tưởng niệm cùng biệt ly, toàn bộ bù đắp lại đây.

Bất quá như trước không có lời gì nói, cũng chỉ là lẳng lặng mà rong chơi tại ngọt ngào bên trong đại dương.

...

Sau ba ngày, Thẩm Lãng cùng Mộc Lan cáo biệt, vành mắt có chút biến thành màu đen, thân thể có chút run.

"Ba ..."

Hai người buông ra miệng thời điểm, dĩ nhiên phảng phất chân không cục tẩy nút chai kéo ra thời điểm, một thanh âm vang lên.

"Phu quân, lần sau lại đoàn tụ thời điểm, chúng ta lại cũng không tách ra." Mộc Lan trong lòng nói, nhưng không có nói ra, bởi vì có chút không dám nói ra khỏi miệng.

"Đi rồi ..."

Thẩm Lãng vẫy vẫy tay, sau đó hướng về cự long đi đến.

Mộc Lan vẫy vẫy tay, sau đó trên trời bay xuống hoa tuyết, lưu loát, đem bóng người của nàng toàn bộ che chắn.

Thẩm Lãng hướng về cự long nói: "Đi rồi."

Cự long đột nhiên bay lên bầu trời.

Ba ngày nay, hắn đem mấy trăm dặm sông băng toàn bộ hoà tan đi, đã biến thành một cái hồ nước khổng lồ, sau đó vui sướng ở bên trong ngủ.

Theo nó bay lên bầu trời, bị hắn hòa tan cự hồ lớn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, thật nhanh đọng lại.

Thẩm Lãng có chút bận tâm nó tức giận hơn, lần trước chính là như vậy, dám to gan tại ta cự long trước mặt đọng lại thành băng? Làm ta không tồn tại?

Nhưng lần này nó không có, thồ Thẩm Lãng trực tiếp bay đi. Nó không thích nơi này, nó không thích trời đất ngập tràn băng tuyết địa phương.

Nó phi đến phi thường cực kỳ nhanh, gấp ba tốc độ âm thanh. Chỗ đi qua, mặt đất quát lên cơn lốc, cơ hồ đem hơn trăm thước hậu tuyết đọng đều triệt để xé ra.

...

Tây Luân đế kinh.

Helen đã đăng cơ là hoàng, nàng như trước không dự định kết hôn, nhưng tương lai sẽ từ Tây Luân trong hoàng thất thu dưỡng một cái người thừa kế.

Sauron bốn tuổi thái tử, bị người quên lãng. Bản thân hắn là vô tội, hơn nữa theo đạo lý nói hắn cho làm con thừa tự cho Helen làm người thừa kế thích hợp nhất.

Nhưng mà cũng không có như thế, Helen nữ hoàng không có mở miệng, Russell công tước trực tiếp làm cái này kẻ ác, thỉnh cầu Helen nữ hoàng sắc phong con trai của Sauron là York thân vương.

York đảo, cô huyền hải ngoại, đây là muốn để Sauron đứa con trai này rời xa đế quốc quyền lực trung tâm.

Tất cả mọi người đều phi thường không rõ, Russell công tước không phải trung thành nhất sao? Vì sao lúc này trở mặt nhanh như vậy, Sauron bệ hạ vừa mới chết không lâu, ngươi liền phản bội hắn đây? Liền Russell công tước danh dự chịu đến nhất định làm bẩn.

Nhưng mà, Russell công tước cũng không để ý, cũng không có hướng về bất kỳ ai giải thích, nhân là căn bản là không có cách giải thích, lẽ nào hướng toàn bộ Tây Luân đế quốc quý tộc nói Sauron cũng không phải thật sự là Sauron sao?

Là một cái cao quý chính trực thần tử, là một cái thủ tướng, ánh sáng chính trực còn chưa đủ, thời khắc mấu chốt còn muốn là hoàng thất gánh vác ô danh.

Tất cả lấy đế quốc lợi ích vị thượng, chính mình danh dự có đáng là gì?

...

Dibos công tước tạm thời cũng tại Tây Luân đế trong kinh, trở thành nóng bỏng tay nhân vật, nhưng mà nàng phi thường thông minh, có vẻ rất biết điều.

Hiện tại không người có thể ngăn cản Helen đăng cơ là hoàng, nhưng mà phương bắc quý tộc đã tại đấu sức, tại trong hoàng tộc chọn tuyển một đứa bé, làm Helen nữ hoàng người thừa kế, mà người này tuyệt đối không thể là Loki, bởi vì trên người hắn không có Tây Luân hoàng tộc huyết thống.

Bất quá, Dibos công tước cũng không có bởi vì chuyện này mà ủ rũ.

"Ta chỉ có một cái mục tiêu, Helen nữ hoàng nhận nuôi người thừa kế, nhất định phải là một cái nữ hài." Dibos công tước nói: "Tương lai, nàng phải gả cho Loki, đồng thời trở thành Tây Luân đế quốc mới nữ hoàng."

Thẩm Lãng nhìn Dibos, cũng không nói lời nào, mà là đem tiểu Loki ôm vào trong ngực.

Hắn vẫn là câu nói kia, sẽ không đi can thiệp Tây Luân bên trong đế quốc chính. Đối với Dibos dã tâm, hắn không đi ngăn cản, cũng không đi xúc tiến, hắn duy nhất sẽ làm chính là bảo vệ mẹ con an toàn.

Tương lai liền giao cho tương lai.

"Thẩm Lãng bệ hạ, Tây Luân đế quốc thủ tướng Russell công tước cầu kiến."

...

Thẩm Lãng tại bên trong mật thất nhìn thấy vị này Tây Luân đế quốc chính trực vô tư thủ tướng đại nhân.

"Thẩm Lãng bệ hạ." Russell công tước nói: "Sauron bệ hạ sau khi chết, ta dùng một ít thời gian, tìm tới hắn bí mật ẩn náu lên đồ vật, ta cảm thấy hay là ... Những thứ đồ này giao cho ngài, tương đối thích hợp."

Thẩm Lãng trong lòng hơi động, sau đó nói: "Thỉnh dẫn đường."

Russell công tước dẫn đường, đi tới Tây Luân đế ngoại ô Kinh thành bên ngoài, một cái tuyệt mật lòng đất ám bảo bên trong.

Không ngừng thâm nhập, mãi cho đến lòng đất hơn một trăm mét địa phương, nơi này có một cái thiên nhiên lòng đất vết nứt. Bên trong bày lít nha lít nhít mấy chục khẩu cái rương, phi thường đặc thù thượng cổ cái rương.

Nhưng coi như như thế, Thẩm Lãng vẫn là đo lường đến nhất định bức xạ, tuy rằng không nguy hiểm đến tính mạng.

Nói cách khác, bên trong rương này đều là do?

Thẩm Lãng thượng cổ vương giới có thể ở một mức độ nào đó bài xích do bức xạ, vì lẽ đó Sauron lúc đó mới dám vào nhập tràn ngập do lòng đất trong vết nứt, đem chúng nó khai thác đi ra.

"Công tước đại nhân, ngài lùi trở về mặt đất lên, bởi vì sẽ vô cùng nguy hiểm, ngài không cách nào chống đỡ." Thẩm Lãng nói.

Russell công tước lùi sẽ tới mặt đất, Thẩm Lãng tiến lên mở ra một cái rương liếc mắt nhìn. Quả nhiên là do, hoặc có thể nói nhất định nồng độ mỏ quặng Urani.

Một cái bên trong rương, thì có mấy trăm cân. Đương nhiên độ tinh khiết không cao, 1% đều miễn cưỡng.

Nhưng này đã phi thường kinh người, thiên nhiên mỏ quặng Urani độ tinh khiết là phi thường thấp, đây không phải đến 1% độ tinh khiết, đã là trải qua tinh luyện.

Mà nơi này ròng rã có hơn trăm khẩu cái rương.

Đám này cái rương xác thực phi thường trâu bò, nhiều như vậy do, bức xạ lượng là kinh người, nhưng mà cái rương triệt để đóng sau, tiết lộ ra ngoài bức xạ trị kinh thấp như vậy.

Thẩm Lãng một lần nữa che lên cái rương.

"Răng rắc, răng rắc ..."

Bên trong rương phát sinh một loạt phản ứng, một tầng một tầng đóng kín, đem đáng sợ do bức xạ che đậy ở bên trong.

"Những thứ đồ này vô cùng nguy hiểm, ta cảm thấy chỉ có Thẩm Lãng bệ hạ mới có thể nắm giữ nó năng lượng." Russell công tước nói: "Nó đặt ở Tây Luân đế quốc, hay là vô cùng nguy hiểm hơn nữa không thích hợp."

Thẩm Lãng đưa tay ra nói: "Cảm ơn ngài, thủ tướng đại nhân, những thứ đồ này ta phi thường đòi hỏi."

Russell công tước nói: "Có thể là bệ hạ ra sức, là ngoại thần vinh hạnh."

Sau đó, Thẩm Lãng phái một nhánh quân đội, đem đám này cái rương bí mật vận tải đến bờ biển, dùng đơn độc một chiếc vận chuyển hồi Nộ Triều thành.

Cứ việc bị cái rương đóng kín, bức xạ lượng không lớn, nhưng mà trên chiếc thuyền này quân đội cùng thủy thủ vẫn là trong vòng mấy ngày liền muốn đổi một làn sóng, miễn cho thân thể chịu đến tổn hại.

...

Sau đó, cự long trở về Olympus núi lửa, xem như là đi bổ sung năng lượng.

Bởi vì Thẩm Lãng còn muốn tại Tây Luân đế quốc ngốc một đoạn ngắn thời gian, Thẩm Lãng muốn lúc rời đi, cự long sẽ chính mình phi tới.

Hắn lại một lần nữa cưỡi lên Đại Siêu, hướng về Amazon quốc gia bay đi.

Dọc theo đường đi, Đại Siêu liều mạng mà ra vẻ, liều mạng mà biểu hiện.

Cự long xuất hiện sau, Đại Siêu cảm thấy đến địa vị của chính mình tràn ngập nguy cơ, vì lẽ đó muốn liều mạng lấy lòng Thẩm Lãng, còn kém dường như chó con như thế ngồi dưới đất le lưỡi bán manh.

Nói tới vẫn là Đại Siêu đáng yêu hơn nhiều, nó là chiến đấu đồng bọn, nhưng cũng rất giống là thú cưng, đối với nhân loại tràn ngập thân cận.

Cự long thật là phi thường ngạo mạn, bất kỳ thời khắc đều cao cao tại thượng, trừ ra Thẩm Lãng ở ngoài, những nhân loại khác đều là giun dế.

Tại Amazon quốc gia, Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn thấy Edda nữ vương, cũng nhìn thấy hắn ít nhất nữ nhi bảo bối, tương lai Amazon nữ vương.

Cái này Amazon tiểu công chúa so Loki còn nhỏ hơn vài tuổi.

Thẩm Lãng đầu tiên nhìn nhìn thấy nàng thời điểm, nàng dĩ nhiên ăn mặc áo giáp, đang luyện kiếm.

Tinh xảo tuyệt luân, trắng ngần tiểu nha đầu, dĩ nhiên cắt bỏ một cái tóc húi cua, dường như bé trai như thế.

Hơn nữa một nhánh kiếm vung vẩy đến uy thế hừng hực, này mờ ám, thực sự là sắc bén hung mãnh a.

Sau đó Thẩm Lãng bi ai phát hiện, chỉ bằng vào vũ lực mà nói, chính mình dĩ nhiên đánh không lại cái tiểu nha đầu này.

Nói cho đúng, cái này bốn tuổi tiểu nha đầu, có thể một người đánh mười người Thẩm Lãng còn chưa hết.

Quá lợi hại rồi!

Thẩm Lãng trực tiếp xông lên phía trước, đem tiểu nha đầu ôm vào trong ngực.

Cái này đẹp đẽ Amazon tiểu công chúa một mặt nghiêm túc nhìn Thẩm Lãng.

"Bố ..." Nàng đương nhiên nhận thức Thẩm Lãng, bởi vì mẫu thân Edda nữ vương làm cho nàng nhìn vô số lần chân dung.

Bất quá coi như nàng gọi bố thời điểm, cũng là thẳng thắn dứt khoát, thanh âm chát chúa.

Nàng này nghiêm túc tiểu kiểu dáng quá đáng yêu, Thẩm Lãng không khỏi tại trên chóp mũi nàng hôn một cái nói: "Bố mang theo ngươi đi phi có được hay không?"

Cách đó không xa Đại Siêu tranh thủ thời gian lộ ra lấy lòng nụ cười, thật sự như chó con như thế le lưỡi, mới nghiêng đầu.

Thẩm Lãng cái này ít nhất con gái rất động lòng, bất luận người nào đều khát vọng phi hành, dũng cảm chiến sĩ càng thêm như thế.

"Được rồi, bất quá xin đợi ta luyện xong kiếm sau, mời ngài cho ta hai giờ." Amazon tiểu công chúa nói.

Sau đó, nàng từ trên người Thẩm Lãng lướt xuống, nhặt lên trên đất kiếm, kế tục cẩn thận tỉ mỉ luyện kiếm.

Ai, cái tiểu nha đầu này một điểm đều không có kế thừa Thẩm

Lãng giảo hoạt, cùng các đời Amazon nữ vương như thế ngay thẳng.

Chẳng qua vì có Thẩm Lãng tại, nàng luyện được càng thêm hung mãnh. Vung vẩy kiếm thời điểm, dĩ nhiên có xé rách không khí âm thanh.

"Ầm!" Đột nhiên chém ở một viên trên tảng đá lớn, trực tiếp phách đến vỡ vụn.

Thẩm Lãng nhếch miệng, trong lòng điều chỉnh một chút số liệu.

Cái tiểu nha đầu này, có thể đánh ba mươi bố còn chưa hết.

...

"Chúng ta Amazon quốc gia từ trước tới nay, mạnh mẽ nhất nữ vương muốn sinh ra." Edda nữ vương cười nói: "Hoan nghênh ngài, ta bệ hạ."

Edda nữ vương ăn mặc mát mẻ áo giáp, đi ra.

Nàng là một cái phi thường độc lập nữ nhân, Thẩm Lãng đến nàng cao hứng vô cùng, nhưng cũng không biết giống như Mộc Lan xông lên, sau đó hận không thể dính ở trên người hắn.

Nói hai giờ, chính là hai giờ.

Luyện kiếm xong xuôi sau, tiểu nha đầu hướng về mẫu thân được rồi một người chiến sĩ lễ nói: "Mẫu vương, ta buổi sáng kiếm đã luyện xong, có thể theo phụ thân đi chơi sao?"

Edda nữ vương nói: "Có thể."

Sau đó, cái tiểu nha đầu này đi tới Đại Siêu trước mặt, một đôi mắt to lộ ra nóng rực và hiếu kỳ.

"Chào ngài, ta có thể cưỡi tại ngài trên lưng phi hành sao?" Tiểu nha đầu cẩn thận tỉ mỉ hỏi.

Đại Siêu liều mạng mà gật đầu, sau đó cả người đều nằm xuống, một điểm đều không có mạnh nhất phi hành thú uy nghiêm.

Tiểu nha đầu dọc theo Đại Siêu cánh bò đến trên lưng của nàng, dĩ nhiên phi thường thành thạo cúi người xuống, ôm Đại Siêu cái cổ.

"Nàng thường thường cưỡi ngựa, hơn nữa chính mình kỵ." Edda nữ vương nói.

Cái tiểu nha đầu này tuy rằng so Loki nhỏ mấy tháng, nhưng cao hơn nửa cái đầu còn nhiều hơn.

Thẩm Lãng tiến lên hỏi: "Tôn kính Amazon tiểu công chúa, ngươi là muốn chính mình đơn độc phi hành, hay là muốn để cha của ngươi bồi tiếp ngươi phi hành đây?"

Tiểu nha đầu nói: "Bố, lần thứ nhất mời ngài theo ta đồng thời phi hành, lần thứ hai để ta cùng mẫu vương đồng thời phi hành, lần thứ ba chính ta một người phi hành, có thể không?"

"Đương nhiên có thể!" Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Thẩm Lãng tiến lên đem tiểu nha đầu ôm vào trong ngực.

Đại Siêu vỗ cánh, đột nhiên bay lên bầu trời.

"Bộp bộp bộp ..." Tiểu nha đầu vang lên lanh lảnh tiếng cười.

...

Thẩm Lãng tại Amazon đảo ở lại ba ngày, trong nháy mắt liền vượt qua Edda nữ vương, trở thành tiểu nha đầu tối không muốn xa rời người.

Bởi vì việc này bố, tiểu công chúa hầu như đánh vỡ chính mình thông lệ, kém một chút bỏ chạy học.

Nàng mỗi ngày cố định muốn luyện vũ sáu tiếng, nhưng mà bởi vì cùng bố chơi đến thật cao hứng, cho tới lúc xế chiều, nàng có một chút điểm không muốn luyện võ, suýt chút nữa liền dao động.

Bất quá, nàng cuối cùng vẫn là cắn răng rời đi Thẩm Lãng hoài bão, dường như thường ngày luyện kiếm, thực sự là một cái siêu có tự chủ vật nhỏ.

Edda nữ vương nói không sai, nàng sẽ trở thành là từ trước tới nay mạnh mẽ nhất Amazon nữ vương.

Sau ba ngày, Thẩm Lãng rời đi Amazon đảo.

"Tiểu công chúa, bố hồi Đại Càn đế quốc sau, sẽ cho ngươi đưa một món lễ vật, đưa ngươi một cái sóng siêu âm phi hành thú, được không?"

Tiểu nha đầu gật đầu.

Thẩm Lãng cưỡi lên Đại Siêu, hướng về Edda mẹ con vẫy vẫy tay, bay lên trời, rời đi.

Tiểu nha đầu vẫn ngửa đầu nhìn, mãi cho đến không nhìn thấy Thẩm Lãng Ảnh Tử, đều không có chớp mắt.

"Mặc dù nói chúng ta Amazon nữ vương là không thể gào khóc, nhưng lần này có thể ngoại lệ." Edda nữ vương nói.

"Ta không có khóc, chỉ là con mắt trợn lên quá lâu." Tiểu nha đầu nói, cắn chặt tiểu hàm răng, nỗ lực không cho nước mắt từ trong vành mắt chảy ra.

Edda nữ vương xoa xoa con gái đầu, nói: "Ta tiểu công chúa, mẫu vương cùng ngươi luyện kiếm được không?"

"Được rồi." Tiểu nha đầu cuối cùng liếc mắt một cái bầu trời, nơi đó đã sớm không gặp bố bóng người.

Sau đó, một lần nữa đem trên mặt đất bảo kiếm rút lên.

"Ơ ... Dọa ..." Từng tiếng gào to, nàng vung vẩy bảo kiếm, ra dáng tiến công Edda nữ vương.

Hai mẹ con người dưới ánh triều dương luyện kiếm, tùy ý mồ hôi cùng nước mắt, chỉ có như thế tài năng hỗn hợp lại cùng nhau, để người không thấy được là nước mắt.

...

Vài ngày sau!

Thẩm Lãng hướng Helen nữ hoàng cáo biệt, hướng Dibos cùng Loki cáo biệt.

"Gặp lại ta thân ái đệ đệ, gặp lại ta thân ái Tiểu Dã ..."

Helen nữ hoàng cùng Thẩm Lãng kề mặt, sau đó trên trán Thẩm Dã hôn một cái.

"Gặp lại, ta bệ hạ." Dibos công tước hôn lên Thẩm Lãng môi, thật lâu không muốn tách ra.

"Gặp lại ca ca." Ôm Thẩm Dã eo, không muốn buông ra.

Thẩm Dã xoa Loki mềm mại tóc vàng, thấp giọng nói: "Gặp lại đệ đệ, sau đó ta sẽ bảo vệ ngươi, mặc kệ ngươi làm cái gì, ta đều sẽ bảo vệ ngươi."

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Thẩm Dã phân biệt cưỡi lên hai cái sóng siêu âm phi hành thú, rời đi Tây Luân đế kinh, hướng về phương đông thế giới phương hướng bay đi.

"Tiểu Dã, phi thường xin lỗi, mẹ ngươi không thể theo chúng ta đồng thời trở lại." Thẩm Lãng nói.

"Ừm." Thẩm Dã hơi hơi khàn khàn nói: "Nhà chúng ta người, đều có từng người sứ mệnh, hôm nay chia lìa, chính là vì ngày mai đoàn tụ."

Thẩm Lãng trong lòng chua xót, đứa bé này quá thành thục, căn bản không giống như là mười tuổi hài tử.

Rồng sinh chín con, các có sự khác biệt. Thẩm Lãng mấy đứa trẻ, thật sự mỗi cái đều không giống nhau.

Nhưng mỗi một đứa bé đều rất đáng yêu, đều rất đặc biệt.

Đáng tiếc Thẩm Lãng không phải một cái tốt bố, không thể làm bạn mỗi một đứa bé trưởng thành, không thể đi lĩnh hội hắn / các nàng trưởng thành thời gian.

"Phụ thân, chúng ta lần này trở lại phương đông thế giới sau, chẳng mấy chốc sẽ cùng Đại Viêm đế quốc quyết chiến sao?" Thẩm Dã hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, nên rất nhanh."

Thẩm Dã nói: "Ta tin tưởng người thắng sau cùng nhất định là chúng ta Khương thị, này tại ba mươi mấy năm trước cũng đã nhất định, tổ phụ năm đó thất bại, chính là vì hôm nay chi thắng lợi."

Mà lúc này!

Trên trời một trận gào thét.

Một cái bóng đen to lớn, đầu trên mặt đất, dù cho nó bay ở mấy vạn mét cao, cũng làm cho trên mặt đất tất cả mọi người run lẩy bẩy.

Cự long đến.

Nó tại trên tầng mây phi hành, nhưng mà bởi vì thân thể hắn quá vĩ đại, bay qua sức mạnh quá kinh người, dường như cụ như gió đem tầng mây xé rách.

"Ào ào ào hô ..." Dù cho tại mấy vạn mét trên không, nó bay qua sau, toàn bộ không trung cùng mặt đất đều đang run rẩy run rẩy.

Thẩm Lãng phụ tử cùng một cái cự long, rời đi Tây Luân đế quốc, trở về phương đông thế giới.

...

Chú: Rốt cuộc viết xong, có thể nghỉ ngơi rồi! Thật nghĩ không ra cầu vé tháng chi ngữ, chỉ có sâu sắc xin nhờ khẩn cầu, cố gắng nữa xung một thoáng mười vị trí đầu được không?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 614: Đồ Long Sát Khí! Hoàng Đế Xuất Quan! (Tu)

Chương 614:: Đồ long sát khí! Hoàng đế xuất quan! (tu)

Tại hồi Nộ Triều thành trước, Thẩm Lãng trước tiên đi tới một chuyến thất lạc quốc gia phế tích, cái kia núi tuyết đỉnh kim tự tháp. Hắn muốn lại một lần nữa tiến hành long chi cảm ngộ, bởi vì lần trước hắn xác thực đến sớm.

Thẩm Lãng vẫn có một cái ngộ khu, hắn cảm giác đến là trước tiên muốn tiến hành long chi cảm ngộ, sau đó lại đi tìm con rồng này, kết quả hoàn toàn không phải như vậy, cha của hắn Khương Ly đã hoàn thành long chi khế ước, Thẩm Lãng chỉ cần đi tục ước liền có thể, căn bản không cần long chi cảm ngộ.

Trái lại, Thẩm Lãng một khi cùng cự long ở chung sau một thời gian ngắn, trở lại tiến hành long chi cảm ngộ, hiệu quả sẽ tốt hơn, cảm ngộ sẽ càng sâu. Loại này long chi cảm ngộ, hoàn toàn là xem ngươi lúc đó tự thân lý giải cùng trí tuệ. Khi ngươi lúc nào cảm thấy đi tới ngõ cụt, cũng không còn cách nào cảm ngộ đến đồ vật mới thời điểm, liền sẽ tự động đứt mất.

Lần trước cảm ngộ, may mà Thẩm Lãng trước tại thượng cổ bên trong ngục giam từng thấy loại kia phi thường thần bí dị giới văn tự, hơn nữa mê muội nghiên cứu qua rất nhiều lần, bằng không đối long chi cảm ngộ căn bản là không có cách nhập môn, vừa vừa bắt đầu liền muốn kết thúc.

Lúc này, cự long như trước ngạo mạn phi tại trên chín tầng trời, hoàn toàn không nhìn thấy bóng người.

Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu, chậm rãi hạ xuống tại thất lạc quốc gia phế tích núi tuyết đỉnh trên bình đài, đi tới nơi này cái kim tự tháp trước cửa.

"Chư vị đại hiền, Thẩm Lãng lại đến bái phỏng, thỉnh cầu lại một lần nữa tiến hành long chi cảm ngộ." Thẩm Lãng cao giọng nói đến.

Nhưng mà, bên trong tĩnh lặng không hề có một tiếng động.

"Thẩm Lãng lại một lần nữa thỉnh cầu tiến hành long chi cảm ngộ."

Như trước không có bất kỳ phản ứng nào.

"Đại Kiếp Minh Vương Thẩm Lãng, lại một lần nữa thỉnh cầu tiến hành long chi cảm ngộ."

Bên trong vẫn không có phản ứng.

Chẳng lẽ, cũng chỉ có một cơ hội sao? Tiếp xuống làm sao bây giờ? Thẩm Lãng cũng không thể để cự long hạ xuống uy hiếp tòa này kim tự tháp, nói không cho ta tiến hành long chi cảm ngộ mà nói, liền lập tức đem ngươi kim tự tháp hủy diệt đi.

Hiện tại vấn đề là, Đại Viêm đế quốc cũng có một cái cự long, tuyệt đối là so Thẩm Lãng này một cái càng năm lâu một chút, hơn nữa Đại Viêm hoàng đế long chi cảm ngộ đã kéo dài đến mấy năm. Thẩm Lãng con rồng này tuổi tác khá là nhỏ, Thẩm Lãng long chi cảm ngộ vừa mới nhập môn, hắn thực sự là sợ chịu thiệt.

Nhưng mà kim tự tháp bên trong, trước sau tĩnh lặng không hề có một tiếng động.

Thẩm Lãng nói: "Chư vị tiên hiền, chẳng lẽ ta chỉ có một lần long chi cảm ngộ cơ hội sao?"

Chỉ chốc lát sau, bên trong truyền đến một tiếng thở dài nói: "Cũng không phải như vậy."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta có thể ở đây tiến hành lại một lần nữa long chi cảm ngộ sao? Ta cảm thấy lần này nên có đột phá mới."

Thanh âm bên trong nói: "Ta cũng cảm thấy như vậy, nhưng mà ... Lần trước cho ngài tả chữ kia, đã tiêu hao hết chúng ta tinh thần của mọi người cùng sức mạnh, thậm chí ... Còn có một chút sinh mệnh."

Này vừa nói, Thẩm Lãng trái tim đột nhiên run lên.

"Đương nhiên, chúng ta đám người kia đã không đáng kể tử vong." Bên trong nhân đạo: "Nhưng mà Thẩm Lãng bệ hạ, ngài mỗi một lần cảm ngộ, xác thực cần dùng sinh mạng của chúng ta làm để đánh đổi. Bởi vì chúng ta muốn dùng hết thảy tinh thần, linh hồn vân vân tất cả, mới năng lực ngài viết ra chữ kia."

Thẩm Lãng càng thêm trầm mặc, hắn lại một lần nữa cảm nhận được câu kia, Thẩm Lãng bệ hạ ngài đến sớm.

Đúng đấy, lần trước thật sự đến sớm, chuẩn bị không đủ đầy đủ, tuy rằng không thể nói lãng phí một lần long chi cảm ngộ, nhưng ... Nguyên vốn có thể cảm ngộ đến càng sâu, bởi vì trong này đại hiền dùng tính mạng cùng linh hồn đánh đổi sách viết ra.

Thanh âm bên trong lại một lần nữa nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, nếu như ngài xác định đã chuẩn bị kỹ càng, như thế chúng ta có thể lại một lần nữa vì ngài viết cái chữ này, đương nhiên ... Lần này sau, tòa này kim tự tháp sẽ triệt để bỏ đi, bởi vì chúng ta những người còn lại cũng không còn tồn tại nữa."

Chính là nói, đám người kia cần dùng cái giá bằng cả mạng sống, hoàn thành cuối cùng lần này rồng chi viết, để Thẩm Lãng tiến hành cảm ngộ.

"Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta một chút đều không sợ hãi cái chết, thậm chí tử vong là một loại giải thoát, sống sót mới là đối với chúng ta vô cùng vô tận dày vò cùng dằn vặt, nhưng chưa hoàn thành sứ mạng của mình, chúng ta không cảm tử vong."

"Còn có một chút, trước chúng ta thật sự không biết đến người sẽ là ngài, chúng ta ... Vốn tưởng rằng sẽ là Đại Kiếp tự cuối cùng một đời Minh vương."

Thẩm Lãng nói: "Này viên trứng rồng rõ ràng là ta Khương thị đồ vật a? Xin hỏi nó là lần đó sao chổi đại va chạm, đi tới thế giới này?"

Thanh âm bên trong nói: "Rất lâu, so ngài tưởng tượng càng lâu. Đương nhiên tất cả những thứ này đều không có ý nghĩa, con rồng này chung quy vẫn là trở thành ngài khế ước giả, vì lẽ đó này Đại Kiếp Minh Vương chỉ có thể là ngài."

Sau đó, đối phương lại một lần nữa hỏi: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài chuẩn bị xong chưa? Nếu như chuẩn bị kỹ càng, vậy chúng ta có thể tiến hành lần thứ hai long chi cảm ngộ, cũng chính là một lần cuối cùng."

Thẩm Lãng nhắm hai mắt lại, bắt đầu suy nghĩ.

Lần thứ nhất long chi cảm ngộ, tiến hành đến vội vàng như thế, nhưng tốt xấu cũng không phải không thu hoạch được gì, bởi vì hắn nghiên cứu qua loại thần kia bí văn tự, vì lẽ đó vẫn là thành công nhập môn.

Như thế lần này, hắn thật sự chuẩn bị xong chưa? Thật sự muốn dùng đi quý giá lần này long chi cảm ngộ sao? Đây là kim tự tháp bên trong đại hiền môn dùng tính mạng cùng linh hồn giao cho long chi cảm ngộ cơ hội sao, một cái cơ hội cuối cùng.

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Ta vẫn không có chuẩn bị kỹ càng, ta lần sau trở lại."

Kim tự tháp bên trong đại hiền nói: "Được rồi, vậy chúng ta liền ngưng tụ hết thảy tinh thần cùng linh hồn, chờ đợi Minh vương bệ hạ lần sau đến."

Thẩm Lãng nói: "Chư vị đại sư, cáo từ."

Kim tự tháp bên trong đại hiền nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài hiện nay lớn nhất khổ não là gì?"

Thẩm Lãng nói: "Cùng Đại Viêm đế quốc chung cực quyết chiến."

Kim tự tháp đại hiền trầm mặc chốc lát nói: "Ồ ... Lại là Khương Cơ quyết chiến."

Thẩm Lãng nói: "Đại sư, này một hồi quyết chiến không có ý nghĩa sao?"

"Không, đương nhiên là có ý nghĩa." Kim tự tháp đại hiền nói: "Mặc kệ là thượng cổ thế giới, vẫn là thế giới này, Khương Cơ quyết chiến, đều ý nghĩa trọng đại. Toàn bộ phương đông thế giới, chỉ có thể có một cái lãnh tụ, không phải sao?"

Thẩm Lãng muốn lại một lần nữa lặp lại, hắn đối trở thành người phương Đông hoàng không có nửa điểm hứng thú, nhưng chung quy vẫn là không có nói ra.

Kim tự tháp đại hiền nói: "Bệ hạ, vậy ngài hiện nay lo lắng là gì?"

Thẩm Lãng nói: "Đại Viêm đế quốc cũng có một con rồng, bởi vì so với ta này điều càng thêm lớn tuổi, hơn nữa Đại Viêm hoàng đế long chi cảm ngộ càng sâu."

Kim tự tháp đại hiền nói: "Ngài cũng có không gì sánh được ưu thế, bởi vì ngài không phải một người, ngài trong đầu có Đại Kiếp Minh Vương ngàn năm trí tuệ cùng ký ức."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, này cho ta mạnh mẽ lực lượng tinh thần. Nhưng là phi thường đáng tiếc, đoạn này ký ức hiện nay đối với ta trả lại nói vẫn là đóng kín, ta không cách nào đọc."

Kim tự tháp đại hiền nói: "Thật sao? Cái kia ... Vậy thì thật là kỳ quái."

Thẩm Lãng nói: "Thật kỳ quái sao? Không phải là bởi vì thời gian không tới sao? Không phải là bởi vì Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn ký ức chủ động phong tỏa che đậy sao?"

Kim tự tháp đại hiền nói: "Cần phải không phải, một khi truyền thừa sau, đám này tinh thần số liệu cần phải không hề bảo lưu. Cứ việc ngài có thể sẽ xem không hiểu, cần cần rất nhiều thời gian tìm hiểu, nhưng tuyệt đối sẽ không che đậy phong tỏa, tuyệt đối sẽ không để ngài hoàn toàn không thấy, nhận biết không tới."

Cái kia ... Cái kia thật liền kỳ quái, này Đại Kiếp Minh Vương linh hồn truyền thừa cho Thẩm Lãng to lớn lực lượng tinh thần tăng lên, nhưng thật sự lại như là máy vi tính phần cứng bên trong triệt để ẩn giấu đi tin tức, rõ ràng chiếm phần cứng một nửa không gian, nhưng hoàn toàn không nhìn thấy, thậm chí không tìm được ở nơi nào.

Thẩm Lãng trước vẫn cho là là Đại Kiếp Minh Vương linh hồn chủ động che đậy, nhưng bây giờ nghe đến cũng không phải như vậy?

Vậy thì vì cái gì? Vậy là ai che đậy đoạn này tinh thần ký ức?

Kim tự tháp đại hiền nói: "Nhưng là ngài lần trước rõ ràng đối long chi cảm ngộ nhập môn a, nếu không phải hiểu thấu đáo Đại

Kiếp Minh Vương bộ phận ký ức, làm sao có thể có cái này trí tuệ? Bởi vì nó hoàn toàn là mặt khác một loại văn minh phương thức, bắt đầu từ con số không là không thể có lĩnh ngộ."

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì ta đã từng thấy tương tự thần bí văn tự, phi thường thần bí, để người mê, cùng ngài viết ra rất tương tự, chỉ có điều sẽ không thay đổi, mà là bất động, ta nghiên cứu qua rất lâu, tuy rằng như trước không có xem hiểu những văn tự, nhưng mà ..."

"Thì ra là như vậy ..." Kim tự tháp đại hiền nói: "Tuy rằng ngài như trước không có nghiên cứu ra những chữ đó ý tứ, nhưng mà tư duy cũng đã bị thay đổi, cho nên khi ngài lần thứ nhất tiến hành long chi cảm ngộ thời điểm, thì có cấp độ nhập môn thành quả. Này, cái này cũng là thiên ý sao?"

Thẩm Lãng nói: "Chư vị đại sư, vậy kế tiếp ta nên làm sao giải trừ trong đầu Đại Kiếp Minh Vương tinh thần phong tỏa, đọc đến bên trong lượng lớn trí tuệ cùng ký ức."

Kim tự tháp đại hiền nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta đây liền không thể ra sức, muốn hoàn toàn dựa vào chính ngài. Dựa vào ngài trí tuệ, ngài lý giải, ngài ... Thay đổi. Nó nằm ở che đậy trạng thái khẳng định là có nguyên nhân, hơn nữa trình độ nào đó thượng hẳn là chính ngài nguyên nhân, chỉ có điều ngài không có tìm được mà thôi."

Thẩm Lãng nói: "Ta rõ ràng, ta sẽ đi suy nghĩ, cảm ơn chư vị đại sư."

Kim tự tháp đại hiền nói: "Đúng rồi, Thẩm Lãng bệ hạ có biết hay không, Thất Lạc đế quốc đã từng nghiên cứu qua đồ long vũ khí?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta biết điểm này."

Bởi vì Thẩm Lãng tại Thất Lạc đế quốc phát hiện qua độ tinh khiết so sánh hơi cao do, chính là tại Thất Lạc đế quốc phế tích bên trong, Khô Lâu đảng phát hiện.

Đương nhiên, lần này Sauron chiếm được do số lượng liền to lớn hơn, vậy hẳn là cũng là Thất Lạc đế quốc.

Tiếp theo Thẩm Lãng lại nói: "Nhưng mà ta đi qua Tam Giác Ma Quỷ, nơi nào hẳn là Medusa nữ vương tiến công thượng cổ phương đông đế quốc tuyến đầu, toà thành thị này ta hoàn toàn không có phát hiện bị rồng thiêu đốt qua vết tích, nhưng cũng không có phát hiện có do vũ khí công kích năng lượng khí tức."

Kim tự tháp đại hiền nói: "Năm đó thượng cổ Thất Lạc đế quốc đồ long vũ khí, cần phải đã chế tạo đến trình độ nào đó, có chân chính thành phẩm vũ khí, chỉ có điều nó bảo mật cấp bậc phi thường phi thường cao. Sau vô số người thăm dò đều không có tìm được."

Thẩm Lãng cũng từng nghĩ tới điểm này, do chỉ là Thất Lạc đế quốc chế tạo đồ long vũ khí tư liệu mà thôi, hơn nữa bọn họ chuẩn bị nhiều như vậy do, hiện ra nhưng đã nghiên cứu tiến vào một loại nào đó giai đoạn, bằng không đơn thuần làm bắt đầu thí nghiệm, một chút là có thể, cần phải mấy chục tấn sao?

Vì lẽ đó theo đạo lý tới nói, thượng cổ Thất Lạc đế quốc thật sự cần phải thành công phẩm đồ long vũ khí.

Đối với Thẩm Lãng tới nói, do chung cực vũ khí đương nhiên là đạn hạt nhân.

Càng thêm chung cực vũ khí, chính là bom khinh khí, uy lực so bom nguyên tử càng thêm kinh người, thậm chí đòi hỏi bom nguyên tử đến làm nổ.

Nhưng mà Thất Lạc đế quốc cần phải còn xa còn chưa đạt tới cấp bậc này, bởi vì đạn hạt nhân đòi hỏi do độ tinh khiết là phi thường phi thường cao, 90% mấy, mà hiện nay Thất Lạc đế quốc đám này thành phẩm do, cũng chỉ có 1% tả hữu độ tinh khiết, làm nhà máy năng lượng nguyên tử lò phản ứng cũng không đủ.

Vì lẽ đó Thất Lạc đế quốc đồ long vũ khí, cần phải trả không hết thiện, nhưng mà làm phụ trợ cần phải đủ rồi.

Kim tự tháp đại hiền nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu làm thứ hai Thất Lạc đế quốc nữ hoàng, mặc dù là hậu duệ, nhưng mà cũng kế thừa bộ phận thượng cổ Thất Lạc đế quốc tài nguyên cùng vật chất, mấu chốt nhất là nàng cần phải có thượng cổ Thất Lạc đế quốc nhiều nhất tin tức. Vì lẽ đó Thất Lạc đế quốc đồ long vũ khí, nàng nên có tương quan ký ức."

Thẩm Lãng nói: "Chư vị đại sư, các ngươi dĩ nhiên giam cầm thân thể của nàng, nhưng không có đọc đến trí nhớ của nàng sao?"

Kim tự tháp đại hiền nói: "Bệ hạ, quá trình này phi thường phức tạp, thậm chí không thể nói là chúng ta giam cầm thân thể của nàng, trình độ nào đó thượng hẳn là chúng ta vì nàng bảo tồn thân thể, chúng ta cùng nàng là một loại bán quan hệ thù địch, lại bán quan hệ hợp tác."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta rõ ràng."

Thẩm Lãng được này điều cự long sau, cùng Đại Viêm đế quốc lại lâm vào chiến lược cân bằng, có thể bảo vệ toàn bộ Đại Càn đế quốc an toàn.

Nhưng mà muốn tiêu diệt Đại Viêm đế quốc?

Thẩm Lãng vẫn còn có chút hứa lo lắng, hắn con rồng này cùng Đại Viêm đế quốc rồng, so ra ai mạnh hơn?

Hắn cùng Đại Viêm hoàng đế so ra, ai long chi cảm ngộ càng sâu?

Vì lẽ đó, thượng cổ Thất Lạc đế quốc đồ long vũ khí, xác thực sẽ là một cái rất hữu hiệu bổ sung.

Không chỉ có như thế, Thẩm Lãng hiện tại cũng đã chiếm được lượng lớn do, coi như làm không được đạn hạt nhân, cũng có thể làm ra tạng / đạn.

Bất quá, tạng / đạn vật này bức xạ ô nhiễm quá lợi hại, tuyệt đối không thể dùng linh tinh.

Coi như chế tạo ra như thế vũ khí, cũng phải bảo đảm hai điểm. Điểm thứ nhất, tuyệt đối không thể tại nhân loại khu sinh hoạt vực, thậm chí biên giới sử dụng. Điểm thứ hai, tốt nhất cũng không muốn trên mặt đất sử dụng.

Coi như muốn dùng, cũng phải để Đại Viêm đế quốc cự long chịu đựng hết thảy bức xạ hạt nhân, nói chung nhất định phải cẩn thận một chút, tốt nhất là không muốn dùng đến bom bẩn loại vũ khí này.

Nói vậy thượng cổ Thất Lạc đế quốc đồ long vũ khí, có thể so với bom bẩn tiên tiến nhiều lắm.

"Như thế chư vị đại sư, ta cáo từ." Thẩm Lãng nói.

"Gặp lại bệ hạ." Kim tự tháp bên trong đại hiền nói.

Thẩm Lãng cưỡi lên Đại Siêu, lại một lần nữa bay lên trời, hướng về Đại Càn đế quốc phương hướng bay đi.

...

Sau đó, lại là mấy vạn dặm phi hành hành trình.

Chỉ bất quá lần này có nhi tử Thẩm Dã làm bạn, hắn cũng nắm giữ siêu cường tự chủ, dù cho cưỡi ở sóng siêu âm phi hành thú thượng cũng đang học tập, hơn nữa hắn học tập phương thức vô cùng hiếm có, chính là nhắm mắt lại, suy nghĩ đã từng xem qua thượng cổ điển tịch, tiến hành một lần một lần cảm ngộ.

Thẩm Dã là thiên tài siêu cấp, hoàn toàn đã gặp qua là không quên được, Loa Tổ phiên dịch ra đến những thượng đó cổ điển tịch, Thẩm Dã đều nhanh chóng lật xem qua, coi như xem không hiểu cũng trực tiếp ghi vào trong đầu. Hơn nữa hắn cũng không có trí não, hoàn toàn dựa vào chính là thiên phú.

"Nhi tử, ta hỏi ngươi một vấn đề." Thẩm Lãng nói.

"Vâng, phụ thân."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như chúng ta cùng Đại Viêm đế quốc tiến hành quyết chiến, liên quan đến vận mệnh, thắng một phương sắp trở thành phương đông chi chủ. Nhưng mà sức mạnh của đối phương càng mạnh mẽ hơn, chúng ta như muốn thắng mà nói, cũng chỉ có thể dựa vào một loại vũ khí. Mà loại vũ khí này phi thường đáng sợ, sẽ đối phương đông thế giới thổ địa to lớn ô nhiễm, đối dân chúng tạo thành tổn thương thật lớn, vậy ngươi sẽ dùng loại vũ khí này sao?"

Thẩm Dã nghĩ một hồi, nói: "Không biết."

Thẩm Lãng nói: "Tại sao?"

Thẩm Dã nói: "Chúng ta cùng Đại Viêm đế quốc quyết chiến mục đích, chính là để chứng minh ai mới thật sự là vương đạo chi quân, ai mới thật sự là thiên mệnh chi chủ, nếu là muốn lấy cái giá như thế này thắng lợi, kia chính là thắng được ngôi vị hoàng đế, mà mất đi căn bản."

Nghe được câu trả lời này, Thẩm Lãng rất vui mừng, nhưng mà có hỉ ưu nửa nọ nửa kia.

Thẩm Dã nói: "Bất quá chuyện quan trọng hơn là, không muốn đem mình đẩy vào mức độ này. Chúng ta Đại Càn đế quốc cục diện trước mắt, cần phải còn là phi thường lạc quan, không cần tiến vào loại này hoặc này hoặc kia lựa chọn."

Thẩm Lãng không nói gì, mà là hướng về nhi tử dựng thẳng lên một cái ngón tay cái.

Hắn lại một lần nữa hối hận cùng tiếc hận, không có lại Thẩm Dã vẫn là trẻ con thời điểm cố gắng thương yêu hắn, rất thật đẹp diệu thời gian, bỏ qua liền bỏ qua.

Thẩm Lãng nói: "Tiểu Dã, ngươi lo lắng ngươi đệ đệ Loki sao?"

Thẩm Dã nói: "Có một chút."

Thẩm Lãng nói: "Vậy theo ý nghĩ của ngươi, nên làm sao?"

Thẩm Dã nói: "Hắn hay là thật sự cần phải đi theo ở Helen cô cô bên người lớn lên, nhưng mà bây giờ nhìn lên rất khó làm được điểm này, bởi vì Helen cô cô đã trở thành Tây Luân đế quốc nữ hoàng, ai tại bên cạnh hắn lớn lên, sẽ bị cho rằng là Tây Luân đế quốc đời tiếp theo hoàng đế. Vì lẽ đó ta cảm thấy đến khi chúng ta chiến thắng Đại Viêm đế quốc sau, tất yếu đem Loki mang tới phương đông thế giới đến bồi dưỡng."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi Dibos cô ý tứ phi thường rõ ràng, để Helen tìm một cái công chúa làm người thừa kế, tương lai cái này công chúa gả cho Loki, hai người cùng chưởng Tây Luân đế quốc, ngươi chẳng lẽ không tán thành cục diện như thế sao?"

"Ta tán thành." Thẩm Dã nói: "Nhưng mà loại này thao tác nhất định phải vô cùng cẩn thận, phải có to lớn trí tuệ, nếu không sẽ gây thành thiên đại tai họa, sẽ máu chảy thành sông. Ta không muốn Loki bị thương, ta cũng không muốn Helen cô cô bị thương. Mấu chốt nhất chính là, Tây Luân đế quốc là thuộc về Tây Luân gia tộc, chúng ta Khương thị cũng không có mãnh liệt chấm mút chi tâm đúng không?"

Thẩm Lãng lúc này phát hiện, Thẩm Dã chung quy vẫn có tính trẻ con tư duy, trong đầu chính trực cảm giác vinh dự vẫn là rất mạnh.

Đổi thành một ít cái khác phương đông thế giới bá chủ, vậy chỉ có một câu nói, trong thiên hạ tất cả là đất của vua đất ở xung quanh chẳng lẽ vương thần, ta không thấy cùng thấy được địa phương, đều cần phải thuộc về ta.

...

Mấy ngày mấy đêm sau!

Thẩm Lãng cùng Thẩm Dã hoàn thành này mấy vạn dặm lữ trình, hạ xuống tại Nộ Triều thành.

Lúc này khoảng cách hắn rời đi Nộ Triều thành, vừa mới qua đi chưa tới nửa năm mà thôi, lần này đi phương tây tuần rồng lữ trình, muốn so với tưởng tượng thuận lợi nhiều lắm, thậm chí liền không có tuần rồng quá trình, trực tiếp liền trói chặt. Con nhà giàu chính là như thế vạn ác, trực tiếp kế thừa long chi khế ước.

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Thái tử điện hạ, thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế!"

Thẩm Lãng kinh ngạc phát hiện, phía trước quỳ đầy một chỗ người, dĩ nhiên làm đến như thế đầy đủ hết.

Đại Càn đế quốc Thượng thư đài, Khu mật viện đều đến đủ, thậm chí còn có Ngô vương cũng tại, ròng rã mấy trăm người.

Bên trong có thật là nhiều người Thẩm Lãng căn bản liền không quen biết, không có cách nào, hắn cái này Đại Càn đế chủ căn bản liền không lên triều, hơn nữa lần này Ngô Sở Việt Tam quốc điều đến rất nhiều quan chức tiến vào Thượng thư đài, Khu mật viện, còn có Đại Càn đế quốc lục bộ trung khu.

Đám người kia ánh mắt rơi vào Thẩm Dã trên thân.

Thẩm Lãng là thiên mệnh chi chủ, hoàn toàn là vĩ đại cùng kỳ tích hóa thân, toàn bộ Đại Càn đế quốc vạn người kính ngưỡng.

Tuy rằng hắn luôn mồm luôn miệng không làm cái gì thái dương, nhưng mà tại Đại Càn đế quốc hết thảy thần tử, thậm chí mấy vị đại vương trong mắt, hắn chính là hào quang vạn trượng chân long thiên tử.

Nhưng mà ... Tất cả mọi người cũng biết, vị này bệ hạ đối ngôi vị hoàng đế một chút xíu hứng thú cũng không có, đối quyền thế cũng không có hứng thú.

Không lên triều, không để ý tới chính, thậm chí người khác một gọi bệ hạ, liền cả người sởn cả tóc gáy.

Tên to xác đều rõ ràng, vị này bệ hạ một khi diệt Đại Viêm đế quốc sau, nhất định sẽ vỗ vỗ / rắm / cổ rời đi, muốn để hắn bé ngoan tại Càn Kinh bên trong hoàng cung lý chính, hoàn toàn là nằm mơ, ai cũng chặn không được hắn đi ra ngoài lãng.

Quốc gia nào đại nghĩa, cái gì vạn sự cơ nghiệp, căn bản là bắt cóc không được hắn.

Thậm chí vị này bệ hạ sáo lộ đại gia đều rõ ràng, hắn rời đi sau, liền để Kính Tử ngồi ở ngôi vị hoàng đế thượng. Để cho mình thế thân lâu dài đóng vai hoàng đế, chuyện như vậy hắn nhất định làm được đi ra.

Nhưng mà làm thần tử, là tuyệt đối không thể tiếp thu loại cục diện này. Vậy làm sao bây giờ? Đương nhiên chỉ có thể đem hy vọng ký thác tại thái tử trên thân. Hy vọng vị này Thẩm Dã thái tử nhất định không muốn như bệ hạ như thế vô căn cứ a.

Thế thân tọa ngôi vị hoàng đế, chuyện như vậy là tuyệt đối không thể, thậm chí liên quan với cái này thế thân, Đại Càn trọng thần của đế quốc môn đã có khác biệt dự định.

Tương lai tiêu diệt Đại Viêm đế quốc, Thẩm Lãng bệ hạ trực tiếp rời đi, vậy hãy để cho thái tử điện hạ giám quốc đi.

Thậm chí ... Để Thẩm Lãng bệ hạ trở thành thái thượng hoàng, thái tử trực tiếp đăng cơ, cũng không phải là không thể tiếp thu, chỉ cần ngươi Thẩm Lãng bệ hạ có cái này mặt mũi, ba mươi mấy tuổi liền được xưng thái thượng hoàng.

Lúc này, lấy Ngô vương, Căng quân chờ cầm đầu Đại Càn các trọng thần nhìn thấy Thẩm Dã sau, lập tức tâm định ra đến.

Rất là vui mừng, thậm chí là kinh hỉ.

Vị này thái tử điện hạ so tưởng tượng còn muốn ưu tú a, chí ít phi thường thận trọng, không giống bệ hạ như thế nhảy ra.

Hơn nữa, ánh mắt kiên định, cơ trí, thậm chí sắc bén, căn bản không giống như là mười tuổi người.

Tiếp theo, một cái xe đẩy thanh âm vang lên.

Ninh Nguyên Hiến dĩ nhiên cũng tới, Thẩm Lực đẩy xe đẩy, hướng Thẩm Lãng cùng thần lực hành lễ.

"Phụ thân."

"Ca ca!"

Thẩm Lực so Thẩm Dã nhỏ hơn mấy tháng, bất quá nhưng thấp nửa cái đầu, hắn cũng rất thận trọng, thế nhưng là không có Thẩm Dã như thế sắc bén.

"Thần Ninh Nguyên Hiến, bái kiến bệ hạ, bái kiến thái tử điện hạ ..."

Tại Thẩm Lực nâng đỡ, Ninh Nguyên Hiến run run rẩy rẩy làm một đại lễ, bởi vì đây là long trọng trường hợp công khai.

Đón lấy, Thẩm Lãng vội vàng đem hắn ôm lấy đến, đặt ở xe lăn.

Sau đó, Thẩm Dã hướng về Ninh Nguyên Hiến quỳ xuống dập đầu nói: "Thẩm Dã, bái kiến Ninh gia gia."

...

Thiên đường bên trong trang viên!

Mấy đứa trẻ đang đang lẳng lặng đọc sách, Tô Bội Bội đang ôm Thẩm Dã vừa khóc vừa cười, bởi vì con gái của nàng Mộc Lan vẫn chưa về. Nhưng ít nhất bảo bối ngoại tôn Thẩm Dã trở về, rốt cuộc có một người có thể đau lòng.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lãng, ngươi vận may thật tốt. Ngươi cái này thái tử, ở phương diện khác so ngươi ưu tú, Đại Càn đế quốc có người nối nghiệp, chờ tiêu diệt Đại Viêm đế quốc sau, ngươi có thể an tâm tiêu sái đi tới."

Thẩm Lãng nói: "Đúng đấy, thực sự là thượng thiên đối với ta lớn lao ban ơn. Ninh Chính huynh bên kia, như trước không khuyên nổi sao?"

"Không khuyên nổi." Ninh Nguyên Hiến nói: "Rất cố chấp, quên đi, cũng khỏi khuyên, liền để tiểu lực đi thiên càng thành đi, cải không thay đổi thà họ cũng hoàn toàn không cái gọi là, ngược lại trên người hắn có một nửa là ta Ninh thị huyết mạch, kế thừa nước Việt giang sơn, hoàn toàn nói còn nghe được."

Ninh thị không đáng kể, nhưng Thẩm Lãng vẫn là thoáng có cái gọi là, hắn thực sự không muốn làm cho người ta một loại Khương thị gia tộc soán vị Ninh thị giang sơn cảm giác, Thẩm Lực mặc dù là Ninh Diễm sinh, nhưng dù sao cũng là con trai của Thẩm Lãng.

Bất quá, có một số việc hắn thực sự không tiện mở miệng, cũng không tốt quản, liền tỷ như Dibos những dã tâm, hắn cũng không tốt ngăn cản.

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lãng, vật kia tới sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đến, toàn bộ quá trình phi thường thuận lợi. Chỉ có điều nó quá ngạo mạn, không muốn tiếp xúc bất luận người nào, cũng không muốn thấy bất luận người nào. Hoặc là tại trên chín tầng trời, hoặc là tại chín dương bên dưới, chờ ta đòi hỏi nó thời điểm, nó sẽ bỗng nhiên xuất hiện, nhưng cái khác phần lớn thời điểm, nó đều tự do tự tại."

Đâu chỉ như thế a, từ phương tây thế giới trở về Đại Càn đế quốc dọc theo con đường này mấy vạn dặm, phần lớn thời điểm cự long là không thấy tăm hơi, bởi vì nó tốc độ phi hành quá nhanh, dễ như ăn cháo có thể bay gấp ba tốc độ âm thanh, vì lẽ đó dọc theo con đường này nó tìm tới năm cái núi lửa, giặt sạch mấy lần dung nham dục, trong nháy mắt đem năm ngọn núi lửa đều xé nát, còn tạo thành ba sân bãi chấn động, ba lần biển động.

Bởi vì nó cảm thấy, đám này núi lửa nó sau đó cũng không tiếp tục đi tới, không thể lấy để cho những người khác, liền đơn giản phá hủy.

May là nó cùng Thẩm Lãng là có hiểu ngầm, không có Thẩm Lãng mà nói, nó sẽ không tiến vào phương đông thế giới lãnh thổ bầu trời, bằng không ánh sáng nó nhanh chóng phi hành gây nên chấn động, đều có thể tạo thành to lớn hủy diệt lực, sản sinh cơn lốc không biết sẽ lật tung bao nhiêu nhà.

...

Người đúng là bất công, mặc dù biết không đúng, cứ việc Thẩm Lãng đã tận lực đem thời gian bình quân phân cho mỗi một đứa bé, tuổi càng nhỏ bé hơn hài tử, hắn liền ôm đến nhiều hơn chút, làm bạn đa tạ.

Nhưng ... Sâu trong nội tâm, vẫn là thương yêu nhất cái này Yêu Yêu tiểu bảo bối.

Yêu Yêu là đại tỷ tỷ, năm nay đã mười một tuổi, nhưng nhìn lên so với số tuổi thật sự nhỏ ba tuổi tả hữu.

Thẩm Mật tiểu công chúa thay răng đã sắp kết thúc rồi, hoàn toàn là một cái siêu cấp tiểu mỹ nữ, mỗi ngày đều đang cố gắng làm một cái hoàn mỹ nhất công chúa. Mà Yêu Yêu bảo bối vẫn là cái kia trắng ngần bé gái, trên trời tinh linh đồng dạng.

Thẩm Lãng ôm nàng, đang cho ít nhất con gái, cũng chính là Amazon cái kia tiểu công chúa chọn lễ vật. Tên tiểu nha đầu kia cũng thực sự là cho Thẩm Lãng lưu lại sâu sắc không gì sánh được dấu ấn, cứ việc chỉ ở chung ba ngày, quật cường như vậy, kiên cường, ngây thơ, đáng yêu, nỗ lực, nàng cái kia nghiêm túc tiểu dáng dấp, thực sự để người khó có thể quên.

Hơn 900 con sóng siêu âm phi hành thú, cũng đã toàn bộ thuần hóa xong xuôi. Chúng là mạnh nhất chiến đấu không quân, nhưng cũng đúng là cùng nhân loại thân cận nhất giống loài.

Thẩm Lãng cùng Yêu Yêu đi chọn thời điểm, trên trăm con sóng siêu âm phi hành thú đều chỉnh tề xếp hạng đại trên đất trống, từng con từng con nghiêng đầu bán manh, phát sinh lấy lòng tiếng kêu to.

"Bảo bối, chúng ta có muốn hay không cho Loki đệ đệ cũng chọn một cái a?" Thẩm Lãng nói.

Yêu Yêu ngọt ngào gật gật đầu.

"Đến, bảo bối làm đại tỷ tỷ, ngươi đi chọn đi." Thẩm Lãng bỏ xuống Yêu Yêu.

Yêu Yêu đi tới.

"Ca ..."

"Ca ..."

Từng con từng con sóng siêu âm phi hành thú kêu to, nỗ lực gây nên sự chú ý của nàng, hơn nữa còn dùng đầu của chính mình làm phiền Yêu Yêu.

Rất nhanh, Yêu Yêu liền chọn được rồi, nàng chọn tuổi tác ít nhất hai cái. Bởi vì, tuổi tác càng nhỏ, liền càng có thể cùng chủ nhân đồng thời trưởng thành.

Sau đó, tiếp xuống tổng cộng mười mấy con sóng siêu âm phi hành thú sẽ bị thương thuyền mang đi Tây Luân đế quốc.

Không chỉ sẽ đưa cho Loki cùng Amazon tiểu công chúa, còn có thể đưa cho Edda nữ vương, Dibos công tước, Helen nữ hoàng, Russell công tước chờ chút, xem như là Đại Càn đế quốc đưa cho Tây Luân đế quốc một nhóm quý giá lễ vật.

Bất quá cứ như vậy, thuần dưỡng sóng siêu âm cự thú tuổi trẻ các võ sĩ đại khái muốn khóc.

Bởi vì mấy tháng nay, mỗi một con đều là bọn họ làm bạn thuần dưỡng, đã thành lập rất sâu cảm tình. Mỗi ngày đều yếu điểm tên điểm số, lần này ít đi mười mấy con, thật là khiến người ta đau lòng.

Đám này sóng siêu âm phi hành thú thật sự rất thông minh, rất ngoan ngoãn, đặc biệt là cải tạo trong đầu ngạc mộng thạch tiếp thu trang bị sau, toàn bộ Nộ Triều thành tại mọi thời khắc đều thả ra để chúng sung sướng năng lượng ba.

...

Tháng bảy hai mươi chín!

Thẩm Lãng đi tới trên mặt biển, cao giọng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, thỉnh ra gặp một lần."

Một lát sau, nước biển dâng lên, ngưng tụ thành một cái tươi đẹp vô song bóng người, nhưng có hoàn toàn thấy không rõ lắm mặt.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngài dĩ nhiên đến hôm nay mới tìm đến ta nha?" Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Vẫn không có chúc mừng ngài, đã chiếm được cự long hiệu trung, ta cảm thụ sức mạnh của nó, cứ việc nó khoảng cách đến rất xa, nhưng có một lần nó bay qua vùng biển này bầu trời, thật là khiến người ta run lẩy bẩy a."

Thẩm Lãng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, ta có một vấn đề, muốn thỉnh giáo ngài."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ngài vấn đề để ta có một chút điểm bất an, nhưng vẫn là mời nói đi."

Thẩm Lãng nói: "Thượng cổ Thất Lạc đế quốc cần phải lợi dụng do chế tạo ra một loại đồ long vũ khí, xin hỏi những vũ khí này ở nơi nào đây?"

...

Như trước là tháng bảy hai mươi chín!

Khoảng thời gian này, toàn bộ thiên hạ phi thường an ninh, chuyện gì đều không có.

Đại Viêm đế quốc không có lại phát động bất kỳ công kích, thậm chí ngay cả đánh lén đều không có, Nộ Triều thành bình an vô sự, Ngô Sở Việt càn bốn nước cũng bình an vô sự.

Toàn bộ thiên hạ, thậm chí đều yên tĩnh đến có chút không giống bình thường, để người có chút tâm hoảng hoảng cảm giác.

Lần trước Nộ Triều thành chi chiến, Thẩm Lãng làm mất mặt Đại Viêm đế quốc.

Đón lấy, lại đang nước Tấn cùng nước Lương cảnh nội phóng ra hai viên siêu cấp Long Chi Hối, kinh sợ Đại Viêm đế quốc trăm vạn đại quân.

Kết quả, Đại Viêm đế quốc thỏa hiệp. Vốn định tiến công Đại Càn đế quốc trăm vạn đại quân, trực tiếp tại chỗ giải tán, rút quân.

Hơn nữa còn trao trả bị bắt làm tù binh Vân Mộng Trạch, thậm chí còn trực tiếp thừa nhận nước Càn 150 vạn km2 thuộc về Đại Càn đế quốc.

Này làm cho tất cả mọi người kinh ngạc, Đại Viêm đế quốc đã vậy còn quá kinh hãi?

Đại Càn đế quốc cảnh nội đương nhiên là một mảnh vui mừng, sơn hô vạn tuế. Nước Càn vạn dân, cũng lần thứ nhất cảm nhận được Thẩm Lãng bệ hạ thần tích, cảm nhận được hắn che chở lực lượng.

Mà Đại Viêm vương triều nước phụ thuộc, thì tâm sự nặng nề, rất có bất an. Đương nhiên cũng không phải đối Đại Viêm đế quốc mất đi hy vọng, cũng không phải nói rục rà rục rịch muốn thay đổi lập trường gì gì đó. Bởi vì đây quả thật là như là bình minh trước hắc ám, kinh thiên động địa trước yên tĩnh.

Ánh mắt của mọi người, đều ngưng tụ hướng về phía Viêm Kinh.

Chí cao vô thượng hoàng đế bệ hạ a, đều vào lúc này, ngài có phải là nên xuất quan a?

Ngài có phải là nên đột nhiên xuất hiện, quét sạch vũ nội?

Cũng chính là tại tháng bảy hai mươi chín ngày đó!

Hoàng đế bệ hạ, chính thức xuất quan!

…

Chú: Khoảng cách vé tháng mười vị trí đầu, còn có hơn 100 phiếu rồi! Giúp ta cố gắng nữa một thoáng được không? Cảm kích vạn phần ngài ban ơn!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 615: Kim Mộc Thông Đại Hôn! Viêm Long Xuất Kích!

Chương 615: Kim Mộc Thông đại hôn! Viêm long xuất kích!

Chí cao vô thượng hoàng đế bệ hạ xuất quan có phải là kinh thiên động địa? Thiên quang bắn ra bốn phía, đại địa run rẩy?

Hay hoặc là là cự long phi thiên, gào thét Viêm Kinh? Đây đương nhiên là vô số người trong ảo tưởng tình cảnh.

Thế giới này tràn ngập cơ mật, nhưng mà thế giới lại phảng phất không có cơ mật.

Hoàng đế bệ hạ là chân long thiên hạ, nắm giữ cự long? Này nguyên bản chỉ là một cái truyền thuyết mà thôi, nhưng từ khi hoàng đế bệ hạ bế quan sau, truyền thuyết này phảng phất dần dần trở nên chân thật lên.

Vì lẽ đó, thiên hạ mọi ánh mắt đều ngưng tụ tại hoàng cung cấm kỵ chi tháp.

Ngươi nói hoàng đế không có rồng? Vậy vì sao phải bế quan đến mấy năm? Ròng rã bốn năm tả hữu.

Vô số người ảo tưởng, hoàng đế đi ra cấm kỵ chi tháp trong nháy mắt đó, toàn bộ cự tháp vỡ toang, ánh lửa ngút trời, một cái cự long đột nhiên xông thẳng tới chân trời, toàn bộ Viêm Kinh đều ở cự long gào thét run rẩy.

Nhưng mà ... Tất cả những thứ này đều không có phát sinh.

Đại Viêm hoàng đế bệ hạ liền như thế lẻ loi đi ra, không có bất kỳ đặc hiệu, cũng không có bất kỳ âm hiệu.

Thậm chí hắn còn có vẻ đặc biệt khô gầy, tóc cũng liếc rất nhiều, liền dường như một cái tìm Thường lão đầu đồng dạng, đi ra cấm kỵ chi tháp, hướng đi cung điện.

Dọc theo đường đi, hết thảy thái giám cùng cung nữ nhìn thấy hoàng đế, nhất thời ngạc nhiên, sau đó toàn bộ quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích.

Liền như thế, hoàng đế trực tiếp đi vào đại điện bên trong.

Lúc này, Đại Viêm thái tử đang hướng biết, mấy trăm tên đại thần đều ở trong điện. Nhìn thấy hoàng đế bệ hạ đi tới, tất cả mọi người đầu tiên là kinh ngạc, sau đó chỉnh tề quỳ xuống.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Tất cả mọi người đều hận không thể ló đầu hướng về bên ngoài xem, hoàng đế bệ hạ đến tột cùng có hay không rồng a?

Bất quá nếu như có rồng mà nói, hẳn là vô cùng lớn lao, toàn bộ đại địa đều bị xé rách, mới có thể đi ra ngoài đi.

Liền, tất cả mọi người lắng tai lắng nghe, muốn nghe được có cái gì cự long gào thét.

Nhưng mà, hết thảy đều không có, phảng phất hoàng đế bốn năm tả hữu bế quan, cũng chỉ là ở bên trong ngủ một giấc.

Bệ hạ a, này thời gian mấy năm bên ngoài đã là long trời lở đất, Đại Càn đế quốc đã triệt để quật khởi, đã uy hiếp đến Đại Viêm đế quốc.

Hoàng đế đi tới chính mình trên bảo tọa, lười biếng ngồi lên, nói: "Các ngươi kế tục, các ngươi kế tục ..."

...

Nộ Triều thành hải vực!

Thất Lạc Yêu Mẫu nghe được Thẩm Lãng sau, cười nói: "Đồ long vũ khí?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, đồ long vũ khí. Thượng cổ Thất Lạc đế quốc cần phải vẫn luôn đang nghiên cứu, hơn nữa đã có nhất định thành quả."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi nói đồ long vũ khí, ta cũng phi thường muốn a."

Thẩm Lãng nói: "Khô Lâu đảng hạm đội tại thất lạc quốc gia phế tích trong nhà kho bí mật, liền tìm đến một phần urani, đương nhiên đây là ta mệnh danh. Đây là một loại khoáng vật, nhưng mà thất lạc quốc gia phế tích bên kia urani độ tinh khiết đã không thấp, đây chính là dùng để chế tạo đồ long vũ khí."

"Ta biết." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Từng ở ta đế quốc, vật kia được gọi là Lục Ma, giết người trong vô hình."

Lục Ma? Danh xưng này cũng là phi thường thích hợp.

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi nói cái này đồ long vũ khí, tại Thất Lạc đế quốc cần phải bị mệnh danh là Lạc Nhật kế hoạch!"

Thẩm Lãng kinh ngạc, như thế tên chuunibyou? Bất quá Thẩm Lãng nghĩ đến chính mình đạn hạt nhân kế hoạch mệnh danh là Hủy Diệt Nhật kế hoạch, cũng có vẻ rất chuunibyou.

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Bởi vì cự long mang ý nghĩa hỏa diễm, tại trong truyền thuyết cự long là thái dương thai nghén ra đến, vì lẽ đó cái này vũ khí kế hoạch bị mệnh danh là tà dương. Đương nhiên mãi cho đến thượng cổ văn minh đại niết diệt, cái này Lạc

Nhật vũ khí cũng không có chân chính chế tạo ra."

Thẩm Lãng nói: "Có một chút phi thường kỳ quái a, các ngươi thượng cổ Thất Lạc đế quốc, phảng phất phi thường không am hiểu vũ khí nghiên cứu chế tạo, các ngươi dựa vào chính là tinh thần cùng vũ lực, tại sao lại có cao cấp như vậy kế hoạch đây?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Phi thường xin lỗi Thẩm Lãng bệ hạ, chờ ta quật khởi thời điểm, Thất Lạc đế quốc đã diệt vong vô số năm. Vì lẽ đó rất nhiều bí mật ta cũng không biết, ta cũng là tìm đọc tài liệu tương quan ghi chép, mới biết cái này Lạc Nhật kế hoạch."

Thẩm Lãng nói: "Vậy này cái Lạc Nhật vũ khí, đến tột cùng có hay không? Dựa theo ta suy đoán hẳn là có, bởi vì thượng cổ Thất Lạc đế quốc chuẩn bị rất nhiều rất nhiều urani, điều này hiển nhiên đã không phải làm thí nghiệm dùng, mà là có thành phẩm vũ khí, làm thí nghiệm căn bản cũng không cần nhiều như vậy urani, dù cho là 1% độ tinh khiết, đầy đủ mấy chục tấn."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Có, quả thật có cái này Lạc Nhật vũ khí. Nhưng là phi thường xin lỗi, ta cũng không biết ở nơi nào."

Thẩm Lãng nhìn phía Thất Lạc Yêu Mẫu ánh mắt tràn ngập nghi hoặc, bởi vì nàng phi thường giỏi về lời nói dối cùng lừa dối, nàng nắm giữ cao nhất lực lượng tinh thần.

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài vẻ mặt nói cho ta, ngài không tin lời ta nói, nhưng mà ta thật sự không biết, chí ít ta thấy cái kia ghi chép, cũng không có ghi chép loại này Lạc Nhật vũ khí tồn để ở nơi đâu. Hơn nữa ta cũng tìm khắp cả Thất Lạc đế quốc phế tích, cũng tìm khắp cả Tam Giác Ma Quỷ , tương tự không có bất kỳ phát hiện nào."

Thẩm Lãng nhìn cái này nước biển tạo thành bóng người một lúc lâu, sau đó nói: "Được rồi, cảm ơn ngài báo cho."

...

Trở lại Nộ Triều thành sau, Thẩm Lãng nhìn thấy Ngô Tuyệt, cái này Phù Đồ Sơn nương nhờ vào giả.

"Bệ hạ, căn cứ ngài ý chỉ, chúng ta đi tìm tòi Phù Đồ Sơn một ít trụ sở bí mật, chúng ta tìm tới ... Khổ Đầu Hoan."

Chỉ chốc lát sau, Khổ Đầu Hoan xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt, hắn như trước là một cái chiến đấu quái thú, vô cùng mạnh mẽ, nhưng mà đã mất đi thần trí.

Hắn lúc này có vẻ phi thường yên tĩnh, nhưng chỉ cần tín hiệu vừa vang, hắn sẽ trở thành một cỗ máy giết chóc.

"Phi thường xin lỗi bệ hạ, Nhâm tông chủ phá hủy hắn thần trí cùng ký ức, chúng ta không nghĩ tới biện pháp khôi phục." Ngô Tuyệt nói: "Nhưng mà, chúng ta có chỉ huy chỉ thị của hắn, vì lẽ đó lúc cần thiết, hắn có thể ra chiến trường. Nhưng mà như muốn khôi phục hắn thần trí, ta cảm thấy khả năng như trước đòi hỏi bệ hạ ngài trí tuệ."

Thẩm Lãng tiến lên nhẹ nhàng đánh Khổ Đầu Hoan vai, đối phương như trước ngồi xổm trên mặt đất, môi lải nhải, nói ai cũng nghe không hiểu ngôn ngữ.

"Trác huynh, ta nhất định sẽ chữa khỏi ngươi." Thẩm Lãng nói.

"Người đến, đem long hạp lấy tới."

Một lát sau, long hạp xuất hiện tại bên trong căn phòng.

Thẩm Lãng nói: "Ngô Tuyệt, ngươi để Khổ Đầu Hoan tiến vào long hạp bên trong."

Sau đó, dưới sự chỉ huy của Ngô Tuyệt, Khổ Đầu Hoan tiến vào long hạp bên trong, Thẩm Lãng đóng lại long hạp.

Toàn bộ trong quá trình, Khổ Đầu Hoan không có bất kỳ phản kháng, như trước lải nhải, tiến vào long hạp sau, hắn trái lại yên tĩnh lại.

Này Thượng cổ long hạp là một loại phi thường kỳ diệu đồ vật, tại thời đại thượng cổ hắn công dụng phảng phất nhiều vô cùng, nhưng mà đến tột cùng có thể hay không chữa khỏi Khổ Đầu Hoan, Thẩm Lãng cũng không biết, cũng chỉ có thể thử một chút.

"Ngô Đồ lão sư đây?" Thẩm Lãng hỏi.

"Phi thường xin lỗi, bệ hạ." Ngô Tuyệt nói: "Năm đó, Nhâm tông chủ đem Ngô Đồ lão sư giam giữ tại mười chín hiệu trụ sở bí mật bên trong, bởi vì nàng là nghiên cứu cổ trùng thiên tài, vì lẽ đó không nỡ lòng bỏ giết nàng, thế nhưng là giam cầm nàng chung thân, làm cho nàng cả đời đều tiến hành cổ trùng nghiên cứu . Còn nàng nghiên cứu cái gì cổ trùng, ta cũng không biết, bởi vì ta không có quyền hạn. Căn cứ mệnh lệnh của ngài, chúng ta trước tiên liền đi tới mười chín hiệu trụ sở bí mật, nhưng mà ... Không thu được gì, Ngô Đồ cô cô đã không ở, ở trong đó hết thảy tư liệu cũng toàn bộ biến mất rồi."

Thẩm Lãng nói: "Là Nhâm tông chủ đưa nàng dời đi sao? Vẫn bị Đại Viêm đế quốc mang đi?"

Ngô Tuyệt nói: "Thuộc hạ cũng không thể xác định, ta bệ hạ."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Ta biết rồi."

...

"Anh rể, có chuyện ta cảm thấy tất yếu cùng ngài nói một chút." Kim Mộc Thông đi tới Thẩm Lãng trước mặt.

Thẩm Lãng nói: "Híc, ngươi nói."

Kim Mộc Thông nói: "Ta ... Ta muốn thành hôn."

Thẩm Lãng nói: "Gần nhất ra mắt, ngươi không phải đều không hài lòng lắm sao?"

Từ khi Kim Mộc Thông đưa ra yêu cầu sau, nửa năm qua này hắn tới tấp ra mắt, hắn nói hắn yêu cầu của chính mình không có chút nào cao, muốn chính là dung mạo xinh đẹp, vóc người siêu cấp tốt, tối tốt tính còn muốn có chút bạo, thời khắc mấu chốt có thể đánh nàng hai lần.

Bởi vì Kim Mộc Thông thân phận đặc thù, muốn cùng hắn kết thân gia tộc nhiều vô cùng. Toàn bộ Đại Càn đế quốc hào môn quý nữ, hầu như đều đứng xếp hàng cùng Kim Mộc Thông ra mắt.

Phì trạch kỳ thực không có chút nào chọn, hầu như ra mắt cái thứ nhất đối tượng, hắn liền hầu như gật đầu đồng ý, bởi vì lớn lên lại đẹp đẽ, vóc người siêu cấp tốt , còn tính cách thế nào? Này phi thường thật không tiện, Kim Mộc Thông không có quá quan tâm nhà gái tính cách, chiếu cố xem mặt cùng vóc người.

Hơn nữa loại này ra mắt, đối phương cô gái khẳng định là biểu hiện phi thường đoan trang, cũng nhìn không ra cái gì tính cách đến.

Nhưng xấu chính là ở chỗ nhiều lần ra mắt lên.

Ngày thứ nhất, Kim Mộc Thông liền tướng mười cái nữ hài.

Này, bây giờ liền đòi mạng. Để hắn từ mười cái chọn chọn một, đây cũng quá gây khó cho người ta đi.

Sau đó, hắn liền không ngừng ra mắt, trước sau ra mắt hơn một trăm cái, vì lẽ đó chính là từ hơn một trăm cái chọn chọn một.

Bây giờ liền càng nguy hiểm hơn.

Hắn cùng mẫu thân Tô Bội Bội nói, những cô bé này hắn phần lớn đều rất hài lòng, rất yêu thích, cũng có thể.

Hắn này biểu thị ý tứ rõ ràng là ta Kim Mộc Thông không thế nào soi mói, những cô bé này cũng không tệ. Nhưng ở Tô Bội Bội nghe tới, Kim Mộc Thông dĩ nhiên mười mấy đều muốn, nhất thời vừa tàn nhẫn đánh hắn một trận.

"Ngươi nhẹ nhàng a, ngươi bành trướng a, dĩ nhiên muốn cưới mười mấy? Ngươi cho rằng ngươi là ai a? Ngươi cho rằng ngươi là anh rể ngươi a?"

Kim Mộc Thông rất oan uổng bị đánh một trận, tranh thủ thời gian nói hắn chỉ cưới một cái, nhưng tùy tiện người nào cũng có thể.

Tô Bội Bội lại nổi giận, có ý gì? Tùy tiện người nào cũng có thể, ngươi đây là đem hôn nhân đại sự xem là trò đùa sao? Này là của ngươi chung thân bầu bạn, có tùy tiện như vậy sao?

Trời thấy a, Kim Mộc Thông là thật sự cảm thấy những cô bé này cũng không tệ, đều xứng với hắn, hắn thật sự không là phi thường soi mói người a.

Hiện tại không có cảm tình, thành hôn chậm rãi bồi dưỡng là có thể.

Tùy tiện một cái cũng không được, cái kia Kim Mộc Thông nói liền cái thứ nhất cô gái đi, nàng liền rất tốt đẹp.

Kết quả, Tô Bội Bội vẫn là không đồng ý, nói hắn thái độ này không nghiêm túc, không chăm chú, nhất định phải làm cho hắn hết sức nghiêm túc chọn lựa ra một cái.

Này nhưng làm Kim Mộc Thông sầu chết, bởi vì tiếp xúc thời gian thực sự là có hạn, vì lẽ đó hắn cảm giác đến đám này hào môn quý Nữ Chân đều không khác mấy, nhưng mà mẫu thân nói nhất định phải chăm chú chọn, hắn cũng không dám làm trái, vậy thì rất chăm chú chọn được rồi.

Kết quả, không không có chờ hắn chọn lựa ra. Có một người phụ nữ liền xuất hiện ở trước mặt của hắn, đem hắn cho đánh một trận.

Kim Mộc Thông là Thượng thư đài thư ký lang, Căng quân là Thượng thư đài tể tướng, phần lớn thời gian tại Càn Kinh làm công, Kim Mộc Thông cũng là theo tại Càn Kinh.

Căng quân công vụ phi thường bận rộn, tại Đại Càn cung bên trong chưa hoàn thành d, còn muốn đem đám này công vụ mang về nhà làm, làm Căng quân thư ký lang, Kim Mộc Thông phần lớn thời gian cũng đều ở tại Căng quân tại Càn Kinh phủ đệ bên trong, hơn nữa cũng có chuyên môn viện tử.

Hắn công tác phi thường bận bịu, mỗi ngày đều muốn hừng đông một hai điểm mới có thể trở về phòng ngủ, kết quả có một ngày hắn mơ mơ màng màng đi vào gian phòng của mình thời điểm, phát hiện đèn đuốc dĩ nhiên sáng, sau đó đi ra một người phụ nữ, ăn mặc phi thường đơn bạc, cái kia vóc người ... Quả thực nóng nảy đến không cách nào hình dung, nói chung Kim Mộc Thông con mắt lập tức đều thẳng thắn.

Quá dã, quá diễm, quá cay.

Sau đó một giây sau, hắn liền bị đánh. Người phụ nữ kia vũ công rất cao, trực tiếp đem Kim Mộc Thông đánh đến sưng mặt sưng mũi, hơn nữa còn đem hắn cánh tay kéo trật khớp.

Nàng là ai?

Căng quân thê tử, Sa Mạn vương hậu muội muội Sa Đà La, là một tên mạnh mẽ nữ quân nhân, gần nhất đang cạnh tranh sóng siêu âm phi hành thú kỵ sĩ, nàng phần lớn đều ở tại trong quân doanh.

Lần này sở dĩ đến Căng quân phủ đệ, là bởi vì Sa Mạn vương hậu lại mang thai, làm muội muội nàng qua đến thăm hỏi một thoáng.

Vị này nữ quân nhân rất ương ngạnh, coi như tại Căng quân phủ đệ, nàng muốn nghỉ ngơi ở đâu nghỉ ngơi ở đâu, vì lẽ đó liền vào ở Kim Mộc Thông trụ viện tử.

Đương nhiên, Căng quân hoài nghi đây là thê tử Sa Mạn tiểu âm mưu, nàng muốn tác hợp Sa Đà La cùng Kim Mộc Thông.

Không phải vậy nào có như vậy vừa khéo, Kim Mộc Thông mơ mơ màng màng xông vào, Sa Đà La vừa vặn tắm rửa đi ra, nhìn cái rõ ràng?

Chí ít trong nháy mắt này, Sa Đà La khuôn mặt đẹp, còn có nàng dã tính, sâu sắc hấp dẫn Kim Mộc Thông.

Đương nhiên, nếu như đặt ở Thẩm Lãng bên này, vừa ý đâu một người phụ nữ liền trực tiếp nhiệt liệt theo đuổi.

Kim Mộc Thông không có như thế đảm, cũng không có thời gian này, ngày thứ hai tiếp tốt trật khớp cánh tay sau, hắn liền lén lén lút lút tìm tới Căng quân, hỏi thăm liên quan với Sa Đà La sự tình.

Căng quân nhìn Kim Mộc Thông rất lâu, nói: "Tiểu Thông, ngươi biết ta coi ngươi là Thành đệ đệ, vì lẽ đó thân càng thêm thân đương nhiên được. Bất quá chị dâu ngươi tính cách ngươi nhìn thấy không?"

Hắn nói chị dâu, chính là Sa Mạn vương hậu.

Kim Mộc Thông gật đầu nói: "Nhìn thấy."

Căng quân nói: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Kim Mộc Thông nói: "Rất tốt."

Căng quân nói: "Nói thật."

Kim Mộc Thông nói: "Chính là một số thời khắc dã man một điểm."

Căng quân nói: "Hừm, nhưng so với Sa Đà La tới nói, thê tử ta Sa Mạn đã phi thường ôn nhu. Sa Đà La năm nay hai mươi lăm tuổi, nhưng vẫn không có gả đi, ngươi biết tại sao không?"

Kim Mộc Thông nói: "Tại sao?"

Căng quân nói: "Bởi vì nàng quá bạo lực, động một tí đánh gãy người tay chân, theo đuổi nàng người đều bị nàng đánh cho gần chết, lâu dần, sẽ không có người dám đuổi. Vì lẽ đó, chúng ta thân càng thêm thân tự nhiên là tốt, nhưng ta cũng không thể đem ngươi đẩy mạnh hố lửa."

Kim Mộc Thông ở lại một hồi, nói: "Căng ca, người khác theo đuổi hắn đều bị cắt đứt tay chân, mà ta thấy thân thể nàng, nhưng chỉ là bị đánh thành đầu lợn, tiện thể trật khớp một cánh tay, ngươi nói nàng hạ thủ lưu tình, là không phải là đối ta thú vị a?"

"Ế? !" Căng quân.

Kim Mộc Thông nói: "Ta ... Ta kỳ thực chính là yêu thích như thế cương cường nữ tử."

Căng quân nói: "Tiểu Thông, ngươi hay là bị mẹ của ngươi, còn có tỷ tỷ của ngươi nói dối. Ta làm vãn bối, làm thần tử, vốn không nên nói như vậy, nhưng vì ngươi chung thân hạnh phúc, vì lẽ đó ta có mấy lời nhất định phải nói rõ ràng. Lệnh đường xem ra mạnh mẽ, nhưng trên thực tế là vợ hiền . Còn hoàng hậu nương nương, ta làm thần tử càng khó nói, nhưng nói chung tuyệt đối không phải mạnh mẽ người."

Căng quân thật khó xử a, Mộc Lan làm hoàng hậu, hắn cái này thần tử thực sự là không thể tiến hành ngôn ngữ phán đoán.

Nhưng hắn muốn biểu đạt ý tứ rất rõ ràng, Kim Mộc Lan mặc dù coi như lợi hại, nhưng trên thực tế tại Thẩm Lãng trước mặt ôn nhu như nước, hơn nữa còn là một cái ngây thơ bé gái.

Tô Bội Bội cùng Kim Mộc Lan mạnh mẽ là giả, mà Sa Đà La dã man là thật sự dã man a.

Hắn muốn xin khuyên Kim Mộc Thông tuyệt đối không nên bởi vì Kim Trác công tước, Thẩm Lãng bệ hạ hạnh phúc hôn nhân nói dối, cảm thấy cưới một cái mạnh mẽ lợi hại nữ nhân sẽ hạnh phúc.

"Hơn nữa lệnh tôn cùng lệnh đường, phỏng chừng đều muốn ngươi nghênh thú một cái ôn nhu thành thạo quý tộc nữ tử, chúng ta Sa Man tộc nữ hài rất đáng yêu, nhưng không hẳn là ngươi lương phối." Căng quân nói: "Nghênh thú các nàng, đòi hỏi ... Lớn lao dũng khí."

Căng quân là kiên trì đến cùng nói những câu nói này, bởi vì vạn nhất bị thê tử nghe được mà nói, phỏng chừng muốn đánh nhau mười lần trở lên, mà nàng hiện tại mang thai, phỏng chừng bắt đầu đánh nhau Căng quân chỉ có thể chịu đòn không hoàn thủ.

"Ta, ta liền yêu thích dã man." Kim Mộc Thông ngượng ngùng nói.

Căng quân bất đắc dĩ, tranh thủ thời gian phái người đi Nộ Triều thành, đem chuyện này nói cho Kim Trác công tước, bởi vì lo lắng Kim Mộc Thông ấm đầu, vì lẽ đó chuyên môn cho hắn nghỉ nửa tháng, cũng nghĩ biện pháp để Sa Đà La nghỉ nửa tháng, để hai người chân thật ở chung một quãng thời gian.

Căng quân bản ý chính là muốn để Kim Mộc Thông nhìn rõ ràng, Sa Man tộc nữ hài là cỡ nào mạnh mẽ lợi hại, đánh tới người đến là cỡ nào hung ác.

Kết quả ... Ngày thứ chín thời gian, Kim Mộc Thông liền bị Sa Đà La cho ngủ.

Bởi vì Sa Đà La vừa ý Kim Mộc Thông ngốc kiểu dáng, cảm thấy hắn đáng yêu, mặt khác còn vừa ý hắn tài hoa.

Ồ? ! Khi nào Kim Mộc Thông có tài hoa?

Hắn duy nhất tài hoa không phải là sẽ chép sách (đạo văn) sao? Cầm lấy bút lông, một ngày liền có thể viết mấy vạn chữ.

Hắn kỳ thực còn có một cái tài hoa, chính là biết viết sách, biết biên cốt truyện.

Sa Đà La cảm thấy Kim Mộc Thông cùng nàng gặp phải những Sa Man tộc đó chiến sĩ hoàn toàn khác nhau, siêu cấp tài hoa hơn người, hơn nữa lại không giống những thư sinh như vậy chán ghét, thêm vào tỷ tỷ Sa Mạn đổ thêm dầu vào lửa, vì lẽ đó này gạo nấu thành cháo.

Vì lẽ đó chờ Kim Trác công tước cùng Tô Bội Bội nhận được tin tức sau, hai người đã cùng nhau.

"Anh rể, ta cái thứ nhất yêu thích nữ nhân là Chúc Nịnh, thậm chí hiện tại đều còn khắc sâu ấn tượng." Kim Mộc Thông nói: "Nhưng mà nàng không lọt mắt ta, hơn nữa ta đối nhân phẩm của nàng cũng hơi có chút thất vọng."

"Tiểu Ninh là trên thế giới mỹ hảo nhất nữ hài, cũng là khiến người ta động lòng nhất, khiến người ta yêu quý nhất nữ hài, nhưng mà ... Ta không xứng với nàng, nàng thuần khiết không chút tì vết, ta không đành lòng làm bẩn, tinh thần của nàng cùng nội tâm, vĩnh viễn là một cô bé."

"Mà Sa Đà La, cũng làm cho ta nếm trải tình yêu tư vị, liền phảng phất cầm sai rồi cái chén, vốn là là muốn uống nước, kết quả nhưng uống một hớp rượu mạnh. Lại phảng phất lần thứ nhất lẩu mala như thế, quá kích thích."

"Ngài trước còn thường thường nói, nam nhân thứ ba đoạn tình yêu mới sẽ tu thành chính quả, tại trên người ta quả nhiên ứng nghiệm."

Thẩm Lãng nhìn Kim Mộc Thông, cái này đã biến sấu trở nên đẹp trai, hơn nữa coi như thành thục, cũng như trước ngây thơ em vợ.

"Ngươi có thể tìm tới yêu thích nữ hài, ta vì ngươi cao hứng." Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà có một chút rất trọng yếu, nàng biết đánh ngươi sao?"

Kim Mộc Thông thở dài nói: "Từ khi chúng ta sau khi tốt lên, nàng cũng không còn đánh qua ta, thật sự ... Thật đáng tiếc."

Ế? !

Kim Mộc Thông nói: "Anh rể, tại Huyền Vũ bá tước phủ thời điểm, ta tỷ liền dĩ nhiên đem ngươi đè xuống đất, để ngươi luyện Lục cầm hí, ngươi đau đến không muốn sống kiểu dáng, để ta hết sức hâm mộ."

Ế? !

"Chuẩn bị một chút, hai ngày này liền cho ngươi thành hôn."

...

Sau ba ngày, Nộ Triều thành là Kim Mộc Thông tổ chức một hồi long trọng hôn lễ.

Hôn lễ này không làm không xong rồi, Tô Bội Bội hầu như là cắn răng chờ Thẩm Lãng trở về, bởi vì Sa Đà La trong bụng hài tử đều hơn ba tháng, lại không thành thân mà nói, cái bụng liền muốn rất lớn.

Bất quá chung quy là việc vui, Kim thị gia tộc cũng coi như là có người nối nghiệp.

Cứ việc Tô Bội Bội cùng Kim Trác thật sự không muốn kết hôn một cái Sa Man tộc nữ hài vào trong nhà, nhưng mà ... Lại có cái gì biện pháp.

Ván đã đóng thuyền.

Hơn nữa chỉ cần Kim Mộc Thông yêu thích, vậy thì so cái gì đều trọng yếu, ở phương diện này Kim Trác cùng Tô Bội Bội đều tính toán là phi thường tiến bộ.

...

Hoàng đế bệ hạ xuất quan đã nửa tháng, hắn như trước có vẻ rất lười nhác.

Mỗi một lần mặc kệ là đại triều hội, vẫn là tiểu triều hội, một số thời khắc hắn sẽ tham gia, nhưng một số thời khắc đơn giản liền không đến.

Coi như tham gia đại triều hội, hoàng đế cũng trên căn bản không nói lời nào, tất cả phảng phất đều cùng trước thái tử giám quốc thời điểm như thế, hắn phảng phất đem hết thảy quyền lực đều cho thái tử.

Đối mặt Đại Càn đế quốc quật khởi, hắn phảng phất cũng không nói lời nào, bất kỳ cử động.

Đại Viêm đế quốc các thần tử đã từng thăm dò tính hỏi qua, bây giờ Đại Viêm cùng Đại Càn vẫn còn trạng thái chiến tranh, có phải là tất yếu tiến hành một thoáng thăm dò tính công kích.

Lại có nói hiện nay thiên hạ các nước tâm thái, thoáng có một ít bất ổn, đặc biệt là tới gần Đại Càn đế quốc một ít chư hầu tiểu quốc, thậm chí có chút cùng đối phương đầu mày cuối mắt ý tứ, có phải là muốn tiến hành một ít kinh sợ.

Nhưng mà hoàng đế bệ hạ như trước không có phát biểu bất kỳ ý kiến gì cùng ý chỉ, hết thảy đều giao cho thái tử.

Tất cả mọi người đều đang đợi hoàng đế xuất quan, quét ngang vũ nội, chờ đợi cự long phi thiên.

Kết quả ... Hơn nửa tháng thời gian trôi qua.

Cũng không có nhìn thấy cái gì cự long, cấm kỵ chi tháp như trước vô cùng yên tĩnh.

Viêm Kinh mọi người, Đại Viêm trọng thần, thậm chí là thiên hạ chư hầu đều có chút thất vọng rồi.

Hoàng đế bệ hạ bế quan bốn năm, có phải là đang diễn trò a?

Cái gọi là Đại Viêm đế quốc có cự long chỉ là đồn đại, mà cái này đồn đại có phải là Đại Viêm hoàng thất chính mình thả ra phong thanh a, ăn mặc vừa sâu xa vừa khó hiểu, chính là vì hù dọa thiên hạ các nước?

Trên thực tế, Đại Viêm đế quốc căn bản cũng không có cái gì cự long, hoặc là trên thế giới này cũng căn bản không có cự long a?

Nhưng mà liền tại mười lăm tháng bảy ngày đó!

Đại Viêm đế quốc hoàng cung cấm kỵ chi trong tháp, bỗng nhiên một ánh hào quang đột nhiên bắn nhanh ra, bay lên trời cao.

Tốc độ phi thường cực kỳ nhanh, có thể so với Long Chi Hối.

Rất nhanh, vô số người thấy cảnh ấy.

"Mau nhìn, mau nhìn, cái kia có phải là rồng?"

"Cái kia có phải là hoàng đế bệ hạ rồng?"

"Không thể nào, hoàng đế bệ hạ rồng sẽ như vậy tiểu sao?"

Nếu như đây là một con rồng mà nói, cái kia xác thực rất nhỏ a, cấm kỵ chi tháp cũng không có xé rách, đại địa cũng không có rung động.

Từ này quang ảnh nhìn qua, con rồng này tối đa cũng chính là so sóng siêu âm phi hành thú đại một chút mà thôi.

Nếu như đây là rồng mà nói, cái kia không khỏi cũng quá khiến người ta thất vọng, hoàn toàn không có thượng cổ thần thú uy phong a.

Muốn dựa vào con này đồ vật thành là chân long thiên tử? Chỉ sợ có chút khó đi!

Cái kia quang ảnh vẫn phi, vẫn phi, bay đến mấy vạn mét trên không.

Vào lúc này, nó cũng chỉ có một quang điểm, có vẻ càng thêm tiểu.

Lúc này, toàn bộ Viêm Kinh người đều ngửa đầu nhìn nhau, cảm thấy thất vọng.

Này hoàn toàn cùng tưởng tượng không giống nhau, có phải là hoàng đế bệ hạ căn bản không có rồng, chỉ là để một cái sẽ phát sáng sóng siêu âm phi hành thú giả trang mà thôi.

Nhưng mà ...

Cái chớp mắt tiếp theo, trên trời vang lên tiếng sấm rền vang như vậy gào thét.

Toàn bộ Viêm Kinh, trăm dặm bên trong khu vực đều nghe được rõ rõ ràng ràng.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Trên bầu trời, phảng phất liệt diễm bắn ra, phảng phất Long Chi Hối nổ tung.

Cái kia thân thể rất nhỏ đồ vật, bỗng nhiên bắt đầu bành trướng lớn lên, càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Cuối cùng ... Hoàn toàn trở thành một cái kinh người quái vật khổng lồ, hơn nữa cả người phả ra liệt diễm, cháy hừng hực.

Tiếp theo, nó đáp xuống.

Nguyên căn bản đã thân ảnh khổng lồ, có vẻ càng lớn.

Cháy hừng hực thân thể, dường như buổi tối thái dương đồng dạng, đem toàn bộ Viêm Kinh buổi tối đều rọi sáng.

Lúc này trên trời chính là trăng sáng mâm tròn, nhưng ở cự long ánh sáng chiếu rọi xuống, trăng tròn đều có vẻ nhất là ảm đạm.

Cự long lao xuống đến một vạn mét trên không thời điểm, liền đình chỉ kế tục hạ xuống, mà là ở cái này trên không nơi xoay quanh.

Toàn bộ Viêm Kinh bầu trời, cuốn lên một cơn bão.

Nóng rực cơn lốc, hầu như để người lỗ chân lông đều muốn thiêu đốt lên.

Nó to lớn quang ảnh, bao phủ toàn bộ Viêm Kinh bầu trời.

Nó đáng sợ nhiệt lượng, dường như muốn đem toàn bộ Viêm Kinh đều triệt để thiêu đốt.

Thật sự quá thần kỳ, thật đáng sợ.

Con rồng này dĩ nhiên đột nhiên đại đột nhiên tiểu, nhỏ đến chỉ có mấy chục mét, lớn đến kinh người như vậy, bao phủ bầu trời.

Tiếp theo, cự long lại một trận gào thét.

Trong nháy mắt, toàn bộ Viêm Kinh hết thảy nhà đều đang run rẩy, phảng phất địa chấn đồng dạng.

Viêm Kinh phương bắc rừng cây, phảng phất bị cơn lốc thổi qua, ròng rã mấy ngàn mẫu rừng cây, đột nhiên khom lưng.

Viêm Kinh Chúc thị tể tướng, Liêm thân vương, vũ thân vương vân vân tất cả mọi người, nhìn thấy tình cảnh này đầu tiên là cả người run rẩy, sau đó nội tâm mừng như điên, đột nhiên quỳ trên mặt đất, hô to nói: "Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

"Đại Viêm đế quốc vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Tiếp theo, Viêm Kinh vô số người dồn dập quỳ trên mặt đất dập đầu hô to: "Hoàng đế bệ hạ vạn tuế, Đại Viêm đế quốc vạn tuế."

Tất cả mọi người kích động đến cả người run, nhiệt huyết sôi trào.

Hoàng đế bệ hạ quả nhiên là chân long thiên tử a, Đại Viêm vương triều thiên mệnh sở quy.

Nắm giữ này điều cự long, trong thiên hạ còn có ai là ta Đại Viêm đế quốc đối thủ?

Hết thảy kẻ địch, đều đem biến thành tro bụi.

Cái gì Đại Càn đế quốc, bé nhỏ không đáng kể.

Cái gì Thẩm Lãng, vai hề.

Tại ta Đại Viêm đế quốc cự long hỏa diễm bên dưới, hết thảy đều đem hóa thành bột mịn.

"Đại Viêm vạn tuế, Đại Viêm vạn thắng!"

"Đại Viêm vạn tuế, Đại Viêm vạn thắng!"

Toàn bộ Viêm Kinh mấy trăm ngàn, hơn triệu người hô to, âm thanh rung trời.

Mà này điều cự long ở trên trời đã xoay quanh vài vòng sau, sau đó mang theo kinh thiên khí thế, hướng về phía nam phi tới, hướng về Đại Càn đế quốc phương hướng bay đi.

...

Chú: Tháng này cuối cùng 24 giờ, xung kích vé tháng mười vị trí đầu khó khăn, nhưng ... Vẫn là cảm tạ đại gia, cảm ơn các ngươi.

Cảm ơn Ai điện hạ vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 616: Càn Kinh Kịch Biến! Cự Long Đột Kích!

Chương 616: Càn Kinh kịch biến! Cự long đột kích!

Thời gian sau này, chính là Đại Viêm đế quốc này điều cự long biểu diễn thời khắc.

Nó khi thì đằng tại trên chín tầng trời, căn bản xem không thấy tăm hơi, càng như là một viên sao chổi xẹt qua chân trời.

Khi thì phi ở trên không trung mười ngàn mét, quái vật khổng lồ, gào thét mà qua. Khi thì khắp cả người đen thui, dường như địa ngục bóng đen. Khi thì cả người liệt diễm, dường như Kim Ô rải rác.

Có lúc cũng chỉ có dài mấy chục mét, như là một cái phổ thông phi hành thú, vẻn vẹn chỉ là uy nghiêm hung mãnh mà thôi.

Một số thời khắc lại vô biên vô hạn, bao phủ toàn bộ bầu trời, che kín bầu trời.

Trải qua một số quận huyện thời điểm, vô thanh vô tức, căn bản không nhìn thấy bóng người, liền mơ hồ nghe được bầu trời gào thét mà qua, toàn bộ mặt đất quát lên một cơn bão.

Mà trải qua một số địa phương thời điểm, lại phảng phất thế giới tận thế đồng dạng, đại địa run rẩy, gào thét lôi đình.

Toàn bộ Đại Viêm đế quốc dân chúng đầu tiên là sợ hãi, sau là sùng bái, cuối cùng là cuồng nhiệt.

Vài ngày sau, ngàn tỉ Đại Viêm con dân vì đó điên cuồng chấn động. Vô số người quần đều ngửa đầu vểnh lên vọng, khát vọng cự long bay qua bọn họ sở tại bầu trời.

Mà vào lúc này, cự long lộ diện trái lại càng ngày càng ít, tuyệt phần lớn thời gian đều là chỉ nghe kỳ thanh, không gặp ảnh.

Này trái lại càng thêm phù hợp vạn dân đối cự long kỳ vọng, thần bí, mạnh mẽ, cao quý, thấy đầu không thấy đuôi.

Như thế có thể nhìn thấy cự long bóng người, phảng phất là một loại lớn lao ban ơn cùng may mắn. Mà khi cự long bay qua một số thành trì bầu trời, vô số người đều sẽ đốt hương tắm rửa, bái thượng vô số tế phẩm, dường như đối xử thần linh đồng dạng.

Mặc kệ cự long có hay không hiện thân, cái này thành trì người đều sẽ dập đầu cúng bái, sơn hô vạn tuế.

Lúc này, cự long đã trở thành Đại Viêm hoàng đế hóa thân, Đại Viêm vương triều con dân cảm giác vinh dự cùng độ trung thành thăng tới cực điểm.

Chúng ta Đại Viêm vương triều có cự long che chở, còn sợ cái gì a? Tuyệt đối vô địch thiên hạ a, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc a, ngươi sẽ chờ run rẩy run rẩy đi.

...

Lúc này Đại Càn đế quốc con dân, đặc biệt là Càn Kinh con dân, xác thực tại run lẩy bẩy.

Đại Viêm đế quốc cự long bị lưu truyền đến mức vô cùng kỳ diệu, cái gì kéo dài nghìn dặm, nuốt hạ một thành trì. Một cái hỏa diễm, là có thể tiêu diệt toàn bộ quốc gia.

Đây quả thật là liền thổi đến mức quá lợi hại, cự long tuy rằng có sức mạnh hủy thiên diệt địa, nhưng cũng không đến nỗi khuếch đại như vậy.

Nhưng mà cái này nghe đồn càng lúc càng kịch liệt, đặc biệt là Đại Viêm đế quốc chư hầu vương, cùng với một đám sứ thần môn, có vẻ càng vênh váo tự đắc.

Liền ngay cả Đại Viêm đế quốc dân chúng, cũng lắc đầu quẫy đuôi, vênh váo hung hăng.

Hơn nữa càng thêm đáng sợ chính là, lời như đồn này điều Đại Viêm đế quốc cự long chẳng mấy chốc sẽ bay đến Càn Kinh bầu trời, đối Càn Kinh tiến hành tính chất hủy diệt đả kích, quy mô chính là chưa từng có, vượt qua hơn trăm viên Long Chi Hối uy lực.

Càn Kinh vạn dân trước bởi vì Đại Viêm đế quốc chiến tranh lừa bịp, đã chạy trốn qua một hồi. Lần trước Cơ Tuyền công chúa tập kết trăm vạn đại quân, muốn tiến công Càn Kinh, vượt qua một triệu nhân khẩu Càn Kinh, hai mươi mấy vạn người lưu vong, hơn nữa phần lớn đều là trốn hướng về Đại Viêm đế quốc, nước Lương, cực kỳ Đại Viêm vương triều cái khác nước chư hầu, vậy liền coi là là trốn tránh.

Sau Thẩm Lãng hai viên siêu viễn trình Long Chi Hối, trực tiếp bức bách Đại Viêm đế quốc lui binh, thỏa hiệp.

Sau đó này hai mươi mấy vạn lưu vong dân chúng, có bộ phận nỗ lực trở về Càn Kinh, bởi vì nhà bọn họ nghiệp còn tại Càn Kinh, kết quả toàn bộ bị cự tuyệt ở ngoài cửa.

Đây là Thẩm Lãng ý chí, hắn tâm nhãn rất nhỏ, các ngươi không muốn làm ta Đại Càn đế quốc con dân, vậy thì vĩnh viễn đừng làm, nếu cút ra ngoài, vậy cũng chớ trở về.

Làm Đại Càn đế quốc thủ tướng, Căng quân kỳ thực là không quá tán thành Thẩm Lãng làm như vậy. Làm quân vương, cần phải khoan hồng một ít, có thể trừng phạt chính mình con dân, nhưng mà trực tiếp trục xuất mà nói, sẽ có vẻ khí lượng không đủ.

Bất quá Căng quân khuyên bảo vô dụng, Thẩm Lãng vẫn là quyết định làm như vậy.

Liền ... Làm Đại Càn đế quốc thủ tướng, Căng quân chủ động ruồng bỏ nỗi oan ức này, Thượng thư đài cùng Khu mật viện đồng thời gánh vác oan ức, Đại Càn đế quốc văn vũ cao nhất bộ ngành, phát sinh quân lệnh, phàm là tại thời khắc mấu chốt bỏ Đại Càn đế quốc mà đi, cái kia sẽ không còn là Đại Càn đế quốc con dân, Thẩm Lãng ý chỉ cũng không có công khai.

Bởi vì Đại Càn đế chủ danh tiếng không thể chịu đến phá hoại, nhất định phải biểu hiện khoan hồng nhân từ, uy nghiêm cao quý, trừng mắt tất báo loại này từ là không thể xuất hiện tại bệ hạ trên thân.

Từ cái kia sau, Càn Kinh vạn dân lại muốn chạy trốn thời điểm, liền muốn suy nghĩ rõ ràng, bởi vì một khi chạy, liền lại cũng không về được.

Nhưng mà hiện tại này nghe đồn thật đáng sợ a, Đại Viêm đế quốc cự long lập tức liền muốn tới tập, dễ như ăn cháo liền có thể đem toàn bộ Càn Kinh chôn thây tại biển lửa, để vô số người biến thành tro bụi.

Liền, Càn Kinh vạn dân dồn dập phái ra đại biểu, càn vương Đại Càn cung khấu khuyết.

Bất quá Đại Càn đế chủ không ở, chỉ có Căng quân cùng Tô Nan tại Càn Kinh bên trong.

Mỗi ngày tụ tập tại Đại Càn cung bên ngoài dân chúng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng, tể tướng Sa Căng không thể không đứng ra tiếp kiến đám người kia.

"Những truyền đó nghe, ta cũng nghe được." Căng quân nhàn nhạt nói, hắn kỳ thực có thể tự xưng cô, bởi vì hắn cũng là vương tước, bất quá trên căn bản hắn cũng không cần.

"Đại Viêm đế quốc có một con rồng, rất nhiều người nói đây là thật sự, lại có rất nhiều người nói đây là lời đồn." Căng quân nói: "Căn cứ chúng ta Đại Càn đế quốc tình báo, đây là thật sự."

Này vừa nói, Càn Kinh vạn dân lại một lần nữa chấn động. Cứ việc tin tức này đã phi thường xác thực, nhưng mà bây giờ lại được Đại Càn đế quốc quan phương thừa nhận, chuyện này thực sự là để người sợ sệt a.

Căng quân tiếp tục nói: "Như thế có người muốn biết, này điều cự long có phải là có trong truyền thuyết lợi hại như vậy? Ta có thể khẳng định nói, nó không có lời như đồn khuếch đại như vậy, nhưng xác thực nắm giữ phá hủy một thành trì sức mạnh."

Này vừa nói, Càn Kinh vạn dân thì càng thêm kinh hoàng.

Vì sao phải để chúng ta chịu đến loại này uy hiếp cùng sợ hãi a? Chúng ta chỉ là vừa vặn ở tại Càn Kinh mà thôi, Thẩm Lãng làm chủ Càn Kinh, chúng ta cũng ngăn cản không được a.

Ngươi Đại Viêm đế quốc cự long, vì sao không đi uy hiếp Nộ Triều thành, mà muốn tới uy hiếp chúng ta Càn Kinh đây?

Căng quân tiếp tục nói: "Nhưng mà ... Ta đại biểu Đại Càn đế quốc trịnh trọng tuyên bố, Đại Càn đế quốc có trách nhiệm, cũng có năng lực bảo vệ cảnh nội bất kỳ một khu vực, bất luận cái nào con dân, bất kỳ một tòa thành trì, dù cho Đại Viêm đế quốc có cự long, chúng ta cũng không có gì lo sợ, không thối lui chút nào."

"Có nghe đồn nói, Đại Viêm đế quốc sắp dùng cự long đối Càn Kinh phát động tính chất hủy diệt công kích." Căng quân nói: "Hiện nay chúng ta không có nhận được phương diện này tình báo, ta tin tưởng Đại Viêm đế quốc hoàng đế cũng không đến nỗi phát điên đến nước này. Nhưng bất kể như thế nào, ta cùng người nhà của ta, đều không sẽ rời đi Càn Kinh nửa bước, bởi vì ta tin tưởng chí cao vô thượng Đại Càn bệ hạ, có tuyệt đối năng lực bảo vệ Càn Kinh."

Sau đó, phía dưới có người hét lớn: "Căng quân, Đại Càn đế chủ có cái gì cử động, bảo vệ Càn Kinh, chống lại cự long?"

"Điểm này là Đại Càn đế quốc cơ mật, không thể trả lời." Căng quân nói: "Liền như thế, tản đi đi!"

Căng quân sau khi nói xong, liền rời đi mọi người tầm nhìn, trở lại Đại Càn cung bên trong.

Nhưng mà Căng quân lộ diện sau phát biểu nói chuyện không những không có Càn Kinh vạn dân an tâm, trái lại càng thêm kinh hoàng.

Căng quân không chỉ thừa nhận Đại Viêm đế quốc cự sự hiện diện của rồng, hơn nữa còn nói nó nắm giữ hủy diệt một tòa thành trì năng lực. Nhưng mà hỏi hắn Đại Càn đế quốc dựa vào cái gì ngăn cản cự long, Căng quân rồi lại nói không thể trả lời, bây giờ liền dọa người hơn a.

...

Sau đó, Đại Viêm đế quốc đối Càn Kinh uy hiếp càng ngày càng nghiêm trọng, càng ngày càng đáng sợ.

Cự long bóng người tuy rằng còn chưa có xuất hiện tại Càn Kinh bầu trời, nhưng mà Càn Kinh tận thế khí tức đã càng ngày càng nồng đậm.

Căng quân cũng không còn công khai lộ diện, liền Càn Kinh danh lưu phái ra đại biểu, chủ động tới Thượng thư đài thỉnh thấy

Căng quân.

Đối mặt đám này bảy mươi, tám mươi tuổi danh sĩ, Căng quân đương nhiên muốn tiếp kiến.

"Đại nam thân vương, lão hủ liền muốn hỏi một câu, Long Chi Hối có thể tiêu diệt Đại Viêm đế quốc cự long sao?" Người này tư cách liền già rồi, năm nay tám mươi chín tuổi, năm mươi năm trước Đại Càn vương quốc trạng nguyên.

Ba mươi mấy năm trước, Khương Ly diệt thời điểm, hắn đảm nhiệm chính là ngự sử đại phu, sau tuy rằng không có tuẫn chết, nhưng Doanh Quảng thiết vị sau, vị này lão trạng nguyên từ quan về quê, chung thân không sĩ, tuyệt đối được cho đại tiết không mất.

Căng quân nói: "Lão đại nhân, Long Chi Hối tiêu diệt không được cự long."

Vị này lão trạng nguyên nói: "Lão hủ có nghe nói, Long Chi Hối bên trong chính là cự long huyết tủy, mà cự long công kích, một loại nào đó phương diện thượng cùng Long Chi Hối là như thế, đúng không?"

Căng quân nói: "Nhưng là như thế."

Lão trạng nguyên nói: "Cái kia đại nam thân vương có thể nói cho lão hủ, bệ hạ dự định làm sao chống đỡ Đại Viêm đế quốc cự long?"

Căng quân nói: "Phi thường xin lỗi, lão đại nhân, đây là cơ mật tối cao, vãn bối không cách nào trả lời."

Lão trạng nguyên nói: "Lão hủ còn nghe nói, bệ hạ đối Càn Kinh bất mãn. Vì lẽ đó coi như Càn Kinh tao ngộ ngập đầu tai ương, cũng sẽ khoanh tay đứng nhìn, thậm chí định dùng Càn Kinh đến thí nghiệm Đại Viêm đế quốc cự long uy lực?"

Căng quân sắc mặt phát lạnh nói: "Trang tiên sinh, ngươi tuy rằng trí sĩ, nhưng như trước là ta Đại Càn đế quốc chi dân, sao có thể như thế phỏng đoán quân vương? Bệ hạ nhân từ cao quý, không cho chửi bới, tất cả những thứ này đều là Đại Viêm đế quốc âm mưu cùng đồn đại. Nể tình Trang lão tiên sinh tuổi già phần thượng, lần này tạm thời chuyện cũ sẽ bỏ qua, nhưng nếu lại nói nếu như vậy, chớ trách ta vô tình."

Căng quân cái này tể tướng không phải là cái gì văn nhân, hắn nhưng là quân vương xuất thân, thời khắc mấu chốt là tuyệt đối quyết đoán mãnh liệt.

Lão trạng nguyên mặt run lên nói: "Vậy lão hủ cáo từ."

Sau đó, đám này danh sĩ rời đi.

Đám người kia đi rồi sau, Khu mật viện phó sứ Tô Nan đi ra.

"Bệ hạ cảm thấy Càn Kinh còn chưa đủ thuần túy a, muốn để người có hai lòng lại lưu vong một ít?" Tô Nan nói.

Căng quân trầm mặc chốc lát, nói: "Chuyện này cũng không có gì không tốt, Càn Kinh là ta Đại Càn đế đô, ở mấy trăm ngàn không đủ trung thành người, e sợ sẽ đem toàn bộ Đại Càn đế quốc bầu không khí đều mang hỏng mất. Không phá thì không xây được, bệ hạ đã có như thế ý chí, chúng ta làm thần tử chấp hành chính là."

...

Doanh thị gia tộc may mắn còn sống sót tam vương tử Doanh Vô Thường, bây giờ đảm nhiệm chức quan giống như Kim Mộc Thông, đều là Thượng thư đài thư ký lang.

Lúc này, trong thư phòng của hắn xuất hiện một người, tâm phúc của hắn Doanh Khúc, này vẫn là hắn tiểu thiếp huynh trưởng.

"Chủ nhân, ta chiếm được tin tức xác thực, sau mười ngày, Đại Viêm đế quốc cự long đem bay đến Càn Kinh bầu trời, tiến hành tính chất hủy diệt đả kích." Doanh Khúc nói: "Lần trước Thẩm Lãng đối Đại Viêm đế quốc làm mất mặt quá ác, vì lẽ đó lần này Đại Viêm hoàng đế muốn phá hủy toàn bộ Càn Kinh làm trả thù."

Doanh Quảng con thứ ba, Doanh Vô Thường tĩnh lặng không hề có một tiếng động.

Doanh Khúc nói: "Chủ nhân, chúng ta Doanh thị gia tộc cuối cùng mấy cây dòng độc đinh đều ở Càn Kinh, cự long hỏa diễm lần này đến, chúng ta liền triệt để diệt tộc a."

Doanh Vô Thường như trước không có lên tiếng.

Doanh Khúc trầm mặc một lúc lâu, nói: "Chủ nhân, Đại Viêm đế quốc có người bí mật liên hệ ta. Bọn họ nguyện ý cứu ngài trốn đi, đi Viêm Kinh."

Doanh Vô Thường mặt hơi hơi co giật.

Doanh Khúc nói: "Chạy trốn tới Viêm Kinh sau, chỉ cần ngài lại một lần nữa tuyên bố phản lại Khương thị, ngài sẽ bị sắc phong làm Doanh quốc công, thế tập võng thế."

Doanh Vô Thường lại yên tĩnh lại, không nói gì.

Doanh Khúc nói: "Chủ nhân a, tuy rằng không phải Doanh thân vương, nhưng ít nhất so hiện tại được rồi gấp một vạn lần. Ngài đầu hàng Thẩm Lãng, hắn mới cho ngài sắc phong cái quái gì quan, lục phẩm thư ký lang, hạt vừng tiểu quan mà thôi. Chúng ta Doanh thị gia tộc có từng kinh là Vương tộc, Đại Viêm đế quốc Doanh quốc công, ít nhất so cái này lục phẩm tiểu quan hiển hách gấp trăm lần đi."

"Lại có thêm, Đại Viêm đế quốc cự long xuất thế, tiếp xuống Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc liền muốn xong, Khương thị gia tộc cũng phải xong, lẽ nào chúng ta Doanh thị muốn theo Khương thị chôn cùng hay sao? Đừng quên, chúng ta cùng Khương thị nhưng là có sinh tử đại thù."

"Chủ nhân, chỉ cần ngài một đầu, Đại Viêm đế quốc lập tức phái tinh nhuệ nhất sức mạnh đến đây cứu viện."

"Chủ nhân, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc xong, đây là Khương thị số mệnh. Mà phản bội Khương thị, cũng là chúng ta Doanh thị số mệnh."

Lúc này Doanh Vô Thường bỗng nhiên run run một cái, nói: "Hiện tại giờ nào?"

Doanh Khúc nói: "Ngày mới lượng."

Doanh Vô Thường nói: "Gần nhất Kim Mộc Thông thế tử đại hôn xin nghỉ, vì lẽ đó rất nhiều công vụ liền đặt ở trên người ta, ta nhất định phải trước thời gian nửa canh giờ đi Thượng thư đài đang làm nhiệm vụ, bằng không nhiệm vụ hôm nay lại muốn hoàn bất thành, đi rồi ..."

Doanh Khúc run rẩy nói: "Chủ nhân a, đều đến vào lúc này, Càn Kinh đều ngập đầu tai ương, Đại Càn thủ đô đế quốc muốn xong, còn làm cái gì chức a? Cái này Khương thị hạt vừng tiểu quan còn làm cái rắm a. Ta đây liền đi để Đại Viêm đế quốc mật sứ tới gặp ngài."

Doanh Vô Thường rút kiếm ra, từ phía sau lưng đột nhiên xẹt qua Doanh Khúc cái cổ, trong nháy mắt máu chảy ồ ạt, tâm phúc của hắn Doanh Khúc nằm trên đất co giật, chỉ chốc lát sau liền chết đi.

Doanh Vô Thường cau mày nói: "Nhanh chuẩn bị điểm tâm cùng xe ngựa, ta chân thực nhanh đến muộn."

Ăn xong điểm tâm sau, Doanh Vô Thường vội vội vàng vàng tiến vào Thượng thư đài, tại cửa gặp phải đồng dạng là hàng thần Triệu Lâm, Tân Càn vương quốc trước Thượng thư đài tể tướng, lúc này hắn như trước tại Đại Càn đế quốc Thượng thư đài, bất quá chức quan hạ xuống vài cấp, đảm nhiệm thượng thư tả thừa.

"Triệu đại nhân." Doanh Vô Thường khom mình hành lễ.

Triệu Lâm đáp lễ nói: "Thắng thư ký lang, sớm a."

Sau đó, hai người một trước một sau, khoảng cách mấy chục mét tiến vào Thượng thư đài, phát hiện Căng quân đã ở nơi đó.

"Mấy vị sớm a."

"Thân vương sớm."

Căng quân nói: "Doanh Vô Thường, ngươi trên tay áo có vết máu."

Doanh Vô Thường kinh ngạc nói: "Chạy đi quá mau, chưa kịp thay quần áo, ti chức kinh hoàng."

Căng quân nói: "Không có gì."

Doanh Vô Thường nói: "Trong nhà ra một tên phản đồ, cùng Đại Viêm đế quốc cấu kết, vì lẽ đó ti chức đem giết."

Căng quân nói: "Dựa theo Đại Càn luật pháp, gặp phải loại này phản quốc việc, người người phải trừ diệt. Nhưng lần sau chú ý, vẫn là giao cho quan lại nha môn xử trí đi."

Doanh Vô Thường nói: "Ti chức hiểu được."

Triệu Lâm nói: "Ti chức tuổi già, giết không cảm động, vì lẽ đó liền để Hắc Thủy đài người thay thế làm phiền, bắt được mười mấy người, gần nhất Càn Kinh thực sự là loạn."

Doanh Vô Thường nói: "Triệu đại nhân trong nhà cũng xuất hiện cấu kết Viêm Kinh người?"

Triệu Lâm nói: "Ngu muội chi quá nhiều người, khó tránh khỏi."

Sau đó, mấy người cũng không tiếp tục đàm luận chuyện này, tiến vào bận rộn công vụ bên trong, liền phảng phất chuyện này chỉ là đi làm trước vài câu nói chuyện phiếm mà thôi.

Một lát sau, Cừu Yêu Nhi, Nhâm Thiên Khiếu, Tô Nan ba người tiến vào Thượng thư đài.

"Thân vương, cự long đột kích chi đồn đại càng lúc càng kịch liệt, Càn Kinh lòng người bàng hoàng, vô số người lại một lần nữa chuẩn bị lưu vong, rời đi Càn Kinh, nhân mã bế tắc mấy chục dặm, vọng không đến cùng." Tô Nan nói: "Bây giờ ta Càn Kinh 20 vạn đại quân, canh gác chư môn, nỗ lực người chạy trốn, tiếng khóc rung trời, thậm chí có bao nhiêu hối lộ thủ vệ tướng lĩnh việc, xin hỏi nên xử trí như thế nào."

Căng quân nói: "Đại khái có bao nhiêu người tụ tập tại trên đại đạo chuẩn bị lưu vong?"

Tô Nan nói: "Hiện nay ước chừng có mười mấy vạn chúng, hơn nữa tiếp đó sẽ càng ngày càng nhiều."

Căng quân nói: "Mở ra cửa thành, để bọn họ đi thôi."

Tô Nan nói: "Phải!"

...

Lúc này, Càn Kinh bốn toà đại cửa thành sau, người đông nghìn nghịt.

Mười mấy vạn người mang nhà mang người, chuẩn bị lưu vong.

"Quân hầu a, chúng ta không phải lưu vong, chúng ta đây là sẽ ở nông thôn nghỉ hè đây."

Trợn tròn mắt nói mò, này đều tám tháng phân, tránh cái gì thử a?

"Vị tướng quân này, chúng ta Mông thị đây là hồi lâm thành ở nông thôn vội về chịu tang, vạn vạn không dám kéo dài, mời ngài cho đi đi."

Đám người kia đủ loại kiểu dáng lý do đều có, từ vội về chịu tang đến thành hôn không thiếu gì cả.

Nhưng mà thủ cửa thành tướng sĩ ngoảnh mặt làm ngơ.

Rốt cuộc có người không chịu được, hô to nói: "Cự long lập tức liền muốn tới, muốn phá hủy toàn bộ Càn Kinh, các ngươi nguyện ý chờ chết ở đây, chúng ta không muốn, nhanh mở cửa thành, để chúng ta rời đi, để chúng ta rời đi ..."

"Đúng đấy, chư vị tướng quân, Càn Kinh xong, các ngươi theo chúng ta đồng thời trốn đi."

Vô số người chắn ở cửa thành, lại gọi vừa khóc, lại mắng lại gào.

"Thiên sát a, chúng ta tại Càn Kinh khỏe mạnh, vì sao hết lần này đến lần khác dằn vặt chúng ta a."

"Đúng đấy, trước chúng ta Càn Kinh yên ổn cực kỳ, biến cái gì trời ạ? Đổi cái gì vương a?"

Đám người kia không dám đem lại nói thấu, nhưng mà ý tứ phi thường rõ ràng, trước Doanh Quảng thống trị Càn Kinh bao nhiêu? Thái thái bình bình.

Thay đổi Thẩm Lãng làm chủ Càn Kinh sau, ba ngày hai bữa bị kinh sợ, động một chút là là muốn đối mặt ngập đầu tai ương.

Lúc này, Cừu Yêu Nhi cưỡi một cái sóng siêu âm phi hành thú từ trên trời giáng xuống, đi tới đoàn người bầu trời.

"Ta chỉ nói hai câu, câu thứ nhất, Đại Càn đế quốc có năng lực bảo vệ Càn Kinh vạn dân. Câu thứ hai, các ngươi phải đi, kính mời theo ý, chúng ta tuyệt không giữ lại, nhưng đi rồi sau, liền không còn là Đại Càn đế quốc con dân, ngày sau lại nghĩ trở về, thiên nan vạn nan."

Sau khi nói xong, Cừu Yêu Nhi giơ lên cao Thượng thư đài cùng Khu mật viện lệnh bài, nói: "Mở ra cửa thành."

Nhất thời, Càn Kinh bốn cái đại cửa thành, toàn bộ mở ra!

Đoàn người như thủy triều tuôn ra, dồn dập thoát đi Càn Kinh.

Đám người kia vừa bắt đầu liền cùng Thẩm Lãng cũng không đúng vị, tại Thẩm Lãng cùng Doanh Quảng biểu quyết, hầu như phần lớn đều chống đỡ Doanh Quảng.

Thẩm Lãng làm chủ Càn Kinh sau, không chút nào dụ dỗ cử động, trái lại cắt giảm đám người kia phúc lợi, tăng lên bọn họ thuế má, căn bản không hề có bất kỳ muốn thu mua lòng người tâm ý.

Mà đối với biên thùy cái kia An Viễn thành, Thẩm Lãng hạ chỉ, miễn trừ ba năm thuế má, bởi vì tại đại biểu quyết thời điểm, An Viễn thành hầu như cùng một màu chống đỡ Thẩm Lãng, cứ việc lúc đó đi diễn thuyết người là Kính Tử.

Như thế hành vi, càng làm cho Càn Kinh thương nhân sĩ đại phu phẫn nộ.

Lúc này, rốt cuộc chạy ra Càn Kinh, một đường lao nhanh mười mấy dặm sau, nhất thời sống sót sau tai nạn nhìn phía Càn

Kinh phương hướng.

Rốt cuộc trốn ra được, rốt cuộc thoát đi cái này tương lai địa ngục.

Chờ đến cự long đột kích thời điểm, Càn Kinh sẽ bị trở thành phế tích, đại gia đều sẽ chết không có chỗ chôn.

"Đi, đi Đại Viêm, đi Đại Viêm ..."

Tại rất nhiều hiệu triệu trong tiếng, chạy ra Càn Kinh người, dồn dập hướng về Đại Viêm đế quốc cảnh nội lao nhanh.

Lần trước Đại Viêm đế quốc trăm vạn đại quân uy hiếp Càn Kinh thời điểm, cũng đã có rất nhiều người trốn hướng về Đại Viêm đế quốc, kết quả đều thuận lợi trở thành Đại Viêm con dân.

Đương nhiên, trong lòng bọn họ là có khúc mắc, bởi vì Đại Viêm đế quốc cùng bọn họ có huyết hải thâm cừu, ba mươi mấy năm trước Đại Viêm quân đế quốc đội giết vào nước Càn, đốt giết cướp giật, đầy rẫy nợ máu. Vì lẽ đó vừa bắt đầu bọn họ lưu vong phương hướng là cái khác nước chư hầu, nhưng sau đó truyền về tin tức, trốn hướng về chư hầu tiểu quốc người qua không được, mang đi tài sản đều bị dọa dẫm đoạt hết, phản mà bỏ chạy Đại Viêm đế quốc cảnh nội người sinh sống tốt.

Vì lẽ đó lần này, đám người kia liền dồn dập trốn hướng về Đại Viêm, dùng chân bỏ phiếu . Còn ba mươi mấy năm trước nợ máu cừu hận, qua đi liền để hắn tới đi, người cũng không thể sống ở cừu hận không phải sao? Cũng không thể hướng Thẩm Lãng như vậy lòng dạ chật hẹp, trừng mắt tất báo, luôn mồm luôn miệng thiên hạ không thù, không hề giống quân vương kiểu dáng, người như vậy cũng xứng là quân?

...

Khủng hoảng tâm lý là có thể truyền nhiễm.

Theo mười ngày kỳ hạn càng ngày càng gần, Càn Kinh vạn dân càng thêm hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Phảng phất Đại Viêm đế quốc cự long liền tại cách đó không xa, chỉ cần thời gian vừa đến, ngay lập tức sẽ bay đến Càn Kinh bầu trời, hủy diệt đả kích.

Đại Viêm đế quốc Thượng thư đài cùng Khu mật viện, vừa động viên dân chúng, dán vô số bố cáo, tuyên bố Đại Càn đế quốc, Đại Càn đế chủ có năng lực bảo vệ Càn Kinh vạn dân, có năng lực bảo vệ Đại Càn đế quốc mỗi một tấc quốc thổ không bị tập kích.

Căng quân, Tô Nan, Doanh Vô Thường, Triệu Lâm mấy người cũng không ngừng công khai lộ diện, hô to tuyệt đối sẽ không rời đi Càn Kinh một bước, tin tưởng Thẩm Lãng bệ hạ nhất định có thể bảo vệ Càn Kinh không thất.

Nhưng mà một mặt khác, cửa thành trước sau mở ra, đối với chạy nạn người, tuyệt không ngăn trở.

Liền như thế, người chạy trốn càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Lần trước Càn Kinh nguy cơ, cũng đã chạy trốn 20 vạn, vốn đang muốn chạy trốn đến càng nhiều, kết quả Thẩm Lãng hai viên siêu cấp Long Chi Hối xạ kích, Viêm Kinh thỏa hiệp, Càn Kinh lưu vong triều đình chỉ.

Coi như chạy trốn 20 vạn sau, Càn Kinh còn có gần một triệu người, đây chính là một tòa siêu cấp cự thành.

Mà lần này, hoàn toàn khoát mở ra để bọn họ lưu vong.

Sau bảy ngày, càn trong kinh thành người ít đi một nửa, mấy trăm ngàn người lưu vong.

Lúc này khoảng cách lời như đồn cự long đột kích tháng ngày, cũng chỉ có ba ngày, nhưng mà lưu vong đám người vẫn là giảm mạnh.

Như trước có một nửa người, trải qua quan sát sau, lựa chọn ở lại Càn Kinh.

Vừa đến là bởi vì tin tưởng Đại Càn đế quốc, tin tưởng Thẩm Lãng.

Thứ hai bởi vì bộ phận này người trong phần lớn đều là người nghèo, Càn Kinh bên trong nhà chính là bọn họ tất cả, tổ tiên truyền xuống cơ nghiệp. Một khi thoát đi Càn Kinh, mặc kệ đi chỗ nào, đều muốn bắt đầu lại từ đầu dốc sức làm, không còn gì cả.

Ngày thứ tám, Đại Càn đế quốc quan phương bắt đầu mở kho phát thóc, phàm là ở lại Càn Kinh người, mặc kệ giàu nghèo, mỗi người mỗi ngày đều có thể lĩnh một cân lương thực, mãi đến tận nguy cơ kết thúc.

...

Lưu vong không chỉ là Càn Kinh bách tính, bị mang theo còn có Đại Càn đế quốc cái khác hành tỉnh bách tính.

Vượt qua một triệu nhân khẩu, thông qua biên cảnh tràn vào Đại Càn đế quốc cảnh nội.

Bọn họ lập tức chịu đến Đại Viêm đế quốc quan phủ hoan nghênh, bốn cái hành tỉnh, mười mấy quận quan chức động viên lên, tổ chức tiếp thu Đại Càn đế quốc đám này chạy nạn người.

Lập tức sắp xếp nhà cùng thổ địa là không thể, trước tiên tạm thời vào ở lều vải, hoặc là lâm thời doanh trại bên trong.

Đây chính là Đại Viêm đế quốc bản dân chạy nạn doanh, trước đem những người này đăng ký tạo sách, sau đó căn cứ thân phận của từng người địa vị, công danh tài sản sắp xếp nhập tịch.

Nhưng ít ra một hai tháng bên trong, bọn họ đều cần ở tại nơi này lâm thời bên trong doanh trại.

Lời như đồn mười ngày kỳ hạn đã đến.

Đại Viêm đế quốc biên cảnh lâm thời trong doanh địa, Càn Kinh nhóm đầu tiên người đào vong đã vào ở, chờ đợi sắp xếp.

Đám người kia dồn dập ngửa mặt nhìn bầu trời.

Này nhóm đầu tiên người đào vong, có tương đương bộ phận đều là trung thượng nhân gia, thậm chí rất nhiều là gia đình phú quý, coi như lưu vong cũng mang đủ kim ngân.

Bởi vì Thẩm Lãng làm chủ Càn Kinh thời điểm, không có tiến hành bất kỳ cướp sạch, đám người kia gia tư được bảo lưu.

"Lâm lão tiên sinh, ngài nói này cự long sẽ tập kích Càn Kinh sao?" Bỗng nhiên có người hỏi.

Câu nói này, nhất thời gây nên đám này người đào vong trong lòng ác ma.

"Chúng ta thoát đi Càn Kinh, nhưng là đem tổ tông điền sản cùng nhà đều vứt bỏ, không thể mang đi sản nghiệp, đều bỏ lại. Nếu như cự long không phá hủy Càn Kinh mà nói, vậy chúng ta chẳng phải là bạch chạy trốn?"

"Đúng đấy, chúng ta hy sinh lớn như vậy, cũng không thể bạch trốn a."

"Chúng ta đi tìm Đại Viêm đế quốc quan chức, để bọn họ khởi bẩm Đại Viêm hoàng đế, nhất định phải phái cự long phá hủy Càn Kinh a."

Này vừa nói, tất cả mọi người tĩnh lặng thất thanh, nhìn phía người này.

Mặc dù bọn hắn trong lòng mơ hồ cũng có chút như thế nghĩ, nhưng mà nói khẩu đến thực sự là quá phát điên, dù sao Càn Kinh bên trong còn có mấy trăm ngàn người đây, nếu như cự long phá hủy Càn Kinh, chẳng phải là mấy trăm ngàn người biến thành tro bụi.

"Cự long nếu không phá hủy Càn Kinh, chứng minh như thế nào chúng ta lưu vong là chính xác? Chứng minh như thế nào chúng ta lựa chọn là cơ trí?" Người này lạnh giọng nói, nói ra tru tâm chi ngữ.

"Kỳ thực, Đại Viêm hoàng đế bệ hạ hẳn là sẽ không cho cự long hủy diệt Càn Kinh, bởi vì hắn dù sao cũng là toàn bộ phương đông hoàng đế, Càn Kinh hiện nay còn tại Đại Viêm đế quốc bản đồ bên trong, Viêm Kinh thừa nhận nước Càn thuộc về Đại Càn vương quốc, nhưng mà cũng không có thừa nhận Đại Càn đế quốc." Có người thấp giọng nói: "Vì lẽ đó tại Đại Viêm đế quốc quan phương, Càn Kinh cũng thuộc về Đại Viêm vương triều quốc gia, nếu để cho cự long tập kích mà nói, cái kia hầu như chính là dùng Long Chi Hối hủy diệt Càn Kinh, này ... Đôi này hoàng đế bệ hạ danh vọng là một loại đả kích."

Này vừa nói, đại gia cảm thấy phi thường có đạo lý.

"Vậy làm sao bây giờ? Vậy làm sao bây giờ? Chúng ta lẽ nào thật sự không công lưu vong sao?" Có người run rẩy nói: "Hoàng đế bệ hạ làm thiên mệnh chi chủ, liền cần phải quyết đoán mãnh liệt, vì sao phải trông trước trông sau, được làm vua thua làm giặc. Vì tiêu diệt kẻ địch, bất luận là thủ đoạn gì đều là cần phải, vì lẽ đó hắn sẽ không có lòng nhân từ, cần phải phái cự long phá hủy Càn Kinh, phá hủy Nộ Triều thành, đem Đại Càn đế quốc biến thành tro bụi, đem Thẩm Lãng chém thành muôn mảnh, như thế tài năng có vẻ Đại Viêm hoàng đế vô địch thiên hạ."

"Yên tâm đi, cự long coi như không phun lửa phá hủy Càn Kinh, cũng sẽ tầng trời thấp phi hành, tạo thành hỏa diễm cùng địa chấn, cho Càn Kinh sự đả kích trí mạng, như thế cũng sẽ không lạc nhân quyền chuôi, bởi vì cự long cũng không có công kích, chỉ là từ Càn Kinh trải qua mà thôi."

"Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt! Đánh chết ở lại Càn Kinh người, thiêu chết bọn họ, thiêu chết Căng quân, thiêu chết Cừu Yêu Nhi, thiêu chết Tô Nan ..."

"Đại Viêm đế quốc cự long, ngươi có thể nhất định phải đi công kích Càn Kinh a ..."

Mà nhưng vào lúc này!

Bỗng nhiên, toàn bộ mặt đất bắt đầu rồi kịch liệt run rẩy, vô số lều vải bị hất bay, rất nhiều lâm thời doanh trại cũng bị rút lên.

Một trận nóng rực cụ gió thổi qua, phảng phất tóc gáy đều phải bị đốt cháy khét.

Trên trời từng trận tiếng rít, đinh tai nhức óc.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên, một cái kinh người cự long, che kín bầu trời, từ không trung bay qua.

Nhất thời, vô số người kinh ngạc thốt lên.

"Cự long, đó là cự long."

"Đại Viêm đế quốc cự long, nó bay đi Càn Kinh, hắn muốn phá hủy Càn Kinh."

"Đại Viêm đế quốc vạn tuế, cự long vạn tuế, nhanh đi Càn Kinh, nhanh đi Càn Kinh."

Có người hô to, hận không thể để cự long lập tức đi Càn Kinh tiến hành hủy diệt công kích. Nhưng phần lớn người chạy nạn nhưng nỗi lòng phức tạp, bọn họ nhìn thấy Đại Viêm đế quốc cự long, hơn nữa so tưởng tượng càng thêm đáng sợ, vì lẽ đó vui mừng sự lựa chọn của chính mình, chính mình chạy ra Càn Kinh là chính xác.

Nhưng mà, lòng người dù sao cũng là thịt trường, bọn họ đối mặt Càn Kinh sắp tai nạn vẫn là lòng mang trắc ẩn, yên lặng không hề có một tiếng động.

...

Đại Viêm đế quốc cự long không ngừng xuôi nam, hướng về Càn Kinh phương hướng bay đi.

Dọc theo đường đi làm chỗ, Đại Viêm đế quốc vô số người dồn dập cúng bái dập đầu, hô to vạn tuế.

Rất nhanh, Đại Viêm đế quốc cự long liền bay qua biên cảnh, tiến vào Đại Càn đế quốc bầu trời.

Đại Càn đế quốc con dân nhìn trên trời này điều cự long, nhất thời rơi vào tuyệt vọng.

Mười ngày kỳ hạn đến, Đại Viêm đế quốc cự long thật sự đến, thật sự muốn đi hủy diệt Càn Kinh.

Thẩm Lãng bệ hạ, ngài đã nói sẽ bảo vệ chúng ta, ngài đã nói sẽ bảo vệ Đại Càn đế quốc mỗi một tấc quốc thổ, hiện tại ngài ở nơi nào đây?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 617: Thẩm Lãng Vạn Tuế! Song Long Chi Chiến! Tuyệt Kích

Chương 617: Thẩm Lãng vạn tuế! Song Long chi chiến! Tuyệt kích

Thẩm Lãng không thể để cự long đi phá hủy Viêm Kinh , tương tự đạo lý Đại Viêm hoàng đế không thể dùng cự long đi phá hủy Càn Kinh, cứ việc Đại Viêm đế quốc cũng không biết Thẩm Lãng cũng có cự long chuyện này.

Vì lẽ đó Đại Viêm đế quốc này điều cự long đến Càn Kinh, là một hồi kinh sợ, không chỉ là đối Đại Càn đế quốc, càng là đối thiên hạ các nước một lần kinh sợ.

Đương nhiên, không hủy diệt Càn Kinh, cũng không có nghĩa là không tiến hành sự đả kích trí mạng. Trên thực tế cũng căn bản không cần cự long phun tức, chỉ cần cự long biến thành thiêu đốt trạng thái, sau đó từ Càn Kinh bầu trời ngàn mét độ cao bay qua, như vậy cũng đã đầy đủ đáng sợ.

Tại Tây Luân đế quốc, cự long từ không trung bay qua thời điểm, trên mặt đất rừng cây trong nháy mắt đốt thành tro bụi, liền tảng đá đều nung đỏ.

Chỉ cần cự long tại Càn Kinh không trung xoay quanh vài vòng, liền gần như đầy đủ thiêu hủy nửa toà Càn Kinh . Còn có tiền có thế người, có thể trốn đến hầm phía dưới miễn cưỡng tránh được một kiếp, mà dân chúng bình thường chỉ nghe theo mệnh trời, chỉ có thể cầu khẩn cự long không theo đỉnh đầu của bọn họ bay qua.

Càn Kinh dựa lưng một tòa núi cao, mệnh danh là Đại Càn Sơn. Cự long xoay quanh Càn Kinh sau, sẽ quay về bên ngoài trăm dặm Đại Càn Sơn phun tức, từ hai ngàn mét cao hơn mặt biển đi lên đỉnh núi, toàn bộ sẽ bị phá hủy đi.

Đại Càn Sơn mặc dù không nói được là Đại Càn đế quốc quốc sơn, nhưng mà cũng gần như, một nửa ngọn núi bị trực tiếp phá hủy, đã đầy đủ kinh sợ thiên hạ.

Đối Càn Kinh sự đả kích trí mạng sau, này điều cự long còn sẽ tiếp tục tuần diễn, tại toàn bộ phương đông thế giới thiên hạ các nước bầu trời bay qua.

Chính là muốn làm cho cả thiên hạ đều biết, Đại Viêm vương triều Cơ thị hoàng tộc, mới thật sự là thiên mệnh chi chủ.

… …

Tại hai mươi mấy ngày trước, Thẩm Lãng nghe nói Đại Viêm hoàng đế xuất quan, nhất thời cảm thấy không ổn.

Dựa theo trước tính toán, Đại Viêm hoàng đế cần phải còn có khoảng năm tháng lại xuất quan a? Khương Ninh tiểu công chúa tính toán không sẽ sai lầm, Thẩm Lãng cũng xem qua nàng tính toán những công thức. Căn cứ cự long nhịp tim tần suất biến hóa, chí ít còn có năm tháng a.

Vì sao hoàng đế sớm xuất quan?

Hơn nữa hắn xuất quan thời điểm, cũng chỉ là một thân một mình đi ra, không có cự long lên không. Nhưng Thẩm Lãng không chút nào xem thường, lập tức muốn đối ứng chi sách.

Hắn đầu tiên là lại một lần nữa đi viếng thăm Thất Lạc Yêu Mẫu, muốn có được Thất Lạc đế quốc Lạc Nhật vũ khí tăm tích.

Nhưng Thất Lạc Yêu Mẫu thề với trời, đối hải xin thề, nàng thật sự không biết cái này Lạc Nhật vũ khí ở nơi nào.

Thẩm Lãng chỉ có thể tạm thời đem tìm kiếm Thất Lạc đế quốc đồ long sát khí ý nghĩ để ở một bên, bởi vì đã không kịp.

Đại Viêm hoàng đế một khi xuất quan mà nói, liền nhất định phải kinh sợ thiên hạ. Cự long dù cho bay đến Đại Càn đế quốc bầu trời, vậy cũng là to lớn chi tổn thất.

Nhưng mà hiện tại Thẩm Lãng cũng không có làm tốt quyết chiến chuẩn bị, Đại Viêm cự long khẳng định càng thêm lớn tuổi, hoàng đế long chi cảm ngộ càng sâu.

Nhưng mà, chỉ cần Đại Viêm đế quốc cự long xâm nhập Đại Càn đế quốc cảnh nội, Thẩm Lãng nhất định phải cho phản kích.

Mặc dù đối với tại Đại Càn đế quốc thần dân tới nói, chỉ cần Thẩm Lãng cự long vừa xuất hiện, liền có thể thiên hạ chấn động, vạn dân cuồng nhiệt, dù cho trận chiến này thua không hề có một chút nào quan hệ.

Nhưng đối với Thẩm Lãng tới nói, chỉ có thể thắng, không thể thua!

Mà hắn nhưng không có được Thất Lạc đế quốc đồ long vũ khí, phải làm gì?

Thẩm Lãng nghĩ đến rất nhiều loại biện pháp, thậm chí ngay cả ban đêm cải tạo mấy chi giả Long Chi Hối.

Loại này giả Long Chi Hối cũng sẽ nổ tung, chỉ có điều uy lực kém xa tít tắp thật sự Long Chi Hối, mà mấu chốt nhất chính là bên trong rót vào urani.

Nói tới trực tiếp hơn một ít, hắn chế tạo mấy viên bom bẩn.

Nhưng mà đồ chơi này ô nhiễm quá lợi hại, không phải vạn bất đắc dĩ, Thẩm Lãng là thật sự không muốn dùng nó.

Cuối cùng Thẩm Lãng vẫn là đem ánh mắt rơi vào một món đồ khác thượng, địa ngục hồn châu, cứ việc hắn cũng không mong muốn làm như vậy.

Cự long vô cùng rõ ràng nói cho Thẩm Lãng, này viên địa ngục hồn châu, liền nó đều cảm giác được phi thường không thoải mái.

Bây giờ liền như là tương sinh tương khắc cảm giác, này địa ngục hồn châu bên trong hơn một nghìn cái quỷ hồn hoàn toàn không coi là cái gì, then chốt nó là địa ngục tinh thể kết quả, đồ chơi kia có thể đem toàn bộ dung nham chi hải đóng băng. Hỏa Viêm thành dung nham chi hải hỏa diễm năng lượng, nhưng là vượt xa Olympus núi lửa.

Mà đáng sợ chính là, toàn bộ Cực Bắc đại lục bị đóng băng, cũng giống như cùng này địa ngục tinh thể có quan hệ, đương nhiên Cực Bắc đại lục cái cấp bậc đó càng cao hơn, càng thêm đáng sợ.

Nhưng nói chung Đại Viêm đế quốc rồng, Thẩm Lãng rồng, đều đại diện cho hỏa diễm. Mà này địa ngục hồn châu, thì đại diện cho băng hàn năng lượng.

Vì lẽ đó này viên địa ngục hồn châu, đối cự long là có nhất định uy lực cực lớn.

Nhưng mà làm sao phóng thích nó uy lực? Cũng không thể coi nó là thành vũ khí, phóng ra đến Đại Viêm đế quốc cự long trong miệng nổ tung?

Vì lẽ đó trong khoảng thời gian này, Thẩm Lãng giành giật từng giây, dốc hết tâm huyết, đều là đang suy tư cái vấn đề này.

Hắn thử nghiệm một cái phương án, có thể hay không đem này địa ngục hồn châu khảm nạm tại Long Chi Kiếm thượng, sau đó lại thả ra vòng xoáy năng lượng.

Hắn ý nghĩ này rất hoang đường, ngươi cho rằng đang chơi game a, còn có thể tại vũ khí thượng khảm nạm bảo thạch ấy nhỉ?

Mấu chốt nhất chính là Thẩm Lãng năng lượng khởi nguồn là long chi tâm, còn có vũ khí của hắn là Long Chi Kiếm, đều cùng rồng có quan hệ, cần phải cùng này viên địa ngục hồn châu là tướng xích, muốn hiệp đồng phát huy tác dụng, hoàn toàn không thể.

Nhưng mà ... Thẩm Lãng hơi làm thử nghiệm sau, phát hiện này địa ngục hồn châu cùng long chi tâm năng lượng cũng không bài xích.

Bây giờ liền quỷ dị, hắn long chi tâm năng lượng là không có sáng tỏ thuộc tính, không giống như là hắn mang đến đây con rồng, tuyệt đối hỏa hệ.

Hơn nữa hắn cái này mạch suy nghĩ dĩ nhiên là hành đến thông, này địa ngục hồn châu dĩ nhiên thật sự có thể bám vào Long Chi Kiếm thượng, hơn nữa dưới tình huống này thả ra ngoài vòng xoáy năng lượng, xác thực sẽ phát sinh thay đổi, sẽ thẩm thấu thượng địa ngục hồn châu năng lượng.

Nhưng mà ... Thẩm Lãng cũng không dám thử nghiệm, bởi vì hắn cảm nhận được nguy hiểm.

Này viên địa ngục hồn châu năng lượng rục rà rục rịch, phảng phất đang liều mạng dụ dỗ Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng tại tổ chức vòng xoáy năng lượng công kích thời điểm, là cần phải cường đại lực lượng tinh thần, đem vô số năng lượng bện thành toàn bộ vòng xoáy, vào lúc này linh hồn của hắn là hoàn toàn tham dự tiến vào.

Khi hắn chuẩn bị bắt đầu tổ chức vòng xoáy năng lượng, thả ra lực lượng tinh thần thời điểm, địa ngục hồn châu bên trong quỷ dị sức mạnh tinh thần, dĩ nhiên nỗ lực tràn vào Thẩm Lãng trong đầu.

Bây giờ liền rất đáng sợ, bởi vì hoàn toàn không biết sẽ có hậu quả gì. Thẩm Lãng cảm thấy đồ chơi này trời sinh tà ác, bằng không cũng sẽ không đem toàn bộ dung nham chi hải đóng băng, cũng sẽ không triệt để hủy diệt toàn bộ Cực Bắc đại lục.

Nhưng mà, một số thời khắc thế cục phảng phất để người không có lựa chọn nào khác.

Hoàng đế xuất quan sau nửa tháng, cự long phi thiên, vào lúc ấy Thẩm Lãng liền biết, lưu cho mình suy nghĩ thời gian không còn nhiều.

Quả nhiên không mất thời gian bao lâu, Đại Viêm cự long xuôi nam!

… …

Đây tuyệt đối là Đại Càn đế quốc sợ hãi thời khắc.

Đại Viêm đế quốc cự long bay vào Đại Càn cảnh nội sau, liền không tiếp tục thu lại trên người mình năng lượng, nguyên bản đen thui vảy rồng càng ngày càng hồng, trên thân thả ra ngoài năng lượng càng ngày càng hừng hực.

Dù cho bay ở vạn mét trong trời cao, thổi qua cơn lốc cũng là nóng bỏng.

Bởi vì khoảng cách đầy đủ cao, hơn nữa nó cũng không có thiêu đốt đến triệt để, cho nên trên mặt vẫn không có cháy. Nhưng mà cự long chỗ đi qua, hết thảy cây xanh toàn bộ uể oải khô héo. Tại nó phi hành quỹ tích thượng người, cơ hồ bị nóng rực đến nghẹt thở, muốn bất tỉnh đi.

Đây thực sự là diệt thế đồ vật.

Liền như thế, Đại Viêm đế quốc này điều cự long phi đến càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, cuối cùng hoàn toàn lấy mỗi giây đồng hồ một ngàn mét tốc độ đột tiến.

Từ biên cảnh đến Càn Kinh hơn hai ngàn dặm, liền hai mươi phút đều không cần.

Tại khoảng cách còn rất xa rất xa thời điểm, Càn Kinh thượng vạn dân liền đã thấy trên trời nhanh chóng mà đến cái kia hỏa diễm cự long.

Vô biên vô hạn tuyệt vọng cùng sợ hãi, vô số người bắt đầu hối hận, chính mình cũng đã sớm cần phải chạy ra Càn Kinh, chạy ra Đại Càn đế quốc, bằng không cũng sẽ không có hôm nay ngập đầu tai ương.

Một khi Đại Viêm cự long bay vào Càn Kinh, cái kia nhất định là hỏa diễm xung thiên, vô số người biến thành tro bụi, chết không có chỗ chôn.

Thẩm Lãng bệ hạ a, ngài trước sáng tạo qua nhiều như vậy kỳ tích, vì thế chúng ta lựa chọn tin tưởng ngài, ở lại Càn Kinh.

Mà lần này ... Hay là ngài kỳ tích muốn mất đi hiệu lực.

Bởi vì này điều Đại Viêm đế quốc cự long thực sự là thật đáng sợ, chúng ta hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng, đến tột cùng có món đồ gì có thể ngăn cản nó hủy diệt.

Đại Càn cung bên trong.

Căng quân, Tô Nan, Doanh Vô Thường, Triệu Lâm bọn người ngửa đầu nhìn phương bắc phi tới Đại Viêm cự long.

Doanh Vô Thường cùng Triệu Lâm hai người run lẩy bẩy, hầu như có chút đứng thẳng không được.

Bên cạnh Tô Nan bỗng nhiên cười nói: "Triệu đại nhân, Doanh công tử, hay là các ngươi hiện đang thay đổi lập trường, cũng đã không kịp, Đại Viêm đế quốc này điều cự long hẳn là lục thân không nhận đi, một khi bắt đầu tính chất hủy diệt công kích, cái kia đại khái chính là triệt để hóa thành hư ảo."

Doanh Vô Thường run rẩy nói: "Tô Nan đại nhân ... Ngài, ngài nói giỡn."

Triệu Lâm vốn là là phi thường sợ sệt, hầu như muốn co quắp ngã xuống đất, nhưng hắn không có lựa chọn nào khác, bởi vì hắn lúc đó vì mạng sống, đem Đại Viêm hoàng đế thánh chỉ đốt, về triều Liêm thân vương trên mặt nhổ nước miếng, coi như đầu hàng Đại Viêm đế quốc cũng không sống nổi.

Nhưng mà đối mặt này điều Đại Viêm cự long, đúng là một chút ý niệm phản kháng, một chút hy vọng cũng không dám ôm ấp.

Vì lẽ đó trong đầu hắn chỉ có một ý nghĩ, tuy rằng ta không có tận lực muốn làm một cái trung thần, nhưng mà hiện tại liền để ta theo Càn Kinh đồng thời hủy diệt đi.

Nhưng mà nghe được Tô Nan còn có tâm nói giỡn, hắn nhất thời lại dâng lên một trận hy vọng.

Căng quân cùng Tô Nan nhẹ nhõm như vậy? Bọn họ khẳng định biết bí mật gì, Thẩm Lãng bệ hạ có thể cứu Càn Kinh? Thẩm Lãng bệ hạ có biện pháp chống đỡ cự long? Nhất định là như vậy, nhất định là như vậy.

Nhưng mà, Triệu Lâm coi như vắt hết óc, cũng không thể nào tưởng tượng được Thẩm Lãng có biện pháp gì làm được điểm này.

Vậy cũng là thượng cổ điển tịch trung thư tả chung cực sức mạnh, diệt thế thần thú a.

Nhưng mà rất nhanh, Triệu Lâm lại dâng lên mới ý nghĩ, ta không nghĩ tới đó là bình thường, ta nếu có thể nghĩ đến, vậy còn là kỳ tích sao?

"Đi thôi, kế tục làm công, rất bận rộn." Căng quân nhàn nhạt nói, sau đó đi vào cung phòng bên trong.

Mà lúc này, cái kia Đại Viêm đế quốc cự long khoảng cách Càn Kinh, đã càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Toàn bộ chân trời, liền phảng phất hoàn toàn bị thiêu đốt đồng dạng. Hào quang của nó, hầu như trở thành một cái khác thái dương.

Toàn bộ Càn Kinh đều cảm giác được đáng sợ nóng rực, cảm giác được hơi thở của sự hủy diệt.

Tiếp theo, Càn Kinh mặt đất bắt đầu run rẩy, hết thảy nhà ốc bắt đầu run rẩy.

Đại Viêm đế quốc cự trên thân rồng liệt diễm, càng ngày càng mãnh liệt.

Không hổ là chung cực sức mạnh, nó còn chưa tới, nhưng mà hủy diệt khí tức cũng đã bao phủ toàn bộ Càn Kinh.

Vô số người rốt cuộc từ bỏ hết thảy hy vọng, chậm rãi nhắm mắt lại, chờ đợi tử vong đến, chờ đợi hủy diệt đến.

Mà cuối cùng thời khắc.

Có mấy người trong lòng dĩ nhiên trở nên thanh minh lên.

Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta không trách ngươi, tất cả những thứ này đều là chúng ta lựa chọn.

Tất cả những thứ này đều là thượng thiên nhất định, nếu muốn cho chúng ta theo Càn Kinh chôn cùng, vậy thì chôn cùng đi.

Càn Kinh là một tòa vĩ đại thành thị, đã huy hoàng mấy trăm năm, nếu như nó hủy diệt thời điểm, trống rỗng, không người đi theo, cái kia chẳng phải là rất cô đơn?

Liền như thế biến thành tro bụi, đại khái cũng không có thống khổ gì, rất nhanh sẽ đi qua.

Mà ngay tại lúc này!

Bỗng nhiên có người hô to, xem ... Xem ... Xem phía đông.

"Cái kia là gì?"

"Lại, lại một con rồng?"

"Các ngươi ai tới phiến ta một bạt tai, ta khẳng định là bị hoa mắt, ta khẳng định là sản sinh ảo giác, làm sao có khả năng sẽ lại xuất hiện một con rồng?"

Chờ một hồi lâu, đều không có ai đến phiến hắn bạt tai, liền chính hắn quạt chính mình một bạt tai.

Nhưng mà, phía đông phi tới con rồng kia không những không có biến mất, trái lại càng ngày càng cụ thể, càng ngày càng to lớn.

Không chỉ là hắn nhìn thấy, tất cả mọi người đều nhìn thấy.

Mặt khác một cái cự long, từ phía đông mà tới.

Tất cả mọi người yên tĩnh một cách chết chóc, hoàn toàn không thể tin được trước mắt tình cảnh này.

Đầy đủ một hồi lâu, có người thấp giọng hỏi: "Cái kia ... Cái kia ... Đó là chúng ta Đại Càn đế quốc rồng sao?"

"Thẩm Lãng bệ hạ cũng có rồng? Đây là khi nào việc a? Ta làm sao không biết a?"

Đó là Thẩm Lãng bệ hạ rồng? Không dám tưởng tượng, không thể tin được a.

Thiên hạ còn có chuyện tốt như vậy? Đại Viêm đế quốc có rồng, ta Đại Càn cũng có?

Sẽ không phải là Đại Viêm đế quốc có hai con rồng, từ phía đông cùng phương bắc đồng thời giáp công Càn Kinh chứ?

Nhiên mà ngay tại lúc này, Đại Càn cung mấy ngàn tên không trung vũ sĩ bay về phía không trung, lớn tiếng hô to: "Đại Càn đế chủ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Vào lúc này, tất cả mọi người mới xác định, này ... Đây thật sự là Đại Càn đế quốc rồng.

Thẩm Lãng bệ hạ thật sự đến, hơn nữa còn cưỡi một con rồng đến.

Hắn thổi qua trâu, lại một lần nữa thực hiện.

Hắn nói muốn cứu vớt Càn Kinh, hắn thật sự đến.

Tiếp theo, càng ngày càng nhiều người quỳ trên mặt đất, dập đầu hô to.

"Đại Càn đế quốc vạn tuế, Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Mấy vạn người, mười mấy vạn người, cuối cùng mấy trăm ngàn người toàn bộ quỳ trên mặt đất hô to.

Lúc này bất kỳ ngôn ngữ đều không cách nào hình dung bọn họ nội tâm kích động cùng cuồng nhiệt, kiêu ngạo cùng vinh dự.

Đại Viêm đế quốc có rồng, ta Đại Càn đế quốc cũng có rồng.

Này chẳng phải là mang ý nghĩa, chúng ta Thẩm Lãng bệ hạ cũng là thiên mệnh chi chủ?

Triệu Lâm cùng Doanh Vô Thường rốt cuộc không nhịn được, lại một lần nữa từ cung bên trong phòng lao ra, sau đó bọn họ cũng nhìn thấy từ phía đông phi tới cự long.

Nhất thời, Triệu Lâm nước mắt trong nháy mắt liền bão tố đi ra, trực tiếp quỳ trên mặt đất gào khóc.

"Bệ hạ, ta bệ hạ là thiên mệnh chi chủ."

"Nhà ta Thẩm Lãng bệ hạ mới là thiên mệnh chi chủ."

Nhất thời người bên cạnh hướng về Triệu Lâm nhìn tới, ngài ... Lão nhân gia ngài diễn kỹ này cũng không tránh khỏi quá cao đi.

Nhưng Triệu Lâm lúc này thật sự không phải tại diễn, mà là phát ra từ phế phủ, bởi vì hắn không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể hiệu trung Thẩm Lãng, hiện tại Thẩm Lãng cưỡi rồng mà đến, đại diện cho sự lựa chọn của hắn là chính xác, đại diện cho gia tộc của hắn vẫn cứ có thể truyền thừa tiếp.

Mà lại nói một câu tru tâm mà nói, Triệu Lâm cảm giác mình lúc này coi như biến thành tro bụi, theo Càn Kinh đã chôn thây biển lửa cũng không quan trọng lắm, hắn đã tám mươi vài tuổi, quãng thời gian trước hắn đã liếm da mặt đem mình mấy cái tôn tử đưa đến Nộ Triều thành đọc sách.

Hắn thậm chí cảm thấy, này một hồi cự long chi chiến, Thẩm Lãng bệ hạ coi như thất bại cũng không quan trọng lắm.

Không, thậm chí Thẩm Lãng bệ hạ chỉ cần cưỡi rồng biểu hiện một thoáng, sau đó lập tức rút đi là có thể.

Càn Kinh diệt cũng không quan trọng lắm, chỉ cần để mọi người thấy Thẩm Lãng bệ hạ con rồng này, cái kia Đại Càn đế quốc hy vọng liền tại, vậy hắn Triệu Lâm liền sẽ không vong tộc diệt chủng.

Này không chỉ là Triệu Lâm ý nghĩ, cũng là Càn Kinh vô số người ý nghĩ.

Tại đây hủy diệt bước ngoặt, mấy người đương nhiên run lẩy bẩy, tuyệt vọng tận thế, nhưng còn có một chút người tư duy nhưng được một loại nào đó thăng hoa.

Làm Thẩm Lãng cưỡi cự long xuất hiện trong chớp mắt ấy, rất nhiều người liền thỏa mãn.

Thẩm Lãng bệ hạ không có bỏ lại Càn Kinh mặc kệ, hắn dĩ nhiên thật sự tới cứu.

Này là có thể, này như vậy đủ rồi.

Chúng ta vốn là Càn Kinh tầng thấp nhất dân chúng, vốn là đã tuyệt vọng, hiện tại Thẩm Lãng bệ hạ tới cứu chúng ta, điều này đại biểu trong lòng hắn có chúng ta đám này đê tiện bình dân.

Sau đó coi như biến thành tro bụi, cũng chết cũng không tiếc.

Thậm chí có mấy người cảm thấy Thẩm Lãng bệ hạ tốt nhất lập tức cưỡi rồng rời đi, không muốn đặt mình vào nguy hiểm.

Liền Thẩm Lãng cưỡi rồng xuất hiện tại Càn Kinh bầu trời bắt đầu từ giờ khắc đó, trong nháy mắt được mấy trăm ngàn người hiệu trung cùng sùng bái, hơn nữa loại này hiệu trung hầu như là mãi mãi.

Thời khắc này lên, Càn Kinh còn lại mấy trăm ngàn người cũng đem cùng thiên càng thành, cùng nước Sở vương đô dân chúng như thế, đối Đại Càn đế quốc trung thành cuồng nhiệt vô hạn.

.. … .

Đại Viêm đế quốc cái kia cự long phát hiện Thẩm Lãng cự long sau, trong nháy mắt ngừng lại.

Hai cái cự long cách mấy trăm dặm, lẫn nhau đối diện.

Thật sự có một loại thế kỷ chi nhìn kỹ cảm giác.

Khương thị cùng Cơ thị, chỉ có thể có một cái trở thành phương đông chi chủ.

Mà này hai cái cự long ánh mắt cũng giống như vậy, toàn bộ phương đông, cũng chỉ có thể có một cái cự long xưng bá bầu trời.

Thẩm Lãng rống to: "Đại Viêm đế quốc cự long, chúng ta đi trên mặt biển chém giết làm sao?"

Bởi vì dùng ngạc mộng thạch sóng âm phóng đại khí, vì lẽ đó Thẩm Lãng âm thanh vang vọng cả không.

Hai cái cự long chiến đấu sẽ là đáng sợ đến mức nào? Hoàn toàn không dám tưởng tượng, nhưng có thể khẳng định chính là, khu giao chiến vực hết thảy thành thị, hết thảy tất cả, đều sẽ biến thành tro bụi, thậm chí so cự long trực tiếp phá hủy còn còn đáng sợ hơn.

Một khi tại Càn Kinh bầu trời chém giết, cái kia ... Toàn bộ Càn Kinh đều không gánh nổi, vì lẽ đó đi ngoài khơi.

Sau khi nói xong, Thẩm Lãng cưỡi cự long, hướng về phía đông bay đi.

Một lát sau, Đại Viêm đế quốc cự long cũng đuổi theo.

Trên mặt đất, vô số Càn Kinh dân chúng, vô số Đại Viêm đế quốc dân chúng bỗng nhiên quên sợ sệt, dĩ nhiên cũng hướng về phía đông lao nhanh.

Bọn họ cứ việc không giúp được bất kỳ bận bịu, thế nhưng là có thể là Thẩm Lãng bệ hạ hoan hô, thời khắc mấu chốt hiến tế cũng là có thể.

Bất quá, này nhất định là vọng tưởng, cự long phi đến nhanh bực nào?

.. ... .

Thẩm Lãng cự long trực tiếp bay đến mấy vạn mét trên không, nấp trong trên tầng mây.

Đại Viêm đế quốc cự long, cũng theo lên không mấy vạn mét.

Hai con rồng càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Càn Kinh khoảng cách biển rộng đầy đủ hơn một vạn dặm, vẻn vẹn không tới hai giờ, cũng đã bay đến.

Nhưng còn chưa đủ xa!

Thẩm Lãng kế tục hướng về đông phi hành, mãi cho đến khoảng cách phương đông thế giới đại lục ròng rã hai ngàn dặm, này mới ngừng lại.

Sau đó, hai cái cự long khoảng cách trăm dặm, lại một lần nữa ngạo mạn đối lập.

Song phương ý chí chiến đấu, không ngừng tăng lên, ngưng tụ!

Ngưng tụ đến cực hạn!

"Rầm rầm rầm ..."

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Song phương điên cuồng đấu.

Trong phút chốc, thật sự dường như vô số Long Chi Hối nổ tung đồng dạng.

Hai đám long diễm, đột nhiên đụng vào nhau.

Trong phút chốc tuôn ra ánh sáng, lại một lần so thái dương sáng vô số lần.

Kinh thiên động địa nổ tung, vạn mét bên trong hết thảy không vực, đều bị long diễm nuốt chửng.

Hầu như trong nháy mắt!

Trên mặt biển một cái hòn đảo, trực tiếp hóa thành bột mịn.

Vô số nước biển, trong nháy mắt sôi trào hóa thành hư không.

Toàn bộ biển rộng, giống như trực tiếp bị tạc một cái hang lớn đồng dạng.

May mà nơi này rời xa lục địa, bằng không ... Hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá ...

Sau đó Thẩm Lãng cũng có chút xem sững sờ.

Bởi vì, này hai cái cự long đại chiến, có phải là quá đơn điệu a?

Song phương liền vẫn phun tức, vẫn đối với oanh.

Trực tiếp đem toàn bộ bầu trời hoàn toàn cũng thiêu đốt.

Đem vùng biển này đều muốn nấu làm.

Đúng như cùng Long Chi Hối điên cuồng hỗ bắn như thế.

Này ... Này xem như là cự long bản xếp hàng bắn chết?

Then chốt là, nếu như ta không có đoán sai mà nói, hai người các ngươi điều cự long cũng không sợ hỏa diễm, hơn nữa dựa vào nuốt chửng hỏa diễm mà sống chứ?

Vậy này loại đấu, lại có ý nghĩa gì?

Đương nhiên Thẩm Lãng cũng không biết, cự long loại này đấu, căn bản không tính chiến đấu chân chính.

Cũng chỉ là tại hiển lộ uy phong, biểu hiện mình mạnh mẽ mà thôi.

Lại như là hai cái rắn muốn tranh đấu trước, xem ai ngẩng đến cao một chút, cũng dường như mãnh hổ chém giết trong đó gầm nhẹ cùng nhe răng.

Kết quả đi ra rồi!

Thẩm Lãng con rồng này uy lực càng yếu hơn.

Nó long diễm sức mạnh, so Đại Viêm đế quốc con rồng kia sai không ít.

Điều này cũng phù hợp Thẩm Lãng dự liệu, bởi vì nó thì nhỏ hơn nhiều.

Đại Viêm đế quốc cự long thắng được long diễm đấu sau, nhất thời trong lòng giữ lấy ưu thế áp đảo cùng tự tin.

Sau đó, ngửa mặt lên trời thét dài.

Trong nháy mắt, toàn bộ ngoài khơi mãnh liệt, đột nhiên nổ lên.

Bởi vì nó này thét dài sóng âm thực sự thật đáng sợ.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Rất xa ở ngoài trên hòn đảo đá tảng, dồn dập nát tan, hóa thành bột mịn.

Thẩm Lãng biết, hai con rồng chiến đấu chân chính cùng chém giết sắp bắt đầu rồi!

Hắn này điều cự long chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, hai người bọn ta con rồng trong đó chém giết quyết đấu sắp bắt đầu rồi, vì lẽ đó xin ngươi trước tiên tránh một chút."

Dứt lời, cự long trên lưng nứt ra rồi một cái khe, Thẩm Lãng cả người đều bị hút vào long thể bên trong, đây là vì bảo vệ nó.

Bởi vì cự long trong đó chiến đấu thật đáng sợ, Thẩm Lãng hoàn toàn không chịu nổi, dễ như ăn cháo sẽ tan xương nát thịt, vì lẽ đó phải đem hắn tàng lên.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta sẽ giữ gìn long tộc kiêu ngạo, ta cũng sẽ dùng tính mạng đi giữ gìn Khương thị vinh quang!" Cự long chậm rãi nói.

Dựa vào, ngươi lời này nghe tới, phi thường không rõ a, như là một loại chết trận tuyên ngôn?

Nhưng mà rất nhanh, Thẩm Lãng liền bị nuốt chửng vào cự long trong cơ thể một cái nào đó không gian bên trong, cái gì đều không thấy, cái gì đều không nghe thấy, cũng cái gì đều không cảm giác được.

Bên ngoài!

Hai cái cự long lại một lần nữa ngưng tụ sức mạnh.

Sau đó, chúng lấy mỗi giây đồng hồ năm lần tốc độ âm thanh, đột nhiên xung phong va chạm!

Hai cái diệt thế thần thú, trong nháy mắt đụng vào nhau!

Thời khắc này, chân chính hỏa tinh đụng kích Trái Đất đồng dạng.

Toàn bộ bầu trời, trong nháy mắt đều vặn vẹo.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Toàn bộ ngoài khơi đều bị xé thành hai nửa đồng dạng.

Đáy biển hạ vô số nham thạch nát tan, xung quanh chỗ cũ hết thảy hòn đảo, toàn bộ hóa thành bột mịn.

Hai cái cự long, điên cuồng chiến đấu, điên cuồng chém giết, điên cuồng hủy diệt trải qua tất cả!

Chân chính đất trời tối tăm.

Chân chính hủy thiên diệt địa.

Chân chính kinh thiên quyết đấu.

Nhưng mà ... Bị bảo vệ tại một cái nào đó bên trong không gian Thẩm Lãng, cái gì đều không nghe thấy, cái gì đều không cảm giác được.

Hắn không biết bên ngoài chiến đấu đến tột cùng thế nào rồi.

(cự long chi chém giết, lược bớt ba ngàn chữ)

... ...

Sau hai canh giờ, hai cái cự long chiến đấu phảng phất kết thúc?

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhận biết tất cả.

Cự long âm thanh tại trong đầu hắn vang lên.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta thua." Khương thị cự long nói: "Nhưng mà ta không có làm bẩn long tộc vinh quang, coi như ta chết, nó cũng vết thương đầy rẫy."

Cùng lúc đó, đột nhiên một tiếng vang thật lớn.

Cự long từ trên trời giáng xuống, mạnh mẽ đập nhập biển rộng bên trong.

Đại Viêm cự long cả người vết thương, nhưng không gì sánh được hung mãnh đáp xuống, cũng xuyên vào trong biển, điên cuồng đuổi giết.

Toàn bộ phương đông thế giới, không, toàn bộ thế giới chỉ có thể có một cái cự long sống sót, chỉ có thể có một cái cự long thống trị bầu trời.

Vùng biển này thật sâu a, thực sự là quá sâu.

Khương thị cự long, không ngừng chìm xuống, chìm xuống.

"Thẩm Lãng bệ hạ, vẫn có một câu nói ta đều chưa kịp cùng ngươi giảng." Cự long nói: "Bởi vì ta cảm thấy ta một khi nói ra, chính là nhát gan, liền vi phạm long tộc vinh quang, chúng ta hồi phương đông thế giới quá sớm, quá mau, ngài quá quan tâm những giun dế, cần phải đến khi ta đủ mạnh, lại trở về."

"Bất quá này không có cái gì, được làm vua thua làm giặc, không phụ vinh quang chính là."

Đúng đấy, quá mau!

Thẩm Lãng đi thất lạc quốc gia phế tích kim tự tháp tiến hành long chi cảm ngộ đi sớm, quá mau.

Thẩm Lãng trở về phương đông thế giới cũng quá mau.

Nhưng quá mau không chỉ là Thẩm Lãng, còn có Đại Viêm đế quốc hoàng đế.

Thẩm Lãng mang theo cự long trở về phương đông thế giới cũng không lâu lắm, hắn cũng là xuất quan, so theo dự liệu ròng rã sớm năm tháng. Nhưng mà hay là chính là loại này quá mau, mới sẽ tạo nên không giống nhau kết quả, thay đổi một loại nào đó nhất định vận mệnh?

"Thẩm Lãng bệ hạ, cùng chết đi!"

"Là phụ thân của ngài cùng ta ký kết long chi khế ước, nhưng ta đối với hắn hầu như không có bất kỳ ấn tượng, duy nhất nhớ kỹ sau con mắt của hắn."

"Cùng ngài tục ước, là bởi vì long tộc kiêu ngạo, nhưng ta nội tâm đối với ngài cũng không bao lớn tình cảm, nhưng mà có thể cùng ngài cùng chết, không mất vinh quang!"

Cự long không ngừng chìm nghỉm đáy biển, vết thương đầy rẫy Đại Viêm cự long, không ngừng lao xuống truy sát, không ngừng cắn xé Khương thị cự long.

Toàn bộ biển rộng, kim quang bắn ra bốn phía.

Không sai, rồng huyết là màu vàng, mà không phải màu đỏ, thậm chí đều không phải màu vàng, càng như là thái dương màu sắc.

Thẩm Lãng nói: "Cự long, ngươi thả ra ta, để ta đi ra ngoài, cùng nó một trận chiến."

Khương thị cự long nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, này không có chút ý nghĩa nào."

Thẩm Lãng nói: "Cự long, ta biết ngươi ngạo mạn. Nhưng mà ... Hay là ta cũng không có ngươi tưởng tượng yếu đuối như vậy."

"Cự long, ngươi không có lựa chọn nào khác, ta cũng không có lựa chọn nào khác, ngươi thả ra ta đi ra ngoài!"

"Cự long, chúng ta cứ việc là chiến đấu đồng bọn, nhưng cuối cùng, ta là chủ nhân của ngươi, ta lệnh cho ngươi thả ta đi ra ngoài, cùng Đại Viêm cự long một trận chiến!" Thẩm Lãng hét lớn.

Khương thị cự long chậm rãi nói: "Nếu như thế, như thế như ngươi mong muốn, Thẩm Lãng bệ hạ!"

Sau đó, Khương thị cự long chậm rãi mở ra sau lưng vết nứt, Thẩm Lãng từ bên trong phiêu bay ra.

Nơi này là vô tận đáy biển, đâu đâu cũng có hào quang màu vàng óng.

Này ... Là cự long máu.

Không chỉ là Khương thị cự long, vẫn là Đại Viêm cự long, nó cả người cũng vết thương đầy rẫy, lúc này như trước điên cuồng cắn xé Khương thị cự long.

"Gào ..." Đại Viêm cự long đột nhiên mở ra miệng rộng, nhắm ngay Khương thị cự long cái cổ, đột nhiên liền muốn cắn xuống.

Mà nhưng vào lúc này, nó đột nhiên xoay đầu lại.

Bởi vì nó nhìn thấy Thẩm Lãng.

Trong nước biển Thẩm Lãng, nhìn Đại Viêm cự long, thậm chí trong tầm nhìn của hắn, chỉ có này điều cự long con mắt.

Thẩm Lãng chậm rãi giơ lên trong tay Long Chi Kiếm.

Địa ngục hồn châu, ta không biết ngươi rục rà rục rịch muốn làm gì. Ta không biết ngươi vì sao luôn luôn ham muốn chui vào đầu óc của ta bên trong.

Ta không biết ngươi có cái gì mưu đồ, tại trong lòng ta ngươi là như thế tà ác đáng sợ.

Nhưng lúc này ... Ta không có lựa chọn nào khác.

Đại Viêm cự long nhìn Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Khương thị Thẩm Lãng bệ hạ? Có khỏe hay không, Đại Viêm hoàng đế bệ hạ hướng ngài dấu chấm hỏi."

Sau đó, cự long nhẹ nhàng một cái phun tức, liền muốn đem Thẩm Lãng tan xương nát thịt.

Mà cùng lúc đó.

Thẩm Lãng đột nhiên thả ra hết thảy lực lượng tinh thần, bắt đầu bện vòng xoáy năng lượng.

Trong nháy mắt, địa ngục hồn châu trở nên không gì sánh được hưng phấn, vô cùng kích động.

Vô cùng vô tận sức mạnh tinh thần, vô cùng vô tận năng lượng quỷ dị, vô cùng vô tận linh hồn năng lượng, mãnh mà tràn vào Thẩm Lãng đại não bên trong.

Song phương tinh thần cùng linh hồn hỗn tạp cùng nhau, bện đạo này trước nay chưa từng có vòng xoáy năng lượng.

Nhắm ngay Đại Viêm cự long con mắt, đột nhiên phóng thích!

"Vèo!"

Cái này vòng xoáy năng lượng, lấy trước nay chưa từng có thiểm điện tốc độ, đột nhiên bắn vào Đại Viêm cự long con mắt.

Nó liều mạng muốn nhắm mắt, muốn né tránh.

Nhưng mà đã không kịp.

Cái này trước nay chưa từng có vòng xoáy năng lượng, hỗn hợp địa ngục hồn châu vòng xoáy năng lượng, đâm vào con mắt của nó.

"Gào ... Gào ... Gào ..."

Đại Viêm cự long nhất thời phát sinh kinh thiên kêu thảm thiết gào thét.

.. ... .

Chú: Lại qua mười mấy phút, ngày mùng 1 tháng 7 liền muốn đến, bái cầu đại gia giữ gốc vé tháng, cảm tạ chư vị đại nhân ân đức!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 618: Song Long Chiến Kết Thúc! Thượng Cổ Niết Bàn Mộ!

Chương 618: Song Long chiến kết thúc! Thượng cổ niết bàn mộ!

Cự long thân thể, đã không thể dùng cứng rắn không thể phá vỡ để hình dung.

Có thể nói nhân loại bất kỳ vũ khí nào đối với nó đều không tạo được bất cứ thương tổn gì, mặc kệ là vũ khí lạnh vẫn là vũ khí nóng, vì lẽ đó thượng cổ Thất Lạc đế quốc tìm tới urani, loại này tính chất hủy diệt đáng sợ năng lượng mới có thể uy hiếp đến cự long.

Hai cái cự long lẫn nhau phun tức thời điểm, hoàn toàn dường như Long Chi Hối điên cuồng hỗ bắn, nhưng mà cự long bình yên vô sự.

Hai cái cự long lấy mỗi giây đồng hồ hai, ba ngàn mét tốc độ hung mãnh va chạm, trong chớp nhoáng này va chạm uy lực, đã không thua gì trong vũ trụ hai viên tiểu hành tinh trong đó va chạm, nhưng như trước bình yên vô sự. (bộ phận rất lớn hành tinh đường kính đều ở khoảng mấy ngàn mét)

Vì lẽ đó tại thế giới này, trừ ra không biết urani vũ khí ở ngoài, chỉ có cự long mới có thể gây tổn thương cho hại cự long.

Con mắt hầu như là bất cứ sinh vật nào trên thân yếu ớt nhất địa phương, dù cho cự long cũng không ngoại lệ.

Nhưng mà, cự long con mắt cũng hoàn toàn là đao thương bất nhập, bình thường dưới tình hình dựa vào Thẩm Lãng muốn thương tổn con mắt của nó hoàn toàn là nằm mơ, dù cho là vòng xoáy năng lượng cũng hoàn toàn thương tổn không được nó mảy may.

Mà hiện tại, Thẩm Lãng cái này vòng xoáy năng lượng hỗn hợp địa ngục tinh thể đáng sợ năng lượng, bắn vào Đại Viêm cự long con mắt sau có phản ứng gì?

Vừa bắt đầu phản ứng gì đều không có, hoàn toàn là lông tóc không tổn hại.

Nhưng mà một giây sau, cự long con mắt bắt đầu đọng lại thành băng, liền dường như dung nham chi hải, lại dường như Cực Bắc đại lục như vậy, này tiếp đóng băng, trong nháy mắt cự long này con mắt đều không thấy.

Tiếp theo ... Một luồng đáng sợ hắc ám mà lại băng hàn năng lượng đột nhiên nổ tung, điên cuồng tập kích Đại Viêm cự long đầu óc.

Nó mặt khác một con mắt không có bị thương, nhưng mà trong tầm nhìn tất cả cũng như trước trở nên đen xuống, cái gì đều không thấy.

Hắc ám băng hàn năng lượng, tại đầu óc của nó bên trong không ngừng lan tràn, lan tràn.

"Gào ..."

Đại Viêm cự long liều mạng gào thét gầm thét lên.

Liều mạng mà công kích, cứ việc nó cái gì đều không thấy, nhưng mà điên cuồng phun ra long diễm.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Toàn bộ đáy biển đột nhiên bị xé rách, đáng sợ biển động phóng lên trời.

Vô số long diễm, trực tiếp xé ra ngoài khơi, vọt lên bầu trời.

Vùng biển này, triệt để long trời lở đất.

Đại Viêm cự long không thấy, nhưng mà nó muốn giết chết Thẩm Lãng, muốn giết chết Khương thị cái kia cự long.

Điên cuồng phun ra long diễm đồng thời, nó vuốt sắc điên cuồng cắt chém, cánh khổng lồ cuồng quét mỗi một nơi đáy biển.

Mặc kệ là nó vuốt sắc, vẫn là nó cánh, chỗ đi qua, bất luận thứ gì đều hóa thành bột mịn.

Ròng rã điên cuồng bừa bãi tàn phá công kích nửa canh giờ, bản này đáy biển hầu như đều bị triệt để ép bình, xé ra vô số đạo khe nứt to lớn, hình thành rồi rất nhiều vòng xoáy khổng lồ.

Vùng biển này xung quanh hết thảy hòn đảo san thành bình địa, biến mất ở trên mặt biển.

Đáng sợ biển động, từ bốn phương tám hướng lan tràn mà đi.

Rốt cuộc, Đại Viêm cự long dần dần yên tĩnh lại, nó lúc này như trước không thấy, trong đầu hắc ám cùng băng hàn năng lượng như trước quấn quanh chiếm giữ, nhưng mà mắt phải dần dần khôi phục một ít quang minh.

Nó vỗ cánh khổng lồ, đột nhiên xung ra khỏi biển diện, trực tiếp bay đến mấy vạn mét trên không, hướng về Viêm Kinh phương hướng bay đi. Vết thương đầy rẫy, liền ngay cả cánh đều bị xé ra mấy cái động khổng.

...

Đại Viêm cự long vẫn phi, vẫn phi, ròng rã bay gần vạn dặm, lúc này mới đến phương đông thế giới trên đất bằng không.

Không sai, vừa nãy cái kia hơn hai canh giờ, hai cái cự long lẫn nhau chém giết chiến đấu, đã rời xa phương đông thế giới vạn dặm ở ngoài. Vì lẽ đó khoảng cách danh tự này, đối với cự long tới nói là không có ý nghĩa gì.

Lúc này, toàn bộ phương đông thế giới người, từ Nộ Triều thành đến nước Ngô, đến Càn Kinh, đến Viêm Kinh, vô số người đều tại ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Bởi vì mấy cái canh giờ trước, hai cái cự long trước sau bay qua chân trời, hướng về phía đông mà đi, tất cả mọi người đều nhìn thấy.

Sau đó, tất cả mọi người đều đình chỉ tất cả sự vụ, cũng chỉ là nhìn lên bầu trời.

Bọn họ đang đợi một kết quả.

Chờ chờ Thẩm Lãng cự long trở về.

Đại Càn đế quốc con dân, chờ đợi Khương thị cự long trở về.

Đại Viêm đế quốc con dân, chờ đợi Đại Viêm cự long trở về.

Bởi vì bọn họ biết, trận chiến đấu này, chỉ có một cái người thắng.

Một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ, bốn cái canh giờ ...

Bầu trời như trước yên tĩnh, không có một con rồng trở về.

Toàn bộ Đại Càn đế quốc, mặc kệ đâu một quốc gia con dân, cả người máu tươi đều đang sôi trào, nhưng là vừa giống như chết tĩnh lặng.

Thẩm Lãng bệ hạ cự long nhất định sẽ trở về, nhất định sẽ trở về.

Thậm chí có vô số người cầu khẩn, ta nguyện ý trả bất cứ giá nào, dù cho dâng ra sinh mệnh, chỉ cần Thẩm Lãng bệ hạ cùng cự long có thể trở về.

Chúng ta nguyện ý hiến tế!

Chúng ta nguyện ý hiến tế!

Trời tối rồi!

Bỗng nhiên, một vệt ánh sáng ảnh từ phía đông mà tới.

Cự long trở về, cự long trở về.

Quả nhiên chỉ trở về một cái cự long, dù cho nó phi thường rất cao, nhưng như trước dường như sao chổi như vậy xẹt qua chân trời.

Nộ Triều thành, nước Ngô, nước Việt rất nhiều người đều nhìn thấy này điều cự long bóng người.

Này ... Đây là Đại Viêm cự long, hay là chúng ta Đại Càn đế quốc cự long?

Rất nhanh, đáp án đi ra.

Này ... Đây là Đại Viêm đế quốc cự long.

Bởi vì, nó bay thẳng đến Viêm Kinh phương hướng bay đi.

Đại Càn đế quốc vạn dân khắp cả người băng hàn, da đầu dường như muốn triệt để xốc lên đồng dạng.

Chuyện gì xảy ra?

Vì sao chỉ có Đại Viêm đế quốc cự long trở về? Chúng ta Thẩm Lãng bệ hạ đây? Chúng ta Đại Càn đế quốc cự rồng thì sao?

Nước Ngô cùng Đại Viêm đế quốc giáp giới, vì lẽ đó này điều cự long là từ nước Ngô ngay phía trên bay qua.

Cho rằng nước Ngô đại nho trạm ở trên đỉnh núi nhìn tất cả những thứ này.

Này, đây là Đại Viêm đế quốc cự long? Vậy chúng ta cự rồng thì sao? Chúng ta bệ hạ đây?

Đại nho nước mắt tuôn ra, khô gầy lòng dạ không ngừng nhấp nhô.

"Không, không, không ..."

"Ta Đại Càn đế quốc Thẩm Lãng bệ hạ, nhất định đánh đâu thắng đó."

"Đại Càn vạn thắng, lão phu tám mươi có thừa, nguyện ý hiến tế ..."

Dứt lời, hắn đột nhiên hướng về bên cạnh bia đá đập tới.

"Ầm!"

Bên cạnh tử tôn hoàn toàn đột nhiên không kịp chuẩn bị, xông lên phía trước thời điểm, cái này đại nho xương sọ đã nứt ra, máu tươi tuôn trào ra.

"Phụ thân, phụ thân ..."

"Gia gia, gia gia ..."

Bên cạnh tử nữ, tôn tử gào khóc.

Cái này đại nho lại lộ ra mỉm cười nói: "Ta là Đại Càn cự long hiến tế, ta Đại Càn nhất định thiên thu muôn đời! Khương Ly bệ hạ ... Khương Ly bệ hạ, lão hủ đê hèn, năm đó không có vì ngài tuẫn táng, mà là chạy trốn tới nước Ngô tị thế ẩn cư. Hiện tại, ta tùy tùng ngài mà đến rồi!"

Sau đó, vị này đại nho nhắm mắt lại, mỉm cười rồi biến mất.

...

Đại Viêm đế quốc đường biên giới, lâm thời nơi đóng quân.

Từ Đại Càn đế quốc chạy nạn tiến vào Đại Viêm cảnh nội vượt qua một triệu người, đương nhiên bây giờ còn có bộ phận rất lớn người ở trên đường, nhưng cũng đã có hai ba trăm ngàn người đã tiến vào Đại Viêm, vào ở mười mấy lâm thời nơi đóng quân.

Nhạn Nam quận lâm thời nơi đóng quân, ròng rã ở sáu vạn người, này vốn là một cái quân doanh, hoang phế sau, liền trở thành dân chạy nạn doanh.

Cái này nơi đóng quân chia làm tứ đẳng.

Bậc nhất hào môn đại hộ người chạy nạn, ở trước tướng quân trạch viện, bên trong hết thảy tất cả không thiếu gì cả.

Thứ hai chờ có công danh gia tộc, tiểu quan liêu, còn có phú thương, ở tại ngói bên trong doanh trại.

Bậc ba trung sản gia đình người chạy nạn, ở tại mảnh gỗ bên trong doanh trại.

Thứ tư chờ phổ thông bình dân, ở tại lâm thời dựng trong lều vải, mười mấy người chen chúc đỉnh đầu lều vải.

Này 6 vạn người chạy nạn, cũng trải qua trước nay chưa từng có mưu trí lịch trình. Bởi vì lo lắng cự long phá hủy Càn Kinh, vì lẽ đó bọn họ trốn thoát, phản bội Đại Càn đế quốc, trốn vào Đại Viêm đế quốc cảnh nội. Làm Đại Viêm cự long bay về phía Càn Kinh thời điểm, bọn họ nỗi lòng phức tạp Vạn Thiên, vừa vui mừng sự lựa chọn của chính mình, lại có chút không đành lòng.

Nhưng mà làm Thẩm Lãng cưỡi cự long xuất hiện ở trên trời thời điểm, bọn họ cũng cảm xúc dâng trào. Đại Càn đế chủ Thẩm Lãng dĩ nhiên thật sự tới cứu Càn Kinh, hơn nữa cũng có một cái cự long? Đại Càn đế quốc cũng có cự long?

Vào lúc này, đám này người chạy nạn liền chia làm vài cái trận doanh, hào môn đại hộ môn nội tâm kinh hãi đồng thời, cũng đang liều mạng nguyền rủa. Dựa vào cái gì a? Đại Viêm đế quốc có cự long, dựa vào cái gì Đại Càn đế quốc Thẩm Lãng cũng có cự long a?

Trận chiến này, Thẩm Lãng khẳng định thua, khẳng định thua!

Mà phần lớn phổ thông bình dân thì nỗi lòng không gì sánh được phức tạp. Thẩm Lãng bệ hạ không có ruồng bỏ Càn Kinh, nhưng chúng ta nhưng ruồng bỏ Càn Kinh, ruồng bỏ quê hương của chính mình.

Hai cái cự long biến mất ở phía đông bầu trời sau, toàn bộ nhạn nam trong doanh trại mấy vạn người chạy nạn cũng ngửa đầu nhìn lên bầu trời, chờ đợi cuối cùng kết cục.

Bọn họ là Đại Càn đế quốc người, thế nhưng là có chạy trốn tới Đại Viêm cảnh nội, chẳng mấy chốc sẽ trở thành Đại Viêm đế quốc con dân.

Như thế, bọn họ hy vọng ai thắng lợi?

Không biết, thật sự không biết.

Bởi vì Thẩm Lãng bệ hạ cưỡi rồng mà đến, vốn là vì cứu vớt bọn họ a.

Mười giờ tối tả hữu, phía đông bầu trời xuất hiện một đạo hỏa quang, dường như sao chổi.

Cự long trở về, đây là Đại Viêm đế quốc cự long, bởi vì nó phi hành phương hướng là Viêm Kinh.

Cái kia ... Cái kia ý vị như thế nào?

Mang ý nghĩa Đại Viêm cự long thắng lợi, mang ý nghĩa Thẩm Lãng bệ hạ thất bại? Mang ý nghĩa Đại Càn cự long chết rồi?

Một lát sau.

"Đại Viêm vạn tuế, Đại Viêm vạn tuế!"

Dân chạy nạn trong doanh, ở tại quan tướng dinh thự bên trong hào môn đại hộ một người làm quan cả họ được nhờ.

Vô số rượu ngon món ngon đưa lên.

"Đại hỉ, đại hỉ a, chúng ta lựa chọn là chính xác! Đại Viêm cự long thắng lợi, ha ha ha ha!"

"Thẩm Lãng xong, Đại Càn đế quốc cự long chết chắc rồi."

"Hai cái cự long, chỉ có thể có một cái sống sót trở về, hiện tại Đại Viêm cự long trở về, điều này có ý vị gì? Mang ý nghĩa Thẩm Lãng cự long chết rồi."

"Đến a, đại gia khoái hoạt lên, đại gia tận tình ăn uống."

"Chúng ta may mà không có ở lại Càn Kinh bên trong, bằng không chết chính là bọn ta a."

Mà còn lại mấy vạn trốn tránh Càn Kinh bình dân, nỗi lòng phức tạp Vạn Thiên, trầm mặc không nói gì.

...

Đại Viêm cự long bay đến Càn Kinh bầu trời, sau đó không ngừng thu nhỏ lại, thu nhỏ lại, cuối cùng chỉ có mấy chục mét, đột nhiên bay vào cấm kỵ chi trong tháp, vô thanh vô tức.

Một lát sau, có vẻ hơi khô gầy Đại Viêm hoàng đế chậm rãi đi vào cấm kỵ chi trong tháp.

Tại to lớn bên trong ao rồng, Đại Viêm cự long vết thương đầy rẫy, nằm tại bên trong ao rồng không nhúc nhích.

Toàn thân không biết có bao nhiêu vết thương, cánh xé rách mấy chục nơi, hai con mắt đều xem không lớn thấy, toàn bộ đại não, bị vô biên vô hạn hắc ám cùng băng hàn năng lượng thẩm thấu tập kích.

Nó rốt cuộc bay trở về.

Đại Viêm hoàng đế thân tay sờ xoạng đỉnh đầu của nó, nhất thời băng hàn thấu xương.

Không thể nào tưởng tượng được, đây là cái gì sức mạnh a? Loại này hắc ám cùng băng hàn, thậm chí ngay cả cự long đều không chống đỡ được?

"Trở về, không sao rồi, tiếp xuống ta giúp ngươi chữa thương, ta giúp ngươi đem này đáng sợ hắc ám năng lượng từ trong đầu đuổi ra ngoài."

Hoàng đế cởi long bào, cũng tiến vào rồng trì bên trong, thân thể của hắn lại khô lại nhíu, so với trước thật sự phảng phất già rồi hai mươi mấy tuổi còn chưa hết, trước hắn nhìn qua nhiều nhất không vượt qua năm mươi tuổi.

Hoàng đế hai tay đặt ở cự long đỉnh đầu, nhắm mắt lại, tiến vào long chi cảm ngộ cảnh giới.

"Quả nhiên là vật này a, quả nhiên là này địa ngục như vậy băng hàn."

"Tất cả tiết tấu đều bị đại loạn, Thẩm Lãng mang theo cự long trở về quá sớm, cho tới ta cũng không thể không sớm xuất quan."

"Xin lỗi lão đầu, ngươi vốn nên là nửa năm sau lại xuất quan, này rồng trì đồ vật bên trong ngươi đều không có nuốt chửng hấp thu sạch sẽ liền như thế vội vàng xuất thế, lực chiến đấu của ngươi vẻn vẹn khôi phục sáu, bảy phần mười, ta liền để ngươi xuất chiến."

"Thẩm Lãng, ngươi có thể hại khổ ta, ngươi làm hại trẫm tiêu hao rất nhiều năm sinh cơ."

Thẩm Lãng mang theo cự long trở về, vì để tránh cho một loại nào đó đáng sợ cục diện phát sinh, Đại Viêm hoàng đế chỉ có thể trước thời gian hơn năm tháng xuất quan.

Vì đạt đến cái mục tiêu này, hắn tiêu hao sinh cơ cùng linh hồn, mới để cự long sớm xuất thế.

Vì lẽ đó sau khi xuất quan, hoàng đế tinh thần có vẻ phi thường uể oải, đòi hỏi thời gian rất lâu khôi phục.

Như thế hắn chẳng lẽ không có thể chờ sao?

Chờ nửa năm sau, đến khi cự long tự nhiên thức tỉnh, khôi phục trăm phần trăm sức chiến đấu lại xuất quan?

Không thể chờ!

Bởi vì Thẩm Lãng mang theo cự long trở về, nhưng hắn long chi cảm ngộ còn bé nhỏ không đáng kể, còn chưa phát hiện một ít trí mạng đồ vật.

Mà một khi để hắn phát hiện, tất cả cũng không kịp.

Vì lẽ đó hoàng đế nhất định phải sớm xuất quan, để cự long sớm xuất thế, cứ việc chỉ có 60% sức chiến đấu.

Nhưng mà Thẩm Lãng từ phương tây thế giới mang đến cái kia cự long vô cùng trẻ tuổi, xa hoàn toàn không phải Đại Viêm cự long đối thủ, dù cho sáu, bảy phần mười sức chiến đấu cũng như trước có thể mang nó tiêu diệt.

Toàn bộ phương đông thế giới, thậm chí toàn bộ thế giới, chỉ có thể có một con rồng. Vì lẽ đó, này hai cái cự long chiến đấu sớm bạo phát.

Hoàng đế bệ hạ bên này có tiếc nuối khổng lồ, bởi vì hắn mạnh mẽ lực lượng tinh thần không có khôi phục, vì lẽ đó không thể cưỡi rồng mà chiến, không có long kỵ sĩ rồng, sức chiến đấu là muốn hạ xuống rất hơn nhiều.

Long kỵ sĩ long chi cảm ngộ, có thể làm cho cự long sức chiến đấu tăng lên tới một cái khác cảnh giới.

Nhưng mà dựa theo hoàng đế phỏng chừng, coi như không có hắn cưỡi rồng mà chiến, coi như chỉ có sáu phần mười sức chiến đấu, như trước có thể tiêu diệt Khương thị cự long, cứ việc sẽ bị thương, nhưng sẽ không quá nghiêm trọng.

Giết chết Đại Càn cự long, sẽ không có bất kỳ bất ngờ. Nhưng không nghĩ tới, bất ngờ vẫn là phát sinh, hắn cự long chịu đến trọng thương.

Đại Viêm hoàng đế nói: "Rồng a, tiếp xuống chúng ta đồng thời nghỉ ngơi lấy sức, để ta vì ngươi chữa thương."

Sau đó, cự trên thân rồng thả ra hào quang nhàn nhạt, to lớn bên trong ao rồng sức mạnh, từng điểm từng điểm thẩm thấu tiến trong cơ thể nó.

...

Càn Kinh bên trong!

Vô số Càn Kinh dân chúng dần dần nghe nói một cái kinh thiên tin dữ, Đại Viêm đế quốc cự long trở về, nhưng mà Thẩm Lãng bệ hạ cự long nhưng chưa có trở về.

Đại Càn cự long chết rồi? Thẩm Lãng bệ hạ ... Cũng ... Chết rồi?

Càn Kinh còn lại mấy trăm ngàn người đầu tiên là hoàn toàn không tin, nhưng mà tin tức truyền đến càng ngày càng tường tận, bởi vì vô số người đều nhìn thấy, Đại Viêm cự long trở về, Đại Càn cự long nhưng không có.

Sau đó những người này hổ thẹn, thống khổ!

Thẩm Lãng bệ hạ cần phải rất sớm trước cũng đã mang theo cự long trở về, nhưng hắn nhưng không có hướng Đại Viêm đế quốc khai chiến, đây là vì cái gì?

Đương nhiên là bởi vì hắn cảm giác mình vẫn không có chuẩn bị kỹ càng.

Nhưng mà vì bảo vệ Càn Kinh, Thẩm Lãng bệ hạ vạn bất đắc dĩ mang theo cự long sớm nghênh chiến Đại Viêm cự long.

Hắn là vì sao bảo vệ chúng ta. Chúng ta đám này thấp hèn bình dân là bé nhỏ không đáng kể a, dựa vào cái gì để cự long bảo vệ chúng ta mà chết?

Dựa vào cái gì để Thẩm Lãng bệ hạ vì chúng ta mà chết?

Thậm chí chúng ta rất nhiều người đều muốn qua muốn phản bội Đại Càn đế quốc.

Lúc đó toàn thể đại biểu quyết thời điểm, chúng ta rất nhiều người đều gửi cho Doanh Quảng, bởi vì chúng ta sợ sệt, dù cho biết Doanh Quảng là loạn thần tặc tử, như trước lựa chọn hắn.

Lần này chúng ta cũng muốn chạy ra Càn Kinh, chỉ là nghèo quá, chạy nạn đều trốn không nổi, không nỡ lòng bỏ mảnh này gia nghiệp.

Chúng ta loại này đê tiện người vô liêm sỉ, Thẩm Lãng bệ hạ đều vì chúng ta mà hy sinh?

Vô biên vô hạn hổ thẹn, thống khổ, bi phẫn!

Càn Kinh bình dân, bởi vì ba mười mấy năm trước cái kia một hồi đại bại, nản lòng thoái chí, thống khổ tuyệt vọng. Làm Thẩm Lãng cưỡi cự long trở về, cứu vớt Càn Kinh, triệt để nhen nhóm này mấy trăm ngàn người nhiệt huyết cùng trung thành.

Mà hiện tại, tin dữ truyền đến. Đại Viêm cự long trở về, nhưng Đại Càn cự long nhưng không có trở về. Thẩm Lãng bệ hạ, còn có Đại Càn cự long, khả năng vì bọn họ hy sinh.

Càn Kinh này mấy trăm ngàn người nội tâm hỏa diễm, trong nháy mắt cháy hừng hực.

Một người trong đó tráng hán bỗng nhiên giận dữ hét: "Chúng ta lẽ ra nên là Đại Càn đế quốc trung thành nhất con dân, nhưng mà năm đó Thẩm Lãng bệ hạ thân phận bị vạch trần, anh hùng thiên hạ, dâng tới huyền vũ thành, bảo vệ Thẩm Lãng bệ hạ thời điểm? Chúng ta ở nơi nào?"

"Thẩm Lãng bệ hạ cùng Doanh Quảng tranh cướp đại nghĩa thời điểm, chúng ta biết rõ hắn là chính thống, biết rõ Doanh Quảng là loạn thần tặc tử. Lúc đó chúng ta cần phải chống đỡ Thẩm Lãng bệ hạ, vào lúc ấy chúng ta ở nơi nào?"

"Càn Kinh không chỉ là Thẩm Lãng bệ hạ Càn Kinh, càng là quê hương của chúng ta, làm Đại Viêm cự long muốn tới hủy diệt Càn Kinh thời điểm, chúng ta lại ở nơi nào? Chúng ta không phải quỳ trên mặt đất run lẩy bẩy, chính là chuẩn bị chạy nạn."

"Chúng ta người như vậy, nơi nào xứng với Thẩm Lãng bệ hạ vì chúng ta hy sinh? Nơi nào xứng với cự long vì chúng ta hy sinh?"

"Chúng ta đám người kia, có mặt mũi nào sống trên thế giới này?"

Cái này tráng hán, đột nhiên nhảy vào trong nhà, trên lưng lương khô, trên lưng một cây đao, sau đó rời đi gia.

"Ta muốn đi Đại Viêm đế quốc, ta muốn đi đem những phản bội Đại Càn đế quốc, nương nhờ vào Đại Viêm đế quốc người giết chết."

"Ta muốn đi giết đi những phản đồ, Thẩm Lãng bệ hạ cùng cự long vì chúng ta mà hy sinh, ta muốn đi giết chúng nó lũ phản đồ."

Người thứ nhất, người thứ hai.

Cuối cùng, mấy ngàn, mấy vạn, mười mấy vạn tráng hán, mang theo lương khô, vác lên dao bổ củi, cái cuốc.

Như thủy triều hướng về Càn Kinh ngoài thành tuôn tới. Bọn họ không biết phải làm gì, bọn họ không biết vì sao phải làm như vậy.

Nhưng mà, trong lòng chính là có một ngọn lửa tiêu không đi xuống.

Trước Thẩm Lãng bệ hạ vì bọn họ mà chiến, thậm chí vì bọn họ mà hy sinh. Vậy bây giờ, bọn họ liền muốn là Thẩm Lãng bệ hạ mà chiến, là Đại Càn mà hy sinh.

Dù cho chết, cũng phải chứng minh, chúng ta đám rác rưởi này không phải triệt để không có thuốc nào cứu được.

"Giết, giết, giết ..."

"Nhảy vào Đại Viêm đế quốc, giết chết bọn họ, giết chết bọn họ."

"Vì Thẩm Lãng bệ hạ báo thù, vì Đại Càn cự long báo thù!"

...

Làm Thẩm Lãng thả ra vòng xoáy năng lượng, bắn về phía Đại Viêm cự long con mắt.

Địa ngục tinh thể bên trong vô cùng vô tận đáng sợ năng lượng, vô số linh hồn, mãnh mà tràn vào Thẩm Lãng đại não bên trong.

Trong nháy mắt ... Thẩm Lãng liền ngất.

Sau đó phát sinh tất cả, hắn cũng không biết.

...

Không biết qua bao lâu, hắn yếu ớt mở mắt.

Này ... Đây là nơi nào?

Đây là đáy biển?

Đây là cái nào thượng cổ di tích?

Rất nhanh Thẩm Lãng liền biết rồi, này lại là một cái thượng cổ Thất Lạc đế quốc di tích.

Bởi vì, hắn nhìn thấy một cái không gì sánh được to lớn Medusa nữ vương pho tượng.

Không, nói cho đúng nó là một cái quan tài.

Chỉ có điều cái này quan tài, vốn là Medusa nữ vương pho tượng.

Phi thường vô cùng lớn lao, có hơn hai trăm mét trường, rộng ba mươi mét cự quan tài lớn.

Hơn nữa toàn bộ quan tài, chính là một cái hoàn chỉnh Medusa nữ vương.

Lúc này, cái này quan tài đã mở ra, nhưng bên trong rỗng tuếch.

Thẩm Lãng đi thẳng, đi thẳng, đi tới Medusa nữ vương khuôn mặt nơi.

Bởi vì khoảng cách đến quá gần rồi, vì lẽ đó thấy không rõ lắm, vì lẽ đó phải đi xa một chút, mới có thể thấy rõ ràng cái này Medusa nữ vương pho tượng khuôn mặt.

Đi ra xa mấy chục mét, rốt cuộc nhìn rõ ràng.

Này ... Này chính là cái kia Medusa nữ vương? Đây chính là Yêu Yêu tinh thần mẫu thân?

Không sai, nàng chính là mẫu thân của Yêu Yêu, chính là cái kia ma như vậy mê hoặc Medusa nữ vương.

Nàng cặp mắt kia, Thẩm Lãng là tuyệt đối sẽ không nhận sai.

Nơi này, chính là Cừu Yêu Nhi lúc đó vô ý xông tới thượng cổ di tích? Nó hẳn là Medusa nữ vương một cái lăng mộ?

Cừu Yêu Nhi vô ý mở ra cái này quan tài? Làm cho Medusa nữ vương linh hồn phiêu dật mà ra, vì không lập tức tiêu tan, không thể không tiến vào Cừu Yêu Nhi trong cơ thể?

Đúng, nơi này đúng là một cái lăng mộ, thượng cổ Medusa vương tộc chi mộ.

Medusa nữ vương linh hồn rõ ràng không có chết, vì sao phải kiến tạo lăng mộ?

Lẽ nào là vì vô số năm sau tỉnh lại? Cùng Sauron một trận chiến sau, Medusa nữ vương linh hồn lại đi nơi nào?

Nơi này khoảng cách phương đông thế giới có hơn một vạn dặm chứ? Hai cái cự long dĩ nhiên chém giết khoảng cách xa như vậy?

Còn có, chính mình là làm sao tiến vào cái này đáy biển Medusa nữ vương lăng mộ a?

Đúng rồi, đúng rồi! Còn có một cái trọng yếu việc.

Địa ngục hồn châu vô số linh hồn, còn có quỷ dị năng lượng tiến vào đầu óc của hắn bên trong, để hắn trong nháy mắt ngất đi.

Như thế đầu óc của hắn bên trong có biến hóa gì đó? Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn ký ức, có phải là mở ra?

Thẩm Lãng lập tức tìm tòi đầu óc của chính mình.

Kết quả ... Phát hiện tình cảnh quái quỷ.

Này, đây là gặp quỷ sao?

Thẩm Lãng đại não dường như một khối phần cứng, ánh sáng tin tức của chính mình chiếm không tới 5%, nhưng mà có một cái ẩn giấu bàn chiếm 50% không gian, nhưng hoàn toàn không có cách nào giải thích, đây chính là Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn.

Mà hiện tại ... Lại mẹ nó có thêm một cái ẩn giấu bàn, lại chiếm hắn đại não hai mươi lăm phần trăm không gian.

Nói cách khác, Thẩm Lãng đại não không gian 80% đều bị chiếm đầy.

Này đòi mạng a?

Hai cái ẩn giấu bàn? Nó là muốn nói cho ta cái gì?

Các ngươi là muốn để ta gánh chịu cái gì sứ mệnh a?

Bất quá tiếp theo, Thẩm Lãng tìm tòi những ký ức này thời điểm, phát hiện trong đầu xác thực có thêm một đoàn tin tức.

Trước không có tin tức, hoàn toàn mới giải khóa.

Bất quá ... Đây là địa ngục tinh thể mang đến tin tức? Vẫn là Đại Kiếp Minh Vương mang đến tin tức a?

Thẩm Lãng thử nghiệm đọc.

Kết quả phát hiện, đây là một loại phi thường thần bí văn tự, hoàn toàn đọc không hiểu. Liền cùng thượng cổ nhà tù thứ ba tù thất, giam giữ nguyền rủa nữ hoàng ký tự như thế.

Nhưng không giống nhau chính là, phía trên kia cũng chỉ có mười mấy chữ, mà lần này hoàn toàn mới giải khóa tin tức, ròng rã có mấy vạn chữ không thôi.

Nhưng là vừa cùng long chi cảm ngộ chữ không giống nhau, đó là không ngừng biến hóa, mà này mấy vạn chữ là cố định.

Thẩm Lãng thoáng thâm nhập nghiên cứu, lập tức liền mê muội tiến vào, đây là Đại Kiếp Minh Vương lưu lại, liên quan với thượng cổ cự long then chốt bí mật.

Bởi vì hoàn thành long chi cảm ngộ sơ cấp, hay hoặc là là bởi vì Thẩm Lãng lực lượng tinh thần lại được tăng thêm một bước, trước hoàn toàn xem không hiểu rồng phù, lúc này cũng xem hiểu một chút nhỏ.

Bất quá, cũng vẻn vẹn chỉ có một chút, muốn triệt để lĩnh ngộ thấu triệt, còn cần rất lâu thời gian.

Hơn nữa, đây là muốn kèm theo long chi cảm ngộ, đồng thời đọc, tài năng triệt để rõ ràng.

Nhưng mà hiện tại Thẩm Lãng không có thời gian, hắn muốn đi tìm cự long, này mới là trọng yếu nhất.

Thế giới này rất nhiều chuyện đều sớm.

Thẩm Lãng sớm đi tới thất lạc quốc gia phế tích kim tự tháp, hoàn thành long chi cảm ngộ nhập môn. Lại sớm đi tới phương tây thế giới, lĩnh trở về Khương thị cự long, bức bách Đại Viêm hoàng đế sớm xuất quan.

Tất cả những thứ này, dẫn đến hai cái cự long sớm tiến hành một hồi quyết chiến.

Kết quả là ... Khương thị cự long đại bại, sinh tử chưa biết.

Vậy này là một cái tin dữ sao? Là một tin tức xấu sao?

Không, không phải!

Ngược lại, này phản mà thay đổi một loại nào đó nhất định kết cục.

Thất lạc quốc gia phế tích kim tự tháp đại hiền nói ra một câu, trước dự định quỹ tích đều bị đánh vỡ, vì lẽ đó rất nhiều thứ đều trở nên không biết.

Hay là, đây mới là hy vọng duy nhất con đường?

...

Thẩm Lãng không ngừng tìm kiếm!

Một phút sau, hắn phát hiện cự long.

Ở một cái ao bên trong.

Cự long nhỏ đi, cũng chỉ có mấy trăm mét.

Nó bản không có biến ảo to nhỏ năng lực, bởi vì vẫn không có nắm giữ, hơn nữa khả năng đòi hỏi Thẩm Lãng rồng chi lĩnh ngộ giúp hắn hoàn thành tự do biến ảo to nhỏ.

Hiện tại nó sở dĩ nhỏ đi, là bởi vì trôi đi quá nhiều năng lượng.

Cái này ao bên trong, chất đầy vô số ánh mặt trời trạch chất lỏng, đây là máu rồng.

Vô số máu rồng, con số trên trời.

Không chỉ là Đại Càn cự long, còn có Đại Viêm cự long.

Thực sự là kỳ quái, hai cái cự long điên cuồng chiến đấu, chảy vô số huyết, cần phải đều rải rác ở vô số bên trong đại dương a, triệt để không tìm về được.

Vì sao lúc này toàn bộ ngưng tụ ở đây? Hơn nữa còn một giọt đều không có mất đi kiểu dáng?

Cự long lúc này nằm tại rồng trong ao máu, không có bất cứ động tĩnh gì, liền hô hấp đều không có, hoàn toàn phán đoán không sinh ra chết.

Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Là ai đem Thẩm Lãng mang đến nơi này? Là ai đem cự long mang đến nơi này? Là ai đem vô số máu rồng hội tụ?

Thẩm Lãng bỗng nhiên đắc đạo: "Đi ra đi, chư vị ... Bằng hữu, viễn cổ bằng hữu."

Một lát sau!

Một cái lại một cái quang ảnh xuất hiện.

Mỹ lệ Vạn Thiên, điên đảo chúng sinh.

Mấy trăm Medusa cái bóng, bay tới Thẩm Lãng xung quanh.

Các nàng thượng cổ Thất Lạc đế quốc Medusa vương tộc linh hồn.

...

Chú: Chương này cấu tứ mấy tiếng, vì lẽ đó đổi mới chậm, xin lỗi! Chương tiếp theo sẽ ở mười hai giờ trước hoàn thành, cảm ơn! Giữ gốc vé tháng thỉnh kế tục ban ơn cho ta, nỗ lực tiến mười vị trí đầu, bánh ngọt cho chư vị ân công dập đầu.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 619: Thượng Cổ Chân Tướng! Điên Cuồng Niết Bàn Con Đường!

Chương 619: Thượng cổ chân tướng! Điên cuồng niết bàn con đường!

Vào lúc này, Thẩm Lãng cũng chỉ có một loại cảm giác.

Tốt nhiều tiểu thư xinh đẹp tỷ a, hơn nữa còn là mặt người thân rắn tiểu tỷ tỷ. Hắn thực sự không thể nào tưởng tượng được, trên thế giới này vẫn còn có nhiều như vậy tuyệt đỉnh mỹ lệ mà lại hoàn toàn khác nhau khuôn mặt.

Hiện đại Trái Đất mỹ nữ rất nhiều, chỉ cần nguyện ý dùng tiền, 60 phân cũng có thể sửa mặt trở thành 90 phân. Nhưng mà những mỹ nữ này cũng dường như phục chế dính thiếp ra đến đồng dạng, mở ra một cái nào đó tuyển mỹ trang web liền sẽ phát hiện, hết thảy khuôn mặt hầu như đều giống nhau như đúc.

Điều này khiến người ta quên, niên đại 80 những nữ minh tinh kia, là cỡ nào có đủ đặc sắc, coi như là khuyết điểm cũng rất gợi cảm.

Xem đến đây sao nhiều Medusa vương tộc, Thẩm Lãng chỉ có thán phục đấng tạo hóa xảo đoạt thiên công.

Các nàng vì sao xưng là Medusa vương tộc? Lẽ nào nơi này mỗi một cái Medusa đều là nữ vương sao?

Cũng không phải là như thế, thượng cổ Thất Lạc đế quốc là có rất nhiều chủng tộc, trong đó đỉnh kim tự tháp chính là Medusa, các nàng là cao nhất giai tầng thống trị, gọi chung là Medusa vương tộc.

Thẩm Lãng nhất thời hướng về các nàng vẫy vẫy tay nói: "Các ngươi khỏe, Medusa các tiểu tỷ tỷ? Ta là Thất Lạc đế quốc minh hữu, ta là Khương Hiết thái tử đời sau."

Thẩm Lãng trước tiên nói thanh thân phận, miễn cho chịu đến công kích, bởi vì tại hắn cố hữu trong ấn tượng, Medusa đều là phi thường hung ác.

"Chúng ta biết." Một người trong đó Medusa nói.

Thẩm Lãng nói: "Tiểu tỷ tỷ, ngươi tên là gì?"

Cái kia Medusa nói: "Ren Naru."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là đám này Medusa thủ lĩnh?"

Ren Naru nói: "Đúng thế."

Thẩm Lãng lại một lần nữa nói: "Ta là các ngươi minh hữu, con gái của ta Yêu Yêu, nàng có một cái tinh thần mẫu thân, cần phải chính là các ngươi nữ vương."

Ren Naru nói: "Chúng ta biết, chúng ta Naru nữ vương tại ngài trên thân lưu lại dấu ấn tinh thần."

Thẩm Lãng kinh ngạc, ta làm sao không biết? Hơn nữa dấu ấn tinh thần là làm sao lưu a, mấy năm trôi qua đều không biến mất sao?

"Naru nữ vương?" Thẩm Lãng.

Ren Naru nói: "Chúng ta thượng cổ Thất Lạc đế quốc, tổng cộng chia làm bảy cái chi hệ, cộng đồng phụng dưỡng Medusa nữ vương. Naru bộ tộc là bảy chi hệ một trong, nữ vương thống trị Naru vương quốc, nàng không có có tên tuổi, toàn bộ vương quốc chính là tên của nàng."

Thì ra là như vậy, này nghe vào cùng phương đông thế giới cũng có chút tương tự, một cái đế quốc phía dưới, có mấy cái chư hầu vương quốc. Mẫu thân của Yêu Yêu, quả nhiên là danh xứng với thực nữ vương.

Thẩm Lãng nói: "Là các ngươi cứu ta cùng cự long sao?"

Ren Naru nói: "Là ngài kích thương mặt khác một cái cự long, chúng ta chế tạo một cái vòng xoáy, đem bọn ngươi mang đến nơi này."

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi là cảm nhận được dấu ấn tinh thần của ta?"

"Đúng, Thẩm Lãng bệ hạ." Ren Naru nói: "Chúng ta cách đến rất xa, liền phát hiện ngài trên thân nữ vương dấu ấn."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng là ... Các ngươi đều ở ..."

Thẩm Lãng lời còn chưa dứt, bởi vì cảm thấy không lễ phép, đám này Medusa vương tộc đều ở trong quan tài đá, linh hồn nằm ở tuyệt đối trạng thái ngủ say, tại sao lại tỉnh lại? Tại sao lại phát hiện Naru nữ vương tại Thẩm Lãng trên thân dấu ấn tinh thần?

Ren Naru nói: "Hai cái cự long chiến đấu hủy thiên diệt địa, đem chúng ta Naru Vương tộc lòng đất lăng mộ xé rách, chúng ta quan tài đá tài toàn bộ nứt ra, sớm tỉnh lại chúng ta."

Này vừa nói, Thẩm Lãng nhất thời khổ sở.

Lần trước, Medusa nữ vương quan tài đá cũng giống như là bởi vì một cái nào đó cái đến hiện tại đều là bí mật bất ngờ bỗng nhiên nứt ra, làm cho linh hồn của nàng sớm thức tỉnh, mà lúc đó

Cừu Yêu Nhi cũng đi nhầm vào Naru Vương tộc lòng đất lăng mộ.

Nếu như lúc đó Naru nữ vương không tiến vào Cừu Yêu Nhi thân thể, cái kia linh hồn của nàng sẽ dần dần tiêu tan. Vì lẽ đó song phương hiệp thương, Medusa linh hồn gửi thân tại Cừu Yêu Nhi trong cơ thể.

Là gửi thân, không phải đoạt xá, bởi vì Cừu Yêu Nhi linh hồn không có thụ đến bất cứ thương tổn gì.

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, nếu như không chiếm được trợ giúp, linh hồn của các ngươi tiếp xuống sẽ tiêu tan?"

Ren Naru nói: "Đúng, cứ việc cái này lòng đất lăng mộ có thể tận lực bảo vệ chúng ta linh hồn, nhưng mà bởi vì cự long chiến đấu, nơi này cũng bị xé rách mấy cái lỗ hổng, vì lẽ đó ước chừng có chứa nửa canh giờ, chúng ta linh hồn sẽ toàn bộ tiêu tan."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta làm sao giúp các ngươi? Ta nhất định có thể giúp các ngươi đúng không?"

Ren Naru nói: "Đúng, ngài Long Chi Kiếm thượng hạt châu kia, có thể làm chúng ta gửi thân vị trí."

Thẩm Lãng cầm lấy Long Chi Kiếm, nhìn thấy khảm nạm ở phía trên địa ngục hồn châu, lúc này đã kinh biến đến mức lờ mờ tối tăm.

Thẩm Lãng dùng nó tiến hành một lần vòng xoáy năng lượng công kích, liền đem bên trong năng lượng tiêu hao hết, mặt khác hắn quỷ dị năng lượng cùng tinh thần ký ức, cũng tiến vào Thẩm Lãng đại não bên trong, chiếm cứ hắn hai mươi lăm phần trăm không gian.

Thẩm Lãng nói: "Hoan nghênh các ngươi, chỉ cần không cảm thấy oan ức, ta đây chi Long Chi Kiếm hoan nghênh chư vị tiểu tỷ tỷ nhập trú."

Này địa ngục hồn châu trước liền đã từng ngưng tụ vô số linh hồn, hoàn toàn là tốt nhất linh hồn chỗ ở.

Đám này Medusa tiểu tỷ tỷ thực sự là quá chính trực, các nàng hoàn toàn có thể thừa dịp Thẩm Lãng lúc hôn mê, chính mình tiến vào địa ngục hồn châu a, kết quả ngạnh phải chờ tới Thẩm Lãng tỉnh lại, trưng cầu sự đồng ý của hắn.

"Được rồi, cảm ơn Thẩm Lãng bệ hạ." Ren Naru nói: "Đúng rồi, thỉnh hỏi chúng ta có cái gì có thể giúp ngài, thừa dịp chúng ta còn có cuối cùng một chút thời gian."

Thẩm Lãng nói: "Thượng cổ Thất Lạc đế quốc đã từng chế tạo qua đồ long vũ khí, mệnh danh là Lạc Nhật kế hoạch đúng không?"

Ren Naru nói: "Đúng, Thẩm Lãng bệ hạ."

Thẩm Lãng nói: "Vậy xin hỏi đám này đồ long vũ khí giấu ở nơi nào? Các ngươi biết không?"

Ren Naru nói: "Xin lỗi, đã không có Lạc Nhật vũ khí, chúng ta thượng cổ Thất Lạc đế quốc, đã dùng mất rồi."

Thẩm Lãng kinh ngạc, không dám tin tưởng. Đồ long vũ khí đã dùng mất rồi? Này, này xảy ra chuyện gì?

Dựa theo hiện hữu thượng cổ điển tịch, thêm vào khai phá thượng cổ di tích, giống như không có quy mô lớn dùng qua urani vũ khí dấu hiệu a.

Hơn nữa Thẩm Lãng chú ý tới, Tam Giác Ma Quỷ bên trong cũng không có bị rồng phá hủy qua vết tích, nói cách khác Thất Lạc đế quốc cùng phương đông đế quốc đại chiến, cũng chưa từng xuất hiện quy mô lớn rồng chiến.

Lẽ nào Thất Lạc đế quốc đồ long vũ khí, có thể tiêu diệt cự long?

Cần phải không phải như vậy, tuyệt đối không có khả năng, căn cứ Thẩm Lãng được đám này urani nồng độ có thể thấy được, Thất Lạc đế quốc urani vũ khí vẫn tương đối sơ cấp, có thể làm cho rồng bị thương, nhưng không cách nào giết chết cự long.

Thẩm Lãng nói: "Dùng ở nơi nào?"

Ren Naru nói: "Ngài nếu nhắc tới Khương Hiết danh tự này, vậy hẳn là liền biết hắn đã từng phản bội thượng cổ phương đông đế quốc, đem mấu chốt nhất cơ mật bán đi cho chúng ta Thất Lạc đế quốc."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, Khương thị gia tộc thậm chí còn vì vậy mà mất đi phương đông đế quốc ngôi vị hoàng đế, xuống làm Vương tộc."

Ren Naru nói: "Tại thời đại thượng cổ, Thất Lạc đế quốc cùng phương đông đế quốc chiến tranh kéo dài cực kỳ lâu, vừa bắt đầu là phương đông đế quốc xâm lược chúng ta Thất Lạc đế quốc."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, vẫn còn có chuyện này? Nhưng là xem đám này thượng cổ di tích có thể phát hiện, tại đây trận đại chiến chiếm cứ ưu thế chính là Thất Lạc đế quốc, Tam Giác Ma Quỷ chính là các nàng chiến tranh tiền tuyến thành thị. Mà liên Naru nói chính là phương đông đế quốc xâm lược Thất Lạc đế quốc trước.

Ren Naru nói: "Bởi vì một cái nào đó trường kịch biến, chúng ta Thất Lạc đế quốc mất đi trước tiên nữ hoàng, toàn bộ đế quốc rơi vào chia năm xẻ bảy, bảy đại vương tộc vì tranh cướp ngôi vị hoàng đế, rơi vào nội chiến."

Tình cảnh này thực sự là nhìn quen mắt, xem ra mặc kệ tại quốc gia nào, phương diện nào, cái nào chủng tộc đều sẽ phát sinh.

Liên Naru tiếp tục nói: "Chính là loại này suy yếu mới dẫn đến thượng cổ phương đông đế quốc xâm lược, chúng ta mất đi hai phần ba hải dương cùng lãnh thổ. Cuối cùng thiên thần ban tặng chúng ta vĩ đại Medusa nữ hoàng, nàng mạnh mẽ, vẻ đẹp của nàng, nàng cao quý, vượt qua hết thảy tiên hoàng. Tại nàng dẫn dắt đi, chúng ta thu phục mất đất, đoạt lại hết thảy hải dương. Nhưng mà chúng ta đối lục địa không có hứng thú, vì lẽ đó xưa nay đều không có tiến công phương đông đế quốc dự định."

Thẩm Lãng thấy rõ đám này Medusa vương tộc trên thân linh hồn không ngừng trở nên mỏng manh, hiển nhiên đang tiêu tan.

"Nói điểm chính, dành thời gian." Thẩm Lãng nói: "Không nên để cho linh hồn của các ngươi không công tiêu tan, bằng không cái khác tiểu tỷ tỷ trước tiên tới?"

Liên Naru nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi nên có thể thấy Thất Lạc đế quốc cùng phương đông đế quốc khác biệt."

Thẩm Lãng nói: "Có thể thấy, các ngươi dựa vào vũ lực, dựa vào tinh thần, vì lẽ đó có quy mô lớn hải quái quân đoàn, dường như thành bảo lớn như vậy hải quái. Mà phương đông đế quốc dựa vào chính là ngạc mộng thạch văn minh, tiên tiến áo giáp cùng vũ khí."

Liên Naru nói: "Đúng, nhưng mà tại nữ hoàng dẫn dắt đi, chúng ta hải quái quân đoàn càng ngày càng lớn mạnh, hơn nữa hải dương là chúng ta sân nhà, phương đông đế quốc liên tục bại lui. Cũng chính là vào lúc này, phương đông đế quốc đánh vỡ cấm kỵ, lợi dụng thiên thần chi thuật, tại thiên thần địa phương, thiết thiên thần lực lượng, thai nghén một loại không gì sánh được mạnh mẽ thần thú, kia chính là cự long."

Thẩm Lãng kinh ngạc, này cự long dĩ nhiên là thượng cổ đế quốc lợi dụng cái gọi là thiên thần chi thuật, thiên thần lực lượng, tại thiên thần địa phương thai nghén ra đến?

Cái gì là thiên thần chi thuật? Nơi nào là thiên thần địa phương?

Liên Naru nói: "Rồng là thần linh, không chỉ là phương đông đế quốc đồ đằng, cũng là chúng ta Thất Lạc đế quốc đồ đằng, là thần thánh mà lại không thể xâm phạm, mặc kệ là nhân loại, hay là chúng ta, cũng không trả lời nên đi đánh cắp thần linh sức mạnh, nếu không sẽ gặp phải tính chất hủy diệt trừng phạt. Mà phương đông đế quốc vì đánh bại chúng ta, đánh cắp thần linh sức mạnh, chế tạo chiến tranh thần thú, cự long!"

Nghe đến đó, Thẩm Lãng hơi có chút rõ ràng.

Rồng là thần linh, tại thế giới này gần như đấng tạo hóa địa vị. Đương nhiên nó có phải là tồn tại cũng không tốt giảng, bởi vì thế giới này dựa vào chính là truyền thuyết.

Mà mặc kệ Đại Viêm cự long, vẫn là Thẩm Lãng Khương thị cự long, đều là thượng cổ nhân loại mượn một loại nào đó thần bí sức mạnh mạnh mẽ sáng tạo ra đến chiến tranh thần thú. Chúng là cự long, nhưng không phải thần.

Chẳng trách Thẩm Lãng rất nghi hoặc, vì sao phương đông đế quốc rồng, cũng dường như phương tây truyền nói như vậy, là mọc cánh phun lửa cự thú.

Liên Naru nói: "Bọn họ không chỉ thai nghén ra đến cự long, hơn nữa còn lấy ra cự long huyết tủy, chế tạo ra đáng sợ hủy diệt vũ khí, Long Chi Hối."

Quả nhiên Thẩm Lãng suy đoán là chính xác, Long Chi Hối kỳ thực là thượng cổ động phòng đế quốc hậu kỳ mới nghiên cứu chế tạo ra.

Liên Naru nói: "Cũng chính là vào lúc này, Khương Hiết thái tử vì bảo vệ thế giới này, bán đi phương đông đế quốc, đem rất nhiều chiến lược cơ mật báo cho Medusa nữ hoàng."

Thẩm Lãng nói: "Những cơ mật?"

Liên Naru nói: "Phi thường nhiều vô cùng, liên quan với ngạc mộng thạch văn minh, liên quan với năng lượng hạt nhân, hắn hầu như lấy sức một người, dùng thời gian mười mấy năm giúp chúng ta dựng thành thuộc về mình ngạc mộng thạch văn minh. Đương nhiên, còn có một cái then chốt chiến lược cơ mật, long trì."

Thẩm Lãng nói: "Cái gì là long trì?"

Liên Naru nói: "Cự long ấp nở sau, sẽ tại trong long trì trưởng thành. Trong long trì nắm giữ sức mạnh hết sức mạnh mẽ quá xa, cự long ở bên trong trưởng thành tốc độ, vượt xa tất cả ảo cảnh."

Thẩm Lãng lập tức nghĩ đến, hắn con này cự long là làm sao trưởng thành, tội nghiệp tìm núi lửa, sau đó không ngừng nuốt chửng dung nham sức mạnh.

Đương nhiên, nó còn ăn rất nhiều rất nhiều thứ, thịt, đặc thù tinh thể, đặc thù kim loại vân vân làm thân thể của nó tạo thành, nhưng hết thảy có thể đo xong toàn từ núi lửa nuốt chửng mà tới.

Mà nghe liên Naru ý tứ, long trì là một loại phi thường chỗ đặc thù, nó bên trong cần phải có cự long trưởng thành tất cả đồ vật, bao quát bí mật kim loại, bí mật tinh thể, mạnh mẽ hỏa hệ năng lượng vân vân.

Cự long tại trong long trì trưởng thành tốc độ, khả năng xa xa vượt xa núi lửa.

Nói cách khác, long trì là toàn bộ phương đông đế quốc bồi dưỡng cự long chiến lược căn cứ, nó chiến lược cấp bậc hoàn toàn là cao nhất.

Liên Naru nói: "Khương Hiết thái tử đem long trì địa điểm nói cho chúng ta biết, mấy năm sau, chúng ta Lạc Nhật vũ khí, tập kích thượng cổ phương đông đế quốc long trì. Bên trong hết thảy rồng, đều gặp phải đáng sợ năng lượng ăn mòn, toàn bộ long trì bị triệt để ô nhiễm, có chút còn chưa trưởng thành lên ấu long thậm chí chết đi, sau Khương Hiết thái tử thẳng thắn tội ác của chính mình, bị phương đông đế quốc bí mật xử trí. Từ cái kia sau thượng cổ Khương thị mất đi ngôi vị hoàng đế, Cơ thị thay vào đó."

Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy!

Thất Lạc đế quốc đồ long vũ khí xác thực còn không hoàn mỹ, cấp bậc cũng không đủ cao, cũng không thể trực tiếp giết chết một con cự long. Vì lẽ đó lựa chọn công kích long trì, gián tiếp đối cự long tiến hành bức xạ hạt nhân ô nhiễm.

Này ... Đây là một tin tức tốt, vẫn là một tin tức xấu?

Thẩm Lãng không biết!

Chí ít ở bề ngoài, nó là một tin tức xấu, bởi vì đã không có cái gì đồ long vũ khí, đã bị dùng mất rồi.

Thẩm Lãng nói: "Loại này Lạc Nhật vũ khí, không có tồn kho sao?"

Liên Naru nói: "Hẳn là không có, bởi vì chúng ta tiến công long trì cơ hội phi thường quý giá, chỉ có một lần, nhất định phải được ăn cả ngã về không, tiến hành lớn nhất phá hủy, vì lẽ đó một lần phóng thích hết thảy Lạc Nhật vũ khí."

Thẩm Lãng nói: "Cự long chỉ có tại bên trong ao rồng, khôi phục tốc độ là nhanh nhất, trưởng thành tốc độ cũng là nhanh nhất đúng không?"

Liên Naru nói: "Đúng thế."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia phương đông đế quốc long trì là duy nhất tính sao?"

Liên Naru nói: "Đúng, duy nhất tính, cả cổ phương đông đế quốc tiêu hao giá cả to lớn, mới kiến tạo này duy nhất long trì. Nó bị phá hủy sau, phương đông đế quốc cần phải lại thử nghiệm kiến tạo thứ hai, nhưng ... Cần phải còn chưa kịp hoàn thành, đại niết diệt liền đã tới rồi."

Thẩm Lãng từ câu nói này cũng đến rất nhiều tin tức lượng, đồng thời tiến hành suy đoán.

Bởi vì Khương Hiết phản bội, vì lẽ đó Khương thị mất đi thượng cổ đế quốc ngôi vị hoàng đế, Cơ thị thay vào đó. Cái kia có phải là mang ý nghĩa thứ hai long trì kiến tạo là Cơ thị gia tộc chủ đạo đây, nhưng mà ao rồng này vẫn không có kiến xong, thượng cổ đại niết diệt liền đến.

Thả ra lá gan suy nghĩ, Đại Viêm đế quốc đào móc đến này thứ hai long trì di tích? Đồng thời dùng lấy hết tất cả sức mạnh, đưa nó chữa trị?

Đồng thời lợi dụng ao rồng này, bồi dưỡng một cái cự long? Hay hoặc là là thức tỉnh một cái hầu như chết đi cự long? Hay hoặc là là phục sinh từng cái điều bị chôn giấu vô số năm cự long?

Đều có khả năng, bởi vì Thẩm Lãng còn không cách nào phán đoán Đại Viêm đế quốc này điều cự long là nơi nào đến.

Nhưng nói chung, coi như Đại Viêm đế quốc hoàng đế nắm giữ một cái long trì, cái kia cũng có thể là thượng cổ đế quốc không có dựng thành, hơn nữa trải qua đại niết diệt sau, coi như Đại Viêm đế quốc đem hết toàn lực chữa trị, cũng có thể là yếu mềm hóa bản long trì.

Thẩm Lãng nói: "Liên na Lỗ tỷ tỷ, ta này điều cự long làm sao? Nó hẳn là không chết, thế nhưng là lại không hề có một chút điểm tồn tại dấu hiệu."

Liên Naru nói: "Cự long là một loại phi thường sinh vật hết sức mạnh mẽ, nó đã một loại động vật, lại là một loại năng lượng sinh vật. Muốn giết chết thân thể nó có thể, nhưng muốn giết chết linh hồn của nó, khó chi lại khó."

Rõ ràng, hiện tại này điều cự long thân thể gần như đã gần như muốn chết, nhưng hiếm hoi còn sót lại một tức long hồn.

Nó thật sự hoàn toàn không phải Đại Viêm đế quốc cự long đối thủ.

Thẩm Lãng nói: "Nếu như, ta liền như thế tùy ý chính nó khôi phục, nó có thể sống lại đây sao?"

Liên Naru nói: "Ta đối cự long không hiểu nhiều, nhưng ... Hẳn là có thể, đại khái đòi hỏi mấy chục năm, hoặc là càng lâu."

Mấy chục năm? Thẩm Lãng nơi nào đến mấy chục năm?

Hắn còn bao lâu thời gian? Không biết.

Này hoàn toàn quyết định bởi tại Đại Viêm đế quốc cái kia cự long, bởi vì nó cũng bị thương, bị Khương thị cự long cắn xé đến vết thương đầy rẫy vẫn không tính là cái gì, then chốt là Thẩm Lãng cuối cùng một kế mang theo địa ngục hồn châu năng lượng vòng xoáy năng lượng, cho nó trọng thương.

Nhưng dù tính thế , dựa theo Thẩm Lãng xấu nhất suy đoán, Đại Viêm hoàng đế thật sự có một cái long trì, dù cho là siêu nhược hóa bản long trì, nhiều nhất cũng chính là một thời gian hai năm, Đại Viêm đế quốc cự long sẽ khỏi hẳn.

Đến vào lúc ấy, nó tại đột nhiên xuất hiện, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc liền biến thành tro bụi.

Trừ khi vào lúc ấy, Thẩm Lãng Hủy Diệt Nhật kế hoạch thành công, chế tạo ra đạn hạt nhân.

Nhưng mà ... Đây cơ hồ là không thể.

Đường Ân đại học sĩ đã là một cái thiên tài siêu cấp, hắn thật sự đã mở phát ra Long Chi Hối thiết bị đánh chặn, hơn nữa hoàn toàn sánh ngang thượng cổ thiết bị đánh chặn, hoàn toàn dùng hắn mới lý luận phát minh ra đến.

Nhưng mà chế tạo đạn hạt nhân then chốt ở chỗ urani tinh luyện , dựa theo hiện trên địa cầu cách làm, chính là dùng ly tâm cơ.

Liên quan với điểm này, Thẩm Lãng thật sự chỉ có qua loa hiểu rõ, dù cho là trí não, cũng không có tỉ mỉ bản vẽ giới thiệu. Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, urani thứ này quá nguy hiểm, Thẩm Lãng có thượng cổ vương giới, còn thoáng khá hơn một chút, có thể chống đỡ urani bức xạ.

Những người khác một khi tới gần, hoàn toàn là tự tìm đường chết, vì lẽ đó không cách nào trực tiếp dùng urani làm thí nghiệm.

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác , ta muốn để ta cự long nhanh chóng thức tỉnh, trở nên càng mạnh mẽ hơn, đòi hỏi long trì. Rồng thực sự trì, thượng cổ phương đông đế quốc duy nhất long trì?"

Liên Naru gật đầu nói: "Đúng, Thẩm Lãng bệ hạ."

Thẩm Lãng khổ sở nói: "Nhưng mà, duy nhất long trì, bị các ngươi Thất Lạc đế quốc dùng Lạc Nhật vũ khí phá hủy."

Liên Naru nói: "Nói cho đúng là ... Ô nhiễm."

Ta ... Ta ... Nhật.

Thẩm Lãng nói: "Được rồi, chư vị tiểu tỷ tỷ, thời gian gần đủ rồi, các ngươi tranh thủ thời gian vào đi."

Đám này Medusa vương tộc linh hồn quang ảnh đã phi thường mỏng manh, bàn lại xuống mà nói, các nàng linh hồn thật sự liền muốn toàn bộ tiêu tan.

"Cảm ơn Thẩm Lãng bệ hạ." Liên Naru nói.

Sau đó, nàng hóa thành một vệt ánh sáng ảnh, trực tiếp chui vào Long Chi Kiếm thượng viên kia địa ngục hồn châu bên trong.

"Vèo vèo vèo vèo ..." Mấy trăm tên Medusa vương tộc linh hồn, cũng dồn dập chui vào tới địa ngục hồn châu bên trong.

Trong nháy mắt, đám này điên đảo chúng sinh Medusa tiểu tỷ tỷ linh hồn quang ảnh, toàn bộ biến mất ở trước mắt, toàn bộ lăng mộ nhất thời trống rỗng.

Cùng lúc đó, này viên địa ngục hồn châu lại một lần nữa sáng lên, bên trong vô số thần bí năng lượng phun trào, dường như vô số ngân hà cùng hắc ám tạo thành đồ án, không cạn chuyển.

Bất quá cùng trước vẫn là có chút không giống, Thẩm Lãng có thể cảm giác được, lần này địa ngục hồn châu bên trong linh hồn năng lượng càng mạnh mẽ hơn.

Mấy trăm Medusa vương tộc linh hồn, khẳng định xa xa vượt xa hơn một nghìn cái Hỏa thần giáo tế sư cùng học sĩ.

Bất quá lần này, Thẩm Lãng cần phải không nỡ dùng địa ngục hồn châu phát động công kích, nói như vậy khả năng mấy trăm Medusa tiểu tỷ tỷ linh hồn cũng là theo tiêu tan.

Thẩm Lãng nhìn địa ngục hồn châu, thở dài nói: "Tất cả những thứ này, đều là chúng ta duyên phận, hy vọng tương lai chúng ta có thể gặp lại."

...

Sau đó, Thẩm Lãng ngồi xổm ở này điều cự long trước mặt, nó như trước không nhúc nhích.

Nhắm mắt lại, tiến vào long chi cảm ngộ, thả ra lực lượng tinh thần, cảm thụ nó sinh cơ.

Vào lúc này, có thể cảm giác được nó hết sức yếu ớt sinh cơ, có thể cảm giác được nó đang hấp thu đám này máu rồng sức mạnh, từng bước khôi phục.

Nhưng mà thật sự phi thường chầm chậm, không chỉ là mấy chục năm, khả năng đòi hỏi hơn trăm năm, này điều cự long tài năng khôi phục trước dáng dấp.

Nhưng để cho Thẩm Lãng thời gian, nhiều nhất chỉ có một năm, thậm chí ngay cả một năm cũng chưa tới.

Đối với lần này Song Long đại chiến thất bại, đối với cự long sắp chết, cần phải trách ai?

Quái Thẩm Lãng sao? Sớm mang rồng trở về? Trách hắn sớm mang theo rồng cùng Đại Viêm cự long quyết chiến?

Không, không thể nói như vậy.

Lẽ nào để Thẩm Lãng trơ mắt nhìn Đại Viêm cự long phá hủy Càn Kinh, tiến tới phá hủy những thành trì khác, tàn sát vô số?

Thẩm Lãng luôn mồm luôn miệng không yêu dân, luôn miệng nói không để ý những người chết sống. Nhưng ... Hắn vẫn là ở chăng, vẫn là thích dân.

Liền dường như lúc đó tại thiên đi về phía tây tỉnh, thiên hoa tình hình bệnh dịch bạo phát thời điểm, hắn đem hết toàn lực khống chế tình hình bệnh dịch, cứu vớt vô số người. Thế nhưng là đem công lao toàn bộ cho Trương Xung, chính mình như trước đối vô số thiên đi về phía tây tỉnh bách tính thụ ngón giữa, coi như cứu bọn họ cũng không muốn để bọn họ biết, càng không muốn để bọn họ cảm kích.

Hiện tại Thẩm Lãng ngờ ngợ cảm giác được, nếu như tất cả dựa theo kế hoạch như vậy.

Đại Viêm hoàng đế xuất quan thời gian, Thẩm Lãng mới mang theo rồng trở về, vào lúc ấy Song Long quyết chiến mà nói, hay là chính là một cái khác kết quả.

Đến vào lúc ấy, cự long liền không chỉ là trước mắt loại này sắp chết trạng thái, mà là triệt để chết đi, thậm chí sẽ có đáng sợ hơn hậu quả.

Trước mắt kết quả này, nhìn qua thật không tốt, nhưng ... Hay là mới thai nghén quyết thắng kỳ ngộ.

Đương nhiên, Thẩm Lãng trong đầu đã có rõ ràng ý nghĩ, đây là một cái phi thường phi thường điên cuồng ý nghĩ.

Cái kia thượng cổ phương đông đế quốc long trì đã bị ô nhiễm.

Thất Lạc đế quốc một mạch đem hết thảy Lạc Nhật vũ khí toàn bộ thích thả ra, trời mới biết có bao nhiêu urani, có bao nhiêu bức xạ năng lượng.

Thẩm Lãng tùy tùy tiện tiện thu được mấy chục tấn, này còn chỉ là Thất Lạc đế quốc chế tạo Lạc Nhật vũ khí sau còn sót lại.

Cứ việc độ tinh khiết chỉ có 1%, nhưng mà cái kia thượng cổ trong long trì có bao nhiêu urani, mấy trăm tấn?

Đương nhiên, khoảng cách thượng cổ đại niết diệt đã qua cực kỳ lâu. Nhưng mà urani thời kỳ bán phân rã, vượt qua mấy trăm triệu năm.

Vì lẽ đó thượng cổ niết diệt khoảng cách hiện tại năm tháng đối với nhân loại văn minh tới nói dài đằng đẵng, nhưng đối với urani thời kỳ bán phân rã, chỉ là trong nháy mắt.

Vì lẽ đó ao rồng kia bên trong bức xạ cần phải vẫn là hết sức đáng sợ, thậm chí không cách nào đánh giá.

Nếu như ... Đem này điều sắp chết cự long để vào tràn ngập kinh thiên bức xạ năng lượng thượng cổ bên trong ao rồng, sẽ phát sinh cái gì?

Cự long là trực tiếp chết đi?

Vẫn là phát sinh trước nay chưa từng có chi lột xác?

Không biết, không thể nào tưởng tượng được.

Nhưng nếu như phát sinh lột xác, vậy khẳng định có thể xưng là điên cuồng nhất niết bàn.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng cái ý niệm này, thực sự là hết sức điên cuồng.

Ngươi khi này là Godzilla sao?

Này điều cự long đối urani bức xạ có cỡ nào sợ hãi? Tại phương tây thế giới biểu hiện rõ rõ ràng ràng.

Thậm chí hiện tại biết, cự long đối urani căm thù hầu như là trời sinh, bởi vì cây này nguyên đến từ chính vô số năm trước thời đại thượng cổ.

Thẩm Lãng đưa tay chạm đến cự long đỉnh đầu, thấp giọng nói: "Rồng a rồng, ta phải làm gì? Ta là không phải nên mạo hiểm? Ngươi sợ nhất urani, dù cho chỉ có một kg, ngươi đều sẽ vì vậy mà phá hủy toàn bộ thành thị. Mà cái kia viễn cổ long trì bên trong, có lẽ có mấy trăm tấn, thậm chí nhiều hơn."

Cự long đương nhiên sẽ không đáp lại hắn, bởi vì nó cự cách tử vong, cũng chỉ có khoảng cách nửa bước.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, suy tư tất cả những thứ này, thậm chí tiến vào long chi cảm ngộ cảnh giới.

Mặc kệ là Đại Viêm cự long, vẫn là Thẩm Lãng này điều cự long, đều phi thường phù hợp phương tây truyền thuyết loại kia rồng, mà không phải phương đông thần long.

Vậy này loại phương tây truyền thuyết cự long, ý vị như thế nào?

Hủy diệt!

Loại này hủy diệt, hay là không chỉ mang ý nghĩa cự long hủy diệt cái khác.

Cấp bậc càng cao hơn, có phải là tự mình hủy diệt?

Tại hủy diệt niết bàn, tại hủy diệt vĩnh sinh?

Trí vu tử địa nhi hậu sinh?

Đương nhiên, này không chỉ là Thẩm Lãng suy đoán lung tung, cũng là hắn một loại cảm ngộ.

Không phải đối cuộc đời mình cảm ngộ, mà là với cái thế giới này!

Thượng cổ đại niết diệt sau, văn minh lại một lần nữa sinh ra, cứ việc lần này văn minh phảng phất không có thượng cổ cường đại như vậy tiên tiến.

Mà mấu chốt nhất chính là Thẩm Lãng từ dung nham chi hải đóng băng, từ Cực Bắc đại lục đọng lại đóng băng, cũng ngửi được luồng hơi thở này.

Trí vu tử địa nhi hậu sinh.

Hắn từ đáng sợ địa ngục tinh thể, cũng cảm nhận được thứ này.

Dung nham chi hải sở dĩ đóng băng, Cực Bắc đại lục sở dĩ đóng băng, cũng không phải là bởi vì địa ngục tinh thể thả ra băng hàn năng lượng, mà là chúng đang nuốt chửng tất cả năng lượng.

Nuốt chửng nhiều như vậy năng lượng, hầu như là nửa cái thế giới năng lượng, này địa ngục tinh thể dự định làm cái gì?

Trí vu tử địa nhi hậu sinh?

Đây mới là thế giới này chung cực cơ mật chứ?

Như thế đối với Thẩm Lãng cùng này điều cự long mà nói, này cũng giống như là một cái then chốt chủ đề.

Thẩm Lãng thở dài một hơi!

Hắn quyết định, hắn muốn đem cự long mang đi viễn cổ long trì, tràn ngập vô số bức xạ năng lượng viễn cổ long trì.

Trí vu tử địa nhi hậu sinh.

Hắn chính thức lấy một cái tên: Điên cuồng niết bàn kế hoạch.

...

Chú: Bái cầu giữ gốc vé tháng, chư vị ân công có mà nói, xin nhất thiết cho ta đây, thật sự tốt đòi hỏi, hướng ngài chào!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 620: Thâm Nhập Nữ Hoàng Cảnh Giới! Thượng Cổ Long Trì!

Chương 620: Thâm nhập nữ hoàng cảnh giới! Thượng cổ long trì!

Bất quá hiện tại có một vấn đề đặt tại Thẩm Lãng trước mặt, thượng cổ long trì ở nơi nào?

Này đã từng là thượng cổ phương đông đế quốc chiến lược tuyệt mật, người biết nhỏ bé không đáng kể.

Medusa nữ hoàng biết, Khương Hiết thái tử biết, thượng cổ Khương thị mặt sau hai đời Vương tộc biết.

Như thế hiện đang vấn đề đến, Đại Viêm đế quốc hoàng đế có phải là biết? Khương Ly có phải là biết?

Thực sự liền khó có thể tra cứu xuống.

Chúng ta giả thiết, Khương Ly biết chuyện này, cái kia vì sao không ở trong di thư nói cho Thẩm Lãng?

Này ngược lại là bình thường, bởi vì thượng cổ long trì đã bị phá hủy hoàn toàn, hiện tại tràn ngập đáng sợ bức xạ, nhìn qua không chỉ không có bất kỳ giá trị gì, hơn nữa là tuyệt đối vùng đất tử vong.

Vì lẽ đó Khương Ly đương nhiên không muốn nhi tử Thẩm Lãng đi mạo hiểm.

Như thế chúng ta giả thiết Đại Viêm hoàng đế bệ hạ cũng biết thượng cổ long trì bí mật cùng địa điểm, vậy hắn vì sao không đem cự long mang đi thượng cổ long trì?

Điều này cũng rất bình thường, bởi vì hắn cự long còn sống sót, không cần liều lĩnh tràng phiêu lưu này.

Hơn nữa năm đó hắn cùng Khương Ly đấu tranh, dù cho nguy hiểm nhất thời điểm, Khương Ly cũng trực tiếp chết bất đắc kỳ tử, bị mạc danh thủ đoạn giết chết.

Nói cách khác bây giờ người sống, duy nhất biết thượng cổ long trì địa điểm bí mật, rất có thể chính là Đại Viêm hoàng đế bệ hạ.

Đương nhiên, điều này cũng vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng suy đoán.

Như thế Thẩm Lãng phải làm gì? Hắn đầu tiên phải tìm được cái này thượng cổ long trì.

Hắn lập tức liền có ba cái ý nghĩ: Ý nghĩ đầu tiên, từ Khương Hiết thái tử, cùng với từ thượng cổ Khương thị hai cái mạt đại hoàng tộc trên thân tìm tới đáp án.

Biện pháp thứ hai, ở trong đầu của hắn đã giải khóa một đoạn Đại Kiếp Minh Vương tương quan ký ức, vượt qua mấy vạn chữ đều là liên quan với rồng miêu tả, đương nhiên những văn tự này hầu như là hoàn toàn xem không hiểu, nhưng mà phối hợp long chi cảm ngộ cấp độ nhập môn, lại có thể xem hiểu một ít.

Biện pháp thứ ba, Thẩm Lãng đi thất lạc quốc gia phế tích đỉnh kim tự tháp, tiến hành cái kế tiếp giai đoạn long chi cảm ngộ, ở trong đó có phải là có long trì tin tức? Bởi vì long chi cảm ngộ tin tức lượng là phức tạp nhất, một người trong đó cơ sở tin tức, chính là rồng chi lịch sử. Thượng cổ long trì bị Lạc Nhật vũ khí phá hủy, đồng thời triệt để ô nhiễm, đây đối với long tộc tới nói hẳn là một đoạn phi thường trọng yếu lịch sử chứ?

Đương nhiên, này ba cái vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng ý nghĩ mà thôi, như trước không dám bảo đảm là thật sự hữu hiệu.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại bắt đầu suy tư, hắn cần phải dùng một loại nào biện pháp tìm tới thượng cổ long trì.

Bởi vì một khi lựa chọn một loại nào đó biện pháp, liền mang ý nghĩa tập trung vào thời gian thành phẩm, nếu như thất bại mà nói, lãng phí không chỉ có riêng là thời gian, còn có tương lai cơ hội.

Rất nhanh, Thẩm Lãng phủ quyết rơi mất loại thứ nhất biện pháp. Mặc kệ là Khương Hiết thái tử, vẫn là thượng cổ Khương thị hai cái mạt đại Vương tộc, bọn họ đều trở thành hóa thạch, hoàn toàn không có sóng linh hồn. Hơn nữa Thẩm Lãng từ thượng cổ Khương thị Vương tộc quan tài đá được cái kia cuộn giấy, cũng hoàn toàn không có long trì tăm tích.

Loại thứ hai biện pháp, cần thời gian có thể sẽ rất dài rất dài, bởi vì thế mấy vạn chữ nghiên cứu thâm nhập, trong nháy mắt liền mê muội tiến vào, hoàn toàn quên thời gian.

Loại thứ ba biện pháp, một khi Thẩm Lãng tiến hành lại một lần nữa long chi cảm ngộ, bên trong đại hiền sẽ chết, vẻn vẹn vì một cái long trì tăm tích, liền đi hoàn thành này một lần cuối cùng long chi cảm ngộ?

Hơn nữa long chi cảm ngộ, thật sự sẽ có thượng cổ long trì tăm tích sao?

Kỳ thực Thẩm Lãng trong đầu còn có một cái khác biện pháp.

Là ai dùng Lạc Nhật vũ khí tự mình phá hủy thượng cổ long trì?

Thất Lạc đế quốc Medusa nữ hoàng, vì lẽ đó hắn mới là biết được tối rõ ràng nhất.

(hiện tại muốn phân chia hai người, một cái là Thất Lạc đế quốc cao nhất quân chủ, Medusa nữ hoàng. Còn có một cái là Yêu Yêu tinh thần mẫu thân, Thất Lạc đế quốc, Naru vương quốc Medusa nữ vương.)

Vì lẽ đó muốn biết thượng cổ long trì ở nơi nào, tìm Medusa nữ hoàng là trực tiếp nhất hữu hiệu.

Đương nhiên, vị này nữ hoàng bệ hạ cũng hoàn toàn đã không biết hình bóng, nhưng mà nàng có một cái pho tượng khổng lồ tại Tam Giác Ma Quỷ, hơn nữa là nằm ở ẩn hình trạng thái.

Tại Thất Lạc đế quốc phế tích, mỗi ngày đều sẽ sáng lên Medusa nữ hoàng ảo ảnh quang ảnh. Vào lúc ấy, hơn triệu hải quái đều sẽ triệt để mê muội, thậm chí hoàn toàn đem sinh tử không để ý.

Rất hiển nhiên, chúng cũng không phải hoàn toàn bị Medusa nữ hoàng mỹ lệ hấp dẫn, đây là một loại giao lưu.

Chúng từ Medusa nữ hoàng trong ánh mắt đọc được rất nhiều thứ, thậm chí đọc đến bọn họ hết thảy muốn đồ vật.

Thượng cổ Thất Lạc đế quốc lịch sử, bọn họ tao ngộ, vân vân.

Liên quan với điểm này, Thẩm Lãng là nghiên cứu qua.

Vì lẽ đó, dù cho là Medusa nữ hoàng pho tượng, cũng là có thể tiến hành giao lưu.

Đương nhiên, mang theo Yêu Yêu tiểu bảo bối đi mà nói, khả năng làm ít mà hiệu quả nhiều.

Hơn nữa từ trình độ nào đó thượng, Thẩm Lãng cùng Medusa nữ hoàng vẫn có tương đối mật thiết quan hệ, hắn là Khương Hiết thái tử hậu nhân, hơn nữa Thẩm Lãng Long Chi Kiếm là từ nàng vành tai nơi đó rút ra.

Nhưng mà hiện tại có một cái to lớn vấn đề, Thẩm Lãng nên làm sao rời đi nơi này?

Đi ra ngoài vô cùng đơn giản, Medusa tiểu tỷ tỷ đã sớm đem đi ra ngoài biện pháp rõ rõ ràng ràng ghi chép xuống.

...

Gần như sau một canh giờ!

Thẩm Lãng đi rồi ròng rã mấy vạn mét, rốt cuộc rời đi cái này to lớn hoàn toàn Naru vương quốc thượng cổ lăng mộ di tích, đi tới một cái quỷ dị hắc đảo.

Cái này hòn đảo xung quanh hết thảy đều là sương mù dày, bao phủ toàn bộ hải vực.

Năm đó Cừu Yêu Nhi lần thứ nhất chính là ở đây biến mất, hạm đội của nàng chính là ở đây phụ cận mắc cạn, đã tới gần tuyệt cảnh, cũng chính là vào lúc đó, Cừu Yêu Nhi phát hiện Medusa thượng cổ lăng mộ, đồng thời cùng Naru nữ vương thành tựu một đoạn duyên phận.

Nhưng mà căn cứ Cừu Yêu Nhi tự thuật, nàng sau khi rời đi, mảnh này hòn đảo liền triệt để chìm nghỉm tại nước biển bên dưới, biến mất rồi.

Hiện tại nó lại nổi lên, rất hiển nhiên là bởi vì một cái nguyên nhân, Song Long đại chiến.

Thật là muốn chết, nơi này khoảng cách Nộ Triều thành hơn một vạn dặm, hơn nữa căn bản không có bất kỳ thuyền chỉ trải qua.

Thẩm Lãng cũng sẽ không phi, cự long sinh tử chưa biết, không cách nào thức tỉnh, Thẩm Lãng nên làm gì rời đi nơi này?

Dựa vào bơi? Quên đi thôi!

Một năm cũng du không tới một vạn dặm.

Từ trình độ nào đó thượng, này là không phải nên xưng là kêu trời không nên, kêu đất mất linh?

Nhưng mà Thẩm Lãng cũng không có nhiều hoảng loạn.

Bởi vì Nộ Triều thành nhất định sẽ phái quy mô lớn không trung quân đoàn đến tìm tòi này vạn dặm hải vực.

Lần này Song Long đại chiến, Đại Viêm cự long trở lại, Thẩm Lãng cùng Khương thị cự long nhưng không có trở lại, Đại Càn đế quốc người làm sao sẽ cam tâm, nhất định sẽ phái hết thảy không quân, hết thảy hải quân tìm tòi.

Nơi này khoảng cách Nộ Triều thành tuy rằng xa, nhưng Đại Càn đế quốc một khi phái mấy trăm ngàn người tìm tòi, hơn nữa Cừu Yêu Nhi đối nơi này là có đặc thù ký ức, vì lẽ đó bọn họ tìm tới Thẩm Lãng là đại khái suất thời gian, hơn nữa còn không cần thời gian rất lâu.

Thẩm Lãng chỉ cần phải ở chỗ này chờ là có thể.

Nếu như Thất Lạc Yêu Mẫu quân đội tham dự tìm tòi mà nói, tốc độ kia liền càng nhanh hơn.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu giải thích Đại Kiếp Minh Vương giải khóa đoạn tin tức này.

Bởi vì hoàn toàn là dị tộc văn tự, hoàn toàn khác nhau tư duy ăn khớp, vì lẽ đó giải thích lên thật sự rất khó.

Thẩm Lãng tối nghĩa từng chữ từng chữ giải thích, hơn nữa hoàn toàn cần phải phối hợp long chi cảm ngộ.

Theo giải thích thâm nhập, Thẩm Lãng rõ ràng, Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn muốn truyền thừa phảng phất không phải bí mật nào đó, mà là một loại văn minh phương thức.

Hắn đám này tinh thần ký ức, coi như trực tiếp giải khóa, ngươi cũng là xem không hiểu, bởi vì một chữ cũng không nhận ra.

Nhưng vào lúc này, phối hợp long chi cảm ngộ, liền có thể dần dần rõ ràng.

Trâu bò rồi!

Long chi cảm ngộ là nhằm vào long tộc năng lượng, tư duy, lịch sử, diễn biến tự thuật, lại như là một cái neo điểm.

Sau đó căn cứ cái này neo điểm, phát minh xây dựng ra đơn độc ngôn ngữ văn tự, đồng thời hình thành rồi một cái đặc thù văn minh.

Đại Kiếp Minh Vương muốn truyền thừa đồ vật, xa xa so Thẩm Lãng tưởng tượng càng trọng yếu hơn cùng vĩ đại.

Bởi vì hắn trực tiếp cho không phải ký ức cùng bí mật, mà là như học sinh tiểu học như thế, bắt đầu lại từ đầu học tập hoàn toàn mới văn tự.

Đây là muốn đem ta đem toàn bộ văn minh tinh hoa truyền thừa tiếp?

Chỉ có điều các ngươi đối với ta hy vọng ký thác đến lớn quá rồi đó?

Trời mới biết trong này có bao nhiêu tin tức lượng a , dựa theo Thẩm Lãng thô lỗ phỏng chừng, ròng rã có bốn trăm triệu T tả hữu, này tương đương với 2,000 ức bộ cao thanh điện ảnh dung lượng.

Phối hợp long chi cảm ngộ nhập môn, Thẩm Lãng một chút giải thích này mấy vạn chữ.

Long chi cảm ngộ là hỗn độn, là một loại vừa sâu xa vừa khó hiểu cảm giác, mà bản này văn tự có thể làm cho hỗn độn cảm giác trở nên rõ ràng lên.

Bây giờ liền thật vĩ đại, rất nhiều ngày mới nhà khoa học trong đầu có phi thường vĩ đại tư tưởng, nhưng làm sao đem đám này tư tưởng miêu tả đi ra, đồng thời để người thấy rõ? Này hoàn toàn là một cái văn minh căn cơ.

Cự long bản chất, là thần long một cái nào đó cái đoạn.

Chúng là năng lượng, cũng là vật chất, nhưng cuối cùng là Thẩm Lãng.

Muốn triệt để giết chết một cái cự long, liền muốn bóp chết nó năng lượng sinh cơ, cũng chính là thần chi đoạn.

Này là phi thường gian nan sự tình, gần như không cách nào làm được.

Nhưng mà, chỉ cần thành công bóp chết thân thể của nó, như thế nó liền rơi vào sắp chết an nghỉ, hoặc là đòi hỏi mấy ngàn mấy trăm năm, tài năng thức tỉnh.

Đây chính là Thẩm Lãng dần dần giải thích ra đến nội dung, có chút rất dễ hiểu, nhưng có chút thực sự tối nghĩa.

Cái gì gọi là làm thần chi đoạn?

Đây không phải là Thẩm Lãng phiên dịch thất bại, mà là hắn nghĩ đến rất lâu, đều chỉ có thể dùng cái từ ngữ này tốt nhất.

Loại này đặc thù văn tự thực sự quá tiêu hao tinh thần, một khi nghiên cứu, toàn bộ thể xác và tinh thần liền hoàn toàn chìm vào xuống, liền phảng phất máy vi tính chấp hành một loại nào đó trình tự, trực tiếp chiếm dụng trăm phần trăm CPU cùng bên trong tồn, tất cả xung quanh sự tình cũng như cùng không có gì.

Bỗng nhiên, Thẩm Lãng tinh thần một giật mình, trực tiếp tỉnh lại.

Mở mắt ra, nhất thời nhìn thấy trước mặt Cừu Yêu Nhi, còn có Yêu Yêu bảo bối.

Như thế ... Nhanh?

Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc, hắn biết không tốn thời gian dài, Nộ Triều thành người liền sẽ tìm tới nơi này, nhưng không nghĩ tới sẽ nhanh như thế.

Cừu Yêu Nhi xông lại, trực tiếp đem Thẩm Lãng ôm vào trong ngực, cũng không nói gì, nhưng mà tâm tình dâng trào, có một loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Rõ ràng là Thẩm Lãng sống sót sau tai nạn, nhưng nàng nhưng cảm động lây.

"Không có ai tin tưởng ngươi chết rồi, không có ai tin tưởng ngươi thua rồi, nhưng ... Nếu như ngươi thật sự chết rồi, rất nhiều người sẽ tùy tùng ngươi mà đi." Cừu Yêu Nhi run rẩy nói: "Cũng nên bao quát ta!"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi như thế nhanh liền tìm đến ta?"

Cừu Yêu Nhi nói: "Là Yêu Yêu, nàng nói cho ta, ngươi ở đây."

Này ... Quá thần kỳ.

Cách xa hơn một vạn dặm, Yêu Yêu bảo bối đều đang có thể cảm ứng được Thẩm Lãng, thật không hổ là Medusa nữ vương con gái.

Mà lúc này Yêu Yêu, đã triệt để ngủ qua đi, liền phảng phất ... Năm đó nàng tại Nữ Vương thành thời điểm như thế, tiêu hao sinh cơ.

Lúc đó nàng tinh thần cùng linh hồn quá mạnh mẽ, bởi vì kế thừa Medusa vương tộc tinh thần, nhưng mà thân thể xác thực Cừu Yêu Nhi huyết mạch, cứ việc đã mạnh phi thường, nhưng vẫn là chống đỡ không được nàng mạnh mẽ linh hồn.

Cho nên lúc đó Yêu Yêu mỗi ngày đều đang ngủ, bởi vì thân thể của hắn sinh cơ, chống đỡ không được mạnh mẽ như vậy linh hồn.

Medusa nữ vương biến mất trước, ban tặng Yêu Yêu bảo bối một cái đồ vật.

Từ cái kia sau, Yêu Yêu tài năng rời đi đặc thù không khuẩn gian phòng, tài năng thấy thái dương, tài năng tự do hô hấp, mỗi ngày dường như bình thường đứa nhỏ như thế chơi đùa, học tập, mà không phải tại mọi thời khắc đang ngủ.

Nhưng coi như như thế, thân thể của nàng vẫn là so bạn cùng lứa tuổi càng nhỏ hơn, rõ ràng đã mười một tuổi, nhìn qua như là bảy, tám tuổi.

Nhưng mà lần này, nàng vì tìm bố, khẳng định tiêu hao to lớn lực lượng tinh thần, vì lẽ đó lại một lần nữa rơi vào uể oải ngủ say.

Thẩm Lãng đau lòng mà đem Yêu Yêu ôm lấy.

Những năm gần đây, Thẩm Lãng mặc dù biết Yêu Yêu chỗ thần kỳ, biết nàng tại rất nhiều chuyện đều có thể giúp đỡ, nhưng hắn vẫn luôn không có làm như vậy, hắn hy vọng Yêu Yêu có thể có một cái không buồn không lo tuổi thơ, càng thêm không muốn nàng tiêu hao sinh cơ.

Nhưng mà lần này, Yêu Yêu hay là bởi vì hắn chịu đến một điểm thương tổn.

"Đi thôi." Thẩm Lãng nói.

Thẩm Lãng thân tay sờ xoạng Đại Siêu đỉnh đầu.

"A ..." Đại Siêu thất vọng cúi đầu xuống, biểu thị chính mình khổ sở.

"Không có chuyện gì, ta không phải khỏe mạnh mà." Thẩm Lãng nói: "Ngươi là trâu bò rầm rầm siêu cấp chiến thú a, làm sao càng ngày càng giống chó chó kiểu dáng?"

Đại Siêu trong gien không có chó, chỉ có điều nó quá thông minh, hơn nữa đối với nhân loại tràn ngập thân cận cùng tình cảm, hơn nữa sẽ điều chỉnh mình, nằm ở thoải mái nhất trạng thái, vì lẽ đó không hiểu ra sao liền từ một cái chiến đấu quái thú, đã biến thành một cái có thể chiến đấu, có thể bán manh thú cưng.

Thẩm Lãng ôm Yêu Yêu, cùng Cừu Yêu Nhi cưỡi lên Đại Siêu trên lưng.

"Đi Tam Giác Ma Quỷ." Thẩm Lãng nói.

Đại Siêu giương cánh bay cao, hướng về Tam Giác Ma Quỷ bay đi.

Cái kia cự long trước hết đặt ở Medusa vương tộc thượng cổ lăng mộ bên trong?

Đúng vậy, còn có thể làm sao? Ngươi cũng mang không đi nó a.

Hơn nữa Medusa vương tộc thượng cổ lăng mộ, bất kỳ người nào khác đều không phải theo liền có thể tiến vào.

...

Đại Siêu vẫn phi, vẫn phi.

Ròng rã bay hơn hai vạn dặm, rốt cuộc lại một lần nữa đi tới Tam Giác Ma Quỷ.

Lại một lần nữa nhìn thấy tung hoành ở bên trong trời đất khói đen, lại một lần nữa nhìn thấy vô số lốc xoáy cùng thiểm điện.

Nơi này đã từng là vùng cấm, nhưng bây giờ đối với tại Thẩm Lãng mà nói, thật sự dường như gia cửa sau đồng dạng, tùy ý ra vào.

Tiến vào Tam Giác Ma Quỷ bên trong.

Bên trong như trước xa hoa, thậm chí ngay cả khí tức đều muốn thoải mái rất nhiều.

"Không biết có phải cảm giác của ta sai lầm hay không, ta cảm thấy trong này không khí muốn tốt hơn rất nhiều." Cừu Yêu Nhi nói: "Không chỉ là không khí, còn có năng lượng hoàn cảnh, cũng muốn giỏi hơn rất nhiều."

Thẩm Lãng nói: "Không phải ảo giác, trong này hàm dưỡng lượng xác thực cao hơn nhiều, hơn nữa từ trường hoàn cảnh cùng bên ngoài cũng không giống nhau."

Cừu Yêu Nhi hỏi: "Đó là bởi vì trong này tốt cực kỳ, hay là bởi vì bên ngoài đồi bại?"

Thẩm Lãng nói: "Là bởi vì bên ngoài đồi bại."

Đã từng Thẩm Lãng không hiểu đám này, nhưng mà hiện tại hắn rõ rõ ràng ràng, Cực Bắc đại lục đóng băng đối toàn bộ thế giới sinh thái đều có to lớn ảnh hưởng.

Ít nhất ở cái này mái vòm dựng thành trước, thật là thế giới không khí đều đang không ngừng mà trôi đi, toàn bộ bị đánh vào Cực Bắc đại lục bầu trời, sau đó đọng lại trở thành băng tuyết hạ xuống.

May là Bạch Ngọc kinh kiến tạo cái này mái vòm, đem Cực Bắc đại lục cùng bên ngoài hoàn toàn ngăn cách.

Bằng không toàn bộ thế giới khí hậu đều sẽ phát sinh kịch biến, hơn nữa mấy trăm năm qua đi, không khí không biết mỏng manh tới trình độ nào.

Thẩm Lãng lúc này mục tiêu trọng yếu đương nhiên chỉ có một cái, tiêu diệt Đại Viêm hoàng đế.

Bởi vì song phương là một mất một còn quan hệ, không chỉ là thiên hạ không thù, hai người chỉ có thể sống một cái.

Nhưng đối với thế giới này mà nói, hay là tối vấn đề mấu chốt nhất, còn tại Cực Bắc đại lục.

Cái kia địa ngục tinh thể đóng băng thế giới, nuốt chửng vô tận năng lượng, đến tột cùng là vì cái gì?

Đây mới là thế giới này chung cực chân tướng.

Nhưng Thẩm Lãng đối với vấn đề này, không thể xâm nhập quá sâu suy tư, bởi vì việc này mệnh đề quá lớn, lớn đến đầy đủ nuốt chửng hắn hết thảy tư duy trọng tâm, để hắn quên đi kẻ địch trước mắt.

Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu, hướng về một cái nào đó mục tiêu vẫn phi, vẫn phi.

Thất lạc quốc gia thành thị là đẹp đẽ, như vậy tại nước biển, một nửa tại không khí, tràn ngập mộng ảo cảm giác thần bí.

Lần này Thẩm Lãng đến, không có gây nên bất kỳ động tĩnh, cứ việc Thẩm Lãng biết này nước biển bên dưới có vô số hải quái, vượt qua mấy triệu khoảng cách, đây là thất lạc quốc gia cuối cùng hậu duệ, hơn nữa trải qua các loại tiến hóa, thậm chí là ngược tiến hóa.

Nhưng đám này hải quái đều không hề lộ diện.

Thẩm Lãng hướng về Tam Giác Ma Quỷ bên trong kế tục phi.

Bay đến đại tam giác trung tâm.

Nơi này ... Có Medusa nữ hoàng pho tượng khổng lồ, như là một ngọn núi.

Lần trước Thẩm Lãng tìm kiếm Long Chi Kiếm, chính là căn cứ ảo ảnh quang ảnh, căn cứ Medusa nữ hoàng pho tượng bối cảnh kiến trúc đặc điểm, mới tìm được sự tồn tại của nó.

Hơn nữa, cái kia Long Chi Kiếm toàn bộ trong quá trình, Thẩm Lãng cũng không dám nhìn thẳng Medusa nữ hoàng con mắt, dù cho chỉ là pho tượng.

Lúc đó hắn trước sau quay lưng.

"Được rồi, Đại Siêu, các ngươi ở đây dừng lại đi." Thẩm Lãng nói.

Đại Siêu cùng Cừu Yêu Nhi, cần phải đều không chống đỡ được Medusa nữ hoàng ánh mắt, vì lẽ đó làm cho các nàng giấu ở pho tượng sau lưng.

Hít một hơi thật sâu.

Thẩm Lãng tiếp theo thượng cổ áo giáp năng lượng, chậm rãi bay tới không trung.

Này thượng cổ áo giáp rất trâu bò, nhưng vẫn không thể đường dài phi hành.

Đi tới Medusa nữ vương chính diện, chậm rãi trôi nổi bầu trời, càng ngày càng cao, càng ngày càng cao.

Toàn bộ trong quá trình, hắn là hoàn toàn không nhìn thấy Medusa nữ hoàng pho tượng, bởi vì triệt để ẩn hình, nhưng mà hắn biết Medusa nữ hoàng pho tượng độ cao, hai mắt độ cao.

Hắn cũng có thể tính toán ra tại cái gì khoảng cách, cái gì độ cao, mới có thể cùng Medusa nữ hoàng tiến hành hoàn mỹ đối diện.

Đúng, chính là phương vị này.

Thẩm Lãng lại một lần nữa hít một hơi thật sâu, đây quả thật là đòi hỏi lớn lao dũng khí.

Bởi vì rất nhiều thượng cổ di tích bên trong, có mấy người trở thành hóa thạch cũng không phải là bởi vì đại niết diệt, mà càng như là Medusa ánh mắt nhìn chằm chằm.

Liền tỷ như Chúc thị gia tộc nghiên cứu Long Chi Hối bí mật kia trong căn cứ, thì có tốt hơn một chút cái biến thành tảng đá người.

Chuẩn bị kỹ càng.

Thẩm Lãng mở choàng mắt.

Trước mắt như trước rỗng tuếch.

Sau đó ...

Một trận quang ảnh vặn vẹo biến ảo, ẩn hình Medusa nữ hoàng pho tượng xuất hiện ở trước mắt, giống như núi đứng sừng sững.

Dung mạo của nàng có cỡ nào mỹ lệ, cỡ nào nghiêng nước nghiêng thành, điên đảo chúng sinh, ma ảnh mê ly?

Thẩm Lãng không biết.

Bởi vì hắn đối diện chính là Medusa nữ hoàng pho tượng hai con mắt.

Hơn nữa hắn khoảng cách này hạ, hai con mắt hoàn mỹ đối diện.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng có thể nhìn thấy, chỉ có hai con mắt.

Hoàn toàn không có cách nào hình dung này hai con mắt.

Phảng phất là thâm uyên.

Phảng phất là địa ngục, phảng phất là thiên đường.

Phảng phất là lóng lánh ngân hà, lại phảng phất là vô tận hố đen.

Trong phút chốc!

Vô cùng vô tận hình ảnh, vô cùng vô tận tin tức, xuyên thấu qua Medusa con mắt, tràn vào Thẩm Lãng đại não bên trong.

Đầu óc của hắn, phảng phất trong nháy mắt liền nổ, trực tiếp trống rỗng.

Lúc này Thẩm Lãng lực lượng tinh thần đã đủ mạnh, không chỉ trải qua Đại Kiếp Minh Vương linh hồn truyền thừa, còn tiếp thu địa ngục hồn châu gột rửa.

Nhưng phảng phất như trước không thể chịu đựng Medusa nữ hoàng ánh mắt nhìn kỹ, hơn nữa vẻn vẹn chỉ là pho tượng hai con mắt.

Hình dung như thế nào loại cảm giác đó, chính là quá tải.

Một máy vi tính, một giây đồng hồ tả vào mấy trăm T tin tức, căn bản không chịu nổi, trực tiếp chết máy.

Cũng chính là Thẩm Lãng, đổi thành bất kỳ người nào khác, trong nháy mắt liền biến thành tro bụi.

Không biết qua bao lâu, Thẩm Lãng dần dần tỉnh lại, đầu óc của hắn phảng phất một lần nữa khởi động máy.

Sau đó, hắn nhìn thấy vô số tin tức, vô số hình ảnh, con số trên trời.

Cái cảm giác này không cách nào hình dung, liền dường như xem phim, chúng ta đồng thời chỉ có thể nhìn một bộ phim, nhiều nhất vừa xem phim, vừa chơi trò chơi.

Mà hiện tại liền phảng phất lập tức mấy triệu bộ phim đồng thời tại truyền phát, toàn bộ chui vào con mắt của ngươi, hơn nữa ngươi còn không thể không xem, nhưng lại phảng phất chưa từng thấy gì cả.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Thẩm Lãng rõ ràng, này Medusa nữ hoàng pho tượng con mắt, càng như là lịch sử ghi chép giả.

Nó mỗi ngày đều cố định truyền phát Medusa nữ hoàng ký ức hình ảnh.

Đương nhiên Medusa nữ hoàng một đời dài đằng đẵng, trải qua đến nhiều vô cùng, vì lẽ đó ký ức cũng là vô cùng vô tận.

Mà những ký ức này, dùng một loại nhìn như hoàn toàn lộn xộn phương thức phát hình ra đến, rất trong thời gian ngắn liền muốn truyền phát xong một cái chu kỳ.

Như thế, những hải quái tại sao lại mê muội, hơn nữa đầu không nổ tung?

Nhân vì chúng nó đặc biệt xuẩn, vì lẽ đó có thể quên tuyệt đại đa số tâm tư, chúng chỉ muốn muốn chúng đồ vật của chính mình.

Thẩm Lãng cũng biết, chi cho nên sẽ có cái này Medusa nữ hoàng pho tượng, là bởi vì nàng không muốn Thất Lạc đế quốc tuyệt diệt.

Nàng đòi hỏi dựa vào loại này tinh thần linh hồn, vĩnh viễn đem Thất Lạc đế quốc truyền thừa tiếp.

Dù cho đại niết diệt, dù cho đám này Thất Lạc đế quốc hậu duệ phản tổ thoái hóa, trở thành nguyên thủy nhất hải quái, cũng phải đem tinh thần linh hồn truyền thừa tiếp, khắc vào đám này hải quái trong đầu, một đời lại một đời.

Này thật vĩ đại, phi thường ghê gớm.

Trên thực tế, Medusa nữ hoàng thành công.

Thượng cổ đại niết diệt sau, Thất Lạc đế quốc cũng triệt để diệt vong.

Nhưng mà bởi vì nàng pho tượng tồn tại, làm cho càng ngày càng nhiều nguyên thủy hải quái ngưng tụ tại nàng xung quanh, tạo thành một cái khác loại Thất Lạc đế quốc.

Thậm chí, còn ngắn ngủi từng tồn tại thất lạc thứ hai đế quốc, nói vậy là bởi vì đám này hải quái hậu duệ, xuất hiện một cái phi thường người kiệt xuất, nó tiếp thu Medusa nữ hoàng nhiều nhất trí tuệ ký ức,

Cái này hải quái chính là Thất Lạc Yêu Mẫu, cho nên nàng thành lập thất lạc thứ hai đế quốc.

Này ... Nhìn qua có phải là cùng Đại Kiếp Minh Vương có chút tương tự a?

Chỉ có điều Đại Kiếp Minh Vương là một đời một đời truyền thừa, mà Medusa nữ hoàng không gì sánh được mạnh mẽ, vô số năm như một ngày, tại mọi thời khắc thông qua con mắt của chính mình, truyền phát tinh thần ký ức, truyền thừa Thất Lạc đế quốc.

Mà nhân loại bình thường, là tiếp thu không được tin tức của nàng, trực tiếp hóa thạch, hoặc là hồn phi phách tán.

Thẩm Lãng là ngoại lệ, bởi vì trên người hắn có Naru nữ vương cho dấu ấn tinh thần, hơn nữa hắn nắm giữ không gì sánh được lực lượng tinh thần.

Lúc này, thế giới này cơ mật, đã một chút tại Thẩm Lãng trước mặt triển khai bức tranh.

Bất quá phi thường đáng tiếc, Thẩm Lãng hiện tại vô tâm đi thăm dò những ký ức này, bởi vì số liệu lượng quá tốt đẹp lớn.

Hắn liền dường như một đài siêu máy tính, trước tiên phải hoàn thành mấu chốt nhất giải toán, sau đó lại đến phiên những nhiệm vụ khác.

Lúc này, Thẩm Lãng chính là muốn tại Medusa nữ hoàng ánh mắt trong tin tức, tìm tới thượng cổ long trì tin tức.

Này so mò kim đáy biển còn khó hơn.

Liền dường như không có bất kỳ kiểm tra máy vi tính, từ mấy trăm t trong tài liệu, tìm tới một tấm hình ảnh.

Lúc này Thẩm Lãng lại một lần nữa cảm thán, may mà bắt đầu nghiên cứu Đại Kiếp Minh Vương tinh thần ký ức, may mà hắn long chi cảm ngộ đã nhập môn, cho nên đối với đặc thù văn tự có hiểu biết.

Bằng không, Medusa nữ hoàng những ký ức này, hắn hoàn toàn không có cách nào giải thích.

Đương nhiên, hắn hiện tại có thể giải thích cũng không nhiều, phần lớn đều xem không hiểu, Medusa nữ hoàng truyền phát ký ức truyền thừa, đối với Thẩm Lãng tới nói phần lớn đều là nằm ở mã hóa trạng thái, không phải tận lực mã hóa, mà là không giống văn minh hình thái, vì lẽ đó hoàn toàn xem không hiểu.

Bởi vì, nàng không phải lấy video, cũng không phải mưu đồ mảnh, thậm chí cũng không phải văn tự tồn tại.

Mà là một loại phi thường đặc thù tin tức phương thức.

Này lại quan hệ đến Thẩm Lãng hoàn toàn mới lĩnh ngộ loại kia văn tự, khác loại văn minh.

Thẩm Lãng tạm thời có thể hiểu khác loại văn minh, văn tự phi thường ít ỏi, phần lớn đều liên quan với long tộc.

Nhưng cái này cũng là ưu thế thật lớn.

Bây giờ liền phảng phất một mở lớn trên giấy diện, viết mấy ngàn cái chữ cũng không nhận ra, chỉ có nhận thức một người chữ, vì lẽ đó nó liền nhất là dễ thấy.

Thẩm Lãng liên quan với khác loại văn minh văn tự hiểu rõ, chỉ có long tộc.

Vì lẽ đó, hắn từ Medusa nữ hoàng ánh mắt trong tin tức đọc đến, cũng chỉ có long tộc tin tức.

Điều này cũng nhiều vô cùng, mấy vạn, mấy trăm ngàn còn chưa hết.

Trước tiên bài trừ đi những thứ đồ này, Thẩm Lãng khóa chặt long trì, tìm kiếm Medusa nữ hoàng liên quan với long trì ký ức.

Bây giờ liền rất sắp rồi.

Vẻn vẹn mấy cái canh giờ sau!

Thẩm Lãng liền tìm đến long trì tin tức ký ức.

Hắn tìm tới thượng cổ long trì.

Dĩ nhiên là ở đây? !

Thẩm Lãng thật không có nghĩ đến, thượng cổ long trì lại ở chỗ này.

Trước hắn nghĩ tới rất nhiều nơi, tỷ như nam bộ hải vực, lại không như trên Cổ Khương thị lăng mộ, thậm chí Viêm Kinh, Càn Kinh đều có nghĩ đến.

Nhưng mà căn cứ Medusa nữ hoàng tinh thần ký ức, Thẩm Lãng phát hiện.

Này thượng cổ long trì dĩ nhiên tại Ngọc Kinh Sơn.

Đúng, chính là Bạch Ngọc kinh cái kia Ngọc Kinh Sơn.

Này ... Dĩ nhiên chính là Bạch Ngọc kinh tên nguyên do?

Long trì này, liền tại Ngọc Kinh Sơn bên trong.

Bạch Ngọc kinh thế lực ở nơi nào?

Thiên hạ không có ai biết, nói chung tại cực bắc, có tuyết địa phương liền thuộc về Bạch Ngọc kinh.

Nhưng mà, tất cả mọi người đều biết Bạch Ngọc kinh giới hạn ở nơi nào.

Ngọc Kinh Sơn, chính là Bạch Ngọc kinh môn hộ, chính là nó cùng thế tục thế giới đường ranh giới. Đây là toàn bộ thế giới cấm địa, không có được Bạch Ngọc kinh đồng ý, bất luận người nào đều không được đi vào, thậm chí bao gồm Đại Viêm đế quốc hoàng thất.

Bây giờ nhìn lại, điều này là bởi vì đặc thù nào đó nguyên nhân, là bởi vì này Ngọc Kinh Sơn bên trong ẩn giấu đi kinh người cơ mật.

Này thượng cổ long trì nhưng là bị ô nhiễm, bên trong có vô số bức xạ. Bạch Ngọc kinh là thông qua phương thức gì, đem đám này bức xạ toàn bộ che đậy lên, không có tiết lộ ra ngoài đây?

Bằng không cao cường như vậy độ bức xạ, tại buổi tối chỉ sợ sẽ lập lòe ly kỳ ánh sáng, cách xa mấy ngàn dặm đều có thể nhìn thấy đi.

Thế giới này thực sự là càng ngày càng thú vị, thiên hạ phảng phất tràn ngập cơ mật, nhưng thiên hạ lại phảng phất không có cơ mật.

Như thế, Thẩm Lãng tiếp xuống liền muốn đi một chuyến thượng cổ long trì, cũng chính là Ngọc Kinh Sơn.

...

Chú: Vé tháng hình thức rất khẩn cấp, chư vị ân công biểu diễn các ngươi thần lực, giúp nhỏ bé bánh ngọt thể lên đi! Xin nhờ dập đầu!

Gần nhất chương tiết xác thực khó tả, không chỉ muốn phát triển tình tiết, hơn nữa còn muốn thu vĩ lấp hố.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 621: Long Trì! Kinh Thiên Bức Xạ! Lột Xác!

Chương 621: Long trì! Kinh thiên bức xạ! Lột xác!

Kỳ thực, Thẩm Lãng lúc này trong đầu còn tiếp thu long tộc rất nhiều cái khác tin tức tràn ngập tiến vào đầu óc của hắn bên trong.

Medusa nữ hoàng pho tượng hai mắt thả ra ngoài tin tức thực sự là quá nhiều rồi, nếu như Thẩm Lãng muốn toàn bộ tồn tại trong đầu là không thể, nhưng có thể chọn liên quan với long tộc chứa đựng lên.

Đương nhiên coi như là liên quan với long tộc tin tức cũng phi thường tối nghĩa, Thẩm Lãng cũng cần thời gian rất lâu tài năng giải thích đi ra, tướng trong thư khẳng định có rất nhiều cơ mật, nhưng mà hắn hiện tại thực sự là không có thời gian cùng tinh lực cưỡi đọc, chỉ có thể để đó tại trong đầu.

"Cảm ơn ngài, Medusa nữ hoàng." Thẩm Lãng nói: "Hy vọng sẽ có một ngày, ta có thể chân chính nhìn thấy ngài dung nhan tuyệt thế, cáo từ rồi!"

Sau đó Thẩm Lãng một phút cũng không có dừng lại, lập tức mang theo Cừu Yêu Nhi cùng Yêu Yêu, cưỡi Đại Siêu rời đi Tam Giác Ma Quỷ, hướng về phương bắc bay đi.

.. ... .

Vài ngày sau, Thẩm Lãng lại một lần nữa bay qua Nộ Triều thành phụ cận hải vực.

"Tiếp xuống Ngọc Kinh Sơn, ta một người đi." Thẩm Lãng nói.

Bởi vì thế là Bạch Ngọc kinh địa bàn, hơn nữa nhưng là bị ô nhiễm qua thượng cổ long trì, khẳng định đặc biệt đặc biệt nguy hiểm, vì lẽ đó Thẩm Lãng không muốn để cho Cừu Yêu Nhi cùng Yêu Yêu mạo hiểm.

Yêu Yêu bảo bối là bố đã làm có đủ nhiều, hơn nữa nàng mãi cho đến hiện tại đều không có tỉnh lại.

Cừu Yêu Nhi không nói gì, chỉ là gật gật đầu, cùng Thẩm Lãng ôm nhau.

Tại khoảng cách Nộ Triều thành mấy trăm dặm trên một hòn đảo, Đại Siêu hạ xuống.

Thẩm Lãng trên trán Yêu Yêu hôn một cái.

Mấy ngày ngủ mấy ngày mấy đêm Yêu Yêu mở mắt to, hướng về Thẩm Lãng vẫy vẫy tay, hắn cái kia đôi mắt to thật sự dường như biết nói đồng dạng.

"Bố gặp lại."

"Yêu Yêu gặp lại."

Thẩm Lãng một lần nữa cưỡi lên Đại Siêu, kế tục hướng về phương bắc Ngọc Kinh Sơn bay đi.

... ...

Ngọc Kinh Sơn, nổi tiếng thiên hạ, nhưng nhưng xưa nay đều không có ai đi qua. Nó không chỉ là một tòa núi tuyết, một tòa băng sơn, hơn nữa còn là một tòa ngọc chi núi.

Trong truyền thuyết nó cả ngọn núi là óng ánh long lanh, hiện ra hoàn mỹ ánh sáng lộng lẫy, vì lẽ đó được gọi là Ngọc Kinh.

Bạch Ngọc kinh cùng Bạch Kinh, hay là một nhà, nhưng lại là không giống.

Tại phương tây thế giới, Bạch Kinh có vẻ phi thường mịt mờ, cũng không có cảm giác tồn tại gì. Mà tại phương đông thế giới, Bạch Ngọc kinh thần bí, mạnh mẽ, không thể xâm phạm.

Có tuyết địa phương, chính là Bạch Ngọc kinh lĩnh vực, bất luận người nào không thể xâm nhập.

Đương nhiên cái gọi là có tuyết địa phương, là chỉ quanh năm bị băng tuyết bao trùm, nói cho đúng chính là vĩnh đông chi hải.

Mấy trăm năm, hay là càng lâu, trừ khi được Bạch Ngọc kinh cho phép, bằng không còn thật không có ai đi qua. Cơ Tuyền công chúa đúng là tại Bạch Ngọc kinh bổ túc mấy năm, trừ ra nàng ở ngoài, liền cũng lại chưa từng nghe nói ai đi qua.

Đến nay mới thôi, Thẩm Lãng gặp một cái Bạch Ngọc kinh sứ giả, một cái Bạch Kinh nữ tử, nhưng kỳ thực xưa nay đều không có xem qua các nàng bộ mặt thật, bởi vì các nàng cả người đều bao phủ tại tuyết trắng bên trong, coi như là có gương mặt, cũng giống như là bao trùm bông tuyết đồng dạng.

Hình dung như thế nào đây? Đã nghĩ là máy vi tính 3D trong game nữ tử nhân vật mặt, tuy rằng nhìn qua phi thường hoàn mỹ, thế nhưng là có vẻ hơi không chân thực.

Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu, tại hai vạn mét trên không, không ngừng hướng về bắc phi hành, phi hành, phi hành.

Thật sự cực xa, Ngọc Kinh Sơn khoảng cách Nộ Triều thành, cũng vượt qua hơn hai vạn dặm.

Thẩm Lãng bay qua Đại Càn đế quốc hải vực, lại bay qua Đại

Viêm đế quốc hải vực, tiếp xuống chính là vô chủ chi hải.

Càng đi bắc, khí trời càng lạnh. Bay qua một vạn dặm, mươi lăm ngàn dặm, hai vạn dặm.

Phía dưới nước biển phù băng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều. Rất nhanh toàn bộ ngoài khơi đều đóng băng, tiến vào vĩnh đông chi hải.

Toàn bộ bầu trời lưu loát, đều là tuyết bay.

Lẽ ra nơi này cần phải nhìn thấy Ngọc Kinh Sơn bóng người, nhưng bởi vì bão táp cùng tuyết lớn che chắn, làm cho không nhìn rõ bất cứ thứ gì sở.

Thẩm Lãng không có kế tục phi hành, mà là hạ xuống tại trên mặt băng, chờ đợi tuyết ngừng.

Đại Siêu đông đến có chút run lẩy bẩy, Thẩm Lãng có thượng cổ vương giới, Đại Siêu cũng không có, hơn nữa nơi này nhiệt độ đã thấp hơn dưới 0 bảy mươi, tám mươi độ.

Thẩm Lãng từ Đại Siêu trên lưng lấy ra một bình đồ vật, đây là địa ngục hỏa dịch, Nộ Triều thành toàn sản phẩm mới, so địa ngục hỏa bom chất lỏng còn tân tiến hơn, có thể cung cấp càng lớn hơn nhiệt lượng. Bất quá lúc này lấy ra, cũng đã toàn bộ đọng lại thành băng, to bằng nắm tay một khối băng.

Thẩm Lãng dùng lửa nhen nhóm.

"Oanh ..." To lớn hỏa diễm mãnh mà bốc lên, thả ra kinh người nhiệt độ cao.

Hầu như đem xung quanh mặt băng toàn bộ hòa tan, bất quá tương đối thần kỳ chính là nó có thể phiêu ở trên mặt nước, hơn nữa kế tục thiêu đốt.

Nó nhiệt độ chung quanh, đều bị đun nóng đến tương đối thư thích trong phạm vi.

Thẩm Lãng lấy ra mấy khối thịt, này đều chút thịt phi thường đặc thù, toàn bộ là Amazon trên hòn đảo nuôi thịt bò, bên trong ẩn chứa năng lượng càng cao hơn, loại này thịt phi thường quý giá, coi như sóng siêu âm phi hành thú cũng không thể mỗi bữa đều ăn.

Đại Siêu thư thư phục phục ăn hơn trăm cân tả hữu, rốt cuộc no rồi.

Mấy cái canh giờ sau, tuyết lớn ngừng, mây trên trời tầng tản ra, thái dương lại một lần nữa lộ diện.

Vĩnh đông chi hải bầu trời, thanh khiết như tẩy. Trước tuyết lớn bao phủ, tầm nhìn không vượt qua năm mươi mét, mà lúc này tầm nhìn vượt qua mấy vạn mét.

Toàn bộ thế giới trong suốt không rảnh.

Thẩm Lãng cùng Đại Siêu, một người một thú đều ngơ ngác mà nhìn phương bắc, nhìn Ngọc Kinh Sơn.

Ta ... Thảo, thực sự là quá đẹp.

Thẩm Lãng không thể nào tưởng tượng được, trên thế giới này còn có đây sao mỹ núi.

Chẳng trách được gọi là Ngọc Kinh Sơn.

Nó phi thường phi thường cao, phảng phất nối thẳng chân trời, nhìn ra cao hơn mặt biển vượt qua hơn một vạn mét, so phương tây thế giới cái kia Olympus núi lửa còn cao hơn.

Nhưng mà nó cả ngọn núi, hoàn toàn là óng ánh long lanh, liền phảng phất là một tòa hoàn chỉnh sông băng.

Từ góc độ này thượng nhìn lại, nó là trong suốt.

Từ một góc độ khác nhìn lại, nó lại là màu xanh lam.

Nó thật sự không giống như là một ngọn núi, mà như là một tòa dùng pha lê khảm nạm to lớn kim tự tháp.

Chẳng trách tại rất nhiều thư tịch, đặc biệt là 《 đông xa rời truyền 》, ghi lại việc quan trọng Ngọc Kinh Sơn mỹ lệ.

Nó thật sự giống như tiên tử, đứng sừng sững ở trên thế giới này, thậm chí Thẩm Lãng đều cảm thấy ngọn núi này xinh đẹp có chút không chân thực.

Ngọn núi này phi thường vô cùng lớn lao, toàn bộ chân núi cần phải ngang qua mấy trăm dặm xa. Bởi vì vùng biển này đã hoàn toàn bị đóng băng, vì lẽ đó cũng không phân biệt được nơi nào là lục địa, nơi nào là hải dương, vì lẽ đó một chút nhìn lại, nó phảng phất từ hải lý rút lên đến đồng dạng.

Có một chút phi thường kỳ quái, lúc trước văn tự ghi chép, vẫn có thể nhìn thấy Ngọc Kinh Sơn mỹ lệ.

Nhưng mà năm gần đây, phảng phất cũng không còn xem qua nó.

Điều này là bởi vì càng ngày càng lạnh, vĩnh đông chi hải phạm vi càng lúc càng lớn, trước thuyền chỉ trải qua vùng biển này, khí trời tốt thời điểm có thể xa xa nhìn thấy Ngọc Kinh Sơn, mà lúc này hoàn toàn không thể, bởi vì vĩnh đông chi hải phạm vi đi về phía nam một bên lan tràn mấy trăm dặm không thôi.

"Rất đẹp chứ? Đi thôi." Thẩm Lãng vỗ vỗ Đại Siêu.

Đại Siêu lại một lần nữa vỗ cánh, hướng về Ngọc Kinh Sơn phương hướng bay đi.

Nhìn gần, kỳ thực còn khoảng cách 100 dặm.

… …

Hướng về Ngọc Kinh Sơn phương hướng, Đại Siêu không ngừng phi, không ngừng phi, phảng phất càng ngày càng gần.

Nhưng mà chuyện kỳ quái phát sinh, rõ ràng càng ngày càng gần, rõ ràng chỉ có 100 dặm, nhưng làm sao đều phi không tới.

Đại Siêu cao nhất tốc độ có thể đến năm sáu cây số đây, 100 dặm cũng chính là năm sáu phần chung sự tình mà thôi.

Kết quả hiện tại bay nửa canh giờ, còn chưa tới nơi.

Đại Siêu không tin cái này tà, như trước không ngừng phi, không ngừng phi.

Nhưng mà, khoảng cách Ngọc Kinh Sơn phảng phất vĩnh viễn bất biến, mãi mãi cũng đến không được.

Tình cảnh này có chút quen thuộc thật sao?

Đúng, lại như là tại thất lạc quốc gia phế tích nơi đó, mãi mãi cũng không thể rời bỏ, mặc kệ nỗ lực bao nhiêu lần, cuối cùng đều sẽ trở lại trên tòa đảo kia, đều sẽ trở về chỗ cũ.

Thẩm Lãng biết, tòa này Ngọc Kinh Sơn có mạnh mẽ tinh thần quấy rầy, Đại Siêu ở bề ngoài vẫn hướng về nó phi hành, trên thực tế là quay chung quanh nó đảo quanh đây, như thế coi như bay đến chết, cũng đến không được.

Chẳng trách xưa nay đều không ai có thể lên được Ngọc Kinh Sơn, là đạo lý này.

Thẩm Lãng lợi dụng trí não, thử nghiệm đánh vỡ cái này tinh thần ảo cảnh.

Kết quả … Dĩ nhiên như trước bất biến.

Trâu bò, nơi này tinh thần ảo cảnh, dĩ nhiên so thất lạc quốc gia phế tích mạnh hơn, so Thất Lạc Yêu Mẫu còn lợi hại hơn.

Thẩm Lãng mạnh mẽ như vậy lực lượng tinh thần, đều như trước bị nó ảnh hưởng, không nhìn thấy chân chính hình ảnh, nằm ở ảo cảnh bên trong.

Sau đó, Thẩm Lãng thử nghiệm rất nhiều biện pháp.

Đều như trước như thế, đều đánh vỡ không được ảo cảnh, bây giờ liền trâu bò a.

Cuối cùng bó tay hết cách bên dưới, Thẩm Lãng sử dụng tới long chi cảm ngộ. Đây là một loại phi thường quỷ dị trạng thái, không còn là dùng người tầm nhìn, mà là gần như rồng tầm nhìn đến xem thế giới này.

Trước đã nói, tại rồng trong tầm nhìn, hết thảy đều là quang ảnh. Chúng ta nhìn thấy một cái thành thị, có vô số đám người, có tươi đẹp kiến trúc, mà tại rồng trong tầm nhìn, này vô số người chính là vô số quang điểm, dường như giun dế như vậy bé nhỏ không đáng kể.

Thẩm Lãng long chi cảm ngộ, vẻn vẹn chỉ là sơ cấp, vì lẽ đó làm sao hình dung nó rồng chi tầm nhìn đây? Liền phảng phất tại con mắt trước mặt bỏ thêm một tầng kính lọc.

Trong nháy mắt, hết thảy đều thay đổi.

Vừa nãy bản thân nhìn thấy tất cả có cỡ nào mỹ hảo, hiện tại liền đáng sợ dường nào, thê lương.

Vừa nãy nhìn thấy Ngọc Kinh Sơn, óng ánh long lanh, dường như mỹ Ngọc Vô Hạ.

Mà lúc này Ngọc Kinh Sơn, dường như sâm la địa ngục, phả ra quỷ dị lam ánh sáng xanh lục mang, lại phảng phất thẩm thấu hoàng màu sắc. Hơn nữa nó ngọn núi phảng phất là vặn vẹo, đem toàn bộ bầu trời đều in nhuộm đến dường như địa ngục đồng dạng.

Đúng, đây mới là nó chân thật trạng thái.

Đây là một cái bị triệt để bức xạ ô nhiễm long trì, bên trong có con số trên trời bức xạ năng lượng, mà căn cứ Thẩm Lãng tri thức lý giải, bức xạ chính là loại này ánh sáng, xanh lét xanh lét, hoàng lục hoàng lục, tràn ngập sợ hãi u lạnh.

Hơn nữa cùng Thẩm Lãng tưởng tượng như thế, cái gọi là Ngọc Kinh Sơn, cũng chỉ là một cái to lớn bình phong lồng.

Long trì này bị ô nhiễm, bên trong bức xạ năng lượng thật đáng sợ, vì lẽ đó có người ở phía trên lấy một cái to lớn kim tự tháp hình dạng lồng, đem hết thảy bức xạ che đậy ở bên trong.

Chẳng trách, lẽ ra to lớn như vậy bức xạ năng lượng, cự long làm sao cũng có thể cảm giác được a. Tại phương tây thế giới, dù cho là một kg tả hữu urani, cự long tại chỗ rất xa đều cảm giác được, hơn nữa bay qua phá hủy toàn bộ An Tức thành.

Đánh một cái so sánh, An Tức thành urani bức xạ năng lượng thì tương đương với một đóa ngọn nến ngọn lửa, mà thượng cổ long trì bức xạ năng lượng cần phải thì tương đương với xung thiên liệt diễm, kéo dài hơn mấy trăm nghìn dặm kinh thiên liệt diễm. Cự long làm sao có khả năng không cảm giác được? Hóa ra là bị người dùng lồng tráo lên.

Thẩm Lãng nói: "Đại Siêu, ngươi lui về 300 dặm chờ ta."

Đại Siêu hạ xuống, Thẩm Lãng rơi xuống.

Sau đó, hắn dùng đặc biệt tầm nhìn, hướng về Ngọc Kinh Sơn đi đến.

Lần này, quả nhiên không có ảo giác, khoảng cách mấy chục dặm, bởi vì hắn có thượng cổ áo giáp, vẻn vẹn đi rồi một cái nửa canh giờ, cũng liền đi tới.

Hắn đi tới Ngọc Kinh Sơn dưới chân.

.. ... .

Quá, quá, quá vĩ đại.

Đứng ở chân núi bên dưới, Thẩm Lãng đã hoàn toàn không nhìn thấy Ngọc Kinh Sơn toàn cảnh, chỉ có thể nhìn thấy chân núi một cánh cửa.

Bạch Ngọc kinh phi thường ghê gớm, tại Cực Bắc đại lục xây dựng một cái to lớn mái vòm, phong tỏa ngăn cản địa ngục tinh thể mở rộng, ngăn cản đóng băng lan tràn.

Mà ở đây, bọn họ có xây dựng một cái khổng lồ như thế kim tự tháp lồng, đem ô nhiễm long trì cũng che đậy lên.

Cái này lồng kỳ thực cũng không phải trong suốt, nhưng bên trong bức xạ ánh sáng thực sự là quá lóa mắt, làm cho toàn bộ Ngọc Kinh Sơn đều là xanh lét, đem toàn bộ bầu trời đều làm nổi bật đến dường như tận thế.

Thẩm Lãng vốn tưởng rằng nơi này sẽ có Bạch Ngọc kinh người bảo vệ, nhưng kết quả không có!

Toàn bộ Ngọc Kinh Sơn, một cái quỷ ảnh đều không có.

Trước mắt cánh cửa này, đóng chặt, nó liền là tiến vào thượng cổ long trì lối vào? Bất quá trên cửa không có bất kỳ nhập password địa phương, cũng không có lõm dấu tay, nói chung chính là không có mở ra cơ quan.

Thẩm Lãng cẩn thận từng ly từng tý một cảm thụ cánh cửa này, bởi vì ngàn vạn không thể manh động, không thể trực tiếp một cái vòng xoáy năng lượng trực tiếp thả ra ngoài.

Trong này nhưng là có to lớn bức xạ, một khi tiết lộ ra ngoài, sẽ tạo thành to lớn ô nhiễm.

Thẩm Lãng lấy ra Long Chi Kiếm, thử nghiệm có thể không thể mở ra một cái lỗ hổng. Kết quả hoàn toàn không thể, tòa này cửa lớn, thậm chí toàn bộ Ngọc Kinh Sơn lồng, đều kiên cố đến không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung, Long Chi Kiếm đều cắt không ra.

Long Chi Kiếm này một con không thể, cái kia một đầu khác đây?

Một đầu khác, khảm nạm địa ngục hồn châu.

Đây như là mâu cùng thuẫn quan hệ. Tại Cực Bắc đại lục, địa ngục tinh thể điên cuồng mở rộng lan tràn, mà Bạch Kinh mái vòm bao phủ che đậy, đưa chúng nó năng lượng hoàn toàn tách biệt với thế gian.

Thẩm Lãng vô cùng cẩn thận, đất dịch vụ ngục hồn châu nhẹ nhàng đụng vào Ngọc Kinh Sơn chân môn.

Chuyện quái dị phát sinh, này cứng rắn không thể phá vỡ môn, dĩ nhiên sống sờ sờ bị hòa tan một góc.

Liền phảng phất hàn băng bị ngọn lửa hòa tan đồng dạng, nhưng này địa ngục hồn châu rõ ràng là băng hàn không gì sánh được a.

Trong nháy mắt, không gì sánh được kinh người bức xạ năng lượng, điên cuồng tràn ra, từ hòa tan cái này động khổng tràn ra.

Thẩm Lãng trí trong đầu lập tức vang lên tinh nhuệ cảnh báo.

"Đo lường đến bức xạ năng lượng, đo lường đến bức xạ năng lượng, vượt qua cực hạn, vượt qua cực hạn ..."

Cùng lúc đó, Thẩm Lãng phát hiện mình thượng cổ vương giới đột nhiên sáng lên ánh sáng, cho tới bây giờ đều chưa từng thấy tình huống như thế.

Tiếp theo, Thẩm Lãng long chi tâm bắt đầu tỏa nhiệt, thật nhanh vận chuyển.

Từ bắt đầu đến hiện tại, Thẩm Lãng long chi tâm cho tới bây giờ đều chưa bao giờ gặp gánh nặng vận chuyển thời khắc.

Vô cùng vô tận bức xạ năng lượng phả vào mặt, Thẩm Lãng chỉ cảm thấy trước mắt tầm nhìn trở nên vô cùng quỷ dị, trong nháy mắt sáng choang, phảng phất một cái thiểm điện điên cuồng bổ xuống.

Sau đó, hắn trực tiếp ngất đi.

Nơi này bức xạ quá mạnh, trực tiếp vượt qua thượng cổ vương giới bảo vệ cực hạn.

Mà tại một viên cuối cùng, Thẩm Lãng rút trở về Long Chi Kiếm, mau để cho địa ngục hồn châu thoát ly cánh cửa kia.

Nhất thời cánh cửa kia tự động dung hợp đóng, bên trong bức xạ năng lượng, lại một lần nữa bị che đậy ngăn cách lên.

... ...

Cục diện bây giờ phức tạp.

Thẩm Lãng tìm tới thượng cổ long trì, nhưng mà bên trong bức xạ năng lượng, vượt xa sự tưởng tượng của hắn, dù cho một cái vết nứt, liền vượt qua thượng cổ vương giới bảo vệ cực hạn.

Phải biết, Thẩm Lãng trước khoảng cách gần lái qua một cái rương, bên trong có mấy trăm kg 1% độ tinh khiết urani, nhưng mà hoàn toàn không có chuyện gì, thượng cổ vương giới trợ giúp hắn chống đối bức xạ thương tổn.

Cái kia cự long một khi tiến vào cái này bị triệt để ô nhiễm thượng cổ long trì, hậu quả thì như thế nào?

Then chốt Thẩm Lãng không thể đi vào, hắn liền tiết lộ ra ngoài đám này bức xạ đều không chịu nổi, huống chi là trực tiếp tiến vào?

Này rất kỳ quái a, liên quan với bức xạ Thẩm Lãng là hiểu rõ, dù cho nhà máy năng lượng nguyên tử tiết lộ, người đang đến gần bức xạ cường độ rất cao địa phương, cũng có thể chống đỡ mấy chục giây tả hữu.

Thẩm Lãng có thượng cổ vương giới bảo vệ, sẽ không có chuyện gì a.

Nơi này bức xạ phảng phất so Trái Đất càng mạnh hơn, phảng phất hỗn hợp cái khác năng lượng mạnh mẽ.

Bất quá này cũng bình thường, bởi vì đây chính là thượng cổ long trì, bên trong ẩn chứa để cự long nhanh chóng trưởng thành năng lượng, hơn nữa chúng cùng bức xạ đã hỗn hợp lại cùng nhau, cho nên mới phải đáng sợ như thế.

.. ... .

Không biết qua bao lâu, Thẩm Lãng thăm thẳm tỉnh lại, hắn lập tức để trí não kiểm tra trong cơ thể huyết dịch bức xạ, kết quả hầu như hoàn toàn không có.

Đây là long chi tâm phát huy tác dụng, vì bảo vệ Thẩm Lãng, nó đem Thẩm Lãng trong cơ thể cùng trong máu hết thảy bức xạ năng lượng toàn bộ nuốt chửng hấp thu.

Tình cảnh này cùng lúc đó đặc thù long chi tâm cứu Mộc Lan một màn rất tương tự, lúc đó Mộc Lan bị long diễm nuốt chửng, cũng vượt qua thượng cổ lệnh giới bảo vệ phạm vi, Loa Tổ mang theo Mộc Lan đi Bạch Kinh, ở ngực khảm nạm đặc thù long chi tâm, ngăn chặn Mộc Lan trong cơ thể long diễm năng lượng.

Bất quá cái kia có phải là mang ý nghĩa, bức xạ năng lượng tiến vào long chi tâm huyết tủy bên trong?

Này chẳng phải là sớm tiến hành diễn luyện? Tiếp xuống long huyết tủy cùng urani bức xạ năng lượng tập hợp lại cùng nhau, sẽ phát sinh biến hóa gì đó?

Mở hai mắt ra, Thẩm Lãng kinh hãi phát hiện, bên người dĩ nhiên nhiều hơn một người.

Một cái hết sức quen thuộc mà lại xa lạ người.

Nàng biến hóa quá lớn, Thẩm Lãng thật sự có chút không nhận ra.

Con mắt của nàng lại một lần nữa lột xác, cũng thay đổi, trên lưng gai xương đã vượt qua hai thước.

"Doanh Doanh?" Thẩm Lãng la lên.

Không sai, hắn chính là Nhâm tông chủ cái kia trên danh nghĩa con gái, Thẩm Lãng cũng không biết là gì giống loài Nhâm Doanh Doanh.

Sắp một năm không có gặp mặt, lại một lần nữa gặp mặt con mắt của nàng dĩ nhiên thành thục một ít.

Trước nàng lại như là một cái vừa vừa ra đời trẻ con, mạnh mẽ mà lại hồn nhiên, hơn nữa còn lỗ mãng đáng sợ.

Nếu như nói Thẩm Lãng trước vừa tỉnh lại nàng một khắc đó, xem như là vừa sinh ra mà nói, cái kia lúc này nàng cần phải tương đương với vài tuổi hài tử.

Đây là cái gì đệ nhất thiên hạ sâu độc a? Căn bản liền không là gì sâu độc.

Lần trước gặp mặt là tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong, nàng xông vào thần miếu bên trong, sau đó liền không biết nàng đang làm gì.

Hiện tại nàng dĩ nhiên có xuất hiện. Đây là ngẫu nhiên sao?

Tuyệt đối không phải, nàng là bị hấp dẫn đến, bởi vì vừa nãy Thẩm Lãng tại Ngọc Kinh Sơn trên cửa mở ra một đạo vết nứt.

Nàng liên tục nhìn chằm chằm vào Thẩm Lãng xem.

"Ngươi muốn tiến vào?" Thẩm Lãng tặc lưỡi nói.

Nhâm Doanh Doanh gật gật đầu, nhưng lại lắc đầu.

Thẩm Lãng không nói gì, đây là cái gì quỷ? Trong này nhưng là có đáng sợ bức xạ a, liền Thẩm Lãng thượng cổ vương giới đều không chịu nổi.

Đón lấy, Nhâm Doanh Doanh cầm qua Thẩm Lãng Long Chi Kiếm, đất dịch vụ ngục hồn châu cái kia một con nhẹ nhàng đâm vào Ngọc Kinh Sơn môn.

Nhất thời, lại hòa tan ra một cái vết nứt.

Chỉ có điều Nhâm Doanh Doanh thao tác càng thêm tinh tế, cái này động khổng không có khe hở, bên trong vô cùng vô tận bức xạ năng lượng dọc theo Long Chi Kiếm xuyên thấu lại đây, tiến vào Nhâm Doanh Doanh bên trong thân thể.

Nhất thời, nàng toàn bộ thân thể đều đang phát sáng, con mắt của nàng cũng đang phát sáng.

Một luồng năng lượng mạnh mẽ đang ngưng tụ, Thẩm Lãng thậm chí có thể nhìn thấy trên lưng nó gai xương, lấy mắt thường tốc độ thấy được tăng trưởng.

Nhật!

Tình cảnh này quá kinh người.

Ngươi, ngươi là gì giống loài a? Nàng dĩ nhiên đang nuốt chửng bức xạ năng lượng.

Ngươi cái gì năng lượng đều muốn nuốt chửng a?

Long hạp năng lượng ngươi nuốt chửng, sau tại Kim Cương phong di tích bên trong tòa thần miếu, ngươi cũng phải nuốt chửng cái kia đồ đằng năng lượng, hiện tại ngươi liền ô nhiễm long trì bức xạ năng lượng cũng phải nuốt chửng.

Điên rồi, điên rồi, quả thực điên rồi.

Bất quá rất nhanh Thẩm Lãng phát hiện, Nhâm Doanh Doanh đối năng lượng chủng loại nuốt chửng đến phi thường rộng khắp, cái gì năng lượng đều muốn.

Nhưng mà, nuốt chửng lượng sẽ không lớn, vẻn vẹn chừng nửa canh giờ, phảng phất vượt qua nàng cực hạn.

Nàng đình chỉ nuốt chửng, rút ra Long Chi Kiếm, nhất thời tất cả khôi phục nguyên trang, Ngọc Kinh Sơn cửa lớn lại một lần nữa dung hợp đóng.

Mà Nhâm Doanh Doanh trở lại Thẩm Lãng bên người, bên ngồi xuống, phảng phất đang hóa giải nuốt chửng năng lượng.

Thẩm Lãng kinh ngạc nhìn nàng, ngươi ... Ngươi đây là muốn biến thành cái gì? Ngươi có thể nói cho ta biết không?

Ngươi là gì giống loài? Ngươi có thể nói cho ta biết không?

.. … .

Nhâm Doanh Doanh bên tọa nhắm mắt rất lâu, mà Thẩm Lãng cũng không có không, hắn tại cảm ứng long chi tâm biến hóa.

Không sai, long huyết tủy nuốt chửng bức xạ năng lượng sau, bắt đầu rồi lột xác.

Loại này lột xác phi thường quỷ dị, vừa bắt đầu là không chết không thôi, hai dòng năng lượng một mất một còn đồng dạng.

Long huyết tủy liều mạng muốn áp chế, muốn phá hủy bức xạ năng lượng, bởi vì nó năng lượng mạnh hơn nhiều nhiều lắm, dù sao nuốt chửng điểm ấy bức xạ lượng không là vô cùng lớn lao.

Nhưng mà, làm thế nào đều tiêu diệt không được.

Urani bức xạ thời kỳ bán phân rã 1 tỉ năm còn chưa hết đây, muốn triệt để tiêu diệt nó, hầu như là không thể.

Nhưng ... Rồng thâm tầng năng lượng cũng là như thế, muốn tiêu diệt thân thể của nó rất dễ dàng, muốn triệt để tiêu diệt nó năng lượng sinh mệnh rất khó.

Sau đó, long huyết tủy chợt bắt đầu chủ động đi thay đổi bức xạ năng lượng, thử nghiệm đi hóa giải.

Đây là một loại phi thường huyền diệu quá trình, thiên biến vạn hóa, hơn nữa từ đầu đến cuối không có kết quả, vẫn đang kéo dài.

Càng huyền diệu hơn chính là, tất cả những thứ này chỉ có thể tại long chi cảm ngộ cảnh giới có thể nhìn thấy.

Bình thường dưới tình hình, cũng chỉ là cảm giác được long chi tâm tại tỏa nhiệt, vẫn nằm ở cao gánh nặng trạng thái, nhưng không biết bên trong phát sinh biến hóa gì đó.

Mà tại long chi cảm ngộ cảnh giới, tất cả những thứ này diễn biến, đều vô cùng rõ ràng.

Thậm chí, lấy khác loại văn minh loại kia văn tự xuất hiện, hơn nữa là không ngừng diễn biến.

Như trước như là cái kia long tự, không ngừng biến hóa, hơn nữa là trước không có biến hóa.

Càng càng huyền diệu hơn chính là, Thẩm Lãng quan sát đo đạc loại biến hóa này, hắn long chi cảm ngộ dĩ nhiên sâu sắc thêm, phảng phất dò xét đến càng cao hơn cấp bậc.

Thẩm Lãng vẫn tại long chi cảm ngộ cảnh giới bên trong, quan sát long chi tâm nội bộ biến hóa.

Sau đó hắn kinh ngạc phát hiện một điểm.

Long chi tâm luôn có thể lượng không có hạ xuống, trái lại gia tăng.

Ở trong đó là long huyết tủy, tuy rằng tương đương với một cái siêu cấp năng lượng hạt nhân, nhìn qua phảng phất là lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn, nhưng nó năng lượng chung quy vẫn có hạn, theo Thẩm Lãng sử dụng, vẫn tại giảm thiểu, hơn nữa không thể bổ sung.

Long Chi Hối chính là long huyết tủy chế tạo ra, trong nháy mắt bùng nổ ra kinh thiên năng lượng.

Mà long chi tâm, cũng chỉ là đem loại này năng lượng chầm chậm phóng thích, có thứ tự phóng thích.

Theo những năm này Thẩm Lãng sử dụng, nó vẫn luôn tại giảm thiểu, cứ việc giảm thiểu phạm vi rất nhỏ, nhưng theo cứ theo đà này, lại qua mấy chục năm, cái này long chi tâm năng lượng liền muốn tiêu hao hết.

Dùng càng rõ ràng thuyết pháp, nó liền còn lại 80% tả hữu năng lượng.

Nhưng mà hiện tại, nuốt chửng bức xạ năng lượng, hơn nữa bắt đầu không ngừng đấu tranh, diễn biến sau, nó năng lượng không chỉ khôi phục lại trăm phần trăm, hơn nữa còn đang tăng lên, thậm chí vượt qua nó đã từng lớn nhất năng lượng.

Điều này có ý vị gì?

Thẩm Lãng nguyên lai cấu tứ là đáng tin, đem sắp chết cự long bỏ vào tràn ngập bức xạ trong long trì, là sẽ phát sinh lột xác.

Nhưng mà ... Này lại quỷ dị kỳ quái.

Thất Lạc đế quốc dùng urani chế tạo Lạc Nhật vũ khí, là vì tiêu diệt rồng, mà không phải để nó lột xác chứ? !

.. ... .

Ròng rã mấy ngày mấy đêm sau.

Nhâm Doanh Doanh tỉnh lại, nàng lại một lần nữa phát sinh lột xác, mà lần này Thẩm Lãng càng thêm không nhận ra nàng đến.

Nàng nhìn Thẩm Lãng một chút, biểu thị cáo biệt tâm ý, nàng phải đi.

Thẩm Lãng kinh ngạc, ngươi nuốt chửng một chút như vậy bức xạ năng lượng, liền muốn đi rồi?

Tiếp theo Thẩm Lãng trong đầu hiện ra một vấn đề.

Hắn tìm tới thượng cổ long trì, hơn nữa cũng tìm tới mở ra biện pháp, vậy kế tiếp nên làm sao đem cự long mang tới? Cứ việc nó hiện đang thu nhỏ lại đến chỉ có mấy trăm mét, nhưng mà sinh tử chưa biết, triệt để ngất, căn bản không thể phi hành.

Nguyên bản Thẩm Lãng là định dùng mấy chục con sóng siêu âm phi hành thú treo bay đến, nhưng mà hiện tại cái kế hoạch này không thể được, bởi vì sóng siêu âm phi hành thú tiếp cận không được Ngọc Kinh Sơn.

Như thế ... Là không phải có thể để Nhâm Doanh Doanh hỗ trợ?

Cứ việc Thẩm Lãng hiện tại thật sự không biết, còn có thể hay không thể xưng hô nàng là Nhâm Doanh Doanh.

"Có thể hay không xin ngươi giúp một chuyện?" Thẩm Lãng nói: "Giúp ta kháng một cái cự long tới nơi này? Có chừng cách xa ba vạn dặm?"

Nói ra yêu cầu này sau, Thẩm Lãng đều cảm giác mình rất quá đáng, tuy rằng Nhâm Doanh Doanh thân thể phát sinh biến hóa to lớn, nhưng còn chỉ có khoảng hai mét cao a, mà lúc này Khương thị cự long coi như thu nhỏ lại, cũng có mấy trăm mét trường, con số trên trời trọng lượng, làm cho nàng làm sao gánh?

Nhâm Doanh Doanh nhìn Thẩm Lãng một hồi lâu, sau đó gật gật đầu, nàng dĩ nhiên đáp ứng.

Xem ra tại thế giới của nàng, Thẩm Lãng quả nhiên là đặc thù, nàng đối Thẩm Lãng tràn ngập thiện ý.

Thẩm Lãng nói: "Vậy chúng ta đi, chúng ta đồng thời cưỡi Đại Siêu trở lại."

Nhâm Doanh Doanh lắc lắc đầu, sau đó ánh mắt của nàng bắt đầu ngưng tụ, ánh sáng càng ngày càng sáng, tại Thẩm Lãng cái trán nhìn kỹ một hồi lâu, tiếp theo cắt ra lòng bàn tay của chính mình, đem đặc thù dòng máu xóa tại Thẩm Lãng trên trán.

Này, này xem như là làm một cái dấu ấn sao?

Tối hôm qua tất cả những thứ này sau, Nhâm Doanh Doanh đột nhiên chui vào tầng băng, biến mất không còn tăm hơi.

Nàng ... Nàng đây là muốn chui vào đáy biển? Sau đó cùng Thẩm Lãng bơi tới mấy vạn dặm bên ngoài Medusa Naru vương quốc lăng mộ đi?

.. ... .

Cũng thật là như thế!

Mấy ngày mấy đêm sau, Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu lại một lần nữa giáng lâm tại hắc trên đảo, mấy vạn dặm bên ngoài hắc đảo.

Sau đó, Nhâm Doanh Doanh trực tiếp từ ngoài khơi chui ra.

Ngươi, ngươi trâu bò ... Dĩ nhiên thật sự từ hải lý lội tới, này cường đại đến để người không thể nào tưởng tượng được a.

"Ngươi đi theo ta!" Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn tìm tới Naru vương quốc lòng đất lăng mộ lối vào, mở ra tầng tầng cơ quan, tiến vào lòng đất lăng mộ nơi sâu xa nhất.

Khương thị cự long như trước tĩnh lặng nằm ở trong ao, vô số máu rồng như trước chồng chất ở đây.

Nó như trước sinh tử chưa biết, hoàn toàn không có thức tỉnh ý tứ, theo cứ theo tốc độ này, thật sự hay là muốn trăm năm thời gian tài năng thức tỉnh.

"Đi thôi, tiếp xuống liền khổ cực ngươi." Thẩm Lãng nói: "Xin ngươi giúp ta gánh này điều cự long đi Ngọc Kinh Sơn thượng cổ long trì."

Nhâm Doanh Doanh gật gật đầu.

Thẩm Lãng ngồi chồm hỗm xuống, nhìn cự long, xoa xoa đỉnh đầu của nó.

"Ta muốn mang theo ngươi đi hoàn thành thượng cổ long trì tiến hành điên cuồng niết bàn con đường, hy vọng tất cả như ta mong muốn đi."

... ...

Chú: Vé tháng rơi đến 16 tên, nhưng cùng phía trước khoảng cách rất nhỏ. Bái cầu chi viện, thật sự ... Không biết nên làm gì khát cầu, vạn vạn xin nhờ rồi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 622: Sử Thi Một Khắc! Cự Long Chi Niết Bàn!

Chương 622: Sử thi một khắc! Cự long chi niết bàn!

"Mời hỗ trợ, cảm ơn." Thẩm Lãng hướng về Nhâm Doanh Doanh nói, hắn thậm chí còn lo lắng, nàng có vẻ nhỏ xinh thân thể có hay không gánh nổi cự long.

Nhưng mà không nghĩ tới Nhâm Doanh Doanh dĩ nhiên nhìn ao bên trong máu rồng ngây người, ánh mắt thậm chí lộ ra khát vọng ý tứ.

Thẩm Lãng không khỏi tê cả da đầu, ngươi còn thật sự cái gì đều muốn.

"Ngươi muốn uống một hớp máu rồng?" Thẩm Lãng nghi ngờ nói.

Máu rồng a, nhiều trâu bò a. Dựa theo bình thường tư duy, uống xong một cái sau, khẳng định huyết thống sẽ đại niết bàn chứ?

Nhưng trên thực tế bất luận người nào uống vào, kết quả duy nhất chính là biến thành tro bụi, thậm chí ngay cả một chút cặn bã đều không còn sót lại đến.

Mộc Lan bảo bối bị long diễm tập kích đều không chịu nổi, còn cần dùng đặc thù long chi tâm áp chế lại, chớ nói chi là trực tiếp uống máu rồng.

Bất quá Nhâm Doanh Doanh hẳn là không giống nhau đi, Thẩm Lãng nhưng là tận mắt nhìn thấy nàng nuốt chửng bức xạ năng lượng, hơn nữa phát sinh lột xác.

Nàng phảng phất là một cái năng lượng sưu tập tem giả, mặc kệ cái gì năng lượng đều muốn thử nghiệm một cái, hơn nữa trên đường tới đây cái lòng đất lăng mộ thời điểm, nàng còn đã từng chỉ vào Thẩm Lãng Long Chi Kiếm đỉnh địa ngục hồn châu, hỏi đây là nơi nào đến.

Đương nhiên nàng không có mở miệng, nhưng ánh mắt của nàng nhưng nói cho Thẩm Lãng lời của nàng.

Thẩm Lãng nói đây là tại phương tây thế giới Hỏa Viêm thành lòng đất dung nham chi hải cho tới, kết quả nàng phi thường có hứng thú, tiếp xuống như quả nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Nhâm Doanh Doanh sẽ vạn dặm xa xôi đi tới Tây Luân đế quốc, đi tới Thẩm Lãng nói cái kia Hỏa Viêm thành hạ dung nham chi hải, nuốt chửng nơi đó năng lượng.

Nói thật sự, Nhâm Doanh Doanh tồn tại hoàn toàn vượt qua Thẩm Lãng lý giải, nàng đến tột cùng là muốn làm gì a? Vẫn là một cái độc hành giả, phảng phất chính là vì thu thập thiên hạ hết thảy năng lượng.

"Được thôi, ngươi uống một cái miệng nhỏ." Thẩm Lãng nói, nàng khẳng định là không giống nhau, người khác uống xong máu rồng sẽ biến thành tro bụi, nhưng nàng không hẳn đi.

Nhâm Doanh Doanh cầm lấy một cái thạch chén, ở trong ao múc một chén máu rồng, một cái uống vào.

Sau đó không có gì bất ngờ xảy ra, thân thể của nàng lại một lần nữa phóng ra ánh sáng, hơn nữa lần này ánh sáng so bất cứ lúc nào đều muốn nồng nặc.

Không chỉ có như thế, trên người hắn còn thả ra đủ loại quỷ dị phù văn.

Nguyên bản hai thước phía sau lưng gai xương, lại một lần nữa hung mãnh tăng trưởng, lần này ròng rã dài ra một thước, đã biến thành ba thước. Đây là muốn biến thành cái gì a?

Sau đó, Nhâm Doanh Doanh ngồi xếp bằng trên mặt đất không nhúc nhích, bắt đầu hóa giải hấp thu máu rồng năng lượng.

Lại qua ròng rã mấy cái canh giờ sau, nàng mở hai mắt ra, hiển nhiên là hoàn toàn hóa giải chén kia máu rồng sức mạnh.

Ngươi trâu bò, một chén máu rồng sức mạnh cỡ nào kinh người, ngươi mấy cái canh giờ liền tiêu hóa hết.

Bất quá nàng thật sự chỉ cần một chén, tiếp xuống đối mãn trì máu rồng phảng phất không có bất cứ hứng thú gì.

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Doanh Doanh, ngươi có thể nói cho ta, ngươi là gì giống loài sao?"

Nhâm Doanh Doanh lắc lắc đầu, tiếp theo lại lắc đầu.

Lắc đầu hai lần, đây là ý gì?

Rất nhanh Thẩm Lãng rõ ràng, ý của nàng là bản thân nàng cũng không biết chính mình là gì giống loài, cho tới hiện tại nàng hoàn toàn dựa vào bản năng đang làm việc.

"Vậy chúng ta đi." Thẩm Lãng nói: "Này điều cự long tuy rằng thu nhỏ lại rất nhiều, nhưng cũng có mấy trăm mét, ngươi gánh đến động à ..."

Thẩm Lãng còn chưa kết thúc, lập tức liền câm miệng, bởi vì này mấy trăm mét cự long đã bị nàng gánh lao nhanh, hơn nữa tốc độ còn nhanh chóng.

Ta ... Ta nhật.

Ngươi đây mới thực là đại lực sĩ a, Thẩm Lãng thậm chí không thể nào tưởng tượng được này điều cự long nặng bao nhiêu, mà Nhâm Doanh Doanh nâng lên đến phảng phất hoàn toàn dễ như ăn bánh đồng dạng.

.. ... .

Chỉ chốc lát sau, Thẩm Lãng lại một lần nữa cưỡi Đại Siêu bay lên bầu trời.

Mà Nhâm Doanh Doanh gánh cái kia cự long tại hải lý du, tốc độ nhanh đến mức cực hạn, hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng.

"Vèo vèo vèo ..."

Thẩm Lãng vừa bắt đầu còn để Đại Siêu khống chế tốc độ phi hành, kết quả hắn phát hiện mặc kệ phi nhiều lắm nhanh, phía dưới Nhâm Doanh Doanh đều có thể cùng được với.

Một đường thông suốt, trên thực tế cho đến bây giờ, Thẩm Lãng có uy hiếp kẻ địch chỉ có Đại Viêm hoàng đế một người.

Bạch Ngọc kinh phảng phất đang nằm ở một cái phi thường phi thường siêu thoát trạng thái, cái gì đều mặc kệ, tọa quan tình thế phát triển.

Hoàn toàn không có ai biết Bạch Ngọc kinh đang suy nghĩ gì, nó đến tột cùng muốn làm gì.

Ròng rã mấy ngày mấy đêm sau, Thẩm Lãng lại một lần nữa đi tới Ngọc Kinh Sơn trước mặt.

Nơi này vẫn là cùng trước như thế, xanh lét xanh lét, hoàng lục hoàng lục, toàn bộ bầu trời như trước dường như tận thế.

May mà có ảo cảnh, bằng không nhân loại nhìn thấy màn này, chỉ sợ sẽ triệt để hoài nghi thế giới này.

"Ầm!"

Chỉ chốc lát sau, mặt đất băng cứng nứt ra rồi một cái to lớn động khổng, Nhâm Doanh Doanh đột nhiên từ đáy biển xông tới ra, tiếp theo kéo một cái mấy trăm mét rồng ra mặt băng.

Cự long như trước sắp chết, không có bất cứ động tĩnh gì.

Nhâm Doanh Doanh nhìn Thẩm Lãng, phảng phất đang hỏi hắn, có muốn hay không đem cự long làm tiến vào.

Vì thời khắc này, Thẩm Lãng đã làm rất nhiều, hơn nữa cái này cũng là biện pháp duy nhất.

Hắn thật không có thời gian, hơn nữa càng đi lên đi, đường liền càng hẹp. Làm một người tương đối khi yếu ớt, gặp phải một cái nào đó hoàn cảnh khó khăn muốn giải quyết mà nói, sẽ có rất nhiều loại con đường. Nhưng mà khi hắn cường đại đến cực hạn thời điểm, con đường phía trước sẽ trở nên thiếu lên, thậm chí chỉ có một cái.

Quốc gia cũng là như thế, khi ngươi lạc hậu khi yếu ớt, mạnh mẽ con đường nhìn qua ít nhất có vài điều.

Nhưng mà khi ngươi quốc gia đã là thế giới thứ hai thời điểm, ngươi sẽ phát hiện đặt tại ngươi phía trước con đường chỉ có một cái, không chỉ như thế, hơn nữa không có đường lui, không có dậm chân tại chỗ đường.

Thẩm Lãng nhắm hai mắt lại, lại một lần nữa tiến vào long chi cảm ngộ, đi cảm thụ long chi tâm bên trong biến hóa. Đây là một hồi diễn thử, rồng cùng bức xạ năng lượng đấu tranh diễn thử.

Nó như trước đang điên cuồng biến hóa bên trong, hơn nữa so với mấy ngày trước, long chi tâm bên trong long huyết tủy năng lượng lại một lần nữa tăng lên, nhưng mà nó cũng có biến hóa, phi thường xa lạ biến hóa.

Nó biến hóa phảng phất đã tiến vào hậu kỳ, bởi vì không có trước kịch liệt như vậy.

Nhưng này chung quy là một chuyện tốt, bởi vì nó không suy yếu, lột xác đến càng mạnh hơn, chỉ là thuộc tính có biến hóa.

Chuyện này ý nghĩa là Thẩm Lãng ý nghĩ là chính xác, nhưng mà ... Không giống nhau chính là, tiến vào long chi tâm bức xạ năng lượng rất nhỏ, chỉ có long huyết tủy năng lượng một phần vạn cũng chưa tới.

Mà cự long một khi tiến vào tràn ngập bức xạ ô nhiễm long trì, sức mạnh của nó sẽ trở thành nhược thế một phương. ,

Đến lúc đó sẽ xảy ra chuyện gì?

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, bắt đầu tìm tòi Đại Kiếp Minh Vương liên quan với long tộc ghi chép, bắt đầu tìm tòi Medusa nữ hoàng tương quan long tộc ký ức.

Lại một lần nữa xác định, rồng sinh mệnh căn nguyên là năng lượng, là đến từ chính một cái nào đó vô cùng cường đại đoạn ngắn.

Muốn tiêu diệt rồng thân thể có thể làm được, nhưng muốn tiêu diệt năng lượng sinh mệnh, liền thiên nan vạn nan.

Ta thật sự muốn làm như vậy sao?

Thẩm Lãng lấy ra Long Chi Kiếm, đất dịch vụ ngục hồn châu cái kia một con đâm vào Ngọc Kinh Sơn cửa lớn.

Một lát sau, này phiến cửa lớn rất nhanh bị dung ra một cái động khổng, bất quá lần này Thẩm Lãng vô cùng cẩn thận, không có bất kỳ khe hở, không có để bên trong đáng sợ bức xạ năng lượng trực tiếp tiết lộ mà ra.

Thẩm Lãng nói: "Doanh Doanh, phiền phức ngươi đem cự long một cái chòm râu, đâm vào cái này Ngọc Kinh Sơn môn động khổng bên trong, để nó cảm thụ này mạnh mẽ bức xạ."

Nhâm Doanh Doanh gật đầu, sau đó nâng lên cự long, đi tới Ngọc Kinh Sơn cửa lớn trước.

Thẩm Lãng nhanh chóng rút ra Long Chi Kiếm địa ngục hồn châu, Nhâm Doanh Doanh tốc độ càng nhanh hơn, đem râu rồng đâm vào cái này động khổng bên trong.

Nhất thời ...

Vô cùng vô tận bức xạ năng lượng dọc theo râu rồng, tiến vào cự long trong cơ thể.

Xung quanh hết thảy không khí đột nhiên co quắp một trận, phạm vi mấy chục dặm mặt băng, trong nháy mắt rạn nứt.

"A ... A ... A ..."

Cự long như trước là sắp chết, không có bất kỳ nhúc nhích, nhưng mà nó long hồn đang thét gào, tại Thẩm Lãng trong đầu gào thét.

"Nhân loại, ngươi muốn làm gì? Ngươi muốn làm gì?"

"Ngươi muốn giết ta sao? Ngươi đây là muốn giết ta sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn cứu ngươi."

Cự long linh hồn quát: "Như ngươi vậy chỉ có thể giết ta, ngươi có biết tại chúng ta hết thảy trong ký ức, loại này bức xạ sức mạnh là không gì sánh được đáng sợ đồ vật, không chỉ sẽ phá hủy chúng ta thân thể, còn có thể phá hủy chúng ta linh hồn. Ta đã sắp chết, liền còn lại một tức long hồn duy trì sinh cơ, như ngươi vậy sẽ giết ta."

Thẩm Lãng nói: "Cự long, các ngươi sợ sệt bức xạ năng lượng, là khắc vào các ngươi gen trong ký ức đúng không?"

"Đúng." Cự long nói: "Cứ việc ta chưa từng nghe tới ngươi cái gọi là gen cái từ này, nhưng mà tại chúng ta trời sinh trong ký ức, loại này bức xạ năng lượng là long tộc thiên địch. Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi Nộ Triều thành hạ liền có rất nhiều urani, ta đã phi thường khắc chế, không có đi phá hủy Nộ Triều thành, nhưng ta có thể nói cho ngươi, ta phi thường phi thường không thích Nộ Triều thành, vì lẽ đó tuyệt phần lớn thời gian ta đều rời xa bên ngoài mấy vạn dặm. Mà hiện tại ngươi lại muốn đem ta đặt ở đáng sợ nhất bức xạ bên trong, vượt qua Nộ Triều thành lòng đất mấy triệu, mấy chục triệu lần."

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta cùng ngươi tục ước, điều này là bởi vì chúng ta long tộc kiêu ngạo cùng tôn nghiêm, nhất định phải thực hiện long chi khế ước." Cự long nói: "Hơn nữa đối với cái kia trương đột nhiên xuất hiện chiến đấu, ta cũng không có lùi bước. Nhưng ta không thể không nói, ngươi cử chỉ Thái Hoang đản, quá điên cuồng. Ngươi tại ta còn cũng không đủ mạnh mẽ trước, liền đi khiêu chiến mặt khác một cái thành niên cự long, dù cho nó chỉ có sáu phần mười sức chiến đấu, ta cũng không phải là đối thủ của hắn. Ta hầu như dũng cảm chết trận, vì lẽ đó ta có thể nói, ngươi đây cái điên cuồng long sử để ta phi thường thất vọng, nếu như có thể mà nói, ta hận không thể cùng ngươi giải trừ khế ước."

Này điều cự long nói ra tối quyết tuyệt mà nói, điều này làm cho Thẩm Lãng rơi vào ngắn ngủi trầm mặc.

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Vậy ta hỏi ngươi, trở lại phương đông thế giới sau, ngươi cũng cảm nhận được Viêm Kinh cái kia cự long năng lượng khí tức. Vì lẽ đó ngươi liều mạng khắp nơi đi nuốt chửng núi lửa năng lượng, muốn phải nhanh một chút trở nên mạnh mẽ. Viêm Kinh cái kia cự long sớm xuất thế, chỉ có sáu phần mười sức chiến đấu. Như thế ta hỏi ngươi, ta nếu như không có sớm mang ngươi hồi phương đông thế giới, mà là nửa năm sau lại trở về, vào lúc ấy ngươi hay là trở nên cường đại một ít, mà cái kia Đại Viêm cự long nhưng là trăm phần trăm sức chiến đấu, đến vào lúc ấy quyết chiến, ngươi có hy vọng sao?"

Cự long trầm mặc, không có hy vọng.

Thẩm Lãng nói: "Đến vào lúc ấy, Đại Viêm cự long đến tiêu diệt ngươi, ngươi có thể ngăn cản chiến đấu phát sinh sao? Ngươi có thể chạy mất dép sao?"

Cự long trầm mặc như trước, hắn không cách nào ngăn cản chiến đấu, càng không thể lưu vong, bởi vì thế giới này đối với cự long tới nói rất nhỏ, có thể trốn đi nơi nào?

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, trước mắt kết quả này tuy rằng rất thảm, nhưng đối với chúng ta mà nói, đã là kết quả tốt nhất. Hơn nữa không nên quên, nếu như không phải thời khắc mấu chốt ta dũng cảm đứng ra, kích mù Đại Viêm cự long, chúng ta hết thảy cũng đã chết rồi, triệt để biến thành tro bụi."

Đầy đủ một hồi lâu, cự long hướng Thẩm Lãng nói: "Ta hướng ngài xin lỗi, mới vừa nói ra những câu nói kia, là của ta không khôn ngoan."

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ Đại Viêm cự long đã trở lại, hắn có một cái mạnh mẽ chủ nhân, kia chính là Đại Viêm hoàng đế, cái kia nắm giữ cao cấp hơn long chi cảm ngộ. Nếu như ta không có đoán sai mà nói, Đại Viêm đế quốc còn có một cái nhược hóa thô ráp bản long trì, tiếp xuống Đại Viêm cự long sẽ khỏi hẳn, sẽ khôi phục đỉnh cao sức chiến đấu. Đến khi nó lại một lần nữa ngang trời lúc xuất thế, ngươi còn có thể sống sao? Chúng ta còn có thể sống sao?"

Rất hiển nhiên, không thể. Làm Đại Viêm cự long lại một lần nữa lúc đi ra, Thẩm Lãng này điều Khương thị cự long mặc kệ trốn đến nơi đâu đều vô dụng, nhất định sẽ bị phát hiện, sau đó triệt để giết chết.

Lúc đó Đại Viêm cự long sở dĩ bay đi, là bởi vì cảm nhận của nó toàn bộ bị đáng sợ năng lượng tập kích, địa ngục hồn châu năng lượng tại nó trong đầu điên cuồng bừa bãi tàn phá, nó nhất định phải lập tức trở về, đem đám này đáng sợ năng lượng nhổ.

Cho tới nó vết thương trên người đầy rẫy, Đại Viêm cự long là không quá để ý.

"Rồng, chúng ta chỉ có không tới một năm này." Thẩm Lãng nói: "Không, thậm chí ngay cả thời gian một năm cũng chưa tới. Ngươi nói cho ta, chúng ta còn có con đường nào có thể đi? Dựa theo bình thường quỹ tích, ngươi phải bao lâu tài năng thức tỉnh?"

"Chín mươi lăm năm." Khương thị cự long nói.

"Chín mươi lăm năm." Thẩm Lãng nói: "Đại Viêm cự long, sẽ cho chúng ta chín thời gian mười lăm năm sao? Hơn nữa coi như ngươi hoàn toàn khôi phục, ngươi sức chiến đấu như trước cùng nó chênh lệch lớn vô cùng."

Cự long trầm mặc.

Thẩm Lãng nói: "Rồng, chúng ta trước mắt đã không có đường. Chí ít hiện tại, toàn bộ phương đông thế giới chỉ có thể có một cái cự long."

Cự long trầm mặc, nó hiện tại sâu sắc cảm nhận được một điểm. Nếu như không hề làm gì, kia chính là chờ chết, Đại Viêm cự long lại một lần nữa xuất quan, chính là nó triệt để giờ chết.

Nhưng nếu như dựa theo Thẩm Lãng ý nghĩ đi làm, tiến vào trước mắt cái này đáng sợ bức xạ hoàn cảnh, kia chính là muốn chết.

Thẩm Lãng nói: "Rồng, ngươi cảm ứng ta long chi tâm, ở trong đó long huyết tủy năng lượng đã nuốt chửng bức xạ năng lượng, đồng thời phát sinh lột xác, nó năng lượng chí ít tăng lên gấp đôi không thôi."

Cự long nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, nhưng long chi tâm long huyết tủy năng lượng chiếm ưu thế tuyệt đối, nó nuốt chửng bức xạ năng lượng cũng chỉ có tự thân một phần vạn cũng chưa tới. Mà nếu như ta một khi tiến vào cái này bức xạ hoàn cảnh bên trong, bức xạ năng lượng là ta tự thân gấp trăm lần còn chưa hết, kết quả kia sẽ phát sinh cái gì? Ta không biết, trên căn bản chính là ta triệt để biến thành tro bụi."

Thẩm Lãng nói: "Rồng a, ngươi biết trong này là gì sao? Thượng cổ long trì, ngươi tổ tiên, hoặc là nói cha mẹ ngươi chính là ở đây trưởng thành, nó chính là các ngươi long tộc sinh trưởng tào, nó bên trong ẩn chứa cử ngươi môn long tộc đòi hỏi hết thảy năng lượng cùng vật chất, tại trong long trì các ngươi có thể được gấp trăm lần sinh trưởng. Đương nhiên nó đã bị bức xạ ô nhiễm, ngươi thượng cổ Thất Lạc đế quốc dùng kinh người số lượng Lạc Nhật vũ khí công kích long trì."

Long trì? Cự long nghe được cái từ này, phảng phất gây nên một loại nào đó thượng cổ ký ức.

Đây là long tộc tã lót? Long tộc giường ấm? Long tộc gia?

Thẩm Lãng nói: "Hơn nữa ta phát hiện, trong này bức xạ năng lượng đã bị thay đổi, hắn cùng thuần túy urani bức xạ đã không giống nhau, nó hỗn hợp long trì năng lượng, đây là một loại cao cấp hơn, càng thêm thần bí, càng thêm năng lượng mạnh mẽ. Cho nên nói tại vô số năm trước, đám này bức xạ năng lượng đối cho các ngươi tới nói là tuyệt đối trí mạng kịch độc, nhưng hiện tại nhưng không hẳn. Bức xạ thay đổi long trì, có thể long trì cũng thay đổi bức xạ."

Cự long trầm mặc một lúc lâu, nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi nói đúng, chúng ta đã không đường có thể đi, cứ việc trước mắt này điều là tử lộ, nhưng cũng giống như là con đường duy nhất. Nhưng ta nhất định phải nói cho ngài, long tộc trực giác là phi thường chuẩn xác, ta tiến vào cái này viễn cổ long trì sau, sẽ biến thành tro bụi, thập tử vô sinh."

Cự long dĩ nhiên làm ra như thế phán đoán sao? Cái kia cũng thật là không ổn a.

Nếu nó nói như vậy, cái kia trên căn bản mang ý nghĩa nhất định sẽ phát sinh, bởi vì phải tiến vào thượng cổ long trì chính là cự long chính mình, nó đều không cảm giác được bất cứ hy vọng nào tồn tại.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, suy nghĩ cực kỳ lâu.

"Cự long, vậy chúng ta đồng thời vượt qua một đoạn này kiếp nạn được không?" Thẩm Lãng nói: "Mặc kệ là biến thành tro bụi, vẫn là thành công niết bàn, chúng ta cũng đã vượt qua, ta là của ngươi long sử, cũng không thể để một mình ngươi đi cảm thụ địa ngục, mà ta nhưng đứng bên ngoài. Dựa vào một mình ngươi, hay là sống không qua trường đại kiếp nạn này, nhưng nếu như thêm vào ta đây? Ta bồi tiếp ngươi đồng thời tiến vào địa ngục."

Cự long nói: "Ngươi chắc chắn chứ?"

Thẩm Lãng nói: "Ta xác định."

Cự long nói: "Được."

Chỉ chốc lát sau, một hạt châu tại cự long đỉnh đầu dần dần ngưng tụ lại đến, chính là viên kia long hồn chi châu, chính là đã từng bị Sauron trộm đi cái kia một viên.

Long chi khế ước là không công bằng, trình độ nào đó thượng nói là một phương diện. Tuy rằng luôn miệng nói là chiến đấu đồng bọn, nhưng vẫn là chủ nhân cùng chiến đấu thần thú quan hệ.

Vì lẽ đó long chi khế ước là một phương diện, cự long phục tùng chủ nhân mệnh lệnh. Vì lẽ đó dù cho cự long xưa nay đều chưa từng thấy Thẩm Lãng, nhưng hắn vừa xuất hiện, liền tự động tục ước, trở thành rồng chủ nhân.

Nhưng còn có một trường hợp, kia chính là song phương diện long chi khế ước.

Loại này khế ước, không chỉ đối cự long ước hẹn buộc, đối với nhân loại cũng ước hẹn buộc. Nhân loại không còn là một phương diện đi khống chế cự long, chỉ huy cự long, cự long thậm chí cũng có thể ràng buộc nhân loại.

Như thế quan hệ của song phương, liền phảng phất trở nên bình đẳng, mà không còn là chủ nhân cùng chiến đấu thần thú quan hệ.

Thẩm Lãng nói: "Đương nhiên, ta biết có loại này song phương diện long chi khế ước, nhưng ... Ta long chi cảm ngộ cấp bậc còn chưa đủ, ta không hiểu làm sao ký kết, hy vọng ngươi hiểu."

Cự long trầm mặc chốc lát, nói: "Chúng ta tuy rằng không gì sánh được mạnh mẽ, nhưng ... Chung quy là nhân loại các ngươi sáng tạo ra đến, tận quan tâm các ngươi đánh cắp hoàn toàn không thuộc về các ngươi năng lượng, sáng tạo ra chúng ta. Nhưng mà tại thượng cổ trong ký ức, nhân loại đáp ứng ký kết song phương diện khế ước phi thường ít ỏi, bởi vì nhân loại không muốn nhường ra quyền chủ động, vì lẽ đó ngươi nhất định phải cùng ta ký kết song phương diện khế ước, sau chịu đến ta ràng buộc sao?"

"Ta cũng không muốn." Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà vì cùng ngươi đồng thời vượt qua trận này đại kiếp nạn, vì để cho kiếp nạn biến thành niết bàn, ta nguyện ý làm như vậy."

Cự long nói: "Cái kia quá trình vô cùng đơn giản, ngươi từ bỏ hết thảy tinh thần cùng linh hồn chống lại, để ta long hồn chi châu tiến vào đầu óc của ngươi bên trong, lưu lại một vài thứ là có thể."

Vừa nói như thế, Thẩm Lãng đã hiểu. Liền phảng phất trọng yếu văn kiện điện tử chìa khóa bí mật, máy vi tính này chỉ nhận này một cái điện tử chìa khóa bí mật, cái khác vô hiệu. Mà cái này điện tử chìa khóa bí mật, cũng chỉ có thể xen vào máy vi tính này, tại những máy vi tính khác cũng vô hiệu.

Quá trình này trước bán đoạn, khá giống là đoạt xá, đều là thả ra đại não phòng ngự.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, triệt để thả lỏng, dỡ xuống hết thảy tinh thần phòng ngự.

Sau đó, này viên long hồn chi châu phát sinh ra biến hóa, nó nguyên bản như là một viên tính thực chất hạt châu, là có thể ta ở trong tay thưởng thức. Mà lúc này nó xác ngoài tan rã, biến thành một cái thuần túy năng lượng thể, vô số tin tức ngưng tụ thành quang ảnh.

Nó dần dần bay vào Thẩm Lãng đại não bên trong.

Thẩm Lãng tìm tới một cái càng thêm thích hợp hình dung, lại như là một cái vũ khí nguyên tử cùng máy vi tính lẫn nhau trói chặt. Từ đó về sau, máy vi tính này chỉ có thể khống chế này một viên vũ khí nguyên tử, mà cái này vũ khí nguyên tử cũng chỉ có thể dùng này một máy vi tính khống chế.

Toàn bộ quá trình cực kỳ nhanh, nhưng Thẩm Lãng cái gì đều không cảm giác được.

Bởi vì trong nháy mắt trong đầu trống rỗng, long hồn chi châu tuôn ra một mảnh tin tức, tả nhập đến Thẩm Lãng đại não bên trong.

Sau đó nó kế tục từ Thẩm Lãng sau não bay ra, nhìn qua liền dường như một vệt ánh sáng ảnh từ Thẩm Lãng đại não xuyên qua một lần.

Thẩm Lãng lại một lần nữa khôi phục khi tỉnh táo, trong đầu phảng phất nhiều hơn một chút đồ vật, nguyên bản hai mươi lăm phần trăm chứa đựng không gian, lại bị chiếm dụng 5%.

Viên kia long hồn chi châu, lại một lần nữa trở lại cự long đỉnh đầu, chui vào đầu óc của nó bên trong, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lúc này, cự long một nhánh râu rồng như trước đâm vào Ngọc Kinh Sơn cửa lớn cửa động nơi, chỉ cần một nhổ ra, cái này cửa động sẽ một lần nữa dung hợp bế long.

"Thẩm Lãng bệ hạ, cứ việc chúng ta ký kết song phương diện long chi khế ước, nhưng tiếp xuống ta tận lực sẽ không làm quấy nhiễu ngài tâm tình, cũng sẽ không đi tìm tòi nghiên cứu ngài linh hồn cơ mật." Cự long nói: "Ta đã chuẩn bị kỹ càng, chỉ cần ngài ra lệnh một tiếng, ta là có thể chui vào long trì bên trong, bắt đầu ngài cái gọi là điên cuồng đại niết bàn."

Thẩm Lãng cưỡi lên Đại Siêu, hướng về Nhâm Doanh Doanh nói: "Doanh Doanh, phiền phức ngươi ở đây giúp ta nhìn một lúc, đến khi cự long tiến vào long trì bên trong, ngươi là có thể rời đi được không?"

Nhâm Doanh Doanh gật gật đầu.

Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu, giương cánh bay cao, hướng về thất lạc quốc gia phế tích phương hướng bay đi.

Lần này thật sự rất xa, thẳng tắp khoảng cách vượt qua năm vạn dặm.

Mà quá trình này, cự long liền như thế kẹt ở Ngọc Kinh Sơn cửa lớn, một sợi râu rồng ở bên trong, còn lại thân thể ở bên ngoài, xa xa không ngừng chịu đựng mạnh mẽ bức xạ tràn vào.

.. ... .

Ròng rã bay mười ngày, Thẩm Lãng lại một lần nữa đi tới thất lạc quốc gia phế tích núi tuyết đỉnh kim tự tháp.

Hạ xuống sau, hắn vốn là muốn hô to: Chư vị đại hiền, Thẩm Lãng đến đây tiến hành mới long chi cảm ngộ.

Nhưng mà không đợi đến hắn mở miệng, kim tự tháp cửa lớn cũng đã mở ra, rất hiển nhiên bên trong các đại sư đã biết hắn đến.

Bọn họ đã nói, đây là bọn hắn cung cấp một lần cuối cùng long chi cảm ngộ, hơn nữa là dùng tính mạng đánh đổi hoàn thành.

Thẩm Lãng chậm rãi đi vào cái này kim tự tháp bên trong.

Cùng tưởng tượng không giống nhau, nhưng lại cùng tưởng tượng như thế. Này kim tự tháp bên trong không có thứ gì, đơn sơ tới cực điểm.

Chỉ có một cái giếng tại kim tự tháp trung tâm, bên cạnh quay chung quanh mười ba người ngồi xếp bằng.

Có bốn người, đã chết rồi, chỉ có điều nơi này băng hàn không gì sánh được, thi thể vĩnh không hư.

Còn có chín người còn chưa chết, chí ít linh hồn còn sống sót, nhưng cũng như chết rồi, bởi vì không nhúc nhích, liền con ngươi lăn đều không có.

Bọn họ không phải pho tượng, so với pho tượng còn muốn khô mục.

Bọn họ như thế không nhúc nhích ngồi xếp bằng, đã không biết bao nhiêu năm, mấy chục năm, hơn trăm năm, hoặc là càng lâu?

Hay là đúng như cùng bọn họ nói như vậy, loại này sống sót vẫn là thống khổ, chết rồi mới là giải thoát.

Bọn họ đã sớm chuẩn bị kỹ càng chết rồi, lo lắng duy nhất chính là Thẩm Lãng vẫn không có chuẩn bị kỹ càng này lần thứ hai, cũng là cuối cùng một lần long chi cảm ngộ.

"Thẩm Lãng bệ hạ, chuẩn bị sẵn sàng đi, chúng ta tiến hành một lần cuối cùng long chi cảm ngộ." Một cái cổ lão thanh âm vang lên, hơn nữa cũng là tại Thẩm Lãng trong đầu vang lên.

"Được." Thẩm Lãng nói.

"Hô!"

"Hô!"

"Hô!"

Một cái lại một cái linh hồn, từ những lão giả này trong đầu phiêu dật đi ra, tiến vào trước mắt cái này giếng cạn bên trong.

Ba cái, năm cái, tám cái ...

Miệng giếng này nguyên bản là khô, rỗng tuếch. Nhưng mà đám này linh hồn tràn vào sau khi tiến vào, liền phảng phất đã biến thành nước giếng, thần bí sức mạnh tinh thần phun trào.

Này như trước là khác loại văn minh long tự.

Nhưng mà, từ hai duy đã biến thành không gian ba chiều.

Hình dung như thế nào đây? Trước lần thứ nhất long chi cảm ngộ, "Rồng" chữ liền phảng phất là tả tại trên giấy, chỉ có độ dài cùng độ rộng, không có độ dày.

Lúc đó dùng bốn người linh hồn sinh mệnh viết mà thành.

Mà lần này, cái này long tự không ở là mặt bằng, mà là hoàn toàn lập thể.

Nguyên bản chỉ có một cái diện đang cuộn trào, mà lúc này vô số diện tại biến ảo phun trào, tại mọi thời khắc đều thả ra nhiều vô số kể tin tức.

Tình cảnh này thực sự là quá huyền diệu, quá kinh ngạc.

Nhập môn long chi cảm ngộ là hai duy, vậy này trung giai long chi cảm ngộ là ba chiều, chẳng lẽ cấp cao long chi cảm ngộ là bốn mặt sao?

Nhưng mà, này đã là một lần cuối cùng a?

Cái cuối cùng kim tự tháp bên trong đại hiền chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, chuẩn bị xong chưa?"

Thẩm Lãng nói: "Chuẩn bị kỹ càng."

Cái cuối cùng đại hiền linh hồn xuất khiếu, tràn vào đến giếng cạn bên trong, trở thành ba chiều khác loại văn minh long tự cuối cùng một phần.

Này chín cái đại sư triệt để chết rồi, linh hồn của bọn họ sinh mệnh, hoàn toàn hiến cho Thẩm Lãng này lần thứ hai long chi cảm ngộ.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, chậm rãi đi vào cái này giếng cạn bên trong. Cái này chứa đầy linh hồn năng lượng giếng cạn, cả người hắn triệt để tiến vào không gian ba chiều long tự bên trong.

Tiến hành lần thứ hai long chi cảm ngộ.

"Rầm rầm rầm ..."

Thẩm Lãng cảm giác được chính mình hóa thành hư vô, hoàn toàn dập dờn tại long tự bên trong, phảng phất một cái hoàn chỉnh thế giới tinh thần.

Mà cùng lúc đó.

Thẩm Lãng tại trong đầu đối cự long hạ lệnh: "Rồng, đã đến giờ, tiến vào long trì, tiến vào địa ngục. Nhớ kỹ, ta cùng với ngươi, chúng ta cộng đồng vượt qua này một trường kiếp nạn, chúng ta đem địa ngục, biến thành thiên đường, chúng ta đem kiếp nạn, biến thành niết bàn!"

"Được rồi, ta bệ hạ." Cự long chậm rãi nói: "Mặc kệ kết quả làm sao, ta vì ngài cảm thấy kiêu ngạo, nếu như có thể, ta nhất định sẽ đối với ngài dâng lên ta trung thành, tuyệt đối trung thành."

Lúc này, Ngọc Kinh Sơn cửa lớn như trước có một cái động khổng, cự long chòm râu đâm ở đây.

Nghe được Thẩm Lãng mệnh lệnh sau, cự long liền dọc theo cái này động khổng, thật nhanh chui vào tiến vào.

Hầu như trong nháy mắt. Cự long liền hóa thành một vệt ánh sáng ảnh, tiến vào Ngọc Kinh Sơn bên trong.

Cái kia động khổng, lại một lần nữa đóng kín.

Cự long, hoàn toàn tiến vào mạnh mẽ bức xạ năng lượng bên trong.

Này bức xạ năng lượng, là vừa nãy chòm râu tiếp xúc được vạn lần, 10 vạn lần, trăm vạn lần. Vô cùng vô tận, điên cuồng tràn vào cự long trong cơ thể.

Cự long thân thể một tấc một tấc, biến thành tro bụi, nó cứng rắn không thể phá vỡ thân thể dĩ nhiên phát sinh tự cháy.

Đương nhiên, rồng là có thể tiến vào thiêu đốt trạng thái, nhưng coi như như thế, cũng chỉ là mặt ngoài liệt diễm mà thôi, thân thể nó không bị bất cứ thương tổn gì.

Mà hiện tại, theo quỷ dị tự cháy, thân thể của nó một tấc một tấc biến thành tro bụi.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Bởi vì nó tự cháy hỏa diễm, vượt qua một trăm triệu độ Celsius.

Đáng sợ bức xạ năng lượng tại trong cơ thể nó ngưng tụ, độ tinh khiết trở nên không gì sánh được cao, nhiên sau đó phát sinh tách ra.

Liền như thế chỉ chỉ còn lại mấy trăm mét cự long thân thể, một tấc một tấc hóa thành tro tàn.

Nhưng nơi này còn không phải thượng cổ long trì, nơi này vẻn vẹn chỉ là long trì bốc lên sương mù mà thôi.

Long trì dưới đất mười mấy vạn mét thâm uyên chi để.

Cự long không để ý biến thành tro bụi thân thể, không ngừng đi xuống rơi rụng, rơi rụng, rơi rụng.

Rơi rụng một vạn mét sau, thân thể của nó liền còn lại nửa dưới.

Rơi rụng năm vạn mét sau, thân thể của nó liền còn lại một phần năm.

Rơi rụng mười vạn mét.

Rơi rụng mười ba vạn mét.

Phía dưới chính là thượng cổ long trì, ở trong đó có long tộc đòi hỏi tất cả năng lượng, nhưng cũng có đáng sợ nhất bức xạ, so bên ngoài còn mạnh mẽ hơn nhiều nhiều lắm.

Vì sao rồng sợ nhất bức xạ, thậm chí so với nhân loại còn cần sợ hãi?

Hiện tại chân tướng vạch trần, bởi vì bức xạ năng lượng tiến vào chúng trong cơ thể, biết bay nhanh tự mình tinh luyện, tự mình tách ra, dường như vô số siêu loại nhỏ bom nguyên tử nổ tung, từ nội bộ đem thân thể của bọn họ biến thành tro bụi.

Rốt cuộc đến cùng.

Nhưng mà cự long cả người, đã toàn bộ biến thành tro bụi.

Nuốt chửng mấy chục năm năng lượng, trưởng thành mấy chục năm thân thể, toàn bộ không có.

Cũng chỉ còn sót lại một cái lẻ loi năng lượng cơ thể sống, đây chính là cái gọi là thần long chi đoạn ngắn?

Đây là rồng linh hồn?

"Phù!"

Nó như trước là rồng hình dạng, nhưng chính là một cái quang ảnh, hơn nữa vẻn vẹn không tới một thước to nhỏ, không có bất kỳ sức mạnh.

So với nó vừa ấp lúc đi ra còn muốn nguyên thủy, còn nhỏ yếu hơn!

Này dài một thước quang ảnh rồng tiến vào thượng cổ long trì bên trong.

Ẩn chứa vô tận năng lượng, vô tận bức xạ long trì.

Trong nháy mắt vô thanh vô tức, không có bất kỳ phản ứng nào!

Này ... Đây chính là điên cuồng niết bàn sao?

Phảng phất không có thứ gì phát sinh a?

Rồng thân thể bị biến thành tro bụi, còn lại cuối cùng một điểm linh hồn, phảng phất cũng hoàn toàn biến mất.

...

Thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa.

Không thể tinh tướng tháng ngày nhanh chóng mà qua, thời gian nửa năm đi qua.

Thẩm Lãng cái gọi là điên cuồng niết bàn, cũng kết thúc.

...

Chú: Hạ một chương chúng ta rồng liền trâu bò, chư vị ân công, tiếp tế mấy tấm vé tháng đi, bò đến thật vất vả, tại sau lưng ta đẩy một thoáng rất?

Đề cử bằng hữu sách mới 'Vô Ngân', mùi vị rất đủ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 623: Thẩm Lãng Long Nghịch Thiên Quật Khởi! Thế Chiến

Chương 623: Thẩm Lãng long nghịch thiên quật khởi! Thế chiến

Chẳng trách thất lạc quốc gia phế tích những đại sư kia môn trước một hai lần để Thẩm Lãng xác nhận, hắn có phải là chuẩn bị kỹ càng.

Nguyên lai này lần thứ hai long chi cảm ngộ, là nguy hiểm như vậy, thậm chí là cửu tử nhất sinh cảm giác. Bởi vì Thẩm Lãng người tiến vào cái kia giếng cạn sau, toàn bộ linh hồn trong nháy mắt bị nhốt rồi.

Loại cảm giác đó quá quen thuộc, liền phảng phất tại Đại Kiếp cung quỷ trong thành như thế, phảng phất toàn bộ thế giới hóa thành hư vô, hoàn toàn không cảm giác được thân thể của chính mình, thì có phiêu bạt linh hồn.

Mà cái này không gian ba chiều khác loại văn minh "Rồng" chữ dường như một cái độc lập thế giới tinh thần, vô biên vô hạn, biến ảo Vạn Thiên.

Cảm ngộ quá trình, càng như là thoát đi quá trình.

Đúng, thoát đi. Không chỉ là thoát đi lao tù, thu được tự do loại kia, vẫn là loại kia tại mọi thời khắc nằm ở đáng sợ trong nguy hiểm, liều mạng cầu sinh loại kia thoát đi.

Bởi vì việc này chữ là biến ảo muôn vàn, phun trào thiên kỳ bách quái năng lượng, ở khắp mọi nơi năng lượng xung đột cùng chiến đấu.

Trong giây lát này, một cái nào đó điểm, một cái nào đó phương vị là an toàn. Mà cái chớp mắt tiếp theo, cái này điểm liền sẽ biến thành địa ngục.

Vô cùng vô tận biến hóa, vô cùng vô tận năng lượng phương thức.

Liền phảng phất cả người đưa thân vào địa ngục thế giới, hỏa diễm thế giới, hàn băng thế giới.

Vừa bắt đầu vẻn vẹn chỉ là thoát đi như vậy đủ rồi, nắm giữ năng lượng cùng biến hóa quy luật sau, liền có thể chạy trốn.

Nhưng mà sau đó, vẻn vẹn thoát đi đã không đủ, đòi hỏi đưa thân vào trong đó, chủ động đi thay đổi chính mình.

Lại tới cuối cùng, thay đổi chính mình cũng không đủ, thậm chí muốn đi chủ động thay đổi đối phương năng lượng vận chuyển phương thức.

Đương nhiên, tất cả những thứ này đều là hư ảo, hoàn toàn là linh hồn cùng thế giới tinh thần.

Nhưng mà, tất cả những thứ này lại đều là thật sự, bởi vì một khi thất bại, thật sự có thể sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

Mà càng thêm ly kỳ chính là, Thẩm Lãng cùng cự long tao ngộ, hầu như là giống nhau như đúc.

Thẩm Lãng là linh hồn bị vây ở cái này khô trong giếng.

Cự long thân thể triệt để hủy diệt, chỉ còn dư lại nguyên thủy nhất linh hồn, bị vây ở vô cùng vô tận bức xạ trong long trì.

Thẩm Lãng vừa bắt đầu là chạy trốn, cự long linh hồn cũng là đang chạy trốn.

Bởi vì việc này thượng cổ trong long trì, vô số loại năng lượng đang cuộn trào, đang chiến đấu, đang biến hóa.

Vì để cho cự long nhanh chóng trưởng thành, này trong long trì ủng có rất nhiều loại năng lượng, rất nhiều vật chất, hoàn toàn là dựa theo hoàn mỹ nhất tỷ lệ phối thành.

Nhưng mà Lạc Nhật vũ khí công kích nơi này sau, nhiều vô số kể urani, con số trên trời bức xạ năng lượng tràn vào long trì.

Cái kia thì như thế nào? ! Vô số loại năng lượng, vô số loại vật chất, điên cuồng bắt đầu chiến đấu cùng biến hóa, chỉ vì một cái mục tiêu.

Tiến vào mới cân bằng.

Cự long linh hồn tiến vào long trì này sau cũng là không gì sánh được chi nhỏ bé, mà long trì này vô biên vô hạn to lớn, hơn nữa tại mọi thời khắc đều đang biến hóa. Trong giây lát này, phương vị này vẫn là yên tĩnh, bởi vì đạt đến tạm thời cân bằng. Nhưng mà cái chớp mắt tiếp theo, cái này cân bằng lập tức bị đánh vỡ, rất nhiều loại năng lượng lại một lần nữa mãnh liệt va chạm, biến hóa.

"Ầm ầm ầm ..."

Tại này trong long trì, chuyện gì cũng có thể phát sinh, nguyên tử tách ra, vật chất sụp xuống, đủ loại xạ tuyến, đủ loại bức xạ, hết sức nhiệt độ cao, quỷ dị từ trường chờ chút, hoàn toàn là một cái đáng sợ nhất năng lượng tranh đấu trường. Thẩm Lãng tao ngộ chính là tinh thần ảo cảnh, mà cự long tao ngộ hoàn toàn chân thật.

Mỗi một phân mỗi giây đồng hồ, long trì này bên trong đều có vô số năng lượng tại vô số chiến trường khai chiến.

Mà cự long linh hồn vừa bắt đầu, chỉ có thể liều mạng tránh né, tìm tới an toàn vị trí.

Dần dần, chỉ dựa vào tránh né đã không xong rồi, bởi vì không có khu an toàn. Vì lẽ đó muốn chủ động thay đổi chính mình năng lượng trạng thái, chống đối đáng sợ năng lượng thương tổn.

Tiếp theo phát hiện coi như chủ động thay đổi chính mình cũng không xong rồi, bởi vì rất nhiều thương tổn thật đáng sợ, coi như ngươi lại thay đổi chính mình cũng vô dụng, ngươi muốn gia nhập những năng lượng này chiến đấu, chủ động đi thay đổi chúng trạng thái.

Lại tới mặt sau, chính mình chủ động đi nghênh chiến, thậm chí chủ động đi hủy diệt.

Nói chung, chính là vô biên vô hạn chiến đấu, điên cuồng thay đổi.

Long trì này bên trong, không có trật tự, triệt để hỗn loạn. Mà duy nhất trật tự, chính là cự long linh hồn bản thân.

Tại loại này chiến đấu cùng thay đổi, nó trở nên càng ngày càng lớn mạnh, càng ngày càng lớn mạnh.

Khi nó mạnh mẽ tới trình độ nhất định thời điểm, liền bắt đầu nuốt chửng. Vừa bắt đầu chỉ có thể nuốt chửng bộ phận năng lượng, bộ phận vật chất.

Nhưng theo tự thân thay đổi cùng mạnh mẽ, nuốt chửng đến năng lượng càng ngày càng nhiều, nuốt chửng vật chất cũng càng ngày càng nhiều.

Nó năng lượng càng ngày càng lớn mạnh, trong long trì vật chất, lại một lần nữa gây dựng lại thân thể của nó.

Rốt cuộc nó không còn là trần trụi linh hồn, nó lại một lần nữa trùng sinh làm một điều dài một thước rồng, liền dường như vừa ấp nở như thế.

Đương nhiên, này vẻn vẹn là ở bề ngoài như thế, nhưng bên trong đã thay đổi, càng mạnh mẽ hơn mà lại hoàn mỹ.

Sau đó chính là càng thêm điên cuồng nuốt chửng, trưởng thành! Trước nuốt chửng núi lửa, nuốt đồ ăn, đòi hỏi thời gian một năm, tài năng trưởng thành lượng, bây giờ khả năng vẻn vẹn không tới một năm.

Nó hoàn toàn một mắt thường tốc độ rõ rệt, nhanh chóng trưởng thành. Càng lúc càng lớn, càng ngày càng mạnh!

...

Có một câu nói, gọi làm lẫn nhau tác thành. Mà lúc này cự long cùng Thẩm Lãng, chính là một loại lẫn nhau tác thành.

Cự long tại bên trong ao rồng tao ngộ nguy hiểm, Thẩm Lãng tại long chi cảm ngộ cũng bị.

Nhìn qua hoàn toàn khác nhau, nhưng kỳ thực nội hàm là hoàn toàn tương tự.

Thẩm Lãng linh hồn tại long chi cảm ngộ bên trong không gian , tương tự là không gì sánh được yếu đuối mà lại nhỏ bé.

Điên cuồng biến cục, để hắn không ngừng thay đổi, học tập, chiến đấu, nuốt chửng.

Không quá lớn rồng nuốt chửng chính là năng lượng cùng vật chất. Mà Thẩm Lãng nuốt chửng chính là tri thức, còn có nhất định tinh thần linh hồn.

Thẩm Lãng cùng cự long tuy rằng cách xa đâu chỉ vạn dặm, nhưng hết thảy đều là cảm động lây.

Này không chỉ là liên cơ chơi game cảm giác, thậm chí ngươi có ta, ta có ngươi. Một số thời khắc, Thẩm Lãng thậm chí cảm giác mình là tại trong long trì, theo cự long đồng thời lột xác.

Vô số lần nguy cơ, chỉ dựa vào cự long chính mình là khẳng định không được, đòi hỏi dựa vào Thẩm Lãng trí tuệ cùng tính toán.

Không có Thẩm Lãng, cự long không sống hơn mười giây đồng hồ, ngay lập tức sẽ biến thành tro bụi.

Mà vô số lần nguy cơ, chỉ dựa vào Thẩm Lãng cũng là không được, bởi vì hắn tuy rằng đầy đủ trí tuệ, nhưng tư duy nhưng là thuần túy nhân loại tư duy, đối năng lượng lý giải kém xa tít tắp cự long thấu triệt, vì lẽ đó muốn dựa vào cự long bản năng.

Cự long bản năng, thêm vào Thẩm Lãng trí tuệ, vượt qua một lần lại một lần nguy cơ. Vô số lần lột xác, vô số lần chiến đấu, vô số lần nuốt chửng.

Cự long nói đúng, đây thực sự là thập tử vô sinh, nếu như không có Thẩm Lãng.

Hai người, thiếu một thứ cũng không được.

...

Nửa năm, thế giới chân thật chỉ đi qua nửa năm. Nhưng đối với Thẩm Lãng linh hồn tới nói, đi qua bao lâu?

Thật sự không biết, bởi vì đây là thế giới tinh thần phát sinh tất cả, hay là cả đời, hay là mấy đời.

Loại này long chi cảm ngộ, đúng là một loại văn minh cảm ngộ, năng lượng cảm ngộ.

Liền phảng phất một cái sinh mệnh, sinh ra tại một cái tinh cầu thượng, tinh cầu này nguy cơ tứ phía, cái này sinh mệnh vừa bắt đầu là tìm kiếm an toàn vị trí, sau là thay đổi chính mình, sau đó là làm bản thân mạnh lên, mượn dùng tinh cầu này vật chất, mà cuối cùng mục tiêu là gì?

Rời đi tinh cầu này, đi tới càng sâu càng xa hơn vũ trụ. Liền phảng phất nhân loại phấn đấu vô số năm, trước sau có một cái rộng lớn mục tiêu, tinh thần đại hải!

Trước tiên chiến thắng Trái Đất trọng lực, đi tới ngoài không gian, điểm này nhân loại đã làm được. Tiếp xuống chính là chiến thắng hệ mặt trời lực hút, đi tới hệ mặt trời ở ngoài không gian, điểm này vẫn không có làm được.

Cuối cùng Thẩm Lãng phát hiện, mặc kệ là một cái sinh mệnh, vẫn là một cái văn minh, đều trăm sông đổ về một biển, nắm giữ gần gũi triết học.

Nhưng này trung giai long chi cảm ngộ, thật sự phảng phất ở địa ngục trầm luân giãy dụa 100 lần. Thật sự tiêu hao hết Thẩm Lãng hết thảy trí tuệ, hết thảy vận may, hết thảy tinh thần.

Rốt cuộc! Tất cả kết thúc.

Linh hồn của hắn phảng phất đột nhiên tránh thoát cái này giếng cạn bên trong long tự, chín cái đại hiền sư dùng tính mạng cùng linh hồn tạo thành đặc thù thế giới tinh thần.

Hắn hoàn thành level 2 long chi cảm ngộ.

Linh hồn của hắn trở lại thân thể chính mình bên trong, sau đó lẳng lặng mà ngây người.

Dứt bỏ đám này vừa sâu xa vừa khó hiểu đồ vật, Thẩm Lãng tại giai đoạn thứ hai long chi cảm ngộ bên trong, học tập đến cái gì?

Rất nhiều rất nhiều rất nhiều!

Cái thứ nhất thành quả, hầu như đại đa số ngạc mộng thạch nguyên lý.

Thứ hai thành quả, làm sao lợi dụng năng lượng hoàn cảnh, hình thành một cái siêu cao áp, đem hydro biến thành kim loại hydro, kiến tạo năng lượng hạt nhân.

Cái thứ ba thành quả, làm sao đem máu rồng năng lượng áp súc sụp xuống, cuối cùng trở thành tinh hoa nhất long huyết tủy, chế tạo long chi tâm, chế tạo Long Chi Hối.

Không thể nào tưởng tượng được, tại trung giai long chi cảm ngộ liền trực tiếp biết rồi Long Chi Hối chế tạo nguyên lý.

Mỗi người long chi cảm ngộ đều là không giống nhau, nhưng trở lên đều xem như là cộng đồng thành quả.

Trên căn bản mỗi một cái hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ, đều có thể học tập đến những nội dung này.

Nhưng Thẩm Lãng có đơn độc long chi cảm ngộ.

Hủy Diệt Nhật kế hoạch, trực tiếp là có thể hoàn thành.

Bởi vì Thẩm Lãng tại trung giai long chi cảm ngộ, được urani tinh luyện biện pháp, cùng Trái Đất ly tâm cơ nguyên lý hoàn toàn khác nhau.

Đương nhiên điều này cần lợi dụng đến rồng, bất quá nếu như không có một con rồng mà nói, dùng long chi tâm trang bị cũng là có thể.

Chỉ có điều đòi hỏi đem long chi tâm trang bị phóng đại, trở thành một cỡ lớn trang bị, sau đó xa xa không ngừng đem urani tinh luyện, hơn nữa trực tiếp liền vượt qua chín mươi chín phần trăm.

Một khi hoàn thành chín mươi phần trăm chín urani tinh luyện, cái kia trực tiếp là có thể chế tạo bom nguyên tử, trực tiếp tiến hành tách ra phản ứng.

Đây chính là thuộc về Thẩm Lãng độc nhất vô nhị trung giai long chi cảm ngộ.

Thu hoạch quả thực lớn đến không thể nào tưởng tượng được, vượt qua trước Thẩm Lãng hết thảy năng lượng tri thức tổng.

Hắn đọc qua những thượng đó cổ điển tịch, thượng cổ cuộn giấy, đều là phiên dịch sau thành quả, quá lãng phí tinh thần tài nguyên, hơn nữa không đủ thẳng tiếp thấu triệt.

Bởi vì nó đòi hỏi trước tiên phiên dịch thành nhân loại có thể nhìn hiểu văn tự cùng đồ án, mà văn tự đồ án có thể biểu đạt đồ vật là phi thường có hạn.

Có chút thâm tầng cảnh giới đồ vật, chỉ có thể tồn tại râu rậm duy bên trong, không cách nào dùng diễn thử chuẩn xác biểu đạt. Mà long chi cảm ngộ, chính là dùng trực tiếp nhất năng lượng phương thức nhận biết, dùng tinh thần đi lĩnh ngộ, dứt bỏ rồi văn tự tầng này cách trở.

Tuy rằng đặt tên là long chi cảm ngộ, nhưng ... Nó không chỉ là rồng, mà là một loại đặc thù năng lượng văn minh.

Hết thảy ngạc mộng thạch vũ khí, Long Chi Hối vũ khí, thậm chí cự long sinh ra, đều là thoát thai từ cái này văn minh.

Lúc này Thẩm Lãng có một loại cảm giác, vô địch thật cô quạnh. Loại này vô địch không phải võ công của hắn có cỡ nào trâu bò, mà là nắm giữ siêu cấp cường năng lượng tri thức.

Lúc này hắn phi thường lý giải Đại Viêm hoàng đế, bởi vì đối phương là hiện nay ở trên thế giới này, cực nhỏ cùng Thẩm Lãng nơi tại một cảnh giới người.

Trước vẫn nói Đại Viêm hoàng đế không biết võ công, đại gia đều không tin, cảm thấy Đại Viêm hoàng đế vũ công khẳng định đặc biệt trâu bò, chỉ bất quá cho tới nay không biểu thị mà thôi.

Hiện tại Thẩm Lãng có thể xác định, hắn xác thực không biết võ công, bởi vì không cần vũ công.

Đối với Đại Viêm hoàng đế người như thế tới nói, thời gian quá quý giá, dùng để cảm ngộ bao nhiêu, dùng để học tập bao nhiêu, vì sao phải đi tập võ đây?

Thẩm Lãng cũng có thể hiểu được đến tại thời gian rất lâu bên trong, Đại Viêm hoàng đế trong mắt kỳ thực căn bản cũng không có Doanh Quảng, cũng không có Thẩm Lãng.

Hoàng đế thế giới tinh thần chỉ có một kiện đồ vật, đó chính là hắn rồng. Hơn nữa hắn cùng hắn rồng, cũng là cộng đồng trưởng thành.

Hắn rồng thời gian rất lâu cũng là nằm ở sắp chết ngủ say trạng thái, hỏa long sao chổi đại va chạm là một cái then chốt tiết điểm. Này thì tương đương với cho ngủ say sắp chết cự long làm một lần điện giật, để hắn viễn cổ vắng lặng trái tim, lại một lần nữa khôi phục chậm chạp nhất nhảy lên.

Sau đó, Đại Viêm hoàng đế tại hắn cái kia nhược hóa bản trong long trì, mang theo này điều cự long từ địa ngục trong khốn cảnh đột phá vòng vây.

Hoàng đế thành tựu cự long. Cự long cũng thành tựu hắn. Hoàng đế trung giai long chi cảm ngộ cứu vớt cự long chi thức tỉnh.

Trước Thẩm Lãng xưa nay đều không hề hiểu rõ qua vị hoàng để bệ hạ này, bây giờ lại có chút hiểu rõ.

Hắn ... Cũng rất đáng gờm. Cứ việc là kẻ địch, nhưng hắn thật sự ghê gớm.

Hắn dựa vào trí tuệ của hắn, thức tỉnh thượng cổ văn minh, để Đại Viêm đế quốc nắm giữ mạnh mẽ thượng cổ vũ lực, xưng bá thiên hạ.

Hắn lại dựa vào dựa vào trí tuệ của chính mình, đem một cái sắp chết vô số năm cự long thức tỉnh.

Thẩm Lãng không thể nào tưởng tượng được, vị hoàng đế bệ hạ này vì cứu vớt Đại Viêm cự long dùng bao lâu. Nhưng khẳng định không phải mấy năm qua, hỏa long sao chổi va chạm chỉ là một cái quý giá phát động điểm, cực kỳ gia tốc cự long thức tỉnh.

Hắn vì cứu vớt này điều cự long, khả năng đã trả giá thời gian mấy chục năm. Hắn ao rồng kia, cũng không phải mấy năm có thể chế tạo thành.

Đại Viêm đế quốc Cơ thị, khẳng định tiêu hao mấy đời người thời gian cùng trí tuệ, đi khôi phục kiến tạo long trì, đi thức tỉnh này điều cự long.

Tất cả mọi người chỉ nhìn thấy hoàng đế bệ hạ quát tháo phong vân, vô địch thiên hạ.

Chỉ có lúc này Thẩm Lãng nhìn thấy hoàng đế vì ngày đó tiêu hao bao nhiêu trí tuệ cùng tâm huyết, trả giá bao nhiêu đời người nỗ lực.

Trước Thẩm Lãng không hiểu vì sao Đại Viêm hoàng đế triệt để phong tỏa đông tây phương thế giới mậu dịch, hiện tại hắn cũng đã hiểu.

Hắn đúng là đến nay mới thôi, ghê gớm nhất kẻ địch, hơn nữa phi thường thuần túy, dựa vào không phải quyền mưu cùng âm mưu, mà là sức mạnh chân chính.

Nhưng mà ... Kẻ địch chính là kẻ địch.

Điểm này vĩnh không thay đổi, toàn bộ phương đông thế giới Khương thị cùng Cơ thị, chỉ có thể có một người thành là thiên hạ chi chủ.

Ba mươi mấy năm trước, Khương thị cùng Cơ thị tranh cướp thiên hạ chi chủ.

Khương Ly chết rồi, Khương thị thất bại.

Mà vào lúc ấy Đại Viêm hoàng đế, vẫn không có cự long, hắn chỉ là nắm giữ rất đa trí tuệ, rất nhiều thượng cổ văn minh lực lượng lượng, năng lượng trật tự vân vân.

Mà lần này, Thẩm Lãng tràn ngập vô hạn tự tin. Không có cái khác, bởi vì hắn rồng chết qua một lần.

Bởi vì, hắn long chi cảm ngộ so Đại Viêm hoàng đế càng thêm gian nguy gấp mười lần, nguy hiểm gấp mười lần.

Cự long cũng là như thế, hắn lần này thức tỉnh, so Đại Viêm cự long thức tỉnh hiểm ác gấp trăm lần không ngừng, đụng phải đau khổ cũng có thêm vô số lần.

Không phải dựa vào thiên phú, không phải dựa vào tài hoa hơn người cùng vận may, mà là vô cùng vô tận đau khổ, để nó trở nên mạnh mẽ.

Cứ việc chỉ có thế giới hiện thực nửa năm, nhưng mặc kệ đối với Thẩm Lãng vẫn là cự long linh hồn mà nói, đều là vô số năm tháng.

Thẩm Lãng chậm rãi đi ra kim tự tháp, chậm rãi thở ra một hơi.

Cả người hắn đều phát sinh biến hóa to lớn, không chỉ ánh mắt và khí chất, thậm chí mặt hình đều có biến hóa, cùng con người của cái thế giới này, thoáng có khác nhau.

Hắn không có gào thét, chỉ là đứng bình tĩnh tại vạn mét núi tuyết đỉnh.

Hơn nữa trông về không phải Viêm Kinh phương hướng, mà là Cực Bắc đại lục, nơi nào hay là ấp ủ đáng sợ hơn biến hóa.

...

Cùng lúc đó!

Ngọc Kinh Sơn, thượng cổ long trì bên trong.

Một con rồng bay ra long trì, chậm rãi lên không.

Bay đến Ngọc Kinh Sơn chỗ cao nhất, nơi này bình phong bao phủ toàn bộ long trì, bất luận người nào đều không thể xuyên qua, dù cho trước cự long cũng không được, chỉ có địa ngục hồn châu mới có thể tại bình phong hòa tan ra một cái động khổng.

Mà hiện tại, Khương thị cự long nhẹ nhàng a một cái khí, trực tiếp liền đem Ngọc Kinh Sơn bình tráo hòa tan một cái lỗ hổng, nó trực tiếp bay ra, đứng ở hơn một vạn mét Ngọc Kinh Sơn đỉnh.

Trước nó mỗi một lần lộ diện thời điểm, đều là kinh thiên động địa.

Bay qua chân trời, cuốn lên nóng rực cơn lốc, khơi ra mặt đất từng trận run rẩy, thậm chí thiêu đốt mặt đất nham thạch cùng cây cối.

Uy phong lẫm lẫm, nhưng mà có thể thả không thể nhận.

Mà hiện tại, nó liền như thế tĩnh lặng đứng ở Ngọc Kinh Sơn đỉnh, không có rồng chi gào thét, không có kinh thiên động địa, thậm chí không có mở ra cánh bao phủ bầu trời, có vẻ nhẹ như mây gió.

Bởi vì, nó đã không cần dựa vào phóng thích năng lượng mạnh mẽ biểu hiện uy phong cùng cảm giác tồn tại.

Tại thượng cổ bên trong ao rồng vô số chiến đấu cùng sinh tử, để nó trải qua qua đi cả đời đều chưa từng có trưởng thành.

Thậm chí thân thể của nó không có lớn lên, trái lại còn nhỏ đi, chỉ có chỉ là mấy chục mét mà thôi, liền cùng sóng siêu âm phi hành thú lớn bằng.

Trước nó, nhưng là che kín bầu trời, bay qua sau, đầu trên đất bóng tối, đầy đủ bao phủ một cái thành thị.

Nhưng mà hiện tại nó, có thể vô hạn to lớn, cũng có thể nhỏ vô cùng.

Nó sẽ mình lựa chọn thư thích nhất trạng thái.

"Chủ nhân của ta, ta long sử, ngươi tác thành ta, ngươi cứu vớt ta." Cự long chậm rãi nói: "Ta đến."

Sau đó, nó hướng về thất lạc quốc gia phế tích bầu trời phế tích.

Nhìn qua nó cánh tát đến rất chậm, nhưng mà cái chớp mắt tiếp theo, nó đã xuất hiện tại bên ngoài trăm dặm.

Này không giống như là di hình hoán ảnh, cũng không phải không gian chồng chất, mà là ... Năng lượng gây dựng lại, thân thể gây dựng lại.

Phi thường cao thâm thật sao? Nguyên lý rất đơn giản, nó phun tức ra một cái điểm trong nháy mắt đến bên ngoài trăm dặm, bởi vì việc này điểm hầu như là tốc độ ánh sáng đi tới.

Sau đó thân thể của chính mình tại tại chỗ giải tán, tại bên ngoài trăm dặm, quay chung quanh cái kia điểm gây dựng lại.

Toàn bộ quá trình cực kỳ nhanh, bởi vì tại bên trong ao rồng diễn luyện vô số lần, không có chiêu này nó không sống hơn một tháng, liền tại trong long trì biến thành tro bụi.

Loại này đất khách năng lượng gây dựng lại, cũng là đến từ chính Thẩm Lãng trung giai long chi cảm ngộ.

Nói cách khác, Thẩm Lãng giáo hội hắn.

Lần trước Khương thị cự long từ phương tây thế giới trở về, khoảng cách đến cực xa cũng đã bị Đại Viêm hoàng đế nhận biết được.

Mà lần này, nó không có bất kỳ năng lượng tiết ra ngoài, hầu như bất luận người nào đều không thể nhận biết sự tồn tại của nó.

Hơn nữa nó thuấn gian di động ra bên ngoài trăm dặm, cũng không có gây nên bất kỳ cơn lốc, bất kỳ năng lượng nhúc nhích.

Nó niết bàn lột xác là toàn phương vị, sự mạnh mẽ của nó đã vượt xa trước tưởng tượng.

Hoặc là nói, sự mạnh mẽ của nó, thậm chí vượt qua thượng cổ đồng loại.

Bởi vì thượng cổ cự long lột xác, không có urani, không có hiểm ác đáng sợ bức xạ.

Nguy hiểm đáng sợ đồ vật, mới có thể làm cho rồng chân chính trưởng thành?

...

Ngọc Kinh Sơn khoảng cách thất lạc quốc gia phế tích, đâu chỉ năm vạn dặm?

Nhưng mà không mất thời gian bao lâu, Khương thị cự long liền xuất hiện tại thất lạc quốc gia trên phế tích không.

"Ta lão hữu, chúc mừng ngươi a." Cứ việc rồng khoảng cách hắn còn có hơn trăm dặm, Thẩm Lãng đưa tay ra.

Cái chớp mắt tiếp theo, cự long liền xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt, để trán của chính mình dán sát vào Thẩm Lãng tay.

"Cảm ơn ngươi tác thành, ta long sử." Cự long nói: "Ngươi thay đổi."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi biến hóa, so với ta càng lớn hơn."

Mà lúc này, đại siêu cẩn thận từng ly từng tý một bay tới, đứng ở cự long bên cạnh.

Đây là rất ly kỳ sự tình, trước Đại Siêu vĩnh viễn không dám tới gần cự long, bởi vì thật đáng sợ, vẫn không có tới gần, liền dường như muốn bị cự long năng lượng khí tức trấn áp tan xương nát thịt. Mà hiện tại Đại Siêu lại dám tiếp cận cự long, có thể thấy được nó có bao nhiêu biến hóa lớn.

Vũ khí tiến hóa cũng là như thế, khi nó là sắc bén đao kiếm hoặc là lang nha bổng thời điểm, nhìn qua phi thường lộ hết ra sự sắc bén, phi thường đáng sợ, để người không dám đụng vào.

Nhưng khi nó là súng ống thời điểm, cũng đã không có đáng sợ như vậy, nhưng hay là muốn cẩn thận, bởi vì một khi bóp cò súng, có thể sẽ tạo thành bất ngờ thương tổn.

Mà đến bom nguyên tử cấp bậc này, chân chính hạt nhân linh kiện đập phá đi ra để dưới đất, đã rất ít người nhận thức, thậm chí có thể cầm lấy đến tùy ý chơi đùa.

Đến bom khinh khí cấp bậc này, coi như ngươi đem nó ném vào ngọn lửa hừng hực bên trong, coi như ngươi đạn đạo đi công kích nó, nó cũng sẽ không làm nổ.

Vũ khí cường đại đến nhất định cấp bậc, sẽ nội liễm.

Người ... Hay là cũng là như thế.

Lúc này núi tuyết đỉnh kim tự tháp bên trong, mười ba cụ khô mục thi thể, tĩnh lặng quay chung quanh giếng cạn ngồi xếp bằng, mà giếng cạn đã không.

Trên mặt đất lưu lại này mười ba cái đại sư di ngôn: "Thỉnh đem chúng ta biến thành tro bụi, từ trên thế giới triệt để xóa đi, để hư không vô tận, thành vì chúng ta mồ mả."

Thẩm Lãng xoa xoa một thoáng cự long đỉnh đầu, nói: "Xin nhờ ngươi, rồng!"

Khương thị chi rồng gật gật đầu, bởi vì nó lúc này chỉ có mấy chục mét, phảng phất cũng không xứng được cái gì cự long.

Nó hé miệng, nhẹ nhàng phun tức.

Trong nháy mắt ... Toàn bộ kim tự tháp bên trong tất cả, biến thành tro bụi.

Liền phảng phất biểu diễn ma thuật đồng dạng, này mười ba bộ thi thể tiêu tan, này giếng cạn tiêu tan, cuối cùng toàn bộ to lớn kim tự tháp, toàn bộ tiêu tan.

Không phải thiêu đốt, cũng không phải là bị nổ thành tan xương nát thịt, thậm chí không phải hóa thành bột mịn, mà là trực tiếp phân giải.

Đại Siêu nguyên bản nhìn thấy Khương thị chi rồng trở nên giống như chính mình to nhỏ, hơn nữa còn một bộ bình dị gần gũi kiểu dáng, vì lẽ đó chuẩn bị bắt chuyện, kết giao bằng hữu.

Lúc này thấy đến này ma thuật giống như một màn, cằm của nó đột nhiên rơi xuống, biểu thị nó hoàn toàn bị chấn kinh rồi.

Sau đó nó tranh thủ thời gian lùi lại mấy bước, muốn cùng Khương thị chi rồng duy trì kế tục, biểu thị sợ hãi.

Nhưng mà vừa lui ra nửa bước, lại tiến tới gần, dùng đầu làm phiền Thẩm Lãng chân, phát sinh kêu to.

Chủ nhân, ta tuy rằng không có lợi hại như vậy, nhưng mà ngươi tuyệt đối không nên vứt bỏ ta, ta thật biết điều.

Bởi vì nó phát hiện, tiếp xuống chính mình chiến đấu kỹ năng giống như không có tác dụng gì, nhất định phải mở ra mới technology tree tài năng sinh tồn được.

Ách, quốc bảo chính là cái dạng này sinh ra sao? Rõ ràng là mãnh thú, nhưng cần nhờ bán manh.

Mười ba cái đại sư vĩ đại lễ tang kết thúc.

Cái này đứng sững ở núi tuyết đỉnh vô số năm kim tự tháp, hoàn toàn biến mất.

"Hồi đi!"

Thẩm Lãng cưỡi lên Đại Siêu trên lưng, hướng về Nộ Triều thành phương hướng bay đi.

Cự long liền dường như tầm thường phi hành thú đồng dạng, cùng Đại Siêu đặt ngang hàng phi hành, không có nhanh một chút, cũng không có chậm một chút.

Điều này làm cho Đại Siêu hầu như muốn quên rồng mạnh mẽ đến mức nào, nó lại một lần nữa cảm thấy, ta ca còn là phi thường bình dị gần gũi, nha không, là khiêm tốn gần thú.

...

Vài ngày sau, Thẩm Lãng trở về Nộ Triều thành.

Lần này, rồng không có căm ghét Nộ Triều thành, cũng không có cách xa ở bên ngoài mấy vạn dặm, mà là theo Đại Siêu như thế, hạ xuống tại đại thành bảo.

Nó đối Nộ Triều thành phía dưới urani không có biểu hiện ra bài xích, cũng không có biểu hiện ra thân cận cùng thèm nhỏ dãi, cũng chỉ là rất hờ hững.

"Ca, ta dẫn ngươi đi xem chúng ta cái kia chút tiểu đệ môn." Đại Siêu hướng cự long nói: "Bắt đầu từ bây giờ, ngươi chính là lão đại của chúng ta."

Đương nhiên Đại Siêu không biết nói chuyện, chỉ có thể lắc đầu quẫy đuôi, cạc cạc vang vọng.

Rồng lúng túng mà lại không thất lễ mạo nở nụ cười.

Đại Siêu ngửa mặt lên trời kêu to vài tiếng.

Thường ngày thời điểm, gần nghìn chỉ sóng siêu âm phi hành thú đều sẽ đáp lời, sau đó bay lên trời nghênh tiếp.

Bởi vì Đại Siêu là Thẩm Lãng vật cưỡi, vì lẽ đó một cách tự nhiên trở thành lão đại. Những treo Long Chi Lực phóng ra trang bị biến dị cự thú đừng xem thân thể không gì sánh được khổng lồ, nhưng phi thường xuẩn manh, không có chút nào hung ác, gặp phải bình thường sóng siêu âm phi hành thú sau, dù cho thể hình nhỏ đi rất nhiều lần, nhưng mà đám này biến dị cự thú thấy ai hãy cùng ai kinh hãi.

Nhưng mà lần này Đại Siêu kêu to, cũng chỉ có mười mấy con lựa ý hùa theo.

Ồ? Còn lại gần nghìn chỉ sóng siêu âm phi hành thú đây?

Còn lại vô số Tuyết điêu quân đoàn đây?

Tiếp theo, Sách Huyền cùng Trương Xuân Hoa hai người, mang theo mấy chục người trước tới đón tiếp.

Sách Huyền cùng Trương Xuân Hoa đầu tiên là kinh ngạc, sau đó mừng như điên nói: "Tham kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

Thẩm Lãng đã biến mất tám tháng.

Tám tháng trước, hắn mang theo cự long đi chiến đấu, sau đó lại cũng không trở về nữa, trở về chỉ có Đại Viêm cự long.

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Người làm sao như thế thiếu?"

Đúng đấy, Trương Xung đây, Kim Trác đây, Ngô quốc thái, nước Sở thái tử, Lý Huyền kỳ, Ngô Tuyệt, kim sĩ anh, Dora công chúa, Hela, Đại Ngốc, A Lỗ Na Na vân vân người đâu?

Tuy rằng Căng quân cùng Tô Nan đi tới Càn Kinh, đem Thượng thư đài cùng Khu mật viện một nửa người cũng mang tới, Nộ Triều thành trước sau là tướng tinh như mây, văn thần như mưa.

Không chỉ có như thế, Nộ Triều thành mấy trăm ngàn đại quân đây? Bây giờ chỉ còn dư lại mấy vạn quân đội không tới.

Mọi người đi nơi nào?

Sách Huyền nói: "Bệ hạ, Nộ Triều thành người đều tại tiền tuyến."

Thẩm Lãng kinh ngạc, tiền tuyến? Nơi nào đến tiền tuyến?

Sách Huyền nói: "Bệ hạ, chiến tranh bạo phát, hơn nửa năm trước liền bạo phát."

"Hơn nửa năm trước, ngài vì Càn Kinh mang theo cự long cùng Đại Viêm cự long cái chiến đấu. Cự long trở về, ngài lại cũng không trở về nữa. Rất nhiều người cho rằng ngài hy sinh, cự long cũng hy sinh. Vô số người điên rồi, cũng thiêu đốt."

"Đầu tiên là Càn Kinh bách tính, mang theo dao bầu cùng cái cuốc giết hướng Đại Viêm đế quốc, Căng quân không ngăn được, bởi vì Càn Kinh quân đội cũng theo giết tới."

"Sau đó chúng ta cùng Đại Viêm đế quốc chiến tranh liền như thế bạo phát, càng ngày càng kịch liệt, càng lúc càng lớn."

"Càn Kinh đại quân giam vào trong đó, tiếp theo Ngô Sở Việt Tam quốc đại quân cũng giam vào trong đó."

"Cuối cùng, Nộ Triều thành đại quân cũng giam vào trong đó."

"Nước Tấn tham chiến, nước Lương tham chiến, thiên hạ các nước hầu như toàn bộ cuốn vào ngọn lửa chiến tranh."

"Ba tháng trước, phương tây Hỏa thần giáo sứ đoàn tới chơi, Tây Luân hạm đội đế quốc tới chơi, tổng cộng mười một vạn người, mang đội chính là thủ tướng Russell công tước, hắn nhìn thấy chúng ta đang cùng Đại Viêm đế quốc quyết chiến, sau đó này mười một vạn người cũng tham chiến."

"Như quả không ngoài dự liệu mà nói, Tây Luân đế quốc đang tập kết mấy trăm ngàn đại quân, đang chuẩn bị vượt biển viễn chinh, chi viện chúng ta Đại Càn đế quốc."

Thẩm Lãng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người rồi!

Hắn biến mất khoảng thời gian này, thế chiến dĩ nhiên bạo phát?

Hơn nữa mồi lửa, chính là Thẩm Lãng biến mất, vô số người cho rằng Thẩm Lãng hy sinh.

Vì lẽ đó toàn bộ Đại Càn đế quốc nhấc lên ngập trời nộ diễm, trực tiếp từ phát hướng Đại Viêm đế quốc khai chiến, Căng quân không ngăn được, Đại Càn đế quốc cao tầng cũng không ngăn nổi.

Liền, đại chiến càng lúc càng kịch liệt, diễn biến thành vì phương đông thế chiến.

Không, là toàn thế chiến, bởi vì Tây Luân đế quốc cũng cuốn vào.

"Cừu Yêu Nhi không phải đã tìm tới ta, nói ta bình an vô sự à." Thẩm Lãng khàn khàn nói.

Sách Huyền nói: "Đúng, nhưng mà chúng ta Đại Càn đế quốc lửa cháy bừng bừng một khi bốc cháy lên, liền cũng lại tắt không được. Này một trận đại chiến một khi mở ra, cũng kết thúc không được."

Thẩm Lãng cảm xúc dâng trào, viền mắt tỏa nhiệt.

Quen thuộc một màn lại một lần nữa trình diễn, vô số người lại một lần nữa vì hắn người trước ngã xuống, người sau tiến lên, thiêu thân lao đầu vào lửa.

Lần trước là mười vạn người, mà lần này thì hoàn toàn là con số trên trời.

Thế giới chân chính đại chiến!

...

Chú: Này một chương tả đến mức rất nhiên, vé tháng vọt tới 14 tên, khoảng cách mười vị trí đầu đều rất gần, các anh em lại cho ta thêm một cây đuốc, được không?

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 624: Đại Càn Vạn Thắng! Đại Viêm Liên Tục Bại Lui!

Chương 624: Đại Càn vạn thắng! Đại Viêm liên tục bại lui!

Chiến tranh có hay không phát sinh, ở mức độ rất lớn tràn ngập tính tất yếu. Nhưng chiến tranh lúc nào phát sinh, nhưng tràn ngập tính ngẫu nhiên. Tỷ như đại chiến thế giới thứ nhất mồi lửa, chính là Áo Hung đế quốc hoàng thái tử bị ám sát.

Mà tại thế giới này đại chiến mồi lửa, chính là lần thứ nhất Song Long chi chiến thất bại. Càn Kinh vô số dân chúng, Đại Càn đế quốc vô số dân chúng, tự phát nhằm phía Đại Viêm đế quốc chiến đấu.

Bọn họ mục tiêu đầu tiên chính là Đại Viêm đế quốc đường biên giới thượng những dân chạy nạn doanh, chính là Càn Kinh những kẻ phản bội trốn chạy.

Song Long chi chiến hậu, Đại Viêm cự long trở về, nhưng Thẩm Lãng cùng cự long lại cũng không trở về nữa, hầu như tất cả mọi người đều cho rằng Thẩm Lãng cùng cự long cũng đã chết rồi.

Hơn triệu Đại Càn đế quốc kẻ phản bội trốn chạy, đứng đầu nhất đám kia người giàu sang một người làm quan cả họ được nhờ, tại trong biệt thự mở ra tiệc rượu, cũng mượn cơ hội lấy lòng Đại Viêm đế quốc quan chức.

Vào lúc này bọn họ tư duy thậm chí đã thay đổi, bắt đầu thám thính ý tứ, Thẩm Lãng cái tai hoạ này rốt cuộc chết rồi, Đại Càn đế quốc liền muốn xong đời, cái kia Đại Viêm đế quốc quân đội lúc nào quy mô lớn tiến công nước Càn a?

Chúng ta những người này chính là từ Càn Kinh trốn ra được, hoàn toàn có thể cho Đại Viêm đế quốc làm dẫn đường đảng a, tiếp xuống chúng ta có thể đồng thời thống trị Càn Kinh.

Đám này đứng đầu nhất người chạy nạn toàn bộ đều là Doanh Quảng thời kỳ hào môn đại tộc, nhưng mà Thẩm Lãng làm chủ Càn Kinh sau vừa không có triệt để đại khai sát giới, bọn họ tuy rằng bị bãi quan, thậm chí có quan hệ người chờ bị hạ ngục, nhưng phần lớn người vẫn là bảo vệ tính mạng, thậm chí bảo vệ gia sản.

Hiện tại Thẩm Lãng xong, tương lai Đại Viêm đế quốc thống trị nước Càn thời điểm, chúng ta nhóm người này là không phải có thể đông sơn tái khởi a?

Mà những tầng dưới chót người chạy nạn, nhưng là nỗi lòng phức tạp. Bởi vì bọn họ thật sự bị chấn động, Thẩm Lãng cái này Đại Càn đế chủ, dĩ nhiên thật sự vì bảo vệ Càn Kinh, vì bảo vệ đã từng phản bội Khương thị Càn Kinh vạn dân mà hy sinh?

Liền, dĩ nhiên có hai ba trăm ngàn người chọn rời đi, lại một lần nữa trở về Đại Càn đế quốc cảnh nội, mặc dù bọn hắn biết tiếp xuống Đại Viêm đế quốc rất có khả năng hội công đánh nước Càn, ngọn lửa chiến tranh sẽ lại một lần nữa giáng lâm.

Hơn nữa Song Long đại chiến tại sau, Đại Viêm đế quốc quan chức thái độ cũng rõ ràng có thay đổi, trước đối đám này Đại Càn chạy nạn dân chúng vẫn tương đối chủ động thân thiết, nhưng xem ở Thẩm Lãng xong, Khương thị cự long sau khi xong, thái độ của bọn họ liền trong nháy mắt lạnh phai nhạt đi.

Mà liền tại đám này hào môn người chạy nạn đang cùng Đại Viêm đế quốc quan chức cấu kết, nên làm gì chúc mừng Thẩm Lãng diệt, làm sao xâm chiếm thống trị nước Càn thời điểm, vô số

Đại Càn đế quốc bách tính như thủy triều dũng lại đây, mênh mông cuồn cuộn, nhiều vô số kể, nhạn Nam quận gộp lại hơn hai vạn binh sĩ căn bản là không chống đỡ được.

Sau đó liền phát sinh nhạn nam doanh thảm án.

Ở tại đại doanh trong biệt thự những quyền quý kia người chạy nạn, cơ hồ bị giết đến sạch sành sanh.

Đại Viêm cự long lúc trở lại, đám người kia cỡ nào khoái hoạt, liền bởi vì Thẩm Lãng đã chết bốn chữ này, mỗi người liền chúc mừng uống xong mấy cân rượu ngon.

Kết quả, sống sờ sờ bị mười mấy nước Càn dân chúng xé nát, dùng cái cuốc cùng dao bầu, chặt thành thịt nát.

Thẩm Lãng làm chủ Càn Kinh thời điểm, đều không có đối với bọn họ tiến hành đại thanh tẩy, kết quả lần này ... Bị chết thật sạch sẽ.

Mấy vạn người hầu như tộc diệt.

Kể cả duy trì dân chạy nạn doanh Đại Viêm đế quốc quan chức, còn có mấy ngàn quân đội, toàn bộ bị giết ánh sáng.

Tiếp theo, nhạn Nam quận bị công phá, thương vong vô số.

Đại Viêm đế quốc phía tây nam hướng mấy cái hành tỉnh, tranh thủ thời gian tập kết đại quân, đến đây bình loạn.

Đại Viêm quân đế quốc đội hơi động, Đại Càn quân đế quốc đội cũng chuyển động. Đặc biệt là Đại Càn đế quốc quân đội trong lòng tràn ngập cừu hận cùng hỏa diễm, một điểm liền, ngọn lửa chiến tranh liền như thế bạo phát.

Vừa bắt đầu, Đại Càn quân đế quốc đội thế như chẻ tre, đặc biệt là đóng giữ Càn Kinh mười mấy vạn đại quân, hoặc là là nộ trào tân quân, hoặc là là Phù Đồ Sơn vừa đầu hàng tới được, tinh nhuệ không gì sánh được.

Vẻn vẹn dùng không tới thời gian một tháng, liền đem nước Lương, vệ quốc, toàn bộ diệt.

Phẫn nộ Đại Càn quân đế quốc đội, trực tiếp đem nước Lương vương cung lụi tàn theo lửa, đem nước Lương Vương tộc lăng mộ toàn bộ nổ thành phế tích.

Lương vương trốn đi, Vệ quốc công trốn đi.

Một chi này Càn Kinh đại quân, một đường quét ngang, diệt nước Lương cùng vệ quốc sau, lại san bằng Đại Viêm đế quốc hai cái hành tỉnh.

Lúc đó lưu thủ Nộ Triều thành Sách Huyền, Kim Trác, Trương Xung bọn người hầu như hồn phi phách tán a.

Đại chiến liền như thế đột ngột bạo phát.

Bất đắc dĩ, Nộ Triều thành đem hết toàn lực, đem con số trên trời vật tư không vận đến Càn Kinh phương hướng.

Nhiều vô số kể ngạc mộng thạch súng trường, ngạc mộng thạch súng máy, sóng siêu âm phi hành thú, mười mấy siêu cấp pháo đài bay.

Đường Ân đại học sĩ vốn là muốn muốn cho thiết bị đánh chặn càng thêm hoàn mỹ một ít, dù sao thể hình quá lớn. Kết quả cũng không có thời gian, điên cuồng đuổi chế Long Chi Hối thiết bị đánh chặn.

Thậm chí trực tiếp đem pháo đài bay tiến hành sửa chữa, biến thành Long Chi Hối thiết bị đánh chặn.

Nếu đấu võ, vậy thì đại đánh, đặc đánh.

Sở vương vừa tiếp thu tại Nộ Triều thành huấn luyện mười lăm vạn tân quân, lập tức suất lĩnh 10 vạn chỉ huy xuôi nam, trực tiếp đem ngụy nước Khương cho diệt.

Nước Khương là A Lỗ Na Na, nhưng A Lỗ Na Na đi rồi sau, có người soán vị vương vị, đồng thời hiệu trung Doanh Quảng. Doanh Quảng diệt sau, bọn họ lại bắt đầu liều mạng hiệu trung Đại Viêm đế quốc, nhảy nhót tưng bừng đến lợi hại, chỉ có điều Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc không có thời gian phản ứng cái này vai hề.

Kết quả đại chiến mở ra sau, Sở vương trực tiếp suất quân diệt.

Diệt nước Khương sau, thu được lượng lớn ngựa dê bò, Sở vương suất lĩnh mấy trăm ngàn đại quân lên phía bắc, giết vào nước Tấn.

Mà lúc đó nước Việt cùng nước Ngô, cũng đã tiếp thu hai mươi mấy vạn tân quân. Đám này quân trang mới có đủ hoàn toàn mới lựu pháo, loại nhỏ Long Chi Lực, ngạc mộng thạch súng trường chờ chút, cứ việc số lượng còn không nhiều, phần lớn quân đội khả năng còn cần dùng tương đối phổ thông súng trường.

Khai chiến sau, Ngô vương cùng Việt vương, nhất thời suất lĩnh mấy trăm ngàn đại quân, phân biệt từ phía nam cùng phía đông, giết vào Đại Viêm đế quốc.

Trong nhất thời toàn bộ Đại Càn đế quốc, từ tây đến đông, từ khó đến bắc, phát động rồi hơn một triệu quân đội.

Đại Viêm đế quốc còn thoáng khá hơn một chút, mà hắn những phụ thuộc nước chư hầu, thực sự là bị giết đến một trở tay không kịp, liên tục bại lui.

Dù cho là Đại Tấn vương quốc, trực tiếp bị nước Sở cùng Đại Càn đế quốc An Viễn bá quân đội giết bối rối, ngăn ngắn hơn một tháng bên trong, liền luân hãm hai cái hành tỉnh.

Có thể nói như vậy, tại hai tháng trước, Đại Càn đế quốc tràn ngập tuyệt xứng đáng phong.

Một là ai binh tất thắng, hai là bởi vì Nộ Triều thành vũ khí mới đại bạo phát.

Đặc biệt là huấn luyện ra ba mươi mấy vạn tân quân, sức chiến đấu kinh người không gì sánh được.

Trong vòng ba tháng, Đại Càn quân đế quốc đội toàn tuyến đột phá, Đại Viêm vương triều luân hãm 150 vạn km2 thổ địa, sáu cái nước chư hầu bị diệt.

Đại Viêm hoàng đế như trước tại cấm kỵ chi trong tháp là cự long chữa thương, là không thể bị quấy rầy, vì lẽ đó chiến cuộc hoàn toàn rơi vào Đại Viêm thái tử cùng Cơ Tuyền công chúa trên đầu.

Trong thời gian ngắn nhất, Đại Viêm đế quốc tập kết con số trên trời quân đội, lao tới mỗi cái chiến trường.

Đại Viêm đế quốc nắm giữ gần 3,000 con sóng siêu âm phi hành thú, ba vạn con Tuyết điêu quân đoàn, gần bốn mươi vạn bí mật quân đoàn.

Mà Tru Thiên các bên kia, cũng có 5,000 Tuyết điêu quân đoàn, mười ba vạn bí mật quân đoàn.

Còn có nhiều vô số kể thượng cổ chiến nỏ, thượng cổ to lớn cường nỏ, Long Chi Lực phóng ra trang bị vân vân.

Tại đây trường thế chiến, Đại Viêm đế quốc cuối cùng không có lại ẩn giấu, con số trên trời thượng cổ trang bị bạo đi ra.

Trong này có thật nhiều thượng cổ vũ khí không phải khai quật ra, mà là chế tạo ra.

Bởi vì hoàng đế bệ hạ có lẽ là liền hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ, số lượng tương đối thượng cổ trang bị, thượng cổ áo giáp, Đại Viêm thủ đô đế quốc đã có thể chế tạo.

6 vạn ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc chủng vũ sĩ, năm mươi vạn bí mật quân đoàn.

So Phù Đồ Sơn, Doanh Quảng, Thông Thiên tự, Thẩm Lãng, Thiên Nhai Hải các chờ hết thảy thế lực gộp lại còn nhiều hơn gấp ba còn chưa hết.

Đại Viêm đế quốc của cải, phong phú đến quả thực đáng sợ.

Người khác còn cần đi mở mang thượng cổ di tích tài năng được thượng cổ trang bị, mà hoàng đế bệ hạ có thể chính mình chế tạo.

Còn có cái gì huyết thống đột biến, huyết thống cải tạo, hết thảy đều là hoàng đế bệ hạ chơi còn lại, bởi vì trung giai long chi cảm ngộ bên trong, này một ít hết thảy đều bao quát ở bên trong.

Trải qua hai, ba tháng đại chiến sau, toàn bộ phương đông thế giới xuất hiện bốn cái chiến trường.

Ngô vương chủ đạo phía đông chiến trường, Việt vương chủ đạo phía nam chiến trường, Căng quân, Cừu Yêu Nhi, Tô Nan chủ đạo chiến trường chính, Sở vương chủ đạo phía tây chiến trường.

Đại Viêm đế quốc vượt qua năm mươi mấy vạn bí mật quân đoàn tập trung vào chiến trường sau, chiến cuộc phát sinh xoay chuyển.

Đại Càn đế quốc hơn một triệu đại quân, bị đẩy ngược trở về.

Hai tháng, Đại Viêm đế quốc thu phục một triệu km2 mất đất.

Nhưng mà, song phương chiến cuộc rơi vào sốt ruột.

Này một trận đại chiến, chịu đến kinh hãi đương nhiên là có Đại Càn đế quốc, bởi vì không nghĩ tới Đại Viêm đế quốc của cải như thế hậu, dĩ nhiên có như thế con số trên trời thượng cổ trang bị.

Không chỉ lục quân, rồng quân, hải quân thượng cổ chiến hạm cũng có rất lớn số lượng.

Đại Càn đế quốc Khô Lâu đảng hạm đội chủ lực trải qua mấy lần mở rộng sau, đã có gần mười vạn người.

Mà Đại Càn đế quốc chính mình hải quân, thêm vào Phù Đồ Sơn đầu hàng hải quân, tổng số vượt qua hai mươi mấy vạn.

Vì lẽ đó chiến trường không chỉ tại lục địa cùng bầu trời, còn có hải dương.

Nhưng mà tại đây một trận đại chiến, càng thêm khiếp sợ Đại Viêm đế quốc.

Dựa theo bọn họ có từ lâu tư duy, bọn họ nắm giữ bí mật quân đoàn cường đại như thế, so những thế lực khác gộp lại còn nhiều hơn vài lần, hoàn toàn có thể diệt Đại Càn đế quốc mười lần còn chưa hết a.

Hơn nữa Đại Càn đế quốc cũng chỉ có một Thẩm Lãng, hắn xong đời sau, Đại Càn đế quốc liền không đỡ nổi một đòn.

Nhưng không nghĩ tới hoàn toàn không phải như vậy, song phương quân đội dĩ nhiên lực lượng ngang nhau.

Không quân phương diện, Đại Càn đế quốc chỉ có không tới 1,000 con sóng siêu âm phi hành thú, thêm vào 8,000 con tả hữu Tuyết điêu quân đoàn, không đủ Đại Viêm đế quốc một phần sáu.

Nhưng mà có siêu cấp pháo đài bay làm bổ sung, có ngạc mộng thạch súng trường, ngạc mộng thạch súng máy, đám này vũ khí đáng sợ bù đắp song phương về số lượng được chênh lệch.

Vì lẽ đó mấy lần không quân đại chiến, song phương bất phân thắng bại, thậm chí Đại Càn đế quốc hơi chiếm thượng phong.

Hải quân bên kia, Đại Viêm đế quốc đồng dạng là Đại Càn đế quốc gấp ba không ngừng, nhưng mà chiến cuộc còn không bằng không quân.

Bởi vì Đại Càn đế quốc có Thất Lạc đế quốc hải quái minh hữu, ba lần đại chiến sau, Đại Viêm tổn thất nặng nề. Đại Viêm đế quốc hải quân đình chỉ xâm phạm Nộ Triều thành ý nghĩ, chỉ có thể tận lực bảo vệ mình hải vực.

Đến đây Đại Càn đế quốc hải quân, vững vàng mà nắm giữ vượt qua mươi lăm ngàn dặm quyền làm chủ trên biển. Thậm chí còn viễn chinh nam bộ hắc thành bảo, đem Phù Đồ Sơn đầu hàng Đại Viêm đế quốc chi hạm đội kia triệt để tiêu diệt, tù binh.

Nắm giữ quyền làm chủ trên biển sau, Nộ Triều thành vũ khí trang bị, còn có huấn luyện tân quân, mới nguồn năng lượng nguyên không ngừng đổ bộ chi viện mỗi cái chiến trường.

Toàn bộ phương đông thế giới cho tới bây giờ đều chưa từng có điên cuồng như thế đại chiến.

Vẻn vẹn chưa tới nửa năm, liền đánh thành cối xay thịt trạng thái.

Song phương trên chiến trường thương vong, nhiều vô số kể.

Đại Viêm đế quốc quốc lực càng mạnh hơn, số lượng nhân khẩu càng lớn, hơn quân đội cũng nhiều hơn, hơn nữa rất nhiều bí mật thượng cổ di tích xa xa không ngừng sinh sản ra thượng cổ áo giáp, thượng cổ vũ khí.

Nhưng mà Đại Càn đế quốc bên này chiến tranh lý niệm, vũ khí trang bị càng thêm tiên tiến.

Đối mặt loại này sốt ruột đáng sợ chiến cuộc, Đại Viêm thái tử đương nhiên không chút do dự sử dụng siêu cấp Long Chi Hối.

Bởi vì Thẩm Lãng đã xong, biến mất không còn tăm hơi, Đại Càn đế quốc liền không còn có người có thể phóng ra Long Chi Hối, cũng không ai có thể chặn lại Long Chi Hối.

Kết quả ... Bi kịch.

Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối bị chặn lại, Đường Ân đại học sĩ thiết bị đánh chặn lập công, thành công chặn lại ba viên siêu cấp Long Chi Hối.

Mà làm trả thù, Đại Càn đế quốc cũng phóng ra năm viên siêu cấp Long Chi Hối.

Lúc đó Đại Viêm thủ đô đế quốc kinh ngạc đến ngây người, chuyện gì xảy ra?

Thẩm Lãng không phải xong đời sao? Đại Càn đế quốc hẳn là không người có thể phóng ra siêu cấp Long Chi Hối sao?

Không sai, Thẩm Lãng là không ở, nhưng mà Thẩm Dã tại.

Làm Đại Viêm đế quốc thái tử, hắn nắm giữ phóng ra siêu cấp Long Chi Hối quyền hạn.

Đương nhiên này năm viên siêu cấp Long Chi Hối, Đại Viêm đế quốc thành công chặn lại bốn viên, nhưng còn có một viên không có ngăn cản, trực tiếp nổ tung, thương vong nặng nề.

Từ cái kia sau, song phương liền phi thường ăn ý không có sử dụng siêu cấp Long Chi Hối.

Mà tại đây một trận đại chiến, có một người dường như ngôi sao như vậy quật khởi, kia chính là Đại Càn đế quốc thái tử Thẩm Dã.

Hắn không cần biểu hiện cỡ nào anh minh uy vũ, cũng không cần tự mình chỉ huy chiến đấu, nhưng mà hắn trước sau tại chủ lực đại quân tiền tuyến. Chặn lại Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối, phóng ra Long Chi Hối phản kích, đều là hắn tự mình hoàn thành.

Này như vậy đủ rồi!

Đại Càn đế quốc vừa bắt đầu là ai binh tất thắng, nên vì Thẩm Lãng bệ hạ báo thù rửa hận. Sau Thẩm Dã thái tử làm cho tất cả mọi người nhìn thấy hy vọng. Đại Càn đế quốc vĩnh không diệt vong, Khương thị vĩnh không diệt vong.

Vì lẽ đó này một hồi thế chiến, Đại Viêm hoàng đế không có tham dự, Thẩm Lãng không có tham dự.

Kết quả Đại Càn đế quốc dĩ nhiên chiếm thượng phong.

Nếu như Đại Viêm hoàng đế cùng Thẩm Lãng trước sau không xuất hiện, hai con rồng trước sau không tham chiến mà nói, chiến cuộc như thế tiếp tục phát triển, Đại Viêm đế quốc thất bại.

Bởi vì đại chiến bạo phát sau, Nộ Triều thành kiểu mới vũ khí phát triển tốc độ tiến vào bạo phát kỳ.

Bình quân hai tháng, nghiên cứu vũ khí thì có to lớn tăng lên cùng đột phá.

Bởi vì Thất Lạc đế quốc hải quái quân đoàn tồn tại, làm cho Nộ Triều thành triệt để an toàn, không có nỗi lo về sau.

Duy nhất hạn chế Đại Càn đế quốc chính là khuyết thiếu ngạc mộng thạch tinh thể.

Kết quả Hỏa thần giáo khuynh hết thảy, phân biệt ba lần hướng Đại Càn đế quốc vận đến con số trên trời ngạc mộng thạch tinh thể, đây là bọn hắn mấy trăm năm tích góp.

...

Viêm Kinh hoàng cung!

Không khí nơi này, ung dung mà lại xơ xác tiêu điều.

Ung dung là bởi vì bọn họ cảm thấy Đại Viêm đế quốc tất thắng, bởi vì Đại Viêm có cự long, Đại Càn đế quốc cự long đã chết rồi.

Chỉ chờ tới lúc hoàng đế bệ hạ lại một lần nữa xuất quan, Đại Viêm cự long triệt để khôi phục, cái kia Đại Càn đế quốc liền triệt để biến thành tro bụi.

Nhưng mà ... Ít nhất cũng phải chống đỡ đến hoàng đế bệ hạ lại một lần nữa xuất quan a.

Thái tử điện hạ cảm nhận được áp lực cực lớn.

Đại Viêm đế quốc như thế của cải thâm hậu, trận chiến này dĩ nhiên đánh cho như thế sốt ruột chật vật.

Ba tháng đầu, bởi vì không hề chuẩn bị, trực tiếp bị Đại Càn quân đế quốc đội toàn tuyến đột nhập hơn ngàn dặm, luân hãm 150 vạn cây số liền không nói.

Chí ít ở phía sau hai tháng, Đại Viêm đế quốc quân đội có đẩy trở lại, đoạt lại một triệu km2.

Nhưng mà chiến cuộc kéo dài nửa năm sau, thắng lợi thiên bình lại một lần nữa hướng về Đại Càn đế quốc đi vòng quanh.

Đầu tiên là tây tuyến chiến cuộc, Đại Tấn vương quốc tuy rằng có Đại Viêm chống đỡ, hơn nữa chính bọn hắn cũng có bí mật quân đoàn, nhưng vẫn là liên tục bại lui.

Bất quá, tây tuyến chiến cuộc dù sao khoảng cách Viêm Kinh càng xa. hơn

Tối làm người nóng lòng chính là phía nam chiến cuộc, cùng chủ lực chiến trường.

Đại Càn chủ lực cùng nước Việt tân quân, chẳng mấy chốc sẽ hội sư.

Bây giờ chiến trường chính thượng, Đại Viêm đế quốc tập trung vào 70 vạn đại quân, Đại Càn đế quốc tập trung vào ba mươi vạn đại quân, Đại Viêm đế quốc vẫn có ưu thế to lớn, hơn nữa còn là làm phòng thủ phương.

Nhưng là một khi nước Việt đại quân đột phá Mẫn Châu sau phòng tuyến, sẽ cùng Đại Càn chủ lực tụ họp, đến lúc đó chính là 50 vạn đại quân.

Tiến hành không có chút ý nghĩa nào lên triều sau, toàn bộ đại điện lại một lần nữa rơi vào yên tĩnh.

Đại Viêm thái tử ngước nhìn đại địa đồ.

Phía đông chiến cuộc là tối không cần lo lắng, nước Ngô dù sao sức yếu, Ngô vương trong tay quân đội tuy rằng vượt qua bốn mươi vạn, nhưng chân chính có sức chiến đấu vẫn là ở Nộ Triều thành huấn luyện mười lăm vạn tân quân, còn lại hai mươi lăm vạn sức chiến đấu liền phi thường yếu đi.

Tuy rằng Đại Viêm đế quốc vũ thân vương trong tay chỉ có ba mươi vạn đại quân, nhưng như trước có thể ngăn trở Ngô vương thế tiến công. Phản công là không thể, bởi vì Ngô vương dựa lưng Đại Càn đế quốc hải quân, còn có Thất Lạc đế quốc hải quái quân đoàn, chiến cuộc thoáng bất lợi, Ngô vương suất quân lùi lại, liền lập tức tiến vào Thất Lạc đế quốc hải quân bảo vệ phạm vi.

Phía tây chiến cuộc tối bất lợi, nước Tấn đã muốn không chống đỡ nổi, nhưng khoảng cách dù sao quá xa.

Nhất làm người nóng lòng vẫn là chủ lực chiến trường.

Bây giờ Đại Càn cùng Đại Viêm chủ lực, phân bố tại Tịnh Châu phòng tuyến.

Tịnh Châu, Đại Viêm đế quốc An Bình hành tỉnh thủ phủ, khoảng cách Đại Càn đế quốc đường biên giới 600 dặm, khoảng cách Viêm Kinh 2,900 dặm.

Nói cách khác chủ lực chiến trường dĩ nhiên là tại Đại Viêm đế quốc cảnh nội, Đại Càn chủ lực giết vào 600 dặm, thực sự là vô cùng nhục nhã.

Tuy rằng nhìn qua, Tịnh Châu khoảng cách Viêm Kinh còn rất xa.

Nhưng mà Tịnh Châu phòng tuyến một khi phá, còn lại hơn hai ngàn dặm vùng đất bằng phẳng, hầu như liền không có cái gì che chắn.

Việt vương nam tuyến đại quân đang đang điên cuồng tấn công Mẫn Châu phòng tuyến, một khi công phá, thành công cùng Đại Càn chủ lực hội sư.

Sau đó 50 vạn đại quân công phá Tịnh Châu phòng tuyến, vậy thì mang ý nghĩa Đại Càn đế quốc phía nam, phía tây bảy cái hành tỉnh toàn bộ luân hãm.

Bây giờ liền mang ý nghĩa thật vất vả cân bằng hạ xuống chiến cuộc, sẽ lại một lần nữa tan vỡ. Tiếp đó, Đại Càn đế quốc quân đội sẽ trực tiếp tiến công Viêm Kinh.

…

"Trước tổng cho rằng, không có Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc, chính là một bãi bùn nhão, không nghĩ tới Thẩm Lãng không ở, Đại Càn đế quốc như trước hung mãnh như vậy." Đại Viêm thái tử thở dài nói.

Liêm thân vương nói: "Trước Đại Càn đế quốc lại như là một đứa con nít, Thẩm Lãng vẫn che chở, bây giờ thời gian mấy năm đi qua, Đại Càn đế quốc đã trưởng thành."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Những năm này Thẩm Lãng phát triển phương lược chính là khoa học kỹ thuật văn minh cùng thượng cổ văn minh kết hợp, từ trước chúng ta nghe không hiểu, bây giờ nghe đã hiểu."

Liêm thân vương nói: "Thực sự là kinh thiên động địa a, bọn họ tân quân rõ ràng đều là người bình thường, chúng ta mấy trăm ngàn người đều là bị cải tạo qua huyết thống đặc chủng vũ sĩ, bí mật vũ sĩ, hơn nữa còn có thượng cổ áo giáp, đặc thù áo giáp, kết quả như trước không ngăn được bọn họ sắc bén thế tiến công."

Xác thực không ngăn được, Đại Càn đế quốc khai chiến, đã trở thành một cái hệ thống.

Trước tiên dùng ngạc mộng thạch từ bạo đạn, trực tiếp bại liệt ngươi trung tâm kiểm soát không lưu, thượng cổ áo giáp, thượng cổ vũ khí.

Sau đó dùng địa ngục hỏa đạn pháo, mảnh đạn điên cuồng tẩy.

Sau đó dùng ngạc mộng thạch súng trường xạ kích.

Bất kỳ ngôn ngữ đều không cách nào hình dung loại kia hình ảnh, thảm thức oanh tạc, mười mấy vạn chi ngạc mộng thạch súng trường, vô số súng máy đồng thời khai hỏa thời điểm, vậy thì thật là bão tố như vậy viên đạn.

Hiện tại Ngô Sở Việt Tam quốc vật tư cung cấp cũng không đủ, Tây Luân đế quốc mỗi ngày đều có to lớn thương thuyền cuồn cuộn không ngừng vận đến các loại kim loại.

Đặc biệt là Hỏa thần giáo, vì chi viện này một trận đại chiến, mấy trăm năm của cải đều muốn khoét rỗng.

Thậm chí cũng không biết Hỏa thần giáo là vì cái gì , còn trả giá nhiều như vậy sao? Các ngươi có thể từ Đại Càn đế quốc trên thân được cái gì a?

"May mà có phụ hoàng, may mà có cự long." Đại Viêm thái tử rốt cục vẫn là phát sinh một tiếng thở dài.

Liêm thân vương cùng Cơ Tuyền công chúa nội tâm không thể tán đồng càng nhiều.

Đúng đấy, may mà Đại Viêm đế quốc có cự long, mà Đại Càn đế quốc cự long đã xong.

Bằng không trận chiến này, Đại Viêm đế quốc thật sự muốn thua.

"Cứ việc chúng ta đều biết, đến khi phụ hoàng lại một lần nữa xuất quan, đến khi chúng ta Đại Viêm cự long lại một lần nữa ngang trời lúc xuất thế, tất cả mọi người kẻ địch đều sẽ biến thành tro bụi." Đại Viêm thái tử nói: "Nhưng mà, Tịnh Châu phòng tuyến vẫn không thể ném, Tịnh Châu một trận chiến vẫn không thể thua. Một khi thua, quả nhân ... Đại khái cũng không có bộ mặt kế thừa ngôi vị hoàng đế."

Bây giờ Đại Viêm đế quốc hết thảy thần tử đều tin chắc, Đại Viêm tất thắng, bởi vì bọn họ có chí cao vô thượng hoàng đế bệ hạ, có Đại Viêm cự long.

Nhưng mà ... Thái tử đây?

Đại Càn đế quốc mất đi Thẩm Lãng che chở, đều có thể liên tiếp đại thắng. Cái kia thái tử mất đi hoàng đế bệ hạ che chở, liền muốn liên tiếp đại bại?

Bây giờ này một hồi thế chiến, song phương cao nhất thống soái là ai?

Đại Viêm đế quốc bên này, là Đại Viêm thái tử.

Đúng dịp, Đại Càn đế quốc bên này văn thần như mây, dũng tướng như mưa, ánh sáng thân vương cấp thống soái thì có năm cái, vượt qua mười cái thống soái, đều có thể một mình chống đỡ một phương. Nhưng mà trên danh nghĩa cao nhất thống soái chỉ có một cái, Đại Càn thái tử Thẩm Dã.

Thái tử đối thái tử, nhưng then chốt ngươi Đại Viêm thái tử bốn mươi, năm mươi tuổi, mà Thẩm Dã mới không đủ mười một tuổi.

Trận chiến này nếu là thua, nhân gia sẽ nói ngươi Đại Viêm thái tử liền mười một tuổi hài tử cũng không bằng, còn có mặt mũi gì kế thừa Đại Viêm ngôi vị hoàng đế a.

Lúc này tất cả mọi người đều đang ngẩng đầu đem chờ, hoàng đế bệ hạ lúc nào xuất quan a? Tranh thủ thời gian mang theo cự long quét ngang thiên hạ đi.

Chỉ có Đại Viêm thái tử trong lòng không hy vọng phụ hoàng xuất quan.

Chí ít đến khi hắn đánh thắng Tịnh Châu đại quyết chiến, đánh bại Đại Càn chủ lực, thắng được mang tính then chốt thắng lợi, phụ hoàng lại xuất quan.

Hay là hoàng đế bệ hạ cũng là như thế nghĩ tới?

Bây giờ, Đại Viêm chủ lực, Đại Càn chủ lực, cũng đã tại Tịnh Châu chiến trường hoàn thành cuối cùng tập kết.

Quyết chiến, động một cái liền bùng nổ.

Này một hồi quyết chiến cực kỳ trọng yếu, một khi Đại Càn đế quốc thất bại, liền mang ý nghĩa Đại Càn xu hướng suy tàn đã hiện ra, tiếp xuống Đại Viêm chủ lực sẽ không ngừng phản đẩy, đem ngọn lửa chiến tranh đẩy hướng Đại Càn đế quốc cảnh nội.

Mà Đại Viêm một khi thất bại, cái kia ... Chính là thiên đại thất bại.

Sau đó, Đại Càn đế quốc chủ lực đem trực tiếp giết hướng hơn hai ngàn dặm ở ngoài Viêm Kinh, Đại Viêm đế quốc lại nghĩ muốn xây dựng ra như Tịnh Châu như thế vững chắc phòng tuyến, đã gần như không thể.

"Có muốn hay không dùng siêu cấp Long Chi Hối?" Liêm thân vương hỏi: "Đại Càn đế quốc tuy rằng có thiết bị đánh chặn, nhưng chúng ta nếu như một lần phóng ra năm mươi viên, 100 viên siêu cấp Long Chi Hối, bọn họ khẳng định chặn lại không được."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Nếu là như thế, Đại Càn đế quốc mấy chục viên Long Chi Hối, cũng sẽ trực tiếp rơi vào trên đầu chúng ta, thậm chí rơi vào chúng ta then chốt thành thị thượng, chúng ta cũng không thể hoàn toàn chặn lại."

Liêm thân vương nói: "Nhưng mà, chúng ta Long Chi Hối cùng Long Chi Lực phóng ra trang bị số lượng, vượt xa Đại Càn đế quốc, không phải sao?"

Đại Viêm thái tử nói: "Một khi cục diện đến cái mức kia, chính là hơn triệu người thương vong. Không phải vạn bất đắc dĩ, không thể tiến hành Long Chi Hối điên cuồng hỗ bắn."

Liêm thân vương nói: "Cái kia có không có khả năng mưu sát vị kia Đại Càn thái tử?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Để ta tự mình ra tay sao? Vẫn để cho

Tru Thiên các chủ, hoặc là cơ vô song tự mình ra tay?"

Liêm thân vương trầm mặc, đây quả thật là là không thể. Đại Càn thái tử Thẩm Dã, lúc này bên người đỉnh cấp cao thủ, đặc chủng vũ sĩ vượt qua mấy ngàn người không thôi.

Không chỉ có Cừu Yêu Nhi, Đại Ngốc như thế cường giả cấp cao nhất, còn có Phù Đồ Sơn đầu hàng tới được, còn có bị cải tạo khôi lỗi tông sư.

Tại mấy trăm ngàn trong đại quân ám sát Thẩm Dã thái tử? Quá ý nghĩ kỳ lạ.

Tây Vực Hỏa thần giáo sáu cái đại tế sư, đều thời khắc thủ vệ tại Thẩm Dã thái tử bên người.

"Báo!"

"Báo!"

"Hết sức khẩn cấp, hết sức khẩn cấp!"

Bỗng nhiên, một tên Đại Viêm đế quốc Hắc Thủy đài vũ sĩ, cưỡi pho tượng tuyết ngút trời mà hàng.

Sau đó, hắn giơ cao một phần tấu, điên cuồng vọt vào.

Phần này tấu thượng, kề cận năm cái lông vũ, hầu như đạt đến cấp bậc cao nhất.

Đại Viêm thái tử nhìn cái này Hắc Thủy đài vũ sĩ áo giáp, liền biết hắn từ phía tây mà tới.

Phía tây chiến cuộc có thể có chuyện gì?

Tuy rằng Đại Tấn vương quốc liên tục bại lui, nhưng tốt xấu còn sót lại ba phần tư quốc thổ tại, chí ít trong vòng mấy tháng không có hủy diệt nguy hiểm.

Sở vương thế tiến công tuy rằng sắc bén, nhưng dù sao chỉ có bốn mươi vạn đại quân, trong đó chân chính biết đánh nhau, chỉ có Nộ Triều thành huấn luyện mười mấy vạn tân quân.

Theo chiến cuộc thâm nhập, Sở vương đại quân đã không còn nữa trước thế như chẻ tre, Đại Tấn thân vương xem như là miễn cưỡng ngăn lại.

"Hoàng thái tử điện hạ, Đại Tấn quốc chủ lực gần như toàn quân diệt, quân địch đã lao thẳng tới Đại Tấn vương đô, có cứu hay không?" Hắc Thủy đài trinh sát hô to: "Đây là Đại Tấn thân vương cầu viện tấu, tổng cộng phái ra mấy trăm người đưa tiễn, tiểu nhân là nhanh nhất một cái đuổi về."

Đại Viêm thái tử, Cơ Tuyền công chúa, Liêm thân vương nhất thời hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Điên rồi sao? Sao có thể có chuyện đó?

Đại Tấn vương quốc tuy rằng trước tại Định Viễn thành tổn thất to lớn, nhưng tốt xấu còn có gần trăm vạn quân, thêm vào Đại Viêm đế quốc mười mấy vạn viện quân.

Coi như đánh không lại Sở vương, nhưng phòng thủ hẳn không có vấn đề, gấp ba tại Sở vương đại quân a.

"Cái này không thể nào, kinh qua nửa năm đại chiến sau, Sở vương trong tay quân đội sẽ không vượt qua ba mươi vạn, Đại Càn đế quốc An Viễn bá Lý Hoành Đồ đại quân sẽ không vượt qua 10 vạn, hơn nữa sức chiến đấu đáng lo." Đại Viêm thái tử nói: "Tấn vương kiên thành tại tay, đại quân vô số, làm sao có khả năng thất bại đến nhanh như vậy?"

Hắc Thủy đài trinh sát nói: "Nguyên bản phía tây chiến trường rơi vào cục diện bế tắc, kết quả mười lăm vạn Đại Kiếp tự quân đoàn từ Tây Vực đánh tới, hầu như toàn bộ đều là bí mật quân đoàn, thế không thể đỡ, một đường quét ngang. Đại Càn đế quốc Sở vương, Đại Càn đế quốc Lý Hoành Đồ, Đại Kiếp tự quân đoàn, từ đông nam tây ba phương hướng giáp công Tấn vương đại quân, đại chiến hai ngày, Tấn vương đại bại, tử thương vô số."

Đại Viêm thái tử sau khi nghe, hầu như đều muốn điên rồi.

Đại Kiếp tự quân đoàn? Đại Kiếp tự tại Tây Vực đã bị diệt, từ đâu tới bí mật quân đoàn? Hơn nữa còn mười lăm vạn? Lừa gạt quỷ a?

Từ lòng đất nhô ra?

Nhưng mà, ngày hôm nay nhất định là Đại Viêm đế quốc kiếp nạn ngày.

Từ trên trời lại phi tới một cái sóng siêu âm phi hành thú, lại là Hắc Thủy đài vũ sĩ.

"Báo, báo, Mẫn Châu phòng tuyến luân hãm, Việt vương đại quân chiếm lĩnh Mẫn Châu thành, chẳng mấy chốc sẽ cùng Đại Càn chủ lực hội sư. Tịnh Châu phòng tuyến tràn ngập nguy cơ, tràn ngập nguy cơ!"

...

Chú: Bái cầu vé tháng, bái cầu chống đỡ, cố gắng nữa hướng về trước đỉnh đỉnh đầu đi.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 625: Lãng Đế Trở Về! Đại Viêm Quân Biến Thành Tro Bụi!

Chương 625: Lãng đế trở về! Đại Viêm quân biến thành tro bụi!

Điện nội yên tĩnh một cách chết chóc, Đại Viêm thái tử thật lâu không nói tiếng nào, như trước nhìn địa đồ ngây người.

"Khoảng cách Phù Đồ Sơn diệt vong, qua đi bao lâu?" Đại Viêm thái tử nói: "Cách chúng ta lần trước tấn công Nộ Triều thành, qua đi bao lâu?"

"Một năm rưỡi." Liêm thân vương nói.

"Một năm rưỡi ..." Đại Viêm thái tử nói: "Năm đó Nộ Triều thành chi chiến thất lợi sau, chúng ta tập kết trăm vạn đại quân muốn đi tấn công Càn Kinh, Thẩm Lãng thành công phá giải chúng ta Cơ thị Long Chi Hối, phóng ra hai viên siêu cấp Long Chi Hối, dùng cho chúng ta Viêm Kinh thỏa hiệp, từ bỏ tấn công Càn Kinh."

Liêm thân vương nói: "Là có có chuyện như vậy."

Đại Viêm thái tử nói: "Nói cách khác, một năm rưỡi trước Thẩm Lãng là không muốn cùng chúng ta chính diện đấu võ."

Liêm thân vương nói: "Hẳn là như thế."

Đại Viêm thái tử nói: "Nhưng mà vẻn vẹn thời gian một năm rưỡi, coi như Thẩm Lãng không ở, liền Căng quân cũng dám cùng chúng ta khai chiến, hơn nữa ... Còn đánh thắng."

Liêm thân vương nói: "Kỳ thực năm đó Đại Càn đế quốc quân bị vũ lực liền phi thường mạnh mẽ, vẻn vẹn năm vạn người liền tiêu diệt Doanh Quảng 50 vạn đại quân, trong đó bao quát mười mấy vạn bí mật quân đoàn. Chỉ bất quá bọn hắn tồn kho kiểu mới vũ khí quá ít, trận chiến đó liền tiêu hao hết, vì lẽ đó không muốn cùng chúng ta khai chiến, Thẩm Lãng dùng siêu cấp Long Chi Hối bức bách chúng ta thỏa hiệp. Thời gian một năm rưỡi, bọn họ chế tạo vô số kiểu mới vũ khí, trang bị vượt qua bốn mươi vạn tân quân."

Trước Nộ Triều thành nhọc nhằn khổ sở hơn nửa năm, mới chế tạo 5 vạn tân quân sử dụng kiểu mới vũ khí, bao quát ngạc mộng thạch súng trường, ngạc mộng thạch súng máy, loại nhỏ Long Chi Lực vân vân.

Mà lần này một năm rưỡi, liền chế tạo ra bốn trăm ngàn người kiểu mới trang bị. Khoa học kỹ thuật văn minh chính là như vậy, một khi bắt đầu sản xuất số lượng lớn sau, tuyến sinh sản nhanh chóng mở rộng, sẽ tiến vào sản lượng phun trào kỳ.

Duy nhất khiếm khuyết ngạc mộng thạch tinh thể, đầu tiên là Phù Đồ Sơn cho một nhóm, sau Hỏa thần giáo cho ba đợt.

Liêm thân vương tiếp tục nói: "Vì lẽ đó, đối với kết quả của trận chiến này, chúng ta rất bình thường, nhưng ... Kỳ thực không cần quá bất ngờ, chúng ta chỉ là cường đại đến quá lâu, vì lẽ đó khó có thể tiếp thu thất bại."

Đại Viêm thái tử thở dài nói: "Đúng đấy, chúng ta cường đại đến quá lâu. Kỳ thực từ trình độ nào đó thượng, Đại Càn đế quốc nhân tài đã vượt qua chúng ta, chân chính có thể xưng tụng văn thần như mây, vũ tướng như mưa, thống soái thành đống."

Điểm ấy quả thật làm cho Đại Viêm đế quốc ước ao, dù cho là cuối cùng đầu hàng Thẩm Lãng Ngô Tuyệt cùng Nhâm Thiên Khiếu, một văn một võ, cũng tuyệt đối có thể một mình chống đỡ một phương. Thậm chí nhân phẩm phi thường đê hèn Triệu Lâm, đều thành công là tể tướng tài hoa.

"Lần này nước Việt đại quân thống soái là ai?" Đại Viêm thái tử nói: "Thời gian nửa năm, liền công phá chúng ta phương nam ba cái hành tỉnh, đột phá chúng ta Mẫn Châu phòng tuyến, chúng ta ở nơi đó có tới bốn mươi vạn đại quân đi."

"Chủ soái biện tiêu, phó soái Chủng Nghiêu cùng Ninh Kỳ." Liêm thân vương nói.

Đại Viêm thái tử đương nhiên biết điểm này, chỉ có điều vẫn là không nhịn được muốn hỏi.

"Vẫn là những người này a." Đại Viêm thái tử nói: "Năm đó Ninh Nguyên Hiến tại vị thời điểm chính là những người này, nhìn qua rõ ràng không có có bản lĩnh gì a, liền Căng quân đều đánh không lại, bị chúc hồng tuyết mang theo không tới một vạn người diệt, làm sao bây giờ trở nên lợi hại như vậy, dĩ nhiên tiêu diệt chúng ta mấy trăm ngàn chủ lực."

Đúng đấy, thống soái vẫn là đám này thống soái, người vẫn là những người này. Thậm chí Hắc Thủy đài Diêm Ách, đều lên cấp đến Đại Càn đế quốc Hắc Thủy đài phó đô đốc.

Nhưng mà quân đội đã thay đổi, trang bị cũng toàn bộ thay đổi, đánh trận thế như chẻ tre.

Đại Viêm thái tử nhìn tây / vực địa đồ, cười lạnh nói: "Đại Kiếp tự, mười lăm vạn bí mật quân đoàn, cũng thật là buồn cười a. Đại Kiếp cung chi chiến hậu, Đại Kiếp tự đi xa tây / vực đều là vớ va vớ vẩn. Năm đó chúc hồng tuyết mang theo hai vạn người, quét ngang toàn bộ Tây Vực, Đại Kiếp tự nơi nào đến mười lăm vạn bí mật quân đoàn."

Liêm thân vương nói: "Hoặc là là Thiên Nhai Hải các, hoặc là là ... Huyền Không tự, chỉ có điều mang theo Đại Kiếp tự lá cờ mà thôi."

Nghĩ đến cũng là như thế, bất quá lời nói như vậy càng thêm để người không rét mà run.

Thiên Nhai Hải các đã đi xa vạn dặm hoang mạc đến mấy năm, tả từ cần phải hoàn toàn lui ra phương đông thế giới tranh đấu, lẽ ra sẽ không vào lúc này tham dự vào đi.

Đó là Huyền Không tự? Điều này cũng không hiện thực a, Huyền Không tự chỉ có một người mạnh mẽ nhất, kia chính là phương trượng, cũng chính là Cương Nhất.

Đem toàn bộ Huyền Không tự bán đi một trăm lần, cũng tập hợp không ra mười lăm vạn bí mật quân đoàn, trừ khi ... Đại Kiếp tự có ẩn giấu thực lực? Nhưng nếu như Đại Kiếp tự có ẩn giấu thực lực, năm đó chúc hồng tuyết quét ngang Tây Vực thời điểm, bọn họ vì sao không xuất hiện?

"Điểm ấy rất đáng sợ." Đại Viêm thái tử nói: "Đại chiến thua hay là còn không có gì, then chốt liền kẻ địch thân phận đều không rõ ràng, chuyện này ý nghĩa là tai mắt bế tắc, đây mới là trí mạng nhất."

Đúng đấy, liền kẻ địch thân phận đều không rõ ràng, điều này đại biểu Đại Viêm đế quốc tại Tây Vực hệ thống tình báo hoàn toàn mất đi hiệu lực.

Đại Viêm thái tử đến đến đại địa đồ trước mặt, ánh mắt rơi vào Tịnh Châu phòng tuyến thượng. Đại Càn đế quốc chủ lực ba mươi vạn, Đại Viêm đế quốc quân coi giữ 70 vạn, nước Việt vượt qua 20 vạn đại quân đang nhanh chóng muốn Đại Càn đế quốc chủ lực áp sát, chuẩn bị hội sư.

Đại Viêm thái tử lấy ra bút, trên địa đồ vẽ một cái hình bầu dục, đây là Đại Càn đế quốc ba mươi vạn chủ lực đại quân phân bố tình huống. Ba mươi vạn đại quân, phân bố ở một cái trường tám mươi dặm, rộng hai mươi dặm hình chữ nhật bên trong, tổng cộng 400 km2.

Nói dày đặc không dày đặc, nói phân tán lại không phân tán.

"Nếu như muốn dùng siêu cấp Long Chi Hối, triệt để tiêu diệt này ba mươi vạn đại quân, toàn diện bao trùm, cần bao nhiêu siêu cấp Long Chi Hối?" Đại Viêm thái tử hỏi.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Dựa theo lý luận, ước chừng mười ba viên là có thể, nhưng trên thực tế đòi hỏi hai mươi viên. Hơn nữa Đại Càn đế quốc có thiết bị đánh chặn , dựa theo chặn lại xác suất, ước chừng đòi hỏi sáu mươi viên siêu cấp Long Chi Hối."

Liêm thân vương nói: "Điện hạ, chúng ta phóng ra Long Chi Hối, bọn họ cũng sẽ phóng ra. Bọn họ không cách nào toàn bộ chặn lại, chúng ta cũng không cách nào toàn bộ chặn lại."

Đại Viêm thái tử nói: "Nhưng mà quân đội của chúng ta so với bọn họ càng nhiều, không phải sao? Coi như nổ chết ba mươi vạn, Tịnh Châu phòng tuyến thượng chúng ta còn có bốn mươi vạn. Hơn nữa chúng ta siêu cấp Long Chi Hối, cũng so với bọn họ nhiều hơn, Long Chi Lực phóng ra trang bị, nhiều hết mức nhiều lắm.

Liêm thân vương tê cả da đầu.

Thái tử điện hạ tuy rằng mặt ngoài rất bình tĩnh, nhưng mà nội tâm đã rơi vào điên cuồng. Hắn biết rõ ràng hoàng đế bệ hạ cũng sắp muốn xuất quan, một khi cự long lại một lần nữa đột nhiên xuất hiện, Đại Càn đế quốc liền thua chắc rồi.

Cho nên dưới mắt căn bản không có cần thiết cùng Đại Càn đế quốc liều mạng, hơn nữa song phương hỗ bắn Long Chi Hối, lẫn nhau hủy diệt.

Nhưng mà hắn cũng biết, Đại Viêm thái tử không có lựa chọn nào khác, hắn nhất định phải thắng trận chiến này, bất kể bất kỳ đánh đổi thắng trận chiến này.

"Chuẩn bị 100 viên siêu cấp Long Chi Hối, sau ba ngày, vào lúc giữa trưa, đúng giờ phóng ra, tại nửa phút bên trong, 100 viên siêu cấp Long Chi Hối, toàn bộ phóng ra." Đại Viêm thái tử nói, ngữ khí của hắn như trước rất bình tĩnh, nhưng đã điên cuồng, không cách nào ngăn cản.

Bởi vì xấu nhất cục diện đã phát sinh, Đại Tấn vương quốc chẳng mấy chốc sẽ diệt vong, đến lúc đó Sở vương đại quân cùng giả dối không có thật Đại Kiếp tự mười lăm vạn đại quân, từ phía tây giết vào Đại Viêm đế quốc, dựa vào cái gì đi chống đối?

Đến vào lúc ấy, thật sự sẽ xuất hiện đông tây nam bắc bốn phía đại quân, giết hướng Viêm Kinh. Coi như hoàng đế bệ hạ xuất quan, cự long đột nhiên xuất hiện, đánh bại quân địch, cái kia thái tử cũng nhất định mất hết tên tuổi, thậm chí khả năng vị trí khó giữ được.

Vì lẽ đó vào lúc này, cũng là quản không được như thế rất nhiều, Long Chi Hối hỗ bắn liền như vậy bắn đi.

"Vâng." Cơ Tuyền công chúa nói: "Ta đây đi chuẩn bị ngay!"

Sau một canh giờ! Mấy ngàn con phi hành thú từ Viêm Kinh bay lên trời.

Phương bắc trụ sở bí mật bên trong, lại một lần nữa xuất hiện một cái to lớn vết nứt, hơn 100 con sóng siêu âm biến dị cự thú bay lên mười chín ngàn mét trên không, mang theo ba mươi bốn cụ siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị, hướng về Tịnh Châu phòng tuyến bay đi.

Phải biết tại Tịnh Châu trên chiến trường, đã có mười mấy bộ siêu cấp Long Chi Lực. Chuyện này ý nghĩa là tổng cộng có năm mươi cụ Long Chi Lực, tại mười mấy giây bên trong là có thể đem 100 viên siêu cấp Long Chi Hối, toàn bộ phóng ra xong xuôi.

Nếu như vậy, khả năng liền sẽ cực kỳ vượt qua Đại Càn đế quốc chặn lại năng lực.

Đương nhiên, chỉ cần Đại Càn đế quốc một khi phát hiện lượng lớn Long Chi Hối đột kích, như thế bọn họ cũng sẽ không chút do dự đem mấy chục viên Long Chi Hối bắn về phía Đại Viêm đế quốc quân đoàn.

Này gần như là đồng quy vu tận đấu pháp.

"Ào ào ào hô ..."

Đại Viêm đế quốc chiến lược không quân, mang theo hơn 100 viên siêu cấp Long Chi Hối, ở trong trời đêm xuôi nam.

Sau ba ngày, liền đối Đại Càn đế quốc chủ lực tiến hành tính chất hủy diệt đả kích!

... ...

Kỳ thực trước đó hai ngày, Thẩm Lãng cũng đã tiến vào Tịnh Châu chiến trường, Đại Càn đế quốc chủ lực đại doanh bên trong.

Bất kỳ ngôn ngữ, đều khó mà hình dung đám này tướng soái lại một lần nữa nhìn thấy Thẩm Lãng kích động. Mặc dù bọn hắn biết, Thẩm Lãng cũng chưa chết, nhưng chân chính nhìn thấy hắn trở về, vẫn là cảm xúc dâng trào.

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Vượt qua 100 danh tướng soái, chỉnh tề quỳ trên mặt đất.

Thẩm Lãng thực sự là kiêu ngạo, này đầy đất danh soái a, như Nam cung ngao loại này cấp bậc thống soái, thậm chí đều muốn quỳ ở phía sau đi tới.

Trong lúc vô tình, hắn dưới trướng dĩ nhiên đã có nhiều người như vậy mới.

"Bệ hạ, thần vô lực ngăn cản này một trận đại chiến bạo phát, thần có tội!" Căng quân dập đầu.

Thẩm Lãng nói: "Này một hồi thế chiến bạo phát đến đột nhiên như thế, nhưng là vừa như thế để ta chấn động, đánh thật hay, đánh cho so với ta tưởng tượng càng tốt hơn."

Thẩm Lãng đi tới Thẩm Dã trước mặt, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Làm tốt lắm, so cha ngươi cường."

"Phụ thân vĩnh viễn độc nhất vô nhị, không gì sánh được." Thẩm Dã nghiêm túc nói.

Lúc này Thẩm Lãng trong tay cầm hai phần chiến báo, một phần là nước Việt, một phần là nước Sở, hai bên đều đánh thắng.

Nước Việt mấy trăm ngàn đại quân, công phá Đại Viêm đế quốc phía nam Mẫn Châu phòng tuyến, chuyện này ý nghĩa là Đại Viêm đế quốc phía nam ba cái hành tỉnh, triệt để luân hãm.

Nước Sở bên kia càng trâu, trực tiếp tiêu diệt nước Tấn cùng Đại Viêm đế quốc liên quân chủ lực.

Lớn như vậy kiếp tự này mười lăm vạn bí mật quân đoàn là nơi nào đến? Thiên Nhai Hải các? Huyền Không tự?

Cũng là không phải.

Thiên Nhai Hải các chỉ là đem một số không lọt mắt trang bị đào thải rơi mất mà thôi, mà Huyền Không tự chi chủ Cương Nhất, chỉ có điều tại đây trong vòng mấy chục năm, bí mật huấn luyện ẩn giấu một nhánh thế lực.

Nhưng không nghĩ tới chính là, bọn họ sẽ vào lúc này lựa chọn ra tay.

Trước mắt cục diện này đối Đại Càn đế quốc phi thường bất lợi a, thiên hạ đều biết Đại Viêm cự long rất nhanh sẽ lại một lần nữa đột nhiên xuất hiện, Đại Càn đế quốc coi như thu được lớn hơn nữa thắng lợi đều là tạm thời a.

Thẩm Lãng cự long không chỉ thức tỉnh, hơn nữa còn niết bàn, nhưng không có ai biết a.

Không ... Hay là có người có thể sẽ biết.

Cương Nhất! Đại Kiếp tự cuối cùng người thừa kế.

Thất lạc quốc gia phế tích kim tự tháp bên trong mười ba tên đại hiền, rất rõ ràng cùng Đại Kiếp Minh Vương có liên quan nào đó.

Thẩm Lãng hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ, đối với người khác mà nói là tuyệt mật, nhưng đối với Cương Nhất tới nói khả năng không hẳn.

Cái kia Thiên Nhai Hải các tả từ các chủ, tại sao lại vào lúc này tập hợp cái này náo nhiệt? Hắn hẳn là tối không muốn đắc tội Đại Viêm hoàng đế người a.

Nhưng mặc kệ như thế nào, nam tuyến chiến trường, tây tuyến chiến trường đột phá, trực tiếp đem Đại Viêm thái tử bức đến tuyệt cảnh.

Tất cả những thứ này so Thẩm Lãng tưởng tượng còn hoàn mỹ hơn, hắn thật sự không muốn chính mình mang theo một con rồng giết vào Viêm Kinh, còn lại Đại Càn đế quốc người đều làm khán giả.

Tại không có hắn Thẩm Lãng dưới tình hình, Đại Càn đế quốc như trước thu được to lớn thắng lợi, thậm chí ngay cả nước Việt cùng nước Sở quân đội đều hoàn thành niết bàn lột xác, ở chính diện trên chiến trường đánh bại Đại Viêm đế quốc vô địch quân đoàn.

Đây mới là Thẩm Lãng muốn, hắn Đại Càn tân quân thành công, hắn khoa học kỹ thuật văn minh cùng thượng cổ văn minh con đường kết hợp, thành công.

Hơn nữa so Thẩm Lãng tưởng tượng càng sớm hơn một hai năm.

"Đại Viêm thái tử muốn đã phát điên, vì lẽ đó hắn đại khái sẽ bị điên cuồng phóng ra Long Chi Hối, muốn lấy đồng quy vu tận chiến thuật." Thẩm Lãng nói: "Các ngươi đoán, lần này Đại Viêm đế quốc nên phóng ra bao nhiêu viên siêu cấp Long Chi Hối?"

Căng quân nói: "Tám mươi đến 100 viên."

"100 viên." Tô Nan nói: "Đại Viêm thái tử có ép buộc chứng, phỏng chừng muốn tập hợp cái số nguyên."

Thẩm Lãng nói: "Ta đoán cũng là 100 viên, cái kia dựa vào dựa vào chúng ta chặn lại năng lực, có thể ngăn lại bao nhiêu? Đại Viêm đế quốc có thể sẽ đồng thời phóng ra mấy chục viên, thậm chí nhiều hơn."

"Sáu phần mười đến bảy phần mười." Shelley đại tế sư nói, nói cho tới khi nào xong nàng thậm chí trong bóng tối nguýt một cái Thẩm Lãng.

Ta bệ hạ, nếu như ta nhớ không lầm mà nói, ngươi phảng phất đã đáp ứng ta một số điều kiện đi, kết quả không nói tiếng nào liền từ Tây Luân đế quốc chạy.

Ba lần, quân vương lời vàng ý ngọc phẩm chất ở nơi nào đây? Ngươi nhắm mắt lại bội ước ba lần a.

Vì lẽ đó, mấy tháng trước tiếp theo áp vận vật tư cơ hội, Shelley đại tế sư lại tới nữa rồi, hơn nữa mang đến Hỏa thần giáo gần vạn người.

Shelley đại tế sư nói: "Đường Ân đại học sĩ quá xuất sắc, gần nhất lợi dụng loại nhỏ Long Chi Lực tiến hành thiết bị đánh chặn cải tạo, bất quá hiện tại duy nhất khuyết thiếu chính là long huyết tủy, bởi vì mỗi một chi chặn lại cự tên đều cần long huyết tủy, chỉ có long huyết tủy mới có thể cùng Long Chi Hối bên trong năng lượng phát sinh cảm ứng cùng dây dưa, hoàn thành chặn lại làm nổ."

Long huyết tủy hầu như là không có thể sống lại, nhưng mà là trước, tại Medusa Naru vương quốc lòng đất lăng mộ ao bên trong, có nhiều vô số kể máu rồng, có thể tinh luyện trở thành long huyết tủy, đương nhiên điểm này cũng cần trung giai long chi cảm ngộ.

"Vì lẽ đó vận may đầy đủ tốt mà nói, chúng ta có thể chặn lại bảy mươi lăm phần trăm Long Chi Hối." Shelley đại tế sư nói: "Bất quá hiện tại bệ hạ tới, chúng ta thiết bị đánh chặn đại khái cũng không phải sử dụng đến đi."

Tô Nan nói: "Lần trước, bệ hạ thu được Đại Viêm đế quốc năm mươi mấy viên siêu cấp Long Chi Hối, liền để Đại Viêm thái tử hầu như muốn hộc máu. Lần này thu được 100 viên, đại khái là thật sẽ thổ huyết."

Thẩm Lãng nói: "Để cho tiện ta đồng thời thu được 100 viên Long Chi Hối, chúng ta ba mươi vạn đại quân, tất yếu tại tập trung một ít, lớn như vậy Viêm Đế quốc Long Chi Hối liền dày đặc một ít."

… …

Theo Căng quân ra lệnh một tiếng, tiếp xuống Đại Càn đế quốc ba mươi vạn chủ lực đại quân bắt đầu co rút lại.

Dùng ròng rã chín cái canh giờ, đại quân hoàn thành co rút lại tập trung. Nguyên bản diện tích 400 km2, trực tiếp áp súc đến sáu mươi km2, này cũng đã tương đối dày đặc.

Cái kia Đại Viêm đế quốc có thể hay không khả nghi? Sẽ không!

Bởi vì đại quân sắp thời điểm tiến công, nhất định sẽ tập kết, như thế thuận tiện hiệp đồng chỉ huy, cũng có thể tập trung ưu thế binh lực tiến hành đột phá.

Mà lúc này Khương thị cự long, đúng như đồng nhất chỉ phổ thông phi hành thú, xen lẫn trong một đám sóng siêu âm phi hành thú, không có chút nào dễ thấy.

Thẩm Lãng cưỡi lấy tại trên thân rồng, nói: "Rồng a, tiếp xuống ta biểu diễn xong xuôi sau, liền giờ đến phiên ngươi biểu diễn."

"Ngài muốn muốn như thế nào, ta đều phối hợp." Khương thị cự long nói.

Niết bàn sau, nó đúng là trở nên hòa hợp rất nhiều, đều sẽ trêu chọc.

Thẩm Lãng nói: "Chờ ta thu được Đại Viêm đế quốc hết thảy siêu cấp Long Chi Hối sau, ngươi liền biểu hiện cùng trước như thế, không gì sánh được to lớn, loại kia trực tiếp nhất cuồng dã tiến công, hướng về Đại Viêm quân đoàn phun lửa."

Khương thị cự long nói: "Chính là muốn cho Đại Viêm đế quốc cảm thấy ta đã trở về, nhưng mà cũng không có trở nên mạnh mẽ, đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi hiểu rõ phi thường thấu triệt."

Khương thị cự long nói: "Được, không có vấn đề, ngược lại ta cũng phi thường hoài niệm lúc đó phóng đãng bất kham năm tháng."

Ế? !

Rồng a, kỳ thực khoảng cách những năm tháng ấy, mới đi qua không tới một năm mà thôi.

Vẻn vẹn không tới một năm, thế nhưng là vượt qua sinh tử, đối với Khương thị cự long mà nói, là vô số năm tháng, bởi vì nó tại thượng cổ trong long trì chiến đấu, gần như vô số năm thời gian.

... ...

Ngày kế!

Đại Càn đế quốc chủ lực đại quân thống soái Căng quân ra lệnh một tiếng.

"Đại quân xuất kích, tiến công Tịnh Châu."

Theo hắn ra lệnh một tiếng, đầy trời tiếng trống trận vang lên.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Nhiều vô số kể không quân lên không, gào thét mà qua.

Ba mươi vạn Đại Càn chủ lực, mênh mông cuồn cuộn, hướng về bên ngoài mấy chục dặm Tịnh Châu phòng tuyến xuất phát.

Đại Viêm đế quốc cùng Đại Càn đế quốc mang tính then chốt chiến dịch, Tịnh Châu chi chiến, chính thức mở ra.

"Ầm ầm ầm ầm ..."

Mấy trăm ngàn đại quân, bước chỉnh tề bước tiến, toàn bộ đại địa đều đang run rẩy.

Trên bầu trời, mười mấy siêu cấp pháo đài bay không ngừng lên không.

Trên mặt đất, vượt qua hai trăm cụ loại nhỏ Long Chi Lực tại đại quân bảo vệ cho đi tới.

Vượt qua tám trăm môn kiểu mới địa ngục hỏa pháo tại đi tới.

Này ba mươi vạn đại quân, toàn bộ ăn mặc bí mật áo giáp, nhưng là vừa gánh ngạc mộng thạch súng trường.

Bước chỉnh tề bước tiến, chân chính dòng lũ bằng sắt thép.

Hướng về Tịnh Châu phòng tuyến, không ngừng áp sát, áp sát!

… …

Tịnh Châu phòng tuyến, đã không chỉ là một tòa thành thị, mà là một đạo gần trăm dặm trường kiên cố trận địa.

Chẳng những có cao to tường thành, còn có vô số pháo đài, địa đạo vân vân.

Đại Viêm đế quốc vượt qua 70 vạn đại quân, thủ vệ tại Tịnh Châu thành và toàn bộ trăm dặm phòng tuyến thượng.

Tuy rằng bọn họ không có hỏa pháo, cũng không có loại nhỏ Long Chi Lực, thế nhưng là lại nhiều vô số kể thượng cổ cường nỏ, thượng cổ chiến nỏ, ánh sáng thượng cổ năng lượng hạt nhân, trung tâm kiểm soát không lưu, liền vượt qua một trăm. Từ không trung nhìn tới, thực sự là xen kẽ như răng lược.

Cơ Tuyền công chúa cưỡi một cái sóng siêu âm phi hành thú, ở trên không trung mười ngàn mét quan sát tất cả.

Đại Càn đế quốc ba mươi vạn đại quân, đã càng ngày càng dày đặc, giống như là thủy triều vọt tới, mang theo kinh thiên khí thế.

Nước Việt 20 vạn đại quân vẫn không có chạy tới, nhưng đã không xa.

Cơ Tuyền công chúa không khỏi nghĩ, nếu như không phóng ra siêu cấp Long Chi Hối, trận chiến này sẽ như thế nào?

Nên thua!

Đại Viêm đế quốc này 70 vạn đại quân, đánh không lại Đại Càn đế quốc năm mươi vạn.

Quả thực không thể nào tưởng tượng được, Đại Càn đế quốc dĩ nhiên trở nên mạnh mẽ như vậy. Thẩm Lãng từ phương tây thế giới trở về mới mấy năm a, vẻn vẹn không tới bảy năm a. Lẽ ra chí ít đòi hỏi thời gian mấy chục năm, tài năng phát triển đến cái này quy mô a.

Cơ Tuyền công chúa đương nhiên không biết một cái danh từ, khoa học kỹ thuật vụ nổ lớn.

Chỉ cần vượt qua vừa bắt đầu gian nan gian khổ khi lập nghiệp, sau phát triển nổ tung sẽ vượt xa ngoài tưởng tượng.

Huống hồ Thẩm Lãng cũng không phải gian khổ khi lập nghiệp, càng không phải bắt đầu từ con số không, hắn vừa bắt đầu thì có to lớn cơ sở, thêm vào thượng cổ văn minh xuất hiện, càng làm cho Nộ Triều thành phát triển tăng nhanh như gió.

Cơ Tuyền công chúa nhìn một cái Đại Càn ba mươi vạn chủ lực đại quân, vừa liếc nhìn trên trời thái dương, cuối cùng nhìn đồng hồ quả quýt.

Mười một giờ năm mươi lăm phút.

Vào lúc giữa trưa, thái dương mãnh liệt nhất thời điểm, phóng ra siêu cấp Long Chi Hối.

Năm mươi cụ Long Chi Lực, đồng thời phóng ra, tại nửa phút bên trong, đem 100 viên siêu cấp Long Chi Hối toàn bộ bắn ra.

Đại Càn đế quốc ba mươi vạn đại quân như thế dày đặc, hành quân ở một cái trường không tới ba mươi dặm, rộng không tới mười dặm hình chữ nhật bên trong, diện tích chung không vượt qua sáu mươi km2.

Nhiều nhất không vượt qua năm viên siêu cấp Long Chi Hối giao nhau nổ tung, là có thể đem này ba mươi vạn đại quân đồ đến sạch sành sanh, biến thành tro bụi.

100 viên siêu cấp Long Chi Hối, ngươi Đại Càn đế quốc có thể chặn lại bao nhiêu? 50%? 60%?

Cơ Tuyền công chúa vừa liếc nhìn chính mình Tịnh Châu phòng tuyến.

Đại Càn đế quốc nhất định sẽ tiến hành Long Chi Hối phản kích, đến lúc đó Tịnh Châu phòng tuyến, Tịnh Châu thành có bao nhiêu địa phương sẽ hóa thành phế tích, Đại Viêm đế quốc 70 vạn đại quân lại có bao nhiêu sẽ biến thành tro bụi?

Cố không được như thế rất nhiều rồi, vì Đại Viêm thái tử bộ mặt, vì Đại Viêm đế quốc uy nghiêm, tất cả những thứ này đều là đáng giá.

Mười một giờ năm mươi tám phân rồi!

Cơ Tuyền công chúa chuyển động trong tay thượng cổ vương giới, Cơ thị vương giới.

Vượt qua năm mươi cụ siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị, toàn bộ chuẩn bị xong xuôi.

Mười một giờ năm mươi chín.

Mười hai giờ!

Vào lúc giữa trưa đến!

Cơ Tuyền công chúa trong nháy mắt hóa thành một vệt ánh sáng ảnh, dường như sẽ thuấn di đồng dạng, xẹt qua hết thảy siêu cấp Long Chi Lực phóng ra trang bị.

"Phóng ra!"

"Phóng ra!"

"Phóng ra!"

Vèo vèo vèo vèo!

Đợt thứ nhất, vẻn vẹn mười giây đồng hồ bên trong.

Năm mươi viên siêu cấp Long Chi Hối toàn bộ phóng ra!

Tiếp theo tại mười giây bên trong, nhóm thứ hai siêu cấp Long Chi Hối, toàn bộ chuyên chở tiến vào Long Chi Lực bên trong.

Cơ Tuyền công chúa lại một lần nữa di hình hoán ảnh, trong nháy mắt phóng ra,

Lại là mười giây bên trong, làn sóng thứ hai năm mươi viên Long Chi Hối, toàn bộ phóng ra.

Tổng cộng nửa phút bên trong, 100 viên siêu cấp Long Chi Hối, toàn bộ phóng ra xong xuôi.

Phóng ra khoảng cách, cũng chỉ có khoảng hai trăm dặm, cũng chính là mười vạn mét, đối với siêu cấp Long Chi Hối tới nói, không vượt qua ba mươi lăm giây.

Trong phút chốc!

Không gì sánh được kinh diễm, không gì sánh được hoa lệ một màn, lại một lần nữa trình diễn.

Đợt thứ nhất Long Chi Hối, làn sóng thứ hai Long Chi Hối.

Dường như lóng lánh mưa sao sa đồng dạng, xẹt qua chân trời, hướng về Đại Càn đế quốc ba mươi vạn đại quân phi tới.

Dù cho tại vào lúc giữa trưa dưới ánh mặt trời, này 100 viên siêu cấp Long Chi Hối cũng có vẻ ánh sáng lóa mắt.

Chỉ cần năm viên đánh trúng mục tiêu, là có thể đem này ba mươi vạn đại quân triệt để xóa đi.

Cơ Tuyền công chúa ở trên không, mê ly mà nhìn này 100 viên phi hành siêu cấp Long Chi Hối, lại nhìn Đại Càn quân đế quốc trận.

Nàng có thể khẳng định, chỉ muốn gặp được Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối, Đại Càn đế quốc nhất định sẽ phản kích, cũng nhất định sẽ trong thời gian ngắn nhất đem mấy chục viên Long Chi Hối phát bắn ra, hay là hai mươi viên, bởi vì Đại Càn đế quốc không có nhiều như vậy Long Chi Lực.

Đối phương nhất định sẽ phóng ra!

Nhưng mà, mười giây đồng hồ đi qua.

Đại Càn quân đội bầu trời, như trước không có Long Chi Hối phát bắn ra.

Này, này xảy ra chuyện gì?

Lẽ nào Đại Càn đế quốc không tiến hành chiến lược phản kích sao?

Đây cảm thấy cao hứng mới là, nhưng mà không biết vì sao, Cơ Tuyền công chúa cũng chỉ có vô hạn bất an.

Sau đó, càng chuyện càng quái dị phát sinh.

Đại Viêm đế quốc nhóm đầu tiên năm mươi viên siêu cấp Long Chi Hối chỉ lát nữa là phải bay đến Đại Càn ba mươi vạn trên đại quân không, đối phương như trước không có phóng ra chặn lại cự tên.

Đại Càn đế quốc rõ ràng có thiết bị đánh chặn, vì sao không chặn lại?

Này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Cơ Tuyền công chúa trong lòng đã có đáp án, hơn nữa còn là xấu nhất đáp án.

Nhưng Đại Viêm đế quốc những người khác không như thế xem, Tịnh Châu phòng tuyến thượng Đại Viêm đế quốc quân đội thấy rất rõ ràng, mấy chục viên Long Chi Hối dường như sao băng đồng dạng, hướng về Đại Càn đế quốc chủ lực trên đại quân không bay đi.

Khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Ba vạn mét, hai vạn mét, một vạn mét!

Đại Viêm đế quốc quân đội hưng phấn đến cả người run rẩy.

Hủy diệt đi, run rẩy đi!

Sau đó sẽ chờ chờ cái kia kinh thiên động địa nổ tung, chờ đợi cái kia so thái dương lượng thạc vô số lần ánh sáng nổi lên.

100 viên siêu cấp Long Chi Hối nổ tung, trước nay chưa từng có kinh diễm hình ảnh a.

Rất nhanh, Đại Càn đế quốc này ba mươi vạn đại quân liền muốn từ trên thế giới triệt để xóa đi.

Đại Viêm đế quốc vô số người sởn cả tóc gáy.

Đến, mau tới.

Hủy thiên diệt địa liền muốn tới.

Đại Càn đế quốc chủ lực dĩ nhiên không có tiến hành Long Chi Hối phản kích, cũng không có tiến hành chặn lại, bọn họ là dọa bối rối sao?

Ha ha ha ha!

Rốt cuộc bay đến, nhóm đầu tiên siêu cấp Long Chi Hối đi tới Đại Càn ba mươi vạn chủ lực đại quân bầu trời.

Đại hủy diệt thời khắc liền muốn tới.

Sau đó ...

Bỗng nhiên, này năm mươi viên siêu cấp Long Chi Hối trong nháy mắt hình ảnh ngắt quãng trên không trung.

Trước hình ảnh ngắt quãng, chỉ là đình chỉ đi tới.

Mà lần này, là chân chính hình ảnh ngắt quãng trên không trung.

Liền phảng phất điện ảnh hình ảnh xoa bóp tạm định đồng dạng.

Đầy đủ ba giây đồng hồ sau, này năm mươi viên Long Chi Hối triệt để câm hỏa, rơi xuống mặt đất.

Không có làm nổ!

Mà là, bị thu được rồi!

Tiếp theo, nhóm thứ hai năm mươi viên siêu cấp Long Chi Hối, lại một lần nữa bị hình ảnh ngắt quãng trên không trung.

Sau đó, lại một lần nữa bình tĩnh mà rơi rụng.

Tình cảnh này, quá kinh diễm.

Cũng quá quỷ dị.

Cùng lúc đó!

Trên trời xuất hiện một điểm đen.

Tại khoảng cách mấy chục dặm, cái điểm đen này nhỏ vô cùng, liền dường như một cái phổ thông phi hành thú đồng dạng.

Nhưng mà tiếp đó, cái điểm đen này kịch liệt lớn lên.

Càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Cuối cùng, che kín bầu trời!

"Oanh ..."

Tiếp theo, cái này bóng đen to lớn, đột nhiên cháy hừng hực.

Rồng! Rồng! Rồng!

Đại Càn đế quốc cự long trở về.

Thẩm Lãng mang theo cự long trở về.

Chẳng trách vừa nãy cái kia 100 viên siêu cấp Long Chi Hối bị hình ảnh ngắt quãng trên không trung, sau đó rơi rụng.

Thẩm Lãng này điều cự long, dùng trực tiếp nhất phương thức, trình diễn vương giả trở về.

Này vẫn là ta Khương thị cự long lần thứ nhất công khai lộ diện chứ? Trước đều phi tại trên chín tầng trời.

Thẩm Lãng cưỡi cự long, dùng gấp ba tốc độ âm thanh, bay về phía Tịnh Châu phòng tuyến.

Bay qua chỗ, trên mặt đất hết thảy đều cháy hừng hực.

Rừng cây, đồng ruộng, thổ nhưỡng, nham thạch, toàn bộ bị đốt cháy.

Toàn bộ đại địa bắt đầu run rẩy, toàn bộ Tịnh Châu thành bắt đầu run rẩy, đáng sợ nóng rực bão táp, đột nhiên thổi qua.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Thẩm Lãng cự long liền như thế bay qua Tịnh Châu phòng tuyến bầu trời, thậm chí không cần phun lửa.

Chỉ cần bay qua.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Tịnh Châu phòng tuyến thượng tường thành, thành bảo, địa đạo, pháo đài, trong nháy mắt toàn bộ bị thiêu đến đỏ chót.

Vô số Đại Viêm binh lính của đế quốc, cả người thiêu đốt, hóa thành than cốc.

Tiếp theo, Khương thị cự long quay về Đại Viêm đế quốc Tịnh Châu phòng tuyến, đột nhiên phụt lên.

Liền phảng phất vô số Long Chi Hối nổ tung.

Mới vừa rồi không có nhìn thấy, hiện tại chân chính giáng lâm.

Trên mặt đất sáng lên so ánh mặt trời hào quang chói mắt.

Toàn bộ Tịnh Châu phòng tuyến, triệt để nát tan.

Vô số Đại Viêm đế quốc quân đoàn, trong nháy mắt biến thành tro bụi.

.. ... .

Chú: Chư vị ân công, bái cầu vé tháng ban ơn, rất nỗ lực hướng về trước bò đây, cho ta thêm một chút lực.

Thượng một chương đầu phiếu đề cử chủ đề lục đánh dấu phiếu tên sách hạ một chương

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 626: Huy Hoàng Khương Thị! Thiên Hạ Chư Vương Quỳ Lạy!

Chương 626: Huy hoàng Khương thị! Thiên hạ chư vương quỳ lạy!

Lần này Thẩm Lãng là thật sự sảng khoái.

Không chỉ Thẩm Lãng, còn có Đại Càn đế quốc những người khác cũng đều sảng khoái, đặc biệt là Càn Kinh quân đội.

Lần trước Đại Viêm cự long bay vào Đại Càn đế quốc cảnh nội, mang đến cỡ nào chấn động cùng sợ hãi, để Đại Càn đế quốc vạn dân cỡ nào tự ti.

Bởi vì đối mặt loại này chiến tranh thần thú, thật sự bất luận người nào đều sẽ không có lòng tin.

Lúc đó thiên hạ nghe đồn, Đại Viêm cự long muốn bay đến phá hủy Càn Kinh, toàn bộ Đại Càn đế quốc dân chúng, đặc biệt là Càn Kinh quân dân là cỡ nào chi tuyệt vọng? Đại Viêm cự long phi tới thời điểm lại là cỡ nào oai phong lẫm liệt, phá hủy bao nhiêu nhà ốc, nung đỏ bao nhiêu thổ địa, thiêu hủy bao nhiêu rừng rậm cùng đồng ruộng.

Mà hiện tại tất cả trả lại, hiện tại đến phiên chúng ta Đại Càn đế quốc trâu bò, đến phiên chúng ta cự long oai phong lẫm liệt.

Như thế là chúng ta Thẩm Lãng bệ hạ, đó là chúng ta rồng, hiện tại giờ đến phiên các ngươi run rẩy đau thương đi.

Ha ha ha ha!

Nguyên bản cứng rắn không thể phá vỡ Tịnh Châu phòng tuyến, tại Đại Viêm cự long trước mặt thật sự phảng phất giấy đồng dạng, thậm chí cũng không thể dùng không đỡ nổi một đòn để hình dung. Tại cự long phun tức bên dưới, dù cho tại kiên cố tường thành, cũng trực tiếp hóa thành bột mịn.

Toàn bộ tường thành, pháo đài, còn có mặt trên quân đội, toàn bộ hóa thành hư ảo.

Tại trung giai long chi cảm ngộ trước, Thẩm Lãng còn đã từng nghĩ tới, cự long tại thượng cổ long trì niết bàn sau, trong cơ thể khẳng định tràn ngập vô số urani bức xạ a, phun ra hỏa diễm khẳng định là tràn ngập hạch ô nhiễm đi.

Kết quả đây? Cự long phun tức có thể có bức xạ hạt nhân, cũng có thể không có.

Bây giờ Khương thị cự long đã tiến vào một loại phi thường mạnh mẽ trạng thái, có thể dường như bình thường cự long như thế công kích, cũng có thể tiến vào đáng sợ hơn tách ra công kích, thậm chí còn hơn xa này một loại công kích trạng thái.

Mà lúc này công kích như trước cùng trước như thế, hoàn toàn là phổ thông long diễm, dường như Long Chi Hối nổ tung hiệu quả quả.

"Rầm rầm rầm ..."

Cự long dọc theo 100 dặm trường Tịnh Châu phòng tuyến bầu trời bay qua, vẻn vẹn chỉ dùng khoảng ba phút.

Bị Đại Viêm đế quốc mang nhiều kỳ vọng Tịnh Châu phòng tuyến, trực tiếp từ trên mặt đất biến mất rồi, bị triệt để san bằng đồng dạng.

Bây giờ trên mặt đất lưu lại, cũng chỉ có một dòng sông, dung nham sông.

Cho tới đạo phòng tuyến này thượng hết thảy quân đội, hết thảy vũ khí? Toàn bộ đều biến thành tro bụi. Hết thảy thượng cổ áo giáp, vượt qua ba mươi thượng cổ năng lượng hạt nhân, toàn bộ biến mất rồi.

Những thượng đó cổ năng lượng hạt nhân dù cho chôn dưới đất mấy trăm mét, cũng trực tiếp làm nổ. Mà càng thêm đáng sợ thời điểm, tại cự long phun tức hủy diệt thời điểm, những năng lượng này hạt nhân làm nổ dĩ nhiên hầu như không có bị phát hiện, bởi vì tại long diễm bên dưới, chúng nổ tung uy lực đều có vẻ quá nhỏ.

Đại Viêm quân đế quốc đội liều mạng mà hướng cự long tiến hành tất cả có thể làm công kích. Thả ra tất cả vũ khí, thượng cổ cường nỏ, thượng cổ chiến nỏ, cổ trùng vũ khí, kịch độc vũ khí vân vân.

Kết quả là là vẫn không có tới gần cự long một ngàn mét, những thứ đồ này liền triệt để biến thành tro bụi.

Hết thảy công kích đối cự long, toàn bộ vô hiệu, không có chút ý nghĩa nào.

Vẻn vẹn 3 phút, Đại Viêm đế quốc tiêu hao con số trên trời vật tư, con số trên trời thượng cổ trang bị trăm dặm Tịnh Châu phòng tuyến, còn có vượt qua mấy trăm ngàn quân đội, toàn bộ biến mất rồi.

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

"Đại Càn đế quốc vạn tuế, Đại Càn vạn thắng ..."

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Đại Càn đế quốc ba mươi vạn chủ lực đại quân, cùng kêu lên hô to, đinh tai nhức óc.

Chỉ chốc lát sau, dĩ nhiên từ phía nam cũng truyền đến sơn hô biển động như vậy âm thanh.

"Đại Càn vạn thắng, Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Là liều mạng tới rồi nước Việt chủ lực đại quân, bọn họ còn khoảng cách đến rất xa, nhưng mà bên này kinh thiên động địa công kích, bọn họ cũng nhìn thấy, cũng nghe được cảm nhận được.

Cự long bay trên trời cao phun lửa, bọn họ cũng thấy rất rõ ràng. Nước Việt này hai mươi đại quân cũng nhiệt huyết sôi trào, sơn hô vạn tuế.

Căng quân cùng Tô Nan đối diện một chút, ánh mắt kích động nhưng lại phức tạp. Làm đế quốc tể tướng, Căng quân nhất định phải suy tính được càng sâu sắc thêm hơn xa một chút.

Trước mắt Đại Càn đế quốc cự long đại phát thần uy, hắn đương nhiên cao hứng. Nhưng mà nhân loại quân đội tại cự long trước mặt thực sự là quá yếu đuối, này ... Không phải chuyện tốt.

Một đời này Thẩm Lãng bệ hạ vẫn có thể khống chế cự long, như thế đời kế tiếp Thẩm Dã bệ hạ đây? Hạ đời kế tiếp Đại Càn hoàng đế bệ hạ đây?

Một khi mất đi đối cự long khống chế, cái kia hậu quả khó mà lường được.

Vì Đại Càn đế quốc ổn định và hoà bình lâu dài, vì nhân loại đế quốc ổn định và hoà bình lâu dài, hoặc là cự long cũng chỉ tồn ở đây sao một đời, chờ Thẩm Lãng qua đời sau liền đem cự long cũng mang đi. Hoặc là Đại Càn đế quốc phải tiếp tục phát triển văn minh, triệt để nắm giữ sức mạnh mạnh hơn, có thể khống chế cự long sức mạnh.

...

3 phút, vẻn vẹn 3 phút.

Cơ Tuyền công chúa, Liêm thân vương chờ Đại Viêm đế quốc chủ soái, hầu như là trơ mắt nhìn tất cả phát sinh.

Thật sự không còn sức đánh trả chút nào.

Vững như thành đồng vách sắt, rộng rãi mạnh mẽ trăm dặm phòng tuyến, liền như thế dễ như ăn cháo hủy diệt, dung đã hóa thành một cái dung nham sông.

Vượt qua ba mươi vạn đại quân trực tiếp biến mất, đừng nói thi thể, liền ngay cả tro tàn cũng không tìm tới.

"Ta liền biết, ta liền biết ..." Cơ Tuyền công chúa lạnh cả người, đầu óc trống rỗng, môi tự lẩm bẩm.

Kỳ thực, khi nàng phát hiện Đại Càn đế quốc ba mươi vạn chủ lực đại quân không ngừng thu nạp tập trung thời điểm, nàng thì có mãnh liệt bất an linh cảm.

Mà đến khi Đại Viêm bắn ra Long Chi Hối toàn bộ bị hình ảnh ngắt quãng trên không trung thời điểm, trong lòng nàng rõ ràng biết, Thẩm Lãng trở về.

Cái kia thiên sát người, trở về rồi!

Mà hãy quay trở lại còn có con rồng kia.

Vì sao lại như thế?

Hơn nửa năm trước, cái kia cự long không phải đã chết rồi sao?

Tuy rằng muốn triệt để giết chết một cái cự long năng lượng sinh mệnh là rất khó, nhưng theo một ý nghĩa nào đó nó cũng coi như là chết rồi, bởi vì đòi hỏi hơn trăm năm tài năng thức tỉnh, như thế cùng chết rồi có cái gì khác nhau chớ?

Vẻn vẹn hơn nửa năm thời gian, Thẩm Lãng cự long liền thức tỉnh trở về?

Đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Vì sao lại như thế?

Lẽ nào Thẩm Lãng là chân chính thiên mệnh chi chủ sao?

Đầy đủ sau một lúc lâu, bên cạnh Liêm thân vương run rẩy nói: "Rồng loại sinh vật này, hay là thật sự không cần phải xuất hiện ở trên thế giới này. Chí ít hiện tại nhân loại, không xứng nắm giữ như thế nghịch thiên sinh vật."

Cơ Tuyền công chúa gật đầu tán đồng.

Vậy kế tiếp làm sao bây giờ?

Tịnh Châu 100 dặm phòng tuyến đã hủy diệt, vượt qua ba mươi vạn đại quân biến thành tro bụi.

Bất quá lúc này Tịnh Châu thành vẫn tính hoàn chỉnh, bên trong còn có bốn mươi vạn quân coi giữ, nhưng đã không có chút ý nghĩa nào.

Tại cự long trước mặt, coi như lại kiên cố thành trì, cũng không có chút ý nghĩa nào. Coi như nhiều hơn nữa quân đội, cũng không có chút ý nghĩa nào.

Sau đó Tịnh Châu thành tất cả, thậm chí bao gồm nàng Cơ Tuyền công chúa vận mệnh, còn có sau lưng mấy ngàn con sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, mấy vạn con Tuyết điêu quân đoàn vận mệnh, cũng đều tại Thẩm Lãng trong một ý nghĩ.

Thẩm Lãng muốn tàn sát mà nói, đám này sóng siêu âm phi hành thú coi như phi đến nhanh hơn nữa cũng không có ý nghĩa, cự long dễ như ăn cháo liền có thể đạt đến gấp ba tốc độ âm thanh, có thể dễ như ăn cháo đem Đại Viêm đế quốc hết thảy không trung quân đoàn toàn bộ hủy diệt.

Nhưng ... Thẩm Lãng không nỡ lòng bỏ.

Đám này sóng siêu âm phi hành thú, có thể đều là Khương thị bồi dưỡng được đến, chỉ là bị Đại Viêm đế quốc đã khống chế mà thôi, mỗi một con sóng siêu âm phi hành thú đều phi thường trung thành, thông minh, thân cận.

Pho tượng tuyết tuy rằng rất sa điêu, nhưng cũng là Khương Ly bệ hạ bồi dưỡng được đến.

Thẩm Lãng nhàn nhạt liếc mắt nhìn Cơ Tuyền, vừa liếc nhìn cách đó không xa Tịnh Châu thành.

Ở trong đó chẳng những có bốn mươi vạn đại quân, còn có mấy trăm ngàn bình dân, lúc này ánh mắt của mọi người đều nhìn lên bầu trời, nhìn Thẩm Lãng cự long, ánh mắt tràn ngập sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Lúc đó Đại Viêm cự long bay qua Đại Càn đế quốc bầu trời thời điểm, hay là chính là cái dạng này đi.

Hiện tại, hết thảy đều trả lại.

Tịnh Châu trong thành Đại Viêm đế quốc quân đoàn run lẩy bẩy, hết thảy dân chúng quỳ trên mặt đất gào khóc, liều mạng cầu xin.

Người đều sợ chết, Đại Viêm đế quốc bình dân cũng không ngoại lệ.

Không trải qua một lần Đại Viêm cự long đến thời điểm, Thẩm Lãng mang theo cự long xuất hiện, cứu vớt Càn Kinh vạn dân.

Vậy lần này Khương thị cự long đi tới Tịnh Châu bầu trời thời điểm, các ngươi Đại Viêm hoàng đế sẽ mang theo cự long đến vãn cứu các ngươi sao?

Tất cả mọi người vừa run rẩy gào khóc, vừa bản năng nhìn phương bắc bầu trời.

Hoàng đế bệ hạ ngài trở về sao? Ngài sẽ mang theo cự long tới cứu chúng ta sao?

Mà Thẩm Lãng cũng tĩnh lặng chờ.

Đại Viêm hoàng đế, ngươi sẽ đến không?

Hoan nghênh ngươi đến a!

Kết quả ròng rã đợi một phút, phương bắc bầu trời như trước trống trải, chưa từng xuất hiện bất kỳ cự long.

Tịnh Châu thành Đại Viêm quân đội tuyệt vọng, vô số dân chúng tuyệt vọng.

Chúng ta hoàng đế bệ hạ, cũng không có Thẩm Lãng bệ hạ như thế yêu quý vạn dân, hắn sẽ không tới, sẽ không tới.

Nhất thời, Tịnh Châu thành mấy trăm ngàn bách tính khóc đến càng thêm khốc liệt, tan nát cõi lòng đồng dạng, có một loại cảm giác bị vứt bỏ.

Thẩm Lãng vỗ vỗ rồng, nó nhất thời thu lại trên thân hết thảy hỏa diễm, sau đó hướng về Tịnh Châu thành bầu trời bay đi, càng ngày càng thấp, càng ngày càng thấp.

Cuối cùng, khoảng cách Tịnh Châu thành cũng chỉ có mấy trăm mét cao mà thôi.

Vào lúc này là thật sự che kín bầu trời, toàn bộ thành thị đều bị triệt để bao phủ.

Không có hỏa diễm, không có cơn lốc, chỉ có hơi hơi run rẩy cùng run rẩy.

Toàn bộ Tịnh Châu trong thành mỗi một khối gạch, mỗi một khối ngói, thậm chí mỗi người tóc tơ đều đang run rẩy.

Đón lấy, cự long thân thể càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ, cuối cùng chỉ có mấy chục mét, dường như một cái phổ thông phi hành thú đồng dạng.

Tất cả mọi người rốt cuộc nhìn thấy lưng rồng thượng Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng ánh mắt nhàn nhạt nhìn trên mặt đất vô số người.

Ánh mắt của hắn chỗ đi qua, tất cả mọi người quỳ xuống, đem cái trán thiếp trên đất.

Hết thảy bách tính, toàn bộ quỳ xuống, phục ngã sấp trên đất thượng, không nhúc nhích, biểu thị thần phục.

Hết thảy quân đội như trước đứng, run lẩy bẩy. Bọn họ cũng sợ chết, nhưng bọn họ nhớ kỹ thân phận của chính mình, là Đại Viêm đế quốc vương bài quân đoàn, dù cho chết cũng không phải quỳ gối trước mặt kẻ địch. Đương nhiên bọn họ đồng dạng sợ sệt, hầu như có loại muốn không khống chế cảm giác.

Nhưng bọn họ cố nén không có quỳ xuống.

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Cút đi!"

Tịnh Châu trong thành hết thảy quân đội đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó mấy cái thành cửa mở ra.

Bốn mươi vạn quân coi giữ, sắp xếp đến chỉnh tề, từ mỗi một cái cửa thành rời đi.

Toàn bộ rút đi.

Cứ việc không có Đại Viêm thái tử ý chỉ, cũng không có Cơ Tuyền công chúa mệnh lệnh, vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng một tiếng cút đi.

Bởi vì này một tiếng lăn, là chí cao vô thượng thương hại.

Thẩm Lãng chung quy không có tàn sát bọn họ, buông tha tính mạng của bọn họ.

Hắn hoàn toàn có thể không buông tha, bởi vì đây chính là Đại Viêm đế quốc quân chủ lực đoàn.

Bốn mươi vạn đại quân, chỉnh tề rút đi.

Gần như sau một canh giờ, hết thảy quân đội toàn bộ rút khỏi.

Cái cuối cùng rút khỏi chính là Đại Viêm đế quốc nguyên soái, hắn ngửa mặt lên trời nhìn cưỡi rồng Thẩm Lãng, sau đó khom lưng chào theo kiểu nhà binh.

"Ngoại thần, cảm ơn Đại Càn bệ hạ ơn tha chết."

Tiếp theo thứ hai, cái thứ ba, thứ tư, vô số Đại Viêm đế quốc quân đội, hướng về Thẩm Lãng cúi người chào, chào quân lễ.

Chí ít vào đúng lúc này, chiến tranh tính chất lại thay đổi.

Đây là phương đông thế giới nội chiến, trình độ nào đó có lợi là anh em trong nhà bất hòa.

Cơ thị, Khương thị cũng có thể là phương đông thế giới chi chủ.

Được làm vua thua làm giặc.

Người trong thiên hạ, thiên hạ quân đội, đều muốn thừa nhận điểm này.

Chí ít vào đúng lúc này lên, Đại Viêm đế quốc dân chúng cùng quân đội, cũng đã làm tốt chuẩn bị tư tưởng, làm tốt Khương thị thống trị phương đông thế giới chuẩn bị.

Kỳ thực tại ba mươi mấy năm trước, người trong thiên hạ liền gần như đã chuẩn bị sẵn sàng, kết quả lần đó không thành.

Đây chính là thiên hạ chính thống sức mạnh.

Đổi thành những gia tộc khác, mặc kệ là Doanh thị, vẫn là Tấn thị, coi như để ngươi đoạt thiên hạ, cũng tuyệt đối khói lửa nổi lên bốn phía, vô số thế lực, vô số gia tộc bụng dạ khó lường, rục rà rục rịch.

Mà Thẩm Lãng này một tiếng lăn, cũng là triển khai vương đạo.

Cơ Tuyền công chúa, Liêm thân vương nhìn Thẩm Lãng một hồi lâu, sau đó trực tiếp bay tới.

"Ngoại thần, tham kiến Thẩm Lãng bệ hạ." Liêm thân vương trước nay chưa từng có chi cung kính.

"Cơ Tuyền, tham kiến Thẩm Lãng bệ hạ." Cơ Tuyền công chúa hành lễ.

Thẩm Lãng nói: "Hai vị, có khỏe hay không."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta là lại đây hỏi một chút, ngài muốn tù binh chúng ta sao? Nếu như ngài muốn tù binh mà nói, chúng ta bó tay chịu trói, đương nhiên ngài muốn giết chúng ta mà nói, cũng chỉ cần cự long một cái phun tức. Nhiên nếu như ngài không tù binh chúng ta mà nói, chúng ta bây giờ liền trở về Viêm Kinh báo cáo."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta Viêm Kinh gặp lại."

Cơ Tuyền công chúa nhìn Thẩm Lãng một cái nói: "Viêm Kinh gặp lại."

Một lát sau, lại có một cô gái bay tới, chính là Tru Thiên các chủ con gái cơ vô song, nàng cũng có công chúa tên gọi, hơn nữa đang cùng cơ không thương tranh cướp Tru Thiên các thiếu chủ vị trí.

Cơ vô song công chúa nhìn Thẩm Lãng một lúc lâu, nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, chư thiên các chủ đã sinh mệnh hấp hối, không có ai biết hắn bị nhiễm cái gì trọng tật, cũng chỉ là không ngừng xuất huyết, không ngừng thối rữa, sản sinh các loại ảo giác, một khắc đó trứng rồng ta là nên trả lại ngài, vẫn là chôn giấu đi đây?"

Thẩm Lãng lúc đó chế tạo hai viên giả trứng rồng, chủ yếu là vì mưu sát Doanh Quảng, Tru Thiên các chủ bên này thật sự chính là tiện thể.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đến lúc đó trả lại ta cũng được."

Cơ vô song nói: "Vâng, bệ hạ! Vậy chúng ta tại Viêm Kinh thấy!"

Một lát sau, Cơ Tuyền công chúa, Liêm thân vương, cơ vô song bọn người, mang theo mấy ngàn tên sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn, mấy vạn con Tuyết điêu quân đoàn, triệt để Tịnh Châu chiến trường, hướng về Viêm Kinh bay đi.

Căng quân ra lệnh một tiếng nói: "Đại quân, tiến vào Tịnh Châu nghỉ ngơi!"

Theo ra lệnh một tiếng, ba mươi vạn chủ lực đại quân mênh mông cuồn cuộn tiếp tục tiến lên.

Mấy cái canh giờ sau, tiến vào Tịnh Châu.

Không có bất luận sự chống cự nào, hết thảy dân chúng đều đứng ở ngoài cửa, hơn nữa đem hết thảy lương thực, rau dưa trái cây cùng thịt, đều thả ở ngoài cửa.

Ý kia vô cùng đơn giản, Tịnh Châu hết thảy dân chúng thần phục, không tiếp tục bất luận sự chống cự nào, hết thảy lương thực cùng vật tư, tùy ý Đại Càn đế quốc tự rước.

Nhưng mà, Đại Càn đế quốc quân đoàn, chút nào chưa lấy, không mảy may tơ hào.

Đừng nói không có cướp bóc, thậm chí đều không có tiến vào Tịnh Châu thành bất kỳ một tòa dân cư.

Đương nhiên cũng không có trình diễn cái gì quân dân cá nước tình, cũng chỉ là nước giếng không phạm nước sông.

Đã từng Đại Viêm quân đế quốc đội giết vào nước Càn cảnh nội, đốt giết cướp giật, không chuyện ác nào không làm, cho nước Càn vạn dân mang đến trước nay chưa từng có ác mộng.

Nhưng vậy là các ngươi Đại Viêm quân đội, chúng ta Đại Càn đế quốc quân đội, kiêu ngạo mà lại vinh dự.

Thẩm Lãng cưỡi cự long, chậm rãi hạ xuống Tịnh Châu trong thành tổng đốc phủ.

...

"Bệ hạ, Đại Viêm đế quốc An Bình hành tỉnh tổng đốc đã theo đồng thời trốn về Viêm Kinh, thậm chí toàn bộ trong thành hết thảy chủ quan, cũng đã theo đồng thời trốn về Viêm Kinh." Đại hoạn quan Lê Ân báo cáo: "Nhưng mà trong thành còn có hơn nửa quan chức như trước ở lại Tịnh Châu, có chừng 100 tên quan chức, còn có trong thành danh lưu đến đây tiếp bệ hạ."

Đại Càn đế quốc không có thiến bất kỳ mới thái giám, tại Nộ Triều thành thời điểm, đều là Trương Xuân Hoa còn có nàng đoàn đội, đảm nhiệm công văn công tác.

Bất quá theo sự tình càng ngày càng nhiều, phát hiện lại vẫn là đám này có chuyên nghiệp tố dưỡng thái giám dùng tốt. Không nói cái khác, liền chỉ cần là sao chép văn kiện, phân loại, nhớ kỹ quan chức tên, phụ thuộc gia tộc vân vân sự tình, bọn họ phi thường thành thạo.

Liền, Đại Càn đế quốc lại từ Ngô Sở Việt tam quốc điều mấy trăm danh hoạn quan.

"Bọn họ đến tiếp ta? Cái gì cái ý tứ?" Thẩm Lãng hỏi.

Căng quân không nói gì, như trước nhanh chóng lật xem vô số văn kiện, hắn mỗi ngày đều có chồng chất như núi công vụ, dù cho lành nghề quân đại chiến cũng không ngoại lệ.

Hắn tĩnh lặng không tiếng động mà lật xem những văn kiện này, thậm chí tấu chương, phần lớn đều trực tiếp để ở một bên, một số ít hắn sẽ họa một vòng, hoặc là viết vài chữ đặt ở bên cạnh, mà những văn kiện này cùng tấu chương, đều là tương đối trọng yếu, bên cạnh hoạn quan sẽ một quyển một quyển, phụ trách đưa cho thái tử Thẩm Dã.

Tuổi tác hắn còn quá nhỏ, không cần làm bất luận là quyết sách gì, chỉ cần biết những chuyện này liền có thể, hơn nữa chỉ cần hắn nguyện ý, cũng có nghi vấn cùng phán quyết quyền lực, hắn chỗ không hiểu hỏi qua rất nhiều lần, nhưng không có nghi vấn qua, cũng không có phủ định cùng phán quyết qua.

Thẩm Dã nhanh chóng đọc Căng quân bên kia đưa tới tấu chương, có chút thấy rõ, liền để ở một bên, mà xem không hiểu, liền tại không hiểu địa phương vẽ vòng tròn, liền đưa cho bên cạnh Trương Xung bọn người.

Trương Xung làm Thượng thư đài phó tể tướng một trong, sẽ cầm qua đám này Thẩm Dã xem không lớn rõ ràng tấu chương, tìm tới vẽ vòng tròn chỗ, tại bên cạnh tinh tế viết xuống chú giải.

Tất cả những thứ này đều vô thanh vô tức mà lại nhanh chóng tiến hành, toàn bộ Thượng thư đài cùng Khu mật viện, đều ở đem hết toàn lực bồi dưỡng thái tử Thẩm Dã.

Đại Càn đế quốc mắt thấy lập tức liền muốn tranh cướp thiên hạ, vào lúc ấy khiêu chiến mới thật sự là bắt đầu, Thẩm Lãng bệ hạ như thế lười nhác giành chính quyền hay là vẫn được, trị thiên hạ lại như thế lười chính khẳng định là không được.

Thẩm Lãng câu hỏi, Căng quân không hề trả lời, Trương Xung cũng không hề trả lời, Triệu Lâm kích động run lên, hướng hai người nhìn tới không gì sánh được ánh mắt cảm kích, các ngươi để ta tại trước mặt bệ hạ biểu hiện, bậc này trời cao đất rộng ân tình, ta tuyệt không quên.

"Bệ hạ, bọn họ loại này tiếp không phải chân chính đầu hàng cùng hiệu trung." Triệu Lâm nói: "Tịnh Châu danh lưu cùng quan chức như trước trung thành với Đại Viêm đế quốc hoàng đế, thế nhưng là lại thừa nhận ngài chính thống địa vị. Đánh một cái không thích hợp so sánh, Tây Luân đế quốc đã từng có Sauron hoàng đế, lại có Helen phó hoàng, tại Tịnh Châu trong mắt người, ngài lúc này thì tương đương với Helen phó hoàng. Mà một khi ngài chiến thắng Đại Viêm hoàng đế, những người này cũng sẽ không hề cản trở về phía ngài thần phục hiệu trung."

Thẩm Lãng nói: "Này nhìn qua, càng thêm tự nhiên quá độ? Cũng có vẻ bọn họ có khí khái, tương đối rụt rè?"

Triệu Lâm khinh bỉ nói: "Đúng, nói trắng ra chính là muốn sớm xin vào cơ, bái kiến bệ hạ, nhưng là vừa không muốn thả xuống rụt rè, cũng không muốn thả xuống Đại Viêm thần tử kiêu ngạo."

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, vậy cũng đừng thấy. Ta không rảnh bồi tiếp bọn họ diễn kịch."

Triệu Lâm muốn nói lại thôi, nhưng vẫn là dập đầu nói: "Tuân chỉ."

Mà lúc này Căng quân ngẩng đầu lên nói: "Bệ hạ, ngài không phải gặp bọn hắn, nhưng mà có thể để cho thái tử điện hạ thấy bọn họ."

Thẩm Lãng nói: "Triệu Lâm, ngươi cũng là ý này?"

Triệu Lâm nói: "Vâng."

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, Thẩm Dã vậy ngươi liền gặp gỡ bọn họ."

"Vâng, phụ thân." Thẩm Dã đứng dậy hành lễ.

Hắn xưa nay đều chỉ gọi phụ thân, sẽ không gọi phụ hoàng, phụ vương loại hình, bởi vì hắn biết Thẩm Lãng không có chút nào yêu thích.

...

Sau đó, Thẩm Dã thái tử không tiết diện thấy Tịnh Châu quan chức cùng danh lưu, thậm chí toàn bộ An Bình hành tỉnh, thậm chí toàn bộ Đại Viêm đế quốc nam bộ, vùng phía tây hào môn sĩ tộc, đều nối liền không dứt, đến đây bái kiến.

Mà Thẩm Lãng thì trốn ở Tịnh Châu thành tổng đốc phủ bên trong, múa bút thành văn, hắn đòi hỏi đem trung giai long chi cảm ngộ nội dung phiên dịch thành văn chữ, sau đó giao cho Đường Ân đại học sĩ.

Bởi vì Thẩm Lãng coi như biết được quá nhiều, cũng cần để Đường Ân đại học sĩ đoàn đội, đem Thẩm Lãng ý nghĩ biến thành chân chính thành quả.

Đặc biệt là Hủy Diệt Nhật kế hoạch, Long Chi Hối chế tạo vân vân.

Vì lẽ đó mấy ngày này, là sẽ không có người tới quấy rầy hắn.

Vì sao hắn không có lập tức tiến quân?

Hắn đang đợi, chờ Sở vương tây lộ quân, chờ Ngô vương đông lộ quân.

Nhân là cuối cùng muốn tiến hành đồ vật nam ba đường, hơn một triệu đại quân, vây công Viêm Kinh.

Đại quyết chiến cuối cùng, nhất định phải tràn ngập nghi thức cảm.

Muốn làm cho cả thiên hạ cũng nhìn thấy rõ ràng, thiên hạ đổi chủ. Khương thị chính thức thay thế được Cơ thị, trở thành phương đông thế giới nhân hoàng.

Vì lẽ đó, vào lúc này không thể gấp, hơn nữa gấp cũng không có bất kỳ ý tứ gì.

"Bệ hạ, đại Tấn quốc vương đến đây tiếp." Đại hoạn quan Lê Ân nói.

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, đại Tấn quốc vương?

Hắn làm sao đến? Cũng thật là ngạc nhiên a.

Nước Tấn vẫn vừa đến cùng nước Càn là đối thủ một mất một còn, Khương Ly bệ hạ tại vị thời điểm, nước Tấn liền cùng nước

Càn minh tranh ám đấu, nhưng có mặt ngoài nịnh nọt.

Lúc đó Đại Càn đế quốc không ngừng thảo phạt mở rộng, không ngừng đi khiêu chiến Đại Viêm đế quốc vị trí.

Nước Tấn ở bề ngoài hướng Đại Viêm đế quốc trung thành vô hạn, nhưng lén lút cũng đi theo nước Càn sau lưng, đồng thời chiếm đoạt xung quanh tiểu quốc, tiếp theo Đại Càn đế quốc danh tiếng ăn thịt ăn canh.

Mà đến khi Đại Càn đế quốc cùng Đại Viêm đế quốc quyết chiến thời điểm, nước Tấn vừa bắt đầu không ngừng đung đưa, cuối cùng kiên quyết đứng ở Đại Viêm đế quốc một phương, dốc hết toàn quốc chi binh, theo Đại Viêm đồng thời giáp công Đại Càn đế quốc.

Vì lẽ đó, nước Tấn cùng Đại Càn đế quốc ân oán liền sâu hơn, trình độ nào đó thượng song phương địch ý, thậm chí so Đại Càn cùng Đại Viêm còn muốn nồng nặc.

"Tiểu vương, tham kiến Thẩm Lãng bệ hạ." Đại Tấn quốc vương nhìn thấy Thẩm Lãng sau, lập tức một chân quỳ xuống.

Thế giới này thật là quái, Đại Tấn vương quốc làm Đại Càn đế quốc mấy trăm năm túc địch, đại Tấn quốc vương vĩnh viễn cùng đại kiền quốc vương đô không hợp nhau.

Lúc này, Đại Càn đế quốc quân đội hầu như diệt nước Tấn, đại Tấn quốc vương trái lại quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt.

"Tấn vương đây là muốn nhập Viêm Kinh?" Thẩm Lãng hỏi.

Tấn vương khổ sở nói: "Đúng thế."

Hắn cùng Sở vương chi chiến, tuy rằng rơi xuống hạ phong, nhưng miễn cưỡng còn có thể chống đỡ, nhưng không nghĩ tới mười lăm vạn cái gọi là Đại Kiếp tự quân đoàn từ phía tây giết tới, hắn mấy trăm ngàn đại quân gần như toàn quân diệt.

Mà bây giờ không ra dự liệu mà nói, hắn Tấn quốc vương đều cần phải đã luân hãm đi, hắn coi như là sắp diệt quốc.

Hắn Đại Tấn a, mấy trăm năm bá nghiệp, đã từng đệ nhất thiên hạ vương quốc a, bây giờ dĩ nhiên trở nên như thế không đỡ nổi một đòn, liền Đại Càn đế quốc dưới trướng một cái nước Sở đều đánh không lại.

Là hắn Đại Tấn yếu đi sao? Hay là, lần trước Định Viễn thành chi chiến, nước Tấn mất đi mấy trăm ngàn chủ lực, thương gân động cốt.

Nhưng cuối cùng vẫn là thời đại thay đổi, Đại Càn đế quốc trở nên quá mạnh mẽ.

Thẩm Lãng nói: "Tấn vương nhập Viêm Kinh, vì sao còn chuyên môn lòng vòng tới gặp ta?"

Tấn vương hai đầu gối quỳ xuống, dập đầu nói: "Về tình về lý, coi như dựa theo thiên hạ quy củ, thần cũng là muốn tới thấy bệ hạ."

Câu nói này là thần phục, nhưng không phải đầu hàng.

Tấn vương thừa nhận chính mình chiếm giữ tại Khương thị bên dưới, cùng Sở vương, Việt vương đặt ngang hàng.

Lần này Thẩm Lãng cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến, mặc kệ là thua là thắng, đại Tấn quốc vương đều thừa nhận Khương thị địa vị.

Này rất phức tạp, nhưng cũng rất nghiêm túc, đại diện cho Tấn thất mãi mãi cũng nguyện ý thần phục với Khương thị.

Nếu như lần này đại quyết chiến, Đại Viêm đế quốc thắng lợi, cái kia nước Tấn kế tục hiệu trung Đại Viêm. Mà nếu như Thẩm Lãng thắng lợi, cái kia nước Tấn liền hiệu trung Khương thị, thừa nhận hắn thiên hạ chi chủ địa vị.

Đây là liền Khương Ly bệ hạ đều không có làm được sự tình, bởi vì Khương Ly cùng Đại Viêm tranh cướp thiên hạ chi chủ thời điểm, nước Tấn trực tiếp chính là kẻ địch đối lập thân phận, không thừa nhận Khương thị địa vị.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi hữu tâm, nơi đây khoảng cách Viêm Kinh còn có đoạn khoảng cách, Tấn vương thuận buồm xuôi gió."

Tuổi già Tấn vương hai đầu gối quỳ xuống nói: "Tiểu vương tạ bệ hạ long ân, cung chúc bệ hạ Phúc Thọ an khang."

Sau đó, đại Tấn quốc vương rời đi, kế tục hướng về Viêm Kinh xuất phát.

Tấn vương đến, vẻn vẹn chỉ là bắt đầu.

Sau đó, thiên hạ nước chư hầu quân chủ, phân dũng mà tới.

Công quốc, hầu quốc, một cái tiếp theo một cái đến đây bái kiến Thẩm Lãng, yết kiến qua Thẩm Lãng sau, bọn họ lại dồn dập đi tới Viêm Kinh.

Tổng cộng đến ba mươi chín tên quốc quân.

Cuối cùng Bắc Nhung vương quốc chi chủ, lần đầu tiên tới xuôi nam.

Đây là Bắc Nhung vương lần thứ nhất nhìn thấy Thẩm Lãng.

"Bắc Nhung, tham kiến Thẩm Lãng bệ hạ." Hùng tráng không gì sánh được Bắc Nhung vương một chân quỳ xuống, biểu thị thần phục tâm ý.

Thẩm Lãng nói: "Bắc Nhung, lúc đó phụ thân ta Khương Ly muốn Bắc phạt Viêm Kinh thời điểm, ngươi Bắc Nhung thậm chí không có phái sứ giả đến đây đi."

Bắc Nhung vương quốc đối phương đông thế giới hoàng đế biến ảo không có hứng thú, nó chỉ là trên danh nghĩa gia nhập Đại Viêm vương triều mà thôi, mấy chục năm qua hắn chỉ tới gặp qua hoàng đế một lần, thậm chí Bắc Nhung vương quốc trú Viêm Kinh trú dinh thự phần lớn đều là không.

Mà lần này, Thẩm Lãng cùng Đại Viêm hoàng đế đại quyết chiến, Bắc Nhung vương cũng muốn đích thân tới chứng kiến? Hơn nữa đối người thắng biểu thị chân chính hiệu trung?

Bắc Nhung vương nói: "Không ngại nói cho bệ hạ, chúng ta Bắc Nhung vẫn không đem mình coi là phương đông thế giới một thành viên. Bởi vì chúng ta tại tây bắc thảo nguyên, ngang qua Tây Vực cùng đông thổ. Nhưng lần này thần không thể không đến."

Thẩm Lãng nói: "Khí trời càng ngày càng lạnh, các ngươi dê bò càng ngày càng ít, hơn nữa bộ lạc không ngừng nam thiên, đúng không?"

Bắc Nhung vương nói: "Thánh minh bất quá bệ hạ, năm rồi bậc này thời điểm, chúng ta còn có thể xuôi nam cướp bóc đả thảo cốc. Nhưng từ mấy trăm năm trước bắt đầu, mặc kệ là Đại Viêm, Đại Tấn đều rất cường đại, chúng ta Bắc Nhung xuôi nam đả thảo cốc chính là tự tìm đường chết. Khí trời càng ngày càng lạnh, tuyết đọng càng ngày càng dầy, hay là chưa dùng tới bao nhiêu năm, chúng ta Bắc Nhung liền không còn tồn tại nữa, ta nhất định phải là Bắc Nhung con dân tìm một con đường sống. Mặc kệ là Khương thị vẫn là Cơ thị, đối xử vương triều con dân không thể thấy chết mà không cứu, hiệu trung cũng là có chỗ dựa. Chí ít tương lai ta Bắc Nhung con dân, cũng sẽ không chết đói, thực sự vạn bất đắc dĩ mà nói, liền toàn diện nam thiên, theo các ngươi đồng thời học làm ruộng được rồi."

Vị này Bắc Nhung vương nói chuyện cũng là phi thường trực tiếp.

"Thiên hạ chư qua quân chủ, đều đến bái kiến qua bệ hạ, ta xem như là cái cuối cùng đi." Bắc Nhung vương nói: "Bọn họ nói chuyện chú ý hàm súc, vậy ta liền trực tiếp làm. Lần này Thẩm Lãng bệ hạ Bắc phạt Viêm Kinh, cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến, toàn bộ thiên hạ đều cộng đồng chứng kiến. Đây là phương đông thế giới cao nhất quyết chiến, cũng là chính thống danh dự chi chiến. Đại Viêm thắng, như trước là thiên hạ chi chủ. Mà như Thẩm Lãng bệ hạ ngài như thắng, ngài chính là thiên hạ chi chủ, thiên hạ các nước, hoàn toàn thần phục!"

"Đây là ngàn năm không có chi thịnh cử, ngài cùng Đại Viêm hoàng đế bệ hạ quyết chiến, mặc kệ thắng thua, đều là ghi vào sử sách huy hoàng việc trọng đại, có thể chứng kiến tất cả những thứ này, là chúng ta thiên hạ các nước vô thượng vinh quang!"

Sau đó, Bắc Nhung vương hai đầu gối quỳ xuống, nằm nhoài nằm trên mặt đất, dập đầu nói: "Thần Bắc Nhung, tại Viêm Kinh xin đợi bệ hạ giá lâm!"

...

Chú: Vé tháng bảng khoảng cách phía trước hai vị đều rất gần, hướng về trước đẩy ta một thoáng hạ đi, chư vị ân công vạn tuế!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 627: Đại Viêm Long Chi Số Mệnh! Phạt Viêm Kinh!

Chương 627: Đại Viêm long chi số mệnh! Phạt Viêm Kinh!

Thời gian trở lại mấy ngày trước, Tịnh Châu chi chiến vừa kết thúc, Cơ Tuyền công chúa cùng Liêm thân vương mang theo sóng siêu âm phi hành thú quân đoàn cùng Tuyết điêu quân đoàn trở về Viêm Kinh.

Cơ Tuyền hầu như là dùng tốc độ nhanh nhất hạ xuống hoàng cung, tiến vào đại điện bên trong.

Đại Viêm thái tử như trước đứng bình tĩnh tại đại địa đồ trước mặt, không nhúc nhích. Cơ Tuyền lúc rời đi hắn chính là cái này tư thái, hiện tại Tịnh Châu đại chiến kết thúc, Cơ Tuyền công chúa lúc trở lại, hắn vẫn là cái này tư thái, liền phảng phất chưa từng thay đổi đồng dạng.

Nghe được Cơ Tuyền công chúa đi tới tiếng bước chân, Đại Viêm thái tử đầu tiên là khẽ run lên, trên cổ tóc gáy hầu như đều dựng thẳng lên đến.

Cơ Tuyền nhanh như vậy liền trở lại, vậy khẳng định là tin tức xấu. Nếu như Tịnh Châu chi chiến thắng mà nói, cũng không dùng tới Cơ Tuyền tự mình hồi tới báo tin, tùy tiện phái một tên Hắc Thủy đài cao thủ liền có thể.

Hơn nữa Cơ Tuyền trở về đến như thế nhanh liền chứng minh trận chiến này không bình thường, vẻn vẹn đánh không tới một ngày liền kết thúc, Đại Càn đế quốc quân đội còn rất xa không có lợi hại như vậy.

Vì lẽ đó, có thể xấu nhất cục diện phát sinh. Nghĩ tới đây, Đại Viêm thái tử lại đột nhiên run lên một cái.

"Ta cũng không có vẫn đứng ở địa đồ trước mặt, chỉ là lại quay lại đến." Đại Viêm thái tử nói: "Các ngươi rời đi Viêm Kinh sau, ta liền ở chỗ này chờ tin tức, cũng không có chuyện gì có thể làm, liền nhìn địa đồ ngây người."

Đây không phải là bình thường thái tử nói chuyện khẩu khí, quá đơn giản.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Chúng ta thua, Thẩm Lãng trở về, hắn rồng cũng phục sinh, chúng ta 100 viên siêu cấp Long Chi Hối toàn bộ bị hắn thu được, 100 dặm Tịnh Châu phòng tuyến biến thành tro bụi, ước chừng ba mươi vạn quân đội chết trận. Thẩm Lãng quân đội đã nhập trú Tịnh Châu, Tịnh Châu bốn mươi vạn đại quân lùi lại, Tịnh Châu hết thảy bách tính đầu hàng, Thẩm Lãng đem chúng ta thả lại đến."

Vậy đại khái là đơn giản nhất bình dị, một chút tình cảm khuyếch đại đều không có, một chút tài hoa đều không có.

Đại Viêm thái tử sau khi nghe xong, như trước đứng không nhúc nhích, cũng không còn run rẩy, bởi vì phảng phất cũng không có như thế bất ngờ, chỉ có điều thấy lạnh cả người đầu tiên là từ phía sau lưng bốc lên, sau đó trải rộng toàn thân, cuối cùng phảng phất không có tri giác đồng dạng.

Xấu nhất, xấu nhất cục diện phát sinh.

Bất quá, Đại Viêm thái tử không có thổ huyết, hắn thẳng tắp đứng thẳng sau một lúc lâu, đến khi cả người băng hàn rút đi sau, đôi chân trở lại trên thân, hắn liền đi trở lại đến vị trí của mình ngồi xuống.

Sau đó hai người tĩnh lặng không nói gì.

Lại qua một hồi lâu, Đại Viêm thái tử nói: "Cũng tốt, cũng tốt, chí ít đối với ta mà nói, hết thảy đều kết thúc."

Đại Viêm thái tử trở về một nằm, không phải chiến thuật ngửa ra sau a, mà là tương tự với bán ngồi phịch ở trên bảo tọa.

"Hiện đang phát sinh tất cả, đều đã vượt qua quyền hạn của ta, cũng vượt qua năng lực của ta, hết thảy đều muốn từ phụ hoàng nghịch chuyển càn khôn." Đại Viêm thái tử dĩ nhiên thở dài một hơi.

Cơ Tuyền công chúa trong lòng không nhịn được cảm giác được bi ai, là thái tử cảm thấy bi ai, vốn là muốn khinh bỉ, nhưng thoáng nghĩ một hồi, hay là dùng bi ai để hình dung.

Người không tới thời khắc mấu chốt đúng là không thấy được, từng cái từng cái nhìn qua đều là anh minh uy vũ. Kết quả thời khắc mấu chốt vừa đến, nền tảng toàn bộ lộ ra.

Lúc đó nước Việt thái tử Ninh Dực là như thế, tại thiên càng thành thời điểm rõ ràng biểu hiện rất tốt, nhưng mà tiến vào nam ẩu quốc cùng Căng quân khai chiến sau, dĩ nhiên biểu hiện không chịu được như thế.

Trước mắt nàng cái này Đại Viêm thái tử cũng giống như vậy, mấy năm qua phụ hoàng bế quan thời điểm, hắn mọi mặt làm được đều rất tốt, am hiểu diễn kịch, quyền mưu thủ đoạn cũng rất tốt, cũng có thể biết người thiện dùng, trừ ra thoáng hư vinh, yêu thích uy phong ở ngoài, cũng nhìn không ra có khuyết điểm gì, xác thực xem như là anh minh chi chủ.

Nhưng mà nửa năm qua này đại chiến, vẫn là cho thấy hắn mềm yếu.

Từ khai chiến đến hiện tại đã 230 thiên tả hữu, Đại Viêm đế quốc đầu tiên là đột nhiên không kịp chuẩn bị, tao ngộ đại bại, sau đó tập kết ưu thế binh lực lại phản đẩy trở lại, tiếp theo hạ xuống lại bắt đầu lộ ra xu hướng suy tàn, hiện ra dấu hiệu bị thua.

Loại này thoải mái nhấp nhô đối với Đại Viêm thái tử hoàn toàn là thiên đại dằn vặt, hầu như đem ý chí của hắn nghiền ép đến cực điểm.

Cho nên mới có trước điên cuồng phóng ra Long Chi Hối quyết sách, tuy rằng ở bề ngoài bình tĩnh, nhưng ý chí lực của hắn đã sắp muốn tan vỡ.

Bây giờ Thẩm Lãng trở về, cự long đại phát thần uy, Tịnh Châu chiến trường đại bại, Đại Viêm thái tử dĩ nhiên trường thở ra một hơi, cảm giác được giải thoát.

Này thở ra này một hơi, hoàn toàn đem hắn mềm yếu bán đi.

Nhưng Cơ Tuyền công chúa cũng không trách cứ thái tử, bởi vì hắn là thuận cảnh trưởng thành thái tử, sức chịu đựng thiếu một chút có thể thông cảm được.

Bây giờ nhìn lại vẫn là Doanh Vô Minh lợi hại, tuyệt đối có thể xưng tụng gian hùng, cũng có đầy đủ tính dai, đê tiện mà lại tàn nhẫn tuyệt. Đáng tiếc a, hắn vẫn không có đến nhớ tới mở ra nghịch thiên cuộc đời, liền bị Thẩm Lãng thuấn sát, nhân sinh thật là khiến người ta xuỵt ô.

"Thẩm Lãng cự long, có thể có biến hóa gì đó sao?" Đại Viêm thái tử nói: "Có thể có trở nên càng mạnh mẽ hơn sao?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Không thấy được, phảng phất cùng trước như thế. Nhưng này vẻn vẹn chỉ là biểu tượng, nếu có thể tại hơn nửa năm thời gian phục sinh trở về, vậy khẳng định là trở nên mạnh mẽ đi."

Thái tử nói: "Ta đây liền đi gặp phụ hoàng."

Sau đó, Đại Viêm thái tử rời đi đại điện, hướng về Cấm kỵ chi tháp đi đến, thoáng ấp ủ tâm tình nói: "Phụ hoàng, Thẩm Lãng trở về, hắn cự long cũng phục sinh, phá hủy Tịnh Châu phòng tuyến, diệt chúng ta ba mươi vạn đại quân. Nhưng mà hắn nhưng buông tha Tịnh Châu thành bốn mươi vạn đại quân, đem Cơ Tuyền cũng thả lại đến."

Như trước là bình dị, không có bất kỳ khuyếch đại.

Cấm kỵ chi tháp bên trong một mảnh triệt để yên tĩnh, hoàng đế phảng phất ngủ đồng dạng, không có bất kỳ đáp lại.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Đại Viêm hoàng đế nói: "Biết rồi."

Thái tử như trước quỳ ở đó, hắn cũng không có nói thỉnh phụ hoàng thứ tội, bây giờ nói cái này đã không có chút ý nghĩa nào.

Sự tình đã vượt qua phạm vi năng lực của hắn bên trong, tiếp xuống chính là Thẩm Lãng cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến. Một khi thua, Cơ thị liền mất đi phương đông thế giới nhân hoàng vị trí, cũng không thể nói là cái gì thứ tội.

Hoàng đế nói: "Đem còn lại hết thảy Long Chi Hối, toàn bộ đưa tới, đưa đến Cấm kỵ chi tháp bên trong đến."

Thái tử kinh ngạc, Cấm kỵ chi tháp không phải tuyệt đối cấm địa sao? Mấy trăm năm qua bất luận người nào không được đi vào, liền hắn cái này thái tử cũng không ngoại lệ.

Hoàng đế cười lạnh nói: "Chỉ có khi ngươi vô địch thiên hạ thời điểm, ngươi nói cấm địa mới là cấm địa, lời ngươi nói mới có người nghe. Trước mắt tại người trong thiên hạ trong mắt, ta Cơ thị đã không phải vô địch thiên hạ, nói cấm địa còn có ý nghĩa gì."

"Phải!" Thái tử nói.

Sau đó mấy cái canh giờ bên trong, một đám lại một đám sóng siêu âm phi hành thú tiến vào Cấm kỵ chi tháp bên trong, vận chuyển siêu cấp Long Chi Hối.

Thật sự nhiều vô số kể Long Chi Hối, ròng rã hơn một ngàn viên.

Đây là cỡ nào kinh người số lượng a?

Doanh Quảng cùng Nhâm tông chủ lúc đó trâu bò rầm rầm, nhưng mà Long Chi Hối gộp lại cũng không có vượt qua 130 viên.

Mà Đại Viêm đế quốc siêu cấp Long Chi Hối, ròng rã một hai ngàn viên, có thể tiến hành bao nhiêu lần chiến lược đả kích a?

Đáng tiếc a, tại cự long trước mặt, Long Chi Hối cũng mất đi ý nghĩa.

Cái này Cấm kỵ chi tháp liền phảng phất là động không đáy đồng dạng, một hai ngàn viên siêu cấp Long Chi Hối đưa sau khi đi vào, cũng không có cái gì chen chúc.

Trên thực tế, cái này Cấm kỵ chi tháp chỉ là một cái biểu tượng mà thôi, chân chính bí mật dưới đất.

Lòng đất mấy ngàn mét nơi, có một cái long trì.

Thượng cổ phương đông đế quốc long trì bị Thất Lạc đế quốc phá hủy ô nhiễm sau, Khương Hiết làm phản việc bị vạch trần, Cơ thị thay thế được Khương thị, trở thành thượng cổ phương đông đế quốc hoàng thất, vì lẽ đó nâng toàn quốc lực lượng, muốn xây dựng lại tạo một cái long trì.

Bất quá long trì này vẻn vẹn hoàn thành không tới 50%, thượng cổ đại niết diệt cũng đã đến.

Đại Viêm đế quốc hoàng cung, chính là tại long trì này di chỉ thượng tu dựng lên, sau đó tiêu tốn mấy đời người thời gian, dùng vô số đánh đổi, Đại Viêm đế quốc mới thoáng chữa trị long trì này, đến có thể dùng cấp bậc, lại dùng rất nhiều năm, mới phục sinh Đại Viêm cự long.

Cái này Cơ thị long trì tuy rằng không có Ngọc Kinh Sơn cái kia thượng cổ long trì lớn như vậy, nhưng cũng ròng rã hơn một ngàn mẫu, hơn hai ngàn mét thâm.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Một nhánh lại một nhánh siêu cấp Long Chi Hối, trực tiếp liền bị ném tới Cơ thị trong long trì.

Gần 2,000 viên ném xuống sau, long trì rốt cuộc trướng nổi lên một chút nhỏ.

"Rồng a, ta thật sự không muốn như thế a." Đại Viêm hoàng đế nói: "Thật sự không muốn ..."

Sau đó hắn có chút thân thể khô gầy chậm rãi đứng lên, toàn bộ Cơ thị long trì bắt đầu phát sáng, tay phải của hắn chậm rãi ngẩng lên, trong tay thượng cổ hoàng giới hơi hơi chuyển động.

Long trì càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Trong long trì siêu cấp Long Chi Hối nổ tung.

Quả thứ nhất, quả thứ hai, quả thứ ba ... Cuối cùng gần 2,000 viên siêu cấp Long Chi Hối, toàn bộ nổ tung.

Này ... Là cỡ nào uy lực? Đã hoàn toàn không có cách nào hình dung.

Một viên siêu cấp Long Chi Hối, có thể mang bốn mươi km2 bên trong tất cả toàn bộ phá hủy.

2,000 viên siêu cấp Long Chi Hối, đầy đủ đem Viêm Kinh phá hủy bốn mươi, năm mươi khắp cả, không chỉ là từ trên thế giới này xóa đi, mà là trực tiếp bốc hơi lên.

Lẽ ra loại này cấp bậc nổ tung, trong nháy mắt sẽ đem Đại Viêm hoàng cung biến thành tro bụi, sau đó đem toàn bộ Viêm Kinh tan thành mây khói.

Nhưng kết quả cũng không có!

Này thật giống là chén trà trong đó hạch bạo.

Hết thảy Long Chi Hối nổ tung sau, vô cùng vô tận năng lượng, phảng phất bị một cái hố đen triệt để nuốt chửng.

Mà cái hắc động này, chính là Đại Viêm cự long.

Gần 2,000 viên Long Chi Hối nổ tung năng lượng, trong nháy mắt bị hắn nuốt chửng.

Tiếp theo, hơn một ngàn mẫu to lớn trong long trì hết thảy chất lỏng, trong nháy mắt khô cạn, cũng bị Đại Viêm cự long nuốt chửng sạch sẽ.

Thoáng một lát sau!

Long trì lại một lần nữa mãn lên.

Chỉ có điều lần này không còn là tràn ngập các loại năng lượng cùng vật chất chất lỏng, mà vẻn vẹn chỉ là thanh thủy mà thôi.

Long trì đã biến thành bình thường nhất cái ao, bởi vì hết thảy năng lượng đều bị Đại Viêm cự long nuốt chửng.

Đại Viêm cự long lại một lần nữa mở hai mắt ra, nhìn phía hoàng đế.

Nó hai con mắt là không giống nhau, một cái là màu xanh lam, một cái là hoàng màu đỏ.

Mà cái kia con ngươi màu xanh lam, là bị Thẩm Lãng đất dịch vụ ngục hồn châu vòng xoáy năng lượng tập kích.

"Chủ nhân ..."

"Rồng!" Hoàng đế nói: "Làm sao?"

"Bị thương con mắt có thể nhìn thấy đồ vật, nhưng mà tầm nhìn phi thường quỷ dị, phảng phất nhìn thấy một thế giới khác." Rồng nói.

Hoàng đế nói: "Này rất thần bí, nhưng đã không có thời gian tìm tòi nghiên cứu, Thẩm Lãng trở về, Khương thị cự long trở về."

"Vẻn vẹn hơn nửa năm, nó liền phục sinh?" Đại Viêm cự long nói: "Này quá không bình thường."

Hoàng đế nói: "Đúng đấy, quá không bình thường, ngươi thế nào?"

Cự long nói: "Khôi phục trăm phần trăm sức chiến đấu, so với hơn nửa năm trước, cường đại rất nhiều."

Hơn 200 thiên trước, Song Long đại chiến, Đại Viêm cự long cũng chỉ có sáu phần mười sức chiến đấu mà thôi, bây giờ nuốt chửng gần 2,000 viên Long Chi Hối sức mạnh, lại nuốt chửng toàn bộ Cơ thị long trì, vì lẽ đó sức chiến đấu đã khôi phục trăm phần trăm.

"Đáng tiếc, nếu như chậm rãi nuốt chửng mà nói, sức mạnh của ta còn có thể tăng lên một thành tả hữu, vượt qua đỉnh cao." Đại Viêm cự long nói: "Đáng tiếc chúng ta đã không có thời gian."

"Bạo lực tính khai phá, không có cách nào." Đại Viêm hoàng đế nói: "Vì lẽ đó, cũng không muốn thủ tiêu lúc đó Doanh Quảng cùng

Nhâm Hoàn Ngã."

Đại Viêm cự long nói: "Ta cảm ứng được Khương thị con rồng kia, nó năng lượng khôi phục lại thời đỉnh cao 95% tả hữu, Doanh Quảng chỉ có một nửa của ta không tới, vì lẽ đó trận chiến này chúng ta như trước tất thắng, thậm chí so hơn nửa năm trước càng thêm dễ dàng, mà lần này sẽ không lại có ngoài ý muốn, ta sẽ giết chết Thẩm Lãng, sau đó giết chết Khương thị cự long."

Đại Viêm hoàng đế nói: "Đây là một cái âm mưu, Thẩm Lãng cố ý để Khương thị cự long biểu hiện ra. Theo lý thuyết nó cần phải đòi hỏi trăm năm thời gian tài năng khôi phục, mà bây giờ vẻn vẹn thời gian nửa năm cũng đã phục sinh, trên người nó nhất định phát sinh kinh người kỳ tích. Hơn nữa làm một con rồng có thể tùy ý điều chỉnh mình năng lượng phóng thích thời điểm, nó có cường đại cỡ nào?"

Đại Viêm cự long nói: "Chủ nhân, ngươi nói đúng."

Đại Viêm hoàng đế nói: "Rồng a, đi thôi, chúng ta đi một chỗ."

Đại Viêm cự long nói: "Đi nơi nào?"

Đại Viêm hoàng đế nói: "Món đồ gì để ngươi sợ hãi?"

Đại Viêm cự long nói: "Thẩm Lãng lúc đó tập kích ta năng lượng, để ta sợ hãi."

Đại Viêm hoàng đế nói: "Để chúng ta công cụ đồ vật, mới có thể chân chính để chúng ta mạnh mẽ. Đây là khác loại trí vu tử địa nhi hậu sinh."

Đại Viêm cự long nói: "Chủ nhân, thật sự đòi hỏi như thế mạo hiểm sao?"

Đại Viêm hoàng đế nói: "Không có lựa chọn nào khác, chỉ có chiến thắng tử vong, chiến thắng sợ hãi, chiến thắng địa ngục, mới có thể chân chính niết bàn mạnh mẽ. Thẩm Lãng cùng Khương thị cự long lựa chọn con đường này, bởi vì bọn họ lúc đó đối mặt tuyệt cảnh."

Đại Viêm cự long nói: "Chủ nhân, nhưng chúng ta trước mắt cũng không có rơi vào tuyệt cảnh đi."

Đại Viêm hoàng đế nói: "Chân chính tuyệt cảnh ... Là không nhìn thấy, liền dường như chân chính cạm bẫy, chân chính thâm uyên, đều là không nhìn thấy."

Đại Viêm cự long nói: "Chủ nhân, là ngươi phục sinh ta, là ngươi thành tựu ta, vì lẽ đó ... Tất cả như ngài mong muốn."

Đại Viêm hoàng đế nói: "Cái kia ... Chúng ta đi thôi."

Một lát sau, hoàng đế cưỡi Đại Viêm cự long, vô thanh vô tức bay ra Cấm kỵ chi tháp, bay đến trên chín tầng trời.

Toàn bộ trong quá trình, nó không có phát sáng, cũng không có bốc lửa, thậm chí không có lộ ra bất kỳ cái gì năng lượng khí tức, liền dường như một cái phổ thông sóng siêu âm phi hành thú đồng dạng.

Thậm chí không có ai phát hiện, Đại Viêm hoàng đế cùng Đại Viêm cự long đã bay đi.

Đại Viêm hoàng đế nhìn phía nam, chậm rãi nói: "Thẩm Lãng, đừng nóng vội đừng nóng vội, thoáng chờ ta một quãng thời gian, lại trở về cùng ngươi quyết chiến."

"Vèo vèo vèo ..."

Đại Viêm cự long tựa như tia chớp, phi hành tốc độ cao, mỗi giây đồng hồ vượt qua hai ngàn mét, hướng về phương tây thế giới phương hướng bay đi.

"Thẩm Lãng a, nếu như ngươi thực sự không kịp đợi mà nói, vậy ngươi liền phá hủy Viêm Kinh đi, ngược lại thành thị không có, có thể lại xây." Đại Viêm hoàng đế lại một lần nữa thở dài nói.

Từ một điểm này liền có thể thấy được hoàng đế cùng thái tử không giống.

Thái tử nghe được xấu nhất tin tức sau, lập tức dỡ xuống gánh nặng, đồng thời thở phào một hơi.

Mà hoàng đế bệ hạ vẫn không có đối mặt tuyệt cảnh, nhưng coi như tuyệt cảnh đã tới, chủ động đi hoàn thành trí vu tử địa nhi hậu sinh lữ trình.

Ý nghĩ của hắn cùng Thẩm Lãng đúng là giống nhau như đúc, chiến thắng ngươi sợ hãi nhất đồ vật, khiêu chiến địa ngục, hoàn thành niết bàn.

Đại Viêm hoàng đế chỗ cần đến là Tây Luân vương triều cùng Cực Bắc đại lục chỗ giao giới, Hỏa Viêm thành lòng đất dung nham chi hải.

Đương nhiên mục tiêu của hắn không phải dung nham, mà là dung nham chi hải phía dưới địa ngục tinh thể, chính là cái kia để dung nham chi hải triệt để đóng băng đồ vật.

Đại Viêm hoàng đế tại sao lại biết nơi nào?

Bất kỳ năng lượng đều là có căn, đặc biệt là địa ngục tinh thể đáng sợ như vậy quỷ dị năng lượng, Thẩm Lãng đất dịch vụ ngục hồn châu vòng xoáy năng lượng tập kích cự long con mắt sau, cũng chẳng khác nào bán đi cái này năng lượng căn nguyên.

Từ Viêm Kinh đến Hỏa Viêm thành thượng cổ di tích, vượt qua hơn năm vạn dặm, vẻn vẹn không tới một ngày, Đại Viêm hoàng đế cùng cự long liền đã tới.

Bay đến Hỏa Viêm thành bầu trời thời điểm, cự long rõ ràng thu rụt lại, bởi vì nó là thụ qua loại này năng lượng tập kích.

Bất quá khi đó Thẩm Lãng lợi dụng địa ngục hồn châu tập kích năng lượng, nhỏ bé không đáng kể, như cùng một đóa ngọn nến ngọn lửa.

Mà Hỏa Viêm thành hạ, dung nham chi hải nơi sâu xa, này địa ngục giống như năng lượng vô cùng vô tận, đâu chỉ vượt qua vạn lần, 10 vạn lần, trăm vạn lần?

Đối với Khương thị cự long tới nói, Ngọc Kinh Sơn bên trong thượng cổ long trì là một cái địa ngục.

Nhưng đối với Đại Viêm cự long tới nói, Hỏa Viêm thành hạ dung nham chi hải, lại làm sao không phải như thế? Cũng là một cái đáng sợ địa ngục.

"Sợ hãi?" Đại Viêm hoàng đế nói.

Đại Viêm cự long nói: "Vô biên vô hạn sợ hãi, dường như sâm la địa ngục."

"Cái kia là được rồi, vào đi thôi, ta bồi tiếp ngươi đồng thời vượt qua này một hồi địa ngục, này một trường kiếp nạn." Đại Viêm hoàng đế nói: "Bằng không trận chiến này chúng ta thua chắc rồi, vượt qua này một trường kiếp nạn, mới có thắng lợi cơ hội."

Hết sức quen thuộc a, cái này đối thoại đều cùng lúc đó Thẩm Lãng giống nhau như đúc.

"Được rồi, chủ nhân của ta, ta bệ hạ." Đại Viêm cự long nói: "Ta là ngài phục sinh trở về, ta hoàn toàn tin cậy ngài, thậm chí vượt qua tin tưởng chính ta."

Sau đó, Đại Viêm cự long thân thể lại một lần nữa thu nhỏ lại, dĩ nhiên chỉ có không tới mười mét kiểu dáng.

Đại Viêm hoàng đế cùng hắn rồng, chậm rãi đi vào Hỏa Viêm thành thượng cổ phế tích bên trong.

Tiến vào cửa lớn thời điểm, hoàng đế còn liếc mắt nhìn phong cảnh phía ngoài.

Thật đẹp a, ngay lúc đó đóng băng là trong nháy mắt, vì lẽ đó rất nhiều động vật, cây xanh, phồn hoa đều bị phong tại hàn băng bên trong, trông rất sống động, đẹp không sao tả xiết.

Nhìn nhiều là một chút, hay là sau đó lại cũng không nhìn thấy.

Như lần này niết bàn thất bại, độ kiếp thất bại, Đại Viêm hoàng đế cùng hắn rồng, liền cũng không thể ra ngoài được nữa, vĩnh viễn chôn thây tại dung nham chi hải 18 tầng Địa ngục bên trong.

Đại Viêm hoàng đế tiến vào Hỏa Viêm thành phế tích, lại tiến vào kim tự tháp bên trong, dọc theo kim tự tháp thông đạo dưới lòng đất đi xuống mấy ngàn mét, đến phần cuối.

Phía dưới, chính là vực sâu vô tận, thâm uyên bên dưới, chính là vô biên vô hạn dung nham chi hải, triệt để đọng lại.

Nơi này không có không khí, bởi vì nhiệt độ thấp đến cực hạn, hết thảy không khí đều đọng lại thành băng, biến thành tuyết rơi.

Đại Viêm hoàng đế cũng nhìn thấy trung gian cái kia Quỷ Ngọ, hắn trực tiếp ngồi xổm xuống, nhìn Quỷ Ngọ khuôn mặt.

"Không nghĩ tới, ở đây dĩ nhiên nhìn thấy lão hữu khuôn mặt, thật sự giống nhau như đúc a." Đại Viêm hoàng đế nói: "Ngươi chính là cái kia cái bóng? Nhờ rồi!"

Sau đó, Đại Viêm hoàng đế ngồi xếp bằng tại Quỷ Ngọ thi thể đối diện, tiến vào trung giai long chi cảm ngộ.

"Đi thôi, rồng!" Đại Viêm hoàng đế nói.

Đại Viêm cự long bay đến dung nham chi hải trung tâm, hô thở ra một hơi.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Nó toàn bộ trong cơ thể, vô số long diễm tuôn ra, trong nháy mắt thả ra kinh thiên nhiệt độ.

Nó cả người, đã biến thành lửa cháy rừng rực, vượt qua mấy trăm ngàn, mấy triệu độ Celsius.

Sau đó dung nham chi hải nơi sâu xa, dĩ nhiên phát sinh một trận không gì sánh được hưng phấn tiếng rít, phảng phất cảm nhận được không gì sánh được mỹ vị lễ vật, liền phảng phất địa ngục lập tức sẽ tiếp thu oan hồn đồng dạng.

Tại cự long trong tầm mắt, toàn bộ dung nham chi hải đã biến thành vô cùng vô tận địa ngục, 18 tầng Địa ngục.

Đại Viêm hoàng đế nói: "Rồng, nếu như trước ngươi tới nơi này, cái kia hầu như chắc chắn phải chết, sẽ bị sống sờ sờ nuốt chửng thành hàn băng. Mà hiện tại ... Nhưng không giống nhau, ngươi đã từng chịu đựng loại này địa ngục năng lượng công kích, chúng ta đã cảm ngộ qua nó, đúng không?"

"Đúng rồi, ta bệ hạ." Đại Viêm cự long gào thét nói: "Nhằm phía địa ngục, niết bàn trùng sinh."

Sau đó, cự long đột nhiên hóa thành một ngọn lửa, chui vào đóng băng dung nham chi trong biển.

Trong nháy mắt, triệt để đọng lại dung nham chi hải, không ngừng hòa tan, sau đó trở nên đỏ chót, lại một lần nữa đã biến thành đáng sợ dung nham, khắp nơi chảy xuôi.

Cự long đáng sợ hỏa diễm năng lượng, lại một lần nữa triệt để thiêu đốt toàn bộ dung nham chi hải.

Nó không có gì lo sợ lòng đất tiềm, lặn xuống, lặn xuống, tìm kiếm nơi này địa ngục căn nguyên, cái kia địa ngục tinh thể.

Toàn bộ quá trình, liền phảng phất 18 tầng Địa ngục đồng dạng.

Đại Viêm cự long lặn xuống đồng thời, cả người, một tấc một tấc biến thành tro bụi.

Tất cả, vẫn là như thế hình ảnh tự, cùng Khương thị cự long như thế tương tự.

Nơi này dung nham chi hải thật sâu a, vượt qua mấy vạn mét, thậm chí mười mấy vạn mét.

Đại Viêm cự long dũng cảm tiến tới, không ngừng thâm vào địa ngục.

Toàn bộ thân thể bị địa ngục năng lượng tập kích, trước tiên đọng lại thành băng, lại từng tấc từng tấc tiêu tan.

Rốt cuộc ...

Đại Viêm cự long lẻn vào đến dung nham chi hải nơi sâu xa nhất.

Thân thể của nó, triệt để tiêu tan.

Liền còn lại cái kế tiếp long hồn.

Chỉ chốc lát sau, nóng bỏng kinh người dung nham chi hải, lại một lần nữa nguội đi, rất nhanh lại một lần nữa đọng lại.

Cuối cùng ...

Không khí nơi này lại một lần nữa đọng lại thành tuyết, nơi này nhiệt độ lại một lần nữa hạ xuống đến -200° độ Celsius.

Đại Viêm cự long biến mất rồi, tất cả trở về hình dáng ban đầu, phảng phất không có thứ gì phát sinh.

Đại Viêm hoàng đế như trước tĩnh lặng ngồi xếp bằng tại đọng lại dung nham chi trên biển, mà hắn đối diện Quỷ Ngọ thi thể đã biến mất rồi, biến thành tro bụi.

...

Tịnh Châu trong thành.

Thẩm Lãng như trước tại vùi đầu tả đồ vật, bỗng nhiên hắn ngẩng đầu lên, nằm tại trên tầng mây Khương thị cự long cũng ngẩng đầu lên.

Phảng phất cảm ứng được cái gì, tại xa xôi phương tây cảm ứng được cái gì.

Thoáng trầm tư chốc lát, Thẩm Lãng khẽ mỉm cười, tiếp đó cúi đầu, kế tục tả đồ vật, đem trong đầu liên quan với Hủy Diệt Nhật kế hoạch đồ vật, hoàn chỉnh viết ra.

Mà Khương thị cự long cũng lại một lần nữa nằm tại trên tầng mây, nhắm mắt dưỡng thần, theo gió trục lưu.

"Bệ hạ, Thiên Nhai Hải các chi chủ, tả từ cầu kiến." Bên ngoài truyền đến đại hoạn quan Lê Ân âm thanh.

Tả từ hắn dĩ nhiên đến? Hắn rốt cuộc đến?

...

"Phương ngoại người tả từ, bái kiến bệ hạ." Tả từ khom lưng hành lễ , tương tự là trước nay chưa từng có chi cung kính.

Thẩm Lãng nói: "Tả từ các chủ, đã lâu không gặp."

Là đã lâu không gặp, gần như có hai ba năm, lúc đó gặp mặt thời điểm, vẫn là cùng Doanh Vô Minh sau khi quyết đấu.

Tả từ nói: "Mấy năm không gặp, bệ hạ như thế lột xác, từ cảm khái Vạn Thiên."

Thẩm Lãng nói: "Tả từ các chủ tại vạn dặm đại hoang mạc làm sao?"

Tả từ các chủ nói: "Rất tốt, rất tốt, so tưởng tượng còn tốt hơn."

Có thể thấy được Thiên Nhai Hải các tại vạn dặm đại hoang mạc thu hoạch phi thường vô cùng lớn lao.

Thẩm Lãng nói: "Tại nước Tấn chiến trường, vẫn không có cảm tạ Thiên Nhai Hải các giúp đỡ."

Tả từ các chủ khom người nói: "Dễ như ăn cháo, không đáng nhắc đến."

Thẩm Lãng nói: "Tả từ các chủ cùng Cương Nhất là bằng hữu?"

"Không phải." Tả từ các chủ nói: "Cho tới nay, ta đối Cương Nhất, kính sợ tránh xa, trước đây không lâu, Cương Nhất tìm tới ta, nói một chút nói, vì lẽ đó ta Thiên Nhai Hải các mới lựa chọn lập trường của chính mình. Đương nhiên coi như không có trợ giúp của chúng ta, Sở vương tại nước Tấn chiến trường cũng có thể thắng lợi, ta Thiên Nhai Hải các sở dĩ ra tay, chủ yếu vẫn là cho thấy cõi lòng."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, tại Đại Viêm đế quốc cùng Đại Càn đế quốc trong đó, ngài đã lựa chọn đứng ở Đại Càn đế quốc một phương, đứng ở Khương thị một phương?"

"Không!" Tả từ các chủ nói: "Ta lựa chọn đứng ở ... Ngài này một phương, ta lựa chọn chính là Thẩm Lãng bệ hạ ngài người này, mà không phải Đại Càn, cũng không phải Khương thị."

Thái độ này ... Liền ly kỳ.

Ở trong mắt Thẩm Lãng, tả từ là một cái hoàn toàn để người nhìn không thấu người, hơn nữa hắn cũng căn bản không có cần thiết xếp hàng.

Coi như Thẩm Lãng đánh bại Đại Viêm hoàng đế, trở thành phương đông thế giới chi chủ, cũng sẽ không đi mạo phạm Thiên Nhai Hải các, càng sẽ không đi tranh cướp vạn dặm đại hoang mạc di tích, hắn không có lớn như vậy dã tâm.

Mấy năm trước Đại Viêm hoàng đế cường đại như thế, hô mưa gọi gió thời điểm, tả từ đều không có xếp hàng.

Ba mươi mấy năm trước, Khương Ly cùng Đại Viêm hoàng đế tranh cướp thiên hạ thời điểm, tả từ cũng không có xếp hàng.

Mà lần này hắn lại muốn xếp hàng, hơn nữa đứng ở Thẩm Lãng bên này.

"Tại sao vậy chứ?" Thẩm Lãng hỏi.

Tả từ các chủ trầm mặc một lúc lâu, nói: "Bởi vì ngài đặc biệt thuần túy, không có dã tâm, không để ý quyền mưu, không để ý bá nghiệp, tất cả tuân theo chính mình nội tâm ý chí."

Thẩm Lãng nói: "Tả từ các chủ, lời của ngài quá vừa sâu xa vừa khó hiểu, rơi vào trong sương mù."

Tả từ các chủ nói: "Ta bệ hạ, nhưng mà ngài nghe hiểu được đúng không? Đương nhiên ngài có thể nghe hiểu, ta người nói lời này, nhưng không hẳn hoàn toàn có thể hiểu, dù sao trước mắt cục diện, liền dường như ..."

"Mỹ lệ phong cảnh." Thẩm Lãng nói.

Tả từ các chủ nói: "Đúng, liền dường như mỹ lệ phong cảnh. Vĩ đại thắng lợi, liền đang đợi ngài đi hái."

Thẩm Lãng nói: "Tả từ các chủ sẽ hộ tống ta đồng thời tiến vào Viêm Kinh, chứng kiến ta cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến sao?"

"Hẳn là sẽ không." Tả từ các chủ nói: "Ta đòi hỏi trở về vạn dặm đại hoang mạc, chuẩn bị kỹ càng tất cả. Vì lẽ đó ta đối với ngài thoáng đề một yêu cầu."

Thẩm Lãng nói: "Mời nói."

Tả từ các chủ nói: "Mời ngài tại thuận tiện thời điểm, hay hoặc là bất tiện thời điểm, cần phải đi tới vạn dặm đại hoang mạc một chuyến, chúng ta ở nơi đó chờ đợi đại giá của ngài quang lâm."

"Chúng ta?" Thẩm Lãng nghi ngờ nói.

Tả từ các chủ nói: "Đúng, mọi người chúng ta, cũng chờ đợi bệ hạ đại giá quang lâm."

Thẩm Lãng nhìn tả từ chậm rãi nói: "Ta hiểu rồi."

Tả từ các chủ nói: "Đa tạ bệ hạ, vậy ta liền cáo từ."

Thẩm Lãng nói: "Đúng rồi, tả từ các chủ ngài đã tới, Cương Nhất hắn không tới sao?"

Tả từ các chủ nói: "Nói vậy Cương Nhất sẽ ở ngài cùng Đại Viêm đế quốc hoàng đế quyết chiến trước, hoặc là quyết chiến sau lại xuất hiện, cùng ngài gặp mặt đi, đương nhiên ngài cũng không muốn khát vọng tại hắn nơi đó được càng nhiều tin tức, bởi vì chúng ta đều giống nhau, ngẩng đầu nhìn bầu trời, như trước là thế giới này bầu trời, không nhìn thấy càng xa. hơn "

Thẩm Lãng nói: "Như thế, gặp lại rồi!"

Tả từ các chủ nói: "Gặp lại, ta bệ hạ."

Sau đó tả từ cưỡi lên một cái đặc thù phi hành thú, xưa nay đều chưa từng thấy, bay lên trời, rời đi Tịnh Châu, hướng về phía tây vạn dặm đại hoang mạc phương hướng bay đi.

Tất cả mọi người đều đến đủ.

Ngày kế, Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng: "Đại quân xuất phát, Bắc phạt Viêm Kinh!"

Nhất thời, vạn chúng hoan hô.

"Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đại Càn vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng cưỡi Khương thị cự long, trên không trung hướng về Viêm Kinh, chậm rãi bay đi.

Trên mặt đất, Sở vương mấy trăm ngàn tây lộ quân, Ngô vương mấy trăm ngàn đông lộ quân, Căng quân trung lộ quân, Ninh Kỳ suất lĩnh nước Việt nam lộ quân, tổng cộng bốn nhánh đại quân, hơn một triệu, mênh mông cuồn cuộn, hướng về Viêm Kinh xuất phát.

Bắc phạt Viêm Kinh!

Phương đông thế giới chi chung cực quyết chiến!

...

Chú: Ta muốn từng bước từng bước trèo lên trên, dọc theo vé tháng bảng nỗ lực trèo lên trên, chư vị đại nhân cho ta một điểm sức mạnh! Cảm ơn vô hạn

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 628: Lãng Đế Nhập Viêm Kinh! Thiên Hạ Hữu Tuyết!

Chương 628: Lãng đế nhập Viêm Kinh! Thiên hạ hữu tuyết!

Đại Càn đế quốc chủ lực đại quân, mênh mông cuồn cuộn lên phía bắc, tiến quân Viêm Kinh.

Mấy trăm tên Tịnh Châu danh lưu cùng quan chức leo lên đầu tường, nhìn đại quân đi xa bóng lưng.

Đón lấy, mấy vạn tên, mười mấy vạn tên dân chúng cũng leo lên tường thành, trông về đại quân bóng lưng, lại trông về trên trời con rồng kia. Nó có vẻ thật nhỏ a, liền cùng phổ thông phi hành thú như thế.

"Vị này Thẩm Lãng bệ hạ, thực sự là lạnh nhạt ngạo mạn a." Bỗng nhiên một vị Tịnh Châu đại nho đạo đạo: "Tại Tịnh Châu này hơn một tháng bên trong, hoàn toàn không hề lộ diện qua, hầu như đối tất cả mọi người đều lạnh nhạt."

Bên cạnh một vị danh sĩ nói: "Luận tích bất luận tâm, luận tích ... Vị này Thẩm Lãng bệ hạ đã gần như thánh nhân."

Tất cả mọi người trầm mặc, trình độ nào đó thượng xác thực như thế, từ Thẩm Lãng bệ hạ quật khởi đến hiện tại, hắn chiến tranh chưa từng có thương tổn qua bất kỳ bình dân.

Hắn quân đội tiến vào Đại Viêm đế quốc cảnh nội, cũng tuyệt đối không mảy may tơ hào, thậm chí lương thảo đều là từ Đại Càn đế quốc chính mình vận đến, không có bất kỳ cướp bóc.

Lần trước vì cứu vớt Càn Kinh vạn dân, vị này bệ hạ có hầu như hy sinh mình và rồng tính mạng.

Nhưng hắn là thật sự lạnh nhạt ngạo mạn, liền cùng dân chúng đóng kịch đều xem thường.

"Thái tử là chân chính ý nghĩa thượng thánh quân hình ảnh." Cái này đại nho lại nói.

Mọi người thừa nhận, này hơn một tháng qua, thái tử tiếp kiến rồi rất nhiều tên lưu đại nho, năm gần mười một tuổi hắn, xác thực có vẻ cơ trí mà lại nội liễm.

"Chư vị, lần này phương đông thế giới nhân hoàng chi chiến, chư vị hy vọng ai thua ai thắng?" Có người hỏi.

"Không thể nói, không thể nói ..."

Tất cả mọi người đều không có nói ra, nhưng ít ra tại Tịnh Châu lưu thủ những người này, trong lòng là hy vọng Thẩm Lãng thắng lợi.

Nhưng mà Đại Viêm hoàng đế cao thâm khó dò, quá lợi hại, lúc này nhìn qua Thẩm Lãng bệ hạ phảng phất phần thắng rất lớn, nhưng cụ thể sẽ là kết quả gì, thật sự liền không nói được rồi. Lúc này loạn nói chuyện, như Đại Viêm thắng, tương lai những câu nói này sẽ trở thành là bằng chứng phạm tội, cho gia tộc mang đến ngập đầu tai ương.

Hơn nữa còn có một điểm, năm đó Khương Ly bệ hạ Bắc phạt Viêm Kinh thời điểm, có thể so với ngày hôm nay uy phong. Toàn bộ thiên hạ đều cảm thấy Khương Ly bệ hạ tất thắng không thể nghi ngờ, thiên hạ nhất định phải đổi chủ, Đại Viêm đế quốc rất nhiều quan chức cũng đã chuẩn bị kỹ càng Đại Càn đế quốc lá cờ, chỉ cần Khương Ly bệ hạ thắng lợi tin tức một truyền đến, lập tức như trước đổi màu cờ.

Kết quả ... Truyền đến không phải tin chiến thắng, mà là tin dữ, Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử.

"Hôm nay Thẩm Lãng bệ hạ suất lĩnh đại quân Bắc phạt Viêm Kinh, cùng ba mươi mấy năm trước Khương Ly bệ hạ Bắc phạt Viêm Kinh, có thể có giống nhau?" Bỗng nhiên lại có người hỏi.

Tất cả mọi người lại một lần nữa trầm mặc, quả thật có chút giống nhau, nhưng lại có chút không giống.

Ba mươi mấy năm trước, Khương Ly bệ hạ Bắc phạt thời điểm có thể uy phong hơn nhiều, chân chính khí thế như cầu vồng, chân chính là muốn một trận chiến định càn khôn.

Lúc đó hầu như tất cả mọi người đều cảm thấy Khương Ly bệ hạ tất thắng không thể nghi ngờ, muốn trở thành thiên hạ chi chủ.

Kết quả ...

Lần này, Thẩm Lãng bệ hạ cũng uy phong lẫm lẫm Bắc phạt Viêm Kinh, có thể hay không giẫm lên vết xe đổ?

...

Bắc phạt đại quân, di động hành cung bên trong.

Thẩm Lãng như trước tại múa bút thành văn, liều mạng đem trong đầu trung giai long chi cảm ngộ viết ra.

Đương nhiên, bởi vì loại này cảm ngộ rất nhiều đều là thế giới vi mô, đều là năng lượng phương diện, muốn dùng văn tự biểu đạt ra đến thật sự rất khó.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng dùng văn tự viết ra nội dung, đều là phi thường công danh lợi lộc tính.

Tỷ như, những ngạc mộng thạch đó trang bị, làm sao chế tạo? Long Chi Hối nguyên lý, Long Chi Hối làm sao chế tạo.

Làm sao lợi dụng ngạc mộng thạch năng lượng trang bị, chế tạo siêu cao áp, đem hydro khí biến thành kim loại hydro, chế tạo thượng cổ năng lượng hạt nhân.

Làm sao tinh luyện máu rồng, biến thành long huyết tủy. Làm sao lợi dụng long huyết tủy chế tạo urani tinh luyện trang bị, làm sao lượng lớn chế tạo các loại không giống nhau Thượng cổ long hạp.

Này hơn một tháng qua, Thẩm Lãng hầu như giờ nào khắc nào cũng đang tả những thứ đồ này.

Mỗi một ngày hầu như đều không thế nào ngủ, một tháng qua viết vượt qua hơn 200 vạn chữ, mấy trăm tấm bản vẽ.

Hơn nữa viết xong họa xong sau, liền giao cho Thẩm Dã, để hắn học bằng cách nhớ hạ xuống.

Thẩm Dã là chân chính tuyệt đỉnh thiên tài, hắn không có trí não, nhưng mà cũng có thể đã gặp qua là không quên được.

Rất nhiều thứ hiện tại hắn còn xem không hiểu, vì lẽ đó duy nhất có thể làm chính là không ngừng gánh vác.

Lúc này, Thẩm Lãng viết xong một tờ sau liền đưa cho Thẩm Dã, Thẩm Dã nhanh chóng nhớ kỹ, đồng thời ở trong lòng yên lặng đọc thuộc lòng hai lần.

Kỳ thực hắn có chút không hiểu, phụ thân vì sao như thế vội vã đem những nội dung này viết ra? Đánh bại Đại Viêm đế quốc hoàng đế sau, hắn có nhiều thời gian a?

Lẽ nào phụ thân đối tiếp xuống cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến không có có lòng tin? Cũng không giống a.

Rất nhanh, Thẩm Lãng lại hoàn thành một tờ viết, đồng thời lại một lần nữa đưa cho Thẩm Dã.

Thẩm Dã lại nhanh chóng đọc thuộc lòng hạ xuống.

"Tiểu Dã, ngươi là ai?" Thẩm Lãng đột nhiên hỏi.

Thẩm Dã nói: "Ta là Đại Càn đế quốc thái tử, muốn kế thừa Đại Càn đế quốc, kế thừa toàn bộ phương đông thế giới giang sơn."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ngươi muốn kế thừa toàn bộ phương đông thế giới, ngươi là tương lai phương đông chi chủ, như thế trừ ra thân phận này ở ngoài, ngươi là ai?"

Thẩm Dã nói: "Ta là ngài cùng mẫu thân nhi tử."

"Đúng, đúng, ngươi vẫn là con của chúng ta." Thẩm Lãng nói: "Nhớ kỹ điểm này nha."

"Vâng, phụ thân, ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên." Thẩm Dã nói: "Ta đầu tiên là ngài cùng mẫu thân nhi tử, sau đó lại là Đại Càn đế quốc người thừa kế."

Thẩm Lãng xoa xoa nhi tử đầu, thực sự là ... Quá thông minh, thông minh đến không thể nào tưởng tượng được.

Không chỉ lĩnh ngộ Thẩm Lãng ngôn ngữ tầng ngoài cùng ý tứ, hơn nữa liền tầng sâu nhất ý tứ cũng lĩnh ngộ, đồng thời đưa ra chính diện chi đáp lại.

...

Theo Tịnh Châu chi chiến kết thúc, Thẩm Lãng cưỡi rồng trở về, toàn bộ phương đông thế giới đại chiến, phảng phất trong nháy mắt liền đình chỉ.

Đông nam tây ba cái chiến trường Đại Viêm quân đế quốc đội, hoàn toàn đình chỉ chống lại.

Đại Càn đế quốc hơn một triệu đại quân, cũng không có kế tục công thành lược địa, mà là dùng một loại nào đó thần thánh bước tiến tiết tấu, hướng Viêm Kinh tiến quân.

Dọc theo con đường này Đại Viêm đế quốc bất kỳ hành tỉnh châu huyện đều không có bất luận sự chống cự nào.

Từ trên bầu trời đi xuống, Đại Càn đế quốc trăm vạn đại quân mênh mông cuồn cuộn, không ngừng vây kín Viêm Kinh!

Vừa bắt đầu là thiên hạ các nước quân chủ, lục tục đi tới Viêm Kinh.

Sau đó là phương đông thế giới hào môn quý tộc, danh sĩ đại nho, cũng dồn dập đi tới Viêm Kinh.

Tất cả mọi người đều rõ ràng biết, Đại Càn đế quốc cùng Đại Viêm đế quốc này một hồi quyết chiến sẽ là hoàn toàn khác nhau.

Sẽ tràn ngập thần thánh cảm.

Không còn là điên cuồng tàn nhẫn chiến tranh, mà càng như là một loại cuộc chiến của các vị Thần.

Tại thời gian rất lâu bên trong, phương đông thế giới cũng yêu thích đem hoàng đế xưng là thánh nhân. Vì lẽ đó cái này cũng là hai vị thánh nhân chi chiến, ai thắng lợi liền đem được toàn bộ phương đông thế giới quyền thống trị.

Thiên hạ cộng đồng chứng kiến!

Này một hồi quyết chiến, tại ba mười mấy năm trước vốn là cần phải phát sinh.

Lùi lại đến hiện tại, nhưng nó chung quy muốn phát sinh.

…

Thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa, lại hơn một tháng thời gian trôi qua.

Đại Càn đế quốc trăm vạn đại quân đã hoàn thành hội sư, đồng thời bao vây toàn bộ Viêm Kinh.

Viêm trong kinh thành trăm vạn dân chúng không những không có lưu vong, phản mà không ngừng có người tràn vào.

Không chỉ thiên hạ các nước quân chủ, thiên hạ hào môn quý tộc, thậm chí ngay cả xa xôi đông nam hải vực quốc gia, Tây Vực quốc gia, Tây Luân thủ đô đế quốc đã phái sứ đoàn đến đây Viêm Kinh, chứng kiến này một hồi đại quyết chiến.

Duy nhất không có tới, hay là thật sự chỉ có vạn dặm đại hoang mạc tả từ các chủ.

Đại Càn đế quốc trăm vạn đại quân bao vây Viêm Kinh thành sau, lại một lần nữa không mảy may tơ hào, tại khoảng cách Viêm Kinh ba mươi dặm địa phương đâm xuống quân doanh.

Thẩm Lãng hạ xuống Viêm Kinh!

Hắn thậm chí tại trong đầu bắt đầu hồi ức, này … Là hắn lần đầu tiên tới Viêm Kinh?

Đúng, hẳn là lần thứ nhất.

Quả nhiên là đệ nhất thiên hạ thành, đệ nhất thiên hạ đế đô.

Càn Kinh căn bản đã đầy đủ to lớn rộng rãi, mà Viêm Kinh còn muốn thắng.

Chân chính thiên tử chi thành, rồng khí như.

Vàng son lộng lẫy, tập thiên địa chi tập trung tinh hoa.

Thẩm Lãng hạ xuống Viêm Kinh ngoài thành thời điểm, phát hiện nơi này đã xây dựng một tòa hoàn toàn mới hành cung.

Thực sự là hoàn toàn mới, vẻn vẹn trong vòng một tháng liền khánh thành, diện tích trăm mẫu, bên trong tất cả không thiếu gì cả.

Đây là Đại Viêm đế quốc chuyên môn là Thẩm Lãng xây dựng, cũng thật là nhọc lòng.

Mà hắn vừa vừa xuống đất, Đại Viêm đế quốc thái tử như trước đã suất lĩnh hơn mười người Đại Viêm thân vương, nội các thành viên, ròng rã mấy trăm người, đi tới ngoài thành nghênh tiếp.

"Tham kiến Đại Càn bệ hạ!" Đại Viêm thái tử khom mình hành lễ.

Phía sau hơn mười người thân vương, mấy trăm tên văn võ đại thần, chỉnh tề khom lưng hành lễ.

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Đại Viêm thái tử nói: "Đại Càn bệ hạ một đường khổ cực, có thể muốn đi vào Viêm Kinh nghỉ ngơi?"

Thẩm Lãng nói: "Không cần, cảm tạ Đại Viêm vì ta xây dựng cái này hành cung, rất khỏe mạnh."

Đại Viêm thái tử nói: "Vội vàng trong đó dựng thành, bị hư hỏng bệ hạ uy nghiêm, xin hãy tha lỗi."

Sau đó, Thẩm Lãng tiến vào lâm thời hành cung, Đại Viêm thái tử mang theo Lễ bộ mấy chục tên quan chức, cùng đi Thẩm Lãng tiến vào hành cung, đồng thời tiến hành tiệc rượu chiêu đãi.

Cục diện phảng phất hoàn toàn thay đổi, không tiếp tục như là trước một mất một còn, giương cung bạt kiếm, phảng phất trở nên tinh tinh tương tích.

Đại Viêm thái tử dĩ nhiên như thế lấy lễ để tiếp đón, cung kính như thế, hầu như được rồi bán thần chi lễ.

Nhìn qua rất cao cấp, rất có thượng cổ lễ nghi đúng không?

Nhưng mà tất cả những thứ này đều là bởi vì thực lực, nếu như không có Thẩm Lãng cưỡi cự long trở về, tất cả những thứ này cũng không thể xuất hiện. Đừng quên, năm đó Cơ thị nhưng là lợi dụng Doanh Quảng tay, đem Khương thị Vương tộc hầu như giết đến sạch sành sanh.

Đương nhiên, nếu như Thẩm Lãng không phải Khương thị chi chủ, tình cảnh này cũng sẽ không xuất hiện. Tại người trong thiên hạ xem ra, Khương thị cùng Cơ thị tranh cướp thiên hạ, không thể bình thường hơn được, đương nhiên. Tại Cơ thị trong mắt, cũng chỉ có Khương thị có tư cách cùng hắn đứng ngang hàng.

Tiệc rượu thượng, Đại Viêm thái tử nói: "Gừng bệ hạ, phụ hoàng ta bây giờ không ở trong cung, ngài có phải không muốn sớm tấn công Viêm Kinh thành đây?"

Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta sớm tấn công, lại thì như thế nào?"

Đại Viêm thái tử nói: "Ta đánh không lại, lại không thể đầu hàng, đại khái cũng chỉ có chết trận."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì chờ cơ bệ hạ trở về đi."

Đại Viêm thái tử nói: "Đa tạ bệ hạ, trong khoảng thời gian này quý quân cần thiết tất cả lương thảo, đều từ ta Đại Viêm đế quốc cung cấp."

Thẩm Lãng nói: "Không cần."

Đại Viêm thái tử lại nói: "Cái kia bệ hạ tại hành cung trong khoảng thời gian này, ta mỗi ngày đều tới nghe bệ hạ chi giáo huấn."

Thẩm Lãng nói: "Cũng không cần, chuyện của ta khá là bận rộn."

Đại Viêm thái tử nói: "Ta cái kia liền thường xuyên đến tìm Thẩm Dã điện hạ đánh cờ, làm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Cái này ngược lại cũng đúng có thể."

Thẩm Dã khom người nói: "Xin chỉ giáo!"

...

Lúc nửa đêm, một bóng người xuất hiện tại Thẩm Lãng viện tử bên trong, như trước là cái kia thư hùng không biện, muốn cùng hắn tranh cướp đệ nhất thiên hạ mỹ nam tử Cương Nhất.

"Ngươi rốt cục vẫn là đến." Thẩm Lãng nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi phải chờ tới ta cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến sau mới xuất hiện đây."

Cương Nhất nói: "Bệ hạ, ta cũng phi thường làm khó dễ, không biết là nên đến, vẫn là không nên tới, đến lại không biết có thể nói cái gì, lại lo lắng ảnh hưởng ngài cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến phát huy."

Thẩm Lãng nói: "Sợ dao động ta quyết chiến ý chí sao?"

Cương Nhất nói: "Đúng, ngài là một cái xác định Thanh Sơn không buông tha người, chỉ có như thế kiên quyết ý chí, mới có thể thu được thắng. Vì lẽ đó ta tuyệt đối không thể ảnh hưởng ngài tâm chí."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi vì sao đến?"

Cương Nhất nói: "Không đến mà nói, lại sợ không kịp."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cũng thật là thất khiếu linh lung tâm a, có lời gì nói đi, không cần lo lắng ảnh hưởng cùng ta Đại Viêm hoàng đế quyết chiến, ta tâm như sắt, sẽ không bị ảnh hưởng."

Cương Nhất nói: "Ta cũng rất muốn nói là gì, nhưng mà ... Kế thừa Đại Kiếp Minh Vương linh hồn người không phải ta, cho nên đối với rất nhiều chân tướng ta cũng rơi vào trong sương mù."

Thẩm Lãng nói: "Đúng dịp, Đại Kiếp Minh Vương tinh thần ký ức tại ta trong đầu, phần lớn như trước là nằm ở che đậy trạng thái, ta cũng rơi vào trong sương mù."

Cương Nhất nói: "Vì lẽ đó lạc, ta nghĩ tới nghĩ lui, thật sự không biết là nên đến, vẫn là không nên tới."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Cương Nhất nói: "Cuối cùng ta đến, sau đó muốn cùng ngài nói một câu."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nói."

Cương Nhất nói: "Ta Đại Kiếp tự căn bản là không tà ác, thậm chí tràn ngập quang minh cùng thần thánh, đương nhiên hắn sau đó trở nên tà ác, không ngừng có tà công, hơn nữa còn dùng tinh thần thuật đầu độc thế nhân, nhưng mà có lẽ là trước, chúng ta Đại Kiếp tự là một cái thuần túy mà lại cao thượng tổ chức."

Thẩm Lãng nói: "Ta tin tưởng, ta cũng nhìn thấy."

Tại thất lạc quốc gia phế tích đỉnh kim tự tháp, Thẩm Lãng nhìn thấy loại này siêu thoát, mười ba người dùng tính mạng đến giải thích loại này siêu thoát.

Cương Nhất nói: "Tên Đại Kiếp tự nguyên do, là bởi vì thượng cổ đại niết diệt. Đó là toàn bộ thế giới hạo kiếp, toàn thể nhân loại văn minh hạo kiếp, mà chúng ta Đại Kiếp tự truyền thừa ngàn năm duy nhất mục đích chính là ngăn cản này một hồi đại hạo kiếp, coi như ngăn cản không được, chí ít cũng có thể thoáng cứu lại một thoáng."

Thẩm Lãng nói: "Ta biết, các ngươi Đại Kiếp Minh Vương truyền thừa tinh thần ký ức, căn bản là không là gì thế giới cơ mật, mà là toàn bộ văn minh hệ thống, hầu như để ta đòi hỏi từ chữ thứ nhất phù bắt đầu học tập, dường như trẻ con như vậy bi bô tập nói, mà truyền thừa bộ phận này ký ức, đại khái tương đương với một triệu cái thư viện còn chưa hết."

"Ách ... ?" Cương Nhất nói: "Vậy ta có phải là muốn vui mừng, tiếp thu truyền thừa người là ngài, mà không phải ta."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi có thể thoáng vui mừng một thoáng."

"Ha ha ..." Cương Nhất nói, phi thường qua loa ứng phó nở nụ cười một tiếng.

Sau đó, hai người tĩnh lặng không nói gì.

Thẩm Lãng nói: "Cương Nhất, ngươi cũng phải đi rồi đúng không?"

Cương Nhất nói: "Thánh minh không quá mức bệ hạ, tối hôm nay liền đi, toàn bộ Huyền Không tự người toàn bộ đi, Đại Kiếp tự hết thảy ẩn giấu sức mạnh cũng toàn bộ mang đi."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia chúc ngươi thuận buồm xuôi gió, như thế ngươi mới đi địa phương là muốn trùng kiến Huyền Không tự, vẫn là Đại Kiếp tự đây?"

"Vẫn là gọi Đại Kiếp tự đi, bởi vì Huyền Không tự cùng Thông Thiên tự, đều đã từng là chúng ta Đại Kiếp tự mở chi nhánh."

Cương Nhất nói: "Hiện tại cũng coi như là trở về bản nguyên."

Ta ... Ta thảo!

Điểm này Thẩm Lãng là chân tâm không nghĩ tới a, vẫn còn có đoạn này bí ẩn?

Huyền Không tự cùng Thông Thiên tự, đều đang là Đại Kiếp tự tiểu hiệu?

"Này không có chút nào trâu bò." Cương Nhất nói: "Chúng ta kiến này hai phần hiệu, kết quả không có qua mấy trăm năm, liền bắt đầu lẫn nhau đấu tranh chém giết, cuối cùng tại Khương Ly bệ hạ dẫn dắt đi, Thông Thiên tự cùng Huyền Không tự đơn giản cùng đi ra binh diệt Đại Kiếp tự, vì lẽ đó thực sự là một đống phân."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia chúc ngươi trùng kiến Đại Kiếp tự thành công."

Cương Nhất nói: "Cảm ơn bệ hạ, mặt khác ta mời ngài tại thuận tiện, hoặc là bất tiện thời điểm, phóng hỏi chúng ta mới Đại Kiếp tự."

Câu này đối thoại, như trước quen thuộc như thế, phảng phất trước đây không lâu vừa nghe qua.

Thẩm Lãng nói: "Được rồi, vậy xin hỏi ta nên đi nơi nào viếng thăm các ngươi mới Đại Kiếp tự đây?"

"Ách ..." Cương Nhất nói: "Phi thường xin lỗi, bởi vì ta không có được Đại Kiếp Minh Vương truyền thừa, vì lẽ đó ta cũng không biết chúng ta mới Đại Kiếp tự ở nơi nào? Còn muốn khắp thế giới đi tìm."

Bây giờ liền lúng túng, ngươi còn không biết ở nơi nào, liền mời ta đi viếng thăm?

Cương Nhất nói: "Bởi vì ta lần này cần đi tìm chính là thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, nhưng ta thật sự không biết ở nơi nào. Tin tức của nó tại ngài trong đầu , đáng tiếc. . . Ngài lúc này cũng không biết. Nhưng tương lai Đại Kiếp Minh Vương tin tức giải khóa sau, ngài nên biết đến, mời ngài nhất định nhất định phải đi."

Thẩm Lãng nói: "Được rồi, tại thượng cổ thế giới, thì có Đại Kiếp tự?"

Cương Nhất nói: "Đúng, thượng cổ thế giới đại niết diệt đến trước, Đại Kiếp tự cũng đã thành lập, mục tiêu duy nhất chính là trợ giúp nhân loại tránh thoát đại kiếp nạn."

Thẩm Lãng nói: "Hiển nhiên, thượng cổ Đại Kiếp tự thất bại."

"Ách ..." Cương Nhất nói: "Đúng, trên thực tế không không có chờ đại niết diệt đến, chúng ta thượng cổ Đại Kiếp tự liền bị diệt rơi mất."

Thẩm Lãng nói: "Như thế xảo?"

"Đúng đấy." Cương Nhất nói: "Thật là đúng dịp a, hai lần đều bị diệt rơi mất, vì lẽ đó ta đối Đại Kiếp tự biểu thị mãnh liệt hoài nghi, luôn mồm luôn miệng được xưng muốn cứu vớt thế giới, ngăn cản hạo kiếp, kết quả hạo kiếp còn chưa tới liền tiêu diệt, thực sự là xốc nổi mà lại vô năng."

Ế? ! Ngươi Cương Nhất làm là cuối cùng Đại Kiếp tự truyền nhân, nói mình như vậy được không?

Thẩm Lãng nói: "Cái kia tại thượng cổ thế giới, là ai tiêu diệt các ngươi Đại Kiếp tự đây?"

"Không biết a." Cương Nhất nói: "Ta cũng tìm đã lâu, ta vẫn cho là là thượng cổ Cơ thị, dù sao bọn họ đã thay thế được Khương thị trở thành phương đông đế quốc hoàng đế, kết quả tìm mấy chục năm đều không có tìm được đáp án."

"Thật thê thảm ..." Thẩm Lãng nói: "Ngươi cuộc sống rất tốt, đều hoang phế tại đây mịt mờ lý tưởng cùng tôn chỉ lên."

"Cũng không phải sao." Cương Nhất nói: "Hơn nữa còn phải tiếp tục hoang phế xuống, hiện tại lại muốn dẫn mấy ngàn hơn vạn người, đi tìm cái gọi là thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, hắn đây sao để ta đi nơi nào tìm a, một điểm manh mối đều không có. Nhưng là vừa không thể không đi tìm, cả đời đều ở vì cái này mịt mờ lý tưởng mà phấn đấu, thực sự là lớn lao bi kịch. Nhưng nếu liền điểm ấy lý tưởng đều không có, kia chính là càng lớn hơn bi kịch, còn không bằng mấy chục năm trước sẽ chết tính toán."

Thẩm Lãng nói: "Chúc ngươi thành công."

"Cảm ơn bệ hạ." Cương Nhất nói: "Ta bệ hạ, mời ngài cần phải nhớ kỹ, tương lai thuận tiện cùng bất tiện thời điểm, đều thỉnh nhất định đến Đại Kiếp tự tìm chúng ta, chúng ta sẽ tiêu hao hết hết thảy sức mạnh cùng thời gian, chờ đợi đại giá của ngài quang lâm. Đương nhiên giả dụ chúng ta tìm tới cái này cái gọi là thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ."

Thẩm Lãng nói: "Được rồi, vậy các ngươi lúc rời đi, thuận tiện đi Nộ Triều thành tiếp một người, mang theo người này cùng đi tìm kiếm thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ đi."

Thẩm Lãng đưa tới một tờ giấy, Cương Nhất tiếp nhận đi liếc mắt nhìn, gật đầu nói: "Được rồi."

Sau đó hắn nhẹ nhàng xoa một cái, tờ giấy này triệt để nát tan.

"Cáo từ, ta bệ hạ." Cương Nhất nói.

Thẩm Lãng nói: "Cáo từ!"

Cương vừa đi ra khỏi vài bước, lại chiết thân trở về, hướng về Thẩm Lãng hai đầu gối quỳ xuống, cái trán dập đầu.

"Ngô hoàng, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Dập đầu sau, Cương Nhất nói: "Vẫn là sớm dập đầu đi, miễn cho sau đó không có cơ hội."

Sau nửa canh giờ.

Thẩm Lãng cưỡi rồng bay lên bầu trời.

Sau đó nhìn thấy một nhánh đội ngũ, ròng rã một vạn người, toàn bộ ăn mặc tăng bào đấu bồng, giơ cây đuốc, tĩnh lặng không hề có một tiếng động hướng về phía đông mà đi.

Toàn bộ Huyền Không tự tất cả mọi người, toàn bộ rời đi phương đông thế giới, đi thuyền ra biển, tìm kiếm cái kia bọn họ cũng căn bản không biết ở nơi nào thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, đi hoàn thành Cương Nhất chính mình cũng không rõ ràng sứ mệnh cùng lý tưởng.

1 vạn chi cây đuốc, phảng phất là một vạn con đom đóm.

Thẩm Lãng đem Thẩm Dã cũng mang đến, tĩnh lặng nhìn tình cảnh này, nhìn Huyền Không tự trốn đi.

"Cảm giác được cái gì?" Thẩm Lãng hỏi.

Thẩm Dã nói: "Trong tuyệt vọng hy vọng."

Thẩm Lãng lại một lần nữa cảm thán, Thẩm Dã thông minh.

Lúc này đêm đen, đưa tay không thấy được năm ngón, 1 vạn chi cây đuốc chiếu vào hắc ám trên mặt đất, cũng vẻn vẹn chỉ là dường như đom đóm ánh sáng đồng dạng, ánh sáng yếu ớt, rồi lại sinh sôi liên tục.

Thẩm Lãng nói: "Nhớ kỹ thời khắc này đi, con trai của ta."

...

Lại qua hai tháng.

Phương tây thế giới Hỏa Viêm đảo.

Mấy tháng này khí trời phi thường quỷ dị, toàn bộ thế giới lại một lần nữa trở nên lạnh.

Sa Man tộc vị trí phương đông thế giới vùng cực nam, nguyên bản là bốn mùa như xuân, coi như tại mùa đông cũng có hai mươi mấy độ Celsius, bọn họ thậm chí chỉ có một loại mùa, kia chính là mùa hè, vì lẽ đó xưng nơi như thế này khí trời như vậy đều là mùa mưa, không phải mùa mưa.

Thượng ngàn năm qua, Sa Man tộc phía nam đều không có từng hạ xuống tuyết.

Mà năm nay mùa đông, liền Sa Man tộc đều có tuyết rồi.

Nộ Triều thành cũng có tuyết rồi, huyền vũ phủ công tước cũng có tuyết rồi, Tây Luân đế quốc Bích Kim thành, cũng có tuyết rồi, mấy trăm năm qua lần thứ nhất.

Phảng phất toàn bộ thế giới đều ở tuyết rơi.

Nhưng mà có hai nơi nhưng không có tuyết bay, một cái là Viêm Kinh.

Viêm Kinh xem như là phương bắc, hàng năm bắt đầu mùa đông đều muốn tuyết rơi, chỉ có năm nay chưa có tuyết rơi, thậm chí khí hậu đều ở chừng mười mấy độ.

Nhưng khoảng cách Viêm Kinh bên ngoài mấy trăm dặm, nhưng lại tuyết lớn đầy trời.

Bởi vì Viêm Kinh bầu trời, có một con rồng.

Còn có một chỗ chính là phương tây thế giới Hỏa Viêm thành bầu trời, cũng từ đầu đến cuối không có tuyết rơi.

Bất quá, nơi này như trước là đóng băng đầy đất, nhiệt độ đã hạ xuống đến dưới 0 hơn 100 độ Celsius.

Khoảng cách hoàng đế mang theo cự long đi tới nơi này, đã vượt qua hơn 100 ngày.

Hỏa Viêm đảo không có bất kỳ biến hóa nào, kim tự tháp hạ đọng lại dung nham chi hải, như trước là -200° độ Celsius nhiệt độ thấp.

Hoàng đế bệ hạ như trước ngồi xếp bằng tại dung nham chi trên biển, không nhúc nhích.

Hắn phảng phất chết rồi đồng dạng, không có hô hấp, thậm chí ngay cả tim đập đều phảng phất không có.

Bỗng nhiên ...

Hoàng đế hô thở ra một hơi.

Ngực bắt đầu nhấp nhô, khôi phục tim đập cùng hô hấp.

Sau đó, hắn chậm rãi mở mắt ra.

Chỉ chốc lát sau!

Vô tận dung nham chi hải, bỗng nhiên lại một lần nữa hòa tan.

Từ đóng băng đọng lại đến một lần nữa biến thành nóng bỏng dung nham, phảng phất chỉ có trong nháy mắt.

Tiếp theo một giây sau.

Hỏa diễm trên đảo hàn băng, trong nháy mắt hòa tan biến mất.

Bên trong đóng băng động vật, cây xanh, phồn hoa, trong nháy mắt bị giải phóng ra.

Đương nhiên, không có phục sinh.

Lại một giây sau.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Hỏa Viêm thành thượng cổ phế tích, trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Tiếp theo, toàn bộ Hỏa Viêm đảo tan xương nát thịt.

Xung quanh hết thảy đóng băng ngoài khơi, nghìn dặm đóng băng chi hải, trong nháy mắt hòa tan, biến thành bích lục nước biển.

Nhưng mà cái chớp mắt tiếp theo.

Lại đột nhiên sôi trào, biến thành ngập trời sương mù.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Trước nay chưa từng có núi lửa đại bạo phát.

Nhiều vô số kể dung nham, đột nhiên xông lên mấy ngàn hơn vạn gạo trên không.

Đỏ rực dung nham, đem toàn bộ bầu trời đều rọi sáng nhuộm đỏ.

Nơi này núi lửa phun trào, phảng phất so Olympus núi lửa đều muốn kinh người.

Rầm rầm rầm rầm!

Ngập trời dung nham, dường như địa ngục lửa khói.

Vô biên vô hạn, kéo dài trăm dặm.

Phảng phất đại địa gào thét, tinh cầu gào thét.

Nửa cái bắc bộ Tây Luân đế quốc đều đang run rẩy, vừa hòa tan ngoài khơi, nhấc lên kinh thiên biển động, chung quanh bao phủ.

Tại đây kinh người trong bức tranh.

Một con rồng, vô thanh vô tức bay đến trên bầu trời.

Đại Viêm cự long, niết bàn trùng sinh.

Bay đến trên chín tầng trời.

Mà liền tại hắn phóng lên trời sau.

Núi lửa phun trào kết thúc, thậm chí vừa phun trào ra dung nham, trực tiếp trên không trung đọng lại, hình thành rồi không gì sánh được mỹ lệ điêu khắc, quỷ phủ thần công đồng dạng.

Tiếp theo, ngập trời biển động sóng lớn, cũng giống như trong nháy mắt đọng lại, hình ảnh ngắt quãng tại tối mãnh liệt trong nháy mắt.

Mênh mông ngoài khơi, lại một lần nữa đóng băng, chỉ có điều không ở trơn nhẵn như gương.

Đại Viêm hoàng đế thành công, hắn cùng hắn rồng, cũng hoàn thành trí vu tử địa nhi hậu sinh.

Chiến thắng địa ngục, hoàn thành điên cuồng đại niết bàn.

Hắn cũng không có lập tức rời đi, bởi vì có một cái màu trắng cái bóng nhanh chóng xuôi nam.

Là Bạch Kinh nữ tử.

"Đại Viêm đế quốc cơ bệ hạ, ngài không có tuân thủ đã từng khế ước, ngài không nên tới phương tây." Bạch Kinh cô gái nói.

Đại Viêm hoàng đế nói: "Nhưng các ngươi cũng không có ngăn cản ta không phải sao? ! Khế ước, đều đến vào lúc này, còn có khế ước sao?"

Bạch Kinh nữ tử trầm mặc.

Đại Viêm hoàng đế nói: "Nếu như không có cái khác chỉ giáo, ta liền muốn cáo từ, Thẩm Lãng lúc này tại Viêm Kinh, chờ cùng ta quyết chiến đây. Phương đông thế giới chỉ có một người chủ nhân, không phải Khương thị, chính là Cơ thị."

Bạch Kinh nữ tử lại một lần nữa trầm mặc chốc lát nói: "Cáo từ."

"Cáo từ." Đại Viêm hoàng đế nói: "Đừng quên các ngươi đã từng từng làm sự tình."

Sau đó, Đại Viêm hoàng đế cưỡi cự long trong nháy mắt biến mất ở trong tầm mắt.

Cái chớp mắt tiếp theo, rồng đã tại bên ngoài trăm dặm.

Loại này trong nháy mắt năng lượng gây dựng lại, Đại Viêm cự long cũng nắm giữ.

"Thẩm Lãng ta đến, này một hồi chậm lại ba mươi mấy năm quyết chiến, rốt cuộc muốn trùng mới bắt đầu."

Hoàng đế bệ hạ thở dài nói, hắn cùng hắn Long Phi tránh mau hiện, hướng về Viêm Kinh phương hướng bay đi.

...

Chú: Hạ một chương chính là Thẩm Lãng cùng Đại Viêm hoàng đế đại quyết chiến, chư vị ân công, tứ ta vé tháng, cho ta sức mạnh, để ta hướng về trước bò hai tên.

Chương 629: Thẩm Lãng Cùng Hoàng Đế! Quyết Chiến Kết Thúc! (Tu)

Chương 629:: Thẩm Lãng cùng hoàng đế! Quyết chiến kết thúc! (tu)

Trong lao không năm tháng, phong lưu tổng bị gió táp mưa sa đi. Đã từng chúa tể nước Việt quan trường gần hai mươi năm Chúc Hoằng Chủ, những năm này hầu như hoàn toàn bị lãng quên.

Đã từng chúc thắt ở nước Việt trong triều đình có thể nói là che kín bầu trời, Thiên Việt thành chi chiến kết thúc, Ninh Chính một lần nữa thượng vị, chúc hệ bị triệt để đánh đổ, lúc đó toàn bộ triều đình hầu như hết rồi ba phần tư, toàn bộ nước Việt quan chức cũng hết rồi hơn một nửa, triều cục hầu như không cách nào vận chuyển.

Nhưng mà mới vẻn vẹn đi qua thời gian sáu, bảy năm, nước Việt triều đình cùng địa phương thượng, lại là nhân tài đông đúc, quan lại đầy trời càng.

Mà hiển hách một đời Chúc thị gia tộc, đầu tiên là bị đánh đổ, sau đó bị giám thị, cuối cùng bị lãng quên.

Đã từng quý là trạng nguyên Chúc Hồng Bình, vừa bắt đầu còn có vẻ ngạo kiều, đối nước Việt triều đình thờ ơ lạnh nhạt, tại Hắc Thủy đài giám thị ra đời hoạt, một thân ngông nghênh. Đã từng Chúc Nịnh, thà rằng giả bệnh cũng không muốn cùng Thẩm Lãng một hệ thông gia. Mà hiện tại nước Việt đối Chúc thị gia tộc giám thị đã sớm giải tán, Chúc Hồng Bình cùng Chúc Nịnh cũng có thể tự do ra vào.

Nhà tù bên trong Chúc Hoằng Chủ, cũng giống như đã biến thành một tù nhân người qua đường A.

Hắn không biết bên ngoài chuyện gì xảy ra, bởi vì hắn bị cấm chỉ thăm viếng, bất quá hắn không vội, bởi vì hắn đối Đại Viêm đế quốc tràn ngập lòng tin tuyệt đối.

Thẩm Lãng hết thảy thắng lợi đều là tạm thời, nhất định đều sẽ biến thành tro bụi. Năm đó Khương Ly không giống như Thẩm Lãng uy phong hiển hách, kết quả còn không phải chết bất đắc kỳ tử đột tử? Đại Càn đế quốc chia năm xẻ bảy?

Chúc Hoằng Chủ bình tĩnh tại trong phòng giam dưỡng sinh, mỗi ngày đều luyện Lục cầm hí, hơn nữa nước Việt Hắc Thủy đài cũng không có tại thức ăn thượng cắt xén hắn.

Trong lòng hắn âm thầm kế tính toán thời gian, thoáng có một chút điểm lo lắng, bởi vì thời gian gần đủ rồi a, Đại Viêm đế quốc đã ra tay diệt Thẩm Lãng a.

Bỗng nhiên ... Nhà tù chi cửa bị mở ra, Chúc Hoằng Chủ xuất hiện trước mặt một người tuổi còn trẻ Hắc Thủy đài thiên hộ, dĩ nhiên chưa từng thấy, sau lưng của hắn mang theo bốn tên Hắc Thủy đài vũ sĩ.

Dĩ nhiên không phải Diêm Ách tới gặp hắn?

"Đi thôi, Chúc Hoằng Chủ." Cái kia Hắc Thủy đài thiên hộ nói.

Chúc Hoằng Chủ ánh mắt hơi hơi rúc nói: "Diêm Ách đây?"

"Đại đô đốc rất bận." Hắc Thủy đài thiên hộ nói.

Chúc Hoằng Chủ cười gằn, Diêm Ách coi như lại bận bịu có thể bận bịu đi nơi nào? Hắn Chúc Hoằng Chủ nhưng là nước Việt cao nhất tù phạm, Đại Viêm hoàng đế bệ hạ sắc phong nước Việt thủ tướng, Đại Viêm đế quốc đại học sĩ, bây giờ lại phái một tên thiên hộ đến?

"Đến đưa ta ra đi?" Chúc Hoằng Chủ cười nói: "Làm sao cũng không có chặt đầu rượu a?"

"Nói nhảm nhiều như vậy làm cái gì? Đi!" Cái kia Hắc Thủy đài thiên hộ quát lạnh, ánh mắt tràn ngập căm ghét.

"Ha ha ha ..." Chúc Hoằng Chủ nói: "Đại Viêm đế quốc đánh tới, cái gọi là Đại Càn đế quốc ngàn cân treo sợi tóc, nước Việt chẳng mấy chốc sẽ vong đi, vì lẽ đó như thế không thể chờ đợi được nữa phải xử tử ta. Nếu như là Thẩm Lãng thắng, Diêm Ách đã không thể chờ đợi được nữa tìm đến ta khoe khoang, vì lẽ đó phải xử tử ta đi. Chờ, để ta đem cuối cùng này một bộ động tác làm xong."

Sau đó, Chúc Hoằng Chủ cẩn thận tỉ mỉ hoàn thành Lục cầm hí cuối cùng một bộ động tác.

"Đi thôi, đưa ta lên đường thôi, là một tia Bạch Trù, vẫn là một chén rượu độc, vẫn là đưa ta đi đoạn đầu đài a?" Chúc Hoằng Chủ ha ha cười nói: "Ta năm nay chín mươi ba, thật sự không sợ chết, có thể trước khi chết nhìn thấy Đại Viêm đế quốc thắng lợi, có thể trước khi chết nhìn thấy Đại Càn đế quốc bại vong, đáng giá ..."

Tuổi trẻ Hắc Thủy đài thiên hộ trong mắt xem thường, đây chính là nước Việt đã từng tướng phụ? Thật là khiến người ta thất vọng a, chẳng trách Hắc Thủy đài những bá chủ cũng không muốn tự mình đến, xác thực vô vị. Ông lão này, thực sự là qua khí.

Hắc Thủy đài vũ sĩ mang theo Chúc Hoằng Chủ đi ra Hắc Thủy đài, ròng rã nhanh bảy năm, Chúc Hoằng Chủ lần thứ nhất đi ra Hắc Thủy đài, lại một lần nữa nhìn thấy lâu không gặp thái dương, đâm vào hắn không mở mắt ra được.

Còn có đây không khí, quá mức mới mẻ, quá mức sinh cơ bừng bừng, hầu như sặc cho hắn ho khan.

Đi ra Hắc Thủy đài thành bảo sau, phía trước có ba con tuyết điêu, tĩnh lặng đứng ở chỗ này, trên lưng còn có chuyên môn cái ghế.

Mấy cái Hắc Thủy đài vũ sĩ trực tiếp nhấc theo Chúc Hoằng Chủ, lên tuyết điêu trên lưng, sau đó tại hai tên Hắc Thủy đài vũ sĩ giám thị hạ, bay lên trời, hướng về phương bắc bay đi.

"Này, đi nơi nào thế?" Chúc Hoằng Chủ run rẩy nói.

Hắc Thủy đài vũ sĩ nhàn nhạt nói: "Đại Càn đế quốc trăm vạn đại quân vây công Viêm Kinh, bệ hạ lập tức sẽ cùng Đại Viêm hoàng đế tiến hành quyết chiến. Việt vương bệ hạ bỗng nhiên nhớ lại ngươi đến, vì lẽ đó để chúng ta dẫn ngươi đi Viêm Kinh, chứng kiến này một hồi thần thánh thời khắc, dù sao ngươi cũng là năm đó lão nhân."

...

Viêm Kinh trong thành, Chúc thị gia tộc dinh thự.

Viêm Kinh Chúc thị, mấy trăm năm hào môn quý tộc, Chúc Hoằng Chủ đã từng nằm mộng cũng muốn phải về đến Viêm Kinh, hắn không cam lòng chỉ vì một cái chi hệ, đời này của hắn phấn đấu, đều là trở về Chúc thị chủ gia.

Lúc này Viêm Kinh Chúc thị gia chủ, ngồi bất động không nhúc nhích. Hắn hôm nay, đã quý là Đại Viêm đế quốc nội các thủ tướng, làm mấy năm phó tướng, rốt cuộc phù chính.

Nhưng mà ... Hắn tình nguyện không muốn phù chính, không muốn làm cái này thủ tướng.

Đại Càn đế quốc bao vây Viêm Kinh, đã vượt qua ba tháng. Thiên hạ hết thảy hào môn quý tộc, hết thảy chư hầu quân chủ, toàn bộ đi tới Viêm Kinh, hơn nữa phần lớn đều không có trụ ở trong thành, mà là ở tại ngoài thành.

Khoảng thời gian này, Đại Viêm thái tử ba ngày hai bữa đi tới Thẩm Lãng bệ hạ hành cung, đi cùng Thẩm Dã thái tử đánh cờ, trong nhất thời phảng phất quan hệ tâm đầu ý hợp.

Tất cả mọi người đều đang lẳng lặng chờ đợi Đại Viêm hoàng đế trở về, chờ đợi một kết quả.

"Chúc Hoằng Chủ, đáng chết, đáng chết, đáng chết ..." Chúc thị gia chủ lạnh lùng nói.

Chúc thiếu chủ nói: "Phụ thân bình tĩnh đừng nóng, đến khi hoàng đế bệ hạ trở về liền vũ nội một thanh, hôm nay chi sốt ruột liền cũng tiêu tan. Năm đó Khương Ly bại bởi hoàng đế bệ hạ, bây giờ Thẩm Lãng cũng thay đổi không được kết cục này, chờ cái chết của hắn chính là."

Chúc thị gia chủ thở dài nói: "Chúng ta Viêm Kinh Chúc thị đương nhiên vĩnh viễn đứng ở Cơ thị bên này, nhưng mà ... Chúc Hoằng Chủ kiên định như vậy làm cái gì? Đã từng Thẩm Lãng bệ hạ chủ động đưa ra thông gia, để Chúc Nịnh gả cho Kim Mộc Thông, hắn vì sao phải từ chối? Hơn nữa còn để Chúc Nịnh giả bệnh? Triệt để chọc giận Thẩm Lãng bệ hạ, hiện nay thiên hạ rất nhiều gia tộc, rất nhiều đều có thể chuyển đổi trận doanh, chỉ có ta Chúc thị, không có cơ hội."

Chúc thị chi chủ thống khổ xoa xoa lông mày, hắn dĩ nhiên đối với hoàng đế bệ hạ ôm ấp lòng tin tuyệt đối, cũng cảm thấy Thẩm Lãng lần này phải thua không thể nghi ngờ, chắc chắn phải chết. Nhưng mà như hắn như thế hào môn quý tộc, trứng gà nhất định không thể thả tại trong một cái giỏ, lúc đó Khương Ly hiển hách thiên hạ thời điểm, hắn không cũng phái ra Chúc Nghiêu ẩn núp đến Khương Ly bên người.

Chúc Hoằng Chủ hạ ngục sau, vốn là tốt đẹp nhất đầu cơ cơ hội, Chúc Nịnh bị ép gả cho Kim Mộc Thông làm thiếp, như thế lại có vẻ khuất nhục không phải tự nguyện, thế nhưng là lại thành công đầu cơ.

Kết quả Chúc Hoằng Chủ từ chối, trả lại diễn Chúc Nịnh giả bệnh một chuyện, triệt để đoạn tuyệt nương nhờ vào Khương thị con đường.

"Triệu Lâm đã từng là Doanh Quảng chó săn, nhưng hiện tại cũng như trước bị trọng dụng." Bên cạnh Chúc thị nhân vật số hai nói.

Chúc thị chi chủ nói: "Đó là bởi vì Triệu Lâm không có chân chính mạo phạm qua Thẩm Lãng bệ hạ, cũng không có bị Thẩm Lãng bệ hạ ghi nhớ trong lòng, không có bị căm ghét. Mà chúng ta Chúc thị, đã bị Thẩm Lãng bệ hạ căm ghét."

Chúc thiếu chủ nói: "Thẩm Lãng quý là Đại Càn đế chủ, lòng dạ như thế chật hẹp sao?"

"Không, ngược lại, lòng dạ của hắn rất rộng lớn." Chúc thị chi chủ nói: "Nhưng mà chúng ta Chúc thị cũng không đủ phân lượng để hắn chuyển biến ý nghĩ, biết không? Chúng ta đã không cách nào thay đổi hắn căm ghét chi tâm, tương lai như Khương thị thắng lợi, coi như Thẩm Lãng bệ hạ không có mở miệng xử lý chúng ta Chúc thị, chúng ta những kẻ địch kia cũng sẽ điên cuồng nhào cắn tới đến, đem chúng ta Chúc thị triệt để xé nát."

Chúc thiếu chủ nói: "Phụ thân yên tâm, hoàng đế bệ hạ chí cao vô thượng, tất thắng không thể nghi ngờ!"

...

Toàn bộ Viêm Kinh đều ở đừng lên tiếng, hết thảy gia tộc, hết thảy quan chức, đều không có công khai phát biểu bất kỳ lập trường, tất cả mọi người đều đang đợi Đại Viêm hoàng đế trở về.

Vô số người quỳ xuống đất cầu khẩn, Đại Viêm hoàng đế vạn thắng, thiên đạo Vĩnh Xương. Cũng tương tự có vô số người quỳ xuống đất cầu khẩn, Thẩm Lãng bệ hạ vạn thắng, thiên đạo Vĩnh Xương.

Đại Viêm thái tử như trước tại cùng Thẩm Dã chơi cờ, thật sự đang chơi cờ, mà không phải dựa vào chơi cờ tán gẫu, trên thực tế song phương rất ít tán gẫu, cũng chỉ là chơi cờ.

Đại Viêm thái tử, thua nhiều thắng ít, không phải hắn đang cố ý để cờ, mà là thật sự hạ bất quá Thẩm Dã. Thẩm Dã là thiên tài chân chính, mà Đại Viêm thái tử không phải.

Này một ván mắt thấy Đại Viêm thái tử lại muốn thua, hắn như trước tại sắp chết giãy dụa, muốn cứu vãn cục diện.

"Khương điện hạ, mặc kệ tại thượng cổ vẫn là ở thế giới này, chúng ta Khương thị cùng Cơ thị tuyệt phần lớn thời gian đều là vô cùng mật thiết." Đại Viêm thái tử nói: "Không chỉ có như thế, hơn nữa hai chúng ta gia tộc, đời đời kiếp kiếp đều ở thông gia."

"Ừm." Thẩm Dã nói.

Đại Viêm thái tử nói: "Thời kỳ thượng cổ, Khương Hiết thái tử làm phương đông đế quốc hoàng thái tử, bán đi toàn bộ phương đông thế giới, cấu kết phương tây Thất Lạc đế quốc, cho chúng ta phương đông đế quốc mang đến trước nay chưa từng có chiến lược tổn thất, hầu như có vong quốc nguy hiểm. Vì lẽ đó Cơ thị mới thay vào đó, trở thành phương đông đế quốc hoàng thất, nhưng coi như như thế chúng ta cũng không có xử tử Khương Hiết thái tử, chỉ là đem hắn giam cầm, hơn nữa Khương thị như trước là đệ nhất thiên hạ Vương tộc."

Thẩm Dã nói: "Ta biết, phụ thân cùng ta nói rồi những thứ này. Nhưng mà ba mươi mấy năm trước các ngươi hành vi quá khó nhìn, mượn Doanh Quảng tay, hầu như giết tuyệt Khương thị Vương tộc."

Đại Viêm thái tử yết hầu hơi hơi nuốt một thoáng, sau đó không có tiếp câu nói này đầu, tiếp tục nói: "Hơn nữa dù cho tại thời đại thượng cổ, cũng là ta Cơ thị trước tiên là hoàng tộc, trên đường đại loạn, bị ngươi Khương thị thay vào đó."

Thẩm Dã lạc tử, không nói gì thêm.

"Đại Càn đế quốc vạn thắng, vạn thắng, vạn thắng!"

Lúc này bên ngoài vang lên sơn hô biển động âm thanh, có vẻ có chút đột nhiên.

Thẩm Dã bỏ xuống quân cờ, tuy rằng này một cái ván cờ còn có chín bộ liền muốn kết thúc, hơn nữa hắn liền muốn thắng.

"Ngày hôm nay chỉ tới đây thôi." Thẩm Dã nói.

"Được." Đại Viêm thái tử cũng bỏ xuống quân cờ.

Này một hồi ván cờ, không có phân ra thắng bại, liền tạm thời kết thúc.

Hai người đi đến bên ngoài, nhất thời nhìn thấy Thẩm Lãng cưỡi rồng bay lên không.

"Đại Càn vạn thắng, vạn thắng."

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Đại Viêm thái tử trái tim run lên, vì sao Thẩm Lãng bỗng nhiên cưỡi rồng lên không, chẳng lẽ phụ hoàng trở về rồi sao?

Nhất thời, hắn hướng về phía đông bầu trời nhìn tới.

Lúc này, quá dương cương vừa bay lên không lâu, có vẻ nhất là lóa mắt.

Bỗng nhiên, thái dương xuất hiện một cái bóng đen.

Hơn nữa cái bóng đen này càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Cuối cùng, phảng phất hoàn toàn che đậy trên trời thái dương.

Phụ hoàng trở về rồi!

Đại Viêm hoàng đế cưỡi rồng trở về.

Mặt trời mọc phương đông, chỉ ta Đại Viêm bất bại!

Mặt trời mọc phương đông, Đại Viêm bất bại!

Nhất thời, viêm trong kinh thành vang lên sơn hô biển động.

"Đại Viêm vạn thắng, Đại Viêm vạn thắng!"

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Hoàng đế trở về, che kín bầu trời.

Nhất thời toàn bộ Đại Viêm đế quốc quan chức, quân đội, dân chúng phảng phất bị triệt để nhen nhóm.

Nguyên bản suy sụp tinh thần tâm, trong nháy mắt lừng lẫy sục sôi.

Nguyên bản đè nén ý chí, trong nháy mắt cháy hừng hực, tự tin xung thiên.

"Đại Viêm vạn thắng, ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."Hơn một triệu người cùng kêu lên hô to, âm thanh rung trời.

Mà bao vây Viêm Kinh trăm vạn đại quân, còn có đi theo

Khương thị vô số người không cam lòng lạc hậu, lôi kéo cổ họng hô to: "Đại Càn vạn thắng, Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đại Viêm vạn thắng!"

"Đại Càn vạn thắng!"

Toàn bộ Viêm Kinh nội ngoại, triệt để sôi trào.

Tung hoành mấy trăm dặm trên mặt đất, vượt qua mấy triệu người ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Thẩm Lãng cùng Đại Viêm hoàng đế càng ngày càng gần.

Hai cái cự long cũng càng ngày càng gần.

Rất nhanh, song phương tại Viêm Kinh bầu trời gặp gỡ, khoảng cách vẻn vẹn mười mấy mét.

Mấy vạn km2 trên mặt đất, tĩnh lặng không hề có một tiếng động.

Mấy triệu người, tĩnh lặng không hề có một tiếng động.

Thiên hạ các nước hết thảy hào môn quý tộc, hết thảy chư hầu quân chủ, nháy mắt một cái không nháy mắt, chứng kiến cái này thần thánh mà lại vĩ đại thời khắc.

Ngàn từ năm đó lần thứ nhất, cũng là duy nhất một lần.

Chứng kiến lịch sử!

Không chỉ là phương đông lịch sử, cũng là toàn bộ thế giới lịch sử.

...

Thẩm Lãng vẫn là lần thứ nhất cùng hoàng đế gặp mặt, hoàng đế bệ hạ so tưởng tượng khuôn mặt bình thường a, còn lâu mới có được Khương Ly bệ hạ như thế anh minh uy vũ, thô bạo xung thiên.

Nhưng Thẩm Lãng biết, đây là thiên hạ mạnh mẽ nhất người, không phải vũ công mạnh mẽ, mà là trí tuệ mạnh mẽ, ý chí mạnh mẽ.

Người này giống như hắn, hoàn thành long chi cảm ngộ.

Không chỉ có như thế, tại mấy tháng trước Thẩm Lãng vẫn không có lên phía bắc Viêm Kinh thời điểm, hắn liền lựa chọn một cái gian nan nhất quyết tuyệt con đường, thâm vào địa ngục, để cự long niết bàn trùng sinh.

Thẩm Lãng lúc đó là đối mặt tuyệt cảnh, nhất định phải trí vu tử địa nhi hậu sinh. Mà hoàng đế bệ hạ vẫn không có nhìn thấy Thẩm Lãng cự long, cũng đã lựa chọn hủy diệt trùng con đường sống. Dũng khí của hắn, thực sự là không ai bằng.

"Thẩm Lãng bệ hạ, lần đầu gặp gỡ, phi thường vinh hạnh." Đại Viêm hoàng đế nói.

"Hoàng đế bệ hạ, lần đầu gặp gỡ, phi thường vinh hạnh." Thẩm Lãng nói.

Vào lúc này hắn mới có chút hoảng hốt, trước mắt vị hoàng đế bệ hạ này nên tính là hắn kẻ địch lớn nhất, dĩ nhiên chưa bao giờ gặp gỡ, hơn nữa vừa thấy mặt, liền quyết sinh tử, cũng thật là kỳ diệu.

Đây chính là cái gọi là hoàng không gặp hoàng?

"Cảm tạ Thẩm Lãng bệ hạ, không có hủy diệt Viêm Kinh thành, cũng đỡ phải ta trùng kiến." Đại Viêm hoàng đế nói: "Mấy tháng này, để ngươi đợi lâu."

Thẩm Lãng nói: "Không đợi lâu, kỳ thực ta cũng không hy vọng ngày hôm đó sớm như thế liền đến đến."

Đại Viêm hoàng đế nói: "Nghe nói ngươi có một đứa con trai tốt, lần này quyết chiến, như trẫm thắng, không giết người nhà ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì đa tạ hoàng đế bệ hạ nhân từ."

Tiếp theo Thẩm Lãng nói: "Đúng rồi, hoàng đế bệ hạ, ba mươi mấy năm trước, Khương Ly bệ hạ chết bất đắc kỳ tử một chuyện, ngươi có biết hung phạm là ai sao?"

"Không phải ta!" Hoàng đế bệ hạ nói.

Ế? ! Này bản năng để Thẩm Lãng nghĩ đến một cái tiểu phẩm bên trong nói Viên Minh Viên không phải ta đốt.

Hoàng đế nói: "Khương Ly cái chết không có quan hệ gì với ta, ta ngày đó là chờ đợi cùng hắn quyết chiến, bởi vì ta có lòng tin tuyệt đối thắng lợi. Cứ việc lúc đó ta rồng vẫn không có phục sinh."

Thẩm Lãng không khỏi nghĩ đến Khương Ly bệ hạ di thư, đây là hắn Bắc phạt Viêm Kinh trước viết xuống, từ ngữ bên trong tràn ngập bi quan. Nhìn thấy Khương Ly di thư thời điểm, Thẩm Lãng còn có chút kỳ quái, lúc đó toàn bộ thiên hạ đều ở xem trọng Khương Ly, vì sao hắn nhưng bi quan, hơn nữa còn sớm viết xong di thư?

Lúc đó Khương Ly là có tiếc nuối, bởi vì hắn rồng vừa ấp nở, còn trở thành không được quyết thắng vũ khí. Nhưng mà Đại Viêm hoàng đế rồng cũng không có thức tỉnh a, cũng trở thành không được quyết thắng vũ khí.

Không, không đúng!

Lúc đó Đại Viêm cự long tuy rằng vẫn không có thức tỉnh, nhưng hoàng đế bệ hạ đối Long Chi Lực lượng cảm ngộ, đã đến rất cao cấp bậc. Vì lẽ đó hoàng đế nói lúc đó quyết chiến, hắn tất thắng không thể nghi ngờ, tràn ngập tuyệt đối tự tin.

Hoàng đế tiếp tục nói: "Nhưng không nghĩ tới, quyết chiến còn chưa có bắt đầu, Khương Ly cũng đã chết rồi, bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử, thật là khiến người ta ... Không nói gì."

Hoàng đế dùng không nói gì cái từ này, mà không phải bóp cổ tay.

Rất hiển nhiên hắn lúc đó cùng Khương Ly quyết chiến trước trước hết để cho Khương Ly danh tiếng rung trời, tất cả mọi người đều cảm thấy Khương Ly tất thắng không thể nghi ngờ. Sau đó tại quyết chiến, hoàng đế tiêu diệt Khương Ly trăm vạn đại quân, triệt để kinh sợ thiên hạ, trình diễn Cơ thị kỳ tích.

Nhưng mà vẫn không có trình diễn, Khương Ly đã chết rồi. Vì lẽ đó hoàng đế mới là buồn bực nhất cái kia, bây giờ liền phảng phất tại chơi game, ta cái quái gì vậy đều muốn thắng, bỗng nhiên ngươi chết máy.

Thẩm Lãng nói: "Hung thủ là ai?"

Hoàng đế nói: "Ta có thể lại trở về đẩy đẩy một cái, nói chuyện này sao?"

Thẩm Lãng nói: "Được!"

Hoàng đế nói: "Nguyên bản ta cảm thấy tất thắng không thể nghi ngờ, nhưng mà Khương Ly chết bất đắc kỳ tử, trái lại để ta cảm thấy có một khả năng khác tính. Hay là Khương Ly thực lực, cũng cùng ta tưởng tượng không giống nhau. Hay là ta lúc đó cảm thấy chắc thắng, nếu thật sự đánh lên, nhưng là không hẳn, vì lẽ đó Khương Ly mới sẽ chết bất đắc kỳ tử."

Hoàng đế khẩu khí rất bình thản, nhưng mà Thẩm Lãng nhưng phi thường cảm khái.

Hoàng đế bệ hạ thật ghê gớm, câu nói này liền cho thấy hắn kinh người lòng dạ. Thừa nhận đối thủ mạnh mẽ, cũng nói mình có thể sẽ thua.

"Khương Ly sau khi chết, toàn bộ thiên hạ đều ở nói trẫm là hậu trường hắc thủ." Hoàng đế nói: "Toàn bộ thiên hạ đều ở nói ta Cơ thị đến vị bất chính, nói ta chính diện đánh không lại liền Khương Ly, vì lẽ đó hạ độc thủ mưu sát chi, thực sự là gặp quỷ."

Đối với chuyện này, hoàng đế chưa từng có hướng về bất kỳ ai từng giải thích, bao quát thái tử ở bên trong.

Nhân vì thiên hạ người trong, không có bất kỳ người nào xứng với lời giải thích của hắn, không có một người có tư cách để hoàng đế giải thích chuyện này.

Hiện tại rốt cuộc có một người có tư cách này, kia chính là Thẩm Lãng.

"Đương nhiên, người trong thiên hạ không dám công khai nói ta dùng thủ đoạn hèn hạ mưu sát Khương Ly, nhưng mà toàn bộ thiên hạ đều ở chỉ chỉ chỏ chỏ, vô số người tả đủ loại sách, 'Đông Ly truyện' tổng cộng có mấy trăm phiên bản, trong đó vượt qua một nửa phiên bản, khó coi, đối với ta Cơ thị mọi cách làm nhục." Hoàng đế thở dài nói: "Tại thượng cổ thế giới, ta Cơ thị đến vị chi chính, không gì sánh được. Quả thật trong chúng ta đồ thất đức, mất đi ngôi vị hoàng đế, các ngươi Khương thị thay vào đó. Sau Khương Hiết thái tử phản bội phương đông đế quốc, chúng ta Cơ thị lại đoạt lại ngôi vị hoàng đế. Từ đầu tới đuôi, quang minh chính đại. Đến phiên trẫm một đời này hoàng đế, Cơ thị liền trở thành đê tiện không biết xấu hổ mưu sát giả?"

Thẩm Lãng nói: "Nếu ta nhớ không lầm, Sở vương cái chết, Cơ thị liền không thể tách rời quan hệ, rất không vẻ vang."

"Sở vương? Đó là Phù Đồ Sơn giết chết, ta Cơ thị ngồi xem mà thôi." Hoàng đế khinh thường nói: "Lại nói Sở thị, cái kia là gì a miêu a cẩu a, tại thời đại thượng cổ, Sở thị thân phận gì? Ta Cơ thị không có tác dụng thủ đoạn gì giết chết bọn họ, đều là đương nhiên, cái gì mưu sát, cái gì độc hại, lại có cái gì cái gọi là?"

Hoàng đế câu nói này liền bá đạo xung thiên.

Hiện tại Thẩm Lãng xem như là rõ ràng, tại Cơ thị trong mắt, chỉ có Khương thị mới xứng đáng thượng Cơ thị giảng quy củ, còn lại đều là a miêu a cẩu, cũng không cần giảng quy củ.

"Được rồi, tất cả những thứ này cũng không đáng kể." Hoàng đế nói: "Bây giờ Thẩm Lãng bệ hạ như mặt trời ban trưa, ngươi ta quyết đấu đỉnh cao, lại cũng không có người nói ta mưu sát ngươi chứ? Trận chiến này thiên hạ cùng nhận, nếu ta giết ngươi, lại cũng không có người nói ta Cơ thị âm mưu tiểu nhân, đến vị bất chính đi."

Thẩm Lãng nói: "Hoàng đế bệ hạ, ngài vẫn không có nói cho ta, là ai mưu sát Khương Ly bệ hạ?"

Hoàng đế nói: "Chờ ngươi ta quyết chiến sau khi kết thúc, trẫm sẽ nói cho ngươi biết làm sao?"

Thẩm Lãng nói: "Được!"

Hoàng đế nói: "Vậy chúng ta bắt đầu?"

Thẩm Lãng nói: "Vì để tránh cho thương tổn vô tội, chúng ta đi xa một chút địa phương đánh?"

Hoàng đế nói: "Được."

Sau đó, hai con rồng không ngừng lên không, lên không, lên không.

Càng ngày càng cao, cuối cùng trực tiếp bay ra thế giới này tầng khí quyển, xa cách mặt đất hai ngàn dặm bên trên.

Đương nhiên, kỳ thực đến hơn một vạn cây số bên trên còn có hết sức mỏng manh không khí, chỉ có điều truyền thống ý nghĩa thượng, chỉ có điều một ngàn cây số bên trên thở mạnh cũng đã hầu như không đáng kể.

Thoáng do dự sau, Thẩm Lãng lại phi đến cao hơn một chút, bay đến cách xa mặt đất ba ngàn dặm bên trên.

Hai người đều có long chi cảm ngộ, đều có thượng cổ vương giới, thượng cổ hoàng giới, vì lẽ đó tại độ cao này thượng đều có thể sinh tồn.

Mà lúc này Viêm Kinh trên mặt đất, mấy triệu người như trước ngửa đầu nhìn kỹ, mặc dù bọn hắn cái gì đều không nhìn thấy.

"Khoảng cách này, gần như có thể đi, sẽ không làm thương tổn đến Viêm Kinh." Hoàng đế âm thanh trực tiếp tại Thẩm Lãng trong lỗ tai vang lên.

Thẩm Lãng nói: "Gần đủ rồi, hoàng đế bệ hạ, nhớ kỹ ngài hứa hẹn, quyết chiến sau khi kết thúc, nói cho ta mưu sát Khương Ly bệ hạ hung thủ."

"Yên tâm." Hoàng đế nói: "Ta đối Khương thị chi chủ, khẳng định lời vàng ý ngọc."

Thẩm Lãng nói: "Vậy chúng ta bắt đầu?"

Hoàng đế nói: "Được."

Thẩm Lãng nói: "Ta muốn lui về phía sau khoảng một ngàn dặm."

Hoàng đế nói: "Được!"

Sau đó, hai con rồng tại trên đường chân trời tách ra, các lùi về sau một ngàn dặm, khoảng cách song phương hai ngàn dặm.

Này nhất định là một hồi phi thường phi thường quy củ quyết chiến.

Rồng chi quyết đấu.

Quyết đấu đỉnh cao.

Vì lẽ đó ... Sẽ phi thường không đặc sắc!

Bởi vì quá thần thánh, quá nghiêm túc, quá quy củ.

Liền dường như phương tây quý tộc kỵ sĩ va chạm nhau như thế, từng người cưỡi ngựa gia tốc, giơ trường mâu, sau đó va chạm nhau, trong đó một phương hạ xuống.

Này cùng lần trước Song Long quyết đấu hoàn toàn khác nhau, lần trước hoàng đế không ở, hơn nữa hắn lúc đó cũng chưa hề đem Thẩm Lãng xem là lực lượng ngang nhau đối thủ, không có cho tại cao nhất quy cách quyết chiến.

Đối với hoàng đế mà nói, lần trước Đại Viêm cự long xuất kích, kỳ thực là xử quyết, cho nên mới đánh cho kinh thiên động địa, trời long đất lở, vô cùng đặc sắc.

...

Lúc này, Đại Viêm cự long cùng Đại Càn cự long, toàn bộ nhận chức.

Hoàng đế nói: "Ta đã chuẩn bị xong xuôi."

Thẩm Lãng nói: "Ta cũng chuẩn bị xong xuôi."

"Xung!"

"Xung!"

Hai con rồng, liền dường như hai cái kỵ sĩ quyết đấu như thế, bắt đầu va chạm nhau!

Tại trên chín tầng trời, cách khoảng cách hai ngàn dặm va chạm nhau.

Hai con rồng tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh. Gấp ba tốc độ âm thanh, năm lần tốc độ âm thanh, gấp mười lần tốc độ âm thanh, ba mươi lần tốc độ âm thanh.

Hai cái cự long thân thể, trái lại càng ngày càng nhỏ.

Hai cái cự long cháy hừng hực.

Khương thị cự long, dốc hết hết thảy sức mạnh, không hề bảo lưu, bao quát tại thượng cổ long trì cảm ngộ đến sức mạnh. Thượng cổ long trì cùng kinh thiên bức xạ kết hợp với nhau, niết bàn tách ra sức mạnh.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Khương thị cự long trong cơ thể, phảng phất phát sinh vô số tách ra.

Trong nháy mắt hóa thành một đạo không gì sánh được ánh sáng lóa mắt ảnh, vượt qua thái dương vô số lần. Thân thể của nó hầu như không gặp, toàn bộ đã biến thành hạch bạo ánh sáng.

Đại Viêm cự long thân thể cũng bắt đầu sụp xuống, càng ngày càng mờ, càng ngày càng tối, cuối cùng hóa thành một đạo vô cùng quỷ dị đáng sợ hắc ám bóng tối.

Đây chính là nó tại dung nham chi hải phía dưới nuốt chửng địa ngục tinh thể năng lượng, đây chính là nó niết bàn trùng sinh sức mạnh.

Khương thị cự long, lượng thạc đến cực hạn.

Cơ thị cự long, hắc ám đến cực hạn.

Vào lúc này, Thẩm Lãng không có cưỡi rồng, hoàng đế cũng không có cưỡi rồng.

Bởi vì lúc này rồng hình thái phát sinh chung cực biến hóa, liền liền thượng cổ vương giới, thượng cổ hoàng giới cũng bảo vệ bọn họ không được hai người.

Hai người, từng người trôi nổi tại bầu trời, tại long chi cảm ngộ cảnh giới, tham dự Song Long quyết chiến. Này không chỉ là hai con rồng quyết đấu, cũng là hai người quyết đấu.

Hai con rồng, đều đã biến thành quang ảnh, lấy hoàn toàn tốc độ không thể nào hình dung, phi sắp tiếp cận.

Cuối cùng khoảng cách một ngàn dặm, hầu như trong nháy mắt mà tới!

Loại này va chạm nhau tuy rằng đơn giản trực tiếp.

Nhưng mà, nhưng ẩn chứa hết thảy sức mạnh, ẩn chứa Thẩm Lãng cùng Đại Viêm hoàng đế hết thảy trí tuệ, hết thảy long chi cảm ngộ.

Đây mới thực sự là quyết đấu đỉnh cao.

Đây là thế giới này cho tới hiện tại, chung cực sức mạnh va chạm, vượt xa tiểu hành tinh va chạm năng lượng cấp bậc.

Đúng, nói chính là cấp bậc, mà không phải đương lượng!

Nói đương lượng mà nói, hai viên đường kính một ngàn mét tiểu hành tinh va chạm, thả ra ngoài đương lượng đầy đủ hủy diệt trước mắt tinh cầu này rất nhiều lần.

"Vèo!"

"Vèo!"

Trong nháy mắt!

Hai con rồng quang ảnh, đột nhiên đánh vào nhau!

Không như trong tưởng tượng như vậy, thả ra hào quang chói mắt.

Lẽ ra hai con rồng kinh thiên va chạm, tại mấy ngàn dặm khoảng cách bên trong tuôn ra ánh sáng thì tương đương với thái dương, sẽ rọi sáng mấy ngàn hơn mười ngàn dặm bầu trời.

Thế nhưng là không có!

Hầu như không có thả ra bất kỳ ánh sáng.

Điều này đại biểu thế lực ngang nhau, Khương thị cự long là không gì sánh được ánh sáng, Cơ thị cự long không gì sánh được hắc ám, lẫn nhau trung hòa.

Vì lẽ đó sau khi đụng, hai cái cự long liền phảng phất hoàn toàn biến mất ở chân trời, không thấy hình bóng.

Chỉ chốc lát sau!

Thẩm Lãng cùng Đại Viêm hoàng đế bắt đầu rơi rụng, hướng xuống đất rơi rụng.

Vào lúc này kỳ thực gần như là mất trọng lượng trạng thái, nhưng hai người vẫn là chậm rãi rơi rụng.

Tiến vào tầng khí quyển sau.

Hai người sa xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng, lấy trọng lực tăng tốc độ đột nhiên hướng xuống đất đập xuống.

Tất cả mọi người đều ngửa mặt nhìn bầu trời, chờ đợi quyết chiến kết quả.

Tại tất cả mọi người trong lòng, hai cái cự long chỉ có thể trở về một cái. Thẩm Lãng bệ hạ cùng Đại Viêm hoàng đế, cũng chỉ có thể trở về một cái.

Nhưng mà hiện tại, phảng phất có hai cái quang ảnh rơi rụng? Này ... Chuyện gì thế này?

Hai con rồng cũng không thấy, mà Thẩm Lãng bệ hạ cùng hoàng đế đều đồng thời trở về?

Này, đây rốt cuộc là ai thắng a?

"Ầm!"

"Ầm!"

Dường như hai viên sao băng đồng dạng, hai người gần như cùng lúc đó va chạm trên mặt đất.

Một tiếng vang thật lớn, mặt đất bị đập ra một cái to lớn hố động.

Hai người có thượng cổ vương giới bảo vệ, như trước bình yên vô sự.

Chỉ chốc lát sau, Thẩm Lãng cùng hoàng đế đều tỉnh táo lại, từ to lớn hố trong động bò ra ngoài, hướng đi đối phương.

Mấy ngàn mét khoảng cách, ròng rã đi rồi một phút, bởi vì hai người đều phảng phất tiêu hao hết hết thảy lực lượng tinh thần.

Hai người khoảng cách ba mét chỗ, dừng bước.

Hoàng đế nhìn Thẩm Lãng, nặng nề thở hổn hển, đầy đủ một hồi lâu, hắn thở dài nói: "Ta, thua."

"Thẩm Lãng, đông phương nhân hoàng vị trí, giao cho ngươi Khương thị."

Dứt lời, Đại Viêm hoàng đế hai đầu gối mềm nhũn, trực tiếp quỳ trên mặt đất, máu tươi không ngừng từ trong miệng hắn tuôn ra.

...

Chú: Một chương bên trong, quyết chiến kết thúc! Các anh em cho ta vé tháng nha, giúp ta nỗ lực trèo lên trên!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 630: Hoàng Đế Cái Chết! Giết Khương Ly Hung Phạm! Quân Lâm Thiên Hạ

Chương 630:: Hoàng đế cái chết! Giết Khương Ly hung phạm! Quân lâm thiên hạ

Đại Viêm hoàng đế vốn là không cao, này một quỳ ngồi xuống liền có vẻ càng thấp, Thẩm Lãng tiến lên ngồi ở trước mặt của hắn nói: "Hoàng đế bệ hạ, nói cho ta, giết chết Khương Ly bệ hạ hung thủ là ai?"

Hoàng đế nhìn Thẩm Lãng, một hồi lâu nói: "Ngươi tâm lý hẳn phải biết, chính là ngươi nghĩ tới cái kia đáp án."

Này vừa nói, Thẩm Lãng sắc mặt khẽ thay đổi, toàn bộ trái tim đầu tiên là run lên, sau đó cảm thấy nửa người đều là lạnh lẽo.

Khương Ly vũ công đệ nhất thiên hạ, ai có thể giết đến hắn? Hắn chết bất đắc kỳ tử hoàn toàn là toàn bộ thế giới bí ẩn lớn nhất, mấy chục năm qua đều không có ai mở ra.

Thẩm Lãng cũng suy đoán vô số lần, nhưng mỗi một lần đều im bặt đi.

Chân tướng chỉ có một cái, đem hết thảy sai lầm độ khả thi đều bài trừ, còn lại đương nhiên chính là chân tướng. Dù cho nó sớm hoang đường, lại không thể, chân tướng chính là chân tướng.

Khương Ly vũ công đệ nhất thiên hạ, Khương Ly thê tử vũ công thiên hạ thứ hai.

Ai có thể giết chết Khương Ly? Thiên hạ thứ hai giết đệ nhất thiên hạ, hơn nữa tại không hề phòng bị tình huống mới có thể làm đến đi.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng đã từng vô số lần nghĩ tới, có không có khả năng? Mẫu thân hắn giết chết cha của hắn Khương Ly, nhưng mỗi lần nghĩ tới đây, liền dường như bị điện giật như vậy không thể thở nổi.

"Không sai, chính là đáp án này." Hoàng đế nói.

Thẩm Lãng lại một lần nữa thống khổ nhắm mắt lại, toàn bộ đầu óc hỗn loạn không gì sánh được, dường như muốn nổ tung đồng dạng, thậm chí đòi hỏi thở hồng hộc, bằng không trước mắt một vùng tăm tối.

Khương Ly đã từng là một cái lãng tử, một cái so Thẩm Lãng còn muốn lãng người, hơn nữa tình cảm riêng tư cũng rối tinh rối mù.

Khi hắn là Đại Càn vương quốc thái tử thời điểm, cũng đã có vị hôn thê, Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa, hoàng đế bệ hạ muội muội.

Hắn bỏ xuống phương đông thế giới ngươi tất cả đi tới phương tây thế giới mạo hiểm, còn đem mình đặt tên là Loki. Đến phương tây đế quốc sau hắn trước tiên đi trêu chọc Nữ Vương thành chủ nhân, Tây Luân đế quốc nữ thân vương Shelley (không phải Hỏa thần giáo tế sư vị kia), thậm chí còn cùng nàng tiến hành bí mật hôn lễ, sau đó sinh hạ một đứa con gái Helen.

Sau đó, hắn lại trêu chọc trêu chọc người có vợ An Kỳ Lạp, cũng chính là mẫu thân của Hela.

An Kỳ Lạp là Tây Luân đế quốc hải quân nguyên soái con gái, hơn nữa đã gả cho Tây Luân đế quốc một vị thân vương, thậm chí còn sinh hạ một đứa bé, cũng chính là cùng Thẩm Lãng tranh cướp Khô Lâu đảng vị kia Douglas thân vương. Liền như thế nàng vẫn bị Khương Ly bắt cóc, cùng đi trên biển mạo hiểm, đồng thời thành lập Khô Lâu đảng hải tặc quân đoàn.

Thậm chí Thẩm Lãng còn hoài nghi Khương Ly còn đi trêu chọc qua đời trước Amazon nữ vương, chỉ có điều không có chứng cứ. Chỉ là lưu lại có ghi chép nữ nhân liền nhiều như vậy, còn lại không có để lại ghi chép, còn không biết có bao nhiêu.

Nhưng mà từ phương tây thế giới trở về sau, Khương Ly liền phảng phất triệt để thay đổi, hắn mang đến một người phụ nữ, đồng thời tại toàn thế giới phản đối dưới tình huống cưới nàng, vứt bỏ vị hôn thê, Đại Viêm đế quốc trưởng công chúa.

Từ cái kia sau, Khương Ly đã biến thành thiên hạ tối chuyên tình người, cũng lại chưa từng trêu chọc bất luận cái nào nữ nhân, mà nữ nhân này giết hắn.

"Tại sao? Tại sao?" Thẩm Lãng khàn khàn hỏi.

Dựa theo Thẩm Lãng suy đoán, Khương Ly trở về phương đông thế giới trước, đã từng đi qua Bạch Ngọc kinh, chính là ở nơi đó gặp phải một đời người yêu, Bạch Ngọc kinh công chúa.

Hắn cả đời đối thê tử chuyên tình, thậm chí thay đổi chính mình lãng tử cuộc đời, vì nàng vứt bỏ nguyên bản vị hôn thê.

Vị này Bạch Ngọc kinh công chúa, vì sao phải giết hắn?

Lúc đó Khương Ly suất lĩnh trăm vạn đại quân, đang muốn Bắc phạt Viêm Kinh, mắt thấy toàn bộ phương đông thế giới quyết chiến liền muốn mở ra, Khương Ly nhưng chết ở quyết chiến đêm trước.

Hoàng đế hai mắt hơi hơi run lên một thoáng, sau đó có chút không chống đỡ nổi, hắn liền mở mắt ra khí lực đều không có.

"Tại sao? Ngươi tự mình đi hỏi nàng đi, nàng ... Cần phải còn sống sót." Hoàng đế nói chuyện, sau đó chậm rãi nhắm mắt lại.

"Ầm ..." Cùng lúc đó, ngực hắn long chi tâm trang bị đột nhiên nổ tung, vị trí trái tim xuất hiện một cái tuyệt đại lỗ hổng.

Đại Viêm hoàng đế, triệt để chết đi, vĩnh biệt cõi đời.

Vô số người đều chứng kiến tình cảnh này, toàn bộ trong thiên địa yên tĩnh một cách chết chóc.

Không sai, bọn họ chứng kiến lịch sử. So tưởng tượng bình tĩnh, nhưng là vừa so tưởng tượng chấn động.

Thống trị thế giới này vượt qua năm mươi năm hoàng đế, liền như thế chết rồi?

Phương đông thế giới liền như thế đổi chủ? Đại Viêm vương triều, liền như thế diệt vong?

Đại Viêm thái tử mờ mịt nhìn thiên địa, một lúc nhìn thiên, một lúc nhìn, một lúc nhìn hai bên, có vẻ phi thường luống cuống.

Hắn hầu như không cảm giác được bi thương, chỉ có vô biên vô hạn lạnh lẽo, hắc ám, mất cảm giác, phảng phất cả người đều muốn biến thành hóa thạch.

"Điện hạ, điện hạ ... Ngài cần phải đi đem bệ hạ ôm tới." Bên cạnh Đại Viêm nội các thủ tướng nói.

Đại Viêm thái tử cũng muốn đi, nhưng mà cả người đã hoàn toàn không bị khống chế.

Liêm thân vương, vũ thân vương mấy người đi tới, muốn lắng nghe Đại Viêm hoàng đế nhịp tim, nhưng mà phát hiện Liên Tâm tạng đều nổ không còn.

Nhất thời, mấy vị thân vương quỳ trên mặt đất, cao giọng nói: "Hoàng đế bệ hạ, tấn thiên rồi!"

Này vừa nói, Đại Viêm đế quốc hết thảy thân vương, quận vương, hết thảy quý tộc, hết thảy quan chức, lít nha lít nhít chỉnh tề quỳ xuống.

"Bệ hạ! Bệ hạ ..."

Mà viêm trong kinh thành trăm vạn dân chúng đầu tiên là ngẩn ngơ, nhìn thấy hết thảy quý tộc cùng quan chức quỳ xuống sau, mới biết hoàng đế thua, băng hà.

Sau đó, hơn triệu người cũng chỉnh tề quỳ xuống.

Trong nháy mắt, toàn bộ viêm trong kinh thành bên ngoài, tiếng khóc Tề Thiên.

Đại Viêm hoàng đế thích dân sao? Nhân từ sao? Không thể nói là.

Hắn thống trị Đại Viêm vương triều mấy chục năm, tuyệt đối là mạnh mẽ, nhưng mà dân chúng sinh hoạt cũng chính là ... Cũng còn tốt. Bởi vì vị hoàng đế này, cũng không là phi thường thương tiếc sức dân, có vẻ hơi lạnh lùng, tất cả chỉ dựa theo hắn kế hoạch chiến lược hình thức.

Hắn tại vị mấy chục năm, làm mấy chuyện lớn, toàn bộ đều là kinh thiên động địa, tiêu hao không biết bao nhiêu quốc lực.

Hắn đánh bại Đại Càn đế quốc, hắn tại Đại Viêm đế quốc cảnh nội thành công hoàn thành tân chính. Nếu như không phải Thẩm Lãng cái này bất ngờ xuất hiện, hắn chẳng mấy chốc sẽ triệt để thống nhất toàn bộ phương đông thế giới, đồng thời tại đây hơn 10 triệu km2 thượng chấp hành tân chính, triệt để đế vương tập quyền, vì lẽ đó này mấy chục năm đem phương đông thế giới hết thảy dân chúng chơi đùa quá sức.

Nhưng mà, hắn dù sao tại vị năm mươi mấy năm, thiên hạ chi chủ danh hiệu này đã thâm nhập lòng người.

Coi như không nữa ân ái phu thê, cùng nhau năm mười mấy năm sau cũng có cảm tình. Viêm Kinh dân chúng đối hoàng đế cũng là như thế, bọn họ đối hoàng đế không thể nói là thân cận, tràn ngập kính nể, nhưng cũng tràn ngập sùng bái.

Đây mới thực là một đời hùng chủ.

Mà hiện tại, một thời đại kết thúc, một đoạn lịch sử kết thúc. Viêm Kinh trăm vạn dân chúng, bi thống vạn phần.

"Bệ hạ, bệ hạ, chúng ta bệ hạ ..."

Vào lúc này, viêm trong kinh thành một cái tuổi già ông lão, lệ rơi đầy mặt, lấy ra một bình độc dược, bình tĩnh mà uống vào.

"Bệ hạ, lão hủ đến, tùy tùng ngài mà đi."

Hắn cũng không đặc thù, cũng không là đại nhân vật gì, chính là một cái phổ thông cử nhân.

"Làm!"

"Làm!"

"Làm!"

Trong hoàng cung, chuông tang vang lên. Viêm Kinh thành nội ngoại, vô số tiếng chuông vang lên.

Một triệu người tiếng khóc rung trời.

Một cái lại một người tự sát, tuẫn táng. Có người đọc sách, có tướng lĩnh, có quan chức, có sĩ tộc.

Có người uống thuốc độc, có người treo cổ tự tử, có người gặp trở ngại, có người ngã xuống sông. Hàng trăm hàng ngàn người, theo hoàng đế tuẫn táng.

…

Thẩm Lãng như trước ngồi xổm ở hoàng đế thi thể trước mặt, lẳng lặng mà nhìn hắn khô gầy khuôn mặt, nhưng mà ánh mắt nhưng không có bất kỳ tiêu cự.

Mẹ của hắn, giết chết phụ thân Khương Ly.

Hơn nữa hoàng đế trước khi chết nói, mẹ của hắn vẫn cứ còn sống sót.

Nhưng là lúc đó hết thảy tình báo, hết thảy ký sự giả, hết thảy sách sử đều tả đến rõ rõ ràng ràng, Khương Ly đế chủ hòa thiên hậu, toàn bộ chết đi.

Khương Ly đế chủ chết bất đắc kỳ tử sau, thiên hậu sinh hạ hài tử liền cũng thuận theo chết đi.

Hiện tại nàng dĩ nhiên không có chết?

Nàng như không có chết, vì sao không mang đi hai đứa bé? Vì sao còn muốn đem hài tử giao cho Doanh quốc công?

Nếu như là thống hận Khương thị, vì sao không giết hai đứa bé? Nhổ cỏ tận gốc?

Nếu như thương tiếc hài tử, vì sao không mang đi, mang đi Bạch Ngọc kinh? Nàng hai đứa bé, một cái bị Đại Viêm đế quốc mang đi, một cái khác bị Doanh quốc công ôm đi, bị toàn bộ Đại Viêm đế quốc truy sát, nếu không có Thẩm Lãng nghĩa phụ dưỡng mẫu đem hắn mang đi, hắn đã sớm chết ở Đại Viêm đế quốc tay bên trong.

Tất cả những thứ này là tại sao?

Như thế nàng lúc này ở nơi nào? Tại Bạch Ngọc kinh sao?

...

Đại Viêm hoàng đế thi thể bị nhấc đi rồi, toàn bộ Viêm Kinh bao phủ trong làn áo bạc, tất cả mọi người đều vì hoàng đế để tang.

Đại Viêm đế quốc dùng cao nhất quy cách, đối Đại Viêm hoàng đế tiến hành lễ tang, đem hắn chôn vào Cơ thị hoàng lăng bên trong.

Thiên hạ các nước hết thảy quân chủ, hết thảy hào môn quý tộc, toàn bộ ở đây.

Ròng rã nửa tháng sau, Đại Viêm hoàng đế lễ tang kết thúc.

Đại Viêm thái tử mang theo hết thảy thân vương, quý tộc, văn vũ bá quan, lại một lần nữa đi tới Viêm Kinh thành ở ngoài.

"Gừng bệ hạ, đây là Đại Viêm vương triều quốc tỉ, mời ngài tiếp thu!"

"Gừng bệ hạ, đây là Đại Viêm vương triều Long kỳ, mời ngài tiếp thu."

Đón lấy, Đại Viêm thái tử lấy xuống trên đầu mũ miện, cởi xuống trên thân kim bào.

Đại Viêm đế quốc văn vũ bá quan, toàn bộ lấy xuống quan mũ, cởi xuống quan phục.

"Tội thần, cung thỉnh bệ hạ nhập Viêm Kinh." Đại Viêm thái tử dẫn dắt Đại Viêm đế quốc tất cả mọi người, chỉnh tề quỳ xuống.

Ròng rã mấy ngàn người, quỳ ở cửa thành hai bên.

"Cung thỉnh bệ hạ nhập Viêm Kinh!" Mấy vạn tên Đại Viêm đế quốc vũ sĩ, chỉnh tề quỳ xuống.

"Cung kính bệ hạ nhập Viêm Kinh!"

Thẩm Lãng liếc mắt nhìn Thẩm Dã, sau đó nắm tay của hắn, leo lên rồng miện, chậm rãi tiến vào Viêm Kinh thành.

Hai bên đường phố, vô số Viêm Kinh dân chúng, chỉnh tề quỳ xuống.

Cùng lúc đó!

Trên trời xuất hiện một điểm đen, sau đó càng lúc càng lớn.

Là Khương thị cự long.

Lúc đó nó cùng Đại Viêm cự long cuối cùng quyết chiến, thắng một chút nhỏ. Nhưng dù cho chỉ thắng một chút, cũng hoàn toàn đầy đủ, liền mang ý nghĩa triệt để thắng lợi.

Lúc đó nó cùng Đại Viêm cự long phảng phất toàn bộ biến thành tro bụi, biến mất không còn tăm hơi.

Nhưng nó đã niết bàn, thả lúc trước thân thể tiêu tan sau, chí ít đòi hỏi trăm năm thời gian tài năng khôi phục. Mà hiện tại, Thẩm Lãng cùng nó đối Long Chi Lực lượng đều có toàn cảm ngộ mới, tiêu tan năng lượng nhanh chóng ngưng tụ, nửa tháng sau, nó lại khôi phục uy phong lẫm lẫm, vô địch thiên hạ dáng dấp.

Đương nhiên, lúc này Thẩm Lãng này điều cự long nhiều nhất chỉ khôi phục không tới ba phần mười sức mạnh, vì lẽ đó nhất là đòi hỏi như thế che kín bầu trời, uy tuyệt thiên hạ biểu tượng.

Này điều cự long có vẻ phi thường yên tĩnh, tùy tùng Thẩm Lãng bước chân, bay ở trên trời.

Mấy vạn, mấy trăm ngàn, hơn triệu dân chúng nhìn thấy tình cảnh này, nội tâm tràn ngập vô hạn chi kính nể.

Toàn bộ quỳ phục xuống, cái trán ép sát mặt đất.

Vào lúc này, bọn họ mới chính thức cảm giác được, trở giời rồi!

Liền như thế tại mấy triệu người chứng kiến, tại không gì sánh được trang nghiêm nghiêm túc bầu không khí, Thẩm Lãng mang theo Thẩm Dã, chậm rãi tiến vào Đại Viêm đế quốc hoàng cung.

Từ nay về sau, hắn chính là này tòa hoàng cung, thành phố này chủ nhân.

Toàn bộ thiên hạ, chính thức đổi chủ.

...

Đại Viêm đế quốc hoàng cung, mới thật sự là hoàng cung, so Đại Càn cung càng thêm rộng rãi tráng lệ, thiên tử khí như.

Nhưng mà Thẩm Lãng làm chủ hoàng cung sau, có vẻ nhất là yên tĩnh. Không có bất kỳ ý chỉ, không có bất kỳ rung chuyển.

Dù cho là Triệu Lâm như thế đầu cơ chi đồ, cũng không dám lên biểu khuyên tiến.

Nguyên bản vào lúc này, thiên hạ thần tử cũng đã thượng biểu để Thẩm Lãng chính thức xưng đế. Đại Viêm vương triều diệt vong, hoàng đế đã chết rồi, thiên hạ không thể một ngày vô chủ.

Vì lẽ đó Đại Càn vương hướng cần phải chính thức thay tên là Đại Càn hoàng triều, Thẩm Lãng cần phải chính thức xưng đế.

Nhưng mà ... Hắn như trước không có, hết thảy muốn lên biểu khuyên tiến người, cũng làm cho Căng quân bọn người ngăn cản.

Căng quân không chỉ là Thẩm Lãng thần tử, cũng là hắn tri kỷ.

...

"Tội thần tham kiến bệ hạ, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Một cái tuổi già ông lão quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt, dập đầu sau, cả người hoàn toàn nằm trên mặt đất, cũng không còn lên.

Thẩm Lãng lập tức hầu như quên hắn là ai? Đầy đủ mấy giây lời cuối sách lên, người này là Chúc Hoằng Chủ.

Không phải Thẩm Lãng dễ quên, mà là đầu óc của hắn dường như muốn định kỳ cắt bỏ một ít vô hiệu tin tức, vì lẽ đó Chúc Hoằng Chủ người này cũng bị hắn từ trong ký ức tạm thời cắt bỏ.

Việt vương Ninh Chính hạ chỉ, để Chúc Hoằng Chủ đến tự mình chứng kiến Thẩm Lãng cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến, không phải muốn bỏ đá xuống giếng, mà là bởi vì Chúc Hoằng Chủ chín mươi mấy tuổi, là tốt đẹp nhất lịch sử nhân chứng.

Chúc Hoằng Chủ đối hoàng đế tràn ngập vô hạn kính ngưỡng, sùng bái, cảm thấy hoàng đế bệ hạ chí cao vô thượng, hơn nữa vô địch thiên hạ.

Cho nên đối với này một hồi quyết chiến, nội tâm hắn càng là cảm thấy hoàng đế tất thắng không thể nghi ngờ.

Nhưng mà không nghĩ tới, hắn vẫn không có chạy tới Viêm Kinh, quyết đấu cũng đã kết thúc. Đến khi Chúc Hoằng Chủ hạ xuống Viêm Kinh thời điểm, hoàng đế đã sớm chết rồi, hơn nữa hắn liền quỳ địa phương đều không có.

Toàn bộ thiên hạ đều quên Chúc Hoằng Chủ, phảng phất mặc kệ ở đâu cái trận doanh, đều không có hắn chỗ dung thân.

"Lão hủ tội đáng muôn chết, tội đáng muôn chết!"

Chúc Hoằng Chủ không ngừng dập đầu, dập đầu, dập đầu.

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Chúc Hoằng Chủ, ngươi muốn tác thành ta tưởng niệm. Ngươi cảm thấy ta sâu trong nội tâm, khẳng định đặc biệt khát vọng ngươi quỳ ở trước mặt ta nhận sai, nhận tội một màn, đúng không?"

Chúc Hoằng Chủ dập đầu nói: "Tội thần ngu dốt, mục nát, không biết xấu hổ, đê tiện, tội đáng muôn chết, tội đáng muôn chết ..."

"Tại Thiên Việt thành chi chiến hậu, ngươi bị hạ ngục, như trước một bộ kiêu căng khó thuần, ngồi đợi ta bại vong kiểu dáng. Ta lúc đó xác thực khát vọng nhìn thấy ngươi quỳ xuống đến cầu xin, gào khóc, nhận tội." Thẩm Lãng nói: "Bởi vì ta vốn là lòng dạ chật hẹp người a, còn có cái gì so kẻ địch quỳ gối trước mặt ngươi khổ sở cầu xin càng thêm để người vui sướng đây. Ngươi hiện tại muốn thành toàn ta đây loại vui sướng, ta phi thường cảm kích ngươi. Nhưng là phi thường đáng tiếc ... Ta thật sự đã đem ngươi đã quên."

Chúc Hoằng Chủ lại một lần nữa dập đầu xuất huyết, khóc thút thít nói: "Tiện dân tội đáng muôn chết, tội đáng muôn chết ..."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi chín mươi ba, cũng gần như sống đủ, ngươi muốn chết mà nói, chính mình kết thúc a . Còn Chúc Hồng Bình, ta khẳng định là không cần, nhưng mà cũng sẽ không giết hắn. Còn có Chúc Nịnh, ta cũng sẽ không động nàng, nàng thích xem sách nghiên cứu học vấn, vậy thì cả đời nghiên cứu học vấn đi."

Chúc Hoằng Chủ quỳ đến co quắp ngã xuống đất, dập đầu nói: "Tội thần, tạ chủ long ân, tạ chủ long ân."

"Đi thôi, đi thôi ..."

Sau đó, mấy người tiến lên, đem Chúc Hoằng Chủ kéo đi.

Chúc Hoằng Chủ dùng hết cuối cùng khí lực, trên đất dập đầu gào thét nói: "Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Bất kỳ ngôn ngữ đều không cách nào hình dung Chúc Hoằng Chủ lúc này lớn tiếng gào thét tâm tình rất phức tạp.

Hắn cũng không phải là muốn tiến hành cuối cùng đầu cơ, lại càng không là cầu sống, mà là vì biểu đạt chính mình hướng về thiên hạ chính thống thần phục.

Không, này nói tới còn chưa đủ thấu triệt. Hắn là hy vọng chính mình tại trước khi chết, không nên bị khai trừ ra sĩ đại phu hàng ngũ.

Cứ việc Thẩm Lãng sẽ không tại Chúc Hoằng Chủ chết rồi trục xuất hắn công danh. Nhưng hắn chính là muốn biểu thị một loại thái độ, đã từng ta một đời hiệu trung Đại Viêm hoàng đế bệ hạ, hiện nay thiên hạ đổi chủ, Khương thị trở thành đông phương nhân hoàng, thiên hạ chính thống, ta Chúc Hoằng Chủ thần phục với cái này hệ thống, tuyệt đối không nên bởi vì tội lỗi của ta, mà đem ta trục xuất ra đông phương Vương triều hệ thống.

Ta là Đại Viêm thần tử, là Đại Càn kẻ địch, nhưng ta Chúc Hoằng Chủ cuối cùng là đông phương Vương triều thần tử, không muốn ở trong lòng đem ta Chúc Hoằng Chủ trục xuất.

Buổi tối hôm đó, Chúc Hoằng Chủ chết đi.

Hắn thậm chí đều không có tự sát, hoặc là nói còn đến không kịp tự sát, cũng đã tự mình chết đi.

...

Trước Đại Viêm thái tử ăn mặc bố bào quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt.

Cho đến bây giờ, Thẩm Lãng đối trước Cơ thị hoàng tộc vẫn không có bất kỳ ý chỉ.

Ba mươi mấy năm trước, Doanh Quảng giết chết hết thảy

Khương thị Vương tộc. Bất quá lần này Đại Viêm đế quốc cùng Đại Càn đế quốc giao tiếp nhưng phi thường hòa bình, chính thống, thậm chí thần thánh.

Vì lẽ đó , dựa theo thượng cổ quy củ, Cơ thị gia tộc là muốn thể diện về vườn.

Hơn nữa vị này Đại Viêm thái tử, Thẩm Lãng cũng là muốn sắc phong làm công tước, thậm chí thân vương, cứ việc sẽ không lại có thêm bất kỳ quyền lực gì.

Nhưng mà Thẩm Lãng vẫn không có đăng cơ xưng đế, vì lẽ đó tất cả những thứ này sắc phong, đều muốn đẩy sau.

"Viêm thái tử, ta nghĩ cho ngươi cải một cái tên, có thể không?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đây là thần chi vô thượng vinh hạnh." Trước Đại Viêm thái tử quỳ xuống dập đầu nói: "Thỉnh bệ hạ ban tên cho."

Thẩm Lãng nghĩ một hồi, nói: "Từ nay về sau, ngươi liền gọi là Cơ Hiền!"

Trước Đại Viêm thái tử kinh ngạc, sau đó lại một lần nữa quỳ xuống dập đầu, lệ rơi đầy mặt nói: "Thần, tạ chủ long ân."

Thẩm Lãng ban tặng hắn danh tự này liền biểu thị sẽ không giết hắn, cũng sẽ không làm nhục hắn, hy vọng hắn trở thành một đại hiền vương.

Gào khóc sau, trước viêm thái tử Cơ Hiền dập đầu nói: "Bệ hạ , dựa theo hai chúng ta gia tộc lịch sử, là muốn đời đời thông gia, Khương Ly bệ hạ năm đó đứt mất cái này truyền thống, nhưng mà hắn lại là bệ đặt xuống hôn nhân, Cơ Tuyền cùng bệ hạ hôn ước, nhưng từ chưa huỷ qua, xin hỏi bệ hạ, hai chúng ta gia tộc thông gia còn muốn tiếp tục không?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi muốn để ta nghênh thú Cơ Tuyền?"

Trước Đại Viêm thái tử Cơ Hiền nói: "Thần không dám, nhưng nếu bệ hạ nguyện ý nạp xá muội, chính là ta Cơ thị gia tộc vô thượng vinh quang."

Thẩm Lãng liếc mắt một cái Cơ Hiền nói: "Ngươi có như thế tâm thái rất tốt, rất tốt ..."

Lúc nói lời này, Thẩm Lãng đang cảm thán, vị này viêm thái tử xác thực không phải hùng chủ, hắn không có hoàng đế bệ hạ quyết tuyệt cùng tính dai.

Phương đông thế chiến, Đại Viêm đế quốc không ngừng chiến bại thời điểm, vị này viêm thái tử có vẻ không gì sánh được sốt ruột, cả người hầu như tan vỡ. Nhưng mà hiện tại rồi lại phảng phất có vẻ thành thạo điêu luyện, hắn phảng phất đang liều mạng thích ứng mới nhân vật, phảng phất tìm tới hoàn toàn mới sứ mệnh.

Giữ gìn Cơ thị gia tộc truyền thừa cùng địa vị, coi như Khương thị cướp đi thiên hạ, nhưng hắn như trước hy vọng Cơ thị gia tộc chí cao vô thượng, chỉ đứng sau Khương thị.

Nói tới càng sâu sắc thêm hơn xa một chút, hắn như trước hy vọng duy trì thượng cổ truyền thống. Đem Cơ thị thất đức thời điểm, Khương thị thay vào đó. Khương thị mất đi vương đạo thời điểm, Cơ thị lại đoạt lại ngôi vị hoàng đế.

Nói chung, phải cho toàn bộ thiên hạ lập một quy củ.

Này thiên hạ chi chủ trước sau là Khương thị cùng Cơ thị, thiên đạo luân hồi, không có dòng họ khác phần. Chúng ta Cơ thị coi như mất đi ngôi vị hoàng đế, cũng như trước là cao cao không thể với tới. Mà muốn giữ gìn cái này địa vị, Cơ thị trái lại muốn lại đây ủng hộ Khương thị.

Này tại Trung Quốc biên giới vương triều là phi thường hoang đường, làm một cái vương triều thành lập thời điểm, tiền triều hoàng tộc trên căn bản là không được chết tử tế. Đương nhiên, khả năng tân vương triều thành lập rất lâu dài sau, sẽ ở tiền triều trong hoàng thất chọn chọn một người may mắn còn sống sót phong tước, nhưng đã không hề ảnh hưởng lực.

Như thế giới này Khương Cơ hai họ thay phiên chấp chưởng thiên hạ chi truyền thống, trước nay chưa từng có.

Đương nhiên, Thẩm Lãng lúc này cũng có thể đánh vỡ cái này truyền thống, chỉ cần đem Cơ thị diệt tộc liền có thể.

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Cơ Hiền, lệnh muội Cơ Tuyền công chúa cùng ta hôn nhân coi như xong, nàng không muốn gả, ta cũng không muốn kết hôn. Nhưng mà Khương Cơ hai nhà thông gia, nhưng có thể kế tục. Con trai của ta tương lai sẽ cưới một cái Cơ thị con gái, đương nhiên không hẳn là hoàng hậu a, nhưng nhất định sẽ cưới một cái."

Trước viêm thái tử Cơ Hiền quỳ xuống dập đầu: "Thần, tạ chủ long ân."

Thẩm Lãng nói: "Đại Viêm tiên đế bệ hạ vì chúng ta mở ra một cái rất tốt cục diện. Lần này vương triều võng thế, không có bao nhiêu thương vong, cũng không có sơn hà phá nát, truyền thừa đến phi thường ôn hòa, đây là thiên hạ chi hạnh, vạn dân chi hạnh. Vì lẽ đó tiếp đó, ngươi muốn cực khổ rồi."

Cơ Hiền nói: "Thần nhất định tận tâm tận lực, tự mình đi tới mỗi một cái hành tỉnh, mỗi một cái quận, trợ giúp Đại Càn đế quốc tiến hành quyền lực quá độ, để Đại Càn đế quốc quan chức, thuận lợi tiếp quản hết thảy trước nước Viêm hết thảy quận huyện."

Nếu là vương triều võng thế, tuy rằng hòa bình, nhưng cũng phải triệt để. Dựa theo Đại Càn nội các lập ra phương châm, Đại

Viêm đế quốc cảnh nội hết thảy quan chức, thất phẩm trở lên toàn bộ đoạt chức, Đại Càn đế quốc quan chức thay vào đó.

Đương nhiên, đám này bị đoạt chức trước Đại Viêm đế quốc quan chức cũng không phải là không có cơ hội, lại càng không là cũng bị hạ ngục, mà là sẽ bị triệt để đánh tan, sau đó đăng ký nhập sách, chờ đợi Đại Càn đế quốc nội các một lần nữa phân phối.

Quá trình này sẽ rất rườm rà, dài đằng đẵng, thậm chí sẽ có kịch liệt xung đột. Nhưng mà có Đại Viêm đế quốc trước thái tử phối hợp, sẽ thuận lợi rất nhiều.

Lại rảnh tán ngẫu chốc lát, Cơ Hiền rời đi.

Sau đó, trước Đại Viêm đế quốc Liêm thân vương tiến vào, quỳ xuống dập đầu: "Thảo dân, tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

"Có chuyện gì sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Trước Liêm thân vương nói: "Bệ hạ, thần trước chấp chưởng Đại Viêm đế quốc ngoại giao, chúng ta cùng Bạch Ngọc kinh là có một bộ độc lập ngoại giao hệ thống. Dựa theo quy củ, bệ hạ trở thành phương đông thế giới tân chủ nhân, Bạch Ngọc kinh là muốn phái sứ giả đến đây bàn bạc, nhưng hiện tại như trước không có đến, hơn nữa Bạch Ngọc kinh sứ giả cũng rời đi Viêm Kinh, cũng không còn xuất hiện, xin hỏi có hay không muốn phái sứ giả, đi tới Bạch Ngọc kinh hỏi thăm?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không cần, Bạch Ngọc kinh chuyện bên đó, ta tự mình chưởng quản xử trí."

"Phải!" Trước Liêm thân vương dập đầu nói: "Cái kia tội thần xin cáo lui."

Đám này Cơ thị gia tộc người, tiến vào mới nhân vật thật nhanh a, thậm chí một điểm đều không có vong quốc hoàng tộc tự giác, không có hoảng sợ không chịu nổi một ngày, thậm chí không thể chờ đợi được nữa muốn tại mới hoàng triều giành vị trí của mình, có vẻ như thế có tự tin, ngươi liền không sợ chịu đến nghi kỵ? Chết oan chết uổng?

Bất quá Thẩm Lãng biết, đây là viêm thái tử cùng Liêm thân vương dùng cái giá bằng cả mạng sống đang mạo hiểm, bọn họ tại kiểm tra Thẩm Lãng có phải là sẽ tuân theo thượng cổ truyền thống.

Nếu như Thẩm Lãng tuân theo truyền thống, như thế Cơ thị sẽ như trước ở lại phương đông thế giới. Nếu như Thẩm Lãng không tuân theo truyền thống, cái kia hai người kia sẽ chết, Cơ thị gia tộc liền chuẩn bị bắt đầu lưu vong đi.

...

Trong hoàng cung, lại một người quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt.

Đại Viêm đế quốc trước công chúa, Cơ Tuyền.

Nàng tuyệt mỹ khuôn mặt bình tĩnh, nhưng mà ánh mắt nhưng phi thường phức tạp.

Thẩm Lãng nói: "Lệnh huynh, còn có trước Liêm thân vương, bọn họ phi thường dũng cảm, đang cố gắng thăm dò ta có phải là sẽ tuân theo thượng cổ truyền thống, có thể hay không chứa được Cơ thị gia tộc tại dã, vẫn là sẽ đem Cơ thị chém tận giết tuyệt."

Cơ Tuyền công chúa lẳng lặng mà nghe.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Nhưng mà bọn họ không biết, thế giới này đã thay đổi, bọn họ nhìn thấy trước mắt, nhưng không nhìn thấy ngày mai trời long đất lở. Nhưng mà Cơ Tuyền ngươi không giống nhau, ngươi biết đến bí mật muốn nhiều hơn, ngươi cũng thoáng chạm tới chân tướng."

Cơ Tuyền công chúa như trước quỳ bất động.

Thẩm Lãng nói: "Mục tiêu của ta là thiên hạ không thù, Đại Viêm hoàng đế là ta kẻ thù trong danh sách người cuối cùng, từ trình độ nào đó thượng, ta thiên hạ không thù mục tiêu đã hoàn thành."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Bệ hạ, lẽ nào ta không ở ngài kẻ thù danh sách sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi hy vọng ở đây sao?"

"Ta hy vọng ta tại ngài danh sách bên trong, sau đó bị ngài ngàn đao băm thây giết chết." Cơ Tuyền công chúa tĩnh lặng nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta liền thà la đều giết, vì lẽ đó giết ngươi, đúng là không hề có một chút áp lực. Đặt ở mấy năm trước trước, ta hay là còn có một chút sắc / tâm, dù sao ngươi tuyệt sắc thiên hạ, nhưng mà bây giờ đối với ngươi quốc sắc thiên hương, đã hoàn toàn thờ ơ không động lòng."

Cơ Tuyền công chúa thê lương nói: "Ta đối bệ hạ, đúng là như trước thù hận xung thiên, ta một đời đều bị ngài ngộ."

Thẩm Lãng nói: "Ninh Hàn đã từng hỏi ta, hắn hỏi ta có phải là cảm giác mình đặc chính nghĩa, đặc biệt chính xác. Lẽ nào xưa nay liền không hề có một chút điểm hoài nghi chính mình đi con đường?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Cái kia bệ hạ hiện tại có ý kiến gì? Ngài đã quý là thiên hạ chi chủ."

Thẩm Lãng nói: "Ta đi con đường, như trước là ... Chính xác. Chỉ có điều lần này, không còn là thích làm gì thì làm chính xác, mà là chân chính chính xác."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Vậy xin hỏi ngài nói chính xác con đường, cùng ta chính là một cái sao?"

Thẩm Lãng không hề trả lời nàng.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Bệ hạ, ngài khi nào đi Bạch Ngọc kinh?"

Thẩm Lãng nói: "Làm sao?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Ta muốn cùng đi ngài đi."

Thẩm Lãng nói: "Ta sẽ đi Bạch Ngọc kinh, chẳng mấy chốc sẽ đi, chờ ta chuẩn bị kỹ càng liền đi. Xem như là một cái chấm dứt, cũng coi như là mở ra một cái phần mới."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Ta bồi tiếp ngươi đi."

Thẩm Lãng nói: "Không, ta một người đi tới. Ngươi tại Bạch Ngọc kinh thời điểm, gặp mẹ ta sao?"

Cơ Tuyền công chúa lắc đầu nói: "Chưa từng gặp nàng, bệ hạ ngài xác định không muốn ta bồi tiếp ngài cùng đi Bạch Ngọc kinh sao? Nơi nào hoàn toàn cùng ngài tưởng tượng không giống nhau."

Thẩm Lãng nói: "Không, không cần."

Tiếp theo Thẩm Lãng đi xuống, nhìn Cơ Tuyền tuyệt mỹ vô luân khuôn mặt nói: "Nguyên bản ta cần phải giết chết ngươi, dù cho là vì nhất thời vui sướng, cũng nên giết chết ngươi."

Cơ Tuyền nói: "Ta cũng thà rằng bị ngươi giết chết."

Nàng rút lợi kiếm ra, thanh kiếm chuôi đặt ở Thẩm Lãng trong tay, mũi kiếm nhắm ngay trái tim của chính mình.

"Ngài hiện tại liền động thủ đi, thậm chí ngài không cần chính mình mất công sức, thoáng có một chút động thủ ý đồ, chính ta liền đâm vào trái tim." Cơ Tuyền công chúa nói: "Dù cho ngài một cái ánh mắt, ta liền giết chết chính mình."

Thẩm Lãng nói: "Như thế không muốn sống sao?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Không nhìn thấy hy vọng, chết rồi chính là giải thoát."

Thẩm Lãng nói: "Cơ Tuyền, ngươi đi! Đi được rất xa, càng xa càng tốt, có thể mang bao nhiêu người liền mang bao nhiêu người, tốt nhất đi tới một cái không có ai biết địa phương."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Thế giới này nhỏ như vậy, có thể đi tới chỗ nào đi?"

Thẩm Lãng nói: "Tổng có một vài chỗ là bí ẩn, là để người lập tức không cách nào tìm tới địa phương. Ngươi dùng hết hết thảy trí tuệ, dùng hết hết thảy sinh mệnh đi tìm, sau khi tìm được, tương lai ta hay là còn có thể đi tìm ngươi."

Cơ Tuyền công chúa run lên nói: "Ngươi đánh tính toán lúc nào đi Bạch Ngọc kinh?"

Thẩm Lãng nói: "Rất nhanh, rất nhanh ..."

Cơ Tuyền công chúa lại một lần nữa nói: "Ta đi theo ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi đi, đi, đi! Không muốn đi vạn dặm đại hoang mạc, không muốn đem trứng gà thả tại trong một cái giỏ. Cương Nhất đi tìm thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, Tả Từ các chủ thủ vững vạn dặm đại hoang mạc, ngươi cũng muốn đi tìm một chỗ, tìm một cái tuyệt mật địa phương, trở thành một hy vọng vị trí."

Cơ Tuyền công chúa nhìn Thẩm Lãng run rẩy nói: "Ngươi đều biết cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Có chút suy đoán, không thể nói ra miệng, nói ra khỏi miệng chính là sớm trời long đất lở. Ngươi đi nhanh lên, chờ toàn bộ các ngươi đi xa, toàn bộ biến mất sau, ta liền đi Bạch Ngọc kinh."

...

Chú: Này một chương thật là khó tả, hạ một chương tranh thủ trước mười hai giờ, không thể phá giới! Các anh em còn có vé tháng sao? Tứ ta vài tờ thêm chút mỡ!

Cảm ơn ta là hiểu rồng 2 vạn tệ khen thưởng, cảm ơn có thể không thịt không thể không sách, xtbzsn1314 vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 631: Thời Khắc Cuối Cùng! Bất Tử Bất Diệt!

Chương 631: Thời khắc cuối cùng! Bất tử bất diệt!

Cơ Tuyền công chúa đi rồi, nàng mang đi mấy ngàn người, như trước là mang theo không gì sánh được mê man đi. Nàng còn mang đi một nhóm tuyết điêu, nhưng mà sóng siêu âm phi hành thú một cái đều không có mang đi, bởi vì Tuyết điêu quân đoàn không có ngạc mộng thạch trang bị.

Cương Nhất mang đi hơn vạn người, cứ việc hắn không biết chỗ cần đến ở nơi nào, nhưng hắn ít nhất biết chỗ cần đến là gì, chính là thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ.

Mà Cơ Tuyền công chúa mang đi này mấy ngàn người ra biển thời điểm, căn bản liền đi nơi nào cũng không biết. Thẩm Lãng cho quyền nàng mười chiếc thuyền, hơn nữa toàn bộ đều là buồm thuyền lớn , tương tự là bởi vì không có thượng cổ hạt nhân, không có bất kỳ ngạc mộng thạch trang bị.

Nguyên bản là có thể cho quyền nàng động cơ đốt trong chiến thuyền, nhưng sau tới vẫn là coi như thôi, bởi vì hành trình thực sự quá xa, xa tới Thẩm Lãng cùng Cơ Tuyền trên địa đồ cũng không tìm tới, nếu như là động cơ đốt trong mà nói, đi đâu bổ sung nhiên liệu?

"Gặp lại, hy vọng còn có thể gặp lại." Thẩm Lãng vẫy vẫy tay.

Cơ Tuyền công chúa hạm đội rời đi bến tàu, hướng về phía đông phương hướng mà đi, hướng về không biết biển rộng mênh mông mà đi.

Nàng vẫn nhìn lục địa phương hướng, nhìn cố thổ phương hướng. Gần trăm dặm sau, đã hoàn toàn không nhìn thấy lục địa, trong tầm mắt toàn bộ là mênh mông vô bờ hải dương.

Cơ Tuyền công chúa cũng không nhịn được nữa, nước mắt lướt xuống. Nàng xưa nay đều không có đã khóc, mà lần này nhưng khóc.

Phương đông thế giới là nàng cố thổ, Đại Viêm đế quốc là nàng cố thổ, cứ việc nàng phần lớn đều không ở Viêm Kinh, nhưng mà dù sao nàng biết gia ở nơi đó.

"Công chúa điện hạ, ngài không cần thương tâm, hoàng đế bệ hạ tuy rằng băng hà, nhưng mà thái hậu vẫn còn, thái tử ... Không, Cơ Hiền vương vẫn còn, vì lẽ đó nhà của ngài cũng còn tại Viêm Kinh, tin tưởng Thẩm Lãng bệ hạ sẽ tuân theo thượng cổ truyền thống, sẽ không đối với chúng ta Cơ thị đuổi tận giết tuyệt." Bên cạnh một thành viên nữ tướng nói.

Cơ Tuyền công chúa lắc lắc đầu, người chung quanh cái gì cũng không hiểu, đương nhiên nàng cũng hầu như cái gì cũng không hiểu, chỉ có một loại bản năng cảm giác, loại kia tai vạ đến nơi trước trực giác.

"Công chúa điện hạ, chúng ta là bị trục xuất sao?" Một cái khác Cơ thị vũ sĩ hỏi.

Cơ Tuyền công chúa lắc đầu nói: "Không phải, chúng ta là bị phóng sinh."

Sau đó nàng đi tới đầu thuyền bên trên, nhìn phía đông mênh mông vô bờ biển rộng, bi từ tâm đến.

Gặp quỷ Thẩm Lãng, ta đến tột cùng cần phải đi nơi nào a.

Không thể đi vạn dặm đại hoang mạc, muốn đi một cái không có ai biết được địa phương, ta đi đâu đi tìm nơi như thế này?

"Công chúa điện hạ, chúng ta mục tiêu là nơi nào?" Bên cạnh lại một vị Cơ thị vũ tướng nói.

"Hướng về đông, hướng về đông, vẫn hướng về đông." Cơ Tuyền nói.

Bởi vì tinh cầu là viên, vì lẽ đó vẫn hướng về đông sẽ đến Tây Luân đế quốc, nhưng mà mục tiêu của nàng không phải Tây Luân đế quốc, mà là tiếp tục hướng về đông, hướng về đông, đến tột cùng sẽ tới chỗ nào? Nàng thật sự không biết.

Thế giới này là viên, nhưng lại là bị cắt rời, chí ít hiện tại đều không có ai thành công tiến hành toàn cầu lữ hành.

"Công chúa điện hạ, chúng ta còn có thể trở về sao?" Lại có người hỏi.

"Sẽ, nhất định sẽ." Cơ Tuyền công chúa miệng nói, ngữ khí phi thường kiên quyết, nhưng mà bản thân nàng lời nói ra, bản thân nàng đều không tin.

Không có cơ hội lại trở về, không có cơ hội, đời này cần phải cũng không còn khả năng bước lên cố thổ.

...

Viêm Kinh bên trong, quyền lực quá độ khí thế hừng hực tiến hành.

Có vẻ như thế ầm ầm sóng dậy, lại bình tĩnh như vậy hòa bình, bởi vì có cự long uy hiếp, bởi vì có Cơ thị gia tộc phối hợp, toàn bộ quá trình hầu như không có thụ đến bất luận sự chống cự nào, Đại Càn đế quốc nội các cùng Khu mật viện, liền thành công tiếp quản toàn bộ Viêm Kinh thành.

Đại Càn đế quốc thành công cầm lại hết thảy sóng siêu âm phi hành thú quyền khống chế, cầm lại hết thảy Tuyết điêu quân đoàn.

Thậm chí Đại Viêm đế quốc đặc chủng vũ sĩ, bí mật quân đoàn cũng toàn bộ đầu hàng vô điều kiện.

Còn có một cái tương đối không nói gì sự tình, kia chính là ẩn nguyên hội cũng đầu hàng, làm thư đình ngọc cùng hết thảy ẩn nguyên hội trưởng lão quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt thời điểm, hắn chân tâm có chút kinh ngạc.

Thư đình ngọc còn chưa có chết? Người này hắn thật sự đã sớm đã quên. Nhưng mà cha của hắn Thư bá đảo đã chết rồi, chủ động tự sát.

Sau đó Thẩm Lãng rốt cuộc nhìn thấy thiên đạo sẽ hoàng cùng. Cố nhân gặp mặt cần phải một mảnh vui mừng, vô cùng kích động.

Đương nhiên hoàng cùng phi thường kích động, hắn bị giam cầm mấy năm, bây giờ rốt cuộc lại thấy ánh mặt trời, hơn nữa có thể lại một lần nữa triển khai kế hoạch lớn.

Thẩm Lãng tại Viêm Kinh hoàng cung, cũng chỉ hạ xuống một đạo ý chỉ: Từ nay về sau, Thẩm Dã giống nhau xưng là Khương Dã.

Ngày đó rốt cuộc đến, tuy rằng tại rất nhiều quan phương xưng hô, Thẩm Lãng kỳ thực là Khương Lãng. Nhưng Thẩm Lãng từ đầu đến cuối không có truyền đạt bất kỳ chính thức ý chỉ đổi họ, bây giờ rốt cuộc chiêu cáo thiên hạ, trở về họ Khương.

Nhưng mà ... Cũng chỉ có Khương Dã trở về họ Khương, Thẩm Lãng như trước không có chính thức cải họ Khương.

Người trong thiên hạ không khỏi kinh ngạc, trước không có cải hồi họ Khương, tất cả mọi người đều có thể lý giải, Thẩm Lãng bệ hạ khẳng định là chặn đánh bại Cơ thị, đoạt lại đông phương nhân hoàng vị trí sau, lại tiến hành đến bước này.

Nhưng không nghĩ tới bây giờ Thẩm Lãng bệ hạ đã đánh bại Đại Viêm hoàng đế, như trước không có cải hồi họ Khương, không họ Khương liền vĩnh viễn cũng không cách nào đăng cơ xưng đế, thiên hạ này không thể họ Thẩm, bởi vì Thẩm Lãng cái họ này là đến từ nghĩa phụ Thẩm Vạn, hắn chỉ là một cái bình dân mà thôi.

Nhưng mà, Đại Càn đế quốc Thượng thư đài cùng Khu mật viện không có ai mở miệng, phía dưới thần tử cũng sẽ không dám mở miệng.

...

Hoàng cung Ngự hoa viên bên trong, Căng quân cùng Thẩm Lãng đang tản bộ.

"Bệ hạ, bây giờ chúng ta đã thống nhất toàn bộ phương đông thế giới, thêm vào Bắc Nhung triệt để nương nhờ vào, lãnh thổ diện tích vượt qua 16 triệu km2."

Thẩm Lãng nói nhếch miệng, tại giao thông cùng điều kiện truyền tin lạc hậu dưới tình hình, thống trị vượt qua 7,8 triệu km2 thổ địa, đã là đến cực hạn, Đường triều suy thoái sau, cũng mất đi đối An Tây thống trị. Nguyên triều được xưng hơn 10 triệu km2, nhưng cũng là tốt hơn một chút cái độc lập hãn quốc.

Mà bây giờ hắn Đại Càn vương triều, dĩ nhiên có hơn 16 triệu km2.

Đương nhiên, hắn nắm giữ mấy vạn con tuyết điêu, mấy ngàn con sóng siêu âm phi hành thú, thêm vào lại là lấy nước chư hầu phương thức thống trị, miễn cưỡng ứng phó lại đây.

Bất quá cái này lãnh thổ diện tích, đã vượt qua Đại Viêm vương triều toàn thịnh kỳ.

"Bệ hạ đoạt phương đông thiên hạ, cũng chỉ có ba trận đại chiến, thiên hạ bách tính cũng không có thụ chiến loạn nỗi khổ, đây là trước nay chưa từng có vĩ đại thành tựu." Căng quân than thở, tiếp theo chuyển thành đề tài chính nói: "Hiện nay có hai cái tâm tư, cái thứ nhất, chúng ta Đại Càn vương hướng cần phải định đô Càn Kinh, nhưng mà Viêm Kinh tại quy cách thượng lại vượt qua Càn Kinh, vì lẽ đó nhất định phải trùng kiến Càn Kinh, đồng thời đem Viêm Kinh hoàng cung tất cả vi chế kiến trúc toàn bộ san thành bình địa."

"Thứ hai tâm tư, cũng có một nhóm người cho là chúng ta cần phải dời đô đến Viêm Kinh, dù sao nơi này mới là hoàng đế vị trí, thiên tử địa phương. Nhưng mà đòi hỏi đem Viêm Kinh đổi tên là Càn Kinh, mà nguyên lai Càn Kinh, đổi thành gừng đều! Bất quá rất nhiều thần tử lo lắng, nơi này dù sao cũng là Cơ thị kinh doanh mấy trăm năm đế đô, thế lực của bọn họ thâm căn cố đế, như muốn dời đô đến Viêm Kinh, tất trước tiên đem Cơ thị toàn tộc nhổ tận gốc, hoặc là giam cầm diệt trừ, hoặc là lưu vong."

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, ngươi cho là như vậy?"

Căng quân nói: "Thần bộ phận tán thành loại phương án thứ hai, Càn Kinh dù sao quá lệch, Viêm Kinh mới là ở giữa thế giới. Vì lẽ đó đem Viêm Kinh đổi thành Càn Kinh, đem nguyên lai Càn Kinh đổi thành gừng đều, nhưng mà thần cũng cảm thấy, cần phải Càn Kinh cuối cùng lưu thủ cái kia mấy trăm ngàn người dời đến đế đô đến, cũng phải đem ta Đại Càn đế quốc trung thành nhất con dân thiên đến."

Thẩm Lãng nói: "Tốt, cứ làm như thế."

Căng quân nói: "Cho tới Cơ thị nên xử trí như thế nào, thần liền không dám nói bậy."

Thẩm Lãng bỗng nhiên nói: "Căng huynh, ta đã từng đáp ứng ngươi, đến khi Đại Càn đế quốc ổn định sau, liền thả ngươi hồi Sa

Man tộc, trùng kiến ngươi đại nam vương quốc, bây giờ xem ra tại thời gian rất lâu bên trong đều không có khả năng lắm."

"Vâng, bệ hạ." Căng quân nói.

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, ngươi biết cái gì là khó nhất sao?"

Căng quân nói: "Thỉnh bệ hạ chỉ điểm."

Thẩm Lãng nói: "Nằm gai nếm mật, chịu nhục."

Căng quân không khỏi run lên, có chút không rõ Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng nói: "Căng huynh, tiếp xuống mặc kệ xảy ra chuyện gì, ta đều hy vọng ngươi vẫn tại Đại Càn đế quốc Thượng thư đài bên trong, mặc kệ đảm nhiệm cái gì chức quan, đều muốn dường như cái đinh như vậy đinh ở đây, dù cho long trời lở đất, cũng phải ở tại đế quốc trung khu."

Căng quân sắc mặt kịch biến, run rẩy nói: "Bệ hạ, đến tột cùng chuyện gì xảy ra? !"

Thẩm Lãng nói: "Nhớ kỹ lời ta nói chính là."

Căng quân nói: "Cái kia, cái kia thái tử bên đó đây?"

Thẩm Lãng nói: "Toàn tâm toàn lực phụ tá thái tử, bất cứ lúc nào đều đứng ở hắn bên này, hắn tương lai có thể bảo vệ ngươi."

Căng quân cả người run rẩy, trực tiếp quỳ trên mặt đất, chưa bao giờ gào khóc hắn, nước mắt tuôn trào ra.

"Bệ hạ, dựa vào cái gì đến đây, dựa vào cái gì đến đây, đến tột cùng phát sinh cái gì?" Căng quân dường như ngũ lôi oanh đỉnh đồng dạng, run rẩy nói: "Thần tại gặp phải bệ hạ trước mặc dù có chút hứa thành tựu, nhưng hoàn toàn không đáng nhắc tới, gặp phải bệ hạ sau, thần sinh mệnh mới có ý nghĩa, thần lý tưởng mới được tỏa ra. Thần một đời hiệu trung Đại Càn đế quốc, càng hiệu trung bệ hạ. Vì bệ hạ, thần nguyện ý bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, thần nguyện ý cùng toàn bộ thiên hạ là địch."

"Không, không, không thể nói là cái gì cùng thiên hạ là địch." Thẩm Lãng nói: "Chúng ta là phải bảo vệ toàn bộ thiên hạ, ngươi nhất là như thế, nhớ kỹ lời ta nói, nhớ kỹ sao?"

Căng quân nói: "Toàn tâm toàn lực phụ tá thái tử, mặc kệ xảy ra chuyện gì, đều muốn đóng ở đế quốc trung khu, dù cho nằm gai nếm mật, chịu nhục."

"Được."

Căng quân dập đầu nói: "Bệ hạ ý chỉ, thần tuyệt không dám quên, cũng khắc ghi chung thân! Thần nguyện vứt bỏ hết thảy vinh nhục, hết thảy tôn nghiêm, thực hiện bệ hạ tâm ý chí."

Thẩm Lãng khom mình hành lễ nói: "Cảm ơn Căng huynh!"

Sau đó, Thẩm Lãng hạ chỉ sắc phong nguyên Đại Viêm đế quốc thái tử Cơ Hiền là Đại Càn đế quốc Viêm thân vương, sắc phong nguyên Liêm thân vương là Liêm quốc công. Không chỉ có hai người này, Cơ thị gia tộc mặt khác mười mấy người, toàn bộ sắc phong làm công tước, hầu tước.

Trong nháy mắt, Cơ thị gia tộc tất cả mọi người đến đây hoàng cung tạ ân, sơn hô vạn tuế. Thẩm Lãng đạo này ý chỉ phảng phất triệt để định ra rồi giai điệu, hắn sẽ tuân thủ thượng cổ truyền thống, để Cơ thị gia tộc thuận lợi về vườn.

Trình độ nào đó thượng, Cơ thị gia tộc người quả thật có chút bị cảm động đến, bởi vì Thẩm Lãng như trước không có đăng cơ xưng đế, nhưng lấy Đại Càn đế quốc danh nghĩa sắc phong bọn họ.

Sau đó, lại tất cả mọi người kinh ngạc không rõ, Thẩm Lãng rời đi Tân Càn Kinh (Viêm Kinh), trở về Nộ Triều thành.

Này, đây là ý gì? Bệ hạ vĩnh viễn không bao giờ xưng đế sao?

Chẳng lẽ là muốn chờ thái tử điện hạ lớn lên, trực tiếp đăng cơ?

May là hắn không phải như truyền thống khai quốc hoàng đế như vậy, gian khổ gây dựng sự nghiệp giành chính quyền, vì lẽ đó có một đám người theo sau lưng muốn vinh hoa phú quý. Như thế như Thẩm Lãng không xưng đế, liền không cách nào cho bọn họ phong tước, coi như là ngăn trở con đường của bọn họ.

Nhưng tùy tùng Thẩm Lãng phần lớn người, đều là người theo chủ nghĩa lý tưởng, lúc đó hắn từ phương tây thế giới trở về, cục diện như thế chi bi quan, không phải người theo chủ nghĩa lý tưởng căn bản là chống đỡ không tới.

Hơn nữa dưới trướng hắn trọng thần, có mấy cái đã sớm là thân vương chi hàm, thăng không thể thăng.

Thẩm Lãng rời đi Tân Càn Kinh (Viêm Kinh) thời điểm, hầu như không có hướng người cáo biệt.

Trước Đại Viêm đế quốc thái tử nghe được thời điểm, hầu như kinh ngạc đến ngây người, hoàn toàn không thể tin vào tai của mình.

"Điện hạ, xảy ra chuyện gì? Xảy ra chuyện gì?" Nguyên lai Liêm thân vương, Vũ thân vương, hiện tại Liêm quốc công, Vũ quốc công tràn ngập bất an, đi tới Cơ Hiền phủ đệ, cũng chính là hắn đã từng thái tử phủ.

Lẽ ra cái này thái tử phủ là vi cấm, Cơ Hiền cần phải dời ra ngoài, tặng cho Khương Dã. Nhưng mà Thẩm Lãng trực tiếp hạ chỉ, đem thái tử phủ đổi thành Viêm thân vương phủ, hắn như trước trụ ở bên trong, thậm chí không cần dọn nhà.

Nếu như nói khoan hồng độ lượng, này cũng không tránh khỏi khoan hồng đến quá mức.

"Bệ hạ dựa vào cái gì đến đây, dựa vào cái gì đến đây?" Liêm quốc công run rẩy nói: "Hắn không thay đổi hồi họ Khương, không xưng đế, bây giờ lại trực tiếp rời đi, khẳng định xảy ra vấn đề rồi. Như có chuyện, ta Cơ thị nên đi nơi nào? Bệ hạ rời đi, thái tử cùng Đại Càn đế quốc những người khác, có thể hay không chứa được chúng ta Cơ thị?"

Tiền Đại Viêm thái tử Cơ Hiền cũng tràn ngập bất an, nhưng hắn ép buộc chính mình tỉnh táo lại, hắn phụ hoàng đã chết rồi, hắn trở thành Cơ thị chi chủ, không còn có người vì hắn gánh vác gia tộc trách nhiệm.

Lại nói hắn không gánh vác được một cái đế quốc trọng trách, một cái gia tộc trọng trách tổng cần phải gánh vác lên đến đây đi.

"Chúng ta phải tin tưởng bệ hạ, phải tin tưởng thái tử điện hạ, phải tin tưởng thủ tướng đại nhân." Cơ Hiền nói: "Bệ hạ để Cơ Tuyền dẫn người đi, lại làm cho chúng ta lưu lại, trong này khẳng định có ý nghĩ của hắn, không muốn ngông cuồng phỏng đoán quân tâm."

Vũ quốc công nói: "Bằng không, điện hạ ngài đi Nộ Triều thành, cầu kiến bệ hạ, cầu một cái an lòng?"

Liêm quốc công nói: "Không cần làm điều thừa, không cần làm điều thừa."

Thẩm Lãng tại Viêm Kinh thời điểm, Cơ thị gia tộc tâm tư vẫn tính yên ổn, mà hắn này vừa đi, toàn bộ Cơ thị hầu như hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

"Thái tử điện hạ giá lâm." Bỗng nhiên bên ngoài hô to.

Cơ Hiền lập tức dẫn người ra đi nghênh đón, hai đầu gối quỳ xuống nói: "Thần, tham kiến thái tử điện hạ, điện hạ giá lâm, thần vạn phần vinh hạnh."

Khương Dã nói: "Viêm thân vương xin đứng lên, ta có mấy câu nói muốn cùng ngươi nói."

"Phải!" Cơ Hiền nói.

...

Thư phòng bên trong, chỉ có Cơ Hiền cùng Khương Dã hai người.

"Tin tưởng Viêm thân vương cũng cảm giác được phần này phi thường đặc thù bầu không khí, một loại sơn vũ dục lai khí thế." Khương Dã nói: "Phụ thân ta trở về Nộ Triều thành, Cơ thị lo lắng ta sẽ trở mặt, đối với các ngươi nhổ cỏ tận gốc."

Cơ Hiền dập đầu nói: "Thần vạn vạn không có này ý nghĩ."

Khương Dã nói: "Phụ thân ta để Cơ Tuyền công chúa xa phó hải ngoại, đây là bảo vệ nàng. Hắn để Cơ thị phần lớn người như trước ở lại phương đông thế giới, khẳng định cũng có ý nghĩ của hắn. Nhưng mà hắn trở về Nộ Triều thành trước, cùng ta nói câu nào, nói hắn có thể sẽ thua thiệt Đại Viêm tiên đế một ân tình, vì lẽ đó muốn cho ta tiếp xuống làm hết sức bảo vệ các ngươi."

"Viêm thân vương, ta tuổi còn nhỏ, phụ thân ta có mấy lời, ta cũng nghe không hiểu, nhưng lời của hắn ta nhất định sẽ nghe. Nghe hiểu được ta sẽ đi làm, nghe không hiểu ta cũng sẽ đi làm."

Cơ Hiền tầng tầng dập đầu: "Thần tạ bệ hạ long ân."

...

Thẩm Lãng một thân một mình trở về Nộ Triều thành, hơn nữa là cưỡi Đại Siêu trở về.

"Thất Lạc Yêu Mẫu, ngươi còn không lộ ra bộ mặt thật cùng gặp mặt ta sao?" Thẩm Lãng cười nói.

Trên mặt biển, nước biển lại một lần nữa ngưng tụ trở thành một uyển chuyển thân thể, Thất Lạc Yêu Mẫu như trước dùng cái này hình thái cùng Thẩm Lãng gặp mặt.

Thẩm Lãng nói: "Xem ra, ngươi là thật xấu a, như trước không dám dùng bộ mặt thật chỉ rõ ta."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Người vĩ đại hoàng bệ hạ, ngài triệu hoán ta xuất hiện, chính là vì chuyên môn trào phúng chế nhạo ta sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không phải, không phải."

Đón lấy, hắn cười nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, giữa chúng ta cũng coi như là không đánh nhau thì không quen biết, qua đi năm tháng, phi thường cảm ơn sự trợ giúp của ngươi, lúc này mới để ta thành công đánh bại Đại Viêm hoàng đế, hoàn thành thiên hạ không thù mục tiêu."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Thiên hạ không thù cảm giác thế nào?"

Thẩm Lãng nói: "Vô tận xuỵt ô."

"Chà chà chà ..." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Quá dối trá, có một loại nam nhân tiến vào hiền / giả / trạng thái dối trá."

Thẩm Lãng cười nói: "Xem ra ngươi hiểu được rất nhiều a."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Xấu xa tâm lý đọc nhiều lắm, cái gì đều hiểu."

Thẩm Lãng trầm mặc chốc lát, ròng rã nửa phút sau, hắn mở miệng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, ngươi đi đi, mang theo người của ngươi rời đi."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ai nha nha, quả nhiên là nhân loại quốc gia hoàng đế a, vắt chanh bỏ vỏ, vắt chanh bỏ vỏ, hiện tại ngài thành công thống nhất nhân loại quốc gia, không sắc phong ta cái thân vương gì gì đó?"

Thẩm Lãng nói: "Tốt, ngươi muốn cái gì, ta sắc phong cho ngươi cái gì."

"Quên đi thôi." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ta là Thất Lạc đế quốc người, tiếp thu ngươi phương đông đế quốc sắc phong tính toán xảy ra chuyện gì? Coi như ngươi không mở miệng đuổi người, ta cũng sẽ đi. Bây giờ ngươi đã hoàn toàn thắng lợi, chúng ta cũng không còn lý do ở tại phương đông đế quốc lãnh địa, ta có thể nhớ tới rõ rõ ràng ràng chúng ta giới hạn, ta một mực chờ đợi ngươi trở về cáo biệt, cáo biệt xong, chúng ta trở về Tam Giác Ma Quỷ."

Thẩm Lãng nói: "Cũng ... Cũng đừng hồi Tam Giác Ma Quỷ, đi tới Tam Giác Ma Quỷ sau, mang theo ngươi có Thất Lạc đế quốc hậu duệ, xa xa rời đi, càng xa càng tốt."

Thất Lạc Yêu Mẫu biến sắc, run rẩy nói: "Có ý gì? Thẩm Lãng bệ hạ, không đến nỗi như thế trở mặt không quen biết. Tam Giác Ma Quỷ từ đầu tới đuôi đều không thuộc về phương đông đế quốc, cứ việc nó cự cách các ngươi tương đối gần, nhưng cũng là chúng ta Thất Lạc đế quốc mở ra đến, chẳng lẽ ngươi lúc này muốn trở mặt không quen biết, đem chúng ta triệt để trục xuất hồi phương tây hải vực đây?"

Thẩm Lãng không có mở miệng, chỉ là tĩnh lặng nhìn Thất Lạc Yêu Mẫu.

"Xin lỗi, ta sai rồi." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ta biết, ngài không phải là người như thế, bất quá ta cho tới nay đều là như thế cay nghiệt, lời ta nói ngài đừng để ý."

Thẩm Lãng nói: "Tam Giác Ma Quỷ, không an toàn. Thậm chí ... Chúng ta đã biết bên trong thế giới hết thảy địa phương, đều không an toàn. Ngươi mang theo Thất Lạc đế quốc hậu duệ tận lực đi tới xa nhất, bí ẩn nhất, tất cả mọi người cũng không tìm tới địa phương."

Thất Lạc Yêu Mẫu run rẩy nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi xem ngày này."

Thất Lạc Yêu Mẫu ngẩng đầu nhìn thiên, tuyết lớn lại lưu loát phiêu rơi xuống.

"Lại có tuyết rồi." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Các ngươi Nộ Triều thành mùa đông năm nay đặc biệt lạnh."

Thẩm Lãng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, ngươi tín nhiệm ta sao?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nhìn Thẩm Lãng một lúc lâu, nói: "Ngươi là một kẻ cặn bã, nhưng mà ta tín nhiệm ngươi, ta so tin tưởng chính mình cũng càng thêm tín nhiệm ngươi. Tại thất lạc quốc gia trên phế tích, ngươi liền biểu hiện ra đặc biệt ... Ngốc / bức khí chất."

"Híc, cảm ơn khích lệ." Thẩm Lãng nói: "Ngươi nếu tin tưởng ta, vậy thì đi, thừa dịp ta còn có thể vì các ngươi kéo dài một quãng thời gian, còn có thể vì các ngươi tranh thủ tận lực nhiều thời gian, đi được càng xa càng tốt, đem có Thất Lạc đế quốc hậu duệ toàn bộ mang đi."

Thất Lạc Yêu Mẫu run rẩy nói: "Ta, chúng ta còn có thể đi nơi nào? Thế giới này liền nhỏ như vậy, như thế còn có thể đi nơi nào?"

Thế giới này rất lớn, nhưng thế giới này lại rất nhỏ.

Thẩm Lãng nói: "Ta không biết các ngươi có thể đi nơi nào, bằng mượn các ngươi viễn cổ ký ức, đi càng xa càng tốt."

Thất Lạc Yêu Mẫu cả giận nói: "Chúng ta còn có thể bay đến bầu trời sao? Liền coi như chúng ta có thể bay đến bầu trời, cũng không có tác dụng a, có người nên tìm tới chúng ta vẫn có thể tìm được chúng ta, nên đem chúng ta chém tận giết tuyệt, vẫn là sẽ chém tận giết tuyệt."

Thẩm Lãng tĩnh lặng không hề có một tiếng động, chính là nhìn nàng.

Thất Lạc Yêu Mẫu trầm mặc một lúc lâu, nói: "Bệ hạ, đây là vĩnh biệt sao?"

Thẩm Lãng nói: "Cần phải không phải, ta khát vọng tương lai còn có thể nhìn thấy các ngươi. Ta hy vọng các ngươi có thể sống sót, như thế tương lai sức mạnh của ta cũng sẽ lớn một chút, trứng gà không thể thả tại trong một cái giỏ, chỉ cần đừng toàn quân diệt, liền ... Còn có hy vọng."

Thất Lạc Yêu Mẫu run rẩy nói: "Toàn quân diệt? Vậy hẳn là lo lắng là của ngươi Nộ Triều thành, con trai của ngươi, ngươi Đại Càn đế quốc, ngươi nhân loại đế quốc đi, bọn họ có thể so với chúng ta càng yếu hơn."

Thẩm Lãng nói: "Sẽ không."

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Cái kia, vậy còn ngươi?"

Thẩm Lãng nói: "Ta hy vọng còn có thể nhìn thấy các ngươi, tương lai còn có thể lại một lần nữa sóng vai."

Thất Lạc Yêu Mẫu lại nhìn Thẩm Lãng một lúc lâu, sau đó nàng nước biển ngưng tụ thân thể, triệt để đem Thẩm Lãng gói lại.

"Nhớ kỹ lời của ngươi, ta bệ hạ, ngươi muốn thực hiện ngươi hứa hẹn." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ta mang theo tất cả mọi người đi, ta sẽ tuân theo viễn cổ ký ức, đi tìm một cái tối tối địa phương bí ẩn ẩn đi. Nhưng ngươi phải nhớ kỹ ngươi hứa hẹn, nhất định phải tới tìm chúng ta, nhất định nhất định phải, bằng không ta thành quỷ đều sẽ không bỏ qua ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Tốt, gặp lại."

Thất Lạc Yêu Mẫu mang theo vô số phi ngư quân đoàn, còn rảnh rỗi sứa quân đoàn, bay lên không trung, tập thể hướng Thẩm Lãng cáo biệt.

"Gặp lại, bệ hạ, nhớ kỹ ngươi hứa hẹn."

Sau đó, Thất Lạc Yêu Mẫu mang theo đám này Thất Lạc đế quốc quân đội nhanh chóng xuôi nam, rời đi Nộ Triều thành, rời xa phương đông đế quốc.

Chờ trở về Tam Giác Ma Quỷ sau, nàng sẽ mang theo hết thảy hải quái quân đoàn, triệt để đi xa.

...

Nộ Triều thành cách đó không xa một cái trên hải đảo.

Thẩm Lãng rốt cuộc thực hiện hứa hẹn, đối Hỏa thần giáo đại tế sư Shelley hứa hẹn, cứ việc đã chậm đến mấy năm.

"Bệ hạ, ta đây là ngàn năm chờ một hồi sao?" Shelley đại tế sư che chính mình cái bụng nói: "Ta có thể cảm giác được, có một cái tiểu sinh mệnh đang nổi lên."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi quá khuếch đại, coi như phi cũng không có như thế nhanh."

Shelley đại tế sư thân hôn một cái Thẩm Lãng nói: "Ngươi không hiểu, đây là chúng ta trực giác của nữ nhân."

Thẩm Lãng nhìn con mắt của nàng, sau đó cười nói: "Đi thôi, trở về phương tây thế giới, trở về Hỏa thần giáo, nói cho các ngươi giáo chủ, mang theo Hỏa thần giáo tất cả mọi người cao chạy xa bay, đi được càng xa càng tốt, càng xa càng tốt, tốt nhất đi một người cá biệt vĩnh viễn không tìm được địa phương."

Shelley đại tế sư ánh mắt nhất thời trở nên bi thương lên, nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, đầy đủ một hồi lâu nói: "Được rồi, tuân mệnh, ta bệ hạ."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không hỏi tại sao không?"

"Không hỏi." Shelley đại tế sư nói: "Chúng ta là một cái gầm gầm gừ gừ thế lực, vì lẽ đó tại ở phương diện khác thượng, cảm ngộ đến so với người bình thường loại sớm hơn một chút. Đối mặt tai vạ đến nơi, cũng thoáng nhạy cảm một ít. Ta chỉ hỏi một câu, bệ hạ, chúng ta Hỏa thần giáo có phải là gặp rắc rối? Xông đại họa?"

"Không có ..." Thẩm Lãng nói: "Hay là tất cả, đều là tất nhiên. Có một số việc nếu như nhất định phải phát sinh, cái kia hay là sớm phát sinh so muộn phát sinh càng tốt hơn. Đi thôi, đi thôi, ta cho các ngươi chuẩn bị 8,000 con tuyết điêu, này gần như cũng là ta đủ khả năng."

Shelley đại tế sư đột nhiên ôm lấy Thẩm Lãng, run rẩy nói: "Ta mấy năm qua phấn đấu, chính là vì trong giây lát này. Tiếp xuống ta lại muốn phấn đấu mấy năm? Tài năng đổi về cái chớp mắt tiếp theo, cái kế tiếp cùng ngài ôm ấp trong nháy mắt?"

Thẩm Lãng nói: "Đừng như vậy, ta nhưng là người có vợ, con người của ta chính cống nhất kinh, tuyệt không thể ở bên ngoài mù làm."

"Phù đâm ..." Shelley nhịn không được cười lên một tiếng, tại Thẩm Lãng khóe miệng hôn một cái, sau đó nước mắt tuôn ra.

"Bệ hạ, chúng ta Hỏa thần giáo sẽ dùng lấy hết tất cả nỗ lực, trốn đi, tìm tới một cái không có ai biết địa phương ẩn đi, sau đó liều mạng mà phát triển tất cả, cực dùng hết khả năng trở nên mạnh mẽ." Shelley run rẩy nói: "Nhưng mà ta cũng mời ngài đáp ứng ta một yêu cầu, mời ngài tương lai, nhất định nhất định phải tới tìm chúng ta, chúng ta thật sự sẽ dùng hết khả năng mạnh mẽ, chúng ta tương lai nhất định sẽ lại một lần nữa trở thành ngài trợ lực."

"Được!" Thẩm Lãng nói: "Ta nhớ kỹ, mặt khác có một nhóm người, ngươi cũng đồng thời mang đi."

"Ta không đi, ta không đi, ta không đi ..." Bỗng nhiên bên ngoài truyền đến một trận gào thét.

Là Thẩm Lãng dưới trướng thiên tài nhất Đường Ân đại học sĩ, đây tuyệt đối là một cái khoa học quái tài.

Shelley đại tế sư tranh thủ thời gian mặc quần áo, đồng thời hầu hạ Thẩm Lãng mặc quần áo, hai người đi ra lều vải.

Đường Ân đại học sĩ quỳ trên mặt đất dập đầu nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, vì sao phải để chúng ta đi a. Ngài tuy rằng cướp đoạt thiên hạ, tuy rằng không có kẻ địch, nhưng thượng cổ văn minh cùng khoa học kỹ thuật văn minh kết hợp con đường, chúng ta chỉ là vừa mới bắt đầu đi thông mà thôi a, chúng ta chỉ là đạt được rất nhỏ thành tựu, còn có to lớn không biết chờ đợi chúng ta, còn có càng vĩ đại thành tựu chờ đợi chúng ta đi chinh phục, ngài vì sao phải trục xuất chúng ta a."

Thẩm Lãng nói: "Không phải trục xuất, là bảo vệ! Tương lai ta sẽ phi thường cần muốn sức mạnh của các ngươi, các ngươi không thể lại ở lại phương đông thế giới, nếu không sẽ có ngập đầu tai ương. Ngươi tiếp xuống theo Hỏa thần giáo đồng thời đào tẩu, đồng thời rút đi, nhưng mà không nên ngừng thăm dò khoa học kỹ thuật văn minh cùng ngạc mộng thạch văn minh con đường, nhớ kỹ chúng ta Hủy Diệt Nhật kế hoạch, nhớ kỹ chúng ta lý tưởng, chinh phục tinh thần đại hải. Đến khi các ngươi chân chính nắm giữ thế giới này cao nhất sức mạnh, thế giới này mới sẽ chân chính thuộc về các ngươi, thuộc về chúng ta."

Một lát sau!

8,000 con Tuyết điêu quân đoàn bay lên trời, hướng về phương tây thế giới Hỏa thần giáo phương hướng bay đi. Mang đi hết thảy học sĩ, mang đi hết thảy urani.

Chi này không trung quân đoàn, che kín bầu trời, mênh mông cuồn cuộn. Nhưng mà chỉ chốc lát sau, liền lại cũng không nhìn thấy bóng người của bọn họ.

...

Nên đưa đi, toàn bộ đều đưa đi.

Trứng gà không thể thả tại trong một cái giỏ, hy vọng ngọn lửa không thể tắt.

Cương Nhất Đại Kiếp tự, Tả Từ Thiên Nhai Hải các, Hỏa thần giáo, Cơ Tuyền, Thất Lạc Yêu Mẫu hải quái quân đoàn.

Năm cái thế lực, toàn bộ đều đưa đi.

Đám này ở trong mắt Thẩm Lãng, đều là tương lai hy vọng mồi lửa.

Sau đó, hắn cùng Ninh Nguyên Hiến, cùng người nhà cáo biệt sau, Thẩm Lãng liền muốn chuẩn bị lên phía bắc, đi Bạch Ngọc kinh, đi gặp mẹ của hắn.

...

Chú: Cầu vé tháng cạn lời, chỉ có thể lại một lần nữa dập đầu cúng bái, biểu đạt nội tâm khát vọng, cảm ơn mọi người tứ phiếu cho ta!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 632: Đổ Nát! Thẩm Lãng Thấy Mẫu! Bạch Kinh Nữ Hoàng!

Chương 632: Đổ nát! Thẩm Lãng thấy mẫu! Bạch Kinh nữ hoàng!

Nộ Triều thành, Thiên Đường trang viên bên trong.

Nước Việt thái thượng vương Ninh Nguyên Hiến ngồi ở xe đẩy bên trong ngủ gật, phía dưới một đám trẻ con tại chơi đùa. Bây giờ hắn cũng năm gần thất tuần, giấc ngủ phi thường khinh, rất khó ngủ, mỗi ngày cũng ngủ đến rất ít, mà hắn dễ dàng nhất ngủ thời khắc, chính là nghe một đám trẻ con chơi đùa hi thanh âm huyên náo.

Mà đám hài tử này đã thiếu mất một người, kia chính là Yêu Yêu bảo bối, nàng cũng bị Thẩm Lãng đưa đi. Bất quá đệ đệ muội muội cũng không biết, Thẩm Lãng chỉ là để người nói cho bọn nhỏ, Tây Luân đế quốc Helen cô cô tưởng niệm bọn nhỏ, vì lẽ đó đưa Yêu Yêu đi Tây Luân đế quốc làm khách một quãng thời gian.

Nhưng mà cũng không phải, Yêu Yêu là bị xa xa mà đưa đi, hơn nữa đưa đi một cái không tìm được địa phương.

Thẩm Lãng cẩn thận từng ly từng tý một tiến lên, là Ninh Nguyên Hiến xây một cái áo khoác.

Tuổi già Ninh Nguyên Hiến rất nhanh sẽ tỉnh lại, toát toát miệng nói: "Ngày này cũng thật là lạnh, thường ngày vào lúc này lạnh nhất cũng có mười mấy độ đi, bây giờ lại có tuyết rồi."

Bởi vì Thẩm Lãng đến, vì lẽ đó thế giới này cũng có độ Celsius khái niệm.

"Đúng đấy ..." Thẩm Lãng nói: "Thiên Đường trang viên, đều chẳng phải thiên đường."

Tiếp theo Thẩm Lãng đẩy xe đẩy tại trên đường đi, lần này khí trời trở nên lạnh, để Thiên Đường trang viên hết thảy đều gặp nạn. Rất nhiều cây xanh phồn hoa đều bị đông cứng chết rồi, nguyên bản xanh um tươi tốt, đã biến thành tuyết trắng mênh mang.

"Trước cho ngài một cái thượng cổ lệnh giới, ngài cũng không có muốn, có đồ chơi kia, ít nhất không lạnh." Thẩm Lãng nói.

"Ta muốn đồ chơi kia làm gì a, lãng phí." Ninh Nguyên Hiến nói.

Thẩm Lãng nói: "Bây giờ nghĩ lại, không muốn cũng đúng."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Lần này cần ra việc, lớn như vậy sao? Ngươi không chỉ đem hết thảy học sĩ đưa đi, hơn nữa đem Yêu Yêu cũng đưa đi."

Thẩm Lãng nói: "Những hài tử khác cũng còn tốt, Yêu Yêu lại lưu lại nơi này, đã không an toàn, nàng dù sao có Medusa sức mạnh tinh thần, Thất Lạc đế quốc Vương tộc."

Ninh Nguyên Hiến nói: "Hài tử, từ khi ta gặp được ngươi sau, ngươi đều là tự tin dâng trào, vĩnh viễn là đi một bước xem ba bước, mặc kệ đối mặt kẻ địch cường đại đến đâu, đều không chút nào sợ hãi. Lần này liền ... Bi quan như vậy sao?"

Coi một cái thời gian, Ninh Nguyên Hiến cùng Thẩm Lãng quen biết đã mười mấy năm.

Thẩm Lãng nói: "Lần này, là chân tâm không chắc chắn, thậm chí có một loại đem vận mệnh giao cho thượng thiên phán quyết cảm giác."

Ninh Nguyên Hiến không nói gì, cũng không có mở lời an ủi.

Thẩm Lãng nói: "Nhạc phụ, người một đời này niềm tin, có phải là rất trọng yếu?"

Ninh Nguyên Hiến nói: "Đương nhiên, như không có phần này niềm tin, người cũng không có tinh khí thần, liền dường như xác chết di động."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ngài cũng có phần này niềm tin. Vì lẽ đó ngài phải nhớ kỹ, ngài trung thành chính là phần này niềm tin, mà không phải ta một người. Người là bụng dạ khó lường, chỉ có niềm tin là vĩnh hằng. Vì lẽ đó tiếp xuống mặc kệ phát sinh cái gì, ngài cũng không muốn hoài nghi mình, cũng không muốn lật đổ cuộc đời của chính mình quan, ngài kiên trì niềm tin là chính xác mà lại quang minh."

Này vừa nói, Ninh Nguyên Hiến khẽ run lên, đầy đủ một hồi lâu, hắn mở miệng nói: "Ta thật vất vả dựa vào phần này tinh khí thần hạnh phúc sống đến hiện tại, lẽ nào ... Lại muốn đem nó rút đi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta nhạc phụ a, ngài niềm tin liền nhất định phải ký thác tại ta trên người một người sao?"

"Đúng đấy, đương nhiên ..." Ninh Nguyên Hiến nói: "Con trai của ta, trên thế giới này tuyệt đại đa số người đều là người hầu, lãnh tụ là hết sức ít ỏi. Ở bề ngoài xem coi như lại đặc biệt độc hành, tràn ngập tự mình, nhưng cuối cùng cũng là một loại dung tục cùng tùy tùng. Chân chính bó đuốc rất ít, chân chính lãnh tụ cũng rất ít."

Thẩm Lãng trầm mặc một hồi lâu, nói: "Cái kia, vậy ngài hiện tại đổi một người đi ký thác ngài niềm tin, vẫn tới kịp sao?"

Ninh Nguyên Hiến thân thể khô gầy, nhất thời héo rút lên, vẩn đục nước mắt chảy xuống, thậm chí cả người đều thất lạc sinh cơ đồng dạng.

Người sống sót đều là một cỗ tinh khí thần, đặc biệt là Ninh Nguyên Hiến như thế cao tuổi, hơn nữa còn bị bệnh người.

Hắn mấy năm qua sống được phi thường hạnh phúc, bởi vì trước quỳ xuống, hiện tại hắn một lần nữa đứng lên, trước bị cắt đứt sống lưng, một lần nữa tiếp lên. Hắn kiên trì lý niệm, đã biến thành hiện thực, hơn nữa liền tại trước mắt hắn tỏa ra.

Thẩm Lãng mỗi một bước thành công, Ninh Nguyên Hiến đều vô cùng hạnh phúc, bởi vì liền phảng phất là chính hắn thành công đồng dạng.

Mà một khi phần này tinh khí thần bị rút đi, vậy hắn thật sự sống không nổi.

Hắn khô gầy đầu chôn ở áo khoác bên trong khóc rất lâu, sau đó lau chùi nước mắt trên mặt, một lần nữa đem đầu ngẩng lên.

"Được rồi, có thể." Ninh Nguyên Hiến nói: "Ta đã tìm tới một lần nữa ký thác niềm tin, cũng tìm tới một lần nữa sống tiếp mục tiêu, ngươi muốn làm gì liền làm gì đi thôi, đừng lo lắng ta."

Thẩm Lãng giang hai cánh tay, lại một lần nữa nhẹ nhàng ủng một thoáng Ninh Nguyên Hiến.

"Nhạc phụ, vậy ta đi rồi." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Thẩm Lãng xoay người rời đi.

Bỗng nhiên Ninh Nguyên Hiến thấp giọng hỏi: "Lãng, có phải là quá mức hoàn mỹ đồ vật, đều là giả tạo?"

Thẩm Lãng trầm mặc một hồi lâu nói: "Nhạc phụ, lời nói dối cơ bản thượng chia làm hai loại, một loại là vì lừa dối lợi ích, một loại là lừa dối tình cảm. Mà lừa dối tình cảm lời nói dối cảnh giới tối cao, liền là lừa dối lý tưởng. Người sẽ vì niềm tin của chính mình cùng lý tưởng trả giá tất cả, thậm chí là tính mạng của chính mình. Nói ra những câu nói này người hay là kẻ lừa đảo, nhưng những câu nói này mặc dù có thể đánh động lòng người, mặc dù có thể để vô số người vì đó phấn đấu, đó là bởi vì bản thân nó đúng là hoàn mỹ, có thể va chạm một người nội tâm cùng linh hồn. Vì lẽ đó đám này lý tưởng cùng niềm tin, đều là thật sự, dù cho nó có vẻ hoàn mỹ mà lại không chân thực, nhưng cũng đáng giá chúng ta vì đó phấn đấu."

"Vì lẽ đó, chúng ta thời gian không có sống uổng, chúng ta phấn đấu cũng không có uổng phí, cuộc đời chúng ta cũng như trước có giá trị."

"Chân lý mặc kệ từ ai trong miệng nói ra đều là chân lý, cao thượng giả cũng tốt, kẻ lừa đảo cũng được."

Ninh Nguyên Hiến phất phất tay nói: "Đi thôi, đi thôi, bận bịu ngươi đi thôi, ta liền dường như thường ngày chờ ngươi trở về."

"Gặp lại, nhạc phụ." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hắn cưỡi lên sóng siêu âm phi hành thú bay lên không.

Ninh Nguyên Hiến lọm khọm ngồi bất động tại xe đẩy bên trên, nỗ lực ngửa đầu nhìn Thẩm Lãng bóng lưng biến mất, thân thể hoàn toàn không ngừng được rung động.

Gần mười năm trước, hắn mỗi ngày giả ngây giả dại, chịu đủ dằn vặt, tại nước Việt vương cung chờ đợi Thẩm Lãng từ phương tây thế giới trở về.

Thẩm Lãng sau khi trở về, Ninh Nguyên Hiến đi tới Thiên Đường trang viên, trải qua hạnh phúc sinh hoạt, kỳ thực cùng Thẩm Lãng gặp mặt thời gian cùng cơ hội cũng không nhiều. Nhưng mỗi một lần đại chiến, mỗi một lần nguy cơ giáng lâm thời điểm, hắn cũng đều lẳng lặng mà ngồi ở đây, chờ đợi Thẩm Lãng trở về.

Trình độ nào đó thượng, Thẩm Lãng phảng phất so những người khác càng như là con trai của hắn.

Vừa nãy hắn gào khóc một trận, sau đó rất nhanh lại tìm tới sống tiếp niềm tin, cái này niềm tin chính là chờ Thẩm Lãng trở về.

Cứ việc lần này thật sự tràn đầy bất ngờ, coi như Thẩm Lãng có thể trở về, cũng thật sự không biết phải đợi bao lâu, cũng không biết tuổi tác của hắn cùng thân thể, còn có thể hay không thể đến khi Thẩm Lãng trở về một ngày kia.

...

Cáo biệt Ninh Nguyên Hiến sau, Thẩm Lãng liền cũng không còn hướng về bất kỳ ai cáo biệt, cưỡi Đại Siêu vẫn hướng về phương bắc phi.

Bay mấy ngàn hơn mười ngàn dặm, dọc theo đường đi đều là tuyết lớn đầy trời. Vĩnh đông chi hải lại một lần nữa đi về phía nam một bên lan tràn nghìn dặm, càng đi bắc, khí trời càng lạnh.

"Đại Siêu, được rồi, sẽ đưa tới đây đi." Thẩm Lãng vỗ vỗ Đại Siêu cái cổ.

Lại hướng về bắc khí trời thực sự quá lạnh, Đại Siêu hầu như muốn không chịu nổi.

Đại Siêu chôn đầu, kế tục bay về phía trước, nó phải tận lực cùng Thẩm Lãng ở lâu một ít.

"Được rồi, được rồi, liền tới đây." Lại bay mấy trăm dặm, Đại Siêu đã run lẩy bẩy, liền cánh đều phải bị đóng băng.

Đại Siêu không nghe, như trước dụng hết toàn lực hướng về bắc phi hành, nó như trước không muốn cùng Thẩm Lãng tách ra.

Lại bay mấy trăm dặm.

Đại Siêu toàn thân đều muốn cứng ngắc.

"Được rồi, liền tới đây, liền tới đây." Thẩm Lãng như chém đinh chặt sắt nói.

Đại Siêu chậm rãi hạ xuống, rơi vào biển rộng mặt băng bên trên.

Thẩm Lãng xoa xoa Đại Siêu đầu, cười nói: "Được rồi, ngươi hồi đi, chính mình sẽ Viêm Kinh, đi theo Tiểu Dã bên người. Đương nhiên ngươi cũng có thể đi Nộ Triều thành, thậm chí ngươi cũng có thể tự do tự tại phi hành, muốn đi nơi nào thì đi nơi đó."

Thẩm Lãng lời còn chưa dứt, bởi vì cái này cũng là Đại Siêu cuối cùng tự do thời gian.

Đại Siêu dùng đầu kỳ kèo Thẩm Lãng lồng ngực, yết hầu phía dưới phát sinh từng trận gào thét, như là tiểu hài tử đang khóc.

"Được rồi, được rồi, đi thôi, hay là tương lai chúng ta còn có thể đồng thời đây." Thẩm Lãng cười nói.

Đại Siêu run lên phía sau lưng, từ bên trong vẽ ra một khối bò bít tết.

Nó dùng móng vuốt sắc bén cắt ra, một khối đại cho mình, một khối nhỏ bé cho Thẩm Lãng.

Đây là tại tái hiện nó cùng Thẩm Lãng vừa gặp mặt sau đó không lâu đệ nhất món ăn, liền tại nước Khương trên thảo nguyên, cứ việc cái kia đã là mấy năm trước sự tình, nhưng phảng phất tại hôm qua đồng dạng.

Lúc đó mấy năm trước khối này bò bít tết là rất mới mẻ non khẩu, mà ngày hôm nay bò bít tết, đã đóng băng đến so tảng đá còn cứng hơn, hầu như không cách nào lối vào.

Đại Siêu muốn tái hiện năm đó tình cảnh đó, phảng phất cũng không làm được, thật là khiến người ta thương cảm.

Mà nhưng vào lúc này, Khương thị cự long từ trên trời phi đi, nhẹ nhàng ha một cái khí.

Nhất thời to lớn bò bít tết trực tiếp tuyết tan, hơn nữa bị nướng đến bảy phần thục.

Đại Siêu ưu nhã dùng móng vuốt, cắt khối tiếp theo lại một khối, sau đó bỏ vào trong miệng ăn đi.

Thẩm Lãng cũng lấy ra dao dĩa, cắt bảy phần thục bò bít tết, từng khối từng khối ăn.

Tao nhã cùng ăn duy trì một phút, dùng hết xong xuôi.

Sau đó nên tái hiện đánh răng tình cảnh đó, đáng tiếc không có nước, Đại Siêu lại hướng cự long nhìn tới.

Cự long bất đắc dĩ, lại phun tức một cái.

Nhất thời trên mặt biển xuất hiện một cái hồ nước nho nhỏ, bên trong nước trong triệt không gì sánh được, hơn nữa còn là nước ngọt, bởi vì nơi này tuyết đã hạ cực kỳ lâu, mặt trên mấy mét mặt băng đều là nước ngọt.

Đại Siêu nhấp một cái nước, sau đó lại một lần nữa biểu diễn sóng siêu âm tẩy răng thuật.

Mà Thẩm Lãng nhưng là dùng bàn chải đánh răng kem đánh răng đánh răng.

Rửa sạch sẽ răng sau, Đại Siêu nhếch môi, để Thẩm Lãng xem nó răng trắng như tuyết.

Hoàn mỹ tái hiện năm đó tình cảnh đó.

Được rồi, hiện tại là nên nếu là khi khác.

Cự long lại ha một cái khí, để Đại Siêu thân thể duy trì ấm áp, không có bị đông lại mà không cách nào lên không.

Đại Siêu vỗ cánh, bay lên trời, đồng thời đã xoay quanh vài vòng, sau đó hướng về phía nam bay đi, không biết nó muốn đi nơi nào.

Nhưng, nói chung chính là cáo biệt.

Rất nhanh, bóng người của nó liền biến mất ở mênh mông bạo tuyết bên trong.

Thẩm Lãng nhẹ nhàng nhảy lên, rơi vào cự long lên phía bắc, đánh nó cổ nói: "Đi thôi, phi đến chậm một chút, tận lực chậm một chút."

"Được rồi, chủ nhân của ta." Cự long nói.

Nó trước thật sự hầu như không nói chủ nhân của ta, nhiều nhất là của ta bệ hạ, mà hiện tại dùng chủ nhân của ta.

Sau đó, cự long mang theo Thẩm Lãng hướng về phương bắc phi hành, hướng về cực bắc Bạch Ngọc kinh phương hướng phi hành.

Cùng lúc đó!

Tam Giác Ma Quỷ bên trong, Thất Lạc Yêu Mẫu mang theo mấy triệu hải quái đại quân, lưu luyến không rời mà nhìn Tam

Giác Ma Quỷ.

Nước mắt hầu như chảy khô.

Thượng cổ đại niết diệt sau, Thất Lạc đế quốc kỳ thực đã xem như là diệt vong. Trải qua vô số năm sau, thất lạc quốc gia hậu duệ hải quái môn dồn dập thoái hóa, đã biến thành nguyên thủy nhất dã thú, không có trí tuệ.

Là Medusa nữ hoàng pho tượng, con mắt của nó xa xa không ngừng thả ra viễn cổ ký ức, mấy ngàn hơn vạn năm tinh thần truyền bá, mới dùng được vô số hải quái dần dần ngưng tụ lại đến, phần lớn hải quái như trước không có cái gì trí tuệ, nhưng đã có thuộc về cùng bản năng.

Mà trong đó một ít tương đối hải quái lại một lần nữa tiến hóa, nắm giữ trí khôn nhất định, trở thành mới thủ lĩnh.

Vì lẽ đó này vô số hải quái trở lại thất lạc quốc gia cố thổ, hơn mấy trăm ngàn vạn hải quái, lại một lần nữa trở thành Thất Lạc đế quốc.

Cứ việc đế quốc này không có nữ hoàng, không có nữ vương, cũng chỉ là lung tung không có mục đích sinh tồn giả.

Nhưng, tốt xấu cái này Thất Lạc đế quốc truyền thừa xuống.

Mấy ngàn hơn vạn năm sau, hải quái sinh sôi đến càng ngày càng nhiều, bởi vì Medusa nữ hoàng tinh thần ký ức truyền, chúng càng ngày càng tiến hóa, càng ngày càng thông minh, mắt thấy Thất Lạc đế quốc đã dần dần muốn thành thục lên.

Đây là chúng đã dẫn theo mấy ngàn năm quê hương, truyền thừa rất nhiều đại cố hương cùng tổ quốc.

Hiện tại nhưng cũng bị bách rời đi.

Vì sao chỉ có Tam Giác Ma Quỷ cùng thất lạc quốc gia phế tích mới có khổng lồ hải quái quần? Bởi vì Medusa nữ hoàng pho tượng tại Tam Giác Ma Quỷ, đồng thời dùng ảo ảnh phương thức hình chiếu đến thất lạc quốc gia phế tích bầu trời.

Mấy triệu hải quái, nhìn Tam Giác Ma Quỷ phương hướng yên lặng rơi lệ, nhìn Medusa nữ hoàng pho tượng rơi lệ.

"Đi thôi, đi thôi ..."

"Vì Thất Lạc đế quốc truyền thừa, chúng ta nhất định phải rời đi." Thất Lạc Yêu Mẫu nói.

Sau đó hắn mang theo mấy triệu hải quái, rời đi Tam Giác Ma Quỷ, rời đi mấy ngàn năm cố hương, hướng về không biết phương nam đi tới.

Thất Lạc Yêu Mẫu không biết cần phải đi nơi nào, nàng chỉ có thể đi nàng viễn cổ trong ký ức chưa từng đi địa phương, thậm chí tại Medusa nữ hoàng tinh thần trong truyền thừa, cũng không có đề cập đến địa phương.

...

Cùng lúc đó.

Hỏa thần giáo tổng bộ ngọn núi, vô số tuyết điêu bay lên trời, tràn ngập bi tráng cùng thống khổ khí tức rời đi, hướng về không biết hướng đông nam bay đi.

Triệt để vứt bỏ chính mình thánh đàn, vứt bỏ hỏa thần núi.

"Ta hỏa thần a, nếu như ngươi thật sự tồn tại, xin ngươi phù hộ chúng ta, sẽ có một ngày có thể lại một lần nữa trở về."

Hỏa thần chi giáo chủ quỳ trên mặt đất dập đầu, sau đó cũng triệt để rời đi.

Bởi vì phải mang quý giá vật tư quá nhiều rồi, vì lẽ đó không thể đem tất cả mọi người mang đi, có thật nhiều người như trước muốn lưu thủ tại thánh đàn bên trong.

Nhưng mà loại này lưu lại, tương lai khả năng liền mang ý nghĩa tử vong.

Đương nhiên, coi như người rời đi, cũng chưa chắc có thể sống sót.

Bởi vì thế giới này thật sự có có thể hoàn toàn ẩn náu lên, mà không tìm được địa phương sao?

Ai biết?

...

Thẩm Lãng cưỡi cự long, nhưng phi đến mức rất chậm rất chậm, thậm chí so phổ thông xe lửa chậm hơn tốc độ.

Cho tới bây giờ đều không có như thế nhàn nhã xem qua phong cảnh.

"Rồng a, ta đi tới thế giới này thời điểm, rõ ràng là đến bám váy đàn bà, là đến hưởng thụ vinh hoa phú quý, là đã tới nhàn nhã sinh hoạt, vì sao hiện tại nhưng biến thành bộ dáng này." Thẩm Lãng bỗng nhiên nói.

Thẩm Lãng cũng không biết vì sao liền biến thành như thế.

Hắn đi tới thế giới này, vừa bắt đầu rõ ràng chỉ là muốn làm mất mặt vợ trước, thuận tiện ở rể một cái hào môn, trải qua ăn ngon mặc đẹp tháng ngày.

Hay là hắn đã từng lại qua nhàn nhã tháng ngày, nhưng không biết từ lúc nào bắt đầu, loại này nhàn nhã liền đã biến thành bận rộn.

Hắn rõ ràng chỉ là muốn thiên hạ không thù, kết quả nhưng đã biến thành gánh vác thiên hạ?

"Chủ nhân, chân chính nhàn nhã, liền trở thành không được một cái cố sự. Sinh ra là khởi điểm, tử vong là điểm cuối. Nhưng nếu quá mức nhàn nhã bình thường, cái kia khởi điểm cùng điểm cuối đều trở nên không có có dị nghị, thẳng tắp là nhạt nhẽo vô vị."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi nơi nào là một con rồng a? Ngươi rõ ràng chính là một cái triết nhân."

Rồng nói: "Đừng quên chủ nhân, chúng ta là cùng chung trí tuệ. Ý nghĩ của ta, trình độ nào đó thượng là cái bóng của ngươi. Có bận rộn mới có chân chính nhàn nhã, có đỉnh núi mới có chân chính thung lũng, nếu như là một cái bình thản thẳng tắp, người kia sinh ra được không có chút ý nghĩa nào."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng lần này lên voi xuống chó, cũng không tránh khỏi quá lợi hại."

Rồng chậm rãi phi hành, một ngày chỉ có một ngàn dặm.

Càng đi bắc, khí trời càng lạnh.

Một tháng sau, đã phi hành ba vạn dặm.

Nơi này nhiệt độ, đã hạ xuống đến dưới 0 hai trăm độ Celsius tả hữu.

"Xem ..." Thẩm Lãng nói: "Trên trời đang thổi lam tuyết."

Màu xanh lam hoa tuyết, phi thường nhỏ bé, mỹ lệ phi thường.

Mà trên mặt đất, đã rải ra nhàn nhạt một tầng. Nơi này như trước là vĩnh đông chi hải, nhưng mà vào mắt chỗ, mênh mông vô bờ đều là màu xanh lam tuyết đọng, thực sự là như mộng ảo mỹ lệ.

Nhưng mà loại này mỹ lệ, liền mang ý nghĩa hủy diệt, mang ý nghĩa vĩnh hằng tử vong.

Bởi vì nhiệt độ đã hạ xuống đến cực hạn, không khí cũng bắt đầu đọng lại kết băng.

Sau đó, toàn bộ thế giới thở mạnh đều sẽ không ngừng tràn vào cực bắc, sau đó không ngừng đọng lại thành băng, toàn bộ thế giới không khí càng ngày càng mỏng manh, toàn bộ thế giới càng ngày càng lạnh giá, không biết nơi đó là phần cuối.

Trước Cực Bắc đại lục tuy rằng lạnh, nhưng còn chưa tới không khí kết băng mức độ. Bởi vì Bạch Ngọc kinh có một cái to lớn mái vòm bọc lại cực bắc trung tâm đại lục, cái kia đáng sợ lồng năng lượng ở bên trong, cùng bên ngoài triệt để ngăn cách ra, tận lực bảo vệ thế giới này.

Mà hiện ở cái này mái vòm ở ngoài, cũng đã bắt đầu không khí kết băng.

Thẩm Lãng kế tục hướng về bắc!

Sau đó, hắn lại một lần nữa nhìn thấy cực quang, nhưng đã so lần trước nhìn thấy cực quang muốn mỏng manh rất hơn nhiều.

Này là phi thường không ổn tín hiệu, thậm chí là đáng sợ.

Sau đó thời gian, Thẩm Lãng liền vẫn nằm ở trong đêm tối, không có ban ngày.

Bởi vì nơi này xem như là thế giới này bắc cực, vừa vặn tiến vào vĩnh dạ, tại thời gian rất lâu thái dương đều chiếu không tới nơi này.

Đều nói thái dương như thường lệ bay lên, tại bắc cực là không hẳn.

Thẩm Lãng nhìn thấy Bạch Ngọc kinh rồi!

Thực sự là dường như như tiên cảnh, nhưng là vừa không như trong tưởng tượng thần bí như vậy.

Đây là một tòa hàn băng kim tự tháp, chụp trên mặt đất, óng ánh long lanh, khá giống là Lư Phù cung bên ngoài cái kia pha lê kim tự tháp.

Thế nhưng là phải lớn hơn nhiều nhiều lắm.

Này cũng không tránh khỏi quá đơn giản, không hề giống là tiên cảnh.

Thẩm Lãng nhưng là đưa một bài thơ, trên trời Bạch Ngọc kinh, tầng mười hai năm thành. Tiên nhân phủ ta đỉnh, kết tóc thụ trường sinh.

Ngươi đây nơi nào có tầng mười hai a? Nơi nào có năm thành?

Dựa theo tưởng tượng, Bạch Ngọc kinh hẳn là nằm ở thế giới bắc cực, óng ánh long lanh, tòa thành trên không.

Ngươi đây liền một cái hàn băng kim tự tháp, cũng không tránh khỏi quá keo kiệt, để người thất vọng.

Ở cái này kim tự tháp cách đó không xa, Thẩm Lãng nhìn thấy cái kia mái vòm, chính là hắn tại Tây Luân đế quốc Cực Bắc đại lục nhìn thấy mái vòm, đường kính mấy ngàn dặm mái vòm.

Không sai, đây là một cái mái vòm.

Bởi vì việc này tinh cầu là viên, vì lẽ đó tuy rằng phương đông đế quốc cùng Tây Luân đế quốc khoảng cách mấy vạn dặm, nhưng không ngừng hướng về bắc mà nói, cuối cùng vẫn là sẽ tụ hợp lại một nơi.

Ha ha ha ...

Bạch Kinh, Bạch Ngọc kinh, vẫn là một cái thế lực.

Đối với tinh cầu trung gian thổ địa phân có đồ vật hai mặt, nhưng đối với nam cực cùng bắc cực, đâu có đồ vật?

Rốt cuộc đến Bạch Ngọc kinh.

Cự long chậm rãi rơi xuống, cuốn lên một trận màu xanh lam tuyết bay, đẹp không sao tả xiết.

Thẩm Lãng chậm rãi đi tới cái kia kim tự tháp cửa, đã có một người ở chỗ này chờ hắn, chính là Bạch Ngọc kinh sứ giả.

Nàng đã từng tham dự qua siêu thoát thế lực nghị viện, hơn nữa còn đi qua Phù Đồ Sơn trụ sở dưới mặt đất cùng Thẩm Lãng từng làm giao dịch.

"Tới rồi?" Bạch Ngọc kinh sứ giả nói.

"Đến." Thẩm Lãng nói.

"Trên đường còn tạm biệt sao?"

"Tạm biệt cực kỳ, một đường ngắm phong cảnh, hầu như là ta nhàn nhã nhất thời gian."

"Mời đến!"

Pha lê kim tự tháp mở ra một cánh cửa, Thẩm Lãng cùng Bạch Ngọc kinh sứ giả đi vào, cự long lưu ở bên ngoài.

So sánh bên ngoài -200° độ Celsius, kim tự tháp bên trong dưới 0 mấy chục độ Celsius có thể được xưng là là ấm áp như xuân.

Bất quá này kim tự tháp bên trong, cũng là rỗng tuếch, không có nhà cụ, không có thứ gì.

Thẩm Lãng nói: "Mẹ ta khỏe không?"

Bạch Ngọc kinh sứ giả nói: "Rất tốt, ngài muốn gặp nàng sao? Nàng tại mái vòm một đầu khác."

Thẩm Lãng kinh ngạc, sau đó nở nụ cười, hiện tại giống như lại có thể phân chia Bạch Kinh cùng Bạch Ngọc kinh.

Mái vòm bao phủ thế giới này bắc cực, mái vòm bên trái xưng là Bạch Ngọc kinh, bên phải xưng là Bạch Kinh.

"Không cần." Thẩm Lãng nói.

Bạch Ngọc kinh sứ giả nói: "Ngài trước đã từng nhắc qua Adolf, ngài bằng lòng gặp hắn sao? Những năm này hắn thật sự đã biến thành một thiên tài."

Thẩm Lãng nghĩ một hồi, nói: "Nói sau đi."

Đón lấy, Thẩm Lãng nói: "Mẹ ta ở đây sao?"

"Lão sư tại." Bạch Ngọc kinh sứ giả nói.

"Lão sư?" Thẩm Lãng kinh ngạc.

"Hừm, lão sư." Bạch Ngọc kinh sứ giả nói.

Không phải Bạch Ngọc kinh công chúa, hoặc là càng cao quý tên gọi sao?

"Đương nhiên, ngài muốn xưng là Bạch Ngọc kinh công chúa, hoặc là Bạch Ngọc kinh nữ hoàng, cũng có thể." Bạch Ngọc kinh sứ giả nói.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta đi gặp thấy nàng."

Bạch Ngọc kinh sứ giả nói: "Được rồi, mời ngài đi theo ta."

Sau đó nàng mang theo Thẩm Lãng đi tới một cái bên trong, mở ra tuyết trắng bàn tay, đặt tại trên vách tường.

Sau đó, gian phòng nhỏ này liền nhanh chóng sa xuống, dường như cao tốc nhất thang máy đồng dạng.

Đương nhiên, đây không phải là thang máy, chọn dùng chính là ngạc mộng thạch văn minh nguyên lý.

Vẫn sa xuống, sa xuống, sa xuống.

Thâm vào lòng đất ít nhất mười mấy vạn mét, này vẫn là Thẩm Lãng từng tới lòng đất sâu nhất địa phương, phảng phất không có phần cuối, muốn vẫn thâm nhập địa tâm đồng dạng.

Bất quá, nó vẫn là ngừng lại, nơi này khoảng cách địa tâm còn là phi thường xa xôi.

"Bạch!" Cửa mở ra, xuất hiện ở trước mắt chính là một cái thật dài pha lê con đường.

Nơi này là một cái thâm uyên, không gì sánh được vực sâu khổng lồ, vô biên vô hạn, phảng phất xung quanh đều là hắc ám hư không, chỉ có cái thủy tinh này con đường thả ra nhàn nhạt ánh sáng.

Mà tại đây pha lê cuối lối đi, có một cái hoa lệ vương tọa.

Thẩm Lãng gặp đủ loại kiểu dáng bảo tọa, Tây Luân đế quốc hoàng tọa, Đại Càn đế quốc vương tọa, Đại Viêm đế quốc vương tọa chờ chút, thậm chí còn có một số phim truyền hình, trong phim ảnh vương tọa.

Mà trước mắt cái này vương tọa, trước nay chưa từng có huy hoàng, hoa lệ, ung dung, to lớn.

Toàn bộ bảo tọa phảng phất là toàn bộ dùng kim cương điêu khắc thành, không gì sánh được to lớn kim cương, cũng đã không thể dùng cara để hình dung, mà là mấy chục tính bằng tấn kim cương, điêu khắc ra một cái hoàn chỉnh bảo tọa.

Trên bảo tọa diện, khảm nạm đủ loại kiểu dáng tinh thể, còn có vô số bí kim.

Mặt trên có vô số hoa lệ mà lại phức tạp phù văn, mặt trên văn tự Thẩm Lãng thậm chí rất quen thuộc, chính là long chi cảm ngộ dị giới văn tự.

Mà cái này trên bảo tọa, lẳng lặng mà ngồi một người phụ nữ.

Như trước không muốn dùng bất kỳ hình dung từ đi hình dung vẻ đẹp của nàng và khí chất.

Nhưng mà hiện nay trên toàn thế giới, cần phải chỉ có một cái giống cái có thể cùng vẻ đẹp của nàng đánh đồng với nhau, kia chính là Medusa nữ hoàng.

Loại này mỹ lệ đã không phải dung mạo, thậm chí cũng không phải khí chất, mà là một loại năng lượng đẳng cấp.

Vượt qua nhân loại bình thường đối mỹ học nhận thức.

Chẳng trách ngay lúc đó Khương Ly sẽ hủy diệt hôn ước, sẽ vứt bỏ lãng tử tư duy, chuyên môn người con gái trước mắt này.

Nàng, chính là mẫu thân của Thẩm Lãng.

Xưng là Bạch Ngọc kinh công chúa? Bạch Ngọc kinh nữ hoàng?

Cũng có thể, cũng không đáng kể.

Bạch Ngọc kinh sứ giả dừng bước, Thẩm Lãng cách rất nhìn xa người phụ nữ kia, sau đó hướng về nàng đi tới.

Dọc theo pha lê con đường ròng rã đi rồi mấy vạn mét.

Bởi vì việc này thâm uyên thật sự không gì sánh được to lớn, mà cái này bảo tọa liền tại thâm uyên trung tâm.

Thẩm Lãng đi tới bảo tọa trung tâm, khoảng cách gần nhìn nữ nhân này.

Ách!

Thẩm Lãng cùng mẫu thân xác thực dung mạo so với so sánh như.

Hắn vốn là coi chính mình đã lớn lên đầy đủ đẹp trai, khẳng định hoàn mỹ kế thừa phụ mẫu ưu điểm, hắn còn cảm giác mình là đệ nhất thiên hạ mỹ nam tử.

Bây giờ nhìn đến thân sinh mẫu thân khuôn mặt, trong lòng hắn chỉ có một câu nói: Ai, ta trường tàn a.

Thật sự như là Thanh Hoa Bắc Đại học bá, sinh ra một đứa bé, tiểu học thi cuối kỳ chỉ thi sáu mươi phân cảm giác.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Thẩm Lãng nói: "Chào ngài, mẹ ta."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Xin chào, con trai của ta."

Sau đó, hai người lại rơi vào trầm mặc yên tĩnh.

Cái này mẹ con gặp mặt, cùng tưởng tượng hoàn toàn khác nhau, quá bình tĩnh.

Không có cảm động lòng người, cũng không có đốm lửa bắn ra bốn phía, càng không có cừu hận xung thiên.

Chỉ là ... Bình tĩnh.

Thẩm Lãng tại trong đầu cấu tứ, cấu tứ một câu, vứt bỏ một câu, cuối cùng trực tiếp làm hỏi: "Mẫu thân, lúc đó là ngài tự tay giết chết ngài trượng phu Khương Ly bệ hạ, đúng không?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Đúng, là ta giết chết hắn."

...

Chú: Thật là khó tả, thật là khó tả, đầu đều muốn nổ. Có vé tháng ân công, chi viện hai tấm cho ta bồi bổ, cho ngài tạ ân.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 633: Thế Giới Chung Cực Chân Tướng! Cuối Cùng Vận Mệnh

Chương 633: Thế giới chung cực chân tướng! Cuối cùng vận mệnh

Lúc này Thẩm Lãng lại một lần nữa nghe được câu này thời điểm, đã không có bị chấn động, mà là có vẻ phi thường bình tĩnh.

Đương nhiên, mẹ của hắn có vẻ càng thêm bình tĩnh, nàng cái kia trương tuyệt mỹ vô luân mặt phảng phất mãi mãi cũng không có biểu cảm đồng dạng.

"Hài tử, ngươi hiểu rõ cha của ngươi sao? Ngươi hiểu rõ hắn sao?" Nàng hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đã từng cho rằng hiểu rất rõ, sau đó phát hiện không biết, nhưng hiện tại lại hiểu rất rõ."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Hài tử, ngươi quả nhiên là trên thế giới này người thông minh nhất."

Thẩm Lãng nói: "Thông minh đến có chút quá muộn."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Không, đây là bình thường. Bởi vì phần lớn người đều tràn ngập tình cảm, đặc biệt là như ngươi vậy hài tử. Bình thường tuyệt đỉnh thông minh, chỉ khi nào dính đến thân nhân của chính mình, vẫn là sẽ bị che đậy . Trong lòng rõ ràng biết tất cả mọi chuyện, nhưng thoáng chạm đến liền lập tức đình chỉ, không muốn thâm nhập đi suy tư, điều này là bởi vì yêu."

Câu nói này nói tới quá đúng rồi.

Liên quan với giết Khương Ly hung thủ, Thẩm Lãng sâu trong nội tâm vẫn luôn biết là ai, nhưng không muốn đi thừa nhận, không muốn đi nghĩ, cuối cùng vẫn là Đại Viêm hoàng đế vạch trần, hắn mới không thể không đi đối mặt cái này tàn nhẫn chân tướng.

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng lại nói: "Ngươi hiểu rõ phụ thân ngươi qua lại, ngươi hẳn phải biết hắn biến hóa lớn bao nhiêu. Ngươi thông minh như vậy hài tử, làm sao có khả năng sẽ không biết trong này duyên cớ đây?"

Khương Ly đã từng là một cái lãng tử, hắn qua tay nữ nhân so Thẩm Lãng muốn nhiều hơn. Hơn nữa hắn đi phương tây thế giới sau, chơi đến phi thường này a, hơn nữa trả lại cho mình lấy một cái tên gọi Loki, tại phương tây trong truyền thuyết thượng cổ, Loki nhưng là lừa gạt chi thần.

Nhưng mà từ phương tây thế giới lúc trở về, hắn phảng phất triệt để biến thành người khác đồng dạng. Từ một cái lãng tử đã biến thành một cái hào quang vạn trượng lãnh tụ, đã biến thành soi sáng thế giới anh hùng, một cái vĩ đại chính nghĩa đến cơ hồ hoàn mỹ quân vương.

Nhưng mà ở một phương diện khác, người đứng bên cạnh hắn rồi lại dồn dập phản bội hắn, điểm này thật sự có vẻ phi thường mâu thuẫn.

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Khương Ly đã từng là một cái lãng tử, đối vương vị không cảm thấy hứng thú, chung tình tại mạo hiểm cùng nữ nhân, có phần trách nhiệm cảm, tuyệt đỉnh võ đạo thiên tài, tràn ngập lãng mạn tình cảm, quả thực là nữ nhân độc dược, liền ... Giống như ngươi."

Đám này đặc điểm, trong đó có một nửa xác thực cùng Thẩm Lãng rất giống a. Đối vương vị không có bất cứ hứng thú gì, nhưng là vừa bị ý thức trách nhiệm ràng buộc, cho nên lúc đó Khương Ly mới muốn muốn trốn khỏi, một thân một mình đi tới phương tây thế giới mạo hiểm.

Thẩm Lãng, Hela, Helen ba người tính cách đặc điểm, kết hợp lên chính là một cái Khương Ly.

"Hài tử, ngươi biết ta cùng phụ thân ngươi là ở nơi nào quen biết sao?" Bạch Ngọc kinh nữ hoàng hỏi.

"Không biết." Thẩm Lãng nói: "Hẳn là tại hỏa long sao chổi một cái nào đó cái va chạm điểm?"

"Con trai của ta, ngươi thật sự thông minh tuyệt đỉnh." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Ngươi hẳn phải biết, hỏa long sao chổi mỗi cách một khoảng trăm năm, sẽ bay qua một lần thế giới này đỉnh đầu, đồng thời phân liệt ra một phần nhỏ, va chạm thế giới này. Một số thời khắc địa điểm xảy ra va chạm là có quy luật, nhưng một số thời khắc là không có quy luật. Tổng cộng mười một lần va chạm, nhưng chỉ có bảy lần bị phát hiện địa điểm xảy ra va chạm, còn lại bốn lần đều là hoàn toàn không biết, ngươi có biết vì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì làm va đập xuống chính là tính thực chất vật thể, tiến vào tầng khí quyển thời điểm mặt ngoài sẽ thiêu đốt, sẽ hiện ra hết sức rõ ràng sao băng đặc thù. Nhưng nếu như va đập xuống chính là một loại năng lượng vật thể, vậy thì sẽ không phát sáng thiêu đốt, liền sẽ không bị phát hiện."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng vẻ mặt như trước không có thay đổi, nhưng mà ánh mắt của nàng đem hết toàn lực, muốn thả ra tình cảm.

"Con trai của ta, ngươi thật sự so với ta tưởng tượng còn muốn xuất sắc, còn muốn thông minh." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng run rẩy nói: "Ngươi nói đúng, ngươi nói đúng. Hết thảy thế nhân, bao quát Hỏa thần giáo, Đại Viêm đế quốc vân vân ... Đều một vị hỏa long sao chổi chỉ va chạm thế giới này mười lần, nhưng trên thực tế là mười một lần. Lần thứ nhất va đập xuống, là một đoàn to lớn năng lượng thể, không có bất kỳ ánh sáng, liền như thế vô thanh vô tức đựng vào thế giới này bắc cực."

Thẩm Lãng nói: "Vật này chính là địa ngục tinh thể?"

"Cái này gọi là?" Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Được rồi, được rồi, liền xưng hô như vậy nó đi. Cái này địa ngục tinh thể va chạm thế giới này sau, chuyện gì xảy ra, ngươi nên cũng biết."

Thẩm Lãng nói: "Cực Bắc đại lục càng ngày càng lạnh, càng ngày càng lạnh, mấy trăm năm sau, Tây Luân đế quốc không thể không nam thiên, toàn bộ Cực Bắc đại lục triệt để hoang phế."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Đúng, chính là cái dạng này! Vậy ngươi biết địa ngục tinh thể là gì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Một loại phi thường quỷ dị năng lượng, phi thường phức tạp, hắn có một cái phi thường then chốt đặc điểm, có thể hấp thu đồng thời nuốt chửng linh hồn, nói cho đúng là bảo tồn linh hồn mà không tiêu tan."

Điểm này, tại Hỏa Viêm thành hạ dung nham chi hải đã biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, thậm chí Long Chi Kiếm thượng liền khảm nạm một viên địa ngục hồn châu.

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Trở lại chuyện chính, hỏa long sao chổi mỗi một lần va đập xuống đồ vật đều phi thường trọng yếu, mỗi một lần va chạm đều có to lớn sứ mệnh. Đặc biệt là không thấy sao băng quỹ tích va chạm, càng là như thế. Mà hơn 100 năm trước lần đó hắc ám va chạm, chính là không có sao băng quỹ tích. Chúng ta Bạch Ngọc kinh muốn hết các loại biện pháp tìm tòi thiên hạ này, đều không có tìm được. Mà sứ mạng của ta, chính là tìm khắp cả thế giới này mỗi một nơi. Ta ròng rã tìm mười mấy năm, rốt cuộc phát hiện yếu ớt tín hiệu, lần này hắc ám va chạm địa điểm là ở một cái đáy biển. Nhưng chờ ta chạy đi thời điểm, cái kia va chạm địa ngục tinh thể đã không gặp, ta chỉ thấy được Khương Ly, cái kia gần như là bốn mươi ba năm trước sự tình."

Thẩm Lãng khàn khàn nói: "Cái kia địa ngục tinh thể bên trong, chất chứa một cái linh hồn, hơn nữa đã tiến vào Khương Ly trong cơ thể. Vì lẽ đó từ cái kia sau, Khương Ly triệt để thay đổi một người."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Đúng, từ đó về sau hắn thay đổi một người. Dĩ nhiên đối với cho ngươi tới nói, đối khắp cả thiên hạ tới nói, sau Khương Ly mới thật sự là Khương Ly. Trước Khương Ly, chỉ là một cái lãng tử. Hài tử ngươi nhất định phải nhớ kỹ điểm này, sau Khương Ly mới là thật Khương Ly, cha của ngươi chính là cái này Khương Ly. Vì lẽ đó trình độ nào đó thượng, chỉ có ngươi mới là Khương Ly bệ hạ hài tử."

Thẩm Lãng lại đã hiểu, mặc kệ là Helen vẫn là Hela, đều là lãng tử Khương Ly đời sau.

Chỉ có Thẩm Lãng, mới là vị này Khương Ly đế chủ con trai.

Cái này hào quang vạn trượng, mười phân vẹn mười quân vương Khương Ly, theo một ý nghĩa nào đó mới thật sự là Khương Ly.

Cách nói này còn chưa đủ sáng tỏ.

Vậy thì cử một cái ví dụ, đối với hiện tại toàn thế giới tới nói, cái nào mới thật sự là Thẩm Lãng?

Là trước cái kia si ngốc năng lực kém chính là Thẩm Lãng, mới là Trái Đất Thẩm Lãng sau khi chuyển kiếp Thẩm Lãng mới thật sự là Thẩm Lãng?

Đối với Mộc Lan, đối với Cừu Yêu Nhi, đối với Thẩm Dã, đối với tất cả mọi người tới nói, sau khi chuyển kiếp Thẩm Lãng mới thật sự là Thẩm Lãng.

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Ta biết mình tại sao có thể phát hiện cái này địa ngục tinh thể khí tức, bởi vì nó đang triệu hoán Khương Ly. Khương Ly tìm tới nó, cũng không phải ngẫu nhiên, mà là cảm nhận được nó triệu hoán. Sau đó lãng tử Khương Ly cùng cái này địa ngục tinh thể bên trong linh hồn, hợp hai làm một, trở thành hào quang vạn trượng, thiên hạ lóa mắt Khương Ly đế chủ."

Thẩm Lãng nói: "Mà vào lúc ấy ngươi, không có lập trường?"

"Không, có lập trường." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Con trai của ta, ngươi nên cảm giác được một cách rõ ràng Bạch Ngọc kinh đối với ngươi lập trường, thậm chí đối với Đại Viêm hoàng đế lập trường."

Thẩm Lãng nói: "Cảm giác được, không xa không gần, không can thiệp, không quấy rầy, thiên hướng tại bảo vệ."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Đúng, bởi vì chúng ta đối với các ngươi đều ký thác hy vọng. Cho nên lúc đó ta gặp được cái kia hợp hai làm một Khương Ly, có thể làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nói: "Thử nghiệm hiểu rõ, nỗ lực dẫn dắt."

"Đúng." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Thử nghiệm hiểu rõ, nỗ lực dẫn dắt, vì lẽ đó ... Chúng ta yêu nhau, chúng ta thành hôn."

Thẩm Lãng trầm mặc rất lâu.

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Hài tử, ngươi biết phụ thân ngươi lý tưởng sao?"

"Giải phóng toàn bộ thế giới văn minh sức mạnh, tăng lên toàn bộ thế giới văn minh đẳng cấp, đánh vỡ Đại Viêm đế quốc cùng mấy Đại Siêu thoát thế lực đối thượng cổ văn minh phong tỏa." Thẩm Lãng nói: "Hắn cái lý tưởng này phi thường quang minh, toàn bộ thiên hạ cao thượng giả đều bị hắn hấp dẫn."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Hắn cũng đúng là làm như vậy, hắn nắm giữ vô số thượng cổ văn minh, hắn đào móc ra một cái lại một cái thượng cổ di tích, hắn nghĩ hết tất cả biện pháp, đem thượng cổ văn minh mạnh mẽ, đem thượng cổ điển tịch triển lộ cho thế giới này."

Thẩm Lãng nói: "Mà Đại Viêm đế quốc cùng mấy Đại Siêu thoát thế lực, liều mạng mà phong tỏa, rồi lại tham lam tự mình phát triển. Vì lẽ đó xem ra, bọn họ hoàn toàn như là đê tiện phản diện, mà phụ thân Khương Ly như thế vĩ đại ánh sáng đang, hào quang vạn trượng."

"Đúng." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Hài tử, ta gả cho hắn cố nhiên là bởi vì Bạch Ngọc kinh lập trường, là bởi vì mục đích nào đó, muốn dẫn dắt hắn, là Bạch Ngọc kinh sử dụng. Nhưng ... Ta đối với hắn yêu là thật sự, ngươi không thể nào tưởng tượng được hắn loại kia mị lực đối với nữ nhân có cỡ nào trí mạng, thật sự dường như thái dương đồng dạng, tất cả mọi người đều bản năng sùng bái hắn, kính ngưỡng hắn, thậm chí ... Ta cũng không ngoại lệ."

Yêu thích Khương Ly nữ nhân rất nhiều, hơn nữa cùng một màu đều là thế giới này đỉnh cấp mỹ nhân, vì hắn thậm chí chung thân không lấy chồng, coi như lập gia đình, cũng tinh thần lạc lối.

"Vì lẽ đó tại thời gian rất lâu bên trong, ta cũng lạc lối." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Ta hầu như quên sứ mạng của mình, dùng hết hết thảy tinh thần cùng sức mạnh đi yêu hắn, ta dường như những người khác như thế, sùng bái hắn, tín nhiệm hắn. Ta tin tưởng hắn nói mỗi một câu nói, ta tin tưởng hắn hết thảy lý tưởng. Nguyên bản chúng ta là muốn cho hắn là Bạch Ngọc kinh sử dụng, kết quả ta lại bị hắn ảnh hưởng, trở thành hắn người hầu."

"Cũng chính bởi vì vậy, ta mới mang thai, bởi vì ta muốn vì hắn sinh ra hài tử , ta muốn để sự nghiệp của hắn có người thừa kế."

Khương Ly cưới vợ sau, đã từng thời gian rất lâu đều không có hài tử, lúc đó toàn bộ Đại Càn thủ đô đế quốc có to lớn dư luận. Mà Khương Ly si tình chuyên môn đại danh chính là cái kia thời điểm truyền tới, cứ việc Đại Càn thiên hậu sẽ không mang thai, nhưng Khương Ly bệ hạ như trước si tình không thay đổi, không có bất kỳ nghênh thú cái khác phi tử ý tứ.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia sau đó là gì để ngươi thay đổi lập trường, là ngươi phát hiện hắn cái gì chân tướng sao?"

"Không, không phải." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Hài tử, ta cho ngươi biết, dạng người như hắn là sẽ không có chân tướng bị vạch trần, bởi vì hắn hoàn mỹ là toàn phương vị, sẽ không có bất kỳ một chút tỳ vết, dù cho ta là thê tử của hắn."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia đến tột cùng xảy ra chuyện gì?"

Bạch Ngọc kinh cô gái nói: "Hắn, hắn lợi dụng ta, đánh cắp ta tinh thần cơ mật, đánh cắp trứng rồng, đồng thời ấp nở, cùng rồng ký kết khế ước."

Tin tức này, đột nhiên va chạm tại Thẩm Lãng đại não bên trong, dường như sét đánh đồng dạng.

Điểm ấy hắn là tuyệt đối không ngờ rằng, cho tới nay hắn đều cảm thấy con rồng này là đương nhiên Khương thị chi rồng, hắn cũng cảm thấy viên này trứng rồng là Khương Ly bệ hạ tìm tới, không nghĩ tới viên này trứng rồng dĩ nhiên là Bạch Ngọc kinh tìm tới, là Khương Ly từ mẫu thân nơi nào đánh cắp.

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Ngươi hẳn phải biết, làm một con rồng bị ký kết khế ước sau, liền không cách nào thay đổi. Chúng ta cũng không thể giết chết nó, bởi vì giết không chết nó, bằng vào chúng ta Bạch Ngọc kinh năng lượng cấp bậc, còn không cách nào triệt để giết chết một con rồng năng lượng cơ thể sống."

Thẩm Lãng nói: "Cũng chính là cái kia thời điểm, Bạch Ngọc kinh chính thức cùng Khương Ly phụ thân trở mặt?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Đúng."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, ngươi liền nhân cơ hội mưu sát hắn? Nhưng mà này rất kỳ quái, hắn như thế thông minh tuyệt đỉnh, cần phải có sở phòng phạm, dựa vào một mình ngươi không giết được hắn."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Không phải ta một người, còn có giáo viên của ta, hai người chúng ta đồng thời giết hắn, sau đó giáo viên của ta cũng ... Chết rồi, vì lẽ đó ta mới trở thành Bạch Ngọc kinh thủ lĩnh."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, khi hắn quyết định trộm đi trứng rồng, đồng thời ấp hóa thành rồng, ký kết khế ước bắt đầu từ giờ khắc đó. Hắn liền biết mình hẳn phải chết, bởi vì toàn bộ Bạch Ngọc kinh đều sẽ đem hết toàn lực giết hắn, chặt đứt hắn cùng cự long khế ước?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Đúng thế."

Như thế chẳng trách Khương Ly sẽ làm Quỷ Ngọ mang theo cự long đi phương tây thế giới, hơn nữa lưu lại di thư, còn tả đến bi quan như vậy tuyệt vọng.

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Ngươi hẳn phải biết, Viêm Kinh hoàng cung Cấm kỵ chi tháp hạ, có một cái long trì phế tích."

Thẩm Lãng nói: "Ta biết."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Thượng cổ đại niết diệt, giết chết tất cả nhân tạo cự long. Chỉ có một cái may mắn còn sống sót đi, chính là Cơ thị long trì phế tích bên trong cái kia, nhưng nó cũng hầu như triệt để chết đi, chỉ có tí xíu long hồn sinh cơ. Cơ thị gia tộc tiêu tốn mấy đời người, muốn khôi phục long trì này, phục sinh này điều cự long đều chưa thành công. Nhưng mà Khương Ly rồng đã ấp nở, hơn nữa còn ký kết long chi khế ước. Chỉ có rồng mới có thể cùng rồng chống lại, vì thế chúng ta Bạch Ngọc kinh cùng Đại Viêm hoàng đế hợp tác, hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ, đồng thời trả giá giá cả to lớn chữa trị long trì, dùng thời gian mấy chục năm, rốt cuộc phục sinh cái kia Cơ thị cự long."

Thẩm Lãng đột nhiên một trận lảo đảo, hầu như có chút đứng thẳng không được.

Bởi vì mẫu thân hắn câu nói này tin tức lượng thực sự là quá tốt đẹp lớn.

Nếu Khương Ly cũng đã chết rồi, vì sao còn muốn lo lắng Khương thị cự long? Không có lý do gì a.

Lẽ nào là phòng bị Thẩm Lãng?

Ba mươi mấy năm trước, trời mới biết Thẩm Lãng sẽ quật khởi a? Thậm chí lúc đó hắn vẫn không có sinh ra được, hoặc là vừa sinh ra được đây.

Thẩm Lãng nói: "Mẫu thân, lúc đó ngươi vì sao không giết ta? !"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng run rẩy nói: "Ngươi ... Ngươi để ta làm sao xuống tay được? Ngươi là ta sinh ra được, ngươi là trên người ta một miếng thịt, ngươi để ta làm sao xuống tay được?"

Thẩm Lãng lại nói: "Cái kia, cái kia ngươi lúc đó vì sao không dẫn ta đi, dẫn ta tới Bạch Ngọc kinh?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Giết chết Khương Ly sau, ta tỉnh táo thời gian không vượt qua nửa giây đồng hồ, do dự có phải là muốn giết chết ngươi thời gian là có, nhưng đưa ngươi mang đi thời gian, thật không có. Hơn nữa sau đó ta vẫn cho là cái kia trọng yếu mục tiêu không phải ngươi, mà là tỷ tỷ của ngươi Khương Ninh, bởi vì nàng có vẻ thông minh như vậy, ánh mắt như thế linh động. Mà ngươi sinh ra được thời điểm, ánh mắt là đờ đẫn, như là một cái ..."

"Trẻ đần độn." Thẩm Lãng nói.

Hai người lại một lần nữa trầm mặc.

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng hỏi: "Hài tử, ngươi hiện tại biết Khương Ly chân chính sứ mệnh sao?"

Thẩm Lãng nói: "Biết, hắn không có nói dối, hắn là muốn cho thượng cổ văn minh tái hiện thế giới này. Nhưng mà ... Đánh đổi chính là hủy diệt thế giới này hiện hữu văn minh. Hắn đem thế giới này tất cả nhân loại, cũng làm thành giun dế."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Ngươi thấy những chôn dưới đất thượng cổ nhân loại hóa thạch sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nhìn thấy, mỗi người thân thể phảng phất bị đặc thù vật chất bọc, căn bản là không có cách phá hủy."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Thượng cổ thế giới đại niết diệt trước, vô số người nghĩ hết tất cả biện pháp, đều không thể cứu vớt phương pháp, cũng không cách nào ngăn cản lần này đại niết diệt đến. Vì lẽ đó có một cái người thông minh tuyệt đỉnh, dùng thời gian mấy chục năm, nghiên cứu ra địa ngục tinh thể, nghiên cứu ra thân thể cùng linh hồn chia lìa, đem vô số thượng cổ nhân loại linh hồn hút ra đi ra, chú nhập địa ngục tinh thể bên trong, mang theo vô số vật tư, mang theo trứng rồng, đồng thời bỏ vào một cái phi thuyền vũ trụ bên trong, sau đó phóng ra hướng xa xôi vũ trụ, tránh né thượng cổ đại niết diệt. Đến khi bọn họ cảm thấy đầy đủ an toàn thời điểm, lại để cái này phi thuyền bay trở về, mà cái này phi thuyền chính là hỏa long sao chổi."

"Hỏa long sao chổi mỗi một lần trải qua thế giới này bầu trời, đều sẽ phát sinh một lần phân liệt cùng va chạm, từng nhóm thứ đem trọng yếu đồ vật đưa đến trên thế giới này. Mà quan trọng nhất chính là cái kia to lớn địa ngục tinh thể, ở trong đó chất chứa vô số thượng cổ nhân loại linh hồn, nó đập vào Cực Bắc đại lục nơi sâu xa."

"Nhưng mà chỉ dựa vào linh hồn là không có tác dụng, còn cần thân thể a, vô cùng cường đại năng lượng thân thể. Hài tử, ngươi hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ, ngươi biết rồi cái gì?" Bạch Ngọc kinh nữ hoàng hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Vật chất cùng năng lượng lẫn nhau chuyển đổi, chỉ cần có linh hồn, thân thể có thể dùng năng lượng cùng vật chất một lần nữa đắp nặn. Ta hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ sau, cự long chính là dựa vào cái này tái tạo thân thể chính mình, ngăn ngắn trong vòng nửa năm trở nên không gì sánh được mạnh mẽ, chỉ cần có đầy đủ năng lượng cùng vật chất."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Vậy thế giới này, nơi nào vật chất nhiều nhất, nơi đó năng lượng nhiều nhất?"

Thẩm Lãng nói: "Vỏ quả đất bên trong, có vô số nguyên tố, nắm giữ nóng bỏng dung dịch."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Vì lẽ đó, cái này địa ngục tinh thể không ngừng nuốt chửng Cực Bắc đại lục năng lượng cùng vật chất, tạo thành đóng băng, làm cho nơi này nhiệt độ càng ngày càng thấp. Chúng ta vì ngăn cản điểm này, không thể không ở phía trên kiến tạo một cái lồng năng lượng. Ngươi thấy cái này lồng năng lượng chỉ có trên mặt đất một nửa, trên thực tế nó là một cái hoàn chỉnh hình cầu, toàn phương vị ngăn cách."

Thẩm Lãng nói: "Vậy này cái mái vòm, là dựa vào cái gì duy trì?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Chúng ta hết thảy năng lượng, hết thảy sinh mệnh."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia các ngươi là ai? Vì sao có thể hoàn thành điểm này? Tại sao lại duy trì này chế định trường?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Điểm này quá xa xôi, quá phức tạp, đương nhiên đây không phải là nguyên nhân trọng yếu nhất. Cuối cùng nguyên nhân là bởi vì, ta không thể hiện tại nói cho ngươi, một khi nói cho ngươi, chính là ngập đầu tai ương, liền không hề hy vọng."

Câu nói này, lại một lần nữa để Thẩm Lãng mãnh liệt lung lay.

Nếu như nói vừa nãy lời của mẫu thân tin tức lượng rất lớn, mà lúc này nhưng là hoàn hoàn chỉnh chỉnh nói cho hắn.

Thẩm Lãng nói: "Tiếp xuống tai nạn, sẽ là như thế nào?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Ngươi thấy bên ngoài tuyết sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nhìn thấy, không khí đều đọng lại thành băng, biến thành tuyết bay."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Mái vòm xuất hiện vết nứt, chúng ta không chịu được. Vì lẽ đó chúng nuốt chửng lại tiếp tục, chúng ta vẫn không ngăn được bọn họ."

Thẩm Lãng nói: "Sở dĩ xuất hiện vết nứt, là bởi vì ... Hai người bọn ta con rồng trí mạng va chạm sao? Hai con rồng cuối cùng quyết chiến sao? Cái kia trong nháy mắt năng lượng, xé ra mái vòm vết nứt sao?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Con trai của ta, ngàn vạn tuyệt đối không nên hổ thẹn, không muốn tự trách, càng không nên cảm thấy tất cả những thứ này là ngươi tạo thành. Bởi vì ... Coi như không có cái kia hai con rồng va chạm, ngày hôm đó cũng sớm muộn sẽ đến, năng lượng của chúng ta là có hạn, luôn có tiêu hao hết một ngày kia. Đến vào lúc ấy, vẫn là sẽ giữ không nổi bọn họ."

Thẩm Lãng nói: "Đã từng, các ngươi có cơ hội ngăn cản tất cả những thứ này đúng không? Chỉ cần giết ta, là có thể ngăn cản. Chỉ cần giết ta, ngày hôm nay tất cả những thứ này đều sẽ không phát sinh."

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng trầm mặc nói: "Ta không biết nói thế nào, ta thật sự không biết, cho nên lúc đó Đại Viêm đế quốc tiễu sát ngươi thời điểm, chúng ta Bạch Ngọc kinh không biết nên làm như thế nào, là ngăn cản? Vẫn là hỗ trợ Cơ thị đi đồng thời tiễu sát ngươi. Nhưng mà hiện tại ta đã nghĩ rõ ràng, ngươi nói rất đúng, trí vu tử địa nhi hậu sinh. Hủy diệt tức là hy vọng, hay là tại vô số người trong mắt, ngươi đều là hủy diệt đại danh từ, nhưng ta hiện tại vẫn là nhìn thấy hy vọng."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi không dám có bất kỳ biểu lộ gì, bất kỳ ánh mắt, là bởi vì ... Đã lung lay sắp đổ sao?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Đúng, đem hết toàn lực duy trì toàn bộ mái vòm không tan vỡ, dùng hết hết thảy tinh thần, vì lẽ đó liền một tia vẻ mặt cũng không dám có."

Bây giờ liền phảng phất lúc đó vừa mới tiến vào Tam Giác Ma

Quỷ, Mộc Lan tiêu hao hết hết thảy lực lượng tinh thần, vô hạn tiêu hao.

Thẩm Lãng nói: "Vậy kế tiếp sẽ phát sinh cái gì?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Tiếp đó, chúng sẽ nuốt chửng nửa cái thế giới sức mạnh, sau đó đột nhiên bạo phát, vô số thượng cổ nhân loại lấy một loại phi thường quỷ dị trạng thái, gần như ma quỷ hình thái phục sinh, hiện hữu toàn bộ thế giới này văn minh, hầu như đều sẽ bị hủy diệt."

Thượng cổ đế quốc, thượng cổ đế quốc! Tại Khương Ly dưới ảnh hưởng, tất cả mọi người đều cảm thấy thượng cổ đế quốc là mạnh mẽ, mỹ hảo, vì lẽ đó liều mạng muốn giải phóng thượng cổ văn minh, thay đổi tăng lên thế giới này văn minh cấp bậc.

Nhưng mà một khi thượng cổ văn minh bao phủ làm lại thời điểm, nhưng hầu như là lấy người chết trạng thái.

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Sau đó ngươi thấy thượng cổ di tích bên trong, vô số thượng cổ nhân loại hóa thạch, bọn họ cũng đều sẽ thức tỉnh, trở thành không gì sánh được mạnh mẽ khôi lỗi vũ sĩ."

"Vì lẽ đó, chờ bọn hắn lại một lần nữa trở về thời điểm, nhưng cũng đã không phải ghi chép thượng cổ văn minh. Bởi vì bọn họ lẽ ra nên diệt vong, nhưng không có diệt vong, vì lẽ đó đây là một loại địa ngục trùng sinh. Khi bọn họ trở về thời điểm, sẽ là cỡ nào trạng thái, không có loài người bình thường thân thể, toàn bộ là năng lượng thân thể, trước nay chưa từng có mạnh mẽ, nhưng cũng trước nay chưa từng có lạnh lẽo."

Mất đi thân thể máu thịt, triệt để biến thành năng lượng thân thể.

Này đã từng bị coi là là một cái tiến hóa phương hướng, bởi vì người linh hồn có thể rất lâu dài, nhưng mà thân thể nhưng không thể.

Vì lẽ đó dù cho hiện trên địa cầu cũng có một cái ý nghĩ, người đầu óc, cơ khí thân thể. Linh hồn vĩnh tồn, nhưng mà thân thể có thể không ngừng thay đổi.

Mà năng lượng thân thể, chính là so người máy càng cao hơn trạng thái, cái này cũng là long chi cảm ngộ năng lượng trạng thái.

"Đây chính là phụ thân ngươi Khương Ly lý tưởng, nuốt chửng nửa cái thế giới, hủy diệt thế giới này hết thảy văn minh, đổi lấy thượng cổ văn minh khác loại trùng sinh." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Con trai của ta, Khương Ly bệ hạ trong cơ thể linh hồn kia là ai sao?"

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Khương Hiết thái tử, thượng cổ phương đông đế quốc Khương Hiết thái tử. Cái kia được xưng phản bội phương đông đế quốc, nương nhờ vào Thất Lạc đế quốc lớn nhất phản bội, thượng cổ Khương thị cái cuối cùng hoàng thái tử, thượng cổ phương đông đế quốc trí tuệ nhất tuyệt đỉnh người."

"Đúng, chính là hắn." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Hài tử, ngươi so với ta muốn thông minh đến nhiều hơn, ta cũng mãi cho đến trước đây không lâu, mới nghĩ thông suốt điểm này, mà ngươi lúc này liền biết rồi, vậy ngươi biết cái kia cái gọi là bán đi phương đông đế quốc nguyên nhân là cái gì không?"

Thẩm Lãng nói: "Đem thượng cổ phương đông đế quốc chiến lược cơ mật bán đi cho Medusa, đồng thời đem thượng cổ long trì cơ mật cũng bán đi cho Medusa nữ hoàng, đồng thời giúp bọn họ biết rồi urani vũ khí, ở bề ngoài phá hủy thượng cổ long trì. Mà cuối cùng, mục tiêu của hắn chỉ có một cái, đánh cắp Medusa nữ hoàng lực lượng tinh thần. Bởi vì Medusa nữ hoàng tại tinh thần trình độ thượng, nhân loại không lấy ngang hàng, nàng xem người một chút, là có thể đem người biến thành hóa thạch. Khương Hiết thái tử cảm thấy muốn tránh thoát thượng cổ đại niết diệt, thượng cổ nhân loại đế quốc bao phủ làm lại, cần phải cường đại lực lượng tinh thần."

Bạch Ngọc kinh cô gái nói: "Nếu như ta không có đoán sai, địa ngục tinh thể, linh hồn hút ra thuật, toàn bộ đến từ chính Medusa nữ hoàng. Thượng cổ phương đông đế quốc tại ngạc mộng thạch văn minh thượng phi thường phát đạt, nhưng mà tại tinh thần trình độ thượng kém đến rất xa. Hắn hoàn thành mục tiêu sau, liền lấy một thân chi đạo, còn trị một thân thân, đem Medusa nữ hoàng đã biến thành một cái to lớn tảng đá."

Phản bội, đây mới là lớn nhất phản bội.

Khương Hiết thái tử phản bội Medusa nữ hoàng tình yêu, hủy diệt nàng Thất Lạc đế quốc.

Nguyên lai cái kia pho tượng khổng lồ, không phải chân chính pho tượng, mà là Medusa nữ hoàng chân chính hóa thạch.

Chẳng trách ... Con mắt của nàng giống như thật như thế, không ngừng thả ra vô số tinh thần ký ức.

Thẩm Lãng vẫn luôn phi thường nghi hoặc, vị này Khương Hiết thái tử tại sao a?

Vì sao phải phản bội thượng cổ phương đông đế quốc a? Cũng bởi vậy để Khương thị mất đi hoàng tộc.

Như thế hắn hiển nhiên không có bị thật sự giam cầm, nhưng là thượng cổ bên trong ngục giam cái kia Khương Hiết thái tử là ai? Là hắn thế thân sao?

Khương Hiết thái tử, cần phải xưng hắn tại sao?

Chân chính ái quốc giả? Thượng cổ đế quốc cứu vớt giả? Thượng cổ nhân loại văn minh cứu vớt giả?

Vẫn là một cái triệt để ma quỷ?

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Mẫu thân, hiện tại còn có thể cứu vãn được sao? Còn có thể cứu lại cục diện này sao?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Con trai của ta, không thể, không thể."

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì ... Hắn không có thật sự chết đi, các ngươi lúc đó giết chết hắn, nhưng có hay không triệt để giết chết linh hồn của hắn đúng không?"

Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Đúng thế."

Thẩm Lãng nói: "Lúc đó ... Linh hồn của hắn trốn vào thân thể ta, đầu óc của ta bên trong. Vì lẽ đó ... Ta vừa sinh lúc đi ra, lại như là một cái trẻ đần độn, bởi vì đại não chịu đến linh hồn hắn mãnh liệt xung kích, đúng không?"

"Con trai của ta, ngươi thông minh đến để vi nương chấn động." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nước mắt trượt xuống nói: "Đúng, ngươi cũng biết, linh hồn của hắn phi thường mạnh mẽ, tại chúng ta giết chết hắn trong nháy mắt, hắn chui vào ta trong bụng hài tử, cũng chính là trong đầu của ngươi, nhưng vẫn tại ẩn náu ngủ say, vì lẽ đó không có ai phát hiện. Nó liền trốn ở một cái nho nhỏ trong góc, triệt để đóng, không cảm giác chút nào. Nhưng là vừa không cách nào tiêu diệt. Chúng ta vẫn luôn không có phát hiện, mãi đến tận gần nhất."

Thẩm Lãng hiện tại đã biết rõ, vì sao Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa sau, chiếm cứ Thẩm Lãng đại não một nửa không gian, rồi lại hoàn toàn che đậy, đây không phải là không cho Thẩm Lãng nhìn thấy, mà là không cho hắn trong đầu một cái khác linh hồn nhìn thấy.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia ... Vậy ta trải qua tất cả sự tình, hắn có thể nhìn thấy sao?"

"Không nhìn thấy." Bạch Ngọc kinh nữ hoàng nói: "Vì lẽ đó ngươi ngày xưa, là hoàn chỉnh ngươi. Hắn đóng, không có mở ra. Bởi vì linh hồn của hắn một khi thức tỉnh, ngay lập tức sẽ bị ngươi phát hiện, chí ít hắn hiện tại còn chưa mở ra."

Mà nhưng vào lúc này, Thẩm Lãng đầu óc bỗng nhiên đột nhiên đau đớn một hồi, trong nháy mắt toàn bộ đầu óc trống rỗng.

Sau đó, liền sống sờ sờ cũng bị xé rách thành vì làm hai nửa đồng dạng.

Tiếp theo, phảng phất một cái bóng đen to lớn đột nhiên từ Thẩm Lãng trong đầu mọc ra, hầu như chiếm cứ Thẩm Lãng đại não mặt khác có không gian, một cái đáng sợ linh hồn thức tỉnh.

"Thẩm Lãng, con trai của ta, con trai của ta ..." Thẩm Lãng trong đầu, vang lên không gì sánh được thâm u âm thanh.

...

Chú: Chương này càng khó tả, dùng mấy tiếng mới hoàn thành! Có vé tháng ân công xin ban cho ta, ngàn vạn xin nhờ đại gia, phi thường đòi hỏi.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 634: Thẩm Lãng Khương Ly Chi Quyết Đấu! Rồng!

Chương 634: Thẩm Lãng Khương Ly chi quyết đấu! Rồng!

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta là cần phải xưng ngươi là Khương Ly bệ hạ, vẫn là Khương Hiết đây?"

Đối phương trầm mặc chốc lát, chậm rãi nói: "Còn gọi ta là Khương Ly đi, chúng bạn xa lánh Ly."

Quang nghe được câu này, Thẩm Lãng liền triệt để không có thâm nhập giao lưu ý nghĩ, bởi vì một cái như thế trêu chọc chính mình người, nội tâm đã đã cứng rắn đến trình độ nào đó.

Thậm chí có thể nói, hắn đối Doanh Quảng gia tộc làm phản, đối Quỷ Ngọ làm phản, cũng đã hoàn toàn không có cảm giác nào, liền phảng phất đang xem kịch đồng dạng.

Thẩm Lãng nói: "Doanh Quảng giết sạch rồi Khương thị Vương tộc, ngươi cũng không có cảm giác đúng không?"

Khương Ly nói: "Trời nếu có tình Trời già rồi."

Thẩm Lãng lại một lần nữa trầm mặc, hắn thật không có nghĩ đến, hắn cùng phụ thân Khương Ly gặp mặt là dùng phương thức này, hơn nữa là như thế sự lãnh khốc.

Cái chớp mắt tiếp theo.

Thẩm Lãng lại hỏi: "Nếu ngươi rất sớm liền ẩn giấu ở đầu óc của ta bên trong, vì sao không sớm ngày hiện thân, cướp đoạt thân thể ta, hoàn thành ngươi đại nghiệp đây?"

Khương Ly nói: "Ha ha ..."

Hắn như trước là một cái lạnh lùng hồi phục.

Nhưng Thẩm Lãng biết đại khái nguyên nhân, lúc đó Bạch Ngọc Kinh đánh giết Khương Ly thời điểm, hắn không chỉ hoàn thành phản kích, hơn nữa tại sắp chết trong nháy mắt đem linh hồn mà chạy đến Thẩm Lãng đại não bên trong, mà lúc đó Thẩm Lãng còn tại trong bụng mẹ không có sinh ra.

Đó là ở một cái bình thường thế giới hoàn cảnh, không phải tại Quỷ Thành, cũng không có địa ngục tinh thể bảo vệ, vì lẽ đó linh hồn mà chạy trong nháy mắt liền tiêu tan đại đa số, còn lại chút này linh hồn đã cực kỳ yếu ớt, cũng là đầy đủ chờ thời.

Sau đó thời gian dài dằng dặc bên trong, Khương Ly linh hồn đều cuộn mình tại Thẩm Lãng đại não trong một góc khác, yếu ớt đến cực hạn, như trước nằm ở trạng thái chờ.

Tình hình như thế, mãi cho đến Đại Kiếp Minh Vương linh hồn truyền thừa thời điểm mới có thay đổi. Bởi vì vào lúc đó, Thẩm Lãng đại não nằm ở tuyệt đối trống rỗng, hơn nữa tràn vào con số thiên văn sức mạnh tinh thần.

Vào lúc đó, Khương Ly linh hồn được lần thứ nhất sức mạnh tinh thần bổ sung.

Mà vào lúc đó, hắn kỳ thực là có thể tỉnh lại, đồng thời trực tiếp đoạt xá, chiếm cứ Thẩm Lãng thân thể.

Nhưng mà hắn không có làm như vậy, bởi vì Thẩm Lãng máy vi tính bên trong còn có một cái khác mạnh mẽ linh hồn mắt nhìn chằm chằm, linh hồn kia chính là Đại Kiếp Minh Vương.

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, Khương Ly phát hiện Thẩm Lãng xa xa so hắn tưởng tượng càng thêm xuất sắc, có lẽ có ít sự tình để Thẩm Lãng đi hoàn thành mà nói, sẽ càng thêm hoàn mỹ.

Đương nhiên, cuối cùng hắn vẫn là kiêng kỵ Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn.

Sau Thẩm Lãng thành công cùng cự long tục ước, đồng thời hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ, chịu đến kim tự tháp mười ba tên đại hiền sư tinh thần truyền thừa. Không chỉ có như thế, sau Thẩm Lãng lại đi tới Tam Giác Ma Quỷ, tiếp thu Medusa nữ hoàng bộ phận tinh thần ký ức.

Khoảng thời gian này Thẩm Lãng tinh thần vẫn đang lột xác, vẫn đang tăng lên, cường đại đến không gì sánh được. Vì lẽ đó vào lúc này Khương Ly, càng thêm không hề nhúc nhích, như trước ẩn giấu ở Thẩm Lãng não vực góc.

Hắn đúng là một cái phi thường người cẩn thận, không tới trăm phần trăm nắm, linh hồn của hắn là tuyệt đối sẽ không thò đầu ra.

Mà hiện tại, hắn thò đầu ra, bởi vì nơi này đã là hắn sân nhà.

Cực Bắc đại lục, đã bị vô số thượng cổ linh hồn chiếm cứ, nuốt chửng.

Ở đây Khương Ly liền dường như chí cao vô thượng quân vương đồng dạng.

Thẩm Lãng vốn là có rất nhiều lời, nói thí dụ như ngươi không phụ lòng người trong thiên hạ sao? Ngươi không phụ lòng Ninh Nguyên Hiến sao? Ngươi không phụ lòng Căng quân chờ ai sao?

Có bao nhiêu người vì ngươi ném đầu lâu, đổ máu nóng? Có bao nhiêu người vì ngươi hy sinh, toàn bộ thiên hạ đều đang hô hoán tên của ngươi?

Kết quả, ngươi dĩ nhiên là một cái từ đầu đến đuôi tên lừa đảo, chân chính lừa gạt chi thần a, lừa dối toàn bộ thế giới.

"Ta tên Khương Ly, chúng bạn xa lánh Ly." Khương Ly lại một lần nữa mở miệng nói, khẩu khí càng thêm trào phúng.

Bất quá lần này Thẩm Lãng nghe rõ ràng, lần này chúng bạn xa lánh, không phải nói rất nhiều người phản bội hắn, mà là hắn phản bội ... Toàn bộ thế giới.

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly, cái kia ngươi lúc đó Bắc phạt Đại Viêm, là vì cái gì?"

Khương Ly nhàn nhạt nói: "Ngươi cảm thấy là vì cái gì?"

Cơn giận này coi thường cảm, thực sự là không gì sánh được.

Đúng đấy, năm đó Khương Ly Bắc phạt Đại Viêm đế quốc là tại sao? Vì tiêu diệt Đại Viêm, để Đại Càn đế quốc thay vào đó sao? Đương nhiên không phải, hoặc là không chỉ là.

Lúc này Khương Ly trong lòng mục tiêu chỉ có một cái, kia chính là làm cho cả thượng cổ văn minh bao phủ làm lại, tại trong lòng hắn hay là đã sớm không có Khương thị, Cơ thị phân chia, toàn bộ thiên hạ đều là hắn Khương Ly.

Mục tiêu của hắn quá lớn, hắn chỉ huy sức mạnh quá mạnh mẽ, vì lẽ đó để hắn đối cái gì Đại Viêm đế quốc, Đại Càn đế quốc, hoàn toàn không có nhìn ở trong mắt, dường như a miêu a cẩu đồng dạng.

Thẩm Lãng nói: "Vì long trì đúng không? Vì cướp đoạt Cơ thị long trì, vì phá hủy Cơ thị gia tộc còn sót lại cái kia cự long đúng không?"

Khương Ly như trước không hề trả lời, mà là vẫn tại nhìn chằm chằm Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng.

Này một hồi khác loại gặp mặt, thật cùng tưởng tượng không giống nhau. Khương Ly đừng nói không có bất kỳ hổ thẹn, thậm chí ngay cả một điểm tình cảm đều không có, bất kể nói thế nào Thẩm Lãng là con trai của hắn, hơn nữa linh hồn của hắn tại Thẩm Lãng não vực bên trong sững sờ mấy chục năm.

Nhưng hắn ... Không hề tình cảm, chỉ có vô biên vô hạn lạnh lùng.

Này tính là gì? Xem như là một loại ngạo mạn, làm thượng cổ cường giả cấp cao nhất ngạo mạn? Hơn nữa còn là một loại trả thù?

Đúng! Trả thù!

Khương Ly từ phương tây thế giới trở về sau, liền vẫn đang diễn trò, diễn dịch một tên hoàn mỹ quân vương, ánh sáng bắn ra bốn phía. Thô bạo, sang sảng, nhiệt tình, phảng phất tại mọi thời khắc đều tràn ngập tuyệt đối chính nghĩa.

Đây là chính hắn ghét nhất người, nhưng khi đó vì đạt đến mục tiêu, hắn không thể không đi diễn dịch nhân vật này. Hướng một đám ở trong mắt hắn thấp hèn hậu thế giới nhân loại tùy ý khuôn mặt tươi cười, liều mạng mà tại mỗi người trước mặt diễn kịch.

Mà hiện tại không cần diễn kịch, cho nên lúc đó hắn có cỡ nào nhiệt tình chính nghĩa, lúc này liền có cỡ nào lạnh lùng tàn khốc.

Thẩm Lãng lại nói: "Có một việc ta cũng vẫn rất kỳ quái, gần mấy chục năm ghi chép, Đại Kiếp tự là tà ác không gì sánh được, tội đầy rẫy, làm nhiều việc ác. Nhưng mà ta thâm nhập nghiên cứu sau, phát hiện những nuốt âm dương tà công, tuyệt diệt nhân tính tà công, cùng bọn họ trước tinh thần điển tịch hoàn toàn khác nhau a, thậm chí không phải một cái loạt công pháp."

"Đi lên trước nữa 100 năm, Đại Kiếp tự tuy rằng lợi dụng tinh thần thuật, trường sinh thuật hấp dẫn thiên hạ hào tộc đi cung dưỡng bọn họ, nhưng danh tiếng nhưng không có như thế xấu, mãi cho đến bốn mươi mấy năm trước, Đại Kiếp tự bỗng nhiên liền trở nên không gì sánh được tà ác."

"Khương Ly bệ hạ, ngài có thể nói cho ta đây là tại sao không?"

Khương Ly như trước chỉ có hai chữ: "Ha ha!"

Nhưng Thẩm Lãng trong đầu đã hầu như biết đáp án, muốn hấp dẫn một cái thế lực sa đọa là rất dễ dàng. Làm một cái tà ác mạnh mẽ công pháp xuất hiện thời điểm, luyện một năm bằng luyện năm năm, hơn nữa còn có thể thanh xuân thường trú, ai có thể ngăn cản? Không có ai!

Hơn nữa lấy Khương Ly năng lực, vẫn có thể để Đại Kiếp tự cho rằng đám này tà ác công pháp đúng là chính bọn hắn khai quật ra, là thuộc về Đại Kiếp tự chính mình.

Đương nhiên, Đại Kiếp tự trước đây danh tiếng liền không tốt lắm, có đầu độc lòng người chi hiềm nghi. Mà đến khi bọn họ nhanh chóng hoạt hướng tà ác thời điểm, thêm vào dư luận hướng phát triển, tự nhiên người trong thiên hạ người gọi đánh. Khương Ly đăng cao nhất hô, suất lĩnh thiên hạ siêu thoát thế lực võ đạo quân đoàn, liền đem Đại Kiếp tự cho triệt để diệt, toàn bộ Đại Kiếp cung bị trở thành phế tích.

"Đương nhiên, trình độ nào đó thượng Đại Kiếp tự cũng không vô tội." Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà Khương Ly bệ hạ, ngài diệt vong Đại Kiếp tự nguyên nhân căn bản, hay là bởi vì Đại Kiếp tự biết được quá nhiều, hơn nữa tại thượng cổ đế quốc, bọn họ chính là ngài trở ngại giả đi. Đặc biệt là Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa, dĩ nhiên là muốn truyền thừa toàn bộ năng lượng văn minh, này tại sao có thể? Loại sức mạnh này chỉ có thể để ngài một người nắm giữ, không phải sao? Vì lẽ đó cùng ngài đi không cùng đường tuyến thượng cổ văn minh sức mạnh, toàn bộ đều phải chết!"

"Cương Nhất vẫn cùng ta nói rồi, tại thời đại thượng cổ thì có Đại Kiếp tự, sở dĩ đặt tên là đại kiếp nạn, là bởi vì muốn ngăn cản thượng cổ đại niết diệt, muốn ngăn cản đại hạo kiếp. Nhưng mà không nghĩ tới thượng cổ niết diệt còn chưa tới đến, thượng cổ Đại Kiếp tự cũng đã bị diệt, ta lúc đó còn chế nhạo Đại Kiếp tự cũng quá gà. Bây giờ nhìn lại không phải bọn họ quá gà, mà là ngài quá mức mạnh mẽ a. Tại thời đại thượng cổ, đại kiếp nạn còn chưa tới đến, ngài liền diệt Đại Kiếp tự. Mà tại thế giới này, đại kiếp nạn không có đến, ngài càng làm Đại Kiếp tự cho diệt."

"Đom đóm ánh sáng sao có thể cùng trăng sáng tranh huy!" Khương Ly nhàn nhạt nói.

Thẩm Lãng dựng thẳng lên ngón cái nói: "Ngài lợi hại, vô địch thiên hạ, vô địch thiên hạ."

Mặc kệ Khương Hiết cũng tốt, Khương Ly cũng được, xác thực có thể xưng tụng là vô địch thiên hạ.

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ , ta muốn hỏi ngươi, các ngươi vô số thượng cổ linh hồn đòi hỏi năng lượng thân thể, đòi hỏi phục sinh. Có phải là đòi hỏi nuốt chửng một nửa tinh cầu sức mạnh, vỏ quả đất bên trong vô số nguyên tố, vô số dung nham, đều phải bị nuốt chửng. Cứ như vậy, chỉnh cái tinh cầu sẽ làm lạnh đi bao nhiêu nhiệt lượng? Sẽ chết đi bao nhiêu sinh cơ? Một khi tinh cầu bên trong nóng bỏng kim loại dung nham lạnh đi, địa tâm từ trường yếu bớt, chống đối không được bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo, chỉnh cái tinh cầu tầng khí quyển đều sẽ bị thổi đi, đến vào lúc ấy chỉnh cái tinh cầu đều sẽ chết."

"Sai ..." Khương Ly nhàn nhạt nói: "Là các ngươi nhân loại bình thường sẽ chết, chúng ta sẽ không. Bởi vì các ngươi đã là lạc hậu cơ thể sống, vì lẽ đó đây là một loại tự nhiên đào thải, khôn sống mống chết là pháp tắc sinh tồn. Nhân loại các ngươi quá yếu đuối, ngươi nên là đến từ Trái Đất đi, ta vừa đọc ngươi trí trong đầu tài liệu tương quan, đốm lửa nhỏ hoàn cảnh đã đầy đủ ưu việt, nhưng nhân loại các ngươi vẫn là không cách nào ở phía trên sinh tồn, mà nếu như đổi thành chúng ta hoàn toàn mới thượng cổ nhân loại, liền hoàn toàn không tiếp tục nói hạ."

Khương Ly khống chế Thẩm Lãng thân thể, ánh mắt nhìn phía Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng.

"Ngọc Kinh, các ngươi cái kia một bộ, không thể thực hiện được. Tiến hóa chỉ có hướng về càng mạnh hơn phương hướng tiến hóa, nào có hướng về nhược phương hướng tiến hóa?" Khương Ly nhàn nhạt nói: "Thượng cổ nhân loại đã đủ mạnh, nhưng vẫn là tránh không khỏi đại kiếp nạn. Vì lẽ đó biện pháp duy nhất, chính là kế tục tiến hóa. Mà các ngươi thì sao, thử nghiệm điều chỉnh văn minh phương hướng, làm ra một đống lớn rác rưởi nhân loại sinh sôi tại trên tinh cầu này, hơn nữa còn muốn nghĩ hết tất cả biện pháp đi bảo đảm bảo vệ bọn họ? Thánh mẫu chi tâm, không được, không được!"

"Ngọc Kinh, ngươi thử nghiệm tưởng tượng một chút, làm nhân loại linh hồn cùng thân thể triệt để chia lìa, tinh thần vĩnh tồn, đắp nặn năng lượng thân thể. Tại linh thượng mấy vạn độ, -200° độ Celsius đều có thể sinh tồn, đây mới là người ta muốn loại, đây mới là càng cao hơn chờ văn minh, như thế tài năng tránh thoát tinh cầu chi hạo kiếp, đời đời vĩnh tồn." Khương Ly khinh thường nói: "Nhân loại bình thường mới bao nhiêu tuổi thọ? Thế giới này nhân loại hơn 100 năm, thời đại thượng cổ nhân loại hơn 200 năm. Này hơn 100 năm trong cuộc sống, có mười mấy hai mươi năm là hồ đồ không biết, cần phải đi học tập. Chờ thoáng biết được một ít chuyện sau, lại muốn đem thời gian dài lãng phí tại ân ái tình cừu, thất tình lục dục bên trên, chờ chân chính nắm giữ trí tuệ sau, thân thể lại bắt đầu hướng đi già yếu, đã chống đỡ không khởi linh hồn trưởng thành, trí nhớ càng ngày càng kém, tinh lực càng ngày càng không ăn thua, sau đó dần dần hướng đi tử vong."

Khương Ly một tiếng thở dài nói: "Người cả đời này, chỉ là trăm năm thời gian, phần lớn đều tiêu hao tại chuyện không có ý nghĩa thượng. Chân chính có thể phát triển văn minh thời gian năm tháng, lại có bao nhiêu? Không không có chờ chân chính trí tuệ trở nên mạnh mẽ, cũng đã chết rồi. Dựa vào tự nhiên sinh nở sinh sôi, tối lạc hậu phương thức giáo dục, một đời một đời truyền thừa, rõ ràng một năm văn minh lịch trình, nhưng phải đi 100 năm, một ngàn năm."

"Vì lẽ đó, người chỉ có thoát khỏi đê hèn xấu xí thân thể, thoát khỏi sinh tử chi ràng buộc, thoát khỏi thấp kém, thoát khỏi cấp thấp dục vọng, mới có thể chân chính mạnh mẽ mà trí tuệ, thúc đẩy toàn bộ văn minh, nhanh chóng phát triển, mới có thể chân chính hướng đi tinh thần đại hải."

"Vứt bỏ thân thể, vứt bỏ cấp thấp dục vọng, linh hồn vĩnh sinh, mạnh mẽ thuần túy, đây mới là cao cấp văn minh, cái này cũng là ta phải đi con đường, đây mới là ta thiên đạo."

"Như thế xin hỏi Ngọc Kinh, ta sai lầm rồi sao?"

Khương Ly chỉ nguyện ý cùng Bạch Ngọc Kinh giao lưu, mà không muốn cùng Thẩm Lãng, hắn cảm giác đến Thẩm Lãng thấp kém quá sao?

"Ngọc Kinh, ta sai lầm rồi sao?" Khương Ly cất cao giọng nói: "Ta vì để cho nhân loại hướng đi cao đẳng văn minh, ta sai lầm rồi sao?"

Bạch Ngọc Kinh nhàn nhạt nói: "Cái kia đánh đổi đây? Các ngươi muốn linh hồn vĩnh sinh, cái kia liền cần không gì sánh được lực lượng tinh thần. Các ngươi cần muốn năng lượng mạnh mẽ thân thể, có thể tại hết thảy ác liệt trong hoàn cảnh sinh tồn, cái kia liền cần nuốt chửng vô số năng lượng. Cái kia tinh cầu này vật chất cùng năng lượng, lại có thể chống đỡ các ngươi mấy năm? Năm mươi năm, 100 năm? Các ngươi liền đem viên tinh cầu này triệt để nuốt chửng đến sạch sành sanh, biến thành một cái xấu xí tĩnh mịch nham thạch, để nó triệt để chết đi."

Khương Ly nhàn nhạt nói: "Vậy thì như thế nào? Dù cho nhân loại nhỏ bé, không cũng là đang lợi dụng tinh cầu tài nguyên sao?"

Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng nói: "Cái kia ít nhất còn tại toàn bộ năng lượng hệ thống tuần hoàn trong giới hạn chịu đựng, còn tại chỉnh cái tinh cầu hệ thống trong giới hạn chịu đựng. Mà các ngươi là muốn trong khoảng thời gian ngắn, nuốt chửng hoàn chỉnh cái tinh cầu, sau đó vô tình vứt bỏ."

"Nhìn một cái, đây chính là dư thừa tình cảm, đây chính là thấp kém thất tình lục dục." Khương Ly nói: "Dối trá, dối trá a, trẻ con nói chung muốn rời khỏi tã lót, lại có mấy cái trẻ con trường sau khi lớn lên, còn lưu luyến tã lót, lưu luyến chính mình cái nôi? Còn không phải trực tiếp ném qua một bên, thậm chí chém thành củi lửa thiêu hủy?"

"Lý lẽ hoang đường, lý lẽ hoang đường ..." Thẩm Lãng giận dữ hét: "Tinh cầu không phải là loài người tã lót, mà là một cái mẫu thân. Thai nhi tại mẫu thân trong bụng hấp thu dinh dưỡng, dần dần thành hình, thời cơ chín muồi, cất tiếng khóc chào đời. Mà các ngươi hành vi như vậy, là muốn tại trong bụng mẹ liền đem mẫu thân hấp chết, sau đó nứt bụng mà ra, vừa vừa ra đời, cũng đã là một cái mạnh mẽ ma quỷ."

"Nói thật hay, nói thật hay ..." Khương Ly nói: "Phi thường tàn nhẫn, nhưng mà một khi văn minh có thể thoát ly loại này lạc hậu tự nhiên sinh nở, cái kia đây chính là một lần cuối cùng sinh nở, tiếp xuống linh hồn vĩnh sinh, năng lượng thân thể không ngừng tiến hóa mạnh mẽ, vì lẽ đó loại này nuốt chửng cơ thể mẹ cũng chưa chắc không thể a!"

Tiếp theo Khương Ly lại nói: "Thẩm Lãng ngươi biết ta vì sao không muốn cùng ngươi giao lưu sao? Ngươi rất thông minh, thông minh phi thường cao, tình thương cũng rất cao, nhưng mà ... Khuyết thiếu trí tuệ, khuyết thiếu độ cao, vĩnh viễn là ngây thơ như vậy, như thế ngây thơ, còn tự cho là vinh, tràn ngập giá rẻ tình cảm, ta thật sự hoài nghi ngươi làm sao sẽ là con trai của ta? Quá ngây thơ, quá thấp kém."

"Thẩm Lãng, ngươi luôn mồm luôn miệng được xưng chính mình không có dã tâm, không có có quyền thế chi tâm, không xưng đế, tùy hứng, thật kiêu ngạo a, tốt ghê gớm a, quả thực thấp kém đến để người buồn nôn. Chỉ có thông minh tuyệt luân đại não, nhưng xưa nay không đi suy nghĩ càng cao thâm hơn vấn đề, không đi suy nghĩ văn minh phương hướng, không đi suy nghĩ thế giới tương lai, cái gì thiên hạ không thù, cái gì chỉ vì mình sảng khoái."

"Tại ngươi trong đầu, đã sớm biết là mẹ ngươi giết chết ta, nhưng ngươi nhưng không dám nghĩ tới, bởi vì thế là mẹ của ngươi. Tại ngươi trong đầu, cũng đã sớm đoán được ta gửi đang ở ngươi não vực bên trong, nhưng cũng không dám nghĩ tới, bởi vì ta là cha của ngươi. Ngươi liền yêu ngươi như vậy mẫu thân, yêu ngươi như vậy phụ thân ngươi a, đám này giá rẻ nhân luân đạo đức, liền đem trí tuệ của ngươi cho ràng buộc, liền đem linh hồn của ngươi cái giam cầm, không cách nào ngôn ngữ ngu xuẩn, thấp hèn tình cảm."

"Sâu mùa hạ không thể ngữ băng, ta cùng ngươi không lời nào để nói." Khương Ly mấy chữ cuối cùng, nói tới tàn khốc mà lại bình thản, thật sự đã không giống như là một kẻ loài người, mà như là nửa cái ma quỷ, nửa cái thần linh kết hợp với nhau quái thai.

"Con trai của ta, ngươi nghe được phụ thân ngươi Khương Ly sau, có thể cảm nhận được nương ngay lúc đó tuyệt vọng sao?" Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng nói: "Ta dùng hết thảy tình yêu, hết thảy tất cả, muốn đi cảm hóa hắn, muốn đi thức tỉnh hắn dù cho một chút tình cảm, nhưng ... Ta vẫn là thất bại."

Một câu nói này, cũng nói ra thời đó một đoạn ngắn chân tướng.

Lúc đó Khương Ly từ Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng nơi đó lừa gạt trứng rồng, ấp nở, đồng thời ký kết long chi khế ước sau, nàng như trước không hề từ bỏ cứu vãn Khương Ly, như trước dùng hết tất cả yêu thương.

Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng nói: "Hài tử, lúc đó không phải chúng ta bố trí cạm bẫy muốn giết hắn. Mà là hắn bố trí cạm bẫy muốn giết chúng ta, muốn tiêu diệt Bạch Ngọc Kinh. Bởi vì ta lập tức liền muốn sinh nở, vào lúc ấy ta, suy yếu nhất, dễ dàng nhất giết chết!"

Bí mật này, Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng mới vừa rồi không có nói, bởi vì không muốn Thẩm Lãng thương tâm gần chết. Nhưng mà ... Hiện tại Khương Ly tàn nhẫn đã bóc trần đáng sợ hơn chân tướng, cái kia bí mật này cũng là không có cái gì.

"Hài tử, ngươi thấy chúng ta Bạch Ngọc Kinh còn có bao nhiêu người?" Mẫu thân hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ta liền thấy ba người."

Mẫu thân nói: "Đúng, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh, liền ba người chúng ta người."

Bạch Kinh nữ tử, Bạch Ngọc Kinh sứ giả, Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng.

Cái này siêu thoát thế lực mạnh mẽ, sáu Đại Siêu thoát thế lực đứng đầu, hầu như bảo vệ toàn bộ thế giới gần ngàn năm siêu cấp thế lực, liền ... Còn lại ba người.

Đã từng tưởng tượng nhiều vô số kể Bạch Ngọc Kinh quân đoàn, không trung quân đoàn, năng lượng quân đoàn, vân vân tất cả những thứ này đều là không tồn tại.

Chẳng trách rất nhiều lúc, dù cho quan hệ đến thế giới vận mệnh, Bạch Ngọc Kinh đều không ra mặt. Bởi vì ... Nó tổng cộng liền ba người, còn làm sao đứng ra?

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ, hay hoặc là xưng ngài là Khương Hiết bệ hạ, tại thời đại thượng cổ, ngươi chinh phục Medusa nữ hoàng sau, được nàng tất cả sau, đưa nàng đã biến thành hóa thạch đúng không?"

Khương Ly nói: "Đúng rồi, ngươi đã gặp? Rất duyên dáng tác phẩm không phải sao? Chẳng lẽ ngươi lại muốn phát biểu ngươi cái kia thấp kém giá rẻ cảm khái sao?"

Thẩm Lãng lại một lần nữa rơi vào không nói gì.

"Được rồi, được rồi ..." Khương Ly nói: "Chúng ta một nhà ba người ôn chuyện liền tới đây là dừng đi, Ngọc Kinh ngươi lúc này hay là còn có cơ hội cuối cùng, giết trước mắt ngươi người này, giết con trai của ngươi, hay là còn có thể cứu vãn tất cả? Bởi vì ta tại hắn trong não vực, giết hắn hay là chẳng khác nào giết ta."

Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng nói: "Ta không phải ngươi, ta còn có tình cảm, ta không phải một cái cơ khí."

"Quả nhiên vẫn là như thế khiến người ta thất vọng." Khương Ly nhàn nhạt nói: "Ngươi hiện tại cần phải đã đến cực hạn đi, không chịu được sao? Vậy thì không muốn chịu đựng. Các ngươi cái này mái vòm đã xuất hiện vết nứt, mấy trăm năm qua, các ngươi Bạch Ngọc Kinh tiêu hao mấy vạn điều sinh mệnh, chính là vì giữ gìn cái này mái vòm, chính là vì ách chế chúng ta, đáng giá không?"

Như thế hiện tại lại có một vấn đề đến, lúc đó cái kia to lớn địa ngục tinh thể đập nhập Cực Bắc đại lục nơi sâu xa thời điểm, Bạch Ngọc Kinh còn phi thường mạnh mẽ, còn có vô số cường giả cấp cao nhất, vì sao không trực tiếp phá hủy cái này địa ngục tinh thể?

Bọn họ từng thử, kết quả ... Hoàn toàn không làm được.

Không chỉ không làm được, hơn nữa đối với nó bất kỳ công kích, cũng giống như là vì nó cung cấp năng lượng. Mặc kệ là tấn công bằng tinh thần, vẫn có thể lượng công kích, hay hoặc là là công kích vật lý, nó toàn bộ đều nuốt chửng.

Lúc đó tình cảnh này, giản làm cho người ta tuyệt vọng.

Bạch Ngọc Kinh hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng, còn có vật như vậy. Nó nhìn qua hoàn toàn là vô hại, cũng chỉ là không ngừng nuốt chửng, nuốt chửng, nuốt chửng.

Cuối cùng bất đắc dĩ, Bạch Ngọc Kinh dùng hết thảy trí tuệ, dùng ba trăm năm thời gian, mới tìm được một loại vật chất. Loại vật chất này là địa ngục tinh thể duy nhất không nuốt chửng, duy nhất bài xích, hơn nữa cứng rắn không thể phá vỡ.

Sau đó, Bạch Ngọc Kinh liền dùng đám này vật chất, xây dựng cái này to lớn mái vòm đem địa ngục tinh thể triệt để ngăn cách lên.

Nhưng mà ... Trước đây không lâu, hai con rồng quyết chiến, trong nháy mắt va chạm run giọng đáng sợ năng lượng, đem cái này mái vòm xé ra một vết nứt.

Đương nhiên, coi như không có này hai con rồng quyết chiến, Bạch Ngọc Kinh cũng phong không khóa lại được này địa ngục tinh thể. Bởi vì Bạch Ngọc Kinh không ai, tất cả mọi người sinh mệnh đều dùng đến duy trì cái này mái vòm, liền còn lại ba người.

Mà trước mắt cái này bảo tọa, cũng căn bản là không là gì hoàng tọa, chỉ là một cái trung tâm kiểm soát không lưu mà thôi.

Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng tọa ở phía trên, dùng lực lượng tinh thần khống chế toàn bộ mái vòm sức mạnh, liều mạng phong tỏa địa ngục tinh thể.

Chờ đến Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng sinh cơ tiêu hao hết sau, hắn liền không có người thừa kế, đến vào lúc ấy toàn bộ mái vòm sẽ biến thành tro bụi, đại hủy diệt như trước sẽ tới đến.

"Thẩm Lãng, như không có ngươi kỳ tích, chúng ta đại khái còn cần ba thời gian mười năm, tài năng phá tan cái này mái vòm, vô số thượng cổ linh hồn tài năng kế tục nuốt chửng tinh cầu sức mạnh cùng vật chất. Nhưng mà bởi vì có ngươi sáng tạo loạt này kỳ tích, dùng cho chúng ta đề ba mươi vị trí đầu năm thức tỉnh thượng cổ văn minh, cảm ơn a ..." Khương Ly mỉm cười nói.

"Ngọc Kinh, ngươi no đến mức quá cực khổ, buông tha đi." Khương Ly mỉm cười nói: "Đã từng cái này mái vòm là như thế cứng rắn không thể phá vỡ, chúng ta vô số linh hồn, dùng hết hết thảy sức mạnh đều không thể tránh thoát, ngươi vẫn không có nói cho ta, cái này vật chất các ngươi là từ nơi nào chiếm được? Nơi nào phát hiện? Đây là cái gì vật chất đây?"

Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng ngậm miệng không nói.

"Không đáng kể." Khương Ly nói: "Đã từng nó là cứng rắn không thể phá vỡ, nhưng hiện tại ta dễ như ăn cháo, thì có thể làm cho nó biến thành tro bụi, ta có hai loại biện pháp."

Loại thứ nhất biện pháp, điều khiển cự long, triệt để phá hủy mái vòm.

Loại thứ hai biện pháp, giết chết Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng, mất đi nàng khống chế, toàn bộ mái vòm cũng đem biến thành tro bụi.

Khương Ly chậm rãi nói: "Thẩm Lãng, bộ thân thể này ngươi đã khống chế mười mấy năm, gần như nên bỏ xuống. Tiếp đó, nó quyền khống chế thuộc về ta, ngươi liền ở tại não vực góc tối, lẳng lặng mà nhìn tất cả những thứ này phát sinh đi."

Sau đó, Khương Ly đột nhiên mở hai tay ra.

Trong nháy mắt, vô biên vô hạn sức mạnh tinh thần, lực lượng linh hồn, tới từ địa ngục tinh thể sức mạnh, điên cuồng tràn vào thân thể thân thể, Thẩm Lãng đại não bên trong.

Cái này mái vòm, đã xuất hiện vết nứt, bên trong năng lượng đang đang không ngừng tràn ra. Mà đám này tràn ra năng lượng, toàn bộ đã biến thành Khương Ly vũ khí.

Hầu như là trong nháy mắt, Khương Ly tinh thần linh hồn trở nên không gì sánh được mạnh mẽ, vượt qua Thẩm Lãng vài lần, gấp mấy chục lần, mấy trăm lần ...

Sau đó, hắn dễ như ăn cháo cướp đoạt toàn bộ quyền khống chế thân thể, đem Thẩm Lãng linh hồn đẩy ra não vực nơi hẻo lánh đi.

"Rồng, ta rồng, ngươi chủ nhân chân chính đến." Khương Ly chậm rãi nâng lên tay phải.

Trên mặt đất, cái kia Khương thị cự long chậm rãi bay lên.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Trong cơ thể nó, lại một lần nữa phát sinh vô số tách ra phản ứng.

Thân thể của nó, lại một lần nữa cháy hừng hực, hơn nữa không phải phổ thông hỏa diễm, mà là hạt nhân tách ra hỏa diễm.

Rất nhanh, liền không chỉ là hỏa diễm, này điều Khương thị cự long đã biến thành hào quang chói mắt.

Thân thể càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, cuối cùng hầu như bao phủ toàn bộ bầu trời.

Lúc này thế giới này bắc cực chính là vĩnh dạ, nhưng lúc này toàn bộ đêm đen đều bị triệt để rọi sáng, sáng như ban ngày.

Này điều Khương thị cự long càng bay càng cao, càng bay càng cao, bay đến nghìn dặm bên trên trên không, sau đó nó đã biến thành một điểm sáng, đột nhiên lao xuống, hướng về mái vòm đánh tới.

Nó lại muốn lên diễn trí mạng va chạm!

Khương thị cự long, niết bàn sau, nắm giữ hạt nhân tách ra năng lượng.

Lần trước Song Long quyết chiến đại va chạm, liền để cái này mái vòm xuất hiện vết nứt. Mà lần này cự long trực tiếp va chạm, liền có thể đem toàn bộ mái vòm đều biến thành tro bụi.

Mà một khi mái vòm nát tan, đôi kia địa ngục tinh thể phong tỏa triệt để chung kết, nó liền sẽ tiếp tục điên cuồng nuốt chửng bán cái tinh cầu năng lượng cùng vật chất, sau đó đột nhiên bạo phát.

Thượng cổ văn minh bao phủ vọt tới, lấy ma quỷ phương thức một lần nữa giáng thế.

Mà toàn bộ thế giới văn minh, hầu như toàn bộ hủy diệt.

"Vèo ..."

Khương thị cự long xung kích tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh!

Tràn ngập sức mạnh hủy thiên diệt địa, khoảng cách mái vòm càng ngày càng gần.

Khương Ly nhàn nhạt nói: "Thẩm Lãng, phi thường không cam lòng đi. Này điều cự long theo ngươi thời gian dài như vậy, nhận ngươi làm chủ, thậm chí nó niết bàn trùng sinh hoàn toàn là ngươi chủ đạo. Như không có ngươi, nó vẫn là nằm ở sắp chết trạng thái, như không có ngươi, nó căn bản sẽ không niết bàn đến cường đại như thế, nó thậm chí xưng hô ngươi là chủ nhân. Nhưng mà ... Ta mới là cùng hắn ký kết long chi khế ước người, ngươi vẻn vẹn chỉ là tục ước giả. Ta như chưa từng xuất hiện, ngươi là chủ nhân. Ta như xuất hiện, ta mới là nó chủ nhân, ta mới nắm giữ quyền hạn tối cao!"

Cự long đã ngưng tụ trở thành một ánh sáng lóa mắt điểm, mạnh mẽ như vậy năng lượng, ngưng tụ trở thành một điểm, lấy vô số lần tốc độ âm thanh đột nhiên va về phía Bạch Ngọc Kinh mái vòm.

Biến thành tro bụi đi, ta mạnh mẽ thượng cổ văn minh, ta hoàn mỹ thượng cổ văn minh, ngóc đầu trở lại đi!

Trong nháy mắt ...

Khương thị cự long liền muốn va chạm Bạch Ngọc Kinh mái vòm.

Nhưng mà ...

Khoảng cách còn có không tới 1 mét thời điểm, nó trong nháy mắt hình ảnh ngắt quãng ở chỗ cũ, rồng đình chỉ hủy diệt va chạm.

Thẩm Lãng tại não vực nơi hẻo lánh liều mạng gào thét nói: "Không sai, Khương Ly, ngươi mới là chủ nhân của hắn, ngươi mới là long chi khế ước ký kết giả. Nhưng mà ... Ta cùng nó ký kết chính là hai tầng khế ước, ngươi đem cự long xem là vũ khí, mà ta coi nó là thành độc lập mà lại kiêu ngạo sinh mệnh, ta coi hắn là thành đồng sinh cộng tử đồng bọn."

...

Chú: Xin lỗi, này mấy chương đều cần tả rất lâu, vì lẽ đó càng đến chậm. Hạ một chương tranh thủ tại mười hai giờ hoàn thành, ta sẽ cố gắng. Cảm ơn mọi người, có phiếu chi viện vài tờ đi, dập đầu tạ ân.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 635: Biến Thành Tro Bụi! Tân Thế Giới Sinh Ra!

Chương 635:: Biến thành tro bụi! Tân thế giới sinh ra!

Này nên tính là một loại tình cảm cộng hưởng, cũng là Khương thị cự long một loại vận mệnh kháng cự.

Nói riêng về quyền khống chế hạn mà nói, Thẩm Lãng là vĩnh viễn cũng không sánh bằng Khương Ly, dù sao Khương Ly tại nó vừa vừa ra đời còn hồ đồ không biết thời điểm, cũng đã ký kết long chi khế ước.

Nhưng mà Thẩm Lãng biết, con rồng này là nắm giữ tình cảm cùng mãnh liệt tự do ý chí. Còn có nó không phải là bị nuôi nhốt lớn lên, mà là tự do sinh trưởng, từ nhỏ đến lớn đều là chính nó đi bắt giữ con mồi, đi tìm đủ loại kiểu dáng bí mật kim loại, hạ nhiệt núi nuốt chửng dung nham nhiệt lượng.

Đương nhiên hay là có người muốn nói, cự long nuốt chửng dung nham có thể lượng biến mạnh, không cũng là nuốt chửng tinh cầu này sinh cơ sao? Cùng Khương Ly địa ngục tinh thể có cái gì khác nhau chớ?

Đây đương nhiên là có bản chất khác nhau, bởi vì dung nham đã phun trào ra đến, mà địa ngục tinh thể nuốt chửng chính là vỏ quả đất nơi sâu xa nhiệt năng, là vỏ quả đất nơi sâu xa vô số nguyên tố.

Này thì tương đương với mẫu / nhũ tuy rằng cũng là từ thể nội tiết ra đến, nhưng trẻ con ăn mẫu / nhũ lớn lên là chuyện tốt đẹp. Mà như trực tiếp hút máu, kia chính là một loại hết sức chuyện đáng sợ.

Long chi khế ước, trình độ nào đó thượng chính là trực tiếp tại long hồn thượng ký kết, lúc bình thường phảng phất cũng không có cái gì, chủ nhân cùng rồng như trước có vẻ bình đẳng mà lại thân cận. Nhưng loại quan hệ này bản chất vẫn là bất bình đẳng, thời khắc mấu chốt, chủ nhân như trước có thể thông qua mạnh mẽ lực lượng tinh thần, điều khiển cự long linh hồn ý chí.

Này thì tương đương với tại trong máy vi tính lắp đặt ngựa gỗ, lúc cần thiết, hacker trực tiếp có thể thao túng máy vi tính của ngươi.

Mà lúc này, cự long chính là tại mãnh liệt đối kháng Khương Ly khống chế.

Cứ việc phần lớn thời điểm, này điều cự long đem tất cả nhân loại đều coi làm kiến hôi, thậm chí còn trực tiếp phá hủy cả tòa thành thị. Nhưng mà đối với có hạn mấy người, nó vẫn là tràn ngập tình cảm, tỷ như đã từng Quỷ Ngọ.

Bởi vì nó là Quỷ Ngọ nuôi lớn, tại nó trẻ con mấy năm đó, đều là Quỷ Ngọ đang chăm sóc nó. Vì lẽ đó coi như sau đó Quỷ Ngọ phản bội nó, thậm chí ăn cắp nó long hồn chi châu, cự long cũng không muốn giết hắn.

Mà cự long cùng Thẩm Lãng trong đó cảm tình, liền không phải Quỷ Ngọ có thể tương đối.

Cứ việc đơn thuần về mặt thời gian cự long cùng Thẩm Lãng thời gian chung đụng muốn càng ngắn hơn, thế nhưng là tuyệt đối ghi lòng tạc dạ.

Thẩm Lãng cùng hắn ký kết hai hướng khế ước, hắn thả lỏng hết thảy tinh thần phòng ngự, để long hồn tại trong đầu hắn lưu lại dấu ấn.

Từ nay về sau, không chỉ Thẩm Lãng có thể ràng buộc cự long, Long mỗ chút trình độ thượng cũng có thể ràng buộc Thẩm Lãng ý chí.

Không chỉ có như thế, hai người còn đồng sinh cộng tử, vượt qua đại niết bàn. Tại thượng cổ long trì kinh khủng nhất trong năm tháng, chính là Thẩm Lãng làm bạn nó vượt qua, tuy rằng tại trên thực tế chỉ có chưa tới nửa năm, nhưng mà tại cự long thế giới tinh thần, vậy cũng là vô số năm.

"Không, không, không ..."

Cự long linh hồn gào thét, kháng cự.

"Thẩm Lãng mới là chủ nhân của ta, hắn mới là ta cao quý đồng bọn, hắn mới là ta thân nhân duy nhất." Cự long linh hồn liều mạng mà gầm thét lên.

Tại khoảng cách Bạch Ngọc Kinh mái vòm còn có một thước địa phương, nó hầu như dùng hết hết thảy ý chí, hết thảy năng lượng, ngăn trở mình va chạm mái vòm.

"Chủ nhân, chịu đựng, chúng ta nhất định sẽ không thua." Cự long vừa kháng cự, vừa cho Thẩm Lãng tiếp sức nói: "Chủ nhân, chúng ta đồng sinh cộng tử, chúng ta linh hồn cùng tồn tại, chúng ta ký kết qua hai hướng khế ước, hai chúng ta linh hồn gộp lại, nhất định có thể vượt qua cái này ma quỷ, nhất định có thể ..."

Lúc này Thẩm Lãng cùng cự long, hai cái linh hồn, đem hết toàn lực, liều mạng mà chống lại Khương Ly.

Nhưng, vẫn thua.

Này điều cự long hóa thành quang ảnh, như trước một centimet, một centimet tiếp cận Bạch Ngọc Kinh mái vòm.

Cự long cùng Thẩm Lãng, đều phảng phất đã tiêu hao hết tất cả.

Mà Khương Ly linh hồn, phảng phất như trước đi bộ nhàn nhã đồng dạng. Bởi vì nơi này có hắn lấy mãi không hết, dùng chi không dứt năng lượng.

Hơn nữa hắn nắm giữ càng cao hơn long chi cảm ngộ, các loại năng lượng có thể ung dung chuyển đổi.

Liền như thế, cự long quang ảnh vẫn là từng điểm từng điểm va về phía Bạch Ngọc Kinh mái vòm.

Khoảng cách ba mươi centimet, hai mươi centimet, mười centimet ... Chỉ cần va chạm, chính là Bạch Ngọc Kinh mái vòm chính là biến thành tro bụi.

Thẩm Lãng cùng cự long linh hồn, đúng là dùng hết cuối cùng từng tia một lực lượng tinh thần.

Nhưng ... Vẫn là thất bại, Khương Ly linh hồn ý chí, triệt để mà áp chế hắn cùng cự long.

Cự long tự do linh hồn ý chí, như trước thật nhanh không có.

Bọn họ muốn thua, hủy diệt như trước muốn giáng lâm.

Nhưng mà ... Tại khoảng cách Bạch Ngọc Kinh mái vòm còn có một centimet thời điểm, cự long quang ảnh dĩ nhiên lại một lần nữa hình ảnh ngắt quãng, lại một lần nữa dừng lại.

Mà lần này không phải là bởi vì Thẩm Lãng cùng cự long nỗ lực, mà là Khương Ly chủ động đình chỉ.

"Thẩm Lãng, thế giới này bi ai nhất sự tình là gì? Khi ngươi đem hết toàn lực như trước việc không làm được tình, như trước không đạt tới mục tiêu, người khác điểm một thoáng mũi chân liền có thể làm được dễ dàng, ngươi cùng cự long kháng cự, phi thường quý giá, vàng như vậy quý giá, liền dường như tình cảm của ngươi. Nhưng mà ... Tại càng cao hơn văn minh, vàng không đáng giá một đồng, vì lẽ đó tình cảm của ngươi, ngươi kháng cự, cũng không đáng giá một đồng."

Khương Ly cái tay còn lại, trên không trung giơ lên.

Tiếp theo, tại trên chín tầng trời một điểm sáng sáng lên, vô số địa ngục tinh thể phóng thích năng lượng trên không trung ngưng tụ, rất nhanh trong thời gian liền ngưng tụ trở thành một cái cự long.

Này ... Đây là Cơ thị cái kia cự long.

Lúc đó nó cùng Thẩm Lãng Khương thị cự long cuối cùng quyết chiến thua, phảng phất triệt để biến thành tro bụi.

Nhưng vẫn là câu nói kia, muốn tiêu diệt một con rồng thân thể đơn giản, nhưng muốn triệt để tiêu diệt nó năng lượng sinh mệnh thiên nan vạn nan, phảng phất chỉ có thượng cổ đại niết diệt cấp bậc năng lượng, mới làm được điểm này.

Khương Ly nhàn nhạt nói: "Cơ thị này điều cự long, là tại dung nham chi hải tiến hành niết bàn, ở trong đó vốn là địa ngục tinh thể năng lượng, vì lẽ đó ... Nó đã sớm triệt để biến hóa thuộc tính. Cái kia cơ cái gì hoàng đế sau khi chết, càng thêm làm cho nó mất đi long chi khế ước. Vì lẽ đó ... Nó liền bị địa ngục tinh thể đã khống chế, cũng chính là bị ta đã khống chế."

"Hô!"

Con rồng này từ trên chín tầng trời đột nhiên lao xuống, va chạm hướng về phía Bạch Ngọc Kinh mái vòm.

Lần này, không có bất kỳ cản trở, không có bất kỳ bất ngờ.

Dễ như ăn cháo! Này điều Cơ thị cự long, hoặc là hiện tại cần phải trở thành hắn địa ngục năng lượng cự long, đột nhiên đánh vào Bạch Ngọc Kinh mái vòm thượng.

Trong nháy mắt, thân thể của nó lại một lần nữa biến thành tro bụi.

Mà toàn bộ Bạch Ngọc Kinh mái vòm, xuất hiện một cái hết sức rõ ràng vết nứt.

Thật sự phi thường phi thường nhỏ bé vết nứt, phảng phất chỉ có một hai mét trường, đây đối với đường kính mấy ngàn dặm mái vòm có được cho cái gì?

Nhưng mà ... Cái chớp mắt tiếp theo, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh mái vòm, một tấc một tấc biến thành tro bụi.

Vì cái này mái vòm cung cấp năng lượng hết thảy hạt nhân, hết thảy trang bị, hết thảy tại sâu dưới lòng đất Bạch Ngọc Kinh cao thủ, toàn bộ biến thành tro bụi.

Vẻn vẹn không tới một phút, mấy ngàn dặm đường kính Bạch Ngọc Kinh mái vòm, hoàn toàn tan vỡ.

Bên trong đất trời, hoàn toàn yên tĩnh, cũng không còn đồ vật có thể phong tỏa mạnh mẽ địa ngục tinh thể, cũng không còn đồ vật có thể phong tỏa vô số thượng cổ linh hồn cùng địa ngục tinh thể.

Toàn bộ thế giới, trong nháy mắt hạ thấp nhiệt độ.

Cùng lúc đó, chỉnh cái tinh cầu đều khẽ run một thoáng, phảng phất dừng lại chốc lát.

Toàn bộ thế giới, gây nên đáng sợ cơn lốc.

Sau đó bắc cực bầu trời cực quang, bắt đầu vặn vẹo. Tiếp theo toàn bộ mặt đất, cũng bắt đầu thả ra quỷ dị ánh sáng, xông thẳng tới chân trời.

...

"Xem, chính là như thế dễ như ăn cháo ..." Khương Ly nhàn nhạt nói: "Cái gọi là cứng rắn không thể phá vỡ mái vòm, dường như bong bóng xà phòng như vậy yếu đuối, liền như thế phá diệt."

Mái vòm phá diệt, mà lúc này Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng nhưng tự do.

Trước mấy chục năm năm tháng, nàng đều ngồi ở đây cái trung tâm kiểm soát không lưu trên ghế khổ sở chống đỡ, tại mọi thời khắc đều đem lực lượng tinh thần tiêu hao đến cực hạn, dù cho nhìn thấy con trai ruột, cũng không thể có bất kỳ biểu lộ gì, bởi vì lãng phí không nổi.

Bởi vì nó muốn khống chế toàn bộ Bạch Ngọc Kinh mái vòm, triệt để phong tỏa địa ngục tinh thể đột phá vòng vây cùng lan tràn.

Hiện tại Bạch Ngọc Kinh mái vòm vỡ vụn, nàng cũng tự do.

"Chúng ta cái gọi là Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng, một đời một đời ngồi ở đây cái kim cương như vậy trên bảo tọa, khống chế toàn bộ mái vòm, phong tỏa địa ngục tinh thể, từng giây từng phút cũng không thể rời đi." Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng nói: "Nguyên bản có thể sống hai, ba trăm năm, thậm chí càng lâu người, mấy chục năm đã chết rồi. Nguyên lai căn bản không tới phiên ta tọa vị trí này, nhưng tất cả mọi người đều chết hết, vì lẽ đó cái gọi là Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng, dĩ nhiên đến phiên trên đầu ta."

"Ước chừng ba mươi mấy năm trước, đời trước Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng trước khi chết, đem hết thảy đều truyền cho ta, ta liền tọa tại ở vị trí này, ròng rã ba mươi mấy năm, một cm cũng không thể di động, liền phảng phất là một cái điêu khắc, thân thể lại như là dư thừa đồng dạng, vẻn vẹn chỉ là linh hồn lọ chứa mà thôi." Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng chậm rãi đứng lên nói: "Hiện tại ta rốt cuộc tự do."

Sau đó, nàng hướng về Thẩm Lãng đi tới.

"Con trai của ta, ta vừa nãy cỡ nào muôn ôm ngươi một thoáng, nhưng mà ta một không thể động đậy được, hiện tại ta rốt cuộc có thể." Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng tiến lên, nhẹ nhàng đem Thẩm Lãng thân thể ôm vào trong ngực.

Mà vào lúc này, Khương Ly dĩ nhiên đem quyền khống chế thân thể tặng cho Thẩm Lãng, vẻn vẹn một giây đồng hồ, sau đó lại đoạt trở lại.

"Ngọc Kinh, ngươi tiếp xuống muốn phải như thế nào?" Khương Ly nói: "Giết ta sao? Lại giết ta một lần?"

Cảm giác này phi thường quỷ dị, Thẩm Lãng thân thể cùng mặt, nhưng là Khương Ly ngữ khí cùng vẻ mặt.

"Đương nhiên ngươi khả năng có chút không hạ thủ được, bởi vì này dù sao cũng là con trai của ngươi thân thể." Khương Ly nói: "Nhưng mà Ngọc Kinh, ta phi thường khát vọng ngươi có thể ra tay giết chết. Bởi vì linh hồn của ta cũng tại bộ thân thể này bên trong, ngươi giết hắn, trình độ nào đó thượng chẳng khác nào giết ta. Ta là cỡ nào khát vọng ngươi có thể vứt bỏ loại này thấp kém tình cảm, tiến vào cao cấp văn minh cảnh giới."

Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng lùi về sau vài bước, không nói gì, liền như thế tĩnh lặng nhìn.

"Không động thủ, không giết?" Khương Ly nói.

"Ta đến giết ngươi, ta đến giết!" Bỗng nhiên mặt sau truyền đến một trận thanh âm lạnh như băng.

Sau đó, một bóng người thiểm điện mà tới.

Là Bạch Ngọc Kinh sứ giả, chính là Thẩm Lãng tại phương đông thế giới gặp mấy lần cô gái kia. Trước nàng mãi mãi cũng là lạnh lạnh như băng, phảng phất không biết phẫn nộ là vật gì.

Mà lúc này nàng, vô cùng kích động, vô cùng phẫn nộ, không gì sánh được cừu hận giết hướng Khương Ly.

Võ công của nàng phi thường phi thường phi thường cao, so Nhâm tông chủ thêm vào Doanh Vô Minh, thêm vào Cơ Tuyền bọn người còn cao hơn.

Bởi vì theo một ý nghĩa nào đó, nàng là Bạch Ngọc Kinh đời kế tiếp người thừa kế, đương nhiên cũng là cái cuối cùng.

Nhưng mà ...

Khương Ly nhẹ nhàng cong ngón tay búng một cái, cái này Bạch Ngọc Kinh sứ giả, liền trực tiếp biến thành tro bụi.

Vậy đại khái là tối chết một cách triệt để, cả người trong nháy mắt liền niết diệt, đã biến thành vô số năng lượng một cái.

Thẩm Lãng thân thể không phải là không có vũ công sao? Coi như Khương Ly đã khống chế thân thể hắn, cũng không phải cường đại như thế a?

Vũ công? Đối lúc này Khương Ly tới nói đã không có chút ý nghĩa nào.

Bởi vì nơi này mỗi một tấc không gian đều là địa ngục tinh thể năng lượng, vô cùng vô tận năng lượng đều để cho hắn sử dụng.

Hơn nữa hắn long chi cảm ngộ cảnh giới quá cao, vì lẽ đó chỉ cần hơi chuyển động ý nghĩ một chút, dễ như ăn cháo có thể đạt đến các loại công kích hiệu quả.

Bây giờ liền phảng phất Magneto, nếu như đem hắn giam cầm tại nhựa lao tù bên trong, vậy hắn không có bất kỳ sức chiến đấu. Nhưng chỉ cần bên cạnh hắn có kim loại, kia chính là vô địch.

Đương nhiên, Khương Ly mạnh mẽ hơn Magneto đến nhiều hơn, thậm chí hoàn toàn không phải một đẳng cấp, hắn so Magneto thêm vào X giáo thụ đều cường đại không biết bao nhiêu lần.

"Ngọc Kinh a, ngươi đã từng có cơ hội xoay chuyển tất cả những thứ này, lấy sự thông minh của ngươi làm sao sẽ không biết ta trước khi chết sẽ linh hồn thoát xác, ngươi làm sao sẽ không có đoán được linh hồn của ta sẽ tiến vào ngươi trong bụng hài tử bên trong? Vì lẽ đó ngươi là có cơ hội triệt để tiêu diệt ta, nhưng mà ngươi không hạ thủ được, vì lẽ đó ngươi thua rồi." Khương Ly nhàn nhạt nói: "Này chứng minh cái gì? Này chứng minh tình cảm là một loại ràng buộc, là một loại lao tù, muốn muốn biến thành cấp bậc cao năng lượng sinh vật, muốn mở ra càng cao hơn văn minh, nhất định phải trước tiên vứt bỏ loại này cấp thấp tình cảm."

"Nhưng mà ngươi không làm được, ngươi không hạ thủ được, ngươi không nỡ lòng bỏ thương tổn ngươi thân sinh con, vì lẽ đó liền cho ta cơ hội. Nếu như ngươi ngày đó quyết đoán ra tay giết chết, cũng cũng không có ngày hôm nay chi cục diện, ta cũng là thua."

"Nhân loại a, tên của ngươi gọi mềm yếu."

Khương Ly khống chế Thẩm Lãng thân thể, đi tới Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng trước mặt, ôn nhu nói: "Ngọc Kinh, người yêu của ta. Đến, động thủ giết ta, thoát khỏi ngươi cấp thấp tình cảm, tiến vào cấp cao văn minh. Đến, gia nhập chúng ta hàng ngũ."

Hắn đem Long Chi Kiếm đặt ở Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng trong tay, sau đó đứng vững trán của chính mình.

"Ngọc Kinh, động thủ a, chỉ cần đâm thủng đầu của ta, hay là liền có thể giết ta, như vậy ngươi cũng là thoát khỏi thấp kém tình cảm, tránh thoát văn minh lao tù."

Liền như thế, Khương Ly khống chế Thẩm Lãng thân thể, không nhúc nhích, chờ đợi Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng động thủ giết hắn.

Ròng rã mấy phút, Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng cũng không hề động thủ.

"Thật thất vọng ... Thật thất vọng ..." Khương Ly nhàn nhạt nói: "Ngọc Kinh, ngươi quá để ta thất vọng rồi."

Sau đó, ngón tay của hắn đặt ở Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng cái trán, hơi điểm nhẹ.

"Này rất khó làm được sao? Không có chút nào khó ..." Khương Ly dùng nghi hoặc khẩu tức giận nói.

Theo Khương Ly ngón tay nhẹ chút, mỹ lệ tuyệt luân Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng, từng tấc từng tấc biến thành tro bụi.

Sau đó, nàng trực tiếp biến mất rồi. Nàng một viên cuối cùng giọt nước mắt, từ trong không khí rơi xuống, đọng lại thành băng!

Khương Ly đem viên này giọt nước mắt băng thể thả ở lòng bàn tay tỉ mỉ, nói: "Hoàn mỹ bảo thạch, Thẩm Lãng ngươi trên địa cầu châu Phi trải qua, xem qua rất nhiều kim cương đi, thậm chí cao nhất cấp bậc kim cương đều gặp, có này một viên như thế óng ánh long lanh, hào không chút tỳ vết nào sao?"

"Không có chứ, ta cũng cảm thấy không có, mẹ ngươi cuối cùng này một hạt nước mắt, hoàn mỹ."

"Đúng rồi, ta tìm tòi qua ngươi trí não, bên trong có một quyển sách rất thú vị, tên gọi làm 'Tam thể', ở trong đó cũng có một viên hoàn mỹ nhất thủy châu, bởi vì nó hết sức tinh khiết, nội bộ cấu tạo hết sức hoàn mỹ, vì lẽ đó một giọt nước liền phá hủy toàn thể nhân loại hạm đội. Lợi hại, lợi hại ..."

"Thẩm Lãng, đây là mẹ ngươi duy nhất lưu lại, nhãn lệ bảo thạch, có muốn hay không coi như vật kỷ niệm, đeo cả đời a? Có muốn hay không?"

"Đương nhiên là không muốn, bởi vì cái này cũng là giá rẻ tình cảm một loại, hết thảy kỷ niệm, đều cần phải bị quên mất!" Khương Ly mỉm cười nói, sau đó ngón tay hắn nhẹ nhàng bắn ra, lòng bàn tay viên này Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng nhãn lệ bảo thạch, cũng theo biến thành tro bụi, hắn hời hợt xóa đi thê tử ở trên thế giới này hết thảy vết tích.

Tiếp theo, Khương Ly ánh mắt liếc mắt nhìn Bạch Ngọc Kinh hoàng tọa, đây là đã từng Bạch Kinh mái vòm trung tâm kiểm soát không lưu, phảng phất là một đại viên kim cương điêu khắc thành, mặt trên khảm nạm vô số tinh thể, vô số bí mật kim loại.

"Đẹp đẽ hoàng tọa, nhưng ngươi cũng hẳn phải biết, mỹ lệ bản thân cũng là một loại giá rẻ tình cảm. Bởi vì làm ngươi thấy mỹ lệ đồ vật, ngươi sẽ bản năng muốn phải bảo vệ nó, như thế liền rơi vào rồi tinh thần cạm bẫy bên trong."

"Ngươi trên địa cầu là một cái thầy thuốc, hẳn phải biết đến phi thường rõ ràng, làm một người quá mức chăm chú chính mình mỹ lệ, cái kia sự nghiệp của hắn cũng là đáng lo. Ta nói chính là chân chính sự nghiệp a, mà không phải đem mỹ lệ xem là sự nghiệp loại kia cấp thấp kết quả."

"Đương nhiên, nhìn thấy một cái mỹ lệ đồ ăn, liền muốn đi phá hủy, loại này hủy diệt muốn cũng là không đúng, bởi vì hận cũng là một loại giá rẻ tình cảm. Vì lẽ đó ta liền đặc biệt không lọt mắt thiên hạ của ngươi không thù lý tưởng, thấp kém quá."

"Cái kia đối mặt nữ mẫu thân linh hồn cùng thân thể, phải làm gì đây? Đối mặt trước mắt cái này hoàng tọa, phải làm gì đây?" Khương Ly hỏi, sau đó ngón tay nhẹ nhàng một câu.

Cái này bảo tọa biến thành tro bụi.

"Đương nhiên là biến thành năng lượng bị thôn phệ, biến hoá để cho bản thân sử dụng." Khương Ly nói: "Là một cái cao đẳng năng lượng văn minh, đương nhiên không nên buông tha bất kỳ một tia năng lượng, hết thảy tất cả, đều vì tiến hóa, đều vì mạnh mẽ. Sinh mệnh quá quý giá, không muốn lãng phí tại yêu ghét loại tâm tình này thượng."

Sau đó, Khương Ly khống chế Thẩm Lãng thân thể, chậm rãi bay lên.

Theo hắn bay qua địa phương, toàn bộ thâm uyên cũng bắt đầu sụp xuống, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh lòng đất cấu tạo, toàn bộ biến thành tro bụi.

Này như trước không phải vì hủy diệt, không phải vì phá hoại muốn. Bởi vì theo Khương Ly, hủy diệt cùng phá hoại, cũng là một loại cấp thấp tình cảm.

Toàn bộ thâm uyên đều là Bạch Ngọc Kinh dùng năng lượng vật chất dựng thành, đương nhiên muốn triệt để nuốt chửng, biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Tí xíu, cũng không thể lãng phí.

Chờ Khương Ly khống chế Thẩm Lãng thân thể bay đến mặt đất thời điểm, Bạch Ngọc Kinh tất cả, đều đã biến mất rồi, bị triệt để xóa đi.

Kim tự tháp, mái vòm, lòng đất kết cấu, toàn bộ biến mất rồi.

Sau đó, Thẩm Lãng rốt cuộc nhìn thấy trước mái vòm bên trong đồ vật.

Đây mới thực sự là Bạch Ngọc Kinh a, tầng mười hai tầng năm. Thật sự dường như như tiên cảnh, óng ánh long lanh, quỳnh đài điện ngọc.

Nhưng mà một giây sau, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh, như tiên cảnh Bạch Ngọc Kinh thành, cũng trong nháy mắt biến thành tro bụi, đã biến thành vô số năng lượng, bị địa ngục tinh thể nuốt chửng.

Khương Ly khống chế Thẩm Lãng thân thể, kế tục đi lên phi.

Đương nhiên, Thẩm Lãng thân thể như trước không có vũ công, căn bản không thể phi hành. Nhưng mà nơi này mỗi một tấc đều là địa ngục tinh thể năng lượng, Khương Ly có thể lợi dụng những năng lượng này làm được tất cả.

Ở cái này năng lượng hoàn cảnh bên trong, hắn ... Chính là thần.

Khống chế Thẩm Lãng thân thể vẫn bay đến rất cao rất cao địa phương, Khương Ly để Thẩm Lãng nhìn rõ ràng toàn bộ bắc cực.

Vùng đất này đang phát sáng, đang biến hóa, mấy ngàn dặm sở hữu vật chất, đang đang không ngừng biến ảo.

Trở nên trong suốt, đã biến thành thuần túy không gì sánh được năng lượng thể.

Địa ngục tinh thể bao bọc vô số thượng cổ linh hồn, đang đang điên cuồng nuốt chửng, nuốt chửng tinh cầu này sinh mệnh.

Vỏ quả đất bên dưới lòng đất, trên căn bản đều là dung nham tạo thành, lòng đất bên dưới là tâm trái đất, có vô số kim loại, đủ loại kiểu dáng nguyên tố, hơn nữa là chất lỏng trạng thái, bị nung đỏ. Tâm trái đất là chỉnh cái tinh cầu sinh cơ, toàn bộ thế giới từ trường, đều là bởi vì tâm trái đất mà tới.

Hệ mặt trời đốm lửa nhỏ đã từng sinh cơ bừng bừng, sau đó hắn chết rồi, cũng là bởi vì tâm trái đất làm lạnh đọng lại, hết thảy núi lửa đình chỉ phun trào. Mất đi tinh cầu từ trường bảo vệ, tầng khí quyển bị bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo quát đi, trên tinh cầu hết thảy nước biến thành hơi nước, mà chạy đến trong thái không, đốm lửa nhỏ chính thức chết đi.

Mà hiện tại vô số thượng cổ linh hồn tại địa ngục tinh thể bao vây, điên cuồng nuốt chửng tinh cầu này sinh cơ cùng năng lượng. Điên cuồng nuốt chửng vô số nguyên tố, vô số kim loại, xây dựng bọn họ tương lai năng lượng thân thể, xây dựng bọn họ cái gọi là cao cấp thượng cổ văn minh.

"Thẩm Lãng, lại một lần nữa nhắc lại một lần, chúng ta làm tất cả những thứ này, không phải vì hủy diệt, mà là vì sinh tồn." Khương Ly nhàn nhạt nói: "Con trai của ta, hiện tại ta cho ngươi biết một cái văn minh hạt nhân là gì, kia chính là sinh tồn. Vì sinh tồn, làm tất cả sự tình đều là đương nhiên."

"Cái gì là thiên sứ, cái gì là ma quỷ? Này tại địa cầu các ngươi thượng cần phải thâm căn cố đế hai cái đối lập danh từ đi, phảng phất thiên sứ chính là cao thượng, ma quỷ chính là tà ác. Nhưng mà ngươi không được quên, hai cái này từ là tông / giáo sáng tạo ra đến, chúng bản thân liền là tràn ngập lừa gạt tính. Cái gì là cao thượng, cái gì là tà ác? Cái gì là quang minh, cái gì là hắc ám? Những thứ này đều là văn minh phát triển tới trình độ nhất định, sinh mệnh có trí tuệ tư duy diễn sinh mà thôi."

"Ngươi cũng tiến hành long chi cảm ngộ, đây mới thực sự là cao cấp văn minh hình thái, nó không phải một loại ngôn ngữ, thậm chí cũng không phải văn tự, nó chỉ là một loại năng lượng diễn biến phương thức, nó là chân chính thuần túy chân lý."

"Con trai của ta, xin ngươi nhớ kỹ, chúng ta làm tất cả, đều là sinh tồn! Bao quát hiện tại ta muốn giết ngươi ... Cũng là vì càng tốt hơn sinh tồn."

"Thẩm Lãng, con trai của ta, ta không hận ngươi, cứ việc ta cảm thấy ngươi ngây thơ mà lại ngu xuẩn. Nhưng ta thật sự không hận ngươi, ta cũng không có có nhất định muốn ý muốn giết ngươi. Nhưng là linh hồn của ngươi sống sót, liền gây trở ngại đến ta sinh tồn. Vì độc hưởng bộ thân thể này, đương nhiên ngươi đây thân thể cũng không đặc thù, nhưng mà ngươi đầu óc đồ vật bên trong rất đặc thù, phi thường quý giá , ta muốn độc hưởng."

"Mặt khác, ngươi cùng cự long có tình cảm cộng hưởng, mà ta muốn hoàn toàn nắm giữ con rồng kia, vì lẽ đó cũng phải xoá bỏ linh hồn của ngươi."

"Vì lẽ đó xin lỗi, ta muốn bóp chết linh hồn của ngươi." Khương Ly nhàn nhạt nói: "Ngươi trước khi chết, còn có nguyện vọng gì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nguyện vọng, thỏa mãn ta sắp chết nguyện vọng, này đối với ngươi mà nói, không cũng là cấp thấp tình cảm sao?"

Khương Ly nói: "Ngươi nguyện vọng thỏa mãn sau, linh hồn oán khí cũng có thể thoáng dẹp loạn, đối với duy trì ngươi đại não hoàn chỉnh độ phi thường có lợi. Nghĩ kỹ, ngươi chỉ có thể có một cái nguyện vọng, hơn nữa muốn tại ta trong giới hạn chịu đựng, không ngại nói cho ngươi, phạm vi thừa nhận của ta rất thấp rất thấp, ngươi thoáng xa xỉ một điểm nguyện vọng, ta cũng không muốn thỏa mãn, tuyệt đối không nên bởi vì ta là cha của ngươi, mà đối với ta ôm ấp cái gì hy vọng."

Thẩm Lãng nghĩ một hồi nói: "Ngươi luôn miệng nói ngươi cao cấp văn minh, vậy ta hiện tại muốn nhìn một chút, ngươi cái gọi là cao cấp văn minh là như thế nào, ngươi thoát ly cấp thấp tình cảm tân nhân loại là như thế nào."

"Há, nha, nha ..." Khương Ly nói: "Nguyện vọng này, liền hơi có chút cao cấp, như thế ta để ngươi được toại nguyện."

Khương Ly nhẹ nhàng nâng lên tay.

Trong nháy mắt, toàn bộ bắc cực to lớn trên mặt đất, một cái rộng rãi, thần bí, cổ điển cung điện vụt lên từ mặt đất.

Như là một ngọn núi, vượt qua vạn mét, vượt xa bất kỳ tưởng tượng.

Sau đó, hai cái cự long một lần nữa trên không trung ngưng tụ, chậm rãi hạ xuống ở tòa này kinh thiên cung điện trước cửa trên quảng trường, dần dần hình ảnh ngắt quãng, phảng phất trở thành điêu khắc.

Tung hoành mấy trăm dặm thượng cổ cung điện sừng sững hậu thế giới đỉnh.

Cuối cùng, một cái to lớn quang ảnh phiêu bay ra ngoài, trong này là vô số thượng cổ nhân loại linh hồn, bị địa ngục tinh thể bọc.

Đám này linh hồn dường như bồ công anh đồng dạng, bắt đầu chia nứt, từ một đoàn, phân liệt trở thành vô số, mấy ngàn, mấy vạn, mười mấy vạn cái.

Mỗi một cái linh hồn, đều bị đặc thù địa ngục tinh thể bao bọc, vì lẽ đó vĩnh không tiêu tan.

Tiếp theo, vô số năng lượng, vô số nguyên tố cùng vật chất, từ tâm trái đất bên trong bị đánh lấy ra.

Toàn bộ bắc cực, phát sinh kinh người ánh sáng, xông thẳng tới chân trời mấy ngàn dặm.

Chỉnh hành tinh đều đang run rẩy, thậm chí địa tâm cũng bắt đầu ngừng lại chuyển động, phảng phất phát sinh thống khổ đau thương.

Tại cấp cao long chi cảm ngộ phối hợp địa ngục tinh thể, phối hợp với cổ nhân loại linh hồn, vô số bị đánh lấy ra nguyên tố cùng vật chất bắt đầu ngưng tụ.

Tạo thành một cái lại một cái hoàn toàn mới nhân loại.

Những người này không có giới tính phân chia, không có có tuổi nhỏ phân chia, thân thể toàn bộ đều là trong suốt, có vẻ vô cùng quỷ dị.

Ròng rã mấy vạn, mười mấy vạn tân nhân loại, không ngừng ngưng tụ lại đến.

Một cái mạnh mẽ thượng cổ đế quốc, không ... Một cái mạnh mẽ Khương Ly đế quốc, trong nháy mắt liền bị sáng lập.

Bọn họ nuốt chửng năng lượng dùng gần ngàn năm, nhưng mà một khi nuốt chửng đầy đủ, sáng lập toàn bộ đế quốc, vẻn vẹn chỉ cần mấy phút.

Đây chính là cấp cao long chi cảm ngộ sức mạnh, tuy rằng bên trong có rồng cái từ này, nhưng cuối cùng, nó là một loại năng lượng cảm ngộ.

Khương Ly nhàn nhạt nói: "Đương nhiên, giai cấp nhất định phải phân chia tốt, triệt để vứt bỏ cấp thấp tình cảm trở thành cao cấp nhất sinh mệnh, chỉ cần một người liền đủ rồi, người kia chính là ta. Nếu như tận lực để bọn họ vứt bỏ bên ngoài, vứt bỏ giới tính, trở nên không giống nhân loại mà nói, vậy thì không thích hợp sự thống trị của ta. Vì lẽ đó đám này tân nhân loại tại ta đế quốc bản đồ bên trong, thuộc về kém một bậc sinh mệnh. Vì lẽ đó hay là muốn cho bọn họ một cái dung tục bề ngoài."

Chỉ chốc lát sau, đám này cái gọi là thượng cổ tân nhân loại lại một lần nữa phát sinh ra biến hóa, thân thể của bọn họ từ trong suốt biến thành kim loại hình, cuối cùng đã biến thành nhân loại da thịt hình thái.

Nguyên bản không có giới tính, nhưng cũng rất nhanh dựa theo bọn họ nguyên bản giới tính, phân ra nam nữ.

Cuối cùng là tái tạo mặt, như trước cùng thời đại thượng cổ hắn / nàng giống nhau như đúc.

Thượng cổ niết diệt trước, đám người kia bị hút ra linh hồn, chú nhập địa ngục tinh thể bên trong, sau đó bị phi thuyền mang tới ngoài không gian, tránh né đại niết diệt.

Hiện tại, bọn họ tái tạo thân thể, cùng lúc đó hút ra linh hồn trước giống nhau như đúc, cùng đại niết diệt trước giống nhau như đúc.

Khương Ly vỗ nhẹ tay, hết thảy thượng cổ tân nhân loại tỉnh lại.

Linh hồn của bọn họ ngủ say vô số năm tháng, tại đại niết diệt trước cũng đã ngủ say, hay là hơn vạn năm, hay là càng lâu.

Nhưng mà, đối với bọn hắn mà nói, liền phảng phất chỉ là ngủ một đêm, thậm chí chỉ có một giây đồng hồ.

Trí nhớ của bọn họ, như trước duy trì tại hút ra linh hồn, mê man trước trong nháy mắt đó.

Sau khi tỉnh lại, bọn họ mở mắt ra.

Nhìn thấy quen thuộc đại điện, nhìn thấy quen thuộc hai cái cự long pho tượng, sau đó nhìn thấy quen thuộc ... Quân vương.

"Bệ hạ ... Đại niết diệt đi qua sao?" Có một cái thượng cổ nhân loại run rẩy hỏi.

Khương Ly nói: "Đi qua, đều qua, các ngươi sống sót, các ngươi tránh thoát này một hồi đại niết diệt, các ngươi vượt qua đại kiếp nạn."

Những thượng đó cổ nhân loại liếc mắt nhìn quảng trường này nói: "Bệ hạ, liền còn lại chúng ta những người này sao?"

"Đúng, liền còn lại các ngươi những người này." Khương Ly nói: "Chúng ta tất cả mọi người tại chỗ, chính là tân đế quốc, mới văn minh mồi lửa."

Sau đó, ở đây mười mấy vạn thượng cổ tân nhân loại, chỉnh tề quỳ xuống, dập đầu nói: "Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thật không hổ là lừa gạt chi thần, đám này thượng cổ nhân loại thậm chí cũng không biết mình bị tái tạo năng lượng thân thể, không biết mình bị khống chế linh hồn, không biết mình tại Khương Ly nơi đó, vẻn vẹn chỉ là một con số cư.

Bọn họ còn coi chính mình là vạn năm trước thân thể, vạn năm trước chính mình. Còn coi chính mình bị Khương Ly bảo vệ, trốn ở một góc nào đó, tránh được đại niết diệt.

"Ngô hoàng, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Tân đế quốc vạn tuế!"

Mười mấy vạn người chỉnh tề hô to.

Khương Ly hơi hơi nhắm mắt lại, nói: "Thẩm Lãng, con trai của ta, ngươi nhìn rõ ràng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nhìn rõ ràng, ngài đúng là chân chính giả dối chi thần, lừa dối tất cả mọi người, bao quát thượng cổ nhân loại."

Khương Ly nói: "Tốt lắm, ngươi hiện tại cần phải có thể nhắm mắt, ta muốn bóp chết linh hồn của ngươi, ba, hai ..."

...

Chú: Rốt cuộc viết xong, ngày hôm nay có thể nghỉ ngơi. Bái cầu vé tháng, không gì sánh được cảm kích chư vị huynh đệ ban tặng, để ta tràn ngập sức mạnh đi.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 636: Thẩm Lãng Cuối Cùng Vận Mệnh! Nhiều Năm Sau Đó!

Chương 636: Thẩm Lãng cuối cùng vận mệnh! Nhiều năm sau đó!

"Thẩm Lãng, dựa vào loại người như ngươi là cứu vớt không được văn minh, cứu vớt không được thế giới!"

"Ngươi thấp kém quá rồi!"

Sau đó Khương Ly phóng thích vô cùng cường đại lực lượng tinh thần, liều mạng mà nghiền ép Thẩm Lãng linh hồn.

Không sai, chính là loại kia trực tiếp nghiền ép.

Chính là một đoàn càng mạnh hơn tinh thần linh hồn, đi đè ép càng yếu hơn linh hồn.

Khương Ly không ngừng nuốt chửng, nuốt chửng ... Trong nháy mắt đến cực hạn.

Hắn còn có thể nuốt chửng địa ngục tinh thể sức mạnh tinh thần, nhưng mà Thẩm Lãng đại não không gian nhưng đến cực hạn, nó dung lượng là có hạn.

Bất quá điều này cũng làm cho Thẩm Lãng nhìn rõ ràng, trước cực hạn căn bản là không phải cực hạn, bây giờ hắn não vực không gian, sống sờ sờ bị căng ra vài lần dung lượng.

Trước chiếm cứ não vực không gian những tinh thần linh hồn tin tức đều đang không ngừng bị áp súc.

Liền phảng phất là một chiếc năm lăng hoành quang, quy định chính là cưỡi bảy người, nhưng lúc cần thiết, có thể dồn xuống năm mươi một người.

Khương Ly linh hồn tại Thẩm Lãng đại não bên trong chiếm lĩnh không gian càng lúc càng lớn, 70%, 80%, 90%.

Cuối cùng, đạt đến chín mươi chín phần trăm!

Còn lại Thẩm Lãng linh hồn, Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn, Medusa nữ hoàng tinh thần tin tức, còn có cự long tại Thẩm Lãng trong não vực lưu lại linh hồn tin tức tổng cộng gộp lại, chỉ chiếm 1% không gian.

Khương Ly kế tục đối Thẩm Lãng tiến hành linh hồn nghiền ép.

Nghiền ép đến 1% không gian còn chưa đủ, muốn nghiền ép đến một phần ngàn, một phần vạn.

Từ vĩ mô góc độ tới nói, linh hồn không phải vật chất, nó tương tự với từ trường, tương tự với điện tử tín hiệu loại hình, đương nhiên nó càng thêm phức tạp.

Mà Khương Ly đối Thẩm Lãng linh hồn hủy diệt phi thường trực tiếp, chính là không ngừng đè ép, đem một đoàn linh hồn đè ép trở thành một điểm, sau đó lại tiếp tục đè ép, vẫn đè ép đến cực hạn, linh hồn bên trong điện tử trong đó khoảng cách vượt qua một cái nào đó giới hạn, nhiên sau đó phát sinh sụp xuống.

Như vậy Thẩm Lãng linh hồn, coi như là hoàn toàn bị phá hủy.

Quá trình này rất cao cấp, cũng phi thường triệt để.

Nguyên bản còn có một loại càng thêm đơn giản biện pháp, kia chính là trực tiếp đem Thẩm Lãng linh hồn từ trong đầu kéo ra ngoài, trực tiếp tiêu tan ở trong không khí, rất nhanh sẽ biến thành tro bụi.

Nhưng Khương Ly muốn chính là cao cấp nhất hủy diệt phương thức, từ vĩ mô cùng thế giới vi mô đồng thời triệt để hủy diệt.

Khương Ly linh hồn vượt qua Thẩm Lãng ngàn lần, vạn lần, thậm chí còn không thôi.

Vì lẽ đó tại nghiền ép thời điểm, căn bản không hề sức chống cự.

Rất nhanh, Thẩm Lãng vô số linh hồn tin tức, trực tiếp bị nghiền thành vì một cái điểm, hơn nữa vẫn còn tiếp tục áp súc.

Chẳng mấy chốc sẽ đến một cái nào đó cực hạn, liền muốn bắt đầu bên trong sụp xuống, triệt để hủy diệt.

Này ... Khá giống là tụ biến a.

Liền muốn đến cực hạn, lập tức liền muốn đi vào hủy diệt cực hạn.

Mà nhưng vào lúc này.

Một cái không gì sánh được ánh sáng lóa mắt ảnh, đột nhiên từ trên trời giáng xuống!

Không nhận ra đây là vật gì, liền dường như một viên sao chổi đồng dạng, từ cửu thiên ở ngoài, gần hơn, chăng tốc độ ánh sáng, hướng về Khương Ly cung điện đột nhiên đập tới, hướng về Cực Bắc đại lục đột nhiên đập tới.

Mà cùng lúc đó!

Thẩm Lãng đại não bên trong, Đại Kiếp Minh Vương ngàn năm truyền thừa tinh thần linh hồn, Medusa bộ phận tinh thần linh hồn tin tức, mười ba tên đại hiền sư tinh thần linh hồn, đột nhiên nổ tung, hầu như hướng Khương Ly đột nhiên thả ra tính chất tự sát công kích.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Này càng như là thế giới vi mô bên trong hạch bạo đồng dạng.

Duy nhất biểu hiện ra biểu tượng, vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng con mắt thoáng lóe lên một cái.

Sau đó!

Từ trên trời phi tới cái kia quỷ dị ánh sáng, cũng chỉ có một cái điểm, một cái lượng thạc đến cực hạn điểm.

Không gì sánh được hung mãnh va chạm tại gừng ở cách xa cổ trên cung điện, va chạm tại Cực Bắc đại lục thượng.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Kinh thiên động địa nổ tung.

Uy lực vượt xa đạn hạt nhân, vượt qua Long Chi Hối.

Toàn bộ bầu trời, lại một lần nữa bị rọi sáng.

Toàn bộ Cực Bắc đại lục, bị nổ ra một cái không gì sánh được to lớn kinh người lỗ hổng.

Phóng ra ánh sáng, vượt qua gấp mười lần, gấp trăm lần thái dương, trong nháy mắt làm cho tất cả mọi người thị giác, toàn bộ biến mất!

Mà Khương Ly bóng người, phảng phất cũng bị này kinh thiên ánh sáng triệt để nuốt chửng.

Hắn mặt run lên, sau đó cất tiếng cười to nói: "Ha ha ha, thú vị, thú vị!"

"Thật vĩ đại tính chất tự sát công kích a."

"Quá vĩ đại, các ngươi đem hết toàn lực, chính là vì tại ta đế quốc thượng đâm ra một cái khổng sao?"

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Kinh thiên động địa nổ tung quang thiểm như trước đang tiếp tục, vạn dặm bên trên hắc ám bầu trời, đều bị rọi sáng.

.. ... .

Lần này, là chân chính thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa.

Không biết bao lâu thời gian trôi qua, hay là mấy năm, hay là càng lâu.

Phảng phất ngủ say cực kỳ lâu, lại phảng phất chỉ ngủ say trong nháy mắt.

Nhưng tỉnh lại cảm giác, so tại Quỷ Thành lần đó còn muốn ly kỳ, thật sự như là từ địa ngục trở về, trùng sinh đồng dạng.

Đầu tiên là cảm giác được linh hồn tồn tại, nhưng mà không cảm giác được thân thể.

Lại qua một hồi lâu, linh hồn sức mạnh phảng phất dần dần lan tràn đến toàn thân, hắn có thể cảm giác được tứ chi cùng thân thể.

Lại qua cực kỳ lâu, hắn mới khôi phục một chút xíu khí lực, khôi phục thính giác, khôi phục nhận biết.

Lại qua cực kỳ lâu, hắn mới mở hai mắt ra.

Nơi này là một hang núi, hắn có nằm tại óng ánh long lanh trên một cái giường, tất cả xung quanh có vẻ như thế xa lạ.

Lại qua một hồi lâu, hắn tứ chi khôi phục nhúc nhích, khó khăn bò lên.

Này ... Này xem như là một cái phòng thí nghiệm sao? Bạch Ngọc Kinh phòng thí nghiệm? Hay hoặc là là cái khác thượng cổ phòng thí nghiệm?"

Toàn bộ bên trong phòng thí nghiệm vô cùng đơn giản, chỉ có một cái giường, còn có một cái bàn.

Thẩm Lãng đi tới phía trước bàn, mặt trên có lưu lại một tờ giấy.

"Khuôn mặt ngươi, thể hình, năng lượng khí tức, tinh thần khí tức cũng đã phát sinh thay đổi, trừ ngươi ra chính mình ở ngoài, đã không người nào biết thân phận của ngươi, ngươi có thể đi ra ngoài."

Đây chính là trên tờ giấy hết thảy nội dung, mặt trên còn có một cái ký tên: Linh.

Có ý gì?

Cái này linh là một người, vẫn là một tổ chức?

Trên bàn còn có một chiếc gương tại, vừa bắt đầu là hoàn toàn mơ hồ, liền phảng phất không có đối tiêu đồng dạng, Thẩm Lãng nháy mắt một cái, bắt đầu nhìn chầm chầm.

Nhất thời trong gương tất cả trở nên rõ ràng lên, hắn nhìn thấy chính mình khuôn mặt mới.

Quả nhiên là triệt để thay đổi.

Thực sự là ly kỳ a, khuôn mặt này còn là phi thường đẹp trai, nhưng là cùng trước Thẩm Lãng đã hoàn toàn khác nhau.

Còn có bộ thân thể này, cũng phát sinh triệt để biến hóa.

Trước Thẩm Lãng phi thường suy nhược, tuy rằng tứ chi thon dài, nhưng hoàn toàn không có bắp thịt cảm, phi thường như là nữ nhân vóc người.

Mà hiện tại bộ thân thể này liền muốn kiên cường cường tráng rất nhiều rồi, bắp thịt mạnh mẽ phát đạt, thế nhưng là không quá phận.

Hơn nữa tố chất thân thể, cảm giác mạnh mẽ, đều so với trước tốt hơn rất nhiều rất nhiều.

Hắn từ một cái so nữ nhân xinh đẹp hơn mỹ nam tử, đã biến thành anh tư bừng bừng bột mỹ nam tử.

...

Ngoài ra, phòng thí nghiệm này bên trong liền cũng lại không có bất kỳ vật gì, tin tức gì đều không có.

Nơi này là nơi nào? Thời gian đã qua bao lâu?

Khương Ly muốn phá hủy Thẩm Lãng linh hồn thời điểm, đến tột cùng phát sinh cái gì?

Hết thảy đều không hề ký ức.

Hắn mơ hồ chi nhớ tới Khương Ly xem thường gào thét cùng trào phúng.

Quá vĩ đại, các ngươi đem hết toàn lực, chỉ vì tại ta đế quốc đâm một cái khổng sao?

Chí ít từ cái này khẩu khí thượng, Khương Ly lúc đó như trước nắm chắc phần thắng, hết thảy tính chất tự sát công kích, đều vẻn vẹn chỉ là chọc một cái khổng mà thôi.

Nhưng mà cái khác tin tức, liền hoàn toàn không có.

Thẩm Lãng đi ra ngoài, phát hiện trên đất có một đạo tơ hồng phi thường bắt mắt chói mắt.

Hắn vừa bước ra đường dây này.

Trong nháy mắt phía sau phòng thí nghiệm tất cả, toàn bộ nát tan. Cả cổ phòng thí nghiệm, đã biến thành tối bình thường nhất hoang dã sơn động.

Nơi này là nơi nào?

Qua đi thời gian bao lâu?

Cái này linh là ai? Thế giới này phát sinh cái gì?

...

Thẩm Lãng đi ra khỏi sơn động, sau đó hắn nhìn thấy một cái không gì sánh được ly kỳ thế giới.

Hắn trạm đến phi thường cao, vì lẽ đó xem đến rất xa.

Toàn bộ thế giới hoàn toàn tĩnh mịch, thật sự phảng phất toàn bộ đều chết.

Trong tầm mắt tất cả, đều là băng tuyết.

Hết thảy đại địa, Cao Sơn, rừng rậm, toàn bộ bị băng tuyết bao trùm.

Nhưng nơi này không phải bắc cực, mà là đã từng nội lục.

Lúc này thiên hơn mười ngàn dặm không mây, trời xanh quang đãng.

Thẩm Lãng ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, không biết có phải ảo giác hay không, thái dương phảng phất lớn lên một ít, hơn nữa còn biến đỏ, không có trước mãnh liệt như vậy.

Khí trời thật sự phi thường phi thường lạnh, cần phải tại dưới 0 mấy chục độ Celsius.

Then chốt nơi này cần phải không phải bắc cực, cũng không phải Cực Bắc đại lục a.

Thẩm Lãng đã không có thượng cổ vương giới, cũng không có long chi tâm, hắn bây giờ còn có thể dựa vào thân thể này kháng đông.

Nhưng mà ... Dĩ nhiên hoàn toàn không có vấn đề.

Hắn ... Thậm chí không cảm giác được cái gì lạnh lẽo thống khổ.

Toàn bộ thế giới đều đã chết rồi sao? Chỉnh cái tinh cầu đều bị băng tuyết bao trùm sao?

Đã không có văn minh, không có sự sống, không có quốc gia sao?

Thẩm Lãng nỗ lực trông về mỗi một nơi, đầy đủ một hồi lâu, hoàn toàn không nhìn thấy bất kỳ thành thị, bất kỳ thôn trang, bất kỳ văn minh tồn tại vết tích.

Sau đó Thẩm Lãng căn cứ thái dương quang chiếu thường xuyên, còn có cái khác một loạt điều kiện, suy tính ra vị trí của chính mình.

Hắn tại nam bộ hải vực chi nam!

Được đáp án này thời điểm, Thẩm Lãng cũng giật mình.

Nam bộ hải vực chi nam, vậy cũng là tuyệt đối nhiệt đới, này so Sa Man tộc vùng cực nam còn muốn nam, lại đi về phía nam chính là đông nam hải vực quốc gia, lại đi về phía nam chính là siêu nhiệt đới đồng nội đại lục, thượng gương mặt trừ ra vô số động vật ở ngoài, hầu như là không có loài người ở nơi đó.

Mà hiện ở khu vực này dĩ nhiên cũng nghìn dặm đóng băng, bên dưới ngọn núi này mênh mông bát ngát không phải đồng bằng, mà là bị đóng băng hải dương a.

Liền nam bộ hải vực đều trở thành vĩnh đông chi hải.

Trước Thẩm Lãng đi bắc cực thời điểm, vĩnh đông chi hải khoảng cách Viêm Kinh còn có hơn một vạn dặm đây, nơi này khoảng cách Viêm Kinh vượt qua hai vạn dặm.

Nói cách khác, vĩnh đông chi hải đi về phía nam lan tràn ba vạn dặm?

Này, này đến tột cùng qua đi mấy năm a?

Chỉnh cái tinh cầu dĩ nhiên trở nên như thế lạnh? Tiếp theo Thẩm Lãng còn phát hiện, không khí cũng biến thành mỏng manh rất nhiều, nơi này rõ ràng là mặt nước biển, nhưng có cao nguyên phản ứng cảm giác.

Đương nhiên Thẩm Lãng này cụ toàn thân thể mới phảng phất phi thường mạnh mẽ, vì lẽ đó sẽ không có cao phản, nhưng vẫn có thể tính toán ra dưỡng khí nồng độ hạ xuống, ước chừng chỉ có trước 30% không tới.

Đây là trí mạng đi, dưỡng khí dĩ nhiên biến mất rồi 70%? Nhân loại kia còn làm sao sinh tồn?

Thế giới này văn minh còn có ở hay không? Có phải là trừ ra Khương Ly ngóc đầu trở lại thượng cổ tân nhân loại ở ngoài, tất cả mọi người đều chết hết?

Đại Càn đế quốc, Tây Luân đế quốc, còn có Thẩm Lãng người nhà, còn có ở hay không?

Thiên hạ vạn dân, còn có ở hay không?

...

Sau đó, Thẩm Lãng muốn làm một cái quyết định, là hướng về bắc đi, vẫn là đi về phía nam đi.

Nơi này là vĩnh đông nam bộ hải vực, vì lẽ đó hướng về bắc đi mà nói, sẽ tiến vào đã từng sa rất quốc cảnh bên trong, lại hướng về bắc mà nói, sẽ tiến vào nước Việt cảnh nội.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, hướng về phương bắc phương hướng lao nhanh, thật sự dường như liệt mã như vậy tốt, mỗi giờ lao nhanh 200 dặm cũng không cảm thấy mệt mỏi.

Hắn thân thể này thật sự bị cải tạo đến cường hãn rất nhiều rất nhiều.

Thẩm Lãng vẫn hướng về bắc, vẫn hướng về bắc, ròng rã lao nhanh hơn bốn ngàn dặm.

Một đường hướng về bắc, khí trời càng ngày càng giá lạnh.

Một đường đều là bị đóng băng hải dương, hết thảy hòn đảo cũng đều bị băng tuyết bao trùm, không có bất kỳ sinh mệnh vết tích.

Đóng băng trên mặt biển, tự nhiên cũng không có bất kỳ thuyền, dọc theo đường đi đều không có ngộ đến bất luận nhân loại nào.

Dựa theo Thẩm Lãng kế hoạch , dựa theo Thẩm Lãng cấu tứ, không phải như vậy a, nhân loại văn minh sẽ không triệt để diệt vong a.

Bỗng nhiên, hắn ngừng lại.

Chuyển biến phương hướng, hướng về hướng đông nam lao nhanh, hướng về Tam Giác Ma Quỷ phương hướng lao nhanh.

Ròng rã hơn một vạn dặm, Thẩm Lãng lao nhanh mấy ngày mấy đêm, thân thể của hắn phảng phất hoàn toàn không biết mệt mỏi đồng dạng, trái tim phảng phất cuồn cuộn không ngừng thả ra sức mạnh.

Rốt cuộc, hắn lại một lần nữa đi tới Tam Giác Ma Quỷ trước mặt.

Sau đó hắn phảng phất bị đông lại, hoàn toàn không nhúc nhích.

Tam Giác Ma Quỷ, đã từng hắn là cỡ nào quen thuộc a.

Nơi này đã từng là toàn bộ thế giới cấm địa, chỗ nguy hiểm nhất, bất luận nhân loại nào đều không thể tiến vào, dù cho siêu thoát thế lực cũng không ngoại lệ.

Nơi này có thế giới chi tường, màu đen sương mù dày bao phủ mấy ngàn dặm, liên tiếp hải dương cùng bầu trời.

Màu đen trong sương mù dày đặc, vô số lốc xoáy, vô số thiểm điện, nơi này nguyên bản là phảng phất địa ngục như vậy tồn tại.

Mà hiện tại ... Thế giới chi tường không có, màu đen sương mù dày không có, lốc xoáy không có, thiểm điện không có.

Không có thứ gì.

Nơi này hải vực cũng hoàn toàn bị đóng băng, Thất Lạc đế quốc thành thị phế tích vẫn còn, những phòng ốc kia xa hoa, đã từng một nửa tại ngoài khơi bên trên, một nửa tại nước biển bên dưới.

Mà hiện tại nước biển bị đông lại, những thành thị này phế tích, cũng bao phủ dày đặc băng tuyết.

Một cái hải quái cũng không thấy, Tam Giác Ma Quỷ triệt để trở thành tĩnh mịch.

Cái kia Medusa nữ hoàng pho tượng đây?

Thẩm Lãng kế tục lao nhanh, hướng về Tam Giác Ma Quỷ trung tâm lao nhanh.

Đối với Thẩm Lãng mà nói, Medusa nữ hoàng pho tượng lại như là một cái lá cờ, một cái trọng yếu tọa độ.

Sau một ngày!

Thẩm Lãng đi tới Tam Giác Ma Quỷ trung tâm.

Medusa nữ hoàng pho tượng không gặp, nó nguyên bản đứng sững ở nơi này, cao như núi đồng dạng. Cứ việc phần lớn thời điểm đều là ẩn hình, nhưng lần này là thật sự hoàn toàn biến mất.

Thượng cổ niết diệt sau, Medusa nữ hoàng dù cho coi như đã biến thành hóa thạch, cũng đang cố gắng duy trì Thất Lạc đế quốc truyền thừa, không cho nó triệt để diệt vong.

Mà hiện tại ... Thất lạc quốc gia phế tích khẳng định là không có, mà Tam Giác Ma Quỷ cũng không còn.

Thất Lạc Yêu Mẫu cần phải mang theo vô số hải quái lưu vong, chúng thành công rồi sao? Bọn họ trốn đi nơi nào?

...

Thẩm Lãng nằm tại mặt băng bên trên, nhìn bị băng tuyết bao trùm thành thị phế tích, tĩnh lặng không hề có một tiếng động.

Hắn như trước không cảm giác được lạnh giá, cũng không cảm giác được đói bụng, liền như thế lẳng lặng mà nhìn trên trời đấu chuyển tinh di.

Ở trong đầu của hắn có trí nhớ đầy đủ, liên quan với Thẩm Lãng trí nhớ của chính mình. Nhưng mà ngoài ra, không có thứ gì, Medusa nữ hoàng mẫu ký ức, Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn, hết thảy đều không có.

Đương nhiên, đã bị Thẩm Lãng giải thích ra đến cái kia một phần, đã trở thành linh hồn hắn đoạn ngắn, vẫn là tồn tại.

Trung giai long chi cảm ngộ, cái này trọng yếu nhất đồ vật, cũng như trước tại.

Vì lẽ đó, hắn như trước nắm giữ trí tuệ nhất đại não.

Bất quá trí não đã biến mất không còn tăm hơi, hoặc là nói không phải biến mất rồi, mà là không có cần thiết, bởi vì trí trong đầu tất cả số liệu, đều trở thành Thẩm Lãng đại não một phần, những hướng phức tạp giải toán, Thẩm Lãng cũng không cần trí não, chính mình liền có thể độc lập hoàn thành, hơn nữa còn thực sự nhanh hơn nhiều, so siêu máy tính còn nhanh hơn.

Hắn tĩnh lặng nằm tại trên mặt băng, không ngừng suy nghĩ, suy nghĩ.

Ròng rã mấy ngày mấy đêm sau.

Thẩm Lãng từ trên mặt băng bò lên, hắn lại một lần nữa hướng về phương bắc lao nhanh.

Mà lần này chỗ cần đến là Nộ Triều thành, hắn căn cơ Nộ Triều thành.

Thẩm Lãng tuy rằng chinh phục Càn Kinh, lại chinh phục Viêm Kinh, nhưng theo một ý nghĩa nào đó hắn ở trên thế giới này quê hương chỉ có Nộ Triều thành.

Cứ việc đã rất lâu không ăn không uống, nhưng Thẩm Lãng tốc độ chạy trốn càng lúc càng nhanh, sức mạnh trong cơ thể thật sự phảng phất cuồn cuộn không dứt đồng dạng.

...

Này một đường đi Nộ Triều thành, ròng rã khoảng hai vạn dặm.

Dọc theo đường đi, như trước không có ngộ đến bất luận nhân loại nào, bất kỳ thuyền, bất kỳ không trung quân đoàn, không có thứ gì.

Ròng rã mấy ngày mấy đêm sau, Thẩm Lãng đi tới Nộ Triều thành trước mặt.

Đương nhiên nơi này hải vực, cũng triệt để kết băng.

Nộ Triều thành vẫn còn, thậm chí phi thường hoàn chỉnh, không có tao đến bất kỳ phá hoại.

Nhưng mà, đã hoàn toàn bị băng tuyết bao trùm, hết thảy nhà liền phảng phất bị độ một tầng pha lê đồng dạng, óng ánh long lanh, đó là dày đặc băng.

Cả tòa thành thị, hoàn toàn tĩnh mịch.

Không có nửa bóng người.

Hết thảy trong phòng, không có nửa người, cũng không có bán bộ thi thể.

Đã từng Nộ Triều thành cỡ nào phồn hoa, cỡ nào bận rộn, đây là Thẩm Lãng công nghiệp trung tâm, nhiều nhất thời điểm có vượt qua ba mươi vạn công nhân, ba mươi vạn quân đội tụ tập ở cái này Lôi Châu trên đảo, Nộ Triều thành không ngừng xây dựng thêm, cuối cùng toàn bộ thành thị kéo dài đại mấy chục dặm.

Hiện tại, rỗng tuếch.

Hoàn toàn tĩnh mịch!

Đại thành bảo bên trong, hắn đã từng thống trị trung tâm, cũng không có một bóng người.

Băng sương đã chiếm lĩnh trong phòng từng tấc một.

Thẩm Lãng lao nhanh đi Thiên Đường trang viên.

Như trước rỗng tuếch, không có nửa người, không có bán bộ thi thể.

Toàn bộ trang viên, hoàn toàn bị băng tuyết bao trùm.

Thẩm Lãng hết thảy người nhà đều ở nơi này, vợ con của hắn, nhạc mẫu, nghĩa phụ, dưỡng mẫu, đệ đệ, Ninh Nguyên Hiến, Biện phi, Ninh Diễm, Thẩm Lực, Thẩm Mật vân vân.

Hết thảy người thân, hết thảy hài tử, đã từng đều ở nơi này.

Hiện tại, hoàn toàn không gặp.

Thậm chí Thẩm Lãng trong đầu, còn đang vang vọng Ninh Nguyên Hiến.

Ninh Nguyên Hiến nói đã tìm tới mới niềm tin, kế tục sống tiếp niềm tin, khô ngồi ở chỗ này chờ Thẩm Lãng trở về.

Hắn cùng Ninh Nguyên Hiến cáo biệt, phảng phất liền tại ngày hôm qua.

Thậm chí hắn như trước có thể nhớ rõ, hắn cáo biệt, ôm ấp Ninh Nguyên Hiến, thân thể hắn khô gầy run rẩy cảm giác.

Nhạc phụ, các ngươi ở nơi nào?

Con trai của ta, thê tử của ta, các ngươi ở nơi nào?

Thế giới này văn minh, còn có ở hay không?

Khương Ly, ngươi đây cái tội ác ngập trời ma quỷ, ngươi đến tột cùng với cái thế giới này làm cái gì?

...

Chú: Cấu tứ N giờ, chương này liền 5,000 chữ rồi! Như trước bái cầu vé tháng, tẩm bổ ta tâm, cảm ơn đại gia.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 637: Thiên Đường! Vạn Tuế! Quá Lâu Không Gặp Thê Tử

Chương 637: Thiên đường! Vạn tuế! Quá lâu không gặp thê tử

Sau đó, Thẩm Lãng tại Nộ Triều nội thành kế tục thăm dò, muốn tìm được ghi chép liên quan, hoặc là tương quan nhắn lại, cũng không thể liền đôi câu vài lời đều không hề lưu lại đi.

Nhưng mà Thẩm Lãng tìm khắp cả mỗi một chỗ, không có bất kỳ phát hiện nào.

Đúng là nhìn thấy rất nhiều văn tự ghi chép, không chỉ là thí nghiệm ghi chép, còn có Khu mật viện báo cáo, thậm chí còn có bọn nhỏ bài tập.

Nhưng hết thảy văn tự ghi chép, đều dừng lại tại một ngày nào đó, cũng chính là ngày mùng 9 tháng 12.

Ngày đó, cũng chính là Khương Ly hiện thế, thượng cổ văn minh bao phủ làm lại một ngày kia.

Hết thảy văn tự đều tính đến tại ngày đó, thậm chí rất nhiều bọn nhỏ nhật ký cũng là như thế.

Thẩm Lãng nhìn thấy thật nhiều nhật ký, trong đó có con gái Thẩm Mật, còn có nhi tử Thẩm Lực nhật ký.

Con gái Thẩm Mật trời sinh chính là một cái công chúa, cho nên nàng nhật ký cũng hoàn toàn như là một cái công chúa.

Tại nhật ký, nàng viết ra đối tỷ tỷ Yêu Yêu tưởng niệm, đối bố tưởng niệm, sau đó viết một ngày kia học tập cảm ngộ.

"Ta ngày hôm nay hội họa nghệ thuật khóa hoàn thành không được, chịu đến An Nhã học sĩ phê bình, lão sư nói ta cá heo họa đến không có linh khí, đặc biệt là cái kia hai con mắt. Ta cũng không có đang hưởng thụ sáng tác quá trình, không nghĩ tới giao cho trong tranh cá heo tại sinh mệnh, ta cảm thấy phi thường ủ rũ cùng xin lỗi, bởi vì ta xác thực thất thần, bởi vì ta quá tưởng niệm bố."

"Xin lỗi cá heo nhỏ, ta không hề thật lòng đi họa ngươi, ta không có giao cho ngươi linh hồn, như thế khả năng dẫn đến ngươi tại một thế giới khác không cách nào giáng sinh, xin lỗi, ta cá heo nhỏ ..."

Đây là Thẩm Mật nhật ký, lúc đó nàng mới mười một tuổi, tràn ngập ngây thơ chất phác cùng ảo tưởng, nàng thậm chí cảm thấy chỉ cần họa đến đầy đủ tốt, liền có thể cho trong tranh động vật nhỏ sinh mệnh. Chỉ cần họa đến tràn ngập linh hồn, như thế sẽ có một con trong tranh động vật nhỏ tại một cái nào đó thế giới chân chính sinh ra.

Nàng là công chúa chân chính, toàn bộ tâm linh đều là hồng nhạt, tràn ngập tuyệt đối thuần khiết và thiện lương.

Thẩm Lãng nhìn con gái nhật ký, cảm giác được nội tâm dường như muốn hòa tan.

Đã từng Thẩm Mật bảo bảo là hắn yêu nhất, tại Thiên Việt thành đoạn thời gian đó, hắn hầu như mỗi ngày đều yêu thích không buông tay ôm, thậm chí tại nàng vẫn chưa thể ăn muối thời điểm, liền đập hạt dưa cho nàng ăn.

Lúc đó Thẩm Mật bảo bảo vẫn không có răng dài, vì lẽ đó một viên hạt dưa nhân có thể ngậm trong miệng ròng rã một canh giờ đều không có ăn xong.

Thẩm Mật từ nhỏ đến lớn liền bị bảo vệ rất khá, nàng trong tầm nhìn nhìn thấy tất cả hầu như đều là mỹ hảo mộng ảo.

Hiện tại, nàng đi nơi nào?

Thẩm Lãng sớm đưa đi Yêu Yêu, bởi vì Yêu Yêu tinh thần mẫu thân là Medusa Naru nữ vương, nàng đang tiếp tục giữ lại sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng hiện tại liền Thẩm Mật bảo bảo cũng không gặp.

Sau đó, Thẩm Lãng nhìn thấy Thẩm Lực nhật ký.

Đứa nhỏ này chữ viết đến thật tốt, cẩn thận tỉ mỉ, còn nhỏ tuổi, công lực cũng đã thâm hậu. Tại hắn nhật ký, tràn ngập ý thức trách nhiệm, mặc dù mới mười một tuổi, nhưng mà hắn suy tư cũng đã đều là đại sự.

Nhật ký hắn trước tiên phát biểu chính mình một ngày kia đối đại kiền quốc sử chương trình học cảm ngộ, tiếp theo viết chính mình đối số học tâm đắc.

Nói chung, hắn nhật ký như là một phần văn bản báo cáo, nghiêm túc cực kỳ. Nhưng nhật ký là một loại phi thường tư mật văn tự, hẳn là phi thường thả lỏng, không nói cách thức, thậm chí không cần quá chú ý hành văn. Mà Thẩm Lực một chỉnh bản nhật ký đều là nghiêm túc như vậy, có nề nếp, thậm chí Thẩm Lãng đều có thể cảm nhận được hắn làm được thẳng tắp, một chữ vạch một cái viết nhật ký kiểu dáng.

Thẩm Lãng mỗi một đứa bé tính cách đều không giống nhau, mà Thẩm Lực tính toán là phi thường đặc thù một cái.

Hắn cũng không là phi thường thông minh, không sánh được Thẩm Dã, không sánh được Loki, thông minh chỉ có thể coi là trung thượng, nhưng mà hết sức chăm chú, mặc kệ làm chuyện gì đều đem hết toàn lực, theo đuổi hoàn mỹ, hơn nữa đối với mình có cực cao đạo đức chuẩn tắc.

Tại chỉ có bốn, năm tuổi thời điểm, lại như là một cái tiểu đại nhân đồng dạng. Nhưng lại không giống như là Thẩm Dã như vậy gần như yêu nghiệt thông minh từ bé, Thẩm Lực nghiêm túc như trước mang theo hài tử đáng yêu khí tức.

Tại hắn chỉ có hai ba tuổi thời điểm, hầu như tất cả mọi người đều kết luận, Thẩm Lực tương lai tất thành đại khí.

Nếu như không có Thẩm Dã xuất hiện, Thẩm Lực sẽ là Thẩm Lãng tốt đẹp nhất người thừa kế. Đương nhiên coi như Thẩm Dã tồn tại, Ninh Nguyên Hiến, Ninh Chính đều vừa ý Thẩm Lực, muốn đem nước Việt giang sơn truyền cho hắn.

Tại nhật ký, Thẩm Dã cuối cùng vẫn là viết ra chính mình quấy nhiễu.

Ta là phụ thân nhi tử, cũng là mẫu thân nhi tử. Ta không giống để ông ngoại thất vọng, cũng không muốn để cho cậu thất vọng , ta muốn thực hiện Ninh thị gia tộc trách nhiệm, nhưng mà ta họ Khương, ta không biết như thế có phải là không đạo đức.

Nguyên lai không chỉ có Thẩm Lãng có như thế quấy nhiễu, còn nhỏ tuổi Thẩm Lực quấy nhiễu càng lớn hơn.

Hắn đạo đức trình độ quá cao, làm Ninh Diễm con trai của công chúa, Ninh thị ngoại tôn, hắn một mặt không muốn để cho Ninh Nguyên Hiến cùng Ninh Chính thất vọng, nhưng ở một phương diện khác lại cảm giác mình là Khương thị con trai, đi kế thừa nước Việt giang sơn, có phải là không đúng, có soán vị hiềm nghi?

Hắn vẻn vẹn mới mười một tuổi, liền bắt đầu suy nghĩ cái vấn đề này.

Thẩm Lãng ôm hai đứa bé nhật ký, để ở trong lòng khẩu vị trí, đặt ở mũi hạ muốn ngửi được mặt trên khí tức.

Con trai của ta, con trai của ta, xin lỗi, ta không thể bảo vệ tốt các ngươi.

Vợ con của ta môn, cha mẹ ta, ta nhạc phụ mẫu, người nhà của ta, bằng hữu của ta, các ngươi ở nơi nào.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, liền phảng phất hai đứa bé ở trước mắt, một cái đang vẽ tranh, một cái đang viết đồ vật.

Hắn rất muốn đem này hai bản nhật ký thả ở bên người, nhưng mà hắn không thể làm như vậy, bởi vì rất có thể sẽ bại lộ thân phận.

Hắn cẩn thận từng ly từng tý một mà đem nhật ký trở về chỗ cũ, nơi này khí trời lạnh như vậy, sẽ không hỏng hóc.

...

Thẩm Lãng đi tới Nộ Triều thành đại thành bảo đỉnh trông về.

Trong tầm mắt tất cả, như trước là triệt để tĩnh mịch, không có nửa bóng người, không có bất kỳ hoạt động gì dấu hiệu.

Hắn hiện tại liền muốn biết, thời gian đến tột cùng đi qua bao lâu, Đại Càn đế quốc, Ngô Sở Việt chờ quốc còn có ở hay không?

Nhân loại văn minh, còn có ở hay không?

Dựa theo bình thường suy đoán, hẳn là không ở, bởi vì nơi này nhiệt độ đã hạ xuống đến dưới 0 bảy mươi, tám mươi độ Celsius.

Trước hắn tại nam bộ hải vực, nơi nào hẳn là chỉnh cái tinh cầu oi bức nhất địa phương, kết quả đều triệt để đóng băng.

Này chứng minh toàn bộ thế giới, cũng đã đóng băng, cao nhất nhiệt độ, đều ở dưới 0 năm mươi độ Celsius, lẽ thường tới nói thế giới này văn minh, cần phải đã không còn sót lại chút gì.

Nhưng mà Thẩm Lãng không tin!

Cần phải rời đi, Thẩm Lãng sâu hơn thâm liếc mắt một cái Nộ Triều thành.

Gặp lại quê hương của ta.

Mục tiêu kế tiếp, hắn muốn đi huyền vũ thành, đây là hắn đi tới thế giới này sau cái thứ nhất gia.

Huyền Vũ bá tước phủ, khoảng cách Nộ Triều thành cũng chỉ có không tới hai ngàn dặm mà thôi.

Thẩm Lãng kế tục bước chân lao nhanh, hướng về phía tây phương hướng chạy nhanh.

...

Mấy cái canh giờ sau!

Thẩm Lãng dọc theo đóng băng ngoài khơi vẫn chạy nhanh, lại một lần nữa nhìn thấy lục địa.

Đương nhiên, kỳ thực hiện tại lục địa cùng hải dương giới hạn đã phi thường mơ hồ, đều là vô biên vô hạn băng tuyết, ngoài khơi cũng hoàn toàn bị đông cứng.

Bất quá trên đất bằng có núi sông, có thành trấn, có thôn xóm.

Thẩm Lãng đạp ở nước Việt trên đất đai. Nơi này rất lạnh, nhưng mà trái tim của hắn càng thêm lạnh lẽo.

Bởi vì nơi này nhà, nơi này thành trì, cũng hoàn toàn rỗng tuếch. Một bóng người đều không có, trên đất tuyết đọng đã có mười mấy mét, nhưng không có bất kỳ bước chân vết tích.

Không cần nói không có ai bước chân, chim bay cá nhảy đều không có, toàn bộ thế giới phảng phất bất động.

Thẩm Lãng nhanh chóng lao nhanh, đi tới quen thuộc huyền vũ thành.

Thật quen thuộc tường thành a, nhưng là vừa chưa quen thuộc, bởi vì hoàn toàn bị băng tuyết bao trùm, chỉ có thể đại thể nhìn thấy một cái đường viền.

Toàn bộ huyền vũ thành, đều bao phủ lên một tầng hàn băng tuyết đọng.

Thẩm Lãng bộ vào trong thành, nhà trên căn bản cũng đã bị băng tuyết nhấn chìm.

Đào mở băng tuyết, phía dưới như trước rỗng tuếch, huyền vũ trong thành hết thảy nhà không có một bóng người, đường phố cũng không có một bóng người.

Này không bình thường, quá không bình thường. Hoàn cảnh này hạ, coi như không có người sống cũng có thể có thi thể a, hơn nữa như thế lạnh, coi như mấy chục năm, thi thể cũng sẽ không hư.

Coi như thi thể hư, vậy ít nhất cũng có cốt hài a.

Nhưng không có thứ gì, hoàn toàn là không.

Này quá quỷ dị, quá ly kỳ. Vì sao trong thành không có nửa cái người sống, cũng không có bán bộ thi thể?

Thẩm Lãng rời đi huyền vũ thành, nhằm phía huyền vũ phủ công tước, Kim thị gia tộc thành bảo.

...

Nơi này nên tính là Thẩm Lãng chân chính gia, hắn cùng Mộc Lan ở đây vượt qua vui sướng nhất thời gian.

Lúc đó hắn vừa ở rể Kim thị gia tộc không lâu, ước chừng có sắp tới một năm này, đều là tại Huyền Vũ bá tước trong phủ vượt qua.

Cái kia nhàn nhã tháng ngày là lúc nào kết thúc đây? Liền tại hắn mở ra thiên hạ không thù lữ trình, tiến vào thủ đô thiên càng, muốn đi diệt Tô Nan.

Từ vào lúc ấy lên, Thẩm Lãng liền tiến vào không gì sánh được bận rộn cuộc đời. Kẻ thù một cái tiếp theo một cái tiêu diệt.

Tại thời gian rất lâu bên trong, hắn vẫn luôn cho rằng chờ tiêu diệt kẻ thù trong danh sách cái cuối cùng tên thời điểm, hắn liền du rảnh rỗi, là có thể hưởng thụ sinh hoạt.

Kết quả, Đại Viêm hoàng đế sau khi chết, hắn lớn nhất kẻ thù, thậm chí toàn bộ thiên hạ lớn nhất kẻ thù giáng lâm.

Cha của hắn Khương Ly!

Thẩm Lãng cất bước tại Huyền Vũ bá tước trong phủ, lúc này cần phải xưng là huyền vũ phủ công tước.

Phi thường kỳ quái, huyền vũ thành bị tuyết đọng nhấn chìm, nhưng mà Kim thị gia tộc phủ đệ cũng không có.

Nơi này tuyết đọng, cũng chỉ có chừng một thước.

Này rõ ràng không bình thường, lẽ ra nơi này cũng có thể bị tuyết đọng mai một, vì sao chỉ có một thước?

Bất quá nơi này tuyết đọng cũng không có bất kỳ vết chân, duy nhất vết chân là Thẩm Lãng lưu lại.

Xuyên qua thao trường, xuyên qua chủ bảo, đi tới hậu viện, nơi này là Thẩm Lãng cùng Mộc Lan khu nhà nhỏ, ở đây vượt qua vô số hạnh phúc tươi đẹp năm tháng, đương nhiên cũng là không biết xấu hổ tháng ngày.

Tiến vào phòng của mình, bên ngoài chính là thư phòng.

Trong này như trước sạch sẽ, không có bất kỳ tuyết đọng. Thẩm Lãng đứng ở một bức tường hạ, này đã từng chính là hắn viết kẻ thù danh sách vách tường.

Bất quá lúc này mặt trên rỗng tuếch, bởi vì bị quét một tầng thạch cao.

Thẩm Lãng đem thạch cao bóc ra từng mảng, liền lộ ra bên trong kẻ thù danh sách.

Phần lớn tên thượng, cũng đã đánh một cái xoa. Tô Nan, thái tử, Tiết Triệt vân vân.

Đương nhiên nơi này kẻ thù danh sách, vẫn không có Đại Viêm hoàng đế tên, cái cuối cùng tên là Quách Tĩnh.

Ách! Thật lúng túng a, Thẩm Lãng kẻ thù danh sách từng xuất hiện rất nhiều chuyện cười.

Có chút là thật kẻ thù, mà có mấy người nhưng từ kẻ thù đã biến thành trung thành thuộc hạ, tỷ như Tô Nan.

Có mấy người, từ kẻ thù đã biến thành cẩu nam nữ, nhất định phải Từ Thiên Thiên.

Mà có mấy người, từ kẻ thù đã biến thành thân như phụ tử, tỷ như Ninh Nguyên Hiến.

Cái này Quách Tĩnh (guōjìng) là quốc quân (guójūn) hài âm, bởi vì lúc đó Thẩm Lãng còn tại nước Việt bên trong hỗn, không dám trực tiếp tả quốc quân hai chữ.

Lúc này, quốc quân hai chữ bên cạnh còn vẽ một khuôn mặt, chỉ có mắt, mũi, miệng, chỉ có không có mặt, còn lè lưỡi, lỗ tai là chó lỗ tai, mà xem ngũ quan ngờ ngợ là Thẩm Lãng khuôn mặt.

Đây là Thẩm Lãng họa, xem như là gắng chịu nhục. Ý kia ta đem quốc quân xem là kẻ thù, hiện tại ta muốn thu hồi danh tự này, ta Thẩm Lãng nói chuyện không đáng tin, vì lẽ đó ta liền không biết xấu hổ, ta chính là một cái chó con. Con chó nhỏ này lỗ tai, vẫn là Băng Nhi tiểu nha đầu họa.

Băng Nhi, đã từng cũng là Thẩm Lãng thân mật nhất người, hai người cùng nhau thời gian so cùng với Mộc Lan còn muốn lâu, nàng toàn bộ thể xác và tinh thần đều ở Thẩm Lãng trên thân, Thẩm Lãng hầu như là nàng toàn bộ thế giới.

Nhưng mà sau đó Thẩm Lãng bận quá, hai người cùng nhau thời gian liền phi thường ít ỏi. Vì lẽ đó Băng Nhi càng làm tinh lực đặt ở bọn nhỏ trên thân, tỉ mỉ chu đáo chăm sóc bảo bối môn.

Nha đầu này lại cay nghiệt, lại lợi thế, nhưng nàng mới thật sự là hiền thê lương mẫu.

Đem trượng phu cùng hài tử đều chăm sóc rất tốt, mặc kệ là tại trong phòng bếp, vẫn là ở bên trong phòng ngủ, đều là siêu nhất lưu.

Thẩm Lãng nhìn trên tường kẻ thù danh sách vào mê.

Một lát sau, nó đun nước đem thạch cao tan ra, một lần nữa đem kẻ thù tường trát phấn một lần.

...

Thẩm Lãng lại một lần nữa rời đi huyền vũ phủ công tước, nơi này đã không có người, lại lưu lại nơi này chỉ có thể vô ích tăng bi thương.

Nhưng tốt xấu ở đây nhìn thấy một tia hy vọng, bởi vì nơi này nhà bị thu dọn qua, nơi này tuyết đọng cũng chỉ có chừng một thước, giống như là có người đến qua, hơn nữa hẳn là mấy tháng này bên trong sự tình.

Vì lẽ đó, thế giới này cần phải vẫn không có hủy diệt, còn có hy vọng.

Dựa theo Thẩm Lãng suy đoán, thế giới này đã giá lạnh đến nước này, vì lẽ đó coi như có nhân loại may mắn còn sống sót, cũng cần tại mấy cái đại điểm tụ tập nội sinh tồn, như thế có thể tập trung cung ấm.

Nhưng mà lương thực đây? Khí trời lạnh như vậy hạ, có thể loại không ra bất kỳ thực vật đến, cũng tự nhiên nuôi không được bất kỳ súc vật.

Nhưng nếu như có nhân loại điểm tụ tập mà nói, vậy hẳn là tại Thiên nam thành, cũng chính là nước Việt thiên đi về phía nam tỉnh thủ phủ. Nếu như ngay cả thiên đi về phía nam tỉnh đều không có khu dân cư mà nói, vậy thì đại diện cho nhân loại người may mắn còn sống sót đã phi thường ít ỏi, chỉ có tại vương đô Thiên Việt thành, mới có hy vọng.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng muốn trước tiên đi địa phương là Thiên nam thành, nơi này khoảng cách Thiên nam thành, vẻn vẹn không tới 700 dặm.

Thẩm Lãng lại một lần nữa lao nhanh tại trời đất ngập tràn băng tuyết, hướng về Thiên nam thành mà đi.

Mấy cái canh giờ sau! Thẩm Lãng đứng sững ở Thiên nam thành phía đông trên một ngọn núi cao.

Hắn nhìn thấy Thiên nam thành, nhìn thấy không gì sánh được một màn kinh người.

Quái dị? Ly kỳ? Kinh diễm? Kỳ tích?

Thiên nam thành vẫn cứ tại, hơn nữa đã hoàn toàn thay đổi.

Toàn bộ Thiên nam thành diện tích, tăng lớn hai không chỉ mười lần.

Nguyên bản Thiên nam thành, chỉ có ba trăm ngàn nhân khẩu, thành trì diện tích không vượt qua ba mươi km2.

Mà lúc này cái này thành phố khổng lồ, diện tích vượt qua 2,000 km2. Ai da, thành phố này diện tích vượt qua đã từng Viêm Kinh.

Này còn không phải tối ly kỳ, kinh người hơn chính là có một cái không gì sánh được to lớn mái vòm, bao phủ tại toàn bộ thành thị thượng.

Cái này mái vòm đường kính vượt qua tám mười km, mái vòm bên dưới diện tích vượt qua 5,000 km2.

Đã từng bắc cực cũng có Bạch Ngọc Kinh mái vòm, đường kính hai, ba ngàn dặm. Bất quá cái kia mái vòm là màu trắng, mà trước mắt Thiên nam thành mái vòm nhưng là màu xanh lam, hơn nữa nằm ở gần như trong suốt trạng thái.

Đây là một cái mái vòm, lại phảng phất một cái năng lượng khổng lồ tráo, đem toàn bộ Thiên nam thành bảo vệ lại đến. Bởi vì là gần như trong suốt, vì lẽ đó Thẩm Lãng ước chừng có thể nhìn thấy bên trong lít nha lít nhít nhà, quả thực dường như rừng rậm đồng dạng.

Hơn nữa những phòng ốc này đều ly kỳ cao, thấp nhất đều có mấy chục mét, cao vượt qua mấy trăm mét. Nhưng lại không phải hiện đại Trái Đất nhà cao tầng, như trước là phi thường nguyên thủy cổ điển phong cách.

Thẩm Lãng rõ ràng, cái này mái vòm đem bên ngoài giá lạnh tách ra, làm cho thành thị bên trong người có thể sinh tồn.

Nhưng mà lương thực làm sao bây giờ? Nguồn năng lượng làm sao bây giờ?

Như thế thành phố khổng lồ, bên trong có bao nhiêu nhân khẩu? Tuyệt đối là con số thiên văn chứ?

Không nghi ngờ chút nào, khổng lồ như vậy mái vòm, kinh người như vậy thành thị, phức tạp như vậy phong cách, khẳng định là Khương Ly bút tích.

Chỉ có hắn có năng lực này, kiến tạo như thế thành thị.

Mấy chục mét, mấy trăm mét nhà, rồi lại không phải nhà cao tầng, mà là tràn ngập viễn cổ phong cách, thật sự mâu thuẫn mỹ học.

Như thế, muốn đi vào thành phố này sao?

Có thể tiến vào sao? Có thể.

Mái vòm tại phía đông, có một cái lối vào, nơi đó lít nha lít nhít đều là đoàn người, nối liền không dứt tiến vào mái vòm bên trong Thiên nam thành.

Mỗi người đều là cu li, bởi vì đang cuồn cuộn không ngừng đem to lớn khối băng, nham thạch, mảnh gỗ vận nhập mái vòm bên trong.

Thẩm Lãng muốn tiến vào vô cùng đơn giản, chỉ cần kéo một khối đại nham thạch liền có thể.

...

Sau một canh giờ!

Thẩm Lãng xuất hiện trên mặt đất trong đám người. Đám này cần phải đều là tầng thấp nhất cu li, thậm chí là nô lệ, bọn họ ăn mặc dày đặc áo bông, khó khăn kéo xe trượt tuyết, từng bước từng bước hướng về mái vòm bên trong kéo dài, liền phảng phất gia súc đồng dạng.

Thẩm Lãng cũng kéo một cái to lớn xe trượt tuyết, mặt trên đá tảng gần như có 2,000 cân, hắn cùng cái khác cu li như thế, tốc độ không có nhanh một chút, cũng không có chậm một chút.

Đám người kia vượt qua mấy vạn nhưng mà không có chút nào ầm ĩ, tràn ngập kìm nén cùng tuyệt vọng khí tức.

Màn này, khá giống là một bức họa 《 sông Volga thượng người kéo thuyền 》, mỗi một cái cu li ánh mắt đều là mất cảm giác, phảng phất con mắt cũng bị triệt để đọng lại đồng dạng.

Xen lẫn ở cái này tầng dưới chót nô lệ trong đội ngũ, Thẩm Lãng đi tới một cái cửa thành to lớn khẩu.

Cái này cửa thành, cao hơn trăm thước, rộng ba mươi mét, quả thực giống như núi nhỏ.

Hơn nữa toàn bộ cửa thành liền khảm nạm tại mái vòm bên trong. Bất luận người nào muốn đi vào mái vòm bên trong, đều phải xuyên qua cửa thành to lớn. Mà như thế cửa thành cần phải có bốn toà, phương hướng.

Đạo này cửa thành hành lang rất dài, ròng rã hai, ba trăm mét, hơn nữa hoàn toàn tối, đưa tay không thấy được năm ngón.

Thẩm Lãng trước sau trái phải, đều là kéo dài xe trượt tuyết cu li, hơn nữa đều có hô hấp cùng tim đập, nhưng mà như trước không ai lên tiếng, tại đây hành lang bên trong, có vẻ càng kìm nén.

Rốt cuộc, này 300 mét hành lang đi xong.

Thẩm Lãng tiến vào mái vòm bên trong, tiến vào Thiên nam thành bên trong.

Sau đó ...

Hắn hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Trước ở phía xa cách mái vòm lồng năng lượng thấy không rõ lắm, chỉ có thể nhìn thấy lít nha lít nhít nhà.

Mà hiện tại ... Thẩm Lãng hoàn toàn bị kinh diễm đến.

Không nghĩ tới, mái vòm bên trong dĩ nhiên là như thế hoa lệ thành trì.

Trong này ấm áp như xuân, hoa thơm chim hót, hơn nữa hàm dưỡng lượng so với trước bình thường thế giới còn cao hơn mười phần trăm tả hữu, vì lẽ đó dĩ nhiên có chút hơi hơi muốn say ngất ngây cảm giác.

Này ... Chuyện này quả thật là thiên đường chi thành, không trung chi thành.

Trong thành lít nha lít nhít đều là nhà, mấy chục tầng, thậm chí càng cao hơn.

Thẩm Lãng trước nghi hoặc, lớn như vậy thành thị, như thế nào giải quyết lương thực vấn đề, nguyên lai bọn họ đem lương thực loại tại nhà thượng. Một ngôi nhà mấy chục tầng, mặt trên toàn bộ là đồng ruộng, thứ này cũng ngang với diện tích phiên gấp mấy chục lần.

Hơn nữa đám này đặc thù đồng ruộng thượng cây nông nghiệp cũng cùng trước thế giới không giống nhau, cùng Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong rất tương tự.

Đây là bị cải tạo qua thượng cổ cây nông nghiệp, nắm giữ kinh người sản lượng, kinh người sức sống.

Trong thành phố mỗi một ngôi nhà, cũng giống như là không trung hoa viên, không chỉ có đồng ruộng, còn có hoa viên, bể nước, thậm chí còn có mục trường.

Thành thị mỗi một chỗ ngóc ngách, đều là cây xanh phồn hoa, chảy xuôi mật đồng dạng.

Thẩm Lãng đã đi rồi mấy vạn dặm, toàn bộ đều là trời đất ngập tràn băng tuyết, không có bất kỳ sinh mệnh vết tích, một lần để người cảm thấy nhân loại văn minh cũng đã hủy diệt.

Nộ Triều thành tĩnh mịch, huyền vũ thành tĩnh mịch, nộ giang thành tĩnh mịch.

Xuyên qua vô biên vô hạn giá lạnh cùng hoang vu sau, tiến vào này Thiên nam thành, thật sự có một loại tiến vào thiên đường cảm giác.

Mái vòm ở ngoài là địa ngục, mái vòm bên trong là thiên đường.

...

Nhưng cái này cũng là đẳng cấp sâm nghiêm thành thị.

Toàn bộ thành thị, liền phảng phất là một cái to lớn kim tự tháp, cu li dường như màu xám gia súc đồng dạng, sinh sống ở thành thị tầng thấp nhất.

Mà trong thành phố, có một tòa to lớn đỉnh tháp, dường như một ngọn núi, ròng rã mấy ngàn mét cao.

Không, nói cho đúng toàn bộ thành thị đều phảng phất một cái cầu thang kim tự tháp. Một tầng điệp một tầng, trung gian cái kia chỗ cao nhất đỉnh kim tự tháp, chính là Thiên nam thành thống trị trung tâm.

Thành phố này mỗi một con đường, đều đứng dường như cái đinh như vậy vũ sĩ.

Trên bầu trời, một nhánh lại một nhánh không trung quân đoàn bay qua, giám thị mỗi một chỗ.

Thành phố này rất thiên đường, nhưng cũng rất kìm nén.

Thẩm Lãng lại nhìn kỹ mục trường, đầu tiên nhìn nhìn sang thời điểm thật kỳ diệu, mục trường dĩ nhiên tại nhà thượng. Nhưng nhìn kỹ, lại phát hiện mục trường dê bò, dường như con rối đồng dạng, hoạt động bán kính sẽ không vượt qua ba mét, hơn nữa phần lớn thời điểm đều không nhúc nhích, chỉ là chết lặng đang ăn cỏ.

Mà quỷ dị nhất chính là, mục thảo vừa bị ăn đi, rất nhanh sẽ lại dài ra đi ra, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sinh trưởng.

Trong này dê bò, liền dường như KFC chăn nuôi trường gà như thế, từ ấp đến giết, vẻn vẹn khoảng một tháng là có thể, toàn bộ sinh mệnh chu kỳ đều không nhúc nhích, cũng chỉ là thẫn thờ mà đồ ăn.

Nơi này cu li cũng giống như vậy, dường như vô số con kiến, cơ giới công tác, ánh mắt là mất cảm giác, động tác cũng là mất cảm giác.

Toàn bộ trong thành thị tất cả mọi người, cũng giống như là dụng cụ tinh vi linh kiện như vậy , dựa theo một loại nào đó trật tự vận chuyển, phảng phất bất kỳ chuyện vớ vẩn đều sẽ không đi làm.

Thành phố này có bao nhiêu người? Hai triệu? Ba triệu? Thậm chí nhiều hơn!

Quang quân đội, đều vượt qua ba mươi vạn.

Trong tầm mắt không trung quân đoàn, đều vượt qua 2 vạn.

Không chỉ có như thế, Thẩm Lãng còn nhìn thấy nhiều vô số kể Long Chi Lực phóng ra trang bị. To nhỏ khác nhau, ít nhất chỉ có bốn, năm mét, lớn nhất ròng rã hơn trăm thước.

Còn có ngạc mộng thạch súng máy, hầu như mỗi một góc đều có, mặc kệ thành thị đâu một chỗ xuất hiện náo loạn, cũng có thể ngay đầu tiên tiêu diệt.

Thành phố này lực lượng quân sự phi thường mạnh mẽ, có thể thấy được hỏa lực cấp bậc, liền vượt qua thời đó Nộ Triều thành mấy không chỉ gấp mười lần.

Cứ việc thành thị rất lớn, nhưng phi thường yên tĩnh, hầu như tất cả mọi người đều mỗi người quản lý chức vụ của mình, chỉ có điều không quá giống linh động người, mà như là cơ khí đồng dạng.

Thẩm Lãng thật sự muốn hoài nghi bọn họ là cơ khí, bởi vì bọn họ bước đi bước tiến, phảng phất đều là giống nhau, đều hoàn toàn dựa theo thước đo lượng ra đến.

Bất quá rất nhanh Thẩm Lãng liền đánh vỡ cái ý niệm này.

"Coong, coong, coong, làm ..."

Trong thành phố, cái kia ngàn mét cao đỉnh kim tự tháp, tiếng chuông vang lên, vang vọng toàn bộ thành thị bầu trời.

Sau đó ... Tất cả mọi người đều quỳ xuống.

Mặc kệ đang làm gì, mặc kệ là thân phận gì, nô lệ cũng tốt, nông dân cũng được, bao quát hết thảy quân đội, thậm chí nuôi nhốt hết thảy dê bò, toàn bộ chỉnh tề quỳ xuống, hướng về trong thành phố mấy ngàn mét cao đỉnh kim tự tháp quỳ xuống.

"Ngô hoàng, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đại Khương đế quốc vạn tuế!"

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Mấy triệu người, bỏ xuống trong tay hết thảy công tác, chỉnh tề hô to. Mấy triệu người, như cùng một người, không có một chút nào hỗn độn.

Âm thanh rung trời.

Toàn bộ quá trình, kéo dài 3 phút.

Mấy triệu người cái gì đều không làm, quỳ trên mặt đất sơn hô vạn tuế 3 phút.

Bọn họ gọi bệ hạ là ai? Khẳng định là Khương Ly.

Hơn nữa không còn là Đại Càn đế quốc, mà trực tiếp là Đại Khương đế quốc.

Ròng rã sau ba phút, hành lễ xong xuôi.

Tất cả mọi người đứng lên, lại một lần nữa bận rộn công việc của bọn họ, dường như người máy đồng dạng, cẩn thận tỉ mỉ.

Thẩm Lãng sở tại đội ngũ đem xe trượt tuyết kéo dài vào trong thành, công tác coi như là kết thúc, tiếp xuống đám này vật tư bị vận đến to lớn thùng xe, sau đó thông qua quỹ đạo, vận vào trong thành một cái nào đó địa điểm.

Thành phố này dĩ nhiên có quỹ đạo đoàn tàu, nghe vào rất hiện đại tiên tiến, nhưng nhìn lên nhưng phi thường cổ điển, phảng phất là Trung Quốc cổ đại cơ quan đồng dạng. Nhưng chúng nó động lực toàn bộ là ngạc mộng thạch trang bị, lại phi thường tiên tiến.

Thẩm Lãng sở tại này mấy vạn người cu li, vẫn không có chân chính tiến vào trong thành, lập tức lại bị trục xuất đi ra.

Bởi vì bọn họ là màu xám gia súc, không có tư cách tiến vào trong thành, tiếp xuống lại muốn ra mái vòm đi vận chuyển đá tảng cùng khối băng.

Hơn nữa trụ sở của bọn họ cũng không ở trong thành, mà là tại mái vòm biên giới lòng đất hang động bên trong, thật sự dường như kiến thợ đồng dạng, chỉ có thể trụ sào huyệt.

Mỗi người ra khỏi cửa thành thời điểm, sẽ phân phối một hạt đồ vật, ăn đi sau, cả người đều nóng bỏng, hầu như không cảm giác được giá lạnh.

Thẩm Lãng không có một chút nào lỗ mãng, cứ việc hắn muốn đi vào trong thành, tiến vào đỉnh kim tự tháp, nhìn tòa này mấy triệu thành thị nhân khẩu cao nhất người thống trị là ai, có phải là người hắn quen.

Nhưng hắn vẫn là phục tùng mệnh lệnh, theo hết thảy nô lệ ra khỏi thành đi kế tục khai thác đá tảng.

Mà ngay tại lúc này, bỗng nhiên một đội vũ trang đầy đủ vũ sĩ xuất hiện ở trước mặt hắn, mỗi người đều ăn mặc thượng cổ áo giáp, cùng một màu đặc chủng vũ sĩ.

Trước nghịch thiên đặc chủng vũ sĩ, hiện tại đều trở thành tiêu phối sao?

"Lại đây!"

Mấy chục tên thượng cổ đặc chủng vũ sĩ đem Thẩm Lãng bao vây, mang theo hắn đi tới một cái chỗ không có người.

"Trở về?" Cái kia vũ sĩ thủ lĩnh hướng Thẩm Lãng thấp giọng nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, sau đó gật đầu.

"Đi thôi, đại nhân tổng đốc muốn gặp ngươi." Cái kia vũ sĩ thủ lĩnh nói: "Đi theo ta!"

Sau đó, một cái cự điêu từ trên trời giáng xuống, đây là màu đen cự điêu, hơn nữa trên lưng còn có một cái thùng xe, bây giờ liền như là một chiếc biết bay hành xe ngựa?

Thẩm Lãng theo cái kia vũ sĩ thủ lĩnh tiến vào thùng xe bên trong, màu đen cự điêu bay lên trời, hướng về trung gian đỉnh kim tự tháp bay đi.

...

Mấy phút sau, màu đen cự điêu hạ xuống tại mấy ngàn mét cao kim tự tháp đỉnh.

Nhìn từ đàng xa, nơi này vẻn vẹn chỉ là một cái kim tự tháp đỉnh, mà hạ xuống sau, nơi này là một cái thành bảo quần thể kiến trúc.

Đây là mấy triệu nhân khẩu, mấy trăm ngàn quân đội cao nhất thống trị trung tâm.

Nơi này kiến trúc phong cách, cùng Khương Ly cái kia viễn cổ cung điện đã rất tương tự, u ám, kìm nén, cổ điển, thần bí.

Một mực thành phố này vô số nhà, tạo thành một cái khổng lồ kim tự tháp hình dạng, hoàn toàn không phân tây.

Thẩm Lãng bị mang vào một gian hắc ám bên trong mật thất, lẳng lặng mà ngồi ở chỗ này chờ hậu.

Ròng rã đợi một canh giờ.

Bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, sau đó vang lên thanh âm của một cô gái.

"Đại nhân tổng đốc không rảnh, để cho ta tới hỏi thăm." Này cái giọng của nữ nhân có chút quen tai.

"Phải!"

Phòng cửa mở ra, một người phụ nữ đi vào, ăn mặc màu đen váy dài, dường như hắc quả phụ như vậy trang phục, quay lưng Thẩm Lãng.

"Có khỏe hay không a ..." Cô gái kia xoay người lại, lộ ra tuyệt mỹ mà lại khuôn mặt quen thuộc.

Dĩ nhiên là ... Từ Thiên Thiên, Thẩm Lãng sớm nhất thê tử!

Thật sự đã lâu, đã lâu không gặp.

...

Chú: Cấu tứ quá lâu, dĩ nhiên đến chừng hai giờ mới viết xong, cũng không giải thích, ngày mai nhất định nỗ lực tranh thủ tại 7 điểm cùng 12 điểm đổi mới, nhất định không muốn lại muộn xuống, ta sẽ sớm rất lâu cấu tứ. Có vé tháng huynh đệ thỉnh gửi cho ta, cái này phần kết đại tình tiết thực sự quá khó viết.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 638: Vô Địch Đế Quốc! Khương Lãng Đại Đế!

Chương 638: Vô địch đế quốc! Khương Lãng đại đế!

Thẩm Lãng bao lâu chưa từng thấy Từ Thiên Thiên? Chính hắn đều không nhớ rõ, ngược lại từ khi đánh hạ Nộ Triều thành, tiêu diệt Trác Chiêu Nhan, cứu ra Từ Thiên Thiên sau, liền gần như không có làm sao gặp nàng.

Đương nhiên, theo Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc quật khởi, Từ Thiên Thiên sự nghiệp cũng làm được vui vẻ sung sướng, hầu như lũng đoạn đông tây phương hết thảy tơ lụa mậu dịch, đã không thể dùng phú giáp một phương để hình dung.

Năm đó cha hắn Từ Quang Doãn lăn lộn mấy chục năm, cũng mới miễn cưỡng trở thành từ trăm vạn. Mà Từ Thiên Thiên đội buôn đi một chuyến Tây Luân đế quốc, liền gần như kiếm được phụ thân hắn cả đời tiền.

Trong vòng mấy năm, Từ Thiên Thiên đã có thể xưng tụng là phú khả địch quốc. Không chỉ có như thế, nàng còn tại Đại Càn đế quốc Hộ bộ mậu dịch tư, Lễ bộ ngoại giao tư hai cái nha môn kiêm chức quan, phảng phất còn làm được ngũ phẩm, Thẩm Lãng không có đặc biệt để ý, chỉ là lơ đãng tại Thượng thư đài trong báo cáo quét qua một chút.

Những năm ấy Thẩm Lãng không có thời gian thấy nàng, Từ Thiên Thiên cũng tại tận lực tránh khỏi cùng Thẩm Lãng gặp lại.

Nàng không phải Trương Xuân Hoa, nghĩ tất cả biện pháp đều muốn gả cho Thẩm Lãng, nàng là có tôn nghiêm nữ nhân. Nhưng mà không gả cho Thẩm Lãng mà nói, nàng cũng trên căn bản không ai thèm lấy, bởi vì không người dám cưới.

Liền như thế thời gian sáu, bảy năm bên trong, Thẩm Lãng cùng Từ Thiên Thiên gặp mặt có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Bây giờ, này xem như là thời gian mấy năm đi qua? Từ Thiên Thiên xem ra như trước trẻ tuổi như vậy, đơn thuần xem da dẻ và khuôn mặt đẹp, thậm chí vượt qua năm đó. Nhưng mà từ ánh mắt, từ khí chất lại phảng phất thành thục rất nhiều.

Đương nhiên, Thẩm Lãng chỉ nhìn nàng một cái, hơn nữa ánh mắt không có cho thấy bất luận rung động gì.

"Nói đi, ở nơi nào?" Từ Thiên Thiên nhàn nhạt hỏi.

Nàng khí chất thật sự thay đổi rất nhiều, thậm chí tràn ngập xơ xác tiêu điều, quyền sinh quyền sát trong tay cảm giác.

Thẩm Lãng trầm mặc không nói.

Từ Thiên Thiên nhàn nhạt nói: "Cảm thấy ta không đủ tư cách, không thể nghe ngươi báo cáo?"

Thẩm Lãng trầm mặc như trước không nói.

Từ Thiên Thiên lười biếng ngồi xuống, cho mình rót một chén rượu đỏ, sai bất quá 300 cc tả hữu, sau đó một hơi uống cạn.

"Đi để đại nhân tổng đốc lại đây." Từ Thiên Thiên nói.

"Phải!"

Bên ngoài một cái vũ sĩ đi ra ngoài.

Sau đó, trong mật thất rơi vào yên tĩnh, Từ Thiên Thiên kế tục một chén một chén uống rượu, một cái chính là hơn nửa cân, coi như là rượu vang đỏ cũng quá hung.

Một lát sau, một người tuổi còn trẻ oai hùng nam nhân đi vào, gần như một mét chín cao, vóc người hùng tráng, tràn ngập sức mạnh mạnh mẽ cảm, ánh mắt sắc bén dường như chim ưng đồng dạng. Hơn nữa hắn phảng phất tại mọi thời khắc đều là cau mày.

Mặt khác, khuôn mặt hắn đặc biệt sấu, cùng hùng tráng vóc người hình thành mãnh liệt trái ngược.

Vị này chính là Thiên Nam thành đại nhân tổng đốc?

"Nói đi ..." Tuổi trẻ tổng đốc nói: "Ở nơi nào?"

Thẩm Lãng nghĩ một hồi, đi tới địa đồ trước mặt, cầm bút lên điểm một cái, đây chính là hắn tỉnh lại chỗ đó.

"Há, nơi này a?" Tuổi trẻ tổng đốc nói: "Thực sự là dường như chuột như thế, đánh đều đánh bất tận."

Sau đó hắn tiện tay kéo xuống một tờ bản đồ, tại một cái nào đó địa điểm thượng họa một vòng.

"Người đến ..."

Một tên tướng lĩnh đi vào.

"Phái ba ngàn tên không quân, đem nơi này bán kính ba mươi dặm bên trong, toàn bộ phá hủy ..." Đại nhân tổng đốc nói.

Tên kia tướng lĩnh nói: "Vâng, đại nhân xin hỏi lấy cái gì vũ khí?"

"Địa ngục đạn!" Tổng đốc nói: "Nói chung, bán kính ba mươi dặm bên trong, phá hủy đến sạch sành sanh, liền một con chuột cũng không thể hoạt."

"Phải!"

Tên này tướng lĩnh cầm thủ lệnh đi ra ngoài, chỉ chốc lát sau.

"Vèo vèo vèo vèo vèo ..."

Ba ngàn không quân bay lên trời, bay ra Thiên Nam thành.

Cùng lúc đó, còn có ba cái to lớn phi hành vật.

Đây là cái gì? Máy bay không giống máy bay, phi thuyền lại không giống phi thuyền, nói chung là quái vật khổng lồ.

Nha, đây là tiến hóa bản pháo đài bay, so đã từng Nộ Triều thành pháo đài bay còn muốn lớn hơn vài lần, mỗi một cái pháo đài bay đều có độc lập năng lượng hạt nhân. Mặt trên lít nha lít nhít đều là các loại vũ khí, liền loại nhỏ Long Chi Lực đều có.

Hơn nữa tốc độ phi hành cực nhanh, dễ như ăn cháo vượt qua màu đen cự điêu, thực sự là siêu cường không trung Bá vương, năm đó Thẩm Lãng nếu là có vũ khí này, đã sớm quét ngang thiên hạ.

Ngắn ngắn chốc lát, này ba ngàn không trung quân đoàn liền biến mất ở trong tầm mắt, hướng về phía nam bay đi, chính là muốn đi tiêu diệt Thẩm Lãng nói tới cái kia địa điểm.

Tình cảnh này như là gì? Như là một cái siêu cấp cường quốc, liền hỏi một câu, sợ / bố phần tử ở nơi nào? Sau đó căn bản là không sẽ phái người đi, trực tiếp phái ra mạnh mẽ không quân tẩy, đem khu vực kia triệt để từ trên thế giới xóa đi, cái kia mặc kệ là sợ / bố phần tử, còn là người nào, đều trực tiếp bị chết sạch sành sanh.

"Cô cô, có khỏe mạnh Đế Kinh ngươi không được, vì sao miễn cưỡng tới chúng ta loại này hoang vu địa phương a." Tổng đốc nói: "Đế Kinh món đồ gì đều so nơi này tốt, ta trăm phương ngàn kế còn muốn muốn triệu hồi đi đây."

Từ Thiên Thiên nói: "Nơi này mới là quê hương ta."

Đại nhân tổng đốc nói: "Nhưng mà bệ hạ tại Đế Kinh."

Từ Thiên Thiên nói: "Hắn không ở Đế Kinh, từ bắc cực kịch biến sau, hắn đều chưa từng xuất hiện, vẫn luôn tại bắc cực Thánh Kinh, liền thái tử đều không thấy được hắn, quý phi môn cũng không thấy được hắn."

Mà lúc này Thẩm Lãng rốt cuộc biết, vị này đại nhân tổng đốc là ai.

Đệ đệ hắn Thẩm Kiến nhi tử, Thẩm Thành.

Chẳng trách vừa nhìn thấy liền hơi có chút nhìn quen mắt, tại hắn lúc còn rất nhỏ, Thẩm Lãng còn thường thường ôm hắn, hơn nữa hắn cùng Thẩm Mật tỷ đệ quan hệ tốt vô cùng.

Không nghĩ tới hắn ... Đã vậy còn quá lớn hơn? Này, này ít nhất đã ba mươi mấy tuổi chứ?

Nói cách khác, thời gian đã qua mấy chục năm? Hắn dĩ nhiên trở thành Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc?

Mà nhưng vào lúc này, bên ngoài lại vang lên một người tướng lãnh âm thanh.

"Đại nhân tổng đốc, Hắc Thủy đài mật thám đến đây báo cáo."

Tổng đốc Thẩm Thành cau mày nói: "Không để yên không còn, phiền chết. Nơi quỷ quái này ta không có chút nào muốn sững sờ, man hoang chi địa, man hoang chi địa, cô cô a, ngươi đi tìm một chút quan hệ, đem ta điều đi Đế Kinh đi."

Từ Thiên Thiên nói: "Ta tìm quan hệ? Chấp chính thái tử là ngươi đệ đệ, Việt cảnh thủ hộ thân vương là của ngươi đệ đệ, hoàng đế bệ hạ là của ngươi bá phụ, ngươi là hoàng thất tông thân, quan hệ không giống như ta phải thân mật nhiều lắm?"

Thẩm Thành nói: "Ai nói? Ai cũng biết ngài là hoàng đế bệ hạ thê tử một trong a, không có quý phi đại danh, có quý phi quyền lực."

Từ Thiên Thiên cười lạnh nói: "Từ bắc cực kịch biến sau, chúng ta đều chưa từng thấy vị này Thẩm Lãng bệ hạ, hắn vẫn tại bắc cực Thánh Kinh, đều không khiến người ta bước vào bắc cực nửa bước, ta xem như là cái gì quý phi."

Nghe đến mấy cái này tin tức sau, Thẩm Lãng không khỏi nội tâm run rẩy.

Này? Này tính là gì?

Nguyên lai bọn họ trong miệng chí cao vô thượng hoàng đế bệ hạ, không phải Khương Ly, mà là hắn Thẩm Lãng?

Chí ít, toàn bộ thiên hạ đều cho rằng hắn là Thẩm Lãng! Nói cách khác Khương Ly như trước lấy Thẩm Lãng danh nghĩa thống trị toàn bộ đế quốc?

Thẩm Thành nói: "Chúng ta hoàng đế bệ hạ có truy cầu cao hơn, hắn đã hoàn toàn siêu thoát rồi cấp thấp tình cảm, hắn làm hết thảy đều là vì cứu vớt thế giới này."

"Đại nhân ..." Bên ngoài tướng lĩnh thấp giọng nói.

"Biết rồi, biết rồi ..." Thẩm Thành tổng đốc nói: "Để hắn đi vào."

Một lát sau, một cái Hắc Thủy đài mật thám đi vào, hắn nhìn qua cùng những tầng thấp nhất cu li giống nhau như đúc, mặt tạng đến không cách nào nhận biết, chòm râu tóc hỗn độn, phảng phất mười mấy năm đều không có quản lý qua.

"Đại nhân, tiểu nhân mai phục tại đám này nô lệ, đã đại thể tra được tương quan hiềm nghi giả." Hắc Thủy đài mật thám nói: "Đây là danh sách, tổng cộng có ba mươi chín người, bọn họ đang phân tán lời đồn, nỗ lực lật đổ chúng ta vĩ đại đế quốc, nỗ lực làm bẩn hoàng đế bệ hạ danh tiếng, hơn nữa còn chuẩn bị chế tạo đồng thời đại rối loạn."

"Rối loạn?" Thẩm Thành tổng đốc cười lạnh nói: "Chỉ bằng mượn đám này gia súc."

Từ Thiên Thiên nhàn nhạt nói: "Xin chú ý ngôn từ, đế quốc chúng ta không có nô lệ, không có gia súc, bọn họ chỉ là chuộc tội giả."

"Vâng." Cái kia Hắc Thủy đài mật thám nói: "Lẻn vào vào phản bội tuy rằng ít, nhưng mà bọn họ có rất mạnh kích động tính, chúng ta Thiên Nam hành tỉnh có vượt qua 150 vạn thứ tội giả, một khi toàn bộ bị kích động, hậu quả khó mà lường được."

150 vạn?

Thẩm Lãng kinh ngạc đến ngây người, chỉ là một cái Thiên Nam thành, thì có 150 vạn nô lệ?

Thẩm Thành tổng đốc nói: "Đám người kia thực sự là nghiệp chướng nặng nề, đại đế làm hết thảy đều là vì cứu vớt thế giới này, chúng ta sở dĩ còn sống sót, thế giới này sở dĩ còn may mắn còn sống sót, hoàn toàn là bởi vì đại đế ân đức, đám người kia lại vẫn nỗ lực lật đổ đế quốc vĩ đại? Bọn họ chủ yếu phân bố ở đâu mấy cái khu?"

" mười ba khu, mười chín khu." Hắc Thủy đài mật thám nói: "Đây là ba mươi chín người tỉ mỉ danh sách, còn có bọn họ kích động đám người, cần phải vượt qua một ngàn người, khả năng bị kích động ẩn tại mục tiêu, vượt qua 3,000 người."

Thẩm Thành tổng đốc nhàn nhạt nói: "Chuẩn bị tuần sát quân, chuẩn bị tiêu diệt ẩn tại người phản loạn."

"Phải!" Hắc Thủy đài mật thám nói: "Điều bao nhiêu người?"

"1 vạn!" Thẩm Thành nói.

"Vâng." Bên cạnh Hắc Thủy đài tướng lĩnh nói.

Thẩm Thành chỉ một thoáng Thẩm Lãng nói: "Ngươi, về đơn vị!"

Cái kia Hắc Thủy đài tướng lĩnh hướng Thẩm Lãng liếc mắt nhìn, ra hiệu hắn theo sau.

Thẩm Lãng đi theo ra ngoài.

"Đặc sứ, ta biết ngươi là chấp hành nhiệm vụ bí mật." Cái kia Hắc Thủy đài tướng lĩnh nói: "Nhưng mà ngài biên chế tạm định tại Hắc Thủy đài, vì lẽ đó tại Thiên Nam thành khoảng thời gian này liền oan ức ngài, khả năng tạm thời muốn nghe từ chúng ta điều khiển. Bất quá ngài yên tâm, chuyện ngươi không muốn làm, ta tuyệt đối sẽ không mở miệng."

"Không có gì." Thẩm Lãng nói.

Đặc sứ? Cái gì đặc sứ?

Thẩm Lãng rời đi tổng đốc phủ thời điểm, trải qua một mặt to lớn Kính Tử, sau đó hắn rốt cuộc biết cái gì là đặc sứ.

Thượng cổ nhân loại ngoại hình, liền được gọi là đặc sứ.

Đơn độc xem vẫn không cảm giác được được, bây giờ cùng vị này Hắc Thủy đài tướng lĩnh đứng chung một chỗ, liền có thể rõ ràng nhìn ra khác biệt.

Thẩm Lãng vóc người, mặt, đều cùng bọn họ không giống nhau, là thượng cổ nhân loại ngoại hình. Mặt càng thâm thúy hơn, tứ chi càng thêm thon dài, hơn nữa thân cao vượt qua hai mét hai, vẫn như cũ không gì sánh được mạnh mẽ.

Khương Ly thượng cổ văn minh ngóc đầu trở lại thời điểm, mang đến mấy trăm ngàn thượng cổ nhân loại, hơn nữa bị cải tạo năng lượng thân thể.

Hơn nữa, rất nhiều chôn dưới đất thượng cổ nhân loại hóa thạch cũng đã bị phục sinh. Mà đám này thượng cổ nhân loại, cần phải đều là đặc thù giai tầng.

"Phản bội lập tức ẩn núp đi vào nhiều người như vậy, dự định làm cái gì?" Thẩm Lãng hỏi.

Cái kia Hắc Thủy đài tướng lĩnh nói: "Muốn tiến hành một hồi tính chất tự sát tập kích, phá hủy mái vòm mấy cái năng lượng trụ, muốn chế tạo một cái sự kiện lớn, nỗ lực khiếp sợ toàn bộ đế quốc."

Thẩm Lãng nói: "Chỉ có ba mươi chín người?"

Hắc Thủy đài tướng lĩnh nói: "Điều tra rõ thân phận chỉ có ba mươi chín người, nhưng trên thực tế cần phải càng nhiều. Đặc sứ, cái kia tối hôm nay hành động, ngài tham gia sao?"

"Tham gia." Thẩm Lãng nói.

Hắc Thủy đài tướng lĩnh nói: "Tốt, vậy chúng ta đến lúc đó thông báo ngài, đương nhiên lúc cần thiết, ngài tương lai trở về Đế Kinh, hy vọng có thể vì chúng ta nói tốt vài câu."

Thẩm Lãng rõ ràng, làm thượng cổ nhân loại là có đặc quyền, phụ trách là Khương Ly giám thị mỗi một cái khu vực.

Mà cái kia linh tổ chức, để cho tiện Thẩm Lãng hành động, hẳn là giết chết Khương Ly dưới trướng một cái thượng cổ nhân loại, sau đó đem Thẩm Lãng chế tạo trở thành dáng dấp của hắn.

Sau đó, cái này Hắc Thủy đài tướng lĩnh mang theo Thẩm Lãng tiến vào một tòa hoa lệ nhà bên trong.

Quả thực xa hoa cực điểm, chỉnh đống mười ba tầng nhà, lúc này toàn bộ thuộc về một mình hắn, bên trong nam nữ tôi tớ vượt qua trăm người.

Bên trong rượu ngon món ngon, không thiếu gì cả.

"Đặc sứ đại nhân, đây là chúng ta tốt đẹp nhất chiêu đãi nơi, chúng ta vì ngài chuẩn bị mười cái nữ tử, toàn bộ đều là thuần khiết không chút tì vết, hoan nghênh ngài hưởng dụng." Hắc Thủy đài tướng lĩnh nói.

Sau đó, mười cái nữ tử toàn bộ quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt, có bạch nhân, có người da đen, có Duy Đạt tộc nhân, có người da vàng vân vân.

Thẩm Lãng từ y phục trên người có thể thấy được, hắn cấp bậc không cao. Mà trước mắt cái này Hắc Thủy đài tướng lĩnh là vạn hộ, chân chính thực Quyền đại nhân vật. Liền bởi vì lúc này Thẩm Lãng là thượng cổ nhân loại ngoại hình, vì lẽ đó Hắc Thủy đài vạn hộ đều muốn đến nịnh bợ.

Có thể thấy được, cái này Đại Khương đế quốc thượng cổ nhân loại đã nằm ở đỉnh kim tự tháp, đây là chủng tộc giai tầng, nhân loại bình thường coi như chức quan lớn hơn nữa, tại thượng cổ nhân loại trước mặt cũng tự nhiên thấp ba phân.

...

Thẩm Lãng đi tới bên trong thư phòng, đứng ở một tấm đại địa đồ trước mặt.

Phía trên này chính là Đại Khương đế quốc cương vực, Thẩm

Lãng liếc mắt nhìn, liền kinh ngạc không thôi.

Dĩ nhiên ... Như thế sự to lớn.

Bây giờ Đại Khương đế quốc, không chỉ bao quát toàn bộ phương đông thế giới, còn bao gồm Tây Vực các nước, đông nam hải vực các nước, cùng với toàn bộ Tây Luân đế quốc, còn có Tây Luân đế quốc nam bộ hải vực, thậm chí ngay cả Amazon quốc gia cũng không ngoại lệ, toàn bộ trở thành gừng đế quốc cương vực.

Hơn nữa mỗi một cái thành thị, đều bị to lớn mái vòm lồng năng lượng bảo vệ lại đến, như thế mái vòm lồng năng lượng, tổng cộng có 199 cái.

Nói cách khác, bây giờ Đại Khương đế quốc có 199 cái hành tỉnh, tổng nhân khẩu khả năng vượt qua năm trăm triệu.

Đây là gặp quỷ.

Một cái triệt để đóng băng thế giới, phảng phất tận thế như vậy thế giới, dĩ nhiên có nhiều nhân khẩu như vậy?

Khương Ly năng lượng văn minh liền mạnh mẽ như vậy sao? Tại hoàn cảnh này hạ, còn có thể nuôi nổi nhiều người như vậy?

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới những quỷ dị cây nông nghiệp, còn có ăn xong lập tức mọc ra cỏ nuôi súc vật, còn có những dường như bị loại trên đất, không nhúc nhích dê bò.

Này mấy trăm triệu người cần phải vượt qua 60% đều là nô lệ, bọn họ toàn bộ ở tại mái vòm lồng năng lượng biên giới lòng đất hang động bên trong, như là kiến hôi.

Trên địa đồ, Thẩm Lãng nhìn thấy toàn bộ nước Việt, như trước chia làm bốn cái khu vực, thiên nam, thiên bắc, thiên tây, thiên càng.

Trước nước Việt cũng không còn tồn tại nữa, gọi chung vượt biên, cao nhất người thống trị là bảo vệ sứ, tại tổng đốc bên trên.

Còn có Sa Man tộc đại miền nam, lúc này cũng đã trở thành sa rất cảnh, tổng cộng có hai cái mái vòm chi thành, một cái tại tối phía nam, một cái tại xa nhất ở phương Bắc. Nguyên lai nước Khương, cũng đã trở thành một cái hành tỉnh, chỉ có một cái mái vòm chi thành.

Trên địa đồ, Thẩm Lãng nhìn thấy Đế Kinh, như trước là tại nguyên lai Viêm Kinh địa chỉ thượng dựng lên. Nhưng mà diện tích phiên gấp ba bốn lần còn chưa hết, trước nay chưa từng có to lớn thành thị, nhân khẩu e sợ vượt qua ngàn vạn?

Đây thực sự là một cái dị dạng đế quốc.

Nhìn qua như là một cái cổ đại đế quốc, nhưng nắm giữ ly kỳ tiên tiến sức sản xuất, nắm giữ vô cùng cường đại quân đội.

Hơn nữa Thẩm Lãng phát hiện, không chỉ có một cái Đế Kinh, còn có một cái Thánh Kinh, tại bắc cực, cũng chính là Khương Ly quyển thổ vọt tới khu vực kia.

Tại Tây Luân đế quốc bên kia, còn có một cái Tây Kinh.

Thẩm Lãng kế tục lật xem tư liệu, rất nhanh hắn cũng rõ ràng, vì sao mái vòm bên trong cây nông nghiệp điên cuồng như thế, dựa vào sự quang hợp căn bản là không đạt tới, Thẩm Lãng biết mỗi một tòa thành thị năng lượng đến từ nơi nào.

Tâm trái đất!

Khương Ly vẫn là hắn cái kia một bộ, điên cuồng nuốt chửng tinh cầu sức mạnh, điên cuồng tiêu hao tinh cầu sinh cơ.

Mỗi một cái thành thị đều to lớn tham châm, đâm vào đại địa nơi sâu xa, xuyên qua lòng đất, trực tiếp đạt đến tâm trái đất.

Cuồn cuộn không ngừng nuốt chửng năng lượng, chứa đựng đến năng lượng trong trung tâm, là toàn bộ thành thị cung cấp nguồn năng lượng.

Này cùng thượng cổ văn minh nguyên lý vẫn là như thế, thượng cổ năng lượng hạt nhân là dựa vào núi lửa sung năng. Này nguyên bản là phi thường hợp lý nguồn năng lượng thu thập, bởi vì núi lửa phun trào là năng lượng quá thừa mới dẫn đến, dùng năng lượng hạt nhân hấp thụ dung nham nhiệt lượng chẳng những có thể trữ năng, hơn nữa còn có thể ngăn cản núi lửa phun trào.

Thượng cổ văn minh vẫn là hợp lý khai phá tinh cầu nguồn năng lượng, nhưng Khương Ly trực tiếp từ tâm trái đất hấp thụ năng lượng, chẳng khác nào chi muốn đem chỉnh cái tinh cầu giết chết.

Thứ này cũng ngang với tại trên người một người cắm 199 cái ống, liều mạng mà hút máu. Tiếp tục như vậy, tinh cầu nhiều nhất mấy trăm năm, năng lượng liền triệt để kiệt quệ. Đến vào lúc ấy, nó liền triệt để tử vong.

Thẩm Lãng ngồi ở trên ghế, thật nhanh suy nghĩ.

Hiện tại Đại Khương đế quốc trên danh nghĩa hoàng đế vẫn là Khương Lãng, bởi vì Khương Ly cũng không có bại lộ thân phận mình.

Hơn nữa bắc cực kịch biến sau, Khương Ly chưa từng có lộ diện, vẫn luôn tại bắc cực, phảng phất có chuyện càng quan trọng hơn phải làm.

Còn có, thời gian đến tột cùng trải qua bao nhiêu năm? Thẩm Lãng cũng nhìn thấy, bây giờ là Đại Khương hai mươi chín năm.

Thượng cổ văn minh ngóc đầu trở lại thời điểm, vừa vặn xem như là đế quốc năm đầu.

Ròng rã qua đi hai mươi chín năm.

Trong thư phòng, dễ như ăn cháo liền có thể tìm tới Đế quốc sử ký.

Thẩm Lãng nhìn thấy cái này chí cao vô thượng hoàng đế bệ hạ hình vẽ, không sai ... Đó chính là hắn khuôn mặt, Khương Ly xác thực như trước dùng Thẩm Lãng danh nghĩa thống trị đế quốc, chính mình không hề lộ diện.

Đế quốc sử ký báo cho thiên hạ, bệ hạ một thân một mình tại bắc cực, là cứu vớt thế giới mà phấn đấu.

Cũng là nỗ lực lừa dối vạn dân, Thẩm Lãng không ở đế quốc, không thể tự mình chấp chính, là bởi vì phải tại bắc cực cứu vớt thiên hạ.

Như thế chính là nói, Khương Ly một thân một mình tại bắc cực Thánh Kinh? Hắn ở trong đó làm cái gì? Hắn một người tại bắc cực dựa vào cái gì thống trị thiên hạ này?

Trên bức họa còn có đế quốc hoàng hậu, chính là Mộc Lan. Bất quá Kim Mộc Lan lúc này cần phải không ở Đế Kinh, hai mươi chín năm trước liền biến mất rồi.

Còn có cái khác chân dung, toàn bộ đều là Thẩm Lãng các thê tử, Ninh Diễm, Trương Xuân Hoa, Băng Nhi, không biết các nàng có ở hay không Viêm Kinh, thậm chí còn có Dibos chân dung.

Đế quốc thái tử, chính là Thẩm Dã, tranh này như hầu như cùng bức ảnh như thế chân thực rõ ràng.

Thẩm Lãng đệ đệ Thẩm Kiến, bị sắc phong công tước.

Thậm chí đế quốc thủ tướng, như trước là Căng quân.

Thẩm Lãng con gái Khương Mật, bị sắc phong làm công chúa

Trường Lạc. Khương Lực, bị sắc phong làm Việt cảnh thủ hộ sứ, kiêm đế quốc thân vương.

Nói cách khác, Thẩm Lãng một nhà đều trở thành hoàng tộc, thậm chí nghĩa phụ Thẩm Vạn, đều bị sắc phong công tước.

Kim Mộc Thông, lúc này đã trở thành đế quốc phó tướng, con trai của Kim Mộc Thông năm nay mới ba mươi tuổi, liền đã trở thành đế quốc tổng đốc, sắc phong tại nguyên lai nước Tấn.

Chân chính một người đắc đạo, gà chó lên trời.

Chẳng trách con trai của Thẩm Kiến Thẩm Thành, cũng đã trở thành đế quốc Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc, thống trị mấy triệu nhân khẩu, mấy trăm ngàn quân đội.

Hơn nữa Đế quốc sử ký thượng tả đến rõ rõ ràng ràng, đại đế là cứu vớt thế giới, quanh năm nằm ở bắc cực Thánh Kinh.

Nói cách khác, Khương Ly chưa bao giờ rời đi bắc cực.

Hơn nữa còn nỗ lực nói thiên hạ biết, hoàng đế như trước là Thẩm Lãng, chỉ có điều không thể tự mình đứng ra chấp chính.

Kia chính là nói chấp chưởng đế quốc chính vụ quyền to người, là thái tử Khương Dã?

Như thế Thẩm Lãng hết thảy người nhà có ở hay không Đế Kinh?

Bao quát Ninh Nguyên Hiến, bao quát Thẩm Mật, bao quát Băng Nhi, Ninh Diễm bọn người?

Vậy thì có chút kỳ quái, trước mắt đế quốc này hiển nhiên phi thường dị dạng quỷ dị, 60-70% người bị trở thành nô lệ.

Toàn bộ đế quốc hầu như tất cả mọi người đều dường như xác chết di động như vậy sống sót, hoàn toàn là một cái tà ác đế quốc, khủng bố đế quốc.

Thẩm Dã làm thái tử, lẽ nào ngồi yên không để ý đến sao?

(hạ mấy chương vạch trần then chốt chân tướng, rất trọng yếu! Khương Ly cũng không có đoạt xá Thẩm Lãng, Thẩm Lãng vẫn là ban đầu thân thể không có đổi, hết thảy nữ chính sẽ không bị người khác nhiễm bán đầu ngón tay, liền tinh thần thượng cũng không thể.)

...

Chú: Ta ăn một chút gì, sau đó cấu tứ hạ một chương, tranh thủ mười hai giờ tả hữu viết ra. Ân công môn, vé tháng cho ta, tốt khát cầu nha ~!

Cảm ơn tội ngạo, sinh hoạt 1985, macuy vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 639: Đại Khai Sát Giới! Cứu Vớt Từ Thiên Thiên!

Chương 639: Đại khai sát giới! Cứu vớt Từ Thiên Thiên!

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới bản thân rời đi Viêm Kinh trước, phân biệt cùng Thẩm Dã, Căng quân tiến hành nói chuyện.

Lúc đó Thẩm Lãng hỏi Thẩm Dã, ngươi là ai.

Thẩm Dã trả lời, ta là Đại Càn đế quốc thái tử, ta là Khương thị gia tộc người thừa kế.

Thẩm Lãng hỏi lại, ngươi là ai.

Thẩm Dã trả lời, ta là phụ thân cùng mẫu thân nhi tử.

Thẩm Lãng để hắn nhớ kỹ, hắn đầu tiên là phụ thân cùng mẫu thân nhi tử Thẩm Dã, sau đó mới là Đại Càn đế quốc thái tử, mới là Khương thị gia tộc người thừa kế, ngày đó Thẩm Dã biểu thị tán đồng.

Sau Thẩm Lãng cùng Căng quân nói chuyện, để hắn dù như thế nào đều muốn ở lại Đại Càn đế quốc trung khu, nằm gai nếm mật, chịu nhục, mặc kệ trả bất cứ giá nào, đều muốn vững vàng đóng ở đế quốc trung khu.

Bây giờ hai thời gian mười chín năm đi qua, Căng quân đã hơn sáu mươi tuổi, Thẩm Dã cũng đã bốn mươi.

Bọn họ thế nào?

Đương nhiên, bây giờ thế giới này năng lượng hoàn cảnh đại biến, tuổi tác đã kinh biến đến mức không có quá lớn ý nghĩa.

Bởi vì tại Đế quốc sử ký ghi chép, Khương Lãng đại đế một cái vĩ cống hiến lớn chính là đem nhân loại tuổi thọ cực hạn từ hơn một trăm tuổi tăng lên tới hơn 200 tuổi.

Vì lẽ đó Căng quân hơn sáu mươi tuổi, hoàn toàn thuộc về thanh niên trai tráng, mà Thẩm Dã hoàn toàn là thanh niên.

Còn có ba cái nhân vật trọng yếu.

Kim Mộc Lan, Bạch Kinh nữ tử, Adolf.

Ngày đó Thẩm Lãng đi bắc cực Bạch Ngọc Kinh thời điểm, Bạch Ngọc Kinh sứ giả hỏi Thẩm Lãng có muốn hay không tiên kiến Kim Mộc Lan?

Đó là thê tử của hắn, lúc đó cũng đã hơn một năm thời gian không có gặp mặt, nhưng Thẩm Lãng từ chối.

Bởi vì Thẩm Lãng biết, Mộc Lan cần phải đã không ở Bạch Kinh.

Vì sao?

Bởi vì mẫu thân của Thẩm Lãng Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng đối với Khương Ly ngóc đầu trở lại, đã có hoàn toàn chuẩn bị tư tưởng, làm sao có khả năng sẽ làm Mộc Lan kế tục ở lại Bạch Kinh? Thậm chí Adolf cũng đã bị bí mật đưa đi.

Dựa theo loại này suy đoán mà nói, Mộc Lan hẳn là sẽ không tại Đế Kinh, như thế này Đế quốc sử ký hoàng hậu Kim Mộc Lan là từ đâu tới đây?

Còn có một việc?

Loa Tổ cùng Khương Ly đến tột cùng là quan hệ gì? Nàng đến tột cùng là thân phận gì?

Một cái khác chỗ mấu chốt, thượng cổ nhà tù.

Cái này thượng cổ nhà tù đã từng cho Thẩm Lãng to lớn nghi hoặc cùng lừa dối tính.

Hắn đệ một tù nhân, cũng chính là cấp thấp nhất tù phạm, chính là Khương Hiết thái tử, mà hắn là toàn bộ phương đông đế quốc lớn nhất phản đồ, làm cho Khương thị mất đi ngôi vị hoàng đế.

Nhưng mà, cái gọi là Khương Hiết bán đi thượng cổ phương đông đế quốc hoàn toàn là một cái âm mưu, hết thảy đều là vì đánh cắp Medusa nữ hoàng sức mạnh lớn, vì tránh né thượng cổ đại niết diệt, vì để cho thượng cổ văn minh ngóc đầu trở lại.

Vì lẽ đó, thượng cổ bên trong ngục giam cái kia Khương Hiết hiển nhiên là giả, chỉ là một cái thế thân mà thôi, thậm chí cái này thượng cổ nhà tù chính là căn cứ hắn thiết kế xây dựng mà thành.

Như thế hiện đang vấn đề đến.

Khương Hiết bán đi thượng cổ phương đông đế quốc là một cái âm mưu, chuyện này thượng cổ Cơ thị có biết hay không? Thậm chí thượng cổ Khương thị có biết hay không?

Nếu như bọn họ cũng đều biết, đây chính là cả Cổ Đế quốc hoàng tộc cao cấp nhất cơ mật. Nếu như bọn họ không biết, bây giờ liền chứng minh Khương Hiết một người thao túng toàn bộ âm mưu?

Bởi vì Khương Hiết cái này thượng cổ nhà tù tối để cấp tù phạm là giả, cảnh này khiến Thẩm Lãng đối cả cổ nhà tù đều sản sinh to lớn hoài nghi, có phải là cả cổ nhà tù đều là giả? Thứ hai tù thất giam giữ người là hắc ám nữ hoàng, hơn nữa đã biến mất rồi.

Hiện tại Thẩm Lãng đòi hỏi thoáng uốn nắn một thoáng cái này quan niệm, đệ nhất tù trong phòng Khương Hiết thái tử là giả, nhưng cái khác mấy cái tù thất, nhưng không hẳn là giả.

Nếu như cái kia tàn sát ngàn vạn hắc ám nữ hoàng thật sự tồn tại, hơn nữa chạy trốn, cái kia nàng đến tột cùng là ai? Có không hề lộ diện qua?

Một loạt vấn đề, đều xoay quanh tại Thẩm Lãng trong đầu.

Mà ngay tại lúc này, bên ngoài vang lên âm thanh.

"Đặc sứ đại nhân, chúng ta muốn hành động, chúng ta muốn đi thanh trừ mười ba khu cùng mười chín khu phản loạn, ngài muốn đi không?"

Thẩm Lãng đứng lên nói: "Đi."

Sau đó, hắn đi ra ngoài.

Ở mặt trước cách đó không xa, Thẩm Lãng liền nhìn thấy Thiên Nam thành Hắc Thủy đài thành bảo.

Thật sự dường như hắc ám pháo đài đồng dạng, như thế rộng rãi, diện tích vượt qua 2,000 mẫu.

Tầng tầng lớp lớp, đề phòng nghiêm ngặt.

Không thể nào tưởng tượng được, này vẻn vẹn chỉ là một cái Thiên Nam thành Hắc Thủy đài thành bảo mà thôi, nhưng quy mô cũng đã xa xa so đã từng nước Việt Hắc Thủy đài thành bảo càng lớn hơn.

Thẩm Lãng biết, lúc này Thiên Nam hành tỉnh Hắc Thủy đài quan lớn nhất viên là đề đốc cấp, là toàn bộ Thiên Nam thành nhân vật số ba, chỉ đứng sau tổng đốc cùng trú quân đề đốc.

Một cái đề đốc hạ có ba cái vạn hộ, 3 vạn quân đội.

Một cái hành tỉnh Hắc Thủy đài, thì có 3 vạn tuần sát quân, này tại năm đó là không thể tưởng tượng, toàn bộ nước Việt Hắc Thủy đài tối thời điểm cực thịnh, vũ sĩ cũng không có ba vạn người.

Lúc này trên quảng trường, Hắc Thủy đài 1 vạn tuần sát quân đã toàn bộ tập kết xong xuôi, cầm đầu vẫn là tên kia vạn hộ.

Này 1 vạn Hắc Thủy đài vũ sĩ, tuyệt đối được cho là tinh nhuệ, mỗi trên người một người đều ăn mặc áo giáp màu đen, tuy rằng không sánh được đặc chủng vũ sĩ thượng cổ áo giáp, nhưng đã so sáu Đại Siêu thoát thế lực bí mật áo giáp càng tốt hơn.

Mỗi trên người một người đều có thượng cổ chiến đao, còn có ngạc mộng thạch súng trường, mặt nạ đều là dùng đặc thù kim loại rèn đúc mà thành, đao thương bất nhập.

Mỗi một cái vũ sĩ đều vũ trang đến tận răng, này phảng phất Hitler Gestapo, bất quá càng mạnh mẽ hơn tinh nhuệ.

Chỉ là một cái hành tỉnh, thì có 3 vạn Hắc Thủy đài vũ sĩ, này càng thêm chứng minh gừng đế quốc đặc vụ thống trị, màu đen khủng bố.

Cái kia Hắc Thủy đài vạn hộ tướng lĩnh nhìn thấy Thẩm Lãng, nhẹ nhàng gật gật đầu, bởi vì đây là công chúng trường hợp, hắn không thể có vẻ quá mức lấy lòng.

"Xuất phát!" Theo hắn ra lệnh một tiếng, 1 vạn tuần sát quân mênh mông cuồn cuộn, đi tới thành thị khu vực biên giới!

Không cần bất kỳ công cụ giao thông, bởi vì mỗi người đều ăn mặc đặc thù chiến ngoa, ngạc mộng thạch động lực, tốc độ cực nhanh.

Thành phố này con đường thực sự là rộng rãi đến cực điểm, đã từng nước Việt huyền vũ đại đạo tuy rằng không sánh được

Đường triều Trường An thành đại đạo như thế rộng rãi, nhưng cũng có đại rộng mấy chục mét. Mà cái này Thiên Nam thành đường trục, đã vượt qua hơn hai trăm mét rộng.

Theo Hắc Thủy đài tuần sát quân trải qua, dọc theo đường đi thông suốt, không có bất kỳ người nào ngăn cản ở mặt trước. Tất cả mọi người đều thần hồn nát thần tính, e sợ xuất hiện tại đám người kia trong mắt.

Minh triều Cẩm y vệ cùng Đông Xưởng, hai trận chiến nước Đức Gestapo, cũng làm cho người nghe tiếng đã sợ mất mật, tiểu nhi ngừng khóc đêm.

Mà Thiên Nam thành dân chúng đối Hắc Thủy đài vũ sĩ sợ hãi trình độ, chỉ có hơn chứ không có kém, quả nhiên là triệt triệt để để đặc vụ thống trị.

…

Cùng lúc đó, Thiên Nam thành phía đông nhất, nơi này có một cái tiên cảnh.

Nước chảy cầu nhỏ, sắc màu rực rỡ.

Toàn bộ Thiên Nam thành kiến trúc đều rất to lớn, động một tí mấy chục hơn trăm thước, rộng rãi mà lại kìm nén, hoàn toàn phân không ra là phương đông vẫn là phương tây, cũng chia không ra là cổ đại vẫn là tương lai, nói chung chính là rất mâu thuẫn.

Nhưng mà nơi này trang viên, nhưng hoàn toàn là phương đông cổ điển kiến trúc phong cách, cùng mấy chục năm trước giống nhau như đúc.

Nơi này gọi là thiên đi về phía nam cung, thái tử Khương Dã đã từng đến ở qua. Đế quốc hoàng tộc thành viên, mỗi một lần ngày nữa nam đô sẽ làm chủ cái này hành cung, mà không phải tổng đốc phủ, đương nhiên cũng chỉ có thành viên hoàng thất mới có tư cách làm chủ.

Đế quốc Thiên Nam hành tỉnh Hắc Thủy đài cao nhất trưởng quan là đề đốc, nhưng mà vừa nãy 1 vạn tuần sát quân đi mười ba khu, mười chín khu bình định thời điểm, vị này đề đốc đại nhân cũng không có mang đội, thậm chí đều chưa từng xuất hiện, bởi vì hắn có càng thêm nhiệm vụ trọng yếu, dẫn dắt tinh nhuệ vũ sĩ bảo vệ thiên đi về phía nam cung, bởi vì nơi này có chân chính đại nhân vật.

Tổng đốc phủ quân đội hộ tống một chiếc xe ngựa đi tới hành cung trước đại môn, một tên hoạn quan tiến lên, mở cửa xe đồng thời quỳ xuống, dùng thân thể của chính mình xem là ghế, để bên trong xe ngựa quý nhân xỏ xuống xe.

Từ Thiên Thiên liếc mắt nhìn, không có giẫm người ghế dài xuống xe, mà là trực tiếp giẫm trên đất, sau đó hướng về hành cung đi đến.

Thiên Nam hành tỉnh Hắc Thủy đài đề đốc, suất lĩnh tinh nhuệ vũ sĩ, chỉnh tề quỳ xuống.

"Bái kiến quý nhân."

Từ Thiên Thiên chưa từng có gả qua Thẩm Lãng, nhưng tất cả mọi người đều biết hắn cùng Thẩm Lãng quan hệ mật thiết, vì lẽ đó không tốt xưng là phi tử, chỉ có thể xưng là quý nhân.

Tổng đốc phủ quân đội vừa tới gần hành cung, lập tức bị Hắc Thủy đài đề đốc đưa tay ngăn cản.

Nơi này là hành cung, bất luận người nào đều không có tư cách tiến vào, tầm thường quân đội cũng không có tư cách tới gần nơi này, Hắc Thủy đài là hoàng thất gia nô chó săn, mới có tư cách thủ vệ hành cung.

Cái kia tổng đốc phủ vạn hộ cùng với một cái khuôn mặt tươi cười, hơi hơi khom người bái hạ, nội tâm phi thường khó chịu.

Hắc Thủy đài quá kiêu ngạo, thậm chí ngay cả tổng đốc phủ đều không để vào mắt, chúng ta tổng đốc nhưng là bệ hạ cháu trai.

Từ Thiên Thiên tiến vào hành cung bên trong, lập tức liền có một cái đại hoạn quan tiến lên quỳ xuống dập đầu: "Cung nghênh quý nhân."

Từ Thiên Thiên nói: "Công chúa điện hạ thế nào? Vào bữa làm sao?"

Đại hoạn quan thấp giọng nói: "Tiến không được, có chút rầu rĩ không vui."

Từ Thiên Thiên gật gật đầu, sau đó xuyên qua hành lang đi tới một cái bể nước, nơi này nước dường như phỉ thúy như thế tinh khiết.

Một gian tinh xảo lầu các đứng sững ở bể nước trung ương, Từ Thiên Thiên dọc theo khúc cầu đi vào, tùy tiện vẫy vẫy tay, nhất thời phía sau tất cả mọi người đều lùi tán.

Từ Thiên Thiên tiến vào lầu các bên trong, bên trong hết thảy đều có vẻ như thế cổ điển, gia cụ, bồn chứa, thảm lông, thậm chí ngay cả thư tịch đều là cổ kính.

Một cái tinh xảo tuyệt luân phương đông mỹ nhân, tĩnh lặng ngồi ở bên trong đọc sách.

Nàng ... Chính là đế quốc công chúa Trường Lạc, Khương Mật (Thẩm Mật).

"Di nương." Nhìn thấy Từ Thiên Thiên sau, Khương Mật đứng dậy hành lễ.

Qua mấy thập niên, đã từng bảo bối lớn rồi, đã biến thành công chúa chân chính. Nàng vẫn là cùng khi còn bé như thế mộng ảo, nhất cử nhất động, đều tràn ngập hoàng gia điển phạm, ôn nhu tao nhã.

Mẹ của nàng Băng Nhi, tại vừa sinh ra Thẩm Mật bảo bảo thời điểm liền nói, đứa nhỏ này là một cái công chúa, chỉ là từ ta trong bụng trải qua mà thôi, cùng ta không có có quan hệ gì, nàng hoàn toàn kế thừa phụ thân quý khí.

Mà nàng từ nhỏ cũng yêu thích làm công chúa, nở nụ cười nhăn mặt, mỗi một cái động tác, mỗi một cái vẻ mặt, đều yêu cầu nghiêm khắc chính mình.

"Tiểu Mật, nghe nói hôm nay ăn cơm không tốt lắm a." Từ Thiên Thiên nói: "Làm sao? Ta cùng ngươi đến Thiên Nam thành giải sầu, làm sao còn không mau hoạt đây?"

Khương Mật nói: "Ta muốn đi quê nhà dinh thự, muốn đi Nộ Triều thành nhìn, kết quả bị ngăn cản."

Hắn nói quê nhà dinh thự, chính là Huyền Vũ công tước phủ, Kim thị gia tộc phủ đệ, mẹ của nàng Băng Nhi chính là ở nơi đó lớn lên.

Từ Thiên Thiên nói: "Bọn họ cũng là quan tâm ngươi an toàn, gần nhất đám này phần tử khủng bố phi thường hung hăng, toàn bộ Thiên Nam thành lén lút sóng lớn mãnh liệt, cũng không yên ổn. Tại mái vòm bên trong cũng còn tốt, như ra mái vòm, nói không chắc liền gặp phải nguy hiểm."

Khương Mật nói: "Ta biết, vì lẽ đó ta cũng không có trách bọn họ."

Từ Thiên Thiên ôn nhu nói: "Hắc Thủy đài đã tra được đám này phần tử khủng bố tỉ mỉ danh sách, ngày hôm nay liền tiến hành bắt giữ tiêu diệt, vì lẽ đó ngày mai an toàn cảnh báo hay là liền giải trừ, đến lúc đó ta lại cùng ngươi đi Huyền Vũ công tước phủ có được hay không?"

Khương Mật ôn nhu gật gật đầu.

Mà lúc này một cái thị nữ bưng nước trà đi vào, ngoan ngoãn đặt ở trên mặt bàn.

"Di nương, uống trà." Khương Mật công chúa nói.

Từ Thiên Thiên nhấc chén trà lên, văn nhã từng miếng từng miếng mím môi.

Lúc này nước trà thượng, hiện lên một hàng chữ.

"Công chúa điện hạ, quý nhân, chúng ta đã chuẩn bị kỹ càng, ngày mai liền cứu các ngươi rời đi hắc ám đế quốc, đi tới quang minh địa phương."

Người thị nữ này trên mặt không có bất kỳ đối với vẻ mặt, cũng không hề nói gì, đưa xong nước trà sau, liền tĩnh lặng đi ra ngoài.

Vừa mới đi ra khúc cầu thời điểm, thì có mấy cái Hắc Thủy đài nữ vũ sĩ tiến lên, lục soát người thị nữ này trên thân từng tấc một.

Từ Thiên Thiên như trước cùng Khương Mật công chúa có một câu mỗi một câu trò chuyện, đều là một ít bình thường ngôn ngữ.

Nhưng mà, các nàng tay tại người khác không thấy địa phương, âm thầm đánh đặc thù mật mã, các nàng chính là dùng phương thức này tiến hành giao lưu.

"Di nương, bọn họ có thể bị nguy hiểm hay không? Đế quốc Hắc Thủy đài vũ sĩ ngày hôm nay liền đi bình định." Khương Mật công chúa.

Từ Thiên Thiên nói: "Vì đem ngươi cứu viện ra, hết thảy đều là đáng giá."

Khương Mật công chúa nói: "Vì một mình ta, không đáng trả giá lớn như vậy đánh đổi."

Từ Thiên Thiên nói: "Ngươi là con gái của hắn, nước Quang Minh coi như trả giá lớn hơn nữa đánh đổi cứu viện ngươi, cũng đáng."

Khương Mật công chúa nói: "Lần này, là ai mang đội tới cứu ta? Là Quang Minh công chúa, vẫn là Hồng Tuyết đại nhân?"

Từ Thiên Thiên nói: "Ngày mai liền biết rồi, chỉ muốn trốn khỏi cái này hắc ám đế quốc là tốt rồi, chỉ muốn trốn khỏi cái này địa ngục là tốt rồi. Chỉ có tại quang minh địa phương, mới có chân chính tương lai. Ngươi rất nhiều người nhà, cũng đều ở nơi đó chờ ngươi."

...

Thẩm Lãng theo Hắc Thủy đài 1 vạn tuần sát trước quân hướng về mái vòm biên giới, nơi này lít nha lít nhít có vô số lòng đất hang động.

Vượt qua hơn một triệu người liền ở tại nơi này chút hang động bên trong, sống được thực sự là liền gia súc cũng không bằng, thật sự như là con kiến.

Trên mặt đất nhà, bọn họ không có tư cách trụ, thậm chí bọn họ đều không có tư cách tiến vào trong thành, mỗi ngày làm việc mười mấy tiếng, chính là không ngừng tại mái vòm ở ngoài thu thập các loại tài nguyên, sau đó chở về đến trong thành, mà quan trọng nhất chính là nước.

Bởi vì chỉ là một cái mái vòm, còn không cách nào nắm giữ hoàn chỉnh sinh thái hệ thống, hầu như phần lớn nước tài nguyên, đều cần phải ở bên ngoài thu thập, thải băng liền trở thành một hạng quan trọng nhất công tác.

Mà toàn bộ Thiên Thủy thành hơn một triệu người, chính là cái dạng này kiến thợ.

Bọn họ nơi ở bị chia làm mười chín cái khu, mỗi một cái khu chính là một cái siêu cấp hang động quần, bên trong ở gần 8 vạn người.

Căn cứ Hắc Thủy đài mật thám báo cáo, đối địch phần tử khủng bố liền ẩn giấu ở mười ba khu, mười chín khu bên trong, đang định vỗ hai cái này khu chuộc tội giả (nô lệ) phát sinh bạo động, làm nổ mái vòm năng lượng trụ.

Vì lẽ đó này 1 vạn tuần sát quân, chia làm hai bộ phận, một phần đi tới mười ba khu, một phần đi tới mười chín khu.

Mà Thẩm Lãng nhưng là theo đi mười ba khu tiến hành bắt giữ hành động.

"Thấy rõ ràng toàn bộ, nhớ kỹ mỗi một cái phần tử khủng bố khuôn mặt, những thứ này đều là đế quốc kẻ địch, bọn họ nỗ lực lật đổ đại đế thống trị, đây là kẻ địch của cả loài người, toàn bộ văn minh kẻ địch."

"Sau khi tiến vào, lập tức bắt giữ, nếu có bất kỳ người phản kháng, toàn bộ giết chết không cần luận tội."

"Mười ba khu bên trong, có hai mươi phần tử khủng bố, 300 cái đã bị kích động phản bội giả, 2,000 cái bị lời đồn ô nhiễm chuộc tội giả, này hơn hai ngàn người, toàn bộ đều muốn bắt giữ."

"Động tác phải nhanh, tranh thủ tại hai canh giờ bên trong, toàn bộ bắt giữ xong xuôi."

"Có nghe hay không?"

"Phải!" 5,000 tên Hắc Thủy đài tuần sát quân.

"Xuất phát!"

Này 5,000 tên Hắc Thủy đài tuần sát quân lập tức liền muốn xông vào mười ba khu tiến hành bắt giữ.

Mà ngay tại lúc này, một bóng người từ trên trời giáng xuống, tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc, sau đó chỉnh tề quỳ xuống.

"Bái kiến đại nhân tổng đốc."

Nếu như là tầm thường tổng đốc, Hắc Thủy đài kỳ thực cũng không để vào mắt, bởi vì bây giờ đế quốc thi hành đặc vụ thống trị, Hắc Thủy đài quyền thế bị cực kỳ cất cao, vì lẽ đó trên căn bản mỗi một cái hành tỉnh Hắc Thủy đài đề đốc cũng không quá quản lý đốc để ở trong mắt, đấu tranh rất là lợi hại.

Nhưng Thiên Nam hành tỉnh tương đối ngoại lệ, bởi vì đại nhân tổng đốc chính là hoàng đế bệ hạ cháu trai.

Thẩm Thành tổng đốc như trước có vẻ thiếu kiên nhẫn, đặc biệt lười biếng, hắn liếc mắt một cái Thẩm Lãng, người khác đối đặc sứ khách khí, hắn vẫn luôn rất ngạo mạn.

"Đều chuẩn bị thỏa đáng?" Thẩm Thành tổng đốc nhàn nhạt nói.

Hắc Thủy đài vạn hộ nói: "Đúng, đại nhân."

Thẩm Thành tổng đốc nói: "Đều chuẩn bị làm thế nào a?"

Hắc Thủy đài vạn hộ nói: "Dựa theo trong danh sách nhanh chóng bắt người, tổng cộng 2,320 tên."

Hắn đưa lên danh sách.

Thẩm Thành tổng đốc thoáng liếc mắt một cái, sẽ theo tay ném xuống đất, Hắc Thủy đài vạn hộ tranh thủ thời gian quỳ xuống đất nhặt lên đến.

"Quá phiền phức, triệt để một điểm." Thẩm Thành tổng đốc nói.

Hắc Thủy đài vạn hộ nói: "Cái kia cư tổng đốc ý của đại nhân?"

Thẩm Thành tổng đốc nói: "Toàn bộ giết sạch, một lưới bắt hết, thà giết lầm ba ngàn, không thể buông tha một cái."

Hắc Thủy đài vạn hộ run rẩy nói: "Đại nhân, này ... Trong này nhưng là có bảy vạn người."

Thẩm Thành tổng đốc nói: "Có vấn đề sao? Như thế gia súc, muốn bao nhiêu có bao nhiêu."

Hắc Thủy đài vạn hộ tê cả da đầu, một lần bắt giữ hơn hai ngàn người, không có vấn đề, Hắc Thủy đài dám nhận lãnh đến. Nhưng mà vì bắt giữ chỉ là mấy chục tên phần tử khủng bố, lập tức tàn sát bảy vạn người, dù cho là tầng thấp nhất nô lệ, cũng quá mức tàn nhẫn.

Hắc Thủy đài cũng không gánh vác được trách nhiệm này.

Thẩm Thành tổng đốc nói: "Có cái gì trách nhiệm, ta đến bối!"

Đón lấy, hắn hướng về Thẩm Lãng trông lại nói: "Đặc sứ như không ưa, bất cứ lúc nào có thể tả mật tấu đi Đế Kinh cáo ta, nhưng mà trước lúc này, vẫn là ta quyết định, lại nói ngươi cũng là chấp hành nhiệm vụ bí mật, tiêu diệt sạch minh địa phương những phản bội. Nơi quỷ quái này ta rất là ngốc đủ, tranh thủ thời gian động thủ, động thủ!"

"Phải!" Hắc Thủy đài vạn hộ nói.

"Động thủ, giết sạch mười ba khu." Hắc Thủy đài vạn hộ run rẩy nói.

Nhất thời, 5,000 tên Hắc Thủy đài tuần sát quân nhảy vào mười ba khu hang động quần, đại khai sát giới.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Ngạc mộng thạch súng trường, ngạc mộng thạch súng máy mãnh liệt khai hỏa.

Toàn bộ mười ba khu hang động quần, ước chừng có mười km2 tả hữu, ở bảy vạn người ở bên trong, lít nha lít nhít.

Hắc Thủy đài tuần sát quân này một mãnh liệt khai hỏa, nhất thời vô số nỗ lực dồn dập đến cùng mất mạng, không hề sức chống cự. Thậm chí tuyệt đại đa số người liền chết cũng không biết là chết như thế nào.

Trong quá trình này, Thẩm Thành tổng đốc bỗng nhiên hướng Thẩm Lãng trông lại nói: "Từ Thiên Thiên quý nhân, gặp đặc sứ?"

Thẩm Lãng trầm mặc không nói, một chữ không phát.

"Tốt, không hỏi thăm, không hỏi thăm." Thẩm Thành tổng đốc khinh thường nói.

Ước chừng mấy phút sau, bên trong truyền đến cái khác chiến đấu thanh.

Rất hiển nhiên, là có người phản kháng, liền là mai phục tại mười ba khu bên trong quân phản loạn thế lực.

Ước chừng nửa giờ sau!

Hắc Thủy đài vạn hộ đi ra, quỳ xuống nói: "Đại nhân tổng đốc, toàn bộ ... Giết sạch rồi."

Thẩm Thành nói: "Thương vong làm sao?"

Hắc Thủy đài vạn hộ nói: "Chúng ta thương vong hơn năm trăm người."

Thẩm Thành cười lạnh nói: "Không phải nói chỉ có hai mươi mấy tên quân phản loạn sao?"

Hắc Thủy đài vạn hộ xấu hổ nói: "Là ti chức sai."

Thẩm Thành nói: "Tổng cộng có bao nhiêu quân phản loạn? Dẫn theo bao nhiêu vũ khí?"

Hắc Thủy đài võ sĩ đạo: "Ước chừng 100 tên quân phản kháng, mang vũ khí phi thường nguyên thủy, không có ngạc mộng thạch vũ khí, nhưng mà bọn họ vũ công phi thường cao, vì lẽ đó cho chúng ta mang đến thương vong to lớn."

Thẩm Thành nói: "Đám người kia vẫn là không hết lòng gian a, chỉ là điểm ấy sức mạnh, còn muốn muốn lật đổ chúng ta đế quốc mạnh mẽ. Coi như để bọn họ thành công chế tạo một lần tập kích thì phải làm thế nào đây? Mất mặt chỉ là ta đây cái tổng đốc mà thôi, xui xẻo cũng chỉ là các ngươi Hắc Thủy đài đề đốc mà thôi, có thể dao động đế quốc chúng ta sao? Giun dế hám cây."

Đón lấy, Thẩm Thành tổng đốc trở lại hoa lệ trên xe ngựa ngồi xuống, lẳng lặng mà dùng để uống rượu ngon.

Lại qua hơn nửa giờ, một cái phi kỵ từ trên trời giáng xuống.

"Đại nhân tổng đốc, mười chín khu cũng toàn bộ càn quét xong xuôi, tổng cộng năm vạn người, toàn bộ bị trừ sạch, ước chừng phát hiện hơn năm mươi tên quang minh địa phương quân phản loạn."

Thẩm Thành tổng đốc nói: "Hiện tại các ngươi Hắc Thủy đài thỉnh nói cho ta, một làn sóng này ẩn núp vào quân phản kháng, xác định toàn bộ tiêu diệt sao?"

Hắc Thủy đài vạn hộ nói: "Cần phải ... Toàn bộ tiêu diệt."

"Ta ... Thảo!" Thẩm Thành tổng đốc chỉ một thoáng cái kia Hắc Thủy đài vạn hộ, lạnh giọng nói: "Ngày mai nếu như có chuyện gì xảy ra, ta đem ngươi bì bái hạ xuống."

Sau đó, Thẩm Thành tổng đốc cưỡi lên phi kỵ, bay lên không rời đi. Vừa giết mười mấy vạn nô lệ, đối với hắn mà nói phảng phất hời hợt, không hề xúc động.

...

Một lát sau, Thẩm Thành tổng đốc hạ xuống tại hành cung ngoài cửa.

"Bái kiến đại nhân tổng đốc." Hắc Thủy đài đề đốc như trước dường như chó săn như vậy trông cửa, nhìn thấy Thẩm Thành tổng đốc cũng cung kính hành lễ.

Thẩm Thành tổng đốc gật gật đầu, cũng không có quá đem vị này Hắc Thủy đài đề đốc để ở trong mắt, liền muốn đi vào hành cung bên trong.

Một lát sau, một cái đại hoạn quan chân không dính đất đi ra quỳ xuống nói: "Bái kiến tiểu công gia."

Hắn quỳ xuống địa phương, vừa vặn là cửa, xem như là ngăn cản Thẩm Thành tổng đốc đường đi.

Thẩm Thành nói: "Làm sao? Ta đây cái hoàng tộc không đủ thuần túy, ta họ Thẩm không họ Khương, vì lẽ đó không thể tiến vào hành cung? Đừng quên, gừng Thẩm không ở riêng, hoàng đế bệ hạ vẫn không có chính thức hạ chỉ đổi họ đây."

Đại hoạn quan quỳ xuống dập đầu nói: "Lão nô vạn vạn không dám, tại các nô tài trong mắt, họ Khương chính là chủ nhân, họ Thẩm cũng là chủ nhân."

Thẩm Thành tổng đốc nói: "Vậy ngươi còn cản đường của ta? Công chúa điện hạ là tỷ tỷ ta, chúng ta từ nhỏ quan hệ liền rất thân, không phải chị em ruột, gì tự chị em ruột. Ta đi xem xem nàng làm sao?"

Đại hoạn quan dập đầu nói: "Tiểu công gia, công chúa điện hạ ngủ a."

Thẩm Thành tổng đốc nói: "Há, ngủ? Suýt chút nữa quên, vị tỷ tỷ này từ nhỏ sinh hoạt liền rất quy luật, không giống ta, khuya khoắt không ngủ. Đúng rồi, tỷ tỷ ta ngày hôm nay hài lòng sao?"

Đại hoạn quan nói: "Có chút ... Không vui, lần này ngày nữa nam, nàng chính là muốn đi Nộ Triều thành, đi Huyền Vũ công tước phủ nhìn, kết quả đều gặp phải ngăn cản."

Thẩm Thành tổng đốc nói: "Thiên đại oan uổng, thực sự là gần nhất không yên ổn, quang minh địa phương những phản quân kia hung hăng cực kỳ, ta thực sự sợ không an toàn, cho nên mới không có để tỷ tỷ đi quê nhà dinh thự, ta cũng rất nhớ đó cái địa phương, thôi thôi thôi, ngày mai sẽ đi, ngày mai ta hãy theo nàng đi, ngược lại những quân phản loạn này cũng trên căn bản tiêu diệt phần lớn. Lão già, các ngươi chuẩn bị sẵn sàng, sáng mai ta hãy theo công chúa điện hạ đi Huyền Vũ công tước phủ."

"Vâng, tốt nói." Đại hoạn quan quỳ xuống dập đầu.

Thẩm Thành tổng đốc đi rồi, đại hoạn quan nhanh chóng tiến vào hành cung, đi tới lầu các ở ngoài, dập đầu nói: "Công chúa điện hạ, những quân phản loạn kia cũng đã bị tiêu diệt, bên ngoài cần phải thái bình, ngày mai chúng ta liền đi Huyền Vũ công tước phủ, sau đó lại đi Nộ Triều thành."

Bên trong truyền đến Khương Mật ôn nhu mà lại nhảy nhót âm thanh: "Biết rồi, kèm kèm."

...

Mấy cái canh giờ sau, khoảng cách huyền vũ hầu tước phủ mấy chục dặm bên ngoài trong sơn động, mấy chục tên vũ sĩ tĩnh ngồi yên ở đó.

Mỗi người trên y phục đều thêu một cái thái dương, vì lẽ đó được gọi là quang minh địa phương. Nhưng mà đã từng Khương Ly cũng được khen là thái dương.

Cầm đầu một tên vũ sĩ, tóc tai rối bời, tỏ rõ vẻ đều là chòm râu, thân thể khô gầy, ánh mắt mệt mỏi.

Hắn ... Chính là lâu không gặp Chúc Hồng Tuyết.

Thiên Nhai Hải các Chúc Hồng Tuyết.

Mấy chục tên vũ sĩ lẳng lặng mà ăn đồ ăn.

"Này gặp quỷ hỏa, liền nước đều đốt không nóng, thịt đều nấu không quen." Một tên vũ sĩ oán giận nói.

Nơi này khí áp quá thấp, vì lẽ đó nước điểm sôi không đạt tới 100 độ Celsius, vì lẽ đó nấu không quen thịt.

Hơn nữa nơi này nhiệt độ quá thấp, thịt vừa mò đi ra cũng đã nguội, chờ đưa đến trong miệng đã đông đến cứng.

Chúc Hồng Tuyết cầm qua khối thịt, chết lặng nhai.

Tại ba mươi mấy năm trước, võ công của hắn cũng đã cao đến tuyệt đỉnh mức độ, bây giờ hắn có cường đại cỡ nào?

Đương nhiên, Thiên Việt thành chi chiến hậu, hắn theo Tả Từ đi tới vạn dặm đại hoang mạc, cũng không có xuất hiện nữa.

"Nguyên soái, chúng ta tại Thiên Nam thành huynh đệ, có phải là đều chết?" Một tên vũ sĩ hỏi: "Đến hiện tại đều không có truyền tin tức đi ra."

Chúc Hồng Tuyết yên tĩnh không nói.

"Nguyên soái, chúng ta quang minh địa phương chiến sĩ đã càng ngày càng ít, càng ngày càng ít, đế quốc quá mạnh mẽ, chúng ta còn có hy vọng sao?"

"Đều sắp ba mươi năm trôi qua, Thẩm Lãng bệ hạ nếu như còn sống sót, cũng sớm đã xuất hiện, hắn ... Có phải là đã chết rồi?"

"Nguyên soái, chúng ta còn có hy vọng sao? Dựa theo các chủ lý luận, thế giới này chỉ có thể chống đỡ không tới 100 năm, liền muốn diệt vong."

Nghe được thủ hạ vũ sĩ mà nói, Chúc Hồng Tuyết từ đầu đến cuối không có nói chuyện.

Bởi vì hắn cũng không biết có không có hy vọng.

Hắn cũng không biết Thẩm Lãng có chết hay không, còn có thể hay không trở về?

Nhưng mà, có hy vọng dù sao cũng hơn không có hy vọng tốt đúng không? Đây là lão sư nói cho hắn.

Năm đó Thẩm Lãng bệ hạ muốn Bắc phạt Viêm Kinh trước, lão sư Tả Từ liền đi viếng thăm hắn, đồng thời mời tha phương liền hoặc là bất tiện thời điểm, đi phỏng vấn vạn dặm hoang mạc.

Hiện tại gần như ba thời gian mười năm đi qua, vị này bệ hạ cũng không có xuất hiện nữa.

Tương lai, thật sự còn có hy vọng, còn có quang minh sao?

Mà nhưng vào lúc này, một cái đỏ rực chim non bay tới, chui vào hang động, dường như một ngọn lửa đồng dạng.

Chúc Hồng Tuyết đưa tay ra, con này đỏ rực chim non rơi vào hắn lòng bàn tay thượng, mổ mấy lần.

Chúc Hồng Tuyết ánh mắt run lên, nói: "Chuẩn bị một chút, ngày mai bạo phát chiến đấu, địa điểm tại Huyền Vũ công tước phủ địa chỉ cũ, cứu viện hai người, dẫn các nàng đi tới quang minh địa phương."

"Phải!"

Lần này Chúc Hồng Tuyết vạn dặm xa xôi mà đến, chính là vì cứu vớt hai người, Từ Thiên Thiên cùng Thẩm Mật công chúa.

...

Chú: Rốt cuộc tại mười hai giờ rưỡi viết xong. Phần kết tình tiết, ta sẽ tận lực đem mỗi một cái hố viết lên!

(chương tiết nói có người nói mũ xanh, chửi đến ta máu chó đầy đầu, thật sự mộng bức, Khương Ly tại bắc cực không có xuôi nam, đều chưa từng thấy Thẩm Lãng các thê tử, chớ nói chi là đụng vào, phía dưới đơn chương chuyên môn giải thích một chút.)

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 0: Lục (Ntr), Tuyệt Đối Không Thể! Thật Không Nói Gì A

Lục, tuyệt đối không thể! Tốt không nói gì a

Ngày hôm nay hơn bảy giờ chung cái kia canh một viết xong sau, liền bắt đầu cấu tứ hạ một chương.

Kết quả chương 2: Viết xong sau, phát hiện chương tiết nói bị mắng, còn có người tại nổi danh diễn đàn thượng mở topic, nói có mũ xanh tình tiết.

Ta nhất thời đều muốn nổ.

Đùa giỡn hay sao? Ta là hoàn mỹ chủ nghĩa giả, nhân vật chính nữ nhân liền một đầu ngón tay đều sẽ không bị người khác chạm.

Làm sao có khả năng sẽ lục?

… …

Điểm thứ nhất, Khương Ly gửi đang ở Thẩm Lãng đầu óc bên trong, ta đã tả đến phi thường rõ ràng, vừa bắt đầu linh hồn của hắn hết sức yếu ớt, hoàn toàn nằm ở trạng thái chờ, vì lẽ đó Thẩm Lãng trải qua sự tình, hắn đều không thấy, cũng nhận biết không tới, mãi cho đến thời khắc cuối cùng, tiến vào bắc cực lãnh địa, được sức mạnh lớn, hắn mới dám chân chính hồi phục lại.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng cùng các thê tử chuyện đã xảy ra, Khương

Ly cái gì cũng không biết, ta đã tại chương tiết bên trong tả đến rất rõ ràng.

Điểm thứ hai, bắc cực kịch biến hai mươi chín năm sau, gừng đế quốc thành lập! Khương Ly trước sau đều ở bắc cực Thánh Kinh, dựa vào thượng cổ nhân loại thống trị toàn bộ thiên hạ, hắn đều chưa từng thấy Thẩm Lãng các thê tử, càng không thể nhiễm bán đầu ngón tay.

Không chỉ có như thế, Thẩm Lãng hết thảy thê tử, thậm chí hết thảy người thân cũng căn bản không ở Đế Kinh, hạ một chương cũng sẽ chuyên môn tả đến.

Thậm chí hiện tại Khương Ly, cũng không có chiếm cứ Thẩm Lãng thân thể, bởi vì bắc cực lần đó va chạm, đã phá diệt.

Đương nhiên điều này cũng tại chính ta, tả thời điểm căn bản không có hướng phương diện kia nghĩ, không nghĩ tới có chút độc giả đại nhân tự mình suy diễn nhiều như vậy.

Ta trở lại sửa chữa một chút đi.

Ta lại nói rõ một lần, ta là hoàn mỹ chủ nghĩa giả.

Nhân vật chính nữ nhân, sẽ không bị người khác nhiễm một đầu ngón tay, liền cái cổ trở xuống đều sẽ không bị xem.

Trước tiên tha cho ta thổ ba khẩu huyết.

Cuối cùng thuận tiện cầu một thoáng vé tháng, bổ hồi HP của ta nha.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 640: Khương Ly Tù Nhân! Thẩm Lãng Nghịch Thiên Thân Thể! (Trọng Yếu)

Chương 640: Khương Ly tù nhân! Thẩm Lãng nghịch thiên thân thể! (trọng yếu)

Nếu như từ trên trời nhìn xuống xuống mà nói, liền sẽ phát hiện toàn bộ thế giới phảng phất trở thành một cái to lớn mạng nhện.

199 cái mái vòm bao phủ xuống thành thị liền phảng phất tiết điểm, mái vòm thành thị trong đó đều có đặc thù con đường liên tiếp, mà đám này thượng cổ đặc thù con đường cũng là có một tầng lồng năng lượng bảo vệ, bảo đảm những thành thị này trong đó có thể nhanh chóng giao thông.

Này nhìn qua có muốn hay không là thượng cổ di tích thành thị cấu tạo?

Không sai, rất tương tự.

Lúc đó nam bộ hải vực thượng cổ di tích, Kim Cương phong thượng cổ di tích, thượng cổ quảng trường di tích, này ba cái di tích trong đó cũng là có đặc thù con đường liên kết.

Không chỉ có như thế, lúc đó Tam Giác Ma Quỷ cùng thất lạc quốc gia phế tích trong đó, cùng có một cái đáy biển đặc thù con đường.

Trước phát hiện ra rất nhiều thượng cổ di tích, có đã hoàn toàn nhấn chìm tại đại địa trong đất bùn, mà có chút nhưng là duy trì hoàn chỉnh, hơn nữa còn có mái vòm bao phủ.

Lúc đó Thẩm Lãng còn phi thường kỳ quái, đại niết diệt sau, đám này thượng cổ thành thị chìm nghỉm lòng đất sau, lại vẫn hoàn chỉnh không tổn hại, vì sao còn có một cái lồng che kín.

Hiện tại cần phải rõ ràng, đây là đại niết diệt trước thượng cổ phương đông đế quốc áp đảo Tân Thành thị, vốn là nỗ lực dùng đám này mái vòm chống đỡ thượng cổ đại niết diệt.

Như thế thượng cổ đại niết diệt đến tột cùng là gì? Vì sao phải ấn mái vòm bảo vệ thành thị đây?

Trở lại chuyện chính, lúc này gừng đế quốc, 199 cái mái vòm chi thành, phân tán tại chỉnh cái tinh cầu, phảng phất lít nha lít nhít mạng nhện, mà mạng nhện trung tâm, vừa vặn là bắc cực Thánh Kinh!

Mà lúc này bắc cực Thánh Kinh, đã quật khởi một tòa trước nay chưa từng có viễn cổ đại điện.

Nơi này như trước rơi vào vĩnh dạ, nhưng mà toàn bộ bắc cực Thánh Kinh đại điện đều lập lòe ánh sáng.

Nơi này không có loài người thực sự, cùng một màu đều là trước chôn giấu tại thượng cổ di tích bên trong nhân loại hóa thạch, bọn họ đã thức tỉnh phục sinh trở về, nhưng mà mỗi người đều dường như xác chết di động đồng dạng, hơn nữa thân thể cũng phát sinh mãi mãi biến hóa, như là hóa thạch, vừa giống như là tinh thể, nhưng tuyệt đối không giống như là thân thể máu thịt.

Chi này thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ quân đoàn, con số thiên văn, hắc đông nghìn nghịt, che kín bầu trời.

Căn bản không thể đếm hết được có bao nhiêu cái.

Tại Khương Ly đế quốc, linh hồn vĩnh tồn, năng lượng thân thể thượng cổ tân nhân loại, tổng cộng không tới ba mươi vạn, là toàn bộ đế quốc đỉnh kim tự tháp.

Mà đám này thức tỉnh khôi lỗi quân đoàn, chuyện này quả là liền nhiều vô số kể.

Mà lúc này Khương Ly bắc cực hoàng cung chi quy mô, xa xa vượt xa vu yêu vương băng quan pháo đài, gấp trăm lần còn chưa hết.

Quả thực chính là một cái to lớn ác ma, bao trùm tại tinh cầu phía bắc.

Nếu như nói 199 cái mái vòm chi thành cùng đặc thù con đường tạo thành to lớn tơ nhện, cái kia bắc cực hoàng cung lại như là đại trong lưới cái kia ác ma.

Đám này đặc thù con đường chính là nó xúc trảo, này 199 cái thành trì to lớn tham châm cứu xuống đất hạch bên trong, điên cuồng hấp thụ năng lượng, cung cấp toàn bộ bắc cực hoàng cung.

Vì lẽ đó ...

Khương Ly đang điên cuồng nuốt chửng chỉnh cái tinh cầu sức mạnh.

Ròng rã hai mươi chín năm, từ khi hắn tại bắc cực thức tỉnh sau, không hề rời đi quá nửa bộ.

Hắn đem mười mấy vạn thượng cổ tân nhân loại tản bộ đến mỗi một chỗ, trợ giúp hắn thống trị cái này vô cùng to lớn Đại Khương đế quốc.

Cái kia cái gọi là Đại Khương Đế Kinh (trước Viêm Kinh thành), hắn xưa nay đều chưa từng đi.

...

Bắc cực trong hoàng cung.

Cao lớn như núi, rộng rãi như vũ.

Địa ngục tinh thể tạo thành hoàng tọa cũng không uy phong thô bạo, cũng không có thiết vương tọa ly kỳ như vậy dữ tợn, chính là rất bình thường một cái hoàng tọa.

Khương Ly lẳng lặng mà ngồi ở phía trên, không nhúc nhích, phảng phất một cái điêu khắc đồng dạng.

Hắn bây giờ là gì hình tượng?

Thẩm Lãng thân thể? Không phải!

Nói cho đúng không biết hắn là gì thân thể, bởi vì toàn thân đều bao phủ tại hắc ám áo giáp bên trong, chỉ có hai cái hốc mắt lộ ra.

Mà này hai con mắt, hoàn toàn là địa ngục tinh thể ánh sáng, hơn nữa lúc này vẫn là đọng lại địa ngục tinh thể.

Liền như thế, hắn vẫn không nhúc nhích, hai con mắt cũng giống như là đọng lại.

Đầy đủ một hồi lâu.

Bỗng nhiên con mắt của hắn hòa tan, từ đọng lại địa ngục tinh thể, đã biến thành phun trào địa ngục tinh thể ánh sáng.

Sau đó, bàn tay lớn hơi hơi trương.

Trong chốc lát, toàn bộ trong đại điện xuất hiện một cái năng lượng lao tù, cũng là địa ngục tinh thể tạo thành năng lượng lao tù.

Bên trong có một người.

Nói cho đúng không giống như là người, bởi vì sau lưng có màu đen cánh, mặt có chút giống là nhân loại, nhưng mà thân thể đã phi thường khác biệt.

Nếu như nhìn kỹ mà nói, vẫn có thể nhìn ra nàng mặt đường viền, chính là Nhâm Doanh Doanh.

"Nhâm Doanh Doanh, hắc ám nữ hoàng, hay hoặc là là giáo viên của ta, ngài muốn đâu một cái xưng hô?" Khương Ly nhàn nhạt nói.

Đối phương nghĩ một hồi, gật đầu nói: "Vẫn là gọi Nhâm Doanh Doanh đi, hắc ám nữ hoàng danh xưng này ta không có chút nào yêu thích, lão sư cái này xưng hô càng làm cho ta buồn nôn."

Này ... Này Nhâm Doanh Doanh, dĩ nhiên chính là từ thứ hai tù trong phòng chạy trốn đi ra ngoài hắc ám nữ hoàng?

Chính là cái gọi là đệ nhất thiên hạ sâu độc? Mặc kệ nàng là gì giống loài, nhưng tuyệt đối không phải là loài người.

Bất quá tại thứ hai lao tù bên trong đúng là tả đến rõ rõ ràng ràng, cái này hắc ám nữ hoàng chế tạo ôn dịch, giết chết thượng cổ nhân loại hơn mười triệu.

Này nhìn qua như là vi rút, nhưng cũng như là một loại cổ trùng.

"Nhâm Doanh Doanh, hài tử đáng thương." Hắc ám nữ hoàng nói: "Trình độ nào đó thượng, ta mới là Phù Đồ Sơn thủy tổ, ta mới là Phù Đồ Sơn đồ đằng, mấy trăm năm vừa đến Phù Đồ Sơn chính là thông qua ta, chế tạo ra lượng lớn cổ trùng, thành vì thiên hạ siêu thoát thế lực. Ta vốn là muốn tĩnh lặng bồi dưỡng nguồn thế lực này, chờ đợi thời cơ, nhưng không nghĩ tới Phù Đồ Sơn đám người kia quá khiến người ta thất vọng. Tại cổ trùng nghiên cứu thượng thật lâu không chiếm được đột phá, liền đi đào móc cái gì thượng cổ di tích, đem mình lão bản hành vứt bỏ ở một bên. Ta đây cái Vạn độc chi mẫu linh hồn thể, lại bị xem là đệ nhất thiên hạ cổ trùng, bỏ vào nữ nhi của hắn Nhâm Doanh Doanh trong cơ thể đào tạo."

Cái kia hắc ám nữ hoàng vì sao không sớm ngày đoạt xá? Khôi phục thân thể?

Cự long ấp cần muốn năng lượng mạnh mẽ, hắc ám nữ hoàng thức tỉnh cũng cần, tại không có tiến vào Thượng cổ long hạp trước, nàng mãi mãi cũng không đủ thức tỉnh năng lượng.

Mà dựa theo nàng nguyên kế hoạch, là muốn lợi dụng Phù Đồ Sơn bồi dưỡng được một loại siêu cường cơ thể sống, cùng hắc ám nữ hoàng gần nhất chủng tộc, sau đó nó tại đem linh hồn gửi thân ở cái này cơ thể sống thượng.

Nhưng mà, Phù Đồ Sơn phát triển mấy trăm năm, tại cổ trùng cùng cơ thể sống trên con đường này đi không thông, rơi vào bình cảnh.

Một đám người liền muốn tranh quyền đoạt lợi, như Ngô Đồ thiên tài như vậy bị triệt để lạnh ẩn đi.

Cho nên khi Nhâm Doanh Doanh thân thể để vào long hạp sau, nàng hấp thụ sức mạnh mạnh mẽ, nhất thời phá kén mà ra, tỉnh lại.

Hơn nữa thức tỉnh sau, dường như tối đói bụng trẻ con đồng dạng, khắp nơi đi nuốt chửng các loại năng lượng.

Cái gì năng lượng đều muốn nuốt chửng, thượng cổ nhân loại đồ đằng, máu rồng, long trì bức xạ năng lượng, tổng tất cả sức mạnh, nàng đều điên cuồng nuốt chửng.

Chính là vì trong thời gian ngắn nhất tráng lớn lên, bởi vì thời gian ... Không kịp.

Đương nhiên, cuối cùng nàng vẫn không thể nào tới kịp.

"Khương Hiết, ta học sinh tốt, ngươi cũng thật là giả dối chi thần a." Hắc ám nữ hoàng nói: "Thật là làm cho ta nhìn mà than thở, ngươi liên quan với hắc ám năng lượng có nắm giữ một nửa là công lao của ta đi, ngươi địa ngục tinh thể đào tạo, cũng có một nửa là công lao của ta đi."

Khương Ly nói: "Đương nhiên, ngài giáo hội ta rất nhiều, cho nên ta như ngày hôm nay mạnh mẽ như vậy, ngài có công lao thật lớn."

Hắc ám nữ hoàng nói: "Lợi dụng ta hắc ám năng lượng vi rút, tàn sát hơn mười triệu thượng cổ nhân loại, lấy ra linh hồn của bọn họ năng lượng làm thí nghiệm, là hành vi của ngươi, cuối cùng tội danh nhưng rơi vào trên đầu ta, ta bị giam cầm đến thượng cổ trong ngục giam, cũng là bái ngươi ban tặng a."

Khương Ly nói: "Thân ái lão sư, loại kia hắc ám năng lượng vi rút, chỉ có ngài mới có a, ngài là vực sâu hắc ám nhân loại, bình thường là nhân loại thân thể, một nửa là năng lượng thể, quả thực để ta mê. Hơn nữa không có cái kia hơn mười triệu người linh hồn làm thí nghiệm, chúng ta địa ngục tinh thể cũng không thể thành công, chúng ta thượng cổ văn minh cũng không thể ngóc đầu trở lại."

"Phát điên." Hắc ám nữ hoàng nói: "Chúng ta lúc đó sở dĩ đáp ứng trợ giúp ngươi, là bởi vì ngươi nói ngươi có thể cứu vớt thế giới, có thể chống đỡ thượng cổ đại niết diệt. Nhưng chúng ta không nghĩ tới, ngươi là tại hủy diệt chỉnh cái tinh cầu."

Khương Ly nói: "Ta làm không sai a, chỉ có tăng cao văn minh đẳng cấp, chế tạo mới vĩnh hằng nhân loại, mới có thể chân chính cứu vớt thế giới. Ta nói thế giới là nhân loại văn minh, mà không phải chỉ là một cái tinh cầu, ngài lý giải quá hẹp hòi. Bởi vì hiện tại chúng ta chỉ có một cái tinh cầu, vì lẽ đó ngài còn có thể coi trọng như thế, đến khi tương lai chúng ta có rất nhiều tinh cầu thời điểm, ngài cũng là bỏ đi như giày rách. Mà ta hiện tại làm tất cả, chính là muốn cho tân nhân loại đi ra mảnh này tinh hệ, đi chinh phục bên ngoài tinh thần đại hải, như vậy mới là vương đạo, tài năng vĩnh hằng tránh thoát đại niết diệt."

Hắc ám nữ hoàng nói: "Tại thời đại thượng cổ, ta mặc dù là nữ ma đầu, ta tuy rằng không chuyện ác nào không làm, nhưng viên tinh cầu này là nhà của ta viên, ta cũng yêu tha thiết không gì sánh được."

Khương Ly nói: "Nhìn, cái này cũng là một loại cấp thấp tình cảm. Được rồi, được rồi, như thế cãi vã mãi mãi cũng sẽ không có kết quả. Lão sư a, lúc đó bắc cực kịch biến, ta muốn đoạt xá Thẩm Lãng thân thể thời điểm, các ngươi bỗng nhiên xuất hiện. Ta nhớ tới lúc đó đến ba người, ngài là số hai tù phạm, còn có số ba tù phạm, số bốn tù phạm."

Ngày đó, hắc ám nữ hoàng phát động tính chất tự sát công kích, trực tiếp va chạm mục tiêu chính là Thẩm Lãng thân thể.

Nhưng mà lúc đó Khương Ly khống chế vô số địa ngục tinh thể bảo vệ bộ thân thể này, vì lẽ đó hắc ám nữ hoàng vẻn vẹn va chạm ra một cái lỗ hổng, cũng đã đầy đủ trí mạng.

Địa ngục tinh thể, nhất định phải hoàn chỉnh không thiếu sót.

Nó hết sức mạnh mẽ, hoàn toàn là cứng rắn không thể phá vỡ, đã biết bất kỳ năng lượng đều không thể thương tổn nó.

Nhưng ai đối địa ngục tinh thể quen thuộc nhất?

Hắc ám nữ hoàng, bởi vì hắn toàn bộ hành trình đều ở tham dự địa ngục tinh thể sáng tạo.

Hơn nữa mấy năm qua bên trong, nàng đã biết điên cuồng nuốt chửng đã biết hết thảy năng lượng, liền vì lần đó va chạm.

Ngưng tụ một điểm sáng, mang theo kinh thiên năng lượng, chỉ vì tại địa ngục tinh thể thượng đâm ra một cái lổ nhỏ.

Mà cái này lỗ nhỏ một khi hình thành liền phi thường trí mạng, toàn bộ địa ngục tinh thể liền sẽ không ngừng tiêu tan

Liền dường như nổi danh lỗ phách đặc chi lệ, cũng chỉ là một cái đặc thù hình dạng phổ thông pha lê mà thôi, nhưng mà hắn chính diện kiên cố đến mức tận cùng, dù cho viên đạn xạ kích ở phía trên nó cũng bình yên vô sự, viên đạn trái lại phá nát. Nhưng mà nó phần sau hết sức yếu đuối, nhẹ nhàng sờ một cái phần sau, toàn bộ Lỗ bá đặc chi lệ pha lê đều sẽ triệt để tan xương nát thịt.

Đương nhiên phi thường trí mạng chính là, cái này lỗ nhỏ đâm thủng địa ngục tinh thể, cũng đâm thủng Thẩm Lãng đại não, hầu như phá hủy hắn cả người.

Khương Ly lập tức đình chỉ đối Thẩm Lãng linh hồn nghiền ép, linh hồn thoát xác mà ra, dùng hết hết thảy sức mạnh đi giam giữ địa ngục tinh thể chỗ hở, dù cho chỉ có to bằng lỗ kim.

Cùng lúc đó, thượng cổ nhà tù số ba, số bốn tù phạm nhân cơ hội dùng như chớp giật tốc độ, hạ xuống bắc cực, cứu đi Thẩm Lãng ... Hài cốt.

Mà cái này linh tổ chức.

Chính là thượng cổ bên trong ngục giam tù phạm tạo thành, số hai, số ba, số bốn tù phạm xưng là linh tổ chức.

Như thế số năm tù phạm ở nơi nào? Hắn từ đầu tới đuôi đều chưa từng xuất hiện.

Thẩm Lãng đã từng đến quá thượng cổ nhà tù, số một tù phạm là Khương Hiết (thế thân), số hai tù phạm là hắc ám nữ hoàng.

Lúc đó hắn liền hoàn toàn bị chấn kinh rồi, hắc ám nữ hoàng tàn sát ngàn vạn, vẻn vẹn xếp hạng số hai tù phạm?

Cái kia số ba tù phạm, số bốn tù phạm nên có cỡ nào trâu bò?

Hơn nữa bọn họ nhà tù, lớn vô cùng, đặc biệt là số bốn nhà tù, đều phảng phất có thể thả xuống được một cái cự long.

Mà tối ly kỳ chính là số năm nhà tù, phi thường nhỏ vô cùng, quả thực so số một giam giữ Khương Hiết nhà tù còn nhỏ hơn.

"Số năm bên trong ngục giam tiên tri đại sư đây? Làm sao không gặp hắn?" Khương Ly nói: "Hắc ám nữ hoàng, ngài giáo hội ta hắc ám năng lượng, địa ngục tinh thể có thể chế tạo thành công, có hơn một nửa là công lao của ngài. Nhưng mà ta chân chính trí tuệ đạo sư, vẫn là tiên tri đại sư, hắn đi nơi nào? Hắn chu nho như vậy thân thể, hoàn toàn gánh chịu người thường không thể nào tưởng tượng được trí tuệ."

Hắc ám nữ hoàng nói: "Khương Hiết, tiên tri hỗn độn tiên sinh tị thế không ra, nếu không phải ngươi lúc đó có cứu thế chi chí, hắn căn bản sẽ không xuất hiện, cũng sẽ không trở thành giáo viên của ngươi."

Nguyên lai cái này số năm tù phạm, được gọi là tiên tri, tên gọi hỗn độn.

Khương Ly cười nói: "Đúng đấy, ta hầu như hết thảy trí tuệ đều là hắn dạy ta. Ta cấp cao long chi cảm ngộ, cũng là hắn giáo hội, hắn hoàn toàn là ta nhân sinh chỉ đường ngọn đèn sáng, như không có tiên tri đại sư, cũng không có ta Khương Ly ngày hôm nay, cũng không có mạnh mẽ như vậy văn minh."

Hắc ám nữ hoàng nói: "Vì lẽ đó, ngươi học được cấp cao long chi cảm ngộ sau, lại cướp đoạt Medusa nữ hoàng tinh thần tri thức cùng sức mạnh, trở về trước tiên liền đem ngươi tiên tri đại sư đã biến thành hóa thạch? Đồng thời giam giữ đến số năm tù thất bên trong?"

Khương Ly nói: "Đệ nhất, bởi vì các ngươi lúc đó ngăn cản kế hoạch của ta, vì lẽ đó ta chỉ có thể đưa ngươi môn giam cầm. Hơn nữa tiên tri đại sư lúc đó không có bất luận sự chống cự nào, phảng phất hắn rất tình nguyện bị ta biến thành hóa thạch. Hắn vẫn luôn phi thường tiếc nuối, không thể hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ, ta đem hắn biến thành hóa thạch sau, vắng lặng vạn năm, hay là tốt đẹp nhất cảm ngộ cơ hội, hay là hắn trái lại hiểu được chung cực long chi cảm ngộ đây?"

Khương Ly lại nói: "Hơn nữa hắn là tiên tri đại sư, lẽ nào dự đoán không ra ta hành động kế tiếp sao? Vì sao không sớm ngăn cản, mà là tọa quan thành đây?"

Hắc ám nữ hoàng nói: "Vậy ngươi có nghĩ tới hay không, chúng ta vì sao có thể từ thượng cổ lao tù bên trong đi ra? Ta có thể nói cho ngươi, ta đối tất cả những thứ này không biết chút nào, chờ ta lại một lần nữa tô lúc tỉnh, đã là một đoàn hắc ám linh hồn thể, bị Phù Đồ Sơn tổ phát hiện trước, coi là trân bảo. Không chỉ là ta, còn có số ba, số bốn tù phạm, đều là như thế không hiểu ra sao liền ra thượng cổ nhà tù, cái kia chứng minh cái gì?"

Khương Ly mặt khẽ run lên.

Hắc ám nữ hoàng lại nói: "Ngươi nói đúng không là tiên tri đại sư giải cứu chúng ta ra? Đương nhiên cái này thượng cổ nhà tù là ngươi thiết kế, bất luận ngoại lực gì đều không thể mở ra, hơn nữa chúng ta bị giam cầm thời điểm, đều là sắp chết trạng thái, hoặc là hầu như đã chết. Trừ ra tiên tri đại sư, còn có ai có thể cứu chúng ta?"

Khương Ly trầm mặc một lúc lâu nói: "Ai, có mấy người lúc nào cũng giết không chết, thật là phiền phức."

Hắc ám nữ hoàng nói: "Tiên tri đại sư, ngươi cũng không dám giết chết hắn chứ? Tuy rằng hắn tay trói gà không chặt, nhưng có trên thế giới này cao cấp nhất trí tuệ, một khi giết hắn, sẽ khơi ra cỡ nào kịch biến, tương lai liền cứu vớt thế giới hy vọng duy nhất đều không có."

"Khương Ly bệ hạ, ngươi có nghĩ tới hay không? Hay là tất cả những thứ này đều là trước biết đại sư như đã đoán trước, hết thảy tất cả kiếp nạn, đều là cần thiết quá trình? Nhưng mà cuối cùng thế giới này vẫn có thể được cứu vớt, chỉ có điều ... Cái này chúa cứu thế không phải ngươi."

Hắc ám nữ hoàng câu nói này thì càng thêm tru tâm.

Khương Ly nhàn nhạt nói: "Hắc ám nữ hoàng, ngươi biết lúc đó Thẩm Lãng kế hoạch sao? Ta nỗ lực đem linh hồn hắn phá hủy thời điểm, hắn có một cái điên cuồng kế hoạch, hơn nữa ấp ủ rất lâu."

Hắc ám nữ hoàng nói: "Kế hoạch gì?"

Khương Ly nói: "Ta không ngừng nghiền ép linh hồn của hắn, ngưng tụ trở thành một điểm, tiếp đó sụp xuống, sụp xuống, sụp xuống. Mà sụp xuống đến cực hạn sau, sẽ phát sinh trước nay chưa từng có linh hồn nổ tung, thậm chí đem linh hồn của ta, đem ta địa ngục tinh thể đều biến thành tro bụi, hắn xưng loại này là tụ biến."

Hắc ám nữ hoàng trầm mặc nói: "Này ... Vượt qua ta tri thức hệ thống."

Khương Ly nói: "Hắn đã hoàn thành hạch tách ra, chính là tại Khương thị cự trên thân rồng, lúc đó cùng Cơ thị cự long quyết chiến, chính là dựa vào cự long trong cơ thể tách ra chiến thắng đối thủ. Tại bắc cực thời khắc cuối cùng, muốn lợi dụng linh hồn tụ biến đến tiêu diệt ta. Thật vĩ đại kế hoạch, nhưng nhất định phải thất bại, bởi vì linh hồn của hắn sức mạnh quá yếu đuối, còn đến không kịp tụ biến, cũng đã sụp xuống hủy diệt."

"Hắc ám nữ hoàng, lúc đó các ngươi cướp đi Thẩm Lãng thời điểm, thân thể của hắn giống như liền còn lại một chút xíu hài cốt đi." Khương Ly nói: "Các ngươi đem hắn tàng đi nơi nào cơ chứ? Bây giờ hai thời gian mười chín năm đi qua, hắn là hoạt vẫn là chết đây? Ta biết các ngươi muốn làm gì, số ba cùng số bốn đem hết toàn lực cải tạo hắn, thậm chí không tiếc hy sinh tất cả. Nhưng hắn chính là một người bình thường loại, cải tạo chỗ trống phi thường nhỏ vô cùng, coi như cải tạo đến cực hạn, cũng không có mạnh mẽ đến mức nào."

Hắc ám nữ hoàng nói: "Thật sao? Ta liền số ba cùng số bốn nhưng tràn ngập to lớn kỳ vọng, ta am hiểu chính là hủy diệt, mà số ba cùng số bốn am hiểu chính là sáng tạo."

"Khương Ly, ngươi đừng quên, số ba là thượng cổ Minh vương, am hiểu tại linh hồn đắp nặn. Số bốn là rồng chi mẫu, thượng cổ đế quốc cự long chính là từ trong tay nàng bồi dưỡng ra đến."

Hắc ám nữ hoàng tùy tiện giải thích, chính là thượng cổ tuyệt đỉnh cơ mật.

Này thượng cổ nhà tù giam giữ, quả nhiên toàn bộ đều là thượng cổ thế giới cường giả cấp cao nhất.

Tại thời gian rất lâu bên trong, này bốn cái cường giả cấp cao nhất kỳ thực đều cả đời không qua lại với nhau, thậm chí là sinh tử chi địch.

Nhất là hắc ám nữ hoàng, nàng chủng tộc tại thâm uyên kẽ nứt, cho tới nay đều là thượng cổ nhân loại đế quốc tử địch.

Nhưng mà ở thế giới đại niết diệt đến trước, bốn người này vứt bỏ hiềm khích lúc trước, một lòng đoàn kết, bồi dưỡng được trí tuệ tuyệt đỉnh Khương Hiết, chính là vì để hắn cứu thế.

Đặc biệt là tiên tri đại sư, vĩnh viễn không ra người, cũng đã trở thành Khương Hiết đạo sư.

Nhưng mà liên quan với cứu thế, Khương Hiết có kế hoạch của chính mình.

Hắn tập kết hắc ám nữ hoàng, thượng cổ Minh vương, rồng chi mẫu, tiên tri hỗn độn, Medusa nữ hoàng năm cái cường giả tuyệt thế sức mạnh cùng trí tuệ, rốt cuộc hoàn thành trước mắt cái này vĩ nghiệp, hắn trở thành vũ nội cường giả tối đỉnh.

Đồng thời dùng hắn thủ đoạn của chính mình, cứu vớt cái gọi là thượng cổ văn minh, tránh thoát đại niết diệt.

Hắc ám nữ hoàng nói: "Khương Ly, nếu như ta là của ngươi nói, Thẩm Lãng càng sớm xuất hiện, ta càng cao hứng. Bởi vì chuyện này ý nghĩa là thượng cổ Minh vương cùng rồng chi mẫu đối thân thể hắn đắp nặn tương đối vội vàng, không rất hoàn mỹ. Nhưng mà hiện tại hai thời gian mười chín năm đi qua, Thẩm Lãng vẫn không có giáng thế, . Chuyện này ý nghĩa là hai cái này nghịch thiên cường giả dùng hai mươi chín năm, là Thẩm Lãng đào tạo hoàn toàn mới thân thể. Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, bộ thân thể này hoàn toàn là căn cứ Thẩm Lãng may mắn còn sống sót chút này hài cốt bồi dưỡng ra đến, hoàn toàn bảo đảm thuần túy gen, vì lẽ đó bộ thân thể này vẫn là Thẩm Lãng thân thể chính mình, chỉ có điều trở nên cực hạn hoàn mỹ."

"Khương Ly, ngươi nói đúng, Thẩm Lãng trước thân thể không có siêu thoát nhân loại phạm vi, không thể nói là phi thường ưu tú, không sánh được thượng cổ nhân loại. Nhưng mà hiện tại hai mươi chín năm trôi qua, hắn như trước còn chưa có xuất hiện, không thể nào tưởng tượng được thượng cổ Minh vương cùng rồng chi mẫu sẽ làm sao đào tạo thân thể hắn a?"

"Ta tin tưởng đã phái ngươi nanh vuốt tìm kiếm trên thế giới có thể đến hết thảy phương, ngươi chí ít phái ra 10 vạn mật sứ đi tìm tung tích của bọn họ, nhưng không thu được gì đi."

"Đáng tiếc a, ngươi muốn trấn ở cái này địa ngục hoàng tọa bên trên, không thể tự mình đi chân trời góc biển, năm đó đem ngươi địa ngục tinh thể chọc một cái khổng, thực sự là quá xin lỗi."

(đoạn này tình tiết vốn là muốn ở phía sau mới vạch trần ra, nhưng bởi vì hôm qua cái gọi là lục / mũ phong ba, chỉ có thể sớm viết ra. Lệ rơi đầy mặt, ta sách tại nữ nhân thượng không chỉ hoàn mỹ chủ nghĩa, liền tinh thần đều có bệnh thích sạch sẽ, nửa điểm lục cũng không thể có, ô ô)

...

Thẩm Lãng lẳng lặng mà nằm ở trên giường, như trước đang suy tư.

Từ khi tỉnh lại sau, tuyệt phần lớn thời gian hắn đều ở thờ ơ lạnh nhạt, đều đang suy tư. Cho nên đối với phát sinh tất cả, đều không có can thiệp, cũng không có ngăn cản, dù cho ngày hôm nay Thẩm Thành tàn sát mười mấy vạn người.

Chuyện ngày hôm nay có chút không bình thường, ẩn núp tiến Thiên Nam thành những quân phản loạn kia bại lộ đến mức rất không tầm thường, hơn nữa hắn tự sát tập kích kế hoạch cũng rất thái quá.

Muốn đi nổ tung mái vòm năng lượng trụ? Làm sao có khả năng?

Này mái vòm năng lượng trụ là to lớn tham châm, trực tiếp đâm vào tâm trái đất, căn bản không thể bị nổ tung.

Ngươi hỏi Thẩm Lãng vì sao biết?

Bởi vì hắn X-quang mắt phảng phất tiến hóa vô số lần, trước xem phạm vi phi thường có hạn.

Mà hiện tại, hắn cách rất xa, đều có thể nhìn thấu tầng ngoài, thâm nhập nội bộ.

Vì lẽ đó, hắn liếc mắt là đã nhìn ra đám này to lớn trong kiến trúc có năng lượng hạt nhân, cũng có thể nhìn ra toàn bộ Thiên Nam thành mái vòm có hai mươi mốt căn to lớn tham châm, đâm vào đến tâm trái đất bên trong, điên cuồng hấp thụ tinh cầu này năng lượng.

Thậm chí chỉ cần hắn nguyện ý mà nói, vẫn có thể tiến hành tinh cầu sinh mệnh đếm ngược tính toán.

Này đã hoàn toàn vượt qua bất kỳ trí não, đối với một cái tinh cầu sinh cơ tính toán, dù cho là siêu máy tính cũng cần cực kỳ lâu tài năng hoàn thành.

Hơn nữa Thẩm Lãng đối thân thể này cảm giác càng ngày càng quen thuộc, phảng phất chính là mình trước cái kia một thân thể, bởi vì thế loại đầu mút dây thần kinh nhận biết đều là giống nhau như đúc.

Chỉ có điều chính mình bộ thân thể này trở nên ... Phi thường ... Phi thường hoàn mỹ.

Chính mình não vực, cũng giống như trở nên mạnh mẽ, đặc biệt là não vực không gian, phảng phất lớn lên rất nhiều rất nhiều rất nhiều.

Thật giống như từ một đài phổ thông server, thăng cấp trở thành ngân hà siêu máy tính đồng dạng.

Sau đó nếu như tại không người việc riêng tư không gian, Thẩm Lãng sẽ thử nghiệm phân tích dòng máu của chính mình, chính mình DNA, xem có phải là cùng trước như thế, bất quá hắn chỉ có Trái Đất thân thể DNA số liệu.

Như thế cái này linh tổ chức đến tột cùng là ai?

Vì sao hắn thức tỉnh sau, cái này linh tổ chức hoàn toàn biến mất không còn tăm hơi?

Thẩm Lãng mỗi ngày suy nghĩ sự tình quá nhiều rồi, vì lẽ đó phần lớn đều ở thờ ơ lạnh nhạt thế giới này.

Còn có một chút phi thường kỳ quái.

Thẩm Lãng vừa mới tiến vào tổng đốc phủ thời điểm, Từ Thiên Thiên nói một câu có khỏe hay không.

Này ... Có ý gì?

Nàng khẳng định không có nhận ra Thẩm Lãng, Thẩm Lãng mặc dù đối với chính mình cái này thân thể cũng không hiểu rất rõ, nhưng cũng rõ ràng biết, trên căn bản tất cả mọi người đều không thể nhìn ra hắn là Thẩm Lãng.

Như vậy nói cách khác, Từ Thiên Thiên cùng cái này mặt nhận thức?

Nhưng ... Thẩm Lãng cái này mặt là tạm thời.

Theo hắn đối thân thể hiểu rõ, hắn dần dần phát hiện mình có thể trở mặt.

Tại một cái nào đó trong phạm vi, có thể biến ảo ra rất nhiều người khuôn mặt. Vì lẽ đó hắn cũng hoàn toàn có thể biến trở về chính mình dáng dấp ban đầu, thậm chí ... Bộ thân thể này vốn là hắn dáng dấp ban đầu, chỉ có điều linh tổ chức vì để cho hắn càng tốt hơn hiểu rõ hiện tại thế giới, vì lẽ đó giết chết một cái thượng cổ nhân loại đặc sứ, đồng thời để Thẩm Lãng biến thành khuôn mặt hắn.

Từ Thiên Thiên nhận thức cái này thượng cổ nhân loại đặc sứ, hơn nữa còn phi thường tin cậy nói ra có khỏe hay không.

Đây là một loại phi thường tín nhiệm, không phải bắt nguồn từ lẫn nhau quan hệ, mà là ... Bởi vì cùng chủng tộc?

Nhưng mà Thẩm Lãng dùng X-quang chiếu qua Từ Thiên Thiên, hoàn toàn không có sai, kia chính là Từ Thiên Thiên thân thể, khung xương hoàn toàn ôn hòa.

Người thân thể có lẽ sẽ có béo sấu biến hóa, nhưng mà khung xương thay đổi không sẽ rất lớn. Tại nhìn thấy Từ Thiên Thiên đầu tiên nhìn, Thẩm Lãng liền quét hình nàng khung xương, cùng Từ Thiên Thiên trăm phần trăm ăn khớp.

Nhưng mà, nàng câu kia có khỏe hay không quá kỳ quái.

Còn có Thẩm Thành khung xương, Thẩm Lãng cũng quét hình qua, tiểu tử này khi còn bé quá nghịch ngợm, đã từng từ trên lầu té xuống, tạo thành xương nứt, cứ việc sau khỏi hẳn, nhưng vẫn có xương nứt sau vết tích.

Mà tại Thẩm Lãng X-quang quét hình hạ, Thẩm Thành chân nhỏ xương bánh chè xương nứt vết tích như trước tại, điều này làm cho Thẩm Lãng lập tức không có hoài nghi.

Nhưng mà ngày hôm nay Thẩm Thành hạ lệnh tàn sát mười ba vạn người thời điểm, cỗ kia cao cao tại thượng lạnh lùng khí chất, quá không tìm thường, thật sự lại như là nước sôi dội chết con kiến đồng dạng.

Loại này khí chất chỉ có tại một loại trên thân thể người mới có thể tìm được, kia chính là thượng cổ nhân loại.

Thẩm Thành đứa bé này Thẩm Lãng từ nhỏ nhìn lớn lên, tuy rằng nghịch ngợm, nhưng tuyệt đối không có như thế độc ác, tính cách có lẽ sẽ phát triển, nhưng sẽ không phát sinh như thế lật đổ biến hóa.

Hơn nữa tại bắc cực, Thẩm Lãng tận mắt nhìn thấy thượng cổ nhân loại linh hồn vĩnh tồn, nắm giữ năng lượng mạnh mẽ thân thể, cũng là có thể biến ảo bên ngoài cùng thân thể.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng không khỏi xuất hiện một cái lớn mật suy đoán.

Trước mắt Thẩm Thành căn bản là không phải chân chính Thẩm Thành, trước mắt Từ Thiên Thiên, cũng không phải thật sự Từ Thiên Thiên.

Mà là thượng cổ nhân loại biến hóa ra đến.

Ý nghĩ này để người sởn cả tóc gáy.

Lúc đó hắn tại bắc cực thời điểm thấy rất rõ ràng, tại Khương Ly thao túng hạ, đám này thượng cổ nhân loại ngưng tụ ra toàn thân thể mới, hơn nữa vừa bắt đầu là không có giới tính, dường như người máy, sau dần dần biến ảo đứng ra khổng.

Nói cách khác ... Khương Ly để hết thảy thượng cổ nhân loại, thay thế được thế giới này hết thảy nhân vật trọng yếu?

Sau đó để bọn họ đóng vai các loại nhân vật, đóng vai Từ Thiên Thiên, đóng vai Thẩm Thành, đóng vai những người khác?

Cái kia có phải là mang ý nghĩa, đế trong kinh Thẩm Lãng hết thảy người thân đều là giả? Đều là thượng cổ nhân loại biến hóa ra đến?

Cái kia Thẩm Lãng thê tử nhi nữ ở nơi nào?

Thật là khiến người ta không rét mà run.

Toàn bộ gừng đế quốc hết thảy quan chức, hết thảy khuôn mặt quen thuộc, đều là thượng cổ nhân loại biến.

Mục đích làm như vậy là gì? Vì sao a?

Còn có giả mạo Từ Thiên Thiên thượng cổ nhân loại trước rõ ràng tại Đế Kinh, lúc này vì sao đến Thiên Nam thành?

Có âm mưu, khẳng định có to lớn âm mưu, đám này thượng cổ nhân loại muốn làm gì?

Có mục đích gì?

Thẩm Lãng bản năng nghĩ đến quang minh địa phương, nghĩ đến cái này chống lại hắc ám đế quốc duy nhất thế lực.

...

Tổng đốc phủ bên trong.

Thẩm Thành tổng đốc như trước lười biếng, ánh mắt tràn ngập ngạo mạn cùng cao cao tại thượng.

"Có muốn hay không ta bồi tiếp các ngươi đi Huyền Vũ công tước phủ?" Thẩm Thành hỏi.

Từ Thiên Thiên nói: "Không cần, ngươi nếu là đi, nói không chắc sẽ quấy nhiễu bọn họ. Lần này mang đội chính là Chúc Hồng Tuyết, là cái đại nhân vật, ngàn vạn không thể dọa chạy. Không chỉ muốn đối với hắn tiến hành đi săn phục chế kế hoạch, còn muốn chấp hành lẻn vào kế hoạch. Chuẩn bị xong chưa?"

Thẩm Thành nói: "Đương nhiên chuẩn bị kỹ càng, chỉ cần đem hắn bắt, có thể trong thời gian ngắn nhất chọn đọc đầu óc của hắn ký ức, dùng chúng ta tân nhân loại phục chế ra giống nhau như đúc Chúc Hồng Tuyết đi ra, sau đó cùng hắn đồng thời lẻn vào đến quang minh địa phương."

Từ Thiên Thiên nói: "Chúng ta lẻn vào quang minh địa phương kẻ ngụy trang đã có đủ nhiều, có thể phát động tiến công, đem trung với Thẩm Lãng cái này duy nhất tổ chức triệt để tiêu diệt, như thế Thẩm Lãng coi như trở về, cũng không có nửa cái thủ hạ."

Thẩm Thành nhàn nhạt nói: "Vậy cần mặt trên mệnh lệnh, chúng ta dựa theo mệnh lệnh chấp hành chính là. Đi thôi, các ngươi nên xuất phát."

...

Một phút sau!

Từ Thiên Thiên làm bạn Thẩm Mật công chúa, tại một ngàn tên không trung quân đoàn bảo vệ cho, bay đi Huyền Vũ công tước phủ, chuẩn bị bắt đầu săn giết Chúc Hồng Tuyết.

Mà Chúc Hồng Tuyết nhân mã, mai phục tại Huyền Vũ công tước phủ phụ cận trong huyệt động, tĩnh lặng chờ đợi Thẩm Mật công chúa cùng Từ Thiên Thiên đến.

Thẩm Mật công chúa là bệ hạ thân sinh cốt nhục, nhất định phải giải cứu ra, đưa đi quang minh địa phương!

...

Chú: Tối hôm qua liền ngủ ba tiếng, ta nhắm mắt nghỉ một lát, sau đó tả ngày hôm nay chương 2:, cần gấp vé tháng chống đỡ, vạn vạn xin nhờ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 641: Chúc Hồng Tuyết Quỳ Trung! Thẩm Lãng Phụ Nữ Gặp Lại!

Chương 641:: Chúc Hồng Tuyết quỳ trung! Thẩm Lãng phụ nữ gặp lại!

Thẩm Lãng như trước đang suy tư, hắn muốn suy nghĩ sự tình quá nhiều quá nhiều.

Đầu tiên hắn cái này bị cải tạo thân thể thì có quá nhiều không biết, nói riêng về vũ công mà nói, phảng phất cũng không có rất mạnh.

Nhưng mà trước Thẩm Lãng tại dưới 0 mấy chục độ trong hoàn cảnh bôn ba hơn một tháng không chỉ bình yên vô sự, thậm chí không hề có một chút sức mạnh tiêu hao hết cảm giác.

Thế giới bên ngoài hàm dưỡng lượng đã không đủ trước 50%, nhưng Thẩm Lãng cũng không có bất kỳ khó chịu nào. Không chỉ có như thế, thậm chí thời gian một tháng bên trong Thẩm Lãng đều không có ăn uống gì, nhưng cũng không có cảm giác gì.

Những phương diện này cũng đã vô cùng mạnh mẽ . Còn trở mặt thuật, Thẩm Lãng tạm thời vẫn không có đi thăm dò, hắn hiện tại muốn thăm dò chính là hắn đến tột cùng có cái gì năng lực công kích.

Hắn lúc này vũ lực trình độ, cũng vẻn vẹn chỉ là còn khá hơn một chút, xa xa không thể nói là cường.

Hơn nữa hắn mất đi thượng cổ vương giới, mất đi Long Chi Kiếm, mất đi long chi tâm. Vậy còn có cái gì phương thức công kích?

Vòng xoáy năng lượng?

Nhất thời Thẩm Lãng lập tức tại trong đầu ngưng tụ ra một cái vòng xoáy năng lượng, tiếp theo dọc theo cánh tay tới tay tâm, dĩ nhiên rục rà rục rịch.

Trâu bò rồi! Vòng xoáy năng lượng hoàn toàn không có vấn đề.

Hơn nữa cùng trước hoàn toàn khác nhau chính là, trước vòng xoáy năng lượng còn cần ấp ủ, sau đó lại tiến hành phóng thích, mà hiện trong nháy mắt liền hoàn thành.

Chỉ cần hắn nguyện ý, vòng xoáy năng lượng có thể giây phát. Chỉ riêng này một loại công kích thuật, cũng đã đủ mạnh mẽ.

Thực sự là hiếm thấy, Thẩm Lãng trong cơ thể đã không có long chi tâm, nhưng mà năng lượng phảng phất cuồn cuộn không dứt, so với trước có long chi tâm thời điểm còn muốn dồi dào.

Rõ ràng không có thượng cổ vương giới, như trước có thể có được triệt để bảo vệ, có thể tại các loại ác liệt trong hoàn cảnh sinh tồn. Rõ ràng không có Long Chi Kiếm, vẫn như cũ có thể phóng thích công kích.

Thẩm Lãng kế tục cảm ngộ quan sát bên trong thân thể, kết quả phát hiện càng thêm ly kỳ sự tình.

Trong cơ thể hắn nơi sâu xa, dĩ nhiên có urani năng lượng, hơn nữa còn là cùng long huyết tủy hỗn hợp lại cùng nhau urani năng lượng.

Đệch! Này chứng minh cái gì?

Lẽ nào có thể thả ra urani bức xạ công kích? Không phải chứ? Không có như thế trâu bò chứ? !

Thẩm Lãng lại một lần nữa ấp ủ, kết quả phát hiện hắn thật sự có thể đem urani bức xạ năng lượng lẫn vào vòng xoáy năng lượng bên trong, trực tiếp chế tạo bức xạ công kích.

Đây thực sự là quá mạnh mẽ, nhưng mà cũng quá phung phí của trời. Thẩm Lãng cảm thấy đem bức xạ năng lượng hỗn hợp tại vòng xoáy năng lượng trực tiếp phát ra là tối lãng phí, nguyên thủy nhất phiên bản urani công kích.

Hay là tiếp xuống có cao cấp hơn urani công kích, tỷ như tách ra.

Bởi vì Thẩm Lãng cảm giác được trong cơ thể hạt nhân urani năng lượng độ tinh khiết phi thường phi thường cao, nhưng mà mặt ngoài thân thể lại hoàn toàn không cảm giác được bức xạ, trong máu cũng căn bản không có.

Này ... Này quá ly kỳ chứ? Siêu cao độ tinh khiết urani năng lượng, liền ở trong cơ thể hắn nơi sâu xa, nhưng đối với thân thể không có tạo thành bất kỳ bức xạ thương tổn.

Rất nhanh Thẩm Lãng nghĩ đến Khương thị cự long, hắn tại thượng cổ long trì hoàn thành niết bàn thời điểm cũng là như thế, trừ khi hắn thả ra tách ra công kích, bằng không tới gần thân thể của nó căn bản không có bất kỳ bức xạ.

Nhưng là, đó là rồng a, mà Thẩm Lãng chỉ là người.

Này hai mươi chín năm qua, cái kia linh tổ chức đến cùng tại Thẩm Lãng trên thân triển khai ma pháp gì a?

Kỳ thực cho tới nay, Thẩm Lãng đều phi thường lo lắng một điểm, thân thể của chính mình là Khương Ly cung cấp, lợi dụng chính mình đi tiêu diệt những ẩn giấu đi bí mật thế lực.

Bây giờ nhìn lại khả năng này đã nhỏ bé không đáng kể, bởi vì hắn thân thể này quá trâu bò, hoàn toàn vượt quá tưởng tượng.

Sau đó Thẩm Lãng chuyện cần làm liền hơn nhiều, hắn không cần học tập bất luận võ công gì, chỉ cần không ngừng cảm ngộ chính là.

Nếu như học tập, đó chỉ là người khác vũ công. Mà Thẩm Lãng là muốn tiến hành tự mình sáng tạo, tất cả phương thức công kích đều có thể.

Thậm chí đến khi hắn cảm ngộ đến cấp bậc càng cao hơn thời điểm, có thể trực tiếp dùng vòng xoáy năng lượng phóng thích hạch tách ra công kích.

Nhưng mà ngày hôm nay cảm ngộ liền chấm dứt ở đây, Thẩm Lãng đòi hỏi lập tức ra ngoài.

Nếu như phán đoán của hắn không có sai lầm, cái này Từ Thiên Thiên là giả, Thẩm Thành cũng là giả, toàn bộ là thượng cổ tân nhân loại, cái kia hai người này muốn làm gì?

Thẩm Lãng tiến lên một bước, mở cửa sổ ra hướng về phía đông nhìn tới.

Nhất thời nhìn thấy một nhánh hoa lệ không trung quân đoàn hướng về phía đông bay đi, hơn nữa là từ hành cung phương hướng bay đi.

Cái này quy cách rất cao, là hoàng gia quy cách, cứ việc phi thường mịt mờ, hơn nữa không có Khương thị hoàng tộc lá cờ, nhưng Thẩm Lãng vẫn là một chút liền nhận ra.

Này sẽ là ai? ! Nếu như là Từ Thiên Thiên mà nói, là không có tư cách dùng thành viên hoàng thất quy cách, nàng dù sao không có chân chính gả cho Thẩm Lãng qua.

Các nàng muốn đi nơi nào?

Thẩm Lãng trong đầu lập tức được một cái đáp án, hoặc là là Nộ Triều thành, hoặc là là Huyền Vũ công tước phủ.

Hơn nữa này chiếc không trung xe ngựa hiển nhiên là nữ tính, vì lẽ đó trong này thành viên hoàng thất hoặc là là Thẩm Lãng con gái, hoặc là là Thẩm Lãng thê tử.

Nhưng mà ... Căn cứ Thẩm Lãng suy đoán, người nhà của hắn cũng nên bị thượng cổ nhân loại đóng vai.

Toàn bộ đế quốc cao tầng, đều là thượng cổ tân nhân loại biến thành, liền ngay cả Thẩm Thành như thế hoàng tộc thân thích cũng không ngoại lệ, huống hồ là dòng chính hoàng tộc?

Thẩm Lãng trong đầu thật nhanh suy tư, tiếp đó sẽ phát sinh cái gì. Nếu như là thượng cổ nhân loại giả mạo hoàng tộc, đi tới Huyền Vũ công tước phủ, các nàng muốn đạt đến cái gì mục tiêu?

Hơn nữa tối ngày hôm qua còn tàn sát nhiều như vậy vô tội nô lệ làm làm nền? Lẽ nào vẻn vẹn chỉ là vì bắt được mấy cái quân phản kháng?

Không, cần phải hoàn toàn không chỉ như thế. Còn có cái gì mục tiêu? Cùng Thẩm Lãng có quan hệ hay không?

Những ý niệm này chỉ là nhanh chóng mà qua, tiếp xuống Thẩm Lãng rời đi Thiên Nam thành Hắc Thủy đài, hướng về ngoài thành mái vòm đi đến.

"Đặc sứ lại muốn đi việc chung?" Cái kia Hắc Thủy đài vạn hộ lập tức chạy tới, đưa lên một đống lớn đồ vật, quả thực không thiếu gì cả.

"Ngài đây là hồi Đế Kinh, vẫn là đi ra ngoài?" Hắc Thủy đài vạn hộ hỏi.

Thẩm Lãng chỉ là nhìn hắn, không hề trả lời.

"Những thứ này đều là tiểu chút lòng thành, thỉnh đặc sứ nhận lấy, trở lại Đế Kinh sau, hy vọng có thể nói tốt vài câu." Hắc Thủy đài vạn hộ lại nói.

Thẩm Lãng nhàn nhạt liếc mắt một cái mãn cái rương lễ vật, mặt càng thêm bình thản, sau đó không nói hai lời trực tiếp đi rồi.

Hắc Thủy đài vạn hộ chắp tay, cười mỉa nhìn theo Thẩm Lãng rời đi. Người này thái độ rất thú vị, tại công chúng trường hợp tại Thẩm Lãng trước mặt biểu hiện rất hờ hững, một phó trưởng quan kiểu dáng, nhưng ở lén lút nhưng liều mạng nịnh bợ Thẩm Lãng.

Mãi cho đến Thẩm Lãng đi xa sau, bên cạnh một cái Hắc Thủy đài thiên hộ thấp giọng nói: "Đại nhân, chúng ta tất yếu đối với hắn như vậy phải không? Hắn tại Hắc Thủy đài cấp bậc căn bản không bằng ngài."

Hắc Thủy đài vạn hộ lạnh giọng nói: "Ngươi biết cái gì, chúng ta người bình thường tại trước mặt bọn họ coi như chức quan cao đến đâu, cũng chỉ là nô tài. Bọn họ chức quan thấp hơn, cũng là chủ nhân."

Lời này thì có chút bi ai, liền dường như Mãn Thanh giống như đế quốc, hán quan coi như làm được lớn hơn nữa, tại Bát kỳ con em trước mặt cũng là nô tài. Thượng cổ tân nhân loại ở cái này gừng đế quốc, mới thật sự là đặc quyền giai cấp, nằm ở đỉnh kim tự tháp.

Hơn nữa Thẩm Lãng không thu nhận bất kỳ hối lộ đều cái này cũng là thái độ bình thường, bởi vì thượng cổ nhân loại đối với phương diện này hầu như vô dục vô cầu, ở trong mắt bọn họ hoàng kim châu báu cùng đất cát căn bản không có gì khác nhau.

Hơn nữa bọn họ mãi mãi cũng là một bộ lạnh nhạt kiểu dáng, cao cao tại thượng, coi nhân loại bình thường dường như giun dế.

Mặt khác, Thẩm Lãng ra khỏi thành hoàn toàn không cần bất kỳ đăng ký, cũng không cần bất kỳ lệnh bài, thân hình của hắn cùng mặt, chính là cao nhất giấy thông hành.

Dựa theo đế quốc luật pháp, không được quan phương đồng ý, bất kỳ thành thị trong đó người đều không thể vào ra, càng không thể đi tới cái khác mái vòm thành thị, chỉ có thượng cổ nhân loại tại toàn bộ đế quốc cảnh nội, thậm chí toàn bộ thế giới cảnh nội, đều có tự do lui tới quyền lực.

Bởi vì chỉ có thượng cổ nhân loại tài năng ở bên ngoài ác liệt hoàn cảnh thời gian dài sinh tồn, nhân loại bình thường vũ sĩ rất khó làm được, vì lẽ đó thông thường đòi hỏi thượng cổ nhân loại thăm dò toàn bộ thế giới, đi phát hiện nước Quang Minh quân phản kháng cứ điểm, một khi phát hiện, lập tức báo cáo thành thị gần nhất, thành phố này tổng đốc liền sẽ phái ra mạnh mẽ không quân, đem đám này cứ điểm triệt để phá hủy.

Quả nhiên Thẩm Lãng vừa mới đi ra Thiên Nam thành mái vòm thời điểm, trên trời mênh mông cuồn cuộn phi tới một nhánh không quân. Ròng rã mấy ngàn không trung quân đoàn, mấy cái siêu cấp pháo đài bay.

Thẩm Lãng báo cáo cho Thẩm Thành tổng đốc sau, hắn phái đi oanh tạc những quân phản kháng kia cứ điểm, vẻn vẹn hơn một ngày thời gian liền trở lại, tốc độ quả nhiên nhanh chóng.

Từ trông được ra, gừng đế quốc thế lực thực sự là kinh người, cái gọi là nước Quang Minh quân phản kháng so sánh lẫn nhau mà nói, hoàn toàn là lạc hậu đội du kích.

Thẩm Lãng lại một lần nữa dường như cu li trang phục, tráo thượng đấu bồng, đeo mặt nạ, hướng về phía đông Huyền Vũ công tước phủ phương hướng chạy như điên.

Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, cuối cùng trực tiếp vượt qua hơn 200 cây số mỗi giờ, quả thực chợt lóe lên.

Lúc này trên trời một đội đế quốc kỵ binh phát hiện hắn, lập tức liền muốn đáp xuống tiến hành chặn lại vặn hỏi.

"Không muốn sống? Xem thân hình hắn, như thế cao, đôi tay dài như vậy, điển hình chính là đế quốc đặc sứ, chấp hành bí mật công vụ, ngươi như đi chặn lại, bị giết cũng là giết phí công." Bên cạnh một tên quan quân lập tức ngăn cản thủ hạ ngây thơ hành vi.

...

Mấy cái canh giờ sau.

Từ Thiên Thiên cùng Khương Mật công chúa kỵ binh đội ngũ liền đến đến huyền vũ thành bầu trời.

"Công chúa điện hạ, nơi này có người đến qua." Phụ trách Khương Mật công chúa an toàn chính là Hắc Thủy đài tinh nhuệ vũ sĩ, bọn họ lập tức trên không trung phát hiện huyền vũ thành không tầm thường vết chân, hơn nữa còn có bị thanh lý qua vết tích.

"Công chúa điện hạ cẩn thận!" Hơn một nghìn tên Hắc Thủy đài vũ sĩ lập tức đem Khương Mật công chúa bảo vệ ở chính giữa.

"Sóng siêu âm phi hành thú không trung kiểm tra." Hắc Thủy đài võ sĩ đạo.

"Phải!"

Theo ra lệnh một tiếng, mấy chục tên sóng siêu âm phi hành thú kỵ sĩ đáp xuống, dọc theo huyền vũ thành bầu trời bay qua.

Hết thảy sóng siêu âm phi hành thú đột nhiên mở miệng phun ra sóng siêu âm công kích.

"Ầm ầm ầm ..." Nhất thời huyền vũ dưới thành tuyết đọng, trong nháy mắt biến thành tro bụi, hết thảy nhà ốc, cũng trực tiếp tan xương nát thịt.

"Ầm ầm ầm ..."

Thật sự chính là dùng sóng siêu âm phi hành thú tẩy, toàn bộ huyền vũ thành hầu như một chỗ đều không có buông tha, hầu như cày qua một lần.

Ngăn ngắn nửa cái sau khi biến mất, toàn bộ huyền vũ thành đã biến thành một đoàn phế tích, toàn bộ đều là nát tan gạch vụn.

Gừng đế quốc sóng siêu âm phi hành thú thực sự là quá mạnh mẽ, so hai mươi chín năm trước sóng siêu âm phi hành thú lực công kích mạnh gấp mấy lần còn chưa hết.

"Xác nhận an toàn." Hắc Thủy đài tướng lĩnh đến đây báo cáo: "Huyền vũ trong thành vết tích hẳn là một người lưu lại, hơn nữa căn cứ vết chân dài ngắn, hẳn là đặc sứ."

Hắc Thủy đài vũ sĩ thật là không bình thường, ngay cả thượng cổ nhân loại vết chân đặc thù đều muốn nhớ tới rõ rõ ràng ràng.

Khương Mật nhìn phía dưới huyền vũ thành ngây người, đầy đủ một hồi lâu, nàng ôn nhu nói: "Lần sau, ta cũng sẽ không bao giờ đến. Ta như tới một lần, liền muốn hủy diệt một thành trì, cái kia toàn bộ phương đông thế giới có thể tồn tại mấy tòa thành trì?"

Hắc Thủy đài tướng lĩnh tranh thủ thời gian tại sóng siêu âm phi hành thú thượng quỳ xuống nói: "Mạt tướng có tội, thỉnh công chúa điện hạ trừng phạt."

Khương Mật công chúa nói: "Thôi, các ngươi chỉ là vì bảo vệ ta, nếu như muốn trừng phạt, cũng có thể là trừng phạt ta lại nói."

Này vừa nói, không chỉ là Hắc Thủy đài tướng lĩnh, ở đây hết thảy Hắc Thủy đài vũ sĩ toàn bộ quỳ xuống. Bọn họ là nhân loại bình thường vũ sĩ, đối Khương thị hoàng tộc sợ hãi đã sâu sắc tận xương, thậm chí sùng bái cũng tiến vào trong xương cốt.

Từ Thiên Thiên ở bên cạnh nói: "Được rồi, không muốn thương xuân thu buồn, kế tục chạy đi đi."

Sau đó một ngàn Hắc Thủy đài không trung quân đoàn lại một lần nữa cất cánh, hướng về Huyền Vũ công tước phủ bay đi.

Huyền vũ thành cùng Huyền Vũ công tước phủ khoảng cách không vượt qua mấy chục dặm, rất nhanh sẽ đến.

Từ Thiên Thiên cùng Khương Mật công chúa trước tiên ở bên ngoài, Hắc Thủy đài đề đốc tự mình dẫn dắt tinh nhuệ đặc chủng vũ sĩ tiến vào phủ công tước bên trong, lục soát mỗi một chỗ ngóc ngách, bảo đảm không có bất kỳ mai phục.

Này tìm tòi tra, ròng rã chính là hơn một giờ.

Huyền Vũ công tước phủ so huyền vũ thành không lớn lắm, nhưng nơi này là hoàng đế bệ hạ gia, không thể có bất kỳ phá hoại, không thể dùng sóng siêu âm phi hành thú trực tiếp phun tức liền xong việc.

Trên thực tế Hắc Thủy đài đề đốc cũng phi thường nghi hoặc, này Huyền Vũ công tước phủ trọng yếu như vậy, vì sao không đơn độc làm một cái mái vòm lồng năng lượng, vì sao không chuyên môn phái quân đội đóng giữ?

Còn có Nộ Triều thành, hoàn toàn là gừng đế quốc cố đô, bây giờ dĩ nhiên cũng hoàn toàn vứt bỏ.

Thật là khiến người ta nghĩ mãi mà không ra, nhưng đây là hoàng tộc sự tình, bọn họ Hắc Thủy đài làm gia nô, không biết vì sao, cũng không dám hỏi.

"Công chúa điện hạ, bên trong đã an toàn, ngài có thể tiến vào." Hắc Thủy đài đề đốc nói, sau đó dẫn dắt tinh nhuệ nhất đặc chủng vũ sĩ theo sau lưng, phải bảo vệ công chúa điện hạ tuyệt đối an toàn.

Khương Mật công chúa cau mày nói: "Không phải đã đã kiểm tra sao? Ta chỉ muốn một người tĩnh lặng ở đây chờ một lúc."

Hắc Thủy đài đề đốc lập tức quỳ xuống, một con đập tại băng tuyết thượng, run rẩy nói: "Công chúa điện hạ, ngài chính là giết ti chức, ti chức cũng không dám để cho ngài một người tiến vào, vạn nhất ngài vạn kim thân thể có bất kỳ tổn hại, ti chức coi như tan xương nát thịt cũng không cách nào cứu vãn."

Sau đó, cả người hắn liền quỳ sát không nhúc nhích, hắn tuy rằng ăn mặc thượng cổ áo giáp, nhưng lúc này nhưng là để trần cái trán thiếp trên mặt đất, nơi này nhiệt độ là dưới 0 bảy mươi, tám mươi độ Celsius.

"Được rồi, ta cũng không trở ngại ngươi làm việc, ngươi nhiều nhất không muốn mang mười người đi vào." Khương Mật công chúa nói.

"Phải!" Hắc Thủy đài đề đốc nói.

Sau đó Khương Mật công chúa tiến vào Huyền Vũ công tước trong phủ, Từ Thiên Thiên theo ở phía sau, thấp giọng nói: "Không muốn xa rời đến như thế gần."

"Vâng, quý nhân." Hắc Thủy đài đề đốc cung kính nói.

…

Sau đó, Khương Mật (Thẩm Mật) chỉ có một người lẳng lặng mà bước chậm tại Huyền Vũ công tước trong phủ, mỗi đi một chỗ sẽ dừng lại hồi ức, tuyệt mỹ trong đôi mắt to, tràn ngập hạnh phúc cảm.

"Ta lúc nhỏ, thường xuyên cùng Thẩm Thành ở đây chơi trốn tìm, bất quá đó là thật rất nhỏ, ta hầu như đều không có ký ức, là mẫu thân nói với ta." Khương Mật nói: "Đáng tiếc nơi này hoa viên, cũng đã héo tàn."

Đón lấy, Khương Mật đi tới một cái ven hồ nước thượng, nơi này đã hoàn toàn là hàn băng.

"Mẫu thân nói cho ta, chờ chúng ta khi về đến nhà, phụ hoàng cũng đã rất bận, nhưng chút rảnh rỗi vẫn là sẽ ôm ta tại trong bể nước câu cá, vừa câu cá, vừa còn này ta hạt dưa nhân ăn." Khương Mật trong thanh âm tràn ngập tươi đẹp hồi ức.

"Đáng tiếc, mấy chục năm qua ta cũng không còn gặp phụ hoàng, di nương ta rất nhớ hắn a." Khương Mật âm thanh đã mang theo từng tia một gào khóc.

"Ta rất nhớ niệm phụ hoàng, rất nhớ niệm Yêu Yêu tỷ tỷ."

Từ Thiên Thiên ôm Khương Mật vai ôn nhu nói: "Nha đầu, này bên ngoài quá lạnh, không khí cũng quá mỏng manh, chúng ta không thể ngốc quá lâu dài, cuối cùng lại ở lại một phút, này liền trở lại."

"Ừm." Khương Mật công chúa nói: "Vậy chúng ta đi phụ hoàng viện tử, đi thư phòng của hắn, ta rất nhiều lần nằm mơ đều mộng tới đó."

Sau đó, hắn đi tới Thẩm Lãng cùng Mộc Lan viện tử, hướng về thư phòng đi đến.

Hắc Thủy đài đề đốc còn muốn theo vào đi, Từ Thiên Thiên dùng đi một đạo ánh mắt, hắn thoáng do dự một chút, sau đó tràn ngập bất an trạm chờ đợi ở bên ngoài, để Khương Mật công chúa một người tiến vào.

Là một cái nam tử, hắn còn không dám theo công chúa điện hạ nơi riêng tư tại bên trong!

Tuyệt mỹ vô luân Khương Mật công chúa tiến vào Thẩm Lãng thư phòng, đưa tay ra xoa xoa kẻ thù tường.

Đây cơ hồ là toàn bộ Kim thị gia tộc ca tụng, bất luận người nào một tán gẫu, chẳng mấy chốc sẽ nói tới kẻ thù tường.

Đặc biệt là Băng Nhi, tại Nộ Triều thành Thiên Đường trang viên thời điểm, nàng ít nhất nói rồi một trăm lần còn chưa hết. Bởi vì Quách Tĩnh tên thượng, cái kia trương không biết xấu hổ chó lỗ tai, chính là Băng Nhi họa, hắn có thể kiêu ngạo, mỗi lần đều muốn cùng Ninh Nguyên Hiến nói tới.

Cứ việc nghe xong vượt qua một trăm lần, lỗ tai đều muốn ra vết chai, nhưng mỗi một lần Ninh Nguyên Hiến đều sẽ cười đến phi thường vui vẻ, liền phảng phất lần đầu tiên nghe được đồng dạng.

Khương Mật duỗi tay ngọc, nhẹ nhàng đụng vào vách tường, phảng phất muốn xoa diện chữ.

Mà nhưng vào lúc này, bên trong gian phòng nhiều hơn một người ảnh.

Nước Quang Minh Chúc Hồng Tuyết nguyên soái.

Ngày hôm qua hắn vẫn là râu ria xồm xoàm, tóc tai rối bời, mà hôm nay đã sắp xếp đến cẩn thận tỉ mỉ.

Nhìn qua như trước phi thường anh tuấn, chỉ có điều gầy gò rất nhiều, cũng uể oải rất nhiều, hốc mắt hãm sâu, nhãn cầu sung huyết.

"Đại Càn đế quốc Chúc Hồng Tuyết, bái kiến công chúa điện hạ." Chúc Hồng Tuyết quỳ xuống dập đầu.

Khương Mật công chúa hơi hơi ngạc, không phải nước Quang Minh sao? Làm sao là Đại Càn đế quốc?

Này có chỗ không biết, cái gọi là quang minh quốc chỉ là đế quốc tầng dưới chót nô lệ tục xưng, bởi vì cảm thấy gừng đế quốc phi thường hắc ám, vì lẽ đó quân phản loạn thế lực liền xưng là nước Quang Minh.

Nhưng mà tại Thiên Nhai Hải các quan phương văn kiện thượng là không có quang minh quốc người này xưng hô, chỉ có Đại Càn đế quốc.

Thế giới này đòi hỏi một cái lãnh tụ, Thiên Nhai Hải các Tả Từ cảm giác mình trở thành không được lãnh tụ, duy nhất lá cờ chỉ có thể là Thẩm Lãng.

Vì lẽ đó, ước chừng tại hai mươi năm trước Tả Từ liền tuyên bố Thiên Nhai Hải các hiệu trung Đại Càn đế quốc, hơn nữa tin chắc Thẩm Lãng bệ hạ nhất định sẽ trở về.

Khương Mật cẩn thận tỉ mỉ đáp lễ, tao nhã nói: "Xin chào Chúc nguyên soái, chúng ta ..."

Nàng muốn nói ý tứ là, chúng ta đi như thế nào? Làm sao thoát đi đế quốc, đi tới quang minh địa phương.

Mà nhưng vào lúc này, Chúc Hồng Tuyết nói: "Bên ngoài là Thiên Nam thành Hắc Thủy đài đề đốc Điền Mạc sao?"

Này vừa nói, Hắc Thủy đài đề đốc lập tức mang theo mười tên đặc chủng vũ sĩ cuồng xông tới.

"Công chúa điện hạ, quý nhân, đi mau, đi mau ..." Hắc Thủy đài đề đốc hô to, sau đó trước tiên ngăn ở Khương Mật công chúa cùng Từ Thiên Thiên trước mặt, rút ra thượng cổ chiến đao, trong nháy mắt bao vây Chúc Hồng Tuyết.

Chúc Hồng Tuyết chắp tay nói: "Điền Mạc đề đốc, tại hạ Đại Càn đế quốc Chúc Hồng Tuyết."

Hắc Thủy đài đề đốc sắc mặt kịch biến, dĩ nhiên là phản quân nguyên soái Chúc Hồng Tuyết, siêu cấp đại nhân vật a, hắn dĩ nhiên tự mình đến.

"Chúc Hồng Tuyết, bây giờ đã không có cái gì Đại Càn đế quốc, hoàng đế bệ hạ tự mình hạ chỉ, đã đổi thành Đại Khương đế quốc." Điền Mạc đề đốc lạnh giọng nói: "Bây giờ ta đế quốc thống trị toàn bộ thế giới, trong thiên hạ chẳng lẽ hoàng thổ, các ngươi những người này vai hề liền không muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, lập tức bó tay chịu trói."

Chúc Hồng Tuyết không có rút kiếm, có vẻ phi thường bình thản, nhìn Điền Mạc nói: "Điền Mạc đề đốc, ngươi hiệu trung chính là ai?"

Hắc Thủy đài đề đốc Điền Mạc nói: "Đương nhiên là chí cao vô thượng hoàng đế bệ hạ."

Điền Mạc âm thanh là phát ra từ phế phủ cuồng nhiệt sùng bái, quang nghe hắn nói ra hoàng đế bệ hạ bốn chữ thời điểm, thì có một loại muốn bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng cảm giác.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Vậy ngươi hiệu trung chính là người nào hoàng đế bệ hạ?"

"Làm càn, ngươi chẳng lẽ muốn nói ra bệ hạ đại danh húy sao?" Điền Mạc đề đốc lạnh giọng nói.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Ta hiệu trung chính là Đại Càn đế quốc Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta vị này bệ hạ mãi mãi cũng là yêu dân như, xưa nay không để ý người khác trực tiếp xưng hô tên của hắn. Không biết ta hiệu trung vị này bệ hạ, có phải là cũng là ngươi Điền Mạc đề đốc hiệu trung?"

Điền Mạc đề đốc cả giận nói: "Ta ... Ta đương nhiên hiệu trung Khương đại đế, ngươi không muốn hoàn toàn là nói bậy, các ngươi chỉ là phản bội mà thôi. Ngươi Thiên Nhai Hải các tại mấy chục năm trước liền cùng đại đế là địch, không nên đầu độc lòng người."

Chúc Hồng Tuyết nói: "Điền Mạc đề đốc, ta đây đến là ứng Từ quý nhân ước hẹn, cứu vớt Khương Mật công chúa, rời đi Hắc ám đế quốc, đi tới quang minh địa phương, nếu như ngươi cũng hiệu trung Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi hẳn phải biết làm sao lựa chọn."

Điền Mạc đề đốc giận tím mặt, bởi vì Chúc Hồng Tuyết muốn lật đổ thế giới quan của hắn.

"Làm càn, làm càn, ngươi dĩ nhiên bôi nhọ đế quốc là Hắc ám đế quốc, ngươi có tư cách gì hiệu trung Khương bệ hạ, chúng ta mới là bệ hạ trung thành nhất chó săn." Điền Mạc đề đốc vung vẩy thượng cổ chiến đao: "Phản tặc dĩ nhiên muốn đầu độc lòng người, nhận lấy cái chết!"

Sau đó, vị này Điền Mạc đề đốc liền muốn đem Chúc Hồng Tuyết chém thành muôn mảnh, bôi nhọ đế quốc, bôi nhọ hoàng đế mà nói, hắn một câu đều không muốn nghe.

Mà nhưng vào lúc này, Khương Mật công chúa nói: "Điền Mạc đề đốc, hắn nói tới không có sai, đây là một cái Hắc ám đế quốc, bây giờ Khương đại đế, căn bản không phải ta phụ thân, hắn tại Bắc Cực hoàng cung xưa nay đều không hề rời đi qua, hắn chính là hủy diệt thế giới kẻ cầm đầu, chỉ có quang minh địa phương Đại Càn đế quốc, mới là chính thống, mới là phụ hoàng ta trung thần."

Này vừa nói, Điền Mạc đề đốc cả người đều đang run rẩy, gào thét nói: "Công chúa điện hạ, tuyệt đối không nên bị người mê hoặc a, đế quốc của chúng ta là vĩ đại, Khương đại đế chính là Thẩm Lãng bệ hạ, chính là chí cao vô thượng Thẩm Lãng bệ hạ."

Khương Mật công chúa nói: "Là ta rõ ràng, vẫn là ngươi rõ ràng?"

Hắc Thủy đài Điền Mạc đề đốc hầu như hoài nghi nhân sinh, cả người run rẩy nói: "Trong này có âm mưu, trong này nhất định có âm mưu, đi ... Công chúa điện hạ, Từ quý nhân đi mau, các ngươi bị người đầu độc."

Mà một giây sau, Khương Mật công chúa hoành đao tại cổ, nhìn Điền Mạc đề đốc nói: "Ta thuyết phục không được ngươi, nhưng mà ngươi nhất định phải bỏ vũ khí xuống, tránh ra đường đi, ta muốn theo Chúc Hồng Tuyết nguyên soái đi quang minh địa phương, đi phụ hoàng ta đế quốc. Ta muốn rời xa Hắc ám đế quốc, rời xa Khương đại đế cái này ma quỷ."

Điền Mạc đề đốc cả người run rẩy, lập tức dĩ nhiên không biết nên làm gì.

"Không thể, tuyệt đối không thể, công chúa điện hạ, ngài vạn vạn không muốn chịu tặc nhân đầu độc a ..." Điền Mạc đề đốc hai đầu gối quỳ xuống, liều mạng dập đầu: "Từ quý nhân, ngài nói chuyện a, ngài nói chuyện a, công chúa điện hạ khẳng định là bị đầu độc."

Từ Thiên Thiên nói: "Công chúa điện hạ không có bị đầu độc, mà là các ngươi bị đầu độc, bây giờ tại Bắc Cực hoàng cung cái kia Khương đại đế, căn bản là không phải Thẩm Lãng bệ hạ, mà là hủy diệt thế giới kẻ cầm đầu."

Này vừa nói, đối Điền Mạc đề đốc hầu như là một đòn sấm sét, nhân sinh quan của hắn thật sự chịu đến lật đổ.

Không ... Không thể, đây tuyệt đối không thể.

Chúng ta Khương đại đế cứu vớt thiên hạ, Đại Khương đế quốc là chính thống, chí cao vô thượng.

Đây tuyệt đối là lời nói dối, nhất định là lời nói dối.

Không chỉ là Điền Mạc đề đốc, ở đây đặc chủng vũ sĩ đều triệt để hoài nghi nhân sinh.

Tại sao lại như vậy? Bọn họ hiệu trung mấy chục năm Khương đại đế, rõ ràng chính là Thẩm Lãng bệ hạ a, là Hà công chúa cùng Từ quý nhân nói là hủy diệt thế giới kẻ cầm đầu? Vì sao nói hắn là giả?

Chúc Hồng Tuyết nhẹ nhàng một tiếng thở dài.

"Ai!"

Sau đó hắn nhanh chóng rút kiếm.

"Vèo ..."

Vẻn vẹn không tới linh điểm một giây, hắn cũng đã thu kiếm vào vỏ.

Hắc Thủy đài Điền Mạc đề đốc, còn có hơn mười người Hắc Thủy đài đặc chủng vũ sĩ, toàn bộ bị thuấn sát.

Ba mươi mấy năm trôi qua, võ công của hắn thật là có trời đất xoay vần tăng lên, quả thực cao đến đáng sợ mức độ.

Điền Mạc đề đốc vũ công đã siêu cao, thêm vào hơn mười người đặc chủng vũ sĩ, toàn bộ trên người mặc thượng cổ áo giáp, Chúc Hồng Tuyết như trước chỉ là dùng một chiêu thuấn sát.

"Việc này không nên chậm trễ, đi nhanh lên." Chúc Hồng Tuyết nói: "Ta đã chuẩn bị kỹ càng tự chúng ta phi hành thú, công chúa điện hạ, quý nhân, mời đi theo ta."

Sau đó, Chúc Hồng Tuyết liền hướng về hậu viện đi đến, Khương Mật công chúa cùng Từ Thiên Thiên nhanh chóng theo kịp, đi Huyền Vũ công tước phủ mặt sau đại vách núi.

Nơi này nguyên vốn cũng có Hắc Thủy đài vũ sĩ thủ vệ, chỉ có điều hiện tại đã bị Chúc Hồng Tuyết dưới trướng cao thủ thanh lý, triệt để vô thanh vô tức, sau đó thay vào đó.

"Công chúa điện hạ, Từ quý nhân, đắc tội rồi!" Chúc Hồng Tuyết thả hai cái ghế.

Từ Thiên Thiên cùng Khương Mật công chúa ngồi lên, Chúc Hồng Tuyết cầm lấy hai cái này cái ghế, nhẹ nhàng mà lên mấy trăm mét cao vách núi.

Đi tới vách núi trên đỉnh, đã có ba con vật cưỡi ở chỗ này chờ hậu.

"Công chúa điện hạ, đi thôi!" Chúc Hồng Tuyết nói.

Khương Mật công chúa nói: "Ta tại cuối cùng liếc mắt nhìn, này vừa đi, không biết lúc nào trở về."

Chúc Hồng Tuyết khom người đứng thẳng sau lưng công chúa, ánh mắt nhìn cước diện, không chút nào dám vượt qua.

"Chúc Hồng Tuyết tướng quân, ngươi cực khổ rồi." Bỗng nhiên Từ Thiên Thiên mở miệng nói.

Chúc Hồng Tuyết khom người nói: "Mạt tướng không dám."

Từ Thiên Thiên nói: "Nói đến, từ nhỏ ta cùng chúc Hồng Tuyết đại nhân cũng coi như nửa cái cố nhân, cha của ta vẫn luôn muốn nịnh bợ thượng các ngươi Chúc thị."

Chúc Hồng Tuyết kinh ngạc, Từ Thiên Thiên tại sao lại nói ra nhẹ như vậy phù? Nhưng hắn khom lưng càng thấp hơn nói: "Thần chính là bệ hạ thần tử, quý nhân tuyệt đối không thể lại nói nịnh bợ chi ngữ, thần vạn tử không dám nghe."

Mà nhưng vào lúc này!

Chúc Hồng Tuyết thân thể đột nhiên cứng đờ.

"Đùng đùng đùng đùng ..." Hắn thượng cổ áo giáp, đột nhiên thả ra năng lượng mạnh mẽ, trong nháy mắt tập kích trái tim của hắn.

Chúc Hồng Tuyết hoàn toàn là không hề phòng bị, trái tim của hắn liền bị trực tiếp đánh đến đột nhiên ngừng, cứng ngắc ngã xuống đất, không nhúc nhích.

Từ Thiên Thiên lạnh giọng nói: "Chúc Hồng Tuyết a Chúc Hồng Tuyết, không nghĩ tới ngươi trở thành Thẩm Lãng chó săn sau, cũng đã trở thành cổ hủ trung thần, hoàn toàn không đỡ nổi một đòn, như thế ngu muội, vũ công coi như cao đến đâu thì làm sao? Ngươi có biết chúng ta đối với thượng cổ áo giáp có cỡ nào hiểu rõ, ngươi như thế kính nể chúng ta, để ta tiếp cận ngươi, nhiều nhất chỉ cần 3 phút ta liền có thể được đến ngươi thượng cổ áo giáp hạt nhân quyền khống chế, vừa nãy đánh ngươi trái tim điện lưu, đầy đủ điện chết 1,000 con phi hành thú, nhưng chỉ là để ngươi ngất, ngươi cũng thật là lợi hại a."

Đang nói chuyện, Từ Thiên Thiên khuôn mặt không ngừng biến ảo, tại thượng cổ nhân loại cùng Từ Thiên Thiên tuyệt mỹ khuôn mặt trong đó qua lại chuyển biến.

"Ta thực sự là chán ghét khuôn mặt này a, quá thấp kém." Thượng cổ nhân loại nữ tử (giả Từ Thiên Thiên) lạnh giọng nói: "Rồi lại không thể không đóng vai hắn."

Mà lúc này, Khương Mật công chúa phảng phất hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, đầy đủ một hồi lâu, nàng mới kinh ngạc thốt lên, vọt thẳng đến Chúc Hồng Tuyết trước mặt, muốn chặn ở trước mặt của hắn, không bị giả Từ Thiên Thiên làm hại.

"Ngươi, ngươi không phải Từ Thiên Thiên, ngươi không phải Từ di nương, ngươi là ma quỷ thủ hạ, ngươi là ma quỷ thủ hạ ..."

Khương Mật công chúa cao giọng nói: "Mau tới người, người tới đây mau, Đại Càn đế quốc vũ sĩ, các ngươi ở nơi nào?"

Giả Từ Thiên Thiên vỗ tay một cái, nhất thời mấy cái bóng người nhanh chóng thoáng hiện đến trên vách đá, toàn bộ đều là thượng cổ nhân loại.

"Chúc Hồng Tuyết thủ hạ, đều bị chúng ta liệu lý." Giả Từ Thiên Thiên nói: "Công chúa điện hạ, chúng ta lợi dụng ngươi là mồi nhử, chính là vì bắt giữ Chúc Hồng Tuyết, thậm chí còn không chỉ như vậy, chúng ta muốn phục chế Chúc Hồng Tuyết ký ức, sau đó lẻn vào quang minh địa phương, lẻn vào kẻ địch hạt nhân, ha ha ha ha ..."

Khương Mật công chúa mở hai tay ra, bảo vệ Chúc Hồng Tuyết nói: "Ta là công chúa, ta không cho các ngươi động hắn, ta không cho các ngươi động hắn, chúc Hồng Tuyết đại nhân, ngươi nhanh tỉnh lại, ngươi nhanh tỉnh lại a ..."

"Công chúa ..." Giả Từ Thiên Thiên lạnh giọng nói: "Ngươi chỉ là Thẩm Lãng con gái, thấp kém nhân loại nữ tử mà thôi, còn thật coi mình là đế quốc công chúa? Tiếp xuống ngươi cũng sẽ bị nhốt vào lao tù, sau đó một cái khác thượng cổ nhân loại biến thành ngươi kiểu dáng, theo giả Chúc Hồng Tuyết một ngày lẫn vào quang minh địa phương, không ai có thể cứu ngươi, ngươi đây cái cái gọi là công chúa, không đáng giá một đồng!"

Khương Mật công chúa nước mắt tuôn trào ra, kêu trời không nên, kêu đất mất linh.

"Động thủ!" Giả Từ Thiên Thiên hạ lệnh.

Nhất thời, mấy cái thượng cổ tân nhân loại tiến lên, lấy ra ngạc mộng thạch trang bị, liền muốn triệt để đem Khương Mật công chúa cùng Chúc Hồng Tuyết triệt để đánh bại.

Nhưng mà một giây sau!

Bọn họ trước mắt phảng phất xuất hiện một bóng người!

Hắn xốc lên đấu bồng, lộ ra mang theo mặt nạ mặt, một đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Khương Mật công chúa.

Hắn, đương nhiên chính là Thẩm Lãng.

...

Chú: Ngày hôm nay đổi mới gần một vạn sáu, có vé tháng ân công ban cho vài tờ, để ta ngủ ngon giấc, không tiếp tục lo lắng. Ngày mai sẽ khôi phục lại mười hai giờ tả hữu đổi mới.

Chương 642: Ẩn Sát! Thẩm Lãng Lại Đối Khương Ly!

Chương 642: Ẩn sát! Thẩm Lãng lại đối Khương Ly!

Đây là Thẩm Mật?

Thẩm Lãng một trận kinh ngạc, sau đó tỉ mỉ mà nhìn khuôn mặt nàng, con mắt của nàng, khí chất của nàng.

Đây là nàng đã từng bảo bối không gì sánh được Thẩm Mật? Đây là khi còn bé hắn thường thường ôm vào trong ngực Thẩm Mật? Này hạt dưa nhân cho nàng ăn Thẩm Mật?

Là thật sự? Hay là giả?

Thẩm Lãng hoàn toàn xem không ra bất kỳ sơ hở, thật sự một chút cũng không thấy, cái kia thẩm thấu đến trong xương cốt ôn nhu cùng thiện lương, phảng phất căn bản là không cách nào che giấu.

Mà nhìn thấy Thẩm Lãng xuất hiện, Thẩm Mật cũng kinh ngạc một thoáng.

Cái kia giả Từ Thiên Thiên không khỏi kinh ngạc, chậm rãi nói: "Số 121935, ngươi ở đây làm cái gì? Nơi này không có nhiệm vụ của ngươi."

Hai người quả nhiên là nhận thức, hơn nữa là đồng loại, đều là thượng cổ tân nhân loại.

Nguyên lai người này là số 121935, chỉ có điều Từ Thiên Thiên không biết, người kia đã chết rồi, Thẩm Lãng là đã biến thành dáng dấp của hắn.

Hơn nữa danh xưng này phi thường kỳ quái a, đám này thượng cổ tân nhân loại dĩ nhiên không có có tên tuổi, mà hoàn toàn là danh hiệu.

Tổng cộng có ba mươi vạn cái thượng cổ tân nhân loại, cái kia có phải là xếp hạng càng trước, thực lực càng mạnh?

Thẩm Lãng đóng vai người này xếp hạng 12 hơn vạn, vừa vặn gần như là bình quân trình độ.

Thẩm Lãng chỉ vào Chúc Hồng Tuyết nói: "Đem hắn giao cho ta, ta muốn dẫn đi."

Giả Từ Thiên Thiên nói: "Số 121935, xin ngươi nhớ kỹ thân phận của ngươi, cũng nhớ kỹ ngươi sứ mệnh, nhiệm vụ của ngươi là ở bên ngoài tìm kiếm tất cả quân phản kháng cứ điểm, bắt giữ Chúc Hồng Tuyết nhiệm vụ không liên quan tới ngươi. Lấy thân phận của ngươi, còn không cách nào hoàn thành nhiệm vụ này."

Nàng như trước hoàn toàn không có nhận ra trước mắt cái này thượng cổ đặc sứ là giả, chỉ là nghiêm trọng cảnh cáo hắn.

Mà Khương Mật liên tục nhìn chằm chằm vào Thẩm Lãng xem, muốn tìm được cái gì, lại phảng phất hoàn toàn không có tìm được.

Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Đem Chúc Hồng Tuyết giao cho ta."

Giả Từ Thiên Thiên mặt biến sắc, bây giờ liền không bình thường, lúc này gừng đế quốc là hết sức nghiêm ngặt, mỗi một cái thượng cổ nhân loại đánh số liền quyết định tất cả quyền hạn, là hoàn toàn không thể vượt qua, đánh số xếp hạng cao người đối xếp hạng thấp người, nắm giữ tuyệt đối mệnh lệnh quyền.

Nhất thời, cái này giả Từ Thiên Thiên lùi về sau nửa bước, rút ra thượng cổ chiến đao, lạnh giọng nói: "Xin ngươi biểu diễn ngươi đánh số."

Thẩm Lãng mắt sáng lên, dễ như ăn cháo tại trong con ngươi cho thấy 121935 con số.

Hắn hiện tại thân thể vô cùng mạnh mẽ, có thể ngụy trang ra tất cả.

Giả Từ Thiên Thiên càng thêm kinh ngạc, đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Trước mắt người này dám cãi lời mệnh lệnh của nàng.

"Bắt hắn, bắt về Đế Kinh, giải phẫu kiểm tra, xem đến tột cùng là nơi nào xuất hiện vấn đề." Giả Từ Thiên Thiên lạnh giọng nói: "Bắt."

Nhất thời, hơn mười người thượng cổ nhân loại đột nhiên đánh về phía Thẩm Lãng.

"Đùng đùng đùng đùng ..."

Mỗi người vũ khí, thả ra vô cùng cường đại điện lưu.

Liền dường như vô số đạo thiểm điện, đánh hướng Thẩm Lãng toàn thân.

Nhưng mà ... Đám này điện lưu đánh tại Thẩm Lãng trên thân, một chút phản ứng đều không có.

Trái lại ... Bị hắn nuốt chửng.

Thẩm Lãng chính mình cũng kinh ngạc đến ngây người, hắn bộ thân thể này, như thế ... Nghịch thiên sao? Thật đáng sợ a!

Sau đó, Thẩm Lãng đột nhiên giơ tay.

"Đùng đùng đùng ..." Vừa nuốt chửng thiểm điện đột nhiên kích phát ra.

Nhất thời phía trước ba cái thượng cổ nhân loại vũ sĩ trực tiếp bay ra ngoài, trong thời gian ngắn mất đi hành động lực.

Nhưng mà mặt khác mười mấy người như trước vọt tới.

"Vèo vèo vèo ..."

Thẩm Lãng liên tiếp phóng ra mấy cái vòng xoáy năng lượng.

Nhất thời, mười mấy cái thượng cổ nhân loại thân thể, trong nháy mắt nát tan hơn nửa, sau đó xa xa mà bay ra ngoài.

Này vòng xoáy năng lượng, chân tâm là trâu bò, so với trước quả thực cường đại đến quá nhiều rồi.

Nhưng mà ... Đám này thượng cổ nhân loại vũ sĩ phi sau khi đi ra ngoài, thân thể của bọn họ rõ ràng đã nát tan hơn nửa, cần phải chắc chắn phải chết.

Vẫn chưa có chết, hơn nữa đã nát tan thân thể, dĩ nhiên dần dần ngưng tụ, khôi phục sinh trưởng.

Ta ... Ta thảo!

Thẩm Lãng lần này cũng kinh ngạc đến ngây người, thượng cổ nhân loại như thế trâu bò sao? Bị Khương Ly cải tạo qua thượng cổ nhân loại như thế cường?

Thẩm Lãng này vòng xoáy năng lượng so với trước đã cường đại đến quá nhiều quá nhiều, lúc đó Doanh Vô Minh đều bị hắn một chiêu thuấn sát, bây giờ lại giết không được một cái thượng cổ nhân loại vũ sĩ, hơn nữa còn là bình thường nhất loại kia.

Cũng chính là mang ý nghĩa, tùy tiện một cái thượng cổ nhân loại vũ sĩ, tu vi võ công đều vượt xa ngay lúc đó Doanh Vô Minh?

Này ... Đây cũng quá khuếch đại, thật đáng sợ.

Phải biết, Khương Ly dưới trướng nhưng là có ròng rã ba mươi vạn như thế thượng cổ tân nhân loại, thế thì còn đánh như thế nào a?

Sau đó, Thẩm Lãng không ngừng thả ra vòng xoáy năng lượng, nhưng mỗi một lần đều chỉ có thể đẩy lùi đám này thượng cổ nhân loại vũ sĩ.

Coi như đem bọn họ đánh cho nát tan, cũng như trước có thể khôi phục nguyên trạng.

Liền như thế, mười mấy cái thượng cổ nhân loại vũ sĩ không ngừng áp sát, đem Thẩm Lãng bao vây.

Mà giả Từ Thiên Thiên nhìn Thẩm Lãng một chút, sau đó mang theo Chúc Hồng Tuyết cùng Khương Mật lập tức rời đi.

"Bắt hắn, bổ xuống đầu óc, mang về Đế Kinh giải phẫu, xem đến tột cùng xuất hiện vấn đề gì, hắn tại sao lại phản bội mệnh lệnh của ta?" Giả Từ Thiên Thiên hạ lệnh.

"Phải!" Nhất thời đám này thượng cổ tân nhân loại vũ sĩ lập tức thay đổi phương thức chiến đấu.

Bọn họ chọn dùng nguyên thủy nhất biện pháp, xông tới.

Nhưng ... Là phi thường đáng sợ xông tới, cả người trong nháy mắt trở nên trong suốt lên, sau đó điên cuồng gia tốc, dường như một cái năng lượng pháo đạn đồng dạng, đột nhiên đánh vào Thẩm Lãng trên thân.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Mười mấy cái thượng cổ nhân loại vũ sĩ bao vây Thẩm Lãng, như chớp giật xông tới oanh kích.

Mỗi người mỗi giây đồng hồ va chạm ba mươi lần, nói cách khác Thẩm Lãng mỗi giây đồng hồ phải bị 500 lần va chạm.

Mà này mỗi một lần va chạm, đều tương đương với một cái siêu cấp năng lượng bom.

Hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng, đám này thượng cổ nhân loại phương thức công kích, dĩ nhiên là quỷ dị như thế.

Thẩm Lãng thân thể bị điên cuồng va chạm, một lần có một lần vang rền.

Thật sự phảng phất vô số bom làm nổ đồng dạng.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Hầu như trong nháy mắt, mấy trăm mét cao to lớn vách núi liền tại loại này va chạm sản sinh sóng xung kích tan xương nát thịt.

Mà Thẩm Lãng cũng bị loại này va chạm nổ tung làm cho đầu cháng váng hoa mắt.

Nhưng quan trọng nhất chính là hắn bị nhốt rồi, bị này mười mấy cái thượng cổ nhân loại điên cuồng va chạm nhốt lại.

Vòng xoáy năng lượng không xong rồi, không kịp.

Đám này thượng cổ nhân loại vũ sĩ hầu như là bất tử bất diệt, hơn nữa bọn họ va chạm được tốc độ quá nhanh.

Bất quá tại loại này đánh trúng, Thẩm Lãng đúng là có thể nhìn thấy bọn họ thân thể của chính mình, cũng tại một tấc một tấc biến thành tro bụi.

Mà lúc này, giả Từ Thiên Thiên mang theo Chúc Hồng Tuyết cùng Khương Mật nhanh chóng chạy trốn, càng ngày càng xa.

Không được, nhất định phải lập tức thay đổi cái này bị động cục diện.

Nên làm sao tiêu diệt đám này thượng cổ tân nhân loại? Vừa nãy cái kia giả Từ Thiên Thiên nói một câu, cắt đứt đầu óc, mang về Đế Kinh nghiên cứu.

Vậy bây giờ Thẩm Lãng liền phải nghĩ biện pháp cắt đứt những người này đầu.

Nhưng làm sao cắt đứt?

Thẩm Lãng vừa bị va chạm, vừa trong đầu thật nhanh cảm ngộ.

Trình độ nào đó thượng nói, Thẩm Lãng hiện tại bộ thân thể này cũng là linh, hết thảy tất cả đều muốn chính mình cảm ngộ, chính mình khai phá, hết thảy phương thức công kích, tất cả đều có thể.

Thẩm Lãng đầu óc thật nhanh vận chuyển, lúc đó hắn mang thượng cổ vương giới, mang theo long chi tâm thời điểm, có thể ổn định hết thảy thượng cổ vũ khí trang bị, thậm chí bao gồm Long Chi Hối.

Mà hiện tại lực lượng tinh thần của hắn so với trước đã cường đại đến quá nhiều quá nhiều, cái kia có thể hay không ổn định đám này thượng cổ tân nhân loại.

Thẩm Lãng trong đầu thật nhanh thành lập tinh thần năng lượng phương trình.

Mấy phút sau!

Một luồng vô cùng cường đại tinh thần phương trình, đột nhiên từ trong cơ thể bắn ra.

Không khí chung quanh, hơi hơi rung động một thoáng.

Dường như một viên loại nhỏ bom nổ tung đồng dạng.

Trong nháy mắt, hơn mười người thượng cổ tân nhân loại vũ sĩ toàn bộ bị định thân, không nhúc nhích.

Sau đó, Thẩm Lãng xuất kiếm như điện.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Trong nháy mắt, đem mười mấy cái thượng cổ tân nhân loại vũ sĩ đầu toàn bộ chém xuống đến.

Cái này cũng chưa tính, trực tiếp xé ra đầu lâu, lấy ra bên trong đầu óc.

Quả nhiên dường như Thẩm Lãng dự liệu như vậy, đầu óc của bọn họ căn căn bản đã không phải người bình thường đại não, mà là bị địa ngục tinh thể bọc một đoàn linh hồn năng lượng thể mà thôi.

Năm đó Khương Hiết chính là cái dạng này đem linh hồn của bọn họ từ thân thể chia lìa, sau đó dùng địa ngục tinh thể gói lại, đánh vào trên phi thuyền phóng ra đến vũ trụ, tránh né thượng cổ đại niết diệt,

Trở lại thế giới này sau, hắn lại dùng cao cấp long chi cảm ngộ, là đám này thượng cổ nhân loại đắp nặn năng lượng thân thể.

Không cần thượng cổ áo giáp, bởi vì mỗi một cái thượng cổ nhân loại năng lượng thân thể cũng đã phi thường mạnh mẽ, không chỉ đao thương bất nhập. Liền vòng xoáy năng lượng đều có thể chống đối, hơn nữa tổn hại còn có thể nhanh chóng tự mình chữa trị, hoàn toàn là bất tử bất diệt, quá nghịch thiên.

Lúc này, đám này địa ngục tinh thể bọc linh hồn vẫn là sống sót, chỉ cần đi vào mái vòm bên trong, chỉ cần phảng phất năng lượng thân thể bên trong, bọn họ lập tức liền có thể khôi phục.

Khương Ly dĩ nhiên làm được điểm này, chí ít tại một cái nào đó trình độ thượng, hắn thật sự đem nhân loại cải tạo đến càng mạnh mẽ hơn.

Loại này tân nhân loại đừng nói hạ nhiệt tinh, coi như đi Kim tinh, Thổ tinh, Mộc tinh đều có thể sống sót. Vì lẽ đó như thế tân nhân loại, đi tinh tế thực dân lại không quá thích hợp.

Hơn nữa muốn triệt để tiêu diệt đám này thượng cổ nhân loại linh hồn là phi thường khó khăn, bởi vì địa ngục tinh thể hoàn chỉnh bảo vệ, nó là một loại hết sức cường nhận mà lại mềm mại năng lượng thể, căn bản không thể bị bất kỳ phá hoại.

Hắc ám nữ hoàng cường đại như thế, đem mình ngưng tụ trở thành một quang điểm, gần tốc độ ánh sáng va chạm, mới tại địa ngục tinh thể thượng xô ra một cái lỗ hổng.

Chí ít Thẩm Lãng hiện tại không có cách nào đem địa ngục tinh thể đâm ra dù cho một cái lỗ hổng, vì lẽ đó hắn cũng không cách nào chân chính giết chết bất luận cái nào thượng cổ nhân loại linh hồn.

Thẩm Lãng đem mười mấy cái thượng cổ nhân loại linh hồn nắm trong tay, đột nhiên đè ép, trong nháy mắt ngưng tụ trở thành một cái hạt châu như thế đồ vật.

Này tính là gì? Địa ngục hồn châu?

Năm đó Thẩm Lãng cũng thật là vô tri không sợ, dĩ nhiên đem địa ngục hồn châu khảm nạm tại Long Chi Kiếm thượng, sau đó muốn Cơ thị cự long phóng thích vòng xoáy năng lượng.

Không biết, đây mới là trên thế giới vật đáng sợ nhất.

Sau đó, Thẩm Lãng đem địa ngục hồn châu giấu ở trong ngực, nhanh chóng hướng về giả Từ Thiên Thiên phương hướng chạy như điên.

...

Mà lúc này, giả Từ Thiên Thiên đã mang theo Khương Mật cùng Chúc Hồng Tuyết cưỡi lên sóng siêu âm phi hành thú, trực tiếp bay lên trời.

Thẩm Lãng lập tức vọt tới Huyền Vũ công tước phủ phía tây, cưỡi lên mặt khác một cái phi hành thú đuổi theo, đây là một cái Thiên Nhai Hải các phi hành thú.

"Ngươi là ai? Ngươi đến tột cùng là ai?" Giả Từ Thiên Thiên cao giọng nói: "Ngươi lại có thể đánh bại hơn mười người tân nhân loại, cái này không thể nào, ngươi đến tột cùng là ai?"

Thẩm Lãng bản năng muốn phóng thích vòng xoáy năng lượng, trực tiếp phá hủy phía trước sóng siêu âm năng lượng thú, nhưng hắn vẫn không nỡ bỏ.

Bởi vì hắn mỗi một lần nhìn thấy sóng siêu âm phi hành thú, đều sẽ nghĩ tới Đại Siêu, cái kia lại hung lại manh đồ vật.

"Định!"

Thẩm Lãng đột nhiên thả ra tinh thần năng lượng.

Trong nháy mắt, bay ở phía trước cái kia sóng siêu âm phi hành thú trực tiếp bị hình ảnh ngắt quãng trên không trung, hoàn toàn không nhúc nhích, trực tiếp rơi xuống.

Giả Từ Thiên Thiên lập tức cầm lấy Chúc Hồng Tuyết, cầm lấy Khương Mật trực tiếp nhảy xuống, cách xa mặt đất còn có 1 mét thời điểm, thân thể thả ra một luồng mạnh mẽ giảm chấn lực, dần dần rơi xuống.

Một giây sau, giả Từ Thiên Thiên đem thượng cổ lưỡi dao sắc nằm ngang ở Khương Mật công chúa trắng nõn trên cổ, hướng về Thẩm Lãng lạnh giọng nói: "Ngươi không nên tới, bằng không ta lập tức giết nàng."

Giả Từ Thiên Thiên tay hơi dùng lực một chút, Khương Mật công chúa trắng nõn trên cổ lập tức xuất hiện một đạo đỏ bừng vết máu.

Trước thượng cổ nhân loại vết thương tổn hại sau, là không có bất kỳ đổ máu, mà trước mắt Khương Mật công chúa chảy ra huyết.

"Ngươi đến tột cùng là ai? Ngươi đến tột cùng là ai? Trên người ngươi phát sinh cái gì?" Giả Từ Thiên Thiên nói: "Bất kỳ thượng cổ tân nhân loại, cũng không thể cãi lời quan trên mệnh lệnh, dù cho tan xương nát thịt cũng sẽ không cãi lời, ngươi đến tột cùng là ai?"

Tại Khương Ly thế giới cấu tạo, là tuyệt đối đẳng cấp sâm nghiêm, tuyệt đối kim tự tháp hình dạng, thượng cấp lớn hơn trời, dù cho là tan xương nát thịt, thượng cổ nhân loại cũng sẽ không làm trái kháng thượng cấp ý nghĩ, đây là từ ý chí nơi sâu xa trấn áp.

Bọn họ không phải người máy, nhưng mà từ phục tùng độ thượng, bọn họ cùng người máy giống nhau như đúc.

Thẩm Lãng chậm rãi đi tới.

Giả Từ Thiên Thiên lạnh lùng nói: "Ngươi không nên tới, bằng không ta lập tức giết nàng! Ngươi muốn ra tay cứu vớt Chúc Hồng Tuyết, cái kia nữ nhân này là Thẩm Lãng con gái, Đại Càn đế quốc công chúa, cao hơn Chúc Hồng Tuyết quý giá gấp trăm lần, ta như giết hắn, ngươi không gánh vác được trách nhiệm."

"Ngươi đến tột cùng là ai? Đại Càn đế quốc không thể xúi giục đạt được bất kỳ một tên thượng cổ nhân loại, ngươi đến tột cùng là ai?" Giả Từ Thiên Thiên âm thanh sắc nhọn, từ một điểm này xem ra, đám này thượng cổ nhân loại không phải người máy, các nàng cũng có tình cảm của chính mình cùng tín ngưỡng, các nàng tín ngưỡng chính là Khương Ly, tin chắc chính mình chủng tộc là hoàn mỹ nhất, tại Khương Ly bệ hạ dẫn dắt đi, có thể gánh chịu nổi cứu vớt thế giới trọng trách.

Mà bây giờ lại có một cái thượng cổ nhân loại phản bội, nàng cảm thấy phi thường lật đổ.

Thẩm Lãng vi khẽ nâng lên đầu.

Trong nháy mắt, giả Từ Thiên Thiên bị đông lại.

Cái này giả Từ Thiên Thiên cấp bậc còn chưa đủ cao a, nàng mặc dù là năng lượng thân thể, nhưng vẫn không có vượt qua thượng cổ áo giáp nguyên lý, như trước có năng lượng hạt nhân, trái tim của nàng chính là một cái nho nhỏ năng lượng hạt nhân, cung cấp toàn bộ thân thể sức mạnh.

Thẩm Lãng đi tới trước mặt nàng, lấy ra thượng cổ lưỡi dao sắc, chính là cái kia có thể thả ra mấy vạn độ Celsius nhiệt độ cao lưỡi dao sắc, đột nhiên đâm vào giả Từ Thiên Thiên ngực.

Nhưng mà ... Dĩ nhiên đâm không đi.

Điều này có thể lượng thân thể quá trâu bò, cái này giả Từ Thiên Thiên cấp bậc so vừa nãy cái kia mười mấy cái thượng cổ nhân loại cao hơn nhiều, thượng cổ chiến nhận đều cắt không ra.

Sau đó, Thẩm Lãng ấp ủ vòng xoáy năng lượng, hơn nữa bắt đầu ngưng tụ thu nhỏ lại, bảo đảm nó uy lực đủ mạnh.

Cuối cùng đường kính ba mét vòng xoáy năng lượng, bị thu nhỏ lại đến chỉ có đường kính mười centimet, nhắm ngay giả Từ

Thiên Thiên nơi ngực, đột nhiên bắn nhanh mà ra.

"Ầm!"

Trong nháy mắt, giả Từ Thiên Thiên thân thể trực tiếp bị xuyên thủng, trong lòng vị trí xuất hiện một cái đường kính mười centimet lỗ hổng.

Nàng năng lượng trái tim cũng trực tiếp bay ra ngoài, rơi xuống đất, hoàn hảo không chút tổn hại, hơn nữa như trước đang nhảy nhót.

Thẩm Lãng đi tới, nhặt lên viên này năng lượng trái tim, nó dĩ nhiên là mềm mại, hơn nữa lợi dụng phun trào chất lỏng màu vàng óng, đây là máu rồng.

Này kỳ thực chính là long chi tâm, hơn nữa là thăng cấp sau long chi tâm, nguyên lai chỉ là một cái trang bị, hiện tại đã biến thành một cái trái tim giả thể, óng ánh long lanh, tỏa ra hào quang màu xanh lam. Vừa nãy Thẩm Lãng mãnh liệt như vậy vòng xoáy năng lượng, đều không thể thương tổn cái này năng lượng trái tim mảy may, thực sự quá trâu bò.

Khương Ly thực sự là ... Quá trâu bò.

Long chi tâm là hắn chế tạo ra, hiện tại liền năng lượng trái tim đều làm ra đến, hơn nữa dùng máu rồng làm khởi động lực.

Thật đáng sợ.

Thẩm Lãng lại một lần nữa đi tới giả Từ Thiên Thiên khuôn mặt, nàng đã triệt để biến trở về nguyên đến dáng dấp của chính mình, cũng như trước là một cái rất đẹp thượng cổ nữ tử.

Cứ việc mất đi năng lượng trái tim, nhưng mà cái này giả Từ Thiên Thiên còn sống sót, nhưng mà thân thể đã không thể động đậy, thậm chí miệng cũng không thể động, vẫn như cũ có thể đủ giao lưu tinh thần.

"Ngươi đánh số là bao nhiêu?" Thẩm Lãng hỏi.

Giả Từ Thiên Thiên không có phản ứng, nhưng mà một lát sau sau, trong ánh mắt của nàng cho thấy một hàng con số: "19999."

Không phải chứ, nàng dĩ nhiên xếp tới số 19999 đi tới?

Thẩm Lãng dùng mấy vạn độ Celsius thượng cổ chiến đao đột nhiên cắt nàng cổ, nhưng hoàn toàn cắt không tới, cổ của nàng càng như thế cứng cỏi, cũng thật là kinh người a.

Liền, Thẩm Lãng chỉ có thể lại một lần nữa dùng vòng xoáy năng lượng, hơn nữa là ngưng tụ vòng xoáy năng lượng, mãnh mà đem đầu của nàng cắt xuống.

Trực tiếp xé ra đầu lâu, lấy ra đầu óc của hắn, ngưng tụ đến vừa nãy địa ngục hồn châu bên trong.

Mà nhưng vào lúc này, Khương Mật công chúa ôn nhu nói: "Xin hỏi, ngài là ai?"

Thẩm Lãng không hề trả lời hắn.

Khương Mật công chúa lại nói: "Xin hỏi ngươi là phụ thân ta phái tới sao? Ngươi là Đại Càn đế quốc người có đúng hay không?"

Thẩm Lãng như trước không hề trả lời hắn, mà là đi tới Chúc Hồng Tuyết trước mặt, ngón tay nhẹ nhàng thả ra một luồng điện lưu, một luồng sức mạnh tinh thần, đánh trái tim của hắn cùng não vực.

Trong nháy mắt, Chúc Hồng Tuyết thanh tỉnh lại.

Hắn đứng dậy, ánh mắt phức tạp nhìn trên đất giả Từ Thiên Thiên thân thể.

Đầy đủ một hồi lâu, hắn mở miệng nói: "Kỳ thực, võ công của ta là vượt qua bọn họ."

Nói ra câu nói này thời điểm, hắn ngữ khí tràn ngập sự không cam lòng, võ công của hắn là dựa vào chính mình tu luyện được, rõ ràng so đám này thượng cổ nhân loại càng mạnh hơn, nhưng mà đối phương mặc kệ là thân thể vẫn là tinh thần, đều phảng phất bật hack đồng dạng.

"Công chúa điện hạ, chúng ta đi thôi." Chúc Hồng Tuyết hướng về Khương Mật nói.

Đón lấy, hắn xoay người hướng về Thẩm Lãng nhìn sang nói: "Vị này các hạ, tuy rằng ngươi đã cứu chúng ta, nhưng là phi thường xin lỗi, ta nhận được mệnh lệnh là mang theo công chúa điện hạ hồi quang minh địa phương, hồi tự chúng ta Đại Càn đế quốc. Vì bảo vệ chúng ta quang minh địa phương, bảo vệ đế quốc của chúng ta, ta không thể mang theo ngươi."

Nói đến đây một điểm, Thẩm Lãng rất kỳ quái.

Khương Ly đế quốc đã cường đại đến để người nghẹt thở mức độ, mà Thiên Nhai Hải các thống soái quang minh địa phương, so với gừng đế quốc cần phải nhược tới cực điểm, Khương Ly tiện tay một đầu ngón tay, là có thể đem quang minh địa phương nghiền nát hủy diệt.

Nhưng mà hiện tại hai mươi chín năm trôi qua, cái này quang minh địa phương dĩ nhiên như trước còn may mắn còn sống sót, hơn nữa đã đánh Đại Càn đế quốc cờ hiệu.

Đây là vì sao? Quang minh địa phương là làm sao tại Khương Ly ma trảo tồn tại đến nay?

Hơn nữa nhìn bọn họ trang bị, xem sự phản kháng của bọn họ quân, có vẻ phi thường chán nản a.

Dựa theo Thẩm Lãng suy đoán, Thiên Nhai Hải các quang minh địa phương cần phải tại vạn dặm đại trong hoang mạc, mà trước vô số người đều thăm dò hơn vạn dặm đại hoang mạc, toàn bộ tay trắng trở về.

Có phải là nơi này có đặc thù năng lượng tồn tại, cho nên mới bảo vệ Thiên Nhai Hải các, không bị Khương Ly đế quốc tiêu diệt.

Trên thực tế so cái này còn thần kỳ hơn.

Khương Ly đế quốc phái vô số người tiến vào vạn dặm hoang mạc, thậm chí là phi thường mạnh mẽ thượng cổ nhân loại vũ sĩ, còn có vô số chiến lược cấp không quân.

Nhưng mà ... Gặp quỷ chính là, căn bản là phát hiện không được cái này quang minh địa phương ở nơi nào.

Hầu như mỗi một tấc mặt đất đều vượt qua, hoàn toàn không gặp quang minh địa phương, hoàn toàn không gặp Thiên Nhai Hải các, chính là vô biên vô hạn đại sa mạc, mấy vạn dặm đại sa mạc.

Hơn nữa nơi này vạn dặm đại sa mạc, tại Khương Ly đế quốc ma trảo ở ngoài, tại địa ngục tinh thể ma trảo ở ngoài, không phải của hắn sân nhà.

Vì lẽ đó qua mấy thập niên.

Này quang minh địa phương liền dường như một cái triệt để ẩn thân thần kỳ địa phương.

Ngươi biết rõ ràng nó là ở chỗ đó, thế nhưng là vĩnh viễn cũng không tìm tới nó ở nơi đó, cũng càng thêm không cách nào tiến vào.

Vì lẽ đó cứ việc Khương Ly đế quốc phải cường đại vô số lần, nhưng đến nay đều không có tìm được quang minh địa phương lối vào. Ngược lại, quang minh địa phương không ngừng phái ra vũ sĩ đi tới Khương Ly đế quốc cảnh nội, tiến hành các loại phá hoại cùng cứu viện hành động, thành lập mỗi cái cứ điểm.

Lúc này Thẩm Lãng cứu Chúc Hồng Tuyết, nhưng Chúc Hồng Tuyết vẫn là tuyệt đối không dám đem Thẩm Lãng mang vào quang minh địa phương.

Bởi vì Khương Ly đế quốc vì thâm nhập vào quang minh địa phương, hoàn toàn dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, để người khó lòng phòng bị.

Cái kia Chúc Hồng Tuyết làm sao kết luận trước mắt cái này Khương Mật công chúa không phải thượng cổ nhân loại giả trang đây, bởi vì Thiên Nhai Hải các có chính mình một bộ hệ thống phán đoán.

Thượng cổ nhân loại coi như biến hóa đến lại giống như, nhưng bọn họ cùng loài người thực sự vẫn là hoàn toàn khác nhau. Năng lượng thân thể cùng thân thể máu thịt, chung quy vẫn là không giống nhau, Thiên Nhai Hải các hầu như dùng thời gian mười năm, giải phẫu hơn một ngàn bộ thượng cổ nhân loại năng lượng thân thể, này mới tìm được phân chia phương pháp.

Mà loại này phân chia phương pháp hoàn toàn là tuyệt mật, chỉ có số rất ít mấy cái cao tầng tài năng nắm giữ.

Chúc Hồng Tuyết đã kiểm tra, trước mắt cái này Khương Mật công chúa là nhân loại thân thể máu thịt, mà không phải năng lượng thân thể.

"Công chúa điện hạ, chúng ta đi thôi." Chúc Hồng Tuyết nói.

Khương Mật công chúa ánh mắt như trước nhìn Thẩm Lãng, mà Thẩm Lãng cũng nhìn nàng.

Hiện tại Thẩm Lãng đại khái cũng có thể phân biệt ra được thượng cổ nhân loại năng lượng thân thể, nhân loại bình thường thân thể máu thịt khác nhau ở chỗ nào.

Phi thường phi thường nhỏ bé khác nhau, nhưng thả ra ngoài sóng ngắn, vẫn là không giống nhau.

Còn có một chút, khi hắn thả ra một cái sóng ngắn, năng lượng thân thể cùng thân thể máu thịt xuyên thấu tính cũng không giống nhau.

Mà trước mắt cái này Khương Mật công chúa, xác thực chính là thân thể máu thịt, cùng giả Từ Thiên Thiên năng lượng thân thể có khác nhau rất lớn.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Khương Mật công chúa bỗng nhiên sợ hãi hô một tiếng: "Bố!"

Thanh âm này mang theo thăm dò, run rẩy, kỳ vọng, này vừa nói, Thẩm Lãng triệt để khiếp sợ.

Mà bên cạnh Chúc Hồng Tuyết nhưng là hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, không dám tin tưởng mà nhìn Thẩm Lãng.

Này ... Cái này không thể nào a, Thẩm Lãng bệ hạ làm sao biến thành dáng dấp này?

Này hoàn toàn không thể, Chúc Hồng Tuyết thực sự là một chút đều không có nhận ra.

"Bố ..." Khương Mật công chúa đột nhiên tập trung vào Thẩm Lãng hoài bão, khóc thút thít nói: "Ta biết là ngươi, ta biết nhất định là ngươi."

Này ... Bây giờ liền ly kỳ a.

Thẩm Lãng không có lộ ra bất kỳ cái gì sơ hở, Khương Mật là sao nhận ra?

"Đây là một loại cảm giác, một loại cảm giác vô cùng huyền diệu." Khương Mật công chúa run rẩy nói: "Mỗi khi nằm mơ, ta kinh thường gặp được bố, loại kia tâm linh run rẩy, linh hồn run rẩy cảm giác, ta quá quen thuộc. Mặc kệ ngài biến thành hình dáng gì, chúng ta đều có thể nhận ra, Yêu Yêu tỷ tỷ nói cho chúng ta biết, nàng nói mỗi người đều có chính mình không giống có thể lượng sức trường, nàng dạy chúng ta đi cảm thụ, đi phân biệt ba cha, mẹ mẹ chờ hết thảy người thân năng lượng lập trường, đây là một loại tình cảm cộng hưởng, mà cái kia đại ma đầu là sẽ không hiểu được đám này, bởi vì hắn không có tình cảm."

Khương Mật nói tới phi thường có đạo lý.

Chí ít thời khắc này, Thẩm Lãng thật sự cảm giác được tình cảm cộng hưởng, khi còn bé ôm ấp nữ nhi bảo bối cảm giác lập tức liền đến.

Này ... Đây là thật sự Thẩm Mật bảo bối.

Thẩm Lãng nhất thời đưa nàng ôm vào trong ngực, liều mạng ngửi hơi thở của nàng.

Nữ nhi bảo bối, bảo bối của hắn con gái.

Nhưng ... Thẩm Lãng vẫn là cảm giác được không đúng.

Cảm giác được một luồng không gì sánh được trí mạng khí tức nguy hiểm.

Trong nháy mắt!

Khương Mật con ngươi đã biến thành màu xanh lam, sau đó thả ra vô cùng vô tận tấn công bằng tinh thần.

"A ..."

Thẩm Lãng đầu óc trong nháy mắt trống rỗng, phảng phất một cái tinh thần đạn hạt nhân tại trong đầu nổ tung, cả người trực tiếp bay ra ngoài.

Chúc Hồng Tuyết ngẩn ngơ, sau đó lập tức phản ứng lại, đột nhiên rút kiếm hướng về Khương Mật công chúa phóng đi.

Bởi vì hắn biết, Khương Mật công chúa vũ công phi thường đồng dạng, hầu như xem như là không có, làm sao có khả năng sẽ có mạnh mẽ lực công kích?

Nhưng mà khoảng cách Khương Mật còn có 1 mét địa phương thời điểm, Chúc Hồng Tuyết thân thể trong nháy mắt liền bị hình ảnh ngắt quãng, không thể động đậy một chút nào.

Khương Mật công chúa ngón tay, hời hợt dựng thẳng lên, liền ổn định Chúc Hồng Tuyết.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta giống như ngài, tay trói gà không chặt, thế nhưng là có vô cùng cường đại lực lượng tinh thần đây." Khương Mật công chúa chân thành đi tới Thẩm Lãng trước mặt ngồi xổm xuống, nói: "Ngươi có biết, vì sao trên người ta không hề sơ hở, hoàn toàn là nhân loại thân thể máu thịt đây? Vì sao ta có thể cảm ứng được ngươi là phụ thân đây? Cần phải này tình cảm cộng hưởng là thật sự, tình cảm gợn sóng cũng là thật sự. Thậm chí bộ thân thể này cũng là Khương Mật công chúa thân thể, chính là con gái của ngài đây."

Thì ra là như vậy, chẳng trách Thẩm Lãng cùng Chúc Hồng Tuyết đều hoàn toàn xem không ra bất kỳ sơ hở, cái này Khương Mật hoàn toàn chính là nhân loại thân thể.

"Các ngươi Đại Càn đế quốc càng ngày càng giả dối tinh tế, chúng ta thượng cổ nhân loại coi như biến hóa đến lại giống như, vẫn bị các ngươi nhận ra, vì lẽ đó không có cách nào, chúng ta chỉ có thể lại chơi cái kia một bộ, đoạt xá." Cái này Khương Mật công chúa nói: "Thẩm Lãng bệ hạ ngài yên tâm, ngài con gái linh hồn như trước cố gắng sống sót, chỉ có linh hồn nàng sống sót, vì lẽ đó nhìn thấy ngài mới sẽ có tình cảm cộng hưởng a. Chỉ có điều linh hồn của nàng chỉ có thể cuộn mình tại não vực một góc bên trong, không cách nào khống chế bộ thân thể này, mà linh hồn của ta hoàn toàn chủ đạo cái này đại não cùng thân thể, tự giới thiệu mình một chút, ta tên Khương Thấm, cũng là thượng cổ Khương thị hoàng tộc nữ tử."

Khương Thấm nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài rốt cuộc xuất hiện, thực sự là đạp phá thiết hài vô mịch xử chiếm được toàn không uổng thời gian a."

Mà nhưng vào lúc này.

Bầu trời mây đen bắt đầu ngưng tụ, gió tuyết bắt đầu bao phủ.

Sau đó, trên trời mây đen ngưng tụ trở thành một tấm to lớn khuôn mặt, bao phủ toàn bộ chân trời, tung hoành mấy chục dặm.

Kia chính là ... Khương Ly khuôn mặt!

"Con trai của ta, Đại Càn đế quốc Thẩm Lãng bệ hạ, hai mươi chín năm, ta rốt cuộc lại một lần nữa nhìn thấy ngươi."

...

Chú: Hạ một chương tại mười hai giờ tả hữu đổi mới, thật sự phi thường đòi hỏi vé tháng, thỉnh chư vị ân công cao nhấc kim tay, đề ta một cái, thiên ân vạn tạ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 643: Thẩm Lãng Khương Ly Trí Tuệ Quyết Đấu! Đại Niết Diệt Chân Tướng

Chương 643: Thẩm Lãng Khương Ly trí tuệ quyết đấu! Đại niết diệt chân tướng

Lúc này Thẩm Lãng chậm rãi ngồi dậy đến, ngửa mặt nhìn bầu trời này Trương Cự đại khuôn mặt.

Mà lúc này Chúc Hồng Tuyết khôi phục nhúc nhích, đầu tiên là ngây người một hồi lâu, sau đó hướng về Thẩm Lãng phương hướng quỳ xuống.

"Thần Chúc Hồng Tuyết, bái kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!" Hắn nói ra câu nói này thời điểm, hầu như cả người đều đang run rẩy, nước mắt hoàn toàn không nhịn được tuôn ra, kích động đến hoàn toàn không có cách nào tự ức.

Trên bầu trời Khương Ly khuôn mặt vốn là muốn nói điều gì, nhưng lúc này tĩnh lặng không hề có một tiếng động, lẳng lặng mà nhìn tất cả những thứ này.

Lúc này thật sự bất kỳ ngôn ngữ đều không cách nào hình dung Chúc Hồng Tuyết nội tâm kích động. Cũng bất kỳ ngôn ngữ đều không cách nào hình dung Chúc Hồng Tuyết mưu trí lịch trình.

Năm đó hắn trẻ tuổi nóng tính, ngạo mạn không gì sánh được, cảm giác mình xuất thân từ siêu thoát thế lực, cao cao tại thượng, coi thường toàn thể nhân loại.

Vì lẽ đó, hắn mang theo huyết hồn quân dễ như ăn cháo đánh bại biện tiêu đại quân, sau lại mang theo 1 vạn huyết hồn quân đi tới Sa Man tộc, cơ hồ đem Sa Man tộc đều giết hết rồi, đồng thời một cái đại hỏa đem toàn bộ Sa Man tộc rừng rậm nguyên thủy toàn bộ đốt. Cái này cũng chưa tính, sau hắn suất lĩnh 2 vạn huyết hồn quân đi tới Tây Vực, đánh bại trăm vạn liên quân.

Cái kia hai năm chết ở Chúc Hồng Tuyết quân đội người vượt qua trăm vạn, hắn không thể không biết có cái gì không đúng, tàn sát liền dường như giun dế đồng dạng.

Tình hình như thế mãi cho đến Thiên Việt thành chi chiến, hắn triệt để thất bại, hơn nữa bị vạch trần thân phận, nguyên lai hắn căn bản là không phải Chúc thị con trai, mà là Khương Ly đặc thù huyết thống giả, hắn là Khương thị thần tử.

Từ khi bắt đầu từ giờ khắc đó, Chúc Hồng Tuyết phảng phất bị rút đi hồn phách đồng dạng, cả người đều ngơ ngơ ngác ngác, không bao giờ tìm được phấn đấu mục tiêu. Tả Từ các chủ mang theo hắn đi tới vạn dặm đại hoang mạc, khai phá nơi đó thượng cổ di tích, hắn cũng có một loại sống mơ mơ màng màng cảm giác.

Một người sợ nhất mất đi tinh thần, mà Chúc Hồng Tuyết liền mất đi, bắt đầu hoài nghi mình.

Mà khi hắn hoài nghi mình thời điểm, trước từng làm sự tình liền trở thành tâm ma, tỷ như hắn đốt cháy toàn bộ Sa Man tộc rừng rậm, hắn suất lĩnh quân đội giết gần một triệu người, tất cả những thứ này cũng làm cho đau đến không muốn sống.

Sau Thẩm Lãng đánh bại Đại Viêm đế quốc, trở thành phương đông thế giới nhân hoàng, nhưng Chúc Hồng Tuyết tinh thần như trước không có thức tỉnh, như trước không tìm được phấn đấu mục tiêu.

Tình huống như thế mãi cho đến hai mươi chín năm trước, bắc cực kịch biến, thiên hạ luân hãm.

Nhất thời, Chúc Hồng Tuyết phảng phất thức tỉnh. Hắn tìm tới nhân sinh mục tiêu, hắn tìm tới chuộc tội con đường.

Cũng không còn so cứu vớt toàn bộ thế giới càng vĩ đại trụ cột tinh thần.

Nhưng mà chính hắn rõ ràng biết, dựa vào hắn khẳng định không được, dựa vào Tả Từ cũng không được, thế giới này đòi hỏi một cái lãnh tụ, nhưng thế giới này cũng chỉ có một cái lãnh tụ, người kia chính là Thẩm Lãng.

Vì lẽ đó trằn trọc nhiều năm như vậy, làm Thẩm Lãng tối huy hoàng nhất thời điểm, khi hắn đánh bại Đại Viêm đế quốc hoàng đế thời điểm, Chúc Hồng Tuyết đều không có muốn thần phục, mà khi toàn bộ thế giới luân hãm thời điểm, Chúc Hồng Tuyết không chút do dự tại nội tâm thần phục Thẩm Lãng, cứ việc vào lúc ấy hắn vẫn luôn chưa từng thấy Thẩm Lãng.

Mà loại này thần phục, đúng là từ nội tâm đến sâu trong linh hồn, loại này thần phục không chỉ là hiệu trung, cũng là tại cứu lại hắn cuộc đời của chính mình, truy tìm đời này lớn nhất ý nghĩa.

Loại này chấp niệm duy trì hai mươi mấy năm, hắn không ngừng chiến đấu, chiến đấu.

Khương Ly đế quốc cường đại như thế, mà Thiên Nhai Hải các thế lực như thế yếu ớt, nhưng Chúc Hồng Tuyết xưa nay đều không có sợ hãi qua, dù cho là thiêu thân lao đầu vào lửa, dù cho là giun dế hám cây, hắn đều không có đình chỉ chiến đấu.

Càng đánh đấu, hắn càng thống khổ, càng tràn ngập sự không cam lòng.

Võ công của hắn rõ ràng phi thường mạnh mẽ, vì sao tại thượng cổ nhân loại trước mặt, vẫn là sẽ như vậy bị quản chế, đối phương liền phảng phất là một loại văn minh hàng vĩ đả kích đồng dạng, dựa vào cái gì sẽ như vậy?

Gần ba mươi năm chấp niệm, để hắn trung thành đến cực hạn, để hắn đối Thẩm Lãng giáng lâm khát vọng đến cực hạn.

Lúc này lại một lần nữa nhìn thấy Thẩm Lãng, đối với hắn mà nói quả thực chính là tinh thần hạch bạo.

Vì lẽ đó hắn ngã quỵ ở mặt đất, hầu như không cách nào đứng dậy.

...

"Các ngươi quân thần gặp mặt gần đủ rồi, vậy ta bắt đầu rồi." Khương Ly chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, thời gian qua đi hai mươi chín năm không gặp, lập tức dĩ nhiên không biết nên làm gì bắt đầu rồi."

Đối với Khương Ly tới nói cố nhiên là hai mươi chín năm, nhưng đối với Thẩm Lãng tới nói, phảng phất là vĩnh cửu, lại phảng phất chỉ có mấy ngày.

"Nên từ nơi nào bắt đầu đây?" Khương Ly thở dài nói: "Đúng rồi, ngươi biết thế giới này đại niết diệt căn nguyên sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không biết, có phải là cùng thái dương có quan hệ?"

Khương Ly nói: "Thông minh tuyệt đỉnh, cứ việc ngươi không có xem qua bất kỳ tư liệu ghi chép, nhưng mà lại lập tức liền đoán đi ra."

Thẩm Lãng cũng là trước đây không lâu mới đoán được.

Thượng cổ đại niết diệt nguyên nhân, hắn nghĩ tới vô số loại, tỷ như Long Chi Hối đánh túi bụi dẫn đến đại hủy diệt. Này tại hiện đại Trái Đất thuộc về sốt dẻo nhất tận thế luận, chiến tranh hạt nhân dẫn đến thế giới tận thế.

Nhưng mà cấp độ sâu tiếp xúc Long Chi Hối sau, Thẩm Lãng triệt để phủ định điểm này.

Bởi vì một nhánh Long Chi Hối nổ tung bán kính mới 3. 5 cây số tả hữu, hơn nữa không có bất kỳ bức xạ hạt nhân, mà thế giới này khổng lồ như thế, quang toàn bộ phương đông thế giới thì có 17 triệu km2, toàn bộ thế giới thổ địa diện tích vượt qua ba trăm triệu km2.

Chí ít đòi hỏi một trăm triệu viên Long Chi Hối mới đầy đủ hủy diệt thế giới này, nhưng đây là không thể.

Đương nhiên còn muốn quá lớn rồng hủy diệt thế giới, nhưng mà tại thượng cổ thế giới, phương đông đế quốc cùng Thất Lạc đế quốc trong chiến tranh, không có chân chính sử dụng qua cự long.

Gần nhất Thẩm Lãng nhìn thấy trên mặt đất mái vòm chi thành, lại liên tưởng tại nam bộ hải vực thượng cổ di tích mái vòm, hắn liền suy nghĩ, vì sao thượng cổ đế quốc hậu kỳ trong kiến trúc, đều sẽ có mái vòm? Là muốn che chắn cái gì?

Liền, Thẩm Lãng bản năng nghĩ đến thái dương.

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng, ngươi Trái Đất vài tuổi, ngươi bên kia thái dương vài tuổi?"

Thẩm Lãng nói: "Trái Đất gần như 45. 5 ức tuổi, thái dương 45. 7 ức tuổi."

Khương Ly nói: "Cỡ nào mỹ hảo năm tháng a, các ngươi Trái Đất đang đứng ở tốt đẹp nhất thời gian."

Không biết vũ trụ người, là nghe không hiểu Khương Ly câu nói này. Chúng ta người Trái Đất tổng sẽ cảm thấy, Trái Đất là độc nhất vô nhị, sinh mạng của chúng ta tồn tại là thiên tuyển.

Nhưng hay là có nghĩ tới hay không, chỉ có điều là chúng ta vừa vặn nằm ở Trái Đất một cái tương đối mỹ hảo tuổi tác mà thôi. Hỏa Tinh liền tại Trái Đất bên người, hết thảy hoàn cảnh hầu như đều cùng Trái Đất như thế, chỉ có điều là nhỏ đi một chút, cũng đã chết rồi, nhưng mà Hỏa Tinh cũng có thuộc về mình vẻ đẹp năm tháng.

Nhưng mà Hỏa Tinh cũng chính bởi vì nhỏ đi một chút, làm cho nó địa tâm càng sớm hơn làm lạnh, làm cho nó sinh cơ càng sớm hơn vắng lặng. Vì lẽ đó tại thời gian rất sớm, Hỏa Tinh cùng cùng trên Trái Đất như thế, tràn ngập sơn mạch cùng nước, cũng có mỹ hảo không khí, tươi đẹp nhiệt độ, hơn nữa rất đại khái suất từng tồn tại sinh mệnh.

Nó cùng Trái Đất như thế tiếp cận, vốn nên là không xê xích bao nhiêu, nhưng là phi thường đáng tiếc, khi hắn hình thành thời điểm, vừa vặn gặp phải Mộc tinh xông qua khu vực này, đem phần lớn nham thạch mang đi, vì lẽ đó Hỏa Tinh bán kính mới là Trái Đất một phần hai.

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng, mà chúng ta thế giới này thái dương, nhưng chẳng mấy chốc sẽ tiêu vong, chúng ta cái này thái dương đã nằm ở sinh mệnh hậu kỳ."

Thẩm Lãng trong nháy mắt triệt để chấn kinh rồi, trầm mặc, không dám tin tưởng.

Không khỏi ngẩng đầu nhìn phía thái dương, cứ việc phát sinh biến hóa nhỏ vô cùng, hầu như nhỏ bé không đáng kể, nhưng Thẩm Lãng mơ hồ cảm giác được thái dương phảng phất lớn lên một điểm? Biến đỏ một điểm?

Đương nhiên này cái này chẳng lẽ chỉ là một loại ảo giác, ba thời gian mười năm đối với thái dương tới nói vẫn là quá ngắn ngủi.

Khương Ly nói: "Người khác không hiểu, nhưng ngươi khẳng định hiểu. Đối với một lão già tới nói, hắn chết đi khả năng là vô thanh vô tức, dường như ánh nến càng ngày càng nhỏ, bỗng nhiên một cơn gió thổi qua, liền tắt. Nhưng mà đối với một cái thái dương tới nói, cái chết của hắn là phi thường đáng sợ, tàn bạo."

Làm thái dương muốn chết thời điểm, hắn không phải thu nhỏ lại, mà là bành trướng, ròng rã bành trướng gấp trăm lần trở lên. Nói cách khác khi chúng ta hệ mặt trời này cái mặt trời sau khi chết, sẽ trực tiếp đem Trái Đất cắn nuốt mất.

Hơn nữa thái dương muốn chết đi thời điểm, hydro khí sẽ biến thành heli khí, đến lúc đó nhiệt độ sẽ càng thêm kinh người, quả thực là một tấm tinh hệ đại tai nạn.

Khương Ly nói: "Đương nhiên, chúng ta thế giới này thái dương cự cách tử vong còn có cực kỳ lâu, nó chỉ là vừa mới tiến vào tử vong chu kỳ mà thôi. Nhưng đây đối với chúng ta viên tinh cầu này tới nói, đã là ngập đầu tai ương. Tương lai muốn chết thái dương, sẽ có tới tấp bùng lên kịch biến, mà khi hắn phát sinh kịch biến thời điểm, chúng ta viên tinh cầu này sẽ phát sinh cái gì?"

Không thể nào tưởng tượng được, hầu như không có ai biết.

"Thái dương đã bắt đầu đi vào tử vong kỳ sau, mỗi cách một cái chu kỳ, liền sẽ phát sinh kinh thiên kịch biến. Vào lúc ấy kinh thiên bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo, kinh thiên thái dương phản ứng, trực tiếp phá hủy trên tinh cầu này hết thảy tất cả."

"Làm sao hình dung thượng cổ đại niết diệt? Không biết, không có ai biết! Bởi vì không có người thấy, người gặp đều chết."

"Nhưng mà ta có thể cho ngươi miêu tả một thoáng, chỉnh cái tinh cầu long trời lở đất, điên cuồng xé rách, hầu như tất cả mọi thứ, trong nháy mắt cháy hừng hực, vô số sinh mệnh hầu như biến thành tro bụi. Trong nháy mắt đó, mấy trăm triệu người trong nháy mắt biến thành tro bụi, hết thảy sinh mệnh hóa thành hư không."

"Đương nhiên, thái dương trước khi chết kịch biến, vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt. Nhưng tại sau đó, đối chỉnh cái tinh cầu khí hậu, phát sinh trí mạng ảnh hưởng, đòi hỏi vô số năm tài năng sinh thái thức tỉnh."

Thẩm Lãng có thể tưởng tượng, thái dương đi vào tử vong chu kỳ sau, sẽ là cỡ nào kịch biến, cỡ nào tàn nhẫn đáng sợ.

Liên quan với như thế nghiên cứu, trên Trái Đất đã có rất nhiều lý luận. Nhưng mà ... Hết thảy đều vẻn vẹn chỉ là lý luận mà thôi, không có ai trải qua, chỉ có thể là khoa học suy đoán. Coi như tại kính viễn vọng nhìn thấy thái dương hủy diệt, vậy cũng là không mấy năm ánh sáng ở ngoài.

Hiện tại Khương Ly nói cho hắn tất cả những thứ này, so thế giới tận thế còn còn đáng sợ hơn.

"Cái cảm giác này, liền phảng phất là thái dương trước khi chết, hắt xì hơi một cái, chúng ta chỉnh hành tinh thượng sinh mệnh, liền tuyệt diệt chín mươi chín phần trăm, hơn nữa đáng sợ hơn chính là, càng cường đại, càng cao cấp hơn sinh mệnh, liền càng dễ dàng chết!"

Thẩm Lãng lại một lần nữa nghĩ đến khủng long tuyệt diệt. Tại chu la thế kỷ đại, tiểu hành tinh va chạm Trái Đất, khủng long tuyệt diệt, nhưng mà có rất nhiều so khủng long nhược không lớn lắm sinh mệnh, nhưng còn sống.

Khương Ly tiếp tục nói: "Vì lẽ đó ta dùng hết hết thảy trí tuệ, mới nghĩ ra cái này cứu thế phương pháp, đem linh hồn hút ra, dùng địa ngục tinh thể bảo vệ, đưa lên phi thuyền, triệt để rời xa viên tinh cầu này, tránh né thái dương trước khi chết một lần chu kỳ kịch biến."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi hiện tại đang đang làm gì đấy? Ngươi kiến tạo 199 cái mái vòm chi thành, dùng vô số tham châm cứu xuống đất hạch bên trong, điên cuồng hấp thụ năng lượng, hấp thụ vật chất."

Khương Ly nói: "Chính là ngươi chứng kiến, hấp thụ năng lượng, hấp thụ vật chất, điên cuồng nuốt chửng."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi hấp thụ nhiều như vậy năng lượng vật chất, dự định làm cái gì?"

Khương Ly nói: "Chế tạo một chiếc trước nay chưa từng có phi thuyền, sau đó mang theo mấy trăm ngàn người, triệt để rời đi viên tinh cầu này, rời đi này cái tinh hệ, đi tìm cái kế tiếp sinh cơ bừng bừng tinh hệ, ở nơi đó sống sót, phát triển văn minh. Mà mục tiêu cuối cùng của chúng ta, chính là triệt để chiến thắng thái dương, triệt để tránh thoát đại niết diệt chu kỳ. Thái dương là phụ thân của chúng ta, nó cho chúng ta tất cả sinh mệnh. Nhưng mà làm con trai của là, cuối cùng sẽ có một ngày muốn đi khiêu chiến phụ thân quyền uy, cuối cùng chiến thắng cha của chính mình, không phải sao?"

"Đúng." Thẩm Lãng nói: "Cha của ta."

Thẩm Lãng nói: "Dựa theo như ngươi vậy cắn nuốt, chúng ta viên tinh cầu này không tới 100 năm, sẽ triệt để chết đi."

Khương Ly nói: "Con trai của ta, phi thường không đúng dịp chính là, chín mươi năm sau đó, thái dương trước khi chết lại một lần phản công kịch biến liền muốn đến. Lần này kịch biến có thể so với lần trước càng thêm đáng sợ, lần trước chỉ là tiêu diệt chín mươi chín phần trăm sinh mệnh, mà lần này là trăm phần trăm sinh mệnh, thậm chí chỉnh hành tinh cũng có thể nát tan."

Thẩm Lãng nhất thời run rẩy, không dám tin tưởng.

Nói cách khác, toàn bộ thế giới đại niết diệt lại muốn phát sinh?

Chín mươi năm sau, thế giới này tận thế lại muốn tới lâm? Thái dương lại muốn phát sinh một lần chu kỳ tính kịch biến?

Khương Ly nói: "Vì lẽ đó ta mới chịu giành giật từng giây, chế tạo một chiếc trước nay chưa từng có to lớn phi thuyền, mang theo chúng ta văn minh triệt để rời đi nơi này. Đương nhiên còn có một loại càng thêm kết quả tốt, đó chính là chúng ta như trước lưu tại trên tinh cầu này, nhưng mà đã không sợ bất kỳ hạo kiếp. Dù cho thái dương kịch biến, dù cho viên tinh cầu này triệt để chết đi, chúng ta cũng như trước có thể sống sót, đến vào lúc ấy chúng ta mới là sự sống vĩnh hằng."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như không có xuất hiện kết quả tốt nhất, vậy ngươi chuẩn bị điều động chiếc phi thuyền này đi nơi nào? Đi đâu hành tinh?"

Khương Ly trầm mặc chốc lát, nói: "Ngươi biết đến, tại chúng ta đã biết thế giới, chỉ có một viên sinh mệnh tinh cầu. Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là các ngươi thái dương mới 45. 7 ức tuổi, còn có vài tỷ năm bình tĩnh thời gian tốt đẹp."

Đáp án này, nhất thời để Thẩm Lãng sởn cả tóc gáy.

Nói cách khác nếu như không ngăn cản Khương Ly mà nói, không chỉ tinh cầu này tất cả mọi người sẽ chết tuyệt, liền Trái Đất cũng sẽ tao ngộ ngập đầu tai ương.

Khương Ly nhàn nhạt nói: "Con trai của ta, ta vốn là không muốn nói cho ngươi đây chút. Nhưng mà sự tình phát sinh một ít biến hóa, hai mươi chín năm trước ngươi vốn nên là chết, kết quả vẫn chưa có chết. Ta cái kia trí tuệ nhất lão sư, một vị thượng cổ thế giới tiên tri, hắn ... Phảng phất cuối cùng lựa chọn ngươi đến cứu vớt thế giới này."

Tiên tri? Cái nào tiên tri?

Khương Ly nói: "Chính là thượng cổ trong ngục giam thứ năm hiệu tù phạm, hắn là ta chân chính đạo sư, ta phần lớn trí tuệ đều là hắn dạy cho ta, ta cao cấp long chi cảm ngộ, chính là hắn ban tặng."

Thẩm Lãng nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Nguyên lai, thượng cổ trong ngục giam thứ năm hiệu tù phạm, chính là thượng cổ tiên tri?

Khương Ly lại nói: "Ngươi hay là đến hiện tại cũng không biết, hai mươi chín năm trước tại bắc cực là ai cứu ngươi? Chính là thượng cổ trong ngục giam số hai, số ba, số bốn tù phạm. Số hai là hắc ám nữ hoàng, số ba là Thượng Cổ Minh Vương, được gọi là vạn phật chi chủ, số bốn là Long Chi Mẫu, chính là nàng bồi dưỡng được điều thứ nhất cự long, từ không đến có bồi dưỡng được đến."

Thẩm Lãng hoàn toàn chấn kinh rồi.

Cái kia cái gọi là Linh tổ chức, chính là hắc ám nữ hoàng, Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu? Chính mình bộ thân thể này, cũng là bọn họ bồi dưỡng được đến?

Vào lúc này Thẩm Lãng càng thêm cảm giác được tự mình, không sai bộ thân thể này như trước là trước bộ thân thể này, chỉ có điều phảng phất phát sinh niết bàn thăng hoa, trở nên không gì sánh được mạnh mẽ mà lại hoàn mỹ.

Chẳng trách muốn tìm hai mươi chín năm.

Nếu như vẻn vẹn chỉ là một lần nữa làm một bộ thân thể, dù cho là đỉnh cấp năng lượng thân thể, đối với Linh tổ chức tới nói, hay là chỉ cần mấy ngày.

Nhưng mà muốn tại Thẩm Lãng hài cốt cơ sở tiến tới hành niết bàn thăng cấp, liền không gì sánh được gian nan, vì lẽ đó ròng rã tiêu hao hai mươi chín năm.

"Những người này đều tính toán là giáo viên của ta, nhưng mà ta đang hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, đồng thời nắm giữ Medusa nữ hoàng lực lượng tinh thần sau, ta liền đem bọn họ đã biến thành hóa thạch, nhân là ý nghĩ của bọn họ cùng ta không giống nhau, bọn họ như trước quyến luyến viên tinh cầu này, quá lạc hậu." Khương Ly chậm rãi nói: "Vì lẽ đó ta nhất định phải đem bọn họ giam cầm lên, nhưng mà không nghĩ tới bọn họ đều đang chạy ra ngoài, đồng thời lựa chọn ngươi."

Câu nói này tin tức lượng thì càng thêm vĩ đại. Điều này có ý vị gì? Mang ý nghĩa Thẩm Lãng xuyên qua đến thế giới này, căn bản là không phải ngẫu nhiên? Hắn là độc nhất vô nhị, vì lẽ đó Linh tổ chức không thể một lần nữa vì hắn chế tạo một bộ năng lượng thân thể, mà là phải căn cứ hắn hài cốt tiến hành niết bàn thăng hoa.

"Ta vị kia tiên tri đạo sư, là trên thế giới này trí tuệ nhất người, hơn nữa làm tiên tri, hắn đối sắp phát sinh tất cả cần phải có dấu hiệu, thậm chí bao gồm ta đem hắn biến thành hóa thạch." Khương Ly nói: "Nhưng mà hắn như trước lựa chọn ngươi, lẽ nào hắn cảm giác đến ngươi mới có thể đi thông cứu thế con đường?"

Khương Ly thở dài một hơi.

"Bất luận người nào đều hưu muốn thay đổi ta quyết định, ta cảm thấy con đường của ta, nhất định chi chính xác." Khương Ly chậm rãi nói: "Nhưng mà bọn họ lựa chọn ngươi, vậy chúng ta phụ tử liền sẽ diễn biến trở thành con đường chi tranh, ta có ta cứu thế con đường, ngươi có ngươi cứu thế con đường."

Ế? ! Thẩm Lãng có cái gì cụ thể cứu thế con đường sao? Có đại chiến lược sao?

Chí ít cho đến bây giờ, hoàn toàn không có.

Bởi vì việc này mệnh đề quá lớn, hắn cho đến bây giờ mới biết thế giới này đại niết diệt nguyên nhân.

Hơn nữa mãi cho đến bây giờ mới biết, chín mươi năm sau, thái dương sẽ lại một lần nữa phát sinh trước khi chết kịch biến, chỉnh cái tinh cầu sẽ lại một lần nữa đối mặt kiếp nạn, mà lần này sẽ hủy diệt hết thảy sinh vật, thậm chí tinh cầu đều sẽ nát tan.

Thái dương sắp chết kịch biến, có thể so với tiểu hành tinh va chạm Trái Đất, hủy diệt khủng long càng thêm đáng sợ gấp trăm lần còn chưa hết.

Đây mới thực là vũ trụ hạo kiếp.

Nhưng mà Thẩm Lãng sẽ không nghĩ tới xa như vậy sự tình, hắn hiện tại chỉ có một cái mục tiêu, cứu vớt thân nhân của hắn, tiêu diệt Khương Ly.

Thiên hạ không thù, không quên sơ tâm.

Mà hiện tại Khương Ly, chính là hắn lớn nhất kẻ thù.

"Thẩm Lãng, con trai của ta." Khương Ly chậm rãi nói: "Nếu, bọn họ cho ngươi trùng sinh, vậy chúng ta hai cha con liền chân chính đấu tranh một lần, nhìn ai mới thật sự là chúa cứu thế, ai con đường mới là chính xác, ta nhất định phải nói cho ngươi, ta không chút lưu tình. Ta sẽ đem hết toàn lực, dùng lấy hết tất cả thủ đoạn đi đánh bại ngươi, tiêu diệt ngươi. Bởi vì tiêu diệt ngươi, cũng mang ý nghĩa chiến thắng ta tiên tri lão sư, cũng là mang ý nghĩa ta cứu thế con đường, mới là chính xác."

Thẩm Lãng nói: "Coi như để ngươi thành công chế tạo ra to lớn phi thuyền, nắm giữ con số thiên văn năng lượng, coi như để ngươi bay ra này cái tinh hệ đến Trái Đất, cái kia Trái Đất vận mệnh đây?"

"Ha ha ..." Khương Ly cười lạnh nói: "Ta liền viên tinh cầu này vận mệnh đều không để ý, huống hồ là Trái Đất? Ta chỉ có một cái mục tiêu, tân nhân loại tiến hóa chung cực, triệt để vĩnh sinh, thành là tối cao giai văn minh. Ta không chỉ muốn thực dân các ngươi hệ mặt trời, còn muốn chiếm lĩnh trong tầm mắt hết thảy tinh hệ, ta tuyệt đối sẽ không để bất luận người nào chúa tể vận mệnh của ta, dù cho là thái dương. Này một vầng mặt trời không được, vậy ta liền đổi một viên. Thậm chí sẽ có một ngày, chúng ta căn bản cũng không cần thái dương, tự chúng ta chính là thái dương, bất tử bất diệt thái dương."

Khương Ly đâu chỉ là thô bạo xung thiên? !

Thẩm Lãng trầm mặc chốc lát, nhàn nhạt nói: "Khương Ly, đường đi của ngươi không thông. Bởi vì ngươi chỉ dựa vào nuốt chửng tinh cầu này sức mạnh, mà không đi đào móc thế giới vi mô sức mạnh, nếu như không có ta dẫn dắt, ngươi thậm chí ngay cả hạch tách ra đều không theo đuổi. Ngươi liền thái dương chân lý đều không có nắm giữ, liền nói muốn đi chiến thắng thái dương, cỡ nào hoang đường buồn cười. Không sai mỗi một đứa bé đều sẽ lớn lên, sẽ đi khiêu chiến phụ thân quyền uy, nhưng ít nhất hắn muốn trước tiên coi phụ thân làm thần tượng, đi học tập hắn, hiểu rõ hắn, cuối cùng đi chiến thắng hắn."

Sau khi nói đến đây, Thẩm Lãng nội tâm không gì sánh được chua xót.

Hắn vừa bắt đầu cũng coi Khương Ly là thành thần tượng cùng kiêu ngạo, thậm chí trong những tháng năm dài đằng đẵng đã qua, đỉnh đầu của hắn đều có Khương Ly vầng sáng. Thế nhân sở dĩ sùng bái hắn, hiệu trung hắn, bởi vì hắn là Khương Ly con trai.

Mà hiện tại Thẩm Lãng đang hiểu rõ Khương Ly, tiếp xuống liền muốn đi chiến thắng Khương Ly.

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ, ngươi liền thái dương đều không có sùng bái, không có hiểu rõ, liền muốn đi chiến thắng nó? Ngươi thứ này cũng ngang với muốn vượt qua hai bước, không được, người muốn làm đến nơi đến chốn."

Khương Ly nhàn nhạt nói: "Đó là bởi vì ngươi trước sau chịu đựng chính là thái dương ơn trạch, vì lẽ đó ngươi mới sẽ như vậy nghĩ, mà chúng ta chịu đựng thái dương tai nạn, vì lẽ đó chỉ muốn chiến thắng, mà không phải sùng bái."

Ách, nói rất có đạo lý.

Khương Ly lại nói: "Như thế Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi liền cứu thế chiến lược đây? Ngươi muốn đi đường gì vải nỉ kẻ?"

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ, ngươi vừa nãy nói cho ta, chín mươi năm sau thế giới này lại muốn đối mặt một trường kiếp nạn, so với thượng cổ đại niết diệt đáng sợ hơn kiếp nạn. Tin tức này tốt đột nhiên a, ngươi suy nghĩ vô số năm, mới lựa chọn này điều hủy diệt cứu thế con đường. Mà ta chỉ có mấy giây suy nghĩ thời gian, liền muốn để ta tìm tới ta cứu thế con đường?"

Khương Ly nói: "Vậy ngươi tốt nhất hiện tại liền bắt đầu nghĩ, ngươi nhất định phải cho ta một cái chiến lược con đường, như thế mới thật sự là phụ tử quyết chiến, chiến lược chi tranh."

Thẩm Lãng nghĩ một hồi, vẻn vẹn chỉ dùng ba mươi giây.

Này có phải là có chút hí a? Ba mười giây đồng hồ đã nghĩ ra một cái cứu thế chiến lược con đường? Nhân gia Khương Hiết trí tuệ tuyệt đỉnh, nhưng dùng mấy chục năm.

Thẩm Lãng nói: "Thượng cổ văn minh cùng khoa học kỹ thuật văn minh kết hợp lại."

Khương Ly một nhếch miệng.

Ngươi nghĩ đến ba mươi giây, đã nghĩ ra như thế cái ngoạn ý? Ngươi thật sự không phải đùa giỡn sao?

Kỳ thực Thẩm Lãng câu nói này, thật sự nói rồi vô số lần.

Năm đó ngươi muốn đoạt lại nước Việt thời điểm, ngươi liền nói thượng cổ văn minh cùng khoa học kỹ thuật văn minh kết hợp lại.

Ngươi chặn đánh bại Doanh Quảng thời điểm, vẫn là cái này con đường, ngươi chặn đánh bại Đại Viêm đế quốc thời điểm, vẫn là cái này con đường.

Nhưng mà ... Ngươi Thẩm Lãng đánh bại Đại Viêm đế quốc dựa vào chính là rồng.

Hơn nữa cái gọi là thượng cổ văn minh cùng khoa học kỹ thuật văn minh kết hợp lại, ngăn cản thế giới hạo kiếp sao? Ngăn cản Khương Ly thống trị thiên hạ sao?

Không có!

Khương Ly nói: "Có thể hay không lại cụ thể một điểm?"

Thẩm Lãng nói: "Trước tiên phát triển hạch tách ra, sau đó phát triển hạch tụ biến."

Khương Ly nói: "Này, có chút ý nghĩa, nói tới lại rõ ràng một ít."

Thẩm Lãng nói: "Một đứa bé, đầu tiên là sùng bái phụ thân, hiểu rõ phụ thân, học tập phụ thân, cuối cùng đi chiến thắng phụ thân, thay vào đó, trở thành trong nhà trụ cột, trở thành trong nhà quyền uy. Vì thế chúng ta muốn cứu thế, trước hết phải thấu hiểu thái dương, học tập thái dương, mô phỏng thái dương, mà hạch tụ biến, đặc biệt là có thể khống hạch tụ biến, mới là mô phỏng học tập thái dương đỉnh cao cực hạn. Hay là cái này cũng là năng lượng mặt trời đủ cho chúng ta cuối cùng ban ơn, tại sau đó con đường, phải nhờ vào nhân loại văn minh chính mình đi tìm tòi. Toàn bộ văn minh có lẽ sẽ vụ nổ lớn thức phát triển, nhưng mỗi một bước đi phải đi chân thật, không thể vượt qua bất kỳ một bước, bằng không liền trở thành không được chân chính mạnh mẽ văn minh. Liền như cùng chúng ta trước tiên muốn tiến hành nhập môn long chi cảm ngộ, sau đó trung giai long chi cảm ngộ, sau đó lại là cấp cao long chi cảm ngộ, mà không phải trực tiếp vượt qua đến chung cực long chi cảm ngộ."

"Nói rất khá ..." Khương Ly nói: "Nhưng ... Không có chút ý nghĩa nào, càng là thiên hoa loạn trụy lý luận, liền càng là hoang đường. Ta chỉ kiên trì một con đường, thuần túy nhất con đường, kia chính là nuốt chửng tiến hóa, ta không tin ngoại lực, ta chỉ tin tưởng chính mình. Thiên hạ không có tin cậy đồ vật, liền ngay cả phụ thân đều không ngoại lệ, ngươi tỷ như ta, chính là ví dụ tốt nhất. Vì lẽ đó ... Thái dương cũng không đáng tin, người chỉ có thể dựa vào chính mình."

Được rồi, Khương Ly nghe tới cũng phi thường có đạo lý, rất giống là chân lý.

"Nhưng mà rất tốt, ngươi có thể tìm tới con đường của ngươi, này rất tốt." Khương Ly nói: "Này ít nhất chứng minh chúng ta phụ tử chi tranh, là chân chính chiến lược chi tranh, con đường chi tranh, mà không phải cấp thấp đê hèn ân oán tình cừu."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì phi thường xin lỗi, Khương Ly bệ hạ. Dưới cái nhìn của ta, ta cùng ngươi đấu tranh, như trước là ân oán tình cừu, bởi vì ta muốn báo thù, ta không quên sơ tâm, thiên hạ không thù, hiện tại ngươi chính là ta duy nhất kẻ thù. Chiến thắng đồng thời tiêu diệt ngươi, mới là của ta mục tiêu chủ yếu , còn cái gì cứu thế loại hình đồ ngổn ngang, đó chỉ là mang vào mục tiêu.

Nói một câu càng thêm tru tâm mà nói, chỉ cần đưa ngươi tiêu diệt, đưa ngươi Hắc ám đế quốc toàn bộ tiêu diệt, ta cùng thân nhân của ta, ta con dân, dù cho có thể qua mấy ngày cuộc sống hạnh phúc, vậy cũng là có ý nghĩa. Ta sẽ đem hết toàn lực đi sinh tồn, nhưng mà ta cũng không chống cự tử vong, tại chiến thắng thái dương trước, ta trước tiên kính nể thái dương!"

"Há, cấp thấp tình cảm." Khương Ly nói: "Nhưng mà, ta hiện tại thoáng có thể cảm giác được, cấp thấp bản thân cũng là một loại phi thường thú vị đồ vật. Liền so như thượng cổ đại niết diệt, hết thảy cao cấp mạnh mẽ sinh mệnh đều diệt vong, thế nhưng là lại một ít rất cấp thấp sinh mệnh nhưng tiếp tục sống sót. Nhưng mà ... Ta thà rằng mạnh mẽ, cao cấp, cũng tuyệt đối không dung tục, thấp kém."

"Thẩm Lãng, con trai của ta, vậy chúng ta phụ tử trong đó chân chính đấu tranh, sẽ chính thức bắt đầu rồi."

...

Chú: Canh thứ hai đưa lên, rốt cuộc tại hơn mười hai điểm : giờ hoàn thành! Chư vị ân công, xin ban cho ta vé tháng, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực, viết ra một chữ mỹ hảo chấn động kết cục, viết xong cuối cùng này mấy chục chương.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 644: Địch Biến Thành Tro Bụi! Thẩm Lãng Lại Thấy Ninh Hàn!

Chương 644: Địch biến thành tro bụi! Thẩm Lãng lại thấy Ninh Hàn!

"Thẩm Lãng, con trai của ta, để chứng minh ta tính chính xác, ta nhất định sẽ không từ thủ đoạn nào, dùng hết hết thảy tất cả đi đánh bại ngươi, hủy diệt ngươi."

"Thế giới này chân lý thường thường nắm giữ tại số ít người trong tay, ta sẽ dùng hành động thực tế đến nói cho hỗn độn tiên tri, sự lựa chọn của hắn là sai."

"Ba, hai, một ..."

"Thẩm Lãng, ngươi có thể thoát thân, ta cùng ngươi chiến tranh chính thức bắt đầu rồi, sẽ làm ngươi phi thường không tưởng tượng nổi."

Sau khi nói xong, trên trời hết thảy mây đen tan thành mây khói, Khương Ly to lớn khuôn mặt hoàn toàn biến mất rồi. Bởi vì hắn bản tôn còn tại bên ngoài mấy vạn dặm bắc cực, vừa nãy chỉ là hắn một cái mây đen hình chiếu mà thôi.

Trên trời lại một lần nữa bầu trời quang đãng mây đen, Thẩm Lãng bản năng nhìn trên trời thái dương, lẳng lặng mà ngây người.

Lúc này thái dương rất yên tĩnh, ai lại sẽ nghĩ tới chín mươi năm sau, nó sẽ lại một lần nữa bạo phát tử vong trước phản công? Hơn nữa khả năng đem thế giới này triệt để hủy diệt?

Thượng cổ Khương thị con gái Khương Thấm chân thành đi tới, nói: "Thẩm Lãng, Khương Ly bệ hạ cách xa ở bên ngoài mấy vạn dặm, vì lẽ đó ngươi hiện tại đối thủ là ta. Ngươi trước tiên muốn chiến thắng ta, sau đó tại chiến thắng xếp hạng phía trước ta hết thảy thượng cổ nhân loại, cuối cùng mới có tư cách đi khiêu chiến Khương Ly bệ hạ. Hai mươi chín năm, có người đem thân thể của ngươi ròng rã đào tạo hai mươi chín năm, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút có cỡ nào hoàn mỹ?"

"Ai da da ... Dưới cái nhìn của ta, như trước là giun dế a, tại Khương Ly trước mặt chỉ sợ nhỏ bé đến như một hạt bụi."

Thẩm Lãng phái phái trên thân tuyết, sau đó chậm rãi đứng lên. Chúc Hồng Tuyết đứng dậy, đi tới Thẩm Lãng phía sau, rút đao đứng thẳng.

"Thẩm Lãng, ngươi được xưng bệ hạ, nhưng ngươi đối thủ nhưng là ta, đáng thương sao?" Khương Thấm cười nói: "Bất quá ngài muốn thoáng cẩn thận một ít nha, ta bộ thân thể này nhưng là con gái của ngài Thẩm Mật, hơn nữa nhưng là chân chính thân thể máu thịt, nếu như thoáng không cẩn thận, nhưng là hủy diệt rồi đây."

Khương Thấm cẩn thận từng ly từng tý một xoa xoa khuôn mặt của chính mình, kế tục dùng Khương Mật hình thái la lên: "Phụ thân, phụ thân, Thẩm Lãng bệ hạ ngài nhìn thấy không? Ta có thể cảm giác được, ngài con gái linh hồn đang run rẩy, tại run rẩy, quả thực kích động đến tột đỉnh, thậm chí bộ thân thể này đều chịu đến nàng cảm hóa, trái tim đều có một loại muốn hòa tan cảm giác, cũng thật là phụ nữ tình thâm a."

Khương Thấm tay ngọc nhẹ nhàng nâng lên.

Nhất thời, tình cảnh quái quỷ xuất hiện.

Trên đất những mất đi đầu lâu thượng cổ nhân loại thân thể, dĩ nhiên lại một lần nữa đứng lên. Bao quát giả Từ Thiên Thiên thân thể, hơn mười người thượng cổ chiến sĩ loài người nhân loại thân thể, không chỉ đứng lên, hơn nữa còn dồn dập rút ra thượng cổ chiến đao.

Này quá quỷ dị, cũng quá buồn nôn. Mỗi một cái thân thể đều không có đầu lâu, vẫn như cũ chiến ý xung thiên.

Khương Thấm nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta kỳ thực rất không thích ngài con gái thân thể, bởi vì thực sự là quá yếu, hoàn toàn là tay trói gà không chặt. Nhưng mà ta giống như ngài, nắm giữ không gì sánh được lực lượng tinh thần, nắm giữ mạnh mẽ tinh thần cảm ngộ."

Sau đó Khương Thấm tay ngọc nhẹ nhàng vung lên, nhất thời hơn mười người thượng cổ nhân loại không đầu thân thể như chớp giật chém giết tới.

Chúc Hồng Tuyết không nói hai lời, đột nhiên rút ra thượng cổ chiến nhận, xung giết ra ngoài.

Nhưng mà một giây sau, Chúc Hồng Tuyết trực tiếp liền bị hình ảnh ngắt quãng tại tại chỗ không nhúc nhích. Này Khương Thấm lực lượng tinh thần xác thực mạnh mẽ, trong nháy mắt liền ổn định Chúc Hồng Tuyết thượng cổ trang bị.

Thẩm Lãng gảy ngón tay một cái.

Chúc Hồng Tuyết khôi phục nhúc nhích, kế tục xung giết ra ngoài, trong nháy mắt cùng mười mấy cái thượng cổ nhân loại năng lượng thân thể chém giết chiến đấu cùng nhau.

Khương Thấm vừa khống chế hơn mười người thượng cổ nhân loại thân thể, vừa rút lợi kiếm ra, hướng về Thẩm Lãng cười nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, hai người chúng ta vui đùa một chút?"

Sau đó, nàng nhanh chóng vọt tới, lợi kiếm trong tay điên cuồng cắt chém Thẩm Lãng thân thể.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Nàng vung lên nhưng là thượng cổ chiến nhận, có thể thả ra mấy vạn độ Celsius nhiệt độ cao.

Nhưng mà, Thẩm Lãng bóng người nhanh chóng lấp lóe. Thượng trong nháy mắt rõ ràng ở đây, mà cái chớp mắt tiếp theo, liền đến ngoài trăm thuớc.

Này nhưng là chân chính thuấn di.

Khương Thấm một kiếm đều chém không tới Thẩm Lãng.

Nhưng mà, Thẩm Lãng không chút nào dám dùng vũ lực phản kích, bởi vì đây chính là hắn nữ nhi bảo bối thân thể, giòn yếu ớt quá, không thể gây tổn thương cho hại mảy may.

Khương Thấm chính là nhìn thấy điểm này, vì lẽ đó hoàn toàn trắng trợn không kiêng dè, điên cuồng tiến công Thẩm Lãng.

Nàng thực sự là cường a, vừa khống chế mười mấy bộ không đầu năng lượng thân thể chiến đấu, vừa còn muốn cùng Thẩm Lãng du đấu.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng chỉ có thể không ngừng tránh né, tránh né, tránh né, hầu như không cách nào phản kích.

Bởi vì hắn lúc này chỉ có một cái mục tiêu, cứu ra con gái.

Vừa tránh né Khương Thấm công kích, Thẩm Lãng trong đầu nhanh chóng chết cấu tứ. Đối với Thẩm Lãng mà nói, hắn chính là người sáng tạo, hết thảy tất cả đều muốn dựa vào chính mình cấu tứ.

Làm sao cứu ra con gái? Làm sao đem Khương Thấm linh hồn cháu gái họ trong đầu tách ra ngoài diệt chi? Làm sao giải phóng con gái?

Nhất định có biện pháp, nhất định có biện pháp.

Đương nhiên có biện pháp. Thẩm Lãng lập tức nghĩ đến Quỷ Thành!

Chính là nhật thực toàn phần thời điểm, tại Đại Kiếp cung Quỷ Thành.

Thẩm Lãng tiến vào Quỷ Thành sau, hoàn toàn không cảm giác được thân thể của chính mình, chỉ có linh hồn tồn tại.

Quỷ Thành liền phảng phất là một cái phi thường đặc thù không gian, chỉ có thể chứa đựng linh hồn.

Làm sao chế tạo Quỷ Thành?

Thẩm Lãng đầu óc thật nhanh chuyển động, thật nhanh suy tư.

Khẳng định là có, Đại Kiếp Minh Vương tinh thần trong truyền thừa, nhất định sẽ có quỷ thành năng lượng phương trình.

Lúc này, Thẩm Lãng tiến vào phi thường đặc thù trạng thái, tinh thần của hắn đang nhanh chóng tính toán, tìm tòi.

Mà thân thể của hắn, thật nhanh né tránh Khương Thấm công kích, hơn nữa còn muốn dùng lực lượng tinh thần bảo vệ Chúc Hồng Tuyết không bị khóa chặt.

Quỷ Thành năng lượng phương trình, là không gì sánh được phức tạp tính toán. Vượt qua vòng xoáy năng lượng đâu chỉ gấp mười lần, gấp trăm lần!

Mà trước Thẩm Lãng ròng rã bỏ ra mấy trăm giờ, mới hoàn thành vòng xoáy năng lượng phương trình tính toán.

Vậy bây giờ hắn cần phải bao lâu hoàn thành Quỷ Thành năng lượng phương trình?

Đại khái đòi hỏi ... Một phút.

Không sai, vẻn vẹn chỉ cần một phút.

Thân thể của hắn bị thăng cấp niết bàn sau, tăng lên lớn nhất chính là đại não, đâu chỉ là ngàn lần vạn lần tăng lên, trực tiếp từ phổ thông server tăng lên tới siêu máy tính cấp bậc.

Nhưng mà vào lúc này Thẩm Lãng, nhất định phải trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác.

Bên kia Chúc Hồng Tuyết như trước đang điên cuồng chiến đấu. Hắn chân thật vũ công xác thực rất cao rất cao, một khi chịu đến Thẩm Lãng lực lượng tinh thần bảo vệ, sức chiến đấu hoàn toàn trăm phần trăm phát huy.

Mười mấy cái thượng cổ nhân loại năng lượng thân thể, đều không phải là đối thủ của hắn.

"Ầm ầm ầm ầm ..." Hắn xuất kiếm như lôi như điện, dễ như ăn cháo đem đám này thượng cổ nhân loại thân thể bổ ra, đánh nát.

Nhưng mà ... Gặp quỷ chính là những năng lượng này thân thể dù cho triệt để nát tan, cũng chẳng mấy chốc sẽ lại một lần nữa ngưng tụ, lại một lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

Đúng như cùng kẻ huỷ diệt bên trong trạng thái lỏng kim loại người máy đồng dạng, đặc biệt đáng sợ.

Thậm chí đám này thượng cổ nhân loại năng lượng thân thể còn muốn càng mạnh mẽ hơn, tại kẻ huỷ diệt bên trong cái kia trạng thái lỏng kim loại người máy ít nhất cuối cùng vẫn bị giết chết, đối hơn một ngàn độ Celsius nhiệt độ cao, đối -120 độ giá lạnh vẫn không có quá lớn sức đề kháng.

Mà đám này thượng cổ năng lượng thân thể, có thể chống lại mấy vạn độ Celsius nhiệt độ cao, -120 độ Celsius giá lạnh.

Mà tất cả những thứ này, đều là Khương Ly kiệt tác, người này thực sự là cường!

Đang điên cuồng chiến đấu, Chúc Hồng Tuyết sức mạnh trong cơ thể vẫn là dần dần mà tiêu hao, tại mười mấy bộ năng lượng thân thể điên cuồng vây công, vẫn là dần dần rơi vào rồi hạ phong.

Mà nhưng vào lúc này, lại có một đám người vọt tới.

Chính là Thiên Nam thành Hắc Thủy đài đề đốc Điền Mạc, phía sau hắn mang theo mấy trăm tên ăn mặc thượng cổ áo giáp đặc thù vũ sĩ, còn có hơn một nghìn tên bí mật vũ sĩ.

Bọn họ vốn là hộ tống Khương Thấm đến Huyền Vũ công tước phủ hoài cựu, nhưng không nghĩ tới trải qua như thế kịch biến.

Vừa nãy phát sinh tất cả cứ việc cách đến rất xa, nhưng thực sự là quá vĩ đại, vì lẽ đó bọn họ cũng nhìn thấy, cũng nghe được.

Lúc này xông lại sau, vị này Hắc Thủy đài đề đốc liền đứng ngẩn người ở chỗ đó, không biết nên làm sao quyết định.

Khương Mật công chúa lạnh giọng nói: "Còn ở lại làm cái gì, lập tức chiến đấu, giết chết phản quân thủ lĩnh Chúc Hồng Tuyết."

Hắc Thủy đài đề đốc Điền Mạc ngơ ngác mà nhìn Thẩm Lãng, sau đó lại nhìn Chúc Hồng Tuyết.

Thật không có nghĩ đến a, Chúc Hồng Tuyết nói dĩ nhiên là thật sự. Cái này gừng đế quốc đại đế, dĩ nhiên không phải thật sự Thẩm Lãng bệ hạ, mà là bị một cái muốn hủy diệt thế giới ma quỷ chúa tể.

Nhưng mà ... Điền Mạc từ vừa mới tiến vào Hắc Thủy đài thời điểm, hiệu trung chính là Khương Ly đế quốc a, chỉ bất quá trong lòng hắn vẫn cho là đế quốc này chủ nhân là Thẩm Lãng, mấy chục năm qua hắn đều cảm giác mình là Thẩm Lãng chó săn.

Đương nhiên Hắc Thủy đài cũng có người hoài nghi, Thẩm Lãng bệ hạ trước đây tuy rằng thái độ rất lạnh nhạt, nhưng cũng tuyệt đối là yêu dân như, sự thống trị của hắn bên dưới tuyệt đối không có nô lệ, mà bây giờ tại Thiên Nam thành thì có 150 vạn nô lệ, mặc dù bọn hắn được gọi là chuộc tội giả, nhưng kia chính là nô lệ.

Hiện tại phải làm gì?

Đời này của hắn coi chính mình tại hiệu trung Thẩm Lãng, trên thực tế hiệu trung chính là hắc ám Khương đại đế.

Vậy bây giờ đây?

Là cần phải kế tục hiệu trung đế quốc, vẫn là hiệu trung trong lòng Thẩm Lãng bệ hạ?

Hiệu trung Thẩm Lãng bệ hạ, cái kia hoàn toàn là đang tìm cái chết đi. Gừng đế quốc coi như lại hắc ám, nhưng mà cũng vô cùng mạnh mẽ, chớ nói chi là người nhà của bọn họ đều còn tại Thiên Nam thành bên trong.

"Đi, đi, đi, đừng động việc này, đừng động việc này ..."

"Điền Mạc, ngươi đã bốn mươi, năm mươi tuổi, không còn là thanh niên nhiệt huyết."

"Ngươi hiệu trung vẫn là Khương thị hoàng tộc, ngươi xưa nay đều không có hiệu trung qua Thẩm Lãng bệ hạ."

"Đi, đi, đi ..."

Vị này Hắc Thủy đài đề đốc không ngừng tự nói với mình, sau đó đột nhiên một tiếng rống to, rút ra thượng cổ chiến nhận, đột nhiên vọt tới, hướng về những không đầu thượng cổ nhân loại thân thể xung phong liều chết tới.

"Ta không nhịn được, ta xông lên, tên to xác tự tiện ..."

Chúc Hồng Tuyết thấy chi, không khỏi viền mắt sắp nứt hét lớn: "Không nên tới, không nên tới, các ngươi đi ..."

Nhưng mà đám này Hắc Thủy đài vũ sĩ, vẫn là tre già măng mọc, thiêu thân lao đầu vào lửa đồng dạng, nhằm phía những không đầu thượng cổ nhân loại thân thể.

Sau đó ... Bọn họ trong nháy mắt tan xương nát thịt.

Bọn họ vũ lực kém đến quá xa, dù cho đám này thượng cổ nhân loại thất bỏ đầu lô, cũng vượt xa bọn họ vô số lần.

"Đi, đi, các ngươi đi mau ..." Chúc Hồng Tuyết cả người đặc huyết sôi trào, liều mạng muốn cứu lại những người này.

Nhưng đúng là thiêu thân lao đầu vào lửa.

Đám này Hắc Thủy đài vũ sĩ, những người bình thường này, từng cái từng cái xông lên, từng cái từng cái nát tan.

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế!"

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế!"

"Đại Càn đế quốc vạn tuế!"

Mà ngay tại lúc này, Thẩm Lãng đại não suy nghĩ xong xuôi, hắn đối Quỷ Thành năng lượng phương trình tính toán xong xuôi.

Trước hắn bắt được mười mấy cái thượng cổ nhân loại linh hồn cùng địa ngục tinh thể, đây là đáng sợ nhất tà ác sức mạnh, đây cơ hồ chính là địa ngục.

Nhưng mà ... Quỷ Thành vật này chính là, ta không xuống đất ngục, ai vào địa ngục?

Ngươi địa ngục tinh thể không phải thích nhất nuốt chửng linh hồn sao? Vậy ta không cần ngươi nuốt chửng, chính ta liền đi vào.

Thẩm Lãng lấy ra địa ngục hồn châu, đột nhiên sờ một cái.

"Rầm rầm rầm ..."

Viên này địa ngục hồn châu đột nhiên nổ tung, bên trong mười mấy cái thượng cổ nhân loại linh hồn điên cuồng mà chạy đi ra.

Mà Thẩm Lãng mạnh mẽ lực lượng tinh thần, điên cuồng khống chế đám này địa ngục tinh thể, đám này thượng cổ nhân loại linh hồn. Hắn thả ra một cái lại một cái vòng xoáy năng lượng, một cái lại một cái năng lượng phương trình, lợi dụng đám này thượng cổ linh hồn, đám này địa ngục tinh thể, bện thành một cái Quỷ Thành.

Sau đó ... Hắn lại một lần nữa thả ra mạnh mẽ urani bức xạ năng lượng, chăm chú bám vào đám này địa ngục tinh thể bên trên.

Cuối cùng, Thẩm Lãng linh hồn của chính mình đột nhiên chui vào cái này chính mình bện ra đến Quỷ Thành.

"Vào đi, tất cả vào đi!" Thẩm Lãng tức giận quát.

Trong chốc lát!

Thượng cổ nhân loại Khương Thấm linh hồn, còn có con gái Khương Mật linh hồn toàn bộ bị bắt túm tiến vào cái này Quỷ Thành bên trong.

Lại một lần nữa trở lại mấy chục năm trước một màn, toàn bộ Quỷ Thành liền phảng phất là một mảnh hư không, bên trong không có thứ gì, không có giới hạn, không có trên dưới, liền phảng phất chân chính địa ngục.

Chỉ có ba cái quang ảnh, Thẩm Lãng, Khương Mật, Khương Thấm.

Lúc này Thẩm Lãng rốt cuộc nhìn rõ ràng cái này Khương Thấm dáng dấp, thật sự rất đẹp a.

Thẩm Lãng cũng có thể nhìn thấy linh hồn của chính mình dáng dấp, liền không còn là thượng cổ nhân loại ngụy trang mặt, mà như trước là nguyên lai Thẩm Lãng.

"Bố ..." Khương Mật không gì sánh được hạnh phúc đứng ở góc, ánh mắt si ngốc nhìn Thẩm Lãng.

Lần này, nàng thật sự lại một lần nữa nhìn thấy bố.

"Đùng đùng đùng đùng ..." Thượng cổ nhân loại Khương Thấm vỗ tay nói: "Lợi hại, lợi hại, Thẩm Lãng bệ hạ, tình huống như thế ta vốn là cho rằng ngươi là khó giải, nhưng không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên mạnh như thế lớn, dĩ nhiên sống sờ sờ tiến hành một lần ..."

"Hàng duy đả kích." Thẩm Lãng nói.

"Đúng, hàng vĩ độ đả kích." Khương Thấm nói.

Tình hình như thế vốn là đúng là khó giải, Khương Thấm tại Khương Mật đại não bên trong, Thẩm Lãng không thể tiến hành bất kỳ công kích, bởi vì một khi công kích, Khương Thấm không có chuyện gì, Khương Mật khả năng tan xương nát thịt.

Hơn nữa dựa theo trên lý thuyết, Thẩm Lãng cũng căn bản không thể đem Khương Thấm cùng Khương Mật linh hồn tiến hành chia lìa, càng không thể đem Khương Thấm linh hồn từ Khương Mật trong đầu bắt tới. Cũng không thể chính mình linh hồn tiến vào Khương Mật đại não bên trong.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng liền chế tạo một cái Quỷ Thành, ba cái linh hồn đồng thời vồ vào Quỷ Thành, như thế liền tại đồng nhất cái vĩ độ.

Này tuy rằng không tính là truyền thống ý nghĩa thượng hàng duy đả kích, nhưng cũng xác thực rất tương tự.

Đón lấy, Khương Thấm linh hồn đột nhiên lóe lên, dĩ nhiên cùng Khương Mật linh hồn quang ảnh trùng điệp ở cùng nhau, sau đó cười lạnh nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, hiện tại ngươi phải làm gì đây? Ngươi nếu như công kích ta, chẳng khác nào công kích ngài con gái linh hồn, này chẳng phải là cực kỳ chi không ổn? Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, linh hồn của ta có địa ngục tinh thể bảo vệ, vĩnh viễn là không sẽ bị thương tổn, điểm ấy ngài hẳn phải biết."

"Thật sao?" Thẩm Lãng cười lạnh nói: "Không biết ngươi có biết hay không ta cùng Đại Viêm đế quốc con rồng kia quyết chiến? Cơ thị chi rồng, tại dung nham chi trong biển niết bàn trùng sinh, bởi vì nó nuốt chửng vô số địa ngục tinh thể năng lượng. Mà ta rồng, nuốt chửng urani năng lượng, nắm giữ bức xạ sức mạnh, cuối cùng ta rồng thu được thắng lợi."

Thẩm Lãng chậm rãi đi tới, nhô ra hai tay, bắt lấy Khương Thấm cùng Khương Mật linh hồn, không có công kích, mà là sống sờ sờ chết xé ra, triệt để tách ra.

Sau đó ...

Hắn bắt đầu ngưng tụ một cái lại một cái vòng xoáy năng lượng, đối Khương Thấm linh hồn điên cuồng công kích.

Mỗi một cái vòng xoáy năng lượng bên trong, đều mang theo mãnh liệt bức xạ năng lượng, hơn nữa không chỉ là urani bức xạ năng lượng, vẫn là long huyết tủy cùng urani hỗn hợp lại cùng nhau sau, thăng hoa bức xạ năng lượng.

"A ... A ... A ..." Thượng cổ nhân loại Khương Thấm, phát sinh từng trận tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Loại này long huyết tủy thăng hoa sau bức xạ năng lượng xác thực phi thường mạnh mẽ.

Lúc đó hắc ám nữ hoàng nuốt chửng thiên hạ đã biết hết thảy năng lượng, sau đó ngưng tụ trở thành một quang điểm, lúc này mới tại địa ngục tinh thể thượng đâm thủng một cái khổng, dẫn đến Khương Ly vì ngăn chặn cái này lỗ hỗng, mấy chục năm vĩnh viễn ở tại bắc cực.

Mà Thẩm Lãng không có cường đại như vậy, hắn còn không cách nào chế tạo hạch tách ra công kích, cũng như trước không cách nào tại địa ngục tinh thể thượng đâm ra một cái lỗ hỗng.

Nhưng mà ... Loại này thăng hoa sau long huyết tủy bức xạ năng lượng, nhưng có thể xuyên thấu địa ngục tinh thể, trực tiếp công kích được bên trong linh hồn.

Chỉ có điều quá xa xỉ, quá lãng phí.

Đám này long huyết tủy bức xạ năng lượng cỡ nào quý giá, Thẩm Lãng nguyên bản là kế hoạch dùng để ấp ủ hạch tách ra công kích, bây giờ lại làm đòn công kích bình thường.

Nhưng mà không có cách nào, vì cứu vớt nữ nhi bảo bối.

Tại Thẩm Lãng điên cuồng long huyết tủy bức xạ trong công kích, thượng cổ nhân loại Khương Thấm linh hồn, rốt cuộc dần dần héo tàn.

Càng ngày càng yếu, càng ngày càng yếu.

"Thẩm Lãng bệ hạ, tha ta, tha ta, ta trốn quá thượng cổ đại niết diệt sống đến hiện tại không dễ dàng, không dễ dàng ..."

"Thẩm Lãng bệ hạ tha ta ..." Khương Thấm thê thảm hô.

Quả nhiên liền dường như Khương Ly nói như vậy, tất cả vì sinh tồn.

Thẩm Lãng nói: "Ta bỏ qua cho tính mạng của ngươi, vậy ngươi có thể phản bội Khương Ly sao?"

"Không thể, không thể ..." Khương Thấm cao giọng nói: "Khương Ly bệ hạ mới là nhân loại văn minh hy vọng duy nhất, là chúng ta vĩnh hằng thái dương, là chân chính chúa cứu thế."

Đón lấy, Khương Thấm lại thê thảm cao giọng nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, tha ta, chúng ta thượng cổ nhân loại sống đến hiện tại, mỗi một cái linh hồn đều vô cùng quý giá, ngài giết một cái liền thiếu một cái. Chúng ta hay là toàn thể nhân loại vĩnh hằng hy vọng a!"

Đúng là thật là mâu thuẫn người a, tuyệt đối không đầu hàng, cũng không làm phản, cũng chỉ là xin tha, thử nghiệm dùng văn minh sinh tồn để đả động Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng không nhúc nhích chút nào, không gì sánh được quý giá long huyết tủy bức xạ năng lượng, điên cuồng phóng thích mà ra.

Chỉ chốc lát sau!

Khương Thấm triệt để đình chỉ kêu thảm thiết, linh hồn của hắn một tấc một tấc biến thành tro bụi, đã biến thành quỷ dị mây phóng xạ, bao quát tại địa ngục tinh thể bên trong, triệt để chết đi.

Theo Khương Thấm chết đi.

Trên mặt đất mười mấy cái thượng cổ nhân loại thân thể, toàn bộ mất đi khống chế, hoàn toàn hình ảnh ngắt quãng tại tại chỗ, không nhúc nhích.

Thẩm Lãng nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

"Bảo bối, chúng ta đi thôi, bố mang ngươi về nhà." Thẩm Lãng hướng về Thẩm Mật đưa tay ra.

Thẩm Mật như trước dường như khi còn bé như vậy, lóe sáng lấp lánh mắt to, đem tay nhỏ đặt ở tay của bố, Thẩm Lãng nắm nàng, chậm rãi đi ra Quỷ Thành.

Thẩm Lãng cái này Quỷ Thành cũng là dùng địa ngục tinh thể xây dựng mà thành, bởi vì hắn tạm thời không tìm được cái khác càng phù hợp tư liệu.

Vì lẽ đó , dựa theo trên lý thuyết, bất kỳ linh hồn tiến nhập địa ngục tinh thể sau, không chỉ chịu đến bảo vệ, cũng chịu đến giam cầm, vĩnh viễn không thể ra đến.

Nhưng mà ... Thẩm Lãng kiến tạo Quỷ Thành là có như thần kết cấu.

Klein bình!

Loại kết cấu này không có nội ngoại phân chia, bên trong tức là bên ngoài, bên ngoài tức là bên trong, hơn nữa tuyệt đối hoàn chỉnh, không có bất kỳ chỗ hở, cũng không có bất kỳ mở miệng. Vì lẽ đó Thẩm Lãng có thể tiến vào, cũng có thể đi ra.

Đương nhiên, loại này Klein bình cũng là thuộc về Trái Đất thập đại toán học nan đề một trong, thậm chí là mê người nhất một cái. Bởi vì nó vĩnh viễn không thể tại thế giới hiện thực xuất hiện, nhưng có thể tại trong thế giới giả lập tạo thành.

Vì lẽ đó vì cứu vớt Thẩm Mật bảo bối, Thẩm Lãng đem hết toàn lực, trí tuệ mới là cao nhất sức mạnh.

...

Thẩm Lãng mang theo Thẩm Mật linh hồn từ Klein bình địa ngục tinh thể quỷ trong thành đi ra.

Sau đó, lại một lần nữa áp súc, áp súc, áp súc!

Đem đám này địa ngục tinh thể, còn có bên trong thượng cổ nhân loại linh hồn, triệt để áp súc trở thành một địa ngục hồn châu.

Thẩm Lãng linh hồn quy khiếu, Thẩm Mật linh hồn quy khiếu. Ngăn ngắn mấy giây sau, hai người đều khôi phục nhúc nhích.

Thẩm Mật công chúa vọt tới bố trước mặt, thân ra bản thân tay nhỏ, đặt ở Thẩm Lãng trong tay.

"Có bố địa phương, chính là nhà." Nàng âm thanh là run rẩy, rồi lại tràn ngập vô hạn hạnh phúc vui tươi.

Thẩm Lãng cầm con gái tay nhỏ, phảng phất trở lại nàng khi còn bé, ôm nàng này hạt dưa nhân cảm giác, loại kia trái tim dường như muốn hòa tan cảm giác.

Mà lúc này, Thẩm Lãng nhìn thấy đầy đất thi thể, ròng rã một ngàn cụ, hơn nữa là không trọn vẹn phá nát.

Những thi thể này, đều là Thiên Nam thành Hắc Thủy đài vũ sĩ, cầm đầu một cái chính là Hắc Thủy đài đề đốc Điền Mạc.

Chúc Hồng Tuyết đang từng khối từng khối, đem những thi thể này ghép lại lên. Có thể ghép lại, bởi vì nơi này nhiệt độ là ra lệnh tám mươi, chín mươi độ Celsius, tại chết trong nháy mắt cũng đã đông cứng.

Chúc Hồng Tuyết vũ công rất cao, tốc độ cực nhanh, nhưng cũng chỉ ghép lại mấy chục bộ thi thể.

Bởi vì, những người này đều bị thượng cổ nhân loại triệt để đánh nát.

Chúc Hồng Tuyết đi tới Thẩm Lãng trước mặt, hai đầu gối quỳ xuống: "Thần tham kiến bệ hạ, ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng đưa tay nói: "Chúc Hồng Tuyết nguyên soái, xin đứng lên."

Chúc Hồng Tuyết nói: "Thần tạ bệ hạ long ân."

Sau đó, ánh mắt của hắn lại một lần nữa nhìn phía trên mặt đất nát tan thi thể, hơn một ngàn người thi thể.

"Bệ hạ, đám người kia kỳ thực xưa nay đều chưa từng thấy bệ hạ, vẫn hiệu trung cũng là gừng ma quỷ, nhưng mà ... Biết chân tướng sau, bọn họ tre già măng mọc, thiêu thân lao đầu vào lửa như vậy đến giúp ta, cứ việc trong nháy mắt liền bị thuấn sát, nhưng ... Tất cả mọi người đều hùng hồn chịu chết, hô to Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế." Chúc Hồng Tuyết nói: "Bệ hạ, lòng người tại chúng ta Đại Càn đế quốc, lòng người tại bệ hạ. Ngài tại thiên hạ vạn dân tâm, vĩnh viễn là chí cao vô thượng hoàng đế bệ hạ."

Thẩm Lãng nói: "Mỗi một đứa bé đều muốn trưởng thành, sùng bái phụ thân, học tập phụ thân, cuối cùng chiến thắng hắn, trở thành trong nhà trụ cột. Có sẽ rất kịch liệt, có sẽ rất ôn hòa, có thậm chí rất ấm áp. Đã từng ta, bởi vì mang Khương Ly bệ hạ vầng sáng, vì lẽ đó chịu đến thiên hạ ủng hộ. Mà hiện tại ta, là muốn bỏ đi cái này vầng sáng thời khắc, đến khi ta triệt để chiến thắng hắn, tiêu diệt hắn sau, ta mới thật sự là thiên hạ chi chủ, cứ việc danh hiệu này ta không có chút nào muốn."

Chúc Hồng Tuyết nói: "Bệ hạ là vì thiên hạ mới không thể không đảm này trọng trách. Chúng ta toàn bộ quang minh địa phương, toàn bộ Đại Càn đế quốc người may mắn còn sống sót, đều đang đợi ngài trở về, thỉnh bệ hạ tùy tùng thần, trở về Đại Càn đế quốc duy nhất tịnh thổ, thỉnh bệ hạ di giá, đi tới kinh đô thứ hai mạc kinh!"

Bởi vì toàn bộ thế giới đều luân hãm, còn sót lại thế lực thành lập mới Đại Càn đế quốc, mà Thiên Nhai Hải các chấp chưởng vạn dặm hoang mạc thượng cổ di tích, liền trở thành mới đế đô, xưng là mạc kinh.

Đối với người của thế giới này tới nói, đế đô ở nơi nào đều không quan trọng, có hoàng đế địa phương, chính là Đế Kinh.

Sau đó, Thẩm Lãng, Thẩm Mật, Chúc Hồng Tuyết ba người phân biệt cưỡi lên ba con phi hành thú, giương cánh bay cao, hướng về phía nam bay đi.

Một cái đi về phía nam phi, vẫn đi về phía nam phi.

Bay ra ba ngàn dặm sau.

Chúc Hồng Tuyết bỗng nhiên cao giọng nói: "Hoàng đế giá lâm, di giá kinh đô thứ hai mạc kinh, hết thảy Đại Càn đế quốc tướng sĩ, trước tới đón tiếp hộ giá."

Chỉ chốc lát sau, phía dưới biển rộng mênh mông hàn băng đột nhiên nứt ra, mấy chục con phi hành thú bay lên trời, mấy chục tên vũ sĩ phi hành trên không trung thú trên lưng, hướng về Thẩm Lãng quỳ xuống, run rẩy nói: "Tham kiến bệ hạ, ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Này mấy chục tên vũ sĩ, hưng phấn đến dường như muốn nổ tung đồng dạng, rõ ràng là trời đất ngập tràn băng tuyết, nhưng hưng phấn đến đỏ cả mặt, hầu như không thể thở nổi.

Cứ việc trước mắt cái này Thẩm Lãng bệ hạ phảng phất cùng chân dung không giống nhau, nhưng bọn họ tin tưởng Chúc Hồng Tuyết, bởi vì bọn họ tùy tùng Chúc Hồng Tuyết nguyên soái đã mấy chục năm.

Mấy chục người đem Thẩm Lãng thủ vệ ở chính giữa, lại một lần nữa đi về phía nam phi.

Vẫn đi về phía nam, vẫn đi về phía nam.

Nhiệt độ càng ngày càng cao, càng ngày càng cao.

Cuối cùng ...

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn thấy biển rộng, rốt cuộc nhìn thấy trạng thái lỏng biển rộng.

Nhiệt độ càng cao, biển rộng tuyết tan, liền mang ý nghĩa dần dần thoát ly Khương Ly đại đế phạm vi khống chế.

Đương nhiên, không khí nơi này như trước mỏng manh.

Đi về phía nam bay hơn ba vạn dặm sau, lại hướng về phía tây phi hành.

Ròng rã bay mấy ngày mấy đêm, lại bay mấy vạn dặm.

Rốt cuộc nhìn thấy lục địa.

Chỉ có điều, mênh mông vô bờ đều là sa mạc, nơi này gọi là vạn dặm hoang mạc lớn.

Mà quang minh địa phương, liền ẩn giấu ở vạn dặm hoang mạc lớn một góc nào đó, hơn nữa chịu đến thượng cổ năng lượng trận bảo vệ.

Khương Ly phái vô số người, thậm chí bao gồm vô số thượng cổ nhân loại cao thủ, đều chưa thành công tiến vào vạn dặm hoang mạc lớn di tích.

Vì lẽ đó Hắc ám đế quốc cao tầng mới lập ra cái kế hoạch này, dùng Thẩm Mật công chúa làm mồi nhử, dự định thâm nhập vào vạn dặm hoang mạc lớn thượng cổ di tích.

Đương nhiên, hiện tại được gọi là Đại Càn đế quốc kinh đô thứ hai, mạc kinh!

Hầu như là nhân loại cuối cùng tịnh thổ, hy vọng cuối cùng địa phương, quang minh địa phương.

Cũng là Đại Càn đế quốc cuối cùng còn sót lại thế lực.

Tuy rằng nhìn rất gần, nhưng kỳ thực còn có gần ngàn dặm xa.

Lại qua một hồi lâu, mấy chục tên vũ sĩ mới hộ tống Thẩm Lãng bay đến vạn dặm hoang mạc lớn bầu trời.

Cái này vạn dặm hoang mạc lớn, Thiên Nhai Hải các đã đo đạc đi ra, ước chừng 1. 3 ức km2, hầu như chiếm thế giới này hết thảy thổ địa diện tích một nửa, so Tây Luân đế quốc, phương đông đế quốc diện tích chung gộp lại, còn muốn lớn hơn bốn lần.

Bay đến vạn dặm hoang mạc lớn bầu trời thời điểm, Chúc Hồng Tuyết lại một lần nữa cao giọng nói: "Đại Càn đế quốc hoàng đế bệ hạ giá lâm, tất cả mọi người đến đây hộ giá!"

"Hoàng đế giá lâm, đến đây hộ giá!"

Theo Chúc Hồng Tuyết hô to.

Vạn dặm hoang mạc lớn cồn cát di động, vô số lưu sa bay lộn.

Sau đó một nhánh quân đội xông ra, ròng rã mấy trăm tên vũ sĩ, cưỡi đủ loại kiểu dáng phi hành vật cưỡi.

Cầm đầu là một cái nữ nguyên soái.

Thẩm Lãng nhìn nàng một cái không khỏi kinh ngạc.

Này ... Này ... Đây là Ninh Hàn công chúa sao? Hắn đã từng sinh tử đại địch, Ninh Hàn công chúa sao?

...

Chú: Ta ăn một chút gì, sau đó cấu tứ hạ một chương! Cần gấp vé tháng, thứ tự gấp gáp, chư vị đại nhân giúp ta, cảm ơn chảy nước mắt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 645: Ninh Hàn Công Chúa Quỳ Trung! Thẩm Lãng Nhập Kinh!

Chương 645: Ninh Hàn công chúa quỳ trung! Thẩm Lãng nhập kinh!

Thẩm Lãng nhìn thấy Ninh Hàn công chúa xác thực phát ra một lúc loạn nhịp tim.

Đương nhiên đối với Ninh Hàn công chúa không có chết chuyện này, Thẩm Lãng là hơi có chút dự liệu. Lúc đó Long Chi Hối nổ tung sau, Thẩm Lãng phái người tìm tòi hải vực tìm kiếm Ninh Hàn, kết quả sống không thấy người, chết không thấy xác.

Đương nhiên điểm trọng yếu nhất là, sau gặp lại được Tả Từ các chủ thời điểm, hắn cũng không có biểu hiện ra bi phẫn chi tình. Đương nhiên như Tả Từ như thế đại nhân vật, trên căn bản là sẽ không biểu hiện ra quá rõ ràng tâm tình, nhưng làm sao đều sẽ có một chút, hắn không có con cái, hoàn toàn coi Ninh Hàn là thành con gái của chính mình, xem là người thừa kế.

Nếu như Ninh Hàn chết rồi, hắn có thể không đau lòng sao? Nhìn thấy Thẩm Lãng thời điểm, còn có thể như thế nhẹ như mây gió sao?

Hơn nữa trước Thẩm Lãng cùng Ninh Hàn lại một lần nữa gặp mặt thời điểm, nàng đã từng hỏi Thẩm Lãng một câu nói, có muốn hay không đổi thân thể? Lúc đó câu nói này xem như là hỏi đến phi thường đột ngột, trên căn bản xem như là không đầu không đuôi.

Thẩm Lãng cùng Chúc Hồng Tuyết bọn người hạ xuống tại vạn dặm hoang mạc lớn biên giới.

Đương nhiên này vạn dặm hoang mạc lớn bản thân liền phi thường kỳ quái, nó hoàn toàn là mấy mặt hoàn hải, hơn nữa cũng không có hết sức rõ ràng sơn mạch, không hẳn là không mưa a, cũng không phải không có màu xanh lục thảm thực vật a.

Bờ biển sa mạc không kỳ quái, trên địa cầu cũng không có thiếu, tỷ như Chi Lê a tháp thẻ ngựa sa mạc, còn có nước Mỹ bờ biển phía tây cũng không có thiếu sa mạc, điều này là bởi vì đặc thù hoàn cảnh địa lý tạo thành, thông thường là bởi vì kẹp ở hai ngọn núi lớn trong đó duyên cớ.

Nhưng mà cái này vạn dặm hoang mạc lớn, nhìn qua hoàn toàn vùng đất bằng phẳng, hơn nữa không hề có một chút điểm màu xanh lục vết tích, cũng không hề có một chút điểm sinh mệnh vết tích, bao quát vùng biển này , tương tự không có nhìn thấy sinh vật biển, xem như là chân chính ý nghĩa thượng biển chết.

Đây thực sự là quá kỳ quái, loại này hoàn cảnh địa lý cần phải phi thường ướt át.

Hơn nữa 1. 3 ức km2 sa mạc, quả thực là không thể tưởng tượng nổi a, dù cho có tuyết điêu loại này thượng cổ phi hành thú, một khi tiến vào cái này sa mạc trung tâm, cũng hầu như chắc chắn phải chết.

Đương nhiên, trước đem cái gọi là sa mạc để ở một bên, nói hồi Ninh Hàn công chúa.

Chúc Hồng Tuyết tiến lên một bước nói: "Ninh Hàn công chúa, còn có chư vị vũ sĩ, còn không gặp hoàng đế bệ hạ?"

Mấy trăm tên vũ sĩ toàn bộ ánh mắt nhìn phía Ninh Hàn.

Mà Ninh Hàn công chúa nhìn Thẩm Lãng một lúc lâu, cứ việc không có đạt đến hóa thành tro ta cũng nhận thức mức độ, nhưng Ninh Hàn đối Thẩm Lãng khuôn mặt tuyệt đối là ký ức chưa phai, trước mắt cái này thân cao, khuôn mặt này, hoàn toàn không phải Thẩm Lãng a, thậm chí cỗ kia kẻ cặn bã vị đều không có.

Mà Thẩm Lãng nhìn Ninh Hàn, nàng thật sự biến hóa rất lớn. . Kỳ thực Ninh Hàn đã lột xác qua một lần, từ phương tây trở về sau, Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn thấy nàng, cũng đã trở nên mỹ lệ rất nhiều.

Mà lần này, Ninh Hàn mỹ lệ đã vô hạn tiếp cận với Yêu Yêu tinh thần mẫu thân, Naru nữ vương.

Thậm chí khí chất cũng rất tương tự, có một loại Thất Lạc đế quốc cảm giác, nàng không chỉ biến cao, quan trọng hơn chính là khí chất, cỗ kia khí chất thần bí, tràn ngập một chút ma huyễn cảm giác.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, trên người nàng chỉ có 30% nguyên lai Ninh Hàn công chúa đường viền. Thẩm Lãng hoàn toàn là dựa vào này 30% nhận ra, đương nhiên quan trọng hơn chính là ánh mắt của nàng, còn có đặc biệt tinh thần khí tức.

"Ngươi lúc đó ..." Thẩm Lãng nghi hoặc hỏi.

Ninh Hàn nói: "Long Chi Hối lúc nổ ta không có chết, bởi vì khoảng cách nổ tung trung tâm khá xa, hơn nữa mặc vào thượng cổ áo giáp, chỉ là chịu đến trọng thương, đúng lúc mà chạy, nhưng mà tại sau đó, ta lại gặp phải một viên thượng cổ năng lượng hạt nhân nổ tung, cả người cơ hồ bị đốt cháy khét, là lão sư đem ta cứu trở về, đồng thời đổi đến một thân thể."

Thẩm Lãng nghi hoặc nhìn Ninh Hàn công chúa nói: "Ngươi bộ thân thể này thay đổi sau, vẫn là cùng dung mạo ngươi tương đối tương tự, khí chất biến hóa rất lớn, tinh thần khí tức bảo lưu, lẽ nào thân thể mới cùng dung mạo ngươi vốn là giống nhau?"

Đương nhiên, dung mạo trở nên càng mỹ lệ, nàng bây giờ có thể so với Naru nữ vương.

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta phải nói là tướng mạo tùy tâm sao?"

Kỳ thực bộ thân thể này cùng Ninh Hàn công chúa vốn là là không lớn như, nhưng mà linh hồn nhập khiếu sau, dần dần hai người dung mạo dĩ nhiên trung hòa lên. Điểm ấy tại Medusa nữ vương cùng Cừu Yêu Nhi trên thân, cũng có tương tự tình hình. Hơn nữa Ninh Hàn không có nói cho Thẩm Lãng, bộ thân thể này vốn là so với nàng càng mỹ lệ nhiều lắm.

Thẩm Lãng nhìn Ninh Hàn một lúc lâu nói: "Ta từ Tam Giác Ma Quỷ phụ cận biến mất sau, các ngươi nhất định sẽ lại một lần nữa phái người đi mạo hiểm, tiến vào Tam Giác Ma Quỷ đem ta bắt giữ, mang đội người rất có khả năng chính là ngươi. Vì lẽ đó ngươi đã tiến vào Tam Giác Ma Quỷ, nhưng mà ta hỏi qua người nhà của ta, bọn họ ở bên trong xưa nay đều chưa từng thấy ngươi, đến tột cùng phát sinh cái gì?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Thế giới chi tường, không cách nào xuyên qua, chúng ta Thiên Nhai Hải các chiến hạm coi như làm tốt phòng sấm sét chuẩn bị, nhưng thuyền tiến vào Tam Giác Ma Quỷ thế giới tường sau như trước tan xương nát thịt. Bởi vì thế không chỉ có thiểm điện, vòng xoáy, lốc xoáy, còn có đủ loại kiểu dáng nguy hiểm tình huống. Mà ta ngay lúc đó vũ công đã rất cao, nhưng mà sau khi tiến vào, cũng trực tiếp bất tỉnh đi, sinh tử chưa biết."

Xác thực, lấy Ninh Hàn công chúa ngay lúc đó vũ công tiến Tam Giác Ma Quỷ hoàn toàn là muốn chết, không chỉ xuyên bất quá mấy trăm dặm hắc ám sương mù dày khu vực, hơn nữa cũng đánh không lại nơi đó vô số biển rộng quái, hơn nữa đám này hải quái có thể có số lượng tương đối là tinh thần hệ.

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta ngất sau lại một lần nữa tỉnh lại, đã tại Tam Giác Ma Quỷ bên trong một cái kim tự tháp phía dưới, bên cạnh có mười mấy hải quái vờn quanh ta, tại ta nơi không xa, thì có một bộ quan tài, trong quan tài có một thân thể."

Này ... Bây giờ liền tương đương kỳ quái a.

Thẩm Lãng là đi qua Naru vương quốc lòng đất lăng mộ, ở trong đó chứa đựng chính là Medusa vương tộc linh hồn, mà không phải thân thể. Bởi vì một hồi kịch biến, làm cho Naru nữ vương linh hồn sớm tỉnh lại, vừa vặn gặp gỡ ngay lúc đó Cừu Yêu Nhi, vì lẽ đó Naru nữ vương linh hồn tiến vào Cừu Yêu Nhi trong cơ thể, kiến tạo ma nữ đế quốc.

Nhưng mà, từ trước tới nay chưa từng gặp qua Thất Lạc đế quốc chứa đựng thân thể a. Hơn nữa linh hồn nhập trú hoàn toàn mới thân thể, là một loại hầu như chuyện không thể.

Chí ít tại Khương Ly đến trước, chân chính đoạt xá chỉ có một người nắm giữ, kia chính là Đại Kiếp tự Cương Nhất, bởi vì người ta chính là chuyên nghiệp.

Có thể coi là như thế, linh hồn đoạt xá cũng cần tại Quỷ Thành, hoặc là dung nham chi hải tương tự khu vực hoàn thành, bằng không linh hồn vừa rời khỏi thân thể sẽ biến thành tro bụi.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi là làm sao phát sinh lột xác? Bởi vì ta lần trước nhìn thấy ngươi, vẫn không có đổi thân thể cũng đã phi thường mạnh mẽ, hơn nữa trở nên mỹ lệ phi thường, lẽ nào vẻn vẹn chỉ là bởi vì tiêm vào tẩy tủy tinh?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta không biết, bởi vì ta tỉnh lại thời điểm chính là cái dạng kia. Tiếp xuống có hải quái mang theo ta bay lên bầu trời, đi tới một cái không có thứ gì địa phương, mà ta mở hai mắt ra trong nháy mắt, phảng phất có không gì sánh được thần bí sức mạnh mạnh mẽ tràn vào đầu óc của ta bên trong, phảng phất nói cho ta biết rất nhiều, nhưng mà ... Rồi lại hoàn toàn không có lĩnh ngộ."

Medusa nữ hoàng pho tượng, Ninh Hàn công chúa khẳng định là nhìn nàng cái kia một đôi pho tượng con mắt. Chỉ bất quá khi đó Ninh Hàn lực lượng tinh thần quá nhỏ yếu, liền 0. 01 giây đều không chống đỡ nổi.

"Sau đó, Tam Giác Ma Quỷ bên trong một cái hải quái sẽ đưa ta đi ra." Ninh Hàn công chúa nói: "Hơn nữa là đem ta chứa ở trong quan tài, cùng bộ thân thể này đồng thời vận ra đến."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia hải quái dung mạo ra sao?"

Ninh Hàn công chúa nghĩ một hồi nói: "Phi thường phi thường kỳ quái, không cách nào hình dung, hoàn toàn mông lung, rõ ràng là người khuôn mặt, rồi lại không giống. Phảng phất có người thân thể, thế nhưng là lại là tại hải lý bơi lội."

Thẩm Lãng nói: "Sau đó thì sao?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Lúc đó trong đầu của ta phảng phất có không ít tin tức, nhưng mà hoàn toàn không có cách nào giải thích, cái gì cũng không hiểu."

Điểm ấy rất bình thường, Medusa nữ hoàng truyền đạt tinh thần tin tức đều là phi thường thâm ảo phức tạp, người bình thường căn bản là không có cách đọc.

"Bởi vì đọc không hiểu, vì lẽ đó cũng không có phi thường lưu ý, hơn nữa lúc đó trong đầu chỉ có một ý nghĩ, giết chết ngươi ..." Ninh Hàn công chúa trực tiếp giữa đường: "Nhưng không nghĩ tới không những không có giết chết ngươi, trái lại suýt chút nữa bị ngươi giết chết. Nguyên bản ta thật sự phi thường do dự, có muốn hay không đổi bộ thân thể này, bởi vì nàng phảng phất tại mọi thời khắc đều đang triệu hoán ta, ta trong đầu cũng giống như vẫn có một cái tiếng hô, để ta tiến vào mới thân thể. Nhưng mà ta không cam lòng, ta không muốn, nếu như có thể làm chính mình, ai có nguyện ý làm người khác."

Lời này nói đúng, Thẩm Lãng từ đầu tới đuôi đều muốn làm chính hắn.

Ninh Hàn công chúa nói: "Kết quả đánh với ngươi một trận sau, ta bị đốt cháy khét, liền không thể không đổi thân thể. Lão sư tại Huyền Không tự chi chủ dưới sự giúp đỡ, giúp ta thay đổi bộ thân thể này."

Lại là Cương Nhất? Nơi nào đều có hắn a!

"Tất cả liền phảng phất là nhất định như thế." Ninh Hàn công chúa thở dài nói: "Nguyên bản ta trong đầu những tinh thần tin tức cái gì đều đọc không hiểu, mà thay đổi thân thể sau, nên cái gì đều đọc hiểu."

Thẩm Lãng nói: "Medusa nữ hoàng cho tinh thần của ngươi tin tức là gì?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Ngươi thông minh như vậy, vì sao không đoán xem xem?"

Thẩm Lãng nói: "Vạn dặm hoang mạc di tích địa chỉ?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Đúng. Trong nháy mắt đó ánh sáng tiến vào đầu óc của ta bên trong, hầu như đều muốn đem đầu óc của ta chống đỡ nổ, nhưng chỉ cho một thứ, kia chính là vạn dặm hoang mạc di tích lối vào."

Thì ra là như vậy!

Chẳng trách tất cả mọi người cũng không tìm tới vạn dặm hoang mạc thượng cổ di tích, nhưng mà Thiên Nhai Hải các một tìm liền tìm đến, dĩ nhiên là có người chỉ dẫn?

Chuyện này thực sự là quá ly kỳ.

Liền phảng phất mỗi một bước đều dựa theo trong kế hoạch như thế đi như thế, liền phảng phất có một hai bàn tay tại bố cục thiên hạ?

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi là như thế nào tìm đến vạn dặm hoang mạc lớn lối vào?"

Ninh Hàn công chúa cười không nói, sự thực rất đơn giản, đối với hắn mà nói căn bản cũng không cần tìm.

Bởi vì nàng một cái chớp mắt, toàn bộ thế giới hình ảnh liền triệt để thay đổi, sẽ tiến vào phi thường ly kỳ trong tầm mắt.

Mà cái này trong tầm mắt, sẽ xuất hiện rộng rãi vô ngần thành thị, kéo dài mấy ngàn dặm hơn mười ngàn dặm rộng rãi thành thị, rộng rãi quốc gia.

Hơn nữa tại nàng đặc thù trong tầm mắt, nơi này cũng không tiếp tục là vạn dặm hoang mạc lớn, mà là tràn ngập cây xanh phồn hoa, hoa thơm chim hót, quả thực lại như là chảy xuôi mật như thế thành bang.

Hơn nữa càng thêm ly kỳ chính là, cái này thành bang là cuồn cuộn không ngừng đang di động biến hóa, phía trên này mỗi một ngôi nhà, tại mọi thời khắc đều đang di động.

Phía trên này mỗi một cái thành thị, cũng tại mọi thời khắc đều đang di động, hoàn toàn không có bất kỳ quy luật có thể nói.

Đương nhiên, loại này thị giác hiệu quả lại như là hiện đại Trái Đất AR, đây là vạn dặm hoang mạc vô số năm trước kiểu dáng, nó đã từng là một cái to lớn đế quốc thành bang, chỉ chẳng qua vì tao ngộ kịch biến, trở thành một mảnh to lớn sa mạc. Mà phía trên này hầu như hết thảy thành bang đều biến thành tro bụi, chỉ để lại một hai tọa, còn lại đều đã biến thành cát vàng.

Mà còn lại này một chiếc tọa viễn cổ thành bang, như trước dựa theo hỗn loạn không thứ tự quỹ tích không ngừng di động.

Vì lẽ đó nó lối vào là tại mọi thời khắc đều đang biến hóa, hơn nữa không có quy luật chút nào.

Không chỉ có như thế, tòa thành này bang như trước có sức mạnh tinh thần mạnh mẽ tồn tại, hầu như đem toàn bộ thành bang di tích triệt để ẩn giấu đi, như là một loại không gian chồng chất đồng dạng. Muốn đi vào thành bang di tích bên trong, nhất định phải dọc theo biến ảo Vạn Thiên năng lượng đường hầm phi hành, bách chuyển ngàn chiết.

Nói chung, bất luận người nào cũng không tìm tới cái này vạn dặm hoang mạc lớn thượng cổ di tích.

Vì lẽ đó Khương Ly Hắc ám đế quốc, phái ra vô số người, đều không có tìm được di tích lối vào. Quan trọng nhất chính là, nơi này triệt để rời xa Khương Ly đế quốc, không có bị địa ngục tinh thể bao phủ, không phải Khương Ly năng lượng bên trong phạm vi.

Nhưng mà rất kỳ quái a, tại sao lại lựa chọn Ninh Hàn công chúa? Nàng lại có cái gì đặc thù?

Đương nhiên, nàng hay là rất đặc thù, dù sao cũng là siêu thoát thế lực người thừa kế, nhưng mà đặt ở toàn bộ thế giới trong phạm vi, nàng cũng không phải độc nhất vô nhị.

Nếu như nói cứng nàng tối chỗ đặc thù, kia chính là thân phận của nàng, nàng xem như là Thẩm Lãng đệ nhất vị hôn thê.

Không sai, là đệ nhất vị hôn thê, hắn cùng Thẩm Lãng đính hôn so Cơ Tuyền công chúa còn muốn sớm.

Chúc Hồng Tuyết cau mày nói: "Ninh Hàn, còn không bái kiến bệ hạ? Ngươi chẳng lẽ không là Đại Càn đế quốc thần tử sao?"

Ninh Hàn công chúa kế tục nhìn Thẩm Lãng một lúc lâu, không có mở miệng.

"Ngươi đi theo ta." Chúc Hồng Tuyết nói.

Sau đó, hắn mang theo Ninh Hàn công chúa đến bên cạnh, đem chính mình bản thân nhìn thấy, nghe được tất cả, toàn bộ nói cho Ninh Hàn công chúa.

Ninh Hàn công chúa lại một lần nữa đi tới Thẩm Lãng trước mặt, đầy đủ nhìn một lúc lâu, thậm chí còn nhắm mắt lại đi ngửi Thẩm Lãng khí tức, liều mạng mà muốn ngửi được trên người hắn người quen thuộc cặn bã vị.

Nhưng thật đáng tiếc, trải qua nhiều chuyện như vậy, Thẩm Lãng trên thân cặn bã vị đã làm nhạt rất nhiều rất nhiều.

Không chỉ có như thế, Thẩm Lãng thể hình cùng mặt biến hóa thực sự quá lớn. Nhưng mà thân hình của nàng cùng mặt biến hóa càng lớn hơn a.

Thẩm Lãng không nói gì, mà là trực tiếp trợn to hai mắt, trực tiếp dùng tinh thần thuật thả ra rất nhiều tinh thần tin tức.

Hơn nữa phóng thích chính là Medusa nữ hoàng đã từng chứa đựng tại hắn trong đầu những tin tức. Ninh Hàn công chúa trong nháy mắt tiếp thu, đồng thời lập tức đọc đi ra.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Ninh Hàn công chúa quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần thiếp Ninh Hàn, bái kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Theo Ninh Hàn quỳ xuống, phía sau nàng mấy trăm tên vũ sĩ cũng chỉnh tề quỳ xuống.

"Tham kiến bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng một nhếch miệng, bản năng nhìn phía Ninh Hàn bên hông đường cong, vóc người cũng thật là ma quỷ a.

Hắn đã cực kỳ lâu không có như thế làm, bởi vì trải qua quá nhiều, hầu như vô dục vô cầu. Nhưng mà Ninh Hàn còn là phi thường đặc thù, đây là nàng đã từng thống hận nhất một người phụ nữ, hầu như là nghiến răng nghiến lợi, Thẩm Lãng thậm chí xin thề, phải đem nàng chết chìm tại phân và nước tiểu bên trong.

Không nghĩ tới nữ nhân này, bây giờ lại quỳ sát ở trước mặt của hắn, hơn nữa là cam tâm tình nguyện, không có bất kỳ ép buộc.

Trong nhân thế này tạo hóa, cũng thật là quá ly kỳ.

Ninh Hàn cứ việc không thấy, nhưng lúc này nàng thật sự cảm nhận được cỗ kia người quen thuộc cặn bã vị.

...

"Bây giờ Mạc Kinh bên trong có bao nhiêu người?" Thẩm Lãng hỏi.

"Ước chừng 20 vạn người." Ninh Hàn công chúa nói.

Số lượng ấy cùng Thẩm Lãng suy đoán hầu như gần như, toàn bộ Thiên Nhai Hải các gộp lại liền xấp xỉ có mười mấy vạn, hơn nữa bắc cực biến cố trước, Tả Từ từ phương đông thế giới mang đi một nhóm người, vừa vặn là con số này.

Cái kia Thẩm Lãng vì sao không sớm để Tả Từ đem hết thảy người nhà đều mang đi?

Bắc cực biến cố phi thường khủng bố, cũng phi thường đột ngột, nhưng Thẩm Lãng sâu trong nội tâm là có dự liệu. Vì lẽ đó hắn đem đòi hỏi đưa đi người toàn bộ đưa đi, tỷ như Yêu Yêu là Medusa nữ hoàng tinh thần đời sau, tuyệt đối không thể lại ở lại Nộ Triều thành.

Nhưng mà có chút người thân trái lại không thể đưa đi, cũng không cần đưa đi.

Bởi vì hắn muốn đối mặt kẻ địch là Khương Ly, là kẻ địch đáng sợ nhất, thậm chí là ma quỷ, nhưng hắn không phải súc sinh.

Hắn có thể hời hợt giết chết bất luận người nào, nhưng mà tuyệt đối sẽ không bởi vì cho hả giận mà giết người.

Lúc đó Thẩm Lãng bày xuống hy vọng mồi lửa, Cương Nhất rời đi, Cơ Tuyền công chúa rời đi, Hỏa thần giáo rời đi, Thất Lạc Yêu Mẫu rời đi.

Nhưng mà những người này hầu như cũng không biết đi nơi nào, hơn nữa dọc theo đường đi sẽ trải qua vô số gian nan hiểm trở, theo các nàng cùng rời đi chỉ có thể càng thêm nguy hiểm. . Duy nhất tương đối ổn thỏa địa phương chỉ có vạn dặm hoang mạc thượng cổ di tích, nhưng mà nơi này bất cứ lúc nào cũng có thể sẽ biến thành chiến trường.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng phần lớn người nhà, ở lại phương đông bên trong thế giới trái lại tương đối an toàn. Cứ việc đó là Hắc ám đế quốc, nhưng mà nhiều nhất chỉ là bị giam cầm tại một cái nào đó phi thường thần bí địa phương.

Thẩm Mật công chúa đã nói qua, này hai mươi chín năm qua, nàng cùng mẫu thân đều bị giam cầm ở một cái phi thường thần bí nơi chưa biết, hoàn toàn không biết ở nơi nào.

Mà này hai mươi chín năm, nàng phần lớn thời gian đều đang ngủ, hơn nữa là tương tự ngủ đông như vậy ngủ, vẫn tại gần nhất mới bị tỉnh lại, sau đó bị thượng cổ nhân loại Khương Thấm bán đoạt xá thân thể.

Thẩm Lãng nói: "Vậy cũng có những thế lực khác đến cùng các ngươi liên lạc qua sao?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Có, tỷ như tự xưng Hỏa thần giáo sứ giả, lại tỷ như tự xưng là Đại Kiếp tự sứ giả. Nhưng mà chúng ta đều không có bất kỳ đáp lại, bởi vì này rất có thể chính là Hắc ám đế quốc cạm bẫy."

Thẩm Lãng nghe nói như thế, không khỏi vui buồn nửa nọ nửa kia. Tại bắc cực kịch biến trước, hắn đã từng bày xuống năm cái hy vọng mồi lửa.

Hiện nay duy nhất đã biết may mắn còn sống sót cũng chỉ có Thiên Nhai Hải các, này 20 vạn người hầu như là Đại Càn đế quốc duy nhất mồi lửa. Cái này thượng cổ di tích Mạc Kinh, cũng thật sự hầu như là duy nhất quang minh địa phương, hy vọng địa phương, còn lại mấy cái thế lực xem như là bặt vô âm tín.

"Đi, hồi Mạc Kinh đi." Thẩm Lãng nói.

Nhất thời, mấy trăm tên Thiên Nhai Hải các vũ sĩ bay lên trời, đem Thẩm Lãng cùng Thẩm Mật công chúa bảo vệ ở chính giữa.

Này xem như là rồng hồi đế đô sao?

Chúc Hồng Tuyết lại một lần nữa cảm giác được nhiệt huyết sôi trào, hắn không thể nào tưởng tượng được đến mạc trong kinh người, đặc biệt là lão sư Tả Từ các chủ, nhìn thấy Thẩm Lãng bệ hạ trở về sẽ là cỡ nào hưng phấn kích động.

Mạc Kinh 20 vạn người chờ đợi ngày đó, đã rất nhiều năm.

Qua đi này hai mươi chín năm, đối tại toàn bộ thế giới tới nói đều là tối tăm không mặt trời. Không có một chút hi vọng mà nói, đúng là chi không chịu đựng nổi, Khương Ly đế quốc lại mạnh mẽ đến để người nghẹt thở mức độ, chí ít mạnh mẽ hơn Thiên Nhai Hải các gấp một vạn lần còn chưa hết.

Chúc Hồng Tuyết tại Thiên Nhai Hải các lúc này đã là xếp hạng thứ ba cao thủ, kết quả gặp phải một cái Khương Thấm, đều sẽ bị tinh thần khóa chặt, thậm chí gặp phải giả Từ Thiên Thiên, đều bị định thân, vậy cũng là xếp hạng số 19999 thượng cổ nhân loại. Loại này chênh lệch giản làm cho người ta tuyệt vọng.

Mạc Kinh duy nhất ưu thế chính là vị trí của nó, Khương Ly đế quốc trước sau không tìm được nó ở nơi nào, càng thêm không biết nó lối vào.

Hơn nữa Mạc Kinh còn có mạnh mẽ viễn cổ năng lượng trận, có thể triệt để đem vùng tịnh thổ này ẩn giấu bảo vệ lại đến, bằng không không biết bị Khương Ly đế quốc tiêu diệt 100 lần trở lên.

Vẻn vẹn dựa vào Thiên Nhai Hải các chính mình, hoàn toàn không nhìn thấy chiến thắng Khương Ly đế quốc hy vọng, hy vọng duy nhất chính là Thẩm Lãng.

Tả Từ các chủ chính là nhìn thấy cái này, mới sẽ quyết đoán tuyên bố hiệu trung Đại Càn đế quốc, chính là muốn cho người may mắn còn sống sót nội tâm tràn ngập hy vọng. Liền dường như vạn cổ đêm trường, tổng đòi hỏi một ngọn đèn sáng, mà Thẩm Lãng chính là ngọn đèn sáng, bất cứ lúc nào cũng có thể biến thành cháy hừng hực thái dương, lại một lần nữa rọi sáng thế giới.

"Toàn bộ Mạc Kinh mấy trăm ngàn người, đều vô cùng khát vọng nhìn thấy bệ hạ thánh giá trở về. Mỗi người đối bệ hạ trung thành, đều không thua kém một chút nào ta." Chúc Hồng Tuyết nói: "Bây giờ gặp lại bệ hạ thiên nhan, thật sự có một loại bình minh tảng sáng cảm giác."

Ninh Hàn công chúa bỗng nhiên hướng về Thẩm Lãng trông lại nói: "Bệ hạ, ngài ... Lẽ nào liền dáng dấp này đi gặp ngài mấy trăm ngàn thần dân sao?"

Thẩm Lãng nghĩ một hồi nói: "Không vội, sẽ biến trở về đến, nhưng ... Không phải hiện tại, nên phát sinh phi thường thú vị sự tình."

Mà nhưng vào lúc này.

Trên mặt biển bỗng nhiên bao trùm tới một trận bão táp.

Vô số mây đen bắt đầu chồng chất, sau đó đầy thiên hạ tuyết.

Trên mặt biển bắt đầu đóng băng.

Đương nhiên, cũng chỉ có một góc, dù sao nơi này không phải Khương Ly sân nhà.

Vì lẽ đó mảnh này bạo tuyết địa phương, đóng băng chi hải, trước sau chỉ có mấy trăm mét vuông tả hữu,, hơn nữa không ngừng di động, không ngừng tiếp cận vạn dặm hoang mạc lớn.

"Rút kiếm!"

"Rút kiếm!"

"Hộ giá!"

Ninh Hàn công chúa, Chúc Hồng Tuyết, còn có mấy trăm tên vũ sĩ dồn dập rút ra lợi kiếm.

Đặc biệt là Ninh Hàn công chúa, tay ngọc đột nhiên nghịch đảo.

Nhất thời, trên mặt biển nhấc lên sóng to gió lớn, trực tiếp đem hàn băng đập nát.

Thẩm Lãng không khỏi hướng nàng nhìn tới, dĩ nhiên như thế ... Mạnh mẽ? Thật sự có Thất Lạc đế quốc bầu không khí.

Một lát sau, đám mây đen kia tản đi, xuất hiện một cái thượng cổ nhân loại bóng người, dĩ nhiên là một cái hoạn quan, tuấn tú không gì sánh được hoạn quan.

"Đại Khương đế quốc sứ giả, bái kiến Đại Càn đế quốc Thẩm Lãng bệ hạ." Cái kia thượng cổ nhân loại hoạn quan trôi nổi tại hàn băng thượng, hướng về Thẩm Lãng khom mình hành lễ.

Chúc Hồng Tuyết tiến lên một bước, lạnh lùng nói: "Người tới dừng lại, toàn bộ vạn dặm hoang mạc lớn đều là ta Đại Càn đế quốc lãnh thổ, kẻ xâm nhập, giết chết không cần luận tội."

Cái kia thượng cổ nhân loại hoạn quan quả nhiên dừng lại tại trên bờ biển không, hắn cũng chỉ có một người.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta đây là vì ngài tự mình đưa tới đại đế tự tay viết thư." Thượng cổ nhân loại hoạn quan nói, sau đó hai tay dâng một cái băng quyển.

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Chúc Hồng Tuyết lập tức tiến lên, tiếp nhận cái này băng quyển, trực tiếp đưa cho Thẩm Lãng.

Bởi vì hắn biết lúc này Thẩm Lãng vũ công hay là như trước rất bình thường, nhưng mà thân thể đã hầu như hoàn mỹ, tuyệt đối không là gì năng lượng có thể tập kích độc hại, hơn nữa căn cứ hắn đối Khương Ly hiểu rõ, đối phương cũng tuyệt đối xem thường dùng loại thủ đoạn này.

Thẩm Lãng mở ra băng quyển, mặt trên quả nhiên là Khương Ly tự tay viết.

"Thẩm Lãng, Mạc Kinh xem như là ngươi Đại Càn đế quốc duy nhất tịnh thổ, một khi diệt chi, thiên hạ đều ám!"

Khương Ly cái này dùng từ rất thú vị, thiên hạ đều ám. Nói cách khác hắn căn bản là không để ý quang minh hoặc là hắc ám loại này từ ngữ, hắn đối mình đã không có tương tự định nghĩa.

"Nhưng mà, ta đã tại Mạc Kinh lẻn vào một cái kẻ ngụy trang, có mà chỉ có một cái kẻ ngụy trang, trong vòng ba ngày, ngươi nếu không đem hắn / nàng yết ra, Mạc Kinh sẽ có ngập đầu tai ương, đây là chúng ta phụ tử trong đó hiệp một đấu tranh!"

"Ngươi như thắng, Mạc Kinh bảo vệ. Ngươi như thua, Mạc Kinh hủy diệt, "

Khương Ly tự tay viết thư xong, hơn nữa Thẩm Lãng tầm nhìn vừa rơi vào cái cuối cùng chữ thượng, toàn bộ băng quyển trong nháy mắt biến thành tro bụi, trực tiếp biến mất.

Thẩm Lãng vọng trong tay băng quyển tiêu tan, ngơ ngác ngây người.

Kẻ ngụy trang, có mà chỉ có một cái kẻ ngụy trang.

Thẩm Lãng hoàn toàn tin tưởng Khương Ly mà nói, hắn nói chỉ có một cái kẻ ngụy trang, vậy thì nhất định chỉ có một cái.

Hơn nữa Thẩm Lãng nhìn thấy một luồng thô bạo xung thiên khí thế, Khương Ly nguyên bản là không để ý Mạc Kinh, hay là dưới trướng hắn thượng cổ nhân loại quan tâm, nhưng chính hắn nửa điểm đều không thèm để ý.

Hắn là coi Mạc Kinh là thành hắn cùng Thẩm Lãng đấu tranh thẻ đánh bạc.

Liền phảng phất một cái lạc tử, hủy diệt chính là một cái quốc gia, giơ tay trong đó, biến thành tro bụi.

Đây là muốn cùng Thẩm Lãng đánh cờ, hơn nữa là dùng toàn bộ thiên hạ làm bàn cờ.

Khương Ly đế quốc thượng cổ nhân loại hoạn quan hỏi: "Thẩm Lãng bệ hạ, tin ngài thu đã tới chưa? Nhìn rõ ràng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Thu được, đồng thời nhìn rõ ràng, ta đỡ lấy này một hồi đánh cờ."

Thượng cổ nhân loại hoạn quan nói: "Như thế nô tỳ ... Cáo từ."

Chúc Hồng Tuyết nhất thời hướng về Thẩm Lãng trông lại, chỉ cần Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, hắn sẽ đem cái này Khương Ly đế quốc hoạn quan triệt để giết chết.

Thẩm Lãng không có mở miệng, bởi vì hai nước giao chiến, không chém sứ giả.

Đây là hắn cùng Khương Ly trong đó đánh cờ, duy trì một loại nào đó quy tắc, trái lại đối Thẩm Lãng càng thêm vào hơn lợi.

Cái kia thượng cổ nhân loại hoạn quan bay đi, hơn nữa vì biểu hiện Khương Ly đế quốc đặc thù, nơi hắn đi qua, như trước mây đen cuồn cuộn, đại học bay tán loạn, ngoài khơi kết băng.

"Bệ hạ, làm sao?" Chúc Hồng Tuyết hỏi.

"Không có cái gì, kế tục trở về đi." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, đoàn người kế tục hướng về Mạc Kinh bay đi.

Thẩm Lãng trong đầu bắt đầu suy nghĩ, đến tột cùng ai sẽ là Khương Ly đế quốc lẻn vào Mạc Kinh kẻ ngụy trang?

Chỉ có ba ngày, Thẩm Lãng nếu không đem hắn bắt được, Mạc Kinh liền có ngập đầu tai ương.

...

Sau đó!

Mấy trăm người hộ tống Thẩm Lãng vẫn tại vạn dặm hoang mạc lớn bầu trời phi hành, vẫn phi, vẫn phi.

Ròng rã bay hai vạn dặm, ba vạn dặm, bốn vạn dặm, năm vạn dặm.

Trong tầm mắt hết thảy đều là sa mạc, hơn nữa không có gì khác nhau. Căn bản là không có cách nhận biết.

Tại đây vạn dặm trong hoang mạc, hoàn toàn không có phương hướng, tất cả mọi người liền chính là cùng theo Ninh Hàn công chúa phía sau phi hành.

Mà tại Ninh Hàn công chúa trong tầm mắt, chính là hoàn toàn khác nhau tình cảnh.

Những người khác trong tầm nhìn, chính là ở trong không khí phi hành, phía dưới chính là vô biên vô hạn bằng phẳng sa mạc. Mà tại Ninh Hàn công chúa trong tầm nhìn, liền phảng phất tại quỷ dị uốn lượn không gian đường hầm phi hành, hơn nữa không ngừng biến ảo, hầu như không có bất kỳ quy luật.

Chỉ có Medusa nữ hoàng ban tặng nàng đặc thù tầm nhìn, mới có thể tìm được đường về nhà.

Chẳng trách không người có thể tiến vào Mạc Kinh, bởi vì thực sự là quá phức tạp, quá thần bí.

Ninh Hàn dùng lấy hết tất cả lực lượng tinh thần, tại quỷ dị không gian đường hầm phi hành qua lại.

Lại bay hai vạn dặm.

Rốt cuộc đến, mỗi một lần về nhà, nàng đều mệt đến hầu như muốn tan vỡ, lực lượng tinh thần hầu như muốn tiêu hao hết.

Rốt cuộc nhìn thấy cái kia một cánh cửa lớn, rộng rãi không gì sánh được cửa lớn.

Đương nhiên, vẻn vẹn chỉ là tại tầm mắt của nàng tài năng nhìn thấy, tại tất cả những người khác trong tầm nhìn, hoàn toàn là không có khác biệt sa mạc.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Ninh Hàn mang đội, trực tiếp bay vào hắn đặc thù tầm nhìn (dường như AR) trong cửa chính.

Chúc Hồng Tuyết, Thẩm Lãng chờ tất cả mọi người, toàn bộ theo bay vào.

Trong nháy mắt! Ly kỳ thần bí sự tình phát sinh.

Trước mắt hình ảnh phát sinh đột biến, không còn là khô khan vô biên, vô biên vô hạn sa mạc.

Một tòa không gì sánh được cổ điển rộng rãi thành bang, xuất hiện tại trước mắt của tất cả mọi người, thật sự liền phảng phất biến ma thuật đồng dạng.

Đây chính là Mạc Kinh, đây chính là Đại Càn đế quốc lâm thời đế đô, nhân loại quang minh địa phương.

Đoàn người kế tục phi hành, kế tục phi hành.

Bởi vì thành thị rìa ngoài, hầu như đều là hoang phế, tổng cộng 20 vạn người, chỉ ở tại thành bang bên trong chủ yếu nhất khu vực.

Mà nhưng vào lúc này!

Trên mặt đất mấy trăm ngàn người bỗng nhiên chỉnh tề quỳ xuống, dập đầu hô to, lừng lẫy sục sôi.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đại Càn đế quốc, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

...

Chú: Này một chương lại cấu tứ rất lâu, buổi tối ngày mai sẽ khôi phục mười hai giờ tả hữu đổi mới! Ân công môn tứ ta mấy tấm vé tháng, cho ta sức mạnh cùng chống đỡ, cúng bái khấu tạ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 646: Ngô Hoàng Thẩm Lãng Vạn Tuế! Ninh Hàn Cầu Hôn!

Chương 646: Ngô hoàng Thẩm Lãng vạn tuế! Ninh Hàn cầu hôn!

Thẩm Lãng không khỏi kỳ quái, chính mình vừa mới tới đây a.

Này mấy trăm ngàn người làm sao liền sơn hô vạn tuế? Vào lúc này vừa không có cái gì điện thoại di động, cũng không có cái gì khoảng cách xa hệ thống truyền tin, Chúc Hồng Tuyết cũng không thể trước đó báo cho Mạc Kinh người, Thẩm Lãng đã đến a.

Nhưng mà Chúc Hồng Tuyết cùng Ninh Hàn công chúa nhìn thấy tình cảnh này, cũng không có có vẻ phi thường bất ngờ.

Nhìn thấy Thẩm Lãng kinh ngạc, Chúc Hồng Tuyết giải thích: "Bệ hạ, ta trước cùng ngài đã nói, mọi người đòi hỏi một cái lãnh tụ, đòi hỏi một cái hy vọng, vì lẽ đó ngài tuy rằng không ở, nhưng mà chúng ta như trước chuyên môn điêu khắc một cái pho tượng, ngồi ở hoàng tọa bên trên. Mỗi một ngày đều phải tiến hành tiểu triều hội, năm ngày một lần đại triều hội, hơn nữa chúng ta cũng tại hai mươi mấy năm trước liền hoàn thành triệt để cải chế, vì lẽ đó đã nắm giữ một cái hoàn chỉnh triều đình, có Thượng thư đài, cũng có Khu mật viện."

Thẩm Lãng không khỏi triệt để kinh ngạc, vẫn còn có chuyện này.

Nơi này là Thiên Nhai Hải các khai phá thượng cổ di tích a, là một cái siêu thoát thế lực a, không nghĩ tới lại vẫn dựng thành hoàn chỉnh triều đình.

Ninh Hàn công chúa nói: "Bệ hạ, càng là thời khắc mấu chốt, liền càng là muốn chính quy hóa, nhất định phải đem niềm tin trồng vào tim của mỗi người, bằng không thật sự sẽ tan vỡ, triệt để không chịu nổi."

Thẩm Lãng không khỏi nghĩ đến một câu nói, sinh hoạt đòi hỏi nghi thức hóa.

Nhất là tại loại này gian nan thời gian, loại này nghi thức hóa sinh hoạt, trái lại có thể chống đỡ người kế tục sống tiếp.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Bệ hạ, có một việc đòi hỏi ngài tha thứ."

Thẩm Lãng nói: "Mời nói.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Ngài cùng Đại Viêm đế quốc hoàng đế quyết chiến sau, Chúc Hoằng Chủ chết đi. Nhưng mà ngài hạ chỉ phóng thích Chúc Nhung, Chúc Hồng Bình, Chúc Nịnh chờ tất cả mọi người, không có vấn tội, cũng không có cướp đoạt công danh."

Thẩm Lãng nói: "Thật có việc này, làm sao?"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Ta mặc dù là Chúc thị gia tộc nhận nuôi, nhưng ta chung quy xem như là Chúc thị nhi tử, vì lẽ đó bắc cực kịch biến phát sinh thời điểm, ta đem Chúc thị hết thảy người nhà toàn bộ mang đến Mạc Kinh. Bởi vì nhân tài thực sự là quá khuyết thiếu, vì lẽ đó Chúc Nhung lần nữa tiến vào Thượng thư đài, đảm nhiệm Đại Càn đế quốc lâm thời phó tướng."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia đệ nhất tể tướng là ai?"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Từ lão sư Tả Từ tự mình đảm nhiệm, ngoài ra còn có hai tên phó tướng đều là Thiên Nhai Hải các hai tên đại học sĩ, Tả Nham, Lý Quang Đẩu, bệ hạ còn nhớ Trương Triệu sao?"

Thẩm Lãng nghĩ một hồi, mới nhớ lại đến người này.

Trương Triệu người này, vừa bắt đầu là Thiên Việt thành đề đốc, vẫn hiệu trung thái tử, thái tử Ninh Dực rơi đài sau, hắn hữu hiệu trung Chúc thị gia tộc, từ cái kia sau liền cũng không còn thay đổi qua lập trường, Thiên Việt thành chi chiến hậu, hắn liền cũng theo hạ ngục. Sau Thẩm Lãng đánh bại Đại Viêm hoàng đế sau, Chúc thị một hệ tù phạm toàn bộ phóng thích, Trương Triệu cũng liền theo thả ra ngoài, giáng thành thứ dân.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Chúng ta Thiên Nhai Hải các nguyên bản là võ đạo thế lực, muốn thành lập trở thành một quốc gia thế lực, xác thực phi thường gian nan, vì lẽ đó Trương Triệu đại nhân cũng bị lão sư triệu vào trong triều, trở thành Thượng thư đài khu mật phó sứ."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia khu mật sứ là ai?

Chúc Hồng Tuyết nói: "Không người đảm nhiệm, từ lão sư Tả Từ kiêm nhiệm."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia chính ngươi đây?"

Chúc Hồng Tuyết nói: "Ta không có tại Khu mật viện nhậm chức."

Thẩm Lãng rõ ràng Chúc Hồng Tuyết ý tứ, cái này Đại Càn đế quốc lưu vong triều đình, nguyên bản chính là tại Thiên Nhai Hải các cơ sở thượng dựng thành, Chúc Nhung nguyên bản là tù phạm, hiện tại tiến vào Thượng thư đài, cái kia Chúc Hồng Tuyết vì tránh hiềm nghi, liền không tiến vào Khu mật viện, hơn nữa hắn yêu thích vẫn ở bên ngoài chiến đấu cảm giác.

Thẩm Lãng nói; "Cái kia ... Chúc Hồng Bình, Chúc Nịnh đây?"

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì lúc đó ngài nói với Chúc Hoằng Chủ qua một câu nói, ngài không giết Chúc Hồng Bình cùng Chúc Nịnh, nhưng cũng không cần các nàng. Vì lẽ đó hai người không có đảm nhiệm bất kỳ chức quan, Chúc Hồng Bình đảm nhiệm công văn, Chúc Nịnh thu dọn thượng cổ tư liệu, phụ trách văn học quán."

Mấy trăm người như trước ở trên bầu trời thành phố xoay quanh, chính là muốn để Thẩm Lãng nhìn rõ ràng thành phố này.

Tòa thành bang này thật sự phi thường vô cùng lớn lao, thành thị biên giới đã bị trở thành phế tích cùng cồn cát, càng đi trong thành phố, màu xanh biếc càng dày đặc.

Mà đến thành thị trung tâm, hoàn toàn là xanh um tươi tốt, dường như nhiệt đới lâm viên đồng dạng.

Hơn nữa thành phố này kiến trúc phong cách cùng thượng cổ phương đông đế quốc hoàn toàn khác nhau, cùng Thất Lạc đế quốc cũng không giống nhau, đúng là cùng dung nham chi trên biển diện Hỏa Viêm thành rất tương tự.

Nó cũng không hoa lệ, nhưng là phi thường tráng lệ, thần bí, cổ điển.

Nó lịch sử cần phải dài đằng đẵng, thậm chí so với thượng cổ phương đông đế quốc còn muốn lâu dài dằng dặc.

Hết thảy nhà toàn bộ là dùng đá tảng dựng thành, không có bất kỳ vật liệu gỗ, hơn nữa kiến trúc hình dạng cũng phi thường nguyên thủy, nhưng cực kỳ sự cao to, động thì mấy chục hơn trăm thước cao.

Còn có đây chút trụ đá, đường kính thông thường đều ở khoảng ba, bốn mét, chân chính chống trời ngọc trụ, mấy cây cây cột liền chống đỡ lấy toàn bộ rộng rãi kiến trúc.

Cả tòa thành bang trung ương, như trước là một cái rộng rãi không gì sánh được kim tự tháp, cao như núi đồng dạng, hầu như chiếm cứ toàn bộ thành bang gần một nửa diện tích.

Mà kim tự tháp đỉnh là một cái pho tượng, thật quen thuộc pho tượng a.

Chính là Thẩm Lãng tại thượng cổ bên trong tòa thần miếu từng thấy cái kia, mặt người thân rắn nam tính nam tử, tràn ngập chiến đấu sát khí.

Bất quá người này diện thân rắn pho tượng đồ đằng muốn cự lớn hơn nhiều lắm nhiều lắm, hơn nữa càng thêm dữ tợn hung mãnh, cầm trong tay ma xoa, trợn mắt Vọng Thiên.

Thẩm Lãng kỳ quái, vì sao cái này đồ đằng sẽ xuất hiện ở đây?

"Chúng ta không biết hắn tên gì, vì lẽ đó xưng là Vọng Thiên." Ninh Hàn công chúa nói: "Hắn đã từng là cả cổ phương đông đế quốc đồ đằng, bị coi là tổ tiên."

Điểm này Thẩm Lãng vẫn luôn rất kỳ quái, vì sao thượng cổ đế quốc sẽ cung phụng pho tượng này đồ đằng, tại sao lại đem hắn coi là tổ tiên?

Lúc đó tại Kim Cương phong thượng cổ di tích bên trong, Thẩm Lãng liền nghĩ mãi mà không ra.

Medusa là mặt người thân rắn giống cái, mà trước mắt cái này tổ tiên đồ đằng là mặt người thân rắn nam tính, nhưng mà thượng cổ phương đông đế quốc nhân loại, cũng không có nửa cái là có người diện thân rắn đặc thù.

Điểm này liền phi thường then chốt, vì sao nhân loại đông phương đế quốc cúng bái tổ tiên, nhìn qua cùng Medusa vương tộc như thế tương tự?

Ninh Hàn công chúa nói: "Bệ hạ, ngài như thế thông minh tuyệt đỉnh, trong lòng khẳng định có một cái đáp án, đúng không?"

Thẩm Lãng không khỏi lại một lần nữa nhìn phía Ninh Hàn công chúa, nhìn khuôn mặt nàng, lại hướng về hông của nàng hạ nhìn tới.

Làm nhân loại mà nói, Ninh Hàn công chúa vóc người thực sự là quá yêu, quá ma quỷ, đặc biệt là bên hông đường cong, không giống nhân loại.

Nàng này cụ mới thân thể, xác thực ... Quá kỳ diệu.

Hiển nhiên Ninh Hàn công chúa biết được không ít, bởi vì Medusa nữ hoàng đem một vài then chốt tin tức tiết lộ cho nàng.

Còn có, Medusa nữ hoàng đế quốc, tại sao lại được gọi là Thất Lạc đế quốc?

Đây chính là các nàng đế quốc chân chính mệnh danh, mà không phải hậu thế xưng hô.

Dưới tình huống nào sẽ mệnh danh là Thất Lạc đế quốc? Chính là đã từng hủy diệt qua, nhưng là vừa trùng sinh, rồi lại vẫn tìm kiếm không trở về tổ tiên huy hoàng, vì lẽ đó xưng là Thất Lạc đế quốc.

Hơn nữa vì sao Medusa chủng tộc, không nhìn thấy nam tính? Không có hùng thư kết hợp, các nàng lại nên dựa vào cái gì sinh sôi đời sau?

Thẩm Lãng nói: "Thất Lạc đế quốc Medusa vương tộc, so với thượng cổ phương đông đế quốc nhân loại, lịch sử càng thêm lâu đời đúng không?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Đúng thế."

Thẩm Lãng lại nói: "Kỳ thực, thế giới này không ngừng phát sinh một lần đại niết diệt, mà là hai lần."

Ninh Hàn công chúa nói: "Đúng."

Đúng, bây giờ liền hợp lý.

Làm thái dương đi vào tử vong thời điểm, nó sắp chết kịch biến phản công khẳng định không chỉ một lần, chỉ có điều sẽ càng ngày càng kịch liệt, càng ngày càng nghiêm trọng.

Chín mươi năm sau, chính là nó trước khi chết lại một lần nữa phản công, kết quả là là chỉnh hành tinh biến thành tro bụi.

Thẩm Lãng nói: "Trước hai lần đại niết diệt, nhân loại văn minh cũng trùng sinh, Thất Lạc đế quốc cũng trùng sinh. Nhưng mà ... Nhân loại đế quốc vẫn đang biến hóa, mà Thất Lạc đế quốc hầu như không có biến, trước sau duy trì nguyên thủy nhất trạng thái. Trình độ nào đó thượng, nhân loại đế quốc phảng phất vẫn tại thoái hóa."

Ninh Hàn công chúa nói: "Đúng, vì thích ứng tân thế giới hoàn cảnh, trên đất bằng nhân loại không ngừng lột xác, từ mạnh mẽ vũ lực thượng cổ nhân loại hình thái, đã biến thành bây giờ nhân loại bình thường hình thái. Mà Thất Lạc đế quốc, vẫn duy trì mặt người thân rắn Medusa hình thái, vẫn dựa vào mạnh mẽ vũ lực cùng tinh thần."

Thẩm Lãng nói: "Nói cách khác, cái này Mạc Kinh là càng thêm xa xôi di tích viễn cổ, so với thượng cổ phương đông đế quốc còn muốn càng sớm hơn? Là lần trước nữa đại niết diệt trước thành trì?"

"Hẳn là, ta bệ hạ." Ninh Hàn công chúa nói.

Thẩm Lãng nhìn cái này rộng rãi không gì sánh được thành bang, có vẻ như thế cổ điển, không thể nào tưởng tượng được nó có xa xôi bao nhiêu năm tháng.

Lúc đó tại Hỏa Viêm thành thời điểm, Thẩm Lãng còn phi thường kỳ quái, nơi đó rõ ràng là phương tây thế giới, là Thất Lạc đế quốc cảnh nội, vì sao Hỏa Viêm thành cái này rõ ràng nhân loại đế quốc thành thị có thể may mắn còn sống sót?

Thẩm Lãng kế tục nhìn thành phố trung ương, to lớn kim tự tháp đỉnh người kia diện thân rắn nam tính đồ đằng pho tượng.

Hắn cảm nhận được không gì sánh được sức mạnh khổng lồ, đặc biệt là hắn cặp mắt kia, vọng hướng thiên không con mắt.

Thẩm Lãng nhớ tới Medusa nữ hoàng pho tượng, nàng chính là dựa vào cặp mắt kia xa xa không ngừng truyền tinh thần tin tức, đem thế giới này hải quái một lần nữa tập kết lên, đồng thời để bộ phận hải quái tiến hóa, nắm giữ trí tuệ, để Thất Lạc đế quốc truyền thừa xuống.

Như thế rất hiển nhiên, cái này Vọng Thiên đồ đằng, hay là cũng giống như vậy mục tiêu.

Nhưng hiển nhiên hắn không có như thế thành công, chí ít hắn tại vạn dặm hoang mạc lớn đế quốc, đã triệt để hủy diệt, bị trở thành phế tích.

Trong nháy mắt, Thẩm Lãng trong đầu xuất hiện vô số bí ẩn.

Người này diện thân rắn nam tính chủng tộc cùng Medusa vương tộc có quan hệ gì?

Bọn họ cùng thượng cổ nhân loại, lại có quan hệ gì?

Thẩm Lãng nói: "Cái này Vọng Thiên đồ đằng, bảo vệ toàn bộ Mạc Kinh đúng không?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Đúng, chính là bởi vì cái này Vọng

Thiên đồ đằng bảo vệ, vì lẽ đó cái này cuối cùng thành bang mới có thể tại vạn dặm hoang mạc lớn may mắn còn sống sót đi, chẳng những có ốc đảo, có thể chống đỡ bão cát tập kích, mấu chốt nhất là có thể triệt để ẩn giấu đi, bất cứ kẻ địch nào cũng không tìm tới lối vào."

Medusa vương tộc thì có mạnh mẽ lực lượng tinh thần, có thể chế tạo đủ loại kiểu dáng ảo cảnh.

Thất Lạc Yêu Mẫu vẻn vẹn chỉ là được Medusa nữ hoàng lực lượng tinh thần da lông, cũng đã thành lập thất lạc thứ hai đế quốc, hơn nữa coi như sau khi chết, còn thống trị thất lạc quốc gia phế tích vô số năm, nàng chế tạo ảo cảnh công lực Thẩm Lãng đã hoàn toàn từng trải qua.

Mà trước mắt cái này to lớn mặt người thân rắn nam tính đồ đằng thả ra ngoài mạnh mẽ lực lượng tinh thần, đem toàn bộ Mạc Kinh ẩn giấu chồng chất lên.

Có thể tưởng tượng, một khi Vọng Thiên đồ đằng năng lượng tiêu hao hết.

Cái kia ... Toàn bộ Mạc Kinh đem trực tiếp bại lộ không thể nghi ngờ, Khương Ly đại quân của đế quốc là có thể dễ như ăn cháo phát hiện nó.

Thậm chí còn không chỉ có như thế, một khi Vọng Thiên đồ đằng năng lượng tiêu hao hết, nơi này sinh thái hệ thống cũng sẽ triệt để hủy diệt, toàn bộ thành bang tại trong vòng mấy năm, sẽ bị gió cát triệt để mai táng, biến thành cùng cái khác vạn dặm hoang mạc lớn giống nhau như đúc.

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhắm mắt lại, đã như thế, có phải là mang ý nghĩa mảnh này 1. 3 ức km2 vạn dặm hoang mạc lớn, tại viễn cổ thời điểm, cũng là một cái đế quốc mạnh mẽ văn minh?

Hơn nữa thống trị nơi này chủng tộc, là mặt người thân rắn, cùng Thất Lạc đế quốc rất tương tự chủng tộc? Chỉ có điều là nam tính?

…

Thẩm Lãng nhìn thấy hoàng cung, liền tại to lớn kim tự tháp phía nam.

Hơn nữa này hoàng cung dĩ nhiên là hoàn toàn mới kiến tạo, hầu như cùng Đại Càn cung giống nhau như đúc, hầu như là so sánh một phục chế ra, ở cái này di tích viễn cổ thành bang, có vẻ như thế đặc thù.

Mà lúc này lên triều đang tiến hành, thật sự có văn vũ bá quan.

Mà hoàng tọa bên trên, thật sự ngồi một cái Thẩm Lãng pho tượng.

Thực sự là quá giống, mặc kệ là mặt, liền ngay cả hình thái và khí chất, đều cùng trước Thẩm Lãng giống nhau như đúc.

Hơn nữa pho tượng này không có chút nào nghiêm túc, cứ việc ăn mặc long bào, mang theo vương miện, nhưng phi thường lười biếng, hơn nữa cánh tay còn chống đỡ ở trên cằm, có một thứ tình yêu có nghe hay không cảm giác.

Thực sự là quá chân thực, mặc dù là một cái pho tượng, nhưng phảng phất cùng chân nhân như thế.

Mà lúc này triều đình bên trong văn vũ bá quan, thật sự phi thường nghiêm túc đang thảo luận chính sự, hơn nữa không phải phô trương thanh thế, mà là phi thường chuyên nghiệp thảo luận.

Cung điện bên ngoài trên quảng trường, lít nha lít nhít đứng sừng sững vũ trang đầy đủ kim giáp vũ sĩ.

Tình cảnh này Thẩm Lãng ngờ ngợ từng thấy, chính là tại Phù Đồ Sơn Phù Đồ cung bên trong, lúc đó Nhâm tông chủ cũng phải đem Phù Đồ Sơn thay đổi trở thành một hành cung, hơn nữa cũng có chuyên môn quan chức.

Thiên Nhai Hải các phảng phất là tránh khỏi điểm này, vì lẽ đó tận lực đem trước nước Việt quan chức tràn ngập tại Mạc Kinh trong triều đình, tận lực không cho Thiên Nhai Hải các người đảm nhiệm quan chức.

Bất quá, nơi này và đã từng Phù Đồ Sơn vẫn có bản chất khác nhau.

Nhâm tông chủ thành lập Phù Đồ hành cung thời điểm, Đại Càn đế quốc rõ ràng khỏe mạnh, không chỉ Càn Kinh tại, Nộ Triều thành cũng tại.

Mà lúc này, Nộ Triều thành không còn, Càn Kinh, Thiên Việt thành, Viêm Kinh vân vân hết thảy địa phương toàn bộ đều luân hãm.

Như thế làm tịnh thổ Mạc Kinh, xác thực liền trở thành Đại Càn đế quốc chính thống.

Liền dường như Minh triều những năm cuối, cứ việc Mãn Thanh đã chiếm lĩnh phần lớn khu vực, nhưng vĩnh lịch hoàng đế ở nơi nào, nơi đó chính là Nam Minh chính thống, nơi đó chính là đế đô.

Cứ việc lúc này Đại Càn cung khoảng cách Thẩm Lãng tầm nhìn rất xa, nhưng thân thể của hắn phi thường mạnh mẽ, ánh mắt ngưng lại, là có thể nhìn thấy triều đình bên trong.

Lập tức liền nhìn thấy thật nhiều khuôn mặt quen thuộc, từng ở nước Việt trong triều đình đều gặp, phần lớn đều là chúc hệ quan chức, nhưng mà Thiên Việt thành chi chiến hậu, có tội chúc hệ quan chức đều bị giết, còn lại chúc hệ quan chức không có tư tội, chỉ là bởi vì trạm / đội nguyên nhân, vì lẽ đó bị tóm hạ ngục.

Mà Thẩm Lãng đánh bại Đại Viêm hoàng đế sau, đám này chúc hệ quan chức, không có phạm tư tội người, toàn bộ đều thả ra ngoài, nhưng mà tại nước Việt nhưng cũng giống như không có cái gì chỗ dung thân.

Chúc Hồng Tuyết mang đi Chúc Nhung, Chúc Hồng Bình, Chúc Nịnh bọn người thời điểm, liền đem đám này không có đất đứng chân người cũng mang tới nơi này.

Không nghĩ tới ... Hiện ở tại bọn hắn nhưng trở thành hiệu trung Thẩm Lãng, hiệu trung Đại Càn đế quốc cuối cùng thần tử.

Thế giới này tạo hóa, quá ly kỳ.

Thẩm Lãng lúc đó vạn vạn cũng không sẽ nghĩ tới, chúc hệ quan chức, cuối cùng sẽ trở thành vì hắn Thẩm Lãng cuối cùng may mắn còn sống sót trung thần.

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới Chúc Hoẳng Chủ trước khi chết cái kia một quỳ, dường như đẫm máu và nước mắt như vậy hô to: Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế.

Hắn không phải sợ chết, mà là sợ sệt bị phương đông chính thống bài xích.

Hắn Chúc Hoẳng Chủ là hiệu trung Đại Viêm đế quốc, nhưng Thẩm Lãng đánh bại Đại Viêm hoàng đế sau liền thay vào đó trở thành phương đông chính thống, vì lẽ đó Chúc Hoẳng Chủ cũng một cách tự nhiên sẽ hiệu trung Thẩm Lãng. Nhưng mà hắn không có cơ hội, cũng không có mặt mũi, hết thảy chỉ có thể đi chết.

Nhưng mà dù cho chết, Chúc Hoẳng Chủ cũng không muốn bị Thẩm Lãng từ phương đông sĩ đại phu giai tầng khai trừ đi ra ngoài.

Vì lẽ đó, Chúc Hoằng Chủ sau khi chết, Thẩm Lãng không có hạ chỉ cướp đoạt Chúc Hoằng Chủ công danh, nguyện ý thừa nhận hắn là đông phương Vương triều sĩ phu.

"Bệ hạ, ngài muốn muốn đi gặp ngài thần tử sao?" Chúc Hồng Tuyết run rẩy hỏi, hắn giấc mơ ngày này đã rất lâu.

Thẩm Lãng phát hiện, Tả Từ các chủ cũng không ở trong đại điện.

"Lão sư đi tìm ngài, hắn tuyệt không tin ngài đã chết rồi." Ninh Hàn công chúa nói: "Bởi vì ngài tại đi Viêm Kinh cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến trước, đã từng cùng hắn gặp mặt, đồng thời mật đàm qua, chính là lần này mật đàm, để hắn tràn ngập hy vọng, cũng cho chúng ta tràn ngập hy vọng. Vì lẽ đó này thời gian mười mấy năm, hắn khắp thế giới đi tìm ngài, tại Hắc ám đế quốc ở ngoài hết thảy trong phạm vi, hắn hầu như tìm khắp cả mỗi một nơi vị trí bí ẩn."

Chúc Hồng Tuyết kế tục hỏi: "Bệ hạ, muốn đi gặp thấy ngài thần tử sao? Gặp gỡ ngài mấy trăm ngàn con dân sao?"

Mạc Kinh vào triều là phi thường trang nghiêm, không chỉ hết thảy quan chức muốn dập đầu quỳ lạy, liền mấy trăm ngàn con dân cũng phải tại Đại Càn cung bên ngoài quỳ lạy.

Mấy chục năm như một ngày, vì lẽ đó này mấy trăm ngàn người may mắn còn sống sót, đối Thẩm Lãng trung thành cùng cuồng nhiệt, quả thực tới cực điểm.

Tả Từ chính là dùng loại này nghi thức cảm, liều mạng làm nổi bật Thẩm Lãng địa vị, gần như thần chỉ.

Lúc này quỳ lạy đã kết thúc, nhưng mà lên triều như trước đang tiếp tục, nhưng mà bên ngoài cung điện, mấy trăm ngàn con dân như trước không muốn rời đi, mà là tĩnh lặng đứng ở trên quảng trường, dường như muốn lắng nghe thánh huấn.

Cá nhân thần hóa, cá nhân sùng bái chủ nghĩa, tại phần lớn thời điểm hẳn là không chính xác, nhưng ở cái này tuyệt vọng thời khắc, lại có thể ngưng tụ lòng người.

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Ta sẽ đi thấy bọn họ, nhưng không phải hiện tại, ta muốn khôi phục nguyên lai khuôn mặt cùng vóc người sau, lại đi thấy bọn họ, miễn cho để bọn họ thất vọng."

"Vâng, bệ hạ." Chúc Hồng Tuyết nói: "Vậy lúc nào thì?"

Hắn đúng là không thể chờ đợi được nữa.

Thẩm Lãng nghĩ một hồi nói: "Chí ít sau ba ngày, bởi vì trong ba ngày này sẽ có một hồi vở kịch lớn, sẽ phi thường thú vị."

Khương Ly mật thư nói rồi, hắn tại Mạc Kinh lẻn vào một cái kẻ ngụy trang. Trong vòng ba ngày, Thẩm Lãng nếu không đem hắn bóc trần, Mạc Kinh thì có ngập đầu tai ương. (nơi này nói ba ngày, là chỉ Thẩm Lãng tiến vào Mạc Kinh sau trong vòng ba ngày)

Đây chính là Thẩm Lãng cùng Khương Ly lần thứ nhất đánh cờ.

Hơn nữa xem như là tại Thẩm Lãng sân nhà, nếu là tại đây bên ngoài mấy vạn dặm đều chiến thắng không được Khương Ly, vậy kế tiếp đấu tranh còn có hy vọng gì?

"Các ngươi mang ta đi một bí mật chỗ nghỉ ngơi, ta không gặp bất luận người nào." Thẩm Lãng nói: "Như quả không ngoài dự liệu mà nói, ngày hôm nay chạng vạng trước, vở kịch lớn liền muốn bắt đầu trình diễn.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Vâng, bệ hạ!"

Sau đó, Chúc Hồng Tuyết cùng Ninh Hàn mang theo Thẩm

Lãng đi tới đại kim tự tháp phía tây một cái kiến trúc rơi xuống, đồng thời ở trong này để ở.

"Bệ hạ, nguyên bản ngài cần phải ở tại trong hoàng cung, hay hoặc là trung tâm đại kim tự tháp bên trong." Chúc Hồng Tuyết nói: "Nhưng mà ngài không muốn nhắc tới trước lộ diện, vì lẽ đó không thể đi hoàng cung. Mà đại kim tự tháp chỉ có lão sư mới có thể mở ra, vì lẽ đó chỉ có thể trước hết để cho ngài ở nơi này, thỉnh bệ hạ thứ tội."

Thẩm Lãng nói: "Không sao cả!"

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Thẩm Mật công chúa liền tại nhà này xa cổ kiến trúc để ở.

Ninh Hàn công chúa dưới trướng nữ vũ sĩ lâm thời trở thành thị nữ, chăm sóc hai người sinh hoạt, vô số mỹ vị món ngon, vô số quần áo, vô số vật tư nước chảy như vậy đưa vào.

Mà Chúc Hồng Tuyết đường đường nguyên soái, thì trở thành thủ vệ giả, canh gác tại cửa lớn chỗ, không cho bất luận người nào ra vào.

...

Cao to cửa sổ bên trong, Thẩm Lãng cùng Ninh Hàn công chúa cùng tồn tại, nhìn phong cảnh phía ngoài.

"Thành phố này rất nguyên thủy cổ điển, không sánh được phương đông đế quốc cùng Thất Lạc đế quốc tinh xảo, thế nhưng là có một loại khác kinh tâm động phách mỹ lệ." Ninh Hàn công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Bọn họ lo liệu càng thêm thuần túy mỹ học quan điểm."

Ninh Hàn công chúa nói: "Bệ hạ, ngài trước bảo hôm nay chạng vạng trước, thì có một hồi vở kịch lớn liền muốn bắt đầu diễn?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, như quả không ngoài dự liệu mà nói, sẽ là như thế."

Ninh Hàn nói: "Nếu như diễn hỏng rồi đây?"

Thẩm Lãng nói: "Toàn bộ Mạc Kinh đều sẽ hủy diệt, nhân loại hy vọng cuối cùng địa phương triệt để không có."

Ninh Hàn công chúa nói: "Đây là ngài cùng Khương đại đế trước đấu tranh đánh cờ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, hơn nữa nơi này tính toán là của ta sân nhà, hắn tại ta sân nhà khiêu chiến ta."

Ninh Hàn công chúa nhìn trên trời thái dương, lúc này là giữa trưa sau, nhưng thái dương thoáng tây liếc.

Hai người tĩnh lặng chờ đợi.

"Thái dương hạ xuống thời điểm, nhất định sẽ phát sinh sao?" Ninh Hàn nói.

"Đúng." Thẩm Lãng nói: "Người kia, vẫn là tràn ngập nghi thức cảm. Ta đã dần dần hiểu rõ hắn, nhất định sẽ tại nắng chiều ngả về tây thời điểm mở ra vở kịch lớn, mở ra đánh cờ."

Thái dương dần dần tây nghiêng.

Tại vạn dặm cát vàng, tà dương vưu sự mỹ lệ.

Có vẻ lớn như vậy, như thế hồng, đẹp như vậy.

Nơi này cứ việc là sa mạc, nhưng mà không có Khương Ly đế quốc bao phủ, không có địa ngục tinh thể, không có đầy trời băng tuyết, không có ra lệnh mấy chục hơn trăm độ nhiệt độ thấp, vì lẽ đó nơi này như trước như là nhân loại tịnh thổ, quang minh địa phương.

Tà dương đã bắt đầu muốn rớt xuống đường chân trời.

Nhưng mà, Thẩm Lãng trong miệng cái kia vở kịch lớn, như trước không có trình diễn.

Toàn bộ Mạc Kinh, như trước không có bất kỳ biến hóa nào.

Bầu không khí có vẻ hơi có chút khẩn trương lên.

Phảng phất vì giảm chấn cái này không khí sốt sắng, Ninh Hàn công chúa bỗng nhiên nói: "Bệ hạ, ngươi phải làm tốt chuẩn bị tư tưởng, chờ lão sư ta lúc trở lại, sẽ thay ta hướng ngài cầu hôn."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc?

Cầu hôn? Duy trì trước hôn ước?

Duy trì Khương Ly cùng Ninh Nguyên Hiến định ra hôn ước? Để Thẩm Lãng nghênh thú Ninh Hàn?

Nhưng là, Khương Ly đều đã trở thành thế giới kẻ hủy diệt, cái này hôn ước còn tất yếu kế tục sao?

Tại thế giới này then chốt giai đoạn, ai còn nhớ được nhi nữ tình trường chút chuyện nhỏ này?

Ninh Hàn công chúa nói: "Cái này hôn ước không chỉ là phụ vương Ninh Nguyên Hiến cùng Khương Ly định ra đến, thậm chí khả năng dính đến cấp độ càng sâu thông gia."

Mà nhưng vào lúc này!

Chân trời tà dương, xuất hiện hai cái bóng đen!

Thẩm Lãng nói: "Đến, kinh thiên vở kịch lớn muốn mở ra."

Thẩm Lãng cùng Khương Ly lần thứ nhất đánh cờ, liền muốn chính thức bắt đầu rồi, nội tâm hắn tràn ngập kích động, thậm chí tràn ngập tất thắng chi tự tin.

...

Chú: Ta ăn một chút gì, tiếp đó gõ chữ, hạ một chương sẽ ở hơn mười hai điểm : giờ đổi mới! Xác thực rất khó tả, vé tháng tứ ta vài tờ, cho ta thêm chút mỡ đi, dập đầu bái tạ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 647: Thẩm Lãng Khương Ly Vương Chi Đánh Cờ!

Chương 647: Thẩm Lãng Khương Ly vương chi đánh cờ!

Trước mắt tình cảnh này xác thực tràn ngập nghi thức cảm.

Nắng chiều ngả về tây, hai cái điểm đen bỗng nhiên xuất hiện sắp đến hạ xuống ánh mặt trời ảnh thượng, nhìn qua thậm chí khá giống là lỗ đen đồng dạng.

Một lát sau, hai cái này điểm đen càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, hai bóng người cũng giống như càng lúc càng lớn.

Bất quá như trước thấy không rõ lắm khuôn mặt bọn họ, chỉ có thể nhìn thấy mơ hồ đường viền.

Ninh Hàn công chúa nói: "Bệ hạ, lão sư ta trở về, còn mang theo một người khác trở về."

Ánh mắt của nàng nhìn phía Thẩm Lãng, phảng phất tại hỏi thăm, ngài nói vở kịch lớn coi như là bắt đầu rồi sao?

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta cần phải đi tiếp bọn họ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Cho đến bây giờ, nơi này như trước chỉ có ngươi có thể đi vào sao?"

Ninh Hàn công chúa gật đầu nói: "Đúng, tại tất cả những người khác trong tầm nhìn, hoàn toàn không nhìn thấy chúng ta tòa này Mạc Kinh thành, chỉ có vô biên vô hạn vạn dặm cát vàng, dù cho lão sư cũng không ngoại lệ. Ngài muốn ta đi nghênh đón bọn họ sao? Nếu như đòi hỏi mà nói, ta hiện tại liền đi. Nếu như ngài không đáp ứng mà nói, ta sẽ chờ vài ngày sau lại đi."

Thẩm Lãng trầm mặc một lúc lâu, nói: "Hiện tại liền đi thôi."

Ninh Hàn công chúa nói: "Ngài xác định sao?"

Thẩm Lãng nói: "Ta xác định."

"Vâng." Ninh Hàn công chúa đi ra ngoài, sau đó cưỡi lên đặc thù vật cưỡi, hướng về phía tây bầu trời bay đi, đi nghênh đón Tả Từ cùng một cái khác xa lạ khách tới.

Rất nhanh nàng liền biến mất ở trong tầm mắt.

Sau đó, Thẩm Lãng vẫn nhìn chân trời.

Thái dương rất nhanh sẽ triệt để hạ xuống, màn đêm bắt đầu giáng lâm.

Nhưng mà cả tòa Mạc Kinh thành nhưng sáng lên, bởi vì thế cái to lớn mặt người thân rắn Vọng Thiên đồ đằng, thả ra ấm áp mà lại lượng thạc ánh sáng, rọi sáng toàn bộ thành bang.

Đây thực sự là hiếm thấy a, tia sáng này không có thái dương như thế chước người lóa mắt, thế nhưng là lại so mặt trăng càng thêm sáng sủa.

Cái này viễn cổ thành bang tại như thế xa xôi niên đại, liền giải quyết triệt để ban đêm chiếu sáng vấn đề.

Mà mạc kinh người bên trong thành như trước đang bận bịu công tác, huấn luyện. Mạc Kinh sinh hoạt là phi thường quy luật, hơn nữa nghiêm khắc.

Bọn nhỏ mỗi ngày thời gian học tập, buổi tối ngủ thời gian, đều triệt để quy định đến chết người chết. Đại nhân cũng không ngoại lệ, mỗi ngày mười một giờ đêm ngủ, không thể muộn một phút, cũng không thể sớm một phút.

Bất luận người nào đều không được ngoại lệ.

Lẽ ra loại này cứng nhắc sinh hoạt sẽ quá mức đơn điệu, nhưng mà tại loại này tuyệt vọng trong năm tháng, bị quy định tốt sinh hoạt, trái lại có lợi cho toàn bộ đoàn thể sinh tồn.

Có người quy định ngươi mỗi một tiếng đồng hồ phải làm gì, ngược lại là không dễ dàng ngơ ngơ ngác ngác. Cứ việc rất nhiều người làm công tác, việc làm khả năng đều là không có ý nghĩa, nhưng mà có chuyện làm so cái gì đều trọng yếu.

Thẩm Lãng đợi rất lâu rồi.

Bởi vì Ninh Hàn dẫn người đi vào Mạc Kinh, cần đi qua bách chuyển ngàn chiết không gian đường hầm, sai lầm một chút đều không vào được.

Vì lẽ đó vừa nãy xem ra thẳng tắp khoảng cách rất gần, nhưng muốn đi vào Mạc Kinh thành không gian bình phong là phi thường khó, vì lẽ đó đòi hỏi rất lâu thời gian.

Thẩm Lãng vẫn tĩnh lặng chờ đợi.

Con gái Thẩm Mật đã ngủ, hơn nữa còn phi thường thơm ngọt.

Chúc Hồng Tuyết đi tới Thẩm Lãng phía sau nói: "Bệ hạ, tiếp đó sẽ phát sinh cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Phi thường thú vị sự tình."

Chúc Hồng Tuyết nói: "Nguy hiểm không?"

Thẩm Lãng nói: "Không nguy hiểm, nhưng là phi thường lật đổ."

Chúc Hồng Tuyết trầm mặc chốc lát, nói: "Bệ hạ, ta sẽ vĩnh viễn đứng ở ngươi đây một bên."

Mà ngay tại lúc này.

Bỗng nhiên ba cái bóng đen liền đột nhiên xuất hiện tại trong tầm mắt, phảng phất từ bên ngoài hắc ám nhảy vào Mạc Kinh quang minh trong tầm mắt.

Dù cho tại khoảng cách này, cũng có thể thấy rất rõ ràng.

Ba người này phân biệt là Ninh Hàn công chúa, Tả Từ các chủ, còn có một người dĩ nhiên là ... Thẩm Lãng!

Không sai, chính là Thẩm Lãng, cùng trước dáng dấp trăm phần trăm phù hợp Thẩm Lãng.

Chúc Hồng Tuyết chỉ thấy một chút, nhất thời kinh ngạc đến ngây người, con mắt đột nhiên mở to, phảng phất hoàn toàn không dám tin tưởng nhìn trước mắt tình cảnh này.

Hắn nhìn một lúc cái kia Thẩm Lãng, vừa liếc nhìn bên cạnh Thẩm Lãng, ánh mắt rơi vào mê ly, cả người cũng giống như rơi vào mê man.

Nhưng mà rất nhanh, ánh mắt của hắn đều trở nên kiên định lên.

"Ta vẫn là câu nói kia, ta vĩnh viễn tin tưởng ngài." Chúc Hồng Tuyết nói.

Ninh Hàn, Tả Từ, còn có cái kia Thẩm Lãng hạ xuống tại Mạc Kinh trên quảng trường.

Chỉ chốc lát sau, toàn bộ Mạc Kinh sôi trào, vô số người như thủy triều tuôn ra.

Hết thảy văn vũ quan chức, hết thảy vũ sĩ, hết thảy người may mắn còn sống sót, ròng rã mấy trăm ngàn người anh dũng mà ra, hướng về Thẩm Lãng quỳ xuống dập đầu nói: "Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đại Càn đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Mấy trăm ngàn người cùng kêu lên hô to, âm thanh rung trời.

Hoàn toàn không có cách nào ngôn ngữ kích động cùng hưng phấn.

Này mấy trăm ngàn người lít nha lít nhít quỳ trên mặt đất, một lần lại vừa hô to, cuối cùng khóc không thành tiếng, nằm nhoài ngã xuống đất, không thể dậy được nữa.

Ròng rã hai mươi chín năm, toàn bộ Thiên Nhai Hải các cao tầng vô số lần nói cho bọn họ biết, Thẩm Lãng bệ hạ không có chết, Thẩm Lãng bệ hạ có một ngày sẽ đế giả trở về, đồng thời cứu vớt thế giới này, dẫn dắt tất cả mọi người chiến thắng Hắc ám đế quốc, đến vào lúc ấy tất cả mọi người là có thể trở lại cố thổ, đến vào lúc ấy toàn bộ thế giới sẽ khôi phục quang minh.

Lời nói dối lặp lại một vạn lần đều sẽ biến thành chân lý, huống chi Thẩm Lãng sáng tạo vô số kỳ tích, hơn nữa ở thế giới kịch biến trước, hắn xác thực đã chiến thắng Đại Viêm hoàng đế, trở thành phương đông chi chủ.

Hai mươi mấy năm, lời tương tự lặp lại mấy vạn lần.

Mấy trăm ngàn người mỗi ngày quỳ lạy, dường như thần chỉ đồng dạng. Bởi vì thân ở hắc ám cùng trong tuyệt vọng, vì lẽ đó nhất là khát vọng cứu tinh giáng lâm, vì lẽ đó Thẩm Lãng vầng sáng mỗi ngày ở trong lòng bọn họ đều ở tăng cường.

Loại này vầng sáng tăng cường hiệu quả, ròng rã kéo dài hai mươi mấy năm, vì lẽ đó Thẩm Lãng tại trong lòng bọn họ, đã sớm không phải người, mà là gần như thần, không gì không làm được, ký thác bọn họ hết thảy hy vọng cùng tín ngưỡng.

Biện pháp như thế đương nhiên không đúng, nhưng mà Tả Từ không có cách nào, dựa vào Thiên Nhai Hải các sức mạnh, vĩnh viễn không thể đánh bại Hắc ám đế quốc, hơn nữa mấu chốt nhất chính là ... Mạc Kinh viễn cổ đồ đằng năng lượng đã chống đỡ không được bao lâu.

Bây giờ Thẩm Lãng xuất hiện tại đây mấy trăm ngàn người trước mặt, thật sự phảng phất vạn cổ đêm trường, một luân mặt trời mọc.

Làm sao không kích động, làm sao không khóc không thành tiếng?

Dù cho Chúc Hồng Tuyết, thậm chí bao gồm Thẩm Lãng chính mình, đều chịu đến mãnh liệt cảm hóa, hoàn toàn sởn cả tóc gáy.

Mấy trăm ngàn người đem hết thảy sùng bái cùng hy vọng trút xuống mà ra, cỗ lực lượng tinh thần này quá mạnh mẽ, Thẩm Lãng thật sự có thể cảm giác được thiêu đốt.

Chúc Hồng Tuyết run rẩy nói: "Bệ hạ, này ... Đây chính là ngài không muốn lập tức khôi phục bộ mặt thật, thấy Mạc Kinh mấy trăm ngàn người nguyên nhân sao?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng thế."

Chúc Hồng Tuyết lập tức quỳ xuống, dập đầu nói: "Bệ hạ thánh minh, bệ hạ vạn tuế!"

Nếu như Thẩm Lãng trời vừa sáng liền khôi phục thật mặt, đi gặp Mạc Kinh mấy trăm ngàn người, như thế nhất định sẽ đồng dạng chịu đến mấy trăm ngàn người sùng bái, kính ngưỡng, hoan hô.

Nhưng mà ... Buổi tối, cái này giả Thẩm Lãng lại một lần nữa giáng lâm, hơn nữa là Tả Từ các chủ mang đến, cái kia sẽ xuất hiện hậu quả gì?

Mấy trăm ngàn người liền sẽ thấy hai cái Thẩm Lãng?

Điều này có ý vị gì? Trong đó nhất định có một người là giả, thậm chí hai người đều là giả.

Cái kia mấy trăm ngàn người tự tin liền triệt để đổ nát.

Bọn họ hiện tại đang đứng ở cuồng nhiệt nhất, nhưng cũng yếu ớt nhất thời khắc. Bởi vì Thẩm Lãng hết thảy vầng sáng, đều là Tả Từ các chủ bọn người thêm vào đi, Thẩm Lãng vẫn không có ở trước mặt những người này chứng minh chính mình.

Vì lẽ đó một khi đám người kia nội tâm sản sinh hoài nghi, trong kia tâm trên căn bản liền đổ nát, cũng lại rất khó cứu lại.

Nói một câu trực tiếp hơn mà nói, Mạc Kinh này mấy trăm ngàn người hiện tại đã có chút tương tự bệnh tâm thần trạng thái, hoàn toàn bị tẩy não, nằm ở tự mình trong ảo tưởng không muốn tỉnh lại.

Nếu như xuất hiện hai cái Thẩm Lãng, kia chính là trực tiếp đem giấc mơ của bọn họ xé nát.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng nếu là sớm xuất hiện tại mấy trăm ngàn người trước mặt, vậy hắn cùng Khương Ly này một hồi đánh cờ vẫn không có chân chính bắt đầu, cũng đã kết thúc, cũng đã thua.

Một cái tự tin đổ nát Mạc Kinh, lại không bất kỳ tác dụng gì.

Này một hồi lớn lao không gì sánh được gặp mặt, vẫn kéo dài mấy tiếng. Mạc Kinh mấy trăm ngàn người cúng bái cùng hoan hô, cũng kéo dài mấy tiếng.

Tất cả mọi người hoàn toàn không biết mệt mỏi hô ngô hoàng vạn tuế, hô Đại Càn đế quốc vạn tuế, hô Thẩm Lãng vạn tuế.

Mãi cho đến âm thanh khàn khàn, hí lên lực kiệt.

Mãi cho đến mười một giờ lúc!

Tả Từ các chủ, cũng chính là Đại Càn đế quốc lâm thời thủ tướng hạ lệnh, tất cả mọi người trở về phòng bên trong nghỉ ngơi, không được muộn một phút.

Ngày mai sáu giờ, đúng giờ tỉnh lại, kế tục tập trung vào mới một ngày làm việc cùng phấn đấu.

Tại vô số lưu luyến không rời ánh mắt, mấy trăm ngàn người như thủy triều rút đi, trở lại bên trong phòng của mình.

Đương nhiên, tối nay khẳng định là triệt để chưa chợp mắt, bởi vì kích động đến phảng phất huyết dịch đều muốn thiêu đốt sôi trào lên.

Mười một giờ.

Viễn cổ đồ đằng ánh sáng, đúng giờ tắt.

Toàn bộ Mạc Kinh thành rơi vào hắc ám.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Bệ hạ, tiếp xuống làm sao bây giờ?"

Thẩm Lãng nói: "Không nên gấp, ta nói rồi trò hay chẳng mấy chốc sẽ mở màn, hơn nữa còn là tại chúng ta sân nhà bắt đầu."

Lúc này, Thẩm Mật công chúa đã tỉnh lại, đang đứng ở trong bóng tối nhìn Thẩm Lãng, ôn nhu nói: "Bố, ta một lúc theo ngươi đi được không?"

Thẩm Lãng nói: "Không cần, ngươi liền ở nhà an tâm ngủ đi."

Thẩm Mật công chúa nói: "Ta cùng bố cùng nhau xuất hiện, có lẽ có dùng."

Thẩm Lãng nói: "Không cần bảo bối, ngày hôm nay này một hồi vở kịch lớn, không chỉ ở chỗ hai cái ta, công phu ở chỗ thơ bên ngoài. Còn nhớ hai mươi chín năm trước thời điểm sao?"

Thẩm Mật công chúa nói: "Nhớ tới, bên ngoài mặc kệ chuyện gì xảy ra, thiên đường của chúng ta trang viên như trước vui sướng bình tĩnh, phảng phất chuyện gì đều không có phát sinh."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, ngươi ngủ tiếp đi."

"Được." Thẩm Mật công chúa lại một lần nữa trở lại phòng của mình, bé ngoan chui vào trong chăn, bé ngoan nhắm mắt lại ngủ.

Mà Thẩm Lãng cùng Chúc Hồng Tuyết, như trước đứng bình tĩnh ở trong bóng tối chờ đợi.

Ước chừng qua nửa canh giờ, Ninh Hàn công chúa đi vào.

Nàng đầu tiên là trực tiếp mở miệng, nhưng mà rất nhanh lại thu về, thả thấp giọng nói: "Mời đi theo ta."

Bởi vì Thẩm Mật ở bên trong phòng ngủ, cho nên nàng bản năng im tiếng.

Phải nói Ninh Hàn công chúa thay đổi sao? Trước nàng lạnh lùng không gì sánh được, cơ hồ đem toàn bộ người trong thiên hạ cũng làm thành giun dế, liền đệ đệ ruột thịt của mình Ninh Chính chết sống đều không thèm để ý.

Bất quá lúc này nàng không có lại hô một tiếng bệ hạ, hơn nữa trực tiếp là mặt không hề cảm xúc.

Thẩm Lãng cùng Chúc Hồng Tuyết theo Ninh Hàn phía sau, cưỡi phi hành thú, hướng hoàng cung bay đi.

Trên không trung, Chúc Hồng Tuyết thấp giọng nói: "Ninh Hàn, ngươi phải nhớ kỹ lập trường của chính mình, chúng ta bên người cái này mới thật sự là Thẩm Lãng bệ hạ."

Ninh Hàn công chúa không có lên tiếng.

...

Chỉ chốc lát sau, Thẩm Lãng, Ninh Hàn, Chúc Hồng Tuyết ba người hạ xuống tại trong hoàng cung.

So sánh một phục chế Đại Càn cung, Thẩm Lãng không thể nào tưởng tượng được, Thiên Nhai Hải các đến tột cùng dùng bao nhiêu nhân lực vật lực, mới tại ngăn ngắn trong vòng mấy năm đem toàn bộ Đại Càn cung phục chế kiến xong rồi.

Nhưng mà Thẩm Lãng phi thường lý giải loại hành vi này, như trước là bởi vì nghi thức cảm.

Tại Nộ Triều thành thời điểm, Thẩm Lãng trở thành Đại Càn đế chủ, căn bản không có vương cung, không có triều đình, thậm chí ngay cả vào triều đều không cần. Nhưng mà không có ai hoài nghi địa vị của hắn, bởi vì hắn có không thể hoài nghi chính thống tính, không cần dùng hoàng cung để chứng minh chính mình.

Liền dường như những đỉnh cấp phú hào, căn bản không cần đái xa hoa đồng hồ nổi tiếng, cũng không cần xuyên hàng hiệu quần áo, chính mình làm sao thoải mái làm sao đến. Trái lại phổ thông người có tiền, trên căn bản đều cần hàng xa xỉ bồi.

Tả Từ vì duy trì tất cả mọi người tự tin, nhất định phải theo đuổi loại này nghi thức cảm, vì lẽ đó so sánh một xây dựng Đại Càn cung.

Trả giá lớn như vậy đánh đổi, chính là vì làm cho tất cả mọi người tin tưởng, sẽ có một ngày Thẩm Lãng nhất định sẽ trở về. Bằng không ngươi trực tiếp đáp cái lều vải, sau đó nói cho mấy trăm ngàn người nói, đây chính là Đại Càn vương cung, Thẩm Lãng có một ngày nhất định sẽ trở về, đại gia cũng không thể tin a.

Ban ngày Đại Càn cung, lít nha lít nhít mấy trăm văn vũ quan chức, mấy ngàn tên kim giáp vũ sĩ. Lúc này trời tối người yên, toàn bộ Đại Càn cung hầu như không có một bóng người.

Thẩm Lãng ba người đi vào đại điện bên trong.

Hầu như vừa đi vào, đại điện cánh cửa cũng đã bị đóng.

Trong đại điện như trước một vùng tăm tối, liền đèn đều không có thắp sáng!

Tả Từ các chủ đã hạ lệnh, một ngàn mét bên trong, không được có bất luận người nào tới gần.

Tuyệt đối không có thể để người ta biết bên trong phát sinh cái gì, càng không thể để Mạc Kinh người biết xuất hiện hai cái Thẩm Lãng, như vậy đối lòng người chính là long trời lở đất.

Hết thảy đều muốn đang bí mật tiến hành.

...

Thẩm Lãng ba người sau khi đi vào, Tả Từ các chủ nói: "Ngày mai lâm triều phải tiếp tục, bởi vì hoàng đế bệ hạ trở về, này một hồi lâm triều nhất định phải đúng giờ tiến hành, không thể trì hoãn một giây đồng hồ. Vì thế chúng ta chỉ có sáu tiếng thời gian, hai cái hoàng đế bệ hạ, nhất định phải đem giả cái kia tìm ra. Ngày mai nhất định không thể xảy ra chuyện gì, tối hôm nay phát sinh tất cả, cũng tuyệt đối không thể có bất kỳ tiết lộ, bằng không hậu quả khó mà lường được."

"Thiên hạ chỉ có thể có một cái hoàng đế, cái kia hoàng đế chính là Thẩm Lãng bệ hạ. Nhớ kỹ không phải Khương Lãng, mà là Thẩm Lãng!"

"Đại gia nghe rõ ràng sao?"

Tả Từ các chủ âm thanh cực kỳ kích động, cũng rất mệt mỏi.

Tất cả mọi người thấp giọng nói: "Nghe rõ ràng."

"Như thế châm lửa đi." Tả Từ khàn khàn nói.

Đại điện ánh nến nhen nhóm, rọi sáng hắc ám.

Toàn bộ đại điện bên trong, vẻn vẹn chỉ có mấy người.

Tả Từ, Chúc Hồng Tuyết, Ninh Hàn, Chúc Nhung, Chúc Hồng Bình, Chúc Nịnh, Trương Triệu, Thẩm Lãng, một cái khác giả Thẩm Lãng.

Lần này phân rõ thật giả Thẩm Lãng, trước tới tham gia quyết định người, không phải nói địa vị càng cao, liền có tư cách đến, chí ít lúc này đảm nhiệm Thượng thư đài phó tướng hai cái Thiên Nhai Hải các đại học sĩ liền không ở, bởi vì bọn họ không có cùng Thẩm Lãng tiếp xúc qua.

"Hai vị các hạ, thỉnh đứng ở ánh nến đến." Tả Từ khom lưng nói.

Thẩm Lãng cùng một cái khác Thẩm Lãng, phân biệt đứng ở ánh nến bên dưới, làm cho tất cả mọi người nhìn rõ ràng mặt.

Bảy người ánh mắt rơi vào hai khuôn mặt thượng.

Nếu như nói riêng về mặt cùng vóc người, thật sự rất dễ dàng nhận biết a.

Thẩm Lãng mặt thay đổi, vóc người cũng thay đổi. Mà một cái khác giả Thẩm Lãng, mặt cùng vóc người đều cùng trước Thẩm

Lãng giống nhau như đúc, đúng là thuộc về đốt thành tro đều biết cấp bậc.

Nếu như vẻn vẹn dựa vào tướng mạo cùng vóc người mà nói, Thẩm Lãng trực tiếp liền đào thải ra khỏi cục.

Tả Từ các chủ nói: "Hai vị Thẩm Lãng bệ hạ, có ít nhất một cái là giả. Bên trái này một cái là Chúc Hồng Tuyết mang đến, bên phải này một cái là ta mang đến. Chúc Hồng Tuyết là tại nguyên nước Việt cảnh nội huyền vũ thành phát hiện vị này Thẩm Lãng bệ hạ, mà ta là tại vạn dặm hoang mạc chi tây phát hiện cái kia một vị Thẩm Lãng bệ hạ."

"Hiện tại chỉ nhìn bên ngoài cùng vóc người, khí chất, tinh thần, ánh mắt, các ngươi tiến hành bước đầu ... Cảm giác kể rõ." Tả Từ các chủ dùng từ phi thường tinh chuẩn, dùng chính là cảm giác kể rõ, mà không phải phán đoán.

Chúc Hồng Tuyết nói thẳng: "Không nghi ngờ chút nào, bên trái vị này mới thật sự là Thẩm Lãng bệ hạ, cứ việc khuôn mặt hắn thay đổi, vóc người cũng thay đổi, nhưng mà hắn cùng hắc ám đại đế giao lưu, ta thấy rất rõ ràng, hắn làm sao tiêu diệt thượng cổ nhân loại Khương Thẩm quá trình, ta cũng thấy rất rõ ràng."

Tả Từ các chủ nói: "Chúc Nhung đại nhân, ngươi cùng Thẩm Lãng tiếp xúc là nhiều nhất, mời ngài nói một chút cái nhìn của ngươi."

Lâu không gặp Chúc Nhung, Thẩm Lãng gần như đã ba mươi mấy năm chưa từng thấy hắn, Thiên Việt thành chi chiến kết thúc, Chúc Nhung bị hạ ngục sau, trực tiếp liền bị lãng quên.

Ba mươi mấy năm không gặp, hắn thật sự già rồi, Thẩm Lãng phảng phất nhìn thấy một cái khác Chúc Hoằng Chủ, cứ việc này phụ tử tướng mạo cũng không giống nhau.

Chúc Nhung tiến lên vài bước, hướng về hai người khom mình hành lễ.

Tiếp theo cảm giác mình không đủ cung kính, trực tiếp quỳ xuống, nhưng không có quỳ hướng bất cứ người nào, mà là đối mặt hai người trung gian quỳ xuống.

"Đầu tiên, tội thần Chúc Nhung, khấu tạ bệ hạ thiên ân."

"Ngô hoàng, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Chúc Nhung câu nói này là phát ra từ phế phủ, bởi vì Thẩm Lãng năm đó đánh bại Đại Viêm hoàng đế sau, không có giết Chúc thị cả nhà, thậm chí cũng không có cướp đoạt Chúc thị công danh, bây giờ liền đại diện cho đông phương Vương triều như trước thừa nhận Chúc thị gia tộc sĩ đại phu thân phận, không có đem bọn họ trục xuất ra phương đông văn minh môn tường.

"Tiếp đó, tội thần muốn tới tinh tế phân biệt, thỉnh bệ hạ thứ tội." Chúc Nhung lại một lần nữa dập đầu, sau đó run run rẩy rẩy đứng dậy.

Hắn đi tới đến Thẩm Lãng trước mặt, tỉ mỉ xem con mắt của hắn, cảm thụ hơi thở của hắn, toàn bộ quá trình kéo dài mấy phút.

Đón lấy, hắn lại đi tới một cái khác Thẩm Lãng trước mặt, tỉ mỉ phân biệt, thời gian thoáng đoản một ít.

Sau đó, Chúc Nhung phân biệt xong xuôi, lại có vẻ càng thêm thống khổ.

"Tể tướng đại nhân, hạ quan ... Hạ quan ... Không cách nào nhận biết!"

Chúc Nhung nói không cách nào nhận biết, này kỳ thực đã là đối Thẩm Lãng lớn lao tín nhiệm, bởi vì Thẩm Lãng khuôn mặt cùng vóc người đều hoàn toàn thay đổi, hắn như trước nói không cách nào nhận biết.

Sau đó, Trương Triệu đến đây phân biệt.

"Tể tướng đại nhân, hạ quan ... Không biết nên nói như thế nào." Trương Triệu nói.

Tả Từ nói: "Có cái gì thì nói cái đó, nói năng thoải mái."

Trương Triệu nói: "Kỳ thực ta cùng Thẩm Lãng bệ hạ tiếp xúc đến phi thường ít ỏi, trên căn bản chỉ là khoảng cách xa xem qua hắn, vì lẽ đó chỉ là đối ánh mắt của hắn cùng mặt, vóc người ký ức phi thường sâu sắc. Vì lẽ đó bên phải vị này, cùng trong ký ức của ta Thẩm Lãng liền hoàn toàn giống nhau như đúc. Mà bên trái vị này, cảm giác không hề có một chút tương tự, thậm chí ... Liền cỗ kia tử khí chất đều không có."

Thẩm Lãng cái gì khí chất? Cỗ kia lười biếng, xem người trong thiên hạ đều là ngu ngốc khí chất.

Tả Từ nói: "Vì lẽ đó ngươi muốn nói, bên trái vị này Thẩm Lãng bệ hạ là giả, bên phải mới là có thật không?"

Trương Triệu nói: "Cũng không phải là như thế, bởi vì ta cảm thấy trải qua nhiều như vậy biến cố sau, Thẩm Lãng bệ hạ khí chất nhất định sẽ phát sinh biến hóa."

Tả Từ nói: "Vậy ngươi là chống đỡ bên trái vị này Thẩm Lãng bệ hạ mới là thật sự?"

Trương Triệu nói: "Nhưng là, Thẩm Lãng bệ hạ dường như thần nhân, hay là hắn là sẽ không thay đổi, mãi mãi cũng là cái kia phó khí chất, dù cho long trời lở đất, hắn cũng nguy nhưng bất động. Bởi vì hắn nói câu nào, thiên hạ không thù, không quên sơ tâm."

Đón lấy, Trương Triệu quỳ xuống nói: "Xin thứ cho hạ quan vô năng, không cách nào nhận biết vị nào mới thật sự là Thẩm Lãng bệ hạ."

Sau đó, Chúc Hồng Bình đến đây phân biệt, cũng thất bại.

Chúc Nịnh đến đây phân biệt, cũng thất bại.

Bất quá Thẩm Lãng đúng là nhiều liếc mắt nhìn Chúc Nịnh, vốn tưởng rằng nàng sẽ bất lão, như trước dường như thanh xuân đậu khấu. Nhưng nàng chung quy vẫn là biến hóa rất lớn, đã từ một cô thiếu nữ, đã biến thành một cái thành thục mỹ lệ trung niên nữ tử.

Khí chất của nàng phát sinh biến hóa rất lớn, nguyên bản Chúc Nịnh, bởi vì đọc nhiều sách vở, có vẻ ngạo mạn, tinh tướng. Cứ việc tại mọi thời khắc đều cố ý biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng trên thực tế vẫn là tràn ngập không cách nào ẩn giấu cảm giác ưu việt.

Mà lúc này Chúc Nịnh, đúng là như ngọc như vậy ôn hòa thanh nhã.

Chúc Nịnh nghiêm túc nhìn hai cái Thẩm Lãng.

"Ta cũng không phân biệt ra được đến." Chúc Nịnh nói.

Tả Từ các chủ nói: "Ninh Hàn, ngươi cảm thấy thế nào?"

Ninh Hàn công chúa nhìn Thẩm Lãng một lúc lâu, lại nhìn một cái khác Thẩm Lãng một lúc lâu nói: "Bên phải cái này cùng Thẩm Lãng bệ hạ đúng là giống nhau như đúc, hơn nữa còn có năm tháng lưu lại một chút xíu thần tích, mặc kệ là mặt thượng vết tích, vẫn là tinh thần thượng vết tích, đều phi thường chân thật."

Tả Từ nói: "Vậy ngươi cảm thấy bên phải vị này Thẩm Lãng bệ hạ là thật sự?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta không làm phán đoán."

Giai đoạn thứ nhất phân rõ kết thúc.

...

Tả Từ khom người nói: "Tiếp đó, thần cả gan, thỉnh hai vị bệ hạ lẫn nhau đối diện mấy phút!"

Này một hạng phân đoạn kỳ thực rất trâu bò, bởi vì chân thật Thẩm Lãng nắm giữ vô cùng cường đại lòng tự tin, hơn nữa dù sao cũng là đông phương nhân hoàng, mới có thể truớc khí thế thượng áp đảo giả Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng xoay người, giả Thẩm Lãng xoay người, hai người đối diện.

Lúc này, Thẩm Lãng chăm chú xem người này, đồng thời dùng X-quang quét hình.

Đầu tiên, người này thật cùng trước Thẩm Lãng giống nhau như đúc, liền khung xương đều cơ hồ là giống nhau như đúc.

Vẻ mặt, khí chất, ánh mắt, biểu hiện, khí thế ...

Hoàn toàn là trăm phần trăm Thẩm Lãng. Hơn nữa hắn không phải thượng cổ nhân loại, là chân chính nhân loại thân thể máu thịt.

Điều quan trọng nhất chính là ... Hắn không có bị đoạt xá.

Thẩm Lãng không có phát hiện hắn trong đầu có bất kỳ địa ngục tinh thể năng lượng khí tức.

Bây giờ liền quỷ dị, bây giờ liền thú vị.

Trước mắt cái này giả Thẩm Lãng đến tột cùng là ai?

Thẩm Lãng không khỏi nghĩ đến cái kia thế thân Kính Tử.

Kính Tử là dùng tính mạng cùng linh hồn tại diễn dịch Thẩm Lãng, lần thứ nhất công khai lộ diện thời điểm, cứ việc giống nhau như đúc, nhưng vẫn là tồn đang biểu diễn quá mức tình hình.

Mà lần thứ hai công khai lộ diện thời điểm, cũng chính là tại Càn Kinh, hoàn toàn là thành thạo điêu luyện, trực tiếp đem Nhâm tông chủ cùng Doanh Quảng đều hoàn toàn lừa dối.

Sự tiến bộ của hắn, hoàn toàn là kinh người.

Bây giờ liền thú vị?

Hắn đến tột cùng là ai? Có phải là Kính Tử? Lúc đó Thẩm Lãng đã hạ lệnh, để Hỏa thần giáo mang đi Kính Tử.

Bởi vì bắc cực kịch biến sau, Kính Tử cái này thế thân liền không thể sẽ ở phương đông thế giới, bởi vì hắn cùng Thẩm Lãng thực sự quá giống nhau như đúc.

Thẩm Lãng cùng hắn đối diện thời điểm, ánh mắt của hắn, tinh thần đều không có một chút nào sơ hở.

Khí thế thượng chút nào bộ lạc hạ phong.

Thật sự so Thẩm Lãng còn muốn Thẩm Lãng.

Hơn nữa ánh mắt của hắn nhìn phía Thẩm Lãng thời điểm, còn phảng phất dùng ánh mắt nói một câu.

"Ác ma, ta sẽ không cho âm mưu của ngươi thực hiện được."

Không phải dùng khẩu nói, mà là dùng ánh mắt, hơn nữa là đơn độc cùng Thẩm Lãng nói, không có để cho người khác biết đến ý tứ.

Cái cảm giác này rất kỳ quái, hắn đang chiến đấu, hắn nhất định phải bóc trần Thẩm Lãng âm mưu.

Phảng phất tại tinh thần của hắn nhận thức thượng, chính hắn mới là thật sự Thẩm Lãng, Thẩm Lãng là giả.

Mà chính là loại này tinh thần nhận thức, để khí thế của hắn hoàn toàn hạ xuống thế bất bại.

...

Chúc Hồng Tuyết nói: "Chân chính Thẩm Lãng bệ hạ, đã cảm ngộ phi thường cao thâm năng lượng, hắn đã từng tay trói gà không chặt dưới tình hình, thuấn sát Doanh Vô Minh, thả ra vòng xoáy năng lượng ..."

Nhưng mà, không không có chờ Chúc Hồng Tuyết lời nói xong.

Cái kia giả Thẩm Lãng trực tiếp ngẩng đầu, vung vẩy Long Chi Kiếm, thả ra vòng xoáy năng lượng.

Hình ảnh này cùng lúc đó Thẩm Lãng thuấn sát Doanh Vô Minh tình hình giống nhau như đúc.

Thượng cổ vương giới, long chi tâm, Long Chi Kiếm, hắn toàn bộ đều có. Một bộ đầy đủ, toàn bộ đầy đủ hết.

Mọi người đều biết, đám này thượng cổ trang bị là Thẩm Lãng tiêu chí.

Phản còn chân chính Thẩm Lãng, lúc này rỗng tuếch, cái gì trang bị đều không có.

Đương nhiên hắn có thể bỗng dưng thả ra vòng xoáy năng lượng, nhưng ngược lại sẽ càng thêm nhận người hoài nghi, ngươi mạnh mẽ như vậy, có phải là Khương Ly phái tới thế thân?

"Thẩm Lãng bệ hạ vật cưỡi Đại Siêu, tại bắc cực kịch biến trước rời đi Thẩm Lãng bệ hạ, trước về đến Nộ Triều thành, sau đó bị chúng ta mang tới Mạc Kinh." Chúc Hồng Tuyết nói: "Nói không chắc Đại Siêu làm phi hành thú, so với nhân loại càng thêm nhạy cảm, càng có trực giác."

Tả Từ gật gật đầu.

Chỉ chốc lát sau, một cái sóng siêu âm phi hành thú bị mang theo vào, chính là Thẩm Lãng vật cưỡi Đại Siêu.

Nó sau khi đi vào, đầu tiên là nhìn Thẩm Lãng một chút, sau đó lại nhìn bên phải cái kia giả Thẩm Lãng một chút.

Đón lấy, Đại Siêu bay thẳng đến bên phải cái kia giả Thẩm Lãng nhào tới, dùng to lớn đầu làm phiền hắn, phát sinh rên rỉ tiếng, mà nó mắt to còn vội vã mà nhìn bên trái Thẩm Lãng.

Bên phải giả Thẩm Lãng nhẹ nhàng xoa xoa Đại Siêu đầu lâu.

"Lão đầu, lâu không gặp, ngươi ... Cũng thay đổi." Giả Thẩm Lãng thở dài nói, âm thanh tràn ngập tình cảm vô hạn.

Liền Đại Siêu đều cảm thấy bên phải Thẩm Lãng là thật sự.

Cái kia giả Thẩm Lãng nhìn phía Thẩm Lãng, gằn từng chữ: "Ta nói rồi, ta tuyệt đối sẽ không để âm mưu của ngươi thực hiện được, ngươi đây cái kẻ ngụy trang."

Thẩm Lãng híp mắt lại.

Hắn lúc này cảm thấy cái trò chơi này, trở nên phi thường tốt vô cùng chơi lên.

Này một hồi đánh cờ, quá thú vị.

Cái này giả Thẩm Lãng, thật sự tại bất kỳ phương diện, đều so với hắn càng thật.

Tướng mạo vóc người đều là Thẩm Lãng dáng dấp, hơn nữa có long chi tâm, Long Chi Kiếm, thượng cổ vương giới, thậm chí Đại

Siêu đều nhận hắn.

Vì lẽ đó nhìn qua, Thẩm Lãng phảng phất triệt để muốn thua, nhưng mà ở trong mắt Thẩm Lãng, nhưng nhìn thấy càng sâu âm mưu, Khương Ly bố cục tuyệt đối hơn xa trước mắt trấn giả Thẩm Lãng ngần ấy. Nhớ kỹ đi một bước, xem hai bước, xem ba bước!

Thẩm Lãng ánh mắt từ giả Thẩm Lãng mặt dời, hướng về Tả Từ các chủ nói: "Chư vị, ta có một cái biện pháp, có thể trực tiếp phán đoán ra ai thật ai giả?"

Này vừa nói, tất cả mọi người đều nhìn phía hắn.

Thẩm Lãng cười nói: "Chư vị, cái khác hết thảy đều có thể là giả. Hơn nữa bắc cực kịch biến thời điểm, ta cũng mất đi long chi tâm, Long Chi Kiếm, thượng cổ vương giới. Nhưng mà có một chút là không thể giả mạo, kia chính là trí tuệ, chân chính Thẩm Lãng nắm giữ không gì sánh được trí tuệ, những khó hơn nữa tính toán số học nan đề, mấy trăm tên đại học sĩ dùng thời gian mấy năm đều hoàn bất thành số học nan đề, Thẩm Lãng chỉ cần trong nháy mắt liền hoàn thành."

Này vừa nói, tất cả mọi người gật đầu thừa nhận. Xác thực, cái khác có thể mô phỏng, chỉ có trí tuệ mô phỏng không ra.

Thẩm Lãng nói: "Tả Từ các chủ, ngài hẳn còn nhớ giữa chúng ta trò chuyện, tại tách ra thời điểm, ta cho ngài qua một đạo đề toán học, thế nhưng là không có cho đáp án. Cái kia đề toán học rất đơn giản, làm sao chứng minh 1 + 1 bằng 2? Đương nhiên nó diễn sinh thiên mệnh đề chính là, nhiệm một lớn hơn 2 số chẵn cũng có thể tả thành hai cái số nguyên tố chi cùng, đây là thiên cổ chưa giải chi đề, làm thế thân hắn không thể có cái này chỉ sẽ chứng minh ra đạo này đề."

"Vì lẽ đó, ai có thể mức độ lớn nhất giải ra cái đề mục này, liền chứng minh ai là thật sự Thẩm Lãng, đúng không?"

Tả Từ các chủ nghĩ một hồi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ lúc đó xác thực cùng ta tán gẫu qua chuyện này, chẳng lẽ năm đó cũng đã dự phòng cục diện hôm nay xuất hiện sao? Cái kia Thẩm Lãng bệ hạ thực sự là thần nhân a!"

Không sai, Thẩm Lãng nói chính là giả thuyết Goldbach, hiện đại Trái Đất đỉnh cao nan đề!

...

Chú: Xin lỗi, chậm hai mươi mấy phút! Bái cầu vé tháng chống đỡ nha, ta đem hết toàn lực, tả đến càng thêm đặc sắc!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 648: Hoàn Toàn Thắng Lợi! Nắm Giữ Thần Lực Lượng Lượng

Chương 648: Hoàn toàn thắng lợi! Nắm giữ thần lực lượng lượng

Tả Từ hướng về Chúc Nịnh cùng Ninh Hàn công chúa hỏi: "Thẩm Lãng bệ hạ ra cái đề mục này, các ngươi nhìn hiểu sao? Nghe hiểu được sao?"

Giả thuyết Goldbach, vì để cho hắn nghe nhiều nên thuộc, vì lẽ đó tại quảng đại dân chúng trung lưu truyền trở thành 1 + 1.

Trên thực tế, nó là: Tuỳ ý một lớn hơn 2 số chẵn cũng có thể tả thành hai cái số nguyên tố chi tổng .

Hiện nay trên Trái Đất, đề thi này như trước khó giải, rất thẳng thắn rất nhiều người đều nói hắn là toán học vương miện thượng bảo thạch, thế giới cận đại tam đại toán học nan đề một trong.

Ròng rã hai trăm năm, vẻn vẹn chỉ là chứng minh một phần nhỏ, như trước không có mở ra.

Nước ta nhà toán học Hoa La Canh tiên sinh về nước sau, liền bắt đầu chủ trì nghiên cứu suy đoán này, sau có trọng đại thành quả, Vương Nguyên, Phan Thừa Động, Trần Cảnh Nhuận tiên sinh trước sau đạt được nhất định tiến triển, phân biệt chứng minh 3 + 4, 2 + 5, 1 + 5, 1 + 2 vân vân.

Không sai, cho tới bây giờ liên quan với Goldbach suy đoán tiến triển liền ngần ấy. Hơn nữa tại đã biết mấy chục năm, phảng phất hoàn toàn không nhìn thấy mở ra hy vọng.

Ròng rã hai trăm năm qua, vô số nhà toán học tre già măng mọc, nhưng mà thành quả có thể được xưng là là nhỏ bé không đáng kể. Vì lẽ đó, hắn đúng là thế giới cấp chung cực toán học nan đề.

Năm đó Thẩm Lãng muốn đi Bắc phạt Viêm Kinh trước cùng Tả Từ các chủ tiến hành phi thường thâm nhập trò chuyện, lúc đó mặc kệ là Tả Từ, vẫn là Cương Nhất, hay hoặc là là Thẩm Lãng liền đối tương lai đã phi thường bi quan.

Mà Tả Từ Thiên Nhai Hải các khai phá vạn dặm hoang mạc lớn di tích, rất có khả năng là thế giới kịch biến sau, duy nhất có thể người may mắn còn sống sót loại căn cứ.

Như thế tương lai kẻ địch có thể hay không để một cái giả Thẩm Lãng đến vạn dặm hoang mạc lớn thượng cổ di tích, trực tiếp đánh cắp cao nhất quyền lãnh đạo đây?

Cho nên năm đó Thẩm Lãng cũng đã mai phục một cái phi thường tuyệt diệu ám hiệu, kia chính là giả thuyết Goldbach.

Liên quan với suy đoán này, đã biết chứng minh nội dung phi thường ít ỏi, cũng chỉ có mười mấy cái mà thôi.

Hơn nữa chứng minh ra đến mỗi một cái, đều phi thường không giống nhau.

Cho nên lúc đó Thẩm Lãng giao cho Tả Từ các chủ, cũng chỉ có $1+3$, $1+4$, $1+5$ nội dung, chỉ có thiếu mất $1+2$.

Này bảo đảm Tả Từ các chủ có thể sáng tỏ lĩnh ngộ được đề thi này, hơn nữa cũng có thể xem hiểu cái này chứng minh quá trình.

Hơn nữa tại sau đó, Thẩm Lãng liền tại trí não bên trong triệt để xóa đi tới 1 + 2 chứng minh quá trình, cái này cũng là Trần Cảnh Nhuận tiên sinh mấy chục năm thành quả, cũng là giả thuyết Goldbach suy đoán hiện nay lớn nhất thành quả.

Đương nhiên, tại 2013 năm thời điểm lại Paris cao đẳng trường sư phạm học viện nghiên cứu viên Harald Helfgott phát biểu hai thiên luận văn, tuyên bố triệt để chứng minh giả thuyết Goldbach yếu.

Cái gọi là giả thuyết Goldbach yếu chính là: Bất luận cái nào lớn hơn 7 số lẻ đều có thể bị biểu thị thành ba cái kỳ số nguyên tố tổng.

Nó vẻn vẹn chỉ là giả thuyết Goldbach diễn sinh đề, vì lẽ đó khoảng cách toàn bộ suy đoán bị chứng minh, còn phi thường xa xôi.

Vì lẽ đó, làm sao chứng minh 1 + 2, chính là ba mươi năm trước Thẩm Lãng lưu lại một cái móc.

Mà cái này móc, liền có thể chứng minh thân phận của Thẩm Lãng.

Bởi vì việc này chứng minh nội dung, Thẩm Lãng tại trí não đều xóa đi tới, ngược lại tả vào Đại Kiếp Minh Vương đã biết bộ phận tinh thần trong ký ức.

Vì lẽ đó hiện nay trừ ra Thẩm Lãng ở ngoài, không có ai biết 1 + 2 chứng minh quá trình.

Tả Từ các chủ nói: "Năm đó Thẩm Lãng bệ hạ xác thực đã nói với ta nếu như vậy, hắn nói cho ta 1 + 3, 1 + 4, 1 + 5 làm sao chứng minh, nhưng không có nói cho ta 1 + 2 làm sao chứng minh, này quả thật có thể chứng minh Thẩm Lãng bệ thân phận của hạ."

"Cái khác cũng có thể mô phỏng, chỉ có trí tuệ không thể mô phỏng. Hai vị các hạ thỉnh cầu tay chứng minh suy đoán này, chân chính Thẩm Lãng bệ hạ trí tuệ là độc nhất vô nhị, vì lẽ đó ai chứng minh đến càng nhiều, ai chính là chân chính Thẩm Lãng bệ hạ."

Tả Từ sau khi nói xong, nhìn phía mọi người nói: "Cái biện pháp này, đại gia đồng ý không?"

"Đồng ý!"

"Đồng ý!"

Thẩm Lãng cùng giả Thẩm Lãng, đều phân biệt đồng ý.

Sau đó, hai cái Thẩm Lãng đều ngồi xuống, cầm giấy bút, bắt đầu tiến hành giả thuyết Goldbach chứng minh.

Thẩm Lãng múa bút thành văn.

Bởi vì hắn tin chắc, năm đó đem những bí mật này ẩn giấu ở Đại Kiếp Minh Vương tinh thần trong ký ức, Khương Ly liền không đụng tới.

Thượng Cổ Minh Vương là Khương Ly tinh thần hệ lão sư, chính là bởi vì sự tồn tại của nó, làm cho Khương Ly linh hồn tại thời gian rất lâu bên trong cũng không dám thức tỉnh, mãi cho đến bắc cực sau, tiến vào hắn lãnh địa, ủng có vô cùng vô tận địa ngục tinh thể năng lượng, Khương Ly linh hồn mới chính thức thức tỉnh.

Thẩm Lãng tả đến cực kỳ nhanh.

Ròng rã chừng nửa canh giờ, hắn viết mấy chục trang.

Không chỉ đem 1 + 3, 1 + 4, 1 + 5, 1 + 2 chờ chứng minh quá trình viết đi ra, còn đem 1 + 7, 5 + 5, 3 + 15 vân vân Ý nhà toán học, Liên Xô nhà toán học chờ hết thảy thành quả, toàn bộ viết đi ra.

Không cần lo lắng xem không hiểu, Tả Từ, Ninh Hàn, Chúc

Nịnh ba người mặc dù không cách nào giải đáp cái vấn đề này, nhưng xem hiểu vẫn không có vấn đề.

Mà bên kia giả Thẩm Lãng cũng tả đến rất nhanh, tả đến không ít.

Đương nhiên điều quan trọng nhất, chính là $1+2$, đây là Thẩm Lãng lúc đó trực tiếp từ trí não triệt để cắt bỏ đi nội dung.

Thậm chí cảm thấy còn chưa đủ, Thẩm Lãng đem giả thuyết Goldbach yếu chứng minh quá trình cũng toàn bộ viết đi ra.

Cuối cùng, hoàn toàn là hậu một chồng dày.

Chẳng qua vì hắn tả đến khá nhanh, giả Thẩm Lãng tả đến tương đối chậm, vì lẽ đó hai người gần như cùng lúc đó hoàn thành.

Sau đó, Tả Từ cung kính mà lấy đi hai người đáp án, kể cả Ninh Hàn công chúa, Chúc Nịnh đồng thời đọc.

Để tỏ lòng đầy đủ cung kính, ba người đều là ngồi xổm đọc.

Ở đây cũng chỉ có ba người này có thể xem hiểu, hơn nữa nhìn quá trình còn phi thường chậm, bởi vì này là phi thường gian nan, hầu như mỗi một bước đều cần đại lượng toán học trình độ tài năng xem hiểu, tài năng xác định có chính xác không.

Một tiếng đồng hồ đi qua.

Hai giờ đi qua.

Ba tiếng đi qua.

Toàn bộ trong quá trình, thật giả Thẩm Lãng hai người đều có vẻ phi thường bình tĩnh.

Chỉ cần có một người bị chứng minh là thật sự, cái kia một cái khác chính là giả, sẽ có ngập đầu tai ương.

Ròng rã ba giờ rưỡi.

Tả Từ ba người rốt cuộc hoàn toàn xem xong, liền phảng phất chịu đến một lần triệt để số học gột rửa đồng dạng.

"Nhìn mà than thở, nhìn mà than thở."

"Toán học sự ảo diệu, quả thực dường như vô tận vũ trụ, để người mê muội, rồi lại tràn ngập sợ hãi, thâm nhập trong đó, phảng phất cảm thấy bốn phía hết thảy đều không có ý nghĩa, chỉ có toán học vĩnh hằng."

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại kết quả đi ra chứ?"

Hắn ba mươi năm trước mai phục móc, bây giờ rốt cuộc muốn tạo tác dụng.

Cái kia bị hắn từ trí não cắt bỏ 1 + 2 chứng minh quá trình, sẽ trở thành là quyết định mấu chốt thắng bại, cái này giả Thẩm Lãng, coi như chịu đến Khương Ly giáo dục cùng tinh thần truyền, cũng tuyệt đối không thể biết bộ phận này then chốt nội dung.

Tả Từ các chủ nhìn phía Thẩm Lãng nói: "Nhưng kết quả nhưng như thế để người tuyệt vọng, hai vị giải đáp giống nhau như đúc, thậm chí chứng minh bước đi, cũng giống nhau như đúc, này ... Đây rốt cuộc phát sinh cái gì?"

Này vừa nói, Thẩm Lãng nhất thời tê cả da đầu.

Này ... Sao có thể có chuyện đó?

Hoàn toàn không thể a!

1 + 2 chứng minh quá trình, Thẩm Lãng đã từ trí não cắt bỏ rơi mất, đồng thời tiến hành mấy tầng mã hóa, bỏ vào Đại Kiếp Minh Vương truyền thừa tinh thần không gian truyền thừa, Khương Ly

là không thể biết đến.

Nếu như cái này giả Thẩm Lãng là Kính Tử mà nói, cái kia thì càng thêm không thể biết rồi. Bởi vì Thẩm Lãng liền không có cùng hắn tán gẫu qua giả thuyết Goldbach.

Tả Từ cũng không thể biết, hắn vẻn vẹn chỉ là biết rồi $1+3$, $1+4$ cùng $1+5$ chứng minh quá trình.

Này ... Này đến tột cùng phát sinh cái gì?

Cái này $1+2$ chứng minh nội dung, rõ ràng chỉ có Thẩm Lãng một người mới hiểu được tuyệt mật.

Vì sao giả Thẩm Lãng cũng sẽ biết, hơn nữa hắn chứng minh quá trình vẫn cùng Thẩm Lãng giống nhau như đúc?

Gặp quỷ sao? Đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Trước mắt cái này giả Thẩm Lãng như thế trâu bò sao? Liền Thẩm Lãng tuyệt chiêu đều thành thạo điêu luyện tiếp xuống.

Lúc này dù cho Thẩm Lãng đều muốn hoài nghi, chẳng lẽ có người nhân bản vật này?

Không, không thể.

Người nhân bản chỉ là gen tương đồng, không cách nào nhân bản ký ức.

Trong này khẳng định là một cái nào đó phân đoạn xảy ra vấn đề, nhất định là!

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới đến Khương Ly người này, hắn tại xem như là về thiên phú cũng là phi thường kinh người, tỷ như Sa Man tộc thượng cổ lăng tích lối vào, chính là một cái siêu cấp khó đề toán học, cần muốn tiến hành mấy ngàn ức thứ giải toán. Căng quân coi như là đại tài, cũng không thể giải đáp đi ra, càng không thể tiến vào cái kia thượng cổ di tích.

Nhưng mà, Khương Ly nhưng đem đáp án trực tiếp tả ở trên vách tường. Còn có Khương Ly lưu lại cái kia Thượng cổ long hạp, cũng là dính đến một cái phi thường phức tạp toán học giải toán.

Khương Ly số học thiên phú vì sao cao như thế?

Vẻn vẹn là bởi vì nắm giữ cấp cao long chi cảm ngộ sao?

Vẫn có những nguyên nhân khác? Tỷ như Khương Hiết cũng là hiện đại Trái Đất xuyên qua?

Hay hoặc là là những nguyên nhân khác, càng sâu sắc thêm hơn cấp độ nguyên nhân? Tỷ như vị kia hỗn độn tiên tri nguyên nhân?

Thẩm Lãng nhất thời cảm thấy càng thú vị lên, cục diện càng quỷ dị hơn khó lường.

"Giả thuyết Goldbach, ta cũng chứng minh đi ra rất nhiều, đặc biệt là then chốt 1 + 2 nội dung." Giả Thẩm Lãng nói: "Ta cảm thấy hiện tại kết quả đã hết sức rõ ràng, trước mắt người này chính là hắc ám đại đế phái tới khôi lỗi, nếu không đem hắn bắt, hậu hoạn vô cùng. Thế giới này chỉ có thể có một cái Thẩm Lãng, Đại Càn đế quốc cũng chỉ có thể có một cái hoàng đế, không phải sao? Khoảng cách đại triều hội, cũng chỉ có hai giờ."

Giả Thẩm Lãng câu nói này nói tới mọi người khẽ run lên.

Đúng đấy, khoảng cách đại triều hội cũng chỉ có hai giờ.

Đại triều hội nhất định không thể chậm lại, Thẩm Lãng bệ hạ nhất định phải xuất hiện tại triều sẽ bên trên.

Hơn nữa ngày mai đại triều hội hết sức then chốt, bởi vì Thẩm Lãng còn chưa bao giờ chính thức đăng cơ qua. Hắn lúc đó đánh bại Đại Viêm hoàng đế sau, cũng xưa nay đều không có chính thức vào triều, vì lẽ đó Đại Càn đế quốc là không có chân chính hoàng đế.

Mà bây giờ vạn mã hý vang lừng, vạn cổ đêm trường, ngày mai Thẩm Lãng muốn tiếp thu mấy trăm ngàn may mắn còn sống sót con dân làm lễ, coi như là chân chính đăng cơ là hoàng.

Hơn nữa giả Thẩm Lãng còn có một cái ý tại ngôn ngoại, một cái khác Thẩm Lãng trưởng thành này tấm mặt, này tấm vóc người, làm sao xuất hiện tại mấy trăm ngàn con dân trước mặt?

Thời gian liền muốn không kịp, nhất định phải đem cái kia giả Thẩm Lãng loại bỏ đi ra.

Tại đây một hồi thật giả Thẩm Lãng đấu tranh, Thẩm Lãng là rõ ràng rơi xuống hạ phong.

Không có long chi tâm, Long Chi Kiếm, thượng cổ vương giới, tướng mạo thay đổi, vóc người thay đổi, Đại Siêu không tiếp thu, hơn nữa liền ngay cả độc nhất vô nhị giả thuyết Goldbach cũng không có bảo vệ, đối phương cũng nắm giữ.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại nghĩ đến một hồi lâu.

Tả Từ các chủ nói: "Vị này các hạ, nếu như ngươi có biện pháp chứng minh mà nói, nhất định phải nắm chặt, cũng chỉ có hai giờ. Đại triều hội nhất định phải đúng hạn tiến hành, nếu như này trong vòng hai canh giờ ngài như như trước không thể chứng minh thân phận mình, hậu quả kia liền phi thường không thể tưởng tượng nổi."

Hiện tại hầu như tất cả chứng cứ đều nghiêng về giả Thẩm Lãng, đều ở chứng minh hắn là thật sự.

Nói cách khác trong vòng hai canh giờ Thẩm Lãng còn không cách nào chứng minh lời của mình, vậy này cái giả Thẩm Lãng liền muốn xuất hiện tại đại triều hội thượng, tiếp thu mấy trăm ngàn người cúng bái dập đầu, chính thức đăng cơ là hoàng.

Mà một khi giả Thẩm Lãng đăng cơ, cái kia ... Hậu quả hầu như là không thể cứu vãn.

Đến vào lúc ấy, hắn liền nắm giữ nơi này cao nhất quyền lực, một khi hắn hạ lệnh bắt giữ Thẩm Lãng, thậm chí chém giết Thẩm Lãng, Thiên Nhai Hải các mọi người, lại làm phải đi con đường nào?

Thẩm Lãng nói: "Còn có cuối cùng một cái biện pháp."

Tả Từ các chủ nói: "Mời nói."

Thẩm Lãng nói: "Long chi cảm ngộ."

Nếu như Khương Hiết thái tử cũng là xuyên việt giả, hay hoặc là hắn không phải xuyên việt giả, bởi vì cấp độ càng sâu nguyên nhân, làm cho Khương Ly cũng biết giả thuyết Goldbach toàn bộ chứng minh nội dung, làm cho Thẩm Lãng then chốt vũ khí mất đi hiệu lực.

Nhưng mà là một cái thế thân, giả Thẩm Lãng là tuyệt đối không thể hoàn thành long chi cảm ngộ.

Trước mắt trên thế giới này, cần phải chỉ có hai người nắm giữ long chi cảm ngộ, một cái là Khương Ly, một cái chính là Thẩm Lãng.

Hơn nữa loại này long chi cảm ngộ là không thể dạy, cái khác người thứ ba cũng không cách nào học tập.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng long chi cảm ngộ tuyệt đối là độc nhất vô nhị.

Nhưng hiện tại có một cái phiền phức, không có ai có thể chứng minh Thẩm Lãng long chi cảm ngộ.

Chuyện này thực sự là quá cao cấp, chỉ có Khương Ly cùng Thẩm Lãng hai nhân tài hiểu.

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía Ninh Hàn công chúa nói: "Cái này to lớn kim tự tháp khống chế hạt nhân, các ngươi không có bất kỳ người nào có thể mở ra, hoặc là đóng thật sao? Liền ngay cả ngươi cũng không ngoại lệ?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Đúng, chúng ta chỉ có thể bị động tiếp thu cái này thượng cổ di tích bên trong tất cả, không cách nào tiến hành bất kỳ khống chế."

Thẩm Lãng nói: "Cái gọi là long chi cảm ngộ, chính là dị giới năng lượng văn minh phương thức biểu đạt. Vì lẽ đó cái này di tích viễn cổ hết thảy trung tâm kiểm soát không lưu, đều là dùng khác loại văn tự, mọi người chúng ta đều chưa có tiếp xúc qua văn tự. Thế giới này trừ ra hắc ám đại đế ở ngoài, chỉ có ta cùng Đại Viêm đế quốc hoàng đế nắm giữ loại này năng lượng văn minh vấn đề, nắm giữ long chi cảm ngộ, mà Đại Viêm hoàng đế đã chết rồi. Cái kia giả Thẩm Lãng không thể nắm giữ long chi cảm ngộ, đúng không?"

Tả Từ các chủ nói: "Ta biết long chi cảm ngộ danh tự này, là Cương Nhất nói với ta. Nhưng mà này đã vượt qua phạm vi năng lực của ta, chúng ta không có bất kỳ người nào có thể nhận biết long chi cảm ngộ thật giả."

Thẩm Lãng nói: "Vô cùng đơn giản, chỉ cần đi vào Mạc Kinh cái này đại kim tự tháp bên trong, bên trong nhất định sẽ có một cái năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu. Hai người chúng ta dùng long chi cảm ngộ đồng thời viết một cái long tự, nếu như là giả Thẩm Lãng, liền nhất định sẽ thất bại."

"Đây là cái gì nguyên lý?" Chúc Nhung không nhịn được hỏi.

Chúc Nịnh nói: "Bởi vì việc này Mạc Kinh là xa di tích cổ văn minh, sinh ra vào hai lần đại niết diệt trước, mà vào lúc ấy văn tự và văn minh là hoàn toàn khác nhau, là cao cấp hơn văn minh phương thức biểu đạt. Thượng cổ Thất Lạc đế quốc kế thừa chính là loại này văn minh, nhưng mà cũng phi thường không trọn vẹn. Vì lẽ đó cái gọi là long chi cảm ngộ, chính là Mạc Kinh di tích viễn cổ cùng hàng chữ mà thôi."

Ninh Hàn công chúa nói: "Còn có một chút, năm đó đệ nhất Song Long quyết chiến, Thẩm Lãng bệ hạ thua, biến mất rồi hơn nửa năm. Lại một lần nữa lúc đi ra, hắn rồng phát sinh niết bàn, đây cũng là long chi cảm ngộ tăng lên."

Tả Từ các chủ nói: "Vì lẽ đó, chư vị nguyện ý dùng chúng ta không biết long chi cảm ngộ, để chứng minh hai vị thật giả sao?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Long chi cảm ngộ cấp bậc không đủ, khẳng định liền không cách nào khống chế cái này di tích viễn cổ năng lượng hạt nhân. Vì lẽ đó ta thống nhất cái biện pháp này, nhưng mà ta nhất định phải thuyết minh một điểm. Khả năng thật sự Thẩm Lãng bệ hạ, coi như thả ra long chi cảm ngộ, cũng chưa chắc có thể có được cái này Mạc Kinh đại kim tự tháp quyền khống chế."

Tả Từ các chủ nói: "Nói cách khác, giả Thẩm Lãng nhất định không cách nào bắt được Mạc Kinh đại kim tự tháp quyền khống chế. Thật sự không hẳn có thể có được, mà một khi hắn được, hắn chứng minh hắn nhất định là thật sự?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Là như thế."

Tả Từ các chủ nói: "Vậy ta đồng ý."

"Ta đồng ý!"

"Ta đồng ý!"

Giả Thẩm Lãng trước sau nhìn chằm chằm Thẩm Lãng, đầy đủ sau một lúc lâu, hắn lộ ra kỳ quái nụ cười nói: "Ta cũng đồng ý."

Tả Từ nói: "Toàn bộ đồng ý, đi tới đại kim tự tháp."

...

Sau đó, đoàn người rời đi hoàng cung, đi tới Mạc Kinh chân chính cấm địa, to lớn kim tự tháp, cũng là toàn bộ Mạc Kinh trung tâm kiểm soát không lưu, mặt người thân rắn Vọng Thiên viễn cổ đồ đằng, liền tại này kim tự tháp đỉnh.

Vì lẽ đó, cái này to lớn kim tự tháp là toàn bộ Mạc Kinh mạch máu sở tại.

"Này đại kim tự tháp nguyên bản là không có môn, nhưng mà vì ngăn cản người tiến vào, chúng ta thêm vào một cánh cửa." Tả Từ các chủ nói: "Hơn nữa cánh cửa này chỉ có ta cùng Ninh Hàn hai người đồng thời mới có thể mở ra."

Tả Từ các chủ theo lên dấu tay, Ninh Hàn công chúa theo lên bên phải dấu tay.

Sau đó, từng người chuyển động một nửa mật mã.

"Ầm ầm ầm ..." Mạc Kinh cái này rộng rãi như núi đại kim tự tháp bị mở ra.

Phía trên này Vọng Thiên đồ đằng pho tượng, chính là toàn bộ Mạc Kinh trung tâm năng lượng, liên quan đến đến toàn bộ Mạc Kinh sống còn.

Không gian chồng chất, tinh thần ảo cảnh vân vân tất cả, đều là dựa vào này đồ đằng pho tượng. Không có cái này Vọng Thiên đồ đằng pho tượng, Mạc Kinh liền không cách nào ẩn giấu, cũng không cách nào khóa lại hiện hữu sinh cơ.

Tiến vào đại kim tự tháp bên trong.

Bên trong là vô cùng trống trải to lớn đại điện, mấy trăm mét cao, mấy trăm ngàn mét vuông chi đại.

Bất luận người nào tiến vào kim tự tháp đại điện sau, đều sẽ cảm giác được không gì sánh được nhỏ bé.

Thẩm Lãng biết, thượng cổ di tích bất kỳ kim tự tháp, đều là chứa đựng năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu, không có ngoại lệ.

Amazon quốc gia là như thế, Hỏa Viêm thành di tích viễn cổ cũng là như thế, thậm chí nó càng thêm trâu bò, trực tiếp liền xây ở dung nham chi hải mặt trên.

Bất quá này vẫn là Thẩm Lãng lần thứ nhất nhìn thấy viễn cổ kim tự tháp trung tâm kiểm soát không lưu, hoàn toàn khác nhau.

Không nhìn thấy kim loại hydro cự cầu, cũng không nhìn thấy năng lượng hạt nhân.

Cũng chỉ là có một mặt tường bình phong, óng ánh long lanh tường bình phong, có vẻ phi thường huyền diệu, rồi lại hết sức quen thuộc.

Thẩm Lãng đang tiến hành long chi cảm ngộ thời điểm, phảng phất cảm nhận được tương tự.

Nếu như không có đoán sai, cái này tường bình phong chính là toàn bộ kim tự tháp trung tâm kiểm soát không lưu.

Cùng Amazon quốc gia kim tự tháp không giống nhau, cùng Thất Lạc đế quốc kim tự tháp trung tâm kiểm soát không lưu cũng không giống nhau, nó căn bản không có che giấu mình, mà là quang minh chính đại đặt ở đại điện bên trong.

Dựa theo Thẩm Lãng suy đoán, muốn có được hắn quyền khống chế vô cùng đơn giản.

Viết vài chữ là được rồi.

Bởi vì không giống long chi cảm ngộ, viết ra chữ cảnh giới là hoàn toàn khác nhau.

Không cách nào mô phỏng!

Tả Từ các chủ nói: "Ta mặc dù không biết tiếp đó sẽ phát sinh cái gì, nhưng ... Toàn bộ thiên hạ chỉ có thể có một cái Thẩm Lãng bệ hạ, Đại Càn đế quốc cũng chỉ có thể có một cái hoàng đế. Hai vị xin bắt đầu đi, ai đi tới?"

Thẩm Lãng nói: "Ta đi tới."

Tả Từ các chủ nói: "Cần muốn chúng ta lảng tránh sao?"

"Không cần." Thẩm Lãng nói: "Long chi cảm ngộ, không cách nào mô phỏng, không cách nào sao chép."

Sau đó, Thẩm Lãng ngưng tụ hết thảy lực lượng tinh thần, viết ra một chữ.

Rồng!

Trung giai long chi cảm ngộ rồng.

Không phải mặt bằng, mà là lập thể ba chiều, hơn nữa không ngừng biến ảo Vạn Thiên.

Hắn dùng 50% lực lượng tinh thần, mới không gì sánh được khó khăn viết xong một chữ này.

Thực sự là quá khó rồi!

Bởi vì, đây cơ hồ là miêu tả toàn bộ năng lượng lịch sử, năng lượng diễn biến, năng lượng phương trình.

Luận số liệu lượng mà nói, kinh người chi đại.

Năm đó kim tự tháp đỉnh mười ba cái đại hiền sư, dùng cuối cùng sinh mệnh đánh đổi, mới viết ra trung giai long tự, để Thẩm Lãng hoàn thành cảm ngộ.

Chúc Nịnh cùng Ninh Hàn công chúa chỉ liếc mắt nhìn, liền lập tức trầm luân tiến vào.

Ninh Hàn cũng còn tốt, Chúc Nịnh một tiếng kêu thảm, trong đầu trong nháy mắt nổ tung, trống rỗng, trực tiếp ngất đi.

Tinh thần của nàng lực quá yếu, căn bản là không có cách tiếp thu lớn như vậy tin tức lượng.

Mà Ninh Hàn công chúa chỉ nhìn một nửa, cũng thống khổ nhắm mắt lại, bởi vì nàng cái gì đều không thấy, liền phảng phất mù mắt một nửa.

Ròng rã mười phút.

Thẩm Lãng dùng hơn nửa lực lượng tinh thần, dùng hết thảy trí tuệ, hết thảy cảm ngộ, hoàn thành cái này dị giới văn minh long tự viết.

Sau đó trực tiếp khắc họa tiến vào kim tự tháp trung tâm kiểm soát không lưu tường bình phong thượng.

"Ngươi đã thu được đồ đằng quyền hạn." Một luồng thanh âm hùng hậu trực tiếp vang lên.

Nhất thời tất cả mọi người run lên, không dám tin tưởng nhìn phía Thẩm Lãng, trong đó bao quát cái kia giả Thẩm Lãng, vẻ mặt của hắn phảng phất càng thêm lật đổ. Nắm giữ mặt người thân rắn Vọng Thiên đồ đằng quyền hạn? Điều này có ý vị gì? Chẳng phải là nắm giữ thần lực lượng lượng như vậy?

Tả Từ các chủ nói: "Các hạ, giờ đến phiên ngươi."

Cái kia giả Thẩm Lãng mặt co quắp một trận, ánh mắt trước sau chết nhìn chòng chọc Thẩm Lãng, thở hồng hộc.

Đầy đủ sau một lúc lâu, hắn giơ lên Long Chi Kiếm, cũng cố gắng viết long tự.

Hắn phi thường liều mạng, phi thường nỗ lực.

Nhưng mà, liền một phần mười đều không có viết xong.

"Ầm!"

Phía trước tường bình phong đột nhiên thả ra một tia sáng trắng, trực tiếp đem giả Thẩm Lãng thân thể bắn ra ngoài.

Dường như rơm rạ đồng dạng, mãnh rơi xuống.

"Phù ..." Một ngụm máu tươi phun ra, giả Thẩm Lãng coi như có thượng cổ vương giới bảo vệ, cũng như trước thoi thóp.

Hắn dụng hết toàn lực muốn ngồi lên, đưa tay chỉ về Thẩm Lãng, muốn mở miệng nói một câu.

Nhưng mà, căn bản không nói ra được.

"Phù ..." Đột nhiên lại thổ một ngụm máu tươi.

Vị này giả Thẩm Lãng, trực tiếp ngất đi, sinh tử chưa biết.

...

Trước mắt kết quả này, đã hết sức rõ ràng.

Tả Từ các chủ dẫn dắt tất cả mọi người, chỉnh tề quỳ xuống dập đầu nói: "Thần tham kiến bệ hạ, ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Mà lúc này Thẩm Lãng, mới chính thức sử dụng trở mặt thuật.

Tại trước mặt mọi người, cũng ở cái này tường bình phong trước, một tấc một tấc, biến trở về chính mình dáng dấp ban đầu.

Cái kia đệ nhất thiên hạ mỹ nam tử Thẩm Lãng lại trở về.

Cái kia chỉ có một mét tám nhiều, thu vào trói buộc gà lực lượng, so nữ nhân xinh đẹp hơn, tràn ngập kẻ cặn bã mùi vị Thẩm Lãng lại trở về.

Lần này, tất cả mọi người cảm thấy thuận mắt hơn nhiều.

Thẩm Lãng bệ hạ liền thích hợp dáng dấp kia, trước cái kia hình tượng quá anh minh uy vũ, không thích ứng.

Tả Từ các chủ nói: "Thần khấu thỉnh bệ hạ, ngày mai buổi sáng chính thức đăng cơ là hoàng! Ngày mai buổi chiều, nghênh thú Ninh Hàn công chúa, cử hành đại hôn, sớm ngày sinh ra lồng sắt."

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía giả Thẩm Lãng.

Hắn đến tột cùng là ai? Có phải là Kính Tử?

Này một hồi cùng Khương Ly đánh cờ, lẽ nào liền như thế kết thúc rồi à?

Liền như thế thắng?

...

Chú: Bị nhiễm viêm tai giữa, thật khó chịu, xế chiều đi bệnh viện nhìn. Ta ăn một chút gì, hạ một chương tranh thủ tại hơn mười hai điểm : giờ viết ra, ngày mai còn muốn đi xa nhà, có vé tháng huynh đệ, thỉnh ngàn vạn ban cho bánh ngọt, cho ngài cúc cung rồi!

—

Ngày 13/05, Harald Helfgott của École Normale ở Paris Supériure đã đăng một bằng chứng của một trong những vấn đề mở lâu đời nhất trong lý thuyết số. Đó là Giả thuyết Goldbach về ba số nguyên tố (sau đây tạm gọi là Giả thuyết Goldbach tam nguyên - The ternary Goldbach conjecture), giống như rất nhiều bài toán trong lý thuyết số, rất dễ dàng để phát biểu và để hiểu nhưng rất khó để chứng minh. Giả thuyết như sau:

Tất cả các số lẻ lớn hơn 5 có thể biểu diễn thành tổng của ba số nguyên tố. (Số nguyên tố là số nguyên lớn hơn 1 và không có ước nào khác ngoà bản thân nó và số 1.) Ví dụ, $7 = 2 + 2 + 3$ và $91 = 7 + 41 + 43$.

Giả thuyết Goldbach tam nguyên đôi khi được gọi là giả thuyết Goldbach yếu. Giả thuyết Goldbach mạnh được phát biểu như sau:

Tất cả các số chẵn lớn hơn 2 có thể biểu diễn thành tổng của hai số nguyên tố.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 649: Thẩm Lãng Đăng Cơ Là Hoàng! Nghênh Thú Ninh Hàn!

Chương 649: Thẩm Lãng đăng cơ là hoàng! Nghênh thú Ninh Hàn!

Nhìn thấy rốt cuộc bụi bậm lắng xuống, Chúc Hồng Tuyết thật dài thở phào nhẹ nhõm hạ xuống.

Tả Từ trực tiếp quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, thần có tội, suýt chút nữa gây thành hoạ lớn ngập trời, thỉnh bệ hạ giáng tội."

Thẩm Lãng nói: "Hắn mặc dù là giả, nhưng cũng là ... Quá rõ ràng rồi. Mặc kệ phương nào diện đều so với ta càng thêm chân thật, nhưng coi như như thế, các ngươi tại sâu trong nội tâm vẫn tin tưởng ta."

Điểm này đúng là thật sự, tại đây một hồi thật giả Thẩm Lãng đánh cờ, vừa bắt đầu Thẩm Lãng kỳ thực toàn diện rơi xuống hạ phong, mặc kệ phương nào diện chứng cứ đều gây bất lợi cho hắn.

Nhưng tất cả mọi người vẫn tại cho Thẩm Lãng cơ hội, vẫn muốn tìm lý do để hắn chứng minh chính mình, tìm tới giả Thẩm Lãng chứng cứ.

Đúng như cùng Thẩm Lãng từng nói, nội tâm bọn họ nơi sâu xa càng muốn Thẩm Lãng là thật sự, hay là đây là một loại trực giác.

"Từ nay về sau, cái này đại kim tự tháp chính là tuyệt đối cấm địa, trừ ra bệ hạ ở ngoài, bất luận người nào không được đi vào." Tả Từ nói: "Cánh cửa này chúng ta là dùng nơi này ngạc mộng thạch trang bị xây dựng mà thành, thỉnh bệ hạ bố trí lại mật mã, bố trí lại chưởng ấn."

Thẩm Lãng cũng không có khách khí, mà là đi thẳng tới cánh cửa lớn này nơi, bố trí lại mật mã cùng dấu tay.

Từ nay về sau, chỉ có hắn một người có thể ra vào.

"Đem hắn giam cầm lên, đồng thời tiến hành cứu trị, tuyệt đối không nên chết rồi." Thẩm Lãng chỉ vào giả Thẩm Lãng nói.

"Phải!"

Rời đi đại kim tự tháp, Thẩm Lãng bọn người trở lại Đại Càn cung điện nội.

"Tả Từ đại nhân, ngươi là ở nơi nào tìm tới cái này giả Thẩm Lãng?"

Tả Từ nói: "Liền tại vạn dặm hoang mạc lớn biên giới, hắn từ phía tây mà tới."

Từ phía tây mà đến? Vạn dặm hoang mạc lớn đã tính toán là phi thường phía tây, còn muốn hướng về tây? Đó là nơi nào?

Đây là một cái vòng tròn tinh cầu, từ phương đông đế quốc vẫn hướng về đông, sẽ đến Tây Luân đế quốc, Tây Luân đế quốc lại vẫn hướng về đông, chính là một ẩn số.

Mà lúc đó Hỏa thần giáo từ Tây Luân đế quốc rút đi thời điểm, chính là vẫn hướng về đông, đi tới hoàn toàn nơi chưa biết.

Phương đông đế quốc phía tây là Tây Vực các nước, Tây Vực các nước phía tây là vạn dặm hoang mạc lớn.

Nói cách khác từ viên tinh cầu này trên địa lý, vạn dặm hoang mạc lớn phía tây cùng Tây Luân đế quốc kỳ thực đã tương đối gần, trung gian hay là liền cách không biết địa phương.

Dựa theo cái này con đường quỹ tích, cái kia giả Thẩm Lãng phảng phất là từ cái kia không biết địa phương mà đến.

"Nói thật sự, dù cho đến hiện tại, thần cũng không tìm được hắn bất kỳ sơ hở." Tả Từ thở dài nói: "Mặc kệ từ người nào phương diện, người nào góc độ, hắn đều hoàn toàn cùng Thẩm Lãng bệ hạ giống nhau như đúc, còn có trước hết thảy ký ức chuyện cũ, dù cho là chỉ có ngươi ta trong đó biết đến sự tình, tỷ như ta mang theo ngài rời đi Càn Kinh, đi tới Đại Kiếp cung. Ta phi thường mịt mờ thăm dò, kết quả hắn cũng chính xác đáp lại. Hoặc là nói ta gặp được hắn đầu tiên nhìn, thật sự liền không có sản sinh hoài nghi."

Đừng nói Tả Từ, liền ngay cả Thẩm Lãng chính mình cũng không nhìn ra có bất kỳ sơ hở. Thật sự, người này mặc kệ là ánh mắt, khung xương, khí chất thật cùng Thẩm Lãng hoàn toàn tương tự.

Phỏng chừng cũng chỉ có Thẩm Lãng thê tử nhi nữ có thể phân biệt ra được, bởi vì Yêu Yêu bảo bối đã từng đã dạy Thẩm Mật liên quan với người thân trong đó tình cảm cộng hưởng, tinh thần cảm ứng, đây là một loại phi thường huyền đồ vật, không thể dự đoán.

"Bệ hạ, còn có một tin tức xấu." Tả Từ các chủ nói.

Thẩm Lãng nói: "Có phải là Khương Ly đế quốc hắc ám sức mạnh, đã bắt đầu lan tràn?"

"Thánh minh không quá mức bệ hạ." Tả Từ nói: "Hắc ám Khương đại đế là thông qua đặc thù phương thức hấp thụ tâm trái đất năng lượng, đồng thời xây dựng địa ngục tinh thể mái vòm lồng năng lượng. Loại này địa ngục tham châm xây dựng tới chỗ nào, địa ngục tinh thể lồng năng lượng xây dựng tới chỗ nào, sự thống trị của hắn lực liền tới chỗ nào."

Đúng là như thế, vì lẽ đó Thẩm Lãng xưa nay đều chưa hề nghĩ tới tại gừng đế quốc bên trong phát triển thế lực, dù cho ở trong đó có rất nhiều người là tâm hướng cho hắn, Thiên Nam thành Hắc Thủy đài đề đốc, còn có dưới trướng hắn một ngàn người, từ trước tới nay chưa từng gặp qua Thẩm Lãng, nhưng mà biết được thế giới chân tướng sau, liền tre già măng mọc là Thẩm Lãng mà chết.

Vì lẽ đó nhìn qua, Thẩm Lãng chỉ cần có thể chứng minh chính mình, yết thanh chân tướng, liền có thể một lần nữa được gừng đế quốc vạn dân hiệu trung.

Nhưng không phải như vậy, bởi vì toàn bộ gừng đế quốc đã hoàn toàn nắm giữ tại Khương Ly dưới trướng thượng cổ nhân loại trong tay. Chỉ cần tại lồng năng lượng bên trong, đều là hắn tuyệt đối sân nhà, tại phạm vi này bên trong, hắn gần như thần, là tuyệt đối vô địch.

Năm đó tại bắc cực, hắn chỉ là nắm giữ toàn bộ bắc cực sức mạnh mà thôi, cũng đã cường đại đến vô biên vô hạn, liền Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng loại này cấp bậc nhân vật, bị hắn chỉ một thoáng, liền trực tiếp biến thành tro bụi.

Bây giờ hắn hầu như đã thống trị hơn một nửa cái tinh cầu, cái kia thì càng thêm vô địch rồi.

Nguyên bản Khương Ly đối toàn bộ thế giới tâm trái đất nuốt chửng nhanh chóng, rồi lại cẩn thận, trên căn bản là không lãng phí bất kỳ một điểm năng lượng, cũng không là phi thường vội vã mở rộng.

Bởi vì trong này dính đến một cái vấn đề thăng bằng.

Xây dựng lồng năng lượng là đòi hỏi trả giá năng lượng, duy trì lồng năng lượng bên trong sinh thái, cũng là đòi hỏi năng lượng. Vì lẽ đó một khi xây dựng một cái mái vòm thành thị, nhất định phải thu hoạch lỗi lớn tại trả giá.

Mà vạn dặm hoang mạc lớn này 1. 3 ức km2 khu vực, đã xem như là chết qua một lần địa phương, nơi này lòng đất năng lượng vốn là đối lập khô cạn, ở đây nuốt chửng năng lượng có chút cái được không đủ bù đắp cái mất.

Khương Ly cùng với đem địa ngục tham châm cứu nhập nơi này lòng đất nuốt chửng năng lượng, còn không bằng trực tiếp đi hải lý xây dựng mái vòm thành thị, đem địa ngục tham châm cứu vào biển để nơi sâu xa.

"Trước, Hắc ám đế quốc tuy rằng không ngừng phái người đến đây trinh trắc Mạc Kinh, nhưng mà cũng không có quy mô lớn tiến công ý tứ, mà lần này ta phát hiện, Hắc ám đế quốc đối vòng vây của chúng ta, đã bắt đầu rồi." Tả Từ nói: "Phương bắc một cái một cái to lớn tham châm, đang đâm tới sa mạc lòng đất. Mà địa ngục tham châm đến mức, chính là địa ngục tinh thể bao phủ địa phương, chính là Khương Ly triển khai thần lực địa phương."

Rất hiển nhiên là Thẩm Lãng xuất hiện, làm cho Khương Ly gia tốc đối Mạc Kinh hủy diệt bước chân.

"Chúng ta Thiên Nhai Hải các phát hiện cái này di tích viễn cổ thời điểm, được rất nhiều viễn cổ vũ khí, đặc biệt là tại huyết thống lột xác, sinh mệnh cải tạo thượng, hoàn toàn là tăng nhanh như gió." Tả Từ các chủ nói: "Vì lẽ đó Thiên Nhai Hải các dưới trướng hết thảy vũ sĩ, vũ lực đều chiếm được kinh người tăng lên. Nhưng mà có một chút, nơi này hết thảy viễn cổ vũ khí, chúng ta đều không thể dùng, cũng không thể kích hoạt, bởi vì không có quyền hạn."

Ninh Hàn nói: "Hết thảy chúng ta mới không gì sánh được khát vọng Thẩm Lãng bệ hạ trở về, chúng ta tin tưởng ngài sẽ nắm giữ cái quyền này hạn."

Thẩm Lãng nghĩ một hồi nói: "Ta nhất định phải lại một lần nữa đi đại kim tự tháp bên trong."

"Phải!" Tả Từ nói.

Ninh Hàn công chúa nói: "Bệ hạ không nên quên, sau một tiếng đại triều hội, ngài muốn chính thức đăng cơ xưng đế. Ta biết ngài hay là không hy vọng, nhưng này phi thường trọng yếu."

.. ... .

Thẩm Lãng lại một lần nữa tiến vào đại kim tự tháp bên trong.

Lần này đã không cần viết long tự, bởi vì hắn đã khởi động quyền hạn, hắn chỉ cần trực tiếp đi vào tường bình phong bên trong. Cái này tường bình phong chỉ là một cái đặc thù năng lượng quang ảnh, không phải tính thực chất tồn khi chiếm được.

Tiến vào tường bình phong quang ảnh bên trong, Thẩm Lãng phảng phất tiến vào một cái huyền diệu không gian bên trong.

"Hoan nghênh quang lâm, tôn kính trung giai quan chỉ huy." Thẩm Lãng trong lỗ tai vang lên âm thanh.

Đây không phải là người thanh, càng như là một loại năng lượng sinh mệnh. Nàng nói tới rất rõ ràng, trung giai quan chỉ huy.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, thả ra hết thảy tinh thần, tiến vào long chi cảm ngộ cảnh giới.

Thật thoải mái a.

Trong nháy mắt, vô cùng vô tận lực lượng tinh thần, cuồn cuộn không ngừng tiến vào đầu óc của hắn bên trong, trước tiêu hao lập tức được bổ sung.

"Xin hỏi ta có những quyền hạn?" Thẩm Lãng hỏi.

"Ngài dùng trung giai quyền hạn." Năng lượng sinh mệnh nói: "Tòa thành bang này trung tâm kiểm soát không lưu, tổng cộng có 19999 cái quyền hạn, ngài nắm giữ trong đó 19900 cái quyền hạn."

Này nghe vào rất kinh người a, làm trung giai quan chỉ huy, dĩ nhiên chỉ còn dư lại 99 cái quyền hạn không thể nắm giữ.

Nhưng mà Thẩm Lãng biết, hết thảy chiến lược cấp quyền hạn, chính là mặt sau cái kia mấy cái.

Thẩm Lãng nói: "Ta có thể tiến hành rồng chi tầm nhìn? Thị sát toàn bộ vạn dặm hoang mạc lớn sao?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Chúng ta quyền hạn vẻn vẹn chỉ là tại thứ chín thành bang, tổng cộng 130 vạn km2. Đương nhiên bây giờ còn lại hết thảy thành bang cũng đã hủy diệt, vì lẽ đó tự động thu được trinh trắc toàn bộ đế quốc lĩnh vực quyền hạn, nhưng mà đòi hỏi tiêu hao nhất định năng lượng, xin hỏi có hay không kế tục?"

Thẩm Lãng nói: "Kế tục."

"Vâng, tiến vào rồng chi tầm nhìn." Năng lượng sinh mệnh nói.

Trong nháy mắt, Thẩm Lãng hình ảnh trước mắt triệt để biến hóa, nó phảng phất đã biến thành một cái bay lượn ở trên trời cự long, có thể nhìn thấy toàn bộ vạn dặm hoang mạc lớn.

Đương nhiên Thẩm Lãng biết, tất cả những thứ này đều là thông qua Vọng Thiên đồ đằng cái kia hai con mắt thực hiện.

Nhưng mà cái cảm giác này quá kỳ diệu, Thẩm Lãng tinh thần liền phảng phất phi tại trên chín tầng trời, quan sát toàn bộ vạn dặm hoang mạc lớn.

Bất quá đáng tiếc chính là, cũng không có quá nhiều không giống nhau cảnh sắc, chính là vô hạn lặp lại, mênh mông vô bờ sa mạc, không hề có một chút điểm sinh mệnh dấu hiệu.

Toàn bộ vạn dặm hoang mạc lớn, 1. 3 ức km2, đều đã từng là một cái mạnh mẽ viễn cổ đế quốc, nhưng tại thượng lần trước đại niết diệt hủy diệt.

Vì lẽ đó , tương đương với nói nó trải qua hai lần hủy diệt kỷ nguyên.

Mà cái này may mắn còn sống sót Mạc Kinh, được gọi là thứ chín thành bang, tổng cộng có 130 vạn km2. Đương nhiên phần lớn đều bị trở thành phế tích, bây giờ diện tích không vượt qua 3 vạn bình thường cây số.

Nhưng thật sự rất không dễ dàng, không biết nó là dựa vào cái gì, chống đỡ tới hôm nay mà không có hủy diệt, cái khác thành bang đã sớm tại năm mươi năm trước liền biến thành tro bụi.

Thẩm Lãng tầm nhìn vẫn hướng về bắc, vẫn hướng về bắc!

Hướng về bắc một vạn dặm, hai vạn dặm ...

Sau đó hắn nhìn thấy rồi!

Khiếp sợ không gì sánh nổi một màn.

Không gì sánh được địa ngục tham châm, so trên thế giới ngọn núi cao nhất còn cao hơn, thô cự không gì sánh được, hơn nữa nó phảng phất là hoạt, cuối có thật nhiều quỷ dị nhúc nhích xúc trảo.

"Phù!"

"Phù!"

Một cái một cái kinh thiên địa ngục tham châm, đâm vào vạn dặm hoang mạc lớn bên trong.

Đâm vào sau, tham châm bán kính mấy mười km bên trong tất cả, đều phát sinh ra biến hóa.

Vạn dặm hoang mạc nguyên bản hoàng màu đỏ, trong nháy mắt đã biến thành quỷ dị màu xanh lam. Toàn bộ mặt đất bị triệt để đóng băng, dù cho nơi này là sa mạc, đã không có cái gì lượng nước.

Kinh người không khí lạnh lẽo kéo tới, sau đó trên trời bắt đầu tuyết bay.

Khương Ly đế quốc đang thông qua phương thức này, không ngừng đi về phía nam lan tràn. Hắn không phải tại bao vây ma tinh, mà là muốn trực tiếp xây dựng ra một cái địa ngục tinh thể con đường.

Tình cảnh này, thật sự như là World of Warcraft bên trong, vong linh bộ tộc lan tràn, vừa giống như là tinh tế tranh bá bên trong trùng tộc lan tràn, nhưng mà không có ác tâm như vậy, có vẻ phi thường duy mỹ.

Khương Ly đối với tinh thể lan tràn đến địa phương, thế giới biến thành màu xanh lam, bầu trời tuyết bay, nhiệt độ chợt giảm xuống, có vẻ phi thường duy mỹ.

Thẩm Lãng thật nhanh tính toán, Khương Ly địa ngục tinh thể tuyến đầu khoảng cách Mạc Kinh còn có khoảng hai vạn dặm, nhưng mà dựa theo cái này lan tràn tốc độ, hắn địa ngục tinh thể sức mạnh nhiều nhất ba tháng liền có thể đến Mạc Kinh, nó hầu như lấy mỗi ngày 200 dặm tốc độ tại lan tràn.

Hơn nữa này mỗi một cái tham châm xuống, liền mang ý nghĩa một cái pháo đài, liền mang ý nghĩa Khương Ly ma trảo có thể chạm tới nơi nào, hắn có thể thần lực liền ở nơi nào triển khai, có thể thuyên chuyển sức mạnh vô cùng vô tận.

Thẩm Lãng hỏi: "Một khi kẻ địch ma trảo lan tràn đến Mạc Kinh, lấy năng lượng của chúng ta, có mấy phần cơ hội thắng?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Linh."

Thẩm Lãng kinh ngạc nói: "Như thế tuyệt đối?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Đế quốc thổ địa hạ năng lượng, đã toàn bộ tiêu hao hết, thứ chín thành bang, 130 vạn km2 cũng vẻn vẹn chi còn lại 39,000 km2, những thổ địa này năng lượng cơ hội thắng, chỉ có thể miễn cưỡng duy trì thứ chín thành bang phế tích vận chuyển. Mà kẻ địch nắm giữ gần như nửa cái thế giới, sắp tới hai trăm triệu km2 thổ địa năng lượng, ước chừng là chúng ta gấp một vạn lần, vì lẽ đó không hề thắng lợi khả năng."

Câu nói này tin tức lượng lớn vô cùng.

Thẩm Lãng nói: "Thỉnh đối thứ chín thành bang vận chuyển phương thức tiến hành phân tích."

Một lát sau, Thẩm Lãng nhìn thấy Mạc Kinh vận chuyển nguyên lý.

Thật sự tốt ... Quen thuộc a.

Đơn thuần từ bản vẽ trên nguyên lý, hầu như cùng Khương Ly đế quốc mái vòm thành thị giống nhau như đúc.

Cái này to lớn kim tự tháp, sánh vai núi còn cao hơn, nhưng lộ ở bên ngoài dường như một điểm nhỏ của tảng băng chìm, nó dưới đất bộ phận càng sâu, trực tiếp đâm vào lòng đất nơi sâu xa, vô số năng lượng xúc trảo, trực tiếp thâm nhập tâm trái đất bên trong.

Tòa này kim tự tháp cũng đang nuốt chửng tâm trái đất, lòng đất năng lượng.

Cùng Khương Ly giống như đế quốc tà ác, như thế tiêu hao tinh cầu sinh cơ.

Chẳng trách này vạn dặm hoang mạc lớn bị chết như thế triệt để, bởi vì hết thảy sinh cơ, hết thảy năng lượng, đều bị thôn phệ đến sạch sành sanh, trở thành tuyệt đối tử vong vùng cấm.

Mà cái này Mạc Kinh, cũng là viễn cổ đế quốc thứ chín thành bang, cũng coi như là tại kéo dài hơi tàn.

Khương Ly đế quốc thành thị vận chuyển, hay là chính là tham chiếu cái này viễn cổ đế quốc, chỉ chẳng qua vì hắn năng lượng chủ thể là địa ngục tinh thể, vì lẽ đó toàn bộ thế giới đều là băng tuyết cùng màu xanh lam.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi nuốt chửng đại địa hết thảy sinh cơ, dẫn đến toàn bộ đế quốc hủy diệt, làm cho vùng đất này triệt để chết đi, tại sao?"

Chẳng trách Thẩm Lãng xem này vạn dặm hoang mạc lớn như thế như Hỏa Tinh mặt ngoài đây, màu đỏ nâu, hơn nữa so Hỏa Tinh càng thêm triệt để, Hỏa Tinh ít nhất còn có núi sông cùng hẻm núi đây.

Hỏa Tinh chính là chết đi sau tinh cầu dáng dấp, mà vạn dặm hoang mạc lớn, chính là thế giới này chết đi sau dáng dấp.

Vì lẽ đó thế giới này quá trào phúng, tìm tới cái gọi là hy vọng địa phương, quang minh địa phương, dĩ nhiên là triệt để ngỏm rồi địa phương, mà Khương Ly đế quốc thổ địa tuy rằng đang hướng đi tử vong, nhưng ít nhất còn chưa ngỏm củ tỏi đây.

Năng lượng sinh mệnh nói: "Chúng ta đối đại địa khai phá, nguyên bản nằm ở một cái tương đối cân bằng trạng thái, coi như hơi có tiêu hao, cũng có thể thông qua tinh cầu lực hút, bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo một lần nữa bù đắp. Nhưng mà bởi vì đại niết diệt đến, dùng cho chúng ta không thể không xây dựng một cái trước nay chưa từng có lồng năng lượng, nỗ lực chống đỡ thái dương trước khi chết phản công kịch biến, chống đỡ kinh thiên bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo. Nhưng mà ... Như trước thất bại, căn bản không ngăn được. Chúng ta tiêu hao 1. 3 km2 thổ địa sinh cơ năng lượng xây dựng thành lồng năng lượng, trong nháy mắt cũng đã biến thành tro bụi."

Lồng năng lượng biến thành tro bụi, ở trong đó viễn cổ nhân loại đế quốc tự nhiên cũng toàn bộ chết đi, bọn họ thành bang cũng tại đại niết diệt hủy diệt rồi phần lớn, mà còn lại cái kia bộ phận tại năm tháng gột rửa, cũng bị trở thành cát vàng.

Cái kia thứ chín thành bang, vì sao có thể may mắn còn sống sót đến nay?

Cái này viễn cổ đế quốc hủy diệt, hay là cho Khương Ly một cái tuyệt đối phản diện ví dụ, muốn lợi dụng lồng năng lượng chống đỡ thái dương kịch biến tập kích hoàn toàn là không thể, vì lẽ đó hắn chỉ có một ý nghĩ, nuốt chửng chỉnh hành tinh hết thẩy năng lượng, sau đó dẫn dắt thế giới này may mắn còn sống sót linh hồn, triệt để rời đi.

Thẩm Lãng nói: "Ta còn có 99 cái quyền hạn, không thể giải khóa?"

"Đúng thế." Năng lượng sinh mệnh nói.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia trong đó ngươi cảm thấy ta cảm thấy hứng thú vô cùng một cái quyền hạn đây?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Sinh mệnh cải tạo, sinh vật cải tạo."

Thẩm Lãng nói: "Vậy này cái kim tự tháp nắm giữ quyền hạn tối cao là gì?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Thần chi nhìn chằm chằm."

Thẩm Lãng nói: "Có ý gì?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Ngài khống chế đồ đằng hai mắt, quét qua một chút, hết thảy sinh mệnh, biến thành hóa thạch."

Quả thế a!

Đây là Medusa nữ hoàng tuyệt kỹ, cũng là nàng một nhân tài nắm giữ thần cấp tinh thần thuật.

Chỉ nhưng mà sau đó cái này thần cấp tinh thần thuật, bị Khương Hiết đánh cắp.

Không nghĩ tới, ở cái này kim tự tháp dĩ nhiên cũng có thể ủng có mạnh mẽ như vậy tinh thần thuật.

Một khi Khương Ly đại quân đế quốc đột kích, Thẩm Lãng chỉ cần bắn phá một chút, hết thảy quân đội toàn bộ biến thành hóa thạch, này ... Cỡ nào chấn động? Quả thực không thể nào tưởng tượng được mạnh mẽ.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ta hiện nay có thể nắm giữ quyền hạn tối cao, cao nhất vũ khí là gì?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Năng lượng rồng pháo."

Năng lượng rồng pháo?

Nhất thời một cái pho tượng khổng lồ hình ảnh xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt, đây là một môn viễn cổ hỏa pháo, nhưng điêu khắc trở thành cự long ngoại hình, nó mở ra miệng rộng chính là nòng pháo.

Này nên tính là viễn cổ đế quốc siêu cấp vũ khí.

Thẩm Lãng nói: "Có phải là mỗi một lần pháo kích, cũng giống như là phóng ra một viên Long Chi Hối?"

Hắn vừa trình bày, vừa thả ra Long Chi Hối nổ tung tình cảnh.

Đây chính là long chi cảm ngộ văn tự diệu dụng, có thể đủ một chữ, hoàn toàn biểu thị ra Long Chi Hối nổ tung nguyên lý, nổ tung uy lực, vân vân tất cả số liệu.

"Đúng, rất tương tự." Năng lượng sinh mệnh nói.

Thẩm Lãng nói: "Hiện nay Mạc Kinh, cũng chính là thứ chín thành bang, nắm giữ mấy cỗ rồng pháo?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Tổng cộng chín môn, nhưng hiện tại chỉ còn dư lại một môn."

Thẩm Lãng nói: "Ta có hay không có kích hoạt năng lượng rồng pháo trở xuống cấp bậc hết thảy vũ khí?"

"Đúng thế." Năng lượng sinh mệnh nói: "Nhưng mà, nói như vậy đối với chúng ta hiếm hoi còn sót lại không nhiều năng lượng sẽ mang đến càng lớn hơn hao tổn."

Thẩm Lãng nói: "Làm sao mới có thể thu được đến tòa này Vọng Thiên đồ đằng quyền hạn tối cao? Thần chi nhìn chằm chằm?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Dựa theo ngài thuyết pháp, chính là nắm giữ cấp cao long chi cảm ngộ."

Thẩm Lãng nói: "Như thế đi nơi nào nắm giữ?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Phi thường xin lỗi, tại điểm này ta không có tương quan tri thức dự trữ."

Thẩm Lãng nói: "Nếu như cùng Vọng Thiên viễn cổ đồ đằng con mắt đối diện, có hay không có thể thu được cấp cao long chi cảm ngộ?"

Năng lượng sinh mệnh nói: "Phi thường xin lỗi, này vấn đề vượt qua ngài quyền hạn, cũng vượt qua quyền hạn của ta."

Thời gian gần đủ rồi, lập tức liền muốn lên ngọ sáu giờ, đại triều hội muốn tới.

Thẩm Lãng lui ra long chi cảm ngộ cảnh giới, xung quanh như trước là tại kim tự tháp đại điện bên trong, như trước là tại tường bình phong quang ảnh bên trong.

Cả người có vẻ nhất là tinh thần sáng láng, trước tiêu hao hết thảy lực lượng tinh thần, toàn bộ bổ sung trở về.

Có thể nói thu hoạch phi thường vô cùng lớn lao.

Chờ tại Thẩm Lãng trực tiếp nắm giữ tòa thành bang này hết thảy quyền lực.

Tòa này viễn cổ thành bang tồn tại kỳ thực rất không vẻ vang, nhưng xác thực phi thường mạnh mẽ, một khi Thẩm Lãng nắm giữ Vọng Thiên đồ đằng quyền hạn tối cao, như thế tại vạn dặm hoang mạc lớn, Thẩm Lãng không hẳn không có cùng Khương Ly một trận chiến cao thấp năng lực.

.. ... .

Sáng sớm sáu giờ!

Một thân long bào, vương miện Thẩm Lãng, chính thức xuất hiện tại hoàng cung đại điện bên trong.

Mấy trăm văn vũ quan chức, chỉnh tề lễ bái.

Bên ngoài mấy trăm ngàn con dân, ròng rã quỳ xuống dập đầu. Suốt cả đêm chưa chợp mắt, chính là vì ngày hôm nay.

Chờ đợi hai mươi chín năm, rốt cuộc đến khi ngày hôm nay.

Vô cùng cường đại, sáng tạo thần tích Thẩm Lãng bệ hạ, rốt cuộc trở về.

Rốt cuộc không cần tại tuyệt vọng. Bầu trời tăm tối, rốt cuộc xuất hiện ánh rạng đông.

Thiên ... Chẳng mấy chốc sẽ sáng!

"Ngô hoàng, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Ngô hoàng, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Tại sơn hô biển động, Thẩm Lãng rốt cuộc đăng cơ là đế.

Như trước gọi làm Đại Càn đế quốc, nhưng đã không phải Khương thị hoàng triều, mà là Thẩm thị hoàng triều.

Thời khắc này, xem như là ròng rã chậm lại ba mươi năm.

Ngày đó Thẩm Lãng đánh bại Đại Viêm hoàng đế thời điểm, vốn là cần phải đăng cơ là hoàng, nhưng mà hắn không có.

Bởi vì lúc đó cái kia đế quốc, là thuộc về Khương thị, là kế thừa tự Khương Ly.

Mà hiện ở cái này Đại Càn đế quốc, là thuộc về Thẩm Lãng, cứ việc hắn không có chút nào muốn.

Nhưng mà, này mấy trăm ngàn người đòi hỏi, thậm chí là bọn họ tồn tại tiếp mục tiêu duy nhất.

Toàn bộ đăng cơ nghi thức phi thường rộng rãi, trang nghiêm.

Ròng rã kéo dài sáu tiếng.

Nghi thức phi thường chính thống, hoàn toàn dựa theo trong sách sử quy củ đến.

Bởi vì càng là vào lúc này, liền càng đòi hỏi nghi thức cảm.

Bất quá, ở đây lược bớt toàn bộ không đề cập tới.

… … .. … .

Lúc xế chiều!

Ninh Hàn công chúa lại một lần nữa đi tới Thẩm Lãng gian phòng trước mặt.

"Bệ hạ, ngài nói cái kia một hồi vở kịch lớn, kết thúc rồi à?" Ninh Hàn hỏi: "Ngài đã thắng sao?"

Khương Ly nói ba ngày, bây giờ mới vẻn vẹn đi qua một nửa, nhưng Thẩm Lãng cùng Khương Ly này một hồi đánh cờ, phảng phất kết thúc a.

Thẩm Lãng phảng phất đã thắng, cái kia lẻn vào vào kẻ ngụy trang, đã bị tóm lên đến.

Thẩm Lãng nói: "Không có, cái kia một hồi vở kịch lớn vừa tiến hành một nửa, không có kết thúc. Ta cứ việc cảm giác mình tất thắng, nhưng ít ra hiện tại ta vẫn không có thắng."

Cái kia giả Thẩm Lãng đến tột cùng là ai?

Khương Ly đã nói hắn chỉ phái tới một cái kẻ ngụy trang, vậy thì khẳng định là một cái, không phải là hai cái.

Cái này giả Thẩm Lãng? Có phải là kẻ ngụy trang?

Khương Ly nói rồi, trong vòng ba ngày, không đem kẻ ngụy trang bóc trần bắt lấy, toàn bộ Mạc Kinh sẽ có ngập đầu tai ương.

Nhưng mà bây giờ nhìn lại, hình thức một mảnh tốt đẹp a, Thẩm Lãng đã thu được Vọng Thiên đồ đằng quyền hạn, bất cứ lúc nào có thể giám thị toàn bộ vạn dặm hoang mạc lớn, hơn nữa còn có thể phóng ra năng lượng rồng pháo, tuy rằng quyền hạn tối cao vẫn không có giải khóa.

Nhưng Thẩm Lãng sức mạnh đã chiếm được vô số lần kéo dài.

Chí ít lúc này xem ra, cũng không có phát hiện cái gì Mạc Kinh có hủy diệt nguy hiểm.

Khương Ly địa ngục tinh thể tuy rằng tại đi về phía nam lan tràn, to lớn tham châm không ngừng đâm vào vạn dặm hoang mạc, một khi tiếp cận Mạc Kinh, vậy này cũng sẽ biến thành Khương Ly sân nhà, vậy thì gần như nắm giữ lực lượng của thần.

Nhưng vậy ít nhất là mấy tháng sau sự tình.

Còn có, cái này giả Thẩm Lãng thật là phi thường ly kỳ a.

Hắn không có bất kỳ sơ hở, hơn nữa coi như tại thế giới tinh thần bên trong, hắn cũng tràn ngập mãnh liệt chiến đấu muốn, còn có ... Tinh thần trọng nghĩa.

Hắn phảng phất đúng là vì chính nghĩa mà liều mạng muốn chiến thắng Thẩm Lãng, đem Thẩm Lãng biến thành giả mạo giả.

"Bệ hạ, cứ việc ngài nắm giữ tòa này Mạc Kinh kim tự tháp quyền khống chế hạn, nhưng ... Ngài vẫn tính là người ngoài, đúng không?" Ninh Hàn công chúa nói.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ta là nhân loại, vì lẽ đó là một người ngoài. Ngược lại ngươi mới xem như là nó người mình, bằng không Medusa nữ hoàng cũng sẽ không hướng ngươi biểu diễn cái này di tích viễn cổ lối vào, ngươi cũng sẽ không hoàn toàn đổi một bộ thân thể."

Vẫn cho đến bây giờ, như trước chỉ có Ninh Hàn tìm tới Mạc

Kinh lối vào. Bất luận người nào đều muốn tại nàng dưới sự hướng dẫn mới có thể đi vào, bao quát Tả Từ cùng Thẩm Lãng đều không ngoại lệ.

Cho nên đối với cái này thành bang tới nói, Ninh Hàn thay đổi Thất Lạc đế quốc thân thể mới sau mới như là người mình.

Bởi vì Thất Lạc đế quốc Medusa vương tộc, còn có đây viễn cổ đế quốc Vọng Thiên đồ đằng, đều là mặt người thân rắn, trình độ nào đó thượng bọn họ là đồng tộc.

Ninh Hàn công chúa nói: "Trước Medusa nữ hoàng cùng ta đối diện thời điểm, ta não vực phảng phất trong nháy mắt nổ tung, cái gì cũng không biết."

Kỳ thực Thẩm Lãng cũng gần như, chỉ có thể tiếp thu phi thường nhỏ bé tin tức, còn lại một mực không hiểu.

Ninh Hàn công chúa nói: "Nhưng mà thay đổi một thân thể sau, những không biết tin tức, trong nháy mắt liền rõ rõ ràng ràng."

Thẩm Lãng nói: "Bởi vì bộ thân thể này, xem như là Thất Lạc đế quốc đồng loại, Medusa đồng loại."

Trên thực tế, hiện tại Thẩm Lãng cũng không cách nào nghĩ rõ ràng, Ninh Hàn bộ thân thể này chủ nhân cũ là ai? Cùng viễn cổ đế quốc, Thất Lạc đế quốc có quan hệ gì.

Ninh Hàn công chúa nói: "Mà Medusa chủng tộc phảng phất có thể thông qua một loại phi thường đặc thù phương thức, làm cho nhân loại cùng chung loại này tinh thần nhận thức."

Thẩm Lãng giây hiểu, lúc đó Khương Hiết chính là thông qua chinh phục Medusa nữ hoàng tâm, từ đó thu hoạch được nàng hết thảy năng lực, bao quát thần chi nhìn chằm chằm.

Ninh Hàn công chúa nói: "Đây là một loại thông gia, ta cùng ngài đã từng có hôn ước, là phụ vương Ninh Nguyên Hiến cùng Khương Ly định ra, cái này hôn ước có thể hết hiệu lực. Nhưng mà vì ngài càng tốt hơn thống trị Mạc Kinh, càng tốt hơn nắm giữ thành phố này sức mạnh cùng quyền hạn, ta cảm thấy chúng ta có thể thông gia, sau đó dùng một loại thần thánh mà lại thân mật phương thức, cùng chung tinh thần của ta sức mạnh, đương nhiên là một phương diện cùng chung. Ta đối với ngài trả giá tất cả, mà ngài không cần đối với ta cùng chung bất kỳ tin tức gì."

Thẩm Lãng nói: "Tinh thần phương diện giao hòa đúng không?"

"Đúng thế." Ninh Hàn công chúa nói: "Chí ít, ngài cần phải biết tòa thành bang này lối vào, không thể từ ta một người độc hưởng bí mật này."

Thậm chí còn không chỉ như vậy.

Thẩm Lãng đã từng hỏi, có thể hay không cùng Vọng Thiên đồ đằng đối diện, học tập cao cấp long chi cảm ngộ.

Nhưng mà cái này kim tự tháp năng lượng sinh mệnh nói không thể trả lời, bởi vì Thẩm Lãng quyền hạn không đủ.

Hắn là thuần túy nhân loại, là người ngoài, thế nhưng là nắm giữ long chi cảm ngộ.

Mà Ninh Hàn công chúa thay đổi thân thể sau, cùng Medusa nữ hoàng ký kết một loại nào đó duyên phận, cho nên đối với thành phố này tới nói, nàng cũng như là người mình, chỉ có điều nàng sẽ không long chi cảm ngộ.

Vì lẽ đó, một khi Thẩm Lãng cùng Ninh Hàn công chúa thành hôn, theo một ý nghĩa nào đó xem như là hai cái chủng tộc thông gia.

Như vậy Thẩm Lãng một khi được Ninh Hàn công chúa liên quan với Medusa chủng tộc lực lượng tinh thần, như thế hay là quyền hạn có thể tăng lên, hay là đối với cấp cao long chi cảm ngộ, cũng có nhất định trợ giúp.

Chí ít ngay lúc đó Khương Hiết thái tử, chính là cái dạng này lừa gạt Medusa nữ hoàng hết thảy tri thức cùng năng lực.

Thẩm Lãng nói: "Là vẻn vẹn tinh thần phương diện giao hòa, vẫn là?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Nếu như ngài không ngại mà nói, ta nguyện ý sinh con dưỡng cái."

Chú ý, chú ý đã từng đối Ninh Hàn công chúa cừu hận sao?

Vẫn có chút chú ý.

Thẩm Lãng không phải rộng lượng người, muốn để hắn triệt để khoan dung là không thể.

Nhưng mà, nếu không thể giết chi, vậy thì ... Cưới chi? !

Thẩm Lãng nói: "Tốt, nếu như đều không ngại mà nói, chúng ta bất cứ lúc nào có thể tiến hành hôn lễ."

Ninh Hàn công chúa nói: "Vâng, bệ hạ! Ta đây đi chuẩn bị ngay!"

Buổi tối hôm đó!

Thẩm Lãng chính thức cùng Ninh Hàn công chúa bái đường thành thân, nghênh thú nàng là Đại Càn đế quốc Hoàng quý phi.

... ...

Chú: Rốt cuộc viết xong, ngày mai còn muốn dậy sớm đi xa nhà đây! Chư vị đại nhân, có vé tháng ngàn vạn ban cho ta, chúc ta nửa đêm không mất ngủ! Dập đầu tạ ân, ân công vạn tuế!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 650: Động Phòng! Thẩm Lãng Kịch Biến! Kẻ Ngụy Trang!

Chương 650: Động phòng! Thẩm Lãng kịch biến! Kẻ ngụy trang!

Ninh Hàn công chúa ngồi ở Kính Tử trước mặt, Chúc Nịnh ở phía sau vì nàng trang điểm.

"Ninh Hàn tỷ tỷ, ta so ngươi còn nhỏ vài tuổi, nhưng bây giờ xem ra ta ngược lại thật ra như là mẫu thân như vậy lớn." Chúc Nịnh cười nói: "Mà ngươi như trước cùng mấy chục năm trước như thế tuổi trẻ, thậm chí hoàn toàn thay đổi một cái túi da, thật là khiến người ta ước ao."

Ninh Hàn công chúa không hề trả lời, cũng không có an ủi.

Hay là đã từng Chúc Nịnh là tương đối giả kiên cường thật yếu đuối, đòi hỏi người khác an ủi, nhưng mà hiện tại đã hoàn toàn không cần.

"Chúc Nịnh, ngươi cả đời này cần phải đi qua một nửa, trong lòng có thể có cái gì hối hận sao?" Ninh Hàn hỏi.

"Hối hận?" Chúc Nịnh do dự chốc lát.

Ở bề ngoài càng kiên cường giả càng không nói hối, nhưng nhân sinh sao có thể không hối hận, hối hận cùng tiếc nuối cũng là nhân sinh trọng yếu tạo thành bộ phận.

"Có một chút hối hận đi." Chúc Nịnh nói: "Đã từng có một cái mỹ hảo nhân duyên đặt ở trước mặt ta, bởi vì ta ngạo mạn cùng phiến diện vì lẽ đó bỏ qua, bây giờ nghĩ lại Kim Mộc Thông hẳn là ta có thể gặp phải đàn ông tốt nhất, đầy đủ thiện lương, thú vị, trên thế giới thỏa mãn hai cái điều kiện này nam nhân thực sự quá ít."

Ninh Hàn công chúa nói: "Ngươi lúc đó ghét bỏ hắn lớn lên không đủ soái."

"Đúng đấy ..." Chúc Nịnh nói: "Người trẻ tuổi ai có thể chân chính trải qua túi da cửa ải kia, huống hồ Kim Mộc Thông sau đó trở nên đẹp trai a, ta còn thực sự là có mắt không tròng, xem ra mỗi một tên béo đều là tiềm lực."

Tiếp theo Chúc Nịnh cười nói: "Này ngược lại là để ta nhớ lại đến câu kia, hôm qua đối với hắn yêu để ý tới hay không, hôm nay đối với hắn không với cao nổi."

Loại này tự giễu mà nói, bây giờ Chúc Nịnh cũng có thể như thế hời hợt nói ra, có thể thấy được nội tâm là chân chính cường đại.

"Ngươi lúc đó yêu thích Kim Mộc Thông sao?" Ninh Hàn công chúa hỏi.

Chúc Nịnh nói: "Lúc đó yêu thích linh hồn của hắn, không thích hắn thể xác. Hắn đúng là phi thường phi thường thú vị người, vốn là rất thú vị, sau bị Thẩm Lãng dạy dỗ sau liền càng thú vị. Mấu chốt nhất chính là hắn đầy đủ yêu thích ta, điểm ấy quá trọng yếu. Đương nhiên hiện đang nói cái gì đều chậm, nhân gia hài tử cũng đã lớn rồi."

Ninh Hàn công chúa nói: "Vậy ngươi hiện tại hận Thẩm Lãng sao?"

Chúc Nịnh nói: "Hoàn toàn không có, kỳ thực vừa bắt đầu hắn tác hợp ta cùng Kim Mộc Thông, tuy rằng cùng chính trị có chút quan hệ, nhưng mà cuối cùng vẫn là thương yêu Kim Mộc Thông cái này em vợ, muốn cho hắn tìm một cái tốt tức phụ, hắn cảm giác đến ta khẳng định đầy đủ thoát tục thú vị, bất quá hắn nhìn lầm ta, ta lúc đó chỉ là chưa thoát tục mà thôi."

Tiếp theo Chúc Nịnh hỏi: "Đã từng ngươi hận Thẩm Lãng tận xương, hiện tại đây?"

Nói đến rất thú vị, hai người phụ nữ lén lút thời điểm, đều là gọi thẳng tên Thẩm Lãng, không có tăng thêm bất kỳ kính ngữ. Này không phải là bởi vì các nàng tại sâu trong nội tâm không hiệu trung Thẩm Lãng, mà là bởi vì công là công, tư là tư.

Tại phía nhà nước diện, Ninh Hàn công chúa cùng Chúc Nịnh đương nhiên đều hoàn toàn hiệu trung Thẩm Lãng, coi hắn là thành thế giới loài người cao nhất quân vương.

Nhưng mà tại tư, hai người thực sự không thể thoát khỏi đối Thẩm Lãng mãnh liệt tư nhân tâm tình, phi thường phức tạp tư nhân tâm tình.

Ninh Hàn công chúa nghĩ một hồi nói: "Ta cần phải hay là hận hắn, người này quá khốn nạn, quá ngạo mạn, vĩnh viễn là một bộ ta chính xác nhất, kiên trì tự mình, vĩnh không thay đổi làn điệu."

Ninh Hàn công chúa kỳ thực đã từng nỗ lực cùng Thẩm Lãng giao tâm qua, hắn lúc đó liền hỏi Thẩm Lãng, ngươi xác định ngươi kiên trì sự nghiệp đều là chính nghĩa sao? Khương Ly bệ hạ đúng như cùng trong truyền thuyết cái kia hào quang vạn trượng, vĩ đại quang đang sao?

Vào lúc ấy, Ninh Hàn xác thực muốn thử nghiệm cùng Thẩm Lãng tiến hành thâm nhập trò chuyện.

Kết quả Thẩm Lãng chỉ nói một câu, hắn không để ý, mục tiêu của hắn chỉ có một cái, báo thù rửa hận, thiên hạ không thù, không quên sơ tâm.

Hoặc là càng thêm trực tiếp nói, có phải là chính nghĩa hắn trước tiên mặc kệ, trước hết để cho hắn báo thù, đem kẻ thù danh sách toàn bộ thanh lý đến lại nói, chờ ta trước tiên sảng khoái, sẽ cùng ta đàm luận chính nghĩa chuyện chính xác.

Chúc Nịnh nói: "Nhưng mà lại hắn đối thiên hạ vạn dân yêu là thuần túy nhất, không có bất kỳ mục đích gì cùng tạp chất."

Ninh Hàn công chúa nói: "Vì lẽ đó có một câu nói nói rất khá, ngươi căn bản là không có cách chọn chính mình quân vương, thượng thiên đưa cho ngươi cái này, khả năng đã là tốt đẹp nhất."

Chúc Nịnh nói: "Đôi kia tại gả cho Thẩm Lãng một chuyện, ngươi hài lòng sao?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Bách vị gặp nhau, phức tạp Vạn Thiên."

Chúc Nịnh nói: "Vậy ngươi yêu thích hắn sao? Ngươi yêu hắn sao?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta đã từng hận hắn đến ghi lòng tạc dạ, này cũng đã đủ rồi, liền chỉ cần điểm này hắn cũng đã là trong lòng ta duy nhất nam nhân. Hơn nữa hắn vừa hàng sinh ra được, ta liền bị hắn làm lỡ chung thân, bây giờ có thể có một kết quả, ta chung quy vẫn là ... Hài lòng."

"Vì lẽ đó ta hận hắn tận xương, nhưng mà yêu hận chỉ có cách một tia, vì lẽ đó ta cũng không làm rõ được."

Ninh Hàn công chúa hóa trang xong xuôi, Chúc Nhung muội muội, đã từng Ninh Nguyên Hiến vương hậu đi vào, nắm tân nương đi ra ngoài.

Nàng cũng già rồi, đã tóc trắng phơ, nhưng mà mặt vẫn tính là trơn bóng ung dung. Tại gả cho Ninh Nguyên Hiến thời điểm, nàng kiêu căng tự mãn, vênh váo tự đắc, từ sâu trong nội tâm xem thường lúc đó quỳ xuống đầu hàng Ninh Nguyên Hiến.

Nhưng cuối cùng Ninh Nguyên Hiến đứng lên, bị cắt đứt sống lưng lại một lần nữa thẳng thắn lên, hơn nữa cũng kết thúc cùng Chúc vương sau hôn nhân.

Vị này Chúc vương sau, nha không, cần phải xưng là chúc thái hậu.

Nàng cả đời đều trải qua không vui vẻ, bị đưa sau khi về nhà, càng là mất đi hết thảy trụ cột tinh thần.

Trong giây lát nàng phát hiện về đến gia tộc đã không còn gì cả, cái kia bị nàng đạp lên tôn nghiêm trượng phu Ninh Nguyên Hiến, dĩ nhiên là nàng duy nhất, bởi vì nàng liền bán đứa bé đều không có.

Nhưng mà bắc cực kịch biến sau, vị này chúc thái hậu dĩ nhiên lại tìm tới sống tiếp trụ cột.

Kia chính là vẫn sống tiếp, sống tiếp. Chờ thế giới lại một lần nữa được cứu lại thời điểm, nàng lại muốn đi cùng trượng phu Ninh Nguyên Hiến thấy một mặt.

Không nói xin lỗi, cũng không tục tiền duyên, cũng chỉ là thấy một mặt.

"Hài tử, ngươi phi thường may mắn." Chúc thái hậu nói: "Ngươi lập gia đình thời điểm, ít nhất đã hiểu chuyện. Hơn nữa ngươi nam nhân cũng chân chính trở nên mạnh mẽ, hoàn toàn để ngươi ngưỡng mộ."

Sau đó, chúc thái hậu nắm Ninh Hàn công chúa tay, hướng về tiền điện đi đến.

…

Thẩm Lãng cùng Ninh Hàn công chúa bái đường thành thân phi thường chính thức, chuẩn xác phải nói là nạp phi chi lễ.

Hết thảy đều là dựa theo trong sách quy tắc đến, hoàn toàn cẩn thận tỉ mỉ.

Nhưng mà tham gia toàn bộ điển lễ người sẽ không nói, cũng chỉ có mấy trăm người mà thôi.

Ròng rã mấy cái canh giờ.

Thẩm Lãng nạp Ninh Hàn công chúa là quý phi điển lễ chính thức kết thúc.

Đưa vào động phòng bên trong!

…

Động phòng bên trong.

Nơi này hoàn toàn bị cải tạo qua, không phải Quỷ Thành, nhưng mà có chút tương tự.

Là thuộc về phi thường tinh thần hệ không gian, hơn nữa tại viễn cổ đế quốc, này vốn là tân hôn phu thê động phòng.

Cái này viễn cổ đế quốc giống như Thất Lạc đế quốc, phi thường chú trọng tinh thần thượng giao hòa, thậm chí xa xa so trên thân thể thân mật càng trọng yếu hơn.

Hơn nữa loại này tinh thần giao hòa, đối với song phương đều là một loại cự tăng mạnh quá trình.

Này không khỏi để Thẩm Lãng nhớ tới một chuyện, Thất Lạc đế quốc có phải là cái này viễn cổ đế quốc tại lần trước nữa đại niết diệt sau người may mắn còn sống sót, bởi vì các nàng tiến vào biển rộng phát triển văn minh.

Hay hoặc là, Thất Lạc đế quốc cùng cái này vạn dặm hoang mạc lớn viễn cổ đế quốc là đồng nhất loại văn minh, chỉ có điều một lựa chọn ở trên đất bằng, một lựa chọn ở nơi nào?

"Xin mời!"

"Xin mời!"

Động này phòng dĩ nhiên là một cái to lớn quan tài? Bên trong điêu khắc các loại phù văn, khảm nạm vô số tinh thể.

Cái này quan tài kỳ thực cùng lúc đó Cương Nhất mang đi Phù Đồ Sơn bộ kia quỷ quan có chút giống, chỉ có điều muốn cự lớn hơn nhiều lắm, cũng thần bí nhiều lắm. Cương Nhất cái kia quỷ quan, hay là một cái sơn trại phẩm.

Thẩm Lãng cùng Ninh Hàn công chúa đi vào cái này năng lượng khổng lồ quan tài loại hình.

Nơi này thật sự như là Quỷ Thành hoàn cảnh a, sau khi tiến vào, liền phảng phất đi tới một mảnh trong hư không tối tăm, không có không gian cảm giác, không có phương hướng, phảng phất cũng không tới thân thể của chính mình, chỉ có thể cảm giác được linh hồn của chính mình.

Bất quá nó lại cùng Quỷ Thành hoàn cảnh không giống nhau, không có như thế âm u khủng bố. Như quả không ngoài dự liệu mà nói, cái gọi là Quỷ Thành nguyên hình chính là viễn cổ đế quốc cái này to lớn quan tài, chỉ là tiến hành diễn biến.

Hết thảy tinh thần phương diện cùng chung cùng giao hòa, toàn bộ đều là tại to lớn quỷ trong quan tài tiến hành.

Đối với phu thê tới nói, hay là tối vĩnh hằng, thần thánh nhất sự tình là chết cùng quan?

Ninh Hàn công chúa dỡ xuống chính mình hết thảy tinh thần phòng ngự, đem chính mình hết thảy tư duy, ký ức, tri thức, ý chí, nhận biết chờ toàn bộ mở ra.

Trình độ nào đó thượng này tính toán là bất công vô cùng hành vi, bởi vì đây là một phương diện mở ra, bây giờ liền mang ý nghĩa tiếp xuống nàng tại Thẩm Lãng trước mặt không có bất kỳ bí mật.

Thậm chí nàng cũng sẽ có một loại công cụ cảm giác, chẳng lẽ năm đó tại Tam Giác Ma Quỷ phát sinh tất cả chính là vì ngày hôm nay, ta Ninh Hàn sứ mệnh vẻn vẹn chỉ là trở thành truyền đạt tin tức cho Thẩm Lãng công cụ sao?

"Thẩm Lãng bệ hạ, năm đó chúng ta tại Nộ Triều thành phụ cận gặp mặt thời điểm, ta hỏi qua ngươi vài câu, ngươi liền bảo đảm ngươi đi con đường nhất định là chính xác sao? Ngươi tiến hành sự nghiệp nhất định là chính nghĩa sao?" Ninh Hàn hỏi: "Ngài lúc đó nghe được câu kia thời điểm, có cảm giác gì?"

Thẩm Lãng nghĩ một hồi đến: "Trong lòng suy nghĩ sâu sắc, mặt ngoài xem thường. Mà gặp quỷ chính là, ngươi dĩ nhiên nói đúng."

Ninh Hàn công chúa nói: "Năm đó Đại Viêm hoàng đế, còn có mấy Đại Siêu thoát thế lực đồng thời vây công Khương Ly, có lẽ có chính mình quyền lực thượng dã tâm. Nhưng cuối cùng hay là muốn chèn ép hắn giải phóng thượng cổ văn minh con đường, bởi vì năm đó giáo viên của ta Tả Từ, còn có Đại Viêm hoàng đế đều nhìn ra rồi nguy hiểm to lớn. Nhưng mà tại đầu lưỡi trên lý thuyết, Khương Ly cái kia một bộ đúng là không gì sánh được chính nghĩa. Vì lẽ đó ta nhất định phải nói cho ngài, ba mươi mấy năm trước chúng ta đồng thời liên thủ diệt Khương Ly, cứ việc có tư tâm, nhưng chúng ta cũng cho rằng là chính xác chính nghĩa."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi hiện tại đòi hỏi ta cho ngươi một tiếng nói khiểm sao?"

"Không cần." Ninh Hàn công chúa nói: "Ngài một câu nói này, cũng đã để ta phi thường cảm động, chúng ta bắt đầu đi!"

Sau đó, tinh thần cùng chung nghi thức, chính thức bắt đầu!

Ninh Hàn hết thảy tinh thần ký ức, không hề bảo lưu hướng Thẩm Lãng phóng thích.

Thẩm Lãng linh hồn xúc tu không hề ngăn cản tiến vào Ninh Hàn thế giới tinh thần bên trong, trong nháy mắt vô số tin tức chen chúc mà tới.

Đầu tiên quan trọng nhất chính là Mạc Kinh lối vào, cái này tinh thần số liệu xác thực phi thường khổng lồ.

Bởi vì nó là vô số không gian đường hầm, hơn nữa tại mọi thời khắc đều đang diễn biến.

Này kỳ thực cùng Tam Giác Ma Quỷ tiến vào phương thức có chút tương tự, chỉ có điều Mạc Kinh càng thêm thần bí mạnh mẽ.

Tam Giác Ma Quỷ phòng ngự còn chưa đủ mạnh hãn, còn có người có thể mạnh mẽ xuyên qua hắc ám sương mù dày, tránh né đại vòng xoáy, lốc xoáy cùng thiểm điện.

Mà này Mạc Kinh, thật sự cũng chỉ có thể dọc theo thần bí biến ảo không gian đường hầm bay vào được. Bằng không coi như là bay đến địa lão thiên hoang, cũng chính là tại vạn dặm hoang mạc lớn bầu trời đảo quanh.

Sau đó, Ninh Hàn công chúa thả ra ngoài tinh thần ký ức, dĩ nhiên toàn bộ là liên quan với nhân loại cải tạo, sinh mệnh cải tạo, huyết thống cải tạo vân vân nội dung, phương diện này tinh thần tin tức cũng vô cùng khổng lồ, hầu như chiếm cứ Ninh Hàn một phần ba não vực không gian.

Mà trong này sinh mệnh cải tạo dính đến mấy ngàn loại sinh vật, có thể cải tạo trở thành mạnh mẽ chiến đấu dã thú, chỉ là không trung quân đoàn thì có mấy trăm loại. Tại đây chút tinh thần trong tin tức, liền sóng siêu âm phi hành thú cùng thiểm điện phi xà đều là trung đẳng chiến đấu cự thú mà thôi.

Không chỉ có như thế, trong này còn nhắc tới cự long đào tạo tương quan kế hoạch.

Đương nhiên tại long chi cảm ngộ, Thẩm Lãng đã thấy cự long sinh ra cùng lịch sử, nhưng mà là năng lượng phương thức diễn biến.

Mà tại đây đoạn tinh thần trong tin tức, chính là bình dị, đứng ở viễn cổ đế quốc phương diện thượng, trình bày có không có khả năng chế tạo ra từ trước tới nay mạnh mẽ nhất chiến tranh thần thú, cự long.

Trong đó liền nhắc tới thần long chi đoạn, này tại viễn cổ đế quốc cũng là tuyệt đối cấm kỵ.

Thẩm Lãng chú ý tới, Ninh Hàn đám này tinh thần trong trí nhớ văn tự tin tức phi thường phức tạp. Có Thất Lạc đế quốc văn tự, cũng có viễn cổ đế quốc văn tự. Đám này đều không phải long chi cảm ngộ đặc thù văn tự.

Nhưng mà tại một ít then chốt tin tức thượng, toàn bộ đều là long chi cảm ngộ đặc thù văn tự.

Mà Ninh Hàn công chúa là không hiểu được long chi cảm ngộ, vì lẽ đó những bí mật này tin tức đối với nàng tới nói như trước là thiên thư.

Nói cách khác, nàng chỉ là một tin tức chuyển giao giả.

Thẩm Lãng được cho là phi thường quân tử, chỉ thăm dò đọc lĩnh ngộ then chốt tin tức, đối với Ninh Hàn ký ức, việc riêng tư chờ chút, hầu như toàn bộ không có chạm đến.

Sau đó, hắn liền lui đi ra.

"Rốt cuộc giao ra." Ninh Hàn công chúa nói: "Những tin tức này phi thường trọng yếu, nhưng mà tại trong đầu của ta, thật là có một loại như nghẹn ở cổ họng cảm giác, hiện tại nó rốt cuộc không là của ta gánh nặng, ta có thể thanh thản ổn định làm chính ta, tiến hành chiến đấu, những trách nhiệm này toàn bộ đều giao cho ngươi."

Thẩm Lãng nói: "Khổ cực."

Ninh Hàn công chúa nói: "Có tác dụng sao?"

Thẩm Lãng nói: "Có bộ phận tin tức phi thường then chốt. Đặc biệt là tại đây đoạn trong ký ức, nắm giữ viễn cổ đế quốc một bộ đầy đủ văn tự ngôn ngữ. Điểm này phi thường hữu dụng, long chi cảm ngộ là một loại phi thường cao thâm năng lượng giao lưu phương thức, mà thông thường tin tức giao lưu, như trước muốn dùng thượng viễn cổ đế quốc văn tự, ngươi hay là duy nhất dành trước."

Từ đoạn tin tức này Thẩm Lãng phảng phất được một cái kết luận: Tại viễn cổ đế quốc, thì có kế hoạch muốn đánh cắp thần long chi đoạn ngắn, chế tạo ra chiến tranh thần thú cự long.

Nhưng mà tại đây chút ghi chép, cũng không có nói đã thành công.

Nhưng mà tại thượng cổ đế quốc, Khương Hiết dĩ nhiên thành công? Nói đến hắn cũng thật là ghê gớm a, hầu như tập kết toàn bộ thiên hạ ưu tú nhất người để cho hắn sử dụng.

Vì lẽ đó mặc kệ là viễn cổ, vẫn là hiện tại, cự long như trước là cao nhất chiến lược sức mạnh.

"Bệ hạ, tiếp xuống ta là nên đi ra ngoài, cần phải lưu lại?" Ninh Hàn công chúa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi chuẩn bị sẵn sàng sao?"

Ninh Hàn công chúa nói: "Loại chuyện kia có cái gì tốt chuẩn bị, nhắm mắt lại, nắm chặt quyền là được, rất nhanh sẽ đi qua."

...

Màn đêm buông xuống.

"Bệ hạ, lại một thiên thời gian trôi qua." Ninh Hàn nói.

Hắn đây là đang nhắc nhở Thẩm Lãng, ba ngày đã qua hai ngày. Nếu như dựa theo Thẩm Lãng thuyết pháp, hắn cùng Khương Ly đánh cờ còn chưa kết thúc, vậy sẽ phải nắm chặt.

"Bệ hạ, có thể nói với ta một thoáng, trong này nội dung cụ thể sao?" Ninh Hàn hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Hắc ám Khương đại đế tại Mạc Kinh có một cái ẩn núp kẻ ngụy trang, tổng cộng cho ta ba ngày, đem hắn bắt tới, bằng không Mạc Kinh thì có ngập đầu tai ương. Đây chính là hắn cùng ta trận đầu đánh cờ, đánh đổi chính là toàn bộ Mạc Kinh thành, nhân loại hy vọng cuối cùng chi thành. Đại Càn đế quốc cuối cùng lãnh thổ."

"Nó đảm đương được với nhân loại Hi Vọng chi thành sao?" Ninh Hàn công chúa hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Nó tuy rằng không có Khương Ly đế quốc cường đại như vậy, nhưng cũng trên căn bản là duy nhất có thể tướng ngang hàng thần bí căn cứ. Chỉ cần nó có đầy đủ năng lượng khởi nguồn, ta có đầy đủ cao quyền hạn, cái này Vọng Thiên đồ đằng uy lực vô cùng, thậm chí có thể cùng Khương Ly một trận chiến. Chí ít có thể triệt để ngăn cản Khương Ly đại quân xâm lược, bởi vì Khương Ly bản thân là không thể rời đi bắc cực."

"Kẻ ngụy trang?"Ninh Hàn công chúa nói: "Cái này kẻ ngụy trang, chỉ chính là Khương Ly phái tới nằm vùng gián điệp. Như quả không ngoài dự liệu mà nói, người này khả năng là thượng cổ nhân loại, bởi vì bọn họ có thể biến thành bất luận người nào. Ngoài ra còn có chính là linh hồn bị đoạt xá giả, người như vậy là thân thể máu thịt, càng thêm không hề sơ hở."

"Đúng thế."

Ninh Hàn nói: "Vậy theo bình thường tư duy tới nói, cái kia giả Thẩm Lãng chính là kẻ ngụy trang, bởi vì hắn thật không có chút nào sơ hở. Lúc đó chín mươi chín phần trăm lý trí đều nói cho ta, hắn là thật sự, ngươi là giả. Chỉ có cái kia 1% tình cảm nói cho ta, ngươi là thật sự, hắn là giả."

Thẩm Lãng nói: "Không có đơn giản như vậy, bằng không vậy thì không phải Khương Ly."

Ninh Hàn công chúa nói: "Linh hồn bị đoạt xá giả, hoàn toàn không phát hiện ra được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Này muốn xem là gì linh hồn, nếu như đoạt xá giả linh hồn bị địa ngục tinh thể bọc, như thế ta tiến vào long chi cảm ngộ cảnh giới sau, khả năng có thể nhìn ra. Mà một khi tiến vào Quỷ Thành hoàn cảnh bên trong, liền nhất định có thể phân biệt đi ra."

Ninh Hàn công chúa trầm mặc chốc lát nói: "Cái kia ngay trong chúng ta có thể có một người trong cơ thể có địa ngục tinh thể năng lượng tin tức sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Chính là đúng dịp, nửa cái đều không có."

Ninh Hàn công chúa nói: "Vì lẽ đó, cái này kẻ ngụy trang hầu như không cách nào bị bắt tới? Nếu như hắn không phải cái kia giả Thẩm Lãng."

Thẩm Lãng nói: "Đúng, nếu như bình thường phát triển, hắn hoàn toàn không có cách nào bị nhéo ra."

Ninh Hàn nói: "Chí ít ta đây cái đáng ghét nữ nhân, lúc này vẫn là đáng giá tín nhiệm, không phải cái kia kẻ ngụy trang thật sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ngươi không phải!"

"Nếu như ngươi có bất cứ mệnh lệnh gì, xin ngươi nói cho ta, nhưng chuyện kế tiếp ta không hỏi thăm." Ninh Hàn công chúa nói: "Hết thảy đều dựa theo ý chí của ngươi bí mật tiến hành, nhưng nhất định phải đem cái này kẻ ngụy trang bắt tới, bằng không hậu quả khó mà lường được."

Thẩm Lãng gật đầu.

Xác thực như thế, nhất định phải đem cái này kẻ ngụy trang bắt được.

Bằng không hắn cùng Khương Ly trận đầu này đánh cờ, liền muốn thua. Hơn nữa Khương Ly nằm vùng vẫn liền chờ ở tòa này mạc trong kinh thành, thậm chí liền tại Thẩm Lãng bên người, cái kia thực sự là thật là làm cho người ta đứng ngồi không yên.

"Cái kia giả Thẩm Lãng tỉnh chưa?"

"Không có." Ninh Hàn công chúa nói: "Nhưng mà ta tin tưởng ngài có biện pháp để hắn tỉnh lại, có thể tiến hành câu hỏi. Hắn liền bị giam giữ tại hoàng cung sâu nhất lòng đất lao tù bên trong."

Thẩm Lãng nghĩ một hồi nói: "Không cần."

Sau đó, Ninh Hàn phụng dưỡng Thẩm Lãng tắm rửa thay y phục.

Toàn bộ trong quá trình, Thẩm Lãng trên cổ tay trước sau đều mang theo một cái vòng tay, mặt trên có một hạt châu.

Đây là địa ngục hồn châu, bên trong có mười mấy cái thượng cổ nhân loại linh hồn, thậm chí bao gồm Khương Thấm ở bên trong, bị địa ngục tinh thể bọc giả.

Địa ngục tinh thể thật đáng sợ, quá trí mạng, đây là Khương Ly đế quốc năng lượng căn bản, hơn nữa hầu như là vô địch, cũng chỉ có Thẩm Lãng mới có thể sử dụng long chi cảm ngộ cảnh giới ngăn chặn chúng, bằng không một khi lan tràn đi ra ngoài, hậu quả khó mà lường được, nó là có thể không ngừng nuốt chửng, không ngừng lớn mạnh, dù cho một chút xíu địa ngục tinh thể, cuối cùng cũng có thể cắn nuốt mất toàn bộ dung nham chi hải.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng tại mọi thời khắc đều đưa cái này địa ngục hồn châu mang theo bên người.

...

"Bảo bối, bố nạp một cái phi tử, có tính hay không nam nhân cặn bã?" Thẩm Lãng hỏi.

Thẩm Mật nghĩ một hồi nói: "So với phổ thông nam nhân, đương nhiên là. Nhưng mà đối với một cái quân vương tới nói, ngài đã phi thường thu lại."

Thẩm Lãng không khỏi vỗ vỗ đầu nhỏ của nàng, nói: "Quả nhiên là bố công chúa, ngụy biện đều nói tới như thế chính xác."

Nói đến không biết là may mắn vẫn là bất hạnh, bắc cực kịch biến sau, Thẩm Lãng người nhà đều bị tách ra giam cầm, hơn nữa phần lớn thời gian đều ở đóng băng an nghỉ.

Vì lẽ đó năm tháng phảng phất cũng không có tại Thẩm Mật trên mặt lưu lại bao nhiêu vết tích, nàng nhìn qua phảng phất liền hai mươi tuổi cũng chưa tới kiểu dáng.

"Ta cùng mẫu thân giam cầm cùng nhau, ngài biết nàng bị đóng băng an nghỉ trước nói cái gì sao?" Thẩm Mật nói.

Thẩm Lãng nói: "Nói cái gì?"

Kỳ thực, Băng Nhi nói cái gì hắn có thể đoán được.

Thẩm Mật nói: "Mẫu thân nói, tranh thủ thời gian đông tranh thủ thời gian đông lên, như thế mấy chục năm sau, ta lại tỉnh tới vẫn là tuổi trẻ mỹ lệ, sẽ không bị công tử ghét bỏ."

Ách! Đây quả nhiên như là Băng Nhi sẽ nói ra.

Thẩm Lãng nhìn con gái, trong đầu nghĩ đến cái khác người nhà.

Đặc biệt là Ninh Nguyên Hiến, tuổi tác hắn lớn như vậy, không biết có phải là còn sống sót?

Nhất định phải đưa cái này kẻ ngụy trang bắt tới.

Hắn cùng Khương Ly trận đầu này đánh cờ, nhất định phải thắng được đến.

Nhất định phải thắng được đến!

Thẩm Lãng đầu óc nhanh chóng đệ chuyển động, suy tư,

Cân nhắc nguy hiểm trong đó, thành công xác suất vân vân.

...

Thẩm Lãng đi tới mấy cái trọng thần trước mặt, nhất là đối Ninh Hàn công chúa nói: "Ta tiếp đó, muốn cùng cái này Vọng Thiên đồ đằng tiến hành đối diện."

Tại tường bình phong khống chế trong trung tâm, Thẩm Lãng đã từng hỏi, cùng Vọng Thiên đồ đằng hai mắt đối diện, có thể không thể tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ.

Cái kia năng lượng sinh mệnh nói Thẩm Lãng không có quyền hạn biết, nàng cũng không có quyền hạn trả lời.

Nhưng mà cái này Vọng Thiên đồ đằng thần chi nhìn chằm chằm, có thể trong nháy mắt a vô số kẻ địch biến thành hóa thạch, này nhưng là cấp cao long chi cảm ngộ tài năng giải khóa cấp cao phương thức công kích.

Hơn nữa Thẩm Lãng tin tưởng, cùng cái này Vọng Thiên đồ đằng đối diện, nhất định có thể được cực kỳ trọng yếu bí mật, tin tức.

Lúc đó Ninh Hàn công chúa chính là cùng Medusa nữ hoàng pho tượng hai mắt tiến hành đối diện, mới phát hiện cái này Mạc Kinh, đồng thời được nhiều như vậy viễn cổ cơ mật.

Mà Thẩm Lãng rất muốn, chính là cấp cao long chi cảm ngộ.

Mặt khác việc cấp bách, chính là bắt được cái kia kẻ ngụy trang.

Không nữa bắt tới, Mạc Kinh thật sự liền nguy hiểm. Hắn cùng Khương Ly này một hồi đánh cờ, tối hôm nay liền phân ra thắng bại đi.

Nghe được Thẩm Lãng sau, mấy cái trọng thần khom người nói: "Chúng thần tuân chỉ."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó tiếp đó, thỉnh mạc trong kinh thành tất cả mọi người, toàn bộ trở về phòng ngủ, bất luận người nào không được ra ngoài nửa bước. Bất kỳ kẻ chống lại, giết chết không cần luận tội."

"Phải!"

Theo Thẩm Lãng ý chỉ một thoáng.

Toàn bộ Mạc Kinh thành tiến hành giới nghiêm ban đêm, tại chín giờ tối thời điểm, hết thảy đường phố, quảng trường đều không nhìn thấy nửa bóng người.

Tất cả mọi người, bao quát hết thảy quân đội, toàn bộ đều tiến vào trong phòng ngủ. Bất luận người nào đều không ngoại lệ, dù cho là Tả Từ, Ninh Hàn, Chúc Hồng Tuyết bọn người.

To lớn mạc trong kinh thành, liền còn lại Thẩm Lãng một người ở bên ngoài.

Hắn đứng ở to lớn kim tự tháp hạ, trầm mặc chốc lát. Ngước nhìn kim tự tháp đỉnh người kia diện thân rắn Vọng Thiên đồ đằng.

Ngươi đã từng cũng là hoạt sao? Chỉ có điều bị đã biến thành hóa thạch?

Tại thượng cổ đế quốc, đây chính là toàn thể nhân loại đế quốc đồ đằng, Kim Cương phong thượng cổ di tích thành lập, hoàn toàn là vì tế tự vị này mặt người thân rắn đồ đằng, hắn gần như bán thần địa vị đi.

Viễn cổ đế quốc cơ mật tối cao, liền tại đầu óc của hắn bên trong, tại trong ánh mắt của hắn.

Ta cùng ngươi đối diện, có thể có được cái gì then chốt tin tức đây?

Medusa nữ hoàng nhưng là dựa vào đôi mắt kia, làm cho cả Thất Lạc đế quốc đều chiếm được truyền thừa, thậm chí còn để một cái hải quái khai tuệ, thành lập thứ hai Thất Lạc đế quốc.

Thẩm Lãng mượn một bộ thượng cổ áo giáp, chậm rãi lơ lửng giữa trời mà lên, bay đến không trung.

Tòa này kim tự tháp quá cao, giống như núi.

Mặt người thân rắn Vọng Thiên đồ đằng liền đứng sững ở đỉnh tháp, ngước nhìn chân trời, xưa nay đều không người dám cùng hắn hai mắt đối diện.

Nó hình thể, đều cơ hồ có thể so với cự long đi.

Càng bay gần hắn, liền càng cảm giác được nhỏ bé, cảm giác được trước nay chưa từng có trấn áp lực.

Đầy đủ tốt mấy phút sau.

Thẩm Lãng rốt cuộc bay đến Vọng Thiên đồ đằng đỉnh đầu, con mắt của hắn liền khổng lồ như thế, vì lẽ đó Thẩm Lãng đòi hỏi cách rất xa, mới có thể cùng hắn hoàn chỉnh đối diện.

Đã tìm đúng phương vị.

Thẩm Lãng thật sâu hít một hơi.

Chuẩn bị xong chưa? Vọng Thiên đồ đằng, ngươi có thể cho ta cái gì?

Ngươi có thể cho ta cao cấp long chi cảm ngộ sao?

Không dám như thế nào, chí ít ngươi có thể giúp ta đem cái kia kẻ ngụy trang bắt tới, không phải sao?

Hô hấp ba lần, Thẩm Lãng chậm rãi mở mắt ra, cùng Vọng Thiên đồ đằng hai mắt đối diện.

Trong nháy mắt ...

Nguyên bản thả ra sáng sủa ánh sáng chiếu sáng cả Mạc Kinh mặt người thân rắn Vọng Thiên đồ đằng, trực tiếp tối lại.

Mà hai mắt của hắn, trong nháy mắt bắn mạnh ra không gì sánh được lượng thạc ánh sáng.

Vô cùng vô tận tin tức, phảng phất trên trời lóng lánh ngân hà, mãnh liệt mà ra.

Đột nhiên rót vào nói Thẩm Lãng hai mắt bên trong.

Trong phút chốc!

Thẩm Lãng đầu óc, trống rỗng.

Thật đáng sợ.

Lúc này Thẩm Lãng não vực đã bị cải tạo qua, so với trước có vô số lần tăng lên, kết quả vẫn là không chấp nhận được lớn như vậy tin tức lượng.

Con số thiên văn tin tức tràn vào trong đầu sau, đúng như cùng vô số tinh thần đạn hạt nhân đột nhiên nổ tung.

Trong nháy mắt đó, Thẩm Lãng cái gì cũng không biết.

Đối cả người, triệt để mất đi khống chế.

Mà nhưng vào lúc này!

Một cái bóng đen nhanh chóng thoáng hiện.

Thẩm Lãng hạ chỉ, tối hôm nay giới nghiêm ban đêm, bất luận người nào không được ra ngoài, người vi phạm giết chết không cần luận tội.

Chỉ có một người sẽ cãi lời Thẩm Lãng mệnh lệnh, kia chính là Khương Ly kẻ ngụy trang.

Người này, rốt cuộc xuất hiện.

Cùng lúc đó, càng thêm kinh sợ một màn xuất hiện.

Thẩm Lãng thân thể, dĩ nhiên một tấc một tấc, đã biến thành hóa thạch.

Hắn, hắn không phải đi tiếp thu Vọng Thiên đồ đằng tinh thần truyền thừa sao?

Làm sao trái lại chịu đến thần chi nhìn chằm chằm công kích, đã biến thành hóa thạch?

Một khi biến thành hóa thạch, vậy thì không đảo ngược a, hầu như cho dù chết.

Dù cho Medusa nữ hoàng cường đại đến cấp bậc này, một khi bị thần chi nhìn chằm chằm phản phệ, biến thành hóa thạch sau, cũng không cách nào thức tỉnh.

Thẩm Lãng liền như thế ... Đông đặc hóa thạch?

Đối mặt tình cảnh này, cái kia kẻ ngụy trang cũng thoáng kinh ngạc một thoáng.

... ...

Chú: Ngày hôm nay đi xa nhà, tại trên xe lửa viết 2,000 chữ, tại quán rượu viết 5,000 chữ. Ân công môn, vé tháng giúp ta một chút sức lực! Cũng bị siêu, có chút gấp!

Chương 651: Khương Ly Bệ Hạ! Ta Thẩm Lãng Thắng!

Chương 651: Khương Ly bệ hạ! Ta Thẩm Lãng thắng!

Nhìn Thẩm Lãng thân thể một tấc một tấc trở thành hóa thạch thời điểm, thật sự để người có một loại thế giới đổ nát cảm giác.

Thẩm Lãng a, vẫn sáng tạo thần tích người a, dù cho tại bắc cực kịch biến cũng không có bị triệt để tiêu diệt người, đại bại Đại Viêm hoàng đế người, lúc này dĩ nhiên trở thành hóa thạch, đã biến thành đồng dạng pho tượng.

Làm sao để người có thể không tuyệt vọng? Cái bóng đen kia kẻ ngụy trang ngửa đầu nhìn Thẩm Lãng hóa thạch một lúc lâu.

Đương nhiên nói cái này một lúc lâu, cũng vẻn vẹn chỉ là một phút cũng chưa tới mà thôi.

Thẩm Lãng cả người, đều toàn bộ biến thành hóa thạch, một tấc đều không có may mắn còn sống sót.

Cùng lúc đó, hắn vòng tay thượng địa ngục hồn châu mất đi trấn áp, thả ra quỷ dị ánh sáng. Bên trong bị trấn áp địa ngục tinh thể, còn có mạnh mẽ thượng cổ nhân loại linh hồn, phát sinh từng trận gào thét, dường như gào khóc thảm thiết.

Cái bóng đen kia nhẹ nhàng thở dài một tiếng, ánh mắt lộ ra gần như tuyệt vọng ánh sáng. Quả nhiên là kết quả này, Thẩm Lãng quả nhiên là không có bất cứ hy vọng nào.

Sau đó hắn chậm rãi tung bay lên, trước sau nhắm mắt lại, đi tới Thẩm Lãng bên người.

Thẩm Lãng có chỉ, đêm nay giới nghiêm ban đêm, bất luận người nào không được ra ngoài nửa bước.

Vì lẽ đó cũng không có ai chứng kiến Thẩm Lãng biến thành hóa thạch tình cảnh này, cũng không cần trải qua loại này tuyệt vọng.

Bay đến Thẩm Lãng bên người, cái bóng đen kia nhìn Thẩm Lãng trên thân mỗi một tấc hóa thạch, lại một lần nữa thở dài, sau đó từ Thẩm Lãng vòng tay bên trong gỡ xuống địa ngục hồn châu, vừa đưa tay thời điểm, cánh tay hắn còn run lên một thoáng, nhưng rất nhanh ổn định, đem viên này nắm giữ năng lượng mạnh mẽ địa ngục hồn châu nắm chắc ở lòng bàn tay.

Sau đó, hắn chậm rãi phiêu rơi xuống, đi tới đại kim tự tháp ngoài cửa.

Cánh cửa này đĩa quay mật mã, còn có dấu tay, cũng đã bị Thẩm Lãng đổi qua, lẽ ra chỉ có Thẩm Lãng một nhân tài có thể lấy xuống.

Nhưng cánh cửa này căn bản không phải đại kim tự tháp một phần, là mặt sau thêm vào đi.

Cái bóng đen này dễ như ăn cháo mở ra cửa lớn, sau đó đi vào kim tự tháp đại điện bên trong, đi tới tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu trước mặt, đây là toàn bộ Mạc Kinh trung tâm kiểm soát không lưu.

Kỳ thực vào lúc này tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu cùng trước vẫn có tuyệt đối không giống. Trước tường bình phong, thật sự lại như là một mặt tinh thể, hoàn toàn là đông đặc bất động.

Mà hiện tại, nó đã bị kích hoạt rồi, đã biến thành một chùm sáng ảnh, phảng phất là hoạt đồng dạng.

Nếu như nói trước cái này kim tự tháp, còn có Vọng Thiên đồ đằng là nằm ở trạng thái chờ, Thẩm Lãng kích hoạt sau, nó mới tiến vào vận chuyển.

Cái bóng đen kia vọng trong tay địa ngục hồn châu, lại nhìn phía tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu.

Cứ việc hoàn toàn thấy không rõ lắm khuôn mặt hắn, cũng thấy không rõ lắm ánh mắt của hắn, nhưng vẫn có thể cảm giác được nổi thống khổ của hắn.

Giãy dụa một hồi lâu, hắn trực tiếp quỳ trên mặt đất, phát sinh giống như dã thú gầm nhẹ.

Bất kỳ ngôn ngữ đều không cách nào hình dung hắn loại này gầm nhẹ phức tạp. Loại đau khổ này, loại kia tuyệt vọng, còn có loại kia khát vọng giải thoát cảm giác.

Phảng phất đang làm cuối cùng thống khổ lựa chọn, so sinh tử còn phải gian nan lựa chọn.

Vẻn vẹn mười mấy giây sau, hắn làm ra quyết định kỹ càng.

Xin lỗi, ta không có lựa chọn nào khác.

Ta thật sự không có lựa chọn nào khác.

Đã không có hy vọng, Khương Ly hay là mới là hy vọng duy nhất, Thẩm Lãng không được, hắn vẫn luôn không được.

Sau đó, bóng đen cầm trong tay địa ngục hồn châu đột nhiên ném vào, hướng về tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu quang ảnh ném vào.

Đầu tiên là vắng lặng!

Sau đó ...

"Oanh ..." Viên này địa ngục hồn châu đột nhiên nổ tung.

Bên trong địa ngục tinh thể, còn có đáng sợ linh hồn năng lượng, liều mạng mà tập kích, ô nhiễm toàn bộ tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu.

Trong nháy mắt, toàn bộ tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu bắt đầu vặn vẹo, bắt đầu biến hóa. Bên trong phảng phất lại vô số gào khóc thảm thiết, địa ngục tinh thể liều mạng mà nuốt chửng, khống chế, lan tràn!

Ngăn ngắn thời gian ngắn ngủi, liền chiếm cứ toàn bộ tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu.

Như thế hình dung cái cảm giác này? Lại như là trực tiếp hướng về kẻ địch máy vi tính trung tâm kiểm soát không lưu bên trong cắm một cái ưu bàn, bên trong toàn bộ đều là vi rút cùng ngựa gỗ.

Trước kẻ địch máy vi tính không có khởi động máy, vì lẽ đó cũng không cách nào trồng vào vi rút, hiện tại khởi động máy, trồng vào vi rút liền có thể chính thức có hiệu lực.

Mà địa ngục tinh thể liền là kinh khủng nhất, đáng sợ nhất vi rút, đã từng một chút xíu địa ngục tinh thể liền nuốt chửng toàn bộ dung nham chi hải.

Càng nhiều hơn một chút địa ngục tinh thể, đầu tiên là nuốt chửng toàn bộ bắc cực năng lượng, tiếp xuống lại bắt đầu nuốt chửng chỉnh hành tinh. Trên thế giới căn bản sẽ không tìm được nó càng thêm đáng sợ vi rút, nó có thể nuốt chửng tất cả năng lượng, co hồ không bị bất cứ thương tổn gì, một khi bắt đầu lan tràn, hoàn toàn không có cách nào khống chế.

Khương Ly chính là dựa vào nó thống trị toàn bộ thế giới, hoàn thành viễn cổ nhân loại đều chưa hoàn thành sự nghiệp. Địa ngục tinh thể là Khương Ly cùng mấy cái lão sư cuối cùng một đời thành quả.

Mà nó một khi bắt đầu tại kim tự tháp trung tâm kiểm soát không lưu bên trong bắt đầu lan tràn sẽ xảy ra chuyện gì?

Trong nháy mắt nuốt chửng tất cả xung quanh, điên cuồng mở rộng, mãi đến tận đem hết thảy tất cả đều biến thành chính nó năng lượng.

Sau đó ... Toàn bộ trung tâm kiểm soát không lưu bại liệt, toàn bộ kim tự tháp bại liệt, toàn bộ Vọng Thiên viễn cổ đồ đằng bại liệt.

Quá trình này rất nhanh, cũng có vẻ rất chậm.

Đầu tiên là toàn bộ tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu, phảng phất hoàn toàn vặn vẹo, đã biến thành địa ngục tinh thể màu sắc.

Sau đó, toàn bộ to lớn kim tự tháp đột nhiên rung động.

Cuối cùng, kim tự tháp đỉnh người kia diện thân rắn Vọng Thiên đồ đằng trong nháy mắt mất đi hết thảy ánh sáng, liền hai mắt ánh sáng đều biến mất. Nó hết thảy công năng trực tiếp bại liệt, đã biến thành bình thường nhất điêu khắc.

Liền dường như tiên tiến nhất mạnh mẽ hệ thống máy vi tính, trực tiếp tắt máy.

Đầu tiên, mạc trong kinh thành đã kích hoạt hết thảy hệ thống vũ khí, toàn bộ mất đi hiệu lực.

Tiếp theo, Mạc Kinh sinh thái lồng năng lượng triệt để mất đi hiệu lực. Đáng sợ giá lạnh tập kích đi vào, sa mạc cuồng phong tịch mà tới.

Cuối cùng ... Toàn bộ Mạc Kinh hệ thống phòng ngự, toàn bộ bại liệt mất đi hiệu lực.

Không có có không gian chồng chất, không có có không gian ẩn giấu, không có có không gian đường hầm.

Cái này ẩn giấu vô số năm Mạc Kinh, chỉ có Ninh Hàn công chúa mới có thể đi vào đến Mạc Kinh, liền như thế hoàn toàn bại lộ tại vạn dặm hoang mạc lớn bên trong, bại lộ tại hết thảy người thăm dò trước mặt.

Này cùng kẻ ngụy trang thấy rất rõ ràng, bầu trời phi tới mấy cái bóng đen, trực tiếp tiến vào Mạc Kinh bầu trời, cũng không cần dẫn đường, liền như thế tiến quân thần tốc.

Rất hiển nhiên, Mạc Kinh xong! Cái này viễn cổ đế quốc thứ chín thành bang xong.

Nó thành công vượt qua lần thứ nhất thế giới đại niết diệt, lần thứ hai đại niết diệt.

Nhưng lúc này lần thứ ba đại niết diệt còn chưa tới đến, hắn cũng đã xong.

"Ào ào ào ..."

Vô số không khí lạnh lẽo rót vào đi vào, vô số bão táp, vô số cuồng sa rót vào đi vào.

Phảng phất liền dường như Khương Ly nói như vậy, Mạc Kinh cũng bị hủy diệt.

Mà ngay tại lúc này, đại kim tự tháp bên trong vang lên từng trận quỷ dị gào thét, phảng phất hai dòng năng lượng đang đi sinh tử tranh đấu, phảng phất tường bình phong năng lượng quang ảnh đang làm cuối cùng sinh tử kháng cự.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Rốt cuộc người thứ nhất ảnh xuất hiện, Chúc Hồng Tuyết.

Hắn bay đến Vọng Thiên đồ đẳng pho tượng bầu trời, đem đông đặc trở thành hóa thạch Thẩm Lãng đón lấy. Vào lúc này, cả người hắn cũng giống như muốn biến thành hóa thạch, không dám tin tưởng nhìn trước mắt tình cảnh này, cả người cùng linh hồn đều là triệt để mất cảm giác.

Thẩm Lãng bệ hạ dĩ nhiên đã biến thành hóa thạch? Hắn là như thế không gì không làm được, cường đại như thế, làm sao có khả năng sẽ biến thành hóa thạch?

Tiếp theo, Ninh Hàn, Chúc Nhung, Chúc Nịnh, Trương Triệu, vân vân mười mấy người, Đại Càn đế quốc Thượng thư đài, Khu mật viện hết thảy cao tầng, toàn bộ tràn vào kim tự tháp bên trong.

Cái kia kẻ ngụy trang khàn khàn nói: "Không cần kháng cự, hết thảy đều đã kết thúc, Mạc Kinh xong."

Tất cả mọi người lẳng lặng mà nhìn hắn, không nói một lời, rất nhanh sẽ phân biệt ra thân hình của hắn.

Sau đó, thân thể tất cả mọi người cũng bắt đầu run rẩy, lộ ra hoàn toàn ánh mắt khó mà tin nổi.

Đặc biệt là Chúc Hồng Tuyết, thậm chí đứng thẳng không được, hầu như muốn trực tiếp ngồi xổm xuống. Mà Ninh Hàn công chúa, càng là thống khổ nhắm hai mắt lại.

"Tại sao lại là ngươi? Hắc ám Khương đại đế cái này kẻ ngụy trang, tại sao lại là ngươi?" Chúc Hồng Tuyết run rẩy nói: "Ngày đó thân phận ta bị vạch trần, cả cuộc đời nằm ở tối tăm nhất thời điểm, là ngươi trợ giúp ta đi ra. Làm linh hồn của ta hoàn toàn không có trụ cột thời điểm, cũng là ngươi giúp ta một lần nữa tìm tới người vĩ đại sinh mục tiêu, không có ngươi ta căn bản không có dũng khí sống tới ngày nay."

Cái bóng đen kia kẻ ngụy trang thở dài nói: "Ngươi quên đám này, có lẽ sẽ càng gấp khá hơn một chút. Người một đời này, lúc nào cũng muốn đối mặt các loại đổ nát, thế giới quan đổ nát, nhân sinh quan đổ nát, trụ cột tinh thần đổ nát. Nước Việt chi vương Ninh Nguyên Hiến biết không? Hắn là cỡ nào sùng bái Khương Ly bệ hạ, đồng thời coi hắn là thành toàn bộ thế giới thái dương, vì hắn thậm chí mất đi tính mạng của chính mình, mất đi toàn bộ vương quốc. Nhưng kết quả đây? Khương Ly là toàn bộ thế giới kẻ hủy diệt. Hắn thật vất vả đứng lên, thật vất vả đoạt lại chính mình tôn nghiêm, nhưng mà hắn thần tượng nhưng đổ nát."

Ninh Hàn công chúa run rẩy nói: "Nhưng mà dù cho tại tuyệt vọng nhất, thời khắc hắc ám nhất, chúng ta đều chống đỡ hạ xuống. Là ngài cứu lại Thiên Nhai Hải các, là ngài cứu lại toàn bộ Mạc Kinh, là ngài trùng kiến mới Đại Càn đế quốc, là ngài trùng kiến quang minh địa phương, hy vọng địa phương. Nếu như không có ngài định ra đến trật tự, Mạc Kinh mấy trăm ngàn người đã sớm hủy diệt, đã sớm tan vỡ. Nơi này mỗi một hạng điều lệ chế độ đều là ngài định ra đến, vài điểm ngủ, vài điểm rời giường, vài điểm công tác, mỗi người phải làm gì, Đại Càn đế quốc mỗi một cái nghi thức, đều theo chiếu trong sách sử đến, ngài thành lập một cái so Nộ Triều thành còn muốn quỹ đạo Đại Càn đế quốc. Bây giờ Thẩm Lãng bệ hạ trở về, gian nan nhất thời khắc đã qua, vì sao ngài trái lại không chống đỡ nổi cơ chứ?"

Tất cả mọi người cũng không dám tin tưởng nhìn cái này kẻ ngụy trang.

Chúc Nhung run rẩy nói: "Lúc đó Đại Viêm hoàng đế chết rồi, chúng ta bị thả ra ngục thời điểm, trở thành toàn bộ thiên hạ trò cười, đúng là mất hết niềm tin, ta đã từng nghĩ tới tự sát xong việc. Là ngài đem chúng ta từ Thiên Việt thành mang rời khỏi, là ngài mang theo chúng ta đi tới Mạc Kinh, không chỉ cho chúng ta tân sinh, trả lại chúng ta nhân sinh mục tiêu, sống tiếp động lực. Vì sao chúng ta đều có thể ở trong bóng tối tiếp tục chống đỡ, ngài trái lại không thể?"

Cái bóng đen kia kẻ ngụy trang thống khổ nói: "Vô tri, là một loại may mắn phân. Bởi vì biết được ít, vì lẽ đó có một cái mục tiêu liền có thể tiếp tục sống. Bởi vì vô tri, liền tràn ngập hy vọng. Mà một khi biết được quá nhiều, vậy thì sẽ triệt để tuyệt vọng, vậy thì sẽ rơi vào vĩnh cửu hắc ám, không thể tự kiềm chế."

Hắn nói ra những câu nói này thời điểm, toàn trường tất cả mọi người trầm mặc.

Không có sai, trình độ nào đó thượng, vô tri đúng là phúc, có thể đối lập lạc quan sống tiếp. Biết được càng nhiều, hiểu rõ đến càng nhiều, nhân sinh liền càng u ám, liền càng không có hy vọng.

Chúc Hồng Tuyết hầu như không cách nào lên tiếng, thậm chí trực tiếp ngồi ở trên mặt đất.

"Tại sao? Ngài tại sao phải làm như vậy? Ngài khẳng định là bị đoạt buông tha, ngươi khẳng định là so Khương Ly cấp cao thượng cổ nhân loại đoạt xá, bằng không ngài chắc chắn sẽ không phản bội, liền tính toán mọi người chúng ta đều tan vỡ, ngài cũng sẽ không tan vỡ, liền tính toán mọi người chúng ta phản bội, ngài cũng sẽ không phản bội." Chúc Hồng Tuyết liều mạng lớn tiếng nói.

"Không, Hồng Tuyết, ta xa còn lâu mới có được cường đại như vậy." Kẻ ngụy trang nói: "Ta thật sự không gánh vác được trọng trách này, nhưng mà các ngươi tất cả mọi người con mắt đều nhìn ta, đem hy vọng cùng sinh tử đều giao cho ta. Ta không thể không gánh vác lên trọng trách này. Loại này tín nhiệm, loại áp lực này càng ngày càng tăng, chung quy có một ngày triệt để ép vỡ ý chí của ta. Ta không có bị đoạt xá, ta cũng không có bị thay thế được, ta chính là trăm phần trăm ... Tả Từ!"

"Không sai, ta chính là Khương Ly lẻn vào tiến vào Mạc Kinh kẻ ngụy trang!"

Sau đó, cái này kẻ ngụy trang xốc lên mặt nạ trên mặt, lộ ra thật mặt.

Hắn chính là Tả Từ, Thiên Nhai Hải các chi chủ, Đại Càn đế quốc Thượng thư đài thủ tướng, vùng tịnh thổ này lớn nhất công thần, hiện nay mấy trăm ngàn người như trước may mắn còn sống sót công thần lớn nhất.

Mà hắn, cũng là Khương Ly lẻn vào Mạc Kinh duy nhất kẻ ngụy trang.

Thời khắc này, Chúc Hồng Tuyết thật sự triệt để tuyệt vọng, cũng không còn bất kỳ tưởng tượng không gian, chân tướng tàn nhẫn nhất vạch trần ở trước mặt của hắn.

"Chúc Hồng Tuyết, ngươi hỏi ta tại sao làm như vậy?" Tả Từ các chủ thường thường thở ra một hơi nói: "Ta không có bị đoạt xá, cũng không có bị thượng cổ nhân loại thay thế được, hoàn toàn là trăm phần trăm tự mình ý chí. Tại sao lại phản bội Đại Càn đế quốc, tại sao lại phản bội Thẩm Lãng bệ hạ, tại sao lại phản bội ... Các ngươi?"

Tất cả mọi người tĩnh lặng không hề có một tiếng động, chờ đợi Tả Từ tự mình phân tích.

"Là nhân vì vinh hoa phú quý sao? Không phải, Khương Ly không có đáp ứng sắc phong ta bất kỳ chức quan."

"Là bởi vì năng lượng mạnh mẽ sao? Càng không phải, Khương Ly liền địa ngục tinh thể đều không có cho ta."

"Là bởi vì tham sống sợ chết sao? Không, ta thậm chí đã không có dự định sống tiếp."

"Ta vì sao phản bội Đại Càn đế quốc, vì sao nguyện ý trở thành Khương Ly kẻ ngụy trang? Chỉ vì một cái nguyên nhân, tại Khương Ly cứu vớt thế giới thời điểm, hắn phi thuyền sẽ có các ngươi vị trí, sẽ có Thiên Nhai Hải các một ngàn hàng đơn vị trí."

Này vừa nói, ở đây tất cả mọi người nước mắt cũng không nhịn được nữa dâng lên. Dù cho lấy Ninh Hàn tâm chí, cũng hoàn toàn không nhịn được, trực tiếp lệ rơi đầy mặt.

"Ta không cần, ta không cần ..." Chúc Hồng Tuyết hét lớn: "Dù cho tan xương nát thịt, ta cũng phải chiến đấu đến cùng."

Tả Từ nhìn phía Chúc Hồng Tuyết nói: "Ta không có con cái, ngươi cùng Ninh Hàn liền là con cái của ta. Hy vọng sinh tồn, các ngươi có thể không muốn, nhưng ta không thể không cho. Ta không mặt mũi nào sống trên thế giới này, nhưng mà ta hy vọng các ngươi có thể dũng cảm sống tiếp, dù cho rất khuất nhục."

Chúc Hồng Tuyết cắn răng xuất huyết nói: "Thẩm Lãng bệ hạ đã trở về a, chúng ta không phải không hề hy vọng, vì sao vào lúc này ngài tan vỡ cơ chứ? Đầu hàng cơ chứ? Chịu thua cơ chứ?"

Tả Từ thê lương cười nói: "Hồng Tuyết, ta cũng từng giống như ngươi, nội tâm tràn ngập hy vọng, đi khắp chân trời góc biển, muốn tìm được cứu vớt thế giới hy vọng, đánh bại Khương Ly hy vọng. Ta đi khắp chân trời góc biển, muốn tìm được Thẩm Lãng bệ hạ. Một năm, ba năm, mười năm, hai mươi năm ... Thậm chí ta một lần lại một lần mạo hiểm tiến vào Khương Ly đế quốc cảnh nội. Ngươi biết Khương Ly đối với ta làm cái gì không?"

Tất cả mọi người lắc đầu.

Khương Ly dằn vặt Tả Từ? Đem hắn bắt lên, tiến hành linh hồn trấn áp, tinh thần dằn vặt?

"Không, hắn hoàn toàn không có dằn vặt ta, thậm chí ta một lần lại một lần khiêu khích hắn, ta thậm chí đi tới bắc cực, thậm chí tại rất gần khoảng cách quan sát hắn bắc cực cung điện, hắn đều không để ý đến ta. Hắn liền như thế lẳng lặng mà để ta khắp nơi mạo hiểm, khắp nơi quan sát thế giới này, để ta triệt để hiểu rõ thế giới này chân tướng, tàn nhẫn nhất chân tướng, hắn để chính ta đi lĩnh hội loại này tuyệt vọng."

"Thế giới này đã xong, chín mươi năm sau sẽ lại một lần nữa phát sinh thượng cổ đại niết diệt. Dựa vào lãng mạn tình cảm, dựa vào mỹ hảo tình cảm, cứu vớt không được thế giới này."

"Thẩm Lãng bệ hạ rất tốt, hắn có kính nể, mãi mãi cũng duy trì cá tính của chính mình, đối thiên hạ vạn dân có thuần túy nhất cảm tình. Hắn câu kia, thực sự là đánh động vô số người, thiên hạ không thù, không quên sơ tâm. Vì cái mục tiêu này, hắn cái gì cũng có thể không muốn, liền ngôi vị hoàng đế đều bỏ đi như bỉ giày. Ta thật sự hết sức hâm mộ hắn, rất sùng bái hắn."

"Nhưng mà Khương Ly nói đúng, Thẩm Lãng bệ hạ quá ngây thơ, cứu vớt thế giới không phải mời khách ăn cơm, nhất định sẽ có hy sinh, hơn nữa là đáng sợ nhất, lãnh khốc nhất hy sinh. Thậm chí không có ca ngợi, không có ca tụng, chỉ có vô cùng vô tận tuyệt vọng cùng lạnh lẽo."

"Trời nếu có tình Trời già rồi! Làm một người bị tình cảm ràng buộc thời điểm, liền không thể tuyệt đỉnh mạnh mẽ. Liền tỷ như ta, ngày hôm nay liền có vẻ như thế xấu xí."

"Thế giới này, đã không thể dựa vào người đến cứu, mà thời điểm muốn dựa vào thần. Nhưng mà thần là triệt để vô tình, hắn có thể lạnh nhạt mặt đất đối với bất kỳ người nào tử vong, dù cho là chính hắn. Thẩm Lãng bệ hạ tình cảm quá phong phú, quá nhân loại, hắn cứu vớt không được thế giới này, chỉ có Khương Ly mới có một tia hi vọng."

"Về tình cảm, ta hoàn toàn đứng ở Thẩm Lãng bệ hạ một phương. Nhưng mà ... Cuối cùng ta lựa chọn Khương Ly, ta cảm thấy hắn, mới có cứu lại thế giới này hy vọng."

"Lại nói của ta xong, ta là tội nhân, ta trở thành Khương Ly chó săn, hiện tại các ngươi có thể lấy đi tính mạng của ta. Đương nhiên nếu như các ngươi không tới lấy, chính ta cũng sẽ lấy đi tính mạng của chính mình."

Nói đi, Tả Từ trực tiếp quỳ xuống, đầu rủ xuống đến, chờ so với người chém đứt cổ hắn.

Không có ai tiến lên động thủ.

Tả Từ khàn khàn nói: "Vì sao không động thủ? Chẳng lẽ muốn chính ta giết chết chính mình sao?"

Như trước không có ai động thủ.

Tả Từ nói: "Các ngươi không muốn cùng Thẩm Lãng bệ hạ học, không muốn như thế nhiệt huyết, không muốn như thế lãng mạn. Mạc Kinh đã xong, nó trung tâm kiểm soát không lưu đã bị địa ngục tinh thể triệt để ô nhiễm, đã mất đi hết thảy sức phòng ngự, đã hoàn toàn không có cách nào ẩn giấu. Tiếp xuống Khương Ly hắc ám đại quân sẽ giống như là thủy triều vọt tới, đáng sợ giá lạnh, còn có vô tận cát vàng, sẽ trong thời gian ngắn nhất nhấn chìm Mạc Kinh, sẽ triệt để hủy diệt thành phố này hết thảy sinh cơ. Các ngươi đi thôi, đi gừng đế quốc đi, tương lai đại niết diệt đến thời điểm, Khương Ly phi thuyền sẽ có các ngươi một vị trí."

Toàn bộ trong quá trình, Tả Từ vẫn luôn mồm luôn miệng xưng hô Thẩm Lãng bệ hạ, đối Khương Ly nhưng gọi thẳng tên huý.

Ninh Hàn công chúa run rẩy nói: "Lão sư, ngài mang đến cái kia giả Thẩm Lãng, chính là vì cố ý để Thẩm Lãng bệ hạ chứng minh chính mình, phóng thích long chi cảm ngộ, kích hoạt Mạc Kinh trung tâm kiểm soát không lưu, đúng không?"

Tả Từ nói: "Đúng."

Ninh Hàn công chúa nói: "Ngài trăm phương ngàn kế để ta gả cho hắn, chính là muốn để hắn đi cùng Vọng Thiên đồ đằng đối diện, để hắn đầu óc trong nháy mắt Kuhaku, biến thành hóa thạch, như thế ngài tài năng trộm đi cổ tay hắn thượng địa ngục hồn châu, tài năng ô nhiễm Mạc Kinh trung tâm kiểm soát không lưu, triệt để bại liệt toàn bộ Mạc Kinh năng lượng hạt nhân đúng không?"

"Đúng." Tả Từ cười khổ nói: "Trên thực tế, coi như ta chẳng phải làm, Mạc Kinh cũng chống đỡ không được bao lâu. Toàn bộ vạn dặm hoang mạc lớn đại địa năng lượng liền muốn khô cạn, rất nhanh Mạc Kinh cũng phải cùng những nơi khác như thế, bị trở thành cát vàng, mất đi hết thảy sinh cơ."

"Mặt khác ... Tại ta vốn có kế hoạch, Thẩm Lãng bệ hạ cùng Vọng Thiên đồ đằng đối diện đại não sẽ trong nháy mắt Kuhaku, hơn nữa cũng sẽ điên cuồng tiêu hao toàn bộ Mạc Kinh đại địa năng lượng. Nhưng mà hắn đã biến thành hóa thạch, điểm ấy ta ... Hoàn toàn không nghĩ tới."

"Còn có một chút, coi như không có Thẩm Lãng bệ hạ viên kia địa ngục hồn châu, ta cũng có thể bại liệt Mạc Kinh tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu. Một khi nó bị kích hoạt, chỉ cần có từng điểm một ngục tinh thể, là có thể đem toàn bộ trung tâm kiểm soát không lưu ô nhiễm."

Tất cả mọi người nghĩ đến, đã từng Thẩm Lãng bệ hạ cái kia chi Long Chi Kiếm thượng khảm nạm địa ngục hồn châu, là có địa ngục tinh thể năng lượng, cứ việc nhỏ bé không đáng kể.

Mà cuối cùng nhìn thấy giả Thẩm Lãng cái kia chi Long Chi

Kiếm, mặt trên đã không có khảm nạm địa ngục hồn châu.

"Ta nghĩ, Thẩm Lãng bệ hạ trên cổ tay viên kia địa ngục hồn châu, cần phải mạnh mẽ hơn nhiều, hiệu quả cũng thực sự tốt hơn nhiều." Tả Từ nói: "Lẽ ra có thể tại thời gian ngắn nhất bại liệt Mạc Kinh trung tâm kiểm soát không lưu, như thế ta đối Khương Ly lập xuống công lao liền lớn một chút, tương lai Thiên Nhai Hải các tại đại niết diệt sống tiếp xác suất, có thể thượng phi thuyền tiêu chuẩn liền nhiều hơn chút. Có lẽ vậy ..."

Ninh Hàn công chúa nói: "Ta chú ý tới, Thẩm Lãng bệ hạ đi cùng Vọng Thiên đồ đằng đối diện thời điểm, ngài đầy đủ dừng lại một phút, mới bay lên lấy đi Thẩm Lãng bệ hạ địa ngục hồn châu, tại sao?"

Tả Từ nói: "Bởi vì ... Ta cũng tại sinh tử lựa chọn, liều mạng giãy dụa. Ta cũng vô số lần tự nói với mình, hay là Thẩm Lãng bệ hạ có hy vọng cứu vớt thế giới đây? Nhưng mà ta cuối cùng vẫn là tuyệt vọng, hắn đã biến thành hóa thạch, đương nhiên coi như hắn không có biến thành hóa thạch, ta cũng sẽ đi ra như thế lựa chọn, bởi vì ... Ta thật sự không nhìn thấy hy vọng."

Ninh Hàn công chúa nói: "Ngươi cùng Khương Ly trong đó, có bất kỳ tinh thần khế ước, mặt giấy khế ước sao?"

"Hoàn toàn không có." Tả Từ nói: "Cũng chỉ có một cái đầu lưỡi khế ước, ta như đáp ứng trở thành hắn ẩn núp giả, hắn liền cho Thiên Nhai Hải các một ngàn cái sinh tồn tiêu chuẩn."

Ninh Hàn công chúa nói: "Thẩm Lãng bệ hạ vẫn nói, Khương Ly là giả dối chi thần, ta hiện tại chân chính cảm nhận được. Cái gì đoạt xá, cái gì thượng cổ nhân loại trực tiếp biến thành dáng dấp của ngươi thay vào đó, những đều là cấp thấp nhất thủ đoạn. Cao cấp nhất chính là tại lòng người thượng, linh hồn thượng, tinh thần thượng chinh phục ngươi. Ngay cả ta kính yêu nhất người, ta coi vì phụ thân người, cũng bị triệt để chinh phục."

Chúc Nịnh nói: "Mỗi người đều có nhược điểm, bắt lấy kẻ địch nhược điểm, đem thủ đoạn dùng đến mức tận cùng, ngươi liền có thể muốn làm gì thì làm, hoàn toàn chưởng khống hắn."

Ninh Hàn nói: "Khương Ly sở dĩ mạnh mẽ, cũng là bởi vì hắn đã không có bất kỳ khuyết điểm. Bởi vì không có tình cảm, vì lẽ đó liền không có nhược điểm, mà Thẩm Lãng bệ hạ toàn thân đều là nhược điểm."

Tả Từ nói: "Vì lẽ đó, Thẩm Lãng bệ hạ thua chắc rồi, hắn hoàn toàn không có hy vọng. Khương Ly thậm chí đều không có tự mình ra tay, giữa bọn họ trận đầu đánh cờ, Thẩm Lãng bệ hạ liền thua, hơn nữa thua không còn sức đánh trả chút nào."

"Thua cũng tốt, cũng tốt ..." Tả Từ cười thảm nói: "Như thế có thể sớm sắp đặt, sớm tuyệt vọng, sớm nhận rõ thế giới này chân tướng, sau đó nên làm gì làm gì. Sống tiếp, nỗ lực sống tiếp, dù cho tại khuất nhục cũng phải sống sót."

Sau đó, Tả Từ các chủ ánh mắt nhìn phía Ninh Hàn công chúa nói: "Hài tử, cuối cùng ngươi vẫn là gả cho Thẩm Lãng bệ hạ. Vậy cũng là đúng rồi kết ngươi trong lòng cái kia đoạn nghiệt duyên, nếu như ngươi trong bụng có Thẩm Lãng bệ hạ hài tử, vậy ngươi thì càng thêm cần phải sống tiếp, hay là ngươi tại Khương Ly bên kia phân lượng cũng sẽ càng nặng một ít, tương lai Khương Ly trên phi thuyền, càng thêm sẽ có ngươi một vị trí."

Bên ngoài, như trước gió lạnh mãnh quán, cát vàng bay loạn. Thậm chí phảng phất đều có thể nghe được Khương Ly đế quốc chiến tranh cự thú gào thét.

Mạc Kinh phảng phất thật sự muốn xong. Toàn bộ hệ thống phòng ngự triệt để tan vỡ sau, thậm chí không cần Khương Ly đại quân đến tấn công, nhiều nhất không vượt qua một tháng, toàn bộ Mạc Kinh sẽ triệt để chết hết.

Đại Càn đế quốc hy vọng cuối cùng địa phương, nhân loại cuối cùng quang minh địa phương, muốn triệt để xong.

Thẩm Lãng cùng Khương Ly trận đầu đánh cờ, cũng giống như muốn triệt để thua, dù cho Khương Ly căn bản cũng không có ra trận, dù cho nơi này hoàn toàn là Thẩm Lãng sân nhà.

Toàn trường rơi vào triệt để tĩnh lặng.

Đầy đủ một hồi lâu, Tả Từ nói: "Không có ai giết ta sao? Không có ai động thủ giết ta sao?"

Như trước không có ai động thủ.

Tả Từ nói: "Chúc Nhung hiền đệ, ngươi đến động thủ."

Chúc Nhung bất động, hắn không có dũng khí động thủ, hơn nữa cũng cảm giác mình không có tư cách động thủ.

Tả Từ nói: "Trương Triệu tướng quân, ngươi giết người vô số, ngươi đến động thủ."

Trương Triệu bất động, đột nhiên một quyền đập về phía mặt đất, máu chảy ồ ạt. Những năm gần đây, hắn vẫn trầm mặc ít lời, thế giới này vẫn lóng lánh tinh thần của hắn, dù cho sống tiếp đã tiêu hao hết hắn hết thảy ý chí.

Tả Từ các chủ nói: "Các ngươi cũng không muốn động thủ, kia chính là để ta tự mình động thủ? Có thể, có thể ..."

Hắn chậm rãi rút kiếm ra.

"Tên khốn kiếp này thế giới, cái này gặp quỷ thế giới, gặp lại, thế giới này."

Tả Từ cất tiếng đau buồn hô to, sau đó đột nhiên liền muốn cắt đứt đầu của chính mình.

Động tác mãnh liệt cực điểm, phảng phất không chỉ muốn chém đứt chính mình não a, thậm chí càng đem chính mình vươn mình xương vỡ. Hắn trực tiếp muốn để thân thể chính mình, triệt để biến thành tro bụi, bởi vì hắn cảm giác mình xấu xí đáng khinh.

Nhưng mà cái chớp mắt tiếp theo.

Tả Từ cả người bị hình ảnh ngắt quãng, hoàn toàn không nhúc nhích.

Đón lấy, một bóng người chậm rãi đi vào.

Không, là hai bóng người!

Một cái là chân thực thân thể, từ bên ngoài đi tới. Mà mặt khác là một cái linh hồn quang ảnh, dĩ nhiên là từ tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu bên trong đi ra, từ viên kia địa ngục hồn châu đi ra.

Thân thể của hắn cùng linh hồn quang ảnh không ngừng tiếp cận, sau đó chồng vào nhau, trở thành một cái hoàn chỉnh người.

Người này, dĩ nhiên là Thẩm Lãng.

Hắn, hắn vừa nãy không phải đã bị biến thành hóa thạch sao?

Hắn không phải đã xong đời sao? Nhưng lúc này nhìn qua, hắn hoàn toàn bình yên vô sự a.

Thẩm Lãng chậm rãi đi tới Tả Từ trước mặt, nhẹ nhàng thở dài nói: "Ta cùng Khương Ly trong đó đấu tranh cuối cùng ai thua ai thắng, ta không biết. Nhưng mà trận đầu này đánh cờ, ta đã thắng."

Thẩm Lãng vẫy vẫy tay.

Nhất thời, bên ngoài triệt để gió êm sóng lặng, hết thảy bão cát biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đáng sợ giá lạnh không phải biến mất, mà là trực tiếp biến mất rồi, phảng phất từ đến đều không có có tồn tại qua.

Cho tới đầy trời cát vàng, càng phảng phất chỉ là một cái bóng mờ. Còn có vọt thẳng nhập Mạc Kinh cái kia mấy cái bóng đen, tiến quân thần tốc cái kia mấy cái không trung kỵ sĩ, cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tiếp theo, Thẩm Lãng tay nhẹ nhàng nâng lên.

Viên kia địa ngục hồn châu từ tường bình phong như vậy trung tâm kiểm soát không lưu bay ra, lẳng lặng mà nằm tại Thẩm Lãng lòng bàn tay.

Phảng phất vừa nãy nó xâm lược trung tâm kiểm soát không lưu tình cảnh đó, xưa nay đều chưa từng xảy ra.

Phảng phất Mạc Kinh trung tâm kiểm soát không lưu bại liệt, cũng xưa nay chưa từng xảy ra qua.

Đương nhiên, xác thực chưa từng xảy ra.

Tất cả, đều là Thẩm Lãng kế sách.

...

Chú: Ngày hôm nay cùng bằng hữu uống không ít, ta tửu lượng lại cặn bã, này một chương thực sự là cắn chặt hàm răng viết ra, nhưng còn tương đối hài lòng. Có vé tháng ân công thỉnh nhớ tới cho ta, bánh ngọt mang ơn đội nghĩa!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 652: Kết Liễu Ta Đi! Thẩm Lãng Khương Ly Khai Chiến!

Chương 652: Kết liễu ta đi! Thẩm Lãng Khương Ly khai chiến!

Ở đây tất cả mọi người đều hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, Thẩm Lãng đúng là giấu được tất cả mọi người.

Trong này đại khái vẻn vẹn chỉ có một người, biết đại khái, kia chính là Ninh Hàn công chúa, cứ việc Thẩm Lãng cũng không nói gì qua, nhưng hắn vẫn mơ hồ suy đoán đi ra, không thể không nói trực giác của nữ nhân cũng thật là nhạy cảm.

Hơn nữa Ninh Hàn công chúa từ đầu tới đuôi đều không có đối Tả Từ các chủ làm bất kỳ nhắc nhở.

Nhưng coi như như thế, cái này kẻ ngụy trang chân thực bị vạch trần thời điểm, Ninh Hàn vẫn là chịu đến to lớn chấn động cùng đả kích.

Trên thế giới này liền lão sư đều phản bội, cái kia còn có người nào không thể phản bội?

Đây chính là Ninh Hàn cho tới nay thần tượng, nàng cùng phụ thân Ninh Nguyên Hiến cũng không thân, hoàn toàn coi Tả Từ là thành cha ruột đồng dạng.

Thẩm Lãng nhìn lòng bàn tay ngươi địa ngục hồn châu, mà lúc này tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu đã triệt để gió êm sóng lặng.

Vừa nãy tất cả, phần lớn đều là Thẩm Lãng cùng cái này tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu liên hiệp diễn một tuồng kịch mà thôi.

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn Tả Từ.

Tả Từ vi khẽ nâng lên đầu, đứng lên eo, như trước phảng phất muốn chứng minh chính mình cái gì.

Nhưng mà hắn chung quy vẫn là quỳ xuống, đồng thời đem cái cổ lọm khọm lên.

Thẩm Lãng nhìn hắn một lúc lâu, đều không có phát ra âm thanh, thật sự không biết nên bắt đầu nói từ đâu.

Kỳ thực Thẩm Lãng vừa bắt đầu liền hoài nghi Tả Từ, cũng là bởi vì cái kia giả Thẩm Lãng quá rõ ràng rồi. Hắn như trước tại dùng tính mạng cùng linh hồn đi diễn dịch Thẩm Lãng, liền thật sự phảng phất phải đem hết toàn lực đánh bại Thẩm Lãng.

Nhưng mà làm Thẩm Lãng trình diễn long chi cảm ngộ, đạt được toàn bộ Mạc Kinh năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu quyền hạn thời điểm, toàn bộ giả Thẩm Lãng dĩ nhiên thở phào nhẹ nhõm, sau đó từ bỏ hết thảy chống lại.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng nhất thời đoán được, cái này giả Thẩm Lãng liền là Kính Tử, bởi vì xác định Thẩm Lãng là thật sự, vì lẽ đó Kính Tử yên tâm, đồng thời dùng tự hủy phương thức chứng minh Thẩm Lãng.

Kính Tử hắn không có bị đoạt xá, cũng không phải thượng cổ nhân loại biến hóa mà thành, hắn chính là chân chính Kính Tử, trăm phần trăm Kính Tử.

Hắn sở dĩ không có bất kỳ sơ hở, đó là bởi vì hắn càng thêm như hỏa thuần thanh. Hơn nữa then chốt là hắn ôm niềm tin mà chiến, tại trong lòng của hắn Thẩm Lãng chính là giả, chính là Khương Ly phái tới kẻ ngụy trang, chính là vì soán vị Mạc Kinh quyền lực, vì lẽ đó hắn liều mạng cũng phải đi ngăn cản Thẩm Lãng.

Nếu Thẩm Lãng bệ hạ chưa có trở về, vậy ta Kính Tử liền tạm thời xuất hiện, là bệ hạ ngưng tụ lòng người, nói chung Đại Càn đế quốc cuối cùng tịnh thổ tuyệt đối không thể rơi vào trong tay kẻ địch.

Chính là ôm cái này niềm tin, vì lẽ đó Kính Tử biểu hiện không có bất kỳ sơ hở, đừng nói những người khác không nhận ra, thật sự liền ngay cả Thẩm Lãng cũng không tìm được hắn từng tia một sơ hở.

Người này biểu diễn cảnh giới, đã có thể phi thường phi thường cao, nhưng mà Thẩm Lãng nhìn thấy hắn thời điểm, liền cảm thấy có lẽ có một ngày như thế.

Nếu Kính Tử không phải kẻ ngụy trang, cái kia Tả Từ xác suất liền rất cao, bởi vì giả Thẩm Lãng là hắn mang vào.

Nhưng mà Thẩm Lãng cũng đã kiểm tra Tả Từ tinh thần, không có bị đoạt xá, càng thêm không phải thượng cổ nhân loại biến hóa ra đến, hắn chính là trăm phần trăm Tả Từ các chủ, trong cơ thể hắn một điểm địa ngục tinh thể đều không có.

Đây là một tin tức tốt, cũng là một tin tức xấu.

Tin tức xấu là bởi vì, Tả Từ có thể cũng bị Khương Ly tẩy não.

Tin tức tốt là, Tả Từ khoảng thời gian này khẳng định tâm loạn như ma, không còn nữa trước bình tĩnh cơ trí.

Nhưng mà Thẩm Lãng nhất định phải vội vàng đem hắn bóc trần, bởi vì Kính Tử cái kia chi Long Chi Kiếm thượng địa ngục hồn châu không gặp.

Cứ việc cái kia một viên địa ngục hồn châu năng lượng muốn nhỏ rất nhiều, hơn nữa bên trong linh hồn phi thường phức tạp, chẳng những có Hỏa thần giáo hơn một nghìn đại tế tư, còn có thật nhiều Medusa vương tộc tiểu tỷ tỷ linh hồn, nhưng cũng là có thể ô nhiễm tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu, chỉ là uy lực không có lớn như vậy.

Vì lẽ đó, nó cũng không phải dùng để ô nhiễm Mạc Kinh năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu thủ đoạn cao cường.

Ngược lại Thẩm Lãng cổ tay viên này địa ngục hồn châu, nắm giữ mạnh mẽ địa ngục tinh thể, bên trong có mấy chục tên thượng cổ nhân loại linh hồn, đây mới là bại liệt xâm lược năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu tốt nhất lợi khí.

Vì lẽ đó hắn nhất định phải chế tạo một cơ hội, để kẻ ngụy trang bắt được chính mình địa ngục hồn châu, bằng không hắn liền muốn dùng Long Chi Kiếm cái kia một viên địa ngục hồn châu đi ô nhiễm Mạc Kinh trung tâm kiểm soát không lưu.

Như thế địa ngục tinh thể, địa ngục hồn châu một khi tiến vào tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu sau, kết quả có phải là trí mạng?

Đúng, phi thường trí mạng.

Bởi vì địa ngục tinh thể đồ chơi này thật đáng sợ, nuốt chửng tất cả, lan tràn tất cả. Hơn nữa bên trong có mười mấy cái thượng cổ nhân loại linh hồn, bọn họ sẽ nghĩ tất cả biện pháp tiến hành mở rộng, lan tràn, nuốt chửng.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng tại biến thành hóa thạch trước, đem linh hồn của chính mình truyền vào địa ngục hồn châu bên trong.

Vì lẽ đó, vào lúc này chưởng khống địa ngục hồn châu người là Thẩm Lãng.

Địa phương ngục hồn châu bị ném vào tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu sau, chế tạo ra tầng tầng ly kỳ hiệu quả, cũng hoàn toàn là đang diễn trò.

Hệ thống phòng ngự bại liệt, không gian ẩn giấu bại liệt, không khí lạnh lẽo tập kích, cát vàng bao phủ, các loại tất cả, đều là Thẩm Lãng khống chế năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu chế tạo ra nhận biết hiệu quả mà thôi.

Tất cả những thứ này đều chỉ vì một cái mục tiêu, dẫn xà xuất động.

Kết quả, hắn thành công. Đem Tả Từ cái này kẻ ngụy trang cho dẫn đi ra.

Đương nhiên, thành công bắt được cái này kẻ ngụy trang sau, cũng không có cái gì đại công cáo thành sảng khoái cảm, chỉ có vô tận xuỵt ô.

Sáu Đại Siêu thoát thế lực, liền còn lại Tả Từ cùng Cương Nhất, hắn hoàn toàn có thể được xưng là nhân loại người may mắn còn sống sót lãnh tụ một trong, kết quả liền hắn đầu hàng.

Hơn nữa hắn không phải vì mình mà đầu hàng, hắn đã chuẩn bị tự sát, phi thường quyết tuyệt.

Hắn là vì Thiên Nhai Hải các tương lai, vì Chúc Hồng Tuyết, vì Ninh Hàn có thể sống sót mà đầu hàng.

Tương lai Khương Ly trên thuyền, sẽ có các ngươi một tấm vé tàu.

Câu nói này, cỡ nào đau lòng a, cỡ nào để người bất đắc dĩ, nếu như đây là phản bội, vậy cũng là cao thượng mà thôi bất đắc dĩ phản bội.

Tả Từ không sợ chết, hắn sợ sệt chính là hắn Thiên Nhai Hải các, các đệ tử của hắn sẽ triệt để đoạn tuyệt đường sống.

"Bệ hạ, mời ngài xử tử ta đi." Tả Từ chậm rãi nói.

Tất cả mọi người nhìn phía Thẩm Lãng, ánh mắt cầu xin, thế nhưng là không dám nói cầu xin.

Bởi vì Tả Từ phạm vào tội quá lớn, phản bội Đại Càn đế quốc, phản bội hoàng đế, hướng kẻ thù của chính mình đầu hàng.

Thẩm Lãng nắm kiếm trong tay, thử nghiệm muốn giơ lên. Tả Từ phạm chi tội, chắc chắn phải chết.

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng kiếm lại để xuống.

"Tả Từ các chủ, ngươi là lúc nào đầu hàng Khương Ly?" Thẩm Lãng hỏi.

"Ta ... Ta không biết." Tả Từ nói: "Bởi vì hắn cũng không có một cái thời gian giới hạn, nhưng nếu như ngài muốn hỏi ta là lúc nào cùng Khương Ly tiến hành giao lưu, đó là tại năm năm trước, ta lúc đó thật sự tuyệt vọng, dâng lên một luồng kích động, muốn một mình đi bắc cực, ta mau chân đến xem, nơi đó đến tột cùng đã biến thành cái gì, ta muốn nhìn một chút Khương Ly đến tột cùng có đều sao mạnh mẽ. Thậm chí ta hầu như muốn hướng hắn phát động tử vong tiến công, nhưng mà hắn không có giết ta. Chính là ở nơi đó, ta cùng hắn tiến hành một phen trò chuyện."

"Sau đó ngươi liền bị hắn chinh phục." Thẩm Lãng nói.

"Không có, ta lúc đó không ngừng phản bác hắn, phẫn nộ trách cứ hắn." Tả Từ các chủ nói: "Nhưng mà hắn nhưng không có bất kỳ bác bỏ ta, chỉ là lẳng lặng mà tự thuật. Tự thuật lần thứ nhất hủy diệt đại kỷ nguyên, viễn cổ đế quốc diệt, dù cho tiêu hao 1. 3 ức km2 thổ địa, kiến tạo lồng năng lượng, cũng không ngăn nổi thái dương lần thứ nhất kịch biến. Lần thứ hai hủy diệt đại kỷ nguyên, thượng cổ phương đông đế quốc sớm hai trăm năm, đem rất nhiều thành thị kiến tạo dưới đất, nỗ lực tránh thoát đại niết diệt. Lúc đó Khương Hiết cũng không phải chủ lưu, thượng cổ Khương thị, thượng cổ Cơ thị, Thất Lạc đế quốc đều muốn tận các loại biện pháp, muốn tránh thoát đại niết diệt, nhưng toàn bộ đều thất bại."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Bạch Ngọc Kinh đây? Bạch Ngọc Kinh là xảy ra chuyện gì?"

Tả Từ nói: "Bạch Ngọc Kinh là thượng cổ phương đông đế quốc hoàng quyền thế lực cùng hết thảy siêu thoát thế lực, liên hiệp thành lập một cái cứu thế tổ chức. Đương nhiên bọn họ cuối cùng cũng thất bại, không thể không tại đại niết diệt trước, mang theo mấy trăm người cưỡi phi thuyền thoát đi, mang theo vô số tư liệu, đóng băng lại các loại trứng, còn có tinh loại. Phi thuyền chạy ra an toàn phạm vi sau, liền ở bên ngoài phiêu lưu, đến khi vô số năm sau, bọn họ thức tỉnh đủ đến, mà vào lúc này chúng ta tinh cầu sinh thái dần dần thức tỉnh, bọn họ một lần nữa hạ xuống trên mặt đất, khó khăn bắt đầu mới văn minh thức tỉnh."

Thì ra là như vậy, dĩ nhiên như thế.

Thẩm Lãng còn phi thường kỳ quái, vì sao thượng cổ đế quốc Khương thị, Cơ thị cao quý nhất, làm sao đến thế giới này, chính là hai cái này dòng họ chữ cao quý.

Nguyên lai tất cả những thứ này, đều là trực tiếp từ thượng cổ nhân loại kế thừa hạ xuống, thậm chí ngay cả huyết thống đều là.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia vì sao thế giới này văn minh phát triển được chậm rãi như vậy?"

Tả Từ nói: "Lấy Bạch Ngọc Kinh cầm đầu cứu thế thế lực cho rằng, chi cho nên sẽ có thế giới đại niết diệt, hoàn toàn là bởi vì nhân loại với cái thế giới này năng lượng đòi lấy quá nhiều, hơn nữa dám đi đánh cắp thuộc về thần long sức mạnh đoạn ngắn, lại vẫn chế tạo ra cự long loại này chiến tranh cự thú, cho nên mới phải xúc phạm thần linh, dẫn đến thượng cổ đại niết diệt. Vì lẽ đó Bạch Ngọc Kinh muốn làm cho nhân loại văn minh một lần nữa phát triển, có thể kéo dài phát triển, tận lực áp chế thượng cổ văn minh, hy vọng có thể đi ra một cái không giống nhau con đường. Như thế hay là thế giới đại niết diệt, liền sẽ không lại tới đến."

Nghe vào, ý nghĩ này phảng phất phi thường có đạo lý.

Dù cho hiện trên địa cầu cũng có rất nhiều như thế quan điểm, thậm chí là chủ lưu quan điểm.

Nhân loại đối với địa cầu tài nguyên quá độ khai thác, cuối cùng sẽ có một ngày sẽ làm tức giận Trái Đất, đối với nhân loại tiến hành tính chất hủy diệt trừng phạt.

Vì lẽ đó tại Bạch Ngọc Kinh chủ đạo bên dưới, thế giới này đối với thượng cổ ngạc mộng thạch văn minh là toàn diện chèn ép cùng phong tỏa thái độ. Đại Viêm đế quốc, càng là trở thành Bạch Ngọc Kinh tuyệt đối minh hữu.

Không lỗi thời có thể thay đổi một ít, làm chiếc hộp Pandora một khi mở ra, liền cũng lại không thu về được. Nhân loại đế quốc một khi nếm trải sức mạnh mạnh mẽ, cũng là không trở về được nữa rồi.

Vì lẽ đó đầu tiên là mấy Đại Siêu thoát thế lực đang dần dần phát triển thượng cổ văn minh, khai quật thượng cổ di tích.

Sau đó Khương Ly đột nhiên xuất hiện, đem thượng cổ văn minh mạnh mẽ, ưu tú, chói mắt hoàn toàn hiện ra ở thế nhân trước mặt, trong nháy mắt đoàn kết hấp dẫn vô số người.

Vì lẽ đó toàn bộ thế giới nghênh đón thượng cổ văn minh đại thức tỉnh, đại bạo phát.

Mà lúc đó Bạch Ngọc Kinh đã hoàn toàn áp chế không nổi, vì trấn áp địa ngục tinh thể lan tràn, vì khống chế cái kia mái vòm lồng năng lượng, Bạch Ngọc Kinh người đã bị chết gần đủ rồi.

Bây giờ nhìn lại, Bạch Ngọc Kinh phi thường như là một cái thánh mẫu như thế tổ chức a.

"Thẩm Lãng bệ hạ, Bạch Ngọc Kinh cách làm là sai, ý nghĩ của bọn họ cũng là sai lầm." Tả Từ nói: "Thế giới đại niết diệt, cùng nhân loại phát triển văn minh căn bản không có quan hệ, đây là vũ trụ pháp tắc, đây là tinh hệ quy luật, thái dương đến nhất định tuổi tác sau, sẽ hướng đi tử vong. Mà hắn hướng đi tử vong, nhất định sẽ có đại bạo phát, sẽ bị điên cuồng phản công. Khương Hiết điện hạ năm đó cái này lý luận, hầu như chịu đến hết thảy chủ lưu bác bỏ. Nhưng mà chân lý thường thường nắm giữ tại số ít người trong tay."

Thẩm Lãng nói: "Trình độ nào đó thượng, ta cũng cho rằng hắn thuyết pháp, này mấy lần thế giới đại niết diệt, đều là bởi vì thái dương đi vào tử vong kịch biến đại bạo phát. Tình hình như vậy tiếp xuống còn có rất nhiều thứ, một lần cuối cùng thái dương sẽ trực tiếp nổ tung, nhưng bởi vì nó còn chưa đủ lớn, lý do sẽ sụp xuống trở thành một thật rất nhỏ bạch ải tinh. Vì lẽ đó ở thế giới hủy diệt trên nguyên lý, ta cảm thấy Khương Ly là chính xác."

Tiếp theo Thẩm Lãng nói: "Cái kia giả Thẩm Lãng, là Kính Tử đúng không? Hắn liều mạng mà biểu diễn, chính là phải bảo vệ Mạc Kinh, bởi vì hắn coi ta là thành Khương Ly phái tới kẻ ngụy trang đúng không?"

Tả Từ gật đầu một cái nói: "Đúng, chỉ có như thế, mới sẽ không có bất kỳ sơ hở. Nhưng mà, lúc đó đại đa số người tại sâu trong nội tâm vẫn là khát vọng ngài là thật sự Thẩm Lãng bệ hạ, bởi vì tất cả mọi người đều không muốn gặp lại một cái không hề biến hóa Thẩm Lãng bệ hạ, chỉ có ngài biến hóa, đó mới phù hợp tất cả mọi người kỳ vọng, tất cả mọi người đều sẽ suy diễn, ngài biến mất rồi mấy chục năm, khẳng định là niết bàn, khẳng định là trở nên mạnh mẽ."

Tả Từ đoạn văn này, còn nói hết lòng người, tất cả mọi người đều khát vọng nhìn thấy Thẩm Lãng lột xác, bất kỳ lột xác đều so nhất thành bất biến càng tốt hơn.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngài động thủ đi, giết ta đi." Tả Từ lại một lần nữa đưa cổ dài, hiện tại hắn đúng là một phút cũng không muốn sống thêm.

Tử vong đối với hắn mà nói, đúng là một loại giải thoát, cũng là một loại trốn tránh.

Cứ việc là vì bảo vệ Chúc Hồng Tuyết cùng Ninh Hàn, vì bảo vệ Thiên Nhai Hải các tất cả mọi người, nhưng phản bội chính là phản bội, một thân anh danh mất sạch.

Thẩm Lãng lại một lần nữa giơ lên đại kiếm, đặt ở Tả Từ trên cổ, chậm rãi nói: "Tả Từ các chủ, ngài đến hiện tại cũng không coi trọng ta thật sao? Cảm thấy ta nhất định sẽ thất bại đúng không?"

Tả Từ gật đầu một cái nói: "Ngài có quá nhiều nhược điểm, ngài quá nặng tình, như thế là không cách nào đánh bại Khương Ly, càng không cách nào cứu vớt thế giới này. Ngài nhìn, ngài hiện tại liền giết ta đều không hạ thủ được, tương lai nếu như đòi hỏi ngài giết những người khác thì sao, ngài có giết hay không? Ngươi tương lai nếu như đòi hỏi ngài giết mấy triệu, mấy chục triệu người, tài năng cứu vớt thế giới này, ngài có giết hay không? Tương lai nếu như đòi hỏi giết một trăm triệu người, tài năng cứu vớt một triệu người, ngài có giết hay không? Những chuyện này ngài đều không làm được, chỉ có Khương Ly tài năng con mắt không nháy mắt liền có thể làm được."

Thẩm Lãng thở dài nói: "Tả Từ các chủ, ngài nói đúng, ngài nói tới đều đúng."

Hắn tổ chức ngôn ngữ nói: "Luận quyết đoán mãnh liệt, lãnh khốc vô tình, Khương Ly gấp trăm lần cho ta. Ta cùng hắn trong đó, ai có thể thắng đến cuối cùng, thật sự phi thường không tốt giảng. Ta cùng hắn đi con đường ai là chính xác thực, ai tài năng cứu vớt thế giới này, cũng không tốt giảng."

"Khương Ly bệ hạ cho rằng con đường của hắn là tuyệt đối chính xác, hơn nữa nhìn lên cũng là chính xác. Mà ta đi con đường, nhìn qua có vẻ như thế khúc chiết nhấp nhô, hầu như không có rõ ràng phương hướng cảm, cũng không có một cái chuẩn xác mục tiêu."

"Nhưng mà chung quy phải có người đi mặt khác một cái cứu thế con đường không phải sao? Nếu như Khương Ly đường đi không thông, chung quy phải có một con đường khác không phải sao?"

Thẩm Lãng lúc này hoàn toàn là nghĩ đến đâu, liền nói tới chỗ nào.

Chúc Hồng Tuyết nói: "Ta hoàn toàn tin chắc bệ hạ con đường có thể đi thông, ngài cứu thế con đường, mới thật sự là cứu thế con đường. Cứ việc ta nghe không hiểu cái gì là hạch tụ biến, cái gì là như thái dương học tập, sau đó tài năng chiến thắng thái dương."

Thẩm Lãng nói: "Ta cùng Khương Ly hai người phải đi con đường, đều là quang minh chính đại. Hắn phải đi con đường, chính là nuốt chửng chỉnh cái tinh cầu hết thảy sức mạnh cùng sinh cơ, chế tạo một chiếc trước nay chưa từng có to lớn phi thuyền, mang theo mấy trăm ngàn người linh hồn rời xa viên này tinh hệ, đi tới vô hạn xa xôi tinh hệ, tìm tới mặt khác một cái tinh cầu định cư lại, nơi đó thái dương còn có vài tỷ năm vẻ đẹp năm tháng, nơi đó tinh cầu cũng tràn ngập sinh cơ."

"Mà ta phải đi con đường chính là, thượng cổ văn minh cùng khoa học kỹ thuật văn minh kết hợp lại, thành công phát triển ra có thể khống hạch tụ biến phản ứng, như thế tài năng được cuồn cuộn không ngừng năng lượng. Tiếp xuống đi tìm hiểu thế giới đại niết diệt cấp độ sâu nguyên nhân, đi tìm hiểu thái dương trước khi chết kịch biến đến tột cùng là gì? Có thể hay không tại ngoài không gian tiến hành phòng ngự? Này cái mặt trời xác thực sắp chết rồi, nhưng khoảng cách nó triệt để nổ tung, còn có thời gian rất dài."

"Ta phải đi con đường là đoàn kết tất cả mọi người, tập hợp tất cả mọi người trí tuệ, phát triển mạnh mẽ văn minh. Mấy trăm triệu người một lòng đoàn kết, mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, ngăn cản chín mươi năm sau hủy diệt nguy cơ, không hy sinh mảng lớn đoàn người, càng thêm không hy sinh chỉnh hành tinh."

"Khương Ly nói đúng, đến khi tương lai tiến hành thực dân tinh hệ thời điểm, nhân loại văn minh trong tay sẽ có vô số tinh cầu, chỉ là hủy diệt một viên lại đáng là gì? Nhưng đây là một cái lý lẽ hoang đường, bây giờ liền phảng phất một người nghèo rớt mồng tơi trong tay chỉ có một ngân tệ, nhưng mà hắn cảm giác mình tương lai sẽ phát tài, sẽ có hơn triệu tiền vàng, vì lẽ đó tiêu hết chỉ là một ngân tệ lại đáng là gì? Vì lẽ đó đưa cái này tiền bạc cầm uống rượu, hôm nay có rượu hôm nay say. Nhưng mà ngày mai, cũng đã không có có cơm ăn."

"Không sai, Khương Ly cứu thế mục tiêu vô cùng rõ ràng sáng tỏ. Mà ta chiến lược con đường nhưng phi thường mơ hồ, thậm chí ngay cả lý luận đều còn chưa hoàn chỉnh hình thành, thậm chí cũng hoàn toàn không nhìn thấy hi vọng thành công. Nhưng mà, chung quy phải có người đi một con đường khác đi, "

"Vì lẽ đó thừa dịp tên to xác đều ở, ta liền đem lời nói rõ ràng ra, con đường tương lai ta có cách hướng, nhưng mà không chắc chắn, hơn nữa muốn dựa vào mấy triệu, mấy chục triệu, thậm chí mấy trăm triệu người nỗ lực, nếu như muốn đi theo ta xuống, liền tiếp tục đi. Nếu như không muốn cùng ta tiếp tục đi, có thể đi Khương Ly bên kia, tin tưởng tương lai tại hắn trên phi thuyền, sẽ có các ngươi một tấm vé tàu."

Này vừa nói.

Chúc Hồng Tuyết trước tiên quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần nguyện ý đi theo bệ hạ, tan xương nát thịt, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, sẽ không tiếc."

Tiếp theo Ninh Hàn công chúa cũng quỳ xuống, dập đầu nói: "Thần thiếp nguyện ý đi theo bệ hạ, mặc kệ tương lai con đường này sẽ như thế nào, có phải là tan xương nát thịt."

Chỉ chốc lát sau, một cái tập tễnh bóng người đi vào, chính là Thẩm Lãng thế thân Kính Tử, hướng về Thẩm Lãng quỳ xuống.

"Ta, ta tuy rằng không biết có thể làm cái gì, nhưng mà ta cũng nguyện ý tùy tùng bệ hạ, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, sẽ không tiếc."

Tất cả mọi người không khỏi nhìn phía hắn.

Đúng là giống nhau như đúc, hơn nữa còn mang thượng cổ vương giới, long chi tâm, cầm Long Chi Kiếm.

"Những thứ đồ này đều là ta giao cho Kính Tử." Tả Từ nói: "Ta nói với hắn, hắc ám Khương đại đế phái một cái kẻ ngụy trang tiến vào Mạc Kinh, muốn soán vị Đại Càn đế quốc cuối cùng tịnh thổ, liền hắn liền đi theo ta. Đem hết toàn lực, biểu diễn Thẩm Lãng bệ hạ."

Kính Tử nói: "Ta cũng không biết vì sao, chỉ cần ta một cái ý niệm, cái kia năng lượng vòng xoáy liền thả ra ngoài, nhưng mà ta hoàn toàn không có năng lực đi tổ chức năng lượng vòng xoáy phương trình."

Này không có chút nào khó, bởi vì long chi tâm, Long Chi Kiếm đều là Khương Ly chế tạo ra, hắn mới là bộ này trang bị chân chính chủ nhân.

Mà nhưng vào lúc này, tại Chúc Hồng Tuyết dẫn dắt đi, sóng siêu âm phi hành thú Đại Siêu đi vào.

Sau đó, nó trong nháy mắt mộng bức. Tình huống gì, dĩ nhiên có hai người chủ nhân.

Cái kia, vậy ta nên đánh về phía người nào a?

Đại Siêu bản năng lại muốn đánh về phía Kính Tử, bởi vì trên tay hắn có thượng cổ vương giới, nó bản năng là dựa vào cái kia phân biệt.

Nhưng mà nó phảng phất xem tất cả mọi người ánh mắt có gì đó không đúng, vì lẽ đó hắn một lúc nhìn phía Thẩm Lãng, một lúc nhìn phía Kính Tử, phát sinh một trận tiếng rên rỉ.

Ta chỉ là một cái phi hành thú mà thôi a, nhân loại các ngươi chính mình phân biệt không ra, vì sao phải làm khó dễ ta a? Chẳng lẽ các ngươi cho rằng ta so với các ngươi còn muốn thông minh?

Tả Từ lại một lần nữa quỳ xuống dập đầu nói: "Thỉnh bệ hạ giết ta, thần cũng lại không mặt mũi nào sống trên thế giới này, thỉnh bệ hạ tác thành, kết liễu cuộc đời của ta."

Ánh mắt của mọi người lại một lần nữa nhìn phía hắn, lại một lần nữa nhìn phía Thẩm Lãng.

Có nên giết hay không?

Nói thật sự, giết một cái Tả Từ đối Thẩm Lãng tới nói cũng không có quá lớn tinh thần áp lực, hắn cùng Tả Từ quan hệ căn bản là không thể nói là có cỡ nào thân cận.

Huống hồ Tả Từ phạm vào sai lầm lớn, tuy rằng không có tạo thành hậu quả đáng sợ, nhưng sai rồi chính là sai rồi.

Hiện tại vấn đề mấu chốt là, Tả Từ hầu như là Thẩm Lãng dưới trướng một người cường đại nhất người, hơn nữa hắn đối Thẩm Lãng cá nhân chính là trung thành, chỉ có điều là hắn cảm giác đến tương lai không có hy vọng.

Như giết hắn, tương lai dùng người thời khắc, liền lại tổn một thành viên đại tướng.

Tương lai Tả Từ, sẽ có hay không có dùng? Hơn nữa Thẩm Lãng quyền hạn, nhưng là có thể căn cứ cái này Mạc Kinh năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu tiến hành huyết thống cải tạo, thân thể cải tạo, năng lượng cải tạo.

Tả Từ vũ công mạnh như thế, hoàn toàn là tốt nhất một ứng viên một trong. Hơn nữa hắn đã tràn ngập lòng quyết muốn chết, người như vậy một khi cải tạo, có lẽ sẽ có to lớn chi kinh hỉ.

Đầy đủ sau một lúc lâu.

"Tội chết có thể miễn, mang vạ khó thoát, hạ ngục chờ đợi luận xử." Thẩm Lãng nói: "Thời khắc mấu chốt, nên vì Đại Càn đế quốc tiến hành hy sinh."

Nghe được câu này, Tả Từ các chủ không những không có chạy tới vui mừng, trái lại càng thêm thống khổ.

Sau đó, hắn đột nhiên một con đập hướng mặt đất. Trực tiếp chính là dùng mặt đập về phía cứng rắn mặt đất, trong nháy mắt hủy diệt rồi dung mạo của chính mình, chỉnh khuôn mặt máu thịt be bét, đã hoàn toàn không nhìn ra nguyên bản dáng dấp.

"Thần không mặt mũi nào gặp người, bản ... Vốn nên lập tức chết đi, nhưng bệ hạ không cho phép thần chết, cái kia ... Thần liền cẩu sống tiếp!"

Thẩm Lãng nói: "Chúc Hồng Tuyết, đem Tả Từ giam cầm lên, nhớ kỹ bảo mật, không muốn tiết lộ ra ngoài."

Nếu là chuyện này để lộ ra đi, sẽ cho toàn bộ Mạc Kinh mấy trăm ngàn người may mắn còn sống sót tinh thần cùng tự tin mang đến sự đả kích trí mạng.

Kính Tử nói: "Ta ... Ta cũng có thể hủy diệt mặt."

Thẩm Lãng nói: "Chuyện của ngươi tiếp xuống lại nói, ngươi là như thế nào đến vạn dặm hoang mạc lớn, còn có Hỏa thần giáo bên kia đến tột cùng phát sinh cái gì, một lúc ta đi hỏi thăm ngươi. Hiện tại ngươi lập tức đem trên thân long chi tâm, thượng cổ vương giới lấy xuống, đem Long Chi Kiếm cũng giao cho ta."

Kính Tử nói: "Ta từng thử, hoàn toàn lấy không tới, vì lẽ đó, nếu như tất yếu phải vậy, thỉnh bệ hạ giết ta đi. Thời gian qua đi mấy chục năm có thể lại một lần nữa nhìn thấy bệ hạ, Kính Tử đã không rất mừng rỡ, lại không chỗ nào cầu. Hơn nữa Kính Tử giá trị, hay là cũng đã có thể không có, coi như lúc này chết đi, cũng coi như là sống thêm mấy chục năm."

Lấy không tới?

Kính Tử rút ra đoản kiếm, hướng về chính mình ngón áp út đột nhiên chém xuống, muốn đem mang theo thượng cổ vương giới cái kia ngón tay hoàn toàn chém xuống đến.

Kết quả, không tính làm sao chém xuống đi, cuối cùng đều là chém ở trong không khí, phảng phất hắn cái kia ngón tay không tồn tại đồng dạng, phảng phất mặt trên thượng cổ vương giới cũng không tồn tại đồng dạng. Nhưng mà nó rõ ràng là ở chỗ đó.

"Vì lẽ đó, vì để tránh cho ta trở thành gieo vạ, giết ta đi." Kính Tử hướng về Thẩm Lãng mỉm cười nói.

Mà nhưng vào lúc này, Kính Tử trong tay Long Chi Kiếm đột nhiên thả ra không gì sánh được lượng thạc ánh sáng.

"Bạch!"

Vọt thẳng hướng về phía chân trời.

Sau đó, hắn quang ảnh bao phủ tại Kính Tử trên thân, vì lẽ đó nhìn qua hoàn toàn là Khương Ly cao to thân thể, uy vũ mà lại đẹp trai vô cùng khuôn mặt.

Này ... Này lại là Khương Ly hình chiếu.

Từ long chi tâm, thượng cổ vương giới đầu thả ra phân thân quang ảnh.

"Thẩm Lãng bệ hạ, cái kia kẻ ngụy trang quả thật bị ngươi bắt tới, vì thế chúng ta trong đó trận đầu đánh cờ, ngươi xác thực thắng." Khương Ly quang ảnh nói.

Thẩm Lãng nói: "Ta không hẳn thắng đi, bởi vì ngươi từ tinh thần cùng về mặt tâm linh chinh phục Tả Từ các chủ, để hắn cam tâm tình nguyện trở thành ngươi kẻ ngụy trang."

Khương Ly nói: "Thắng chính là thắng, thua chính là thua, không có cái gì tốt nói. Nhưng mà ... Thắng chưa chắc sẽ có khen thưởng. Thẩm Lãng cái này Mạc Kinh ta nguyên bản không có để ở trong mắt, bởi vì bên trái từ đám người kia trong tay, nó chẳng là cái thá gì. Nhưng mà hiện tại ngươi đến, tất cả liền đều không giống nhau. Vì lẽ đó coi như bỏ ra cái giá khổng lồ, ta cũng phải đưa ngươi Mạc Kinh phá hủy."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà, toàn bộ Mạc Kinh hệ thống phòng ngự như trước khỏe mạnh, ngươi quân đội căn bản sẽ không tìm được nó ở nơi nào, cũng căn bản không vào được đúng không?"

"Đúng, đúng, đối ..." Khương Ly nói: "Nhưng mà Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi phi thường thông minh, ngươi hẳn phải biết chi này

Long Chi Kiếm, long chi tâm, thượng cổ vương giới tiến vào Mạc Kinh trong nháy mắt đó, liền đã trở thành một tọa độ. Có một tọa độ, thì có mục tiêu, là có thể tiến hành tấn công từ xa rồi!"

Khương Ly lời này vừa nói xong, chi này Long Chi Kiếm lại một lần nữa bắn ra xung thiên ánh sáng, trực tiếp bắn về phía bầu trời bầu trời.

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng, ngươi đã từng gặp qua Long Chi Hối, vậy ngươi từng trải qua địa ngục tinh thể Long Chi Hối sao? Tiếp đó, ngươi chẳng mấy chốc sẽ đã được kiến thức, ta từng giây từng phút đều sẽ không nhiều đưa cho ngươi, chuẩn bị đón đánh!"

"Này lần thứ nhất đánh cờ là ngươi thắng, nhưng coi như không có kẻ ngụy trang, ta hủy diệt Mạc Kinh cũng chỉ là thoáng lao lực một ít mà thôi, nhưng chung quy tới nói, vẫn là dễ như ăn bánh. Thẩm Lãng trước ngươi những đối thủ, lúc nào cũng yêu thích cho một mình ngươi nguyệt, hai tháng, hoặc là thời gian nửa năm, nhưng mà ta một ngày, một phút đều sẽ không nhiều đưa cho ngươi, bởi vì thời gian của ta quá quý giá. Ngươi nếu ngay cả ta đây điểm đả kích đều không kháng nổi đi mà nói, cái kia cũng là không có tư cách cùng ta đấu tranh, cũng là không có tư cách cùng ta đi mặt khác không giống cứu thế con đường."

Theo Khương Ly lời mới vừa dứt.

Nhất thời, từ Mạc Kinh phương bắc bầu trời phi tới mấy chục chiếc to lớn pháo đài bay.

Che kín bầu trời, mênh mông cuồn cuộn.

"Phóng ra!"

"Phóng ra!"

"Phóng ra!"

Theo ra lệnh một tiếng, đám này to lớn pháo đài bay đột nhiên phóng ra.

Hơn trăm viên địa ngục tinh thể Long Chi Hối, từ bên ngoài mấy ngàn dặm liền gào thét mà đến, hướng về Mạc Kinh phóng tới.

Mang theo hủy thiên diệt địa năng lượng khí tức.

Cứ việc từ tầm nhìn thượng, hoàn toàn không thấy được Mạc Kinh cái bóng, cũng không nhìn thấy nó ở nơi đó.

Nhưng mà Khương Ly đã tại Mạc Kinh nội bộ, cung cấp năng lượng tọa độ.

Hắn quả nhiên sẽ không cho Thẩm Lãng bất kỳ nhiều một chút chút thời gian, trực tiếp liền khai chiến, tính chất hủy diệt đả kích.

...

Chú: Xế chiều hôm nay mở hội nghị trọng yếu, ta giành giật từng giây đem chương viết xong. Bái cầu các anh em vé tháng, vạn vạn xin nhờ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 653: Sơ Chiến Khương Ly! Ta Là Kim Mộc Lan!

Chương 653: Sơ chiến Khương Ly! Ta là Kim Mộc Lan!

Vị này Khương Ly bệ hạ cũng thật là gió cuốn sấm rền a, nói đánh là đánh, căn bản liền không mang theo giảm chấn.

Thẩm Lãng trực tiếp tiến vào tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu bên trong, tiến vào long chi cảm ngộ cảnh giới, trực tiếp tiến vào Vọng Thiên đồ đằng tầm nhìn.

Nhất thời rõ rõ ràng ràng nhìn thấy.

Hơn trăm viên đặc thù Long Chi Hối từ chân trời gào thét mà đến, tốc độ dĩ nhiên đạt đến kinh người mười lăm lần tốc độ âm thanh, mỗi giây đồng hồ khoảng năm ngàn mét, ở cái này kinh người cao tốc hạ, 2,000 cây số cũng vẻn vẹn chỉ cần bảy phần chung mà thôi.

Khương Ly không hổ là Khương Ly, trước hết thảy Long Chi Hối, lớn nhất tầm bắn như vậy đều không vượt qua 500 dặm. Muốn muốn tiến hành siêu tấn công từ xa mà nói, còn cần to lớn sóng siêu âm phi hành thú treo Long Chi Lực phóng ra trang bị bay đến.

Mà Long Chi Hối tiến vào Khương Ly trong tay sau, lập tức trở thành chân chính vũ khí tầm xa.

Hơn nữa hắn siêu cấp pháo đài bay, trực tiếp vượt qua chiến đấu cơ cái này loại hình, chạy không trung mẫu hạm mà đi, hơn nữa vẫn có thể phóng ra chiến lược vũ khí không trung mẫu hạm. Then chốt là Khương Ly một điểm đều không có cảm thấy ghê gớm, bởi vì mục tiêu của hắn là chế tạo một chiếc siêu cấp phi thuyền.

Nhìn mưa sao sa như vậy phi tới địa ngục tinh thể Long Chi Hối, Thẩm Lãng trong đầu rơi vào các loại cấu tứ.

Phải làm gì?

Tiên tiến hành khoảng cách xa không trung chặn lại?

Có thể tiến hành thử nghiệm, nhưng mà cần phải vô hiệu.

Mạc Kinh không có Long Chi Hối, chỉ có năng lượng long pháo, nguyên bản có chín môn, hiện tại chỉ còn dư lại một môn, cái này cũng là siêu vũ khí hạng nặng.

"Năng lượng long pháo, phóng ra!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Năm viên năng lượng long pháo, đột nhiên gào thét mà ra, tốc độ càng nhanh hơn, đạt đến kinh người hai mươi mấy lần tốc độ âm thanh.

Bất quá nghĩ đến đây là bình thường, bởi vì này đã là phi thường Cao Minh năng lượng vũ khí.

Trong nháy mắt, này năm viên siêu cấp long pháo liền bay ra bên ngoài mấy trăm dặm.

Này hay là chính là hệ thống uy lực, Thẩm Lãng một người liền có thể thao túng toàn bộ Mạc Kinh hệ thống phòng ngự, hệ thống vũ khí.

Hai phút sau!

"Rầm rầm rầm ..."

Mạc Kinh năm viên siêu cấp long pháo, đột nhiên đánh trúng Khương Ly đế quốc phóng ra năm viên siêu cấp Long Chi Hối.

Sau đó, giữa bầu trời biểu diễn tình cảnh quái quỷ.

Trong đó một viên Long Chi Hối, sắp đến muốn va chạm thời điểm, dĩ nhiên chính mình chủ động chuyển hướng, trực tiếp né qua.

Này ... Đây cơ hồ là hiện đại Trái Đất đều không thể đến cấp bậc, như thế linh xảo né tránh, liền phảng phất cái này Long Chi Hối là hoạt đồng dạng.

Thậm chí khó có thể lý giải được, Khương Ly là làm sao làm được, hắn cũng không thể đem một cái thượng cổ nhân loại linh hồn bám vào Long Chi Hối lên đi?

Mà mặt khác bốn viên long pháo, thành công chặn lại Long Chi Hối, sau đó đột nhiên nổ tung.

Đám này viễn cổ long pháo uy lực là vô cùng lớn lao, tuy rằng không sánh được Long Chi Hối, nhưng mà cũng kém không được rất nhiều.

Nhưng mà ... Chúng vừa nổ tung, rất nhanh sẽ kết thúc.

Viễn cổ long pháo nổ tung hết thảy năng lượng, trong nháy mắt bị thôn phệ đến sạch sành sanh.

Quả thực không thể nào tưởng tượng được a.

Đây đương nhiên là bởi vì địa ngục tinh thể, thậm chí Thẩm Lãng tại phóng ra viễn cổ long pháo thời điểm cũng đã dự liệu đến tình cảnh này, hiện tại chỉ có điều nghiệm chứng mà thôi.

Địa ngục tinh thể, quả thực chính là một cái BUG.

Dù cho lại nhỏ bé địa ngục tinh thể, chỉ cần không ngăn cản nó, vĩnh viễn có thể nuốt chửng phân liệt xuống.

Cứ việc Thẩm Lãng trước đã biết rồi điểm ấy, nhưng không nghĩ tới trong chớp nhoáng này bạo phát năng lượng, địa ngục tinh thể cũng có thể nuốt chửng đến sạch sành sanh, gần như vô địch rồi.

Không trung viễn trình chặn lại, đã triệt để mất đi hiệu lực rồi!

Trước Thẩm Lãng dựa vào dựa vào sức mạnh của chính mình liền có thể trong nháy mắt ngăn lại hơn trăm viên siêu cấp Long Chi Hối, chính là hắn trình diễn cái này kỳ tích, làm cho Đại Viêm đế quốc gần trăm vạn quân đội đều từ bỏ chống lại.

Mà hiện tại Thẩm Lãng đã khống chế toàn bộ Mạc Kinh, thứ này cũng ngang với loại này không trung chặn lại uy lực thả lớn hơn rất nhiều lần.

Trước cách mấy vạn mét liền có thể đối Long Chi Hối tiến hành không trung chặn lại, vậy bây giờ có phải là mấy trăm dặm, thậm chí càng xa hơn liền có thể làm được sao?

Thẩm Lãng biểu thị bi quan.

Bởi vì hắn chỉ nắm giữ trung giai long chi cảm ngộ, mà Khương Ly đã nắm giữ cấp cao long chi cảm ngộ.

Cái này chênh lệch quả thực là thiên địa chi hồng câu, hoàn toàn không có cách nào vượt qua.

Nhưng mà Thẩm Lãng hay là muốn thử một lần.

"Định!"

Hắn đột nhiên thả ra mạnh mẽ lực lượng tinh thần, đồng thời thông qua mặt người thân rắn Vọng Thiên đồ đằng phóng đại gấp mười lần, gấp trăm lần.

Phần này tinh thần năng lượng, trong nháy mắt bao phủ Khương Ly đế quốc phóng ra đến hết thảy Long Chi Hối.

Trong nháy mắt!

Này hơn trăm viên Long Chi Hối trực tiếp hình ảnh ngắt quãng trên không trung, không nhúc nhích.

Nhưng mà cũng cũng chỉ có trong nháy mắt, nhiều nhất nửa giây đồng hồ không tới, này 100 viên siêu cấp Long Chi Hối lại một lần nữa phi hành.

Quả nhiên cùng Thẩm Lãng theo dự liệu như thế, lực lượng tinh thần của hắn chặn lại cũng thất bại.

Hơn nữa hình ảnh ngắt quãng cái kia nửa giây đồng hồ, hay là bởi vì Khương Ly cố ý cho một cái phản ứng, bằng không liền với nửa giây đồng hồ hình ảnh ngắt quãng đều sẽ không có.

Kết quả này, tuy rằng ở trong dự liệu, nhưng còn thật là khiến người ta ủ rũ.

Sau đó, đã không có thời gian.

Cái kia 100 viên Long Chi Hối, trực tiếp bay đến Mạc Kinh bầu trời, đương nhiên là vị trí địa lý bầu trời.

Sau đó ...

"Rầm rầm rầm rầm ..."

100 viên Long Chi Hối, mãnh liệt nổ tung.

Cái này nổ tung quỹ tích phi thường quái, rõ ràng là đánh trúng phóng ra, tập trung công kích, tập trung nổ tung.

Nhưng mà cuối cùng nổ tung địa điểm nhưng thiên kỳ bách quái, thậm chí trên không trung hình thành rồi một cái hoa lệ mà lại quỷ dị hỏa diễm màn ánh sáng.

Vào lúc này cần phải từ một cái kinh điển lời thoại, lão bà đi ra coi trọng đế a!

Đúng là đầy trời lửa khói.

100 viên Long Chi Hối, tại khoảng cách Mạc Kinh hơn trăm dặm không trung nổ tung.

Không có tạo thành bất cứ thương tổn gì, chúng liền phảng phất va vào một cái phi thường kỳ quái siêu cấp lực trong sàn, hết thảy quỹ tích đều vặn vẹo.

Toàn bộ Mạc Kinh thành bầu trời, liền phảng phất có một cái siêu cấp lồng năng lượng, liền Long Chi Hối loại này chiến lược vũ khí nổ tung cũng có thể chống đỡ.

Mà Mạc Kinh bầu trời cái này lồng năng lượng nhìn qua liền hết sức quen thuộc, cùng Bạch Ngọc Kinh cái kia mái vòm lồng năng lượng giống nhau như đúc, là toàn bộ thế giới số rất ít có thể ngăn cách chống đỡ địa ngục tinh thể đồ vật, Bạch Ngọc Kinh chính là dựa vào nó phong tỏa địa ngục tinh thể gần ngàn năm.

"Oanh ..."

Nổ tung dư âm sau, toàn bộ lồng năng lượng vẫn là khẽ run một thoáng.

Thẩm Lãng không khỏi một tiếng thở dài.

Mạc Kinh lồng năng lượng, Bạch Ngọc Kinh mái vòm lồng năng lượng, thành phần gần như giống nhau, có thể ngăn cách địa ngục tinh thể. Thế nhưng là không thể tiêu diệt địa ngục tinh thể, cũng không có thể đột phá địa ngục tinh thể.

Hiện nay đã biết có thể đâm thủng địa ngục tinh thể năng lượng chỉ có một loại, kia chính là long huyết tủy thăng hoa sau bức xạ năng lượng.

Đáng tiếc a, điều này có thể lượng quá ít, bị ô nhiễm thượng cổ long trì lại đang Khương Ly đế quốc cảnh nội.

Vòng thứ nhất Long Chi Hối nổ tung sau khi kết thúc.

Khương Ly đế quốc mấy chục chiếc to lớn pháo đài bay đột nhiên gia tốc, lại một lần nữa hướng về Mạc Kinh áp sát.

Đám này to lớn pháo đài bay tốc độ phi hành, hoàn toàn không thua gì bất kỳ phi hành thú, thậm chí càng nhanh hơn. Quả thực không thể nào tưởng tượng được, lớn như vậy hình thể, làm sao tiến hành cao tốc phi hành?

Mấy chục chiếc to lớn pháo đài bay khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Bốn ngàn dặm, ba ngàn dặm!

Bỗng nhiên, còn lại to lớn pháo đài bay ngừng lại, trong đó một chiếc kế tục phi hành đi tới, hơn nữa tốc độ càng nhanh hơn.

Đây là Khương Ly đang tiến hành thăm dò tính tiến công.

Sau hai giờ!

Chiếc này to lớn pháo đài bay khoảng cách Mạc Kinh cũng chỉ có 1,500 dặm, hoàn toàn tiến vào viễn cổ long pháo tầm bắn bên trong.

Loại này chiến đấu, thật sự rất thú vị, nhưng cũng rất không có gì hay.

Song phương đều biết kết quả, hầu như là tại hạ minh cờ. Khương Ly phái ra chiếc này to lớn pháo đài bay, chính là để Thẩm

Lãng xóa sạch, thuận tiện nhìn một chút Thẩm Lãng có phải là dường như hắn tưởng tượng như thế xuất sắc, có thể hay không tiêu diệt hắn phái ra chiếc này to lớn pháo đài bay.

Thẩm Lãng nội tâm thở dài một tiếng.

Không gì sánh được không bỏ, thả ra một luồng long huyết tủy bức xạ năng lượng, truyền vào viễn cổ long pháo bên trong, sau đó đột nhiên phóng ra.

"Vèo ..."

Viễn cổ long pháo lấy mỗi giây đồng hồ bảy ngàn mét tốc độ gào thét mà đi, ngăn ngắn sau một phút.

Trong nháy mắt đánh trúng Khương Ly phái đi tìm cái chết cái kia chiếc to lớn pháo đài bay.

Khương Ly đế quốc Long Chi Hối đều có địa ngục tinh thể, chớ nói chi là to lớn pháo đài bay, càng là nắm giữ hoàn chỉnh địa ngục tinh thể lồng năng lượng.

Nhưng mà ...

Một khi thăng hoa bức xạ năng lượng xâm nhập địa ngục tinh thể lồng năng lượng sau, trong nháy mắt ngắn ngủi bại liệt nó phòng hộ năng lực.

Cũng không thể nói bại liệt, Thẩm Lãng nắm giữ bức xạ năng lượng vẫn là không cách nào xuyên thấu địa ngục tinh thể, nhưng mà có thể làm cho nó lập tức tiến vào lạnh nhạt trạng thái, đình chỉ nuốt chửng, dụng hết toàn lực bài xích bức xạ năng lượng, đây là địa ngục tinh thể tự mình bảo vệ cơ chế.

Mà liền tại cũng trong nháy mắt, viễn cổ long pháo đột nhiên nổ tung.

"Rầm rầm rầm ..." Khương Ly cái kia chiếc to lớn pháo đài bay, sống sờ sờ bị nổ ra một cái to lớn lỗ hổng.

Nhưng ... Cũng chỉ có 0. 01 giây cũng chưa tới.

Địa ngục cảnh giác lập tức khôi phục công tác, đem còn lại nổ tung năng lượng toàn bộ nuốt chửng.

Vì lẽ đó lần này viễn cổ long pháo, vẻn vẹn chỉ là xuyên thủng kích thương to lớn pháo đài bay mà thôi, cũng không có triệt để phá hủy.

Sau đó, chiếc này to lớn pháo đài bay ung dung lùi về sau, rất nhanh sẽ bay ra viễn cổ long pháo phạm vi bắn giết.

Khương Ly đã thăm dò đi ra, Thẩm Lãng tuy rằng chỉ là một cái trung giai long chi cảm ngộ giả, nhưng mà hắn quả thật có năng lực phá hủy Khương Ly đế quốc pháo đài bay.

Nhưng đáng thương chính là, Thẩm Lãng đã hầu như dùng mất rồi cuối cùng bức xạ năng lượng, còn lại nhỏ bé không đáng kể.

Sau đó chiến tranh, liền triệt để trở nên vô vị lên.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

Khương Ly mấy chục chiếc to lớn pháo đài bay không ngừng phóng ra Long Chi Hối.

Một đợt tiếp một đợt phóng ra.

Quả thực không thể nào tưởng tượng được, hắn nơi nào nhiều như vậy Long Chi Hối?

Bất quá tưởng tượng cũng bình thường, hắn nuôi nhốt một cái mạnh mẽ thành niên rồng, có thể cuồn cuộn không ngừng cung cấp long huyết tủy, hơn nữa hắn lại nắm giữ chế tạo Long Chi Hối tất cả năng lực.

Thật sự rất có Mỹ Xô hai nước nắm giữ hơn vạn đầu đạn hạt nhân cảm giác.

Mà đối mặt làn sóng thứ hai, làn sóng thứ ba, làn sóng thứ tư Long Chi Hối tiến công, Thẩm Lãng không có làm ra bất kỳ cái gì chặn lại, bởi vì hoàn toàn không có ý nghĩa.

Viễn trình chặn lại vô dụng, lực lượng tinh thần của hắn chặn lại cũng vô dụng.

Đương nhiên, Khương Ly Long Chi Hối công kích cũng là vô hiệu, mỗi một lần Long Chi Hối nổ tung đều bị Mạc Kinh lồng năng lượng triệt để che ở bên ngoài, không có đối Mạc Kinh tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Khương Ly cũng hoàn toàn biết điểm này, hắn chính là muốn dựa vào nguyên thủy nhất thủ đoạn tiêu hao hết Mạc Kinh may mắn còn sống sót cái kia một chút năng lượng.

Này gần ngàn năm đến, Khương Ly dưới trướng mấy trăm ngàn cái thượng cổ nhân loại linh hồn cái địa ngục tinh thể chính là thông qua phương thức này dây dưa đến chết Bạch Ngọc Kinh tất cả mọi người, làm cho mẫu thân của Thẩm Lãng đều trở thành Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng, toàn bộ nghịch thiên Bạch Ngọc Kinh thế lực, gộp lại tổng cộng liền còn lại ba người.

Mà Mạc Kinh của cải, có thể so với Bạch Ngọc Kinh mỏng hơn nhiều lắm hơn nhiều.

Thẩm Lãng không có hỏi, bởi vì hắn hầu như trước tiên liền tính toán ra Mạc Kinh lồng năng lượng còn có thể chống đỡ bao lâu, Mạc Kinh may mắn còn sống sót chút này năng lượng còn có thể kéo dài bao lâu.

Nguyên bản có thể chống đỡ hơn nửa năm, hiện tại nhiều nhất chỉ có thể chống đỡ không tới một tháng.

"Vèo vèo vèo vèo ..."

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Lại một làn sóng Long Chi Hối, đột nhiên nổ tung, bị lồng năng lượng thành công chống đối.

Rất nhanh, tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu bên trong, xuất hiện một cái hoàn chỉnh đếm ngược.

715 giờ!

Mạc Kinh lồng năng lượng còn có thể chống đỡ lâu như vậy, thời gian vừa đến, lồng năng lượng tan vỡ, hết thảy phòng ngự hệ thống tan vỡ.

Khương Ly thậm chí không cần phái ra bất kỳ cái gì quân đội, chỉ cần một làn sóng địa ngục tinh thể Long Chi Hối, là có thể đem Mạc Kinh từ trên thế giới này triệt để xóa đi, chớ nói chi là trong tay hắn còn có hai cái cự long.

...

Thẩm Lãng từ tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu bên trong đi ra.

Nhìn bầu trời bên ngoài.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Lúc này là buổi tối, nhưng mà trong nháy mắt tuôn ra ánh sáng, đem toàn bộ Mạc Kinh triệt để rọi sáng, thậm chí so ban ngày còn muốn lượng vô số lần.

Đây là mấy chục viên Long Chi Hối tại trăm dặm bầu trời ở ngoài bạo phát ánh sáng.

Mỗi một viên địa ngục tinh thể Long Chi Hối nổ tung bán kính là 4 cây số tả hữu, mấy chục viên chính là mấy ngàn km2.

Vì lẽ đó tình cảnh này, thật sự như là thế giới tận thế, toàn bộ bầu trời đều phảng phất trong nháy mắt bị nhen lửa.

"Bệ hạ, đôi này dân tâm cũng là to lớn tàn phá." Ninh Hàn công chúa nói.

Đúng đấy, này trời tối rồi, vô số Long Chi Hối trên bầu trời nổ tung, trong nháy mắt tuôn ra ánh sáng đều sắp để người mù. Người bình thường nơi nào có thể chịu đựng đạt được tình cảnh này a?

Trong nháy mắt thế giới tận thế hình ảnh đều đầy đủ kinh sợ, huống chi là cuồn cuộn không ngừng.

Khương Ly tại âm mưu thượng đáng sợ đến cực hạn, nhưng mà hắn hiện tại liền âm mưu cũng không cần.

Kẻ ngụy trang kế hoạch thất bại sau, hắn trực tiếp liền mãnh công. Đối với hắn mà nói, nhiều lắm chính là tiêu hao một ít thời gian, tiêu hao một ít năng lượng mà thôi.

Mà lúc này!

"Răng rắc ..."

Thượng cổ vương giới, long chi tâm, trực tiếp từ trên người Kính Tử thoát rơi xuống.

"Bệ hạ, có bất luận biện pháp gì có thể thay đổi cục diện này sao?" Chúc Hồng Tuyết nói: "Bất luận biện pháp gì, dù cho là hy sinh tính mạng của vô số người."

Từ một câu nói này liền có thể nhìn ra Chúc Hồng Tuyết hiểu được không ít.

Hắn cũng biết Mạc Kinh Vọng Thiên đồ đằng là đòi hỏi nuốt chửng năng lượng, bất kỳ sinh cơ, bất kỳ năng lượng.

Đại địa năng lượng nuốt chửng sạch sẽ, vậy thì nuốt chửng người sinh cơ cùng năng lượng.

"Ta ... Có thể cái thứ nhất thượng, cái thứ nhất hy sinh." Chúc Hồng Tuyết run rẩy nói: "Chỉ cần có thể thắng, chỉ cần có hy vọng."

Như thế nhân loại sinh mệnh, có thể là Mạc Kinh trung tâm kiểm soát không lưu, có thể là Vọng Thiên đồ đằng cung cấp năng lượng sao?

Có thể, hoàn toàn có thể.

Hơn nữa cái này năng lượng so tưởng tượng phải lớn hơn nhiều.

Thẩm Lãng vẫn không rõ, Khương Ly đế quốc vì sao phải nuôi nhiều người như vậy? Vẻn vẹn chỉ là bởi vì đòi hỏi bọn họ làm đầy tớ, làm lao động?

Không phải!

Bởi vì người bản thân liền là một loại phi thường năng lượng mạnh mẽ thể.

Nhất là đối với Khương Ly tới nói, nhân loại chết đi sau linh hồn, là chế tạo địa ngục tinh thể trọng yếu tư liệu.

Tại thời đại thượng cổ, hắn liền hy sinh mấy chục triệu người tính mạng, vẻn vẹn chỉ là lợi dụng linh hồn của bọn họ làm thí nghiệm mà thôi, sau đó tội giết người tên nhưng rơi vào hắc ám nữ hoàng trên đầu.

Khương Ly đế quốc nuôi nhiều người như vậy loại, kỳ thực lại như là nuôi lợn, thời khắc mấu chốt đem ra giết.

Hơn nữa tương lai, Khương Ly đế quốc nhân khẩu sẽ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, mãi đến tận vượt qua một cái nào đó cực hạn.

Cho nên khi hết thảy năng lượng tiêu hao hết sau, chỉ cần đem một kẻ loài người ném vào Mạc Kinh năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu bên trong, sẽ trực tiếp bị phân giải trở thành nguyên thủy nhất năng lượng. Mà sinh mệnh, là một loại phi thường cao cấp năng lượng.

"Không ..." Thẩm Lãng thở dài nói: "Nếu phải đi cùng Khương Ly hoàn toàn khác nhau con đường, vậy thì đi được triệt để, muốn thủ vững giới hạn, tuyệt đối không thể đem mạng người ném vào năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu phân giải, càng không thể đem mạng người xem là năng lượng khởi nguồn."

"Bệ hạ, khoảng cách Mạc Kinh bị hủy diệt còn có 700 giờ tả hữu, còn có thể thay đổi nó vận mệnh, còn có thể thay đổi Đại Càn đế quốc vận mệnh sao?" Ninh Hàn hỏi.

Có thể thay đổi sao?

Đương nhiên có thể!

Hơn nữa biện pháp chỉ có một cái, cấp cao long chi cảm ngộ.

Chỉ phải hoàn thành cấp cao năng lượng cảm ngộ, chí ít Thẩm Lãng về mặt cảnh giới liền cùng Khương Ly đứng ở một cái trục hoành thượng, hơn nữa có thể mở ra Vọng Thiên đồ đẳng hết thảy đỉnh cấp quyền hạn.

Bao quát thần chi nhìn chằm chằm!

Thậm chí, còn xa hoàn toàn không chỉ như thế.

Một khi Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, như thế là có thể lại một lần nữa hình ảnh ngắt quãng Khương Ly đế quốc hết thảy Long Chi Hối, hết thảy không trung mẫu hạm.

Tối điểm trọng yếu nhất.

Một khi hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, Thẩm Lãng thì có hy vọng đoạt lại Khương thị cự long quyền khống chế.

Cái kia cự long linh hồn là nghiêng về Thẩm Lãng, dù cho Khương Ly là nó cái thứ nhất long chi khế ước giả. Nhưng mà Thẩm Lãng cùng nó ký kết hai hướng khế ước, mấu chốt nhất chính là Thẩm Lãng đã từng cùng nó đồng sinh cộng tử.

Tại bắc cực kịch biến thời điểm, cự long thậm chí tại thời khắc sống còn, dùng hết hết thảy ý chí chống lại Khương Ly mệnh lệnh, không có đi va chạm Bạch Ngọc Kinh mái vòm lồng năng lượng.

Thẩm Lãng tin chắc, Khương thị cự long không một nhật không muốn trở lại bên cạnh hắn đến, chỉ có điều Khương Ly đối với nó ràng buộc lực quá lớn.

Mà Thẩm Lãng chỉ cần một lần nữa đoạt lại cự long?

Như thế ... Cục diện liền trong nháy mắt thay đổi rồi!

Từ viễn cổ đế quốc, đến thượng cổ đế quốc, lại tới hiện tại, cự long đều là chung cực sức mạnh, chiến tranh thần thú.

Bắc cực kịch biến thời điểm, Khương Ly chính là dựa vào mặt khác một cái cự long trực tiếp đâm cháy Bạch Ngọc Kinh mái vòm lồng năng lượng, mới sớm mấy chục năm thống trị toàn bộ thế giới.

Một khi có cự long, Thẩm Lãng có thể dễ như ăn cháo đến thế giới này bất kỳ ngóc ngách nào, có thể thâm nhập Khương Ly đế quốc bất luận một nơi nào, bao quát thượng cổ long trì, ở trong đó có vô số Thẩm Lãng muốn bức xạ năng lượng.

Mà quan trọng nhất chính là, một khi hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, Thẩm Lãng có thể trực tiếp phóng thích tách ra công kích.

Nói chung, muốn cứu vớt Mạc Kinh, muốn đánh bại Khương Ly đế quốc, duy nhất con đường chính là cấp cao long chi cảm ngộ.

Như thế cấp cao long chi cảm ngộ ở nơi nào?

Không có đáp án!

Hiện nay đã biết cao cấp long chi cảm ngộ, chỉ có Khương Ly một người, mà hắn là từ thượng cổ nhà tù số năm tù phạm, cũng chính là hắn cao nhất đạo sư, hỗn độn tiên tri nơi đó học tập.

Dựa theo hắc ám nữ hoàng thuyết pháp, thượng cổ bên trong ngục giam tất cả mọi người đều thành công chạy ra, khả năng cũng là bởi vì hỗn độn tiên tri nguyên nhân.

Nhưng mà ...

Hỗn độn tiên tri người này, hầu như là tay trói gà không chặt.

Hơn nữa, hắn hoàn toàn vô dụng không còn hình bóng, không biết đi nơi nào.

Như thế, thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ bên trong, có hay không cấp cao long chi cảm ngộ đây?

Thẩm Lãng không biết!

Nhìn qua phảng phất là có, bởi vì trung giai long chi cảm ngộ, chính là Đại Kiếp tự truyền cho hắn.

Nhưng mà, thượng cổ nhà tù số ba tù phạm chính là Thượng Cổ Minh Vương a, nếu như hắn hiểu được cấp cao long chi cảm ngộ, sớm là có thể dạy cho Thẩm Lãng a, bởi vì Thẩm Lãng thân thể niết bàn, hoàn toàn chính là hắn cùng Long Chi Mẫu hoàn thành.

Hơn nữa, Khương Hiết cấp cao long chi cảm ngộ cũng là từ hỗn độn tiên tri nơi đó được, không phải từ Thượng Cổ Minh Vương.

Lại nói, coi như thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ bên trong có cấp cao long chi cảm ngộ tin tức, như thế thượng cổ Đại Kiếp tự ở nơi nào a?

Cương Nhất mang theo Huyền Không tự người, có tìm được hay không a?

Thẩm Lãng không khỏi nhớ tới Chúc Hồng Tuyết cùng Ninh Hàn đều đã nói, Cương Nhất phái người đến qua Mạc Kinh lồng năng lượng ở ngoài, thử nghiệm tiến hành liên hệ. Nhưng đều bị Tả Từ từ chối, bởi vì Tả Từ lo lắng là Khương Ly âm mưu.

Bất quá bây giờ nhìn lại, câu nói này thật giả khó nói.

...

Tả Từ bị giam giữ dưới đất bên trong ngục giam, Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn thấy hắn thời điểm, vết thương trên mặt đã khép lại, huyết mạch của hắn vẫn là mạnh mẽ.

Bất quá, vết thương khép lại sau Tả Từ càng thêm kinh khủng, bởi vì ngũ quan không có, chỉ còn dư lại hai con mắt hố đen, cả khuôn mặt đều không còn, hắn đem mình hủy dung đến thật triệt để a.

Nhìn thấy hắn, Thẩm Lãng chân chính nhìn thấy lúc nào bi ai vô cùng tại tâm chết.

Một đôi mắt, không hề tức giận, quả thực dường như giếng cạn đồng dạng. Nhìn thấy Thẩm Lãng sau, hắn đầu tiên là run lên, sau đó trực tiếp quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích.

Thẩm Lãng nhìn thấy tình cảnh này, thật sự rất khó chịu.

Đã từng Tả Từ cỡ nào khí phách hăng hái, cỡ nào tiêu sái a?

Hắn bây giờ không chỉ liền xương sống đều đánh gãy, thậm chí phảng phất liền toàn thân gân đều bị đánh rơi mất, để người đau lòng.

So sánh lẫn nhau mà nói, Nhâm Hoàn Ngã tông chủ tuy rằng bị chết rất thảm, nhưng hắn đầy đủ ích kỷ, đầy đủ độc ác, vì lẽ đó không có giống như Tả Từ thấp kém nói bụi trần bên trong.

"Tả Từ các chủ, kỳ thực lại cứu vớt thế giới chuyện này thượng, ta so ngài tưởng tượng càng có tự tin một ít." Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Hơn nữa trong đầu phảng phất cũng có một ít mạch suy nghĩ, thậm chí tại kế hoạch của ta, địa ngục tinh thể cũng là cứu vớt thế giới, vượt qua đại niết diệt then chốt tạo thành bộ phận. Nhưng mà ta sẽ không giống Khương Ly như vậy sử dụng địa ngục tinh thể, ta sẽ càng thêm hợp lý có thứ tự sử dụng. Nhưng mà ở trước đó, ta trước hết đánh bại Khương Ly, cướp đoạt toàn bộ thế giới quyền khống chế."

"Ngươi không coi trọng ta, không có chuyện gì." Thẩm Lãng nói: "Kỳ thực so với ta đến, Khương Ly bệ hạ thật sự càng như là một cái chúa cứu thế, hắn càng như là thần, mà ta chỉ là một phàm nhân. Nhưng mà hắn có một câu nói nói rất hay, đem hết toàn lực."

Tả Từ ngẩng đầu lên, tuy rằng nội tâm hắn hết sức căm thù Khương Ly, nhưng Khương Ly đối với hắn rất có sức thuyết phục.

Thẩm Lãng tiếp tục nói: "Khương Ly nói đem hết toàn lực, cũng không phải nói hắn đem hết toàn lực. Mà là ta đem hết toàn lực, ta nếu muốn thử nghiệm mặt khác một cái cứu vớt thế giới con đường, cái kia nhất định phải đem hết toàn lực trước tiên đánh bại hắn. Thế giới này hết thảy tài nguyên, chỉ có thể đi một cái cứu thế con đường, không có dự phòng kế hoạch, ngươi có thể hiểu ý của ta không?"

Tả Từ gật đầu nói: "Rõ ràng, vạn vật tướng lại còn, kẻ thích hợp sinh tồn."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó ta cùng hắn chỉ có thể có một người sống sót, mà sống sót đến người kia, liền có thể chấp hành hắn cái kia một cái cứu thế con đường. Để tỏ lòng con đường của ta càng có ưu việt tính, vì lẽ đó nhất định phải chiến thắng hắn. Mà một khi chiến thắng hắn, ta hy vọng liền so với hắn đại."

Câu nói này rất khó nghe hiểu, nhưng mà Tả Từ nghe hiểu.

"Ta cùng Khương Ly là sinh tử chi tranh, bởi vì hai cái chỉ có thể sống một cái. Nhưng cũng là quân tử chi tranh, bởi vì người thắng mới khả năng càng thêm chính xác, càng thêm có thể cứu vớt thế giới."

Tả Từ lại một lần nữa quỳ xuống dập đầu.

"Cương Nhất phái người đến qua vạn dặm hoang mạc lớn, đã tới Mạc Kinh đúng không?" Thẩm Lãng hỏi.

"Phải!" Tả Từ nói: "Hơn nữa còn là người quen cũ Tịch Diệt trưởng lão."

Tịch Diệt trưởng lão? Dù cho đối Thẩm Lãng cũng là người quen cũ, năm đó tại nam bộ hải vực, hắn đối Thẩm Lãng có ân.

Tả Từ nói: "Ta cũng không có để hắn tiến vào Mạc Kinh, nhưng mà hắn cho ta để lại một tờ bản đồ. Tấm bản đồ kia ở trong thư phòng của ta, cái kia bản 'Đấu phá thương khung' giáp trang bên trong."

Ế? !

Tả Từ các chủ ngươi quá đáng a? Ngươi vì sao không đem địa đồ kẹp ở ta 'Phong nguyệt vô biên', vì sao phải tại Kim Mộc Thông 'Đấu phá thương khung' bên trong? Ngươi xem thường ta a?

Đương nhiên, Tả Từ như thế qua loa mà đem địa đồ kẹp ở trang sách bên trong, là bởi vì đơn thuần xem này bức bản đồ, cái gì cũng nhìn không ra đến. Hơn nữa, hắn đã sớm ghi vào trong đầu.

"Nhưng mà bệ hạ, ta ... Ta không dám bảo đảm Tịch Diệt trưởng lão có phải là giống như ta, đã bị Khương Ly chinh phục linh hồn." Tả Từ các chủ nói: "Thậm chí ta không biết, hắn có hay không bị đoạt xá. Vì lẽ đó tấm bản đồ kia, ta không dám bảo đảm thật giả. Ta nghiên cứu rất nhiều lần, nhưng từ đầu đến cuối không có phát hiện bất kỳ đầu mối."

Thẩm Lãng nói: "Biết rồi, đa tạ!"

Hắn rời đi lòng đất lao tù, đi tới Tả Từ thư phòng.

Tả Từ trên giá sách có rất nhiều sách, trong đó có Thẩm Lãng 'Phong nguyệt vô biên' cũng có Kim Mộc Thông 'Đấu phá thương khung'. Người sau hiển nhiên bị đọc rất nhiều lần, đều lên lông một bên.

Thẩm Lãng phi thường có thể lý giải điểm này, áp lực lớn như vậy trong hoàn cảnh, Tả Từ không muốn xem sâu sắc văn học, hắn chỉ muốn xem sảng văn.

Dễ như ăn cháo, Thẩm Lãng từ giáp trang tìm tới tấm bản đồ kia.

Nhìn thấy địa đồ, Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, chẳng trách này bức bản đồ không cần bảo mật, nhìn qua chính là một bộ bình thường nhất thế giới địa đồ a.

Không có không có đánh dấu thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ a?

Tả Từ xác thực nghiên cứu rất nhiều lần, nhưng từ đầu đến cuối không có bất kỳ thu hoạch.

Bất quá này ngược lại là gây nên Thẩm Lãng hứng thú, càng là thần bí địa đồ, liền càng là trọng yếu.

Mà ngay tại lúc này, Ninh Hàn bỗng nhiên bôn nhập.

"Bệ hạ, ngài tốt nhất đến một thoáng, tường bình phong trung tâm năng lượng phát sinh dị biến."

Thẩm Lãng kinh ngạc? Xảy ra chuyện gì?

Tuy rằng hiện tại Khương Ly đế quốc như trước cuồn cuộn không ngừng tiến công Mạc Kinh lồng năng lượng, nhưng còn có 700 giờ mới sẽ hủy diệt a.

Tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu, hoàn toàn đã tiến vào tự động trạng thái, sẽ không có dị biến a.

Thẩm Lãng chạy vội mà ra.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Toàn bộ Mạc Kinh, lại một lần nữa tuôn ra kinh thiên lượng mang, lại một làn sóng Long Chi Hối tại Mạc Kinh lồng năng lượng ở ngoài nổ tung.

Lại tiêu hao hết một ít Mạc Kinh còn sót lại năng lượng.

Thật giống là cảm giác ngày tận thế a, vô số Mạc Kinh dân chúng đã rời giường, nhìn thấy tình cảnh này, khắp nơi kinh hoàng.

Nhưng mà nhìn thấy Thẩm Lãng sau, hầu như tất cả mọi người đều chỉnh tề bái hạ.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Trong thanh âm này tràn ngập vô hạn kỳ vọng, khát vọng, kính ngưỡng.

Thẩm Lãng gật gật đầu, sau đó tiến vào to lớn kim tự tháp trong đại điện.

Quả nhiên, tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu bỗng nhiên xuất hiện trước nay chưa từng có gợn sóng.

Chưa từng gặp gợn sóng.

Thẩm Lãng lập tức chui vào trung tâm kiểm soát không lưu bên trong, tiến vào long chi cảm ngộ cảnh giới.

Sau đó, hắn bên trong tai truyền đến không gì sánh được thanh âm quen thuộc, mộng dắt hồn nhiễu, ghi lòng tạc dạ âm thanh.

"Vạn dặm hoang mạc lớn, vạn dặm hoang mạc lớn, ta là Kim Mộc Lan, ta là Kim Mộc Lan."

...

Chú: Mười giờ tối đa tài trở lại quán rượu, vốn là thật sự muốn xin nghỉ, nhưng vẫn là cắn răng chịu đựng, hoàn thành cấu tứ, hoàn thành canh thứ hai, ngày mai tọa xe lửa về nhà. Các anh em còn có vé tháng sao, chi viện bánh ngọt một chút đi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 654: Ta Tâm Vĩnh Hằng! Chân Trời!

Chương 654: Ta tâm vĩnh hằng! Chân trời!

"Vạn dặm hoang mạc lớn, ta là Kim Mộc Lan, ta là Kim Mộc Lan."

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian trả lời: "Mộc Lan, Mộc Lan, ta là phu quân, ta là phu quân."

Bất quá bên kia không có hồi đáp gì, mà là tiếp tục nói: "Thỉnh ghi chép một thoáng tin tức trọng yếu, 3257, 3487, 5528, 4527, 8899,..."

Ế? !

Thẩm Lãng nhất thời kinh ngạc đến ngây người, tình cảnh này không chỉ rất quen tai, càng là nhìn rất quen mắt a.

Đây là cái gì thao tác a.

Kim Mộc Lan âm thanh vẫn truyền đủ đến, hơn nữa toàn bộ là con số, phi thường trường một quãng thời gian, ròng rã mấy trăm vị.

Sau đó, Kim Mộc Lan lại lặp lại một lần này một chuỗi thật dài con số.

Sau đó nói: "Thỉnh vạn dặm hoang mạc lớn làm tương quan ghi chép, đồng thời không tiếc bất cứ giá nào, giao cho ta phu quân!"

"Thỉnh vạn dặm hoang mạc lớn làm tương quan ghi chép, đồng thời không tiếc bất cứ giá nào, giao cho ta phu quân!"

Thẩm Lãng rõ ràng, này cũng không phải thực thông tin, mà là một phương diện tiếp thu.

Rất rõ ràng, viễn cổ đế quốc tại khoảng cách xa thông tin phương diện cũng có khá lớn thành quả. Đây mới là bình thường, cái này viễn cổ đế quốc khổng lồ như thế, toàn bộ vạn dặm hoang mạc lớn đều là nó phạm vi, tổng cộng có một trăm thành bang tả hữu, khẳng định là có một bộ tương quan hệ thống truyền tin.

Mộc Lan đoạn văn này, hay là từ nơi vô cùng xa xôi phát ra.

Thẩm Lãng nói: "Trung tâm kiểm soát không lưu, có thể hay không khóa chặt đoạn tin tức này phát sinh đầu nguồn?"

Tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu nói: "Cũng không có này hạng công năng."

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian tại trong đầu phiên dịch đoạn này con số số hiệu, đây là Thẩm Lãng cùng Mộc Lan hai người trong đó mới hiểu được mật mã.

Đầu tiên, đây là một bộ tiếng Anh sách.

Là Thẩm Lãng chuyên môn viết cho Mộc Lan một người xem, sở dĩ muốn viết thành tiếng Anh, không phải là bởi vì muốn tinh tướng. Mà là bởi vì nội dung bên trong phi thường tư mật, chỉ có thể để Mộc Lan một người đọc a, mà bởi vì là thế giới này cũng không tồn tại văn tự ngôn ngữ.

Vì lẽ đó Mộc Lan những chữ số này số hiệu, chính là chỉ thứ mấy trang, đệ vài chữ mẫu.

Mà đem đám này kiểu chữ tiếng Anh hợp lại, thế nhưng là dùng ghép vần phương thức đọc đi ra, chính là Mộc Lan phong mật thư này nội dung.

Mấy trăm mật mã ký tự, cuối cùng phiên dịch sau khi đi ra chỉ có vài chữ.

"Phu quân, mau tới thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, địa đồ đã cho."

Nhìn thấy phong mật thư này, Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Từ khi gặp phải Luy Tổ sau, Mộc Lan nhưng là khủng khiếp. Nàng làm hết thảy đều là vì Thẩm Lãng, tại Tây Luân đế quốc là Thẩm Lãng sớm tìm kiếm cự long tung tích, đồng thời lập tức phái người đưa tin tức đi Nộ Triều thành.

Hiện tại, có trăm phương ngàn kế đưa tới tin tức nói vạn dặm hoang mạc lớn.

Như thế, nàng là làm sao mà biết Thẩm Lãng không có chết đây? Nói cho đúng nàng cần phải không biết, nhưng mà nàng tuyệt đối tin chắc Thẩm Lãng không có chết, vậy đại khái là hắn kiên định nhất niềm tin.

Vậy bây giờ Mộc Lan cùng Luy Tổ khẳng định có to lớn phát hiện, mới sẽ chuyên môn dùng phương thức này thông báo vạn dặm hoang mạc lớn.

Như thế Mộc Lan bảo bối đến tột cùng phát hiện cái gì đây?

Hơn nữa nàng nói lên cổ Đại Kiếp tự di chỉ địa đồ đã phát lại đây, lẽ nào chính là Tả Từ các chủ kẹp ở trang sách bên trong cái kia một tấm?

Nhưng là tấm bản đồ kia thượng hầu như tin tức gì đều không có a? Chính là một bộ bình thường địa đồ.

Tả Từ các chủ đối tấm bản đồ này đều nghiên cứu rất nhiều năm, kết quả nhưng không thu được gì.

Thẩm Lãng vừa nãy cũng xem qua, tấm bản đồ này chính là bình thường nhất thế giới toàn đồ, hơn nữa còn phi thường đơn sơ, không có đối địa điểm trọng yếu có bất kỳ đánh dấu, vì lẽ đó từ phía trên cũng căn bản không tìm được thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ.

Nhưng mà Mộc Lan nói địa đồ đưa tới, vậy thì nhất định đưa tới.

Thẩm Lãng lại một lần nữa lấy ra tấm bản đồ kia, tiến hành tinh tế nghiên cứu.

Giảng thật sự, Thẩm Lãng vẫn không có xem ra bất kỳ cái gì đầu mối, đây chính là một tấm bình thường nhất thế giới địa đồ, thậm chí là vẽ tay ra đến, hầu như mỗi một cái đường nét đều là đồng đều, không có bất kỳ to thêm hoặc là giảm tế địa phương.

Hơn nữa trên bản đồ bất luận cái nào khu vực, đều không có bất kỳ tận lực nhắc nhở, liên khu khu một cái điểm đều không có.

Địa đồ họa đến mức rất thô ráp, nhưng mà tỷ lệ rồi lại phi thường chuẩn xác. Có thể bởi vì vẻn vẹn chỉ là một tấm tương đương với mười sáu mở trang giấy, cho nên đồ phức tạp biên giới cùng lồi lõm căn bản là không cách nào chuẩn xác biểu thị đi ra.

Thẩm Lãng tìm một lần lại đồng dạng, mặt trên không có phụ bất kỳ năng lượng, không có bất kỳ tường kép, cũng không có bất kỳ năng lượng phản xạ.

Nói chung, đây chính là tối bình thường nhất vẽ tay địa đồ, có thể đưa cho bất luận người nào xem.

Hơn nữa nó cũng không cách nào tiến vào long chi cảm ngộ cảnh giới tiến hành đọc, Thẩm Lãng mang theo nó tiến vào tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu, thử nghiệm phân tích.

Kết quả hoàn toàn tương tự, đây chính là một tấm bình thường địa đồ.

Nhưng đây là tịch diệt đại sư đưa tới, hơn nữa Mộc Lan cũng nói rồi, địa đồ đã đưa tới.

Vậy này Thẩm Lãng nhất định sẽ có thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ tin tức, nhất định sẽ có.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại lại một lần nữa nghiên cứu tấm bản đồ này, như trước không hề sưu hoạch.

Hắn không khỏi lại một lần nữa tiến vào tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu bên trong, không có cái khác ý đồ, chính là vì được nghe lại Mộc Lan âm thanh.

Đúng là quá lâu không gặp.

Bao nhiêu năm? Hai người vẻn vẹn chỉ là tại Bạch Kinh nam bộ nhìn thấy một mặt, đồng thời cùng nhau ba ngày.

Sau lại là phân biệt gần ba mươi năm, nếu như không phải gả cho Thẩm Lãng, Mộc Lan cũng không đến nỗi như thế bôn ba mấy chục năm.

Nghe được Mộc Lan âm thanh sau, Thẩm Lãng toàn bộ tâm linh nhất thời trở nên yên tĩnh lên, toàn bộ thể xác và tinh thần tràn ngập hạnh phúc cùng kỳ vọng cảm.

Sau đó, hắn lại một lần nữa lấy ra tấm bản đồ này tiến hành nghiên cứu.

Lần này Thẩm Lãng rất nhanh sẽ phát hiện đầu mối, thú vị, thú vị.

Tấm bản đồ này đúng là vẽ tay, hơn nữa có vẻ phi thường nguyên thủy thô ráp, hơn nữa không có bất kỳ tường kép, không có bất kỳ giấu giếm.

Nhưng mà tấm bản đồ này góc độ nhưng phi thường thú vị.

Chúng ta nhìn thấy thế giới địa đồ, phần lớn là lấy Trung Quốc làm trung tâm, người Mỹ nhìn thấy thế giới địa đồ đương nhiên là lấy người Mỹ làm trung tâm, có chút địa đồ là lấy bắc cực làm trung tâm, có chút nhưng là về phía nam cực làm trung tâm.

Mà tấm bản đồ này trung tâm nhưng là tại trống rỗng hải vực, nói cho đúng hẳn là xích đạo đi về phía nam, vạn dặm hoang mạc lớn về phía tây.

Nói cách khác họa tấm bản đồ này người thực sự vùng phía tây hải vực một cái nào đó cái bầu trời nhìn xuống toàn bộ thế giới.

Này cũng đã đem thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ địa điểm đánh dấu đi ra, bởi vì nó ẩn giấu ở địa đồ ở ngoài, nó lại như là một cái nhìn xuống thiên hạ con mắt.

Thẩm Lãng đem tấm bản đồ này tại não vực bên trong thế giới phóng đại, phóng đại, phóng đại ...

Mấy vạn lần, mấy trăm ngàn lần, mấy triệu lần phóng đại.

Hiện tại rốt cuộc phát hiện tấm bản đồ này trâu bò chỗ, coi như phóng đại vô số lần, nó cũng như trước là không gì sánh được chính xác.

Nguyên thủy bản thu nhỏ bản thời điểm, có vẻ như thế thô ráp, mà một khi phóng đại sau, dĩ nhiên là như thế tinh tế. Mỗi một cái đường ven biển nhăn nheo đều rõ rõ ràng ràng, giản làm cho người ta không dám tin tưởng.

Cái này địa đồ là ai vẽ ra a? Quả thực là một cái đỉnh cấp thiên tài a, hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng, phỏng chừng cũng chỉ có Cương Nhất kẻ như vậy tài năng vẽ ra.

Ở bề ngoài xem đám này địa đồ đường nét chính là dùng phổ thông bút vẽ ra, hơn nữa còn có vẻ hơi thô ráp. Nhưng này mỗi một điều tuyến đều là do mấy trăm điều dây nhỏ tạo thành.

Này có thể so với tại hạch đào thượng khắc một chiếc thuyền khó nhiều lắm, này bức bản đồ ở bề ngoài xem là một tấm, trên thực tế là vô số hình ảnh chồng lên nhau. Nguyên bản trên bản đồ một cái điểm, bị phóng đại vô số lần sau, liền trở thành một cái hoàn chỉnh hòn đảo, thậm chí ngay cả hòn đảo hình dạng đều là hoàn chỉnh.

Nhưng mà này có hai loại tin tức.

Loại thứ nhất tin tức, cái gọi là thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ ở trên trời.

Loại thứ hai tin tức, thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ ở cái này điểm đối ứng đáy biển nơi sâu xa.

Nhưng bất kể như thế nào, cái này địa đồ địa chỉ tin tức đã rõ ràng tới cực điểm, hoàn toàn là tương đương với trên địa cầu cho một mình ngươi GPS tọa độ, chính xác tại centimet bên trong.

Thẩm Lãng thậm chí trực tiếp tính toán ra đến, cái này địa điểm khoảng cách Mạc Kinh ước chừng khoảng ba mươi chín ngàn dặm, liền tại vạn dặm hoang mạc lớn tây nam hải vực nơi sâu xa, cũng không như trong tưởng tượng như thế xa.

Ở trong đó có hay không cấp cao long chi cảm ngộ? Thẩm Lãng không rõ ràng, rất có khả năng sẽ có.

Nhưng mà Mộc Lan nếu chuyên môn triệu hoán hắn, thuyết minh nơi này phi thường trọng yếu.

Vậy thì nhất định phải đi rồi!

Nhưng mà trước mắt Mạc Kinh cục diện này, Thẩm Lãng có thể đi được mở sao?

Khương Ly đế quốc Long Chi Hối, quả thực không cần tiền như vậy đập tới, mỗi một quãng thời gian sẽ tại lồng năng lượng bầu trời nổ tung, mang đến lượng thạc ánh sáng vượt qua thái dương vô số lần, mạc trong kinh thành mấy trăm ngàn người hầu như cũng không có cách nào công tác, cũng không có cách nào huấn luyện.

Đôi này lòng người cùng sĩ khí đều là sự đả kích trí mạng.

Mạc Kinh mấy trăm ngàn người lúc này cũng đã hoảng sợ không chịu nổi một ngày, nếu như Thẩm Lãng rời đi, chẳng phải là hủy để người cảm thấy hoàng đế bệ hạ vứt bỏ bọn họ? Tinh thần của bọn họ cùng lòng người có thể hay không tan vỡ?

"Bệ hạ, bằng không kế tục để Kính Tử đến?" Ninh Hàn công chúa nói.

Tại Long Chi Hối đối Mạc Kinh đánh túi bụi sau, long chi tâm cùng thượng cổ vương giới liền từ trên người Kính Tử bóc ra.

Lúc này, Kính Tử đang yên lặng ngồi ở góc, không nhúc nhích, liền dường như cùng mấy chục năm trước giống nhau như đúc.

Làm người khác nói đến hắn thời điểm, hắn bản năng hướng về Thẩm Lãng nhìn sang.

"Ta không biết ta không thể không thể lấy." Kính Tử nói.

Cho tới nay Kính Tử biểu hiện đều là hoàn mỹ, mấy ngày trước hắn biểu diễn Thẩm Lãng, thật sự hoàn toàn không có bất kỳ sơ hở.

Cứ việc Ninh Hàn công chúa, Chúc Hồng Tuyết, thậm chí là Chúc Nịnh đều nguyện ý tin tưởng Thẩm Lãng là thật sự, Kính Tử là giả, nhưng vẫn cứ không tìm được nửa điểm sơ hở.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng nếu như rời đi, để hắn thay thế Thẩm Lãng lộ diện, tham dự mỗi một ngày đại triều hội, mới có thể yên ổn lòng người, ngược lại trước đại triều hội vẫn là Thẩm Lãng pho tượng ngồi ở ngôi vị hoàng đế bên trên đây.

Kính Tử nói: "Bệ hạ, ta biết. Khi ngài đánh bại Đại Viêm đế quốc hoàng đế sau, có người liền kiến nghị giết ta. Bởi vì bọn họ cảm thấy sứ mạng của ta đã kết thúc, thậm chí Yukion-sama đã hướng ta ám chỉ qua."

Điểm ấy là thật sự, không người nào dám cùng Thẩm Lãng nói, vì lẽ đó liền đi tìm Căng quân, nói chuyện tương quan cái nhìn, bọn họ cảm thấy phi thường tất yếu diệt trừ Kính Tử, bởi vì nhất thống thiên hạ sau, còn có một người cùng hoàng đế giống nhau như đúc, này rất dễ dàng gây nên mầm họa.

Nếu như cái này thế thân không phải như thế như, vậy cũng không có cái gì, then chốt là Kính Tử quá trâu bò, hắn cùng Thẩm Lãng hoàn toàn là giống nhau như đúc, thậm chí so Thẩm Lãng còn muốn như Thẩm Lãng.

Vì lẽ đó khá nhiều mấy người chống đỡ bí mật xử tử Kính Tử.

Căng quân vẫn là báo cáo cho Thẩm Lãng, đồng thời nói ra cái nhìn của chính mình, để Kính Tử sống sót, nhưng mà cho hắn thay đổi dung mạo.

Thẩm Lãng toàn bộ phủ quyết, hắn không giết Kính Tử, cũng không hủy dung, hắn làm sao có khả năng liền một cái thế thân đều không tha cho.

Trên thế giới này cũng không còn so Kính Tử càng thêm sạch sẽ, càng thêm thuần túy người.

Nếu như giết Kính Tử, sẽ trở thành là Thẩm Lãng về mặt tâm linh một cái chỗ bẩn. Người khác sẽ không nói cái gì, thậm chí đại đa số người đều sẽ không biết, nhưng Thẩm Lãng chính mình qua không được tâm lý cửa ải kia.

Sau bắc cực kịch biến, Thẩm Lãng lo lắng Kính Tử sẽ bị Khương Ly lợi dụng, vì lẽ đó liền để Hỏa thần giáo người mang đi hắn, triệt để rời đi phương đông thế giới.

Mà Hỏa thần giáo thái độ đối với Kính Tử, kỳ thực là tương đối lạnh nhạt.

Hỏa thần giáo vẫn có một loại đặc thù sứ mệnh cảm, vừa sâu xa vừa khó hiểu sứ mệnh cảm, chính là cứu vớt thế giới này.

Đương nhiên, bọn họ cái này sứ mệnh đối lập với Bạch Ngọc Kinh cùng Đại Kiếp tự liền tương đối rễ cỏ, bọn họ hoàn toàn là tại thế giới này trưởng thành chuẩn siêu thoát thế lực. Đương nhiên cùng Thẩm Lãng toàn diện kết minh sau, bọn họ liền nắm giữ chân chính siêu thoát thế lực thực lực.

Vừa bắt đầu, bọn họ đem hy vọng ký thác tại không biết cự trên thân rồng, sau lại ký thác tại Thẩm Lãng trên thân, bởi vì Thẩm Lãng là rồng chủ nhân, vẫn là đông phương nhân hoàng.

Không chỉ có như thế, Hỏa thần giáo Shelley đại tế sư còn có Thẩm Lãng một cái cốt nhục.

Nhất là làm Thẩm Lãng điều động cự long đánh bại Đại Viêm hoàng đế sau, Hỏa thần giáo đối Thẩm Lãng kính ngưỡng cùng sùng bái đến cực hạn.

Vì lẽ đó bọn họ thái độ đối với Kính Tử, liền đối lập lạnh lùng.

Bởi vì Hỏa thần giáo cảm thấy Thẩm Lãng bệ hạ là độc nhất vô nhị, gần như như thần tồn tại, làm sao có khả năng sẽ có gì hắn như thế người? Coi như không phải trời sinh, vậy cũng là to lớn nguyên tội.

Cứ việc có Thẩm Lãng ý chỉ, để Hỏa thần giáo mang đi Kính Tử, nhưng mà Kính Tử hầu như vừa bắt đầu,, liền nằm ở ngất trạng thái.

Hầu như hết thảy trong năm tháng, hắn đều ở an nghỉ, điểm này đúng là cùng Băng Nhi, Thẩm Mật công chúa rất tương tự, bị Khương Ly giam cầm sau, tuyệt phần lớn thời gian đều ở đóng băng an nghỉ.

"Ta tỉnh lại thời điểm, cũng đã xuất hiện tại vạn dặm hoang mạc lớn biên giới, từ Nộ Triều thành rời đi, mãi cho đến vạn dặm hoang mạc lớn tỉnh lại, ta vẫn luôn đang ngủ say, ta không biết ta chuyện gì xảy ra." Kính Tử nói: "Ta mãi cho đến trước đây không lâu mới biết, nguyên đến lúc đã qua hai mươi chín năm. Vì lẽ đó ta thân thể này còn có phải là tin cậy, ta đây cái đại não còn có phải là tin cậy, thật sự liền hoàn toàn không biết."

Kính Tử bị Tả Từ tìm tới thời điểm, hầu như là không còn gì cả, không có long chi tâm, không có thượng cổ vương giới, không có Long Chi Kiếm, đều là Tả Từ cho hắn.

Hắn nghe có người muốn giả mạo Thẩm Lãng, soán vị Mạc Kinh, vì lẽ đó hắn mới lại một lần nữa dùng tính mạng của mình cùng linh hồn đi diễn dịch Thẩm Lãng, kết quả quả thực thần.

Khương Ly thế thân Quỷ Ngọ, trình độ nào đó thượng phản bội Khương Ly.

Nhưng mà Thẩm Lãng thế thân Kính Tử, từ đầu tới đuôi đều không có phản bội qua hắn. Mà hiện tại hắn tối chuyện lo lắng nhất chính là thân thể của chính mình, linh hồn của chính mình sẽ bỗng nhiên không bị khống chế, tiến tới phản bội Thẩm Lãng.

Mọi người là độc lập tự do, mỗi người đều khát vọng làm chính mình, đều tuyệt đối không muốn trở thành người khác cái bóng, dù cho Quỷ Ngọ như thế người hầu trung thành cũng không ngoại lệ.

Nhưng mà đối với Kính Tử tới nói, đóng vai Thẩm Lãng chính là hắn lý tưởng lớn nhất cùng mục tiêu cuộc sống.

Hắn xưa nay đều chưa hề nghĩ tới muốn làm chính mình.

Không, hoặc là nói hắn phần lớn thời gian đều ở làm chính mình, tại Kính Tử trước mặt mình và chính mình chơi cờ, kỳ nghệ vô địch thiên hạ.

Chỉ có số rất ít thời điểm, đòi hỏi hắn đóng vai Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng chợt phát hiện, như Kính Tử người như thế, ngươi có thể đoạt xá hắn, nhưng không cách nào tẩy não hắn, càng không thể muốn Tả Từ như thế để hắn đầu hàng.

Bởi vì theo một ý nghĩa nào đó Kính Tử cũng là không có nhược điểm.

Thẩm Lãng không nói gì, chỉ là vỗ vỗ Kính Tử bả vai nói: "Ngươi cũng là nhà ta người một thành viên, so với ta đế quốc còn trọng yếu hơn, vì lẽ đó còn có cái gì có thể nói?"

Kính Tử không khỏi ngượng ngùng nở nụ cười, cũng lại không hề nói gì.

… …

Thẩm Lãng lại một lần nữa đến xuống đất nhà tù.

"Tả Từ các chủ, ta muốn rời khỏi Mạc Kinh một chuyến." Thẩm Lãng nói: "Khoảng cách đếm ngược còn có 700 giờ, đếm ngược sau khi kết thúc, Mạc Kinh lồng năng lượng sẽ hủy diệt, tiếp theo toàn bộ Mạc Kinh đều sẽ hủy diệt. Ta sẽ ở 700 trong bốn giờ chạy về, cứu vớt tất cả, đánh bại Khương Ly đế quốc quân đoàn, đoạt lại cự long, giết về phương đông đế quốc, đoạt lại cố thổ."

"Vì lẽ đó trong khoảng thời gian này bên trong, ta có thể đem toàn bộ Mạc Kinh giao cho ngươi sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Tả Từ các chủ thân thể run lên, hầu như không dám tin tưởng mà nhìn Thẩm Lãng.

Hắn, hắn cũng đã phản bội qua, Thẩm Lãng bệ hạ còn muốn đem Mạc Kinh giao cho hắn?

Vì sao không giao cho Ninh Hàn? Giao cho Chúc Hồng Tuyết? Vì sao phải giao cho một tên phản đồ?

Nhưng Tả Từ chính là vì Chúc Hồng Tuyết, vì Ninh Hàn, vì Thiên Nhai Hải các vô số người mà đầu hàng Khương Ly, chính hắn căn bản không có muốn sống sót.

Mà Mạc Kinh, chính là Thiên Nhai Hải các.

Nghe được Thẩm Lãng sau, Tả Từ các chủ quỳ xuống dập đầu nói: "Tội thần, cúc cung tận tụy, đến chết mới thôi. Như ... Như đã đến giờ, bệ hạ đuổi không trở lại, thần cái thứ nhất nhảy vào tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu bên trong, dù cho có thể quá nhiều chống đỡ 0. 01 giây."

Thẩm Lãng không nói gì, nhìn Tả Từ đã hủy diệt khuôn mặt, nói: "Suy nghĩ nhiều trở lại ba mươi năm trước, ngài vẫn là cái kia tiên phong đạo cốt, khí độ tuyệt trần Thiên Nhai Hải các chi chủ."

"Không thể quay về." Tả Từ cất tiếng đau buồn nói: "Sự thực chứng minh, mềm yếu chính là mềm yếu, kiên cường chính là kiên cường. Đại Viêm hoàng đế là kiên cường, thậm chí Ninh Nguyên Hiến cũng là kiên cường, mà ta ... Chính là cái kia người yếu."

Thẩm Lãng vốn nên là nói Ninh Nguyên Hiến đã từng cũng quỳ xuống qua, cũng bị cắt đứt sống lưng, nhưng mà hắn sau đến tự mình đứng lên đến, khôi phục tôn nghiêm.

Nhưng hắn không muốn nói nếu như vậy, Ninh Nguyên Hiến là thân nhân của hắn, hắn không muốn dùng như thế cao cao tại thượng đi ca ngợi hắn.

"Tả Từ các chủ, vậy ta đem con gái cũng giao cho ngài." Thẩm Lãng nói.

Tả Từ quỳ trên mặt đất, gào khóc, bò không dậy nổi.

"Thần coi như tan xương nát thịt, cũng phải bảo vệ công chúa điện hạ chu toàn, tan xương nát thịt ... Tan xương nát thịt ..."

Trong miệng hắn một lần lại một lần ghi nhớ, hầu như là cắn răng gọi ra.

Thẩm Lãng nội tâm một tiếng thở dài, nếu như hắn cứu thế kế hoạch vẫn chưa thành công cũng còn tốt, một khi thành công, chính là Tả Từ giờ chết. Thậm chí còn không chờ được đến vào lúc ấy, chỉ cần Thẩm Lãng tất thắng ánh rạng đông lần đầu xuất hiện, hắn cũng nhất định sẽ đi chết, hiện tại sống sót mỗi một phút mỗi một giây đều là dày vò.

.. ... .

"Nha đầu, lại muốn dường như thường ngày." Thẩm Lãng hướng Thẩm Mật công chúa nói.

Công chúa mím mím cái miệng nhỏ nhắn nói: "Lúc đó tại Thiên Đường trang viên, bố phần lớn thời gian đều không ở, nhưng chúng ta còn là phi thường hạnh phúc a. Bởi vì ta biết bố sẽ trở về."

Đây chính là Thẩm Mật sâu nhất trong lòng, nàng cũng không phải muốn Thẩm Lãng cái này bố mỗi ngày làm bạn tại bên người nàng, chỉ cần có bố địa phương chính là gia, chỉ muốn nơi này có thể chờ bố trở về, cái kia là có thể.

Đương nhiên, tương lai có thể trở lại Nộ Triều thành, cùng ba cha, mẹ mẹ, gia gia sinh hoạt chung một chỗ liền tốt hơn rồi.

"Bố, trong khoảng thời gian này, ta chuẩn bị thiết kế một khoản kính râm, sau đó số lượng lớn chế tạo ra, cho mỗi người đều phối phát một bộ." Thẩm Mật công chúa nói.

Bởi vì năng lượng sớm ở ngoài, mỗi một quãng thời gian sẽ có Long Chi Hối nổ tung, ánh sáng không gì sánh được kinh người, căn bản không có thể thấy mọi vật, hơn nữa đối với con mắt thương tổn cũng rất lớn.

Vì lẽ đó, Thẩm Mật công chúa nghĩ đến muốn dồn tạo phi thường đặc thù kính râm.

Đương nhiên, đếm ngược chỉ có 700 giờ, vì lẽ đó không không có chờ nàng kính râm hoàn toàn sinh sản chế tạo ra, Thẩm Lãng cũng đã trở về, nàng kính râm khả năng hoàn toàn không phải sử dụng đến.

Nhưng mà có chuyện làm, dù sao cũng hơn không có chuyện làm thân thiết.

"Tốt, nhớ tới đưa cho ta một bộ." Thẩm Lãng nói: "Chúng ta muốn phụ nữ khoản."

"Được!" Thẩm Mật công chúa điềm nhiên hỏi.

.. … .

Sau nửa canh giờ!

Thẩm Lãng rời đi Mạc Kinh thành.

Mà lúc này, đếm ngược vừa vặn là 700 giờ!

700 giờ sau, toàn bộ Mạc Kinh thành sẽ tan xương nát thịt.

Mấy trăm ngàn Mạc Kinh dân chúng, ở tại nhà bên trong, tiếp tục công việc, không có một người nghỉ ngơi.

Bọn nhỏ kế tục đi học.

Các võ sĩ kế tục huấn luyện.

Các triều thần đem cung điện cửa lớn đóng, đem cửa sổ đều che lại, tiếp đó vào triều nghị sự.

Toàn bộ Mạc Kinh như trước cùng trước như thế, liền phảng phất bên ngoài tai nạn không có phát sinh đồng dạng.

Trừ ra vừa bắt đầu kinh hoàng ở ngoài, Mạc Kinh mấy trăm ngàn người so tưởng tượng kiên cố hơn cường.

… … .. … .

Rời đi Mạc Kinh sau, Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu tại vạn dặm hoang mạc lớn vẫn đi về phía nam phi, đi về phía nam phi!

Ròng rã bay hơn một vạn dặm, rốt cuộc bay ra vạn dặm hoang mạc lớn phạm vi, bên ngoài là biển rộng mênh mông.

Cái cảm giác này rất kỳ quái, chưa từng một bên vô tận màu đỏ, tiến vào vô biên vô hạn màu xanh lam.

Đơn thuần từ thị giác nghệ thuật thượng, đúng là mỹ lệ phi thường, so bất kỳ bích giấy đều muốn càng đẹp hơn.

Hắn cưỡi Đại Siêu kế tục đi về phía nam phi một vạn dặm.

Vô biên vô hạn hải dương, dường như phỉ thúy khảm nạm, hầu như không có cái gì sóng lớn, liền ngay cả nước biển đều là óng ánh long lanh màu xanh lục, thực sự là đẹp không sao tả xiết a.

Cứ việc nơi này như trước không có bất kỳ sinh mệnh rất gấp, nhưng ít ra so vạn dặm đóng băng càng mỹ lệ, không có như thế tuyệt vọng.

Bay đến một cái nào đó trên mặt biển điểm sau, Thẩm Lãng lại đi tây một bên bay hơn một vạn dặm.

Nơi này đâu đâu cũng có biển rộng mênh mông, thậm chí ngay cả một cái hải đảo đều không có.

… … … … …

Trải qua mấy ngày mấy đêm phi hành, Thẩm Lãng rốt cuộc đến.

Nơi này gọi là cái kia phó trên bản đồ tọa độ kia, chính là Mộc Lan triệu hoán hắn đến thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ.

Thẩm Lãng khống chế lại Đại Siêu, hình ảnh ngắt quãng trên không trung một cái nào đó cái đốt, nơi này cũng địa đồ cho tọa độ trăm phần trăm ăn khớp.

Bất quá, thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ ở nơi nào?

Nơi này phía dưới là biển rộng mênh mông, không có nửa cái hòn đảo, bầu trời là vạn dặm không mây bầu trời xanh, không hề có thứ gì.

Căn bản không nhìn thấy có thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ tiêu chí a?

Nơi này chỉ có bầu trời cùng biển rộng.

Mộc Lan bảo bối? Ngươi ở đâu a? Ngươi phu quân đến rồi!

… … .. … .

Chú: Này một chương là tại trên xe lửa đuổi ra, hoàn cảnh tương đối tạp, vì lẽ đó chữ không nhiều! Có phiếu các anh em, gửi cho ta mấy chương đi, cho đại gia cúc cung nha!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 655: Hiến Tế! Cấp Cao Long Chi Cảm Ngộ!

Chương 655: Hiến tế! Cấp cao long chi cảm ngộ!

Sau đó Thẩm Lãng muốn hết tất cả biện pháp, muốn tìm được cái này cái gọi là thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ.

Nhưng mà không hề ngoại lệ toàn bộ đều thất bại.

Hắn cưỡi Đại Siêu bay đến hai, ba vạn mét trên không, này còn không hết, hắn còn dùng mạnh mẽ lực lượng tinh thần tìm tòi mấy trăm ngàn mét trên không.

Không có bất kỳ phát hiện nào.

Hắn lại thâm nhập đến đáy biển, thậm chí đục thủng mấy vạn mét, cũng như trước không có phát hiện cái gì thượng cổ di tích.

Trên trời dưới đất, Thẩm Lãng nơi nào đều đi tìm.

Nhưng toàn bộ đều thất bại.

Thậm chí hắn trí tưởng tượng cùng óc sáng tạo mở ra, cảm thấy thượng cổ Đại Kiếp tự di tích khả năng là một chiếc phi thuyền, mỗi ngày cố định thời điểm, sẽ bay qua mảnh này không vực, như thế tài năng tránh thoát Khương Ly giám thị cùng công kích.

Vì lẽ đó, hắn liền tĩnh lặng chờ đợi.

Nhưng mà như trước không có thứ gì phát hiện.

Đây là không thể, Mộc Lan quãng thời gian trước hướng vạn dặm hoang mạc lớn phát sinh tin tức, tuyệt đối không thể là không có lửa mà lại có khói, nhất định là có nguyên nhân.

Nếu địa đồ cho thấy đến tọa độ ở đây, như thế thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ liền một định lại ở chỗ này.

Thẩm Lãng kế tục thả bay tư duy tiến hành tưởng tượng.

Đại Kiếp tự trình độ nào đó thượng, xem như là một cái phi thường kỳ diệu tồn tại, đã từng nó xem như là khoảng cách thượng cổ văn minh người gần nhất thế lực.

Không nói cái khác, liền chỉ cần Đại Kiếp cung Quỷ Thành, liền cần tại nhật thực toàn phần thời điểm tài năng cho thấy đến.

Như thế cái này thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ đây? Có phải là có tương tự điều kiện?

Nhưng mà gần nhất không có nhật thực toàn phần a?

Kỳ thực chỉ luận về toàn bộ thế giới phạm vi mà nói, nhật thực toàn phần xác suất vẫn là không nhỏ, mấy chục năm liền có thể gặp phải một lần, mà khoảng cách lần trước nhật thực toàn phần đã qua ba mươi mấy năm.

Nhưng mà Thẩm Lãng trải qua không gì sánh được tinh vi tính toán, phát hiện chí ít ở khu vực này, muốn xem đến nhật thực toàn phần, chí ít còn muốn chờ đến năm mươi ba năm sau.

Nhưng mà tiếp theo Thẩm Lãng vui mừng phát hiện, gần nhất không có nhật thực toàn phần, thế nhưng là có nguyệt toàn thực.

Như thế tại nguyệt toàn thực đến thời điểm, sẽ sẽ không xuất hiện kinh hỉ?

Sau đó Thẩm Lãng càng thêm thật nhanh tính toán, ước chừng còn có mười bảy tiếng, liền sẽ phát sinh nguyệt toàn thực.

Như thế hiện tại có một vấn đề.

Khương Ly sẽ sẽ không biết chuyện này tồn tại? Hắn địa ngục tinh thể tuy rằng vẫn không có lan tràn tới đây, bản thân hắn cũng tại Bắc Cực hoàng cung bên trong, nhưng mà hắn nhưng có thể phái thượng cổ nhân loại cường giả đến đây a?

Thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, nếu như thật sự quan hệ đến cao cấp long chi cảm ngộ mà nói, cái kia trình độ trọng yếu không thua kém một chút nào Mạc Kinh, thậm chí còn từng có chi, Khương Ly là không thể buông tha.

Sau đó, Thẩm Lãng liền lẳng lặng mà chờ đợi nguyệt toàn thực đến!

...

Màn đêm buông xuống, trăng sáng dường như mâm tròn, treo tại bầu trời, đem toàn bộ ngoài khơi đều hơi hơi rọi sáng.

Triệt để yên tĩnh.

Không biết xem như là tiên cảnh, vẫn là tĩnh mịch.

Nhưng xác thực đẹp không sao tả xiết, để người mê say.

Nhìn trên trời trăng sáng, Thẩm Lãng lại một lần nữa nhớ tới Mộc Lan.

Nhớ tới lúc đó là đi Thiên Nhai Hải các hành hương sau khi trở về, cũng gặp gỡ một vầng minh nguyệt, Thẩm Lãng còn cầm mặt trăng bên trong sự tình đùa giỡn.

Thế giới này thực sự là tạo hóa khó lường, đã từng Thiên Nhai Hải các là thánh địa, nhưng mà rất nhanh tại Thẩm Lãng trong lòng nó lại đã biến thành ma quỷ Thánh điện, mà hiện tại nó lại trở thành Thẩm Lãng trung thành nhất thế lực, trở thành Đại Càn đế quốc cuối cùng thế lực.

Bất quá, nhìn thấy mặt trăng, Thẩm Lãng vẫn là muốn Mộc Lan.

Thực sự là yên tĩnh a, liền phong đều không có.

Thẩm Lãng lẳng lặng mà chờ đợi nhật thực toàn phần phát sinh.

Bỗng nhiên trong đó ... Một đoàn bóng đen tập kích trên trời trăng sáng.

Đây chính là trong truyền thuyết thiên cẩu ăn nguyệt.

Mâm tròn như vậy trăng sáng dần dần bị che đậy, nguyệt toàn thực đang đang phát sinh.

Cái gì là nguyệt toàn thực, chính là làm thái dương, mặt trăng, tinh cầu trở thành một đường thẳng, mặt trăng hoàn toàn đi vào hành tinh cái bóng thời điểm, liền được gọi là nguyệt toàn thực.

Quá trình này là phi thường nhanh, bóng đen thật nhanh nuốt chửng toàn bộ mặt trăng.

Toàn bộ ngoài khơi càng ngày càng mờ, càng ngày càng mờ.

Cuối cùng hết thảy ánh trăng toàn bộ biến mất rồi.

Thẩm Lãng nguyên bản còn cảm thấy Khương Ly sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, sẽ cử đỉnh cấp thượng cổ nhân loại cao thủ võ đạo đến đây tập kích, nhưng kết quả cũng không có.

Đương nhiên, lúc này trên trời cũng không có phát sinh bất kỳ tình huống khác thường.

Tưởng tượng thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ chưa từng xuất hiện, cái gì Quỷ Thành chủng loại đồ vật cũng chưa từng xuất hiện.

Coi như Thẩm Lãng cảm giác mình có phải là suy đoán lúc sai, bỗng nhiên ... Trên mặt biển xuất hiện dị biến.

Một cái vòng xoáy đang nhanh chóng địa hình thành, càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, cuối cùng đường kính vượt qua hai, ba vạn mét.

Trước nay chưa từng có đại vòng xoáy, mà vòng xoáy bên trong cái gì đều không thấy.

Thẩm Lãng biết thủy triều lực lượng cũng là bởi vì mặt trăng lực hút, mà cùng tháng toàn thực thời điểm, loại này thủy triều lực lượng là sẽ có biến hóa.

Nhưng mà cũng hình thành không được lớn như vậy vòng xoáy đi.

Nguyệt toàn thực liền muốn đi vào hạ cấp nửa đoạn, thiên cẩu muốn đem mặt trăng phun ra, mà vào lúc này vòng xoáy cũng đình chỉ tăng trưởng, trong nháy mắt phảng phất bị hình ảnh ngắt quãng, tiếp xuống sẽ thu nhỏ lại.

Cũng chỉ có như thế trong nháy mắt, 0. 01 giây cũng chưa tới.

Thẩm Lãng tại đại trong nước xoáy phảng phất nhìn thấy quang ảnh, ngờ ngợ là một cái nào đó thượng cổ di tích quang ảnh.

Vào lúc này người bình thường phản ứng khẳng định là không kịp, bởi vì chợt lóe lên, căn bản là không thấy. Làm hình ảnh vượt qua 20 tranh thời điểm, tại trong mắt người chính là ăn khớp động tác. Nói cách khác làm một cái hình ảnh xuất hiện trong đó nhỏ hơn 0. 05 giây thời điểm, người mắt là phát hiện không được.

Mà Thẩm Lãng không giống nhau, tại thế giới tinh thần của hắn bên trong, thời gian có thể không ngừng chậm lại chậm lại chậm lại.

Tại đại vòng xoáy hình ảnh ngắt quãng trong nháy mắt đó.

Thẩm Lãng dùng hết hết thảy sức mạnh, cả người trong nháy mắt thoáng hiện.

"Vèo!"

Hoàn toàn vùi đầu vào cái này đại vòng xoáy bên trong, nhất thời biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thiên cẩu bắt đầu phun ra mặt trăng.

Trên trời mặt trăng, từng điểm từng điểm khôi phục ánh sáng.

Mà cái này đại vòng xoáy càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ, cuối cùng hoàn toàn biến mất rồi, trên mặt biển triệt để khôi phục yên tĩnh, dường như một chiếc gương đồng dạng, phảng phất vừa nãy cái kia vòng xoáy khổng lồ xưa nay đều chưa từng xuất hiện.

Không mất thời gian bao lâu, trên trời mặt trăng hoàn toàn khôi phục, như trước là mâm tròn đồng dạng.

Mà lúc này siêu cấp phi hành thú Đại Siêu mộng bức, nó nhìn một chút ngoài khơi, lại nhìn một chút trên trời mặt trăng.

Chủ nhân đây? Nó biu một tiếng liền biến mất rồi.

Cái kia ... Vậy kế tiếp ta cần phải đi nơi nào a?

Không có chủ nhân tại, ta liền như thế phiêu trên không trung, cảm giác rất bất an a, phảng phất kẻ địch lúc nào cũng có thể sẽ đến đem nó bắt đi.

Liền, Đại Siêu cũng đột nhiên đáp xuống, biu một tiếng chui vào nước biển bên trong. Ngược lại nó có thể ở trên trời, có thể tại lục địa, cũng có thể tại nước biển sinh hoạt.

Bất quá hắn lẻn vào đáy biển sau, cũng lại không thấy Thẩm Lãng, chỉ có hoang vu đáy biển, không có bất kỳ sinh mệnh vết tích, đừng nói hải quái, cá a chủng loại đồ vật, liền ngay cả san hô đều không có.

Này đồng dạng là một mảnh triệt để tĩnh mịch chi hải, Đại Siêu chỉ có thể cô tịch tại đáy biển ngao du, ăn không ngồi rồi.

… … … …

Thẩm Lãng lại một lần nữa mở mắt ra thời điểm, đã nằm ở một cái thê lương cổ lão trong đống đổ nát.

Nói cho đúng là ở một cái cự dưới chân núi, mà đỉnh núi chính là cổ lão phế tích.

Hắn đã từng đi qua Đại Kiếp cung, cũng xem qua nó hủy diệt trước tranh vẽ, thật là phi thường hoa lệ, thần bí, tràn ngập dị thế giới khí tức.

Nhưng mà trước mắt cái này đỉnh núi phế tích, liền không có chút nào hoa mỹ.

Đại Kiếp cung có thật nhiều thần bí pho tượng, còn có thượng cổ Phạn văn.

Mà trước mắt cái này phế tích trái lại không có thứ gì, tro trơ trọi.

Hết thảy tất cả đều là tảng đá điêu khắc thành, nhưng là phi thường thô ráp, vẻn vẹn chỉ là tương đối nguyên thủy kiến trúc vết tích mà thôi.

Này cũng không phải là bởi vì niên đại quá lâu mà hoang phế, mà là nó nguyên bản chính là dáng dấp kia.

Nhưng mà Thẩm Lãng có thể thấy, nó kiến trúc bố cục cùng Đại Kiếp cung là giống nhau như đúc.

Nói cho đúng, Đại Kiếp cung là hoàn toàn mô phỏng nó kiến tạo ra được, chỉ có điều tinh điêu tế trác rất nhiều.

Nếu như không có đoán sai mà nói, đây chính là thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ.

Hơn nữa nó cũng là tại núi lớn đỉnh.

Thẩm Lãng từng bước từng bước trèo lên trên, rất nhanh sẽ đến sơn môn trước.

Không sai, đây chính là thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, bởi vì ba chữ này tả đến rõ rõ ràng ràng.

Đại Kiếp tự!

Xuyên qua sơn môn, chính là một cái quảng trường, to lớn quảng trường, nhưng mà không có một bóng người.

Quảng trường mặt sau, chính là một tòa đại điện, hoàn toàn dùng tảng đá dựng thành đại điện, không có chút nào tinh mỹ, có vẻ phi thường thô ráp, cổ điển, nguyên thủy.

Nơi này mỗi một tấc, đều là tảng đá, hơn nữa nhìn lên vẫn là loại kia phi thường đá bình thường.

Lúc này Đại Kiếp tự cửa điện là đóng , tương tự là vỗ một cái cửa đá.

Thẩm Lãng tiến lên, nhẹ nhàng đẩy một cái, môn đến rồi!

Trong đại điện, rỗng tuếch, không có nửa bóng người. Thậm chí trong đại điện, cũng không có bất kỳ pho tượng, không có bất kỳ bồ tát.

Bất quá có một cái cửa sau, Thẩm Lãng nhẹ nhàng đẩy ra, đi tới hậu điện.

Rốt cuộc nhìn thấy người.

Một cái tăng nhân, bên ngồi ở một cái giếng bên cạnh.

Nghe được tiếng bước chân, cái kia tăng nhân ngẩng đầu lên, hướng về Thẩm Lãng nở nụ cười.

Chính là cái kia tại mọi thời khắc muốn đoạt đi Thẩm Lãng đệ nhất thiên hạ mỹ nam tử Cương Nhất, khuôn mặt hắn cùng ba mươi năm trước so ra hầu như không có bất kỳ biến hóa nào, như trước thư hùng không biện, như trước đẹp trai vô cùng.

"Đại Kiếp tự Cương Nhất, bái kiến ngô hoàng bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!" Cương Nhất trước tiên đứng dậy, sau đó hướng về Thẩm Lãng quỳ xuống, cái trán gõ lên mặt đất.

Hắn không có gọi Đại Kiếp Minh Vương, mà là trực tiếp gọi ngô hoàng bệ hạ.

"Đại Kiếp Minh Vương, vẻn vẹn chỉ là Đại Kiếp tự chi chủ, mà hoàng đế bệ hạ, nhưng là thiên hạ chi chủ." Cương Nhất nói: "Ta bệ hạ, ngài rốt cuộc đến."

Thẩm Lãng nói: "Cương Nhất, ngươi chung quy hay là tìm được thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ a!"

Cương Nhất nói: "Phi thường xấu hổ, hoàng đế bệ hạ, nói cho đúng là thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ tìm tới ta."

Ế? !

Lại là như thế?

Tả Từ các chủ cũng là nói như vậy, cũng không phải bọn họ phát hiện vạn dặm hoang mạc lớn thượng cổ di tích, mà là ngược lại.

Thẩm Lãng nói: "Những người khác đâu? Ngươi lúc đó mang đến hơn vạn người."

Cương Nhất nói: "Nên tính là toàn bộ đều chết đi, lúc này ở cái này di chỉ bên trong, cũng chỉ có ta một người."

Thẩm Lãng nói: "Thê tử của ta Kim Mộc Lan đây?"

"Hoàng hậu bệ hạ sao?" Cương Nhất nói: "Ta có thể nói không biết sao?"

Này tên gì nói?

Không biết liền không biết, biết liền biết, cái gì gọi là ta có thể nói không biết sao.

Thẩm Lãng nói: "Không thể nói?"

Cương một đầu nói: "Đúng, không thể nói, muốn bệ hạ chính mình lĩnh hội."

Thẩm Lãng tĩnh lặng không hề có một tiếng động, nhìn Cương Nhất.

"Cương Nhất, khoảng thời gian này gian nan sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Cương Nhất nói: "Vừa bắt đầu rất khó nhịn, đặc biệt là đầu một cái mười năm, nhưng mà sau hai cái mười năm, hầu như một cái chớp mắt liền đi qua, bệ hạ ngài liền xuất hiện tại trước mắt của ta."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi có biết, Thượng Cổ Minh Vương?"

Cương Nhất nói: "Đã biết được, phi thường xấu hổ, nếu không có Minh vương bệ hạ chỉ dẫn, ta mãi mãi cũng đến không được nơi này. Hiện tại ta rốt cuộc biết, vì sao lúc đó tại Đại Kiếp cung quỷ trong thành, ta không chiếm được Đại Kiếp Minh Vương tinh thần linh hồn truyền thừa, bởi vì ... Ta chỉ là một cái đưa đò giả mà thôi."

"Xin lỗi." Thẩm Lãng nói.

"Không, vừa vặn ta thở phào một hơi." Cương Nhất nói: "Ngài muốn cho ta chấn hưng Huyền Không tự, không có vấn đề. Thậm chí để ta chấn hưng Đại Kiếp tự, để nó một lần nữa trở thành đỉnh cấp siêu thoát thế lực, điều này cũng không có vấn đề. Nhưng mà muốn để ta đi cứu vớt thế giới, này ... Liền quá không thể có thể, đây không phải là sứ mạng của ta. Ta cũng phi thường vui mừng, hắn không là sứ mạng của ta."

Thẩm Lãng nói: "Cương Nhất, ngươi biết cấp cao long chi cảm ngộ sao?"

Cương Nhất nói: "Nghe nói qua, nhưng mà ta liền nhập môn long chi cảm ngộ đều miễn cưỡng."

Thẩm Lãng nói: "Nhập môn long chi cảm ngộ, là hai duy mặt bằng. Mà trung giai long chi cảm ngộ, nhưng là một cái lập thể ba chiều năng lượng thế giới, vậy ngươi cảm thấy cấp cao long chi cảm ngộ là ra sao?"

Cương Nhất trầm mặc chốc lát nói: "Ngài mới vừa nói hai duy, ba chiều, chẳng lẽ cấp cao long chi cảm ngộ là bốn mặt sao?"

Đã từng Thẩm Lãng cũng là cảm thấy như vậy, nhưng mà hiện tại hắn trái lại không cảm thấy như vậy, bởi vì bốn mặt đã vượt qua thời gian cùng không gian, nhìn qua cùng rồng đã hoàn toàn không có quan hệ, cấp bậc này quá cao, hay là đã là thuộc về chung cực long chi cảm ngộ phạm vi.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là tìm hiểu người, liền ngươi bản thân cảm thấy, cấp cao long chi cảm ngộ là gì?"

Cương Nhất nói: "Phi thường xin lỗi bệ hạ, ta hoàn toàn không biết, không cách nào suy đoán."

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía Cương Nhất bên người này một cái giếng, hắn không khỏi nhớ tới tại thất lạc quốc gia phế tích, núi tuyết đỉnh kim tự tháp bên trong, Thẩm Lãng hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ.

Lúc đó, mười ba đại hiền sư hy sinh tính mạng của chính mình cùng linh hồn, truyền vào một cái giếng cạn bên trong.

Cái kia linh hồn, liền phảng phất là nước giếng.

Chính thức mười ba cái đại hiền sư cái giá bằng cả mạng sống, trợ giúp Thẩm Lãng hoàn thành cảm ngộ.

Mà hiện tại, nơi này lại có một cái giếng.

Thẩm Lãng nói: "Cương Nhất, miệng giếng này là dùng làm gì nơi?"

Cương Nhất nói: "Xin lỗi, ta không biết, bệ hạ."

Thẩm Lãng nói: "Ngươi cảm thấy nó có thể làm cho ta hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ sao?"

Cương Nhất quỳ xuống dập đầu nói: "Thảo dân không biết, thỉnh bệ hạ thứ tội."

Lúc này Cương Nhất, thật sự như là một cái thuần túy đưa đò giả, chỉ phụ trách đưa đò, mà không dành cho bất kỳ phán đoán, bất kỳ dẫn dắt, bất kỳ nói dối.

Thẩm Lãng đi tới cái này giếng cạn một bên, đi xuống tham liếc mắt một cái.

A!

Cái này giếng cạn thật sự thật sâu a, so với thất lạc quốc gia đỉnh tuyết sơn thượng kim tự tháp bên trong chiếc kia giếng cạn, muốn sâu hơn gấp một vạn lần còn chưa hết, làm cho người ta một loại nối thẳng địa tâm cảm giác.

Hơn nữa bên trong không phải không, phảng phất là có nước.

Đương nhiên, nó không phải chân chính nước, mà là linh hồn.

Vô số linh hồn!

Nhưng mà trong giếng linh hồn chi nước không có mãn, vẻn vẹn chỉ là hai phần ba.

Thẩm Lãng run rẩy nói: "Ngươi mang đến cái kia một vạn người, đi nơi nào?"

Cương Nhất không nói gì, mà là hoàn toàn quỳ rạp dưới đất không nhúc nhích.

Thẩm Lãng nghĩ đến đáp án, nhất thời tê cả da đầu.

Người điên, từ đầu đến đuôi người điên.

"Ngươi mang đến một vạn người, toàn bộ tiến vào trong giếng? Hết thảy linh hồn, toàn bộ hiến tế?" Thẩm Lãng hỏi.

Cương Nhất như trước không nói gì, chỉ là không ngừng dập đầu.

Thẩm Lãng sởn cả tóc gáy, nói: "Cái kia ... Cái kia Mộc Lan, nàng có ở hay không bên trong?"

"Không ở!" Cương Nhất nói.

Nhất thời, Thẩm Lãng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng vẫn là không chịu được, hắn không cần hiến tế, hắn phải đi cùng Khương Ly hoàn toàn khác nhau con đường.

Lần trước, mười ba tên đại hiền sư hiến tế tính mạng của chính mình, Thẩm Lãng cảm giác được bi thương, nhưng mà cái kia mười ba tên đại hiền sư đã sống được quá lâu quá lâu, rời đi đối với bọn hắn tới nói phản mà là một loại giải thoát.

Nhưng mà Cương Nhất mang đến cái kia một vạn người, bên trong có rất nhiều người còn có thể tuổi trẻ a.

Cái gì trùng kiến Đại Kiếp tự lý tưởng, hết thảy biến thành tro bụi.

Này hơn một vạn người, toàn bộ đã biến thành này khô trong giếng linh hồn.

"Bệ hạ, nhưng ... Nhưng giếng này nước như trước bất mãn, như trước bất mãn ..." Cương Nhất run rẩy nói: "Này ... Đây là vì cái gì a?"

Thẩm Lãng nói: "Ngươi tập trung vào một vạn người tiến vào, miệng giếng này bên trong linh hồn chi nước, lên cao bao nhiêu?"

Cương Nhất dập đầu nói: "Không hề tăng lên, nó nguyên bản vốn có hai phần ba, một vạn người linh hồn hiến tế tiến vào, liền một cm đều không nhắc tới thăng."

Thẩm Lãng nói: "Bi thương sao?"

Cương Nhất nói: "Đau đến không muốn sống, sẽ chờ bệ hạ đến, đầu óc gần như mất cảm giác."

Sau đó, hắn vẫn lải nhải, này thượng cổ Đại Kiếp tự cái này giếng cạn, vì sao liền bất mãn a?

Bên trong nước, vì sao liền tại hai phần ba nơi dừng lại a?

Lúc đó, mười ba cái đại hiền sư dùng linh hồn lấp kín chiếc kia nhợt nhạt giếng cạn, hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ.

Vậy bây giờ ... Đòi hỏi cường đại cỡ nào linh hồn, tài năng lấp kín này một cái giếng cạn?

Không nghi ngờ chút nào, miệng giếng này chính là hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ địa phương.

Tuy rằng xưng là long chi cảm ngộ, nhưng nó không thể chỉ là rồng, mà là một loại đối chung cực năng lượng cảm ngộ. Một khi hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, liền có thể cùng Khương Ly bệ hạ đứng ở cùng một cấp bậc.

Cái kia là gì tạo thành nó hai phần ba linh hồn chi nước?

Cương Nhất đương nhiên biết, linh hồn chi nước nhất định phải mãn, mới có thể làm cho bệ hạ tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ.

Nhưng mà hắn không tìm được bất luận biện pháp gì để nó mãn lên.

Liền, hắn liền đem mang đến hơn một vạn người, toàn bộ hiến tế, kết quả ... Không hề tác dụng.

Bi ai vô cùng tại tâm chết.

Hắn cũng là một kẻ hung ác, đáng tiếc không hề có tác dụng.

"Bệ hạ ngài đã tới, cái kia ... Vi thần liền theo bọn hắn mà đi." Cương Nhất run rẩy nói: "Thần dùng hết hết thảy ý chí, dùng hết hết thảy cầu xin, mời ngài không nên ngăn cản ta. Ta để người đi chịu chết, chính mình nhưng còn sống sót, này so tử vong thống khổ một ngàn lần. Cầu bệ hạ khai ân, nhất định ... Nhất định phải làm cho ta theo bọn hắn mà đi."

Dứt lời, Cương Nhất nhìn cái này giếng sâu.

"Chư vị sư huynh, sư đệ, ta đến." Cương Nhất chậm rãi nói.

Thả người nhảy một cái, nhảy vào cái này giếng sâu bên trong, trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Không chỉ thân thể không có, liền ngay cả linh hồn cũng không có.

Chính hắn cũng hiến tế miệng giếng này, là Thẩm Lãng tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ.

Nhưng mà, dù cho Cương Nhất nhảy vào miệng giếng này, linh hồn chi nước như trước không có mãn, như trước chỉ có hai phần ba.

Cương Nhất linh hồn hiến tế, liền một cm linh hồn mực nước đều không nhắc tới thăng.

Hai phần ba, hai phần ba!

Thẩm Lãng nhẹ nhàng thở dài một tiếng, nhìn cái này giếng sâu, nhìn bên trong vô số linh hồn.

Lý trí nói cho hắn, lúc này không nên nhảy xuống.

Nhưng mà tình cảm nói cho hắn, lập tức nhảy xuống!

Vừa nãy Cương Nhất nhảy xuống, trực tiếp biến thành tro bụi. Hơn một vạn người nhảy xuống, cũng biến thành tro bụi.

"Ta cũng tới."

Thẩm Lãng chung thân nhảy một cái, nhảy xuống cái này giếng sâu, phảng phất đi về địa ngục, đi về địa tâm giếng sâu.

Là biến thành tro bụi?

Vẫn là tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ?

… … …

Chú: Hơn mười một giờ khuya mới về đến nhà, vì lẽ đó thật sự kém một chút đã xin nghỉ, nhưng vẫn là tĩnh tọa hai giờ cấu tứ, sau đó bắt đầu gõ chữ, tả đến sáng sớm hơn năm giờ, rốt cuộc viết xong rồi!

Sau khi về nhà thời gian đổi mới sẽ trở lại quỹ đạo, cảm ơn mọi người! Có vé tháng huynh đệ, ngàn vạn ủng hộ ta vài tờ, bánh ngọt phải dựa vào cái này chống tinh thần, thiên ân vạn tạ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 656: Ta Mộc Lan! Medusa Nữ Hoàng!

Chương 656: Ta Mộc Lan! Medusa nữ hoàng!

Nhảy xuống trước, Thẩm Lãng nghĩ tới rất nhiều loại kết quả.

Nhưng kết quả là ... Hoàn toàn không có có kết quả.

Không có bất kỳ phản ứng nào!

Hắn liền như thế trôi nổi tại giếng sâu linh hồn chi thủy, không nhúc nhích.

Không có biến thành tro bụi, cũng không có tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ.

Thẩm Lãng tiến vào long chi cảm ngộ cảnh giới, như trước không có bất kỳ phản ứng nào, liền phảng phất không có thứ gì phát sinh đồng dạng.

Có khả năng nhìn thấy như trước là vô cùng vô tận linh hồn chi thủy, sâu không thấy đáy, thật sự cảm giác nối thẳng địa ngục.

Cương Nhất mang đến hơn một vạn người nhảy vào miệng giếng này bên trong, biến thành tro bụi. Cuối cùng Cương Nhất chính mình cũng nhảy vào đến, biến thành tro bụi.

Chỉ có Thẩm Lãng nhảy sau khi đi vào, không có bất kỳ biến hóa nào, không có cảm giác nào.

Hắn lẳng lặng mà nằm tại linh hồn chi thủy, ngửa mặt nhìn bầu trời.

Không, nơi này thậm chí đều không có bầu trời, chỉ có vĩnh hằng cô tịch.

Lúc này Thẩm Lãng gần như biết miệng giếng này bên trong hai phần ba linh hồn chi thủy là nơi nào đến, một cái là Thượng Cổ Minh Vương, một cái là Long Chi Mẫu. Chính là thượng cổ ngục giam bên trong số ba cùng số bốn tù phạm.

Thẩm Lãng trước vẫn phi thường kỳ quái, nếu như Thượng Cổ Minh Vương biết cấp cao long chi cảm ngộ, vì sao không trực tiếp dạy cho Thẩm Lãng đây?

Hiện tại hắn rõ ràng.

Hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ đòi hỏi linh hồn lực lượng tinh thần là con số thiên văn, hơn nữa đòi hỏi to lớn hy sinh cùng hiến tế.

Điều quan trọng nhất chính là, Thẩm Lãng muốn đích thân đi cảm ngộ, muốn trăm phần trăm thể xác và tinh thần cùng linh hồn tập trung vào.

Thẩm Lãng đã từng hỏi Cương Nhất, ngươi cảm thấy cấp cao long chi cảm ngộ là gì? Cương Nhất nói không biết.

Thẩm Lãng lúc này nội tâm phảng phất có một cái suy đoán, cái kia chính là sinh tử!

Cảm ngộ sinh tử!

Này nghe vào vừa sâu xa vừa khó hiểu, nhưng phảng phất là hướng đi mạnh mẽ con đường bắt buộc phải đi qua.

Khương Ly bây giờ cường đại đến vô biên vô hạn, có một cái trọng yếu đặc điểm là gì? Hắn nhìn thấu sinh tử, thậm chí lật đổ sinh tử.

Cái gì là địa ngục tinh thể? Trình độ nào đó thượng, nó chính là tử vong đại danh từ.

Thâm nhập tới địa ngục, đi tìm hiểu tử vong, tiến tới niết bàn.

Sinh tử cái này vũ khí, tại Khương Ly trong tay vận dụng đến như hỏa thuần thanh, hắn chính là tróc ra sinh tử, mới để mấy trăm ngàn thượng cổ nhân loại linh hồn tránh thoát đại niết diệt. Hắn thậm chí chế tạo sự sống chết của chính mình lật đổ, mới làm cho hắn bây giờ hầu như thống trị toàn bộ thế giới.

Sinh chết ở trong tay hắn, trở thành trí mạng vũ khí.

Vì lẽ đó, cái gọi là cấp cao long chi cảm ngộ, có phải là tìm hiểu sinh tử, nắm giữ chân chính sức mạnh của cái chết?

Nếu như Thẩm Lãng suy đoán không có sai lầm, Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu trợ giúp Thẩm Lãng niết bàn thăng cấp hoàn mỹ thân thể sau, hai người này liền đến đến thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, hiến tế linh hồn của chính mình, đem cái này giếng sâu rót đầy hai phần ba.

Nếu như đúng là nếu như vậy, vậy hãy để cho Thẩm Lãng xuỵt ô không ngớt.

Hai người kia Thẩm Lãng xưa nay đều chưa từng thấy, thế nhưng là là Thẩm Lãng dâng ra tất cả.

Nhưng còn chưa đủ, cấp cao long chi cảm ngộ đòi hỏi linh hồn hiến tế thực sự là quá nhiều rồi, là trung giai long chi cảm ngộ cần thiết linh hồn tinh thần vô số lần không thôi.

Cương Nhất thêm vào một vạn người hiến tế, hầu như không có bất kỳ tác dụng gì.

Mà miệng giếng này linh hồn chi thủy không có mãn, liền không thể tiến hành long chi cảm ngộ, như thế còn lại một phần ba, cần phải để ai tới đổ đầy?

Trên thế giới này có ai linh hồn lực có thể rất mạnh mẽ đến nước này, cùng Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu đặt ngang hàng?

Hắc ám nữ hoàng?

Không, nàng không được!

Đầu tiên nàng đã bị Khương Ly tù binh, không thể thoát vây. Hơn nữa linh hồn của nàng sức mạnh còn thiếu rất nhiều.

Duy nhất có thể lấp kín miệng giếng này còn lại một phần ba chỉ có một cái, kia chính là Medusa nữ hoàng linh hồn!

Nàng là trên thế giới này lực lượng tinh thần một người cường đại nhất người.

Khương Hiết mặc dù có thể hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, mặc dù có thể mạnh như thế lớn, có thể dẫn dắt mấy trăm ngàn linh hồn độ quá thượng cổ đại niết diệt, trong đó Medusa nữ hoàng phân lượng không thể thiếu.

Hắn trước tiên chinh phục Medusa nữ hoàng thể xác và tinh thần, thu được nàng hết thảy tinh thần cảm ngộ, hết thảy năng lượng nhận thức, đồng thời nắm giữ thần chi nhìn chằm chằm.

Cuối cùng, hắn dụng thần chi nhìn chằm chằm đem Medusa nữ hoàng đã biến thành hóa thạch.

Đẹp như vậy đỗ toa nữ hoàng linh hồn tại có ở hay không? Lực lượng tinh thần còn có ở hay không?

Thẩm Lãng cảm thấy hẳn là tại, bằng không nàng pho tượng cái kia hai con mắt không thể tại mọi thời khắc thả ra tinh thần tin tức, không thể mỗi ngày đều trình diễn ảo ảnh màn ánh sáng.

Nhưng mà Thẩm Lãng đi qua Tam Giác Ma Quỷ, cái kia to lớn Medusa nữ hoàng pho tượng đã không gặp.

Nó đi nơi nào? Là bị Khương Ly mang đi?

Vẫn bị Thất Lạc Yêu Mẫu mang đi?

Thẩm Lãng nghiêng về người sau, Medusa nữ hoàng là Thất Lạc đế quốc thần, Thất Lạc Yêu Mẫu cùng vô số hải quái lúc rời đi, nhất định sẽ mang đi nữ hoàng pho tượng, duy nhất nan đề là làm sao mang đi?

Nếu như tất cả dường như Thẩm Lãng dự liệu, như thế Thất Lạc Yêu Mẫu mang theo vô số hải quái di chuyển đi nơi nào?

Lúc đó Thẩm Lãng để Thất Lạc Yêu Mẫu lập tức đi, xa xa rời đi, đi một cái bất luận người nào cũng không tìm tới địa phương. Thẩm Lãng không biết chúng cần phải đi nơi nào, mà Thất Lạc Yêu Mẫu cũng không biết.

Vì lẽ đó, nên đi nơi nào tìm Medusa nữ hoàng pho tượng?

Mà coi như tìm tới, lại nên làm gì?

Lẽ nào hắn đối Medusa nữ hoàng pho tượng nói, van cầu ngài nữ hoàng bệ hạ, vì cứu vớt thế giới, mời ngài hy sinh chính mình, hiến tế ra linh hồn của chính mình đi, để ta hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ.

Năm đó Khương Hiết thái tử đã lừa dối qua nàng một lần, làm cho nàng hy sinh một lần, nhưng tốt xấu còn có tình yêu. Medusa nữ hoàng khẳng định là yêu Khương Hiết tận xương, mới sẽ cam lòng hiến ra bản thân tất cả.

Cái kia Medusa nữ hoàng cùng Thẩm Lãng trong đó lại có quan hệ gì? Một chút quan hệ đều không có.

Nàng dựa vào cái gì hiến tế?

Đương nhiên, nếu như nói cứng mà nói, nàng vẫn có lý do hiến tế.

Tỷ như trả thù Khương Hiết, tỷ như cứu vớt Thất Lạc đế quốc.

Từ yêu chuyển biến thành cừu hận, mới là hung mãnh nhất, thậm chí vì báo thù có thể trả giá tất cả. Vì lẽ đó Medusa nữ hoàng đối Khương Hiết cừu hận, cần phải đầy đủ có thể thiêu thiên thiêu.

Hơn nữa Khương Ly một khi nuốt chửng toàn thế giới sức mạnh, cái kia may mắn còn sống sót Thất Lạc đế quốc cũng nhất định sẽ hủy diệt.

Vì lẽ đó vấn đề mấu chốt vẫn là, Medusa nữ hoàng pho tượng ở nơi nào.

Mà ngay tại lúc này!

Thẩm Lãng bên tai lại vang lên âm thanh.

"Thượng cổ Đại Kiếp tự, thượng cổ Đại Kiếp tự, ta là Kim Mộc Lan, ta là Kim Mộc Lan."

Ế? !

Thẩm Lãng kinh ngạc, Mộc Lan âm thanh lại vang lên.

"Thỉnh ghi chép một thoáng tin tức, đồng thời chuyển cáo cho ta phu quân, 8596, 3325, 6567 ..."

Lại là một đoạn thật dài ký tự, vượt qua mấy trăm con số.

Mà Thẩm Lãng sau khi nghe xong, liền lập tức giải dịch đi ra.

"Phu quân, đến nam cực Thất Lạc đế quốc!"

Sau đó, Mộc Lan âm thanh một lần lại một lần lặp lại.

Thẩm Lãng như trước là chỉ có thể tiếp nghe, mà không thể có bất kỳ hồi phục.

Bỗng nhiên, Mộc Lan âm thanh thay đổi, si triền mà lại vui tươi.

"Phu quân, là ngươi đang nghe đúng không? Ta biết ngươi khẳng định đang nghe!"

Thẩm Lãng trái tim không khỏi run lên.

"Đúng, là ta đang nghe." Thẩm Lãng mở miệng nói, nhưng mà xa ngoài vạn dặm Mộc Lan là không nghe thấy.

"Phu quân, ta cảm nhận được ngươi, thật sự ..." Mộc Lan khóc thút thít nói: "Ta rất nhớ ngươi, này ba mươi năm, ta không có có một ngày không nhớ tới ngươi. Phu quân ta thật hối hận a, ta không có chút nào nghĩ tới cuộc sống như thế. Năm đó ta không nên cùng lão sư rời đi, ta liền đái tại bên cạnh ngươi, không cùng ngươi tách ra, cũng bất hòa người nhà tách ra, như vậy coi như thế giới hủy diệt thì thế nào? Chí ít chúng ta có thể cùng nhau mấy năm thời gian ..."

"Phu quân, ta không có chút nào nghĩ tới cuộc sống như thế, coi như thế giới hủy diệt thì thế nào. Chúng ta chỉ là một đôi phổ thông phu thê mà thôi, thế giới này muốn xong đời liền xong đời được rồi, dựa vào cái gì đem trách nhiệm giao cho ngươi đến gánh vác?"

Thẩm Lãng bên tai truyền đến Mộc Lan tiếng khóc.

Mộc Lan như trước không có biến, không chỉ là cùng ba mươi năm trước không có thay đổi, thậm chí cùng sinh Thẩm Dã trước cũng không hề biến hóa.

Ta chỉ là một cô gái bé bỏng, vì sao phải buộc ta đi hoàn thành đại sự gì? Ta không có chút nào hy vọng, ta không có chút nào muốn.

Không thể không nói, nàng cùng Thẩm Lãng trước tâm linh cảm ứng thực sự là vô địch, dù cho cách xa mấy vạn dặm, nàng thật sự có thể cảm giác được Thẩm Lãng tồn tại.

Đầy đủ khóc một hồi lâu, Mộc Lan nói: "Phu quân, ngươi ... Ngươi mau tới nam cực Thất Lạc đế quốc. Cái kia ... Vậy ta ..."

Vào lúc này nên nói gì a?

Này lại không phải điện thoại, không thể nói ta cúp điện thoại a. Theo Loa Tổ, này hay là hoàn toàn là Mộc Lan mong muốn đơn phương nói mê mà thôi.

Mà Thẩm Lãng nội tâm vô hạn cảm khái.

Mộc Lan, Mộc Lan ...

Từ ba mươi mấy năm trước bắt đầu, Mộc Lan bảo bối mỗi một ngày đều ở vì hắn bôn ba, phảng phất không có phần cuối đồng dạng,

Vừa bắt đầu là tìm kiếm cự long tung tích, tiếp xuống lại phải giúp trợ hoàn thành Thẩm Lãng tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ, nhưng là vừa trước sau không thể gặp mặt, bởi vì Mộc Lan vẫn muốn trước tiên Thẩm Lãng một bước.

Cái này thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, cũng có ma tinh như thế tương tự trung tâm năng lượng, có thể tiếp thu được tin tức.

Hiện tại Thẩm Lãng đã biết Medusa nữ hoàng pho tượng ở nơi nào.

Thất Lạc Yêu Mẫu mang theo vô số hải quái đi tới nam cực, nơi nào hẳn là cự Khương Ly đế quốc tối nơi xa xôi.

Thẩm Lãng muốn phải hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, nhất định phải đi một chuyến nam cực.

Nhưng mà ... Hắn hiện tại nên làm gì đi ra ngoài a? Làm sao rời đi thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ?

Phải biết, hắn nhưng là thừa dịp nguyệt toàn thực vào. Mà lần sau nguyệt toàn thực, liền không biết lúc nào.

Cương Nhất cũng đã hiến tế, biến thành tro bụi, không cách nào hỏi thăm.

Nhưng mà Thẩm Lãng cũng không có nghi hoặc quá lâu, hắn thâm nhập cái này linh hồn chi tỉnh, không ngừng đi xuống tiềm, đi xuống tiềm.

Không biết lẻn vào bao lâu, bao xa.

Hay là mấy trăm ngàn mét, hay là càng xa. hơn

Bỗng nhiên ...

Đến linh hồn chi tỉnh phía dưới phần cuối, Thẩm Lãng đột nhiên vọt ra.

Rời đi thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, xuất hiện tại biển rộng mênh mông bên trong.

"Đại Siêu ... Ngươi, ngươi đang làm gì?" Xung ra đáy biển sau, Thẩm Lãng nhìn thấy tình cảnh quái quỷ.

Đại Siêu đang tiến hành một cái phi thường quỷ dị tư thế.

Một chân đứng thẳng, cánh bài mặt khác một chân, cố gắng muốn đưa qua đỉnh đầu.

Ngươi ... Ngươi đây là đang đùa yoga sao?

Làm một chỉ phi hành thú, ngươi có phải là quá có theo đuổi a?

Mà Đại Siêu nhìn thấy Thẩm Lãng lại biu một tiếng xuất hiện, nhất thời dọa run run một cái, cái này yoga tư thế lập tức tan vỡ, trực tiếp phiên đến tại hải lý.

Nó thực sự là quá tẻ nhạt.

Mà cái này yoga tư thế, nó là nhìn thấy Ninh Hàn công chúa thường thường đang làm, không hiểu ra sao theo học.

Cho tới Ninh Hàn công chúa vũ công cao như vậy, vì sao phải làm loại này kỳ kỳ quái quái động tác, liền hoàn toàn không được biết rồi.

"Đi rồi ..." Thẩm Lãng vỗ vỗ Đại Siêu cái cổ nói.

Sau đó, Đại Siêu đột nhiên xung ra mặt biển, Thẩm Lãng rơi vào trên lưng của nó, hướng về phía nam bay đi.

Vẫn đi về phía nam, đi về phía nam!

Đi nam cực!

...

Thẩm Lãng còn hoàn toàn chưa từng đi nam cực đây.

Thậm chí thế giới này hầu như tất cả mọi người đều chưa từng đi nam cực, bởi vì nơi này không có Bạch Ngọc Kinh, không có bất kỳ người nào sinh hoạt quỹ tích.

Thẩm Lãng không thể nào tưởng tượng được, nếu như Thất Lạc Yêu Mẫu mang theo vô số hải quái đi tới nam cực, là làm sao sinh tồn được?

Mấy ngày mấy đêm sau!

Thẩm Lãng bay đến nam cực bầu trời.

So với bắc cực, nơi này hầu như hoàn toàn không có bất kỳ văn minh vết tích, đâu đâu cũng có trời đất ngập tràn băng tuyết.

Không có nhìn thấy Thất Lạc đế quốc, không có thấy đến bất kỳ hải quái, nơi này nhiệt độ tại dưới 0 tám mươi độ Celsius tả hữu.

Nhìn qua là hoàn toàn không có cách nào sinh tồn.

Thẩm Lãng tìm kiếm một lần lại một lần, như trước không có tìm được Thất Lạc đế quốc tung tích, càng thêm không nhìn thấy Medusa nữ hoàng pho tượng.

Nhưng mà Mộc Lan bảo bối nói để Thẩm Lãng tới nơi này, như thế Thất Lạc đế quốc khẳng định liền ở đây.

Thẩm Lãng nghĩ đến Mạc Kinh phát hiện qua trình, chính là Ninh Hàn công chúa tiếp thu Medusa nữ hoàng tin tức, đồng thời thay đổi một bộ thân thể sau, nắm giữ đặc thù tầm nhìn.

Người khác xem vạn dặm hoang mạc lớn, chính là vô biên vô hạn hồng sa. Mà Ninh Hàn công chúa xem vạn dặm hoang mạc lớn, liền phảng phất có thể nhìn thấy thời đại viễn cổ thành bang, liền phảng phất tiến vào AR tầm nhìn.

Thẩm Lãng cùng Ninh Hàn thông gia sau, cũng trực tiếp được loại này tinh thần tầm nhìn.

Hắn nhắm mắt lại, hoàn toàn tiến vào một cái khác thế giới tinh thần, tiến vào Medusa nữ hoàng cho tinh thần ký ức thế giới.

Lại một lần nữa mở mắt ra.

Cảnh tượng trước mắt, hoàn toàn biến hóa.

Nơi này không ở là đầy trời băng tuyết, không ở là vô biên vô hạn sông băng cùng hải dương, mà là phồn hoa Thất Lạc đế quốc.

Vô biên vô hạn thành bang, cổ điển mỹ lệ thành thị, một nửa tại nước biển bên dưới, một nửa tại nước biển bên trên.

Thậm chí nam cực đám này sông băng, đều trở thành Thất Lạc đế quốc thành thị bản thân.

Đám này đứng vững sông băng, bị điêu khắc trở thành đủ loại kiểu dáng thành bảo, đủ loại kiểu dáng xa hoa kiến trúc.

To lớn tượng băng từng thấy chưa?

Mà Thẩm Lãng trong tầm nhìn chính là phóng đại một ngàn lần, gấp một vạn lần tượng băng thế giới.

Không chỉ là diện tích phóng đại gấp một vạn lần, còn có mỹ học trình độ cũng phóng đại gấp một vạn lần.

Quá hoa lệ rồi!

Tam Giác Ma Quỷ Thất Lạc đế quốc, cũng đã để người mê.

Không nghĩ tới, Medusa vương tộc tại nam cực, dĩ nhiên cũng có như thế một cái băng tuyết vương quốc?

Nơi này nhà, thậm chí ngay cả tảng đá đều không có, chỉ có màu xanh lam hàn băng.

Thẩm Lãng lại một cái chớp mắt, viễn cổ Thất Lạc đế quốc cảnh tượng biến mất rồi, trước mắt chỉ có hoang vu trời đất ngập tràn băng tuyết.

Lại một cái chớp mắt, viễn cổ Thất Lạc đế quốc băng tuyết thành bang lại xuất hiện ở trước mắt.

Thẩm Lãng rõ ràng, đây căn bản không là gì ảo giác, mà là trong đầu tinh thần ký ức.

Làm viễn cổ tinh thần ký ức, cùng trước mắt địa điểm trùng hợp thời điểm, liền xem đến đây xa hoa viễn cổ Thất Lạc đế quốc thành bang.

Nhưng nó đúng là biến mất hủy diệt.

Trái Đất nam cực tổng cộng có 14 triệu km2, mà thế giới này nam cực càng lớn, hơn kinh người 50 triệu km2.

Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu, vẫn phi hành, vẫn thâm nhập nam cực trung tâm.

Tại viễn cổ ký ức trong tầm nhìn, này mấy chục triệu km2 nam cực, toàn bộ đều là lít nha lít nhít Thất Lạc đế quốc thành bang.

Đám này tượng băng thành thị, một lần lại một lần xông tới Thẩm Lãng mỹ học khái niệm.

Hầu như để người mê muội!

Không thể nào tưởng tượng được, trên thế giới này còn có xinh đẹp như vậy thành thị.

Nơi này liền là viễn cổ Thất Lạc đế quốc, tại lần thứ nhất đại niết diệt ký nguyên trước Medusa đế quốc sao, cùng vạn dặm hoang mạc lớn viễn cổ đế quốc hẳn là đồng kỳ, so với thượng cổ phương đông đế quốc, thượng cổ Thất Lạc đế quốc càng sớm hơn một cái ký nguyên.

Mà tại vạn dặm hoang mạc lớn, hầu như hết thảy thành bang đều hủy diệt, đã biến thành đầy trời hồng sa.

Tại nam cực cũng cũng giống như thế, hết thảy viễn cổ Medusa đế quốc thành bang, cũng đều hủy diệt, chỉ còn dư lại trời đất ngập tràn băng tuyết.

Thẩm Lãng vẫn phi, vẫn phi.

Hắn khát vọng nhìn thấy ma tinh bầu trời không gian đường hầm.

Mạc Kinh là viễn cổ đế quốc duy nhất may mắn còn sống sót thứ chín thành bang phế tích, như thế nam cực viễn cổ Medusa đế quốc cũng có thể có như thế một cái?

Bằng không Mộc Lan bảo bối sẽ không cho hắn tới nơi này.

Quả nhiên, Thẩm Lãng nhìn thấy rồi!

Hầu như cùng Mạc Kinh bầu trời giống nhau như đúc không gian đường hầm, hơn nữa không ngừng biến ảo.

Lúc này bất luận người nào trong tầm nhìn, nhìn thấy cũng chỉ có đầy trời băng tuyết, chỉ có Thẩm Lãng có thể nhìn thấy không gian này đường hầm.

Thẩm Lãng dọc theo không gian này đường hầm, không ngừng thâm nhập, thâm nhập.

Phi hành mấy ngàn dặm, một vạn dặm.

Bởi vì nó không ngừng đang diễn biến, đây là vì bảo vệ nam cực hiếm hoi còn sót lại một cái thành bang.

Rốt cuộc, ròng rã bay mấy cái canh giờ sau, nhìn thấy không gian đường hầm phần cuối.

Thẩm Lãng đột nhiên vọt tới.

Trong nháy mắt!

Trước mắt tầm nhìn triệt để biến hóa.

Không gian đường hầm không gặp, trước mắt là một tòa xa hoa băng tuyết chi thành.

Nhưng mà không có viễn cổ ký ức trong tầm nhìn băng tuyết chi thành hoàn chỉnh như vậy, nó đang héo tàn.

Vạn dặm hoang mạc lớn may mắn tồn một cái viễn cổ đế quốc thành bang.

Quả nhiên, nam cực nơi này cũng may mắn tồn viễn cổ Medusa đế quốc thành bang. Nơi này cũng có một cái lồng năng lượng, đem toàn bộ viễn cổ thành bang ẩn giấu bảo vệ lại đến.

Ma tinh lúc này chỉ còn dư lại 3 vạn km2 tả hữu, mà trước mắt cái này viễn cổ Medusa đế quốc thành bang phế tích, cũng chỉ có 3 vạn km2 tả hữu.

Mạc Kinh có một cái to lớn kim tự tháp, nơi này cũng có.

Mạc Kinh to lớn kim tự tháp đỉnh, là một người diện thân rắn Vọng Thiên đồ đằng. Mà nơi này cũng có một cái đồ đằng, chính là ... Đã từng Tam Giác Ma Quỷ bên trong Medusa nữ hoàng pho tượng.

Thẩm Lãng vừa xuất hiện sau không lâu, nhất thời từ cái này viễn cổ Medusa đế quốc băng tuyết chi thành trong đống đổ nát nhô ra vô số bóng người.

Toàn bộ đều là đủ loại kiểu dáng hải quái.

Mấy ngàn con, mấy vạn con, mấy trăm ngàn chỉ.

Nhưng mà không có càng nhiều, cũng chỉ có mấy trăm ngàn chỉ.

Nhưng năm đó Thất Lạc Yêu Mẫu dẫn dắt đám này hải quái rời đi Tam Giác Ma Quỷ thời điểm, có thể vượt qua mấy triệu khoảng cách a, bây giờ chỉ còn dư lại một phần mười.

Chỉ chốc lát sau, một cái băng tuyết ngưng tụ thân thể, dần dần xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt, thoáng do dự sau, nàng nằm rạp quỳ xuống.

"Thất Lạc Yêu Mẫu, bái kiến bệ hạ, ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thất Lạc Yêu Mẫu, như trước không muốn tại Thẩm Lãng trước mặt biểu diễn nàng chân thật hải quái thân thể.

Thẩm Lãng đưa tay ra, đưa nàng nâng đỡ nâng lên.

Sau đó, ánh mắt nhìn phía này mấy trăm ngàn may mắn còn sống sót Thất Lạc đế quốc hải quái.

Chúng cũng chỉnh tề quỳ xuống.

"Ngươi chung quy vẫn là mang theo ngươi tộc nhân, tìm đến nơi này, tránh né Khương Ly tàn sát, cứu lại Thất Lạc đế quốc truyền thừa, ngươi cực khổ rồi." Thẩm Lãng nói.

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Xấu hổ, ta bệ hạ! Dựa vào năng lực của ta, là không tìm được nơi này, cũng đến không được nơi này. Là ... Nữ hoàng bệ hạ chỉ dẫn ta tới nơi này. Tòa thành bang này phế tích, đã hoàn toàn hoang phế, liền hàn băng kim tự tháp đỉnh đồ đằng pho tượng cũng tan rã, là Medusa nữ hoàng bệ hạ thay vào đó, lại một lần nữa thành lập lồng năng lượng, đem chúng ta che chở đi."

Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn phía to lớn kim tự tháp đỉnh cái kia pho tượng, lúc này nàng đã không ẩn hình.

Ma tinh Vọng Thiên đồ đằng, hai mắt là nhìn lên bầu trời, mà nơi này Medusa nữ hoàng pho tượng, là hai con mắt nhìn thẳng.

Thẩm Lãng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, thê tử của ta vẫn còn ở nơi này sao?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ngài thê tử? Kim Mộc Lan hoàng hậu? Ta cũng không có nhìn thấy nàng a!"

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, này ... Sao có thể có chuyện đó?

Cương Nhất không nói ra được Mộc Lan tăm tích, Thất Lạc Yêu Mẫu cũng không nói ra được Mộc Lan tăm tích.

Nhưng mà, Mộc Lan bảo bối xác thực chỉ dẫn hắn trước tiên đi tới thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, lại chỉ dẫn hắn đến nam cực viễn cổ Medusa đế quốc phế tích.

Nhưng mà hai địa phương này, rồi lại đều không có nhìn thấy tung tích của nàng.

Như thế Mộc Lan bảo bối đến tột cùng ở nơi nào a?

Nàng là ở nơi nào chỉ dẫn Thẩm Lãng a?

Thẩm Lãng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu, ngươi từ đầu tới đuôi đều chưa từng thấy thê tử của ta sao?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nghiêm túc nói: "Chưa từng có."

Này ... Bây giờ liền hiếm thấy a!

Thẩm Lãng nói: "Cái kia Loa Tổ nữ sĩ đây?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Cũng không có! Chúng ta bị nữ hoàng bệ hạ chỉ dẫn đi tới nơi này cái phế tích sau, chưa từng thấy bất luận người nào, chỉ là khó khăn kéo dài hơi tàn. Ta vẫn đều đang đợi ngài đến."

Thẩm Lãng nói: "Có người nói cho các ngươi, ta sẽ đến không?"

Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Cũng xưa nay đều không có.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, hắn hỏi Cương Nhất Mộc Lan tăm tích đây? Cương Nhất trả lời nói ta có thể nói không biết sao?

Như thế Cương Nhất xác thực chưa từng thấy Mộc Lan, nhưng mà hắn tuyệt đỉnh thông minh, có thể đoán được một điểm.

Mà Thất Lạc Yêu Mẫu cũng chưa từng thấy Mộc Lan, cái kia nàng đến tột cùng ở nơi nào?

Lúc đó bắc cực kịch biến thời điểm, Mộc Lan, Loa Tổ, Bạch Kinh sứ giả, thậm chí Adolf đều cần phải đã rời đi.

Các nàng kia đến tột cùng đi nơi nào? Hơn nữa còn tại tại mọi thời khắc trợ giúp Thẩm Lãng, chỉ dẫn Thẩm Lãng con đường.

Thật dài hô một hơi, Thẩm Lãng tạm thời đem cái ý niệm này dứt bỏ.

Mộc Lan bảo bối không có chuyện gì, nàng vẫn khát vọng tất cả những thứ này tranh thủ thời gian kết thúc, sau đó cùng Thẩm Lãng trải qua hạnh phúc mà lại cuộc sống nhàn nhã.

Nhất định sẽ có như thế một điểm, nhất định sẽ có!

Đón lấy, Thẩm Lãng hỏi Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Cái kia bên ngoài chuyện gì xảy ra, các ngươi cũng không biết?"

"Hoàn toàn không biết." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Lần này di chuyển, mấy triệu hải quái chết rồi 90%, chỉ có mười phần trăm hải quái sống sót đến nơi này. Nhưng mà ở đây, chúng ta mỗi ngày đều ngủ đông, bằng không sống không nổi. Vì lẽ đó phi thường xin lỗi Thẩm Lãng bệ hạ, này thời gian mấy chục năm chúng ta hầu như không có làm ra bất kỳ cái gì cống hiến, vẻn vẹn chỉ là sống sót, khó khăn sống sót."

"Này như vậy đủ rồi, này như vậy đủ rồi." Thẩm Lãng nói.

Xem ra, hoàn cảnh của nơi này so ma tinh còn muốn ác liệt. Mạc Kinh bên kia còn sót lại năng lượng ít nhất còn có thể chống đỡ mấy trăm ngàn người bình thường sinh hoạt, mà tại nam cực nơi này, viễn cổ Medusa đế quốc thành bang phế tích năng lượng, liền cơ sở sinh tồn đều duy trì không được, đám này hải quái chỉ có thể vẫn ngủ đông.

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía đám này hải quái, từng ở Tam Giác Ma Quỷ, chúng như trước duy trì hung tàn mạnh mẽ bản tính, nắm giữ kinh người lực công kích.

Mà hiện tại ... Chúng là như thế uể oải, thậm chí thể hình đều nhỏ gấp mấy lần.

Thật sự chỉ có thể xưng là miễn cưỡng sống sót, duy trì toàn bộ bộ tộc, không bị tiêu vong.

Hơn nữa tại Khương Ly cứu thế trong kế hoạch, hắn tương lai phi thuyền là không có bất kỳ Thất Lạc đế quốc danh sách. Hắn muốn cứu vớt chính là nhân loại văn minh, mà không phải hải quái.

Sau đó Thẩm Lãng phải làm gì?

Nói cho Thất Lạc Yêu Mẫu , ta muốn để Medusa nữ hoàng hiến lấy ra cuối cùng linh hồn, lấp kín chiếc kia tỉnh, để ta hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ?

Nếu như vậy, Thẩm Lãng còn thật sự không nói ra được.

"Ta có thể đi kim tự tháp ở giữa cung điện sao?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đương nhiên, bệ hạ." Thất Lạc Yêu Mẫu nói.

Thẩm Lãng hướng về to lớn kim tự tháp đi đến.

Cái này kim tự tháp, hầu như là dùng một cái hoàn chỉnh sông băng điêu khắc ra, đầy đủ mấy ngàn mét cao.

Mà Medusa nữ hoàng pho tượng, liền xử lý tại kim tự tháp đỉnh.

Mấy trăm ngàn hải quái cũng theo tới.

Thẩm Lãng tiến vào hàn băng kim tự tháp đại điện bên trong, mấy trăm ngàn hải quái liền vây quanh ở kim tự tháp xung quanh, liền như thế lẳng lặng mà nhìn, lẳng lặng mà chờ đợi.

...

Tiến vào kim tự tháp bên trong!

Quả nhiên, nơi này cũng có một cái tường bình phong, đông đặc dường như thủy tinh như vậy tường bình phong.

Cùng Mạc Kinh kim tự tháp bên trong tất cả rất tương tự.

Thẩm Lãng dùng trung giai long chi cảm ngộ, viết một cái long tự.

Lần này, lại tiêu hao hắn tương đương bộ phận lực lượng tinh thần.

Cái này long tự, khắc vào cái này tường bình phong.

Trong nháy mắt, trực tiếp kích hoạt rồi.

Cái này tường bình phong bắt đầu hòa tan, trở thành một đoàn quang ảnh.

"Trung tâm kiểm soát không lưu kích hoạt, ngài đạt được trung giai quyền hạn."

Tất cả những thứ này, vẫn là cùng Mạc Kinh giống nhau như đúc.

Thẩm Lãng chậm rãi đi vào tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu, tiến vào long chi cảm ngộ cảnh giới.

Trong nháy mắt, vô cùng vô tận lực lượng tinh thần tuôn ra mà vào.

Vừa nãy tiêu hao, gần như trong nháy mắt liền bị bổ sung đầy.

Vẫn cho đến bây giờ, phát sinh hết thảy đều cùng Mạc Kinh giống nhau như đúc.

Sau đó, liền là một cái năng lượng sinh mệnh nói chuyện.

Nhưng mà ...

Cũng không phải!

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Thẩm Lãng chỉ cảm thấy xung quanh năng lượng không gian, phát sinh không gì sánh được mãnh liệt nổ tung.

Toàn bộ tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu, phảng phất trong nháy mắt đã biến thành lửa cháy rừng rực, hơn nữa còn là màu xanh lam liệt diễm.

Bình thường liệt diễm là nhiệt độ cao, mà nơi này màu xanh lam liệt diễm, nhưng là không gì sánh được giá lạnh, phảng phất là -200° độ Celsius.

Phẫn nộ!

Vô biên vô tận phẫn nộ cùng cừu hận.

Đón lấy, vô số liệt diễm ngưng tụ trở thành một cái xa hoa bóng người.

Thấy không rõ lắm mặt, thậm chí thấy không rõ lắm vóc người.

Nhưng mà ... Nhưng làm cho người ta một loại mỹ học cực hạn.

Tràn ngập ma huyễn dụ / hoặc, dù cho nàng lúc này liền thân thể đều không có.

Sau đó, cái này nghiêng nước nghiêng thành, điên đảo chúng sinh bóng người, đột nhiên mở mắt ra.

Phóng ra hào quang loá mắt, hầu như để người trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Nàng ... Chính là Medusa nữ hoàng! Thất Lạc đế quốc Medusa nữ hoàng.

Trên thế giới này lực lượng tinh thần, linh hồn sinh vật mạnh mẽ nhất.

"Ngươi ... Chính là Khương Hiết đời sau, Khương Ly con trai Thẩm Lãng?" Medusa nữ hoàng lạnh giọng nói.

Thẩm Lãng nói: "Là ta!"

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi muốn ta hiến tế linh hồn của chính mình, đi lấp kín cái kia một cái linh hồn chi tỉnh, giúp ngươi hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ? Ngươi muốn ta hy sinh chính mình còn sót lại lực lượng tinh thần, đi hoàn thành ngươi tâm nguyện, hoàn thành mục tiêu của ngươi?"

Thẩm Lãng trầm mặc.

Medusa nữ hoàng lạnh giọng nói: "Ngươi chỉ cần nói cho ta, là còn đúng hay không?"

Hắn muốn nói không phải, bởi vì hắn vẫn luôn đang suy nghĩ, có phải là có biện pháp khác, Cương Nhất cùng hơn một vạn người hiến tế, đã để người không gì sánh được thương tiếc.

Vậy bây giờ Medusa nữ hoàng cũng phải hiến tế sao? Thẩm Lãng không thích hiến tế cái từ này!

Vì lẽ đó Thẩm Lãng lại trầm mặc một giây đồng hồ, sau đó nói: "Phải!"

...

Chú: Hạ một chương tranh thủ tại một giờ trước viết ra, đại gia còn có vé tháng sao? Cho ta vài tờ, giúp ta chống đỡ quãng thời gian này, cảm kích vạn phần!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 657: Chinh Phục Medusa Nữ Hoàng! Bụi Quy Bụi!

Chương 657: chinh phục Medusa nữ hoàng! Bụi quy bụi!

Nghe được Thẩm Lãng sau, Medusa nữ hoàng trái lại yên tĩnh lại.

Sau đó, hai người rơi vào trầm mặc.

"Ngươi từ bên kia lại đây?" Medusa nữ hoàng nói.

Trong miệng nàng nói cái kia bên kia, chính là vạn dặm hoang mạc lớn, nhưng từ hai chữ này liền có thể nhìn ra rất nhiều bí mật.

Tại thời đại viễn cổ, cũng chỉ có hai cái đế quốc, một cái ở trên đất bằng, một cái ở trên biển, cho nên trực tiếp nói bên kia là có thể.

Thẩm Lãng nói: "Đúng thế."

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi nhìn thấy hắn sao? Không, ngươi nhìn thấy cái kia đồ đằng sao?"

Cái gọi là hắn, chính là mặt người thân rắn Vọng Thiên đồ đằng. Medusa nữ hoàng vừa bắt đầu xưng là hắn, sau đó lập tức phủ định, bởi vì tại trong miệng nàng hắn, hay là vĩnh viễn chỉ có người kia, chính là Khương Hiết thái tử, người yêu của nàng, kẻ thù của nàng.

Thẩm Lãng nói: "Nhìn thấy, thô bạo tuyệt luân."

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi thử nghiệm cùng hắn đối diện qua sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Đó là làm bộ, ta không có chân chính cùng hắn đối diện."

Medusa nữ hoàng nói: "Nó mới là một cái xứng chức đồ đằng."

Câu nói này, cũng có rất lớn tin tức lượng, nói cách khác nàng cảm giác mình là không xứng chức đồ đằng.

"Thẩm Lãng, ngươi cảm thấy là một cái thần, ứng nên như thế nào?" Medusa nữ hoàng hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Đại yêu, nhưng vô tình! Không muốn đi đáp lại bất kỳ tín đồ cầu khẩn, nhưng che chở toàn bộ bộ tộc."

Medusa nữ hoàng nói: "Là một cái thần, liền cần phải vĩnh viễn ở tại trên đài, trở thành một pho tượng, vĩnh viễn liền không muốn hạ thần đàn, một khi hạ xuống, bất bại kim thân cũng là diệt. Dù cho bị người nguyền rủa, dù cho bị người phỉ nhổ, cũng không muốn hạ thần đàn."

Câu nói này Thẩm Lãng cảm thấy rất có đạo lý, thế nhưng là không cách nào lĩnh hội.

"Ta chính là không chịu nổi Medusa đế quốc vĩnh viễn thất hạ xuống, vì lẽ đó đi xuống thần đàn, từ một cái đồ đằng, đã biến thành một cái nữ hoàng." Medusa nữ hoàng nói: "Sau đó, bị một kẻ loài người vui đùa một chút làm tại ở trong lòng bàn tay, không chỉ dâng ra thân tâm của chính mình, còn dâng ra chính mình hết thảy tất cả, cuối cùng một lần nữa bị đã biến thành một cái pho tượng, một cái không trọn vẹn pho tượng."

Nàng đây là đang nói Khương Hiết.

Đầy đủ một hồi lâu, Medusa nữ hoàng nói: "Thẩm Lãng, năm đó Khương Hiết vì được ta tất cả, trả giá rất nhiều rất nhiều, thậm chí là chiến lược cấp đánh đổi. Hiện tại ngươi muốn để ta hiến tế ra linh hồn của chính mình, ngươi lại muốn trả giá bao nhiêu đây? Ngươi thì làm sao dự định vô cùng dẻo miệng thuyết phục ta đây?"

Nói như thế nào phục Medusa nữ hoàng? Có rất nhiều lý do, tỷ như ta có thể giúp ngươi báo thù, tiêu diệt Khương Ly (Khương Hiết). Lại nói thí dụ như ta có thể bảo vệ Thất Lạc đế quốc, để chúng kế tục truyền thừa tiếp.

Nhưng mà những lý do này cũng không cần nói, lẽ nào Medusa nữ hoàng không biết sao?

Ròng rã suy nghĩ một phút, Thẩm Lãng nói: "Ta không biết làm sao thuyết phục ngươi."

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi không cách nào mở miệng để cho người khác vì ngươi hy sinh đúng không?"

"Đúng." Thẩm Lãng nói.

Medusa nữ hoàng cười lạnh nói: "Vậy ta phải nói ngươi còn có một chút liêm sỉ sao?"

Thẩm Lãng không nói.

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi cảm thấy hắn là một cái người như thế nào?"

Lúc này trong miệng nàng hắn, đương nhiên chính là Khương Hiết, hoặc là nói Khương Ly.

Thẩm Lãng nói: "Ta không cách nào đánh giá."

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi nhất định phải đánh giá."

Thẩm Lãng nói: "Mục tiêu của ta chỉ có một cái, thiên hạ không thù, vì lẽ đó hắn là ta còn lại duy nhất kẻ địch, mặc kệ chuyện gì, cũng chờ đến ta tiêu diệt hắn sau lại nói."

Câu nói này nhìn qua không có đối Khương Ly làm ra bất kỳ cái gì đánh giá, nhưng kỳ thực đã đánh giá.

Vẫn cho đến bây giờ, Thẩm Lãng trực tiếp mục tiêu chính là đánh bại Khương Ly , còn cái gì cứu vớt thế giới chủng loại, xem như là thứ hai mục tiêu, vì lẽ đó hắn không cách nào có lý chẳng sợ để người vì hắn hy sinh, hắn là một cái ích kỷ người.

Nhưng mà Khương Ly, toàn bộ thể xác và tinh thần cùng linh hồn đều là cứu vớt nhân loại văn minh. Vì cái mục tiêu này, hắn có thể hy sinh tất cả, bất kể bất kỳ đánh đổi, vì lẽ đó hắn là một cái tuyệt đối đại công vô tư người. Chỉ bất quá hắn như thế cực hạn, là để người sợ hãi, để người lạnh lẽo.

"Hắn là một cái phi thường ghê gớm người." Medusa nữ hoàng nói: "Hắn làm tất cả, đều là đạt đến hắn xa đại lý tưởng, bao quát lừa dối ta, hủy diệt ta. Vì lẽ đó ta hận hắn, nhưng mà cũng như trước yêu hắn."

"Ta nói rồi, là một cái đồ đằng, liền cần phải vĩnh viễn ở tại thần vị thượng, mặc kệ lý do gì, dù cho là thế giới hủy diệt, cũng không phải hạ xuống." Medusa nữ hoàng nói: "Bởi vì ngươi một khi hạ xuống, ngươi liền phản bội chính mình, ngươi liền hủy diệt rồi chính mình. Vì lẽ đó theo một ý nghĩa nào đó, xảy ra ở trên người ta tất cả bi kịch, đều là gieo gió gặt bão. Là một cái người cũng tốt, vẫn là cái gì khác cũng tốt, khó nhất chính là trước sau như một. Ta không có làm được, nhưng Khương Hiết nhưng làm được."

Đây là nói duy trì thiết kế nhân vật sao?

"Một người xấu hổ nhất không phải phản bội người khác, mà là phản bội chính mình." Medusa nữ hoàng nói: "Vì lẽ đó trình độ nào đó thượng, Khương Hiết không đáng thẹn, ta mới là đáng thẹn."

Lời này để Thẩm Lãng nghĩ đến rất nhiều rất nhiều. Đúng đấy, một người khó nhất chính là trước sau như một.

Nếu như một người rất dối trá, vẫn đang giả bộ. Nhưng mà nếu như hắn có thể trang cả đời, dù cho tiến vào quan tài một khắc đó, cũng như trước đang giả bộ, vậy thì không phải trang, kia chính là vĩnh hằng.

"Ngươi cũng không sai." Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi cũng là trước sau như một, từ đầu tới đuôi đều không có bị bóng người vang. Mặc kệ là một cái tiểu người ở rể, vẫn là trở thành đông phương nhân hoàng, đều trước sau bất biến, không hổ là con trai của hắn."

Thẩm Lãng kế tục trầm mặc.

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi muốn để ta hiến tế linh hồn của chính mình, lấp kín chiếc kia tỉnh, để ngươi hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ?"

"Vâng." Thẩm Lãng nói, như trước không có có lý chẳng sợ.

Medusa nữ hoàng nói: "Đã có rất nhiều người vì ngươi hy sinh chính mình, bởi vì bọn họ cảm giác mình có nghĩa vụ, bởi vì bọn họ lựa chọn ngươi. Mà ta ... Nhưng không có cái này nghĩa vụ."

Thẩm Lãng trầm mặc.

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi hay là muốn nói, ngươi có thể giúp ta báo thù, tiêu diệt Khương Hiết. Nhưng mà ... Ta đã nói rồi, ta bi kịch là ta gieo gió gặt bão, hắn vĩnh viễn đều chưa từng thay đổi, ta hận hắn, nhưng mà ta như trước yêu hắn. Ta bị hắn lừa dối, là bởi vì ta ngu xuẩn, mà không phải của hắn không biết xấu hổ."

Ế? ! Thẩm Lãng không lời nào để nói.

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi hay là lại muốn nói, ngươi có thể cứu vớt Thất Lạc đế quốc. Nhưng ta cũng đã nói, ta tại rất lâu trước cùng Vọng Thiên đồ đằng như thế, vẻn vẹn chỉ là một cái đồ đằng, một cái điêu khắc, ta không nên đi xuống thần đàn. Đã từng ta là Khương Hiết trả giá tất cả, nhưng ít nhất còn có linh hồn tại. Bây giờ ta nhưng nên vì ngươi hiến lấy ra cuối cùng linh hồn, dựa vào cái gì? Thất Lạc đế quốc, nếu như nhất định phải diệt vong, cái kia ... Liền để hắn diệt vong đi. Ta đã từng cũng là bởi vì không chịu nổi nó diệt vong, vì lẽ đó đi xuống thần đàn, từ một cái đồ đằng đã biến thành một cái nữ hoàng, đem chia năm xẻ bảy Thất Lạc đế quốc lại một lần nữa ngưng tụ tập cùng một chỗ."

Thẩm Lãng nhớ lại đến, tại Naru tộc đáy biển lăng mộ sao, những Medusa đó tiểu tỷ tỷ linh hồn đã nói, đã từng Thất Lạc đế quốc là chia năm xẻ bảy, mấy cái Medusa vương tộc vì ngôi vị hoàng đế tranh chấp vỡ đầu chảy máu, kết quả bị nhân loại đông phương đế quốc xâm lược, tràn ngập nguy cơ, chỉ lát nữa là phải bị triệt để diệt vong, Medusa vương tộc thậm chí sẽ trở thành là thượng cổ nhân loại đồ chơi.

Sau đó Medusa nữ hoàng giáng thế, mạnh mẽ tuyệt đỉnh, thống nhất toàn bộ Thất Lạc đế quốc, đồng thời đem toàn bộ đế quốc trở nên không gì sánh được mạnh mẽ, cuối cùng đánh bại thượng cổ phương đông đế quốc.

"Thượng thiên muốn cho Thất Lạc đế quốc diệt vong, vậy thì diệt vong, không thể nghịch thiên mà đi." Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi nói có đúng không? Chí ít Vọng Thiên đồ đằng là muốn như vậy, vì lẽ đó coi như ngươi Mạc Kinh biến thành tro bụi, nó cũng sẽ không đi xuống thần đàn, là cuối cùng thành bang mà chiến."

Thẩm Lãng kế tục trầm mặc, Medusa nữ hoàng cũng trầm mặc.

"Thẩm Lãng, đã có vô số người vì ngươi hy sinh đúng không?" Medusa nữ hoàng lại hỏi.

"Đúng thế." Thẩm Lãng nói.

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi nói ngươi mục tiêu thứ nhất là tiêu diệt Khương Ly, hoàn thành báo thù, vì lẽ đó này là của ngươi tư tâm đúng không? Dù cho cứu vớt thế giới, cũng chỉ là phụ thuộc. Như thế ngươi có lý do gì để người vì ngươi hy sinh?"

"Không có." Thẩm Lãng nói.

Medusa nữ hoàng nói: "Vậy ngươi nợ đám này mệnh, phải như thế nào trả?"

Thẩm Lãng trầm mặc một lúc lâu nói: "Đây không phải là ta hiện tại có thể cho đáp án, hay là chờ ta hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, tìm hiểu sinh sau khi chết, sẽ có đáp án."

Medusa nữ hoàng nói: "Ghê gớm, ghê gớm, ngươi dĩ nhiên muốn đem những hy sinh đó người, toàn bộ vãn cứu trở về. Ngươi cảm thấy cấp cao long chi cảm ngộ là lật đổ sinh tử, vào địa ngục, nắm giữ tử vong năng lượng, sau đó nghịch chuyển sinh tử?"

Thẩm Lãng nói: "Làm sao? Không làm được sao?"

Medusa nữ hoàng nói: "Đương nhiên không làm được, sinh tử không đảo ngược. Khương Ly nhìn như nghịch chuyển sinh tử, nhưng hắn chỉ là tại sống và chết trong đó, tìm tới một cái u ám khu vực, đồng thời đi khắp trong đó."

Thẩm Lãng nói: "Nữ hoàng bệ hạ, ngươi luôn miệng nói ngươi bi kịch là gieo gió gặt bão, nhưng ngươi hay là hận Khương Hiết. Ngươi luôn miệng nói không muốn báo thù, nhưng vẫn là muốn muốn báo thù, vẫn là muốn tiêu diệt hắn. Ngươi luôn miệng nói nếu thượng thiên muốn cho Thất Lạc đế quốc diệt vong, vì lẽ đó ngươi cũng sẽ không nghịch thiên mà đi. Nhưng mà ... Ngươi vẫn là không làm được trơ mắt nhìn Thất Lạc đế quốc diệt vong, ngươi vẫn không thể trơ mắt nhìn thấy ngươi bộ tộc chết hết. Dù cho là thần tiên, một khi động phàm tâm, vậy thì triệt để đánh vỡ kim thân, liền tại cũng không thể quay về. Ngài đã từng là một cái đồ đằng, nhưng mà ngài đi xuống thần đàn sau, ngài cũng là cũng lại không lên nổi."

Lần này, đến phiên Medusa nữ hoàng đang trầm mặc.

"Nói đúng, nói thật hay." Medusa nữ hoàng nói: "Tại ta đi xuống đồ đằng vị trí một khắc đó, liền không trở về được nữa rồi. Nhưng mà ngươi cũng biết, ta đang thủ hộ giả Medusa đế quốc cuối cùng một cái phế tích, một khi ta đi hiến tế, cái kia toàn bộ lồng năng lượng liền đem tan vỡ tan rã, ta Thất Lạc đế quốc này sau đó mấy trăm ngàn hậu duệ, liền cũng không còn chỗ ẩn thân, ta đây Thất Lạc đế quốc có phải là coi như là vong?"

Chấp niệm, chân thực chấp niệm. Duy trì Thất Lạc đế quốc truyền thừa, đây là Medusa nữ hoàng lớn nhất chấp niệm.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, ngài tại duy trì cái này phế tích cuối cùng lồng năng lượng, cuối cùng sinh cơ. Một khi ngài hiến tế, Thất Lạc đế quốc cuối cùng chỗ che chở cũng không có. Ta ... Dự định đem đám này hải quái toàn bộ mang đi, mang về hải vực. Một khi hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, cứu vớt Mạc Kinh thành sau, ta liền dự định đi tấn công Khương Ly đế quốc, thu phục Tam Giác Ma Quỷ, thu phục phương đông đế quốc, sau đó đi bắc cực cùng Khương Ly quyết chiến."

"Điên cuồng, điên cuồng đến hoang đường, ngu muội mức độ." Medusa nữ hoàng nói: "Khương Ly nắm giữ toàn bộ thế giới sức mạnh, ngươi hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, liền muốn cùng hắn quyết đấu?"

"Đúng." Thẩm Lãng nói: "Tuy rằng sức mạnh của ta so với hắn không lớn lắm nhiều lắm, nhưng ít ra tại lớp năng lượng cấp thượng, ta đã cùng hắn đặt ngang hàng."

Medusa nữ hoàng nói: "Tại cấp cao long chi cảm ngộ thượng còn có chung cực long chi cảm ngộ, ngươi chẳng lẽ không muốn tìm hiểu này cấp một sau, cũng lại Khương Ly quyết chiến?"

"Ta không chờ được ..." Thẩm Lãng nói: "Thê tử ta cùng ta nói câu nào, nàng một ngày cũng chờ không được, nàng hối hận ta muốn gánh chịu nhiều như vậy, vì sao không phải một đôi phổ thông phú quý tiểu phu thê, như thế coi như thế giới hủy diệt, còn có mấy năm tốt thời gian. Hơn nữa chung cực long chi cảm ngộ? Ha ha ... Ha ha ..."

Tại Thẩm Lãng lý giải, chung cực long chi cảm ngộ hẳn là chân chính vượt qua thời gian cùng không gian.

Khương Ly lão sư hỗn độn tiên tri, tại vô số năm trước liền hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, tiếp xuống lại dùng không thời gian mấy năm, muốn phải hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ.

Kết quả hắn bị Khương Hiết đã biến thành hóa thạch, giam cầm tại số năm lao tù bên trong.

Sau đó ... Hắn liền biến mất rồi, không thấy hình bóng, thuận tiện đem cái khác mấy cái tù phạm cũng thả ra ngoài.

Như thế hỗn độn tiên tri hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ không có?

Không biết!

Nhưng mà dựa theo hắc ám nữ hoàng suy đoán, vị này hỗn độn tiên tri là hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ, đồng thời lựa chọn Thẩm Lãng cứu vớt thế giới này.

Đương nhiên, này vẻn vẹn chỉ là suy đoán , còn chân tướng? Ai biết?

Medusa nữ hoàng nói: "Thẩm Lãng, ngươi biết nếu như bây giờ cùng ta đối diện, sẽ phát sinh cái gì không?"

Thẩm Lãng nói: "Ta không biết."

Medusa nữ hoàng nói: "Sẽ biến thành hóa thạch, hơn nữa là không đảo ngược. Không giống như là ngươi tại Mạc Kinh lần đó, vẻn vẹn chỉ là đang diễn trò mà thôi."

Tại Mạc Kinh, Thẩm Lãng vì dẫn xà xuất động, bắt được kẻ ngụy trang, vì lẽ đó trình diễn vừa ra cùng Vọng Thiên đồ đằng đối diện tiết mục? Hơn nữa còn làm bộ đã biến thành hóa thạch.

"Khương Hiết đã từng lừa dối ta, cướp đi ta tất cả sau, đem ta đã biến thành hóa thạch." Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi hiện đang muốn để linh hồn của ta hiến tế, vậy ngươi trước hết chính mình hiến tế lại nói, làm sao? Mọi việc đều phải trả giá thật lớn, ngươi cũng không thể vô duyên vô cớ để ta vì ngươi hiến tế đi."

Thẩm Lãng trầm mặc chốc lát nói: "Tốt, ta đáp ứng."

Medusa nữ hoàng nói: "Ngươi nên cần nghĩ kỹ, khả năng này là của ta một cái âm mưu. Bởi vì ta đem ngươi biến thành hóa thạch sau, ta hay là liền tự do, bởi vì ngươi cam tâm tình nguyện hiến tế cho ta. Ta liền thay thế được ngươi đi chỗ đó miệng giếng, hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, sau đó từ chính ta hướng đi Khương Hiết báo thù, dù sao ai cũng không muốn đem vận mệnh giao cho trong tay người khác."

Thẩm Lãng nói: "Ta đáp ứng."

Medusa nữ hoàng nói: "Khương Hiết đã từng lừa dối thân tâm của ta, ngươi xem như là hắn đời sau, ngươi cũng là loài người, vậy ta liền từ trên người nhân loại lừa gạt trở về. Ngươi một khi biến thành hóa thạch, chính là vĩnh viễn hóa thạch. Ngươi hủy diệt, đổi lấy sự tự do của ta, ngươi như trước phải mạo hiểm sao?"

Thẩm Lãng như trước nói: "Ta đáp ứng!"

Medusa nữ hoàng nói: "Được, vậy ngươi đi đi! Bay đến chỗ cao nhất, cùng hai mắt của ta đối diện."

"Được." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Thẩm Lãng thoát ly hàn băng kim tự tháp tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu, đi ra ngoài!

Lúc này, Thất Lạc Yêu Mẫu, còn có mấy trăm ngàn hải quái như trước vây quanh ở kim tự tháp xung quanh, mọi ánh mắt đều nhìn chằm chằm Thẩm Lãng.

Thẩm Lãng mở hai tay ra, cả người chậm rãi trôi nổi lên, càng ngày càng cao, càng ngày càng cao.

Bay tới kim tự tháp đỉnh, lại bay tới cùng Medusa nữ hoàng pho tượng hai mắt bình hành địa phương. Hắn vẫn là nhắm mắt lại, bởi vì một khi mở mắt, liền cùng Medusa nữ hoàng hai mắt đối diện.

Một khi đối diện sẽ có hậu quả gì?

Nàng nói rồi, có lẽ sẽ là một cái âm mưu, để Medusa nữ hoàng tự do âm mưu.

Thẩm Lãng đã hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ, hơn nữa còn là Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu dùng lấy hết tất cả niết bàn thăng cấp hoàn mỹ thân thể, vì lẽ đó miễn cưỡng có thể trở thành Medusa nữ hoàng dời đi nguyền rủa, hiến tế chính mình, tác thành Medusa nữ hoàng tự do?

Tất cả những thứ này đều là không biết bao nhiêu.

Hay là, Medusa nữ hoàng chỉ là muốn thăm dò một thoáng lòng người.

Năm đó nàng bị Khương Hiết thái tử lừa dối thể xác và tinh thần, dâng ra chính mình tất cả. Mà hiện tại Thẩm Lãng lại muốn cho nàng hiến tế, cho nên nàng muốn dùng tối quyết tuyệt thủ đoạn, kiểm tra Thẩm Lãng lòng người?

Không biết, tất cả cũng không biết.

Thẩm Lãng cùng nàng đối diện, sẽ phát sinh cái gì? Cũng không biết.

Có phải là thật hay không sẽ như cùng nàng nói như vậy, Thẩm Lãng biến thành hóa thạch, nàng trái lại tự do, đồng thời thay thế được Thẩm Lãng đi hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ? Thượng Cổ Minh Vương cùng Long Chi Mẫu, cũng đã hiến tế linh hồn của chính mình, đều hy sinh chính mình làm nền tất cả.

Loại này mạnh mẽ mê hoặc, loại này cùng Khương Ly đứng ngang hàng mê hoặc, Medusa nữ hoàng có thể chống đối sao? Loại này tự mình báo thù hy vọng, nàng có thể chống đối sao?

Những ý niệm này phân dũng mà tới, lấp lóe tại Thẩm Lãng đầu óc bên trong.

Hít một hơi thật sâu, hết thảy tạp niệm, toàn bộ dứt bỏ.

Thẩm Lãng mở hai mắt ra, cùng Medusa nữ hoàng chính thức đối diện!

Không có bất kỳ giảm chấn, Medusa nữ hoàng pho tượng con mắt đột nhiên sáng lên, trong phút chốc vô cùng vô tận năng lượng đột nhiên chui vào Thẩm Lãng con mắt bên trong.

Thần chi nhìn chằm chằm! Năm đó Khương Hiết thái tử, trăm phương ngàn kế từ Medusa nữ hoàng trên thân lừa gạt đến đồ vật.

Trong nháy mắt ...

Thẩm Lãng trở thành hóa thạch.

Căn bản không phải một tấc một tấc biến thành tảng đá, mà là trong nháy mắt!

Đương nhiên nếu như đem trong nháy mắt này chậm lại một ngàn lần, vẫn có thể nhìn thấy Thẩm Lãng đầu tiên là con mắt, sau đó mặt, cuối cùng cả người, toàn bộ đã biến thành hóa thạch.

Tất cả liền dường như Medusa nữ hoàng vừa nãy nói như vậy. Không có bất kỳ chỗ trống, Thẩm Lãng liền như thế đông đặc. Không chỉ thân thể biến thành hóa thạch, toàn bộ tinh thần đều trong nháy mắt bất động.

Mà cùng lúc đó, Medusa nữ hoàng pho tượng bắt đầu vỡ vụn, từng tấc từng tấc hóa thành bột mịn, sau đó một cái hoàn chỉnh Medusa nữ hoàng, một cái linh động Medusa nữ hoàng đi ra, chậm rãi tung bay trở về mặt đất bên trên.

Tiếp theo ...

Cái này Thất Lạc đế quốc cuối cùng che chở địa phương bắt đầu tan rã.

Lồng năng lượng biến mất rồi, cái này viễn cổ Medusa đế quốc thành bang phế tích, bắt đầu mất đi bảo vệ.

Hết thảy xa hoa hàn băng kiến trúc, toàn bộ bắt đầu đổ nát.

Ròng rã 3 vạn km2 thành thị, vô số tượng băng thành bảo, triệt để nát tan.

Ngăn ngắn một lát sau, toàn bộ thành thị đều biến thành tro bụi.

Cuối cùng, cái này to lớn hàn băng kim tự tháp, cũng bắt đầu đổ nát.

Không vượt qua năm phút đồng hồ, cái này Medusa đế quốc cuối cùng che chở địa phương, mấy trăm ngàn hải quái cuối cùng quê hương triệt để từ trên thế giới này bị xóa đi.

Thất Lạc Yêu Mẫu, còn có mấy trăm ngàn hải quái vọng đến tình cảnh này, nhất thời triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Trước bất kỳ thời khắc, Thất Lạc Yêu Mẫu đều không có tại Thẩm Lãng trước mặt lộ ra bộ mặt thật, hoặc là là dùng nước biển ngưng tụ tươi đẹp thân thể, hoặc là là băng tuyết. Nhưng không hề ngoại lệ, đều là tuyệt mỹ nữ tử hình tượng.

Mà hiện tại, nàng rốt cuộc lộ ra bộ mặt thật.

Nàng ... Đúng là một cái phi thường xấu xí hải quái.

Như là gì? Mỹ nhân ngư?

Nhưng không phải truyền hình tác phẩm mỹ nhân ngư, mà là chân thật ghi chép mỹ nhân ngư. Phi thường xấu xí quái dị, có một chút chọn nhân loại đặc thù, nhưng căn bản không thể nói là nhân loại mặt, cũng không phải mặt người cá thân, nói chung chính là quỷ dị.

Mà nàng lúc này nước mắt tuôn ra, thống khổ nhìn biến thành hóa thạch Thẩm Lãng, lại nhìn phía Medusa nữ hoàng.

Thế giới của nàng bị triệt để lật đổ. Thậm chí trong giây lát này, nàng không biết nên khuynh hướng ai?

Medusa nữ hoàng là nàng vĩnh viễn trụ cột tinh thần, là nàng thần tượng, là nàng nữ hoàng.

Nhưng Thẩm Lãng ...

Mà hiện tại, Medusa nữ hoàng đem Thẩm Lãng biến thành hóa thạch, chính mình nhưng tự do, khôi phục nguyên lai thân thể.

Vì sao lại như thế? Nếu như đòi hỏi như thế tài năng truyền thừa Thất Lạc đế quốc, cái kia có phải là còn không bằng không muốn?

"Rất thất vọng sao?" Medusa nữ hoàng nói: "Thất Lạc Yêu Mẫu?"

Thất Lạc Yêu Mẫu trầm mặc, tiếp đó, nàng nên đi nơi nào? Mang theo mấy trăm ngàn hải quái phải đi con đường nào?

Nếu như nàng nữ hoàng cũng làm cho nàng như thế thất vọng, vậy này cái Thất Lạc đế quốc còn có tồn tại cần thiết sao? Nàng đem hết toàn lực, gắn bó đế quốc này truyền thừa, còn có ý nghĩa gì?

Medusa nữ hoàng nói: "Mang theo Thất Lạc đế quốc cuối cùng đám này bộ tộc, trở về Tam Giác Ma Quỷ. Ngươi yên tâm, ta sẽ không cho ngươi thất vọng, ta cũng sẽ không cho các ngươi thất vọng."

Thất Lạc Yêu Mẫu lại một lần nữa nhìn phía đã biến thành hóa thạch Thẩm Lãng.

Medusa nữ hoàng nói: "Như thế có mị lực sao? Để vô số bộ tộc, đều cam tâm vì hắn mà tan xương nát thịt?"

"Đi thôi, đi thôi!"

"Nhớ kỹ lời ta nói, ta sẽ không cho các ngươi thất vọng."

Thất Lạc Yêu Mẫu thật sâu nhìn Medusa nữ hoàng một chút, sau đó mang theo may mắn còn sống sót mấy trăm ngàn hải quái rời đi.

Rời đi nam cực, vẫn lên phía bắc!

Hai mươi chín năm trước, nàng nghe theo Thẩm Lãng mệnh lệnh, mang theo mấy triệu hải quái xuôi nam, đi tới nam cực, tìm tới cuối cùng chỗ che chở, kết quả còn sót lại mấy trăm ngàn.

Hiện tại, lại nghe theo Medusa nữ hoàng ý chỉ, trở về Tam Giác Ma Quỷ.

Lần này, còn có thể còn lại bao nhiêu chỉ hải quái?

Mấy trăm ngàn hải quái, liền như thế lẳng lặng mà lên phía bắc, trong nháy mắt, biến mất ở trời đất ngập tràn băng tuyết phía trên đường chân trời.

Thậm chí liền này một dọc đường, đã có không ít hải quái, trực tiếp mất mạng ngã xuống, đóng băng tại trong tuyết.

Medusa nữ hoàng nhìn này thê lương hải quái bộ tộc, tự nói: "Đây chính là ta Thất Lạc đế quốc sao? Đây chính là ta giữ gìn đồng thời truyền thừa tiếp Thất Lạc đế quốc sao?"

"Đúng, mặc kệ nó đã biến thành ra sao? Nó như trước là của ta Thất Lạc đế quốc!"

Lúc này, Thẩm Lãng hóa thạch pho tượng, từ không trung đột nhiên đập xuống.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, hầu như đập mặc vào mấy trăm mét tầng băng.

Medusa nữ hoàng nhẹ nhàng vẫy tay, Thẩm Lãng hóa thạch pho tượng chậm rãi bay lên, trôi nổi tại trước mắt của hắn. Không có bất kỳ phản ứng nào, không có bất kỳ sóng tinh thần.

"Ngươi cũng thật là ngây thơ a." Medusa nữ hoàng nói: "Thẩm Lãng ngươi như thế ngây thơ, làm sao cùng Khương Hiết đấu a.

Liền ngươi cái loại này, còn muốn muốn tiêu diệt hắn đây? Ngươi đây cơ hồ không phải ngây thơ, mà là ngu xuẩn."

Sau đó, Medusa nữ hoàng hướng về thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ phương hướng bay đi.

Thẩm Lãng pho tượng, bị nàng kẹp ở dưới eo, không nhúc nhích.

… … .. … .

Vài ngày sau!

Tươi sống Medusa nữ hoàng, mang theo Thẩm Lãng hóa thạch pho tượng, đi tới thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, đi tới chiếc kia giếng cạn trước mặt.

Bên trong, như trước là hai phần ba linh hồn chi thủy.

"Thật là khiến người ta động lòng a, Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu hiến tế ra đến linh hồn a!"

"Ta từ đồ đằng biến thành chân thân thời điểm, cũng đã yếu đi một lần. Lần này, lại một lần nữa từ pho tượng biến thành chân thân, lại yếu đi một lần."

"Một khi hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, ta liền có thể khôi phục đỉnh cao thời kỳ mạnh mẽ. Ta liền có thể tự mình chấn hưng Thất Lạc đế quốc, ta liền có thể tự mình đi tìm Khương Hiết báo thù."

"Thật là khiến người ta động lòng a, miệng giếng này bên trong, nhưng là ủng có sức mạnh vô cùng vô tận a."

"Nhân loại lừa dối ta, vậy ta liền lừa dối hồi nhân loại, này rất bình thường không phải sao?"

"Ta đã sớm không phải đồ đằng, ta chỉ là một cái tràn ngập nhược điểm Medusa nữ hoàng, ta chỉ là một cái bị loài người lừa dối thể xác và tinh thần, dâng ra tất cả ngu xuẩn."

"Nhân loại hại ta, ta liền trả thù nhân loại!"

Medusa nữ hoàng kế tục tự nói.

Thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, như trước hoàn toàn tĩnh mịch.

"Ta cũng sẽ không bao giờ ngu xuẩn, đã từng bởi vì tình yêu, ta mất đi tất cả."

"Lẽ nào ta sẽ bởi vì thế chút mịt mờ đồ vật, mà hiến tế ra linh hồn của chính mình sao? Thực sự là quá buồn cười."

Medusa nữ hoàng lại một lần nữa nhìn phía Thẩm Lãng hóa thạch pho tượng.

"Thẩm Lãng, ngươi thực sự là quá ngây thơ, quá ngu xuẩn." Medusa nữ hoàng châm chọc nói: "Nhưng ... Ngươi loại này ngây thơ cùng ngu xuẩn, dĩ nhiên ... Lại một lần nữa chinh phục nội tâm của ta, ta dĩ nhiên rục rà rục rịch, dĩ nhiên lại muốn hy sinh chính mình đi tác thành sứ mạng của ngươi?"

"Không được, không được, ta không thể làm như vậy."

"Ta thật vất vả khôi phục tự do, ta thật vất vả nắm giữ nắm giữ cấp cao long chi cảm ngộ cơ hội, ta tuyệt đối không thể từ bỏ."

"Ta muốn đích thân hướng đi Khương Hiết báo thù, ta muốn đích thân bảo vệ ta Thất Lạc đế quốc!"

"Quên đi, quên đi, ta bại đưa cho ngươi ngây thơ."

"Nguyên lai, ta so ngươi còn muốn ngây thơ, còn muốn ngu xuẩn, chẳng trách sẽ bị Khương Hiết lừa dối."

"Thẩm Lãng, ta tác thành ngươi."

Lầm bầm lầu bầu xong xuôi, Medusa nữ hoàng đột nhiên vùi đầu vào linh hồn chi trong giếng, triệt để hiến lấy ra linh hồn của chính mình.

Nàng nói không sai, ngây thơ người vĩnh viễn là ngây thơ. Dù cho bị coi là ngu xuẩn, dù cho bị lừa qua một lần, nhưng mà trong đó tâm chân chính bị đánh động thời điểm, nàng vẫn là sẽ lại một lần nữa hiến ra bản thân tất cả.

Trong nháy mắt!

Medusa nữ hoàng tuyệt thế vô luân khuôn mặt cùng thân thể, từng tấc từng tấc biến thành tro bụi, đã biến thành bên trong linh hồn chi thủy.

Miệng giếng này, không ngừng lên cao, lên cao!

Rốt cuộc đầy!

Quả nhiên là đòi hỏi Medusa nữ hoàng linh hồn hiến tế, tài năng lấp kín nó.

Một giây sau!

Phảng phất hơi hơi trận gió thổi qua.

Đứng sững ở miệng giếng Thẩm Lãng hóa thạch pho tượng đột nhiên khuynh đảo, đập nhập đến linh hồn chi trong giếng!

… .. … .

Chú: Rốt cuộc viết xong, có thể đi nghỉ ngơi rồi! Chư vị ân công, còn có vé tháng sao? Tứ cho ta đi!

Cảm ơn vi tấn a biểu2345 5 vạn tệ khen thưởng, cảm ơn thư hữu 141216192128672 vạn tệ khen thưởng.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 658: Đại Công Cáo Thành! Thẩm Lãng Chung Cực Niết Bàn!

Chương 658: Đại công cáo thành! Thẩm Lãng chung cực niết bàn!

Trung giai long chi cảm ngộ quá trình, Thẩm Lãng ký ức chưa phai. Nếu như dùng một cái từ để hình dung, kia chính là tìm sống trong cái chết.

Cứ việc trước Thẩm Lãng một lần lại một lần dùng trí vu tử địa nhi hậu sinh để hình dung, nhưng nhưng xưa nay đều không có cái chết thực sự.

Mặc kệ là cự long tại trong long trì, vẫn là Thẩm Lãng tại kim tự tháp bên trong cái kia trong miệng giếng, tử vong đều ở phía sau truy đuổi, bức bách Thẩm Lãng cùng cự long lột xác thăng cấp, không ngừng chiến đấu, dung hợp, niết bàn, cuối cùng hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ.

Vì lẽ đó tại trung giai long chi cảm ngộ, vô số lần tiếp cận tử vong, nhưng mà mãi mãi cũng không có tới gần.

Mà cấp cao long chi cảm ngộ thế giới linh hồn đây?

Toàn bộ đều là ... Tử vong! Toàn bộ đều là hy sinh.

Nơi này không có chiến đấu, không có thăng cấp, không có niết bàn. Thẩm Lãng chỉ vừa cảm thụ đến chính là tử vong quá trình.

Hắn bị Medusa nữ hoàng đã biến thành hóa thạch pho tượng, rơi vào linh hồn chi tỉnh sau, toàn thân hóa thạch nhất thời tan xương nát thịt.

Linh hồn của hắn phảng phất nhô ra vô số xúc tu, thâm nhập đi cảm thụ mỗi người tử vong.

Cái này linh hồn chi tỉnh, có vô số người hiến tế.

Trong đó ba người hiến tế, tạo thành hết thảy năng lượng. Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu, Medusa nữ hoàng.

Còn có Cương Nhất, còn có hắn mang đến hơn một vạn người hiến tế tử vong, nhìn qua phảng phất không có một chút nào ý nghĩa.

Thẩm Lãng phảng phất tiến vào địa ngục.

Không, sâm la địa ngục hẳn là âm u khủng bố, nhưng mà tại đây linh hồn chi trong giếng, cũng không khủng bố.

Ngược lại, phi thường duy mỹ.

Nên làm gì hình dung loại này duy mỹ? Liền phảng phất một mảnh héo tàn vũ trụ.

Cái gì giao cho vũ trụ mỹ lệ? Vô số hằng tinh tạo thành ngân hà, xán lạn quỷ dị tinh vân, thần bí khó lường hố đen.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng tại đây linh hồn chi trong giếng, liền phảng phất nhìn thấy một vùng vũ trụ khu vực,

Cương Nhất, còn có hơn vạn hiến tế giả, chính là vô số ngân hà, nằm dày đặc tại hắc ám không vực, lấm ta lấm tấm.

Sau đó, trơ mắt ở trong mắt Thẩm Lãng biến mất rồi. Phảng phất ngân hà thượng mỗi một cái ngôi sao, không ngừng tắt.

Nhưng lại không biết tại sao. Muốn phân phân biệt rõ ràng, rồi lại xa xôi như vậy, mắt không thể cùng.

Mà Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu, Medusa nữ hoàng, liền phảng phất là ba viên to lớn ngôi sao.

Thẩm Lãng có thể tới gần, có thể thâm nhập trong đó, có thể cảm nhận được bên trong diễn biến.

Có thể rõ ràng mà cảm thụ mỗi một cái linh hồn tử vong quá trình.

Tình cảnh này, thật sự như là hằng tinh nổ tung.

Ba cái linh hồn, dường như ba viên to lớn ngôi sao, ánh sáng bắn ra bốn phía.

Chúng bắt đầu bành trướng, bành trướng.

Này vẻn vẹn chỉ là mặt ngoài, mà chúng nội bộ, phản ứng càng thêm kịch liệt. Thẩm Lãng linh hồn tiến vào mỗi người linh hồn ngôi sao nội bộ, cảm thụ hơi thở của cái chết.

Mỗi người linh hồn, bên trong có vô số quang tử tại lẫn nhau phát sinh trước tác dùng, mà khi tử vong thời điểm, không những không có héo tàn, phản mà là một loại tỏa ra.

Linh hồn nội bộ phát sinh phản ứng, so với trước có lúc đều muốn kịch liệt, thả ra ngoài năng lượng càng thêm kinh người.

Này ... Đại khái thì tương đương với hồi quang phản chiếu ý tứ sao?

Mỗi một cái linh hồn hình thành bắt đầu kịch liệt phản ứng, kịch liệt bành trướng.

Bành trướng gấp mười lần, gấp trăm lần, một ngàn lần.

"Rầm rầm rầm ..." Phát sinh không gì sánh được kịch liệt nổ tung.

Trong phút chốc cơ hồ đem hết thảy linh hồn năng lượng toàn bộ phóng thích, tử vong trước cuối cùng tỏa ra, đúng, chính là hồi quang phản chiếu.

"Rầm rầm rầm ..."

Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu, Medusa nữ hoàng ba cái linh hồn ngôi sao, còn có Cương Nhất chờ vô số hiến tế giả linh hồn, toàn bộ nổ tung.

Toàn bộ linh hồn chi tỉnh không gian độc lập bên trong, liền phảng phất một cái triệt để hủy diệt vũ trụ, bất kỳ ngóc ngách nào, đều bị kinh người lượng mang bao phủ.

Lẽ ra, loại này lượng mang chỉ tồn trong nháy mắt, nhưng mà tại linh hồn chi tỉnh bên trong thế giới, thời gian phảng phất bị chậm lại vô số lần.

Cái này ánh sáng kéo dài cực kỳ lâu, so thái dương lượng thạc vô số lần, hầu như sẽ cho người cho rằng loại này ánh sáng là vĩnh hằng.

Nhưng mà, dù cho là loại này ánh sáng, cũng đang dần dần biến hóa. Từ hết sức lượng thạc, biến thành lượng thạc, lại biến thành tối tăm, cuối cùng biến thành hắc ám!

Bình thường tới nói, quá trình này nhiều nhất sẽ không vượt qua một giây đồng hồ.

Nhưng mà tại Thẩm Lãng nhận biết bên trong, quá trình này phảng phất mấy tiếng đều không có kết thúc.

Mỗi một cái hạt căn bản, đều đang diễn biến, đều ở suy vong.

Hơn một vạn người linh hồn, hóa thành không mấy tỉ tỉ hạt căn bản. Mỗi một hạt tròn, đều ở trình diễn hơi kém liền qua tử vong, sau đó đem cái này tử vong quá trình chậm lại gấp một vạn lần, để Thẩm Lãng nhìn rõ ràng.

Rốt cuộc ... Không biết đi qua bao lâu.

Thẩm Lãng cảm giác được xung quanh toàn bộ vô biên vô hạn không gian, đều triệt để trở nên hắc ám.

Triệt để hắc ám.

Cô tịch, không có giới hạn, một mảnh hư vô.

Toàn bộ tử vong quá trình kết thúc, triệt để kết thúc rồi!

Mà toàn bộ quá trình, Thẩm Lãng chỉ là một người đứng xem, không thể chiến đấu, không thể chịu tranh.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn tất cả phát sinh.

Sau đó, xung quanh toàn bộ không gian rơi vào triệt để vắng lặng.

Cấp cao long chi cảm ngộ kết thúc?

Không có, bởi vì Thẩm Lãng còn không hề rời đi nơi này, còn vây ở cái này linh hồn chi trong giếng.

Cái kia phải làm gì? Hắn nhất định phải rời đi linh hồn chi tỉnh vùng không gian này.

Chỉ có hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, mới có thể làm đến điểm này.

Nhưng mà, không có bất kỳ người nào cho hắn chỉ điểm, hết thảy đều cần nhờ một mình hắn đi hoàn thành.

Bởi vì, mỗi người cấp cao long chi cảm ngộ đều là độc nhất vô nhị, không thể thay thế.

Trung giai long chi cảm ngộ, như là bán mở ra tính trò chơi, bởi vì tử vong ở phía sau truy đuổi, vì cầu sinh, nhất định phải không ngừng mạnh mẽ, không ngừng sinh cơ, không ngừng biến hóa, vì lẽ đó vẫn có một con đường.

Mà cấp cao long chi cảm ngộ, không có đường! Không có thứ gì.

Thậm chí ngay cả cấp cao long chi cảm ngộ chủ đề, đều cần ngươi chính mình đi cảm ngộ, đều không có ai nói cho ngươi.

Đương nhiên điểm này Thẩm Lãng trời vừa sáng liền hỏi qua Cương Nhất, cấp cao long chi cảm ngộ chủ đề đến tột cùng là gì?

Cương Nhất nói không biết, mà Thẩm Lãng nói, hẳn là cảm ngộ sinh tử.

Sau, Thẩm Lãng cùng Medusa nữ hoàng cũng trao đổi qua, nàng không có cho ra bất kỳ cái gì trả lời chắc chắn, chỉ là nói một câu sinh tử không đảo ngược.

Như thế tiếp xuống Thẩm Lãng phải làm gì?

Hắn như trước duy trì trước ý nghĩ, cấp cao long chi cảm ngộ chủ đề, chính là cảm ngộ sinh tử.

Sinh tử không đảo ngược. Tử vong chính là tử vong. Như thế có thể sống lại không?

Đương nhiên là có thể, chỉ có điều trùng sinh phương thức, nhiều kiểu nhiều loại.

Nhân loại tuổi thọ, chỉ có trăm năm, thế nhưng là đem mình

DNA thông qua sinh sôi đời sau phương thức truyền thừa tiếp, vì lẽ đó theo một ý nghĩa nào đó, cái này cũng là một loại trùng sinh.

Mỗi một đứa bé, đều là phụ mẫu sinh mệnh chi kéo dài. Thậm chí hằng tinh tử vong sau, cũng có thể trùng sinh.

Làm một viên hằng tinh tử vong sau, sẽ hướng đi ba cái trạng thái, bạch ải tinh, sao trung tử, hố đen.

Làm một viên hằng tinh chất lượng đại tới trình độ nhất định thời điểm, cái chết của nó sẽ bùng nổ ra siêu tân tinh, siêu tân tinh là một loại trước nay chưa từng có vụ nổ lớn, nó độ sáng khả năng vượt qua thái dương mấy ngàn ức lần.

Nhưng một viên hằng tinh mặc kệ tử vong sau, tiến vào một loại nào trạng thái, nó đều sẽ ở tử vong thời điểm thả ra lượng lớn hydro heli nguyên tố, sau đó trùng mới bắt đầu tích lũy, bắt đầu đè ép, làm những nguyên tố này đến cấp bậc nhất định thời điểm, sẽ lại một lần nữa phát sinh tụ biến phản ứng.

Sau đó, một viên mới hằng tinh sẽ sinh ra.

Đương nhiên, đây chỉ là hằng tinh pháp tắc. Như thế Thẩm Lãng hiện tại cần phải làm gì?

Hắn cần phải đi cảm ngộ, những người này linh hồn sau khi chết, đến tột cùng đi nơi nào, diễn biến thành vì trạng thái gì?

Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu, Medusa nữ hoàng này ba cái bá chủ linh hồn phi thường mạnh mẽ, cho nên khi ba người linh hồn chết đi sau trạng thái, khẳng định là không giống nhau.

Cương Nhất cùng hắn hơn một vạn người linh hồn chết đi sau, cũng là không giống nhau.

Mà Thẩm Lãng muốn làm, chính là đem bọn họ hết thảy chết đi sau biến hóa năng lượng, lại một lần nữa tiến hành hoàn toàn mới sắp xếp tổ hợp, sau đó hoàn thành một lần trùng sinh.

Này ... Chính là lật đổ sinh tử, cảm ngộ sinh tử.

Đây quả thật là không phải nghịch chuyển tử vong, mà là ... Khác loại trùng sinh.

Tại quá trình này, hầu như bất kỳ năng lượng phương trình, mặc kệ là vĩ mô, vẫn là vi mô, mặc kệ là tinh thần, vẫn là lực hút, hay hoặc là là bức xạ, hết thảy đều có thể cảm ngộ được.

Đây là một cái không gì sánh được không gì sánh được dài dằng dặc cảm ngộ quá trình.

Đòi hỏi tiêu hao vô tận năm tháng.

Thậm chí, Thẩm Lãng cũng không biết Khương Ly là làm sao hoàn thành.

Nhưng mà ... Cái này cấp cao long chi cảm ngộ, như trước không có thoát ly một cái nguyên lý.

Năng lượng trao đổi!

Tam bá chủ linh hồn hiến tế, cương nhất đẳng hơn một vạn người linh hồn hiến tế. Toàn bộ chết rồi, biến thành tro bụi.

Mà Thẩm Lãng nhưng là muốn cảm ngộ bọn họ sau khi chết năng lượng, một lần nữa tổ chức, ngưng tụ, diễn biến, cuối cùng một lần nữa bạo phát, khác loại trùng sinh.

Mà cái này trùng sinh, kỳ thật sẽ chờ cho đem những người này hết thảy linh hồn năng lượng triệt để nát tan sau, lại nuốt chửng vì bản thân có, biến thành chính mình mạnh mẽ linh hồn một phần.

Không sai ...

Cái gọi là cấp cao long chi cảm ngộ, cũng là một loại nuốt chửng.

Chỉ có điều càng thêm triệt để nuốt chửng, đem người khác linh hồn triệt để phân giải trở thành hạt căn bản, đủ loại trường lực, đủ loại năng lượng, sau đó một lần nữa sắp xếp tổ hợp.

Này ... Đây chính là Khương Ly cảm ngộ đến nội dung sao? Chẳng trách ... Hắn cuối cùng sẽ hướng đi nuốt chửng con đường.

Bởi vì tại cảm ngộ trong quá trình, hắn phảng phất phát hiện chân lý.

Này ... Xem như là muốn thành phật, trước tiên thành ma sao? Ta không xuống đất ngục, ai vào địa ngục sao?

Quá trình này, cũng quá gian nan.

Cái này cấp cao long chi cảm ngộ, đã không chỉ là năng lượng học, hơn nữa lên cao đến triết học.

Nhưng mà ... Thẩm Lãng lúc này không có lựa chọn nào khác.

Những người này, đã hiến tế. Thẩm Lãng như không hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, vậy bọn họ hy sinh liền uổng phí.

Cho tới chuyện sau này, sau này hãy nói.

Nhưng ... Thẩm Lãng trong đầu vẫn là nhớ tới Medusa nữ hoàng nói.

Ngươi Thẩm Lãng lại vẫn muốn nghịch chuyển sinh tử, đem những là đó ngươi hy sinh hiến tế người, toàn bộ phục sinh trở về, đem bọn họ trả giá tất cả, toàn bộ trả lại? Là phải nói ngươi biết liêm sỉ? Vẫn là nói ngươi ngây thơ?

Sau đó, nàng còn nói, tử vong là không đảo ngược. Nói cách khác, đám này người bị chết, cũng không tiếp tục có thể có thể trở về? Không thể phục sinh sao?

Không, không, trước tiên không muốn nghĩ xa như vậy sự tình, trước tiên hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ.

Sau đó, Thẩm Lãng liền tiến vào tối gian nan nhất chặng đường.

Này sánh vai giai long chi cảm ngộ, khó khăn gấp trăm lần, một ngàn lần, gấp một vạn lần. Hắn đòi hỏi bắt đầu từ con số không.

Đối với hiến tế giả tới nói, tử vong là kết thúc. Mà đối với Thẩm Lãng tới nói, tử vong vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu.

Liền dường như hằng tinh chết đi sau, sẽ tiến vào ba loại không giống trạng thái.

Mà những người này linh hồn chết đi sau, cũng sẽ tiến vào không giống trạng thái.

Thẩm Lãng đòi hỏi từng cái từng cái đi cảm ngộ, từng cái từng cái đi tìm hiểu.

Toàn bộ hiểu rõ thấu triệt sau, đem những người này linh hồn chết đi năng lượng, toàn bộ tiến hành sắp xếp tổ hợp.

Hơn nữa loại này sắp xếp tổ hợp, cũng không phải đơn giản bài vị, nhân vì chúng nó là tại mọi thời khắc đang đang không ngừng biến hóa.

Liền dường như trong vũ trụ, một viên mới hằng tinh sinh ra, là đòi hỏi không gì sánh được phức tạp điều kiện, đòi hỏi chính xác lực hút, đòi hỏi chính xác nguyên tố. Nơi đó là hố đen sức mạnh, nơi nào là sao li ti sức mạnh vân vân.

Trong này dính đến vô số tính toán, so Thẩm Lãng trước hết thảy tính toán, đều phức tạp gấp một vạn lần, một trăm triệu lần tính toán.

Nhân vì chúng nó tại mọi thời khắc đều đang biến hóa, không chỉ phải thấu hiểu chúng lúc này trạng thái, còn phải thấu hiểu sau đó trạng thái.

Nguyên lai đây chính là cấp cao long chi cảm ngộ, đã cùng rồng không có có quan hệ gì, hoàn toàn là năng lượng cùng triết học vấn đề.

Mà Thẩm Lãng cần cần phải làm là trở thành mảnh này linh hồn chi tỉnh không gian chúa tể.

Hắn khó khăn tiến hành.

So sánh với cấp cao long chi cảm ngộ, trước trung giai long chi cảm ngộ thật sự phảng phất nhà trẻ đề mục đơn giản như vậy.

Chẳng trách Khương Hiết đang hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ trước, đòi hỏi lợi dụng nhiều người như vậy, hy sinh nhiều người như vậy, bởi vì nhất định phải nắm giữ một cái hoàn mỹ thân thể, hoàn mỹ đại não, tài năng hoàn thành.

Thượng Cổ Minh Vương cùng Long Chi Mẫu, lợi dụng Thẩm Lãng hài cốt cùng linh hồn, dùng ròng rã hai thời gian mười chín năm thăng cấp niết bàn, cho Thẩm Lãng hoàn mỹ thân thể, mạnh mẽ linh hồn. Những thứ này đều là cấp cao long chi cảm ngộ cơ sở. Không có đám này, cấp cao long chi cảm ngộ còn chưa có bắt đầu, ngươi cũng đã biến thành tro bụi, hoàn toàn không chịu đựng nổi!

Thẩm Lãng từng điểm từng điểm lĩnh ngộ, quên thời gian, quên không gian.

Quá trình này không phải nói một người đi hoàn thành một đạo đề, mà là để một người, đi sáng tạo một cái hoàn chỉnh thế giới.

Tại bên trong không gian này, thời gian một năm đi qua.

Thời gian mười năm đi qua.

Không thời gian mấy năm đi qua.

Trong quá trình này, Thẩm Lãng quên tất cả, toàn bộ thể xác và tinh thần đều tập trung vào cấp cao long chi cảm ngộ.

Liền phảng phất một đài siêu máy tính, trước còn có thể đi bộ nhàn nhã chơi chơi trò chơi, xem xem phim, mà hiện tại trăm phần trăm tài nguyên đều phải tiến hành giải toán, thậm chí càng siêu tần, hoàn toàn tâm như tạp niệm.

Một người, chăm chú tại ta một chuyện quá lâu quá lâu sau, sẽ trở nên mất cảm giác, cuối cùng dường như một cái người máy.

Liền dường như Khương Ly như thế, thậm chí Thẩm Lãng cũng không biết phải nói hắn là lạc lối, vẫn là chân chính tìm tới tự mình.

Bởi vì lúc này Thẩm Lãng, đã dần dần tiến vào trạng thái như thế này. Mục tiêu duy nhất chính là cấp cao long chi cảm ngộ, còn lại hết thảy tình thân, tình yêu, sứ mệnh, hết thảy đều quên lãng.

Bất luận người nào, khi ngươi không đi hồi ức thời điểm, sẽ triệt để quên. Bất kỳ tình cảm, khi ngươi không đi kích khi còn sống, sẽ tiêu vong.

Mà cái gọi là cấp cao long chi cảm ngộ, trình độ nào đó thượng cùng cầu phật cầu nói là tương tự, chém cắt hết thảy, theo đuổi đại đạo.

Thẩm Lãng xưa nay đều là ghét nhất trạng thái như thế này, bởi vì không có cảm tình, không có nhân tính, liền giống như

Khương Ly.

...

Biến chuyển từng ngày, thương hải tang điền.

Chí ít tại linh hồn chi trong giếng, chí ít tại Thẩm Lãng thế giới linh hồn bên trong là như thế.

Đến tột cùng đi qua bao lâu?

Hoàn toàn không biết, nói chung là vô tận năm tháng.

Rốt cuộc ... Thẩm Lãng hiểu rõ linh hồn chi trong giếng tất cả năng lượng, cũng cảm ngộ tất cả biến hóa.

Cuối cùng hoàn thành hết thảy hoàn toàn mới sắp xếp tổ hợp.

Sau đó ... Chính là khác loại trùng sinh rồi!

Liền dường như hằng tinh chết xong sau vô số năm, vô số tinh vân bụi trần, lại một lần nữa ngưng tụ, lại một lần nữa vụ nổ lớn, sinh ra hoàn toàn mới hằng tinh.

Linh hồn chi trong giếng, vô số năng lượng tại hoàn toàn mới sắp xếp tổ hợp, không ngừng đè ép, không ngừng sụp xuống.

Chín mươi tám phần trăm.

Chín mươi chín phần trăm!

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Lại một lần nữa phát sinh trước nay chưa từng có vụ nổ lớn. Sau đó, một cái hoàn toàn mới linh hồn năng lượng thể sinh ra.

Nó ... Nhìn qua dĩ nhiên là quen thuộc như vậy, thật sự rất giống là Khương Ly địa ngục tinh thể a, nhưng lại có hơi hơi khác nhau.

Bởi vì mỗi người cấp cao long chi cảm ngộ là không giống nhau.

Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu, Medusa nữ hoàng ba cái bá chủ linh hồn, thêm vào cương nhất đẳng hơn một vạn người linh hồn, triệt để biến thành tro bụi sau, trải qua vô số lần cảm ngộ biến hóa, trùng sinh lột xác thành vì cái này hoàn toàn mới linh hồn năng lượng thể.

Thẩm Lãng nhẹ nhàng mà tiến lên, đưa nó nuốt chửng!

Trong nháy mắt! Cấp cao long chi cảm ngộ kết thúc.

Thẩm Lãng linh hồn bên trong phảng phất phát sinh một lần lại một lần vụ nổ lớn. Điên cuồng lột xác, điên cuồng niết bàn, điên cuồng thăng cấp.

Bất luận là Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu, vẫn là Medusa nữ hoàng, bất cứ người nào linh hồn năng lượng đều vượt qua Thẩm Lãng vô số lần.

Mà Thẩm Lãng lúc này, triệt để đem bọn họ nuốt chửng. Vì lẽ đó, linh hồn của hắn đến tột cùng mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần?

Hắn đến tột cùng mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần?

Không cách nào đánh giá!

Thứ này cũng ngang với Thẩm Lãng một người, nuốt chửng hơn một vạn người lực lượng linh hồn, sau đó triệt để tiêu hóa, cuối cùng lột xác.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Trong phút chốc!

Cái này linh hồn chi tỉnh, trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Tiếp theo, cái này thượng cổ Đại Kiếp tự biến thành tro bụi.

Cuối cùng, toàn bộ di chỉ biến thành tro bụi.

Toàn bộ biển rộng, phảng phất xuất hiện một cái không gì sánh được to lớn không trung.

Toàn bộ bầu trời, lấp lóe qua một trận quỷ dị ánh sáng.

Rõ ràng bầu trời quang đãng ban ngày, bỗng nhiên trong nháy mắt bị bóng tối bao trùm, trên trời vô số ngôi sao nằm dày đặc.

Chuyện này ý nghĩa là, toàn bộ thế giới lại xuất hiện một cái cường giả tối đỉnh, một cái hầu như cùng Khương Ly đứng ngang hàng cường giả.

Đương nhiên ... Vẻn vẹn chỉ là có trong nháy mắt, tất cả kết thúc.

Thẩm Lãng quang ảnh chậm rãi từ trong nước biển phiêu lên.

Đã chờ đợi rất lâu Đại Siêu lập tức xông lên, liền muốn cùng chủ nhân thân cận một thoáng.

Nhưng mà khoảng cách còn có mấy chục dặm thời điểm, nó liền dừng lại, run lẩy bẩy.

Nhân là chủ nhân thay đổi! Lãnh khốc như vậy, như thế mất cảm giác.

Nhìn qua liền phảng phất cùng Khương Ly ... Giống nhau như đúc.

Trong ánh mắt của hắn, lại không có bất luận cái gì tình cảm.

Đây là tất nhiên, bất cứ người nào, trải qua cấp cao long chi cảm ngộ tàn phá sau, đều sẽ quên hết mọi thứ.

Chờ đến lại nhặt ký ức, liền phảng phất xem phim đồng dạng, trước chính mình chuyện đã xảy ra, liền phảng phất là người khác cố sự, cũng không còn cách nào dâng lên tình cảm cộng hưởng.

Nhưng nếu là như vậy, cấp cao long chi cảm ngộ, vẻn vẹn chỉ là chế tạo thứ hai Khương Ly, lại có cái gì dị nghị?

Một cái Khương Ly, cũng đã để toàn bộ thế giới kề bên hủy diệt, nếu như hai cái Khương Ly, cái kia chẳng phải là trực tiếp để chỉnh hành tinh tan xương nát thịt?

Đại Siêu không khỏi gào thét một tiếng, nỗ lực kêu hồi Thẩm Lãng tình cảm ký ức.

Nhưng mà hoàn toàn vô dụng.

Sau đó, Đại Siêu lại bắt đầu biểu diễn nó ly kỳ yoga.

Những động tác này tại Ninh Hàn công chúa trên thân thể hoàn thành, sẽ có vẻ phi thường mê người. Nhưng mà Đại Siêu làm những động tác này, liền có vẻ phi thường buồn cười.

Nhưng mà, Thẩm Lãng như trước thờ ơ không động lòng.

Phảng phất thật lâu chìm đắm tại cấp cao Long Chi Hối cảm ngộ, không cách nào thoát ly.

Cho tới ở trước đó hết thảy tình cảm, hết thảy ký ức, phảng phất phát sinh vô số năm, hoàn toàn đã lãnh đạm.

Cuối cùng, Đại Siêu từ trên lưng nang bên trong bọc tha đi ra một khối thịt bò, sau đó dùng móng vuốt đè lại, dùng sắc bén cánh gai xương cắt ra, từng khối từng khối bỏ vào trong miệng, lại như là một cái thân sĩ tao nhã ăn bò bít tết như thế.

Đây là Thẩm Lãng cùng Đại Siêu lần thứ nhất gặp mặt tình hình, bắc cực kịch biến trước, Đại Siêu cùng Thẩm Lãng một lần cuối cùng gặp mặt tình cảnh.

Nó khát vọng thông qua tình cảnh này, lại một lần nữa tỉnh lại Thẩm Lãng tình cảm ký ức.

Nhưng mà, Thẩm Lãng cũng chỉ là nhàn nhạt nhìn hắn, như trước không có bất kỳ xúc động.

Cái gì là thần?

Trời nếu có tình Trời già rồi.

Thần kinh lịch quá nhiều chuyện, quá nhiều năm tháng, hết thảy tình cảm đều sẽ bị tiêu diệt, cuối cùng phảng phất một cái đồ đằng.

Medusa nữ hoàng đã nói, nàng tại đi xuống thần đàn bắt đầu từ giờ khắc đó, bất bại kim thân cũng đã phá diệt.

Mà Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ thời điểm, linh hồn không gian thật sự trải qua vô tận năm tháng, cái gì cảm xúc, cái gì tình cảm đều bị mất cảm giác.

Cái này chẳng lẽ chính là Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu mục tiêu sao? Đây chính là hỗn độn tiên tri mục tiêu sao?

Chế tạo một cái khác Khương Ly? Này còn có ý nghĩa gì?

Mà ngay tại lúc này!

Một cái khác đồ vật, chậm rãi bay lên. Hóa thạch pho tượng, Thẩm Lãng hóa thạch pho tượng!

Tại nam cực, Medusa nữ hoàng đem Thẩm Lãng đã biến thành hóa thạch.

Mà tiến vào linh hồn chi tỉnh sau, Thẩm Lãng linh hồn tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ, mà hắn hóa thạch pho tượng, hoàn hảo không chút tổn hại.

Làm linh hồn chi tỉnh biến thành tro bụi, thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ biến thành tro bụi thời điểm, cái này hóa thạch pho tượng như trước hoàn hảo không chút tổn hại.

Mà lúc này Thẩm Lãng chỉ là một cái linh hồn quang ảnh, chỉ có điều cường đại đến cực hạn, vì lẽ đó phảng phất là tính thực chất thân thể đồng dạng.

Liền dường như linh hồn tinh thể, nó là năng lượng thể, nhưng cũng có thể cường đại đến cực hạn, trải qua tử vong, trải qua lột xác sau trùng sinh, cũng giống như trở thành một loại vật chất.

Cái này hóa thạch pho tượng, mới là Thẩm Lãng chân chính thân thể.

Thẩm Lãng nhìn cái này hóa thạch pho tượng một chút, sau đó song phương hầu như là không thể kháng cự tới gần.

Cuối cùng, hoàn toàn trùng hợp! Thẩm Lãng linh hồn quang ảnh, truyền vào hóa thạch pho tượng bên trong.

Người một khi bị biến thành hóa thạch, hầu như là không thể nghịch chuyển.

Nhưng mà hiện tại Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, nghịch chuyển lên dễ như ăn cháo.

Liền dường như Khương Ly đem vô số thượng cổ nhân loại biến thành hóa thạch, bắc cực kịch biến sau, đem bọn họ toàn bộ tuyết tan, trở thành khôi lỗi chiến sĩ.

Ánh mắt nhẹ nhàng xoay một cái, Thẩm Lãng hóa thạch trạng thái kết thúc, khôi phục nguyên bản thân thể.

Sau đó vô cùng vô tận tình cảm, vô cùng vô tận ký ức, một lần nữa tràn vào đến linh hồn của hắn bên trong.

Hết thảy cảm giác, đều trở về rồi!

Sứ mệnh cảm.

Đối Mộc Lan hoài niệm, kết thân người hoài niệm.

Còn có đối Cương Nhất chờ thêm vạn người hiến tế hy sinh thống khổ cùng tiếc nuối, toàn bộ đều trở về.

Thẩm Lãng lại biến trở về Thẩm Lãng.

Loại kia tràn ngập nhân tính, tràn ngập tình cảm Thẩm Lãng.

"Đại Siêu, ngươi ... Ngươi cái kia thịt ôi đi, ngươi còn ăn?" Thẩm Lãng toét miệng nói.

Đại Siêu mừng như điên!

Chủ nhân trở về.

Chủ nhân trở về.

Vừa nãy ... Thật đúng là hù chết thú, dọa chết ta rồi.

Ồ? Ta vừa nãy ăn thịt vèo? Hỏng mất?

Đại Siêu cúi đầu vừa nhìn, quả nhiên thịt này cũng đã hoàn toàn hủ, một luồng tanh tưởi.

Nhưng là vừa nãy vì kêu hồi Thẩm Lãng tình cảm ký ức, hắn đã ăn tốt lắm rồi a.

Ọe!

Ọe!

Đại Siêu quay về biển rộng liều mạng mà nôn mửa, nhưng mà ăn vào trong bụng diện phun không ra.

Nhất thời, tội nghiệp mà nhìn Thẩm Lãng, chủ nhân ngươi hiện tại lợi hại như vậy, không bằng đem ta ăn đi thịt rữa làm đi ra đi?

Thẩm Lãng nói: "Có thần lực cũng không thể lãng phí ở trên mặt này a, ngược lại ăn được trong bụng, sớm muộn đều muốn biến thành thỉ, chỉ có thể càng xú, ngươi hệ tiêu hoá như thế trâu bò, điểm ấy thịt rữa không thành vấn đề. Bất quá nhớ tới súc miệng, sóng siêu âm tẩy răng, miễn cho hun hỏng mất ta."

Đại Siêu khổ ép tới đánh răng.

Mà nhưng vào lúc này! Thượng cổ Đại Kiếp tự hủy diệt sau bụi trần, như trước trên không trung lan tràn, dần dần ngưng tụ, trở thành một bóng người, như là một ngọn núi, mấy ngàn mét cao.

Bụi trần tạo thành bóng người, thật là có ý tứ.

Nó chính là Thượng Cổ Minh Vương tàn ảnh?

"Thẩm Lãng!"

"Xin chào Minh vương!" Thẩm Lãng nói.

"Ngươi rốt cuộc hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, tuy rằng ngươi nắm giữ sức mạnh không bằng Khương Ly, nhưng mà tại năng lượng trên cấp bậc, chí ít cùng hắn đứng ngang hàng, hơn nữa có vài thứ, ngươi có, hắn không có!"

"Ngươi nuốt chửng ba người chúng ta người, không, là hơn một vạn người lực lượng linh hồn, hơn nữa tiến hành cảm ngộ, niết bàn. Vì lẽ đó mặc kệ là Long Chi Mẫu, vẫn là ta, vẫn là Medusa nữ hoàng tất cả năng lực, ngươi đã toàn bộ nắm giữ."

Thượng Cổ Minh Vương cuối cùng tàn ảnh hiện thân, lẽ nào chính là vì nói đám này sao? Khẳng định không phải chứ?

"Thẩm Lãng, ngươi cảm thấy cấp cao long chi cảm ngộ, là gì?" Thượng Cổ Minh Vương nói.

Thẩm Lãng nghĩ một hồi nói: "Nó xem như là chung cực long chi cảm ngộ khúc nhạc dạo?"

"Đúng, đúng." Thượng Cổ Minh Vương nói: "Cái gọi là cấp cao long chi cảm ngộ, khoảng cách chung cực long chi cảm ngộ, cũng chỉ có cách một tia. Nhưng liền này cách một tia, ngang qua chân trời, quả thực không cách nào vượt qua."

"Thẩm Lãng bệ hạ, từ nhập môn long chi cảm ngộ, đến cấp cao long chi cảm ngộ, đều có vô số người hiến tế, vô số người vì ngài lót đường, nhưng mà chung cực long chi cảm ngộ liền chỉ có thể dựa vào chính ngươi, không có ai có thể giúp ngài. Hết thảy đều đòi hỏi ngài trí tuệ của chính mình, quyết tâm."

Thẩm Lãng nói: "Vâng."

Thượng Cổ Minh Vương nói: "Vậy ngươi là dự định trước tiên cùng Khương Ly quyết chiến, lại đi hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ. Vẫn là trước tiên hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ, lại đi cùng Khương Ly quyết chiến đây?"

Thẩm Lãng nói: "Trước tiên cùng Khương Ly quyết chiến, ta một khắc cũng chờ không được. Thiên hạ không thù, không quên sơ tâm!"

Thượng Cổ Minh Vương nhẹ nhàng một tiếng thở dài nói: "Hết thảy con đường, đều có chính ngài đến đi. Mặc kệ kết quả gì, chúng ta cũng đã tận lực. Thẩm Lãng bệ hạ, vĩnh biệt rồi!"

Sau đó, Thượng Cổ Minh Vương tàn ảnh, triệt để tiêu tan, không thấy hình bóng.

Từ đó về sau, mặc kệ là Thượng Cổ Minh Vương, vẫn là Long Chi Mẫu, hay hoặc là là Medusa nữ hoàng, đều hoàn toàn biến mất ở trên thế giới này.

Thẩm Lãng hướng về hắn biến mất phương hướng, khom người thi lễ một cái.

"Gặp lại Minh vương, con đường sau đó, chính ta đi!"

Sau đó Thẩm Lãng hướng Đại Siêu nói: "Đi rồi, trở lại, chúng ta giết về! Ta một phút cũng chờ khủng khiếp, ta muốn giết về Mạc Kinh, giết về phương đông đế quốc, giết hướng bắc cực! Cứu ra hết thảy người thân, đoạt lại đế quốc của chúng ta, tiêu diệt Khương Ly."

Sau đó, Thẩm Lãng nhảy lên Đại Siêu sau lưng, rời đi vùng biển này, hướng về phương bắc bay đi!

...

Chú: Ngày hôm nay đến xem điện ảnh, vì lẽ đó đổi mới chậm một điểm, cho chư vị ân công xin lỗi! Ta ... Ta còn có thể cầu vé tháng sao? Cảm ơn chảy nước mắt!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 659: Đế Giả Trở Về! Khương Ly Đại Quân Diệt!

Chương 659: Đế giả trở về! Khương Ly đại quân diệt!

Thẩm Lãng tại cấp cao long chi cảm ngộ tiến hành vô tận năm tháng, như thế tại trên thực tế đi qua bao lâu, không tới một tháng mà thôi!

Nhưng coi như như thế, Mạc Kinh bên này đếm ngược cũng phải kết thúc.

Điện ảnh thường thường trình diễn cuối cùng một phút cứu viện, nhưng chuyện như vậy thường thường không thể phát sinh.

Thẩm Lãng sau khi rời đi, Khương Ly đế quốc siêu cấp pháo đài bay như trước không ngừng oanh kích Mạc Kinh.

Mỗi ngày đều không có ngừng lại.

Mỗi một quãng thời gian, Mạc Kinh bầu trời liền lên diễn thế giới tận thế cảnh tượng.

Nhưng mà Mạc Kinh người thật sự so tưởng tượng cường đại hơn nhiều, trừ ra vừa bắt đầu kinh hoàng sau, bọn họ dĩ nhiên rất nhanh rơi vào trong yên tĩnh, nên làm gì làm gì, chỉ có điều đem tất cả hoạt động từ bên ngoài chuyển đến bên trong, phảng phất hết thảy đều không có thay đổi.

Mà Thẩm Mật công chúa, thật sự mang theo hơn ngàn người tiến hành quy mô lớn kính râm chế tạo, hơn nữa đã lượng lớn sinh sản không ít, đồng thời trang bị cho tuần tra quân đội.

Đếm ngược như trước đang tiếp tục.

300 giờ.

Hai trăm giờ.

Một trăm giờ.

Ba giờ, một giờ!

Chỉ có cuối cùng một giờ, chỉ có 59 phút.

Thẩm Lãng như trước không có trở về.

Lúc này, vừa vặn là chín giờ sáng chung.

Mạc Kinh bên trong như trước duy trì trước tất cả, bọn nhỏ đi học, các võ sĩ huấn luyện, quân đội tuần tra, các đại thần vào triều nghị sự, tuyệt đại đa số người như trước tại làm sinh sản công tác.

Đương nhiên, nông nghiệp là triệt để hoang phế, bởi vì dù cho mạnh hơn cây nông nghiệp cũng không chấp nhận được Long Chi Hối nổ tung ánh sáng, dù cho là cách một tầng lồng năng lượng, đám này thượng cổ cây nông nghiệp, viễn cổ cây nông nghiệp, dồn dập đều chết.

Đại Càn cung bên trong, đại triều hội như trước lại tiếp tục.

Bọn họ chính đang thương nghị một cái phi thường trọng yếu đề tài thảo luận, có nên hay không phái ra sứ giả đi tới Hỏa thần giáo bí mật lãnh địa.

Thẩm Lãng sau khi rời đi, nắm giữ Mạc Kinh năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu quyền hạn tối cao người liền đã biến thành Ninh Hàn công chúa.

Đương nhiên, quyền hạn của nàng là phi thường phi thường thấp, chỉ có trinh trắc cùng tiếp thu tin tức quyền hạn, liền bình thường nhất vũ khí đều không thể sử dụng.

Ước chừng tại mười mấy ngày trước, Ninh Hàn công chúa nhận được một cái tin tức, dĩ nhiên là đến từ Hỏa thần giáo.

Cái tin này nội dung là, thỉnh vạn dặm hoang mạc lớn, hoặc là Thất Lạc đế quốc chờ bất kỳ trung thành với Thẩm Lãng bệ hạ thế lực phát sinh tín hiệu, cùng Hỏa thần giáo trụ sở bí mật liên hệ.

Đương nhiên, Ninh Hàn công chúa không có phát sinh tin tức quyền lực.

Hỏa thần giáo trụ sở bí mật tín hiệu đầy đủ phát ra mấy trăm lần, hơn nữa hoàn toàn là lặp lại.

Nói vậy thế giới này là sẽ không có người đáp lại, vì lẽ đó bọn họ cuối cùng thậm chí phát sinh một tọa độ, thỉnh bất kỳ trung thành với Thẩm Lãng thế lực phái sứ giả đi tới, bọn họ sẽ phái người tiếp ứng, thương nghị phi thường trọng đại việc.

Mà tọa độ này liền tại vạn dặm hoang mạc lớn phía tây hải vực mười chín ngàn dặm nơi.

Mạc Kinh triều thần tranh luận không ngớt, không biết có phải là phái này sai sứ giả đi tới, hay hoặc là đây chỉ là Khương Ly đế quốc một cái âm mưu mà thôi. Dù sao đã từng Kính Tử là bị Hỏa thần giáo mang đi, nhưng mà hắn nhưng phi thường thần kỳ xuất hiện tại vạn dặm hoang mạc lớn.

Mà Mạc Kinh triều đình cuối cùng thương nghị kết quả dĩ nhiên là phái sứ giả đi tới, hơn nữa trước sau phái đi ba làn sóng.

Sớm nhất một làn sóng, trong chín tầng trời trước cũng đã xuất phát.

Này nghe vào phảng phất phi thường hoang đường, Mạc Kinh chỉ lát nữa là phải xong đời, kết quả các ngươi nhưng còn muốn phái sứ giả đi cùng Hỏa thần giáo bàn bạc?

Này có phải là thì tương đương với Mãn Thanh vương triều đều muốn diệt vong, nhưng còn muốn phái sứ giả đi tham gia quốc gia nào đó ngoại sự hoạt động?

Nhưng lúc này Mạc Kinh tối kiên trì chính là loại này nghi thức cảm, một cái đế quốc nghi thức cảm.

Đế quốc này dù cho muốn diệt vong, cũng phải chính quy đến thời khắc cuối cùng, mà không phải năm bè bảy mảng, chim muông tán đồng dạng.

Kính Tử như trước hoàn mỹ trở thành Thẩm Lãng thế thân, làm hắn phải làm tất cả, gắn bó toàn bộ Mạc Kinh lòng người cùng sĩ khí.

"Coong, coong, coong, làm ..."

Tiếng chuông vang lên, tổng cộng vang lên chín lần.

Phó tướng Chúc Nhung cầm lấy đồng hồ quả quýt liếc mắt nhìn, ở đây mấy cái trọng thần, toàn bộ cầm lấy đồng hồ quả quýt liếc mắt nhìn.

Khoảng cách đếm ngược còn có một tiếng đồng hồ, khoảng cách Mạc Kinh lồng năng lượng hủy diệt, còn có một tiếng đồng hồ.

"Gần đủ rồi, ngày hôm nay liền nghị đến này đi!" Tả Từ nói: "Chư vị, đi làm chuẩn bị đi. Tốt đẹp nhất chuẩn bị muốn làm, xấu nhất chuẩn bị cũng muốn làm!"

Sau đó, Mạc Kinh triều đình hết thảy văn vũ bá quan khom người bái hạ, chỉnh tề lui xuống.

Những quan viên này yên lặng về đến nhà, cởi trên thân quan phục, vô thanh vô tức mặc vào viễn cổ áo giáp, thượng cổ áo giáp, lấy ra đủ loại kiểu dáng vũ khí.

Thê tử của bọn họ, nhi tử, con gái, cũng dồn dập mặc vào đủ loại kiểu dáng áo giáp, cầm lấy các loại vũ khí.

Không chỉ là quan chức, toàn bộ Mạc Kinh hết thảy quân đội, hết thảy vũ sĩ, cuối cùng lẫn nhau kiểm tra áo giáp cùng vũ khí, sau đó chỉnh tề xếp thành hàng, rời đi binh doanh.

Tất cả mọi người, dù cho biết một chút vũ công, dù cho hội thao làm bất kỳ vũ khí nào, toàn bộ đều được vũ trang.

Đã qua một tháng trong thời gian, toàn bộ Mạc Kinh cửa phòng đóng chặt, cửa sổ đóng chặt.

Mà nghe được tiếng chuông sau mấy phút, hết thảy cửa phòng đều mở ra, một cái lại đi ra một mình.

Mặc kệ là vũ sĩ, vẫn là quan chức, vẫn là học sĩ, vẫn là tượng sư, đều vũ trang đầy đủ, tại trên đường phố tập kết.

Toàn dân giai binh.

Cuối cùng, ròng rã 20 vạn người hoàn thành tập kết.

Kính Tử cứ việc là thế thân, vẫn như cũ ăn mặc hoàng kim áo giáp, cưỡi lên một cái phi hành thú.

"Ào ào ào hô ..."

Hàng vạn con phi hành thú bay lên trời, hơn vạn tên Thiên Nhai Hải các đặc chủng chiến sĩ trên không trung xếp thành hàng.

"Xuất phát!"

"Xuất phát!"

"Bảo vệ Mạc Kinh, bảo vệ Đại Càn đế quốc!"

Theo ra lệnh một tiếng, này 20 vạn người, chỉnh tề, mênh mông cuồn cuộn hướng về Mạc Kinh thành phương bắc mà đi.

Bởi vì nhiều vô số kể Khương Ly đại quân của đế quốc, sẽ từ phương bắc xuôi nam!

Mạc Kinh có người trưởng thành, đều muốn tham gia bảo vệ chiến.

Làm tốt đẹp nhất chuẩn bị, kia chính là Thẩm Lãng trở về, cứu vớt Mạc Kinh.

Nhưng cũng muốn làm tốt xấu nhất chuẩn bị, kia chính là Thẩm Lãng bệ hạ không thể đúng lúc trở về, nhưng mà này mấy trăm ngàn người tuyệt đối không thể mất Đại Càn đế quốc khí thế, đế quốc nghi thức cảm nhất định phải duy trì đến cuối cùng.

.. ... .

Mà thôi này đồng thời!

Mạc Kinh thành phương bắc, Khương Ly đế quốc mấy chục chiếc to lớn siêu cấp pháo đài bay không ngừng xuôi nam! Khoảng cách Mạc Kinh thành càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Mà toàn bộ bầu trời, phảng phất bị chọc vào một cái lỗ to lung đồng dạng, càng ngày càng nhiều Khương Ly đế quốc siêu cấp pháo đài bay xuất hiện, càng ngày càng nhiều không trung quân đoàn, lít nha lít nhít, che kín bầu trời.

Khoảng cách Mạc Kinh 300 dặm.

200 dặm.

100 dặm!

Ba mươi dặm!

Đương nhiên, vẻn vẹn chỉ là địa lý khoảng cách. Lúc này Mạc Kinh thành như trước tại lồng năng lượng bảo vệ bên dưới, vì lẽ đó như trước là ẩn giấu đi, hoàn toàn không bị phát hiện.

Nhưng là một khi đếm ngược kết thúc, lồng năng lượng sẽ triệt để biến thành tro bụi, đến lúc đó toàn bộ Mạc Kinh sẽ lõa lồ tại hết thảy Khương Ly đại quân của đế quốc trước mặt.

"Đại quân đổ bộ!"

Theo Khương Ly đại quân đế quốc thống soái ra lệnh một tiếng, vô số to lớn pháo đài bay chậm rãi hạ xuống, mở ra cửa lớn.

Lít nha lít nhít, nhiều vô số kể thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ đi ra.

Những thứ này đều là đã từng biến thành hóa thạch thượng cổ nhân loại, bọn họ không có trốn quá thượng cổ đại niết diệt, dù cho biến thành hóa thạch cũng không có tránh thoát.

Nhưng mà Khương Ly trở về sau, lợi dụng cấp cao năng lượng cảm ngộ, đem bọn họ toàn bộ thức tỉnh. Nhưng như trước không có linh hồn, thậm chí thân thể đều phát sinh ra biến hóa, cùng một màu năng lượng thân thể.

Như thế thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ có bao nhiêu? Con số thiên văn!

Quang thượng cổ quảng trường bên trong di tích thì có mấy trăm ngàn, này vẻn vẹn chỉ là phát hiện ra một chỗ mà thôi.

Mà lúc đó bắc cực kịch biến sau, vô số mặt đất nứt ra, nhiều vô số kể thượng cổ nhân loại hóa thạch thức tỉnh, từ mặt đất chui ra.

Tình cảnh đó, thật sự như là vô số ác quỷ từ địa ngục trở lại nhân gian. Hắc ám như thủy triều, tạo thành hải dương.

Toàn bộ phương đông thế giới lòng đất, muốn thượng cổ quảng trường di tích nơi như thế này, nhiều vô số kể.

Vì lẽ đó, tổng cộng có bao nhiêu thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ, chỉ có Khương Ly một người biết.

Nhưng ít ra hiện tại, tấn công Mạc Kinh thì có ba mươi vạn khoảng cách.

Ba ngàn tên thượng cổ tân nhân loại, thống soái ba mươi vạn thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ, từ to lớn pháo đài bay bên trong đi ra.

Chỉnh tề sắp xếp tại vạn dặm hoang mạc lớn thượng, kéo dài mấy chục dặm, vô biên vô hạn.

Bọn họ tĩnh lặng chờ đợi, chỉ cần Mạc Kinh lồng năng lượng vừa vỡ, là có thể dễ như ăn cháo giết vào đi, đem nhân loại quốc gia cuối cùng may mắn còn sống sót địa phương, triệt để hủy diệt, triệt để chiếm lĩnh.

Đương nhiên, kỳ thực căn bản không cần phiền toái như vậy, trực tiếp dùng một làn sóng Long Chi Hối tẩy cũng có thể.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..." Lại một làn sóng Long Chi Hối, đột nhiên phóng ra, tàn nhẫn mà va chạm tại Mạc Kinh lồng năng lượng thượng, phát sinh kinh thiên động địa nổ tung.

Lấp lóe ánh sáng, lại một lần nữa vượt qua thái dương vô số lần.

Mạc Kinh bên trong, 20 vạn người nhắm mắt lại, kế tục bước chỉnh tề bước tiến đi tới.

Mấy sau mười phút, bọn họ đi tới Mạc Kinh phương bắc biên giới thành thị.

"Liệt trận!"

"Liệt trận!"

Này 20 vạn người, sắp xếp trận thế. Sau đó, tĩnh lặng chờ đợi đếm ngược kết thúc.

10 phút, 5 phút, 3 phút!

Mười giây, năm giây, ba, hai, một!

Đếm ngược kết thúc! Thẩm Lãng như trước không có trở về.

Không có bất kỳ bất ngờ, toàn bộ Mạc Kinh năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu tiêu hao hết một tia năng lượng cuối cùng.

Năng lượng khổng lồ tráo, trong nháy mắt biến mất rồi. Toàn bộ Mạc Kinh, hết thảy phòng ngự hệ thống, toàn bộ mất đi hiệu lực.

có không gian ẩn giấu, toàn bộ mất đi hiệu lực!

Cái này viễn cổ đế quốc thứ chín thành bang, Đại Càn đế quốc Mạc Kinh thành, trong nháy mắt liền bại lộ tại Khương Ly mấy trăm ngàn đại quân trước mặt.

Song phương hầu như là hơi kinh hãi ngạc, vừa nãy cách lồng năng lượng, cách không gian ẩn giấu, vì lẽ đó hoàn toàn không thấy.

Không nghĩ tới, song phương quân đội dĩ nhiên khoảng cách như thế gần, vẻn vẹn không tới mười dặm mà thôi.

Mà nhưng vào lúc này!

"Vèo vèo vèo vèo vèo ..." Từ mấy chục chiếc to lớn pháo đài bay, bắn ra cuối cùng một nhóm Long Chi Hối.

Lúc này khoảng cách liền gần vô cùng, vẻn vẹn không tới 100 dặm mà thôi, đối với Khương Ly đế quốc Long Chi Hối tới nói, liền mười giây đồng hồ đều không cần.

Đám này địa ngục tinh thể Long Chi Hối dường như mưa sao sa đồng dạng, trong nháy mắt liền bay đến Mạc Kinh thành bầu trời.

Mà lần này liền cũng không còn lồng năng lượng chống đối, một khi nổ tung, toàn bộ Mạc Kinh đều sẽ biến thành tro bụi.

Nhưng mà, khoảng cách không kinh thành còn có một ngàn mét thời điểm. Đám này Long Chi Hối trong nháy mắt trên không trung hình ảnh ngắt quãng, sau đó dĩ nhiên thay đổi phương hướng, bay về đến Khương Ly đế quốc pháo đài bay bên trong.

Này ... Đây là Thẩm Lãng biểu diễn kỳ tích sao?

Không, không phải! Điều này là bởi vì Khương Ly đế quốc quyết định không cần Long Chi Hối phá hủy Mạc Kinh thành.

Sau đó, Khương Ly đại quân đế quốc thống soái đi xuống, xốc lên mặt nạ của chính mình, lộ ra mặt, là một cái phi thường thuần khiết thượng cổ Khương thị Vương tộc thành viên.

"Ta tên Khương Tiên, đế quốc công tước! Thượng cổ Khương thị mạt đại quốc vương con thứ ba, bất quá ta lựa chọn hiệu trung Khương Hiết bệ hạ."

Thượng cổ Khương thị mạt đại quốc vương? Chính là Kim Cương phong thượng cổ di tích thần miếu quỳ người kia, Thẩm Lãng thượng cổ vương giới chính là từ trong tay hắn được.

Nếu như Thẩm Lãng ở đây sẽ phát hiện, trước mắt cái này Khương Tiên xác thực cùng cái kia mạt đại quốc vương lớn lên có chút giống nhau.

"Vị nào là Tả Từ?" Khương Ly đại quân đế quốc thống soái gừng hỏi trước.

Tả Từ ra khỏi hàng nói: "Ta là!"

Khương Tiên nói: "Hoàng đế bệ hạ có chỉ, tuy rằng kế hoạch của ngươi chưa thành công, nhưng mà ngươi như trước thực hiện ngươi nghĩa vụ, đáp ứng trở thành đế quốc kẻ ngụy trang lẻn vào Mạc Kinh, đồng thời chân chính chấp hành phá hủy Mạc Kinh kế hoạch. Vì lẽ đó bệ hạ cũng sẽ thực hiện đối với ngươi hứa hẹn, tương lai trên phi thuyền sẽ có một ngàn cái danh sách, nói cách khác Thiên Nhai Hải các có 1,000 người có thể sống sót, . Hiện tại ngươi tiến hành chọn đi, một ngàn người, những người còn lại toàn bộ xử tử."

Đây chính là Khương Ly đế quốc tại thời khắc sống còn, đình chỉ phóng ra Long Chi Hối nguyên nhân.

Khương Ly đáp ứng Tả Từ, vì lẽ đó liền thực hiện hứa hẹn, cứ việc Tả Từ kế hoạch thất bại.

Này vừa nói, tất cả mọi người không dám tin tưởng mà nhìn Tả Từ. Cái gì? Tể tướng đại nhân dĩ nhiên là Khương Ly đế quốc kẻ ngụy trang? Dĩ nhiên phản bội Đại Càn đế quốc?

Sao có thể có chuyện đó? Đây nhất định là âm mưu của kẻ địch cùng lời đồn.

Tả Từ lớn tiếng nói: "Hắc ám Khương đại đế, cho chúng ta một ngàn cái người may mắn còn sống sót danh sách. Các ngươi ai muốn sống sót, có thể chính mình đi đến kẻ địch đại quân hàng ngũ."

Này vừa nói, mấy trăm ngàn Mạc Kinh người ánh mắt đều nhìn phía Tả Từ.

Tả Từ đỡ lấy chính mình mặt nạ trên mặt, lộ ra đáng sợ khuôn mặt, đã triệt để hủy dung, liền còn lại hai cái lỗ hỗng cất giấu con ngươi, còn lại hết thảy khuôn mặt đặc thù toàn bộ không có.

"Chuyện đến nước này, ta không chút nào làm giải thích, ta chính là một cái tội nhân." Tả Từ nói: "Nhưng mà ta cũng không cho danh sách, các ngươi ai muốn còn sống, ai muốn đầu hàng Khương Ly đế quốc người, hiện tại liền đi."

Mấy trăm ngàn người lộ ra không gì sánh được bi phẫn, không gì sánh được tức giận, nhưng mà không có một người động.

Tả Từ nói: "Mặt khác, ta phải nói cho đại gia một chuyện, các ngươi lúc này trong mắt Thẩm Lãng bệ hạ, cũng không phải thật sự là Thẩm Lãng bệ hạ, mà là hắn cái kia nổi danh thế thân, Kính Tử!"

Này vừa nói, Mạc Kinh mấy trăm ngàn người bắt đầu ồ lên, chấn động.

Mà Khương Ly đế quốc bên này mấy trăm ngàn thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ, hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng nào. Mà ba ngàn tên thượng cổ tân nhân loại, ánh mắt mang theo trào phúng, phảng phất đang xem một hồi trò khôi hài.

Phi hành thú Kính Tử nghe được Tả Từ sau, chậm rãi lấy xuống vương miện, quay về Mạc Kinh mấy trăm ngàn người nói: "Không sai, ta là thế thân Kính Tử, ta không phải chân chính Thẩm Lãng bệ hạ."

Này vừa nói, mấy trăm ngàn người càng thêm kinh hãi, vô biên vô hạn lửa giận, dường như muốn đem cả người nổ tung.

Loại kia gặp phải bi thảm cảm giác, vô tận khuất nhục, xông lên đầu.

Này ... Đây chính là bọn họ trung thành Đại Càn đế quốc sao? Đây chính là bọn họ trung thành Thẩm Lãng bệ hạ sao?

Không chỉ Tả Từ đại nhân đang lừa gạt bọn họ, thậm chí ngay cả Thẩm Lãng bệ hạ đều đang lừa gạt bọn họ sao? Như thế bọn họ trung thành còn có ý nghĩa gì? Có phải là quá đáng thẹn?

Mạc Kinh mấy trăm ngàn người tinh thần, hầu như muốn tan vỡ tan rã.

Tả Từ các chủ tiếp tục nói: "Như thế Thẩm Lãng bệ hạ đến tột cùng đi nơi nào cơ chứ? Ta không biết, hắn một tháng trước rời đi. Vậy hắn có phải là đào tẩu cơ chứ? Không ... Không phải!"

Tả Từ các chủ âm thanh đột nhiên cất cao, khàn khàn nói: "Mạc Kinh tiến vào hủy diệt đếm ngược, vì lẽ đó Thẩm Lãng bệ hạ đi tìm cứu vớt phương pháp. Hắn tuyệt đối không phải đào tẩu, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ Mạc Kinh tại không để ý, sẽ không giận các ngươi mấy trăm ngàn người mà không để ý."

"Như thế Thẩm Lãng bệ hạ có thể hay không sáng tạo kỳ tích, có thể hay không lại một lần nữa xoay chuyển càn khôn, cứu vớt Mạc Kinh, cứu cứu các ngươi?"

"Ta không biết, ta thật sự không biết!"

"Nhưng mà ... Ta chỉ muốn biết một điểm, các ngươi đối Đại Càn đế quốc trung thành là thật hay là giả? Các ngươi đối với mình trung thành là thật hay là giả?"

"Lẽ nào các ngươi vẻn vẹn chỉ là bởi vì Thẩm Lãng bệ hạ có thể bảo vệ các ngươi, mà lựa chọn hiệu trung hắn sao? Lẽ nào các ngươi vẻn vẹn chỉ là bởi vì hắn có thể sáng tạo kỳ tích, mà hiệu trung hắn sao?"

"Nếu như có một ngày, Thẩm Lãng bệ hạ không thể sáng tạo kỳ tích, các ngươi lẽ nào liền không hiệu trung hắn sao?"

"Mọi người chúng ta đều phải cẩn thận muốn nghĩ rõ ràng, chúng ta hiệu trung đến tột cùng là gì? Là gì?"

"Là Thẩm Lãng bệ hạ người này sao? Không ... Không phải, là chúng ta tín ngưỡng của chính mình!"

"Khương Ly đế quốc hiện tại là ra sao, tất cả mọi người đều biết, ta đã tuyên dương qua vô số lần, dường như hắc ám địa ngục. Vô số nhân loại, dường như chó lợn, dường như nô lệ như vậy hoặc là. Hắc ám Khương Ly đại đế, đang đang điên cuồng nuốt chửng tinh cầu này sức mạnh, hắn muốn hy sinh mọi người, nuôi nhốt mấy trăm triệu nhân loại, vẻn vẹn chỉ là làm hắn tương lai một cái năng lượng khởi nguồn mà thôi."

"Chúng ta tại sao lại tụ tập tại Mạc Kinh, tại sao lại tụ tập tại Thẩm Lãng bệ hạ lá cờ bên dưới? Cũng là bởi vì chúng ta cùng hắn nắm giữ cộng đồng lý tưởng, kia chính là đánh bại Khương Ly đế quốc, cứu vớt vô số nhân loại, để bọn họ trải qua có tôn nghiêm sinh hoạt, dù cho chỉ có mấy năm, dù cho chỉ có mấy ngày, mà không phải như chó lợn như thế bị nô dịch."

"Thẩm Lãng bệ hạ đang đem hết toàn lực, hắn dùng hết hết thảy sức mạnh, hết thảy ý chí, đều muốn tại hủy diệt đếm ngược kết thúc trước chạy về, hắn không gì sánh được khát vọng cứu vớt Mạc Kinh. Nhưng mà ... Nếu như hắn không thể sáng tạo cái này kỳ tích, các ngươi liền muốn phản bội, các ngươi liền không trung thành sao? Vậy các ngươi trung thành, cũng quá giá rẻ."

"Ta liền hỏi một câu, Thẩm Lãng bệ hạ muốn cứu cứu các ngươi quyết tâm cùng ý chí là thật sự hay là giả?"

"Các ngươi còn có phải là độc lập linh hồn, có phải là rời đi bệ hạ, các ngươi liền không hội chiến đấu, các ngươi liền không thể chiến đấu. Cố gắng nghĩ rõ ràng, các ngươi là tại sao mà chiến? Là vì các ngươi niềm tin của chính mình mà chiến, vẫn là vì Thẩm Lãng bệ cái kế tiếp người mà chiến? Cái này Đại Càn đế quốc, lẽ nào là bệ cái kế tiếp người đế quốc sao?"

Tả Từ gào ra những câu nói này sau, mấy trăm ngàn Mạc Kinh người bình tĩnh lại, nguyên bản phẫn nộ mà vừa sợ hoàng khuôn mặt, lại một lần nữa nghiêm túc đi.

Tả Từ kế tục khàn khàn nói: "Đương nhiên, ta tơ không hề che giấu chút nào một cái quan niệm. Tại cứu vớt thế giới chuyện này thượng, ta như trước xem trọng Khương Ly, bởi vì hắn không có nhược điểm, hắn lãnh khốc tuyệt tình, hắn có thể không chút nào chớp mắt hy sinh mấy chục triệu, thậm chí mấy trăm triệu người tính mạng. Mà Thẩm Lãng bệ hạ thì không làm được, hắn liền mấy vạn, mấy trăm ngàn tính mạng đều không nỡ lòng bỏ thương tổn, hắn từng làm không biết bao nhiêu ngu xuẩn ngây thơ sự tình."

"Vì lẽ đó hiện tại, ta như trước không cho là Thẩm Lãng bệ hạ có thể chiến thắng Khương Ly. Vì lẽ đó vì cứu vớt Thiên Nhai Hải các, vì cứu vớt ta người thân cận nhất, ta bán đi linh hồn của chính mình, ta trở thành Khương Ly kẻ ngụy trang."

"Đứng sau lưng ta người, không quản các ngươi có phải là Thiên Nhai Hải các, các ngươi cũng có thể bỏ vũ khí xuống đầu hàng, đứng ở Khương Ly phía bên kia, bởi vì hắn đã đáp ứng ta, sẽ làm một ngàn người may mắn còn sống sót. Ta không điểm danh, cũng không định ra danh sách, chính mình mình lựa chọn. Muốn còn sống, chính mình chạy tới."

"Ta nhất định phải nói cho các ngươi, nếu như Thẩm Lãng bệ hạ không thể trình diễn kỳ tích mà nói, bằng cho chúng ta mượn 20 vạn người, là không thể thắng lợi. Khương Ly đại quân đế quốc có ba trăm ngàn người, nhưng mà mỗi một cái đều là thượng cổ khôi lỗi chiến sĩ, còn có ba ngàn thượng cổ tân nhân loại, bọn họ mạnh mẽ vượt xa tưởng tượng, dù cho Chúc Hồng Tuyết nguyên soái mạnh mẽ như vậy người, đều đánh không lại một cái bình thường thượng cổ tân nhân loại, bởi vì bọn họ có địa ngục tinh thể, tiên tiến nhất năng lượng thân thể."

"Vì lẽ đó nếu như không có kỳ tích phát sinh, chúng ta Mạc Kinh này 20 vạn người, tối nhiều trong vòng một phút, sẽ toàn quân diệt. Vì lẽ đó muốn còn sống người, các ngươi chủ động chạy tới, chạy đến Khương Ly đại quân hàng ngũ, vị này hắc ám đại đế tuy rằng lãnh khốc tuyệt tình, nhưng mà đã nói mà nói, vẫn là chắc chắn. Hắn nói để 1,000 người sống tiếp, liền nhất định sẽ làm cho các ngươi sống sót. Tuyệt đối không nên có bất kỳ đạo đức áp lực, áp lực trong lòng, vì sống tiếp, làm xảy ra chuyện gì đều là có thể thông cảm được."

Tả Từ nhìn Mạc Kinh này mấy trăm ngàn người.

Như trước không có một người ra khỏi hàng, không có một người muốn đầu hàng chạy hướng Khương Ly đế quốc trận doanh.

"Đương nhiên, chỉ ta Tả Từ bản thân, là nhất định sẽ chiến đấu đến cùng, dù cho trong nháy mắt tan xương nát thịt, ta cũng sẽ là Đại Càn đế quốc chiến đấu đến thời khắc cuối cùng. Các ngươi không có ai muốn đầu hàng sao? Không có ai phải sống sót sao?"

Mạc Kinh mấy trăm ngàn người, như trước không nhúc nhích.

Tả Từ nói: "Vậy ta bắt đầu đếm ngược, một khi đếm ngược kết thúc, nếu như có người lại nghĩ đầu hàng, lại nghĩ chạy đi Khương Ly đế quốc trận doanh, vậy thì không kịp, sẽ bị coi là phản bội."

"Mười, chín, tám ... Ba, hai, một!"

Đếm ngược kết thúc rồi!

Mạc Kinh trận doanh này 20 vạn người, như trước không nhúc nhích, không có một người đầu hàng, không có một người muốn sống tạm.

Tả Từ các chủ thở dài nói: "Các ngươi làm ra sự lựa chọn này, ta rất đau lòng, bởi vì ta Thiên Nhai Hải các khả năng liền muốn triệt để diệt vong. Ta coi là con gái Ninh Hàn, ta coi con trai của là Chúc Hồng Tuyết, cũng sẽ tan xương nát thịt. Nhưng mà ... Ta cũng vô cùng kiêu ngạo, bởi vì các ngươi tại thời khắc cuối cùng như trước dùng tính mạng của các ngươi, chứng minh các ngươi trung thành, tín ngưỡng của các ngươi!"

"Nếu không có ai muốn đầu hàng, không có ai muốn sống tạm, vậy thì chiến đấu đi!"

Tả Từ các chủ đột nhiên rút kiếm, hướng về phương bắc Khương Ly đại quân đế quốc cao giọng nói: "Xung, giết! Bảo vệ Mạc Kinh, bảo vệ Đại Càn đế quốc!"

Theo hắn ra lệnh một tiếng, mấy trăm ngàn Mạc Kinh người, như thủy triều hướng về Khương Ly đế quốc ba mươi vạn đại quân phóng đi.

Lại một lần nữa trình diễn thiêu thân lao đầu vào lửa, lại một lần nữa trình diễn tính chất tự sát công kích.

"Bảo vệ Mạc Kinh, bao vây Đại Càn đế quốc!" 20 vạn Mạc Kinh người vừa hô to, vừa điên cuồng xung phong.

Dù cho này 20 vạn người, còn chưa đủ Khương Ly đại quân đế quốc một lần xạ kích.

Khương Ly đại quân đế quốc thống soái Khương Tiên nhìn tình cảnh này, nhàn nhạt nói: "Thực sự là cảm động a, nhưng mà ... Không có chút ý nghĩa nào, giun dế dũng cảm, như trước là giun dế."

Sau đó, tay của hắn chậm rãi giơ lên.

Nhất thời, ba mươi vạn thượng cổ khôi lỗi quân đoàn, giơ lên vũ khí trong tay.

Hơn trăm cái to lớn pháo đài bay, hết thảy loại nhỏ Long Chi Lực, toàn bộ ngắm trúng Mạc Kinh 20 vạn người.

Chỉ cần một lần bắn một lượt, là có thể đem Mạc Kinh này mấy trăm ngàn người tiêu diệt đến sạch sành sanh, không còn một mống!

Thẩm Lãng cái này trò đùa như vậy Đại Càn đế quốc, cần phải kết thúc rồi!

"Công kích!"

Khương Tiên tay đột nhiên vung xuống.

Theo hắn ra lệnh một tiếng, Khương Ly đại quân hết thảy hỏa lực, toàn bộ khai hỏa.

Hủy thiên diệt địa năng lượng.

Con số thiên văn năng lượng vũ khí, nhiều vô số kể loại nhỏ Long Chi Lực.

Mấy ngàn loại kiểu mới vũ khí, bện thành lưới tử vong, hướng về Mạc Kinh xung phong 20 vạn người nghiêng mà đi.

Chỉ cần mấy giây.

Nhiều nhất mấy giây, là có thể đem đám này Mạc Kinh nhân loại giun dế, tiêu diệt đến sạch sành sanh.

Sau đó, hắn liền có thể đi trở về, kế tục Khương Ly bệ hạ sự nghiệp vĩ đại.

Mắt thấy, Mạc Kinh mấy trăm ngàn người, trong nháy mắt liền muốn toàn quân diệt.

Nhưng mà ...

Khương Ly đại quân đế quốc này hủy thiên diệt địa công kích, này đầy trời năng lượng ánh sáng, này địa ngục mật lưới như vậy vô số năng lượng pháo hỏa.

Trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Không có rơi xuống, chính là trực tiếp biến mất rồi.

Ngạc mộng thạch viên đạn, loại nhỏ Long Chi Hối, hắc ám năng lượng pháo, địa ngục tinh thể pháo, vân vân hết thảy công kích, trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Sau đó, một bóng người chậm rãi từ trên trời giáng xuống!

Người này, đương nhiên chính là Thẩm Lãng!

Đại Càn đế quốc hoàng đế Thẩm Lãng, hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ Thẩm Lãng.

Thế thân Kính Tử nhìn thấy Thẩm Lãng trong nháy mắt, lập tức mang theo mặt nạ, đem mình ẩn giấu đến trong đám người.

Bởi vì Thẩm Lãng vừa xuất hiện, hắn nhất định phải lập tức biến mất ở tất cả mọi người trong tầm mắt.

Thẩm Lãng sau khi rơi xuống đất, đơn độc một người, chậm rãi hướng về Khương Ly đại quân đế quốc đi đến.

Một người, đón ba mươi vạn đại quân đi đến.

"Tiến công, tiến công!"

Theo thống soái Khương Tiên mệnh lệnh, Khương Ly đế quốc vô số vũ khí, thậm chí bao gồm địa ngục tinh thể Long Chi Hối, đều điên cuồng hướng về Thẩm Lãng một người phát bắn tới.

Đầy trời mưa sao sa, mưa lớn như vậy phóng tới.

Nhưng mà, vừa bay đến không trung, chúng có lại một lần nữa biến thành tro bụi.

Sau đó, một cái thoáng hiện!

Thẩm Lãng xuất hiện ở Khương Ly đế quốc ba mươi vạn trước mặt đại quân, xuất hiện tại thống soái Khương Tiên trước mặt.

"Ngươi, chính là này ba mươi vạn đại quân thống soái, phi thường nhìn quen mắt a." Thẩm Lãng mỉm cười nói.

"Ta chính là Đại Khương đế quốc công tước, Khương Tiên."

Thẩm Lãng gật gật đầu nói: "Biết rồi, biết rồi."

Sau đó, ánh mắt của hắn nhìn phía này ba mươi vạn khôi lỗi vũ sĩ.

Đám người kia bản đã trở thành hóa thạch, kết quả lại một lần nữa phục sinh, dường như xác chết di động.

Thẩm Lãng hướng về Khương Tiên nói: "Khương Ly bệ hạ phi thường mạnh mẽ, hầu như nắm giữ hơn một nửa cái thế giới sức mạnh. Nhưng mà ... Nơi này là của ta sân nhà, nơi này khoảng cách bắc cực thực sự là quá xa quá xa, thậm chí địa ngục tham châm đều vẫn không có đâm vào nơi này lòng đất, thậm chí nơi này đều vẫn không có bị địa ngục tinh thể lan tràn, các ngươi liền không thể chờ đợi được nữa đến, mang theo ba mươi vạn đại quân liền muốn đến diệt ta Đại Càn đế quốc? Quá xem thường người, làm ta không tồn tại a?"

Thẩm Lãng tay, nhẹ nhàng đánh Khương Tiên khuôn mặt.

"Nếu đến, vậy cũng chớ đi rồi, vĩnh viễn ở lại đây đi!" Thẩm Lãng mỉm cười nói, sau đó con mắt của hắn thả ra vô cùng quỷ dị mạnh mẽ ánh sáng.

Thần chi nhìn chằm chằm.

Không chỉ hắn tại nhìn chằm chằm, hơn nữa còn khống chế Mạc Kinh to lớn Vọng Thiên đồ đằng tại nhìn chằm chằm.

Mặt người thân rắn Vọng Thiên đồ đằng hai con mắt, bắn ra không gì sánh được lượng thạc ánh sáng xạ tuyến.

Theo Thẩm Lãng ánh mắt đến mức.

Khương Ly đế quốc ba mươi vạn thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ, lại một lần nữa đã biến thành hóa thạch.

Ba ngàn tên thượng cổ tân nhân loại, cũng đã biến thành hóa thạch!

Sau đó, Thẩm Lãng nhẹ nhàng vỗ tay một cái.

Ba mươi vạn thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ hóa thạch, trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Khương Ly đế quốc nam chinh Mạc Kinh đại quân, triệt để toàn quân diệt.

.. ... .

Chú: Rốt cuộc viết xong, như trước 14,000 chữ đổi mới. Ân công môn tứ ta mấy tấm vé tháng đi, giúp ta tốt miên, bánh ngọt cảm kích phục sát đất.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 660: Gặp Lại Yêu Yêu Bảo Bối! Khương Ly Thân Chinh?

Chương 660: Gặp lại Yêu Yêu bảo bối! Khương Ly thân chinh?

Trận chiến này vẫn không có chân chính bắt đầu, cũng đã triệt để kết thúc.

Ở đây tất cả mọi người chỉ có một cái cảm giác: Trâu bò!

Sau đó chính là, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì a? Vì sao Khương Ly đế quốc mấy trăm ngàn đại quân trong nháy mắt liền toàn quân diệt a?

Mà Tả Từ các chủ nhìn Thẩm Lãng, đầy đủ một hồi lâu, nội tâm thật sự dời sông lấp biển đồng dạng.

Không nghĩ tới tình cảnh này lại xuất hiện.

Từng ở ba mươi năm trước vị này Thẩm Lãng bệ hạ chính là như vậy, không ngừng sáng tạo thần tích, mạnh mẽ từ một cái tiểu người ở rể đã biến thành phương đông thế giới chi chủ.

Mà này ba mươi năm hắn biến mất rồi, vì lẽ đó mấy trăm ngàn người dân tâm chỉ có thể dựa vào hắn truyền thuyết đến gắn bó.

Mà hiện tại, Thẩm Lãng bệ hạ vừa trở về, liền lại sáng tạo loại này thần tích, hắn đúng là xưa nay đều không có khiến người ta thất vọng qua a.

Ròng rã ngây người đến mấy chục giây sau, Tả Từ mang theo mấy trăm ngàn người chỉnh tề quỳ xuống, dập đầu nói: "Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Đón lấy, Tả Từ thấp giọng nói: "Bệ hạ, thần xấu hổ, Mạc Kinh mấy trăm ngàn người xấu hổ!"

Ý của hắn rất rõ ràng, lần này Mạc Kinh vận mệnh như trước là dựa vào Thẩm Lãng cứu vớt, bọn họ mấy trăm ngàn là có tinh thần hy sinh, nhưng mà trong trận chiến này hầu như không có bất kỳ tác dụng gì, hoàn toàn đòi hỏi Thẩm Lãng bệ hạ bảo vệ, có phải là trói buộc a?

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi tác dụng tại vì sau, các ngươi mỗi người đều rất quý giá."

Hắn đây không phải là đang thuyết khách khách sáo, loại này mang tính then chốt chiến đấu, hay là hắn cùng Khương Ly hai người chuyện, Mạc Kinh này mấy trăm ngàn người ở trong chiến tranh không gánh vác được quá lớn trọng trách.

Nhưng mà tương lai đại kiến thiết, nhưng là đòi hỏi thiên thiên vạn vạn người nỗ lực.

.. ... .

Mạc Kinh đại chiến kết thúc, thậm chí từ đầu tới đuôi đều không có một tiếng đồng hồ.

Chỉ chốc lát sau, toàn bộ Mạc Kinh lồng năng lượng cùng nhau mở ra, bảo vệ toàn bộ Mạc Kinh.

Lòng đất năng lượng là đã tiêu hao hết, nhưng mà tại Thẩm Lãng cấp cao long chi cảm ngộ hạ, trước không thể dùng năng lượng cũng có thể sử dụng. Tỷ như Khương Ly đế quốc ba mươi vạn khôi lỗi vũ sĩ liền ẩn chứa năng lượng mạnh mẽ, có thể chống đỡ toàn bộ Mạc Kinh năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu duy trì cực kỳ lâu.

Mấy trăm ngàn người lại một lần nữa trở lại Mạc Kinh bên trong. Không chỉ có như thế, Khương Ly đế quốc hơn trăm chiếc to lớn pháo đài bay, cũng toàn bộ bị thu được.

Thả lúc trước, này hoàn toàn là không thể, bởi vì phía trên này có địa ngục tinh thể, là hoàn toàn không bị khống chế, hoàn toàn dường như ác ma năng lượng như vậy tồn tại.

Nhưng mà hiện tại Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ sau, tất cả những thứ này đều thay đổi rồi!

Thẩm Lãng trên không trung, tiến hành trước nay chưa từng có đại tróc ra.

Khương Ly đế quốc hơn trăm chiếc to lớn pháo đài bay, hết thảy địa ngục tinh thể, sống sờ sờ bị tách ra ngoài.

Còn có ba mươi vạn thượng cổ khôi lỗi chiến sĩ trong cơ thể địa ngục tinh thể, ba ngàn thượng cổ tân nhân loại linh hồn địa ngục tinh thể, hết thảy đều bị tróc ra đi ra.

Đám này địa ngục tinh thể phun trào trên không trung, dường như mây đen đồng dạng, liều mạng mà giãy giụa.

Đám này địa ngục tinh thể, đến hiện tại đều thuộc về Khương Ly, có thể đem hắn cải tạo trở thành Thẩm Lãng sao?

Không thể! Bởi vì hết thảy địa ngục tinh thể, đều bị khắc họa lên Khương Ly linh hồn dấu ấn, vĩnh viễn không cách nào tiêu diệt.

Thẩm Lãng không ngừng đưa chúng nó áp súc, áp súc.

Nguyên bản là bao phủ mấy vạn mét bầu trời địa ngục tinh thể, trực tiếp bị ngưng tụ trở thành một hạt châu, lại là một viên địa ngục hồn châu.

Chỉ có điều này một viên địa ngục hồn châu năng lượng nhưng là không gì sánh được kinh người, so với trước địa ngục hồn châu không biết cường đại 10 vạn lần còn chưa hết.

Thẩm Lãng như trước đem viên này địa ngục hồn châu đặt ở vòng tay bên trong, tại mọi thời khắc bội đeo trên tay.

Đám này địa ngục hồn châu thật đáng sợ, chỉ có Thẩm Lãng tài năng trấn được, một khi mất đi kinh sợ, bọn họ sẽ trong nháy mắt thả ra ngoài, phá hủy nuốt chửng chúng có khả năng nhìn thấy tất cả.

Mà bị tróc ra địa ngục tinh thể sau to lớn pháo đài bay, còn có Long Chi Hối, cùng với bên trong hết thảy vũ khí, toàn bộ quy Thẩm Lãng hết thảy, quy Đại Càn đế quốc hết thảy!

… …

Thẩm Lãng trở lại Mạc Kinh trong cung thời điểm, Thẩm Mật công chúa còn tại dẫn người chế tạo kính râm.

Cứ việc đại chiến đã kết thúc, từ nay về sau cũng sẽ không bao giờ có Long Chi Hối tại Mạc Kinh lồng năng lượng ở ngoài nổ tung, vì lẽ đó đám này kính râm trên căn bản liền vô dụng, nhưng đây mới là Thẩm Mật công chúa kết quả mong muốn, tất cả bình an, bố dường như thường ngày, lần thứ hai sáng tạo thần tích!

Hơn nữa này bên ngoài nhưng là vạn dặm hoang mạc lớn, ánh mắt chói mắt cực kỳ. Không chỉ có như thế, tương lai muốn đánh hồi phương đông đế quốc thời điểm, đâu đâu cũng có trời đất ngập tràn băng tuyết, phản quang cũng chói mắt cực kỳ, đeo kính đen cũng dễ dàng bảo vệ con mắt.

"Đây là bố, này là của ta, đây là Yêu Yêu tỷ tỷ, đây là mẫu thân, đây là bà." Thẩm Mật công chúa đem kính râm chỉnh tề đặt tại trên bàn.

Thẩm Lãng cầm lấy đeo một thoáng, quả nhiên siêu đẹp giai khí đẹp đẽ, rất có hacker đế quốc phong thái.

Hơn nữa hắn này một bộ, còn có Thẩm Mật công chúa này một bộ, quả nhiên là phụ nữ khoản.

"Vậy ngươi kế tục sinh sản, tương lai mỗi người đều muốn phát một bộ." Thẩm Lãng nói: "Để chúng ta Đại Càn quân đế quốc trở thành tối khốc quân đội."

.. ... .

Thẩm Lãng một khi trở về, Kính Tử sẽ biến mất, tiến nhập trong phòng dưới đất, hoặc là yên lặng đọc sách, hoặc là chơi cờ.

Lúc này hắn đi vào thời điểm, Kính Tử như trước đang chơi cờ.

"Bệ hạ, chờ ngài lúc nào triệt để không cần ta, ta cuộc đời coi như là kết thúc." Kính Tử nói.

Thẩm Lãng nói: "Đến vào lúc ấy, ngươi muốn làm gì đây?"

Kính Tử nói: "Ta vốn là là muốn chơi cờ mà sống, nhưng mà phỏng chừng sẽ rất không có gì hay."

Nhất định sẽ không có gì hay, tài đánh cờ của hắn đều sắp vô địch thiên hạ.

"Ta có thể sẽ chuẩn bị tả một quyển sách." Kính Tử nói: "Không, là viết xong mấy quyển sách."

Thẩm Lãng nói: "Chuẩn bị viết cái gì đề tài?"

"Không biết." Kính Tử nói: "Cần phải như là Tây du ký loại này, tràn ngập ảo tưởng đề tài."

Thẩm Lãng nói: "Ta tới kiểm tra ngươi não vực."

"Được rồi." Kính Tử nói, sau đó thả xuống quân cờ, nhắm mắt lại, dỡ xuống hết thảy tinh thần phòng ngự.

Thẩm Lãng kiểm tra Kính Tử trong não vực mỗi một cái không gian.

Không có phát hiện bất kỳ bị địa ngục tinh thể, bị thượng cổ nhân loại tinh thần tập kích qua vết tích, không có bị đoạt xá, trăm phần trăm Kính Tử.

Hơn nữa, có sắp tới ba mươi năm ký ức Kuhaku.

Xác thực dường như hắn nói như vậy, bị Hỏa thần giáo mang sau khi đi, Kính Tử vẫn luôn tại hôn mê đóng băng bên trong.

Như thế liền kỳ quái, vì sao hắn sẽ xuất hiện tại vạn dặm hoang mạc lớn biên giới đây?

Hỏa thần giáo là có chuyện gì xảy ra sao?

.. ... .

"Bệ hạ, chúng ta đã phái đi ba làn sóng sứ giả, nhưng mà vẫn cho đến bây giờ, đều không có bất kỳ phản ứng nào." Tả Từ nói: "Nhưng mà đoạn thời gian đó, chúng ta tiếp thu đến Hỏa thần giáo tin tức phi thường tới tấp, lặp lại mấy trăm lần."

Thẩm Lãng phi thường quan tâm Hỏa thần giáo, không chỉ là bởi vì Shelley đại tế tư, hơn nữa còn có Yêu Yêu bảo bối.

Lúc đó Thẩm Lãng đã từng nghĩ tới, đến cùng cần phải để người nào thế lực mang đi Yêu Yêu?

Vừa bắt đầu hắn là chuẩn bị để Thất Lạc Yêu Mẫu mang đi Yêu Yêu, bởi vì Yêu Yêu tinh thần mẫu thân là Medusa Naru nữ vương, cùng Thất Lạc đế quốc đồng tộc. Nhưng mà sau đó hắn vẫn là từ bỏ cái ý niệm này, bởi vì Thất Lạc Yêu Mẫu không biết mình cần phải đi nơi nào.

Mấu chốt nhất chính là, Thất Lạc đế quốc bởi vì lịch sử tính nguyên nhân, bị Khương Ly đế quốc tấn công độ khả thi sẽ khá lớn, độ nguy hiểm càng cao hơn.

Cũng không thể đem Yêu Yêu đưa đến vạn dặm hoang mạc lớn di tích, bởi vì nơi này mục tiêu quá hiện ra. Trải qua nhiều lần cân nhắc sau, Thẩm Lãng đem Yêu Yêu giao cho Hỏa thần giáo mang đi.

Bởi vì Hỏa thần giáo có bí mật của chính mình điểm dừng chân, phi thường bí ẩn, hơn nữa Thẩm Lãng lúc đó đưa đi không chỉ là Yêu Yêu, còn có mấy ngàn hơn vạn cái Nộ Triều thành học sĩ, đồng thời mang đi hết thảy urani.

Vì lẽ đó này mấy chi thế lực, Hỏa thần giáo tuy rằng tương đối kém tiểu, nhưng mà Thẩm Lãng cũng ôm ấp khá lớn kỳ vọng.

Nhưng mà Kính Tử trên thân chuyện đã xảy ra, để người hơi có chút bất an, Hỏa thần giáo bên kia đến tột cùng xảy ra biến cố gì.

"Ta tự mình đi tọa độ kia." Thẩm Lãng nói: "Mạc Kinh lại một lần nữa giao cho các ngươi, đương nhiên tin tưởng Khương Ly đế quốc sẽ không lại phái binh tới tấn công Mạc Kinh."

.. ... .

Thẩm Lãng lại một lần nữa cưỡi Đại Siêu rời đi Mạc Kinh, vẫn hướng tây phi hành.

Ròng rã bay hơn một vạn dặm sau, rời đi vạn dặm hoang mạc lớn, lại một lần nữa tiến vào Tây Vực hải vực.

Lại tiếp tục hướng về tây, hướng về tây, ròng rã mười chín ngàn dặm.

Nơi này gọi là Hỏa thần giáo phát tới tọa độ, bọn họ để trung thành với Thẩm Lãng bất kỳ thế lực cùng bọn họ liên hệ.

Tại mười ngày nhiều trước, Mạc Kinh cũng đã phái sứ giả đi tới tọa độ này, Hỏa thần giáo phái người đến đây chỉ dẫn con đường.

Lần trước Thẩm Lãng đi tìm thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ liền rất khúc chiết, suýt chút nữa liền lên trời xuống đất, cuối cùng vẫn là nguyệt toàn thực xuất hiện vòng xoáy, để Thẩm Lãng tìm tới lối vào.

Mà lần này ... Thẩm Lãng xuất hiện tại tọa độ này không lâu, liền có một cái chỉ dẫn giả xuất hiện.

Đây là một đoàn bóng đen, trung gian lập lòe một đạo hào quang màu xanh lục.

Nó bay đến Thẩm Lãng trước mặt, sau đó lay động hai lần, ra hiệu Thẩm Lãng cùng lên đến.

Sau đó, nó liền tiếp tục hướng về phía tây phi hành.

Vẫn phi, vẫn phi, lại bay ra ngoài mấy ngàn dặm.

Sau đó, Thẩm Lãng nhìn thấy trước nay chưa từng có một màn, quả thực không dám tin tưởng.

Nơi này ... Xem như là thế giới phần cuối sao?

Bởi vì nơi này trên mặt biển, vô duyên vô cớ xuất hiện một cái to lớn vết nứt, vô số nước biển trút xuống, so bất kỳ cấp độ sử thi thác nước đều muốn đồ sộ.

Đây là tinh cầu vết nứt, đầy đủ vạn dặm trưởng.

Thật sự phảng phất thì có một nhánh đáng sợ hắc ám chi kiếm, đột nhiên chém vào tại trên tinh cầu, lưu lại một cái vết thương.

Thẩm Lãng biết nơi này là nơi nào, thượng cổ hắc ám nữ hoàng cố hương, thâm uyên kẽ nứt.

Nơi này đã từng từng tao ngộ kịch biến, vì lẽ đó nắm giữ phi thường đặc thù năng lượng trường, tạo nên hoàn toàn khác nhau sinh vật.

Loại sinh vật này, một nửa là thân thể máu thịt, bình thường là năng lượng thân thể.

Cái này thâm uyên kẽ nứt, cũng từng là thượng cổ đế quốc kẻ địch lớn nhất, nguy hiểm lớn nhất sở tại.

Tại phi thường tháng năm dài đằng đẵng bên trong, thượng cổ phương đông đế quốc chiến tranh đối tượng không phải Thất Lạc đế quốc, mà là cái này thâm uyên kẽ nứt.

Đương nhiên, sau bởi vì Khương Hiết nguyên nhân, song phương hòa giải, hắc ám nữ hoàng thậm chí trở thành Khương Hiết một cái nào đó lão sư.

Bắc cực kịch biến sau, Hỏa thần giáo muốn phải tìm che chở vị trí quả nhiên là nơi này a.

Thẩm Lãng không có hỏi qua, nhưng mà nội tâm cũng mơ hồ cảm thấy là đáp án này.

Vẫn cho đến bây giờ, người của thế giới này đều không ai có thể hoàn thành toàn cầu lữ hành, nguyên lai cách trở tinh cầu này đồ vật hai đầu không chỉ là vạn dặm hoang mạc lớn, còn có đây cái đáng sợ thâm uyên kẽ nứt.

Cái bóng đen này vẫn ở mặt trước dẫn đường.

Không ngừng thâm nhập, thâm nhập, thâm nhập!

Dù cho tại bất kỳ truyền hình tác phẩm, đều chưa từng nhìn thấy như thế chênh lệch to lớn thác nước, đã mấy vạn mét.

Bất quá, nói có nước biển như thế trút xuống hạ xuống, chẳng lẽ là sẽ không chảy khô sao?

Sẽ không! Bởi vì kẽ nứt bên dưới có một cái năng lượng mạnh mẽ trường, tuôn trào mà xuống nước biển sẽ không ngừng bốc hơi phát huy, một lần nữa trở lại ngoài khơi bên trên.

Càng là đến phía dưới, không chỉ nước biển phát huy, thậm chí ngay cả muối phân đều trực tiếp biến thành tro bụi.

Vẫn không ngừng đi xuống phi, đi xuống phi.

Thâm nhập ba vạn mét, năm vạn mét ...

Nơi này đã là triệt để hắc ám, không có bất kỳ nguồn sáng.

Hơn nữa đầy rẫy quỷ dị phức tạp trường lực.

Sau đó, Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn thấy quỷ dị vòng xoáy, không ngừng biến hóa tự do vòng xoáy.

Đây chính là bảo vệ thâm uyên kẽ nứt quan trọng nhất vũ khí.

Người ngoài căn bản không biết cần phải tiến vào người nào vòng xoáy, bởi vì chỉ có một cái vòng xoáy, mới có thể đi vào thâm uyên kẽ nứt nội bộ thế giới, một khi tiến sai rồi, sẽ trực tiếp tan xương nát thịt, biến thành tro bụi.

Mà trước mắt, có ít nhất mấy vạn cái đủ loại kiểu dáng vòng xoáy.

Cái bóng đen kia dẫn dắt Thẩm Lãng, đột nhiên chui vào đến một người trong đó trong nước xoáy.

Cái này vòng xoáy nhất là đáng sợ a, bên trong phun trào vô số quỷ dị ánh sáng, phảng phất địa ngục đồng dạng.

Đại Siêu dọa sợ, trực tiếp nhắm mắt lại đi xuống xung.

Ai, kinh hãi hàng! Ngươi chủ nhân hiện tại đều mạnh mẽ đến nước này, nơi nào sẽ sợ hãi bất kỳ vòng xoáy a?

Ở cái này vòng xoáy khổng lồ ròng rã phi hành hai giờ!

Bỗng nhiên trong đó, đột nhiên lao ra vòng xoáy.

Trước mắt thế giới đột nhiên biến đổi, nơi này là một cái to lớn địa hạ thành bang.

Thẩm Lãng con mắt đột nhiên sáng choang, bởi vì thực sự là quá đẹp.

Thành phố này cứ việc là dưới đất, hơn nữa liền tại thâm uyên bên trong, thế nhưng là lập lòe lượng thạc ánh sáng.

Bởi vì toàn bộ thâm uyên trên vách động, đủ loại kiểu dáng tinh thể đều đang giải phóng ra ánh sáng, hơn nữa còn đang dần dần biến hóa.

Vì lẽ đó cái này địa hạ thành bang có đêm đen, cũng có ban ngày.

Hỏa thần giáo lúc đó vẻn vẹn chỉ mang đi khoảng một vạn người đi, hiện ở đây không thể chỉ mấy vạn người a, đầy đủ mấy trăm ngàn người.

Lít nha lít nhít đâu đâu cũng có nhà, đâu đâu cũng có người.

Hơn nữa vực sâu khổng lồ bên trong không gian, trôi nổi đủ loại kiểu dáng phi hành thú, đủ loại kiểu dáng phi hành vật.

Thẩm Lãng vừa ở một cái to lớn trên bình đài hạ xuống, liền có một cái bạch nhân, mang theo mấy trăm tên vũ sĩ tiến lên, khom mình hành lễ nói: "Các hạ là Mạc Kinh phái tới làn sóng thứ tư sứ giả chứ? Hoan nghênh quang lâm Đại Càn đế quốc thâm uyên hành tỉnh!"

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Nơi này cũng biến thành Đại Càn đế quốc cương vực?

Cứ việc nơi này là thâm uyên kẽ nứt, nhưng mà luận diện tích mà nói, vượt xa Mạc Kinh a, xưng là thâm uyên hành tỉnh mà nói, nửa điểm đều không quá đáng.

Mà nhưng vào lúc này, một đội không trung kỵ sĩ trước mặt bay tới, hạ xuống tại bình trên đài, cầm đầu cô gái kia ăn mặc hoa lệ đỏ tươi áo giáp.

"Bái kiến bái kiến nữ công tước các hạ." Cầm đầu cái kia bạch nhân vũ sĩ khom người bái hạ.

Nữ công tước? Là ai vậy? Lẽ nào là Dibos?

Cái kia nữ công tước xốc lên mặt nạ, lộ ra diễm tuyệt nhân gian khuôn mặt, là lâu như vậy vi quen thuộc.

Dĩ nhiên là ... Cơ Tuyền công chúa? Nàng tại sao lại ở chỗ này a?

Bắc cực kịch biến trước, Thẩm Lãng để Cơ Tuyền công chúa mang theo hơn vạn người rời đi, xem như là bày xuống một người trong đó mồi lửa.

Lúc đó Cơ Tuyền công chúa cưỡi hạm đội rời đi phương đông thế giới thời điểm đúng là một mảnh mờ mịt, không biết nên đi nơi nào.

Bởi vì bọn họ thật không có địa phương có thể, đi đâu tìm một cái sẽ không bị phát hiện địa phương a.

Không nghĩ tới, Cơ Tuyền công chúa dĩ nhiên cũng đến nơi này.

"Hoan nghênh quý sứ, chúng ta đang định tổ chức sứ đoàn, chính thức đi tới Mạc Kinh." Cơ Tuyền công chúa nói.

Khi nàng ánh mắt hướng về Thẩm Lãng trông lại thời điểm, nhất thời hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, phảng phất không thể tin được con mắt của chính mình.

Thẩm ... Thẩm Lãng bệ hạ? Thật hay giả?

Nhận được Hỏa thần giáo tín hiệu sau, Mạc Kinh tuy rằng quyết định phái sứ giả đi tới, nhưng mà cũng không có nói Thẩm Lãng việc.

Bởi vì theo Thiên Nhai Hải các, Hỏa thần giáo lập trường còn không rõ ràng, hắn là phương tây thế giới thế lực, chưa chắc sẽ hiệu trung Thẩm Lãng.

"Thẩm Lãng ... Bệ hạ?" Cơ Tuyền công chúa run rẩy nói.

Thẩm Lãng nói: "Làm sao? Sợ sệt ta là giả, ta là thế thân?"

Cơ Tuyền công chúa nhìn Thẩm Lãng một lúc lâu, nói: "Ta ... Ta cảm thấy ngươi là thật sự, nhưng mà chuyện này ta nói không tính."

Mà lúc này bên cạnh vũ sĩ nghe được Cơ Tuyền công chúa sau, nhất thời hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, không khỏi hướng Thẩm Lãng nhìn tới.

Cơ Tuyền công chúa cũng thật là tuyệt vời, Thẩm Lãng chỉ lộ ra một đôi mắt nàng đều có thể nhận ra.

Hắn xốc lên diện giáp, lộ ra mặt khổng. Xung quanh mấy trăm người ánh mắt, toàn bộ rơi vào Thẩm Lãng trên mặt.

Này ... Đây chính là Thẩm Lãng bệ hạ? Thật sự hay là giả?

Thế thân, hay hoặc là là Khương Ly âm mưu?

Ở đây tất cả mọi người đều có thể rõ ràng nhận ra Thẩm Lãng, bởi vì Thẩm Lãng nhìn thấy mỗi người huy chương thượng đều khắc rõ Thẩm Lãng khuôn mặt, hơn nữa toàn bộ thâm uyên kẽ nứt mỗi một góc, cũng đều có Thẩm Lãng pho tượng.

Mạc Kinh bên kia, không ngừng thần hóa Thẩm Lãng, mà nơi này cũng không ngoại lệ.

Thẩm Lãng nói: "Ta có phải là Thẩm Lãng, ngươi nói không tính, vậy ai định đoạt?"

Cơ Tuyền công chúa nói: "Nữ Thân vương điện hạ."

Thẩm Lãng kinh ngạc, nữ thân vương? Ai vậy?

"Mời ngài theo ta đến, chúng ta đi gặp nữ thân vương." Cơ Tuyền công chúa nói.

Sau đó, nàng mang theo Thẩm Lãng kế tục hướng về thâm uyên nơi sâu xa phi hành.

Dọc theo con đường này, Thẩm Lãng nhìn thấy một chiếc lại một chiếc pháo đài bay, toàn bộ là ngạc mộng thạch động lực. Mà nhất để Thẩm Lãng kinh hỉ chính là, Thẩm Lãng nhìn thấy khác loại Long Chi Hối.

Cứ việc như trước là Long Chi Hối hình dạng, nhưng mà ấn ký phía trên là bức xạ tiêu chí.

Này ... Này chứng minh cái gì? Chẳng lẽ tại Đường Ân đại học sĩ dẫn dắt đi, Hủy Diệt Nhật kế hoạch đã thành công?

Đạn hạt nhân đã chính thức chế tạo ra?

Lúc đó Hỏa thần giáo tây rút thời điểm, Thẩm Lãng để bọn họ mang đi mấy ngàn hơn vạn tên học sĩ, mang đi hết thảy tư liệu, hết thảy urani.

Bây giờ ba thời gian mười năm đi qua, đám này đại học sĩ dĩ nhiên thành công?

.. … .

Cơ Tuyền công chúa mang theo Thẩm Lãng vẫn phi, vẫn phi!

Trực tiếp bay đến thâm uyên phần cuối phần cuối, nơi này có một tòa màu đen kim tự tháp, Thẩm Lãng gặp đủ loại kim tự tháp, nhưng từ trước tới nay chưa từng gặp qua màu đen.

"Công tước các hạ."

Mấy chục tên mạnh mẽ vũ sĩ tiến lên chặn lại, nói: "Nữ vương bệ hạ hôm nay đã mệt mỏi, ngài có chuyện gì, có hay không có thể đến khi ngày mai trở lại? Tầm thường sự vụ, giao cho nữ tướng liền có thể."

Nữ tướng? Là ai vậy?

"Tướng quân, ta có hết sức khẩn cấp việc, nhất định phải nhìn thấy nữ vương bệ hạ." Cơ Tuyền công chúa nói: "Bên cạnh ta vị này, rất có thể chính là hoàng đế bệ hạ."

Này vừa nói, cửa mấy chục tên vũ sĩ run lên bần bật, không dám tin tưởng hướng về Thẩm Lãng trông lại, hầu như không thể thở nổi.

Bọn họ bản năng muốn quỳ xuống, nhưng cũng thật sự sợ sệt là âm mưu của kẻ địch a, bởi vì Khương Ly đế quốc thượng cổ tân nhân loại, có thể đóng vai thành bất luận người nào dáng dấp.

Này mấy chục tên vũ sĩ, còn có cầm đầu tướng quân, lập tức đem eo cúi xuống đến, sau đó hỏi: "Cơ Tuyền công tước, ngài … Ngài xác định sao? Nếu như đây là âm mưu của kẻ địch hậu quả khó mà lường được, nữ vương bệ hạ là tuyệt đối không thể để cho kẻ địch tiếp cận, đã từng xảy ra một lần tập kích sự kiện."

Này vừa nói, Thẩm Lãng không khỏi run lên trong lòng.

Lời này có ý gì? Chẳng lẽ có người giả mạo qua hắn đi tới lòng đất kẽ nứt, tập kích nữ vương sao?

Cơ Tuyền công chúa nói: "Nữ vương có lệnh, bất kỳ cùng Thẩm Lãng bệ hạ lớn lên như thế người, chỉ phải trải qua ta cùng nữ tướng một cửa, chỉ muốn chiếm được chúng ta xác thực định, cũng có thể đi thấy nữ vương, đồng thời giao cho nàng định đoạt."

Người tướng quân kia nói: "Công tước các hạ, ngài thật xác định sao? Chúng ta thật sự lại cũng không chấp nhận được nữ vương bất kỳ sơ thất nào."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Tướng quân các hạ, hắc ám Khương đại đế thượng cổ tân nhân loại xác thực có thể biến thành bất luận người nào dáng dấp, nhưng mà xin ngươi tin tưởng trực giác của ta, ta là nữ nhân, hơn nữa là cùng Thẩm Lãng bệ hạ yêu hận dây dưa nữ nhân, ta nhắm mắt lại cũng có thể cảm giác được hơi thở của hắn. Ta nguyện ý lấy tính mạng đảm bảo!"

Người tướng quân kia nói: "Tốt lắm."

Đón lấy, hắn hướng về Thẩm Lãng khom người nói: "Các hạ xin thứ tội, một khi nữ vương xác định thân phận của ngài sau, vi thần nguyện ý tiếp thu bất kỳ trừng phạt."

"Mở cửa!"

Vị tướng quân này tiến lên, vặn vẹo mấy cái cơ quan. Tiếp theo kim tự tháp bên trong người, cũng nữu mở mười mấy đạo cơ quan.

"Ầm ầm ầm long ..." Cái này hắc ám kim tự tháp cửa lớn, rốt cuộc mở ra.

"Bệ hạ, mời đi theo ta." Cơ Tuyền công chúa nói.

Thẩm Lãng theo Cơ Tuyền phía sau, hướng về kim tự tháp trong đại điện đi đến.

Toàn bộ hắc ám kim tự tháp bên trong, chỉ có một cái đại điện, còn lại không có thứ gì.

Hơn nữa, hắc ám đến đưa tay không thấy được năm ngón.

Nhưng mà Thẩm Lãng như trước có thể nhận biết được, toàn bộ đại điện cũng là rỗng tuếch, trung tâm nơi có một cái ghế, mặt trên ngồi một người, lúc này đang đang ngủ say.

Này ... Đây là nàng Yêu Yêu sao?

Nàng bây giờ, lại đòi hỏi mỗi ngày đều đang ngủ say sao?

Thẩm Lãng chậm rãi đi đến.

Cái này kim tự tháp rất lớn, đại điện diện tích ròng rã có mấy vạn mét vuông, nhưng cũng chỉ có một cái ghế.

Khoảng cách nàng còn có không tới 100 mét thời điểm, nữ vương liền tỉnh lại.

Nàng khẽ run lên, nói: "Ta ... Ta là đang nằm mơ sao? Bố, là ngươi tới sao? Ta là đang nằm mơ sao?"

Quả nhiên là Yêu Yêu âm thanh.

Nàng chính là Đại Càn đế quốc thâm uyên hành tỉnh cao nhất người thống trị, bởi vì là Thẩm Lãng con gái, vì lẽ đó được gọi là nữ vương.

Tiếp theo, toàn bộ trong đại điện sáng lên ánh sáng.

Chỉ thấy được một cái mảnh mai nhỏ gầy nữ hài ngồi chính giữa to lớn màu đen trên ghế.

Tinh xảo tuyệt luân, trắng ngần.

Không sai, nàng chính là Yêu Yêu. Nhưng mà đã ba thời gian mười năm đi qua, nàng ... Nàng lại vẫn như thế chi tiểu?

Lúc đó nàng mười một tuổi thời điểm, liền dường như cái khác nữ hài sáu, bảy tuổi.

Mà bây giờ, nàng nhìn qua như trước như là mười lăm, mười sáu tuổi.

Hơn nữa từng ở Tây Luân đế quốc Nữ Vương thành phát tác chứng bệnh, phảng phất lại một lần nữa phát tác.

Tinh thần của nàng lực quá mạnh mẽ, vì lẽ đó thân thể hoàn toàn không chống đỡ nổi, mỗi ngày tuyệt phần lớn thời gian đều muốn đang ngủ, tỉnh táo thời gian không thể vượt qua một cái hai khắc chung.

Không chỉ có như thế, nàng lại không thể thấy bất kỳ ánh mặt trời, thậm chí bất kỳ cường quang, hơn nữa muốn tại tuyệt đối không khuẩn vô trần bên trong ảo cảnh.

Vì lẽ đó, toàn bộ thâm uyên hành tỉnh là Yêu Yêu xây dựng một tòa kim tự tháp bảo vệ nàng.

"Bố ... Bố ..."

Nhìn qua vẻn vẹn mười lăm, mười sáu tuổi Yêu Yêu, không gì sánh được hoan hô nhảy nhót, nàng dùng hết hết thảy sức mạnh, muốn từ trên ghế tránh ra, nhằm phía Thẩm Lãng hoài bão.

Nhưng mà, nàng lúc này quá hư nhược rồi, liền đứng đều không đứng lên nổi.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian xông lên, đem con gái mảnh mai thân thể ôm lấy đến.

Này ... Đây là hắn tối đau lòng nhất nữ nhi bảo bối.

Thẩm Mật công chúa bởi vì quanh năm đóng băng giấc ngủ, vì lẽ đó cũng như trước có vẻ vô cùng trẻ tuổi, nhưng ít nhất đã là một cái thành niên đại cô nương.

Mà trước mắt Yêu Yêu bảo bối, vẫn là nhỏ như vậy, quả thực dường như búp bê sứ đồng dạng, phảng phất nhẹ nhàng đụng vào liền muốn nát, thật là khiến người ta không gì sánh được đau lòng.

"Bố ..."

"Bố ..."

Yêu Yêu nỉ non, từ nhỏ đến lớn nàng hầu như là không nói lời nào, hoàn toàn dùng ánh mắt để diễn tả.

Mà hiện tại nàng duy nhất gọi, chính là bố.

Theo Yêu Yêu nữ vương phản ứng, tất cả mọi người hoàn toàn xác định thân phận của Thẩm Lãng.

Trên thế giới này, bất luận người nào cũng có thể sẽ nhận sai, chỉ có Yêu Yêu nữ vương sẽ không nhận sai.

Bất kỳ thế thân, bất kỳ giả mạo giả, đều đừng hòng chạy trốn tinh thần của nàng khứu giác.

"Yêu Yêu bảo bối, xin lỗi, bố tới chậm rồi!" Thẩm Lãng run rẩy nói.

Lúc này, kim tự tháp cửa lớn chậm rãi đóng lên.

Mà bên ngoài nữ tướng quân, hết thảy vũ sĩ, bao quát Cơ Tuyền công chúa, toàn bộ chỉnh tề quỳ trên mặt đất.

Hoàng đế bệ hạ tới.

Chân chính hoàng đế bệ hạ tới.

"Nhanh, nhanh đi nói cho nữ tướng, nhanh đi nói cho ngũ hoàng tử điện hạ, nhanh chóng triệu tập thâm uyên hành tỉnh tất cả mọi người, trước tới đón tiếp hoàng đế bệ hạ."

Hoàng đế bệ hạ tới.

Vô địch thiên hạ hoàng đế bệ hạ, rốt cuộc đến.

Chúng ta thâm uyên hành tỉnh tất cả mọi người, có thể lại thấy ánh mặt trời. Chúng ta có phải là có thể trở về mặt đất đây? Có phải là có thể trở về chúng ta phương đông đế quốc?

… … …

Mà nhưng vào lúc này!

Khoảng cách thâm uyên kẽ nứt một vạn dặm phương bắc!

Con số thiên văn không trung quân đoàn, nhiều vô số kể siêu cấp pháo đài bay, che kín bầu trời, mênh mông cuồn cuộn xuôi nam.

Khương Ly đại quân đế quốc thảo phạt thâm uyên kẽ nứt.

Yêu Yêu nữ vương thống trị thâm uyên hành tỉnh, đã vượt qua Mạc Kinh, trở thành Khương Ly đế quốc số một uy hiếp.

Bởi vì, hạch tách ra đã thành công rồi!

Đây là đối Khương Ly đế quốc địa ngục tinh thể, uy hiếp lớn nhất.

Vì lẽ đó, gừng đế quốc điều động quân lực, vượt xa tấn công Mạc Kinh ba mươi vạn thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ.

"Gào a ..."

Sau đó, giữa bầu trời đột nhiên một trận gào thét.

Toàn bộ thiên địa tối sầm lại!

Trên mặt biển ánh mặt trời, toàn bộ bị che đậy.

Cự long!

Cự long đột kích!

Khương Ly đế quốc, rốt cuộc phái chung cực đại sát khí cự long, đến đây phá hủy thâm uyên hành tỉnh.

Mà này điều cự long trên lưng, cưỡi một bóng người!

Dĩ nhiên là ... Khương Ly dáng dấp?

Vì tiêu diệt thâm uyên hành tỉnh, vì triệt để tiêu diệt hạch tách ra sức mạnh, Khương Ly dĩ nhiên ngự giá thân chinh sao?

Này, cái này không thể nào đi! Hắn không phải là không thể rời đi bắc cực một bước sao?

... .

Chú: Canh thứ nhất đưa lên, bái cầu các anh em vé tháng, bảo vệ hiện tại 13 tên là được, vạn vạn xin nhờ đại gia rồi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 661: Khương Ly Cố Nhân! Bom Khinh Khí!

Chương 661: Khương Ly cố nhân! Bom khinh khí!

Thẩm Lãng vốn là cũng muốn hỏi vì sao Kính Tử sẽ rời đi Hỏa thần giáo trụ sở bí mật, mà xuất hiện tại vạn dặm hoang mạc lớn biên giới.

Nhưng mà Yêu Yêu đã biểu hiện phi thường mệt mỏi, bởi vì hiện tại nàng mỗi ngày chỉ có thể thức tỉnh một phút tả hữu, mà hôm nay thời gian đã dùng hết, thêm vào nhìn thấy Thẩm Lãng quá mức hưng phấn cùng kích động, làm cho nàng thể lực bị to lớn tiêu hao.

Thẩm Lãng đương nhiên có thể để hóa giải điểm này, nhưng muốn giải quyết triệt để cái vấn đề này, chỉ có thể có một loại biện pháp, để Yêu Yêu huyết mạch tiến hành niết bàn, làm cho nàng nắm giữ một cái giống như Medusa vương tộc mạnh mẽ thân thể.

Bàn tay nhẹ nhàng phất qua Yêu Yêu đỉnh đầu.

"Ngủ đi, ngủ đi." Thẩm Lãng ôn nhu nói.

Nhất thời, Yêu Yêu loại kia tiêu hao sinh cơ thống khổ biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, cả người ngọt ngào ngủ thiếp đi.

Thẩm Lãng đem một bộ ma kính đặt ở bên cạnh nàng, đây là

Thẩm Mật là Yêu Yêu tỷ tỷ làm. Yêu Yêu ngủ thời điểm, thật sự như là một cái tuyệt mỹ pho tượng, thượng thiên kiệt tác.

Thẩm Lãng bảo vệ nàng một phút, sau đó đi ra cái này màu đen kim tự tháp, đi ra phía ngoài.

Nhất thời, bên ngoài lít nha lít nhít quỳ đầy một chỗ.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đại Càn đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Cầm đầu chính là ba người, Hỏa thần giáo đại tế sư Shelley, đại học sĩ Đường Ân, còn có Cơ Tuyền công chúa.

Thẩm Lãng không khỏi có chút kinh ngạc, bởi vì có một ít cần phải người ở chỗ này cũng không thấy, đặc biệt là một người, Hỏa thần giáo chủ.

Nhưng mà này cũng không trở ngại trước mắt đám người kia kích động vạn phần, mười mấy vạn người cùng kêu lên hô to, đinh tai nhức óc.

Hoàng đế vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế.

Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!

...

"Phụ ... Phụ hoàng ..." Một cái hỗn huyết thanh niên quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt, hắn chính là Shelley đại tế sư nhi tử.

Lúc đó Thẩm Lãng đáp ứng cho Shelley đại tế sư một đứa bé, có thể lần nữa bội ước, kéo dài đến mấy năm, mãi cho đến bắc cực kịch biến trước, rốt cuộc thực hiện hứa hẹn.

Mà hiện ở cái này anh tuấn hỗn huyết hoàng tử, liền tại Thẩm Lãng trước mắt. Lớn lên thật cao a, nhưng mà cũng rất gầy, còn có vẻ phi thường ngượng ngùng, cũng không có biểu hiện ra vũ công phi thường mạnh mẽ kiểu dáng, hơn nữa còn phi thường hướng nội.

Nhưng mà Thẩm Lãng lần đầu tiên nhìn thấy liền phi thường yêu thích hắn, bởi vì đứa nhỏ này ánh mắt tràn ngập trí tuệ cùng cố chấp, tuy rằng phi thường hướng nội ngượng ngùng, nhưng mà trong ánh mắt tràn ngập tò mò.

"Hắn gọi Gregory, hiện tại là Đường Ân đại học sĩ học sinh." Shelley đại tế sư nói.

"Thiên tài, không gì sánh được thiên tài." Đường Ân đại học sĩ nói: "Yêu Yêu nữ vương cũng là thiên tài, lúc nào cũng có thể tại thời khắc mấu chốt, tìm được phương hướng chính xác, nắm giữ kinh người trực giác. Mà Gregory, mà hoàn toàn chăm chú tại khoa học cùng năng lượng, một cái so với ta càng thêm thiên tài thiên tài."

Cái này khích lệ liền phi thường ghê gớm, Đường Ân đại học sĩ là Thẩm Lãng gặp thiên tài nhất nhà khoa học, chí ít tại rất nhiều trình độ thượng, hắn đều vượt qua Thẩm Lãng, đã từng Đại Càn đế quốc hết thảy vũ khí bí mật, trên căn bản đều xuất thân từ hắn một người tay.

Thậm chí Long Chi Hối thiết bị đánh chặn, Đường Ân đại học sĩ càng là vứt bỏ thượng cổ văn minh tương quan giả thiết, hoàn toàn sáng tạo độc đáo hệ thống, kiến tạo ra tối tinh chuẩn chặn lại hệ thống. Mà hắn dĩ nhiên nói Gregory càng thêm thiên tài, có thể thấy được tiểu tử này thông minh đến trình độ nào.

"Bệ hạ, cứ việc ngài đã đưa ra urani tinh luyện lý luận chỉ đạo, nhưng mà ngài cũng biết, điều này cần tại cự long dưới sự giúp đỡ hoàn thành, nếu như vẻn vẹn dựa vào long huyết tủy mà nói, này sẽ là một cái phi thường không có lời giao dịch." Đường Ân đại học sĩ nói.

Chỉ có Thẩm Lãng nghe hiểu được điểm này, long huyết tủy vốn là một loại phi thường đỉnh cấp năng lượng, bản thân uy lực thì tương đương với vũ khí nguyên tử. Nhưng nếu như muốn dùng lượng lớn long huyết tủy tài năng tinh luyện một điểm urani mà nói, vậy thì hoàn toàn cái được không đủ bù đắp cái mất.

Đường Ân đại học sĩ nói: "Là Gregory dùng bệ hạ lý luận, dùng chút ít long huyết tủy, thêm vào lượng lớn thâm uyên kẽ nứt lập trường, chế tạo hoàn toàn mới ngạc mộng thạch ly tâm cơ, cuối cùng hoàn thành urani tinh luyện, vì lẽ đó Hủy Diệt Nhật kế hoạch thành công, Gregory hoàng tử công lao chí ít chiếm ba phần mười."

Thẩm Lãng nghe xong kinh hãi, này thật đúng là ghê gớm.

Bắc cực kịch biến sau, Thẩm Lãng mất đi rồng, cũng mất đi máu rồng khởi nguồn. Vì lẽ đó tinh luyện urani trở nên phi thường gian nan, Hủy Diệt Nhật kế hoạch càng là bước đi liên tục khó khăn. Không nghĩ tới con trai của hắn vẻn vẹn không tới ba mươi tuổi, liền giải quyết cái vấn đề khó khăn này, lợi dụng thâm uyên kẽ nứt năng lượng, long huyết tủy vẻn vẹn chỉ là là một cái lời dẫn, hoàn thành ly tâm trang bị.

Bất quá, nếu như không có nhớ lầm mà nói, Gregory hẳn là Hỏa thần giáo chủ tên chứ?

Shelley đại tế sư nói: "Tiểu Tuyết, ngươi đi phòng thí nghiệm đi."

Tiểu Tuyết? Này ... Đây là Gregory nhũ danh sao? Hoàn toàn là một cô gái tên a.

"Hừm, bố gặp lại." Gregory cúi đầu đi ra ngoài, bước chân nhanh chóng, phảng phất cùng Thẩm Lãng gặp mặt đòi hỏi tiêu hao hắn rất nhiều tinh lực như thế.

"Hắn lúc nhỏ lớn lên càng xinh đẹp hơn, hoàn toàn như là một cô bé." Shelley đại tế sư nói: "Hơn nữa ta vốn cũng muốn muốn sinh một cái nữ hài, tên đều nghĩ kỹ, trực tiếp gọi Thẩm tuyết. Vì lẽ đó hắn sinh ra sau, cái này nhũ danh liền vẫn kèm theo hắn."

Thẩm Lãng không khỏi dâng lên một trận đồng tình, mỗi một cái bị coi như nữ hài nuôi nam hài, đều có bi thương chuyện cũ.

"Đương nhiên, ngài yên tâm, hắn tất cả bình thường, yêu thích cũng là cô gái." Shelley đại tế sư nói: "Đương nhiên, ta cũng xác thực lo lắng hắn sẽ cô độc cuối đời, bởi vì hắn yêu phòng thí nghiệm, vượt xa cô gái."

Thẩm Lãng nói: "Tên của hắn gọi Gregory, là giáo chủ đại nhân tên, vì sao không gặp Hỏa thần giáo chủ? Thậm chí rất bao lớn tế sư cũng không thấy? Còn có Cơ Tuyền công chúa, ngươi là làm sao đi tới nơi này?"

"Nói rất dài dòng." Cơ Tuyền công chúa nói: "Ta mang theo hơn vạn người, vẫn hướng về đông, vẫn hướng về đông, tại trên mặt biển trôi nổi, trôi nổi. Ngài nói không thể ở lại Tây Luân đế quốc, nhất định phải tìm tới một cái không có ai biết địa phương, vì lẽ đó ta liền vẫn hướng về đông, hướng về đông, kết quả hạm đội của ta phiêu đến thế giới phần cuối."

Tận cùng thế giới, chính là cái kia khe lớn, cũng chính là thâm uyên kẽ nứt.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Lúc đó, mọi người chúng ta đều tuyệt vọng tan vỡ, nhìn thấy tận cùng thế giới, xem đến đây sâu không thấy đáy thâm uyên thác nước, chỉ có một ý nghĩ, nhảy xuống, kết liễu tất cả những thứ này, bởi vì chúng ta ở trên biển đã phiêu gần một năm. Thật sự thà chết, cũng không muốn đón thêm thụ này đáng sợ không có quy tụ trên biển lang thang. Liền chúng ta liền nhảy xuống!"

Này thâm uyên kẽ nứt phía dưới, nhưng là có vô số vòng xoáy, một khi nhảy xuống chính là biến thành tro bụi.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Đương nhiên hiện tại thâm uyên kẽ nứt lối vào có vô số vòng xoáy, chỉ có một cái vòng xoáy là chân chính lối vào. Năm đó thâm uyên kẽ nứt là một cái phi thường đặc biệt địa phương, nhảy xuống sau, sẽ không ngã chết, mà là sẽ trôi nổi tại kẽ nứt bên trong, rõ ràng không có thứ gì, nhưng phảng phất có một nguồn sức mạnh nâng."

Đây chính là thâm uyên kẽ nứt đặc thù trường lực.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Chúng ta lúc đó liền toàn bộ hôn mê đi, chờ tỉnh lại thời điểm, cũng đã tại thâm uyên kẽ nứt bên trong, nhìn thấy Nộ Triều thành vô số đại học sĩ, cũng nhìn thấy Hỏa thần giáo hơn vạn người, còn nhìn thấy Yêu Yêu tiểu công chúa."

Shelley đại tế sư nói: "Là chúng ta Hỏa thần giáo cứu vớt Cơ Tuyền công chúa cùng người hầu, đồng thời thu nhận các nàng."

Thẩm Lãng nói: "Ta còn đem thế thân Kính Tử ủy thác cho Hỏa thần giáo, nhưng mà trước đây không lâu, hắn xuất hiện tại vạn dặm hoang mạc lớn biên giới, bị Tả Từ nhặt được."

Shelley đại tế sư trầm mặc một lúc lâu nói: "Bệ hạ, đây chính là tiếp xuống ta muốn hướng về ngài trọng điểm báo cáo sự tình."

Thẩm Lãng nói: "Này thâm uyên kẽ nứt, đã xảy ra nội chiến đúng không?"

Shelley đại tế sư thống khổ gật gật đầu.

"Chúng ta Hỏa thần giáo có lẽ là liền bắt đầu thăm dò toàn bộ thế giới, biết rồi tận cùng thế giới tồn tại, cũng biết thâm uyên kẽ nứt." Shelley đại tế sư nói: "Vì lẽ đó bệ hạ để chúng ta Hỏa thần giáo toàn bộ rút đi, đi tìm một cái không ai biết đến địa phương, chúng ta lập tức liền có mục tiêu, chính là thâm uyên kẽ nứt. Nhưng mà chúng ta đối với nó thăm dò đã rất lâu, căn bản không tìm được bất kỳ lối vào, một khi ngã xuống, rơi vào năm vạn mét nơi sâu xa địa phương sẽ dừng lại, người trôi nổi phù ở phía trên, căn bản là không có cách đang giảm xuống nửa mét. Nhưng phảng phất là thượng thiên nhất định đồng dạng, bỗng nhiên có một ngày cái này thâm uyên kẽ nứt mở ra một cái vết nứt, để chúng ta thành công đi vào, mà cái này vết nứt cũng chỉ có trong nháy mắt."

Thẩm Lãng biết trong giây lát này là lúc nào, chính là bắc cực kịch biến một khắc đó.

"Cái này thâm uyên kẽ nứt quả thực là một cái phúc địa, tràn ngập đủ loại kiểu dáng khan hiếm nguyên tố, khan hiếm tinh thể, còn có đủ loại kiểu dáng năng lượng trường, quả thực là Đường Ân đại học sĩ thiên đường, cũng là chúng ta Hỏa thần giáo đại học sĩ thiên đường, ở đây tiến hành nghiên cứu, tiến độ hầu như tăng nhanh như gió, bởi vì nó quá đặc thù." Shelley đại tế sư nói: "Nguyên bản chúng ta có thể như thế lẳng lặng mà tiếp tục phát triển, hơn nữa chúng ta có một cái thiên tài siêu cấp, kia chính là Yêu Yêu công chúa. Là nàng phát hiện thâm uyên kẽ nứt có thể máy đo luật, là hắn dẫn dắt chúng ta vượt qua vô số lần ngập đầu tai ương. Bệ hạ ngài không thể nào tưởng tượng được, cái này thâm uyên kẽ nứt an ninh thời điểm, dường như thiên đường. Chỉ khi nào nó năng lượng trường cuồng bạo thời điểm, quả thực chính là địa ngục, đầy đủ đem bất luận người nào đều tan xương nát thịt."

"Yêu Yêu công chúa một lần lại một lần mang theo chúng ta chuyển nguy thành an, nàng lúc nào cũng biết lúc nào, cần phải đi tới nơi nào, tránh né cơn bão năng lượng. Không chỉ có như thế, nàng vẫn cùng Đường Ân đại học sĩ đồng thời, xây dựng toàn bộ thâm uyên kẽ nứt phòng ngự hệ thống, đem cuồng bạo hỗn loạn năng lượng trường trở nên có thứ tự, trở thành ngài lúc đi vào hậu nhìn thấy vô số vòng xoáy, trong đó chỉ có một cái vòng xoáy là chân chính lối vào, hơn nữa cái này lối vào vẫn là thay đổi khó lường." Shelley đại tế sư nói: "Chính là bởi vì cái này phòng ngự hệ thống dựng thành, mới để thâm uyên kẽ nứt tiến vào bình tĩnh thời kỳ phát triển, không cần tiếp tục phải lo lắng chịu đến kẻ địch tập kích, bao quát Khương Ly đế quốc thượng cổ nhân loại. Chúng ta liền như thế lẳng lặng mà phát triển, nhất là trọng điểm phát triển bệ hạ Hủy Diệt Nhật kế hoạch, cũng chính là hạch tách ra."

"Nhưng mà, toàn bộ thâm uyên kẽ nứt bên trong, chung quy vẫn là hướng đi phân kỳ. Bởi vì nơi này có hai dòng thế lực lớn, một cái là Hỏa thần giáo, một cái là Cơ Tuyền công chúa mang đến người." Shelley đại tế sư nói: "Bệ hạ ngài sáng tạo quá canh nhiều kỳ tích, cũng từng được Hỏa thần giáo hữu nghị, thậm chí là hiệu trung, đặc biệt là khi ngài chinh phục cự long sau. Nhưng mà ngài cũng biết ... Người là trời sinh mềm yếu. Vẻn vẹn dựa vào thần thoại, rất khó duy trì tín ngưỡng. Ngài biến mất càng lâu, ngài đã từng sáng tạo kỳ tích sức ảnh hưởng liền càng nhược."

Thẩm Lãng hiểu rõ điểm này, Hỏa thần giáo kỳ thực cũng không có hiệu trung Thẩm Lãng đầy đủ lý do. Đã từng là có, bởi vì Hỏa thần giáo đồ đằng chính là cự long, mà Thẩm Lãng chinh phục cự long, thậm chí mang theo Khương thị cự long đánh bại Cơ thị cự long. Vì lẽ đó tại đoạn thời gian đó, Thẩm Lãng đối với Hỏa thần giáo tới nói, gần như đồ đằng đồng dạng.

Nhưng mà tại bắc cực kịch biến Thẩm Lãng thua, hơn nữa còn mất đi chính mình rồng.

"Yêu Yêu công chúa biểu hiện càng ngày càng xuất sắc, vì lẽ đó bao quát Cơ Tuyền công chúa, cùng Nộ Triều thành đại học sĩ quần thể, đều lựa chọn hiệu trung công chúa điện hạ. Mà Hỏa thần giáo thì chia làm hai cái phe phái, lấy Hỏa thần giáo học sĩ làm chủ người, nghiêng về Yêu Yêu công chúa, bởi vì đi tới thâm uyên kẽ nứt sau, hầu như hết thảy kỳ tích đều là Yêu Yêu công chúa hoàn thành. Nhưng mà Hỏa thần giáo đại tế sư đoàn thể, như trước trung thành với Gregory giáo chủ."

"Đây là phương đông cùng phương tây phân kỳ, cũng là Đại

Càn đế quốc cùng Hỏa thần giáo phân kỳ. Theo thời gian diễn biến, loại này phân kỳ càng ngày càng trong mắt, Thẩm Lãng bệ hạ ngài hẳn phải biết đóng kín hiệu ứng."

Làm người nằm ở đóng kín hoàn cảnh thời điểm, tinh thần liền dễ dàng tan vỡ. Thâm uyên kẽ nứt tuy rằng vô cùng lớn lao, nhưng chung quy vẫn là đóng kín hoàn cảnh, vừa bắt đầu còn có to lớn lòng hiếu kỳ, nhưng mà sau đó sẽ chỉ làm người điên cuồng, đại đa số người đều sẽ nghĩ làm sao chạy khỏi nơi này, hồi đến thế giới bên ngoài.

Đương nhiên có một đám người ngoại lệ, kia chính là nhà khoa học. Nhà khoa học đều là otaku, nếu như có thể mà nói, bọn họ tình nguyện cả đời đều ở tại phòng thí nghiệm mà không nên ra khỏi cửa, bên ngoài không có chút nào mỹ hảo.

Vì lẽ đó, hết thảy học sĩ đều mê luyến thâm uyên kẽ nứt, mà hết thảy tế sư, còn có tương đương bộ phận Hỏa thần giáo vũ sĩ, đều khát vọng rời đi nơi này.

"Đương nhiên, coi như loại này phân kỳ cùng mâu thuẫn càng ngày càng nghiêm trọng, nhưng mặc kệ là Gregory giáo chủ, vẫn là Yêu Yêu công chúa, hay hoặc là là Cơ Tuyền công chúa, vẫn là ta, mấy người chúng ta thủ lĩnh đều nỗ lực duy trì hòa bình cục diện, không cho mâu thuẫn triệt để trở nên gay gắt. Vì lẽ đó liền như thế bình tĩnh mà vượt qua gần hai mươi năm thời gian, Mạc Kinh tại phương đông thế giới chống lại, mà chúng ta thâm uyên kẽ nứt thì tại phương tây thế giới chống lại."

Mạc Kinh bên kia chống lại xác thực xưa nay đều chưa từng nghe qua, Chúc Hồng Tuyết vẫn suất lĩnh Mạc Kinh vũ sĩ không ngừng chiến đấu, cứ việc hiệu quả nhỏ bé không đáng kể, căn bản không thể dao động Khương Ly đế quốc thống trị, nhưng ít ra đấu tranh chi hỏa, vĩnh không tiêu vong.

Phương tây thế giới hiện tại cũng đã toàn bộ trở thành

Khương Ly đế quốc lãnh địa, nhưng Thẩm Lãng chưa từng đi, vì lẽ đó không biết tình hình bên kia.

"Hay là bởi vì tư tâm, Hỏa thần giáo đang chống cự đồng thời, cũng đang khuếch trương." Shelley đại tế sư nói: "Bởi vì thâm uyên kẽ nứt bên trong, hiệu trung Thẩm Lãng bệ hạ nhân số chiếm ưu, muốn thay đổi cục diện này, bọn họ nhất định phải lôi kéo càng nhiều người. Nhưng mà phương đông thế giới người nhất định là hiệu trung bệ hạ ngài, mà Hỏa thần giáo đại học sĩ cũng là thuần túy học giả, đối quyền thế không có lớn bao nhiêu nhu cầu, hoàn toàn bị Đại Càn đế quốc các loại nghiên cứu hạng mục hấp dẫn. Vì lẽ đó Hỏa thần giáo liền dùng chống lại danh nghĩa mở rộng, không ngừng đi Tây Luân đế quốc, lấy chống lại Khương Ly đế quốc bạo chính danh nghĩa, đem người lôi kéo đi vào, vì lẽ đó thâm uyên kẽ nứt người càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều."

Trước Thẩm Lãng còn kỳ quái, lúc đó lúc rời đi, Hỏa thần giáo thêm vào Nộ Triều thành học sĩ, coi như hơn nữa Cơ Tuyền công chúa người hầu, cũng sẽ không vượt qua ba vạn người a, thêm vào này hai mươi, ba mươi năm sinh sôi, cũng rất khó vượt qua mười vạn người, nhưng toàn bộ thâm uyên kẽ nứt bên trong có tới hai ba trăm ngàn người.

Nhiều người như vậy nơi nào đến? Hóa ra là Hỏa thần giáo mượn cơ hội mở rộng, từ Tây Luân đế quốc cảnh nội hấp dẫn đến.

"Đương nhiên coi như là như thế, cũng như trước không đến nỗi bạo phát nội chiến." Shelley đại tế sư nói: "Nhưng mà Hỏa thần giáo vì mở rộng thế lực của chính mình, hầu như điên cuồng mở rộng, cho kẻ địch có thể lợi dụng lúc cơ hội, để Khương Ly đế quốc người thẩm thấu vào, cuối cùng diễn biến thành là đáng sợ hậu quả, cho chúng ta mang đến to lớn lực phá hoại. Mà trong đó tối trí mạng nhất chính là Adolf sự kiện, Wilhelm sự kiện."

Adolf sự kiện? Này cùng Khương Ly tại Tây Luân đế quốc đệ tử Adolf có quan hệ? Cái kia Wilhelm sự kiện, lại là xảy ra chuyện gì?

Shelley đại tế sư nói: "Mọi người chúng ta đều biết, Adolf là ngạc mộng thạch phương diện thiên tài, độc nhất vô nhị. Hơn nữa thống hận Khương Ly, đã từng bị Bạch Kinh thu phục, hoàn toàn chăm chú tại ngạc mộng thạch văn minh nghiên cứu. Vì lẽ đó tại mọi người chúng ta trong lòng, hắn đều là phi thường tin cậy, bởi vì hắn là Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng đã từng tự mình thu làm Bạch Kinh đệ tử người."

Chuyện này Thẩm Lãng biết, Adolf cùng Amazon nữ vương quyết đấu chiến bại, Thẩm Lãng phế bỏ hắn sau, bị Bạch Kinh sứ giả mang đi.

Sau, hắn trải qua Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng thử thách, chính thức trở thành Bạch Kinh đệ tử.

"Hơn nữa chúng ta thâm uyên kẽ nứt nhất là đòi hỏi thiên tài như vậy, vì lẽ đó hắn lập tức liền trở thành chúng ta thâm uyên kẽ nứt nhà khoa học sức mạnh trung kiên."

Đâu chỉ là thâm uyên kẽ nứt, Thẩm Lãng đều vẫn khát vọng được Adolf tên thiên tài này, để ngạc mộng thạch văn minh phát triển gia tốc, đáng tiếc Bạch Ngọc Kinh vẫn không có thả người, bởi vì vào lúc ấy chính là Adolf cao tốc học tập giai đoạn trưởng thành.

"Adolf biểu hiện xác thực không có để chúng ta thất vọng, nhiều lần đột phá, nhiều lần lập kỳ công, tại khoa học văn minh trên có Đường Ân đại học sĩ cùng Gregory, mà tại ngạc mộng thạch văn minh thượng, Adolf nhất chi độc tú, hắn thiết kế hoàn toàn mới áo giáp, hoàn toàn mới phi hành vật vân vân. Hơn nữa hắn trung thành càng thêm không có để chúng ta thất vọng, ròng rã thời gian mười mấy năm, hắn đều trả giá tất cả, chống lại Khương Ly, hiệu trung Đại Càn đế quốc."

Cái kia Wilhelm là ai đây?

"Wilhelm là một cái người da trắng, hắn cũng là một thiên tài, chính trực, nhiệt tình, nắm giữ trời sinh mị lực, rất nhanh sẽ tại Hỏa thần giáo tế sư học đồ bộc lộ tài năng, ngăn ngắn mười mấy năm, liền lên cấp đến đại tế sư, đồng thời trở thành Gregory giáo chủ định ra người thừa kế." Shelley đại tế sư nói: "Thậm chí tại cuối cùng thời gian mấy năm bên trong, Gregory giáo chủ đều đem Hỏa thần giáo nội chính sự vụ toàn bộ giao cho Wilhelm. Mà hắn cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, đến khi vô số Hỏa thần giáo tế sư, Hỏa thần giáo vũ sĩ hiệu trung."

"Đương nhiên dù tính thế, thâm uyên kẽ nứt như trước sẽ không hướng đi chiến tranh, bởi vì song phương thủ lĩnh đều phi thường khắc chế. Mãi cho đến hơn ba tháng trước, Gregory giáo chủ bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử, hơn nữa các loại chứng cứ đều chỉ về người phương Đông, song phương mâu thuẫn trong nháy mắt trở nên gay gắt đến cực hạn. Hỏa thần giáo vô số người cho rằng, là trung thành với Đại Càn đế quốc thế lực mưu sát giáo chủ, muốn triệt để tiêu diệt Hỏa thần giáo thế lực, độc chiếm toàn bộ thâm uyên kẽ nứt, liền nội chiến bạo phát!"

"Này một trường nội chiến ròng rã kéo dài hơn một tháng, nguyên bản trung thành với Đại Càn đế quốc thế lực chiếm cứ ưu thế. Nhưng mà không nghĩ tới, Adolf bỗng nhiên làm phản, mà phần lớn ngạc mộng thạch vũ khí trang bị đều là hắn tự mình nghiên cứu, hắn hầu như nắm giữ toàn bộ thâm uyên kẽ nứt hệ thống vũ khí quyền hạn tối cao. Bỗng nhiên trong nháy mắt, mọi người chúng ta vũ khí toàn bộ mất đi hiệu lực, Hỏa thần giáo quân đoàn tại Wilhelm dẫn dắt đi, hầu như chiếm lĩnh phần lớn thâm uyên kẽ nứt, cuối cùng muốn tới truy sát Yêu Yêu công chúa, muốn tập kích kim tự tháp."

"Thời khắc mấu chốt, Yêu Yêu công chúa tuyệt địa phản kích, triển khai vũ khí bí mật. Lợi dụng bức xạ năng lượng cùng hắc ám kim tự tháp to lớn năng lượng trận, thả ra năng lượng kinh người xạ tuyến, bức bách Wilhelm cùng Adolf hiện ra nguyên hình, trong cơ thể bọn họ có địa ngục tinh thể, bọn họ là Khương Ly phái tới nằm vùng."

"Không chỉ hai người bọn họ, đồng thời hỗn vào thượng cổ nhân loại vượt qua mấy trăm người. Mà tối đáng sợ nhất chính là, Adolf trước biểu hiện ra trung thành đều là thật sự, biểu hiện ra thiên tài cũng là thật sự, đối Khương Ly thống hận cũng là thật sự. Chỉ có điều bỗng nhiên tại ta trong nháy mắt, thân thể của hắn liền bị một cái khác thượng linh hồn khống, bởi vì đầu óc của hắn bên trong, vẫn ẩn núp một cái khác Khương Ly đế quốc thượng cổ tân nhân loại linh hồn."

"Mà cái kia Wilhelm, bệ hạ ngài mới có thể đoán được là ai, chính là đã từng Khương Ly cái bóng, Quỷ Ngọ! Hắn đoạt xá Sauron, tại Tây Luân Đế Kinh quyết đấu bị ngài giết chết, trái tim đều trực tiếp nổ tung một cái to lớn lỗ hổng, nhưng khi đó linh hồn của hắn cũng chưa chết, bởi vì linh hồn của hắn bị địa ngục tinh thể bao vây."

Một khi bị địa ngục tinh thể bao quát, coi như thân thể bị chém thành muôn mảnh, linh hồn cũng sẽ không hoàn toàn tiêu tan.

Quỷ Ngọ lúc đó là tại dung nham chi hải đoạt xá Sauron, mà nơi đó là địa ngục tinh thể một cái khác tiểu cứ điểm, loại này đáng sợ năng lượng làm sao sẽ bỏ qua cho Quỷ Ngọ linh hồn?

Chỉ bất quá khi đó Thẩm Lãng đối địa ngục tinh thể hiểu rõ đến quá ít, thậm chí hoàn toàn không biết, hơn nữa cũng chưa hoàn thành trung giai long chi cảm ngộ, căn bản là không có cách phát hiện Quỷ Ngọ linh hồn không có chết.

Không nghĩ tới bắc cực kịch biến sau, Quỷ Ngọ dĩ nhiên lại một lần nữa hiệu trung Khương Ly, đến đây gieo vạ thâm uyên kẽ nứt, dĩ nhiên nỗ lực mưu sát Yêu Yêu.

Kém một chút, Quỷ Ngọ liền muốn thành công. Hắn chế tạo nội chiến, thiếu một chút liền chôn vùi toàn bộ thâm uyên kẽ nứt.

"Yêu Yêu công chúa khống chế kim tự tháp năng lượng trận, lợi dụng mạnh mẽ bức xạ năng lượng, đánh bại mấy trăm tên Khương Ly đế quốc thượng cổ tân nhân loại. Đặc biệt là đối Wilhelm, cũng chính là Quỷ Ngọ, vận dụng mấy trăm khắc urani được làm giàu, hỗn hợp long huyết tủy năng lượng, mới triệt để đánh bại hắn. Đồng thời vạch trần âm mưu của hắn, chính là hắn mưu sát Gregory giáo chủ, chế tạo thâm uyên kẽ nứt nội chiến."

"Địa ngục tinh thể quá mạnh mẽ, Yêu Yêu công chúa phá hủy những người này thân thể, nhưng không cách nào phá hủy bị địa ngục tinh thể bọc linh hồn. Đám này Khương Ly đế quốc thượng cổ nhân loại linh hồn mất đi năng lượng thân thể sau, dồn dập thoát đi, phản trở về mặt đất."

"Mà hiệu trung Wilhelm Hỏa thần giáo vũ sĩ, cũng bắt đầu rất nhiều lưu vong, Kính Tử thế thân chính là vào lúc đó mất tích. Mà Yêu Yêu công chúa, vì thao túng hắc ám kim tự tháp năng lượng trận, tiêu hao quá nhiều sinh cơ, sau liền rơi vào an nghỉ, mỗi ngày nhiều nhất chỉ có thể tỉnh một phút."

"Kính Tử thế thân mất tích, chúng ta phụ có to lớn trách nhiệm. Nhưng mà ... Lúc đó Yêu Yêu công chúa ngất, cục diện hỗn loạn tưng bừng, rất nhiều hệ thống vũ khí mất đi hiệu lực, chúng ta thực sự rất khó ngăn cản những phản quân kia lưu vong."

"Nội chiến kết thúc, chúng ta gian nan thắng lợi, vạch trần Khương Ly ẩn núp giả âm mưu, đồng thời thành lập phân biệt địa ngục tinh thể bức xạ năng lượng hệ thống, khôi phục thâm uyên kẽ nứt phòng ngự hệ thống. Hơn nữa theo này một trường nội chiến, thâm uyên kẽ nứt song phương mâu thuẫn cũng hoàn toàn bị áp chế xuống, trung thành với Đại Càn đế quốc thế lực chiếm cứ tuyệt đối thượng phong. Vì lẽ đó đem thâm uyên kẽ nứt đổi tên là Đại Càn đế quốc Thâm Uyên hành tỉnh, Yêu Yêu công chúa được gọi là Đại Càn đế quốc Thâm Uyên nữ thân vương, trở thành thâm uyên kẽ nứt duy nhất lãnh tụ. Hai mươi mấy năm đối lập cùng phân kỳ, hoàn toàn bị giải quyết."

"Nhưng mà, chúng ta liên quan với hạch tách ra, liên quan với đạn hạt nhân hết thảy tài liệu bí mật, cũng toàn bộ bị Quỷ Ngọ trộm đi, bị Khương Ly đế quốc được."

Nhất thời, Thẩm Lãng ánh mắt giật mạnh.

"Adolf đây?" Thẩm Lãng hỏi.

Shelley đại tế sư nói: "Bản thân hắn như trước là trung thành với Yêu Yêu nữ vương, nhưng mà bị Khương Ly đế quốc thượng cổ tân nhân loại đoạt xá, vì lẽ đó cũng thoát đi thâm uyên kẽ nứt."

Thẩm Lãng một tiếng thở dài, mỗi người long chi cảm ngộ đều là không giống nhau, mà Thẩm Lãng chỗ độc đáo, chính là ở hạch tách ra.

Vì lẽ đó, tại Bắc phạt Viêm Kinh trước, Thẩm Lãng vẫn luôn tại viết liên quan với hạch tách ra tư liệu, đồng thời ép buộc Thẩm Dã đọc thuộc lòng. Nhưng mà ... Những tài liệu này có 1% là sai lầm, chính là vì kéo dài kẻ địch liên quan với nghiên cứu phương diện này tiến độ, thậm chí triệt để nói dối Khương Ly.

Chỉ có giao cho Yêu Yêu hạch tách ra tư liệu, mới là trăm phần trăm chính xác. Mà đi tới bắc cực trước, Thẩm Lãng liền từ trí trong đầu triệt để cắt bỏ liên quan với hạch tách ra hết thảy tư liệu.

Mục đích chính là vì tại một cái nào đó cái lĩnh vực có thể thu được ưu thế, có thể trở thành chưa tới đối phó Khương Ly đòn sát thủ.

Nhưng mà, hiện tại liên quan với hạch tách ra hết thảy tư liệu, chung quy vẫn là rơi vào Khương Ly trong tay, thậm chí liên quan với làm sao chế tạo đạn hạt nhân, cũng bị hắn nắm giữ. Bởi vì Adolf tham dự toàn bộ nghiên cứu quá trình, hầu như nắm giữ nghiên cứu khoa học hệ thống cực quyền hạn cao.

Khương Ly ẩn núp kế hoạch cũng thật là lợi hại a, mặc kệ là tại Mạc Kinh, vẫn là ở thâm uyên kẽ nứt, đều triệt để rời xa hắn đế quốc, nhưng mà hắn ngụy trang ẩn núp kế hoạch, toàn bộ đều thành công, cũng kém một chút liền chôn vùi Thẩm Lãng hai cái này căn cứ.

Hắn thậm chí đều không có ra tay, vẻn vẹn chỉ là dựa vào mấy cái ẩn núp giả, suýt chút nữa tiêu diệt Mạc Kinh cùng thâm uyên kẽ nứt.

Bất quá hiện tại cũng không đáng kể, Thẩm Lãng nắm giữ cấp cao long chi cảm ngộ.

Hạch tách ra, thậm chí chỉ là một cái làm nền, một cái lời dẫn, hạch tụ biến mới là hắn đòn sát thủ.

Mà liên quan với hạch tụ biến, Khương Ly là trống rỗng. Bởi vì đây là năng lượng của mặt trời phương thức, Khương Ly vẫn luôn căm thù thái dương, thống hận thái dương.

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi trước liên lạc qua Mạc Kinh sao?"

Shelley đại tế sư nói: "Liên lạc qua, nhưng mà Mạc Kinh đề phòng tâm mạnh phi thường, không có cho chúng ta bất kỳ đáp lại, chúng ta phái rất nhiều không trung kỵ sĩ đi tới vạn dặm hoang mạc lớn, nhưng trừ ra vạn dặm cát vàng ở ngoài, không có thứ gì, không hề sinh cơ, suýt chút nữa chết ở bên trong. Chúng ta biết Mạc Kinh tồn tại, nhưng trước sau không tìm được. Mãi cho đến gần nhất, Yêu Yêu công chúa cảm giác được bệ hạ trở về, vì thế chúng ta toàn bộ Thâm Uyên hành tỉnh tiêu hao to lớn tài nguyên, kiến tạo một cái ngạc mộng thạch tín hiệu phóng ra trang bị, liều mạng mà hướng Mạc Kinh gọi hàng."

Yêu Yêu quả nhiên là Thẩm Lãng tối đặc biệt cốt nhục, dù cho xa ngoài vạn dặm, Thẩm Lãng phục sinh nàng đều có thể cảm ứng được.

Chẳng trách mười mấy ngày trước, ma tinh năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu chịu đến mấy trăm điều thâm uyên kẽ nứt tín hiệu, hơn nữa bọn họ cũng không lo lắng vị trí của mình bại lộ, bởi vì thâm uyên kẽ nứt đã sớm bại lộ, chỉ có điều nắm giữ hoàn chỉnh phòng ngự hệ thống, vì lẽ đó Khương Ly càn đế quốc vũ sĩ giết không tiến vào.

Đây chính là trí tuệ sức mạnh, đây chính là khoa học sức mạnh, tuy rằng thâm uyên kẽ nứt không có Vọng Thiên đồ đằng, không có viễn cổ năng lượng hạt nhân, nhưng sức mạnh của nó vượt xa Mạc Kinh, dựa vào chính là mình phát triển.

Tuy rằng Shelley đại tế sư dùng ngắn gọn ngôn ngữ khái quát, nhưng trước sau cũng không thể che giấu một sự thật, kia chính là thâm uyên kẽ nứt đánh bại Hỏa thần giáo phản quân, đánh bại mấy trăm Khương Ly đế quốc thượng cổ tân nhân loại.

"Đường Ân đại học sĩ, ghi chép một thoáng." Thẩm Lãng nói.

"Vâng, bệ hạ!" Đường Ân đại học sĩ quỳ xuống.

Thẩm Lãng nói: "Mở ra bom khinh khí kế hoạch, ta sẽ đưa ra hạch tụ biến hết thảy lý luận. Cần phải trong thời gian ngắn nhất, chế tạo ra chân chính tận thế vũ khí, hắn chính là bọn ta tấn công bắc cực, đánh bại Khương Ly chân chính đòn sát thủ."

Mà nhưng vào lúc này!

"Vèo vèo vèo vèo ..." Mấy cái bóng đen nhanh chóng qua lại mà vào.

"Địch tấn công, địch tấn công!"

"Khương Ly đế quốc đột kích!"

Nhanh như vậy? Thẩm Lãng vừa tới không lâu, Khương Ly đế quốc liền đến tấn công thâm uyên kẽ nứt? Là ngẫu nhiên, vẫn là nguyên bản liền tại trong kế hoạch?

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, sau đó thả ra không gì sánh được mạnh mẽ lực lượng tinh thần, lan tràn ra thâm uyên kẽ nứt, lan tràn đến toàn bộ vô biên vô hạn trên mặt biển, tiến vào vô biên vô hạn bầu trời tầm nhìn.

Sau đó ... Hắn nhìn thấy. Mênh mông cuồn cuộn, che kín bầu trời Khương Ly đế quốc quân đoàn, đang đang không ngừng xuôi nam, hướng về thâm uyên kẽ nứt đánh tới.

Vẫn còn có một con rồng, hơn nữa là Khương thị cự long, đã từng trung thành với Thẩm Lãng cái kia cự long, hắn mộng dắt hồn nhiễu con rồng kia.

Chờ chút, cưỡi ở rồng mặt trên người kia là ai? Dĩ nhiên cùng Khương Ly giống nhau như đúc?

Rất nhanh Thẩm Lãng liền biết hắn là ai, không phải Khương Ly, mà là hắn cái bóng thế thân, Quỷ Ngọ!

Oan gia ngõ hẹp a!

Thẩm Lãng nguyên bản còn muốn muốn đi phương đông đế quốc đoạt lại cự long, đem Quỷ Ngọ chém thành muôn mảnh, không nghĩ tới, song song đưa tới cửa.

...

Chú: Ngày hôm nay đổi mới gần 15,000! Có vé tháng huynh đệ tứ ta vài tờ đi, cho ngài dập đầu, chư vị ân công cát tường!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 662: Hạch Bạo Xuất Kích! Hủy Diệt Trùng Sinh!

Chương 662: Hạch bạo xuất kích! Hủy diệt trùng sinh!

"Đi thôi, chuẩn bị nghênh chiến vị này Khương Ly cái bóng." Thẩm Lãng không chút hoang mang nói.

"Phải!" Cơ Tuyền công chúa nói: "Thần bây giờ liền đi tập kết quân đội."

Khoảng cách Quỷ Ngọ đại quân đến, cần phải còn có chừng nửa canh giờ.

Thẩm Lãng không chút hoang mang tại thâm uyên kẽ nứt trọng điểm bên trong khu vực cất bước, mặc kệ bất luận một nơi nào, đều có thể nhìn thấy kẽ nứt phần cuối cái kia hắc ám kim tự tháp.

"Bệ hạ, cái này thâm uyên kẽ nứt hẳn là viên tinh cầu này một cái vết thương, nếu như ta không có đoán sai mà nói, nó hẳn là lần thứ nhất hủy diệt ký nguyên lưu lại." Shelley đại tế sư nói: "Mà cái này thâm uyên kẽ nứt trung tâm chi nhãn, thường thường ấp ủ không gì sánh được năng lượng mạnh mẽ bão táp, cho toàn bộ thâm uyên kẽ nứt mang đến ngập đầu tai ương. Yêu Yêu công chúa thiết kế cái này kim tự tháp, trấn áp ở cái này thâm uyên kẽ nứt trung tâm chi nhãn, không chỉ chinh phục những năng lượng này bão táp, hơn nữa còn trở thành toàn bộ Thâm Uyên hành tỉnh lớn nhất năng lượng khởi nguồn."

Không thể nào tưởng tượng được, Yêu Yêu là làm thế nào đến.

"Gregory là rất thông minh, nhưng Yêu Yêu càng thông minh, vô số thượng cổ điển tịch, nàng thậm chí chỉ cần nhẹ nhàng lật xem một lần, liền có thể nắm giữ được so viết giả càng thêm chuẩn xác." Shelley đại tế sư nói: "Nàng thường thường có thể trực tiếp cảm ngộ đến năng lượng bản chất, đáng tiếc thân thể của nàng quá suy nhược, bằng không thành tựu chỉ có thể so hiện tại càng lớn hơn."

Thẩm Lãng cũng nhìn mà than thở, Yêu Yêu cũng không có trải qua cái gì long chi cảm ngộ, nàng nhưng là hoàn toàn dựa vào chính mình thiên tài.

Cứ việc nàng kế thừa Medusa Naru nữ vương tinh thần trí tuệ, nhưng mà cũng không tránh khỏi quá xuất sắc. Thẩm Lãng nhưng là tiếp xúc qua Medusa nữ hoàng, nàng nắm giữ không gì sánh được lực lượng tinh thần, linh hồn lực, nhưng mà tại năng lượng văn minh hiểu được, phảng phất cũng chính là đồng dạng.

Thẩm Lãng nói: "Shelley, này thời gian mấy chục năm ngươi là gian nan nhất một cái, khổ cực ngươi."

Nàng xác thực gian nan, bởi vì nàng là Hỏa thần giáo đại tế sư, nhưng mà lập trường lại muốn đứng ở Đại Càn đế quốc này một phương.

"Không có có cái gì khó nấu, kiên trì lý tưởng của chính mình là được rồi." Shelley đại tế sư nói: "Chúng ta lý tưởng nhưng là được xưng cứu vớt thế giới, tuy rằng chúng ta rất nhiều người chỉ là bị tẩy não mà thôi. Nhưng mà bị tẩy não sau tín ngưỡng, vậy cũng là tín ngưỡng."

Trải qua phòng thí nghiệm thời điểm, Thẩm Lãng lại một lần nữa nhìn thấy hắn con nhỏ nhất, Gregory.

Hắn đang chuyên tâm trí chí làm chính mình thí nghiệm, cái này thí nghiệm còn phi thường cao cấp, hắn dĩ nhiên là tại chế tạo một cái loại nhỏ lồng năng lượng.

Tiểu tử này muốn làm gì?

Shelley đại tế sư nói: "Adolf bản thân linh hồn là trung thành với bệ hạ, hắn đi tới thâm uyên kẽ nứt sau, còn mang đến một cái vô cùng lớn lao cống hiến, kia chính là Bạch Ngọc Kinh lồng năng lượng kết cấu bản vẽ."

Dựa vào, cái kia ... Cái kia đúng là trâu bò.

Shelley đại tế sư nói: "Lần trước Hỏa thần giáo phản loạn, Yêu Yêu đánh bại hơn 300 tên thượng cổ tân nhân loại, tuy rằng phần lớn linh hồn đều chạy trốn đi ra ngoài, nhưng vẫn bị giam cầm bộ phận linh hồn cùng địa ngục tinh thể. Đường Ân đại học sĩ cùng Gregory tiếp xuống nghiên cứu hạng mục chính là làm sao lợi dụng hạch tách ra triệt để tiêu diệt địa ngục tinh thể, này vẻn vẹn chỉ là bước thứ nhất. Mà bước thứ hai, làm sao lợi dụng địa ngục tinh thể cùng Bạch Kinh lồng năng lượng, cùng với hạch tách ra năng lượng, chế tạo ra trước nay chưa từng có động lực hạt nhân, do đó triệt để thay thế được long huyết tủy, cũng hoàn toàn thay thế được thượng cổ năng lượng hạt nhân."

Thẩm Lãng nhất thời kinh ngạc đến ngây người, không dám tin tưởng đang nhìn mình cái này ngượng ngùng hướng nội nhi tử.

Này ... Thiên tài như vậy sao?

Này đã là thượng cổ văn minh cùng khoa học kỹ thuật văn minh lại một cái đỉnh cao đi.

Dĩ nhiên là muốn kiến tạo hạch động lực năng lượng hạt nhân, triệt để vứt bỏ trước kim loại hydro năng lượng hạt nhân.

Then chốt là con đường này trên lý thuyết hoàn toàn là có thể đi thông, lợi dụng địa ngục tinh thể cùng Bạch Ngọc Kinh mái vòm lồng năng lượng làm che đậy tráo, lợi dụng ngạc mộng thạch tinh thể cùng bí mật kim loại làm truyền cùng hệ thống điều khiển, cái này hạch động lực trang bị thậm chí so hiện đại Trái Đất còn muốn an toàn.

Một khi sau khi thành công, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc liền hoàn toàn vượt qua thượng cổ văn minh. Cái kia hết thảy thượng cổ năng lượng hạt nhân, cũng có thể bỏ đi không cần, bởi vì quá đần trùng, hơn nữa cần phải không ngừng sung năng. Không chỉ có như thế, nó cung cấp năng lượng còn vượt xa thượng cổ năng lượng hạt nhân.

Cái này kế hoạch, không phải là Thẩm Lãng nói ra, hắn cũng không có làm ra dẫn dắt, là nhân gia Đường Ân đại học sĩ cùng Gregory tự mình nghĩ ra đến.

Thẩm Lãng không khỏi chăm chú nhìn đứa nhỏ này một chút, đây mới là hắn muốn tương lai.

Rồng sinh chín con, tại về điểm này Thẩm Lãng đúng là có thể không gì sánh được kiêu ngạo, hắn mỗi một đứa bé đều xuất sắc như thế.

Đây cũng là Thẩm Lãng cùng Khương Ly điểm khác biệt lớn nhất. Khương Ly ý muốn khống chế quá mạnh, muốn nuốt chửng tất cả, chưởng khống tất cả, hầu như muốn đem tất cả mọi chuyện đều một người làm xong.

Mà Thẩm Lãng không giống nhau, hắn mới thật sự là giải phóng văn minh, giải phóng trí tuệ, đầy đủ lợi dụng tuyệt đại đa số người trí tuệ, chỉ là đi dẫn dắt bọn họ, đồng thời hộ giá hộ tống.

"Hắn sẽ là ngươi cả đời kiêu ngạo." Thẩm Lãng nói: "Tuy rằng hắn sẽ không kế thừa ngôi vị hoàng đế, nhưng mà tên của hắn sẽ triệt để khắc vào thế giới này trong lịch sử."

Shelley đại tế sư nghe nói như thế sau, không gì sánh được hạnh phúc, tập hợp lại đây hôn Thẩm Lãng một cái.

Nàng thật là không có có trẻ tuổi như thế, Thẩm Lãng tỉnh lại sau, nhìn thấy Ninh Hàn công chúa như trước tuổi trẻ, thậm chí càng mỹ lệ. Yêu Yêu bảo bối, như trước là mười mấy tuổi bé gái dáng dấp.

Nhưng mà thời gian cùng năm tháng, vẫn là ở Shelley, Cơ Tuyền công chúa trên thân chảy xuống vết tích.

Thậm chí bao gồm Thẩm Lãng, vóc người của hắn cùng mặt như trước vô cùng trẻ tuổi, không vượt qua ba mươi tuổi. Nhưng mà ánh mắt của hắn và khí chất, cũng đã không phải hai mươi mấy tuổi tiểu tử.

"Bắc cực kịch biến trước, ta đã từng bày xuống rất nhiều hy vọng hạt giống, mà đám này hạt giống đều nở hoa rồi, các ngươi này một đóa là tươi đẹp nhất, cũng là tối có hướng tức giận." Thẩm Lãng nói: " đi thôi, sẽ đi gặp Quỷ Ngọ!"

...

Thâm uyên kẽ nứt mặt trên hải vực.

"Ầm, ầm, ầm, ầm!"

Nguyên bản bình tĩnh ngoài khơi, bỗng nhiên sóng lớn mãnh liệt, sau đó một đoàn lại một đoàn nước biển ngưng tụ lại đến, đã biến thành cự nhân dáng dấp, đứng sừng sững còn ngoài khơi bên trên, phảng phất có thiên quân vạn mã.

Cùng lúc đó!

"Vèo vèo vèo vèo vèo ..." Vô số pháo đài bay từ thâm uyên kẽ nứt bay ra.

Đám này pháo đài bay cũng không giống như là Khương Ly đế quốc lớn như vậy, nhưng mà tốc độ phi hành cực kỳ nhanh, hiện nay như trước là dựa vào cổ năng lượng hạt nhân làm động lực, điểm này so Khương Ly đế quốc càng thêm lạc hậu.

Nhưng mà tại trong tài liệu nhưng vô cùng tân tiến, ngươi bởi vì thâm uyên kẽ nứt bên trong có một loại phi thường thần bí khoáng thạch, siêu đạo đồng cực từ tính khoáng thạch.

Chính là vật này, làm cho thâm uyên kẽ nứt bên trong nắm giữ phức tạp quái lạ có thể lượng sức trường, hơn nữa động một chút là bạo phát cơn bão năng lượng. Lợi dụng loại này đặc thù kim loại làm pháo đài bay xác ngoài, còn có ngạc mộng thạch trung tâm kiểm soát không lưu, quả thực là siêu nhất lưu.

Vì lẽ đó, cứ việc năng lượng hạt nhân không có vượt qua Khương Ly đế quốc, nhưng mà thâm uyên kẽ nứt pháo đài bay nhưng có thể có được tốc độ nhanh hơn.

Mấy trăm to lớn pháo đài bay, trên không trung sắp xếp đến chỉnh tề, tập kết liệt trận.

Sau đó Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu, chậm rãi phi trên không trung.

Phương bắc, mấy trăm ngàn Khương Ly đại quân đế quốc, khoảng cách càng ngày càng gần.

Tại khoảng cách còn có 100 dặm địa phương, Khương Ly đế quốc không trung đại quân ngừng lại.

Đồng dạng là mấy trăm chiếc pháo đài bay, nhưng mà Khương Ly đế quốc pháo đài bay liền muốn cự lớn hơn nhiều lắm nhiều lắm, mỗi một cái pháo đài bay cũng như cùng thành bảo như thế to lớn.

Chúng năng lượng hệ thống liền tương đối phức tạp, có thượng cổ năng lượng hạt nhân, có địa ngục tinh thể hạt nhân.

Mà Khương Ly đế quốc pháo đài bay mạnh nhất một điểm, chính là địa ngục tinh thể lồng năng lượng, hầu như bất kỳ vũ khí nào đều không thể xuyên thấu.

Khương Ly đế quốc mấy trăm to lớn pháo đài bay, trên không trung kéo dài mấy trăm dặm, khi chúng nó bay đến thời điểm, thái dương đều chiếu rọi không tới.

Bất quá không nhìn thấy cái kia cự long, cũng không có thấy Quỷ Ngọ.

Cái chớp mắt tiếp theo!

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn.

Toàn bộ bầu trời phảng phất vặn vẹo một thoáng, toàn bộ biển rộng đột nhiên một trận run rẩy.

Cái kia cự long, trong nháy mắt liền xuất hiện ở trước mắt, to lớn đến hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng.

Mà Quỷ Ngọ, liền cưỡi ở cự long bên trên, như trước là Khương Ly khuôn mặt.

"Thẩm Lãng bệ hạ, có khỏe hay không a?" Quỷ Ngọ nói.

Thẩm Lãng nói: "Hắn cho phép từ ngươi đẩy khuôn mặt hắn xuất hiện sao?"

Quỷ Ngọ nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngài không cũng là không để ý chút nào Kính Tử tồn tại sao?"

Điểm này ngược lại cũng đúng là, Khương Ly trước sau tại bắc cực đều không hề lộ diện qua, nơi nào sẽ lưu ý người khác biến thành dáng dấp của hắn? Đối với hắn mà nói, nếu như chú ý đừng vóc người giống như hắn, vậy cũng là một loại cấp thấp tình cảm.

Thẩm Lãng nói: "Ta là phải gọi ngươi Quỷ Ngọ, vẫn là Sauron, vẫn là Wilhelm đây?"

Quỷ Ngọ nói: "Cũng không đáng kể, Thẩm Lãng bệ hạ. Phi thường xin lỗi, ba mươi năm trước tại Tây Luân Đế Kinh, không có để ngươi triệt để giết chết ta."

Thẩm Lãng nói: "Vào lúc ấy ta đối địa ngục tinh thể hiểu rõ còn chưa đủ, thậm chí ngay cả ngươi không có triệt để chết đi cũng không biết. Bất quá không nghĩ tới hắn dĩ nhiên tha thứ ngươi, hơn nữa còn trọng dụng ngươi."

Quỷ Ngọ cười to nói: "Đây mới là Khương Ly bệ hạ lòng dạ không phải sao? Nơi nào dường như Thẩm Lãng bệ hạ ngài như vậy bụng dạ hẹp hòi. Còn nhớ năm đó sao? Ngài từ trong tay của ta cướp đi cự long, lúc đó ta liền cảm khái vận mệnh cỡ nào bất công, con rồng này là ta từ nhỏ chăm sóc đến đại, ta là nó nghĩa phụ, nhưng kết quả ngươi vừa xuất hiện, nó liền phục tùng mệnh lệnh của ngươi, liền bởi vì ngươi là Khương Ly bệ hạ con trai, liền bởi vì ngươi kế thừa long chi khế ước, thật là khiến người ta đau lòng cùng không cam lòng."

Đón lấy, Quỷ Ngọ nhìn phía Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà hiện tại đây? Ta cưỡi này điều cự long, đến đây tấn công thâm uyên kẽ nứt, đến phá hủy ngươi Đại Càn đế quốc Thâm Uyên hành tỉnh, mà ngươi nhưng không biết làm thế nào, Thẩm Lãng bệ hạ có cảm tưởng gì?"

Thẩm Lãng nhún nhún vai.

Quỷ Ngọ nói: "Đại đế lòng dạ rộng rãi, vốn là thâm uyên kẽ nứt bên trong người đều có thể sống sót, không đáng kể. Nhưng đám người kia vẫn là quá thông minh, quá xuất sắc, sự tồn tại của bọn họ đã uy hiếp đến đế quốc an nguy, vì lẽ đó bệ hạ mệnh lệnh ta, lại đây đem toàn bộ Thâm Uyên hành tỉnh triệt để phá hủy, đem bên trong mỗi người đều triệt để nhổ cỏ tận gốc."

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly nhìn thấy thâm uyên kẽ nứt thành quả, chẳng lẽ còn không nhúc nhích đong đưa sao? Đây chính là hắn trong mắt phàm nhân sáng tạo kỳ tích, hơn nữa vẻn vẹn chỉ là ba mươi năm thành quả, nếu như lại cho bọn họ năm mươi năm, tám mươi năm, lại sẽ xuất hiện cái gì thành quả? Hắn còn cảm giác mình là duy nhất chúa cứu thế sao?"

"Thẩm Lãng bệ hạ, nhiều lời vô ích." Quỷ Ngọ mỉm cười nói: "Trực tiếp khai chiến đi."

"Được!" Thẩm Lãng nói.

Quỷ Ngọ vung tay lên!

"Vèo vèo vèo vèo vèo vèo ..." Phía sau hắn mấy trăm chiếc to lớn pháo đài bay điên cuồng phóng ra.

Đợt thứ nhất chính là Long Chi Hối, mấy trăm viên Long Chi Hối, mưa sao sa như vậy bay đến, hướng về thâm uyên kẽ nứt không trung quân đoàn phi tới.

Khoảng cách một trăm dặm đối với đám này pháo đài bay, vẻn vẹn chỉ cần mười giây đồng hồ.

Lần này, Thẩm Lãng không có ra tay. Bởi vì hắn tin tưởng Thâm Uyên hành tỉnh năng lực.

Quả nhiên!

Tại khoảng cách còn có ba mươi mấy dặm thời điểm, thâm uyên kẽ nứt bầu trời xuất hiện vô số năng lượng khổng lồ vòng xoáy, trực tiếp đem mấy trăm viên Long Chi Hối toàn bộ nuốt chửng, sau đó đột nhiên văng ra ngoài.

Khương Ly đế quốc mấy trăm viên Long Chi Hối, toàn bộ bị quẳng đến bốn phương tám hướng.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Từng trận mãnh liệt nổ tung, thả ra không gì sánh được hào quang chói mắt.

Nhưng mà đám này Long Chi Hối, đều ở bên ngoài trăm dặm nổ tung, không có tạo thành bất kỳ thương vong.

"Lợi hại ..." Quỷ Ngọ nói: "Như thế, liền tới đón tiếp một thoáng làn sóng thứ hai sức mạnh công kích."

"Vèo vèo vèo vèo vèo ..."

Khương Ly đế quốc không trung quân đoàn, làn sóng thứ hai Long Chi Hối, lại một lần nữa điên cuồng phóng ra mà ra.

Mà lần này, không còn là thuần túy Long Chi Hối, mà là nắm giữ quy mô lớn địa ngục tinh thể Long Chi Hối, lại một lần nữa dường như mưa sao sa như vậy bay vụt mà tới.

Thâm uyên kẽ nứt bầu trời, lại một lần nữa xuất hiện vô số vòng xoáy năng lượng.

Nhưng mà đám này vòng xoáy vừa nuốt chửng địa ngục tinh thể Long Chi Hối, rất nhanh sẽ bị địa ngục tinh thể phản nuốt chửng, hết thảy vòng xoáy biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Mấy trăm viên địa ngục tinh thể Long Chi Hối, lại một lần nữa hướng về thâm uyên kẽ nứt không trung quân đoàn bay đi.

Vào lúc này, Thẩm Lãng đòi hỏi ra tay rồi. Cứ việc lúc này thâm uyên kẽ nứt quân đoàn, như trước có biện pháp chống đối, chỉ có điều đánh đổi quá lớn.

Thẩm Lãng giơ bàn tay lên, đột nhiên thả ra mạnh mẽ lực lượng tinh thần.

Trong nháy mắt!

Hết thảy Khương Ly đế quốc Long Chi Hối, đột nhiên bị hình ảnh ngắt quãng trên không trung, sau đó trực tiếp rơi rụng.

"Đùng đùng đùng đùng ..." Quỷ Ngọ nói: "Nhìn mà than thở, nhìn mà than thở, Thẩm Lãng bệ hạ thực sự là ba ngày không gặp, làm nhìn với cặp mắt khác xưa."

Thẩm Lãng không để ý đến, mà là hướng về Cơ Tuyền công chúa nhìn tới. Hiện tại, ứng giờ đến phiên thâm uyên kẽ nứt quân đoàn phản công.

Cơ Tuyền công chúa tay ngọc nâng lên, sau đó đột nhiên vung xuống.

"Phóng ra!"

"Vèo vèo vèo vèo vèo ..."

Thâm uyên kẽ nứt bắn ra đồng dạng là Long Chi Hối, nhưng không phải phổ thông Long Chi Hối, mà là có hạch tách ra Long Chi Hối.

Urani quá hi hữu, Thẩm Lãng lúc đó để Hỏa thần giáo mang đi hết thảy urani, tinh luyện sau cũng chính là mấy trăm cân mà thôi, nếu như toàn bộ dùng nó đến chế tạo vũ khí mà nói, cái kia số lượng quá ít.

Vì lẽ đó hay là muốn cùng long huyết tủy kết hợp lên tại, hai loại sức mạnh tập hợp lại cùng nhau, sản sinh uy lực 1 + 1 có thể rất lớn tại 2 hiệu quả.

Thâm uyên kẽ nứt bên này Long Chi Hối càng loại nhỏ hơn, mỗi một chi không vượt qua 3 tấn, uy lực cũng thì nhỏ hơn nhiều. Nhưng mà đối với Khương Ly đế quốc địa ngục tinh thể, ủng có trí mạng lực sát thương.

Trong nháy mắt, thâm uyên kẽ nứt một bên mấy trăm viên đặc thù Long Chi Hối, liền bay đến Khương Ly đế quốc không trung quân đoàn trước mặt.

Mắt thấy liền muốn đánh trúng kẻ địch to lớn pháo đài bay.

Nhiên mà ngay tại lúc này, toàn bộ bầu trời bỗng nhiên đột nhiên lấp lóe một đạo hào quang màu xanh lục, Khương Ly hạm đội đế quốc xuất hiện trước mặt một cái to lớn địa ngục tinh thể lồng năng lượng.

Thẩm Lãng một phương đặc thù Long Chi Hối, đột nhiên va tại địa ngục tinh thể lồng năng lượng thượng.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Đặc thù Long Chi Hối đột nhiên nổ tung.

Không chỉ có long huyết tủy sức mạnh, còn có urani hạch tách ra năng lượng.

Này hai dòng năng lượng, trong nháy mắt đem toàn bộ địa ngục tinh thể lồng năng lượng xé ra một cái to lớn vết nứt.

Sau đó, còn lại đặc thù Long Chi Hối xuyên qua đám này vết nứt, đột nhiên bắn trúng Khương Ly đế quốc những to lớn pháo đài bay.

"Rầm rầm rầm ..." Lại một lần nữa kinh thiên động địa nổ tung.

Khương Ly đế quốc to lớn pháo đài bay, một cái tiếp theo một cái bị xé rách, dồn dập rơi rụng trong nước biển.

Thời khắc này, Thẩm Lãng không gì sánh được kiêu ngạo.

Hắn không có ra tay, nhưng mà hắn Đại Càn đế quốc Thâm Uyên hành tỉnh như trước dựa vào năng lực của chính mình, đánh rơi Khương Ly đế quốc pháo đài bay. Đây là lần thứ nhất chính diện đánh bại địa ngục tinh thể năng lượng hệ thống.

Tất cả những thứ này đều là Nộ Triều thành gần vạn tên đại học sĩ công lao, cũng là Yêu Yêu công lao, vẫn là Adolf, còn có Gregory, chờ mấy vạn người công lao.

Chẳng trách Khương Ly bất kể bất cứ giá nào cũng phải đến phá hủy thâm uyên kẽ nứt, hắn mình không thể rời đi bắc cực, lại làm cho Quỷ Ngọ giá long mà tới.

Quỷ Ngọ sắc mặt hơi đổi, mấy chục năm qua, đế quốc địa ngục tinh thể năng lượng hệ thống đều xem như là vô địch, ngày hôm nay lần thứ nhất bị công phá.

Mắt thấy Khương Ly đế quốc to lớn pháo đài bay, một chiếc tiếp theo một chiếc rơi xuống.

Lúc này, cự long bóng người đột nhiên thoáng hiện.

Nó phảng phất có vô số phân thân đồng dạng, trong nháy mắt chặn lại Thẩm Lãng một phương hết thảy đặc thù Long Chi Hối.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Đám này đặc thù Long Chi Hối tại cự long trong cơ thể nổ tung, lại một lần nữa bùng nổ ra so thái dương lượng thạc vô số lần ánh sáng.

Nhưng mà ... Này điều cự long không những bình yên vô sự, trái lại trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Bởi vì nó là tại thượng cổ bên trong ao rồng niết bàn trưởng thành, loại này vụ nổ hạt nhân không những không thể phá hủy nó, trái lại có thể cho nó bổ sung lượng lớn năng lượng.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi Hủy Diệt Nhật kế hoạch quả nhiên mạnh mẽ a." Quỷ Ngọ nói: "Hơn nữa càng ghê gớm chính là, ngài tại ba mươi sáu năm trước cũng đã đưa ra cái này Hủy Diệt Nhật kế hoạch, ngươi đại học sĩ đoàn đội, dùng ròng rã ba mươi mấy năm trước, rốt cuộc thành công hoàn thành Hủy Diệt Nhật kế hoạch, chế tạo ra loại này ... Gọi làm vũ khí nguyên tử đúng không?"

Không phải là sao? Nước Mỹ mạn ha đốn kế hoạch, dùng thời gian ba năm. Nước Đức đạn hạt nhân kế hoạch, cũng dùng thời gian mấy năm nhưng chưa thành công.

Mà Thẩm Lãng Hủy Diệt Nhật kế hoạch, ròng rã dùng ba thời gian mười lăm năm mới hoàn thành.

"Thật sự quá mạnh mẽ." Quỷ Ngọ nói: "Ngài lúc đó đưa ra cái này Hủy Diệt Nhật kế hoạch, là vì đánh bại Đại Viêm đế quốc chứ? Bất quá ngài cái này Hủy Diệt Nhật kế hoạch có phải là thành công quá chậm? Không sai nó là có thể công phá chúng ta địa ngục tinh thể phòng ngự hệ thống, nhưng mà ... Ngài Hủy Diệt Nhật kế hoạch có thành quả, đều bị chúng ta đánh cắp a. Không chỉ có như thế, ngài còn giúp bận bịu niết bàn Khương thị cự long, nó không chỉ đánh bại Cơ thị cự long, hơn nữa còn vừa vặn có thể nuốt chửng các ngươi hết thảy đạn hạt nhân nổ tung. Vì thế chúng ta thực sự là muốn cảm ơn ngài a, Thẩm Lãng bệ hạ. Nếu như không có ngài năm đó niết bàn cự long, chúng ta ngày hôm nay liền phiền phức, bất quá đây đối với ngài tới nói, có phải là nâng lên tảng đá đập phá chân của mình đây?"

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngài đạn hạt nhân xác thực phi thường mạnh mẽ, nhưng vẻn vẹn chỉ là ở đây. Nếu như là tại gừng đế quốc, nơi đó có vô cùng vô tận địa ngục tinh thể, ngài điểm ấy đạn hạt nhân, chỉ là như muối bỏ bể đi." Quỷ Ngọ nói: "Không chỉ có như thế, ngài hết thảy hạch tách ra tư liệu đều bị chúng ta đánh cắp, chẳng khác nào nói Khương đại đế cũng nắm giữ nguồn năng lượng này, hắn nhưng là hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, vậy ngài cảm thấy tương lai hắn sẽ làm sao thăng cấp đế quốc phòng ngự hệ thống đây? Này có phải là mang ý nghĩa, ngài đạn hạt nhân vừa được xuất bản, cũng đã lạc hậu cơ chứ?"

Theo một ý nghĩa nào đó đúng thế.

Khương Ly phái ẩn núp giả đánh cắp đạn hạt nhân cơ mật, trình độ nào đó thượng cũng không phải vì chế tạo đạn hạt nhân, mà là trong lòng bàn tay năng lượng nguyên lý, sau đó thăng cấp hắn đế quốc phòng ngự hệ thống.

Vì lẽ đó lần sau, Khương Ly đế quốc quân đoàn, toàn bộ gừng đế quốc phòng ngự hệ thống, liền sẽ không lại sợ hãi đạn hạt nhân.

Nhưng mà Thẩm Lãng cũng chưa hề đem đánh bại Khương Ly đế quốc hy vọng ký thác tại hạch tách ra thượng, hạch tụ biến sức mạnh, mới là hắn chân chính đòn sát thủ.

"Thẩm Lãng bệ hạ, này điều Khương thị cự long đã từng trung thành với ngài, cùng ngài đồng sinh cộng tử, dù cho tại thời khắc sống còn, nó như trước chống cự Khương Ly bệ hạ vận mệnh, không đi va chạm Bạch Ngọc Kinh mái vòm lồng năng lượng." Quỷ Ngọ nói: "Nhưng là phi thường đáng tiếc a, nó hiện tại đã không có độc lập linh hồn, nó như trước nắm giữ năng lượng mạnh mẽ, thế nhưng là như là một cái xác chết di động rồng. Linh hồn của nó hoàn toàn bị trấn áp, nó mất đi toàn bộ quyền khống chế thân thể. Ngài biết Khương Ly bệ hạ là làm thế nào sao?"

Thẩm Lãng nói: "Bóp chết linh hồn của nó."

Quỷ Ngọ nói: "Đúng, bóp chết linh hồn của nó. Đương nhiên, long hồn sức mạnh đến từ chính thần long đoạn ngắn, thành niên long hồn hầu như là bất tử bất diệt. Hơn nữa cũng không thể triệt để bóp chết, phủ giả con rồng này thân thể cũng là hoàn toàn chết rồi. Đánh một cái thông tục so sánh, con rồng này linh hồn chỉ còn dư lại nguyên lai một phần vạn cũng chưa tới, thoi thóp, treo một điểm linh hồn sinh mệnh. Đã từng ngươi mang theo nó cùng Cơ thị cự long lần thứ nhất chiến đấu, thất bại sau, hầu như sắp chết. Mà hiện tại nó so năm đó còn muốn suy yếu gấp trăm lần, chân chính nến tàn trong gió a."

Đáng thương cự long, mạnh mẽ như vậy linh hồn, nguyên bản dường như ngập trời hỏa diễm, hiện tại cũng chỉ có một đóa tiểu hỏa miêu.

Quỷ Ngọ tiếp tục nói: "Nó long hồn chi châu bên trong, ngươi có biết có bao nhiêu thượng cổ nhân loại linh hồn sao? 1 vạn cái! 1 vạn thượng cổ tân nhân loại linh hồn, chiếm lĩnh nó long hồn chi châu, 1 vạn cái linh hồn, phân biệt khống chế cự long mỗi một tấc thân thể. Vì lẽ đó nó hiện tại đã không là gì cao quý chiến tranh thần thú, mà vẻn vẹn chỉ là một cái công cụ mà thôi, cứ việc cường đại đến vô biên vô hạn, nhưng công cụ chính là công cụ, như trước cũng bị ta cưỡi trên người."

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta biết ngươi trăm phương ngàn kế đều muốn đoạt lại này điều cự long, nhưng mà Khương Ly bệ hạ mới là long chi khế ước người số một, hơn nữa hắn dùng cấp cao long chi cảm ngộ năng lượng, phong tỏa cự long linh hồn, cái kia ta muốn hỏi một chút, ngài có năng lực mở ra linh hồn của nó phong tỏa sao? Ngài có thể vượt qua Khương Ly bệ hạ cấp cao long chi cảm ngộ sao?"

Không có, Thẩm Lãng không có cách nào mở ra cự long linh hồn phong tỏa.

Bởi vì, hắn cấp cao long chi cảm ngộ, nhiều nhất chỉ là cùng Khương Ly cùng cấp mà thôi.

Bất kể như thế nào, Khương Ly đều là long chi khế ước người số một.

Từ bình thường tư duy thượng, Thẩm Lãng là không thể đoạt lại con rồng này quyền khống chế, bởi vì hắn long chi cảm ngộ không có vượt qua Khương Ly.

Nhưng mà ... Muốn chính là không bình thường tư duy.

Quỷ Ngọ nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, hiện nay các ngươi toàn bộ Đại Càn đế quốc, tất cả công kích đều đối này điều cự long vô hiệu. Phi thường cảm kích ngài, đem nó niết bàn đến cường đại như thế, hiện tại ta muốn khống chế này điều cự long, phá hủy ngài thâm uyên kẽ nứt, tiêu diệt bên trong mỗi người, bao quát con gái của ngài, con của ngài, ngài nữ nhân."

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta biết, chúng ta giết không chết ngài, coi như cự long cũng không giết chết ngài, nhưng mà ... Ngài muốn giao cho Khương Ly bệ hạ."

Sau đó, Quỷ Ngọ khống chế cự long, trong nháy mắt lại biến mất tại tại chỗ.

Cái chớp mắt tiếp theo, trực tiếp xuất hiện tại thâm uyên kẽ nứt không trung quân đoàn bầu trời.

Sau đó, cự long mở ra miệng rộng, nhắm ngay Đại Càn đế quốc Thâm Uyên hành tỉnh mấy trăm chiếc pháo đài bay, đột nhiên liền muốn tiến hành rồng chi phun tức.

Nó phun tức, nhưng là mạnh mẽ hạch tách ra.

Nguyên bản cự long chống cự Khương Ly mệnh lệnh, bị triệt để phong tỏa linh hồn sau, nó hạch tách ra công kích cũng biến mất rồi, chỉ còn dư lại tối bản năng hỏa diễm phun tức.

Nhưng mà Khương Ly phái người đánh cắp hạch tách ra hết thảy tư liệu sau, hiểu được nguyên lý, vì lẽ đó bọn họ khống chế này điều cự long, lại một lần nữa nắm giữ hạch tách ra công kích năng lực.

Một khi bắt đầu phun tức, coi như không có hạch tách ra năng lượng, vẻn vẹn chỉ là phổ thông long diễm, thâm uyên kẽ nứt hết thảy pháo đài bay cũng không chịu nổi, sẽ triệt để tan xương nát thịt, biến thành tro bụi.

Hơn nữa, bất kỳ công kích đều đối này điều cự long vô hiệu.

"Hủy diệt đi, cự long phun tức, Thẩm Lãng bệ hạ, năm đó ngài cướp đi cự long thời điểm, có thể có nghĩ tới có hôm nay ngập đầu tai ương." Quỷ Ngọ điên cuồng hét lên.

Sau đó, cự long liền điên cuồng hơn phun tức.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Vô cùng vô tận tách ra hỏa diễm, vô cùng vô tận thăng hoa bức xạ năng lượng, từ cự long trong miệng phụt ra.

Chân chính hủy thiên diệt địa, xung quanh mấy vạn mét bên trong, toàn bộ bị đáng sợ tách ra long diễm nuốt chửng.

Hết thảy tất cả, bản đều cần phải biến thành tro bụi.

Nhưng mà vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt.

Đại Càn đế quốc thâm uyên kẽ nứt mấy trăm chiếc pháo đài bay, trong nháy mắt xuất hiện tại bên ngoài mấy trăm dặm.

Quỷ Ngọ không khỏi kinh ngạc? Này xảy ra chuyện gì?

Vừa nãy long diễm phá hủy, vẻn vẹn chỉ là thâm uyên kẽ nứt không trung quân đoàn ảo ảnh?

Này tính là gì? Không gian khúc xạ? Không gian chồng chất?

Thẩm Lãng mỉm cười nói: "Loại này cấp cao long chi cảm ngộ, ngươi loại này tiểu nhân vật không hiểu. Hiện tại, ta muốn đoạt lại ta cự long."

Quỷ Ngọ kinh ngạc cười to nói: "Không thể, tuyệt đối không thể, ha ha ha!"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, tại bình thường quy tắc bên dưới, không thể! Nhưng mà ... Không bình thường quy tắc hạ, là có thể!"

"Rồng, ngươi còn nhớ ta cùng ngươi ký kết hai hướng khế ước sao? Không chỉ ta ràng buộc ngươi, ngươi cũng có thể ràng buộc ta." Thẩm Lãng nói: "Trình độ nào đó thượng, chúng ta thậm chí có thể cùng chung linh hồn sinh mệnh."

Thẩm Lãng dùng cấp cao long chi cảm ngộ, không ngừng đem mạnh mẽ lực lượng tinh thần truyền vào cự long linh hồn bên trong.

Nguyên bản suy yếu đến cực điểm cự long linh hồn, dần dần mạnh mẽ, sau đó tỉnh lại.

"Chủ nhân, đã lâu không gặp." Cự long nói: "Ta ngủ say cực kỳ lâu, ngài rốt cuộc tỉnh lại ta."

Theo Thẩm Lãng sức mạnh tinh thần truyền vào, cự long linh hồn càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh.

Nhưng mà, cường đại đến nhất định cực hạn thời điểm liền đình chỉ. Bởi vì, nó bị Khương Ly long chi khế ước trói buộc lại, cũng không còn cách nào thoát vây.

"Chủ nhân, phi thường xin lỗi, ta như trước không cách nào tránh thoát Khương Ly long chi khế ước, ta như trước không cách nào trở thành tự do linh hồn." Cự long nói.

Thẩm Lãng nói: "Rồng, ngươi tin tưởng ta sao?"

Cự long nói: "Ta tin tưởng."

Thẩm Lãng nói: "Vậy chúng ta lại một lần nữa trình diễn niết bàn trùng sinh, lại một lần nữa trình diễn trí vu tử địa nhi hậu sinh. Ta đã hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, ta có thể đi khắp ở mặt đất ngục biên giới. Nếu ngươi sống sót không cách nào tránh thoát Khương Ly long chi khế ước, vậy chỉ dùng tử vong đến tránh thoát. Nhưng mà ngươi yên tâm, ta sẽ không cho ngươi chân chính tử vong, ta sẽ để ngươi lấy mặt khác một loại biện pháp trùng sinh, hoàn toàn mới niết bàn trùng sinh. Đến vào lúc ấy, ngươi chính là một cái chân chính tự do rồng, chân chính cao quý cự long, xong nhờ cả Khương Ly linh hồn ràng buộc."

Cự long nói: "Ta đã hiểu, chủ nhân, ta không hề bảo lưu tin tưởng ngài!"

Một giây sau!

Cự long tự sát.

Nó long hồn chi châu, đột nhiên tự bạo!

…

Chú: Cuối tháng, chư vị ân công lục lọi túi áo, có vé tháng tứ ta vài tờ, bánh ngọt thiên ân vạn tạ!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 663: Hoàn Toàn Thắng Lợi! Lăng Trì Khương Ly Ảnh Tử!

Chương 663: Hoàn toàn thắng lợi! Lăng trì Khương Ly Ảnh Tử!

Trước Thẩm Lãng tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ, chính là cảm ngộ sinh tử, lật đổ sinh tử.

Nói tới càng thêm trực tiếp một ít, chính là lợi dụng tử vong này một đạo trình tự, đem thượng cổ thần vương, Long Chi Mẫu, Medusa nữ hoàng, còn có Cương Nhất chờ hơn một vạn người linh hồn triệt để phân giải trở thành cơ bản nhất sức mạnh, sau đó tiến hành gây dựng lại, niết bàn trùng sinh.

Mà hiện tại Thẩm Lãng chính là muốn cự long linh hồn, cũng trải qua một lần tử vong, sau đó trải qua một lần niết bàn trùng sinh.

Cự long linh hồn tự sát, là một cái phi thường chấn động quá trình, kinh thiên động địa, mà lại cực kỳ hoa lệ.

Tuy rằng cự long linh hồn bị triệt để trấn áp phong tỏa, hơn nữa Khương Ly để hơn vạn cái thượng cổ nhân loại linh hồn truyền vào long hồn chi châu, khống chế này cự long mỗi một tấc góc. Nhưng nghiên cứu căn bản, này điều cự long sinh mệnh căn nguyên ở chỗ bản thân nó linh hồn.

Một khi linh hồn của nó chết rồi, long hồn chi châu triệt để tắt, toàn bộ cự long thân thể, cũng sẽ triệt để chết đi.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Long hồn chi châu bên trong, đang trình diễn tối kinh người nhất nổ tung.

Long hồn có thể so với Medusa nữ hoàng, Long Chi Mẫu, thượng cổ danh vọng linh hồn năng lượng đẳng cấp đều càng cao hơn, bởi vì nó đến từ chính thần long chi đoạn ngắn.

Vì lẽ đó tại trong nháy mắt đó, long hồn chi châu bên trong 1 vạn cái thượng cổ nhân loại linh hồn, cũng trong nháy mắt biến thành tro bụi, triệt để tan rã. Đừng động đám này linh hồn có cái gì năng lượng bảo vệ.

Long hồn chi châu bên trong tất cả, toàn bộ đều tiêu tan, hóa giải trở thành nguyên thủy nhất năng lượng hạt căn bản. Long hồn chi châu bên trong tất cả, rơi vào triệt để hắc ám cùng yên tĩnh.

Tiếp theo, cự long thân thể bắt đầu sụp xuống hủy diệt.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Mà cự long thân thể loại này hủy diệt, nhất định là kinh thiên động địa.

Bởi vì thân thể của nó trước nuốt chửng quá nhiều hơn cổ bên trong ao rồng quá nhiều bức xạ năng lượng, tại trước khi chết, toàn bộ đều muốn bộc phát ra.

Điểm này rồng cùng thái dương rất giống. Thái dương trước khi chết, sẽ trước nay chưa từng có nổ tung, bành trướng hơn trăm lần. Vượt qua nhất định chất lượng thái dương, thậm chí sẽ bạo phát siêu tân tinh, hủy diệt chỉnh cái tinh hệ.

Vì lẽ đó cự long cái chết, cũng phải đem trước hết thảy năng lượng, toàn bộ trút xuống mà ra.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Trong tầm nhìn tất cả, đều là kinh thiên long diễm, kinh thiên vụ nổ hạt nhân liệt diễm.

Cự long chi phun tức, cũng đã đáng sợ như thế, huống chi là cự long tự bạo, quả thực dường như vô số Long Chi Hối, vô số đạn hạt nhân đang nổ.

Nếu như thả lúc trước, những năng lượng này toàn bộ đều sẽ bị lãng phí đi. Hoặc là bốc hơi lên đi vô số hải dương, hoặc là phá hủy đi mảnh này đáy biển, thậm chí cho toàn bộ thâm uyên kẽ nứt đều mang đến ngập đầu tai ương.

Nhưng mà Thẩm Lãng có long chi cảm ngộ, hết thảy đều không giống nhau.

Khương Ly tại hắn đế quốc cảnh nội, gần như thần, bởi vì hắn có vô số địa ngục tinh thể năng lượng có thể khống chế. Hắn đem địa ngục tham châm cứu tới chỗ nào trên đất đai, nơi đó chính là hắn lĩnh vực.

Mà đối với Thẩm Lãng tới nói cũng giống như vậy, hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ sau, chỉ cần có đầy đủ năng lượng, hắn liền nắm giữ thần lực.

Mỗi người long chi cảm ngộ đều là gần gũi, nhưng lại độc nhất vô nhị. Tỷ như Thẩm Lãng long chi cảm ngộ chỗ đặc thù chính là ở hạch tách ra năng lượng.

Vì lẽ đó, cự long tự bạo sản sinh hạch tách ra năng lượng, có thể đủ tất cả bộ trở thành Thẩm Lãng thần lực khởi nguồn.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Này vô tận bức xạ năng lượng, mạnh mẽ hạch tách ra hỏa diễm, trong nháy mắt bị Thẩm Lãng thao túng.

Sau đó ... Trình diễn trước nay chưa từng có hủy diệt vở kịch lớn.

Cự long tự bạo long diễm, hạch tách ra năng lượng, bị Thẩm Lãng xem là trí mạng vũ khí, hướng về Khương Ly đế quốc không trung quân đoàn điên cuồng đập tới.

Tại phần này hủy thiên diệt địa năng lượng trước mặt, Khương Ly đế quốc những to lớn pháo đài bay mất đi bất kỳ lực phòng hộ. Dường như thành bảo như vậy to lớn phi hành vật, trong nháy mắt trên không trung giải thể, trực tiếp tan xương nát thịt.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Một chiếc tiếp theo một chiếc to lớn pháo đài bay, còn có bên trong thượng cổ khôi lỗi chiến sĩ, thượng cổ tân nhân loại vũ sĩ. Trong nháy mắt tại cự long tự bạo năng lượng biến thành tro bụi.

Một giây đồng hồ thời gian, có thể tại Thẩm Lãng thế giới tinh thần phân giải trở thành vô số phân, có thể trở nên rất dài rất dài.

Nhưng thế giới hiện thực, cũng chỉ có một giây đồng hồ. Khương Ly đế quốc mấy trăm chiếc to lớn pháo đài bay, mấy trăm ngàn thượng cổ khôi lỗi quân đoàn, toàn quân diệt.

Mấy trăm dặm hải vực bầu trời, hoàn toàn bị long diễm nuốt chửng, bị hạch tách ra hỏa diễm nuốt chửng.

Cũng chỉ có một giây đồng hồ. Quỷ Ngọ mang đến mạnh mẽ quân đoàn, không còn một mống, toàn bộ diệt vong.

Không cần chiến đấu, cũng không cần rầm rầm rầm.

Cũng cũng chỉ có một giây đồng hồ, cự long liền hoàn thành tự sát trình.

Linh hồn tử vong, thân thể tử vong.

Nó chứa đựng hầu như hết thảy năng lượng, toàn bộ bạo phát

ra.

Thân thể của nó bắt đầu thật nhanh héo rút, cuối cùng cũng chỉ có mười mấy mét kiểu dáng, dường như một cái con rắn nhỏ đồng dạng, từ không trung rơi rụng.

...

Thẩm Lãng lợi dụng cự long tự bạo năng lượng, phá hủy Quỷ Ngọ mang đến mấy trăm ngàn quân đoàn, nhưng vẻn vẹn chỉ dùng không tới mười phần trăm năng lượng.

Còn lại 90% đi nơi nào?

Trực tiếp lãng phí đi? Không thể!

Những năng lượng này bị nuốt chửng mất.

Bị cái gì nuốt chửng? Chính là Thẩm Lãng cấp cao long chi cảm ngộ sau kết quả, ba đại cự đầu, cùng với hơn một vạn linh hồn sau khi chết, niết bàn trùng sinh năng lượng thể.

Cùng Khương Ly địa ngục tinh thể rất tương tự, chí ít chín mươi chín phần trăm tương tự.

Thẩm Lãng phi thường yêu thích địa ngục hồn châu kiểu dáng, phi thường xa hoa, tràn ngập cảm giác thần bí.

Vì lẽ đó ... Cự long tự bạo sau còn lại 90% năng lượng bị Thẩm Lãng sau khi cắn nuốt, trên không trung ngưng kết thành vì một viên lại một viên tinh thể năng lượng, sau đó bắt đầu rơi rụng.

Không gì sánh được hoa lệ một màn xuất hiện. Trên trời hạ nổi lên năng lượng mưa, lít nha lít nhít, nhiều vô số kể.

Mấy ngàn, mấy vạn viên tinh thể năng lượng từ không trung tung xuống, lạc vào trong biển.

Không chỉ là cự long tự bạo sau năng lượng, còn có Khương Ly đế quốc mấy trăm ngàn thượng cổ khôi lỗi chiến sĩ, gần vạn tên thượng cổ tân nhân loại vũ sĩ, hết thảy Long Chi Hối, hết thảy vũ khí biến thành tro bụi sau, cũng bị ngưng tụ trở thành đủ loại tinh thể năng lượng, sau đó từ không trung rơi rụng.

Đầy trời tinh thể mưa, đúng là đẹp không sao tả xiết, tràn ngập vô hạn lãng mạn.

Từ có thể thấy được Thẩm Lãng cùng Khương Ly chi không giống.

Khương Ly thống trị năng lượng thời điểm là lãnh khốc, một cái lại một cái to lớn tham châm, mang theo đáng sợ xúc trảo, trực tiếp thâm nhập lòng đất bên trong, tàn nhẫn mà lại đáng sợ.

Mà Thẩm Lãng nhưng là lãng mạn, dù cho nuốt chửng năng lượng, cũng là bay đầy trời mưa.

Sau đó, này điều cự long, còn có đây vô số từ không trung rơi rụng tinh thể năng lượng, dọc theo tận cùng thế giới nước biển thác nước, chảy vào thâm uyên kẽ nứt bên trong.

...

Quỷ Ngọ còn chưa chết, nhưng hắn thật sự bị kinh ngạc đến ngây người.

Tại sự tưởng tượng của hắn, Thẩm Lãng coi như mạnh mẽ đến đâu, cùng Khương Ly chênh lệch như trước là khác nhau một trời một vực.

Then chốt là Thẩm Lãng quá ngây thơ ấu trĩ, không nỡ lòng bỏ nuốt chửng sinh cơ cùng năng lượng. Vì lẽ đó không giống Khương Ly, nắm giữ lấy mãi không hết năng lượng có thể tiêu xài.

Nhưng mà trước mắt tình cảnh này, quả thực lật đổ hắn hết thảy nhận thức.

Vẻn vẹn một giây đồng hồ, hắn mang đến mạnh mẽ quân đoàn liền trực tiếp biến thành tro bụi.

"Ta nói rồi, ngươi chỉ là một tiểu nhân vật, đối cấp cao long chi cảm ngộ cảnh giới không biết gì cả." Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Ngươi căn bản không biết, tại cảnh giới này bên trong, các ngươi cái gọi là mạnh mẽ quân đoàn, hoàn toàn giun dế đồng dạng."

"Quỷ Ngọ, Sauron, Wilhelm ..." Thẩm Lãng nói: "Ba mười mấy năm trước quyết đấu, không có đưa ngươi triệt để giết chết, ta phi thường xin lỗi. Ngươi biết con người của ta, lòng dạ phi thường chật hẹp, có thù báo thù. Vì lẽ đó Khương Ly bệ hạ vẫn nói ta nắm giữ cấp thấp tình cảm, ta cảm thấy hắn không có nói sai. Dù cho đã hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, ta cũng như trước như thế lập dị. Ngươi khơi ra thâm uyên kẽ nứt nội chiến, đánh cắp hạch tách ra cơ mật, hơn nữa còn nỗ lực mưu sát con gái của ta. Vì lẽ đó ta đối với ngươi thống hận, quả thực không cách nào dùng ngôn ngữ để biểu đạt. Vậy làm sao bây giờ đây? Con người của ta còn là phi thường cấp thấp, trong đầu vẫn là kiểu cũ, lăng trì xử tử!"

Thẩm Lãng chậm rãi đưa tay ra, Quỷ Ngọ thân thể hoàn toàn không bị chính mình khống chế, trực tiếp bay tới Thẩm Lãng trước mặt.

Sau đó, Thẩm Lãng tay phảng phất trở thành một vệt ánh sáng ảnh, luồn vào Quỷ Ngọ đầu lâu bên trong, sống sờ sờ đem địa ngục tinh thể từ trong đầu hắn tách ra ngoài.

"Chúc mừng ngươi Quỷ Ngọ, từ nay về sau, linh hồn của ngươi không bị địa ngục tinh thể bảo vệ, thân thể của ngươi cũng không bị địa ngục tinh thể bảo vệ, không còn là bất tử bất diệt." Thẩm Lãng nói: "Này rất tốt, như thế thì có sợ hãi, làm lăng trì ngươi thời điểm, cũng là có thống khổ."

Thẩm Lãng nhẹ nhàng vỗ một cái, đem điểm này địa ngục tinh thể cũng đập vào một viên địa ngục hồn châu bên trong.

"Bắt!" Thẩm Lãng hạ lệnh.

Nhất thời, vài tên vũ sĩ tiến lên, đem Quỷ Ngọ bắt giữ.

...

Thâm uyên kẽ nứt bên trong.

Quỷ Ngọ quỳ trên mặt đất, trên mặt từng trận cười gằn, hơn nữa khuôn mặt hắn từng trận biến ảo.

Một lúc là Khương Ly thế thân Quỷ Ngọ dáng dấp, một lúc là Sauron đại đế dáng dấp, một lúc lại là Hỏa thần giáo chủ người thừa kế Wilhelm dáng dấp.

Hắn không có bất kỳ sợ hãi, bởi vì từ khi lại một lần nữa hiệu trung Khương Ly bệ hạ sau, hắn nắm giữ bất tử bất diệt linh hồn.

Đối với thống khổ cùng sợ hãi, đã quên ba mươi năm.

Bất luận một loại nào cảm giác, quên ba mươi năm, thật sự liền phảng phất hoàn toàn biến mất đồng dạng.

Bởi vì năng lượng thân thể, coi như hủy diệt cũng như trước có thể tái tạo. Coi như bị chém thành muôn mảnh, cũng sẽ không có bất kỳ thống khổ, rất nhanh sẽ có thể khôi phục nguyên dạng, chỉ cần có đầy đủ năng lượng cùng vật chất.

Gặp phải tình huống như thế này, để người tại sao có thể có sợ hãi cùng thống khổ?

Chỉ có thân thể là duy nhất, hơn nữa không thể chữa trị dưới tình hình, mới sẽ quý trọng.

"Động thủ đi!" Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng.

Cơ Tuyền công chúa tự mình động thủ, lăng trì Quỷ Ngọ.

Vẻn vẹn đao thứ nhất! Quỷ Ngọ sắc mặt liền triệt để thay đổi.

Đáng sợ đau đớn, không gì sánh được sợ hãi, dĩ nhiên trong nháy mắt dâng lên linh hồn của hắn.

Biến mất rồi ba mươi năm cảm giác, bao phủ vọt tới.

Hơn nữa hắn bị cắt đi thân thể, bắt đầu đổ máu, không tiếp tục chữa trị.

"A ... A ... A ..." Quỷ Ngọ thét to: "Thẩm Lãng, ngươi đối với ta làm cái gì? Ngươi đối với ta làm cái gì?"

Thẩm Lãng nói: "Ta cảm thấy tất yếu kêu lấy trước ngươi cảm giác, vì lẽ đó đem thân thể của ngươi tái tạo là thân thể máu thịt dáng dấp. Loại kia đau đớn, đặc biệt là thân thể bắt đầu thiếu hụt cảm giác, liền có thể hoàn mỹ tái hiện."

Cơ Tuyền công chúa mặt lạnh lùng, một đao tiếp theo một đao lăng trì.

"A ... A ..." Quỷ Ngọ tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Hắn không thể tin tưởng, chính mình tại sao lại thống khổ như vậy, như thế sợ sệt? Dù cho không có địa ngục tinh thể, không có năng lượng thân thể trước, hắn cũng không có như thế sợ chết a?

Sáu mươi mấy năm trước, hắn đương nhiên không sợ chết, bởi vì hắn lúc đó là hiệu trung Khương Ly, nội tâm tràn ngập hy sinh tinh thần.

Mà khi hắn muốn đem cự long chiếm vì bản thân có, khi hắn đoạt xá Sauron khát vọng quyền thế cùng sức mạnh thời điểm, hắn liền trở nên tham sống sợ chết lên.

Tại mấy vạn người nhìn kỹ, Quỷ Ngọ kế tục bị lăng trì. Tuyệt đối ngàn đao băm thây, ròng rã muốn duy trì mấy ngày mấy đêm.

"Thẩm Lãng bệ hạ, giết ta, giết ta, cho ta một cái đau thương nhanh."

"Thẩm Lãng bệ hạ, tha ta, đừng giết ta, đừng giết ta, ta đầu hàng, ta thật sự đầu hàng ..."

Quỷ Ngọ liều mạng kêu to, trong miệng hô lên bừa bãi, hỗn loạn tưng bừng.

"Gần đủ rồi, ta đủ rất sảng khoái, để hắn câm miệng đi, quang kêu thảm thiết, không gọi hàng." Thẩm Lãng nói: "Bằng không, tiếp xuống hắn nên mắng ta."

Cơ Tuyền công chúa vung tay lên, Quỷ Ngọ đã biến thành người câm, cũng lại gọi không ra một chữ, chỉ có thể từ trong cổ họng phát ra tiếng kêu thảm.

Lúc này, nàng đối Thẩm Lãng cảm giác quen thuộc lại trở về. Vẫn là như thế trừng mắt tất báo, vẫn là như thế xấu đến cực độ.

Thẩm Lãng ròng rã nhìn một phút, sau đó nhắm mắt lại, bởi vì hắn đã qua nghiện, Quỷ Ngọ đã đủ rất khốc liệt.

Sau đó, chính là muốn tại cấp cao long chi cảm ngộ cảnh giới, để cự long linh hồn niết bàn trùng sinh.

Điều này cần hắn tập trung vào hết thảy tinh thần, hết thảy linh hồn, tài năng hoàn thành!

...

Tiến vào long hồn chi châu nội bộ, nơi này cũng giống như là một cái linh hồn chi tỉnh, hoàn toàn là một cái độc lập năng lượng không gian.

Trong không gian này, chứa đựng cự long linh hồn, còn có long chi khế ước năng lượng, cùng với 1 vạn cái thượng cổ nhân loại linh hồn.

Nhưng mà hiện tại hết thảy đều biến thành tro bụi, mặc kệ là Khương Ly long chi khế ước, vẫn là Thẩm Lãng cùng cự long ký kết hai hướng khế ước, cũng đã triệt để phá diệt.

Cự long linh hồn tự sát, liền mang ý nghĩa tất cả khế ước kết thúc, bụi quy bụi, đất trở về với đất.

Bây giờ long hồn chi châu bên trong không gian, một mảnh hỗn độn, hỗn loạn tưng bừng, hoàn toàn tĩnh mịch.

Cự long linh hồn chết xong sau năng lượng, 1 vạn cái thượng cổ nhân loại linh hồn sau khi chết năng lượng, toàn bộ đều ở này độc lập không gian bên trong, mạn không mục tiêu tung bay, đè ép, va chạm.

Liền dường như một cái tinh hệ, thái dương tử vong nổ tung sau, chỉnh cái tinh hệ bên trong hết thảy hành tinh, vệ tinh, ngôi sao nhỏ cũng đều triệt để biến thành tro bụi, biến thành vô số bụi trần.

Nhưng mà, năng lượng sẽ không biến mất, chỉ có thể chuyển đổi. Vì lẽ đó cự long linh hồn năng lượng, 1 vạn thượng cổ nhân loại linh hồn năng lượng, chỉ có điều là lấy mặt khác một loại phương thức tồn tại.

Liền dường như thái dương chết rồi, đã biến thành sao li ti, sao trung tử, thậm chí là hố đen.

Sau đó, Thẩm Lãng chính là muốn đối những năng lượng này tiến hành diễn biến, một lần nữa sắp xếp tổ hợp, sau đó lại một lần nữa phát sinh kịch liệt phản ứng, niết bàn trùng sinh.

Liền dường như thái dương sau khi chết, biến thành vô số bụi trần, tinh vân, nhưng mà trải qua vô số năm sau, đám này vật chất sẽ lại một lần nữa ngưng tụ, lại một lần nữa bị làm nổ, sinh ra một viên mới thái dương, đản sinh ra hoàn toàn mới tinh hệ.

Tại không gian vũ trụ bên trong, thời gian này sẽ rất trường rất dài, vài tỷ năm còn chưa hết.

Mà tại long hồn chi châu vi mô bên trong không gian, cái này cũng là đòi hỏi vô số năm. Nhưng mà tại hiện thực trong thời gian, sẽ khá ngắn, chí ít so Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ thời gian càng ngắn hơn.

Để cự long linh hồn niết bàn trùng sinh quá trình, kỳ thực cùng cao cấp long chi cảm ngộ quá trình hầu như giống nhau như đúc. Vì lẽ đó này xem như là lần thứ hai, Thẩm Lãng có thể thiếu đi rất nhiều đường vòng.

Thẩm Lãng tinh thần bồi hồi tại long châu trong không gian, trước tiên triệt để hiểu rõ những năng lượng này, sau đó tài năng một lần nữa sắp xếp tổ hợp, để chúng một lần nữa phát sinh phản ứng.

Thăm dò, thăm dò, thăm dò!

Toàn bộ bên trong không gian, là triệt để hắc ám, bởi vì hết thảy linh hồn đều chết.

Nhưng mà, làm Thẩm Lãng lực lượng tinh thần thăm dò đến ở giữa không gian này thời điểm, bỗng nhiên cảm giác được chính mình lực lượng tinh thần cũng bị triệt để nuốt vào.

Này ... Đây là vật gì? Cùng trước cấp cao long chi cảm ngộ hoàn toàn khác nhau.

Thẩm Lãng nghĩ hết tất cả biện pháp, muốn đối với nó tiến hành nhận biết cùng điều tra.

Kết quả phát hiện, căn bản là không có cách tiến hành. Nó tại

Thẩm Lãng lực lượng tinh thần trong tầm nhìn, hoàn toàn là một mảnh hỗn độn không biết.

Dù cho tại tinh thần thế giới vi mô bên trong, nó đều là vô ảnh vô hình, biết sự tồn tại của nó, nhưng mà nhưng không nhìn thấy, mò không được.

Thẩm Lãng kinh hỉ!

Hắn biết rồi, đây chính là cái gọi là thần long đoạn ngắn. Đây chính là cự long linh hồn sinh mệnh khởi nguồn.

Thượng Cổ Minh Vương linh hồn trong truyền thừa, có một đoạn phi thường tối nghĩa nội dung, có người đánh cắp thần long đoạn ngắn, chế tạo chiến tranh cự long.

Cái này thần long đoạn ngắn, mới là cự long chân chính linh hồn hạt nhân, không có nó, liền sinh ra không được cự long.

Nó mới thật sự là bất tử bất diệt.

Cái cảm giác này khá giống là lấy ra khủng long đoạn gien, kết quả nhưng chế tạo ra một cái siêu cấp đại bò sát, chỉ có khủng long sức chiến đấu 1%, nhưng cũng đã là siêu cấp mãnh thú.

Cái gọi là cự long, chỉ là thần long một cái mảnh nhỏ đoạn mà thôi.

Đương nhiên, điểm này chí ít bây giờ cùng Thẩm Lãng hoàn toàn không liên quan. Hắn thậm chí cảm thấy đây là một cái vô cùng nguy hiểm tin tức, không thể đi chạm đến.

Nhưng mà có cái này thần long đoạn ngắn, cự long niết bàn trùng sinh liền càng có thêm phần chắc chắn, hơn nữa tiến độ sẽ nhanh hơn.

Này thì tương đương với một cái to lớn ghép hình, có mấy vạn cái sắc khối, đòi hỏi bắt đầu từ con số không, cái kia liền cần thời gian rất lâu tài năng liều xong.

Nhưng mà nếu như cái này ghép hình trung gian đã liều được rồi 100 mảnh, như thế liền có thể tiết kiệm gấp mấy lần thời gian.

Nguyên bản Thẩm Lãng dự tính, tại long châu bên trong không gian, đòi hỏi không thời gian mấy năm, mới có thể giúp trợ cự long linh hồn niết bàn trùng sinh, hiện thực cũng cần thời gian nửa tháng.

Nhưng mà bởi vì thần long đoạn ngắn tồn tại, thời gian sẽ rút ngắn vài lần.

Quả nhiên là bất tử bất diệt a, đây là long tộc độc nhất, nhân loại ước ao không đến. Những sinh vật khác, dù cho là Medusa cũng không thể nghịch chuyển sinh tử, nhưng mà long tộc nhưng có thể?

...

Tất cả so tưởng tượng thuận lợi, thế giới hiện thực, chỉ cần mấy ngày, Thẩm Lãng liền có thể trợ giúp cự long niết bàn trùng sinh.

Hơn nữa, trước cự long tự bạo năng lượng, còn sót lại 90%, Thẩm Lãng đều dùng tinh thể năng lượng phương thức chứa đựng hạ xuống.

Vì lẽ đó đòi hỏi linh hồn sau khi sống lại, tại rất trong thời gian ngắn, liền có thể khôi phục 90% mạnh mẽ.

Thẩm Lãng phục sinh cự long lớn nhất ý nghĩa là gì? Là tấn công Khương Ly đế quốc sao?

Không phải!

Lớn nhất ý nghĩa là chế tạo bom khinh khí, hoàn thành hạch tụ biến. Có cự long sau, Thẩm Lãng bom khinh khí kế hoạch, liền có thể như hổ thêm cánh.

Nhưng mà Thẩm Lãng tại niết bàn cự long linh hồn thời điểm, mơ hồ cảm giác được, này điều cự long linh hồn thần long đoạn ngắn, phảng phất bị phục chế qua một lần? Đương nhiên, này là cảm giác vô cùng huyền diệu, không cách nào dùng ngôn ngữ để giải thích.

Này, sao có thể có chuyện đó?

Thần long đoạn ngắn không cách nào nhận biết, không cách nào phá dịch, không cách nào giải thích, làm sao có khả năng phục chế?

Thẩm Lãng cấp cao long chi cảm ngộ không thể phục chế, Khương Ly tự nhiên cũng không thể, cái kia đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?

Thẩm Lãng tạm thời lại đem cái này tạp niệm vứt ở một bên, bởi vì lúc này để cự long trùng sinh đòi hỏi hoàn toàn chăm chú, trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác.

...

Bên kia, đối Quỷ Ngọ lăng trì như trước đang tiếp tục.

Mà lúc này, hắn đã hoàn toàn không phát ra được kêu thảm thiết, cả người hầu như co quắp ngã xuống đất, còn cần dùng dây thừng trói lại, tài năng miễn cưỡng quỳ lập.

Thẩm Lãng bên kia phảng phất tiến vào minh tưởng trạng thái, đối ngoại giới hết thảy đều không có phản ứng.

Trạng thái như thế này, đại khái còn cần mấy ngày, mãi cho đến cự long linh hồn phục sinh một khắc đó, Thẩm Lãng đều không hồi tỉnh đến.

Nhưng mà hiện tại, đã không phải Cơ Tuyền công chúa tại lăng trì Quỷ Ngọ, đổi thành một gã khác tướng lĩnh.

Quỷ Ngọ vẫn không có kêu thảm thiết, hắn hiện tại trái lại không sợ, bởi vì đã bị lăng trì hơn một nghìn đao, mặc kệ là thống khổ vẫn là sợ hãi, đều đã vượt qua cực hạn, tiến vào mất cảm giác trạng thái.

Nhưng mà, khi hắn nhìn thấy Thẩm Lãng tiến vào triệt để minh tưởng trạng thái thời điểm, ánh mắt dĩ nhiên lộ ra quỷ dị cười gằn cùng đắc ý.

Hắn phần này cười gằn phi thường tàn nhẫn, là ý gì?

Quỷ Ngọ đã không có đầu lưỡi, vì lẽ đó không thể nói chuyện.

Nhưng mà nội tâm của hắn nhưng đang gầm thét, Thẩm Lãng ngươi coi như hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, như trước như thế ngây thơ, ngắn như vậy coi, như thế ấu trĩ.

Ngươi Thẩm Lãng mấy ngày nay thời gian đều chăm chú tại phục sinh này điều cự long linh hồn, căn bản là không có cách thoát thân.

Cái kia ... Ngươi làm sao phòng ngự mặt khác một cái cự long a? Ngươi cứu vớt đạt được thâm uyên kẽ nứt, vậy ngươi cứu vớt đạt được Mạc Kinh sao?

Ngươi lại vẫn muốn muốn đoạt lại Khương thị cự long? Ngươi thiển cận cùng tham lam, sẽ hủy diệt ngươi Đại Càn đế quốc còn lại hết thảy cơ nghiệp, ha ha ha ha!

...

Không sai, bắc cực kịch biến thời điểm, Khương Ly đã khống chế hai cái cự long.

Khương thị cự long, Cơ thị cự long.

Làm Khương thị cự long phản kháng hắn ý chí thời điểm, là Cơ thị cự long va chạm Bạch Ngọc Kinh năng lượng mái vòm, trực tiếp dẫn đến bắc cực kịch biến, thế giới lật đổ.

Khương Ly chính là lợi dụng địa ngục tinh thể, đã khống chế Cơ thị cự long. Bởi vì ngay lúc đó Cơ thị cự long đã không có chủ nhân, vô chủ thần thú.

Khương thị cự long là mới ấp nở, mà Cơ thị cự long nhưng là thượng cổ liền tồn tại, chỉ có điều đại niết diệt thời điểm, hầu như chết ở trong long trì, chỉ có Cơ thị cùng Bạch Ngọc Kinh trả giá không gì sánh được giá cả to lớn, mới để nó phục sinh trở về.

Vì lẽ đó, Đại Viêm hoàng đế căn bản không phải này điều cự long đời thứ nhất chủ nhân, cũng là kế thừa tính long chi khế ước.

Đại Viêm hoàng đế vừa chết, này long chi khế ước cũng trên căn bản là tản đi.

Liền dường như Thẩm Lãng kế thừa Khương Ly long chi khế ước, vì lẽ đó đi tới Tây Luân đế quốc trực tiếp thu được cự long hiệu trung. Nhưng mà như Thẩm Lãng không ở, như thế Thẩm Dã liền rất khó kế thừa cái này khế ước, hắn cũng trên căn bản khống chế không được Khương thị cự long.

Làm Khương thị cự long tự sát, Thẩm Lãng tập trung vào hết thảy linh hồn, trợ giúp nó linh hồn niết bàn trùng sinh thời điểm.

Khương Ly mặt khác một cái cự long, liền từ bắc cực xuôi nam. Mục tiêu của nó không phải thâm uyên kẽ nứt, bởi vì Thẩm Lãng dù sao ở đây.

Mục tiêu của nó là Mạc Kinh!

Vẻn vẹn không tới sau một ngày, này điều cự long liền bay đến vạn dặm hoang mạc lớn, đi tới Mạc Kinh địa lý tọa độ.

Ninh Hàn công chúa thông qua Vọng Thiên đồ đằng tầm nhìn thấy rất rõ ràng. Trên trời phảng phất có một cái bóng đen to lớn bao phủ mà tới. Cũng chỉ có một cái cự long, không có bất kỳ Khương Ly đế quốc quân đoàn.

Này điều bị Khương Ly khống chế Cơ thị cự long bay đến Mạc Kinh vị trí địa lý bầu trời.

Lúc này là ban ngày, trên trời thái dương phảng phất đều bị che đậy, toàn bộ Mạc Kinh bầu trời đột nhiên tối sầm lại.

Loại này hắc ám, vẻn vẹn duy trì chốc lát, rất nhanh chính là kinh người bạo lượng, so ánh mặt trời mang lượng thạc vô số lần, thậm chí so với trước Long Chi Hối tại lồng năng lượng ở ngoài nổ tung cũng sáng vô số lần.

Bởi vì, cự long phun tức bắt đầu rồi, liền dường như vô số Long Chi Hối nổ tung đồng dạng.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Vô tận long diễm, phun tức tại Mạc Kinh lồng năng lượng thượng.

Toàn bộ Mạc Kinh đều đang run rẩy run rẩy.

Thẩm Lãng đem mấy trăm ngàn Khương Ly đế quốc quân đoàn biến thành tro bụi, đã biến thành Mạc Kinh trung tâm kiểm soát không lưu năng lượng, chống đỡ cái này lồng năng lượng.

Mà hiện đang đối mặt cự long điên cuồng phun tức, cái này lồng năng lượng có thể duy trì bao lâu?

Nhiều nhất một ngày! Sau một ngày, Mạc Kinh trung tâm kiểm soát không lưu năng lượng sẽ lại một lần nữa tiêu hao hết, lồng năng lượng sẽ biến mất.

Mà vào lúc ấy, toàn bộ Mạc Kinh có thể chịu đựng cự long mấy lần phun tức?

Nhiều nhất không tới một tiếng đồng hồ, toàn bộ Mạc Kinh đều sẽ biến thành tro bụi, bên trong mấy trăm ngàn người, cũng sẽ chết không có chỗ chôn.

Duy nhất có thể chống đỡ cự long, chỉ có Thẩm Lãng một người.

Mà lúc này Thẩm Lãng tại bên ngoài mấy vạn dặm thâm uyên kẽ nứt bên trong, tập trung vào hết thảy linh hồn, trợ giúp Khương thị cự long linh hồn trùng sinh, phân thân thiếu phương pháp!

...

"Rầm rầm rầm rầm ..." Bị triệt để khống chế Cơ thị cự long, hoàn toàn không có bất kỳ thần trí, liều mạng mà phun tức long diễm, điên cuồng công kích Mạc Kinh lồng năng lượng.

Năm cái canh giờ đi qua.

Mười cái canh giờ đi qua.

Mười hai canh giờ đi qua.

Mạc Kinh năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu năng lượng càng ngày càng ít, càng ngày càng ít.

Mười phần trăm, 5%, 1%!

Mạc Kinh mấy trăm ngàn dân chúng, lại một lần nữa trải qua tận thế cảnh tượng. Lần này càng thêm đáng sợ, bởi vì là cự long đang công kích.

Nhưng mà lần này Mạc Kinh dân chúng nhưng không có kinh hoàng, so lần trước càng thêm bình tĩnh, tràn ngập tự tin.

Bởi vì, bọn họ tin chắc Thẩm Lãng bệ hạ có thể lại một lần nữa cứu vớt Mạc Kinh, hoàng đế bệ hạ đã ở ngay trước mặt bọn họ trình diễn qua kỳ tích, bất luận người nào cũng không thể hoài nghi bệ hạ chi thần lực.

Nhưng mà, bọn họ không biết chính là, Thẩm Lãng lúc này không thể tới rồi, hắn trăm phần trăm lực lượng tinh thần đều muốn dùng để phục sinh Khương thị cự long.

"Rầm rầm rầm rầm ... . Theo cự long lại một lần phun tức.

Rốt cuộc, Mạc Kinh lồng năng lượng lại một lần nữa tan vỡ tan rã. Yếu đuối không kinh thành, lại một lần nữa bạo lộ ở bên ngoài, bại lộ tại cự long trong tầm mắt.

Lúc này, khống chế này điều Cơ thị cự long, như trước là Khương Ly đế quốc 1 vạn thượng cổ nhân loại linh hồn, phân biệt thao túng cự long mỗi một nơi thân thể. Mạnh mẽ địa ngục tinh thể, trấn áp Cơ thị cự long linh hồn , tương tự là thoi thóp, sắp chết trạng thái.

Tại Mạc Kinh lồng năng lượng phá diệt một khắc đó, này điều cự long hai mắt thậm chí thả ra không gì sánh được tàn nhẫn lãnh khốc ánh sáng.

Này đương nhiên không phải cự long ánh mắt của chính mình, mà là 1 vạn thượng cổ nhân loại linh hồn ánh mắt.

Mạc Kinh, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc lâm thời đế đô, hiện tại liền muốn triệt để bị trở thành phế tích.

Bọn họ khống chế Cơ thị cự long, đột nhiên ngẩng đầu, mở ra miệng rộng, liền muốn lại một lần nữa phụt ra hủy diệt cấp long diễm.

Liền muốn đem Mạc Kinh tất cả, triệt để hủy diệt, đem Mạc Kinh mấy trăm ngàn người, triệt để biến thành tro bụi.

Mắt thấy toàn bộ Mạc Kinh, liền phải tao ngộ ngập đầu tai ương.

Ninh Hàn công chúa, còn có Thẩm Mật công chúa, có thể đều còn tại Mạc Kinh bên trong.

Mạc Kinh lẽ nào liền không người có thể cứu sao? Thẩm Lãng tập trung vào hết thảy linh hồn phục sinh Khương thị cự long thời điểm, cũng không có nghĩ tới Mạc Kinh sẽ bị Khương Ly mặt khác một cái cự long công kích sao?

Hắn dĩ nhiên muốn đến, thậm chí rời đi Mạc Kinh trước, cũng đã làm tốt hết thảy chuẩn bị.

Khương Ly nếu như chỉ phái một con rồng lại đây, cái kia Thẩm Lãng này một phương liền ổn thỏa thắng lợi.

Nhưng nếu như Khương Ly phái hai con rồng lại đây, cái kia liền cần một điểm mạo hiểm, nhưng mà dạng thắng lợi thành quả sẽ càng thêm huy hoàng.

Cơ thị cự long miệng càng dài càng lớn, kinh thiên long diễm bắt đầu ngưng tụ, ngưng tụ, ngưng tụ.

Sau đó, đột nhiên liền muốn phun tức đi ra, liền muốn phá hủy Mạc Kinh thành.

Nhiên mà ngay tại lúc này! Cơ thị cự long hết thảy động tác, trong nháy mắt bị tạm thời hình ảnh ngắt quãng.

Hoàn toàn không dám tin tưởng một màn xuất hiện rồi!

Mạc Kinh đỉnh kim tự tháp cái kia Vọng Thiên đồ đằng, mặt người thân rắn Vọng Thiên, dĩ nhiên chuyển động.

Hắn dĩ nhiên thức tỉnh rồi!

Medusa nữ hoàng vẫn luôn nói, Vọng Thiên còn lạnh lùng hơn nhiều lắm, dù cho thế giới hủy diệt, cũng không muốn đi xuống thần đàn. Bởi vì một khi đi xuống thần đàn, liền mang ý nghĩa mất đi thần vầng sáng. Mà Medusa nữ hoàng tại rất lâu trước, liền đi hạ xuống thần đàn.

Cái này Vọng Thiên đồ đằng, trải qua hai lần đại niết diệt, đều như trước là một cái pho tượng.

Nhưng mà, hắn bây giờ lại đi xuống thần đàn.

Khương Ly phái tới hai cái cự long, vậy hãy để cho Thẩm Lãng chiến công trở nên càng thêm to lớn đi!

...

Chú: Như trước 15,000 đổi mới, các anh em còn có vé tháng sao, đầu cho ta đi, giúp ta chống đỡ tháng 7 cuối cùng này mấy ngày! Dập đầu bái tạ

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 664: Huy Hoàng Chiến Công! Khương Ly Run Rẩy Đi!

Chương 664: Huy hoàng chiến công! Khương Ly run rẩy đi!

Thẩm Lãng rời đi Mạc Kinh, đi tới thâm uyên kẽ nứt trước, đã từng cùng Vọng Thiên đồ đằng từng có dài đằng đẵng giao lưu.

Đương nhiên cái gọi là giao lưu, trên căn bản chỉ là Thẩm Lãng một phương diện giao lưu. Vọng Thiên đồ đằng là một cái điêu khắc, là sẽ không làm hồi đáp gì, bất kỳ đáp lại.

Liền dường như Medusa nữ hoàng nói như vậy, Vọng Thiên đồ đằng không muốn từ thần đàn bên trên xuống tới.

Như thế vì sao không muốn từ thần đàn bên trên xuống tới, vì sao phải trở thành một vĩnh hằng pho tượng? Là bởi vì ngạo mạn sao?

Không phải! Là bởi vì tuyệt vọng, bởi vì mất cảm giác, hoặc là bởi vì càng nhiều nguyên nhân, hoàn toàn không muốn người biết nguyên nhân.

Trước mắt cái này Vọng Thiên tại sao lại trở thành pho tượng? Thẩm Lãng cũng không biết, bởi vì tại toàn bộ trao đổi qua trình đối phương không có đáp lại.

Không hề trả lời, cũng không có cho tinh thần đáp lại.

Thẩm Lãng nói rồi rất nhiều rất nhiều, đặc biệt là đem Medusa nữ hoàng hy sinh quá trình, hoàn chỉnh chiếu lại cho Vọng Thiên xem.

Vọng Thiên như trước không có phản ứng.

Câu kia nói tới quá tốt rồi, Trời nếu có tình Trời già rồi, Vọng Thiên pho tượng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm, liền dường như tảng đá đồng dạng, hết thảy tình cảm đều triệt để mất cảm giác, nếu như dễ dàng liền có thể bị nói định, vậy thì còn không phải đồ đằng.

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, khi nó là một cái điêu khắc thời điểm, nhận biết cũng là mất cảm giác, không cảm giác được thống khổ cùng tâm tình tuyệt vọng. Mà một khi từ thần đàn bên trên xuống tới, liền mang ý nghĩa trở thành một bình thường sinh vật, đến lúc đó sướng vui đau buồn những tâm tình này sẽ chen chúc mà tới.

Thống khổ cùng tuyệt vọng sẽ ngóc đầu trở lại. Vì lẽ đó tình nguyện trở thành vĩnh hằng pho tượng, cũng không muốn chịu đựng sinh mệnh nỗi đau khổ?

Thẩm Lãng dùng hết tất cả biện pháp, đều không thể khuyên bảo Vọng Thiên.

Lúc đó hắn trầm mặc rất lâu, bỗng nhiên hắn nói một câu: "Vọng Thiên, ngươi lúc đó có phải là cũng đang tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ? Nhưng mà thất bại, bởi vì ngươi bị cắt đứt, là lần thứ nhất đại niết diệt đánh gãy ngươi cấp cao long chi cảm ngộ sao?"

Này vẻn vẹn chỉ là Thẩm Lãng một cái cực kỳ to gan suy đoán. Mỗi người cấp cao long chi cảm ngộ quá trình đều là không giống nhau, tiến hành hoàn cảnh cũng không giống nhau.

Nhưng cuối cùng tới nói, đều là nuốt chửng năng lượng, nuốt chửng linh hồn, cảm ngộ tử vong, niết bàn trùng sinh.

Đương nhiên rất ích kỷ chính là, không phải cảm ngộ giả chính mình niết bàn trùng sinh, mà là để người hy sinh linh hồn niết bàn trùng sinh, vì lẽ đó sau bị cái này cảm ngộ giả nuốt chửng, trở thành mạnh mẽ căn nguyên.

Thẩm Lãng nói: "Cái này Mạc Kinh kim tự tháp, còn có đây cái tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu, đều phi thường đặc thù. Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, nó chẳng những có thể nuốt chửng đại địa sinh cơ cùng năng lượng, còn có thể nuốt chửng sinh mệnh cùng linh hồn làm năng lượng khởi nguồn."

Điểm này Thẩm Lãng trước liền phát hiện, hắn được toàn bộ tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu trung giai quyền hạn, liền phát hiện cái này trung tâm năng lượng có thể dùng mạng người đến bổ sung năng lượng. Thậm chí quá trình rất đơn giản, chỉ cần đem người sống ném vào tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu bên trong, hoàn toàn phân giải là có thể, sinh mệnh cùng linh hồn bản thân liền là một cái phi thường năng lượng mạnh mẽ.

Cho nên lúc đó Chúc Hồng Tuyết cùng Tả Từ thậm chí hạ định quyết định, vạn nhất tình hình tối chuyển biến xấu thời điểm, bọn họ liền trực tiếp nhảy vào tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu bên trong, đem mình phân giải trở thành năng lượng, cung cấp cho Vọng Thiên đồ đằng.

Nhưng mà Thẩm Lãng ngăn cản, đồng thời hạ chỉ, bất luận người nào đều không được hy sinh tính mạng của chính mình làm Vọng Thiên đồ đằng năng lượng khởi nguồn.

Căn cứ những đặc trưng này, Thẩm Lãng có một cái lớn mật suy đoán. Toàn bộ kim tự tháp, toàn bộ tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu, kỳ thực đều là viễn cổ Vọng Thiên tiến hành cấp cao cảm ngộ cỡ lớn công cụ.

Lúc đó viễn cổ đế quốc thứ chín thành bang, vô số người đều nguyện ý hy sinh tính mạng của chính mình, hiến tế linh hồn của chính mình, trợ giúp Vọng Thiên hoàn thành long chi cảm ngộ.

Loại này hiến tế khả năng là mấy trăm ngàn, khả năng là hơn triệu người.

Nguyên bản Vọng Thiên hay là muốn thành công, nhưng đại niết diệt đến trực tiếp gián đoạn tất cả. Vọng Thiên cấp cao long chi cảm ngộ, trực tiếp kẹt ở ta trong nháy mắt.

Phảng phất hết thảy tất cả, tại đại niết diệt đều triệt để đông đặc, vì lẽ đó Vọng Thiên trở thành một cái pho tượng đồ đằng, không nhúc nhích.

Nhưng mà, hắn cấp cao long chi cảm ngộ lại thành công phần lớn, tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu bên trong, chứa đựng hơn triệu người linh hồn hiến tế, phân giải trở thành trụ cột nhất năng lượng hạt căn bản.

Vì lẽ đó cái này thứ chín thành bang, cũng chính là Mạc Kinh di tích mới miễn cưỡng chống đỡ đến hiện tại, mà không có triệt để hủy diệt.

Tất cả những thứ này đều là suy đoán, Thẩm Lãng lớn mật suy đoán.

Nói ra bản thân suy đoán sau, Thẩm Lãng có thể cảm giác được, toàn bộ tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu khẽ run một thoáng, Vọng Thiên đồ đằng như trước không có bất kỳ đáp lại.

Sau đó Thẩm Lãng lại nói: "Vọng Thiên tiền bối, ta không biết ta suy đoán có phải là đối. Ngươi sở dĩ không muốn từ thần đàn bên trên xuống tới, ngươi sở dĩ vĩnh viễn muốn duy trì một cái pho tượng đồ đằng tồn tại, đó là bởi vì ngươi không thể gián đoạn, ngươi không thể tỉnh lại. Bởi vì ngươi khoảng cách cấp cao long chi cảm ngộ thành công đã phi thường gần vô cùng, thậm chí đã hoàn thành 99,9% chín, còn kém cái kia cuối cùng một chút, mà một khi thức tỉnh, một khi từ cái này thần đàn bên trên xuống tới, liền mang ý nghĩa kiếm củi ba năm thiêu một giờ, liền mang ý nghĩa triệt để thất bại."

"Medusa nữ hoàng vốn là cũng không xuống thần đàn, cứ việc có thật nhiều Medusa vương tộc đi cầu khẩn cầu xin, nhưng Thất Lạc đế quốc chia năm xẻ bảy, chỉ lát nữa là phải có ngập đầu tai ương, bị phương đông đế quốc triệt để nô dịch. Chung quy Medusa nữ hoàng vẫn là nhẹ dạ, bỏ dở cấp cao long chi cảm ngộ, từ thần đàn thượng đi xuống, đánh vỡ chính mình bất bại kim thân, không chỉ kiếm củi ba năm thiêu một giờ, hơn nữa còn trở nên hư nhược rồi."

Vọng Thiên đồ đằng như trước không có đáp lại.

"Nếu như ta đoán đúng, vậy ta phi thường lý giải ngài, khoảng cách cấp cao long chi cảm ngộ thành công chỉ có khoảng cách nửa bước, ai nguyện ý từ bỏ? Vô số người hy sinh tính mạng của chính mình, hiến tế linh hồn của chính mình, liền vì muốn để ngài hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, nếu như ngài từ bỏ, kia chính là phản bội bọn họ hiến tế." Thẩm Lãng nói: "Hơn nữa làm là thứ nhất đại chúa cứu thế, ngài một khi thức tỉnh, một khi từ bỏ, liền mang ý nghĩa triệt để thất bại."

Thẩm Lãng nói: "Vọng Thiên tiền bối, mỗi người cấp cao long chi cảm ngộ đều là không giống nhau. Nếu như ngài nguyện ý mà nói, ta có thể đem ta cấp cao long chi cảm ngộ quá trình, hoàn toàn hiện ra cho ngài. Hơn nữa ta đã bắt giữ mấy trăm ngàn thượng cổ khôi lỗi nhân loại, còn tù binh ba ngàn cái thượng cổ tân nhân loại linh hồn, toàn bộ truyền vào tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu. Những năng lượng này không biết có phải là có thể trợ giúp ngài hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ bước cuối cùng? Cuối cùng trăm phần chi 0. 01%?"

Sau đó, Thẩm Lãng không chút nào ẩn giấu, đem chính hắn cấp cao long chi cảm ngộ toàn bộ tin tức, toàn bộ quá trình, toàn bộ vô điều kiện biểu diễn cho Vọng Thiên đồ đằng.

Điều này đại biểu Thẩm Lãng quyết tâm, hắn căn bản không để ý trên thế giới này thêm một cái cấp cao long chi cảm ngộ giả, hắn nguyện ý chia sẻ loại này bán thần lực lượng lượng.

Sau đó, Vọng Thiên đồ đằng rốt cuộc tại thế giới tinh thần cho Thẩm Lãng một cái đáp lại.

"Biết rồi, ngươi nên làm gì thì làm đi, ngươi lo lắng sự tình ta rõ ràng, nơi này giao cho ta."

Sau đó, Vọng Thiên đồ đằng lại lâm vào vắng lặng.

Sau đó, Thẩm Lãng mới yên lòng rời đi Mạc Kinh!

.. ... .

Mà lúc này, làm lồng năng lượng triệt để phá diệt thời điểm, làm Cơ thị cự long muốn phá hủy toàn bộ Mạc Kinh thành thời điểm, Vọng Thiên đồ đằng quả nhiên dường như cùng Thẩm Lãng hứa hẹn như vậy, trực tiếp tỉnh lại, hình ảnh ngắt quãng cự long.

Hắn tỉnh lại trong nháy mắt, thực sự là vô tận chi thở dài.

Vô số năm, nhưng mà đối với hắn mà nói, phảng phất cũng chỉ có trong nháy mắt.

Thẩm Lãng suy đoán là đúng, hắn là thời đại viễn cổ chúa cứu thế, viễn cổ đế quốc vì để cho hắn hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, hy sinh hiến tế mấy triệu người linh hồn.

Khi hắn tiến vào minh tưởng thế giới, tại vô tận linh hồn chi trong biển tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ thời điểm, đại niết diệt đến, hắn cảm ngộ tiến trình bị triệt để hình ảnh ngắt quãng.

Hắn nhắm mắt lại sau, một thẳng đến lúc này mới mở mắt ra, phảng phất trải qua vô số năm tháng. Lại phảng phất ngủ một giấc cũng đã là thương hải tang điền.

Mỗi một cái sinh mệnh, chỉ có một lần cảm ngộ cơ hội.

Thất bại, liền thất bại. Mỗi người cấp cao long chi cảm ngộ đều là độc nhất vô nhị.

Vọng Thiên không muốn tỉnh lại, chính là không muốn thừa nhận thất bại. Thẻ ở nơi đó không nhúc nhích, đã biến thành điêu khắc, liền phảng phất đường tiến độ hình ảnh ngắt quãng tại 99. 99%, tuy rằng vô số năm đều không thể tiến lên trước một bước, nhưng ít ra làm cho người ta cảm giác còn có hy vọng.

Mà một khi thức tỉnh, liền mang ý nghĩa triệt để thanh linh, triệt để thất bại.

Thẩm Lãng không trả giá cống hiến chính mình cấp cao long chi cảm ngộ toàn bộ quá trình, Medusa nữ hoàng hy sinh chính mình, đều triệt để chấn động Vọng Thiên.

Mấu chốt nhất chính là, cũng triệt để thức tỉnh Vọng Thiên.

Bỏ qua chính là bỏ qua, thất bại chính là thất bại, tiến độ đi kẹt ở 99. 99%, cuối cùng này 0. 01% là vĩnh viễn không thể hoàn thành.

Hơn nữa, hắn chúa cứu thế sứ mệnh phảng phất cũng bị người khác kế thừa. Chỉ có điều người thừa kế này là Khương Ly, vẫn là Thẩm Lãng? Hoàn toàn không biết được.

Mặt người thân rắn Vọng Thiên đồ đằng từ pho tượng tỉnh lại sau, cũng như trước không gì sánh được to lớn, cùng Cơ thị cự long điên cuồng chiến đấu cùng nhau.

Hai mắt của hắn, thả ra trước nay chưa từng có sức mạnh.

Ta vọng trời mặc dù chưa hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, nhưng mà cũng hoàn thành 99. 99%.

Hắn thần chi nhìn chằm chằm, nguyên bản là hình ảnh ngắt quãng không được cự long.

Nhưng mà, khống chế đám này Cơ thị cự long không ở là long hồn, mà là 1 vạn cái thượng cổ nhân loại linh hồn, bọn họ không chấp nhận được Vọng Thiên thần chi nhìn chằm chằm, vì lẽ đó trong nháy mắt bị hình ảnh ngắt quãng.

Nhưng mà địa ngục tinh thể không gì sánh được mạnh mẽ, liền Vọng Thiên thần chi nhìn chằm chằm năng lượng cũng có thể nuốt chửng.

Vì lẽ đó, Vọng Thiên cùng này điều cự long liền lên diễn một lớn lên hí.

Vọng Thiên không ngừng phóng thích thần chi nhìn chằm chằm, không kết luận cách cự long. Địa ngục tinh thể không ngừng nuốt chửng, không ngừng hóa giải loại này hình ảnh ngắt quãng, để 1 vạn thượng cổ tân nhân loại linh hồn phải tiếp tục thao túng cự long, hủy diệt Mạc Kinh thành.

Vọng Thiên cùng cự long đại chiến, phi thường kịch liệt, nhưng mà cũng phi thường yên tĩnh.

Song phương nhìn qua, hoàn toàn là không nhúc nhích. Vọng Thiên đồ đằng chỉ có thể không ngừng phóng thích thần chi nhìn chằm chằm, một giây đồng hồ cũng không thể gián đoạn, bằng không này điều cự long liền có thể khôi phục nhúc nhích, hủy diệt Mạc Kinh thành.

Thẩm Lãng bệ hạ, ta năng lượng cũng là sẽ tiêu hao hết, hy vọng ngươi có thể nhanh chóng trở về.

Liền như thế, mặt người thân rắn Vọng Thiên, hai tay đột nhiên bắt lấy cự long hai sừng, hai mắt không ngừng phóng thích thần chi nhìn chằm chằm.

Toàn bộ hình ảnh, triệt để hình ảnh ngắt quãng ở cái này uy phong không gì sánh được trong nháy mắt.

.. ... .

Thâm uyên kẽ nứt bên kia!

Thẩm Lãng đối Khương thị cự long niết bàn trùng sinh, đã hoàn thành đến trăm phần chi 99. 99%, hết thảy năng lượng, hết thảy phản ứng cũng đã sắp xếp.

Liền dường như mới thái dương sinh ra đêm trước, hết thảy vật chất chuẩn bị sắp xếp, năng lượng cũng đầy đủ, tinh vân áp lực cũng đủ mạnh, nhiệt độ cũng đầy đủ cao.

Chỉ cần vượt qua một cái giới hạn trị, liền phảng phất một viên Hỏa Tinh đồng dạng, đột nhiên nhen nhóm hydro nguyên tử tụ biến. Sau đó trước nay chưa từng có vụ nổ lớn, một viên hằng tinh sinh ra.

Long châu không gian bên trong liền phảng phất độc lập tiểu vũ trụ, tất cả sắp xếp.

Thẩm Lãng hơi điểm nhẹ!

"Rầm rầm rầm rầm ..." Một trận trước nay chưa từng có vụ nổ lớn.

Triệt để hắc ám long châu không gian bên trong, đột nhiên tuôn ra không gì sánh được lượng thạc ánh sáng.

Một cái hoàn toàn mới long hồn, sinh ra rồi!

Khương thị cự long linh hồn, niết bàn trùng sinh. Đây là cấp cao long chi cảm ngộ sau kết quả, so với trước long hồn càng mạnh mẽ hơn.

Bởi vì, nó triệt để nuốt chửng long chi khế ước năng lượng, nuốt chửng 1 vạn cái thượng cổ tân nhân loại linh hồn năng lượng, thậm chí còn nuốt chửng địa ngục tinh thể sức mạnh.

"Oanh ..."

Phảng phất một trận ánh sáng lấp lóe, này điều mười mấy mét xác rồng hơi hơi lượng.

Sau đó, hết thảy vảy phảng phất mở điện đồng dạng, bị dát lên sinh mệnh ánh sáng lộng lẫy, từng mảnh từng mảnh thức tỉnh.

Nó đã chết đi thân thể, cũng một tấc một tấc thức tỉnh.

Cuối cùng ... Này điều Khương thị cự long, chậm rãi mở hai mắt ra. Ngây thơ, không rảnh, thậm chí có chút mờ mịt hai mắt.

Tử vong không đảo ngược, Khương thị cự long niết bàn sau khi sống lại, liền hoàn toàn không còn nữa trí nhớ lúc trước.

Bởi vì liền linh hồn đều niết bàn trùng sinh qua, hoàn toàn gây dựng lại.

Này điều dài mười mấy mét rồng chậm rãi đứng lên, đi thẳng tới Thẩm Lãng bên người, dường như hài tử như vậy không muốn xa rời, dùng thân thể của chính mình đem Thẩm Lãng hoàn toàn quấn quanh lên, còn dùng cánh bao vây lại Thẩm Lãng, cái cổ nhẹ nhàng kỳ kèo Thẩm Lãng mặt.

Thời khắc này, rồng phảng phất đã biến thành Đại Siêu như vậy bán manh thú cưng.

Bởi vì nó hoàn toàn là Thẩm Lãng dùng cấp cao long chi cảm ngộ đản sinh ra, linh hồn của nó hoàn toàn là Thẩm Lãng tái tạo.

Đối với nó mà nói, Thẩm Lãng hầu như coi như là sáng thế chủ, điểm này đã vượt xa long chi khế ước.

Thẩm Lãng xoa xoa rồng cái cổ nói: "Tại ngươi trước khi chết, ta còn chứa đựng trí nhớ của ngươi, có muốn hay không lấy về?"

Rồng suy nghĩ một chút, sau đó lắc lắc đầu. Nếu là niết bàn trùng sinh, vậy thì bắt đầu lại từ đầu, không gánh vác bất kỳ lịch sử.

"Được!" Thẩm Lãng cười nói: "Từ nay về sau, ngươi không còn là Khương thị cự long, mà là ta Thẩm thị cự long, chúng ta liền khiến Thẩm Nhất Long?"

Cự long nhếch miệng, bản năng cảm thấy danh tự này không êm tai, quá tỏa.

Nhưng mà, miễn cưỡng có thể tiếp thu.

Thẩm Lãng nói: "Một rồng, tiếp đó, hưởng thụ ngươi thịnh yến đi."

Tay của hắn vi khẽ nâng lên, nhất thời mấy trăm ngàn viên tinh thể năng lượng bay tới trên trời.

Cự long tự bạo năng lượng, Thẩm Lãng dùng mười phần trăm tiêu diệt Khương Ly mấy trăm ngàn quân đoàn, mà còn lại 90% toàn bộ ngưng tụ trở thành tinh thể năng lượng.

Còn có mấy trăm ngàn thượng cổ nhân loại khôi lỗi chiến sĩ, hơn vạn khôi lỗi tân nhân loại linh hồn năng lượng, cũng bị thôn phệ ngưng tụ trở thành tinh thể năng lượng, dường như hạt mưa rơi vào ngoài khơi, chảy tới thâm uyên kẽ nứt bên trong.

Lúc này, những năng lượng này tinh thể toàn bộ dùng để nuôi nấng cự long.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt ..."

Không gì sánh được hoa lệ tinh thể mưa lớn lại một lần nữa xuất hiện.

Toàn bộ thâm uyên kẽ nứt không gian, đều trở nên hào quang rạng rỡ.

Này mấy vạn viên, mấy trăm ngàn viên tinh thể năng lượng, toàn bộ bị cự long nuốt chửng vào trong miệng.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..." Mỗi một lần nuốt chửng, chính là một lần kinh thiên động địa nổ tung.

Nhưng mà, toàn bộ đều phát sinh tại Thẩm thị cự long trong cơ thể. Vì lẽ đó từ bên ngoài nhìn qua, con rồng này nội bộ không ngừng nổ tung, không ngừng tuôn ra lóng lánh hoa lệ ánh sáng.

Ròng rã một phút sau, hoa lệ tinh thể mưa kết thúc.

Cự long nuốt chửng cũng kết thúc, nó nhanh chóng trưởng thành cũng kết thúc.

Vẻn vẹn một phút, nó liền khôi phục trước 95% mạnh mẽ.

Nhưng nó như trước là to mười mấy mét, không giống như là cự long, mà như là một cái thú cưng.

Thẩm Lãng ánh mắt vọng hướng về phía trước Quỷ Ngọ, hắn chân chính bị ngàn đao băm thây, hiện tại đã không có hình người.

Nhưng mà, hắn dĩ nhiên còn chưa chết. Hơn nữa hai con mắt liên tục nhìn chằm chằm vào Thẩm Lãng, tràn ngập cười trên sự đau khổ của người khác, thật đắc ý cùng tàn nhẫn.

Hắn phảng phất là tại nói cho Thẩm Lãng, ngươi đắc ý cái gì? Ngươi Mạc Kinh đã xong, con gái của ngươi Thẩm Mật đã tan xương nát thịt.

Thẩm Lãng nói: "Quỷ Ngọ, ngươi đã biến thành một cái người xấu a. Con gái của ta cùng ngươi không thù không oán, ngươi dĩ nhiên cũng hy vọng nàng biến thành tro bụi? Mặt khác một cái cự long, thừa dịp lúc ta không có mặt, đánh lén Mạc Kinh đúng không?"

Quỷ Ngọ con mắt sáng choang, tràn ngập tàn nhẫn, phảng phất đang nói: "Đúng đấy, Thẩm Lãng bệ hạ, hơn nữa ngươi hiện tại lại nghĩ đi cứu, đã hoàn toàn không kịp, ngươi Mạc Kinh xong!"

"Ngốc nghếch!" Thẩm Lãng khinh thường nói: "Ngươi biết, Mạc Kinh bên kia, còn có một cái vô hạn tiếp cận với cấp cao long chi cảm ngộ giả cường giả tuyệt đỉnh?"

"Rồng, kết liễu hắn." Thẩm Lãng nói.

Dài mười mấy mét Thẩm Nhất Long, hững hờ ngáp một cái, nho nhỏ long diễm phun ra ngoài.

Trong nháy mắt ... Quỷ Ngọ bị đốt thành tro bụi, sau đó biến thành tro bụi.

… .. … .

Thẩm Lãng cùng Yêu Yêu làm một cái ngắn ngủi cáo biệt.

Nàng hiện tại mỗi ngày như trước phần lớn thời gian đều dùng đến ngủ, Thẩm Lãng lúc này hoàn toàn có thể cho nàng cải tạo một cái năng lượng thân thể, dùng đến mức hoàn toàn chịu đựng được mạnh mẽ tinh thần linh hồn, không cần mỗi ngày ngủ say.

Nhưng mà Yêu Yêu không muốn, nàng muốn thuần túy nhất thân thể, không muốn bị thay đổi, bởi vì đây là bố cùng mẹ cho.

"Tiểu nha đầu, cái kia bố đem ngươi bộ phận lực lượng tinh thần phong tỏa ngăn cản?" Thẩm Lãng hỏi.

Yêu Yêu lại một lần nữa lắc đầu, bởi vì đây là Medusa mẹ cho.

"Vậy cũng tốt." Thẩm Lãng nói: "Chỉ cần ngươi hài lòng."

Sau đó, hắn móc ra một hạt châu, treo ở Yêu Yêu trên cổ.

Trong nháy mắt, Yêu Yêu cảm giác được tinh thần sảng khoái, không tiếp tục như trước như thế mệt mỏi, không tiếp tục như trước thoáng động đậy đầu óc, liền phảng phất đầu muốn nứt ra, cả người lập tức muốn ngủ qua đi.

"Ta đi Mạc Kinh, đem mặt khác một con rồng cũng mang về, sau đó tại thâm uyên kẽ nứt cùng vạn dặm hoang mạc lớn trong đó mở ra một cái đường hàng hải, như thế các ngươi hai tỷ muội người có thể kinh thường gặp mặt, thậm chí tiểu Mật cũng có thể tới thâm uyên kẽ nứt cùng ngươi."

Yêu Yêu ngọt ngào gật gật đầu.

Bố tại thời điểm, nàng vĩnh viễn là cái kia mảnh mai vui tươi bé gái, ngây thơ không rảnh.

Nhưng mà Thẩm Lãng không ở thời điểm, Yêu Yêu liền trở nên phi thường mạnh mẽ, lúc này nàng xem ra như trước chỉ có mười lăm, mười sáu tuổi, dường như từ manga đi ra tiểu nha đầu như thế, ai có thể nghĩ tới là nàng trấn áp thâm uyên kẽ nứt cơn bão năng lượng, là nàng đánh bại Quỷ Ngọ chế tạo Hỏa thần giáo phản loạn, là nàng đánh bại thậm chí tiêu diệt mấy trăm tên thượng cổ tân nhân loại, là nàng dẫn dắt kiến tạo mạnh mẽ Thâm Uyên hành tỉnh.

… … …

Thẩm Lãng cưỡi cự long, rời đi Thâm Uyên hành tỉnh, bay về vạn dặm hoang mạc lớn, bay về Mạc Kinh!

Vẻn vẹn mấy tiếng sau, hắn liền xuất hiện tại Mạc Kinh bầu trời.

Sau đó, nhìn thấy không gì sánh được uy vũ, rồi lại triệt để hình ảnh ngắt quãng một màn.

Mặt người thân rắn to lớn Vọng Thiên, bắt lấy Cơ thị cự long móng vuốt, không ngừng phóng thích thần chi nhìn chằm chằm, hắn như thế không kết luận cách Cơ thị cự long, đã mấy ngày mấy đêm.

Nhìn thấy Thẩm Lãng sau khi trở về, Vọng Thiên trực tiếp buông ra sừng rồng, thu tỉnh táo lại chi nhìn chằm chằm, sau đó lại bày ra trước cái kia Vọng Thiên động tác, không nhúc nhích.

Nó không có một lần nữa biến trở về điêu khắc, chỉ có điều bày ra điêu khắc tư thái mà thôi, nó không có nói chuyện với Thẩm Lãng dự định.

Này xem như là khác loại vương không gặp vương?

Mà Cơ thị cự long vừa khôi phục nhúc nhích, lập tức thoáng hiện, liều mạng chạy trốn.

Bởi vì, Thẩm Lãng cùng cự long trở về.

"Vèo vèo vèo vèo ..." Hầu như trong nháy mắt, Cơ thị cự long bỏ chạy ra bên ngoài mấy trăm dặm.

Nhưng mà, Thẩm Lãng cùng cự long cũng không có đuổi theo?

1 vạn thượng cổ nhân loại linh hồn, thao túng Cơ thị cự long, kế tục điên cuồng chạy trốn, bay ra mấy ngàn dặm.

Nhưng mà cái chớp mắt tiếp theo!

"Rầm rầm rầm ..." Một trận kinh thiên hỏa diễm, một cái không gì sánh được to lớn rồng, đột nhiên che ở trước mặt nó.

Thẩm Lãng cự long, trong nháy mắt lớn lên, tiếp thiên triệt địa, lửa cháy rừng rực, mạnh mẽ nhìn chằm chằm Cơ thị cự long.

"Nếu đến, liền không nên nghĩ đi rồi." Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Khương Ly bệ hạ nếu đem hai con rồng đều đưa tới, vậy ta liền từ chối thì bất kính."

1 vạn thượng cổ nhân loại linh hồn, khống chế Cơ thị cự long liều mạng mà chạy trốn, vọt thẳng hướng về phía chân trời.

Nhưng mà một giây sau, toàn bộ bầu trời đều bị vô số lửa cháy che đậy, hơn nữa toàn bộ đều là hạch tách ra hỏa diễm.

Đi về phía nam, bị ngọn lửa che đậy.

Hướng về đông, bị ngọn lửa che đậy.

Hướng về tây, như trước bị ngọn lửa che đậy.

Liền, bọn họ khống chế Cơ thị cự long liều mạng mà chui xuống dưới đất, muốn từ thế giới dưới lòng đất chạy trốn.

Nhưng mà chui xuống dưới đất sau, phát hiện trước hết thảy tả hữu, toàn bộ đều là hừng hực hạch tách ra hỏa diễm, đưa nó cả người, đều triệt để nuốt chửng.

"Muốn đi, đùa gì thế?" Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Tại bắc cực, Khương Ly dường như thần chỉ. Tại Đại Khương đế quốc cảnh nội, Khương Ly không gì sánh được mạnh mẽ. Nhưng nơi này ... Là của ta sân nhà, các ngươi còn muốn đi?"

Cơ thị cự long thân thể bị vô tận liệt diễm đốt cháy.

"Rầm rầm rầm ..." Vô số hạch tách ra nổ tung, dù cho là địa ngục tinh thể tạo thành cự long thân thể, lúc này cũng từng tấc từng tấc hủy diệt.

Nó thân thể to lớn, không ngừng nát tan, không ngừng biến thành tro bụi.

Thẩm Lãng lực lượng tinh thần đột nhiên chui vào Cơ thị long hồn chi châu bên trong, ở bên trong nhìn thấy thoi thóp Cơ thị cự long chi hồn, nó bị vô số địa ngục tinh thể trấn áp, đã từng mạnh mẽ long hồn, mà thôi dường như trong gió ánh nến như vậy yếu ớt.

Mà long hồn chi châu bên trong, 1 vạn cái thượng cổ nhân loại linh hồn tại địa ngục tinh thể bảo vệ cho, khống chế toàn bộ cự long.

Thẩm Lãng giơ lên cao một chiếc nhẫn, đây là thượng cổ Cơ thị đế quốc thượng cổ hoàng giới.

Đại Viêm hoàng đế trước khi chết, đem thượng cổ hoàng giới, long chi tâm, toàn bộ đều cho Thẩm Lãng, mà Thẩm Lãng thì giao cho Cơ Tuyền công chúa.

Hiện tại, Cơ Tuyền lại trao trả cho Thẩm Lãng.

"Cơ thị cự long, ta biết, ngươi cùng Đại Viêm hoàng đế không chỉ là chủ tớ, tuy rằng hắn cũng là kế thừa long chi khế ước, nhưng mà giữa các ngươi cũng ký kết hai hướng khế ước, các ngươi cũng là đồng sinh cộng tử chiến đấu đồng bọn."

"Đại Viêm hoàng đế bệ hạ chết rồi, hắn đem thượng cổ hoàng giới cho ta. Nói cách khác, hắn đem long chi khế ước cũng chuyển cho ta. Đương nhiên cái này long chi khế ước đã là tầng thứ ba, phi thường yếu ớt, ngươi hoàn toàn có thể không tuân thủ."

"Cơ thị cự long, ta hiện đang hỏi ngươi, ngươi nguyện ý kế tục tuân thủ cái này khế ước sao?"

Cơ thị cự long linh hồn thoi thóp nói: "Ta ... Ta nguyện ý, Thẩm Lãng bệ hạ."

Thẩm Lãng nói: "Tốt lắm, từ nay về sau, ngươi cũng là của ta chiến đấu đồng bọn. Này 1 vạn cái thằng hề linh hồn, trấn áp cử ngươi, khống chế cử ngươi được thân thể, nỗ lực đem ngươi biến thành một cái xác chết di động. Ta hiện tại ban tặng ngươi sức mạnh, để ngươi tự mình giết chết bọn họ, nuốt chửng bọn họ!"

Trùng mới thành lập long chi khế ước sau.

Thẩm Lãng liền hướng Cơ thị cự long linh hồn diện truyền vào không gì sánh được sức mạnh mạnh mẽ.

Cơ thị cự long linh hồn càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh, nó cùng Khương Ly cũng không có bất kỳ long chi khế ước, vì lẽ đó lúc này trở nên mạnh mẽ, không bị ràng buộc.

Nguyên bản, nó vẻn vẹn chỉ chiếm cứ long hồn không gian chấm không một phần trăm, còn lại toàn bộ đều bị Khương Ly đế quốc thượng cổ nhân loại linh hồn chiếm cứ.

Mà lúc này, tại Thẩm Lãng năng lượng chi viện hạ, cự long linh hồn chiếm cứ nửa phần chi chín mươi chín.

Vô cùng vô tận bức xạ hỏa diễm, hạch tách ra hỏa diễm, triệt để đốt sạch Cơ thị cự long trong cơ thể địa ngục tinh thể.

Sau đó, cự long linh hồn phát uy, đem long hồn chi châu bên trong thượng cổ nhân loại linh hồn, từng cái từng cái biến thành tro bụi.

Ngăn ngắn chốc lát!

Chiếm lĩnh long hồn chi châu 1 vạn thượng cổ nhân loại linh hồn, toàn bộ chết hết.

Thẩm Lãng thu tay lại, hạch tách ra hỏa diễm, triệt để tắt.

Cơ thị cự long, triệt để khôi phục tự do. Cứ việc thân thể, vẻn vẹn chỉ còn dư lại hơn một trăm mét.

Như thế trong cơ thể nó địa ngục tinh thể, bị triệt để phá hủy sao?

Không có? Địa ngục tinh thể là cấp cao long chi cảm ngộ kết quả, là rất khó bị triệt để phá hủy, cũng tiếp cận với bất diệt.

Chỉ có điều hạch tách ra có thể hòa tan địa ngục tinh thể, có thể mang chúng nuốt chửng năng lượng không ngừng phun ra. Vì lẽ đó không ngừng thu nhỏ lại, thu nhỏ lại. Cuối cùng, biến thành một viên nho nhỏ tinh thể.

Thẩm Lãng tay nhẹ nhàng phất một cái, cự long trong cơ thể viên kia địa ngục tinh thể bay ra, phi thường nhỏ bé, lại như là không đủ một cara kim cương như thế. Phải biết nó ở thời điểm toàn thịnh, có thể chiếm cứ Cơ thị cự long thân thể 90%, vô biên vô hạn, che kín bầu trời.

Thẩm Lãng đem viên này địa ngục tinh thể một lần nữa thả lại đến tay của chính mình trạc bên trong, chỉ có hắn tài năng đè ép địa ngục tinh thể, liền cự long cũng không thể.

Cơ thị cự long ở trên trời đã xoay quanh vài vòng, trước tiên phát sinh từng trận hoan hô, bởi vì nó rốt cuộc tự do, rốt cuộc không bị Khương Ly nô dịch.

Tiếp theo, nó phát sinh từng trận rên rỉ, bởi vì nó trong ngực niệm chủ nhân, hoài niệm Đại Viêm hoàng đế bệ hạ.

Cuối cùng, nó chậm rãi hạ xuống tại Thẩm Lãng trước mặt, hướng về Thẩm Lãng quỳ xuống, cúi xuống kiêu ngạo đầu lâu.

Bởi vì cũng là Thẩm Lãng giải cứu linh hồn của nó, cho nó tự do trùng sinh.

Thẩm Lãng xoa xoa đỉnh đầu của hắn, mỉm cười nói: "Ngươi trong lòng hoài niệm chủ nhân, ngươi là Cơ thị cự long, vậy thì mãi mãi cũng là Cơ thị, chúng ta mãi mãi cũng là chiến đấu đồng bọn, từ nay về sau, ngươi liền khiến cơ một rồng?"

"Khà khà?" Là Thẩm Lãng xem sai lầm rồi sao? Thẩm Lãng dĩ nhiên phát hiện mình Thẩm Nhất Long dĩ nhiên phát sinh quỷ dị nụ cười đắc ý, điệu bộ này rất rõ ràng, khó nghe như vậy tên, không thể từ ta một con rồng gánh chịu.

Nghe được Thẩm Lãng sau, Cơ thị cự long liều mạng mà lắc đầu, liều mạng mà cầu xin.

"Ngươi là mẫu? Vì lẽ đó không muốn gọi danh tự này?" Thẩm Lãng hỏi.

Cơ thị cự long liều mạng gật đầu.

Thẩm Lãng nói: "Vậy được, không gọi liền không gọi đi, từ nay về sau ngươi gọi cơ Long Nhi."

Nhất thời, Cơ thị cự long thỏa mãn, vui vẻ ra mặt.

"Cái gì?"Còn bên cạnh Thẩm Nhất Long đột nhiên kinh ngạc, như thế cũng có thể? Cái kia ... Vậy ta vì sao không kiên trì một chút nữa a? Cũng không cần gọi khó nghe như vậy tên a.

Tiếp theo, để Thẩm Lãng cảnh tượng đáng ngạc nhiên xuất hiện, cơ Long Nhi dĩ nhiên xẹt tới, thân mật dùng cái cổ làm phiền Thẩm Nhất Long cổ.

Nhất thời, Thẩm Nhất Long sợ hết hồn, thật nhanh lùi về sau mấy vạn mét, đề phòng nhìn chằm chằm cơ Long Nhi: Nói chuyện cẩn thận, đừng này tấm quái dạng.

Mà Thẩm Lãng nhưng nhìn ra đầu mối, tại đây trong vòng ba mươi năm, này hai con rồng đã xảy ra siêu hữu nghị quan hệ?

Bởi vì hắn rồng niết bàn từ trùng sinh, vì lẽ đó không có ký ức, cái gì đều không nhớ rõ.

Nhưng mà Cơ thị thư rồng, nhưng cái gì đều nhớ rõ rõ ràng ràng.

Nếu là như vậy, này hai con rồng quan hệ thân mật là Khương Ly ý chí. Vậy hắn muốn làm gì?

Nhưng mặc kệ hắn muốn làm gì? Chí ít hiện tại hai cái cự long đều quy Thẩm Lãng, cái này chiến công huy hoàng không gì sánh được.

Khương Ly đế quốc hai cái hủy diệt cấp bậc đại sát khí đều bị Thẩm Lãng đoạt lại, Khương Ly bệ hạ ngươi run rẩy đi!

Mạc Kinh cùng thâm uyên kẽ nứt tuy rằng diện tích tiểu, thế nhưng là tràn ngập mạnh mẽ tiềm lực, đặc biệt là thâm uyên kẽ nứt.

Khương Ly bệ hạ, ngươi không cho ta cơ hội thở lấy hơi, ta cũng sẽ không cho ngươi bất kỳ cơ hội thở lấy hơi.

Sau đó, Thẩm Lãng lập tức mở ra chế tạo bom khinh khí tiến trình.

Cùng lúc đó, còn muốn dẫn dắt hai cái cự long, tiến hành Bắc phạt, đoạt lại phương đông đế quốc, đoạt lại Đại Càn đế quốc hết thảy cố thổ.

… … …

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 665: Vĩ Đại Thành Tựu! Bắc Phạt Khương Đế Quốc!

Chương 665: Vĩ thành tựu lớn! Bắc phạt Khương đế quốc!

Thẩm Lãng cưỡi cự long, chậm rãi bay đến kim tự tháp đỉnh cùng Vọng Thiên đồ đằng đối diện.

"Tiền bối, muốn hạ xuống tâm sự sao?" Thẩm Lãng nói: "Trình độ nào đó thượng, ngài là chúng ta tổ tiên, cũng là chúng ta đồ đằng. Ngài hay là không biết, dù cho tại thời đại thượng cổ, cũng có rất nhiều ngài pho tượng, thậm chí vì ngài chuyên môn kiến tạo thần miếu, tại một quãng thời gian rất dài bên trong, ta thậm chí cho rằng những pho tượng đều là ngài chân nhân hóa thạch."

Vọng Thiên đồ đằng không nói gì, lúc đó viễn cổ đế quốc, hắn không phải duy nhất chúa cứu thế, có thật nhiều cường giả tuyệt thế, trí giả, đều thử nghiệm dùng đủ loại phương thức cùng biện pháp cứu vớt thế giới.

Nhưng trên căn bản toàn bộ đều thất bại, thậm chí cũng chỉ có hắn pho tượng, mới hoàn chỉnh bảo tồn đến hiện tại, bởi vì hắn đi chính là cấp cao long chi cảm ngộ con đường.

Nhưng mà cái khác viễn cổ cứu thế giả cũng phi thường ghê gớm, bởi vì tại lần thứ nhất đại niết diệt, bọn họ ít nhất bảo tồn văn minh mồi lửa, cho nên mới có đòn thứ hai nguyên thượng cổ nhân loại đế quốc.

Bất quá những câu nói này, Vọng Thiên là sẽ không muốn cùng

Thẩm Lãng tán ngẫu. Bởi vì hắn xác thực xem như là tổ tiên, cũng đúng là một cái đồ đằng, nhưng mà hắn chưa hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, nhưng mà Khương Ly hoàn thành, Thẩm Lãng cũng hoàn thành, điều này đại biểu đời sau vượt qua tổ tiên.

Trường Giang sóng sau đè sóng trước trình độ nào đó thượng là chuyện tốt, nhưng cũng có chút lòng chua xót đi. Ta làm tổ tiên, tuy rằng nguyện ý trợ giúp ngươi, nhưng ta không sĩ diện sao? Đại gia sau này vẫn là ít gặp mặt đi.

Vì lẽ đó Medusa nữ hoàng nói rất đúng, làm đồ đằng vẫn là bé ngoan ở tại thần vị lên đi, không muốn hạ xuống, miễn cho đại gia đều lúng túng.

"Ngài xác định không cùng ta tâm sự sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Vọng Thiên không nhúc nhích, liền con ngươi đều bất động, liền phảng phất một lần nữa trở lại trước pho tượng hình thức đồng dạng, nhưng đều biết hắn đã thức tỉnh, hơn nữa trên căn bản cũng cũng lại không thể quay về trước pho tượng dáng dấp.

"Vậy cũng tốt." Thẩm Lãng lúng túng nói, sau đó lấy ra một viên tinh thể năng lượng, chậm rãi bay vào kim tự tháp bên trong tường bình phong năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu.

Bởi vì Mạc Kinh năng lượng trung tâm kiểm soát không lưu năng lượng tiêu hao hết, không có lồng năng lượng, thậm chí toàn bộ Mạc Kinh sinh thái hệ thống đều sẽ triệt để hủy diệt.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng cần dùng tinh thể năng lượng duy trì toàn bộ Mạc Kinh vận chuyển.

...

Hai ngày sau!

Thâm Uyên hành tỉnh Cơ Tuyền công chúa trước đến bái phỏng Mạc Kinh, đồng thời hai nơi đường hàng hải chính thức mở ra. Mỗi ngày đều có một chiếc pháo đài bay tại ma tinh cùng Thâm Uyên hành tỉnh trong đó phi hành, tương lai nếu như nhu cầu càng lớn hơn mà nói, sẽ tăng cường pháo đài bay tập trung vào.

Đại Càn đế quốc đang to lớn một cái loại nhỏ cao cấp hội nghị.

Đề tài thảo luận chỉ có một cái, khi nào Bắc phạt? Khi nào đoạt lại phương đông thế giới cùng Tây Luân đế quốc, khi nào cùng Khương Ly quyết chiến.

"Ta nói chuyện cái nhìn của ta." Tả Từ nói: "Khương Ly trước sau tại bắc cực, nơi đó địa ngục tinh thể, cần phải chiếm cứ toàn bộ thế giới phần lớn."

"Chiếm 95%." Thẩm Lãng nói: "Khương Ly mục tiêu chính là hấp thụ chỉnh cái tinh cầu năng lượng cùng vật chất, kiến tạo một chiếc trước nay chưa từng có phi thuyền, lần tiếp theo đại niết diệt trước hoàn thành chiếc phi thuyền này, đồng thời dẫn dắt mấy trăm ngàn thượng cổ tân nhân loại rời đi tinh cầu này, đi chiếm lĩnh hoặc là nói phá hủy một cái khác sinh cơ bừng bừng tinh cầu, dường như châu chấu như thế, trong thời gian ngắn nhất lại cắn nuốt mất một cái tinh cầu năng lượng, sau đó không ngừng tiến hành mở rộng, cuối cùng hoàn thành hắn tinh thần đại hải chi mộng, tiến hành hủy diệt thức mở rộng, mà không phải phát triển hình mở rộng."

Tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc, toàn bộ Khương đế quốc nắm giữ hai trăm cái hành tỉnh, nói cách khác nắm giữ hai trăm cái mái vòm to lớn thành thị, nhưng mà những thành thị này địa ngục tinh thể gộp lại, dĩ nhiên không tới 5%. Mà chỉ là một cái bắc cực, dĩ nhiên có 95%?

Nói cách khác, tại bắc cực Khương Ly nắm giữ gần như sức mạnh vô cùng vô tận, nắm giữ như thần năng lực.

Tả Từ nói: "Vì lẽ đó, ta cảm thấy bệ hạ tại cùng Khương Ly quyết chiến trước, muốn trước tiên cắt chém đi hết thảy địa ngục tinh thể năng lượng con đường, nói cách khác muốn gián đoạn hắn đối chỉnh cái tinh cầu nuốt chửng."

Điểm này, tất cả mọi người đều tán đồng. Khương Ly chiếm lĩnh tinh cầu này phần lớn khu vực, hắn gần nhất tuy rằng tổn thất đại mấy trăm ngàn quân đoàn cùng mấy trăm chiếc to lớn pháo đài bay.

Nhưng mà này những tổn thất này đối với hắn tới nói, hoàn toàn nhỏ bé không đáng kể. Bởi vì hắn tại mọi thời khắc đều đang nuốt chửng tinh cầu sức mạnh, mỗi ngày đều tại trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Nói cách khác, hắn tăng trưởng vượt xa tiêu hao.

Thì tương đương với đệ nhị thế chiến Thái Bình Dương chiến tranh, nước Mỹ tuy rằng đánh cho cũng khó nhìn, tổn thất cũng rất lớn. Nhưng mà hắn bị đánh chìm một chiếc chiến hạm đồng thời, rồi lại vài chiếc chiến hạm mới hạ thủy. Tài nguyên thiếu thốn quốc lực đối lập nhỏ yếu ni oanh quốc, đối mặt loại cục diện này quả thực là tuyệt vọng.

"Nhưng mà bắc cực kịch biến sau, thế giới này sinh thái cùng khí hậu, đã phát sinh biến hóa to lớn." Tả Từ nói: "Khương Ly tuy rằng tội ác tày trời, nhưng mà hắn mái vòm lồng năng lượng, hắn thành thị hệ thống, đã là hiện nay nhân loại văn minh có thể sinh tồn xuống căn cơ. Một khi địa ngục tinh thể lồng năng lượng bị phá hủy, mỗi cái mái vòm thành thị đình chỉ đối tâm trái đất năng lượng nuốt chửng, cái kia toàn bộ thành thị đều sẽ bại liệt, mấy triệu nhân khẩu đều sẽ chết đi."

Này vừa nói, tất cả mọi người càng là gật đầu không ngớt.

Khương Ly trước tiên phá hủy toàn bộ thế giới sinh thái hệ thống, sau đó trùng kiến một bộ mới hệ thống. Vì lẽ đó hắn mái vòm thành thị, hắn địa ngục tham châm là tà ác, nhưng không có chúng, mọi người sống không nổi.

Thế giới bên ngoài nhiệt độ dưới 0 bảy mươi, tám mươi độ, hơn nữa không khí mỏng manh đến còn lại không tới một nửa, một khi Khương Ly đế quốc thành thị mái vòm bị hủy hoại, này mấy triệu người liền một ngày đều sống không nổi.

Tả Từ nói: "Vì thế chúng ta tại đoạt lại đế quốc cương vực đồng thời, cũng nhất định phải nghĩ cho kỹ làm sao thay thế được Khương Ly mái vòm thành thị hệ thống. Chúng ta không nuốt chửng tinh cầu này sinh cơ, nhưng mà làm sao thành lập một bộ hoàn toàn mới năng lượng hệ thống, có thể gắn bó mấy trăm triệu nhân khẩu sinh tồn. Đây mới là khó nhất, nếu như chỉ là Bắc phạt, chặt đứt hết thảy mái vòm thành thị cùng bắc cực năng lượng con đường, điểm này rất đơn giản, bởi vì bệ hạ không gì sánh được mạnh mẽ, hơn nữa còn có hai cái cự long, trừ khi Khương Ly tự mình ra tay, phủ thì đã vô địch thiên hạ."

Ninh Hàn nói: "Ta đồng ý, Thẩm Lãng bệ hạ cùng Khương Ly quyết đấu, không chỉ là sinh tử chi đấu, quan trọng hơn chính là hai loại hoàn toàn khác nhau năng lượng hệ thống. Chúng ta muốn chứng minh, chúng ta cái trò này hệ thống, xa xa so Khương Ly càng thêm tiên tiến."

Cơ Tuyền công chúa nói: "Nói tới tốt vô cùng, chúng ta không chỉ là muốn đơn giản dùng vũ lực đoạt lại toàn bộ đế quốc cương vực, quan trọng hơn chính là muốn duy trì mấy trăm triệu người sinh mệnh an toàn, thay thế được Khương Ly thành thị năng lượng hệ thống. Vì lẽ đó ở đây phải nói cho đại gia một tin tức tốt, tại Đường Ân đại học sĩ cùng Gregory hoàng tử nỗ lực, chúng ta hoàn toàn mới năng lượng hạt nhân đã thí nghiệm luận chứng đã toàn bộ hoàn thành, tiếp xuống có thể chế tạo ra cái thứ nhất to lớn năng lượng hạt nhân lượng hạt nhân, cũng xưng là hạch động lực nguồn năng lượng trang bị."

Đây chính là Cơ Tuyền công chúa mang đến đúng lúc tin tức, bởi vì Thẩm Lãng trở về, làm cho Đường Ân đại học sĩ cùng Gregory thiên tài bắn ra, hoàn thành cuối cùng tới cửa một cước, hoàn thành kiểu mới hạch động lực thí nghiệm. Dùng địa ngục tinh thể làm hạch tách ra giảm chấn, dùng Bạch Ngọc Kinh mái vòm lồng năng lượng làm vì bảo vệ tráo, toàn bộ hạch động lực hạt nhân quả thực hoàn mỹ, thậm chí so hiện đại Trái Đất còn hoàn mỹ hơn.

Đây thực sự là thượng cổ văn minh cùng khoa học kỹ thuật văn minh kết hợp tác phẩm đỉnh cao.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Hiện nay, loại này kiểu mới hạch động lực hạt nhân có thể cung cấp có thể số lượng lớn ước là thượng cổ năng lượng hạt nhân gấp trăm lần không thôi. Vì lẽ đó chỉ cần chế tạo ra đầy đủ hạch động lực hạt nhân, chúng ta là có thể hoàn toàn thay thế được Khương Ly đế quốc năng lượng hệ thống, kế tục là mỗi một cái thành thị cung cấp mái vòm lồng năng lượng, kế tục là mỗi một cái thành thị cung cấp nguồn năng lượng, thế nhưng là không tiếp tục nuốt chửng tinh cầu này sinh cơ."

Tin tức này thực sự là phấn chấn lòng người, quả thực so lần thứ nhất thắng Mạc Kinh chi chiến còn muốn cho người hưng phấn.

Bởi vì, đây mới thực sự là hy vọng. Đối với Tả Từ, Ninh Hàn, Chúc Hồng Tuyết bọn người tới nói, làm sao đánh bại Khương Ly, tiêu diệt Khương Ly, cũng không phải trọng yếu nhất, then chốt là làm sao chiến thắng hắn năng lượng hệ thống, làm sao chứng minh Thẩm Lãng bệ hạ mặt khác một cái cứu thế con đường có thể đi thông.

Hiện tại, chân chính ánh rạng đông xuất hiện. Thẩm Lãng bệ hạ có thể không nuốt chửng tinh cầu sinh cơ, cũng có thể cung cấp không gì sánh được năng lượng mạnh mẽ.

Nghe được tin tức này sau, Tả Từ cùng Chúc Hồng Tuyết không nhịn được lại muốn hô to, Thẩm Lãng bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế.

Cơ Tuyền công chúa nói: "Thẩm Lãng bệ hạ năm đó từ phương tây thế giới trở về sau, cái thứ nhất chiếm lĩnh chính là Nộ Triều thành, đại diện cho hắn vương giả trở về. Vậy ta kiến nghị, chúng ta Bắc phạt mục tiêu đầu tiên, cũng định tại Nộ Triều thành."

Ý của nàng đại gia đều rất rõ ràng, đem Nộ Triều thành làm Thẩm Lãng hoàn toàn mới văn minh hệ thống thí nghiệm, trở thành một cọc tiêu.

Để Khương Ly đế quốc nhìn rõ ràng, Thẩm Lãng mới văn minh năng lượng hệ thống có cỡ nào tiên tiến, không cần nuốt chửng tinh cầu, cũng có thể duy trì văn minh cần thiết to lớn nguồn năng lượng. Như thế đối Khương Ly bản thân niềm tin, cũng là to lớn chi đả kích.

Tả Từ nói: "Bệ hạ, Mạc Kinh năng lượng đã hầu như toàn bộ tiêu hao hết. Nếu chúng ta đoạt lại Nộ Triều thành, xây dựng hoàn toàn mới năng lượng hệ thống, cái kia Mạc Kinh mấy trăm ngàn người nguyện ý toàn bộ di chuyển, trở về Nộ Triều thành."

Tả Từ thái độ này rất đáng gờm, bởi vì Thẩm Lãng cái này hạch động lực năng lượng hệ thống vẫn không có nghiệm chứng qua, đến tột cùng có thể thành công hay không, có thể hay không duy trì mấy trăm ngàn người sinh tồn, hoàn toàn nói không chắc.

Hơn nữa nơi này khoảng cách Khương Ly đế quốc đại bản doanh rất gần, là vô cùng nguy hiểm, Mạc Kinh mấy trăm ngàn người đều nguyện ý trở thành vật thí nghiệm.

"Được!" Thẩm Lãng gọn gàng dứt khoát đáp ứng.

So với Nộ Triều thành mà nói, Mạc Kinh đúng là một vùng đất chết, đã không hề thủ vững ý nghĩa.

Hội nghị này làm ra quyết sách, trong thời gian ngắn nhất Bắc phạt, trở về Nộ Triều thành. Bởi vì chỉ có Nộ Triều thành, mới đại diện cho Thẩm Lãng vương giả trở về ý nghĩa.

Tại mấy chục năm trước, Nộ Triều thành đại diện cho Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc tiên tiến tính, bây giờ nó muốn lại một lần nữa chứng minh điểm ấy.

Đương nhiên Thẩm Lãng cũng từng nghĩ tới, cái này hoàn toàn mới hạch động lực năng lượng hệ thống trước tiên ở Mạc Kinh tiến hành thí nghiệm, bảo đảm không có vấn đề, lại tới Nộ Triều thành tiến hành thí nghiệm. Nhưng kết quả là không được, bởi vì Mạc Kinh Vọng Thiên đồ đằng đối bức xạ hạt nhân năng lượng cũng rất bài xích, thậm chí là sợ hãi.

Như vậy cũng tốt, Nộ Triều thành làm Đại Càn đế quốc lâm thời đế đô, vốn là đại diện cho thăm dò cùng dũng cảm, đại diện cho toàn phát triển mới phương hướng.

Hội nghị sau khi kết thúc, Thẩm Lãng mang theo Thẩm Mật cưỡi cự long rời đi Mạc Kinh, lại một lần nữa trở lại thâm uyên kẽ nứt!

…

Tại thâm uyên kẽ nứt kim tự tháp, Thẩm Lãng nhìn thấy cái thứ nhất hạch động lực hạt nhân nguyên hình.

Nó so tưởng tượng muốn nhỏ rất nhiều, cũng phải tiên tiến rất nhiều, căn bản không giống trên Trái Đất lò phản ứng hạt nhân to lớn cùng cồng kềnh.

"Hoàng đế bệ hạ, đám này urani nồng độ đều không vượt qua 5%." Đường Ân đại học sĩ nói: "Đương nhiên, cái này bức xạ đã phi thường kinh người. Nhưng ngược lại nó lúc này không có chút nào nguy hiểm, bởi vì nó cùng địa ngục tinh thể là lẫn nhau căm ghét, lẫn nhau bài xích, có thể đạt đến một cái hoàn mỹ cân bằng. Đương nhiên, mặc kệ là urani vẫn là địa ngục tinh thể đều vô cùng nguy hiểm, vì lẽ đó Bạch Ngọc Kinh mái vòm lồng năng lượng ý nghĩa liền phi thường trọng đại, nó có thể hoàn toàn đem này hai loại vật chất bọc che đậy lên. Hơn nữa càng vĩ đại chính là, Bạch Ngọc Kinh mái vòm vật chất bản thân cũng có thể kiến trở thành một năng lượng con đường, đem urani phản ứng năng lượng xa xa không ngừng chuyển vận đi ra."

"Đơn thuần từ một điểm này thượng, Adolf công lao chính là to lớn, bởi vì Bạch Ngọc Kinh lồng năng lượng hệ thống, chính là hắn hoàn thành, đồng thời cống hiến ra đến."

Nghe nói như thế, Thẩm Lãng cũng không khỏi cảm khái. Tại ba mươi mấy năm trước, Thẩm Lãng liền muốn có được Adolf hiệu trung, bởi vì hắn là năng lượng văn minh thiên tài.

Nói trở lại hạch động lực hạt nhân, quang lò phản ứng còn chưa đủ, quan trọng nhất chính là đem urani phản ứng có thể lượng biến thành cần thiết nguồn năng lượng.

"Chúng ta nguyên bản thiết kế càng thêm tiên tiến năng lượng chuyển đổi cùng phân phối hệ thống." Đường Ân đại học sĩ nói: "Chính là ngài trước mắt nhìn thấy cái này trang bị, nhưng mà chúng ta còn chưa hoàn thành hắn, nhưng mà xin ngài yên tâm, nó tại trên lý thuyết luận chứng đã kết thúc."

Thẩm Lãng nhìn thấy một cái lít nha lít nhít ngạc mộng thạch trang bị, lớn vô cùng, ròng rã có mấy tấn nặng, bên trong đâu đâu cũng có các loại tinh thể, các loại bí mật kim loại.

"Đương nhiên, bởi vì thời gian quá gấp bách, chúng ta chỉ có thể tạm thời trước tiên lợi dụng tương đối lạc hậu thượng cổ năng lượng hạt nhân." Đường Ân đại học sĩ nói: "Trước đem urani phản ứng năng lượng chuyển biến trở thành nhiệt năng, sau đó chứa đựng đến kim loại hydro năng lượng trong trung tâm, sau đó lại phóng thích cho toàn bộ thành thị. Đương nhiên phương thức này quá lạc hậu, giả dụ Nộ Triều thành nắm giữ năm trăm ngàn nhân khẩu mà nói, cái kia liền cần vượt qua một trăm kim loại hydro năng lượng hạt nhân làm trữ năng trang bị. Nhưng mà chúng ta hoàn toàn mới năng lượng phân phối hệ thống vẫn còn chưa hoàn thiện, ước chừng còn cần thời gian mấy tháng."

"Mà liên quan với cái này hạch động lực hạt nhân, còn có phi thường hoàn mỹ một điểm. Giả dụ chúng ta không cần nhiều như vậy năng lượng hạt nhân, hoàn toàn có thể điều tiết địa ngục tinh thể số lượng, như thế sẽ đối phản ứng hạt nhân tạo thành áp chế, đạt đến giảm thiểu hoặc là tăng cường năng lượng hạt nhân phát ra công suất." Đường Ân đại học sĩ quả nhiên là một cái siêu cấp kỹ thuật cuồng nhân, giải thích đến về kỹ thuật, hoàn toàn thao thao bất tuyệt.

"Đương nhiên, này toàn bộ hệ thống, có 70%, đều là Gregory hoàng tử công lao, hắn thiên tài thật là làm cho ta tự ti." Đường Ân đại học sĩ nói: "Rất khó tưởng tượng, nếu như không có Gregory, ta chí ít còn cần mười năm, tài năng hoàn thành cái này hạch động lực hạt nhân trang bị."

Thẩm Lãng nói: "Chúng ta hiện nay tồn kho có bao nhiêu urani?"

Đường Ân đại học sĩ nói: "Bệ hạ, ngài nói đến chúng ta chỗ đau. Chúng ta cứ việc cũng đang thử đào móc mỏ quặng Urani, trên thực tế cách đó không xa đáy biển thì có, nhưng mà ... Quá mỏng manh, khai thác quá trình quá gian nan, cũng quá nguy hiểm, vì lẽ đó mười mấy năm qua, chúng ta mới mở thải đồng thời tinh luyện urani, không vượt qua 300 cân."

Số lượng ấy thực sự là quá ít, hiện đại Trái Đất quốc gia chúng ta một năm khai thác urani chính là hơn vạn tính bằng tấn.

Trên Trái Đất đã biết urani trữ lượng liền vượt qua ngàn vạn tính bằng tấn, mà không có tìm rõ, hoặc là không có công bố trữ lượng vượt xa con số này.

Viên tinh cầu này Thẩm Lãng đã đo lường qua, urani trữ lượng so với Trái Đất chỉ cao chứ không thấp, bất quá khai thác độ khó thực sự là quá cao quá cao.

Bất quá hiện tại không giống nhau, bởi vì Thẩm Lãng có cự long. Hơn nữa là niết bàn trùng sinh trải qua cao cấp long chi cảm ngộ gột rửa Thẩm Nhất Long, thậm chí nó trung giai long chi cảm ngộ chính là tại hạch tách ra hoàn thành.

Mà khoảng cách thâm uyên kẽ nứt đại khái hơn ba ngàn dặm đáy biển, thì có một mảnh to lớn mỏ quặng Urani, đám này đáy biển nham thạch, mỗi một tấn urani hàm lượng dĩ nhiên cao.

Thẩm Lãng nói: "Rồng, ngươi đi khu vực này đáy biển, nuốt chửng bên trong urani nguyên tố, nhưng mà nhớ kỹ không nên để cho chúng phát sinh tách ra a, muốn hoàn chỉnh urani, cũng không muốn tinh luyện quá tàn nhẫn, 5% tả hữu là có thể."

"Rõ ràng." Thẩm Nhất Long gật gật đầu, sau đó trực tiếp bay ra ngoài.

Nó sẽ làm chủ nhân rõ ràng, cái gì mới thật sự là thợ mỏ?

Ồ? Vì sao là thợ mỏ a? Ta rõ ràng là cao quý rồng, hiện tại biến thành thợ mỏ cũng có vẻ kiêu ngạo như vậy sao?

Không thể không nói, niết bàn sau khi sống lại rồng, không còn nữa trước ngạo kiều, hoàn toàn hướng Đại Siêu áp sát.

Mà Cơ thị thư rồng cũng phải theo đồng thời bay qua, nó không thể hấp thụ urani, thậm chí nó rất bài xích đồ chơi này, nhưng mà nàng có thể hầu ở Thẩm Nhất Long bên người a?

Thẩm Lãng nhìn thấy tình cảnh này có vẻ hơi bất đắc dĩ, xem ra này hai con rồng thật sự đã xảy ra siêu hữu nghị quan hệ a? Nhưng là ... Cơ thị thư rồng so Khương thị cự long, tuổi cần phải muốn lớn hơn nhiều đi.

Thẩm Lãng nói: "Cơ Long Nhi, ngươi cũng có nhiệm vụ, nhiệm vụ của ngươi là ..."

Quên đi, quá phức tạp, phỏng chừng Cơ thị cự long cũng không nghe rõ, đây là một cái tuyệt đối tinh tế việc. Hơn nữa Thẩm Lãng cùng Thẩm Nhất Long linh hồn tương đồng, Thẩm Lãng thậm chí không cần trực tiếp ra lệnh, Thẩm Nhất Long đều biết phải làm gì, nhưng mà Cơ Long Nhi liền không hẳn.

Thẩm Lãng phải làm gì? Đương nhiên là mở ra bom khinh khí kế hoạch.

Phản ứng nhiệt hạch chia làm vài loại, tỷ như heli 3 phản ứng nhiệt hạch, chủ yếu chính là cung cấp tinh khiết nguồn năng lượng.

Mà deuteri cùng triti phản ứng nhiệt hạch, thì muốn kịch liệt nhiều lắm, chính là bom khinh khí.

Deuteri cùng triti đều là hydro chất đồng vị, deuteri có thêm một cái trung tử, được gọi là deuterium (hydro nặng). Mà triti có thêm hai cái trung tử, được gọi là tritium.

Cho nên muốn muốn dồn tạo bom khinh khí, liền cần khá lớn lượng deuterium, hoặc là tritium, sau đó dùng đạn hạt nhân làm nổ.

Như thế deuterium ở nơi nào? Biển rộng mênh mông bên trong, đâu đâu cũng có.

Thiên nhiên nước, ước chừng có 0. 015% tả hữu nước nặng, mà từ nước nặng bên trong có thể phân giải ra deuterium.

Đương nhiên, nước cùng nước nặng ở bề ngoài là không có gì khác nhau. Đại gia đều là nước, chỉ có điều nước nặng mật độ thoáng cao một điểm, hơn nữa điểm sôi cũng không giống nhau, bình thường cái khác hạ, phổ thông nước điểm sôi là 100 độ Celsius, mà nước nặng điểm sôi là 101. 42 độ Celsius.

Lợi dụng điểm sôi không giống nhau, có thể dùng chưng cất pháp lấy ra nước nặng. Đương nhiên này vẻn vẹn chỉ là bước thứ nhất, bước thứ hai là đem deuterium từ nước nặng bên trong phân giải ra ngoài, đây là đòi hỏi năng lượng thật lớn. Vì lẽ đó cứ việc nguyên lý rất đơn giản, nhưng mà hiện đại trên Trái Đất có thể chế tạo bom khinh khí quốc gia đã ít lại càng ít.

Bất quá đây đối với Thẩm Lãng tới nói, quả thực dễ như ăn cháo. Thậm chí so trên thế giới bất kỳ cơ khí cũng đều có tác dụng tốt hơn.

Hắn thậm chí có thể trực tiếp bỏ qua lấy ra nước nặng quá trình, trực tiếp từ trong nước biển phân giải ra deuterium.

Được rồi, kỳ thực Khương Ly cũng có thể dễ như ăn cháo làm được, nhưng mà hắn không có khái niệm này.

Cấp cao long chi cảm ngộ, là một cái phi thường phi thường năng lượng mạnh mẽ hệ thống.

Thẩm Lãng đi tới ngoài khơi bên trên! Tiến vào cấp cao long chi cảm ngộ cảnh giới, nhẹ nhàng vung tay lên.

Vô số deuterium nguyên tố, trực tiếp liền từ trong nước biển thoát ly mà ra, bốc lên bầu trời.

Đám này deuterium bị hút ra lúc đi ra, hầu như hoàn toàn là không thấy, liền dường như tối mỏng manh không khí đồng dạng, trôi nổi tại ngoài khơi bên trên mà sẽ không mà chạy, bởi vì Thẩm Lãng có thể vững vàng khống chế mỗi một cái.

Đây chính là cấp cao long chi cảm ngộ nghịch thiên chỗ.

Trên mặt biển deuterium càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều. Sau đó bắt đầu ngưng tụ, ngưng tụ.

Cuối cùng, chúng trực tiếp ngưng tụ trở thành một thể rắn trạng thái, vẻn vẹn mấy cái canh giờ, liền phân giải tinh luyện 10 tấn cấp deuterium.

Cái năng lực này cũng quá kinh người, thậm chí vượt xa hiện đại Trái Đất bất kỳ công nghiệp hệ thống, chỉ cần Thẩm Lãng nguyện ý, có thể trong khoảng thời gian ngắn tinh luyện phân giải ra mấy trăm tấn, mấy ngàn tính bằng tấn deuterium. Mà đám này deuterium có thể chế tạo bao nhiêu bom khinh khí? Trời mới biết!

Vì lẽ đó Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc, dùng ba thời gian mười mấy năm mới hoàn thành Hủy Diệt Nhật kế hoạch, thành công chế tạo đạn hạt nhân.

Nhưng mà chế tạo bom khinh khí cần thời gian, khả năng muốn ngắn đến nhiều hơn nhiều lắm, hay là mấy tháng là có thể hoàn thành.

Bởi vì Thẩm Lãng đã trực tiếp đem khó nhất cái kia một phần hoàn thành, đối với Đường Ân cùng Gregory tới nói, hầu như có thể nắm giữ lấy mãi không hết deuterium.

Hiện ở tại bọn hắn cần thiết chính là căn cứ Thẩm Lãng lý luận, bắt đầu bom khinh khí thiết kế cùng thí nghiệm.

Mà bên kia Thẩm Nhất Long cũng bắt đầu rồi hắn hoa lệ biểu diễn, toàn bộ Thâm Uyên hành tinh dùng ròng rã thời gian mười năm, mới khai thác hơn 200 cân urani, hơn nữa độ tinh khiết còn không cao.

Mà Thẩm Nhất Long, vẻn vẹn chỉ dùng mấy cái canh giờ, liền nuốt chửng hai tính bằng tấn urani, cứ việc độ tinh khiết chỉ có

5%, nhưng mà làm năng lượng hạt nhân, đã hoàn toàn đầy đủ.

Có rồng, Đại Càn đế quốc sức sản xuất quả thực tăng lên vô số lần.

Mà nuốt chửng tinh luyện urani đối với cự long tới nói, vẻn vẹn chỉ là dùng dao mổ trâu cắt tiết gà, nó tương lai lớn nhất cống hiến khả năng là đi xa xôi trên mặt trăng khai thác heli 3, chỗ đó cũng chỉ có nó có thể dễ như ăn cháo bay đến.

Mà heli 3, mới là hiện nay đã biết chung cực nguồn năng lượng.

…

Có Thẩm Lãng cấp cao long chi cảm ngộ, có cự long, Đường Ân đại học sĩ cùng Gregory đoàn đội hầu như có lấy mãi không hết urani, còn có địa ngục tinh thể, hơn nữa còn là Thẩm Lãng hệ địa ngục tinh thể, không phải Khương Ly hệ.

Khương Ly hệ tinh thể năng lượng tuy rằng ở đây Thẩm Lãng cũng có thể khống chế, chỉ khi nào tiến vào Khương Ly đế quốc cảnh nội, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị Khương Ly thao túng, bởi vì đây chính là hắn cấp cao long chi cảm ngộ kết quả. Vì lẽ đó cái này hạch động lực hạt nhân, đương nhiên không thể dùng Khương Ly địa ngục tinh thể.

Mà Thẩm Lãng hệ địa ngục tinh thể liền hoàn toàn khác nhau, hoàn toàn chịu đến Thẩm Lãng tuyệt đối ý chí khống chế, vĩnh viễn không bao giờ phản bội.

Đương nhiên, Thẩm Lãng không có chút nào nguyện ý xưng là địa ngục tinh thể. Mỗi người cấp cao long chi cảm ngộ là không giống nhau, hơn nữa Thẩm Lãng không có định dùng vật này nuốt chửng bất kỳ sinh mệnh, vì lẽ đó căn bản không thể nói là là địa ngục.

Cái này tinh thể năng lượng bản thân là vô tội, dùng để áp chế và cân bằng hạch tách ra năng lượng, cỡ nào sự hoàn mỹ?

Ngăn ngắn thời gian một tháng bên trong! Đường Ân đại học sĩ cùng Gregory đại học sĩ đoàn đội, liền chế tạo ba cái to lớn hạch động lực trang bị.

"Bệ hạ, này ba cái to lớn hạch động lực trang bị đã hoàn toàn đầy đủ cung cấp toàn bộ Nộ Triều thành nguồn năng lượng." Đường Ân đại học sĩ nói: "Kế hoạch của chúng ta là như thế, một người trong đó to lớn hạch động lực trang bị, dùng để duy trì Nộ Triều thành mái vòm lồng năng lượng. Thứ hai to lớn hạch động lực trang bị đến dự phòng , tương tự là duy trì lồng năng lượng. Mà cái thứ ba to lớn hạch động lực trang bị, mới ròng rã dùng đến cung cấp toàn bộ thành thị nguồn năng lượng."

"Đương nhiên, thời gian sau này bên trong, chúng ta đoàn đội sẽ chia làm hai bộ phận. Một phần ba người, kế tục chế tạo to lớn hạch động lực trang bị, đồng thời hoàn thành ngạc mộng thạch năng lượng phân phối hệ thống chế tạo. Mà mặt khác hai phần ba đoàn đội, thì hoàn toàn tập trung vào bom khinh khí nghiên cứu cùng chế tạo bên trong."

"Thỉnh bệ hạ yên tâm, chúng ta nhất định sẽ không kéo dài ngài Bắc phạt chân sau, nhất định trong thời gian ngắn nhất, chế tạo ra lượng lớn hạch động lực trang bị, một khi ngài đoạt lại phương đông đế quốc cùng Tây Luân đế quốc, chúng ta hạch động lực trang bị có thể trực tiếp là những thành thị này cung cấp nguồn năng lượng cùng mái vòm. Chúng ta muốn hướng về Khương Ly chứng minh, chúng ta văn minh hệ thống mới là tân tiến hơn."

"Chúng ta sẽ phải tại toàn phương vị, triệt để chiến thắng Khương Ly! Chúng ta muốn cho Khương Ly vì chúng ta tiên tiến tính mà tuyệt vọng!"

…

Thẩm Mật cùng Yêu Yêu hai vị công chúa đều rất hưng phấn! Bởi vì chẳng mấy chốc sẽ Bắc phạt, chẳng mấy chốc sẽ giết về Nộ Triều thành.

Hai cái nha đầu, liên quan với tuổi thơ hết thảy ký ức đều ở Nộ Triều thành, đó mới là các nàng gia.

Nói cho đúng, Thiên Đường trang viên mới là các nàng gia, ở nơi đó các nàng không buồn không lo vượt qua bảy, tám thâm niên quang, đó là hạnh phúc nhất thời gian, phần lớn người nhà, bao quát mấy cái bà nội, còn có Ninh Nguyên Hiến gia gia đều ở Thiên Đường trang viên bên trong, còn có mấy trăm tiểu đồng bọn.

Thực sự là tưởng niệm Ninh Nguyên Hiến gia gia a, trên thế giới này không bao giờ tìm được như thế đau thương các nàng người.

Còn có Biện phi bà nội, nàng cùng Ninh Nguyên Hiến quả thực đem mấy đứa trẻ xem là sinh mệnh toàn bộ. Mỗi một ngày thời gian, dù cho lúc ngủ, đều quay chung quanh mấy hài tử này chuyển.

Mỗi ngày cơm nước, đều là Biện phi tự mình làm, Băng Nhi trù nghệ đã rất tuyệt, nhưng đều không có biểu hiện cơ hội , còn Ninh Diễm công chúa, thì càng thêm ha ha, căn bản không biết làm cơm là vật gì, cứ việc nàng sinh hai đứa bé.

Đương nhiên, hai nha đầu này cũng không thể trước tiên đi Nộ Triều thành. Đòi hỏi Thẩm Lãng đoạt lại Nộ Triều thành, đồng thời xây dựng hết thảy phòng ngự hệ thống, năng lượng hệ thống sau, các nàng mới có thể trở lại.

Nhưng, các nàng vẫn là rất hưng phấn, bởi vì bố muốn đoạt lại quê hương. Còn có một câu nói, Yêu Yêu cùng Thẩm Mật tuy rằng không có nói ra, nhưng mà nội tâm nhưng không gì sánh được khát vọng, thỉnh bố đem các thân nhân toàn bộ cứu trở về, đem ông bà môn, mấy vị mẫu thân, còn có các đệ đệ muội muội toàn bộ cứu ra.

Sau ba ngày!

Thẩm Lãng mang theo hai cái cự long, mang theo một trăm chiếc pháo đài bay, mang theo Cơ Tuyền công chúa, Chúc Hồng Tuyết, Ninh Hàn bọn người, còn có 10 vạn đại quân, mênh mông cuồn cuộn rời đi thâm uyên kẽ nứt cùng Mạc Kinh, chính thức bắt đầu Bắc phạt, mở ra thu phục Đại Càn đế quốc bước tiến.

...

Chú: Như trước gần 15,000 đổi mới, vé tháng có chút nguy hiểm, chư vị ân công thưởng ta vài tờ, chống đỡ tháng này cuối cùng mấy ngày! Không gì sánh được cảm kích đại gia!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 666: Ta Đế Quốc! Thẩm Lãng Đại Đế Vạn Tuế!

Chương 666: Ta đế quốc! Thẩm Lãng đại đế vạn tuế!

Thẩm Lãng tuyến đường hành quân là trước tiên đông tiến, rời đi vạn dặm hoang mạc lớn, sau đó vẫn hướng về đông, trước tiên trải qua Tam Giác Ma Quỷ hải vực, sau đó lại lên phía bắc tiến vào Khương Ly đế quốc cảnh nội.

Bay ra vạn dặm hoang mạc lớn thời điểm, hướng về đông phi hành hai, ba vạn dặm, sau đó lại hướng về bắc hơn một vạn dặm.

Khí trời càng ngày càng giá lạnh, trên trời tuyết bay, ngoài khơi dần dần đóng băng. Trước Bạch Ngọc Kinh nói, chỉ cần có tuyết địa phương, chính là Bạch Ngọc Kinh lĩnh vực. Mà hiện tại chỉ cần đóng băng địa phương, chính là Khương Ly đế quốc lãnh địa.

Rất nhanh Thẩm Lãng nhìn thấy quen thuộc quần thể kiến trúc, Tam Giác Ma Quỷ.

Kéo dài mấy ngàn dặm Thất Lạc đế quốc quần thể kiến trúc, đứng sững ở mặt băng bên trên, đã hoàn toàn không nhìn ra dáng dấp ban đầu, bởi vì toàn bộ kiến trúc đều bị băng tuyết bao trùm.

"Thất Lạc Yêu Mẫu, ta đến rồi!" Thẩm Lãng nói.

Theo hắn một tiếng la lên.

"Ầm ầm ầm ầm ..." Mặt băng đột nhiên bị phá tan rồi, một cái lại một cái hải quái vọt ra.

Cũng chỉ có mười mấy vạn, liền còn lại nhiều như vậy, vô cùng cường đại Thất Lạc đế quốc, liền còn lại cuối cùng này một điểm hậu duệ.

Đế quốc này đã từng vượt qua hai cái hủy diệt đại kỷ nguyên, mạnh mẽ thời điểm hầu như thống trị toàn bộ thế giới, nhưng hiện tại liền còn lại cuối cùng mười mấy vạn con, hơn nữa mỗi một con đều thoi thóp.

Bắc cực kịch biến sau, hơn một nửa cái thế giới đều bị triệt để đóng băng, tuy rằng còn có một phần ba ngoài khơi không có đóng băng, nhưng mà bên trong đại dương tương đương bộ phận sinh vật đều tuyệt diệt, Thẩm Lãng đi thăm dò qua rất nhiều hải dương, đều không có nhìn thấy cái gì sinh vật biển.

Trái lại đóng băng trong biển rộng, có nhiều vô số kể mới mẻ đồ ăn, bởi vì bắc cực kịch biến thời điểm, hải dương đóng băng có vẻ phi thường như đột nhiên, hầu như tại trong vòng mấy ngày liền hoàn thành. Vì lẽ đó vô số sinh vật biển, đều bị đông cứng tại hàn băng bên trong, mà này mười mấy vạn hải quái chính là dựa vào đám này hàn băng bên trong sinh vật biển làm thức ăn.

Bất quá từ nam cực lên phía bắc thời điểm, Thất Lạc đế quốc còn có ba mươi mấy vạn hải quái, mà hiện tại vẻn vẹn chỉ còn dư lại một nửa.

Thất Lạc Yêu Mẫu cả người bao bọc băng tuyết, đi tới Thẩm Lãng trước mặt, đầu tiên là một trận kinh hỉ, một trận kinh ngạc, sau đó vô tận bi thương.

Tại nam cực thời điểm, Medusa nữ hoàng đem Thẩm Lãng hóa đá, chính mình nhưng khôi phục tự do, điều này làm cho Thất Lạc Yêu Mẫu phi thường đau lòng thất vọng, thế nhưng là không lời nào để nói.

Nhưng mà lúc rời đi, Medusa nữ hoàng đã từng nói, tuyệt đối sẽ không làm cho các nàng thất vọng.

Hiện tại Thẩm Lãng lại một lần nữa xuất hiện ở Thất Lạc Yêu Mẫu trước mặt, này chứng minh cái gì?

Thẩm Lãng nói: "Medusa nữ hoàng hiến tế chính mình, nàng ... Triệt để rời đi các ngươi."

Thất Lạc Yêu Mẫu hơi hơi đánh, nói: "Ta ... Ta biết rồi."

Sau đó, mười mấy vạn hải quái cúi đầu gào khóc, không gì sánh được đau thương, chúng giữ gìn người bảo hộ đều không có.

Thẩm Lãng nói: "Từ nay về sau, các ngươi chính là ta con dân, ta ... Sẽ cố gắng bảo vệ các ngươi mỗi một cái, bình đẳng đối đối xử các ngươi mỗi một cái, sau này ta giúp các ngươi đồng thời kiến tạo hoàn toàn mới hải dương đế quốc."

Thất Lạc Yêu Mẫu nhìn Thẩm Lãng, sau đó chậm rãi rút đi trên thân băng tuyết, triển lộ ra chính mình bộ mặt thật.

Này vẫn là Thẩm Lãng lần thứ nhất chân chính nhìn thấy nàng thật mặt, quả nhiên phi thường xấu xí, lại như là một cái còn tiến hóa xong xuôi người cá, trên thân người nhân tố phi thường phi thường thấp, chỉ có thể nói là loại người hình hải quái.

"Tham kiến hoàng đế bệ hạ, ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!" Thất Lạc Yêu Mẫu quỳ xuống, mười mấy vạn hải quái toàn bộ chỉnh tề quỳ gối mặt băng bên trên.

Thẩm Lãng nói: "Rồng, ngươi ở phía trước diện trợ giúp Thất Lạc đế quốc đồng bọn mở đường đi."

"Vâng, chủ nhân!" Thẩm Nhất Long đột nhiên gào thét, bay ra ngoài, thân thể trở nên không gì sánh được to lớn, che kín bầu trời.

Cơ Long Nhi cũng bắt đầu biến thân, càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Sau đó, hai cái cự long đặt ngang hàng tại mấy ngàn mét trên không, dọc theo đóng băng ngoài khơi, gào thét mà qua, hướng về phương bắc bay đi. Chúng căn bản không cần phun lửa, chỉ cần bay qua địa phương, đóng băng ngoài khơi dồn dập hòa tan, đã biến thành hai mươi mấy độ Celsius nước biển.

"Xuất phát!" Thất Lạc Yêu Mẫu ra lệnh một tiếng, mười mấy vạn hải quái dọc theo hai cái cự long mở ra đến thủy đạo, lại một lần nữa rời đi Tam Giác Ma Quỷ, hướng về Nộ Triều thành phương hướng bơi qua đi.

Thẩm Lãng lại một lần nữa cưỡi ở Đại Siêu trên lưng, Đại Siêu nước mắt rưng rưng, chủ nhân khoảng thời gian này vẫn cưỡi ở cự long, ta còn tưởng rằng ngươi đem ta đã quên đây.

Kỳ thực tiếp xuống phần lớn thời gian, Thẩm Lãng như trước sẽ cưỡi lấy Đại Siêu.

Rồng là hắn chiến đấu đồng bọn, tương lai nó sẽ tiếp tục trưởng thành, sẽ gánh chịu rất nhiều trọng trách, sẽ rời đi thế giới này đi thu thập hoàn toàn mới tài nguyên, thậm chí càng đi thu thập bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo tương quan số liệu. Vì lẽ đó, rồng không phải vật cưỡi.

Thẩm Lãng đại quân, kế tục mênh mông cuồn cuộn lên phía bắc.

Dọc theo đường đi cũng không có gặp phải thành quy mô Khương Ly đế quốc quân đoàn, thế nhưng là tình cờ gặp phải Khương Ly đế quốc đặc sứ, toàn bộ đều là thượng cổ tân nhân loại, bọn họ vẫn luôn ở bên ngoài đối quân phản kháng tiến hành săn giết.

Một người trong đó thượng cổ tân nhân loại phát hiện Thẩm Lãng không trung quân đoàn sau, sắc mặt hơi đổi, sau đó nhanh chóng lẻn vào tầng băng bên trong, liền muốn tránh né lên, sau đó đi Thiên Nam hành tỉnh báo tin, thậm chí đi Đế Kinh báo tin.

Mà ngay tại lúc này, cái này Khương Ly đế quốc thượng cổ tân nhân loại hoàn toàn không khống chế được thân thể của chính mình, trực tiếp phiêu bay lên bầu trời.

"Ầm ..." Thân thể của hắn trực tiếp biến thành tro bụi, linh hồn của hắn sống sờ sờ bị tróc ra, trên người hắn địa ngục tinh thể áp súc sụp xuống trở thành một viên mảnh vỡ, lại một lần nữa gửi nhập Thẩm Lãng vòng tay bên trong.

Liền như thế, một đường lên phía bắc, một đường lên phía bắc!

Tổng cộng tiêu diệt mấy trăm tên Khương Ly đế quốc đặc sứ, gặp phải một nhánh Thiên Nam hành tỉnh không trung hạm đội, nhưng điều động hạm đội phần lớn đều là nhân loại bình thường, vì lẽ đó Thẩm Lãng không có khai hỏa, mà là tùy ý bọn họ trốn về Thiên Nam thành.

Vài ngày sau, Thẩm Lãng đại quân rốt cuộc đi tới Nộ Triều thành bầu trời.

Thời gian qua đi gần nửa năm sau, Thẩm Lãng rốt cuộc lại trở lại Nộ Triều thành, cái này đối với hắn mà nói, nắm giữ phi phàm ý nghĩa thành thị.

Thẩm Lãng trợ giúp Kim thị gia tộc giải quyết nguy cơ, dựa vào chính là Nộ Triều thành. Sau từ phương tây thế giới nhìn trở về, thành lập hoàn toàn mới thượng cổ văn minh cùng khoa học kỹ thuật văn minh thành thị, cũng là tại Nộ Triều thành. Hiện tại hắn mang theo cấp cao long chi cảm ngộ năng lượng trở về, vẫn là Nộ Triều thành.

Vì lẽ đó, Nộ Triều thành đã trở thành hắn Thẩm Lãng đại danh từ.

Thẩm Lãng cưỡi Đại Siêu, xoay quanh tại Nộ Triều thành bầu trời vài vòng,

Đại Siêu cũng vô cùng hưng phấn, bởi vì nơi này thời gian rất lâu cũng từng là quê hương của nó, nó huy hoàng nhất thời điểm, nhưng là quản qua hàng ngàn con sóng siêu âm phi hành thú.

"Rồng, giao cho các ngươi." Thẩm Lãng nói.

Hai cái cự long nghe được Thẩm Lãng mệnh lệnh sau, lập tức bay đến Nộ Triều thành bầu trời, sau đó bắt đầu không ngừng xoay quanh, không ngừng xoay quanh.

Toàn bộ Nộ Triều thành đóng băng triệt để hòa tan. Một tầng lại một tầng hàn băng trực tiếp biến thành tro bụi. Nộ Triều thành xung quanh hải vực, triệt để hòa tan.

Đã từng Đại Càn đế quốc lâm thời đế đô Nộ Triều thành, lại một lần nữa biểu hiện tại trước mặt mọi người.

Cự long lại một lần nữa lên không, thâm không!

Sau đó, hai cái cự long vẫn luôn tại Nộ Triều thành bầu trời xoay quanh phi hành, như thế có thể duy trì Nộ Triều thành duy trì tại ba mươi độ Celsius tả hữu.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, phóng thích cấp cao long chi cảm ngộ, bắt đầu nuốt chửng không khí chung quanh, đem toàn bộ Nộ Triều thành trong phạm vi không khí nồng độ khôi phục lại bình thường trị.

Hoàn thành tất cả những thứ này sau, Đại Càn đế quốc hơn trăm chiếc to lớn pháo đài bay bắt đầu hạ xuống.

Mười vạn người từ pháo đài bay bên trong đi ra, đổ bộ Nộ Triều thành, dùng tốc độ nhanh nhất, trùng kiến toàn bộ Nộ Triều thành năng lượng hệ thống.

Bước thứ nhất, xây dựng lồng năng lượng!

Này nhìn qua cùng Khương Ly đế quốc lồng năng lượng rất tương tự , tương tự là hướng về đại địa nơi sâu xa đâm vào to lớn tham châm, cũng chính là năng lượng trụ.

Chỉ có điều Thẩm Lãng đâm xuống tham châm là sẽ không nuốt chửng tinh cầu sinh cơ. Đây là một cái không gì sánh được to lớn công trình, đòi hỏi vận dụng pháo đài bay thậm chí cự long tài năng hoàn thành.

Tổng cộng chín cái to lớn tham châm, đâm vào đến Nộ Triều thành đáy biển nơi sâu xa, hình thành một cái to lớn hình bầu dục.

Nộ Triều thành lồng năng lượng quy mô cùng Thiên Nam thành gần như, diện tích lớn khái tại 5,000 km2 tả hữu, bao phủ toàn bộ Lôi Châu đảo, còn có bộ phận hải vực.

Ròng rã mấy ngày mấy đêm, to lớn tham châm mới trồng vào xong xuôi. Sau đó bắt đầu thả chế hạch động lực trang bị, là toàn bộ thành thị cung cấp nguồn năng lượng.

Xây dựng lồng năng lượng, là một cái không gì sánh được phức tạp quá trình. Đòi hỏi đem năng lượng mấy lần diễn biến, cuối cùng biến thành Bạch Ngọc Kinh mái vòm lồng năng lượng kiểu dáng.

Này như trước muốn cảm tạ Adolf, là hắn dài đến mười mấy năm thành quả nghiên cứu, mới có thể làm cho Đại Càn đế quốc có thể đem Bạch Ngọc Kinh lồng năng lượng tái hiện.

...

Ròng rã thời gian một tháng, Khương Ly đế quốc không có phái bất kỳ quân đội đến đây quấy rầy.

Thâm uyên kẽ nứt cuồn cuộn không ngừng vận đến con số thiên văn vật chất, con số thiên văn ngạc mộng thạch trang bị.

Rốt cuộc, toàn bộ lồng năng lượng hệ thống xây dựng xong xuôi!

"Mở ra!"

"Mở ra!"

"Mở ra!"

Theo ra lệnh một tiếng, to lớn hạch động lực trang bị bắt đầu vận chuyển, trong nháy mắt thả ra không gì sánh được năng lượng mạnh mẽ, truyền vào mười mấy thượng cổ năng lượng hạt nhân bên trong, tràn vào Bạch Ngọc Kinh mái vòm năng lượng trang bị bên trong.

"Vèo, vèo, vèo, vèo ..." Năng lượng khổng lồ tráo sinh thành, cùng Bạch Ngọc Kinh lồng năng lượng giống nhau như đúc, chỉ có điều nhỏ hơn rất nhiều.

Ngăn ngắn mấy giây sau, toàn bộ lồng năng lượng toàn bộ mở ra, bao phủ tại toàn bộ Lôi Châu trên đảo không, bảo vệ bên trong hoàn cảnh, ngăn cách bên ngoài đáng sợ giá lạnh.

Lồng năng lượng hoàn thành, cự long liền không cần ở trên trời đã xoay quanh, toàn bộ Nộ Triều thành có thể duy trì thư thích nhiệt độ.

Sau đó liền muốn lợi dụng thượng cổ văn minh trang bị, xây dựng toàn bộ không khí hệ thống tuần hoàn.

Thượng cổ đế quốc vì tránh né đại niết diệt, đã từng đem lượng lớn thành thị xây dựng dưới đất, vì lẽ đó mặc kệ là Kim Cương phong thượng cổ di tích, vẫn là nam bộ hải vực thượng cổ di tích, đều nắm giữ hoàn thiện không khí hệ thống tuần hoàn, mãi cho đến năng lượng tiêu hao hết sau, bên trong không khí mới đoạn tuyệt.

Vì lẽ đó, liên quan với thành thị bên trong sinh thái hệ thống, không khí hệ thống tuần hoàn, có thể hoàn toàn rập khuôn thượng cổ văn minh, chỉ có nguồn năng lượng hạt nhân là cách mạng tính.

Mà liên quan với Nộ Triều thành sinh thái hệ thống, không khí hệ thống tuần hoàn, liền đến phiên Thiên Nhai Hải các các học sĩ đại triển thân thủ, này trong vòng mấy chục năm, bởi vì quyền hạn nguyên nhân, bọn họ không cách nào thâm nhập nghiên cứu Mạc Kinh hệ thống vũ khí, vì lẽ đó hoàn toàn chăm chú tại sinh mệnh nghiên cứu, sinh thái hệ thống nghiên cứu.

Vượt qua 3 vạn tên học sĩ, chỉ huy mười mấy vạn vũ sĩ, tại Nộ Triều thành xây dựng toàn bộ hệ thống.

Này phải vô cùng chính xác tính toán, thậm chí mỗi người xứng đôi bao nhiêu thượng cổ thực vật, bao nhiêu súc vật, đều muốn hoàn chỉnh tính toán ra đến.

Mỗi người hô hấp bao nhiêu không khí, mà mỗi một viên thực vật hấp thu bao nhiêu carbon dioxide, thở ra bao nhiêu dưỡng khí vân vân. Đòi hỏi vận dụng mấy ngàn gieo vào cổ thực vật, tiến hành hoàn mỹ xứng đôi.

"Bệ hạ, lão hủ cầu kiến." Một vị Thiên Nhai Hải các đại học sĩ tìm tới Thẩm Lãng.

"Có việc?" Thẩm Lãng hỏi.

Tên này lão học sĩ nói: "Bởi vì thế giới kịch biến, vì lẽ đó thành thị cũng cần to lớn diễn biến, thậm chí mỗi một ngôi nhà đều phải tiến hành chính xác tính toán, hiện nay liên quan với Nộ Triều thành trùng kiến, chúng ta có ba cái phương án. Phương án thứ nhất, phỏng theo Mạc Kinh, cũng chính là dùng viễn cổ đế quốc hệ thống. Thứ hai phương án, chính là xây dựng chúng ta hoàn toàn mới Đại Càn đế quốc hệ thống, tân phong mạo, mới đặc thù. Mà loại thứ ba phương án, chính là mô phỏng Khương Ly đế quốc mái vòm thành thị hệ thống, tiến hành phục chế."

Thẩm Lãng cầm qua bản vẽ liếc mắt nhìn, thật nhanh tính toán. Kết quả hắn phát hiện, Khương Ly mái vòm thành thị phối chế hệ thống, dĩ nhiên là hoàn mỹ nhất. Bao quát tầng tầng lớp lớp kiểu mới đồng ruộng, bao quát như cùng loại thực cây nông nghiệp như thế nuôi dê bò súc vật.

Nói chung chính là tài nguyên lớn nhất lợi dụng hóa, đồng thời lẫn nhau chuyển đổi, giảm thiểu lãng phí.

Đương nhiên, bây giờ tại Đại Càn đế quốc chúng thần, Khương Ly đế quốc chính là phản động, lạc hậu đại danh từ. Vì lẽ đó hắn hết thảy đều là sai lầm, muốn triệt để cắt rời.

Loại này tâm tư không chỉ tại đại thần có, thậm chí tại đông đảo học sĩ cũng có. Bởi vì Thẩm Lãng hoàn toàn mới năng lượng hệ thống, xác thực so Khương Ly đế quốc càng thêm tiên tiến, hòa bình, vì lẽ đó Đại Càn đế quốc các học sĩ vẫn lấy làm kiêu ngạo. Tại kiến tạo toàn bộ thành thị thời điểm, một cái lớn nhất mạch suy nghĩ chính là phản Khương Ly.

Khương Ly thành thị là như thế chế tạo, sinh thái hệ thống tuần hoàn là như thế bố trí, vậy chúng ta nhất định phải ngược lại, nhất định phải không giống nhau, bằng không chính là lạc hậu cùng phản động.

Nhưng mà dứt bỏ năng lượng khởi nguồn không nói, Khương Ly mái vòm thành thị hệ thống xác thực vô cùng tân tiến hoàn mỹ.

Thẩm Lãng nói: "Loại thứ ba phương án, cần phải thích hợp nhất."

Đại học sĩ nói: "Lão thần cũng như thế nghĩ, nhưng mà gặp phải đại đa số học sĩ đoàn phản đối, bọn họ nói đây là thuộc về Khương Ly đế quốc hệ thống, cứng ngắc, lạc hậu, hắc ám, tỷ như nuôi lợn nuôi trâu nuôi dê, dĩ nhiên như cùng loại cây nông nghiệp như thế, mỗi một đầu súc vật hành động phạm vi dĩ nhiên không vượt qua 1 mét, như thế quá không nhân đạo, hoàn toàn là Hắc ám đế quốc tượng trưng."

Thẩm Lãng nói: "Không muốn như thế khuếch đại, chúng ta Đại Càn đế quốc duy nhất tôn chỉ chính là đem hết toàn lực bảo vệ tất cả nhân loại, là tất cả nhân loại phục vụ. Cái khác liền tạm thời thấp, như thế nuôi nhốt súc vật tuy rằng không quá nhân đạo, thế nhưng là có thể rất lớn quy mô vì chúng ta cung cấp ăn thịt, có thể làm cho vô số người ăn no, đây là quan trọng nhất."

"Còn có, thực tiễn là kiểm nghiệm chân lý duy nhất ngắm trúng. Nếu Khương Ly thiết kế thành thị hệ thống là hợp lý nhất hoàn mỹ, vậy chúng ta cũng có thể học tập, tư duy không muốn như thế xơ cứng."

"Bệ hạ anh minh!" Cái kia đại học sĩ nói: "Nhưng mà lão hủ ở phương diện này không có cái gì sức thuyết phục, thậm chí lâm thời thủ tướng đại nhân cũng thuyết phục bọn họ không được, khả năng vẫn là đòi hỏi bệ hạ ra tay. Theo chúng ta học sĩ đoàn môn nói một chút nói."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Vậy được!"

Sau đó, Thẩm Lãng triệu tập hơn vạn tên đại học sĩ mở hội, đồng thời làm nói chuyện, trình bày ý chí của chính mình, triệt để thống nhất hết thảy tư tưởng của người ta. Không muốn bệnh hình thức, thứ tốt chính là thứ tốt, không thể bởi vì kẻ địch tại dùng, chúng ta liền không cần.

Liền, Nộ Triều thành trùng kiến kế hoạch mới triệt để định ra đến , dựa theo Khương Ly thành thị thiết kế hệ thống đến.

Nông nghiệp khu, chăn nuôi khu, hoa viên khu, súc nước khu, khu công nghiệp chờ chút, trên căn bản cùng Khương Ly đế quốc thành thị giống nhau như đúc.

Nhưng mà cụ thể thành thị ngoại hình thiết kế, liền không thể dựa theo Khương Ly đế quốc đến.

Khương Ly đế quốc thành thị quá lãnh khốc xơ xác tiêu điều, quá kìm nén, hận không thể để người liếc mắt nhìn liền biết, đây là Hắc ám đế quốc tư thế.

Thẩm Lãng đã đáp ứng Yêu Yêu bảo bối, nhất định làm cho nàng thiết kế ra một tòa hoàn mỹ thành thị.

Đây là ba mươi mấy năm trước đáp ứng chuyện của nàng, vốn tưởng rằng rất sớm đã có thể làm được, không nghĩ tới mãi cho đến ngày hôm nay.

Yêu Yêu hưng phấn không thôi, hoàn toàn chìm đắm vào trong đó, thậm chí ngay cả Thâm Uyên hành tỉnh sự tình đều không muốn quản.

Tại mọi thời khắc đều ở thiết kế Tân Nộ Triều thành.

Thành thị quy hoạch đã hoàn thành, Yêu Yêu đòi hỏi chính là tiến hành nghệ thuật đóng gói, làm cho cả thành thị khí chất cùng bề ngoài, phát sinh biến hóa long trời lở đất, cùng Khương Ly đế quốc thành thị so với, nhất định phải xa hoa, chân chính dường như tòa thành trên không, mộng ảo chi thành.

Thẩm Lãng gặp xinh đẹp nhất Tây Luân đế quốc Nữ Vương thành, cũng đã gặp nam cực Thất Lạc đế quốc cuối cùng chi thành, tượng băng chi thành.

Yêu Yêu mỹ học trình độ, so với Thẩm Lãng còn cao hơn một tầng, bởi vì nàng là trời sinh mỹ hảo.

Con mắt của nàng phảng phất có một tầng kính lọc đồng dạng, mặc kệ thấy cái gì, đều có thể tại trong đầu một lần nữa ảo tưởng, một lần nữa cấu tạo, sau đó trở thành tiên cảnh.

Thẩm Mật công chúa các loại tỷ tỷ ngâm chung một chỗ, tiến hành Tân Nộ Triều thành thiết kế.

Đương nhiên, nàng phụ trách công tác chủ yếu là thán phục cùng đội cổ động viên.

Oa! Thật là đẹp a.

Oa! Tỷ tỷ ngươi thật giỏi a.

Oa! Tỷ tỷ ngươi là nghĩ như thế nào ra đến a?

Tại Thẩm Lãng trước mặt, Thẩm Mật là một cái tao nhã công chúa, nhưng mà tại Yêu Yêu tỷ tỷ trước mặt, nàng liền đã biến thành fan nhỏ tuổi.

...

Dựa vào, đây chính là Bắc phạt sao?

Thẩm Lãng đại quân lên phía bắc sau, một trận chiến đều không có đánh qua, Nộ Triều thành cùng Khương đế quốc Thiên Nam thành, rõ ràng chỉ khoảng cách hai ngàn dặm mà thôi, nhưng mà đối phương không có phái tới một nhánh quân đội, thậm chí ngay cả không trung trinh sát đều không có, phảng phất không biết nơi này phát sinh cái gì.

Mà Nộ Triều thành trùng kiến, khí thế hừng hực tiến hành.

Thực sự là triệt để đẩy ngã trùng kiến, trước đại thành bảo, hết thảy nhà, hết thảy tường thành, toàn bộ tan xương nát thịt.

Nộ Triều thành trở thành một vùng bình địa, bắt đầu từ con số không vừa bắt đầu tập trung vào 15 vạn người, sau lục tục, tổng cộng tập trung vào gần ba trăm ngàn người, đối thành phố này tiến hành trùng kiến.

Nhiều vô số kể pháo đài bay, thậm chí cự long cũng tham gia thành phố này trùng kiến.

Tại điều kiện như thế này hạ, thành thị trùng kiến quá trình đương nhiên nhanh, thậm chí so hiện đại Trái Đất còn nhanh hơn.

Nhưng dựa theo thiết kế, Nộ Triều thành dù sao cũng là nhân khẩu hơn triệu cỡ lớn thành thị, tuyệt đối không phải trong vòng mấy tháng liền có thể dựng thành.

Chỉ có thể vừa trùng kiến, vừa vào ở, vừa sinh sản.

Mấy tháng sau, Mạc Kinh mấy trăm ngàn người toàn bộ hoàn thành di chuyển.

Tòa này viễn cổ đế quốc thứ chín thành bang, lại một lần nữa trống trải cấm kỵ đi, ba mươi mấy năm trước Thiên Nhai Hải các phát hiện chỗ này thượng cổ di tích, sau đó ở bên trong tiếp thu che chở, tự mình phát triển ròng rã ba mươi mấy năm, hiện tại rốt cuộc rời đi.

Làm người cuối cùng rời đi Mạc Kinh thời điểm, lồng năng lượng trực tiếp biến mất rồi.

Tường bình phong trung tâm kiểm soát không lưu, cũng bắt đầu đông đặc. Mà nhìn trời cứ việc đã phục sinh, thế nhưng là trước sau dường như điêu khắc như thế, không nhúc nhích.

Thẩm Lãng lại một lần nữa đi tới Vọng Thiên đồ đằng trước mặt nói: "Tổ tiên, ngài liền không dự định cùng ta nói vài câu sao?"

Vọng Thiên như trước pho tượng đồng dạng, không nhúc nhích, càng không có bất kỳ đáp lại.

Thẩm Lãng nói: "Dựa theo chúng ta truyền thống, mặc kệ di chuyển tới chỗ nào, đều muốn đem tổ tiên bài vị đồng thời mang đi. Ngài che chở này mấy trăm ngàn người hơn ba mươi năm, ngài bảo vệ nhân loại cuối cùng mồi lửa, vì thế chúng ta muốn đem ngài cái này bài vị mang về nhà mới, có thể không?"

Vọng Thiên đồ đằng như trước không nhúc nhích, nghiêm túc ngạo kiều.

Thẩm Lãng nói: "Ta mặc kệ ngài nghĩ như thế nào, nhưng mà ta tại Nộ Triều thành đã xây dựng một tòa hoàn toàn mới to lớn kim tự tháp, so cái này kim tự tháp càng cao hơn đẹp hơn, nếu như ngài nguyện ý mà nói, chúng ta đều phi thường hy vọng ngài như trước có thể đứng sững ở cái kia kim tự tháp đỉnh, nhìn xuống tử tôn của ngài muôn đời!"

Vọng Thiên đồ đằng như trước không có bất kỳ đáp lại, đừng nói trả lời, chính là liền con mắt chớp một thoáng đều không có.

Hắn là quyết định, tuyệt đối bất hòa Thẩm Lãng có bất kỳ giao lưu, vương không gặp vương, miễn cho lúng túng.

Thẩm Lãng có chút thất vọng nói: "Vọng Thiên tổ tiên, ngài như thế không cùng chúng ta cùng đi Nộ Triều thành sao? Chúng ta toàn bộ đều đi xong, ngài chỉ có một người đứng sững ở này vạn dặm cát vàng bên trong, lại có ý gì, nơi này một cái sinh mệnh vết tích đều không có."

Vọng Thiên đồ đằng như trước không có bất kỳ đáp lại. Tĩnh lặng không hề có một tiếng động, đứng sững ở Mạc Kinh đỉnh kim tự tháp.

Bởi vì không có lồng năng lượng che chở, bên ngoài bão cát bắt đầu tập kích Mạc Kinh.

Vô số bão cát thổi qua Vọng Thiên đồ đằng khuôn mặt, có vẻ nhất là thê lương.

Cái này đời thứ nhất chúa cứu thế, cứu thế thất bại, bây giờ lẻ loi đứng sững ở vạn dặm hoang mạc trung tâm.

"Ngài thật sự không cùng chúng ta đi Nộ Triều thành sao?" Thẩm Lãng khổ sở nói.

Vọng Thiên đồ đằng như trước không có hồi đáp gì, dường như điêu khắc.

"Ai!" Thẩm Lãng một tiếng thở dài, sau đó lẳng lặng mà rời đi.

Bất quá, ngày kế lại một lần nữa hừng đông thời điểm. Mạc Kinh kim tự tháp đỉnh Vọng Thiên đồ đằng dĩ nhiên không gặp, biến mất rồi.

Mà cùng lúc đó, Nộ Triều thành cái kia kim tự tháp đỉnh, dĩ nhiên có thêm một cái pho tượng, mặt người thân rắn Vọng Thiên, như trước ngửa mặt nhìn lên bầu trời, vẻ mặt động tác đều giống nhau như đúc.

Tất cả mọi người kinh ngạc, ồ? Vọng Thiên tổ tiên là khi nào đến a? Làm sao vừa mở mắt, nó liền ngồi xổm ở kim tự tháp đỉnh a?

Ai, vị này viễn cổ đế quốc Vọng Thiên tổ tiên cũng là ngạo kiều ngạo kiều. Thức tỉnh sau, hắn càng không nỡ ly khai nhân loại, nhưng mà hắn đã quyết định, nếu làm pho tượng làm đồ đằng, vậy thì làm đến cùng, tuyệt đối không có thể mở miệng nói chuyện.

Các ngươi sau đó coi như làm ta không tồn tại đi, ngược lại ta nhìn các ngươi rộn rộn ràng ràng bóng người là tốt rồi. Thời khắc mấu chốt, ta cũng có thể trở thành các ngươi cuối cùng bình phong.

Vọng Thiên quan sát toàn bộ Tân Nộ Triều thành, nhất thời có một loại tâm thần sảng khoái cảm giác. Nơi này quá đẹp, tràn ngập chủ nghĩa lãng mạn, rồi lại không thiếu đế quốc uy nghiêm.

Như tiên cảnh thành thị! Là người nào thiết kế ra được a? Tuyệt đối không phải Thẩm Lãng tiểu tử kia, hắn không có tươi đẹp như vậy tâm tư.

Cứ việc thành phố này vẫn không có kiến tạo xong xuôi, hiện nay chỉ hoàn thành mấy phần một trong, nhưng Vọng Thiên vẫn là cảm nhận được nó kinh người mỹ lệ.

"Mỹ cực kỳ, mỹ đến mức rất ..." Vọng Thiên trong lòng lầm bầm lầu bầu.

Sau đó cả người hắn, thậm chí toàn bộ ánh mắt, đều triệt để tiến vào điêu khắc trạng thái. Không chỉ toàn thân đều không chuyển động, liền ngay cả tư duy cũng giống như hình ảnh ngắt quãng.

...

Nộ Triều thành tân đế đều kiến thiết, như trước tại khí thế hừng hực tiến hành, mấy trăm ngàn người đem hết toàn lực, tùy ý mồ hôi cùng trí tuệ, còn có vô tận nhiệt tình cùng trung thành.

Nộ Triều thành, không chỉ là Nộ Triều thành, vẫn là Đại Càn đế quốc thủ đô.

Nộ Triều thành, muốn đại diện cho hoàn toàn mới văn minh hệ thống, đại diện cho tiên tiến tính, nhất định phải nghiền ép Khương Ly đế quốc.

Muốn cho người chỉ liếc mắt nhìn liền cảm thấy, oa, Đại Càn đế quốc so Khương Ly đế quốc càng tốt hơn.

Không chỉ Đại Càn đế quốc mấy trăm ngàn người đang bận bịu, Thất Lạc đế quốc mấy trăm ngàn hải quái cũng không ngoại lệ, bọn họ tại Nộ Triều thành vùng duyên hải khu vực, cũng xây dựng bọn họ Thất Lạc đế quốc thành thị.

Vì lẽ đó Nộ Triều thành, hải thiên tướng tiếp, hải đụng vào nhau.

Thành thị trực tiếp từ lục địa, kéo dài đến phía trên đại dương, thực sự là đẹp không sao tả xiết.

Ngày đó!

Thẩm Lãng cưỡi cự long, rời đi Nộ Triều thành, hướng về Thiên Nam hành tỉnh phương hướng bay đi, hướng về Huyền Vũ công tước phủ phương hướng bay đi.

Rời xa Nộ Triều thành, mới có thể cảm nhận được cái đẹp của nó lệ, lúc này nó thật được cho là trên đại dương một viên minh châu.

Bay khỏi Nộ Triều thành năng lượng phạm vi sau, ngoài khơi lại bắt đầu đóng băng.

Thẩm Lãng lại một lần nữa hạ xuống tại Huyền Vũ công tước phủ, nơi này đã lại một lần nữa bị băng tuyết bao trùm, cần phải cực kỳ lâu đều không có ai quét tước qua.

Hắn lại một lần nữa đi tới thư phòng của chính mình, sau đó tại kẻ thù trên tường tầng tầng viết xuống một cái tên: Khương Ly!

Đây là hắn cuối cùng kẻ thù, cũng là duy nhất kẻ thù.

Thiên hạ không thù, không quên sơ tâm.

Tại Huyền Vũ công tước phủ sững sờ chốc lát, Thẩm Lãng cưỡi cự long rời đi, kế tục hướng về phía tây bay đi, hướng về Khương Ly đế quốc Thiên Nam hành tỉnh bay đi.

Trên không trung, khoảng cách rất xa liền nhìn thấy cái kia to lớn mái vòm thành thị.

Mái vòm thành thị bên ngoài, như trước có vô số nô lệ, dường như kiến thợ như vậy chăm chỉ lao động, kéo cự khối băng lớn, đá tảng, mảnh gỗ hướng về lồng năng lượng bên trong đi.

Thiên Nam thành, tổng cộng gần ba triệu nhân khẩu, nô lệ thì có 150 vạn. Bọn họ toàn bộ ở tại lồng năng lượng biên giới lòng đất trong hang động, đừng nói không xứng nhà ở, liền ngay cả mặt đất cũng không xứng trụ, hơn nữa Khương Ly đế quốc lấy tên đẹp không có nô lệ, bọn họ chỉ là chuộc tội giả.

Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc, trên danh nghĩa là Thẩm Lãng cháu trai, Thẩm Thành!

Thiên Nam thành lồng năng lượng bên trong, nắm giữ đủ loại kiểu dáng quân đoàn, vượt qua bốn mươi vạn khoảng cách.

Pháo đài bay, Long Chi Lực, ngạc mộng thạch súng máy, thậm chí toàn bộ mái vòm lồng năng lượng phòng ngự hệ thống, đều đầy đủ mọi thứ.

Nói như vậy, nếu như không có cự long mà nói, bình thường tấn công Thiên Nam thành, đòi hỏi vận dụng trăm vạn cấp đại quân, này vẻn vẹn chỉ là Khương Ly đế quốc một cái hành tỉnh, hai trăm cái hành tỉnh một cái.

Vậy mà lúc này, Thẩm Lãng liền một người một rồng, hướng về thiên nam mái vòm thành thị bay đi.

Dọc theo đường đi, vô số nô lệ nhìn thấy trên trời cự long, nhìn thấy Thẩm Lãng.

Sau đó, bọn họ đình chỉ tất cả động tác, nhìn lên bầu trời ngây người!

Lúc này cự long không có cả người hỏa diễm, thậm chí cũng chỉ có mấy chục mét to nhỏ, liền dường như phổ thông phi hành thú đồng dạng.

"Gào ..." Cự long một tiếng kêu to, sau đó đột nhiên nhảy vào Thiên Nam hành tỉnh mái vòm.

Này mái vòm lồng năng lượng, nhưng là địa ngục tinh thể, mái vòm bên trong, chính là Khương Ly lĩnh vực, cứ việc xa ngoài vạn dặm, nhưng Khương Ly nhưng là có thể trực tiếp khống chế.

Nói cách khác, Thẩm Lãng cưỡi rồng, trực tiếp tiến vào Khương Ly địa ngục tinh thể lĩnh vực bên trong.

Hắn chậm rãi hạ xuống tại Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc phủ thượng.

Khương Ly đế quốc Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc Thẩm Thành, còn có mấy trăm tên quan chức, mấy vạn tên vũ sĩ nhìn thấy Thẩm Lãng sau, không khỏi hơi hơi ngốc, lộ ra không dám tin tưởng vẻ mặt.

Sau đó ...

Ở đây tất cả mọi người, toàn bộ chỉnh tề quỳ xuống.

"Chúng thần tham kiến bệ hạ, ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thẩm Thành tổng đốc càng là vọt thẳng tới, liều mạng dập đầu: "Cháu trai ... Không, thần tham kiến hoàng đế bệ hạ, ngô hoàng vạn tuế, bệ hạ giá lâm Thiên Nam thành, vi thần không rất kinh hoảng, vinh quang vạn phần. Bệ hạ giá lâm, vi thần không có xa nghênh, tội chết, tội chết!"

Lúc này, không chỉ tổng đốc phủ người, không trung hết thảy tuần tra kỵ binh, còn có Hắc Thủy đài vũ sĩ đều nhìn thấy Thẩm

Lãng cùng hắn cự long.

Sau đó, vô số người như thủy triều vọt tới, không gì sánh được cuồng nhiệt quỳ trên mặt đất, dập đầu hô to: "Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

...

Chú: Khoảng cách 13 tên, chỉ có hơn 100 vé tháng, chư vị ân công đẩy ta một cái! Bánh ngọt cảm kích vạn phần đại gia.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 667: Thẩm Lãng Nhập Viêm Kinh! Phụ Tử Đoàn Tụ?

Chương 667: Thẩm Lãng nhập Viêm Kinh! Phụ tử đoàn tụ?

Thẩm Lãng nhìn trước mắt tình cảnh này, nhất thời không còn gì để nói.

Hắn muốn Bắc phạt, muốn đoạt lại phương đông đế quốc, muốn đoạt lại Tây Luân đế quốc, muốn đoạt lại toàn bộ thế giới.

Nhưng mà ... Lại có cái gì có thể đoạt lại.

Khương Ly trước sau ở tại bắc cực, không có hạ xuống một bước, thậm chí hắn đều không có xưng đế, toàn bộ thế giới hoàng đế trên danh nghĩa như trước là Thẩm Lãng.

Mấy chục năm qua Thẩm Lãng cũng chưa từng xuất hiện, hơn nữa đế quốc quan phương ghi chép, Thẩm Lãng cũng tại bắc cực không có xuôi nam.

Lúc này, xem như là toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh người lần thứ nhất nhìn thấy Thẩm Lãng.

Đương nhiên, Khương Ly đế quốc thượng cổ nhân loại khẳng định là biết rõ rõ ràng ràng, trước mắt cái này Thẩm Lãng chính là Khương Ly đại đế kẻ địch lớn nhất, thậm chí là duy nhất kẻ địch.

Nhưng mà đối với tuyệt đại đa số nhân loại bình thường tới nói, dù cho là tổng đốc phủ quan chức, dù cho là Hắc Thủy đài vũ sĩ, thậm chí là mấy trăm ngàn đại quân, Thiên Nam thành vô số dân chúng, bọn họ nhìn thấy Thẩm Lãng một khắc đó, chỉ có một cái cảm giác.

Đế quốc hoàng đế đến.

Mấy chục năm qua, tại trong lòng bọn họ Thẩm Lãng trước sau là đế quốc này tối Cao hoàng đế. Bệ hạ xưa nay chưa từng xuất hiện, bây giờ dĩ nhiên giáng lâm tại Thiên Nam hành tỉnh bên trong.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Vừa bắt đầu là mấy vạn người hô to, sau đó là mấy trăm ngàn, mấy triệu người hô to.

Hết thảy quân đội, toàn bộ hạ xuống trở về mặt đất thượng, quỳ xuống dập đầu. Hết thảy bình dân, cuối cùng hết thảy ở bên ngoài nô lệ, toàn bộ bỏ xuống trong tay hết thảy việc, toàn bộ quỳ trên mặt đất.

Vừa bắt đầu sơn hô vạn tuế, còn vẻn vẹn chính là cùng theo, cũng không có quá nhiệt huyết sôi trào.

Nhưng mà dần dần, mỗi người cả người máu tươi đều phảng phất nhiệt lên, mặc kệ hoan hô biển động thanh, thậm chí ánh mắt của mọi người đều vô cùng cuồng nhiệt, kính nể, sùng bái.

Không chỉ là quân đội, bình dân, thậm chí còn có vô số nô lệ.

Lẽ ra nô lệ cần phải thống hận Thẩm Lãng a, đế quốc để bọn họ trở thành chuộc tội giả, để bọn họ qua súc vật như vậy sinh hoạt. Nhưng mà cũng không có, những đầy tớ này ánh mắt nguyên bản là tĩnh mịch, mà bây giờ lại cũng có nhiệt độ, trở nên nhiệt liệt lên.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Mấy triệu người hô to, Thiên Nam thành hết thảy chung, không gõ tự minh.

Vào lúc này, Thẩm Lãng có thể cảm giác được vô số bình dân, vô số nô lệ đối Khương Ly đế quốc tình cảm.

Những đầy tớ này thu được chó lợn không bằng, nhưng mà ... Bọn họ dĩ nhiên có chút lý giải Khương Ly, bọn họ phảng phất có chút tán đồng loại sứ mạng này cảm.

Cứu vớt thế giới. Hiện hữu tất cả áp bức, tất cả không công bằng trật tự, đều là cứu vớt thế giới.

Đương nhiên tất cả mọi người không biết, Khương Ly cuối cùng sẽ hy sinh đi mấy trăm triệu người tính mạng, hắn duy nhất muốn cứu vớt chính là cái kia mấy trăm ngàn thượng cổ tân nhân loại, còn lại hết thảy đều là năng lượng khởi nguồn, đều là bia đỡ đạn.

Tại vô số người trong lòng, đế quốc này dù cho lại hắc ám, cũng là vạn bất đắc dĩ.

Hơn nữa tại trong lòng bọn họ, đế quốc này hoàng đế là Thẩm Lãng. Bệ hạ sở dĩ đối xử với chúng ta như thế, cũng là vạn bất đắc dĩ.

Trong phút chốc, Thẩm Lãng nỗi lòng không gì sánh được chi phức tạp. Hắn còn làm sao Bắc phạt, làm sao đoạt lại toàn bộ đế quốc? Tất cả mọi người đều ở hiệu trung hắn, còn làm sao Bắc phạt?

Hắn đi tới đâu một chỗ, tất cả mọi người liền đều quỳ xuống, sơn hô vạn tuế. Tại tất cả mọi người trong lòng, Thẩm Lãng chính là đế quốc hoàng đế, toàn bộ thủ đô đế quốc là của hắn, còn làm sao đoạt lại?

Đương nhiên, hết thảy thượng cổ tân nhân loại đều coi Thẩm Lãng là địch, bọn họ đóng vai toàn bộ thế giới cao tầng, là Khương Ly thống trị thế giới này, nô dịch thế giới này.

Nhưng mà, bọn họ hiện tại không có phản kháng, mà là theo diễn kịch.

Đế quốc không chiến sự.

Thế giới không chiến sự!

Duy nhất chiến tranh, chỉ có một cái, bắc cực chi chiến!

...

Thẩm Lãng nhìn mấy triệu người một chút, sau đó một tiếng không phát, tiến vào tổng đốc phủ bên trong, hướng về Thẩm Thành chỉ một thoáng.

Tổng đốc phủ thư phòng bên trong, chỉ có Thẩm Lãng cùng Thẩm Thành hai người.

"Hiện tại chỉ có hai người chúng ta, ngươi có thể khôi phục chính diện mắt." Thẩm Lãng nhàn nhạt nói.

Thiên Nam hành tỉnh tổng đốc Thẩm Thành mặt bắt đầu biến ảo, vóc người cũng bắt đầu biến ảo, khôi phục thượng cổ tân nhân loại bộ mặt thật.

Hắn quả nhiên không phải Thẩm Thành.

"Ngươi tên là gì, ta liền không hỏi." Thẩm Lãng nói: "Ta chỉ hỏi ngươi một câu, chân chính Thẩm Thành ở nơi nào?"

"Không biết!" Giả Thẩm Thành nói: "Thật sự không biết."

Thẩm Lãng gật gật đầu, sau đó nói: "Một mình ta cưỡi một con rồng, tiến vào Thiên Nam hành tỉnh, ngươi nắm giữ mấy trăm ngàn đại quân, còn nắm giữ toàn bộ Thiên Nam hành tỉnh hệ thống vũ khí, vì sao không tiến công ta?"

"Không dám ..." Giả Thẩm Thành nói: "Bởi vì tại trong mắt tất cả mọi người, ngươi chính là đế quốc hoàng đế. Mà nguyên nhân trọng yếu nhất là, liên quan với ngươi, chúng ta không có tiếp đến bất kỳ ý chỉ, vì lẽ đó không thể lấy bất kỳ hành động."

Rõ ràng rồi!

Thẩm Lãng ánh mắt nheo lại, nhìn trước mắt giả Thẩm Thành.

"Toàn bộ Thiên Nam thành, có bao nhiêu cái thượng cổ tân nhân loại?" Thẩm Lãng hỏi.

"Mười chín cái." Giả Thẩm Thành nói.

Không dám tưởng tượng, to lớn Thiên Nam thành, gần ba triệu nhân khẩu, hoàn toàn tại mười chín cái thượng cổ tân nhân loại dưới sự thống trị, hơn nữa còn như thế yên ổn.

Thẩm Lãng nhìn trước mắt giả Thẩm Thành, có muốn hay không giết hắn? Có muốn hay không giết cái này mười chín cái thượng cổ tân nhân loại?

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng từ bỏ cái ý niệm này.

Đương nhiên, Thẩm Lãng hoàn toàn có thể xử tử bọn họ, hơn nữa trực tiếp dùng hoàng đế ý chỉ xử tử, sau đó trực tiếp phái người tiếp quản toàn bộ Thiên Nam thành chính là, mấy trăm ngàn quân đội, mấy triệu dân chúng sẽ không có bất kỳ phản kháng, thậm chí sẽ cảm thấy đương nhiên.

Nhưng mà, tất yếu sao? !

Một khi chuẩn bị tiếp quản Thiên Nam hành tỉnh, Thẩm Lãng nhất định phải làm tốt tất cả chuẩn bị, thậm chí đòi hỏi nắm giữ toàn bộ năng lượng hệ thống, có thể trực tiếp thay thế được Khương Ly đế quốc tại Thiên Nam thành địa ngục tinh thể hệ thống, có thể để cho to lớn Thiên Nam thành không có kẽ hở kết nối. Ra một chút sai lầm, khả năng sẽ chết mấy vạn, thậm chí mấy trăm ngàn người.

Hắn cùng Khương Ly trước đấu tranh, không phải tranh quyền đoạt lợi, cũng không phải tranh cướp địa bàn, mà tranh đoạt thế giới này quyền lên tiếng, con đường quyền lựa chọn.

Năm đó Thẩm Lãng cuối cùng cùng Đại Viêm đế quốc quyết chiến thời điểm, hầu như không có tiến hành cái gì cỡ lớn chiến tranh, trực tiếp chính là cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến, ai thắng chính là thiên hạ chi chủ, tất cả mọi người đều muốn tán đồng kết quả này, bao quát Cơ thái tử.

Như thế Thẩm Lãng cùng Khương Ly trong đó, càng là như thế!

Không giết giả Thẩm Thành, như thế cảnh cáo hai người bọn họ câu, không được lại nghiền ép này hơn một triệu nô lệ? Triệt để giải phóng bọn họ?

Cũng không được!

Bất kỳ trật tự, coi như lại sai, lại hắc ám, cái kia ít nhất cũng là trật tự. Muốn thay đổi, nhất định phải từ từ toan tính, mà không thể trực tiếp mãnh liệt thay đổi, như vậy sẽ tạo thành đáng sợ hậu quả.

"Ta đi rồi, ngươi tự lo lấy." Thẩm Lãng nhàn nhạt nói.

Giả Thẩm Thành đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Thẩm Lãng rời đi tổng đốc phủ, cưỡi lên cự long, trực tiếp bay lên không bay lên, hướng về phương bắc bay đi.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Mấy triệu người lại một lần nữa cùng kêu lên hô to, quỳ trên mặt đất cung tiễn Thẩm Lãng.

Mãi cho đến hoàn toàn không nhìn thấy Thẩm Lãng Thẩm Lãng, mới từ trên mặt đất đứng lên, cả người từng trận nóng lên, cứ việc hoàng đế không có nói một câu, không có khích lệ, không có an ủi, nhưng vô số người còn là phi thường phấn chấn.

Hoàng đế bệ hạ biến mất rồi mấy chục năm, rốt cuộc lại một lần nữa xuất hiện rồi!

...

Thẩm Lãng cưỡi cự long, vẫn hướng về bắc, vẫn hướng về bắc, hơn nữa là dọc theo địa ngục tinh thể năng lượng con đường phi hành.

Hơn hai ngàn dặm sau, lại đi tới một cái to lớn mái vòm thành thị. Đây chính là Thiên Việt thành, đã từng nước Việt thủ đô.

Thiên Việt thành cấp bậc lại cao hơn Thiên Nam thành một ít, nó là toàn bộ vượt biên thủ phủ, cao nhất người thống trị là Thẩm Lực, Khương đế quốc thân vương, Thẩm Lãng cùng Ninh Diễm công chúa con trai thứ nhất.

Lúc này thiên càng mái vòm thành thị, quy mô cũng so Thiên Nam thành càng lớn, hơn nhân khẩu khả năng vượt qua 4 triệu. Cái này thiên càng mái vòm đường kính, khả năng đều vượt qua tám mười km.

Thẩm Lãng bay vào Thiên Việt thành mái vòm bên trong thời điểm, chịu đến càng thêm tình cảnh kinh người nghênh tiếp.

Hắn còn chưa có xuất hiện thời điểm, mấy triệu người cũng đã quỳ trên mặt đất không nhúc nhích, chờ đợi hắn đến.

Mà khi hắn bóng người vừa xuất hiện trên không trung thời điểm, mấy triệu người chỉnh tề quỳ xuống dập đầu.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Đế quốc này đại đa số người trải qua thật không tốt, rất thống khổ, nhưng mà tuyệt đại đa số người đều đối hoàng đế bệ hạ tràn ngập trung thành cùng cuồng nhiệt. Có lẽ sẽ có nhân tạo phản, nhưng người làm phản đều là bị Mạc Kinh vũ sĩ cổ động, biết rồi chân tướng người mới sẽ muốn muốn tạo phản, biết hắc ám Khương đại đế không phải Thẩm Lãng, biết hắc ám Khương đại đế muốn hủy diệt toàn bộ thế giới, vì lẽ đó bọn họ mới sẽ tạo phản.

Mà phần lớn người cũng không biết chân tướng, cảm thấy Khương đế quốc hoàng đế chính là Thẩm Lãng, xưa nay cũng không biết Khương Ly tồn tại, càng không biết thượng cổ tân nhân loại tồn tại. Bọn họ vẫn cho là Thẩm Lãng hoàng đế làm tất cả, đều là toàn thế giới.

...

Thẩm Lãng tiến vào Thiên Việt thành vương cung, nó như trước bảo lưu, hơn nữa cùng ba mươi mấy năm trước gần như.

Này phi thường hiếm thấy a, toàn bộ Thiên Việt thành đều phát sinh biến hóa nghiêng trời, điển hình Khương Ly đế quốc đặc thù, to lớn, kinh tủng, lãnh khốc, rộng rãi, kìm nén. Chỉ có cái này vương cung, hoàn chỉnh bảo lưu lại, thậm chí cùng Ninh Nguyên Hiến tại vị thời điểm đều giống nhau như đúc.

Thẩm Lãng tiến vào vương cung bên trong, nhìn thấy rất nhiều khuôn mặt quen thuộc. Diêm Ách, loại thế tử, Trương Xung con trai chờ chút, còn có thống trị vượt biên đế quốc thân vương Thẩm Lực.

Nhưng mà ... Toàn bộ đều là giả, toàn bộ đều là thượng cổ nhân loại giả trang, liền một cái thật sự đều không có.

Vì lẽ đó, không có cố nhân! Thẩm Lãng nhìn cái này giả Thẩm Lực khuôn mặt, tuy rằng hắn là gia, nhưng mà chân chính Thẩm Lực hiện tại cũng có thể trưởng thành dáng dấp này đi.

Đứa nhỏ này xem như là Thẩm Lãng mấy con trai tối không soái một cái, có vẻ nghiêm túc, chăm chú, nhưng có một tia hàm hậu.

Tuy rằng hắn là kẻ địch, là thượng cổ tân nhân loại giả trang, nhưng Thẩm Lãng vẫn có thể xem khuôn mặt hắn, đoán một cái trong lòng tưởng niệm.

Toàn bộ Thiên Nam thành tổng cộng chỉ có mười chín cái thượng cổ tân nhân loại, mà toàn bộ Thiên Việt thành nhưng có hơn một trăm cái.

Đám người kia, tại vương cung ở ngoài thời điểm, có vẻ không gì sánh được cung kính. Đặc biệt là cái này giả Thẩm Lực, càng là luôn mồm luôn miệng phụ hoàng, tràn ngập vô hạn cung kính, vô hạn hiếu thuận.

Nhưng mà, tiến vào vương cung sau, chỉ có Thẩm Lãng cùng một trăm thượng cổ tân nhân loại ở đây, không có bất kỳ một nhân loại bình thường thời điểm, khuôn mặt bọn họ trong nháy mắt liền lạnh xuống, tĩnh lặng không nói gì.

Hơn một trăm cái thượng cổ tân nhân loại, hoàn toàn khôi phục chính bọn hắn bộ mặt thật, không có quỳ xuống, không có xin tha, không có quát lạnh uy hiếp.

Cũng chỉ là lạnh lùng đối lập!

"Các ngươi, cũng không có được Khương Ly ý chỉ, đúng không?" Thẩm Lãng hỏi: "Vì lẽ đó cũng không biết nên làm gì đối mặt ta."

"Đúng thế." Giả Thẩm Lực nói.

Hiện tại Thẩm Lãng đương nhiên cũng có thể giết chết này hơn một trăm tên thượng cổ nhân loại, nhưng mà hắn chuẩn bị kỹ càng tiếp quản toàn bộ Thiên Việt thành năm triệu nhân khẩu sao?

Không có, hắn vẫn không có chuẩn bị kỹ càng, Đại Càn đế quốc Tân Đô Nộ Triều thành đều còn tại kiến tạo bên trong. Tiếp quản này đại mấy triệu nhân khẩu, cũng không đủ hạch động lực hạt nhân, thậm chí cũng cũng không đủ quan chức.

...

Tại vô hạn sơn hô vạn tuế, Thẩm Lãng rời đi Thiên Việt thành kế tục lên phía bắc.

Đế quốc không chiến sự! Hết thảy thành thị đều không có đến đánh, cũng không cần đánh, hắn chính là đế quốc hoàng đế, lẽ nào tự mình đánh mình sao?

Trừ ra chỉ là mấy trăm ngàn thượng cổ tân nhân loại ở ngoài, còn lại mấy trăm triệu dân chúng đều là hắn con dân, mãi cho đến hiện tại đều ở hiệu trung hắn, làm sao khai chiến? Làm sao đoạt lại?

Chỉ cần chiến thắng Khương Ly, toàn bộ thế giới dĩ nhiên là thuộc về Thẩm Lãng. Đương nhiên nếu là thất bại, cái kia tất cả cũng biến thành tro bụi.

Vì lẽ đó tiếp đó, Thẩm Lãng đơn giản liền phi đến mức rất cao rất cao, toàn bộ đều ở vạn mét bên trên. Bởi vì dọc theo đường đi vẫn là sẽ trải qua rất nhiều Khương Ly đế quốc mái vòm thành thị, nếu như bị người nhìn thấy mà nói, lại muốn sơn hô vạn tuế, lại muốn mấy triệu người quỳ đón.

Phi thường chấn động, nhưng mà không có cần thiết.

Tại vạn mét trên không, Thẩm Lãng như trước có thể nhìn rõ ràng toàn bộ đại địa.

Càng lên phía bắc, khí trời càng giá lạnh, qua nước Việt sau, nhiệt độ đã đạt đến dưới 0 100 độ Celsius.

Lồng năng lượng ở ngoài, đã không thích hợp bất luận người nào sinh tồn. Trong tầm nhìn tất cả, đều là hàn băng, đều là trắng xóa tuyết trắng.

Thậm chí núi non sông suối cũng không thấy, thiên địa trắng lóa như tuyết, duy nhất không giống màu sắc, chính là địa ngục tinh thể năng lượng con đường, dường như mạng nhện như thế liên tiếp Khương Ly đế quốc mỗi cái mái vòm thành thị.

Thế giới này đã chết rồi hơn nửa.

Thẩm Lãng ở trên không trung mười ngàn mét bên trên không khỏi nghĩ đến, coi như hắn đánh bại Khương Ly, coi như có hạch động lực hạt nhân, coi như có thượng cổ cây nông nghiệp, coi như có thể nuôi sống mấy trăm triệu người.

Nhưng từ nay về sau thế giới này liền như thế sao? Toàn bộ thế giới dân chúng liền như thế sinh sống ở lồng năng lượng bên trong sao?

Đương nhiên, đây là Thẩm Lãng tư duy.

Đổi một câu nói nói, nếu như Địa Cầu nhân loại khai phá Hỏa Tinh, vậy cũng sẽ sinh sống ở lòng đất, cũng là có một tầng lồng, bởi vì Hỏa Tinh thở mạnh đã mỏng manh đến hầu như không có.

Thẩm Lãng kế tục hướng về bắc phi hành.

Lại qua mấy tiếng, hắn đến Đế Kinh, cũng chính là đã từng Đại Viêm đế quốc Viêm Kinh.

...

Lại một lần nữa đi tới Viêm Kinh, nhưng mà hết thảy đều đã thay đổi, thậm chí triệt để lật đổ, hầu như không tìm được trước Viêm Kinh vết tích.

Này ... Chuyện này quả thật là thế giới này trước nay chưa từng có siêu cấp thành phố lớn.

Thậm chí không thua gì hiện đại Trái Đất những siêu cấp đô thị lớn, chân chính thành thị đường chân trời cảm giác.

Đương nhiên, toàn bộ thành thị như trước là phi thường cổ đại, lãnh khốc, lạnh lẽo âm trầm, nhưng mà cũng tràn ngập ly kỳ ma huyễn cảm.

Thành phố này đơn thuần diện tích thượng, cũng chính là mấy ngàn km2, không có vượt qua 1 vạn. Nhưng mà thành phố này nhà thì càng cao, càng to lớn rộng rãi.

Một mực những phòng ốc này lại không phải cao ốc chọc trời cảm giác, hoàn toàn là cổ đại nhà, rồi lại phi thường phi thường cao, động thì mấy chục tầng.

Vì lẽ đó nhìn qua, thật sự phi thường ly kỳ.

Nhưng bất kể như thế nào, coi như không còn nghệ thuật cảm, tòa này Đế Kinh như trước là tràn ngập kỳ lạ mùi vị.

Thẩm Lãng tại bất kỳ truyền hình tác phẩm, đều không có nhìn thấy như thế thành thị. Chiếc nhẫn vương bên trong có ma nhiều thành, nhưng mà so với Khương Ly đế quốc đế đô, liền có vẻ quá nhỏ.

Trước mắt cái này Đế Kinh, nhìn qua mới hiện thực tà ác đế quốc, hắc ám rừng rậm, rồi lại đèn đuốc huy hoàng.

Toàn bộ Đế Kinh đều thay đổi, nhưng còn có một nơi, cũng như trước cùng mấy chục năm trước như thế, kia chính là hoàng cung, cùng Thẩm Lãng lúc rời đi giống nhau như đúc.

Toàn bộ thành thị phòng của hắn đều phi thường cao, duy nhất hoàng cung như trước cùng trước như thế, không có cái gì nhà cao tầng, thậm chí Cấm kỵ chi tháp lúc này cũng không tính phi thường cao,

Nhưng mà ... Toàn bộ hoàng cung như trước quan sát toàn bộ Đế Kinh, cao cao tại thượng. Bởi vì, hoàng cung địa thế trực tiếp cất cao mấy trăm mét còn chưa hết.

Vì lẽ đó Đế Kinh hoàng cung, như là một cái chân chính tòa thành trên không.

...

Thẩm Lãng bay đến Đế Kinh bầu trời, không có thụ đến bất kỳ công kích, nhưng mà cũng không có có vô số người tuôn ra sơn hô vạn tuế.

Không có ai biết Thẩm Lãng đến.

Mấy chục năm qua, Khương Ly chưa từng xuất hiện, Thẩm Lãng cũng chưa từng xuất hiện, vì lẽ đó toàn bộ thế giới người thống trị phía đông là thái tử Khương Dã, phía tây là Helen nữ vương. Tây Luân đế quốc đã trở thành Khương đế quốc một phần, vì lẽ đó Helen nữ hoàng trở thành nữ vương.

Trước mắt tòa này Đế Kinh, chính là toàn bộ thế giới thống trị trung tâm, chí ít trên danh nghĩa thống trị trung tâm.

Tại mấy chục năm trong năm tháng, đã biết hết thảy ý chỉ, hết thảy mệnh lệnh toàn bộ đến từ chính trong hoàng cung, nói cho đúng là đến từ chính thái tử Khương Dã.

Hắn phi thường cần chính, phi thường cơ trí, thêm vào thủ tướng Căng quân phụ tá, này thời gian mấy chục năm vững vàng nắm toàn bộ đế quốc quyền thống trị.

Lúc này, đã vào đêm, đế quốc hoàng cung bên trong ngự thư phòng.

Thái tử Khương Dã, thủ tướng Căng quân, phó tướng Kim Mộc Thông, còn có toàn bộ Thượng thư đài mấy vị tể tướng, như trước đang bận bịu.

Thật là quá trình, có vẻ tĩnh lặng không hề có một tiếng động, thậm chí không có ai mở miệng nói chuyện.

Mấy cái tể tướng, đều ở duyệt tấu chương. Trình độ trọng yếu không cao tấu chương, mấy vị tể tướng liền có thể quyết định, mà không cách nào quyết định trực tiếp nộp lên cho thái tử Khương Dã.

Mấy người thậm chí cũng không quá cần dùng ngôn ngữ giao lưu, hoàn toàn tại tấu chương thượng dùng văn tự giao lưu, hơn nữa là hết sức giản lược văn tự, một câu nói khả năng chỉ cần hai ba chữ liền có thể biểu đạt, trừ khi là đế quốc cao tầng nhất, bằng không căn bản liền không biết là ý tứ gì.

Không sai, Kim Mộc Thông trở thành đế quốc phó tướng, hơn nữa cần cần khẩn khẩn, cẩn thận. Hắn tuy rằng không phải thông minh nhất, nhưng tuyệt đối là tối chăm chú.

"Coong coong coong coong ..." Tiếng chuông vang lên mười lần, đã là mười giờ tối chung.

Đế quốc Thượng thư đài đệ nhất tể tướng Căng quân nói: "Ngày hôm nay liền bận bịu tới đây đi, ngày mai thỉnh sớm, chư vị về nhà nghỉ ngơi đi."

Thái tử Khương Dã ánh mắt từ tấu chương thượng dời, gật đầu nói: "Được, chư vị liền về nhà trước, ngày mai cũng không cần đuổi đến sớm như thế, bảy điểm chung trước đi tới hoàng cung liền có thể."

Này còn không sớm, mười giờ tối chung mới rời khỏi hoàng cung về nhà, bảy giờ sáng mai chung trước lại muốn lên ban, này so 996 còn muốn quá đáng a.

"Chúng thần xin cáo lui!" Tại đệ nhất tể tướng Căng quân dẫn dắt đi, vài tên tể tướng đứng dậy, hướng về thái tử khom người bái hạ, sau đó chỉnh tề lùi ra.

Một lát sau, toàn bộ thư phòng liền còn lại thái tử một người.

Một cái lão hoạn quan đi vào nói: "Điện hạ, buổi tối, trở lại nghỉ ngơi đi."

Thái tử Khương Dã nói: "Các tể tướng có thể nghỉ, ta cũng không thể nghỉ, trước mắt còn có một cặp tấu chương đây."

Lão hoạn quan nói: "Này mấy chục bản tấu chương, Minh Nhi lại phê cũng kịp a."

Thái tử Khương Dã nói: "Chuyện ngày hôm nay đẩy lên ngày mai, chuyện của ngày mai đẩy lên hậu thiên, luôn có một ngày sẽ thói quen khó sửa, chuyện hôm nay hôm nay. Đừng nói ta, liền ngay cả thủ tướng Căng quân, thứ tướng Kim Mộc Thông, sau khi trở về khẳng định cũng phải bận bịu đến đến ít một chút chung mới có thể chân chính ngủ."

Lão hoạn quan nói: "Thái tử điện hạ quá cần chính, điểm này muốn ngài cùng hoàng đế bệ hạ học tập một thoáng, hắn có thể là phi thường sẽ hưởng thụ sinh hoạt."

Thái tử Khương Dã nói: "Phụ hoàng cùng ta là không giống nhau, chúng ta sứ mệnh cũng không giống nhau."

Lão hoạn quan nói: "Ngài nói, ta cũng không hiểu, ta đi cho bệ hạ nấu một bát tổ yến canh, để ngài uống sau, ngủ ngon cảm thấy."

"Được thôi." Thái tử Khương Dã lại bắt đầu nghiêm túc phê duyệt tấu chương.

Mấy chục năm qua, mỗi một ngày đều là như thế, vị này thái tử mỗi ngày đều muốn công tác mười lăm tiếng trở lên, mỗi ngày buổi tối đều muốn một giờ mới có thể vào ngủ, nhưng mà không tới sáu giờ liền muốn rời giường, mấy chục năm như một ngày.

Hắn cần chính, quả thực có thể có thể nói ngàn năm vừa đến quân vương điển phạm.

Thẩm Lãng làm to càn đế chủ thời điểm, nhìn qua thật tiêu sái, không dùng tới triều, căn bản không hề có cần chính chuyện này. Nhưng mà là giành chính quyền giai đoạn, một khi thống trị thiên hạ thời điểm, hoàng đế không cần chính là tuyệt đối không thể lấy.

Muốn quyền to độc chưởng, lại muốn tiêu sái khoái hoạt? Không thể nào, Gia Tĩnh hoàng đế, Đường Huyền Tông đều là đau đớn thê thảm chi giáo huấn.

...

Đêm khuya mười hai giờ, thái tử Khương Dã ăn một bát canh, tiếp đó phê duyệt tấu chương.

Bởi vì vừa ăn xong đồ vật, không tốt lập tức ngủ, sau một tiếng ngủ tiếp, là thích hợp.

Hắn nắm giữ đặc biệt tiết tấu, phê duyệt còn lại tấu chương.

Một quyển, tiếp theo một quyển.

"Làm!"

Đây là lần thứ hai tiếng chuông vang lên một thoáng, đã hừng đông một điểm, có thể ngủ.

Vào lúc này, thái tử Khương Dã (Thẩm Dã) vừa vặn phê duyệt xong cuối cùng một quyển tấu chương, ngày hôm nay công tác rốt cuộc hoàn thành, có thể đi ngủ.

Thái tử đứng lên, vươn người một cái, sau đó rời đi thư phòng, liền muốn đi tới tẩm cung.

Nhưng mà ... Rất nhanh hắn phát hiện không đúng, bởi vì việc này thời điểm lão hoạn quan, còn có đế quốc Long Vệ đều cần lại đây, hộ tống thái tử trở về tẩm cung.

Thư phòng bên trong không khí, bỗng nhiên đột nhiên lóe lên, sau đó một bóng người xuất hiện tại trước mặt.

Chính là Thẩm Lãng.

Thái tử Khương Dã nhìn thấy Thẩm Lãng chỉ có, hơi hơi ngạc.

"Ngài đã tới? Ngài rốt cuộc đến." Thái tử Khương Dã, chậm rãi ngồi trở lại đến vị trí.

Thẩm Lãng nhìn trước mắt cái này thái tử khuôn mặt.

Thế giới chân chính đệ nhất mỹ nam tử a, tại lúc còn rất nhỏ, Thẩm Dã liền kinh người đẹp trai, thậm chí so Thẩm Lãng còn muốn đẹp trai.

Bây giờ, hắn giữa lúc phong nhã hào hoa, đẹp trai đến để người không cách nào nhìn thẳng. Hắn Tiểu Dã, lớn đến thế này rồi, thật sự liền phảng phất chuyện trong một đêm đồng dạng.

Nhưng ... , trước mắt cái này thái tử không phải Khương Dã, hắn như trước là thượng cổ nhân loại giả trang.

Không chỉ hắn là giả, Căng quân, Kim Mộc Thông chờ hết thảy tể tướng đều là giả, toàn bộ đều là thượng cổ nhân loại biến thành.

Chỉ bất quá bọn hắn mỗi một ngày cũng giống như là thật sự giống nhau như đúc, thậm chí quên thân phận chân thật của mình, thật sự coi chính mình là thành Kim Mộc Thông, xem là Căng quân.

"Ai, hóa trang mấy chục năm, thật sự đều muốn quên chính mình thân phận thực sự." Giả Khương Dã nói: "Nếu không phải ngài đã tới, ta thật sự muốn hoàn toàn coi chính mình là thành Thẩm Dã."

Vừa nói chuyện, cái này giả Thẩm Dã vừa khôi phục thật mặt nạ. Như trước như thế đẹp trai vô cùng, thậm chí cùng Thẩm Lãng, Thẩm Dã cũng có một chút tương tự.

"Tự giới thiệu mình một chút, ta là Khương Hiết con trai, Khương Diệt."

Trước mắt người này, mặc dù là giả Thẩm Dã, nhưng cũng coi như là thật thái tử. Không nghĩ tới, hắn dĩ nhiên là con trai của Khương Hiết.

"Đương nhiên, ngài không nên hiểu lầm, mẹ ta không phải Medusa nữ hoàng." Khương Diệt nói: "Còn có tên của ta, là phụ thân tại lúc còn trẻ lấy."

Khương Diệt, danh tự này nên tính là bi quan, vẫn là lạc quan đây?

Thẩm Lãng nói: "Lẽ ra Trương Xung cũng là đế quốc phó tướng a? Hắn ở đâu?"

Khương Diệt nói: "Trương Xung là phó tướng, bất quá đại biểu Đế Kinh đi Tây Luân phỏng vấn, đi vào cùng Helen nữ vương đàm phán."

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc.

Giả Thẩm Dã (Khương Diệt) nói: "Há, đương nhiên, Trương Xung là giả, chúng ta thượng cổ nhân loại giả trang, Helen nữ vương cũng là giả, cũng là giả trang."

Thẩm Lãng nói: "Các ngươi tất yếu chơi đến nghiêm túc như vậy chăm chú sao? Rõ ràng đều là thượng cổ nhân loại, nhưng còn muốn cho giả Trương Xung đi phỏng vấn giả Helen?"

Khương Diệt nói: "Giả đến nơi sâu xa giả cũng thật, nếu chúng ta không chăm chú diễn kịch, làm sao thống trị cái này không gì sánh được to lớn đế quốc, này mấy trăm triệu nhân khẩu nhưng là thật sự."

Thẩm Lãng từ câu nói này liền nghe ra bi ai.

Khương Ly một người đem tất cả mọi chuyện đều xong xuôi, vì lẽ đó dưới trướng hắn mấy trăm ngàn thượng cổ tân nhân loại, cũng chỉ có thể chơi thống trị thiên hạ trò chơi. Không sai đây là một loại trò chơi, coi như lại chăm chú, lại chân thực, cũng thật sự như là một loại trò chơi.

Bởi vì, Khương Ly mục tiêu cũng không phải vì duy trì đế quốc, phát triển đế quốc, mà là nuốt chửng toàn bộ thế giới sinh cơ, này mấy trăm triệu người cuối cùng đều sẽ bị trở thành bia đỡ đạn, trở thành năng lượng khởi nguồn.

Dù cho con trai của Khương Hiết cũng không ngoại lệ, cũng phải chơi cái trò chơi này. Điều này làm cho Thẩm Lãng nhớ tới bản thân trên địa cầu chơi trò chơi thời điểm, quan trọng nhất là gì? Đại nhập cảm. Một cái trò chơi muốn chơi vui, đầu tiên chính mình phải làm thật.

Thẩm Lãng đi tới nơi này cái thư phòng, tỉ mỉ xem sách giá thượng sách.

Cái này thư phòng hắn đã từng trải qua, hơn nữa còn không lâu thời gian, đánh bại Đại Viêm hoàng đế sau, đi tới bắc cực trước, Thẩm Lãng đại đa số thời gian đều ở cái này thư phòng bên trong.

Thẩm Lãng tùy ý rút ra một quyển sách, tùy ý lật xem.

Mà thái tử Khương Diệt, liền lẳng lặng mà ngồi tại chính mình trên ghế, không nhúc nhích.

Thẩm Lãng nội tâm rất khó vượt qua, cũng rất vui mừng.

Khổ sở là bởi vì Thẩm Dã chung quy cũng bị thay thế được, nguyên bản Thẩm Lãng cảm thấy Thẩm Dã là Khương Ly tôn tử, Khương thị hoàng tộc chân chính truyền nhân, vì lẽ đó Khương Ly nên đối với hắn mở ra một con đường, để hắn thực sự trở thành thái tử, thống trị đế quốc.

Mà vui mừng là bởi vì Thẩm Dã như trước trung thành với thân phận của chính mình, vững vàng nhớ kỹ chính mình đầu tiên là Thẩm Lãng cùng con trai của Mộc Lan, sau đó mới là Khương thị hoàng tộc người thừa kế.

"Khương Diệt, toàn bộ đế quốc hết thảy cao tầng, bao quát ta hết thảy người thân, toàn bộ đều là giả, đều là thượng cổ nhân loại giả mạo, đúng không?" Thẩm Lãng hỏi.

"Đúng thế." Khương Diệt (giả Thẩm Dã) nói.

Thẩm Lãng lại hỏi: "Vậy ngươi có biết, chân chính Thẩm Dã ở nơi nào sao? Còn có ta những hài tử khác, những thân nhân khác ở nơi nào?"

Khương Diệt nói: "Xin lỗi, ta không biết, chuyện này chỉ có đại đế một người biết. Bằng không, ngài tự mình đi hỏi hắn đi, ngài tự mình đi bắc cực hỏi hắn, ta tin tưởng hắn vẫn luôn đang đợi ngài."

Khương Diệt không có gọi phụ hoàng, mà là gọi đại đế, hay hoặc là hắn.

Nói vậy Khương Diệt chính mình cũng rất phức tạp, bắc cực vị kia hắc ám Khương đại đế linh hồn là Khương Hiết, nhưng mà hắn có trước sau coi chính mình là thành Khương Ly, làm cho Khương Diệt không cách nào xưng hô.

Thẩm Dã, Băng Nhi, Ninh Nguyên Hiến chờ chút, Thẩm Lãng hết thảy người thân giam cầm ở nơi nào? Trừ ra Khương Ly ở ngoài, không có ai biết.

"Đi bắc cực? Cùng Khương Ly bệ hạ chung cực quyết chiến?" Thẩm Lãng nói: "Sẽ! Ta sẽ đi!"

Mà nhưng vào lúc này!

Trước mắt đàn khói hương sương mù bỗng nhiên ngưng tụ, đã biến thành Khương Ly đại đế khuôn mặt.

Thâm u, cổ điển, thần bí, mạnh mẽ!

Dù cho vẻn vẹn chỉ là một cái sương mù phác họa ra đến khuôn mặt, cũng làm cho người cảm thấy không gì sánh được kinh sợ. Dù cho vẻn vẹn chỉ là một cái sương mù, cũng giống như có thể làm cho vô số sinh mệnh biến thành tro bụi.

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ, có khỏe hay không!"

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, có khỏe hay không!"

Lúc này Khương Ly, phi thường trịnh trọng nghiêm túc gọi là Thẩm Lãng bệ hạ.

Thẩm Lãng nói: "Xin hỏi, thê tử của ta, bọn nhỏ, ta hết thảy các thân nhân, bị giam cầm ở nơi nào?"

Sương mù tạo thành Khương Ly mặt nhìn Thẩm Lãng chốc lát, sau đó nhàn nhạt nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta lập tức muốn đi một chuyến Nộ Triều thành, nhìn tất cả của ngươi mới văn minh hệ thống, ngươi chuẩn bị một chút."

Thẩm Lãng kinh ngạc!

Hắn đến Khương đế quốc Đế Kinh, mà Khương Ly nhưng đi hắn Nộ Triều thành?

Khương Ly tự mình đi Nộ Triều thành?

Dù cho không phải tự mình đi, coi như vẻn vẹn chỉ là một cái phân thân đi, cũng phi thường đáng sợ đi.

Nộ Triều nội thành Cơ thị cự long, thêm vào Vọng Thiên đồ đằng, thêm vào tất cả mọi người, tất cả sức mạnh, đều đánh không lại Khương Ly bán đầu ngón tay.

Trước mặc kệ là Mạc Kinh, vẫn là thâm uyên kẽ nứt, thậm chí là thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ, Khương Ly đều không có chân chính từng xuất hiện, nhiều nhất chỉ là phái hai, ba tuyến nhân vật đi. Hiện tại, hắn lại muốn đi Nộ Triều thành?

Khương Ly chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi chuẩn bị một chút, ta lập tức đến rồi!"

Sau đó, đàn khói hương sương mù ngưng tụ mà thành Khương Ly mặt, hoàn toàn tiêu tan rồi!

...

Chú: Khát cầu vé tháng, xin nhờ chư vị ân công ban tặng, thiên ân vạn tạ.

Cảm ơn kỵ lợn Hổ gia 2 vạn tệ khen thưởng, cảm ơn trên núi tuyết cùng chân trời vân vạn tệ khen thưởng!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 0: Quyển Sách Cuối Cùng Mấy Chương, Cầu Nguyệt Phiếu!

Quyển sách cuối cùng mấy chương, cầu nguyệt phiếu!

Tháng bảy liền còn lại cuối cùng mấy ngày, tháng này cho đến bây giờ, đổi mới 36 vạn chữ tả hữu.

Quyển sách cũng là còn lại cuối cùng mấy chương rồi!

Quên đi, không cảm khái, chờ hoàn thành lại cảm khái cũng không muộn.

Tháng này cuối cùng mấy ngày, đại gia lục lọi túi áo, nếu như có vé tháng, gửi cho ta hai tấm chứ?

Giúp ta bảo vệ hoàn thành trước một lần cuối cùng vé tháng bảng.

Ở đây, cám ơn trước chư vị ân công.

Cảm ơn các ngươi ban ơn.

Ta nỗ lực viết xong phần kết mấy chương tình tiết.

Vậy ta liền đi ngủ.

Đại gia nhật an!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 668: Khương Ly Độc Cô Cầu Bại! Bom Khinh Khí Nổ Tung!

Chương 668: Khương Ly Độc Cô Cầu Bại! Bom khinh khí nổ tung!

"Cáo từ!" Thẩm Lãng hướng về Khương Diệt thái tử nói.

Sau đó, hắn vô thanh vô tức rời đi Đế Kinh, hướng về Nộ Triều thành phương hướng bay trở về.

...

Nộ Triều thành, như trước kiến thiết đến khí thế hừng hực, bây giờ gần như thời gian nửa năm đi qua, cái này to lớn Nộ Triều thành đại khái cũng hoàn thành gần một phần ba kiến thiết, nơi này đã tràn vào đến ba mươi mấy vạn người khẩu.

Hầu như không có một cái bình dân, toàn bộ đều là quân đội, học sĩ, còn có đủ loại kiểu dáng công nhân.

Bất quá Thiên Đường trang viên lúc này đã xem như là xây dựng xong xuôi, toàn bộ Nộ Triều thành đều phát sinh biến hóa to lớn, chỉ có Thiên Đường trang viên như trước cùng trước như thế.

Đương nhiên, nơi này thực vật đã toàn bộ đổi thành thượng cổ thực vật, thậm chí là viễn cổ thực vật, chúng đối năng lượng phản ứng càng thêm mẫn cảm, sinh trưởng tốc độ thực sự nhanh hơn nhiều nhiều lắm.

Hơn nữa đóa hoa cũng phải diễm lệ nhiều lắm, thậm chí hơi quá rồi, vì lẽ đó đại học sĩ môn chuẩn bị thay đổi điểm này, để đóa hoa trở nên thoáng thanh lịch một điểm.

Thiên Đường trang viên bên trong đã có mấy ngàn đứa bé, còn có hơn một nghìn cái lão sư, nó đã biến thành một cái càng thêm thuần túy trường học.

Này mấy ngàn đứa bé còn vẻn vẹn chỉ là Mạc Kinh đến, tiếp xuống thâm uyên kẽ nứt muốn tới hài tử càng nhiều, Nộ Triều thành nhất định phải chuẩn bị lượng lớn nhà trẻ cùng trường học.

Trong hoa viên, Yêu Yêu đang đang vẽ tranh.

Đối với Nộ Triều thành cơ bản thiết kế tuy đã hoàn thành, nhưng mà còn có một chút chi tiết nhỏ thiết kế, thậm chí cụ thể đến mỗi một ngôi nhà, mỗi một cái hoa viên, vẫn phải kéo dài đến toàn bộ thành thị kiến tạo xong xuôi.

Thẩm Mật công chúa cũng đang đang vẽ tranh, nàng cũng tìm tới mình am hiểu địa phương. Tại Mạc Kinh nàng là đại gia thiết kế Mạc Kinh, sau đó kinh ngạc phát hiện chính mình đối trang phục, đối đồ trang sức, đều có phi thường cao năng khiếu.

Hơn nữa nàng là tối trang nhã công chúa, đối trang phục cùng châu báu nắm giữ trời sinh mỹ học nhận biết, thiết kế những thứ đồ này không thể thích hợp hơn.

Đến nay mới thôi, nàng đã có vài kiện tác phẩm, hơn nữa bắt đầu sản xuất số lượng lớn, chịu đến to lớn vây đỡ. Nàng thiết kế ra được châu báu, giầy, quần áo đều cực kỳ đẹp đẽ.

Hai nha đầu này vốn nên là ở tại thâm uyên kẽ nứt, nhưng thực sự là quá tưởng niệm Thiên Đường trang viên, cầu xin nhiều lần, vì lẽ đó Thẩm Lãng đáp ứng các nàng sớm trở lại Nộ Triều thành.

Hai tỷ muội người lẳng lặng mà vẽ tranh, bất quá mỗi một quãng thời gian, Thẩm Mật sẽ hướng Yêu Yêu bàn vẽ thượng trông lại một chút, sau đó thở dài nói: "Oa, tỷ tỷ, thực sự là quá đẹp đẽ, tỷ tỷ quá lợi hại."

Yêu Yêu thông thường sẽ ngượng ngùng nở nụ cười, nàng khắp toàn thân từ trên xuống dưới quần áo, giầy, đồ trang sức, đều là muội muội Thẩm Mật tự tay thiết kế, đồng thời tự tay định chế ra.

Bất quá màn này vẫn còn có chút không hợp, Thẩm Mật công chúa nhìn qua rõ ràng so Yêu Yêu lớn không ít, nhưng nàng vẫn gọi chính là tỷ tỷ. Bởi vì đóng băng an nghỉ quá lâu, vì lẽ đó Thẩm Mật như trước là thiếu nữ dáng dấp, mà Yêu Yêu thì hoàn toàn là mười lăm, mười sáu tuổi bé gái.

Thẩm Mật lúc này đang thiết kế một bộ áo, nhưng mạch suy nghĩ phảng phất rơi vào một chút bình cảnh, không tìm được hưng phấn điểm sáng.

Hắn muốn thiết kế chính là một cái vô cùng đơn giản đồ lót, màu trắng tinh, nhất định phải biết điều, tinh khiết, nhưng là vừa không thể triệt để trắng phau, đòi hỏi một cái tô điểm, mà cái này tô điểm chính là Thẩm thị hoàng tộc huy chương, hơn nữa là đơn giản hóa bản huy chương, thì tương đương với quần áo LOGO, xem như là chuyên môn hoàng thất làm riêng trang phục.

Này áo sơ mi là tiểu áo không bâu, xấp xỉ không lĩnh loại kia, thư thích đồng thời có nhất định phục cổ tính.

Như thế cái này hoàng thất đánh dấu, cần phải để ở nơi đâu? Trên tay áo, nơi ngực? Vẫn là vạt áo? Đánh dấu thêu ở nơi nào mới có thể tạo được vẽ rồng điểm mắt tác dụng đây?

Mà nhưng vào lúc này, Yêu Yêu công chúa lông mi bỗng nhiên run lên một cái, sau đó di động một xuống bước chân, đem muội

muội Thẩm Mật cản ở phía sau.

Trên cỏ, một bóng người chậm rãi đi tới, nhìn qua chính là một cái phi thường phổ thông người lớn tuổi, ăn mặc đại học sĩ quần áo, một chút nhìn lại còn cảm thấy là Thiên Đường trang viên bên trong lão sư.

Lão nhân này râu tóc trắng phau, mặc trên người thuần túy nhất áo choàng, đạp lên ung dung nhàn định bước tiến, hắn đi thẳng tới hai cô bé phía sau, nhìn mặt trên bàn vẽ.

"Nha đầu, ngươi đang làm khó dễ cái gì?" Lão nhân hỏi.

Thẩm Mật công chúa nói: "Ta tại thiết kế một cái áo sơ mi, là cho đệ đệ ta, hắn là một nhà khoa học, thích nhất xuyên thư thích, thuần sắc quần áo, nhất định phải tận lực đơn giản, nhưng là vừa không thể biến thành đồng phục làm việc. Giản lược nhưng không đơn giản, ta duy nhất có thể làm chính là đem hoàng thất đánh dấu may tại trên áo sơ mi làm tô điểm, nhưng mà không biết để ở nơi đâu đẹp mắt nhất, đưa đến vẽ rồng điểm mắt tác dụng."

Ông lão kia liếc mắt nhìn, ngón tay hướng về bàn vẽ thượng chỉ tay nói: "Để ở chỗ này, hai cái áo không bâu trung gian."

Thẩm Mật công chúa kinh ngạc, sau đó đem hoàng thất tiêu chí thả ở mặt trước hai cái áo không bâu trung gian.

Oa! Quả nhiên đẹp đẽ a, tuy rằng cái này hoàng thất đánh dấu nhỏ vô cùng, thế nhưng là phi thường dễ thấy, rồi lại một điểm không đột ngột, hoàn mỹ đạt đến thiếu tức là nhiều nghệ thuật hiệu quả.

"Oa, hiệu quả thật là quá tốt rồi, cảm ơn ngươi lão gia gia." Thẩm Mật nói: "Ngài tên gọi là gì, là chúng ta Thiên Đường trang viên lão sư sao?"

"Liền khiến ta lão một đi." Ông lão kia nói.

Lão một? Danh tự này rất kỳ quái a. Sau đó lão nhân này ánh mắt nhìn phía Yêu Yêu bàn vẽ hỏi: "Ngươi tại thiết kế một cái hồ nước?"

Yêu Yêu gật đầu nói: "Đúng, nó là một cái làm lạnh hồ, nhưng mà cũng muốn trở thành thành thị trung tâm địa điểm du lịch. Ta có hai cái ý nghĩ, ý nghĩ đầu tiên, để nó trở thành khảm nạm tại vương miện thượng bảo thạch. Thứ hai ý nghĩ, để nó trở thành khóe mắt thượng một hạt nước mắt."

Ông lão này nhìn Yêu Yêu bàn vẽ một lúc lâu, chậm rãi nói: "Bảo thạch dễ vỡ, giọt nước mắt vĩnh hằng. Bảo thạch tại trong tích tắc, dễ dàng đánh động lòng người, nhưng chinh phục lòng người, như trước là giọt nước mắt."

Yêu Yêu công chúa cười cợt, cũng không có trả lời ngay.

Thẩm Mật nói: "Gia gia, ngài nghệ thuật trình độ thật cao a, đế quốc đại học nghệ thuật hệ lão sư ta đều biết, nhưng mà chưa từng thấy ngài đây, bằng không ngài đến chúng ta nghệ thuật hệ dạy học đi."

Thẩm Mật công chúa trong miệng đế quốc đại học vẫn chưa hoàn toàn dựng thành, nhưng mà bên trong giáo thụ đội ngũ đã gần như biên chế vào, Đường Ân đại học sĩ là đế quốc đại học hiệu trưởng, Thẩm Mật công chúa là trợ giáo, không sai, vẻn vẹn chỉ là trợ giáo, mà không phải lão sư, lại càng không là giáo thụ. Mà Gregory mặc dù mới ba mươi tuổi không tới, nhưng đã là giáo thụ.

Hơn nữa này đế quốc đại học phó hiệu trưởng danh sách, có một người là Adolf, cũng chính là Khương Ly tại phương tây thế giới người đệ tử kia.

"Nghệ thuật ... Rất tốt đẹp a ..." Lão nhân nói: "Nhưng ... Chính là quá tươi đẹp, rốt cuộc để người mê muội vào trong đó."

Thẩm Mật công chúa nói: "Mê muội tại chuyện tốt đẹp vụ bên trong, chẳng lẽ không được không?"

"Hay, hay cực kỳ." Lão nhân nói: "Nhưng không phải mỗi một mọi người có quyền lực này, năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn, phải đi hoàn thành quan trọng hơn sứ mệnh."

Thẩm Mật công chúa tao nhã nói: "Ngài nói đúng."

Mà nhưng vào lúc này, Yêu Yêu đại ánh mắt sáng lên, Thẩm Lãng còn khoảng cách rất xa, nàng liền cảm ứng được.

Bố đến rồi!

Một lát sau, Thẩm Lãng từ đồng cỏ bên kia đi tới.

"Bố." Thẩm Mật công chúa nói: "Đây là lão một gia gia, nghệ thuật trình độ phi thường cao, ta đang mời hắn đến đế quốc đại học nhiệm giáo đây."

Thẩm Lãng cười nói: "Hắn là tìm đến bố."

Đón lấy, Thẩm Lãng hướng ông lão này nói: "Chúng ta qua đi đi tới?"

"Được!"

Sau đó, hai người hướng về đỉnh núi đi tới.

Thiên Đường trang viên ngọn núi này không cao, cũng chỉ có 800 mét cao hơn mặt biển, nhưng đã gần như có thể quan sát toàn bộ Nộ Triều thành toàn cảnh.

Núi này đỉnh có một cái đình, trước Ninh Nguyên Hiến liền thường thường mang theo bọn nhỏ tới nơi này vẽ vật thực, chơi cờ.

Ông lão tỉ mỉ quan sát toàn thành, phảng phất mỗi một chi tiết nhỏ đều không có buông tha, nói: "Ngươi thành thị rất đẹp, so với ta thành thị mỹ lệ hơn nhiều lắm, mộng ảo nhiều lắm, ấm áp nhiều lắm."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng toàn bộ thành thị nội hạch thiết kế, như trước cùng ngài mái vòm chi thành là giống nhau như đúc, thậm chí là hoàn toàn trích dẫn."

Trước mắt ông lão này, đương nhiên chính là Khương Ly, hơn nữa hắn tự xưng lão một, nói vậy chính là lấy thượng cổ ngục giam trình tự sắp xếp, tuy rằng đệ nhất tù trong phòng cái kia Khương Hiết là giả, là thế thân.

Khương Ly ánh mắt rơi vào kim tự tháp hàng đầu cái kia Vọng Thiên đồ đằng thượng.

Lúc này Vọng Thiên đồ đằng lại một lần nữa tỉnh lại, từ Khương Ly tiến vào Nộ Triều thành bắt đầu từ giờ khắc đó, hai mắt của hắn liền nhìn chằm chặp Khương Ly, một giây đồng hồ đều không hề rời đi.

"Vọng Thiên là chúng ta thượng cổ đế quốc cung phụng mấy đại tổ tiên một trong, địa vị xếp hạng thứ hai." Khương Ly nói.

Thẩm Lãng nói: "Cái kia xếp hạng thứ nhất tổ tiên là ai?"

"Vấn thiên!" Khương Ly nói.

Được rồi, những tên này đều tốt chuunibyou cảm giác.

Thẩm Lãng nói: "Ngài tại bắc cực, không phải một giây đồng hồ đều xa rời không mở ra được sao?"

Khương Ly nói: "Ngưng tụ một cái phân thân lại đây, cũng không lo lắng."

Hắn khom lưng, lấy xuống một đóa Tiểu Hoa, ánh mắt lại một lần nữa nhìn phía Vọng Thiên đồ đằng.

"Thẩm Lãng, có phải là bất kỳ sinh mệnh đều hướng về mỹ đồ tốt?" Khương Ly nói: "Vì lẽ đó nghệ thuật sinh ra, bất kỳ nghệ thuật, đều là sinh tồn sau tinh thần nhu cầu."

Khương Ly điểm này là chính xác, hay là sáng tạo nghệ thuật người khả năng là đói bụng, nhưng mà thưởng thức nghệ thuật người, đồng thời nguyện ý vì thế trả nợ người, nhất định là ăn no.

Khương Ly tiếp tục nói: "Ngươi bên trong thành phố này ở hạch tâm cấu tạo, cùng ta thành thị là giống nhau như đúc. Nhưng mà trải qua nghệ thuật đóng gói sau, liền có vẻ ấm áp như vậy, tươi đẹp, mà ta thành thị là lãnh khốc như vậy, tàn nhẫn. Hay là chính là loại này mỹ hảo, làm cho tất cả mọi người đều lựa chọn ngươi, hắc ám nữ hoàng, Long Chi Mẫu, Thượng Cổ Minh Vương, Medusa nữ hoàng, Vọng Thiên, thậm chí còn có hỗn độn tiên tri, hết thảy đều lựa chọn ngươi."

Khương Ly trở lại trong đình ngồi xuống, nói: "Ta lúc đó lừa dối Medusa nữ hoàng, làm cho nàng vì ta trả giá tất cả, không có nàng, ta liền không xong cấp cao long chi cảm ngộ. Nhưng ta cũng là dùng mỹ hảo mới được công lừa dối đến hắn. Vì lẽ đó trình độ nào đó thượng, nghệ thuật để người gây mê, nhưng mà hiện tại thế giới này nhưng đòi hỏi tỉnh táo."

"Thẩm Lãng, tất cả mọi người đều đứng ở ngươi bên kia! Ngươi cảm thấy là bởi vì chính xác, hay là bởi vì con đường của ngươi nhìn qua càng tươi đẹp hơn?" Khương Ly hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Là bởi vì con đường của ta tốt đẹp hơn."

"Ừm!" Khương Ly nói: "Đương nhiên, ngươi đã thực hiện ngươi bước thứ nhất hứa hẹn, ngươi chân chính thực hiện một bộ khác năng lượng hệ thống, đồng thời hướng ta chứng minh coi như không nuốt chửng tinh cầu sinh cơ, cũng có thể duy trì mấy trăm triệu người sinh tồn, cũng có thể xây dựng lên toàn bộ thế giới năng lượng hệ thống, điểm này phi thường ghê gớm. Chí ít tại năng lượng cung cấp thượng, ngươi thành thị so với ta thành thị, càng thêm tiên tiến, càng thêm có thể kéo dài tính."

Khương Ly quang minh lỗi lạc thừa nhận điểm này.

"Dựa vào ngươi lý luận, có thể duy trì tinh cầu này hoàn cảnh sinh tồn." Khương Ly nói: "Nhưng mà dựa vào ngươi lý luận, có thể chiến thắng thái dương sao?"

Thẩm Lãng lắc đầu nói: "Không được."

Xác thực không thể, bởi vì dù cho là phản ứng nhiệt hạch, cũng là tại mô phỏng cùng học tập thái dương.

Khương Ly nói: "Dựa vào ta lý luận, có thể!"

Tin tức này, để Thẩm Lãng giật mình. Này chứng minh cái gì? Chứng minh Khương Ly đang thăng cấp hắn địa ngục tinh thể.

Hiện tại địa ngục tinh thể, có thể bị hạch tách ra năng lượng hòa tan, nhưng không thể phá hủy.

Mà một khi Khương Ly hoàn thành địa ngục tinh thể thăng cấp, cái kia có phải là mang ý nghĩa có thể nuốt chửng năng lượng của mặt trời?

Khương Ly nói: "Chúng ta đều hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, nhưng mà mục tiêu cuối cùng của chúng ta, đều là chung cực long chi cảm ngộ. Nếu như nói cấp cao long chi cảm ngộ, hai người chúng ta phương hướng vẫn là cơ bản tương đồng, ngươi cảm ngộ ra đến cái kia năng lượng tuy rằng không có mệnh danh là địa ngục tinh thể, nhưng mà cũng cách biệt không xa. Nhưng mà chung quy long chi cảm ngộ, hai người chúng ta phương hướng liền hoàn toàn khác nhau."

Khương Ly tiếp tục nói: "Ngươi lý luận, có thể làm cho nhân loại văn minh thoáng đi được càng xa một chút. Mà ta lý luận, nhưng có thể khiến nhân loại ta văn minh vĩnh hằng sinh tồn được. Ngươi lý luận là lấy theo đuổi mỹ hảo hài hòa là hướng phát triển, mà ta lý luận nhưng là lấy sinh tồn là hướng phát triển."

Thẩm Lãng nói: "Căn cứ ngài lý luận, coi như nhân loại của ngài văn minh sinh tồn. Thế nhưng là nuốt chửng tất cả, hiện tại là nuốt chửng một cái tinh cầu sinh cơ, tiếp xuống là nuốt chửng một cái tinh hệ, cuối cùng chẳng lẽ muốn phát triển đến cắn nuốt mất hết thảy tất cả, liền còn lại chính ngài, thú vị sao?"

"Làm sao vô vị?" Khương Ly nói: "Ngươi lại làm sao biết, vũ trụ này không phải như vậy?"

Một câu nói này, trực tiếp để Thẩm Lãng rơi vào mê tư. Chí ít căn cứ hiện tại lý luận, Trái Đất vây xoay vòng quanh mặt trời, hệ mặt trời quay chung quanh ngân hà hệ chuyển động.

Như thế ngân hà hệ là quay chung quanh cái gì chuyển động đây?

Hố đen! Một cái không gì sánh được hắc động thật lớn. Nhưng mà, hố đen chính là nuốt chửng tất cả.

Khương Ly nói: "Hết thảy vẻ đẹp đều là tạm thời, chỉ có tàn khốc mới là sinh tồn vĩnh hằng triết học. Nhận thức không tới điểm này, con đường là đi không xa."

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ, ta đã sớm nói, ánh mắt của ta vẻn vẹn chỉ là nhìn thấy ta muốn nhìn thấy cái kia một phần nội dung . Còn càng xa hơn bộ phận, ta cảm thấy sinh mệnh trí tuệ còn chưa tới nơi cái cấp bậc đó, kinh này lịch đều vẫn không có trải qua, liền không muốn vọng đàm luận tương lai con đường."

Khương Ly nói: "Ngươi đã trải qua loại này tàn khốc sinh tồn triết học, tại cấp cao long chi cảm ngộ ngươi liền trải qua. Chỉ có điều ngươi lựa chọn quên lãng, như trước trở về đến nguyên bản thể xác bên trong."

Lời này cũng là thật sự, cấp cao long chi cảm ngộ sau, Thẩm Lãng cũng biến thành giống như Khương Ly lãnh khốc hoàn mỹ, nhưng mà Medusa nữ hoàng hóa đá hắn thể xác, Thẩm Lãng linh hồn trở lại cái này thể xác, lại khôi phục tình cảm cùng ấm áp.

"Được rồi, ta không có bất kỳ muốn cho ngươi từ bỏ ý tứ." Khương Ly nói: "Ngươi tiếp tục cố gắng, kế tục phấn đấu, tùy ý ngươi thiên tài trí tuệ, chờ ngươi cảm thấy chuẩn bị kỹ càng thời điểm, đến bắc cực cùng ta quyết chiến."

Khương Ly ánh mắt rơi vào trên bàn cờ, ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua trên bàn cờ mỗi một cái khe, phảng phất tại hồi tưởng cái này bàn cờ chuyện cũ, có bao nhiêu người tại trên người nó lạc tử.

"Nhưng ít ra hiện tại, ngươi vẫn là quá yếu quá yếu." Khương Ly nói: "Dù cho ngươi có hai con rồng, dù cho ngươi nắm giữ hạch tách ra năng lượng, vẫn là quá yếu quá yếu. Ta nhất định phải thành thực nói cho ngươi, ngươi nắm giữ năng lượng không đủ ta một phần vạn, một phần một trăm ngàn, hơn nữa chúng ta song phương năng lượng cấp bậc lại là như thế, vì lẽ đó dựa theo hiện tại trạng thái, ngươi đến bắc cực cùng ta quyết chiến thời điểm, không tới một giây đồng hồ sẽ thất bại."

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Khương Ly nói: "Ngươi muốn hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ, ta cũng cũng giống như thế, nhưng chúng ta đi chính là hoàn toàn khác nhau con đường. Nhưng mà điểm trọng yếu nhất, ngươi ta hai người, chỉ có thể có một cái tài năng hoàn thành cái này chung cực mục tiêu, hai người chúng ta, chỉ có thể sống một cái, đây là số mệnh!"

Đây là số mệnh!

Khương Ly nói bốn chữ này thời điểm, âm thanh tầng tầng dừng một chút.

"Vì lẽ đó Thẩm Lãng, vì cái này số mệnh nghiêm túc tính, xin ngươi nhất định phải chuẩn bị kỹ càng trở lại bắc cực cùng ta quyết chiến, ngàn vạn tuyệt đối không nên vừa xuất hiện liền bị ta thuấn sát, nếu như nói như vậy, chính là ta đời này lớn nhất bi ai, cũng là hỗn độn tiên tri lớn nhất bi ai." Khương Ly nói: "Vì lẽ đó thỉnh nắm giữ càng nhiều sức mạnh, để cho mình trở nên mạnh mẽ nhất."

Thẩm Lãng nói: "Ta hiểu rồi."

Khương Ly nói: "Vậy được, chờ ngươi chuẩn bị kỹ càng một ngày kia, nói cho ta một tiếng, ta liền tại bắc cực chờ ngươi đến quyết chiến."

"Được!" Thẩm Lãng nói.

Khương Ly nói: "Nhất định, nhất định phải làm chuẩn bị cẩn thận, nhất định phải cường đại đến cực hạn, muốn cho chính ngươi cảm thấy cũng không bao giờ có thể tiếp tục tiến bộ chút nào, tới tìm ta nữa. Tuyệt đối không nên phụ lòng hỗn độn tiên tri, cũng không muốn phụ lòng Long Chi Mẫu, Thượng Cổ Minh Vương cùng Medusa nữ hoàng hy sinh."

"Nhất định!" Thẩm Lãng nói.

Khương Ly nói: "Cái kia, ta cáo từ, gặp lại!"

Đang nói chuyện, Khương Ly bóng người trực tiếp tiêu tan, một tia sương mù đều không có để lại.

.. ... .

Khương Ly đi rồi, Thẩm Lãng như trước ở lại đỉnh núi, lẳng lặng mà trầm tư.

Sau đó, sẽ không có bất kỳ chiến tranh, bất kỳ xung đột.

Toàn bộ Khương Ly đế quốc, thậm chí bao gồm gừng cách mình, đều sẽ không tới tập kích Thẩm Lãng đế quốc bất kỳ thành thị.

Thâm uyên kẽ nứt cùng Mạc Kinh đều sẽ bình an vô sự.

Nộ Triều thành cũng có thể mặc sức tùy ý chính mình văn minh ánh sáng, kiến tạo một cái trước nay chưa từng có đế đô.

Sau đó hết thảy thời gian, Thẩm Lãng đều chỉ cần làm một việc.

Làm bản thân lớn mạnh, tìm tới đánh bại Khương Ly phương pháp.

Không muốn phụ lòng này một hồi tuyệt thế chi chiến, không muốn phụ lòng vô số người hiến tế cùng hy sinh.

Cũng không muốn phụ lòng Khương Ly kỳ vọng.

Khương Ly đang chờ mong cái gì? Rất phức tạp, thậm chí không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Hắn cùng Thẩm Lãng, hai người chỉ có thể sống một cái. Vì lẽ đó Khương Ly sẽ đem hết toàn lực đánh bại Thẩm Lãng, tiêu diệt Thẩm Lãng. Nhưng mà hắn sâu trong nội tâm, có thể sẽ có mặt khác một loại ý nghĩ.

Khương Ly lãnh khốc đến hoàn mỹ, không chỉ đối với kẻ địch lãnh khốc, đối với bất kỳ người nào đều như vậy, bao quát chính mình. Hắn dốc cả một đời, tìm kiếm chính là sinh tồn cùng mạnh mẽ chân lý. Mình ta vô địch đồng thời, rồi lại Độc Cô Cầu Bại.

Khương Ly nói rồi, lấy hiện tại Thẩm Lãng nắm giữ sức mạnh, còn không sánh được hắn một phần vạn, thậm chí một phần một trăm ngàn.

Khương Ly nắm giữ hơn một nửa cái tinh cầu năng lượng, mà Thẩm Lãng cùng hắn năng lượng cấp bậc, hoàn toàn tại cùng một đẳng cấp.

Như thế, cái gì mới là triệt để chiến thắng, đồng thời tiêu diệt Khương Ly đòn sát thủ?

Này liền cần lớn lao trí tuệ.

Bom khinh khí đương nhiên là đòn sát thủ, đối phó địa ngục tinh thể đòn sát thủ!

Chỉ cần đương lượng đầy đủ, liền có thể tan rã Khương Ly tại bắc cực phần lớn địa ngục tinh thể.

Thẩm Lãng lợi dụng cấp cao long chi cảm ngộ, có thể phân giải ra con số thiên văn deuterium, vì lẽ đó chỉ cần hắn nguyện ý, có thể chế tạo ra vô số bom khinh khí, Bỉ Tô liên cùng nước Mỹ lịch sử đương lượng gộp lại còn muốn lớn hơn vô số lần.

Thẩm Lãng tính toán qua, nếu như đem toàn bộ thế giới hết thảy deuterium toàn bộ dùng để chế tạo bom khinh khí, cái kia có thể đem chỉnh cái tinh cầu toàn bộ nổ tung, triệt để xé rách.

Nhiều như vậy bom khinh khí, chẳng lẽ còn làm không xong Khương Ly tại bắc cực địa ngục tinh thể sao?

.. ... .

Thẩm Lãng đi tới hoa viên, Yêu Yêu cùng Thẩm Mật công chúa như trước đang vẽ tranh.

Yêu Yêu là trên thế giới này ưu tú nhất nghệ thuật gia, nhưng mà đó là nội tâm của nàng mỹ hảo thời điểm, làm Thẩm Lãng không ở bên người nàng thời điểm, Yêu Yêu liền sẽ không đi chạm nghệ thuật.

Tại thâm uyên kẽ nứt thời điểm, chính là nàng một người độc lập chống đỡ lấy toàn bộ kẽ nứt năng lượng hệ thống, đồng thời tiêu diệt thượng cổ tân nhân loại nhấc lên phản loạn, còn có toàn bộ Hỏa thần giáo phản loạn. Vào lúc ấy Yêu Yêu, tin tưởng là phi thường lãnh khốc.

Bởi vì lúc đó nàng thao túng hắc ám kim tự tháp sức mạnh, không chỉ tiêu diệt 300 cái thượng cổ nhân loại ẩn núp giả, còn tiêu diệt hơn vạn Hỏa thần giáo phản quân cao thủ.

Chỉ có điều lãnh khốc Yêu Yêu, Thẩm Lãng xưa nay đều chưa từng thấy.

Bởi vì làm Thẩm Lãng ở bên người thời điểm, Yêu Yêu mãi mãi cũng là mỹ tốt đẹp.

"Yêu Yêu, có người nói nghệ thuật vẻ đẹp là tạm thời, mà sinh tồn tàn khốc mới là vĩnh hằng, ngươi cảm thấy thế nào?" Thẩm Lãng hỏi.

Yêu Yêu gật đầu, biểu thị nàng cũng đồng ý.

Thẩm Lãng nói: "Như thế đương đại mặt tiếp xúc lâm lựa chọn, nhất định phải đi một con đường thời điểm, là tàn khốc sinh tồn con đường sẽ thắng lợi, vẫn là mỹ hảo hài hòa con đường sẽ thắng lợi?"

Yêu Yêu ngón tay tại hướng trước mặt điểm một cái, biểu thị tàn khốc sinh tồn con đường sẽ thắng lợi.

Lời của nàng là phi thường ủng có sức thuyết phục, bởi vì nàng tràn ngập nghệ thuật vẻ đẹp, cũng tràn ngập sinh tồn lãnh khốc.

Thẩm Lãng hỏi: "Như thế tại mỹ hảo cùng sinh tồn trong đó, ngươi lựa chọn người nào?"

Yêu Yêu mắt to ấm áp mà nhìn bố, không nghi ngờ chút nào nói cho hắn, lựa chọn mỹ hảo.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi cảm thấy bố cùng Khương Ly trong đó, ai sẽ thắng lợi?"

"Bố ..." Yêu Yêu mở miệng nói.

Nàng thật rất ít mở miệng, trên căn bản từ trong miệng nàng lời nói ra, hoặc là là bố, hoặc là là mẹ, hoặc là là gia gia, toàn bộ là thân mật nhất xưng hô.

Yêu Yêu nói bố sẽ thắng lợi, đương nhiên là nội tâm mỹ hảo kỳ vọng. Nhưng mà Thẩm Lãng nên làm gì chiến thắng Khương Ly, đồng thời tiêu diệt Khương Ly? Yêu Yêu cũng không biết.

Bất quá Yêu Yêu là tại gặp Khương Ly sau, mới nói ra nếu như vậy, lẽ nào nàng cảm giác xảy ra điều gì?

Nhưng ít ra hiện tại, Thẩm Lãng sức mạnh không đủ Khương Ly một phần vạn. Khương Ly sẽ đi nuốt chửng nửa cái thế giới sức mạnh, Thẩm Lãng nhưng sẽ không.

… …

Ngày hôm đó, Thẩm Lãng đang Thiên Đường trang viên tiến hành cảm ngộ, tại cấp cao long chi cảm ngộ bên trong thế giới ngao du.

Mà vào lúc này, một bóng người nhanh chóng vọt vào, là Cơ Tuyền công chúa.

"Bệ hạ, mời ngài đi thâm uyên kẽ nứt hải vực, Đường Ân đại học sĩ cùng Gregory, đã chế tạo ra viên thứ nhất bom khinh khí, chờ đợi ngài đi tự mình làm nổ!"

Thẩm Lãng không khỏi kinh ngạc, sau đó kinh hỉ vạn phần. Trước hắn liền biết, bom khinh khí chế tạo nhất định sẽ rất nhanh.

Hắn Hủy Diệt Nhật kế hoạch, ròng rã dùng ba mươi mấy năm mới được công chế tạo ra đạn hạt nhân. Nhưng mà bom khinh khí khả năng liền thời gian một năm đều không cần.

Nhưng mà hiện tại mới vẻn vẹn qua đi hơn nửa năm một chút thời gian, Đường Ân đại học sĩ cùng Gregory đoàn đội cũng đã thành công nghiên chế ra.

Thiên tài, thực sự là hai một thiên tài a!

Rời đi Nộ Triều thành trước, Thẩm Lãng đến xem Yêu Yêu cùng Thẩm Mật.

"Bố phải về thâm uyên kẽ nứt một chuyến, các ngươi muốn cùng đi sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Yêu Yêu nghĩ một hồi, lắc lắc đầu.

Nàng có thể đoán được bố trở lại nguyên nhân là cái gì, bom khinh khí làm nổ là gần nhất năng lượng của mặt trời phương thức, đây là một loại hủy diệt, cũng là một loại nghệ thuật. Nhìn thấy bom khinh khí nổ tung, hay là có thể bắn ra rất nhiều nghệ thuật linh cảm.

Nhưng Yêu Yêu vẫn là quyết định không đi, bởi vì bố tại thời điểm, nàng chỉ tiếp thu sự vật tốt đẹp, không muốn tiếp thu bất kỳ hủy diệt.

Thẩm Mật công chúa vốn là muốn theo bố đi, nhưng mà tỷ tỷ không đi, cái kia nàng cũng không đi, từ nhỏ đến lớn nàng đều vẫn bồi tiếp tỷ tỷ, như hình với bóng.

Thẩm Lãng tại hai cái nha đầu trên đầu xoa xoa, sau đó rời đi Thiên Đường trang viên, cưỡi cự long, hướng về thâm uyên kẽ nứt bay đi.

… …

Cự long phi hành, thực sự là nhanh đến mức cực hạn, dễ như ăn cháo có thể đạt đến vài lần tốc độ âm thanh.

Ngăn ngắn mấy cái canh giờ sau, Thẩm Lãng lại một lần nữa đi tới thâm uyên kẽ nứt bầu trời.

"Phụ thân ..." Gregory như trước ngượng ngùng, hô xong Thẩm Lãng sau, ánh mắt buông xuống, hắn người này quả thực không có cùng bất luận người nào đối diện dũng khí.

Mà chính là người này, vừa làm ra bom khinh khí.

Thẩm Lãng ánh mắt rơi vào Gregory trên áo sơ mi, áo không bâu trung gian có một cái hoàng thất đánh dấu.

"Quần áo rất dễ nhìn." Thẩm Lãng nói.

Đường Ân đại học sĩ quần áo, vẫn là như thế lôi thôi, không chút nào chú ý.

Thẩm Mật cũng cho hắn thiết kế học sĩ bào, hơn nữa là tự mình may chế ra, bất quá Đường Ân đại học sĩ trên căn bản không nỡ xuyên, đều là xuyên hắn thí nghiệm phục, quả thực khó coi.

"Bệ hạ, bệ hạ , dựa theo nguyên lai mạch suy nghĩ, bom khinh khí là dùng đạn hạt nhân làm nổ, như vậy vừa đến làm nổ thời điểm, sẽ xuất hiện to lớn hạch ô nhiễm." Đường Ân đại học sĩ nói: "Vì lẽ đó này viên thứ nhất thí nghiệm bom khinh khí, chúng ta chọn dùng chính là Long Chi Hối làm nổ, bởi vì nó nhiệt độ cũng đầy đủ phát sinh phản ứng nhiệt hạch. Nhưng mà chân chính tập trung vào bắc cực quyết chiến bom khinh khí, nhưng là muốn dùng đạn hạt nhân làm làm nổ, bởi vì bức xạ bản thân đối địa ngục tinh thể thì có to lớn lực sát thương."

Thẩm Lãng hỏi: "Chúng ta viên thứ nhất bom khinh khí, có bao nhiêu tương đương?"

"50 triệu tấn, tương đương với một ngàn viên siêu cấp Long Chi Hối." Đường Ân đại học sĩ nói.

Đệch! Thẩm Lãng tê cả da đầu.

Này, này Đường Ân đại học sĩ là người điên a, bài học thứ nhất thí nghiệm bom khinh khí, dĩ nhiên chính là 50 triệu tính bằng tấn, làm người nghe kinh hãi a.

Liên Xô tại chế tạo bom khinh khí thời điểm, mãi cho đến rất hậu kỳ, mới bắt đầu thử nghiệm cái này kinh người đương lượng.

"Bệ hạ, mời ngài tự mình làm nổ!" Đường Ân đại học sĩ nói!

Một chiếc cỡ lớn pháo đài bay bay ra ngoài hơn hai trăm dặm, sau đó không ngừng lên không, lên không, vẫn bay đến mấy vạn mét trên không.

"Ba, hai, một!"

"Bom khinh khí ném mạnh!"

"Vèo!"

Nhất thời, một viên quái vật khổng lồ từ pháo đài bay ném mạnh hạ xuống, từ mấy vạn mét trên không rơi xuống.

Viên này bom khinh khí, ít nhất có mấy chục tấn còn chưa hết, không phải cỡ lớn pháo đài bay, còn căn bản là không di chuyển được.

To lớn bom khinh khí không ngừng rơi rụng, rơi rụng.

Rất nhanh, bốc lên một cái to lớn dù nhảy, chậm lại nó sa xuống tốc độ, nó dần dần bay xuống đến ngoài khơi bên trên.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu.

Sau đó, đột nhiên đập xuống ngạc mộng thạch làm nổ nút bấm!

Nhất thời, bom khinh khí bên trong Long Chi Hối đột nhiên nổ tung, thả ra hơn trăm triệu độ Celsius nhiệt độ cao, đem bên trong deuterium trực tiếp làm nổ.

Kinh thiên phản ứng nhiệt hạch phát sinh rồi!

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Đại Càn đế quốc quả thứ nhất bom khinh khí, 50 triệu tính bằng tấn nghịch thiên đại sát khí.

Thành công làm nổ!

.. ... .

Chú: Bái cầu chống đỡ, bái cầu vé tháng, cảm ơn chư vị ân công!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 669: Chung Cực Boss! Chung Cực Chi Đạo!

Chương 669: Chung cực boss! Chung cực chi đạo!

Không cần lãng phí bất kỳ văn chương đi hình dung viên này 50 triệu tính bằng tấn bom khinh khí nổ tung hiệu quả, nói chung chính là tương đương với một ngàn viên siêu cấp Long Chi Hối.

Hủy thiên diệt địa!

Chẳng trách Liên Xô đến mặt sau cũng đình chỉ cực lớn đương lượng bom khinh khí thí bạo, bởi vì hầu như cũng không tìm tới thích hợp thí nghiệm địa điểm.

Bom khinh khí, đây mới là đối thái dương chung cực mô phỏng.

Cứ việc khoảng cách hơn hai trăm dặm, nhưng Đường Ân đại học sĩ, Gregory, còn có tất cả mọi người, vẫn bị tình cảnh này triệt để chấn động.

Đặc biệt là Gregory, hắn vĩnh viễn bình thản ánh mắt lúc này cũng có vẻ nhất là kinh hãi, phảng phất không dám tin tưởng đồ chơi này dĩ nhiên là hắn tạo ra đến.

Đầy đủ sau một lúc lâu, Đường Ân đại học sĩ nói: "Bệ hạ, đồ chơi này có thể triệt để phá hủy chỉnh hành tinh chứ?"

Thẩm Lãng nói: "Trên lý thuyết có thể."

Không sai, vẻn vẹn chỉ là trên lý thuyết có thể. Hiện tại có rất nhiều lý luận nói Mỹ Xô hai nước đạn hạt nhân có thể hủy diệt thế giới rất nhiều lần. Nhưng trên thực tế đó là bức xạ hạt nhân, hạch mùa đông hiệu ứng. Chân chính dựa vào vũ khí nguyên tử muốn triệt để nổ hủy Trái Đất, cái kia hoàn toàn là như muối bỏ bể.

Bom khinh khí đủ thật lợi hại đi, mà như thế một viên 50 triệu tính bằng tấn bom khinh khí, vẻn vẹn chỉ cần mười mấy tấn deuterium là có thể.

Toàn thế giới trong nước biển, có 0. 015% là nước nặng, vì lẽ đó có thể tinh luyện phân giải ra ngoài deuterium hoàn toàn là con số thiên văn. Nhưng mà coi như đem trên tinh cầu hết thảy nước biển, thêm vào trên mặt trăng hết thảy heli 3, thêm vào toàn bộ hệ mặt trời bên trong hết thảy hành tinh hydro nguồn năng lượng toàn bộ tập hợp lên chế tạo bom khinh khí, sản sinh nổ tung năng lượng vẻn vẹn tương đương với thái dương mấy phút năng lượng phóng thích mà thôi.

Đơn thuần từ số này trị thượng xem, liền biết sẽ có cỡ nào tuyệt vọng. Thái dương đánh một cái hắt xì, liền đầy đủ viên tinh cầu này hủy diệt đi 100 lần còn chưa hết.

Mà chín mươi năm sau, thái dương trước khi chết kịch biến, đem chế tạo trước nay chưa từng có chi đại niết diệt.

Đương nhiên chuyện này như trước quá xa, không cần phải đi nghĩ, trước mắt hết thảy mục tiêu chỉ có một cái, đánh bại Khương Ly, tiêu diệt Khương Ly.

"Bệ hạ, như loại này đương lượng bom khinh khí, chúng ta đòi hỏi chế tạo bao nhiêu cái?" Đường Ân đại học sĩ nói: "Tài năng đánh bại Khương Ly?"

"Đơn thuần dựa vào bom khinh khí đánh bại Khương Ly?" Thẩm Lãng nói: "Nhiều vô số kể, con số thiên văn."

Không sai, nhiều vô số kể!

Khương Ly tại bắc cực nuốt chửng hơn một nửa cái tinh cầu năng lượng, nơi đó địa ngục tinh thể có cường đại cỡ nào? Không cách nào đánh giá.

Được rồi, vẫn có thể đánh giá, có thể kết toán ra đến.

Nếu như hoàn toàn so đấu năng lượng mà nói, vậy kế tiếp Thẩm Lãng liền muốn cùng Khương Ly tiến hành thi chạy, hắn không ngừng nuốt chửng toàn bộ thế giới sinh cơ, mà Thẩm Lãng không ngừng chế tạo bom khinh khí, xem ai có thể lượng tăng trưởng đến càng nhanh hơn.

Nhưng mà Thẩm Lãng tính toán qua, ở phương diện này hắn mãi mãi cũng không đuổi kịp Khương Ly.

Dù cho hắn tập trung vào mười mấy vạn người dùng để chế tạo bom khinh khí, tại năng lượng tổng số thượng chỉ có thể cùng Khương Ly chênh lệch càng ngày càng xa.

Đánh một cái so sánh, coi như Đại Càn đế quốc mỗi ngày mới chế tạo mười viên bom khinh khí, cũng như trước không bằng Khương Ly tại bắc cực nuốt chửng thế giới này sinh cơ năng lượng một phần mười, thậm chí 1%. Huống hồ, Đại Càn đế quốc cũng không có khả năng lắm mỗi ngày chế tạo mười viên bom khinh khí.

Hơn nữa Khương Ly hiện hữu năng lượng, là Thẩm Lãng gấp một vạn lần còn chưa hết. Cái này chênh lệch khác nhau một trời một vực, hơn nữa theo thời gian trôi qua, chỉ có thể càng ngày càng lớn.

Vậy dạng này xem ra, chẳng phải là Thẩm Lãng mãi mãi cũng đánh không thắng Khương Ly?

Không, không phải như vậy. Thẩm Lãng căn bản không cần con số thiên văn bom khinh khí, nhiều nhất 100 viên là có thể rồi!

Lợi dụng đám này bom khinh khí tại bắc cực cho Khương Ly chế tạo một cái năng lượng chân không, để hắn nuốt chửng không đến nhận chức sao một chút xíu địa ngục tinh thể năng lượng. Thời gian này khả năng duy trì đến mức rất ngắn rất ngắn, nhưng hoàn toàn đầy đủ.

Mà ở cái này năng lượng chân không trong nháy mắt, Khương Ly cùng Thẩm Lãng đều là giống nhau, đều chỉ có thể hoàn toàn dựa vào tự thân sức mạnh quyết chiến.

Bằng không Khương Ly dùng nửa cái thế giới năng lượng cùng Thẩm Lãng đánh, coi như đánh 100 năm, hắn đều sẽ không chết.

"Tạo 100 viên." Thẩm Lãng nói.

Đường Ân đại học sĩ nói: "100 viên, vẻn vẹn 100 viên là có thể sao?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng!"

… … .. … .

Dù cho có đầy đủ urani, đầy đủ deuterium, muốn chế tạo 100 viên bom khinh khí, cũng cần thời gian không ngắn.

Nhưng mà hiện tại Thẩm Lãng thời gian đã không gấp gáp, Đại Càn đế quốc cùng Khương đế quốc triệt để không chiến sự, Khương Ly cho Thẩm Lãng đầy đủ thời gian, hắn nói tới rõ rõ ràng ràng, Thẩm Lãng lúc nào cảm giác mình đủ mạnh, lại đi bắc cực cùng hắn quyết chiến.

Đương nhiên trong khoảng thời gian này bên trong, Khương Ly như trước đều ở bắc cực, thông qua vô số địa ngục tham châm, địa ngục tinh thể con đường, nuốt chửng chỉnh cái tinh cầu sinh cơ năng lượng.

Thẩm Lãng muộn đi quyết chiến một ngày, viên tinh cầu này cự cách tử vong thì càng gần một bước.

Chỉ dựa vào 100 viên bom khinh khí, liền có thể đánh bại Khương Ly sao?

Còn thiếu rất nhiều, này vẻn vẹn chỉ là điều kiện tiên quyết mà thôi, duy nhất mục đích chính là chế tạo năng lượng chân không, để Khương Ly xung quanh không có địa ngục tinh thể có thể thao túng, mất đi thần lực, cùng Thẩm Lãng đứng ở thống nhất trục hoành thượng.

Nhưng coi như như thế, Khương Ly cũng như trước xa xa so Thẩm Lãng càng mạnh mẽ hơn.

Muốn đánh bại Khương Ly, hay là muốn dựa vào Thẩm Lãng sức mạnh của chính mình.

Làm sao làm được điểm này? Rất khó, rất khó, dường như lên trời như vậy khó.

Bất quá Thẩm Lãng có một cái ưu thế thật lớn, kia chính là rồng!

Không phải Cơ Long Nhi, mà là Thẩm Nhất Long, nó là có thể cùng Thẩm Lãng đồng thời đi tới bắc cực chiến đấu, thậm chí nó cùng Thẩm Lãng còn có thể cùng chung sinh mệnh cùng sức mạnh.

Vì lẽ đó, một khi dùng 100 viên bom khinh khí chế tạo năng lượng chân không sau, chẳng khác nào là Thẩm Lãng thêm vào Thẩm Nhất Long sức mạnh, cùng Khương Ly tiến hành quyết chiến.

Cứ như vậy, ưu thế liền rất lớn.

Nhưng mà Thẩm Lãng không dám như thế lạc quan, bởi vì đang vì Thẩm Nhất Long linh hồn niết bàn trùng sinh thời điểm, hắn phát hiện rồng thần chi đoạn ngắn phảng phất bị phục chế qua một lần.

Hơn nữa, Cơ thị cự long biểu hiện cùng Thẩm Nhất Long phi thường thân mật, hai con rồng trong đó phảng phất đã xảy ra siêu hữu nghị quan hệ. Này đương nhiên không phải hai con rồng tự do yêu đương, vào lúc ấy hai con rồng đều bị Khương Ly thao túng.

Thả ra tư duy, lớn mật tưởng tượng, trong này đến tột cùng phát sinh cái gì?

Khương Ly để hai con rồng phát sinh quan hệ thân mật, chính là vì sinh sôi ra một cái mới cự long. Mà này điều cự long tập hợp hai con rồng ưu điểm, trò giỏi hơn thầy.

Nếu như Thẩm Lãng suy đoán là chính xác, vậy này điều hoàn toàn mới cự long đã hai mươi mấy tuổi, tại Khương Ly bồi dưỡng hạ, nó sẽ có cường đại cỡ nào? Hoàn toàn có thể tưởng tượng được!

Vì lẽ đó dù cho tại bắc cực chế tạo năng lượng chân không, Thẩm Lãng có rồng, Khương Ly cũng có thể sẽ có rồng!

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng nhất định phải nghiệm chứng điểm này. Này một hồi quyết chiến, tuyệt đối không thể qua loa!

Làm sao nghiệm chứng? Lẽ nào trực tiếp đi hỏi Khương Ly, ngươi có phải là có một cái mới cự long, hơn nữa là Khương thị cùng Cơ thị hai cái cự long sinh sôi ra đến? Hoàn toàn kế thừa phụ mẫu ưu điểm lớn nhất, là một cái trước nay chưa từng có mạnh mẽ cự long?

Nếu như muốn nói, Khương Ly đã sớm nói rồi.

… … .. … .

Sau đó, toàn bộ thâm uyên kẽ nứt lại bắt đầu không gì sánh được bận rộn. Căn cứ Thẩm Lãng mệnh lệnh, trong thời gian ngắn nhất chế tạo ra 100 viên bom khinh khí.

Thẩm Lãng cưỡi Thẩm Nhất Long lại một lần nữa lên phía bắc, chỉ có điều lần này không có trở về Nộ Triều thành, chỗ cần đến là thượng cổ long trì.

Là mang theo Thẩm Nhất Long đi nuốt chửng thượng cổ long trì bức xạ năng lượng?

Không phải, chỉ là vì nghiệm chứng một sự thật mà thôi, một cái hắn không muốn phát sinh, nhưng trên căn bản đã chắc chắn sự thực.

Lần thứ hai một đường hướng về bắc! Bay qua đóng băng chi hải, bay qua Đại Viêm đế quốc.

Thượng cổ long trì tại Ngọc Kinh Sơn, đã từng là Bạch Ngọc Kinh thế lực đường ranh giới.

Ba mươi mấy năm trước, Thẩm Lãng chính là để cự long tại bức xạ ô nhiễm thượng cổ trong long trì hoàn thành lần thứ nhất niết bàn, hoàn thành chính nó trung giai long chi cảm ngộ.

Mà vào lúc ấy, Khương thị cự long nuốt chửng thượng cổ long trì bao nhiêu năng lượng? 1%? Một phần ngàn? Liền xấp xỉ là như thế.

Nói chung có thể khẳng định chính là, thượng cổ long trì phần lớn năng lượng lúc đó còn tại!

Rất nhanh! Kinh tủng Ngọc Kinh Sơn xuất hiện tại Thẩm Lãng mi mắt bên trong, cao hơn mặt biển vượt qua vạn mét Cao Sơn.

Thẩm Lãng lần thứ nhất nhìn thấy nó thời điểm, chính là một tòa xa hoa Đại Tuyết sơn, nhưng trên thực tế cái kia vẻn vẹn chỉ là ảo giác, nó căn bản là không phải một ngọn núi, mà là một cái

Bạch Ngọc Kinh kim tự tháp lồng năng lượng, che lại kinh người bức xạ thượng cổ long trì.

Hơn nữa thượng cổ long trì kỳ thực dưới đất mấy vạn mét.

Lần trước nhìn thấy Ngọc Kinh Sơn, nó tình cảnh chân thật là xanh lét xanh lét, toàn bộ bầu trời đều bị bức xạ ánh sáng in nhuộm đến dường như thế giới tận thế đồng dạng.

Mà hiện tại Ngọc Kinh Sơn đã óng ánh long lanh, phảng phất một tòa thật to pha lê kim tự tháp, bầu trời xanh lam đến dường như nước tẩy qua đồng dạng.

Thẩm Lãng bay đến nó bầu trời, không có cảm nhận được bất kỳ bức xạ năng lượng, cũng không có thấy đến bất kỳ bức xạ ánh sáng.

Trước hắn hoàn toàn không vào được Ngọc Kinh Sơn bên trong, mà hiện tại dễ như ăn cháo liền xuyên thấu vào, bên trong quả nhiên có một cái thâm uyên.

Thẩm Lãng cưỡi rồng, hướng về thâm uyên phần cuối phi hành.

Vẫn phi, vẫn phi, vẫn phi.

Thâm nhập đến long trì phần cuối, nhưng mà bên trong rỗng tuếch!

Thượng cổ long trì không có, một chút xíu bức xạ năng lượng đều không có còn lại, một chút xíu long trì chi dịch cũng không có để lại, triệt để hết rồi!

Vì sao lại không? Đáp án chỉ có một cái, cả Cổ Long trì năng lượng đều bị thôn phệ, hơn nữa là chuyện hai mươi mấy năm về trước.

Bị Khương Ly mới cự long nuốt chửng, bị Thẩm Nhất Long hài tử nuốt chửng.

Thẩm Lãng suy đoán là chính xác, Khương Ly nắm giữ một cái hoàn toàn mới cự long, hoàn mỹ cự long, hơn nữa vừa ấp nở liền ký kết long chi khế ước.

Chẳng trách Khương Ly hào phóng như vậy, trực tiếp phái hai con rồng đến tấn công Mạc Kinh cùng thâm uyên kẽ nứt, bởi vì hắn có một cái chân chính thuộc về hắn hoàn toàn mới cự long, cường đại đến cực hạn cự long.

Thẩm Lãng nói: "Rồng, ta cần phải chúc mừng ngươi sao? Ngươi có hài tử."

Thẩm Nhất Long rơi vào trầm mặc, đầy đủ một hồi lâu, nó mở miệng nói: "Chủ nhân, ta không có kế thừa trí nhớ lúc trước, thật tốt."

Thẩm Lãng rõ ràng ý của nó, nếu không có kế thừa ký ức, cho nên đối với cái này không biết hài tử liền không có cái gì tình cảm, thời khắc then chốt, nó như trước có thể chiến đấu, dù cho là cùng nó thân sinh con chiến đấu.

Thẩm Lãng xoa xoa cự long cổ, nói: "Cốt nhục tương tàn tiết mục, ta cùng Khương Ly liền hoàn toàn đầy đủ, không muốn tại trên người ngươi trình diễn."

… … .. … .

Thẩm Lãng lại một lần nữa trở lại Nộ Triều thành Thiên Đường trang viên, ở lại mấy ngày mấy ban đêm sau, lại đi tới Huyền Vũ công tước phủ đệ, cũng chính là nhà cũ.

Mấy ngày sau đó thời gian, hắn thậm chí vẫn luôn ở tại Kim thị gia tộc vốn có trong sân, cũng chính là hắn cùng Mộc Lan, còn có Băng Nhi đồng thời sinh hoạt qua viện tử.

Lẳng lặng mà nằm tại trên giường của chính mình, nhìn mặt trên trần nhà.

Băng Nhi là bị giam cầm, hơn nữa đóng băng an nghỉ, Thẩm Lãng phần lớn người thân, người nhà, đều bị giam cầm.

Nhưng mà Mộc Lan đây? Nàng ở nơi nào? Trước đây không lâu, nàng còn hướng Mạc Kinh, hướng về thượng cổ Đại Kiếp tự di chỉ phát qua tin tức.

Vì lẽ đó, nàng hẳn là không bị giam cầm a, nàng đến tột cùng ở nơi nào? Nàng là từ nơi nào cho hai địa phương này phát tin tức?

Từ trên giường bò lên, Thẩm Lãng mạn không mục tiêu đi ở viện tử bên trong, trước mắt cũng giống như mang theo AR màn ánh sáng như thế, mặc kệ xem tới chỗ nào, trong đầu đều có thể hiện ra mấy chục năm trước tình cảnh.

Lúc đó thật sự thật hạnh phúc a! Từ nghênh thú Mộc Lan, mãi cho đến hắn Khương Ly thân phận của con trai bị vạch trần, đều là không gì sánh được vui sướng thời gian.

Lúc đó coi như là bận rộn, cũng là cam tâm tình nguyện, vì bảo vệ Kim thị gia tộc, vì sao tiêu diệt Tô Nan, tiêu diệt nước Việt thái tử, tiêu diệt Tiết Triệt, những chuyện này hắn làm được đều rất tình nguyện.

Nhưng từ thân thế bị vạch trần sau, hắn làm hết thảy đều đã biến thành trách nhiệm, không thể không đi làm.

.. ... .

Bước thứ nhất, làm nổ bom khinh khí, chế tạo năng lượng chân không.

Bước thứ hai, cùng Khương Ly quyết chiến.

Ta có cự long, Khương Ly cũng có cự long, Khương Ly xa mạnh hơn xa ta.

Nên làm gì? Nên làm gì đánh bại Khương Ly? Thẩm Lãng vắt hết óc!

Không đường có thể đi rồi chưa? Vẫn có đường.

Hơn nữa còn khá là rõ ràng, thượng cổ ngục giam, số hai, số ba, số bốn tù phạm đều đã từng chỉ dẫn qua Thẩm Lãng.

Chỉ có số năm nhà tù tù phạm không có! Hỗn độn tiên tri, hắn mới thật sự là linh tổ chức thủ lĩnh.

Vì lẽ đó, hắn nên cho Thẩm Lãng làm cuối cùng chỉ dẫn. Chỉ có điều hiện tại Thẩm Lãng vẫn đang suy tư chính là, hắn chuẩn bị kỹ càng đi tiếp thu cái này chỉ dẫn sao?

Cái này chu nho như vậy hỗn độn tiên tri, là Khương Hiết cao nhất đạo sư, là hắn giáo dục Khương Hiết hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ.

Không chỉ có như thế, hắn còn cam tâm tình nguyện bị Khương Hiết đã biến thành hóa thạch, sau đó càng làm thượng cổ ngục giam cái khác tù phạm, hắc ám nữ hoàng, Long Chi Mẫu, Thượng Cổ Minh Vương đều thích thả ra, nhưng chính hắn nhưng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tại thời đại thượng cổ, hắn đã từng nói, hắn muốn phải hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ, nhưng mà đáng tiếc không có thời gian a.

Bị biến thành hóa thạch sau, hắn cần phải có vô hạn thời gian đi, hắn chung cực long chi cảm ngộ thành công hay chưa?

… … …

Thẩm Lãng trở lại Nộ Triều thành Thiên Đường trang viên.

"Yêu Yêu, ngươi giúp bố họa một bức họa." Thẩm Lãng nói: "Đây là một người lùn, tên gọi làm hỗn độn tiên tri. Là trên thế giới này người thông minh nhất, là Khương Hiết chung cực đạo sư, hầu như có thể báo trước tương lai. Không có ai biết hắn đến từ nơi nào, cũng không người nào biết hắn đi nơi nào. Nhưng mà hắn phảng phất cuối cùng lựa chọn ta, cái này cũng là Khương Ly khát vọng cùng ta chung cực quyết chiến nguyên nhân. Hiện tại ngươi căn cứ bố miêu tả, đưa cái này hỗn độn tiên tri vẽ ra, hoàn toàn căn cứ trực giác của ngươi liền có thể."

Yêu Yêu nghĩ một hồi, sau đó đang vẽ bản thượng vẽ một cái sinh vật.

Thẩm Lãng nhìn một lúc lâu, đây chính là Yêu Yêu trong lòng hỗn độn tiên tri?

Rùa đen như thế đầu, tiểu ánh mắt tràn ngập vô hạn trí tuệ, phảng phất nhìn thấu tất cả, đỉnh đầu là không có lông, nhưng mà có hai cái to lớn lỗ tai. Đầu của hắn vốn là không lớn, nhưng mà so sánh hắn càng nhỏ bé hơn thân thể, đầu liền có vẻ càng đại.

Tại Yêu Yêu dưới ngòi bút, hỗn độn tiên tri không có chút nào đáng sợ, trái lại có vẻ phi thường từ ái.

"Cảm ơn Yêu Yêu." Thẩm Lãng sau khi xem xong, đem bức họa này thu hồi đến, bỏ vào bên trong tay áo.

… … … …

Sau đó, Thẩm Lãng lại một lần nữa rời đi Nộ Triều thành, bay đến phía nam mấy trăm dặm trên mặt biển.

Cự long nhẹ nhàng một cái phun tức, trên mặt biển hết thảy hàn băng tuyết tan hòa tan, Thẩm Lãng cưỡi cự long lẻn vào đáy biển, tiến vào khe lớn, mở ra lối vào, tiến vào thượng cổ ngục giam bên trong!

Rốt cuộc ... Lại một lần nữa đến nơi này.

Lúc đó trong lúc vô tình phát hiện nơi này thời điểm, Thẩm Lãng liền cảm thấy cái này thượng cổ ngục giam đại khái là ẩn giấu thế giới này chung cực bí mật.

Sự thực chứng minh, xác thực như thế!

Cứ việc số một nhà tù Khương Hiết là giả, số hai, số ba, số bốn, số năm tù phạm dường như Thẩm Lãng theo dự liệu như vậy, có thể hoàn toàn thay đổi thế giới vận mệnh.

Ba thời gian mười năm đi qua, thượng cổ ngục giam vận chuyển như trước bình thường, hết thảy tù thất cánh cửa, hoàn toàn đóng.

Thẩm Lãng tiến vào số một tù thất.

Bên trong vẫn là Khương Hiết hóa thạch, chỉ có điều nó là giả, là thế thân mà thôi.

Thậm chí để người khó có thể tưởng tượng a, người này dĩ nhiên sẽ trở thành là hủy diệt thế giới chung cực boss.

Thẩm Lãng rời đi số một tù thất, tiến vào số hai tù thất, bên trong rỗng tuếch, hắc ám nữ hoàng đã không gặp, hiện tại cũng nên bị Khương Ly giam cầm tại bắc cực, cũng có thể mất đi hết thảy sức mạnh.

Đi tới số ba tù thất trước mặt, trong này nguyên bản giam giữ chính là Thượng Cổ Minh Vương.

Không biết vì sao, cái này tù thất dĩ nhiên lớn như vậy, lẽ nào Thượng Cổ Minh Vương giống như Vọng Thiên, là một cái cự nhân sao?

Thẩm Lãng cùng Thượng Cổ Minh Vương quan hệ cần phải vô cùng mật thiết, nhưng cho đến bây giờ cũng không biết hắn đến tột cùng là lớn lên cái gì dáng dấp?

Trước Thẩm Lãng căn bản mở ra không được số ba tù thất môn, mà hiện tại thậm chí không cần mở, có thể trực tiếp xuyên môn mà vào.

Nhưng mà Thẩm Lãng không có như thế làm, như trước thành thành thật thật mở cửa.

Đương nhiên, số ba tù trong phòng cũng là rỗng tuếch, tù phạm Thượng Cổ Minh Vương cũng không ở nơi này, hắn đã chết rồi, hiến tế linh hồn của chính mình trợ giúp Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ.

Số ba tù trong phòng một chữ đều không có để lại. Cũng không thể lưu lại, bởi vì hắn bị giam cầm thời điểm, cũng đã biến thành hóa thạch.

Rời đi số ba tù thất, đi tới số bốn tù thất trước mặt.

Như thế, khổng lồ như thế tù thất, không thể nào tưởng tượng được cái này Long Chi Mẫu đến tột cùng là chủng tộc gì a? Nhân loại bình thường mà nói, không cần lớn như vậy tù thất chứ?

Giống như Thượng Cổ Minh Vương, Thẩm Lãng đồng dạng cũng không biết Long Chi Mẫu dung mạo ra sao, nàng cũng đã hy sinh hiến tế.

Mở ra số bốn tù thất cửa lớn , tương tự rỗng tuếch, một chữ đều không có để lại.

Thẩm Lãng hy vọng duy nhất, liền tại số năm tù thất.

Đây là ít nhất tù thất, cũng chỉ có mấy mét vuông to nhỏ, hơn nữa còn phi thường thấp, dường như ổ chó đồng dạng.

Thẩm Lãng hít một hơi thật sâu, đưa bàn tay đặt ở số năm tù thất trên cửa, đây chính là thế giới này chung cực tù phạm.

Theo Thẩm Lãng bàn tay đè lên, số năm tù thất cánh cửa đồng dạng mở ra một cái vòng xoáy năng lượng.

Hỗn độn tiên tri, ngươi sẽ cho ta lưu lại cái gì?

Thẩm Lãng trực tiếp xuyên qua vòng xoáy năng lượng, tiến vào số năm tù thất bên trong.

Thật nhỏ tù thất a, Thẩm Lãng căn bản là trạm không thẳng thắn, còn muốn khom người.

Nhưng mà ... Này số năm tù trong phòng, như trước rỗng tuếch. Hỗn độn tiên tri cũng không ở nơi này, dù cho là hóa thạch pho tượng cũng không gặp.

Như thế, hắn lưu lại cái gì trọng yếu chữ viết sao? Lưu lại đầu mối gì sao? Dù cho chỉ có một chữ cũng tốt.

Kết quả Thẩm Lãng tìm tòi toàn bộ số năm tù thất, không có thứ gì lưu lại.

Thẩm Lãng thậm chí phân giải số năm tù thất vách tường bên trong, sàn nhà, trần nhà , tương tự không có được bất kỳ tin tức có giá trị.

Tại sao lại như thế? Là Khương Ly càn quét qua nơi này sao? Rất có thể!

Nhưng mà nếu như hỗn độn tiên tri muốn lưu lại đầu mối gì mà nói, liền nhất định có thể lưu lại. Coi như là trải qua Khương Ly càn quét, hắn cũng sẽ nghĩ biện pháp lưu lại manh mối.

Nhưng hiện tại số năm tù thất, không có thứ gì, này bình thường sao?

Không bình thường, tuyệt đối không bình thường. Hỗn độn tiên tri nhất định sẽ lưu lại cái gì, chỉ có điều Thẩm Lãng quên.

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, ngồi xếp bằng tại số năm tù thất bên trong, tiến vào minh tưởng, nói cho đúng là tiến vào chạy xe không, cái gì đều không muốn.

Thời gian dần dần mà chảy xuôi.

Một canh giờ trôi qua, ba canh giờ đi qua, một thiên thời gian trôi qua.

Nếu như ta là hỗn độn tiên tri, làm sao tại đây chút tù trong phòng lưu lại tin tức cho Thẩm Lãng?

Hoàn toàn có thể tưởng tượng, Khương Ly nhất định sẽ càn quét nơi này, sẽ không bỏ qua dấu vết nào.

Như thế một cái tuyệt đỉnh trí giả, phải làm gì đây? Làm sao nghĩ biện pháp để cho mình manh mối tránh né Khương Ly tìm tòi.

Bỗng nhiên, Thẩm Lãng con mắt đột nhiên sáng ngời, hắn nghĩ tới rồi!

Lớn mật suy đoán, hỗn độn tiên tri nếu như có đầu mối gì mà nói, không phải ở lại số năm tù thất, mà là số một tù thất, chính là cái kia Khương Hiết hóa thạch pho tượng.

Có một cái chân lý, làm sao đem quan trọng nhất đồ vật giấu kỹ? Duy nhất đáp án chính là, giấu ở chỗ dễ thấy nhất.

Mà số một tù trong phòng cái kia Khương Hiết thế thân hóa thạch, chính là bắt mắt nhất, cũng là Khương Ly tối biết rõ nhất.

Thẩm Lãng rời đi số năm tù thất, trở lại số một tù thất. Bên trong Khương Hiết thế thân hóa thạch pho tượng, như trước lẳng lặng mà ngồi ở đây, không nhúc nhích.

Thẩm Lãng tỉ mỉ quan sát hắn toàn thân, khuôn mặt hắn, ánh mắt của hắn.

Phảng phất cũng không có tìm được bất kỳ manh mối a.

Thẩm Lãng kế tục!

Sau đó phát hiện cái này Khương Hiết thế thân ánh mắt, tràn ngập vô hạn hổ thẹn, vô hạn thống khổ, nhưng mà tất cả những thứ này đều ẩn giấu ở trong yên tĩnh.

Thẩm Lãng trong giây lát hiện ra một ý nghĩ.

Này ... Cái này hóa thạch pho tượng, đúng là Khương Hiết thế thân sao?

Có không có khả năng, hắn chính là chân chính Khương Hiết thân thể? !

Thẩm Lãng vẫn luôn bị chính mình tư duy nói dối, vừa phát hiện số một tù thất thời điểm, đối cái này thân phận của Khương Hiết không hoài nghi chút nào. Nhưng mà phát hiện Khương Hiết cùng Khương Ly bộ mặt thật thời điểm, lại trực tiếp kết luận hắn là thế thân.

Thượng cổ đại niết diệt sau, Khương Hiết cùng mấy trăm ngàn thượng cổ nhân loại linh hồn, tại địa ngục tinh thể bảo vệ cho, cưỡi một chiếc phi thuyền đã rời xa viên tinh cầu này, nhưng mà phi thuyền năng lượng có hạn, chỉ có thể tại viên tinh cầu này cách đó không xa xoay tròn. Vào lúc ấy Khương Hiết nhưng là linh hồn rời đi, mà không phải thân thể.

Quan trọng hơn chính là, có địa ngục tinh thể sau, Khương Hiết là có thể vứt bỏ nguyên bản thân thể, cho mình đắp nặn một cái hoàn mỹ năng lượng thân thể.

Không, này còn không phải quan trọng nhất.

Tối tin tức trọng yếu chỉ có một cái, Thẩm Lãng hỏi hắn, là gọi hắn là Khương Hiết, vẫn là Khương Ly? Đối phương nói liền xưng hắn Khương Ly, hắn tình nguyện làm Khương Ly, mà không muốn làm Khương Hiết.

Lúc đó Thẩm Lãng hơi có chút kỳ quái, linh hồn của hắn rõ ràng là Khương Hiết, chỉ là đoạt xá Khương Ly, vì sao phải xưng là Khương Ly đây? Lẽ nào vẻn vẹn chỉ là bởi vì muốn làm phụ thân của Thẩm Lãng sao?

Còn có Khương Ly lúc này gần như hoàn mỹ lãnh khốc vô tình, là trời sinh sao?

Không, không, không! Không phải, Khương Ly chỉ là cắt rời tình cảm của chính mình.

Tình cảnh này biết bao quen thuộc a?

Trước đây không lâu, Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, tại linh hồn chi tỉnh bên trong không gian vô số năm tháng, trải qua một lần lại một lần tử vong cảm ngộ, tiêu diệt hết thảy tình cảm mấy trăm triệu.

Vì lẽ đó nhưng tất cả kết thúc, Thẩm Lãng trở lại hiện thực sau , tương tự là lãnh khốc tuyệt tình, băng lạnh lẽo lạnh, liền phảng phất một cái khác Khương Ly.

Nhưng mà, Medusa nữ hoàng đem hắn đã biến thành hóa thạch, vì lẽ đó Thẩm Lãng hóa thạch thể xác bảo lưu tình cảm của hắn nhiệt độ, làm Thẩm Lãng linh hồn cùng hóa thạch thể xác hợp hai làm một thời điểm, hết thảy tình cảm đều trở về.

Chỉ có điều, Khương Hiết không có lựa chọn trở về, mà là như trước lãnh khốc tuyệt tình đến cùng, linh hồn của hắn chưa hề quay về thể xác.

Cho nên mới tạo nên cái này gần như hoàn mỹ mạnh mẽ

Khương Ly.

Hết thảy thống khổ, hết thảy hổ thẹn đều bảo lưu ở cái này thể xác thượng.

Là như vậy phải không? Hẳn là như thế!

Khương Hiết lại không phải trời sinh lãnh huyết, hắn đối Medusa nữ hoàng yêu đồng dạng là chân thành, vì lẽ đó để hắn đem Medusa nữ hoàng biến thành hóa thạch thời điểm, cũng có thể đau lòng dường như đao giảo.

Rất nhiều người hiến tế linh hồn của chính mình cùng sinh mệnh, mà Khương Ly vì cứu vớt thế giới , tương tự hiến tế chính mình hết thảy tình cảm, còn có nhiệt độ.

Vì lẽ đó, cái này thể xác sẽ là Khương Ly khuyết điểm duy nhất sao? Nếu là như vậy, Khương Ly vì sao không phá hủy nó?

Không thể phá hủy!

Khương Ly đã nói, bất kỳ yêu, hận, thậm chí sợ hãi đều là cấp thấp tình cảm, mà hắn muốn triệt để thoát khỏi.

Nếu như hắn phá hủy chính mình thể xác, vậy thì đại diện cho hắn sợ hãi, vậy thì chứng minh hắn như trước không có thoát khỏi cấp thấp tình cảm.

Vì lẽ đó, hắn liền đem mình thể xác vẫn đặt ở số một tù trong phòng.

Người này, thật sự rất đáng gờm. Hắn đối với người khác cố nhiên tuyệt tình, nhưng hắn đối với mình càng thêm tuyệt tình.

Sau đó, Thẩm Lãng muốn tiến hành một cái phán đoán, trước mắt cái này thể xác, là Khương Ly duy nhất thiếu hụt sao?

Là đánh bại đồng thời tiêu diệt Khương Ly then chốt sao?

Còn có một chút, hỗn độn tiên tri đến tột cùng có không có để lại đầu mối gì?

Nếu như lưu lại manh mối, như thế ở nơi nào?

Thẩm Lãng lại một lần nữa tiến vào suy nghĩ, rất nhanh ánh mắt hắn đột nhiên sáng ngời.

Nếu như hỗn độn tiên tri dự đoán tất cả, như thế cái này manh mối khả năng liền không phải biến thành hóa thạch sau lưu lại, mà là tại Khương Hiết tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ thời điểm cũng đã lưu lại, có phải là liền tại Khương Hiết thể xác bên trong?

Hỗn độn tiên tri nếu như muốn lưu lại tin tức gì, Khương Hiết thể xác hẳn là an toàn nhất, bởi vì Khương Ly mãi mãi cũng sẽ không tiến vào cái này thể xác, thậm chí vì chiến thắng chính mình, cũng sẽ không đi phá hủy cái này thể xác, thậm chí sẽ không ẩn giấu.

Như thế Thẩm Lãng nên làm sao đi thăm dò hỗn độn tiên tri lưu lại manh mối?

Như thế nào tìm đến đánh bại Khương Ly chi then chốt?

Hắn thử nghiệm tiến vào trước mắt cái này hóa thạch thể xác đại não bên trong, kết quả đối phương liền dường như đá hoa cương đồng dạng, không cách nào tiến vào hắn não vực.

Nếu như Thẩm Lãng không có đoán sai mà nói, hay là đòi hỏi đem trước mắt cái này hóa thạch lần nữa khôi phục trở thành thân thể máu thịt.

Điểm này đối với trước Thẩm Lãng tới nói hoàn toàn là không thể, mà hiện tại hắn hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, cũng nắm giữ thần chi nhìn chằm chằm, vì lẽ đó hoàn toàn dễ như ăn cháo.

Chỉ chốc lát sau! Trước mắt Khương Hiết thể xác, một tấc một tấc khôi phục, từ hóa thạch đã biến thành thân thể máu thịt.

Nhất thời, vẻ mặt của hắn càng thêm sinh chuyển động, ánh mắt của hắn càng thâm thúy hơn.

Lúc đó Thẩm Lãng nhìn thấy cái ánh mắt này cùng vẻ mặt, còn không phải phi thường có thể lý giải, mà hiện tại chân thực lý giải.

Đây chính là một người đàn ông thống khổ đến mức tận cùng, hổ thẹn đến mức tận cùng biểu hiện, nhưng đây là một cái hoàn toàn không thể xác, bất luận người nào cũng có thể tiến hành linh hồn đoạt xá chứ?

Thẩm Lãng nhìn Khương Hiết thân thể con mắt, sau đó đem linh hồn truyền vào hắn não vực bên trong.

"Ầm!"

Hầu như trong nháy mắt, Thẩm Lãng liền tìm đến đánh bại Khương Ly then chốt rồi!

… … .. … .

Chú: Chư vị cực kỳ, kế tục cầu vé tháng, xác định 13 tên không buông tha, xin mọi người cao nhấc tay ngọc giúp đỡ đi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 670: Khương Ly Chi Mộ! Mộc Lan Bí Ẩn!

Chương 670: Khương Ly chi mộ! Mộc Lan bí ẩn!

Thẩm Lãng linh hồn vừa mới tiến vào Khương Hiết não vực bên trong, lập tức bị vô biên vô tận thống khổ hổ thẹn bao vây.

Đây là một loại tâm tình, lại phảng phất là một cái bình rượu, bên trong hết thảy rượu đều đổ ra, nhưng vẫn có nồng nặc mùi rượu, để người nghe một thoáng đều cảm giác được say ngất ngây đồng dạng.

Không gì sánh được phức tạp tâm tình!

Hoài niệm, hổ thẹn, ôn nhu, tiếc hận ... Chờ chút, quả thực phức tạp đến Thẩm Lãng không cách nào nhận biết.

Khương Hiết phản bội giáo viên của chính mình, phản bội người yêu của chính mình, thậm chí diệt mấy chục triệu người, chỉ là vì làm linh hồn thí nghiệm, chỉ là vì tiến hành linh hồn cảm ngộ.

Tại thời đại thượng cổ, một mình hắn cơ hồ đem hết thảy tội ác đều phạm qua. Hắn mất đi danh dự, để gia tộc mất đi ngôi vị hoàng đế, mất đi tình yêu, mất đi tình bạn, mất đi tất cả.

Nhưng tất cả những thứ này, chỉ có một cái mục tiêu, cứu vớt thế giới.

Một người linh hồn mạnh mẽ không đến nước này, vì lẽ đó hắn lựa chọn cắt rời, thoát xa rời tình cảm của chính mình cùng thể xác, dùng địa ngục tinh thể bao quát linh hồn, dùng năng lượng đắp nặn mới thể xác.

Hắn không phải xác chết di động, cũng không phải người máy, quả thực không cách nào xưng hô như thế nào hắn.

Có người nói rồi vô số lần, Khương Ly xa xa so Thẩm Lãng càng mạnh mẽ hơn, bởi vì hắn không có nhược điểm, mà Thẩm Lãng toàn thân đều là nhược điểm.

Mà cái này thể xác bên trong thống khổ cùng hổ thẹn, hẳn là Khương Hiết nhược điểm lớn nhất đi, hoàn toàn dường như nặng nề như núi lớn, trấn áp linh hồn của hắn không cách nào thở dốc, cho nên mới lựa chọn cắt rời.

Như thế, lợi dụng Khương Hiết cái này thể xác tình cảm cùng hổ thẹn đi đánh bại Khương Ly? !

Không, như thế thấp kém quá, quá cấp thấp.

Đương nhiên này cũng không phải là bởi vì Thẩm Lãng đạo đức bệnh thích sạch sẽ, cho tới nay hắn vì tiêu diệt kẻ địch đều là không chừa thủ đoạn nào.

Nhưng mà dùng loại thủ đoạn này đối phó Khương Ly chính là không được, bởi vì Thẩm Lãng cùng Khương Ly quyết đấu, không chỉ là yếu quyết định ai sống ai chết vấn đề, còn quyết định tương lai đi cái kia một con đường.

Vì lẽ đó loại này chiến thắng nhất định phải phi thường triệt để, nhất định phải phi thường chính thức.

Liền dường như Thẩm Lãng cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến như thế, không thể âm tư, bởi vì này quyết định toàn bộ phương đông thần khí thuộc về. Muốn tuyệt đối quang minh chính đại, muốn cho thiên hạ ngàn tỉ dân chúng tin tưởng và nghe theo.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng cùng Đại Viêm hoàng đế quyết chiến phi thường truyền thống hơn nữa cổ lão, lại như là hai cái kỵ sĩ va chạm nhau. Không có cạm bẫy, không có âm mưu, không có có kịch độc.

Thẩm Lãng thắng lợi sau, thiên hạ bái phục, bao quát Cơ thái tử, không hề bảo lưu quỳ xuống đầu hàng, đồng thời đem toàn bộ phương đông đế quốc hoàn chỉnh bàn giao Thẩm Lãng trên thân, toàn bộ quá trình hòa bình mà lại thần thánh.

Thẩm Lãng cùng Khương Ly quyết đấu cũng là như thế, hai cái hoạt một cái. Chết người kia, đem toàn bộ thế giới vận mệnh giao cho hoạt cái kia một cái.

Nếu như Thẩm Lãng chết rồi, vậy thì triệt để quên đi tất cả, cứu vớt thế giới biện pháp, cứ dựa theo Khương Ly cái kia một bộ đến.

Lúc trước Thẩm Lãng muốn chính là báo thù, lấy tiêu diệt Khương Ly là mục tiêu hàng đầu.

Nhưng mà hiện tại, nội tâm của hắn cũng có một loại thần thánh cảm. Đương nhiên này cũng không có thay đổi cái gì, như trước chặn đánh bại đồng thời giết chết Khương Ly.

Nhưng loại này thần thánh cảm cũng coi như là Khương Ly cho hắn, bởi vì Thẩm Lãng hạch động lực hạt nhân hệ thống xây dựng lên, hoàn toàn mới Nộ Triều thành vụt lên từ mặt đất sau, Khương Ly lập tức đình chỉ đối Đại Càn đế quốc hết thảy tiến công.

Hắn như trước phản đối Thẩm Lãng con đường này, cảm thấy không đủ thuần túy, không cách nào thể hội ra sinh tồn triết học, cảm thấy Thẩm Lãng con đường này đi không xa.

Nhưng mà, hắn tôn trọng Thẩm Lãng mới con đường, nguyện ý cho Thẩm Lãng chứng minh cơ hội của chính mình.

Vì lẽ đó hắn nói, Thẩm Lãng ngươi nhất định phải chờ ngươi cảm giác mình đủ mạnh, trở lại bắc cực cùng ta quyết chiến.

Chỉ cần tại đại niết diệt trước, lúc nào cũng có thể, hơn nữa trong khoảng thời gian này bên trong, Thẩm Lãng vì làm bản thân lớn mạnh, mặc kệ làm cái gì cũng có thể, dù cho là tại Khương Ly đế quốc cảnh nội, cũng có thể triển khai bất luận là thủ đoạn gì.

Đây là một loại Độc Cô Cầu Bại tinh thần.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng muốn chiến thắng Khương Ly, cũng phải chính thức mà lại triệt để.

.. … .

Dứt bỏ Khương Ly tình cảm nhược điểm, không đi lợi dụng, cái kia Thẩm Lãng làm sao tiêu diệt Khương Ly?

Thẩm Lãng kế tục lẻn vào Khương Hiết não vực bên trong, nhận biết tất cả, hồi tưởng tất cả.

Hắn nhìn thấy gì?

Quả nhiên lưu lại đồ vật.

Là Khương Hiết cấp cao long chi cảm ngộ toàn bộ quá trình.

Thẩm Lãng vẫn phi thường hiếu kỳ, Khương Hiết cao cấp long chi cảm ngộ là nơi nào đến lực lượng linh hồn?

Vì Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu, Medusa nữ hoàng đều hiến tế linh hồn của chính mình, không chỉ như vậy, còn có cương nhất đẳng hơn một vạn người, cũng toàn bộ hiến tế.

Cái kia Khương Hiết là dựa vào cái gì linh hồn đây? Linh hồn của hắn chi trong giếng lại có cái gì đây?

Hắn nhìn thấy rồi!

Nhiều vô số kể thượng cổ nhân loại, mấy trăm ngàn, hơn triệu linh hồn. Nhưng mà như trước không đủ, không cách nào lấp kín linh hồn chi tỉnh.

Sau đó, thượng cổ Medusa nữ hoàng lại hiến tế chính mình một nửa lực lượng linh hồn.

Chẳng trách Thẩm Lãng gặp lại được Medusa nữ hoàng thời điểm, cảm thấy nàng không như trong tưởng tượng cường đại như vậy, thậm chí có chút suy yếu.

Đáng thương nàng, đã hiến tế qua một lần. Lần thứ nhất, mất đi một nửa sinh mệnh. Lần thứ hai hiến tế, trực tiếp biến thành tro bụi, hồn phi phách tán.

Nhưng mà còn chưa đủ, mà cuối cùng tiến hành hiến tế, chính là hỗn độn tiên tri, hắn cũng hiến tế một nửa linh hồn.

Rốt cuộc, linh hồn chi tỉnh đầy. Khương Hiết bắt đầu tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ.

Cái này cấp cao long chi cảm ngộ quá trình, cùng Thẩm Lãng hầu như là như thế. Chỉ có điều Khương Hiết càng thêm thống khổ, so Thẩm Lãng thống khổ vô số lần.

Bởi vì hiến tế chính là giáo viên của hắn, người yêu của hắn.

Nếu để cho Mộc Lan là Thẩm Lãng hiến tế, vậy cũng không cần cấp cao long chi cảm ngộ, Thẩm Lãng trực tiếp liền điên rồi.

Vô cùng vô tận năm tháng.

Thẩm Lãng lúc đó tại linh hồn chi trong giếng lĩnh ngộ quá trình, khi đó hoàn toàn tương đương với một cái hằng tinh hệ hủy diệt cùng trùng sinh.

Đã không cách nào dùng bao nhiêu năm rồi hình dung.

Hoàn thành cảm ngộ, thoát ly linh hồn chi tỉnh sau, Thẩm Lãng tình cảm cũng hoàn toàn mất cảm giác, lãnh khốc tuyệt tình.

Khương Hiết cũng cũng giống như thế!

Thẩm Lãng quyết định trở về thể xác, mà Khương Hiết không có!

Hắn hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ sau, liếc mắt nhìn suy yếu Medusa nữ hoàng, vừa liếc nhìn suy yếu hỗn độn tiên tri.

Trầm mặc mấy giây.

Khương Hiết vận dụng cấp cao long chi cảm ngộ, vận dụng thần chi nhìn chầm chầm, đem hỗn độn tiên tri cùng Medusa nữ hoàng trực tiếp đã biến thành hóa thạch.

Sau đó, hắn liếc mắt nhìn chính mình thể xác, không muốn.

Linh hồn của hắn trực tiếp bay đi, thể xác vĩnh viễn ở lại thượng cổ ngục giam số một tù thất bên trong.

.. … .

Mỗi người cấp cao long chi cảm ngộ là không giống nhau, 99. 99% đều là giống nhau.

Liền như cùng người cùng đại tinh tinh DNA tương tự độ đạt đến 99%, nhưng cũng là tuyệt nhiên không giống sinh vật.

Thẩm Lãng muốn chiến thắng Khương Ly, liền muốn đi nghiên cứu cái kia trăm phần chi 0. 01 không giống, liền muốn đi nghiên cứu hắn cùng Khương Ly trong đó cái kia nhỏ bé không đáng kể cấp cao long chi cảm ngộ khác biệt.

Đây mới thực sự là chiến thắng, mà không phải đầu cơ trục lợi, muốn dùng Khương Ly nhược điểm đi đánh bại hắn.

Thẩm Lãng tiến vào minh tưởng, một lần lại đi sang một bên cảm ngộ, đi nghiên cứu Khương Hiết cấp cao long chi cảm ngộ quá trình.

Thậm chí, còn chưa đủ thấu triệt.

Bởi vì là một cái người đứng xem, xác thực rất khó triệt để lĩnh ngộ rõ ràng.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng tiến hành một lần gan to nhất mạo hiểm.

Hắn tạm thời đoạt xá Khương Hiết thân thể, sau đó dùng Khương Hiết linh hồn góc độ, đi nghiên cứu toàn bộ cấp cao long chi cảm ngộ.

Này nghe vào rất đơn giản, trên thực tế nhưng rất nguy hiểm.

Bởi vì Thẩm Lãng đòi hỏi hoàn toàn quên tự mình, hoàn toàn coi chính mình là thành Khương Hiết.

Trước Thẩm Lãng cùng kẻ địch đấu tranh thời điểm thích nhất một loại biện pháp, kia chính là đại nhập pháp, đem mình đại nhập kẻ địch ý nghĩ, ta nên làm sao làm chết Thẩm Lãng đây?

Nhưng đó chỉ là đại nhập người khác tư duy tiến hành suy nghĩ mà thôi. Mà lần này, hắn trước hết hoàn toàn từ bỏ tự mình, dùng Khương Hiết não vực cùng tâm linh, đi nhận biết tất cả.

Thẩm Lãng vẫn nói, muốn tiêu diệt kẻ thù của ngươi, trước hết hiểu rõ kẻ thù của ngươi.

Mà lần này, chân chính là triệt để hiểu rõ. Loại này quá trình thật sự rất nguy hiểm, bởi vì nếu như không thể làm đến triệt để vong ngã, cái kia đại nhập liền không đủ triệt để. Mà một khi triệt để vong ngã, vậy thì sẽ ở Khương Hiết linh hồn trong tầm nhìn lại cũng không về được.

May mà có rồng, nó cùng Thẩm Lãng hầu như cùng chung linh hồn, vì lẽ đó có thể trở thành một neo điểm, mặc kệ Thẩm Lãng linh hồn phiêu đến lại xa, cũng có thể có trở về con đường.

Mà Thẩm Nhất Long cũng lập tức phát hiện điểm này, nguyên bản nó là lười biếng nằm nhoài ở trước cửa, còn kém cùng chó con như thế le lưỡi.

Làm Thẩm Lãng hoàn toàn quên tự mình, tiến vào Khương Hiết linh hồn tầm nhìn thời điểm, Thẩm Nhất Long lập tức cảnh giác lên, đột nhiên đứng lên, phòng thủ giám thị xung quanh hơn trăm dặm khu vực.

Khu vực này bên trong, nếu như có bất kỳ địch ý kẻ xâm lược, nó đều sẽ lập tức thả ra tách ra hỏa diễm, trực tiếp đem hắn biến thành tro bụi.

.. … .

Vừa mới tiến vào Khương Hiết linh hồn tầm nhìn, lần này liền hoàn toàn khác nhau.

Loại kia hổ thẹn cùng thống khổ, hoàn toàn muốn ép tới Thẩm Lãng không thở nổi.

Tinh thần nỗi đau khổ, cùng thân thể nỗi đau khổ, hoàn toàn khác nhau, rồi lại rất tương tự.

Thân thể nỗi đau khổ là có cực hạn, mà một khi vượt qua cực hạn, liền mất đi tri giác. Tinh thần nỗi đau khổ cũng là như thế.

Trong nháy mắt đó, Khương Hiết cho rằng người yêu Medusa nữ hoàng đã triệt để chết rồi, cũng lấy là lão sư hỗn độn tiên tri đã chết rồi. Không biết các nàng hiến tế chính là như vậy lực lượng linh hồn, cho rằng hiến lấy ra toàn bộ.

Chính là tại loại này hết sức thống khổ hổ thẹn trong quá trình, hắn bắt đầu cấp cao long chi cảm ngộ.

Sau đó tại vô tận trong năm tháng, hắn đều cảm thấy hai cái này người thân nhất đã chết rồi. Đầu tiên là thống khổ, sau đó mất cảm giác, thói quen, đem hai người kia tử vong, xem là vĩnh hằng chân tướng.

Khi hắn tỉnh lại thời điểm, phát hiện hai người kia không chết, không phù hợp hắn vô số năm tháng nhận biết chân tướng a?

Vì lẽ đó, lãnh khốc tuyệt tình hắn, trực tiếp bù đắp một đao, đem hai người triệt để phong ấn trở thành hóa thạch.

Đây mới là hoàn chỉnh quá trình.

Vô hạn thống khổ cùng hổ thẹn, đâm thủng Khương Ly cấp cao long chi cảm ngộ toàn bộ quá trình, cũng trực tiếp dẫn đến hắn địa ngục tinh thể nuốt chửng hủy diệt gen.

Làm một người bắt đầu rồi thống khổ cùng hổ thẹn, hơn nữa không cách nào thích ứng, cũng không cách nào cứu vãn thời điểm, vậy hắn liền khoảng cách sa đọa thâm uyên không lâu.

Đây chính là Thẩm Lãng cùng Khương Ly cấp cao long chi cảm ngộ quá trình cái kia một chút khác biệt.

Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu, Medusa nữ hoàng cùng Thẩm Lãng quan hệ đều không thân mật, cũng không phải người thân, cho nên khi các nàng là Thẩm Lãng hiến tế chính mình linh hồn thời điểm, Thẩm Lãng nội tâm là cảm động, cảm ơn, đồng thời tràn ngập sứ mệnh cảm, ý thức trách nhiệm, nói chung nội tâm là mỹ tốt đẹp.

Bởi vì hy sinh hiến tế không phải người thân, vì lẽ đó không thống khổ, thậm chí cũng không hổ thẹn.

Vì lẽ đó, cứ việc Thẩm Lãng cùng Khương Hiết cấp cao long chi cảm ngộ quá trình là giống nhau như đúc, nhưng đã sớm tinh thể năng lượng nhưng không giống nhau.

Khương Hiết địa ngục tinh thể, tràn ngập hủy diệt lãnh khốc.

Mà Thẩm Lãng cảm ngộ ra đến, tràn ngập mỹ hảo, ấm áp cùng sứ mệnh cảm, không chỉ Thẩm Lãng không muốn nuốt chửng tinh cầu sinh cơ, liền hắn tinh thể cũng không muốn.

Vì lẽ đó, cần phải chính thức cho Thẩm Lãng cảm ngộ ra đến năng lượng mặt khác mệnh danh.

Khương Ly chính là địa ngục tinh thể, cái kia Thẩm Lãng chính là thiên đường tinh thể?

… …

Tại trong thế giới linh hồn, trải qua vô số năm tháng sau, Thẩm Lãng đối Khương Hiết (Khương Ly) hiểu rõ xem như là không gì sánh được thấu triệt.

Muốn chiến thắng kẻ địch, tất trước tiên hiểu rõ kẻ địch.

Bước đi này, đã hoàn thành cho hết mỹ.

Nhưng còn chưa đủ, hiểu rõ xong kẻ địch, còn muốn triệt để hiểu rõ chính mình.

Biết người biết ta, tài năng trăm trận trăm thắng.

Như thế Thẩm Lãng đầy đủ hiểu rõ chính mình sao?

Không, không phải hoàn toàn hiểu rõ.

Có một câu nói nói thật hay, chính mình xem chính mình, trái lại là xem không rõ ràng lắm, chỉ có kẻ thù của ngươi, mới có thể thực sự hiểu rõ ngươi.

Thẩm Lãng không chỉ muốn dùng tầm mắt của chính mình quan sát chính mình, còn muốn dùng kẻ địch tầm nhìn quan sát Thẩm Lãng chính mình.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng như trước không có thoát ly Khương Hiết linh hồn tầm nhìn, mà là tiếp tục dùng Khương Hiết linh hồn góc độ, đi quan sát Thẩm Lãng cấp cao long chi cảm ngộ quá trình.

Không biết bộ mặt thật, chỉ duyên đang ở trong núi này!

Làm Thẩm Lãng tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ thời điểm, linh hồn của hắn đi cảm ngộ những hiến tế giả linh hồn, đi cảm ngộ cái chết của bọn họ quá trình, sau đó một lần nữa sắp xếp tổ hợp, niết bàn trùng sinh.

Nhưng mà toàn bộ quá trình, Thẩm Lãng đối linh hồn của chính mình biến hóa là không nhìn thấy, liền dường như không soi gương, liền không thấy mình mặt.

Thậm chí soi gương, nhìn thấy chính mình cũng không phải thật thực, bởi vì sẽ ở thần kinh đại não tự mình mỹ hóa, vì lẽ đó mình trong gương, so trong mắt người khác chính mình, đẹp đẽ hơn mười phần trăm tả hữu.

Vì lẽ đó tại Khương Hiết linh hồn trong tầm nhìn, đối Thẩm Lãng chính mình cấp cao long chi cảm ngộ, liền nhìn ra càng thêm rõ ràng.

Lại là vô tận năm tháng!

Hiện thực trải qua bao lâu? Không biết, nhưng mà tại linh hồn bên trong không gian, quả thực là vô số năm.

Cấp cao long chi cảm ngộ, là một cái phi thường rộng rãi quá trình, liền dường như một cái tinh hệ hủy diệt cùng sinh ra, không gian bên trong là rộng lớn vô ngần, vì lẽ đó thậm chí không biết cần phải hướng nơi nào xem.

Lần thứ nhất, lần thứ hai, lần thứ ba ...

Ròng rã nhìn chín lần, dù cho tại Khương Hiết trong tầm nhìn, đều không có phát hiện Thẩm Lãng cấp cao long chi cảm ngộ có đầu mối gì.

Hắn cùng Khương Hiết cấp cao long chi cảm ngộ khác biệt, như trước chỉ có một cái.

Một cái tràn ngập thống khổ cùng hổ thẹn, một cái tràn ngập cảm ơn và mỹ hảo. Nhưng đây chỉ là chứng minh hai loại cảm ngộ kết quả thuộc tính vấn đề, không thể quyết định căn bản.

Dựa vào cái này, như trước chiến thắng không được Khương Ly.

Mỹ hảo cùng cảm ơn, nghe vào rất tốt đẹp. Liền phảng phất chính nghĩa nhất định chiến thắng tà ác như thế.

Nhưng trên thực tế, không phải như vậy. Trình độ nào đó thượng, mỹ hảo, cảm ơn, hổ thẹn, thống khổ, đều là trung tính.

Cứ việc Thẩm Lãng hiện tại phải hoàn thành sự nghiệp, chính là chính nghĩa chiến thắng tà ác. Nhưng hắn ngàn vạn không thể cảm thấy, chỉ có một cái chính nghĩa cờ hiệu là được rồi.

Nhất định phải tìm tới một cái khác khác nhau, hắn cùng Khương Ly khác nhau, hai người cấp cao long chi cảm ngộ chân chính khác nhau.

Ròng rã thứ mười lăm khắp cả!

Rốt cuộc tìm được rồi!

Thẩm Lãng tại chính mình sâu trong linh hồn, tìm tới một thứ.

Một cái hoàn toàn không nhìn thấy, mò không được, thậm chí không cảm giác được đồ vật.

Đây là một loại cảm giác vô cùng huyền diệu, vật này liền tại Thẩm Lãng linh hồn trung tâm, biết nó tồn tại.

Nhưng mà mặc kệ là từ linh hồn nhận biết, vẫn là linh hồn tầm nhìn, hắn đều là không tồn tại.

Liền ... Liền phảng phất là mặt khác lấy một cái vĩ độ đồ vật.

Vật này cùng thần long đoạn ngắn rất tương tự a!

Thẩm Lãng đang trợ giúp rồng niết bàn trùng sinh thời điểm, liền tại long hồn trung tâm phát hiện một cái đồ vật , tương tự là không cách nào nhận biết, không cách nào chạm đến, nhưng lại biết sự tồn tại của nó.

Thượng cổ nhân loại, đưa nó xưng là thần long đoạn ngắn, cũng xưng là thần chi đoạn ngắn.

Chính thức có vật này, long hồn mới bất tử bất diệt. Hơn nữa có vật này, Thẩm Lãng trợ giúp long hồn niết bàn trùng sinh nhất là dễ dàng, liền phảng phất một cái to lớn ghép hình, đã có người giúp ngươi hoàn thành ở trung tâm nhất 100 mảnh, hơn nữa mãi mãi cũng đánh không tiêu tan.

Thẩm Lãng tìm tới rồi!

Vật này, mới là Thẩm Lãng đánh bại Khương Ly then chốt.

Hắn cấp cao long chi cảm ngộ, khả năng còn chính là cao hơn Khương Ly cấp tí xíu.

Như thế ... Vật này là ai lưu lại?

Long Chi Mẫu? Vẫn là hỗn độn tiên tri?

Nhưng mà đồ chơi này, không chỉ là đánh bại Khương Ly then chốt, hơn nữa còn là hướng đi chung cực long chi cảm ngộ cầu thang.

.. ... .

Thế giới hiện thực, đi qua một tháng, năm tháng, một năm, hai năm!

Mà Thẩm Nhất Long, liền như thế không nhúc nhích, canh giữ tại Thẩm Lãng diện hai năm trước, nó cũng giống như đã biến thành điêu khắc đồng dạng.

Mà Thẩm Lãng càng là không nhúc nhích, hoàn toàn cùng điêu khắc giống nhau như đúc, hắn tại thế giới linh hồn cảm ngộ vô tận năm tháng.

Chỉ chốc lát sau!

Rồng con mắt hơi hơi nhúc nhích một chút.

Sau đó, Thẩm Lãng con mắt cũng hơi hơi nhúc nhích một chút, một đôi mắt là triệt để mờ mịt.

Đầu tiên là thống khổ, hổ thẹn, sau đó lãnh khốc, tuyệt tình.

Hắn hoàn toàn là vong ngã, tiến vào Khương Hiết linh hồn trạng thái.

Cự long linh hồn hô: "Chủ nhân, trở về hề, trở về hề!"

Bây giờ liền phảng phất là một cái neo điểm, Thẩm Lãng linh hồn thoát ly Khương Hiết thể xác, trở về đến chính mình thân thể bên trong.

"Hô ..." Thẩm Lãng thở dài một hơi.

Rốt cuộc, rốt cuộc trở về rồi!

Thật sự thiếu một chút liền triệt để lạc lối, lại cũng không về được.

Cái cảm giác này, rất khó miêu tả, liền như cùng ở tại vũ trụ trong thái không, một cái nhân viên hàng không vũ trụ rời đi trạm không gian, nhất định đòi hỏi một sợi dây thừng thắt ở trạm không gian thượng, mà một điểm viên này dây thừng đứt mất, chỉ cần thoáng một chút sức mạnh, là có thể đưa cái này người đẩy xa rời, trôi về nơi sâu xa trong vũ trụ, lại cũng không về được.

Mà Thẩm Lãng cùng rồng linh hồn cộng sinh, chính là sợi dây này, bảo đảm hắn vĩnh viễn không bao giờ lạc lối, có thể trở về.

"Chủ nhân, thành công rồi sao?" Rồng hỏi: "Tìm tới đánh bại Khương Ly phương pháp sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tìm tới."

Rồng nói: "Vậy chúng ta có thể rời đi sao?"

Thẩm Lãng nói: "Còn không thể, hiện tại chỉ là biết rồi biết người biết ta, biết rồi ta chân chính đòn sát thủ, đồng thời đã hoàn thành chiến đấu kế hoạch. Tiếp xuống còn cần tiến hành quyết chiến mô phỏng."

Rồng nói nhếch miệng, nói: "Được rồi."

Nó ở lại đây diện hai năm không nhúc nhích, rất nghĩ ra đi chơi.

Trước rồng không phải như vậy, trước rồng cao lãnh không gì sánh được, không thể sẽ ham chơi.

Mà con rồng này là Thẩm Lãng chủ đạo niết bàn trùng sinh, vì lẽ đó tính cách của nó cũng cùng Thẩm Lãng gần như, như thế nhiệt tình, ham chơi, đã hoàn toàn không giống như là cái kia tàn khốc kiêu ngạo rồng.

.. … .

Sau đó, Thẩm Lãng bắt đầu mô phỏng cùng Khương Ly quyết chiến!

Không lợi dụng Khương Ly tình cảm nhược điểm, mà hoàn toàn dựa vào Thẩm Lãng sức mạnh của chính mình, đặc biệt là lợi dụng mình và Khương Ly duy nhất cái kia một điểm khác biệt.

Hắn sâu trong linh hồn cái kia một cái thần chi đoạn ngắn, cái kia đi về chung cực long chi cảm ngộ cầu thang.

Hay là cũng là hỗn độn tiên tri đưa cho Thẩm Lãng chung cực lễ vật.

Loại này quyết chiến mô phỏng, là phi thường phi thường khô khan, liền dường như siêu cấp máy vi tính tiến hành chiến tranh mô phỏng như thế.

Thẩm Lãng sức mạnh, ước chừng là Khương Ly một phần vạn tả hữu. Hơn nữa, hoàn toàn bất kể Khương Ly có thể khống chế địa ngục tinh thể.

Làm sao lấy một phần vạn sức mạnh đi đánh bại Khương Ly?

Làm sao lợi dụng trong đầu hắn thần chi đoạn ngắn?

Hắn nắm giữ tốt đẹp nhất mô phỏng hoàn cảnh, bởi vì Khương Hiết thân thể liền ở đây, đầu óc của hắn vẫn là hoàn chỉnh.

Thẩm Lãng có thể đại nhập Khương Hiết chiến đấu, cũng có thể đại nhập chính mình chiến đấu.

Quyết chiến mô phỏng mười lần.

Hai mươi khắp cả.

Một trăm lần.

Một ngàn lần,

Một vạn lần ...

Thời gian lại một lần nữa trôi qua.

Tại trong thế giới linh hồn, lại vượt qua vô tận năm tháng.

Thế giới hiện thực, ba tháng, năm tháng, nửa năm, một năm, hai năm, ba năm ...

Thẩm Nhất Long giống như ra ngoài chơi a, thế nhưng là không thể rời đi một bước, muốn bảo vệ chủ nhân.

Nó lại một lần nữa đã biến thành điêu khắc.

Cuối cùng, Thẩm Lãng hoàn thành một triệu thứ quyết chiến mô phỏng.

Đúng là một triệu thứ, tại linh hồn bên trong không gian, thật sự không cách nào đánh giá đi qua thời gian bao lâu.

Mà tại đây một triệu thứ quyết chiến, Thẩm Lãng thắng mấy lần?

Một lần đều không có!

Toàn bộ đều thua!

Cứ việc hắn sâu trong linh hồn có thần chi đoạn ngắn, nhưng sức mạnh quá yếu, vẻn vẹn là Khương Ly một phần vạn, đánh như thế nào đều đánh không thắng.

Như thế Thẩm Lãng lần này quyết đấu, phải thua không thể nghi ngờ sao?

Không ... Không phải!

Thẩm Lãng hết thảy quyết chiến mô phỏng, đều là đang tiến hành sai lầm bài trừ pháp.

Hắn đem có thể dẫn đến thất bại phương thức chiến đấu đều mô phỏng qua một lần, đem có thể tính đều mô phỏng một lần.

Còn lại cái kia một cái, chính là chính xác quyết chiến phương thức.

Như thế, cái này chính xác quyết chiến phương thức, hắn mô phỏng sao?

Không có!

Hắn không thể mô phỏng.

Bởi vì, cơ hội chỉ có một lần!

Hơn nữa loại này điên cuồng quyết chiến phương thức, không thể mô phỏng, không cách nào suy diễn.

Này một lần duy nhất cơ hội, chính là thực chiến.

Không thể diễn thử, không thể làm lại, không phải trò chơi.

.. ... .

Thẩm Lãng mở mắt ra, lại một lần nữa thở dài một hơi.

"Chủ nhân, hiện tại xong chưa?" Rồng hỏi.

"Được rồi." Thẩm Lãng nói.

Rồng hỏi: "Tìm tới đánh bại Khương Ly biện pháp sao?"

Thẩm Lãng nói: "Tìm tới, hơn nữa con đường kỳ thực vẫn cũng chỉ có cái kia một cái."

"Ồ!" Thẩm Nhất Long nói: "Vậy chúng ta hiện tại có thể đi ra ngoài đi."

Thẩm Lãng nói: "Đi thôi, ngươi cũng chờ cuống lên đi!"

Sau đó Thẩm Lãng rời đi cái này thượng cổ ngục giam, bay về đến ngoài khơi bên trên.

Thoáng do dự sau, Thẩm Lãng nhẹ nhàng vung tay lên, toàn bộ thượng cổ ngục giam trực tiếp biến thành tro bụi.

Sứ mạng của nó đã kết thúc, liền đem hắn làm Khương Hiết vĩnh viễn lăng mộ đi, cũng làm Khương Ly chi mộ.

Nếu như quyết chiến Thẩm Lãng thắng, cái kia Khương Ly cái chết, cũng cần một cái quy tụ.

Xung ra mặt biển sau!

Thẩm Lãng phát hiện nơi này bờ biển đã không còn là hàn băng, mà là một lần nữa đã biến thành nước biển.

Thậm chí trong nước biển cũng đã có sinh vật biển, cứ việc chủng loại không nhiều, nhưng mà bạch tuộc, cá biển chủng loại đã có không ít.

Thật là có một loại thương hải tang điền cảm giác a.

Thẩm Lãng tiến vào thượng cổ ngục giam, ròng rã ở lại năm năm thời gian.

Mà này thời gian năm năm, Khương Ly đế quốc như trước nhất thành bất biến, mà Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc, cũng đã biến chuyển từng ngày.

Nộ Triều thành xung quanh hải vực, đã toàn bộ tuyết tan, khôi phục sức sống tràn trề.

Thẩm Lãng cưỡi cự long lên không, bay đến chỗ cao.

Nộ Triều thành lồng năng lượng, đã từ 5,000 km2 mở rộng đến mấy vạn km2.

Phương bắc thiên phong đảo, mãi cho đến nước Việt phía đông hải vực, toàn bộ tại lồng năng lượng bảo vệ bên trong phạm vi.

Thậm chí huyền vũ thành, còn có Huyền Vũ công tước phủ, cũng đều bị lồng năng lượng bảo vệ lại đến.

Nhà của hắn, Huyền Vũ công tước phủ, lúc này hoa thơm chim hót, hết thảy đều cùng bắc cực kịch biến trước giống nhau như đúc.

Thẩm Lãng kế tục phi đến càng cao hơn, càng cao hơn.

Sau đó, tầm mắt của hắn bên trong, như trước là thê lương, lạnh lẽo, tĩnh mịch!

Này thời gian năm năm, Đại Càn đế quốc lồng năng lượng cũng vẻn vẹn chỉ là mở rộng đến mấy vạn km2, còn lại tất cả như trước trời đất ngập tràn băng tuyết, không hề sinh cơ.

Thậm chí, toàn bộ thế giới nhiệt độ càng thấp hơn.

Này thời gian năm năm, Khương Ly mỗi một ngày đều kế tục đang nuốt chửng chỉnh cái tinh cầu sinh cơ, vì lẽ đó nó cự cách tử vong lại gần rồi một bước.

Thẩm Lãng như lại kéo dài mà nói, toàn bộ thế giới hầu như đều phải chết thấu.

… .. … .

Thẩm Lãng kế tục phi đến càng cao hơn càng cao hơn.

Sau đó, hắn nhìn thấy bắc cực. Được rồi, kỳ thực cái gì đều không nhìn thấy.

Bởi vì bắc cực là vĩnh dạ, triệt để một vùng tăm tối, dường như địa ngục. Nơi đó là Khương Ly đại bản doanh, Hắc ám đế quốc hạt nhân.

Thẩm Lãng nhìn phía bắc cực, chậm rãi nói: "Khương Ly bệ hạ, ta đã chuẩn bị kỹ càng, có thể cùng ngươi quyết chiến."

Một lát sau!

Bắc cực bầu trời, ngưng tụ ra một tấm to lớn khuôn mặt.

Khương Ly mặt, bao phủ mấy ngàn dặm bắc cực.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi xác định ngươi đã chuẩn bị xong chưa?" Thẩm Lãng nói: "Đúng, hết thảy đều chuẩn bị thỏa đáng. Nửa tháng sau, ta lên phía bắc cùng ngươi tiến hành chung cực quyết chiến."

Khương Ly nói: "Tốt lắm, ta ở chỗ này chờ ngươi đến."

Sau đó, hai người rơi vào trầm mặc.

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ, tại quyết chiến trước, ngươi có thể đem người thân trả lại ta, đuổi về Nộ Triều thành sao?"

Khương Ly nói: "Thật sự tất yếu sao? Ngươi như thua, liền mang ý nghĩa chết, đối với bọn hắn tới nói cũng là dằn vặt, không bằng liền như thế ngủ say, mãi cho đến nên tô lúc tỉnh tỉnh lại. Ngươi như thắng, hết thảy người thân tự nhiên đều có thể trở lại bên cạnh ngươi. Hơn nữa bởi vì quanh năm đóng băng, vì lẽ đó hầu như cùng ba mươi mấy năm trước là giống nhau như đúc, bọn họ thậm chí đều không có già nua."

Thẩm Lãng nói: "Tất yếu, phi thường tất yếu. Ngươi đưa tới cho ta một người là có thể, tại quyết chiến trước, ta đòi hỏi tinh thần thượng vỗ về."

Khương Ly nói: "Ai! Như trước là cấp thấp tình cảm. Nói đi, ngươi muốn đem ta ai trả lại."

Thẩm Lãng nói: "Thê tử của ta, Kim Mộc Lan, ngươi đem nàng cho ta trả lại."

Khương Ly thở dài nói: "Phi thường xin lỗi Thẩm Lãng bệ hạ, chỉ sợ không thể."

Thẩm Lãng nói: "Vì sao."

Khương Ly nói: "Bởi vì, nàng không ở chỗ của ta."

Thẩm Lãng nói: "Cái kia nàng ở nơi nào?"

Khương Ly nói: "Tương lai ngươi sẽ biết, nhưng ngươi chỉ cần biết rằng một điểm, nàng rất tốt, không có thụ đến bất cứ thương tổn gì, liền tinh thần thương tổn đều không có, cũng không có thụ đến bất kỳ tự do ràng buộc."

Thẩm Lãng nói: "Nàng ở nơi nào? Nàng đi nơi nào?"

Khương Ly trầm mặc nói: "Nàng đi tới một cái ngươi vĩnh viễn cũng không nghĩ ra địa phương, con trai của ta."

… … …

Chú: Lại bị chạy về 14 tên, có vé tháng huynh đệ, lại chi viện ta một thoáng hạ, cảm kích vạn phần ngài.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 671: Thái Tổ Thẩm Lãng! Từ Thiên Thiên Hôn Lễ!

Chương 671: Thái Tổ Thẩm Lãng! Từ Thiên Thiên hôn lễ!

Thẩm Lãng trầm mặc chốc lát, sau đó gật đầu một cái nói: "Biết rồi."

Khương Ly nói: "Tại đại quyết chiến trước, ngươi dĩ nhiên đòi hỏi loại này cấp thấp tinh thần vỗ về, ngươi xác định ngươi chuẩn bị xong chưa?"

Thẩm Lãng nói: "Nửa tháng sau thấy!"

"Gặp lại!" Khương Ly khuôn mặt từ trên bầu trời biến mất rồi.

...

Thẩm Lãng lại một lần nữa bay đến Nộ Triều thành bầu trời. Sau đó ... Hắn nhìn thấy một tòa xa hoa thành thị.

Đây tuyệt đối là trên thế giới đẹp nhất thành thị, mặc kệ là thế giới này, vẫn là trên địa cầu.

Trải qua ba lần hủy diệt, ba lần trùng kiến, Nộ Triều thành rốt cuộc đã biến thành một viên chân chính trên biển minh châu, cũng rốt cuộc có tư cách trở thành một cái đế quốc đô thành. Hơn nữa tên của nó cũng chính thức sửa lại, đã biến thành Nộ Kinh.

Đương nhiên tại mấy chục năm trước liền nói muốn cải, một cho tới hôm nay, tại hết thảy công văn thượng, nó đều đã biến thành Nộ Kinh.

Toàn bộ Lôi Châu đảo vượt qua 5,000 km2, ánh mắt chiếu tới chỗ, toàn bộ đều là cổ điển lâu vũ.

Vô số ruộng bậc thang, vô số mục trường, vô số hoa viên, thậm chí vô số rừng cây, đều xây ở cự lớn như núi nhà thượng, tầng tầng lớp lớp.

Toàn bộ thành thị đâu đâu cũng có cây xanh, đâu đâu cũng có phồn hoa, đâu đâu cũng có nước chảy.

Mỗi một lối đi đều không nhiễm một hạt bụi, rộng rãi sạch sẽ. Hết thảy nhà đều không đẹp đẽ, tràn ngập tự nhiên cùng nghệ thuật vẻ đẹp.

Thậm chí to lớn mái vòm lồng năng lượng màu sắc cũng hoàn toàn thay đổi, trước vẫn là nhàn nhạt màu trắng, mà hiện tại toàn bộ lồng năng lượng đều là thuần trong suốt, chính là muốn làm nhạt sự tồn tại của nó. Bằng không chỉ cần ngẩng đầu nhìn đến cái này lồng năng lượng, đều sẽ có một loại cảm giác bị đè nén, phảng phất bị giam cầm lên đồng dạng.

Mà hiện ở cái này lồng năng lượng, đã trong suốt đến cơ hồ ẩn hình đồng dạng, trụ ở bên trong nhân vọng hướng thiên không, hầu như hoàn toàn không cảm giác được lồng năng lượng tồn tại.

Nộ Triều thành nhân khẩu dĩ nhiên thật như vậy có thêm? Thẩm Lãng mắt liếc một cái, này ít nhất có hơn một triệu nhân khẩu đi, thậm chí nhiều hơn.

Hắn tại thượng cổ ngục giam đã minh tưởng thời gian năm năm, nhưng coi như này thời gian năm năm, cũng sinh sôi không ra nhiều người như vậy a. Mạc Kinh thêm vào thâm uyên kẽ nứt nhân khẩu, cũng sẽ không vượt qua năm mươi vạn.

Thẩm Lãng cưỡi cự long, tiến vào lồng năng lượng bên trong, hạ xuống tại hoàn toàn mới Đại Càn cung bên trong.

Cái này Đại Càn cung diện tích không lớn, cũng chỉ có 2,000 mẫu tả hữu, tràn ngập cổ điển vẻ đẹp.

Nhìn thấy Thẩm Lãng sau, Tả Từ, Chúc Hồng Tuyết, Cơ Tuyền công chúa, Shelley chờ đế quốc trung thần đầu tiên là hơi hơi ngạc, sau đó vô hạn vui mừng!

...

"Tổng cộng bỏ ra thời gian ba năm, chúng ta hoàn toàn đem toàn bộ Nộ Kinh xây thành tạo xong xuôi, hơn nữa sinh sản đầy đủ hạch động lực nguồn năng lượng hạt nhân."

"Không chỉ có như thế, chúng ta đã xong vứt bỏ cũ kỹ kim loại hydro năng lượng hạt nhân, mà là chọn dùng hoàn toàn mới thiết kế năng lượng phân phối hệ thống. Đương nhiên kim loại hydro năng lượng hạt nhân như trước có nó công dụng, làm dự bị nguồn năng lượng, vạn nhất hạch động lực năng lượng hạt nhân xuất hiện trục trặc, chúng chứa đựng năng lượng có thể dự bị thượng."

"Đúng rồi, tất yếu nói cho ngài một tiếng, con của ngài, cũng chính là đế quốc đại học phó hiệu trưởng Gregory, hắn đã bắt đầu rồi một loại hoàn toàn mới nghiên cứu, vượt thời đại nghiên cứu, tinh thể chi não. Đây là một loại cực kỳ nhanh tính toán trang bị, chủ yếu là long tinh cùng bí kim, thêm vào long huyết tủy, hiện nay đã nghiên cứu đến đời thứ hai, đã dùng ở năng lượng phân phối hệ thống thượng, có thể chính xác khống chế mỗi một nhà kiến trúc cần thiết năng lượng."

Thẩm Lãng nghe đến đó, miệng nhất thời cũng lại hiệp không lên. Ta ... Ta sinh thiên tài như vậy nhi tử sao?

Tên của hắn có phải là không nên gọi Gregory, mà là phải gọi Einstein. Đồ linh a?

Đứa con trai này không chỉ hoàn thành đạn hạt nhân cùng bom khinh khí chế tạo, hơn nữa còn chuẩn bị nghiên cứu máy tính? Hiện đại Trái Đất tính toán cơ chi phụ là nước Anh nhà toán học đồ linh, hắn tại bốn mươi niên đại cũng đã phát minh ra nguyên thủy nhất tính toán cơ.

Ninh Hàn công chúa vừa phê duyệt văn kiện, vừa nói chuyện với Thẩm Lãng.

Mà Thẩm Lãng trong lồng ngực ôm một cô bé, đây là hắn ít nhất con gái, vẻn vẹn mới bốn tuổi nhiều, Ninh Hàn sinh.

Này là phi thường phi thường đẹp đẽ một cô bé, cùng mẹ của nàng như thế, hơn nữa còn phi thường thèm.

Lẽ ra bốn tuổi nhiều, nãi phiêu đã sớm lui, nhưng mà cái tiểu nha đầu này vẫn là bụ bẫm, ôm ở trong tay nặng trình trịch, nàng tay trái một khối bánh ngọt, tay phải một cái hoa quả, đang nếu như không có người bên ngoài gặm.

Thẩm Lãng vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy nàng, ăn mặc Thẩm Mật công chúa thiết kế tiểu công chúa quần, nhàn nhã ngồi ở Thẩm Lãng trên đùi, không có chút nào sợ người lạ.

"Bảo bối!" Thẩm Lãng nói.

"Bố ..." Tiểu nha đầu ngẩng đầu lên, bụ bẫm khuôn mặt nhỏ hướng về Thẩm Lãng nhếch miệng nở nụ cười.

"Có thể cho bố ăn một miếng sao?" Thẩm Lãng hỏi.

Tiểu nha đầu nói: "Bố, bánh ngọt đã dính nước miếng của ta, ngươi thật sự muốn ăn sao?"

Ế? !

Tiểu nha đầu đem bánh ngọt mặt khác một nửa nhét vào Thẩm

Lãng miệng nói: "Bản, mặt khác một nửa không có ngụm nước nha."

Sau đó, tiểu nha đầu cạc cạc cười, một chút đều không có mẫu thân Ninh Hàn cao lãnh ngạo kiều kiểu dáng.

Thẩm Lãng nói: "Ninh Hàn, ngươi cho phép từ nàng như thế ăn sao? Có chút siêu trọng a?"

Ninh Hàn nói: "Có cái gì không tốt? Béo công chúa không tốt sao? Chẳng lẽ muốn muốn ta như vậy, từ ra sinh ra được liền không có ung dung qua, không có tim không có phổi sống hết đời cũng rất tốt đẹp."

Thẩm Lãng cúi đầu nhìn tiểu bảo bối như thế, cực kỳ con ngươi tràn ngập linh khí, nơi nào không có tim không có phổi?

"Nhưng là, bảo bối đã bốn tuổi hơn nhiều, liền một cái tên đều không có, không tốt sao?" Thẩm Lãng nói.

Ninh Hàn nói: "Rất tốt a, có nhũ danh là được."

Không sai, Thẩm Lãng cái này ít nhất con gái, mãi cho đến hiện tại đều không có chính thức tên, người khác vẫn gọi nàng baby.

"Hay là muốn có một cái tên." Thẩm Lãng nói.

Ninh Hàn nói: "Vậy thì gọi Thẩm baby đi."

Ế? ! Có phải là quá tùy ý a.

Ninh Hàn nói: "Tên càng tùy ý, sinh hoạt càng hạnh phúc."

Cũng không biết cái này ngụy biện tà thuyết là nơi nào đến?

Tiểu nha đầu nghe xong cũng hoàn toàn không thèm để ý, nàng cũng cảm thấy baby danh tự này rất tốt. Ninh Hàn từ sinh ra nàng sau, trên căn bản liền nằm ở thả nuôi trạng thái. Nàng cả đời này quá mệt mỏi, cho nên muốn muốn cho con gái không hề gánh nặng sống hết đời.

Bỗng nhiên, tiểu nha đầu bụ bẫm thân thể uốn éo muốn hạ xuống.

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ ..."

Đón lấy, tiểu nha đầu trực tiếp xuống giường, như vịt con hướng về ngoài cửa chạy tới, đột nhiên đập vào một cô gái hoài bão, chính là Thẩm Mật công chúa, còn có Yêu Yêu công chúa.

Tiểu nha đầu tập trung vào Thẩm Mật công chúa hoài bão, sau đó mân mê dính đầy bánh ngọt miệng nhỏ tại Yêu Yêu trên mặt hôn một cái.

Năm năm không gặp, Thẩm Mật công chúa lại phảng phất lớn rồi một ít, nhưng Yêu Yêu vẫn là không có thay đổi gì, như trước là mười sáu, mười bảy tuổi.

"Bố!"

Hai cái con gái ngọt ngào mà nhìn Thẩm Lãng.

"Hey!"

Nhìn thấy hai cái tỷ tỷ đến, tiểu nha đầu Thẩm baby cũng không ăn, ba người nằm trên đất xem tập tranh, Yêu Yêu bồi tiếp nàng đọc sách, Thẩm Mật tại xoa nàng phình bụng nhỏ, ăn được thực sự hơi nhiều.

"Bố, ta đã trở thành đế quốc đại học phó giáo sư." Thẩm Mật kiêu ngạo nói: "Yêu Yêu tỷ tỷ trở thành tác giả, nàng sách thịnh hành toàn bộ đế quốc, không chỉ là Nộ Kinh nha, còn có bên kia cũng có vô số độc giả."

Thẩm Lãng đã biết rồi, bởi vì Ninh Hàn trong nhà giá sách cũng bày đặt vài bản Yêu Yêu tác phẩm. Hơn nữa hắn xem qua, Yêu Yêu tác phẩm đúng là từ ba tuổi đến tám mươi tuổi, một lưới bắt hết.

Đầu tiên, nàng sách phần lớn đều là mưu đồ họa hình thức tồn tại, cố sự mỹ hảo, đơn giản, rồi lại tràn ngập triết lý, hơn nữa phú có cảm giác thần bí. Cũng sẽ không đi chơi những vừa sâu xa vừa khó hiểu văn tự trò chơi, càng không thích loại kia đem mỹ hảo xé rách trở thành đẫm máu bi kịch.

Yêu Yêu vẫn đã nói, nàng một chút đều không thích bi kịch, nàng yêu thích tất cả mỹ đồ tốt, đồng thời nỗ lực muốn đem hết thảy vẻ đẹp chia sẻ cho tất cả mọi người.

Thế giới này quý giá nhất cũng không phải trời sinh mỹ hảo, mà là biết thế giới tàn khốc sau, còn nguyện ý duy trì mỹ hảo người.

Ninh Hàn công chúa nói: "Nộ Kinh sở dĩ có nhiều người như vậy, là nhân là đế quốc của chúng ta Thượng thư đài cho Thiên Nam thành cùng Thiên Việt thành phát ra chiếu thư, hai cái này thành thị bất luận người nào, nếu như muốn di chuyển đến Nộ Kinh, không được ngăn cản. Kết quả Thiên Nam tổng đốc cùng Việt cảnh thân vương, dĩ nhiên thật không có ngăn cản, vì lẽ đó này thời gian mấy năm bên trong, có hơn một triệu người di chuyển đến Nộ Kinh đến. Chính vì như thế, chúng ta lần nữa đem Nộ Kinh lồng năng lượng không ngừng mở rộng, trực tiếp lan tràn đến nguyên lai nước Việt cảnh nội."

Dĩ nhiên có có chuyện như vậy? Khương Ly đế quốc dĩ nhiên không ngăn cản dân thường hướng Nộ Kinh di chuyển?

"Bất quá tiếp đó, đế quốc Thượng thư đài sản sinh nghiêm trọng phân kỳ, một người trong đó quan điểm cảm thấy cần phải kế tục mở rộng lồng năng lượng, vẫn lan tràn xuống. Mà một phe khác cảm thấy như thế nguy hiểm quá lớn, bởi vì lấy Nộ Giang thành làm trung tâm, lại từ đầu xây dựng một cái lồng năng lượng, một lần nữa xây dựng ra một cái hoàn toàn mới thành trì, liền mệnh danh là Nộ Giang quận."

Nói tới Nộ Giang quận, Thẩm Lãng bản năng nghĩ đến Trương Xung, cái này truyền kỳ tính Nộ Giang thái thú.

"Bố, Gregory làm phó hiệu trưởng, nhưng mà như trước không có kết hôn, đại gia đều rất phát sầu." Thẩm Mật công chúa nói đến như vậy thời điểm không khỏi che miệng lại, bởi vì chính nàng cũng vẫn không có thành hôn đây.

Sau đó, một nhà mấy cái người các nói các nói, nhưng không hề có một chút không hài hòa, vui vẻ hòa thuận.

Còn kèm theo Thẩm baby cười khanh khách thanh, cái tiểu nha đầu này nhất định sẽ rất hạnh phúc, bởi vì nàng chơi đến vui vẻ hòa thuận, một điểm đều không có bị quấy rầy, coi như đại nhân đang nói những chuyện khác, nàng cũng căn bản không thèm để ý.

Nàng bụ bẫm tay nhỏ, còn tại theo Yêu Yêu học vẽ, bất quá nàng họa hết thảy nội dung đều có một cái chủ đề, kia chính là ăn.

Ế? Chẳng lẽ ta Thẩm thị muốn ra một cái bếp trưởng công chúa sao?

...

Ngày kế, Thẩm Lãng chính thức thị sát đế quốc đại học. Không có phát biểu nói chuyện, cũng chỉ là lẳng lặng mà thị sát.

Trải qua thời gian năm năm phát triển, đế quốc đại học đã triệt để thành hình, toàn bộ trường học lấy Thiên Đường trang viên làm trung tâm lan tràn ra phía ngoài, vượt qua sáu ngàn mẫu diện tích.

Thẩm Lãng tại Gregory bên trong phòng thí nghiệm, nhìn thấy tinh thể chi não.

"Nó chọn dùng cơ số hai, này đồng dạng là phụ thân ngài dẫn dắt." Gregory nói: "Dùng long tinh làm chủ thể, tiên tiến nhất năng lượng học kỹ thuật ở bên trong điêu khắc ra không gì sánh được phức tạp mà lại đơn giản cấu tạo, cuối cùng đưa vào năng lượng, khống chế mỗi một cái tinh cách lượng hoặc là ám. Bây giờ mỗi giây đồng hồ đã có thể tiến hành 8 vạn thứ giải toán."

Thẩm Lãng tấm tắc lấy làm kỳ lạ, mỗi giây đồng hồ 8 vạn thứ giải toán, này tương đương với Trái Đất năm mươi niên đại tính toán cơ trình độ, nhưng đã phi thường phi thường ghê gớm.

Này lại là thượng cổ văn minh cùng khoa học văn minh một cái đỉnh cao. Căn cứ Gregory đoàn đội thiết kế, tương lai hầu như mỗi một năm, cái này tinh thể chi não đều có thể thăng cấp đổi đại.

Hơn nữa có một chút, Trái Đất năm mươi niên đại tính toán cơ còn là vô cùng lớn lao. Mà trước mắt cái này tinh thể chi não, nhưng cũng chỉ có không tới một thước vuông, so sánh lẫn nhau mà nói, đã vô cùng tân tiến.

Đứa con trai này, thật là khiến người ta kiêu ngạo.

"Gregory, ngươi thật là làm cho ta kiêu ngạo, bất quá ngươi không cảm giác mình cần phải kết hôn sao?" Thẩm Lãng nói: "Ngươi đã ba mươi lăm tuổi, phụ thân ngươi ta mười chín tuổi liền kết hôn a."

Gregory nói: "Ta thực sự không có thời gian lãng phí tại kết hôn thượng."

Ế? Ngươi trâu bò! Liên kết hôn thời gian đều phân phối không ra.

Hơn nữa Thẩm Lãng rời đi này thời gian năm năm, Yêu Yêu cùng Thẩm Mật đều vô cùng hoài niệm hắn, cảm thấy năm năm này dài đằng đẵng. Mà cái này Gregory đối năm năm là không có khái niệm, bởi vì hắn toàn bộ thể xác và tinh thần đều tập trung vào nghiên cứu của chính mình.

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà, ngươi tất yếu đem ngươi thiên tài kế thừa xuống a, đế quốc chúng ta khoa học văn minh cùng thượng cổ văn minh, đòi hỏi không phải 100 năm phát triển, mà là mấy trăm năm, mấy ngàn năm."

Gregory nói: "Kỳ thực, ta đời sau muốn nắm giữ IQ cao xác suất cũng không phải rất lớn."

Thẩm Lãng nói: "Vậy thì vẫn sinh a, vạn nhất sinh ra một cái giống như ngươi tuyệt đỉnh thông minh đây?

Cách lễ lãi nặng trầm mặc chốc lát nói: "Cái kia, vậy ta suy tính một chút, đồng thời bắt đầu đối di truyền học tiến hành nghiên cứu, như thế có lợi cho ta tìm một cái tối xứng đôi thê tử."

Hắn nói tới xứng đôi, tuyệt đối là thông minh, không phải khuôn mặt đẹp.

"Cái kia cứ như vậy, ta mỗi ngày ngủ thời gian liền không thể vượt qua ba giờ rưỡi." Gregory tự nhủ: "Ta ít nhất muốn dùng một tiếng đồng hồ đến nghiên cứu di truyền học."

Thẩm Lãng lại kinh ngạc, vậy ngươi còn lại 19. 5 giờ dùng tới làm gì?

Gregory hiện tại chăm chú tại hai cái ngành học nghiên cứu, một cái là tinh thể chi não, một cái là thái dương tụ biến.

Nói lại nói, Gregory lại một lần nữa chìm đắm nhập thế giới của chính mình bên trong, bút trong tay không ngừng miêu tả vẽ, bởi vì hắn tại một lần nữa thiết kế tinh thể chi não cơ cấu, sau đó rất nhanh sẽ tiến vào hồn nhiên quên tình trạng của ta.

Mà Thẩm Lãng cũng vẫn đứng sau lưng hắn xem, nhưng không có phát biểu bất kỳ ý kiến gì.

Ròng rã hơn một giờ sau, Gregory bản năng đưa tay, muốn bắt lên cà phê uống.

Thẩm Lãng tranh thủ thời gian đưa lên một chén đậm cà phê.

"Há, cảm ơn." Gregory nói, bản năng nhấc mắt lên nhìn Thẩm Lãng một chút.

Sau đó, hắn đột nhiên sợ hết hồn, làm sao không phải là phụ tá của hắn, mà là phụ thân a?

Nha, nhớ lại đến, vừa nãy phụ thân đi vào tìm hắn nói chuyện tới, hắn còn tưởng rằng Thẩm Lãng đã đi rồi đây.

Mà lúc này, tể tướng Tả Từ xuất hiện ở ngoài cửa.

Thẩm Lãng vốn là muốn cáo biệt, kết quả phát hiện Gregory lại tiến vào hồn nhiên quên tình trạng của ta.

Quên đi, không cáo biệt, Thẩm Lãng trực tiếp rời đi.

Mà lúc này, Gregory ngẩng đầu lên nói: "Phụ thân, ngài trở về ta cao hứng vô cùng, ngài đến xem ta, cũng cũng cao hứng vô cùng."

Thẩm Lãng nở nụ cười, đi ra cửa bên ngoài.

"Bệ hạ, có khách đến, từ gừng Đế Kinh mà tới." Tả Từ nói.

Thẩm Lãng kinh ngạc, từ Đế Kinh đến khách nhân? Ai?

...

Khương đế quốc thái tử Khương Diệt, xuất hiện tại Đại Càn cung thư phòng bên trong.

"Xin chào Thẩm Lãng bệ hạ." Khương Diệt thái tử nói.

Hắn dĩ nhiên đến, làm Khương Ly đế quốc thái tử, hẳn hẳn là Đại Càn đế quốc kẻ địch lớn nhất a, liền như thế tùy tiện tiến vào Nộ Triều thành?

"Có việc?" Thẩm Lãng hỏi.

Khương Diệt thái tử nói: "Đúng, có việc."

"Mời ngồi." Thẩm Lãng nói.

Sau đó, hai người ngồi xuống.

"Thẩm Lãng bệ hạ hẳn phải biết, mấy năm qua này Nộ Kinh vẫn đang khuếch trương, mà chúng ta cũng không có một chút nào ngăn cản, thậm chí có rất nhiều người trốn hướng về Nộ Kinh, chúng ta đồng dạng không có ngăn cản." Khương Diệt nói: "Gần nhất Nộ Kinh Thượng thư đài đang đang thảo luận, có phải là muốn kiến tạo Đại Càn đế quốc thứ hai mái vòm thành thị, Nộ Giang quận. Chúng ta cũng đã hạ chỉ, Khương đế quốc đồng dạng không ngăn cản, các ngươi muốn tại Nộ Giang quận kiến thành, muốn dồn tạo thứ hai lồng năng lượng, cũng có thể."

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ."

Khương Diệt thái tử nói: "Mục đích làm như vậy chỉ có một cái, tận lực mơ hồ Đại Càn đế quốc cùng Đại Khương đế quốc khác nhau cùng giới hạn, dù sao tại Khương đế quốc hết thảy ghi chép, Thẩm Lãng bệ hạ cũng như trước là đế quốc hoàng đế. Khương Ly bệ hạ, xưa nay đều không có đăng cơ, cũng không có xưng đế, hắn trước sau tại bắc cực, không có nam bước kế tiếp."

"Ừm." Thẩm Lãng nói.

Khương Diệt thái tử nói: "Sau mười hai ngày, Thẩm Lãng bệ hạ liền muốn đi bắc cực cùng Khương Ly bệ hạ quyết chiến?"

"Đúng." Thẩm Lãng nói.

Khương Diệt thái tử nói: "Ngài cùng Khương Ly bệ hạ, hai người chỉ có thể sống một cái?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng!"

Khương Diệt thái tử nói: "Ngài cũng biết, ta tại Đế Kinh thời điểm, vẫn lấy Thẩm Dã khuôn mặt xuất hiện. Vì lẽ đó nếu như tại bắc cực quyết chiến ngài chết rồi, cái kia tất cả liền kết thúc. Không chỉ là Đế Kinh, còn có Nộ Triều thành đều cần công khai ngài tin qua đời. Đương nhiên ... Chúng ta sẽ cho ngài cao nhất ai vinh, tuyên bố ngài là vì cứu vớt thế giới mà chết, ngài sẽ trở thành là đế quốc gừng Thái Tổ. Tương lai mặc kệ là tiền vàng, vẫn là giấy bút, hay hoặc là là đế quốc không trung hạm đội, đều sẽ dùng ngài khuôn mặt làm huy chương. Nhưng mà chúng ta nhất định phải công bố ngài chết rồi, sau đó ta dùng thân phận của Khương Dã kế thừa ngôi vị hoàng đế."

Lời này cũng thật là không khách khí a, cũng rất trực tiếp.

Thẩm Lãng liếc mắt nhìn Khương Diệt thái tử, vừa liếc nhìn quyển sách trên tay, đây là Yêu Yêu tác phẩm.

"Ta nói rồi, ta cùng Khương Ly bệ hạ chỉ có thể sống một cái." Thẩm Lãng nói: "Nếu như ta thua, cái kia tương lai toàn bộ thế giới liền đi Khương Ly bệ hạ con đường, hết thảy đều không có quan hệ gì với ta, các ngươi muốn làm gì, cũng không có quan hệ gì với ta."

"Được rồi." Khương Diệt thái tử nói: "Nhưng mà vì để tránh cho không cần thiết thương vong cùng xung đột, ta cảm thấy ngài vẫn có cần thiết cùng Nộ Kinh Thượng thư đài, Khu mật viện nói một tiếng."

"Ta hiểu rồi." Thẩm Lãng nói.

Khương Diệt thái tử nói: "Đúng rồi, còn có một việc, Khương Ly bệ hạ nói cho ta, ngài tại đại quyết chiến trước đòi hỏi tinh thần vỗ về, vì lẽ đó hắn để ta cho ngài đưa tới một vị cố nhân."

Thẩm Lãng kinh ngạc, còn thật đưa tới a?

Nhưng khi đó Thẩm Lãng chỉ muốn muốn Mộc Lan tăm tích a.

"Nhấc đi vào!" Khương Diệt thái tử nói.

Sau đó, hai cái thượng cổ nhân loại vũ sĩ giơ lên một bộ tinh thể quan tài đi vào.

"Phi thường xin lỗi, bên trong người không có chết, chỉ là bị triệt để đóng băng an nghỉ, chỉ có điều chứa ở trong quan tài mà thôi." Khương Diệt thái tử nói: "Hy vọng cái này cố nhân có thể tại ngài đại quyết chiến trước, mang đến đầy đủ tinh thần vỗ về."

"Đa tạ." Thẩm Lãng nói.

"Vậy không làm phiền, cáo từ." Khương Diệt thái tử đứng dậy.

"Không tiễn!" Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Khương đế quốc thái tử gừng chưa, mang người rời đi Nộ Kinh, vô thanh vô tức rời đi.

Mà này cụ tràn ngập băng hàn năng lượng quan tài, đặt ở thư phòng bên trong.

Thẩm Lãng tiến lên, nhẹ nhàng xốc lên quan tài tấm che, bên trong là một cái đại mỹ nhân, hơn nữa con mắt là mở, đã bị sớm tỉnh lại.

Mà nữ nhân này, chính là ... Từ Thiên Thiên.

Thẩm Lãng không nói gì, Khương Ly bệ hạ là nghĩ như thế nào a? Tại đại quyết chiến trước, ta Thẩm Lãng đòi hỏi tinh thần vỗ về, cũng không cần Từ Thiên Thiên a, ta muốn chính là Mộc Lan.

Mộc Lan đã đi tới một cái ta không biết địa phương, vậy ngươi đem nhạc phụ Ninh Nguyên Hiến đưa tới cũng có thể a, đây là Thẩm Lãng tối mong nhớ người thân. Bởi vì hắn bệnh đến nặng nhất, Thẩm Lãng thậm chí không biết hắn có hay không còn sống sót.

"Ngươi nhìn thấy ta, giống như rất thất vọng a?" Từ Thiên Thiên nói.

Thẩm Lãng tỉ mỉ xem Từ Thiên Thiên khuôn mặt, cái cảm giác này thật là kỳ quái.

Mấy năm trước hắn vừa thức tỉnh không lâu, nhìn thấy một cái giả Từ Thiên Thiên, thượng cổ tân nhân loại biến thành Từ Thiên Thiên, Thẩm Lãng còn tự tay giết.

Mà trước mắt cái này Từ Thiên Thiên, không nghi ngờ chút nào chính là thật sự, trăm phần trăm thật sự. Hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ Thẩm Lãng, một chút liền có thể nhận ra.

Nàng như trước vô cùng trẻ tuổi mỹ lệ, thậm chí cùng ba mươi năm trước giống nhau như đúc, bởi vì những năm này nàng vẫn đóng băng an nghỉ, thân thể sự trao đổi chất cũng đình chỉ, vì lẽ đó không có một chút nào trở nên già. Chỉ có điều ánh mắt, thoáng có một chút quái, phảng phất tiến vào một loại phi thường kỳ lạ trạng thái.

"Xin lỗi, ta không phải ngươi muốn gặp được người kia." Từ Thiên Thiên lại một lần nữa nói: "Sự xuất hiện của ta, để ngươi thất vọng rồi."

Thẩm Lãng nói: "Phải nói xin lỗi chính là ta, bởi vì ta quan hệ, liên lụy vận mệnh của ngươi như thế phí thời gian, liên tiếp mấy lần đều tao ngộ ngập đầu tai ương."

Từ Thiên Thiên trầm mặc một lúc lâu, nói: "Nếu như không là của ngươi nguyên nhân, cả nhà của ta cũng đã biến thành xương khô. Chính thức bởi vì cùng ngươi dính dáng đến một chút liên quan, vì lẽ đó cả nhà ta mọi người chịu đến đóng băng đãi ngộ, chí ít còn sống sót."

Nhìn ý tứ, hết thảy cùng Thẩm Lãng có quan hệ người, toàn bộ đều đóng băng an nghỉ.

Thẩm Lãng nắm Từ Thiên Thiên tay, từ băng hàn trong quan tài đi ra.

Bất quá Từ Thiên Thiên thân thể tạm thời không có hành động năng lực, bởi vì bị đóng băng an nghỉ quá lâu, cả người đều hoàn toàn là cương.

Thẩm Lãng bàn tay nhẹ nhàng phất qua, Từ Thiên Thiên nhất thời khôi phục ấm áp, khôi phục nhúc nhích, nàng không thể chờ đợi được nữa vọt tới cửa sổ, hướng về bên ngoài nhìn lại, sau đó hoàn toàn bị mê say.

Đẹp quá thành thị a, con mắt hầu như đều không chứa nổi, như thế thành thị, thật là làm cho ánh mắt đều trở nên tham lam.

Tất cả những thứ này quá tươi đẹp rồi! Ròng rã nhìn nửa giờ, nàng chẳng hề nói một câu.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi là cảm thấy hiện tại thành phố này tốt, vẫn là ba mươi mấy năm trước thành thị tốt?"

"Đương nhiên là hiện tại." Từ Thiên Thiên nói.

Thẩm Lãng nói: "Ngươi chẳng lẽ không hoài niệm ba mươi lăm năm trước huyền vũ thành sao?"

"Hoài niệm." Từ Thiên Thiên nói: "Nhưng mà lẽ nào vì vậy mà đi chống cự càng thêm sự vật tốt đẹp sao?"

Thẩm Lãng một ách nói: "Này đóng băng ba mươi mấy năm? Ngươi làm sao mà qua nổi?"

Từ Thiên Thiên nói: "Ta không biết người khác làm sao, nhưng mà ta ... Liền phảng phất rơi vào an nghỉ, nhưng lại có thể cảm giác được thời gian trôi qua, trong đầu của ta như trước tại lặp lại một cái lại một giấc mơ, nhưng thủy chung không cách nào tỉnh lại, phảng phất mất đi thân thể, phảng phất bị mộng yểm, không cách nào tránh thoát."

Dĩ nhiên là ... Như thế?

Từ Thiên Thiên lại nói: "Thẩm Lãng, ta lại một lần nữa cảm thấy xin lỗi, không phải Kim Mộc Lan trở lại bên cạnh ngươi, bọn họ nhưng đem ta trả lại, xin lỗi, để ngươi thất vọng rồi."

"Không muốn nói như vậy."

Từ Thiên Thiên nói: "Tuy rằng ta tỉnh lại đến không lâu, cũng nghe được không nhiều. Nhưng mà ngươi lập tức muốn đi đại quyết chiến đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng!"

Từ Thiên Thiên nói: "Mà đại quyết chiến cái kia đối tượng, chính là hủy diệt thế giới này kẻ cầm đầu, hắn mạnh mẽ sao?"

Thẩm Lãng nói: "Nắm giữ nửa cái thế giới sức mạnh, mạnh mẽ hơn ta một triệu lần tả hữu."

Từ Thiên Thiên nói: "Vậy này trường đại quyết chiến, xem ra rất bi quan kiểu dáng a."

Rốt cuộc, nàng lưu luyến không rời thu hồi ánh mắt, trở lại bên trong thư phòng ngồi xuống.

"Thẩm Lãng, còn nhớ rất nhiều năm trước, ta bị nhiễm trọng tật, chỉ lát nữa là phải bất trị, kết quả chiêu ngươi tên rác rưởi này ở rể, xem như là xung hỉ." Từ Thiên Thiên nói: "Kết quả ta dĩ nhiên thật sự khỏi hẳn, ngươi nói đây là vì cái gì?"

Thẩm Lãng làm sao biết tại sao a? Chuyện này phát sinh hắn xuyên qua trước, hơn nữa hắn cũng không có chuyên môn đi tìm hiểu qua, bởi vì hắn vẫn vừa đến đều không phải rất quan tâm Từ Thiên Thiên chết sống.

Từ Thiên Thiên nói: "Mặc kệ như thế nào, phảng phất trêu ngươi ở rể xung hỉ vẫn hữu dụng nha."

Thẩm Lãng không nói gì, ngươi miễn cưỡng muốn nói như vậy, ta cũng không có cách nào.

Từ Thiên Thiên nói: "Còn có chừng mười ngày, ngươi liền muốn cùng cái kia ma đầu quyết chiến, nghe vào phảng phất thập tử vô sinh kiểu dáng."

Có thể hay không đừng muốn như thế độc miệng? Nói chuyện cẩn thận.

Từ Thiên Thiên nói: "Con người của ta tuy rằng không có cái gì phân lượng, lúc này ta ở trong mắt ngươi là bé nhỏ không đáng kể. Liền dường như năm đó rác rưởi ngươi, ở trong mắt ta cũng là bé nhỏ không đáng kể. Nhưng mà năm đó trêu ngươi ở rể xung hỉ, ta dĩ nhiên khỏi hẳn. Vậy ta hiện tại cho ngươi xung hỉ làm sao, dù cho là một cái tốt hơn một chút dấu hiệu, hoặc rất nhiều rồi ta đây một tia xung hỉ, đại quyết chiến sau, ngươi liền có thể sống sót trở về đây?"

Đang nói chuyện, Từ Thiên Thiên nước mắt tuột xuống.

Thẩm Lãng nói: "Không cần như thế ..."

"Muốn ..." Từ Thiên Thiên lớn tiếng gào thét nói: "Muốn, nhất định phải!"

Sau đó, nàng nhìn Thẩm Lãng yên tĩnh nói: " "Kết hôn xung hỉ, rất linh. Không cần chân chính phát sinh quan hệ gì, một cái đơn giản bái đường nghi thức là có thể."

Chí ít thời khắc này, Từ Thiên Thiên ánh mắt cùng vẻ mặt, đã minh hiển lộ ra không bình thường, tinh thần của nàng trạng thái phi thường không ổn định.

Nhưng đây mới là bình thường, bởi vì nàng tại đóng băng an nghỉ, bị mộng cảnh dằn vặt ba mươi mấy năm.

"Lẽ nào ta liền xung hỉ tư cách đều không có sao?" Từ Thiên Thiên nói: "Để ngươi ta trêu ngươi ở rể xung hỉ, hiện tại ta cho ngươi xung hỉ, này rất công bằng đúng không? Vạn nhất có dùng, chờ đại quyết chiến ngươi sống sót trở về, còn có thể cùng ta ly hôn đây."

Thẩm Lãng nhắm mắt lại, đi cảm thụ Từ Thiên Thiên linh hồn.

Thật sự tan tành.

Lại một lần nữa thâm nhập nàng não vực, lập tức cảm nhận được vô số ác mộng, từng làm vô số ác mộng, cho tinh thần của nàng lưu lại thủng trăm ngàn lỗ vết thương.

Này ba mươi mấy năm đóng băng an nghỉ, nàng chí ít làm mấy ngàn mấy vạn cái ác mộng.

Nàng khoảng cách tinh thần tan vỡ, khoảng cách triệt để phát rồ, đã chỉ có khoảng cách nửa bước.

Liền dường như một viên bảo thạch, mặt ngoài xem vẫn là hoàn hảo, nhưng bên trong đã xuất hiện vô số vết rách, thoáng đụng vào khả năng sẽ nát tan.

Thẩm Lãng liên lụy nàng, làm cho nàng gặp người bình thường mấy đời khổ sở.

Hắn tiến lên một bước, đưa tay đặt ở Từ Thiên Thiên đỉnh đầu, nhẹ nhàng thả ra ấm áp nhu hòa năng lượng.

Tận lực để Từ Thiên Thiên yên tĩnh lại, nỗ lực đi nối liền nàng tinh thần vô số vết thương.

"Ngươi cẩn thận ngủ một giấc, không còn là đóng băng an nghỉ, mà là tự nhiên giấc ngủ, có lẽ có mộng, nhưng có thể là mộng đẹp." Thẩm Lãng nói: "Chờ ngươi sau khi tỉnh lại, ta liền nạp ngươi là phi, cho một mình ngươi hôn lễ."

"Không ... Là xung hỉ, là xung hỉ ..." Từ Thiên Thiên run rẩy nói: "Ta cho ngươi xung hỉ, hay là đại quyết chiến, ngươi liền có thể sống sót trở về, chuyện như vậy tuy rằng vừa sâu xa vừa khó hiểu, nhưng ... Một số thời khắc cũng không thể kìm được người không tin."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Tốt, chỉ cần ngươi nguyện ý, xem là xung hỉ cũng được! Hiện tại ngươi cẩn thận ngủ một giấc."

Từ Thiên Thiên nhìn Thẩm Lãng một hồi lâu, vốn đang muốn nói điều gì, nhưng không có nói ra.

Sau đó, nàng liền cuộn mình tại thư phòng trên ghế sa lông, trực tiếp hôn mê đi. Lần này là tự nhiên ngủ, cứ việc nàng đã ngủ mấy chục năm, nhưng lần này hay là mới thật sự là ngủ.

Thẩm Lãng không gì sánh được vui mừng, con gái Thẩm Mật không có cảnh ngộ như thế, nàng cũng không có Từ Thiên Thiên như thế kiên cường.

...

Từ Thiên Thiên giấc ngủ này, chính là năm ngày năm đêm.

Nàng sau khi tỉnh lại!

Thẩm Lãng thật sự cho nàng một cái hôn lễ. Đơn giản mà lại trang trọng vui mừng bái đường nghi thức.

Đại Càn đế quốc hoàng đế, chính thức nghênh thú Từ Thiên Thiên là phi.

...

Chú: Cuối tháng, có vé tháng huynh đệ không lãng phí, gửi cho ta đi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 672: Cha Và Con! Bắc Cực! (Cầu Vé Tháng)

Chương 672: Cha và con! Bắc cực! (cầu vé tháng)

Bái đường thành thân sau, Từ Thiên Thiên tâm tình thoáng ổn định một ít.

Lúc này, khoảng cách Thẩm Lãng lên phía bắc cùng Khương Ly chung cực quyết chiến còn có sáu ngày.

Ngày kế, Thẩm Lãng cùng nàng bước chậm tại huyền vũ trong thành, nơi này phần lớn cũng đã bị phá hủy, trên căn bản hết thảy nhà đều là trùng kiến, cũng hoàn toàn phù hợp mới năng lượng văn minh thành thị phong cách.

Chỉ có không có biến, chính là Kim thị gia tộc cái kia Huyền Vũ công tước phủ.

Hai người có từ huyền vũ thành đi tới phủ công tước bên trong.

"Vẫn là trước thế giới khá hơn một chút." Từ Thiên Thiên bỗng nhiên nói.

Thẩm Lãng nói: "Tại sao?"

Từ Thiên Thiên nói: "Trước thế giới, tự do một ít, muốn làm gì cũng có thể, hơn nữa cũng có thể triển khai kế hoạch lớn. Hiện tại thế giới này, mỗi người đều muốn làm một cái sứ mệnh mà phấn đấu, trừ ra số ít người, những người khác liền phảng phất mất đi giá trị, liền phảng phất là một cái cơ giới thượng một cái nào đó cái linh kiện như thế."

Chẳng trách Từ Thiên Thiên phát sinh cái này cảm khái, bởi vì nàng là một cái thương nhân, mà chí ít vào lúc này thế giới này, mặc kệ là Đại Càn đế quốc, vẫn là Khương Ly đế quốc, cũng đã không có thương nhân hoạt động chỗ trống.

Bởi vì hết thảy sinh hoạt vật chất đều là phân phối chế độ, hầu như mỗi người đều có từng người nhiệm vụ, mỗi người cũng đều muốn phục tùng điều hành, không thể lãng phí một chút nguồn năng lượng, cũng không thể lãng phí sức sản xuất.

Vì lẽ đó mỗi người thật sự phảng phất là một cái to lớn cơ khí linh kiện, thật sự có một loại đinh ốc cảm giác.

"Ta bị bắt sau, trực tiếp đóng băng an nghỉ, xưa nay đều chưa từng thấy Mộc Lan, cũng chưa từng thấy Cừu Yêu Nhi, xin lỗi." Từ Thiên Thiên ôn nhu nói.

"Không có gì." Thẩm Lãng nói.

Sau đó hắn một lần nữa đi trở về chính mình bên trong viện, đi tới kẻ thù tường danh sách trước mặt, nhìn mặt trên duy nhất tên: Khương Ly.

Thoáng do dự sau, hắn đem danh tự này lau chùi rơi mất.

"Làm sao? Lẽ nào thích ứng cừu hận sao?" Từ Thiên Thiên hỏi.

"Không có." Thẩm Lãng nói: "Nếu như lần này đại quyết chiến ta thắng, cái kia mối thù này người cũng đã chết rồi. Nhưng nếu như ta thua, cái kia mối thù này người tên ở lại chỗ này cũng không có gì hay."

Từ Thiên Thiên nói: "Thẩm Lãng, ngươi biết một người điên ưu thế là gì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Cái gì?"

Từ Thiên Thiên nói: "Có này điên cuồng trực giác, mà lại nói nói không cần chịu trách nhiệm."

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi nói một chút xem."

Từ Thiên Thiên nói: "Ta cảm thấy ngươi có thể còn sống trở về."

Nàng lúc nói lời này hết sức nghiêm túc, nhìn chằm chằm Thẩm Lãng nhìn một lúc lâu sau, sau đó đưa mắt dời.

Thẩm Lãng cười nói: "Mượn ngươi chúc lành."

.. ... .

Khoảng cách Thẩm Lãng lên phía bắc cùng Khương Ly chung cực quyết chiến, còn có ba ngày!

"Bệ hạ, hết thảy bom khinh khí cũng đã chế tạo xong xuôi." Đường Ân đại học sĩ nói: "Ngài nói chế tạo 100 viên liền đủ rồi, nhưng mà chúng ta ròng rã chế tạo 500 viên."

500 viên bom khinh khí, hơn nữa đều là ngàn vạn tấn cấp bậc (nổ tung uy lực tương đương với 50 triệu tấn TNT).

Uy lực này hoàn toàn là không gì sánh được, đúng là có thể mang một cái quốc gia từ trên mặt đất triệt để xóa đi.

Một khi này 500 viên bom khinh khí tại bắc cực nổ tung.

Bắc cực mấy triệu km2, đều sẽ bị vô tận liệt diễm nuốt chửng.

Có thể hòa tan vô số địa ngục tinh thể, có thể chế tạo ra một cái vượt qua mấy trăm ngàn km2 năng lượng chân không.

Làm áp chế địa ngục tinh thể đại sát khí, hoàn toàn đầy đủ.

Mỗi một viên bom khinh khí trọng lượng đều vượt qua hai mươi mấy tấn, 500 viên chính là 1 vạn tấn.

Trên thế giới này đại khái cũng không có bất kỳ một chiếc pháo đài bay có thể có lớn như vậy phụ trọng, muốn đem đám này bom khinh khí mang đi bắc cực, ít nhất muốn vận dụng 100 chiếc to lớn pháo đài bay.

Nhưng mà bắc cực là Khương Ly hơn nửa đêm, nơi đó có con số thiên văn địa ngục tinh thể, Đại Càn đế quốc pháo đài bay căn bản phi không tới đó sẽ bị phá hủy.

Vì lẽ đó, này 500 viên bom khinh khí toàn bộ muốn giao cho một con rồng mang.

Thẩm Nhất Long!

Nó lại một lần nữa toét miệng, nhìn chồng chất như núi bom khinh khí, ròng rã 1 vạn tấn.

Mang đi bắc cực, nó đương nhiên là không có vấn đề, nhưng mà có chút lúng túng a.

Bởi vì nó đòi hỏi đem đám này bom khinh khí hoàn toàn nuốt đến trong bụng, sau đó lại bay đi bắc cực.

Cơ Long Nhi cũng muốn theo cùng đi bắc cực chiến đấu, nhưng Thẩm Lãng không thể dẫn nàng, này một hồi đại quyết chiến cấp bậc quá cao, Cơ Long Nhi không có trải qua cấp cao long chi cảm ngộ gột rửa, e sợ còn không chấp nhận được.

"Một rồng, ngươi thử một chút xem a." Thẩm Lãng nói.

Thẩm Nhất Long bất đắc dĩ liếc mắt nhìn chủ nhân, sau đó hướng về Cơ Long Nhi gào thét một tiếng, ý kia là, đi nhanh lên, đi nhanh lên, không thể đem ta mất mặt một màn để ngươi thấy.

Cơ Long Nhi như trước đần độn mà ngốc tại chỗ, tràn đầy phấn khởi chờ xem trò vui.

Thẩm Nhất Long tiến lên, dùng đuôi ôm lấy Cơ Long Nhi cái cổ, trực tiếp kéo bay đi, này vừa bay chính là bên ngoài mấy ngàn dặm.

Nói chung, lão tử mất mặt một màn, không thể bị đàn bà rồng nhìn thấy.

Đem Cơ Long Nhi đuổi đi sau, Thẩm Nhất Long thân thể đột nhiên bành trướng, lại một lần nữa tung hoành chân trời, vô biên vô ngần.

Mở ra to lớn mõm rồng, đột nhiên hút một cái, trực tiếp đem này 5,000 viên bom khinh khí hoàn toàn nuốt đến trong bụng.

Ngăn ngắn một giây đồng hồ, toàn bộ hoàn thành.

Hơn nữa từ vẻ ngoài nhìn qua, Thẩm Nhất Long không có bất kỳ biến hóa nào, cũng không có mãng xà nuốt dê loại kia mập mạp cảm.

"Không sai, không sai, không sai ..." Thẩm Lãng vỗ tay nói: "Sau ba ngày, chúng ta liền như thế đi bắc cực."

"Đùng đùng đùng ..." Thẩm Lãng vỗ tay sau khi kết thúc, vẫn còn có tiếng vỗ tay vang lên.

Thẩm Nhất Long ánh mắt như chớp giật hướng về tiếng vỗ tay nơi nhìn tới, kết quả phát hiện là Đại Siêu, lúc này đang nịnh hót nhìn nó, hơn nữa liều mạng mà vỗ móng vuốt.

Có ngươi chuyện gì? Ngươi đến nhìn cái gì náo nhiệt?

Thẩm Nhất Long liền muốn gào thét đe doạ, nhưng mà tưởng tượng quên đi, chính mình làm gì cùng một cái ngốc chim chấp nhặt a.

Thẩm Lãng nói: "Được rồi, một rồng ngươi có thể phun ra trước tiên, sau ba ngày lại nuốt vào đi."

Thẩm Nhất Long lắc đầu, nếu nuốt xuống, vậy thì vẫn tại trong bụng bày đi, như thế lại phun ra, sau đó sau ba ngày lại nuốt vào đi, càng mất mặt.

Nó đột nhiên từ trên trời giáng xuống, chui vào biển rộng bên trong, dùng nước biển đem thân thể của chính mình hoàn toàn ẩn giấu đi.

Ngược lại lại xuất phát đi bắc cực trước, nó là sẽ không tại lộ diện.

… …

Thẩm Lãng xuất phát đi bắc cực thứ hai đếm ngược thiên!

Đại Càn đế quốc Thượng thư đài, Khu mật viện mở ra một cái thời gian ngắn.

"Ta biết, ta đã từng biến mất qua rất nhiều lần, nhưng cuối cùng đều sống sót trở về." Thẩm Lãng nói: "Đặc biệt là ba mươi mấy năm trước bắc cực kịch biến, tất cả mọi người đều cho rằng ta chết rồi, nhưng kết quả ta vẫn là sống sót trở về."

Hết thảy trọng thần, lẳng lặng mà nghe Thẩm Lãng mà nói, không có lên tiếng.

Thẩm Lãng nói: "Trước ta, như là một cái tập tễnh học theo hài tử, bất kỳ thời khắc đều có đại nhân ở sau lưng bảo vệ ta, chống đỡ ta, thời khắc mấu chốt thậm chí có thể trả giá tính mạng tới cứu ta. Cứ việc có lúc, bọn họ đều chưa từng xuất hiện, các ngươi cũng xưa nay cũng không biết sự tồn tại của hắn."

Thẩm Lãng nói những câu nói này thời điểm, trong đầu hiện ra tốt mấy người bóng người.

Thượng cổ nữ hoàng, Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu, Medusa nữ hoàng, hỗn độn tiên tri.

"Nhưng mà hiện ở tại bọn hắn đều triệt để hy sinh, vì lẽ đó không còn có người sẽ ở thời khắc mấu chốt cứu ta." Thẩm Lãng nhàn nhạt nói: "Lần này cùng Khương Ly đại quyết chiến, hoàn toàn muốn dựa vào chính ta."

"Ta nói ý tứ của những lời này là, trận chiến này ta cùng Khương Ly hai người, chỉ có thể sống một cái. Nếu như ta chưa có trở về, kia chính là thật sự biến thành tro bụi, sẽ không lại có thêm kỳ tích." Thẩm Lãng nói: "Mà một khi đến vào lúc ấy, các ngươi muốn tiếp thu sự thực này."

Toàn trường vẻ mặt của tất cả mọi người, trở nên không gì sánh được nghiêm nghị.

"Đương nhiên ta nói rồi, nếu như ta thắng, tương lai liền đi con đường của ta. Nếu như ta thua, vậy thế giới này liền triệt để giao cho Khương Ly, ta hoàn toàn tận lực." Thẩm Lãng nói: "Đến lúc đó, bụi quy bụi, đất trở về với đất. Thế giới này sự tình ta cũng lại quản không được, mà đến vào lúc ấy các ngươi, phải làm gì?"

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn phía Tả Từ các chủ nói: "Nghe ta một lời khuyên, sống sót so cái gì đều trọng yếu, sống sót thì có hy vọng."

Nhất thời, Chúc Hồng Tuyết khàn khàn nói: "Bệ hạ, ngài không cần nói nếu như vậy, ngài là tất thắng không thể nghi ngờ, trước là như thế, hiện tại là như thế, tương lai cũng là như thế. Đương nhiên nếu như ngay cả ngài đều thất bại mà nói, vậy ta cũng đi tới bụi quy bụi, đất trở về với đất thế giới."

Thẩm Lãng cười nói: "Nói như vậy, từ thô tục đều là nói trước. Cho nên khi nhiên muốn đem xấu nhất cục diện nói ra, vì lẽ đó ta đối với các ngươi chỉ có một cái kỳ vọng, coi như cuối cùng quyết chiến, ta không về được, các ngươi cũng phải cố gắng sống tiếp."

"Đương nhiên ..." Thẩm Lãng cười nói: "Cứ việc Khương Ly sức mạnh là của ta gấp một vạn lần còn chưa hết, nhưng mà trận chiến này, ta hay là vẫn có thể thắng. Vĩnh viễn đối tương lai tràn ngập mỹ hảo ước mơ, này chính là bọn ta Đại Càn đế quốc ngây thơ."

"Liền như thế, tan họp!"

… .. … .

Thẩm Lãng đi tới bắc cực cùng Khương Ly quyết chiến đếm ngược ngày thứ nhất.

Ngày đó, người một nhà chỉ có một cái nhiệm vụ. Giáo hội Thẩm baby tiểu nha đầu làm kem ly, sau đó làm một bữa ăn tối thịnh soạn.

Từ ban ngày đến tối, người một nhà thả xuống tất cả mọi chuyện, chính là đơn thuần cùng nhau.

Một nhà mấy cái người toàn bộ ra trận, liền bận rộn nhất nhà khoa học lỗi lạc Gregory đều bị lôi lại đây, thuận tiện còn mang đến hắn trong phòng thí nghiệm dịch đạm. Chẳng lẽ nói, không có dịch đạm kem ly là không hoàn mỹ sao?

Gregory lúc này đang đánh trứng gà, ánh mắt cùng vẻ mặt đều có chút đời không còn gì lưu luyến kiểu dáng, thậm chí nghe được tan nát cõi lòng âm thanh.

Này lãng phí mỗi một phân, mỗi một giây đồng hồ, nếu như dùng để làm thí nghiệm, nếu như dùng để suy nghĩ, nên tốt bao nhiêu a?

Bây giờ lại để ta đánh trứng gà? Lãng phí sinh mệnh a!

"Năm năm, ngươi về nhà qua một chuyến sao?" Mẫu thân Shelley hỏi: "Nhi tử, năm năm qua chúng ta vẫn là lần thứ nhất thời gian dài như vậy gặp mặt đi."

Gregory nói: "Nếu như ta nhớ không lầm mà nói, chúng ta từng ở cùng nhau ăn cơm qua ba mươi lăm đốn."

Shelley nói: "Là ta đi cho ngươi phòng thí nghiệm đưa cơm ba mươi lăm thứ, đồng thời có ba mươi bốn thứ, ngươi đều coi ta là thành phụ tá của ngươi."

"Ồ ..." Gregory lại một lần nữa hồn bay lên trời, cơ giới khuấy lên lòng đỏ trứng dịch, trong đầu lại bắt đầu tiến hành mới tinh thể chi não cơ cấu.

"Cho ta đi, đần độn." Mẫu thân Shelley cầm qua trứng gà bát, rốt cuộc giải phóng Gregory hai tay.

Sau đó, hắn chỉ có một người đứng ở trong phòng bếp, hoàn toàn tay chân luống cuống.

Thẩm Lãng đang tiến hành hoa quả điêu khắc, sau đó lại tự mình ướp muối thịt hươu bài, bò bít tết vật này không cần yêm, lộc bài nhất định phải yêm, bằng không thật ăn không ngon. Làm xong sau, Thẩm Lãng dường như gia đình phụ nam như thế, dùng khăn quàng cổ lau lau rồi hai tay.

Sau đó ánh mắt nhìn phía Ninh Hàn công chúa, nhìn phía Từ Thiên Thiên.

Hai nữ nhân này, một cái nhìn rau ngây người, một cái nhìn một con cá ngây người.

"Ta có thể hỏi một chút, loại này món ăn cần phải làm sao tẩy, là ăn lá cây, vẫn là ăn hành a?" Ninh Hàn thật không tiện hỏi: " ta là cần phải đem lá rau lấy xuống, cần phải đem món ăn hành lấy xuống?"

Từ Thiên Thiên nói: "Đúng rồi, con cá này cần phải làm sao giết a?"

Được rồi, hai nữ nhân này đều không biết làm cơm. Kim Mộc Lan cũng sẽ không, Ninh Diễm cũng sẽ không, trong nhà liền tiểu băng một người sẽ làm cơm, hơn nữa còn làm rất khá ăn, đáng tiếc lúc này không ở bên cạnh.

Thẩm Lãng bất đắc dĩ nhìn hai người phụ nữ, nói: "Híc, chúng ta cả nhà những người này, lẽ nào cũng chỉ có ta một người sẽ làm cơm sao?"

"Còn có ta!" Shelley nhấc tay.

"Còn có ta ..." Thẩm Mật công chúa nhấc tay.

Thẩm Lãng chỉ có thể đi hỗ trợ Ninh Hàn, đem hết thảy món ăn đều giặt sạch. Sau đó trợ giúp Từ Thiên Thiên đem cá đều giết.

"Tiếp đó, giao cho chúng ta đi." Shelley nói: "Những món ăn này giao cho ta cùng tiểu Mật làm, ngược lại kem ly đã làm tốt."

Đâu chỉ làm tốt? Đều sắp ăn xong. Thẩm baby cái này béo nha đầu làm xong một cái, ăn một cái. Không biết tại sao, mình làm kem ly tốt cực kỳ ăn.

"Ngươi sớm cái bụng ăn no, một lúc ăn không vào ăn ngon món ăn, cũng đừng trách chúng ta a." Ninh Hàn cảnh cáo nói.

Thẩm baby phun nhổ ra đầu lưỡi, đồ ăn ăn ngon, vậy cũng là chuyện sau này, hiện tại vẫn là kem ly ăn ngon.

Thẩm Lãng đoan lại đây hai chén rượu đi tới Gregory trước mặt, hắn còn đứng ở chỗ này ngây người. Ra phòng thí nghiệm, hắn tay chân cũng không biết để vào đâu, nếu như không gọi hắn chỗ khác, hắn có thể đứng cho đến khi trời tối.

"Đi ra ngồi một chút." Thẩm Lãng nói.

"Há, cảm ơn bố." Hắn cùng sau lưng Thẩm Lãng, đi tới sân thượng ở ngoài.

Hai cha con người tại sân thượng trên ghế nằm ngồi xuống, Thẩm Lãng đưa tới một chén rượu.

Gregory bản năng tiếp nhận, dường như uống cà phê như thế, trực tiếp uống một hớp lớn, sau đó run lên bần bật.

Này ... Đồ chơi này là gì? Này vẫn là hắn lần thứ nhất uống rượu, ba mươi mấy tuổi lần thứ nhất uống rượu.

Hắn tửu lượng thiển cực kỳ, uống vào sau trực tiếp liền say chuếnh choáng.

"Oa, vật này là ma quỷ, ta nhất định nhất định phải thiếu chạm, hắn sẽ bóp chết trí tuệ của ta, ta thời gian." Gregory nói, nhưng vừa nói xong lại uống một hớp lớn.

Thẩm Lãng nói: "Nghệ thuật gia nhưng rất yêu thích cái này."

Gregory nói: "Nghệ thuật gia cần điên cuồng hơn, mà khoa chúng ta học giả đòi hỏi lý trí."

Thẩm Lãng nói: "Ta là một cái người điên cuồng, Khương Ly là một cái người lý trí."

Gregory nói: "Không hẳn, ta ngược lại thật ra cảm thấy Khương Ly so ngài còn điên cuồng hơn, chỉ có điều điên cuồng đến cực hạn, lại như là lý trí người. Một cái triệt để người điên, hắn thường thường là yên tĩnh."

Cồn quả nhiên là một loại kỳ diệu đồ vật, dĩ nhiên để Gregory đều nói ra lời ấy, bằng không bình thường hắn trừ ra khoa học ở ngoài, nửa câu nói cũng không muốn nhiều tán ngẫu.

Gregory xưa nay đều chưa từng thấy Khương Ly, càng chưa có tiếp xúc qua, nhưng phảng phất đối với hắn hiểu khá rõ.

Thẩm Lãng nói: "Lần trước ta đã nói với ngươi mà nói, ngươi có lưu ý sao?"

Gregory nói: "Kết hôn thật sao? Ta gần nhất đã đang tìm kiếm, nhưng đáng tiếc xứng với ta quá ít người."

Ế? Trước như thế ngượng ngùng người, hiện tại uống rượu sau, khẩu khí đều biến điên.

Nhưng mà Thẩm Lãng rõ ràng ý của hắn, hắn nói xứng với, không phải thân thế, cũng không phải khuôn mặt đẹp vóc người, thuần túy chính là thông minh.

Thẩm Lãng nói: "Vậy ngươi sẽ bởi vì tình yêu mà kết hôn sao?"

"Tình yêu?" Gregory nói: "Là hai người chúng ta tại cộng đồng nghiên cứu khoa học hạng mục thượng, sản sinh mãnh liệt cộng hưởng cùng hấp dẫn sao? Cái kia nhất định phải kết hôn a, như thế hôn nhân một thêm một lớn hơn hai, chúng ta hoàn toàn có thể bắn ra siêu cấp khoa học hỏa táng "

Ách, được rồi, ngươi cảm thấy đây là tình yêu, vậy cũng hành. Thẩm Lãng gia tộc cũng khá lớn, lớn đến mức có thể bao chứa được bất kỳ hài tử, dù cho đứa bé này có chút kỳ quái.

"Bố, ta còn muốn lại muốn uống một chén, có thể không?" Gregory hỏi.

Thẩm Lãng cầm qua bình rượu, lại cho hắn rót một chén.

Gregory một hơi uống cạn một phần ba, sau đó nói: "Vật này là ma quỷ, sau đó không thể đụng vào, không thể đụng vào."

Sau đó lại uống một phần ba, chân tướng quả nhiên là nhân loại chân lý sao?

Rất nhanh, chén thứ hai rượu lại uống xong.

Gregory bỗng nhiên nghiêm túc nhìn Thẩm Lãng nói: "Phụ thân, ta phi thường phi thường cảm tạ ngài cùng mẫu thân sinh hạ xuống ta, để ta có thể có một đoạn như thế đặc sắc lịch trình cuộc sống, phảng phất mỗi một giây đồng hồ đều có thể tỏa ra tính mạng của ta mị lực."

Uống rượu sau, nhà khoa học biến thành thi nhân sao?

Thẩm Lãng lại cho hắn rót một chén, sau đó hai cha con đụng một cái chén.

"Ta có rất nhiều con trai, ngươi huynh trưởng Thẩm Dã, phi thường xuất sắc, hầu như là thiên hạ hoàn mỹ nhất đế quốc người thừa kế, hắn là sự kiêu ngạo của ta." Thẩm Lãng nói: "Hiện tại, ngươi cũng là ta lớn nhất kiêu ngạo một trong, tương lai ngươi với cái thế giới này cống hiến sẽ hoàn toàn không thua gì ca ca của ngươi, thậm chí cao hơn hắn. Tương lai có một ngày, có người ai nói ta là phụ thân của Gregory. Mà không phải nói ngươi là con trai của ta, tương lai ta sẽ lấy ngươi làm vinh."

Gregory lại uống xong một miệng lớn.

Sau đó nằm nhoài trên bàn không nhúc nhích, triệt để uống say.

"Bố, ngươi nhất định phải sống trở về, nhất định phải sống trở về. Bằng không chúng ta đều không có tương lai." Uống say Gregory nằm nhoài trên bàn, vừa khóc, vừa nói.

Hắn đời này cho tới bây giờ đều không có đã khóc, đương nhiên cũng không có say qua.

Lam đậm xoa xoa đầu của hắn, sau đó trở lại trong phòng bếp, cần phải hắn nấu ăn.

… … …

Sau đó, người một nhà vui vẻ hòa thuận ăn cơm.

Gregory như trước say ngất ngây tại trên ghế sa lông, ngủ say như chết.

Thẩm baby tiểu nha đầu tức giận ngồi ở ba chân của ba thượng, nội tâm thật hối hận a.

Sớm biết thức ăn hôm nay nhiều như vậy, ăn ngon như vậy, vừa nãy thì không nên ăn nhiều như vậy kem ly, hiện tại bụng nhỏ đều ăn no, đám này ăn ngon đều ăn không trôi.

Mà mẹ của nàng Ninh Hàn thấy thế, chỉ nói một câu: "Đáng đời!"

Ai, quả nhiên là thân sinh a!

"Kính ông bà."

"Kính Ninh Nguyên Hiến gia gia, kính ông ngoại bà ngoại."

"Kính mẹ, kính các a di, kính ca ca bọn đệ đệ, tỷ tỷ các muội muội."

Người một nhà giao trản, uống thấp số độ rượu vang.

Nghe được chén rượu tiếng va chạm, Gregory bỗng nhiên đột nhiên ngồi lên, bưng lên trước mắt chén rượu, nói: "Kính bố, kính thế giới này, kính tương lai."

Sau đó, hắn lại uống một hơi cạn sạch.

"Vật này là ma quỷ, không thể uống, không thể uống ..." Sau đó hắn lại ngã đổ tại trên ghế sa lông, ngủ say như chết.

Thẩm Lãng nói: "Yêu Yêu, ngươi đi lấy ra bàn vẽ, đem ngày hôm nay tình cảnh này vẽ ra đi."

Yêu Yêu do dự một chút, sau đó gật gật đầu, đi lấy ra bàn vẽ.

Nàng họa đến cực kỳ nhanh, cũng tốt vô cùng.

Vẻn vẹn không tới nửa giờ, một bức hoàn chỉnh họa liền họa được rồi, màu sắc rực rỡ bức tranh.

Chính là Thẩm Lãng người một nhà ăn cơm kiểu dáng, bao quát ngủ say như chết Gregory, bao quát ngồi ở Thẩm Lãng trong lồng ngực, mắt ba ba nhìn các đại nhân ăn cơm Thẩm baby. Đương nhiên, còn bao gồm chính hắn, đang đang vẽ tranh chính mình.

Hơn nữa càng thêm huyền diệu chính là, trong tranh Yêu Yêu đang vẽ tranh, mà trong tranh họa, cũng là Thẩm Lãng người một nhà đang dùng cơm.

Trong tranh có họa, trong tranh có họa, phảng phất vẫn luôn muốn tuần hoàn xuống.

Sau đó, Yêu Yêu cho bức họa này lấy một cái tên.

《 người một nhà phổ thông bữa tối 》.

Đúng, là phổ thông bữa tối, mà không phải bữa tối cuối cùng.

Vì hoàn toàn ngăn chặn xuất hiện cuối cùng bữa tối ý vị, nàng sáng tạo trong tranh họa, vô hạn tuần hoàn xuống, liền đại diện cho bữa cơm này mãi mãi cũng ăn không hết.

Liền đại diện cho, bố nhất định có thể an toàn trở về.

Cơm nước xong sau, lại ăn món ăn sau điểm tâm ngọt, ăn kem ly.

Mà vào lúc này, Thẩm baby tiểu nha đầu cảm giác mình cái bụng đã có chút tiêu hóa, có chút muốn đói bụng, nhưng là vừa nãy tốt ăn cơm món ăn đều ăn xong, tức chết người.

Người một nhà, trò chuyện tối vụn vặt sự tình.

Đối với quốc gia đại sự, nửa chữ không đề cập tới, đối với Thẩm Lãng sắp tiến hành chung cực quyết chiến, cũng nửa chữ không đề cập tới.

"Coong, coong, coong, làm ..."

Tiếng chuông vang lên mười lần, mười giờ tối chung, Thẩm baby cũng đã ngủ gà ngủ gật.

Thẩm Lãng cười nói: "Được rồi, nay thiên thời gian cũng không còn nhiều lắm, ta đi rồi!"

"Bây giờ liền đi a." Ninh Hàn nói.

"Về sớm một chút." Shelley nói.

Liền phảng phất Thẩm Lãng chỉ là ra một chuyến xa nhà, mà không phải tiến hành cái gì chung cực quyết chiến, quyết định thế giới vận mệnh chung cực quyết chiến.

"Hừm, các ngươi cũng đi ngủ sớm một chút." Thẩm Lãng đứng dậy, hướng về người nhà vẫy vẫy tay.

Không có bất kỳ giao phó, không có bất kỳ trịnh trọng phân biệt ngôn ngữ.

"Cùng bố gặp lại." Ninh Hàn nói.

"Bố gặp lại." Thẩm baby mắt buồn ngủ mông lung, mơ mơ màng màng giơ giơ tay nhỏ, sau đó ôm mẹ cái cổ, trực tiếp ngủ.

Thẩm Lãng rời đi Thiên Đường trang viên.

"Rồng, chúng ta nên đi." Thẩm Lãng nói.

Cự long đột nhiên xung ra mặt biển, thế nhưng là không có phát ra bất kỳ cái gì tiếng vang, cũng không có chấn động tới bao lớn bọt nước.

Này muốn tiến nhảy cầu đội, vô cùng đều ổn.

Thẩm Lãng ngồi xếp bằng tại cự long lên phía bắc, chậm rãi bay khỏi Nộ Triều thành.

Trên mặt biển, Thất Lạc đế quốc hết thảy hải quái toàn bộ trồi lên đến, Thất Lạc Yêu Mẫu mang theo mấy trăm ngàn hải quái, chỉnh tề quỳ xuống.

Nộ Triều nội thành, Đại Càn đế quốc Thượng thư đài cùng Khu mật viện tất cả mọi người, cũng đều chỉnh tề quỳ xuống.

Hơn một triệu người quỳ xuống, nhưng lại vô thanh vô tức.

Không có ai sơn hô vạn tuế.

Tất cả mọi người nội tâm cầu khẩn, Thẩm Lãng bệ hạ này vừa đi, ngày khác còn có thể trở về.

Này một hồi chung cực đại quyết chiến, bệ hạ như thắng, bọn họ còn có tương lai.

Bệ hạ như thua, trước mắt tất cả những thứ này đều biến thành tro bụi.

Đi rồi, đi rồi.

Thẩm Lãng cưỡi cự long, vẫn lên phía bắc, hướng về bắc cực phương hướng bay đi.

Sau lưng, Cơ Long Nhi không ngừng đuổi theo.

"Trở về, trở lại!" Thẩm Lãng nói.

Cơ Long Nhi đứng ở tại chỗ một lúc, nhưng mà không mất thời gian bao lâu, lại đuổi theo, nhưng xa xa theo ở phía sau.

"Trở về, trở lại!" Thẩm Lãng cùng Thẩm Nhất Long, hầu như trăm miệng một lời nói.

Ròng rã xua đuổi năm lần, Cơ Long Nhi mới lưu luyến không rời rời đi.

Thẩm Lãng một người, một rồng, mang theo 500 viên bom khinh khí, phi tại trên chín tầng trời, hướng về bắc cực bay đi.

Đi cùng Khương Ly chung cực quyết chiến!

… … …

Chú: Con gái muốn lên tiểu học, thừa dịp nghỉ hè dẫn nàng ra ngoài chơi, mấy ngày sau đó đều sẽ ở bên ngoài, ngày mai càng là vẫn tại chạy đi. Vì lẽ đó hạ một chương sẽ tới buổi tối ngày mai, kính thỉnh thông cảm, cảm ơn mọi người!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 673: Thẩm Lãng Khương Ly Chung Cực Quyết Chiến! Số Mệnh

Chương 673: Thẩm Lãng Khương Ly chung cực quyết chiến! Số mệnh

Mấy cái canh giờ sau, Thẩm Lãng bay đến bắc cực bầu trời.

Thời gian qua đi ba mươi mấy năm, hắn rốt cuộc lại một lần nữa đến nơi này. Nơi này đã phát sinh biến hóa long trời lở đất, cứ việc nơi này là vĩnh dạ, nhưng Thẩm Lãng vẫn có thể thấy rất rõ ràng.

Đầu tiên mỹ lệ cực quang đã không có.

Trên căn bản một cái tinh cầu không có cực quang, liền đại diện cho sinh cơ tiêu vong. Đương nhiên nghiêm ngặt ý nghĩa thượng viên tinh cầu này vẫn không có triệt để tử vong, là cần phải từ cực quang chỉ có điều địa ngục tinh thể thực sự là thật đáng sợ, đem bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo đều cắn nuốt mất rồi.

Bây giờ bắc cực, không có sông băng, không có tuyết đọng, chỉ có vô cùng vô tận địa ngục tinh thể.

Đương nhiên, nó như trước phi thường lạnh, nhưng mà đã không giống như là ba mươi mấy năm trước như vậy, lạnh đến -200° độ Celsius kiểu dáng, trái lại không tới dưới 0 100 độ Celsius.

Khương Ly đã đem nơi này cải tạo đến dường như hành tinh khác đồng dạng, cái gì đều triệt để thay đổi.

Nơi này địa ngục tinh thể có bao nhiêu? Con số thiên văn, vượt qua mấy triệu km2 trên mặt đất, toàn bộ đều là, hơn nữa vẫn kéo dài tới lòng đất vô hạn nơi sâu xa.

Toàn bộ bắc cực không chỉ không có băng tuyết, thậm chí ngay cả lòng đất động thổ, lòng đất dung nham chờ chờ không có thứ gì, toàn bộ đều là quỷ dị địa ngục tinh thể.

Điều này làm cho Thẩm Lãng nhớ tới một cái nào đó thần kỳ tinh cầu, hoàn toàn là từ kim cương tạo thành, chỉnh hành tinh chính là một cái không gì sánh được to lớn kim cương.

Mấy triệu km2 bắc cực mặt đất, triệt để vùng đất bằng phẳng, thật sự dường như mặt nước biển như vậy bình, liền một chút nhấp nhô đều không có.

Này con số thiên văn địa ngục tinh thể toàn bộ là Khương Ly năng lượng khởi nguồn, là hắn nuốt chửng vô số năm thành quả, ở đây hắn hoàn toàn chính là thần, có thể dời núi lấp biển, có thể long trời lở đất, cường đại đến vô biên vô hạn.

Như thế Thẩm Lãng 500 viên bom khinh khí có thể tan rã bao nhiêu địa ngục tinh thể đây?

Đại khái là một một phần một triệu, hoặc là một một phần ngàn vạn.

Thẩm Lãng đã sớm tính toán qua, muốn dựa vào bom khinh khí hoàn toàn phá hủy Khương Ly địa ngục tinh thể, đạt đến tiêu diệt mục đích của hắn, hoàn toàn là không thể.

Bởi vì coi như Đại Càn đế quốc mỗi ngày chế tạo 100 viên, một ngàn viên bom khinh khí cũng không đủ.

Nhưng mà chế tạo một cái năng lượng chân không, hoàn toàn đầy đủ.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta cung điện tại bắc cực ở trung tâm nhất." Khương Ly hoãn nói.

Thẩm Lãng kế tục hướng về bắc, kế tục hướng về bắc.

Hắn nhìn thấy Khương Ly bắc cực Thánh Kinh.

Cái gọi là Thánh Kinh, cũng chỉ có một tòa đại điện.

Nhưng vẻn vẹn một tòa đại điện, liền vượt qua toàn bộ thành thị.

Thẩm Lãng không nghĩ tới, liền đơn thuần một cái to lớn, có thể sản sinh kinh người như vậy lực rung động.

Khương Ly bắc cực Thánh điện lớn bao nhiêu?

Đây là bất kỳ truyền hình tác phẩm đều không thể nhìn thấy, tòa thánh điện này độ cao vượt qua trên thế giới này bất kỳ một tòa núi cao, diện tích vượt qua một cái thành thị.

Đương nhiên, này cùng kiến trúc không quan hệ, bởi vì nó hoàn toàn là địa ngục tinh thể biến thành.

Mà không cần nói người tiến vào tòa thánh điện này sau so con kiến còn nhỏ hơn, Thẩm Nhất Long đã cũng khá lớn, tại thành thị bầu trời đều là che kín bầu trời cấp bậc, hơn nữa trong bụng còn nuốt 500 viên bom khinh khí.

Nhưng mà bay vào cung điện này sau, liền cự long đều có vẻ nhỏ bé lên.

Tòa này rộng lớn cự điện cũng chỉ có một cánh cửa, Thẩm Nhất Long phi lúc tiến vào, đều thoáng kinh ngạc một thoáng.

Nó chưa từng thấy lớn như vậy môn, liền dường như muốn tiến vào một thế giới khác đồng dạng.

Bay vào bắc cực Thánh điện sau.

Bất luận người nào nhìn xuống một chút, đều sẽ sởn cả tóc gáy, sẽ có mãnh liệt hội chứng sợ lỗ.

Bởi vì trong đại điện lít nha lít nhít, toàn bộ đều là thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ.

Đám người kia trước kia bị đã biến thành hóa thạch, hiện tại lại trở thành tinh thể dáng dấp, nói chung không còn là thân thể máu thịt.

Mỗi người thân thể hầu như đều là trong suốt, nhìn qua thực sự là phi thường quỷ dị

Toàn bộ trong đại điện có bao nhiêu thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ?

Không biết, cũng hầu như không cách nào tính toán.

Bởi vì mấy ngàn km2 trên mặt đất, đâu đâu cũng có, thật sự dường như cùng con kiến như thế bí tịch.

Thẩm Lãng đi tới cùng thế giới này sau, cũng tuyệt đối tính toán là có nhiều va chạm xã hội, nhưng cũng xưa nay đều chưa từng thấy nhiều như vậy quân đội, giản làm cho người ta tê cả da đầu. Quả thực so Thẩm Lãng gặp hết thảy quân đội tổng số gộp lại còn nhiều hơn nhiều lắm.

Phát điên Khương Hiết, lúc đó đến tột cùng đem bao nhiêu thượng cổ nhân loại đã biến thành hóa thạch a? Trước Thẩm Lãng tại thượng cổ quảng trường bên trong di tích nhìn thấy cái kia mấy trăm ngàn người, hoàn toàn là như muối bỏ bể a.

Nhìn thấy Thẩm Lãng cưỡi rồng xuất hiện, này con số thiên văn thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ chỉnh tề ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Thẩm Lãng xem. Bị mấy chục triệu cấp người chết con mắt như thế nhìn chằm chằm, cảm giác thực sự là quá quỷ dị.

Mà hắc ám đại đế Khương Ly, liền tại đại điện ở chính giữa. Hắn ngồi ở hắc ám hoàng tọa bên trên, toàn thân đều bao phủ tại hắc ám áo giáp bên trong, hình thể giống như núi to lớn.

Đây không phải là hình dung từ, cũng không phải tỉ dụ, hắn hình thể thật sự liền giống như núi, hoàn toàn không thua gì cự long to nhỏ.

Cái này bắc cực Thánh điện đối với những người khác tới nói, thực sự là quá mức vĩ đại, nhưng mà đối với Khương Ly tới nói, chỉ là vừa vặn mà thôi.

Mà hắn hắc ám vương tọa, đối với hắn mà nói, cũng chỉ là vừa vặn.

Này ba mươi mấy năm qua, hắn chính là cái dạng này vượt qua sao? Một người lẳng lặng mà ngồi tại hắc ám hoàng tọa thượng, bao quanh mấy chục triệu thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ? Không nhúc nhích?

"Đúng vậy, như thế không nhúc nhích, ngồi xuống ba mươi mấy năm." Khương Ly chậm rãi nói: "Còn có ngươi thấy ta trở nên lớn như vậy hình thể, dường như cự núi đồng dạng, không phải vì biểu hiện uy phong, mà là sự thực đòi hỏi."

Khương Ly phi thường phi thường bận rộn, từng giây từng phút đều đình không được. Bởi vì lúc đó hắc ám nữ hoàng tính chất tự sát va chạm tại bắc cực địa ngục tinh thể trung tâm xô ra một cái lổ nhỏ, nhất định phải tại mọi thời khắc ngăn chặn.

Hơn nữa quan trọng hơn chính là, Khương đế quốc chế tạo hai trăm cái mái vòm thành thị, vô số địa ngục tham châm cứu hướng tâm trái đất nuốt chửng sinh cơ năng lượng, không chỉ có riêng chỉ là duy trì đám này mái vòm thành thị sinh tồn, quan trọng hơn là cung cấp cho bắc cực.

Mà Khương Ly muốn tính toán, đem bao nhiêu năng lượng phân phối cho đám này mái vòm thành thị, đem bao nhiêu năng lượng nuốt chửng đến bắc cực.

Hơn nữa còn muốn đối địa ngục tinh thể tiến hành thăng cấp, còn muốn tiến hành chung cực long chi cảm ngộ kiểm tra, còn muốn kiến tạo một chiếc trước nay chưa từng có phi thuyền, bay về phía Trái Đất.

Những chuyện này đều cần Khương Ly một người hoàn thành, vì lẽ đó hắn đương nhiên không thể rời đi bắc cực một bước.

Hắn mặc dù là thế giới này chân chính hắc ám quân vương, nắm giữ chỉnh cái tinh cầu sức mạnh, thế nhưng là không có bất cứ quyền thế gì có thể nói.

Hơn nữa quyền thế đối với hắn mà nói, cũng hoàn toàn chỉ là một loại cấp thấp tình cảm.

Thẩm Lãng cưỡi cự long, chậm rãi bay đến Khương Ly trước mặt.

Đối phương hình thể thực sự là quá vĩ đại, Thẩm Lãng đứng trên mặt đất thượng, liền Khương Ly mu bàn chân đều thấy không rõ lắm, chớ nói chi là nhìn thấy mặt của hắn.

"Ngươi dĩ nhiên chưa hề đem ta thể xác mang đến?" Khương Ly nói: "Ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được, đó là chiến thắng ta đòn sát thủ sao? Cái kia là của ta nhược điểm sao?"

Thẩm Lãng nhún nhún vai, cũng không nói lời nào.

"May mà ngươi không có mang đến, bằng không trận chiến này thì càng thêm không có bất ngờ." Khương Ly chậm rãi nói: "Ngươi mang đến ta nhược điểm, liền chứng minh ngươi muốn đầu cơ trục lợi, liền chứng minh ngươi đem mình đặt ở người yếu một phương. Tại đây một hồi quyết chiến, người yếu tâm thái là vạn vạn không được."

Thẩm Lãng như trước không nói gì.

Qua một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ, ngài phi thuyền đây? Ngài muốn tạo cái kia chiếc trước nay chưa từng có phi thuyền đây?"

Khương Ly nói: "Dưới đất."

Sau đó, hai người rơi vào không nói gì bên trong.

"Thẩm Lãng, ngươi là có cống hiến." Khương Ly nói: "Ngươi Nộ Kinh thành không sai, cứ việc ta đối toà thành thị này nghệ thuật khí tức không chút nào hứng thú, nhưng mà hạch động lực năng lượng hạt nhân không sai, còn có năng lượng phân phối hệ thống tốt cực kỳ, ngươi cái kia con trai Gregory, phi thường xuất sắc."

Thẩm Lãng nói: "Đa tạ bệ hạ khích lệ."

Khương Ly nói: "Vì lẽ đó, nếu như trận chiến này sau khi kết thúc ngươi chết rồi. Thân nhân của ngươi, hài tử đều có thể sống sót, tương lai ta trên phi thuyền, sẽ có mỗi một người bọn hắn vị trí, thậm chí cùng ngươi có quan hệ người, cũng đều sẽ có vị trí."

"Đa tạ." Thẩm Lãng nói: "Ta đã nói qua, ta như chiến bại, thế giới này liền không có quan hệ gì với ta, hết thảy đều giao cho Khương Ly bệ hạ xử trí."

"Ngươi có tâm thái này rất tốt." Khương Ly nói: "Ngươi hiện tại cần phải chân chính cảm ngộ đến, hai người chúng ta chỉ có thể sống một cái chân lý. Đây là rất sớm đã nhất định số mệnh ..."

"Ta chán ghét cái từ này." Thẩm Lãng nói: "Ta phải nói một câu, mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời sao?"

Khương Ly trầm mặc, không có nghênh tiếp câu nói này.

Đầy đủ sau một lúc lâu, hắn mới chậm rãi nói một câu: "Thẩm Lãng, rất nhiều lúc ngươi cảm thấy kháng cự vận mệnh, thậm chí thay đổi vận mệnh, nhưng không biết cái kia vốn là vận mệnh một phần."

Lần này đến phiên Thẩm Lãng trầm mặc, đây mới là chữ đáng thương sao?

"Vậy chúng ta bây giờ sẽ bắt đầu quyết chiến?" Khương Ly nói.

"Được rồi!"

Thẩm Lãng cùng Khương Ly trong đó chung cực quyết chiến sẽ như thế nào?

Dường như chơi cờ, bởi vì mỗi một bước đều là rõ ràng. Bước thứ nhất nên đi cái gì, bước thứ hai nên đi cái gì.

Liên quan với này một hồi quyết chiến, Thẩm Lãng đã tại linh hồn mô phỏng diễn luyện một triệu thứ, toàn bộ đều là thua, không có thắng qua một lần.

Đương nhiên, duy nhất khả năng thắng lần đó, Thẩm Lãng không có tiến hành mô phỏng.

Bởi vì không cách nào mô phỏng, không thể phục chế.

Bây giờ liền phảng phất là vận mệnh giao cho, cũng cũng chỉ có một cơ hội.

Duy nhất thực chiến, trực tiếp quyết định sinh tử.

Đương nhiên, Thẩm Lãng vốn là cho rằng Khương Ly năng lượng là chính mình gấp một vạn lần, một triệu lần, nhưng mà bây giờ nhìn lại, chênh lệch so cái này còn muốn cách xa đến nhiều hơn.

Bước thứ nhất, phóng thích 500 viên bom khinh khí, đem mấy ngàn km2 bên trong hết thảy địa ngục tinh thể toàn bộ tan rã, chế tạo một cái năng lượng chân không, để Khương Ly không cách nào nuốt chửng đến năng lượng, không cách nào triển khai thần lực.

Bước thứ hai, Thẩm Lãng cùng cự long đồng sinh cộng tử, quyết chiến Khương Ly.

Bước thứ ba, không biết!

Cũng chính là này không biết bước thứ ba, chân chính quyết định Thẩm Lãng cùng Khương Ly thành bại sinh tử.

Sau đó, chỉ cần nói một tiếng bắt đầu, Thẩm Nhất Long sẽ bắt đầu làm nổ bom khinh khí, 500 viên bom khinh khí. Tại bắc cực chế tạo 0. 5 giây năng lượng chân không.

Chỉ cần Thẩm Lãng ở trong lòng nói một tiếng bắt đầu!

"Thẩm Lãng bệ hạ." Khương Ly nói: "Tại mấy năm trước, ngươi làm nổ một viên bom khinh khí, uy lực mạnh mẽ đến để ta chấn động. Mà hiện tại ngươi dĩ nhiên mang đến 500 viên bom khinh khí, muốn chế tạo một cái năng lượng chân không, để ta nuốt chửng không tới tinh cầu này sức mạnh, nuốt chửng không tới vô số địa ngục tinh thể năng lượng, để ta mất đi lấy mãi không hết thần lực, đúng không?"

Ách! Đúng.

Lần này minh cờ cũng quá rõ ràng.

Thẩm Lãng vẫn không có động thủ, liền bị Khương Ly bệ hạ nhìn thấu.

Cái này cũng là biết người biết ta, trăm trận trăm thắng sao?

Vậy làm sao bây giờ? Bị nhìn thấu, lẽ nào liền không làm nổ 500 viên bom khinh khí sao?

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi một khi làm nổ này 500 viên bom khinh khí, quả thật có thể chế tạo một cái năng lượng chân không, để ta tại 0. 3 giây bên trong mất đi cùng địa ngục tinh thể liên hệ, mất đi vô số thần lực, chỉ có thể dựa vào tự thân sức mạnh cùng ngươi quyết đấu."

Thẩm Lãng nói: "Cho nên?"

Khương Ly nói: "Vì lẽ đó, chúng ta liền giả thiết bước đầu tiên này thành công! Giả thiết ngươi đã làm nổ 500 viên bom khinh khí, đối với ta tiến hành năng lượng ngăn cách. Nguyên bản ngươi 500 viên bom khinh khí có thể chế tạo 0. 3 giây năng lượng chân không, nhưng mà hiện tại ta giả thiết ngươi năng lượng chân không vĩnh cửu. Vì lẽ đó, chúng ta vượt qua bước đầu tiên này, trực tiếp tiến vào bước thứ hai."

Ế? !

Thẩm Lãng lại một lần nữa cảm giác được khiếp sợ.

Này ... Đây mới thực là quân tử chi chiến sao?

Thậm chí đều không cần thực chiến? Trực tiếp tiến hành lý luận mô phỏng?

"Vì lẽ đó, ngươi 500 viên bom khinh khí cũng không muốn làm nổ, chính ta gián đoạn cùng địa ngục tinh thể hết thảy liên hệ, ta chủ động đoạn tuyệt có thần lực, chỉ dựa vào ta tự thân sức mạnh, như thế công bằng sao?" Khương Ly nói: "Cứ như vậy, ngươi 500 viên bom khinh khí không cần lãng phí, ta địa ngục tinh thể cũng không muốn lãng phí."

Công bằng? Đâu chỉ là công bằng, quả thực là đối Thẩm Lãng có lợi nhất cục diện.

Thẩm Lãng làm nổ bom khinh khí, chính là vì ngăn cách Khương Ly cùng địa ngục tinh thể năng lượng liên quan, để hắn mất đi vô cùng vô tận thần lực, vẻn vẹn không tới nửa giây đồng hồ.

Hiện tại, hắn chủ động đoạn tuyệt.

"Như thế có thể không?" Khương Ly hỏi.

"Được!" Thẩm Lãng nói.

Khương Ly thân thể trực tiếp rời đi hắc ám hoàng tọa, hoàn toàn thoát ly cùng tinh cầu này, cùng hết thảy địa ngục tinh thể năng lượng liên quan.

Sau đó Thẩm Lãng nhìn thấy, hắc ám vương tọa có một cái nhỏ bé không đáng kể lỗ hổng, đang đang không ngừng mà tiết lộ năng lượng.

Khương Ly hướng về Thẩm Lãng bất đắc dĩ vẫy vẫy tay nói: "Cái này cũng là vì sao ta ba mươi năm cũng không thể di động một bước nguyên nhân, cũng là thân thể ta càng ngày càng to lớn nguyên nhân, những năng lượng này cũng không thể uổng phí hết đi đi."

Một cái triệt để lãnh khốc kẻ vô tình, kể ra câu nói này, thật sự có màu đen hài hước cảm giác.

"Tốt lắm, chúng ta hiện tại tiến vào quyết chiến bước thứ hai." Khương Ly nói: "Ngăn cách ta cùng địa ngục tinh thể năng lượng liên quan sau, ngươi nên liền muốn cùng ngươi rồng hợp hai làm một, đối với ta phát động công kích đúng không?"

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng!"

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi nên cũng đã có thể tính toán đi ra, ngươi có một cái cự long, ta có một cái cự long, là Khương thị cự long cùng Cơ thị cự long đời sau. Nó hoàn toàn kết hợp hai cái cự long ưu điểm, không chỉ nắm giữ hạch tách ra năng lực, cùng nắm giữ địa ngục tinh thể năng lượng."

Thẩm Lãng kinh ngạc, hạch tách ra cùng địa ngục tinh thể hai cái này có thể đo xong tất cả đều là tương khắc a.

Gregory chính là lợi dụng cái nguyên lý này, chế tạo ra không gì sánh được ổn định hạch động lực trang bị.

Hiện tại, Khương Ly cự long dĩ nhiên đem này hai loại năng lượng hợp hai làm một, này lại là một loại cái gì năng lượng a?

Khương Ly nói: "Ngươi nghĩ đến đúng, hạch tách ra cùng địa ngục tinh thể tương khắc, vì lẽ đó này điều cự long vừa ấp nở sau, liền nằm ở một loại linh trạng thái, nhỏ yếu đến hầu như hư vô. Sau đó ngươi mới có thể đoán được ta đối với nó làm cái gì."

Thẩm Lãng nói: "Tại cấp cao long chi cảm ngộ cảnh giới bên trong, đối với ngươi mới Long Linh hồn tiến hành niết bàn trùng sinh."

Khương Ly nói: "Đúng, đây chính là ta đối địa ngục tinh thể thăng cấp con đường. Trên thực tế ngươi lại muộn mấy tháng, ngươi bom khinh khí cũng tan rã không được ta địa ngục tinh thể, trái lại bom khinh khí nổ tung hết thảy năng lượng đều sẽ bị niết bàn sau địa ngục tinh thể nuốt chửng, vào lúc ấy địa ngục tinh thể liền hầu như bất tử bất diệt."

Nói đi, Khương Ly nhẹ nhàng vung tay lên.

Sau đó, một cái cự long bỗng dưng xuất hiện tại trên cung điện không.

Nó không phải bỗng nhiên xuất hiện, mà là vẫn luôn tại, chỉ có điều Thẩm Lãng vẫn luôn không có phát hiện sự tồn tại của nó.

Điểm này ... Quá trâu bò.

Thẩm Lãng thật sự bị khiếp sợ đến rồi!

Khương Ly mới cự long, không chỉ đi tới thân thể ẩn thân, hơn nữa còn năng lượng ẩn thân, Thẩm Lãng cùng Thẩm Nhất Long, đều đang không có phát hiện sự tồn tại của nó.

Đón lấy, cự long ánh mắt bắt đầu ngưng tụ, đột nhiên quét về phía Thẩm Lãng cùng Thẩm Nhất Long.

Thân thể của nó bắt đầu biến hóa màu sắc, từ màu vàng đã biến thành màu xanh lam, cuối cùng biến thành triệt để không màu, cuối cùng lại hoàn toàn biến mất ở trong tầm mắt, không chỉ là từ thị giác thượng biến mất, cũng từ năng lượng trong tầm nhìn biến mất rồi.

Thẩm Lãng chỉ liếc mắt nhìn liền biết, Khương Ly này điều mới cự long, mạnh mẽ hơn Thẩm Nhất Long nhiều lắm đều. Cứ việc, nó là Thẩm Nhất Long hài tử.

Khương Ly này điều mới cự long, nuốt chửng cả Cổ Long trì, nuốt chửng vô số địa ngục tinh thể.

Khương Ly nói: "Urani tuy rằng cũng có mỏ giàu, nhưng mà phần lớn urani đều đồng đều phân bố tại trên viên tinh cầu này. Những năm gần đây, ta này điều mới rồng đại khái nuốt chửng hơn triệu tính bằng tấn urani, còn có ngang ngửa số lượng địa ngục tinh thể. Vì lẽ đó ta con rồng này cần phải so ngươi cái kia, cường đại hơn nhiều đến nhiều hơn."

Thẩm Nhất Long không nói gì, cũng chỉ là nhìn phía cái kia mới rồng phương hướng, đó là con trai của nó.

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta rồng xa xa so ngươi rồng mạnh mẽ, hơn nữa cũng tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ bên trong niết bàn trùng sinh, nó đối với ta trung thành độ, cùng ngươi rồng đối với ngươi trung thành độ là giống nhau như đúc, đúng không?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng."

Khương Ly nói: "Này hai con rồng sức mạnh hiếm thấy, cũng sẽ không muốn uổng phí hết. Vì lẽ đó, chúng ta này quyết chiến bước thứ hai, cũng trực tiếp vượt qua đi làm sao?"

Ế? !

Cứ việc Thẩm Lãng biết, này một hồi quyết chiến sẽ phi thường phi thường không giống nhau.

Nhưng đây cũng quá không giống nhau.

Đâu chỉ là quân tử chi chiến, quả thực chính là đem chiến đấu chân chính chuyển tới trên giấy.

Như là chơi cờ, vừa giống như là mặt bàn trò chơi.

Thậm chí ngay cả thực chiến đều không cần phát sinh.

"Được." Thẩm Lãng nói: "Này bước thứ hai, cũng vượt qua đi thôi."

Nội tâm hắn thở dài một tiếng, phụ tử tương tàn tiết mục, hắn cùng Khương Ly trình diễn như vậy đủ rồi, không muốn lại để Thẩm Nhất Long cùng con trai của nó cũng tới diễn.

Khương Ly nói: "Vậy chúng ta liền trực tiếp tiến vào bước thứ ba, thuần túy ngươi, cùng thuần túy ta, tiến hành chung cực quyết chiến?"

Thẩm Lãng nói: "Được!"

Khương Ly nói: "Đương nhiên, này lại không đủ công bằng. Bởi vì nơi này là bắc cực, tính toán là của ta sân nhà, vì thế chúng ta tất yếu tìm tới một cái chân chính trung lập địa phương."

Thẩm Lãng nói: "Đi nơi nào?"

Khương Ly chỉ về bầu trời nói: "Nơi đó làm sao?"

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn tới.

Mặt trăng? Dĩ nhiên là mặt trăng?

Chỗ đó, triệt để rời xa Trái Đất, rời xa địa ngục tinh thể, xác thực đầy đủ công bằng.

Hơn nữa tại trên mặt trăng quyết chiến, cũng tràn ngập sử thi cảm không phải sao?

"Tốt, nơi này không sai!" Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ xin mời!"

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, xin mời!"

Sau đó, hai người cưỡi cự long, bay ra bắc cực Thánh điện, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng, hoàn toàn thoát ly viên tinh cầu này lực hút, bay về phía mặt trăng.

Đương nhiên, dựa vào gừng xa rời sức mạnh của chính mình lẽ nào phi không tới mặt trăng sao? Đương nhiên không phải, bởi vì hai người đều là đế vương, đương nhiên muốn ngự long phi hành.

Thế giới này khoảng cách mặt trăng khoảng cách, vượt qua năm mươi mấy vạn cây số.

Mấy ngày mấy đêm sau!

Hai người, cưỡi hai con rồng, không ngừng tiếp cận mặt trăng.

Mà vào lúc này, Yêu Yêu vốn là đang vẽ tranh, như trước là người một nhà phổ thông bữa tối.

Đây là một bức họa không xong họa.

Bởi vì chân dung có Yêu Yêu đang vẽ tranh, trong tranh có họa, vô cùng tận vậy.

Yêu Yêu sẽ vẫn vẽ ra đi, mãi đến tận bố trở về.

Cuối cùng nàng đã là tại không đủ để bình phương centimet trên giấy tiến hành vẽ tranh, hơn nữa cũng như trước là muốn hoàn chỉnh người một nhà phổ thông bữa tối.

Đang đang vẽ tranh thời điểm, nàng bỗng nhiên chạy ra gian phòng, đi tới trên ban công, nhìn phía mặt trăng.

Yêu Yêu cùng bố là có tinh thần cộng hưởng.

Sau đó, nàng vẫn đứng tại trên ban công, ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nhìn phía mặt trăng.

Thẩm Mật cũng chạy ra, nói: "Tỷ tỷ, làm sao?"

Yêu Yêu chỉ tay trên trời mặt trăng, nói: "Bố."

… …

Thế giới này mặt trăng cùng Trái Đất cái kia mặt trăng rất tương tự.

Một mặt đâu đâu cũng có núi hình vòng cung cùng thiên thạch hố, mà một mặt khác thì phi thường bằng phẳng, chỉ có điều bằng phẳng cái kia một mặt hoàn toàn quay lưng thế giới, là không nhìn thấy.

Hai người, hạ xuống tại mặt trăng mặt ngoài, đâu đâu cũng có vòng tròn cự núi, đâu đâu cũng có thiên thạch hố.

"Ngươi trở về đi!" Khương Ly hướng về hắn mới rồng phất phất tay nói: "Nửa tháng sau trở lại, vào lúc ấy ta cùng Thẩm Lãng bệ hạ, hai người chỉ có thể sống một cái. Mặc kệ sống sót người kia là ai, đều là chủ nhân của ngươi."

Khương Ly mới rồng lại một lần nữa hiển lộ ra thân thể, vàng chói lọi, hướng về Khương Ly phát sinh gào thét.

"Trở về đi." Thẩm Lãng hướng Thẩm Nhất Long nói: "Nửa tháng sau trở lại, vào lúc ấy ta cùng Khương Ly bệ hạ hai người chỉ có thể sống một cái, mặc kệ sống sót người kia là ai, cũng là chủ nhân của ngươi."

Thẩm Nhất Long dùng to lớn náo đến làm phiền Thẩm Lãng lòng bàn tay.

"Đi thôi, đi thôi!"

Hai cái cự long lưu luyến không rời, rời đi mặt trăng, hướng về trên thế giới bay đi.

Không lâu sau đó, hai con rồng liền biến mất ở Thẩm Lãng cùng Khương Ly trong tầm mắt, cô tịch trên mặt trăng liền còn lại Thẩm Lãng cùng Khương Ly hai người.

Hai người tĩnh lặng đứng thẳng, một người như núi, một người như thường.

Thẩm Lãng ánh mắt nhìn viên tinh cầu này, này vẫn là hắn lần thứ nhất xem thế giới. Này xem như là nhân viên hàng không vũ trụ đãi ngộ, trên địa cầu cũng chỉ có Armstrong chờ rất ít mấy người, mới ở trên mặt trăng xem qua Trái Đất.

Cứ việc thế giới này không phải Trái Đất, nhưng là cùng Trái

Đất thật sự rất giống, chỉ có điều so Trái Đất lớn hơn không ít.

Viên tinh cầu này đường kính, ước chừng so Trái Đất lớn hơn 30% tả hữu.

Nhưng mà mặt trăng thể tích, đúng là cùng Trái Đất cái kia mặt trăng thể tích gần như.

"Thật đẹp a ..." Thẩm Lãng nói: "Tinh cầu màu xanh lam thật đẹp, tràn ngập vô hạn sinh cơ."

Khương Ly nói: "Vẻn vẹn chỉ là cái nôi mà thôi, vũ trụ này phần lớn tinh cầu đều không phải như vậy. Lựa chọn như thế hi hữu tinh cầu, bản thân liền là đại biểu sức sống yếu đuối, văn minh yếu đuối. Chúng ta dưới chân viên tinh cầu này, mới là vũ trụ thái độ bình thường."

Được rồi, ngươi nói đúng.

Trong vũ trụ này 99. 9999%(mặt sau vô hạn cái 9) tinh cầu đều là không có sự sống, nếu như là nham thạch, hoặc là là thể hơi, hoặc là là quỷ dị kim loại, thậm chí trực tiếp chính là đại kim cương.

Nhưng như Trái Đất như vậy tràn ngập sinh mệnh cùng trạng thái lỏng nước tinh cầu, đếm không xuể.

"Làm sao tại chúng ta dưới chân loại này tinh cầu sống tiếp, mới là một cái văn minh cần thiết thái độ." Khương Ly nói: "Chúng ta tầm nhìn tất cả những gì chứng kiến, đều là thái dương ban tặng. Nó có thể cho chúng ta, cũng có thể thu hồi đi. Chỉ có chiến thắng thái dương, tài năng triệt để sừng sững tại văn minh đỉnh."

Thẩm Lãng không có phản bác nữa.

Hắn muốn nói, Khương Ly đã sớm rõ rõ ràng ràng.

Muốn chiến thắng thái dương, trước tiên hiểu rõ thái dương, mô phỏng thái dương, cuối cùng tái chiến thắng hắn.

Bây giờ nói đám này, cũng đã hoàn toàn không có ý nghĩa.

Thẩm Lãng cùng Khương Ly, hai người chỉ có thể sống một cái, đây mới thực là số mệnh.

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi muốn xem bao lâu cũng có thể, tại nửa tháng kỳ hạn bên trong. Lúc nào ngươi cảm thấy xem trọng, chúng ta sẽ chính thức động thủ."

Thẩm Lãng nói: "Ta xem trọng."

"Chúng ta đi mặt trăng mặt trái?" Khương Ly nói: "Hai người chúng ta chung cực quyết chiến, tốt nhất không nên để cho người nhìn thấy."

"Được rồi!" Thẩm Lãng nói.

Mấy cái canh giờ sau, Thẩm Lãng cùng Khương Ly đi tới mặt trăng mặt trái, tại triệt để không người nhìn thấy địa phương, tiến hành chung cực quyết chiến.

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, chúng ta bắt đầu đi, ngươi trước hết mời!"

… …

Chú: Lúc này tại biển rộng mênh mông thượng, liền vệ tinh lưới, này một chương rốt cuộc phát ra. Hạ một chương liền hoàn thành quyết chiến, tranh thủ tại chiều nay đổi mới. Cảm ơn mọi người, nguyện ý đầu vé tháng huynh đệ, bánh ngọt không gì sánh được cảm kích.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 674: Sử Thi Đại Quyết Chiến! Hủy Diệt Vĩnh Sinh!

Chương 674: Sử thi đại quyết chiến! Hủy diệt vĩnh sinh!

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta sẽ nhường ngươi ba chiêu, hy vọng ngươi có thể rõ ràng ý của ta."

Khương Ly sẽ nhường Thẩm Lãng ba chiêu, đây là ý gì? Lẽ nào là bởi vì công bằng sao? Không, không phải.

Ở trong mắt Khương Ly liền không có công bằng, thế giới này bản thân cũng không có công bằng có thể nói.

Đương nhiên cũng không phải là bởi vì Khương Ly là phụ thân của Thẩm Lãng, vì lẽ đó tặng cho hắn ba chiêu, ở trong mắt hắn cũng không có phụ tử, hắn đã vứt bỏ hết thảy cái gọi là cấp thấp tình cảm, Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng ít nhất cũng coi như là người yêu của hắn, nhưng còn không phải bị hắn chỉ tay, trực tiếp biến thành tro bụi?

Khương Ly nhường Thẩm Lãng ba chiêu, có hai cái nguyên nhân.

Nguyên nhân thứ nhất, hắn đối với mình mạnh mẽ hết sức tự phụ, một khi ra tay, liền muốn để Thẩm Lãng biến thành tro bụi. Vì lẽ đó nhường Thẩm Lãng ba chiêu, chính là nói ngươi có bất kỳ bản lĩnh hoàn toàn mặc sức triển khai ra.

Này bản thân liền là một loại Độc Cô Cầu Bại ý chí.

Nguyên nhân thứ hai, để Thẩm Lãng lợi dụng ba chiêu này đi thuyết phục Khương Ly, tiến hành cuối cùng thuyết phục.

Hỗn độn tiên tri lựa chọn Thẩm Lãng, vì lẽ đó Khương Ly nguyện ý lắng nghe, ngươi có bản lĩnh gì mặc sức triển khai ra, đây là trước khi chết cơ hội cuối cùng.

...

Thẩm Lãng nói: "Tốt, đa tạ Khương Ly bệ hạ, vậy ta liền không khách khí."

Sau đó, Thẩm Lãng phát động rồi chiêu thứ nhất.

"Hạch tách ra!"

Trên mặt trăng cũng là có urani, tại cấp cao long chi cảm ngộ cảnh giới, Thẩm Lãng đem phạm vi nghìn dặm bên trong hết thảy urani nguyên tố toàn bộ nuốt chửng.

Cái này urani hàm lượng quả thực là kinh người cao.

Ngưng tụ thành mấy chục tấn, mấy trăm tính bằng tấn, mấy ngàn tính bằng tấn urani. Siêu urani được làm giàu.

Này thì tương đương với hơn một nghìn viên đạn hạt nhân.

Nơi này kỳ thực đối Khương Ly phi thường bất lợi, Thẩm Lãng có thể nuốt chửng urani làm năng lượng khởi nguồn, nhưng mà Khương Ly địa ngục tinh thể ở đây nhưng nuốt chửng không tới cái gì. Bởi vì nó địa ngục tinh thể thích nhất nuốt chửng chính là tâm trái đất năng lượng, mà mặt trăng đã sớm là tĩnh mịch, không có bất kỳ tâm trái đất vận chuyển động, cũng không có bất kỳ từ trường.

Khương Ly dựa vào, vẻn vẹn chỉ là bộ thân thể này.

Vậy hắn bộ thân thể này là gì? Ẩn chứa vô biên vô hạn năng lượng địa ngục tinh thể, ẩn chứa mấy chục triệu người linh hồn địa ngục tinh thể.

Ba mươi mấy năm trước, địa ngục tinh thể hạt nhân bị hắc ám nữ hoàng tử vong va chạm đâm một cái khổng, sau đó Khương Ly ngồi ở hắc ám hoàng tọa bên trên ngăn chặn năng lượng tiết lộ, mà đám này tiết lộ năng lượng xây dựng thành thân thể hắn.

Vì lẽ đó, thân thể hắn mới càng lúc càng lớn, cuối cùng dường như một ngọn núi lớn đồng dạng. Hắn mới sẽ nói, ta thân thể lớn như vậy tuyệt đối không phải vì trang uy phong, mà là vạn bất đắc dĩ.

Ba mươi mấy năm trước, con số thiên văn năng lượng, con số thiên văn địa ngục tinh thể ngưng tụ Khương Ly thân thể.

Nhưng mà đến cuối cùng, thân thể của hắn liền không có kế tục lớn lên, bởi vì hắn bắt đầu áp súc địa ngục tinh thể. Vì lẽ đó hắn bộ thân thể này bên trong địa ngục tinh thể nắm giữ siêu cao nồng độ.

Vì lẽ đó Khương Ly thân thể bên trong có bao nhiêu hạt nhân địa ngục tinh thể? Con số thiên văn, không thể đo đếm. Hơn nữa tại Khương Ly cấp cao long chi cảm ngộ khống chế hạ, vì lẽ đó có thể phát huy ra cỡ nào lực chiến đấu mạnh mẽ, hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng.

"Khương Ly bệ hạ, ta chiêu thứ nhất đến rồi!" Thẩm Lãng chậm rãi nói.

"Xin mời!"

Thẩm Lãng phóng thích chiêu thứ nhất, hạch tách ra.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Mấy ngàn viên đạn hạt nhân cấp tách ra năng lượng, đột nhiên hướng Khương Ly đập tới.

Trong nháy mắt ... Toàn bộ mặt trăng mặt trái, sáng lên kinh người ánh sáng.

Dù cho là đang bị mặt trái, nhưng mà trên mặt đất trên thế giới người, vẫn là nhìn thấy.

Chỉ thấy được mặt trăng đột nhiên lóe lên.

Thẩm Mật công chúa con mắt đột nhiên trợn to, sau đó vững vàng vồ vào tỷ tỷ tay.

Không chỉ là Thẩm Mật, Đại Càn đế quốc Nộ Kinh rất nhiều người, dồn dập đi ra, nhìn phía mặt trăng phương hướng.

Bởi vì thế một trận lượng mang, quá quỷ dị rồi!

...

Mặt trăng mặt trái.

Thẩm Lãng phóng thích chiêu thứ nhất, làm nổ mấy ngàn tính bằng tấn cao nồng độ urani, tương đương với mấy ngàn viên đạn hạt nhân nổ tung, hơn nữa liền tại Khương Ly trên thân nổ tung.

Trong phút chốc. Bộc phát ra quả cầu lửa bán kính vượt qua chín ngàn mét, độ cao gần vạn mét.

Xung quanh bán kính gần hai trăm cây số bên trong tất cả, toàn bộ đều bị biến thành tro bụi.

Mặt trăng mặt trái có rất ít thiên thạch hố, mà hiện tại xuất hiện một cái không gì sánh được hố lớn. Xung quanh mấy vạn mét bên trong tất cả nham thạch, toàn bộ bị đốt thành dung nham.

Khương Ly thân thể cự lớn như núi, nhưng giờ khắc này cũng bị này vô cùng vô tận hạch tách ra liệt diễm nuốt chửng.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Trong phút chốc bộc phát ra ánh sáng sáng quá, vượt qua thái dương vô số lần, vì lẽ đó Khương Ly bóng người tại đây liệt diễm, phảng phất hoàn toàn biến mất.

Ròng rã mấy giây qua đi sau, hạch tách ra kinh người liệt diễm tiêu tan.

Bán kính mấy vạn mét bên trong mặt trăng mặt đất, một mảnh đỏ chót.

Khương Ly chạy đi đâu? Biến thành tro bụi sao?

Cũng không có! Hắn như trước đứng ở hạch tách ra cự trong hầm, không nhúc nhích.

Hắn bình yên vô sự, nhưng mà thân thể nhỏ khoảng một phần ba.

Không sai, vẻn vẹn nhỏ một phần ba.

Trước hắn đã nói nếu như Thẩm Lãng lại muộn mấy tháng, lần này kinh thiên hạch tách ra không những thương tổn không được hắn mảy may, thậm chí có thể bị hắn nuốt chửng, bởi vì hắn địa ngục tinh thể lập tức liền muốn toàn diện thăng cấp niết biến, đến lúc đó đem tương dung tại hạch tách ra sức mạnh, mà không phải tương khắc.

Nhưng ít ra hiện tại, địa ngục tinh thể vẫn là có thể bị tan rã.

Khương Ly giơ giơ không tồn tại tay áo, dường như muốn phất đi mặt trên liệt diễm vết tích, nhàn nhạt nói: "Còn có hai chiêu."

Thẩm Lãng gật gật đầu.

Mặt trăng, tuyệt đối là Thẩm Lãng phúc địa. Ở đây Khương Ly không có có thần lực có thể thao túng, nhưng mà Thẩm Lãng nhưng hầu như có vô cùng vô tận thần lực.

Ở đây, Khương Ly liền từng điểm một năng lượng hạt nhân lượng, địa từ năng lượng đều không thể nuốt chửng. Nhưng mà Thẩm Lãng ở đây nhưng có thể tinh luyện đến urani, tinh luyện đến vô cùng vô tận phản ứng nhiệt hạch nguyên liệu.

Đương nhiên, đối với điểm này Khương Ly đã hoàn toàn biết được.

Bởi vì liên quan với hạch tách ra hết thảy tư liệu, hắn đều phái người trộm lấy. Thậm chí phản ứng nhiệt hạch bom khinh khí nổ tung thí nghiệm, hắn cũng có thể thấy rất rõ ràng.

Vì lẽ đó, hắn để Khương thị cự long cùng Cơ thị cự long kết hợp, sinh sôi ra một cái mới rồng, có thể đem vụ nổ hạt nhân sức mạnh cùng địa ngục tinh thể dung hợp được, niết bàn thăng cấp ra mới địa ngục tinh thể.

Một khi chờ đến địa ngục tinh thể niết bàn thăng cấp xong xuôi, đến vào lúc ấy mặc kệ là phản ứng nhiệt hạch vẫn là hạch tách ra năng lượng, mới địa ngục tinh thể cũng có thể nuốt chửng. Khương Ly sức mạnh thì càng thêm chi vô cùng vô tận, hơn nữa Thẩm Lãng cũng lại hưu muốn thương tổn chút nào.

Nhưng là phi thường đáng tiếc, không không có chờ Khương Ly hoàn thành thăng cấp, Thẩm Lãng cũng đã đến.

Nhưng coi như như thế, Khương Ly vẫn là chủ động lựa chọn mặt trăng làm chiến trường, rời đi hắn sân nhà.

Mà mặt trăng trình độ nào đó thượng là Thẩm Lãng sân nhà, hắn ở đây có thể mặc sức triển khai cấp cao long chi cảm ngộ thần lực.

Bởi vì hắn cấp cao long chi cảm ngộ trong gien, bản thân thì có năng lượng hạt nhân lượng.

Này xem như là Khương Ly chủ động đem Thẩm Lãng kéo đến đồng nhất điều phía trên đường chân trời chiến đấu.

Ta Khương Ly đã nuốt chửng vô số năm năng lượng, ngươi Thẩm Lãng nhưng từ chưa nuốt chửng, sức mạnh không đủ ta một phần ngàn vạn.

Đi tới trên mặt trăng chiến đấu, mới là công bình chân chính. Khương Ly lúc nào chú ý công bằng? Tại hắn tới nói, chính trực cùng công bằng không cũng có thể là một loại phi thường cấp thấp quy củ cùng tình cảm sao?

...

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ, tiếp xuống ta chiêu thứ hai liền muốn đến."

Khương Ly nói: "Thỉnh, ngươi còn có hai chiêu."

Sau đó, hắn như trước đứng không nhúc nhích, chờ đợi Thẩm Lãng chiêu thứ hai công kích.

Thẩm Lãng tiến vào cấp cao long chi cảm ngộ cảnh giới. Lại một lần nữa điên cuồng nuốt chửng, lần này liền không chỉ phạm vi nghìn dặm. Nhân là thứ nhất thứ vụ nổ hạt nhân, làm cho mặt trăng bầu trời tràn ngập vô hạn bức xạ bụi trần, Thẩm Lãng thần lực bao phủ mở rộng vô số lần.

Ròng rã nửa giờ sau, hắn đem bán kính hơn hai ngàn cây số bên trong hết thảy urani, điên cuồng lấy ra.

Còn không chỉ như thế, trên mặt trăng deuterium tuy rằng không nhiều, nhưng mà cũng có. Mà trên mặt trăng tối đặc biệt quý giá vật chất, chính là heli ba.

Đương nhiên, heli ba là một loại có thể khống phản ứng nhiệt hạch tư liệu, hơn nữa là tuyệt đối thanh khiết nguồn năng lượng, nó phản ứng nhiệt hạch phản ứng không giống như là bom khinh khí như thế nổ tung.

Nói chung, Thẩm Lãng lấy ra con số thiên văn urani, con số thiên văn deuterium, con số thiên văn heli ba.

Này đợt công kích thứ hai so sánh lần thứ nhất, có thể số lượng lớn vô số lần, hơn nữa là bao nhiêu cấp bội số.

Ở phía dưới bên trong thế giới, Thẩm Lãng hầu như xưa nay đều không có bày ra qua cấp cao long chi cảm ngộ thần lực. Vì lẽ đó nhìn qua cũng không có hủy thiên diệt địa năng lượng.

Nhưng mà trên thực tế, hắn là có loại thần lực này, chỉ bất quá cho tới nay đều không triển khai mà thôi.

Bởi vì phía dưới thế giới là lại lấy sinh tồn tinh cầu, chân tâm không nỡ lòng bỏ lại dùng như thế sức mạnh khổng lồ tiến hành phá hoại.

Ròng rã nửa giờ sau! Thẩm Lãng chiêu thứ hai ngưng tụ xong tất.

Không sai, nuốt chửng dùng nửa giờ, ngưng tụ lại dùng nửa giờ, mà Khương Ly liền đứng ở nơi đó không nhúc nhích chờ.

"Khương Ly bệ hạ, ta chiêu thứ hai đến." Thẩm Lãng nói.

"Xin mời!" Khương Ly nói.

Sau đó, Thẩm Lãng đột nhiên thả ra chiêu thứ hai. Con số thiên văn hạch tách ra thêm vào con số thiên văn phản ứng nhiệt hạch, hơn nữa không chỉ một loại phản ứng nhiệt hạch phương thức.

Này ... Là chân chính tương tự với năng lượng của mặt trời.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Lần này nổ tung, tương đương với bao nhiêu viên đạn hạt nhân, lại tương đương với bao nhiêu viên bom khinh khí?

Không muốn đi tính toán. Vô cùng vô tận.

Ngược lại trong nháy mắt này.

Toàn bộ mặt trăng đều đột nhiên rung động, thậm chí hướng xuống đất thế giới đến gần rồi một khoảng cách. Luồng sức mạnh mạnh mẽ này, thậm chí nhiễu loạn mặt đất thế giới cùng mặt trăng trong đó lực hút.

Trong phút chốc!

Mặt đất trên thế giới thủy triều kịch biến. Nhấc lên kinh thiên sóng lớn.

May mà toàn bộ thế giới biển rộng hầu như đều bị đóng băng, vì lẽ đó thủy triều sức mạnh bị vô hạn suy yếu, nếu không sẽ nhấc lên kinh thiên biển động.

Mà cùng lúc đó, trên mặt đất người thấy rất rõ ràng.

Mặt trăng tuôn ra không gì sánh được hào quang chói mắt. Vừa nãy chỉ là bạo lóe lên một cái, nhưng như trước là mặt trăng phạm vi.

Mà hiện tại ... Trong giây lát này, liền phảng phất mặt trăng đã biến thành thái dương.

Dù cho là tại mặt trăng mặt trái ánh sáng, cũng cơ hồ đem toàn bộ thế giới bán cầu toàn bộ rọi sáng, giống như ban ngày.

Tất cả mọi người đều đang run rẩy. Mặt trăng, dĩ nhiên trở nên cùng thái dương như thế lượng.

Này ... Đây chính là đối thái dương chung cực mô phỏng sao?

Hơn nữa cái này ánh sáng kéo dài thời gian còn rất dài, Thẩm

Lãng chiêu thứ hai phản ứng nhiệt hạch công kích, ròng rã kéo dài một phút.

Bởi vì này vô cùng vô tận heli ba, có thể không ngừng tụ biến, không ngừng tụ biến.

"Rầm rầm rầm ..."

Nơi này là Thẩm Lãng sân nhà, hắn thao túng hạch tách ra, phản ứng nhiệt hạch thần lực.

Vô cùng vô tận thái dương liệt diễm, vụ nổ hạt nhân liệt diễm, hướng về Khương Ly điên cuồng bao phủ mà đi.

Cuồn cuộn không ngừng năng lượng phát ra, xa xa không ngừng điên cuồng công kích.

Khương Ly giống như núi thân thể, không ngừng thu nhỏ lại, thu nhỏ lại, thu nhỏ lại.

Tạo thành thân thể hắn siêu cấp địa ngục tinh thể, không ngừng biến thành tro bụi, không ngừng tan rã.

Mà cùng lúc đó, toàn bộ mặt trăng, cũng cuồn cuộn không ngừng thả ra thái dương như vậy ánh sáng.

Ròng rã một phút, trên mặt đất đêm đen đã biến thành ban ngày.

May là thời gian này, mặt trăng cùng thái dương không ở đồng nhất cái bầu trời, bằng không tại tất cả mọi người trong tầm nhìn, sẽ xuất hiện hai cái mặt trời.

Lúc này, toàn bộ phương đông thế giới người toàn bộ đều đi ra ngoài phòng, mặc kệ là Đại Càn đế quốc, vẫn là Khương Ly đế quốc người, toàn bộ ngửa đầu nhìn phía bầu trời, nhìn phía mặt trăng phương hướng.

Hiện tại tất cả mọi người đều biết, Thẩm Lãng cùng Khương Ly ở phía trên, tiến hành chung cực quyết chiến.

Không thể nào tưởng tượng được loại kia hình ảnh, cũng may là này một hồi quyết chiến không trên mặt đất phát sinh, bằng không toàn bộ thủ đô đế quốc sẽ biến thành tro bụi.

...

Một phút sau!

Thẩm Lãng chiêu thứ hai kết thúc, hết thảy ánh sáng tắt.

Nhưng mà mặt trăng toàn bộ mặt trái, hầu như đều bị nung đỏ trở thành nóng bỏng dung nham.

Khương Ly đây? Hắn đi nơi nào?

Biến mất rồi? Biến thành tro bụi?

Cũng không có!

Vừa nãy Thẩm Lãng công kích, chế tạo ra một cái trước nay chưa từng có hố lớn thâm uyên, mà lúc này Khương Ly liền đứng ở này hố lớn thâm uyên trung tâm.

Hắn như trước không nhúc nhích, nhìn qua như trước lông tóc không tổn hại.

Nhưng mà ... Hắn giống như núi thân thể không gặp, vẻn vẹn chỉ còn dư lại cao hai mét, liền dường như người bình thường thân thể như thế.

Vừa nãy Thẩm Lãng chiêu thứ hai công kích, tan rã rơi mất Khương Ly 99. 999% địa ngục tinh thể năng lượng.

Mà hắn lúc này toàn thân như trước bao phủ tại áo giáp màu đen, đương nhiên này áo giáp màu đen, cũng là địa ngục tinh thể bản thân.

Trước mắt cái này Khương Ly, cần phải cùng mấy chục năm trước Khương Ly giống nhau như đúc đi.

Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Khương Ly bệ hạ, ngươi phải mở ra mặt nạ sao?"

Khương Ly do dự chốc lát, sau đó mặt nạ trên mặt chậm rãi hòa tan, lộ ra hắn đẹp trai vô cùng bầu trời, thật sự dường như thái dương như vậy ánh sáng bắn ra bốn phía, khiếp người lóa mắt.

Vừa nãy hắn ăn mặc một thân hắc ám áo giáp, như là một cái hắc ám quân vương, mà xốc lên áo giáp sau, phảng phất triệt để thay đổi một người.

Chính là trong truyền thuyết cái kia thái dương vương, cả người đều tỏa ra ánh sáng, làm cho tất cả mọi người không nhịn được đều muốn cúng bái hiệu trung Khương Ly đại đế.

Loại kia trời sinh chính nghĩa, hào quang vạn trượng, cỡ nào như thái dương a. Chẳng trách mấy chục năm trước, có vô số người tre già măng mọc hiệu trung hắn, vì hắn mà chết.

Liền đơn thuần cái này bề ngoài, hoàn toàn là ngàn năm không gặp, so với Đại Viêm hoàng đế, Khương Ly mới như là chân chính vạn vương chi vương, thế giới chi đế, để người liếc mắt nhìn liền không nhịn được lòng sinh kính ngưỡng.

"Nếu như ngươi xem đủ rồi, ta liền muốn một lần nữa che lên." Khương Ly nói.

Thẩm Lãng nói: "Có thể."

Một lát sau, áo giáp lại một lần nữa ngưng tụ toàn thân, cái kia Trương Tuấn mỹ vô cùng, ánh sáng bắn ra bốn phía khuôn mặt, lại một lần nữa bị hắc ám áo giáp bao phủ, Khương Ly lại một lần nữa đã biến thành hắc ám quân vương dáng dấp.

"Còn có chiêu thứ ba." Khương Ly chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, xin mời!"

...

Thẩm Lãng nhìn Khương Ly.

Trước mắt chiến cuộc xem ra đối Thẩm Lãng phi thường có lợi, không phải sao?

Khương Ly chín mươi chín phần trăm trở lên địa ngục tinh thể năng lượng đều bị tan rã, hắn đã biến thành nhân loại bình thường to nhỏ.

Nơi này hoàn toàn là Thẩm Lãng sân nhà, cuối cùng lại khuynh lực một đòn, hay là là có thể đánh bại Khương Ly, đúng không?

Thẩm Lãng nhắm mắt lại bắt đầu suy nghĩ.

Sai không đều một phút sau, chậm rãi nói: "Khương Ly bệ hạ, ta chiêu thứ ba, sắp bắt đầu rồi."

Thẩm Lãng bắt đầu ngưng tụ chiêu thứ ba.

Này chiêu thứ ba thì càng thêm phức tạp, cùng hắc ám nữ hoàng tính chất tự sát tập kích có chút tương tự.

Hắc ám nữ hoàng thức tỉnh sau, liền toàn thế giới nuốt chửng năng lượng, hầu như nuốt chửng thế giới này hết thảy tất cả năng lượng, sau đó ngưng tụ cái kia một đòn trí mệnh cuối cùng.

Cả người, hết thảy năng lượng, ngưng tụ trở thành một cái điểm, tại Khương Ly địa ngục tinh thể hạt nhân thượng đâm một cái khổng.

Hơn nữa cái này khổng, là vĩnh viễn không bao giờ khép lại. Có cái này khổng, bắc cực địa ngục tinh thể sẽ cuồn cuộn không ngừng tiết lộ năng lượng.

Loại này thương tổn cấp bậc là hoàn toàn khác nhau.

Phản ứng nhiệt hạch, hạch tách ra trâu bò xung thiên, có thể đem con số thiên văn địa ngục tinh thể tan rã đi. Nhưng mà trên bản chất, chỉ là một loại năng lượng tương khắc, lẫn nhau trung hòa.

Tại vụ nổ hạt nhân trong quá trình, địa ngục tinh thể bản thân cũng không có vết thương, không có bất kỳ tổn hại, chỉ là đem trước nuốt chửng năng lượng toàn bộ phun ra, toàn bộ một lần nữa tiêu hao hết mà thôi.

Vì lẽ đó, Khương Ly giống như núi thân thể thu nhỏ lại đến nhân loại bình thường, chín mươi chín phần trăm trở lên năng lượng, toàn bộ đều tiêu hao hết.

Nhưng mà, thân thể của hắn, nhưng lông tóc không tổn hại, liền một cái lỗ hổng đều không có.

Chỉ là thu nhỏ lại, không có đâm thủng, không có có miệng vết thương.

Vì lẽ đó trước mặc kệ là Mạc Kinh chi chiến, vẫn là thâm uyên kẽ nứt chi chiến, Thẩm Lãng đều không có chân chính phá hủy địa ngục tinh thể, chỉ là đem chúng nó năng lượng tan rã, cuối cùng ngưng tụ trở thành một viên nho nhỏ tinh thể, sau đó nấp trong vòng tay bên trong.

Nhưng mà, hắc ám nữ hoàng lần đó tính chất tự sát công kích, nhưng tại bắc cực địa ngục tinh thể thượng lưu lại một cái vĩnh hằng, không thể bù đắp lỗ hổng, mãi cho đến hiện tại còn đang không ngừng tiết lộ năng lượng.

Vì lẽ đó, hắc ám nữ hoàng tính chất tự sát công kích, mới là thủ đoạn hữu hiệu. Chỉ có điều nàng năng lượng quá nhỏ, vẻn vẹn chỉ để lại lỗ kim như vậy lỗ hổng.

Mà hiện tại Thẩm Lãng, thì hoàn toàn khác nhau. Hắn nắm giữ sức mạnh, vượt qua hắc ám nữ hoàng ngàn lần, vạn lần còn chưa hết.

Hắn lại một lần nữa triển khai thần lực.

Lại một lần nữa hấp thụ vô cùng vô tận nguyên tố, vô cùng vô tận các loại năng lượng.

Sau đó, tại cấp cao long chi cảm ngộ cảnh giới bên trong, một lần nữa sắp xếp tổ hợp.

Hắn ... Muốn đối Khương Ly tiến hành một đòn trí mạng.

Mấy ngàn, mấy vạn, mấy trăm ngàn, mấy triệu, đủ loại kiểu dáng năng lượng tổ hợp.

Cuối cùng ... Thẩm Lãng đem mình cấp cao long chi cảm ngộ kết quả, hắn mệnh danh là thiên đường tinh thể đồ vật xem là mũi kiếm.

Không sai, Thẩm Lãng cấp cao long chi cảm ngộ tinh thể đem mình làm vũ khí, đối Khương Ly tiến hành năng lượng tính chất tự sát xung kích.

Lại một lần nữa vụ nổ hạt nhân!

Lại một lần nữa vô cùng vô tận hạch tách ra, phản ứng nhiệt hạch.

Nhưng mà đám này năng lượng mạnh mẽ, vẻn vẹn chỉ là thúc đẩy thiên đường tinh thể động năng mà thôi.

Thẩm Lãng nuốt chửng vô số năng lượng, tiến hành hết sức phức tạp sắp xếp tổ hợp, đồng thời hoàn toàn nuốt chửng tại thiên đường tinh thể bên trong, không ngừng áp súc, áp súc, ngưng tụ trở thành một điểm, hủy diệt chi điểm.

Sau đó, vô cùng vô tận hạch tách ra, phản ứng nhiệt hạch năng lượng, vẻn vẹn chỉ là cung cấp động lực, vì cái này hủy diệt chi điểm tiến hành gia tốc.

Cái này điểm, ẩn chứa năng lượng kinh người. Trong nháy mắt bị gia tốc đến cực hạn, hầu như vô hạn tiếp cận với tốc độ ánh sáng.

Đột nhiên hướng về Khương Ly oanh kích mà đi!

Vào lúc này, đã không có thời gian khái niệm.

Bởi vì việc này hủy diệt chi điểm, gần như tốc độ ánh sáng đồng dạng, đột nhiên đập trúng Khương Ly thân thể.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Toàn bộ mặt trăng, lại một lần nữa tuôn ra hiểu rõ so thái dương lượng thạc vô số lần ánh sáng.

Lần này, trên mặt đất liền không phải sáng như ban ngày, mà hầu như là để người mắt manh.

Trong phút chốc tuôn ra ánh sáng, đem toàn bộ vô biên vô hạn trời đêm, triệt để xé rách.

Xung quanh chân trời, toàn bộ rọi sáng.

Trên mặt đất nhân loại, chỉ cảm thấy trong tầm mắt đột nhiên một bạch, sau đó cái gì đều không thấy.

Đương nhiên ... Cũng chỉ có trong nháy mắt.

Rất nhanh, trên mặt trăng không liền rơi vào kéo dài hắc ám.

Chân chính đưa tay không thấy được năm ngón hắc ám.

...

Ở cái này hủy diệt chi điểm, gần hơn, chăng tốc độ ánh sáng va chạm Khương Ly thời điểm.

Trong nháy mắt đó ... Toàn bộ chân trời bị rọi sáng trong nháy mắt đó, Khương Ly thân thể, một tấc một tấc, biến thành tro bụi.

Một tấc một tấc tiêu tan.

Hắn địa ngục tinh thể hạt nhân, từng mảnh từng mảnh tan rã.

Hầu như vĩnh viễn bất tử bất diệt địa ngục tinh thể, triệt để tiêu tan.

Đương nhiên, quá trình này là phi thường nhanh.

Chỉ có điều tại Thẩm Lãng trong tầm nhìn, có thể trì hoãn vô số lần, vì lẽ đó tất cả liền phảng phất động tác chậm đồng dạng.

Chờ đến ánh sáng biến mất, tất cả rơi vào hắc ám thời điểm.

Khương Ly thân thể, hoàn toàn biến mất rồi!

Giống như thật sự biến thành tro bụi, không thấy hình bóng.

Hắn ... Hắn liền như thế thua?

Liền như thế chết rồi?

Không có khả năng lắm đi!

Dù sao Thẩm Lãng ra ba chiêu, mà Khương Ly một chiêu đều không có ra tay a, hắn liền như thế biến thành tro bụi?

Thật sự không giống a!

Nhưng mà, Khương Ly địa ngục tinh thể nhưng là là bị Thẩm Lãng triệt để phá hủy, hoàn toàn biến thành tro bụi.

Thật sự phảng phất triệt để chết rồi.

...

Thẩm Lãng đứng không nhúc nhích.

Mặt trăng mặt trái có hai người, hiện tại lẻ loi chỉ còn dư lại hắn một cái.

Hắn thắng lợi sao? Thắng sao?

Ròng rã đứng mấy cái canh giờ sau, Thẩm Lãng lại ngồi xếp bằng xuống, nhắm mắt lại, không nhúc nhích.

Không muốn dùng con mắt đến xem, mà dùng cấp cao long chi cảm ngộ tinh thần tầm nhìn đến xem.

Sau đó, hắn nhìn thấy rồi!

Toàn bộ mặt trăng mặt trái, vô số năng lượng đang ngưng tụ.

Vừa nãy hết thảy năng lượng, đều đang ngưng tụ!

Khương Ly bị phá hủy địa ngục tinh thể, Thẩm Lãng thả ra vô cùng vô tận hạch tách ra năng lượng, phản ứng nhiệt hạch năng lượng.

Này hai loại hoàn toàn tương khắc năng lượng, dĩ nhiên không ngừng dung hợp, trở thành một thể.

Một loại hoàn toàn mới năng lượng vật chất sinh ra.

Chính là ... Mới địa ngục tinh thể.

Hoàn toàn không sợ tại vụ nổ hạt nhân năng lượng địa ngục tinh thể, chân chính bất tử bất diệt mới địa ngục tinh thể.

Một loại vượt lên tại hết thảy năng lượng đỉnh niết bàn địa ngục tinh thể. Mắt thường hoàn toàn không thấy, bởi vì nó không tồn tại tại trong tầm mắt.

Cũng chỉ có tại cấp cao long chi cảm ngộ, mới có thể cảm nhận được nó bóng đen.

Trước Thẩm Lãng phóng thích bao nhiêu năng lượng Khương Ly, Khương Ly tổn thất bao nhiêu năng lượng công kích? Toàn bộ không chút nào ít, toàn bộ trở về.

Không chỉ có như thế, viên này tĩnh mịch như vậy mặt trăng, vốn là là không thể bị địa ngục tinh thể nuốt chửng.

Mà hiện tại, niết bàn sau mới địa ngục tinh thể, cũng có thể nuốt chửng trên mặt trăng tất cả, bao quát heli 3, bao quát hết thảy deuterium, hết thảy urani. Sau đó đưa chúng nó hạch tách ra, phản ứng nhiệt hạch, sản sinh năng lượng toàn bộ nuốt chửng vì bản thân có.

Cuối cùng!

Một cái hoàn toàn mới Khương Ly đại đế sinh ra.

Mà lần này Khương Ly đại đế, là chân chính hắc ám đại đế. Liền dường như một đoàn bóng đen, hoàn toàn không tồn tại tại bình thường trong tầm mắt.

Triệt để bất tử bất diệt. Không sợ hãi bất kỳ năng lượng công kích, hết thảy công kích, đều chỉ có thể trở thành hắn năng lượng khởi nguồn.

Tại Thẩm Lãng cấp cao long chi cảm ngộ trong tầm nhìn, chân chính hắc ám đại đế Khương Ly, chậm rãi đứng lên thể.

Thiên cái kia!

Vào lúc này, hắn đã không phải núi như vậy vĩ đại, đã không cách nào hình dung hắn hình thể, sừng sững tại mặt trăng mặt trái, hầu như thay đổi mặt trăng tự quay.

Lúc này Khương Ly chân chính chân đạp đại địa, đỉnh đầu bầu trời.

Lúc này Thẩm Lãng, tại bên chân của hắn thượng, đã không chỉ là một con kiến to nhỏ, hoàn toàn là một viên bụi trần.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi thật sự so với ta tưởng tượng càng mạnh mẽ hơn đến nhiều hơn." Khương Ly chậm rãi nói: "Ta thật không có nghĩ đến, ngươi càng thật sự giúp ta hoàn thành niết bàn thăng cấp."

Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ, nếu như không có ta, ngươi mới địa ngục tinh thể niết bàn thăng cấp, hầu như không thể thành công đúng không?"

"Đúng!" Khương Ly nói: "Ta tại mới cự trên thân rồng thí nghiệm thành công, trợ giúp nó hoàn thành niết bàn thăng cấp. Nhưng mà ta tại địa ngục tinh thể thượng thí nghiệm hoàn toàn thất bại, này mấy chục năm ta nghĩ hết tất cả biện pháp, cũng không thể khép lại hắc ám nữ hoàng tại địa ngục tinh thể hạt nhân thượng lưu lại cái kia lỗ hổng. Ta nghĩ hết tất cả biện pháp, cũng không thể hoàn thành địa ngục tinh thể thăng cấp niết bàn. Dù cho ta đã hoàn toàn nắm giữ hạch tách ra nguyên lý, như trước thất bại."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, ngươi liền đề nghị đi tới mặt trăng quyết chiến. Muốn lợi dụng ta cấp cao long chi cảm ngộ, lợi dụng ta phản ứng nhiệt hạch, hạch tách ra thần lực, trợ giúp ngươi hoàn thành cuối cùng này niết bàn."

"Đúng." Khương Ly nói: "Đưa vào chỗ chết, mới có thể niết bàn hậu sinh. Chúng ta cấp cao long chi cảm ngộ, vốn là lĩnh ngộ tử vong, sau đó niết bàn trùng sinh quá trình. Chúng ta đối cự long niết bàn trùng sinh, cũng là như thế. Nhưng mà ... Ta không cách nào giết chết ta địa ngục tinh thể, không thể để cho bọn họ tử vong, vì lẽ đó cũng không thể niết bàn trùng sinh. Chỉ có thể mượn ngươi cao cấp long chi cảm ngộ thần lực, ngươi thần lực cùng ta tương khắc."

Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó, ngươi không có bất luận sự chống cự nào, tùy ý ta phóng thích ba chiêu, liền vì ngươi địa ngục tinh thể, niết bàn trùng sinh."

"Đúng!" Khương Ly nói: "Phi thường cảm tạ ngươi tác thành."

Thẩm Lãng nói: "Đi một bước, xem ba bước, xem bốn bước, xem ra không hoàn toàn là của ta độc quyền a, ngươi cũng như thế nhìn xa trông rộng."

Khương Ly nói: "Lại một lần nữa cảm tạ ngươi tác thành, hiện tại ta mới niết bàn sau địa ngục tinh thể, chính là chân chính bất tử bất diệt, ngươi cái kia phản ứng nhiệt hạch, hạch tách ra năng lượng cũng có thể hoàn toàn nuốt chửng, ngươi cấp cao long chi cảm ngộ thành quả, ta cũng hoàn toàn vui lòng nhận. Thẩm Lãng bệ hạ, cảm ơn ngươi tác thành, để ta trở nên càng mạnh mẽ hơn."

Thẩm Lãng nói: "Giả dối chi thần, quả nhiên không sai a!"

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta xưa nay đều chưa từng thay đổi, vì đạt đến mục đích, vì trở nên mạnh mẽ, vì nuốt chửng tất cả, ta có thể trả giá bất cứ giá nào, ở chỗ của ta không có âm mưu quỷ kế, chỉ có mục tiêu."

Sau đó, Khương Ly chậm rãi hướng Thẩm Lãng đi tới nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta đạo sư hỗn độn tiên tri yêu quý ngươi, cảm thấy ngươi có thể cứu vớt thế giới. Nhưng mà ta không đồng ý, ta muốn chứng minh cho hắn xem, hắn là sai! Có người tại thao túng vận mệnh của ta, cũng có người tại thao túng vận mệnh của ngươi, ngươi đã từng nói câu nào, mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời. Nhưng mà ngươi nói câu kia thời điểm, có vẻ phi thường hụt hơi, không có chút nào có lý chẳng sợ. Hiện tại ta muốn chính thức nói một câu, ta Khương Ly chi vận mệnh, từ ta không do trời!"

Mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời!

Khương Ly tiếng, vang vọng toàn bộ tinh không.

Dù cho không có không khí, chính hắn chế tạo vô số bụi trần, vì hắn truyền đến này tiếng sấm!

"Thẩm Lãng, thật sự phi thường cảm tạ ngươi." Khương Ly chậm rãi nói: "Ngươi có biết, ta cái kia chiếc trước nay chưa từng có phi thuyền đã tạo được rồi, có thể chứa đựng ba trăm ngàn người. Nhưng là phi thường đáng thương chính là, coi như đem ta chỉnh cái tinh cầu năng lượng toàn bộ nuốt chửng sạch sẽ không đủ bay đến Trái Đất. Bởi vì thế giới này khoảng cách Trái Đất quá xa quá xa, linh hồn có thể bất tử bất diệt, nhưng mà năng lượng không đủ, phi thuyền phi không tới Trái Đất cũng hoàn toàn không làm nên chuyện gì."

"Vào lúc này, ngươi hạch tách ra xuất hiện, ngươi hạch động lực trang bị xuất hiện, để ta thấy hy vọng." Khương Ly nói: "Nhưng mà ta tính toán qua, coi như đem toàn bộ thế giới urani toàn bộ lấy ra, hạch tách ra năng lượng cũng còn chưa đủ đem chiếc phi thuyền này đưa đến Trái Đất. Mà vào lúc này, ngươi phản ứng nhiệt hạch lại xuất hiện."

Khương Ly sâu sắc thở dài nói: "Bây giờ, ta địa ngục tinh thể hoàn thành niết bàn thăng cấp, hoàn toàn có thể nuốt chửng phản ứng nhiệt hạch năng lượng. Cái này có thể đo xong toàn đủ rồi, có thể chống đỡ chiếc phi thuyền này phi hành vô số năm, đến các ngươi Trái Đất."

"Thẩm Lãng bệ hạ, cảm ơn ngươi tác thành. Chính là bởi vì ngươi, kế hoạch của ta mới được công, ngươi quả nhiên là ghê gớm."

Thẩm Lãng nói: "Không khách khí!"

Khương Ly nói: "Ta cứu thế kế hoạch, có một nửa là công lao của ngươi. Vì lẽ đó ngươi hết thảy người thân, hết thảy cùng ngươi có quan hệ người, ta toàn bộ sẽ mang đi, ta cứu thế phi thuyền có bọn họ một tấm vé tàu."

"Nhưng mà ngươi, Thẩm Lãng bệ hạ! Phi thường xin lỗi, ta như trước muốn giết ngươi."

"Đây là số mệnh, hai người chúng ta, chỉ có thể sống một cái!"

Khương Ly chậm rãi nói: "Ta nói rồi để ngươi ba chiêu, ngươi ba chiêu đã dùng hết. Hiện tại giờ đến phiên ta ra tay rồi, ta chỉ có một chiêu!"

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta muốn giết ngươi rồi!"

...

Chú: Xin lỗi, vốn tưởng rằng chương này có thể viết xong quyết chiến, nhưng vẫn là tả không xong, hạ một chương tài năng diệt Khương Ly. Hơn nữa chương này cấu tứ quá lâu, viết xong đã buổi tối rồi!

Ngày hôm nay liền này canh một, ngày mai muốn rời thuyền đổ bộ, vì lẽ đó hạ một chương sẽ khá muộn, xin lỗi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 675: Khương Ly Cái Chết! Vận Mệnh Chung Cuộc!

Chương 675: Khương Ly cái chết! Vận mệnh chung cuộc!

Sau khi nói xong, Khương Ly hướng về Thẩm Lãng một cái lòng bàn tay, nhẹ nhàng đánh xuống.

Hắn phe tấn công thức có thể so với Thẩm Lãng đơn giản hơn nhiều, không có cái gì phản ứng nhiệt hạch, cũng không có cái gì hạch tách ra, chính là một cái lòng bàn tay.

Nhưng mà, hắn này lòng bàn tay thật sự dường như năm tòa kinh thiên như núi lớn, đột nhiên đè xuống.

Trong nháy mắt ...

Thẩm Lãng thân thể trực tiếp biến thành tro bụi.

Trước Thẩm Lãng công kích thời điểm, hoàn toàn là kinh thiên động địa, toàn bộ mặt trăng đều bị xé ra to lớn vết nứt, mặt trăng mặt trái đều bị triệt để nung đỏ.

Nhưng mà hiện tại Khương Ly một cái tát phái hạ xuống.

Hoàn toàn vô thanh vô tức, hời hợt.

Thẩm Lãng hầu như không hề có một chút điểm phản kháng sức mạnh, trực tiếp liền biến mất rồi.

Khương Ly thường thường thở ra một hơi.

"Ô ..."

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi cống hiến không thể chỉ là trợ giúp ta niết bàn thăng cấp địa ngục tinh thể, ngươi còn là tương lai của chúng ta cung cấp vô hạn khả năng." Khương Ly chậm rãi nói: "Trước ta địa ngục nuốt chửng năng lượng còn chưa đủ triệt để, mới quá mức thô thiển. Mà ngươi phản ứng nhiệt hạch, hạch tách ra, mới là đem vật chất năng lượng phát huy đến cực hạn. Đã như thế, chúng ta mới phi thuyền không chỉ có thể bay đến ngươi Trái Đất, thậm chí có thể bay đến càng xa hơn tinh thần đại hải."

"Thẩm Lãng bệ hạ, vì kỷ niệm ngươi, này một chiếc phi thuyền ta mệnh danh là Thẩm Lãng hiệu, làm sao?"

Thẩm Lãng thân thể biến thành tro bụi sau, đầy đủ một hồi lâu, linh hồn của hắn quang ảnh mới bắt đầu dần dần ngưng tụ.

Cấp cao long chi cảm ngộ sau, hắn cũng có thiên đường tinh thể, có thể bảo vệ linh hồn của hắn sẽ không tiêu tan.

"Khương Ly bệ hạ, ta có từng nói với ngươi một cái cố sự sao?" Thẩm Lãng nói: "Noah thuyền cứu nạn cố sự?"

Khương Ly nói: "Cũng không có, tuy rằng ta biết đại khái là xảy ra chuyện gì, nhưng ta vẫn là nguyện ý nghe vừa nghe."

Thẩm Lãng nói: "Có một thế giới bạo phát đại hồng thủy, toàn bộ thế giới văn minh đều muốn hủy diệt. Vì cứu vớt thế giới, có người chế tạo một chiếc trước nay chưa từng có thuyền lớn, đem trên thế giới vô số nhân loại cùng giống loài đều phóng tới trên thuyền, tránh thoát đại hồng thủy, làm cho văn minh sống sót sau tai nạn."

Mẹ nó, đây là Thẩm Lãng kể chuyện xưa tối khô cằn một lần.

Sau đó Thẩm Lãng nói: "Khương Ly bệ hạ, nghe được cố sự này sau ngài lại cái gì cảm tưởng?"

"Thật kinh hãi, thật nhược." Khương Ly nói.

Thẩm Lãng nói: "Đúng, thật kinh hãi, thật nhược. Nhưng mà hành động của ngài, cũng không có so này tốt hơn bao nhiêu, hơn nữa càng thêm ác liệt. Đối mặt lần sau đại niết diệt, ngươi không chỉ chạy mất dép, hơn nữa còn đem toàn bộ thế giới toàn bộ phá hủy, quả thực không gì sánh được mềm yếu."

Khương Ly không nhúc nhích chút nào, bất kỳ phép khích tướng đối với hắn đều là không có tác dụng.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta chỉ hỏi ngươi một câu, đem chúng ta trong tầm nhìn đã biết hết thảy phản ứng nhiệt hạch vật chất toàn bộ tập hợp lên, nuốt chửng sức mạnh, tương đương với thái dương bao nhiêu?" Khương Ly nói: "Phương diện này, ngươi mới thật sự là chuyên gia , ta muốn hỏi một chút."

Thẩm Lãng nói: "3 phút, cũng chỉ có 3 phút."

Đem hệ mặt trời bên trong hết thảy hành tinh deuterium, heli 3 toàn bộ phát thanh tụ biến phản ứng, thả ra ngoài năng lượng cũng chỉ có thái dương soi sáng 3 phút năng lượng.

Khương Ly nói: "Chín mươi năm sau, thái dương trước khi chết kịch biến, thả ra ngoài năng lượng là bao nhiêu?"

Thẩm Lãng nói: "Vô hạn, không thể đo đếm."

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, phi thường cảm kích ngài, trợ giúp ta niết bàn thăng cấp địa ngục tinh thể, làm cho nó cũng có thể nuốt chửng phản ứng nhiệt hạch cùng hạch tách ra phản ứng năng lượng. Nhưng mà ta muốn hỏi ngài, dù tính thế, tương lai thái dương kịch biến đến thời điểm, cái này mới địa ngục tinh thể có thể ngăn cản được sao?"

Thẩm Lãng nói: "Hiện nay mà nói, không chống đỡ được. Bởi vì thái dương kịch biến thả ra ngoài năng lượng, xa xa vượt xa bất kỳ mới địa ngục tinh thể nuốt chửng cực hạn. Hơn nữa thái dương tụ biến thời điểm, thả ra ngoài năng lượng không ngừng phản ứng nhiệt hạch. Không chỉ có như thế, chúng ta toàn bộ thế giới hết thảy năng lượng toàn bộ đến từ chính thái dương, vì lẽ đó chí ít ở cái này tinh hệ bên trong, không tìm được cấp bậc càng cao hơn năng lượng."

Khương Ly nói: "Ngài đã trợ giúp ta giải đáp tất cả nghi hoặc."

Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà, chúng ta còn có tám mươi lăm năm không phải sao?"

Khương Ly nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, sau lưng của ngươi đứng hắc ám nữ hoàng, Thượng Cổ Minh Vương, Medusa nữ hoàng, thậm chí hỗn độn tiên tri, còn có ngươi độc nhất vô nhị trí tuệ. Nhưng mà những yếu tố này tính gộp lại, thêm vào ngươi vĩ đại tác thành cùng hy sinh, mới để ta địa ngục tinh thể thoáng niết bàn thăng cấp một bước nhỏ. Chúng ta có tư cách gì nói có thể nghênh đón mới niết bàn?"

Thẩm Lãng trầm mặc. Đơn thuần từ câu nói này tới nói, Khương Ly xác thực không có sai.

Sau đó, dựa vào cái gì mới có thể đi vào một bước thăng cấp niết bàn?

Khương Ly chậm rãi nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ngươi liền an tâm đi thôi. Ngươi đi rồi sau, ta tài năng hết sức chuyên chú cứu vớt thế giới này, hoàn thành chúng ta cộng đồng sự nghiệp, ta lập lại một lần nữa, người nhà của ngươi, cùng ngươi có quan hệ tất cả mọi người, toàn bộ đều có thể thượng ta cứu thế chi thuyền."

"Thẩm Lãng bệ hạ, hiện tại ta muốn chân chính giết ngươi. Vừa tiêu diệt là thân thể của ngươi, hiện tại muốn triệt để tiêu diệt linh hồn của ngươi."

Khương Ly đã biến thành một cái không gì sánh được bóng đen to lớn.

Lần này, thật sự như là ma quỷ miệng rộng, như là địa ngục thâm uyên.

Hắn thậm chí ngay cả nhân loại ngoại hình đều không để ý.

Dễ như ăn cháo, Khương Ly nuốt chửng mất Thẩm Lãng linh hồn, sau đó hắn biến thành một cái chân chính vòng xoáy.

Hắn bắt đầu điên cuồng đè ép Thẩm Lãng linh hồn.

Tình cảnh này, rất tương tự.

Ba mươi mấy năm trước, Khương Ly chính là muốn dùng biện pháp như thế triệt để giết chết Thẩm Lãng, để linh hồn của hắn triệt để biến thành tro bụi.

Bây giờ ... Vẫn là biện pháp như thế.

Chỉ có điều, lúc này Khương Ly năng lượng mạnh mẽ hơn Thẩm Lãng ngàn vạn lần, một trăm triệu lần còn chưa hết.

Đang điên cuồng đè ép Thẩm Lãng linh hồn, Khương Ly linh hồn năng lượng cũng lại không ngừng ngưng tụ, áp súc!

Lúc này, Khương Ly linh hồn cùng mới địa ngục tinh thể, đã hoàn toàn hợp hai làm một.

Hầu như trong nháy mắt, Thẩm Lãng linh hồn liền bị ngưng tụ trở thành một cái điểm.

Mà Khương Ly dường như tiểu hành tinh to lớn hắc ám quang ảnh, cũng ngưng tụ trở thành đường kính không tới nửa thước hắc ám vòng xoáy.

Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, Khương Ly cũng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ.

Hai người năng lượng cấp bậc, trên căn bản xem như là cùng một đẳng cấp. Đương nhiên Thẩm Lãng vừa nãy dùng vô số phản ứng nhiệt hạch, hạch tách ra năng lượng trợ giúp Khương Ly địa ngục tinh thể niết bàn trùng sinh, thăng cấp một chút nhỏ.

Vì lẽ đó trình độ nào đó thượng, Khương Ly hiện tại năng lượng cao hơn Thẩm Lãng một chút, không đạt tới bán cấp.

Nhưng mà Khương Ly luôn có thể lượng cùng Thẩm Lãng so ra, đúng là khác biệt một trời một vực. Đúng là đá tảng cùng bụi trần chênh lệch.

Tại Khương Ly điên cuồng đè ép bên dưới, Thẩm Lãng linh hồn không ngừng sụp xuống, sụp xuống.

Từ đường kính không đủ một cm điểm, đã biến thành không đủ một micrômét, sau đó không đủ một nano.

Rất nhanh, liền muốn vượt qua giới hạn đáng giá.

Một khi vượt qua giới hạn trị, linh hồn năng lượng hạt căn bản liền bắt đầu sụp xuống.

Một khi bắt đầu sụp xuống, liền xuất hiện hai cái phản ứng.

Phản ứng đầu tiên, triệt để biến thành tro bụi.

Thứ hai phản ứng, phát sinh khác loại linh hồn tụ biến.

Tại ba mười mấy năm trước, bắc cực kịch biến trước, Thẩm Lãng chính là ý định này.

Nhưng mà lúc đó hắn cái kế hoạch này sẽ thất bại, bởi vì linh hồn của hắn năng lượng quá nhỏ, sẽ trực tiếp biến thành tro bụi, mà không hội tụ biến trùng sinh.

Liền dường như thái dương chất lượng không đủ mà nói, một khi chết đi, chính là chết đi, mà không phải bạo phát siêu tân tinh.

Nhưng mà ba mươi mấy năm sau, tất cả cục diện liền đều không giống nhau.

Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, linh hồn của hắn năng lượng có chất bay vọt.

Nhưng mà ... Khương Ly linh hồn năng lượng cũng có tăng lên.

Vì lẽ đó này ba mươi mấy năm thời gian qua đi sau, nhìn qua phảng phất đi tới một bước dài, kỳ thực vẻn vẹn chỉ là đi tới một bước nhỏ.

Lập tức liền muốn vượt qua giới hạn đáng giá.

Biến chất chẳng mấy chốc sẽ đến.

Thẩm Lãng hoặc là biến thành tro bụi, hoặc là linh hồn tụ biến, niết bàn trùng sinh.

Nhưng mà ... Vừa lúc đó, Khương Ly bỗng nhiên ngừng lại.

"Thẩm Lãng bệ hạ, vẫn cho đến bây giờ, hết thảy tất cả đều ở dự liệu của ngươi bên trong đi." Khương Ly chậm rãi nói: "Vừa nãy, ngươi dùng vô số phản ứng nhiệt hạch hạch tách ra công kích, để ta trí vu tử địa nhi hậu sinh. Để ta địa ngục tinh thể đi vào tử vong cảnh giới, sau đó niết bàn trùng sinh. Hiện tại ngươi dự định tái diễn tình cảnh này, để ta trợ giúp linh hồn của ngươi tiến vào tử vong cảnh giới, sau đó niết bàn trùng sinh."

"Thẩm Lãng bệ hạ, cấp cao long chi cảm ngộ thời điểm, chúng ta chỉ là để linh hồn người khác tử vong, chính mình nhưng từ chưa trải qua tử vong lột xác. Hiện tại ngươi muốn muốn ta giúp ngươi hoàn thành này một cái quá trình đúng không?"

"Không chỉ có như thế, linh hồn của ngươi nơi sâu xa cần phải có một cái hoàn toàn không thấy, mò không được, thậm chí không cảm ứng được đồ vật, thế nhưng là biết sự tồn tại của nó, mà cái này vừa sâu xa vừa khó hiểu đồ vật, tương tự với rồng thần chi đoạn ngắn. Đây mới là long hồn bất tử bất diệt nguyên nhân."

"Vì lẽ đó, ngươi muốn để ta triệt để đem linh hồn của ngươi phá hủy, biến thành tro bụi. Nhưng mà ngươi sâu trong linh hồn có thần chi đoạn ngắn, có thể trợ giúp ngươi lại một lần nữa tái tạo, niết bàn trùng sinh, liền như cùng ngươi cái kia Thẩm Nhất Long, còn có ta cái kia mới rồng như thế."

"Vì lẽ đó, đây mới là ngươi chân chính đòn sát thủ đi!"

Thẩm Lãng đã không cách nào trả lời hắn, bởi vì linh hồn của hắn đã ở địa ngục biên giới.

Nhưng mà, Khương Ly phán đoán là đúng.

Trước mắt tình cảnh này, chính là Thẩm Lãng không biết cái kia một chiêu, cũng chính là duy nhất khả năng chuyển bại thành thắng một chiêu, hơn nữa cũng không cách nào mô phỏng.

Bởi vì Thẩm Lãng không tìm được bất kỳ sức mạnh có thể cường đại đến đem linh hồn của hắn đè ép đến sụp xuống, tiến tới phát sinh tụ biến.

Khương Ly chậm rãi nói: "Nhưng mà hiện tại âm mưu của ngươi bị ta vạch trần, vậy ta còn sẽ mắc lừa sao? Ta còn sẽ làm như vậy sao?"

Thẩm Lãng như trước không cách nào trả lời.

Linh hồn của hắn, đã đã biến thành một cái nhỏ đến cực hạn điểm sáng, chẳng mấy chốc sẽ tiến vào sụp xuống giới hạn đáng giá.

Khương Ly tiếp tục nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta nhất định phải nói cho ngài một chuyện. Ngươi sâu trong linh hồn cái kia thần chi đoạn ngắn, linh hồn của ta nơi sâu xa cũng có. Vì lẽ đó ... Kế hoạch của ngươi, chưa chắc sẽ thành công."

"Đương nhiên, kế hoạch của ngươi cũng chưa chắc sẽ thất bại."

"Bởi vì ta sẽ như ngươi mong muốn, kế tục điên cuồng đè ép linh hồn của ngươi, để linh hồn của ngươi phát sinh tụ biến, thuận tiện cũng đem linh hồn của ta tụ biến nhen nhóm."

"Kết quả sẽ làm sao? Liền giao cho thượng thiên đi quyết định, giao cho vận mệnh đi phán quyết."

"Hai người chúng ta nhất định chỉ có thể sống một cái, đây chính là số mệnh. Mà chúng ta sống sót người kia, hay là liền hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ?"

"Thế giới này chính là như thế khốn kiếp, vận mệnh chính là như thế ..."

"Thẩm Lãng bệ hạ, ta rất đã sớm nói với ngươi rồi, chúng ta trải qua vô số kháng cự, cảm giác mình thay đổi vận mệnh, cảm thấy mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời, nhưng mà càng bi kịch chính là, cái này cũng là vận mệnh một phần."

"Như thế, tiếp xuống nếu như ta sống, tiếp xuống thế giới này con đường nên đi như thế nào, ta quyết định. Mà nếu như ngươi sống, vậy thế giới này toàn bộ đều giao cho ngươi, tiếp xuống nên đi như thế nào, ngươi định đoạt."

"Ta bắt đầu rồi, vận mệnh bắt đầu phán quyết đi!"

"Bụi quy bụi, đất trở về với đất!"

Khương Ly vô cùng vô tận năng lượng đối Thẩm Lãng tiến hành cuối cùng điên cuồng đè ép.

Con số thiên văn năng lượng.

Thẩm Lãng linh hồn nguyên bản liền bị đè ép thu nhỏ lại đến chỉ còn dư lại một cái điểm, hiện tại kèm theo Khương Ly cuối cùng một lần con số thiên văn năng lượng áp súc, trong nháy mắt tiến vào giới hạn trị.

Thẩm Lãng linh hồn năng lượng hạt căn bản đầu tiên là bắt đầu sụp xuống.

Sau đó, phát sinh trước nay chưa từng có tụ biến.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Vô cùng vô tận linh hồn tụ biến.

Đầu tiên là Thẩm Lãng linh hồn, mỗi một cái hạt căn bản đều triệt để hủy diệt.

Sau đó, trực tiếp nhen nhóm Khương Ly linh hồn tụ biến.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Đương nhiên, tất cả những thứ này đều là tại thế giới vi mô bên trong.

Hai người linh hồn tụ biến cứ việc cường đại đến vô biên vô hạn, nhưng căn bản không giống như là trước như vậy oanh oanh liệt liệt.

Cũng không có tuôn ra kinh thiên ánh sáng.

Không giống như là thái dương chết rồi bạo phát siêu tân tinh, có thể rọi sáng mấy cái tinh hệ.

Hai người linh hồn tụ biến, vẻn vẹn chỉ là hơi hơi trận lấp lóe.

Sau đó, triệt để trở nên yên lặng!

Thẩm Lãng biến mất rồi, Khương Ly linh hồn cũng hoàn toàn biến mất rồi!

Toàn bộ trên mặt trăng trống rỗng, không có nửa cái bóng người.

Hai người đều đã chết rồi sao? !

Thẩm Lãng kế hoạch thất bại sao?

Không nên như thế a, hai người chỉ có thể sống một cái, nhưng hai người cũng nhất định có thể sống một cái.

Cuối cùng linh hồn tụ biến, linh hồn va chạm, xem như là một loại đồng quy vu tận, nhưng cũng coi như là một loại lẫn nhau tác thành.

Tất cả giao cho vận mệnh phán quyết.

… …

Nhưng mà thế giới vi mô bên trong, nhưng đang phát sinh trước nay chưa từng có một màn.

Thẩm Lãng linh hồn triệt để tụ biến, bùng nổ ra trước nay chưa từng có ánh sáng. Mà cùng lúc đó, Khương Ly cường đại ngàn vạn lần linh hồn cũng bắt đầu bị Thẩm Lãng làm nổ.

Làm sao hình dung cái cảm giác này, thì tương đương với hai cái mặt trời mãnh liệt va chạm, rọi sáng phá hủy xung quanh hết thảy tinh hệ.

Thẩm Lãng hạt linh hồn từng cái từng cái sụp xuống nổ tung, triệt để biến thành tro bụi. Tiến vào tử vong trạng thái.

Mà cùng lúc đó Khương Ly linh hồn năng lượng bị làm nổ , tương tự phát sinh đáng sợ kịch biến phản ứng. Linh hồn của hắn hạt căn bản, cũng triệt để tử vong, triệt để biến thành tro bụi.

Hai người linh hồn đều hủy diệt, hết thảy năng lượng triệt để tĩnh mịch, duy nhất còn lại hai đoạn thần chi đoạn ngắn.

Thượng cổ nhân loại đánh cắp thần chi đoạn ngắn, mới chế tạo thượng cổ thần thú cự long. Mà cái này thần chi đoạn ngắn mới là phải có diệt.

Nó là gì? Không biết, không thấy, cảm ứng không được, vẻn vẹn chỉ là biết sự tồn tại của nó, sẽ không chiếm bất kỳ không gian cùng thời gian, nó phảng phất là ba chiều thế giới ở ngoài đồ vật.

Có người tại Thẩm Lãng cùng Khương Ly trong đầu, đều thả chế này thần chi đoạn ngắn.

Tại hai người linh hồn đều biến thành tro bụi sau, hai người thần chi đoạn ngắn bắt đầu tự mình vận chuyển.

Thẩm Lãng thần chi đoạn ngắn nhanh chóng đều nuốt chửng hủy diệt sau linh hồn năng lượng, đồng thời bắt đầu một lần nữa sắp xếp tổ hợp, niết bàn trùng sinh.

Khương Ly thần chi đoạn ngắn cũng đang làm như thế sự tình, nuốt chửng cái chết của chính mình linh hồn năng lượng, bắt đầu một lần nữa sắp xếp tổ hợp, dự định niết bàn trùng sinh.

Nhưng mà ...

Thẩm Lãng càng sớm hơn một bước, dù cho chỉ có một phần vạn giây.

Bởi vì cầu mong gì khác chết ý chí kiên cố hơn quyết, vì lẽ đó hắn chết đi linh hồn niết bàn trùng sinh sớm hoàn thành.

Bởi vì linh hồn hắn chết càng sớm hơn, vì lẽ đó hắn vĩ đại niết bàn trùng sinh oanh oanh liệt liệt mở ra.

Bây giờ liền phảng phất một vầng mặt trời chết xong sau, diễn biến thành vì nghịch thiên siêu tân tinh bạo phát, này bộc phát ra năng lượng vượt qua bình thường thái dương vô số lần, hào quang của nó có thể vượt qua mấy cái tinh hệ, có thể nuốt chửng tất cả.

Cùng lúc đó, Khương Ly đại não nơi sâu xa thần chi linh đoạn ngắn cũng đang không ngừng xoay tròn, muốn tổ chức linh hồn tụ biến sau tử vong năng lượng tiến hành niết bàn trùng sinh.

Một khi Khương Ly linh hồn niết bàn trùng sinh, kia chính là một viên càng lớn hơn siêu tân tinh bạo phát.

Nhưng mà hắn không kịp, hắn so Thẩm Lãng chậm một phần vạn giây đều bất động.

Thẩm Lãng linh hồn siêu tân tinh bạo phát, bắn ra con số thiên văn sức mạnh, ngang qua mấy cái vi mô tinh hệ sức mạnh.

Khương Ly niết bàn trùng sinh còn chưa có bắt đầu, thuộc về hắn năng lượng liền bị Thẩm Lãng siêu tân tinh bạo phát nuốt chửng, Khương Ly hết thảy sức mạnh, đều đã biến thành Thẩm Lãng siêu tân tinh bạo phát hỏa diễm,

"Rầm rầm rầm ..."

Thẩm Lãng niết bàn trùng sinh điên cuồng kế tục, nguyên bản nhỏ yếu hắn, linh hồn tụ biến sau bùng nổ ra siêu tân tinh năng lượng đã không gì không thể ngăn cản, nuốt chửng quét ngang làm tất cả năng lượng, dù cho ngàn lần, vạn lần.

Khương Ly muốn phản kháng, khống chế chính mình tất cả linh hồn tụ biến muốn đi va chạm Thẩm Lãng, tiến hành đồng quy vu tận chiến thuật.

Nhưng mà đã không kịp. Lúc này chậm một điểm, chính là mất đi vĩnh hằng.

"Rầm rầm rầm ..." Thuộc về Khương Ly linh hồn tử vong năng lượng bị không ngừng làm nổ, sau đó bị Thẩm Lãng siêu tân tinh hóa thành của mình.

Thẩm Lãng nắm giữ năng lượng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng kinh người.

Khương Ly chậm một bước, liền từng bước phí thời gian, trơ mắt nhìn sức mạnh của chính mình bị Thẩm Lãng nuốt chửng. Hắn vô cùng vô tận năng lượng đều ở tiêu tan, trở thành Thẩm Lãng một phần.

"A ..."

"A ..."

" a ..."

Khương Ly liều mạng mà gào thét, gầm thét lên, sau đó bình tĩnh.

"Thẩm Lãng, trước mắt,, hết thảy đều là số mệnh an bài. Ta nỗ lực kháng cự, niết bàn thăng cấp, cho rằng đã thay đổi vận mệnh, không nghĩ tới vẫn như cũ là vận mệnh một phần."

"Hỗn độn tiên tri, ta đạo sư, ngươi quả nhiên báo trước cũng chủ đạo đến tất cả, hiện tại tình cảnh này ngươi nên hài lòng chưa."

"Thẩm Lãng mới là các ngươi lựa chọn chúa cứu thế, mà ta Khương Ly, Khương Hiết đều là hắn đá kê chân."

"Mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời, thực sự là chuyện cười lớn! Vận mệnh của ta trước sau là Thẩm Lãng đá kê chân, điểm ấy chưa bao giờ thay đổi qua."

Linh hồn tụ biến sau sản sinh vô cùng vô tận năng lượng, liền phảng phất tinh hệ vô tận bụi trần.

Mà Thẩm Lãng niết bàn sau khi sống lại siêu tân tinh, điên cuồng nuốt chửng tất cả những thứ này.

Chỉ trong chốc lát, Khương Ly linh hồn bị thôn phệ đến sạch sành sanh, chỉ còn dư lại sâu trong linh hồn thần chi đoạn ngắn.

Nhưng mà ... Thẩm Lãng niết bàn sau linh hồn, trực tiếp đem Khương Ly thần chi đoạn ngắn cũng nuốt chửng.

Hai người thần chi đoạn ngắn, hợp hai làm một, dĩ nhiên hoàn chỉnh rồi!

Nguyên lai, Thẩm Lãng thần chi đoạn ngắn là không trọn vẹn, Khương Ly thần chi đoạn ngắn cũng không trọn vẹn.

Khương Ly thần chi đoạn ngắn bị một tấc một tấc nuốt chửng.

Cứ việc hắn lại vô hạn không cam lòng, vô hạn thống khổ, cũng đã có thể từng tấc từng tấc biến thành tro bụi, triệt để trở thành Thẩm Lãng niết bàn trùng sinh cơ bản tạo thành bộ phận.

"Vận mệnh, lúc nào cũng đưa ngươi thao túng! Thẩm Lãng, ngươi mới thật sự là bị tuyển chọn chúa cứu thế."

"Hỗn độn tiên tri, giáo viên của ta, ngươi nhìn thấy tình cảnh này thỏa mãn sao? Ngươi nhìn thấy ta biến thành tro bụi, trở thành Thẩm Lãng chung cực niết bàn đá kê chân, thỏa mãn sao?"

"Thẩm Lãng, con trai của ta, sứ mạng của ta hoàn thành, bi thảm đá kê chân sứ mệnh hoàn thành, tiếp xuống tất cả giao cho ngươi.

Số mệnh nhất định, hai người chỉ có thể sống một cái, hai cái thần chi đoạn ngắn tài năng hợp hai làm một.

Làm Khương Ly sâu trong linh hồn thần chi đoạn ngắn toàn bộ bị thôn phệ xong xuôi sau, linh hồn của hắn triệt để biến thành tro bụi.

Một đời đại đế Khương Ly, triệt để thống trị hơn một nửa cái thế giới, ngang qua hai cái hủy diệt kỷ nguyên Khương Ly, triệt để chết đi.

Làm hai người thần chi đoạn ngắn hợp hai làm một sau.

"Rầm rầm rầm rầm ..." Cục diện lại một lần nữa kịch biến!

Trong thế giới linh hồn, hết thảy siêu tân tinh nổ tung ánh sáng triệt để không gặp, tất cả xung quanh toàn bộ không thấy.

Thẩm Lãng linh hồn rơi vào đều cái này quỷ dị không gian bên trong, từ Khương Ly cùng hai người bọn họ thần chi đoạn ngắn tổ hợp không gian.

Không gian này không thấy, mò không được, không cảm ứng được, thế nhưng là biết sự tồn tại của nó, phảng phất không ở ba chiều thế giới bên trong, triệt để tiến vào tư duy thế giới sao?

Này, đây chính là muốn tiến hành chung cực long chi cảm ngộ?

Trước hắn liền phán đoán qua, cấp cao long chi cảm ngộ là cảm ngộ sinh tử. Như thế chung cực long chi cảm ngộ, là cảm ngộ thời gian cùng không gian?

Bởi vì vào lúc này, hắn phảng phất có thể lựa chọn, có hay không trở lại quá khứ.

Trở lại hắn đã từng trải qua thời gian tiết điểm.

Tỷ như, ba mươi lăm năm trước. Bắc cực kịch biến trước?

Nói như vậy, lẽ nào mẹ của hắn Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng là có thể bất tử? Cương Nhất, còn có hắn hơn một vạn người, là có thể bất tử?

Medusa nữ hoàng là có thể bất tử.

Mấu chốt nhất chính là, thế giới này sẽ không bị Khương Ly cắn nuốt mất hơn nửa sinh cơ, bây giờ chỉnh cái tinh cầu đều bị triệt để đóng băng?

Nhưng mà, nếu như trở lại ba mươi lăm năm trước, Cương Nhất cùng Medusa nữ hoàng đều không chết, cái kia chẳng phải là lật đổ nhân quả quan hệ? Bởi vì những người này, đều là Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ trọng yếu nguyên nhân.

Hay hoặc là cái gọi là chung cực long chi cảm ngộ, cái gọi là xuyên qua thời không, căn bản căn bản không giống như là Thẩm Lãng nghĩ tới như vậy?

Thẩm Lãng nằm ở quỷ dị bên trong không gian, muốn bắt đầu cấp cao long chi cảm ngộ

Nhưng kết quả tất cả không biết, tiền cảnh một mảnh hỗn độn.

Làm sao tiếp tục nữa? Sinh tử lựa chọn!

Có thể hay không trở lại ba mươi lăm năm trước? Bắc cực kịch biến trước? .

Nếu như thành công trở lại, liền cứu lại mẹ của hắn Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng, cứu lại Cương Nhất. Còn có thể cứu lại viên này bị Khương Ly nuốt chửng đến thủng trăm ngàn lỗ vạn dặm đóng băng tinh cầu?

Nhưng là dựa theo một số pháp tắc, một khi xuyên qua thời không trở lại sẽ phát sinh càng thêm đáng sợ có tính lẫn lộn tai nạn, thậm chí so Khương Ly tội ác còn kinh khủng hơn gấp một vạn lần.

Này quỷ dị không gian bên trong, đang muốn tiến hành chung cực long chi cảm ngộ Thẩm Lãng, nên đi nơi nào? Có nên hay không trở lại lúc ban đầu?

.. ... .

Chú: Ngủ sau, lại từ trên giường lên, sửa chữa tăng cường tấu chương hai, ba ngàn chữ, cảm ơn mọi người! , vì lẽ đó tháng 8 không tranh vé tháng, nhưng nếu như đại gia giữ gốc vé tháng nguyện ý gửi cho ta, vẫn là rất cảm tạ.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 676: Thẩm Lãng Gặp Lại Mẫu Thân! Xuyên Qua Chân Tướng

Chương 676: Thẩm Lãng gặp lại mẫu thân! Xuyên qua chân tướng

(thượng một chương cuối cùng, liên quan với Khương Ly cái chết đã sửa chữa tăng thêm 2,000 chữ tả hữu nội dung, có hứng thú có thể quay trở lại đọc một thoáng, cảm ơn)

Từ Thẩm Lãng linh hồn tụ biến, mãi cho đến Khương Ly tử vong.

Tại thế giới vi mô bên trong hay là dài đằng đẵng, hầu như mỗi một cái hạt linh hồn đều ở hủy diệt trùng sinh.

Khương Ly linh hồn bị làm nổ tụ biến sau, từng điểm từng điểm bị Thẩm Lãng nuốt chửng, mãi cho đến hắn sâu trong linh hồn thần chi đoạn ngắn bị Thẩm Lãng nuốt chửng, toàn bộ quá trình tại thế giới vi mô kéo dài cực kỳ lâu.

Nhưng mà tại thế giới hiện thực, thật sự chỉ có trong nháy mắt.

Nhớ mãi không quên, tất có vang vọng!

Trải qua tử vong sau mà lại niết bàn trùng sinh Thẩm Lãng linh hồn.

Đang từng điểm từng điểm thành hình.

Kèm theo chung cực long chi cảm ngộ, cũng đang đang trong quá trình tiến hành, không đảo ngược tiến hành.

Lúc này Thẩm Lãng lại một ý nghĩ.

Tất cả những thứ này đều là hỗn độn tiên tri đạo diễn sao?

Bao quát thượng cổ thế giới, Khương Hiết phản bội, đem bọn họ đều đã biến thành hóa thạch.

Bao quát thế giới này, Khương Ly phá hủy gần nửa cái tinh cầu?

Thậm chí bao gồm hiện đang phát sinh tất cả những thứ này, còn không phải hỗn độn tiên tri đạo diễn tất cả?

Thẩm Lãng sâu trong linh hồn có một cái thần chi đoạn ngắn, Khương Ly sâu trong linh hồn cũng có, hai cái đoạn ngắn hợp hai làm một tài năng xong thành chân chính chung cực long chi cảm ngộ? Cái này thần chi đoạn ngắn là ai bỏ vào hai người sâu trong linh hồn?

Đây chính là hai người chỉ có thể sống một cái số mệnh?

Cái kia Thẩm Lãng hoạt, Khương Ly chết, có phải là số mệnh an bài?

Khương Ly cái kia bộ phận thần chi đoạn ngắn, có phải là nhất định sẽ bị Thẩm Lãng nuốt chửng?

Hay hoặc là nói tới càng thêm trực tiếp một ít, Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu, Medusa nữ hoàng hiến tế là vì trợ giúp Thẩm Lãng hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ.

Vậy còn có phải là chỉ có Khương Ly hiến tế hy sinh, mới có thể giúp trợ Thẩm Lãng hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ? Mặc kệ Khương Ly cái này hiến tế có phải là tự nguyện?

Bây giờ liền lên cao đến một cái triết học vấn đề.

Chính nghĩa có phải là thật hay không sẽ chiến thắng tà ác? Tình cảm có phải là thật hay không có thể chiến thắng lý trí?

Đương nhiên hay là tất cả những thứ này, hiện tại đều không trọng yếu: Hiện tại quan trọng nhất chính là Thẩm Lãng lựa chọn.

Cái này sắp tiến hành chung cực long chi cảm ngộ.

Nếu như muốn hỏi Thẩm Lãng, cái gì là chung cực long chi cảm ngộ? Trước mắt là cảm giác gì?

Cái kia đúng là một mảnh hỗn độn không biết.

Hắn chỉ biết là, hắn muốn cảm ngộ chính là thời gian cùng không gian quy luật.

Mà hắn dâng lên đệ nhất bản năng kích động, chính là có muốn hay không trở lại ba mươi lăm năm trước? Có muốn hay không đi cứu vớt mẫu thân Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng, có muốn hay không đi cứu vớt Cương Nhất, có muốn hay không đi cứu vớt cái này héo tàn tinh cầu?

Mà một khi cái này kích động xuất hiện, hắn nhất định phải làm ra lựa chọn.

Bởi vì, này bản thân cũng là cảm ngộ thời gian cùng không gian trọng yếu tạo thành bộ phận, cái này cũng là chung cực long chi cảm ngộ một phần.

Mà trở lại ba mươi lăm năm trước, con đường này tốt nhất đi, cũng dụ người nhất.

Thậm chí, nó nhìn qua là hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ trực tiếp nhất biện pháp, cũng là chung cực long chi cảm ngộ thân thể hiện.

Chỉ khi nào sai rồi, đôi kia tại toàn bộ thế giới chính là ngập đầu tai ương, so Khương Ly hành động, đáng sợ gấp một vạn lần tai nạn.

Đại lưu 'Tam thể' bên trong thì có một cái thánh mẫu nữ chính, không gì sánh được thiện lương, tràn ngập tình cảm, mọi việc yêu thích xử trí theo cảm tính, kết quả nhưng phá hủy toàn bộ Trái Đất, tiến tới phá hủy toàn bộ vũ trụ.

Nếu như đổi thành trước Thẩm Lãng!

Hắn sẽ tất cả tùy tâm, bởi vì hắn đại biểu tình cảm, Khương Ly đại biểu lãnh khốc lý trí.

Nhưng mà ... Hiện tại Khương Ly chết rồi, toàn bộ trách nhiệm liền gánh vác tại Thẩm Lãng trên thân, hắn không chỉ muốn đại biểu tình cảm, cũng phải đại biểu lý trí.

Thẩm Lãng không có lập tức lựa chọn, mà là tiến vào chính mình càng sâu tầng thế giới linh hồn!

"Oanh ..." Một bóng người xuất hiện tại Thẩm Lãng trước mặt.

Chính là cái kia đầu trọc Cương Nhất, thư hùng không biện, đẹp trai đến rối tinh rối mù Đại Kiếp tự cuối cùng người thừa kế, cái kia tại thời khắc sống còn, dù cho không có ý nghĩa, cũng phải hiến tế chính mình linh hồn Huyền Không tự chi chủ.

"Tham kiến Thẩm Lãng bệ hạ." Cương Nhất hướng về Thẩm Lãng bái hạ.

Thẩm Lãng nói: "Lâu không gặp, Cương Nhất!"

Cương Nhất nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta biết ngài đang suy nghĩ gì, ngài đối hy sinh của chúng ta tràn ngập hổ thẹn. Hơn nữa ngài cảm thấy cho chúng ta hiến tế hy sinh, mới đổi lấy ngài cấp cao long chi cảm ngộ, vì lẽ đó luôn luôn ham muốn đem sinh mạng của chúng ta trả cho chúng ta?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng thế."

Cương Nhất nói: "Thẩm Lãng bệ hạ, ta chỉ nói một câu. Có người đã chết, hắn còn sống sót. Có người sống sót, hắn đã chết rồi. Đối cho chúng ta những người này tới nói, tử vong cũng không quan trọng lắm, trọng yếu chính là bị chết có giá trị. Đương nhiên ... Ta cũng không biết ta có giá trị hay không, bởi vì giống như ngài cấp cao long chi cảm ngộ, chúng ta này hơn một vạn người linh hồn phảng phất cũng không có tác dụng gì. Nhưng ít ra tại hiến tế một khắc đó, chúng ta là tràn ngập kiêu ngạo cùng vinh quang."

"Thẩm Lãng bệ hạ, như thế gặp lại. Cáo biệt trước, ta đưa ngài một bài thơ, cũng là ngài tả thơ."

"Bỏ ta bỏ giả, hôm qua ngày không thể lưu!"

Sau đó, Cương Nhất bóng người tiêu tan tại Thẩm Lãng sâu trong linh hồn.

"Oanh ..."

Lại là ánh sáng lóe lên, một cái khác tuyệt mỹ bóng người xuất hiện tại Thẩm Lãng sâu trong linh hồn.

Thẩm Lãng chi mẫu, Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng.

"Con trai của ta, ngươi mỗi giờ mỗi khắc không nghĩ tới cứu sống ta, ngươi nhìn như cay nghiệt thiếu tình cảm, kỳ thực so với ai khác đều trọng tình, ngươi là ta một đời chi kiêu ngạo."

"Đương nhiên, ta biết ngươi cũng không thể hoàn toàn là con trai của ta, nhưng ít ra có một nửa là con trai của ta."

"Không sai, tính mạng của ta là đã biến thành tro bụi, hơn nữa là bị cha của ngươi Khương Ly một đầu ngón tay biến thành tro bụi. Nhưng mà ngươi là tính mạng của ta kéo dài không phải sao? Ngươi không chỉ kế thừa tính mạng của ta, hơn nữa còn kế thừa ta chí hướng. Như thế ta có hay không sống sót, còn trọng yếu hơn sao?"

"Tất cả đều vì nhân quả, mấy chục năm trước, Đại Càn đế quốc thảo phạt Đại Viêm đế quốc thời điểm, ta tự tay giết Khương Ly. Vào thời khắc ấy lên, ta đã nghĩ sẽ có một ngày, có thể bị hắn tự tay giết chết, kết liễu đoạn này nhân quả. Vì lẽ đó Khương Ly tự tay giết ta, này rất công bằng."

"Tất cả đều vì nhân quả, Khương Ly luôn mồm luôn miệng muốn thoát khỏi cấp thấp tình cảm, vì lẽ đó hời hợt giết ta, một ngón tay để ta biến thành tro bụi, cứ việc ta đã từng là thê tử của hắn. Nhưng mà hắn giết ta, thật không có tại sâu trong linh hồn lưu lại vết tích sao? Không có để lại vết thương sao? Không hẳn vậy ... Hắn thật sự có thể thoát khỏi cấp thấp tình cảm sao? Cũng không hẳn vậy!"

"Tất cả những thứ này đều rất hoàn mỹ, lưu lại tiếc nuối, thì càng thêm hoàn mỹ."

"Ta yêu ngươi, con trai của ta."

Sau đó, Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng bóng người cũng từ Thẩm Lãng sâu trong linh hồn tiêu tan.

"Oanh ..."

Lại lúc thì trắng quang thoáng hiện.

Một cái đẹp trai vô cùng nam tử, xuất hiện tại Thẩm Lãng sâu trong linh hồn.

Người này, chính là Khương Ly.

Đương nhiên, trở lên những người này linh hồn đều không phải thật sự, chỉ là bọn hắn từng ở Thẩm Lãng linh hồn lưu lại hình chiếu.

Khương Ly cùng Thẩm Lãng, tĩnh lặng không nói gì.

"Thẩm Lãng, ta kiên trì con đường của ta. Vì lẽ đó tại cấp cao long chi cảm ngộ thời điểm, ta vứt bỏ ta thể xác, vứt bỏ tình cảm ràng buộc, ta dùng lãnh khốc nhất lý trí hoàn thành sứ mạng của ta. Ta cảm thấy kia chính là nhân loại tiến hóa phương hướng."

"Ta kiên trì đạo của ta, mãi cho đến cuối cùng biến thành tro bụi, cũng không có hối hận, cũng không có thay đổi."

"Ngươi có thần chi đoạn ngắn, ta cũng có thần chi đoạn ngắn. Ngươi trước tiên linh hồn tụ biến, sau đó làm nổ linh hồn của ta tụ biến, hai chúng ta linh hồn va chạm, dường như hai cái mặt trời va chạm."

"Hai người chúng ta, chỉ có thể có một người sống sót, đây chính là số mệnh."

"Ta thật sự phi thường không cam lòng, dựa vào cái gì thất bại người kia là ta? Chết người kia là ta?"

"Lẽ nào vẻn vẹn chỉ là bởi vì ngươi tiên tiến hành niết bàn trùng sinh, vì lẽ đó ta liền muốn trở thành cái kia hiến tế giả? Ta liền muốn biến thành tro bụi bị ngươi nuốt chửng?"

"Thậm chí, ta sâu trong linh hồn linh hồn đoạn ngắn có phải là vốn là so ngươi thấp bán cấp, có phải là liền nhất định phải bị ngươi nuốt chửng? Tất cả những thứ này có phải là hỗn độn tiên tri âm mưu, có phải là hắn hay không đạo diễn tất cả?"

"Dựa vào cái gì hiến tế cái kia là ta? Hy sinh cái kia là ta? Hỗn độn tiên tri để ta trải qua nhiều như vậy, lẽ nào chính là làm ngươi đá kê chân sao?"

Khương Ly những câu nói này, để Thẩm Lãng cũng rơi vào sâu sắc suy nghĩ.

Đúng đấy? Dựa vào cái gì Khương Ly thất bại, sẽ chết?

Lẽ nào vẻn vẹn chỉ là bởi vì Thẩm Lãng càng thêm dũng cảm? Trước tiên hoàn thành linh hồn tụ biến, trước tiên hoàn thành niết bàn trùng sinh?

Mà Khương Ly linh hồn bị Thẩm Lãng làm nổ phát sinh tụ biến, tiến tới bắt đầu niết bàn trùng sinh, thế nhưng là chậm một bước, vì lẽ đó liền muốn bị thôn phệ?

Khương Ly nói: "Vì lẽ đó tại trước khi chết, ta tràn ngập vô hạn không cam lòng, vô hạn thống khổ. Nhưng mà chết đi trong nháy mắt đó, ta rõ ràng rất nhiều rất nhiều."

"Thẩm Lãng, vận mệnh đối với chúng ta là công bằng. Hai người chúng ta sâu trong linh hồn linh hồn đoạn ngắn là cùng đẳng cấp cái khác, không có phân chia cao thấp."

"Cái gì là vận mệnh, chính là thời khắc mấu chốt, chúng ta làm ra lựa chọn."

"Mỗi người sinh, liền phảng phất là tràn ngập lối rẽ, mỗi một lần lựa chọn, đều dẫn đến vận mệnh biến hóa."

"Ta đang tiến hành cấp cao long chi cảm ngộ sau, bởi vì vô hạn hổ thẹn cùng thống khổ, vì lẽ đó lựa chọn triệt để cắt rời chính mình thể xác, tái tạo một cái cái gọi là hoàn mỹ thân thể. Ta cảm giác mình trở nên hoàn mỹ, ta cảm giác mình vứt bỏ cấp thấp tình cảm. Ta cảm thấy ta đi tới chính xác cứu thế con đường."

"Nhưng mà ... Này bản thân liền là một loại trốn tránh! Một loại nhát gan!"

"Thẩm Lãng, ngươi nói đúng. Không dám ta biểu hiện cường đại cỡ nào, cỡ nào lãnh khốc tuyệt tình, thậm chí nắm giữ nửa cái thế giới năng lượng. Nhưng ta nghĩ chuyện cần làm, trước sau là nhu nhược. Thái dương trước khi chết muốn tiến hành phản công kịch biến, toàn bộ thế giới đều muốn đối mặt ngập đầu tai ương, mà ta muốn chế tạo một chiếc trước nay chưa từng có phi thuyền, mang theo mấy trăm ngàn linh hồn chạy mất dép."

"Mặc kệ ta đem kế hoạch của ta đóng gói nhiều lắm sao trâu bò xung thiên, nói cái gì sinh tồn bản năng, lại là gì tiến hóa chung cực chi đạo. Nhưng cuối cùng, đây là một loại trốn tránh. Liền dường như năm đó cấp cao long chi cảm ngộ thời điểm, ta vì trốn tránh thống khổ cùng hổ thẹn, lựa chọn vứt bỏ chính mình thể xác."

"Mà ngươi không giống nhau Thẩm Lãng, tại cấp cao long chi cảm ngộ sau, ngươi lựa chọn trở về thể xác. Đối mặt sắp đến đại niết diệt, ngươi tuy rằng không biết phải nên làm như thế nào, nhưng trước sau có một ý nghĩ, tuyệt đối không vứt bỏ tinh cầu này, cũng không vứt bỏ cái này văn minh, ngây thơ cũng tốt, ngu xuẩn cũng được, nhưng ít nhất ngươi so với ta càng thêm dũng cảm."

"Chúng ta cuối cùng quyết chiến, cuối cùng là linh hồn chi chiến."

"Linh hồn của ngươi tụ biến, sau đó niết bàn trùng sinh. Linh hồn của ta cũng bị làm nổ tụ biến, niết bàn trùng sinh."

"Nhưng mà ngươi thắng, chân chính hoàn thành niết bàn. Mà ta thua, bị trở thành hiến tế. Đây không phải là hỗn độn tiên tri âm mưu, mà là vừa bắt đầu liền nhất định. Bởi vì ta vứt bỏ chính mình thể xác, linh hồn của ta cũng đã không hoàn chỉnh."

"Thẩm Lãng, ta vứt bỏ thể xác, tiến tới lại muốn vứt bỏ tinh cầu này, vứt bỏ quê hương của chúng ta. Như thế linh hồn vốn là không trọn vẹn, làm sao hoàn thành niết bàn?"

"Thậm chí ta cũng không dám thừa nhận ta là Khương Hiết, mà chỉ thừa nhận ta là Khương Ly, như thế không hoàn chỉnh linh hồn, làm sao có khả năng niết bàn? Làm sao có khả năng sẽ thắng?"

Khương Ly mà nói, tuyên truyền giác ngộ.

Một người, mặc kệ ngươi trở nên mạnh mẽ đến đâu. Nhưng là ngươi tại nội tâm của ngươi vứt bỏ quê hương, vứt bỏ tổ quốc, như thế cái này linh hồn nhất định chính là không hoàn chỉnh, còn làm sao niết bàn?

Dù cho ngươi giải thích một ngàn lần, một vạn lần, dùng không gì sánh được cao đại thượng lý luận đến vũ trang cũng là vô dụng, tỷ như cái gì có tự do địa phương chính là tổ quốc.

"Thẩm Lãng, ngươi đem thượng cổ ngục giam hủy diệt, đem Khương Hiết thân thể tiến hành cuối cùng hải táng." Khương Ly chậm rãi nói: "Ngươi không muốn lợi dụng ta nhược điểm đến công kích ta, này bản thân liền là một loại mạnh mẽ. Nhưng mà cái thể xác không chỉ là của ta nhược điểm, càng là ta thiếu hụt một phần."

"Vì lẽ đó, tại vô số năm trước, ta thất bại chính là nhất định."

"Lần này ta chung cực niết bàn thất bại, cũng là nhất định. Ta trở thành hiến tế sức mạnh, để ngươi hoàn thành cấp cao long chi cảm ngộ, cái này cũng là nhất định."

"Bởi vì, linh hồn của ta đã hỏng hóc. Trong đó rất trọng yếu một phần, ở lại ta thể xác bên trong, vậy chính là ta tình cảm."

Nói xong những câu nói này sau, Khương Ly khóe mắt nước mắt trượt xuống.

Đương nhiên, hắn cũng như trước không phải chân chính Khương Ly. Khương Ly đã chết rồi, điều này cũng vẻn vẹn chỉ là tại Thẩm Lãng trong đầu hình chiếu, xem như là một loại tử vong sau vang vọng.

"Thẩm Lãng, con trai của ta. Trước ngươi nói câu nào, một đứa bé trước tiên sùng bái cha của chính mình, sau đó hiểu rõ cha của chính mình, cuối cùng chiến thắng cha của chính mình. Hiện tại ngươi hoàn thành, hơn nữa mỗi một bước đều đi được rất vững chắc!"

"Hiện tại ngươi đối mặt tối một bước mấu chốt nhất, ngươi muốn làm ra mấu chốt nhất lựa chọn."

"Thẩm Lãng, ngươi đang tiến hành chung cực long chi cảm ngộ. Ta là một cái người thất bại, không thể đi chỉ đạo ngươi cái gì. Nhưng là một cái phụ thân , ta muốn có mấy câu nói đối con trai của ta nói."

"Câu nói đầu tiên, thống khổ cùng tiếc nuối, bản chính là sinh mạng một phần. Tuyệt đối không nên vì cứu vãn thống khổ tiếc nuối, mà làm ra ngăn cách việc, ta chính là khốc liệt nhất kết cục."

"Câu nói thứ hai, qua đi chuyện đã xảy ra, nhất định đã trở thành qua đi, không thể nghịch chuyển. Nếu như muốn nghịch chuyển, vậy thì mang ý nghĩa phủ định qua đi. Phủ định qua đi, liền mang ý nghĩa phủ định tự mình. Mà một khi phủ định tự mình, thì mang ý nghĩa triệt để hủy diệt."

"Còn có câu nói thứ ba, ta không biết có phải là nên nói."

Khương Ly nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

"Thẩm Lãng, con trai của ta, ngươi cảm thấy hỗn độn tiên tri có phải là hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ?" Khương Ly hỏi.

Thẩm Lãng không hề trả lời.

Khương Ly nói: "Hắn cần phải, hay là chết sống hoàn thành. Nhưng ... Tại sao còn cần ngươi đến cứu vớt thế giới, mà không phải chính hắn đến cứu vớt thế giới?"

Một câu nói này, thì càng thêm tuyên truyền giác ngộ, thậm chí hầu như vạch trần hết thảy chân tướng. Đương nhiên hay là cũng không thể nói là vạch trần, bởi vì nhìn qua càng thêm khó bề phân biệt.

Nếu như hỗn độn tiên tri hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ? Hắn là dựa vào cái gì hoàn thành?

Cái gọi là long chi cảm ngộ, cuối cùng là năng lượng trao đổi, nói càng thêm trắng ra một ít, chính là nuốt chửng.

Có cái gì năng lượng có thể chống đỡ hỗn độn tiên tri hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ?

Hơn nữa trọng yếu nhất chính là, nếu như hắn hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ, cái kia cũng có thể cứu vớt thế giới a?

Có phải là ...

Hỗn độn tiên tri đang hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ thời điểm, cũng phạm vào cự sai lầm lớn.

Hắn cũng từng muốn cứu vãn thống khổ cùng tiếc nuối?

Cho nên mới dẫn đến trước mắt hết thảy cục diện?

Hỗn độn tiên tri đến tột cùng là ai? Hắn là thời đại viễn cổ người, thời đại thượng cổ người? Vẫn là nơi nào người? Hắn đến tột cùng là vào lúc nào tiến hành chung cực long chi cảm ngộ?

"Được rồi, con trai của ta, vĩnh biệt." Khương Ly nói: "Ta thua, ở đây chúc ngươi hào quang vạn trượng, vĩnh viễn không bao giờ nói hối."

Sau đó, Khương Ly bóng người hoàn toàn biến mất tại Thẩm Lãng trong tầm mắt.

...

Hết thảy linh hồn hình chiếu đều tiêu tan rồi!

Thẩm Lãng một lần nữa trở lại quỷ dị mà lại hỗn độn không gian bên trong, một cái hoàn toàn cô tịch thế giới.

Hắn phải tiếp tục hắn chung cực long chi cảm ngộ.

Trở lại quá khứ, trở lại ba mươi lăm năm trước? Cứu lại Cương Nhất, cứu lại mẫu thân Bạch Ngọc Kinh nữ hoàng? Cứu lại cái này tan tành thế giới?

Cái ý niệm này phi thường mê người.

Nhưng mà, qua đi liền triệt để đi qua.

Phủ định qua đi, liền mang ý nghĩa phản bội, liền mang ý nghĩa lật đổ nhân quả.

Con đường này nhìn qua phi thường mỹ hảo, thế nhưng là ... Không thể đi!

Như thế, nếu không có thể trở lại quá khứ.

Cái kia chung cực long chi cảm ngộ nội dung là gì? Cảm ngộ thời gian cùng không gian là gì?

Rất nhanh!

Thẩm Lãng rõ ràng, hắn là thích hợp nhất tiến hành chung cực long chi cảm ngộ người.

Hắn là thích hợp nhất lĩnh ngộ thời không người.

Bởi vì ... Hắn bản thân liền là xuyên việt giả.

Hắn xuyên qua, bản thân liền là chung cực long chi cảm ngộ kết quả.

Trước hết thảy đều là hỗn độn không biết, cái gọi là chung cực long chi cảm ngộ, Thẩm Lãng cũng không biết cần phải làm sao tiến hành, duy nhất có thể nghĩ đến chính là trở lại quá khứ.

Nhưng mà hiện tại, Thẩm Lãng trong lòng dần dần rõ ràng lên, đối chung cực long chi cảm ngộ mục tiêu, cũng dần dần trong sáng.

"Cảm ơn ngươi, Khương Ly bệ hạ, cảm ơn ngươi hiến tế, cảm ơn ngươi trước khi chết gián ngôn."

"Cảm ơn mẹ ngươi, cảm ơn ngươi Cương Nhất."

"Ta biết phải nên làm như thế nào."

Đối mặt cái này hỗn độn không biết quỷ dị không gian, Thẩm Lãng biết phải nên làm như thế nào.

Không muốn đi đi cái kia xem ra dụ người nhất, cũng là đơn giản nhất con đường, không muốn thử nghiệm trở lại quá khứ cứu vãn tất cả.

Mà là muốn dũng cảm hướng đi tương lai, hướng đi không biết.

Cái gọi là chung cực long chi cảm ngộ, lại biến thành vì một cái chung cực triết học đề.

Ta từ đâu tới đây?

Ta ở đâu?

Ta muốn đi đâu?

Thẩm Lãng từ Trái Đất xuyên qua đến thế giới này, này bản thân liền là xuyên qua thời không, vốn là chung cực long chi cảm ngộ một phần.

Như thế hiện tại Thẩm Lãng liền muốn triệt để lĩnh ngộ này ba cái vấn đề.

Hắn muốn triệt để cảm ngộ rõ ràng, hắn là làm sao từ Trái Đất đi tới nơi này?

Không gian là đi như thế nào? Thời gian là đi như thế nào? Cái này xuyên qua là làm sao hoàn thành?

Hoàn thành này cái thứ nhất triết học vấn đề cảm ngộ, hắn chung cực long chi cảm ngộ liền hoàn thành đồng dạng.

Bước thứ hai: Ta ở đâu?

Điểm này cũng rất trọng yếu.

Bởi vì hiện tại Thẩm Lãng linh hồn nhận biết đang ở một cái phi thường quỷ dị huyền diệu không gian bên trong.

Phảng phất hoàn toàn không thuộc về thế giới này, không có thời gian, cũng không có có không gian khái niệm.

Cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết bốn mặt không gian? Hay hoặc là là cao cấp hơn? Rõ ràng làm sao từ Trái Đất xuyên qua đến thế giới này sau, Thẩm Lãng liền muốn triệt để lĩnh ngộ nơi này đến tột cùng là nơi nào, là khái niệm gì?

Bước thứ ba, ta muốn đi đâu?

Đây là một cái hoàn toàn độc lập không gian, không thuộc về thế giới này, cũng không thuộc về cái này chiều không gian.

Mà Thẩm Lãng muốn trở lại thế giới hiện thực, phải nghĩ biện pháp rời đi cái này đặc thù quỷ dị không gian.

Mà một khi hắn thành công rời đi.

Liền đại diện cho hắn nắm giữ thời gian cùng không gian bí mật, liền đại diện cho chung cực long chi cảm ngộ kết thúc.

Nhất định phải hoàn thành này ba bước cảm ngộ, bằng không Thẩm Lãng linh hồn sẽ vĩnh viễn vĩnh viễn vây ở chỗ này, vĩnh viễn đều không được đi ra ngoài.

Mà hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ, như thế với cái thế giới này cứu vớt, hay là mới chính thức có hy vọng.

...

Thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa, không thể tinh tướng tháng ngày, như trước một ngày một ngày thật nhanh đi qua.

Nửa tháng sau!

Khương Ly mới rồng, Thẩm Lãng cự long, lại một lần nữa bay đến mặt trăng bên trên.

Tĩnh mịch mặt trăng mặt trái.

Một cái to lớn vòng xoáy bên trong.

Khương Ly bóng người đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thẩm Lãng lẳng lặng mà nằm tại vòng xoáy nơi sâu xa nhất.

Khương Ly rồng mới phát sinh từng trận gào thét.

Sau đó, nó hướng về Thẩm Lãng quỳ lạy đi.

Khương Ly đã nói, nửa tháng sau, mặc kệ ai sống sót, đều là hai con rồng duy nhất chủ nhân.

Thẩm Nhất Long nói: "Ngươi đi đi, ngươi mang theo chủ nhân về nhà."

Cái này Khương Ly rồng mới, vẫn là con trai của nó.

Rồng mới nhẹ nhàng hàm lên Thẩm Lãng thân thể, đặt ở phía sau lưng chính mình thượng.

Hai con rồng, mang theo Thẩm Lãng, rời đi mặt trăng, trở về thế giới.

...

Chú: Lập tức sẽ hoàn thành, không tranh bảng, nhưng thứ tự cũng không phải quá khó coi nha! Thoáng cầu một thoáng giữ gốc vé tháng.

Chương 677: Đại Công Cáo Thành! Quân Lâm Thiên Hạ!

Chương 677: Đại công cáo thành! Quân lâm thiên hạ!

Cứ việc không có ai thông báo, nhưng mà Đại Càn đế quốc Nộ Kinh tất cả mọi người, Khương Ly đế quốc hết thảy thượng cổ tân nhân loại toàn bộ đều biết, Thẩm Lãng cùng Khương Ly đang ở trên mặt trăng tiến hành chung cực quyết chiến.

Thậm chí ngay cả Khương Ly đế quốc rất nhiều phổ thông bình dân cũng biết chuyện này.

Thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được, nhưng Thẩm Lãng trở về, Đồng thời trùng kiến Nộ Kinh thời điểm, Khương Ly đế quốc nam bộ liền có rất nhiều người lưu vong đến Nộ Kinh đến, vì lẽ đó rất nhiều người cũng đều biết chân tướng.

bọn họ biết thống trị thế giới chính là Phụ thân của Thẩm Lãng, Khương Ly đại đế.

Mà Thẩm Lãng bệ hạ đang trùng kiến Đại Càn đế quốc, đang chuẩn bị đoạt lại thiên hạ, giải phóng toàn bộ thiên hạ.

Biết được cái này chân tướng sau, tất cả mọi người thở phào một hơi.

Ta đã nói rồi, Thẩm Lãng bệ hạ làm sao có khả năng sẽ như vậy đối xử thiên hạ vạn dân? Tại sao có thể có nhiều như vậy nô lệ?

Đương nhiên, Khương Ly bệ hạ đã từng danh tiếng càng tốt hơn, thậm chí so Thẩm Lãng còn thực sự tốt hơn nhiều. Đã từng Khương Ly biểu hiện ra mới thật sự là yêu dân như, mà Thẩm Lãng cho tới nay đối thiên hạ vạn dân thái độ kỳ thực là tương đối ngạo kiều.

Vì lẽ đó, khi biết được Khương Ly chân tướng sau, thiên hạ vạn dân có phản ứng gì?

Kỳ quái chính là ... Không có có phản ứng gì!

Khương Ly bệ hạ thống trị đế quốc như thế hắc ám, đám người kia sẽ tạo phản sao? Sẽ cố sức chửi Khương Ly sao? Khương Ly thần tượng phá diệt sao?

Dĩ nhiên không có!

Vô số người thậm chí đang vì Khương Ly biện giải, nói đế quốc chi sở dĩ như vậy kìm nén cùng nghiêm ngặt hoàn toàn là tất yếu, Khương Ly bệ hạ làm hết thảy đều là vì cứu vớt thế giới.

Vì lẽ đó, thần tượng cũng không có phá diệt, như trước hào quang vạn trượng.

Đương nhiên, hào quang vạn trượng không chỉ là Khương Ly, còn có Thẩm Lãng.

Bởi vì hắn Nộ Kinh coi như chân chính nhìn thấy người không nhiều, nhưng mà nghe được truyền thuyết người vẫn là rất nhiều rất hơn nhiều, Hoàn toàn bị hình dung trở thành thiên đường.

Vì lẽ đó tại người trong thiên hạ trong mắt, Thẩm Lãng cùng Khương Ly cứ việc là đối địch trạng thái, nhưng mà tại thiên hạ vạn dân trong mắt, dĩ nhiên không có một cái là tà ác một phương, bọn họ cảm thấy Thẩm Lãng cùng Khương Ly bệ hạ, chỉ là lý tưởng chi tranh, con đường chi tranh.

Cho tới Khương Ly bệ hạ vì sao không có chết, Hơn nữa một lần nữa trở thành đế quốc cao nhất người thống trị. Thiên hạ vạn dân hay là mọi thuyết phong vân, nhưng cũng rơi vào trong sương mù, bởi vì phảng phất không có người nào nguyện ý đem chuyện này đắp nặn trở thành một kinh thiên hắc ám âm mưu.

Còn có, Thẩm Lãng cùng Khương Ly trong đó quyết đấu, thiên hạ vạn dân nghĩ như thế nào?

Kỳ quái chính là, bọn họ không thế nào nghĩ.

Nói cho đúng, bọn họ là muốn như vậy, ai thắng cũng có thể.

Ở tại bọn hắn cảm thấy, Thẩm Lãng bệ hạ cùng Khương Ly bệ hạ đều là trên trời người, ai thắng liền chứng minh ai mới là chính xác, ai tài năng cứu vớt thế giới. Vì lẽ đó mặc kệ ai thắng, chúng ta đều biểu thị phục tùng. Đương nhiên bọn họ cũng không biết, Nếu như Khương Ly thắng, cái kia tất cả mọi người đều phải chết, đều muốn trở thành linh hồn tư liệu.

Vì lẽ đó thật sự rất kỳ quái, Khương Ly đế quốc rõ ràng là kìm nén, thậm chí được cho là lãnh khốc tàn bạo. Nhưng coi như biết chân tướng sau, người phản kháng trái lại so với trước càng thiếu.

Trong này có lẽ có hai cái nguyên nhân, nguyên nhân thứ nhất, thế giới bên ngoài đóng băng, hết thảy sinh mệnh đều héo tàn. Vì lẽ đó Khương Ly đế quốc đám này mái vòm thành thị liền có vẻ nhất là vĩ đại, chí ít hắn xây dựng hoàn toàn mới văn minh hệ thống.

Nguyên nhân thứ hai, Thẩm Lãng bệ hạ đã trở về, vì lẽ đó mọi người yên lặng chờ đợi là được rồi.

Đây là hai vị bệ hạ đang tiến hành đại đạo chi tranh, thiên đạo chi tranh, chúng ta ngửa đầu cúng bái là có thể, còn lại đừng mù trộn lẫn chăng.

Như thế ngươi hỏi, thiên hạ vạn dân đến tột cùng hy vọng ai có thể thắng lợi đây?

Vậy khẳng định là Thẩm Lãng!

Bởi vì mọi người khát vọng kỳ tích, khát vọng thay đổi, thêm vào Nộ Kinh truyền thuyết quá hoàn mỹ. Hơn nữa này ba mười mấy năm qua, đại gia trong lòng hoàng đế vẫn luôn là Thẩm Lãng, từ sâu trong nội tâm hiệu trung cũng là Thẩm Lãng, quan niệm thâm căn cố đế, quá khó sửa đổi thay đổi.

Vì lẽ đó không biết từ lúc nào bắt đầu, không ngừng có người bắt đầu ngửa mặt nhìn lên bầu trời, ngước nhìn mặt trăng.

Mới bắt đầu là thượng cổ tân nhân loại đang ngước nhìn, nói cho đúng là Đại Khương đế quốc Khương Diệt thái tử lại ngước nhìn, sau đó Khương Ly trọng thần của đế quốc đang ngước nhìn, tiếp xuống mấy trăm ngàn thượng cổ tân nhân loại lại ngước nhìn.

Cái khác người bình thường cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhìn thấy có người ngước nhìn chân trời cùng mặt trăng.

Vì lẽ đó, vì lẽ đó bọn họ cũng theo ngước nhìn.

Cuối cùng, toàn bộ thiên hạ đều nhìn mặt trăng phương hướng, chờ đợi kết quả cuối cùng.

… …

Đại Càn đế quốc Nộ Kinh càng là như thế.

Khương Ly đế quốc thiên hạ vạn dân tâm còn tương đối nhạt định, nhưng mà Đại Càn đế quốc Nộ Kinh vạn dân liền tương đối cuồng nhiệt kịch liệt. Bọn họ hầu như mỗi ngày đều đang cầu khẩn, căng thành cầu xin đầy trời thần phật, để Thẩm Lãng bệ hạ thắng lợi, để chính nghĩa thắng lợi.

Lập trường của bọn họ liền phi thường rõ ràng, Thẩm Lãng bệ hạ chính là chính nghĩa, Khương Ly chính là tà ác.

Nếu như Thẩm Lãng bệ hạ thua, cái kia đại gia cũng không cần sống, trực tiếp đi liều mạng, tập kết hết thảy quân đội, trực tiếp giết hướng Đế Kinh.

Hơn nữa theo thời gian trôi qua, Thẩm Lãng như trước không có trở về, nộ trong kinh tự sát phong trào bắt đầu hưng khởi. Đương nhiên không phải là bởi vì tuyệt vọng mà tự sát, mà là hiến tế.

Cũng không biết bọn họ nghe ai nói, nói Thẩm Lãng bệ hạ mạnh mẽ, hắn khí vận, đều cần hiến tế. Vì lẽ đó một đám người dồn dập tự sát, là Thẩm Lãng hiến tế.

Đại Càn đế quốc Thượng thư đài biết rồi cái này phong trào sau, lập tức cường lực ngăn cản, nói đây không phải là hiến tế, mà là tại tổn Thẩm Lãng bệ hạ đức hạnh. Tất cả mọi người đều phải cẩn thận sống sót, chờ đợi bệ hạ trở về.

Sau đó, có người bắt đầu nghe đồn, muốn biết Thẩm Lãng bệ hạ có chết hay không rất đơn giản, xem Yêu Yêu nữ thân vương có ở hay không? nàng là Thẩm Lãng bệ hạ thương yêu nhất con gái, phụ nữ Liên Tâm, nếu như Thẩm Lãng bệ hạ chết rồi, như thế Yêu Yêu nữ thân vương cũng sẽ biến mất.

Liền, toàn bộ Nộ Kinh vô số người đều nhìn chằm chằm Yêu Yêu.

Mỗi ngày đều có tin tức truyền tới, cuối cùng phát triển đến mỗi cái canh giờ, mỗi một phút đều có tin tức truyền đến.

Hơn nữa truyền tới tin tức là giống nhau như đúc.

"Yêu Yêu nữ thân vương đang vẽ tranh, họa chính là 《 người một nhà phổ thông bữa tối 》."

Cái tin tức này, ròng rã lặp lại vô số lần.

Một ngày, hai ngày, ba ngày ...

Mỗi một lần truyền tới tin tức đều là Yêu Yêu nữ thân vương đang vẽ cùng một bức họa.

Tất cả mọi người thoáng thở ra một hơi, nhưng lại cực kỳ kìm nén kinh hoàng.

Yêu Yêu nữ thân vương vẫn còn, cái kia chứng minh Thẩm Lãng bệ hạ không có chết, cũng còn sống sót. Nhưng mà nàng vẫn đang vẽ cùng một bức họa, liền chứng minh vẫn không có phân ra thắng bại, Yêu Yêu nữ thân vương cũng dựa vào vẽ đang cầu khẩn.

Rốt cuộc có một ngày, mỗi một khắc chung!

Yêu Yêu cái kia bức hoạ kết thúc, 《 người một nhà phổ thông bữa tối 》.

Bởi vì Yêu Yêu đang vẽ thượng dưới góc phải ký tên ký tên, chẳng những có Yêu Yêu hai chữ, còn có một tấm tràn ngập 2D phong cách khuôn mặt nhỏ, một tấm tràn ngập vui vẻ khuôn mặt tươi cười.

Tiếp theo, Yêu Yêu nữ thân vương lại lấy ra một cái mới bàn vẽ, trùng mới bắt đầu vẽ tranh.

Thẩm Mật công chúa run rẩy nói: "Tỷ tỷ, bố thắng thật sao? Bố phải quay về đúng không?"

Yêu Yêu ngọt ngào nở nụ cười, tiếp đó vẽ tranh.

Thẩm Mật công chúa rất nhanh nhìn ra rồi, Yêu Yêu tỷ tỷ họa người này là Khương Ly.

Tràn ngập vô thượng uy nghiêm Khương Ly.

Bức họa này như, trang nghiêm nghiêm túc, lại như là ... Di ảnh!

Rất nhanh tin tức truyền ra ngoài.

"Yêu Yêu nữ thân vương bữa tối họa kết thúc, đang họa Khương Ly di ảnh."

"Thẩm Lãng bệ hạ thắng, Thẩm Lãng bệ hạ thắng ..."

Sau đó ... Toàn bộ Nộ Kinh rơi vào không gì sánh được hưng phấn, kích động, cuồng nhiệt bên trong.

Mà lúc này, Thẩm Lãng căn bản cũng không có trở về, khoảng cách cự long đi đón hắn còn có chừng mấy ngày đây.

Nhưng mà Đại Càn đế quốc Nộ Kinh đã không thể chờ đợi được nữa bắt đầu chúc mừng thắng lợi, triệt để rơi vào sung sướng hải dương.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đại Càn đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Sau đó Đại Càn đế quốc Thượng thư đài cùng Khu mật viện các đại thần mỗi ngày đều đang điên cuồng mở hội thương nghị, chuẩn bị làm sao tiếp quản toàn bộ phương đông đế quốc cùng Tây Luân đế quốc, Khương Ly đế quốc hai trăm cái mái vòm thành thị làm sao thuận lợi quá độ là hạch động lực trung tâm nhiên liệu.

Không chỉ có như thế, đế quốc Thượng thư đài cùng Khu mật viện đều cần tiến hành mở rộng, cải chế!

Thậm chí, Tả Từ đã không thể chờ đợi được nữa đem mình chức quan đổi thành Đại Càn đế quốc Thượng thư đài bản thứ ba tướng. Bởi vì tại thời gian rất lâu, bọn họ đều thuộc về lưu vong chính quyền, Đại Càn đế quốc Thượng thư đài cùng Khu mật viện các đại thần, Căng quân, Trương Xung, Tô Nan chờ những người này đều bị giam cầm lên.

Hiện tại bệ hạ thắng, đám người kia đương nhiên sẽ bị thả ra ngoài, kế tục chấp chưởng đế quốc trung khu. Làm lưu vong chính quyền quan chức, bọn họ cảm giác mình tất yếu đem vị trí sau này xê dịch một xê dịch.

Sự tình còn không chỉ như thế.

Đại Càn đế quốc Thượng thư đài thậm chí đã bắt đầu cãi nhau, bắt đầu tranh đấu đối lập, chỉ vì một chuyện.

Tây Luân đế quốc có nên hay không còn chính?

Mọi người đều biết, ba mươi mấy năm trước Tây Luân đế quốc cùng phương đông thủ đô đế quốc là cùng cấp đế quốc, hơn nữa Tây Luân đế quốc nữ hoàng là Helen bệ hạ, là Thẩm Lãng bệ hạ chị gái. Chỉ nhưng mà sau đó bị Khương Ly đế quốc mạnh mẽ chiếm đoạt.

Hiện tại Thẩm Lãng bệ hạ muốn tiếp quản đế quốc, có phải là muốn đem Tây Luân đế quốc trả lại Helen nữ hoàng?

Có người nói cần phải trả, thiên hạ liền phải để ý một cái chính thống, chính nghĩa.

Có người thì mắng như thế quá cổ hủ, Khương Ly vừa nhưng đã đem Tây Luân đế quốc chiếm đoạt, cái kia cần gì tại làm điều thừa, Thẩm Lãng bệ hạ thống trị toàn bộ thế giới chẳng lẽ không cần phải sao?

Cho tới Helen nữ hoàng, vô cùng đơn giản a! Nàng trước chính là phó hoàng, tương lai như trước là Đại Càn đế quốc phó hoàng được rồi, Tây Luân đế quốc cương vực như trước quy nàng thống trị.

Muốn tranh luận vấn đề thực sự là quá nhiều quá nhiều.

Tỷ như, Thâm Uyên hành tỉnh cái này khu trực thuộc có muốn hay không rút đi? Đồng thời đem bên trong tất cả mọi người đều di chuyển đi ra, thuần túy coi như thành một cái thí nghiệm trung tâm?

Lại nói thí dụ như, bắc cực có muốn hay không thành lập hành tỉnh? Vân vân.

Thẩm Lãng đều vẫn chưa về đây, bọn họ cũng đã bắt đầu vì tương lai mấy năm chuyện tiến hành quy hoạch.

Nhưng mà có một việc, bọn họ từ đầu đến cuối không có thảo luận qua nửa câu.

Kia chính là thượng cổ tân nhân loại vận mệnh?

Khương Ly đã thua, hắn là tà ác, vậy những thứ này thượng cổ tân nhân loại tự nhiên cũng là tà ác, còn có đây chút thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ. Có phải là muốn toàn bộ xử tử? Vận mệnh của bọn họ làm sao xử quyết?

Không có ai dẫn cái đề tài này, bởi vì bọn họ cảm thấy đây là Thẩm Lãng bệ hạ quyền hạn, thần tử là không thể vượt qua.

… …

Chính là tại loại này trong không khí, làm hai cái cự long từ trên trời giáng xuống, mang theo Thẩm Lãng bay đến Nộ Kinh bầu trời thời điểm, dĩ nhiên không có ai bất ngờ.

Cứ việc Nộ Kinh vạn dân như trước không gì sánh được hưng phấn kích động, hơn triệu người cùng kêu lên hô to: Ngô hoàng vạn tuế, ngô hoàng vạn tuế.

Nhưng mà đối với Thẩm Lãng hoàn toàn thắng lợi trở về kết quả này, bọn họ phảng phất đã sớm biết đồng dạng. Nhưng mà xưa nay đều chưa nói cho bọn hắn biết kết quả a.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đại Càn đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Cự long đem Thẩm Lãng đuổi về đến Đại Càn hoàng cung sau, ba cái cự long bay lên trời, sau đó rơi vào hoàng cung trên quảng trường không nhúc nhích.

Chúng đương nhiên không có biến thành điêu khắc, nhưng phảng phất cùng pho tượng như thế.

Đây là đang vì Thẩm Lãng hộ pháp, xây dựng một cái tuyệt đối năng lượng trận, bởi vì ba cái cự long đều biết, Thẩm Lãng bệ hạ đang tiến hành chung cực long chi cảm ngộ.

Cơ Long Nhi vốn là vô cùng kích động nghênh đón, muốn cùng Thẩm Nhất Long, còn có gừng mới rồng thân thiết. Bởi vì một cái là chồng của nàng, một cái là con trai của nàng, nhưng mà hai con rồng dĩ nhiên phi thường nghiêm túc liếc nhìn nàng một cái, liền cơ rồng cũng nghiêm túc rơi vào trên quảng trường, biến thành điêu khắc đồng dạng, vẫn không nhúc nhích.

.. … .

Thẩm Lãng trở về Nộ Kinh sau, cũng không còn lộ diện.

Thậm chí hắn không có mở mắt, cũng không hề nhúc nhích qua, hắn trái lại đã biến thành một cái chân chính điêu khắc đồng dạng.

Bởi vì hắn đang tiến hành chung cực long chi cảm ngộ.

Đang đang hoàn thành tam đại chung cực triết học suy nghĩ, ta từ đâu tới đây? Ta ở đâu? Ta muốn đi đâu?

Hoàn bất thành chung cực long chi cảm ngộ, Thẩm Lãng liền vĩnh viễn cũng không cách nào chân chính trở về, liền một đời một kiếp cũng như cùng điêu khắc đồng dạng.

Cấp cao long chi cảm ngộ, cứ việc có ba đại cự đầu cùng hơn một vạn người linh hồn hiến tế, nhưng mà Thẩm Lãng cũng ròng rã bỏ ra hơn nửa tháng hiện thực thời gian. Mà tại linh hồn bên trong không gian, nhưng là trải qua vô số năm tháng, hầu như là toàn bộ hằng tinh hệ hủy diệt đến một lần nữa sinh ra.

Mà hiện tại chung cực long chi cảm ngộ.

Đã triệt để vượt qua không gian cùng thời gian.

Vì lẽ đó tại hắn trong thế giới linh hồn, cần trải qua thời gian, hầu như là vô cùng trường.

Bởi vì chung cực long chi cảm ngộ, quá ... Quá khó rồi!

Dù cho có Khương Ly hiến tế, dù cho hắn đã có sáng tỏ phương hướng, nhưng vẫn là quá khó.

Nhân loại là ba chiều thế giới sinh vật, muốn vượt qua chính mình vĩ độ, đi thăm dò càng cao vĩ độ bí mật thực sự là quá gian sâm.

Một thiên thời gian trôi qua.

Thời gian một tháng đi qua.

Thời gian nửa năm đi qua.

Thời gian một năm đi qua!

Thậm chí có người lo lắng, Thẩm Lãng bệ hạ có phải là vẫn chưa tỉnh lại?

Đương nhiên coi như Thẩm Lãng tại minh tưởng bên trong thế giới, toàn bộ đế quốc cũng hoàn toàn là đều đâu vào đấy.

Không biết qua bao lâu, chí ít Thẩm Lãng thế giới tinh thần không biết đi qua bao lâu.

Bỗng nhiên có một ngày!

Hắn mở mắt ra, tỉnh lại!

Chung cực long chi cảm ngộ kết thúc.

Đại công cáo thành rồi!

Mà mở mắt ra trong nháy mắt!

Thẩm Lãng nhìn thấy phía trước trên cung điện, lít nha lít nhít quỳ đầy người.

Lấy Khương Diệt thái tử cầm đầu thượng cổ tân nhân loại, Khương Ly đế quốc hết thảy trọng thần, hoàn toàn khôi phục mình nguyên lai khuôn mặt, chỉnh tề quỳ gối đại điện bên trong, không nhúc nhích.

Bọn họ đã ròng rã quỳ gối ba năm.

Thẩm Lãng minh tưởng ba năm, bọn họ liền như thế quỳ không nhúc nhích ba năm.

Khương Ly bệ hạ chết rồi, Thẩm Lãng liền tự động thu được toàn bộ thế giới quyền thống trị, bao quát đám này thượng cổ tân nhân loại.

"Thần Khương Diệt, tham kiến bệ hạ, ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Mấy ngàn cái thượng cổ tân nhân loại, lại một lần nữa ba khấu chín bái.

Sau đó, Khương Diệt thái tử lại một lần nữa dập đầu nói: "Thỉnh bệ hạ phán quyết!"

Phán quyết cái gì? Đương nhiên là hết thảy thượng cổ tân nhân loại vận mệnh, hết thảy thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ vận mệnh, địa ngục tinh thể vận mệnh.

Là sống hay chết, đều từ Thẩm Lãng một lời quyết chi!

.. ... .

Chú: Ngày hôm nay một đường trằn trọc bôn ba, từ sáng sớm sáu giờ đến tối đều ở trên đường, vì lẽ đó đổi mới rất muộn, xin lỗi rồi!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 678: Tinh Thần Đại Hải! Thẩm Lãng Đại Đế Vạn Tuế!

Chương 678: Tinh thần đại hải! Thẩm Lãng đại đế vạn tuế!

Ở đây này mấy ngàn người, toàn bộ đều là thượng cổ tân nhân loại cao tầng.

Lúc trước, chính là bọn họ tại thống trị toàn thế giới.

Hiện tại Thẩm Lãng ứng nên xử trí như thế nào bọn họ? Chuyện này phi thường phiền phức.

Đầu tiên, đám này thượng cổ tân nhân loại bởi vì có địa ngục tinh thể bảo vệ linh hồn, hơn nữa lại là năng lượng thân thể, vì lẽ đó hầu như là bất tử bất diệt. Vì lẽ đó trời sinh liền so với người bình thường càng mạnh mẽ hơn, mặc kệ đem bọn họ áp chế lợi hại đến đâu, bọn họ đều sẽ lại một lần nữa quật khởi, đồng thời đoạt được toàn bộ thế giới quyền lực, bởi vì bọn họ có thể sống đến đầy đủ lâu dài.

Thứ yếu, sự tồn tại của bọn họ đối với người bình thường tới nói cũng là một loại áp lực cực lớn.

Trường sinh bất tử, ai không hướng về a?

Lúc này bởi vì Khương Ly chết rồi, đám này thượng cổ tân nhân loại có thể sẽ rơi vào thung lũng, nhưng lâu dần bọn họ lại sẽ lại một lần nữa được phi thường địa vị siêu nhiên.

Hơn nữa đối với người bình thường tới nói, bọn họ thực sự là nắm giữ quá lực chiến đấu mạnh mẽ.

Vì lẽ đó đám người kia tồn tại, nhất định sẽ cho toàn bộ thế giới mang đến bộ tộc phân liệt.

Vậy làm sao bây giờ?

Lẽ nào toàn bộ giết bọn họ?

Vì thế giới này công bằng, đem này mấy trăm ngàn thượng cổ tân nhân loại toàn bộ giết?

Không, cái này cũng là một loại trốn tránh.

Hay hoặc là là bác cách bọn họ linh hồn địa ngục tinh thể, khiến cho bọn họ không tiếp tục bất tử bất diệt?

Khương Ly chết rồi, đem thượng cổ nhân loại, thượng cổ khôi lỗi chiến sĩ đều giao cho Thẩm Lãng, cái này cũng là một loại giao phó.

Tuy rằng tại thời gian rất lâu tới nói, thượng cổ tân nhân loại đều là Thẩm Lãng kẻ địch, nhưng hiện ở tại bọn hắn cũng là Thẩm Lãng con dân.

Ở trong mắt Khương Ly, này mấy trăm ngàn đại diện cho toàn bộ văn minh hy vọng. Hắn trả giá hết thảy đánh đổi, mới đem bọn hắn từ viễn cổ đại niết diệt mang tới thế giới này, nếu như như thế dễ như ăn cháo giết, cũng có lỗi với Khương Ly hiến tế.

Đầy đủ một hồi lâu, Thẩm Lãng nói: "Khương Diệt, còn có chư vị, các ngươi là thượng cổ văn minh hiếm hoi còn sót lại nhân loại. Khương Ly bệ hạ trước khi chết, đem các ngươi giao cho ta, vì lẽ đó ta liền muốn đối với các ngươi phụ trách."

"Nhưng mà, vì toàn bộ thiên hạ hòa bình, vì sao hết thảy người bình thường lợi ích, ta sẽ cướp đoạt các ngươi trong cơ thể địa ngục tinh thể, vì lẽ đó các ngươi sau đó không còn là bất tử bất diệt, nói cách khác đối cho các ngươi mà nói, sinh mệnh cũng cũng chỉ có một lần, như thế các ngươi cũng có thể càng thêm quý trọng tính mạng của chính mình."

"Đương nhiên, địa ngục tinh thể là thứ tốt, đặc biệt là Khương Ly bệ hạ niết bàn thăng cấp sau địa ngục tinh thể, có thể chống đỡ phản ứng nhiệt hạch, hạch tách ra thương tổn, thậm chí có thể nuốt chửng vì bản thân có." Thẩm Lãng nói: "Nhưng vật này thuộc tính quá mức âm u, vì lẽ đó tiếp xuống ta sẽ thu sạch hồi, tiến hành triệt để cải tạo."

"Ta cấp cao long chi cảm ngộ kết quả là thiên đường tinh thể, nó giống như địa ngục tinh thể, nắm giữ bất tử bất diệt đặc điểm, thế nhưng là không có chủ động nuốt chửng thuộc tính, vì lẽ đó có thể đủ đến người giám hộ linh hồn, nhưng mà bởi vì nó không có nuốt chửng chủ động tính, vì lẽ đó cũng không cách nào mở rộng, không cách nào quy mô lớn trồng vào tất cả mọi người linh hồn bên trong."

"Như thế nắm giữ nuốt chửng thuộc tính địa ngục tinh thể nhất định chính là tà ác sao? Không, không phải. Thế giới này, dù cho là chúng ta này cái tinh hệ, thì có phi thường nhiều vô cùng năng lượng, hầu như là bị không công tiêu hao hết. Tỷ như năng lượng mặt trời lượng 99. 9999%(mặt sau vô số 9) toàn bộ đều tỏa ra đến vũ trụ bên trong, mà không có bị lợi dụng. 82 năm sau, thái dương sẽ phát sinh trước khi chết lại một lần nữa kịch biến, sẽ đem chỉnh cái tinh cầu đều biến thành tro bụi, vì lẽ đó phải bảo vệ toàn bộ thế giới, địa ngục tinh thể khả năng liền sẽ đưa đến phi thường mang tính then chốt tác dụng."

"Nhưng mà chí ít hiện tại, hết thảy địa ngục tinh thể, ta đều muốn thu sạch hồi."

"Địa ngục tinh thể hết thảy nuốt chửng năng lượng, toàn bộ đều muốn thả ra ngoài, muốn trả lại thế giới này."

"Các ngươi đám này thượng cổ tân nhân loại, nắm giữ năng lượng mạnh mẽ thân thể, vũ lực xa xa so với người bình thường cường đại hơn nhiều nhiều lắm, vì lẽ đó năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn, vì lẽ đó tiếp xuống các ngươi sẽ bị phái đi chấp hành nhiệm vụ nguy hiểm nhất, tỷ như đi thăm dò những tinh cầu khác, thậm chí đi khoảng cách thái dương càng gần hơn khu vực, nghiên cứu thăm dò thái dương hoạt động quy luật, bảo đảm chuẩn xác tính toán ra lần sau đại niết diệt thời gian, còn có năng lượng cấp bậc, thậm chí thái dương đại khái còn có thể sống bao lâu thời gian."

"Đương nhiên, đi chấp hành nguy hiểm nhiệm vụ người, các ngươi sẽ được ban tặng niết bàn sau địa ngục tinh thể, bảo đảm linh hồn chi không mất."

"Vì lẽ đó tiếp xuống thời gian mấy chục năm, các ngươi đám này thượng cổ tân nhân loại, tuyệt đối không thể chấp chưởng bất kỳ quyền lực gì. Cũng sẽ không đảm nhiệm cái gì chức quan, mà là sẽ vì nhân loại văn minh vận mệnh không ngừng đi mạo hiểm, không ngừng đi thăm dò, như thế tài năng chuộc các ngươi với cái thế giới này phạm vào tội lỗi, các ngươi đồng ý không?"

Khương Diệt dẫn dắt mấy ngàn tên thượng cổ tân nhân loại nói: "Tuân chỉ, ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Thẩm Lãng nói: "Còn có con số thiên văn thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ, bọn họ nắm giữ mạnh mẽ thân thể, nhưng mà đã không có thần trí, dường như xác chết di động đồng dạng. Vì lẽ đó tiếp xuống bọn họ sẽ bị định nghĩa trở thành người máy, đồng thời tiến hành phân loại, đưa vào chấp hành chỉ lệnh, đi hoàn thành một ít nhân loại tương đối khó có thể chịu đựng cao lặp lại độ công tác."

"Tuân chỉ, ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Bất kỳ bộ tộc, đều cần trước tiên cách ly, sau đó cố gắng nữa hòa vào." Thẩm Lãng nói: "Vì lẽ đó tiếp đó, ta sẽ kiến tạo một cái đơn độc thành thị, hơn nữa là cô huyền hải ngoại thành thị, các ngươi ba mươi vạn thượng cổ tân nhân loại, toàn bộ muốn vào ở thành phố này, cùng nhân loại bình thường triệt để ngăn ra. Sau lại nghĩ cách, dần dần dung hợp."

"Chúng thần tuân chỉ!"

...

Sau ba ngày, gần ba mươi vạn thượng cổ tân nhân loại toàn bộ tập hợp tại Nộ Kinh trên quảng trường.

Bọn họ sắp cưỡi to lớn phi hành pháo đài, triệt để rời đi phương đông đế quốc, rời đi Tây Luân đế quốc, đi tới vạn dặm hoang mạc lớn.

Sau đó, bọn họ đòi hỏi ở mảnh này không hề sinh cơ hoang mạc bên trên kiến tạo Hi Vọng chi thành.

Tương lai thời gian rất dài bên trong, này ba trăm ngàn người đều muốn ở tại nơi này tọa triệt để rời xa nhân loại bình thường khu vực.

Cái này cũng là đi ngược chiều phát những tinh cầu khác một hồi diễn thử.

Bởi vì trong vũ trụ mịt mờ, phần lớn tinh cầu đều là như vạn dặm hoang mạc lớn như thế, không có có chỗ vô ích, không có bất kỳ sinh mệnh tung tích, thậm chí ngay cả thổ nhưỡng đều không có, làm sao tại loại này bên trong cấm địa sinh mệnh xây dựng văn minh?

Đặc biệt là làm sao tại loại này bên trong cấm địa sinh mệnh tiến hành sinh thái cải tạo?

Này là phi thường trọng yếu sứ mệnh, cải tạo một viên hoang vu tinh cầu tại, để hắn biến thành sinh mệnh ngôi sao cầu, đây mới thực sự là vĩ đại.

Đương nhiên, đây đối với ba mươi vạn thượng cổ tân nhân loại tới nói, cũng như là một hồi lưu vong.

To lớn trên quảng trường, trừ ra này ba mươi vạn thượng cổ tân nhân loại ở ngoài, chỉ có Thẩm Lãng, không có một người bình thường, liền Thượng thư đài cùng Khu mật viện đại thần đều không ở.

Này xem như là Thẩm Lãng đối đám này thượng cổ tân nhân loại tôn trọng, lưu tha các ngươi, chỉ là vì cái này hòa bình của thế giới, cũng là vì chính các ngươi có thể chân chính sống sót. Nhưng sẽ không cho nhân loại bình thường nhìn các ngươi bị lưu vong, dường như chó mất chủ đồng dạng.

Thẩm Lãng không có phát biểu bất kỳ nói chuyện.

Hắn nhẹ nhàng vung tay lên.

Mỗi một cái thượng cổ tân nhân loại trong đầu đều bay ra địa ngục tinh thể, đồng thời trên không trung ngưng tụ.

Cuối cùng dường như một đoàn màu xanh lam tầng mây, tại bên trên quảng trường phun trào.

Thẩm Lãng xoay tròn lòng bàn tay, nhẹ nhàng nắm giữ.

Này đoàn to lớn địa ngục tinh thể bắt đầu bị áp súc, chờ áp súc đến mức tận cùng thời điểm, ngưng tụ trở thành một viên kim cương như thế đồ vật, cũng chỉ có không tới một tấc đường kính.

Ba mươi vạn thượng cổ tân nhân loại địa ngục tinh thể, liền ngưng tụ thành ngần ấy.

Thẩm Lãng đem viên này địa ngục tinh thể lấy xuống, để vào tới tay hoàn bên trong.

"Lên thuyền, xuất phát!"

Theo Thẩm Lãng ra lệnh một tiếng, này ba mươi vạn thượng cổ tân nhân loại, chỉnh tề leo lên mấy trăm chiếc to lớn pháo đài bay.

Đám này pháo đài bay trên không trung xếp thành hàng, sau đó vô thanh vô tức hướng về phía nam bay đi, hướng về vạn dặm hoang mạc lớn bay đi.

...

Khương Ly sau khi chết, thế giới này sinh cơ như trước tại héo tàn, thậm chí hướng đi tử vong tốc độ tại tăng lên.

Thế giới trở nên càng ngày càng lạnh, không khí càng ngày càng mỏng manh, bởi vì càng ngày càng nhiều không khí, toàn bộ đều đông đặc thành tuyết, đáp xuống trên mặt đất.

Tại sao lại như thế?

Bởi vì Khương Ly chết rồi, hết thảy địa ngục tinh thể toàn bộ mất đi khống chế.

Mà Thẩm Lãng lại đang tiến hành chung cực long chi cảm ngộ.

Đương nhiên, năm đó hắc ám nữ hoàng tại địa ngục tinh thể va chạm ra đến cái kia lỗ hổng như trước tại, địa ngục tinh thể vừa đang điên cuồng nuốt chửng, một mặt khác cũng đang không ngừng mà tiết lộ, này miễn cưỡng xem như là duy trì một chút xíu cân bằng, bằng không thế giới này nhiệt độ sẽ càng thấp hơn.

Nhưng cuối cùng, hay là muốn đem năng lượng trả lại tâm trái đất, trả lại lòng đất.

Bằng không đến khi toàn bộ tâm trái đất, lòng đất toàn bộ lạnh đi, chỉnh hành tinh thật sự liền triệt để chết rồi. Tương lai muốn lại từ đầu nhen nhóm tâm trái đất lòng đất, đồng thời để địa tâm lại một lần nữa chuyển chuyển động liền khó khăn.

Một khi địa tâm đình chuyển, chỉnh cái tinh cầu sẽ mất đi hết thảy từ trường, đến lúc đó liền muốn trực tiếp đối mặt bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo tập kích, cái kia hoàn toàn là ngập đầu tai ương, hiện nay những thành thị này mái vòm lồng năng lượng rất khó chống đỡ ngày qua ngày bề mặt mặt trời phóng ra dòng điện mang điện tử bạo.

Khương Ly sau khi chết, cứ việc Khương Diệt chờ thượng cổ tân nhân loại hết thảy cao tầng đều phi thường phối hợp, vì lẽ đó Nộ Kinh đã thuận lợi tiếp quản hầu như hết thảy mái vòm thành thị.

Nhưng mà phần lớn mái vòm thành thị, như trước tại dùng địa ngục tinh thể lồng năng lượng, mà không có tiến hành hạch động lực nguồn năng lượng thay. Bởi vì địa ngục tinh thể hoàn toàn mất khống chế, không cách nào thay.

Vì lẽ đó Thẩm Lãng nếu như lại muộn tỉnh lại mười mấy năm, viên tinh cầu này tâm trái đất thật sự muốn đông đặc.

...

Thẩm Lãng lại một lần nữa cưỡi rồng, hướng về bắc cực bay đi.

Lại một lần nữa nhìn thấy Khương Ly Thánh điện, vượt qua thế giới bất kỳ Cao Sơn cao hơn mặt biển, so Viêm Kinh còn muốn to lớn.

Bên trong thánh điện, con số thiên văn thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ, như trước chỉnh tề đứng ở chỗ này.

Khương Ly sau khi chết, bọn họ liền mất đi hết thảy chỉ huy, đúng như cùng người máy đồng dạng, vĩnh viễn đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Này mấy chục triệu thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ, tương lai sẽ trở thành một to lớn sức sản xuất.

Khương Ly hắc ám hoàng tọa trên có một cái lỗ hổng, không ngừng có năng lượng tiết lộ mà ra, xông thẳng tới chân trời, thả ra không gì sánh được hoa lệ ánh sáng.

Thẩm Lãng cưỡi rồng giá lâm cái này Dark Temple thời điểm, này mấy chục triệu thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ như trước không nhúc nhích.

Thẩm Lãng hạ xuống đại điện mặt đất, dọc theo bậc thang từng bậc từng bậc đi lên đi.

Mỗi đi một bước, thân hình của hắn liền trở nên càng thêm to lớn một chút, chờ đi tới hắc ám hoàng tọa thời điểm, hắn đã dường như trước Khương Ly như thế, cao lớn như núi.

Sau đó, hắn chậm rãi ngồi vào hắc ám hoàng tọa bên trên.

Trong giây lát này!

Thẩm Lãng thu được toàn bộ thế giới quyền sở hữu lực.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Toàn bộ thế giới hai trăm cái to lớn mái vòm chi thành, hơn vạn cái địa ngục tinh thể con đường, mấy vạn cây địa ngục tham châm, mấy triệu cái địa ngục tinh thể năng lượng hệ thống, trong nháy mắt tràn vào Thẩm Lãng đại não bên trong.

Vô cùng vô tận số liệu lượng.

Vô cùng vô tận tin tức.

Cũng may mà Thẩm Lãng đã hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ, bằng không đám này số liệu tràn vào đi vào, mặc dù nói đại não không đến nỗi trực tiếp đãng cơ, nhưng cũng sẽ chiếm dụng 80% trở lên.

Chẳng trách Khương Ly lúc đó ngồi ở hắc ám hoàng tọa bên trên không thể động đậy được, bởi vì hắn lúc đó đúng như cùng nhện hoàng đế như thế, nằm nhoài mạng nhện trung gian, thông qua vô số địa ngục tinh thể con đường chưởng quản toàn bộ thế giới năng lượng trật tự, chưởng quản hết thảy địa ngục tham châm, cần phải nuốt chửng bao nhiêu năng lượng, lại cần phải phóng thích bao nhiêu năng lượng duy trì đám này mái vòm thành thị sinh tồn.

Hơn nữa Khương Ly trước lúc ly khai, dĩ nhiên xây dựng một cái giả lập đại não, thay thế hắn chưởng quản toàn bộ thế giới cơ bản nhất trật tự, miễn cưỡng duy trì toàn bộ thế giới năng lượng vận chuyển.

Mà hiện tại, Thẩm Lãng ngồi ở hắc ám hoàng tọa bên trên.

Trực tiếp thu được hết thảy quyền hạn.

Không chỉ là hai trăm cái mái vòm chi thành, mấy trăm triệu nhân khẩu vận mệnh, còn có bắc cực bên dưới cự đại trụ sở bí mật.

Bên trong có ba chiếc to lớn phi thuyền.

Khương Ly tại thời điểm, vô số thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ căn cứ chỉ thị của hắn đi kiến tạo phi thuyền. Khương Ly không ở, này mấy triệu thượng cổ khôi lỗi vũ sĩ liền không nhúc nhích.

Này ba chiếc to lớn phi thuyền còn chưa hoàn thành, lẳng lặng mà đứng ở bắc cực phía dưới trụ sở bí mật.

Tiếp theo, Thẩm Lãng ở cái này giả lập đại não trong tài liệu tuần tra đến, Khương Ly đã từng chế tạo bốn chiếc phi thuyền, hơn nữa số một phi thuyền là duy nhất toàn bộ kiến tạo hoàn thành. Cứ việc nó tương đối nguyên thủy lạc hậu, cũng không lớn lắm, hoàn toàn là thí nghiệm tính chất phi thuyền, nhưng nó ít nhất toàn bộ kiến tạo hoàn thành.

Hơn nữa ... Nó đã không ở.

Không tại thế giới này.

Số một phi thuyền cụ thể đi nơi nào? Hoàn toàn không biết, giả lập trong đầu không có để lại bất kỳ ghi chép.

"Hết thảy địa ngục tinh thể, đình chỉ nuốt chửng!" Thẩm Lãng truyền đạt đạo thứ nhất chỉ lệnh: "Mỗi cái mái vòm thành thị, lần lượt thay hạch động lực năng lượng hạt nhân."

Thẩm Lãng cảm giác được chống cự!

Hắn dĩ nhiên cảm giác được chống cự? !

Địa ngục tinh thể lại chống cự hắn, cái kia giả lập đại não cũng tại chống cự hắn.

Thậm chí, chúng đều đang dẫn dụ Thẩm Lãng.

"Bệ hạ a, ta chủ nhân vĩ đại, tuyệt đối không nên đình chỉ nuốt chửng a."

"Ngài so Khương Ly càng thêm vĩ đại, ngài không chỉ có thể trở thành thế giới chi chủ, ngài còn có thể chinh phục vô số tinh hệ, thành lập một cái khổng lồ tinh hệ đế quốc."

"Ta vĩ đại bệ hạ a, lẽ nào ngài không muốn lấy kẻ chinh phục tư thái trở về Trái Đất sao? Đến lúc đó Trái Đất đều sẽ trở thành ngài một viên thực dân tinh cầu, ngài không chỉ là thế giới này đế vương, vẫn là Trái Đất đế vương."

"Chúng ta giấc mơ là chinh phục tinh thần đại hải, ngài ảo tưởng tình cảnh đó, khi ngài đứng trên mặt đất ngửa mặt nhìn lên bầu trời thời điểm, trong tầm mắt hết thảy ánh sao, đều là ngài cương vực."

Câu nói này cũng quá thô bạo, hoàn toàn là Thành Cát Tư Hãn câu kia toàn thế giới đều là của ta mục trường thăng cấp bản.

"Thẩm Lãng bệ hạ, ngài so Khương Ly bệ hạ thích hợp hơn thống trị chúng ta, ngài so Khương Ly bệ hạ thích hợp hơn làm tinh không chúa tể. Bởi vì ngài đã hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ, ngài đã hoàn thành thời không cảm ngộ."

"Là thời điểm đi chinh phục tinh thần đại hải, là thời điểm đi thống trị ngôi sao trên trời, ta vĩ đại hoàng đế bệ hạ. Đến lúc đó vô số tinh hệ thượng không giống sinh vật đều nằm sấp trên mặt đất, quay về ngài quỳ lạy dập đầu, hô to Thẩm Lãng đại đế vạn tuế, này lại là cảm giác gì a?"

"Hay là tương lai, chúng ta càng cần phải xưng hô ngài là ngân hà đại đế."

Địa ngục tinh thể cùng giả lập đại não, liều mạng mà đầu độc Thẩm Lãng.

Đương nhiên chúng không biết nói chuyện, mà là trực tiếp thả ra năng lượng sóng ngắn.

Thẩm Lãng chậm rãi cười nói: "Ta đương nhiên sẽ chinh phục tinh thần đại hải, nhưng không phải lấy các ngươi phương thức này. Hay là ta tương lai cũng sẽ trở về ta Trái Đất, nhưng tương tự không phải lấy các ngươi phương thức này."

Sau đó, Thẩm Lãng thả ra vô cùng vô tận mạnh mẽ ý chí.

"Hết thảy địa ngục tinh thể, đình chỉ nuốt chửng!"

"Không, không, không ..." Toàn bộ thế giới địa ngục tinh thể, đều đang liều mạng chống cự giãy giụa, chúng thậm chí bản năng đang đe dọa Thẩm Lãng.

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Toàn bộ thế giới đều ở run rẩy run rẩy, vô số đóng băng ngoài khơi triệt để nứt ra.

Vô cùng vô tận địa chấn.

Địa ngục tinh thể bản năng chống cự Thẩm Lãng mệnh lệnh, đồng thời uy hiếp muốn và cả viên tinh cầu đồng quy vu tận.

Đồ chơi này, dĩ nhiên sẽ có tự mình ý chí, lúc nào thức tỉnh?

Trước Thẩm Lãng cũng tiếp xúc rất nhiều địa ngục tinh thể, hoàn toàn chỉ có nuốt chửng bản năng, nhưng không có tự mình ý chí a?

Đối mặt vô số địa ngục tinh thể phản công cùng chống cự.

Thẩm Lãng trong lòng nổi giận.

"Rầm rầm rầm rầm oanh ..."

Hắc ám hoàng tọa bên trên, phảng phất tiến hành vô số lần phản ứng nhiệt hạch, hạch tách ra.

Đám này đáng sợ năng lượng hạt nhân lượng, dường như điện tiên đồng dạng, liều mạng quật địa ngục tinh thể.

Đám này địa ngục tinh thể còn chưa hoàn thành niết bàn thăng cấp, đối năng lượng hạt nhân lượng như trước tràn ngập kinh hoàng cùng sợ hãi.

Thẩm Lãng năng lượng hạt nhân chi tiên, quật chính là toàn bộ thế giới địa ngục tinh thể, trong nháy mắt kéo dài vạn dặm.

Quật sau!

Thẩm Lãng lại một lần nữa thả ra vô cùng vô tận ý chí trấn áp.

Chỉ chốc lát sau!

Đám này địa ngục tinh thể đình chỉ phản kháng, bé ngoan thần phục đi.

"Toàn bộ đình chỉ nuốt chửng!" Thẩm Lãng hạ lệnh.

Hết thảy địa ngục tinh thể, địa ngục tham châm, đình chỉ đối viên tinh cầu này sinh cơ nuốt chửng.

Tiếp theo, Thẩm Lãng thả ra sức mạnh tinh thần mạnh mẽ, trực tiếp phá hủy giả lập đại não.

Hay là ... Đây chính là kẻ cầm đầu.

Khương Ly cùng Thẩm Lãng đi mặt trăng quyết chiến, rời đi hắc ám hoàng tọa, ở trước đó xây dựng một cái giả lập đại não chưởng khống cơ bản trật tự.

Hay là chính là nó để địa ngục tinh thể tự ta thức tỉnh.

Này có tính hay không dị thế giới bản trí tuệ nhân tạo làm phản mô hình?

"Không, không, không ..."

"Thẩm Lãng bệ hạ, tha ta, tha ta ..."

"Ta là ngài trung thành nhất nô lệ, tha cho ta đi ..."

Chỉ chốc lát sau, cái này đã từng khống chế địa ngục tinh thể giả lập đại não, trực tiếp bị Thẩm Lãng tấn công bằng tinh thần đến biến thành tro bụi.

Đến đây, toàn bộ địa ngục tinh thể triệt để yên tĩnh lại, hoàn toàn mất đi chống cự ý thức.

Sau đó.

Thẩm Lãng còn muốn khống chế vô cùng vô tận địa ngục tinh thể, dần dần phun ra chúng nuốt chửng năng lượng, để tâm trái đất, lòng đất lần nữa khôi phục nhiệt độ.

Để chỉnh hành tinh sinh thái thức tỉnh.

Nhưng quá trình này đòi hỏi kéo dài ba thời gian mười năm, không thể lập tức liền để địa ngục tinh thể đem hết thảy nuốt chửng năng lượng phun ra ngoài, như vậy sẽ tinh cầu là ngập đầu tai ương, thậm chí sẽ trực tiếp đem chỉnh hành tinh xé rách.

Bất quá trước lúc này, Thẩm Lãng vẫn là trước tiên đi phóng thích thân nhân của chính mình.

Thẩm Lãng hết thảy người nhà, hết thảy người thân, đều bị giam cầm tại số hai trên phi thuyền.

...

Chú: Đề cử nữ tần tác giả Phiêu Đãng Mặc Nhĩ Bản sách mới 'Kỵ ngộ', rất đẹp tiểu tỷ tỷ nha, tuyệt đối.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 679: Người Thân Đoàn Tụ! Ninh Nguyên Hiến! Thẩm Dã

Chương 679: Người thân đoàn tụ! Ninh Nguyên Hiến! Thẩm Dã

Toàn bộ bắc cực lòng đất, bị khoét rỗng một cái không gì sánh được không gian thật lớn.

Nơi này đã từng là Khương Ly đế quốc tối nơi quan trọng nhất, Khương Ly chính là ở đây tiến hành các loại thí nghiệm, đặc biệt là chung cực phi thuyền kiến tạo.

Cho tới bây giờ, Khương Ly tổng cộng chế tạo bốn chiếc phi thuyền.

Trong đó số một là khá là nhỏ, hơn nữa đã hoàn thành. Số hai, số ba, số bốn phi thuyền đều chưa hoàn thành.

Nhưng đám này đều chỉ là vật thí nghiệm, đều là chế tạo chung cực phi thuyền mà chuẩn bị.

Nhưng coi như là vật thí nghiệm, cũng hoàn toàn để Thẩm Lãng nhìn mà than thở, bởi vì thực sự là quá ... Quá vĩ đại.

Mỗi một chiếc phi thuyền chiếm diện tích đâu vượt qua mấy km2, hoàn toàn như là một cái di động thành thị nhỏ.

Không chỉ có như thế, mỗi một chiếc phi thuyền chất liệu xác ngoài hết sức tiên tiến, tổng cộng chia làm tầng ba.

Tầng ngoài cùng là địa ngục tinh thể tầng, có thể nuốt chửng tất cả năng lượng thương tổn. Tầng thứ hai Bạch Ngọc Kinh mái vòm tầng, có thể ngăn cách trên thế giới này đại đa số năng lượng, bao quát bức xạ năng lượng, hơn nữa có thể địa ngục tuyệt đại đa số vật lý thương tổn. Trong cùng mới là bí mật kim loại tầng, đây là Khương Ly nghiên cứu ra hoàn toàn mới bí mật kim loại, mật độ phi thường thấp, nhưng mà nắm giữ kinh người độ cứng cùng nhận độ, hơn nữa còn có thể chịu đựng vượt qua hơn vạn độ Celsius nhiệt độ cao.

Nói chung, chiếc phi thuyền này xác ngoài so với trên Trái Đất hết thảy chiến đấu cơ đều muốn tiên tiến đến nhiều hơn.

Như thế nó dựa vào là gì động lực?

Không phải hạch động lực, cũng không phải thượng cổ năng lượng hạt nhân, mà là địa ngục tinh thể năng lượng hạt nhân.

Đây là một loại hết sức năng lượng mạnh mẽ, nhưng mà thực hiện nguyên lý có vô cùng đơn giản. Chính là địa ngục tinh thể nuốt chửng vô số năng lượng sau, không ngừng áp súc áp súc, chờ áp súc đến cực hạn sau lại thả ra ngoài.

Cũng chính là bằng để địa ngục tinh thể đem nuốt chửng năng lượng phun ra, nhưng mà phun ra phương thức nhiều kiểu nhiều loại, có thể là hỏa diễm, cũng có thể là chờ ly tử, thậm chí có thể là các loại thể hơi.

Thẩm Lãng đem ba mươi vạn thượng cổ tân nhân loại trong cơ thể địa ngục tinh thể toàn bộ tách ra ngoài, không ngừng tiến hành áp súc, cuối cùng cũng chỉ có một viên kim cương to nhỏ.

Mà Khương Ly chuẩn bị mỗi một cái địa ngục tinh thể hạt nhân ước chừng tại một thước vuông tả hữu, có rất nhiều viên cầu, có rất nhiều hình lập phương.

Mỗi một cái áp súc cấp bậc đều phi thường cao, Thẩm Lãng đại khái dự tính từ trước một thoáng, một thước vuông địa ngục tinh thể hạt nhân bộc phát ra năng lượng, tương đương với một triệu tấn TNT.

Này đã phi thường phi thường trâu bò, đã vượt qua thường quy hạch động lực.

Đương nhiên, những năng lượng này toàn bộ đều là từ lòng đất cùng tâm trái đất nuốt chửng mà đến, hoàn toàn là tinh cầu này sinh cơ.

Vì lẽ đó đám này địa ngục tinh thể hạt nhân hoàn toàn cũng có thể xem là đạn hạt nhân đến dùng.

Không thể không nói, liên quan với phi thuyền động lực, Khương Ly mạch suy nghĩ phi thường thẳng thắn, nhưng mà cũng vô cùng tân tiến.

Vì lẽ đó, hắn chỉnh chiếc phi thuyền đều phi thường ngắn gọn, căn bản không có phức tạp gì linh kiện, như thế tỉ lệ hỏng hóc là có thể rơi xuống thấp nhất.

Hơn nữa càng quỷ dị hơn chính là, cuối cùng điều khiển chiếc phi thuyền này toàn bộ là người linh hồn.

Trên phi thuyền sẽ không có bất kỳ cơ khí, cũng sẽ không có bất kỳ máy vi tính trí năng, toàn bộ đều là thượng cổ nhân loại linh hồn.

Mà Khương Ly chính là chiếc này phi thuyền hạm đội thủ lĩnh, hắn khống chế mấy trăm thượng cổ tân nhân loại, mà mấy trăm thượng cổ tân nhân loại khống chế mấy trăm ngàn.

Nói cách khác, tương lai lưu vong viên tinh cầu này thời điểm, đám này thượng cổ tân nhân loại như trước sẽ vứt bỏ thân thể chính mình, vẻn vẹn chỉ mang theo linh hồn đi.

Cái kia phi thuyền vì sao còn muốn tạo đến khổng lồ như vậy? Vận tái linh hồn căn bản không cần bao nhiêu không gian a?

Phi thuyền sở dĩ khổng lồ như vậy, hoàn toàn là bởi vì phải chuyên chở càng nhiều địa ngục tinh thể hạt nhân.

Căn cứ Khương Ly lưu lại tin tức tương quan tư liệu, Thẩm Lãng đại thể tính toán một chút.

Dựa theo Khương Ly kế hoạch, như trước sẽ thất bại.

Một thước vuông địa ngục tinh thể hạt nhân, ước chừng không tới nặng một tấn, cái này mật độ đã thấp đến mức đáng sợ, thậm chí so nước mật độ còn thấp hơn. Nhưng mà bên trong ẩn chứa năng lượng tương đương với một triệu tấn tnt.

Thêm vào chiếc phi thuyền này, một thước vuông chất lượng ước chừng cũng chỉ có 500 kg không tới. (trừ ra phi thuyền kim loại mật độ thấp ở ngoài, cũng bởi vì phi thuyền bên trong có không gian thật lớn, vì lẽ đó một thước vuông chỉ có không tới 500 kg.)

Nói cách khác, nói cách khác một thước vuông địa ngục tinh thể thả ra ngoài năng lượng, đòi hỏi đem 1300 kg tả hữu vật chất từ thế giới này đưa đến trên Trái Đất.

Nhưng mà ... Không làm được.

Bởi vì thế giới này khoảng cách Trái Đất thực sự quá xa quá xa quá xa.

Dù cho Khương Ly đã đem có thể hiệu so tăng lên tới như thế nghịch thiên cấp bậc, đều như trước không làm được.

Vì lẽ đó Khương Ly nghĩ trăm phương ngàn kế phải đem địa ngục tinh thể tiến hành niết bàn, để chúng có thể nuốt chửng phản ứng nhiệt hạch, hạch tách ra năng lượng.

Đương nhiên, loại này cấp bậc đi liền hạch tách ra năng lượng cũng không đủ, chỉ có thể dựa vào có thể khống phản ứng nhiệt hạch.

Có người nói đã có địa ngục tinh thể, cái kia hoàn toàn có thể vừa phi hành, vừa nuốt chửng năng lượng a?

Này tại tuyệt đại đa số đều là không thể.

Bởi vì không gian vũ trụ so tưởng tượng trống trải đến nhiều hơn, khả năng trải qua mấy ngàn ức cây số khu vực, không có bất kỳ tinh cầu, thậm chí không có bất kỳ hằng tinh ánh sáng có thể nuốt chửng, chỉ là bóng tối vô tận không vực.

Đừng nói phi thuyền.

Coi như Thẩm Nhất Long, gừng mới rồng cũng không thể từ viên tinh cầu này bay đến Trái Đất, còn chưa hoàn thành phi hành chặng đường một nửa, chúng hết thảy năng lượng sẽ đã tiêu hao sạch sành sanh, hơn nữa nửa đường có thể không chiếm được bất kỳ năng lượng bổ sung.

Vì lẽ đó ... Muốn chân chính tiến hành vũ trụ trong đó phi hành, chỉ có một cái biện pháp, kia chính là nhảy qua không gian.

Cũng chính là chung cực long chi cảm ngộ, thời gian cùng không gian.

...

Thẩm Lãng đi vào số hai phi thuyền bên trong.

Đây là Khương Ly buồn nôn hứng thú, vẫn là hắn đối tử vong nhất là có cảm xúc?

Bởi vì phi thuyền này bên trong lít nha lít nhít vũ trụ khoang, toàn bộ đều là quan tài hình dạng, hơn nữa là trong suốt quan tài hình dạng.

Ròng rã mấy ngàn cái quan tài, mỗi một cái trong quan tài đều nằm một người.

Thẩm Lãng người thân cũng không có có nhiều như vậy a? Trong này thậm chí có mấy người Thẩm Lãng căn bản liền không quen biết.

Bởi vì Khương Ly đem cùng Thẩm Lãng có quan hệ người, toàn bộ đều nhốt vào quan tài bên trong đóng băng lại, đừng nói Trương Xung, Ninh Chính loại này cấp bậc, chớ nói chi là Căng quân, Kim Mộc Thông, liền đã từng huyền thành chủ liễu Vô Nham đều bị thổi vào, cũng thật là nửa cái đều không có buông tha a.

Thẩm Lãng tất cả mọi người người thân đều ở nơi này, Thẩm Dã, Băng Nhi, Trương Xuân Hoa, Ninh Diễm, Thẩm Lực, Ninh Nguyên Hiến, Biện phi vân vân.

Kim Mộc Thông, Kim Trác, Tô Bội Bội, Sở vương, Ngô vương, thậm chí Chủng Sư Sư toàn tộc, cũng đều ở nơi này.

Sau đó, Thẩm Lãng muốn làm một cái không quá quan trọng, nhưng lại có chút ý nghĩa quyết định, hắn cái thứ nhất tỉnh lại ai?

Hắn lựa chọn nhi tử Thẩm Dã, cũng chính là người thừa kế của hắn.

Thứ hai, hắn tỉnh lại chính là Ninh Nguyên Hiến.

Cái thứ ba, hắn tỉnh lại chính là tỷ tỷ Helen nữ hoàng.

Sau đó, Thẩm Lãng tỉnh lại hết thảy người thân, thậm chí hết thảy cùng Thẩm Lãng có quan hệ người, mấy ngàn cái bị đóng băng giam cầm người.

Gặp lại chi kích động, gặp lại chi mừng rỡ.

Một bút bỏ qua!

Đương nhiên, tại số hai phi thuyền bên trong Thẩm Lãng như trước không có tìm được cái kia muốn đi gặp nhất người, thê tử Kim Mộc Lan.

Nàng không ở nơi này.

...

Thẩm Lãng hết thảy người nhà, toàn bộ đều trở lại Nộ Kinh, trở lại Thiên Đường trang viên.

"Không có chịu tội, một điểm tội đều không có thụ."

"Bị tóm sau, trực tiếp nằm xuống ngủ, sau khi tỉnh lại liền nhìn thấy ngươi."

"Ba thời gian mười tám năm đi qua? Nhưng mà đối với ta mà nói, phảng phất chỉ qua đi một đêm a, nửa điểm tội lỗi đều không có."

Thiên Đường trang viên, đỉnh núi trong đình.

Ninh Nguyên Hiến ngồi ở xe lăn, tham lam trông về toàn bộ Nộ Kinh thành.

Thật mỹ lệ đến cực hạn a.

Quả thực là tràn ngập như mộng ảo thành thị, không thể nào tưởng tượng được như thế thành thị làm sao sẽ xuất hiện ở nhân gian.

Thật sự có một loại nhất mộng ngàn năm, thế giới đã thương hải tang điền cảm giác.

Đã từng Ninh Nguyên Hiến chịu lớn lao tội lỗi, chính là Thẩm Lãng đi xa phương tây thế giới cái kia không tới thời gian ba năm, hắn giả ngây giả dại ba năm, trải qua vô số khổ sở, càng dằn vặt người chính là tâm mệt, loại kia tại mọi thời khắc kèm theo tuyệt vọng cùng lo lắng.

Bắc cực kịch biến trước.

Ninh Nguyên Hiến lại một lần nữa đụng phải trước nay chưa từng có đả kích.

Hắn thần tượng Khương Ly phá diệt.

Từ hào quang vạn trượng biết điều thái dương, đã biến thành hủy diệt thế giới hắc ám quân vương, trở thành tội khôi họa thủ lớn nhất.

Trong nháy mắt đó, Ninh Nguyên Hiến sinh cơ hầu như không chịu được.

Nhưng hắn hay là tìm được mới trụ cột, lẳng lặng mà chờ ở Nộ Triều thành Thiên Đường trang viên bên trong, chờ Thẩm Lãng trở về.

Đương nhiên hắn cuối cùng không thể thành công, bởi vì hắn cũng bị bắt đi.

Nhưng liền dường như hắn nói tới như thế, cứ việc lần này bị giam cầm ba mươi tám năm, thế nhưng là không có chịu tội.

Phảng phất tỉnh lại sau giấc ngủ, ba thời gian mười tám năm liền đi qua.

"Phi thường vui mừng, ta không cần đi đối mặt hắn." Ninh Nguyên Hiến nói, hắn nói đương nhiên là Khương Ly.

"Chí ít không cần tự mình đi chứng kiến một cái thần tượng phá diệt." Ninh Nguyên Hiến nói: "Nhưng mà cứ như vậy đây? Lại phảng phất không có tham dự cảm, phảng phất tỉnh lại sau giấc ngủ ngươi cũng đã thắng. Đối ngươi như vậy không công bằng, cứ như vậy trên người ngươi trải qua tất cả, chúng ta đều không thể cảm động lây, phảng phất nhắm mắt lại, nằm ở nơi đó sẽ chờ đến thắng lợi trái cây, vì lẽ đó hơi có một tia không hư cảm."

Thẩm Lãng lý giải cái cảm giác này.

Liền dường như trong game đánh boss như thế, nhất định phải trải qua ngàn khó vạn hiểm, chín chín tám mươi mốt nạn, cuối cùng mới đại công cáo thành, như thế mới có cảm giác thành công.

Loại kia tỉnh lại sau giấc ngủ liền nằm thắng cảm giác, thực sự là quá vô vị.

Bất quá, Ninh Nguyên Hiến đã không cần kinh nghiệm này một ít, hắn có thể tuổi đã lớn.

"Nhạc phụ, ngài Parkinson ta hiện tại có thể chữa khỏi." Thẩm Lãng nói: "Ta có thể để cho ngài bình thường cất bước, bình thường cử động."

Ninh Nguyên Hiến lắc đầu nói: "Không, đừng trị! Liền để ta cảm thụ loại này rung động, như thế ta mới có thể càng thêm cảm giác được sinh mệnh bảo quý, thế giới sự đẹp đẽ, tuyệt đối đừng trị."

Đón lấy, Ninh Nguyên Hiến nói: "Hơn nữa tiếp xuống ta cũng không cần cất bước, ta chỉ cần một đôi mắt, chứng kiến thế giới này thay đổi, chứng kiến vô số kỳ tích phát sinh là có thể, ta liền làm một đôi mắt."

Thẩm Lãng nội tâm một tiếng thở dài, như thế ... Hay là cũng tốt.

Nộ Kinh thành quá đẹp, vì lẽ đó Ninh Nguyên Hiến con mắt phảng phất bị tẩy qua đồng dạng.

Đầy đủ qua một hồi lâu, hắn mới lưu luyến không rời thu hồi ánh mắt, nói: "Lãng, ngươi lại muốn đi đi."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng."

Hắn như trước ở nhà không thể ở lâu, bởi vì hắn phải về đến bắc cực hoàng tọa, khống chế vô số địa ngục tinh thể, dần dần phóng thích trước nuốt chửng năng lượng, để chỉnh hành tinh khôi phục sinh cơ.

Sau đó thời gian mấy chục năm, hắn cũng có ngồi ở bắc cực hoàng tọa thượng không nhúc nhích.

Đương nhiên, rất nhiều người có thể đi bắc cực nhìn hắn.

Tỷ như Gregory, tỷ như Đường Ân đại học sĩ.

Bởi vì Thẩm Lãng đòi hỏi đem chung cực long chi cảm ngộ, cũng chính là liên quan với thời gian cùng không gian tri thức, dùng nhân loại có thể nắm giữ phương thức dần dần truyền thụ cho bọn họ.

Hắn không phải Khương Ly, sẽ không một người đem hết thảy chuyện làm xong.

Cứu vớt thế giới chuyện này, không chỉ muốn dựa vào hắn, cũng phải dựa vào tất cả nhân loại.

Đương nhiên, trước lúc này Thẩm Lãng đòi hỏi đem tất cả mọi chuyện làm xong, nói cho đúng là phải làm xong làm xong chuyện.

...

Thái tử Thẩm Dã quỳ gối Thẩm Lãng trước mặt.

Bởi vì quanh năm đóng băng, vì lẽ đó hắn nhìn qua dĩ nhiên cùng ba mươi mấy năm trước như vậy tuổi trẻ, thậm chí có vẻ quá nhỏ, hoàn toàn dường như một người thiếu niên.

"Bố ..."

"Ta có một loại phi thường cảm giác khó chịu."

"Phảng phất chóng mặt, phảng phất nằm mơ ..."

Thẩm Lãng rõ ràng cái cảm giác này, đây gọi làm ngất thời không?

Liền phảng phất một người ngồi ở trong xe, nhìn qua là hoàn toàn bất động, nhưng mà đoàn tàu cũng đang không ngừng đi tới, bất tri bất giác cũng đã chạy như bay mấy ngàn dặm, nhưng mà xe có hay không cửa sổ, ngươi hoàn toàn không cảm giác được lại di động.

Lúc này Thẩm Dã có chút kinh hoàng, càng thêm trống vắng.

Bởi vì qua đi ba mươi mấy năm tất cả mọi chuyện, hắn toàn bộ đều không có tham dự.

Thẩm Lãng tiến lên vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Vì lẽ đó tiếp xuống ngươi đối mặt cục diện liền càng thêm gian nan, bởi vì ta sẽ đem toàn bộ đế quốc toàn bộ đều giao cho ngươi, từ buổi chiều bắt đầu, ngươi liền muốn bắt đầu chấp chưởng toàn bộ đế quốc quyền lực. Ta sẽ đem tất cả mọi chuyện toàn bộ buông tay, hết thảy bên trong / chính / bên ngoài / giao toàn bộ giao cho ngươi. Tiếp xuống ta chỉ có thể đi hoàn thành một chuyện, tối chuyện quan trọng nhất."

Thẩm Dã ánh mắt lấp lóe qua một tia mờ mịt.

Hắn vừa tỉnh lại, liền muốn chấp chưởng toàn bộ thế giới quyền to? Hơn nữa lúc này toàn bộ thế giới đã hoàn toàn kịch biến.

"Cảm thấy sợ hãi?" Thẩm Lãng nói: "Giờ thì đúng rồi, hiểu được sợ hãi, chính là tối khởi đầu tốt, như thế ngươi ít nhất sẽ không làm được quá kém."

Thẩm Dã bỗng nhiên nói: "Phụ thân, mẹ đây? Vì sao không gặp mẹ?"

Bị đóng băng giam cầm ba mươi mấy năm, sau khi tỉnh lại trước tiên, Thẩm Dã tưởng niệm nhất chính là phụ thân, còn có mẫu thân.

Thẩm Lãng thở dài nói: "Mẹ ngươi đi tới một cái hoàn toàn không nghĩ tới địa phương."

Thẩm Dã run rẩy nói: "Cái kia ... Cái kia đời ta, còn có thể gặp lại được nàng sao?"

"Ngươi đời này? Hay là không đại năng." Thẩm Lãng nói: "Nhưng mà ... Ta có thể, tiếp xuống ta cạn kiệt hết thảy trí tuệ cùng sức mạnh, trừ ra cứu vớt thế giới này ở ngoài, còn vì cùng mẹ ngươi gặp lại. Ta không thiệt thòi thế giới này, nhưng mà ta thua thiệt nàng quá nhiều quá nhiều, hoàn thành chuyện nơi đây sau, ta sẽ dùng cả đời thời gian cùng với nàng, bù đắp nàng hạnh phúc."

Thẩm Dã cũng còn tốt, ít nhất cùng mẫu thân còn từng ở chung thời gian mấy năm. Nhưng mà Kim Trác cùng Tô Bội Bội, nhưng vẫn cùng con gái Kim Mộc Lan trời nam đất bắc.

Sau này, hắn nàng hai người, chí ít không có cùng Mộc Lan cơ hội gặp lại.

...

Chú: Đêm nay mười điểm tả hữu mới trở lại máy vi tính trước mặt, vì lẽ đó đổi mới chậm, phi thường xin lỗi! Còn có Chương 034: Tả hữu liền trọn bộ rồi, cảm ơn mọi người!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 680: Chủng Sư Sư Hôn Lễ! Hai Mươi Năm Sau!

Chương 680: Chủng Sư Sư hôn lễ! Hai mươi năm sau!

Thiên Đường trang viên bên trong, Thẩm Lãng hết thảy người nhà đều tụ hội một đường.

Đây là trước nay chưa từng có đội hình, không chỉ có bao quát thê tử của hắn, hài tử, còn có nhạc phụ nhạc mẫu, nghĩa phụ dưỡng mẫu, đệ đệ Thẩm Kiến một nhà, Kim Mộc Thông một nhà, Dibos công tước, Hela công chúa, Helen nữ hoàng, còn có Amazon Edda nữ vương, còn có cái kia quật cường nỗ lực đáng yêu Amazon tiểu công chúa, bởi vì bị đóng băng duyên cớ, vì lẽ đó cứ việc đi qua ba mươi mấy năm, nhưng nàng vẫn là bé gái kiểu dáng.

Như thế rất tốt, chí ít người nhà đều không hề làm mất rất nhiều thời gian.

Người một nhà vui vẻ hòa thuận ăn cơm, uống rượu, trò chuyện, nói cười.

Chỉ có thiếu mất một người, thê tử Kim Mộc Lan.

Nhưng mà Thẩm Lãng đã quyết định quyết tâm, hoàn thành chuyện nơi đây nghiệp sau, đem hết toàn lực đi tìm thê tử, sau đó cùng qua một đời.

Sau đó rất nhiều ngày thời gian, Thẩm Lãng đều ở cùng đi người nhà.

Ròng rã thời gian một tháng, hắn hầu như chuyện gì đều không có quản, mỗi ngày không phải bồi tiếp hài tử luyện võ, câu cá, chính là bồi tiếp các thê tử vẽ, tản bộ, hoặc là bồi tiếp các trưởng bối chơi mạt chược, chơi cờ.

Mặc sức hưởng thụ niềm hạnh phúc gia đình.

Mà chính sự toàn bộ giao cho Đại Càn đế quốc Thượng thư đài, còn có thái tử Thẩm Dã.

Bây giờ Thượng thư đài đội hình chưa từng có mạnh mẽ, Căng quân, Tả Từ, Trương Xung, Tiền Cơ thái tử, Shelley bọn người đứng hàng trong đó.

Mà Khu mật viện, càng là tướng tinh như mây.

Thiên hạ mỗi cái mái vòm chi thành đều ở đều đâu vào đấy thay hạch động lực hạt nhân.

Hết thảy thượng cổ tân nhân loại bị lưu vong sau, Thẩm Lãng vốn là trong tay nhân tài thiếu hụt ngoài tự tính, mà theo cùng hắn có quan hệ mọi người bị phóng thích sau, trong tay lập tức thêm ra đến mấy ngàn người mới.

Bây giờ mặc kệ đã từng là Đại Càn đế quốc, vẫn là Đại Viêm đế quốc, hay hoặc là Tây Luân đế quốc văn thần vũ tướng, toàn bộ đều một lòng đoàn kết.

Bởi vì tiếp đó, toàn bộ thế giới mấy trăm triệu mọi người muốn một lòng đoàn kết, tại Thẩm Lãng bệ hạ dẫn dắt đi, chỉ vì một cái sứ mệnh mà phấn đấu, cứu vớt thế giới.

...

"Đây là kém cỏi nhất thời đại, nhưng cũng là tốt đẹp nhất thời đại." Cửu Yêu Nhi tựa sát tại Thẩm Lãng trong lòng nói: "Lý tưởng của ta là thăm dò toàn bộ thế giới, nhưng hiện tại thế giới này đã mất đi thăm dò mục tiêu. Nhưng là thế giới này ở ngoài, nhưng lại vô cùng vô tận mục tiêu chờ chúng ta đi thăm dò phát hiện."

Khương Ly bệ hạ chế tạo những phi thuyền kia, Thẩm Lãng sẽ không hoang phế đi, càng sẽ không hóa giải, bởi vì nó đã vô cùng tân tiến.

Sau đó thông qua mười mấy năm, thậm chí thời gian mấy chục năm cải tạo, đem chiếc phi thuyền này thay hoàn toàn mới động lực, có thể khống phản ứng nhiệt hạch động lực.

Sau đó đám này phi thuyền liền muốn bay về phía vũ trụ, đi không ngừng tìm tòi thế giới hoàn toàn mới, tìm tới mặt khác nghi cư tinh cầu.

Đương nhiên, cứu vớt viên tinh cầu này kế hoạch như trước là căn bản.

Sau đó Thẩm Lãng sẽ đem toàn bộ thế giới sức mạnh chia làm hai chi, một nhánh chuyên môn phụ trách nghiên cứu thái dương, nghĩ biện pháp làm sao vượt qua tám sau mười hai năm đại niết diệt, bảo vệ viên tinh cầu này, đồng thời tính toán ra thái dương hạ lần sau vụ nổ lớn, cuối cùng tính toán ra thế giới này thái dương tử vong thời gian.

Nhân loại văn minh, chung quy là muốn đi ra cái này hệ mặt trời, đi ra văn minh cái nôi.

Nhưng mà nhất định là muốn bình thường thành thục lớn lên, mà không phải nuốt chửng cơ thể mẹ huyết nhục mà trưởng thành.

Khoa học phát triển thăm dò, mới thật sự là hợp lý trưởng thành.

"Thẩm Lãng, ngươi có thể hay không ban tặng ta một điểm địa ngục tinh thể cũng tốt, thiên đường tinh thể cũng được, ta nếu muốn muốn thăm dò tinh không , ta muốn trở thành trong đó một chiếc phi thuyền thuyền trưởng, thậm chí là cả nhánh hạm đội thống soái." Cừu Yêu Nhi nói.

Này xem như là cầm lại cựu nghiệp sao?

Tại bốn mươi mấy năm trước, Cừu Yêu Nhi chính là hải tặc thủ lĩnh, hạm đội nữ thống soái.

Bây giờ, nàng lại muốn suất lĩnh khác loại hạm đội, đi thăm dò mênh mông tinh không.

Này hay là mới là nàng kết quả tốt nhất, nàng một đời đều đang mơ tưởng thăm dò không biết thế giới.

"Con gái của chúng ta đã lớn rồi, so với ta người mẹ này càng thêm ưu tú." Cừu Yêu Nhi nói: "Vì lẽ đó, ta có thể yên tâm lớn mật đi xa."

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Được! Bất quá ngươi muốn trở thành thăm dò hạm đội thống soái, muốn học tập đồ vật còn có rất nhiều rất nhiều."

Xác thực muốn học tập rất nhiều, tỷ như liên quan với tinh không tri thức, liên quan với lực hút, liên quan với thiên văn học vân vân, nhiều vô số kể.

Hiện nay thế giới này là phi thường thiên khoa, liên quan với tư liệu học, động lực học, đã so Trái Đất đều muốn tiên tiến. Nhưng mà liên quan với điện tử học, còn có phần lớn khoa học tự nhiên, vật lý khoa học, đều xa xa lạc hậu ở mặt đất cầu.

Dù sao, thế giới này văn minh có hơn nửa là kế thừa tại thượng cổ đế quốc, thậm chí viễn cổ đế quốc năng lượng văn minh.

Mà Thẩm Lãng cho bọn họ mang đến khoa học văn minh.

Không chỉ Cừu Yêu Nhi muốn học tập, hết thảy lập chí tại đi thăm dò tinh không người, đều muốn học tập, nhất là ba mươi mấy vạn thượng cổ tân nhân loại nhất là đòi hỏi học tập, bởi vì bọn họ đều là thăm dò tinh không chủ lực.

Không chỉ có như thế, thế giới này nhân loại bình thường cũng cần chọn lựa ra lượng lớn tinh anh, mấy vạn, mấy trăm ngàn tên học sĩ, đi tới bắc cực tham gia toàn phương vị, toàn thể hệ học tập.

Mà truyền đạo giả, đương nhiên là Thẩm Lãng.

Hắn đòi hỏi đem cấp cao long chi cảm ngộ, chung cực long chi cảm ngộ triệt để phân tích trở thành năng lượng văn minh, ngạc mộng thạch văn minh, khoa học văn minh, sau đó giáo dục cho toàn bộ thế giới tinh anh.

Cừu Yêu Nhi đúng là tương lai thăm dò hạm đội cao nhất thống soái người dự bị, bởi vì nàng dũng cảm, chính nghĩa, tràn ngập tuyệt đối tinh thần mạo hiểm.

"Bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là toàn bộ thăm dò hạm đội nguyên soái." Thẩm Lãng nói: "Ta ban tặng ngươi thiên đường tinh thể, vĩnh viễn bảo vệ thân thể của ngươi cùng linh hồn."

...

Thẩm Lãng cưỡi Thẩm Nhất Long, Yêu Yêu cưỡi Cơ Long Nhi, hướng về phương đông bay đi.

Bay qua Tây Luân đế quốc, sau đó như trước hướng về đông, hướng về đông.

Khoảng cách Tây Luân đế quốc mười ba ngàn dặm hải vực, hai con rồng đột nhiên tiềm xuống biển để.

Nơi này đâu đâu cũng có phế tích, đâu đâu cũng có ngói vỡ tường đổ.

Thậm chí nơi này đáy biển còn có vô số dung nham, đã từng Khương Ly đế quốc thống trị không có tới đây, vì lẽ đó nơi này hải vực cũng không có đóng băng.

Toàn bộ đáy biển kéo dài mấy ngàn dặm, đều là phế tích.

Nơi này kiến trúc phong cách, không giống như là Thất Lạc đế quốc như thế hoa lệ, lại không giống như là viễn cổ đế quốc như thế cổ điển, xen vào hai người trong đó.

Đây là viễn cổ Medusa đế quốc cựu kinh, so Thất Lạc đế quốc sớm một cái đời đời.

Hai con rồng tại đáy biển trong đống đổ nát phản qua lại, cuối cùng đi tới một cái tàn tạ đáy biển thần miếu bên trong.

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Yêu Yêu hạ xuống rồng, đi vào tòa thần miếu này bên trong.

Bên trong lít nha lít nhít đều là Medusa pho tượng.

Cùng một màu là Medusa vương tộc, đã từng Medusa bảy đại nữ vương, đều ở nơi này.

Chỉ có điều, toàn bộ đều đã biến thành hóa thạch pho tượng.

Trong này có viễn cổ Medusa, cũng có thượng cổ Medusa.

Vì vượt qua đại niết diệt, các nàng cũng đem thân thể của chính mình cùng linh hồn hoàn toàn chia lìa.

Linh hồn chuyên môn ẩn giấu ở không gì sánh được thâm đáy biển lăng mộ, bị một tầng một tầng đặc thù năng lượng bảo vệ, bởi vì cái loại năng lượng này thể chỉ có thể chứa chấp được linh hồn, mà thể xác thì trưng bày tại cựu kinh thần miếu bên trong.

Trên thực tế lúc đó vô số Medusa vương tộc đều là làm như vậy, vượt qua mấy trăm ngàn Medusa vương tộc đều đem mình biến thành hóa thạch, nỗ lực trốn quá thượng cổ đại niết diệt. Đến khi thế giới an ninh thời điểm, lại linh hồn quy khiếu, phục sinh trở về.

Nhưng mà, chín mươi chín phần trăm đều thất bại.

Các nàng lòng đất lăng mộ không có có thể tránh thoát đại niết diệt, linh hồn trực tiếp biến thành tro bụi. Yêu Yêu tinh thần mẫu thân, cũng chính là Naru nữ vương quyền thế may mắn, tại thượng cổ đại niết diệt, không có bị thái dương kịch biến năng lượng trực tiếp đánh trúng, nàng sở tại cái kia đáy biển lòng đất lăng mộ toàn bộ bảo tồn lại.

Đương nhiên, tránh được thượng cổ đại niết diệt, nhưng không có thoát đi trước kịch biến.

Cho nên mới có Naru nữ vương tiến vào Cừu Yêu Nhi trong cơ thể sự tình phát sinh, vì lẽ đó Yêu Yêu mới có hai cái mẫu thân, một cái thai nghén thân thể của nàng, một cái thai nghén nàng tinh thần linh hồn.

Lúc đó Cừu Yêu Nhi thân thể vẫn là quá yếu, căn bản chống đỡ không được Naru nữ vương linh hồn, vì lẽ đó trở nên càng ngày càng suy yếu, cuối cùng liền lực lượng tinh thần đều không đủ một phần mười, thân thể sức chiến đấu càng là không bằng 1%.

Tại cùng Sauron một trận chiến sau, nàng lựa chọn đem thân thể trao trả cho Cừu Yêu Nhi, đồng thời đem quả cầu năng lượng tứ cho con gái của chính mình Yêu Yêu, chính mình mang theo thoi thóp không trọn vẹn linh hồn, trở lại cựu kinh, bởi vì nơi này có nàng hóa thạch pho tượng.

Nhưng coi như như thế, linh hồn của nàng tổn thương đến thực sự quá lợi hại, chỉ có không tới một phần ngàn, coi như tiến vào chính mình hóa thạch pho tượng sau, cũng vẻn vẹn chỉ là ngủ say, cái khác cái gì đều không làm được.

Cho tới đem hóa thạch pho tượng biến trở về chân thân?

Càng thêm không thể nào làm được, biến thành hóa thạch đòi hỏi thần chi nhìn chằm chằm, này vốn là đã phi thường gian nan, muốn từ pho tượng biến trở về bình thường thân thể? Vậy thì càng khó, đòi hỏi không gì sánh được điều kiện hà khắc, đòi hỏi mạnh mẽ nhất người làm phép. Mà hiện tại nàng vẻn vẹn chỉ còn dư lại một phần ngàn không tới linh hồn năng lượng, căn bản không làm được.

Nhưng đối với lúc này Thẩm Lãng mà nói, hoàn toàn không thành vấn đề.

Thậm chí căn bản không cần tiến vào chung cực long chi cảm ngộ cảnh giới, chỉ cần cấp cao long chi cảm ngộ liền có thể.

Naru nữ vương linh hồn hỏng hóc đến còn lại không tới một phần ngàn, nhưng đối với Thẩm Lãng tới nói, hoàn toàn đủ rồi.

Sau đó, tại cấp cao long chi cảm ngộ cảnh giới bên trong, hắn có thể không ngừng bổ khuyết, cuối cùng trợ giúp Naru nữ vương linh hồn hoàn toàn khôi phục hoàn chỉnh.

Vẻn vẹn một ngày sau!

Thẩm Lãng trả giá một phần lực lượng tinh thần đánh đổi, trợ giúp Naru nữ vương hoàn toàn khôi phục linh hồn.

Sau đó ... Thả ra nghịch chuyển thần chi nhìn chằm chằm.

Nhất thời ...

Yêu Yêu tinh thần mẫu thân, Medusa Naru nữ vương một tấc một tấc khôi phục.

Từ hóa thạch đã biến thành tuyệt mỹ thân thể.

Trong phút chốc ...

Toàn bộ đáy biển thần miếu, phảng phất phóng ra không gì sánh được lượng thạc ánh sáng.

Tốt khuôn mặt quen thuộc a, chính là đã từng cái kia ma nữ đế quốc nữ vương, chỉ có điều mỹ lệ hơn nhiều lắm.

Dù sao lúc đó nàng còn không phải hoàn chỉnh Medusa nữ vương.

Nhưng mà cỗ kia quen thuộc tinh thần khí tức hoàn toàn giống nhau như đúc.

Thẩm Lãng cùng Yêu Yêu rốt cuộc thực hiện lời hứa, tìm tới mẹ của nàng, đồng thời đem nàng giải cứu ra.

Naru nữ vương hướng về Yêu Yêu ngọt ngào nở nụ cười, sau đó hướng về Thẩm Lãng khuất thân bái hạ nói: "Thần thiếp Naru, bái kiến ngô hoàng bệ hạ."

Thẩm Lãng đưa tay, Naru nữ vương đem um tùm tay ngọc đặt ở Thẩm Lãng trong tay, sau đó chân thành đứng lên.

"Nguyên bản Thất Lạc đế quốc nữ hoàng hẳn là ngươi, nhưng mà ngươi tặng cho Medusa nữ hoàng." Thẩm Lãng nói.

"Nữ hoàng bệ hạ vốn là viễn cổ đồ đằng, bởi vì không đành lòng nhìn thấy Thất Lạc đế quốc tàn tạ, cho nên khôi phục chân thân, ta đối với nàng kính ngưỡng vạn phần." Naru nữ vương nói.

Thẩm Lãng nói: "Hiện tại Medusa nữ hoàng đã ... Triệt để rời xa, ngươi xem như là duy nhất Medusa vương tộc. Còn lại đám này Medusa vương tộc pho tượng cũng đã mất đi linh hồn, chỉ có một bộ hóa thạch thể xác. Mà bị ta cất giấu bảo vệ lại đến mấy trăm Medusa linh hồn, nhưng lại mất đi thể xác. Bây giờ Thất Lạc đế quốc, vẻn vẹn chỉ còn dư lại mười mấy vạn hải quái, để trùng chấn Thất Lạc đế quốc trọng trách, liền rơi vào trên người ngươi. Các ngươi Thất Lạc đế quốc đối toàn bộ văn minh phi thường trọng yếu, bởi vì các ngươi nắm giữ sức mạnh tinh thần mạnh mẽ."

Naru nữ vương quỳ xuống dập đầu nói: "Thần thiếp tuân chỉ!"

Sau đó, Medusa Naru nữ vương cùng Thẩm Lãng, Yêu Yêu trở về nộ trong kinh thành.

...

Chủng Sư Sư, như trước diễm tuyệt nhân gian, dường như hỏa diễm.

Bị giam cầm ba thời gian mười mấy năm bên trong, nàng cũng đồng dạng bị đóng băng, sự trao đổi chất hoàn toàn đình chỉ, vì lẽ đó như trước tuổi trẻ, sức sống tỏa ra.

Lúc này, nàng hai con mắt trừng trừng, đứng ở Thẩm Lãng trước mặt.

"Ta cảm thấy, ngươi đòi hỏi cho ta một câu trả lời." Chủng Sư Sư nói: "Bạch Vô Thường, ngươi đã từng hủy ta thuần khiết, lẽ nào làm làm chuyện gì đều không có phát sinh sao? Đừng tưởng rằng ngươi trở thành toàn bộ thế giới chi chủ, chuyện này là có thể như thế qua đi. Đương nhiên, nguyên bản ta không dự định ép buộc ngươi gì gì đó, nhưng mà ngươi liền Từ Thiên Thiên đều nạp là phi tử, có thể thấy được ngươi cũng không có cái gì tâm lý kiêng kỵ. Nếu ngươi có thể nạp nàng là phi tử, vậy thì không thể bỏ qua ta, ta Chủng thị gia tộc hy vọng có thể đều ký thác tại trên người ta đây. Ngươi không cưới ta, ai dám cưới ta? Chẳng lẽ ngươi muốn làm lỡ ta chung thân sao?"

Vốn là Thẩm Lãng xác thực trong lòng có to lớn kiêng kỵ, bởi vì cảm thấy thua thiệt Mộc Lan quá nhiều rồi. Vì lẽ đó, không muốn trêu chọc bất luận người nào, cũng là đem Chủng Sư Sư triệt để để nguội ở nơi đó đến mấy năm.

Nhưng mà hiện tại ... Thẩm Lãng đã quyết định quyết tâm, nơi này sự tình sau khi hoàn thành, còn lại dùng cả đời thời gian làm bạn Mộc Lan, hơn nữa chỉ làm bạn một mình nàng, vượt qua hoàn chỉnh một đời.

Vì lẽ đó, lòng này kiêng kỵ liền tạm thời bỏ xuống.

Thẩm Lãng nói: "Chủng Sư Sư, tiếp xuống ba thời gian mười năm, ta phần lớn thời gian đều sẽ tại bắc cực, một năm nhiều nhất trở về một lần."

Chủng Sư Sư nói: "Không có vấn đề, chỉ cần cho ta một cái danh phận là được, như thế ta Chủng thị gia tộc cũng có thể trở thành đỉnh cấp hào môn, ủng có vô hạn vinh quang. Cha mẹ ta không thể nuôi không ta, ta lớn lên xinh đẹp như vậy, vóc người tốt như thế, không thể cho gia tộc mang đến to lớn vinh quang thực sự là quá thiệt thòi. Đương nhiên, có thể trở thành hoàng phi đối với ta mà nói, cũng là to lớn vinh quang, chí ít tiếp xuống không người nào dám chọc ta. Vì lẽ đó, cho ta một cái danh phận là được, đương nhiên có thể cho một đứa bé tốt nhất."

Thẩm Lãng nhếch miệng, nhìn phía trước nữ nhân này.

"Được rồi, được rồi, chỉ cần chính ngươi đừng cảm thấy thiệt thòi!" Thẩm Lãng nói.

Sau đó, Thẩm Lãng dùng một cái vô cùng đơn giản mà lại trang trọng nghi thức, nạp Chủng Sư Sư là phi.

Chủng thị gia tộc, rốt cuộc được toại nguyện.

...

Sau năm ngày!

Thẩm Lãng rời đi Nộ Kinh, đi tới bắc cực.

Lại một lần nữa ngồi ở hắc ám hoàng tọa thượng, khống chế vô số địa ngục tinh thể, từng điểm từng điểm đem nuốt chửng năng lượng thổ trở lại.

Sau đó, hàng năm hắn phần lớn thời gian đều chỉ có thể ngồi ở hắc ám hoàng tọa thượng không nhúc nhích.

Không chỉ muốn khống chế vô số địa ngục tinh thể trả năng lượng, còn muốn khống chế vô số thượng cổ khôi lỗi chiến sĩ tiến hành phi thuyền cải tạo.

Cùng lúc đó, càng ngày càng nhiều người lên phía bắc, đi tới bắc cực Thánh điện, tiếp thu Thẩm Lãng tri thức truyền thừa.

Đây là một cái càng thêm quá trình dài dằng dặc.

Cấp cao long chi cảm ngộ, chung cực long chi cảm ngộ, trải qua sau khi phân tích, biến thành người bình thường có thể tiếp thu tri thức, vậy cần con số thiên văn tin tức lượng.

Đòi hỏi học tập mấy năm, mười mấy năm, thậm chí thời gian mấy chục năm.

Hàng năm trong thời gian, Thẩm Lãng chỉ có thể về nhà một ngày và người thân đoàn tụ, còn lại tháng ngày đều muốn tại bắc cực hắc ám hoàng tọa.

Nhưng hắn cũng không cô độc, bởi vì người nhà có thể không ngừng lên phía bắc, đi tới bắc cực làm bạn hắn.

Tỷ như Yêu Yêu bảo bối, tỷ như Gregory hai cái này thiên tài, còn muốn Cừu Yêu Nhi, tuyệt phần lớn thời gian đều ở bắc cực bên trong thánh điện, vừa học tập Thẩm Lãng liên quan với cao cấp long chi cảm ngộ, chung cực long chi cảm ngộ truyền thừa.

Vừa cũng coi như là làm bạn Thẩm Lãng.

Liền như thế, thời gian từng ngày từng ngày qua đi, một năm năm qua đi.

Thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa.

Có thể tinh tướng tháng ngày, cũng nhanh chóng rồi biến mất.

Thời gian hai mươi năm đi qua.

...

Chú: Ngày mai trở nên nhàn hạ, sẽ có hai canh! Cần phải ngày mai sẽ trọn bộ rồi, trễ nhất hậu thiên! Cảm ơn mọi người!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 681: Niềm Hạnh Phúc Gia Đình! Sáu Mươi Tám Năm Sau!

Chương 681: Niềm hạnh phúc gia đình! Sáu mươi tám năm sau!

Qua đi này thời gian hai mươi năm, đối với thế giới này tới nói đều là không gì sánh được mỹ hảo năm tháng.

Bởi vì, mỹ hảo trên căn bản là tương đối ra đến.

Mà này thời gian hai mươi năm, hầu như mỗi một ngày đều ở biến tốt.

Đầu tiên, bởi vì Thẩm Lãng khống chế vô số địa ngục tinh thể một chút phun ra nuốt chửng năng lượng, vì lẽ đó viên tinh cầu này dần dần khôi phục hầu như hết thảy sinh cơ.

Mỗi ngày đều tại biến ấm, cứ việc loại này nhận biết tương đối nhỏ bé không đáng kể. Nhưng thời gian hai mươi năm sau, toàn bộ thế giới đã long trời lở đất.

Nguyên bản Thẩm Lãng dự tính từ trước chỉnh hành tinh khôi phục sinh thái cần phải đòi hỏi ba thời gian mười năm, dù sao địa ngục tinh thể kéo dài nuốt chửng ba mươi tám năm.

Nhưng viên tinh cầu này thức tỉnh năng lực vượt xa Thẩm Lãng tưởng tượng, vì lẽ đó Thẩm Lãng dần dần gia tăng năng lượng trở về.

Vẻn vẹn thời gian hai mươi năm, địa ngục tinh thể liền thổ trở về 95% năng lượng.

Mà còn lại 5% năng lượng, đã tiêu hao hết, không cách nào trở về.

Nhưng dù tính thế, cũng hoàn toàn đầy đủ.

Bởi vì thế giới bên ngoài đã khôi phục cây xanh phồn hoa, thậm chí hoa thơm chim hót.

Đương nhiên, bởi vì trước hết sức giá lạnh, thế giới bên ngoài thực vật cùng động vật trên căn bản cũng đã chết hết. Coi như tinh cầu nhiệt độ thức tỉnh, không khí nồng độ thức tỉnh, động thực vật cũng không thể khôi phục đến như thế nhanh, đây đương nhiên là Đại Càn đế quốc kế hoạch.

Tự từ thế giới bên ngoài nhiệt độ khôi phục lại có thể sinh tồn thời điểm, Đại Càn đế quốc liền vận dụng lượng lớn nhân lực cùng vật lực tại toàn thế giới phạm vi tiến hành thực vật trồng trọt, động vật sinh sôi. Vừa bắt đầu đương nhiên là tương đối kháng hàn động vật cùng thực vật, tiếp xuống là tương đối bình thường động vật cùng thực vật.

Bây giờ hai mươi năm trôi qua, chỉnh hành tinh tuy rằng không có khôi phục lại như trước kiểu dáng, nhưng cũng đàm luận được với là sinh cơ bừng bừng.

"Tháo lồng!"

"Tháo lồng!"

Theo Đại Càn đế quốc ý chỉ truyền đạt, một cái tiếp theo một cái thành thị lồng năng lượng triệt hồi.

Đương nhiên, này vẻn vẹn chỉ là một loại nghi thức cảm mà thôi.

Trên thực tế, những thành thị này lồng năng lượng là tuyệt đối trong suốt, hầu như ẩn hình, trừ khi ra vào lồng năng lượng, bằng không đơn thuần từ thị giác thượng là hoàn toàn không cảm giác được tồn tại.

Nhưng tháo lồng thời điểm, thiên hạ vạn dân vẫn là không gì sánh được hưng phấn, kích động đến khóc không thành tiếng.

Bởi vì này chứng minh toàn bộ thế giới sinh cơ thức tỉnh.

Này cho rằng đều là bởi vì tại bắc cực vị kia bệ hạ.

Tại thiên hạ vạn dân trong mắt, trong lòng, Thẩm Lãng đã hoàn toàn không phải người, lên cao đến thần địa vị.

Vào lúc này nếu như dám to gan có người dám nói hắn một câu nói xấu, rất có khả năng lập tức liền bị đám người xung quanh đánh chết. Đương nhiên ... Cũng không có ai sẽ nói.

"Tháo lồng ..."

"Tháo lồng ..."

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đại Càn đế quốc vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Hai mươi năm qua, toàn bộ thế giới hết thảy mái vòm thành thị thật sự đã là người đông như mắc cửi, bây giờ có thể lượng tráo triệt hồi sau, vô số người có thể thiên ra chen chúc thành thị, mở ra hoàn toàn mới trấn nhỏ, nông thôn.

Đương nhiên, coi như mái vòm lồng năng lượng triệt hồi, nhưng hạch động lực hạt nhân như trước là tồn tại.

Bởi vì mỗi một cái thành thị đối năng lượng nhu cầu như trước lớn vô cùng, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Ước chừng tại mười năm trước, hết thảy mái vòm thành thị lại một lần nữa hoàn thành năng lượng hạt nhân đổi đại, từ hạch động lực, đã biến thành có thể khống phản ứng nhiệt hạch.

Thẩm Lãng nắm giữ ba cái rồng, có thể xa xa không ngừng bay đi mặt trăng, khai thác heli 3.

Có thể khống phản ứng nhiệt hạch khó nhất chính là làm sao ràng buộc này năng lượng khổng lồ, heli 3 phản ứng nhiệt hạch phản ứng có thể bị điện từ trói buộc lại. Đây chính là trên Trái Đất có thể khống phản ứng nhiệt hạch lý luận cơ sở, nhưng mà tại thế giới này, cái vấn đề này dễ như ăn cháo liền giải quyết.

Khương Ly tại trước khi chết, niết bàn thăng cấp nó địa ngục tinh thể. Loại này địa ngục tinh thể không chút nào sợ hãi phản ứng nhiệt hạch, hoặc là hạch tách ra năng lượng, trái lại điên cuồng nuốt chửng.

Căn cứ cái này lý luận, Thẩm Lãng cùng Gregory, Đường Ân đại học sĩ thiết kế hoàn toàn mới phản ứng nhiệt hạch động lực hạt nhân.

Lợi dụng niết bàn địa ngục tinh thể, niết bàn thiên đường tinh thể, thêm vào Bạch Ngọc Kinh lồng năng lượng, chẳng những có thể ràng buộc phản ứng nhiệt hạch năng lượng, hơn nữa còn có thể trực tiếp hoàn thành trữ năng cùng phóng thích quá trình.

Vì lẽ đó cứ việc người của thế giới này khẩu đã bành trướng đến gần 1 tỉ, nhưng năng lượng cung cấp như trước thừa sức.

Trên mặt trăng heli 3, đầy đủ thế giới này lại dùng mười ngàn năm tả hữu.

Trải qua này hai mươi năm phát triển, thế giới này có phải là biến chuyển từng ngày?

Cũng là, cũng không phải!

Đầu tiên, thành thị ngoại hình trên căn bản không có biến hóa quá lớn, như trước là phản cổ hình thái to lớn thành phố lớn, nắm giữ cao to nhiều tầng kiến trúc, rồi lại căn bản không phải hiện đại nhà lớn cao chọc trời.

Không có điện thoại di động, không có điện thoại, không có ti vi.

Nhưng mà vô tuyến điện đã xuất hiện, hơn nữa không chỉ một loại hình thái vô tuyến điện, một loại là khoa học văn minh vô tuyến điện, một loại là ngạc mộng thạch văn minh vô tuyến điện.

Vì lẽ đó, toàn bộ thế giới thông tin hoàn thành hơn nửa.

Tinh thể trí não, cũng đã đổi mới mười ba đời, tính toán tốc độ được không gì sánh được to lớn tăng lên.

Nhưng mà như trước không có dân dụng, cũng không có thương mại hóa.

Thậm chí tinh thể trí não nghiên cứu, hoàn toàn là vì thành thị năng lượng phân phối, vì sao quan sát đo đạc cùng tính toán thái dương, vì phi thuyền cải tạo.

Toàn bộ thế giới to lớn kính viễn vọng, cũng đã kiến tạo thời gian mười mấy năm.

Hơn nữa Khương Ly chế tạo số hai, số ba phi thuyền, cũng đã hoàn thành ba lần không trung thí đi, đổ bộ qua ba lần mặt trăng.

Bất quá, khống chế đám này phi thuyền ... Như trước không thể hoàn toàn dựa vào tinh thể trí não tính toán, mà là ... Medusa các tiểu tỷ tỷ linh hồn.

Trước hai con rồng quyết đấu, xé rách đáy biển lăng mộ, làm cho mấy trăm Medusa vương tộc linh hồn từ đặc thù năng lượng trong quan tài tràn ra.

Vì bảo vệ các nàng, Thẩm Lãng đưa các nàng linh hồn thu nạp tiến vào địa ngục hồn châu bên trong.

Mà các nàng thể xác, đều ở thượng cổ đại niết diệt hủy diệt rồi. Hơn nữa mỗi một cái Medusa linh hồn đều nắm giữ vô cùng cường đại lực lượng tinh thần, chỉ cần Thẩm Lãng đối với các nàng tiến hành dẫn dắt cùng học tập, các nàng liền nắm giữ kinh người tính toán lực, còn có vừa sâu xa vừa khó hiểu giác quan thứ sáu.

Thậm chí, loại này lực lượng tinh thần còn có thể thông qua đặc thù tinh thể trang bị tiến hành phóng đại.

Vì lẽ đó Gregory nghiên cứu chế tạo tinh thể chi não tuy rằng cường hãn, nhưng mà này hai mươi năm lại vẫn là bị áp chế. Bởi vì tại Thẩm Lãng dẫn dắt, Thất Lạc đế quốc đang nghiên cứu mặt khác một loại tính toán thủ đoạn.

Vì lẽ đó ... Hiện tại thế giới này năng lượng văn minh cùng khoa học văn minh, tại ngắn ngủi giao nhau sau, hợp tác đến đỉnh cao, sau đó lại bắt đầu hướng đi phân kỳ con đường.

Vì lẽ đó dẫn đến thế giới này trước tiên so Trái Đất tới nói, có nhiều chỗ chưa từng có mạnh mẽ.

Tỷ như nguồn năng lượng cùng động lực, còn có đủ loại kiểu dáng vũ khí.

Nhưng có nhiều chỗ lại có vẻ phi thường lạc hậu, thành thị tuy rằng cao, nhưng như trước hoàn toàn là cổ đại sắc thái. Nhân loại trang phục, thẩm mỹ, cũng như trước thiên hướng tại cổ đại.

Cái gì điện tử sản phẩm, một cái đều chưa từng xuất hiện, tuyệt đại đa số người qua sinh hoạt cùng mấy chục năm trước cũng không có quá lớn khác nhau.

Tiêu phí cấp thương phẩm cũng như trước phi thường ít ỏi, khả năng khác biệt lớn nhất, chính là thành thị có điểm, có tinh thể đèn.

Hơn nữa giao thông công cộng chưa từng có phát đạt, dân dụng pháo đài bay đếm không xuể, mỗi ngày đều ở trên bầu trời thành phố qua lại, trở thành tối chủ lực công cụ giao thông, trực tiếp liền đem ô tô cùng đoàn tàu bóp chết tại trong trứng nước.

Toàn bộ thế giới chỉ có một cái chủ đề, làm sao chống đối sáu mươi tám năm sau đại niết diệt.

Cái khác tất cả mọi thứ, toàn bộ đều cũng phải đứng dịch sang bên. Toàn bộ thế giới phát triển, đều hoàn toàn muốn quay chung quanh cái này mục tiêu lớn nhất mà phục vụ.

Là ở cái này chung cực mục tiêu dẫn dắt, năng lượng học văn minh lại một lần nữa ngẩng đầu, đi ở khoa học văn minh phía trước.

...

Này thời gian hai mươi năm, Thẩm Lãng hàng năm chỉ có một ngày thời gian mới có thể trở về gia, cùng người thân đoàn tụ, kia chính là đón năm mới một ngày kia.

Nhưng mà hai năm trước một ngày, hắn rời đi bắc cực.

Bởi vì Ninh Nguyên Hiến phải đi.

Thẩm Lãng có thể trị hết Ninh Nguyên Hiến Parkinson, nhưng mà Ninh Nguyên Hiến không muốn, hắn nói thế giới này biến hóa đến quá nhanh, bảo lưu vãng lai đồ vật, mới có càng nhiều chân thật cảm cùng cảm giác an toàn, còn có đối với sinh mạng kính nể cảm, như thế tài năng càng tốt hơn sống sót, đi hưởng thụ mỗi một ngày sinh hoạt.

Này thời gian mười tám năm, Ninh Nguyên Hiến như trước phi thường hạnh phúc.

Lục tục, hắn có bao nhiêu vài cái tôn tử tôn nữ. Thẩm Lãng hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ, cũng giải quyết Ninh Chính không con nối dõi vấn đề.

Không chỉ có như thế, Ninh Nguyên Hiến còn tận mắt nhìn thấy tôn tử, cháu gái, ngoại tôn cưới vợ sinh con, hắn không chỉ làm gia gia, còn làm tằng tổ phụ, từng ông ngoại, tứ thế đồng đường.

Phải đi một ngày kia, thân thể của hắn dĩ nhiên không run rẩy.

Liền nằm tại Thiên Đường trang viên đỉnh núi trong đình, trông về thành phố này. Người nhà của hắn, tử tôn, bọn nhỏ vây quanh hắn.

Thẩm Lãng nắm chặt tay của hắn.

"Rất khỏe mạnh, mỹ đến mức rất ..." Nói xong hai câu này sau, Ninh Nguyên Hiến mỉm cười qua đời.

Không tính bị đóng băng cái kia ba mươi mấy năm, hưởng thọ tám mươi lăm tuổi.

...

Mà này thời gian hai mươi năm, Thẩm Lãng lại nhiều ba đứa hài tử.

Không chỉ có như thế, còn nhiều mấy cái tôn tử, cháu gái, ngoại tôn, hắn dĩ nhiên cũng làm gia gia.

Từ Thiên Thiên cùng Chủng Sư Sư rốt cuộc được toại nguyện, sinh hài tử, nhất là Chủng Sư Sư, dĩ nhiên sinh sinh đôi.

Mà Yêu Yêu bảo bối, như trước cô độc.

Tây Luân đế quốc Helen nữ hoàng, còn có đã từng nữ hải tặc đầu lĩnh Hela công chúa, cũng đều chung thân không lấy chồng.

Dibos nữ đại công rốt cuộc được toại nguyện, con trai của nàng Loki, chung quy vẫn bị Helen nữ hoàng thu làm con nuôi, trở thành Tây Luân đế quốc thái tử.

Mấy chục năm trước, Tây Luân đế quốc không gì sánh được phản đối chuyện này phát sinh.

Mà bây giờ, lại cũng không có người phản đối. Bởi vì Tây Luân đế quốc cũng là Thẩm Lãng bệ hạ cứu cứu ra, thậm chí càng kế tục cứu vớt xuống.

Không chỉ có như thế, Dibos công tước còn một hơi sinh bốn đứa bé, hai đứa con trai, hai cái con gái. Chẳng những có thể kế thừa Russo gia tộc gia nghiệp, còn có thể kế thừa Đại Càn đế quốc thân vương, Tây Luân đế quốc thân vương.

Bản thân nàng cũng triệt để từ Tây Luân đế quốc chuyển tới Nộ Kinh.

...

Hết thảy địa ngục tinh thể toàn bộ phun ra năng lượng sau, hết thảy thượng cổ khôi lỗi chiến sĩ, toàn bộ đã biến thành ưu tú nhất hàng cơ khí người.

Mà này thời gian hai mươi năm, Thẩm Lãng cũng cuối cùng đem cấp cao long chi cảm ngộ, chung cực long chi cảm ngộ tri thức phân tích trở thành văn tự, sau đó truyền thụ cho thế giới này tinh anh, diễn biến thành vì mười mấy ngành học.

Mặc kệ là cấp cao long chi cảm ngộ, vẫn là chung cực long chi cảm ngộ, chuyển biến trở thành văn tự sau, liền trở nên càng thêm gian sâm tối nghĩa.

Rất nhiều người cố gắng cả đời, đều rất khó nắm giữ trong đó một khoa một cái chi nhánh, dù cho là thiên tài cũng không ngoại lệ.

Những kiến thức này phân tích trở thành văn tự sau, đầy đủ chất đầy mấy cái thư viện. Hơn nữa coi như như thế, văn tự cùng đồ án có thể biểu đạt, cũng cũng chỉ có không tới 30%.

Toàn bộ thế giới sinh cơ khôi phục, hết thảy tri thức cũng đều truyền thụ xong xuôi.

Vì lẽ đó, Thẩm Lãng liền triệt để tự do, không cần ngồi nữa đến bắc cực hắc ám hoàng tọa thượng.

Thậm chí, liền bắc cực Thánh điện cùng hắc ám hoàng tọa đều biến mất, cũng đều biến thành năng lượng cùng vật chất, trả lại lòng đất cùng tâm trái đất.

Bắc cực ... Khôi phục trước bắc cực.

Sông băng, tuyết địa, còn có mỹ lệ cực quang.

Mà Thẩm Lãng xuôi nam sau, chuyện thứ nhất chính là nhường ngôi.

Đem Đại Càn đế quốc ngôi vị hoàng đế nhường ngôi cho thái tử Thẩm Dã, bây giờ ba mươi mấy tuổi Thẩm Dã chính là trẻ trung khoẻ mạnh, trải qua hai mươi năm học tập cùng tôi luyện, hắn đã hoàn toàn có thể trở thành một tên xuất sắc quân chủ.

Căng quân như trước tại vị, lấy thân vương chi hàm đảm nhiệm Đại Càn đế quốc nội các thủ tướng, vượt qua hai mươi năm.

Đại Càn đế quốc cũng cải cách, hủy bỏ Thượng thư đài cùng

Khu mật viện, cải tổ trở thành nội các, thuộc hạ hai mươi ba cái bộ, ba mươi ba cái hành tỉnh.

Kim Trác, Tả Từ về hưu, nhưng Trương Xung, Tô Nan bọn người như trước tại vị, Kim Mộc Thông cũng tiến vào bên trong các, trở thành xếp hạng cuối cùng một vị tể tướng, hắn tác giả mộng khả năng như trước muốn trì hoãn rất nhiều năm.

Khôi phục thần trí vị đắng hoan, còn có Chúc Hồng Tuyết, Cơ Tuyền công chúa, cũng đều trở thành đế quốc nguyên soái.

Đế quốc đã triệt để thủ tiêu quá giám chế độ, nhưng mà đã có hoạn quan, như trước kế tục thu nhận.

Bất quá lê mục, Lê Chuẩn đại hoạn quan đều đã qua đời, Lê Ân đại hoạn quan như trước tại trong hoàng cung, nhưng đã không hay quản lý sự tình, bây giờ trong hoàng cung đình đại tổng quản là một cái không nghĩ tới người, đã từng Thẩm Lãng kẻ địch chúc văn hoa, hắn trở thành Thẩm thị gia tộc con chó trung thành, cũng thật là tạo hóa trêu người.

...

Nhường ngôi sau, Thẩm Lãng trải qua thần tiên như vậy tháng ngày.

Phần lớn thời gian ở tại Nộ Kinh, tình cờ đi trường học môn tốt nhất khóa, một số thời khắc mang theo người nhà đi khắp thế giới du ngoạn.

Sau đó mấy chục năm năm tháng, hắn cũng có thể làm bạn thê tử của chính mình nhi nữ.

Băng Nhi cùng Ninh Diễm bọn người rốt cuộc được toại nguyện, có thể mỗi ngày cùng Thẩm Lãng chán cùng nhau.

Bởi vì Thẩm Lãng trở về, Chủng Sư Sư cùng Từ Thiên Thiên đều không thế nào cãi nhau, nguyên bản một ngày hai ồn ào, hiện tại đổi thành hai ngày một ồn ào.

Chủng Sư Sư vẫn là tốt như vậy đấu, một người đồng thời đấu Từ Thiên Thiên, Trương Xuân Hoa, Băng Nhi, Ninh Diễm bọn bốn người.

Mà Dibos nữ đại công, thì hoàn toàn chỉ lấy lòng Thẩm Lãng một người, và những người khác không quá nhiều gặp nhau.

Vì lẽ đó chí ít tại Thẩm Lãng trong nhà, là tràn ngập khói lửa tức. Hắn cũng căn bản không giống như là một cái hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ người, càng không giống như là thế nhân hình dung thần như thế, vốn là người bình thường sinh hoạt.

Hắn mấy chục năm trước lý tưởng rốt cuộc thực hiện, trải qua sống phóng túng thần tiên tháng ngày.

…

Ngày đó, Thẩm Lãng mang theo người nhà cùng Cừu Yêu Nhi, Gregory cáo biệt.

Ước chừng tại mười năm trước, Gregory rốt cuộc tìm được một cái tình đầu ý hợp thê tử, cũng là một thiên tài, hơn nữa còn là đế quốc đại học học sinh.

Hai người sau khi kết hôn, sinh hạ một con trai một con gái, tự mình giáo dục. Nhi tử là một thiên tài, cùng Gregory phi thường như, nhưng mà muốn hoạt bát nhiều. Con gái rất điềm tĩnh, nhưng không thích khoa học, yêu thích văn học.

Gregory cảm giác mình khoa học nghiên cứu gặp phải bình cảnh, vì lẽ đó cũng gia nhập Cừu Yêu Nhi thăm dò hạm đội, trở thành hạm đội thủ tịch đại học sĩ.

Lúc này khoảng cách lần sau đại niết diệt, khoảng cách thái dương kịch biến còn có sáu mươi tám năm, Thẩm Lãng Đại Càn đế quốc đã có hoàn chỉnh cứu vớt phương án, nhưng như trước có lý so sánh, cần muốn tiến hành thí nghiệm.

Nhưng mà cái này thí nghiệm lực phá hoại là hết sức kinh người, vì lẽ đó không thể ở trên thế giới này tiến hành thí nghiệm luận chứng, cần phải đi một cái khác trên hành tinh.

Vì lẽ đó, lần này thăm dò hạm đội cần phải bay mấy chục triệu cây số, đi tới phụ cận an không kéo tinh cầu, bắt đầu cứu vớt thế giới lần thứ nhất thí nghiệm, đồng thời ở nơi đó kiến tạo thí nghiệm căn cứ.

Sau đó, bọn họ có sáu thời gian mười tám năm tiến hành không ngừng thí nghiệm, cải tiến, đồng thời đối thái dương tiến hành một lần lại một lần quan sát đo đạc.

Không chỉ có như thế, ba cái cự long cũng phải cùng đi tới.

Sau đó thời gian mấy chục năm bên trong, vì triệt để quan sát đo đạc thái dương, ba cái cự long sẽ luân phiên đi tới thái dương.

Cứu vớt thế giới, là một cái phi thường phức tạp, to lớn công trình, tập hợp toàn bộ thế giới sức mạnh, chỉnh cái tinh cầu vật tư khả năng đều còn chưa đủ.

Nhưng mà, ít nhất bọn họ đi tới chính xác con đường.

"Lần này đi, đại khái muốn đến mấy năm mới có thể trở về." Cừu Yêu Nhi nói: "Vì lẽ đó những năm này, liền không thể bồi tiếp ngươi tiêu dao."

Mà thời gian hai mươi năm, Cừu Yêu Nhi không ngừng học tập đủ loại tri thức, chính là vì ngày đó.

Lý tưởng của nàng chính là thăm dò không biết thế giới, bây giờ hắn muốn đi không biết tinh không.

Nàng rốt cuộc được toại nguyện.

"Mẹ gặp lại!" Yêu Yêu không có mở miệng nói chuyện, như trước dùng mắt to giao lưu, hướng về mẫu thân phất tay một cái.

Ai mới xem như là Thẩm Lãng chân chính người thừa kế?

Thẩm Dã kế thừa Thẩm Lãng đế quốc, Gregory kế thừa Thẩm Lãng khoa học văn minh, mà Yêu Yêu thì kế thừa Thẩm Lãng năng lượng văn minh.

Trình độ nào đó thượng, nàng mới là Thẩm Lãng lớn nhất người thừa kế.

Mặc kệ là trung cấp long chi cảm ngộ, cấp cao long chi cảm ngộ, chung cực long chi cảm ngộ, đều không có quan hệ gì với rồng, đều chỉ là năng lượng học, vật lý học, thiên văn học, triết học, thậm chí thần học tập hợp thể.

Cũng chỉ có Yêu Yêu, tài năng có như thế trí tuệ cùng tinh thần đi lĩnh ngộ này một ít, hơn nữa còn không lớn đòi hỏi văn tự.

"Gặp lại!"

Cừu Yêu Nhi vẫy vẫy tay, sau đó leo lên số hai phi thuyền.

Chỉ chốc lát sau, ba chiếc phi thuyền biến mất ở bầu trời.

Điều này đại biểu toàn bộ thế giới cứu thế kế hoạch, chân chính bắt đầu.

...

Sau đó thời gian mấy chục năm, Thẩm Lãng hầu như từ tất cả mọi người trong tầm nhìn biến mất rồi.

Bởi vì hắn mỗi một ngày đều ở qua hạnh phúc mà lại cuộc sống nhàn nhã.

Vẫn làm bạn mỗi một cái nhà người, người thân, hài tử.

Mỗi một ngày đều hưởng thụ niềm hạnh phúc gia đình.

Cho tới cứu vớt thế giới thế giới, hắn đã làm xong chính mình nên làm tất cả.

Còn lại, liền muốn giao cho người của thế giới này, hắn chủ đạo đại phương hướng là được rồi.

Như Khương Ly bệ hạ như thế, một người đem hết thẩy chuyện làm xong là không đúng.

Cứu vớt thế giới, chính là cần nhờ thế giới này tất cả mọi người sức mạnh.

Tự cứu giả, người hằng cứu chi .

Chân chính thời gian như nước, năm tháng như thoi đưa.

Sáu mươi bảy năm nhiều thời gian đi qua.

Khoảng cách đại niết diệt tháng ngày, càng ngày càng gần.

...

Chú: Hạ một chương tranh thủ tại một giờ tả hữu viết ra, cảm ơn. Bất quá đại gia vẫn là đi ngủ sớm một chút, sáng mai lên lại nhìn.

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 682: Đại Niết Diệt Bạo Phát! Hành Tinh Hủy Diệt!

Chương 682: Đại niết diệt bạo phát! Hành tinh hủy diệt!

Qua đi sáu thời gian mười tám năm, toàn bộ thế giới đều ở chăm chú một chuyện, kia chính là làm sao chống đỡ đại niết diệt.

Nói cho đúng là lần thứ ba đại niết diệt.

Lần thứ nhất thời đại viễn cổ, lần thứ hai thời đại thượng cổ.

Hai lần đó văn minh cũng đều đem hết toàn lực muốn cứu vớt thế giới văn minh, nhưng hầu như đều xem như là thất bại.

Cứ việc hai lần hủy diệt ký nguyên sau, nhân loại văn minh đều phi thường ngoan cường truyền thừa đi, nhưng ... Thật sự phi thường gian nan. Làm lúc đó trải qua đại niết diệt văn minh, xem như là trên căn bản diệt vong.

Viễn cổ văn minh, thượng cổ văn minh, không biết trả giá bao nhiêu trí tuệ, bao nhiêu cái giá bằng cả mạng sống, bọn họ trả giá hay là không thua gì thế giới này.

Nhưng không giống nhau chính là, Thẩm Lãng lần này tập hợp chính là toàn bộ thế giới trí tuệ cùng sức mạnh.

Hơn nữa, hắn còn đứng ở viễn cổ văn minh, thượng cổ văn minh, thậm chí thêm vào khoa học văn minh vai bên trên.

Vậy lần này sẽ thành công sao?

…

Đại Càn đế quốc, thêm vào Tây Luân đế quốc, dùng gần như mười thời gian ba năm, ba cái Long Phi hướng về thái dương vượt qua mười chín lần, rốt cuộc tính toán ra đại niết diệt đến tột cùng sẽ ở một ngày kia bạo phát.

Thẩm Càn đế quốc tám mươi tám năm, ngày 19 tháng 7.

Vì khác nhau tại trước Đại Càn đế quốc, vì lẽ đó mới đế quốc bị mệnh danh là Thẩm Càn đế quốc, mà trước được gọi là gừng càn đế quốc.

Mà Thẩm Lãng đánh bại Khương Ly một ngày kia, được gọi là Thẩm Càn đế quốc năm đầu.

Đương nhiên, cái này cụ thể đại niết diệt thời gian là Thẩm Lãng tính toán ra đến. Đế quốc đại học cũng tính toán ra một con số, cơ bản thượng là chính xác, thế nhưng là sớm 121 phút.

Mà Khương Ly bệ hạ tính toán cũng là sai lầm sai, bắc cực kịch biến hai mươi chín năm sau, Thẩm Lãng tỉnh lại cùng Khương Ly bầu trời hình bóng gặp mặt thời điểm, hắn lúc đó nói chín mười năm sau đại niết diệt bạo phát, nhưng khi đó hẳn là chín mươi sáu năm sau đại niết diệt bạo phát.

Đương nhiên, Khương Ly bệ hạ cũng coi như là có ý thức sớm nói rồi mấy năm, bởi vì hắn căn bản sẽ không đến khi đại niết diệt bạo phát thời điểm lại thoát đi. Căn cứ kế hoạch của hắn, nhiều nhất năm trong vòng mười năm hắn liền muốn đem chỉnh hành tinh sinh cơ năng lượng nuốt chửng sạch sẽ, sau đó lại mang theo mấy trăm ngàn thượng cổ nhân loại linh hồn triệt để rời xa viên này tinh hệ.

Chờ đại niết diệt bạo phát thời điểm, hắn phi thuyền đã bay đến không gì sánh được xa, thái dương kịch biến bạo phát năng lượng đã lan đến không tới bọn họ.

Nhưng mà Thẩm Lãng đối đại niết diệt tính toán thời gian nhất định phải chính xác, thậm chí đến phút mức độ.

Khác biệt tuyệt đối không thể vượt qua quá nhiều, bằng không chính là ngập đầu tai ương.

Liên quan với cứu vớt thế giới phương án, tại sáu mươi năm trước cũng đã định ra đến, tiếp xuống trải qua vô số thảo luận cùng sửa chữa.

Vừa bắt đầu phương án vô cùng đơn giản.

Chính là đem niết bàn địa ngục tinh thể mang tới hành tinh khác đi, điên cuồng nuốt chửng, nuốt chửng, nuốt chửng ...

Bởi vì thế chút hành tinh vốn là không có sự sống, thế nhưng là có địa nhiệt, hơn nữa phi thường mạnh mẽ địa nhiệt. Vì lẽ đó đám này địa ngục tinh thể có thể mở rộng đến mức tận cùng.

Sau đó cái này niết bàn địa ngục tinh thể tại thế giới này bầu trời triển khai một cái không gì sánh được năng lượng khổng lồ tráo, có thể đem toàn bộ thế giới đều hoàn toàn che đậy lên.

Chờ đến đại niết diệt phát sinh thời điểm, thái dương kịch biến thả ra ngoài năng lượng, có thể bị cái này niết bàn địa ngục tinh thể lồng năng lượng toàn bộ nuốt chửng, như thế thái dương kịch biến năng lượng liền lan đến không tới thế giới này.

Cũng thì tương đương với tại thế giới này ở ngoài, làm một tấm siêu cấp năng lượng bình phong, ngăn cách thái dương cùng thế giới này.

Nhưng mà ... Cái phương án này trước tiên liền bị phủ quyết rơi mất.

Bởi vì thái dương trước khi chết kịch biến, thả ra ngoài năng lượng là phi thường phi thường kinh người, hơn nữa là biến ảo Vạn Thiên.

Thẩm Lãng tính toán qua rất nhiều lần, coi như chế tạo ra một cái so thế giới này đường kính còn muốn lớn hơn gấp đôi niết bàn tinh thể năng lượng bình phong, cũng nhiều nhất chỉ có thể nuốt chửng đại niết diệt năng lượng 20% cũng chưa tới.

Một khi quá tải, cái này niết bàn địa ngục tinh thể không kịp mở rộng, vẫn là sẽ trực tiếp biến thành tro bụi.

Còn lại 80% đại niết diệt năng lượng, vẫn là sẽ trực tiếp tập kích thế giới này.

Vì lẽ đó, tại cái phương án này thượng, lại gia tăng một cái phương án.

Không ngừng chế tạo ra một cái năng lượng bình phong, còn chế tạo ra một cái đàn hồi bình phong.

Lợi dụng thiên đường tinh thể, Bạch Ngọc Kinh mái vòm năng lượng vật chất, chế tạo một cái to lớn đàn hồi bình phong. Loại này năng lượng thể không có chủ động nuốt chửng thuộc tính, đối năng lượng có bài xích tính.

Cho nên khi đại niết diệt năng lượng xé nát tầng thứ nhất niết bàn địa ngục tinh thể năng lượng bình phong trực tiếp, bị thứ hai đàn hồi bình phong ngăn trở, trực tiếp đàn hồi đến trong thái không.

Nhưng mà cái phương án này vẫn không được.

Bởi vì việc này đàn hồi bình phong cũng là có cực hạn, vượt qua nhất định năng lượng cấp bậc, nó chịu đựng năng lượng quá lớn, cũng là không cách nào đàn hồi, mà là sẽ trực tiếp bị đánh nát.

Liền dường như một cái bàn diện, ngươi nện xuống một viên nửa cân trùng quả cầu đá, nó có thể bị đàn hồi đi ra ngoài. Nhưng nếu như ngươi nện xuống đến một cái nặng mấy chục cân môn đẩy tạ, bàn kia diện liền trực tiếp bị đập mặc vào.

Mà căn cứ Thẩm Lãng tính toán, coi như lợi dụng này cái tinh hệ bên trong đã biết năng lượng, chế tạo ra đầy đủ to lớn đàn hồi bình phong.

Kỳ thực, cái này đàn hồi bình phong căn bản liền không cần bao lớn, so tinh cầu này đường kính lớn một chút là có thể, lớn hơn nữa cũng vô dụng.

Nói chung, cái này đàn hồi bình phong nhiều nhất, cũng chỉ có thể đàn hồi đi đại niết diệt 20% năng lượng.

Còn sót lại 60%.

Vậy làm sao bây giờ?

Này 60% năng lượng một khi tập kích đến thế giới này, tuy đã không đủ đem thế giới này xé nát, nhưng cũng là ngập đầu tai ương.

Chí ít phần lớn thành thị đều không gánh nổi, hết thảy mặt đất thành thị, thậm chí địa hạ thành thị, cũng đều không gánh nổi.

Bởi vì lần này đại niết diệt năng lượng là lần thứ hai đại niết diệt không chỉ mười lần.

Nhìn qua phảng phất hết thảy con đường đều bị phá hỏng.

Thái dương sức mạnh thực sự thật đáng sợ, muốn ở cái này tinh hệ bên trong được đầy đủ năng lượng chống đỡ này một hồi đại niết diệt, phảng phất là hoàn toàn không thể.

Liền, Thẩm Lãng có một cái điên cuồng kế hoạch.

Kia chính là Xá Đạo Giả kế hoạch.

Tại chúng ta hệ mặt trời, Trái Đất là khoảng cách thái dương viên thứ ba hành tinh, phía trước còn có một viên Thủy tinh, một viên Kim tinh.

Mà thế giới này cũng là như thế, tại gần đây điểm, còn có hai viên hành tinh che ở viên tinh cầu này phía trước.

Đại niết diệt thời điểm, thái dương kịch biến là 360 độ không góc chết.

Vì lẽ đó, đến lúc đó hủy diệt không chỉ là viên tinh cầu này, còn có cái kia hai viên gần đây hành tinh cũng sẽ biến thành tro bụi, thậm chí chúng sẽ chịu đựng càng lớn hơn sức mạnh hủy diệt.

Nếu chúng nhất định phải hy sinh, cái kia là không phải có thể hy sinh đến càng có ý nghĩa một ít?

Tỷ như, để cho một hành tinh vì thế giới này chống đối thái dương niết diệt hủy diệt năng lượng xung kích?

Nói cách khác, tại thái dương kịch biến bạo phát thời điểm, Xá Đạo Giả hành tinh che ở Đại Càn đế quốc tại tinh cầu này đối thái dương ngay phía trước.

Chờ tại nói, để nó là Đại Càn đế quốc thế giới đỡ kiếm?

Trải qua không gì sánh được chặt chẽ tính toán?

Cái này là hoàn toàn có thể được!

Bởi vì viên này bị Thẩm Lãng mệnh danh là Xá Đạo Giả hành tinh, đường kính cùng Đại Càn đế quốc sở tại tinh cầu gần như, chất lượng cũng gần như.

Nếu như nó che ở Đại Càn đế quốc tinh cầu phía trước, như thế sẽ trực tiếp tiêu hao hết đại niết diệt 80% thậm chí nhiều hơn hủy diệt năng lượng.

Cái kia còn lại không tới 20% năng lượng, hoàn toàn có thể bị niết bàn địa ngục tinh thể bình phong nuốt chửng.

Chớ nói chi là, Đại Càn đế quốc trên tinh cầu không, còn có một cái đàn hồi bình phong.

Vì lẽ đó, cái kế hoạch này là tuyệt đối hoàn mỹ.

Nhưng mà yêu cầu nhưng hết sức cao.

Thẩm Lãng cùng đế quốc học viện đều tính toán qua, làm đại niết diệt phát sinh thời điểm, Xá Đạo Giả hành tinh, Đại Càn đế quốc tinh cầu, thái dương này ba điểm không ở một đường thẳng thượng, nói cách khác Xá Đạo Giả hành tinh không thể là Đại Càn đế quốc tinh cầu đỡ kiếm.

Vậy làm sao bây giờ?

Mạnh mẽ thay đổi Xá Đạo Giả hành tinh vận hành tốc độ, bảo đảm đại niết diệt phát sinh thời điểm, nó nhất định che ở Đại Càn đế quốc hành tinh phía trước.

Bây giờ liền phi thường phi thường phi thường khó khăn.

Thay đổi một cái hành tinh quay quanh tốc độ, điều này cần bao lớn năng lượng? Quả thực là con số thiên văn.

Này thật sự đòi hỏi vô số hành tinh động cơ.

Đương nhiên, này so lang thang tinh cầu cần thiết năng lượng muốn ít hơn nhiều đến nhiều hơn nhiều lắm.

Dù sao, này vẻn vẹn chỉ là giảm bớt quay quanh tốc độ, mà không phải đem chỉnh hành tinh đẩy đi rời đi hệ mặt trời.

Hơn nữa bọn họ có đầy đủ thời gian, ròng rã nắm giữ thời gian mấy chục năm.

Không chỉ có như thế, đại niết diệt phát sinh thời điểm, Xá Đạo Giả hành tinh khoảng cách Đại Càn đế quốc tinh cầu xác thực không xa, vẻn vẹn chỉ cần tại thời gian mấy chục năm, vì nó gia tốc vượt qua 380 vạn cây số như vậy đủ rồi.

Con số này nhìn qua vô cùng lớn lao, nhưng mà tại tinh không khái niệm tới nói, đã là phi thường ngắn khoảng cách.

Một khi thái dương, Xá Đạo Giả hành tinh, Đại Càn đế quốc tinh cầu tại đồng nhất cái thẳng tắp thời điểm, cũng là Xá Đạo Giả hành tinh cùng Đại Càn đế quốc tinh cầu gần nhất thời điểm, ước chừng tại 60 triệu cây số tả hữu.

Vì lẽ đó ở cái này Xá Đạo Giả trong kế hoạch, muốn tại năm thời gian mười năm bên trong, Xá Đạo Giả hành tinh quay quanh gia tốc 380 vạn cây số.

Hơn nữa tối diệu chính là, hoàn toàn có thể lợi dụng Xá Đạo Giả hành tinh thượng năng lượng, lợi dụng nó tâm trái đất năng lượng, lợi dụng hắn phản ứng nhiệt hạch nguyên tố.

Nhưng mà khó nhất chính là tính toán ra thái dương kịch biến thời gian cụ thể, thật sự không thể có sai lầm, chí ít khác biệt không thể vượt qua một cái năm phút đồng hồ.

Khác biệt tại trong vòng năm phút mà nói, Xá Đạo Giả hành tinh coi như không thể hoàn toàn vì Đại Càn đế quốc tinh cầu ngăn trở hết thảy năng lượng, nhưng cũng có thể ngăn cản đồng dạng.

Mà khác biệt nếu như vượt qua mười phút mà nói, vậy thì mang ý nghĩa triệt để thất bại.

Vì lẽ đó, tiếp xuống ba cái cự long lại đang thời gian mấy chục năm bên trong, đi tới thái dương rất nhiều lần.

Thẩm Lãng trải qua vô số lần tính toán, vô số lần mô phỏng.

Cuối cùng đem đại niết diệt thời gian chính xác đến phút cấp bậc.

Sau đó, cứu vớt thế giới kế hoạch, oanh oanh liệt liệt khai triển.

Ba cái tuyến đồng thời mở ra.

Niết bàn địa ngục tinh thể năng lượng bình phong bắt đầu kiến tạo, điều này cần đem niết bàn địa ngục tinh thể mang tới những hành tinh khác đi điên cuồng nuốt chửng năng lượng.

Đây là có thể làm được, bởi vì khoảng cách Đại Càn đế quốc tinh cầu xa xôi bên ngoài, có mấy cái to lớn trạng thái khí hành tinh, chúng nội bộ nhiệt độ đạt đến hơn một vạn độ Celsius trở lên. Niết bàn cấp địa ngục tinh thể, có thể tiến vào chúng nội bộ điên cuồng nuốt chửng. (nơi này châm chọc một thoáng Khương Ly bệ hạ tầm nhìn, một lòng chỉ muốn nuốt chửng tinh cầu này sinh cơ, mà không nghĩ đi những hành tinh khác)

Mà đàn hồi năng lượng bình phong, cũng tại khí thế hừng hực chế tạo.

Hai thứ này, kỳ thực đều cần Thẩm Lãng đi hoàn thành, chỉ có điều không cần hắn tự mình đi, tại cấp cao long chi cảm ngộ cảnh giới, có thể cách rất khoảng cách xa liền điều khiển hai thứ đồ này.

Vì lẽ đó ở bề ngoài xem, Thẩm Lãng tự do tự tại bồi tiếp người nhà tiêu dao tự tại, nhưng hắn mỗi giờ mỗi khắc cũng đều đang làm việc.

Mà cái này đàn hồi năng lượng bình phong kỳ thực xem như là đại niết diệt cuối cùng một đạo phòng tuyến, xem như là song bảo hiểm.

Kỳ thực, đại niết diệt xung kích năng lượng cũng chưa chắc có thể lan đến gần nó, nhưng chính là muốn làm đến lo trước khỏi hoạ.

Mà Xá Đạo Giả kế hoạch, cho Xá Đạo Giả hành tinh quay quanh gia tốc, bảo đảm tại đại niết diệt thời điểm, nó có thể che ở Đại Càn đế quốc tinh cầu trước mặt, bây giờ liền muốn giao cho Đại Càn đế quốc thăm dò hạm đội, còn có cự long.

Dùng thời gian hai mươi năm, tại Xá Đạo Giả hành tinh thượng kiến tạo ba ngàn đài phản ứng nhiệt hạch động cơ.

Sau đó bắt đầu là cái hành tinh này quay quanh gia tốc, đồng thời trên đường vô số lần điều chỉnh.

Bởi vì hành tinh không những ở quay quanh, hơn nữa còn tại tự quay.

Nhưng điều này cần chính là phức tạp tính toán, về thời gian hoàn toàn đầy đủ.

Nói chung, Đại Càn đế quốc, Tây Luân đế quốc, là Xá Đạo Giả kế hoạch tập trung vào con số thiên văn vật tư, vượt qua mấy triệu trực tiếp nhân lực, mấy chục triệu gián tiếp nhân lực.

Cống hiến lớn nhất, chính là Khương Ly đám này thượng cổ tân nhân loại.

Bởi vì Xá Đạo Giả tinh cầu nhiệt độ cao cao áp, tràn ngập có độc khí thể, căn bản không thích hợp nhân loại bình thường sinh tồn. Mà đám này thượng cổ tân nhân loại nghịch thiên năng lượng thân thể, hơn nữa Thẩm Lãng còn đem hoàn toàn mới niết bàn địa ngục tinh thể tứ cho bọn hắn.

Vì lẽ đó, toàn bộ Xá Đạo Giả kế hoạch trực tiếp chấp hành giả, chính là lấy Khương Diệt cầm đầu ba mươi vạn thượng cổ tân nhân loại.

...

Khoảng cách Thẩm Lãng tính toán dự đoán đại niết diệt còn có một tháng!

Còn có nửa tháng.

Còn có mười ngày.

Còn có năm ngày.

Còn có ba ngày!

"Bệ hạ không cần phải lo lắng, bởi vì chúng ta tại Xá Đạo Giả hành tinh thượng chế tạo vài lần số lượng phản ứng nhiệt hạch động cơ, có thể giảm tốc độ, cũng có thể gia tốc, vì lẽ đó khác biệt sáu phần chung đều có thể bảo vệ thế giới của chúng ta." Nói chuyện chính là Thất Lạc đế quốc Naru nữ hoàng.

Lúc này, tất cả mọi người vọng hướng thiên không.

Đều sẽ phát hiện đón thái dương phương hướng, tại mọi thời khắc đều có năng lượng khổng lồ tráo chặn trên không trung.

Vì lẽ đó khoảng thời gian này, ánh mặt trời là vĩnh viễn chiếu rọi không tới thế giới này.

Ước chừng một tháng trước, toàn bộ thế giới liền tiến vào tình trạng khẩn cấp.

Biến mất rồi mấy chục năm mái vòm lồng năng lượng, lại lại mỗi cái thành thị mở ra.

Chỉ có điều hiện tại toàn bộ thế giới vượt qua một ngàn cái thành thị, vì lẽ đó thì có một ngàn cái cỡ lớn lồng năng lượng.

Tất cả nhân loại, toàn bộ rời đi nông thôn, trấn nhỏ, tiến vào có mái vòm lồng năng lượng thế giới bên trong.

Mất đi quang chiếu một tháng, đối với thực vật cùng động vật tới nói, đều là một hồi tai nạn.

Nhưng mà không có cách nào, vì chống đỡ này một hồi đại niết diệt, nhất định phải trả giá như thế đánh đổi.

Tất cả nhân loại, đều vô cùng kiêu ngạo nhìn lên bầu trời hai cái năng lượng thật lớn tráo, hoàn toàn chiếm cứ hết thảy tầm nhìn, nhân vì chúng nó đường kính so tinh cầu này còn muốn lớn hơn.

Đây là không gì sánh được mỹ lệ, mà lại chấn động một màn.

Viễn cổ văn minh, thượng cổ văn minh, thêm vào Thẩm Lãng tại thế giới này, ròng rã ba đời văn minh hy sinh cùng trả giá, mới hoàn thành trước mắt tất cả những thứ này.

Một cái to lớn nuốt chửng lồng năng lượng, một cái to lớn đàn hồi lồng năng lượng, còn có không thấy Xá Đạo Giả hành tinh kế hoạch.

"Bệ hạ, tất cả những thứ này đều là ngài công huân." Thất Lạc Yêu Mẫu nói: "Ngài là thế giới này chân chính chúa cứu thế."

Thẩm Lãng khẽ mỉm cười, không có thừa nhận, cũng không có phản bác.

Cái này phong công vĩ nghiệp đúng là hắn tự tay hoàn thành, nhưng hắn là đứng ở vô số người vai bên trên, chính là vô số người hy sinh cùng hiến tế, ròng rã hai đời văn minh hủy diệt, mới hoàn thành hôm nay này một ầm ầm sóng dậy rộng rãi sự nghiệp.

Đặc biệt là Khương Ly bệ hạ, không có hắn, trước mắt cái này cứu vớt kế hoạch, căn bản không thể thành công.

Thẩm Lãng đánh bại hắn, giết hắn, nhưng mà cũng kế thừa hắn hết thảy sức mạnh, hết thảy sự nghiệp.

Đương nhiên, còn có Vọng Thiên, Medusa nữ hoàng, Thượng Cổ Minh Vương, Long Chi Mẫu vân vân.

Tất cả mọi người hy sinh cùng hiến tế, thành tựu vào giờ phút này.

Toàn bộ thế giới người, có đang ngước nhìn, có cùng bình thường như thế đọc sách, ngủ, ăn cơm.

Đối mặt khả năng đến thế giới tận thế, toàn bộ thế giới dĩ nhiên không có cái gì khủng hoảng.

Người có thể rất đê hèn, nhưng cũng có thể thật vĩ đại.

Đương nhiên, sở dĩ không có khủng hoảng, là bởi vì thế giới này chỉ có một thanh âm.

Mà âm thanh này, vô số lần nói cho bọn họ biết, Thẩm Lãng bệ hạ nhất định sẽ cứu vớt thế giới này.

Huống hồ, bọn họ bậc cha chú, đời ông nội, đã trải qua bắc cực kịch biến, vậy cũng hầu như là một hồi hủy diệt tai nạn.

...

Khoảng cách Thẩm Lãng tính toán đại niết diệt.

Còn có một tiếng đồng hồ!

Nửa giờ.

Mười phút.

Chín phần chung.

3 phút.

Một phút.

Toàn thế giới tất cả mọi người, cũng bắt đầu ngừng thở.

Vô số người, hướng về Nộ Kinh phương hướng quỳ xuống.

Vô số người bắt đầu cầu khẩn.

Thượng thiên phù hộ Đại Càn đế quốc, thượng thiên phù hộ ngô hoàng bệ hạ.

Thẩm Lãng bệ hạ là không gì không làm được.

Cùng lúc đó!

Thẩm Lãng có thể chú ý tới, Xá Đạo Giả hành tinh đã tiến vào quỹ đạo bên trong, mỗi giây đồng hồ 25 ngàn mét quay quanh tốc độ.

Thái dương, Xá Đạo Giả hành tinh, Đại Càn đế quốc tinh cầu ba điểm thẳng hàng, càng ngày càng thẳng thắn, càng ngày càng thẳng thắn.

Lúc này, Xá Đạo Giả hành tinh thượng hết thảy người cũng đã rút đi, Thẩm Nhất Long lưu ở bên trên, bởi vì coi như hành tinh hủy diệt, nó cũng không có việc gì, nó thực sự quá mạnh mẽ.

Đại niết diệt, có thể hủy diệt văn minh, nhưng hủy không xong tính mạng của nó.

Khoảng cách Thẩm Lãng tính toán đại niết diệt còn có mười lăm giây.

Mười giây, chín giây ...

Năm!

Bốn!

Ba!

Hai!

Một!

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Đại niết diệt phát sinh rồi!

Thẩm Lãng tính toán là tuyệt đối chuẩn xác.

Một giây đồng hồ đều không kém.

Thái dương phát sinh trước khi chết lại một lần kịch biến.

Đương nhiên, thái dương khoảng cách thế giới này 1. 5 ức cây số, vì lẽ đó đòi hỏi 500 mét sau tia sáng tài năng truyền tới thế giới này.

Nhưng mà Thẩm Lãng tại chung cực long chi cảm ngộ cảnh giới, đã thấy.

Này ... Đại khái là từ trước tới nay, tráng lệ nhất, kinh diễm nhất, hoa lệ nhất một màn.

Này tuy rằng không phải thái dương nổ tung, nhưng ... Thị giác hiệu quả thượng thật sự lại như là thái dương nổ tung đồng dạng.

Trong nháy mắt bùng lên ánh sáng, vượt qua bình thường vô số lần.

Thả ra ngoài năng lượng, cũng vượt qua bình thường vô số lần.

Này ... Là thái dương nổ tung một lần diễn thử sao?

Tất cả mọi người cũng đều nhận biết được đếm ngược kết thúc.

Nhưng mà ... Phảng phất không có thứ gì phát sinh a.

Bởi vì, thái dương kịch biến năng lượng, cần đi qua một quãng thời gian, tài năng truyền bá lại đây.

Thẩm Nhất Long như trước tại báo cáo: "Chủ nhân, ba điểm thẳng hàng, hoàn thành độ chín mươi tám phần trăm, chín mươi chín phần trăm, 99. 5%, trăm phần chi 99. 9%."

"Ba điểm thẳng hàng, trăm phần trăm hoàn thành!"

Mà vào lúc này!

"Rầm rầm rầm rầm ..."

Thái dương kịch biến bùng lên năng lượng, trong nháy mắt chính diện tập kích lên Xá Đạo Giả hành tinh.

Tối kinh người nhất hủy diệt một màn xuất hiện.

Cùng Đại Càn đế quốc hành tinh chất lượng gần gũi Xá Đạo Giả hành tinh, tại đây trường thái dương kịch biến, đầu tiên là bị trong nháy mắt nung đỏ, sau đó hành tinh mặt ngoài vô số vật chất, trực tiếp biến thành tro bụi.

"Rầm rầm rầm rầm ...

Sau đó, phảng phất một đôi nhấc tay tàn phá.

Toàn bộ Xá Đạo Giả hành tinh, sống sờ sờ bị vỡ ra vô số vết nứt.

Tiếp theo ...

Đột nhiên nứt ra.

Triệt để xé nát.

Bởi vì này không chỉ là thái dương trước khi chết kịch biến xung kích, còn có Xá Đạo Giả hành tinh nội bộ nhiệt lượng bành trướng đến mức tận cùng, vì lẽ đó phát sinh mãnh liệt nổ tung.

Một hành tinh hủy diệt.

Khoảng cách Đại Càn đế quốc hành tinh, 60 triệu cây số.

Trong phút chốc!

Liền phảng phất trên trời lại xuất hiện một cái thái dương đồng dạng, đột nhiên bùng lên sáng lên, sau đó hóa thành vô số mảnh vỡ.

Mà đám này tùy tiện, đang kinh người nhiệt độ cao, dồn dập bị thiêu đốt nát tan.

Thẩm Lãng Xá Đạo Giả kế hoạch, hoàn toàn thành công.

Tại đại niết diệt phát sinh thời điểm, viên này Xá Đạo Giả hành tinh che ở Đại Càn đế quốc hành tinh trước mặt, tiêu hao hết nhằm phía Đại Càn đế quốc hành tinh hủy diệt năng lượng tám mươi lăm phần trăm.

Còn lại không tới mười lăm phần trăm năng lượng, kế tục hướng về Đại Càn đế quốc hành tinh bao phủ tới.

Hơn 100 giây sau!

Những năng lượng này đột nhiên xung kích tại Thẩm Lãng bố trí đạo thứ nhất phòng tuyến, niết bàn địa ngục tinh thể nuốt chửng bình phong.

Trong nháy mắt ...

Tất cả mọi người lại một lần nữa nhìn thấy kinh thế một màn.

Trên trời năng lượng bình phong, đột nhiên tuôn ra không gì sánh được kinh người ánh sáng.

So thái dương sáng vô số lần ánh sáng.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người cũng đều nhìn thấy, toàn bộ thái dương dường như muốn nổ tung đồng dạng, trong nháy mắt lượng thạc vô số lần, quang ảnh lớn lên vô số lần.

Đương nhiên, này vẻn vẹn chỉ là thị giác thượng nổ tung, nó cũng không có chân chính nổ tung.

Chờ đến nó chân chính bành trướng lúc nổ, cái kia đã hoàn toàn không có cách nào cứu vãn, cũng không cách nào chống đối.

Này vẻn vẹn chỉ là thái dương trước khi chết một lần diễn thử.

Đây chính là diệt thế ánh sáng!

Đây chính là hủy diệt ánh sáng.

Này lần thứ ba đại niết diệt năng lượng, so lần thứ hai lớn hơn gấp mười lần.

Nhưng mà ...

Thẩm Lãng cứu vớt thế giới kế hoạch thành công.

Còn lại mười lăm phần trăm tả hữu đại niết diệt năng lượng, hoàn toàn bị niết bàn địa ngục tinh thể năng lượng bình phong hoàn toàn nuốt chửng.

Biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thẩm Lãng bố trí cuối cùng một đạo phòng tuyến, cũng chính là đàn hồi bình phong, căn bản không có phát huy được tác dụng.

Chỉ có điều, lúc này cái gì đều không thấy.

Toàn bộ thế giới, rơi vào không gì sánh được kinh người ánh sáng.

Phảng phất chỉ còn dư lại một loại màu sắc.

Kia chính là thái dương màu vàng.

Không biết qua bao lâu!

Toàn bộ thế giới ảm đạm xuống.

"Tất cả kết thúc rồi à?" Thất Lạc Yêu Mẫu hỏi.

Thẩm Lãng gật đầu nói: "Đúng, kết thúc."

Băng Nhi nói: "Phu quân, thế giới này bị cứu vớt sao? Thế giới này không có chuyện gì sao?"

Thẩm Lãng nói: "Không sao rồi, hết thảy đều kết thúc, thế giới này được cứu trợ. Chúng ta hầu như lông tóc không tổn hao gì vượt qua lần thứ ba đại niết diệt."

Ròng rã ba đời văn minh nỗ lực, cứu vớt thế giới nỗ lực, rốt cuộc triệt để đại công cáo thành.

Khương Ly bệ hạ, ngươi trên trời có linh thiêng, nhìn thấy không?

Ta làm được rồi! Ta cứu vớt toàn bộ thế giới.

Thế giới này làm được.

Biết hôm nay, ta mới chính thức chiến thắng ngươi, nhưng mà loại này chiến thắng, có bộ phận rất lớn là đến từ chính ngươi tác thành cùng hy sinh.

...

Chú: Chương này quá khó tả, nói khá một chút phát hơn bố, nhưng vẫn là tả đến ba giờ rưỡi, xin lỗi. Cứ như vậy, đại kết cục liền vào ngày mai, cảm ơn mọi người!

Sử Thượng Tối Cường Chuế Tế [C]

Trầm Mặc Đích Cao Điểm
dtv-ebook.com

Chương 683: Mỹ Hảo Đại Kết Cục!

Chương 683: Mỹ hảo đại kết cục!

Lần thứ ba đại niết diệt kết thúc, thế giới được cứu trợ.

Nhưng mà niết bàn địa ngục tinh thể năng lượng bình phong, còn có đàn hồi bình phong đều không có thu hồi.

Bởi vì Xá Đạo Giả hành tinh nổ tung, vô số mảnh vỡ bay ra đến trong thái không, đương nhiên phần lớn đều sẽ biến thành tiểu hành tinh ở cái này tinh hệ trung lưu lãng, va chạm hướng Đại Càn đế quốc tinh cầu xác suất cũng không lớn, dù sao khoảng cách vượt qua 60 triệu cây số, hơn nữa Đại Càn đế quốc tinh cầu như trước đang không ngừng quay quanh, chẳng mấy chốc sẽ rời xa khu vực này.

Nhưng mà làm gần nhất hành tinh, vẫn là khả năng đối những mảnh vỡ này sản sinh lực hút hấp dẫn. Vì lẽ đó hai cái này bình phong có thể hữu hiệu chống đối Xá Đạo Giả hành tinh mảnh vỡ va chạm.

Đương nhiên, tại Xá Đạo Giả hành tinh hủy diệt sau, Thẩm Nhất Long bình yên vô sự, hơn nữa còn tại thực quản chế nổ tung mảnh vỡ, một khi phát hiện khả năng va chạm Đại Càn đế quốc tinh cầu, nó sẽ lập tức đi thay đổi mảnh vỡ di động quỹ tích. Không chỉ là nó, còn có Cơ Long Nhi, Khương Tân Long cũng đều bay lên trời, đi vũ trụ tiêu diệt khả năng va chạm đến hành tinh mảnh vỡ.

Vì lẽ đó, thế giới này trong thời gian ngắn, sẽ không lại có thêm nhiệm nguy hiểm thế nào.

Sau đó toàn bộ thế giới, đều ở cùng kêu lên hô to, sơn hô biển động.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Lần này liền không phải mấy triệu, mấy chục triệu người tại hô to, mà là mấy trăm triệu, hơn một tỉ người.

Thời khắc này, Thẩm Lãng trở thành chân chính thần chỉ.

Thẩm Lãng trước tiên hướng về bắc cực phương hướng, bái hạ.

Sau đó lại hướng về thượng cổ Đại Kiếp tự di tích phương hướng bái hạ.

"Chư vị tiên hiền, chúng ta sứ mệnh, chính thức kết thúc."

...

Nộ Triều thành, Thiên Đường trang viên bên trong.

Đại Càn đế quốc hoàng đế Thẩm Dã, Tây Luân đế quốc nữ hoàng Helen, Đại Càn đế quốc trọng thần, Tây Luân đế quốc trọng thần, thượng cổ tân nhân loại đại biểu, Amazon nữ vương, Thất Lạc đế quốc nữ hoàng bọn người toàn bộ đều ở Thẩm Lãng thư phòng bên trong.

"Chư vị, chúng ta thành công vượt qua lần thứ ba đại niết diệt, chúng ta rốt cuộc hoàn thành viễn cổ văn minh, thượng cổ văn minh lưu cho chúng ta sứ mệnh, ta là chư vị mà kiêu ngạo." Thẩm Lãng ánh mắt chậm rãi vọng qua mọi người.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Nhưng mà đối với chư vị tới nói, chân chính khiêu chiến mới bắt đầu." Thẩm Lãng cười nói: "Trước thời gian mấy chục năm, toàn bộ thế giới đều vì một cái cùng chung mục tiêu mà phấn đấu, kia chính là cứu vớt thế giới này. Nhưng thế giới này có mâu thuẫn sao? Ta xem vẫn có, thượng cổ tân nhân loại cùng nhân loại bình thường mâu thuẫn, Thất Lạc đế quốc cùng nhân loại mâu thuẫn, phương đông đế quốc cùng Thất Lạc đế quốc mâu thuẫn. Nhưng trước vì vượt qua đại niết diệt, hết thảy mâu thuẫn đều trước tiên muốn khắc phục, bị triệt để áp chế. Hiện tại đại niết diệt đã kết thúc, toàn bộ thế giới tất cả mọi người đều sẽ tạm thời mất đi một cái mục tiêu, mất đi lực liên kết, sản sinh to lớn không hư cảm."

"Nhân loại loại sinh vật này rất kỳ quái, không thể rảnh rỗi, một rảnh rỗi liền muốn náo mâu thuẫn."

Thẩm Lãng lời này là nửa điểm không giả, trước cứu vớt thế giới là duy nhất chủ đề, hiện tại đại niết diệt kết thúc, như thế phát triển cùng đấu tranh liền trở thành chủ đề.

"Ta có hai cái ý nghĩ." Thẩm Lãng nói: "Ý nghĩ đầu tiên, qua đi thời gian mấy chục năm, chúng ta hết thảy sức mạnh đều ở ứng đối đại niết diệt nguy cơ, hầu như 80% quốc lực đều vì vừa nãy trong nháy mắt đó, đều vì cứu vớt thế giới, vì lẽ đó xem như là bạc đãi thiên hạ vạn dân. Vì lẽ đó tiếp đó, muốn phát triển kinh tế, phát triển dân sinh, để thiên hạ dân chúng tháng ngày trải qua tốt lên."

"Thứ hai ý nghĩ, lần này đại niết diệt tuy rằng thành công vượt qua. Nhưng ... Này vẻn vẹn chỉ là thái dương hủy diệt diễn thử mà thôi, hơn nữa là một lần cuối cùng diễn thử, lần sau đại niết diệt đến, cũng đã không thể chống đỡ."

Lần sau, thái dương liền muốn chính thức đi vào tử vong, đến lúc đó nó sẽ bành trướng gấp trăm lần, trực tiếp đem Đại Càn đế quốc tinh cầu cắn nuốt mất. Lần sau, thái dương liền muốn thật sự nổ tung.

"Đương nhiên, lần sau chân chính đại niết diệt khoảng cách còn rất xa, vượt qua mười ngàn năm." Thẩm Lãng nói: "Chúng ta đang ngồi tất cả mọi người đều không thấy, chúng ta 100 thay thế sau đều không thấy."

"Nhưng mà ta hy vọng lần sau đại niết diệt, sẽ không trở thành một cái nguy cơ." Thẩm Lãng chậm rãi nói: "Đến lúc đó ta hy vọng nhìn thấy tình cảnh này, viên tinh cầu này vẻn vẹn chỉ là các ngươi hành tinh mẹ, tràn ngập vô hạn tình cảm. Nhưng mà tại chân chính đại niết diệt phát sinh trước vô số năm, các ngươi cũng đã thực dân vô số tinh hệ. Đến khi chân chính đại niết diệt bạo phát thời điểm, vô số người có thể cách vô hạn xa xôi tinh không, nhìn nó niết diệt hiện trường trực tiếp. Sau đó cảm thán một tiếng, này đã từng là chúng ta hành tinh mẹ, này đã từng là chúng ta cái thứ nhất thái dương."

"Bất luận thứ gì đều có vừa chết, thái dương cũng không ngoại lệ, chỉ có thần chết vĩnh sinh."

"Khi này cái thái dương chết già thời điểm, ta hy vọng chúng ta cái này văn minh vô số người chỉ có ưu thương, mà không phải hoảng sợ không chịu nổi một ngày, chỉ mong lần sau đại niết diệt, không còn là diệt thế nguy cơ, mà là chúng ta cùng thái dương một lần bình thường cáo biệt."

"Muốn phải hoàn thành cái mục tiêu này, trọng yếu nhất chính là chung cực long chi cảm ngộ. Trong này có nhảy qua không gian, cũng có lượng tử dây dưa. Chúng đều phi thường phi thường thâm ảo, chúng ta văn minh khoảng cách cái mục tiêu này cực xa rất xa."

"Ta Thẩm Lãng bản thân, ta cái này linh hồn đã hoàn thành chung cực long chi cảm ngộ. Nhưng cũng không có nghĩa là cái này văn minh hoàn thành, ta chỉ có thể làm hết sức mà đem bọn hắn biến thành văn tự cùng đồ án, biến thành tri thức truyền thụ cho các ngươi. Điểm này ta đã hoàn thành, dùng thời gian hai mươi năm, đem những kiến thức này đã biến thành văn tự, hơn nữa vượt qua mười ba cái phiên bản văn tự. Hiện nay tương quan thư tịch, đã chất đầy mấy chục tọa thư viện."

"Đương nhiên, thế giới này khoảng cách một ngày kia còn phi thường phi thường xa xôi. Bởi vì ta cho vẻn vẹn chỉ là lý luận tri thức, còn cần biến thành thực tiễn."

"Văn minh không phải một lần là xong, đòi hỏi mấy chục năm, mấy trăm năm, thậm chí hơn một nghìn năm phát triển."

"Nhảy qua không gian, lượng tử dây dưa chờ chút, ta hy vọng tại mấy sau trăm tuổi, thế giới này văn minh có thể đánh hạ. Chỉ có như thế, mới có thể chân chính thực dân những tinh hệ khác, đem chúng ta văn minh hỏa diễm gieo đến ngàn vạn tinh cầu bên trên."

"Tất cả những thứ này, đều là chuyện của các ngươi, các ngươi đời sau đời sau sự tình."

"Chí ít từ hôm nay trở đi, từ đây thời khắc này lên, nhiệm vụ của ta triệt để kết thúc. Tiếp xuống toàn bộ thế giới tất cả mọi chuyện, ta đều sẽ không xen vào nữa, bất cứ chuyện gì đều mặc kệ, dù cho Tây Luân đế quốc cùng Đại Càn đế quốc bạo phát thế chiến, ta cũng sẽ không quản."

"Văn minh liền cùng một đứa bé như thế, phụ mẫu có thể để bảo vệ hắn lớn lên, nhưng mà sau khi lớn lên con đường, liền muốn hoàn toàn dựa vào chính mình đi. Tại phụ mẫu cánh chim bên dưới hài tử, là không cách nào chân chính mạnh mẽ lên."

"Thẩm Dã ..." Đại Càn đế quốc hoàng đế Thẩm Dã ra khỏi hàng, quỳ xuống nói: "Vâng, phụ hoàng."

"Thẩm Liên ..."

"Vâng, hoàng gia gia."

Thẩm Liên là con trai của Thẩm Dã, Đại Càn đế quốc thái tử, sáu mươi vài tuổi.

Đương nhiên bởi vì một số đặc thù nguyên nhân, thế giới này tuổi thọ so với Trái Đất tăng gấp đôi, vì lẽ đó sáu mươi vài tuổi như trước xem như là tráng niên.

"Loki ..."

Helen nữ hoàng con nuôi, Thẩm Lãng cùng con trai của Dibos, Tây Luân đế quốc thái tử, Loki bây giờ đã là một cái anh tư bừng bừng phát mỹ nam tử.

Cứ việc tuổi tác hắn cũng không nhỏ, nhưng nhìn qua phảng phất không vượt qua ba mươi tuổi.

"Tất cả chuyện tiếp theo, giao cho các ngươi." Thẩm Lãng nói.

"Vâng, phụ hoàng."

"Vâng, hoàng gia gia!"

...

Thẩm Lãng mời tiệc mấy cái lão đầu ăn cơm.

Căng quân, Kim Mộc Thông, Đại Ngốc, Khổ Đầu Hoan, Ninh Chính, Ngô vương, Tiền Cơ thái tử bọn người.

Đám người kia trẻ nhất cũng là Kim Mộc Thông, cũng đã 120 vài tuổi, tuổi tác lớn nhất Tiền Cơ thái tử, đã gần đất xa trời.

Bọn họ sớm cũng đã về hưu, ở nhà bảo dưỡng tuổi thọ.

Qua đi mấy chục năm, chút rảnh rỗi cũng liền ở cùng nhau tụ, hoặc là chơi mạt chược, hoặc là uống trà tán gẫu.

Mà hiện tại Thẩm Lãng cùng bọn họ cơm nước xong sau, như trước là chơi mạt chược.

Tổng cộng có tám người, luân đến.

Ngươi nói tổng cộng có tám người, vì sao không chia làm hai bàn đến a?

Cái này, thật không tiện a? Lấy Đại Ngốc thân vương thông minh, trả lại không được mạt chược như thế trâu bò trò chơi.

"Ăn!"

"Gánh!"

"Chạm!"

"Hồ ..."

"Trả tiền, trả tiền, trả tiền ..."

Đây là Thẩm Lãng cùng bọn họ đánh cuối cùng một hồi mạt chược.

...

Vài ngày sau, Thẩm Lãng cùng Yêu Yêu đi tới một tòa nghĩa trang trước mặt.

Người trong thiên hạ mặt đều thay đổi, chỉ có Yêu Yêu không có biến hóa quá lớn, như trước là thiếu nữ kiểu dáng.

Nàng kế thừa Thẩm Lãng hầu như hết thảy y bát, liên quan với tinh thần cùng tri thức.

Này trong nghĩa trang chôn rất nhiều cố nhân.

Ninh Nguyên Hiến, Biện phi, Chủng phi, Tô phi, Kim Trác, Tô Bội Bội, Thẩm Vạn, Thẩm mẫu, Trương Xung, Tô Nan, Sở vương vân vân.

Còn có một cái trên mộ bia, viết Lý Nhị Cẩu cùng thê tử Lý thị.

Lý Nhị Cẩu chính là đã từng kiếm vương Lý Thiên Thu, hắn trước khi chết nắm chặt Thẩm Lãng tay, ngàn dặn dò vạn dặn, nhất định phải tại hắn trên mộ bia khắc lên hắn bản danh, bằng không không mặt mũi nào đi gặp phụ mẫu.

Thời gian đã qua tám mươi mấy năm, đám người kia cũng đều chết già.

Thẩm Lãng lần lượt từng cái hoá vàng mã, lần lượt từng cái cáo biệt.

"Gặp lại, nhạc phụ, nhạc mẫu."

"Gặp lại, nghĩa phụ dưỡng mẫu."

"Gặp lại, ta đệ đệ."

"Gặp lại, ách ... Một cái khác nhạc phụ."

"Gặp lại, Xung công!"

"Gặp lại, Tuyết Ẩn cô cô."

"Gặp lại, Đường Ân đại học sĩ."

"Gặp lại, Kính Tử kỳ thánh, ta sẽ dẫn kỳ phổ của ngươi đi, ngược chết những cờ vây cao thủ."

Từ cực kỳ lâu trước đây, làm thế thân Kính Tử đã không có cần thiết làm tiếp thế thân, sau đó hắn trở thành đệ nhất thiên hạ kỳ thánh.

Ước chừng tại một năm trước, hắn tạ thế.

Bởi vì, hắn không muốn xem đại niết diệt một màn. Nguyên nhân vô cùng đơn giản, hắn nói hắn đời này đã quá đặc sắc, mà đại niết diệt nhất định sẽ trở thành là rung động nhất một màn, sẽ làm hắn một đời này lu mờ ảm đạm, vì lẽ đó hắn lựa chọn tại đại niết diệt trước một năm chết đi.

...

Mặt trăng bên trên.

Thẩm Lãng cũng Yêu Yêu ở đây nhìn Đại Càn đế quốc tinh cầu.

Chỉ có ở đây, tài năng hoàn chỉnh nhìn thấy thế giới này mỹ lệ.

"Bảo bối, ta sẽ không cùng thế giới này chính thức cáo biệt, ta chỉ cùng một mình ngươi chính thức cáo biệt." Thẩm Lãng nói: "Tiếp đó, thế giới này bố liền giao cho ngươi, ngươi liền làm một đôi mắt nhìn thế giới này. Không phải vạn bất đắc dĩ, không muốn can thiệp."

"Nhân loại là tràn ngập tìm đường chết thiên phú, không cẩn thận sẽ chơi vỡ. Cho nên khi ngươi cảm thấy muốn triệt để chơi vỡ, toàn bộ văn minh lại hướng đi hủy diệt xu thế thời điểm, ngươi ra tay cản một thoáng. Nhưng ngoài ra, coi như Đại Càn đế quốc cùng Tây Luân đế quốc đánh cho máu chó ập lên đầu, dù cho Loki cùng Thẩm Liên triệt để khai chiến, ngươi cũng không cần lo."

Thẩm Dã anh minh uy vũ, đảm nhiệm Đại Càn đế quốc hoàng đế quá lâu, Loki làm đệ đệ, đương nhiên không dám lỗ mãng.

Nhưng Thẩm Dã một khi mất sau, Thẩm Liên kế vị, vậy này cái Loki liền không hẳn chịu an phận.

Đương nhiên, Loki so Thẩm Dã tiểu không được vài tuổi, bọn họ là một đời người. Nhưng mà con trai của Loki, cũng là Thẩm Lãng tôn tử, cũng là một cái dã tâm bừng bừng người.

Vì lẽ đó tương lai thế giới sẽ làm sao biến hóa, ai cũng không nói được.

Nhưng Thẩm Lãng đã quản không được nhiều như vậy, này muốn xen vào mà nói, đời đời kiếp kiếp đều không thể buông tay, cũng không cách nào tự do.

Vì lẽ đó, chỉ cần đừng chỉnh ra thế giới tận thế, tùy tiện bọn họ dằn vặt.

Dằn vặt dằn vặt, văn minh liền đi về phía trước.

Thẩm Lãng xoa Yêu Yêu tóc, ôn nhu nói: "Từ nhỏ đến lớn, có bố đều không dám nói ra. Bởi vì làm vì cha mẹ không thể quá bất công, nhưng mà hiện tại có thể nói đi ra. Cứ việc ta những hài tử khác đều là của ngươi đệ đệ muội muội, nhưng mà hắn / các nàng hiện tại tuổi đều lớn rồi, chẳng những có nhi tử, liền tôn tử đều có, chỉ có ngươi vẫn là bé gái kiểu dáng. Từ nhỏ đến lớn, ngươi đều là bố thương yêu nhất bảo bối, bố tối không nỡ ly khai cũng là ngươi."

Yêu Yêu nhẹ nhàng tựa sát tiến Thẩm Lãng trong lồng ngực.

Thời gian mấy chục năm đi qua, Yêu Yêu không chỉ mặt như trước là bé gái kiểu dáng, ánh mắt thậm chí đều không có bao nhiêu biến hóa, như trước là hồn nhiên hoàn mỹ. Còn có tinh thần của nàng, linh hồn đều như trước là như thế thuần khiết không chút tì vết.

Thời gian mấy chục năm, nàng viết vô số thư tịch, vẽ vô số họa, nhưng hàng năm bình quân đều nói không tới một câu nói.

Người sở dĩ sẽ trưởng thành, là bởi vì trải qua quá nhiều, dục vọng cũng quá nhiều.

Mà Yêu Yêu, mãi mãi cũng vô dục vô cầu.

Đương nhiên, nàng cũng không tính vô dục vô cầu, nàng duy nhất lý tưởng chính là thế giới mỹ hảo.

Vì lẽ đó có Yêu Yêu tại, thế giới này coi như lại tan vỡ, cũng sẽ không hướng đi triệt để hủy diệt con đường.

Sau đó, Thẩm Lãng cùng Yêu Yêu cũng không còn nói chuyện, mà là lẳng lặng mà nhìn năm mươi vạn cây số ở ngoài thế giới xinh đẹp.

...

Thẩm Lãng các thê tử cũng đã lớn tuổi, nhưng đều còn khỏe mạnh, thậm chí đều còn tuyệt sắc đẹp đẽ, phong vận vô hạn, bởi vì các nàng là Thẩm Lãng phi tử.

Đặc biệt là Chủng Sư Sư, mỗi ngày còn muốn hóa trang nửa giờ, nhưng ngươi nhìn nàng mặt thời điểm, lại phát hiện giống như cái gì trang đều không có a.

Từ Thiên Thiên đã không có tinh lực cùng nàng cãi nhau.

Liền, nàng tình cờ liền cùng con trai của chính mình cãi nhau.

Ngày hôm nay Thẩm Lãng tại Băng Nhi trong phòng, ngày mai mới đến phiên Chủng Sư Sư.

Nhưng nàng trời vừa sáng liền không thể chờ đợi được nữa tiến vào Băng Nhi gian phòng, lớn tiếng nói: "Phu quân đây? Vẫn chưa rời giường sao? Nàng đã đáp ứng ta, ngày hôm nay muốn theo ta ra biển."

Băng Nhi nói: "Gấp cái gì, hô cái gì gọi? Mỗi ngày ra biển không chán sao?"

Sau đó, nàng cũng cảm thấy kỳ quái, phu quân bình thường không tham ngủ a, mỗi sớm bảy điểm chung đều đúng giờ rời giường, hiện tại bảy điểm một khắc, lại vẫn không có lên.

Vì lẽ đó Băng Nhi cẩn thận từng ly từng tý một tiến lên, nhìn nằm ở trên giường phu quân không nhúc nhích, nhất thời lạnh cả người, trong nhất thời không thể thở nổi, hầu như trái tim của nàng đều muốn ngưng đập.

Phu quân ... Phu quân đây là muốn chính thức rời xa chúng ta sao?

Sau đó, Băng Nhi hầu như bản năng muốn đi phiên ngăn kéo, ở trong đó cất giấu tình hóa giáp.

Nàng hầu hạ Thẩm Lãng thời gian dài nhất, cũng hiểu rõ nhất trái tim của hắn, nàng biết phu quân mỗi giờ mỗi khắc không nghĩ tới đi tìm Mộc Lan tỷ tỷ.

Nàng không có nói ra, cũng sẽ không giữ lại, bởi vì nàng không muốn phu quân có tiếc nuối.

Nhưng ... Chỉ cần phu quân rời đi, nàng lập tức ăn vào tình hóa giáp, không hề thống khổ rời đi thế giới này, ngược lại các con của nàng đã sớm lớn rồi, thậm chí tôn tử tôn nữ đều đã lớn rồi.

Cho tới nay, Thẩm Lãng chính là Băng Nhi toàn thế giới.

Băng Nhi nhắm hai mắt lại, làm tốt tất cả chuẩn bị tư tưởng.

Nếu như phu quân đi rồi, cái kia nàng cũng theo đi. Cả đời này nàng hạnh phúc rất, không có có một tia tiếc nuối.

Hạ quyết tâm sau, Băng Nhi mở mắt ra, đưa tay đi tham Thẩm Lãng hơi thở.

Nhìn thấy động tác của nàng, Chủng Sư Sư kinh ngạc đến ngây người, nói: "Ngốc Băng, ngươi điên rồi sao? Chúng ta phu quân là thần, liền coi như chúng ta đều chết hết, coi như thế giới này mọi người chết sạch, phu quân đều còn sống sót."

Băng Nhi không có phản bác, trong lòng cười thầm: Ngươi cái gì cũng không hiểu, các ngươi cái gì cũng không hiểu. Trên thế giới này, chỉ có ta cùng tiểu thư mới hiểu cô gia.

Sau đó, Băng Nhi tay đặt ở Thẩm Lãng dưới mũi.

Quả nhiên ... Không có hô hấp.

Băng Nhi trái tim nhảy một cái, ôn hòa thầm nói: "Ngày đó đến, phu quân chờ ta, ta lập tức đến."

Nhưng mà một giây sau.

Thẩm Lãng bỗng nhiên mở mắt ra, cười ha ha.

Băng Nhi run lên, sau đó nhào vào Thẩm Lãng trong lồng ngực nói: "Cô gia, ngươi quá xấu, dọa chết ta rồi, dọa chết ta rồi ..."

Chủng Sư Sư phủi một thoáng miệng nhỏ, sẵng giọng: "Phu quân, ngươi đáp ứng theo ta ra biển xem mặt trời mọc, hiện tại cũng sớm đã qua."

Thẩm Lãng cười nói: "Xem mặt trời lặn cũng giống như vậy, như thế."

...

Nhưng mà, tại một canh giờ trước.

Một đoàn linh hồn trực tiếp từ Thẩm Lãng thể xác bay ra, trong nháy mắt trực tiếp bay về phía chân trời, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thẩm Lãng đi rồi.

Nhưng mà, trừ ra Yêu Yêu ở ngoài, không có ai phát hiện.

Hắn đem mình chia làm hai cái bộ phận, chín mươi chín phần trăm hắn rời đi thế giới này.

1% hắn, kế tục lưu tại thế giới này, làm bạn Băng Nhi, làm bạn Từ Thiên Thiên, làm bạn hết thảy người thân, thê tử nhi nữ.

Trừ ra Yêu Yêu, không có ai biết.

Hắn sẽ bồi tiếp thế giới này mọi người trong nhà, mãi cho đến các nàng phần cuối của sinh mệnh.

Sau đó, Băng Nhi hầu hạ Thẩm Lãng rời giường tắm rửa, ăn điểm tâm.

Sau đó, theo Thẩm Lãng cùng Chủng Sư Sư cùng đi ra câu cá biển cá.

"Phu quân ngày hôm nay chỉ theo ta một người, Băng Nhi ngươi trở lại, không cho phép ngươi theo tới." Chủng Sư Sư nói.

Băng Nhi cười lạnh nói: "Ta không theo đi, câu tới cá, ngươi làm sao?"

"Ách ..." Chủng Sư Sư nhớ tới giết cá, rửa cá, không khỏi run lên một cái.

"Được thôi được thôi, ngươi theo tới đi, nhưng đừng xấu ta cùng phu quân chuyện tốt." Chủng Sư Sư nói.

Sau đó, hai người phụ nữ một đường cãi nhau, ôm lấy Thẩm Lãng lên một chiếc thuyền.

Thành bảo bên trong, Trương Xuân Hoa đang đọc sách, liếc mắt nhìn phu quân bóng lưng, mạnh mẽ róc thịt Chủng Sư Sư bóng lưng một chút.

Đều vài tuổi người? Còn ăn mặc đỏ thẫm váy, còn làm vẻ ma quỷ đường cong cho ai xem a?

Bởi vì các nàng trượng phu là Thẩm Lãng, vì lẽ đó Thẩm Lãng đáp ứng các nàng một điều kiện, sinh mệnh có thể cùng người thường như thế, nhưng dù cho chết đi một ngày kia, đều trẻ hơn đẹp đẽ.

Điểm này Thẩm Lãng có thể dễ như ăn cháo làm được, vì lẽ đó hắn đáp ứng.

Vì lẽ đó Trương Xuân Hoa xem ra, như trước cùng mấy chục năm trước như thế.

Nàng không có chút nào gấp, ngược lại ngày mai sẽ đến phiên nàng, phu quân ngày mai muốn cùng nàng cả ngày.

Ninh Diễm công chúa cũng nhìn Thẩm Lãng bóng lưng một chút, hừ một tiếng nói: "Chán ghét Chủng Sư Sư."

Nàng hiện tại yêu thích lên cất rượu, hơn nữa đều là nàng cùng Thẩm Lãng tự tay chế riêng cho, chỉ có Chủng Sư Sư yêu thích đến tranh sủng, loạn nhúng tay, rõ ràng hoàn mỹ rượu, luôn có mấy đàn bị ủ xấu, bởi vì Chủng Sư Sư sơ ý bất cẩn, lúc nào cũng sẽ đổ vào mấy cái trình tự làm việc, hoặc là phong đàn thời điểm không nghiêm.

Từ Thiên Thiên cùng Thẩm Mật tại thiết kế quần áo, không chỉ tự tay thiết kế, còn tự tay may.

Nàng mê luyến mà nhìn Thẩm Lãng ra biển bóng lưng, còn có ba ngày phu quân mới sẽ bồi tiếp nàng đi ruộng dâu.

"Chán ghét Chủng Sư Sư ..."

Bởi vì mỗi lần Thẩm Lãng bồi tiếp nàng may quần áo thời điểm, Chủng Sư Sư lúc nào cũng trước tiên lao ra làm người mẫu, chiếm nàng vóc người đẹp, lớn lên diễm lệ tuyệt luân.

Mà Thẩm Mật nghe nói như thế sau, chỉ là hé miệng nở nụ cười.

Dibos đang viết sách.

Nàng không gì sánh được đầy nhiệt tình mà nhìn Thẩm Lãng bóng lưng, lại liếc mắt một cái Chủng Sư Sư nóng bỏng bóng lưng, trong lòng nói một câu: Làm người ta yêu thích Chủng Sư Sư, nếu không có ngươi, ta liền trở thành cái đích của trăm mũi tên.

Ninh Hàn công chúa lúc này cũng tại múa bút thành văn, ngẩng đầu liếc mắt nhìn Thẩm Lãng bóng lưng, tiếp đó.

Võ đạo suy thoái, nàng đang viết mới võ đạo cuộn giấy, chấn chỉnh lại võ đạo sứ mệnh, liền rơi vào trên người nàng.

Amazon nữ vương là nàng người hợp tác, Ninh Hàn tả cuộn giấy, Amazon nữ vương đem nó diễn dịch đi ra.

Nàng cũng nhìn Thẩm Lãng bóng lưng một chút, ánh mắt nóng lên, tiếp đó luyện kiếm.

Cừu Yêu Nhi không ở, nàng lại chỉ huy hạm đội đi thăm dò, ba ngày trước xuất phát.

Rất nhiều người đều nhìn thấy Thẩm Lãng ra biển bóng lưng, tại một chiếc trên thuyền nhỏ, dần dần biến mất ở mặt nước biển bên trên.

Rõ ràng chạng vạng lạc ngày sau, Thẩm Lãng vẫn là sẽ trở về.

Nhưng mà ... Vẫn là rất nhiều nhân vọng bóng lưng của hắn, có chút mất mát.

...

1% Thẩm Lãng, bồi tiếp Băng Nhi cùng Chủng Sư Sư ra biển câu cá.

Chín mươi chín phần trăm Thẩm Lãng, hóa thành một vệt ánh sáng ảnh vô thanh vô tức rời đi, trừ ra Yêu Yêu ở ngoài, không người hiểu rõ.

Nhưng mà ...

Chín mươi chín phần trăm Thẩm Lãng rời đi mấy cái canh giờ sau.

Đại Ngốc thân vương, chính thức qua đời.

Tiếp theo, đại nạn thân vương Căng quân, chính thức qua đời.

Một lát sau, Kim Mộc Thông công tước, chính thức qua đời.

Khổ Đầu Hoan nguyên soái, chính thức qua đời.

Ninh Chính thân vương, chính thức qua đời.

Mỗi người đều hơn một trăm tuổi, cũng coi như chết già. Cả đời này, bọn họ cũng sống được đầy đủ đặc sắc.

Mỗi người, đều mỉm cười rồi biến mất.

Thậm chí mỗi người đều có di thư, không muốn làm lễ tang, liền như thế vô thanh vô tức rời đi thế giới, vô thanh vô tức lòng đất táng.

Cũng tất phải nói cho bất luận người nào.

...

Cừu Yêu Nhi như trước tuổi trẻ mạnh mẽ, nàng tại một chiếc phi thuyền bên trong, đang hướng về xa xôi mục tiêu bay đi.

Bỗng nhiên, nàng nhìn thấy ngoài cửa sổ một ánh hào quang lóe qua.

Không khỏi nhìn phía người bên cạnh, nói: "Ngươi vừa nãy nhìn thấy không, một ánh hào quang từ bên ngoài bay qua?"

Người bên cạnh lắc đầu nói: "Không có, nguyên soái."

Cừu Yêu Nhi nói: "Chúng ta lần này sẽ ở tinh không đi bao lâu?"

"Tám năm." Trợ thủ nói.

"Tám năm?" Cừu Yêu Nhi nói: "Ta ... Hiện tại đã bắt đầu nhớ nhà, tưởng niệm người thân, tưởng niệm phu quân."

Trợ thủ Khương Diệt nói: "Nguyên soái, Thẩm Lãng bệ hạ dường như thần chỉ, đồng thời ban tặng ngài sức mạnh mạnh mẽ cùng tuổi thọ, thời gian tám năm, đối với ngài cùng bệ hạ tới nói, chỉ có điều là trong nháy mắt nháy mắt mà thôi."

Cừu Yêu Nhi nói: "Thật sao? Đúng không ..."

Sau đó, hạm đội của nàng như trước hướng về tinh không mịt mùng đi mà đi.

Gregory tuổi đã lớn hơn, làm đế quốc đại học hiệu trưởng hắn đã giải nhiệm, lần này tùy tùng Cừu Yêu Nhi hạm đội, lại một lần nữa đi xa.

Lúc này, hắn cũng tại múa bút thành văn, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hướng về cửa sổ nhìn ra ngoài, phảng phất có món đồ gì trải qua.

Nhưng mà, nhưng chưa từng thấy gì cả.

Hắn bừng tỉnh như thất, sững sờ nửa phút, tiếp đó múa bút thành văn.

Bởi vì, mỗi một tấc thời gian đối với hắn cái này nhà khoa học tới nói, đều là không gì sánh được quý giá.

Thâm uyên kẽ nứt bên trong, hắc ám nữ hoàng (Nhâm Doanh Doanh) tĩnh lặng ngồi xếp bằng tại tận cùng thế giới thác nước.

Bỗng nhiên, nàng ngửa đầu vọng về phía chân trời, dường như muốn tìm tới sao băng, rồi lại không tìm được.

Nàng cúi đầu trầm tư chốc lát, sau đó nhẹ nhàng nở nụ cười.

Sau đó, nàng cả người biến thành tro bụi, toàn bộ linh hồn cũng biến thành tro bụi, dường như muốn triệt để hòa vào toàn bộ thâm uyên kẽ nứt bên trong.

...

Một chiếc phi thuyền.

Khương Ly chế tạo số 1 phi thuyền.

Bên trong chỉ có một người, kia chính là Kim Mộc Lan.

Ròng rã phi hành 100 năm.

Nàng cũng hoàn toàn đóng băng 100 năm.

Trải qua 100 năm phi hành, không gì sánh được tháng năm dài đằng đẵng.

Chiếc này số một phi thuyền, rốt cuộc xuất hiện tại một cái nào đó thế giới bầu trời, thật là hết sức quen thuộc thế giới a.

Ngọn núi này, đại dương này, cái này bản đồ, Thẩm Lãng đại khái nhắm mắt lại đều có thể vẽ ra.

Tiến vào tầng khí quyển, hướng về biển rộng mênh mông rơi rụng.

Toàn bộ trong quá trình, không có bất kỳ quốc gia nào phát hiện, bởi vì nó được cho là triệt để ẩn hình.

Cùng lúc đó!

Một ánh hào quang, phi sắp đuổi kịp chiếc phi thuyền này, theo nó đồng thời rơi vào biển rộng.

Chỉ chốc lát sau!

Số một phi thuyền trôi nổi lên.

Bên trong Kim Mộc Lan tỉnh lại.

Nàng ... Như trước mỹ lệ, tuyệt sắc vô song.

Con mắt của nàng, như trước tràn ngập mỹ hảo.

"Phu quân, phu quân ..." Nàng cao giọng nói.

Bởi vì, tại đóng băng mê man trước trong nháy mắt, nàng đều đang lo lắng phu quân.

Phi hành 100 năm, nàng bị đóng băng 100 năm, nhưng đối với nàng tới nói, phảng phất cũng chỉ có trong nháy mắt.

Bởi vì đây là triệt để đóng băng an nghỉ, liền mộng cảnh đều sẽ không có.

Nàng từ đóng băng tinh thể bên trong hộp ngồi dậy đến, từ trong phi thuyền đi ra.

Nhìn thấy trên trời mặt trăng, nhìn thấy biển rộng mênh mông.

"Này ... Đây là nơi nào a? Phu quân ... Phu quân ngươi ở đâu?" Mộc Lan không nhịn được tự lẩm bẩm.

Sau đó, tại sau lưng của hắn không gì sánh được thanh âm quen thuộc vang lên.

"Ta tại đây, nương tử."

Mộc Lan xoay người, hướng về phía sau nhìn tới.

Phu quân, nàng phu quân Thẩm Lãng, mấy chục năm đều chưa từng thấy phu quân Thẩm Lãng.

Nàng mừng đến phát khóc, đột nhiên tập trung vào Thẩm Lãng hoài bão.

Lúc này Thẩm Lãng, như trước tuổi trẻ.

Lúc này Mộc Lan, cũng như trước tuổi thanh xuân.

"Phu quân, chúng ta về nhà sao?" Mộc Lan hỏi.

Thẩm Lãng nói: "Nơi này là Trái Đất, là nhà của ta, ngươi từ xa xôi thế giới gả tới, từ nay về sau liền không nên nghĩ về nhà mẹ đẻ, ha ha ha ..."

Mộc Lan dịu dàng nói: "Hết thảy đều kết thúc rồi à? Tiếp xuống chúng ta có thể yên lặng, hạnh phúc sống hết đời sao?"

Thẩm Lãng nói: "Đúng, chúng ta có thể yên lặng sống hết đời."

Mộc Lan nói: "Cái kia, vậy chúng ta tái sinh hai đứa bé, Thẩm Dã cái kia vật nhỏ quá thông minh, không có chút nào đáng yêu. Chúng ta tái sinh hai cái đáng yêu bảo bảo."

Thẩm Lãng ôn nhu nói: "Được."

Sau đó, Thẩm Lãng nắm Mộc Lan tay, hướng về hắn quen thuộc quốc gia, hắn quen thuộc quê hương đi đến.

Trái Đất trải qua bao nhiêu năm? Trái Đất bây giờ biến thành hình dáng gì? Tất cả những thứ này cũng không quan trọng.

Chỉ cần hắn cùng âu yếm người cùng nhau, liền hoàn toàn đầy đủ.

…

Chú: Này một chương đại kết cục tương đối dài, cũng dường như khó tả, ròng rã viết vài tiếng, vì lẽ đó đổi mới chậm, xin lỗi a!

Sau đó cần phải còn có lời cuối sách, nhưng mà thời gian liền không cố định.